Waka

Thần Viện Thiên Đạo

Tập 01

Hoành Tảo Thiên Nhai

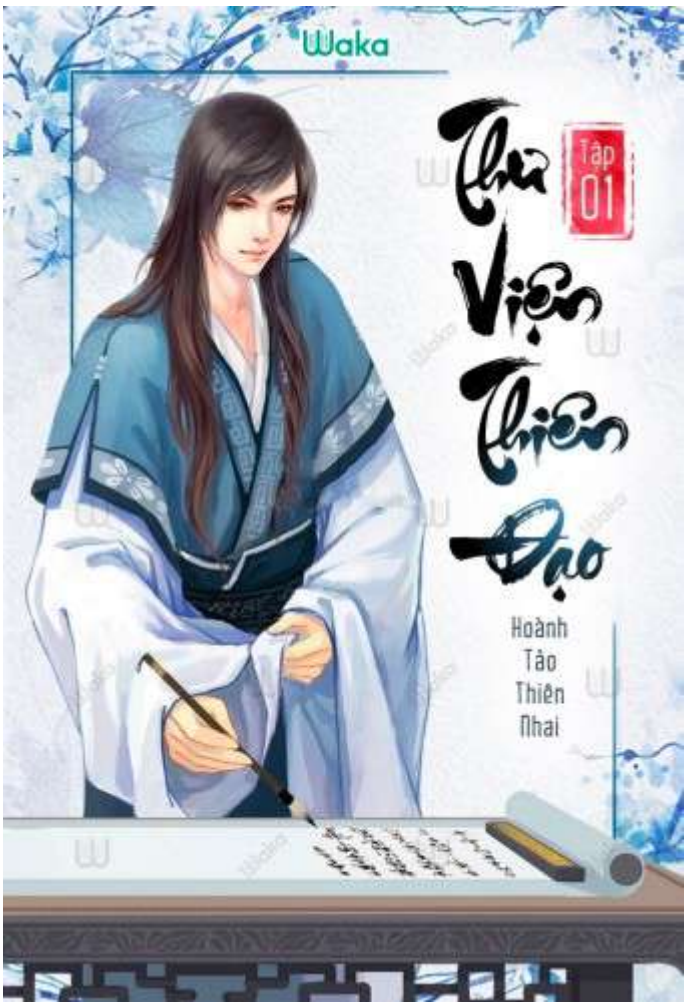
Waka
Tập 01
Thư Viện Thiên Đạo
Hoành Tảo Thiên Nhai

THIÊN ĐẠO ĐỒ THƯ QUÁN

Tác giả: Hoành Tảo Thiên Nhai

Editor: Thánh Thiên Tiên Vực

Designer:

Thể loại: Tiên hiệp, Xuyên Không

Nguồn: truyenyy.vip

—★—

dtv-ebook.com

Giới Thiệu

Siêu hài, siêu hố...
Khi bạn mang theo một thứ còn tiện dụng hơn Google xuyên dị giới :))

Lừa đảo

dtv-ebook.com

“Tên lừa đảo! Ngươi là tên đại lừa gạt!” Một tiếng kêu khẽ đầy phẫn nộ vang lên. Ngay sau đó là âm thanh bàn chân giẫm trên nền đá bỏ chạy.

Trương Huyền bất đắc dĩ duỗi ra hai tay: “Ta không lừa ngươi. Ta thực sự là lão sư của học viện này a... Ta chỉ muốn ngươi làm học sinh của mình thôi mà! Hơn nữa, cho dù ngươi nói ta là tên lừa đảo thì cũng thôi đi, tại sao còn thêm chữ “đại” làm gì? Ngươi khiến ta cảm thấy mình như một kẻ tội ác tày trời đấy!”

Lẩm bẩm xong, hắn nhớ tới câu nói của hiệu trưởng, Trương Huyền xoa mi tâm: “Người thứ mười bảy! Hôm nay nếu như hôm nay ngay cả một học viên cũng không tuyển được, ngày mai ta sẽ phải khăn gói quả mướp về nhà đấy!”

Trương Huyền thực sự không phải người của thế giới này. Hắn là một người rất bình thường sống ở trái đất, làm nhân viên quản lý tại thư viện của một trường đại học. Lúc đó, hắn chỉ nhớ rõ có lửa cháy hừng hực rất lớn, sau đó... Không có sau đó. Bởi vì khi tỉnh lại lần nữa, hắn đã ở thế giới này rồi.

Không khác gì trong tiểu thuyết miêu tả, ở nơi đây lấy võ vi tôn, thực lực vi vương*.

(*) *Lấy võ vi tôn, thực lực vi vương: Võ đạo làm nền tảng của thế giới, kẻ có thực lực sẽ thống trị đỉnh cao.*

Hắn vốn tưởng rằng mình xuyên qua sẽ giống như motip: trở thành một kẻ vô dụng, chịu nỗi sỉ nhục bị người từ hôn, sau đó trở nên mạnh mẽ, chà đạp lại những kẻ đó, một đường hát vang tiến lên, tương lai rộng mở.... Nhưng không ngờ, tất cả chỉ là do hắn cả nghĩ mà thôi. Hắn xuyên

không đến nơi này mới phát hiện mình không phải trở thành học viên, mà là... lão sư!!!

Hắn chính là vị lão sư bi kịch nhất trong toàn bộ lão sư của học viện. Nhìn lớp học của người khác đều là cảnh học viên ngồi kín hết chỗ ngồi. Nhìn sang lớp học của hắn, đến một người cũng không có. Vất vả lắm hắn mới lôi kéo được mấy người vào lớp, nhưng đến cuối cùng, tất cả đều mắng hắn là kẻ lừa đảo. Sau đó bọn họ đều xoay người ba chân bốn cẳng bỏ chạy mất.

Nguyên nhân đều do cái thân xác bị hồn của hắn nhập vào. Không nói đến việc hắn là người có thực lực thấp nhất trong số các lão sư ở đây. Đã vậy nhãn quang cực kém, không nhìn được cái gì ra hồn cả.. Nhưng đó chưa là gì cả. Hắn là lão sư, thế nhưng lại đi dạy sai cho học viên, khiến cho họ đồng loạt không hẹn mà cùng tẩu hỏa nhập ma.

Chuyện này giống như bác sĩ trong bệnh viện chữa bệnh gây chết người vậy, ảnh hưởng đến danh tiếng nặng nề, người người phỉ nhổ. Thậm chí cả những người mới đến học viện cũng tránh xa hắn cả ngàn bước. Ai cũng sợ rơi vào ma trảo của hắn sẽ bị dạy đến sống dở chết dở.

Không có học viên, lại bị dư luận chỉ trích. Trong đợt đánh giá năm ngoái, hắn vinh dự được xếp hạng nhất từ dưới lên, thậm chí là người duy nhất trong lịch sử đạt điểm 0.

Vì tâm trạng buồn bã, mượn rượu giải sầu. Kết quả, hắn đạt được như ý nguyện, chết mất. Trương Huyền nhờ đó mà trùng hợp mượn xác hoàn hồn, xuyên không tới thế giới này.

Năm học mới bắt đầu, học viện gửi đến tối hậu thư*: nếu như năm nay hắn lại không thể tuyển thêm dù chỉ một học viên nào, liền sẽ trực tiếp xóa bỏ tư cách lão sư của hắn.

* Tối hậu thư: Bức thư nêu ra những điều kiện buộc đối phương phải chấp nhận, nếu không sẽ dùng biện pháp quyết liệt.

Hôm nay đã có 17 học viên mới đi ngang qua phòng học của hắn. Kết quả, vừa mới nghe tên hắn, tất cả đều không hề do dự chạy mất. Tình cảnh thật giống như tiểu cô nương gặp yêu râu xanh, chạy nhanh như chó đuổi.

“Xem ra phải nghĩ biện pháp dụ dỗ ai đó mới được.”

Trong lòng đang suy tính kịch bản để dụ dỗ học viên vào lớp mình, bỗng nhiên hắn thấy một nữ hài có gương mặt ngơ ngác rất khả ái ló đầu vào.

“Xin hỏi đây là lớp học của lão sư Lục Tầm phải không ạ?”

Giọng nói ngọt ngào, đáng yêu, dáng dấp thanh tú động lòng người.

Lão sư Lục Tầm chính là minh tinh của học viện này. Lớp học của hắn ta mỗi lần đều chật ních học viên, vô số người vì ngưỡng mộ danh tiếng mà tìm đến.

“Chính là nàng!” Thấy có người tự chui đầu vào rọ, mắt Trương Huyền sáng lên như sói đói thấy con mồi.

Hồi tưởng lại kỹ năng và kinh nghiệm kiếp trước, hắn yên tĩnh ngồi tại chỗ, bày ra bộ dáng thế ngoại cao nhân*: “Ngươi muốn bái ông ấy làm thầy?”

Thế ngoại cao nhân: cao nhân, người tài giỏi sống quy ẩn nơi vắng vẻ.

Tiểu la lị gật đầu liên tục như chim sẻ, đôi mắt đen nhánh toát lên vẻ sùng bái: “Ta nghe nói Lục Tầm lão sư là lão sư lợi hại nhất của Hồng Thiên học viện. Học viên của thầy ấy ai cũng có thực lực phi phàm. Tất cả mọi người đều coi việc được vào lớp của thầy là vinh dự.”

“Tin đồn chưa chắc đã là sự thật. Lão sư cũng giống như đôi giày, quan trọng là phải vừa vặn thích hợp. Dù cho hắn giảng tốt đến đâu, nếu không phù hợp với lý luận tu luyện của ngươi, không những không giúp ngươi tiến bộ, mà còn có thể làm thụt lùi. Ngược lại, mặc dù lão sư

không có danh tiếng nhưng phù hợp lý luận tu luyện của ngươi, cũng có thể khiến ngươi nhanh chóng tiến bộ, tu vi tăng tiến.”

“Thật vậy sao… Ta cũng từng nghe anh trai nói như vậy.” Tiểu la lị sửng sốt, đôi mắt tuyệt đẹp càng thêm mơ màng: “Tuy nhiên ta không biết mình thích hợp với lớp học nào a.”

Thấy nàng mắc câu, đôi mắt Trương Huyền sáng lên. Do dự một chút, hình ảnh các nhà hiền triết hiện lên liên tiếp trong não hải của hắn. Ra vẻ khó khăn, hắn nói: “Chúng ta gặp được nhau chính là cái duyên. Như vậy đi, ta cũng là giáo sư của học viện này. Ta có thể miễn phí xem căn cốt, thiên phú, bản tính giúp ngươi. Sẵn tiện, ta sẽ đề cử cho ngươi một vị lão sư thích hợp.”

“Vậy làm phiền tiên sinh rồi!” Không ngờ gặp được vị lão sư tốt bụng như vậy, tiểu la lị vội vàng gật đầu đầy hưng phấn.

“Ngươi hãy biểu diễn một chút tu vi của mình cho ta xem.”

Đôi mắt của Trương Huyền nửa mở nửa khép, giống như chẳng thèm để ý đến.

“Dạ!”

Hự…hự…hự…

Một lát sau, trong phòng vang lên tiếng quyền gào thét, từng đạo khí kình như du long, khí tức trên người nàng ngưng tụ mà không tan, uy nghiêm nhưng không hiển lộ. Điều này đại biểu cho căn cơ của nàng cực tốt.

“Tốt. Ta đã nhìn ra, bình thường ngươi tu luyện nghiêm túc khắc khổ, cơ sở vững chắc, thiên phú tuyệt hảo. Có thể nói ngươi chính là một trong số những thiên tài hiếm có!” Sau khi tiểu la lị đánh xong một bài quyền, Trương Huyền gật đầu hài lòng.

Chiêu này hắn học được từ thầy bói trên địa cầu. Một lời nói ra, mát lòng mát dạ, bao quát phạm vi rộng lớn, khiến cho người nghe khó phát hiện điểm sai, ngược lại thầm hô chuẩn xác.

“Đặc biệt là lực lượng trên hai chân của ngươi, giống như bàn long vậy. Nhất cử nhất động* giống như nước sông cuồn cuộn, vô cùng vô tận. Sau này ngươi hãy tu luyện thật chăm chỉ, khẳng định sẽ rất có tiền đồ nha.”

“Lão sư, thực ra đùi ta từng bị thương. Thầy y nói, về cơ bản đã bị phế…” Tiểu la li ngắt ngang lời thao thao bất tuyệt* của hắn, ánh mắt nàng đầy nghi hoặc.

Nhất cử nhất động: mỗi một cử chỉ, hành động.

Thao thao bất tuyệt: nói không ngừng nghỉ.

“Bị thương à…” Trương Huyền xấu hổ mặt đỏ ửng. Nhưng mà, da mặt hắn dày, người khác nhìn vào đều không nhận ra. Vì vậy, hắn tiếp tục chém gió: “Ngươi nghĩ ta không nhận ra sao? Vừa rồi lức ngươi thi triển lực lượng, ta đã biết rồi. Sở dĩ nói như vậy, bởi vì… Không có phá làm sao có lập! Mặc dù hai chân của ngươi đã bị thương, nhưng ngươi lại tình cờ nhận được cơ duyên mà không phải ai cũng có. Nắm thật chắc cơ hội này, nó sẽ trở thành sức chiến đấu mạnh nhất của ngươi. Khiến người khác không theo kịp!”

Dù sao ngay từ đầu đã là nói bừa, phi lao thì phải theo lao. Trước tiên cứ để nàng trở thành học viên của mình rồi tính tiếp.

“Cơ duyên? Thưa lão sư, đây là cơ duyên gì ạ?” Nữ hài mắt sáng như sao.

Sau khi chân bị thương, nàng vẫn cảm thấy mình không bằng người khác, từ đó sinh ra tự ti. Hiện tại không ngờ rằng đó lại trở thành nhân họa đắc phúc*.

Nhân họa đắc phúc: trong họa có phúc.

“Với cơ duyên này, ngươi có thể nhất phi trùng thiên*, không biết chừng sẽ trở thành người mới giỏi nhất. Dù sao thiên phú của ngươi vốn rất tốt, có thể coi là thiên tài tuyệt thế đấy. Nhưng mà…” Trương Huyền lại thao thao bất tuyệt, suýt nữa thì lấy ra cả cuốn “Như Lai Thần Chưởng”.

Nhất phi trùng thiên: một bước lên trời.

Sau khi nghe thấy có người khen mình là thiên tài, có thể trở thành đệ nhất người mới, hai má tiểu la li đỏ bừng. Nàng vội vàng hỏi: “Nhưng mà cái gì thưa thầy?”

“Nhưng…” Trương Huyền thở dài một tiếng, giống như một thiên tài sắp bị mai một: “Vị lão sư có thể nhìn ra loại cơ duyên này trong toàn bộ học viện chúng ta cũng không nhiều. Tính thêm cả ta, cũng chỉ có hai người khác. Tuy nhiên, hai vị đó từ ba năm trước đã không còn thu nhận học viên nữa. Cho nên… Ta cũng khó có thể xin giúp ngươi.”

“Họ không nhận học viên nữa sao?” Cô gái đang tràn đầy hi vọng, nghe nói vậy, ánh mắt trở nên ảm đạm*. Nhưng ngay lập tức nghĩ thông suốt vấn đề, nàng nhảy cẫng lên, nói: “Hai vị lão sư đó không thu nhận học viên nữa, vậy còn người thì sao?”

Ảm đạm: tối đi.

“Ta dĩ nhiên còn thu. Chỉ là, như ngươi thấy đấy, ta không màng danh lợi, cũng không có nhiều thời gian như vậy.” Trương Huyền lộ vẻ khó xử. “Nếu như không phải ngươi là viên ngọc quý chưa được phát hiện, lại có duyên với ta, ta sẽ không dễ dàng đáp ứng đâu…”

Uỵch…

Hắn còn chưa nói hết câu, tiểu la lị đã quỳ xuống đất: “Lão sư là người thanh cao. Xin ngài hãy thu nhận ta làm đệ tử! Ta nhất định sẽ tu luyện chăm chỉ, không làm lão sư thất vọng!”

Trương Huyền mừng như điên, nhưng hắn vẫn tiếp tục giả vờ khó xử: “Ngươi với ta thực sự là có duyên. Chỉ là…Ngươi nhìn thấy đấy, ta là người thích thanh tĩnh.”

“Ta cam đoan với người, nếu không phải vạn bất đắc dĩ, ta nhất định không quấy rầy lão sư!” Nhìn thấy hắn tỏ ra không tình nguyện, nàng vội vàng gật đầu với vẻ mặt thành khẩn.

“Học trò của ta không nhiều, so với các lão sư khác, có lẽ chúng ta sẽ không được chia nhiều tài nguyên. Thậm chí, con còn có thể bị người khác chỉ trích nữa…” Trương Huyền nói tiếp.

“Điều này… Ta nghe nói tài nguyên để tu luyện rất quan trọng a…” Nghe đến đó, cô gái tỏ ra do dự.

Nguồn tài nguyên mà lão sư nhận được từ học viện có liên quan trực tiếp tới số lượng và thành tích của các học viên. Nếu như những nguồn tài nguyên này không đủ, sẽ gây khó khăn trong việc thúc đẩy tu luyện.

“Khụ…khụ… Ta chỉ cố ý thử lòng ngươi nên mới nói như vậy. Nếu ngươi đã kiên quyết, thành tâm muốn bái ta làm thầy, ta cũng đành thu nhận ngươi vậy.” Thấy nàng có vẻ chần chờ, Trương Huyền lập tức cắt ngang, vội vàng nói: “Nghiệm chứng thân phận đi!”

“Chuyện này… Nhanh như vậy sao ạ?”

Cô gái vô cùng kinh ngạc. Vị lão sư này lật mặt nhanh như lật sách, không giống bình thường. Nàng vươn tay nhận lấy thân phận lệnh bài, suy nghĩ có nên xác nhận hay không. Nhưng không ngờ, vị Trương lão sư lúc nãy còn vô cùng bình tĩnh, vậy mà bỗng nhiên kéo lấy bàn tay nàng, giơ ra một con dao sắc nhọn vạch nhẹ một đường. Một giọt máu nhẹ nhàng rơi xuống ngọc bài.

Ông…

Ánh sáng chớp nhoáng.

“A…” Tiểu la lị ngẩn người.

Không phải vừa rồi lão sư còn đang do dự, không màng danh lợi sao? Tại sao bây giờ động tác lại nhanh như vậy? Hơn nữa…đến dao cũng đã chuẩn bị sẵn???

“Từ giờ trở đi, ngươi chính là học viên của ta!” Sau khi cho thân phận lệnh bài nhỏ máu nhận chủ, Trương Huyền mới thở phào nhẹ nhõm. Hắn lại khôi phục bộ dáng cao nhân, hỏi: “Ngươi tên là gì?”

“Dạ thưa lão sư, ta tên là Vương Dĩnh ạ.”

Dù sao cũng không thể thay đổi, cô gái không nói thêm nữa mà chỉ ngoan ngoãn gật đầu.

“Ừ. Ngươi hãy cầm lấy lệnh bài này, đi nhận chăn đệm, thư tịch, sẵn tiện đi tìm chỗ ở của mình đi. Mai là ngày chính thức nhập học, hãy tới nơi này tìm ta là được.”

Trương Huyền xua tay.

“Dạ!” Vương Dĩnh gật đầu, quay người rời đi.

“Hô! Thành công lừa gạt người đầu tiên.”

Sau khi thành công để tiểu la lị trở thành học viên của mình, Trương Huyền mới thở phào nhẹ nhõm, mỉm cười.

Thật không dễ dàng a… Nếu không phải hắn đã nhìn qua rất nhiều kỹ xảo giả bộ trâu bò trên internet, chỉ sợ hôm nay đã không thể thành công rồi.

Có một học viên, hắn có thể tránh khỏi việc bị đuổi về. Tâm tình Trương Huyền cũng được thả lỏng một chút. Những chấp niệm trong lòng theo đó mà chậm rãi biến mất.

“Yên tâm đi! Nếu ta đã xuyên qua thành ngươi, ta sẽ thay ngươi sống thật tốt!”

Trước kia, bởi vì Trương Huyền không thể chiêu thu được học viên nào mà chết đi, trong lòng cảm thấy rất không cam lòng. Giờ phút này đã thu nhận được học viên, sự kiên trì cuối cùng của gia hỏa đó cũng biến mất vô ảnh vô tung. Đến bây giờ, Trương Huyền mới xem như hoàn toàn làm chủ thân thể này.

Ầm ầm!!!

Sau khi đã khống chế thân thể này một cách trọn vẹn, Trương Huyền đang muốn lại đi dụ dỗ thêm mấy học viên nữa. Nhưng bỗng nhiên, hắn thấy não hải của mình chấn động. Âm thanh như tiếng chuông đồng cổ vang lên ầm ầm.

“Thiên địa bất nhân, dĩ vạn vật vi sô cẩu…”

“Nhật nguyệt doanh trắc, thiên địa có thiếu…”*

** Thiên địa bất nhân, dĩ vạn vật vi sô cẩu (Đạo Đức kinh) : trời đất không có nhân tính, coi vạn vật như con sâu cái kiến.*

** Nhật nguyệt doanh trắc, thiên địa có thiếu (Thiên tự văn): mặt trăng mặt trời luân phiên thay đổi, trời đất không hoàn mỹ.*

Ầm ầm…

Các loại ngôn ngữ huyền diệu vang lên, làm cho hắn hoa mắt chóng mặt. Ngay sau đó, trong não hải của hắn liền xuất hiện một tòa cung điện rất lớn, phía trên đó có bốn chữ lớn tỏa sáng lấp lánh.

THIÊN ĐẠO THƯ VIỆN!

Trương Huyền đẩy cửa đi vào liền thấy vô số giá sách nằm san sát nhau. Các loại thư tịch nhiều vô tận, nhìn không thấy điểm cuối.

“Chẳng lẽ đây là món quà ưu đãi dành tặng cho hắn khi xuyên không đây sao? Đây là thư viện ư? Móa! Đời trước ta là nhân viên quản lý thư viện. Đừng nói đến thế giới này vẫn như vậy chứ? “

Nhìn gói quà khuyến mãi của người ta, không phải là có ông nội đáng gờm, thì là một hệ thống khủng bố, hoặc một số đồ chơi trâu bò áp đảo. Đến lượt hắn thì hay rồi, món quà đó lại là thư viện! Trương Huyền thấy mắt mình tối sầm lại, suýt nữa thì ngất đi.

Thư viện? Được tích sự gì a? Chẳng lẽ sau này lúc đánh nhau, người khác dùng phi kiếm, còn hắn lại ném sách?

“Để xem có những loại sách gì nào.”

Mặc dù trong lòng rất bất đắc dĩ nhưng Trương Huyền vẫn tiến đến mấy giá sách, định bụng tìm hiểu xem thư viện này có tác dụng gì. Nhưng khi vươn tay ra với một quyển sách, hắn mới phát hiện, bàn tay của hắn trực tiếp xuyên qua giá sách, không chạm vào được.

“Ngươi đùa lão tử sao? Cho ta cái thư viện, nhưng lại không cho động vào sách, cũng không thể đọc. Rốt cuộc thì ta có thể làm gì với cái thư viện này đây a?”

Trương Huyền á khẩu, khóc không ra nước mắt.

Không biết xấu hổ

dtv-ebook.com

Sau một hồi nghiên cứu, phát hiện rằng tất cả thư tịch trong thư viện đều như hoa trong gương, trăng trong nước, căn bản không lấy được, Trương Huyền liền mất đi hứng thú, tinh thần thối lui ra khỏi thức hải.

"Trước cứ ăn cơm trưa đã, buổi chiều lại nghĩ biện pháp tìm tòi một hai xem có cách gì không!", hắn thầm nghĩ.

Ngẩng đầu nhìn về phía ngoài cửa sổ, mặt trời đã lên đến đỉnh đầu, thế mà buổi sáng trong tổng cộng mười tám tên học sinh đến, chỉ thuyết phục được vẻn vẹn có một tên bái sư, xác suất thật là thấp đến đáng thương. Buổi chiều tuyệt nhiên không thể tiếp tục như vậy, dù thế nào hắn cũng là một kẻ xuyên việt, nếu như ngay cả mấy người cổ đại lạc hậu cũng không lừa được, há có thể ngẩng đầu vỗ ngực tự hào rằng mình từng sống ở thời đại bùng nổ thông tin?

Nghĩ bụng, hắn liền vặn eo bẻ cổ đi ra khỏi giảng đường của mình, chậm rãi đi vào tiệm cơm của học viện.

Cũng giống hệt trường đại học của kiếp trước, tiệm cơm của Hồng Thiên học viện rộng lớn mênh mông, đủ để chứa cả vạn học sinh cùng ngồi ăn một lúc. Buổi sáng đã thu nhận được một tên học sinh khiến tâm tình của Trương Huyền thật tốt, hắn bèn lấy nhiều thêm mấy phần đồ ăn, rồi tìm một góc ngồi xuống đớp như vòi rồng hút nước.

"Đây không phải Trương lão sư sao?"

Đang đắm chìm trong khoái cảm ăn uống, bỗng một giọng nói vang lên, Trương Huyền liền ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy một thanh niên đang cười khanh khách, song nụ cười của người này không chứa ấm áp, mà

ngược lại có chút âm lãnh khiến người ta có cảm giác miệng đang cười nhưng lòng đang chửi người.

"Tào lão sư?"

Trương Huyền nhận ra kẻ này. Tào lão sư tên đầy đủ là Tào Hùng, gia nhập học viện cùng đợt với hắn. Kẻ này luôn luôn ưa thích ganh đua và rình chờ cơ hội để móc máy người khác.

Linh hồn nguyên bản của thân thể này cũng bởi vì chịu không được các loại trào phúng này, mới mượn rượu giải sầu dẫn đến tử vong. Trong đó nguyên nhân chính không tránh khỏi có liên quan đến kẻ này.

"Hôm nay là dịp tân sinh nhập học, tự chủ lựa chọn lão sư, không biết thu hoạch của ngươi như thế nào? Nhìn ngươi đang hứng khởi ăn cơm ở đây, chắc phải rất khá đi! Nhìn đây, tất cả đều là học viên ta mới thu nhận, tổng cộng mười hai người, ta dẫn bọn hắn ăn một bữa cơm! Sau đó sẽ sắp xếp chỗ cư trú!"

Tào lão sư mang trên mặt vẻ cao cao tại thượng, vênh váo khoe khoang thành tích của mình

Đúng thế, hắn chính là vênh váo khoe khoang.

Giữa hắn và Trương Huyền vốn cũng không có thù oán gì, chỉ là hai người vào học viện cùng một đợt, tự nhiên khó tránh khỏi bị người ta so sánh đánh giá. Mà tên Trương Huyền luôn là biểu tượng của sự thất bại cho nên hắn đương nhiên muốn mượn cơ hội đả kích Trương Huyền để cảm giác được sự ưu việt của bản thân.

Ở đằng sau hắn, có một đám thiếu niên lon ton đi theo, mỗi tên đều mắt sáng ngời, tinh thần vô cùng phấn chấn, dáo dác nhìn khắp nơi không giấu nổi sự tò mò với những sự vật mới mẻ.

"Các học trò, ta giới thiệu cho các ngươi một chút, vị này Trương Huyền lão sư, là danh nhân nức tiếng của học viện chúng ta. Chính là kẻ đầu

tiên trong lịch sử dài đằng đẵng của học viện thi khảo hạch đạt điểm không. Hắn chính là thần thoại!"

Tào lão sư hướng đám người giới thiệu.

"Giáo viên khảo hạch bị không điểm?"

"A, khi ta tới có nghe nói, hắn dạy khiến học sinh tẩu hỏa nhập ma, thiếu chút nữa là thành phế nhân!"

"Trước khi nhập học cũng không ít người nói với ta, dù không bái được lão sư nào cũng tuyệt đối không nên bái hắn. Nếu không, chẳng những không có cách nào tu luyện, còn tương đương tự sát!"

"Không nghĩ tới lại gặp được hắn, thoạt nhìn hắn có vẻ rất hiền lành!"

. . .

Nghe được Tào Hùng giới thiệu, một đám học viên nghị luận ầm ĩ.

Giáo viên khảo hạch là bài thi tổng hợp nhiều loại nhân tố và hạng mục rồi thống nhất cho điểm. Trong đó, kiểm tra đánh giá khả năng của học sinh cũng chiếm một bộ phận. Chỉ cần vị lão sư này có học sinh, liền sẽ có thành tích. Thế nên đạt được không điểm, chính là một bước ngoặt trong lịch sử.

"Ngươi giới thiệu xong chưa?"

Đối mặt với những lời đàm tiếu, Trương Huyền cũng không cảm thấy tức giận.

Đạt điểm không chính là tên Trương Huyền trước đó, liên quan quái gì đến mình hiện tại?

Bất quá, mặc dù không tức giận, nhưng đối với vị Tào lão sư này gièm pha người khác để tự nâng bi chính mình, hắn cũng có chút chán ghét,

liền phất tay áo: "Giới thiệu xong liền có thể xéo đi, đừng ở chỗ này ảnh hưởng đến ta ăn cơm!"

Không nghĩ tới dù đã bị gièm pha ác liệt như vậy mà tên này còn mặt dày không biết xấu hổ, lại dám bảo mình xéo đi, Tào Hùng sắc mặt khó coi, khẽ vung tay, lộ ra uy phong của lão sư: "Giáo viên khảo hạch được không điểm, xếp hạng bét trong lịch sử học viện, ngươi chẳng lẽ liền không biết xấu hổ chút nào sao?"

"Xấu hổ? Ta tại sao phải xấu hổ? Ngươi cũng đã nói, ta phá lịch sử, trở thành danh nhân, học sinh mới nghe tên ta đều như sấm bên tai, còn cái thứ ngươi thì như nào?" Trương Huyền đưa tay chỉ vào các học sinh sau lưng Tào Hùng: "Ngươi khảo hạch giáo viên được bao nhiêu điểm? Bọn hắn có biết không? Nếu chưa tới học viện thì có biết ngươi là ai sao? Nếu như không phải ngươi liều mạng lôi kéo, thậm chí còn mời vào ăn cơm, ngươi cảm thấy bọn hắn sẽ bái ngươi làm thầy? Làm một cái lão sư, một điểm danh khí cũng không có, cũng dám cùng ta khoe khoang, đúng là cống rãnh mà đòi sóng sánh với đại dương, ngươi khoe cái rắm! Đúng là không biết xấu hổ"

"A?"

Người khác nếu khảo hạch giáo viên bị không điểm, tuyệt đối sẽ không dám ra ngoài, sợ bị người ta chỉ trỏ khinh miệt. Nhưng vị này thì ngược lại, tâm tình sung sướng, dương dương tự đắc, vênh vênh váo váo. Chính mình điểm cao hơn hắn mà lại trở thành đối tượng bị khinh bỉ.

Tào Hùng cảm thấy thế sự đảo điên quá khủng khiếp.

Da mặt của người này không khỏi quá dày đi. Nhưng mấu chốt là, với loại thành tích bết bát nhường này, rốt cuộc hắn lấy đâu ra tiền vốn để kiêu ngạo?

Các học sinh đứng ở sau lưng Tào Hùng cũng giương mắt nhìn nhau, mặt thộn cả ra.

Tên này chẳng lẽ là chưởng môn của phái da mặt dày?

Nhưng dù có dày đến mấy thì cũng không thể vô liêm sỉ đến mức này chứ!

Trong từ điển của Trương Huyền không hề có khái niệm xấu hổ với chả da mặt dày. Tại thời đại hắn từng sinh hoạt, có những ngôi sao vì thăng tiến mà làm đủ mọi trò, thể diện chả là cái thá gì! Hằng ngày bọn họ chường cái mặt ra trên ti vi, báo đài cũng không hề cảm thấy xấu hổ. Hắn chỉ là một tên lão sư thi bị không điểm mà thôi, là một trường hợp quá là bình thường luôn.

Tào Hùng mặt tức đến đỏ bừng: "Phận làm lão sư vẫn là muốn lấy dạy học làm chính, hôm nay ta không thèm so đo với ngươi, chờ ngươi tuyển được học sinh, có bản lĩnh chúng ta lại so tài một chút xem ai dạy học sinh cao tay hơn!"

Nói xong, hắn định quay người rời đi.

Đúng lúc này, sau lưng vang lên tiếng một nam một nữ đối thoại.

"Lão sư kia thật sự không tệ, tính cách cũng tốt. . ."

Một giọng nữ non nớt vang lên, trong giọng nói tràn đầy chần chờ.

"Nhị tiểu thư của ta, ngươi nghe ta đi. Trước khi tới đây, thiếu gia đã giao phó cho ta, cho ngươi đi bái Lục Tầm lão sư làm thầy. Nhưng ngươi không những không nghe, còn cố ý trốn ta đi lung tung. Nếu thế thì cũng thôi, nhưng ngươi bái ai làm thầy cũng được, tại sao nhất định phải bái hắn?"

Đáp lại là tiếng của một lão giả, giọng nói ngập tràn vẻ bất đắc dĩ.

"Vị lão sư kia. . . Không kém cỏi như ngươi nói đâu, hắn. . . thực ra là người rất tốt, còn giúp ta chỉ điểm, nói ta. . . chăm chỉ tu luyện, có thể trở thành đệ nhất trong cùng khóa. . ." Giọng nữ vẫn cãi lại nhưng vẻ do dự càng nhiều.

"Lại còn niên cấp đệ nhất. Nếu ngươi thật theo hắn học tập, nếu không tẩu hỏa nhập ma chính là đại hỉ sự. Nhị tiểu thư biết hắn là ai không? Học viện nổi danh nhất phế vật lão sư, vị duy nhất thi khảo hạch được không điểm. . . Tiểu tổ tông của ta, ngươi mau mau bỏ học thôi, bằng không thiếu gia biết được ắt sẽ giết ta. . ." Lão giả thanh âm bên trong mang theo cầu khẩn.

"Ca ca!"

Nghe được lão giả nói đến thiếu gia, nữ hài bắt đầu sợ hãi, sắc mặt nhăn nhó, không biết nên làm sao bây giờ.

Sau khi nghe được đoạn đối thoại, Tào Hùng vốn đang muốn rời đi liền sáng mắt lên, vừa cười khanh khách vừa hất hàm về phía Trương Huyền đang nhồm nhoàm ăn cơm: "Trương lão sư, cô bé này chẳng lẽ là học sinh ngươi vừa mới chiêu thu? Ha ha, thoạt nhìn không tốt lắm nhỉ, người ta dự định bỏ học a!"

Lão sư có thể lựa chọn học sinh, học sinh cũng có thể lựa chọn lão sư.

Nếu như cảm thấy lão sư không thích hợp với mình, hoàn toàn có thể trả lại lệnh bài đã nhận.

Thanh ấm của Tào Hùng rất lớn, lập tức kéo tới sự chú ý của nhiều người, hai người đang thảo luận cũng đưa mắt nhìn tới.

"Nhị tiểu thư, hắn chính là lão sư ngươi vừa mới bái?" Lão giả hướng anh mắt về phía Trương Huyền.

"Đúng!" Nữ hài gật đầu.

Lão giả lập tức đứng dậy, bước tới trước mặt Trương Huyền: "Trương lão sư, tiểu thư nhà chúng ta dự định hủy đăng kí chương trình học của ngươi!"

"Lưu lão. . ." Không nghĩ tới lão giả lại hành sự thần tốc như vậy, nữ hài hơi đỏ mặt, vội vàng đi lên phía trước, ngay sau đó quay đầu nhìn về

phía Trương Huyền, mặt mũi tràn đầy áy náy: "Lão sư, ta. . ."

Nàng chính là học sinh mà Trương Huyền vừa mới thu, Vương Dĩnh.

"Vương Dĩnh, ngươi cũng biết ta luôn luôn không thu học sinh. Ta thu ngươi là cùng ngươi hữu duyên. Chẳng lẽ ngươi cam tâm từ bỏ cơ hội tốt đẹp nhường này? Ngươi biết được có bao nhiêu người đều hi vọng trở thành học sinh của ta nhưng ta cũng không thu không?"

Trương Huyền đương nhiên không thể để vị học sinh duy nhất mà mình vất vả lắm mới lừa được chạy mất. Nên hắn liền làm bộ cao nhân, tiếc hận khuyên nhủ

"Mẹ nó. . ."

Nghe xong những lời này, những người xung quanh có biết chút đỉnh về tình hình đều cảm thấy trời đất quay cuồng, trước mắt tối sầm, tưởng như sắp ngất đi.

Đại ca, ngươi có thể tự giữ cho bản thân chút khí tiết ít ỏi không? Cái gì mà luôn luôn không thu học sinh, cái gì mà cùng ngươi hữu duyên, cái gì mà biết bao người mơ ước trở thành học sinh của ngươi . . Rõ ràng là ngươi không thu được học sinh tốt chứ. . .

"Ta, không phải thế. . ."

Bị hắn chất vấn, Vương Dĩnh vội vàng khoát tay, bất quá lời còn chưa nói hết đã bị cắt ngang.

"Đúng thế!" Thấy Nhị tiểu thư tính cách không quyết đoán, lão giả gọi Lưu thúc tiến về phía trước một bước: "Trương lão sư, Nhị tiểu thư nhà chúng ta đã quyết định muốn hủy chương trình học với ngươi. Chỉ là nàng không tiện nói ra, nên xin ngươi giúp một tay làm thủ tục đi!"

"Hủy?" mí mắt Trương Huyền khẽ đảo: "Ngươi cần phải hiểu rõ, hủy việc bái lão sư, ở trong học viện lại sẽ lưu lại danh tiếng xấu, về sau chỉ sợ lại không lão sư nào dám thu ngươi! Ngươi chẳng lẽ muốn bởi vì sự

tùy hứng nhất thời của chính mình mà làm chậm trễ cả tương lai của tiểu thư nhà các ngươi? Trách nhiệm này ngươi gánh chịu nổi không?"

"Cái này. . ." Lưu lão sững sờ.

Học sinh đúng là có thể hủy việc bái sư, bất quá làm thế là vũ nhục lão sư. Hơn nữa, nếu ngươi có thể “phản bội” vị này thì cũng có thể làm vậy với người khác. Thông thường, những học sinh “bại hoại” như vậy sẽ khó được các lão sư khác thu nhận.

Dù sao, đối với kẻ dám vũ nhục sư đạo tôn nghiêm, không có mấy ai nguyện ý đón nhận.

Hơn nữa, nếu nguyện ý tiếp nhận cũng đại biểu cho việc “tát” vào thể diện của một vị lão sư khác. Đều là chỗ đồng nghiệp, không thể nào vì một đệ tử mà đắc tội nhau.

Mà ở học viện tu luyện nhưng không có lão sư thì chẳng khác nào tương lai bị phế đi.

Mới vừa rồi Lưu lão còn khí thế hừng hực nhưng nghe Trương Huyền phán một câu, hắn liền không biết phải ứng đối thế nào.

Hắn chỉ là một hạ nhân, nếu như Nhị tiểu thư bởi vì lý do này mà chậm trễ việc tu luyện, hắn dù chết trăm lần cũng không đền được tội.

"Yên tâm đi, Nhị tiểu thư nhà các ngươi thiên tư không tệ, nếu ta chuyên tâm dạy dỗ, ắt sẽ đạt được thành tích khả quan…" Thấy Lưu lão hơi dao động, Trương Huyền liền triển khai lung lạc đại pháp.

Nói đùa, con vịt đã nấu chín bưng ra đĩa, làm sao có thể để cho nàng bay đi mất!

"Chậm đã, ai nói là không lão sư nào dám thu? Tiểu cô nương, ngươi chỉ cần hủy việc bái Trương lão sư làm thầy, ta nhất định sẽ thu ngươi làm học sinh của ta!"

Trương Huyền còn chưa dứt câu, Tào Hùng liền tiến về phía trước một bước, phất tay.

Mới vừa rồi hắn còn bị Trương Huyền làm mất mặt, lần này có cơ hội trả đũa, sao có thể buông tha.

"Tào Hùng, ngươi muốn làm gì?"

Trương Huyền sầm mặt lại.

"Làm gì? Một vị học sinh có tiềm năng như thế này, không thể lãng phí. Nếu như nàng muốn hủy việc bái ngươi làm thầy, ta sẽ lập tức tiếp nhận nàng làm đệ tử! Người ta đến học viện là để học tập, đương nhiên muốn lựa chọn giáo sư tốt nhất có thể dạy nàng, mà không phải là giáo viên khảo hạch bị không điểm!"

Tào Hùng cười hắc hắc, dáng vẻ tràn đầy dương dương đắc ý.

"Ngươi đây là công nhiên đoạt học sinh, có tin ta sẽ bẩm báo phòng Hành Chính?"

Đây cũng không phải là đơn thuần bực bội, mà là công nhiên đoạt học sinh!

Học viện mặc dù cổ vũ việc tự chủ lựa chọn lão sư, cũng không dung thứ cho kiểu cướp đoạt trắng trợn như thế này! Bởi một khi phát sinh sẽ ảnh hưởng tới không chỉ tình cảm đồng nghiệp giữa các lão sư, mà thậm chí còn có thể làm rối loạn kỉ cương học tập của học viện.

"Đoạt học sinh? Ngươi nói quá lời rồi. Cùng lắm thì chúng ta hiện tại ngay mặt trực tiếp chỉ điểm, tiến hành cạnh tranh công bình, để học sinh tự chủ lựa chọn lão sư. Ngươi có dám đáp ứng không?"

Tào Hùng thách thức.

Thiên đạo hữu khuyết

dtv-ebook.com

*Thiên đạo hữu khuyết: đạo trời khuyết thiếu, không hoàn hảo.

“Chỉ điểm tại chỗ sao?” Sắc mặt Trương Huyền trở nên khó coi.

Mặc dù hắn đã dung hợp trí nhớ trước đây của cơ thể này, nhưng lại chưa sắp xếp lại. Vì vậy, cùng lắm hắn chỉ có thể biết được cấp bậc tu luyện. Đối với việc tìm ra lỗi sai trong tu luyện, đến linh hồn trước kia của thân thể này còn không nắm rõ, nói gì đến hắn!

Việc chỉ điểm người khác, hắn dĩ nhiên thua kém vị Tào lão sư này.

Nếu thật sự tỷ thí, hắn nắm chắc bại trận.

“Sao vậy? Ngươi không dám tỷ thí cùng ta sao? Theo quy định của học viện, việc thi đấu tại chỗ, học viên được tự do lựa chọn theo ý mình, sẽ không bị coi là cướp đoạt.” Tào Hùng cười nhẹ, phất ống tay áo lên, tỏ ra phong khinh vân đạm, bộ dáng nho nhã hết cỡ.

“Ngươi muốn chỉ điểm về vấn đề gì?” Trương Huyền biết, nếu hôm nay không giải quyết tốt chuyện này, học viên khó khăn lắm hắn mới thu nhận được kia sẽ chạy mất. Trương Huyền cắn răng hỏi.

Việc chỉ điểm của lão sư được chia làm nhiều loại. Có chỉ điểm tu vi, võ kỹ, những sai lầm trong tu luyện… Phương hướng của mỗi người khác biệt nên sự am hiểu của các lão sư cũng khác nhau.

“Như vậy đi, những người này là học viên mới, chúng ta đều không quen biết trước. Bây giờ, để cho bọn hắn thi triển một bộ quyền pháp, chúng ta sẽ dựa vào đó để tìm ra những chỗ thiếu sót. Sau đó, đánh giá kết quả

kiểm nghiệm tại chỗ của ai tiến bộ hơn, người đó chiến thắng. Ngươi thấy sao?”

Đối với những lão sư khác trong trường, Tào Hùng không có lòng tin chiến thắng. Nhưng đối với kẻ có thứ hạng cao nhất từ dưới đếm lên, kỳ thi khảo hạch bị không điểm là Trương Huyền, hắn rất tự tin vào bản thân mình.

Trương Huyền do dự rồi.

“Ngươi không dám sao? Vừa rồi ngươi bốc phét rất giỏi mà. Không ít học viên muốn bái ngươi làm thầy mà ngươi không đồng ý? Nếu ngươi thật sự có bản lĩnh như vậy, hãy chấp nhận cuộc tỷ thí này đi. Nếu không cũng đừng hủy hoại tiền đồ của tiểu cô nương này.” Tào Hùng từng bước ép sát.

“Chuyện này… Được thôi!” Trương Huyền gật đầu.

Lợn chết không sợ nước sôi. Cùng lắm thì thua thôi. Nhưng nếu bây giờ không đáp ứng, vị đệ tử mới thu nhận này chắc chắn sẽ chạy mất. Giờ phút này, hắn đã không còn gì để mất.

Nếu lúc đó thực sự không nhìn ra, ta cũng chỉ có thể nói hươu nói vượn. Dù sao da mặt ta rất dày, mất mặt thì mất mặt đi…

“Tào lão sư tỷ thí cùng Trường lão sư đấy!”

“Người ngươi nói đến chính là Trương lão sư đứng thứ nhất từ dưới đếm lên sao?”

“Chính là hắn!”

“Giáo viên tham gia kiểm tra bị không điểm mà cũng dám tỷ thí với người khác sao? Thật hay giả vậy? đây không phải là tự ngược sao?”

…

Việc hắn đồng ý khiến rất nhiều học viên đến ăn cơm chú ý.

Hôm nay là ngày báo danh của học viên mới. Rất nhiều người từ khi chưa đến học viện đã nghe đến danh tiếng “lão sư thi bị không điểm”. Mặc dù chưa được nhìn thấy Trương Huyền ngoài đời nhưng kẻ nào cũng vô cùng tò mò.

“Theo quy tắc, ngươi sẽ chỉ điểm học sinh của ta và ngược lại, ta chỉ điểm học sinh của ngươi!” Thấy một đống người vây quanh mình, Tào Hùng là người thích thể hiện, bèn vung tay lên, cười khanh khách nói.

Để công bằng và tránh gian lận, khi thi đấu, lão sư không thể trực tiếp chỉ điểm cho học viên của mình mà sẽ hoán đổi với đối phương.

“Tiểu cô nương, ngươi qua đây đánh một bộ quyền pháp cho chúng ta xem. Sau đó ngươi hãy đánh lên trụ đá ở phía trước bằng hết sức mình.”

Xác định xong phương pháp và nội dung tỷ thí, Tào Hùng bày ra bộ dáng cao nhân, nhìn về tiểu cô nương ngây ngốc đang đứng gần đó.

“Ta…” Vương Dĩnh đỏ mặt, nhìn trộm Trương Huyền. Chỉ khi thấy hắn không có ý kiến gì, nàng mới tiến lên phía trước, dang hai tay ra khiến cho khí tức sâu xa tràn ngập toàn thân.

Hự…hự…hự…

Quyền phong gào thét, tràn đầy lực lượng.

Nếu không phải nhìn thấy tận mắt, chẳng ai có thể ngờ được đây là quyền pháp của một cô bé đáng yêu như vậy. Xung quanh trở nên yên tĩnh. Với lực lượng này có thể thấy nàng có cơ sở rất tốt.

Một bộ quyền pháp được đánh xong rất nhanh. Nhìn một hồi xong, Trương Huyền thực sự suy sụp. Với kiến thức của hắn, dù có kết hợp trí nhớ của đời trước, hắn cũng không thể nhìn ra bất kì khuyết điểm nào.

Chẳng trách tên gia hỏa trước đó được không điểm. Nhãn lực của hắn thực sự quá kém đi!

“Ừ…Tiếp theo ngươi hãy dùng hết tất cả lực lượng công kích cột đá kia đi.” Thầm than cô bé là hạt giống tốt, Tào Hùng gật đầu hài lòng nói.

Cách bọn họ không xa có một cột đá dùng để kiểm tra lực lượng của học viên, để họ biết được thực lực của mình.

tích súc lực lượng của bộ quyền pháp vừa rồi, biến thành sao băng, mạnh mẽ in dấu lên cột đá.

Uỳnh!

Cột đá lung lay một chút rồi hiện lên một con số: 53!

“53kg, lực lượng trong một quyền này không tệ!” Tào Hùng gật đầu liên tục.

Nàng chưa chính thức nhập học, cũng không nhận được sự chỉ điểm dành cho người mới, hơn nữa lại là nữ nhân, vậy mà có thể đánh ra lực lượng như vậy, quả thực rất giỏi.

“Vừa rồi ta thấy quyền pháp của ngươi rất tốt, tràn đầy lực lượng. Tuy nhiên vẫn có chỗ chưa được tốt lắm, đó là quãng đường ra quyền hơi ngắn. Nếu ngươi có thể để chân tăng nhanh tốc độ di chuyển, sức mạnh nhất định sẽ tăng lớn! Nếu ta đoán không lầm, hai chân của ngươi chắc hẳn đã từng bị thương đi!”

Không hổ là lão sư, ánh mắt của hắn quả nhiên tốt hơn Trương Huyền nhiều, vừa liếc mắt đã nhìn ra mấu chốt trong quyền pháp của Vương Dĩnh là ở đôi chân. Hắn cũng đưa ra kết luận nàng có thể từng bị thương.

“Vâng, đúng vậy!” Vương Dĩnh gật đầu.

“Bởi vì ngươi từng bị thương nên khi mượn lực ở chân sẽ bị bó tay bó chân. Bây giờ ta sẽ chỉ cho ngươi một phương pháp. Ngươi yên tâm,

phương pháp này sẽ không làm chân ngươi tổn thương thêm đâu. ”

Ngay sau đó, Tào Hùng nói ra một phương pháp mới, cũng giảng giải kỹ lưỡng cho tiểu cô nương một lần.

“Để ta thử xem!”

Ở độ tuổi này, Vương Dĩnh có được sức mạnh như vậy chứng tỏ năng lực tiếp thu không kém, vì vậy nàng có thể lĩnh ngộ rất nhanh. Nàng đi đến trước cột đá lần nữa, đôi bàn tay trắng như phấn nắm chặt. Một cỗ lực lượng chảy xuôi khắp cơ thể, cả người nàng như trường long.

Uỳnh!... 63kg!

Nhờ có sự chỉ điểm đơn giản mà lực lượng của nàng tăng lên 10kg!

“Lực lượng tăng thêm 10kg, tương đương với tăng gần 20%! Ta đã chỉ điểm xong, đến lượt ngươi đó!” Nhìn thấy thành tích này, Tào Hùng cười nhẹ đầy đắc ý.

Chỉ điểm một lần mà có thể làm học viên tăng mạnh gần 20%, đó là thành tích không tệ.

“Trương lão sư!” Nói xong, phía sau hắn, một học viên đi ra định thi triển quyền pháp.

“Chờ đã!” Trương Huyền ngăn cản.

“Sao nào? Chẳng lẽ Trương lão sư muốn đổi ý?” Tào Hùng hừ lạnh.

“Đổi ý? Ngươi nói đùa sao? Ngươi nghĩ ta là người đã đáp ứng việc này còn có thể đổi ý sao?” Trương Huyền ngoài miệng nói cứng nhưng trong lòng lại đang rất sốt ruột.

Hắn là một người xuyên việt, đâu biết gì mà chỉ điểm tu luyện cho học sinh a. Nhưng làm sao để chỉ điểm bọn họ xem phim “hành động tình cảm” lại dễ như trở bàn tay.

“Ta chỉ là cảm thấy…” Thấy mọi người nhìn mình, Trương Huyền đành kiên trì, tìm lý do lung tung: “Đây là học viên của ngươi, nghe mệnh lệnh của ngươi. Nếu hắn cố ý không dùng toàn lực khi ta chỉ điểm, chẳng phải ta trực tiếp thất bại rồi sao?”

“Ta nhất định sẽ dùng hết toàn lực. Ta là người trung thực.” Người học sinh này thấy Trương Huyền nghi ngờ, bèn cắn răng đáp.

“Được. Ta tin tưởng ngươi là người giữ chữ tín. Nhưng chúng ta tỷ thí như vậy là không công bằng!” Thấy học viên đó nói như vậy, Trương Huyền nếu tiếp tục lý do lý trấu, nhất định sẽ bị mọi người chế giễu. Hắn đành nhắm mắt nói.

“Không công bằng? Ngươi nói xem không công bằng ở chỗ nào?” Tào Hùng hỏi.

“Vương Dĩnh là đệ tử của ta. Nếu ta thắng, nàng vẫn là đệ tử của ta, ta không được thêm gì. Nhưng nếu ta thua, nàng sẽ bái ngươi làm thầy. Công bằng ở đâu? Cũng giống như ta đặt cược mạng sống, nếu ta thắng, ngươi phải chết, nếu ta thua, ngươi được sống…Ngươi thấy như vậy có công bằng không?” Trương Huyền nói.

“Ừm…” Tào Hùng sững sờ. Nói như vậy thì đúng là hơi không công bằng thật. Vụ cá cược này cũng giống như tay không bắt sỏi. Bản thân không cần đưa ra thứ gì, nhưng khi đối phương thua sẽ phải giao đệ tử cho mình.

“Như vậy đi. Nếu như ngươi thắng, đây là Lưu Dương, Lưu học viên sẽ trở thành học viên của ngươi!” Sau khi suy nghĩ một chút, Tào Hùng quyết định.

Lưu Dương chính là học viên mới sẽ để Trương Huyền chỉ điểm.

“Lão sư…” Không nghĩ rằng Tào lão sư lại quyết định như vậy, Lưu Dương sững sờ, trở nên sốt ruột. Bắt hắn bái lão sư bị không điểm sát hạch làm thầy, hắn thà chết còn hơn.

“Yên tâm đi! Lão sư ta chắc chắn sẽ không thua!” Tào Hùng nhìn hắn bằng ánh mắt tự tin.

“Dạ!” Lưu Dương có vẻ rất tin tưởng Tào lão sư. Bước ra xa hai bước rồi bắt đầu thi triển quyền pháp mà không thèm quan tâm Trương Huyền có nhìn hay không.

“Cái này…” Vốn còn muốn nói thêm mấy câu để thiếu niên này từ bỏ, nhưng hắn lại bắt đầu đánh quyền ngay lập tức, không hề cho Trương Huyền cơ hội kéo dài thời gian khiến hắn vô cùng phiền muộn.

Thẳng thắn mà nói thì hắn chẳng thể nhận ra bộ quyền pháp này chứ nói gì đến việc tìm khuyết điểm để chỉ điểm thêm!

“Thiếu hụt, bộ quyền pháp này thiếu ở chỗ nào?” Trên đầu hắn đã đầm đìa mồ hôi, trong lòng tràn đầy sốt ruột.

Nếu lần này hắn không tìm ra chỗ thiếu sót, không chỉ điểm được cho thiếu niên này, học sinh hắn vất vả lắm mới thu nhận được sẽ trở thành của người khác, còn bản thân hắn nhất định sẽ bị khai trừ.

Ầm…ầm…

Ngay khi hắn vô cùng sốt ruột, bỗng Thiên đạo thư viện trong đầu hắn lắc lư một trận. Một thanh âm ầm ầm vang lên như sấm rền. Ngay lập tức, vôn dĩ trên giá sách không có vật gì, nay lại xuất hiện bốn chữ lớn:

THIÊN ĐẠO HỮU KHUYẾT!

Bốn chữ này khiến cho người ta cảm thấy nặng như núi Thái Sơn, mang theo uy nghiêm và khí thế vô cùng.

“Đây là cái gì?” Trong lòng sững sờ, Trương Huyền cúi đầu nhìn về phía cuốn sách trong lòng bàn tay.

Chỉ thấy trên bìa sách có hai chữ: Lưu Dương. Trương Huyền tiện tay lật ra thờ đầu tiên. Phía trên đó viết lít nha lít nhít đầy chữ viết.

“Lưu Dương, con cháu Lưu gia, thi vào Hồng Thiên học viện, cảnh giới võ giả Tụ Khí nhất trọng.”

“Công pháp tu luyện: Liên Hoa Trùng Huyệt Kình.”

“Võ kỹ: Phi Hoa Quyền đạt tiểu thành, Thốn Long Quyền đạt đại thành.”

“Khuyết điểm: mười hai chỗ. Một là hư chiêu quá nhiều, lực lượng phân tán. Hai là… Ba là… Mười hai là, cánh tay trái có lực hơn tay phải, nhưng quyền pháp sử dụng lại là tay phải nên không thể phát huy công kích mạnh nhất…”

“Chuyện này…Chuyện này…” Nhìn thấy phía trên có rậm rạp chằng chịt chữ viết, Trương Huyền cảm thấy như phát điên.

Đây là thật hay giả?

Đang nghĩ ngợi về khuyết điểm, Thiên đạo thư viện liền đưa ra một quyển sách viết về khuyết điểm của Lưu Dương! Nếu những điều viết ở đây là thật, gói khuyến mãi khi xuyên việt này cũng quá khủng đi!

Đã là con người đều có khuyết điểm. Bất kỳ chiêu số, võ công nào cũng có thiếu hụt. Thiên hạn này không có cái gì là thập toàn thập mỹ. Có thể nhìn ra điểm thiếu hụt, lại ghi chép thành sách, thư viện này thật nghịch thiên a!

Uỳnh!

Trong lúc Trương Huyền đang khiếp sợ về biến hóa của thư viện trong thức hải, Lưu Dương đã đánh xong một bộ quyền pháp. Chấn động một tiếng, trụ đá xuất hiện một con số: 62!

Lượng lượng trong một quyền của hắn đạt 62kg!

“Trương lão sư, Lưu Dương đã thi triển xong. Ngươi hãy chỉ điểm cho hắn đi a!” Tào Hùng mỉm cười.

Đám người xem náo nhiệt xung quanh nghe thấy thế cũng đồng loạt nhìn sang Trương Huyền. Họ muốn nhìn xem vị lão sư duy nhất trong lịch sử bị không điểm sẽ chỉ điểm cho học sinh như thế nào.

Đánh mặt

dtv-ebook.com

"Ta..."

Vừa rồi Thiên đạo thư viện đột nhiên chấn động khiến cho lực chú ý của hắn đều tập trung ở thức hải. Chỗ đó đến bây giờ vẫn còn là một mảnh mơ hồ. Hơn nữa, quyền pháp của đối phương là cái gì hắn cũng không biết. Bây giờ để hắn chỉ điểm, thì chỉ điểm cái cọng lông a!

"Xin mời Trương lão sư chỉ ra chỗ sai!"

Lưu Dương tiến về phía trước một bước, khom người thật sâu.

Một bên, Vương Dĩnh cũng nháy con mắt, ngóng nhìn xem vị “Cao nhân” mình mới bái sư sẽ chỉ điểm như thế nào.

"Ách!"

Cảm nhận được ánh mắt của mọi người đều tập trung tới, nếu không nói, thì chắc chắn mất mặt. Trương Huyền đang muốn bịa đặt nói bậy thì đột nhiên nghĩ tới khuyết điểm của Lưu Dương ở trong thư tịch của Thư viện.

Hắn cũng không biết những thông tin đó rốt cuộc là thật hay giả. Bất quá, hiện tại rơi vào tình huống này, hắn cũng không biết nói cái gì khác, thế nên đành phải kiên trì: "Bộ quyền pháp này của ngươi có rất nhiều khuyết điểm, khoảng chừng mười hai chỗ!"

"Ha ha, hắn nói rất nhiều khuyết điểm? Lại còn mười hai chỗ? Ta không nghe lầm chứ!"

"Đây là chuyện nực cười nhất ta từng nghe qua!"

"Bộ quyền này tên gọi Phi Hoa Quyền, mặc dù cấp bậc không cao, nhưng nó lại là bộ quyền pháp được lưu hành rộng rãi nhất trên toàn vương quốc. Vì thế nó còn được gọi là quyền pháp cơ sở. Phi Hoa Quyền đã trải qua sự thử nghiệm, cải tiến của vô số thiên tài trong suốt vài ngàn năm, mặc dù không thể nói là hoàn mỹ vô khuyết, nhưng chắc chắn số lượng khuyết điểm thuộc hàng ít nhất trong số các loại quyền pháp. Thế mà hắn dám nói có rất nhiều khuyết điểm? Lại còn nói có tận 12 chỗ sai lầm?"

"Ăn nói bừa bãi, ta nghĩ hắn không nhìn ra được cái gì nên liều lĩnh nói bậy!"

...

Mọi người xung quanh vốn còn tưởng hắn có thể nói ra được chút gì đó có lí, nhưng nghe Trương Huyền phán thì đều nở nụ cười châm biếm.

Bộ Phi Hoa Quyền này là một trong những bộ quyền pháp cơ sở của Thiên Huyền vương quốc, địa vị tương đồng với Thái tổ trường quyền trên địa cầu. Chỉ cần là người luyện công thì cơ bản đều phải học tập. Trải qua trăm ngàn năm được vô số cường giả ma luyện, mặc dù uy lực không lớn, nhưng khuyết điểm rất ít, thậm chí còn có người ca tụng là "Quyền pháp không tì vết".

Quyền pháp như thế mà tên ngốc này dám mở miệng nói có mười hai chỗ thiếu hụt... Đúng là nói quàng nói xiên!

Đừng nói là một tên đần độn thi khảo hạch giáo viên bị không điểm, mà coi như viện trưởng đích thân tới cũng không tìm ra được nhiều khuyết điểm như vậy!

"Ồ? Trương lão sư thật đúng là đại tài, vậy mà có thể chỉ ra được mười hai chỗ thiếu hụt ở trong Phi Hoa Quyền, chúng ta xin rửa tai lắng nghe!"

Hiển nhiên, Tào Hùng cũng không nghĩ đến Trương Huyền trẻ trâu như vậy, nhưng rất nhanh đã kịp chớp thời cơ dồn ép, cố ý để Trương Huyền khó xử.

Nghe được những gì mọi người đối thoại, Trương Huyền trên mặt không lộ ra chút nao núng nhưng trong lòng thì gấp như cháy nhà. Hăn không ngờ rằng tên Lưu Dương này lại chọn đánh ra loại quyền pháp mà ai cũng biết!

Nếu là linh hồn trước của thân thể này ở đây, khẳng định cũng sẽ biết được vấn đề. Nhưng mấu chốt là bản thân mới vừa xuyên qua không lâu nên còn chưa triệt để dung hợp với ký ức của đối phương!

Bất quá, mặc dù kiếp trước chỉ là một nhân viên quản lý thư viện, nhưng hắn đường đường là người xuyên việt, kiến thức vốn phong phú, da mặt lại cực dày, nên lập tức tìm ra cách ứng phó: "Thế nào, các ngươi không tin? Đây không phải là do ta không chỉ điểm, mà là các ngươi không tin, không làm theo sự chỉ điểm của ta... Thế nên không trách được ta! Vương Dĩnh, chúng ta đi thôi, loại đổ ước kiểu này không cá cược cũng được!"

"Chậm đã, chúng ta tin tưởng! Còn mời ngươi giảng giải đi!"

Thấy hắn muốn đi, Tào Hùng vội vàng ngăn lại.

Hiện tại, hắn đã nhìn thấu, đối phương cố ý nói ra số liệu quá mức khoa trương để làm mọi người xem thường, sau đó mượn cớ chuồn đi. Bất quá, Tào Hùng thật vất vả mới gặp được cơ hội giáo huấn Trương Huyền một trận, làm sao có thể từ bỏ?

"Cái này. . ."

Thấy kế hoạch trốn tránh thất bại, Trương Huyền đành phải đọc lại thư tịch mà Thư viện vừa tạo ra.

"Thà rằng thân liều một lần,

Hoa dù đã rã cành lá vẫn còn xanh!"

Hắn tự nhủ

Dù sao giờ cũng đã không có đường lui, hắn liền chú tâm đọc lại mười hai chỗ khuyết điểm ghi trong thư tịch, rồi liều mạng phán: "Vừa rồi ngươi đánh quyền pháp bằng tay phải, bây giờ ngươi thử đổi thành tay trái đánh thẳng vào thạch bia!"

Nếu đây là ưu đãi đặc biệt của người xuyên việt, thì hắn là phải đúng chứ? Mà giả sử như không chính xác, hiện tại cũng không có biện pháp nào khác, dù sao hắn cũng cạn lí do thoái thác rồi.

"Đánh bằng tay trái?"

"Thế mà cũng gọi là chỉ điểm?"

"Nói đùa cái gì vậy, tay trái vốn không có tí sức lực nào, giờ mà đánh bằng tay trái, thì không phải biến bộ quyền pháp này trở thành phế phẩm hay sao?"

...

Đám người sững sờ rồi lập tức xôn xao. Từng người nhìn về phía Trương Huyền tràn đầy sự khinh thường.

Tay trái lực lượng vốn yếu hơn tay phải, đây là việc người người đều biết. Vừa rồi Lưu Dương đánh quyền, nghe tiếng gió rít gào là đủ biết hắn thuận tay phải chứ không thuận tay trái. Thế mà giờ Trương Huyền lại bảo hắn đánh tay trái... Nói đùa cái gì thế.

"Lưu Dương, ngươi thử làm theo lời của Trương lão sư xem, ít ra cũng có thể làm cho hắn hết hi vọng!"

Hiển nhiên Tào Hùng không nghĩ tới Trương Huyền có thể nói như vậy, hưng phấn đến mức sắp nhảy lên, lập tức phân phó Lưu Dương một câu.

Mặc dù đây chỉ là học sinh hắn vừa mới chiêu thu, nhưng Tào Hùng hết sức rõ ràng vị Lưu Dương này là võ giả chuyên sử dụng tay phải, cũng không phải là thuận tay trái. Nếu mà đánh tay trái đoán chừng liền 30 kg đều không đánh nổi!

Không chỉ điểm thì có thể đánh ra 62 kg lực quyền, mà chỉ điểm xong rồi lại không đánh nổi 30 kg. Lần này chắc chắn thanh danh của Trương Huyền sẽ càng thảm hại!

Để ta chống mắt lên coi ngươi còn huênh hoang được bao lâu!

"Dạ!" Lưu Dương cũng cười lạnh, một lần nữa thi triển quyền pháp.

Hắn là người biết rõ ràng nhất mình không thuận tay trái. Vì thế nên chỉ điểm hắn đánh tay trái sẽ mạnh hơn chính là nói hươu nói vượn.

Phi Hoa Quyền là quyền pháp cơ sở mà hắn luyện tập từ nhỏ, cho nên dù đổi tay phải thành tay trái không thuận sẽ có chút bỡ ngỡ nhưng hắn vẫn thích ứng rất nhanh. Nhìn hắn ra quyền coi như cũng không tệ, nhưng dù sự trôi chảy hay là lực lượng cũng đều có vẻ kém rất nhiều so với vừa rồi.

"Chẳng lẽ... Ưu đãi xuyên việt của ta là giả?"

Trương Huyền nội tâm vô cùng khẩn trương.

Ưu đãi xuyên việt của người khác thì có cao thủ tiện tay chỉ điểm, chỉ cần làm theo là đủ xưng hùng xưng bá. Còn phận mình thì hẩm hiu, có mỗi cái thư viện chất lượng thì không biết ra sao, lỡ như thông tin trong thư tịch là giả thì chắc chắn sẽ bị khai trừ khỏi học viện!

Phù!

Lưu Dương rất nhanh đã triển khai xong cả bộ quyền pháp, sau đó hắn tiến tới trước thạch bia, nâng lên nắm đấm tay trái rồi đấm thẳng.

Bùm!

Các con số bắt đầu nhảy lên.

"Một, ha ha, mới mười mấy kg..."

Thấy phía trên xuất hiện chữ "Một", Tào Hùng cười ha ha, tràn đầy thỏa mái. Nhưng còn chưa nói hết câu, cổ họng như nghẹn lại, đôi mắt trợn trừng, mồm há to đủ để nhét vừa một quả trừng gà.

"123?"

"123 kg?"

Mấy người xung quanh vốn đang định cười nhạo cũng bị doạn sợ đến choáng váng, không ngừng run rẩy.

Vừa rồi Lưu Dương đánh ra 62 kg, hiện tại trực tiếp biến thành 123 kg, nghĩa là tăng trưởng gần gấp đôi! Cũng chính là tăng phúc trăm phần trăm!

Đây là thật hay giả?

Coi như là đệ nhất lão sư của học viện thì lần chỉ điểm thứ nhất, cũng không có khả năng để cho người ta trong chốc lát tiến bộ gấp đôi đi!

"Ta... Ta... Đây là ta đánh ra?"

Người trong cuộc - Lưu Dương cũng cảm thấy như đang nằm mơ.

Hắn ngây ngốc nhìn thạch bia trước mắt, thần sắc không thể tin được.

Hắn vốn không phải thuận tay trái, cái này ai cũng đã sớm biết. Nhưng kể cả trong cơn mơ hắn cũng không thể nào tưởng tượng được rằng tay trái của mình lại có thể phát ra lực lượng lớn gấp đôi tay phải!

Trong khi đám người giật mình, Trương Huyền lại cao hứng kém chút nhảy cẫng lên.

"Là thật!"

Cho tới giờ khắc này, hắn rốt cuộc minh bạch những thiếu hụt mà thư viện hiển thị tuyệt đối là sự thật.

Hắn bây giờ có thể trong một nốt nhạc là nhìn ra công pháp tu luyện của người khác và những thiếu hụt trong đó... Loại năng lực này quá mức nghịch thiên a!

"Thế nào? Ngươi chỉ điểm thì giúp tăng trưởng hai mươi phần trăm, ta giúp tăng trưởng trăm phần trăm, Tào lão sư, ngươi còn muốn nhắn nhủ điều gì không?" Trương Huyền cười hắc hắc.

"Ta..." sắc mặt của Tào Hùng tái xanh, cảm giác toàn bộ khuôn mặt đều nóng hừng hực.

Lúc đầu đưa ra tỷ thí là muốn cho đối phương bị bêu xấu. Nhưng kết quả lại thành chính bản thân bị bêu xấu.

Tào Hùng liên lấy ra một cái ngọc bài từ trong ngực rồi nhỏ một giọt máu tươi lên: "Lưu Dương, ta đã giải trừ ràng buộc sư đồ với ngươi, ngươi bây giờ có thể bái Trương lão sư làm thầy!"

Nói xong, Tào Hùng nhìn về phía Trương Huyền: "Ngươi cũng không cần đắc ý, lần này là người may mắn giẫm phải cứt chó. Lần sau tỷ thí, ta nhất định khiến ngươi nhục nhã..."

Nói xong hắn liền xoay người rời đi.

Lần bản thân này quá mức mất mặt rồi. Không những mất đi một học viên mà còn bị sỉ nhục trước mặt bàn dân thiên hạ.

Nếu thua bởi người khác thì cũng không có gì nhưng bại bởi kẻ khảo hạch bị không điểm – nức danh là lão sư kém nhất của học viện thì…

"Lão sư, lão sư..."

Thấy Tào Hùng xoay người rời đi, Lưu Dương sắc mặt trở nên khó coi.

Mặc dù vừa rồi Trương Huyền chỉ điểm hắn đánh ra thành tích tốt nhưng ở sâu trong nội tâm Lưu Dương cũng giống như Tào Hùng, cho là Trương Huyền chỉ may mắn chứ không phải năng lực thực sự.

"Tốt, ngươi bây giờ là đệ tử của ta, nhanh nhanh nghiệm chứng đi!"

Trương Huyền mặc kệ Lưu Dương nghĩ cái gì, chỉ cần một trận đánh cược mà hắn có nhiều thêm một đệ tử đủ khiến hắn tràn đầy cao hứng, liền tiện tay ném cho Lưu Dương một cái ngọc bài.

Lưu Dương mặc dù không cam lòng, nhưng cũng biết có chơi có chịu. Nếu như mình không nhận vị Trương Huyền này làm lão sư, các lão sư khác khẳng định cũng sẽ không tiếp nhận mình. Thế nên hắn đành phải đem máu nhỏ lên trên ngọc bài, hoàn thành nghiệm chứng.

"Ngày mai tới đi học!"

Xử lý xong vấn đề Lưu Dương, Trương Huyền cũng không nói nhảm, một lần nữa quay đầu nhìn về phía Vương Dĩnh, nhàn nhạt nói một câu, rồi nhấc chân đi tới quán cơm.

Một lần nữa trở lại lớp học của chính mình, Trương Huyền không chút do dự, tinh thần đắm chìm trong thức hải, cẩn thận quan sát Thư viện.

Sau khi nghiên cứu một hồi, rốt cục hắn hiểu được.

Chỉ cần có người thi triển võ kỹ, công pháp ở trước mặt hắn liền có thể tự động tạo thành khuyết điểm thư tịch.

"Ha ha, lần này thực sự phát tài! Có thứ này trong tay, bất kỳ khuyết điểm gì đều có thể xem thấu trong chớp mắt. Lần khảo hạch giáo viên tiếp theo, ta không tin mình vẫn chỉ đạt không điểm!"

Trong lòng Trương Huyền cười điên cuồng, không khỏi sinh ra hào khí ngút trời.

Đại tiểu thư

dtv-ebook.com

Chương 5: Đại tiểu thư

“Ngươi nghe thấy không? Tào Hùng lão sư lúc nãy tỷ thí cùng học viện thức nhất từ dưới lên, Trương Huyền lão sư đó!”

“Bọn họ tỷ thí? Vậy chẳng phải Trương Huyền lão sư thua chắc sao?”

“Thế mà lại không phải. Là Trương Huyền lão sư thắng! Hắn tùy tiện chỉ điểm một học viên, khiến cho sức mạnh của người đó tăng lên 100% đấy!”

“Tăng hẳn 100%? Chỉ một lần chỉ điểm? Dù cho Lục Tầm lão sư cũng không thể làm được như vậy. Ngươi nói thật hay đùa vậy?”

…

Trong phòng ăn, người thấy cuộc tỷ thí giữa hai người họ rất nhiều. Mỗi người đều đang nghị luận rất sôi nổi.

“Chỉ điểm một lần, làm tăng cường 100% sức mạnh?” Triệu Nhã nhăn mũi, tỏ vẻ khinh thường: “Kẻ này nhất định là dựa vào vận khí!”

Triệu Nhã là con gái của thành chủ thành Bạch Ngọc, thành thị lớn thứ ba của vương quốc Thiên Huyền. Từ nhỏ, nàng đã nhận được nền giáo dục vô cùng tốt. Lần này đến Hồng Thiên học viện, mục đích chính của nàng là bái Lục Tầm lão sư làm thầy.

Không ngờ rằng nàng chưa tìm được ông ấy, đã nghe thấy mọi người nghị luận chuyện Lục Tầm lão sư không bằng người nọ, cho nên sẽ không tin lời đồn.

“Vận khí à? Ta cảm thấy không phải do vận khí đâu, vì tăng lên hẳn 100% đấy! Thầy ấy không thể làm được điều đó nếu chỉ dựa vào may mắn.” Một học viên ngồi gần nàng không nhịn được cãi lại.

“Không phải nhờ may mắn? Ngươi nghĩ ta không biết sao? Trương Huyền lão sư là người bị không điểm trong kỳ sát hạch vừa rồi, suýt chút nữa đã bị nhà trường khai trừ. Ngươi nghĩ người như vậy có bản lĩnh gì? Nếu không tin, bây giờ ta sẽ đi vạch trần bộ mặt thật của hắn cho các ngươi xem.”

Tính cách của Triệu Nhã luôn luôn nôn nóng. Nghe lão sư đứng thứ nhất từ dưới lên được người khác khen, liền không chịu được.

“Được thôi! Đúng lúc chúng ta cũng muốn nhìn xem vị lão sư này có phải chỉ là hư danh hay không!” Bỗng nhiên có hai học viên đứng dậy nói.

Ba người cùng đi ra tiệm cơm, hỏi thăm một chút liền tìm thấy phòng học của Trương huyền, đẩy cửa đi vào.

“Ngươi chính là Trương Huyền lão sư phải không?”

Vừa mới đi vào lớp học, họ liền nhìn thấy một thanh niên ngồi ở vị trí giáo viên với nụ cười ngốc nghếch. Nhìn khắp lượt chẳng thấy giống một vị lão sư lợi hại mà thậm chí còn cảm thấy hơi không được bình thường.

“Ta đây!” Thấy có học sinh đi vào, Trương Huyền tạm dừng quan sát Thiên đạo thư viện, quay sang nhìn.

“Chúng ta nghe nói ngươi vừa thắng Tào Hùng lão sư, chỉ điểm cho một học sinh tăng 100% sức mạnh phải không?” Triệu Nhã tỏ vẻ không tin: “Nếu thật vậy, ngươi cũng chỉ điểm cho ta để sức mạnh của ta tăng gấp đôi xem nào!”

“Không rảnh!” Trương Huyền xua tay.

Lão sư có tôn nghiêm của lão sư, không thể khinh nhờn. Không phải ngươi muốn nhìn liền nhìn, muốn ta chỉ điểm ta phải chỉ điểm. Lại nói, ngươi có thái độ như vậy là sao chứ? Lão tử đâu có mắc nợ gì ngươi!

“Không rảnh? Nhìn ngươi bây giờ rất nhàn cơ mà!” Triệu Nhã nhìn tháy rõ đối phương đang nói dối, cắn răng hừ nói.

Vừa nãy mới cùng bằng hữu nói rằng sẽ vạch trần đối phương, bây giờ chưa làm gì đã đi mất, người bị mất mặt chính là nàng.

“Ta còn phải chiêu mộ học viên, không rảnh cùng bé gái không biết trời cao đất rộng như ngươi làm loạn!” Trương Huyền lạnh nhạt nói.

“Ngươi…” Triệu Nhã tức giận mắt đẹp trợn trừng.

Nàng là con gái của thành chủ, bản thân lại cực kỳ xinh đẹp, đi đâu cũng nhận đựoc ánh mắt ngưỡng mộ của mọi người. Vậy mà tên này không chỉ dám từ chối mình, còn nói mình làm loạn, thật đáng ghét! Dù cho hắn là lão sư cũng không thể tha thứ!

“Phải làm thế nào ngwio mới chỉ điểm cho ta?” Triệu Nhã cắn chặt răng ngà nói.

“Bái ta làm thầy!” Trương Huyền bày ra bộ mặt kỳ lạ, lạnh nhạt nói.

Thấy đối phương nhìn mình với ánh mắt nhìn kẻ ngốc, Triệu nhã tức giận: “Được thôi! Ta sẽ bái ngươi làm thầy, nhưng mà… Nếu như ngươi chỉ điểm lung tung, chỉ sai cho ta, ngươi có tin ta sẽ đem trò hề củ ngươi phươi bày ra ánh sáng hay không?”

“Triệu Nhã!”

“Không được! Nếu ngươi bái ông ta làm thầy, ngươi sẽ không thể bái Lục Tầm lão sư được nữa.”

Nghe thấy nàng đáp ứng nay, hai bằng hữu đến cùng với nàng suýt bị dọa ngất, vội vã khuyên can. Nghe được lời khuyên của hai bằng hữu,

Triệu Nhã do dự rồi.

Nàng biết quy củ của học viện: một khi đã bái người khác làm thầy, nếu muốn đổi giáo viên thì nhất định phải hủy bỏ chương trình học. Tuy nhiên nếu làm vậy, gần như tất cả giáo viên khác sẽ không nhận nàng, không nói đến Lục tầm lão sư nổi tiếng như vậy.

“Ngươi không dám? Nếu không dám thi fmau ra ngoài đi, đừng cản trở ta làm ăn… tuyển mộ học viên mới.” Trương Huyền xua tay.

“Ai nói ta không dám?!” Mặc dù còn đang do dự nhưng nghe thấy Trương Huyền nói vậy, Triệu Nhã phát hỏa nhướn mi: “Bây giờ ta sẽ nhận ngươi làm thầy ngay lập tức. Xác nhận thân phận đi!”

“Thái độ quá vô lễ. Ngươi muốn bái ta làm thầy, nhưng ta còn chưa chấp nhận đấy!” Trương Huyền gạt tay.

Hắn dĩ nhiên muốn chiêu mộ học sinh biết nghe lời, giống như Vương Dĩnh lúc nãy, hắn rất ưa thích. Còn người trước mắt này, vừa đến đã giống như ăn phải thuốc súng, dù cho có thiếu học sinh thì hắn cũng không cần nàng ta.

“Ngươi…” Không nghĩ rằng bản thân mình đã hạ thấp mà bái hắn làm thầy. Hắn vậy mà lại không chịu thu nhận. Triệu Nhã tức giận đến mức bốc khói trên đầu.

Tuy nhiên, lần này nàng đặc biệt tới đây để vạch trần đối phương. Bây giờ nếu tức giận bỏ đi, chẳng phải đúng ý đối phương rồi sao!

Có lẽ gia hỏa này muốn đuổi mình đi nên mới dùng những lời này để tránh bị vạch trần đây mà. Nhất định ta sẽ không để ngươi được toại nguyện!

“Hừ, cùng lắm thì làm theo ý hắn trước. Sau khi vạch trần được bộ mặt thật rồi, xem ta sẽ giáo huấn ngươi như thế nào!”

Nghĩ vậy, Triệu Nhã đè nén lửa giận trong lòng, mỉm cười, để lộ ra hàm răng trắng bóng: “Là tiểu nữ thất lễ, mong lão sư bỏ quá cho. Ta thực sự thành tâm bái người làm thầy, xin người hãy nhận ta vào lớp học.”

“Nói vậy còn nghe được!” Thấy nàng thay đổi thái độ, Trương Huyền gật đồng đồng ý:Ngươi muốn làm học sinh của ta cũng được. Nhưng trước tiên, ngươi hãy quét sạch gian phòng kia, không được sót lại một hạt bụi nào. Hãy dọn dẹp cả phòng vệ sinh, rửa bồn cầu sạch sẽ. ta sẽ kiểm tra, nếu đạt tiêu chuẩn mới thu ngươi làm học sinh.”

“Ngươi đừng quá đáng!” Triệu Nhã tức điên.

Nàng là ai chứ? Nữ nhi của thành chủ, thiên kim đại tiểu thư. Từ nhỏ đến lớn chưa từng phải làm gì. Thế mà gia hỏa này dám bắt nàng quét dọn vệ sinh! Còn… Thu dọn phòng vệ sinh! Rửa bồn cầu!

Ngươi bị điên rồi sao?

“Việc đơn giản như vậy ngươi cũng không làm được thì thôi đi. Ta không cần đệ tử lười biếng, vô dụng!” Trương Huyền khoát tay xua đuổi.

Hắc hắc, nha đầu, muốn chơi đùa với ta sao? Ngươi còn non lắm!

“Kẻ nào nói ta vô dụng? Ngay bây giờ ta sẽ đi quét dọn, lau chùi sạch sẽ!” Triệu Nhã cắn răng, mang theo đồ nghề vào phòng bắt đầu công việc.

“Triệu Nhã, nếu không chúng ta bỏ đi…”

“Ta thấy có khả năng hắn thực sự không có bản lĩnh gì đâu, chỉ là cố tình gây khó dễ với ngươi thôi.”

Hai người bạn kia thấy nàng đường đường là đại tiểu thư mà phải đi quét dọn vệ sinh thì giật nảy mình, vội vàng khuyên can.

“Các ngươi đi ra ngoài chờ ta trước đi. Ta Triệu Nhã từ bé đến giờ chưa từng bị thiệt thòi như vậy. Hôm nay ta nhất định phải phân thắng bại với

hắn!” Triệu Nhã quyết tâm.

“Chuyện này…” Hai người biết tính tình của Triệu Nhã cứng đầu. Thấy nàng không nghe lời khuyên, không biết nên xử lý thế nào.

“Đi báo cho Diêu đại quản gia đi! Hình như hắn cũng tới đây. Nếu đại quản gia biết một giáo viên đứng thứ nhất từ dưới lên đang bắt tiểu thư dọn ồn cầu, nhất định sẽ ngăn cản.” Nhìn nhau một hồi, một người bỗng nghĩ ra biện pháp.

Mặc dù ở học viện không có nguy hiểm gì, nhưng với thân phận của Triệu Nhã, vẫn có người chuyên đưa nàng tới. Đó chính là Diêu đại quản gia. Bây giờ có lẽ hắn vẫn chưa rời khỏi học viện.

“Được! Chúng ta cùng đi tìm ông ấy đi!” Hai cùng đồng thời đi ra ngoài không chút do dự.

Đại tiểu thư Triệu Nhã có tính khí ương ngạnh. Lúc bắt dầu, nàng còn luống cuống tay chân vì chưa bao giờ làm những việc nặng nhọc. Nhưng qua một thời gian ngắn, nàng đã quen thuộc công việc. Gian phòng nhanh chóng được quét dọn sạch sẽ, ngay cả bên ngoài phòng vệ sinh cũng trở nên “sạch bong kin kít”!

“Không tệ!” Trương Huyền gật đầu hài lòng.

“Bây giờ có thể thu nhận ta làm học sinh rồi chứ? Chỉ điểm tu vi cho ta đi a!” Làm xong việc, Triệu nhã cắn răng “ken két”. Nàng phải cố gắng lắm mới kiềm chế được ý nghĩ lôi gia hỏa trước mắt ra đánh một trận.

“Được rồi. Thân phận nghiệm chứng đi!” Gióng như không thấy được ánh mắt hận không thể lột da rút xương mình của nàng, Trương Huyền tiện tay ném ra một ngọc bài.

Hít sâu một hơi, Triệu Nhã nhỏ một giọt máu lên ngọc bài để xác minh thân phận.

“Trương lão sư, bây giờ ta đã là học sinh của ngươi. Ngươi có thể chỉ điểm cho ta được rồi chứ?” Triệu Nhã cố gắng kiềm chế hưng phấn vì mục đích vạch trần kẻ tiểu nhân sắp đạt được.

“Trước tiên ngươi hãy đánh một bộ võ kỹ cho ta xem cơ sở của ngươi thế nào!”

“Vâng!” Triệu Nhã không nói nhảm nữa mà bắt đầu đánh quyền.

Hây…hây…hây…

Tiếng gió rít gào vang lên chứng tỏ kình lực mười phần. So với Vương Dĩnh, mặc dù cả hai đều là nữ tử, nhưng khí lực hay chiêu số của Triệu Nhã đều mạnh hơn, mau lẹ hơn, vừa nhìn đã biết nàng đã nỗ lực rất nhiều.

Trong lúc nàng thi triển võ công, tinh thần Trương Huyền lại kết nối với Thiên đạo thư viện. Quả nhiên, thư viện nhẹ nhàng chấn động, một quyển sách rơi xuống.

Trang bìa viết hai chữ “Triệu Nhã”.

“Triệu Nhã, con gái thành chủ thành Bạch Ngọc, võ giả cảnh giới thứ nhất Tụ khí cảnh đỉnh phong!”

“Công pháp tu luyện: Bạch Ngọc Tố Nữ Công!”

…

“Khuyết điểm: Hai mươi bảy chỗ. Thứ nhất, tính cách nóng nảy dễ nổi giận, so với Bạch Ngọc Công ấm áp dễ chịu trái ngược nhau, làm cho công pháp không thể phát huy thực lực mạnh nhất. Thứ hai,…”

Quyển sách này giống với trước đó, đều ghi lại những sai lầm, thiếu sót trong tu luyện của Triệu Nhã.

Nhìn một chút, mặt Trương Huyền trở nên cổ quái.

Uỳnh! Uỳnh! Uỳnh!

Lát sau, Triệu Nhã đã đem bộ quyền pháp đánh xong. Đôi bàn tay trắng trẻo của nàng đánh lên vách tường đo lực của phòng học.

Một tiếng vang lên, mặt đá hiện lên một con số: 110!

“Không tê, không tệ!” Trương Huyền không tự chủ được gật đầu.

Mặc dù vẫn chưa từng học tập tại học viện nhưng nàng lại có thể đánh ra một quyền mạnh mẽ như vậy, chứng tỏ nàng có thực lực phi phàm. Con gái của thành chủ có khác!

“Được rồi. Ngươi hãy chỉ điểm cho ta đi!” Đánh xong một bộ võ kỹ mà dường như nàng không hề thấy mệt. nàng nhìn trương huyền với ánh mắt thách thức.

Ngươi làm cái gì đối với tiểu thư chúng ta?

dtv-ebook.com

Chương 6: Ngươi làm cái gì đối với tiểu thư chúng ta?

Những việc nên làm đều đã làm. Triệu Nhã muốn khiến kẻ này phải xấu mặt!

Trong lòng nàng khẽ động, một cái Ghi chép Ngọc tinh liền xuất hiện ở bên trong ống tay áo.

Ghi chép Ngọc tinh có thể ghi chép hình ảnh và âm thanh. Nàng dự định đem ghi lại "chứng cứ phạm tội" của đối phương! Sau đó sẽ đem ra ngoài công khai cho bàn dân thiên hạ, khiến cho hắn hết đường chối cãi.

"Đến lúc đó để xem ngươi sẽ xấu mặt ra sao? Thứ nhà ngươi mà cũng dám so sánh với Lục Tầm lão sư, nằm mơ đi!"

Nghĩ đến Ghi chép Ngọc tinh rất nhanh liền có thể ghi lại "chứng cứ phạm tội" của đối phương, thế là mình cũng có thể giáo huấn đối phương một trận cho hả giận, con mắt của Triệu Nhã sáng bừng, thiếu chút nữa là bật cười thành tiếng. Đang trong lúc kìm nén sự cao hứng, muốn nghe xem đối phương sẽ nói hươu nói vượn như thế nào, nàng chợt thấy một cặp mắt sáng ngời tựa ánh đèn lồng xuất hiện ở trước mặt.

"A. . ."

Triệu Nhã giật nảy mình, vội vàng lui lại một bước, lúc này mới thấy rõ đó là Trương Huyền lão sư. Nàng tức giận nghiến răng nghiến lợi mắng: "Ngươi muốn làm gì?"

"Yên tâm, ta chỉ nhìn xem chút!" Hai tayTrương Huyền chắp sau lưng, đi vòng quanh Triệu Nhã, vừa đi vừa lắc đầu, rồi đột nhiên đứng trước mặt nàng, khoảng cách không đến một thước.

Cảm nhận được nhiệt lượng nóng hừng hực từ trên người đối phương truyền đến, sắc mặt của Triệu Nhã ửng hồng. Từ nhỏ đến lớn, chưa bao giờ có một nam nhân đứng gần nàng như vậy, trong lòng đang khẩn trương, không biết nên làm như thế nào, liền nghe được thanh âm ung dung chậm rãi của đối phương: "Ngươi có bệnh!"

Nghe hắn nói như thế, Triệu Nhã cảm thấy muốn bùng cháy: "Ngươi mới có bệnh, cả nhà ngươi đều có bệnh. . ."

Nàng cảm thấy mình sắp điên rồi.

Tên này chắc chắn đầu óc có vấn đề! Mình đánh ra võ kỹ để hắn chỉ giáo khuyết điểm, nhưng kẻ này lại dám lộng ngôn phán mình có bệnh. Làm sao lại có kẻ đáng ghê tởm như vậy sống trên đời này?

"Tại sao ngươi lại mắng chửi người?" Trương Huyền nhướng mày, nhưng ngay lập tức hiểu ra là lời nói của mình còn có thể hiểu theo nghĩa khác, liền cười xòa: "Ta đang nói thân thể ngươi có bệnh, chứ không phải là mắng ngươi!"

"Ta không có bệnh!" Triệu Nhã hừ lạnh: "Ta xem ngươi mới có bệnh! Là đầu óc ngươi có bệnh đó!"

Nàng vốn khỏe như một con trâu, một quyền có thể đánh ra lực lượng hơn một trăm kg. Hơn nữa nếu mình bệnh, tự nhiên bản thân phải rõ ràng nhất.

"Trước tiên ngươi đừng vội phủ nhận. Có phải ngươi thường xuyên cảm thấy hai huyệt Thiên Trung và Cự Khuyết hơi đau, nhất là trong đêm trăng tròn khi thời tiết vừa ẩm ướt lại vừa có gió, thì toàn thân ửng hồng, tâm thì phiền não, khí thì tán loạn, hơn nữa còn. . ." Nói đến đây Trương

Huyền do dự một chút, tựa như không tìm ra từ nào để diễn tả, sau một lúc đành nói: "Dù làm thế nào thì cũng không thể tĩnh tâm tu luyện?"

"Ngươi. . . Làm sao biết?"

Lúc đầu Triệu Nhã còn đùng đùng nổi giận, vốn định phủ nhận mọi điều Trương Huyền nói, ai ngờ sau khi nghe nói như thế liền hơi đỏ mặt, cả người ngây ra.

Không phải hắn nói không đúng, mà là. . . Quá đúng!

Mỗi lần tu luyện gần đây, nàng có thể cảm thấy hai huyệt Thiên Trung và Cự Khuyết hơi nhói đau, đương nhiên, sự đau đớn này không quá nghiêm trọng, nàng vẫn có thể nhịn được. Điều mấu chốt là. . . đến mỗi đêm trăng tròn, gặp gió lạnh thổi tới, thân thể nàng sẽ có biểu hiện khác thường, đó là một loại khát vọng mãnh liệt, toàn thân ửng hồng, khao khát tình ái, chỉ mong có nam nhân ôm lấy mình. . .

Nàng chỉ là một tiêu cô nương mười sáu, mười bảy tuổi chưa hiểu sự đời, làm sao biết đây là việc gì. Triệu Nhã chỉ cảm thấy vô cùng ngượng ngùng. Nàng vốn cho rằng chỉ cần nhịn một chút sẽ ổn nhưng ai ngờ sự khát vọng này càng ngày càng mãnh liệt. Khi thân thể nàng ngày càng trổ mã, bộ ngực ngày càng căng đầy thì loại khát vọng này lại càng mạnh mẽ.

Trước kia chỉ cần vận công hai lần liền có thể đè nén, mà bây giờ, dù có tám lần hay mười lần đều vô dụng, đành phải không ngừng tu luyện đến lúc trời sáng.

Nhưng bởi vì chuyện này quá mức kỳ quặc, nàng không dám nói với ai. Ngay cả bằng hữu tốt nhất, thậm chí cả phụ thân mình cũng đều hoàn toàn không biết!

Không ai biết nhưng sao tên này lại biết?

Cũng bởi vì không thể chịu được nữa nên nàng mới đến học tại học viện. Cốt là để tìm ra nguyên do, giải quyết triệt để vấn đề.

"Ta là lão sư, chỉ bằng bộ quyền pháp vừa rồi ngươi đánh ra, liền có thể nhìn ra!" Trương Huyền thản nhiên nói.

Dựa vào quyền pháp đương nhiên nhìn không ra những thứ này. Nhưng Thiên đạo thư viện cực kì trâu bò. Chỉ cần trên người nàng có thiếu hụt, dù không phải là công pháp, đều có thể ghi lại ở bên trong thư tịch.

Chính là bởi vì thấy được vấn đề của nàng, Trương Huyền mới cảm thấy cổ quái.

"Nhưng ngươi có phương pháp giải quyết không?"

Sắc mặt Triệu Nhã ửng hồng, cắn răng nói.

Mới vừa rồi Triệu Nhã còn khí thế hùng hổ muốn vạch trần đối phương, kết quả đối phương một hơi nói ra vấn đề của nàng, để cho nàng trở nên ngượng ngùng.

"Tất nhiên là có phương pháp giải quyết, ngày mai ngươi tới đi học, ta sẽ giảng giải cho ngươi!"

Trương Huyền khoát tay áo.

"Thực sự?"

Triệu Nhã nhãn tình sáng lên, không thể tin được.

Nàng vô cùng rõ ràng tình trạng thân thể của mình. Chính là bởi vì sắp không khống chế nổi mới dẫn đến tính khí nóng nảy, làm bất cứ chuyện gì đều có chút lo lắng. Vốn nàng cho rằng chuyện này chỉ có thể dằn xuống đáy lòng, không có cách nào giải quyết, nhưng nằm mơ cũng không nghĩ đến, người này vốn dĩ là lão sư hạng bét của học viện lại có thể nói toạc móng heo!

Hơn nữa. . . Còn có biện pháp trị liệu!

"Nếu không tin, ngươi có thể đi tìm các lão sư khác!" Trương Huyền hơi vung tay, thần sắc đạm nhiên, làm ra vẻ cao nhân bất cần.

"Không, không. . .Ngươi chính là lão sư của ta!" Triệu Nhã liền vội vàng gật đầu.

Nàng khó chịu không phải ngày một ngày hai.Vô số thầy thuốc trong thành đều không nhìn ra nổi, thậm chí ngay cả cha nàng - Triệu thành chủ, cũng không phát giác ra dị thường. Thế mà vị Trương Huyền lão sư này chỉ nhìn thoáng qua, liền trực tiếp xác nhận. Chỉ bằng vào nhãn lực, nàng chưa từng gặp qua ai có thể so sánh nổi!

Chính vì vậy, nàng cảm thấy đối phương khẳng định có biện pháp trị liệu.

"Ngươi có còn ý định giữ lại khối Ghi chép Ngọc tinh kia không?"

Trương Huyền chỉ ngón tay.

"A. . ."

Triệu Nhã giật nảy mình. Lúc này mới nhớ tới vừa rồi vì định bắt lấy nhược điểm của đối phương mà cố ý lưu lại Ghi chép Ngọc tinh. Nếu mà nội dung đối thoại vừa rồi truyền ra ngoài, mình làm sao còn có mặt mũi gặp người khác nữa?

"Không được, không được. . ."

Bàn tay của nàng liền dùng sức. "Răng rắc!" một tiếng vang lên, Ghi chép Ngọc tinh liền vỡ thành bột phấn.

Bóp nát ngọc tinh xong, Triệu Nhã nhìn về phía Trương lão sư, lúc này khuôn mặt hắn trông không phải ghê tởm nữa mà là rất cao thâm bí hiểm.

Bản thân mình đã đem Ghi chép Ngọc tinh giấu rất kỹ nhưng vẫn bị phát hiện. Thân thể mình có việc gì hắn cũng có thể nhìn ra. Người có bản lãnh như thế làm sao có thể chỉ đạt không điểm trong kì thi khảo hạch giáo viên?

"Nhất định là do hắn không màng danh lợi, không quan tâm tới nghị luận của người khác! Ta nghe nói cao nhân đều là như vậy. . ."

Ý nghĩ này vừa xuất hiện, hình tượng của Trương Huyền trong lòng nàng từ kẻ lừa đảo bỗng chốc thăng hoa thành tuyệt thế cao nhân.

"Cầm lấy lệnh bài thân phận, đi lĩnh chăn đệm và thư tịch của ngươi. Sau đó thuận tiện tìm chỗ ở của mình đi, ngày mai đúng giờ đi học. . ."

Thấy được thêm một tên học sinh gia nhập, Trương Huyền khoát tay áo, an bài các việc sinh hoạt, bỗng nhiên nghe phía ngoài phát ra một tiếng bạo rống, một bóng người lao đến nhanh như thiểm điện.

Hô!

Người tới là một trung niên nhân, vừa vào cửa liền mang theo khí tức hung mãnh làm cho người ta kính sợ, vừa nhìn liền biết thực lực không kém.

"Tiểu thư!"

Sau khi đi vào phòng, trung niên nhân ngừng lại, khom người hành lễ với Triệu Nhã.

"Diêu thúc thúc, sao ngươi lại tới đây?"

Triệu Nhã sững sờ.

Không phải ai khác, chính là đại quản gia của Bạch Vân thành - Diêu Hàn, được hai người bằng hữu của nàng gọi tới!

Hắn đem Triệu Nhã đưa đến học viện, vốn định trở về, ai ngờ khi chưa rời đi thì thấy có hai người chạy đến nói tiểu thư muốn nhận vị lão sư bị không điểm ở bài thi khảo hạch làm thầy, tên kia còn để tiểu thư chùi bồn cầu. . .

Nghe nói như thế, Diêu Hàn mém chút nữa ngất xỉu.

Đại tiểu thư là thiên kim của thành chủ đại nhân! Trong nhà không ai dám sai bảo nàng. Vậy mà có kẻ dám buộc nàng quét dọn vệ sinh, chùi bồn cầu. . .Quả là ăn gan hùm mật gấu!

Nếu như kẻ này là một trong các vị lão sư lừng danh của học viện, có quy củ giáo dục riêng thì cũng đánh thôi. Nhưng mấu chốt kẻ này là lão hạng bét, lại còn làm cho đệ tử tẩu hỏa nhập ma.

Tiểu thư làm sao có thể bài kẻ này làm thầy?

Coi như chỉ cần ở trong thành, bản thân mình tiện tay chỉ điểm, cũng khẳng định còn mạnh hơn so với người này nhiều!

"Tiểu thư, ngươi không có. . ." Sau khi lạnh lùng nhìn Trương Huyền một chút, Diêu Hàn vội vàng hỏi Triệu Nhã.

"Ta đã bái Trương lão sư làm thầy!" Triệu Nhã nói.

Vốn cho là mình chạy rất nhanh, không nghĩ tới vẫn là đã chậm một bước, sắc mặt Diêu Hàn đanh lại, một tay kéo lấy Triệu Nhã ra phía sau lưng mình, lạnh lùng nhìn về phía Trương Huyền cách đó không xa: "Mau giải trừ quan hệ sư đồ với tiểu thư của chúng ta! Sau đó nói xin lỗi! Bằng không, hôm nay ta sẽ làm lớn chuyện, để cho tất cả mọi người đều biết, ngươi đường đường là lão sư nhưng lại mê hoặc thiếu nữ vị thành niên, để nàng bái nhập lớp học của ngươi!"

"Mê hoặc thiếu nữ vị thành niên? Ngươi chém hơi quá tay rồi!" Trương Huyền lắc đầu.

Người khác nếu nghe nói như thế có thể cho là mình có hành vi bất chính đối với Triệu Nhã. Nhưng có thượng thiên chứng giám, ta chỉ thu một học sinh mà thôi, mười phần thuần khiết. . .

"Bớt giả ngu để lừa đảo đi, tiểu thư nhà chúng ta là thiên chi kiêu nữ, không phải là loại lão sư như ngươi có tư cách dạy. Giải trừ quan hệ lẹ lên thì ta có thể không so đo, nếu không, ta nhất định làm ầm ĩ để viện trưởng cũng biết, sau đó khai trừ ngươi. . ."

Diêu Hàn quát, bất quá còn chưa dứt câu, liền bị Triệu Nhã cắt ngang.

"Diêu thúc thúc! Ngươi muốn làm gì? Ta là cam tâm tình nguyện nhận Trương lão sư làm thầy, ngươi quấy cái gì đó?"

Triệu Nhã giậm chân một cái.

Mục đích nàng đến học viện là vì giải quyết bệnh trạng của thân thể. Vị lão sư trước mắt này lại có thể hỗ trợ giải quyết khiến trong nội tâm nàng đang cao hứng, thế mà vị Diêu thúc thúc này lại sắp làm hỏng chuyển, ngươi càn quấy cái gì vậy?

"Cam tâm tình nguyện?" Diêu Hàn nhìn tiểu thư một chút: "Chẳng lẽ hắn thật có thể chỉ điểm tu vi, hơn nữa giúp lực lượng của ngươi tăng cấp tốc?"

Hắn biết tiểu thưvốn tâm cao khí ngạo, chẳng lẽ vị lão sư nổi danh là phế vật này, có thể chỉ điểm nàng thật? Thế nên mới khiến tiểu thư tin phục?

"Giúp ta tăng mạnh lực lượng? Cái này thì không có. . ." Triệu Nhã lắc đầu.

Đối phương chỉ là một hơi nói ra triệu chứng bệnh của nàng, cũng không chỉ điểm tu vi.

"Không có? Cái kia. . ." Diêu Hàn tràn đầy kỳ quái.

"Được rồi, Diêu thúc thúc, ngươi cũng đừng hỏi!" Nghĩ đến bệnh tình của mình, Triệu Nhã khuôn mặt đỏ lên.

Nhìn thấy bộ dánh này của tiểu thư, Diêu Hàn đầu tiên là sững sờ, ngay sau đó thấy Ghi chép Ngọc tịnh bị bóp nát ở trên sàn, lập tức mặt mũi tràn đầy băng hàn, cả người giống như là trong nháy mắt biến thành một đầu sư tử đang cuồng bạo.

"Tiểu tử thúi, ngươi đến cùng là đã làm gì với tiểu thư nhà chúng ta? Có tin ta hiện tại giết ngươi không. . ."

Ầm ầm!

Kèm theo tiếng rống giận dữ là khí thế cường đại bộc phát, từng làn sóng năng lượng lan tỏa khiến cho mặt đất phát ra tiếng "Kẹt kẹt! ", tựa hồ không chịu nổi áp lực.

Ngươi từng bị bỏ rơi

dtv-ebook.com

Chương 7: Ngươi bị bỏ rơi

“Ngươi làm gì?” Nhìn thấy bộ dáng giận giữ của đối phương, Trương Huyền á khẩu rồi.

Hiểu lầm kia có vẻ hơi lớn quá thì phải!

Nhưng mà ngược lại nếu là người khác chắc chắn họ cũng nghĩ như vậy thôi. Không hề chỉ điểm tu vi nhưng lại khiến tiểu thư của hắn cam tâm tình nguyện, thậm chí nàng vừa nói vừa đỏ mặt. Quan trọng hơn nữa là ghi chép thủy tinh bị vỡ tan thành vụn phấn , vật chứng rõ ràng… Tất cả dấu hiệu đó đều cho thấy có chuyện không bình thường đã xảy ra.

Trong nháy mắt, Trương Huyền liền bị nhận định thành lão sư biến thái, yêu râu xanh, vô sỉ…

“Diêu thúc thúc, ngươi nghĩ gì vậy? Nếu ngươi cứ như vậy, từ giờ ta sẽ không để ý đến ngươi nữa!” Nhìn thấy Diêu Hàn giận giữ, nghe những lời nói đó của hắn, nàng không biết phải làm sao. Khuôn mặt nàng trở nên khó coi, suýt nữa thì phát điên lên.

Nàng là thiếu nữ nha! Nói bậy nói bạ nàng còn đâu danh tiết nữa?

“Tiểu thư…” Bị Triệu Nhã cắt ngang, Diêu Hàn đành thu lại hơi thở.

“Được rồi! Ngươi đi giúp ta nhận chăn đệm đi, đừng làm chậm trễ, ngày mai ta còn đi học.” Triệu Nhã hừ một tiếng, quay người đi ra khỏi phòng.

Việc nàng có bệnh không thể tiết lộ ra ngoài, nếu không sẽ bị mọi người truy hỏi. Mà loại bệnh của nàng làm sao có thể nói ra được!

Cho nên nàng chỉ có thể nói mình cam tâm tình nguyện nhận Trương Huyền là lão sư, không thể lấy cớ khác.

“Hừ!” Thấy tiểu thư xoay người rời khỏi phòng, Diêu Hàn lạnh lùng nhìn Trương Huyền một chút, ánh mắt tóe lửa. Không biết hắn nghĩ gì, phất tay rời đi.

Bây giờ hắn còn nổi lên ý nghĩ giết chết Trương Huyền. Nếu không phải vì đây là học viện, lại vì tiểu thư ngăn cản, hắn đã sớm ra tay rồi.

“Ta đâu trêu ghẹo ai a…” Thấy đôi mắt sắc bén của đối phương, Trương Huyền rất bất đắc dĩ.

Chỉ là thu một học viên thôi mà, có cần phải vậy không…? Cứ như thể bản thân ta phạm phải tội ác tày trời vậy. Quan trọng là… ta đâu có làm gì a…!

“Được rồi! Hôm nay còn không ít thời gian, ta phải tranh thủ thu nhận thêm mấy học viên nữa mới được! Học sinh càng đông, tài nguyên càng nhiều a!”

Ở Hồng Thiên học viện, lão sư được chia thành nhiều cấp bậc. Hàng năm trong cuộc đánh giá, thành tích của các lão sư sẽ dựa vào số lượng học viên đã thu nhận, học viên tiến bộ nhiều hay ít, các kỳ thi đạt thành tích tốt… Nếu lão sư đạt cấp bậc cao, tài nguyên mà lão sư và học viên lấy được sẽ tăng gấp đôi. Điều này cũng chính là thầy trò cùng tiến cùng lùi.

Tính ra bây giờ hắn mới thu được ba học sinh, chỉ đủ giữ vị trí lão sư mà thôi. Về tư cách, hắn vẫn là lão sư thứ nhất từ dưới đếm lên của toàn trường. Muốn tiến bộ, chỉ có thể tiếp tục thu nhận thêm học viên.

…

“Trịnh Dương, ngươi đừng quá thất vọng! Chẳng qua là Vương Siêu lão sư không thu nhận ngươi thôi mà. Đừng ủ rũ như vậy!”

Trên đường cái của học viện xuất hiện hai thiếu niên. Một người trong đó đang an ủi người còn lại.

“Mạc Hiểu, ngươi được trúng tuyển dĩ nhiên nói dễ dàng rồi. Ngươi thử cảm giác khi mình cũng không được tuyển chọn xem.” Lông mày Trịnh Dương nhướng lên, có vẻ như những lời an ủi này không có tác dụng gì với hắn.

“Khụ…khụ… ngươi đừng nói vậy. Thật ra các lão sư khác cũng rất tốt mà. Đâu nhất thiết phải lựa chọn Vương Siêu lão sư đâu.” Thiếu niên Mạc Hiểu gãi đầu xấu hổ nói.

“Không cần thiết lựa chọn hắn? Ngươi nói dễ nghe nhỉ! Từ nhỏ hai chúng ta đã tu luyện thương pháp cùng nhau, đều coi thương như một bộ phận của thân thể, không thể chia lìa. Trong học viện Hồng Thiên này, Vương Siêu lão sư nổi tiếng dạy thương pháp tốt nhất. Ngươi đã là học viên của hắn, còn ta lại thất bại, ngươi nói ta có thể không uể oải sao?” Trịnh Dương vừa nói vừa thở phì phò.

“Cái này…” Mạc Hiểu bị chất vấn không biết nên trả lời ra sao.

Các lão sư của Hồng Thiên học viện đều có lĩnh vực sở trường riêng. Có người am hiểu quyền pháp, lại có vị giỏi về đại đao… Vương Siêu lão sư nổi tiếng vì am hiểu thương pháp, có thứ hạng cao trên bảng xếp hạng.

Hai người họ cùng tham gia khảo hạch, muốn bái nhập cùng một người. Vậy mà người thành công kẻ thất bại, chẳng trách có người buồn phiền.

“A… Bên này có lớp học. Hay là chúng ta vào xem thử đi!” Đang không biết cách hóa giải xấu hổ, Mạc Hiểu bỗng thấy một phòng học cách họ không xa, vì vậy chỉ về phía trước nói.

“Ta không đi đâu!” Trịnh Dương lắc đầu.

“Đi nào! Chúng ta cứ vào xem thử, nhỡ đâu vị lão sư này cũng am hiểu thương pháp thì sao!” Mạc Hiểu an ủi: “Dù sao nhìn một chút cũng đâu

mất miếng thịt nào!”

“Thôi được!” Mặc dù không tình nguyện nhưng Trịnh Dương vẫn đi theo sau lưng Mạc Hiểu tiến vào phòng.

Bên trong phòng học, Trương Huyền đang nghĩ cách lôi kéo người khác, liền thấy hai thiếu niên tiến đến.

“Xin chào lão sư!” Mạc Hiểu cúi người chào.

“Ừm…” Trương Huyền nhấc mí mắt: “Các ngươi muốn bái sư ở chỗ ta sao?”

“Người huynh đệ này của ta rất lợi hại, nhất là về thương pháp. Trong thế hệ trẻ tuổi, rất ít người so sánh được với hắn. Mong rằng sẽ được lão sư chỉ điểm!” Mạc Hiểu vội nói.

“Mạc Hiểu…” Trịnh Dương kéo kéo ống tay áo người huynh đệ tốt của mình.

“Sao vậy?” Mạc Hiểu nghi hoặc.

“Ngươi nhìn hoàn cảnh nơi này…” Trịnh Dương nhướn mày.

Lớp học này vô cùng chật chội, nhỏ đến mức chỉ có thể chứa được mười mấy người.

Kích cỡ của phòng học chứng tỏ thực lực của lão sư. Những lão sư đứng ở top đầu có phòng học rộng như quảng trường, có thể chứa mấy trăm học viên cùng lúc tu luyện. Còn phòng học này bé như vậy, chỉ sợ trình độ của lão sư chỉ ở mức bình thường.

“Hơi nhỏ một chút thật…!” Mạc Hiểu cũng nhìn thấy quy mô phòng học, hơi chột dạ.

Vốn hắn có ý tốt muốn giúp hảo hữu hết buồn phiền, lần này thì hay rồi! Nơi này nhỏ như vậy, hắn sợ trình độ của lão sư quá thấp, phiền muộn đó

không những không giải quyết được, mà không cẩn thận còn làm bạn mình buồn thêm.

“Diễn luyện thương pháp đi!” Giả vờ không nghe thấy lời thì thầm của hai người, Trương Huyền vẫn thản nhiên nói.

“Nhập gia tùy tục. Ngươi cứ để vị lão sư này chỉ điểm một chút cũng không sao mà. Nếu như trình độ thấp quá, ngươi không bái sư cũng không ai làm gì được.” Thấy Trịnh Dương vẫn chần chờ, Mạc Hiểu bèn nói.

“Ừm…” Trịnh Dương gật gật đầu.

Ngoại trừ những lão sư nổi tiếng, được các học viên chạy theo như vịt, còn những thầy giáo bình thường muốn tuyển học viên, người đó có thể cân nhắc.

Nghĩ thông suốt rồi, Trịnh Dương không do dự nữa, đem trường thương từ trên lưng xuống diễn luyện một lượt.

Ông…

Nắm trong tay trường thương, thần thái Trịnh Dương thay đổi trong nháy mắt, giống như trường kiếm ra khỏi vỏ, phong mang bức người.

Sưu…sưu…sưu…

Trường thương đâm vào không khí tạo nên những tiếng xé gió khiến căn phòng như bị nứt ra, bốn phía gió thổi cuồn cuộn.

Người trong nghề vừa ra tay liền biết, Trình Dương mặc dù không quá mạnh nhưng thương pháp không hề kém.

Hô!

Mũi thương run rẩy đâm vào trụ đá. Một loạt chữ số hiện lên.

“110!”

Vậy mà đạt hơn 100 kg!

Nếu chỉ tính riêng lực sát thương, võ giả nhất trọng thiên tụ khí cảnh đỉnh phong có thể không ngăn cản nổi!

“Mời lão sư chỉ điểm!” Thu hồi trường thương, Trịnh Dương hơi thở nhẹ nhàng, tim không nhảy, sắc mặt lạnh nhạt nhìn sang.

Thực sự khi nhìn thấy kích cỡ của phòng học này, hắn cũng không coi trọng vị lão sư này. Hắn nghĩ trình độ của lão sư và phòng học là tương đương.

Trong lúc đó, vị lão sư này híp mắt lại, cũng không biết hắn đang nghĩ gì. Sau đó, hắn bỗng mở mắt từ từ nhìn qua, khóe miệng nhếch lên cười thản nhiên.

“Ngươi từng bị tổn thương? Hay chính là… Ngươi từng bị bỏ rơi?”

Ta chính là phế vật kia

dtv-ebook.com

Chương 8: Ta chính là tên phế vật kia

"Ừm?"

Trịnh Dương sững sờ, sắc mặt dần trở nên đỏ lựng.

"Ta từng thầm mến một cô gái nhưng sau đó bị nàng trực tiếp làm nhục. Nhưng vấn đề này không có quan hệ gì với lão sư ngươi!"

Hắn đã từng thầm mến một cô gái, rồi lấy hết can đảm để thổ lộ. Nhưng kết quả bị đối phương tuyệt tình đả kích, khiến cho hắn vô cùng nhục nhã. Đây chính là bí mật lớn nhất trong lòng hắn, ngay cả Mạc Hiểu cũng không biết, vị lão sư này làm sao biết được?

"Thật hay giả? Trịnh Dương, ngươi từng bị người làm nhục mà sao không nói cho ta? Là ai?" Nghe hắn thừa nhận, Mạc Hiểu sững sờ, vội vàng hỏi.

"Chuyện này để sau này chúng ta nói riêng với nhau sau!" Trịnh Dương lắc đầu, hiển nhiên hắn không muốn nhiều lời về vấn đề này. Sau đó Trịnh Dương ngẩng đầu nhìn về phía Trương Huyền: "Lão sư, đây là chuyện riêng của ta, mặc dù không biết ngươi làm thế nào biết được, nhưng vấn đề này không liên quan gì đến việc chỉ điểm thương pháp của ta chứ!"

"Không liên quan ư?" Trương Huyền lắc đầu: "Cực kì liên quan!"

"Liên quan như thế nào?" Trịnh Dương tràn đầy nghi hoặc.

Việc mình thất tình liên quan quái gì đến việc chỉ điểm thương pháp?

"Thương pháp của ngươi thiên hướng cương mãnh quả quyết, đại biểu cho tính cách của ngươi làm chuyện gì đều dũng cảm tiến tới, không bao giờ lui bước! Lúc đầu đây là chuyện tốt, võ giả nên đi theo con đường này, không cần lo trước lo sau!" Trương Huyền thần sắc đạm nhiên nói: "Bất quá, đáng tiếc là, trải qua cú sốc tình cảm này, lòng ngươi sinh ra e ngại, sợ hãi bị cự tuyệt, sợ hãi thất bại, sợ hãi bị nhục nhã! Thương pháp của ngươi cũng vì thế bị ảnh hưởng, không còn thuần túy là quả quyết mà có thêm phần chần chờ và nghi hoặc! Do đó uy lực giảm đi rất nhiều!"

"Ngươi. . . Ngươi. . . Từ thương pháp của ta mà ngươi trông được ra những thứ này? Nhìn ra ta từng thất tình? Nhìn ra tính cách của ta?"

Trịnh Dương giật nảy mình.

Vị lão sư này không phải nói đúng… mà là nói quá đúng! Không sai một ly!

Tính cách của hắn vốn dũng cảm quả quyết, trước kia làm chuyện gì cũng không sợ hãi. Nhưng chính bởi vì cú sốc tình cảm kia khiến hắn bây giờ làm gì cũng lưỡng lự.

Chỉ nhìn thương pháp của mình mà liền có thể nhìn ra những thứ này, thậm chí ngay cả việc thất tình đều có thể nhìn ra, đây là nhãn lực khủng khiếp bực nào?

Làm sao mà trong học viện lại có thể tồn tại vị lão sư lợi hại như vậy?

Hắn cảm thấy mình sắp điên rồi.

Trước đó, khi hắn đi bái phỏng Vương Siêu lão sư – người được mệnh danh là “thương pháp chi vương”, hắn cũng đã thi triển tuyệt chiêu. Nhưng Vương Siêu xem hết chỉ nói được rằng thương pháp của mình không đi vào trọng tâm. Về phần do nguyên nhân gì thì cũng không nói ra được. Nhưng người trước mắt này chỉ nhìn thoáng qua, liền nói bản thân đã từng thất tình, bởi vì tình cảm gặp khó khăn mới đưa đến thương

pháp không tiến triển mà giẫm chân tại chỗ. Chẳng lẽ nhãn lực của vị lão sư này còn lợi hại hơn so với Vương Siêu lão sư?

"Cái này không có gì kỳ quái!" Trương Huyền vung tay lên, mặt mũi tràn đầy phong phạm cao nhân: "Thương pháp đại biểu tâm cảnh, tâm cảnh mông lung, thi triển võ kỹ cũng sẽ như một trò đùa! Thương pháp của ngươi mặc dù nhìn thì dũng mãnh nhưng lại tạo cho người ta cảm giác bị thứ gì đó quấn quanh, chém không đứt, còn vương vấn. Thứ này, chỉ cần nhìn thoáng qua, ta liền biết nhất định là tình ý!"

"Cái này. . ."

Lần này không chỉ riêng Trịnh Dương sụp đổ mà cả Mạc Hiểu ở bên cạnh cũng há to miệng, đủ để tọng một quả trứng gà lọt vô.

Ngươi vừa nói là thật hay giả?

Xem thương pháp, có thể nhìn ra tình ý quấn quanh, lại thấy được tình ý này chém không đứt, còn vương vấn. . . Nhãn lực này thực sự là của nhân loại?

Mạc Hiểu và Trịnh Dương nhìn nhau, đều thấy trong ánh mắt đối phương cảm giác không thể tin nổi.

"Lão sư, vậy ngươi có thể giúp ta sao?"

Sau khi hết khiếp sợ, Mạc Hiểu đột nhiên hướng về phía Trương Huyền xin chỉ giáo. Nói xong, không cần đợi Trương Huyền đáp lại, hắn lập tức đánh ra một bộ thương pháp.

Chiêu thức cũng tương tự như Trịnh Dương vừa thể hiện nhưng rõ ràng hơn đứt về sự trôi chảy cũng như lực lượng.

Chỉ nhìn thương pháp, rõ ràng trình độ của Mạc Hiểu còn hơn Trịnh Dương một bậc. Khó trách Vương Siêu lão sư lại chọn hắn mà không chọn Trịnh Dương.

Hô!

Một trận gió gầm nổi lên, Mạc Hiểu thu thương lại, dáng đứng thẳng tắp.

Khi xuất thương thì như cuồng ma hung ác, lực lượng khủng bố, quỷ thần cũng không dám đến gần. Khi thu thương thì tĩnh như hồ nước, trầm ổn như ngọn núi, thẳng tắp như cột chống trời.

Mỗi một hành động đều mang theo phong độ võ giả.

Mặc dù thực lực không tính là quá mạnh, nhưng luận về thương pháp có thể thấy tiềm lực phát triển khổng lồ.

"Dạ dày của ngươi không tốt, nếu như ta không có đoán sai, hôm nay ngươi đang bị tiêu chảy!"

Ánh mắt Trương Huyền lạnh nhạt nhìn qua.

"A?" Mạc Hiểu run rẩy: "Lão sư, chỉ nhìn thương pháp của ta mà ngươi biết được ta bị tiêu chảy?"

Quả thật, gần đây dạ dày của hắn không được tốt lắm. Hôm qua hơi có chút tiêu chảy, hôm nay lại càng nghiêm trọng hơn. Thậm chí thân thể của hắn có chút thoát lực.

Bất quá, chuyện này không có ảnh hưởng quá lớn tới hắn. Với trường thương trong tay, hắn thi triển ra trạng thái hoàn mỹ nhất khiến Vương Siêu lão sư cũng khen không dứt miệng. Vậy mà vị này có thể đơn giản nói ra chỗ yếu hại.

Đây là thật hay giả?

Xem thương pháp có thể nhìn ra thất tình, tiêu chảy. Đây là nhãn lực lợi hại bực nào?

"Ngươi muốn ta chỉ điểm sao? Nếu muốn thì bái sư đi!"

Không để ý tới việc hai người kinh ngạc, thần sắc của Trương Huyền lạnh nhạt nhìn qua.

Một hơi nói ra tình huống của hai người, khiến cho hai người khiếp sợ sắp nổi điên, nhưng trong mắt Trương Huyền chỉ là chuyện nhẹ tựa lông hồng.

Bởi lẽ, có Thiên đạo thư viện trong tay, mọi khuyết điểm của bọn hắn đều hiển hiện rõ ràng, không quản là thất tình hay tiêu chảy. Trương Huyền chỉ cần đơn giản liếc qua một cái là đọc vanh vách ra được, không có chút khó khăn gì.

"Đồ nhi Trịnh Dương, nguyện ý bái lão sư làm thầy!"

Trịnh Dương không chút do dự, trực tiếp quỳ mọp xuống đất.

Hắn hiện tại hoàn toàn bị Trương Huyền làm cho tin phục.

Nếu bái được vị lão sư lợi hại bậc này, tương lai của mình chắc chắn sẽ vô cùng sáng lạn?

"Ừm!" Chưa cần chỉ điểm, chỉ cần nói ra một cái khuyết điểm, đối phương đã lập tức quỳ gối, Trương Huyền hài lòng gật đầu, lấy ra một cái Thân phận Ngọc bài ném tới: "Nghiệm chứng thân phận đi!"

"Dạ!" Trịnh Dương không chần chờ chút nào, lập tức nhỏ máu nhận chủ.

Rất nhanh, thủ tục đã hoàn thành.

"Nếu ngươi trở thành đệ tử của ta, ta sẽ gợi ý cho ngươi một chút. Ở trong việc tình cảm, muốn được người ta tôn trọng, đầu tiên phải có đầy đủ thực lực. Nếu không có thực lực, đối phương làm sao có thể coi trọng ngươi? Cho nên, bây giờ ngươi không được uể oải, không được thương thân mà phải từ bỏ chấp niệm và vương vấn, cố gắng tu luyện, để đối phương biết rằng cự tuyệt ngươi là quyết định ngu xuẩn nhất trong cuộc đời nàng. Ngươi phải dùng thực lực của mình để tát thẳng vào mặt những kẻ coi thường ngươi. . ." Nói đến đây, Trương Huyền đột nhiên

nghĩ tới một câu nói nghe cực ngầu của kiếp trước, liền mỉm cười ngân nga: "Ba mươi năm Hà Đông ba mươi năm Hà Tây, không ai mãi mãi hèn!"

"Không ai mãi mãi hèn?"

Nghe nói như thế, Trịnh Dương lập tức cảm thấy trong lồng ngực của mình hừng hực lửa, kích động đến đỏ cả mặt, thân thể cũng không tự chủ được run nhè nhẹ.

Đây là lần đầu tiên hắn nghe qua những lời hào hùng như thế!

Trong nháy mắt, chiến ý trong lòng hắn như một thùng thuốc nổ bị châm lửa.

Tinh thần vốn đang chán nản vì thất tỉnh cũng bỗng chốc trở nên cứng rắn như kim cương.

"Thử lại thương pháp lần nữa đi!"

Thấy hắn đã dứt bỏ được khúc mắc, Trương Huyền liền khoát tay phân phó.

"Vâng!"

Trịnh Dương cũng không nói nhảm, bắt đầu huy động trường thương trong tay. Trong nháy mắt, khí chất của hắn thay đổi, hoàn toàn khác biệt so với vừa rồi.

Ầm ầm ầm ầm!

Mũi thương quét ngang, khí tức cuồn cuộn, lực lượng cường đại xuyên thấu qua thân thương, lan tràn khắp nơi, khiến cho căn phòng rung lên bần bật.

Bành!

Thương pháp vừa dứt, Trịnh Dương xoay thương, đâm thẳng tắp về phía cột đá.

Một tiếng nổ ầm ầm vang lên, một dòng chữ hiện lên.

235!

Tận 235 kg!

Vừa rồi dù hắn dùng hết toàn lực nhưng cũng chỉ đánh ra được 110 kg. Vậy mà sau khi được Trương lão sư chỉ điểm một câu, lực lượng lại bạo tăng hơn gấp đôi!

"Đa tạ lão sư!"

Nhìn thấy con số này, Trịnh Dương không còn nghi hoặc gì nữa, trực tiếp quỳ rạp xuống đất. Giờ phút này, hắn đã hoàn toàn tin phục Trương Huyền lão sư, không có bất cứ dị tâm gì nữa.

"Lợi hại!"

Mạc Hiểu ở một bên nhìn thấy con số hiện lên trên cột đá liền toàn thân run rẩy, không giấu nổi sự kích động.

Hắn cao hứng vì huynh đệ của mình tìm được một lão sư lợi hại. Đồng thời cũng vì bản thân mà cảm thấy tiếc nuối.

Trước đó, Vương Siêu cũng đã chỉ điểm cho hắn một lần nhưng chỉ làm cho lực lượng của hắn tăng cường khoảng ba mươi phần trăm.

Nhưng vị lão sư này có thể chỉ điểm cho Trịnh Dương khiến lực lượng phát ra tăng hơn một trăm phần trăm!

Nếu sớm biết vị lão sư vô danh này lợi hại như vậy, hắn sẽ không tốn hao nhiều tâm tư để bái Vương Siêu mà thay vào đó sẽ lập tức bái vị này làm thầy!

Nghĩ vậy, trong lòng Mạc Hiểu có chút hối hận.

Bất quá, hắn cũng hơi nghi hoặc một chút. Lão sư lợi hại như vậy về mặt thương pháp làm sao lại không nổi danh?

Mạc Hiểu nhịn không được ngẩng đầu lên: "Lão sư, đa tạ người đã thu Trịnh Dương làm học sinh, mong người cho ta được biết đại danh. . ."

Nghe được câu hỏi của hắn, Trịnh Dương cũng không kìm lòng được nhìn qua.

Hắn đã triệt để bội phục vị lão sư này, nhưng đến danh tự của người ta đều còn chưa biết!

"Ta gọi Trương Huyền!" Trương Huyền thản nhiên nói.

"Trương Huyền? Cái tên này thật quen tai a. . ."

Nghe được danh tự này, Mạc Hiểu sửng sốt một chút, ngay sau đó dường như nhớ ra cái gì, con ngươi co rụt lại, bờ môi không tự chủ được mà run rẩy: "Ta nhớ rằng. . . học viện có một tên lão sư phế vật, khảo hạch giáo viên bị không điểm, cũng gọi là Trương Huyền, giống như. . . trùng tên với người!"

"Ừm, ta chính là tên phế vật kia!"

Trương Huyền gật đầu.

"A. . ."

Trịnh Dương, Mạc Hiểu hóa đá tại chỗ.

Đánh cược

dtv-ebook.com

Chương 9: Đánh cược

Những chuyện đồn thổi liên quan đến tên lão sư phế vật kia rất nhiều. Chưa đi đến học viện, bọn hắn đã nghe nhiều đến mức chai cả lỗ tai rồi.

Họ nói hắn là kẻ bất học vô thuật, dạy hư học sinh! Còn nói gì mà không hiểu tu luyện, không biết võ kỹ… Tóm lại, tất cả đều là những lời phỉ báng cười nhạo!

Chỉ cần là học viên, tốt nhất tránh thật xa, tuyệt đối đừng dính dáng gì đến gia hỏa này, nếu không nhẹ thì tẩu hỏa nhập ma, không cẩn thận còn chết trong tay hắn.

Hai huynh đệ họ đến bái sư trong học viện cũng đã nghe được không ít tin đồn như vậy, luôn cẩn thận từng li từng tí. Có nằm mơ họ cũng không nghĩ đến vị thế ngoại cao nhân , khí chất thờ ơ cao ngạo này lại chính là "phế vật" trong truyền thuyết.

"Lão sư, ngươi lợi hại như vậy mà tại sao…" Trịnh Dương thực sự không nhịn được, mở miệng hỏi.

Mặc dù mới tiếp xúc nhưng vị lão sư trước mắt này thâm bất khả trắc, phong độ ngời ngời, tại sao có thể là phế vật?

"Người đời luôn ghen ghét hiền tài. Chuyện này cũng là bình thường." Trương Huyền ngẩng đầu 45 độ, đôi mắt hiện lên vẻ tiếc nuối cùng ưu thương, tựa như lên án việc người đời không hiểu mình.

Ngoài mặt hắn biểu cảm như vậy nhưng trong lòng lại đang chửi rủa không ngừng. Nếu không phải bây giờ hắn có Thiên đạo thư viện, với

linh hồn trước kia, không bị âm điểm là tốt rồi. Không điểm đã là rất cao rồi đấy!

“Ta tình nguyện đính chính lại danh tiếng vì lão sư!” Nhìn thấy biểu hiện “ưu thương”, “thiên hạ không người hiểu” của Trương Huyền, Trịnh Dương dâng trào xúc động, nhịn không được nói.

“Tốt, thanh danh của ta không sao hết. Chỉ cần ngươi chăm chỉ tu luyện là ta hài lòng rồi. Ngươi hãy cầm thân phận lệnh bài đi nhận chăn đệm đi. Ngày mai nhớ đi học đúng giờ, tuyệt đối không được đi muộn.” Sau khi tỏ ra ngưu bức khiến học viên triệt để sùng bái, hắn gật gật đầu nói.

“Vâng!” Trịnh Dương lôi kéo Mạc Hiếu đứng bên cạnh, cùng nhau đi ra ngoài.

“Bốn học viên rồi!” Thấy hai người rời đi, trong mắt Trương Huyền lóe lên hưng phấn.

Thiếu nữ ngốc nghếch Vương Dĩnh, học viên do đánh cược thắng được Lưu Dương, đại tiểu thư không ai bằng Triệu Nhã và vị kì tài thương pháp này, Trịnh Dương.

Hắn cứ nghĩ hôm nay chắc sẽ giống trước đây, sẽ không thể chiêu mộ được học sinh nào, cuối cùng phải thất bại. không ngờ được hiện tại hắn đã có bốn học viên rồi!

“Bây giờ không có thân phận lệnh bài, dù có thêm học sinh tới đây, ta cũng không thể thu làm đệ tử. Phải tranh thủ bây giờ vắng vẻ đi lấy mấy cái lệnh bài mới được!” Sau khi cảm khái thành tích của mình vừa rồi, Trương Huyền mới nhận ra minh đã hết lệnh bài thân phận.

Đây là lệnh bài do học viện cung cấp. Bởi vì danh tiếng của hắn quá kém nên lão sư quản lý lệnh bài chỉ cho hắn bốn cái, thậm chí còn nghĩ hắn không thể sử dụng hết. Vì vậy hắn phải đi lấy thêm, nếu không dù có học sinh đến cũng không thể thu nhận được.

Trong lệnh bài có tin tức của lão sư, nhỏ máu nhận chủ cũng đồng nghĩa với việc bái người này làm thầy. Nếu muốn rút lui khỏi khóa học đó, lão sư chỉ cần nhỏ máu lên phía trên lần nữa, tin tức của học sinh sẽ được xóa đi.

Hắn đứng lên đi ra khỏi lớp học.

Ở bên ngoài, ánh nắng rực rỡ, hơi nóng xuyên qua tán cây chiếu xuống khiến hắn đổ mồ hôi.

Tân sinh nhập học, đến một nơi xa lạ để bái sư học đạo, tất cả mọi người đều hăng hái mong chờ. Các lão sư nghĩ đến thu nạp được học viên mới để truyền thụ, đều cười rạng rỡ.

Đi một hồi lâu, bên đường xuất hiện một tòa nhà rộng rãi, ngay giữa biển hiệu hiện lên ba chữ lớn: “Phòng Hậu Cần!” Hắn nhận lệnh bài thân phận ở nơi đây.

“Ố ồ… ta còn tưởng là ai. Đây không phải “minh tinh lão sư” của chúng ta sao? Ngươi không ở trên lớp chăm chỉ tuyển mộ học viên lại đến nơi này của chúng ta làm gì? À, à ta đoán, có phải thân phận lệnh bài đối với ngươi vô dụng nên đến trả lại không?” Vừa đi vào, hắn liền nghe được âm thanh mỉa mai mình.

Trương Huyền ngẩng đầu, đập vào mắt hắn là một gia hỏa mặt mũi phì nộn. Tên này ít nhất cũng nặng đến ba, bốn trăm cân. Nhìn từ xa giống như một viên thịt to lớn vậy!

“Tiền Bưu!” Một cái tên hiện lên trong trí nhớ của hắn.

Vị này là Tiền Bưu, một trong những lão sư quản lý hậu cần. Tính tình hắn luôn cay nghiệt, thích nhận đút lót. Bản thân hắn là lão sư có đẳng cấp thấp nhất, tiền lương ít ỏi, vật tư có thể lấy cũng không nhiều nên không được tôn trọng.

Việc này đắc tội đến lão nên khi nói chuyện, hắn liền châm chọc, nói móc để cho người khác mất mặt.

Chỉ cấp cho Trương Huyền bốn cái lệnh bài thân phận, lại nói hắn không thể dùng hết, chính là kiệt tác của lão.

“Ta dùng hết lệnh bài thân phận rồi. Lần này đến đây nhận thêm mấy cái.” Lười chấp nhặt với đối phương, Trương Huyền thản nhiên đáp.

“Dùng hết rồi?” Tiền Bưu sững sờ cười to: “Ha ha ha… tất cả mọi người ra đây mà xem, vị lão sư đội sổ lại ra vẻ tài giỏi đòi cấp thêm thân phận lệnh bài đấy! Ha ha… Đây là chuyện cười hài hước nhất ta từng nghe trên đời.”

“Ta nhớ lần trước ngươi đã đưa cho hắn bốn cái lệnh bài phải không? Hắn dùng hết rồi sao? Nói đùa gì vậy?”

“Ta nghe nói Tôn Nham lão sư, người đứng thứ hai từ dưới lên, hiện tại mới thu được một đệ tử. Tên gia hỏa này là kẻ bị không điểm trước đến nay chưa từng có mà lại có thể thu được học sinh sao? Ngươi giả vờ để oai với ai?”

“Chúng ta đuổi hắn ra ngoài là được rồi. Dù sao qua hôm nay, hắn sẽ bị khai trừ.”

…

Mấy vị lão sư làm việc trong phòng hậu cần nghe được tiếng rống của Tiền Bưu bèn đi ra, nhất loạt nhìn về phía Trương Huyền, tỏ ra khinh bỉ.

Một người thi khảo hạch xếp thứ nhất từ dưới đếm lên, giả bộ gì chứ? Học sinh nào nghe tên của ngươi đều chạy mất dép, ai thèm nhận ngươi làm lão sư… Nói đùa gì vậy!

“Ồ! Các ngươi nói ta bốc phét à? Được thôi, các ngươi có dám đánh cược với ta không?” Trương Huyền cũng không tức giận, chỉ cười nhạt một tiếng.

“Đánh cược ư? Được. Nếu ngươi đã muốn thua, ta sẽ giúp ngươi một tay. Chỉ sợ ngươi nghèo rớt mồng tơi như vậy, lấy đâu ra vật cá cược đây?” Tiền Bưu không nghĩ rằng gia hỏa hắn luôn xem thường lại dám khiêu chiến quyền uy của mình, muốn đánh cược với hắn, bèn cười lạnh.

“Ta có nghèo kiết xác hay không cũng chẳng liên quan đến ngươi! Nếu đã muốn đánh cược với ngươi thì dĩ nhiên ta có vốn liếng để cược rồi.” Trương Huyền nhướng mắt.

“Ồ! Ngươi có đồ sao? Với tình cảnh của ngươi, cùng lắm thì có đồng nát sắt vụn hay phế thải mà thôi. Ngươi nghĩ gia gia thèm cùng ngươi đánh cược chắc? Ta không rảnh như vậy!” Tiền Bưu tỏ ra khinh miệt.

Trương Huyền là lão sư có đẳng cấp thấp nhất trong học viện này., đồng thời là người đứng hạng bét, chẳng những không thu được học sinh, còn không hề nhận được bất kỳ loại tiền thưởng nào. Nói đến lão sư nghèo nhất học viện, trừ hắn ra không tìm ra người thứ hai.

Bình thường cuộc sống của hắn đã rất cực khổ chứ chưa nói đến tài nguyên để tu luyện!

“Ha ha!!” Trương Huyền không thèm để ý đến sự nhục mạ của đối phương, chỉ cười một tiếng, tiếp tục nói: “Thứ ta muốn đánh cược với ngươi không phải bảo bối, cũng không phải đồ vật. Mà là… Thể diện! Nếu ngươi thua, ngươi phải để ta tát ba phát. Nếu ta thua, ngược lại cho ngươi tát ba cái. Ngươi có dám không?”

“Tát tai?” Tiền Bưu sững sờ. Hắn không nghĩ đối phương lại đặt cược như vậy nên hơi chần chừ.

Trước mặt mọi người tát ba cái! Hơn nữa còn là bị lão sư thấp kém nhất trường tát. Nếu hắn thua thật sẽ mất hết mặt mũi, thà chết còn hơn!

“Sao nào? Ngươi không dám sao?” Trương Huyền cười cười nhìn sang.

“Tiền Bưu! Ngươi sợ cái gì? Trình độ của hắn ngươi đâu phải không biết.”

“Giáo viên khảo hạch được không điểm làm sao có thể thu nhận được học sinh nào. Đó chỉ là nằm mơ mà thôi!”

“Hắn đang dọa ngươi đó! Nếu hắn có thể thu nhận học viên, ta sẽ thu mấy trăm người rồi. Dù cho học viên đó có mù thì cũng không mù đến mức đấy đâu!”

…

Những lão sư ở phòng hậu cần đều cười lạnh.

Bọn hắn không ai tin Trương Huyền có thể thu nhận học sinh. Chuyện này khó khăn như heo muốn leo cây vậy!

“Được thôi! Ta đồng ý cá cược với ngươi!” Nghe thấy mọi người nói vậy, Tiền Bưu cũng thấy rất hợp lý, không nhịn được gật đầu.

“Các ngươi vui thích như vậy, sao không đánh cược với ta như hắn luôn đi!” Thấy gia hỏa này đáp ứng, Trương Huyền nhìn sang mấy vị lão sư còn lại.

Lúc nãy ba người này cười nhạo hắn rất lớn, nếu đã đánh cược với một người, thêm mấy người cũng không sao.

“Sao nào? Ngươi ngứa mặt, muốn chúng ta tát thêm mấy cái sao? Hay lắm! Lão tử phụng bồi!” Một lão sư hào hứng nói.

“Ta cũng sẽ giúp ngươi!”

“Ta sợ chắc! Một kẻ không được điểm nào như ngươi còn chạy đến đây ra vẻ, chắc chắn là chán sống rồi!”

Ba người cùng đồng ý ngay lập tức.

Bọn họ nghĩ rằng Trương Huyền chắc chắn sẽ thua không thể nghi ngờ, chỉ cần ngồi chờ tát người là được.

Quỵt nợ

dtv-ebook.com

Chương 10. Quỵt nợ

“Được lắm, ngươi nói ngươi đã chiêu được bốn học viên, bây giờ ngươi gọi bọn họ tới đây để cho chúng ta xác nhận chút!”

Thấy một tên lão sư hạng bét không ngờ lại dám phách lối, cả gan thách thức bốn người họ đánh cược, Tiền Bưu cười lạnh.

“Gọi học sinh đến đây?” Trương Huyền lắc đầu: “Các vị đều là lão sư phụ trách hậu cần, thế mà việc đơn giản nhường này lại không biết ư? Muốn chứng nhận có đúng là ta đã chiêu sinh được bốn học viên hay không rất đơn giản. Chỉ cần có học viên nhỏ máu xác nhận thân phận trên ngọc bài của ta, Phòng Giáo vụ tất nhiên sẽ nhận được tin tức. Bây giờ các ngươi chỉ cần đi Phòng Giáo vụ kiểm tra là được. Hay là các ngươi nghĩ rằng Phòng Giáo vụ sẽ thông đồng cùng với ta để lừa gạt các ngươi?

Chỉ cần có học viên tiến hành nghiệm chứng thân phận, tin tức sẽ lập tức truyền đến Phòng Giáo vụ, không ai có thể làm giả được.

“Lý Nguyên, ngươi đi hỏi Phòng Giáo vụ đi. Ta chống mắt lên coi lát nữa ngươi sẽ huênh hoang như thế nào?”

Thấy Trương Huyền tự tin nói vậy, Tiền Bưu hơi sững sờ, lập tức quay sang phân phó người bên cạnh.

Lý Nguyên chính là một trong những lão sư vừa chế giễu Trương Huyền. Nghe được Tiền Bưu phân phó, hắn lập tức xuất phát. Chỉ một lát sau, hắn đã trở lại, sắc mặt cực kì khó coi.

“Như nào?”

Nhìn thấy vẻ mặt này của Lý Nguyên, Tiền Bưu trong lòng nổi lên dự cảm không lành.

“Thực sự… có bốn học viên bái hắn làm thầy! Đây là danh sách chi tiết của bọn họ”.

Sắc mặt của Lý Nguyên tái xanh.

Đến bây giờ hắn vẫn không tin được việc này là thật.

Chẳng lẽ bốn học viên này bị mù sao? Hồng Thiên học viện có bao nhiêu là lão sư mà không chọn, lại chọn một cái giáo viên hạng bét của bét làm thầy!

Đưa ta xem phát. Đừng nói là hắn tìm mấy tên học sinh mắt mù chân thọt, tùy thời có thể bị khai trừ khỏi học viện.

Tiền Bưu vừa lẩm bẩm vừa giật lấy tờ danh sách.

Các lão sư còn lại cũng vội vàng vây quanh.

Có không ít lão sư vì tăng số lượng học sinh mà chiêu thu cả những người kèm cỏi. Những người này bất cứ lúc nào cũng có thể bị khai trừ. Dù có cố gắng đến mấy thì cũng chỉ chèo chống thêm được vài ba tháng.

Theo Tiền Bưu nghĩ, với năng lực của lão sư hạng bét như Trương Huyền thì học sinh cũng phải thuộc dạng đáy của xã hội.

Cái kiểu chiêu sinh cho đủ số lượng như thế thậm chí còn đáng bị chê cười hơn.

“Vương Dĩnh … là một nữ sinh? Nghe tên đã thấy đụt. Chắc là thi đầu vào cũng thuộc nhóm đội sổ…” Tiền Bưu vừa đọc vừa phán.

Quy trình tuyển chọn của Hồng Thiên học viện khá nghiêm ngặt. Trước tiên phải tiến hành thi đầu vào, sau đó dựa trên thành tích này xếp hạng

từ cao xuống thấp. Chỉ khi đủ điều kiện mới trúng tuyển.

Nếu học viên thi đầu vào được thành tích tốt thì các lão sư ưu tú sẵn sàng nhảy vào tranh đoạt. Thế nên mỗi người như thế đều cực kì nổi danh. Còn cái tên Vương Dĩnh, xin lỗi, chưa từng nghe qua.

“Tiền lão sư, ngươi xem tiếp đi …” Tiền Bưu còn chưa dứt câu miệt thị, một lão sư bên cạnh liền nói với giọng run run.

“Thế nào? Chẳng lẽ so với ta tưởng tượng còn kém hơn?”

Tiền Bưu cười lạnh rồi tiếp tục đọc. Nhưng khi mắt lướt đến phần chú thích, con ngươi của hắn không giấu nổi sự kĩnh hãi: “Thành tích nhập học xếp hạng sáu mươi bảy, là muội muôi của trưởng lão đệ tử Vương Đào, thiên kim tiểu thư của Vương gia – một trong tứ đại thế gia của Thiên Huyền thành!”

“Thiên kim của Vương gia? Muội muội của Vương Đào?” Tiền Bưu choáng váng.

Thiên Huyền Vương quốc có tứ đại gia tộc, Vương gia là một trong số đó. Thế mà thiên kim tiểu tư của Vương gia lại bái lão sư hạng bét của bét làm thầy? Có nhầm lẫn gì chăng?

Loại người này đáng lẽ nên bái sư Lục Tầm hoặc Vương Siêu chứ?

Nhắc đến Vương gia thì chỉ khiến Tiền Bưu hơi e ngại. Nhưng nhắc đến Vương Đào, ca ca của Vương Dĩnh lại khiến hắn run rẩy.

Sau mỗi năm học, mỗi niên khóa sẽ tiến hành bình xét tổng thể thực lực. Những người xếp mười hạng đầu đều được trưởng lão coi trọng và thu làm thân truyền!

Ca ca có thiên phú như thế, muội muội có thể kém cỏi sao?

Có thế lực, có thiên phú, có ca ca khủng khiếp, vậy mà bái tên này làm thầy?

Chẳng lẽ mắt ta lên cơn quáng gà nên nhìn lầm?

Tiền Bưu cảm thấy như sét đánh ngang tai, hạ đường huyết sắp ngất đi.

“Các ngươi nhìn tiếp xuống dưới đi…”

Khi hắn vẫn đang run rẩy, một lão sư khác lại nói.

“Có thể thu được Vương Dĩnh coi như hắn may mắn, ta không tin hắn có thể thu được ai lợi hại hơn”. Tiền Bưu cắn răng tự nhủ. Nhưng khi đọc đến cái tên thứ hai, hắn gần như tan vỡ.

“Triệu Nhã? Xếp hạng thứ bảy trong khảo hạch tân sinh? Thiên kim của thành chủ Bạch ngọc thành?”

Tiền Bưu khóc không ra nước mắt.

Mới vừa rồi còn tự tin là sẽ không có học viên lợi hại hơn Vương Dĩnh bái Trương Huyền làm thầy, thế mà vừa đọc đến dòng thứ hai đã thấy. Mà không chỉ lợi hại hơn, nàng này chính là viên ngọc quý khiến vô số lão sư phải điên cuồng tranh đoạt.

Cái tên Triệu Nhã đã nổi danh từ trước khi nàng tới học viện. Nàng là nữ nhi của thành chủ Bạch Ngọc thành. Không chỉ xinh đẹp mà thiên phú tu luyện cũng lợi hại.

Loại siêu cấp học viên này sao có thể bái lão sư phế vật làm thầy?

Không thể nào! Không thể nào!

Nhìn tiếp xuống dưới, Lưu Dương và Trịnh Dương dù danh tiếng không quá lớn nhưng thành tích khảo hạch cũng nằm trong một trăm người đứng đầu.

Đặc biệt là Trịnh Dương nghe nói là am hiểu dùng thương. Chẳng qua kết cấu đề bài khảo hạch không tạo điều kiện cho hắn phát huy tốt nhất

khả năng nên thứ tự mới không cao. Nếu như để hắn dùng thương, e rằng hoàn toàn có thể đứng trong hàng ngũ hai mươi người mạnh nhất.

Nhìn đi nhìn lại danh sách mấy lượt, Tiền Bưu cũng các vị lão sư đều cảm thấy điên cuồng.

Cái này không khoa học!

“Ngươi chắc chắn là dùng thủ đoạn lừa gạt. Bốn học viên này dù bái ngươi làm thầy nhưng căn bản là chưa biết ngươi là ai. Đợi đến lúc biết, họ sẽ chẳng mấy chốc mà bỏ học lớp của ngươi…”

Đột nhiên, Tiền Bưu quát một tiếng, sắc mặt đầy dữ tợn.

Một cái giáo viên hạng bét của bét, lấy tư cách gì mà tuyển chọn những học viên ưu tú như vậy? Nhất định là kẻ này dùng thủ đoạn hèn hạ để lừa đảo. Một khi thủ đoạn này bại lộ, các học viên sẽ giận dữ rời đi.

Nói cách khác, bốn học sinh là thật, nhưng chả mấy chốc mà bọn họ sẽ rời bỏ Trương Huyền.

“Có bỏ học hay không liên quan gì đến các ngươi. Chúng ta đánh cuộc chỉ là xem ta hiện tại đang có học sinh hay không. Bây giờ các ngươi đều xác nhận là có, thế thì thực hiện cam kết đi”.

Kệ bốn người suy nghĩ lung tung, Trương Huyền thản nhiên nói.

Nhóm bốn người Tiền Bưu, Lý Nguyên mặt tái như phân heo.

Nội dung đánh cuộc giữa bọn hắn đúng như Trương Huyền nói chỉ là về hiện tại, không quản sau đó như thế nào.

Như vậy bọn hắn đã thua.

Nhưng để bọn hắn nhận thua trước lão sư kém nhất học viện là không thể nào.

“Đánh cược? Tiểu tử, nếu chúng ta không thực hiện thì ngươi định làm thế nào?”

Chần chờ một chút, Tiền Bưu bày ra một bộ mặt trâng tráo.

“Không sai, nếu chúng ta không thực hiện thì ngươi định làm gì? Đánh chúng ta sao? Nhưng ngươi có thực lực này không?”

“Lão sư cùi bắp nhất tự nhiên tu vi cũng thấp. Dám thể hiện trước mặt chúng ta coi chừng bọn ta đánh cho ngươi nhập viện. Cút đi!”

“Bớt vênh váo thì may ra trụ lại ở học viện thêm được vài ngày. Sớm muộn gì ngươi cũng bị đá ra khỏi đây thôi!”

Đám người Lý Nguyên lập tức hiểu ý của Tiền Bưu, liền cùng nhau hùa vào.

Trương Huyền không những có thành tích khảo hạch hạng bét, mà thực lực cũng cùi bắp, dù không đến mức đội sổ nhưng hắn cũng chỉ nhỉnh hơn chút xíu.

Chính vì thực lực có hạn nên hắn mới không thể chỉ điểm học viên tu luyện có hiệu quả.

Bọn Tiền Bưu tất nhiên là không muốn bị nhục. Hơn nữa thực lực của đối phương kém hơn mình nên bọn hắn dự định lật lọng.

“Ồ? Thế tức là các ngươi định quỵt nợ?

Trương Huyền không tức giận mà cười khanh khách.

“Đúng thế, ngươi là cái thá gì. Còn định gây sự với chúng ta, ngươi có tin rằng chúng ta sẽ giày vò chết ngươi?”

Thấy tên này ngu si không biết thức thời, Lý Nguyên phát cáu, liền động thủ định tát Trương Huyền một phát.

Bàn tay còn chưa đến trước mặt Trương Huyền nhưng khí kình đã ập đến khiến người ta cảm thấy hô hấp dồn dập.

Lý Nguyên dù chỉ là lão sư phụ trách hậu cần nhưng tu vi cũng không thấp, đã đạt tới cảnh giới Bì Cốt tầng bốn hậu kì.

Võ giả có chín tầng. Tầng một: Tụ Tức, Tầng hai: Đan Điền, Tầng ba: Chân Khí, Tầng bốn: Bì Cốt, Tầng năm: Đỉnh Lực, Tầng sáu: Ích Huyệt, Tầng bảy: Thông Huyền, Tầng 8: Tông Sư, Tầng chín: Chí Tôn.

Tăng thêm một tầng tu luyện lại càng khó.

Mỗi tầng lại được chia nhỏ thành bốn cấp bậc: Sơ kỳ, Trung ký, Hậu kỳ, Đỉnh phong.

Lý Nguyên hiện tại cao hơn Trương Huyền gần một tầng.

Khác biệt như thế là cực kì to lớn, gần như không thể vượt qua.

Bùm!

Khi mọi người còn đang háo hức nhìn Lý Nguyên đánh cho Trương Huyền hoa mắt váng đầu thì đột nhiên một tiếng vang giòn rã cất lên. Sau đó, mọi người liền thấy Lý Nguyên mặt đỏ bừng, miệng phun máu tươi, răng rơi đầy đất.

“Điều này … Làm sao có thể như thế?”

Tất cả mọi người đột nhiên hóa thành đần độn. Mặt thộn cả ra.

Cầu xin tha thứ

dtv-ebook.com

Dịch: My

Biên: Mựp

Võ giả tầng bốn Bì Cốt cảnh, cơ bắp, xương cốt và cả làn da đều được tôi luyện khiến cho lực lượng tăng lớn. Chân Khí cảnh so với Bì Cốt cảnh kém nhau rất xa.

Hiện tại, tiểu tử này mới chỉ ở Chân Khí cảnh, vậy mà có có thể dùng một chiêu đánh cường giả Bì Cốt cảnh phun máu, khiến người ta vô cùng bất ngờ, khó có thể tin được.

Lần trước tỷ thí để khảo hạch, tên gia hỏa này không phải đứng bét sao? Tại sao… bây giờ hắn lại mạnh như vậy?

“Chắc chắn chỉ là trùng hợp thôi. Chúng ta không cần phải sợ hắn!” Tiền Bưu rống to một tiếng.

Một lão sư khác cũng nghĩ như vậy, bèn lao đến.

Hắn cũng là võ giả Bì Cốt cảnh hậu kỳ giống Lý Nguyên. Khi hắn cử động, cơ bắp cuồn cuộn như cốt thép, làn da tựa tấm thép, khiến mọi người cảm giác như không thể phá vỡ tầng phòng ngự của hắn.

“Nằm xuống cho ta!” Đi đến trước mặt Trương Huyền, hắn ta trừng mắt, vồ tới.

Đùng… Đùng…

Không khí bị nén lại, phát ra tiếng nổ lớn.

Đối diện với tuyệt chiêu tàn nhẫn của đối phương, Trương Huyền mặt không đổi sắc, ngón trỏ chập với ngón giữa, chếch lên trên một chút.

Bịch!

Cảm thấy dưới nách tê rần, mắt hắn tối sầm lại, thân thể như sắt thép ngã ầm xuống đất.

“Cái gì?” Chỉ với hai chiêu, hai vị võ giả cảnh giới tầng bốn bị trọng thương ngã sấp mặt. Còn lại Tiền Bưu và người còn lại dù có ngốc cũng biết họ đã xem thường gia hỏa này rồi!

“Cùng tiến lên…” Tiền Bưu hét lên, giơ nắm đấm muốn xông đến. Không ngờ, chưa động thủ, hắn đã thấy Trương Huyền xuất hiện trước mặt. Tay trái Trương Huyền vồ lên mặt hắn, tay phải nhẹ nhàng đâm về phía trước.

Phù…phù…

Dưới bụng Tiền bưu tê rần, ngã xuống. Hắn vừa chạm đất, lão sư còn lại cũng nằm bẹp trên đất run rẩy như điên.

“Ngươi…Tại sao ngươi có thể biết tất cả mệnh môn của chúng ta?” Phun ra một ngụm máu tươi, Tiền Bưu sợ hãi ngước nhìn gia hỏa trước mặt.

Cuối cùng hắn đã hiểu vì sao thực lực của đối phương rõ ràng kém xa bốn người họ nhưng kết quả lại hoàn toàn ngược lại.

Vừa ra tay đã nắm được nhược điểm chí mạng, làm sao họ đỡ nổi? Người tu luyện ai cũng có mệnh môn. Chỉ cần đánh vào chỗ đó, dù là trẻ con cũng có thể giết người.

Nói đi cũng phải nói lại, mệnh môn là nơi quan trọng nhất nên được người tu luyện bảo vệ rất cẩn thận. Dù có là người thân thích nhất cũng không cho biết. Vậy mà mặc dù thực lực của Trương Huyền không mạnh nhưng dường như biết được mệnh môn của họ ở đâu, vừa ra tay liền đánh những chỗ yếu hại.

Không thể ngăn cản!

Nghe thấy đối phương vô cùng kinh ngạc, Trương Huyền cười cười, không buồn giải thích.

Dĩ nhiên là dựa vào Thiên đạo thư viện á!

Thiên đạo thư viện không chỉ nhìn ra chỗ thiếu hụt của công pháp mà còn có thể nhìn ra mệnh môn của mỗi người tu luyện. Sau đó ghi chép lại rất rõ ràng, chi tiết.

Đã biết được khuyết điểm của chiêu thức, dù cho Trương Huyền là người Địa cầu xuyên việt tới, không quen thuộc công pháp của dị giới, cũng có thể chế phục bốn người rất dễ dàng.

“Nếu đã đánh cược thì phải chuẩn bị tinh thần trả cược chứ. Nếu các ngươi ngoan ngoãn để ta tát mấy cái, mọi chuyện sẽ không phiền phức như vậy.” Trương Huyền cười khẽ.

“Trương Huyền, ngươi đừng đắc ý! Mặc dù không biết ngươi đã dùng phương pháp hèn hạ gì để biết được mệnh môn của chúng ta, hạ gục chúng ta. Nhưng ngươi là lão sư thấp kém nhất mà lại công khai ra tay với các lão sư khác, chỉ với lý do này chúng ta có thể kiện ngươi ra học viện để hủy bỏ tư cách giảng dạy của ngươi!” Tiền Bưu quát tháo.

Trong học viện, đẳng cấp của giáo sư được phân chia rõ ràng. Hạ đẳng lão sư mà dám đối đầu với cao cấp lão sư, chính là đại nghịch bất đạo.

Trương Huyền còn trẻ, thi khảo hạch lại bị không điểm nên địa vị thấp kém. Nếu tin tức hắn làm bị thương bốn vị lão sư có địa vị cao truyền ra khắp học viện, chắc chắn sẽ gây nên chấn động. Nhẹ thì hắn sẽ bị bủy bỏ tư cách giáo sư, không cẩn thận còn bị khai trừ ngay lập tức.

“Sao nào? Không đánh lại ta liền đem quy củ ra dùng?” Đối mặt với sự uy hiếp của đối phương, Trương Huyền giống như không thèm quan tâm.

“Đúng vậy!” Lý Nguyên cũng nghĩ đến chuyện này, đôi mắt ánh lên hưng phấn và tàn nhẫn: “Ngươi hãy ngoan ngoãn quỳ xuống để chúng ta đánh một trận ngay lập tức! Nếu làm chúng ta hài lòng sẽ không bẩm báo lại chuyện này. Nếu không, ngươi cứ chờ bị khai trừ đi!”

“Sau khi bị khai trừ công chức, không có thân phận lão sư bảo vệ, chúng ta có giết ngươi cũng không ai dám nói gì!” Một vị lão sư khác cũng quát lên.

Tại Thiên Huyền vương quốc, lão sư trong học viện có địa vị tương đối cao. Một khi mất đi thân phận này, địa vị sẽ rớt xuống ngàn trượng. Người khác thật sự dám động thủ giết hắn.

“Nếu các ngươi đã muốn dùng quy củ để nói chuyện, đơn giản thôi, ta cũng sẽ dùng quy củ nói chuyện với các ngươi!” Trương Huyền không thèm để ý, đi đến trước mặt Tiền Bưu: “Tiền Bưu lão sư, nửa năm trước ngươi từng vụng trộm lấy bảo vật của Trần Minh trưởng lão đem đi nịnh nọt tiểu thiếp. Ba tháng trước, ngươi tham ô công quỹ, mua nhà cho hậu nhân. Một tháng trước, làm vỡ đồ sứ mà Liễu Khê trưởng lão yêu quý nhất rồi đổ tội cho một học viên, khiến hắn bị đuổi học vô cớ… Những việc này ngươi có cần ta nói ra từng chuyện từng chuyện trước mặt cấp trên không?”

“Ngươi…ngươi…” Con ngươi của Tiền Bưu co rụt lại, thân thể mập mạo run rẩy không ngừng. Ngay cả đồng sự của hắn, đám người Lý Nguyên, cũng không biết, tại sao hắn biết được những chuyện đó? Lại còn nói chi tiết rõ ràng như vậy.

“Lý Nguyên lão sư, ba năm trước ngươi làm nhục một nữ sinh khiến nàng tự sát. Không biết oan hồn đó có đến tìm ngươi không? Vài ngày trước, sau lưng ngươi mọc nhọt, có lẽ là do nàng đến trả thù đi!” Không để ý đến Tiền Bưu đang hoảng sợ, Trương Huyền quay sang nói với Lý Nguyên.

“A…” Nghe đến đó, Lý Nguyên sợ chết khiếp, liên tục lui về phía sau, mặt cắt không còn giọt máu.

Ba năm trước đây, hắn nhìn trúng một mỹ nữ của học viện. Sau đó hắn đã vũ nhục nàng, khiến nàng xấu hổ và tức giận dẫn đến tự sát. Chuyện này tuyệt đối bí mật. Trừ hắn ra, không có bất kỳ người nào biết. Mà trong ba năm qua, vì lương tâm cắn rứt, hắn thường xuyên mơ thấy oan hồn đối phương đến giết mình. Nửa tháng trước, phía sau lưng mọc một cái nhọt vô cùng lớn, nhìn như bàn tay người, khiến hắn sợ chết khiếp.

Giờ phút này, nghe thấy Trương Huyền nói tường tận như vậy, toàn thân hắn trở nên run rẩy.

Phù phù!

Đầu gối hắn mềm nhũn, quỳ rạp trên nền đất. Thậm chí đám người xung quanh còn ngửi thấy một mùi hôi thối nồng nặc. Đường đường một võ giả tầng tư hậu kỳ lại bị dọa vãi tè.

“Đỗ Thuần lão sư, ngươi cướp đoạt sản nghiệp của huynh đệ tốt, dùng rượu độc hại chết người ta. Mặc dù năm đó chưa xử lý chuyện này, nhưng ngươi nghĩ xem nếu bây giờ nhắc lại, ngươi còn có thể làm lão sư được nữa không?”

“Bạch Lâm lão sư, mặc dù ngươi không làm những chuyện quá xấu xa, nhưng là người yêu thích đồ cổ, chắc bình thường đã thu không ít lễ vật của học sinh đi! Nếu ta không nhìn lầm, nhẫn Cổ Ngọc trên tay ngươi chính là của một học sinh dùng để nhờ vả ngươi. Còn chuyện nhờ vả đó là gì, có cần ta nói một cách cẩn thận không?” Trương Huyền nhìn về phía hai vị lão sư còn lại, nói tiếp.

“Ngươi…ngươi là ma quỷ!”

“Ngươi không phải người!”

Hai vị lão sư này cũng vị dọa đến mức run rẩy toàn thân, hoảng sợ nhìn nhau.

Những việc bọn họ đã làm, mặc dù không đến mức người không biết quỷ không hay, nhưng người ngoài nhất định không thể biết được. Thế mà gia hỏa này lại có thể rõ như lòng bàn tay, chắc chắn hắn là ma quỷ!

Nếu bọn hắn bị đánh bại bằng võ nghệ, cùng lắm thì thấy nhục nhã thôi, sẽ không cảm thấy sợ hãi. Nhưng những điều này vừa được nói ra, bọn hắn thực sự hoảng sợ rồi! Tưởng như tất cả quần áo trên người đều bị tan thành từng mảnh trong nháy mắt, trần như nhộng trước tất cả mọi người.

Thử tương tượng, một khi tất cả chuyện này bị lan truyền ra ngoài, không thể tiếp tục làm lão sư là chuyện nhỏ, đáng sợ là bọn hắn có thể bị ra tòa án dành cho giáo viên, tử hình tại chỗ.

“Chúng ta sai rồi!”

“Trương Huyền lão sư, ngươi là đại nhân đừng chấp nhặt tiểu nhân, xin hãy bỏ qua cho chúng ta đi…”

…

Đám người run rẩy toàn thân, sợ hãi van xin.

“Ta cũng lười quan tâm những việc các ngươi đã làm trước kia, cũng không thèm để ý đến. Từ giờ trở đi đừng chọc giận ta là được. Còn nữa, nếu như sau này ta biết các ngươi thấy chết không sợ, vẫn tiếp tục làm chuyện xấu, ta không ngại để các ngươi bị trừng phạt thích đáng đâu!” Trương Huyền phất tay áo.

Thực ra những người này nếu không động chạm đến hắn, hắn cũng chẳng thèm để ý. Thiên đạo thư viện có thể tìm ra tất cả khuyết điểm, kể cả về tính cách, hành vi. Những điều vừa rồi chỉ là một phần ghi chép nhỏ mà thôi. Nhưng mà, hắn không phải chúa cứu thế. Trước kia đối phương làm gì, chỉ cần không hại hắn là được.

Những người này ngàn vạn lần đừng đến tìm hắn gây sự. Ngươi làm khó dễ ta một lần, ta giết chết ngươi! Để ngươi cả đời này cũng không dám

nghĩ đến chuyện này lần thứ hai!

“Không dám! Chúng ta không dám nữa!”

“Trương Huyền lão sư, đây là thân phận ngọc bài mà ngươi muốn. Ngươi cần bao nhiêu cứ lấy tự nhiên…”

…

Nghe thấy hắn nói sẽ không tố cáo mình, đám người Tiền Bưu mới thở phào nhẹ nhõm, liên tục cầu xin tha thứ.

Không đánh lại người ta, còn bị nắm nhược điểm, không cầu xin tha thứ cũng không được a!

Long Tê huyết mạch

dtv-ebook.com

Dịch: Mựp

Sau nửa canh giờ, Trương Huyền từ trong phòng Hậu Cần đi ra, trong mắt tinh quang lấp lóe, tràn đầy hưng phấn.

Đổi lại với trước đây, hôm nay nhất định sẽ phải ăn một cái thua thiệt, nhưng có Thiên Đạo Thư Viện, nhân sinh liền thay đổi, liền thay đổi theo chiều hướng ngược lại.

“Có lẽ xuyên không tới đây là đúng! Ta đây có hy vọng có một tương lai tươi sáng a!”

Nắm đấm xiết chăt, Trương Huyền thở ra một hơi.

Kiếp trước, hắn chỉ là một nhân viên thư viện, trải qua cuộc sống không có gì đặc sắc, cuộc sống bình thường đơn giản như bao người khác, cũng chỉ có đi làm cuối tháng lấy lương, cuộc sống tầm thường vô vị. Thế nhưng nơi đây thì không đồng dạng như vậy, sau khi xuyên không có gói quà là Thiên Đạo Thư Viện, có lẽ cuộc đời hắn thật sẽ càng chói lọi, càng tiến càng xa.

Giờ khắc này, Trương Huyền cuối cùng cũng triệt để hòa làm một thể với thân xác ở thế giới này! Nội tâm hắn không còn giãy dụa khi phải tha hương nơi đất khách quê người.

“Đừng kéo ta, để cho ta chết, ta muốn chết…”

Đang âm thầm cao hứng, hắn liền nghe được một tiếng khóc tru tréo cách đó không xa, thanh âm vang vọng, nghe mà có cảm giác tê tâm liệt phế.

Ngoảnh đầu nhìn lại, chỉ thấy một tên mập đang gào thét muốn hướng tới hồ nhân tạo trong học viện mà nhảy xuống tự sát.

Tên mập này sau lưng cũng không có người cản hắn, hắn cũng không có xông lên phía trước mà là không ngừng gào thét. Đột nhiên, hắn quay người lại cầm hai tay của một người học viên phía sau đặt lên vạt áo sau lưng hắn nhìn như đang giữ hắn lại, rồi lại rống lên.

‘’Đừng kéo ta, để cho ta chết, ta không muốn sống nữa… ‘’

‘’…”

Tất cả mọi người đầu đầy hắc tuyền, không còn gì để nói.

‘’Quá vô sỉ a!’’ Trương Huyền lắc đầu.

Mập mạo này rõ ràng là không muốn chết, càng là giả vờ làm ra cảnh tượng có người không muốn cho hắn chết, thật là quá vô sỉ.

Biết được người này chắc chắn rằng không chết được, Trương Huyền cũng lười nhác chú ý, hướng về lớp học của mình mà đi, còn chưa đi xa liền nghe được tiếng gào thét càng ngày càng gần. Bỗng nhiên mặt đất như bị địa chấn làm cho run rẩy, ngày sau đó một đôi tay thô to ôm lấy bắp đùi mình.

‘’Lão sư, van cầu người thu ta làm đồ đệ đi, bon hắn đều chê ta quá béo, không thèm quan tâm đến ta...’’

Mập mạp òa khóc lớn.

‘’Ngươi buông ra !’’

Trương Huyền không còn gì để nói.

Tên này cũng quá kỳ lạ rồi, nhìn thấy mình là lão sư liên xong tới van xin mình thu hắn làm đồ đệ, loại người này, Trương Huyền hắn cũng là chưa thấy qua bao giờ.

‘’Lão sư đáp ứng thu ta, ta mới thả’’ Mập mạp nước mắt nước mũi giàn dụa, thanh âm thê thảm, người gặp người thương, nghe mà rơi lệ : ‘’Ta hôm nay bái lạy mười người lão sư đều không thành, lão sư xin người thu nhận ta đi, người không thấy ta quá đáng thương sao !‘’

Học sinh ở lúc khảo hạch sẽ ảnh hưởng đến đánh giá của lão sư, mập mạp như vậy khi chiến đấu độ linh mẫn sẽ gặp vấn đề rất lớn, bình thường các lão sư nổi danh sẽ không nguyện ý thu.

‘’Muốn ta thu nhận thì ít nhất cũng phải cho ta xem bản lĩnh của người đi chứ, ôm đùi thì làm được cái gì ?’’ Trương Huyền khẽ nói.

‘’Lão sư người nhất định sẽ thu ta, ta đây bản lĩnh vẫn là có đủ…’’ Mập mạp chần chờ rồi ngẩng đầu nhìn chút rồi chậm rãi buông tay.

‘’Có bản lĩnh hay không, nhìn thì mới biết được, nói nhiều cũng vô dụng !’’ Nhìn thấy mập mạp này còn có chút ‘lưu luyến không rời’, Trương Huyền chê một câu rồi thẳng chân đá một cước.

Nếu là một nữ học viên chạy tới ôm đùi thì cũng tạm chấp nhận được, ngược lại một nam học viên lại còn mập mạp nữa chứ… Nghĩ lại mà cảm thấy nổi da gà.

‘’Được ! Xem ta đây !’’ Mập mạp không để ý đến việc bị chê, đứng dậy nhìn một vòng, rồi chạy tới chỗ kia không xa đem mấy khối gạch cầm lên, thuận tay cầm một cái đập thẳng lên đầu mình.

Bành !

Viên gạch vỡ nát vụn.

Ngay sau đó, tiếp tục cầm lấy mấy khối gạch phân biệt đập vào cánh tay, đùi. Không ngoại lệ tất cả gạch đều vỡ vụn.

Tên này thoạt nhìn rất mập, thế nhưng lại là một thân khổ luyện công phu.

Không để ý tới hắn biểu diễn, Trương Huyền đang tự động xem thư tịch mới hình thành trong đầu.

Khổ luyện công phu cũng là một loại võ kỹ. Sau khi mập mạp vừa biểu diễn, thư viện lập tức tạo ra nội dung có liên quan tới hắn.

‘’Viên Đào, tán tu Địa Hoàng thành’’

…

‘’Khuyết điểm : Mười tám chỗ, đầu tiên là cơ thể có chứa thượng cổ Long Tê huyết mạch chưa được kích hoạt ! Thứ hai, cơ sở quá kém, tu luyện võ kỹ …’’

‘’Long Tê huyết mạch ?’’

Nhìn thấy ghi chép, Trương Huyền sửng sốt.

Kết hợp ký ức của thân xác này, hắn biết trong thế giới này, huyết mạch và Thiên Thiên chi thể là rất trọng yếu, có được một trong hai thứ này bất luận là người nào, chỉ cần vận dụng pháp quyết tu luyện về sau đều sẽ tăng mạnh, càng ngày càng mạnh.

Tiên Thiên chi thể chia làm nhiều loại : Thuần m chi thể, Thuần Dương chi thể, Vô Cấu chi thể, Kim Thân chi thể,…

Huyết mạch cũng chia làm nhiều loại : cổ mạch, tân mạch, truyền thừa, biến dị,…

Mỗi một cái, một khi được phát hiện, đều sẽ trờ thành đối tượng cho vô số lão sư tranh đoạt.

Mập mạp này có huyết mạch Long Tê, là một loại cổ mạch thuộc về thượng cổ huyết mạch. Truyền thuyết nói rằng khi huyết mạch này tu luyện đến đại thành thì đao thương bất nhập, không gì có thể phá, là đứng đầu vô địch về phòng ngự trong các huyết mạch.

Cái tên này thoạt nhìn thì không đáng chú ý, lại là một tên béo vô sỉ thế mà thân lại có cổ mạch !

‘’Cổ mạch không có kích hoạt, xem ra ngày cả tên này cũng không biết mình có !’’

Trương Huyền nhãn tình sáng lên.

Trong huyết mạch, cổ mạch được xem như cực kỳ cường đại. Mập mạp này bái phỏng hơn mười vị lão sư, đều không được thu nhận, cũng không phải là do đám này không biết nhìn hàng, mà là vì huyết mạch của hắn chưa được kích hoạt, so với thường nhân cũng không khác mấy. Đừng nói những người khác không nhìn ra, ngay cả chính bản thân hắn sợ cũng không biết !

Bất quá, coi như cũng có tiềm năng nên về phương diện phòng ngự so với người bình thường mạnh hơn rất nhiều.

‘’Tên này ta nhất định phải thu làm đệ tử’’

Nhãn tình sáng lên.

Có được cổ mạch học viên, coi như là toàn bộ học viện bao năm qua cũng không có bao nhiêu người. Người kế tục tốt như vậy ở trước mặt. làm sao có thể thả hắn rời đi.

‘’Không sai, ta hiện tại thu nhận ngươi làm học viên, mau bái sư đi !’’

Nghĩ vậy, Trương Huyền đè nén hưng phấn trong lòng, ngoài mặt thì lạnh nhạt ném ra một cái ngọc bài thân phận.

‘’Lão sư, người thật sự thu nhận ta ? Quá tốt rồi…’’

Mập mạp cũng bị đả kích, nghe được lão sư thu nhận mà hưng phấn. Hắn không quá nhiều do dự, trực tiếp rạch ngón tay đem máu tươi nhỏ xuống ngọc bài.

‘’Bộ dạng lão sư như thế nào liền thu nhận dạng học sinh như thế đó, thật là có đạo lý. Lão sư rác rưỡi, học viên cũng rác rưỡi !’’

Ngay lúc ấy, một âm thanh hừ lạnh vang lên.

Quay đầu lại nhìn thì chỉ thấy một thanh niên lãnh ngạo đi tới.

Bên cạnh người thanh niên là một thân ảnh xinh đẹp, mái tóc đen nhánh xõa trên vai, da thịt trắng noãn, hai con người đen nhánh liếc qua, làm cho người ta có một cảm giác kinh diễm.

‘’Thượng Bân ? Trầm Bích Nhu ?’’

Nhìn thấy hai người, trong đầu lập tức hiện ra hai cái tên.

Nói đến Trầm Bích Như, toàn bộ học viện không ai là không biết, không ai là không hay !

Cũng không phải vì thân phận của nàng đặc thù, mà là vì nàng là người được công nhận là nữ lão sư xinh đẹp nhất học viện.

Nếu chỉ là như vậy thì cũng thôi, thế nhưng mấu chốt là nàng dạy học cũng rất tốt, đến học viện chưa đến một năm, nàng đã trở thành một trong những lão sư nổi danh nhất học viện.

Một người vừa cao quý, vừa trang nhã mỹ lệ, lại vừa có học vấn, hấp dẫn không ít lão sư điên cuồng theo đuổi.

Thân xác này cũng đã từng là một trong những người theo đuổi.

Chỉ là Trương Huyền này khuyết điểm quá nhiều, tu vi thấp thì không nói đến, các hạng mục khảo hạch đều là kém cỏi nhất, bởi vậy mà tự ti, mặc dù có lòng nhưng cũng chưa bao giời cùng nữ thần trong lòng nói chuyện qua chứ nói gì đến việc truy cầu.

Còn người thanh niên gọi là Thượng Bân này là cháu của Thượng Thần trưởng lão học viện, cũng là một trong những người theo đuổi nàng. Ỷ

vào thân phận của mình mà chèn ép những người theo đuổi khác. Không biết hắn từ nơi nào biết được Trương Huyền cũng ưa thích Trầm Bích Như, mỗi lần gặp mặt hắn đều châm chọc khiêu khích, thậm chí hắn còn từng động thủ.

Bất quá, Trầm Bích Như tựa hồ không chú ý gì đến hắn, vẫn luôn lạnh như băng, dáng vẻ không nhiễm trần thế, làm cho Thượng Bân vừa sốt ruột vừa bất đắc dĩ.

‘’Rác rưởi, ngươi nói ai đấy ?’’ Nghe được Thượng Bân không giữ lại chút thể diện nào mà châm chọc, Trương Huyền cũng lười nhác quay đầu nhìn qua.

‘’Rác rưởi là nói ngươi !’’ Thượng Bân mặt hắn cười lạnh

‘’Há, quả nhiên là ‘Rác rưởi’ nói chuyện với ta, thối quá, thối quá !’’ Trương Huyền khoát tay áo, làm ra biểu cảm chán ghét.

‘’Ngươi…’’ Thượng Bân lúc này mới phản ứng lại, bị một tên lão sư hạng bét của học viện chửi, mặt hắn tức đến đỏ lên.

Học sinh vô sỉ

dtv-ebook.com

Editor: My

Biên: Mựp

Đến Thẩm Bích Như lạnh lùng như băng cũng phải mỉm cười. Phương pháp mắng người như vậy phổ biến ở Địa cầu nhưng ở nơi đây lại vô cùng mới lạ.

Thấy bộ dáng này của nữ thần, Thượng Bân cảm thấy mình bị chế giễu, sắc mặt lúc đỏ lúc trắng. Tuy nhiên, còn đang ở trước mặt nữ thần, hắn vẫn phải giữ phong độ nên không dám trực tiếp xuất thủ với Trương Huyền.

-Sao nào? Ta nói sai sao?

Cố nén tức giận, Thượng Bân cười lạnh:

-Trình độ của ngươi cả học viện này ai mà không biết! Cái tên mập mạp này lúc nãy đã đến lớp học của ta. Không nói đến người hắn mập như heo, hắn lại chẳng biết gì ngoài phòng ngự. Lực đánh chỉ có 15kg! Trong khảo hạch nhập học, nếu hắn không phải là người đứng bét thì cũng đứng thứ hai từ dưới lên. Đó không phải rác rưởi thì là gì?

Vì hắn không thể giáo huấn Trương Huyền nên đành dùng ngôn ngữ đả kích đối phương một chút.

-Đứng cuối cùng trong khảo thí nhập học? - Trương Huyền chỉ để ý đến Long Tê huyết mạch nên không biết chuyện này. Lúc này bèn quay đầu nhìn mập mạp.

-Ai nói ta là học viên đứng thứ nhất đếm ngược?

Mập mạp hùng hồn cãi lại. Sau đó y lại lúng túng vò đầu:

-Ta chỉ là đứng thứ 9997 thôi mà!

-Thứ 9997? Ngươi dùng từ “chỉ”? - Trương Huyền choáng váng, suýt chút nữa thì phun máu.

Mỗi năm Hồng Thiên học viện tuyển nhận mười ngàn học viên. Mặc dù số lượng lớn, nhưng vẫn sẽ xuất hiện những trường hợp vì một vài nguyên nhân không thể báo danh. Người thứ 9997 rất có thể là người đứng sau cùng đấy!

Hơn nữa… Thứ tự thấp như vậy, ngươi lấy đâu ra lý lẽ hùng hồn như vậy hả?

Trương Huyền ngất ngây rồi.

-Không phải ngươi không thể thu nhận học viên nào nên thu bừa một tên đấy chứ?

Thượng Bân tiếp tục cười lạnh, hất áo đầy cao ngạo:

-Yêu cầu tuyển người của ta là phải xếp hạng từ năm trăm trở lên. Lão sư đứng thứ nhất đếm ngược, học viên cũng đứng thứ nhất đếm ngược… Thật là xứng đôi! Ha…ha…ha…

- Ngươi nói xong chưa?

Trương Huyền không thèm để ý đến người chế giễu mình, chỉ lắc đầu nói:

-Nói xong rồi thì lượn đi!

Vừa rồi hắn đã dùng Thiên đạo thư viện đã nhìn thấy mập mạp là một tán tu không có công pháp tu luyện, vì vậy không biết võ kỹ là chuyện bình thường. Sau này hắn chỉ cần tìm cách kích hoạt Long tê huyết mạch của tên này thì tu vi nhất định sẽ tăng mạnh.

-Ngươi… - Nếu là người khác bị người chế giễu như vậy, khẳng định đã tức giận đến run rẩy cả người rồi. Thế mà kẻ trước mắt này lại chẳng thèm quan tâm! Thượng Bân giống như đánh vào đống bông, sắc mặt lập tức trở nên khó coi.

-Đúng là gỗ mục không điêu khắc được mà!

Hừ lạnh một tiếng, Thượng Bân nhìn về phía Thẩm Bích Như:

-Bích Như lão sư, chúng ta đi thôi. Đứng cạnh loại rác rưởi như vậy lâu sẽ bị truyền nhiễm đó!

Nghe thấy Thượng Bân trâm trọc trực tiếp như vậy, Thẩm Bích Như nhăn mặt, không cùng hắn rời đi ngay mà nhìn sang:

-Trương Huyền lão sư! - Thanh âm của nàng như chim vàng anh, thanh thúy động lòng người.

-Hửm? - Trương Huyền hơi sững sờ. Hắn không nghĩ rằng hoa khôi của học viện sẽ chủ động nói chuyện với mình.

-Mặc dù thành tích của ngươi trong đợt khảo hạch chưa tốt lắm, thế nhưng ngươi cũng đừng nản lòng. Chỉ cần cố gắng tu luyện sẽ tốt hơn thôi! - Thẩm Bích Như gật đầu nói.

Thấy ngươi mình đang theo đuổi không thèm để ý đến mình, mặt Thượng bân trầm xuống.

-Đa tạ ngươi nhắc nhở! - Biết đối phương thật lòng nghĩ tốt cho mình, Trương Huyền gật đầu, giải thích một câu:

-Bây giờ học viên này cái gì cũng không biết, nhưng chỉ cần dạy thật tốt sẽ có ngày tỏa sáng.

-Ân! - Thẩm Bích Như không nói thêm nữa, xoay người đi thẳng về phía trước.

Theo suy nghĩ của nàng, câu giải thích của hắn chỉ là lấy cớ thôi. Tên kia mập đã lớn tuổi như vậy mà không có hệ thống tu luyện đàng hoàng, thành tựu sau này nhất định có hạn.

-Tức chết ta! - Thấy nữ thần trong lòng lại cùng gia hỏa kém nhất học viện chuyện trò, còn cổ vũ hắn, khuôn mặt Thượng Bân vặn vẹo, lửa giận thiêu đốt, lạnh lùng nhìn Trương Huyền một cái rồi theo sát nàng.

-Bích Nhu, lần sau nàng đừng tiếp xúc với loại người như vậy, sẽ ảnh hưởng đến khí chất không tỳ vết của nàng đó!...

-Thượng lão sư, hôm nay ta hơi mệt, muốn về nghỉ ngơi. Mong ngươi đừng đi theo ta nữa!

Thượng Bân chưa nói hết câu, Thẩm Bích Như đã quay người rời đi.

Thấy nữ thần ngày càng đi xa, cho đến khi không còn thấy bóng dáng, Thượng Bân một bụng lửa giận trút hết lên người Trương Huyền.

Theo hắn nghĩ, nếu không phải vì gia hỏa xúi quẩy này, nữ thần nhất định sẽ đi ăn tối với hắn chứ sao lại rời đi như vậy!

…

-Nếu bái ta làm thầy rồi ngươi cũng phải biết lớp học của ta chứ nhỉ! - Sau khi hai người đó rời đi, Trương Huyền không để ý nữa, chào hỏi mập mạp một tiếng.

-Được rồi! - Mập mạp đứng lên, cười híp mắt:

-Thưa lão sư, bây giờ ta là học sinh của ngươi, ngươi có thể cho ta biết tên được không? - Nghe thấy tên đó nói vậy, Trương Huyền day trán.

Gia hỏa này thật kỳ hoa! Vừa nhìn thấy mình liền bái sư, đến giờ ngay cả mình là ai cũng không biết.

-Ta tên là Trương Huyền! - Trương Huyền đáp.

-Trương Huyền lão sư? Cái kia… là cái lão sư xếp hạng bét kì khảo hạch, bị không điểm là Trương Huyền lão sư… - Giờ này mập mạp mới nhận ra mình đã bái ai làm thầy, một thân thịt mỡ không ngừng run rẩy, khóe miệng co giật, suýt chút nữa khóc òa lên.

-Chính là ta đây! - Trương Huyền gật đầu.

-A! Chuyện này… Chuyện này… Trương Huyền lão sư! - Mập mạp gãi gãi đầu: - người thấy đấy, thực lực của ta thấp như vậy, người không linh hoạt, lại hơi béo. Nếu không… người đuổi ta đi?

-…

Trương Huyền á khẩu.

-Lão sư, ta nói thật đấy! Vị lão sư lúc nãy cũng đã nói rồi, nếu không đuổi ta đi sẽ hạ thấp danh tiếng của ngươi, ta sợ mình sẽ làm liên lụy ngươi… - Mập mạp tiếp tục nài nỉ.

-Ta không sợ bị liên lụy! Còn nữa, nếu đã xác nhận thân phận trên ngọc bài rồi, ta muốn nói với ngươi một câu: sống là học sinh của ta, có chết rồi vẫn là học sinh của ta. Ngươi đừng nói nhiều! - Trương Huyền vung tay lên.

-Ta…

Mập mạp nhăn nhó, sắp khóc rồi!

Thực lực của hắn kém như vậy nên muốn bái một sư phụ tốt để sau này tiền đồ vô lượng. Có nằm mơ hắn cũng không nghĩ đến thứ nhất đếm ngược sẽ kết hợp với thứ nhất đếm ngược…

Mệnh của ta tại sao lại khổ như vậy a…

-Được rồi! Đây chính là phòng học của ta. Bây giờ ngươi hãy đi nhận chăn đệm, nhớ kỹ ngày mai đi học đúng giờ!

Trương Huyền khẽ nói.

-Cái lớp học này… - Nhìn thấy quy mô phòng học, mập mạp lần nữa muốn khóc thét.

Những nơi hắn tham gia khảo hạch trước đó đều lớn hơn nơi này rất nhiều. Lớp học nhỏ như vậy, chỉ sợ chẳng được mấy học viên.

-Lão sư, nếu như… ngày mai ta không đến, ngươi có khai trừ ta không?

Mập mạp vẫn tự huyễn hoặc mình.

-Khai trừ? Dĩ nhiên là không rồi. Ngược lại ta sẽ ném ngươi vào trong cái hồ vừa rồi ngươi tha thiết muốn nhảy xuống, cho rùa ăn.

Trương Huyền gật đầu nghiêm túc:

-Ta chẳng phải vừa nói đó sao! Ngươi sống là học sinh của ta, chết cũng là học sinh của ta chết. Ngươi yên tâm, ta sẽ đem ngươi an táng thật chu đáo, không phụ thân phận lão sư này…

-Lão sư! - Trương Huyền còn chưa dứt lời liền bị mập mạp cắt ngang. Chỉ thấy mặt hắn trở nên nghiêm túc, nhìn sang Trương Huyền, trong mắt là vẻ cứng cỏi không thể lay động:

-Ngày mai lúc nào đi học? Ta sẽ đến sớm quét dọn phòng học một lượt. Có thể tìm được lão sư tốt như người chính là vinh hạnh của ta. Từ giờ trở đi dù ai tìm đến, ta cũng sẽ từ chối thẳng thừng, cũng sẽ quát lớn trước mặt họ…

-… - Trương Huyền…

Hắn vốn nghĩ mình đã rất vô sỉ rồi, không nghĩ đến còn thu một học sinh vô sỉ hơn nữa!

Sửa chữa công pháp

dtv-ebook.com

Editor: Sơn Tùng

Biên: Mựp

Vất vả lắm mới đuổi được tên mập đi, sau khi an bài xong xuôi mọi thứ, Trương Huyền bất đắc dĩ phát hiện rằng, mặt trời đã ngả về phía tây, sắc trời cũng nhá nhem tối.

"Xem ra ta chỉ có năm học viên!" – Trương Huyền thở dài.

Hôm nay là ngày cuối cùng của đợt tuyển nhận học sinh.

Vốn tưởng rằng ngay cả một học viên cũng không chiêu được. Vậy mà giờ đây hắn lại tuyển được năm người. Đối với giáo viên xếp hạng đội sổ như hắn thì đây là một thành tích không tồi.

Đóng cửa lớp học lại, Trương Huyền dựa theo trí nhớ để tìm đường quay trở về.

Là lão sư của học viện, hắn có nhà riêng để nghỉ ngơi, nhưng diện tích cũng nhỏ, chỉ tầm mười mấy mét vuông.

Chỉ sau một lát, hắn đã về đến nhà mình, đẩy cửa đi vào, nhìn tình trạng căn phòng mà ngán ngẩm thở dài.

Phải nói rằng, tiền thân rất thê thảm, gian phòng này không chỉ nhỏ hẹp mà lại còn ẩm ướt, các loại chăn đệm cũng đã mốc meo. Không biết ngày xưa làm sao hắn ngủ được?

"Cứ kệ đã, ngày mai phải lên lớp, hôm nay trước hết làm rõ vấn đề tu vi, rồi sau đó tu luyện thử xem!"

Dù sao hiện tại hắn cũng không đói, Trương Huyền dựa theo phương pháp trong trí nhớ, khoanh chân ngồi ở trên giường.

Là một người xuyên việt, mặc dù kế thừa trí nhớ của đời trước, đối với tu luyện không lạ lẫm, nhưng nghĩ tới mình có thể càng ngày càng mạnh, trong lòng hắn vẫn cực kỳ hưng phấn.

Hiện tại đã thu nhận học sinh xong, hắn cũng nên tu luyện để củng cố thực lực, dù thế nào, ở thế giới này, thực lực mới là quan trọng nhất.

Thiên đạo thư viện mặc dù có thể nhìn ra điểm yếu của người khác một cách đơn giản, nhưng chỉ có hiệu quả nếu thực lực chênh lệch không nhiều. Còn nếu chênh lệch quá nhiều, cho dù có sơ hở, chỉ riêng tốc độ cũng theo không kịp, đừng nói là đánh bại đối phương, nếu không cẩn thận có thể bị người khác bắt lấy nghiên cứu như chuột bạch.

Cho nên, dù Thiên đạo thư viện lợi hại, cũng không phải là vô địch, muốn mạnh lên, phải không ngừng tu luyện mới là con đường đúng đắn!

"Công pháp tu luyện của tiền thân gọi là Hồng Thiên Cửu Trọng Quyết! Là công pháp của người sáng lập Hồng Thiên học viện, tổng cộng có chín tầng tương ứng với chín tầng cảnh giới của võ giả!"

Hắn hồi ức lại công pháp được ghi trong đầu.

Võ giả có chín tầng, càng lên cao tu luyện càng khó.

Hồng Thiên Cửu Trọng Quyết là một trong những công pháp được tu luyện nhiều nhất tại Hồng Thiên học viện cũng có chín tầng tương ứng với chín tầng tu vi của võ giả.

"Hiện tại thực lực của ta là thấp nhất trong số toàn bộ lão sư của học viện!"

Ở trong học viện, tất cả các lão sư đều ít nhất đạt tới tầng bốn, chỉ có hắn là tầng ba. Vì thế, hắn nhất định phải tu luyện nhanh hơn.

Dựa theo phương pháp thổ nạp trong trí nhớ, tinh thần của Trương Huyền tập trung cao độ.

Trước mắt hắn hình như có thêm nhiều hạt ánh sáng, sau khi hô hấp chậm rãi, chân khí bên trong đan điền cũng dần dần trở nên hùng hậu.

Không biết tu luyện mất bao lâu, Trương Huyền mở to mắt, nhịn không được lắc đầu.

"Tu luyện thế này quá chậm!"

Mặc dù hắn kế thừa trí nhớ của đời trước, nhưng ý thức vẫn là của người Địa Cầu, khó mà ngồi tu luyện liên tục được.

Đặc biệt, khi nhìn thấy quá trình ngưng tụ chân khí, hắn càng cảm thấy bất lực.

Ngưng tụ chân khí là đem hạt linh khí xung quanh ngưng tụ lại rồi áp súc, không ngừng tích lũy để nước chảy thành sông.

Đây là một quá trình rất lâu dài. Có người mỗi ngày đều kiên trì cày cuốc mà ba năm mới có thể lấp đầy đan điền, trùng kích cảnh giới cao hơn.

Đây gọi là nước chảy đá mòn.

Nếu phải mất vô số năm trải qua việc tu luyện khô khan như thế thì không bằng giết hắn!

"Đúng rồi! Hồng Thiên Cửu Trọng Quyết, mặc dù là công pháp lưu hành phổ biến nhất của Hồng Thiên học viện nhưng không phải công pháp cường đại nhất. Hắn có thể để Thiên đạo thư viện tìm ra khuyết điểm rồi tìm biện pháp sửa lại. Nếu sửa đúng chẳng phải sẽ tu hành thuận lợi hơn gấp bội?"

Một ý tưởng nảy ra trong đầu Trương Huyền.

Tu luyện công pháp cũng có loại mạnh loại yếu. Loại mạnh thì giúp người tu luyện nhanh hơn và ngược lại. Phải chăng công pháp mạnh có ít khuyết điểm hơn?

Nếu là người khác thì không có cách nào cải tiến công pháp nhưng hắn thì khác. Trong tay có Thiên đạo thư viện, hoàn toàn có thể để Thư viện tìm khuyết điểm rồi nghĩ biện pháp sửa lại. Khi nào làm ra một bản công pháp không có lỗ hổng thì tu luyện, ắt hẳn sẽ vô cùng hiệu quả!

Nghĩ là làm, Trương Huyền đứng dậy, tiện tay cầm Hồng Thiên Cửu Trọng Quyết lên đọc.

Hô!

Giống như dự liệu, Thư viện chấn động, lập tức xuất hiện một bản thư tịch cùng tên.

Trương Huyền nhẹ nhàng mở ra, quả nhiên là bản ghi chép các chỗ thiếu hụt của Hồng Thiên Cửu Trọng Quyết, nhìn lít nha lít nhít, tổng cộng có hơn ngàn khuyết điểm!

"Ta vừa mới tu luyện môn công pháp này sao?" Trương Huyền kinh ngạc.

Một cái công pháp tầng ba đơn giản mà có nhiều lỗ thủng như vậy!

Cái này cũng giống như ăn một quả táo mà bên trong sâu bọ bò lúc nhúc, dù chưa chắc đã có việc gì nhưng cảm giác cực kì kinh tởm.

"Những công pháp khác thì sao?"

Thân là lão sư, trong phòng hắn có không ít sách vở, nào là « Tứ Tôn Bảo Điển », « Chư Thiên Kinh Mạch Công », « Liên Hoa Trùng Huyệt Kình ». . . Trương Huyền thuận tay cầm lên một bản, mở ra đọc, thư viện lập tức hình thành thư tịch tương ứng ghi chép khuyết điểm. Công pháp này có hơn ba ngàn khuyết điểm!

So với Hồng Thiên Cửu Trọng Quyết còn kinh khủng hơn!

"Cái này. . .” Để tìm ra phương pháp chính xác chẳng phải sẽ mệt chết ?" Nhìn một hồi, Trương Huyền cảm thấy tuyệt vọng.

Một bản bí tịch có hơn ngàn khuyết điểm, mà mình thì không biết phương hướng chính xác. Muốn tìm ra cách cải tiến cũng giống như đứng trước hơn ngàn lối rẽ, mỗi lối rẽ đều có vô số nhánh. Cho dù có Thiên đạo thư viện có thể xác nhận xem có sai lầm gì hay không nhưng muốn tìm được con đường chính xác nhất cũng sẽ khiến bản thân mình mệt chết!

"Hiện tại tu vi của ta là võ giả tầng ba Chân Khí cảnh đỉnh phong, kém một chút là có thể đột phá. Bây giờ chỉ cần tìm ra những điểm thiếu hụt liên quan đến vấn đề này ở trong bí tịch rồi sửa lại là được."

Hồng Thiên Cửu Trọng Quyết tầng ba có nhiều thiếu hụt như vậy, muốn tìm ra trong thời gian ngắn là không thể. Trương Huyền đành lật tới trang cuối.

Toàn bộ tầng ba tu luyện rất phiền phức, nhưng một bước cuối cùng đơn giản hơn nhiều.

Quả nhiên, trong trang này chỉ có mười chỗ thiếu hụt.

"Phương pháp cảm ngộ linh khí sai lầm, Phương pháp khống chế linh khí sai lầm, việc đưa linh khí đi qua mạch Dương Duy sai lầm. . ."

Mười chỗ thiếu hụt đều đươc ghi chép rất kỹ càng.

Thiên đạo thư viện chỉ ra sai lầm, cũng không viết ra phương pháp giải quyết. Muốn tìm được con đường chính xác cũng không còn dễ dàng như tưởng tượng.

"Đúng rồi, trong mấy cuốn sách kia cũng có phương pháp đột phá võ giả tầng ba. Hình như chỗ sai lầm không giống nhau!"

Linh quang lóe lên, Trương Huyền nhớ tới mấy quyển bí tịch vừa xem, lập tức lật đến phần đột phá Chân Khí cảnh.

Quả nhiên giống như trong trí nhớ, dù đều có sai lầm nhưng mỗi bản một khác.

"Nếu không bị đánh dấu là sai thì chính là đúng. . ." Ánh mắt Trương Huyền sáng lên, vội tìm giấy bút, ghi lại những phần đúng. Chỉ chốc lát, một phương pháp tu luyện mới xuất hiện ở trước mắt.

"Để ta nhìn xem cái này còn sai gì không!"

Trương Huyền khẽ cười, đọc nội dung vừa viết ra, Thiên đạo thư viện chấn động, thư tịch xuất hiện. Lần này, chỉ có một khuyết điểm.

Sau khi nghiên cứu một hồi, hắn sửa lại khuyết điểm này, dùng Thiên đạo thư viện quan sát lần nữa, quả nhiên công pháp này hoàn mỹ không một tì vết.

"Đây chính là phương pháp đột phá tầng ba chính xác nhất! Thử xem sao!"

Nhìn thấy nội dung mình vừa viết ra, Trương Huyền hưng phấn gật đầu, vội vàng ngồi xuống, bắt đầu tu luyện.

"Buông lỏng toàn thân, để lỗ chân lông mở ra, làm cho mình đắm chìm trong linh khí, mỗi cái lỗ chân lông đều là một sinh mệnh hoàn chỉnh, có thể tự do hô hấp. . ."

Xì xì xì xì... Bùm!

Tu luyện dựa theo phương pháp này, tuy ban đầu còn chưa thích ứng, nhưng rất nhanh hắn đã cảm thấy linh khí xung quanh ùn ùn kéo đến, từng lỗ chân lông dù hấp thu linh khí rất ít, nhưng toàn bộ lỗ chân lông trên cơ thể đồng thời hút cùng một lúc thì tốc độ cực nhanh.

Rất nhiều linh khí như là trăm sông đổ về biển, tạo thành một dòng lũ lớn tuôn về hướng đan điền.

Ầm ầm!

Khí hải của Trương Huyền nổ vang, lập tức đột phá bình cảnh, chân khí từ đan điền tràn ra, chảy khắp toàn thân, tưới đều cơ bắp, xương cốt, để cho hắn cảm thấy sung sướng.

Võ giả tầng bốn, Bì Cốt cảnh!

"Cái này. . . Quá nhanh!" Trương Huyền trợn tròn mắt.

Dựa theo ghi chép của Hồng Thiên Cửu Trọng Quyết, với cảnh giới của hắn bây giờ, việc đột phá ít nhất phải đợi từ ba đến năm tháng, thậm chí còn chưa chắc sẽ thành công. Nhưng chỉ cần sửa lại công pháp đã đột phá ngay lập tức, vừa rồi mới tốn bao lâu?

Mười phút đồng hồ? Năm phút đồng hồ?

Chỉ sợ còn chưa đến ba phút đã đột phá thành công!

Cái này. . .

Hơn nữa, mặc dù chỉ sửa lại cách đột phá của võ giả tầng ba đỉnh phong nhưng chân khí mà hắn vừa luyện ra tinh thuần hơn trước kia nhiều lắm!

Nếu như coi chân khí tu luyện trước đó là bùn nhão đục ngầu thì chân khí bây giờ là nước suối trong suốt, không chút tạp chất.

Đẳng cấp chân khí chia thành thượng, trung, hạ. Phẩm chất càng cao thì tiềm lực của người tu luyện càng lớn! Chân khí lúc trước đục ngầu, chính là loại kém nhất trong các loại chân khí hạ đẳng.

Mà chân khí bây giờ ít nhất là cũng tinh thuần hơn cả chân khí thượng đẳng!

"Không phải người ta nói nếu muốn tu luyện chân khí đến bậc này phải cần công pháp Thần cấp hoặc Thánh cấp hay sao?"

Đẳng cấp công pháp có thể chia làm năm bậc: Thần, Thánh, Linh, Quỷ, Phàm. Trong mỗi bậc lại chia làm bốn cấp: hạ, trung, thượng, đỉnh phong.

Dựa vào phân loại này, muốn luyện ra chân khí cao cấp hơn cả thượng đẳng thì ít nhất cần công pháp Thánh cấp.

Hồng Thiên Cửu Trọng Quyết chỉ là công pháp Phàm cấp thượng phẩm, làm sao có thể tu luyện ra chân khí phẩm chất như thế này?

"Là do Thiên đạo thư viện!"

Nắm đấm của Trương Huyền xiết chặt.

Hắn mặc dù lấy Hồng Thiên Cửu Trọng Quyết làm căn cơ nhưng trên thực tế lại né tránh toàn bộ sai lầm trong đó, chỉ dựa theo con đường chính xác nhất mà đi, do đó mới có thể hội tụ ra chân khí cao hơn cả thượng đẳng!

Mọi thứ Thiên đạo thư viện ghi lại đều là chính xác. Hồng Thiên Cửu Trọng Quyết quả nhiên còn cách cảnh giới hoàn mỹ quá xa.

"Có Thiên đạo thư viện hỗ trợ, phải chăng ta cũng có thể viết ra một bản công pháp tu luyện Thánh cấp, thậm chí là Thần cấp?"

Hai mắt Trương Huyền tỏa sáng.

Thiên Đạo Thần Công

dtv-ebook.com

Editor: Geam

Biên: Mựp

Thần, Thánh là các cấp bậc tu luyện công pháp, đừng nói là học viện Hồng Thiên, cho dù là tuyệt thế đại tông môn, đều chưa hẳn có thể luyện đến cấp đó, hơn nữa cho dù luyện thành, họ cũng sẽ giấu giếm rất kỹ, là một người bình thường, mãi mãi cũng không có cách nào tiếp xúc được.

Nếu hắn có thể sáng chế loại công pháp này, về sau tất nhiên có thể khiến việc tu luyện trở nên dễ dàng hơn, vừa tốn ít công sức, vừa tăng cấp nhanh!

- Cũng may không có phương pháp đột phá tầng thứ tư, đi đến Tàng Thư Các xem thử!

Học viện tu luyện Hồng Thiên Cửu Trọng Quyết, mỗi lần tu luyện lên một tầng mới đều có tư cách nhận thêm một tầng bí tịch, ở đây hắn chỉ có ba tầng phương pháp tu luyện đột phá, chưa bao giờ thấy qua tầng thứ tư.

Quay lại chỗ ở, lúc này trời vừa sập tối, trên đường còn có không ít người qua lại.

Mặt đất mông lung sáng ngời dưới ánh ánh trăng, tựa như được dát một lớp bạc sáng loáng, không ít các cặp tình nhân vụng trộm rúc vào dưới táng cây, lặng lẽ tâm tình, không gian một mảnh điềm tĩnh.

Trương Huyền không có thời gian nhìn những thứ này, chân hắn tăng tốc, đi không lâu, liền nhìn thấy một tòa lầu cao lớn xuất hiện trước mắt.

Tàng Thư Các chia lão sư và học sinh thành hai bộ phận lớn, chứa đựng các loại bí tịch của học viện, công pháp, là một trong những nơi quan trọng nhất của cả học viện.

- Mặc lão!

Đi tới cửa trước, ngồi đối diện trước cửa lớn không xa có một lão già khom người.

Mặc lão là một trong các thủ hộ giả của Tàng Thư Các, thực lực không biết đạt tới cảnh giới gì, nghe nói đang học ở học viện đều biết tên tuổi của lão, chỉ có điều, đã nhiều năm không có xuất thủ, không ai biết chính xác được thực lực của ông.

- Ngươi đến rồi! Đột phá đến võ giả cấp thứ tư rồi sao?

Mặc lão nhìn qua, vuốt vuốt sợi râu lưa thưa.

- Chỉ là nhờ may mắn mà thôi! - Trương Huyền cũng không giấu diếm.

- Không tệ, không tệ, tu luyện cho tốt, học viện vẫn còn cần những người có tâm huyết như các ngươi! - Mặc lão hài lòng gật đầu:

- Bí tịch tầng thứ tư ở ngay hàng thứ tư trên giá sách công pháp, tự ngươi tìm đi!

- Được! - Trương Huyền cũng không nhiều lời, liền đi vào gian phòng.

Hắn vừa rời đi, Mặc lão nhịn không được lắc đầu, không khỏi cảm khái:

-Tên nhóc này là một đứa trẻ tốt, chỉ có điều thiên phú kém một chút, tu luyện cũng hơi chậm!

Một võ giả cấp ba chỉ cần hai năm liền có thể đột phá, Trương Huyền này tốn đến hơn ba năm, mới có thể thành công phá cảnh, thiên phú thật sự là không được tốt cho lắm.

- Đạt tới võ giả cấp bốn là một chuyện rất dễ làm, một lão sư bình thường cũng có thể làm được, chỉ hy vọng lần sau học viện đừng thu nhận những giáo viên quá kém như vậy vào dạy nữa. . .

Nói thầm một tiếng, Mặc lão không nói thêm gì, nhắm mắt lại lần nữa.

Trương Huyền chỉ là một trong rất nhiều những lão sư trẻ tuổi, hắn lễ phép hơn những người khác một chút, không tính là Mặc lão thích hay không thích hắn, chẳng qua là cảm thấy thiên phú của hắn không tốt nên có chút hối tiếc thôi.

Trương Huyền không biết Mặc lão nói thầm, cứ như vậy đi vào Tàng Thư Các.

Tàng Thư Các của học viện Hồng Thiên mặc dù cũng có kích thước nhất định, so với chỗ làm việc kiếp trước của hắn không kém chút nào, nhưng so với Thiên đạo thư viện trong đầu hắn, còn kém nhiều lắm.

Cả hai căn bản là không cùng một cấp bậc.

Đi nhanh đến khu công pháp, tìm tới hàng thứ tư.

Nơi này quả nhiên có phương pháp tu luyện tầng thứ tư của Hồng Thiên Cửu Trọng Quyết.

Đưa tay rút sách ra, tiện thể đọc qua.

Hô!

Trong đầu xuất hiện một bản bí kỹ giống nhau, mở ra xem, cũng không khác với bản thứ ba là mấy, ước chừng có hơn ngàn khuyết điểm.

- Đúng lúc nơi này còn có các bí kỹ khác, cùng xem một lượt coi sao!

Có kinh nghiệm đột phá trước đó, Trương Huyền cũng không nhìn xem khuyết điểm là gì, mà nhìn về giá sách trước mắt.

Phía trên hàng thứ tư của giá sách có bày đầy đủ các loại công pháp lít nha lít nhít, đều là phương pháp tu luyện tầng thứ tư, còn có bút ký của không ít tiền nhân lưu lại, chú giải, rất nhiều, chừng mấy ngàn bản.

Đổi lại là người khác, chỉ nhìn một chút chắc chắn sẽ hoa cả mắt, dù sao nhiều sách như vậy, chú giải không ít, công pháp lý luận thậm chí cũng hoàn toàn tương phản, không biết có chính xác hay không, nếu tùy tiện tu luyện, không cẩn thận sẽ dễ bị tẩu hỏa nhập ma.

Trương Huyền không phải người thường, có được Thiên đạo thư viện, hắn có thể tự động phân rõ đúng sai, lúc này cũng không do dự, thuận tay cầm lên một bản, nhẹ nhàng đọc qua.

Hô!

Trong đầu xuất hiện một bản giống thư tịch.

Trương Huyền không ngừng lại, tiếp tục cầm bản tiếp theo lên đọc.

Hắn bây giờ không phải đang quan sát, cũng không phải đang chọn lựa, mà là để Thiên đạo thư viện có nhiều thư tịch hơn, như vậy mới có thể chọn ra các phương pháp tu luyện chính xác và tốt hơn.

Rầm rầm!

Bên trong gian phòng vang lên âm thanh đọc sách không ngừng.

- Tâm tính không vững, táo bạo xốc nổi!

Nghe được tiếng ồn, Mặc lão nhướng mày.

Một khi đã tu luyện Hồng Thiên Cửu Trọng Quyết, thì không cần tham khảo những cái khác, dành thời gian ghi chép phương pháp tu luyện thứ tư xong, trở về nghiên cứu tu luyện là được, tuy nói đá ở núi khác có thể mài thành ngọc, nhưng tu vi kiến thức không tới, nhìn càng nhiều càng hỗn tạp, tâm thần càng rối loạn, đến cuối cùng, chẳng làm nên trò trống

gì chỉ là chuyện nhỏ, làm không cẩn thận sẽ bị tẩu hỏa nhập ma, mới thật sự là chuyện lớn!

Ba mươi năm trước, từng xuất hiện một ví dụ như vậy, một vị lão sư thiên tài, kinh tài tuyệt diễm, tự nhận là đã vượt qua người khác quá xa, nhất định đòi đọc thêm nhiều phương pháp để có thể sáng chế tuyệt chiêu thích hợp cho chính mình, kết quả đọc quá nhiều công pháp, không xác định được phải lựa chọn cái nào, dẫn đến tẩu hỏa nhập ma, bây giờ hắn đã trở thành người điên rồi.

Tham thì thâm!

Đây là chân lý, cũng là sự thật.

Tu luyện hơn ba năm mới đưa Chân Khí cảnh đột phá lên tầng thứ tư, thiên phú không cần nghĩ, cũng có thể biết là khá kém cỏi, với thiên phú như vậy, chỉ cần ngoan ngoãn tu luyện Hồng Thiên Cửu Trọng Quyết tầng thứ tư là được rồi, còn đi đọc qua những quyển sách khác, đây không phải là tự tìm thách thức cho mình hay sao?

Xem ra chính là một tên nhóc còn xốc nổi!

Lúc đầu Mặc lão đối với Trương Huyền còn có một chút ấn tượng tốt, bây giờ vì những hành động của hắn mà hoàn toàn biến mất.

- Giả vờ giả vịt, lừa người!

Nghe thấy tiếng hừ lạnh phía sau, lúc này Trương Huyền mới phát hiện, hắn chỉ tiện tay đọc qua, cũng không đọc kỹ, đã khiến chân mày của Mặc lão nhíu càng chặt hơn, thậm chí cảm thấy những tia chán ghét bắt đầu bắn về phía mình.

Nếu như đọc kỹ, mặc dù có chút xốc nổi, dù sao hắn vẫn là đang cố gắng học tập tri thức, còn tên nhóc này tùy ý lật sách, tốc độ đọc này, ngay cả lão cũng nhìn không thấy nội dung, một tiểu tử võ giả vừa mới lên cấp bốn thì có thể đọc được cái gì ?

Nhất định chính là giả vờ giả vịt, lừa mình dối người mà!

- Học viện thực sự là ngày càng xuống cấp, ngày càng lụn bại!

Mặc lão hừ một câu, nhắm mắt lại không tiếp tục để ý đến tên nhóc xốc nổi này.

- Tốt!

Đọc qua rất nhanh, bình thường một quyển sách, một hai lần thở liền có thể lật hết, hơn một canh giờ, toàn bộ tất cả các công pháp bí tịch ở hàng thứ tư đều bị hắn lật ra một lần, Thiên đạo thư viện cũng có thêm mấy ngàn bản thư tịch giống nhau như đúc.

- Trở về tổng kết!

Biết mục đích đã hoàn thành, Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng, đi ra ngoài.

- Ngươi không ghi chép gì lại sao?

Nhìn thấy hắn đi tay không ra ngoài, Mặc lão cũng không nhịn được nữa.

Coi như là xốc nổi, hầu như ai cũng muốn ghi chép lại một phần bí tịch để trở về nghiên cứu thật kỹ, ngươi tay không mà đến, tay không trở về, ngươi đến đây chỉ để chơi thôi sao?

- Không có, ta chỉ xem thử thôi...

Không biết suy nghĩ trong lòng đối phương, Trương Huyền cười cười, quay người cáo từ.

- Xem thử thôi? Lỗ mãng! Xem ra học viện cũng nên chỉnh đốn đàng hoàng lại một chút! Người lỗ mãng như vậy, sao có thể làm lão sư chứ! - Mặc lão vung tay.

Công pháp bí tịch là thứ bất kỳ người tu luyện nào cũng đều phải tâm niệm trong đầu, tên nhóc này thế mà chỉ nhìn xem, tiện tay lật qua rồi về,

đơn giản quá, không ra gì!

Xem ra nhất định phải tìm viện trưởng báo cáo một tiếng, để người chỉnh đốn lại các phương pháp học tập không tốt mới được.

Trở lại chỗ ở, Trương Huyền tìm giấy bút, lật bí tịch Hồng Thiên Cửu Trọng Quyết tầng thứ tư ra, ghi chép chính xác lại.

Sau đó lại lật ra các bản tiếp theo, cũng viết lại toàn bộ các nội dung chính xác ra.

Sau khi lật ra mấy bản liên tục, Trương Huyền xoa xoa mi tâm.

Mấy ngàn quyển sách, đọc qua kiểu này, tưởng chừng sẽ rất phiền phức, không ngờ lại dễ dàng như vậy.

Đang suy nghĩ làm thế nào mới có thể tăng thêm tốc độ, đột nhiên thức hải lần nữa chấn động.

Mấy ngàn bản thư tịch trong thiên đạo thư viện vừa mới được sao chép lại giống như có linh tính vậy, từ từ dung hợp.

Ông!

Sau tiếng động đó, mấy ngàn bản thư tịch đều dung hợp lại với nhau, hình thành một quyển sách.

Trên sách không có tên, Trương Huyền tiện tay lật ra.

- Cái này. . . Là đem mấy ngàn bản bí tịch, tất cả đều gom về cùng một cuốn sách?

Nhìn thoáng qua, Trương Huyền hưng phấn đến nỗi sắc mặt đỏ lên.

Mới vừa rồi còn nghĩ đến việc hắn phải tự mình tìm ra điểm chính xác trong mấy ngàn quyển sách, chắc chắn là phiền phức vô cùng, là một chuyện gian khổ mà hao tâm tổn trí và tiêu tốn sức lực, hắn có nằm mơ cũng không ngờ, thư viện còn có cơ chế tự động tổng hợp!

- Quyển sách này. . . Vậy mà lại không có một lỗi sai nào!

Vô Danh thư tịch tự động tổng hợp tất cả các phương pháp tu luyện chính xác, không có một lỗi sai nào.

Nội dung trong đó tất nhiên sớm đã không còn là Hồng Thiên Cửu Trọng Quyết, cũng không giống với bất kỳ loại bí tịch nào, ghi lại phương pháp tu luyện mà hắn chưa bao giờ thấy qua.

- Nếu là Thiên đạo thư viện tự động chọn lựa phương pháp chính xác, hình thành bí tịch, liền gọi là. . . Thiên Đạo Thần Công đi!

Tinh thần khẽ động, Trương Huyền đặt cho bản Vô Danh thư tịch này một cái tên.

Ông!

Tựa hồ cảm ứng được ý nghĩ của hắn, bìa sách trống không lúc đầu kia liền xuất hiện bốn chữ lớn.

Thiên Đạo Thần Công!

Tẩy kinh phạt tủy

dtv-ebook.com

Dịch: My

Biên: Mựp

- Thử xem nào! - Công pháp không có khuyết điểm. Trương Huyền không do dự, dựa theo phương pháp ghi lại trên Thiên Đạo Công Pháp, bắt đầu tu luyện.

Lỗ chân lông toàn thân mở rộng, hấp thu linh khí tiến vào cơ thể.

Võ giả trước tầng bốn: Tầng một Tụ khí, tầng hai Đan điền, tầng ba Chân khí, tầng bốn Bì cốt.

Tụ khí cảnh, hội tụ nội tức, cảm ngộ linh khí, để người ta có thể nội thị, tinh thần khống chế hướng đi của linh khí trong thể nội di chuyển một cách chính xác.

Đan điền cảnh, mở đan điền để chứa đựng linh khí, cải tạo thân thể, từ người bình thường lột xác thành võ giả.

Chân khí cảnh, đem linh khí tụ lại trong đan điền để hình thành chân khí.

Bì cốt cảnh, sau khi chân khí rót đầy đan điền sẽ tự động chảy ra tẩm bổ toàn thân. Tố chất thân thể sẽ ngày càng cường đại, chức năng của tim phổi được tăng cường, biến thành cường giải chân chính.

Võ giả trước tầng ba là cơ sở, từ tầng bốn mới bắt đầu chân chính thoát ly ốm đau bệnh tật, ngày càng mạnh mẽ.

Phương pháp tu luyện của Hồng Thiên Cửu Trọng Quyết là lợi dụng chân khí tràn ra từ đan điền để nuôi dưỡng toàn thân, giúp cho xương

cốt, cơ bắp, da thịt, làn da đều được cải thiện cực lớn, từ đó giúp rèn luyện bì cốt hiệu quả.

Thiên Đạo Công Pháp lại khác: Sử dụng thiên địa linh khí để tẩm bổ toàn thân, đồng thời chân khí trong cơ thể phản hồi lại thân thể, cả hai đồng thời tiến hành.

Cô…cô...cô...!

Linh khí tạo thành khí lưu chạy dọc theo kinh mạch như nước chảy khắp toàn thân, đem linh khí bổ khuyết những nơi chưa được rèn luyện.

Kẽo kẹt…kẽo kẹt…

Không lâu sau, linh khí và chân khí đồng thời gom lại, xương cốt, cơ bắp toàn thân hắn được rèn luyện giống như tinh hỏa thiêu đốt, trở nên óng ánh trong suốt, tán mát ra ánh sáng nhu hòa.

Ầm…ầm…

Chân khí di chuyển không biết bao nhiêu vòng, chấn động toàn thân khiến Trương Huyền cảm thấy như một bình cảnh nào đó bị phá vỡ, thở phào nhẹ nhõm.

Thân thể này trước đây giống như bị trói vào xiềng xích nào đó. Nhưng bây giờ toàn thân nhẹ nhõm, mọi cử động đều tự do theo ý muốn, giống như phá kén trọng sinh, sâu hóa thành bướm.

- Võ giả tầng bốn Bì cốt cảnh… rồi sao? - Mở to mắt, Trương Huyền có chút không tin đây là sự thật.

Tiêu chí đánh giá võ giả tầng bốn Bì cốt cảnh chính là đánh vỡ nhục thân xiềng xích, tiến vào vùng trời mới. Hắn mới tu luyện bao lâu? Một canh giờ? Hai canh giờ?

- Thối quá! - Lấy làm quái lạ, hắn nhìn bản thân mới phát hiện bên ngoài thân thể bị bao trùm bởi một tầng dơ bẩn thật dày.

Bì cốt cảnh chính là nhờ sự tẩm bổ của chân khí, đem tạp chất đẩy ra ngoài, tẩy cân phạt tủy, thoát thai hoán cốt.

Con người từ khi sinh ra đến lúc trưởng thành, vì sinh tồn đã ăn biết bao nhiêu loại đồ, tạp chất tích tụ ngày càng nhiều. Bì cốt cảnh thông qua chân khí tẩm bổ sẽ đẩy tạp chất ra ngoài, giúp võ giả đánh vỡ xiềng xích của thân thể, trở về với tự nhiên một lần nữa.

- Trước kia ta đã từng nghe nói đến Bì cốt cảnh, nhưng không ngờ… ta cũng chưa từng thấy ai có nhiều tạp chất như vậy a! - Nhìn thấy thân thể đầy tanh hôi, Trương Huyền không chịu được nữa, lấy một chiếc thùng, vừa tắm vừa âm thầm càu nhàu.

Võ giả tầng bốn Bì cốt cảnh, tẩy cân phạt tủy, có thể làm cho nhục thân tăng cường một chút đã rất tốt rồi. Chưa từng nghe ai nói có thể bài trừ nhiều tạp chất như vậy, khiến cho hắn khắp người toàn mùi thanh hôi.

Thanh tẩy rất nhanh liền xong. Lúc này Trương Huyền mới phát hiện cơ bắp toàn thân trong suốt như ngọc, bóng loáng như gương. Những vết sẹo do những lần trước tu luyện tạo ra đều biến mất hoàn toàn. Giờ phút này hắn như một đứa trẻ sơ sinh, thậm chí còn bóng loáng hơn nữa.

- Chân khí của ta… - Đang kinh ngạc vì biến hóa của thân thể mình, Trương Huyền vô tình nhìn về phía đan điền, bỗng chấn động toàn thân.

Chân khí đục ngầu trước đó đã được biến thành thanh tịnh như nước, toát ra khí tức tinh thuần.

Không cần nhìn cũng biết, đây tuyệt đối thuộc loại chân khí tam phẩm trở lên!

- Chẳng những thân thể được cải thiện mà ngay cả phẩm chất của chân khí cũng tăng cường. Cái này… Thiên Đạo Thần Công thật lợi hại! - Trương Huyền rung động.

Người khác muốn đột phá Bì cốt cảnh cần tẩm bổ không ngừng, không mất mấy năm, khó mà tiến bộ được. Còn hắn, chưa đến hai canh giờ, liền trực tiếp đột phá. Không chỉ có vậy, cả phẩm chất của chân khí cũng được tăng cường. Thiên Đạo thư viện đã tạo ra bản bí tịch gì vậy?

Quá nghịch thiên rồi!

- Thử lực lượng của ta một chút mới được! Đột phá Bì cốt cảnh là đến võ giả tầng thứ năm, một đại cảnh giới. Một khi tu luyện cảnh giới này sẽ có lực lượng cực lớn!

Hắn đi đến bên cột đá đo lực ngoài ký túc xá mấy chục thước. Loại đá này có ở khắp học viện để giúp học viên bất cứ lúc nào cũng có thể kiểm tra tu vi của mình.

Một khi tấn thăng võ giả đại cảnh giới tầng năm liền sẽ có lực lượng của một ‘đỉnh’, tức là khoảng một ngàn kg. Sức mạnh này đã vượt qua người bình thường, có thể sánh với trâu ngựa rồi.

Trương Huyền tu luyện theo nội dung ghi lại trong Thiên Đạo Thần Công nên thoát thai hoán cốt, thành công đột phá Bì cốt cảnh. Bây giờ hắn muốn thử xem mình có bao nhiêu lực lượng, liệu có giống trong truyền thuyết đạt lực một ‘đỉnh’.

Ngưng thần tĩnh khí, để bàn chân chạm đất rồi nhảy bật lên, cả người hắn như cây cung lớn, cánh tay như mũi tên được bắn ra.

Bành!

Nắm đấm rơi vào cột đá khiến một luồng ánh sáng lưu chuyển.

- 5 đỉnh! - Số lượng hiện lên phía trên.

- Cái này…cái này… Làm sao có thể? - Con ngươi Trương Huyền co rụt, mặt nghệt ra.

Đây là thật hay giả?

Bình thường đại cảnh giới sơ kỳ có được lực lượng của một ‘đỉnh’, trung kỳ có được lực lượng hai ‘đỉnh’, hậu kỳ là ba ‘đỉnh’, đỉnh phong là bốn ‘đỉnh’!

Hắn mới đột phá Bì cốt cảnh, vậy mà đã có lực lượng năm đỉnh, cái này… Đến cùng là xảy ra chuyện gì?

Quá khoa trương rồi!

- Nhất định là do Thiên Đạo Thần Công đã rèn luyện thân thể ta. Còn về chân khí trên tam phẩm… - Một lúc lâu sau hắn mới khôi phục lại, thầm đoán trong lòng.

Hắn rất rõ bản thân không phải thiên tài. Vì vậy, lý do duy nhất chính là quyển Tiên Đạo Thần Công vừa rồi mới tu luyện.

Bộ công pháp này rèn luyện toàn thân, giúp thoát thai hoán cốt, tịnh hóa chân khí để đạt tới tiêu chuẩn trên tam phẩm. Không những thế, nó còn làm cho lực lượng của hắn tăng mạnh, vừa tấn thăng ngũ phẩm đại cảnh giới đã có lực lượng vượt qua cường giả đỉnh phong.

Thật đáng sợ!

- Hiện tại học viện chỉ có một vài giảng viên cao cấp đạt tới võ giả tầng năm mà thôi!

Học viện hiện tại chỉ có vài giảng viên cấp cao đạt tới võ giả tầng năm đại cảnh giới. Đám người giống như Tào Hùng không thể nào đạt đến được.

- Đã tấn thăng rồi, ta cũng nên đi tìm công pháp tu luyện tầng năm mới được… - Thực lực tăng nhanh cũng làm nảy sinh vấn đề. Trước đó, hắn tại Tàng Thư Các dành cho lão sư đọc nhiều công pháp tu luyện tầng bốn như vậy mà hiện tại không thể sử dụng được nữa. Để tiếp tục tu luyện, hắn cần đi tìm phương pháp tu luyện của tầng năm này.

- Bây giờ vẫn còn sớm, chắc lão sư trông coi Tàng Thư Các vẫn chưa đóng cửa đâu… - Gãi đầu gãi tai, Trương Huyền bước về phía Tàng Thư Các lần nữa.

Để phòng tránh người tu luyện tham lam liều lĩnh, học viện đã đặt ra quy củ, chỉ được quan sát công pháp tương đương với cấp bậc của bản thân.

Chốc lát sau, Trương Huyền một lần nữa đi vào Tàng Thư Các.

- Tại sao hắn lại đến đây rồi? - Thấy Trương Huyền, Mặc lão nhướng mày. Gia hỏa xốc nổi này vừa rời khỏi không lâu lại quay về đây làm gì?

- Thưa Mặc lão, ta muốn xem công pháp tu luyện tầng năm! - Trương Huyền xấu hổ nói.

Hắn không thể nói mình mới trở về liền lập tức đột phá được. Nếu hắn thực sự nói như vậy, e rằng không bị đánh chết cũng trở thành con chuột thí nghiệm mất! Bì cốt cảnh là một đại cảnh giới, nhưng chân khí lại không biến hóa quá nhiều, người không am hiểu sẽ không thể nhìn ra. Vì vậy, những người mạnh hơn cũng không thể nhìn ra khác biệt. Hơn nữa dù Mặc lão cường đại nhưng cũng không thể nghĩ đến thiếu niên này vừa trở về đã tiếp tục đột phá một cấp bậc được.

- Công pháp tầng thứ năm? Ngươi muốn làm loạn sao? - Mặc lão sầm mặt lại. Một chút thiện cảm cuối cùng dành cho Trương Huyền triệt để biến mất.

Tầng thứ tư không hề sao chép công pháp, cũng không tu luyện, giờ lại tới nhìn công pháp tầng thứ năm? Nói đùa gì chứ!

- Là thế này, Mặc lão. Một phụ huynh của học sinh hôm nay ta thu nhận có hỏi ta về vấn đề tu luyện tầng thứ năm. Ta không thể trả lời nên bị họ coi thường, cho nên… Ta nghĩ rằng nên đến đây tìm ra đáp án để lần sau gặp vấn đề này sẽ có thể trả lời rõ ràng. - Trương Huyền đã nghĩ ra một cái cớ, giả vờ nói.

- Một vài phụ huynh đúng là thích bắt bẻ thật! - Nghe thấy Trương Huyền giải thích như vậy, Mặc lão gật đầu, nói nghiêm túc:

- Ngươi có thể đọc, nhưng tuyệt đối không nên tu luyện! Tầng thứ tư nếu chưa tu luyện tốt mà muốn tu luyện tầng thứ năm, nếu tẩu hỏa nhập ma thì đến thần tiên cũng không cứu được đâu!

- Đúng vậy. Điều này ta biết rõ! - Trương Huyền vội nói.

- Được rồi, ngươi đi vào đi! - Mặc lão xua tay, tiếp tục nói: - Công pháp tầng thứ năm nằm ở hàng cuối cùng.

- Ân! - Trương Huyền vội đi vào.

- Dối trá! Ham hư vinh! - Thấy hắn đi vào rồi, Mặc lão gắn thêm cho hắn mấy chữ.

Có thích khách

dtv-ebook.com

Dịch: Sơn Tùng

Biên: Mựp

Dù là trường bối của học sinh hỏi thăm thì làm sao. Ngươi cũng chỉ là một lão sư cấp thấp, không trả lời được cũng là điều bình thường.

Còn nếu ngươi giả vờ giả vịt chạy tới nhìn công pháp tầng năm thì không phải hư vinh dối trá thì là cái gì?

Ngày mai ta sẽ nói chuyện với Viện trưởng. Loại dối trá, ham hư vinh như thế này nhất định phải khai trừ.

Trong lòng Mặc lão thầm quyết định.

Kẻ chỉ vì hư vinh mà không chú trọng tu luyện thì có ở lại học viện thì cũng chỉ làm hư học sinh.

Trương Huyền không biết rằng chỉ sau hai lần gặp mặt hắn đã tiến vào danh sách đen của Mặc lão. Mà kể cả có, hắn cũng sẽ dở khóc dở cười.

Hắn chỉ là lấy cớ mà thôi!

Trên thực tế, tu vi của hắn cũng đã đạt tới bình cảnh, cần phải mau chóng tìm công pháp tu luyện.

Rất nhanh hắn đã tìm được công pháp mình cần.

Ở lớp học bình thường, ngươi có thực lực cao nhất là tầng năm. Một khi đạt đến tầng sáu thì sẽ trở thành trưởng lão.

Nơi này chỉ là Tàng thư các của lão sư, chắc chắn không có công pháp tầng thứ sáu. Bởi thế, công pháp tầng năm được đặt ở hàng cuối cùng.

Thư tịch tầng năm rõ ràng ít hơn so với tầng bốn khá nhiều.

Công pháp tầng bốn thì nha lít nhít chừng hai đến ba vạn bản. Còn công pháp tầng năm tối đa chỉ có khoảng một ngàn - ít hơn gần một phần hai.

Thực ra đây cũng là điều bình thường, đối với bất cứ cái gì, càng có độ khó cao thì số lượng càng ít. Mặc dù học viện đã truyền thừa từ lâu đời nhưng số người đạt đến tầng năm chắc chắn ít hơn tầng bốn rất nhiều.

Vì thế công Pháp và bút ký của họ để lại cũng sẽ ít hơn.

Không suy nghĩ thêm về những chuyện này nữa, Trương Huyền lấy ngẫu nhiên một quyển thư tịch, bắt đầu đọc.

Hơn nửa canh giờ sau, tất cả một ngàn bản công pháp đã được hắn xem hết. Thiên đạo thư viện cũng tạo thành thư tịch tương ứng.

Sau khi đã lấy được những gì mình mong muốn, Trương Huyền mỉm cười, chào từ biệt Mặc lão rồi trở về chỗ ở của mình.

Thầy hắn nghịch sách lung tung mà không thèm ngẫm nghĩ, Mặc lão mắng thầm trong lòng.

Sau khi trở về chỗ ở, Trương Huyền bèn làm như lần trước, tìm kiếm những vấn đề chính xác trong hơn một ngàn bản thư tịch. Quả nhiên sau đó thư viện tạo ra một quyển sách mới mang tên [Thiên Đạo Thần Công]

Trương Huyền tiếp tục tu luyện.

Võ giả tầng năm chính là sự phát triển của tầng bốn mà nên. Mục đích của tầng năm là dùng để rèn luyện chân khí thêm thuần thục. Mỗi cấp của tầng này tương ứng với mức độ hòa hợp giữa chân khí và bắp thịt.

Phối hợp càng tốt thì lực lượng càng lớn.

Nhìn thấy những mô tả của Thiên Đạo Thần Công, Trương Huyền cẩn thận tập trung chân khí trong đan điền rồi dẫn chúng di chuyển trong thân thể để hòa hợp cùng với toàn thân.

Thiên Đạo Thần Công không hổ là bí tịch dung hợp hơn một ngàn bản khác nhau. Tu luyện cực kỳ nhanh chóng. Không tốn chút công sức.

Lực lượng của cơ thể hắn cũng ngày càng phối hợp tốt hơn với chân khí.

Đỉnh Lực cảnh Sơ kỳ.

Đỉnh Lực cảnh Trung kỳ.

Đỉnh Lực cảnh Hậu kỳ.

Đỉnh Lực cảnh Đỉnh phong.

Ầm ầm.

Sau hai canh giờ, thân thể Trương Huyền chấn động. Hắn mở mắt ra, không thể tưởng tượng nổi: - Ta đã đạt tới võ giả tầng năm đỉnh phong rồi sao?

Hắn vốn cho rằng để đạt tới tầng năm, tu luyện sẽ rất lâu. Nhưng không thể ngờ rằng tu luyện Thiên Đạo Thần Công có thể khiến hắn đạt tới tầng năm đỉnh phong trong hai canh giờ.

Đối với tiền thân, tu luyện khó như lên trời. Nhưng với Trương Huyền, việc tu luyện cực kỳ đơn giản như ăn cơm uống nước.

Chỉ sau nửa đêm là hắn liền từ võ giả tầng ba đột phá lên tầng năm. Quả là trâu bò.

Hơn nữa, nếu không phải hắn không biết công pháp tu luyện của tầng sáu, không biết nên tu luyện huyệt đạo nào thì có lẽ hiện tại hắn cũng đã đột phá tầng sáu trở thành trưởng lão của học viện.

Võ giả từ tầng sáu trở đi đã tu luyện toàn bộ cơ thể, sinh cơ được tăng cường, thực lực sẽ rất mạnh.

Theo truyền thuyết, cơ thể con ngươi có một trăm linh tám huyệt đạo nhưng chỉ có bảy mươi hai huyệt để có thể được mở ra. Hơn nữa thứ tự mở cũng khác biệt tùy vào từng người. Nếu không tìm ra phương pháp, chắc cả đời cũng chỉ mở được tối đa bốn mươi huyệt đạo, không thể nào tiến bộ.

Cái này cũng giống như việc vét bùn ở lòng lòng sông. Nếu làm từ trên xuống dưới thì có thể làm sạch sẽ. Nhưng làm từ hai bờ sông thì sẽ không làm sạch được mà trái lại còn lãng phí công sức.

Mở huyệt đạo có cùng nguyên lý như thế. Nếu không tìm được phương thức phù hợp, thì cả đời cũng đừng mong mở được nhiều huyệt đạo.

Thế nên, khi không có công pháp phù hợp thì Trương Huyền sẽ không tùy tiện tu luyện.

Nhưng mà hắn cũng không sốt ruột. Chỉ cần một đêm, hắn đã tăng tu vi thêm hai tầng. Đây là chuyện cực kỳ hiếm gặp. Hắn rất hài lòng vì tiến độ này.

Không phải bất đắc dĩ thì sẽ không bộc lộ tu vi của mình.

Hắn là ngươi xuyên việt, hiểu rõ đạo lý sinh tồn “mang ngọc có tội”.

Trương Huyền vốn là lão sư kém nhất trong học viện nhưng sau một đêm đã trở thành cao thủ tầng năm đỉnh phong. Nếu để người khác phát hiện thì chắc chắn sẽ tìm tới mình để tìm hiểu nguyên nhân. Cho nên việc này hắn sẽ không cho bất cứ ai biết được.

-Thử xem bây giờ lực lượng của mình là bao nhiêu.

Trương Huyền đánh lên bia đá đo lực. Thông thường, Đỉnh Lực cảnh sơ kỳ có lực lượng một đỉnh. Mà lúc nãy mình đã có lực lượng năm đỉnh. Bây giờ để xem khi đạt tới đỉnh phong thì lực lượng sẽ là bao nhiêu.

Bùm.

Một chữ số hiện ra trên bia đá đo lực: tám đỉnh!

Lực lượng tám đỉnh! Đã tương đương với ngươi đã mở bốn huyệt đạo ở tầng sáu. Mặt hắn sáng lên.

Thông thường, lực lượng của Đỉnh Lực cảnh chỉ là bốn đỉnh. Sau khi đạt tới Ích Huyệt cảnh thì mỗi khi mở một huyệt đạo lực lượng sẽ gia tăng thêm một đỉnh.

Hiện tại hắn mới chỉ là Đỉnh Lực cảnh đỉnh phong mà đã có được lực lượng tám đỉnh, nghĩa là tương đương với cao thủ Ích Huyệt cảnh đã mở bốn huyệt đạo.

Quá lợi hại! không hổ là Thiên Đạo Thần Công.

Trương Huyền rất là cao hứng, hơn nữa sau khi tu luyện một thời gian dài thì cũng hơi mệt mỏi, đang định tìm một chỗ ăn rồi sau đó về ngủ thì lỗ tai của hắn giật giật.

- Bây giờ tại sao lại có người tới đây?

Hắn nhíu mày. Sau khi tu vi gia tăng, các giác quan đều trở nên nhạy cảm hơn nhiều. Rõ ràng vừa rồi hắn nghe được có người đang tiến đến gần ký túc xá của mình.

- Có vẻ như kẻ này không phát hiện là ta đang ở đây?

Vào lúc này Trương Huyền không ở trong phòng ngủ mà ở chỗ luyện công. Hắn liền kìm nén hô hấp, khiến cho đối phương không thể phát hiện.

- Để ta xem ai muốn gây phiền phức cho ta?

Không ngờ rằng mình vừa mới tu luyện xong mà đã có kẻ muốn gây sự. Trong lòng Trương Huyền rất nghi ngờ .

Theo như trí nhớ của tiền thân, hắn không nghĩ ra ai sẽ muốn lén lút gây sự với mình.

- Bất kể là ai cũng không thể để hắn biết là ta đang tới gần!

Trương Huyền đột nhiên nảy ra ý định tìm cách đánh lén đối phương.

Toàn bộ học viện đều biết hắn là võ giả tầng ba, nên nếu lúc này bộc lộ thực lực là võ giả tầng năm đỉnh phong thì chắc chắn sẽ dọa người khác kinh sợ chết mất.

Hơn nữa nếu tin tức truyền đi, khẳng định rằng số người muốn nghiên cứu vụ việc của mình sẽ không ít.

Vì thế mặc kệ đối phương là ai cũng không thể để cho hắn biết mình đã biết.

Chợt nhớ tới trang phục của thích khách kiếp trước, hắn liền xé một phần vai áo rồi buộc lên mặt.

Sau khi chuẩn bị xong, bàn chân của Trương Huyền điểm nhẹ lên mặt đất, lợi dụng bóng đêm để tiến gần tới chỗ đối phương.

Mặc dù hắn vừa mới thăng cấp, chưa kịp học võ kỹ hay khinh công gì nhưng Thiên Đạo Thần Công khiến cho khả năng khống chế thân thể của hắn cực kỳ lợi hại. Hơn nữa hắn rất quen thuộc với hoàn cảnh xung quanh cho nên kể cả lúc hắn đi tới phạm vi 10m sau lưng đối phương, kẻ này cũng không phát hiện ra.

Lúc này, hắn thấy rõ, kẻ này mặc y phục dạ hành (Editor: Y phục đen toàn thân như thích khách), cũng mang khăn che mặt, không nhận rõ được là ai.

- Tiểu tử, muốn trách thì hãy tự trách ngươi gan to bằng trời, dám động thủ với tiểu thư của chúng ta.

Kẻ kia trốn ở sau cây đại thụ, lầm bầm mấy tiếng lọt vào tai Trương Huyền.

- Âm thanh này sao nghe quen quá?

Trương Huyền suy tư.

Bị lừa

dtv-ebook.com

Dịch: Geam

Biên: Mựp

-Muốn giết ta? - Thấy đối phương lấy dao ra, Trương Huyền nhướng mày.

May là hắn chăm chỉ tu luyện nên chưa đi ngủ, không phải, đối phương im hơi lặng tiếng như vậy, còn không phải vì thật sự muốn giết hắn sao?

- Trước tiên phải làm rõ ràng tên này là ai đã!

Trương Huyền biết, loại người chuyên tập kích về đêm này, chắc chắn không phải chỉ hành động một mình, không cẩn thận có thể động tới tổ chức sau lưng hắn, không tìm hiểu được là ai muốn giết mình, coi như giết được người này, về sau sẽ lại có người khác đến, không xác định được tổ chức kia là ai, hắn đừng mong có thể ngủ yên giấc.

- Ai đó?

Đang ở suy tư không biết nên làm thế nào để đối phương nói ra tổ chức sau lưng hắn là ai, Trương Huyền liền nghe thấy một âm thanh rất nhỏ, người áo đen đang cầm dao trước mặt hắn chẳng biết từ khi nào đã đứng ở cách hắn không xa.

Vì Trương Huyền nhìn thấy đối phương rút dao ra, nên có chút khẩn trương, liền thở hắt ra, lập tức bị đối phương phát hiện.

- Ta. . .

Nhanh như vậy liền bị phát hiện, lông mày của Trương Huyền giương lên, liền muốn xông qua đánh với hắn, nhưng đột nhiên trong lòng hơi động, một ý nghĩ liền lóe lên trong đầu hắn.

- Ta tới giết lão sư phế vật Trương Huyền! Ngươi là ai?

Trương Huyền hạ nhỏ giọng nói khẽ, để cho người khác không nghe được.

Nếu đối phương tới giết hắn, nói mình tới vì có cùng mục đích, nhất định có thể đánh lạc hướng đối phương.

- Ngươi tới giết hắn? - Người áo đen sững sờ, bất quá nhìn thấy Trương Huyền cũng che mặt, bộ dáng lén lén lút lút, liền tin tưởng mấy phần.

- Không sai, lão sư kém nhất học viện, giữ lại sẽ chỉ gây tai họa cho học sinh!

Trương Huyền nói tên của mình, cũng không có chút mảy may đỏ mặt nào.

- Há, vậy ngươi động thủ đi, ta ở trong này canh chừng cho ngươi! - Người áo đen nói.

- Ách? - Trương Huyền méo mặt, liên tục từ chối:

-Sao ngươi không động thủ trước, dù sao chúng ta đều có chung mục tiêu, ai ra tay cũng vậy thôi!

-Hay là ngươi động thủ đi, ta cũng không muốn giết hắn, chỉ muốn dạy bảo hắn một chút, bất quá, nếu như ngươi có thể giết hắn thì đương nhiên là tốt rồi! - Người áo đen thúc giục.

-Giáo huấn một chút ?

Trương Huyền không hiểu nổi, chỉ là giáo huấn một chút. . . thì cầm dao để làm gì ? Hắn liền nhịn không được hỏi:

-Ngươi muốn giáo huấn hắn thế nào?

-Hừ, tên nhóc này dám làm những chuyện vô lễ với tiểu thư nhà ta, ta định đem cái đồ chơi kia của hắn cắt bỏ! Để hắn biến thành thái giám! - Mặt người áo đen đầy oán hận.

- … - Nghe thấy lời nói tràn đầy thù oán và ác độc của đối phương, Trương Huyền chỉ cảm thấy dưới hông mát lạnh, rùng cả mình.

May cho hắn, nếu như hôm nay ngủ say, chỉ sợ lúc mở mắt ra lần nữa cũng chỉ còn nước đi hầu hạ Hoàng thượng!

**!

Con mẹ nó ngươi là ai mà lại ác độc như vậy!

Vô lễ với tiểu thư của ngươi?

Trương Huyền cẩn thận nhớ lại, từ sau khi sống lại, hình như hắn không có đụng chạm đến vị tiểu thư nào à nha!

- Tên Trương Huyền này, ta chỉ nghe nói hắn dạy dỗ không đúng cách, chưa từng nghe nói qua hắn còn ức hiếp con gái a, xảy ra chuyện gì? - Trương Huyền thật sự nhịn không được, liền hỏi.

- Hừ, tên nhóc này mặt người dạ thú! Lão sư cái gì chứ, nhất định là súc sinh thì có! Tiểu thư nhà chúng ta. . . Không nói cho ngươi biết, càng nghĩ càng giận! – Tuy người áo đen đã hạ thấp giọng nhưng trong ngữ điệu vẫn nồng nặc phẫn nộ.

- . . . - Trương Huyền chỉ cảm thấy đầu đầy sao bay quanh.

Cuối cùng ta đã làm chuyện gì sai a, ngươi trực tiếp mắng ta là súc sinh? Ta làm gì tiểu thư nhà các ngươi ? Còn nữa, tiểu thư nhà các ngươi rốt cuộc là ai vậy ? Xinh đẹp thì không sao nha, nếu như là người quái dị, để cho ta vô duyên vô cớ mang tiếng súc sinh, không phải là đã quá thiệt thòi cho ta rồi sao!

- Sao ngươi lại muốn giết hắn? - Mắng xong, người áo đen đột nhiên nhìn qua Trương Huyền.

- Ta? - Không nghĩ tới đối phương sẽ hỏi ngược lại hắn, Trương Huyền chưa nghĩ được gì nên sững sờ một chút, đành phải cắn răng nói:

-Ta. . . Ta cũng không thể chịu đựng được khi nhìn thấy hắn khi dễ con gái nhà lành!

- Ngươi biết hắn khi dễ nữ nhân ? Hắn khi dễ ai nữa hả? - Người áo đen cảnh giác hỏi.

- Hắn. . . - Trương Huyền hừ một tiếng:

-Sao ta phải nói cho ngươi biết chứ!

-Cũng phải, nếu chúng ta đều muốn động thủ, ngươi ra tay trước đi! - Người áo đen thấy đối phương không muốn nói, mặc dù trong lòng rất thắc mắc, nhưng lại không hỏi thêm nữa, phất tay áo.

-Hay là ngươi lên trước đi! Ta muốn ra tay xong hắn phải chết ngay, ngươi thiến hắn trước, sau đó ta sẽ giết hắn! - Trương Huyền nói.

-Cái này. . . - Người áo đen do dự, liếc mắt nhìn về phía Trương Huyền, trong lòng tràn đầy nghi ngờ.

Hắn bắt đầu hoài nghi.

Làm gì có chuyện trùng hợp như vậy, bản thân hắn đang định đến thiến Trương Huyền, đằng sau lại xuất hiện một người muốn giết tên lão sư súc sinh kia? Nếu không phải vì e dè thực lực của đối phương, chỉ sợ hắn đã sớm động thủ, đánh tên này ngất xỉu rồi.

- Sao vậy? Không tin ta hả? Nếu như không muốn giết hắn, ta hơn nửa đêm ăn no không ngủ, chạy tới nơi này làm gì! – Trương Huyền nhìn ra sự hoài nghi của hắn, liền giải thích.

- Ừ - Nghe Trương Huyền nói như thế, người áo đen chần chờ một chút, vẫn gật đầu.

Cũng đúng, hiện tại đã hơn nửa đêm, nếu như không phải tới giết Trương Huyền, lúc này che mặt chạy tới đây làm gì!

- Không phải ta không tin ngươi, nếu đã có cùng mục tiêu, vậy thì cùng xông lên đi! – Sau khi người áo đen suy đi nghĩ lại, liền nói.

Hắn vẫn còn có chút không tin kẻ trước mắt này.

- Ngươi quá cẩn thận rồi, yên tâm đi, ta làm người có nguyên tắc căn bản! Bất quá, ngươi đã không tin. . . - Trương Huyền cũng không nói nhảm, vẫy tay một cái:

-Vậy liền cùng xông lên đi! - Nói xong Trương Huyền liền vọt lên phía trước.

- Võ giả đỉnh phong cấp năm? – Nhìn thấy hắn khẽ động, người áo đen lập tức nhận ra tu vi của Trương Huyền, liền vận khinh công, theo sát phía sau.

Thấy hắn theo phía sau, Trương Huyền vội vàng nhìn lại.

Ầm ầm!

Thiên đạo thư viện chấn động, xuất hiện một quyển sách.

Đối phương theo gấp sau lưng, cũng tương đương với việc hắn phải thi triển võ thuật, chỉ cần thi triển, Thiên đạo thư viện liền có thể nhìn ra khuyết điểm, tìm được lai lịch.

Nhìn lại hướng thư tịch.

Chỉ thấy bìa viết hai chữ "Diêu Hàn" .

- Cái tên này rất quen thuộc. . . Hình như đã nghe qua ở đâu đó? - Trương Huyền sững sờ, lập tức lật ra trang thứ nhất.

- Diêu Hàn, quản gia của thành chủ Bạch Ngọc thành, võ giả cấp sáu. Ích Huyệt cảnh sơ kỳ, mở tám huyệt đạo!

. . .

- Là hắn?

Nhìn thấy ba chữ Bạch Ngọc thành, Trương Huyền liền bắt đầu nhớ lại.

Người này không phải là tên đại quản gia ở Bạch Ngọc thành hôm nay lúc hắn thu nhận học sinh Triệu Nhã, đã xông ra chất vấn hắn sao?

Thảo nào giọng nói và tên gọi đều nghe quen tai như vậy!

Chỉ là. . .

Nói như vậy, tiểu thư mà hắn nói chính là Triệu Nhã. . . Ta đã làm gì nàng? Khiến ngươi muốn đích thân chạy tới thiến ta ?

- Dám vu oan cho ta, cho dù thực lực của ngươi mạnh hơn, ta cũng muốn dạy dỗ cho ngươi một bài học! – Trương Huyền càng nghĩ càng giận.

Nếu như là tiền thân đã làm chuyện gì thất đức, bản thân sau khi xuyên qua thành đối phương, cho dù là không cam lòng, cũng sẽ cố gắng chấp nhận, nhưng mấu chốt là. . . Hắn không làm gì cả, lại bị chửi hai chữ súc sinh như vậy, thực là đáng giận!

Nghĩ vậy Trương Huyền liền tiếp tục nhìn xuống.

- Công pháp tu luyện: Bạch Ngọc Chu Thiên Công!

- Võ kỹ: Huyền Thân Chưởng đại thành, Huyền Thân Quyền đại thành. . .

- Khuyết điểm: Mười sáu chỗ, một, vì mệnh môn ở mông, nên không có cách nào sửa được chiêu thức. . . Thứ hai. . . Thứ ba. . .

Giống như trước đây, trên thư tịch cũng có ghi lại khuyết điểm của người này.

Mở tám huyệt đạo, vậy chứng tỏ lực lượng có 12 đỉnh, nếu muốn đánh chính diện, bản thân Trương Huyền chắc chắn không phải là đối thủ của hắn!

Bất quá. . .

- Ích Huyệt cảnh thì đã sao? 12 đỉnh thì thế nào? Hôm nay không giáo huấn ngươi một trận, ta sẽ không tên là Trương Huyền!

Hô!

Nghĩ vậy, Trương Huyền ngừng lại.

- Sao vậy? – Thấy hắn đột nhiên dừng lại, khiến vẻ mặt của người áo đen cũng cực kỳ khó hiểu.

- Nhìn kìa, đĩa bay! - Trương Huyền tiện tay chỉ lên trời.

- Đĩa bay? Đĩa bay là cái gì? - Người áo đen sững sờ, vội vàng xoay người nhìn theo, động tác này liền khiến hắn quay mông về phía Trương Huyền.

Lúc đó trong lòng tên áo đen tràn đầy nghi hoặc, hồ điệp (bươm bướm), thông điệp, gián điệp, hắn đều biết, nhưng "đĩa bay" là cái quái gì ?

- Cho ngươi chết! – Nhân cơ hội hắn còn đang đứng ngẩng ngơ, Trương Huyền cũng không do dự, liền đạp tới một cước đầy oán hận.

Bành!

Diêu Hàn còn chưa kịp phản ứng, liền bị đá trúng mệnh môn, lảo đảo bay về phía trước, đụng đầu vào một khối nham thạch cách đó không xa, lập tức chảy máu.

Muốn đến thiến ta, có tin ta chỉ cần vài phút cũng có thể thiến ngươi không?

Càng nghĩ càng giận, Trương Huyền liền vọt tới lần nữa, trực tiếp ngồi ở trên người đối phương, hung hăng đập từng quyền, từng quyền một lên mặt đối phương.

Cường giả Ích Huyệt cảnh cái gì, cường giả 12 đỉnh gì chứ, không phải rất lợi hại sao? Bị tìm thấy mệnh môn, biết được khuyết điểm, chỉ cần bị đánh lén một cái là xong đời!

- Ngươi. . . - Diêu Hàn hiển nhiên không ngờ tới, người có cùng mục tiêu muốn giáo huấn tên nhóc Trương Huyền lại đột nhiên nổi điên quay lại đối phó mình, chuyện quan trọng hơn là bị một đá trúng ngay mệnh môn, toàn thân hắn liền cứng ngắc, muốn đánh lại cũng không đánh nổi, tức giận đến nỗi toàn thân run rẩy, sắp nổ tung.

Không phải đã nói cùng một mục đích muốn đối phó Trương Huyền sao?

Mẹ nó!

Chữ tín đâu?

Nguyên tắc làm người căn bản gì đó đâu?

Hơn nữa. . . Nói thế nào đi chăng nữa hắn cũng chỉ là một võ giả cấp năm, cường giả Đỉnh Lực cảnh đỉnh phong, cũng có thể được coi là cao thủ trong cao thủ, chiến đấu phải có phong độ chứ, sao lại đi lừa gạt người khác một cách vô sỉ như vậy, sau đó còn động thủ đánh lén, cưỡi trên người mình, đánh lên mặt mình...

Võ kỹ đâu?

Chiêu thức đâu?

Công pháp đâu?

Lưu manh ở đầu đường xó chợ còn chưa chơi xấu như vậy a. . .

Diêu Hàn chỉ cảm thấy mặt mình đau nhức từng trận, hắn sắp đau đến phát điên rồi.

Cho tới giờ khắc này, hắn mới biết mình bị người bịt mặt này lừa rồi.

Hơn nữa còn bị lừa một cú rất thảm.

Vu oan giá họa

dtv-ebook.com

Dịch: My

Biên Mựp

Sau khi điên cuồng đánh một trận, Trương Huyền mới cảm thấy thoải mái trong lòng một chút.

Cúi đầu nhìn xuống mới thấy lúc này mặt nạ của Diêu Hàn đã bị rơi mất. Cả người hắn bị đánh bầm dập, đến mẹ ruột cũng không nhận ra được.

-Ây da… - Bớt giận rồi, đầu óc Trương Huyền lần nữa trở lại thanh tỉnh.

-Gia hỏa này là quản gia của thành chủ thành Bạch Ngọc, lại là thúc thúc của đồ đệ ta, chỉ có thể giáo huấn một lần, không thể giết.

Dù sao thì gia hỏa này cũng là Diêu thúc thúc của Triệu Nhã, nếu giết thật, đồ đệ mới thu của hắn sẽ điên lên mất! Từ giờ trở đi cũng sẽ không thể hòa giải được nữa!

Hơn nữa, Bạch Ngọc thành được mệnh danh là thành thị lớn thứ ba của Thiên Huyền Đế quốc. Người có thể giữ chức thành chủ chắc chắn thực lực không kém. Nhất định là một thế lực lớn. Nếu quản gia bị giết chết, cẩn thận điều tra, có khả năng sẽ tra ra là mình làm, vậy thì phiền phức to!

Hắn vừa mới tới thế giới này, còn chưa đứng vững, tốt nhất nên điệu thấp một chút.

-Không thể để hắn nghi ngờ là ta làm! - Hắn chợt nghĩ.

Nếu không thể giết, đành phải để hắn sống sót rời đi vậy. Hắn chạy tới đánh lén mình, lại bị người khác đánh, nhất định sẽ nghi ngờ mình.

-Đúng rồi, vừa vặn có kẻ chết thay! Kẻ hôm nay đến tìm ta gây phiền phức, là ai đây… - Đột nhiên hắn nghĩ đến một người.

Chính là người ban ngày hắn thấy đi cùng Thẩm Bích Nhu, vẫn luôn cười nhạo hắn, Thượng Bân.

Thượng Bân là cháu trai của Thượng Thần trưởng lão. Nếu hắn vu oan cho hắn, dù cho Diêu Hàn biết cũng không dám trả thù.

Nếu hắn trả thù, hai bên cắn xé lẫn nhau, càng tốt hơn!

Nghĩ vậy, Trương Huyền cúi đầu nhìn về phía Diêu Hàn đã bị đánh không nhận ra, thấp giọng nói:

-Ta và Trương Huyền có mâu thuẫn. Ban ngày hắn làm ta tức giận, tối nay ta định tới giáo huấn hắn một trận! Nhưng mà, nếu hắn thực sự bị ngươi thiến, Bích…nàng nhất định sẽ tưởng rằng ta làm, hiểu lầm ta! Muốn trách thì hãy trách ngươi đến không đúng lúc đi!

-… - Diêu Hàn biết được lý do mình bị đánh, muốn cãi lại nhưng mồm đã sưng như lạp xưởng, không thể nói một lời nào.

-Cút! - Thấy đối phương nghe hiểu ý của mình, Trương Huyền không tiếp tục nói nhảm, đứng dậy đá vào mông Diêu Hàn, khiến hắn bay xa mấy mét.

-Khốn kiếp! - Trong lòng thầm mắng một câu, Diêu Hàn biết nếu hôm nay cứ đánh tiếp, hắn vẫn sẽ là người gặp xui xẻo, bèn xoay người rời đi.

Đồng thời, hắn nhớ rõ hai đặc điểm. Thứ nhất, kẻ đánh hắn ban ngày bị Trương Huyền trêu tức. Thứ hai, kẻ đó và Trương Huyền là tình địch, nữ tử mà hai người theo đuổi tên là “Bích.”

Chỉ cần biết hai điều này, hắn sẽ dễ dàng hỏi thăm được kẻ đã ra tay với hắn hôm nay là ai.

Thấy Diêu Hàn rời đi, Trương Huyền mới thở phào nhẹ nhõm, thu dọn một chút rồi trở lại ký túc xá.

Nghĩ lại thấy thật nguy hiểm! Nếu không phải hắn tu luyện đến giờ vẫn chưa đi ngủ, không biết đã có chuyện gì xảy ra. Ít ra nguy hiểm đã tạm thời được giả trừ.

-Sinh tồn ở thế giới này… Thực lực mới là quan trọng nhất! – Ngồi trên giường ký túc xá, Trương Huyền âm thầm cảm thán.

Nếu như đêm nay tu vi của hắn không có tiến bộ thì dù hắn biết khuyết điểm của Diêu Hàn, người chịu thiệt vẫn sẽ là hắn.

Vì vậy, việc cấp bách bây giờ chính là nhanh chóng tăng cường thực lực, lực lượng càng sạch càng tốt!

Trong lòng cảm khái, hắn dần dần chìm vào mộng đẹp.

Ngày thứ hai, trời vừa sáng hắn liền tỉnh lại. Mặc dù hắn chỉ ngủ không đến hai canh giờ, lại giằng co lâu như vậy, nhưng hắn vẫn thấy tràn đầy sức mạnh, không buồn ngủ chút nào.

-Nên đi dạy thôi! – Nói thầm một tiếng, Trương Huyền mặc quần áo rồi nhanh chân chạy đến phòng học của mình.

Một lát sau, hắn vừa đi vào lớp học đã thấy tên mập mạp hưng phấn tiến lên đón.

-Trương lão sư! Ngươi đến rồi! Ngươi nhìn này, ta đã đem gian phòng quét sạch sẽ rồi! – Hắn chính là tên mập mạp thu nhận cuối cùng, Viên Đào.

Không nghĩ đến gia hỏa này bị bản thân uy hiếp lại là người đến đầu tiên, hơn nữa còn quét dọn gian phòng sạch sẽ.

-Không tệ! – Trương Huyền gật đầu.

-Hắc hắc, lão sư cũng khen ta không tệ, có phải nên ban thưởng không? Công pháp, võ kỹ,… ngươi cứ ban thưởng ba đến năm bản a… - Nghe thấy lão sư tán thưởng, mật mạp liền tươi cười.

Khen gia hỏa này đẹp một chút hắn liền mở phường nhuộm luôn!

-Ngươi cứ đứng ở đây đã, chờ những bạn học khác đến rồi ta sẽ sắp xếp! – Trương Huyền khoát tay.

Người tới đầu tiên là mập mạp, thứ hai là học sinh hắn đánh cược thắng Lưu Dương! Tuy nhiên, thái độ của Lưu Dương không tốt như mập mạp. Trên mặt hắn hiện rõ không tình nguyện, nhìn về phía Trương Huyền đầy khinh miệt.

Hắn thấy việc Trương Huyền thắng cược chỉ là do may mắn. Hắn rõ ràng là thiên tài mà phải học với lão sư như vậy, khổ sở đến mức nào?

Người thứ ba tới là thiếu niên am hiểu dùng thương, Trịnh Dương!

Trương Huyền vừa gặp đã nói ra vấn đề trong thương pháp của hắn, để lực lượng hắn tăng mạnh gấp đôi. Vì vậy, hắn tâm phục khẩu phục vị lão sư này. Có thể nói, trong số tất cả học viên, hắn là người cam tâm tình nguyện nhất.

Người đến thứ tư là Vương Dĩnh. Nha đầu này nhút nhát nên vừa thấy những học sinh khác liền đỏ mặt trốn ra một góc.

…

-Có lẽ hôm nay sẽ giải quyết được vấn đề trên người mình… - Triệu Nhã mở to mắt.

Hôm qua, lão sư kém nhất học viện tự nhận hắn có thể chữa trị bệnh của mình. Sau khi trở về, nàng vô cùng lo lắng, lại mông lung, trằn trọc đến nửa đêm mới ngủ.

Mặc kệ lời hắn nói là thật hay giả, sau hôm nay mọi chuyện sẽ rõ! Nghĩ vậy, nàng dậy rửa mặt, mặc quần áo rời khỏi phòng.

Nàng là con gái của thành chủ thành Bạch Ngọc, lại đứng thứ mười trong kỳ kiểm tra, dĩ nhiên không thể vào trong ký túc xá tập thể giống như các học sinh bình thường khác. Một mình nàng ở trong một tiểu viện, có rất nhiều gian phòng. Quản gia Diêu thúc thúc cũng đang ở một phòng cách đó không xa.

-Diêu thúc thúc, chúng ta đi học thôi! – Thấy căn phòng không có động tĩnh gì, Triệu Nhã hô một tiếng rồi bước ra ngoài.

-Tiểu thư, chờ ta một chút! Ta đi cùng với ngươi! – Cửa phòng mở ra, Diêu thúc thúc đi ra.

Vừa thấy bộ dáng của hắn, Triệu Nhã đứng ngây người ra:

-Diêu thúc thúc, ngươi…bị làm sao vậy?

Chỉ thấy mặt mũi hắn sưng vù, hốc mắt đen nhánh. Qua một đêm không gặp, quản gia thúc thúc đầy uy nghiêm bỗng hoàn toàn thay đổi. Nếu không phải vẫn là giọng nói đó, chắc sẽ không ai nhận ra hắn.

-À, hôm qua ta luyện công không cẩn thận nên tự đánh mình! – Diêu hàn nói.

-…

Ai luyện công lại tự đi đánh bản thân? Ngươi có thể tìm một lý do dở hơn được nữa không???

-Diêu thúc thúc! Cuối cùng đã có chuyện gì vậy? Rốt cuộc là ai? Ngươi không nói ta sẽ mách ba ba! – Triệu Nhã nổi giận đùng đùng.

-Tiểu thư! Ngươi không cần để ý đến ta đâu! Đây là vấn đề của ta… ta sẽ tự giải quyết được. Trước tiên ngươi cứ đi học đi đã. Ta muốn xem lão

sư của ngươi như thế nào. Nếu giống như lời đồn, ta sẽ bẩm báo thành chủ ngay lập tức, để học viện Hồng Thiên đổi lão sư cho ngươi…

Diêu Hàn nắm tay thành nắm đấm đầy hào khí. Thế nhưng động tác quá lớn, khiến vết thương bị rách ra, đầu đầy mồ hôi.

-Được rồi! – Thấy hắn không chịu nói, Triệu Nhã cũng không hỏi thêm. Hai người đi về phía lớp học của trương Huyền.

-Diêu thúc thúc, vết thương của ngươi nặng như vậy, ngươi về nghỉ ngơi trước đi! Một mình ta đi học là được rồi, không cần đưa đâu!

Đi một lúc, thấy hắn run rẩy toàn thân, đầu đầy mồ hôi, Triệu Nhã nhịn không được, nói.

Hôm qua Trương Huyền ra tay không hề lưu tình, cho nên dù có sử dụng thuốc trị thương, nghỉ ngơi mấy canh giờ thì vết thương vẫn sẽ còn rất nặng. Lúc này hắn có thể bước tiếp cũng rất không tệ rồi!

-Tiểu thư! Lúc tới đây, thành chủ đã dặn phải tìm một lão sư khá một chút. Ngươi bái sư tên này, làm sao ta dám báo cáo với thành chủ đây! – Diêu Hàn nói.

-Dù thế nào ta nhất định vạch trần gia hỏa này, để ngươi biết thực ra hắn là một gia hỏa vô dụng. Bởi vì tiểu thư đơn tuần nên mới bị hắn lừa. Với tài nghệ của hắn như vậy, nhất định sẽ không thể thu đến học sinh thứ hai đâu. Một lát nữa ngươi thấy lớp học của hắn sẽ biết…

Kẹt…kẹt…

Cửa phòng bị đẩy ra, hình ảnh bên trong liền lộ ra. Trương Huyền và bốn học sinh mới đều đứng đó.

Vương Dĩnh chấn kinh

dtv-ebook.com

Dịch: Mựp

Sau khi Diêu Hàn nghe được tiểu thư của mình dự định bái Trương Huyền làm lão sư, hắn cũng không biết Trương Huyền đã thu được mấy người học sinh.

Lúc này mới vừa nói Trương Huyền không thể thu được người học sinh thứ hai xong, hắn liền thấy một đám người Vương Dĩnh, phảng phất như chúng đang tát vào mặt hắn mỗi đứa một cái, sắc mặt hắn trở nên khó coi.

-Lão sư! - Triệu Nhã cảm thấy da mặt nóng hừng hực, hận không thể có cái lỗ cho nàng chui xuống.

-Người không sao chứ?

Một lát sau, Diêu Hàn tỉnh lại, nhìn Trương Huyền cách đó không xa, nhịn không được sững sờ.

Ngày hôm qua tên kia đối với mình ác liệt như vậy, vốn cho rằng hôm nay tới có thể thấy Trương Huyền coi như không biến thành đầu heo thì cũng biến thành tàn phế, làm sao mà đến cả da cũng không có lấy đến một vết thương?

Kỳ thật hắn đi theo Triệu nhã không phải đến xem Trương Huyền dạy như thế nào, trên thực tế là muốn nhìn thấy thảm cảnh đối phương bị đánh… Kết quả là bản thân đường đường là một cường giả Ích Huyệt cảnh tầng sáu, đi đánh lén người ta lại bị người khác đánh như đầu heo… Hắn có cảm giác mất mát không thể tiếp thu được.

-Ta có thể có chuyện gì?

Trương Huyền biết đối phương nghĩ cái gì, trên mặt không biểu lộ bất kì cái gì, nhìn về phía Triệu Nhã:

-Người nhân sĩ tàn tật này là …

-Nhân sĩ tàn tật? - Triệu Nhã cảm thấy cổ quái, bất quá còn chưa lên tiếng liền bị một thanh âm cắt ngang.

-Ngươi mới là nhân sĩ tàn tật, cả nhà người mới là tàn tật!

Diêu Hàn cố nén xúc động muốn hộc máu, lông mày giương lên, ống tay áo hất lên cao giọng nói:

-Ta chính là quản gia của Bạch Ngọc thành phủ thành chủ, Diêu Hàn!

-Nếu là nhân sĩ tàn tật thì nên đi về đi, miễn cho việc nằm vạ chết tại đây, ta cũng không biết phải giải thích như thế nào. – Trương Huyền giống như không nghe thấy hắn nói, - Tiễn khách, đóng cửa!

-Ngươi…

Diêu Hàn nắm chặt tay, kém chút đã tức điên tại chỗ.

Hắn là ai?

Quản gia của Bạch Ngọc thành phủ thành chủ, đức cao vọng trọng, đi vào Hồng Thiên học viện, coi như là chủ nhiện phòng giáo dục cũng phải cẩn thận phối hợp với hắn, thế nhưng tại đây bị tên lão sư này gọi là tàn tật lại còn đuổi ra ngoài, làm sao hắn không giận được.

-Ta muốn nhìn xem người dạy bọn hắn như thế nào! – Diêu Hàn ngạo nghễ đứng thẳng nói.

-Há há, chúng ta dạy học cần tuyệt đối yên tĩnh, không phải chó mèo nào cũng có thể đi vào!

Trương Huyền cũng không quan tâm người này địa vị cao ra sao, cái gì nghe cũng không lọt, lần nữa khoát tay.

-Ngươi nói ai là chó mèo? - Lửa giận quá lớn, vết thương của hắn không ngừng rỉ máu, Diêu Hàn toàn thân run rẩy: - Ngươi có tin hay không ta hiện tại một chưởng phế người…

-Triệu Nhã, đem hắn đuổi ra ngoài thì ta mới có thể giải quyết được vấn đề của ngươi!

Lười với việc cùng đối phương đôi co, Trương Huyền khoát tay chặn lại.

-Diêu thúc thúc, người nên ra ngoài đi! Ta lập tức phải học rồi!

Nghe nói như thế, Triệu Nhã mắt sáng lên.

-Ta không đi, ta muốn tên này nói rõ cho ta hắn đang nói ai? Diêu Hàn ta đường đường là một cường giả Ích Huyệt cảnh tầng sáu, đi đến bất cứ nơi nào đều được người người kính trọng, dám nói ta là tàn tật, còn bắt ta ra ngoài…

Bành!

Lời nói còn chưa nói xong, hắn liền bị Triệu Nhã đẩy ra ngoài cửa, ngay sau đó tối sầm lại, đại môn đóng lại. Nếu không phải hắn tránh nhanh, khẳng định sẽ bị đập trúng ngay tại chỗ.

-Tiểu thư…

Đứng ở ngoài cửa, lông mày Diêu Hàn giật giật, da mặt run rẩy.

Nếu như hắn bị Trương Huyền đuổi ra ngoài, hắn khẳng định sẽ xuất thủ. Thế nhưng tiểu thư đuổi, đánh chết hắn cũng không dám hoàn thủ, bất quá tất cả phẫn nộ hắn đều chuyển sang trên người Trương Huyền.

Thật nghĩ không thông, tên này rốt cuộc có bản lĩnh gì? Có thể đem tiểu thư điều khiển như vậy?

-Diêu thúc thúc, làm phiền ngươi chờ ở bên ngoài, chúng ta phải lên lớp rồi!

Triệu Nhã biết bản thân mình như thế nào, bệnh của nàng không thể để cho bất cứ ai biết được, nhất là Diêu thúc thúc, nếu lão sư muốn giúp nàng giải quyết thì trước tiên đem người này đuổi ra ngoài.

-Vậy thì tốt, tiểu thư, ta ở chỗ này chờ người, có chuyện gì thì trực tiếp gọi ta, ta sẽ lập tức xông vào!

Nghe được tiểu thư mở miệng, Diêu Hàn biết là không thể đi vào, tức giận muốn điên lên cũng không có cách nào, đành phải cắn răng nói vậy.

Diêu Hàn rời đi, trong phòng chỉ còn năm người học viên mới thu, Trương Huyền nhìn quanh một lần:

-Các người đều đã nhận ta làm sư phụ, sau này sẽ là đồng môn sư huynh muội của nhau, hai bên hảo hảo chiếu cố nhau, không nên hạ thấp uy phong của ta!

-Uy Phong?

Nghe nói như thế, năm người học viên đưa mắt nhịn nhau…

Lão sư ngươi có vẻ như không có gì là uy phong cả!

Khụ khụ, coi như chúng ta muốn hạ thấp, cũng không có khả năng rồi…

-Ta dạy học cùng những người khác thì khác biệt, chú trọng tài năng đến đâu thì theo đó mà dạy, cho nên cách dạy mỗi người cũng mỗi khác. Cho nên, giữa các ngươi cũng không có gì để phải so sánh với nhau cả!

Trương Huyền giống như không thấy được vẻ mặt của mọi người, bày ra đạo lý dạy học uy nghiêm:

-Bây giờ ta sẽ đi vào căn phòng nhỏ này, kêu đến ai, người đó liền tiến vào!

Lớp học Trương Huyền mặc dù không quá lớn, chỉ tầm một trăm mét vuông, thế nhưng vẫn có một cái gian phòng, là nơi chuyên chỉ dạy chuyên môn cho học sinh.

Năm học viên này, từng người cũng không giống nhau, chỉ điểm chung với nhau phiền phức không ít, cũng không có cách nào làm được.

-Vương Dĩnh, ngươi là người học viên đầu tiên của ta, đến đây đi!

Nói xong, Trương Huyền dẫn đầu đi vào phòng nhỏ.

-Được! – Vương Dĩnh vồn là một cô gái ngoan ngoãn, không dám phản bác, ngay lập tức đi vào theo.

……

Trong lòng Vương Dĩnh có chút hối hận. Hôm qua nàng lạc đường, tói nơi này hỏi đường, kết quả bị lão sư này lừa gạt bái sư.

Vừa bắt đầu còn không biết rõ chuyện như thế nào, hiện tại suy nghĩ kỹ một chút, lão sư này có vẻ như không có bản lĩnh gì.

Các lão sư khác, chỉ cần đánh quyền liền có thể nhìn ra chân mình gặp vấn đề, tên này không những không nhìn ra, lại còn lừa gạt nói có thể chữa lành cho chân bị thương của mình…

Lúc trước, cái chân bị thương này được phụ thân tìm các thầy thuốc nổi danh nhất cũng không thể chữa lành được, hắn nói có thể chữa, không phải lừa gạt thì là gì?

Nhất là hôm qua Lưu lão nói không ít sự việc liên quan đến tên lão sư này với nàng.

Giờ mới biết được, lão sư này lại có sự tích “Huy hoàng” đến vậy, lão sư kém cỏi nhất Hồng Thiên học viện từ trước tới nay, khảo hạch thì bị không điểm, thực lực thì hạng bét trong tất cả lão sư… Bản thân làm sao có thể xui xẻo như vậy, bị hắn lừa liền tin tưởng hắn!

-Khó trách ca ca nói bên ngoài có nhiều người xấu…

Ca ca trước kia nói với nàng bên ngoài nhiều người xấu như thế nào, nàng còn không tin, ngẫm lại tên lão sư nay, liề cảm thấy mình bị lừa, trong lòng cảm thấy đầy ủy khuất.

Đang suy nghĩ làm thế nào để mở miệng xin rút lui khỏi lão sư này, cùng lắm thì bị mắng một trận, Hoa ca ca có thể hỗ trợ mình thay lão sư khác, liền nghe được âm thanh quen thuộc trước mắt vang lên.

-Đem võ kỹ diễn luyện lại một lần!

Trương Huyền đang ngồi giữa phòng, thần sắc lạnh nhạt nhìn qua.

Lần trước lúc Vương Dĩnh diễn luyện, Thiên đạo thư viện còn chưa được kích hoạt, cũng không biết đến cùng có khuyết điểm gì.

-Được ạ! – Vương Dĩnh mặc dù muốn rời khỏi khóa học, nhưng nàng vẫn là cô gái ngoan ngoãn, chần chờ một chút vẫn gật đầu lần nữa quyền pháp gài thét, rất mau đem một bộ quyền pháp đánh xong.

-Ừ!

Trương Huyền nhẹ gật đầu.

Mặc dù Vương Dĩnh này tính cách có chút ngốc nghếch, nhưng nói thật quyền pháp đánh thật là không tệ.

-Lão sư, kỳ thật ta nghĩ …

Vương Dĩnh chần chờ một chút, muốn nói ra mục đích muốn rời khỏi khóa học của mình, bất quá, nói còn chưa dứt câu, thiếu niên đối diện liền mở miệng.

-Chân của ngươi, nếu như ta nhìn không lầm thì đại khái hai năm về trước, cùng người khác đối chiên nên đã bị thương! – Trương Huyền nói.

-Người… Làm sao biết?

Vương Dĩnh sững sờ, lời nói muốn nói ra liền nghẹn lại, mắt trọn tròn.

Nàng hôm qua chỉ nói qua chân bị thương, cũng không có nói qua lí do bị thương, không nghĩ tới đối phương chẳng những nói ra được là bị người đánh, còn nói ra thời gian bị thương, để cho nàng không nhịn được mà kinh ngạc.

-Ngươi trên đùi có ba khu huyệt đạo, phân biệt nắm giữ lực lượng, tốc độ, nhanh nhẹn. Lúc người cũng người kia giao chiến, đối phương trong lúc vô tình đã chạm đến huyệt đạo lực lượng của ngươi! Cái huyệt đạo này đụng một cái liền xuất hiện phong bế, dẫn đến tinh huyết chảy ngược về, mới khiến cho ngươi không cách nào phát huy lực lượng giống như người bình thường.

Trương Huyền thản nhiên nói.

-Cái này… - Vương Dĩnh chấn động toàn thân, sắc mặt trong nháy mắt trở nên ửng hồng.

Phụ thân mình vì chân mình, đã từng mời qua tất cả danh y của Vương quốc, trong đó nổi danh nhất là Nguyên Ngữ đại sư, qua lời nói có vẻ như tương tự, chỉ là hắn cũng không biết cái huyệt đạo lực lượng này nằm ở đâu, nên không cách nào trị liệu.

Muốn chân chính chữa lành cho cái chân, trừ khi mời đến siêu cấp cường giả Tông Sư tầng tám tu luyện tam phẩm chân khí thì mới có thể giải quyết, nếu không, không có khả năng thành công!

Vốn cho rằng, lão sư này cái gì cũng không biết, nói có thể chữa lành chân của mình cũng chỉ là thuận miệng lừa gạt, không nghĩ tới mới mở miệng liền nói giống như Nguyên Ngữ đại sư, sao có thể không khiếp sợ chứ?

-Lão sư, người có thể chữa lành chân cho ta không? – Vương Dĩnh nhịn không được hỏi.

-Việc nhỏ mà thôi! – Trương Huyền thản nhiên nói.

-Việc nhỏ? – Con ngươi Vương Dĩnh co rút lại, hô hấp dồn dập.

Huyền không hành châm.

dtv-ebook.com

Dịch: Sơn Tùng

Biên: Mựp

Vết thương này tuy bình thường không ảnh hưởng tới việc đi lại, nhưng lại khiến nàng gặp khó khăn trong lúc tu luyện, đặc biệt là độc ở xương mu bàn chân. Trong suốt nửa năm qua, ngày nào nàng cũng chịu giày vò.

Chính vì thế nàng mới trở thành loại ngươi khép kín, không muốn nói chuyện với ngươi khác giống như ngày hôm nay.

Vốn tưởng rằng cả đời này cũng không thể chữa trị được nhưng Trương Huyền lão sư – vốn bị mọi ngươi coi là phề vật, lại có thể nói đây là việc nhỏ. Điều này khiến nàng khó mà tin được.

Nếu trước đó mà nghe thấy điều này thì chắc chắn nàng sẽ nghĩ nghĩ đây là khoác lác. Nhưng khi nghe hắn nói ra rành mạch nguyên nhân thì nàng lại bắt đầu tin tưởng.

- Để ngươi một mình tiến vào phòng là bởi ta muốn giúp ngươi trị liệu. Bây giờ hãy buông lỏng toàn thân!

Trương Huyền lấy một chiếc hộp ngọc nhỏ từ trên tường xuống, nhẹ nhàng mở ra, ở bên trong có những cây châm bạc với độ dài ngắn khác nhau.

Võ giả khi tu luyện, gặp chấn thương là chuyện bình thường. Vì thế mỗi phòng học của học viện đều có bộ dụng cụ này: đó là ngân châm có thể giúp người ta khơi thông huyết mạch, tạm thời làm dịu thương thế.

Nhìn thấy thiếu niên trước mặt nói năng bình tĩnh và tự tin, trong nội tâm của Vương Dĩnh không kìm được mà tin tưởng, sau đó liền buông lỏng toàn thân.

- Viu.

Trương Huyền ngồi tại chỗ, không hề động đậy, cầm lấy một cái châm bạc, phi thẳng vào Vương Dĩnh.

- A - Vương Dĩnh kêu nhẹ.

Cây châm cắm chuẩn xác vào chân của Vương Dĩnh.

- Huyền không hành châm? - Con mắt Vương Dĩnh trợn trừng, thân thể run rẩy.

Huyền không hành châm là thủ pháp chữa bệnh không cần tiếp xúc với thân thể của ngươi bệnh mà tận dụng khả năng không chế lực lượng của võ giả để không chế châm bạc bay trên không, chuẩn xác đâm vào huyệt vị.

Làm như thế thì y sư nam không cần tiếp xúc với thân thể của bệnh nhân nữ mà vẫn có thể châm cứu, tránh khỏi sự xấu hổ ngượng ngùng.

Cách này nghe thì đơn giản nhưng thực ra lại rất phức tạp. Đầu tiên võ giả phải có khả năng không chế lực lượng rất tốt, chỉ mắc một chút sai lầm là thất bại. Tiếp theo khả năng hiểu biết về y thuật cũng cần cao siêu bởi cách quần áo thì sẽ rất khó xác định được vị trí của huyệt đạo nên châm cứu sẽ gặp phải nhiều khó khăn.

Nguyên Ngữ đại sư từng nói rằng muốn thực hiện Huyền không hành châm thì tu vi ít nhất cũng phải đạt đến võ giả tầng năm Đỉnh Lực cảnh.

Chẳng lẽ vị lão sư bị ngươi ta chê cười là phế vật đã đạt tới cảnh giới này rồi sao?

Điều đó thật khó tin.

Sau khi đạt tới Đỉnh Lực cảnh, mỗi lão sư đều có tiếng tăm lừng lẫy, giống như Lục Tầm lão sư. Mà căn cứ lời của Lưu lão, Trương Huyền lão sư chỉ là võ giá tầng ba Chân Khí cảnh, còn cách tầng năm Đỉnh Lực cảnh rất xa.

Võ giả tầng ba Chân Khí cảnh mà có thể thi triển Huyền không hành châm sao? Nàng không thể nào tin nổi.

Viu viu viu viu.

Đang lúc nàng cảm thấy không thể tin nổi thì thiếu niên trước mặt lại phóng ra mấy cái châm bạc nữa.

Tiếng gió vang lên không dứt, châm bạc cắm vào chân nàng, độ sâu giống hệt nhau, đủ thấy khả năng không chế lực lượng của hắn cực kỳ cao siêu.

Vương Dĩnh đang muốn xem đối phương chuẩn bị trị liệu như thế nào thì đã thấy bàn tay của Trương Huyền ấn vào ngân châm, truyền chân khí vào thẳng thân thể nàng.

- A!

Chân khí tiến vào trong cơ thể của nàng khiến cả người tê dại, huyệt đạo bị phong ấn trước đó lập tức trở nên thông thoáng.

Đây là chân khí đẳng cấp cao hơn thượng đẳng.

Sau một hồi, Vương Dĩnh mới nhìn rõ ràng được hình dáng của chân khí vừa tiến vào cơ thể mình.

Trong veo như nước, không có chút tạp chất nào.

Chân khí này là chân khí có đẳng cấp cao hơn cả thượng đẳng.

Đây chính là chân khí mà chỉ có ngươi tu luyện công pháp Thần hoặc Thánh cấp mới có thể luyện ra được. Trong toàn bộ Vương quốc, chưa

từng nghe nói có ai tu luyện được. Thế mà vị lão sư hay bị chửi là rác rưởi này lại có thể làm được. Mọi ngươi đều đã nhìn lầm rồi!

- Tốt rồi!

Tinh thần nàng đang rung động thì ngân châm đã được Trương Huyền thu lại.

Ngay sau đó, Vương Dĩnh cảm thấy hai chân của mình thật nhẹ nhõm, dễ chịu chưa từng thấy.

Sau khi bị thương, hai chân của nàng có thể bước đi bình thường nhưng lại giống như bị bó thạch cao ở bên ngoài, lúc nào cũng cảm thấy cứng ngắc. Thế mà bây giờ sự thoải mái này khiến cho nàng cảm thấy giống như mình vừa phá vỡ một gông xiềng nào đó khiến cho đôi chân trở nên vô cùng linh hoạt.

- Chân của ta!

Kẻ ngốc cũng biết chân của nàng đã hoàn toàn bình phục.

- Lão sư, đa tạ người!

Vương Dĩnh quỳ rạp xuống đất, khóc đỏ cả mắt.

Nàng đã đợi một ngày này quá lâu, thậm chí đã hơi có chút tuyệt vọng. Nhưng nằm mơ cũng không nghĩ được rằng chứng bệnh khó chữa như thế lại được một vị lão sư bị coi là kém nhất học viện chữa khỏi.

- Thật ra, hắn là người có bản lĩnh lớn như vậy, chẳng qua là khiêm tốn mà thôi!

Trong đầu nàng chợt nghĩ.

Nếu như không phải khiêm tốn thì làm sao mà một ngươi có khả năng giảng bài tuyệt đỉnh, đồng thời cũng mang năng lực trị liệu siêu đẳng như thế này lại bị ngươi ta coi là lão sư rác rưởi của học viện.

Ý nghĩ này vừa hiện lên, Vương Dĩnh lập tức không còn ý định bỏ học nữa, một lòng muốn bái Trương Huyền làm thầy.

- Ừ, nếu chân của ngươi đã được chữa lành thì đi ra bên ngoài tu luyện đi, có vấn đề gì thì cứ tới tìm ta!

Trương Huyền dặn dò: - Ngươi gọi Lưu Dương vào đây luôn!

- Dạ! - Mặt mũi của Vương Dĩnh vô cùng vui vẻ, bước ra ngoài.

- Một lát nữa ta dự định bỏ học các ngươi có làm cùng không?

Trong lớp học, sau khi bốn ngươi làm quen với nhau, Lưu Dương mở miệng.

Quả thật hắn cực kỳ khó chịu.

Thân là một kẻ đứng trong hàng ngũ trăm người mạnh nhất, rất nhiều lão sư cao cấp đều sẽ muốn tranh đoạt hắn. Nhưng kết quả là bởi vì một trận đánh cược mà hắn lại phải trở thành học sinh của lão sư kém nhất học viện.

Cảm giác nhục nhã này khiến hắn phát điên.

Mặc dù thế nào thì hôm nay hắn phải bỏ học! Không ai có thể ngăn được hắn!

- Ta cũng muốn nhưng ta sợ lão sư sẽ tức giận rồi sẽ đánh một trận!

Tên mập Viên Đào khuyên.

- Tức giận? Hắn tức giận thì có thể làm gì ta? Ta không muốn bị hắn chỉ điểm đến mức tẩu hỏa nhập ma - Lưu Dương nói.

- Tẩu hỏa nhập ma? - Trịnh Dương có vẻ nghi ngờ.

Hắn mặc dù biết thầy của mình thi thố đạt kết quả rất kém nhưng chưa từng nghe nói rằng Trương sư đã chỉ điểm khiến một ngươi tẩu hỏa nhập

ma.

- Ừ! - Lưu Dương nói: không tin thì các ngươi chờ xem, một lát nữa khi Vương Dĩnh đi ra, chắc chắn sẽ rất khó chịu, thậm chí còn biết rằng mình đã bị lừa. Tên Trương Huyền này có trình độ gì ta đã sớm hỏi thăm mọi ngươi rõ ràng hết. Nếu có thể chỉ điểm cho ngươi khác thì chắc chắn sẽ không đến mức bị tất cả lão sư xem thường.

“Cách cách”.

Đang nói chuyện, cánh cửa phòng chợt mở ra, Vương Dĩnh đi ra với vẻ mặt hưng phấn.

- Hả?

Vốn tưởng rằng nàng sẽ cực kỳ uể oải nhưng không ngờ vẻ mặt nàng lại hưng phấn.

Mấy ngươi kia thì cảm thấy kỳ quái.

Sự vui vẻ này chắc chắn xuất phát từ nội tâm. Nhất định là thu hoạch được rất nhiều điều mới có thể có bộ dạng này!

Chẳng lẽ vị lão sư kém nhất học viện lại có thể chỉ điểm cho ngươi khác hay sao?

Một lần chỉ điểm có thể khiến học viên vui mừng như thể nhặt được bảo vật thì kể cả lão sư nổi tiếng như Lục Tầm cũng khó làm được.

- Lưu Dương, lão sư gọi ngươi vào! - Không cần biết người khác nghĩ gì, Vương Dĩnh nói một câu rồi đi sang một bên tu luyện.

- Ta? - Lưu Dương cắn răng – Ta cũng muốn xem xem hắn sẽ chỉ điểm ta như thế nào? Nếu không làm được thì ta sẽ bỏ học.

Lưu Dương thầm nhủ, chậm rãi bước vào căn phòng.

Nguyên nhân Triệu Nhã bị bệnh

dtv-ebook.com

Dịch: Geam

Biên: Mựp

Mặc dù Lưu Dương đã được Trương Huyền chỉ điểm, nhưng hắn vẫn không cho rằng đối phương có năng lực, mà chỉ là nhờ may mắn mà thôi.

Dù sao cũng chỉ là trao đổi qua lại về quyền pháp, không thể coi là hắn có kỹ xảo gì.

Bởi vậy, từ sâu trong nội tâm, Lưu Dương vẫn xem thường vị lão sư trước mắt này, thậm chí không thèm để ý Trương Huyền chút nào.

- Lão sư!

Đi vào gian phòng, tuy ngoài mặt ôm quyền chào hỏi Trương Huyền, nhưng trong giọng nói hoàn toàn không có chút kính trọng nào.

- Ta đã thấy võ kỹ của ngươi!

Trương Huyền giả vờ như không thấy sự bất kính của hắn, mở miệng nói:

- Mới chừng ấy tuổi mà có thể tu luyện Phi Hoa Quyền tới tiểu thành, Thốn Long Quyền tới đại thành, xem ra cũng không tệ!

- Cái gì ? Ngươi. . . Làm sao ngươi biết ta tu luyện. . . Thốn Long Quyền ?

Nghe nói như thế, một Lưu Dương ban đầu vốn không xem Trương Huyền ra gì, suýt chút nữa bị dọa đến ngất đi.

Theo lý thuyết, thực lực của hắn quá thấp, hắn là lấy công pháp làm chủ, cho dù có tu luyện cũng chỉ là võ kỹ Phi Hoa Quyền bình thường thôi, chứ không phải Thốn Long Quyền!

Thốn Long Quyền là võ kỹ Phàm cấp hạ phẩm, uy lực mạnh hơn Phi Hoa Quyền nhiều lắm!

Hắn vì tăng thêm công lực mà gạt người nhà tu luyện thêm bộ quyền pháp này!

Từ sau khi luyện đến tiểu thành, chưa bao giờ dám thi triển trước mặt kẻ nào, trước đó trước mặt Trương Huyền cũng chỉ biểu diễn Phi Hoa Quyền, hắn một hơi nói ra bản thân Lưu Dương có tu luyện thêm Thốn Long Quyền, hơn nữa còn là đại thành. . .

Sao có thể nhìn ra được ?

- Trong Phi Hoa Quyền mà ngươi đánh ra có bóng dáng của Thốn Long Quyền! - Trương Huyền tất nhiên không thể nói là Thiên đạo Thư viện nói cho hắn biết, nên chỉ có thể nháy mắt nói láo.

- Cái này người cũng có thể nhìn ra. . . - Lưu Dương không tin.

Hai bộ quyền pháp này hoàn toàn không có gì giống nhau, trước đó khi biểu diễn cho lão sư Tào Hùng xem, Lưu Dương cũng đã từng đánh qua, đối phương hoàn toàn không thể nhìn ra chút sơ hở nào, người này là lão sư kém nhất học viện, chỉ một cái liếc mắt đã có thể nhìn ra, thật hay giả vậy?

Trong lòng đang nghi hoặc, liền nghe được tiếng của lão sư ở đối diện vang lên lần nữa.

- Mặc dù ngươi đã tu luyện Thốn Long Quyền đạt đến đại thành cảnh giới, uy lực cũng không yếu, nhưng có phải mỗi lần luyện tập, đều cảm

thấy dưới nách đau nhức, huyệt Kiên Tỉnh ngứa không?

- Cái này, cái này. . .

Lưu Dương liên tục lui về sau mấy bước, biểu hiện giống như gặp quỷ, đôi mắt tràn đầy sợ hãi.

Không phải không đúng, mà là quá đúng!

Thật giống như chính mắt lão sư nhìn thấy lúc hắn tu luyện sẽ như thế nào.

- Người. . . Làm sao người biết ? - Sắc mặt Lưu Dương trắng bệch, nhịn không được hỏi.

- Rất đơn giản, vì lúc ngươi tu luyện mắc phải một chút sai lầm! Nếu như tiếp tục tu luyện, ta có thể bảo đảm không đến ba năm, toàn bộ cánh tay của ngươi, các cơ bắp đều sẽ bị hoại tử, thần tiên cũng khó cứu! Kỳ thật không cần đến ba năm, ngươi bây giờ là không phải đã cảm thấy ban đêm lúc ngủ có chút cứng ngắc, thậm chí còn thường xuyên run rẩy ? - Trương Huyền nói.

- Ta. . . - Lưu Dương run rẩy.

Thật sự là y có bị như vậy, lúc ấy Lưu Dương chỉ cho là là tu luyện quá mệt mỏi, không mấy để ý, có nằm mơ cũng không ngờ, là do bản thân y tu luyện sai Thốn Long Quyền!

- Thốn Long Quyền, thân thể như rồng, giảng cứu thốn kình, nếu như ngươi đạt tới võ giả Bì Cốt cảnh tầng bốn, có chân khí thấm nhuần cơ bắp, thì khi tu luyện bộ võ kỹ này, mới không có bất kỳ ảnh hưởng gì, nhưng ngươi hiện tại chỉ ở cảnh giới vừa mới ngưng tụ chân khí, thân thể quá yếu! Gượng ép tu luyện loại võ kỹ này, sẽ chỉ làm thân thể bị thương, trải qua thời gian dài, thương thế sẽ càng ngày càng nặng! Đây cũng là lý do vì sao rõ ràng ngươi không phải thuận tay trái, nhưng tay trái lại có công lực mạnh hơn tay phải. Tay phải của ngươi bởi vì trong

lúc tu luyện Thốn Long Quyền đã bị tổn thương do phải chịu đựng một lực cực lớn, lại không ngừng nghỉ, sẽ thật sự biến thành tàn phế! - Trương Huyền nói.

- Lão sư cứu ta. . . - Giờ khắc này, Lưu Dương không còn sự kiêu ngạo như lúc vào cửa, đầu gối mềm nhũn quỳ rạp xuống đất.

Nếu như nói vừa rồi Lưu Dương còn cảm thấy kiêu ngạo, thì giờ phút này, đã hoàn toàn hiểu rõ, vị lão sư trước mắt mình này, tuyệt đối là cao nhân trong cao nhân!

Bởi vì, tất cả những điều hắn nói đều đúng với hoàn cảnh của y, không nói ra, thậm chí y còn không để ý, nhưng Trương Huyền vừa nói ra, y liền hiểu rõ, tất cả những điều hắn nói đều là đúng!

Cao nhân như thế trước mặt, y còn có tư cách gì dám ngẩng mặt kiêu ngạo?

Buồn cười, lúc trước y còn vẫn cảm thấy bái hắn làm thầy là một sự thiệt thòi. . .

Bây giờ y mới biết, bản thân mình may mắn đến nhường nào!

Trước khi bái Tào Hùng làm lão sư, hắn cũng đã gặp các lão sư nổi danh khác trong học viện, cũng từng biểu diễn công phu cho bọn họ xem, đối phương thậm chí còn không nhìn ra y từng luyện qua Thốn Long Quyền, chứ đừng nói đến chuyện cánh tay phải của y có bị tổn thương hay không!

- Đầu tiên phải ngưng việc tu luyện Thốn Long Quyền lại, cố gắng tăng cao tu vi, còn thương thế do việc tu luyện gây ra, ta sẽ từ từ nghĩ biện pháp giúp ngươi giải quyết! - Trương Huyền nói:

- Được rồi, ngươi đi gọi Triệu Nhã đến đây!

- Dạ! - Lưu Dương liền vội vàng gật đầu, không dám nhiều lời, vội vàng đi ra ngoài.

Vừa đi đến ngoài cửa, liền thấy ba người Trịnh Dương, Triệu Nhã, Viên Đào đồng loạt nhìn qua.

- Ngươi rút chương trình học rồi? - Viên Đào vội vàng hỏi.

- Rút ? Vì sao phải rút? - Lưu Dương khoát tay phủ nhận, đại nghĩa lăng nhiên, không có chút nào đỏ mặt:

- Một ngày làm thầy, suốt đời làm cha, Lưu Dương ta chắc là sẽ không rút lại khóa học này, ngươi nghĩ ta là loại người gì? Ta là người tùy tiện như vậy sao ? Thật không biết các ngươi nghĩ như thế nào, cả ngày cứ nghĩ đến rút rút rút, có thấy hổ thẹn với lão sư hay không vậy?

- . . . - Trịnh Dương, Triệu Nhã, Viên Đào không nói được lời nào.

Vô sỉ, chỉ có thể nói là quá vô sỉ!

Vừa rồi còn luôn miệng nói muốn rút học phần, nháy mắt một cái thì hất mặt dạy dỗ người khác, da mặt này dày bao nhiêu tấc vậy a?

. . .

- Điều này chứng tỏ rằng. . . Lão sư của bọn họ thật sự có chút bản lĩnh!
- Nhìn thấy thái độ hai học sinh này lúc đi vào và đi ra là hoàn toàn khác nhau, Triệu Nhã vừa đẩy cửa đi vào vừa thầm nhủ trong lòng.

Kỳ thật đối với lời nói của Diêu Hàn thúc thúc, cũng không phải là không làm cho nàng dao động, chủ yếu là đối phương nói ra các "triệu chứng" của nàng, khiến cho nàng ôm hi vọng.

Dù sao, loại bệnh kia, nói ra quả thật rất xấu hổ, không thể để quá nhiều người biết.

- Ngồi xuống đi!

Triệu Nhã đi vào phòng, liền thấy Trương lão sư đang ngồi ngay ngắn ở tại chỗ.

- Lão sư, ngươi đã nói. . . Có thể giúp ta chữa bệnh. . . - Triệu Nhã đỏ mặt.

- Ừ! - Trương Huyền gật gật đầu:

- Chứng bệnh của ngươi rất đơn giản. . .

Kỳ thật, cách giải quyết vấn đề của Triệu Nhã kỳ thật sự không khó, cũng không phải là nàng mắc phải bệnh gì không tốt, mà là nàng có được Thuần m chi thể, là ước mơ mà ngàn vạn nữ tử tha thiết muốn có, âm khí nội thể vô cùng cường thịnh, chỉ cần làm chính xác theo những gì hắn nói, tu luyện chắc chắn sẽ đột nhiên tăng mạnh!

Đáng tiếc, toàn bộ Bạch Ngọc thành lại không ai phát hiện ra chuyện này, khiến cho nàng phải lựa chọn một môn công pháp âm tính!

Bộ công pháp này cho các nữ tử khác tu luyện đúng thật là không sai bí tịch, nhưng lại khiến cho thân thể Thuần m của Triệu Nhã đã rét vì tuyết lại lạnh vì sương.

m khí nội thể càng để lâu càng mệt mỏi, thời thiếu niên, còn chưa cảm nhận được, nhưng khi thân thể phát dục lần nữa, những đặc thù của nữ tử hiện ra rõ ràng, sẽ thấy rất khó ngăn chặn, nếu như không kịp chữa trị, để cho nàng tiếp tục luyện nữa, không cẩn thận có thể triệt để biến thành một cái * * * lại nhu cầu cao đến nỗi không thể thỏa mãn.

Chính vì vậy, mới có thể xuất hiện loại cảm giác lúng túng kia.

- Chuyện này. . . - Triệu Nhã sửng sốt.

Nàng không biết mình là Thuần m chi thể, thậm chí ngay cả phụ thân của nàng cũng không biết!

Bất quá, nàng tu luyện Thuần m công pháp là thật!

Thật chẳng lẽ bởi vì loại công pháp này ?

- Nữ Công Bạch Ngọc Tố, mặc dù lợi hại thật, cũng không thích hợp với ngươi, muốn giải quyết triệt để chuyện này, cần phải tu luyện loại công pháp khác! - Giải thích xong, Trương Huyền nói tiếp.

- Ngươi. . . Làm sao ngươi biết ta tu luyện Bạch Ngọc Tố Nữ Công ? - Triệu Nhã giật nảy mình.

Bộ công pháp này là công pháp gia truyền của Bạch Ngọc thành, trừ người của Bạch gia, hầu như rất ít người biết, cho dù là đại quản gia Diêu Hàn, cũng không rõ lắm, trước mắt lão sư lại nói ra một hơi, Triệu Nhã thật sự không thể tin được.

- Có thể nhìn ra chứng bệnh của ngươi, tất nhiên ta cũng có thể nhìn ra loại công pháp mà ngươi đang tu luyện! - Trương Huyền nhìn xéo một góc bốn mươi lăm độ, mắt tràn đầy hâm mộ.

- Tu luyện công pháp lại từ đầu, thật sự có thể giải quyết sao? Vậy thì. . . Ta nên tu luyện loại công pháp nào? - Triệu Nhã đè nén khiếp sợ trong lòng, nhịn không được hỏi.

- Ngươi nên tu luyện một loại công pháp có thể phát huy được thực lực của ngươi! Chứ không phải loại công pháp tích lũy âm khí! Như vậy đi, ngày mai ta sẽ đến viện Tàng Thư Các, giúp ngươi tìm xem, coi có thể tìm thấy loại công pháp nào thích hợp hay không! - Trương Huyền nói.

- Đa tạ lão sư! - Triệu Nhã liền vội vàng gật đầu.

Mặc dù hôm nay không thể giải quyết vấn đề ngay lúc này, nhưng nói rõ cho nàng biết được nguyên do, trong lòng nàng vẫn không nhịn được mà cảm thấy hưng phấn.

- Ừ! - Trương Huyền khoát khoát tay:

Đi gọi Trịnh Dương đến đây!

Ở trong phòng, lúc Trương Huyền chỉ điểm cho từng học sinh, bên ngoài lớp học, có một thanh niên cao lớn đi nhanh tới.

- Lão Lưu, ngươi nói thật sao? - Người thanh niên cao lớn vừa đi vừa hỏi ông lão đang đi sau lưng hắn.

- Hồi bẩm thiếu gia, hoàn toàn chính xác, tiểu thư thực sự nhận tên Trương Huyền này lão sư! - Lão Lưu liên tục gật đầu.

Nếu như Trương Huyền ở đây, chắc chắn có thể nhận ra vị này chính là lão Lưu, chính là người hôm qua luôn khuyên Vương Dĩnh rút khỏi khóa học.

Hắn xưng hô thiếu gia, người thanh niên này hắn là chính là Vương Dĩnh ca ca, thiên tài nổi danh của học viện Hồng Thiên, học trưởng, Vương Đào!

- Trương Huyền ? Tên lão sư này khảo hạch được không điểm, có tư cách gì dạy muội muội của ta? Đáng giận! Hôm nay ta không đánh cho hắn một trận, cho hắn biết hậu quả của việc lừa gạt muội muội của ta, ta sẽ không tên Vương Đào!

Vương Đào vừa tiến lên, vừa tức giận gầm rú.

Có người làm loạn

dtv-ebook.com

Dịch: My

Biên: Mựp

Thành Thiên Huyền là đế đô của Thiên Huyền đế quốc. Có thể trở thành một trong tứ đại gia tộc đủ thấy sức mạnh của Vương gia.

Một gia tộc cường đại như vậy, viện trưởng của Hồng Thiên học viện còn muốn nể mặt mấy phần, muốn tìm lão sư kiểu nào mà không được. Vậy mà muội muội hắn lại nhận một gia hỏa thi khảo hạch không điểm làm lão sư, đó chính là nhục nhã!

Nhục nhã quá lớn!

Hắn là đàn anh trong học viện, chuyện về Trương Huyền người khác có thể không biết nhưng hắn rất rõ ràng về lão sư đã từng khiến học sinh tẩu hỏa nhập ma, mất hết mặt mũi!

Người này từng là đề tài tán gẫu, cười nhạo của hắn và những người khác lúc rảnh rỗi. Có nằm mơ hắn cũng không nghĩ đến muội muội ruột của mình lại nhận hắn làm thầy.

Nếu như để các bạn học khác biết chuyện này, hắn chẳng phải sẽ trở thành trò cười hay sao?

Vương Đào càng nghĩ càng tức giận. Bước đến trước cửa lớp liền nhìn thấy Diêu Hàn giống như xác ướp đứng đó.

Thì ra là Vương Đào thiếu gia!

Diêu Hàn chính là quản gia của thành Bạch Ngọc, dĩ nhiên quen biết nhiều thế lực. Vương Đào là thiên tài, lại là công tử của gia chủ Vương gia, hắn đã sớm gặp qua.

Ngươi là… - Nhìn thoáng qua, Vương Đào nhướng lông mày.

Diêu Hàn bị đánh quá thảm khiến cho gương mặt hoàn toàn bị biến đổi. Đến cả Triệu Nhã cũng khó lòng nhận ra chứ không nói đến hắn.

Tại hạ là Diêu Hàn của thành Bạch Ngọc! – Diêu Hàn nói.

Hả! Thì ra là Diêu đại quản gia. Tại sao ngươi lại…- Vương Đào sững sờ.

Lúc luyện công không cẩn thận bị thương… - Diêu Hàn lúng túng giải thích một câu rồi lập tức nói sang chuyện khác:

Không biết Vương Đào thiếu gia tới nơi đây làm gì?

Muội muội của ta nhận Trương Huyền làm lão sư, hiện tại ta đến đây đưa nàng về, sau đó sẽ giáo huấn lão sư không biết trời cao đất rộng này! – Vương Đào không che giấu sự phẫn nộ của mình.

A! muội muội của ngươi ư? Ngươi nói đến Vương Dĩnh tiểu thư sao?

Lúc nãy Diêu Hàn vừa đi vào phòng liền bị đuổi ra người, hơn nữa lực chú ý cũng chỉ tập trung trên người Trương Huyền nên cũng không chú ý thấy vương Dĩnh cũng ở trong đó. Vương Đào gật đầu:

Ta đã nghe nói đến thiên phú của Vương Dĩnh tiểu thư, so với ngươi cũng không thua kém chút nào. Vì sao nàng lựa chọn hắn? – Diêu Hàn kỳ quái.

Muội muội của ta chưa bao giờ ra khỏi cửa, luôn đơn thuần. Gia hỏa này miệng lưỡi dẻo quẹo, không biết đã hồ ngôn loạn ngữ gì mà khiến muội muội của ta rất tin tưởng. – Nhớ tới sự tình Lưu lão nói với hắn, Vương Đào tức giận phát điên.

Đáng giận! Gia hỏa này nhất định là tai họa, bại hoại lão sư! – Diêu Hàn nhớ tới tiểu thư nhà mình cũng bị đối phương lừa gạt, phẫn nộ cắn răng:

Vương Đào thiếu gia, ngươi nhất định phải dạy dỗ gia hỏa này thật cẩn thận!

Ừ! – Vương Đào lên tiếng, đồng thời thấy nghi ngờ, nhìn sang:

Đúng rồi, Diêu quản gia, tại sao ngươi cũng ở đây?

Không nói thì thôi, càng nói càng tức! Tiểu thư nhà chúng ta cũng bị tên Trương Huyền đó dùng lời lẽ ngon ngọt dụ dỗ bái hắn làm thầy! – Diêu Hàn khẽ nói.

Ngươi nói đến Triệu Nhã tiểu thư sao? – Vương Đào sững sờ.

Đúng vậy! – Diêu Hàn gật đầu.

Vậy… Tại sao ngươi không đi vào vạch trần bộ mặt dối trá của hắn mà lại đứng ở đây? – Vương Đào thấy kỳ quái.

Ta cũng muốn vạch trần gia hỏa này, nhưng tiểu thư nhà chúng ta sốt ruột muốn bắt đầu học tập, ta đành phải ở bên ngoài chờ. Vương Đào thiếu gia, ngươi đến thật đúng lúc, vừa vặn đi vào dạy dỗ, vạch trần gia hỏa vô sỉ đó trước mặt mọi người! Để tiểu thư nhà chúng ta thấy rõ bộ mặt thật của hắn! – Diêu Hàn nói.

Yên tâm đi! Ta sẽ đi vạch trần hắn, để gia hỏa vô sỉ này phải xấu mặt! – Vương Đào cắn răng, gật gật đầu, bước đến đá văng cửa phòng học, sải bước đi vào.

…

Một bên khác, Trương Huyền nói một lượt các khuyết điểm cho năm học sinh của mình.

Thương pháp của Trịnh Dương có chút khuyết điểm, Trương huyền nói qua một lần, khiến cho hắn vui mừng khôn xiết, thực lực tăng vọt.

Về phần Viên Đào, hắn chưa từng tu luyện qua hệ thống công pháp và võ kỹ. Trương Huyền đưa ra trụ cột của học viện, Hồng Thiên Cửu Trọng Quyết tầng thứ nhất đã qua sửa đổi một chút.

Mặc dù không sửa chữa bao nhiêu, so với Thiên Đạo Thần Công hắn tu luyện có chênh lệch rất lớn. Nhưng so với bản Hồng Thiên Cửu Trọng Quyết cũ thì cao cấp hơn rất nhiều. Viên Đào chỉ nhìn thoáng qua, hưng phấn suýt chút nữa nhảy dựng lên, cao hứng vì bản thân gặp được danh sư.

Tốt rồi! Vấn đề của các ngươi ta đã nói riêng một lần. Tu luyện cần sự kiên trì không ngừng…

Trở lại lớp học, Trương Huyền triệu tập năm học viên lại, đang giảng bài say sưa bỗng nghe tiếng cửa phòng “Ầm…ầm…!” một tiếng, sau đó một tiếng gầm thét vang lên:

Trương Huyền! Ngươi lập tức để muội muội của ta, Triệu Nhã lui khỏi khóa học. Nếu không, hôm nay ta sẽ để ngươi đẹp mặt!

Vương Đào vọt vào, nổi giận đùng đùng, hai mắt đỏ bừng như muốn giết người, đứng trước mặt Trương Huyền.

Ca ca… - Nhìn thấy bộ dáng này của ca ca, Vương Dĩnh giật nảy mình, vội vàng lên tiếng.

Ngươi không cần xen vào! – Kéo muội muội ra sau lưng, Vưỡng Đào lạnh lùng nhìn về phía Trương Huyền, tỏ ra cao cao tại thượng:

Trương Huyền, ngươi hồ ngôn loạn ngữ mê hoặc người khác thì cũng thôi đi, ngươi lại dám dụ dỗ em gái ta, thật là muốn chết! Ta nói một câu, mau đem khóa học của muội muội ta và Triệu Nhã tiểu thư lui đi, Dù ngươi là lão sư cũng đừng trách ta không hạ thủ lưu tình.

Ầm…ầm…

Vương Đào hừ lạnh, triển khai lực lượng toàn thân để lộ khí tức cường đại.

Hắn là võ giả tầng bốn Bì cốt cảnh!

Khó trách hắn có thể trở thành học trưởng. Thực lực của hắn so với các lão sư bình thường khác chắc chắn mạnh hơn nhiều!

Ta đang dạy học. Các ngươi mau ra ngoài! – Trương Huyền nhàn nhạt nhìn qua.

Dạy học? Với trình độ này của ngươi? Cái rắm! – Vương Đào cười lạnh:

Ra ngoài? Muốn ta ra ngoài? Ngươi là cái thá gì? Gọi ngươi một tiếng lão sư là ta tôn trọng ngươi. Bản thân ngươi có tài cán gì, chẳng lẽ ngươi không biết sao? Một lão sư cấp thấp bé nhỏ chỉ có Chân khí cảnh mà thôi, đừng ở trước mặt ta ra vẻ! Dù cho hôm nay ta đánh ngươi, cùng lắm ta chỉ bị trưởng lão quát vài câu, ngươi nghĩ có thể làm gì ta?

Hắn nói không sai. Một chút học trưởng trong học viện có thực lực mạnh hơn cả lão sư. Vì vậy, địa vị rất cao, được mọi người tôn sùng, cho dù phát sinh tranh chấp với lão sư khác cũng chỉ bị quát mắng vài câu, sẽ không bị phạt nặng.

Ca ca … - Mặt Vương Dĩnh trắng bệch.

Lão sư có bản lĩnh hay không nàng rõ hơn ai hết. Tất cả cao thủ Thiên Huyền đế quốc đều không chữa được, hắn chỉ cần tiện tay là có thể giải quyết. Hơn nữa lại thi triển huyền không hành châm! Như vậy vẫn là không có trình độ sao?

Nàng muốn giữ chặt ca ca manh động thì thấy lão sư đứng gần đó sầm mặt, mắt híp lại.

Cút!

Lăn! – Không nghĩ lão sư phế vật lại dám đuổi mình, Vương Đào định mở miệng liền thấy đối phương lạnh lùng nhìn sang.

Thấy ánh mắt này, hắn không tự chủ được run rẩy. Giống như thỏ trắng bị mãnh hổ vồ, khí tức cường đại áp bách khiến hắn không kiềm chế được lui về sau hai bước, chân run rẩy.

Loại khí tức sắc bén này chỉ có ở sư phụ của hắn, sao lại xuất hiện trên người lão sư kém nhất học viện, gia hỏa tầng ba Chân khí cảnh?

Một lúc sau, Vương Đào lấy lại bình tĩnh, mặt đen như đáy nồi, mắt đỏ rực. Trong mắt hắn, Trương Huyền là lão sư nhưng lại chẳng khác gì phế vật. Nếu để chuyện phế vật quát lui hắn,… hắn còn có thể gặp ai nữa? Uy danh ở đâu?

Muốn chết! – Cảm thấy bị làm nhục, Vương Đào gầm lên, rút từ bên hông một thanh trường kiếm.

Hô! Thanh kiếm đâm ra nhanh như chớp.

Ba…ba….ba…

Võ giả tầng bốn Bì cốt cảnh, lực lượng trên năm trăm kg, kiếm chưa đến mà cuồng phong đã nổi lên, khiến người ta cảm thấy không thể chống cự.

Trương lão sư… - Thấy ca ca trực tiếp động thủ với tốc độ như vậy, gương mặt Vương Dĩnh trắng bệch.

Mặc dù nàng rất bội phục sự chỉ điểm của Trương lão sư nhưng cũng biết hắn chỉ là võ giả tầng ba, không phải đối thủ của anh mình.

Lần này, nếu không tránh được, hắn nhất định sẽ bị thương! Nàng hét lên đầy sợ hãi.

Chuyện này…sao có thể?

Ngay khi nghĩ rằng Trương lão sư sẽ bị một kiếm này chém bị thương, nàng nghe thấy tiếng kinh hô của Triệu Nhã và đám người. Vội vàng mở mắt nhìn, nàng hóa đá tại chỗ, tròng mắt suýt rớt ra ngoài.

Chỉ thấy ca ca dũng mãnh vô cùng, lực lượng vô song bị Trương Huyền lão sư dùng hai tay nhìn như vô lực kẹp chặt thanh kiếm giữa không trung.

Một kiếm cuồng mãnh mà chỉ dùng hai ngón tay để kẹp lấy…!

Ném ra

dtv-ebook.com

Dịch: Sơn Tùng

Biên: Mựp

- Điều này không thể xảy ra!

Vương Đào cảm thấy mình như đang nằm mơ.

Trước khi hắn tới đây đã nghe ngóng qua rằng thực lực của Trương Huyền chỉ là võ giả tầng ba Chân Khí cảnh, cực kì kém cỏi!

Người như thế làm sao có thể đỡ được công kích của hắn chỉ bằng hai ngón tay?

00:00:00

Có thể làm được như thế, không chỉ cần có lực lượng mạnh mà còn cần cực kì thấu hiểu thời cơ, cường độ ra chiêu và phương vị. Nếu có chút sai lầm, chắc chắn ngón tay sẽ bị chặt đứt, cả người bị thương nặng!

Ngay cả lão sư của hắn là trưởng lão Ích Huyệt cảnh cũng không làm được! Vậy mà một kẻ bị đồn là phế vật lại…

- Làm sao có thể!

- Trùng hợp, nhất định là trùng hợp!

Trong lòng hắn toát ra một suy nghĩ, khuôn mặt Vương Đào lại một lần nữa trở nên dữ tợn, hai tay dùng sức, rống to một tiếng: - Buông tay cho ta!

Hắn muốn đem trường kiếm đang bị ngón tay của đối phướng kẹp lại rút trở về.

Nhưng mà, sau hai lần cố gắng, trên đầu nổi cả gân xanh, cả người thoát lực mà trường kiếm bị đối phương kẹp lại như đã mọc rễ, dù dùng bao nhiêu lực cũng không rút về được.

- Chẳng lẽ. . . Thực lực của hắn không phải là Chân Khí Cảnh? – Vương Đào nghi ngờ.

Nhưng điều đó không có khả năng xảy ra!

Lần khảo hạch giáo viên trước mới cách đây không lâu, mọi người trong học viện đều biết rằng hắn chỉ có thực lực Chân Khí cảnh. Kể cả hắn đột phá, cũng chỉ là Bì Cốt cảnh mà thôi, thực lực tương đương mình, không thể nào chỉ dùng hai ngón tay mà khiến mình không thể động đậy được!

- Ra ngoài!

Khi hắn đang nghi hoặc, một đạo kình lực truyền lên trên thân kiếm, bên tai hắn vang lên lời nói nhàn nhạt.

Hô!

Còn chưa kịp phản ứng, cả người hắn liền bay lên trên bầu trời!

Ầm ầm!

Đầu của hắn phá tan cửa lớn, bay ra ngoài.

- Tốt, chúng ta tiếp tục học!

Tiện tay ném Vương Đào ra, Trương Huyền nhìn về phía đám người thản nhiên nói.

. . .

Đám người Vương Dĩnh, Triệu Nhã, Lưu Dương, Trịnh Dương, Viên Đào đưa mắt nhìn nhau, đều cảm thấy đầu óc trì độn, cực kì khiếp sợ.

Đây chính là cường giả tầng bốn Bì Cốt cảnh, không nói đến một kiếm toàn lực bị ngăn trở dễ dàng nhưng mà còn bị ném ra một cách nhẹ nhàng.

Lão sư của bọn hắn không phải là người kém cỏi nhất, thực lực thấp nhất học viện sao?

Làm sao làm được?

- Lão sư. . . Người ẩn giấu thực lực?

Đột nhiên, Triệu Nhã hiểu được nguyên do, sắc mặt hưng phấn đỏ bừng.

Cách giải thích duy nhất chính là vị lão sư này che giấu thực lực!

Bằng không thì tại sao vấn đề không ai nhìn ra mà hắn có thể nói toạc ra bằng một câu; tùy tiện chỉ điểm lại có thể khiến người ta bạo tăng gấp đôi sức chiến đấu?

Nàng hiểu được, những người khác cũng không phải là người ngu, cũng đều hưng phấn, nắm tay xiết chặt.

Tiến vào học tập trong học viện, có ai không muốn tìm lão sư lợi hại?

Trước đó bọn họ còn cảm thấy việc mình bái làm học trò của lão sư kém nhất học viện thì cuộc sống về sau không dễ chịu. Bây giờ mới biết. . . Bọn hắn đã kiếm lời, hơn nữa còn là kiếm lời lớn!

Vị lão sư bị cả học viện coi thường, lại là. . . Một tuyệt thế cao thủ!

- Ừ!

Nghĩ đến điểm này, bọn họ cũng không còn dị tâm nữa, gật đầu liên tục. Kể cả Lưu Dương vốn trước đó có mâu thuẫn với Trương Huyền cũng rất hưng phấn lắng nghe, sợ nghe sót một lời dạy của hắn.

Cái gì mà Lục Tầm lão sư, Vương Siêu lão sư. . . Trong nháy mắt đều bị quên hết đi.

Đừng nói mấy lão sư này, coi như là trưởng lão, cũng chưa chắc sánh được với Trương lão sư!

...

- Thiếu gia xông vào như thế chắc sẽ không có chuyện gì chứ?

Ở bên ngoài lớp học, Lưu lão nhìn thấy Vương Đào nổi giận đùng đùng xông vào, cảm thấy hơi lo lắng.

- Yên tâm đi, Vương Đào thiếu gia thực lực đạt đến võ giả tầng bốn Bì Cốt cảnh, tên Trương Huyền kia chỉ là Chân Khí Cảnh mà thôi. Vương thiếu gia chắc chắn có thể dạy dỗ hắn, đưa Vương Dĩnh tiểu thư đi ra!

Diêu Hàn vừa gật đầu vừa mỉm cười.

Hắn còn đang mơ mộng tưởng tượng vị lão sư không biết xấu hổ này sẽ bị đánh cho răng rơi đầy đất, vô cùng thê thảm, thì nghe thấy tiếng thét phẫn nộ của Vương Đào vọng ra từ trong phòng.

- Bắt đầu rồi!

Mắt của Diêu Hàn sáng lên, khóe miệng nở nụ cười.

Tên Trương Huyền này chỉ là lão sư xếp hạng bét của học viện, Diêu Hàn này không quan tâm, nhưng mà Diêu Hàn không thể nào tha thứ cho việc tên này vô lễ với tiểu thư!

Nếu như không phải hắn đã làm gì đó khuất tất, tại sao tiểu thư lại cam tâm tình nguyện làm học sinh của hắn?

Nếu Diêu Hàn xuất thủ, nhất định sẽ khiến tiểu thư không những không cao hứng mà còn có thể đắc tội Hồng Thiên học viện. Nhưng nếu Vương Đào xuất thủ thì không còn gì tốt hơn!

Hồng Thiên học viện vốn đặt tại Thiên Huyền Vương thành, Vương gia là địa đầu xà, coi như đánh một tên lão sư, cũng sẽ có biện pháp dàn xếp! Hơn nữa, Vương Đào là trưởng lão học viên, địa vị cao quý, so với việc mình tự ra tay càng phù hợp hơn.

- Hắc hắc, để ta chống mắt lên xem, tên lão sư rác rưởi như ngươi xấu mặt.

Càng nghĩ càng cao hứng, Diêu Hàn lặng lẽ đi đến trước cửa, định hé cửa ra nhìn trộm. Nhưng mà mới đi đến trước cửa lớn, bỗng nghe thấy tiếng "Ầm ầm!" Vốn cửa lớn đang đóng chặt, đột nhiên mở ra.

Bành!

Mọi việc quá bất ngờ, Diêu Hàn không phản ứng kịp, bị đập vào mặt. Đang khi đầu váng mắt hoa, thì một cái đầu tiếp tục va chạm vào mặt hắn.

Răng rắc!

Cái đầu này dịu dàng đập vào mặt hắn, một tiếng xương gãy giòn tan vang lên, hai chiếc răng còn sót lại từ lần trước cũng hi sinh.

- Phốc!

Cơn đau kịch liệt khiến Diêu Hàn co quắp, phun ra một ngụm máu tươi.

Không phải do hắn yếu đuối mà là vì vết thương của ngày hôm qua còn chưa lành, hôm nay vừa bị cửa sắt đập vào một cái rồi lại bị một cái đầu đập vào hai cái. Hắn không bị chết tại chỗ đã là rất giỏi.

- Thiếu gia. . .

Lưu lão lúc này cũng phát hiện “thứ” vừa bay ra ngoài là thiếu gia của mình, hắn bị dọa đến sững sờ.

- Đáng giận, đáng giận!

Vương Đào mặc dù va vào cửa sắt nhưng may mắn có Diêu Hàn làm đệm thịt nên không bị thương. Hắn vừa đứng lên, nhớ tới tên "phế vật" này vừa mới tiện tay tiếp được công kích của hắn, rồi lại thuận tiện ném hắn ra, trong lòng còn sợ hãi, mặc dù hét rất to nhưng không dám tiến vào lần nữa.

- Vương Đào thiếu gia, ngươi. . . Ngươi. . .

Lúc này, Diêu Hàn mới phát hiện ra “thứ” đụng bị thương bản thân chính là Vương Đào, hắn giãy dụa đứng dậy, tràn đầy nghi hoặc.

Ngươi không phải đi đánh người sao? Làm sao lại bay ra?

- Ta. . . Ta đang luyện tập một loại võ kỹ mới! - Vương Đào không dám nói mình bị một tên "phế vật" ném ra, đành phải bịa một lí do.

- Võ kỹ? - Diêu Hàn vừa bị đụng đến mức choáng đầu hoa mắt, cũng không thấy rõ ràng, vội vàng hỏi: - Ngươi vạch trần bộ mặt thật của tên kia sao rồi? Tiểu thư nhà chúng ta nói thế nào?

- Khụ khụ, ta. . . còn chưa kịp xuất thủ, đã bị muội muội đuổi đi, ta nghĩ nên chờ ở chỗ này một chút đi! - Vương Đào xấu hổ.

Vừa rồi hắn còn hùng hổ muốn làm cho người ta đẹp mặt, kết quả là bị ném ra ngoài. Chuyện mất mặt như thế dù có đánh chết hắn cũng sẽ không nói ra!

- Chờ?

Diêu Hàn gãi gãi đầu, trong lòng nghi hoặc, nhưng lại không tiện mở miệng, đành phải nói sang chuyện khác: - Vương Đào thiếu gia, ngươi là học viên của Hồng Thiên học viện, ta có chuyện muốn hỏi ngươi!

- Mời nói!

Thấy hắn không hỏi tới chuyện xảy ra trong lớp nữa, Vương Đào cũng nhẹ nhàng thở ra, vội nói.

- Học viện này có nữ lão sư nào trong tên có chữ ‘Bích’? - Nhớ tới kẻ đánh hắn hôm quả, Diêu Hàn cực kì tức giận.

- ‘Bích’? Nổi danh nhất chính là Trầm Bích Như – nữ thần của học viện! Ta nghe nói Trương Huyền lão sư này cũng muốn theo đuổi nàng, thực sự là con cóc muốn ăn thịt thiên nga. . .

Vương Đào nói đến một nửa thì ngừng lại.

Trước kia, người người đều biết Trương Huyền cùi bắp mà dám theo đuổi Trầm Bích Như. . . nên nói như thế. Nhưng bây giờ, sau khi được trải nghiệm thực lực của đối phương, hắn cảm thấy nói vậy có gì đó sai sai.

- Trầm Bích Như? Trương Huyền muốn theo đuổi nàng? - Diêu Hàn nhãn tình sáng lên, lập tức rõ ràng, người mà kẻ hôm qua nói đến khẳng định chính là vị này, liền hỏi lần nữa: - Trừ Trương lão sư, còn có ai đang theo đuổi nàng?

- Trầm lão sư xinh đẹp như vậy, số người theo đuổi nhiều lắm, ta cũng đếm không xuể, nhưng mà nổi danh nhất phải kể tới Thượng Bân lão sư – cháu trai của Thượng Thần trưởng lão! - Vương Đào suy nghĩ một chút, nghi ngờ nhìn hắn: - Diêu quản gia hỏi cái này để làm gì?

- Há, tùy tiện hỏi một chút, tùy tiện hỏi một chút thôi!

Diêu Hàn không nói thêm nhưng trong mắt lóe lên ánh sáng.

- Ta phải hỏi thăm xem vị Thượng Bân này có mâu thuẫn gì với Trương Huyền không là có thể xác nhận. Nếu thật là hắn, thì dù có là con trai của trưởng lão, ta cũng sẽ khiến hắn đẹp mặt.

Quản gia của Bạch Ngọc thành, dưới một người trên vạn người, chưa bao giờ phải chịu thiệt thòi như thế này!

Không báo thù, khó tiêu mối hận trong lòng, thề không làm người!

Khi Diêu Hàn còn đang suy nghĩ xem nên tìm ai để nghe ngóng tin tức, người trong cuộc là Thượng Bân, mới vừa kết thúc tiết học, ra khỏi phòng, liền gặp một thanh niên.

Tào Hùng lão sư!

Tìm rắc rối

dtv-ebook.com

Dịch: Geam

Biên: Mựp

- Vẫn còn ít! - Tào Hùng ra vẻ lấy lòng.

Thì ra là Tào lão sư, ngươi tìm ta sao ? - Thượng Bân nghi ngờ nhìn qua.

Thượng Bân và Tào Hùng đều là lão sư của học viện, bình thường cũng tiếp xúc không ít, tất nhiên là có mối quan hệ khá tốt.

- Chuyện là như vầy, ta có chút chuyện muốn nhờ Thượng Bân lão sư đây một chút! - Tào Hùng do dự một chút, nói.

- Chỉ cần ta có thể giúp, ta sẽ cố gắng hết mình! - Thượng Bân nói.

Thượng Bân là cháu ruột của Thượng Thần trưởng lão, mỗi ngày đều có không ít lão sư tới nhờ hắn giúp chuyện này chuyện kia, hắn sớm đã quen với mấy chuyện này.

- Là như vầy, ta... Hôm qua thật sự rất vất vả mới có thể thu nhận được một học sinh tốt, lại bị lão sư khác dùng chiêu trò lừa gạt, trưởng lão không phải là chủ quản học vụ sao? Ta muốn hỏi người... Liệu có thể triệu hồi người học sinh này tới... - Tào Hùng nói.

Lưu Dương là học sinh tốt nhất mà hắn tốn bao nhiêu tâm huyết mới có thể tuyển được, kết quả lại mất đi chỉ vì một lần tỷ thí bại dưới tay Trương Huyền, sau khi trở về càng nghĩ càng giận, hôm nay liền không nhịn được nữa, trực tiếp tới tìm Thượng Bân.

Thượng Thần trưởng lão là gia gia của Thượng Bân, chủ nhiệm của học viện, để học sinh thay lão sư, là một chuyện vô cùng đơn giản.

- Triệu hồi đến ?

Thượng Bân nhướng mày:

- Nếu như người học sinh kia là tự nguyện thay lão sư thì rất khó! Ngươi cũng biết, hiện tại học sinh khá là phiền toái, có chút bất mãn thì có quyền kiện cáo lên Vương Đình, công hội giáo sư, chúng ta...

- Hắn không phải tự nguyện! Ta có thể bảo đảm! - Tào Hùng vội nói.

- Hắn không tự nguyện, nếu như Thượng Thần trưởng lão nói một tiếng thì mọi chuyện sẽ trở nên rất dễ dàng không phải sao, ngươi cũng biết quy củ của trường học...

Thượng Bân khoát tay áo, đột nhiên ngẩng đầu:

- Ngươi mới vừa nói... lừa gạt ? Không biết là vị lão sư nào đã lừa gạt học sinh của ngươi ?

- Chính là 'Phế vật lão sư' Trương Huyền của học viện chúng ta... - Tào Hùng cắn chặt răng nói lên thiếu niên, mặt mũi tràn đầy thù hận.

- Trương Huyền ? Học sinh của ngươi, bị hắn lừa gạt ? – Lại nghe thấy cái tên này, lửa giận của Thượng Bân cũng bốc lên một chút.

Nếu không phải tại tên nhóc này, hôm qua nhất định y có thể đi ăn tối cùng với nữ thần, một võ giả chỉ ở tầng ba, một lão sư khảo hạch chỉ được điểm không, một tên tiểu tử thúi, lại dám coi mình không ra gì, thật sự là không biết sống chết!

Nếu không phải hôm qua nữ thần ở đó, không tiện đánh người, chắc chắn y đã đánh Trương Huyền sống không bằng chết!

- Phải! Một lão sư như vậy, làm gì có học sinh nào đồng ý làm học sinh của hắn chứ! Cho nên, ta muốn phiền trưởng lão nói giúp một chút, giúp ta triệu hồi hắn tới... - Tào Hùng thận trọng nói, sợ đối phương không đồng ý.

- Không cần Thượng Thần trưởng lão nói, ta sẽ đi giúp ngươi giải quyết ngay bây giờ! - Thượng Bân khoát tay chặn lại.

- Giúp ta giải quyết ?

- Các lão sư khác còn cần đến gia gia của ta giúp, chứ tên phế vật Trương Huyền này, cần gì phải phiền toái như vậy? Trực tiếp đi qua đòi người là được, nếu hắn không đồng ý, thì đánh cho hắn tàn phế là được! - Thượng Bân vung tay lên, khí thế rộng rãi.

Đối phó các lão sư khác, hắn thật đúng là không có cách đối phó, nhưng đối với người thầy giáo khảo hạch không điểm này, muốn ra tay giáo huấn hắn thì quá đơn giản!

Thực lực kém thì không nói, mấu chốt là trong học viện chỉ có hắn là dễ đối phó nhất

Quan trọng nhất là, Thượng Bân đang định đánh tên khốn này một trận cho hả giận, chẳng qua là không có lý do!

Không có lý do gì tự nhiên đánh người, nếu để Trầm Bích Như biết, nhất định sẽ có ấn tượng xấu với y.

Lần này thì tốt rồi, hắn lừa gạt học sinh của lão sư khác, người trong cuộc tìm đến rồi, đúng lúc có thể mượn lý do này để tính luôn chuyện riêng của mình vào!

- Chuyện này. . . - Không ngờ Thượng Bân như thế hào phóng, Tào Hùng sững sờ.

- Không cần chuyện này, chuyện kia nữa, đi theo ta đi, nếu ngươi sợ, ta thay ngươi ra tay! - Thượng Bân cười mỉa, trong mắt lóe lên một tia tàn

nhẫn.

- Vậy thì phải cám ơn người trước rồi! - Tào Hùng hưng phấn đến nỗi sáng hai mắt lên, liền vội vàng gật đầu, hai người cùng nhau nhanh chóng đi tới lớp học của Trương Huyền.

Đi không lâu, họ đã đi đến trước cửa lớp học của Trương Huyền, thấy Diêu Hàn và Vương đại thiếu gia đứng yên như xác ướp.

- Vương Đào, ngươi không ở chỗ gia gia tu luyện cho tốt, chạy tới đây làm gì ? - Thượng Bân nhướng mày hỏi.

Mặc dù hắn là cháu của Thượng Thần trưởng lão, nhưng so với thân phận của Vương Đào, vẫn có khoảng cách.

- Thượng Bân lão sư! - Vương Đào khẽ khom người:

- Muội muội ta bị người khác lừa gạt nên học ở đây, ta định đến đưa nàng về...

- Thượng Bân ? - Diêu Hàn vốn đang suy tư nghe động tĩnh, nghe thấy người thanh niên trước mắt này chính là Thượng Bân, liền vội vàng ngẩng đầu lên.

- Ngươi nói Vương Dĩnh tiểu thư ? Nàng cũng bị lừa ? - Thượng Bân sầm mặt lại, ánh mắt đầy lạnh lùng:

- Cái tên Trương Huyền này thật là thật là lớn gan! Vương tiểu thư mà hắn cũng dám lừa, thực sự là muốn chết! Xem ra nếu như hôm nay ta không dạy dỗ hắn một chút, thật khó mà phục chúng!

- Đúng vậy a... - Vương Đào gật đầu.

- Nếu Vương Dĩnh tiểu thư cũng bị lừa gạt làm học sinh của hắn, sao ngươi không vào ngăn cản đi, còn ở đây chờ cái gì ? - Thượng Bân hừ một tiếng, nghi ngờ nhìn qua.

- Cái này... - Vương Đào không dám nói mình là bị Trương Huyền đánh ra khỏi cửa, gãi gãi đầu, đang không biết trả lời như thế nào, Diêu Hàn đứng kế bên đã mở miệng:

- Học viện không phải có quy định là chưa tan học không cho phép tiến vào lớp sao? Chúng ta cũng chỉ có thể chờ ở bên ngoài!

- Vị này là... - Thượng Bân lúc này mới chú ý tới Diêu Hàn đang đứng như xác ướp.

- Vị này là quản gia của Triệu thành chủ Bạch Ngọc thành, Diêu Hàn! - Vương Đào vội vàng giới thiệu.

- Thì ra là Diêu quản gia, ngưỡng mộ đã lâu, ngưỡng mộ đã lâu! - Thượng Bân liền vội vàng gật đầu, nói tiếp:

- Trong học viện đúng là có quy định này, chưa tan học người ngoài không được phép tùy tiện đi vào, bất quá, không sao đâu, các ngươi đi theo sau ta vào là được, hôm nay ta phải tự tay giáo huấn tên nhóc ăn nói bừa bãi, không có sư đức* này!

*sư đức: tài đức của một lão sư cần phải có

- Được ! - Nghe thấy hắn muốn đích thân ra tay, ánh mắt Vương Đào sáng lên, nhanh chóng đi theo sau, Diêu Hàn do dự một chút, cũng đi theo.

Trong phòng.

- Hồng Thiên Cửu Trọng Quyết, mặc dù là công pháp trụ cột nhất trong học viện Hồng Thiên, nhưng trong đó cũng không ít vấn đề, tỷ như...

Năm vị học sinh ngồi ở trên lớp học, nghe Trương Huyền giảng giải.

Chỉ nghe một hồi, tất cả đều rung động, như cùng ăn Nhân Sâm, như si như say.

Trừ Viên Đào ra, thân thế của họ đều không đơn giản, họ không có tới học viện, chỉ học qua hệ thống, bọn hắn từng nghe qua không ít lão sư dạy, một số lão sư thậm chí là võ giả cấp năm, cấp sáu, đều đã từng dạy bảo họ... Nhưng từ nhỏ đến lớn, họ chưa từng nghe qua loại bài học này.

Cho người ta một loại cảm giác mơ hồ như ở đỉnh cao, phía trước có nghi hoặc không hiểu, cũng có sáng tỏ thông suốt, khí tức nội thể vì những lời nói của lão sư mà rục rịch, giống như lúc nào cũng sẽ có thể đột phá.

Nói quá hay rồi!

Nghe Trương Huyền dạy, bọn hắn mới biết được, cái gì gọi là giảng viên cao cấp, những lão sư khác đều kém xa tít tắp.

Nhất là Triệu Nhã, thân là con gái của thành chủ, phụ thân cũng thường xuyên giảng giải cho nàng về công pháp, lúc trước nàng vẫn cho rằng, phụ thân nàng chắc chắn là một trong những người nói tốt nhất trong Vương quốc Thiên Huyền, dù sao cha nàng thật sự rất có thực lực trong việc giảng giải!

Nhưng giờ phút này so sánh với Trương lão sư, cha nàng nhất định chính là ếch ngồi đáy giếng, suốt ngày chỉ biết thảo luận mặt trời lớn hay nhỏ, cực kỳ buồn cười, giữa hai bên hoàn toàn không thể so sánh, không thể so sánh nổi!

Trương lão sư giảng giải, nói trúng tim đen, lợi hại hơn nữa là về công pháp, võ kỹ, đều có thể vạch rõ chỗ sai sót trong nháy mắt, khiến cho người ta giật mình, suy tư, làm cho người ta khắc sâu ghi nhớ.

Thường thường, sau khi Trương lão sư giảng giải một câu, năm học viên liền suy tư hồi lâu, thật vất vả nghĩ thông suốt, sau đó mới kích động không thôi vì những điều mình vừa mới phát hiện ra, hắn nói thật lâu rồi, họ mới biết trong đó còn có rất nhiều tri thức đã bị bỏ lỡ.

- Trình độ của Trương lão sư... thực sự quá cao!

Giờ khắc này, năm học viên cuối cùng cũng hiểu ra, vị lão sư thiếu niên trước mắt này chẳng lớn hơn bọn họ là bao, nhưng lại có bản lĩnh rất lớn đến mức nào, hiểu rõ toàn bộ hệ thống tri thức võ học thâm hậu, cường hãn đến cỡ nào!

- Ta trước đó còn cười nhạo cho rằng Trương lão sư chỉ là vì may mắn, mới có thể khiến cho công lực của ta tăng trong tích tắc, bây giờ mới biết... Dựa vào kiến thức của hắn, làm được điều đó, chỉ là trò trẻ con! Để cho công lực của ta tăng gấp đôi, thậm chí có trên trăm loại phương pháp...

Trước đó một Lưu Dương luôn một mực tự cho mình là đúng, cũng ngồi yên tại chỗ không ngừng run rẩy:

- So với Tào Hùng lão sư... Ai, hay là khỏi so đi, căn bản là Tào lão sư không thể sánh được với Trương lão sư, chênh lệch quá xa, hoàn toàn không ở cùng một đẳng cấp! May là hai người họ đánh cược, nếu không, sao ta có thể gặp được một lão sư tốt như vầy...

Năm vị đệ tử kích động, nghiêm túc nghe giảng, sợ bỏ qua tin tức gì quan trọng, thời điểm thầy trò vui vẻ hòa thuận thì…

Kẹt kẹt!

Cửa phòng bị người đẩy ra, mấy người bước vào.

Học tâm khảo vấn

dtv-ebook.com

Dịch: My

Biên: Mựp

-Trương Huyền! Một ngày không gặp không ngờ lá gan của ngươi lớn như vậy!

Đi vào gian phòng, Thượng Bân nhìn xung quanh thấy “Phế vật” này lại thu đến năm học sinh bèn cười dữ tợn:

-Ngươi dám mê hoặc Vương Dĩnh tiểu thư, Triệu Nhã tiểu thư, lại còn lừa học sinh của Tào Hùng lão sư. Ai cho ngươi lá gan đó?

-Thượng Bân lão sư? Tào Hùng lão sư? – Thấy một đám người đột nhiên xông vào.

Trương Huyền nhíu màu:

-Ta đang dạy học, có chuyện gì để tan học hãy nói!

-Dạy cái bà nội ngươi a! Thượng thiếu đã đích thân tới, ngươi còn dám giả bộ? Với trình độ của ngươi không dạy hư học sinh đã không tệ rồi. Mau trả lại tất cả học sinh, cái gì cũng không biết mà dám ở trước mặt chúng ta khua môi múa mép! - Tào Hùng lão sư cười lạnh.

Dù sao hai người đã ngả bài, hắn không cần giả bộ nữa.

-Ra ngoài! Nơi này không chào đón các ngươi! – Trương Huyền híp mắt.

-Vẫn còn nói cứng? Trương Huyền, ngươi biết mình họ gì không? – Thượng Bân cười lạnh:

-Lập tức để Triệu Nhã tiểu thư và Vương Dĩnh tiểu thư rút khỏi khóa học, đ trả Lưu Dương lại cho Tào Hùng lão sư, hôm nay ta sẽ không giáo huấn ngươi. Nếu không… E rằng ngươi sẽ phải đi xe lăn cả kỳ này!

-Ngươi muốn động thủ với ta?

Trương Huyền nhìn qua:

-Trong học viện cấm lão sư tranh đấu. Chẳng lẽ Thượng lão sư không biết nội quy này sao?

-Nội quy trường học đặt ra vì con người. Đối phó người khác ta còn lo lắng bị trừng phạt, đối phó với ngươi… Ha…ha…ha… Ngươi cảm thấy học viện sẽ ra mặt thay một phế vật sao? – Thượng Bân tỏ ra thắng chắc.

-Ta biết, hôm nay ngươi gây sự với ta là vì hôm qua ta đã đắc tội ngươi. Ngươi làm vậy không sợ Thẩm Bích Như lão sư tức giận sao? – Trương Huyền nói khẽ.

-Hắc hắc! Ngươi cũng biết cơ đấy! Nếu ta muốn giáo huấn ngươi dĩ nhiên không sợ ngươi nhiều lời… - Thượng Bân cũng không phủ nhận, đang đắc ý, định giáo huấn kẻ trước mặt, lời chưa dứt liền bị một tiếng rống giận dữ cắt ngang.

-Là ngươi! – Diêu Hàn tức đỏ mắt.

Hôm qua Trương Huyền đắc tội hắn, lại liên quan đến Trầm Bích Như lão sư, nếu còn không nhận ra thì thật ngu ngốc!

-Cái gì? – Mình đang định giáo huấn Trương Huyền, Diêu quản gia lại đùng đùng nổi giận, Thượng Bân cảm thấy vô cùng nghi hoặc.

-Chuyện mình làm mà còn tỏ ra không biết?

Thượng Bân chưa kịp phản ứng đã nghe một tiếng hét lớn, ăn nguyên một nắm đấm.

-WTF?

Trước mắt tối sầm, một bên mắt Thượng Bân trở thành gấu trúc, ngã sấp mặt.

-Ngươi dám đánh ta thảm như vậy, ta muốn ngươi đẹp mặt!

Nhớ tới bi kịch hôm qua, Diêu Hàn không do dự nhảy lên người Thượng Bân liên tiếp đánh xuống như phong ba bão táp.

-Diêu quản gia…

Chuyện xảy ra quá đột ngột, Vương Đào, Tào Hùng đều kinh ngạc. không riêng bọn hắn, cả đám người Triệu Nhã, Vương Dĩnh cũng nhìn nhau bối rối.

Vừa rồi những người này đến tìm Trương lão sư gây sự khiến bọn hắn rất tức giận, định giải thích rõ ràng, vậy mà hiện tại lại quay ra đánh nhau.

Thật kỳ lạ!

Nhất là Triệu Nhã. Nàng biết rõ tính tình Diêu quản gia, bình tĩnh lý trí, làm việc có hệ thống. Nếu không, phụ thân nàng cũng không để hắn làm quản gia rồi.

Nhưng…Chuyện gì đang xảy ra? Tại sao chưa nói xong đã động thủ rồi?

Có lẽ, người rõ ràng chuyện đang xảy ra nhất chính là Trương Huyền. Vừa rồi hắn cố ý nhắc đến chuyện hôm qua đắc tội với Thượng Bân, lại cố ý nói ra tên của Thẩm Bích Như để Diêu quản gia biết… Kết quả giống như dự đoán, đánh nhau rồi!

Cũng không phải Diêu quản gia lỗ mãng. Dù ai vô cớ bị đánh oan cũng sẽ oán giận trong lòng. Hơn nữa, hắn có thân phận tôn kính, đại biểu mặt mũi thành Bạch Ngọc nên chưa từng bị uất ức như vậy. Đồng thời, hai ngày nay, hắn bị Trương Huyền làm tức phát điên, bị tiểu thư ngăn cản

nhiều lần không có chỗ phát tiết, một bụng tức giận. Lúc này, bỗng thấy kẻ thù, sao hắn có thể nhịn?

-Diêu quản gia! Ngươi bị điên sao? – Cảm thấy những nắm đấm rơi xuống như mưa, Thượng Bân chỉ thấy trước mắt đen kịt, máu tươi không ngừng phun ra.

Chuyện gì xảy ra? Hắn mới gặp Diêu quản gia lần đầu, cũng chưa từng đắc tội đối phương. Vì sao lại ác như vậy a?

Hắn nghĩ mãi không biết mình đã đắc tội đối phương lúc nào.

-Ta bị điên? Ngươi đừng vờ vịt. Chính ngươi không biết sao?

Huỵch…huỵch…huỵch…

Diêu quản gia không hề ngừng nghỉ nện từng quyền xuống.

Thượng Bân là cấp lão sư, thực lực đạt tầng năm Đỉnh Lực cảnh nhưng so với Diêu Hàn tầng sáu Ích Huyệt cảnh vẫn không bằng. Bình thường, lúc chiến đấu đã không phải đối thủ rồi, hiện tại đánh bất ngờ, một quyền liền ngã.

-Diêu quản gia, bớt giận, bớt giận. Chuyện gì từ từ nói… - Tào Hùng, Vương Đào lúc này mới phản ứng, vội tách hai người ra.

Lúc này, gương mặt anh tuấn của Thượng Bân đã sưng như đầu heo.

-Chết tiệt! – Thượng Bân tức điên rồi!

Ban đầu hắn tới đây để giáo huấn Trương Huyền, không nghĩ đến Diêu quản gia của thành Bạch Ngọc này đột nhiên phát điên đánh hắn.

Giờ khắc này, tất cả cơn thịnh nộ của hắn đều dồn vào Diêu quản gia!

-Các ngươi có ân oán cá nhân gì thì ra ngoài giải quyết. Nơi này không phải địa phương để đánh nhau. Nếu các ngươi không đi, ta sẽ thông báo cho hiệu trưởng, để bọn hắn tới… - Trương Huyền mở miệng.

-Được lắm! Các ngươi cứ chờ đấy! – Nghe thấy Trương Huyền muốn báo cho hiệu trưởng, Thượng Bân xoay người rời đi.

Nếu tình trạng này của hắn bị truyền đi, hắn làm sao gặp người khác? Tuyệt đối không được để các lão sư khác nhìn thấy!

-Thượng thiếu! Thượng thiếu!

Vốn cho rằng đây là chuyện rất đơn giản, chỉ cần Thượng thiếu ra tay, Trương Huyền nhất định sẽ trả học sinh cho hắn. Nào ngờ lại xuất hiện tình huống này. Tào Hùng vội vàng đuổi theo.

Chẳng bao lâu sau, hai người biến mất khỏi tầm mắt.

-Diêu thúc thúc, ngươi muốn làm gì? – Hai người vừa đi, Triệu Nhã đến trước mặt Diêu thúc, khuôn mặt tức giận đỏ bừng.

Trước đó Diêu thúc vẫn còn bình thường, vì sao hiện tại lại quá phận như vậy!

-Tiểu thư, ta… - Diêu Hàn không biết trả lời thế nào.

Hắn không thể nói vì hôm qua định thiến Trương Huyền để giáo huấn lại bị Thượng Bân đánh. Vừa rồi xác nhận được thân phận đối phương nên báo thù rửa hận!

-Thôi! Ta đang dạy học, mời các vị đi ra ngoài! – Trương Huyền xua tay.

…

-Chết tiệt! Chết tiệt! – Ra khỏi lớp học của Trương Huyền, Thượng Bân tức phát khóc: - Ta nhất định phải giáo huấn tên Diêu Hàn này. Còn Trương Huyền lại dám xem thường ta, cũng phải giáo huấn hắn!

Đường đường là cháu nội của trưởng lão, con đường của hắn luôn xuôi chèo mát mái, đâu chịu nổi sự uất ức này!

Tệ hơn là, lần ủy khuất này hắn không hiểu nổi!

Trước đó còn nói chuyện vui vẻ, nháy mắt sau lại xông lên đánh lén hắn. Lý nào lại vậy!

-Nhất định Trương Huyền và Diêu Hàn này là đồng bọn, nếu không sao có thể ra tay với Thượng thiếu? Ta thấy nhất định là do bị sai khiến! – Tào Hùng quát.

-Không sai! Nhất định là vậy! – Thượng Bân cũng nghĩ đến chuyện đó.

Bản thân chưa bao giờ xúc phạm Diêu Hàn,vậy mà đối phương lại động thủ với hắn. Chắc chắn là vì mình định giáo huấn Trương Huyền!

-Ngươi chắc chắn Lưu Dương không tự nguyện bái Trương Huyền làm thầy chứ? – Một lát sau, Thượng Bân tỉnh táo lại, quay đầu hỏi.

-Ta chắc chắn, tuyệt đối không phải tự nguyện! – Nhớ tới biểu hiện không cam tâm trước khi đi của Lưu Dương, Tào Hùng vô cùng tự tin gật đầu.

-Tốt! Nếu đã chắc chắn như vậy thì ngươi hãy xin “Học tâm khảo vấn” đi! – Thượng Bân nói.

-Học tâm khảo vấn? Cái này… - Tào Hùng biến sắc.

Học tâm khảo vấn là một phương pháp đặc biệt để phân bổ lại học viên giữa các lão sư đang cạnh tranh. Học sinh đó sẽ tiếp nhận sự kiểm tra của “Học tâm tháp”, đem suy nghĩ của mình phản ánh ra một cách chân thực nhất.

Nếu chứng minh được học sinh đó không muốn chịu sự giám hộ của lão sư, lão sư đó sẽ bị trừng phạt. Mặt khác, nếu chứng minh được rằng người nộp đơn vu cáo, sẽ bị phạt tương ứng.

Đây là biện pháp cuối cùng áp dụng khi hai lão sư cùng tranh đoạt một học viên. Mặc dù biết phương pháp này nhưng Tào Hùng nghĩ chưa cần đến mức như vậy.

-Sao? Ngươi lừa ta? Chẳng lẽ gia hỏa này vốn là tự nguyện? – Thấy hắn do dự, tâm tình Thượng Bân vốn không tốt bèn sầm mặt lại.

-Không! Hắn thực sự không tình nguyện. Ta…ta sẽ đi ngay bây giờ, để Trương Huyền bị trừng phạt! – tào Hùng gật đầu.

-Ừm, ngươi nhanh lên! – Thượng Bân hài lòng gật đầu.

Đến lúc đó, ngươi hãy đem hình phạt tăng lên mức lớn nhất, để Trương Huyền phải chịu đau khổ. Tốt nhất là để hắn bị sa thải luôn!

Mức độ trừng phạt phụ thuộc vào ứng viên, thêm càng lớn, bên thất bại sẽ bị phạt càng nặng.

-Được! – Mắt Tào Hùng sáng lên đầy hưng phấn, hiện lên cảnh tượng cảnh Trương Huyền bị khai trừ.

Người nhà họ Vương nổi điên

dtv-ebook.com

Dịch: Sơn Tùng

Biên: Mựp

-Tốt rồi, bài học hôm nay dừng ở đây. Khi về, mọi người hãy suy ngẫm kĩ về những gì đã học hôm nay, nếu có gì không hiểu thì hỏi ta!

Trương Huyền khoát khoát tay.

- Vâng! - Năm vị học sinh đáp rồi lui ra ngoài.

Mặc dù thời gian lên lớp không dài, còn có người tới quấy rối, nhưng đối với bọn hắn mà nói, những kiến thức thu hoạch hôm nay đều là báu vật, chỉ cần tiếp tục nghiên cứ sâu, chắc chắn tu vi sẽ tiến nhanh!

Năm người đều hưng phấn, ngay khi mới vừa ra khỏi phòng, Vương Đào kéo muội muội Vương Dĩnh lại.

- Đi, cùng ta trở về gia tộc!

- Về gia tộc? Ca ca, tại sao phải trở về? - Vương Dĩnh giật mình.

- Hừ, ngươi dám không nghe lời của ca ca mà bái giáo sư kém nhất học viện làm thầy. Ta đã đem chuyện này nói với cha, bây giờ người muốn nói chuyện với ngươi một chút! - Vương Đào khẽ nói.

Lần thứ nhất tiến vào lớp học thì bị ném ra. Lần thứ hai đi vào cũng không giải quyết được việc gì. Nhìn thấy dáng vẻ của muội muội, hắn biết chắc không khuyên nổi nên đã để Lưu lão trở về thông báo cho gia tộc.

Dự định là để cha khuyên can.

Tính cách của muội muội đơn thuần, nhưng cực kì nghe lời phụ thân.

- Cha... - Vương Dĩnh bị dọa đến biến sắc.

Cha của hai người bọn họ chính là gia chủ hiện tại của Vương gia - Vương Hoằng!

Cha của bọn hắn luôn luôn ăn nói giữ ý, tính tình cứng nhắc, dù bọn họ là con ruột nhưng khi nhìn thấy cũng sẽ sợ hãi.

- Trương Huyền lão sư không giống như các ngươi nói, hắn giảng bài rất tốt!

Vương Dĩnh muốn phản bác.

- Hừ, ngươi hãy nói những lời này cho cha nghe xem cha có tin hay không! - Vương Đào khoát tay chặn lại, không nói thêm gì nữa, rồi đưa muội muội ra ngoài học viện.

Hồng Thiên học viện và Vương gia đều ở tại Thiên Huyền thành, khoảng cách cũng không quá xa nên sau một chút thời gian, hai huynh muội đã trở về gia tộc, Vương Đào đưa Vương Dĩnh đi vào thư phòng của phụ thân.

- Vào đi!

Giọng của Vương Hoằng tộc trưởng lạnh lùng vang lên.

- Vâng! - Vương Dĩnh bị dọa đến mức thân thể run rẩy, cắn răng một cái, đi theo sát sau lưng ca ca vào.

Trong thư phòng, Vương Hoằng tộc trưởng đang ngồi ở chính giữa, ngồi ở hai bên là trưởng lão có quyền thế trong tộc, ngoài ra còn có một thiếu niên đứng ở một bên.

Vương Dĩnh cũng biết người này, là cháu của nhị trưởng lão, Vương Nham.

Nàng và tên Vương Nham này cùng đi Hồng Thiên học viện. Vương Nham bái Lục Tầm – lão sư nổi tiếng nhất làm thầy. Còn bản thân Vương Dĩnh lại bái – Trương Huyền – lão sư tai tiếng nhất của học viện.

- Cha! Không khí trong thư phòng hơi nặng nề, Vương Dĩnh không dám thở mạnh.

- Quỳ xuống!

Vương Hoằng tộc trưởng sầm mặt lại.

Đối với việc tu luyện của võ giả, ân sư vỡ lòng rất trọng yếu. Trước khi tiến vào học viện, hắn đã năm lần bảy lượt dặn dò phải bái Lục Tầm làm thầy, thế mà nha đầu này lại …

Ngươi bái ai cũng được nhưng tại sao phải bái lão sư tệ nhất học viện?

Khi mới nghe được tin tức này, hắn suýt nữa tức chết.

Phù phù!

Vương Dĩnh khẽ run rẩy, quỳ xuống.

- Ngươi có biết sai không? - Vương Hoằng hừ lạnh.

- Con…

- Hừ, bái sư lung tung, lúc đầu ta cũng không muốn nói gì, nhưng ngươi không biết trình độ của vị Trương Huyền lão sư này không? Khảo hạch lão sư đứng đội sổ, lại còn dạy người ta tẩu hỏa nhập ma. Loại người này có tư cách gì làm lão sư của ngươi? - Vương Hoằng tộc trưởng sắc mặt trầm như nước: - Nếu không biết tình huống mà chọn nhầm người thì không sao, nhưng tại sao ngươi không nghe lời? Ta nghe nói ca ca của

ngươi bảo ngươi bỏ học nhưng ngươi không đồng ý? Rốt cuộc ngươi muốn làm gì?

Thanh âm của Vương Hoằng tộc trưởng càng ngày càng vang, tràn ngập toàn bộ thư phòng.

- Con... – Nghe cha quát lớn, khuôn mặt của Vương Dĩnh hơi tái, một lát sau nàng khẽ cắn răng: - Cha, thật ra Trương Huyền lão sư không có giống như mọi người nói, hắn là một lão sư tài hoa trác tuyệt, chẳng qua là hắn không muốn nổi danh mà thôi. Ta muốn học lớp của người, nhất quyết không bỏ học!

Chỉ học một buổi mà thu được rất nhiều lợi ích. Vương Dĩnh hiểu được rằng có thể trở thành học sinh của Trương Huyền là kỳ ngộ của nàng. Nếu bỏ lỡ lần này thì chắc chắn cả đời nàng sẽ hối hận.

- Lão sư có tài? Ha ha, có tài mà khảo hạch lão sư bị không điểm?

- Vương Dĩnh, ngươi phải nghe tộc trưởng khuyên, không nên bị Trương Huyền đầu độc!

- Ngươi nên học hỏi Vương Nham, mặc dù hôm nay mới chỉ học vài buổi, lực lượng đã tăng mạnh bốn mươi phần trăm. Lão sư Lục Tầm chắc chắn là đứng đầu học viện!

...

Nghe được lời nàng nói, mấy vị trưởng lão khác lắc đầu.

Danh tiếng của Trương Huyền thì toàn bộ Thiên Huyền thành không ai không biết. Thế mà ngươi còn nói hắn là lão sư có tài hoa... Nói đùa gì thế!

- Ngươi... - Vương Hoằng tộc trưởng thấy con gái nói như vậy thì hết sức tức giận: - Ta không quan tâm ngươi nói cái gì, hôm nay ngươi nhất định phải hủy khóa học của hắn! Nếu không, ngươi đừng vào cái nhà này nữa!

- Con không phục! – Dù Vương Dĩnh yếu đuối nhưng trong nội tâm rất ương ngạnh, trực tiếp đứng dậy: - Mọi người chưa từng nghe qua Trương Huyền lão sư giảng bài, dựa vào cái gì mà nói hắn giảng bài không tốt? Dựa vào cái gì muốn ta bỏ học?

- Chúng ta mặc dù chưa từng nghe hắn giảng bài, danh tiếng của hắn tồi tệ như thế, rồi chẳng lẽ lúc khảo hạch giáo viện cũng có thể làm bộ? - Một trưởng lão nói.

- Vương Dĩnh tiểu thư, ngươi cũng đừng bướng, hắn giảng bài tốt hay dở thì các học viên đều có thể phán xét, chẳng lẽ chỉ một mình ngươi thông minh? - Lại một vị trưởng lão khác nói.

- Con không cần biết lão sư khảo hạch là thật hay giả, nhưng con biết, hắn chữa khỏi hai chân của con, chỉ điểm tu vi cho con, giúp con gia tăng ít nhất một trăm phần trăm lực lượng! - Vương Dĩnh nói.

- Chữa khỏi hai chân của ngươi? Nói đùa cái gì thế?

- Nguyên Ngữ đại sư đã nói chân của ngươi không thể chữa khỏi. Thế mà ngươi nói rằng một tên lão sư hạng bét lại chữa khỏi?

- Vương Dĩnh tiểu thư, coi như ngươi định nói láo, cũng phải bịa cho hợp lý một chút...

Tổn thương ở chân của Vương Dĩnh thì mọi người trong gia tộc đều biết. Giờ phút này nghe nói như thế, các trưởng lão hừ lạnh.

- Các ngươi không tin, vậy các ngươi tự nhìn!

Thấy các vị trưởng lão không tin, Vương Dĩnh cũng không nói nhảm, đi đến trước chỗ trụ đá đo lực, nhấc chân đá tới.

Bành!

Cột đá lắc lư, một hàng số hiện ra.

205!

- Cái gì?

Thấy cảnh này, con ngươi của Vương Hoằng tộc trưởng co vào.

Mấy vị trưởng lão vừa bất mãn cũng ngây người tại chỗ, bờ môi run rẩy.

Hai chân của Vương Dĩnh thụ thương, những trưởng lão này đều đã từng chuyên môn nghiên cứu, kết luận rằng không cách nào trị liệu, cũng không thể phát lực, có thể bước đi bình thường đã rất không tệ!

Một cước có thể đá ra 205 kg?

Cái này. . . Cái này sao có thể?

Vừa đã xong, Vương Dĩnh cũng không có ngừng nghỉ, mà là quay người lại, tung một quyền đánh vào cột đá.

Ông!

Cột đá biểu hiện con số.

120!

Lực quyền 120 kg!

"Ngươi... Ngươi mới chỉ là Tụ Khí cảnh sơ kỳ. Hôm qua mới có thể đánh ra 53 kg mà sao hôm nay có thể đánh ra... 120 kg? - Vương Hoằng tộc trưởng đứng phắt lên, thanh âm kích động đến run rẩy.

Võ giả tầng một Tụ Khí cảnh, hội tụ chân khí trong cơ thể để cảm ngộ linh khí, sau đó nội thị cơ thể, tinh thần chuẩn xác khống chế linh khí di chuyển trong cơ thể.

Lực lượng của sơ kỳ là 50 kg, trung kỳ là 70 kg, hậu kỳ là 90 kg, đỉnh phong là 110 kg.

Đây là lực lượng mà người tu luyện bình thường có thể đánh ra, thông thường lực lượng có thể xê xích một chút nhưng không đáng kể.

Lão sư bình thường có thể giúp học viên gia tăng hai mươi phần trăm lực lượng đã coi như rất tốt. Cho dù danh sư cấp bậc Lục Tầm, cũng chỉ có thể giúp cho người ta tiến bộ bốn mươi phần trăm!

Tu vi của nàng vẫn chưa đột phá, vẫn là Tụ Tức cảnh sơ kỳ, thế mà có thể đánh ra 120 kg, trực tiếp bạo tăng một trăm phần trăm còn mạnh hơn là Tụ Khí cảnh đỉnh phong, cái này cũng quá mức khủng khiếp!

- Con cũng nhờ được Trương Huyền lão sư chỉ điểm mới tiến bộ! - Đánh xong, Vương Dĩnh ngừng lại, khí định thần nhàn.

- Hắn chỉ điểm một chút mà có thể giúp ngươi tiến bộ lớn như vậy? Hơn nữa... hắn còn chữa khỏi chân cho ngươi ?

Vương Hoằng tộc trưởng khó mà tin được, đi mấy bước đến trước mặt con gái, chỉ nhìn thoáng qua, liền lập tức biết chân của con gái đã thực sự đã lành lặn!

Lão sư kém nhất học viện, chẳng những chữa khỏi được thương tổn mà Nguyên Ngữ đại sư cũng không chữa nổi. Rồi chỉ cần chỉ điểm một lần mà có thể giúp nàng tăng ngần đấy lực lượng?

- Ngươi có thể nói cho chúng ta nghe những nội dung hôm nay ngươi học được không?

Giật mình một lát, Vương Hoằng tộc trưởng nhịn không được nói.

- Được, công pháp mà Trương lão sư nói hôm nay, nhưng mà nghe quá thâm ảo, con chỉ nhớ được chưa đến một phần mười, để con nói lại cho mọi người nghe…

Vương Dĩnh do dự một chút liền nói ra những gì mình nhớ.

- Ngưng tụ hơi thở để dưỡng khí... Tụ Khí cảnh mà cũng có thể huyền diệu như vậy?

- Cái này. . . quá tốt rồi, nếu như ban đầu ta có thể nghe loại bài giảng như thế này thì chắc chắn hiện tại sẽ không bị kẹt ở cảnh giới hiện tại lâu như thế!

- Quả thực là lý luận của đại sư, giúp cho ta hiểu ra...

...

Vương Dĩnh chỉ thuật lại vài câu, thì thấy tất cả trưởng lão trong phòng đều thộn ra, say sưa lắng nghe.

Có thể trở thành tộc trưởng hoặc trưởng lão của gia tộc thì tu vi cũng không thấp, ít nhất cũng phải đạt đến võ giả tầng sáu Ích Huyệt cảnh.

Tu luyện nhiều năm, đối với tu luyện lĩnh ngộ càng sâu, hiểu biết cũng nhiều hơn!

Vương Dĩnh dù thuật lại không được rõ ràng lắm nhưng lọt vào tai của bọn hắn tựa như tiên âm. Bao nhiêu câu đố nan giải bấy lâu bống nhiên thông suốt.

- Cái này. . . Đây quả thực là lý luận cấp bậc đại sư... Không đúng, đại sư cũng không thể giải thích được đạo lý huyền diệu như vậy! – Hai mắt của Vương Hoằng tộc trưởng tỏa ánh sáng, hô hấp dồn dập.

- Cha ơi, cha?

Nhìn bộ dáng của cha như sắp nổi điên, Vương Dĩnh nhịn không được hô lên:

- A? Dĩnh Nhi, khóa học của Trương lão sư con ngàn lần không thể lui! Phải học tập thật tốt... Từ trong trạng thái huyền diệu tỉnh táo lại, - Vương Hoằng tộc trưởng trịnh trọng nhìn qua.

- Thế nhưng người vừa nói… - Không nghĩ tới phụ thân vốn luôn bảo thủ lại biến hóa nhanh như vậy. Vương Dĩnh có chút không thích ứng được.

- Cha mới vừa rồi còn không biết Trương lão sư lợi hại như thế! A, đúng rồi...

Nói đến đây trong mắt của Vương Hoằng tộc trưởng ánh lên sự hưng phấn và chờ đợi:

-Dĩnh Nhi, ngươi hỏi Trương lão sư một chút... có còn thu học sinh không? Để Vương Nham và Đào nhi cũng theo học tập... Nếu không, ta làm học sinh của hắn cũng được...

- Tộc trưởng, ngươi thân là tộc trưởngVương gia, làm sao có thể làm học sinh của lão sư cấp thấp? Nếu truyền đi, Vương gia chúng ta còn mặt mũi nào ngẩng mặt ở Thiên Huyền thành?

Lời của Vương Hoằng tộc trưởng còn chưa nói hết thì đã bị một vị trưởng lão cắt ngang với giọng đầy chính nghĩa, quát xong, vị trưởng lão này xoay đầu lại, vẻ mặt tươi cười:

-Ta chỉ là một trưởng lão phổ thông, không đại diện cho mặt mũi của Vương gia. Còn nếu không ổn ta sẽ từ chức trưởng lão cũng được, ngươi hãy hỏi giùm ta xem ta có thể trở thành học sinh của Trương lão sư không?

-... - Vương Đào, Vương Dĩnh, Vương Nham.

-... - Vương Hoằng tộc trưởng.

Mặc lão phẫn nộ

dtv-ebook.com

Dịch: Gaem

Biên Mựp

Chuyện xảy ra ở Vương gia, Trương Huyền cũng hoàn toàn không có biết. Sau khi rời khỏi lớp học về nhà, hắn lại đi đến Tàng Thư Các lần nữa.

Mặc dù tu vi đã tiến bộ không ít, nhưng đối với võ kỹ, hắn vẫn không hiểu nhiều, nhất định phải dành thời gian nghiên cứu học tập! Còn công pháp tầng thứ nhất, thứ hai, hắn cũng phải học một chút, không phải để giảng cho học sinh, nhưng cái gì hắn cũng không biết, nhất định sẽ lộ tẩy!

Tối hôm qua, tu vi của Trương Huyền liên tiếp đột phá, thực lực tăng lên không ít, nhưng đối với các loại hình võ kỹ hắn lại không hiểu rõ lắm, hơn nữa, đối với công pháp tầng thứ nhất và tầng thứ hai cũng biết không nhiều, giống như hôm nay lúc giảng bài cho Triệu Nhã, cũng không biết phải truyền thụ cho nàng loại công pháp gì mới có thể giải quyết Thuần Âm chi thể trong người nàng.

Đúng lúc nhân dịp này có thể nghiên cứu kỹ lưỡng một chút, chuẩn bị cho tiết học sau.

Còn nữa, những học sinh khác hỏi gì cũng không biết, sớm muộn gì hắn cũng sẽ bị lộ tẩy.

- Mặc lão!

Trương Huyền lần nữa đi vào Tàng Thư Các, Mặc lão vẫn canh giữ ở bên ngoài như cũ.

- Ngươi tới làm gì ?

Hôm qua tiểu tử này tham mộ hư vinh, đi vào liền lật sách loạn hết cả lên, khiến Mặc lão chán ghét, nhìn thấy Trương Huyền hôm nay lại tới, nhịn không được nhướng mày.

- Ta muốn coi thư tịch của các loại võ kỹ! - Trương Huyền khom người.

- Võ kỹ ? Tu vi chính là tu luyện về lâu về dài, không tu luyện cho tốt, hết lần này tới lần khác học người khác tham mộ hư vinh, hưởng lạc, xốc nổi, không làm việc chính đáng! Hôm nay ngươi đừng mong vào được Tàng Thư Các! - Mặc lão khoát tay áo.

Mặc lão thấy tên Trương Huyền này đến mục đích chủ yếu không phải là đọc sách, mà là lật lung tung mà thôi, chỉ nhớ các danh mục đặc thù mà ở đó làm bộ như bác học lắm vậy.

Trong cách học của cả giáo sư lẫn học sinh, tối kỵ nhất là học kiểu chuồn chuồn lướt nước, kiến thức của ngươi đều chỉ là nửa vời, truyền thụ học sinh, không phải rất dễ dẫn tới tẩu hỏa nhập ma sao?

Tên Trương Huyền này hôm qua tới hai lần, mỗi một lần đều tùy ý mở các thư tịch khác nhau, bằng tốc độ đọc của hắn, đừng nói là nhớ kỹ, chỉ sợ tên sách còn chưa nhìn thấy rõ, làm như vậy, không phải tham lam hư vinh thì là gì ?

Tàng Thư Các là chỗ chứa tài liệu tra cứu, chỗ học tập của các lão sư và học viên. Sao có thể để loại người này đi vào!

- Ta tham mộ hư vinh, hưởng lạc phù hoa ? - Trương Huyền nháy con mắt, không hiểu Mặc lão đang nói gì.

Tại sao lại nói hắn như vậy ?

Trương Huyền nhịn không được nói:

-Mặc lão, ta thực sự là đến học tập, tuyệt đối không có ý định quấy rối. . .

Cộc cộc cộc!

Đang muốn giải thích rõ ràng, còn chưa kịp nói hết lời, liền nghe được sau lưng có tiếng bước chân liên tiếp vang lên, ngay sau đó là một giọng nói điềm đạm cất lời.

- Mặc lão, ta đi vào chọn vài cuốn sách!

Quay đầu nhìn lại, người bước vào chính là lão sư nữ thần hắn đụng phải hôm qua, Trầm Bích Như!

Thời khắc này Trầm Bích Như đang mặc quần áo màu tím nhạt, dáng người lung linh tinh tế tuyệt mỹ phối hợp với khuôn mặt không tì vết, thanh lệ thoát tục, làm cho hai mắt người nhìn tỏa sáng.

- Há, thì ra là Trầm lão sư, đi vào đi! - Thấy người đến là nàng, Mặc lão không có nửa lời ngăn cản.

Trầm Bích Như không chỉ có dung mạo xinh đẹp, mà nàng còn là thiên tài nổi danh trong học viện, mới 20 tuổi, đã đạt tới võ giả đỉnh phong tầng thứ năm, khoảng cách đến Ích Huyệt cảnh, cũng chỉ còn thiếu một bước.

- Đa tạ Mặc lão! - Trầm Bích Như ưu nhã gật đầu, lúc này mới nhìn thấy người đang đứng ở một bên là Trương Huyền, trong lòng nhịn không được có chút kinh ngạc.

Trước kia,mặc dù Trương Huyền chưa bao giờ nói thích nàng, nhưng vừa nhìn thấy nàng sẽ đỏ mặt, nói không ra lời, nhăn nhó giống như mấy cô nương, người ngốc đến mấy cũng có thể nhìn ra cảm tình của hắn.

Vốn cho rằng hiện tại hắn cũng sẽ như vậy, không ngờ hắn chỉ nhìn nàng một cái, liền quay đầu đi, trong ánh mắt lại không có chút quyến luyến

nào, mà là sự thanh tịnh có thể nhìn thấy đáy, giống như một gầu nước suối sạch sẽ, giống như vẻ đẹp của nàng hoàn toàn không có chút tác động nào đến hắn nữa.

Hơn nữa quan trọng nhất là vì trước kia thực lực của Trương Huyền không cao, thành tích khảo hạch giáo viên lại không tốt, nhìn thấy các lão sư khác, đều sẽ có một loại cảm giác tự ti đặc thù, cảm giác bản thân luôn thua kém người khác một bậc, nhưng bây giờ, hắn đứng tại chỗ, khí vũ hiên ngang, phong độ ngời ngời, khí chất đơn thuần, không giống với Trương Huyền của trước đây chút nào.

Lúc nhìn thấy hắn hôm qua cũng vậy, dám phản bác chính diện với Thượng Bân lão sư, trong lòng Trầm Bích Như liền có chút nghi ngờ, từ khi nào mà một thiếu niên hay nhăn nhó, tự ti, lại biến thành bộ dạng như bây giờ ?

- Mặc lão, ta cũng là vào xem sách, nàng ấy có thể vào, sao ta lại không thể ? - Trương Huyền không biết ý nghĩ của đối phương, bất đắc dĩ khoát tay.

Cùng là lão sư, vào xem sách cũng bị kỳ thị là sao, thật là vô lý!

- Trầm lão sư là đi vào để học tập, ngươi đi vào làm gì, trong lòng mình tự hiểu rõ! Còn muốn ta nói ra sao? - Mặc lão hừ lạnh.

- Bên trong đều là thư tịch, ta còn có thể vào làm gì ? - Trương Huyền lắc đầu cười khổ:

-Đương nhiên là vào để học tập một chút kiến thức!

- Học tập tri thức ? Hừ! - Khuôn mặt của Mặc lão không vui.

Không ngừng lật sách, nhìn cũng không nhìn, như vậy gọi là học tập ? Nơi này mỗi một bản công pháp, đều vô cùng quý giá, người khác không chỉ muốn đọc, mà còn muốn ghi chép lại, hắn chỉ mở ra lật một cái là xong, học là học kiểu gì ?

- Mặc lão!

Ngay khi hắn còn muốn tiếp tục giải thích, Trầm Bích Như liền mỉm cười, xinh đẹp như hoa nở:

- Có thể là Trương lão sư thực sự muốn vào học tập, ta thấy nếu không để hắn vào, cứ ngăn cản như vậy, để các lão sư khác nhìn lấy, sẽ có ảnh hưởng không tốt đâu!

- Ừ! Ta nể mặt của Trầm lão sư mới để ngươi đi vào, bất quá, ta nói cho ngươi biết, muốn xem sách thì phải nghiêm túc, nếu như ta phát hiện ngươi đi dạo, giả vờ giả vịt trong đó, chờ coi ta sẽ giáo huấn ngươi như thế nào!

Mặc lão khoát khoát tay.

- Đa tạ! - Trương Huyền gật gật đầu, ôm quyền cảm ơn Trầm Bích Như xong liền nhấc chân đi vào Tàng Thư Các.

- Ừm ?

Vốn cho là mình giúp tên này xong, hắn nhất định sẽ thừa cơ trò chuyện vài câu, kết quả, hắn lại xoay người rời đi, Trầm Bích Như có chút kinh ngạc.

Bất quá, lúc này Trầm Bích Như cũng không nói thêm lời nào, theo sát Trương Huyền đi vào Tàng Thư Các.

Nàng giúp Trương Huyền, chỉ là thuận miệng mà làm, cũng không có nguyên nhân gì đặc biệt, cũng không nghĩ đến chuyện khác, nếu đối phương không nói chuyện với nàng, cho nàng không gian vui vẻ thanh tịnh thì càng tốt.

- Lần này tới Tàng Thư Các lại phiền toái như vậy, lần sau chắc là không có cách nào vào được!

Đứng ở trước kệ sách, Trương Huyền cũng không sốt ruột đọc sách, mà là vò đầu.

Hắn không biết Mặc lão vì sao lại cản hắn, nhưng chắc chắn là có liên quan đến thân phận trước kia của hắn rồi!

Cái thân phận này đi tới đâu là xấu hổ tới đó, không riêng gì việc tuyển nhận học sinh, giữa đồng nghiệp cũng có chút kỳ thị, lần này có thể đi vào, là nhờ Trầm Bích Như nói giúp hắn, lần tiếp theo có còn được vào hay không?

- Cái Tàng Thư Các này cũng không phải lớn, nếu như làm nhanh, có lẽ một ngày là xem hết tất cả sách rồi! Đã vậy, lần sau cũng sẽ không cần phải quay lại nữa!

Đột nhiên, mắt Trương Huyền sáng lên.

Nếu Mặc lão đã cản hắn, cùng lắm thì lần sau hắn không cần phải đến nữa.

Thư viện lớn như vậy, tàng thư chỉ có mấy chục vạn sách, nếu là người khác, chắc có đọc đến chết tại đây, cũng không xem được mấy quyển, hắn thì không phải như vậy! Cho dù là loại thư tịch gì, chỉ cần lật một cái, thiên đạo thư viện sẽ tự động hình thành một bản giống như đúc cũng đánh dấu những thiếu sót trong não hải của hắn!

Nếu động tác nhanh một chút thì, cứ lật qua hết tất cả các thư tịch ở đâyđể khắc sâu vào não hảicủa hắn trong vòng một ngày, cũng không phải là chuyện không thể!

Một khi thành công, sẽ không cần phải quay lại nơi này tìm sách phiền toái như vậy.

- Bắt đầu!

Nghĩ là làm, Trương Huyền cũng không nói gì thêm, liền đi thẳng tới giá sách hàng thứ nhất trước mặt.

Trương Huyền cũng không để ý loại sách mình cầm lên viết về cái gì, chỉ tiện tay rút ra mấy quyển, lật một chút.

Hô hô hô!

Giống như dự đoán, Thiên Đạo thư viện trong nháy mắt khẽ động, trên giá sách liền xuất hiện một bản thư tịch giống y như loại mình đang cầm trên tay.

- Ừ, cứ như vậy đi!

Phát hiện lấy cùng một lúc mấy quyển cũng có thể thành công, hắn liền hướng về phía trước, qua mỗi một chỗ, đều rút ra mấy bản, đồng thời khắc sâu vào não hải.

Rầm rầm! Rầm rầm!

Tàng Thư Các rất nhanh vang lên tiếng bước chân và tiếng lật sách liên tục.

- Tên nhóc này, còn nói không phải. . . Giả vờ giả vịt, tham mộ hư vinh hả?

Mặc lão ở trước cửa thư viện, mặc dù để Trương Huyền đi vào, nhưng đôi khi vẫn chú ý đến hắn, trước đó tên nhóc này một lần chỉ lấy một bản lật qua bỏ vào, cho dù là không nghiêm túc đi chăng nữa, chí ít còn có chút bộ dáng học hỏi, bây giờ thì hay rồi, một lần cầm mấy chục bản, loay hoay lật tán loạng, thậm chí ngay cả tên sách còn chưa nhìn thấy rõ, lại bỏ vào.

Làm cái gì vậy ?

Đọc sách hay là chọn cải trắng đây?

Hơn nữa, nhìn các loại thư tịch đối phương đọc một hồi, lão càng thấy mê muội.

« Giống gieo trồng Tử Đằng », « quan hệ nam nữ giản yếu », « Âm Dương hòa hợp pháp », « Điều chế Bích Thanh Đan », « Những điều cần lưu ý khi luyện công ». . .

Đủ thứ, loại nào dạng gì cũng có.

Công pháp, võ kỹ, dược liệu bồi dưỡng, luyện chế đan dược. . . Thậm chí còn có quan hệ nam nữ. . . Chỉ cần là thư tịch, tên nhóc này đều không bỏ qua!

Xích Hữu Sở Đoản Thốn Hữu Sở Trường*, sức người có hạn, không phải cái gì cũng cần phải học chi tiết, nhưng mà đọc sách cũng cần phải có lựa chọn, tên nhóc này cái gì cũng lật, còn dám nói mình không phải tới để quấy rối ?

*Người giỏi cũng có điểm yếu, người dở cũng có sở trường của riêng mình.

- Nhất định là quấy rối! Chờ hắn đi ra, ta không giáo huấn hắn một trận không được mà!

Mặc lão khuôn mặt khó coi, hừ lạnh một tiếng.

Ngươi bị bệnh à?

dtv-ebook.com

Dịch: My

Biên: Mựp

-Ưm! – Thẩm Bích Như đồng thời đang ở trong Tàng Thư Các cũng nghe thấy tiếng bước chân và lật sách liên tục. Ban đầu không để ý đến, nhưng thời gian trôi qua, nàng ngày càng cảm thấy không thích hợp.

Đọc sách cần chậm rãi và chất lượng, đâu có thể đọc nhanh như vậy? Cảm thấy nghi hoặc, nàng không nhịn được đi tới.

Ngay sau đó, nàng thấy Trương Huyền đang lật sách ở kệ đầu tiên. Nhìn hắn như vậy nào giống đang đọc sách mà là tìm kiếm thứ gì thì đúng hơn!

-Chẳng lẽ đây chính là nguyên nhân Mặc lão không cho hắn vào? - Nhìn một lúc vẫn thấy hắn không có ý định dừng lại, tim Thẩm Bích Như nhảy lên.

Nàng vừa rồi thấy thiếu niên này không còn như trước kia nên mới mở miệng nói giúp để hắn có cơ hội học tập chăm chỉ, thoát khỏi danh hiệu lúng túng hiện tại mà thôi.

Có nằm mơ nàng cũng không nghĩ gia hỏa này vào đây không phải để học tập mà là tìm đồ!

Mỗi ngày có không biết bao nhiêu lão sư tiến vào Tàng Thư Các, nơi đây không có đồ vật quý giá gì. Tìm tòi loạn như vậy chính là khinh nhờn Tàng Thư Các!

Đáng ghét!

-Có lẽ… hắn đã biết hôm nay ta sẽ đến Tàng Thư Các nên ở sẵn chỗ này chờ, sau đó cố tình tạo tiếng động để gây chú ý với ta… Hừ, điều này chỉ càng làm ta chán ghét!

Với vẻ đẹp của nàng, rất nhiều người đều muốn nịnh nọt, gây chú ý. Theo nàng, Trương Huyền thậm chí còn không nhìn qua cuốn sách mà chỉ cố tình tạo ra tiếng ồn để hấp dẫn ánh mắt của mình.

Thật ra nàng ghét nhất loại giải vờ giả vịt này!

Quan sát một lúc, nàng càng khẳng định phán đoán của mình.

Nếu là đọc sách, tại sao hắn lại đọc tất cả các thể loại như vậy? Hơn nữa, đọc nhanh như vậy, tên thư tịch còn không thấy rõ, nói gì đến nội dung!

-Hừ! – Mặc tối sầm, Thẩm Bích Như đi đến trước Trương Huyền:

-Trương lão sư, ngươi đang làm gì?

-Đọc sách! – Trương Huyền không nhận ra hành động của mình đã được dán mác “Giả vờ giả vịt”, ngẩng đầu lên thuận miệng nói.

-Đọc sách? Hừ! – Thẩm Bích Như cười lạnh, gương mặt lạnh lùng:

-Nếu ngươi nghĩ làm vậy là đẹp trai, có thể hấp dẫn sự chú ý của ta, thì hãy bỏ ngay suy nghĩ ngây thơ đó đi! Thẩm Bích Như ta sẽ không bị dắt mũi như vậy mà chỉ làm ta chán ghét hơn thôi!

-A! Biết rồi! – Trương Huyền tiếp tục lật sách.

Hắn định đem toàn bộ thư tịch trong Tàng Thư Các in vào Thiên Đạo thư viện, vì vậy thời gian khá khẩn trương, không rảnh cùng người nói chuyện phiếm.

Hơn nữa, hắn thấy đối phương chỉ là “tự sướng” mà thôi, chả liên quan đến hắn!

Dù nàng có xinh đẹp thật nhưng cũng không phải hắn chưa từng thấy gái xinh. Kiếp trước của hắn là kỷ nguyên thông tin, các loại ảnh mỹ nữ được lưu đầy trong ổ cứng, hơn nữa thổi, kéo, đàn, hát đều tinh thông… ngươi chỉ là một mỹ nhân lạnh lùng, không có hứng thú!

Ta không thừa hơi để hấp dẫn chú ý của ngươi được không!

-Nếu đã biết, phiền ngươi rời khỏi Tàng Thư Các, đừng ở đây làm chuyện vô ích! – Thấy hắn không ngẩng đầu lên, vẫn tiếp tục giả vờ giả vịt, Thẩm Bích Như làm tư thế mời hắn đi ra.

Lộc cộc…lộc cộc…

Thiếu niên bước chân rời đi.

-Như vậy còn được…! – Thấy hắn có vẻ thức thời,Thẩm Bích Như hài lòng gật đầu. Đang định tiếp tục đọc sách của mình, nàng lại nghe thấy âm thanh lật sách lần nữa vang lên.

Loạt xoạt…loạt xoạt…

-Ngươi… - Thẩm Bích Như suýt nữa tức điên.

-Ngươi thôi đi được không? Ta đã nói ngươi làm vậy càng làm ta chán ghét, ngươi còn không dừng lại là ý gì?

Nghĩ vậy, nàng ưỡn ngực đi đến trước mặt Trương Huyền, hai mắt tràn ngập sự chán ghét:

-Ngươi không nghe thấy những lời ta vừa nói sao? Ngươi càng như vậy sẽ chỉ càng khiến ta chán ghét mà thôi!

-Ngươi bị bệnh à? – Thấy đối phương đi theo mình, Trương Huyền không nhịn được nữa:

-Ngươi đọc sách của ngươi, ta đọc của ta. Nếu ngươi quá rảnh thì ra một góc ngồi xổm vẽ vòng tròn đi. Đừng làm phiền ta!

Cũng không phải hắn chưa thấy mỹ nữ bao giờ, ngươi ra vẻ gì chứ?

-Ngươi… - Không nghĩ thiếu niên sẽ nói như vậy, Thẩm Bích Như choáng váng, suýt chút nữa bị tức chết.

Nàng là ai? Đệ nhất mỹ nữ của Hồng Thiên học viện, thiên phú cực cao. Gần như tất cả học sinh và lão sư đều coi nàng như nữ thần. Ở trước mặt nàng đều hết sức lấy lòng, không dám nói chuyện lớn tiếng, sợ đắc tội!

Ngươi lại nói… Ta có bệnh? Còn bảo ta ngồi xổm một góc vẽ vòng tròn?

Ta là thục nữ đấy! Vẽ vòng tròn, vẽ cái đầu ngươi ấy!

Thẩm Bích Như cảm thấy ngực khó chịu, nói không nên lời.

Xoạt…xoạt…rầm…rầm…

Mặt đỏ bừng vì tức giận, nàng muốn quát đối phương dừng lại thì phát hiện thiếu niên vừa nói xong liền tiếp tục lật sách, không thèm để ý đến nàng.

-Được…được lắm! cứ tiếp tục ra vẻ đi! Để xem ta vạch trần ngươi thế nào! – Giậm chân một cái, Thẩm Bích Như cắn răng “ken két”.

Từ nhỏ đến giờ, đây là lần đầu tiên nàng bị một nam nhân nói như vậy!

Không phải bây giờ ngươi giả bộ đọc sách sao? Để ta xem ngươi giả vờ được bao lâu! Chờ ngươi không giả vờ giả vịt được nữa, ta sẽ vạch mặt ngươi, để ngươi mất mặt xấu hổ!

Nghĩ vậy, Thẩm Bích Như không đi tìm Trương Huyền nữa mà thở phì phò, đi đến tiện tay rút một quyển sách mình cần tìm, ngồi một bên chậm rãi sao chép.

Vốn dĩ hôm nay tâm trạng của nàng rất tốt, định bổ sung tri thức một chút. Nhưng nằm mơ đều không ngờ gặp phải một gia hỏa làm bực mình như vậy.

Nàng vừa sao chép vừa nhìn sang một bên. Chỉ thấy thiếu niên vẫn duy trì tốc độ lật sách, không hề bỏ sót một quyển sách nào trong Tàng Thư Các.

-Hừ! Để xem ngươi còn tiếp tục được bao lâu!

Bị Trương Huyền mắng, Thẩm Bích Như không còn giữ được sự bình tĩnh, dự định làm khó đối phương. Trong lúc chờ hắn không kiên trì được nữa, nàng chậm rãi ngồi sao chép.

Tuy nhiên, nàng thấy vô cùng bối rối chính là việc thiếu niên vẫn duy trì tốc độ lặp lại động tác từ giá sách đầu tiên. Hắn chuyển từ hàng này đến hàng khác, từ giữa trưa đến chiều tối không phút nào ngừng nghỉ.

Đợi sáu, bảy giờ mà gia hỏa này vẫn duy trì động tác như vậy, Thẩm Bích Như cảm thấy hơi kỳ quái.

Vừa rồi mình đã nói rõ với hắn là không thích,nếu hắn thực sự chỉ làm vậy để hấp dẫn bản thân, đáng lẽ sẽ lập tức dừng lại. Tại sao hắn có thể kiên trì lâu như vậy?

-Gia hỏa này bị nước vào đầu a? Luyện công bị tẩu hỏa nhập ma phát điên rồi? – Đột nhiên nàng nghĩ.

Nghe nói nếu bị tẩu hỏa nhập ma sẽ có những hành động khác thường. Tự nhiên đứng đây lật sách, có lẽ là một loại biểu hiện?

Đang thấy nghi ngờ hành vi không bình thường này, bỗng thấy Trương Huyền lật đến hàng cuối cùng rồi dừng lại.

-Thật nhiều tri thức! – Liên tục sáu, bảy giờ không ngừng nghỉ, hắn đã đem toàn bộ sách của Hồng Thiên học viện trong Tàng Thư Các in vào Thiên Đạo thư viện.

Nhờ thư viện tổng hợp các khuyết điểm, ưu điểm giúp hắn có hiểu biết nhất định đối với công pháp, võ kỹ, đan dược, luyện khí, trận pháp… của thế giới này.

-Triệu Nhã có thân thể Thuần Âm nên tu luyện quyển này. Nhưng mà bây giờ phải chuẩn bị trước một chút đã…

Sao chép toàn bộ Tàng Thư Các, hắn rốt cuộc biết các giải quyết thể chất của Triệu Nhã. Hắn nhịn không được nhẹ nhàng thở ra. Ngay cả lỗ thủng trong ba tầng đầu cũng đã rõ ràng, chỉ cần hắn có thời gian tu luyện lại liền hoàn mỹ.

Ọt…ọt…ọt…

Làm xong tất cả, bụng hắn reo lên nha sấm. Bận bịu liên tục lâu như vậy khiến hắn đã sớm đói bụng.

Lắc lắc đầu, hắn bước ra ngoài vài bước, liền thấy Thẩm Bích Như đang lạnh lùng nhìn sang.

Bản thân hắn lật sách sáu, bảy giờ mà nữ nhân này còn chưa rời đi?

Không thèm để ý đến cô nàng "tự cho là đúng" này, Trương Huyền nhấc chân đi ra ngoài Tàng Thư Các.

-Dừng lại! – Vừa đi đến cửa, hắn liền nghe thấy Mặc lão hét lên.

Chỉ thấy sắc mặt của Mặc lão sầm xuống, tựa như có vô số gió bão tụ tập lại, có thể bộc phát bất cứ lúc nào.

Hắn đã nhịn thiếu niên này lâu rồi! Hiện tại trong đầu hắn chỉ có một ý nghĩ, quấy rối, quấy rối, quấy rối!

-Mặc lão! – Trương Huyền nghi ngờ nhìn qua.

-Hừ! Trương Huyền lão sư! – Sắc mặt Mặc lão trầm thấp, gằn từng chữ:

-Ngươi tới Tàng Thư Các không phải để học tập mà là cố ý gây rối. Từ nay trở đi, Tàng Thư Các không hoan nghênh ngươi! Nếu còn dám tới đây, ta sẽ đánh gãy chân.

-Quấy rối? Mặc lão có bằng chứng gì? Ta nghiêm túc đọc sách, sao lại thành quấy rối?

Mặc dù trong đầu hắn đã sao chép cả Tàng Thư Các, không cần tiếp tục đến đây. Nhưng nghe thấy thế, Trương Huyền vẫn cảm thấy khó chịu.

Người khác tới là đọc sách, vì sao ta tới lại là gây rối? Logic gì vậy?

Lão nhân gia ngươi quá vô lý rồi!

Trầm Bích Như giật mình

dtv-ebook.com

Dịch: Gaem

Biên: Mựp

- Nghiêm túc đọc sách ? - Mặc lão nhảy dựng lên, cảm thấy bản thân có thể nổi điên bất cứ lúc nào:

- Không ghi không chép, không nghiên cứu, lật sách vở lung tung, ngươi nói thử xem, có ai đọc sách như ngươi không hả ?

- Chẳng lẽ đọc sách nhất định phải ghi chép lại thì mới gọi là có nghiên cứu hay sao ? - Giờ Trương Huyền mới hiểu được vì sao đối phương lại tức giận như vậy, có chút dở khóc dở cười.

Kiếp trước hắn cũng là nhân viên quản lý thư viện, tính chất công việc cũng không khác với công việc hiện nay của Mặc lão là bao, chỉ cần có thẻ mượn sách, liền có thể vào thư viện, đi ngủ ăn cơm ở trong này đều được, chỉ cần không giết người phóng hỏa, sẽ không có ai ngăn cản!

Trương Huyền vốn cho rằng đối phương khó chịu, là do thành tích khảo hạch giáo viên của hắn quá kém, náo loạn nửa ngày, thì ra là vì lý do này!

- Những sách vở này đều là do các tiền bối của học viện tốn hao bao nhiêu công sức mới có thể biên soạn được, mỗi một bản đều chứa bao nhiêu tâm huyết của bọn họ, nếu như ngươi không muốn học tập, cũng không cần động! Ngươi cứ ở đó tùy tiện lật tới lật lui hết quyển này đến quyển khác, không phải quấy rối thì là gì ? - Mặc lão vung tay lên.

- Ta. . . Được rồi, nếu như ngươi nói ta quấy rối, thì cứ cho là như vậy đi!
- Trương Huyền muốn giải thích, nhưng nghĩ nghĩ lại thôi.

Chuyện về Thiên Đạo thư viện nhất định không thể nói ra, vậy nên hoàn toàn không cách nào giải thích lý do vì sao hắn lại điên cuồng lật sách như vậy.

Dù sao về sau cũng không cần tới đây nữa, không cần thiết phải tiếp tục làm hài lòng mọi người, thanh danh đều đã xấu như vậy, có thêm mấy tiếng xấu nữa cũng không sao.

- Thừa nhận thì tốt! Cút đi! – Thấy hắn thừa nhận, ánh mắt Mặc lão càng lộ rõ sự chán ghét, trực tiếp đuổi người.

- Cáo từ!

Trương Huyền đang muốn rời đi, đột nhiên bóng người trước mặt lóe lên, một mùi hương trong gió đập vào mặt, Trầm Bích Như đã chặn trước mặt hắn:

- Khoan đã!

- Ngươi muốn gì ? - Trương Huyền một mặt bất đắc dĩ:

- Ngươi xem sách của ngươi, ta xem của ta, ta cũng không làm ảnh hưởng đến ngươi mà!

- Hừ!

Bình thường nếu Trầm Bích Như chặn người khác, đối phương chắc chắn sẽ vui mừng đến nỗi nhảy dựng lên, trên mặt tên nhóc này lại tỏ vẻ không kiên nhẫn, đôi mi thanh tú của Trầm Bích Như liền nhăn lại:

- Không phải chuyện này, ngươi không phải mới vừa nói ngươi đang xem sách sao? Nếu đã xem lâu như vậy, hẳn là có thể nhớ gì đó rồi!

- Nàng hỏi vậy là có ý gì ?

Không biết nữ nhân này lại nghĩ ra chiêu trò gì, Trương Huyền nghi ngờ nhìn nàng.

- Rất đơn giản, ta vừa rồi thấy ngươi đã xem qua quyển《 Luyện Đan Bát Pháp 》, đúng lúc ta có vài chỗ không hiểu, muốn thỉnh giáo một chút, cùng là lão sư, ngươi sẽ không từ chối giải thích cho ta chứ? - Trầm Bích Như nói.

Kỳ thật ý nghĩ của nàng rất đơn giản, người thiếu niên này không phải đang giả vờ giả vịt ở trong đó lật sách sao?

Đã như vậy, nàng chỉ cần cố ý đặt câu hỏi, nếu hắn trả lời không được, liền biết hắn có nghiên cứu được gì hay không!

- Luyện đan Bát Pháp ? - Tinh thần của Trương Huyền khẽ động, một quyển sách liền xuất hiện ở não hải, vừa rồi đúng là hắn có mở quyển sách này:

- Có gì không biết cứ hỏi đi, ta sẽ giúp ngươi khai sáng, bất quá, ta còn muốn trở về ăn cơm, không có quá nhiều thời gian, ngươi hỏi nhanh lên đi…

- Ngươi. . .

Trầm Bích Như xiết chặt nắm đấm, tức đến nỗi suýt ngất đi.

Giọng điệu này của đối phương, thật giống như nàng đang là một đệ tử muốn thỉnh giáo lão sư, lại muốn về nhà ăn cơm đến nỗi mất kiên nhẫn.

Thứ nhất, ta là mỹ nữ, thứ hai, ta là lão sư cao cấp của học viện, cũng là lão sư rất nổi tiếng! Ta hỏi ngươi là muốn kiểm tra ngươi, sao nói chuyện một hồi lại giống như ta đang lĩnh giáo học vấn của ngươi vậy ?

Mỗi người có một sở trường, nhưng dù ngươi có bao nhiêu sở trường cũng nên biết trước biết sau, trong học viện có lão sư muốn tương trợ hỏi thăm, học tập, nhưng ngươi là một tên nhóc khảo hạch được không điểm, có tư cách gì để cho ta phải lĩnh giáo ?

Cố nén lửa giận sắp nổ tung, Trầm Bích Như cắn răng nhìn qua:

- Ta mới vừa nhìn thấy phía trên viết 'Dược tán bát phương, đan khó thành! Thuốc ngưng lô hỏa, đan như hoàng!' câu nói này, có chút kỳ lạ, cũng có chút khó hiểu, không biết Trương lão sư có thể giải thích cho ta biết hay không ?

Nói ra hai chữ "Giải thích", Trầm Bích Như cắn muốn nát răng, trong giọng nói đều có thể nghe được tiếng răng kèn kẹt.

Nàng đường đường là một đại mỹ nữ, nếu như không phải là vì muốn làm hắn bị mất mặt, tuyệt đối sẽ không đi thỉnh giáo một tên phế vật.

- Ngươi chỉ nhớ được bấy nhiêu, còn dám đặt câu hỏi? - Không ngờ đối phương lại hỏi câu này, Trương Huyền nhếch miệng:

- Câu này phải là 'Thuốc ngưng lô hỏa, đan khó thành! Dược tán bát phương, đan như hoàng!' ý nghĩa rất đơn giản, lúc luyện chế đan dược, thuốc bột, thuốc nước, một khi đã ngưng kết trong lò luyện, dược hiệu sẽ không có cách nào dung hợp lại với nhau, không thể luyện chế thành đan dược! Tương phản, sẽ dễ dẫn đến tình trạng bay hơi, hầu như không thể nào dung hợp để hình thành một viên dược!

Lật xong tất cả các thư tịch trong Tàng Thư Các, tinh thần của Trương Huyền khẽ động, liền nói chính xác phương pháp luyện đan, một chút tri thức này làm khó người khác thì còn được, chứ muốn làm khó hắn, làm gì có cửa!

Mấu chốt là. . . Đối phương còn sửa câu nói nghĩ rằng làm như vậy sẽ có thể khiến hắn không trả lời được, trình độ cũng quá tầm thường rồi!

- Thế nào, không đáp lại được phải không! A. . . Ngươi nói cái gì ?

Vốn cho rằng thiếu niên không đáp lại được, Trầm Bích Như nằm mơ cũng không nghĩ đến hắn không cần suy nghĩ cũng có thể nói ra, Trầm

Bích Như không có chút phòng bị nào, giật nảy mình, mắt trừng lớn đến nỗi sắp rơi ra ngoài.

Câu nói kia, là nàng cố ý nói sai, chỉ là muốn lừa hắn một chút, lúc nãy ở trong Tàng Thư Các nàng cũng thấy tên nhóc này lật hết quyển này đến quyển khác, cho rằng hắn chỉ là cố làm ra vẻ, cũng không đọc được cái gì, bản thân tùy tiện nói ra tên của một quyển sách, cho rằng hắn chưa từng đọc qua!

Sau đó lại cố ý nói sai, liền có thể khiến hắn không trả lời được, mất mặt, hổ thẹn!

Ai ngờ. . . Chỗ nàng cố ý đọc sai, cũng bị hắn nhìn ra, hơn nữa còn đưa ra lời giải thích chính xác nhất!

Chuyện này. . . Sao có thể như vậy được ?

Chẳng lẽ tên nhóc này, chỉ lật một chút, liền thực sự nhớ kỹ 《 Luyện Đan Bát Pháp 》 ?

Không thể nào!

Tên nhóc này là giáo viên khảo hạch chỉ được không điểm, mấy chuyện luyện đan này nọ, làm sao biết ?

- Được, vậy ngươi còn có vấn đề gì không ? - Sờ lấy cái bụng xẹp lép, Trương Huyền thúc giục.

- Còn có! - Trong lòng Trầm Bích Như chấn kinh, nhìn thấy bộ dáng này của hắn, Trầm Bích Như khẽ nói lần nữa:

- Còn có một câu, ta cũng không hiểu rõ lắm, câu 'Kim đốt tại hỏa, không ngâm không dung!’ thì sao?

Nói xong trong lòng cười lạnh liên tục , chờ nhìn thấy đối phương trả lời không được.

Câu hỏi vừa rồi là về luyện đan, mà câu này là ngôn ngữ chuyên ngành luyện khí, lúc nàng nhìn thấy câu nói này trong một quyển sách cổ, nghiên cứu hơn một tháng, cũng không hiểu rõ cho lắm, đến cuối cùng khi gặp được một vị đại sư chuyên luyện khí, hỏi qua mới hiểu được!

Lúc đầu nàng chỉ muốn làm khó đối phương một chút, cho hắn biết đắc tội với mình thì chuyện sẽ như thế nào, ai ngờ hắn một hơi đã có thể giải thích ý nghĩa của câu nói trong luyện đan Bát Pháp!

Điều này khiến lòng háo thắng của nàng nổi lên, định ra một đề khó, khiến hắn không trả lời được.

- Chuyện này. . .

Mặc lão gần đó nhìn thấy Trương Huyền trực tiếp trả lời vấn đề thứ nhất, cũng cảm thấy rất ngạc nhiên, bất quá, cũng không có gì quá ngạc nhiên.

Luyện đan Bát Pháp là phương pháp cơ bản của vô số người luyện đan mới nhập môn, giống như các võ giả của Hồng Thiên Cửu Trọng Quyết cũng vậy, coi như không học luyện đan, cũng có thể là biết một chút.

Lúc Trầm Bích Như hỏi ra vấn đề thứ hai, hắn sửng sốt, bởi vì cho dù là hắn, đối với cái này câu nói,cũng rất khó giải thích câu nói này.

- Kim đốt tại hỏa, không ngâm không dung ? - Ngay lúc hai người đều cảm thấy hắn sẽ không trả lời được, Trương Huyền lắc đầu, ánh mắt nhìn nàng như nhìn một tên ngốc:

- Câu nói này thì có gì mà không hiểu ? Câu này ý nói lúc luyện khí, nếu muốn luyện các vật phẩm, phải đem toàn bộ tạp chất thanh trừ sạch, mới có thể dung luyện tốt hơn! Phiền ngươi hỏi cái gì khó một chút đi được không, những tri thức đơn giản này về sau đọc nhiều sách sẽ tự nhiên biết thôi!

- Chuyện này. . .

Thân thể Trầm Bích Như khẽ chấn động.

Vấn đề này, nàng phải thỉnh giáo không ít người, mới biết được đáp án, thiếu niên nghe qua liền giải thích được ngay, chuyện này. . .

Không riêng gì nàng, ngay cả Mặc lão ở một bên cũng suýt nữa bị dọa ngất đi.

Đến lão cũng không trả lời được vấn đề này, đối phương lại nói ra một tràng, chẳng lẽ. . . Vừa rồi không phải lật bừa, mà là thực sự đang nghiên cứu ?

- Trương Huyền lão sư, câu trả lời này của ngươi không đúng thì phải, ta nhớ được có bản « tạp nghi luận » giải thích không giống như vậy, bản đó nói là nếu muốn dung hòa vật phẩm thuộc tính Kim, đầu tiên phải đem nó đi nung chảy, nếu không thì không thể dung hòa!

Trong lòng Trầm Bích Như còn có chút không tin, mở miệng nói.

- Ngươi nhớ lộn rồi, trong « tạp nghi luận » không có câu nói này, cũng không có giải thích nào tương tự, ngươi nói hẳn là tài liệu của Liễu Trạch tiền bối lưu lại « tạp thuyết luận », trong này thật sự có một câu giải thích tương tự, bất quá là 'Kim đốt tại đan, không ngâm không dung ', chứ không phải kim đốt tại hỏa!

Trương Huyền khoát tay.

Hắn cũng không biết hai người này đang cố ý kiểm tra hắn, còn tưởng rằng đối phương thật sự không nhớ rõ, thuận miệng nói:

- Há, quyển sách này xếp ở hàng nhất dãy thứ chín trong góc Tàng Thư Các, ngươi nói câu nói này, ghi lại ở trang thứ 49! Về phần câu ngươi vừa hỏi kia, nếu như không tin giải thích của ta , có thể lật ra quyển 《 Khí Hỏa Tam Quyết 》 của Đỗ Khúc tiền bối lưu lại, quyển sách này xếp ở giá sách thứ mười lăm, nơi này khá hẻo lánh, trong đó có giải thích, được ghi lại ở trang thứ 24!

- Ta xem thử một chút!

Trầm Bích Như nghi ngờ nhìn thoáng qua, vội vã đi vào Tàng Thư Các, một lát sau trở lại, trong tay nàng cầm theo hai quyển sách, chính là « tạp thuyết luận » và 《Khí Hỏa Tam Quyết》, lật đến trang hắn nói, thân thể mềm mại nhoáng một cái, suýt chút nữa ngất tại chỗ.

Những gì thiếu niên nói đều đúng chính xác, không sai chút nào!

Đối phương chẳng những nhớ kỹ câu nói này, mà những quyển sách kia ở vị trí nào, trang mấy, do ai viết đều có thể nhớ kỹ ?

Thật hay giả ?

Tâm Như Chỉ Thủy

dtv-ebook.com

- Tâm như chỉ thủy: Trong lòng tĩnh lặng như nước.

Dịch: Phuc

Biên: Mựp

Cầm lấy thư tịch, Mặc lão nhìn thoáng qua, thân thể cũng không khỏi run lên.

Việc này. . . Không thể nào ?

- Tốt, còn cái gì không biết nữa? Nếu không có, ta đi đây!- Trương Huyền nhìn hắn,mặt đầy kỳ quái.

Hai người này bị bệnh à!

01:48

01:48

Lúc thì muốn hỏi chút vấn đề, lúc thì hỏi điểm khó khăn, muốn thì chịu khó lật một ít sách tìm là thấy ngay, ngay cả một ít chất xám cũng không tốn, đúng là chán chết.

Nhân viên quản lý thư viện, còn cả minh tinh giáo sư. . . Ta nhổ vào! Ngay cả một người xuyên việt cũng không bằng, tri thức thực sự là quá cằn cỗi đi!

- Đừng vội, ta còn có một vấn đề, vừa vặn muốn hỏi ngươi một chút, 'Khí du chu thiên, tâm du vạn vật' giải thích như thế nào ?"

Trong lòng vẫn không tin được, Mặc lão tiếp tục nói.

Mấy lời này là trước đây mấy ngày có một vị trưởng lão hỏi, hắn cũng không giải thích được, sau đó lục tìm trong Tàng Thư Các rất lâu, cũng không tìm được đáp án, phiền muộn không thôi, hiện tại thấy thiếu niên này thuận miệng liền giải thích gọn gàng mấy vấn đề, nhịn không được nói ra.

- Cái này cũng không biết ? - Trương Huyền nhìn hắn giống như là nhìn một tên ngốc: - Đây là việc trụ cột nhất trong tu luyện ? Ý chỉ khí huyết bên trong cơ thể vận chuyển một vòng chu thiên, tâm cảnh thật giống như chu du thiên hạ lãnh hội vạn vật quy tắc! Câu nói bên trong « khí huyết luận » của Bạch Minh tiền bối có ghi chép, quyển sách này tại xếp thứ hai mươi bảy, nội dung ở trang sáu mươi chín!"

Khí du chu thiên, tâm du vạn vật, là tầng thứ nhất của võ giả công pháp, chắc hẳn mình nói không sai, trong đầu nhớ kĩ vô cùng, còn có lần tiền bối trong Hồng Thiên học viện giải thích qua, hắn cũng có xem qua, không chút nào khó khăn, mà sao vị này đường đường là trưởng lão thủ hộ tàng thư các, còn muốn hỏi mình ?

Mặc lão không trực tiếp trả lời mà bộ dáng giống như Trầm Bích Như vừa nãy, vội vã đi vào Tàng Thư Các, một lát sau, quả nhiên tìm thấy một bản « khí huyết luận », lật ra trang sáu mươi chín, đột nhiên cả ngươi như bị hóa đá.

Giống y đúc hắn nói!

Mấy ngày trước, vị trưởng lão kia lật tung cả chỗ này lên mà còn không tìm thấy, nằm mộng cũng nghĩ không ra, thế mà nó lại có ghi chép lại trong một quyển sách lạ!

Một quyển sách lạ. . . Vậy mà hắn còn biết, còn nhớ được. . . Trang bao nhiêu ?

Mặc lão cảm thấy trời đất quay cuồng, sắp điên rồi.

Nếu không phải để ý hình tượng, hắn sớm đã không ngừng vò đầu bức tóc rồi.

Mới vừa nói đối phương tới quấy rối, kết quả người ta chẳng những đọc sách, còn đem nội dung đều nhớ, Mặc lão chỉ cảm thấy sắc mặt nóng hừng hực, hận không thể có cái kẽ đất chui vào.

Hắn thật sự là giáo viên đứng đầu từ dưới đếm lên ?

Kiến thức của hắn như thế này, còn đứng nhất từ dưới đếm lên, vậy chẳng phải bản thân không điểm còn không có tư cách ?

- Tốt, về sau xem nhiều sách vào, những vấn đề này được ghi chép! - Thấy hai người đều đang si ngốc, Trương Huyền tốt bụng nói một câu, lắc đầu: - Không có chuyện gì thì ta đi trước!

Nói xong liền vội cất bước đi ra ngoài.

Hắn thực sự đói muốn chết rồi bây giờ còn nhịn nữa, sợ rằng sẽ ngất đi mất.

- Trương Huyền lão sư chờ ta một chút. . .

Trầm Bích Như mới từ trong khiếp sợ khôi phục lại, vội vàng đuổi theo hắn.

- Ngươi muốn gì nữa ? - Trương Huyền bất đắc dĩ.

Nữ nhân này có bệnh à ?

Ngươi không hiểu thì ta cũng đã dạy ngươi, xong chưa ? Chẳng lẽ không thấy mình đói bụng,không muốn ăn cơm?

- Ta cũng chưa ăn cơm, ngươi chẳng lẽ không muốn mời ta đi ăn tối ? - Trầm Bích Như cắn răng một cái.

Nàng là nữ thần của học viện, không ít nam nhân từng mời nàng đi ăn cơm chung, nhưng nàng đều từ chối, ngay cả Thượng Bân cũng nhiều

lần mời nàng, nhưng nàng cũng không đáp ứng hắn.

Hôm nay thiếu niên này làm nàng chấn kinh như vậy, để cho nàng nhịn không được sinh ra lòng hiếu kỳ, mới đưa ra quyết định này, muốn nhân dịp này nhìn xem, đến cùng chuyện gì xảy ra với gia hỏa này.

- Mời ngươi ?- Trương Huyền khó hiểu nhìn qua nàng:

- Ngươi nghĩ gì thế! Muốn ăn thì không biết tự bỏ tiền ra mà ăn! Da mặt sao lại dày như vậy chứ ?"

Vấn đề ngươi thỉnh giáo ta, ta chỉ cho ngươi, còn kêu ta mời người đi ăn ?

Đời làm sao có người vô liêm sỉ như vậy ?

Hắn mặc dù là người sống hai kiếp, kiếp trước nghiên cứu qua không ít "Phim hành động", nhưng thực tế vẫn là một tên trạch nam, chân chính là một tên ngốc, chưa bao giờ cùng nữ sinh tiếp xúc, làm sao biết tâm tư nữ hài.

- Ngươi. . .

Nhìn thấy ánh mắt của thiếu niên, còn nghe hắn nói, Trầm Bích Như kém chút nữa máu dồn lên não, ngất đi tại chỗ.

Ta là mỹ nữ có được hay không, mỹ nữ có đặc quyền của mỹ nữ có được hay không!

Người khác mời ta, ta không đi, ta để ngươi mời, ngươi lại nhìn ta như quái vật . . .

Còn da mặt dày!

Dày cái con chị gái nhà ngươi!

Có người lại nói chuyện với mỹ nữ như vậy sao?

Nữ hài có chút phát điên.

- Được rồi, ta mời ngươi, ta mời ngươi có được chưa? Ta mời ngươi đi ăn cơm! - Cắn răng, Trầm Bích Như nói.

-Ngươi mời ta ?- Trương Huyền dừng lại một chút, bản thân trước đây bởi vì là lão sư kém nhất trong học viện, tiền lương không cao, dường như không có thu nhập gì, nếu có người mời khách, cũng không tệ, nghĩ đến điều này liền gật đầu:

- Ngược lại nghe cũng được đó , bất quá, ta muốn ăn tiệc, mấy món như màn thầu, khô dầu, ta không đi đâu đấy!

- . . . - Trầm Bích Như lần nữa muốn phát điên.

Màn thầu, khô dầu con mẹ ngươi!

- Đi thôi - Nàng càng không muốn giải thích, chỉ sợ nói nhiều, sẽ bị kẻ trước mắt này chọc cho tức chết.

Mặc dù Thiên Đạo thư viện có thể thấy được tất cả chiêu số khuyết điểm, tất cả mệnh môn của mọi người, lại không nhìn ra tâm tình của một cô bé, Trương Huyền cũng không biết mấy thứ đơn giản như vậy, sắp đem vị đệ nhất mỹ nữ Hồng Thiên học viện,chọc giận đến thổ huyết.

Hai người kẻ trước kẻ sau, dọc theo con đường bước ra ngoài.

Ban đêm ở Hồng Thiên học viện, mặc dù không hoa lệ giống như kiếp trước của hắn, ánh trăng chiếu xuống, cũng vô cùng mỹ lệ, thêm linh khí phủ xuống, càng lộ vẻ yên tĩnh điềm nhiên.

Sinh hoạt của kiếp trước vô cùng ồn ào náo nhiệt, khắp nơi đều là khói bụi, làm gì được yên tĩnh như vậy, Trương Huyền nhịn không được chìm đắm bên trong cảnh đẹp như thế.

Trầm Bích Như đi ở phía trước, vốn cho rằng thiếu niên đi theo sau sẽ cố tình bắt chuyện với mình, hỏi thăm một ít chuyện, đánh vỡ bầu không

khí xấu hổ này , chờ cả buổi đều không nghe thấy gì, nhịn không được xoay đầu lại.

Nhìn lại đằng sau, nhịn không khỏi ngẩn ngơ.

Thiếu niên kia bình tĩnh bước đi, ánh trăng phủ lên trên người, tựa như một bức bức tranh.

- Đây là. . . Đây là. . . Tâm cảnh tầng thứ hai, tâm như chỉ thủy ?

Cả người nàng co rụt lại.

Võ giả, không chỉ tu luyện chân khí cùng thân thể, mà trọng yếu hơn chính là tâm cảnh!

Tâm cảnh càng cao, đối với tu luyện càng thêm nắm chắc, tốc độ tu luyện càng nhanh, về sau thành tựu tất nhiên cũng sẽ rất cao.

Chính vì vậy, cường giả cũng đem tâm cảnh phân chia thành nhiều đẳng cấp.

Tâm như chỉ thủy, chính là cảnh giới thứ hai!

Tâm cảnh nếu so với võ học càng khó tu luyện, toàn bộ học viện, nghe nói cũng chỉ có một mình viện trưởng đạt đến loại cảnh giới này, coi như nàng, danh xưng thiên phú vô song, tuổi gần hai mươi liền đạt tới cảnh giới Đỉnh Lực ngũ trọng đỉnh phong, nổi danh gần với thiên tài ở tiểu Vương gia, nhưng nếu nói tới tâm cảnh tầng thứ hai khoảng cách vẫn rất xa.

Vốn cho rằng, toàn bộ học viện rất khó có người thứ hai đạt tới cảnh giới này, nằm mơ đều không nghĩ tới, người mà trong miệng những người khác là phế vật lại có thể đạt được!

Không tận mắt nhìn thấy, tuyệt đối không thể tin được!

Việc này sao có thể xảy ra ?

Đây chính là tâm cảnh tầng thứ hai, so võ giả tầng sáu tầng bảy, luyện thành còn khó hơn!

- Chẳng lẽ. . . Hắn căn bản không phải là một tên phế vật, mà là. . . Cố ý không điểm tại kỳ giáo viên khảo hạch, muốn mượn sự chửi rủa người khác, để tôi luyện tâm trí ?

Đột nhiên, một cái ý nghĩ cổ quái xông ra trong đầu nàng.

Trước kia nàng tiếp xúc cùng vị Trương Huyền lão sư này rất ít, rất nhiều chuyện cũng không biết, hôm nay trong lúc nói chuyện phiếm với đối phương vô tình biết được học thức uyên bác của hắn, còn cả tâm cảnh đã đạt tới cảnh giới thứ hai tâm như chỉ thủy cảnh giới.

Đây chính là điều mà vô số người tha thiết ước mơ nhưng thủy chung vẫn không làm được nha!

Xem ra, trong lúc khảo hạch giáo viên hắn đều giả vờ, muốn mượn lời chửi rủa của người khác, mà tôi luyện tâm trí, trùng kích tâm cảnh tầng thứ hai.

Nàng cũng không tin được, có một tâm cảnh như vậy, ngay cả một cái giáo viên khảo hạch đơn giản đều không thể thông qua.

- Hừ, ngươi giả bộ cho ta coi, xem hôm nay ta vạch trần ngươi như thế nào!

Nghĩ đến bản thân thế mà cũng bị tên gia hỏa này lừa, Trầm Bích Như cắn răng.

Gia hỏa này thật đáng chết, nàng muốn tìm một cơ hội, trước mặt mọi người vạch trần hắn!

Hồng Thiên lâu

dtv-ebook.com

Dịch: Geam

Biên: Mựp

- Tâm sắc như dao ?

Rất nhanh, Trương Huyền liền tỉnh lại từ đặc thù trong ý cảnh, ánh mắt sáng lên.

Hắn đã đọc qua nhiều sách như vậy, đã sớm biết tác dụng của tâm cảnh.

- Ta là người xuyên từ thời hiện đại về đây, trải qua sinh tử, tâm tính tốt hơn so người bình thường nhiều, lại tu luyện thêm Thiên Đạo công pháp, chân khí tinh thuần như thanh thủy! Tâm cảnh đạt tới cấp thứ hai nhanh như vậy, cũng là chuyện rất bình thường!

Mặc dù vui mừng, nhưng Trương Huyền vẫn luôn cảnh giác.

Có được loại nghịch thiên Thần Khí Thiên Đạo thư viện này rồi mà hắn còn giống như người bình thường thì chi bằng mua khối đậu hũ đâm đầu vào đó chết đi là vừa rồi.

Trương Huyền không nói chuyện, rất nhanh đã đến trước cửa quán rượu.

- Hồng Thiên lâu!

Nhìn thấy ba chữ Hồng Thiên Lâu lớn trước mắt, Trương Huyền gật gật đầu.

Trí nhớ trước đây ghi chép lại rằng hắn có quan hệ với quán rượu này, đây là quán rượu sang trọng nhất học viện Hồng Thiên, ăn cơm ở trong

này, mỗi một bữa đều có giá không nhỏ, trước đây bởi vì tiền lương của hắn không cao, nên chưa dám tới bao giờ.

Vốn cho rằng hôm nay là Trầm Bích Như mời khách, chỉ cần đến một cái quán cơm nhỏ là được, không ngờ lại tới nơi này, thật là hào phóng.

Không hổ là quán rượu nổi tiếng, bên trong vô cùng xa hoa, từng viên Dạ Minh Châu lớn bằng quả đấm chiếu sáng tựa như ban ngày.

Trương Huyền tìm thấy Trầm Như Bích ngồi gần cửa sổ.

- Muốn ăn gì ? - Trầm Bích Như nhìn về phía thiếu niên ở trước mắt hỏi.

- Gì cũng được!

Trương Huyền khoát tay:

- Dù sao cũng là ngươi mời khách, ngươi gọi là được rồi!

Hắn chưa từng tới nơi này bao giờ, cũng không biết có gì ngon, ăn có người trả tiền, lười nghĩ xem phải ăn gì.

Nhìn thấy bộ dáng ăn hôi của tên thiếu niên trước mắt, chẳng biết tại sao Trầm Bích Như lại cảm thấy tức giận, nhưng không phát tác được, đành phải gật gật đầu, tùy chọn mấy món.

- Trương lão sư, kỳ khảo hạch giáo viên bị không điểm, có phải là ngươi cố ý không ?

Chọn xong đồ ăn, Trầm Bích Như nhìn chằm chằm thiếu niên.

- Cố ý ? - Không biết vì sao đối phương lại hỏi câu này, Trương Huyền sững sờ:

- Dĩ nhiên không phải!

Lúc khảo hạch giáo viên, bản thân hắn còn chưa xuyên qua đây, cũng không có thiên đạo thư viện, chắc chắn không phải là giả vờ!

Nghe thiếu niên phủ nhận, Trầm Bích Như làm như đã biết hắn sớm sẽ trả lời như vậy, cười lạnh trong lòng.

Dù ngươi có không thừa nhận, ta cũng sẽ tìm cách vạch trần ngươi!

- Dù sao bây giờ cũng rảnh rỗi không chuyện gì làm, đúng lúc ta còn có mấy vấn đề có chút không hiểu, Trương lão sư có thể giúp ta giải hay không? - Trầm Bích Như đảo mắt hỏi.

- Hỏi đi!

Đối phương nếu đã mời hắn ăn cơm, thì phải trả lời một hai vấn đề cũng không tính là gì.

- Được, trong tu luyện mà linh khí không thể nào tụ đến kinh mạch. . . - Trầm Bích Như suy tư một chút, hỏi thử một vấn đề lên.

- Chuyện này mà cũng không hiểu ? - Nghe thấy câu hỏi này, còn đơn giản hơn so trước đó, Trương Huyền nghi ngờ nhìn đối phương một chút, thuận miệng giải thích:

- Ta có chín cách có thể giải quyết tình trạng này. . .

Rất nhanh, hắn liền giải thích xong.

- Chín cách. . . - Nghe thấy thiếu niên thuận miệng nói ra chín phương pháp, sắc mặt Trầm Bích Như lại biến đổi.

Kiến thức của nàng cũng có thể coi là uyên bác, cũng chỉ biết ba phương pháp, đối phương một hơi nói ra tới chín cách, hơn nữa tuy còn có mấy loại chưa nghe nói đến bao giờ, nhưng lại đơn giản đến không thể nào tưởng tượng nổi.

- Vậy còn. . . Linh khí tiến vào nội thể không có cách nào khống chế mà tiến vào kinh mạch thì sao? - Cố nén rung động trong lòng, Trầm Bích Như hỏi thêm lần nữa.

- Cũng rất đơn giản, ta cũng có tám phương pháp! - Trương Huyền giải thích một câu:

- Loại thứ nhất. . .

Thân thể mềm mại của Trầm Bích Như run rẩy, mặc dù đã sớm chuẩn bị tâm lý, nàng đã cảm thấy có chút điên rồi.

Những phương pháp này, đơn giản đến không thể tưởng tượng được, nếu như truyền ra ngoài, chắc chắn sẽ phá vỡ giới tu luyện!

- Nếu ngươi biết nhiều phương pháp như vậy, vì sao lúc khảo hạch giáo viên, lại không trả lời được, mà để bị không điểm ? - Dù Trầm Bích Như Đè đã nén rung động nhưng vẫn nhịn không được hỏi.

Hai vấn đề mà nàng mới vừa hỏi, chính là đề trong kỳ sát hạch giáo viên lần trước, nếu đối phương biết nhiều phương pháp như vậy, tại sao lại không trả lời? Để cuối cùng bị không điểm ?

- Ách? – Lúc này Trương Huyền mới giật mình.

Thì ra mấy câu hỏi này là đề trong kỳ sát hạch giáo viên, bởi vì hắn không để ý lắm đến quá khứ của người trước, nên cũng không nhớ tới.

- Chuyện này. . .

Đang không biết trả lời như thế nào, chỉ thấy các món ăn đã gọi lần lượt được mang lên.

- Ăn cơm trước đi đã!

Nhìn thấy mỹ vị, ngửi được mùi thơm, Trương Huyền thèm nhỏ dãi, lại không để ý những việc nhỏ nhặt này nữa, mở miệng đòi ăn.

- Hừ. . .

Nhìn tên nhóc này thấy mỹ vị còn vui vẻ hơn gặp nàng, Trầm Bích Như tức giận nâng miệng lên.

Vô số người muốn mời nàng ăn cơm, đều là chủ động kiếm cớ, mục đích duy nhất chính là có thể ngồi với nàng lâu hơn một chút, tên nhóc này thì hoàn toàn ngược lại, ngươi. . . Ngươi lại chỉ tới ăn cơm a. . .

... ...

- Thượng thiếu, đừng nóng giận, ta đã đích thân mời 【 học tâm khảo vấn 】, ngày mai chắc chắn học viện sẽ xét duyệt lại trường hợp của Lưu Dương, Trương Huyền kia chắc chắn sẽ bị trừng phạt đích đáng! Về phần tên điên kia, lần này đã có sủng vật do trưởng lão đưa cho ngài mượn sử dụng, ngày mai gặp lại, nhất định có thể giáo huấn hắn một trận, bây giờ hắn là ngài nên vui mừng mới đúng! Đi, ta mời ngài một bữa cơm, ăn uống no say, bổ sung chút thể lực đã hao tổn, sau đó lại tìm mấy cô gái. . . Hắc hắc!

Trên đường của Học viện, có hai cái thanh niên nhanh chân dạo bước.

Đi đầu là một người có khuôn mặt sưng đỏ, tụ máu bầm, mắt đen như gấu trúc, vừa nhìn liền biết hắn vừa mới đánh nhau với người ta, bị đánh bầm mặt, người thứ hai thì cúi đầu khom lưng, từ thái độ của người này có thể thấy vai vế của hắn thấp hơn thanh niên bầm mặt kia, đang nịnh nọt đối phương.

Theo sau hai người họ là một con sư tử lớn, nghênh ngang đi theo, khí thế hung hãn, còn chưa tới trước mặt, liền cho người ta một loại khí thế kinh khủng, khiến người ta cảm thấy cực kỳ áp lực.

Họ chính là hai người ban ngày đã đi tới lớp học của Trương Huyền quấy rối, Thượng Bân bị tên điên Diêu Hàn đánh cho một trận, và tên luôn muốn gây rắc rối cho Trương Huyền, Tào Hùng.

Còn con sư tử đi theo sau bọn họ, chính là sủng vật của Thượng Thần trưởng lão, Man Thú cấp sáu【 Bạo Thiên Sư 】!

Cái thế giới này, có rất nhiều nghề nghiệp, luyện đan sư, luyện khí sư, mỗi một nghề đều vô cùng cao quý, khiến cho người người sùng bái.

Thượng Thần trưởng lão chính là một vị Tuần Thú Sư.

Nghề này có thể dẫn theo Man Thú, Linh thú được họ thuần phục, biến thành sủng vật của mình, trợ lực khi chiến đấu cho bản thân, hết sức lợi hại, có tiếng tăm lừng lẫy.

Con sư tử Bạo Thiên Sư này chính là sủng vật do Thượng Thần trưởng lão huấn luyện.

Thượng Bân bị tên điên Diêu Hàn đánh điên cuồng một trận, biết thực lực mình không bằng đối phương, lúc này mới khẩn cầu ông nội đưa sủng vật của ông cho hắn mượn dùng.

- Ừ! - Nghe xong những lời nịnh nọt của Tào Hùng, Thượng Bân gật gật đầu, sắc mặt dữ tợn:

- Tên Diêu Hàn kia nhất định phải dạy bảo lại cho đàng hoàng, Trương Huyền cũng vậy!

- Đó là chuyện đương nhiên, có con Bạo Thiên Sư này, Thượng thiếu cần gì phải lo lắng nữa! - Tào Hùng cười nói.

Man Thú cấp sáu tương đương với võ giả cấp sáu, thậm chí còn mạnh hơn.

Cho dù thực lực của tên quản gia nổi điên Diêu Hàn kia không yếu, nhưng muốn thắng Bạo Thiên Sư cũng không phải là chuyện dễ dàng, nói chi là bộ dạng hiện nay của y.

Ban ngày nhìn hắn giống như xác ướp, cũng không tốt hơn so với tình cảnh bây giờ của Thượng thiếu bao nhiêu.

- Bạo Thiên Sư là sủng vật của ông nội ta, ngươi cũng biết, nó rất hoang dã, rất khó thuần phục, mặc dù hiện tại ông nội giao nó cho ta, cũng chỉ khi có người muốn công kích ta, nó mới có quyền ra tay ngăn cản, đến ta còn không thể ra lệnh cho nó được!

Nhìn thoáng qua Bạo Thiên Sư ở sau lưng mình, khí thế hùng hồn, Thượng Bân có chút bất đắc dĩ nói.

Man Thú có thực lực mạnh mẽ, tính cách cao ngạo, trừ phi thực lực mạnh hơn nó, hoặc là người thuần phục được nó, nếu không, nó sẽ không tâm phục khẩu phục nghe theo mệnh lệnh của ai hết.

- Cũng không hẳn, đến lúc chúng ta cho nó ăn no uống say coi như là chào hỏi, có khi nó sẽ nghe theo lệnh của chúng ta!

Tào Hùng cười nói.

- Chỉ hy vọng là vậy!

Hai người vừa đi vừa nói, một lát sau đã đến một quán rượu cao lớn.

- Đến rồi!

Bước chân đi vào, bảng hiệu sau lưng có ba chữ lớn tỏa sáng chói lọi.

Hồng Thiên lâu!

Giả bộ hào phóng

dtv-ebook.com

Dịch: My

Biên: Mựp

-Thượng công tử, ngài đã đến. Mời vào! – Hai người một thú còn chưa tiến vào đã thấy một người trung niên cười tiến lên đón.

Chấp sự của Hồng Thiên lâu, Ngô Sầu!

-Cho chúng ta một chỗ yên tĩnh. Ta và Tào Hùng lão sư phải cùng vui vẻ uống một trận! – Thượng Bân nói.

-Mời đi bên này! – Ngô Sầu rất nhanh chóng giúp bọn họ sắp xếp chỗ ngồi.

-Thượng thiếu, mỗi lần ta đến đều thấy vị Ngô chấp sự này mũi hếch lên trời, hờ hững lạnh lẽo. Tại sao lần này… - Tào Hùng nhịn không được hỏi.

Mặc dù Hồng Thiên lâu là một quán rượu, nhưng nghe nói thế lực sau lưng rất lớn. Nếu không cũng không thể có quy mô lớn như vậy trong Hồng Thiên học viện!

Những lần trước hắn tới đây ăn cơm đều không thấy Ngô chấp sự có phản ứng gì. Bây giờ thấy đối phương cúi đầu khom lưng, cực kỳ cung kính, khiến hắn thật khó tin.

-Ngươi chắc đã nghe nói đến trước kia học viện có Hồng Hạo trưởng lão đi! – Thượng Bân đáp.

Tào Hùng gật đầu.

Hồng Thiên học viện do Hồng Thiên thành lập, sau khi hắn chết do hậu bối duy trì. Vì vậy, Hồng trưởng lão trong học viện có địa vị rất cao.

Hắn đã nghe nói về Hồng Hạo trưởng lão với thực lực siêu cường, đã từng tranh đoạt vị trí viện trưởng. Tuy nhiên sau đó, không biết vì nguyên nhân gì, đột nhiên từ bỏ vị trí trưởng lão, về sau không có tin tức.

-Sau khi lui khỏi vị trí trưởng lão, hắn mở quán rượu này. Hắn và gia gia ta là bằng hữu tốt nhất, cho nên mỗi lần ta tới đây, Ngô chấp sự này đều tiếp đãi chu đáo! – Thượng Bân đắc ý nói.

-Thì ra là thế! – Tào Hùng gật đầu.

Không ngạc nhiên khi Hồng Thiên lâu phát triển với quy mô như vậy. Hóa ra là do Hồng Hạo trưởng lão mở ra.

Được chấp sự của quán rượu lớn như vậy tự mình tiếp đãi tuyệt đối là một chuyện vô cùng vinh hạnh.

-Hữm? – Đang hưởng thụ đãi ngộ đặc biệt, Tào Hùng đột nhiên dừng lại, sắc mặt âm trầm.

-Sao vậy? – Thượng Bân nghi ngờ nhìn qua.

-Kia không phải Trương Huyền sao? Hắn cũng có tư cách ở đây ăn cơm sao? – Tào Hùng chỉ về phía trước.

-Trương Huyền? – Thượng Bân nhìn sang, thấy thiếu niên đang ngồi cùng một thân ảnh khác, lông mày bỗng nhướng lên, tức giận:

-Tại sao nàng và phế vật này ở cùng một chỗ? Ta mời nàng nhiều lần đều bị cự tuyệt, vậy mà lại cùng người khác ăn cơm. Chết tiệt! Chết tiệt!

Là cháu trai của trưởng lão, học viên cao cấp của học viện, võ giả cấp năm Đỉnh Lực cảnh cường giả, hắn đã mời Trầm Bích Như rất nhiều lần nhưng chưa từng được nhận lời. Hắn vốn nghĩ nàng sẽ không ăn cơm với người khác, không ngờ nàng lại ngồi cùng phế vật nổi tiếng cả học viện.

Làm hắn tức giận suýt ngất tại chỗ.

Vỗ bàn đứng dậy, hắn định xông đến chỗ Trầm Bích Như chất vấn, nhưng lại e ngại thái độ của nàng nên lại do dự.

Nàng ghét nhất bị người khác quấy rầy. Nếu hắn vội vã tiến lên chất vấn sẽ chọc giận nàng, khiến nàng không vui!

-Thượng thiếu không cần tức giận. Ta có biện pháp để Trầm lão sư thấy rõ bộ mặt thật của Trương Huyền, nhân cơ hội đó làm nổi bật tư thế oai hùng của Thượng thiếu! – Tào Hùng là một chuyên gia, nhìn thấy vậy bèn chớp mắt cười nói.

-Biện pháp gì?

-Trương Huyền này nhất định đã nịnh nọt Trầm lão sư, mời nàng ăn cơm. Hắn chỉ là một lão sư cấp thấp nhất, có thể có bao nhiêu tiền lương? Đến lúc đó chúng ta chỉ cần động tay chân một chút, để hắn không thể trả tiền, nhất định sẽ rất xấu hổ! Đến lúc đó Thượng thiếu anh hùng cứu mỹ nhân… Trầm lão sư nhất định sẽ ấn tượng, thậm chí tình yêu nở rộ, tình nguyện ngã vào vòng tay ngươi… - Tào Hùng nói ra kế hoạch.

-Được! Cứ làm như vậy. – Mắt Thượng Bân sáng lên, hài lòng gật đầu.

Vừa hạ bệ được đối thủ, lại nâng lên thân phận của mình, chủ ý này quá tuyệt vời!

Xem ra Tào Hùng này không chỉ dạy tốt mà còn biết đối phó người khác. Sau này phải bồi dưỡng hắn thật tốt!

…

Trương Huyền không biết mình bị người khác tính kế, ăn rất ngon miệng, liên tục gật đầu.

Mặc dù kỹ thuật nấu nướng không bằng Địa cầu, nhưng ở thế giới này linh khí dồi dào, nguyên liệu nấu ăn mới mẻ, thơm ngon, ăn vào miệng có hương vị rất khác.

Rất nhanh, một bàn thịt rượu đầy ắp đã vơi đi bảy tám phần. Phần lớn đều do hắn tiêu diệt, Trầm Bích Như chỉ ăn tượng trưng vài miếng.

Thấy gia hỏa này chỉ tập trung ăn, ngay cả mình cũng không thèm để ý đến, Trầm Bích Như tức giận chu miệng.

Lúc đầy nàng còn tưởng rằng đối phương giả vờ để hấp dẫn ánh mắt nàng. Giờ phút này mới phát hiện hắn thực sự không thèm để ý đến nàng…

Bất kể là lão sư thiên tài hay giáo viên ngôi sao của học viện, nhìn thấy nàng đều hết sức lấy lòng. Kẻ này thì ngược lại, là giáo viên hạng bét của toàn bộ học viện lại không coi nàng ra gì, làm nàng nghiến răng ken két, hận không thể đạp hai phát.

Càng nghĩ càng giận. Nàng biết dù có ăn tiếp cùng sẽ bị hắn làm tức chết, bèn quay người khẽ kêu:

-Tính tiền!

-Tổng cộng 1280 kim tệ! – Một người phục vụ đi đến.

-1280? – Trầm Bích Như sững sờ, giật nảy mình:

-Sao lại đắt đến vậy?

Ngay cả đối với một lão sư cấp cao như nàng, một tháng cũng chỉ được một ngàn kim tệ. Ăn một bữa tốn một tháng lương?

Tại sao lại nhiều như vậy?

Lúc gọi món nàng đã tính kỹ, tất cả chưa đến một trăm kim tệ, tại sao bây giờ lại thành hơn một ngàn?

-Thật xin lỗi! Bình rượu này giá 1200 kim tệ! – Phục vụ viên nói.

Vừa rồi khi hai người đang dùng cơm, một phục vụ viên đã hỏi họ có muốn rượu hay không. Trầm Bích Như thấy uống chút rượu cũng không sao, bèn gật đầu đáp ứng. Nàng có nằm mơ cũng không nghĩ đến sẽ đắt như vậy!

-Bình rượu này do các ngươi đưa tới, chúng ta không biết giá… - Sắc mặt Trầm Bích Như trở nên khó coi.

Có ngốc cũng biết nàng bị lừa bịp!

-Nếu ngươi thực sự không muốn có thể hỏi một câu. Ngươi không nói gì, chúng ta nghĩ ngơi biết giá nên không nhiều lời! – Phục vụ viên lạnh lùng nói.

-Hừ! – Thấy thái độ của hắn, Trầm Bích Như biết có nói nhiều cũng vô dụng. Nếu làm lớn chuyện ngược lại sẽ ảnh hưởng không tốt. Nàng im lặng lấy túi định trả tiền. Bỗng nàng tái mặt, đầy xấu hổ nói:

-Ta không mang theo nhiều tiền như vậy. Ngươi xem có thể cho ta ghi nợ, ta sẽ trở về lấy tiền trả cho ngươi…

Hôm nay nàng đi Tàng Thư Các đọc sách nên không mang tiền. Sau đó gặp Trương Huyền và thỉnh giáo hắn một số vấn đề. Do quá sốc mà nàng quên mất, hiện tại mới nhớ ra chỉ mang khoảng một trăm kim tệ, cách hơn một ngàn rất xa.

Mời người ăn cơm lại không mang tiền thanh toán…

Nàng chỉ thấy trên mặt nóng rực, hận không có kẽ đất nào để chui vào.

-Không trả được tiền thì đừng gọi món ăn! Đã gọi rồi thì mau trả tiền. Muốn ăn cơm chùa, không có cửa đâu! – Phục vụ viên khẽ nói.

-Ngươi… - khuôn mặt Trầm Bích Như đỏ bừng trong giận dữ.

-Có chuyện gì?

Đúng lúc này, một tiếng quát lớn vang lên, Thượng Bân mang theo Bạo Thiên Sư và Tào Hùng đi nhanh vào.

Toàn thân hắn áo trắng, hai tay chắp sau lưng, ngẩng dầu bước đi, trên người toát ra khí chất cao cao tại thượng. Nếu là trước kia, với khí chất và dung mạo của mình, lại phối hợp với Bạo Thiên Sư đầy hung hãn, chính là hình ảnh ngọc thụ lâm phong, công tử lịch lãm. Nhưng bây giờ, mặt hắn sưng đỏ, đôi mắt thâm tím. Từ xa nhìn lại vô cùng buồn cười.

Tuy nhiên, hắn không nhận ra điều này, ngược lại thấy mình rất ngầu, ánh mắt thâm thúy, khí tức xa xôi. Hắn đi đến trước mặt Trầm Bích Như, giả bộ ngạc nhiên:

-Trầm lão sư, thật trùng hợp! Sao ngươi cũng ở đây? Hắn quay đầu nhìn về phía phục vụ viên:

-Xảy ra chuyện gì? Ồn ào vậy còn ra thể thống gì?

-A, thì ra là Thượng thiếu! – Phục vụ viên giật nảy mình, không còn bộ dáng hùng hổ như vừa rồi, ngược lại tỏ ra cẩn thận từng li từng tý:

-Chuyện là như vậy, bọn họ ăn cơm mà không có tiền thanh toán…

-Không có tiền thanh toán? – Thượng Bân lắc đầu, giả vờ thất vọng, nhìn về Trương Huyền:

-Trương lão sư, không phải ta nói ngươi, nhưng nếu ngươi không có tiền thì đừng giả vờ hào phóng, mời người khác ăn cơm. Lần này thật mất mặt! ngươi là kẻ đứng cuối học viện, sớm đã không còn mặt mũi rồi thì không sao. Ngươi lại để Trầm lão sư của chúng ta cũng mất hết mặt mũi, thật quá đáng!

-…

Thấy gia hỏa này tự cho là đúng, Trương Huyền sửng sốt một chút, quay đầu nhìn Trầm Bích Như:

-Ai… Hình như hắn đang nói ngươi đó! Nếu không có tiền thì đừng giả bộ hào phóng. Ngươi xem lần này mất mặt như vậy…

-Ngươi…

Nghe đối phương nói vậy, Trầm Bích Như vốn đã tức giận, lại nghe Trương Huyền nhắc lại, suýt nữa thì nổi điên. Nàng ngẩng đầu nhìn chằm chằm Thượng Bân đang đắc ý, ra vẻ để thu hút sự chú ý của nàng, nghiến răng “ken két”:

-Thượng Bân! Ngươi nói lại xem ai giả bộ hào phóng?

Lừa bịp

dtv-ebook.com

Dịch: Khiêm

Biên: Mựp

-A? - Không nghĩ tới mỹ nữ sẽ tức giận, Thượng Bân sợ hết hồn, vội vã giải thích:

-Trầm lão sư, ta không nói ngươi, ta nói chính là tên Trương Huyền này không có tiền cũng đừng mời người ăn cơm, để bị người ta nói, quả thực mất mặt xấu hổ, tổn hại uy phong của học viện chúng ta.

Lời còn chưa nói hết, sắc mặt nữ thần trước mắt càng ngày càng trầm thấp, như là bất cứ lúc nào cũng sẽ nổ tung, Thượng Bân chính đang tràn đầy nghi hoặc, chỉ thấy người phục vụ một mặt lúng túng, cắt ngang:

-Thượng thiếu...

-Cái gì? - Thượng Bân hơi nhướng mày nhìn sang.

-Khụ khụ, mời khách chính là... Vị Trầm lão sư này! - Phục vụ viên nói.

Hắn nhận được mệnh lệnh, phối hợp Thượng Bân diễn kịch, cũng không nghĩ tới một nam một nữ ăn cơm, là nữ trả tiền, còn chưa kịp báo cáo, Thượng Bân liền vọt tới, lần này càng không có thời gian giải thích.

-Trầm lão sư mời khách sao?

Thượng Bân sợ hết hồn, con mắt trợn tròn, không thể tin được.

Thật hay giả?

Tự mình mỗi ngày mời nữ thần ăn cơm, nàng không thèm để ý, cái tên lão sư hạng bét của học viện này có tư cách gì cùng nàng ăn cơm, hơn nữa... Còn để cho nàng mời khách?

-Làm sao? Ta không có tiền trả, chính là giả bộ hào phóng, mất mặt xấu hổ đúng không! - Trầm Bích Như lạnh lùng nhìn sang, nàng ngày hôm nay ở trước mặt Trương Huyền liên tục ăn quả đắng, liền rất phiền muộn, không nghĩ tới còn bị cái tên này cười nhạo, tức giận đến sắp nổ tung.

-Không phải, không phải... - Thượng Bân sắc mặt trắng nhợt, như sắp khóc.

Giờ mới hiểu được, muốn vỗ mông ngựa, kết quả vỗ tới móng ngựa, vội vã xua tay:

-Ta không phải ý này, là... là...

Nói liên tục nhiều lần, không biết nên trả lời như thế nào.

Bất quá, hắn không hổ là tôn tử của trưởng lão, học viện lão sư, kiến thức rộng rãi, rất nhanh phản ứng lại, quay đầu nhìn về phía người phục vụ, bàn tay lớn vẫy một cái:

-Được, món nợ của Thẩm lão sư để ta trả, bao nhiêu tiền, ta giúp thanh toán!

-Thượng thiếu chuyện này, ngươi là khách quý của Hồng Thiên Lâu chúng ta, chúng ta làm sao có khả năng thu tiền của ngươi! - Người phục vụ liền vội vàng gật đầu.

Đây là lời kịch bọn hắn đã sớm chuẩn bị tốt, chính là muốn ở trước mặt nữ thần biểu hiện thân phận cùng năng lực của hắn.

-Vậy thì tốt... - Thượng Bân đang muốn nói tiếp, biểu lộ ra một hồi khí phách của mình, lại nghe đến âm thanh của Trầm Bích Như vang lên: - Không cần, chính ta tiêu tốn, chính ta sẽ trả, miễn cho bị người khác nói thành giả bộ hào phóng!

Nói xong, nàng đem cây trâm đang cắm ở trên đầu lấy xuống:

-Cây ngọc trâm này, giá trị ít nhất cũng năm ngàn kim tệ, ngươi có thể tìm người nghiệm chứng, ta trước tiên thế ở đây, chờ ta trở về lấy tiền trả, chuộc lại sau!

-Chuyện này...

Cầm cây ngọc trâm, người phục vụ không biết nên làm gì bây giờ.

Trong kịch bản cũng không có những cái này a...

-Trầm lão sư, không cần như vậy, Hồng Thiên Lâu Ngô chấp sự cùng ta là bằng hữu, ta chỉ cần nói một tiếng, chút tiền không tính là gì...

Thượng Bân vội vàng nói.

-Đó là chuyện của ngươi, cùng ta có quan hệ gì? - Trầm Bích Như cắt ngang lời nói của hắn, lần thứ hai nhìn về phía người phục vụ: - Nếu không cần tìm người nghiệm chứng, ta liền đi!

-Ta... - Người phục vụ vội vã nhìn về phía Thượng Bân, tràn đầy ánh mắt cầu trợ.

-Nhìn ta làm gì? - Thượng Bân nóng nảy liên tục xua tay, một mặt phẫn nộ: - Ta lại không quen biết ngươi!

-Tốt!

Không nghĩ tới ăn một bữa cơm lại náo thành như vậy, Trương Huyền lắc đầu một cái đứng lên, đem ngọc trâm từ trong tay người bán hàng lấy tới, một lần nữa đưa cho Trầm Bích Như:

-Ngươi cho hắn cái này làm gì? Bữa cơm này không đáng 1280 kim tệ, cho hắn tiền, chẳng lẽ muốn để hắn lừa bịp?

-Lừa bịp? Hồng Thiên Lâu thành lập gần mười năm, giá cả vừa phải, không dối trên lừa dưới, còn chưa bao giờ có người đi tìm phiền phức,

ngươi có ý gì?

Trương Huyền vừa dứt lời, một người trung niên sải bước đi tới.

Hồng Thiên Lâu chấp sự, Ngô Sầu.

Hắn cũng đã cùng Thượng Bân nói xong rồi, nguyên bản không cần hiện thân, giờ khắc này nghe được Trương Huyền nói ra lừa bịp, cũng không nhịn được nữa.

Chuyện bên này, dĩ nhiên đã kinh động đến không ít thực khách, thật sự nếu không xuất hiện, mặc cho đối phương nói ra, khẳng định danh tiếng của tửu lâu sẽ tổn thất lớn, đến thời điểm ông chủ Hồng Hạo trưởng lão trở về, còn không giết hắn sao?

-Có ý gì? Còn muốn ta nói ra hay sao?

Trương Huyền mí mắt vừa nhấc, tràn đầy mùi vị lười biếng.

-Hừ, Hồng Thiên Lâu chúng ta, mỗi một món ăn, đều chọn dùng những vật liệu trân quý nhất, mới mẻ ngon miệng, giá cả cũng thông qua Hồng Thiên học viện xét duyệt, hiện tại nếu như ngươi không nói ra được chúng ta lừa bịp như thế nào. Còn không cho dù ngươi có là học viện lão sư đi nữa, ngày hôm nay cũng đừng hòng đi!

Ngô chấp sự sầm mặt lại nói.

Đối với một cái tửu lâu tới nói, lừa bịp khách hàng là tội danh rất lớn, không làm rõ mà truyền ra ngoài, Hồng Thiên Lâu cũng không cần phải mở cửa nữa.

-Thực sự là tự tìm đường chết mà!

Vốn tưởng rằng lần này không giáo huấn được Trương Huyền, nhìn thấy hắn lại nói Hồng Thiên Lâu lừa bịp, đắc tội Ngô chấp sự, Thượng Bân hưng phấn, con mắt sáng lên.

Ngô chấp sự bình thường rất dễ nói chuyện, tính khí cũng không tệ, nhưng ảnh hưởng đến danh tiếng của Hồng Thiên Lâu, hắn thế nào cũng sẽ không thoái nhượng!

Gia hoả này xem ra xui xẻo rồi!

-Cái tên này nói linh tinh gì vậy.

Trầm Bích Như thì lại sốt ruột.

Hồng Thiên Lâu có thể ở Hồng Thiên học viện mở cửa, đồng thời xây lớn như vậy, thế lực sau lưng có thể tưởng tượng được, ngươi công khai nói người ta lừa bịp khách hàng, đây không phải để người ta tìm ngươi gây phiền phức sao?

Loại đại tửu lâu này là rất chú trọng danh tiếng.

-Ngươi đã muốn ta nói, vậy ta liền không khách khí!

Đối mặt với đối phương uy hiếp, Trương Huyền không để ý lắm, đi tới bàn trước mặt.

-Phần Tử Hương Bạo Hùng này dựa theo các ngươi thuyết pháp là sau khi đem Bạo Hùng giết đi, dùng Tử Hương Hoa ngâm ba ngày, như vậy mới có thể làm cho thịt căng mềm, tràn đầy mùi thơm, đáng tiếc, các ngươi chỉ ngâm một ngày rưỡi liền lấy ra, đem xào rồi mang ra bàn, tuy rằng mùi vị kém không nhiều,nhưng ngay cả nửa điểm Tử Hương Hoa dược tính cũng không có thấm vào thịt , ăn nhiều hơn nữa cũng đều vô dụng!”

-Còn Hồng Hồ Quế Ngư này, các ngươi tuyên truyền là vớt cá quế tự nhiên trong Hồng Hồ, trên thực tế cá quế này nuôi nhốt ở Diệp La vịnh, phân biệt hai loại này rất đơn giản, cá quế tự nhiên, bởi vì phải đối mặt thiên địch Thanh Hà Quy, vây đuôi cứng rắn hơn cá quế được nuôi nhốt, đuôi cũng thô to hơn không ít, chỉ cần hỏi thăm một chút, liền có thể biết!

-Còn rau xanh xào Oa Tâm Thảo này thì càng không cần phải nói, căn bản cũng không phải là Oa Tâm Thảo, mà là Khổ Tâm Thái! Hai loại thực vật thật ra là cùng một loại, bất quá hoàn cảnh sinh trưởng không giống nhau, tên cũng khác biệt, Oa Tâm Thảo sinh trưởng ở cạnh ổ của Man Thú, được Man Thú chăm sóc, rễ cây bình thường đều rất lớn, giá trị dinh dưỡng cũng cao hơn nhiều!

-Khổ Tâm Thái thì lại sinh trưởng ở hoang dã, mười phần tiện nghi, rễ cây bé nhỏ, giá trị dinh dưỡng cũng phải thấp hơn rất nhiều! Đồng dạng một bàn món ăn, giá tiền hai loại hơn kém nhau ít nhất là gấp mười lần! Không thể giống nhau! Nói là dùng Oa Tâm Thảo, nhưng dùng Khổ Tâm Thái, đây không phải lừa bịp là cái gì?

...

Trương Huyền tiện tay chỉ về một món ăn nào đó, liền rõ ràng nói ra lai lịch cùng khuyết điểm của món ăn, lúc đầu Ngô chấp sự khí thế hung hăng nghe đến mấy câu này sắc mặt trở nên trắng bệch.

Hắn thân là Hồng Thiên Lâu chấp sự, không riêng khách hàng ở sảnh trước, nhà bếp ở hậu diện cũng là do hắn quản lý, tự nhiên biết lời nói của đối phương là thật hay giả.

Không phải nói bậy, mà là... Quá đúng rồi!

Những việc này, ông chủ không hề biết mà là hắn vì kiếm chác lãi kếch sù, tìm người lặng lẽ sửa đổi, đặc biệt là Hồng Hồ Quế Ngư cùng Oa Tâm Thảo, hai cái vật thay thế này quả thực giống nhau như đúc, liền ngay cả chuyên môn mỹ thực sư, cũng không phát hiện điểm dị thường.

Thiếu niên này làm sao nhìn ra được? Mà lại nói được không sai chút nào?

-Đáng ghét!

-Chúng ta là từ đường xa lặn lội tới đây ăn Oa Tâm Thảo chính tông, không nghĩ tới lại là giả!

-Ta cũng vậy, nghe nói nơi này có Hồng Hồ Quế Ngư thơm nhất, khẩu vị tốt, chính tông, chuyên tới thưởng thức, dĩ nhiên lại lừa gạt chúng ta như vậy!

-Trả lại tiền, trả lại tiền! Đường đường Hồng Thiên học viện đệ nhất tửu lâu, dùng đồ giả lừa người, thật uổng công ta là khách quen ở đây, lại bị lừa dối như vậy!

...

Trương Huyền mở miệng, ung dung không vội, có lý có chứng cứ, mọi người xung quanh xem náo nhiệt, lập tức vỡ tổ.

Hồng Thiên Lâu ở toàn bộ Thiên Huyền vương quốc đều là đại tửu lâu có tiếng, trong đó không ít món ăn bảng hiệu, hấp dẫn vô số cường giả đến đây, bọn họ nằm mơ đều không có nghĩ đến, những thứ này rõ ràng đều là giả!

Chuyện gì xảy ra?

dtv-ebook.com

Dịch: Gaem

Biên: Mựp

- Ngươi. . . Nói bậy!

Thấy mọi người bình luận ầm ĩ, mồ hôi lạnh từ trên đầu của Ngô chấp sự chảy xuống, khiến hắn tức giận cắn răng quát một cái.

Bây giờ không thể thừa nhận, một khi đã nhận rồi, thanh danh của Hồng Thiên lâu chẳng những tan tành mây khói mà ngay cả tiền đồ của hắn chắc chắn cũng không còn!

Sớm biết tên lão sư này còn là một người rành về ẩm thực, đánh chết Ngô chấp sự cũng không đồng ý để Thượng Bân gây sự a!

- Ngươi nói ta nói bậy ? - Trương Huyền nhìn qua.

- Không sai, ngươi nói đồ ăn này của ta là giả, có chứng cớ không? Không có chứng cứ, thì chính là nói bậy, có tin ta báo quan bắt ngươi vì tội phỉ báng hay không? - Ngô chấp sự khuôn mặt dữ tợn hét.

- Chứng cứ ? Ngươi muốn chứng cứ ? Được thôi!

Tên này đúng là chưa thấy quan tài chưa đổ lệ, Trương Huyền lắc đầu.

Lúc đầu hắn không muốn lo những chuyện này, dù sao cũng là do Trầm Bích Như trả tiền, dù có chuyện gì đi chăng nữa thì cũng không liên quan đến hắn, ai ngờ tên chấp sự này lại nhất quyết chuốc phiền phức vào thân, nói mình lừa bịp, đã như vậy, đương nhiên không thể không đưa ra bằng chứng rồi.

- Vừa rồi mấy món ăn kia, cách phân biệt thật giả ta đã nói rồi, mọi người có thể dựa theo những đặc điểm mà ta nói mà xem xét lại cho thật cẩn thận! Đương nhiên, nếu hắn không thừa nhận cũng không sao, bởi vì cho dù là biết những đặc điểm này, một chuyên gia phê bình ẩm thực cũng rất khó có thể nhận ra, chứ nói chi là mọi người! Bất quá. . .

Trương Huyền nhìn quanh một vòng, tiện tay cầm bình rượu đắt tiền nhất trên bàn kia lên:

- Bình rượu này mọi người có thể dễ dàng phân biệt được!

- Phân biệt ? Rượu ở Hồng Thiên lâu được mệnh danh là【Rượu Thần Tiên】chỉ có quán rượu này mới có! Đây là sự thật người người đều biết, không ít người tới đây đều là vì muốn uống loại rượu này mà tới, chẳng lẽ ngươi muốn nói, rượu này cũng là giả ?

Một khách quen nhịn không được nói.

- Đúng vậy a, rượu Thần Tiên chính là át chủ bài của Hồng Thiên lâu, điều đó không thể nào là giả được, không phải sao? Nếu như đây đều là giả, thì chắc không có gì là sự thật rồi!

Một khách quen khác lại nói thêm.

Lúc trước bọn họ gọi loại rượu kia là Rượu Thần Tiên, chỉ có Hồng Thiên lâu mới có bán, mùi rượu thuần mỹ, mùi thơm nức mũi! Hồng Thiên lâu sở dĩ có được quy mô và danh tiếng như bây giờ, chính là nhờ loại rượu Thần Tiên này!

Nếu như rượu này cũng là giả. . . Không phải là quá đáng lắm rồi sao!

- Ta nói, đây là cái dễ phân biệt nhất!

Hiểu được nghi vấn của mọi người, Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng, giơ chai rượu lên:

- Trên bình này viết là【 Rượu Thần Tiên 】, theo đạo lý bình thường, nếu thật sự là Rượu Thần Tiên ở【 Bách Tỉnh Phường 】sẽ có giá là 1200 đồng vàng!

- Đáng tiếc, đây chỉ là một cái bình, bên trong đựng 2 loại rượu là 【 Tử Trúc Hiên 】【 Thanh Nham Nhưỡng 】, hai loại rượu này tuy có mùi thơm và hương vị tương tự như Rượu Thần tiên, nhưng Rượu Thần tiên thật là dùng Địa Căn Thảo và Thanh Diệp Thiền Tâm quý hiếm nhất để ủ chế mà thành, càng uống càng khiến thân thể khỏe mạnh. Còn Thanh Nham Nhưỡng này, uống quá nhiều, sẽ bị độc tính xâm nhập vào tim phổi, dần dà sẽ phá hư nội tạng, khiến cho tu vi của người uống càng ngày càng giảm, sống không bằng chết!

- Dùng Thanh Nham Nhưỡng ngụy trang thành rượu Thần Tiên?

- Ta đã từng nghe qua loại Thanh Nham Nhưỡng này, hương vị của nó cũng tương tự như hương vị của Rượu Thần Tiên vậy!

- Ta vẫn luôn tin tưởng phẩm chất của Hồng Thiên lâu, không ngờ bọn họ lại dám lừa gạt khách hàng như vậy!

- Đây quả thực là dối trá, ta nhất định phải báo lại chuyện này với học viện, để bọn hắn điều tra thêm cho rõ ràng!

. . .

Các khách hàng xem náo nhiệt xung quanh, nghe thấy tửu lâu này đang giở trò lừa gạt, đều tức giận đùng đùng.

- Ngươi nói là Thanh Nham Nhưỡng thì là Thanh Nham Nhưỡng sao ? Chứng cứ đâu ? - Ngô chấp sự cắn răng khẽ nói.

Nhìn hắn một cái, Trương Huyền thản nhiên nói:

- Rượu nào cũng có thể bị đốt cháy, cái bình rượu này, ta còn chưa uống, ngươi có thể nhóm lửa, nếu thật sự đúng là Thần Tiên Túy nó có thể tỏa ra mùi rượu thơm đến nỗi khiến người ta say mê, như lan tự xạ! Còn nếu

trong này có Thanh Nham Nhưỡng, thì sẽ tỏa ra một mùi cháy khét, chỉ cần có mũi, ai cũng đều có thể ngửi được!

- Ngươi. . .

Toàn thân Ngô chấp sự cứng đờ.

Những điều hắn nói hoàn toàn không có chút sai sót nào, bất quá cách có thể phân biệt rượu thật giả này có rất ít người biết, thậm chí hắn là nhờ nghe lén từ những người sản xuất Thanh Nham Nhưỡng mới biết cách phân biệt, tên nhóc này sao lại có thể biết rõ như vậy ?

Kỳ thật, các khách đến đây chủ yếu đều uống Rượu Thần Tiên, dù sao, từ trước đến nay ở đây luôn bán rượu thật. Nhưng sau khi nghe xong kế hoạch của Thượng Bân, Ngô chấp sự cố ý làm rượu giả cho vị thiếu niên này uống, vốn cho rằng Trương Huyền sẽ không nhận ra được, chỉ muốn lừa gạt hắn một chút mà thôi, còn có thể lời thêm được chút tiền, lần này thì hay rồi, đối phương chẳng những hiểu biết rất nhiều, mà còn có phương pháp phân biệt rõ rượu thật giả!

Bây giờ, cho dù hắn muốn giải thích với đám người này loại rượu mà từ trước đến nay họ uống đều là Rượu Thần Tiên thật, cũng không giải thích được!

- Sao rồi ? Không dám thử hả?

Thấy được sự khẩn trương của đối phương, Trương Huyền mỉm cười, tiện tay lộn ngược bình rượu trong tay, rượu trong bình lập tức đổ tung tóe trên mặt đất, hắn liền tiện tay móc ra que diêm, nhẹ nhàng quẹt lửa.

Hừng hực!

Rượu trên mặt đất bị lửa đốt, mọi người liền ngửi thấy một mùi hắc gay mũi truyền đến, khiến ai cũng sặc đến choáng đầu hoa mắt.

- Thối quá! Đây là cái mà chúng ta đã uống vào bụng sao ?

- Hồng Thiên lâu thật là không xem khách hàng ra gì mà!

- Thúi như vậy, uống hết chắc chắn sẽ trúng độc. . .

- Trả lại tiền, trả lại tiền đi, ta đã uống rượu ở quán của các ngươi ba năm rồi! Không chỉ có tiền rượu hôm nay, trả lại hết tiền ta đã đưa cho các người trong suốt ba năm qua đây! Bồi thường đi!

. . .

Toàn bộ quán rượu như ong vỡ tổ.

Tất cả mọi người vọt lên.

- Chuyện này. . . Xảy ra chuyện gì?

Tào Hùng, Thượng Bân đều sắp phát điên rồi.

Bọn hắn chuyên môn bày mưu tính kế để hãm hại tên Trương Huyền này, muốn hắn mất mặt xấu hổ, kết quả tên khốn này không những không bị mất mặt, mà còn phá luôn danh tiếng của Hồng Thiên Lâu!

Ngược lại chính bọn hắn mới trở thành trò hề, mất mặt và xấu hổ!

- Xảy ra chuyện gì. . . Em gái ngươi làm sao!

Ngô chấp sự nghe thấy câu hỏi này rất chướng tai, nghe xong suýt chút nữa muốn nổ tung tại chỗ, nhấc chân đạp tới.

Bành! Bành!

Hắn là võ giả cấp sáu cường giả Ích Huyệt cảnh, hai người họ dù có muốn phản ứng cũng không phản ứng kịp, liền bị đạp đến nỗi mắt tối sầm lại, cả hai cùng té ngã trên nền đất, trên mặt mỗi người đều có một dấu chân to lớn.

Khó trách Ngô chấp sự nổi điên, nếu không phải là bởi vì hai người này, sao mọi chuyện lại thành ra như vầy chứ!

Có thể đoán được, chẳng những nghề nghiệp mưu sinh của hắn phải kết thúc, mà còn phải chịu đựng lửa giận của Hồng Hạo trưởng lão!

Hồng Thiên lâu xảy ra chuyện này, danh tiếng chắc chắn cũng sẽ bị kéo xuống, không thể nào khôi phục được việc làm ăn kinh doanh như trước kia.

Nguyên nhân gây ra chuyện này, cũng bởi vì đồng ý với hai người này, muốn dạy dỗ một tên lão sư đứng nhất trong kỳ khảo hạch từ dưới đếm lên kia!

Tên nhóc này sao có thể đứng nhất từ dưới đếm lên, hắn là người đứng nhất từ trên đếm xuống thì đúng hơn!

Sớm biết tên này có mắt nhìn lợi hại như thế, đừng nói là gây sự với hắn, hắn không tìm mình gây sự cũng đã là mừng lắm rồi!

Đáng giận!

- Xem ra chắc hắn không thu tiền thức ăn của chúng ta đâu, đi thôi!

Nhìn thấy mọi người nháo thành một tổ ong, Trương Huyền nói xong, Trầm Bích Như nãy giờ vẫn đang ngẩn người, liền đi theo Trương Huyền ra ngoài.

Chuyện đã đến nước này, nếu tiếp tục ở lại, sẽ chỉ rước thêm phiền phức mà thôi, chi bằng rời đi cho xong.

- Ừ!

Trầm Bích Như vội vàng theo sau, nhìn thiếu niên nhanh chân đi về phía trước, ánh mắt nàng lộ ra vẻ phức tạp.

Trước kia nàng cũng cho rằng đối phương là một kẻ phế vật, cái gì cũng không biết, là một sỉ nhục lớn trong giới lão sư!

Sau khi tiếp xúc với hắn nửa ngày mới biết được. . . Nếu như hắn là phế vật, vậy thì mình là cái gì ?

Chắc không là gì cả ?

Trầm Bích Như cắn răng một cái, đi lên phía trước, trong đôi mắt đen nhánh xinh đẹp vẫn mang theo ánh nhìn không thể tin được như cũ:

- Ngươi cũng có nghiên cứu mỹ thực sao? Chẳng lẽ. . . ngươi còn là một nhà phê bình ẩm thực ?

Mỹ Thực Sư

dtv-ebook.com

Dịch: My

Biên: Mựp

Thế giới này có nhiều loại nghề nghiệp, mỹ thực sư là một trong số đó. Những người này rất mẫn cảm với hương vị và có khả năng phân biệt mùi vị vượt xa người thường.

Mặc dù tu vi của họ không hẳn cao, nhưng một số tiệm cơm, quán rượu đều thuê với mức lương cao, để kiểm nghiệm hương vị và chất lượng của nguyên liệu nấu ăn. Vì vậy, thu nhập của họ rất khá.

Tuy nhiên, nghề này chỉ được coi là hạ đẳng, không được coi trọng.

Nghề nghiệp trong thiên hạ có mấy ngàn loại, những nghề như pháp sư là đường đường chính chính, có ích cho tu vi võ học, thuộc về thượng đẳng. trong khi đó, mỹ thực sư chỉ được xem là bàng môn tà đạo, hạ đẳng.

Trầm Bích Như nghĩ, việc thiếu niên này có thể nói ra chỗ thiếu sót của những món ăn, thức uống kia chỉ có thể là mỹ thực sư mới làm được.

-Ngươi có thể nghĩ như vậy! – Trương Huyền cũng không giải thích.

Thiên Đạo thư viện không chỉ nhìn ra tu vi mà có thể thông qua nếm thử những món ăn này để nhận biết sự thiếu hụt. Từ đó, việc thu thập Ngô chấp sự dễ như trở bàn tay.

-Đa tạ ngươi hôm nay đã giải vây cho ta… - Thấy đối phương thừa nhận, Trầm Bích Như nói.

Nếu không phải thiếu niên này có khả năng phân biệt thức ăn ngon, hôm nay nàng đã phải mất mặt.

-Không có gì! – Trương Huyền xua tay.

-Bữa cơm này là ngươi giải quyết, không tính ta mời khách. Lần sau ta lại mời ngươi! – Trầm Bích Như nói.

-Lần sau lại mời ta? – Trương Huyền suy nghi một chút, lắc đầu:

-Hay là thôi đi! Ta còn muốn sống thêm mấy ngày!

Cùng mỹ nữ ăn cơm mặc dù không tệ, nhưng hắn tự biết thân mình. Danh tiếng của hắn tệ như vậy, đối phương chắc chắn sẽ không ưa thích!

Hắn không thích nàng, cũng không muốn bị người khác ghen ghét, phải nghĩ biện pháp đối phó những kẻ theo đuổi nàng. Hắn còn nhiều việc muốn làm, đâu có nhiều thời gian rảnh như vậy!

-Ngươi… - Mới vừa cảm thấy đối phương nói chuyện bình thường, nghe được câu này, Trầm Bích Như cảm thấy lồng ngực tắc nghẹn, muốn điên!

Bao nhiêu người muốn mời nàng ăn cơm, nàng đều không đi. Gia hỏa này ngược lại, bản thân mời đối phương lại giống như mời ông bà nội vậy.

Đáng giận!

-Được rồi! Cơm cũng ăn xong rồi. Nếu không có chuyện gì, ta đi trước. Ta rất bận rộn! – Không thấy đối phương đang tức giận, Trương Huyền xua tay, nhấc chân rời đi.

-Đừng vội! Ta còn chưa nói xong! – Cố nén tức giận, Trầm Bích Như bình ổn lại hơi thở, đôi mắt đẹp nhìn sang:

-Mặc dù hôm nay ngươi giúp ta giải vây, thân phận mỹ thực sư có tác dụng rất lớn, nhưng… chung quy vẫn là bàng môn tà đạo. Võ giả vẫn phải lấy tu luyện là chính…

Võ giả, tu luyện tới cảnh giới nhất định có thể tích cốc, mỹ thực cũng không có tác dụng. Dù cho bây giờ có thể kiếm chút lợi nhuận nhưng về lâu dài vẫn không phải con đường đúng đắn.

Sau nửa ngày tiếp xúc, nàng đã nhận ra Trương Huyền không hề giống như trong lời đồn là đại phế vật. Có lẽ vì toàn bộ tinh thần của hắn đều tập trung tại đồ ăn ngon nên mới dẫn đến thành tích khảo hạch kém như vậy.

Nghĩ tới điều này khiến nàng tức gần chết, không nhịn được nhắc nhở.

-Ừm! – Biết đối phương có ý tốt, Trương Huyền gật đầu, đang muốn rời đi liền nghe thấy một loạt tiếng bước chân.

-Trương Huyền, ta xem ngươi trốn ở đâu! Hôm nay đừng hòng chạy! – Ngay sau đó một tiếng oán độc vang lên. Hai người một thú ngăn tại trước mặt.

Chính là hai người Thượng Bân và Tào Hùng. Lúc này, bọn họ đều có dấu chân không lồ in trên mặt, đường nét rõ ràng, nửa mặt sưng đỏ, tràn đầy máu tươi, không còn bộ dáng tiêu sái trước đó.

Nhất là Thượng Bân, vết thương buổi sáng chưa hồi phục, giờ lại chịu thêm một cú đá, miệng lệch sang một bên như treo hai cái lạp xưởng, đâu còn sót lại nửa phần anh tuấn.

Hắn đã lên kế hoạch hoàn hảo để ra vẻ trâu bò trước mặt nữ thần. Chẳng ngờ không chỉ thất bại mà còn bị đánh thành dạng này, quan hệ với Hồng Thiên lâu cũng hỏng mất. Tệ hơn nữa, hắn có thể bị ông nội mắng một trận. Loại sỉ nhục này hắn không thể nuốt trôi được!

Càng nghĩ càng giận, hắn xông thẳng tới chỗ Trương Huyền.

-Thượng Bân, ngươi muốn làm gì? – Trầm Bích Như không nghĩ hắn sẽ đuổi theo gây rắc rối. nàng bước lên trước ngăn trước mặt Trương Huyền.

-Trầm lão sư hãy tránh ra! Đây là ân oán cá nhân của ta với Trương Huyền!

Không thấy còn đỡ, vừa thấy nàng che chở cho phế vật nổi tiếng cả học viện này, Thượng Bân càng tức méo miệng.

Ghen tỵ mãnh liệt làm hắn trở nên điên cuồng, lạnh lùng nhìn chằm chằm thiếu niên:

-Trương Huyền, ngươi có phải nam nhân hay không? Là nam nhân thì đừng trốn sau lưng nữ nhân, có gan cùng ta quyết đấu!

Thấy gia hỏa này đã mất trí, Trương Huyền nhấc mí mắt:

-Tránh sau lưng nữ nhân thì sao? Đây mới là có bản lĩnh. Ngươi có năng lực cũng tìm một nữ nhân để trốn sau lưng đi!

-Ngươi… - Thượng Bân suýt chút nữa phun máu.

Chỉ cần là nam nhân, bị người mắng như vậy, không phải sẽ cảm thấy nhục nhã, tức giận phản kích sao? Tại sao gia hỏa này không cư xử theo lẽ thường?

Trong mắt người khác là sự việc vô cùng mất mặt, trong miệng hắn lại trở thành đương nhiên, còn hào hùng đầy lí lẽ như vậy?

* *, sao mặt dày như vậy?

-Trầm lão sư, làm phiền ngươi giải quyết hai người này. Ta còn có việc, đi trước!

Là người xuyên việt, tình cảnh nào chưa từng thấy, không biết xấu hổ sao? Nói đùa! Kiếp trước là thời đại bùng nổ công nghệ thông tin…

Ngươi đã thấy ai biết xấu hổ chưa?

Hắn không ngại khi có người giúp mình giải quyết vấn đề.

Không phải hắn e ngại gia hỏa đó, mà tu vi hiện tại của hắn chưa thể bại lộ. Hơn nữa, ông nội của đối phương là trưởng lão, một khi chó cùng rứt giậu sẽ mất thời gian đối phó. Đã có người ngăn cản đương nhiên vui mừng bớt phiền phức rồi!

-… - Thấy thiếu niên vô sỉ như vậy, Trầm Bích Như cạn lời.

Vừa rồi nàng sợ đối phương bị Thượng Bân chọc giận, thật sự quyết đấu. Hiện tại nàng tự thấy mình nghĩ nhiều quá rồi…

Gia hỏa này mà giận quá mất khôn, chấp nhận quyết đấu thì heo mẹ cũng có thể leo cây!

-Trương Huyền, ngươi đứng đó cho ta! Hôm nay, nếu không giết được ngươi, ta sẽ không tên là Thượng Bân!

Thấy bộ dáng này của đối phương, Thượng Bân càng giận dữ hơn, gân xanh nổi lên, mặt tái xám. Nhìn thấy Trầm Bích Như cản trước mặt, không có ý định tránh lui, hắn rít lên:

-Bạo Thiên Sư, giết hắn! Chỉ cần ngươi động thủ, mỗi ngày ta sẽ dẫn ngươi đi ăn ngon! Còn nữa, gia gia vừa cho ta một viên Nhuận Huyệt đan, cũng cho ngươi dùng!

Bạo Thiên Sư là Man thú cấp sau, lại bị người thuần phục nên có thể nghe hiểu tiếng người.

Nó là sủng vật của gia gia nhưng chỉ bảo vệ hắn không bị thương, căn bản không thèm để ý mệnh lệnh của hắn. Để nó động thủ, hắn phải hứa tất cả các loại lượi ích cho nó ngay lập tức.

-Rống! – Quả nhiên, nghe lời hứa hẹn của hắn, Bạo Thiên Sư sáng mắt lên.

Man thú đạt tới Ích Huyệt cảnh muốn mở huyệt đạo, không giống con người có thể sử dụng Chân khí oanh mở, chỉ có thể dựa vào biến hóa của thân thể, tăng dần lực lượng. Nếu như có Nhuận Huyệt đan trợ giúp, thực lực nhất định tăng lớn!

Nhuận Huyệt đan là đan dược chuyên được chuẩn bị cho võ giả tầng sáu, có thể tưới nhuần huyệt đạo, giúp cho Ích Huyệt cảnh cường giả tiến bộ lớn.

Lúc này Thượng Bân đã đạt tới võ giả tầng năm Đỉnh lực cảnh đỉnh phong, chỉ thiếu một chút liền có thể tích huyệt. Vì vậy Thượng Thần trưởng lão bỏ ra giá tiền lớn tìm viên đan dược này để giúp đỡ hắn.

Lúc đầu Thượng Bân cũng không nỡ bỏ ra, nhưng nghĩ tới bị một phế vật làm mất hết mặt mũi, hắn không nhịn được nữa!

Hôm nay nếu không giết Trương Huyền, hắn sợ rằng sẽ không còn mặt mũi đứng trong học viện này nữa.

Nhất là nữ thần trước mắt, chỉ sợ sẽ không thèm liếc hắn một cái! Loại tình huống này làm sao hắn nhịn xuống được!

-Thượng Bân, ngươi muốn làm gì? Sát hại đồng sự trong học viện là tội lớn…

Không nghĩ tới Thượng Bân điên cuồng như vậy, để Bạo Thiên Sư động thủ. Con ngươi Trầm Bích Như co lại, muôn xông tới bảo vệ Trương Huyền, lại bị Thượng Bân ngăn lại, sốt ruột la lên.

Trong học viện, giữa các lão sư với nhau không thể chém giết, nếu không sẽ bị coi là vi phạm quy củ, là tội lớn.

-Là Trương Huyền muốn giết ta, Bạo Thiên Sư vì bảo vệ ta mà phản kích. Ta phòng vệ chính đáng, ai có thể nói gì? – Hai mắt Thượng Bân xích hồng, triệt điện cuồng:

-Bạo Thiên Sư còn do dự gì, mau ra tay!

-Ngươi… - Trong lòng Trầm Bích Như chợt lạnh.

Quá vô sỉ!

Nếu hắn thực sự nói như vậy, lại có Thượng Thần trưởng lão giúp đỡ, có lẽ thực sự có thể chuyện lớn hóa nhỏ, chuyện nhỏ hóa không! Thậm chí hắn sẽ không bị xử phạt.

Mà Trương Huyền nhất định sẽ mất mạng!

Dù sao đây cũng là Ma thú cấp sáu, Ích Huyệt cảnh cường giả bình thường cũng không phải là đối thủ. Hắn chỉ là một gia hỏa đứng thứ nhất từ dưới đếm lên trong kỳ sát hạch, sao có thể ngăn cản?

-Rống!

Bạo Thiên Sư gầm lên giậm dữ, vọt đến chỗ thiếu niên. Chưa tới trước mặt, khí tức cường đại của nó liền hình thành gió lớn đem cỏ cây xung quanh đổ rạp.

Đại tỷ, ngươi bỏ qua cho ta đi!

dtv-ebook.com

Dịch: Khiêm

Biên: Mựp

- Trương Huyền...

Trầm Bích Như muốn thoát khỏi Thượng Bân, chạy tới cứu người, liên tục mấy lần đều bị Thượng Bân cản lại, không có bất kỳ biện pháp nào.

Thượng Bân cùng nàng tu vi tương đồng, mặc dù coi như công tử bột, thực lực cũng không phải giả, nàng coi như mạnh hơn đối phương, nhưng đối phương một mực lấy phòng ngự thủ thế, nàng căn bản không đột phá nổi!

- Là ta hại ngươi...

Thấy không cách nào cứu đối phương, Trầm Bích Như lòng tràn đầy hổ thẹn.

Dưới cái nhìn của nàng, Thượng Bân sở dĩ đối phó người lão sư này, khẳng định là bởi vì chính mình!

Nếu không, một cái thiên chi kiêu tử, cháu trai của trưởng lão, với một cái lão sư có tiếng rác rưởi, không có bất kỳ bối cảnh gì, hai người chút liên hệ đều không có, làm sao có khả năng có mâu thuẫn?

Chính mình hại đối phương, nhưng không có biện pháp trợ giúp, càng nghĩ nàng càng áy náy!

- Không có động tĩnh? Lẽ nào Trương Huyền đã bị giết rồi?

Càng sốt ruột càng không cách nào đột phá, bị Thượng Bân chặn lại rồi tầm mắt, cũng không nhìn thấy tình huống bên phía Trương Huyền, chỉ thấy được xung quanh cực kỳ yên tĩnh, liền âm thanh phản kháng cũng không có.

Xem ra chỉ có một loại tình huống... Trương Huyền còn không có kịp phản kháng, đã bị Bạo Thiên Sư đập chết!

Dù sao, Man Thú có thể so với Ích Huyệt cảnh cường giả, coi như là nàng, sợ là một chiêu cũng không chống đỡ được!

- Ha ha, hắn đã chết, ngươi bây giờ coi như muốn ra tay cũng đã chậm...

Nghe đến phía sau không còn động tĩnh, Thượng Bân ánh mắt sáng lên, biết Bạo Thiên Sư ra tay, tên rác rưởi này, khẳng định không chống đỡ được, hưng phấn cười to một tiếng, cũng không ngăn cản Trầm Bích Như nữa, hướng về sau nhảy một cái.

- Trương Huyền...

Thấy hắn tránh ra, Trầm Bích Như không có rảnh triền đấu, vội vàng nhìn về phía trước, ngay khi nàng cho rằng, khẳng định nhìn thấy máu tươi đầy đất cùng một cái thi thể thê thảm, đột nhiên thân thể mềm mại cứng đờ, sững sờ ở tại chỗ.

- Chuyện này... Chuyện này... Xảy ra chuyện gì?

Vốn tưởng rằng nữ thần trước mắt, sẽ trực tiếp sợ đến khóc ra thành tiếng, nhưng nhìn thấy dáng dấp của nàng lúc này, Thượng Bân cũng vội vàng quay đầu nhìn lại, vừa nhìn, con ngươi cũng trợn tròn, thiếu chút nữa ngất đi.

Chỉ thấy Bạo Thiên Sư, vừa nãy hung mãnh cực kỳ, đối với Trương Huyền xông lại, hận không thể đem hắn xé thành mảnh nhỏ, giờ khắc này chính nằm sấp ở trước mặt hắn, giống như chó bông, đang liếm bàn tay của hắn.

Mà cái tay còn lại của Trương Huyền đang vuốt ve đầu, lỗ tai Bạo Thiên Sư, trông nó có vẻ rất hưởng thụ.

- Giời ạ? Xảy ra chuyện gì?

Thượng Bân sắp khóc.

Đầu Bạo Thiên Sư này, là thú sủng của gia gia hắn, kiêu ngạo không chịu được, coi như là hắn, đừng nói sờ đầu, cho dù chạm thử, cũng sẽ nổi giận!

Từ chỗ của gia gia mang ra mới nửa ngày, đồ ngon đút hắn ăn không ít, cái tên này chính là không cảm kích, vẫn lạnh nhạt với mình, làm sao... Gia hỏa cao ngạo như vậy, đến trước mặt Trương Huyền, sao lại biến thành chó bông rồi?

Ngươi là muốn đi giết hắn, nằm sấp ở trước mặt hắn, liếm bàn tay của hắn, như vậy là sao?

Thượng Bân chỉ cảm thấy trong đầu mê muội, sắp điên rồi.

- Bạo Thiên Sư, ngươi làm gì chứ? Mau giết hắn!

Rít lên một tiếng.

Bạo Thiên Sư không nhúc nhích, vẫn như cũ híp mắt tùy ý Trương Huyền vuốt ve đầu.

- Ngươi... Mau giết hắn! Chỉ cần động thủ, sau đó ngươi muốn ăn cái gì ta liền mua cho ngươi cái đó... - Thượng Bân nóng nảy gào thét.

- Ầm ĩ quá, để cho hắn câm miệng lại đi.

Xoa xoa Bạo Thiên Sư, Trương Huyền đứng dậy khoát tay áo một cái.

Rống!

Bạo Thiên Sư đứng dậy, hung hãn nhìn về phía Thượng Bân.

- Ngươi muốn làm gì?

Thượng Bân sợ hết hồn, liên tiếp lui về phía sau.

Bất quá, còn không có lui bao xa, Bạo Thiên Sư liền xông tới, móng vuốt to lớn nhẹ nhàng quét qua.

Oành!

Thượng Bân liền phản ứng đều không có kịp, giống như diều đứt dây, bay ngược ra ngoài, va đầu vào một cây đại thụ, máu tươi đầy mặt.

- Đây rốt cuộc là có chuyện gì... Ngươi là thú sủng của gia gia ta cơ mà...

Thượng Bân khóc.

Đầu Bạo Thiên Sư này là gia gia dùng để bảo vệ hắn, dựa theo đạo lý nên nghe hắn, đối phó người ngoài, làm sao nghe người ngoài đánh chính mình rồi?

Oành!

Còn không có khóc xong, lại một bóng người ngã xuống trước mặt, chính là Tào Hùng.

Cái tên này nhìn tình cảnh không ổn xoay người bỏ chạy, nhưng làm sao có thể thoát khỏi Man Thú cấp sáu Bạo Thiên Sư, cũng bị một cái tát bay trở về.

Rống!

Đem hai người này đánh bay, Bạo Thiên Sư giống như là làm một sự kiện đáng giá khoe khoang, vài bước đi tới trước mặt Trương Huyền, vẻ mặt như muốn tranh công xin thưởng.

- Hừm, làm không sai, làm được rất tốt!

Trương Huyền vỗ vỗ đầu của đối phương.

Rống!

Bạo Thiên Sư gật đầu liên tục, hùng dũng oai vệ khí phách hiên ngang đi tới trước mặt hai người nằm dưới đất, một mặt kiêu ngạo, sợ bọn họ đào tẩu, không khác nào một cái quản gia chuyên nghiệp.

- ...

Thượng Bân, Tào Hùng vốn còn muốn đào tẩu, thấy vậy khóc không ra nước mắt.

- Trương Huyền... Ngươi... Ngươi làm sao làm được?

Đem tình cảnh này nhìn ở trong mắt, đang dại ra ở một bên, Trầm Bích Như rốt cục phản ứng lại, tràn đầy kỳ quái nhìn sang.

- Làm sao làm được? - Trương Huyền gãi đầu một cái: - tên Bạo Thiên Sư này cũng rất dễ nói chuyện a, có thể là ta dáng dấp hơi đẹp trai đi!

- Đẹp trai?

Trầm Bích Như chớp con mắt, thân thể mềm mại lảo đảo suýt ngã.

Bạo Thiên Sư là Man Thú, muốn nói đẹp trai, cũng khẳng định là nhìn Bạo Thiên Sư đực, ngươi có đẹp trai hay không mắc mớ gì đến nó?

Lại nói, thật xét vẻ đẹp trai, Thượng Bân này có khí chất hơn ngươi nhiều...

- Tốt! Cáo từ! - Trương Huyền cũng không giải thích, xoay người rời đi.

Thiên Đạo Thư Viện có thể nhìn ra khuyết điểm của người, tự nhiên cũng có thể nhìn ra khuyết điểm của Bạo Thiên Sư.

Cái tên này xem ra khí thế phi phàm, trên thực tế là có không ít bệnh ngầm, bằng không, cũng không thể cam tâm tình nguyện làm thú sủng của Thượng Thần trưởng lão.

Thư viện nhìn ra khuyết điểm này, Trương Huyền lợi dụng điều đó, tiện tay giúp nó giải quyết đơn giản một chút, Bạo Thiên Sư tự nhiên sẽ nghe hắn, không có nửa phần chần chờ.

Cho tới lời hứa của Thượng Bân, đồ ăn có ngon, đan dược có nhiều hơn nữa, cũng không thể nào so sánh với việc giải quyết đi bệnh ngầm.

Đương nhiên, những điều này là thuộc về bí mật của hắn, không thể nói cho Trầm Bích Như.

- Ngươi... Đừng đi, còn chưa nói rõ ràng Bạo Thiên Sư vì sao nghe lời ngươi đây...

Thấy hắn xoay người rời đi, Trầm Bích Như lần thứ hai đuổi theo.

Cùng thiếu niên này tiếp xúc càng nhiều, nàng đột nhiên phát hiện đối phương càng lợi hại cùng bí ẩn, càng ngày càng khó lấy nhìn rõ ràng.

Nhìn một lần có thể thuộc được nhiều thư tịch như vậy, biết rõ ràng đáp án, nhưng thời điểm khảo hạch lại bị không điểm, tùy tiện ăn cơm, lại phát hiện hắn nắm giữ thân phận mỹ thực sư, còn có thể ung dung để Man Thú cấp sáu nghe lời...

Ở trong mắt người khác những chuyện không có khả năng hoàn thành, ở trước mặt thiếu niên này, đơn giản đến cực điểm, để người ta khó có thể tin!

Hắn đến cùng làm sao làm được?

Trầm Bích Như đối với thiếu niên ở trước mắt, càng ngày càng hiếu kỳ.

- Đại tỷ!

Không biết nàng nghĩ cái gì, thấy nàng lại đuổi theo, Trương Huyền dừng bước, một mặt bất đắc dĩ: - Ta còn muốn sống thêm một đoạn thời gian, ta sợ lại đi cùng với ngươi, sẽ không còn sống được đến ngày mai mất! Ngươi hãy bỏ qua ta đi...

- Đại tỷ, ngươi mới là đại tỷ, cả nhà ngươi đều là đại tỷ!

Trầm Bích Như sắc mặt đỏ lên.

Nàng là mỹ nữ, mặc dù tuổi tác hơi lớn hơn Trương Huyền một ít, nhưng nhìn nàng cùng thiếu nữ mười bảy, mười tám tuổi không khác nhau gì cả, cái tên này trực tiếp xưng hô đại tỷ, quả thực... Làm cho nàng phát rồ.

- Tốt, ta là đại tỷ, ngươi để cho ta đi đi.

Trương Huyền bất đắc dĩ lắc đầu.

- Xì!

Nghe được hắn nói mình là đại tỷ, Trầm Bích Như “Xì!” Bật cười: - Tốt, ngươi đi đi, ta ngày mai tới tìm ngươi nữa!

- ...

Trương Huyền.

Toa Âm Linh Đang

dtv-ebook.com

Dịch: Geam

Biên: Mựp

Hồng Thiên lâu loạn thành một đám.

- Rốt cuộc là đã xảy ra chuyện gì ? Sao ta mới ra ngoài không bao lâu, mọi thứ lại thành ra như vầy ?

Trong phòng, có một lão già lạnh lùng nhìn Ngô chấp sự Ngô Sầu đang quỳ gối trước mặt mình. Lão già đó chính là ông chủ của Hồng Thiên lâu, Hồng Hạo trưởng lão.

- Hồi bẩm trưởng lão, là như vậy, cháu của Thượng Thần trưởng lão là Thượng Bân tới. . . - Ngô chấp sự không dám có chút giấu diếm, nói ra toàn bộ mọi chuyện.

Trong đó cũng có chuyện hắn đem Rượu Thần Tiên đổi thành Thanh Nham Nhưỡng.

- Ngô Sầu, ngươi thật là lớn gan mà!

Vừa mới nghe xong những lời này, sắc mặt Hồng Hạo trưởng lão liền trầm xuống, tức giận đến nỗi đạp Ngô Sầu một cái.

Bành!

Ngô chấp sự lập tức bay ra ngoài, sắc mặt ảm đạm, phun ra từng ngụm, từng ngúm máu tươi:

- Trưởng lão tha mạng, ta… mặc dù tội của ta là không thể tha, nhưng này tên nhóc kia còn ghê tởm hơn, nói ra những chuyện này trước mặt nhiều người như vậy, để cho Hồng Thiên lâu của chúng ta mất hết thể diện, hoàn toàn không coi trưởng lão ra gì. . .

- Hừ! Tự mình làm chuyện xấu, còn không dám cho người khác nói ? - Sắc mặt Hồng Hạo trưởng lão âm trầm, tựa như sắp nổi trận lôi đình.

- Ta. . .

Ngô chấp sự run lẩy bẩy.

Thay đổi thành phần rượu, thu lợi bất chính, đây đều là chuyện hắn tự mình gây nên, vốn cho rằng sẽ không có ai biết, bây giờ lại bị một thiếu niên vạch trần trước mặt mọi người, trong lòng tất nhiên là tràn đầy uất hận.

- Ta cho ngươi thời gian năm ngày, nhanh chóng giải quyết triệt để chuyện này cho ta, làm những ảnh hướng trái chiều giảm đến mức thấp nhất! Ta còn chưa so đo với ngươi tội tham ô, nếu không, mạng của ngươi cũng đừng mong có thể giữ được! - Hồng Hạo trưởng lão đứng dậy, ánh mắt lạnh lùng như tuyết:

- Còn nữa, tên của thiếu niên đó là gì ? Là vị lão sư nào của học viện? Khám phá ra được những thứ này, nếu hắn lặng lẽ nói cho ta biết, có lẽ ta sẽ ban thưởng cho hắn rất hậu hĩnh, nhưng đằng này hắn lại quấy rối trước mặt mọi người, chà đạp danh dự của Hồng Thiên lâu chúng ta, ngày mai ta phải đến xem hắn là ai mà lại có lá gan lớn đến như vậy!

Gầm lên một tiếng, khí tức cuồng bạo khuấy động trong không gian, giống như sương lạnh quất vào mặt, khiến cho người ta không rét mà run.

Võ giả cấp bảy, Thông Huyền cảnh!

Vị Hồng Hạo trưởng lão này lại là cường giả Thông Huyền cảnh! Thảo nào lúc trước hắn có thể tranh đoạt chức vị viện trưởng, tu vi như vầy, đúng là làm cho người ta khiếp sợ!

- Là. . . là. . . Trương Huyền lão sư!

Ngô chấp sự vội nói.

- Trương Huyền ? Lão sư khảo hạch hạng nhất từ dưới đếm lên Trương Huyền ? - Hồng Hạo trưởng lão sững sờ.

Lão sư khảo hạch hạng nhất đếm ngược, nổi tiếng đến nỗi ngay cả Hồng Hạo trưởng lão cũng đã nghe qua. Bởi vì học viện Hồng Thiên được thành lập mấy trăm năm qua cũng chưa từng có chuyện như vậy xảy ra.

- Chính là hắn. . . - Ngô chấp sự gật đầu.

- Một tên phế vật mà cũng dám chà đạp tôn nghiêm của Hồng Thiên lâu, được lắm! - Hồng Hạo trưởng lão xiết chặt nắm đấm, ánh mắt sáng lên, nồng nặc sát khí.

Nếu như đối phương là một lão sư uyên bác, là một người hết sức quan trọng của học viện, lão còn có chút chần chừ không dám ra tay giáo huấn, đằng này chỉ là một tên phế vật. . . Vậy cũng đừng trách lão vô tình!

...

- Ai, thật là phiền phức!

Trở lại chỗ ở, Trương Huyền xoa xoa mi tâm.

Chỉ ăn bữa cơm thôi mà lại xảy ra nhiều chuyện như vậy, ngay cả hắn cũng không nghĩ tới mọi chuyện lại đến nước này.

- Được rồi, không thèm nghĩ nữa, vẫn nên nghĩ cách làm thế nào để đột phá Ích Huyệt cảnh đi!

Rất nhanh, hắn liền ném toàn bộ phiền não ra khỏi đầu.

Mặc dù thân là xuyên việt giả, nhưng hắn biết, trong cái thế giới thực lực vi tôn này, chỉ cần có đầy đủ thực lực, tất cả phiền phức đều sẽ không phải là vấn đề nan giải.

Thực lực của hắn hiện nay đã đạt đến Đỉnh Lực cảnh đỉnh phong, muốn đột phá, nhất định phải học tập cách tu luyện công pháp của võ giả cấp sáu!

Mà công pháp cấp sáu, lão sư bình thường trong học viện cũng không có tư cách xem, chỉ có thể hỏi ý của trưởng lão, sau khi người đó đồng ý, mới có thể sao chép một bản!

Lần trước hắn khảo hạch chỉ là võ giả cấp ba, nếu như bây giờ đến tìm trưởng lão xin công pháp tầng sáu, nhất định sẽ bị người ta chỉ chỉ trỏ trỏ, vô cùng phiền phức.

Hơn nữa, cho dù được sự đồng ý của đối phương, sao chép một bản. . . Cũng không có cách nào để tu luyện!

Từ Hồng Thiên Cửu Trọng Quyết cấp năm có thể nhận ra được bộ công pháp này có quá nhiều khuyết điểm, nếu như không so sánh với nhiều loại công pháp, tìm kiếm phương pháp chính xác để tu luyện, cho dù có tu luyện không ngừng, thì dù có tu luyện mấy năm đi chăng nữa cũng không có kết quả gì!

Với hắn mà nói, việc cấp bách nhất hiện nay vẫn là tìm được công pháp đại lượng của võ giả cấp sáu, so sánh tham khảo, tìm kiếm chính xác phương pháp tu luyện.

- Ừ, nghe nói Thiên Huyền Vương thành có không ít giao dịch, công pháp đã được bày bán, nếu như có thể mua mấy quyển công pháp tầng sáu về, có lẽ sẽ có thể giải quyết không ít vấn đề!

Đột nhiên, nghĩ đến một sự kiện, ánh mắt của Trương Huyền sáng lên.

Hồng Thiên học viện vị trí chính là Vương thành của Vương quốc Thiên Huyền, nơi này vô cùng phồn hoa, các loại giao dịch lớn đều có, công pháp tầng sáu tuy rằng rất quý, nhưng vẫn có không ít chỗ bán.

Đối với mình mà nói, kỳ thật cũng không cần phải mua gấp, chỉ cần nghĩ cách để làm tăng công lực lên gấp bội, như vậy chẳng khác nào chiếm được bí tịch.

Có được Thiên Đạo thư viện, bí tịch quý hay không quý cũng không sao, chỉ cần số lượng nhiều, có thể tổng hợp từ vô số những sai lầm trong đó mà tìm tới con đường tu luyện chính xác, tự động hình thành Thiên Đạo Thần Công, vô cùng lợi hại.

- Sắc trời còn sớm, ra ngoài đi dạo, có lẽ sẽ tìm được mấy quyển! - Nghĩ như vậy, Trương Huyền không do dự nữa, lập tức đứng dậy.

Hiện tại trời vừa mới sập tối không bao lâu, chính là lúc cuộc sống về đêm bắt đầu, dù sao hắn cũng rảnh rỗi, đúng lúc có thể đi đến thương thành tìm xem, có lẽ sẽ tìm được vật gì đó hữu dụng.

Thiên Vũ thương thành là nơi giao lưu buôn bán lớn nhất Thiên Huyền thành, nghe nói chỉ cần có tiền, dạng vật phẩm gì cũng có thể mua được.

Đi vào trong đó, nhìn thấy vật phẩm rực rỡ muôn màu, Trương Huyền có chút lóa mắt.

Tiền thân chỉ là một lão sư nhỏ bình thường, tiền lương thấp, đãi ngộ kém, nơi sang trọng như thế này cũng chưa từng tới bao giờ, không ít thứ giờ phút này cho dù đã nhìn thấy rồi cũng nhận không ra.

Trong Thương Thành có không ít quán ăn nhỏ, mỗi cái đều có chủ quán, bán rất nhiều các loại vật phẩm đa dạng.

Binh khí, đan dược, dược liệu, khôi giáp, da thú, Thú Đan. . .

Các loại đồ dùng cần cho tu luyện, hầu như đều có thể được tìm thấy ở đây.

Bất quá, chủng loại và số lượng quá nhiều, rất khó để phân biệt thật giả.

- Ta nhận không ra, nhưng Thiên Đạo thư viện có thể nhận ra mà!

Trong lòng hơi động, Trương Huyền đi vào một cái quầy hàng trước mặt.

- Vị công tử này, ngươi muốn tìm cái gì ? Chỗ của ta cái gì cũng có, bảo đảm sẽ làm ngươi hài lòng! - Chủ quán vội vàng nghênh đón.

- Ta chỉ xem qua thôi! - Trương Huyền cười cười, thuận tay cầm lên một vật phẩm phía trên.

Là một Linh Đang không lớn.

- Linh Đang này là do một chuyên gia luyện khí sư điều chế, công hiệu phi phàm, chỉ cần 50 đồng vàng, giá cả vừa phải, ta không gạt người đâu! Công tử nếu thích, ta có thể giảm giá cho ngươi. . . 20 đồng vàng là được rồi! - Chủ quán nói.

Trương Huyền cũng không trả lời, mà là đem Linh Đang cầm ở trong tay dạo qua một vòng.

Ông!

Thư viện nhẹ nhàng chấn động, một cái thư tịch xuất hiện trong đó.

- Toa m Linh Đang, có thể phóng thích toa âm, khiến cho người ta có cảm giác choáng váng, hữu hiệu đối với võ giả cấp một! Được chế tạo ở Thanh Vân phường, thành phần Ô Kim thiết. . .

- Khuyết điểm: Một, toa âm sinh ra tốc độ chậm, muốn cho người mê muội nhiều nhất chỉ trong một nén nhang, không có bất cứ gì hiệu quả gì trong chiến đấu; hai, công kích không phân biệt bạn thù, ngay cả người dùng cũng sẽ nhận tổn thương. . .

- Quả nhiên có thể! - Trương Huyền cười một tiếng.

Xem ra những vật này bản thân không biết không sao, chỉ cần tiếp xúc với bàn tay, đem cầm lên, thư viện liền có thể tự động hình thành thư tịch đối chiếu!

Hơn nữa trong thư tịch chẳng những giới thiệu lai lịch của thứ này rất kỹ càng, thành phần, xuất xứ, ngay cả các loại các dạng khuyết điểm, chỉ cần nhìn lên một cái, liền có thể biết liệu nó có đáng tiền hay không.

Cái này chủ quán mới vừa nói giá là 50 đồng vàng, người không biết có lẽ sẽ mua thật, nhìn nội dung giới thiệu bên trong thư tịch, mới biết được cái đồ chơi này e rằng còn không đáng giá hai đồng vàng!

Còn cái gì mà do chuyên gia luyện khí sư điều chế. . . Thanh Vân phường chính là nơi chuyên chế tạo hàng giả.

Thợ thủ công trong đó là kém nhất thành.

Những người chế tạo vật phẩm thủ công gọi chung là thợ thủ công, bình thường chia làm chín bậc, bậc một là kém cỏi nhất, bậc chín là cao nhất.

Đồ vật do thợ thủ công bậc một kém nhất chế tạo, có thể đáng bao nhiêu tiền ?

- Có thư viện, ta không cần phải lo mình mua phải hàng giả. . .

Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng.

Xem ra cái thế giới này giống như kiếp trước, có hàng thật, cũng có hàng giả, dựa vào nhãn lực trước kia của hắn, chắc chắn là không thể phân biệt được tốt xấu. Nhưng giờ phút này thư viện trong tay, những thứ này liền không cần phải lo lắng nữa.

Bất quá, mỗi một thứ đều phải chạm vào mới có thể xuất hiện thư tịch, toàn bộ cửa hàng, đủ thứ vật phẩm to to nhỏ nhỏ, sỉ sỉ lẻ lẻ, số lượng không dưới mấy ngàn vạn, bắt hắn sờ từng cái, không phải sẽ mệt chết sao ?

Lại nói, tùy tiện nhìn một cái, sẽ không khiến cho người khác chú ý, còn đằng này cái nào cũng sờ tới sờ lui, chỉ sợ không bao lâu, sẽ bị chủ cửa hàng đá ra khỏi cửa.

Hàn Dương Mẫu Thảo

dtv-ebook.com

Dịch: My

Biên: Mựp

-Đúng rồi, nơi này có Hàn Dương Thảo không? – Lắc đầu đem suy nghĩ lung tung xóa bỏ, Trương Huyền hỏi.

Gian hàng này không chỉ bán một chút hàng linh tinh mà còn có một số dược liệu.

Sau khi xem hết sách tại Tàng Thư Các, hắn đã biết phương pháp giải quyết vấn đề của Triệu Nhã. Thân thể Thuần Âm cần tu luyện công pháp ôn hòa trung tính để giải quyết vấn đề âm khí tích tụ.

Tuy nhiên, nàng đã tu luyện công pháp Thuần Âm quá lâu, kinh mạch trong cơ thể đã thích ứng. Nếu đột ngột thay đổi, không cẩn thận sẽ làm bản thân bị thương nặng, tu vi giảm mạnh. Để đề phòng hiện tượng này, hắn cần chuẩn bị trước.

Một trong số đó chính là dùng dược liệu ôn dưỡng kinh mạch!

Hàn Dương Thảo sinh trưởng nơi âm hàn, nhưng lại yêu thích ánh nắng, ẩn chứa linh khí. Từ đó, lạnh nóng tương xung, âm dương giao hòa, chính là sự lựa chọn lý tưởng để nuôi dưỡng kinh mạch của nàng. Nếu đã đến cửa hàng, hắn thuận tiện hỏi một chút.

-Hàn Dương Thảo? Ngươi hỏi rất đúng lúc. Không phải khoe khoang, nhưng ta đảm bảo là nhà cung cấp duy nhất trong cả Thiên Vũ thương thành này. Ta đã hái được ở một nơi nguy hiểm trong Thiên Huyền rừng rậm, tổng cộng 10 cây, 100 kim tệ một cây. Ngươi muốn mấy cây?

Chủ quán cười một tiếng, mở ra chiếc rương, bên trong có mấy cây thảo dược tươi tốt.

Rễ cây, lá cây màu đỏ, hoa trắng như tuyết.

-Ta xem một chút! – Trương Huyền chỉ biết đến Hàn Dương Thảo qua thư tịch nên không thể nhận biết trong thực tế. Hắn với lấy một cây đặt trong lòng bàn tay.

Ông!

Thư viện chấn động, một quyển sách xuất huyện.

-Hàn Dương Thảo, thu hoạch từ Thiên Huyền rừng rậm trong một sơn cốc không tên sâu 200km, hai năm tuổi… Khuyết điểm…

Trên sách viết tên dược liệu, nơi sản sinh cùng cả khuyết điểm.

-Đúng là Hàn Dương Thảo. Gia hỏa này không lừa ta!

Thấy tên xuất hiện trong sách không sai, Trương Huyền biết đối phương không lừa mình, đây là dược liệu thật. Gật đầu nhẹ, đang muốn nói chuyện, đột nhiên hắn nhìn vào đáy rương.

-Cây Hàn Dương Thảo này sao lại khô héo như vậy? Có phải do phương pháp hái không đúng nên bị chết không?

Hái dược liệu cần thủ pháp chính xác. Phương pháp sai lầm sẽ rất khó bảo vệ được dược hiệu, giá cả cũng giảm bớt đi nhiều.

Hắn thấy cây Hàn Dương Thảo này khô héo nhỏ gầy, giống như chưa trưởng thành. Hơn nữa lại héo úa, nhìn như lúc nào cũng có thể khô cạn.

-Vị công tử này đùa rồi. Ta dựa vào công việc này để sinh sống, sao có thể làm hỏng được! Bản thân bụi dược liệu này đã không tốt, lúc ta hái đã như vậy. Nếu ngươi muốn, ta giảm giá một nửa, bán giá 50 kim tệ. – Chủ quán nói.

-Ừ! – Trương Huyền cầm lấy cây Hàn Dương Thảo khô héo này.

Ông!

-Hàn Dương Mẫu Thảo, nguồn cây của Hàn Dương Thảo, thu hoạch sâu 200km tại sơn cốc không tên trong Thiên Huyền rừng rậm, 15 năm tuổi… - Lật mở cuốn sách, tên của thảo mộc và chi tiết đã được ghi lại.

-Hàn Dương Mẫu Thảo? – Đôi mắt của Trương Huyền sáng lên.

Thứ này hắn từng thấy qua trên thư tịch, vô cùng quý giá, chỉ có thể ngộ mà không thể cầu, là nguồn cây của Hàn Dương Thảo. Lấy thứ này làm thuốc sẽ có hiệu quả ít nhất gấp mười lần!

Không nghĩ đến mua Hàn Dương Thảo lại gặp thứ này, hơn nữa còn là 15 năm tuổi, giá trị không nhỏ!

Nếu Triệu Nhã dùng Hàn Dương Thảo ôn dưỡng kinh mạch sẽ phải dùng thêm một chút thủ đoạn trong một thời gian mới có thể thay đổi công pháp. Nhưng với Hàn Dương Mẫu Thảo, nàng có thể dễ dàng giải quyết vấn đề, không cần dùng các thủ đoạn khác cũng không ảnh hưởng nhiều.

Đây là dược liệu thích hợp với Triệu Nhã nhất, không có loại thứ hai.

-Gói cây này cho ta! – Kích động trong lòng nhưng ngoài mặt không hề biểu lộ gì, hắn tiện tay đưa cho chủ quán.

Nếu như để đối phương biết đây là cây mẹ mà không phải cây cỏ úa, chỉ sợ giá cả sẽ lập tức tăng mạnh gấp mười lần. Hơn nữa, chưa chắc hắn đã mua được.

Là một “thanh niên bốn có” tiếp thu văn minh hiện đại, có thể chiếm tiện nghi của người khác tất nhiên hắn sẽ làm.

-50 kim tệ!

Chủ quán nhìn thanh niên này quần áo ngăn nắp, vốn nghĩ rằng sẽ mua vài cọng với giá cao. Không nghĩ tới hắn chỉ mua một cây bị bệnh. Nhếch miệng, chủ sạp tiện tay gói lại, không còn nhiệt tình.

Bán đồ cũng phải nhìn người. Vị trước mắt này đến tiền mua dược liệu cũng không nỡ bỏ ra, nhất định là quỷ nghèo. Hắn có nói nhiều cũng chỉ lãng phí thời gian.

- Được!

Cầm lấy dược liệu, Trương Huyền sờ vào túi, bỗng trở nên lúng túng.

Vừa rồi hắn mải nghĩ đến sự tình ở thư viện nên quên mất mang tiền… Tiền thân hắn là một lão sư cấp thấp, tiền lương không cao. Vì thi khảo hạch không điểm, hắn bị trừ phần lớn tiền… Nói thật, túi tiền của hắn 10 kim tệ đều không lấy ra được, đừng nói đến 50 kim tệ!

-Thế nào? – Thấy sắc mặt hắn kỳ lạ, chủ quán nhìn qua.

-Khụ khụ… ngươi có thể… Bán cho ta tám đồng vàng được không? – Trương Huyền rút tay từ túi tiền, đếm kỹ vẫn chỉ có tám kim tệ.

-Tám? Ngươi mơ à? Không mang tiền còn đòi đi mua đồ…

Thấy hắn moi ra mấy đồng xu lẻ, chủ quán suýt nữa ngã nhào ra đất. Chủ quán gặp qua nhiều kẻ túng, nhưng chưa gặp kẻ nào túng như hắn!

Tám kim tệ liền muốn mua Hàn Dương Thảo? Ngươi chưa tỉnh ngủ à? Dù cho cây này bị bệnh cũng không thể bán giá ấy được a!

Chộp lấy bụi cây, hắn không nhịn được xua tay:

-Không có tiền thì đi đi! Ta không rảnh tranh luận với ngươi về vấn đề này!

-Khụ khụ! Ta thực sự không mang theo tiền. Nhưng mà, ngươi chắc chắn không bán cho ta? – Thấy đối phương như vậy, Trương Huyền lắc đầu.

-Nói nhảm! Cây Hàn Dương Thảo này khó coi nhưng dược hiệu vẫn còn. Tệ hơn nữa cũng có thể bán ba mươi, bốn mươi kim tệ. Ngươi đòi bán tám kim tệ? Nói đùa gì vậy! Mau cút đi nếu không ta sẽ gọi chấp pháp đội!

Chủ quán thấy gia hỏa này không có tiền là lằng nhằng không chịu đi bèn tức giận khoát tay áo.

Để ngăn chặn hành vi cưỡng ép mua bán hay những người gây rối, hầu hết các thương thành lớn đều có một đội thực thi pháp luật tuần tra trong phạm vị của họ. Chỉ cần có người gọi một tiếng, dù là cường giả tầng năm Đỉnh Lực đều trực tiếp bị đuổi ra khỏi thành.

Hơn nữa, chống lại đội chấp pháp chẳng khác nào chống đối toàn bộ thương thành. Người bình thường không có lá gan này.

Chủ quán thấy gia hỏa này không có tiền còn không chịu đi bèn nhận định hắn là kẻ gây rối, trực tiếp mở miệng.

-Đừng gọi đội chấp pháp. Ta thực sự muốn mua! – Trương Huyền cắt ngang lời hắn với vẻ bình tĩnh, cười khẽ:

-Mặc dù ta không có tiền, nhưng không có nghĩa là quấy rối. Ngươi có tin chỉ cần ta mở miệng, một lát nữa ngươi chẳng những cam tâm tình nguyện bán cho ta, thậm chí còn tặng miễn phí không?

-Tặng miễn phí? Ngươi chưa tỉnh ngủ à?

Không nghĩ đến gia hỏa không có tiền lại nói ra những lời này, chủ quán giận quá hóa cười, nhìn thiếu niên như nhìn thằng ngốc:

-Nếu như ta tặng miễn phí cho ngươi thật, ta sẽ gọi ngươi là ông nội!

Hắn nghĩ, tiểu tử này khẳng định là não tàn. Đi mua đồ không mang tiền thì thôi, còn nghĩ ta sẽ tặng hắn miễn phí…

Bản thân ta không bị điên, tại sao đi tặng không cho ngươi? Ngươi nghĩ mình là ai?

-Kêu ta là ông nội? Không cần đâu! – Trương Huyền lắc đầu, cười khanh khách nhìn về phía đối phương:

-Ta nói ngươi tặng miễn phí thì chắc chắn sẽ như vậy. Nếu không tin.. ngươi đi hai bước… khụ khụ… đánh một quyền ta xem!

Đại sư đến rồi

dtv-ebook.com

Dịch: Gaem

Biên: Mựp

- Đánh một quyền ? - Chủ quán không biết thiếu niên này muốn làm cái quỷ gì.

- Đúng vậy a! - Trương Huyền gật đầu.

- Ngươi giỡn mặt với ta sao! – Nhìn thấy bộ dạng nghiêm túc của đối phương, lửa giận của chủ quán lại dâng lên, đập một quyền.

Hắn có bệnh không, chưa từng thấy người nào bệnh nặng như hắn, còn muốn mình đánh hắn một quyền, vậy thì tốt, có tin lão tử đánh chết ngươi không ?

Quyền pháp vừa ra tay, lập tức dùng sức mạnh toàn thân, tiếng gió rít gào cũng cho thấy tu vi của hắn, võ giả tầng ba sơ cấp Chân Khí cảnh!

- Không tệ! - Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng, thân thể khẽ động, tránh né.

Hắn đã đạt tới võ giả cấp năm của Đỉnh Lực cảnh đỉnh phong, võ giả cấp ba hơn nữa chỉ ở mức sơ cấp, tất nhiên không thể khiến hắn bị thương!

- Hả ?

Vốn cho rằng thiếu niên này chỉ tới quấy rối, không có tu vi gì, nên khi nhìn thấy hắn nhẹ nhành tránh khỏi công kích, lập tức biết thực lực của hắn vậy mà còn cao hơn mình, chủ quán nhịn không được ngừng lại, đồng thời trong lòng cảm thấy kỳ quái, một tên nhóc võ giả chỉ đạt đến

tầng ba, không biết có phải hắn thật sự chỉ mang theo 8 đồng vàng để đi mua đồ không. . .

- Nếu như ta không nhìn lầm, ngươi là người ở ấp Hạ Bình thì phải!

Chủ quán vừa mới ra tay, trong đầu Trương Huyền đã có một quyển sách ghi lại toàn bộ thông tin về người này, khiến hắn tự tin mỉm cười.

- Ngươi. . . Làm sao ngươi biết ? - Chủ quán sững sờ.

Hạ Bình ấp là một huyện thị giáp Vương thành Thiên Huyền, diện tích không lớn, ở một thành thị nhỏ như vậy, người từ đó đến Vương thành làm ăn không có một trăm thì ít nhất cũng có tám mươi, tên nhóc này đột nhiên nói ra, khiến hắn tràn đầy bất ngờ và hoài nghi.

Chủ quán nhịn không được cúi đầu nhìn lại bản thân mình một chút, toàn thân cao thấp hầu như không có bất kỳ điểm đặc thù nào để hắn có thể nhìn ra bản thân mình từ đâu tới!

- Đừng quan tâm chuyện làm sao mà ta biết được! - Trương Huyền tỏ vẻ nghiêm trang, nhìn về phía đối phương lần nữa, trên mặt đầy đạm nhiên ngạo khí:

- Nửa năm trước ngươi ở trong rừng Thiên Huyền, hắn là gặp được một lần nguy hiểm, từng bị 【Rắn Lãnh Trúc】cắn bị thương! Mặc dù lúc ấy giữ được tính mệnh, nhưng thận bị tổn thương, nếu như ta không nhìn lầm. . . Lúc ngươi làm mấy chuyện kia, rất khó thể hiện bản lĩnh nam nhân!

- Ngươi. . . Ngươi. . .

Chủ quán lui về sau hai bước, con mắt trừng lớn, tròng mắt suýt chút nữa rơi xuống đất.

Nửa năm trước, hắn đúng là trong một lần đi rừng Thiên Huyền bị rắn Lãnh Trúc cắn bị thương! Về sau chuyện kia. . . đúng là có thật.

Nhưng chuyện này, ngoại trừ một mình hắn và cô nương ở thanh lâu kia biết, hắn chưa bao giờ nói với bất cứ ai, làm sao mà thiếu niên này biết được ?

Chẳng lẽ hắn có thể coi bói ? Nên biết trước ?

Chủ quán thật sự không thể tin được.

- Thế nào, ta nói không đúng sao? - Nhìn thấy biểu hiện của đối phương, Trương Huyền biết Thiên Đạo thư viện chắc chắn sẽ không nói sai, trên mặt hắn liền lộ ra vẻ đáng tiếc:

- Nếu như ngươi cảm thấy ta nói không đúng, dược liệu ta có thể không lấy, bước ra khỏi đây ngay, bất quá. . . Cơ hội tốt duy nhất để chữa trị cho ngươi cũng rất có khả năng đánh mất theo cái xoay người của ta! Ai, nếu sau này ngươi không thể làm một người nam nhân nữa, thì cũng đừng trách ta không nhắc nhở ngươi. . .

- Ta. . . Công tử chớ đi!

Nghe nói với mới có thể chữa cho tốt, toàn thân chủ quán chấn động, vội vàng tiến về phía trước một bước:

- Ngươi. . . Ngươi thật sự có thể giúp ta chữa lành bệnh sao ?

Đối với một nam nhân mà nói, không có chuyện gì bi thảm bằng việc đánh mất phong độ vốn có của nam nhân, những ngày hắn bị bằng hữu gọi ra ngoài, hắn đều không dám đi, sợ bị mọi người nhìn ra vấn đề, chịu đựng bao nhiêu là dày vò, cũng tìm không ít đại phu, kết quả lại nhận được một kết luận duy nhất, đó là khó mà trị liệu, biện pháp duy nhất chính là cắt. . .

Không ngờ tới một ngày y có thể gặp được một người đến mua đồ mà nói được ra bệnh tình của hắn, còn nói có thể điều trị, khiến hắn có chút không dám tin.

- Ngươi tin cũng được, không tin cũng không sao, ta không ép buộc ngươi ! Bất quá, nếu ta có thể nhìn ra bệnh của ngươi, tất nhiên có biện pháp chữa trị! - Trương Huyền nói.

- Cầu xin công tử ra tay cứu chữa, chỉ cần có thể chữa lành. . . Đừng nói chỉ là một gốc Hàn Dương Thảo, những dược liệu này ngươi lấy đi hết cũng được! - Chủ quán vội vàng cầu khẩn Trương Huyền.

Thiên hạ có quá nhiều kỳ nhân dị sỉ có sở trường, vừa rồi Trương Huyền nói không sai, nếu hắn có thể nhìn ra bệnh của y, chắc chắn sẽ có biện pháp điều trị!

Hơn nữa, cho dù chỉ là một tia hi vọng, hắn cũng phải thử một lần, dù sao cũng liên quan đến hạnh phúc sau này của bản thân. . .

- Ừ, ngươi là bị rắn Lãnh Trúc cắn bị thương, loài này trời sinh âm hàn, một khi bị cắn bị thương, khí âm hàn sẽ lập tức xâm nhập vào nội thể, bất kỳ thuốc nào cũng không thể giải trừ, khiến cho công năng của người ta mất đi! Thậm chí dù là một luyện đan sư cũng đều bất lực!

- Nhưng điều khiến cho mọi người cảm thấy kỳ lạ là, tuy toàn thân của loại rắn này đều lạnh, nhưng mật của nó lại nóng, ngươi chỉ cần tìm một con khác, lột da giết chết, lấy mật rắn rồi nuốt vào bụng, liền có thể bài trừ triệt để hàn khí trong cơ thể, vết thương ở thận cũng có thể khôi phục, lại trở thành một người đàn ông mạnh mẽ như xưa! - Trương Huyền nói.

Độc của rắn Lãnh Trúc mặc dù có nhiều loại thuốc giải, nhưng loại thuốc giải tốt nhất lại nằm trên chính cơ thể của nó, mật rắn chính là một loại thuốc giải hoàn hảo để hóa giải hàn khí đặc biệt của nó.

Điều này đã được viết kỹ càng trong một quyển sách ở Hồng Thiên tàng thư các, nghĩ đến rắn Lãnh Trúc, trong đầu Trương Huyền liền lập tức xuất hiện thông tin này.

Chính là bởi vì ỷ vào Thiên đạo thư viện, hắn mới biết rắn Lãnh Trúc, không phải, Thiên Đạo thư viện có thể cho biết vô số khuyết điểm, tùy

tiện nói một cái có thể tìm tới cách giải quyết là được, không cần phải nghĩ nhiều.

- Ăn mật của rắn Lãnh Trúc? - Chủ quán còn có chút không tin.

Chỉ đơn giản như vậy ?

Nếu chỉ như vậy, sao bản thân chủ quán đã tìm nhiều đại phu như vậy lại không có ai nói cho hắn biết ?

- Ở thương thành này có bán rắn Lãnh Trúc đúng không? Nếu không tin ngươi có thể mua một con về ăn thử xem, sẽ thấy được kết quả ngay thôi, đi mua đi, ta chờ ở đây! - Trương Huyền nói.

Thiên Vũ thương thành không chỉ có vô số dược liệu, bảo vật các loại, mà còn có Man Thú, động vật được bán ra, rắn Lãnh Trúc là một loại Man Thú cấp thấp, mặc dù thân ngậm kịch độc, nhưng lại có thể làm thuốc, chắc chắn sẽ có người bán.

- Vậy thì,… ngươi chờ. . .

Chần chờ một chút, chủ quán xoay người rời đi, thời gian không lâu, y đã mang theo một cái chiếc lồng đi tới, bên trong có một con rắn Lãnh Trúc đang cuộn người lại.

Thân là võ giả Chân Khí cảnh, chỉ cần sớm có chuẩn bị, giết chết một con rắn Lãnh Trúc là chuyện rất đơn giản, không bao lâu sau, mật rắn liền bị lấy ra ngoài, chủ quán không chần chờ gì, liền trực tiếp nuốt vào.

- Ừm ?

Không bao lâu sau, ánh mắt chủ quán sáng lên.

Có hiệu quả hay không, hắn hiển nhiên đã biết.

- Đa tạ công tử cứu chữa, những thứ này Hàn Dương Thảo đều là của ngươi! - Hai mắt hưng phấn của chủ quán tỏa ánh sáng, chỉ còn thiếu quỳ

xuống bái Trương Huyền một lạy.

Chuyện này từ trước đến nay luôn là tâm bệnh của hắn, có một đoạn thời gian hắn thậm chí còn không muốn sống nữa, bởi vì trị liệu mấy năm cũng không có hiệu quả gì rõ rệt, nên có nằm mơ hắn cũng không ngờ đến, bệnh này có thể được chữa khỏi một cách đơn giản như vậy!

- Thấy không, ta không có gạt ngươi chứ!

Đối phương đưa tặng, Trương Huyền cũng không khách khí, tiện tay cầm cả rương Hàn Dương Thảo chủ quán tặng.

Tri thức cũng là tài sản quý báu, bản thân có thể giúp chữa khỏi bệnh của đối phương, thu về một chút thù lao là chuyện phải đạo.

- Công tử đại tài, là ta có mắt mà không biết Thái Sơn. . . Xin công tử bỏ qua cho! - Chủ quán vò đầu, tràn đầy áy náy.

Mới vừa rồi còn lời thề son sắt mà nói, nếu như mình thật sự phải đưa tặng Hàn Dương Thảo cho đối phương, thì sẽ gọi hắn là ông nội, không nghĩ tới thật sự mình phải làm như vậy. . .

- Không có gì! - Trương Huyền khoát khoát tay, đang muốn rời đi, đột nhiên nhìn thấy một đám người sốt ruột chạy về phía trước, sắc mặt ai cũng kích động ửng hồng.

- Nhanh lên, Mặc Dương đại sư đến rồi!

- Có thể được Mặc Dương đại sư chỉ điểm, là vinh hạnh ngàn năm có một, lần này nhất định không thể bỏ lỡ cơ hội!

- Lần này phải nhờ Mặc Dương đại sư giúp ta xem xét một bảo vật, bao nhiêu tiền ta cũng phải mua!

- Đúng vậy a, lần trước bỏ mất cơ hội, thực sự là đáng tiếc. . .

. . .

Đám người vừa đi vừa bàn luận.

- Có chuyện gì vậy ?

Nhìn thấy bộ dáng của đám người này như vậy, giống như nhìn thấy minh tinh nổi tiếng ở thời đại của mình vậy, Trương Huyền cảm thấy kỳ quái.

- Là Mặc Dương đại sư đến rồi! - Mặt chủ quán cũng đầy hưng phấn, hai mắt tỏa sáng.

Đổ bảo

dtv-ebook.com

Dịch: Khiêm

Biên: Mựp

- Mặc Dương đại sư này rất lợi hại sao? - Trương Huyền nghi ngờ nhìn sang.

Có thể làm cho nhiều người kích động, phát rồ như vậy, Mặc Dương đại sư này đến cùng là người nào mà nắm giữ ma lực lớn đến như vậy?

- Đúng vậy a, đặc biệt lợi hại! - Trong giọng nói của chủ sạp tràn đầy sùng bái: - Hắn là một vị Giám bảo sư rất cao minh!

- Giám bảo sư? - Trương Huyền gật đầu.

Giám bảo sư giống như mỹ thực sư, đều thuộc về chức nghiệp đặc thù, bất quá, là trung cửu lưu Chức Nghiệp.

Cái Chức Nghiệp này tuy rằng không phong quang bằng Luyện đan sư, Luyện bảo sư, trận pháp sư, nhưng có năng lực để vô số người phải điên cuồng.

Bởi vì, bảo vật tốt xấu, hắn cũng có thể nhìn ra một chút, đặc biệt là ở trong việc đổ bảo, có thể nói là tồn tại giống như ngón tay vàng, đổ thần, chỉ cần người như thế xuất hiện, tuyệt đối có thể làm cho không ít người truy cầu.

Đổ bảo, cũng gần giống như đổ thạch* trên Địa cầu, một ít bảo vật có niên đại rất lâu, sẽ bị nham thạch, thực vật,… bao trùm, mất đi ánh sáng màu sắc cũ, chỉ nhìn từ bên ngoài, nhiều nhất chỉ có thể nhận ra là hình dạng gì, còn cấp bậc, quy cách của bảo vật thì lại cũng không thể nhìn ra.

*Đổ thạch: đổ là đặt cược, đánh cược; thạch là đá ~> đặt cược vào mấy tảng đá =)) trong một lô một lốc đá thương nhân bán ra, sẽ có khả năng trong 1 tảng đá nào đó có ngọc bích, phỉ thúy …… người ta dựa vào màu sắc, đường vân… để đánh giá xem tảng đá có khả năng chứa phỉ thúy ko, rùi mua, khi tách tảng đá đó ra nếu bên trong có phỉ thúy với chất lượng tốt -> thì đem bán phỉ thúy đi ->chúc mừng bạn đã có 1 khoản $ kha khá, còn nếu tách ra mà bên trong chả có khỉ gì thì -> xin chia buồn chúc may mắn lần sau, đại khái là như vậy

Chỉ có nghĩ biện pháp đem bề ngoài đồ vật đánh bóng sạch sẽ, mới có thể hiện ra hình dáng!

Rất nhiều thương gia bán ra những bảo vật này, không hề đánh bóng những thứ đồ này, mà là trực tiếp bán ra, giống như đánh bạc bên trong nguyên thạch, dựa vào nhãn lực cùng cảm giác của ngươi, sau khi mua thì sẽ đánh bóng.

Làm xong một hồi liền có thể biến thành phú ông, nhận được một kiện tuyệt thế bảo vật, nhưng cũng có thể là mất tiền, táng gia bại sản mua một thứ vô dụng.

Chính là bởi vì tràn đầy tính bất ngờ, mới khiến cho vô số người vì đó mê muội, điên cuồng.

Giám bảo sư, có thể phân biệt bảo vật là thật hay giả, một ít giám bảo sư lợi hại cũng có thể ở lúc bảo vật không đánh bóng, liền phán đoán ra tốt xấu, bởi vậy, cái Chức Nghiệp này mặc dù chỉ là một trong trung cửu lưu, nhưng dẫn tới vô số người truy cầu.

Dù sao đây là ngón tay vàng, chỉ cần hắn cho rằng cái nào tốt, tiêu tốn nhiều tiền hơn nữa cũng có người mua!

- Vị Mặc Dương đại sư này đến đây từ bảy ngày trước, nghe nói là từ những vương quốc khác tới, phi thường lợi hại, lúc đó không ai chú ý!

Chủ sạp hưng phấn giới thiệu: - Ngày đầu tiên, một người mua một cái đồ vật có hình dạng như bình rượu, đại khái ở khoảng một trăm kim tệ, hắn nói không muốn mua, người kia không có nghe, kết quả đánh mài đi ra, quả nhiên có vấn đề, liền một cái kim tệ đều không đáng!

- Ngày thứ hai lại khuyên bảo một cái võ giả tiêu tốn hai trăm kim tệ mua một kiện bảo bối, người kia không tin, cũng không có mua, hắn liền tự mua lấy, đánh mài đi ra, lại là một chuôi binh khí Phàm cấp đỉnh cao! Mấy ngàn kim tệ cũng không mua được! Một hồi kiếm lời mấy chục lần! Điều này làm cho người võ giả kia hối hận kém chút muốn chết...

- Ngày thứ ba, đã có rất lớn tiếng tăm, không ít người đều muốn để hắn chỉ điểm mua đồ chỉ có một người may mắn nhận được cơ hội lần này, Mặc đại sư để cho hắn mua một cái bình ngọc không lớn không nhỏ, giá trị 500 kim tệ! Lúc đó tất cả mọi người cho là hắn nhìn lầm, cái bình ngọc này coi như lợi hại đến đâu, đều không đáng nhiều tiền như vậy... Ai biết mở ra xem, trong bình ngọc, lại chứa đựng sáu viên lục phẩm đan dược! Lúc đó liền có người báo giá 1 vạn kim tệ muốn mua!

Chủ sạp hai mắt tỏa sáng: - Nói cách khác, một hồi lật ra ròng rã 20 lần! Quá lợi hại! Mấy ngày này, hắn mỗi ngày đều đến, bất quá, mỗi ngày đều chỉ có chỉ điểm cho một người, mà người này tất nhiên kiếm lời lớn! Liền bởi vì cái này, để không ít người phát điên rồi, mỗi ngày thủ tại chỗ này chờ đợi, hy vọng có thể nhận được hắn ưu ái, hỗ trợ chỉ điểm một, hai! Ngày hôm nay lại tới nữa rồi, những người này đương nhiên muốn hưng phấn...

- Lợi hại!

Nghe được sự tích của Mặc Dương đại sư này , con mắt Trương Huyền cũng là sáng ngời, âm thầm gật đầu.

Có thể nhìn ra giá trị chân chính của bảo vật ẩn giấu ở dưới cỏ xỉ rêu, nước bùn , phần nhãn lực này e sợ thật không đơn giản.

- Hừm, đúng, ta nắm giữ Thiên Đạo Thư Viện, có phải là... Cũng có thể làm được điểm ấy hay không nhỉ?

Ánh mắt sáng lên.

Thiên Đạo Thư Viện, chỉ cần là đồ vật bị hắn đụng qua, liền có thể nhìn ra bản chất, người khác đổ bảo, cần dựa vào vận khí, chính mình căn bản không cần a!

- Có tính là một con đường phát tài!

Nghĩ đến điểm này, Trương Huyền cũng không nhẫn nại được.

Vậy thì giống như trong đổ thạch, người khác trước khi mua nguyên thạch, còn muốn cân nhắc xem bên trong đến cùng có thể mở ra được ngọc thạch hay không, hắn thì không giống, bàn tay chạm vào, Thiên Đạo Thư Viện ở trong đầu lập tức sẽ tự động đưa ra đáp án, biết đáp án lại mua, nhất định có thể kiếm lời lớn!

Vừa vặn hắn tiền lương thấp, cũng không có tiền riêng gì, có thể thử xem, kiếm một món tiền!

Dựa theo phương hướng mà chủ sạp nói, Trương Huyền rất mau tới địa phương đổ bảo.

Quả nhiên cùng đổ thạch không khác nhau là mấy, trên trường đài bày đủ loại bảo vật, những thứ đồ này đều bị cỏ xỉ rêu, nước bùn, rỉ sắt, nham thạch bao trùm dày đặc, liền ngay cả bản thể hình thái đều có chút không nhìn được rõ, chớ nói chi là giá trị.

- Thử trước một chút!

Những thứ này xác thực rất khó để nhìn ra, Trương Huyền chỉ là cho rằng Thiên Đạo Thư Viện có thể kiểm tra, không hề xác nhận, lúc này tùy tiện nhìn rồiu đưa tay sờ soạng từng cái từng cái bảo vật.

Vù!

Trong đầu chấn động, một quyển sách xuất hiện.

- Quan Thưởng Bình, được thợ thủ công Nam Diêu luyện chế, khuyết điểm: Bản thân có chứa vết rách, bất cứ lúc nào cũng sẽ vỡ vụn...

Mở sách ra, bên trong lít nha lít nhít viết đầy chú thích.

- Xem thì rất lớn, hóa ra là cái phế phẩm! - Trương Huyền ánh mắt lấp loé.

Giống như hắn suy đoán, chỉ cần sờ đến, liền có thể xuất hiện giới thiệu tỉ mỉ, coi như những bảo bối này bị ẩn giấu sâu hơn nữa, cũng không cần lo lắng!

Đem mấy cái kiện đồ vật rất lớn ở trước mắt, tiện tay sờ soạng một hồi, phát hiện đều giá trị không cao, liên tục sờ soạng mười cái, đều không có cái nào đáng giá, Trương Huyền không nhịn được lắc đầu, chẳng trách người bán những thứ này có thể kiếm lời, Giám bảo sư lại được truy cầu nhiệt tình đến như vậy, xuất hiện bảo vật xác suất thực sự quá thấp!

- A, đại sư, chỉ điểm cho ta một chút đi!

- Ngươi chỉ cần chỉ điểm cho ta, ta đồng ý trả thù lao cho ngươi!

- Đại sư van cầu ngươi...

...

Chính lúc đang tùy tiện sờ loạn, từng tiếng thét chói tai vang lên, người người vây kín, Mặc Dương đại sư hướng bên này đi tới.

Những người truy đuổi này, từng người từng người một con mắt đỏ ngầu, giống như là phát rồ.

- Đại sư, chỉ cần ngươi chỉ điểm giúp ta một chút, tiểu nữ tử hết thảy đều thuận theo ngươi...

‘ Đại sư, ta đồng ý sinh con cho ngươi, chỉ cần ngươi chỉ điểm giúp ta...

Càng có nữ tử chủ động thiếp thân lên trước, làm điệu làm bộ, liếc mắt đưa tình liên tục để câu dẫn Mặc Dương.

Trương Huyền trợn mắt ngoác mồm.

Quả thực rất được hoan nghênh nha, nhìn dáng dấp này chỉ cần Mặc Dương đại sư này ra lệnh một tiếng, đêm nay khẳng định có không thiếu nữ tử cam tâm tình nguyện thị tẩm.

- Mặc mỗ sau đêm nay liền sẽ rời đi Thiên Huyền Vương Thành, vì báo đáp nhiệt tình của mọi người đối với ta, ngày hôm nay có thể ra tay năm lần, giúp năm người hỗ trợ giám bảo! Mọi người không cần tranh đoạt, chỉ cần cùng ta hữu duyên, đều có cơ hội!

Đi tới địa phương đổ bảo, Mặc Dương đại sư ngừng lại.

Vị đại sư này râu mép trắng như tuyết, mới nhìn tuổi tác không nhỏ, thế nhưng da dẻ lại bóng loáng dị thường, không hề có một chút nếp nhăn, hẳn là bình thường bảo dưỡng rất tốt, một đôi mắt mang theo uy nghiêm cao cao tại thượng, để người vừa nhìn liền tự ti mặc cảm, không muốn cùng hắn đối mặt.

Có người lừa đảo

dtv-ebook.com

Dịch: Gaem

Biên: Mựp

- Tối nay người muốn đi ? Đại sư sao không ở thêm mấy ngày ?

- Sao người lại muốn đi nhanh như vậy ?

Nghe thấy đại sư muốn đi, mọi người đều nhanh chóng muốn giữ ngài lại.

Thiên Huyền Vương thành thật vất vả lắm mới tìm được một vị giám bảo sư, sao mới mấy ngày, đã muốn rời khỏi ?

- Ta còn có chuyện quan trọng phải làm! - Lông mi của Mặc Dương đại sư giương lên, mang theo phong độ vốn có của cao nhân, khí chất tựa như nước chảy, không thể phỏng đoán:

- Như vậy đi, chỉ tiêu năm cái, ta đổi thành mười cái, nói cách khác, ta hôm nay có thể giúp mọi người xem xét mười cái bảo vật! Các ngươi cũng biết, giám bảo sư làm việc giám định bảo vật cũng không dễ dàng gì, cũng rất hao tâm tổn trí, mười cái đã là cực hạn của ta...

- Đại sư yên tâm, chỉ cần ngươi giúp ta chọn bảo vật, ta sẵn sàng trả thù lao cho ngươi... - Một người đàn ông trung niên trong đám đông hô lên.

- Đúng vậy a, chúng ta sẵn sàng trả thù lao cho ngài!

- Chỉ cần đại sư giúp ta chọn, bảo vật giá bao nhiêu, ta sẵn sàng trả công cho đại sư bấy nhiêu! - Không ít người hô theo.

Dựa theo "Chiến tích" mấy ngày trước của đại sư, những bảo vật ngài ấy chỉ qua, đều được tăng giá gấp bội, chỉ cần có thể mua được chính phẩm, trả tiền công cũng là chuyện bình thường.

- Hừ!

Mặc Dương đại sư giơ tay cắt đứt lời nói của mọi người, nhướng mày, mang theo uy nghiêm cao cao tại thượng:

- Mặc Dương ta học giám định bảo vật, cũng không phải vì tiền tài, giúp chư vị giám định bảo vật, cũng không phải vì tiền tài! Nếu thật sự muốn kiếm tiền, ta cần gì phải giúp các ngươi, chỉ cần phân biệt đâu là bảo vật thật, trực tiếp bán ra, như vậy chẳng phải sẽ kiếm được nhiều tiền hơn sao ?

- y...

Đám người im như thóc.

Nói như vậy cũng không sai, hắn có loại nhãn lực này, hoàn toàn có thể tự mình mua bán, chắc chắn sẽ kiếm được lời lớn.

- Sở dĩ ta đồng ý giúp các ngươi phân biệt, là bởi vì sự nhiệt tình của mọi người đã làm cho ta cảm động! Tiền tài đối với ta mà nói, cũng chỉ như gió thoảng mây bay! Muốn có bao nhiêu thì có bấy nhiêu, mà tình cảm lại là vô giá!

Mặc Dương đại sư chắp hai tay sau lưng , có một loại khí thế ngút trời khiến cho người ta ngưỡng mộ:

- Ta nói giúp các ngươi phân biệt, chỉ là vì tình nghĩa không thể chối từ, cũng không phải là vì tiền tài, nếu như ai đang nói đến tiền, thì đừng tìm ta giám bảo nữa!

- Đại sư nói chí phải, là chúng ta đã quá càn rỡ!

- Phẩm chất đạo đức của Đại sư, tất nhiên chúng ta không thể sánh bằng rồi!

- Đời ta từ trước tới giờ chưa từng phục ai, hôm nay ta thật sự rất phục đại sư!

...

Nghe được lời nói đó của đại sư, những người trước đó muốn trả thù lao, đều cảm thấy hổ thẹn.

Nhìn xem người ta có tố chất gì? Cũng tự nhìn lại bản thân mình một chút...

Có thể so sánh sao?

Khó trách người ta là đại sư, bản thân chỉ là một tên lâu la.

- Bất quá trước khi ta giúp mọi người phân biệt, ta nhắc các ngươi một câu, giám bảo sư chỉ có thể giúp các ngươi tăng tỷ lệ thu được bảo vật, không phải đúng trăm phần trăm vật đó là bảo bối! - Mặc Dương đại sư tiếp tục nói.

- Đại sư, chuyện này ngài yên tâm, cược bảo có rủi ro, chúng ta đều biết, nhãn lực của ngươi chắc chắn là tốt hơn chúng ta nhiều!

- Chúng ta tin tưởng nhân phẩm của đại sư, cũng tin tưởng ánh mắt của ngươi!

- Quy củ chúng ta đã hiểu, giám bảo đâu có chuyện lúc nào cũng đúng trăm phần trăm, đại sư giúp chúng ta chọn, chúng ta tin tưởng người nhất định có thể!

...

Đám người đồng thời hò reo.

- Nếu mọi người tin tưởng Mặc mỗ, vậy không biết vị bằng hữu nào muốn ta giúp lựa chọn trước ? - Mặc Dương đại sư nhìn quanh một vòng.

- Ta!

- Ta...

Trong nháy mắt vô số người giơ tay lên, hưng phấn nhảy loạn.

Khả năng triệu hồi của giám bảo sư cũng không phải là giả, mọi cử động đều có thể làm cho vô số người điên cuồng.

- Được, mời ngươi!

Mặc Dương đại sư chỉ một người trung niên có cái bụng phệ, người đó liền ra khỏi đám đông, còn không thể tin là mình đã được chọn trúng:

- Là ta, thật sự là ta sao ?

- Chính là ngươi! - Mặc Dương đại sư gật gật đầu, có chút mỉm cười, cao nhân phong độ vô cùng tinh tế.

- Đa tạ đại sư!

Người trung niên đó hưng phấn liên tục nhảy lên, trong mắt tràn đầy khát vọng nhìn về phía đại sư trước mắt:

- Xin hỏi đại sư, ta phải mua cái nào ?

- Ta xem một chút!

Ống tay áo hất lên, từ từ đi thẳng về phía trước, Mặc Dương đại sư không sợ bụi bặm, con mắt nhìn vào rất nhiều bảo vật trên trường đài.

Nhìn thấy cử động của hắn, tất cả mọi người đều thấp giọng, không dám nói chuyện lớn tiếng, sợ phân tán sự tập trung của hắn.

Rất nhanh, đại sư ngừng lại, bàn tay sờ lên một món bảo vật, tinh tế tìm tòi, ngay sau đó không biết hắn dùng bí pháp gì, toàn thân run run, một lát sau, sắc mặt có vẻ hơi tái nhợt.

- Tốt, ngươi có thể mua cái này, ta mới vừa dùng bí thuật nhìn một chút, giá trị không nhỏ!

Mặc Dương đại sư quay đầu lại.

- Cái này ?

Ánh mắt của người trung niên sáng lên, vội vàng nhìn lại.

Là một bảo vật lớn, bị bao phủ bởi một lớp nham thạch dày, thoạt nhìn như đồng hóa thạch.

Loại bảo bối này là khó rèn nhất, lại thêm kích thước to lớn, chân có chiều cao hơn một người, muốn mài dũa thành, chỉ sợ ít nhất cần phải tốn thời gian từ một đến hai ngày.

- Ừ! - Mặc Dương đại sư gật đầu.

- Nếu là đại sư đề cử, ta mua! – Người đàn ông trung niên liên tục gật đầu, nhìn về phía người bán:

- Bao nhiêu tiền ?

- Năm vạn kim tệ! - Cược bảo chủ quán đi lên phía trước.

- Năm vạn ? – Người đàn ông trung niên sững sờ.

Đây cũng không phải là số tiền nhỏ, cho dù nhà hắn có khá giả đi chăng nữa, cũng không thể tiêu tiền như nước như vậy.

Trầm Bích Như là một lão sư cao cấp như vậy, là một danh sư, một tháng lương nhiều lắm cũng chỉ được một ngàn kim tệ, năm vạn, hầu như là tổng lương mấy năm đi dạy của nàng.

- Mua đi, đây chính là bảo vật đại sư đề cử, nếu ngươi không mua, ta sẽ mua đó... – Thấy hắn do dự, một người trong đám đông hô to.

- Đúng vậy a, đại sư đề cử chắc chắn không sai, mặc dù bây giờ bỏ ra năm vạn, khi nào rèn luyện xong, giá trị của nó có thể lên đến trăm vạn, liền phát tài...

- Mấy lần trước đại sư nhìn đều là tiểu bảo bối, lần này vừa chỉ một cái đã chỉ bảo vật lớn như vậy, ngươi không mua là tiếc cả đời đó...

Không ít người cùng nhau hô hào.

- Được, ta mua!

Chần chờ một chút, người đàn ông trung niên gật gật đầu, rất nhanh liền đem tiền giao cho bên bán.

- Tốt, cái thứ hai!

Người đàn ông trung niên mua xong bảo vật, Mặc Dương đại sư lại tiếp tục nhìn quanh đám đông một vòng.

- Ta!

- Ta...

Tất cả những người còn lại trong đám đông đều vội vàng giơ tay, Trương Huyền nhìn lại, người đàn ông trước đó hắn từng giúp giải quyết tên chủ quán uy phong cũng ở trong đó, bàn tay giơ cao cao, mặt đầy hớn hở, hy vọng được đại sư chọn trúng.

- Mời ngươi!

Mặc Dương đại sư lại chọn một người, đó là một thương nhân, quần áo lộng lẫy, vừa nhìn liền biết là người có tiền.

Giống như vị thứ nhất, đại sư lại dạo quanh đống bảo vật một vòng, rất nhanh liền chọn trúng một bảo bối.

- Tám vạn kim tệ!

Món bảo vật này quý hơn, nhưng thương nhân này không chút do dự, lập tức đem tiền giao cho người bán.

- Cái này. . . Không phải chỉ là một cái bình từ một thợ thủ công cấp một làm sao? Tám vạn kim tệ ?

Thấy rõ bảo bối mà Mặc dương đại sư chọn cho thương nhân kia, Trương Huyền nháy con mắt.

Bảo vật khác hắn không biết nên không dám xác định, nhưng cái này, trước đó hắn vừa mới xem xong, kích cỡ tuy lớn, nhưng chỉ là một cái bình ngày thường còn không đáng một đồng vàng... Qua miệng hắn liền lên đến tám vạn ?

- Cái này không biết đại sư có nhìn lầm không…

Trong lòng cảm thấy kỳ quái, Trương Huyền nhịn không được nhìn thẳng mặt của vị đại sư đầy chính nghĩa này, đột nhiên não hải chấn động, một quyển sách từ từ hiện ra.

Bìa sách có viết hai chữ "Mặc Dương!".

- Chẳng lẽ hắn đang sử dụng võ kỹ ?

Dựa theo đặc tính của Thiên Đạo thư viện, chỉ cần không dùng võ kỹ, sách sẽ không tự nhiên bay ra, chẳng lẽ giờ phút này người này đang sử dụng ?

Trong lòng cảm thấy kỳ quái, nhịn không được lật sách ra.

- Cái này. . . Cái này. . .

Đọc xuống dưới, khóe miệng Trương Huyền lập tức giật một cái, mặt trở nên cổ quái.

Có người ra vẻ ngầu!

dtv-ebook.com

Dịch: My

Biên: Mựp

Bên trên thư tịch viết rất kỹ về sự tích và khuyết điểm của Mặc Dương đại sư này.

-Tên thật Dương Mặc, thẩm định viên tập sự. Nghề nghiệp: kẻ lừa đảo ở Lưu Chu vương quốc. Thường xưng là người thẩm định bảo vật để lừa tiền, lừa tình.

-Võ kỹ: Hoặc Âm Thuật tiểu thành, lời nói có thể mê hoặc tinh thần người khác, để họ tin tưởng vô điều kiện.

-Khuyết điểm: Một, bị vương thất vương quốc Lưu Chu truy nã. Hai, …

Trương Huyền dở khóc dở cười.

Gia hỏa này bày ra hình dáng cao nhân, thân mang khí chất. hắn cứ tưởng lợi hại thế nào, hóa ra là một kẻ lừa đảo!

Xem ra trong đám người đó không ít là do hắn lôi kéo. Chủ quán bán đồ đó khẳng định cũng là đồng bọn của gã, giúp gã nổi danh về giám bảo, từ đó lừa mọi người dùng giá cao để mua những đồ không có giá trị, từ đó kiếm được một khoản lớn.

-Có kẻ đi lừa gạt chắc chắn có người mắc lừa!

Biết đối phương là kẻ lừa đảo, Trương Huyền cũng không có ý định vạch trần.

Thứ nhất, hắn không có chứng cứ. Chuyện về thiên đạo thư viện hắn không thể nói ra! Thứ hai, những người bị lừa này đã không còn tỉnh táo. Nếu hắn cứ cố thuyết phục, không cẩn thận có thể làm bọn họ đồng thời tấn công lại mình.

Trương Huyền sẽ không làm những việc không có lợi cho mình!

-Được rồi! Tốt nhất là ta nên chọn đồ tốt để mua thôi!

Không thèm để ý đến "Mặc Dương đại sư" đang tiếp tục bày ra "phong thái cao nhân", Trương Huyền chậm rãi đi dọc theo quầy hàng trưng bày bảo vật, vừa đi vừa sờ qua một lượt.

Chỉ cần là vật bị hắn đụng vào, trong đầu hắn sẽ xuất hiện một cuốn sách tương ứng. Mặc dù thư viện không đưa ra giá cả, nhưng mức độ quý giá có thể dựa vào số lượng khuyết điểm, càng ít khẳng định giá càng cao.

Liên tục sờ qua bốn, năm mươi món đồ nhưng không hề có một thứ đáng tiền, xác suất thấp khiến người giận sôi máu.

-Danh ngạch cuối cùng… Chính là ngươi! – Hắn đang sờ xoạng hăng say, bỗng một âm thanh uy nghiêm vang lên.

Quay đầu lại, hắn thấy "Cao nhân tuyệt thế", Mặc Dương đại sư, đang vui vẻ nhìn sang hắn, gật nhẹ đầu. Xung quanh vô số người nhìn về phía hắn với ánh mắt đầy hâm mộ.

-Ta? – Trương Huyền sửng sốt.

-Chàng trai, không cần thiếu tự tin, chính ngươi đó! – Mặc Dương đại sư vuốt râu, thần sắc kiêu ngạo, giống như nói "được ta tuyển chọn chính là vinh hạnh của ngươi!"

-Thiếu tự tin? – Trương Huyền lắc đầu.

Hắn không hề thấy thiếu tự tin mà là thấy xui xẻo được không? Phía sau ngươi nhiều người điên cuồng đi theo như vậy, tuyển ta làm gì?

Tuy nhiên, sau khi sửng sốt, hắn liền nhận ra lý do. Vì những người đến đây cược bảo đều đi theo "Đại sư", còn hắn một mình một hướng sờ loạn, vô cùng chói mắt, dĩ nhiên làm người khác chú ý!

-Ý tốt xin nhận, nhưng ta không cần!

Trương Huyền biết đối phương là phường lừa đảo, bản thân lại không phải kẻ coi tiền như rác, bèn xua tay, muốn tiếp tục tự tìm kiếm bảo vật.

-Không cần? – Mặc Dương đại sư nhướng mày.

Trong số chín danh ngạch hắn cấp lúc nãy, kẻ nào được nhận cũng mừng như điên, kích động sắp ngất đi. Đến lượt tiểu tử này…không cần?

Sắc mặt hắn sầm lại, nhưng rất nhanh được ẩn giấu đi. Hắn phất tay áo, vuốt râu đi đến trước mặt Trương Huyền, nhìn bằng ánh mắt đau lòng:

-Nếu đã đến đây cược bảo, tất nhiên ai cũng muốn mua được bảo vật chân chính. Lão phu thấy ngươi chọn loạn, không nỡ để ngươi tuổi còn nhỏ mà mất cả chì lẫn chài, nên có lòng tốt chỉ điểm cho ngươi. Ngươi chắc chắn không cần? Chớ phụ hảo tâm của ta!

-Tiểu tử, ngươi không cần danh ngạch này thì cho ta!

-Đại sư chọn trúng hắn, vậy mà hắn lại không cần. Đầu óc có vấn đề phải không?

-Vừa nãy ta chú ý thấy hắn cũng thật không bình thường. Nhìn đâu hắn cũng sờ, có khi là muốn trộm đồ cũng nên!

-Nếu đại sư cho ta danh ngạch này, ta có mơ cũng cười tỉnh lâu rồi!

…

Cuộc đối thoại của Trương Huyền cùng "Đại sư" lọt vào tai của đám người. Từng người đều nhìn vào kẻ trước mắt như nhìn quái vật.

Đây là ai? Chính là giám bảo đại sư a!

Hôm nay hắn cấp cho mọi người mười danh ngạch rồi sẽ rời đi. Cơ hội tốt như vậy, mọi người đều điên cuồng cướp đoạt, hận không thể dùng tiền để mua. Gia hỏa này…vậy mà lại không cần?

Đây không phải đầu óc có vấn đề thì là gì?

-Ta thật sự không cần… - Trương Huyền lắc đầu.

Cái gì mà mất cả chì lẫn chài? Nếu ta nghe lời ngươi mới thực sự đến cái khố cũng không còn…

-Không cần cự tuyệt nhanh như vậy! – Lời còn chưa nói hết, hắn liền bị "Mặc Dương đại sư" cắt ngang. Lão lộ ra ánh mắt trách trời thương dân, từ bi cứu thế, nói:

-Người trẻ tuổi kiếm tiền không dễ dàng. Ta cho ngươi danh ngạch, cũng không phải có mưu đồ gì mà còn có lòng tốt mà vì không đành lòng để ngươi mua phải đồ vứt đi, mất tiền uổng phí!

-Mặc Dương đại sư thật sự quá nhân từ!

-Có thể phân biệt bảo vật là thật hay giả, lại còn thiện lương như vậy, hắn chính là thần tượng của ta!

-Từ hôm nay trở đi, ta chỉ sùng bái một người, đó chính là Mặc Dương đại sư!

…

Nghe được lời nói của lão giả, mọi người càng thêm tin phục hắn. Ngươi xem người ta vĩ đại thế nào?

Có bản lĩnh giám bảo, không vì kiếm tiền, lại sợ người khác bị thiệt thòi mà không tiếc tổn thất tinh thần giúp hắn! Thực sự trên đời này có đốt đèn lồng cũng không tìm được người tốt đến vậy a!

-Ta… - Không nghĩ đối phương vô sỉ như vậy, lời nói vô cùng đường hoàng. Trương Huyền lắc đầu, đnag muốn nói tiếp thì bị đối phương ngắt lời lần nữa.

-Tốt lắm! Ta biết ý nghĩ của ngươi. Ngươi không cần nói nhiều! – Lão giả nhìn sang đầy ngạo nghễ!

-Ngươi biết ý nghĩ của ta? – Trương Huyền nghi hoặc.

-Đúng vậy a! Chắc chắn ngươi cho rằng mình còn trẻ tuổi, không có kinh nghiệm, không có thực lực để bảo vệ bảo vật mới chọn trúng. Nếu không cẩn thận, ngược lại việc đó sẽ dẫn đến họa sát thân! – "Mặc Dương đại sư" chắp tay sau lưng, tỏ ra ta đã sớm nhìn rõ suy nghĩ của ngươi.

-Thì ra là chuyện này!

-Đại sư không những giám bảo rất lợi hại, mà còn thấu hiểu tâm tư người khác!

-Thất phu vô tội, hoài bích có tội. Tiểu tử này có thể nghĩ như vậy cũng là chuyện bình thường!

…

-Chuyện này… - Trương Huyền dở khóc dở cười.

Gia hỏa này mắc bệnh tự luyến quá nặng!

Không có lực lượng tự bảo vệ… Thật uổng công hắn có thể nghĩ được như vậy!

-Các vị! – Hắn đang muốn giải thích, bỗng vị "Đại sư" trước mắt này nhìn xung quanh, tỏ ra ngạo nghễ:

-Vị tiểu hữu này là ta chọn. Bất kể lát nữa ta giúp hắn chọn được bảo vật gì, hi vọng các vị không nên có ý nghĩ xấu! Nếu không chính là cùng Mặc mỗ ta đối nghịch, các ngươi đừng trách ta vô tình!

-Đại sư, người ngươi chọn, chúng ta nào dám động thủ!

-Đại sư yên tâm, chúng ta nhất định sẽ không làm như vậy!

Đám người đồng loạt đồng ý.

-Tốt! Ta đã nói với mọi người. Ngươi cứ yên tâm mua bảo vật, không cần lo lắng gặp phiền toái! – "Mặc Dương đại sư" nhìn hắn đầy khích lệ.

-Ta… - Trương Huyền không nghĩ tới tên này lại thích tự sướng như vậy, đang muốn mở miệng nói lại một lần nữa bị cắt ngang:

-Không cần kích động! Nếu ta đã đem danh ngạch này cho ngươi thì chứng tỏ chúng ta có duyên. Duyên phận là chuyện không thể giải thích được. Ngươi cũng không cần quá cảm kích, ta giúp ngươi chọn bảo vật không cầu báo đáp, chỉ là trong lòng có ý tốt thôi!

-Cái này…

-Không cần cái này cái kia. Bảo bối này ngươi cứ mua đi là được. Ta có thể bảo đảm ngươi sẽ lãi to!

"Mặc Dương đại sư" căn bản không cho Trương Huyền cơ hội nói chuyện, từ một đống bảo vật bên trong lấy ra một thứ đưa tới.

-Lừa… - Nhìn thấy món bảo vật này, Trương Huyền á khẩu.

Vừa rồi hắn đã nhìn thấy đây là một món rác của rác, một kim tệ cũng không đáng. Nếu hắn thật sự mua về, tiêu bao nhiêu sẽ mất sạch bấy nhiêu!

-Lão bản, tới tính tiền cho thiếu niên này! – Đem bảo vật đưa đến, "Mặc Dương đại sư" gọi.

-Tổng cộng ba vạn kim tệ! – Chủ quán đi tới nói.

-Ngươi nhanh tính tiền đi. Ta tự thấy đây là món quý giá nhất trong đêm nay. Tiểu hữu ngươi coi như bội thu rồi! – Thấy Trương Huyền không có

động tĩnh gì, lão giả vuốt râu, trên mặt lộ vẻ cưng chiều:

-Sau khi dọn sạch lớp bên ngoài, ngươi đừng quá kích động vì đột nhiên phát tài to là được!

-Kích động? Kích động cái em gái ngươi! – Liên tục bị ngắt lời, Trương Huyền không nhịn được nữa:

-Ngươi muốn gạt người thì cứ lừa gạt, ta cũng lười để ý! Làm sao ngươi còn tìm ta ra vẻ cao siêu hết lần này đến lần khác? Ta cho ngươi chưa đủ mặt mũi sao?

Ta chọn một

dtv-ebook.com

Dịch: Khiêm

Biên: Mựp

- Dát?

- Tiểu tử này lại dám nói như vậy với Mặc Dương đại sư?

- Đại sư hảo tâm hảo ý giúp hắn lựa chọn bảo bối, hắn lại còn nói đại sư lừa người?

- Gia hỏa không biết trời cao đất rộng!

Nghe được Trương Huyền nói thế, mọi người xung quanh tất cả đều sững sờ ở tại chỗ, tiếp theo ồ lên.

Tiểu tử này đầu óc không bệnh chứ?

Đại sư khổ cực giúp hắn lựa chọn bảo bối, hắn lại còn nói đối phương... Lừa người, tinh tướng?

- Ngươi nói cái gì? - Hiển nhiên cũng không nghĩ tới thiếu niên sẽ nói như vậy, “Mặc Dương đại sư” sắc mặt chìm xuống: - Tiểu hữu có phải là có chuyện gì hiểu lầm Mặc mỗ?

- Hiểu lầm? Ta nói cái gì trong lòng ngươi không phải rõ ràng rồi sao? Ngươi muốn lừa người, thích lừa gạt như nào thì cứ lừa gạt như thế, chuyện cũng không liên quan đến ta, ta cũng lười đi quản! Ta tuyển bảo bối của ta, ngươi lừa gạt người của ngươi, mọi người nước sông không phạm nước giếng, chớ ở trước mặt ta giả bộ cao cao tại thượng!

Trương Huyền có chút phiền chán xua tay.

Đối với lừa đảo, hắn luôn luôn không có cảm tình gì, đối phương không chọc giận hắn, thì cũng thôi đi, lại tinh tướng chọc vào trên đầu mình, thực sự là muốn chết!

- Làm càn! - “Mặc Dương đại sư” sắc mặt tái xanh, vung tay áo một cái, toàn thân mang theo hạo nhiên chính khí: - Mặc mỗ ta ba mươi năm trước đã thu được tư cách Giám bảo sư, giúp người giám bảo, thay người giải quyết khó khăn, luôn luôn không thẹn với lòng! Còn chưa bao giờ có người nói ta lừa người, chư vị ở đây có thể làm chứng cho ta, ta đã từng lừa dối các ngươi ư?

- Mặc Dương đại sư trạch tâm nhân đức, cứu người nguy nan, làm sao có khả năng lừa người!

- Tiểu bối ăn nói bừa bãi, ta nhìn ngươi là muốn chết!

- Đại sư không nên tức giận, ta thay ngươi dạy dỗ cái tên này một trận, cho hắn biết cơm có thể ăn bậy, lời không thể nói lung tung...

...

“Mặc Dương đại sư” một câu nói đưa tới mọi người tức giận, từng người từng người một nhìn về phía Trương Huyền, như là gặp được cừu nhân giết cha.

- Ba mươi năm trước thu được tư cách Giám bảo sư? Không thẹn với lòng?

Trương Huyền không nói gì.

Ngươi một cái nho nhỏ giám bảo học đồ, trang bức cái gì mà trang bức?

Da mặt thật còn dày hơn so với tưởng tượng của ta.

Chẳng trách có thể trở thành là tên lừa đảo bị truy nã gắt gao trên toàn Lưu Chu vương quốc, da mặt dày không nói, ứng biến cũng đủ nhanh chóng.

Những tên lừa đảo khác bị vạch trần trước mặt mọi người nhất định sẽ rối loạn trận tuyến, cái tên này thì ngược lại, chỉ cần một câu nói đã có thể đem đầu mâu chỉ hướng chính mình, khiến chính mình ngược lại thành thế cưỡi hổ khó xuống.

Nếu như không có Thiên Đạo Thư Viện, nhìn thấy hắn đại nghĩa lăng nhiên như vậy, khẳng định cũng sẽ hoài nghi có phải là sai lầm hay không, nhưng thư viện chưa từng sai lầm, nếu trên đó nói hắn là tên lừa đảo, vậy thì khẳng định là tên lừa đảo!

- Mọi người đừng ầm ĩ! - Thấy đã triệt để dẫn động sự phẫn nộ của mọi người xung quanh, nắm trong tay quyền chủ động, “Mặc Dương đại sư” vẫy tay một cái: - Ta làm người rất hào phóng, nếu như ngươi có thể lập tức nói xin lỗi, ta có thể chuyện cũ sẽ bỏ qua, bằng không, ngươi tùy ý sỉ nhục ta, sẽ chịu đến dạng trừng phạt gì, trong lòng nên rõ ràng!

- Trừng phạt ư? - Trương Huyền lắc đầu: - Ngươi là tên lừa đảo, ta cũng không có nói bậy, muốn nghiệm chứng cũng rất đơn giản, chỉ cần đem đồ vật vừa nãy ngươi chỉ cho bọn họ mua đánh bóng đi, ngay lập tức sẽ biết kết quả! Trong này nói nhảm nhiều như vậy có ích lợi gì?

- Đánh bóng đi? - “Mặc Dương đại sư” tựa hồ sớm biết hắn nói như vậy, lạnh nhạt nói: - Ta trước đã nói, đêm nay liền muốn rời khỏi Thiên Huyền Thành, ta giúp bọn họ lựa chọn đều là những kiện đồ vật loại lớn, muốn đánh bóng ít nhất cũng cần thời gian một ngày mới có thể hiển lộ hình dáng, ta có việc gấp, không chờ đợi thời gian dài như vậy được! Làm sao, ngươi có muốn nói, ta không chịu ở lại chỗ này, là bởi vì ta làm việc xấu, muốn rời khỏi, mượn cơ hội vu hãm sự trong sạch của ta?

Nói đến đây, ông lão chấn động ống tay áo, lộ ra khí tức ngạo nghễ : - Ta Mặc Dương đường đường chính chính, thì sợ gì vu hại! Chỉ là, ta hảo tâm giúp ngươi lựa chọn bảo vật, ngươi lại nói ta là tên lừa đảo, không

có chứng cứ, chính là phỉ báng, ngươi cũng đã biết hậu quả của việc phỉ báng giám bảo đại sư?

Nghe hắn nói như thế, Trương Huyền giờ mới hiểu được, mình vẫn là xem thường trình độ vô liêm sỉ của đối phương.

Không hổ là tên lừa đảo chuyên nghiệp, liền đường lui lại đều đã tính tốt rồi.

Trước liền nói đêm nay muốn rời khỏi Thiên Huyền Vương Thành, làm tốt phục bút, sau đó tự mình còn chưa mở miệng, liền phản đánh một đòn, hiện tại mình coi như nói hắn không dám chờ đợi bảo vật đánh bóng, khẳng định cũng không ai tin tưởng!

Lại nói... Nói hắn là tên lừa đảo, vẫn đúng là không có chứng cứ!

Thiên Đạo Thư Viện bí mật là không thể nào công khai, hơn nữa coi như công khai cũng phải có người tin tưởng mới được a!

- Tiểu tử, lập tức quỳ xuống xin lỗi Mặc đại sư ngay!

- Dám nói đại sư là tên lừa đảo, có tin hay không lão tử chỉ cần vài phút là có thể làm thịt ngươi?

- Từ nơi nào đi ra cẩu vật không biết trời cao đất rộng như vậy, vu hại sự trong sạch của Mặc đại sư?”

...

Thấy “Đại sư” nói quang minh lẫm liệt, không ít người lập tức lựa chọn tin tưởng, đối với Trương Huyền lớn tiếng quát mắng.

Những người này đều phẫn nộ.

Người bị lừa cơ hồ đều tự thôi miên chính mình, từ sâu trong nội tâm không nguyện ý thừa nhận mình bị lừa gạt, ai đánh quấy nhiễu giấc

mộng đẹp của bọn họ, liền sẽ gặp phải mãnh liệt phản đối cùng quát mắng!

Dưới cái nhìn của bọn họ, “Mặc Dương đại sư” là người cao thượng cỡ nào, sao có thể là tên lừa đảo?

Đùa gì thế!

- Nếu cái tên này nói đại sư là tên lừa đảo, tự mình khẳng định cũng tinh thông giám bảo? Có bản lĩnh cũng chọn một cái cho chúng ta nhìn, nếu như lựa chọn là phế phẩm, liền đừng ở chỗ này giả vờ giả vịt, cút đi ra ngoài!

Trong đám người một cái âm thanh bất âm bất dương hừ nói.

- Không sai, ngươi nếu nói ta là tên lừa đảo, không nguyện ý tiếp thu ta đề cử bảo bối cho ngươi, nói vậy ngươi đối với việc giám bảo cũng có nghiên cứu nhất định!

Nghe nói như thế, “Mặc Dương đại sư” gật gật đầu, nhìn sang: - Như vậy, ta cho ngươi một cơ hội! Chúng ta đồng thời tuyển một kiện đơn giản bảo bối, có thể rất mau đánh mài đi ra bất cứ lúc nào, để giám định! Chỉ cần ngươi lựa chọn đồ vật có thể tăng giá trị, kiếm tiền, ta liền thừa nhận ngươi có chút ánh mắt, có thể không tính đến chuyện ngươi vu hãm ta! Mà nếu như chọn cái phế phẩm, thật không tiện, ngươi phải dùng giá gấp 10 lần để mua lại bảo bối ta vừa chọn cho ngươi sau đó quỳ xuống xin lỗi ta!

- Ngươi muốn cùng ta so với giám bảo? - Trương Huyền đang rầu làm sao lấy ra chứng cứ, nghe nói như thế, hơi kinh ngạc, kém chút nữa bật cười.

Cái tên này đầu óc không bệnh đi!

Tự mình nắm giữ Thiên Đạo Thư Viện, giám bảo muốn nói thiên hạ đệ nhị, tuyệt không người dám nói thiên hạ đệ nhất, cùng tự mình so với...

Ngươi xác định đầu óc không có bị lừa đá?

Bất quá, suy nghĩ kỹ một chút, cũng là rõ ràng đối phương tại sao muốn làm như vậy rồi.

Ở đối phương xem ra, mình chỉ là một thiếu niên có mười tám, mười chín tuổi, biết cái gì là giám bảo chứ? Mà hắn mấy ngày trước nếu có thể giúp người khác kiếm tiền, khẳng định đã sớm chuẩn bị xong thủ đoạn, đồng thời giám bảo, nếu mình chọn không ra thứ tốt, hắn có thể nhân cơ hội lớn mạnh thanh uy, làm không cẩn thận còn có thể nhân cơ hội lại hấp dẫn thêm mấy cái kẻ ngu si, điên cuồng ném tiền.

- Làm sao? Không dám đáp ứng?

“Mặc Dương đại sư” lộ ra dáng dấp ta ăn chắc ngươi.

- Được! - Nếu đối phương muốn tìm kích thích, Trương Huyền làm sao có khả năng không đáp ứng.

- Vậy thì tốt, ta trước tiên lựa chọn! - “Mặc Dương đại sư” vung một cái ống tay áo, nhanh chân dọc theo trường đài cất bước, rất nhanh, ngừng lại, cầm lấy một cái bảo vật to bằng bàn tay.

Vật này bị nham thạch bao phủ dày đặc, liền hình thái cũng không thấy, chớ nói chi là đến việc biết trân quý hay không trân quý.

- Chủ sạp, cái này bao nhiêu tiền?

Cầm lấy vật này, “Mặc Dương đại sư” mở miệng.

- Vật nhỏ này cũng không có cái gì sóng linh khí, hai trăm đồng vàng! - Chủ sạp đi tới.

- Tốt, ngươi bây giờ tìm người đánh bóng đi!

Đưa qua, “Mặc Dương đại sư” lạnh nhạt nói.

- Rõ!

Chủ sạp tiếp nhận bảo vật, đưa đến hậu điện, một lúc nữa, trong tay nâng một con cóc màu vàng đi ra, đầy mặt hưng phấn: - Chúc mừng đại sư, là bì xác của Linh Tê Kim Thiềm!

- Linh Tê Kim Thiềm là cái gì?

- Linh Tê Kim Thiềm là một loại lục phẩm Man Thú, thứ tốt nhất trên thân nó chính là biểu bì, một đời chỉ có thể lột xác một lần, vật này có thể làm thuốc, giá trị cực cao!

- Không hổ là Mặc Dương đại sư, nhãn lực thật tốt, một hồi liền chọn trúng bảo bối!

...

Nghe được là bì xác Linh Tê Kim Thiềm, tất cả mọi người ồ lên.

- Rất nhiều người không biết vật này, ngươi liền nói thẳng ra giá cả đi! Như vậy càng trực quan một ít! - “Mặc Dương đại sư” ngước đầu sọ, trên thân mỗi giờ mỗi khắc không toả ra khí chất cao cao tại thượng , lạnh nhạt nói.

- Vật này giá trị... 2000 đồng vàng! - Chủ sạp cất cao giọng nói.

- 2000 đồng vàng?

- Hai trăm đồng vàng mua, vừa qua tay liền là hai nghìn? Tăng gấp mười lần?

- Quá lợi hại!

- Đại sư chính là đại sư, một cái tiểu vật phẩm đều có thể kiếm lời nhiều như vậy, mới vừa rồi giúp ta chọn bảo bối lớn như vậy, chẳng phải kiếm lời còn nhiều hơn?

...

Thấy cảnh này,mọi người xung quanh mới vừa rồi còn có chút bận tâm, ánh mắt lần thứ hai cuồng nhiệt.

Đại sư vẫn như cũ là đại sư, vừa ra tay quả nhiên không giống bình thường!

- Tốt, tới lượt ngươi!

“Mặc Dương đại sư” hơi vung tay chưởng, lạnh lùng nhìn sang.

- Ta... - Trương Huyền gật đầu.

Biết đối phương là tên lừa đảo, khẳng định có hậu chiêu, chỉ là không nghĩ đến cái này hậu chiêu lợi hại như vậy!

Xem ra nhất định phải chọn một bảo bối không sai biệt lắm mới được.

- Ta có thể chọn trước bảo vật, chờ ngươi đánh bóng xong, xác định rõ giá cả lại cho tiền sao?

Đi về phía trước một bước, Trương Huyền đột nhiên nhớ tới một chuyện, nhìn về phía chủ sạp.

- Không được! Trước tiên trả thù lao mua đồ, chúng ta mới có thể cho ngươi đánh bóng! Đây là quy củ, không phải vậy, đánh bóng đi ra không đáng giá, ngươi từ bỏ, hoặc là quá đáng giá, chúng ta không muốn bán, đều không thể giải thích!

Chủ sạp lạnh lùng nói.

Đổ bảo, vì phòng ngừa cãi cọ, chỉ cần chọn lựa đồ vật, liền muốn trả tiền, làm vậy cũng giống như ký kết khế ước, ai cũng không có cách nào quỵt nợ.

- Vậy cũng tốt...

Biết quy củ này, Trương Huyền không thể làm gì khác hơn là gật gù, ngẩng đầu nhìn qua, một mặt đại khí: - Đến đây chỉ cho ta trong đống

bảo vật này, cái nào có giá dưới tám đồng vàng ! Ta tới chọn một cái...

Tiền boa

dtv-ebook.com

Dịch: Gaem

Biên: Mựp

- Phốc! Hắn nói cái gì ? Ta không nghe lầm chứ ? Tám đồng vàng trở xuống ?

Nghe được thanh âm hào khí của Trương Huyền, nước bọt của tất cả mọi người đều phun ra, cả đám trợn mắt há mồm, giống như là nhìn thấy người điên.

Thật hay giả ?

Cược bảo phải đánh cược bằng cả tiền tài lẫn tính mạng, mỗi lần chi ít nhất phải hơn trăm đồng vàng, chỉ với tám đồng vàng. . . Ngươi mua lông con gì?!

- Tên nhóc này có bệnh không vậy a?

- Tám đồng vàng ? Oa ha ha , có thể cầm cát trên mặt đất đem về đó!

- Còn tám đồng vàng trở xuống trở xuống, ở đây không có món đồ tốt nào lại có giá như vậy hết.

. . .

Một lát sau, tất cả mọi người đều cười đến nỗi chảy nước mắt

Mẹ nó, tiểu tử, ngươi quên mang tiền sao?

Ở đây làm gì có đồ dưới tám đồng vàng ? Đừng nói là tám đồng, cho dù ngươi có tám mươi đồng cũng không thể mua được gì đâu.

- Sao chứ ? Đường đường là nơi cược bảo, thậm chí ngay cả đồ vật trị giá dưới tám đồng vàng cũng không có? Mất mặt quá đi! - Không ngần ngại trước sự chế giễu của mọi người, Trương Huyền nhìn về phía chủ quán, nói.

Tiền thân chỉ chừa cho hắn tổng cộng tám đồng vàng, nhiều không, cho dù muốn đưa nhiều tiền hơn cũng không được đâu!

- Phốc! - Đám người đưa mắt nhìn nhau lần nữa, suýt chút nữa cười phun cả nước bọt.

Ngươi mới là người phải mất mặt đó có biết không hả!

Cái này thật giống chạy đến bộ phận môi giới nhà đất, hỏi một đồng vàng có thể mua được nhà ở không ?

Đại ca, đầu óc ngươi thực sự không có vấn đề hả ?

- Bảo vật trị giá tám đồng vàng chắc chắn là không có, vầy đi, trong đống đồ vật này, ngươi chọn đại một vật đi, chọn xong ta trả tiền giúp ngươi, kiếm được lời thì ngươi giữ, còn không thì bồi thường lại những gì ngươi gây ra nãy giờ, rồi xin lỗi ta là được! – Nhìn thấy bộ dáng này của thiếu niên, trong mắt "Mặc Dương đại sư" tràn đầy khinh miệt, hai tay chắp sau lưng, dáng vẻ cao cao tại thượng, đây là thái độ nên có của một cao nhân.

- Không hổ là Mặc Dương đại sư, quả nhiên là quá phong độ!

- Thiếu niên này chính là một tên hề, chuyên môn kiếm chuyện khiến bản thân mình mất mặt!

- Phẩm chất của đại sư thật đáng khâm phục!

. . .

Nghe thấy "Đại sư" trả tiền thay cho Trương Huyền, từng người trong đám đông đều âm thầm bội phục.

Thấy được không? Người ta có tố chất gì, nhìn lại tiểu tử này thì. . .

Được rồi, hay là chớ quậy nữa, ta sợ cười chết mất. . .

- Ngươi chắc chắn chứ? – Ánh mắt Trương Huyền liền sáng lên.

Biết đối phương là lừa đảo, tiêu tiền của hắn, tất nhiên là không có bất kỳ cảm giác tội lỗi nào.

- Đương nhiên, Mặc mỗ nói chuyện lúc nào cũng chắc chắn! - "Mặc Dương đại sư" như là hoa sen giữ hồ, gần bùn mà chẳng hôi tanh mùi bùn.

- Hắc hắc, vậy ta chọn nha. . .

Trương Huyền mỉm cười, nhanh chân đi vào quầy hàng trước mặt, nhìn một đống bảo vật.

Nếu đối phương đã chọn vật nhỏ, hắn chắc chắn không thể lấy loại lớn, thứ lớn còn cần phải tốn thời gian rèn luyện, phiền phức vô cùng.

- Tiểu tử này thật là không biết xấu hổ mà!

- Đúng vậy a, thật không biết tại sao Mặc Dương đại sư lại tốt như vậy, nếu như ta gặp được loại người này, đã sớm tát cho hắn một cái rồi!

- Dám châm chọc đại sư, còn muốn lấy tiền của đại sư mua đồ. . . Vô sỉ!

. . .

Nhìn thấy thiếu niên không có chút áy náy nào, ngược lại còn hào hứng chọn đồ vật, đám người thật sự không còn gì để nói.

Gặp qua nhiều người có da mặt dày rồi, nhưng chưa thấy qua ai có da dầy như tên này vậy.

Ngươi mở miệng nói xấu đại sư, nói người ta là lừa đảo, cho dù là thế nào thì cũng tính là quan hệ thù địch, vậy mà đến nước này ngươi còn không biết xấu hổ lại dùng tiền của người ta mua đồ sau đó lại tranh tài với người ta. . . Quá đủ rồi đó!

Không để ý tới lời bàn tán của mọi người, Trương Huyền nhìn thấy bảo vật liền sờ một chút, rất nhanh, liền chọn được một bảo vậy lớn chừng lòng bàn tay.

- Cũng là 200 đồng vàng! - Chủ quán nhìn thoáng qua, sau đó thản nhiên nói.

- Đại sư, mau trả tiền đi! - Trương Huyền không có chút mất mặt nào, khoát tay hối thúc.

- . . . - Mặt "Mặc Dương đại sư" đen lại.

Hắn muốn làm cho đối phương xấu mặt, kết quả đối phương thật đúng là coi lông gà là lệnh tiễn, hành động như những kẻ tiểu nhân.

Cố nén xúc động muốn bóp chết đối phương, đem tiền giao lên bên trên.

- Tốt, rèn luyện ngay ở chỗ này đi, để nhiều người như vậy đều nhìn thấy, để xem các người còn cho ta là kẻ làm bộ làm tịch nữa không!

- Hừ, một lát nữa rèn luyện xong, coi ngươi còn có thể phách lối như vậy nữa hay không!

Nhìn thấy hành động của thiếu niên, chủ quán cũng tức đến nghiến răng nghiến lợi, tiện tay đem đồ chuyên để mài bảo vật ra, rèn luyện một chút.

Thời gian không lâu, đồ vật bị cỏ xỉ rêu và nham thạch bao bọc dần lộ ra.

Là một mảnh thạch đầu hơi mờ, tỏa ra ánh sáng ôn nhuận.

- Đây là. . . Linh Lung Thạch ? – Không biết là ai trong đám người vừa nhìn thấy hình dáng của viên đá này liền hô lên, trong giọng nói hàm

chứa đầy bất ngờ không thể tin được.

- Linh Lung Thạch là cái gì ? - Có người nhận ra, nhưng cũng có người không biết.

- Ngươi không biết hả ? Linh Lung Thạch là một trong những vật liệu chủ yếu để luyện chế binh khí Quỷ cấp, mỗi một mảnh đều giá trị to lớn, hơn nữa còn quý đến nỗi có tiền cũng không mua được! – Đây là lời người đầu tiên đã hô lớn nói, hô hấp dồn dập.

Binh khí chia làm, Thần, Thánh, Linh, Quỷ, Phàm!

Ở Vương quốc Thiên Huyền này, binh khí tu luyện đến Phàm cấp hầu như là không có, chứ đừng nói chi đến binh khí Quỷ cấp, nếu có, tất nhiên cũng là cái giá trên trời mới có thể mua được.

Một mảnh vật liệu để luyện chế Quỷ cấp binh khí, một khi đem ra đấu giá, nhất định có thể khiến vô số gia tộc, cường giả điên cuồng.

- Nói chung thì giá trị của nó có thể lên đến bao nhiêu tiền?

Người không biết vật này nhịn không được hỏi.

Nói thì khó hiểu, lại không có khái niệm trực quan về binh khí Quỷ cấp là cái gì, nhưng chỉ cần nói ra giá trị, liền biết tất cả.

- Mấy năm trước ta nghe nói ở vương quốc Lưu Chu từng đấu giá qua một cái, kích cỡ so với cái này còn nhỏ hơn, chỉ lớn chừng cái trứng gà, đã giá trị là năm vạn đồng vàng! Mảnh này lớn như vậy, hơn nữa nhìn là biết độ tinh khiết cũng cao, ít nhất cũng phải mười vạn. . .

Người biết vật này nói xong, nuốt nước miếng một cái.

- Mười vạn. . .

Tất cả mọi người suýt chút nữa là phát điên tại chỗ.

Một đồ vật mua vào hai trăm đồng vàng, bán ra mười vạn ?

Một chút đã lời gấp 500 lần. . .

Thật hay giả vậy?

- Cái này. . . Cái này. . . - Chủ quán cũng bàn tay run rẩy, khó tin nhìn về phía vật trong tay.

Hắn thân là chủ quán cược bảo, nhận biết không ít bảo vật, cũng biết giá cả, tất nhiên biết những gì vừa rồi người kia nói không sai chút nào!

Thứ này chắc chắn đáng cái giá này!

- Không thể nào. . . Nhất định là nhìn lầm rồi. . .

Đám đông hoảng loạn. “Mặc đại sư” đang định tiếp tục lựa bảo cho đám người này cũng giật mình.

Hắn vốn cho rằng đối phương chắc chắn sẽ chọn ra thứ không đáng tiền gì, sau đó sẽ châm chọc tên nhóc không biết trời cao đất dày, rồi lần nữa biểu lộ uy phong rõ ràng của một cao nhân, có nằm mơ cũng không ngờ, tiểu tử kia nhìn một cái liền có thể chọn ra bảo bối lợi hại như vậy.

Cũng là đồ vật mua vào với giá hai trăm đồng vàng, bản thân mở ra chỉ trị giá 2000, đối phương mở ra lại giá trị mười vạn. . .

Chênh lệch cũng quá lớn rồi!

- Cái này Linh Lung Thạch, ta đấu giá ngay bây giờ, người trả giá cao liền có thể mua được!

Trương Huyền đã sớm biết vật này là gì, trên mặt không có chút ngạc nhiên nào, cầm lấy bảo bối trên tay chủ quán, nhìn quanh một vòng.

- Ta ra mười vạn! – Người đầu tiên nhận ra đó là Lung Linh Thạch hô.

Mười vạn đồng vàng mặc dù là một con số rất lớn, nhưng đối với loại bảo vật khó tìm này, chắc chắn người sau sẽ ra giá cao hơn.

- Ta ra mười một vạn! - Có người cũng biết giá trị.

- Mười hai vạn. . .

. . .

Rất nhanh, giá cả cuối cùng dừng lại tại con số mười lăm vạn ba ngàn đồng vàng, bị một người trung niên lắm tiền nhiều của mua được.

- Đây là phiếu rút tiền, chỉ cần có cái này, có thể rút mười lăm vạn ba ngàn đồng vàng ở bất cứ tủ tiền nào ở thành Thiên Huyền! - Người đàn ông trung niên tiếp nhận Linh Lung Thạch xong, liền đưa một xấp kim phiếu cho Trương Huyền.

Đồng vàng có khối lượng nặng, mang bên người không thuận tiện, nơi này cũng giống như ở cổ đại, xuất hiện các loại kim phiếu.

- Ừ!

Nhìn thoáng qua, biết đây là tiền thật, Trương Huyền tiện tay cất vào trong ngực, sau đó tay lấy ra một tờ trị giá một ngàn kim phiếu, hướng về phía "Mặc Dương đại sư” cách đó không xa:

- Ngươi mới vừa rồi giúp ta thanh toán hai trăm đồng vàng, đây là một ngàn không cần thối, xem như tiền boa cho ngươi!

Vạch trần âm mưu

dtv-ebook.com

Dịch: My

Biên: Mựp

-Tiền boa? – Nghe hắn nói vậy, “Mặc Dương đại sư” thân thể lung lay, suýt chút nữa phun ra một ngụm máu tươi.

Tiền boa cái em gái ngươi a! Ta đường đường là đại sư, không thiếu tiền, còn cần lấy tiền boa của ngươi a…

Sắc mặt tái xanh, “Mặc Dương đại sư” tức phát nổ. Giờ phút này, hắn nhận không được mà không nhận cũng không xong.

Nhận, chẳng khác nào lấy tiền boa, hắn sẽ giống như một gã sai vặt, hạ nhân thấp kém. Không nhận,…Hành động này của đối phương làm hắn mất hết mặt mũi!

Bỗng nhiên, một ý nghĩ lóe lên trong đầu hắn… Lúc nãy tiểu tử này cố tình dùng tiền của hắn, có phải đã sớm đoán ra nên cố ý để mình khó xử?

-Không cần? Quá tốt rồi! Đúng lúc tiết kiệm được một ngàn. Một ngàn kim tệ này mua được rất nhiều thứ a!

Thấy gã mãi không cầm lấy, Trương Huyền vừa cất lại tiền vào ngực, vừa giả vờ nói thầm.

-… - Nghe hắn nói vây, “Mặc Dương đại sư” càng sụp đổ.

-Vận khí của ngươi tốt, chọn đúng một cái cũng không có nghĩa là ngươi đã thắng! Được rồi, ta còn có việc phải đi.

Nhìn thấy động tác của hắn, Trương Huyền không khỏi tán thưởng. Không hổ là một tên lừa đảo chuyên nghiệp. Một kích không trúng liền lập tức rời đi. Phần quả quyết này để cho người ta bội phục.

Mặc kệ chính mình là vận khí tốt hay thực sự có bản lĩnh phân biệt bảo vật, một lần kiếm được nhiều tiền như vậy, mọi người xung quanh khẳng định không coi hắn là người điên. Thay vì tiếp tục làm ầm lên ở đây, hắn quyết định thu tay lại.

Dù sao, vừa rồi giúp người khác chỉ điểm, hắn đã kiếm được không ít chỗ tốt. Thời gian chơi đùa càng dài, đối với kẻ lừa đảo càng bất lợi.

-Kết quả tỷ thí của chúng ta còn chưa biết rõ, ngươi vội đi như vậy làm gì? – Nếu đã muốn đánh chó mù đường, Trương Huyền dĩ nhiên không thể để hắn chạy như vậy.

-Đúng vậy a, đại sư! Ngươi đừng rời đi gấp như vậy! Các ngươi mua đồ đều có lãi, hắn cũng không hắn đã thắng.

-Đại sư chỉ là khinh địch nên không chọn món bảo bối đắt tiền mà thôi. Chúng ta tin tưởng ngươi…

Tích lũy liên tục nhiều ngày như vây, đại sư vẫn được rất nhiều người ủng hộ.

-Trước đó ta đã nói có chuyện quan trọng muốn rời khỏi. Cáo từ! – “Mặc Dương đại sư” xua tay chặn lại.

-Có chuyện quan trọng cũng không cần sốt ruột vài phút đi! Ta có chút việc muốn thỉnh giáo! – Trương Huyền ngăn đường đi của đối phương.

-Chuyện gì? – “Mặc Dương đại sư” ngừng lại, hừ lạnh.

-Vị bằng hữu này… - Thấy hắn dừng lại, Trương Huyền mỉm cười, nhìn về phía lão giả thu được danh ngạch của đại sư đã mua bình trang trí.

-Sao? – Lão giả đi tới.

Ông ta vẫn đang ôm bình hoa đó như thể ôm báu vật vô giá. Chiếc bình này lớn như vậy, chắc chắn không thể làm sạch trong một thời gian ngắn, vì vậy lão giả vẫn chưa rời đi.

-Nếu như ta không nhìn lầm, ngươi dùng tám vạn kim tệ mua chiếc bình này, chỉ là bình trang trí, hơn nữa còn là đồ vứt đi, một kim tệ cũng không đáng! – Trương Huyền chỉ vào thứ ông lão đang ôm, nói.

-Bình trang trí? Không đáng một kim tệ? Ngươi nói đùa gì đó? Đây là đồ đại sư chọn giúp ta… - Lão giả sầm mặt lại, quát lớn.

-Làm sạch đồ vật lớn như vậy sẽ rất phiền phức, ít nhất phải mất một ngày. Như vậy đi, ngươi cứ vứt thẳng xuống đất. nếu ta nói sai, ta sẽ bồi thường cho ngươi tám vạn kim tệ. Nếu đúng, chứng tỏ ngươi bị người ta lừa gạt, bị ai lừa liền đi tìm người đó đòi tiền là được! – Trương Huyền cười khanh khách nhìn sang.

-Quẳng xuống đất? – Lão giả sững sờ.

Lời vừa rồi của hắn không sai. Bảo bối lớn như vậy, khẳng định tốn không ít thời gian. Nhưng nếu hắn đem đập xuống đất thì sẽ rất nhanh!

Nếu thực sự như tên kia tuyên bố đây chỉ là một chiếc bình trang trí thì đúng là không đáng một xu. Tám vạn kim tệ, bản thân ta sẽ táng gia bại sản, muốn nhảy lầu a!

Nếu thiếu niên nói ra câu này từ lúc trước, hắn nhất định sẽ khịt mũi coi thường, vạn lần không tin. Nhưng đối phương vừa ra tay liền mở ra bảo bối gấp 765 lần giá trị, khiến hắn hơi dao động.

-Yên tâm đi! Bảo vật chân chính bị ném một lần không thể nát ngay được. mà nếu ném đi không hỏng thì ngươi cũng chẳng mất gì! – Thấy hắn do dự, Trương Huyền nói tiếp.

-Được! – Chần chờ một lát, lão giả cầm bảo vật đang ôm trong ngực ném ra ngoài.

Leng keng…

Một tiếng giòn tan vang lên, bảo bối trực tiếp vỡ vụn, lộ ra vật được giấu trong cỏ rêu, bùn đất… Quả nhiên là một chiếc bình vỡ.

-Thực sự là… bình trang trí? – Nhìn thoáng qua, không ít người đều nhận ra đó thực sự là bình trang trí, không thể nghi ngờ!

Thứ này dù là vật từ thời cổ đại lưu lại cũng không đáng bao nhiêu tiền. Đừng nói tám vạn kim tệ, mười kim tệ đều không đáng.

-Chuyện gì đang xảy ra? - Nhìn thấy đống bùn đất và mảnh vỡ trên đất, lão giả như hóa đá.

Lúc đầu hắn tràn đầy hi vọng kiếm một khoản kếch xù từ thứ này. Kết quả lại biến thành dạng này, làm sao hắn không phát điên được!

-Chuyện gì xảy ra? Hãy hỏi vị Mặc Dương đại sư này! Nếu ta đoán không lầm, hắn và chủ quán này là đồng bọn. Chúng giả danh giám bảo đại sư để hấp dẫn sự chú ý của mọi người. Sau đó, thông qua việc chỉ điểm, hắn khiến các ngươi bỏ nhiều tiền để mua những thứ đồ theo ý hắn, từ đó kiếm lợi nhuận khổng lồ!

Trương Huyền nhìn về phía “Mặc Dương đại sư” và chủ quán đứng gần đó, khóe miệng cong lên:

-Về lý do hắn có thể chọn những vật phẩm có giá trị cao, rất đơn giản! Thời điểm mài đồ vật không hề có ai ở bên cạnh, vì vậy họ hoàn toàn có thể đem bảo bối đã chuẩn bị trước ra, nói đó là thứ hắn đã chọn. Dù sao không ai thấy, bọn hắn nói thế nào chả được!

-Cái này…

-Thật hay giả?

…

Nghe thấy Trương Huyền vạch trần chân tướng, tất cả mọi người đều hơi dao động.

Đầu tiên hắn giám bảo trước mặt mọi người, sau đó lại vạch trần một vụ lừa đảo khiến tất cả mọi người đều dao động.

Leng keng…

Trong lúc mọi người đang suy tư đến cùng ai đúng ai sai, bỗng một tiếng giòn rã vang lên, một gia hỏa lúc nãy đạt được danh ngạch đem bảo bối của mình ném xuống. Lần này đồ vật hiện ra không phải sứ, mà là một bình gốm vứt đi, vừa nhìn liền biết không đáng tiền.

- Giả, giả! Ta tốn sáu vạn kim tệ để mua thứ này… Bọn họ là kẻ lừa đảo! – Người mua đồ thấy đống vụn vỡ, biết mình cũng bị lừa, bèn điên cuồng rống lên.

Bành… Ầm… Phốc…

Có hai người đi trước, mấy người còn lại cũng không ngồi yên được, thi nhau đem bảo bối vừa mua được ném ra hoặc dùng chùy, dao mở ra.

Nhìn thấy kết quả, sắc mặt đám người đều trắng bệch.

- Tất cả đều là giả… Đều là đồ vứt đi không đáng một xu!

- Chúng ta bị lừa rồi! Mặc Dương đại sư này là giả!

- Nếu chỉ có một cái là giả, họ vẫn có thể thông cảm được. Dù sao giám bảo sư cũng không có khả năng chính xác một trăm phần trăm. Thế nhưng liên tục chín món đồ bỏ ra số tiền lớn mau về đều là giả, điều này nói rõ đối phương là phường lừa đảo!

Ngươi còn ra vẻ từ bi, nhân từ, nhân nghĩa… Ta nhổ vào! Đồ lừa gạt!

Giờ phút này đám người đều nổi điên, vây quanh “Mặc Dương đại sư” và gã chủ quán chật như nêm cối. Thậm chí họ còn có xúc động muốn

giết người.

Tiền đâu phải từ trên trời rơi xuống!

Nếu không phải bị người vạch trần, chờ khi bọn họ mài rũa xong, dù có phát hiện mình bị lừa cũng biết tìm ai!

- Các ngươi đừng nghe tiểu tử này nói bậy! Giám bảo đại sư cũng có lúc nhìn nhầm. Ta thực sự không quen biết chủ quán này…

Nhìn thấy ánh mắt hình viên đạn của đám người, “Mặc Dương đại sư” biết không thể tiếp tục che giấu, bèn gào lên.

Đổi lại là trước đó, đám người nhất định sẽ nghe hắn nói. Nhưng bây giờ… đã không một ai nghe lọt tai.

Bành…bành…bành…

Lập tức, âm thanh người bị đánh vang lên, tiếp sau đó là tiếng người kêu thảm liên tục. Chủ quán cũng không may mắn thoát khỏi số phận bị làm bao cát cho người trút giận.

Về phần kẻ khởi xướng Trương Huyền, hắn đã thừa dịp hỗn loạn, lặng lẽ chuồn đi.

Thế giới lớn như vậy, mỗi ngày đều có người đi lừa đảo, cũng có người bị lừa. Hắn không phải thần tiên, không có khả năng quản nhiều chuyện như vậy. Nếu không phải do “Mặc Dương đại sư” rảnh miệng, tìm hắn gây phiền phức, hắn cũng chẳng thèm để ý.

Hiện tại nếu những người bị lừa đã biết sự thật, bọn hắn sẽ tự xử lý ổn thỏa, không cần bản thân tiếp tục quan tâm.

- Phòng sách Hoàng Ngữ …

Chậm rãi đi dọc theo cửa hàng, hắn bỗng thấy một gian phòng cực lớn xuất hiện trước mắt. Nơi đó như một khu rừng sách được bày đầy trên

các kệ.

Thương hội bán ra dược liệu, binh khí, Man thú, dĩ nhiên cũng có nơi bán sách. Đây là mục đích chủ yếu hắn tìm đến thương hội.

- Vào xem! – Trương Huyền nhấc chân bước vào.

Hoàng Ngữ

dtv-ebook.com

Dịch: Khiêm

Biên: Mựp

- Công tử là mua sách hay là đọc sách?

Đi vào phòng sách, một cô thiếu nữ tiến lên đón.

Dáng dấp mười bảy,mười tám tuổi, khuôn mặt thanh thuần, dáng dấp khá là động lòng người, tuy rằng hơi có không bằng Trầm Bích Như lão sư, nhưng cũng tuyệt đối được coi là mỹ nữ trăm người chọn một.

- Nơi này có... công pháp bí tịch cho Võ giả sáu tầng sao?

Trương Huyền đem mục đích của chính mình hỏi ra.

- Công pháp cho Võ giả sáu tầng? Công tử nói đùa, loại công pháp này, mỗi một bản đều có giá trị không nhỏ, phòng sách nhỏ này của chúng ta nào có tư cách bán ra... Nếu như nói là nhập môn pháp quyết, đúng là có mấy quyển... - Nữ hài lắc đầu.

Nhà sách này của các nàng, phần lớn sách đều là về văn địa lý, danh nhân truyện ký, công pháp thuộc về cơ mật của người tu luyện, làm sao có khả năng tùy tiện quan sát, tùy tiện mua?

- Cái kia... Ngươi biết nơi nào có bán không? - Thấy quả nhiên không có, Trương Huyền thở dài, mang theo ước ao nhìn sang.

- Bán ra? - Nữ hài lắc đầu: - Loại cấp bậc công pháp này, không thể có người bán ra, toàn bộ Thiên Huyền Vương Thành đều không có, bất

quá... Trong Nhà một ít cường giả đều sẽ sưu tập không ít, quan hệ tốt, có thể đi qua quan sát một phen!

- Quan sát? Có thể quan sát một hồi cũng tốt! - Trương Huyền ánh mắt sáng lên.

Nắm giữ Thiên Đạo Thư Viện, hắn không cần mua, chỉ cần tùy tiện lật xem thư tịch, liền có thể tự động tạo ra.

- Ngươi có biết trong nhà vị tiền bối nào có thư tịch tương tự như vậy, hơn nữa cho phép người khác quan sát hay không? - Không nhịn được Trương Huyền liền hỏi nữ hài kia.

- Cho phép người khác quan sát? - Nữ hài hơi nhướng mày đang muốn lắc đầu, đột nhiên nhớ ra cái gì đó, trong mắt loé ra một tia giảo hoạt, nở nụ cười: - Ta ngược lại thật ra biết một người, bất quá, hắn nổi tiếng là có tính quái dị! Tâm tình tốt, ngươi đem sách ở nhà hắn toàn bộ chuyển sạch hắn cũng sẽ không nói gì, tâm tình không tốt, đừng nói nhìn, đến cả cửa hắn cũng không để ngươi bước qua...

- Còn có người như vậy sao? - Trương Huyền lông mày nhíu một hồi, tùy tiện nói: - Vậy cũng làm phiền cô nương chỉ điểm cho ta một chút, đi nơi nào tìm vị tiền bối này?

- Vừa vặn ta chỗ này cũng không có chuyện làm ăn gì, ta trực tiếp mang ngươi tới! - Nữ hài cười cợt.

- Làm phiền cô nương!

Không nghĩ đến nữ hài này tốt bụng như vậy, muốn đích thân mang chính mình tới, có chút cảm kích gật gật đầu.

Nữ hài phía trước dẫn đường, hai người đi ra ngoài.

Thông qua nói chuyện phiếm, Trương Huyền biết cô bé này gọi Hoàng Ngữ, căn phòng sách này chính là nàng mở ra, là phòng đọc sách, thời gian mở ra cũng không dài, nhiều nhất là mấy chục ngày mà thôi.

- Ngươi nói trong nhà vị tiền bối này có rất nhiều sách sao? - Đi được một hồi, Trương Huyền không nhịn được hỏi.

- Đó là đương nhiên, vị tiền bối này chính là đại nho nổi tiếng khắp vương quốc, đã từng là lão sư của Trầm Truy bệ hạ. Là người có thể tự do ra vào vương quốc tàng thư khố, ngươi nói tàng thư trong nhà hắn có thể không phong phú sao? - Hoàng Ngữ một mặt sùng bái nói.

- Đã từng dạy dỗ Trầm Truy bệ hạ? Đế sư? - Trương Huyền líu lưỡi.

Thiên Huyền vương quốc Quốc vương bệ hạ gọi Trầm Truy, thực lực cụ thể không ai biết, chỉ biết là đệ nhất nhân của vương quốc, không người có thể địch!

Có thể làm lão sư của người như thế, đều là ngàn chọn vạn tuyển, đi qua tầng tầng chọn lọc, coi như Viện trưởng của Hồng Thiên học viện, e sợ đều không có tư cách!

- Là thư họa lão sư, mà không phải tu vi lão sư, dù vậy, cũng rất lợi hại, rất được bệ hạ kính trọng! - Nói đến đây, Hoàng Ngữ sắc mặt nghiêm túc bàn giao: - Vị Lục Trầm lão tiên sinh này luôn luôn phong nhã, chú ý quy củ, ghét nhất vãn bối ăn nói linh tinh, đến lúc đó, ngươi tốt nhất đừng dễ dàng mở miệng, nếu không, muốn hỏi mượn sách nhìn, không có cửa đâu!

- Ừm! - Trương Huyền gật đầu.

- Còn có, ta cũng có những chuyện khác, đến thời điểm mượn sách, ngươi tự mình đi nói, chớ đem chuyện ta chỉ cho ngươi nói ra! - Hoàng Ngữ đôi mắt đẹp lật một cái, nói tiếp.

- Yên tâm đi, sẽ không để cho ngươi khó xử! - Biết ý của nàng, Trương Huyền khẽ mỉm cười.

Đối phương có thể mang hắn tới đây, hắn đã rất cảm kích, có thể mượn sách đọc, là bản lãnh của chính mình, mượn đọc không được, vậy cũng

không có cách nào.

Bất kể nói thế nào, chính mình cũng là nhân dân lão sư, làm sao có thể để một cái tiểu cô nương lúng túng đây?

- Lão tiên sinh khá là yêu thích hậu bối biết nghe lời, bất luận lão tiên sinh nói cái gì, ngươi gật đầu đáp ứng là được, ngươi cũng biết hắn loại đại nho này rất là bảo thủ, có thể có chút tư tưởng không giống như người trẻ tuổi, không muốn chấp nhất là được rồi! - Hoàng Ngữ lần thứ hai bàn giao.

Hai người một đường tiến lên, rất đi mau ra cửa hàng, vòng qua vô số ngõ nhỏ, cuối cùng đi tới trước một cái phủ đệ, con đường đi đến quanh co ngoằn nghèo đủ khiến người ta hoa mắt.

- Đây chính là nơi ở của Lục Trầm lão tiên sinh! - Hoàng Ngữ chỉ về phía trước.

Trương Huyền ngẩng đầu nhìn qua, phủ đệ trước mắt cũng không hề xa hoa cùng rộng lớn như hắn đã tưởng tượng, môn hộ rất bình thường, liền cửa biển đều không có, nếu như không phải nữ hài dẫn hắn lại đây, đều tưởng rằng chỗ ở của một người dân bình thường.

Đây là chỗ ở của Đế sư?

Thật là khiến người ta có chút không dám tin tưởng.

- Lục Trầm lão tiên sinh, một đời tiết kiệm, Trầm Truy bệ hạ từng nhiều lần định trùng tu phủ đệ cho hắn, đều bị hắn từ chối thẳng thừng! - Nhìn ra hắn nghi hoặc, Hoàng Ngữ giải thích.

Trương Huyền gật đầu, trong lòng thầm tôn kính.

Thân phận cao như vậy, nhưng vẫn có thể giữ mình trong sạch, không xa hoa lãng phí, không làm bộ, vị lão tiên sinh này, xem ra đích thật là người đáng kính trọng.

Cộc cộc cộc cộc!

Đang định gõ cửa đi vào, lại thấy một chiếc xe ngựa chạy nhanh đến, tiếng vó ngựa vang vọng ở trong hẻm nhỏ, rõ ràng có thể nghe.

Kẹt kẹt!

Xe ngựa dừng ở bên cạnh hai người, một người thiếu niên vén rèm xe lên, đi ra.

Là một thiếu niên mười bảy, mười tám tuổi, một bộ bạch y, vóc người thon dài, mặt như Quan Ngọc, vừa nhìn chính là công tử thế gia , có chứa khí tức cao cao tại thượng.

- Tiểu Ngữ? Ngươi cũng tới!

Nhìn thấy Hoàng Ngữ, công tử áo trắng ánh mắt sáng lên, lập tức tỏ vẻ nịnh nọt.

- Ta gọi Hoàng Ngữ, đừng có gọi thành buồn nôn như vậy, chúng ta còn không có quen đến trình độ như thế! - Hoàng Ngữ một mặt ghét bỏ bĩu môi.

- Dựa vào quan hệ của hai nhà chúng ta, kêu một tiếng Tiểu Ngữ cũng không có gì, lại nói, lúc ngươi còn bé ta đều một mực gọi như vậy à? Làm sao, ngày hôm nay ngươi cũng tới bái phỏng Lục Trầm lão tiên sinh? - Công tử áo trắng nhẹ nhàng nở nụ cười, vung một cái ống tay áo, làm ra một cái động tác nắm lại một vật trong hư không - Khà khà, cái thứ kia, ngươi cũng đừng nghĩ đến, khẳng định là của ta rồi!

- Là của ai còn chưa chắc chắn đâu! Chỉ sợ đến thời điểm đó ngươi sẽ khóc nhè! - Hoàng Ngữ một bước cũng không nhường.

- Vậy thì chờ xem đi!

Công tử áo trắng nhẹ nhàng nở nụ cười, lúc này mới nhìn đến Trương Huyền, hơi nhướng mày: - Đây là người nào? Tiểu Ngữ, ngươi làm sao

có thể đem người ngoài mang tới...

- Ta mang người nào, liên quan gì tới ngươi!

Hoàng Ngữ bĩu môi, chưa cho đối phương chút nào mặt mũi.

- Hừ, tiểu tử, chẳng cần biết ngươi là ai, ta khuyên ngươi tốt nhất cách Tiểu Ngữ xa một chút, nàng không phải người mà một tiểu nhân vật như ngươi có thể nhúng chàm! - Nhìn về phía Trương Huyền, công tử áo trắng híp mắt lại, lạnh lùng nói.

- ...

Không nghĩ tới đến mượn sách cũng bị uy hiếp, Trương Huyền lòng tràn đầy bất đắc dĩ.

Dùng kiếp trước tới nói, thực sự là nằm cũng trúng đạn!

Hoàng Ngữ chính là đem hắn mang tới mà thôi, có quan hệ quái gì đâu? Cần thiết phải như vậy hay không?

Bị người uy hiếp, trong lòng tràn đầy khó chịu, đưa một tay ra sau lưng, một tay vung lên nói: - Ngươi quản cũng thật nhiều, thật không tiện, không phiền ngươi phả bận tâm!

- Rất tốt, hi vọng ngươi sẽ không vì là câu nói này mà hối hận!

Không nghĩ tới một cái tiểu tử vô danh lại dám cùng hắn nói chuyện như vậy, công tử áo trắng lông mày giương lên, ánh mắt híp lại, không tiếp tục để ý hai người, nhanh chân đi tới phủ vệ trước mặt, giơ tay gõ cửa.

- Ngươi làm sao lại lỗ mãng như thế...

Đối phương gõ cửa, Trương Huyền bên tai truyền đến âm thanh Hoàng Ngữ mang theo sự lo lắng.

- Chuyện gì? - Trương Huyền nghi ngờ nhìn tới.

- Ngươi biết hắn là ai a? Liền dám nói chuyện cùng hắn như vậy? - Thấy đối phương một mặt ngơ ngác, dáng vẻ như không biết chút nào, Hoàng Ngữ có chút bất đắc dĩ.

Thật không biết cái tên này là trái tim lớn, hay vẫn là đầu óc có vấn đề.

- Quản hắn là ai... - Trương Huyền xua tay.

Hắn là ai có quan hệ tới ta sao?

- Ngươi... - Thấy bộ dáng Trương Huyền, Hoàng Ngữ thật có chút hoài nghi là mình có phải là dẫn một kẻ ngu đến, nhìn trong mắt đối phương xác thực không để ý chút nào, căn bản không để ý thân phận đối phương, không thể làm gì khác hơn là im lặng giới thiệu: - Hắn là con trai độc nhất của Trấn Nam Vương, Bạch Tốn!

Trấn Nam Vương được xưng Thiên Huyền vương quốc đệ nhất quyền thần, vị trí gần như chỉ ở dưới Trầm Truy bệ hạ, đắc tội con trai độc nhất của hắn, e rằng ở toàn bộ Thiên Huyền vương quốc đều khó mà cất bước.

Vốn tưởng rằng nói ra thân phận đối phương, cái tên này sẽ cảm thấy khủng hoảng, hỏi dò nàng như thế nào giải quyết, lại phát hiện Trương Huyền một mặt thật thà nhìn sang, trong mắt mang theo nghi hoặc: - Trấn Nam Vương... Là ai?

Chả ra cái gì

dtv-ebook.com

Dịch: Gaem

Biên: Mựp

- . . . - Hai mắt Hoàng Ngữ choáng váng, suýt chút nữa là ngã quỵ tại chỗ.

Ngay cả Trấn Nam Vương là ai cũng không biết ? Đại ca, ngươi thực sự là người ở Vương quốc Thiên Huyền sao? Hay là từ cái xó xỉnh kia chui ra vậy?!

Lúc này, nàng có chút hối hận khi đã mang tên nhóc này tới đây!

Cái gì cũng không biết, lỡ như nói bậy, bản thân nàng chắc chắn sẽ phải bị liên lụy!

Kỳ thật cũng không phải Trương Huyền giả vờ, mà hắn thật sự hoàn toàn không biết gì.

Tiền thân chỉ là lão sư kém nhất học viện, vẫn luôn nghĩ cách làm thế nào mới có thể không bị đuổi ra khỏi học viện. Chính sự trong vương quốc từ trước tới giờ, hắn không hề nghe ngóng, biết rất ít. Trước khi hắn xuyên không, ngay cả sảnh, chỗ ở, các khoa hắn cũng đều chưa biết rõ, làm sao có thể rõ ràng biết Trấn Nam Vương là cái gì.

Kẹt kẹt!

Đang muốn giải thích một chút về hào quang chiến tích của Trấn Nam Vương, liền nghe thấy cửa lớn trước mắt có một tiếng oanh lớn, cửa từ từ được mở ra, một người quản gia tiến lên đón.

- Thành bá, ta đã chuẩn bị xong, hy vọng có thể được đại sư chỉ điểm lần nữa! - Công tử áo trắng là Bạch Tốn, lại không có phách lối như lúc nãy, mà nói đầy cung kính.

- Thì ra là Bạch tiểu công tử và Hoàng cô nương! Mời theo ta đến phòng khách chờ! - Thấy rõ ràng ba người là ai, quản gia khom người chào.

Ba người theo ở phía sau đi vào phủ đệ.

Trương Huyền vừa đi vừa nhìn trái phải.

Nơi này mặc dù không xa hoa, thậm chí có vài chỗ còn không bằng học viện, lại có một vài chỗ được trang trí rất đặc biệt, có động có tĩnh kết hợp với nhau, giống như một bức tranh thuỷ mặc yên tĩnh, thanh lịch không nên lời.

- Cứ như một bức tranh thủy mặc vậy.

Trương Huyền nhịn không được tán thưởng.

- Ồ? Vị công tử này. . . Có am hiểu về vẽ tranh sao ? - Quản gia đang đi về phía trước, nghe được câu cảm thán của Trương Huyền, liền xoay đầu lại.

- Chỉ là tùy tiện cảm khái một câu mà thôi! - Không ngờ hắn chỉ thuận miệng nói lung tung lại khiến quản gia chú ý, Trương Huyền liền vội vàng lắc đầu.

Kiếp trước, hắn là nhân viên quản lý thư viện, làm việc văn nhã, mặc dù nhìn qua không ít bức tranh, nhưng lại chưa bao giờ cầm đến cây bút vẽ, chứ đừng nói đến vẽ tranh!

- Lão gia nhà chúng ta, lấy tâm làm bút, đình viện như giấy, đem toàn bộ phủ đệ sửa chữa tựa như một bức tranh, công tử nói không sai! - Quản gia gật gật đầu, không nói thêm nữa.

Rất mau tới đến phòng khách.

Phòng khách không lớn, cổ kính, trên mặt tường treo các loại các loại tranh, vừa tiến vào đã cho người ta một loại cảm giác yên tĩnh thanh đạm tự nhiên.

Không giống những nơi khác, bốn phía ở đây đều là cột đá khảo thí lực lượng, cho người không có thực lực một cảm giác không muốn bước vào.

- Ta đi bẩm báo lão gia! - Quản gia mời ba người ngồi xuống xong, quay người đi ra ngoài.

- Ngươi hiểu vẽ tranh ? - Quản gia vừa đi, Hoàng Ngữ cũng nhìn qua Trương Huyền với ánh mắt đầy kỳ quái.

Đoạn đối thoại vừa rồi hiển nhiên Hoàng Ngữ cũng nghe thấy rồi, nàng vẫn thật sự không biết về người thiếu niên mà nàng đang dẫn theo này.

- Chỉ là nhìn bố trí trong sân có chút giống như một bức hoạ thôi! - Trương Huyền nói.

- Tiểu Ngữ, đừng nghe hắn nói bậy, tên nhóc này chỉ làm ra vẻ mà thôi, cố làm như ta đây tài giỏi lắm! -Ánh mắt của Bạch Tốn sắp rực lửa rồi.

- Ngươi biết cái gì ? Vì bằng hữu này của ta trên thông thiên văn dưới tường địa lý, tài trí hơn người! Ngươi cho rằng ai cũng đều giống như ngươi, thích giả vờ giả vịt hay sao? - Nghe thấy đối phương chê bai người bằng hữu mà nàng dẫn tới, Hoàng Ngữ lập tức mất hứng.

- Tinh tường mọi chuyện? Hắn sao? Tiểu Ngữ, ngươi cũng phải cẩn thận chút, ta thấy tiểu tử này học mười chắc cũng chỉ biết một hai mà thôi, tuổi đời thì không lớn lắm, lại hay nói hươu nói vượn, chuyên đi dụ dỗ mấy nữ hài, thật là không biết liêm sỉ, nói đúng hơn là vô sỉ! - Nghe thấy nàng khích lệ đối phương, Bạch Tốn càng tức giận, nghiến răng nghiến lợi nghe ken két.

- Vị bằng hữu này của ta cầm kỳ thư họa, không có gì là không biết, không có chỗ nào không tinh thông, đừng nói là thế hệ trẻ tuổi nhân tài kiệt xuất, cho dù ở thế hệ trước, cũng tuyệt đối không có mấy người có thể vượt qua được hắn đâu! Đâu có giống ngươi, cái gì cũng không, cả ngày chỉ biết đánh đánh giết giết! Ngươi mới thật sự là kẻ bất học vô văn hóa! - Hoàng Ngữ cũng không nhường bước.

- Còn cầm kỳ thư họa, tinh thông mọi thứ? Hắn hả? Thoạt nhìn cũng không lớn hơn ta bao nhiêu, coi như có học từ trong bụng mẹ, sao có thể chuyện gì cũng tường? Chỉ có ngươi mới có thể dễ dàng bị hắn lừa gạt thôi! - Bạch Tốn hung tợn nhìn qua Trương Huyền.

- Người ta tuổi trẻ học tuy là lớn hơn ngươi không bao nhiêu? Nhưng lỡ như người ta có thiên phú thì sao? Bản thân ngươi không có thiên phú, thì không nên ở đó hoài nghi người khác! - Hoàng Ngữ cãi tiếp.

- . . . - Nghe thấy lời nói của hai bên, Trương Huyền hắc tuyến đầy đầu.

Các ngươi cãi lộn thì cãi lộn đi, kéo ta vào làm cái gì ? Ta có trêu ai ghẹo ai đâu chứ ?

Còn cầm kỳ thư họa, bản thân ta còn chưa bao giờ thử đụng đến bốn thứ này. . . Còn thiên phú cao, thiên phú cao mà là lão sư đầu tiên của học viện Hồng Thiên được không điểm trong kỳ khảo hạch hay sao?

Hai bên đang cãi lộn, trong lúc Bạch Tốn còn muốn tiếp tục phản kích vài câu, liền nghe thấy bên ngoài có tiếng bước chân vang lên, một bóng người đi đến.

Là một lão già, râu tóc trong sạch, có một loại khí chất đặc thù, uy phong lẫm liệt.

Lão đi trước, quản gia đi theo ở phía sau.

Người đã từng là lão sư của Trầm Truy bệ hạ, Lục Trầm đại nhân!

- Bái kiến đại sư! – Nhìn thấy người nọ, Bạch Tốn và Hoàng Ngữ cũng không dám tranh cãi nữa, cùng nhau khom người.

- Vừa rồi ta nghe nói có người nhìn ra ở đình viện của ta có bố trí là một bộ tranh thuỷ mặc, hiếm khi thấy được người tuổi trẻ bây giờ còn có phần lịch sự tao nhã này! – Lục Trầm không để ý tới hai người đang hành lễ, vừa tiến tới, ánh mắt của lão nhìn Trương Huyền, hiển nhiên là quản gia đã nói lại cho lão biết những lời mà lúc nãy Trương Huyền đã nói khi đi ngang qua đình viện.

- Đại sư, tên nhóc này là thuận miệng nói bậy, người không cần để ý tới, hôm nay ta đã ôn tập công khóa thật tốt, đại sư có thể tùy ý kiểm tra. . . - Bạch Tốn thấy lực chú ý của đại sư đều bị tên tiểu tử mới tới hấp dẫn, trong lòng tất nhiên là không vui, vội vàng nói.

- Ta bảo ngươi nói chuyện sao? - Lục Trầm đại sư hỏi, lông mày giương lên.

- Ta. . - Sắc mặt Bạch Tốn thêm đỏ, lại không dám nói nhảm thêm câu nào.

Địa vị của hắn mặc dù rất cao, ba của hắn cũng rất ngưu bức, nhưng ở trước mặt Đế sư, tất nhiên vẫn phải nhún nhường mấy phần.

Quát Bạch Tốn xong, Lục Trầm đại sư lần nữa nhìn về phía Trương Huyền:

- Nếu hiểu vẽ, đúng lúc chỗ ta vừa có một bộ tác phẩm, ngươi giúp ta nhận xét một chút đi! – Lục Trầm đại sư nói xong vẫy tay một cái.

Quản gia đi lên phía trước, đưa cho ông một cái bức tranh, lúc này ông mới trải xuống bàn.

Là một bộ tranh thuỷ mặc, mộc mạc thanh nhã, vừa mở ra, một khí tức mát mẽ liền đập vào mặt, khói bếp lượn lờ, sơn thôn yên tĩnh, nhóm trẻ

con chơi đùa, toàn bộ hình ảnh tựa hồ có tiếng ve vang lên, lá cây nhảy múa, là một bức tranh sơn thủy điền viên.

- Cái này. . . - Trương Huyền vò đầu.

Hắn vẽ tranh cũng không phải là thông thạo gì, chỉ có thể nhìn ra được bức họa này không tệ, muốn hắn nhận xét sao? Nhận xét cái gì đây?

- Ngươi phải nói thật tốt, đây là đại sư đang khảo nghiệm ngươi, hắn. . . rất thích khảo nghiệm người khác, dù sao khi ta tới, cũng đã bị hắn khảo nghiệm qua rồi. . . Nếu như nói tốt, muốn mượn bao nhiêu sách cũng có thể, còn nói không được, liền chuẩn bị tinh thần có thể đi về tay không. . . - Đang do dự, bên tai vang lên truyền âm nóng nảy của Hoàng Ngữ.

- Khảo nghiệm sao? - Trương Huyền cười khổ.

Sớm biết vị Lục Trầm đại sư này thích làm mấy trò này thì lúc đi ở trong sân, sẽ không mở miệng nhiều lời rồi !

Đây không phải là tự mình chuốc phiền toái sao? Bất quá, nghe khẩu khí của Hoàng Ngữ, cho dù mình không nói, đối phương chắc chắn cũng sẽ khảo nghiệm mình, dù sao đã hình thành thói quen, muốn thay đổi, cũng không thể dễ dàng thay đổi được!

Về phần nhận xét, nhận xét cái cọng lông í!

Bản thân thấp cổ bé họng, có thể nhìn ra vấn đề gì đây? Nói ra cái gì bây giờ?

Đối phương lại còn là Đế sư, tinh thông thư hoạ, lỡ miệng nói bậy, không cẩn thận, có khi còn chưa nói xong đã bị đối phương cầm cây gậy đuổi ra ngoài.

- Sao vậy? Chẳng lẽ có vấn đề gì? – Nhìn thấy bộ dáng của hắn, Lục Trầm đại sư nhướng mày.

- A, không có! - Trương Huyền gãi gãi đầu, đang ở tình thế tiến thoái lưỡng nan, đang sắp xếp từ ngữ trong đầu xem phải nói gì, để tránh nói bậy làm đối phương tức giận, đột nhiên trong lòng hơi động.

- Thiên Đạo thư viện còn có thể phân biệt được đồ thật đồ giả, vậy thì. . . Có thể nhìn ra khuyết điểm của tranh vẽ hay không?

Nghĩ vậy, Trương Huyền nhịn không được liền tiến về phía trước một bước, đi đến chỗ hình ảnh trước mặt, ngón tay nhẹ nhàng sờ qua một cái.

Ông!

Trong đầu có một tiếng kêu khẽ, một quyển sách xuất hiện ở não hải.

Xem hết nội dung, tâm tình của Trương Huyền rất tốt, ngẩng đầu ánh mắt sáng ngời nhìn về phía Lục Trầm đại sư, mỉm cười:

- Đại sư thật sự muốn ta nhận xét sao?

Lục Trầm đại sư không có trả lời, biểu thị ngầm đồng ý.

- Ta có chỉ bình luận tám chữ thôi! - Trương Huyền nói.

- Xin lắng tai nghe! - Lục Trầm đại sư nhìn hắn.

Trương Huyền gật gật đầu, nhìn về phía bức hoạ trước mắt, nhẹ nhàng dạo qua một vòng, nhịn không được lắc đầu:

- Tám chữ này chính là. . . Rắm chó không kêu, chả ra cái gì!

- Công tử ăn nói cẩn thận! - Vốn cho là hắn có thể nói ra lời bình gì hay, vừa nghe nói như thế, quản gia ở bên cạnh suýt chút nữa ngất xỉu tại chỗ, vội vàng lên tiếng ngăn cản:

- Đây là tác phẩm hội họa mà đại sư mới vẽ ra đó.

Sao hắn có thể làm được?

dtv-ebook.com

Dịch: My

Biên: Mựp

- Bức tranh do đại sư tựvẽ sao? – Hoàng Ngữ đứng bên cạnh cảm thấy phát điên rồi, lảo đảo suýt ngã.

Trước đây, Lục Trầm lão sư cũng cho các nàng thử đánh giá tranh để khảo nghiệm. Nhưng… chưa bao giờ ông ấy chưa bao giờ đưa ra những tác phẩm của mình!

Tại sao lần này…

Đặc biệt đã biết đây là tranh của đại sư vẽ, nếu kẻ trước mắt này nói vài lời ca tụng, nịnh nọt một chút, có lẽ đại sư cao hứng sẽ bỏ qua cho. Thế nhưng… Ngươi vừa nói gì cơ? – Rắm chó không kêu, chả ra cái gì sao?

Đây là lời người nói sao?

Ngươi nói tác phẩm của Lục Trầm họa sĩ, rắm chó không kêu, chả ra cái gì…

Hoàng Ngữ có xúc động muốn hộc máu. Chẳng phải ngươi nói sẽ không để ta khó xử sao? Đây là… chuyện gì xảy ra?

Nếu nàng biết Trương Huyền đã nói mình là một lão sư, sẽ không để nàng khó xử… Nhất định nàng sẽ càng thêm hộc máu!

Ngươi như vậy mà là không để ta khó xử sao?

Rõ ràng ngươi đang đưa ta vào chỗ chết a…

Nàng đã bắt đầu hối hận vì đưa gia hỏa này đến đây!

Lục Trầm đại sư yêu thích người khiêm tốn, hiếu học. Từ trước đến giờ ông ấy đều không phân biệt sang hèn, ưa thích có người tìm đến ông học tập, trưng cầu ý kiến.

Gia hỏa này mới nhìn thì lễ phép, rất biết chứng mực nên nàng nghĩ hắn là một gia hỏa khiêm tốn, hiếu học. Nàng đưa hắn theo, nếu làm đại sư hài lòng, bản thân cũng có thể nhân cơ hội hoàn thành chuyện của mình. Kết quả, nàng không nghĩ tới… Kẻ này thật không đáng tin cậy!

Hoàng Ngữ cảm thấy một bụng hối hận.

Biết sớm như vậy, nàng liền trực tiếp từ chối, sẽ không mang hắn tới khiến bản thân gặp phiền toái…

Bên này muốn nổi điên, bên kia Bạch Tốn cười chết ngất!

Thực sự là không lo đối thủ mạnh, chỉ sợ đồng độióc heo!

Gia hỏa này còn nói tác phẩm của Lục Trầm đại sư là “Chả ra cái gì”! Dùng ngón chân để nghĩ cũng biết hắn đã triệt để đắc tội với đại sư. Cho dù mình không ra tay, đại sư khẳng định sẽ giáo huấn tên tiểu tử vô tri này một trận!

- Đây chính là người mà ngươi nói là học thức uyên bác, tài trí hơn người sao? Cái gì mà cầm kỳ thi họa đều tinh thông? - Nhẹ nhàng cười một tiếng nhìn về phía Hoàng Ngữ, Bạch Tốn đá xoáy.

Vừa rồi Hoàng Ngữ hết lời khen ngợi đối phương, hiện tại hắn nói những lời này, ngươi có thấy học thức uyên bác, tài trí hơn người ở đâu không?

- Không cần nói nữa!

Ngược lại với sự lo lắng của Thành bá quản gia, sự nổi giận của Hoàng Ngữ và sự vui vẻ của Bạch Tốn, Lục Trầm đại sư cũng không tức giận vì

những lời đó. Cắt ngang lời nghị luận của mọi người, thần sắc ông lạnh nhạt, nhìn sang:

- Vị tiểu huynh đệ này, tại sao ngươi lại nói như vậy? Có vấn đề gì với bản vẽ của ta sao?

- Ta không biết đây là tác phẩm của đại sư, xin hãy thứ lỗi cho sự đường đột của ta! – Trương Huyền giả vờ kinh ngạc, vội vàng khom người.

Thiên Đạo thư viện tạo ra thư tịch ghi lại khuyết điểm của bức tranh này, đồng thời ghi cả tên tác giả. Hắn dĩ nhiên biết đây là tác phẩm của vị Lục Trầm này, chỉ giả vờ không biết thôi!

- Không sao! Đây chỉ là một bức tranh. Ta chỉ yêu cầu ngươi đánh giá điểm mạnh và khuyết điểm, không nói đến họa sĩ. – Lục Trầm đại sư xua tay.

- Đại sư nói như vậy ta yên tâm rồi! – Trương Huyền cười nhẹ, vuốt ve bức tranh trước mắt.

- Nếu như chỉ nói về bức họa này thì dù có là do đại sư vẽ… cũng chỉ có thể bình luận bằng tám chữ đó: Rắm chó không kêu, chả ra cái gì!

Hoàng Ngữ, quản gia lần nữa kinh ngạc.

Ngươi đã biết đây là bức tranh do đại sư vẽ, vậy mà còn dám nói như vậy. Ngươi điên rồi phải không?

- Tuy nhiên… - Trương Huyền ngập ngừng.

- Tuy nhiên làm sao?

- Bức tranh này hoàn toàn chính xác là không tốt lắm. Thợ thủ công bên đường nào cũng có thể vẽ ra. Nói đây là thứ đồ chơi là nâng cao giá trị rồi! Nhưng, nếu như nhìn vào độ sâu, tuyệt đối sẽ làm các ngươi không tin vào mắt mình! – Trương Huyền nói.

- Nhìn vào sâu bên trong bức tranh? Làm sao nhìn? – Lục Trầm đại sư mỉm cười.

- Rất đơn giản! – Trương Huyền nhìn về phía Thành bá quản gia:

- Làm phiền ngươi lấy giúp ta con dao găm!

- Được! – Thành bá thấy Lục Trầm đại sư không phản đối, lúc này mới đi ra ngoài. Ngay sau đó hắn liền cầm theo con dao đi vào.

- Tự bêu xấu rồi! – Cầm con dao găm, Trương Huyền đi thẳng tới bức tranh trước mặt, đâm một nhát.

- Ngươi muốn làm gì? – Thấy hành động của hắn, Bạch Tốn tiến lên một bước:

- Mỗi bức họa do đại sư vẽ đều có giá trị vô cùng, thậm chí có thể coi là bảo vật vô giá. Làm hỏng rồi ngươi đền nổi sao?

Hoàng Ngữ cũng nhìn với ánh mắt nghi hoặc. Ngươi ngắm tranh thì cứ ngắm, lấy dao làm gì?

Không để ý tới tiếng quát của Bạch Tốn, Trương Huyền dùng dao găm đem bức tranh hoàn chỉnh cắt ra.

“Xoẹt” một tiếng, phần bị cắt vểnh lên. Trương Huyền xé nhẹ, lộ ra một tầng da cừu dưới lớp giấy tuyên.

Giấy tuyên bị xé rách làm lộ ra lớp da cừu, phía trên là một bức tranh giống y hệt phong cảnh được vẽ trên giấy tuyên. Điểm khác là, cảnh vật nơi đây có thần hơn gấp mười lần, miêu tả sinh động như thể những tảng đá, cây cối, làng mạc, trẻ con có thể chui ra khỏi tranh bất cứ lúc nào.

- Nếu ta không nhìn lầm, bức tranh trên giấy tuyên chỉ là giả. Kiệt tác chân chính đã xuyên thấu qua giấy tuyên mà khắc trên da cừu. Đây mới là bí mật ẩn sau bức họa của đại sư! – Trương Huyền cười nói.

- Cái này… - Bất kể là Hoàng Ngữ, quản gia hay Bạch Tốn, tất cả đều mở to mắt khó tin.

Đại sư vẽ tranh trên da cừu xuyên qua giấy tuyên, hơn nữa còn giữ hình ảnh rõ ràng, không mảy may có khiếm khuyết gì… Thật lợi hại!

Mấu chốt là hai bức tranh này kết hợp hoàn mĩ với nhau, không có một khe hở… Làm sao hắn có thể nhìn ra được?

- Không tệ! Không tệ! – Nhìn thấy thiếu niên có thể dễ dàng nhìn ra bí mật trogn bức họa, Lục Trầm đại sư nhìn về phía thiếu niên đầy tán thưởng.

Đồng thời, trong lòng hắn đầy rung động.

Chiêu vẽ tranh xuyên giấy in lên da cừu này bản thân hắn mới lĩnh ngộ được, chưa bao giờ biểu diễn trước mặt người ngoài. Vậy mà thiếu niên này chỉ cần nhìn một chút liền nhận ra, ánh mắt của hắn thật đáng kinh ngạc!

- Vậy còn bức tranh này? – Lục Trầm đại sư quay đầu chỉ hướng một bộ tranh treo trên tường.

Đây là Man Thú đồ. Trên đó vẽ một con thú to lớn đầy hoang dã tựa như mãnh hổ hạ sơn, khí thế hùng hổ, khiến cho người xem rung động mãnh liệt. Những kẻ nhát gan mà xem bức họa này liền bị dọa xụi lơ trên đất, không dám há mồm.

Trương Huyền đi đến nhẹ nhàng vuốt ve một chút, lập tức cười một tiếng:

- Bức họa này mặc dù không tệ, nhưng lại thiếu khí chất! Nếu ta đoán không lầm, tác giả vẽ tranh chưa từng thấy con Man Thú này bao giờ. Bản vẽ này chỉ dựa trên sự diễn giải cá nhân của người đó mà thôi!

- Chuyện này… - Lục Trầm đại sư chấn động toàn thân, trợn tròn mắt.

Người khác có thể không biết, hắn lại hiểu rõ ý tứ của đối phương.

Bởi vì, bức họa này cũng là tác phẩm của hắn!

Trong hình chính là Man Thú có tên “Xích Hùng”, một loại thú hiếm thấy. Truyền thuyết kể rằng nó có lực lượng lớn vô cùng, bất kỳ binh khí nào cũng không thể làm tổn thương, phòng ngự vô địch!

Hắn xác thực chưa bao giờ thấy qua thứ này. Để vẽ ra bức họa này, hắn đã lục tung không ít sách vở để đưa ra phán đoán của bản thân.

Bức tranh này là tác phẩm đắc ý nhất của hắn, vì vậy mới được treo chính giữa của phòng khách. Vô số họa sĩ vẽ tranh đến đây đã chiêm ngưỡng và khen khí thế oai hùng, sống động của bức tranh không dứt. Vậy mà thiếu niên này ngược lại chê thiếu khí chất?

Nếu đối phương đã có thể nhìn ra tình huống cụ thể của một bức tranh, cách nhìnđó đó là không thể nghi ngờ. Giờ phút này, hắn có thể nhìn ra bản thân chưa từng thấy qua Xích Hùng, dĩ nhiên có lý do riêng!

- Ngươi có thể nói rõ chỗ nào thiếu khí chất được không? – Nghĩ vậy, Lục Trầm đại sư không còn cao cao tại thượng như trước đó mà vội vàng hỏi.

- A?

Nhìn thấy Đế sư, người luôn ra đề kiểm tra khiến họ vò đầu bứt tai, không có biện pháp lại khiêm tốn thỉnh giáo một thiếu niên mười mấy tuổi, hai người Hoàng Ngữ, Bạch Tốn đưa mắt nhìn nhau, muốn hôn mê!

Nhất là Hoàng Ngữ, mắt đẹp không ngừng nháy, trong lòng rung động như dời sông lấp biển.

Gia hỏa này… Đến cùng làm sao hắn có thể làm được?

Xưng hô ngang hàng

dtv-ebook.com

Dịch:Gaem

Biên: Mựp

-Rất đơn giản! - Trương Huyền không biết suy nghĩ và rung động trong đầu mọi người, nhẹ nhàng cười một tiếng:

- Loại Man Thú Xích Hùng này, mặc dù phòng ngự vô địch, nhưng toàn bộ thân thể lại có hình giọt nước, như là một thanh kiếm sắc, am hiểu khoái công, lấy tốc độ để thắng đối thủ, chứ không phải dựa vào lực lượng mạnh mẽ hay thân thể nặng nề đểlấy thịt đè người! Từ điểm đó có thể đoán ra, khí tức của nó sắc bén như là lợi kiếm chứ không phải nặng nề tựa núi cao! Vẽ một Man Thú, ngay cả khí chất của nó cũng vẽ không ra, không phải vẽ bừa thì là cái gì?

Thân thể Lục Trầm đại sư nhoáng một cái.

Đối phương không phải nói sai, mà là nói quá đúng!

Trước đó hắn vẫn cho rằng, Xích Hùng phòng ngự vô địch, hắn là phải nặng nề như núi, sau khi được thiếu niên trước mặt này nhắc nhở, lập tức nghĩ ra, hình như đã từng đọc được một quyển sách có giới thiệu qua, loại Man Thúnày, tốc độ cực nhanh, giết địch vô hình, chính vì vậy mà rất ít người nhìn thấy khuôn mặt thật sự của nó.

Thư hoạ kiêng kỵ nhất chính là vẽ saikhí chất của sự vật, man thú mà cũng vẽ sai, biến vật quý giá thành rác rưởi, hắn chỉ nói không tệ chứ không nói những lời quá đáng, đã là rất nể mặt đại sư rồi.

- Tốt, tốt!–Hai tiếng tán dương liên tiếp vang lên, sắc mặt của Lục Trầm đại sư hưng phấn đỏ lên.

Nếu như chỉ nói đúng một bức vẽ, có thể cho là may mắn, là trùng hợp, nhưng đằng này lại nói đúng liên tục hai bức, hơn nữa đều nói trúng tim đen của người vẽ, đại sưliền biết người thiếu niên trước mắt này, mặc dù tuổi trẻ, nhưng lại là mộtđại sư thư hoạ thực sự!

Trình độ của hắn so với ông thậm chí còn cao hơn chứ không thấp hơn!

Bằng hữu dễ kiếm, tri âm khó tìm, hắn có thể trở thành Đế sư, chuyên về thư họa tại toàn bộ Vương quốc Thiên Huyền, không phải người nào cũngdám nói chuyện với hắn như vậy, những người khi phải đối mặt với khảo nghiệm của đại sư đều là thuận miệng ứng phó, cực lực tán dương, không ai có thể thật sự xem hiểu, chứ nói chi là vạch trần được khuyết điểm!

Cũng bởi vì như thế, đại sư mới muốn khảo nghiệm nhiều người, thường xuyên mở rộng cửa chào đón các vãn bối, hy vọng có thể tìm thấy người kế tục.

Giờ phút này, gặp được một người có thể nói ra khuyết điểm, vạch trần những sai lầm, chẳng khác gì gặp được người tri âm tri kỷ, sao không hưng phấn cho được ?

Không nhảy dựng lên vì vui mừng, chính là đại sư đã cật lực cố gắng kiềm chế lắm rồi.

Nhìn thấy bộ dạng hưng phấncủa đại sư, hai người Hoàng Ngữ và Bạch Tốn nhìn nhau, lại không đấu võ mồm như lúc nãy, mà đều trợn tròn mắt, sắp rớt xuống đất.

Vị đại sư này, họ đã quen biết từ nhỏ, từ trước đến nay đều chỉ có một khuôn mặt lạnh băng như núi Thái Sơn không hề thay đổi, bất kỳ chuyện gì cũng đều không để trong lòng, lần trước Quốc vương bệ hạ phái người đưa tới một viên【 Cực Địa Dạ Minh Châu 】, giá trị vô cùng lớn,

nhưng lãocũng không hề liếc mắt nhìn một cái, để hạ nhân tùy tiện cất đâu đó cũng được!

Thiếu niên này chỉ cần nói bừa. . . Chẳng lẽ hắn đang nói sự thật ?

Nghĩ vậy, hai người đồng loạt nhìn về phía thiếu niên cách đó không xa, cho dù nhìn trước nhìn sau, nhìn kỹ đến mức nào, đều thấy hắn chỉ là một người hết sức bình thường, không có bất kỳ chỗ nàođặc biệt cả.

- Tiểu Ngữ, còn không nhanh giới thiệu vị công tử này cho ta biết ?- Hoàng Ngữ đang đứng nghi nghi ngờ ngờ, liền nghe được câu hỏi của Lục Trầm đại sư vang lên.

- Giới thiệu ?Hắn. . . - Bị hỏi thăm, Hoàng Ngữ sửng sốt một chút, lúc này mới nhớ, thậm chí nàng còn quên chưa hỏi tên của đối phương, khuôn mặt đỏ lên, nhịn không được gãi đầu một cái, nhìn về phía Trương Huyền:

-Ai, ờm, ngươi tên là gì nhỉ. . .

Nghe nói như thế, Bạch Tốn ngồi cạnh nàng liền tỏ vẻ khinh thường.

Vừa rồi hắn còn ghen bóng ghen gió vì nữ thần của mình bị người khác nhanh chân giành được trước, hận không thể đánh thiếu niên này, bây giờ mới biết. . . thậm chí tên của người này Hoàng Ngữ cũng không biết!

Sớm biết như vậy, hắn tức giận làm cái gì a!

Bất quá, xoắn xuýt của hắn còn không có kết thúc, liền nghe được Lục Trầm đại sư tức giận thanh âm vang lên:

- Cái gì ngươi ngươi, ta ta, không có chút quy củ nào! Vị tiểu huynh đệ này phải được xưng hô ngang hàng với ta, về sau phải gọi hắn là đại sư!

- Xưng hô ngang hàng?

Lần này, không riêng Hoàng Ngữ, Bạch Tốn suýt chút nữa cũng sắp hôn mê, ngay cả quản gia thành bá ở một bên cũng không khỏi ngẩn ngơ, nhìn Trương Huyền như nhìn quái vật.

Thân phận củaLục Trầm đại sư là gì ?

Là lão sư của bệ hạ, là Đế sư hàng thật giá thật!

Toàn bộ Vương quốc đều không ai dám ngang hàngvới hắn, bởi vì một khi làm như vậy, chính là vô lễ với trưởng bối của quốc vương bệ hạ!

Người có thân phận như thế, bây giờ lại muốn được xưng hô ngang hàng với một tiểu tử còn chưa đến hai mươi tuổi ? Mọi người không nghe lầm chứ ?

- Lời nói của ta các ngươi cũng không nghe hay sao ?

Thấy hai người ngẩn người, Lục Trầm quát lớnlần nữa.

- Dạ! - Bạch Tốn, Hoàng Ngữ vội vàng cúi đầu khom người:

-Bái kiến đại sư!

- Không cần khách khí! - Không ngờ vị này Lục Trầm đại sư này lại khách khí như thế, Trương Huyền bất đắc dĩ lắc đầu:

- Tại hạ Trương Huyền, chỉ là xem bừa vài quyển sách về hội họa mà thôi, không xứng với xưng hào đại sư như người nói đâu!

- Thì ra là Trương Huyền tiểu huynh đệ, ngươi không thể nói như vậy, quy củ chính là quy củ! Ngươi chỉ nhìn một chút liền có thể vạch ra những sai lầm của ta, từ đó có thể thấy ngươi có nghiên cứurất sâu rộng đối với thư họa, nhãn lực siêu quần, nếu như nhân tài xuất chúng như vậy còn không được gọi là đại sư, thì danh xưng đại sư của ta há không phải cũng chỉ là hư danh thôi sao?- Lục Trầm nói.

Trương Huyền gượng cười.

Hắn vạch sai lầm là thật, nhưng căn bản không phải dựa vào trình độ thật sự của bản thân mà nhìn ra được, mà là dùng Thiên Đạo thư viện gian lận.

Không có thứ này, đừng nói là đã nhìn ra, thậm chí vị đại sư này vẽ cái gì chắc hắn cũng không biết, giống như hòa thượng sờ mãi không thấy tóc, mộng mị không thấy đúng sai.

- Được rồi, không cần từ chối nữa nữa, những vãn bối này, về sau nhìn thấy cứ mắng chúng nó mấy câu là được rồi!- Không biết Trương Huyền nghĩ cái gì, Lục Trầm đại sư thuận miệng nói.

- Vãn bối ?Mắng mấy câu ?

Bạch Tốn và Hoàng Ngữ sắp khóc rồi.

Mẹ nó, tuổi tác không chênh lệch nhiều, mới nói mấy câu thì được leo lên ngang hàng với thế hệ đáng tuổi ông nội. . . Đại ca, ngươi đây cũng quá vi diệu rồi đó!

Không để ý tới khuôn mặt buồn bực của hai người họ, Lục Trầm đại sư nghi ngờ nhìn qua:

- Tiểu huynh đệ đi cùng tiểu Ngữ đến chỗ của ta, hắn không phải là đi dạo phải không, không biết chuyện gì, ta có thể giúp hay không ?

- Nghe nói ở chỗ của đại sư có lưu trữ rất nhiều sách, ta tới là vì muốn tìm một số công pháp võ giả tầng sáu nhìn xem thử. . .

Nghe thấy đối phương hỏi mục đích của mình, Trương Huyền vội vàng nói.

Tới đây chính là vì việc này, hắn nhất định không thể bỏ lỡ cơ hội.

- Sách ở ta chỗ này đúng thực là không ít, bất quá, chủ yếu là sách nghiên cứu về thi họa, công pháp cũng không nhiều, về phần võ giả cấp sáu, chỉ có mấy quyển, đều ở thư phòng của ta, đi, ta dẫn ngươi đi xem!

Nghe được mục đích của hắn, Lục Trầm đại sư cười vuốt râu một cái, đứng dậydẫn đầuđi.

- Lão gia, thư phòng của ngươi. . . - Quản gia Thành bá nhịn không được đi lên phía trước.

Thư phòng củalão gia, cất giấu không ít sách quý trên đời chỉ có một bản độc nhất vô nhị, cực kỳ quý giá, từ trước tới giờ không cho phép người ngoài đi vào, lần trước Trầm Truy bệ hạ tới, còn bị chặn ở ngoài cửa!

Lúc trước một thị nữ không biết chạy vào quét dọn, kết quả bị đánh chết tại chỗ!

Chính vì vậy, tại toàn bộ Lục phủ, thư phòng là tuyệt đối là cấm khu, không ai dám đi vào. . .

Bây giờ lại lão gia muốn dẫn một cái mới quen thiếu niên đi vào, để hắn có chút không biết làm sao.

- Thư phòng của ta từ trước đến nay không cho người khác vào là vì sợ chạm phải khí tức trần tục, Trương Huyền tiểu huynh đệ là người thuộc thế hệ của ta, là một thư hoạ đại sư, có thể vào giúp ta chỉ điểm, vinh hạnh lớn như vậy đã đến, ngươi còn ngăn ngăn cản cản cái gì?

Lục Trầm đại sư sầm mặt lại.

- Dạ!–Quản gia thành bá vội vàng thối lui qua một bên nhường đường.

Hắn mặc dù đối với thư hoạ không biết nhiều, nhưng giờ phút này cũng biết, những điều mà thiếu niên này mới vừa nói chắc chắn là không sai một chút nào!

Bằng không, lão gia cũng không thể có thái độ thay đổi một trăm tám mươi độ, hòa ái dễ gần như thế.

- Đi!

Lục Trầm đại sư đi đầu đi thẳng về phía trước, Trương Huyền đi theo sau lưng, đi một hồi, liền đi vào một cái phòng rộng rãi.

Tàng thư trong thư phòng của Đại sư mà Hoàng Ngữ tán dương không dứt quả nhiên cực kỳ phong phú, trên giá sách bày đầy các loại thư tịch, chí ít cũng có mấy chục vạn bản, vừa tiến vào trong, như tiến vào một cái thư viện.

Đi giữa các giá sách, tùy tiện nhìn sơ qua, quả nhiên đúng như những lời mà đại sư đã nói, hầu như tất cả đều là các loại thư tịchvề thư hoạ, công pháp, bí tịch các loại, hoàn toàn không có.

- Những sách về công pháp ở chỗ này có mấy quyển là lúc trước lão đại sư xem rồi để qua một bên.

Lục Trầm đại sư cười giới thiệu, dẫn Trương Huyền đi đến một góc thư phòng.

Thiên Đạo Kim Thân

dtv-ebook.com

Dịch: Khiêm

Biên: Mựp

Bên trong góc,thư tịch được xếp lít nha lít nhít trên một giá sách nhỏ, đều là các loại hình công pháp tu luyện, có võ giả tầng một, tầng hai, cũng có tầng ba, tầng bốn. Giống như ở Hồng Thiên học viện, càng cao cấp thì số lượng càng ít, còn tầng thứ sáu công pháp, chỉ có chừng mười bản.

- Tuy rằng ít, nhưng có còn hơn không!”

Vốn tưởng rằng có thể giống như Tàng Thư Các, có loại hơn mấy trăm, có loại hơn một nghìn bản, để hắn sàng lọc, bây giờ nhìn lại, mình đã nghĩ nhiều quá rồi!

Bất quá, ngẫm lại cũng là bừng tỉnh. Học viện giáo thư có nói, thể chất mỗi người là không giống nhau, công pháp thích hợp cũng không hoàn toàn giống nhau. Tất cả đều giống hệt nhau thì làm sao có thể tùy theo tài năng tới đâu mà dạy tới đó? Tự nhiên sẽ phải cần càng nhiều bí kỹ để khai thác tư duy.

Mà một người sưu tập thì lại khác, công pháp thích hợp với hắn, cũng chỉ có một hai dạng thôi, có thể thu tập hơn mười bản, đã coi như là không tệ!

Tiện tay cầm lấy chừng mười quyển sách này, nhẹ nhàng lật một cái, ào ào ào, trong đầu nhiều hơn một quyển bí tịch.

- Thế nào, những công pháp này cấp quá thấp, không vào mắt tiểu huynh đệ?

Thấy thiếu niên chỉ là cầm lấy, nhẹ nhàng lật một chút, đến cả nội dung bên trong sợ là cũng không có xem liền để xuống, Lục Trầm đại sư nghi ngờ hỏi.

- Không có, ta cũng chỉ là tùy tiện nhìn thôi! - Trương Huyền lắc đầu một cái, nhìn lướt qua, phát hiện ra chỉ có mấy bản công pháp này, đang định cáo từ, đột nhiên sững sờ chỉ về một đống thư tịch cách đó không xa: - Những này là...

- Há há, đây là do tên nhi tử bất hiếu của ta lưu lại! Hắn yêu thích man lực nên sưu tập không ít bí tịch liên quan đến việc tăng lên lực lượng thân thể! Thậm chí còn đi tới vương quốc Tàng Thư Các, đem hết tất cả thư tịch có nội dung liên quan đều mang về đây! - Lục Trầm đại sư một mặt cười khổ: - Võ giả tu luyện, Chân Khí mới là trọng yếu nhất, thân thể bất quá chỉ là da lông mà thôi, không đáng nhắc tới!

Võ giả tu luyện, tuy rằng cũng có Bì Cốt cảnh, rèn luyện da thịt, xương cốt, nhưng thật sự tính ra thì Chân Khí mới là trọng yếu nhất, chỉ có Chân Khí tinh khiết, tinh thuần, thực lực mới chính thức mạnh mẽ!

Cho nên đối với thân thể, ở trong mắt không ít người tu luyện, chỉ là phụ trợ tiểu đạo thôi, không quá quan trọng!

- Ta có thể xem được không?

Thấy Đống thư tịch tăng cường lực lượng thân thể kia có tới mấy ngàn bản, Trương Huyền có chút động lòng, không nhịn được hỏi.

Hắn nắm giữ Thiên Đạo Thư Viện, không cần công pháp cao thâm cỡ nào, chỉ cần số lượng có đủ nhiều, liền có thể khứ vu tồn tinh, *khứ ngụy tồn chân*, lưu lại đồ vật cần thiết để phát triển.

*khứ vu tồn tinh: loại bỏ những thứ tạp nham, lưu giữ lại tinh hoa

*khứ ngụy tồn chân: loại bỏ những thứ giả dối, giữ lại ý nghĩa chân chính

Tu luyện thân thể mặc dù coi như là da lông, cũng không thể để thực lực nhanh chóng tiến bộ, nhưng nếu như có nhiều thư tịch như vậy xóa sai lầm, đi đến con đường chính xác, có lẽ hiệu quả liền hoàn toàn khác biệt.

Ngược lại hiện tại cũng không đủ công pháp tầng sáu, còn không bằng xem trước một chút những thứ này, có thể có được một ít gợi ý.

- Tiểu huynh đệ muốn xem sao, tùy tiện đi! - Lục Trầm đại sư khẽ mỉm cười.

Nếu dẫn hắn đi vào, tự nhiên là sẽ không keo kiệt, muốn nhìn sao thì nhìn.

- Vậy ta cũng không khách khí! - Trương Huyền gật gù, đi đến đống thư tịch kia, vẫn giống như trước, tiện tay lật xem.

Ào ào ào! Ào ào ào!

- Hắn đây là...

Một bên Lục Trầm đại sư nhìn thấy hành động này, vẻ mặt không rõ vì sao.

Hắn không phải muốn xem sách sao? Chạy tới lật qua lật lại làm gì?

Lẽ nào những cuốn sách này... Cũng không phù hợp khẩu vị của hắn?

Cũng đúng, vị tiểu huynh đệ này có thể đi tìm công pháp tu luyện của võ giả sáu tầng, e rằng thực lực từ lâu đã đạt đến võ giả năm tầng đỉnh cao, thực lực như vậy, đã sớm trải qua Bì Cốt cảnh, thân thể tu luyện cùng không tu luyện, đều không trọng yếu.

Sở dĩ muốn xem, khả năng cũng là hiếu kì.

Nghĩ tới đây, cũng là bừng tỉnh, không nghĩ nhiều nữa, tự mình cũng tiện tay cầm lên một bản bút ký của một vị đại sư lưu lại, cẩn thận quan sát lên.

Hơn mười phút về sau, một đống luyện thể công pháp liền bị hắn toàn bộ lật hết.

- Phương pháp tu luyện chính xác.

Nhìn bên trong Thiên Đạo Thư Viện nhiều thêm ra mấy ngàn bản thư tịch, Trương Huyền tinh thần hơi động, trước mắt ánh sáng lóe lên, một bản thư tịch xuất hiện ở thức hải.

Cũng giống như lúc trước sáng tạo công pháp, bản thư tịch mới này trích lục con đường chính xác trong mấy ngàn bản thư tịch, hoàn mỹ liên hợp lại cùng nhau.

- Xem trước một chút...

Tiện tay mở ra mặt giấy, một đoạn văn tự lập tức phả vào mặt, tiến vào đầu óc.

- Chân Khí như nước, thân thể là bình chứa đựng nước, bình chứa kiên cố, mới có thể chứa đựng càng nhiều nước, chứa được nước chất lượng cao hơn...

Câu nói đầu tiên liền để hắn tự nhiên hiểu ra.

- Đúng vậy!

Trương Huyền ánh mắt sáng lên.

Trước hắn cũng nghĩ giống như những người khác, cảm thấy thân thể tu luyện hay không tu luyện đều không trọng yếu, quan trọng nhất chính là tu vi chân khí.

Nhìn thấy giờ mới hiểu được, loại ý nghĩ này là nông cạn cỡ nào.

Da cũng không còn lông bám vào đâu?

Chân Khí cùng thân thể quan hệ cũng là như vậy, chỉ có thân thể mạnh mẽ, mới có thể chịu được Chân Khí lực lượng cuồng bạo, phát huy ra uy lực càng mạnh mẽ hơn.

Phảng phất một tấm đại môn bị đẩy ra, Trương Huyền không nhịn được tiếp tục nhìn xuống dưới, càng xem càng hưng phấn, Chân Khí trong cơ thể cũng không nhịn được dựa theo phương thức ghi chép trên thư tịch, liên tục vận chuyển khắp cơ thể.

Kẽo kẹt! Kẽo kẹt!

Theo chân khí di chuyển, thân thể của hắn nguyên bản không kém, lần thứ hai phát sinh lột xác, từng sợi cơ bắp cũng từ từ trở nên thô to, da trở nên càng thêm dày, tất cả hướng về con đường càng hợp lý, càng chính xác đi tới.

Răng rắc! Răng rắc!

Tâm thần đắm chìm trong thư tịch giảng giải, Trương Huyền cũng không biết cơ thể hắn chính đang phát sinh lột xác kinh người, giống như là sắt thép được đổ bêtông, để thân thể của hắn chậm rãi biến thành một cái binh khí lợi hại vô cùng,

Sau một canh giờ.

Trương Huyền rốt cục đem này bản thư tịch xem xong, Chân Khí cũng dựa theo phương thức ghi lại ở mặt trên, triệt để ở trên thân chạy một lần.

- Không hổ là công pháp do thư viện sàng lọc đi ra, quả nhiên lợi hại! Sau đó liền gọi Thiên Đạo Kim Thân!

Vù!

Nương theo hắn mệnh danh, thư tịch trước mắt loé sáng, bìa xuất hiện bốn chữ lớn “Thiên Đạo Kim Thân!”.

- Sau đó cố gắng tu luyện... Hả? Ta đã tu luyện xong?

Xem sách, đang định trở lại cố gắng tu luyện, lại phát hiện, vừa nãy trong lúc đang nhìn công pháp, bất tri bất giác, dĩ nhiên đã đem bộ công pháp này tu luyện xong!

Nói cách khác, bộ công pháp này, hắn đã triệt để luyện thành.

- Thiên Đạo Công Pháp không có sai lầm, tu luyện rất nhanh, ta đã sớm biết, chỉ là không nghĩ đến bản Thiên Đạo Kim Thân này là ở tình huống ta không biết chuyện mà luyện thành...

Trước đã có kinh nghiệm tu luyện Thiên Đạo Công Pháp, công pháp không có sai lầm, tu luyện làm chơi ăn thật, tốc độ cực nhanh, cũng ngờ tới sau đó tu luyện Thiên Đạo Kim Thân sẽ không quá khó, chỉ là không nghĩ tới... Chỉ nhìn nội dung thư tịch một lần, liền tu luyện hoàn thành.

Để hắn có chút dở khóc dở cười.

- Trước tiên mặc kệ, tuy rằng không tìm được đầy đủ công pháp cho võ giả tầng sáu, có bộ luyện thể công pháp này, thực lực hắn là cũng có tiến bộ không ít!

Lần này tới nhà Lục Trầm đại sư, tuy rằng không đạt đến mục tiêu đặt ra lúc đầu, tuy tìm tới không được nhiều công pháp cho võ giả tầng sáu, nhưng cũng đã nhận được Thiên Đạo Kim Thân, xem như là kiếm lời.

Chỉ có điều, thân thể cùng Chân Khí không giống, Chân Khí số lượng có thể thấy rõ ràng, tu luyện hoàn thành về sau, rốt cuộc có thực lực gì, vừa nhìn liền biết, mà thân thể ẩn giấu ở dưới da, rất khó để biết được rõ ràng.

Nói cách khác, hắn tuy rằng luyện xong Thiên Đạo Kim Thân, nhưng cũng không biết thực lực của mình gia tăng được bao nhiêu, càng không

biết thân thể đến cùng tăng trưởng hay không tăng trưởng.

Đương nhiên, cũng không quá quan trọng, ngược lại đã tu luyện xong, trở lại chỉ cần tìm được trụ đá đo lực lượng, thử một chút thì sẽ biết.

- Trương Huyền tiểu huynh đệ, đến cùng đang làm gì?

Cùng theo một lúc tới Lục Trầm đại sư, giờ khắc này trên đầu viết đầy dấu chấm hỏi.

Hắn đang đọc sách, đồng thời cũng thỉnh thoảng nhìn về phía đối phương, cái tên này chỉ lật ra một hồi thư tịch, về sau liền đứng tại chỗ không nhúc nhích, vừa đứng liền một canh giờ, làm cái gì?

Không phải là đọc sách nhìn ra quá nhiều, có chút tẩu hỏa nhập ma chứ?

Tình huống như thế cũng không phải chưa từng xảy ra.

Trước đây Thiên Huyền Vương Thành liền có một cái thiên tài siêu cấp, người khác học một bộ công pháp, võ kỹ cần hai năm thậm chí ba năm mới đại thành, thậm chí càng lâu, mà hắn, chỉ cần hai ba ngày!

Chính vì như thế, hắn đối với công pháp gì, võ kỹ đều học, muốn thông hiểu đạo lí, một mình sáng tác một môn, kết quả... Cái môn công pháp mới lạ này còn không có sáng tạo ra, tự mình liền tẩu hỏa nhập ma trước.

Người thiếu niên trước mắt này, tuổi còn trẻ liền đem tu vi tu luyện tới võ giả tầng năm đỉnh phong, thư họa lại đạt đến đại sư cảnh giới. Thật là rất giống vị tiền bối kia, tham thì thâm, xảy ra vấn đề gì đi!

- Trương Huyền tiểu huynh đệ...

Lòng tràn đầy nghi hoặc, cũng không nhịn được nữa, đi tới trước mặt Trương Huyền, đưa tay muốn đánh gãy suy nghĩ của hắn, đừng làm cho hắn rơi vào càng sâu.

Trương Huyền chính là đang cảm khái Thiên Đạo Thần Công mạnh mẽ, liền nghe đến một tiếng người gọi tên hắn, tiếp theo một cái bàn tay đụng tới thân thể của chính mình.

- Hả, Lục Trầm đại sư...

Phục hồi tinh thần lại, nóng nảy quay người lại, vai vô ý đụng vào người sau một cái.

Oành!

Một tiếng vang trầm thấp, tiếp theo liền thấy Lục Trầm đại sư trong nháy mắt bay ngược ra ngoài, lưng đánh vào trên một loạt giá sách, ào ào ào, cùng thư tịch ngã thành một đống.

Lục Trầm đại sư sắp khóc

dtv-ebook.com

Dịch: Gaem

Biên: Mựp

- A?

Trương Huyền giật nảy mình.

Vừa rồi, tốc độ xoay người hắn không nhanh, cũng không hề dùng chút khí lực nào, làm sao có thể khiến Lục Trầm đại sư bay ra ngoài ?

Chẳng lẽ là mình nhảy chơi ?

- Đại sư...

Trương Huyền vội vàng đi tới, muốn đi kéo đói phương lên một chút, bàn tay đặt sau lưng hắn vừa tiến tới nhấc Lục Trầm lên.

- Ta không sao...

Sưu!

Lời còn chưa nói hết, Lục Trầm đại sư đã cảm thấy cả người nhẹ một chút, ngã nhào một cái về phía trước, đụng đầu vào một cái giá sách khác, bị các thư tịch rơi xuống đè trúng người.

- Ta... - Đại sư khóc không ra nước mắt.

Có phải ngươi đang chơi ta hay không ? Dìu ta một chút, lại dùng nhiều sức như vậy làm gì ?

- Đại sư...

Nhìn thấy đại sư chật vật với đống sách như vậy, Trương Huyền đang muốn xông tới, tiếp tục đỡ ông lên thì Lục Trầm đại sư đã vội vàng giũ hết sách trên người rồi đứng lên:

- Ngươi... Đừng tới đây, ta tự đứng lên được!

- y...

Trương Huyền đành phải ngừng lại, nháy con mắt, trong lòng cảm thấy cực kỳ kỳ quái, nghi ngờ nhìn về phía đại sư trước mắt, nhịn không được hỏi ra hết những nghi vấn trong lòng:

- Đại sư, ngươi đây là nhảy chơi ?

- Nhảy chơi... - Lục Trầm đại sư kém chút nữa là khóc lên.

Em gái ngươi, ngươi mới nhảy chơi, cả nhà ngươi đều nhảy chơi!

Ta đường đường là thư hoạ đại sư, là một người văn nhã như thế, nên cho dù ta có rảnh đến mức nào đi chăng nữa, cũng không giống những người năng động nhảy tưng tưng có phải không ? Hơn nữa, cho dù là có muốn nhảy cũng không thể nhảy ở chỗ này nha! Cái này đều là tàng thư của ta, bảo bối của ta...

Lục Trầm đại sư chỉ cảm thấy ngực khó chịu, có chút không thở được.

- Ngươi sao vậy ? Ngực không thoải mái sao ?

Trương Huyền đi vào trước mặt, muốn đi đến sau lưng giúp hắn đấm bóp.

- Không...

Bành!

Nắm đấm mới vừa rơi xuống trên lưng đối phương, Lục Trầm đại sư còn chưa kịp nói hết lời, con ngươi liền kinh hoảng co rụt lại.

- Sưu! – Lục Trầm đại sư nhào lên phía trước, đụng đầu vào tường ngay phía trước thư phòng, mặt mũi đầy bụi đất, vách tưởng bị thủng một lỗ lớn.

- Đại sư...

Thấy hắn lại xông ra ngoài, Trương Huyền không ngừng vò đầu, lòng tràn đầy nghi hoặc.

Rốt cuộc là vị đại sư này muốn làm gì ?

Khi thì nhảy lùi về sau, khi thì nhào về trước, phát bệnh kinh phong sao?

Nếu thật là giật kinh phong, Trương Huyền cũng không thể mặc kệ a, lúc này hắn liền đuổi theo hai bước, đi đến trước mặt, muốn đỡ Lục Trầm đại sư dậy.

- Ngươi đừng tới...

Lục Trầm đại sư lau máu tươi trên khóe miệng, liên tiếp lùi về phía sau, nhìn thiếu niên ở trước mắt như thấy quái vật, sắp rơi nước mắt.

Ta còn chưa muốn chết, ngươi cứ đánh ta hết chưởng này đến chưởng khác... Ôi trời ơi , cánh tay già nua của ta, đôi chân rệu rã của ta...

- Đại sư, rốt cuộc chuyện này là như thế nào ?

Nhìn thấy bộ dáng của đại sư như vậy, Trương Huyền cũng nhịn không được nữa.

Trước đó không phải đại sư vẫn còn rất bình thường sao, sao bây giờ lại nhảy tới nhảy lui, cuối cùng là đang muốn làm gì ?

- Xảy ra chuyện gì ? - Lục Trầm đại sư trừng mắt nhìn Trương Huyền như thấy quái vật, sắp khóc.

- Chuyện gì xảy ra ngươi cũng không biết sao ?

- Ta sợ ngươi tẩu hỏa nhập ma, có lòng tốt đi qua nhắc nhở, kết quả ngươi xoay người một cái, đã đánh bay ta, sau đó chạy tới đẩy ta một cái, lần cuối cùng thậm chí còn ác hơn, đập vào lưng ta một cái, nếu không phải ta còn có chút tu vi, chỉ sợ lần này, đã sớm mất mạng với ba chưởng của ngươi rồi... Vậy mà ngươi còn hỏi ta xảy ra chuyện gì ?

Lục Trầm đại sư đang muốn nổi giận, lập tức nhìn thấy vẻ mặt nghi hoặc của thiếu niên, không giống như đang giả vờ giả vịt, trong lòng hơi động, nhớ tới một sự kiện, trừng mắt không thể tin được:

- Ngươi... Chẳng lẽ vừa rồi ngươi đã có đột phá ?

- Đúng vậy a! - Trương Huyền gật đầu.

Tu luyện Thiên Đạo Kim Thân, cũng nên tính là có một chút đột phá đi!

- Nhưng là... Cho dù là có đột phá đi chăng nữa, cũng không thể tiến bộ nhanh như vậy chứ...

Lục Trầm đại sư rốt cuộc cũng đã hiểu chuyện gì xảy ra, nhưng lão vẫn không thể tin được như cũ.

Một số người sử dụng phương pháp đặc thù nào đó, sẽ có thể khiến cho tu vi tăng gấp nhiều lần chỉ trong nháy mắt, nhưng một lúc tăng quá nhiều công lực như vậy sẽ khiến người đó không thích ứng được, sẽ xuất hiện hiện tượng không thể khống chế được, lực mà hắn cho rằng không tốn chút công sức nào, trong mắt người khác, biến thành dùng hết toàn lực để đánh.

Cái này giống như ngươi lúc đầu có được 100 kg lực lượng, dùng một phần mười chỉ có 10 kg, cầm một cái ly lên, không là gì cả, nhưng đột nhiên bạo tăng đến 10 000 kg rồi, vẫn dùng lực lượng một phần mười cầm cái chén như cũ, lực lượng lúc này đã tăng lên đến 1000 kg, đủ có thể khiến cái chén không chịu nổi, bể tan tành ngay lập tức!

Bây giờ hình như trường hợp của Trương Huyền chính là như vậy, lực lượng đột nhiên bạo tăng, thậm chí ngay cả chính hắn cũng không biết tăng lên bao nhiêu, lại dùng lực như bình thường, tất nhiên sẽ khiến Lục Trầm lão sư chịu không nổi!

Tình hình này, lão đã từng nhìn thấy trong sách, loại lực lượng này cần phải có thời gian để từ từ thích ứng với nó, mà thậm chí là phải mất một khoản thời gian dài mới có thể thích ứng được.

Vốn cho rằng chuyện này chỉ có thể xảy ra trong lý thuyết sách vở, không ngờ... Thật sự tình huống này sẽ phát sinh ngoài đời thật!

Chỉ là, Lục Trầm đại sư không thể nào hiểu được, tại sao tên tiểu tử này chỉ mới đứng bên cạnh giá sách, nhìn sách một hồi, phát ngốc một chút, lại có thể có được một lực lượng lớn nhanh đến như vậy rồi?

Chẳng lẽ là hậu tích bạc phát gì đó, đúng lúc đọc thấy một quyển sách vi diệu nào đó, một chút liền bừng tỉnh đại ngộ, trực tiếp đột phá ?

Nếu là như vậy, bản thân lão không phải là đã quá xui xẻo rồi sao?

- Đi với ta đến phòng khách!

Nghi ngờ trong lòng, Lục Trầm đại sư không nói thêm lời nào, dẫn đầu đi về phía trước.

Biết rằng đây không phải là tình huống đơn giản, chỉ cần tìm được trụ đá đo lực kiểm tra một chút là biết ngay.

Nếu thiếu niên tìm kiếm công pháp võ giả cấp sáu, chắc chắn sẽ không có đột phá ngay lập tức như vậy, không thể nào có thể đạt tới võ giả tầng sáu, cấp mạnh nhất của ngũ trọng đỉnh phong bất quá cũng chỉ có được bốn đỉnh chi lực mà thôi!

Nếu như lực lượng vượt qua cái này, vậy liền cho thấy đúng thật là công lực của hắn đã tiến bộ rất nhiều trong chớp mắt.

Tình huống vừa rồi cũng có thể giải thích được ngay.

... ...

Trong phòng khách.

Hai người Hoàng Ngữ, Bạch Tốn còn không có rời đi, vẫn ngồi ở trong phòng như cũ, nhìn về phía thư phòng, lòng đầy sốt ruột.

Bọn họ chạy tới có việc, kết quả Lục Trầm đại sư khảo nghiệm Trương Huyền xong liền dẫn hắn đi, ngay cả cơ hội nói chuyện với Đế sư cũng không có, tất nhiên cũng đi không được, chỉ có thể chờ.

- Tiểu Ngữ, vừa rồi cái tên... Trương Huyền đại sư, thực sự cũng đạt tới võ giả đỉnh phong cấp năm rồi sao?

Giờ phút này Bạch Tốn lại không có căm thù đối với Trương Huyền như trước đó nữa, mà trong giọng nói lại mang theo hưng phấn nhàn nhạt.

Kỳ thật hắn không có hứng thú quá lớn đối với thư hoạ, nếu không phải cha hắn bắt buộc, hắn tuyệt đối sẽ không tới đây!

Với hắn mà nói, cảm giác hứng thú chân chính là đạt được tu vi cao.

Gặp được cường giả, hắn mới cảm thấy hưng phấn.

Hắn luôn luôn cảm thấy mình là thiên tài, năm nay mười tám tuổi, đã đạt tới võ giả đỉnh phong cấp năm, như vậy đã được cho là tu luyện cực nhanh rồi, toàn bộ Vương thành mấy ai có thể so sánh được với hắn! Không ngờ cái tên nhóc không lớn hơn hắn bao nhiêu tuổi lại là một chân nhân bất lộ tướng, cũng đạt tới loại cảnh giới này!

Hắn làm sao không hưng phấn cho được?

- Ta cũng không biết, ta đã nói với ngươi, hắn chỉ là người ta quen trong lúc đi mua sách... Ta đối với hắn cũng không biết gì nhiều ! Bất quá, nếu

hắn đang tìm công pháp võ giả tầng sáu khắp nơi, thì rất có thể hắn cũng đã đạt tới võ giả đỉnh phong cấp năm! - Hoàng Ngữ nói.

Rốt cuộc Trương Huyền có thực lực gì, bởi vì không có xuất thủ, hai người họ cũng không thể xác định rõ ràng được, bất quá, nếu tìm kiếm thư tịch cấp sáu, hắn là đã đạt tới võ giả đỉnh phong cấp năm.

Nếu không, cho dù có tìm thư tịch cao như vậy cũng vô dụng thôi!

- Những người còn trẻ mà đã đạt đến cấp độ này thật sự rất hiếm thấy, cũng không biết sức chiến đấu của hắn như thế nào, lát nữa ta phải đi lĩnh giáo một chút... - Bạch Tốn cười hắc hắc.

Hắn là võ sĩ, có thể tìm thấy người đủ trình độ để tỷ thí với mình, nhất là còn cùng cấp bậc, tuổi tác chênh lệch không bao nhiêu, trong lòng đã sớm không kìm nén được ý nghĩ muốn tỉ thí này.

Cộc cộc cộc!

Hai người đang nói chuyện, liền thấy có người đi đến, nhìn về phía người đến, hai người đều đứng nguyên tại chỗ chờ đợi.

Chỉ thấy Lục Trầm đại sư mới vừa rồi còn ưu nhã vô cùng, giờ phút này mặt lão lại xám xịt, mũi đầy máu tươi, chật vật đi vào.

Bạch Tốn tan vỡ!

dtv-ebook.com

Dịch: My

Biên: Mựp

- Cái này… - Đám người chết lặng đưa mắt nhìn nhau.

Lục Trầm đại sư, đường đường là Đế sư, ai dám đánh hắn ra nông nỗi này? Hơn nữa, các ngươi không phải vừa đi phòng sách sao? Tại sao vừa ra đây… lại thành như vậy?

Chẳng lẽ bọn họ đi thư phòng không phải để đọc sách, mà là… đi đánh nhau?

Lục Trầm đại sư nho nhã cũng có sở thích này?

- Ta không sao… - Lục Trầm đại sư lúng túng xua tay.

Hắn cũng không thể nói… vì Trương Huyền đột phá, không khống chế được lực lượng nên vô tình khiến hắn thành ra như vậy!

Hắn biết có giải thích cũng không thông. Lục Trầm đại sư bước về vị trí sảnh chính, quay đầu nhìn Thành bá:

- A thành, ngươi đi lấy một cây trụ đá đo lực đến đây!

Hắn là bậc thầy về vẽ tranh, không phải một chiến binh. Vì vậy, đá đo lực không thể đặt tại phòng khách. Nhưng thứ này có quan hệ với tu luyện, vì vậy trong nhà có một cây là đủ.

- Vâng! – Thành bá không biết chủ nhân muốn làm gì, vẫn gật đầu lui ra ngoài.

- Trương đại sư, thực lực của ngươi đã đạt tới võ giả tầng năm đỉnh phong sao? – Thấy gian phòng yên tĩnh lại, Bạch Tốn không nhịn được đi lên phía trước, hưng phấn nói.

- Ừm! - Ở học viện hắn không tiện nói ra. Nhưng ở chỗ này không cần giữ bí mật nên Trương Huyền cũng không giấu giếm nữa.

- Ta cũng ở cấp độ này, có thể lĩnh giáo ngươi mấy chiêu không? – Nghe thấy thiếu niên không phủ nhận, trong mắt Bạch Tốn đầy hưng phấn.

- Bạch Tốn, ngươi làm gì vậy? Ngươi không xem đây là nơi nào… - Hoàng Ngữ bó tay, vội nói.

Lục Trầm đại sư là một người phong nhã. Hắn ghét nhất chính là đánh nhau, cãi lộn. Khiêu chiến trong phòng khách của hắn chẳng phải là nói đùa sao?

Đúng như Hoàng Ngữ nói, Lục Trầm hoàn toàn chính xác không thích người khác ở trước mặt hắn động tay động chân, đánh đấm lẫn nhau. Tuy nhiên, đá đo lực vẫn chưa ở đây, cách kiểm tra sự tiến bộ của Trương Huyền là thật hay giả, Bạch Tốn chính là phương pháp tốt nhất.

Hắn biết Trương Huyền đã đạt tới võ giả tầng năm đỉnh phong. Cùng một tầng tu vi, hắn có thể nhìn ra lực lượng của Trương Huyền tăng mạnh bao nhiêu.

Nghĩ vậy, Lục Trầm ngẩng đầu lên, nói:

- Nếu là so tài bình thường, ta không có ý kiến. Chú ý đừng quá giới hạn là được!

- Ưm! – Bạch Tốn vốn tưởng Lục Trầm đại sư sẽ cự tuyệt, nghe vậy bèn hưng phấn kém chút nhảy lên, ánh mắt lộ ra vẻ đắc ý. Hai bước đi vào phòng khách, hắn vẫy tay với Trương Huyền, bày ra một tư thế hắn cho là đẹp trai:

- Mời!

- Được! – Trương Huyền vừa tu luyện Thiên Đạo Kim thân xong nên cũng muốn nhìn xem lực lượng đạt đến mức độ nào nên cũng có không cự tuyệt, đi vào giữa phòng.

- Lực quyền của ta rất lớn, hãy cẩn thận! – Bạch Tốn không còn bộ dáng công tử, thay vào đó là khí tức vô cùng cường đại.

Cùng là võ giả tầng năm đỉnh phong, nếu chỉ tính riêng lực lượng, hắn còn trên Thượng Bân một bậc!

Soạt!

Ngưng tụ khí thế xong, Bạch Tốn ra quyền hướng về phía Trương Huyền, quyền phong như đao, lực lượng như kiếm.

Bởi vì là kiểm tra tu vi nên Trương Huyền cũng không nhìn vào khuyết điểm xuất hiện trong Thiên Đạo thư viện. Thay vào đó, hắn dùng quyền đối quyền với Bạch Tốn.

Hô!

Hai quyền chạm nhau trong không trung. Trương Huyền nhíu mày.

- Tại sao lực quyền của hắn lại yếu như vậy? Chẳng lẽ hắn không phải võ giả tầng năm đỉnh phong?

Đối mặt với nắm đấm của đối phương, lực lượng của Trương Huyền không hề dừng lại, gào thét hướng trước mặt nghiền ép. Cảnh tượng như hòn đá va vào bọt biển, không chịu được một quyền.

Cảm nhận được như vậy, Trương Huyền tưởng vì đối phương chưa chuẩn bị xong, nên lực lượng không phát huy đến cực hạn, bèn vội vàng đem lực lượng thu lại hơn nửa.

Nhưng dù vậy, Bạch Tốn vẫn như bóng da, “Sưu!” bị đánh bay ra ngoài, mãi đến khi lưng hắn đụng mạnh lên cây trụ đá mới dừng lại được! Bạch Tốn biến sắc.

- Tại sao ngươi không dùng hết toàn lực? – Trương Huyền thu quyền, đi đến trước mặt Bạch Tốn định kéo hắn dậy.

- Đừng… - Thấy cảnh này, con ngươi Lục Trầm đại sư co rụt lại, muốn ngăn cản nhưng đã quá muộn.

Sưu!

Bạch Tốn bị thiếu niên kéo một cái liền giống như chơi thả diều, tiếng gió gào thét… bay ra ngoài!

Vù…Hự…

Bạch Tốn đáng thương sau khi bay mấy chục mét, mặt tiếp xúc thân mật với tường, trực tiếp hôn mê. Máu mồm máu mũi thi nhảy phun ra.

Ô…ô…ô…

Bạch Tốn rất muốn khóc!

Đại ca! Ta biết mình không đánh lại ngươi. Nhưng ngươi đừng ác như vậy được không? Gương mặt soái ca của ta, trả lại cho ta a…

- Ngươi sao vậy…? – Trương Huyền vẻ mặt vô tội, vò đầu bứt tai. Tại sao vừa kéo một cái, Bạch Tốn đã bay ra ngoài vậy?

Làm gì vậy?

Hết Lục Trầm đại sư lại đến Bạch Tốn nhảy tới nhảy lui, các ngươi ổn cả chứ?

Nếu như hai người họ biết suy nghĩ của hắn, nhất định sẽ thổ huyết tại chỗ.

Ngươi mới nhảy tới nhảy lui đó… Chúng ta bị ngươi ném ra ngoài đấy, có biết không?

- Gia hỏa này… - Hoàng Ngữ đứng một bên run rẩy. Nàng sắp điên rồi!

Trong thế hệ trẻ tuổi, Bạch Tốn được xếp hàng đầu. Ngoại trừ vài người khác, gần như không ai thắng được hắn, vì vậy mới tạo thành tính cách ưa thích tranh đấu, không chịu thua. Hắn vốn nghĩ rằng Trương Huyền nhất định sẽ thua, nằm mơ đều không ngờ bản thân bị một quyền đánh bay.

Bại triệt để như vậy!

Gia hỏa này nhìn rất bình thường, tại sao lại có sức mạnh lớn như vậy?

- Ngươi không sao chứ? – Không biết suy nghĩ của đám người, Trương Huyền đầy áy này đi đến trước mặt Bạch Tốn.

- Ta không sao… - Bạch Tốn giãy dụa đứng lên, phủi bụi trên người.

Võ giả tầng năm đã trải qua quá trình rèn luyện da và xương, vì vậy những vết thương bình thường cũng không có gì đáng ngại.

- Vậy thì tốt! Vừa rồi ngươi không dùng toàn lực, hay là chúng ta dùng hết sức đánh lại lần nữa… - Trương Huyền nói đầy nghiêm túc.

- Còn đánh? – Da mặt Bạch Tốn co lại, suýt khóc thành tiếng. Nếu đánh tiếp, e rằng sẽ bán rẻ cái mạng nhỏ này đấy… Nghĩ vậy hắn liền xua tay lia lịa:

- Không cần! Thực lực của đại sư mạnh hơn ta rất nhiều, không cần đánh nữa…

- Đừng khách khí! Mọi người cùng nhau luận bàn, ngươi đừng câu nệ như vậy. Hơn nữa, ngươi đừng gọi đại sư đại sư… cảm giác rất xa lạ…

Trương Huyền tưởng rằng đối phương e ngại thân phận hắn ngang hàng với Lục Trầm đại sư nên không dám dùng toàn lực nên mới yếu như vậy, bèn vội vàng giải thích.

Lúc tu vi vừa đạt tầng năm đỉnh phong, hắn từng giao thủ với Diêu Hàn. Mặc dù thực lực của đối phương cao hơn Bạch Tốn một chút, nhưng

khiến cho hắn rất áp lực. Lực lượng của Bạch Tốn không kém Diêu Hàn nhiều, nhưng lại bị một quyền của hắn đánh bay. Vì vậy hắn vẫn cho rằng là do không phát huy toàn lực.

Không phải chứ? Mình cũng có lực lượng tám đỉnh. Dù cho đối phương hạ thủ lưu tình cũng không thể bị một quyền bốn đỉnh tầng năm đỉnh phong đánh bay a?

- Luận bàn? – Bạch Tốn giật mình. Mẹ hắn đây cũng gọi là luận bàn? Ngươi đánh xuống một quyền, ta sắp ngỏm rồi có biết không?

Còn nữa! Ngươi và Lục Trầm đại sư vai vế ngang hàng, không gọi đại sư thì gọi là gì?

Như nhớ tới cái gì, mặt hắn nhăn như táo tàu, sắp khóc lên:

- Gọi đại sư ngươi kêu xa lạ. Không phải ngươi muốn ta gọi gia gia chứ? Trương gia gia, ta nhận sai rồi không được sao? Vừa rồi ta không nên nhằm vào ngươi. Xin ngươi… đừng tìm ta so tài nữa!

- Đá đo lực đến rồi! – Đúng lúc này, Thành bá đi đến. Thấy cảnh tượng trước mắt và tiếng la của Bạch Tốn, hắn ngây ra như phỗng, hóa đá tại chỗ:

- Hả?

Hồng Kim Châu Quả

dtv-ebook.com

Dịch: Khiêm

Biên: Mựp

Vị Bạch Tốn này là ai?

Con trai độc nhất của Trấn Nam Vương. Mà Trấn Nam Vương là ai?

Người được gọi là đệ nhất quyền thần của Thiên Huyền vương quốc

Vậy mà hiện tại, vị Bạch tiểu vương gia này lại khóc trời đập đất gọi Trương Huyền gia gia? Ta không nghe lầm chứ...

Thành bá chỉ cảm thấy đầu váng mắt hoa , sắp té xỉu trên đất.

Ta chỉ là đi cầm cái thạch trụ kiểm tra lực lượng thôi mà... Xảy ra chuyện gì? Ai có thể nói cho ta biết một hồi...

- Khụ khụ, tốt, Trương tiểu huynh đệ, sau đó có cơ hội lại tiếp tục luận bàn, Bạch Tốn bị thương, cũng cần điều chỉnh một chút! Thạch trụ kiểm tra lực lượng đã đem ra, ta nhìn ngươi vẫn là thử một chút sức mạnh đi!

Thấy tình cảnh lúng túng, Lục Trầm đại sư vội vã đánh gãy.

- Được rồi! - Thấy Bạch Tốn cũng chưa muốn so tài, Trương Huyền cũng có chút ít tiếc nuối lắc đầu một cái, nhìn về phía thạch trụ kiểm tra lực lượng vừa được đem ra, đi lên trước vài bước, khẽ mỉm cười: - Kỳ thực, ngày hôm qua ta mới đo qua, lực lượng cũng chỉ là bốn đỉnh tả hữu mà thôi, ngày hôm nay không cần kiểm tra cũng được, có lẽ khác biệt không lớn...

Đem Diêu Hàn đánh thành đầu heo, là sự tình rạng sáng ngày hôm nay, lúc trước hắn cũng mới đo qua, lực lượng là tám đỉnh!

Hôm nay bận bịu rối tinh rối mù, hơn nữa không có công pháp, huyệt đạo không mở ra một cái nào, sức mạnh hắn là sẽ không tăng trưởng, còn tuy rằng tu luyện Thiên Đạo Kim Thân, nhưng theo Trương Huyền, thân thể cho dù có tiến bộ, cũng không thể so với Chân Khí mạnh hơn được!

Vì sao hắn nói bốn đỉnh, chứ không nói thật. Đơn giản là vì Đỉnh Lực cảnh đỉnh cao đều là lực lượng ở cấp độ này, hắn không muốn bại lộ quá nhiều, quá mức thì một lúc nữa khảo nghiệm, lưu một nửa khí lực là tốt rồi.

- Nếu đều đã lấy tới thì cũng nên thử một chút đi! - Lục Trầm đại sư nói.

- Được! – Biết không thể từ chối nữa, Trương Huyền nhẹ nhàng nở nụ cười, quyết định chỉ dùng một nửa khí lực, một quyền nện vào thạch trụ ở trước mắt.

Quyền phong gào thét, lực lượng như lôi đình.

Oành!

Hào quang lóe lên, chữ viết chậm rãi hiện lên.

- Các vị nhìn xem, chỉ là bốn đỉnh thôi mà... - Nhìn thấy chữ số hiện lên phía trên thạch trụ, Trương Huyền cười xua tay, quay đầu cười nói, bất quá lời còn chưa nói hết, liền thấy đám người Bạch Tốn, Lục Trầm đại sư, Hoàng Ngữ nhìn về phía hắn giống như là nhìn thấy quái vật.

Từng cái con ngươi như đều sắp rơi trên mặt đất.

- Thế nào? - Trương Huyền cau mày.

Cúi đầu nhìn mình một chút, không có cái gì không đúng a?

- Ngươi nhìn lại thạch trụ kiểm tra lực lượng một chút đi! - Hoàng Ngữ không nhịn được nói.

- Thạch trụ kiểm tra lực lượng thế nào? Không phải là bốn đỉnh sao? Làm gì mà kinh ngạc đến như vậy...

Quay đầu nhìn sang, vừa nhìn xuống phía dưới (chữ viết của Trung Quốc cổ đại là theo hàng dọc, nên main mới phải nhìn xuống phía dưới), Trương Huyền thân thể giật mình một cái, kém chút đứng không vững ngã ra đất, mặt sau chữ “Bốn” chẳng biết lúc nào hiện lên chữ “chín”.

Hiện lên chính là... Bốn mươi chín!

- Ta vừa nãy một quyền đánh ra... Bốn mươi chín đỉnh?

Trương Huyền cũng sợ hết hồn.

Sáng nay, hắn mới đo được tám đỉnh lực lượng, vừa nãy lại cố ý để lại một nửa sức mạnh, lực lượng làm sao có khả năng đạt đến bốn mươi chín đỉnh?

Nếu như không lưu một nửa sức mạnh, chẳng phải biểu thị một quyền xuống dĩ nhiên tiếp cận trăm đỉnh?

Võ giả năm tầng Đỉnh Lực cảnh đỉnh cao là bốn Đỉnh Lực lượng, viên mãn cũng sẽ không vượt qua tám mươi đỉnh, một quyền trăm đỉnh, chẳng phải biểu thị dĩ nhiên có thể sánh ngang cùng võ giả sáu tầng Ích Huyệt cảnh, thậm chí còn vượt qua?

Chuyện này...

- Có phải là... cái thạch trụ kiểm tra lực lượng này hỏng rồi hay không?

Một ý nghĩ xông ra, Trương Huyền không nhịn được nói.

- Trụ đá không hỏng, ngươi vừa rồi tại thư phòng không phải đột phá sao? Tu vi đột phá, lực lượng tăng mạnh, điểm mấu chốt nhất chính là,

ngươi không thích ứng được loại sức mạnh này, không hề có cảm giác, cho nên mới đem... Bạch Tốn đánh thảm như vậy!

Lục Trầm đại sư thấy ý nghĩ của chính mình nhận được sự xác minh và giải thích.

Nguyên bản muốn nói mình cũng bị đánh thảm như vậy, thời khắc mấu chốt ngừng lại, bất kể nói thế nào, mình cũng là đại sư, phải chú ý danh tiếng...

- Tu vi đột phá? Từ bốn đỉnh cao lên tới bốn mươi chín đỉnh? Lẽ nào một hồi mở ra bốn mươi lăm cái huyệt đạo?

Không nghe giải thích còn tốt, vừa nghe giải thích, Bạch Tốn, Hoàng Ngữ kém chút không ngất đi tại chỗ.

Không có nói đùa chớ?

Võ giả sáu tầng Ích Huyệt cảnh, mở ra thân thể huyệt đạo, tăng cường tu vi, mỗi lần mở ra một chỗ huyệt đạo, lực lượng tăng cường một đỉnh.

Truyền thuyết, thân thể tổng cộng có một trăm lẻ tám vị trí huyệt đạo, nhưng có thể mở ra, bất quá chỉ có bảy mươi hai chỗ, hơn nữa những huyệt đạo này làm sao mở ra là có trình tự cả, thể chất mỗi người là không giống nhau, nên trình tự mở huyệt đạo cũng khác nhau, chỉ có tìm được trình tự chính xác mới có thể đạt đến hiệu quả tốt nhất, không tìm được trình tự, cả một đời, cũng chỉ có thể mở ra ba, bốn mươi huyệt đạo, rồi sẽ không cách nào tiến bộ.

Bình thường đều là mở ra từng chỗ huyệt đạo một, sức mạnh cũng là tiến lên dần dần, một đỉnh lại một đỉnh, Trương Huyền thì một lần tăng lên bốn mươi lăm đỉnh...

Đại ca, ngươi đây là muốn nghịch thiên a!

Từng gặp đột phá, nhưng chưa từng thấy... đột phá khủng bố như thế đi!

Kỳ thực không riêng mọi người rung động choáng váng đầu hoa mắt, khó có thể tin tưởng được, liền ngay cả Trương Huyền cũng không biết xảy ra chuyện gì.

Vừa tu luyện bộ Thiên Đạo Kim Thân kia xong, liền có tiến bộ như thế? Để lực lượng thân thể tăng thêm hơn chín mươi đỉnh?

Dựa theo tình huống bình thường, vừa nãy tiện tay đem Lục Trầm đại sư vứt bay, đem Bạch Tốn đánh bại, hắn nên rõ ràng mình đã có tiến bộ rất lớn, lực lượng tăng lên, mà không phải không biết gì cả.

Nhưng hắn là người xuyên việt, tu luyện cũng mới là chuyện của một hai ngày này, có thể khống chế được tu vi phát huy bao nhiêu phần lực lượng cũng rất không tệ, nếu bắt hắn có thể khống chế tỉ mỉ, đối với sức mạnh nắm giữ viên mãn như ý, thì làm khó hắn quá.

Giống như là một người bình thường, trực tiếp nắm giữ sức mạnh của siêu nhân, vừa mới bắt đầu khẳng định cũng không thích ứng, thậm chí đều không làm rõ được.

Trương Huyền hiện tại chính là tình huống như thế, nguyên bản lực lượng chỉ có tám đỉnh, một hồi liền tăng thêm 90 đỉnh, gia tăng đến hơn mười lần, then chốt vẫn là thân thể, không cách nào cảm thấy... Có thể sớm rõ ràng mới là lạ!

Không có chỗ đem Bạch Tốn đánh thành bánh thịt, cũng đã rất không tệ.

- Trương tiểu huynh đệ, ngươi không biết vừa nãy đã... Mở ra bốn mươi lăm nơi huyệt đạo sao?

Thấy hắn đờ ra, Lục Trầm đại sư không nhịn được nói.

Một hồi mở ra bốn mươi lăm nơi huyệt đạo, chuyện này đến hắn cũng chưa từng nghe nói a... Có thể nếu không phải như vậy, làm sao có thể sau một lúc lực lượng chợt bạo tăng như vậy?

- Ta... Vẫn là Đỉnh Lực cảnh đỉnh cao, tu vi vẫn chưa tiến bộ, chỉ là... lực lượng thân thể gia tăng một ít! - Trương Huyền nói.

- Thân thể? - Lục Trầm đại sư kinh ngạc, tràn đầy vẻ không thể tin được: - Ta nghe nói, trong thiên địa có một ít thiên tài địa bảo, chỉ cần phục dụng là có thể để cho thân thể sánh ngang sắt thép, nắm giữ lực lượng có thể so với Ích Huyệt cảnh đỉnh cao, lẽ nào... Tu luyện cũng có thể?

- Ây... Ta ngày hôm nay thật giống như vô tình ăn một cái trái cây không biết tên, vừa mới bắt đầu cảm thấy toàn thân toả nhiệt, vẫn chưa để ý, có thể là khi đó lực lượng thân thể đột nhiên gia tăng dữ dội a! - Trương Huyền nói.

Là một người hiện đại, đương nhiên biết chuyện thất phu vô tội hoài bích có tội, nếu quả thật nói mình tu luyện một hồi, liền đạt đến mức độ này, nhất định sẽ có vô số người đỏ mắt tìm mình yêu cầu công pháp!

Thậm chí còn có thể có người bắt mình đi nghiên cứu.

Nếu Lục Trầm đại sư nói có thiên tài địa bảo có thể để lực lượng thân thể tiến nhanh, vừa vặn hắn cũng thuận theo mà bịa ra một câu chuyện.

- Cơ duyên a, đây thực sự là cơ duyên to lớn! - Lục Trầm đại sư không nghi ngờ gì.

Kỳ thực không phải hắn không nghi ngờ, mà là coi như có hoài nghi, cũng phải tin tưởng mới được a!

Tu luyện một canh giờ liền có thể để lực lượng thân thể gia tăng mấy chục đỉnh?

Đây không phải nằm mộng giữa ban ngày hay sao?

Cũng buồn cười như chuyện nam nhân sinh con vậy!

Thay vì tin tưởng chuyện này, còn không bằng tin tưởng ăn một cái thiên tài địa bảo nào đó.

- Không biết trái cây mà tiểu huynh đệ ăn được có dáng dấp ra sao? - Lục Trầm đại sư hỏi tiếp.

- Dáng dấp gì sao? - Trương Huyền vò đầu, hắn chỉ là nói bậy, nào có biết hình dáng gì? Bất quá, nếu bức đến nước này, không nói, nhất định sẽ bị hoài nghi, liền nói ngay: - Là một trái cây màu đỏ, phía trên có đường vân như những vòng xoáy...

Trước ở trong Tàng Thư Các của học viện, thời điểm đọc sách có vẻ như cũng xem qua một chỗ thư tịch có ghi chép tương tự , bất quá là một cái truyền thuyết, chính là ăn một loại trái cây màu đỏ, đột nhiên lực lượng tăng mạnh, giờ khắc này cũng chỉ đành mèo mù chạm chuột chết, thử vận khí một chút.

- Màu đỏ? Lẽ nào là màu đỏ loét? Quả nhiên là vật kia!

Lục Trầm đại sư giống là nghĩ đến cái gì, hô hấp dồn dập.

- Đại sư biết là quả gì sao?

- Là Hồng Kim Châu Quả! Truyền thuyết chỉ cần ăn, có thể trực tiếp để lực lượng thân thể bạo tăng, Ích Huyệt cảnh đỉnh cao cũng khó mà chống lại! - Lục Trầm đại sư hưng phấn nói.

- Hồng Kim Châu Quả?

Trương Huyền một mặt quái lạ.

Lẽ nào... Thật là có vật này?

Bị chặn đánh

dtv-ebook.com

Người dịch: Gaem Kim

Biên: Mựp

Lại hàn huyên một lát, khi mọi người hỏi đến Hồng Kim Châu Quả từ đâu mà có, Trương Huyền thuận miệng nói hắn ngẫu nhiên tìm được ở cửa hàng, làm cho đám người Lục Trầm đại sư hô to may mắn.

- Đúng rồi, Trương Huyền huynh đệ, không biết ngươi là người ở đây hay là. . . - Lục Trầm hỏi.

- Ta là lão sư ở học viện Hồng Thiên! - Trương Huyền nói.

- Thì ra là vậy, khó trách thực lực của ngươi lại tốt như thế, đối với thư hoạ lại có những lý giải cao thâm như vậy! - Lục Trầm đại sư tán dương một tiếng, nhịn không được quay đầu nhìn về phía Hoàng Ngữ, Bạch Tốn đang ngồi bên cạnh:

- Thư hoạ có thể hun đúc tình cảm sâu đậm của một người, tôi luyện tâm tính, đừng suốt ngày cứ nghĩ đến mấy chuyện đánh đánh giết giết nữa! Nếu Trương Huyền huynh đệ là lão sư ở học viện, các ngươi cũng phải thường đi lĩnh giáo một chút, ai học được bản lĩnh thật sự, ta tự nhiên sẽ cân nhắc cho người đó thông qua kỳ khảo hạch, cho người đó đồ vật mà họ mong muốn!

- Dạ! - Vẻ mặt Hoàng Ngữ đầy đau khổ, Bạch Tốn thì hoàn toàn ngược lại, ánh mắt hưng phấn lập lóe.

Thông qua giao thủ, hắn đã biết thực lực của Trương Huyền vượt xa hắn, có thể lĩnh giáo với cường giả cấp cao hơn như vậy, so với việc chỉ nhìn

những hình ảnh khô khan trong sách có thể giúp hắn tiến bộ vượt bậc hơn rất nhiều!

Chí ít lĩnh giáo hắn cũng thoải mái hơn so với học về thư hoạ của Lục Trầm đại sư một chút.

- Hôm nay đã quấy rầy mọi người nhiều rồi, cũng không còn sớm nữa, cáo từ đại sư, hôm nào rảnh ta sẽ lại tới thăm! - Việc cần phải làm cũng đã làm xong, Trương Huyền cũng sẽ không tốn nhiều thời gian nữa, đứng dậy ôm quyền nói.

- Ngươi lần này muốn tới đây tìm công pháp võ giả cấp sáu, ở đây ta không có, qua mấy ngày nữa ta nói với Trầm Truy một chút, sẽ có người dẫn ngươi đến Tàng Thư Các của Vương quốc tìm thử xem sao! Hình như mấy ngày nay hắn đã ra ngoài săn thú, không có ở trong cung! - Lục Trầm đại sư nói.

- Vậy thì cám ơn đại sư! - Nghe Lục Trầm đại sư nói như thế, ánh mắt của Trương Huyền liền sáng lên.

Công pháp võ giả tầng sáu ở các thư các bình thường đúng thật là tìm không ra mấy quyển, nhưng nếu như là Tàng Thư Các của Vương quốc này, nơi được mệnh danh là thư viện lưu trữ toàn bộ tất cả các thư tịch củaThiên Huyền Vương quốc, nhất định có thể tìm thấy không ít sách rồi!

Nếu quả thật có thể vào đó một chuyến, công pháp võ giả cấp sáu, có lẽ sẽ có thể hình thành Thiên Đạo Thần Công ngay lập tức, để tu vi tăng đột phá!

- Đừng khách sáo. . . - Lục Trầm cười gật đầu.

Sau khi rời khỏi phủ đệ của Lục Trầm đại sư, Trương Huyền liền đi về phía học viện.

Lúc ăn cơm với Trầm Bích Như, trời đã tối, bây giờ mặt trăng treo ở giữa không trung, chiếu trên mặt đất như một màn sương mỏng bàn bạc, nếu như so sánh với thời gian ở kiếp trước, chắc lúc này cũng đã là mười hai giờ khuya!

Mặc dù trễ như vậy, nhưng hắn cũng không có chút mệt mỏi rã rời nào, ngược lại hai mắt còn hưng phấn tỏa sáng.

Không thể không nói, chuyến đi tới phủ đệ của Lục Trầm đại sư này thật giá trị!

Công pháp ngưng tụ ra Thiên Đạo này, giúp cho hắn công lực của hắn tăng nhanh, thực lực tăng đột phá, dựa vào tu vi hiện tại, cho dù có gặp được cường giả Ích Huyệt cảnh đỉnh phong, cũng không cần phải e dè gì nữa!

Hơn nữa hắn còn tìm được mười mấy bản công pháp võ giả cấp sáu, cho dù không thể hình thành Thiên Đạo Thần Công hoàn chỉnh, nhưng đối với tu luyện của mình cũng phải có tác dụngnhất định.

- Nhục thân có thể đạt tới công lực hơn chín mươi đỉnh, nếu như tìm được phương pháp tu luyện cấp bậc nhục thân càng cao, có phải sẽ càng lợi hại hơn hay không ?

Mặc dù bí kỹ tu luyện thân thể trong thư phòng của Lục Trầm đại sư khá nhiều, nhưng đều là những quyển đơn giản nhất, là pháp quyết tu luyện cơ bản nhất, loại sách này dù có dùng Thiên Đạo thư viện sửa sang lại, cũng chỉ có thể có công hiệu như vậy, về sau chỉnh sửa ra pháp quyết tu luyện nhục thân cao thâm hơn, há không phải sẽ càng thêm lợi hại sao ?

Hình như là vậy, chỉ sợ nhục thân cũng sẽ biến hắn trở thành một người lúc nào cũng muốn chiến đấu!

Đang lúc âm thầm cao hứng, đột nhiên lỗ tai Trương Huyền nghe thấy tiếng động rất khẽ.

Sức mạnh thân thể tăng nhiều, tai và mắt cũng trở nên linh hoạt hơn, hắn phát hiện sau lưng hình như có người theo dõi!

Bước chân nhoáng một cái, ngừng lại:

- Người bằng hữu đang theo dõi, ra đi!

- Hắc hắc, không ngờ ngươi vẫn rất cảnh giác!

- Ta cảnh giác thì có tác dụng gì! Tiểu tử, ngươi làm hại chúng ta tiền lừa không thành, hôm nay cũng đừng hòng đi. . .

Rầm rầm!

Người đó vừa nói xong, vài bóng người từ trong bóng tối chui ra, vây chung quanh Trương Huyền, lạnh lùng nhìn về phía hắn, giống như là nhìn một người chết.

- Là các ngươi ? -Trương Huyền nhận ra được.

Chính là Mặc Dương đại sư và tên chủ quán thông đồng với nhau bị mình vạch trần lừa đảo và thân phận của hắntại cửa hàng tới.

Về phần mấy người còn lại hắn là những được được sắp xếp lẫn trong đám đông.

- Bắt lại.

Lúc này,sắc mặt của "Mặc Dương đại sư" sưng đỏ, vành mắt đen nhánh, quần áo cũng bị xé toang mấy mảnh, không còn bộ dáng vân đạm phong, khinh phiêu phiêu dục tiên trước đó, ném hắn ở trên đường nói hắn là ăn mày, chắc cũng có người tin.

Xem ra sau khi bị vạch trần thân phận, những "Người bị hại" kia không có để hắn yên thân.

Chuyện này cũng đúng, có thể chi một số tiền lớn như vậy cho những món bảo vật, chắc chắn là người có quyền thế không ít rồi.

Biết mình bị người lừa gạt, không đánh chết kẻ lừa đảo này cũng đã là may mắn cho hắn lắm rồi.

Chủ quán thoạt nhìn cũng thê thảm không kém, hai cái mắt đen thui, trên miệng giống như là ngậm cái gì trong đó, sưng đến nỗi lời nói cũng nghe không rõ ràng.

Hai người họ nhìn về phía Trương Huyền, ánh mắt lộ ra hận ý không che dấu.

Bọn hắn hao tốn một số tiền rất lớn mới có thể thiết lập ra một cục diện tốt như vậy, kết quả bị tên thiếu niên này phá hư, không tính mỡ tới miệng mèo không ăn được phải phun ra ngoài, còn bị đánh đến thừa sống thiếu chết, tất nhiên hận ý trong lòng lúc này đã dâng lên đến đỉnh điểm.

- Tiểu súc sinh này, ngươi chạy rất nhanh a, ta xem bây giờ ngươi còn có thể trốn đằng nào! - Trong mắt chủ quán lóe lên một tia hưng phấn và dữ tợn.

- Các ngươi muốn giết ta ? - Cảm nhận được âm hàn khí tức từ bốn phía, Trương Huyền nhướng mày.

- Có trách thì trách bản thân ngươi nhiều chuyện, lời không nên nói đều nói hết ra, kiếp sau lúc đầu thai nhớ giữ mồm giữ miệng của mình cho kỹ! - Mặc Dương đại sư cũng nhe răng cười một tiếng, nắm bóp bàn tay, tạo ra thanh âm kèn kẹt.

Tất cả những lừa gạt của bọn họ đều vì tên nhóc này mà thất bại, từ nãy đến giờ tìm rất lâu mới có thể tìm được hắn, tất nhiên không thể bỏ qua!

- Xin lỗi, ta tạm thời chưa muốn chết, cũng không muốn tự bịt miệng của mình! - Trương Huyền nói.

- Không muốn chết ? -Trong mắt Mặc Dương đại sư lóe lên một tia tàn nhẫn:

- Cái này không phải do ngươi nói là được, các huynh đệ, giết hắn, băm thành thịt nát cho chó ăn!

- Được! - Một tiếng hưng phấn mà hừ lạnh, một tiếng ‘giết’ vang lên. Cánh tay giơ lên, một chưởng liền tiến thẳng về phía người Trương Huyền.

Vừa ra tay, tu vi của đối phương liền hiện ra, võ giả đỉnh phong cấp năm!

Khó trách hắn đang bị Lưu Chu vương quốc truy nã, mà vẫn còn có thể chạy đến Vương quốc Thiên Huyền lừa gạt người khác, quả nhiên có chút thực lực.

Nếu là tối qua, Trương Huyền muốn thắng qua tên lừa đảo này, chắc chắn cần phải mượn Thiên Đạo thư viện, thẩm tra khuyết điểm, nhưng bây giờ sức mạnh nhục thân đã tăng nhanh, có gần một trăm đỉnh cự lực, một cái Đỉnh Lực đỉnh phong cấp năm không nhằm nhò gì với hắn cả.

Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng, quất tới một cái tát.

- Không biết sống chết!

- Lão tứ danh xưng thiết chưởng, một đôi tay có thể làm vỡ bia nứt đá, lúc trước ở vương quốc Lưu Chu một tên Ích Huyệt cảnh sơ kỳ đã bị một chưởng của hắn đánh chết tươi, tiểu tử này lại dám tay không đánh trả? Đúng là điếc không sợ súng.

- Vậy mà chúng ta lại bị một tên như thế làm cho sống dở chết dở, thực là xúi quẩy!

. . .

Thấy tên nhóc này không có chút tránh né nào trực tiếp nghênh chiến, tất cả đám người của Mặc Dương đại sư đều cười nhạo.

Cái "Nắm tay" này mặc dù không thu hút, nhưng chắc chắn không phải là bình hoa để trang trí, nhất là đôi bàn tay đều có thể đập nát sắt thép,

một tên thiếu niên mười mấy tuổi, tay không tấc sắt nghênh đón, đây không phải muốn chết thì là gì ?

Lúc bọn chúng nhìn thấy Trương Huyền chắc chắn sẽ bị một chưởng này đánh cho tàn phế thì lập tức nhìn thấy thiết chưởng của "Lão tứ" bọn hắn giống như đậu hũ yếu ớt đã bị người ta ngậm vào miệng, không kịp ngăn cản, liền bị quất một cái vỡ vụn ra, xương ngực bị chèn ép xuống, sau đó bay ngược ra, một đầu cắm trên mặt đất.

Bao vây

dtv-ebook.com

Dịch: My

Biên: Mựp

- Hóa ra thực lực của ngươi cũng không yếu, thảo nào kiểu ngạo như vậy! – Thấy “lão Tứ” bị một tát quất bay, Mặc Dương đại sư sau khi sững sờ liền trở nên càng dữ tợn. Hắn vung tay lên mang theo khí thế toàn thân:

- Tuy nhiên, vận may của ngươi đến đây là kết thúc!

Nói xong, hắn quay về phía chủ quán:

- Tốc chiến tốc thắng! Mau đem hắn giải quyết, chúng ta còn có chuyện cần làm!

Chủ quán gật gật đầu, tiến về phía trước một bước.

Ầm…ầm…

Còn chưa xuất thủ, lão ta đã phóng xuất khí thế như núi cao biển sâu. Nếu nhắm mắt cảm ngộ sẽ thấy mười mấy huyệt đạo trên người đối phương phun ra nuốt vào linh khí sáng mù mắt.

- Ích Huyệt cảnh cường giả? – Trương Huyền sững sờ.

Võ giả tầng sáu Ích Huyệt cảnh, khai thông huyệt đạo thân thể, chủ động hấp thu linh khí thiên địa, rèn luyện để bản thân sử dụng. Kẻ đạt đến tu vi này, bất luận lực lượng hay phản ứng đều tăng nhiều. Tại Hồng Thiên học viện, họ đều thuộc tầng lớp trưởng lão!

Một kẻ lừa đảo mà đạt đến cấp bậc này, thật nằm ngoài dự liệu của hắn.

- Ngươi đã nếm mùi sợ hãi chưa? Sợ rồi liền lập tức quỳ xuống xin lỗi, bồi thường hao tổn cho huynh đệ ta! Nếu không, chỉ có con đường chết!

Thấy hắn kinh ngạc, lão chủ quán còn tưởng là do thực lực của mình làm đối phương kinh sợ, bèn hú lên một tiếng, dậm chân tiến đến như thần chết quản lý sinh tử.

- Quỳ xuống xin lỗi? Bồi thường tổn thất? – Trương Huyền lắc đầu:

- Ta không rảnh đi xin lỗi một đám lừa đảo! Lại còn bồi thường? Ngược lại nếu các ngươi có hứng thú này, có thể quỳ xuống, đền bù tổn thất vì đã đánh lén ta. Như vậy, ta có thể cân nhắc bỏ qua cho các ngươi!

- Ngươi nói gì?

- Tiểu tử này bị điên à?

Mặc Dương đại sư và đám người chủ quán đều cảm thấy tiểu tử này phát điên rồi.

Chúng ta nhiều người như vậy, lại có Ích Huyệt cảnh cường giả. Ngươi chỉ là một nhóc con lại muốn chúng ta quỳ?

Ra vẻ trâu bò cái gì?

Còn nữa, bồi thường tổn thất do bị đánh lén là cái quỷ gì? Ngươi tổn thất cái cọng lông ấy! Lão Tứ giờ vẫn đang cắm đầu trên đất không rút ra được. Nói đến tổn thất cũng là chúng ta bị thiệt được không?

- Đừng nghe hắn nói nhảm. Trực tiếp xông lên giết hắn! – Mặc Dương đại sư vẫy tay.

- Ừm! – Chủ quán gật đầu, không tiếp tục nói nhảm, dậm mạnh chân, mở ra năm ngón tay đánh tới Trương Huyền.

Vù…vù…

Người chưa tới gần, cuồng phong đã gào thét như hùng ưng vồ thỏ, khiến người ta cảm giác áp bức như thái sơn áp đỉnh.

- Là võ kỹ Hùng Ưng Vạn Lý của lão Nhị!

- Bộ võ kỹ này được đánh giá lợi hại trong số Phàm cấp trung phẩm. Lão Nhị đối phó tiểu tử này như vậy có phải đang dùng dao mổ trâu giết gà rồi không?

- Hắc hắc! Tiểu tử này có thể một tát quất bay lão Tứ, chứng tỏ cũng có chút thực lực, không nên coi thường! Nhưng mà, hắn gặp phải Hùng Ưng Vạn Lý của lão Nhị thì tàn đời rồi!

…

Nhìn thấy gã chủ quán trực tiếp dùng chiêu lợi hại, cả đám đều âm thầm gật đầu.

Hùng Ưng Vạn Lý đứng top đầu trong Phàm cấp trung phẩm. Một khi sử dụng sẽ uy phong tám phương, tựa như chim ưng vồ thỏ, khí thôn sơn hà, làm đối thủ có cảm giác không thể phản kích.

Coi như gã thủ lĩnh “Mặc Dương đại sư” gặp phải cũng phải tạm tránh mũi nhọn, không dám nghênh chiến chính diện.

- Hùng Ưng Vạn Lý?

Đối phương vừa thi triển võ kỹ, một quyển đột ngột xuất hiện trong đầu Trương Huyền, phía trên lít nha lít nhít chữ, ghi lại cuộc đời và khuyết điểm của gã chủ sạp.

Dùng tinh thần nhìn một lượt, khắc vào tâm trí, Trương Huyền tỏ ra cổ quái.

Hây!

Thời gian không cho phép hắn nghĩ nhiều, gã chủ quán đã tấn công đến trước mặt.

Võ kỹ giúp người ta phát huy lực lượng thân thể tốt hơn, đạt đến trình độ cao hơn.

Chủ quán là Ích Huyệt cảnh cường giả, đã mở ra mười mấy huyệt đạo nên bản thân hắn sẽ không yếu. Thêm vào đó, hắn lại thi triển Phàm cấp trung phẩm vũ kỹ, uy thế kinh người, áp bức.

- Chết cho ta…!

Trên mặt gã lộ ra nụ cười dữ tợn, rạng rỡ như hoa nở. Tuy nhiên, trước khi hoa hoàn toàn nở rộ, con ngươi gã co lại, kêu lên một tiếng thảm thiết:

- A…

Tiếng kêu thê lương phá vỡ bầu trời đêm, phảng phất như lỗ tai chó bị cối xay đá nghiền ép.

- Chuyện gì?

Lúc đầu, đám người Mặc Dương đại sư nghĩ rằng Trương Huyền sẽ bị lão Nhị một chiêm đánh chết tại chỗ, không nghĩ tới người sau lại kêu thảm như vậy, vội vàng nhìn sang. Tất cả đều trở nên run rẩy, suýt nữa hôn mê.

Chỉ thấy thiếu niên hoàn toàn phớt lờ sự uy mãnh của gã chủ quán, nhấc chân đá vào nơi tôn nghiêm của nam nhân.

Răng rắc!

Một tiếng trứng vỡ vang lên, khiến người nghe không nhịn được mà run rẩy.

Vèo!

Ngay sau đó, gã chủ quán liền như bóng da xì hơi, bay thẳng ra ngoài. Cả người gã bị dán lên tường cách đó không xa, biến thành chữ “大 ”. Vốn hắn có thể tạo thành chữ “太 ”, nhưng hiện tại xem ra sẽ không bao giờ có cơ hội nữa!

- Lợi hại! – Thấy một cước liền có thể đá bay chủ quán Ích Huyệt cảnh thi triển võ kỹ, Trương Huyền không nhịn được gật đầu.

Hắn dựa vào thân thể mặc dù mạnh mẽ hơn đối phương không ít, nhưng gã đó lại tinh thông võ kỹ, tốc độ nhanh. Nếu muốn đánh tàn phế, hắn cần vận dụng thủ đoạn ít nhất hơn mười chiêu. Tuy nhiên, hiện tại có Thiên Đạo thư viện, có thể nhìn rõ khuyết điểm và sơ hở của đối phương, lợi dụng điểm đó đơn giản vô cùng. Chỉ cần một cước… gà bay trứng vỡ. Đường đường Ích Huyệt cảnh cường giả, không chết cũng tàn phế.

- Tiểu tử này có điều quái lạ. Tất cả cùng lên!

Thấy Trương Huyền một tát bay lão Tứ, một đá phế tiểu đệ đệ của lão Nhị, “Mặc Dương đại sư” dù có ngốc cũng biết hắn không đơn giản, từ thái độ khinh thường chuyển thành ngưng trọng.

Rầm…rầm…

Mấy kẻ còn lại mặc dù cả người mồ hôi, dưới hông rã rời nhưng nghe thấy phân phó của hắn đều không dám vi phạm. Tất cả xông lên bao vây Trương Huyền.

- Xuất thủ!

Rít lên một tiếng, các loại công kích cường đại được phóng ra. Chân khí tràn ngập kinh mạch, khí kình bắn ra bốn phía.

Mấy kẻ này vậy mà giống như lão Tứ, đều là cường giả tầng năm Đỉnh Lực cảnh. Mặc dù bọn hắn người đông thế mạnh nhưng đối với một người có thể tùy thời nhìn thấu khuyết điểm của người khác, lại có sức

chiến đấu của cường giả Ích Huyệt cảnh đỉnh phong như Trương Huyền, thật không đáng nhắc đến.

- Không đúng! Tại sao chỉ có mấy người này công kích? – Ngăn trở mọi người công kích, Trương Huyền đột nhiên sững sờ.

Trong đám người, gã chủ quán chỉ là lão Nhị đạt Ích Huyệt cảnh. Kẻ giả mạo làm “Mặc Dương đại sư” này khẳng định phải mạnh hơn mới đúng, tại sao không công kích hắn cùng đám người?

Nếu hắn cũng ra tay, bản thân có lẽ không dễ dàng tiếp được…

Đang thấy kỳ quái, hắn liền thấy một bóng lưng cách đó hơn mười mấy mét, đi chạy vừa hô:

- Các ngươi giết hắn, ta ra đây có việc một lát sẽ trở lại ngay…

- A…?

Nghe thấy vậy, tất cả đám người đều vắt chân lên cổ.

Không cần đoán cũng biết, lão đại… nhìn tình huống không ổn đã bỏ lại bọn hắn chạy trước rồi…

- Vô sỉ! –Trương Huyền vô cùng kinh ngạc.

Một khắc trước gã còn chính khí lẫm liệt, một khắc sau đã xoay người bỏ chạy, cả thuộc hạ của mình cũng không quan tâm. Chẳng trách dù cho Lưu Chu vương quốc ra lệnh truy nã vẫn không bắt được gã. Quá vô cmn sỉ!

Trữ vật giới chỉ

dtv-ebook.com

Dịch: Khiêm

Biên: Mựp

-Muốn chạy ư, không dễ như vậy đâu!

Cái tên này cho người vây chặt chính mình, còn muốn để cho mình quỳ xuống, bồi thường tiền, tất nhiên không thể dễ dàng buông tha được, tiện tay giải quyết đi mấy tên võ giả tầng năm Đỉnh Lực cảnh đỉnh phong. Thân thể loáng một cái, truy đuổi theo “Mặc Dương đại sư”.

Lực lượng thân thể bạo tăng, cả người Trương Huyền di chuyển giống như ếch vậy, mỗi một lần bàn chân chạm đất, đều sẽ nhảy ra khoảng cách mấy chục thuớc, mặc dù không có võ kỹ khinh công nào, nhưng tốc độ vẫn cực nhanh, giống như chim đại bàng vậy

-Mịa nó!

“Mặc Dương đại sư” chính đang nhanh chân đào tẩu, quay đầu lại nhìn, thấy đối phương như đang bay lượn đến, khác nào Tiên Nhân, sợ đến tức khí, trực tiếp chửi đổng.

Vốn tưởng rằng là cừu non, tiện tay có thể bóp chết, báo khuất nhục vừa chịu, nằm mơ đều không có nghĩ đến, đụng phải Hùng Sư.

Sớm biết đối phương mạnh như vậy, đánh chết hắn cũng không đến a!

Cái tên này trẻ tuổi như vậy, coi như tu luyện từ trong bụng mẹ, cũng không nhanh như vậy đi...

“Mặc Dương đại sư” nội thương vô hạn, đã nghĩ qua đến việc muốn đi tự tử.

Thời điểm ở thương trường gạt người, nếu như hắn không phải tiện mồm, tuyển chọn cái tên này, đối phương cũng sẽ không vạch trần cử động của hắn, có thể lừa tiền rồi còn được người cung kính đưa đi. Mà bây giờ, hắn không những bị vạch trần âm mưu, ảo não đào tẩu, cũng không có chuyện gì, nhất định phải báo thù, lần này tốt, thù không báo thành, mà còn bị người ta truy đuổi giống như cháu trai, chuyện này là sao...

Đúng là không tìm đường chết thì sẽ không không chết! Ôi! trái tim nhỏ bé của ta...

Trương Huyền bản thân tuổi tác chỉ có mười chín tuổi, tu luyện xong Thiên Đạo Thần Công, Thiên Đạo Kim Thân về sau, thân thể nhận được chân khí thoải mái, tẩy cân phạt tủy, thoát thai hoán cốt, có vẻ càng thêm trẻ tuổi,mới nhìn bất quá mười sáu, mười bảy tuổi.

Bằng chừng ấy tuổi, dựa theo thường thức, có thể là võ giả tầng một, tầng hai đã tốt lắm rồi, kết quả vừa ra tay, tất cả mọi người đều không phải là địch thủ, không chạy mới là lạ.

-Đứng lại cho ta đi!

Trong lòng ăn năn hối hận, chưa tới một hơi thở sau, liền nghe được một cái thanh âm nhàn nhạt vang lên tại phía sau.

Oành!

Còn chưa kịp xoay người công kích, hậu tâm tê rần, thân thể áp sát mặt đất bay ra ngoài, khuôn mặt thật giống cày ruộng, mạnh mẽ vẽ ra một đạo rãnh sâu.

-Mặt của ta... “Mặc Dương đại sư” khóc không ra nước mắt.

Không cần nhìn cũng biết, lần này, khuôn mặt xem như là triệt để phế bỏ.

Răng rắc!

Không có thời gian để hắn cảm thấy khổ sở, một cái bàn chân liền đạp ở trên đầu.

-Muốn giết ta, liền muốn nghĩ đến kết quả này đi...

Trương Huyền đạp ở trên đầu đối phương, vẻ mặt hờ hững.

Tuy rằng kiếp trước chỉ là cái nhân viên quản lý sách báo phổ thông, nhưng như là đã hòa vào thế giới này, liền biết nắm đấm lớn mới là đạo lý.

Ngày hôm nay nếu như không phải là thực lực của mình đột nhiên tăng mạnh, không cẩn thận thì người bị ngược đãi sẽ là mình.

-Đừng giết ta, chỉ cần đại nhân không giết ta, ta đồng ý đem tất cả tích trữ của ta trong những năm này đều đưa cho đại nhân...

Cảm nhận được bàn chân đối phương ở trên đầu mình, tùy tiện một cước liền có thể giẫm chết, “Mặc Dương đại sư” sợ đến run cầm cập.

Tiền tài so cùng tính mạng, đương nhiên tính mạng càng quan trọng hơn.

-Ồ? Lấy tới để cho ta nhìn có thể đủ để mua lại mạng ngươi hay không!

Trương Huyền lạnh nhạt nói.

-Dạ, dạ!

Nghe được khẩu khí của đối phương hoà hoãn lại “Mặc Dương đại sư” vội vã run run từ trên tay gỡ xuống một chiếc nhẫn, đưa tới:

-Đồ vật đều ở bên trong, kính xin... Đại nhân xem qua!

-Bên trong? - Trương Huyền cau mày.

Một cái nhẫn có thể chứa cái gì?

Bất quá, tự mình là “Cao nhân” đương nhiên không thể hỏi dò đối phương, tinh thần hơi động, một quyển sách xuất hiện.

-Cấp thấp trữ vật giới chỉ, không gian bên trong có ba mét vuông, khuyết điểm: Thủ pháp luyện chế quá yếu...

Trên thư tịch ghi chép cặn kẽ tin tức về trữ vật giới chỉ.

-Trữ vật giới chỉ? Không nghĩ đến cái tên lừa gạt này, lại còn có thứ đồ tốt này, lần này xem như là kiếm bộn rồi!

Lúc quan sát thư tịch ở Tàng Thư Các của học viện, là hắn đã biết thế giới này cũng có loại pháp bảo giới tử nạp Tu Di này, vốn tưởng rằng cách hắn rất xa xôi, không nghĩ tới tên này liền có!

Mặc dù chỉ là cấp thấp trữ vật giới chỉ, dựa theo giá cả, e sợ ít nhất cũng phải năm mươi vạn kim tệ.

Học viện trưởng lão cũng chưa chắc có thể mua được.

Một bọn bịp bợm giang hồ, có thể có vật này, để hắn không nhịn được có chút bất ngờ.

Bất quá, ngẫm lại cũng là bừng tỉnh, nếu như không vật này, lừa gạt đến tiền tài, làm sao mang đi? Một mực cõng lấy, khẳng định sớm đã bị phát hiện, bắt được mà chém giết.

Xem ra vì mua vật này, cái tên này nhất định tiêu tốn không nhỏ.

Quả nhiên, nhìn đối phương đưa tới vật này, vẻ mặt đầy đau lòng.

Dựa theo ghi chép trong thư tịch liên quan với trữ vật giới chỉ, một giọt máu tươi nhỏ vào.

Vù!

Tinh thần hơi động, một cái không gian ba mét vuông xuất hiện ở trước mắt, bên trong chất đầy kim tệ, có tới mười mấy vạn.

Cái tên này người không ra sao, tích trữ cũng không ít.

-Đại nhân, đồ vật ngươi thu rồi, tạm tha ta một mạng... - Thấy thiếu niên đem trữ vật luyện hoá xong, “Mặc Dương đại sư” sốt ruột nói.

-Thả ngươi? Cũng không phải là không thể, chỉ cần ngươi đem những tấm kim phiếu ngươi lén lút giấu ở trên người giao ra đây, tha cho ngươi một mạng cũng không tính là gì!

Trương Huyền cười khanh khách nhìn sang.

-Ngươi... Ngươi...

Con ngươi co rụt lại, “Mặc Dương đại sư” như là gặp ma, trên mặt tỏ vẻ khó tin, sợ đến không nói được thành câu.

Thỏ khôn có ba hang, loại lừa đảo giống như hắn, nếu đi lừa gạt, khẳng định cũng sớm nghĩ kỹ tình cảnh khi bị tóm, vừa nãy lúc trốn đi, vì phòng ngừa bị bắt, từng lặng lẽ đem kim phiếu tích trữ những năm này giấu ở trên người, chính vì như thế, mới thật thoải mái đem trữ vật giới chỉ giao ra, mục đích đúng là vì đánh lạc hướng đối phương, không tiến hành soát người.

Chỉ cần lần này chạy đi, coi như đã mất đi trữ vật giới chỉ cùng một ít kim tệ, nhưng dựa vào kim phiếu ở trong tay, vẫn như cũ có thể làm một cái phú ông không buồn không lo, thậm chí có thể Đông Sơn tái khởi!

Vốn tưởng rằng làm rất bí ẩn, nằm mơ đều không có nghĩ đến, tên tiểu tử này sớm đã biết.

Hắn... Làm sao mà biết được?

Coi như thực lực mạnh, cũng không thể nhìn thấu y phục của hắn, phát hiện kim phiếu giấu ở trong đó đi!

-Rầm!

Chẳng muốn phí lời, bàn tay của Trương Huyền trảo một cái, liền đem quần áo của đối phương xé ra, quả nhiên từ bên trong lộ ra mười tấm kim phiếu, mỗi một trương đều có giá trị mười vạn kim tệ, gộp lại có tới trăm vạn kim tệ!

-Thực sự là thu hoạch lớn...

Nhìn thấy nhiều tiền như vậy, Trương Huyền tâm tình thật tốt, hai mắt tỏa sáng.

-Tiền của ta đều cho ngươi, lần này có thể thả ta đi chứ...

Thấy đối phương liền địa phương hắn giấu tiền cũng đều biết, “Mặc Dương đại sư” như cha mẹ chết, lại không còn hăng hái như trước, cũng sắp khóc ra thành tiếng.

-Ha ha, Dương Mặc, giám bảo học đồ, Lưu Chu vương quốc lừa đảo, thường lấy Giám bảo sư làm tên, lừa tiền lừa sắc, tinh thông võ kỹ Hoặc Âm Thuật, lời nói có thể mê hoặc nhân tâm, để người ta tự nhiên tín phục...

Trương Huyền cũng không buông chân, cười khanh khách đem tin tức liên quan tới vị Đại sư này ghi trong Thiên đạo thư viện nói một lần.

-Ngươi... Ngươi... Làm sao biết, ngươi đến cùng là ai?

“Mặc Dương đại sư” Dương Mặc con ngươi co rụt lại, cả người run rẩy, mặt đầy sợ hãi.

Sao hắn làm được ?

dtv-ebook.com

Người dịch: Gaem Kim

Biên: Mựp

Vừa rồi bị đòi kim phiếu, hắn cũng kinh hoảng, nhưng vẫn còn có thể ngụy biện, còn bây giờ hắn là hoảng sợ thực sự, chỉ cảm thấy một luồng khí lạnh từ ót bay thẳng xuống, giống như hắn sắp đóng băng tới nơi vậy.

Có thể gọi tên của hắn không phải là chuyện hiếm lạ, dù sao hắn cũng là một tên tội phạm, bị người truy nã, những người lưu ý tin tức một chút là có thể nhận ra.

Nhưng mà người có thể biết hắn. . . tu luyện Hoặc Âm Thuật, thậm chí là lão nhị bọn hắn cũng không biết rõ, bản thân mình là ai cũng không dám nói, làm sao hắn có thể biết về mình rõ ràng đến như vậy ?

Đây chính là một bí tịch hắn vô tình tìm được, từ trước đến nay hắn vẫn luôn giấu trong lòng, tự tin cho rằng không có người thứ hai trong thiên hạ biết, đối phương đột nhiên nói ra, tất nhiên liền khiến cho hắn cực kỳ ngạc nhiên và chấn động, dọa hắn suýt chút nữa là chết rồi .

Bí tịch có rất nhiều loại, có thân thể, võ kỹ, công pháp. .. Bất quá, những thứ này đều rất dễ dàng có thể tìm được, trong Vương quốc, chỉ có những bí thuật tinh thần mới được cho là quý giá nhất!

Hoặc Âm Thuật là một loại bí thuật Tinh Thần cấp cực kỳ thấp, dù là thấp cấp, nhưng dù sao cũng là tuyệt chiêu công kích tinh thần của đối phương, một khi thi triển, dù là người mạnh đến mức nào đi chăng nữa mà không có chút phòng bị nào nhất định sẽ trúng chiêu, lúc trước hắn

từng bị một võ giả cường giả cấp bảy bắt, chính là nhờ ỷ vào tuyệt chiêu này, nói lời hay ý đẹp một hồi, đối phương mới tha cho hắn một mạng.

Vừa rồi hắn cố ý cầu xin tha thứ, thực tế là định dùng loại thủ đoạn này để làm tê liệt đối phương!

Có nằm mơ cũng không nghĩ đến, đối phương không những không bị tê liệt, còn toàn trí toàn năng, biết tất cả những bí thuật của hắn, ở trước mặt đối phương, hắn như là bị tháo xuống lớp mặt nạ ngụy trang, toàn thân trần trụi, không thể che giấu, sao hắn lại không cảm thấy hoảng hốt cho được ?

Trước đó là giả vờ, hiện tại đã là sợ hãi thật sự.

- Ngươi không cần phải để ý làm sao mà ta biết được, ta không chỉ biết những thứ này của ngươi, ngươi tu luyện loại hình mệnh môn nào, ta cũng biết rất rõ! Ta có thể không giết ngươi, bất quá, từ hôm nay trở đi, nếu như ta biết ngươi vẫn tiếp tục đi lừa gạt người khác, làm xằng làm bậy, ngươi ở đó chờ chết là vừa rồi! - Không nói nhảm thêm nữa, Trương Huyền đá vào người đối phương một cước.

Răng rắc!

Một tiếng trứng gà bị vỡ ra, khiến Dương Mặc liền cảm thấy đan điền của mình oanh một cái, công lực nhiều năm tu luyện lúc này hóa thành nước chảy.

Không có thực lực, cho dù muốn gạt người, hắn cũng không dám.

- Tu vi của ta. . . - Cảm nhận được thực lực biến mất, lòng Dương Mặc tràn đầy hận ý, cũng không dám nói gì thêm nữa.

Đối phương quá kinh khủng, hắn không phải là người, mà là yêu quái.

Yêu quái phá đan điền của hắn, phế đi tu vi của hắn, hắn sao dám phản kháng ?

- Cút đi! – Sau khi đã xử lý xong mấy tên lừa đảo, Trương Huyền liền nhanh chân đi về phía học viện.

Chỉ là một tên lừa đảo mà thôi, còn không đáng phải chết.

Trở lại chỗ ở, đã gần một giờ đêm.

Bất quá, Trương Huyền không có chút bối rối nào.

Tối nay xảy ra quá nhiều chuyện, thi nhau kéo tới, nếu không có Thần Khí Thiên Đạo thư viện giúp hắn gian lận, hắn thật sự không biết phải ứng phó như thế nào.

- Ở chỗ Lục Trầm đại sư đã nhìn thấy mười mấy bản công pháp võ giả tầng sáu, trước tiên phải thử nhìn xem có chỉnh sửa được gì hay không.

Trước khi tu luyện Thiên Đạo Kim Thân, hắn còn chưa nhìn kỹ công pháp võ giả tầng sáu, bây giờ có thời gian, đúng lúc hắn có thể nghiên cứu kỹ càng một chút.

Rất nhanh, mười mấy bản bí tịch chứa các phương thức tu luyện công chính xác được trích lục ra, bất quá nhìn thoáng qua, Trương Huyền liền đau cả đầu.

- Cái này cái kia cái kia đều không thể liên kết với nhau. . . Tu luyện theo những cái này nhất định sẽ tẩu hỏa nhập ma mà chết tươi!

Trương Huyền bất đắc dĩ lắc đầu.

Mặc dù có mười mấy bản bí tịch, nhưng vẫn có quá nhiều khuyết điểm, cho dù có cố trích lục ra những chỗ đúng, cũng không thể tạo thành một bộ công pháp, ngược lại càng lộ rõ trăm ngàn chỗ hở, hoàn toàn không có cách tu luyện.

- Được rồi, vẫn nên tìm được nhiều thư tịch hơn rồi tính sau!

Biết không thể sử dụng được, Trương Huyền cũng không sốt ruột, chỉnh lý công pháp tầng thứ ba trong thư viện xong lại tu luyện từ đầu một lần, xác định có thể dung hợp với tu vi bên trong một cách hoàn mỹ xong, lúc này mới từ từ thiếp đi.

...

Trương Huyền không biết, lúc hắn chạy đến cửa hàng mua đồ, trong học viện, Thượng Thần trưởng lão đã cực kỳ tức giận.

- Gia gia, người phải làm chủ cho con a! - Thượng Bân rơi nước mắt, khóc đến kinh thiên động địa.

Đường đường là cháu trai ruột của trưởng lão, từ nhỏ đã được nuông chiều, thêm việc hắn cũng có chút thiên phú không tồi, nên luôn được người người tôn trọng, hôm nay tất cả đều bị đảo lộn trong chớp mắt, hắn không phát điên tại chỗ đã là cao cường lắm rồi.

Hắn xung phong đi giải quyết vấn đề, kết quả suýt trở thành người điên, bị đánh thành đầu heo, ban đêm đi ăn cơm, kết quả nhìn thấy nữ thần ngồi ăn tối với tiểu tử kia, cười cười nói nói. . . Hãm hại không thành, ngược lại mất mặt xấu hổ cũng thôi đi, quan trọng nhất là. . .

- Gia gia, không phải người nói con Bạo Thiên Sư này rất nghe lời sao? Con muốn nó giáo huấn tên phế vật Trương Huyền kia, sao nó đứng bất động không đánh, ngược lại lại đánh cho con một trận a. . ."

Càng nghĩ càng giận, Thượng Bân chỉ cảm thấy trong lòng đều là nước mắt.

Con Bạo Thiên Sư trước mắt này, ăn của nhà mình, uống nước nhà mình, thời khắc mấu chốt không nghe lời thì thôi đi, lại đi giúp cho người ngoài đánh hắn. . . Ngẫm lại là cảm thấy sắp điên rồi.

- Nó bình thường rất nghe lời. . . - Thượng Thần có chút xấu hổ, nhìn về phía Bạo Thiên Sư trước mắt, trong lòng cũng cảm thấy đầy kỳ quái.

Trưởng lão cũng chỉ là Tuần Thú Sư thông thường, cấp bậc không tính quá cao, nhưng cũng coi như là có thể thu phục Man Thú, cũng đối đãi tốt với nó như con người chứ đâu phải hành hạ như súc vật!

Chính vì vậy, Bạo Thiên Sư muốn làm gì thì có thể chủ ý của mình , có thể không cần nhìn sắc mặt hay suy đoán ý nghĩ của mình.

Có thể. . . Bất kể nói thế nào, hai người đều là quan hệ khế ước, để nó bảo hộ cháu trai, tại sao. . . Ngược lại lại đi nghe lời người khác, ra tay đánh Thượng Bân?

- Rống! - Thấy đối phương khóc lóc thê thảm, Bạo Thiên Sư đầy kiêu ngạo, đầu ngẩng cao cao, không thèm để ý chút nào.

Nhìn thấy bộ dáng này của nó, Thượng Bân cảm thấy nội tâm lần nữa bị một vạn điểm thương tổn.

Lúc nó nhìn thấy Trương Huyền thì dùng lưỡi liếm tay của người ta, một mặt cung kính, y như chó ngoan, bây giờ lại cao ngạo như là Quốc vương. . . Mẹ nó, đến cùng hắn là chủ nhân của ngươi, hay gia gia của ta là chủ nhân của ngươi ?

- Khụ khụ, ta nhất định sẽ về nhà khuyên nhủ Bạo Thiên Sư! - Nhìn thấy bộ dạng này của con thú sủng của mình, rõ ràng nhất quyết không hợp tác, sắc mặt của Thượng Thần trưởng lão đỏ lên, khoát tay áo.

- Gia gia, lần này người nhất định phải thay con hảo hảo dạy dỗ cái tên Trương Huyền một chút, tốt nhất là hủy bỏ tư cách lão sư của hắn, đuổi ra khỏi học viện! - Biết gia gia và Bạo Thiên Sư là quan hệ bình đẳng, ông không có khả năng giáo huấn con thú nuôi đó, Thượng Bân cũng không tiếp tục dây dưa với con súc sinh đó nữa, cắn răng nói.

Một tên lão sư phế vật khảo hạch chỉ được không điểm, khiến hắn mất mặt hết lần này đến lần khác như vậy, mình còn đầy thương tích, kém chút phát điên, loại uất hận này có nhảy xuống sông Hoàng Hà tắm cũng không hạ hỏa được!

- Yên tâm đi, chuyện này ta sẽ xử lý ! Bất quá, cái tên Trương Huyền không biết sao lại có thể may mắn như vậy, tuyển nhận được đến năm học sinh, không tìm được một cái cớ thích hợp, cho dù ta thân là trưởng lão, muốn trục xuất hắn cũng không phải là chuyện đơn giản. - Thượng Thần trưởng lão nói.

Trương Huyền là lão sư đại lục đã đăng kí qua với công hội, thuộc về công hội với nghề nghiệp chính thức là lão sư, cho dù hắn là trưởng lão của học viện, chủ nhiệm phòng giáo dục đi chăng nữa, đối phương không phải phạm sai lầm gì thì hắn cũng không có tư cách khai trừ.

Vừa lắc đầu, ánh mắt của trưởng lão vừa lộ ra nghi hoặc.

Một tên giáo viên khảo hạch chỉ được không điểm, cho dù có may mắn tuyển được học sinh đi chăng nữa, có nằm mơ lão cũng không ngờ, hắn chẳng những nhận được học sinh, mà còn tuyển được những năm người, trong đó còn có cả người đứng đầu trong kỳ khảo hạch!

Không phải tận mắt chứng kiến, thực cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

Thậm chí. . . Cho dù hắn đã nhìn thấy kết quả tổng hợp của phòng giáo dục, vẫn cảm thấy khó có thể tin.

Tên nhóc này. . . Cuối cùng là nhờ đâu mà làm được ?

Sao có thể làm được chuyện từ trước đến giờ chưa từng làm được ?

Những học viên điên cuồng

dtv-ebook.com

Dịch: My

Biên: Mựp

- Ta đã lấy cớ giúp gia gia rồi. Tào Hùng lão sư có một đệ tử tên là Lưu Dương. Vì Trương Huyền ép buộc mới trở thành học viên của hắn. Tào Hùng lão sư đã đăng ký "học tâm khảo vấn" vào ngày mai. Đến lúc đó, chỉ cần gia gia ra mặt, khai trừ tư cách của hắn, cực kỳ đơn giản! – Thượng Bân cắn răng nói.

Tào Hùng nói với hắn là "dụ dỗ", nhưng hắn lại trực tiếp đổi thành "ép buộc". Câu đó chỉ khác nhau hai chữ, nhưng lại là một trời một vực.

Từ "dụ dỗ" nói lên tính cách của vị lão sư này không tốt, nhưng biến thành từ "ép buộc" chính là liên quan đến vấn đề về đạo đức.

- Ép buộc? Ngươi chắc chắn chứ? – Thượng Thần trưởng lão sững sờ.

- Ta xác định! – Thượng Bân gật đầu.

- Nếu đúng vậy… Thế này đi, ngày mai ta sẽ mời giáo sư công hội Mạc trưởng lão đến làm chứng. Nếu học tâm khảo vấn có thể chỉ ra Lưu Dương thật tâm không muốn làm học sinh của hắn, chúng ta sẽ có thể khai trừ tư cách lão sư của hắn! – Do dự một hút, Thượng Thần trưởng lão nói.

- Đa tạ gia gia! – Thượng Bân hưng phấn.

Có lão sư chắc chắn sẽ có khảo hạch. Tổ chức bảo vệ thân phận của lão sư chính là Lão sư công hội. Nơi đây có thể xét duyệt hành vi của các lão

sư, cũng có thể hủy bỏ tư cách của họ. Tổ chức này cũng tương tự Bộ Giáo dục trong thế giới trước đây của Trương Huyền.

Lão sư là những người gương mẫu, để truyền thụ tri thức cho học viên cần phải được đối phương cam tâm tình nguyện. Nếu họ bị ép buôc sinh ra bất mãn, lão sư có thể bị khai trừ tư cách.

Học tâm khảo vấn chính là phương pháp công chính phán định một học viên đó có phải thật tâm làm học sinh của vị lão sư đó không.

- Tiểu tử thúi! Hiên tại ngươi cứ đắc ý. Ngày mai sau khi ngươi mất đi tư cách dạ học rồi, ta xem ngươi làm thế nào tiếp tục phách lối!

Nghĩ đến ngày mai có thể báo thù, Thượng Bân xiết chặt nắm đấm, sảng khoái nói không nên lời.

…

Trương Huyền không biết đang có người tính kế mình. Sau một đêm nghỉ ngơi, tinh lực dồi dào, hắn nhìn vào trong gương. Nhờ sự rèn luyện của Thiên Đạo Kim Thân mà làn da của hắn sáng bóng, trắng nõn như hài nhi, không lưu lại vết sẹo nào. Thoạt nhìn hắn như trẻ ra không ít. Người không biết còn tưởng hắn là học sinh.

- Không tệ! – Cảm khái một tiếng, hắn nhanh chân chạy đến lớp. Vừa đến nơi, liền thấy năm học viên đã đem cả trong lẫn ngoài gian phòng quét dọn sạch sẽ, thậm chí ngay cả nước uống cũng đã đun sôi.

Đám người Vương Dĩnh, Lưu Dương, Trịnh Dương, Triệu Nhã, Viên Đào đều tinh thần vô cùng phấn chấn, sùng bái và hưng phấn nhìn về phía Trương Huyền.

Mấy tên này ban đầu còn cảm thấy mình bị lừa gạt khi nhận một lão sư sát hạch thứ nhất đếm ngược. Nhưng hôm qua sau khi nghe hắn giảng bài, tất cả đều biết vị lão sư có danh tiếng không tốt này lại vô cùng lợi hại.

Nhất là Vương Dĩnh. Nàng kể lại một chút lý luận lão sư đã giảng cho phụ thân và trưởng lão trong gia tộc nghe, khiến bọn họ khen không dứt miệng, thậm chí có những chỗ không thể hiểu hết được. Họ còn khăng khăng để Vương Đào đến bái sư! Bởi vậy có thể thấy trình độ của Trương Huyền thâm sâu như nào!

Bái một vị sư phụ như vậy sao có thể không hưng phấn được!

- Ừm. Hôm nay các ngươi đến rất đúng giờ. Triệu Nhã, ngươi đem bụi dược liệu này nghiền thành bột, pha nước uống. Ngoài ra, đây là công pháp ta vừa viết. Ngươi dựa theo đó tu luyện, sau khoảng ba ngày có thể khỏi hẳn.

Nhìn ánh mắt của lũ trẻ, Trương Huyền sao không biết bọn chúng nghĩ gì. Hắn gật đầu, đem hàn Dương Mẫu Thảo tối qua mới mua cùng một quyển sách đưa tới.

Bệnh tình của Triệu Nhã là do tu luyện công pháp thuộc tính Thuần Âm gây nên. Hôm qua hắn đã đọc xong toàn bộ sách trong Tàng Thư Các, thông qua Thiên Đạo thư viện tìm ra phương pháp giải quyết. Bộ công pháp này mặc dù đem so với Thiên Đạo Thần Công của hắn thì kém xa, nhưng cũng do hắn sửa sang mấy chục bản bí tịch mà có được nên quý giá vô cùng.

Trong đó mặc dù vẫn có khuyết điểm, nhưng cũng không ảnh hưởng gì nhiều.

- Vâng! – Triệu Nhã đem dược liệu cất vào ngực, tiện tay mở quyển sách, chỉ thấy trong đó mực bút còn mới, rõ ràng vừa được viết ra. Nàng nhìn một chút, con ngươi có rụt lại, vẻ mặt không thể tin được:

- Trương lão sư, mặc dù ta mới đến học viện nhưng những bản bí tịch nổi tiếng đều đã nghe qua. So với Bạch Ngọc Tố Nữ Công, quyển này… còn lợi hại hơn gấp bội. Tại sao… ta chưa từng nghe nói đến? Hơn nữa… Vì sao đến tên cũng không có?

Triệu Nhã là con gái thành chủ, trong nhà lưu giữ vô số sách, vì vậy nàng từng thấy qua không ít bí tịch, tầm nhìn không hề kém. Nàng thấy quyển sách này so với Bạch Ngọc Tố Nữ Công mạnh hơn không biết bao nhiêu lần. Vậy mà… bản thân chưa từng nghe nói đến.

Chỉ cần là công pháp, sao chép dưới bất kỳ hình thức nào đều phải viết tên người sáng tạo. Vậy mà quyển sách này lại trống trơn, cái gì cũng không có. Điều này khiến cho người ta vô cùng nghi hoặc.

- Há, hôm qua ta dựa theo thể chất của ngươi tổng kết một chút mà viết ra quyển sách này. Nó vốn dĩ không có tên. Ngươi thấy gọi thế nào hay thì tùy tiện đặt một cái tên đi! – Trương Huyền nói.

Thiên Đạo thư viện tổng kết phần chính xác của các bí tịch tạo thành một quyển sách mới. Hắn chỉ tiện tay lấy ra nên không bận tâm đến việc đặt tên. Hắn cũng không ngờ Triệu Nhã sẽ hỏi đến nên tùy ý giải thích.

- Cái gì? Lão sư… tự viết? Đây là… công pháp do lão sư sáng tạo?

Không riêng Triệu Nhã giật nảy mình, tất cả mọi người đều suýt nữa ngất đi, con ngươi co rút.

Người có thể sáng tạo công pháp, có ai không phải nhân vật cấp bậc đại sư, cường giả tuyệt thế lưu danh sử sách! Bản thân vị lão sư này không có danh tiếng gì, vậy mà có thể sáng chế một bộ công pháp… Hơn nữa còn cao cấp như vậy! Là thật hay giả?

- Có thể nói như vậy!

Chuyện về Thiên Đạo thư viện hắn không thể giải thích. Những quyển sách này xuất phát từ hư không, vì vậy Trương Huyền có thể nhận là do mình sáng tạo cũng không sai. Hắn chỉ tùy ý gật đầu.

- Thật lợi hại…!

- Bạch Ngọc Tố Nữ Công là do một vị cường giả tầng tám Tông Sư cảnh của gia tộc ta sáng tạo nên. Vậy mà lão sư có thể tiện tay sáng tạo công

pháp còn cao cấp hơn, đến cùng hắn đã đạt thực lực gì?

…

Thấy hắn thừa nhận, năm học viên đều muốn điên rồi!

Hồng thiên học viên tồn tại hàng trăm năm qua nhưng người có thể sáng chế công pháp chỉ đếm trên đầu ngón tay, mỗi vị đều là danh nhân. Vậy mà sư phụ mình có thể làm được đơn giản, khiến bọn họ sùng bái sắp ngất đi.

Hơn nữa… quan trọng nhất là, Trương lão sư vừa nói gì?

Hắn nói “Nếu ngươi thấy khó nghe có thể tự đặt tên”…

Cái quái gì!

Đại sư có thể sáng chế công pháp có ai không dộc hết tâm huyết, coi như bảo bối, không phải đệ tử thân truyền sẽ không truyện thụ!

Vị Trương lão sư này thì ngược lại. Sáng chế một bộ công pháp, không những tiện tay đưa tặng, đến tên cũng không đặt, để học viên tự ý lấy…

Phải biết rằng, rất có khả năng hậu thế chỉ nhớ kỹ người đặt tên chứ không phải người sáng tạo ra nó.

Loại việc lưu vào sử sách, danh truyền thiên cổ hắn lại không thèm quan tâm…

Hắn thật quá cmn đức độ, không màng danh lợi đi!

Khó trách Trương lão sư lợi hại như vậy. Ở học viện, hắn không những là kẻ vô danh mà còn mang tiếng xấu kém cỏi nhất. Thì ra, hắn lại cao thượng như vậy, coi danh lợi như cặn bã…

- Trương lão sư…

Nghĩ tới những điều này, hốc mắt năm học viên đỏ bừng, từng người cảm động phát khóc.

- Các ngươi sao vậy?

Nhìn thấy mấy học viên vừa rồi còn rất vui vẻ, hiện tại lại từng người khóc thút thít, Trương Huyền không hiểu chuyện gì xảy ra.

Mấy học viên này của mình chẳng lẽ… đồng thời bị điên rồi?

Người vĩ đại nhất

dtv-ebook.com

Người dịch: Kim Gaem

Biên: Mựp

Trương Huyền là người xuyên không, sao lại biết sáng chế công pháp chấn động đến như vậy được, cũng không thể nào hiểu được ý tứ trong biểu cảm của đám người đó, Trương Huyền đành lạnh nhạt lấy ra một quyển sách lần nữa:

- Lưu Dương, phương pháp ta căn cứ vào tình hình của mình mà viết ra, ngươi cứ tu luyện theo phương pháp này, tay của ngươi sẽ có thể được chữa khỏi trong vòng chưa đầy nửa tháng!

Trương Huyền không đợi đám người tỉnh táo lại, lại lấy ra mấy quyển liên tiếp, đưa tới cho bọn họ.

- Viên Đào, lực phòng ngự của ngươi vô cùng tốt, lần trước cho rằng đó là công pháp cơ bản của ngươi, đây là phương pháp gia tăng lực phòng ngự của ngươi, còn có Vương Dĩnh, Trịnh Dương, ta cũng kết hợp đặc điểm chuyên môn của các ngươi viết cho mỗi người một bản, các ngươi cứ tu luyện theo phương pháp này, biết đâu tu vi của các ngươi sẽ tăng được không ít!

Nếu đều là học sinh của hắn, tất nhiên hắn không thể thiên vị, ai ai cũng sẽ có phần.

Những công pháp này, đều là Thiên Đạo thư viện kết hợp từ rất nhiều bí tịch trong Tàng Thư Các, tổng hợp riêng cho Vương Dĩnh, Lưu Dương, tuy vẫn còn khuyết điểm, nhưng vẫn còn ít hơn các loại bí tịch trong thư viện.

- Những bí tịch này. . .

- Công pháp thật là lợi hại. . .

. . .

Cho dù là Vương Dĩnh, Lưu Dương hay là Trịnh Dương cũng đều là người biết hàng, những thư tịch này mặc dù không có tên, nhưng chỉ cần đọc một hồi, tất cả đều kích động toàn thân muốn loạn chiến.

Có thể nói là cực kỳ phù hợp với tình trạng của bọn hắn, cấp bậc thì khỏi phải bàn, so với những tu luyện trước đó, chắc chắn chỉ có thể nói là rác rưởi bên trong rác rưởi, không thể đem hai cái ra để so sánh được!

- Lão sư… những sách này. . . Chúng ta đều có thể đặt tên cho nó sao ?

Vương Dĩnh nhịn không được nói.

- Ừ, các ngươi cứ đặt tên theo ý mình đi! - Trương Huyền khoát tay.

- A. . . - Đám người đưa mắt nhìn nhau, không tự chủ được xiết chặt nắm tay.

Viết ra một bộ công pháp cũng rất trâu bò rồi, hắn lại phải viết ra năm bộ, hơn nữa còn phải nhằm vào năm người bọn họ, Trương Huyền thậm chí còn muốn để tên của bọn họ luôn cho rồi. . .

Phần năng lực này, phần khí độ này!

Toàn bộ Hồng Thiên học viện, còn chưa từng nghe nói có lão sư nào như hắn!

Quan trọng nhất là, Trương Huyền vì bọn họ mà sáng chế công pháp. . .

Coi như tri thức của hắn uyên bác, hiểu rõ việc tu luyện đi nữa, chắc chắn cũng đã hao tốn vô số tinh lực, thậm chí tối qua là một đêm không ngủ!

Vì bọn họ mà thức trắng đêm không ngủ ngồi sáng tạo công pháp, sao bọn họ có thể hoài nghi vị lão sư này có không có năng lực dạy bọn họ. . .

Đơn giản. . .

Hốc mắt của mọi người đỏ lên lần nữa.

Phần tình nghĩa này, có thể so với đấng tái sinh!

- Đa tạ lão sư!

Năm người cùng nhau quỳ xuống, nhìn về phía Trương Huyền trước mắt, ánh mắt lộ ra kiên định khó mà chống lại:

- Trương lão sư yên tâm, những công pháp này, chúng ta bảo đảm sẽ không biết truyền ra ngoài, ai truyền cho người khác, sẵn sàng chấp nhận bất kỳ trừng phạt nào!

- Không truyền ra ngoài ? Cũng tốt!

Những công pháp này đều là Thiên Đạo thư viện tùy tiện tập hợp thành, so với Thiên Đạo Thần Công thì còn kém quá xa, lúc đầu Trương Huyền cũng không quá quan tâm, giờ phút này nghe được học sinh của mình nói như vậy, cũng đồng ý.

- Đây mới thật sự là cao nhân trong các cao nhân!

Nhìn thấy Trương lão sư có cũng được mà không có cũng không sao, không có chút biểu tình đắc ý nào, bọn học sinh tất nhiên rất vui lòng phục tùng.

Cái gì gọi là đại sư ?

Đây mới gọi là đại sư!

Cái gì là người vĩ đại nhất?

Đây mới là người vĩ đại nhất!

Năng lực hơn người mà không kiêu căng, bị người hiểu lầm mà không phẫn hận, thốt nhiên lâm chi mà không kinh, vô lý hơn nữa mà không giận. . .

Có thể có kiểu lão sư như vậy, thực sự là tam sinh hữu hạnh a!

Trương Huyền cũng không biết chỉ trong một thời gian ngắn, hình tượng của hắn trong lòng các học sinh này đã từ phàm nhân thăng tiến lên thành thần linh, sau khi đưa bí tịch cho đám người mau chóng tu luyện, Trương Huyền lại rảnh rỗi thư thả.

Lão sư không phải là người lúc nào cũng nhìn chằm chằm vào học sinh không rời, mà là để học viên tự chủ động trong việc tu luyện và học tập, lão sư chỉ phụ trách chỉ điểm những sai lầm, chỉ phương hướng tu luyện chính xác trong tu đạo là đủ.

Hiện tại tất cả mọi người có công pháp thích hợp của riêng mình, cứ theo đó mà tu luyện từng bước, khẳng định sẽ có kết quả không tệ.

... ...

Trên dung nhan không tỳ vết của Trầm Bích Như lại có chút do dự, bất quá nghĩ tới tất cả những chuyện thần kỳ hôm qua thiếu niên đã cho nàng thấy, lại nhịn không được lòng hiếu kỳ, thúc giục nàng đi tới bên này.

Nàng là nữ thần, là thần tượng của tất cả các nam lão sư, nam học sinh trong học viện, mỗi ngày họ đều tặng hoa, tặng quà nhiều vô số kể, nhưng nàng từ trước tới giờ đều không để ý tới, cũng chưa từng chủ động muốn đi tìm vị lão sư khác phái nào, có thể. . . Tối hôm qua thiếu niên này, lại giống như mê hồn hương hấp dẫn nàng, khiến nàng không thể không đi về phía lớp của hắn muốn gặp hắn, thậm chí sáng nay đi dạy nàng thậm chí hoàn toàn không để tâm vào tiết học.

- Ta chỉ muốn đi qua vạch trần hắn. . . Hoàn toàn không có ý gì khác!

Trầm Bích Như tìm cho mình một lý do rất nhanh, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, nhanh chân tiến lên.

Nói đến cái tên Trương Huyền lão sư này, nàng đã sớm quen, bởi vì không có gặp hắn quá nhiều, cũng không hiểu rõ, nhưng theo những lời giới thiệu từ người khác, chỉ có ba chữ, thứ nhất kém, thứ hai kém, thứ ba vẫn là kém!

Có thể nói là lão sư kém nhất học viện.

Trước kia nàng cũng một mực cho là như thế, nhưng sau tối hôm qua, loại ý nghĩ này đã triệt để bị lật đổ.

Tiện tay đọc qua thư tịch, lại có thể nhớ hết toàn bộ nội dung bên trong; giáo viên khảo hạch rõ ràng được không điểm, vấn đề trong đó lại có thể dùng nhiều phương pháp giải quyết; tùy tiện ăn một bữa cơm, lại phát hiện là đồ giả rượu giả; còn có thể khiến Bạo Thiên Sư nghe lời. . .

Lão sư kém nhất trong mắt mọi người, sao bây giờ lại giống như một kẻ bí ẩn, khiến cho nàng nghĩ mãi cũng không thông.

- Không thèm nghĩ nữa, hôm nay ta phải đi hỏi cho ra lẽ mới được. . .

Lạnh rên một tiếng, nàng vừa ngước mặt lên, phát hiện đã đi tới trước lớp học của Trương Huyền, đang muốn đi vào, liền thấy một người như xác ướp, đang đứng trước cửa.

Kỳ thật Diêu Hàn cũng rất xoắn xuýt.

Hôm qua hắn ra tay đánh nhau, công khai gào thét lớp học, trở về tự nhiên lại bị tiểu thư mắng một trận.

Tối về càng nghĩ càng giận.

Người làm ra tất cả mọi chuyện tất nhiên chính là tên lão sư phế vật Trương Huyền kia.

Nếu như không phải hắn biết được chuyện không thể đồn ra ngoài của tiểu thư, tiểu thư sao có thể đỏ mặt nhất định phải làm học sinh của hắn ? Bản thân nửa đêm tới đánh lén hắn, kết quả lại bị đánh thành dạng này ?

Hiện tại hắn có khuyên tiểu thư như thế nào cũng khuyên không được, hắn vốn định trở về báo với thành chủ một chút, để thành chủ tự mình ra mặt, nhưng từ đây muốn đến Bạch Ngọc thành, có đi ngựa đến nửa tháng cũng chưa thể về đến nơi, hắn thật muốn đi. . . Nhưng lỡ như trên đường hắn đi, tên lão sư cầm thú kia thực làm ra cái gì chuyện thất đức thất đức gì đó với tiểu thư, mình coi như chết chắc, tội lỗi không thể nào tha thứ a!

- Làm sao bây giờ ? Bây giờ xông vào, chắc chắn tiểu thư sẽ không hài lòng, không tiến vào lại sợ nàng chịu ủy khuất và tổn thương. . .

Diêu Hàn đứng ở cửa cả buổi, cũng không biết nên làm thế nào.

- Ngươi là ai ?

Trong lúc hắn đang ở đó xoắn xuýt, một giọng nói tựa như hoàng oanh vang lên, ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy một mỹ nữ đứng ở cách đó không xa, vẻ mặt vô cùng nghi hoặc nhìn mình.

Người mỹ nữ này chừng hai mươi tuổi, mặc một bộ đồ dài màu tím nhạt, nhìn thấu thân thể hoàn mỹ, da thịt trắng noãn, mặc dù không có quá nhiều động tác, lại cho người ta một loại cảm giác khuynh quốc khuynh thành.

- Tại hạ là ai, hình như cô nương không cần biết thì phải! - Diêu Hàn dù sao cũng là người thấy qua việc đời, sửng sốt một chút, lập tức tỉnh táo lại, khẽ nói.

Chỉ là một cô gái mà thôi, ta là chủ quản gia của Bạch Ngọc thành, cần phải bẩm báo với ngươi sao?

Hơn nữa. . . Quan trọng nhất là, ta bị đánh thành dạng này, cũng phải có ý muốn nói nhiều a. . .

- Không nói ? Vậy ngươi che mặt ở trong này muốn làm gì ? - Mỹ nữ nhướng mày, trong lòng đột nhiên "lộp bộp" Một chút, toát ra một cái ý nghĩ:

- Tên này sẽ không. . . Không phải là Thượng Bân mời tới, muốn giáo huấn Trương Huyền chứ!

Nàng yêu ta?

dtv-ebook.com

Dịch: Khiêm

Biên: Mựp

Ngày hôm qua mời Trương Huyền ăn cơm, kết quả gặp Thượng Bân.

Đường đường cháu trai của trưởng lão, học viện cao cấp giáo sư, bị chỉnh đốn thảm như vậy, không trả thù mới là lạ!

Bất quá, bên trong học viện cấm giáo sư một mình tranh đấu, cái tên này chẳng lẽ lại phái một người khác cố ý che mặt trốn ở chỗ này đánh lén Trương Huyền?

Cũng khó trách Trầm Bích Như nghĩ như vậy, Diêu Hàn hoá trang thực sự quá quái lạ, đem vải trắng bọc kín mặt, chỉ lộ ra con mắt, vừa nhìn cũng khiến người ta cho rằng là không muốn lộ ra khuôn mặt thật để người nhận ra.

Mấu chốt nhất là, hỏi hắn còn không nói!

Kết hợp với tối ngày hôm qua Trương Huyền không muốn để cho mình đi theo, khẳng định là Thượng Bân tức giận tìm người trả thù!

Híp mắt lại, Trầm Bích Như lộ ra một đạo hàn mang, chuyện này bởi vì nàng mà lên, tự nhiên không thể khoanh tay đứng nhìn:

- Ngươi cũng đã biết, ở trong học viện ra tay với lão sư, là tội danh gì không?

- Động thủ với lão sư?

Diêu Hàn không nghĩ đến mỹ nữ này sẽ hỏi như vậy, đầu tiên là sững sờ, lập tức nhớ tới ngày hôm qua mình ra tay đối với Thượng Bân, một hồi bừng tỉnh: - Ngươi lẽ nào chính là Trầm Bích Như kia?

Bởi vì Thượng Bân cùng Trương Huyền tranh đoạt Trầm Bích Như, mới đánh mình một trận tàn nhẫn, chuyện này hắn đánh chết cũng không thể quên được, giờ khắc này đột nhiên bốc lên một mỹ nữ, còn nói mình đánh lão sư là có tội, không phải nàng sẽ là ai?

Xem ra là ngày hôm qua mình đánh Thượng Bân, nàng lại đây thay người theo đuổi báo thù!

- Không sai!

Trầm Bích Như một mặt cảnh giác, đôi bàn tay trắng như phấn nắm lại, một luồng khí thế bốc lên:

- Thức thời thì lập tức rời đi, bằng không, đừng trách ta không khách khí!

Bản thân nàng là võ giả năm tầng đỉnh cao, giờ khắc này sức mạnh toàn bộ phóng thích, khiến cho người ta một loại cảm giác mạnh mẽ đến cực điểm.

- Không khách khí, ngươi không phải tới tìm ta để gây phiền phức sao? Tìm cớ gì!

Thấy nàng nói không đủ hai câu, đã chuẩn bị ra tay, Diêu Hàn sắc mặt khó coi đến cực điểm.

Hắn đường đường là Đại quản gia của Triệu gia, ở Bạch Ngọc Thành Hô Phong Hoán Vũ, ai thấy đều sợ hãi ba phần, kết quả đến nơi này, trước tiên bị người đánh cho một trận phải băng bó toàn thân như xác ướp thế này, sau đó còn bị một cái phổ thông lão sư nho nhỏ cũng đều không để hắn vào trong mắt, đã sớm lên cơn giận dữ.

Nghe Trầm Bích Như nói như thế, sao còn có thể nhịn được, sầm mặt lại, nắm đấm lập tức xiết chặt, không phí lời, vọt tới.

Hắn vừa ra tay, Trầm Bích Như còn muốn quát lớn cũng là bị nghẹn lại ở trong miệng, không thể làm gì khác hơn là tiến lên nghênh tiếp.

Bành bành bành!

Hai người nhất thời giao thủ cùng nhau.

Trầm Bích Như mặc dù chỉ là võ giả năm tầng đỉnh cao, nhưng khí lực dài lâu, chiêu số tinh diệu, Diêu Hàn thực lực tuy rằng vượt qua đối phương nhưng bởi vì bị thương, trong lúc nhất thời nhưng cũng không thể làm gì được Trầm Bích Như.

...

- Thượng thiếu, thượng trưởng lão bên kia nói thế nào?

Trên đường đi trong học viện, Tào Hùng không nhịn được, liền hướng về phía thiếu niên đang đi đằng trước, hỏi

- Yên tâm, chỉ cần người học sinh kia của ngươi không phải cam tâm tình nguyện trở thành học viên của đối phương, lần này Trương Huyền chết chắc rồi!

Thượng Bân cười lạnh.

Sáng sớm hôm nay, Thượng Thần trưởng lão liền chạy tới giáo sư công hội tìm được Mạc trưởng lão, cũng mời hắn lại đây.

Chỉ cần hiện tại đem Trương Huyền cùng người học sinh kia đồng thời mang tới Học Tâm Tháp, liền nhất định có thể để hắn thân bại danh liệt, từ Hồng Thiên học viện cút ra ngoài!

- Vậy thì tốt, Trương Huyền một khi bị học viện khai trừ, Trầm lão sư nhất định sẽ bị thủ đoạn của công tử thuyết phục! Tình cảm đối với

ngươi khó có thể dứt bỏ...

Tào Hùng hợp ý cười nói.

- Ừm! Bích Như ngày hôm qua khẳng định là bị tiểu tử kia lời ngon tiếng ngọt lừa gạt, mới cùng hắn ăn cơm, chỉ cần tiểu tử này cút khỏi học viện, còn không tin ta không theo đuổi được nàng!

Nghĩ đến Trầm Bích Như, Thượng Bân lần thứ hai lộ ra tự tin.

Hắn là cháu trai của trưởng lão, lại là cao cấp giáo sư, dáng dấp càng là đẹp trai ngời ngời , bất luận so sánh từ phương diện nào, đều lợi hại hơn Trương Huyền vô số lần!

Mỹ nữ như Trầm Bích Như, trong trường học cũng chỉ có mình mới xứng đôi.

Chỉ cần theo đuổi tới cùng, không thích mình thì thích ai?

- Vậy thì chúc phúc Thượng thiếu, sớm ngày ôm mỹ nhân về nhà!

Tào Hùng liên thanh khen tặng.

- Yên tâm đi, sau đó Trầm lão sư cùng ta như hình với bóng, khẳng định không thể thiếu chỗ tốt của ngươi...

Thượng Bân đang muốn cất tiếng cười to, lập tức cảm thấy bắp thịt bị thương như bị xé rách, đau đớn kịch liệt:

- Sau khi diệt trừ Trương Huyền, tiếp theo sẽ đến cái tên Diêu Hàn kia. Ngày hôm qua hắn đánh ta thành thế này, nên cũng không thể bỏ qua! Bạch Ngọc Thành Phủ Thành chủ quản gia thì thế nào? Nơi này là Thiên Huyền Vương Thành, còn chưa tới phiên hắn ngang ngược!

Tên kia ở trước mặt mọi người đánh mặt hắn, đánh hắn tới hoàn toàn thay đổi, làm sao có thể bỏ qua!

- Đó là tự nhiên!

Tào Hùng gật gù, đột nhiên sững sờ, vội vàng hướng về phía trước chỉ tay:

- Thượng thiếu, mau nhìn...

- Thế nào? - Thượng Bân sững sờ, không nhịn được ngẩng đầu lên nhìn, vừa nhìn thấy tình cảnh trước mặt, con ngươi co rụt lại:

- Đây không phải là Trầm lão sư sao? Nàng làm sao tại cùng người khác chiến đấu? Cái kia là... Diêu Hàn!

Ngay phía trước, bên ngoài lớp học của Trương Huyền, hai người đang chiến đấu, khí thế hừng hực.

Một cái đúng là nữ thần mà trong mộng hắn đều nghĩ đến, Trầm Bích Như, một cái khác thì là Diêu Hàn, gia hỏa hắn vừa nói xong, nghiến răng nghiến lợi cực kỳ căm hận .

Hai người kia vốn không che mặt, căn bản chưa từng thấy nhau, làm sao lại đánh nhau rồi?

- Thượng thiếu, có phải hay không là... Trầm lão sư biết ngươi bị cái tên này đánh, trong lòng giận giữ, muốn báo thù cho ngươi?

Chần chờ một chút, Tào Hùng đột nhiên nghĩ đến một khả năng, không nhịn được nói.

- Ừm? Thật sự? - Thượng Bân sững sờ.

- Đúng vậy a, không phải vậy hai người bọn họ không có lý do chiến đấu a! Trầm lão sư tính tình dịu ngoan, luôn luôn cùng người thân mật, cực kỳ ít khi cùng người ta động thủ, điểm ấy ngươi cũng biết, ngươi vừa bị đối phương đánh, nàng liền cùng người này chiến đấu, không phải là vì Thượng thiếu ngươi... Ta thực sự không nghĩ ra lý do khác. Có thể vì ngươi mà làm nhiều như vậy, ta dám khẳng định, Trầm lão sư khẳng định rất thích ngươi, thậm chí... Yêu ngươi!

Tào Hùng nói.

- Nàng yêu ta?

Thượng Bân toàn thân cứng đờ, nhất thời cảm thấy hạnh phúc nồng đậm xông lên đầu.

Đúng vậy a, ngoại trừ lý do đó, hắn cũng thực sự không nghĩ ra được, Trầm Bích Như tại sao lại cùng người này chiến đấu.

Không nghĩ đến nữ nhân này chưa bao giờ đáp ứng cùng hắn ăn cơm, cũng đối với hắn cứ như gần như xa, kỳ thực... Trong lòng yêu hắn, quan tâm hắn như thế!

Thậm chí vì hắn... Lấy võ giả năm tầng đỉnh cao, mạnh mẽ chống đỡ võ giả sáu tầng cường giả!

- Không được, ta không thể để cho nàng vì ta bị thương!

Trong lòng trở nên kích động, Thượng Bân như là được bơm đầy máu, cả người tràn đầy đấu chí.

Khó tiêu nhất là nợ ân tình của mỹ nhân.

Đối phương đã làm như vậy, mình còn do dự cái gì?

Do dự nữa thì còn là nam nhân sao!

- Trầm lão sư, ta tới giúp ngươi...

Gầm lên giận dữ, Thượng Bân vừa vặn vọt tới.

Diêu Hàn đang cùng Trầm Bích Như chiến đấu, trải qua hơn mười chiêu thăm dò, đã hoàn toàn hiểu rõ phương thức công kích của đối phương, tin tưởng chỉ cần dùng lực, mấy chiêu về sau liền có thể đánh bại nàng, đang định dùng tới tuyệt chiêu, liền nghe đến một tiếng la lên, Thượng Bân đi tới trước mặt.

- Quả nhiên là cùng một bọn, đáng ghét, đáng ghét!

Nhìn thấy hắn, Diêu Hàn lửa giận lần thứ hai xông lên.

Vốn cho là mình hiểu lầm, bây giờ nhìn lại, hiểu lầm cái rắm!

Hai người kia chính là một nhóm, muốn tìm mình để gây phiền phức.

Càng nghĩ càng giận, trên tay lại không lưu tình, mạnh mẽ hướng về Thượng Bân bổ tới.

- Ừm?

Thượng Bân giống như được hít thuốc lắc, thế tới rất nhanh, trong nháy mắt đã cùng Diêu Hàn giao thủ, Trầm Bích Như đều không có phản ứng lại.

Khi thấy hai người lúc chiến đấu, không nhịn được sững sờ.

- Lẽ nào ta đoán sai, người này không phải hắn phái tới?

Ý nghĩ này vừa nhô ra, lập tức nhớ tới cái gì, mặt cười chìm xuống: - Hóa ra là Song Hoàng, khó trách ta vừa nãy kỳ quái, cái tên này nếu muốn tìm Trương Huyền gây phiền phức, làm sao lại không vọt thẳng vào để động thủ, nhất định phải trốn ở cửa, hóa ra là muốn chờ hắn lại đây, đến anh hùng cứu mỹ nhân, hấp dẫn sự chú ý của ta, Hừ!

Thượng Bân có chút hỏng mất

dtv-ebook.com

Người dịch: Gaem Kim

Biên: Mựp

Mỹ nữ đi tới chỗ nào đều sẽ khiến nam nhân chú ý, không ít người luôn làm những thủ đoạn khác nhau mong có thể lọt vào mắt xanh của nàng, chẳng hạn như những trò anh hùng cứu mỹ nhân, nhưng rất nhanh đều bị nàng vạch trần!

Cũng có vài người cố ý thi triển thần uy hoặc là cố tình chịu ăn đòn một trận, muốn dùng khổ nhục kế để nàng thương hại họ, từ thương hại cuồng vọng muốn trở thành thương yêu.

Dù sao, bất kể thế nào đi chăng nữa thì những màn kịch đều là làm bộ làm tịch, khiến cho người ta cảm thấy chán ghét.

Hiểu rõ âm mưu ấy, Trầm Bích Như rời khỏi vòng chiến.

Nếu là cố ý vây đánh, vậy ta liền mặc kệ ngươi, muốn chơi thế nào thì cứ tự mình chơi như thế đó. . .

Bành bành bành bành!

Nhìn thấy kẻ địch tức đến đỏ mắt, giờ phút này Diêu Hàn dốc toàn lực ứng phó, hoàn toàn không có lưu tình chút nào, qua một lát, Thượng Bân dũng mãnh và quả cảm lần nữa bị đánh đến nỗi da tróc thịt bong, mặt đầy máu tươi.

Diêu Hàn cũng không khá hơn chút nào, trên mặt cũng giống Thượng Bân vậy, máu me đầm đìa.

- Giả vờ cũng rất giống đó. . . Tiếp đi. . . - Trầm Bích Như ôm hai tay trước ngực bình luận.

- Trầm lão sư, mau đến trợ giúp Thượng thiếu, hắn sắp không chịu được nữa. . . - Nhìn thấy Thượng Bân bị đánh đến chết đi sống lại, Tào Hùng cũng nhịn không được nữa vội vàng tiến lên.

Hắn chỉ là võ giả Bì Cốt cảnh tầng bốn, so với hai người đó chênh lệch quá lớn, xông lên chắc chắn cũng chỉ có thể chịu chung cảnh ngộ, nên lúc này cũng chỉ có thể xin sự giúp đỡ của Trầm lão sư trước mặt.

- Ta trợ giúp là được sao? - Thấy đối phương cầu xin thảm thiết, Trầm Bích Như cười lạnh.

- Đúng vậy a, ngươi không cứu hắn, Thượng thiếu nhất định sẽ bị đánh chết. . . - Không nhận ra sự lạnh lùng của nàng, Tào Hùng vội nói.

- Vậy thì tốt, ta sẽ lên! - Trầm Bích Như tiến về phía trước một bước.

Hô!

Thấy nàng tiến tới lần nữa, Diêu Hàn song chưởng đẩy Thượng Bân đẩy lui hai bước, nhảy ra vòng chiến:

- Được lắm, mối thù hôm nay ta sẽ ghi nhớ, núi cao sông dài, những ân tình hôm nay các người cho ta, về sau ta nhất định sẽ báo!

Bây giờ hắn đang bị thương, nếu Trầm Bích Như cố đánh hết sức, hai người cộng lại, coi như có thể thắng trận này, nhưng ở đây là Hồng Thiên học viện, đánh càng lâu càng có nhiều phiền phức, lỡ như đối phương có âm mưu gì, một lát nữa hắn có muốn chạy trốn cũng trốn không thoát.

Cho nên, do dự một chút, hắn vẫn nhất quyết rời đi.

Mặc dù còn chưa báo được thù, nhưng dù sao đối phương cũng đã bị bản thân đánh vô cùng thê thảm, nhưng mối thù này kết thúc, về sau sớm

muộn gì cũng sẽ có người quay lại tìm hắn báo thù. . .

Nói xong, Diêu Hàn xoay người rời đi, qua một lát liền biến mất khỏi tầm mắt của mọi người.

Võ giả Ích Huyệt cấp sáu muốn chạy trốn, cho dù Trầm Bích Như có muốn đuổi theo cũng sẽ không đuổi kịp.

Hơn nữa, nàng cũng vốn không muốn đuổi theo, trên mặt càng tỏ rõ sự lạnh lùng.

Bản thân vừa lên, đối phương liền chạy, chẳng phải là đã quá rõ ràng rồi sao ? Rất đơn giản a, trình diễn xong, đương nhiên phải đóng màn. . .

- Trầm lão sư, không ngờ ngươi lại đối xử với ta tốt như vậy, ta đã hiểu rõ tâm ý của ngươi. . . - Nhìn thấy Trầm Bích Như xông lên lần nữa giúp hắn giải vây, lòng Thượng Bân tràn đầy vui mừng, mỉm cười, nghĩ rằng như vậy là rất soái:

- Kỳ thật, ta cũng yêu ngươi. .

Trầm Bích Như đang tức giận, nàng muốn nhìn xem tên tiểu tử này có thủ đoạn gì muốn dành lấy sự chú ý của nàng, nhưng lại nghe thấy như vậy, suýt chút nữa là tức điên lên.

Tâm ý của ta ?

Tâm ý cái đầu của ngươi a!

- Lưu manh! - Trầm Bích Như nghiến răng nghiến lợi.

Ba!

Một cái tát quất tới.

- A ? – Sau khi Thượng Bân lấy hết dũng khí thổ lộ xong, đang nghĩ rằng mỹ nữ sẽ kìm lòng không đặng mà bổ nhào vào trong ngực hắn, nhưng hắn lại cảm thấy trên mặt bị đánh một cái tát đau điếng, thân thể nhịn

không được lảo đảo một cái, đụng đầu vào cửa sắt, hai mắt Thượng Bân choáng váng, suýt chút nữa là ngất xỉu tại chỗ.

Tại sao nàng lại tát ta ?

Không phải nàng vì ta nên mới đánh nhau với bọn chúng hay sao ?

Hắn sắp điên rồi.

Cái này mẹ nó cuối cùng là đang xảy ra chuyện gì vậy ? Khi thì tốt, khi lại không tốt, lúc thì mùa xuân, lát nữa lại là mùa đông. . . Ta lưu manh ở chỗ nào đâu chứ. . .

Kẹt kẹt!

Trong lúc Thượng Bân không biết rõ cuối cùng là xảy ra chuyện gì, trong lòng tràn đầy thất vọng, cửa lớp học từ từ được mở ra, Trương Huyền đi ra, nhìn thấy đám người liền nhướng mày:

- Ta đang dạy, các người ở đây làm ồn như vậy còn ra thể thống gì ?

- Trương Huyền, ngươi tới thật đúng lúc!

Lúc trong lòng tràn đầy sụp đổ, Thượng Bân nhìn thấy Trương Huyền đi ra, bao nhiêu phẫn nộ đều bốc lên ngay lập tức:

- Tào Hùng lão sư đã khiếu nại với học viện, cho rằng ngươi sử dụng hành vi lừa gạt, bức bách học viên của hắn là Lưu Dương trở thành học sinh của ngươi! Bây giờ học viện đã phê chuẩn tiến hành học tâm khảo vấn, ta khuyên ngươi mau dẫn Lưu Dương đi đi!

- Học tâm khảo vấn ?

Trương Huyền sững sờ, kết hợp trí nhớ của người đời trước, lập tức hiểu được cụm từ này có nghĩa là gì, nhướng mày.

- Không sai, ta hiện tại đại diện phòng giáo vụ đến báo cho ngươi biết, nếu ngươi còn không đi nữa, chính là vi phạm quy củ của học viện, sẽ bị

khai trừ! - Thượng Bân cười lạnh liên tục.

Hắn đánh Diêu Hàn không lại, đối với Trầm nữ thần hắn lại không dám nói thêm cái gì, chỉ có thể trút hết tức giận lên người tên lão sư phế vật này.

- Trương Huyền lão sư, đừng đi. . . - Đôi mi thanh tú của Trầm Bích Như nhăn lại.

Mặc dù không biết Thượng Bân có nắm chắc phần thắng hay không, nhưng nhất định là hắn đang âm mưu gì đó nhằm vào Trương Huyền, một khi Trương Huyền đồng ý đi theo, học tâm khảo vấn xảy ra vấn đề, không cẩn thận mất đi tư cách lão sư chỉ là chuyện nhỏ, chuyện lớn là Trương Huyền sẽ còn bị khai trừ khỏi học viện!

Bất quá lời còn chưa nói hết của nàng, nàng liền bị Trương Huyền khoát tay cắt ngang:

- Vậy thì tốt, ta đi!

Trước kia, đúng thật là Lưu Dương cảm thấy nếu bản thân phải là học sinh của vị lão sư Trương Huyền này thật sự có chút thiệt thòi, nhưng mà bây giờ, Lưu Dương đã sớm tin tưởng và nể phục kiến thức của Trương Huyền, bây giờ cho dù hắn có phải nhảy lầu để được học Trương Huyền, hắn cũng sẽ sẵn lòng đồng ý không chút do dự!

Trương Huyền đã có được loại tín nhiệm này thì sao hắn còn sợ gì học tâm khảo vấn ?

Nhìn tên nhóc này lòng tin tràn đầy, đến lúc đó ai mất mặt còn chưa biết!

- Ngươi dám không đi, ta sẽ liên lạc với đội bảo vệ của học viện ngay bây giờ, để họ đến đưa ngươi đi. . . - Còn tưởng rằng Trương Huyền sẽ từ chối, Thượng Bân đang căm phẫn hùng hồn hét lớn, đột nhiên kịp phản ứng:

- A? Ngươi nói cái gì ? Ngươi muốn đi ?

Trương Huyền không trả lời, cười nhạt một tiếng, quay người đi tới cửa trước:

- Lưu Dương, đi theo ta!

- Dạ! - Lưu Dương từ gian phòng đi ra.

- Chuyện này. . .

Không nghĩ tới đối phương lại hợp tác như thế, khuôn mặt tràn đầy tự tin lúc đầu của Thượng Bân lúc này lại có chút do dự.

- Thượng thiếu yên tâm đi, Lưu Dương này là học sinh lúc trước đi theo ta bị hắn giành, chắc chắn muốn hắn vẫn muốn quay lại lớp của ta học, ta bảo đảm! - Tào Hùng hạ giọng nói.

- Vậy là tốt rồi! - Nghe Tào Hùng cam đoan như thế, lúc này Thượng Bân mới nhẹ gật đầu, nhanh chân đi về phía trước:

- Đi thôi!

- Ngươi. . .

Thiếu niên lại dễ dàng đồng ý như vậy, Trầm Bích Như tràn đầy lo lắng.

Học tâm khảo vấn, đây là lúc các lão sư vạch mặt lẫn nhau, nếu Trương Huyền không xử lý tốt chuyện này, khi thất bại, bị Tào Hùng vạch mặt trò gian lận để giành học sinh, chắc chắn hắn sẽ bị trừng phạt rất nặng!

Chuyện như vậy sao hắn có thể đồng ý một cách dễ dàng như vậy chứ, dù sao đi nữa cũng phải hòa hoãn một chút, dùng phương thức tốt nhất, nhu hòa nhất để giải quyết, nếu không. . . Sẽ gặp họa lớn!

- Không có gì!

Biết đối phương lo lắng cái gì, Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng, cũng không nói nhiều, cất bước đi cùng Thượng Bân đi tới học viện 【Học Tâm Tháp】.

- Tên nhóc này. . .

Thấy thiếu niên hoàn toàn không để khuyến cáo của nàng vào tai, Trầm Bích Như vừa vội vừa tức.

Làm đại mỹ nữ, nếu là mình lên tiếng, người khác đều sẽ hưng phấn mà nghe theo, nhưng tên nhóc này thì hoàn toàn ngược lại, không những không nghe, còn trực tiếp đồng ý đi theo, đây không phải là đang đi tìm đường chết sao ?

Phải biết ông nội của Thượng Bân là chủ nhiệm phòng giáo dục, hắn dám làm như vậy, nhất định là đã đặt sẵn bẫy chờ ngươi nhảy vào rồi. . .

- Tự mình tìm rắc rối, đáng đời!

Trầm Bích Như tức giận giậm chân một cái, bất quá, do dự một lát, Trầm Bích Như vẫn nhấc chân đi theo sát bọn họ.

Đối với Trương Huyền, nàng chỉ là có chút hiếu kỳ, nói đúng hơn là không ưa gì hắn, nhưng Thượng Bân đối đãi như vậy hắn, chắc chắn là bởi vì nàng mới xảy ra chuyện này, bất kể nói thế nào đi chăng nữa, nàng cũng không thể khoanh tay đứng nhìn!

Mạc Tường trưởng lão

dtv-ebook.com

Dịch: My

Biên: Mựp

Học tâm tháp nguy nga cao ngất.

- Mạc trưởng lão, lần này làm phiền ngươi rồi! – Thượng Thần trưởng lão nhìn về phía ông lão đang ngồi một bên.

Trưởng lão Lão sư công hội, Mạc Tường!

- Thượng trưởng lão đừng khách sáo, chúng ta đều là bạn cũ!

Mạc Tường trưởng lão khoảng năm mươi tuổi, trên mặt lưa thưa vài sợi râu xám:

- Ngươi yên tâm! Nếu như vị lão sư này thực sự uy hiếp, ép buộc học viên, ta nhất định sẽ báo cáo công hội, khai trừ tư cách lão sư của hắn!

- Aiz… là sơ suất của ta! – Thượng Thần trưởng lão lắc đầu, bộ dáng trách trời thương dân:

- Vị lão sư này lần trước thi kiểm tra được không điểm, ta từng gửi thông điệp cho hắn, nếu không thu được học viên nào sẽ trực tiếp bị khai trừ… Có lẽ vì quá áp lực nên hắn mới ra hạ sách này… Trách ta, trách ta! – Lão vừa nói vừa thở dài.

- Thượng trưởng lão nói gì vậy? Ngươi có lòng tốt cho hắn ta một cơ hội, vậy mà hắn đã không biết ơn, còn hành động hèn hạ vô sỉ như vậy. Thật không biết xấu hổ, tội ác tày trời!

Mạc trưởng lão sầm mặt lại, toát ra khí tức hùng hồn:

- Bản thân là lão sư, không nghĩ đến dạy dỗ học sinh, hắn lại làm mấy trò bàng môn tà đạo. Ta muốn nhìn xem ai cho hắn lá gan lớn dám làm như vậy!

Mạc Tường trưởng lão nổi tiếng ghét ác như cừu, giờ phút này nghe được lão sư vậy mà ép buộc học sinh, liền như bom hẹn giờ sắp bùng nổ.

- Nếu không phải Tào Hùng lão sư công bình báo cáo việc học sinh hắn bị bắt ép, quyết tâm xin học tâm khảo vấn, có lẽ ta cũng không biết!

Thượng Thần trưởng lão chắp tay sau lưng, không ngừng lắc đầu, mắt nhìn xa xăm, khuôn mặt thâm trầm, giống như nhìn thấy lỗi lầm không thể tha thứ.

Nếu Trương Huyền nhìn thấy, nhất định sẽ kinh ngạc. Khả năng giả bộ của lão còn cao minh hơn hắn nhiều.

- Học tâm khảo vấn mặc dù sẽ làm sứt mẻ tình cảm và sự đoàn kết giữa các lão sư, nhưng nhờ vậy mà bắt được con sâu làm rầu nồi canh thì cũng đáng! Ngươi không cần tự trách!

Thấy bộ dáng của lão, Mạc Tường âm thầm bội phục.

Trong học viện thường xuyên xảy ra chuyện các lão sư cùng ưa thích một vị học viên ưu tú. Bình thường, mọi người đều tự mình giải quyết để không làm tổn thương hòa khí, lại có thể duy trì trật tự dạy học. Chỉ khi nào thực sự không thể giải quyết được vấn đề, họ mới xin thực hiện phương thức này.

Học tâm khảo vấn, tên như ý nghĩa, chính là tra hỏi nội tâm của học sinh. Từ đó, học sinh có thể lựa chọn lão sư mà bản thân thực sự mong muốn. Tuy nhiên, làm như vậy là đánh mặt lão sư, sẽ triệt để làm rạn nứt tình đoàn kết.

Chính vì vậy, Hồng Thiên học viện thành lập hàng trăm năm nhưng chỉ diễn ra hơn mười lần học tâm tra hỏi mà thôi. Không nghĩ tới bọn hắn lại có thể tham gia.

Triệt để khiến đối phương nổi giận, Thượng Thần trưởng lão trong lòng cười thâm một tiếng, ra lệnh:

- Để bọn hắn vào đi!

Kẹt…kẹt…

Lời nói vừa dứt, cửa lớn mở ra, Trương Huyền, Tào Hùng, Thượng Bân, Trầm Bích Như, Lưu Dương đám người kéo nhau vào.

- Tào Hùng lão sư, là ngươi xin học tâm khảo vấn?

Đám người đứng nghiêm, Thượng Thần trưởng lão nhướn lông mày, hỏi.

- Xin trưởng lão làm chủ giúp ta! – Tào Hùng hô to:

- Chình Trương Huyền đã ép học viên Lưu Dương của ta bái hắn làm thầy, vi phạm sự cạnh tranh công bằng giữa các lão sư. Vì vậy, ta xin được dùng học tâm khảo vấn, trả lại Lưu Dương sự công bằng, cũng hi vọng học viên xử phạt gia hỏa vi sỉ này!

- Công bằng?

Lưu Dương theo lão sư đến đây cũng không biết sẽ phải làm gì. Vừa nghe đối phương nói vậy, hắn mới hiểu được Tào Hùng muốn đối phó ân sư, vội vàng nhìn về phía Trương Huyền:

- Lão sư…

Hắn chưa nói hết câu, đã thấy Trương lão sư vừa nãy giảng bài còn rất bình tĩnh, bộ dáng cao thâm mặt trắc, trở nên bối rối, lắp bắp nói:

- Tào lão sư, ngươi nói bậy… Lưu Dương là… cam tâm tình nguyện làm học trò của ta! Ta…ta… chưa bao giờ ép buộc hắn!

Hắn tỏ ra bối rối và không tự tin, giống như đang cố gắng chống chế.

- Ách? – Lưu Dương nháy mắt.

Thông qua hai buổi học, hắn đã sớm phục Trương Huyền sát đất, cho rằng hắn không gì không làm được. Bản thân trở thành học sinh của Trương lão sư là do cạnh tranh công bình, rất dễ dàng giải thích. Tạo sao lão sư lại có bộ dạng này?

Nhất là vẻ sợ hãi, run rẩy như người bị bắt gian tại giường, khiến hắn như hòa thượng sờ mãi không thấy tóc… Trương lão sư đột nhiên teo não sao?

- Lão sư…

Hắn nhịn không được nhìn sang Trương lão sư, nghi vấn chưa được giải đáp đã bị Trương Huyền hắng giọng cắt ngang, thanh âm sắc bén:

- Lưu Dương, tốt nhất ngươi hãy nói là ta không bức ép ngươi!

Vừa nói, hắn vừa lặng lẽ nháy mắt.

- A… vâng, vâng! – Lưu Dương liên tục gật đầu.

Lúc này dù hắn có ngốc cũng biết vị Trương lão sư này đang muốn gài bẫy đối phương một trận!

Phối hợp với hắn là tốt rồi!

Hai người ngầm hiểu ý nhau, nhưng trong mắt người khác lại thành Trương Huyền đang uy hiếp Lưu Dương nói ra lời trái lương tâm. Nếu không, tại sao hắn lại do dự như vậy?

Quả nhiên, Mạc trưởng lão thấy một màn này, sắc mặt liền khó coi.

- Ngươi là Trương Huyền phải không? Ta cho ngươi một cơ hội, ngoan ngoãn hủy bỏ chương trình học của Lưu Dương, để hắn trở lại bái Tào

lão sư làm thầy. Như vậy chúng ta sẽ không phải tiến hành học tâm khảo vấn!

- Hủy bỏ chương trình học? – Trương Huyền gãi gãi đầu:

- Lưu Dương là chân tâm thật ý bái ta làm thầy. Các ngươi bắt hắn hủy chương trình học là không công bằng…!

- Không công bằng? Còn chân tâm thật ý? – Khóe miệng Mạc trưởng lão giật một cái.

- Ngươi nói câu đó có đỏ mặt không?

- Một gia hỏa thi khảo hạch được không điểm, để hắn rút khỏi khóa của ngươi, cao hứng còn không kịp, lại còn không công bằng…

- Ngươi lấy đâu ra tự tin đó?

Đang muốn tiếp tục nói chuyện, bỗng Tào Hùng, Thượng Bân đồng thời hô lên:

- Mạc trưởng lão, không thể!

- Sao vậy?

Học tâm khảo vấn vô cùng phiền phức. Một khi đã bắt đầu, nhất định phải có người bị trừng phạt, nếu không, mọi người đều tiến hành quy trình này, học viện sẽ không đủ sức!

Mạc trưởng lão vốn nghĩ có thể giải quyết hòa bình, nghe thấy hai người ngăn cản liền nhìn qua.

- Mạc trưởng lão, Tào lão sư đã xin học tâm khảo vấn, học viện cũng đã đồng ý. Nếu lúc này đột nhiên đình chỉ, chẳng phải biểu thị… biểu thị quy củ của học viện chỉ là trò đùa? – Thượng Bân vội nói.

Nói đùa cái gì!

Thật vất vả nghĩ cách hạ Trương Huyền, nếu giải quyết hòa bình, chẳng phải làm rỏ trúc múc nước, thành công dã tràng sao?

Thật như vậy, sự sỉ nhục mà hôm qua hắn phải chịu là vô ích sao?

- Đúng vậy a! Mạc trưởng lão, ta cũng là suy nghĩ cho học sinh, hi vọng có thể để hắn được lựa chọn lão sư theo tâm nguyện, không còn bị bức hiếp!

Tào Hùng vội nói, đại nghĩa lăng thiên. Nếu không phải hôm qua hắn bị Thượng Bân in năm ngón tay trên mặt, có lẽ hiện tại đã khiến không ít người bội phục.

- Thôi được! – Thấy hai người nói vậy, Mạc trưởng lão gật đầu, không tiếp tục ngăn cản.

- Nếu các ngươi đã lựa chọn học tâm khảo vấn, ta sẽ nói rõ quy tắc. Sau khi khảo hạch Lưu Dương, cuối cùng hắn muốn bái ai là thầy, người đó sẽ thắng! Đương nhiên, người thua sẽ bị phạt. Đầu tiên cần nói rõ điểm này.

Thượng Thần trưởng lão vẫn không lên tiếng bỗng nhìn quanh:

- Lần này Tào Hùng lão sư lựa chọn trừng phạt lớn nhất, chính là bên thua sẽ bị đuổi khỏi học viện. Trương Huyền, ngươi còn thắc mắc gì không?

Nghe thấy hình phạt lớn nhất, Trương Huyền không thể tin được, nhìn qua, thành khẩn nói:

- Ta và Tào Hùng lão sư không có thâm cừu đại hận gì. Nếu đem hắn khai trừ như vậy… có phải quá ác độc hay không?

- Ách?

Nghe nói như vậy, đám người Thượng Thần trưởng lão choáng váng, nhìn hắn giống như nhìn thằng ngốc. Gia hỏa này đầu óc có vấn đề phải

không? Người có thể bị khai trừ là ngươi đấy!

- Hừ! Đã là học tâm khảo vấn ngươi không đồng ý cũng phải đồng ý, không có cửa cho ngươi cự tuyệt!

Cho rằng hắn cố ý nói hươu nói vượn, muốn từ chối tham gia khảo vấn, Tào Hùng cười lạnh.

- Ta thực sự vì nghĩ tốt cho ngươi… Ta cảm thấy trực tiếp khai trừ ngươi có vẻ hơi độc ác. Nếu không như vậy đi… - Trương Huyền do dự một chút, nói tiếp:

- Không bằng… Hình phạt sẽ thay trục xuất khỏi học viện thành hủy bỏ tư cách lão sư, sau đó… lại đánh thêm một trăm Sát Thần Côn!

- Hủy bỏ tư cách lão sư? Một trăm Sát Thần Côn?

Đám người đồng thời nháy nháy mắt. Đưa mắt nhìn nhau, cả đám như phát điên.

Nghe có vẻ như kẻ thua cuộc có thể giữ vị trí, không đến mức thất nghiệp, trên thực tế, so với trực tiếp khai trừ còn ác hơn nhiều!

Ngươi chắc chắn không nói nhầm chứ?

Độ tín nhiệm

dtv-ebook.com

Dịch: Khiêm

Biên: Mựp

Đuổi ra học viện, chí ít vẫn là lão sư, không ở Hồng Thiên học viện, đi những trường học khác đồng dạng vẫn có thể giảng bài!

Nhưng hủy bỏ tư cách lão sư thì không giống , điều này tương đương với việc mất đi thân phận, bất luận đi tới nơi nào, đều sẽ trở thành nơi bị người ta chỉ chỏ, chế nhạo!

Chính vì như thế, Thượng Thần trưởng lão mới tìm giáo sư công hội Mạc trưởng lão đưa đến đây, dù sao coi như hắn là giáo đạo chủ nhiệm của Hồng Thiên học viện, cũng không có năng lực thủ tiêu tư cách lão sư, không nghĩ tới... Lời còn chưa nói, cái tên này lại nói ra trước!

Hơn nữa, còn muốn thêm một trăm sát thần côn...

Sát thần côn là đồ vật mà Thiên Huyền vương quốc chuyên môn luyện chế đặc thù, đánh thì đau đớn như da tróc thịt bong, nhưng không thương tổn căn bản, một trăm côn hạ xuống, cường giả dù có lợi hại đến đâu, đều muốn tổn thất nửa cái mạng...

Ngươi đây là cảm thấy chưa đủ tàn nhẫn, hay vẫn là cảm thấy tự mình chết không đủ nhanh?

Tất cả mọi người đều nhìn thiếu niên giống như nhìn thằng ngốc.

- Trương Huyền lão sư, ngươi...

Sau lưng Trầm Bích Như lão sư kém chút nữa là ngất đi.

Đại ca, ngươi lẽ nào không nhìn ra, đây là Thượng Bân, Tào Hùng chuyên môn bố trí chụp mũ sao? Mục đích đúng là muốn cho ngươi chui vào, nguyên bản bị trục xuất học viện, coi như trừng phạt rất cao rồi, không những không cự tuyệt, còn muốn thêm tiền đánh bạc, là ngươi điên rồi hay là đang tính làm gì...

- Tự mình muốn chết, không trách được người khác!

Hừ lạnh một tiếng, Tào Hùng quay đầu nhìn về phía Thượng Thần ở trung gian:

- Thượng trưởng lão, ta cho rằng đề nghị của Trương lão sư không sai, mong rằng học viện tác thành!

Thấy hắn nhanh đáp ứng như vậy, một bên Lưu Dương vỗ vỗ cái trán, vẻ mặt đồng tình nhìn sang.

Trương lão sư thực sự quá xấu rồi!

Trước tiên giả bộ chột dạ, cho đối phương tăng cường tự tin, sau đó nhân cơ hội thêm tiền đánh bạc, phỏng chừng Tào Hùng lão sư bị Trương lão sư đùa chơi chết, cũng không biết chuyện gì đang diễn ra.

- May mà thành học sinh của hắn, nếu không thì đời này xong rồi...

Nhớ tới chính mình kém chút là thành học sinh của vị Tào lão sư này, Lưu Dương không khỏi run run một hồi, rụt cổ một cái.

- Hừm, tốt, nếu song phương đã ước định được tiền đặt cược, vậy liền bắt đầu đi! Thượng Thần trưởng lão gật gù, hai cái Thủy Tinh Cầu bị đẩy tới, kích thước cỡ quả dưa hấu, đặt trên trụ đá, toàn thân trong suốt, tỏa ra ánh sáng ôn hoà.

- Đây là Thủy Tinh Cầu làm từ Vấn Tâm Thạch, Trương Huyền, Tào Hùng, các ngươi một người cầm một cái, nhỏ máu tươi lên phía trên thủy tinh cầu! Lưu Dương đi qua xoa xoa, Thủy Tinh Cầu liền sẽ lấy phương thức riêng để kiểm tra độ tín nhiệm đem ý nghĩ nội tâm của hắn, chân

thực chiếu rọi đi ra! Ai có độ tín nhiệm cao hơn, sẽ là người thắng! Quy tắc rất đơn giản, còn có nghi vấn gì không?

Thượng Thần trưởng lão nói.

- Không có!

Trương Huyền, Tào Hùng đồng thời gật đầu.

Học tâm truy vấn[kỳ thực rất đơn giản, chính là lợi dụng năng lực đặc thù của Vấn Tâm Thạch, tiến hành hỏi dò nội tâm của độ tín nhiệm của học sinh của lão sư, lão sư nào có độ tín nhiệm cao, lão sư đó tự nhiên cũng là người thắng.

Quy tắc đơn giản, nhưng Vấn Tâm Thạch có giá trị không nhỏ, hơn nữa có tiền cũng không thể mua được, thuộc về hàng dùng một lần, dùng hết một lần, chẳng khác nào phế liệu, bởi vậy, không phải vạn bất đắc dĩ, coi như học viện, cũng không nguyện ý sử dụng phương thức này.

Cho tới tiêu tốn, bình thường đều từ người thất bại thanh toán.

Ở trong mắt đám người Tào Hùng, Trương Huyền chỉ là một lão sư rác rưởi, người sát hạch được không điểm đầu tiên trong lịch sử, cái gì cũng không biết, Lưu Dương đường đường là học viên trong tốp một trăm người đứng đầu của học viện, làm sao có khả năng cam tâm tình nguyện làm học sinh của hắn?

Một khi sát hạch, phải thua không thể nghi ngờ!

Đến thời điểm đó chẳng những có thể nhục nhã Trương Huyền, đem hắn đuổi ra khỏi học viện, còn có thể để cho hắn táng gia bại sản, danh dự mất sạch, một mũi tên trúng ba đích.

- Bắt đầu đi!

Thấy hai người không dị nghị, Thượng Thần trường Lão vung tay lên.

Trương Huyền, Tào Hùng hai người đi lên phía trước, từng người lần lượt nhỏ máu tươi trên Thủy tinh cầu tương ứng của mình.

Một đạo ánh sáng ôn hoà toả ra, trong vấn tâm thủy tinh cầu chiếu rọi ra khuôn mặt của hai người bọn họ.

- Đi thôi!

Tiếp đó Thượng Thần trưởng lão lên tiếng, Lưu Dương đi tới, tay trái tay phải phân biệt đặt lên hai cái Thủy Tinh Cầu.

Vù!

Thủy Tinh Cầu lập tức phát sinh hào quang màu trắng bao phủ Lưu Dương ở bên trong.

- Vấn Tâm Thạch có chứa sức mạnh để người bị thôi miên, một khi tiếp xúc chẳng mấy chốc sẽ rơi vào ảo cảnh, ở đây, tất cả cử động đều phát ra từ nội tâm, không lẫn lộn nửa điểm tình cảm, nếu như đúng là học viên bị cưỡng bức mới thu được, đối với lão sư chẳng những không có độ tín nhiệm, làm không cẩn thận còn phản cảm! Bởi vậy, học tâm tra hỏi có thể nói là phương pháp trực quan nhất, chuẩn xác nhất để kiểm tra xem học viên là có cam tâm tình nguyện bái sư hay không!

Mạc Tường trưởng lão nhìn về phía Lưu Dương, hắn đã nhắm mắt lại, rơi vào ảo cảnh, chậm rãi nói.

- Đúng vậy a, độ tín nhiệm có thể đại biểu đẳng cấp tín nhiệm, chia làm một trăm điểm, mỗi mười điểm là một đẳng cấp, không điểm đại biểu không có một chút tín nhiệm nào! Mười điểm vì là hơi hơi tín nhiệm, hai mươi là tương đối tín nhiệm... Quan hệ giữa học sinh cùng lão sư bình thường đều ở khoảng chừng ba mươi, có người nói lão sư lợi hại có thể làm cho học sinh tín nhiệm đạt đến năm mươi, đây coi như là con số phi thường khủng bố, coi như toàn bộ Thiên Huyền vương quốc, đều rất khó xuất hiện! Dù sao, độ tín nhiệm học sinh đối với cha mẹ cũng chỉ ở khoảng chừng sáu mươi mà thôi!

Thượng Thần trưởng lão cũng vuốt vuốt chòm râu.

Hai người đối thoại, trên thực tế cũng là nói cho mọi người nguyên lý của học tâm truy vấn.

Người là động vật có tư duy, mỗi người có tư tưởng riêng của họ, muốn cho một cái nhân đối với một người khác sản sinh tín nhiệm, cũng là chuyện không hề dễ dàng chút nào.

Không nói cái khác, liền ngay cả cha mẹ, cùng sinh hoạt từ nhỏ đến lớn, đều không làm được trăm phần trăm tín nhiệm!

Lão sư càng không cần phải nói.

Chỉ có chung đụng lâu, mới có thể để độ tín nhiệm tăng dần lên.

Bây giờ cách khai giảng cũng chỉ mới có hai ngày mà thôi, hơn nữa danh tiếng của Trương Huyền kém như vậy, có thể có độ tín nhiệm gì?

Dùng đầu ngón chân đều có thể nghĩ ra được. Không bị âm đã là may mắn lắm rồi.

- Đúng rồi, Mạc trưởng lão, ta nghe nói công hội có tiêu chuẩn bình luận, nhận xét danh sư, tựa hồ độ tín nhiệm của học sinh chính là một trong những chuẩn tắc cần xét đến, không biết có phải hay không?

Giải thích một câu, Thượng Thần trưởng lão nhớ tới chuyện gì, không nhịn được hỏi.

Lão sư chức danh chia làm sơ cấp , trung cấp, cao cấp ba cái cấp bậc, Trương Huyền là cấp thấp nhất sơ cấp, mà đám người Trầm Bích Như, Thượng Bân từ lâu đạt đến cao cấp.

Người bình thường đạt đến cao cấp, coi như là đã đi tới phần cuối.

Hồng Thiên học viện, Lục Tầm, Vương Siêu hai vị lão sư có tiếng tăm rất lớn cũng chỉ là cấp bậc này.

Vượt trên cao cấp, mới là danh sư!

Danh sư, không chỉ có danh, đối với chỉ điểm, tu luyện càng có hiểu biết chính xác, có thể làm học sinh của người như thế, sẽ càng ngày càng mạnh, cuối cùng trở thành cường giả một phương.

Trầm Truy bệ hạ, vốn không phải trưởng tử, dựa theo đạo lý thì vương vị làm sao cũng không thể rơi ở trên người hắn, bất quá, có người nói hắn lúc còn trẻ, từng ở chỗ một vị danh sư học mấy ngày, sau đó tăng nhanh như gió, trở thành cường giả số một trong thế hệ trẻ của vương thất, sau đó càng trở thành cường giả số một của vương quốc, lúc này mới kế thừa đại vị, khai cương thác thổ (mở rộng biên giới của quốc gia)

Có thể bái vào danh sư môn hạ, là sự tình mà vô số người tha thiết ước mơ!

Cái nghề giảng dạy như lão sư chỉ có thể coi là đứng cuối trong nghề nghiệp ở thượng cửu lưu, chỉ khi nào đạt đến danh sư, coi như trong rất nhiều nghề nghiệp ở thượng cửu lưu, cũng tuyệt đối thuộc về vị trí số một, không thể cãi lại.

Đặc biệt là sức hiệu triệu cực kỳ khủng bố, sức hấp dẫn của danh sư, luyện đan sư, luyện khí sư, trận pháp sư... Cũng không sánh nổi!

Lão sư được xưng học trò đầy thiên hạ, danh sư thì càng sâu hơn, tùy tiện một vị cường giả, liền có khả năng là học sinh của hắn, một khi có chuyện, nhất hô bá ứng, coi như người nắm giữ quyền lực cao đến đâu cũng không dám vô cớ đắc tội.

Truyền thuyết, một vị Quốc vương của một đại vương quốc không biết làm sao lại đắc tội một vị danh sư, người này ra lệnh một tiếng, hơn mười vị cường giả đạt đến võ giả tầng tám Tông Sư cảnh chen chúc đến, toàn bộ Vương Thành không tới một ngày, bị hủy diệt triệt để, Vương tộc càng bị chém giết sạch sẽ, huyết mạch đoạn tuyệt.

Chính vì như thế, chỉ cần là người tu luyện đều biết, đắc tội ai cũng có thể, chính là không thể đắc tội danh sư!

Ai biết được hắn có bao nhiêu học sinh? Trong đám học sinh đó lại có bao nhiêu người mạnh mẽ?

Đắc tội một người, chẳng khác nào chọc vào một tổ ong vò vẽ , không chết cũng muốn tàn!

Đương nhiên, danh hiệu danh sư này, không hề dễ dàng lấy được như vậy, cần rất nhiều điều kiện hạn chế, mà để nhanh chóng tăng cường độ tín nhiệm của học sinh với mình, chính là một cái trong số đó.

Mười ?

dtv-ebook.com

Người dịch: Gaem Kim

Biên: Mựp

-Không sai, nếu như muốn kiểm tra độ tín nhiệm của học sinh đối với lão sư, chắc cao nhất cũng chỉ đạt sáu mươi điểm rồi, tiêu chuẩn này thật là cứng nhắc! - Mạc Tường trưởng lão gật đầu.

- Sáu mươi... - Thượng Thần trưởng lão nhịn không được tắc lưỡi:

- Độ tín nhiệm cao như vậy, tức là trong lòng học sinh đã có thể sánh ngang với phụ mẫu!

Phụ mẫu và con cái từ nhỏ đã ở cùng nhau, vì vậy nên độ tín nhiệm bất quá cũng trên dưới sáu mươi điểm, quan hệ lão sư và học sinh mà cũng đạt tới loại trình độ này, thật sự không phải là một chuyện dễ dàng, không thể ngờ được!

Khó trách toàn bộ Thiên Huyền Vương quốc cũng không thể tìm thấy một vị danh sư, điều này thực sự quá khó khăn!

- Lục Tầm, Vương Siêu của học viện nếu như không có kinh nghiệm giảng dạy ba mươi năm, cũng khó có thể đạt đến thang điểm này, được điểm như vậy cùng lắm cũng chỉ có thể làm trợ giáo mà thôi! - Mạc trưởng lão vuốt râu một cái.

Danh sư cũng không phải là việc gì cũng tự mình đi làm, không ít chuyện phải do trợ giáo giúp đỡ, đối với học sinh cũng vậy, nếu muốn trở thành danh sư, trước tiên nhất định phải trở thành một trợ giáo đã.

- Trợ giáo ?

Thượng Thần trưởng lão sợ hãi thán phục.

Có cơ hội trở thành trợ giáo của hai người Lục Tầm và Vương Siêu, cũng đủ để chứng minh trình độ.

- Không biết hai sư người đó có độ tín nhiệm là bao nhiêu... – Thượng Thần nhịn không được nói.

- Mấy năm nay bọn họ kiếm lời không ít nhờ danh khí, đi dạy nhiều năm tất sẽ có nhiều học viên cũ, hẳn là giờ họ có thể đạt tới bốn mươi điểm! Nhưng chỉ có thể đến mức đó, không thể tăng cao thêm được! - Mạc trưởng lão lắc đầu.

Hắn là trưởng lão của công hội lão sư, hiểu rõ rất tình trạng của rất nhiều lão sư trong hội.

- Vậy sao!

Thượng Thần gật đầu.

Điểm tín nhiệm rất khó tích lũy, nhưng khi giảm thì cũng giảm xuống rất nhanh, có đôi khi chỉ vì một chuyện nhỏ liền có thể bị hủy không còn điểm nào, không phải, danh sư cũng không có danh khí lớn như vậy!

- Ta nghe nói... Lão sư trong công hội của chúng ta có một thiếu nữ thiên tài, bất quá nàng ấy năm nay chỉ mới mười tám, mười chín tuổi, đã trở thành trợ giáo cấp thấp rồi? - Nhớ tới một tin tức, Thượng Thần trưởng lão nhịn không được hỏi.

- Là nữ hội trưởng của chúng ta, nàng ấy đích thực là một thiên tài! - Nói đến người này, Mạc trưởng lão vuốt râu, tràn đầy tán dương gật đầu.

Trợ giáo chia làm ba cấp bậc là thấp, trung, cao, người chưa đến hai mươi đã trở thành một thành viên trong đó, dù là chỉ là cấp thấp, cũng đã là rất khủng bố rồi!

- Lợi hại!

Thấy đối phương xác nhận, Thượng Thần trưởng lão không nhịn được tán thưởng.

Hắn mặc dù là thầy chủ nhiệm của Hồng Thiên học viện, nhưng trên thực tế hắn cũng là một lão sư cao cấp, muốn làm trợ giáo danh sư cấp thấp cho hắn thì không phải ai cũng có đủ tư cách.

Cảm khái xong, Thượng Thần không nói nhiều lời, nhịn không được nhìn về phía Trương Huyền và Tào Hùng:

-Mạc trưởng lão, ngươi nhắm xem hai người bọn họ có thể có độ tín nhiệm là bao nhiêu?

... ...

- Ngươi... nên nhân cơ hội này trốn đi đi, rời khỏi học viện Hồng Thiên, sau này đừng trở về nữa...

Thấy thiếu niên còn đần độn chờ lấy kết quả kiểm tra học tâm, Trầm Bích Như nhịn không được đi đến trước mặt Trương Huyền, thấp giọng nói.

Dưới cái nhìn của nàng, Trương Huyền và Thượng Bân là người của hai thế giới, nếu như không phải có sự xuất hiện của nàng thì hoàn toàn không có giao điểm.

Bây giờ lại làm lớn chuyện thành như thế này, nếu Trương Huyền thật sự bị đánh một trăm Sát Thần côn, khai trừ tư cách lão sư, lương tâm của nàng nhất định sẽ rất cắn rứt.

- Bây giờ muốn đi? Sợ rằng hơi trễ rồi đó!- Nhìn thấy nữ thần của mình ấy vậy mà lại quan tâm đến nam nhân khác, Thượng Bân cắn răng khẽ nói.

Ta đã bị đánh thành như vậy, ngươi cũng mặc kệ, lại đi quan tâm một tên lão sư khảo hạch được không điểm, đáng giận, đáng giận!

Sắc mặt của Thượng Bân rất dữ tợn, tức giận đến nỗi sắp nổ phổi.

-Đúng đó, học tâm khảo vấn cũng đã bắt đầu, còn muốn đi ? Nằm mơ đi! - Tào Hùng cũng tiến về phía bọn họ một bước, trên mặt đầy hưng phấn mà dữ tợn:

- Rất nhanh sẽ có kết quả, ngươi sẽ biết, quyết định vừa rồi mà ngươi đưa ra ngu xuẩn biết nhường nào!

- Ngươi thật sự tin rằng bản thân có thể chiến thắng ? - Thấy đối phương trí nắm chặt nắm tay, giống như đã có kết quả, Trương Huyền lắc đầu nói.

- Hắc hắc! -Tào Hùng cười lạnh, nhìn về phía thiếu niên như nhìn một tên ngốc:

- Nói thật cho ngươi biết, học sinh Lưu Dương này, là học sinh giỏi do ta đào tạo, cũng đã theo ta học nửa tháng nay, độ tín nhiệm giữa chúng ta, chắc đã có thể vượt qua hai mươi! Còn ngươi thì sao? Có thể có mười điểm sao? Cưỡng ép dựa dẫm vào ta lừa gạt Lưu Dương, ta sợ cũng có thể là số âm đó.

Không điểm là không có chút tín nhiệm nào, số âm có nghĩa là học sinh rất chán ghét lão sư này, số càng âm, độ chán ghét tất nhiên cũng càng lớn.

Hôm trước lúc Lưu Dương rời khỏi lớp của hắn còn lưu luyến không rời, hắn còn rõ mồn một trước mắt, một tên lão sư từng khiến học sinh bị tẩu hỏa nhập ma, sao có thể khiến một người như Lưu Dương tin tưởng muốn theo học chứ!

Chỉ sợ quan hệ của hai người họ còn chưa kịp cải thiện, Lưu Dương không biết làm sao đối mặt với tên nhóc này đâu!

- Học viện Hồng Thiên chính là học viện tốt nhất ở Vương quốc Thiên Huyền, nếu thật sự độ tín nhiệm của học sinh đối với giáo viên còn chưa

tới mười điểm, chắc sẽ trở thành trò cười lan truyền khắp toàn bộ Vương quốc! - Thượng Bân vừa nở nụ cười, vừa chế nhạo Trương Huyền:

- Há, đúng, ta đã quên, dù sao thanh danh của ngươi cũng đã thúi như vậy, chắc cũng không sợ trở thành trò cười cho thiên hạ lần nữa đâu ha...

- Các ngươi...

Thấy hai người bỏ đá xuống giếng, khuôn mặt phấn hồng của Trầm Bích Như tràn đầy tức giận, đang muốn phản bác hai câu, đã thấy người trong cuộc Trương Huyền vẫn giữ nét đạm nhiên, hầu như không hề để ý những lời chế giễu của hai người họ.

Nói thật, Trương Huyền đúng thật là hoàn toàn không quan tâm.

Hai người này bây giờ có thể nói qua loa vài câu, một lát nữa có kết quả, còn chưa biết ai khóc ai cười đâu...

... ...

- Hai người bọn họ ?

Nghe được Thượng Thần trưởng lão hỏi lại, Mạc Tường trưởng lão do dự một chút, cẩn thận cân nhắc:

- Học sinh Lưu Dương này là từ lớp của Tào Hùng lão sư chuyển đi, độ tín nhiệm của học sinh với hắn độ hắn là có thể cao một chút, bất quá theo ta thấy, cùng lắm cũng chỉ được mười tám, mười chín điểm, hai mươi là một cửa ải rất khó vượt qua! Về phần Trương Huyền... Nếu thật là Lưu Dương bị bức hiếp, sợ rằng sẽ là số âm!

- Độ tín nhiệm là số âm, Hồng Thiên học viện chắc hẳn sẽ phải hổ thẹn lắm, đến lúc đó liền làm phiền Mạc trưởng lão lao tâm!

Thượng Thần trưởng lão nói.

- Đó là đương nhiên! - Ánh mắt Mạc trưởng lão sáng ngời:

- Là lão sư trưởng lão của công hội, ta quyết không cho phép có thứ lão sư bại hoại như vậy xuất hiện! Nếu thật là số âm, có thể xác định chuyện Lưu Dương bị bức hiếp là hoàn toàn chính xác không còn nghi ngờ gì nữa, ta sẽ lập tức báo cáo với công hội, kiên quyết khai trừ tư cách lão sư của tên nhóc Trương Huyền này!

- Nghe thấy lời hứa hẹn của đối phương, Thượng Thần trưởng lão cười cười, con mắt lóe lên, chỉ về phía trước:

- Mau nhìn xem, sắp có kết quả rồi!

Vừa dứt lời, chỉ thấy hai quả cầu ở giữa gian phòng tỏa ra ánh sáng không ngừng lắc lư rồi sau đó dần dần yếu xuống rồi nằm im.

Học tâm khảo vấn khi tiến hành tra hỏi người, cần có kinh nghiệm về các loại huyễn cảnh đa dạng, mới có thể lựa chọn kết quả chân chính từ trong nội tâm của học sinh, giờ phút này sau khi ánh sáng đã biến mất, tức là quá trình lựa chọn kết quả đã hoàn thành, sẽ có kết quả ngay lập tức.

Ông!

Quả cầu thủy tinh bên tay trái nhẹ nhàng nhoáng một loạt số.

- Kết quả có rồi, ngươi chắc chắn sẽ gặp phải xui xẻo...

Nhìn lấy số trên quả cầu thủy tinh dừng lại, ánh mắt hưng phấn của Tào Hùng lão sư liên tục lóe lên.

Lần này chẳng những có thể đưa Lưu Dương trở lại lớp học của mình một lần nữa mà còn có thể khai trừ tên Trương Huyền này đi, lại làm cho Thượng Bân thiếu gia vui lòng, sau này sẽ làm trụ cột cho hắn, về sau không phải những chuyện trong học viện sẽ càng thuận buồm xuôi gió hay sao?

Chắc không cần đến mấy năm, hắn liền có thể thuận lợi thăng chức, trở thành lão sưcao cấp.

Trong lòng đang hưng phấn, tinh cầu rốt cục dừng lắc lư, số điểm hiện lên ở trước mắt mọi người.

- Độ tín nhiệm của hắn với ta, chắc chắn vượt qua hai mươi...

Rít lên một tiếng, Tào Hùng vội vàng nhìn lại, chỉ nhìn thoáng qua, lời nói hưng phấn lập tức dừng lại, giống như một con vịt bị thắt cổ, con mắt trừng đến nỗi sắp rơi xuống đất:

- Chuyện này. . . Sao có thể như vậy ?

Điểm số trước mắt khiến hắn sắp điên rồi!

Vì hắn thật sự không thể nào nghĩ tới chuyện này!

Lưu Dương là người tự tay hắn chiêu sinh, thời gian hai người ở chung chí ít cũng nửa tháng, quan hệ cực kỳ ăn ý, sao điểm tín nhiệm chỉ có bấy nhiêu ?

Chỉ thấy số điểm to lớn trên quả cầu thủy tinh một cái liền khiến hắn loá mắt, như có một thanh kiếm dài đâm vào tim của hắn —— mười!

Độ tín nhiệm của Lưu Dương đối với hắn, lại chỉ có mười điểm!

Mười điểm trở xuống, tức là không tín nhiệm, mười điểm mặc dù đã ở vào vị trí giới hạn, nhưng cũng không khác không tín nhiệm là bao!

Mới vừa còn tự luyến nói chắc chắn sẽ được hai mươi điểm trở lên, kết quả lại là mười điểm, điều này tựa như hung hăng cho Tào Hùng một cái tát.

- Đây chính là độ tín nhiệm khiến ngươi tự tin như vậy?- Trương Huyền nhìn qua Tào Hùng.

- Ta... - Tào Hùng suýt chút nữa không thể thở nổi, ngất xỉu tại chỗ.

Ta tân tân khổ khổ tìm ngươi đến học, lại ở chung lâu như vậy, tại sao độ tín nhiệm chỉ có bấy nhiêu... Đại ca, ngươi bị cái gì vậy...

Nhìn về phía Lưu Dương, Tào Hùng muốn tự tử.

Tín nhiệm đâu?

Tín nhiệm cơ bản nhất giữa người với người đâu?

Đây không phải là thật!

dtv-ebook.com

Dịch: My

Biên: Mựp

- Chỉ có mười điểm?

Không riêng Tào Hùng nổi điên, mạc trưởng lão, Thượng Thần trưởng lão cũng không nhịn được nháy mắt.

Chỉ có từng ấy độ tín nhiệm, ngươi còn nhất định đòi học tâm khảo vấn. Xin hỏi… ngươi lấy đâu ra tự tin đó?

Muốn từ các lão sư khác đoạt học sinh, chí ít bản thân lão sư đó cần có hình tượng cao cao tại thượng trong lòng học sinh. Nếu không chính là kẻ đó tự rước lấy nhục. Lão vốn nghĩ rằng độ tín nhiệm của hắn ít nhất cũng khoảng hai mươi điểm. Dù cho không cao nhưng cũng tạm chấp nhận được. Bây giờ nhìn lại… mẹ nó! Chỉ có mười điểm! Không phải ngươi đến chơi đùa chúng ta chứ?

Mặt Thượng Thần trưởng lão cũng tái xanh rồi! Trong lòng hắn thấp thoáng một dự cảm bất thường.

Không sợ đối thủ mạnh, chỉ sợ đồng đội óc heo! Rõ ràng, đồng đội óc heo đã xuất hiện rồi!

Thượng Bân ở bên cạnh cũng không ngừng run rẩy khóe miệng, kém chút liền sùi bọt mép.

Trước khi đến đây ngươi đã chắc như đinh đóng cột là Lưu Dương chắc chắn muốn trở lại làm học sinh của ngươi. Từng này điểm tín nhiệm, còn muốn dạy học? Dạy cái đầu ngươi a!

Ta… đậu xanh! Ngươi đùa ta sao?

- Dù chỉ có mười điểm tín nhiệm thì sao? Lưu Dương có tính đa nghi. Hắn sẽ không tin tưởng bất kỳ người nào! Độ tín nhiệm của hắn với ta chỉ có mười điểm nhưng chỉ cần ngươi không cao hơn ta, ta thắng chắc!

Một lát sau, Tào Hùng hoàn hồn lại, nhìn về phía Trương Huyền, quát ầm lên.

- Tính cách đa nghi? Nếu thật như vậy cũng có thể hiểu được! – Mạc trưởng lão gật đầu.

Người với người không giống nhau. Có những người từ khi sinh ra đã thích tin tưởng người khác, mà một số người thì ngược lại, trời sinh đa nghi. Đối với họ, dù là người thân quen đến đâu cũng sẽ không ngừng hoài nghi.

Việc này liên quan đến hoàn cảnh sinh sống của mỗi người. Nếu như kẻ đó sống ở nơi tràn ngập hoài nghi, dù cho muốn tín nhiệm cũng không dễ dàng.

Dựa theo phán đoán của hắn, Lưu Dương cùng Tào Hùng có khoảng mười bảy, mười tám điểm tín nhiệm. Tuy nhiên, nếu gặp phải người có tính cách này cũng có thể giải thích được.

- Không sai! Chỉ cần điểm của ngươi thấp hơn mười, ai cười đến cuối cùng còn chưa biết đâu!

Mắt Thượng Bân sáng lên, nhịn không được gật nhẹ đầu. Hắn lựa chọn tin tưởng Tào Hùng một lần.

Mặc dù tào lão sư ở trong học viện không nổi tiếng, cũng không phải minh tinh, nhưng vẫn nhận được không ít lời khen. So với Trương Huyền chính là rác rưởi và thức ăn ngon, không thể sánh nổi.

Tào Hùng mới mười điểm, Trương Huyền nhất định càng kém hơn.

Nghĩ như vậy, đám người tiếp tục nhìn snag quả cầu thủy tinh còn lại.

Ánh sáng quanh quả cầu vẫn chưa tắt mà vẫn còn một màn mỏng bao phủ.

- Tại sao còn chưa kết thúc?

Thẩm Bích Như cau mày lại.

- Khảo thí bằng vấn tâm thủy tinh sẽ xuất hiện huyễn cảnh không giống nhau, vì vậy thời gian cũng không giống. Người nhanh người chậm là bình thường!

Nghe thấy nữ thần hỏi, Thượng Bân tiến lên phía trước, ra vẻ học rộng tài cao giải thích.

Là cháu trai ruột của thầy chủ nhiệm, hắn biết về học tâm khảo vấn còn nhiều hơn so với các lão sư khác.

Đổi lại bình thường, hình tượng của hắn sẽ là ngọc thụ lâm phong, anh tuấn tiêu sái. Đáng tiếc, giờ phút này, mắt hắn sưng đỏ, môi như treo lạp xưởng, chẳng khác nào quái nhân gác chuông, chẳng có một xu quan hệ với hai chữ “soái ca”.

- Vậy nhanh sẽ cho thành tích tốt hay ngược lại? – Không thèm để ý đến dáng vẻ ngầu bất thành của hắn, Thẩm Bích Như tiếp tục hỏi.

- Đương nhiên là nhanh tốt rồi! Nhanh cho thấy sự tín nhiệm của người kiểm tra đối với người này xuất phát từ nội tâm. Và dĩ nhiên, càng chậm càng không tín nhiệm, còn có thể xuất hiện số âm…

Chắp hai tay sau lưng, Thượng Bân nhẹ nhàng cười một tiếng, lộ vẻ vô cùng tự tin:

- Thẩm lão sư, ngươi tin ta đi! Mặc dù ta chưa xem học tâm khảo vấn, nhưng những thư tịch liên quan đến vấn đề này ta đã đọc không

ít.Trương Huyền lão sư cưỡng ép Lưu Dương thu làm học sinh, nhất định khiến nội tâm hắn bất mãn, bị âm điểm là bình thường…

Ngay lúc hắn vô cùng kiêu căng liền cảm thấy quần áo bị túm chặt. Có người lôi kéo đem hắn từ trong dâm ý trở về hiện thực.

- Làm gì?

Thượng Bân mất hứng nhướng mày. Thật khó có cơ hội biểu hiện một chút trước mặt nữ thần, vậy mà có kẻ dám chen ngang, quá không biết chọn thời gian đi!

Hắn quay đầu nhìn lại, chính là Tào Hùng!

Thời khắc này, trong mắt Tào Hùng lão sư đầy hoảng sợ, cả người không ngừng run nẩy, không còn tự tin như vừa rồi, chỉ tay về phía trước:

- Thượng thiếu, ngươi nhìn…

Nhìn theo ngón tay hắn chỉ thấy ánh sáng trên quả cầu thủy tinh nhạt dần, hiện lên một hàng chữ.

- Sao? Chẳng lẽ không phải số âm…?

Hừ một tiếng, Thượng Bân nhìn thấy trên cầu thủy tinh hàng chữ khiến hắn suýt nữa cắn lưỡi tự vẫn.

- Chuyện này sao có thể? Cái này… Ta không tin! – Sắp điên rồi.

Cầu thủy tinh viết rõ ràng số lượng… sáu mươi bốn!

Đại biểu độ tín nhiệm là sáu mươi bốn!

Một gia hỏa khảo hạch không điểm vậy mà có thể để học viên tín nhiệm đạt tới tiêu chuẩn danh sư, có thể so với phụ mẫu… Chuyện này sao có thể?

Thượng Bân nhìn về phía Tào Hùng bằng ánh mắt muốn giết người, ngực khó chịu đến phun máu.

Hắn thật vất vả mới có cơ hội thể hiện trước mặt nữ thần, vừa thề thốt chắc chắn là thành tích kém. Kết quả lại thành như vậy… Ta đệch… Ngươi chơi ta sao?

Hơn nữa… Tào lão sư, ngươi hữu ích hơn một chút được không?

Chẳng phải ngươi nói học sinh này có tính cách đa nghi sao?

Đa nghi cái rắm!

Đa nghi có thể có sáu mươi tư điểm tín nhiệm sao?

Không phải ngươi nói nhất định sẽ thắng sao?

Mười điểm so với sáu mươi tư điểm… Ngươi thắng cọng lông a!

Nước mắt ào ào, Thượng Bân lần nữa cảm thấy khuôn mặt đau nhức như bị người tát mạnh, hận không thể có khe đất để chui xuống.

- Sáu mươi tư? – Khác với hai người đang sụp đổ, Mạc trưởng lão đột nhiên đứng dậy, kích động không ngừng.

Độ tín nhiệm này đã đạt tới tiêu chuẩn danh sư. Dù là hắn cũng lần đầu gặp phải.

Một giáo viên khảo hạch không điểm lại có thể để học sinh tín nhiệm đến mức này?

Sao hắn làm được?

Còn nữa… Lúc này mới là ngày thứ hai sau khai giảng. Tính ra vị Trương Huyền lão sư này mới chỉ quen biết Lưu Dương khoảng ba mươi canh giờ. Thời gian ngắn như vậy, độ tín nhiệm đạt trên sáu mươi… Coi như nhất tinh danh sư trong truyền thuyết cũng khó làm được!

Theo đẳng cấp của danh sư, nhất tinh được cho là thấp nhất, vậy mà đã có được năng lực cường đại đáng ngưỡng mộ.

- Hai vị trưởng lão, kết quả này coi như ta thắng sao?

Không thèm để ý đến Thượng Bân, Tào Hùng đang đần mặt, Trương Huyền nhìn về phía Thượng Thần cùng Mạc Tường.

- Không đúng! Nhất định là thủy tinh cầu có vấn đề. Nếu không sao độ tín nhiệm có thể cao như vậy? Ta không phục. không phục! – Tào Hùng rống lên.

Không ngạc nhiên khi hắn ta không tin. Chuyện này giống như tên ăn mày hắn quen biết bỗng trở thành Hoàng Đế vậy! Vốn hắn cho rằng giáo viên khảo hạch bị không điểm nhất định sẽ ra số âm, kết quả… chẳng những không phải, ngược lại còn là sáu mươi bốn. Số điểm này vượt qua tất cả các lão sư. Hắn không phát điên coi như tâm chí kiên định.

- Không sai! Ta cảm thấy Tào lão sư nói có đạo lý. Sao độ tín nhiệm của hắn có thể cao như vậy? Nếu là sự thật chẳng phải Lục Tầm, Vương Siêu đều không sánh nổi… - Thượng Bân cũng cắn răng nói.

Nghe được lời nói của hai người, Mạc lão sư đang muốn nói bỗng thấy Lưu Dương bước ra, đến trước mặt Trường Huyền, hai mắt tỏa sáng đầy sùng bái.

Người của Vương gia đến

dtv-ebook.com

Dịch: Phan Ngọc

Biên: Mựp

Sự sùng bái này hoàn toàn xuất phát từ nội tâm, trong suốt sáng sủa, không có cách nào ngụy trang.

Nắm giữ ánh mắt này, tuyệt đối là chân tâm bội phục, không lẫn lộn bất kỳ tạp chất gì.

Chỉ liếc mắt nhìn, Mạc Tường trưởng lão liền biết, Lưu Dương là sùng bái vị Trương lão sư này, tuyệt đối không phải là vấn tâm Thủy Tinh cầu bị hỏng !

- Câm miệng! Sau khi nhìn rõ những biểu hiện này, Mạc trưởng lão sầm mặt lại, trong mắt lộ ra ý lạnh: - Vấn tâm Thủy Tinh cầu có thể tra hỏi nội tâm, làm ra lựa chọn chính xác nhất, chưa bao giờ từng xuất hiện vấn đề, không thể bị hỏng! Tiếp tục phí lời, có tin ta đánh cho bọn ngươi một trận hay không!

- Ta...

Thấy Mạc trưởng lão tức giận như vậy, Thượng Bân, Tào Hùng đồng thời câm nín, không dám tiếp tục nói nhiều thêm nửa câu.

- Ngươi... Làm sao mà làm được?

Một bên Trầm Bích Như nhìn thấy cái thành tích này, cũng sợ đến che lại miệng, có chút không dám tin, hỏi.

Độ tín nhiệm sáu mươi bốn, coi như là những minh tinh giáo sư kia của Hồng Thiên học viện, dẫn học sinh đã theo học mấy năm đến kiểm tra, cũng chưa chắc có độ tín nhiệm lớn như vậy!

Thiếu niên trước mắt này, từ hôm qua đã cho nàng vô số ngạc nhiên, không nghĩ tới hôm nay còn cho nàng kinh hỉ càng to lớn hơn nữa!

Chẳng trách không có sợ hãi, xem ra đã sớm biết sẽ thắng cuộc!

- Nếu ta thắng, có phải là nên thực hiện cá cược, khai trừ tư cách lão sư của vị Tào lão sư này, thuận tiện lại đánh một trăm Sát Thần Côn hay không? Trương Huyền nhìn sang.

Nếu muốn tìm chính mình để gây phiền phức, đương nhiên phải có giác ngộ bị giáo huấn lại!

Ta là người hiện đại xuyên qua lại có ngón tay vàng như Thiên Đạo thư viện, sao có thể để một người cổ đại như ngươi bắt nạt được?

- Chuyện này...

Thượng Thần trưởng lão tỏ rõ vẻ xoắn xuýt.

Hắn lần này là dự định giúp tôn tử giải toả tức giận, kết quả giải toả không thấy đâu, chỉ thấy bị làm mất mặt, để hắn cũng lúng túng, không biết nên làm gì.

- Tìm chỗ khoan dung mà độ lượng, Trương lão sư, ngươi nếu cũng đã thắng, để Tào lão sư nói lời xin lỗi với ngươi, chuyện trừng phạt theo cá cược, ta xem coi như xong đi!

Một lát sau, Thượng Thần trưởng lão nói.

- Quên đi? Nếu như thua chính là ta, e sợ Thượng Trường Lão liền sẽ không nói như vậy đi! - Trương Huyền hơi nhướng mày.

Nếu như hôm nay người thua chính là hắn, có thể tưởng tượng, vị giáo đạo chủ nhiệm này nhất định sẽ đuổi đánh tới cùng, không khai trừ là không được!

Chính mình thắng, lại nhẹ nhàng một câu quên đi... Đùa gì thế!

- Làm càn! - Thượng Thần trưởng lão sầm mặt lại: - Chú ý thân phận của ngươi, ngươi chỉ là một cái nho nhỏ sơ cấp lão sư mà thôi, không biết làm trò gì để độ tín nhiệm của học sinh cao như vậy, đắc ý cái gì? Thật muốn có bản lĩnh, đem tu vi của bọn họ tăng lên rồi lại nói! Chỉ được đến một người tín nhiệm, đáng là gì?

- Không sai, Trương Huyền này, trời sinh có bản lĩnh đầu độc người, độ tín nhiệm cao có ích lợi gì! Nếu ta đoán không sai, lần trước học sinh tẩu hỏa nhập ma, cũng là bởi vì quá tin tưởng hắn, lúc này mới chịu đến che đậy, cuối cùng dẫn đến hối hận suốt đời!

Nghe được Thượng Thần quát lớn, Tào Hùng lão sư phản ứng lại, vội vàng nói.

Độ tín nhiệm, chỉ là một hạng chuẩn tắc để phán xét trình độ cao thấp của lão sư, cũng không thể đại biểu năng lực chân chính.

Thể hiện năng lực chân chính của lão sư, chỉ có một cái, đó là có thể làm cho thực lực của học sinh nhanh chóng tăng cường!

Ngươi có thế để cho học sinh tín nhiệm giống như cha mẹ cũng có tác dụng gì?

Không có bản lãnh truyền thụ thực sự, như thế không phải là một lão sư hợp lệ.

- Tẩu hỏa nhập ma? - Một bên Mạc trưởng lão hơi nhướng mày.

- Mạc trưởng lão khả năng còn không biết đi, Trương Huyền này đã từng dạy học sinh tẩu hỏa nhập ma! Liền bởi vì chuyện này, hết thảy học sinh đều bỏ chạy, lúc này mới khiến sát hạch đạt được không điểm! - Tào

Hùng sắc mặt dữ tợn: - Vừa nãy Lưu Dương đối với hắn tín nhiệm như thế, ta hoài nghi hắn dùng thủ đoạn đặc thù gì đó để đầu độc! Nếu không, lão sư mà sát hạch chỉ được không điểm, làm sao có khả năng ngăn ngắn hai ngày liền để một người học viên, độ tín nhiệm đạt đến hơn sáu mươi?

- Chuyện này...

Đối phương nói cũng không phải là không có khả năng.

Trước đây có một vị lão sư, vì sát hạch danh sư, sử dụng phương pháp đặc thù, đầu độc học viên, thủ đoạn có chút tương tự như thôi miên, mặc dù là trong tiềm thức, cũng sẽ cho rằng đối phương là người đáng giá tín nhiệm!

Loại thủ đoạn này có hiệu quả hạn chế, một khi thời gian trôi qua, tinh thần của học viên sẽ có tổn thương rất lớn.

Chẳng lẽ... Trương Huyền này cũng sử dụng phương pháp giống như thế?

Nếu đúng như vậy, tương đương với việc vì ham muốn cá nhân mà hủy tiền đồ của học sinh, hắn không những không phải lão sư, mà là tội nhân rồi!

- Lão sư hay là muốn lấy giáo thư dục nhân làm chủ, thu được học sinh tín nhiệm, nhưng không có tri thức tương ứng để truyền thụ, chỉ có thể làm hại học sinh càng sâu! Chính vì như thế, bên trong học viện, căn bản không ai tin hắn, cũng chiêu không tới học sinh nào! Học kỳ này coi như tốt hơn học kỳ trước một chút, cũng chỉ có năm cái học viên mà thôi!

Thượng Bân xem thường xen vào nói.

- Chỉ chiêu năm cái học viên, xác thực quá ít... - Mạc trưởng lão gật đầu.

- Không cần phải để ý đến ta chiêu thu bao nhiêu học sinh, cũng không cần phải để ý đến ta có thể dạy học viên giỏi hay không, đây là Vấn Tâm Tháp, ta mang học sinh tới tham gia học tâm tra hỏi, về vấn đề tiền đặt

cược thì hiện tại ta thắng, ta muốn bên thua phải thực hiện cá cược! Lẽ nào muốn quỵt nợ? - Trương Huyền nói.

Đừng nói những thứ vô dụng này, thua liền chịu phạt.

- Làm càn! Tư cách giáo sư của một vị lão sư, há có thể một vụ cá cược liền tùy ý thủ tiêu? Như vậy chẳng phải thành trò đùa? Tào Hùng lão sư từ năm trước tiến vào học viện tới nay, vẫn cẩn trọng, dạy dỗ được một cái võ giả hai tầng trung kỳ, càng hấp dẫn được vô số thiên tài đi vào học viện, chỉ rõ bái ông ta làm thầy, là vinh dự của họ! Ngươi đây? Là lão sư sát hạch được không điểm đầu tiên trong trăm năm qua của Hồng Thiên học viện, có tư cách gì ở đây nói hưu nói vượn?

Thượng Thần trưởng lão vung tay áo một cái:

- Được rồi,chuyện khai trừ tư cách lão sư, coi như thôi đi vậy! Lúc nào ngươi cũng có thể nuôi dưỡng được một cái võ giả hai tầng trung kỳ, lại có càng nhiều học sinh muốn bái ngươi làm thầy nói sau đi!

- Thượng Trường Lão...

Trầm Bích Như lông mày giương lên.

Vốn là nàng không muốn nói chuyện, không nghĩ tới đường đường trưởng lão lại trợ giúp Tào Hùng lão sư cố ý dối trá, để trong lòng nàng tràn đầy lửa giận.

Hoặc là không cá cược, muốn đánh cuộc thì cần nguyện thua cuộc!

Đã có can đảm đánh cược, vừa thua cuộc lại lập tức quỵt nợ, không khỏi quá vô sỉ đi!

- Trầm Lão Sư, ông nội ta nói cũng đúng, Tào Hùng bất kể nói thế nào đều là lão sư rất nổi danh của học viện chúng ta, liền bởi vì chút chuyện nhỏ này đem hắn khai trừ, cũng quá là coi chuyện bé xé ra to đi! Lại nói, khai trừ một nhân tài như vậy, truyền đi cũng là tổn thất học viện...

Thượng Bân cười khanh khách nói.

- Ngươi... Chuyện này quả thật cãi chày cãi cối! - Trầm Bích Như tức giận mặt cười thấu hồng:

- Cũng như Trương Huyền vừa nói, nếu người thua là hắn, các ngươi cũng sẽ bỏ qua cho hắn sao?

- Hắn tính là thứ gì? Sao có thể so sánh cùng Tào Hùng lão sư? Hắn có thể mang ra học sinh là võ giả tầng hai hay sao? Hắn có thể làm cho vô số học sinh mộ danh đến đây à...

Thượng Bân cười gằn.

Tùng tùng tùng!

Tiếng nói của hắn chưa dứt, ở ngoài đại điện vang lên tiếng gõ cửa.

- Chuyện gì?

Thượng Thần trưởng lão hơi nhướng mày, tiếp theo Chu Lão Sư đẩy cửa đi vào.

- Thượng Trường Lão, bên ngoài có người cầu kiến, nói là... Thiên Huyền thành Vương gia Vương Hoằng tộc trưởng cùng trưởng lão!

Vị lão sư này nói.

- Vương Hoằng tộc trưởng? Còn không mau mời vào!

Nghe được là Vương Hoằng tộc trưởng đích thân tới, Thượng Thần trưởng lão đột nhiên đứng dậy, trong mắt tràn đầy hưng phấn.

Thiên Huyền vương thành ngư long hỗn tạp, có thể trở thành là một trong bốn dòng họ lớn nhất, cũng sừng sững trăm năm không ngã, trong đó nội tình của gia tộc đó có thể tưởng tượng được là lớn đến mức nào!

Có thể nói, địa vị của vị Vương Hoằng tộc trưởng này cũng không hề yếu hơn Phó viện trưởng của Hồng Thiên học viện.

Người như thế ngày hôm nay mang theo trưởng lão trong tộc đến bái phỏng chính mình, có phần vinh dự này, cũng làm người ta phát điên, sau đó nói ra, nhất định sẽ làm cho danh khí của mình ở trên tư lịch tăng thêm một trang nổi bật!

Bái kiến Trương Huyền lão sư

dtv-ebook.com

Dịch: Gaem

Biên: Mựp

-Gia gia, ta đã từng nghe nói đến tộc trưởngVương Hoằng, đây chính là một trong những vị tông sư có tiềm lực nhất, có thể sánh với lão sư xếp hạng thứ mười trong số các lão sư siêu cấp, tu vi sớm đã đạt tới võ giả đỉnh phong tầng bảy, chỉ còn nửa bước nữa là có thể đạt đến chức vị tông sư! Tại sao loại cường giả này lại phải đến chào hỏi người? – Hai mắt Thượng Bân lấp lóe, cũng không dám tin vào những gì mình vừa nghe.

Vương quốc Thiên Huyền, biết đến Vương thất chắc chắn sẽ biết đến tứ đại gia tộc, tộc trưởng Vương Hoằng là cao thủ mạnh nhất trong số các Vương gia, thực lực sớm đã đạt tới võ giả đỉnh phong cấp bảy, uy danh hiển hách, loại người này, bình thường chỉ có người khác đến nịnh bợ y, thậm chí không phải ai muốn gặp cũng có thể gặp được, hôm nay lại đến chỉ để chào hỏi gia gia của hắn, nếu không phải do chính tai Thượng Bân nghe nói, thật khó có thể tưởng tượng sẽ có chuyện này xảy ra!

- Ha ha, nhất định là Vương Đào! - Thượng Thần trưởng lão cười nói.

- Vương Đào thiếu gia ?

- Không sai, Vương Đào là con trai trưởng của tộc trưởng Vương Hoằng, tương lai khẳng định phải kế thừa Vương gia, ta nhận hắn làm học sinh, thậm chí giúp hắn thuận lợi thăng cấp võ giả Bì Cốt cảnh cấp bốn, có thể là, tộc trưởng đã biết công lao dạy dỗ của ta bấy lâu nay, nên cố ý đến để cảm ơn! - Thượng Thần trưởng lão vuốt râu, đắc ý giải thích.

- Vương Đào là... học sinh của hắn sao? - Nghe được đoạn đối thoại này, Trương Huyền đứng bên cạnh liền sửng sốt.

Hắn đã sớm biết ca ca của Vương Dĩnh được một vị trưởng lão thu nhận làm đệ tử, nhưng có nằm mơ hắn cũng không nghĩ đến chính là vị trưởng lão trước mắt mình đây.

- Đúng vậy! - Trầm Bích Như gật đầu, sắc mặt khó coi:

-Ngươi phải nghĩ cách xem nên xử lý như thế nào đi. Ý tứ Thượng Thần trưởng lão nhắm vào ngươi rất rõ ràng, hắn hiện tại lại có Vương gia làm chỗ dựa cho mình, về sau uy thế càng mạnh như hổ, ngươi coi như được giữ lại học viện, cũng chắc chắn sẽ không được sống những ngày tháng yên ổn!

- Sau này hãy nói đi! - Trương Huyền không thèm quan tâm.

Đối phương nếu quả thật sự tận tâm tận lực nhằm vào hắn, hắn cũng không phải đèn đã cạn dầu, cùng lắm thì liền tiết lộ thực lực, đối chọi một chút xem ai mạnh hơn ai!

Có được Thiên Đạo thư viện, có thể xem thấu tất cả khuyết điểm, ai thắng ai thua còn chưa xác định được đâu.

- Ngươi... – Thấy bộ dáng của tên nhóc này, Trầm Bích Như tức giận đến mức dậm chân một cái.

Bản thân mình đang suy nghĩ cho hắn, hắn lại không quan tâmchút nào, thực sự khiến người khác nổi trận lôi đình mà!

- Đi, chúng ta đi qua nghênh đón một chút! – Trong lòng Thượng Thần trưởng lão đầy đắc ý, vội vàng đi ra, dẫn theo đám người Thượng Bân đi về phía đại môn.

Một tộc trưởng trong tứ đại gia tộc đích thân đến, đừng nói chỉ là nghênh đón tới cửa, cho dù có phải nghênh đón từ ngoài học viện vào đến đây cũng đáng.

Nếu quả thật có thể giữ gìn mối quan hệ giao hảo này thuận lợi, chỉ sợ sang năm người có thể ứng tuyển chức vụ Phó viện trưởng, chỉ có thể là lão!

- Thượng trưởng lão! - Còn chưa tới đến trước cửa, một nhóm bảy, tám người liền đi nhanh tới, đi đầu là một người trung niên, hai lông mày mang theo chi khí hùng hồn, vừa nhìn liền biết là người chức cao vọng trọng.

Vương gia tộc trưởng, Vương Hoằng!

Đi theo sau hắn là mấy lão giả, mọi cử động đều để lộ ra một ít thực lực thuộc hàng Ích Huyệt cảnh, không cần đoán cũng biết, là Vương gia trưởng lão.

Phía sau cùng, là hai thanh niên, một người chính là Vương Đào, người còn lại cháu của nhị trưởng lão năm nay vừa mới thi được vào học viện, Vương Nham, nghe nói đã đến bái Lục Tầm lão sư làm sư phụ rồi, thiên phú không tồi, rất được hoan nghênh.

- Vương tộc trưởng đích thân tới thật làm cho ta thụ sủng nhược kinh, có chuyện gì thì ngươi chỉ cần nói một tiếng là được rồi, tới như vậy, thực sự là... Quá vinh hạnh rồi! - Thượng Thần trưởng lão vội nói.

- Chuyện này, nói thật, ta tới nơi này, thật sự là có chuyện muốn tìm ngươi... -Tộc trưởngVương Hoằng cười nói.

- Vương tộc trưởng cứ nói đừng ngại! - Thượng Thần trưởng lão vội nói.

Nếu như có thể giúpcho đối phương một tay, về sau chắc chắn có thể dựa dẫm vào cây đại thụ Vương gia này...

- Tiểu nữ Vương Dĩnh, chắc hẳn Thượng trưởng lão đã sớm biết, nghe nói nàng nhận một vị lão sư, tên là Trương Huyền... - Vương Hoằng tộc trưởng chậm rãi nói.

- Trương Huyền ? Vương tộc trưởng muốn tìm hắn để gây sự ? - Ánh mắt Thượng Bân lóe lên, hưng phấn đến nỗi suýt chút nữa nhảy dựng lên.

Trước đó đã thấy Vương Đào thiếu gia đứng trước cửa phòng học của Trương Huyền, biết Vương Dĩnh cũng bị Trương Huyền lừa gạt làm học sinh của hắn, Thượng Bân vốn đã lường trước được rằng chắc chắn Vương gia sẽ không đồng ý để chuyện này cứ tiến triển như vậy, nhưng hắn có nằm mơ cũng không ngờ, tốc độ của đối phương lại nhanh như vậy, thậm chí tộc trưởng cũng đích thân tới!

Nắm đấm xiết chặt, trong lòng Thượng Bân đang điên cuồng cười lớn.

Kết quả học tâm khảo vấn của ngươi thắng thì đã sao? Đây chính là Vương gia! Thiên Huyền Vương thành là một trong tứ đại gia tộc Vương gia, đắc tội với bọn hắn, đừng nói ngươi chỉ là một lão sư kém nhất học viện, cho dù ngươi có cao siêu như Vương Siêu lão sư đi chăng nữa, thì chắc chắn cũng không thể tránh khỏi số kiếp!

Hắn nghĩ tới, tất nhiên Tào Hùng cũng nghĩ đến, hưng phấn đến nỗi toàn thân run rẩy, tựa như bị điên.

- Im miệng, đây là chỗ ngươi có thể lên tiếng sao! - Nghe thấy tôn tử cắt ngang lời nói của Vương tộc trưởng, Thượng Thần trưởng lão vội vàng quát lớn.

Mặc dù hắn là chủ nhiệm, nhưng quá nhiều chuyện xảy ra, hắn cũng chỉ biết là Trương Huyền chiêu mộ được năm học sinh, cụ thể năm người đó là ai hắn cũng không để ý cho lắm.

Thượng Thần cũng không biết, Vương Dĩnh cũng là học sinh của hắn.

- Không sao... - Vương Hoằng tộc trưởng khoát tay áo, đang muốn tiếp tục nói chuyện, phía sau Vương Đào liền đi tới:

-Cha!

- Sao vậy? - Vương Hoằng tộc trưởng nhướng mày.

- Người kia chính là Trương Huyền lão sư!- Vương Đào chỉ về phía Trương Huyền.

Vừa đi vào đại sảnhVấn Tâm Tháp, hắn liền nhận ra Trương Huyền.

- Hắn chính là Trương lão sư ? –Vương Hoằng tộc trưởng quay đầu nhìn sang, lông mày giương lên.

- Không sai, vị này chính là lão sư của học viện chúng ta, Trương Huyền! - Không ngờ lá gan của tên nhóc Trương lão sư này cũng thật là lớn, đến Vương Dĩnh mà hắn cũng dám lừa gạt, Thượng Thần trưởng lão mắt sáng lên, cười khanh khách giới thiệu.

- Hắc hắc! Lần này hắn gặp phải xui xẻo rồi, hình phạt của Vương tộc trưởng đưa ra cũng sẽ không giống như những quy tắctrong học viện của chúng ta đâu...

- Đáng đời, thiên kim của Vương tộc trưởng mà cũng dám lừa gạt, lá gan cũng quá lớn rồi đó... – Thấy Vương Hoằng tộc trưởng vừa nhìn về hướng của Trương Huyền, Thượng Bân, Tào Hùng, tất cả đều cười to trong lòng.

Có thể trở thành một trong các tộc trưởng của tứ đại gia tộc, có người nào mà không tâm ngoan thủ lạt ?

Làm lão sư kém nhất học viện, lừa gạt nữ nhi của đối phương, chắc chắn là chỉ còn đường chết mà thôi!

Ngay lúc hai người cho rằng lần này Trương Huyền đã gặp phải tai kiếp khó thoát, chắc chắn sẽ gặp phải xui xẻo, đột nhiên thấy được một cảnh tượng khó tin.

Chỉ thấy tộc trưởng Vương Hoằng đi hai bước đến trước mặt Trương Huyền, không phẫn nộ, cũng không ra tay đánh hắn như trong tưởng

tượng của bọn họ, mà là... Một khuôn mặt hưng phấn, trực tiếp khom người thấp nhất có thể, tràn đầy cẩn thận từng li từng tí:

-Vương Hoằng bái kiến Trương Huyền lão sư!

Cái khom người kia thật giống như đang bái kiến một vị lãnh tụ vĩ đại không bằng, sợ trong lời nói có gì đó đường đột hay động chạm gì làm đối phương không hài lòng.

- Đệch… !

- Không nhìn lầm chứ! Chuyện này. . . Chuyện này sao có thể như vậy được? - Thượng Bân, Tào Hùng đồng thời co người lại, suýt chút nữa ngất xỉu ngay tại chỗ.

Làm cái gì vậy?

Kịch bản không phải như vậy, không phải là tộc trưởng Vương Hoằng vừa nhìn thấy Trương Huyền sẽ lớn tiếng quát lớn, sau đó đánh cho hắn một trận tơi bời hay sao?

Sao Vương Hoằng lại cúi đầu, lại còn "Bái kiến" ...

Mặc dù chỉ là lễ tiết, nhưng đến gia gia của mình thân là một Thượng Thần trưởng lão vừa rồi còn chưa được cung kính như vậy...

Một tên nhóc lão sư khảo hạch chỉ được không điểm thì có tư cách gì ?

- Vương Hoằng tộc trưởng bớt giận, tức giận tổn thương đến gan, chỉ là một lão sư kém nhất học viện không đáng để ngươi phải tức giận... Hả? Khục khục...

Thượng Thần trưởng lão vốn còn muốn giả làm người tốt, tỏ ý khuyên can, lời mới nói phân nửa, liền thấy cảnh này, lập tức giống như ăn phải chuột chết, nụ cười trên mặt cứng đờ, suýt nữa sặc nước bọt chết.

Không phải Trương Huyền lừa gạt Vương Dĩnh làm học sinh sao?

Không phải nói hắn muốn tới đòi công đạo sao?

Ai có thể nói cho ta biết, như vầy mẹ nó là đang xảy ra chuyện gì không?

Rút khỏi khóa học

dtv-ebook.com

Dịch: My

Biên: Mựp

- Vương tộc trưởng, ngươi…

Không riêng gì đám ngươi, cả Trương Huyền cũng cảm thấy kỳ quái.

Dù cho mình là lão sư của Vương Dĩnh, hắn cũng không cần tự mình đến đây chứ?

- Không những có thể chữa khỏi chân của tiểu nữ, lão sư ngươi còn có tri thức cao thâm như vậy, dĩ nhiên ta phải đến tận nơi cảm kích! – Vương Hoằng tộc trưởng liên tục gật đầu.

Chân của Vương Dĩnh luôn là tâm bệnh của hắn. Vị lão sư này có thể giúp nàng chữa khoi, thậm chí khiến lực lượng tăng lớn. Loại thủ đoạn này đã có thể so sánh với danh sư!

Trước mặt danh sư, dù hắn là Vương gia tộc trưởng cũng không là gì.

- Há! Nàng là đệ tử của ta, dĩ nhiên phải dạy dỗ thật tốt. Đó là chức trách của ta, không cần cảm kích! – Trương Huyền gật đầu.

Trách nhiệm của một lão sư là truyền đạt kiến thức, kỹ năng và làm rõ những nghi ngờ!

Kiếp trước, dù hắn chỉ là nhân viên quản lý thư viện của trường cao đẳng, nhưng cũng là lão sư. Đối với nghề nghiệp này, hắn vẫn hết sức kính trọng, yêu thích.

Nếu Vương Dĩnh đã là học sinh của hắn, hắn không có gì là tự mãn, kiêu ngạo khi giúp nàng giải quyết vấn đề để nàng tu luyện tốt hơn.

Nhìn thấy bộ dáng bình tĩnh của hắn, đám người lần nữa nổi điên. Đây chính là tộc trưởng Vương gia đấy! Đáng lẽ biểu hiện của ngươi phải giống như nhà nghèo gặp phú ông. Đằng này lại yên tĩnh như vậy, không khẩn trương chút nào?

- Là chức trách? Không tệ, không tệ!

Mạc trưởng lão nhìn một màn này, không khỏi vuốt râu, âm thầm gật đầu.

Thời thế xoay vần, các giá trị cổ xưa dần biến mất. Rất nhiều lão sư vì truy cầu danh lợi mà quên mất lương tâm. Trương Huyền lão sư này vẫn còn thiện lương như vậy đáng để người ta kính nể.

- Có thể nghĩ như vậy, Lưu Dương lại đối với hắn tín nhiệm cao, Vương Hoằng tộc trưởng tôn sùng. Có phải Thượng Thần trưởng lão sai rồi hay không?

Cảm khái xong, trong lòng Mạc trưởng lão nghi hoặc.

Lúc vừa đến, hắn nghe được rất nhiều lời chỉ trích về Trương Huyền từ Thượng Thần. Lão vốn cho rằng hắn chỉ là một kẻ bất tài vô dụng, phế vật dẻo miệng hại người. Hiện tại xem ra không phải như vậy!

Trong lòng hoài nghi, hắn không nói tiếp mà nhìn sang.

- Mời Vương tộc trưởng vào!

Thượng Thần không hổ là trưởng lão, khuôn mặt xấu hổ rất nhanh khôi phục, chào hỏi đám người Vương gia.

- Vương Hoằng tộc trưởng! – Mạc trưởng lão ôm quyền.

- Há! Thì ra là lão sư công hội Mạc Tường trưởng lão. Ngọn gió nào đưa ngươi đến đây? – Lúc này mới nhìn thấy Mạc trưởng lão, Vương Hoằng vội vàng đứng lên.

Lão sư công hội đứng đầu, vượt trên cả luyện đan sư công hội, trận pháp sư công hội và nhiều công hội khác. Dù cho chỉ là trưởng lão có tu vi không bằng hắn, một tiểu Vương gia cũng không thể đắc tội.

- Có vài chuyện nhỏ! – Mạc trưởng lão thuận miệng trả lời một câu, ngay sao đó vô cùng nghi hoặc:

- Dù cho Vương Dĩnh tiểu thư bái Trương Huyền làm thầy cũng không cần ngươi tự đến đây chứ!

Vị trước mắt này là ai? Tộc trưởng một trong tứ đại gia tộc, khống chế một phe thế lực siêu cấp cường giả!

Dù cho nữ nhi bái Trương Huyền làm thầy, thậm chí hỗ trợ chữa khỏi bệnh, cũng không đủ để hắn đích thân đến.

- Vẫn là Mạc trưởng lão tinh mắt! Nói về có việc, ta còn phải làm phiền Thượng Thần trưởng lão. – Vương Hoằng tộc trưởng cười gật đầu.

- Ồ! Làm phiền ta? Vương tộc trưởng đừng khách khí, có chuyện gì cứ phân phó là được! Chỉ cần có thể, ta sẽ cố hết sức!

Nghe thấy đối phương thực sự có chuyện tìm mình, Thượng Thần trưởng lão lần nữa khổi phục tự tin, đắc ý nhìn Trương Huyền một chút, vuốt râu ra vẻ cao cao tại thượng.

Ngươi chỉ là may mắn chữa khỏi nan bệnh cho Vương Dĩnh mới khiến Vương tộc trưởng coi trọng mấy phần mà thôi. Cẩn thận suy nghĩ lại, dù là thân phận hay sự hiểu biết là học viện, ngươi đều kém ta xa lắm!

Ngươi nhìn, Vương tộc trưởng có việc cần nhờ ta…

- Là như vậy, con trai ta nhận được sự chỉ dạy của Thượng lão sư trong những ngày này, ta vẫn chưa có cơ hội bày tỏ lòng biết ơn.

Vương Hoằng tộc trưởng vẫy tay, một vị trưởng lão lập tức đi tới, cầm theo một đồ vật.

- Đây là chút tâm ý của ta, cảm ơn Thượng lão sư đã quan tâm chỉ dạy cho tiểu tử những ngày qua!

- Vương tộc trưởng không cần khách sáo. Giảng dạy và chăm lo cho thế hệ trẻ là bổn phận của lão sư. Ta không dám nhận lễ vật! – Thượng Thần trưởng lão vội xua tay.

Có Lão sư công hội Mạc trưởng lão ở đây, dù hắn muốn nhận cũng không dám.

- Nhân phẩm của thượng trưởng lão khiến người khâm phục! – Thấy đối phương không nhận, Vương Hoằng tộc trưởng vung tay áo, chần chừ một lát, nói tiếp:

- Thật ra, hôm nay ta tới là muốn cùng trưởng lão bàn bạc chuyện này. Con trai ta gần đây xuất hiện vài vấn đề trong việc tu luyện. Ta phát hiện khóa học của trưởng lão và hắn không quá tương xứng. Ngươi có thể… cho hắn lui khỏi khóa học được không?

- Rút lui? – Đang đắc ý, Thượng Thần trưởng lão nghe nói vậy liền lảo đảo, suýt nữa trực tiếp xông đến.

Rời khóa học?

Đang học tốt, rời khóa học làm gì?

Học sinh rời khóa học tương đương với đánh mặt lão sư, chứng tỏ vị lão sư này giảng bài không hiệu quả. Vốn cho rằng hắn cầu mình làm gì, vô cùng đắc ý, kết quả là chuyện này. Mẹ nó! Một khi tin tức này bị truyền đi, chức chủ nhiệm hắn cũng không cần làm nữa.

Mất mặt muốn chết!

- Đúng vậy! Mong trưởng lão đồng ý! – Vương Hoằng tộc trưởng nói.

- Chuyện này… - Thượng Thần trưởng lão chỉ cảm thấy như bị một cái tát, má nóng hừng hực, muốn nổi giận nhưng lại không giám. Sau khi do dự một lúc lâu, lão cố nặn ra một nụ cười:

- Vương tộc trưởng, nếu lệnh lang đã có quyết định, ta không dám trái!

Nói xong, hắn cầm thân phận lệnh bài của đối phương, nhỏ một giọt máu ở phía trên.

Ông!

Chương trình học của hắn được hủy bỏ.

- Đa tạ Thượng trưởng lão! – Vương Hoằng tộc trưởng hài lòng gật đầu, đưa ngọc bài cho Vương Đào.

- Lão sư và học viên được tự nguyện lựa chọn lẫn nhau. Nếu như hắn thật sự không hợp chương trình học của ta, rút khỏi khóa học cũng là bình thường. Không biết, sau khi lui đi, Vương Đào muốn bái ai làm thầy?

Trong lòng nhỏ máu, Thượng Thần trưởng lão lại cố nở nụ cười.

Vương Đào là học viên nổi danh của học viện, mỗi lần thi kiểm tra đều có thể nằm trong mười vị trí đầu siêu cấp tồn tại!

Người như vậy bị học viên rút khỏi khóa học… Nghĩ lại đều phát điên!

Đồng thời, hắn cũng thắc mắc, Vương Hoằng tộc trưởng nhất định muốn rút khỏi khóa học của mình, hắn sẽ để con trai bái ai làm thầy?

Mình là trưởng lão, lại là thầy chủ nhiệm, dù không phải là người có giờ học tốt nhất trong học viện, nhưng cũng được coi là minh tinh lão sư. Không ít người sứt đầu mẻ trán muốn tiếp nhận.

Trừ mình ra, hắn không nghĩ ra ai đáng để tộc trưởngVương gia đích thân tới.

- Há! Ta đã tuyển được người rồi!

Vương Hoằng tộc trưởng đứng dậy, tiến đến trước mặt Trương Huyền, cung kính nói:

- Trương lão sư, con trai của ta, Vương Đào, có thể bái ngươi làm thầy không?

- Hả?

- Chuyện này…

- Không thể nào! Rút khỏi khóa học của Thượng Thần trưởng lão để trở thành học sinh của Trương Huyền?

Nhìn thấy hành động và lời nói của hắn, toàn bộ Học Tâm Tháp lặng ngắt như tờ. Tất cả mọi người điên rồi!

Nhất là Thượng Thần trưởng lão, hắn suýt chút nữa hộc máu chết tại chỗ.

Vương Hoằng tộc trưởng, ngươi đùa sao?

Chỉ vì gia nhập một lão sư khảo hạch không điểm mà rút khỏi khóa của ta?

Thượng Bân, Tào Hùng hai người trợn tròn mắt.

Kẻ luôn bị họ xem là phế vật lại được một vị đường đường là tộc trưởng đích thân đến, hủy bỏ khóa học của trưởng lão, xin gia nhập lớp học của hắn. Vọng thiên, vọng địa, thiên lý ở đâu?

Nhưng mà, mọi người chưa bình tĩnh lại liền nghe thấy thanh âm hờ hững của thiếu niên.

- Xin lỗi, ta không nhận!

Rầm!

Đám người ngã đầy đất.

Nghi vấn

dtv-ebook.com

Dịch: Gaem

Biên: Mựp

-Ta kháo!

- Không nhận? Đại ca, ngươi nói thật chứ ? - Thượng Bân, Tào Hùng, Trầm Bích Như đám người nắm lấy tóc, cả đám đều sắp điên rồi.

Hôm nay có nhiều chuyện còn kích thích hơn so với những chuyện trong đời mà bọn họ từng thấy qua nhiều.

Vương Đào là ai ? Thiên tài siêu cấp thứ mười trong học viện, lão sư nào không muốn giành hắn về làm học sinh của mình, Thượng Thần trưởng lão cũng là phải dựa vào thân phận chủ nhiệm của bản thân mới có thể thành công thu được...

Thiên tài như thế, lại thêm đường đường là Vương gia của một gia tộc chính miệng thỉnh cầu, ngươi... Mẹ nó, vậy mà hắn lại từ chối ?

Đám người Thượng Bân chỉ cảm thấy bản thân bọn họ vừa nhận lấy một vạn điểm tổn thương, thật sự là không thể thở nổi.

Trước đó mới vừa mắng xong đối phương là tên lão sư chiêu không được học sinh nào, kết quả... Vương gia tộc trưởng người ta liền đưa con trai tới, mà điều quan trọng hơn chính là... chính là hắn không nhận!

- Trái tim của ta, lá gan của ta...

Thượng Thần trưởng lão cảm thấy máu tươi ở trong cổ họng loạn chuyển, sẽ phun ra bất cứ lúc nào.

Còn có thiên lý sao? Còn có vương pháp sao?

Ta là trưởng lão, chủ nhiệm của phòng giáo dục, các ngươi hủy khóa của ta, đi tìm một giáo viên khảo hạch chỉ được không điểm còn không nói, quan trọng là tên nhóc chết tiệt kia lại dám không nhận đồ đệ...

Thượng Thần trưởng lão cảm thấy không còn chút mặt mũi nào, hận không thể có một cái hố để lão lập tức chui vào.

Quá mất mặt!

Không biết trốn đi đâu!

Mạc Tường trưởng lão đứng một bên suýt chút nữa cũng rơi hai tròng mắt ra ngoài.

Vừa rồi Mạc Tường trưởng lão đã thay đổi cái nhìn đối với Trương Huyền, nhưng bây giờ xem ra như vậy vẫn còn chưa đủ!

- Không nhận học sinh ? - Vương Hoằng tộc trưởng cũng xấu hổ, lập tức nháy mắt với nhi tử.

- Khẩn xin Trương lão sư thu ta làm học sinh! - Vương Đào liền vội vàng tiến lên, quỳ rạp xuống đất, thành khẩn cầu xin.

Lúc trước hắn đúng là thật sự rất xem thường vị Trương lão sư này, nhưng tận mắt nhìn thấy hai chân của muội muội được chữa tốt, công lực cũng tăng đột phá, lại nghĩ tới hôm qua một kiếm của mình bị đối phương giữ chỉ bằng hai ngón tay kẹp lại, trong lòng đã thật sự bội phục.

- Không nhận! - Trương Huyền khoát tay.

Học sinh lựa chọn lão sư, lão sư cũng phải có quyền lựa chọn học sinh!

Cái tên Vương Đào này hôm trước còn vọt thẳng vào phòng học, không biết lễ phép, thậm chí còn động binh khí đối với mình, sao mình có thể thu nhận hắn làm học sinh được!

Cho dù ban đầu Triệu Nhã chỉ chất vấn hắn vài câu, vẫn như cũ bị phạt quét dọn vệ sinh!

Làm lão sư, nếu như không có uy nghiêm, học sinh sẽ khinh thị, làm sao có thể làm một lão sư giỏi ?

- Ta biết là ta lỗ mãng, đụng phải lão sư, còn hi vọng Trương lão sư nể tình ta tuổi trẻ bồng bột, không hiểu cấp bậc lễ nghĩa trên dưới, đừng chấp nhặt với ta có được không! - Vương Đào cũng biết nguyên nhân Trương Huyền từ chối là gì, vội vàng thỉnh tội.

Uy nghiêm của sư đạo không thể bị làm nhục, hắn cầm kiếm muốn đi chém người ta, đối phương không có so đo với hắn thì thôi, giờ phút này còn muốn bái người ta làm thầy, bị người tatừ chối cũng là chuyện rất hiển nhiên!

- Đúng vậy a, tiểu nhi lúc trước không biết lão sư đại tài, cho nên có thể có chút mạo phạm, hi vọng lão sư thứ lỗi... - Vương Hoằng tộc trưởng cũng liền vội vàng giải thích.

- Vương tộc trưởng không cần phải nói những lời này, Trương lão sư không thu nhận học sinh, ta cảm thấy không phải là bởi vì lý do này! - Đúng lúc này, một giọng nói không hợp thời vang lên.

Nhìn lại nơi phát ra âm thanh, chính là người đã thua trong vòng học tâm khảo vấn trước đó, Tào Hùng.

Nếu như là vừa rồi, dựa vào uy nghiêm của Thượng Thần trưởng lão, có thể giúp hắn triệt tiêu Trương Huyền, nhưng mà bây giờ, thậm chí đường đường là Vương Hoằng tộc trưởng cũng đã tới cầu Trương Huyền, học tâm khảo vấn thất bại sẽ bị phạt, chỉ sợ lại không xong!

Dù sao đều đã có cái kết quả này, hắn cũng không quan tâm cá chết lưới rách, mất cả chì lẫn chài nữa.

- Ừm ? - Nghe thấy có người chen vào nói, Vương Hoằng tộc trưởng sầm mặt lại, có chút không vui.

- Bản thân thực lực của tên Trương Huyền lão sư nàychỉ có võ giả Chân Khí cảnh cấp ba, mà Vương Đào thiếu gia, lại là cường giả Bì Cốt cảnh cấp bốn, thực lực cũng không bằng đối phương, làm thế nào có thể dạy dỗ, làm sao có thể chỉ điểm cho học sinh? Hắn không dám nhận, chính là tự mình biết mình!- Tào Hùng dữ tợn quát.

- Không sai, thực lực của hắn thậm chí còn không bằng Vương Đào thiếu gia, sao có thể thu nhận Thiếu gia làm học sinh, nói đùa cái gì chứ! - Thượng Bân cũng kịp phản ứng, vội vàng phụ họa theo.

- Vương tộc trưởng nghĩ lại, ngươi rút khóa học của ta cũng không sao, lại muốn Vương Đào thiếu gia bái một vi sư có thực lực còn chưa bằng thực lực của học sinh, về sau trên việc tu luyện chỉ sợ sẽ không dễ dàng như vậy! - Ánh mắt của Thượng Thần trưởng lão cũng lóe lên.

Đúng a, thực lực của Trương Huyền trước mắt lão chỉ là võ giả Chân Khí cảnh tầng ba, đây là sự thật mà tất cả mọi người trong học viện đều biết.

Đường đường là cường giả tầng bốn, lại đi bái một người lão sư tu vi thậm chí còn thấp hơn mình, đúng là làm trò cười cho thiên hạ mà!

- Chuyện này. . .- Trong lòngVương Hoằng tộc trưởng hoang mang một chút.

Hắn chỉ từ miệng Vương Dĩnh nghe nói lý luận dạy học của Trương Huyền rất kinh người, cũng không biết chính xác tu vicủa hắn.

Vương Đào mặc dù đã từng giao đấu với đối phương, nhưng lại chưa bao giờ nói qua, hắn cũng không biết rõ.

Nếu những điều mà những người ở đây nói là sự thật, thực sự của vị Trương lão sư này chỉ có võ giả tam trọng chân khí cảnh, thật đúng là không thể nào có thể dạy bảo Vương Đào!

Lão sư mặc dù nắm giữ lý luận là có thể truyền thụ, nhưng tu luyện chỉ có tự mình trải qua mới có thể cảm ngộ càng sâu, nếu như chínhlão sư cũng không có đạt tới cấp bằng mình, chỉ sợ cũng không dạy được phương pháp gì tốt.

Cái này rất giống với Trương Huyền lão sư kiếp trước vậy, làm sao có thể dạy bảo học sinh ?

Không ít chuyện cần lão sư chỉ điểm, mới có thể giúp học sinh càng ngày càng tiến bộ.

Nếu không, cho dù cólý luận khá hơn đi chăng nữa, cũng là trăng trong gương hoa dưới nước, không có chút tác dụng nào.

- Trương Huyền, cho dù ngươi có muốn dạy Vương Đào thiếu gia, ngươi cũng không có thực lực này đâu! Không có thì bớt làm bộ làm tịch đi, võ giả cấp ba, lừa gạt mấy học sinh vừa mới nhập học thì có thể chứ còn muốn qua mặt mấy học sinh cũ ở trường thì không có cửa đâu! –Thấy Trương Huyền không nói gì, Tào Hùng lại càng thêm hưng phấn trừng mắt chửi rủa.

- Đúng vậy a, Vương tộc trưởng, Tào Hùng lão sư nói rất có lý, chính Trương Huyền còn chưa đột phá tới võ giả cấp bốn, cũng là vì không biết nên tu luyện thế nào, làm sao có thể chỉ điểm võ giả Bì Cốt cảnh cấp bốn tu luyện! - Thượng Thần trưởng lão tìm được lòng tin đã mất, vuốt râu, nói.

- Không đúng, tất cả những gì các ngươi nói đều không đúng! - Nghe thấy mọi người chế giễu, Vương Đào không phục, liền vội vàng đứng dậy giải thích:

-Ai nói thực lực của Trương lão sư không bằng ta ? Hôm qua ta vô ý mạo phạm, lúc ấy toàn lực đánh xuống một kiếm, liền bị hai ngón tay củahắnnhẹ nhàng kẹp lại, nếu như chỉ là Chân Khí Cảnh, khẳng định là không thể là được như vậy!

- Hai ngón tay kẹp lấy ? Ha ha, Vương Đào thiếu gia, cho dù ngươi muốn cho hắn chút mặt mũi, cũng phải nói điều gì đáng tin cậy một chút có được hay không ?

Tào Hùng cười lạnh:

-Ngươi là cường giả Bì Cốt cảnh hậu kỳ của cấp bốn, công lực đã vượt qua 700 kg, lại thêm tốc độ và trọng lượng của kiếm, một chiêu đánh xuống, cho dù là cường giả sơ kỳ của Ích Huyệt cảnh muốn tay không tấc sắt tiếp được cũng đã là một đều rất khó khăn, chứ nói chi là hai ngón tay... Ngươi nói như vậy, chẳng lẽ vị lão sư khảo hạch được không điểm này đã đạt được tới Ích Huyệt cảnh tầng bảy giống như trưởng lão hay sao!

Kiếm mặc dù nhẹ nhàng, nhưng là do một cường giả Bì Cốt cảnh hậu kỳ dùng toàn lực đánh xuống, tốc độ nhanh như thiểm điện, nếu không hiểu cực kỳ rõ kiếm pháp hoặc biết được điểm yếu nào đó của đối phương, e rằng cường giả Ích Huyệt cảnh sơ kỳ cũng rất khó có thể tiếp được... Vương Đào lại nói lão sư kém nhất học viện tiện tay tiếp được... Nói đùa cái gì!

- Ta cũng nhìn thấy, lão sư thật sự dùng hai ngón tay giữ lại lưỡi kiếm! - Lưu Dương cũng vội vàng giải thích.

Cảnh tượng ngày hôm đó là do Lưu Dương tận mắt nhìn thấy, không có nửa phần giả dối.

Nhưng mà, độ tín nhiệm của hắn đối với Trương Huyền cao như vậy, nói chưa dứt lời, e là, người ngoài nhìn vào, sẽ nghĩ Lưu Dương đang cố gắng nói giúp Trương Huyền.

- Vương Hoằng tộc trưởng, ngươi là người tu luyện trên mọi người ở đây! - Không để ý tới hai người giải thích, Thượng Thần trưởng lão cười lạnh:

- Ngươi cảm thấy Ích Huyệt cảnh trung kỳ có thể sử dụng hai ngón tay tiếp được một kiếm do Vương Đào thiếu gia toàn lực đánh xuống không ?

- Chuyện này. . . - Vương Hoằng tộc trưởng dừng lại.

Hai ngón tay giữ lại một kiếm đánh toàn lực của Vương Đào…nếu bình thường là cường giả Ích Huyệt cảnh, đúng thật là rất khó có thể làm được!

Trương lão sư này mặc dù lý luận rất tốt, nhưng trẻ tuổi như vậy thì đến được Ích Huyệt cảnh trung kỳ... Ngay cả hắn cũng không tin.

Dù sao đi nữa thì chuyện này cũng quá kinh thế hãi tục!

- Vương Đào thiếu gia, ta biết ngươi muốn bái Trương Huyền làm thầy, lúc này mới cố ý nói những lời này để đề cao thanh danh của hắn, nhưng mọi thứ phải có chừng mực, vượt qua quá nhiều, cũng không dễ... – Thấy Vương Hoằng câm miệng không nói gì, Thượng Thần trưởng lão nói thẳng, khí độ Lăng Vân, phóng khoáng tự do, đang muốn tiếp tục thẳng thắn nói thêm một ít lý luận cao thâm để chứng minh Vương Đào nói dối, liền nghe được tiếng của lão sư trực ban ở bên ngoài gian phòngvang lên lần nữa.

- Thượng trưởng lão!

- Chuyện gì ? - Nhướng mày, Thượng Thần trưởng lão cực kỳ mất hứng.

Không thấy ta đang thuyết giải hay sao?

Thật không có mắt!

- Bên ngoài có người cầu kiến Trương Huyền lão sư, tìm tới đây rồi... - Trực ban lão sư vội nói.

- Tìm Trương Huyền ? Ai ?

Tại sao cả ngày hôm nay đều như vậy ?

Người này cũng tìm, người kia cũng tìm ?

- Dạ... Là thế tử củaTrấn Nam Vương, Bạch Tốn tiểu Vương gia! - Trực ban lão sư nói.

Bạch tiểu vương gia bá đạo

dtv-ebook.com

Dịch: Khiêm

Biên: Mựp

- Bạch Tốn Tiểu vương gia?

Tất cả mọi người bên trong gian phòng đều chấn động.

Vị Bạch Tốn Tiểu vương gia này, tuy rằng tuổi không lớn lắm, nhưng là thiên tài tu luyện, mười bảy tuổi liền đạt đến võ giả năm tầng đỉnh cao, ở toàn bộ Thiên Huyền Thành Đô đều có tiếng tăm lừng lẫy.

Trầm truy bệ hạ từng chuyên môn đánh giá, nói hắn có thể trở thành Ích Huyệt cảnh cường giả trẻ tuổi nhất của Thiên Huyền vương quốc!

Trấn Nam vương trấn thủ nam cảnh, không ở vương đô, bởi vậy vị Tiểu vương gia này cũng không có đến học ở Hồng Thiên học viện, bất quá, lấy thành tích ưu dị thi vào Bắc Võ học viện, học viện lợi hại hơn cả Hồng Thiên học viện !

Bắc Võ học viện nhưng là học viện siêu cấp có nhất tinh danh sư tọa trấn!

Có thể thi vào trong đó, đều là thiên tài nổi danh khắp mười ba nước.

Những ngày qua, hình như Trấn Nam vương quay về Thiên Huyền thành nhận chức, hắn cũng đi theo phụ thân trở về, chỉ là... Tới đây làm gì? Tìm Trương Huyền lão sư...

Một người là lão sư chán nản kém cỏi nhất, một người là thiên tài siêu cấp, con trai độc nhất của đệ nhất quyền thần... Hai người căn bản không

có chút quan hệ nào a!

Giữa bọn họ có thể nhận thức sao? Địa vị cách biệt quá to lớn rồi!

- Mau mời!

Tuy rằng không biết nguyên nhân gì, Thượng Thần trưởng lão như trước không dám thất lễ, vội vã vẫy tay.

Hô!

Thời gian không lâu sau, một cái thiếu niên mặc áo trắng nhanh chân đi vào, phía sau theo mấy cái tùy tùng, tất cả đều một thân khôi giáp, ánh mắt lạnh lùng.

Thiếu niên tuổi tác không lớn, nhưng mang theo khí tức cường đại, sức mạnh toàn thân như Thái Dương rọi sáng, làm cho người ta cảm thấy áp lực, mạnh mẽ.

Đều là võ giả năm tầng đỉnh cao, nhưng so về mặt khí thế liền có thể nhìn ra, Bạch Tốn mạnh mẽ hơn Thượng Bân, Trầm Bích Như quá nhiều.

- Xin chào Tiểu vương gia...

Thượng Thần, Vương Hoằng tộc trưởng cùng mọi người đồng thời đứng dậy.

Vương gia tuy rằng là một trong tứ đại gia tộc của Thiên Huyền vương thành, nhưng cùng vị quyền thần trấn thủ một phương như Trấn Nam Vương, vẫn có chênh lệch nhất định

Bất cứ lúc nào nơi nào, người nắm giữ quân đội, vĩnh viễn đều là người có quyền lên tiếng.

- A! Trương đại sư, ngươi quả nhiên ở đây...

Tùy ý khoát tay áo một cái, không để ý tới đám người Thượng Thần đang cũng kính hành lễ, Bạch Tốn con ngươi chuyển loạn, đột nhiên nhìn thấy một cái thân ảnh quen thuộc, hưng phấn vọt tới trước mặt Trương Huyền.

- Ngươi làm sao lại đến đây?

Trương Huyền hơi nhướng mày.

Tuy rằng Lục Trầm đại sư nói, muốn hắn hướng mình học tập, có thể... Cũng không cần nghe lời như thế đi, thật sự là tìm đến đây!

- Cha ta nhận xong chức liền đi, vương thành ta chờ không được bao lâu, đương nhiên muốn mau chóng cùng đại sư học tập, tranh thủ thông qua sát hạch a! - Bạch Tốn giải thích một câu.

- Đại sư?

- Bạch Tốn Tiểu vương gia làm sao sẽ biết hắn? Còn quan hệ như thế nào? Không phải xưng hô lão sư sao? Như thế nào lại xưng hỏi đại sư rồi?

Nhìn thấy Bạch Tốn quả nhiên tìm Trương Huyền, hơn nữa thân thiết như vậy, tất cả mọi người lần thứ hai như nằm mơ tại chỗ.

Chuyện gì xảy ra?

Bọn họ lại thật sự nhận thức...

Trương Huyền không phải lão sư sao?

Đại sư... Đây là cái gì xưng hô?

Hơn nữa... Trương Huyền ngươi đây là thái độ gì? Lẽ nào không thấy Thượng Trường Lão, Vương tộc trưởng nhìn thấy Tiểu vương gia đều khom người sao? Ngươi không những không hành lễ, còn cau mày, nhăng mặt cái em gái ngươi a... Ai cho ngươi lá gan lớn như thế?

- Làm càn!

Thượng Thần trưởng lão cũng không nhịn được nữa, đi lên phía trước, mang theo khí thế lăng nhiên:

- Trương Huyền, ngươi làm sao cùng Tiểu vương gia nói chuyện như vậy? Còn không lập tức bái kiến? Thân là lão sư, liền chút lễ nghi cũng không hiểu sao, quả thực không có quy củ, mất mặt xấu hổ!

Nói xong, một mặt tươi cười nhìn về phía Bạch Tốn:

- Bạch tiểu vương gia, ngươi đừng nóng giận, Trương Huyền này, thực lực thấp kém, người cũng ngốc, không hiểu lễ nghi...

Hắn lời còn chưa nói hết liền nhìn thấy Bạch tiểu vương gia hơi nhướng mày, trong mắt lộ ra hàn khí lạnh lẽo, cả người như là sư tử xù lông.

- Con mẹ nó ngươi là ai vậy? Cút sang một bên! Trương Huyền đại sư, tính theo bối phận còn là ông nội ta, con mẹ nó ngươi nói như vậy, là muốn tìm cái chết sao?

- Ông nội sao?

Rầm!

Mọi người lần thứ hai ngã một chỗ.

Ta kháo, tiểu vương gia của ta ơi, ngươi có biết cái tiếng “gia gia”này nghĩa là thế nào không?

Phụ thân của Bạch tiểu vương gia là Trấn Nam vương, cùng quốc vương trầm truy bệ hạ ngang hàng luận giao... Ngươi nói hắn là gia gia ngươi, há không cho thấy bối phận của hắn còn trên cả trầm truy bệ hạ?

Thượng Bân trưởng lão mới vừa rồi còn hung hăng cực kỳ, hiện giờ toàn thân run lên, suýt chút nữa không ngất đi.

Đây rốt cuộc chuyện gì xảy ra?

Phát sinh cái gì...

Đặc biệt là hai người Thượng Bân, Tào Hùng lập tức liền muốn điên rồi, tóc đều bị vồ xuống một đống, con ngươi bất cứ lúc nào cũng sẽ thoát ly viền mắt.

Liền ngay cả Mạc trưởng lão vẫn trấn định tự nhiên, cũng cảm thấy cằm tê rần, chẳng biết lúc nào đã giật một mảng râu xuống.

- Không sai! Trương gia gia chính là một đời thư họa đại sư, thực lực càng là cường hãn, ba người như ta đều không phải là đối thủ, ngươi dĩ nhiên nói hắn làm càn, thực lực thấp kém? Con mẹ nó ngươi chính là muốn chết? Hay là tìm đánh? Bạch Dương!

Bạch Tốn vẫy tay một cái.

- Có thuộc hạ !

Nương theo tiếng la, một người trung niên từ phía sau hắn đi ra.

- Vả miệng!

Bạch Tốn nói.

- Dạ!

Người trung niên đi lúc đi ra còn không chút bắt mắt, giờ khắc này mí mắt vừa nhấc, một luồng sát khí trong nháy mắt dâng lên, như là Địa ngục ác ma đi ra từ trong ngàn vạn hài cốt.

Tuy rằng tu vi giống như Thượng Thần trưởng lão, đều là ích huyệt cảnh, có thể khí tức cả người cường đại hơn quá nhiều.

- Binh vương!

Trong lòng mọi người rùng mình.

Có thể có loại sát khí này, đều là binh sĩ chuy luyện ra từ trong vô số trận chiến đấu, vô số tình huống cửu tử nhất sinh, loại binh sĩ này đều có thể nói binh vương, mỗi người ý niệm như sắt, cường hãn đến mức tận cùng, có thể vượt cấp chiến đấu.

Phóng thích sát khí xong, để tâm thần người hoảng hốt, ngay lập tức, người trung niên Bạch Dương đi tới trước mặt Thượng Thần trưởng lão, một cái tát quất tới.

Đùng!

Một cái tiếng vang lanh lảnh, Thượng Thần trưởng lão còn không phản ứng lại, liền bị đánh giống như con quay, quay một vòng, máu tươi phun mạnh, hàm răng rơi mất mười mấy cái.

- Ngươi...

Ổn định thân hình, Thượng Thần trưởng lão tức giận sắp nổ.

Hắn đường đường Hồng Thiên học viện trưởng lão, Ích Huyệt cảnh cường giả, lại bị người vả miệng trước mặt bao nhiêu người...

Có thể... Tuy rằng nổi giận nhưng hết cách rồi, đối phương là con trai độc nhất của Trấn Nam Vương, Bạch tiểu vương gia, thật sự dám đánh hắn, Trấn Nam vương tuyệt đối sẽ giết tới, đem cả sào huyệt của hắn đều bưng!

Chuyện như vậy lại không phải chưa từng xảy ra.

Năm đó thì có một đại thế lực không kém gì Vương gia, có người không có mắt tìm Bạch tiểu vương gia gây phiền phức, đem hắn đả thương, bị Trấn Nam vương nổi giận mang binh nhảy vào phủ đệ, chém đầu cả nhà, cuối cùng Trầm Truy bệ hạ cũng không nói gì, trái lại động viên một trận, phong thưởng Bạch Tốn danh hào Tiểu vương gia.

Không phải vậy, coi như hắn là Thế Tử, cũng không có tư cách xưng là Tiểu vương gia.

- Đều là Trương Huyền... Càng nghĩ càng giận, một luồng lửa giận nổi lên nhưng không dám làm gì Bạch Tốn, không thể làm gì khác hơn là chuyển đến trên người Trương Huyền.

Nếu không phải là tại cái tên này, ngày hôm nay làm sao mình mất mặt nhiều lần đến như vậy?

- Làm sao, ngươi không phục?

Thấy sắc mặt hắn khó coi, Bạch Tốn lông mày giương lên, trông như một vị công tử bột.

- Tại hạ không dám!

Thượng Thần trưởng lão trong lòng nhỏ máu, nhưng cắn răng nói.

- Không dám thì tốt, nói thật cho ngươi biết, ta là đang cứu ngươi đó, nếu như để Trương gia gia ra tay, hắn không khống chế được khí lực, ngươi khẳng định đã sớm chết rồi!

Nói đến đây Bạch Tốn nhớ tới cuộc giao chiến vào buổi tối ngày hôm ấy, thân thể không tự chủ được rùng mình một cái.

Hắn nói là lời thật, vị Trương đại sư ở trước mắt này, chỉ riêng thân thể cũng có lực lượng hơn bốn mươi đỉnh, then chốt còn không khống chế được khí lực, một cái tát quất tới, chính hắn không cảm thấy cái gì, người khác e rằng sẽ thành bánh thịt.

Không cách nào khai trừ

dtv-ebook.com

Dịch: Gaem

Biên: Mựp

-Cứu hắn ? Khống chế khí lực không nổi?

- Nghe thấy khẩu khí của tiểu Vương gia, không lẽ thực lực của Trương Huyền lão sư còn lợi hại hơn so Thượng Thần trưởng lão ? Chuyện này. . . Sao có thể như vậy được ?

Những chuyện vừa rồi xảy ra liên tục chỉ trong một thời gian ngắn, cho nên giờ phút này đám người kia mới kịp phản ứng.

Nhất là hai người Thượng Bân và Tào Hùng mới vừa rồi còn nói thực lực Trương Huyền thấp hèn và cho rằng những lời Vương Đào là nói láo, giờ phút này đều không thể tin được.

Khảo hạch lần trước của Trương Huyền, chỉ là Chân Khí cảnh đỉnh phong, đây là sự thật mà tất cả mọi người trong học viện đều biết, chưa từng nghe tin tức về đột phá của hắn, sao lại lợi hại hơn so Bạch tiểu vương gia, thậm chí nghe qua lời của bọn họ còn thấy thậm chí là Thượng Thần trưởng lão cũng kém xa Trương Huyền tít tắp tận đẩu tận đâu?

Mặc dù cảm thấy mọi chuyện rất kỳ quái, nhưng đám người cũng không dám hoài nghi những lời của Bạch Tốn là nói dối để giữ thể diện cho Trương Huyền nữa.

Đám người chẳng những biết vị Bạch tiểu vương gia này thiên tư phi phàm, cũng biết hắn trời sinh tính tình rất hiếu chiến, thích nhất là đánh

nhau với người khác! Một ngày không đánh mấy trận, sẽ cảm thấy ngứa da ngứa thịt! Hắn lại bội phục vị Trương Huyền này như thế, chẳng lẽ Trương Huyền thật có loại thực lực này ?

Nghĩ vậy, từng người đều mở to hai mắt nhìn về phía thiếu niên trước đó còn bị bọn họ coi là phế vật.

Thiếu niên này rất bình thường không có gì đặc biệt, chỉ là da thịt trắng noãn, bóng loáng, thoạt nhìn còn nhỏ hơn so với tuổi thật của hắn, từ khi nào lại trở thành một cao thủ ?

- Khụ khụ! - Nhìn thấy ánh mắt nghi hoặc của đám người, Trương Huyền bất đắc dĩ lắc đầu.

Chỉ sợ thực lực của mình sắp không thể tiếp tục che giấu được.

Có khi. . . Từ một lão sư khảo hạch được hạng nhất từ dưới đếm lên, một võ giả Chân Khí cảnh cấp ba, chỉ qua một kỳ nghỉ, một chút liền biến thành cao thủ có thể tỷ thí với đại cao thủ Ích Huyệt cảnh. . . Chắc chắn mọi người sẽ hoài nghi!

- Muốn giả vờ mình là người kém cỏi khó khăn đến thế sao ? - Trương Huyền trở nên đau đầu.

Hắn vừa mới giả vờ yếu thế giấu diếm thực lực, lặng lẽ trốn vào một góc, vốn cho rằng tên Bạch Tốn trước mắt này cũng không có liên quan gì đến học viện, cho dù đế sư có nói thế nào đi chăng nữa hắn cũng sẽ không ngoan ngoãn đến học viện nhanh đến như vậy, nhưng có nằm mơ Trương Huyền cũng không ngờ, lúc này chỉ mới cách một đêm, tên nhóc này đã xông đến đây. . .

Hắn ở bên ngoài hiển hách như vậy, muốn dấu diếm cũng không giấu được lâu!

Thực sự là nghiệp chướng mà!

Trong lúc đang xoắn xuýt, liền thấy Bạch Tốn tiểu Vương gia chạy tới, nịnh nọt.

- Hắc hắc, Trương đại sư, Trương gia gia, ta xử lý như vậy ngài có hài lòng không?

Cũng không trách được tên Bạch Tốn này, Lục Trầm đại sư mới nói, hắn có thể không thông qua khảo hạch, tất nhiên tên nhóc trước mặt Trương Huyền này đương nhiên muốn ra sức nịnh nọt khiến Trương Huyền nhận hắn rồi.

Tên nhóc này hình như từ sáng ngủ dậy liền chạy tới học viện tìm Trương Huyền, nhiều lần nghe ngóng mới biết được Trương Huyền đã đi đến nơi này, liền vọt vào đây.

- Tạm được!

Chuyện cũng đã xảy ra rồi, Trương Huyền chỉ còn nước đành phải thừa nhận, nhẹ gật đầu.

- Trương lão sư, xin hãy thu nhận ta làm học sinh đi. . .

Biết thực lựcTrương Huyền, cũng không phải là Chân Khí Cảnh, Vương Hoằng tộc trưởng không còn chút do dự nào, ánh mắt động một cái, Vương Đào cách đó không xa lại lần nữa đi lên phía trước, quỳ rạp xuống đất.

- Bái Trương lão sư làm thầy, ngươi là ai a? Ta còn muốn bái sư đây, ngươi tranh giành cái gì, muốn tỷ thí một chút hay không?

Trương Huyền còn chưa kịp nói chuyện, Bạch tiểu vương gia liền trừng mắt.

- Không dám. . . - Vương Đào giật nảy mình.

Tên Bạch Tốn trước mắt này, mặc dù cùng tuổi của hắn không chênh lệch là mấy, nhưng thực lực đã sớm đạt tới võ giả đỉnh phong cấp năm,

mạnh hơn hắn không biết bao nhiêu lần, tỉ thí với hắn thử. . . Đây không phải là muốn tự sát sao ?

- Tốt, Vương Đào ngày mai có thể đi đến lớp của ta dự thính, biểu hiện tốt , có thể cân nhắc thu ngươi làm học sinh! - Sợ Bạch tiểu vương gia trước mắt này lại nháo sựlần nữa, thực sự đánh Vương Đào nửa chết nửa sống dậy không nổi, Trương Huyền khoát tay áo.

- Đa tạ Trương lão sư! - Vương Hoằng tộc trưởng thở dài một hơi, cảm tạ liên tục.

Dự thính cũng còn không tính là học sinh , bất quá, xem ra đến bây giờ, có lẽ đây là phương thức giải quyết tốt nhất, ai bảo tên nhóc này không biết phép tắc, chạy tới đây muốn giết người chứ. . . Lão sư nào gặp được loại tình huống này, chỉ sợ cũng sẽ không thể không thu rồi!

Bất quá, mặc dù là dự thính, thời gian dài, về sau chỉ cần biểu hiện ngoan ngoãn một chút, chắc chắn cũng có thể trở thành học viênchính thức.

- Dự thính. . . - Thượng Thần trưởng lão đứng kế bên khóc không ra nước mắt.

Hắn đường đường là trưởng lão học viện, chủ nhiệm phòng giáo vụ, đều là hắn được tự mình chọn lựa học sinh, lần này thì hay rồi, bị người khác hủy lớp trước mặt mình, sau khi hũy lớp đến một lớp tốt hơn thì lão còn không nói. . . Kết quả lại đi đến lớp của người khác dự thính!

Mà lại còn dự thính ở lớp của lão sư kém nhất học viện. . .

Thượng Thần trưởng lão liền cảm thấy mặt mình bị chà đạp liên tục, hoàn toàn không còn chút tôn nghiêm nào.

Mất mặt đến nỗi muốn tìm một cái hố mà chui xuống.

- Trương đại sư, còn có chuyện chưa xử lý xong hết sao? Nếu như còn, ta có thể giúp ngươi xử lý, làm xong thì dạy ta một chút về thư hoạ. . . - Bạch Tốn khoát tay áo, nhìn về phía Trương lão sư.

- Còn có chút chuyện ! - Trương Huyền nhìn về phía Thượng Thần:

-Thượng trưởng lão, học tâm khảo vấn xong rồi, có phải nên thực hiện theo những giao ước ban đầu không ? – Hắn tự mình đến đây là vì học tâm khảo vấn, khảo vấn kết thúc rồi, lại xảy ra nhiều chuyện như vậy, hắn cũng nên thu lấy chiến lợi phẩm chứ.

- Trương Huyền, ngươi không cần quan tâm! Kết quả học tâm khảo vấn của ta thua ngươi, nhiều nhất đập một trăm Sát Thần Côn, nhưng ngươi muốn khai trừ ta ra khỏi công hội lão sư, chỉ sợ ngươi còn chưa đủ khả năng đâu! - Biết lần này tai kiếp khó thoát, Tào Hùng không còn trốn tránh, dữ tợn đi lên phía trước.

- Chưa đủ khả năng? -Lông mày Trương Huyền nhíu lại một cái.

- Không sai, từ trước đến giờ quá trình giảng dạy của ta không có việc xấu, không có học sinh bị tẩu hỏa nhập ma, kết quả khảo hạch mặc dù không có đạt tới trình độ ưu tú, nhưng cũng có cập nhật cách giảng dạy mới, chỉ dựa vào một kết quả đánh cược liền hủy bỏ tư cách lão sư của ta, cho dù là công hội lão sư cũng không còn cái quyền lợi này đâu! - Tào Hùng điên cuồng la lớn.

- Thật sao? - Trương Huyền không hiểu nhiều về những chuyện này, nghi ngờ nhìn về phía Mạc trưởng lão đứng cách đó không xa.

Hắn là trưởng lão trong công hội lão sư, đối với mấy chuyện này đều biết rõ ràng nhất.

- Đúng là như thế! - Mạc trưởng lão gật gật đầu:

- Tư cách lão sư, phải được công hội lão sư xét duyệt, nếu như không có việc xấu đặc biệt lớn, bình thường rất khó bị khai trừ. . .

- Thì ra là vậy… - Trương Huyền nhướng mày.

Hắn nhớ tới kiếp trước, sự nghiệp giảng dạy vẫn theo kiểu biên chế, cho dù tiết dạy không có hiệu quả, nhưng đúng thật là trường học cũng là

không có tư cách khai trừ, thậm chí bộ giáo dục cũng không có tư cách khai trừ, trừ phi giáo viên đó phạm vào chuyện gì trái với đạo đức của một nhà giáo.

Xem ra ở thế giới bên này cũng không khác cho lắm.

- Chuyện này lúc đánh cược ngươi không có nói! - Trương Huyền nhịn không được nói.

Lúc đánh cuộc, hắn còn tưởng rằng có thể thực hiện, liền đồng ý, sớm biết khai trừ tư cách lão sư khó như vậy, chi bằng hắn đồng ý trục xuất ra khỏi học viện còn hơn.

- Khụ khụ, ta còn nghĩ. . . Ngươi sẽ thua! - Mạc trưởng lão có chút xấu hổ.

Kết quả khảo hạch lão sư của Trương Huyền là không, lại dạy dỗ một học sinh bị tẩu hỏa nhập ma, nếu như thật sự truy cứu kỹ, đúng thật là hắn mới là người có thể bị khai trừ.

Trước đó Mạc trưởng lão cũng cho là hắn sẽ thua học tâm khảo vấn, cho nên cũng không nói tỉ mỉ vấn đề này, ai ngờ đâu hắn lại có thể thắng, mà lại còn thắng Tào Hùng lão sư triệt để như vậy.

- Nếu quả thật muốn thực hiện giao ước đánh cuộc, cũng không phải là không có biện pháp, trừ phi. . . - Mạc trưởng lão có chút do dự.

- Trừ phi cái gì ?

- Trừ phi. . . Có danh sư hoặc là học sinh của danh sư đó chính miệng xác nhận hắn không thích hợp làm lão sư, sau đó lên báo cáo với công hội lão sư. . . - Mạc trưởng lão nói.

- Danh sư ? Học sinh của danh sư? Tìm đâu ra những người này đây? - Trương Huyền lắc đầu, cho dù là danh sư, hay là học sinh của họ, đều là những nhân vật có tên tuổi trong ngành, hắn đâu có quen biết những

người này ? Hơn nữa cho dù là quen biết, người ta cũng sẽ không để ý tới chuyện đánh cuộc nhỏ nhoi này mà nói giúp hắn một tiếng!

Trương Huyền đang nhăn mày lại, Chu lão sư đi đến lần nữa, liền ôm quyền, giọng nói dễ nghe vang lên khắp phòng.

- Thượng Thần trưởng lão, có một vị cô nương tự xưng Hoàng Ngữ, nói muốn tìm Trương Huyền lão sư!

Tào Hùng phản kích

dtv-ebook.com

Dịch: My

Biên: Mựp

- Tiểu Ngữ cũng tới? – Mắt Bạch Tốn sáng lên.

Hôm qua lục trầm đại sư muốn bọn hắn học tập Trương Huyền, vì vậy trười vừa sáng bản thân liền chạy đến. Tiểu Ngữ sao có thể không đến!

Đang nói chuyện, một thân hình xinh đẹp đi từ ngoài vào. Áo dài vàng nhạt tôn lên dáng người hoàn mỹ của nàng, làn da trắng như tuyết, so với Thẩm Bích Như cũng không kém bao nhiêu.

- Ra mắt Trương lão sư!

Vừa đi vào phòng, nàng liền đi tới trước mặt Trương Huyền, cúi gập người.

- Ừm! – Biết mục đích của đối phương giống Bạch Tốn, Trương Huyền xoa mi tâm, cảm thấy đau đầu.

Thật ra hắn dâu biết gì về thư họa, chỉ có thể nhìn ra khuyết điểm thôi! Để mình dạy vẽ, hắn không biết dạy thế nào.

- Xin chào tiểu thư!

Hắn đang lo lắng không biết làm sao, bỗng thấy Mạc trưởng lão cung kính đi đến trước mặt hoãng ngữ ôm quyền.

- Tiểu thư?

Thượng Thần trưởng lão như nhớ ra điều gì, hai chân mềm nhũn, liên tục lùi về phía sau mấy bước, sắc mặt trắng bệch:

- Chẳng lẽ nàng… nàng là con gái Hoàng hội trưởng của Lão sư công hội, người mới mười mấy tuổi đã trở thành trợ giáo cấp thấp, thiếu nữ thiên tài?

Trước đó hắn còn cùng Mạc trưởng lão nói về thiên tài của Lão sư công hội. Nàng lợi hại hơn lão già như hắn nhiều! Hắn nằm mơ cũng không nghĩ tới đây chính là Hoàng Ngữ tiểu thư. Hơn nữa, nhìn điệu bộ này… nàng có quan hệ rất tốt với Trương Huyền!

Vọng thiên! Rốt cuộc chuyện này là thế nào?

Hắn vừa nói đối phương không thể dạy học, kết quả đám người Vương gia đưa nhỉ tử tới đòi hủy chương trình học của hắn. Hắn chê thực lực không cao, Bạch tiểu vương gia liền tự mình chạy tới chứng minh thực lực đối phương mạnh mẽ, hắn không phải đối thủ! Ngay vừa rồi hắn lại nói chỉ có trợ giáo mới có thể khai trừ tư cách của Tào Hùng lão sư, trợ giáo liền chạy tới…

Mẹ nó! Trương Huyền, ngươi là do ông trời phái đến để bắt nạt ta a!

Thượng Thần trưởng lão cảm thấy sấm sét đùng đùng, muốn tự tử.

Tào Hùng vừa rồi còn phách lối, hiện tại cảm thấy thực sự khủng hoảng.

- Không phải hắn chỉ là một lão sư không điểm trong kỳ kiểm định trình độ lão sư sao? Vì sao hắn quen biết nhiều người như vậy? Sao họ có thể tôn trọng hắn? Ta không phục…! – Trong lòng gào thét, tào húng cắn chặt răng.

Trước hôm nay, trong mắt hắn đối hương chẳng là gì, căn bản không có tư cách cạnh tranh. Mà bây giờ… đối phương đã trở thành một ngọn núi cao, khiến hắn chỉ có thể ngước đầu ngưỡng mộ!

- Hắn…hắn… - Thượng Bân ở bên cạnh răng đánh vào nhau run rẩy.

Giờ phút này, trong mắt hắn, Trương Huyền từ một con sâu kiến có thể bị bóp chết dễ dàng, biến thành một con khủng long to lớn.

Loại biến đổi này khiến hắn không thể tin nổi.

- Ngươi là trợ giáo?

Nghe thấy thanh âm kinh ngạc của Thượng Thần, Trương Huyền nghi ngờ nhìn về phía cô bé trước mắt.

Nha đầu này còn nhỏ hơn mình, vậy mà đã trở thành trợ giáo của danh sư, đúng là không thể nhìn bề ngoài mà!

- Ta chỉ may mắn được Lưu sư coi trọng, đến đó trợ giúp thôi! – Hoàng Ngữ mỉm cười, miệng nói khiêm tốn nhưng ánh mắt lại đầy tự tin.

Người có thể trở thành danh sư học đồ, đầu tiên phải có thiên phú hơn người, tiếp theo là cái duyên!

Dù cho ngươi có thiên phú hơn nữa, dạy học tốt hơn, chương trình học chất lượng hơn, nhưng không được danh sư thưởng thức cũng chỉ uổng công.

Hoàng Ngữ là con gái của hội trưởng Lão sư công hội Thiên Huyền vương quốc. Từ nhỏ nàng đã được tiếp xúc với nền giáo dục tốt nhất, lại thêm những mối quan hệ của cha, nàng trở thành trợ giáo cũng rất bình thường.

- Nếu ngươi đã là trợ giáo, vừa đúng lúc! Vị Tào Hùng lão sư này tham gia học tâm khảo vấn thua ta nhưng lại định bội ước…

Vừa rồi Mạc trưởng lão nói cần tìm một vị trợ giáo lên tiếng mới có thể khai trừ tư cách của Tào Hùng lão sư. Đối với người muốn đối phó với mình, Trương Huyền dĩ nhiên không nương tay.

- Còn có chuyện như vậy? – Đôi mi thanh tú của Hoàng Ngữ nhăn lại:

- Bản thân là lão sư, chỉ vì một chút ân oán mà ghi hận trong lòng, không ngại học tâm khảo vấn để hãm hại đồng nghiệp. Loại người này nếu còn giữ lại trong đội ngũ lão sư, sớm muộn sẽ trở thành con sâu làm rầu nồi canh. Mạc trưởng lão!

Mạc trưởng lão tiến lên một bước.

- Ta nghĩ hắn không đủ tư cách làm lão sư nữa. Ngươi làm thủ tục ngay bây giờ đi! – Hoàng Ngữ nói đầy uy nghiêm.

- Ưm! – Mạc trưởng lão gật đầu, sau đó lắc đầu nhìn Tào Hùng.

Hoàng Ngữ là danh sư trợ giáo, địa vị tôn quý. Hơn nữa, nàng là con gái của hội trưởng, một lời nói ra quyết định vận mệnh của vị Tào lão sư này.

Có thân phận lão sư, đi đến đâu cũng được người tôn trọng. Một khi bị khai trừ, nói lên nhân phẩm của người đó có vấn đề. Sau khi bị ghi vào danh sách, dù hắn đi bất kỳ nơi nào cũng không ai dám nhận.

- Ta… - Nghe thấy quyết định này, Tào Hùng xụi lơ trên đất, mặt xám như tro.

Vì tư cách lão sư này, hắn đã tốn biết bao công sức. Không nghĩ tới… cứ như vậy bị thu hồi!

Chỉ vì hắn khiêu khích một phế vật lão sư khảo hạch được không điểm?

Ta không phục! Ta không cam lòng!

- Đúng rồi… - Tào Hùng lần nữa đứng dậy, mặt đầy dữ tợn:

- Trương Huyền, ngươi không được coi là thắng! Ngươi khảo hạch bị không điểm, lại có học viên bị tẩu hỏa nhập ma. Chỉ cần chuyện này được báo lên Lão sư công hội, sau khi kiểm tra đối chiếu, ngươi cũng sẽ bị khai trừ tư cách lão sư!

Lão sư khảo hạch là kỳ thi nội bộ trong Hồng Thiên học viện, không có quyền lực lớn nên không có thẩm quyền khai trừ tư cách lão sư. Tuy nhiên, nếu đem chuyện này báo cho công hội, một khi xác thực cũng sẽ bị khai trừ.

Huống hồ, hắn còn có một học viên bị tẩu hỏa nhập ma! Sự việc này đã chạm đến giới hạn của lão sư!

- Không sai! Trương Huyền, ngươi đừng đắc ý! Bây giờ ngươi khai trừ tư cách của Tào lão sư, chính ngươi cũng không tự duy trì được đâu! Bây giờ ta sẽ báo cáo những việc này lên Lão sư công hội, khẩn cầu bọn họ quyết định công bằng!

Nghe thấy Tào Hùng la lên, con mắt Thượng Bân cũng sáng lên như thiêu đốt ngọn lửa hừng hực.

Nếu đã ngửa bài với Trương Huyền, một khi đối phương hùng mạnh, gã sẽ không có một ngày tốt lành, vì vậy đương nhiên không thể bỏ qua!

Mấu chốt là… nữ thần cũng nói giúp hắn, nếu bị đánh mà không phản ứng gì, sao hắn có thể ngẩng đầu lên được?

Nói xong, Thượng Bân lần nữa nhìn về phía Trương Huyền, ánh mắt lạnh lẽo.

Không phải ngươi rất trâu bò sao? Độ tín nhiệm cảu Lưu Dương không phải hơn sáu mươi sao? Đám người Vương gia không phải vội vàng muốn ngươi nhận Vương Đào làm học viên sao?

Bây giờ ngươi có thể đắc ý, nhưng chờ khi mất đi tư cách lão sư rồi, ta xem ngươi làm thế nào? Ngươi còn tư cách gì ở lại Hồng Thiên học viện, tư cách gì dạy học sinh!

- Tư chất của Trương Huyền lão sư thực sự khiến người nghi ngờ. Hoàng Ngữ trợ giáo, Mạc trưởng lão, lời hai người bọn họ nói là thật, vị Trương lão sư này đúng là đã khiến học viên bị tẩu hỏa nhập ma. Hơn nữa, lần

trước thi sát hạch bị không điểm. Ta hi vọng công hội có thể xử lý công bình, diệt trừ cái u ác tính của học viện!

Thượng Thần trưởng lão khôi phục một chút sắc mặt, thân hể thẳng tắp, cao giọng nói.

Bọn hắn không thể giữ lại Tào Hùng, nhưng cũng sẽ không thể để Trương Huyền được yên!

Phòng giáo vụ giở trò

dtv-ebook.com

Dịch: Nguyễn khiêm

Biên: Mựp

- Chuyện này...

Nghe được tiếng gào của ba người, Mạc trưởng lão cùng Hoàng Ngữ liếc mắt nhìn nhau, đồng thời nhìn về phía Trương Huyền.

Nếu như bọn họ nói chính là thật sự, Lão sư công hội xác thực muốn một lần nữa hạch tra!

Hạch tra xong, một khi tình huống là thật, rất có thể sẽ khai trừ tư cách giáo sư của vị Trương lão sư này!

- Vẫn là quá coi thường những người này, bọn họ cũng am hiểu lợi dụng quy tắc để nói chuyện!

Không nghĩ tới đối phương bị luân phiên đả kích như vậy, còn phải phản kích một hồi, Trương Huyền hơi nhướng mày.

Xem ra ở thế giới nào cũng đều giống nhau, tặc cắn một cái, sâu vào tận xương ba phân.

Nói thật, tiền thân lưu lại cái hỗn loạn này, xác thực rất phiền phức.

Học viện không tích cực, bình an vô sự, có thể giảng bài, chỉ khi nào tích cực, báo lên đến Lão sư công hội, liền sẽ đối mặt với nguy hiểm bị khai trừ tư cách Lão sư.

Bị khai trừ, tình huống không thể tốt hơn Tào Hùng quá nhiều!

Vì lẽ đó, bất kể nói thế nào, cũng không thể để bọn họ thực hiện được!

Có thể sát hạch lão sư được không điểm, dạy học sinh bị tẩu hỏa nhập ma, đây là do tiền thân làm ra, thuộc về sự thật, coi như hắn muốn thay đổi cũng đổi không được...

Nói cách khác, tiền thân lưu lại cái hỗn loạn này, là lỗ hổng lớn nhất hiện nay, coi như sau đó mượn Thiên Đạo thư viện có thể dạy học sinh trở nên rất lợi hại, vẫn như cũ khó có thể trở thành danh sư, khó có thể làm cho mọi người tin phục.

Phải nghĩ biện pháp giải quyết mới được!

Vò vò mi tâm, Trương Huyền có chút bất đắc dĩ.

Xuyên qua là bị động, hắn lại không thể quyết định thời gian xuyên qua, lại nói, nếu biết tiền thân kém như vậy, bản thân hắn cũng sẽ không xuyên qua!

Lẽ nào cho phép bọn họ báo lên Lão sư công hội, khai trừ tư cách Lão sư của bản thân?

Tuyệt đối không được!

- Hả? Không phải là không cách nào giải thích thực lực ta đột nhiên tăng lên dữ dội sao? Vừa vặn có thể lợi dụng cái này...

Đang không biết như thế nào cho phải, đột nhiên trong đầu linh quang nhất thiểm, một cái ý nghĩ tuyệt diệu xuất hiện, lần thứ hai nhìn về phía Thượng Thần, Thượng Bân hai người, khóe miệng hơi vểnh lên:

- Các ngươi đã không để lại đường sống, vậy thì các ngươi tập xác định đi...

...

- Trương Huyền, ngươi không phải rất đắc ý sao? Ta xem ngươi đi tới giáo sư công hội, còn có thể tiếp tục đắc ý hay không... Thấy Mạc trưởng lão, Hoàng Ngữ chần chờ, Thượng Bân tràn đầy hưng phấn, cười ha ha.

Bất quá tiếng cười còn không kết thúc, liền nhìn thấy Trương Huyền hai tay chắp ở sau lưng, một mặt do dự nhìn sang, trong mắt tràn ngập xoắn xuýt.

Tựa hồ có chuyện gì muốn nói ra, lại cân nhắc đến cùng nói hay là không.

- Làm sao? Muốn hướng ta xin tha?

Thấy bộ dáng này của hắn, Thượng Bân cảm giác thoải mái đến không nói ra được:

- Đáng tiếc... Đã chậm!

- Xin tha sao? - Trương Huyền lắc lắc đầu:

- Ngươi cả nghĩ quá rồi, ta chỉ là đang suy nghĩ... Có muốn đem sự tình nói ra hay không?

- Này!

Nói đến đây, thở dài một tiếng, trong thanh âm mang theo sầu khốn cùng thống khổ, cũng mang theo xoắn xuýt cùng khó chịu.

Nói chung, để người vừa nghe liền có thể biết cõi lòng của hắn mang tâm sự, là người nam nhân có cố sự tang thương.

- Nói ra? Nói cái gì?

Không biết hắn muốn làm cái gì, Thượng Bân cau mày.

- Cũng được, nếu đã như vậy...

Không trả lời hắn, Trương Huyền không nhịn được lắc đầu, dáng vẻ trách trời thương người, xoắn xuýt chốc lát:

- Ta vốn còn muốn đều là đồng sự, thân là lão sư, vì danh dự của học viện, coi như làm ra chuyện quá đáng, cũng có thể lấy đại cục làm trọng, bây giờ nhìn lại...

Nói đến đây, hai tay chắp ở sau lưng, con mắt hướng lên trên nhìn xéo, thật giống tràn đầy thống khổ.

- Ế? Ngươi có ý gì?

Thấy hắn lại là thở dài, lại là lắc đầu, đem ánh mắt mọi người đều tập trung đi qua, Thượng Bân, Thượng Thần hai ông cháu liếc mắt nhìn nhau, không biết trong hồ lô của cái tên này đang bán thuốc gì?*

*Trong hồ lô bán thuốc gì: Câu này ý muốn nói người nào đó có ý đồ hay âm mưu gì đó để người khác khó mà nhận ra

Ra vẻ cái gì!

Ngươi hiện tại bất cứ lúc nào cũng sẽ bị khai trừ, giả bộ cũng không dùng được đi!

- Ta nhìn hắn chính là cố ý nói bậy, muốn dời đi sự chú ý của mọi người! Mọi người không nên bị hắn lừa!

Thượng Bân phản ứng lại, hừ nói.

Sát hạch lão sư đạt được không điểm, càng dạy học sinh đên tẩu hỏa nhập ma, đây là sự thực mà người người trong học viện đều biết, mặc kệ như thế nào đều không có cách nào rửa sạch ô danh

Coi như ngươi vô cùng dẻo miệng thì lại làm sao?

Những việc này là khẳng định không chống chế được!

Cho dù chống chế, còn có hồ sơ có thể tra, xem ngươi làm sao tự bào chữa.

- Trương đại sư, có phải là có cái ẩn tình gì khó nói? Ta cùng Mạc trưởng lão đều ở đây, hoàn toàn có thể nói đi ra!

Hoàng Ngữ nhìn lại.

- Không sai!

Nhìn về phía Hoàng Ngữ tỏ vẻ đầy tán dương, Trương Huyền âm thầm gật đầu.

Hắn giả vờ nửa ngày trời, chỉ chờ đối phương câu nói này, hiện tại vừa hỏi, vừa vặn có thể nói phần kịch bản tiếp theo.

- Kỳ thực, chuyện này ta không muốn nói...

Trương Huyền lắc đầu một cái, làm ra dáng vẻ vô cùng đau đớn, bước đến trước mặt một cái thạch trụ kiểm tra lực lượng ở giữa đại sảnh, nắm đấm niết một cái, thẳng tắp đánh tới.

Ong!

Hào quang lấp loé, bên trên hiện lên một hàng con số!

Năm mươi lăm đỉnh!

Hắn đồng dạng chỉ dùng một nửa sức mạnh, sau khi đã một lần nữa đem tiền tam trọng công pháp tu luyện lại một lần, chân khí trong cơ thể càng thêm trong suốt, vốn là chỉ có lực lượng bốn mươi chín đỉnh, lần thứ hai gia tăng thêm một ít.

- Năm mươi lăm đỉnh?

- Ích huyệt cảnh đỉnh phong?

- Hắn nắm giữ thực lực Ích huyệt cảnh đỉnh phong, cái kia... Làm sao sát hạch nói hắn chỉ có Chân Khí cảnh?

...

Tuy rằng trước nghe Bạch tiểu vương gia nói Trương Huyền thực lực còn mạnh hơn hắn, mọi người cũng có chuẩn bị tâm lý, có thể nhìn thấy một quyền đánh ra có lực lượng mạnh như vậy, vẫn như cũ không thể tin được! Sợ đến rít gào liên tục, từng cái cằm nhanh chóng rơi trên mặt đất.

Võ giả lục trọng Ích huyệt cảnh cường giả, mỗi lần mở ra một chỗ huyệt đạo, tăng cường lực lượng một đỉnh, không ít người cả một đời, chỉ có thể mở ra ba, bốn mươi nơi, coi như đạt được đỉnh phong, lực lượng cũng không tới nhiều như vậy!

Tiện tay một quyền thì có loại sức mạnh này, há không phải cho thấy... Hắn dĩ nhiên đạt được Ích huyệt cảnh đỉnh phong?

Có thể... Trước ngày nghỉ, học viện vừa mới tiến hành kiểm tra, hắn chỉ có võ giả tam trọng Chân Khí cảnh đỉnh phong, một cái kỳ nghỉ liền tăng cường vài cái cấp bậc...

Cái này không thể nào đi!

Vương quốc lợi hại nhất thiên tài cũng không nghe nói là có tiến bộ nhanh như vậy a!

Mọi người tất cả đều nghi hoặc nhìn sang, muốn nghe lời giải thích của hắn.

- Chắc hẳn mọi người cũng kỳ quái, trước ngày nghỉ kiểm tra, ta chỉ có Chân Khí cảnh, mà trong thời gian ngắn như thế liền biến thành Ích huyệt cảnh đi!

Đem phản ứng của mọi người nhìn ở trong mắt, Trương Huyền chậm rãi nói:

- Kỳ thực... Tu vi của ta, không hề là tăng nhanh như gió trong một cái kỳ nghỉ n ày! Mà là giống như mọi người, làm từng bước tu luyện! Lúc trước, tuy rằng không có năm mươi lăm đỉnh, nhưng cũng không kém nhiều!

-Trong một lúc liền có chỉ số lực lượng cao như vậy sao? Đương nhiên không phải như vậy, lúc đó sát hạch lão sư, sát hạch tu vi...

Vương hoằng tộc trưởng không nhịn được nói, bất quá lời nói nói phân nửa, đột nhiên nhớ ra chuyện gì đó, không nhịn được sững sờ:

- Hồng Thiên học viện sát hạch lão sư, là học viện phòng giáo vụ tiến hành trong hoàn cảnh phong kín bí mật, thành tích sát hạch của các vị lão sư, cũng do phòng giáo vụ công bố... Những người khác căn bản không biết! Nói cách khác... kết luận ngươi lúc trước chỉ có Chân Khí cảnh, là phòng giáo vụ đưa ra, mà không phải tình huống thật ...

Nghe hắn vừa nói như vậy, mọi người cũng hiểu được.

Bất luận điểm sát hạch của lão sư là số không, hay vẫn là thực lực của hắn chỉ có Chân Khí cảnh, đều là phòng giáo vụ chính thức báo ra kết quả, thời điểm chân chính sát hạch, cũng không có những người khác ở đây.

Nói cách khác... Phòng giáo vụ rất có thể giở trò!

Thượng Thần thổ huyết

dtv-ebook.com

Tên nhóm dịch:TTTV

Người dịch: Kim Gaem

Biên: Mựp

Nguồn: TruyệnYY

-Trước đó ta và Trương lão sư nghiên cứu thảo luận rất nhiều vấn đề về khảo hạch lão sư, hắn chẳng những có thể trả lời rõ ràng từng vấn đề một mà thậm chí còn có thể nói ra bảy, tám cái đáp án, những câu trả lời này ngay cả ta đều không đáp lại được, trình độ rất uyên bác, khiến cho người khác phải bội phục! Lúc ấy ta liền kỳ quái, một kỳ khảo hạch lão sư đơn giản như vậy, sao hắn lại chỉ làm được không điểm. . . Thì ra… kết quả thông báo ra là giả! - Trầm Bích Như cũng nhớ ra chuyện gì đó, nhịn không được nóichen vào, trong đôi mắt đẹp mang theo lửa giận.

Đêm qua ăn cơm, nàng thử hỏi Trương Huyền các câu trong đề thi, kết quả đối phương đối đáp trôi chảy, lúc ấy nàng liền cảm thấy kỳ quái, nghe được đoạn đối thoại vừa rồi cuối cùng cũng "Bừng tỉnh đại ngộ" .

Chắc chắn hắn trả lời đúng, nhưng phòng giáo dục không cho hắn điểm!

Nói cách khác, bài thi của hắn không có bất cứ vấn đề gì, có thể. . . Lúc người chấm điểm có tư thù riêng, cho nên mới chấm hắn được không điểm!

Vì cái gì ?

Tại sao phải làm như vậy ?

- Khó trách Trương lão sư một mực không muốn nói, mọi người đều là đồng nghiệp, một khi nói ra chắc chắn sẽ ảnh hưởng đến hòa khí, càng ảnh hưởng đến danh dự của học viện! Vì cái này, hắn cam tâm tình nguyện một mình gánh vác danh xưng 'Phế vật '! - Vương Hoằng tộc trưởng càng nghĩ càng "rõ ràng", càng "bừng tỉnh đại ngộ" .

Ngươi không thấy được vừa rồi Trương lão sư cứ một mực do dự không muốn nói hay sao ?

Nếu như không phải mọi chuyện đã đến nước này, có khi Trương Huyền lão sư sẽ không bao giờ nói ra sự thật này, dù là bị nhiều người hiểu lầm, đều yên lặng tiếp nhận. . . Thậm chí, các ngươi chèn ép hắn như vậy, hắn cũng chỉ là biểu hiện ra chút tu vi, cũng không nói tỉ mỉ, chi tiết cụ thể đều là do chúng ta đoán được. . .

Cái gì gọi là làm gương sáng cho người khác ?

Chính là đây chứ đâu!

Cái gì là sư đức như núi, không tranh quyền thế ?

Chính là đây chứ đâu!

- Chuyện không công bằng một khi truyền ra, tất cả mọi người chắc chắn sẽ nghi ngờ độ chính xác của bài khảo hạch ở học viện, cũng sẽ hoài nghi trình độ dạy học thật sự của các lão sư khác. . . Cứ như vậy, học viện rất nhanh sẽ lâm vào hỗn loạn! Hắn lựa chọn cách yên lặng không nói, tự mình yên lặng tiếp nhận, cam tâm tình nguyện bị người đời hiểu lầm, lòng dạ này, rộng lượng như vậy. . . - Vương gia tộc trưởng càng nói càng kích động.

Trên thế giới lại có vị lão sư vĩ đại như vậy sao. . .

Buồn cười nhất là trước đó chúng ta còn hiểu lầm hắn, cho rằng hắn cái gì cũng không biết, là một lão sư phế vật!

Vương gia tộc trưởng vừa nói xong, đám người đều đồng loạt hướng mắt nhìn về phía Thượng Thần trưởng lão đứng cách đó không xa, trong mắt ai cũng tràn đầy lửa giận.

Ngươi chỉ biết chỉ trích người khác, ngươi nhìn lại mình một chút đi!

Cũng đều là lão sư, sao lại có thể chênh lệch lớn như vậy chứ?

Trương lão sư vì nghĩ đến tình nghĩa, chịu nhục, chịu sự khinh thường của người đời cũng không bán đứng đồng nghiệp, vậy mà các ngươi. . .

- Ta. . . - Thượng Thần đứng ngây tại chỗ, cả người sắp phát điên.

Mẹ nó, rốt cuộc là đang xảy ra chuyện gì vậy ?

Cái gì làm giả kết quả khảo hạch ? Cái gì nghĩ đến tình cảm chứ. . .

Ngươi lần trước khảo hạch là Chân Khí Cảnh, hơn nữa bài làm khảo hạch của ngươi cứ loạn hết cả lên, không giống bài làm của người bình thường chút nào. . . Ta tự mình thẩm duyệt kết quả, không thể nào có thể phạm sai lầm được, sao bây giờ lại trở thành ta cố ý hãm hại ngươi?

Trương Huyền, ngươi thực mẹ nó cao thượng, có bản lĩnh, thì ngươi nói thẳng mọi chuyện ra trước mặt mọi người đi. . .

Thượng Thần trưởng lão chỉ cảm thấy trong miệng đã có sẵn một ngụm máu tươi, bất cứ lúc nào cũng có thể phun ra khỏi miệng.

. . .

Nhìn thấy náo nhiệt như vậy một màn, Trương Huyền cũng trợn mắt há mồm.

Kỳ thật ta vừa rồi có ý muốn nói khảo hạch của phòng giáo vụ không chính xác, làm sao sau một chút lại chém gió mọi chuyện biến thành như vậy rồi ?

Trí tưởng tượng phong phú của các người cũng thật lợi hại!

Bất quá, như vậy, khụ khụ. . . Ta thực sự là vô cùng ưa thích. . .

. . .

- Các ngươi nói ta hãm hại hắn, cũng phải có lý do chứ! Ta đường đường là chủ nhiệm phòng giáo dục, là trưởng lão của học viện, hãm hại một lão sư sơ cấp như hắn làm gì ?

Không hổ là thầy chủ nhiệm, Thượng Thần trưởng lão rất nhanh thấy vấn đề cốt lõi để biện minh cho mình.

Đúng thật là phàm bất cứ ai làm một chuyện gì, cũng đều phải có động cơ, có lý do.

Hắn thân phận cao quý, vô duyên vô cớ sao lại phải đi hãm hại một lão sư bình thường làm gì, thực sự không thể nào nói nổi a!

- Chuyện này còn cần phải suy nghĩ hay sao? Tôn tử của ngươi Thượng Bân muốn trở thành lão sư giỏi nổi tiếng nhất trong học viện, mà Trương lão sư đây lại trẻ tuổi như vậy mà có loại tu vi cùng năng lựcnày, nhất định sẽ trổ hết tài năng, phải vùi dập hắn, thì tôn tử của ngươi mới có thể đứng ở vị trí hàng đầu được chứ! - Lần này người đứng ra nói chuyện lại là Mạc trưởng lão, càng nói càng tức, râu ria dựng đứng cao cao:

-Những chuyện này mặc dù ta không có chứng cứ xác thực, nhưng hôm nay ta thật sự đã nhìn thấy bộ mặt thật của ngươi! Học tâm khảo vấn, đánh cược lớn như vậy, đủ các loại bức bách. . . Thượng Thần, thủ đoạn của ngươi thật là lợi hại, giao tình chúng ta qua lại nhiều năm như vậy mà đến bây giờ ta mới có cơ hội nhìn thấy được bộ mặt thật của ngươi, Mạc Tường ta thực sự là có mắt như mù mà! - Mạc trưởng lão luôn luôn ghét những người có lòng dạ độc ác, hôm nay là nghe đối phương kéo mình đến, tưởng rằng tới để quét sạch loại lão sư bại hoại, kết quả lại nhìn thấy Thượng trưởng lão một mực dùng các loại phương pháp chèn ép Trương Huyền lão sư!

Mà Trương lão sư một mực dùng sự thực chứng minh hắn là một lão sư tốt.

Cái này còn không có thể giải thích cho câu hỏi của Thượng Thần trưởng lão sao?

Nếu như vẫn không thể chứng minh, chẳng lẽ mắt của Mạc Tường ta bị mù rồi hay sao?

- Ta cũng có thể chứng minh, hôm nay Thượng Thần trưởng lão cố ý chèn ép Trương lão sư, ta tận mắt nhìn thấy!

- Ngay cả ở trước mặt chúng ta còn tung ra những thủ đoạn rõ ràng như thế, không biết phía sau còn đang suy tính những thủ đoạn thấp hèn gì đây!

- Thực sự là biết người biết mặt không biết lòng, đường đường thầy chủ nhiệm, vậy mà lại thiên vị cho tôn tử mà làm những chuyện như vậy, thực sự là cầm thú mà!

. . .

Lời Mạc trưởng lão vừa thốt ra, không ít người cũng lập tức phụ họa theophong trào, trong lòng người người ai cũngtràn đầy căm phẫn.

- . . . - Thượng Thần trưởng lão chỉ cảm thấy choáng đầu hoa mắt, sắp phát điên rồi.

Ta. . . Thực sự chưa từng chèn ép hắn có được hay không, hôm nay hắn làm cho ta mất mặt như vậy, ta mới tìm hắn để gây sự. . .

Nếu như ta nói trước đó ta chỉ biết là trình độ của hắn không cao, cũng không quen biết hắn, các ngươi có tin hay không ?

Bất quá, nhìn thấy biểu tình tức giận của đám người, hắn cũng biết, nếu cứ tiếp tục xoắn xuýt cái đề tài này chắc chắn cũng vô dụng.

Hắn hiện tại, chính là bị bùn đất rơi vào đũng quần, cho dù cố giải thích đó không phải cứt nhưng người khác cũng khăng khăng đó là cứt!

Quay đầu nhìn về phía kẻ khởi xướng chuyện này Trương Huyền, chỉ thấy hắn vẫn như cũ hai tay chắp sau lưng, gương mặt trách trời thương dân, tựa hồ đem chuyện này bí ẩn nói ra, có chút không đành lòng.

Không đành lòng em gái ngươi a!

Đây đều là ngươi nói bậy có phải hay không!

Chính ngươi không có bản lĩnh, làm bài khảo hạch được không điểm, làm sao đột nhiên lại trở thành là phòng giáo dục chúng ta gian lận điểm của ngươi, trở thành ta cố ý chèn ép ngươi chứ ?

Điều này cũng không liên quan một chút nào đến phòng giáo vụ của ta ?

Phốc!

Thượng Thần trưởng lão cũng không nhịn được nữa, trực tiếp phun máu tươi ra.

- Hừ, còn không biết xấu hổ thổ huyết, làm ra loại chuyện mất mặt xấu hổ này, nếu là ta, ta đã sớm đập đầu một cái tự tử rồi!

- Thật sự là không còn chút mặt mũi nào, loại người này sao có thể làm bề trên của học viện Hồng Thiên,là chủ nhiệm phòng giáo dục được chứ?

- Còn trưởng lão gì nữa, phẩm hạnh và đạo đức của loại người này có vấn đề, ta cảm thấy cũng cần phải khai trừ tư cách lão sư của hắn. . .

. . .

Nhìn thấy hắn thổ huyết, đám người chẳng những không có thương xót, còn tức giận đến nỗi mắng thêm mấy câu.

- Tại sao có thể như vậy ? - Thượng Bân và Tào Hùng cũng ngây người tại chỗ.

Mới vừa rồi còn nắm dao đằng cán, còn tính toán rất nhiều việc lớn, tại sao đột nhiên mọi chuyện đều biến thành như vậy ?

Đây là làm cái gì chứ?

Nhổ ngụm máu tươi, Thượng Thần trưởng lão thư thái đi rất nhiều, trong đầu cũng trở nên thanh tỉnh, nhìn quanh một vòng, hai tay chấn động, nhìn về phía Trương Huyền, trên mặt cũng không che giấu chút hận ý nồng nặc nào:

-Nói ngươi kết quả khảo hạch lão sư của ngươi được không điểm là do ta cố ý chèn ép, hiện tại ta cũng không có cách nào giải thích, không thể nào nói nhiều, còn người học sinh vì ngươi mà bị tẩu hỏa nhập ma kia đâu? Đây chính là chuyện xảy ra trong lớp của ngươi, ngươi giải thích như thế nào ?

Ngươi dù có ngàn vạn loại lý do, ngàn vạn cái cớ, một đệ tử ở trên lớp học bị tẩu hỏa nhập ma ngay tại chỗ, đây là sự thậtkhông thể chối cãi, ta xem ngươi giải thích thế nào!

Trong lòng Trương Huyền "Lộp bộp" hai tiếng.

Học viên bị tẩu hỏa nhập ma

dtv-ebook.com

Dịch: My

Biên: Mựp

-Việc học viên bị tẩu hỏa nhập ma là chuyện đã phát sinh, không thể thay đổi. Dù ngươi có cố gắng ngụy biện, miệng lưỡi dẻo quẹo cũng vô dụng!

Thượng Thần trưởng lão biết dù có giải thích thế nào về vụ việc khảo hạch lão sư này, người khác cũng sẽ không tin tưởng. Thậm chí dù hắn đưa ra bài thi, người khác cũng sẽ nghi ngờ hắn làm giả.

- Chuyện này… - Trương Huyền hoàn toàn không biết trả lời thế nào.

- Hừ! Có phải ngươi không muốn thừa nhận? Bạch Vũ lão sư, đưa Triệu Nham Phong ở lớp học của Lục Tầm lão sư đến đây! – Thượng trưởng lão nói.

Bạch Vũ chính là lão sư công vụ, còn Triệu Nham Phong ban đầu là học viên của Trương Huyền, bị tẩu hỏa nhập ma.

- Học viên này… sao lại chạy đến lớp học của Lục lão sư vậy?

Nghe thấy Thượng Thần phân phó, đám người đều kinh ngạc nhìn sang. Ngay cả Trương Huyền cũng đần mặt ra.

Dựa theo trí nhớ của đời trước, sau khi gia hỏa này bị tẩu hỏa nhập ma cũng chưa từng xuất hiện lại ở lớp học của hắn. Bởi vì xấu hổ nên tiền thân cũng không nghe ngóng gì. Từ lúc nào hắn lại ở lớp của Lục Tầm lão sư?

Hơn nữa, Lục Tầm lão sư là ai?

Minh tinh giáo sư hạng nhất trong Hồng Thiên học viện. Mạc trưởng lão cũng nói, hắn có cơ hội trở thành minh tinh trợ giáo. Học viên muốn gia nhập lớp học của hắn nhiều vô số kể. Tại sao hắn lại thu một học viên bị mình dạy tẩu hỏa nhập ma?

- Triệu Nham Phong tẩu hỏa nhập ma, căn cơ hao tổn nhiều. Ban đầu hắn muốn nghỉ học, được Lục Tầm lão sư nhìn thấy liền thu làm học viên. Sau mấy tháng chỉ điểm, điều dưỡng, hiện tại không những tai họa ngầm biến mất, thực lực càng đạt đến võ giả tầng một Tụ Tức cảnh đỉnh phong, bất cứ lúc nào cũng có thể đột phá! – Thượng Thần trưởng lão nói.

- Được Lục Tầm lão sư thu làm học viên? Vận khí thật tốt!

- Trong thời gian ngắn tiêu trừ tai họa ngầm sau khi tẩu hỏa nhập ma, lại còn giúp tăng tiến tu vi? Lục Tầm lão sư thật lợi hại!

…

Nghe thấy Thượng trưởng lão nói vậy, tất cả mọi người đều kinh ngạc.

Tẩu hỏa nhập ma đối với người tu luyện tổn thương cực lớn, rất dễ khiến căn cơ bị hao tổn. Chuyện này cũng giống như xây nhà cần có móng, móng nhà không tốt khẳng định nhà cũng không thể xây cao.

Lục Tầm lão sư có thể chữa trị cho học viên từng bị tẩu hỏa nhập ma nhanh như vậy, cũng tăng lên Tụ Tức cảnh đỉnh phong, quả là danh bất hư truyền!

Không lâu sau, Bạch Vũ lão sư liền mang một học viên tới. Người tới khoảng mười sáu, mười bảy tuổi, thân thể hơi gầy, nhưng tinh thần sung mãn.

Đó chính là học viên không may của tiền thân… Triệu Nham Phong!

- Thượng trưởng lão!

Đi vào phòng, nhìn thấy nhiều người như vậy, Triệu Nham Phong vô cùng tắc mắc, đi đến trước mặt Thượng trưởng lão.

- Ừm. Triệu Nham Phong, ngươi có nhận ra người này không? – Thượng Thần trưởng lão chỉ tay.

Triệu Nham Phong xoay người nhìn, lúc này mới phát hiện Trương Huyền. Vốn mặt hắn vô cùng bình tĩnh, bỗng trở nên kích động mãnh liệt, không tự chủ được xiết chặt nắm đấm, tựa như ném kích động trong lòng.

- Là lão sư trước đây của ta, Trương Huyền!

Mấy chữ này dường như được nói qua kẽ răng.

Nhìn dáng vẻ của hắn liền biết, hắn vẫn có oán niệm rất lớn đối với Trương Huyền.

Cũng đúng! Học viên đi theo lão sư học tập là tin tưởng vô điều kiện. Điều đó đồng nghĩa với việc ủy thác số phận của mình vào tay người đó. Nếu lão sư không chịu trách nhiệm, chẳng khác nào phá hủy tương lai của đối phương!

Nhất là, tiền thân còn khiến đối phương tẩu hỏa nhập ma, kém chút bị hủy hoại, đây chính là thâm cừu đại hận. Nếu không phải vì một chữ “lão sư”hắn đã ra tay rồi!

- Nghe nói trước đây hắn từng dạy ngươi để tẩu hỏa nhập ma, có việc này sao?

Thấy biểu hiện đó, Thượng trưởng lão mừng thầm, hỏi tiếp.

- Việc này là thật! May mắn có Lục Tầm lão sư cứu giúp, nếu không ta đã sớm trở thành phế nhân! – Triệu Nham Phong nói.

- Rất tốt!

Nghe hắn xác nhận, Thượng Thần trưởng lão không hỏi thêm nữa mà nhìn về phía Mạc trưởng lão và Hoàng Ngữ, khuôn mặt dữ tợn:

- Hoàng trợ giáo, Mạc trưởng lão! Vừa rồi các ngươi đã nghe thấy rồi đấy! Trước tiên chúng ta không nói đến sự việc khảo hạch lão sư, sớm muộn sự thật sẽ được phơi bày. Thay vào đó, nói đến việc học viên bị tẩu hỏa nhập ma, nạn nhân ở ngay đây, nếu không tin các vị có thể tra hỏi. Thân là lão sư lại khiến học viên tẩu hỏa nhập ma. Sự việc này đủ để bị khai trừ tư cách đi!

- Ây… - Hoàng Ngữ và Mạc trưởng lão liếc mắt nhìn nhau, cùng nhíu mày.

Những điều Thượng Thần nói rất đúng! Trách nhiệm của lão sư là làm rõ những nghi ngờ và dẫn các học viên đi đúng con đường. Dạy học sinh của mình bị tẩu hỏa nhập ma chính là tội lớn nhất. Vì vậy, dù họ muốn giúp Trương lão sư cũng lực bất tòng tâm.

- Trương lão sư, ngươi có gì để nói không? Nếu cảm thấy oan uổng có thể giải thích. Tuy nhiên, ngươi phải thuyết phục được Triệu Nham Phong học viên đã!

Thấy hai người vẫn im lặng, Thượng Thần trưởng lão cuối cùng cũng báo được thù, quay đầu nhìn về phía Trương Huyền, cười giễu cợt.

Thực lực mạnh thì thế nào? Học tâm khảo vấn thắng thì sao?

Chỉ cần có nhược điểm này, ngươi sẽ mất đi tư cách lão sư. Chỉ cần có bùa hộ mệnh này, chẳng phải ta muốn chỉnh ngươi thế nào cũng được sao!

Thượng Thần trưởng lão tìm ra người bị hại. Đối phương lại xác nhận chuyện này. Ánh mắt của mọi người đồng thời nhìn về phía Trương Huyền, muốn nhìn phản ứng của hắn.

Họ cho rằng hắn nhất định sẽ giải thích tình huống lúc đó, nói rõ lý do. Nhưng ngược lại, chỉ thấy thanh niên trước mắt tùy ý phất tay:

- Oan uổng? Có gì oan uổng? Đúng là ta đã khiến hắn tẩu hỏa nhập ma!

- Ta biết ngay ngươi sẽ ngụy biện. Nhưng mà, Triệu Nham Phong sẽ nói rõ tình huống lúc đó… A?

Thượng Thần trưởng lão cho rằng đối phương sẽ cố giải thích vài câu nên chuẩn bị sẵn lời kịch. Nhưng còn chưa nói xong, hắn đột nhiên kịp phản ứng lại, kinh ngạc nhìn sang:

- Ngươi… Ngươi thừa nhận?

Chuyện này… Ngươi thừa nhận quá nhanh đi!

Chẳng lẽ có âm mưu gì?

Hắn đã bị đối phương làm cho sợ hãi. Liên tục bị mất mặt khiến hắn có bóng ma tâm lý.

- Đương nhiên thừa nhận ! Việc ta đã làm, sao phải phủ nhận? – Trương Huyền gật đầu.

Tiền thân dạy người để bị tẩu hỏa nhập ma. Chuyện này hắn không tránh khỏi liên lụy. Thay vì ở đây nói nhảm, không bằng hắn thừa nhận nhanh cho nó vuông!

- Hả… - Mọi người xung quanh đều sững sờ.

Hắn thừa nhận có nghĩa đây là sự thật. Vì vậy, Lão sư công hội có thể hủy bỏ tư cách lão sư của hắn.

Hơn nữa, khiến học viên bị tẩu hỏa nhập ma không phải việc vẻ vang gì, vậy mà hắn có thể thẳng nói ra một cách oai hùng như vậy… Ngươi lấy đâu ra tự tin đó?

- Thừa nhận là tốt! Hoàng trợ giáo, Mạc trưởng lão, các ngươi đều nghe thấy rồi đó! Bản thân hắn là lão sư, khiến học viên bị tẩu hỏa nhập ma lại không chút nào hối hận, còn hung hăng như vậy. Loại người này vạn lần không xứng làm lão sư!

Thượng Thần trưởng lão cắn răng hô lớn. Tuy nhiên, hắn còn chưa gào xong đã thấy Trương Huyền đi đến trước mặt:

- Được rồi! Sự việc cỏn con như vậy mà ngươi lảm nhảm mãi! Lớn tuổi như vậy vẫn còn kích động ưa náo nhiệt, ngươi không sợ có ngày vỡ tim mà chết sao?

- Ngươi…- Thượng Thần trưởng lão lảo đảo.

Ngươi mới ưa náo nhiệt! Cả nhà ngươi đều kích động!

- Triệu Nham Phong, bây giờ ngươi theo Lục Tầm lão sư học tập sao? Tiến bộ không ít! Ngươi đến đây đánh hai quyền cho ta xem!

Thiên sinh tỏa mạch

dtv-ebook.com

Dịch: Nguyễn khiêm

Biên: Mựp

- Đánh hai quyền?

Nghe được Trương Huyền, tất cả mọi người đều mộng tại tại chỗ.

Hiện tại mọi người đều tại quan tâm chuyện ngươi dạy học sinh tẩu hỏa nhập ma, ngươi thì để cho người ta đánh quyền, để làm cái gì?

Thượng Thần trưởng lão cũng một mặt quái lạ.

Đánh quyền?

Hiện tại là đang xét duyệt chuyện ngươi dạy học sinh tẩu hỏa nhập ma, không muốn nói sang chuyện khác có được hay không?

- Khặc khặc, Trương đại sư, ta xem ngươi vẫn là giải thích một chút chuyện tẩu hỏa nhập ma đi, vạn nhất... Ngươi dạy không sai, là... Những nguyên nhân khác thì sao?

Hoàng Ngữ không nhịn được nhắc nhở.

Tẩu hỏa nhập ma, có rất nhiều nguyên nhân, khả năng là lão sư dạy sai, cũng có thể là học sinh lĩnh ngộ sai rồi, tu luyện phương pháp sai lầm, nếu như là những lý do sau, tuy rằng cũng có trách nhiệm nhất định, nhưng chí ít sẽ không bị phán quyết hình phạt nghiêm khắc như khai trừ tư cách giáo sư .

- Vị lão sư này, lúc đó ta là dựa theo lời Trương lão sư giáo dục tu luyện, không có một chút nào vượt qua, kết quả lại bị tẩu hỏa nhập ma, ta sau đó chuyên môn hỏi dò Lục Tầm lão sư, phương pháp tu luyện của hắn chính là sai lầm, dựa theo tu luyện, nhất định sẽ tẩu hỏa nhập ma!

Biết ý nghĩ của nàng, Triệu Nham Phong nói.

Hắn đối với Trương Huyền, trong lòng mang theo sự thù hận, biết có cơ hội khai trừ tư cách giáo sư của đối phương, đương nhiên sẽ không buông tha.

- Trương đại sư...

Thấy bị người hại nói như vậy, Hoàng Ngữ lại không có cách nào giải thích, không thể làm gì khác hơn là bất đắc dĩ nhìn sang.

- Ngươi đánh một bộ quyền pháp, để ta xem một chút, thực lực gần đây có tiến bộ hay không!

Không để ý tới đối phương khuyên can, Trương Huyền tiếp tục nhìn về phía thiếu niên.

- Nghe lời Trương lão sư, trước tiên đánh một bộ quyền đi!

Thấy hắn kiên trì, Hoàng Ngữ tuy rằng tràn đầy mê man, vẫn là không nhịn được quay đầu dặn dò.

- Rõ!

Tuy rằng không biết thân phận của Hoàng Ngữ, nhưng thấy Thượng Thần trưởng lão đều cung kính như thế, Triệu Nham Phong không dám từ chối, gật gật đầu,đi đến giữa đại sảnh.

Vù vù!

Quyền phong gào thét, sức mạnh mười phần.

Cái tên này tuy rằng tuổi không lớn lắm, đối với sức mạnh khống chế nhưng là không sai, võ kỹ cũng vô cùng tinh xảo, xem như là một cái mầm non không sai.

- Không sai, nhìn dáng dấp Lục Tầm lão sư xác thực đã tiêu trừ mầm họa khi hắn tẩu hỏa nhập ma!

- Bằng chừng ấy tuổi, thì có loại sức mạnh này, xem như là không sai!

...

Trong phòng, hầu như đều là người trong nghề của giới tu luyện, nhìn thấy chiêu số của Triệu Nham Phong, tất cả đều gật gù.

Thượng Thần trưởng lão thì nhẹ nhàng hướng Trương Huyền nhìn lại, vốn tưởng rằng đối phương để thiếu niên đánh quyền, hắn sẽ cẩn thận nghiên cứu, muốn tìm cái cớ gì để giải thích, đã thấy cái tên này chẳng biết lúc nào nhắm hai mắt lại, giống như đang ngủ.

- Giở trò quỷ gì?

Thượng Thần trưởng lão trên đầu tràn đầy dấu chấm hỏi.

Cái tên này sẽ không tự hiểu là không còn lý do gì để giải thích nên đã điên rồi sao!

- Xong chưa?

Rất nhanh, một bộ quyền đánh xong, nhìn thấy Trương lão sư mà hắn căm hận, chính là đang nhắm mắt lại căn bản không hề liếc mắt nhìn, Triệu Nham Phong tức giận sắp nổ tung, cắn răng nói.

- Ừm! Trương Huyền mở mắt ra.

- Được rồi, đừng ở chỗ này lãng phí thời gian, nếu ngươi đã thừa nhận chỉ điểm Triệu Nham Phong tẩu hỏa nhập ma, chính hắn có thể làm chứng, liền mau nhanh nhận tội đi! Liền không cần phiền toái nữa...

Thượng Thần trưởng lão chỉ lo đêm dài lắm mộng, không nhịn được nói.

- Không vội! - Trương Huyền đánh gãy của hắn phí lời, nhìn quanh một vòng:

- Các ngươi nếu đều muốn nghe ta giải thích, vậy ta liền giải thích cho các ngươi nghe!

Mọi người tinh thần chấn động, đều muốn nghe hắn giải thích thế nào.

Liền ngay cả Triệu Nham Phong cũng không nhịn được nhìn sang.

- Kỳ thực... Ta là cố ý để hắn tẩu hỏa nhập ma!

Trương Huyền âm thanh truyền tới.

- A?

- Cố ý?

Tất cả mọi người tất cả đều sững sờ ở tại chỗ.

Đùa gì thế?

Như vậy chẳng khác nào lại quay về điểm bắt đầu, khai trừ tư cách giáo sư là chắc chắn rồi!

- Ha ha! - Thượng Thần trưởng lão hiển nhiên cũng không nghĩ tới tên trước mắt, giả thần giả quỷ nửa ngày, lại có thể thoải mái thừa nhận như vây, còn cố ý nói như vậy, hưng phấn đến hai mắt tinh quang bắn ra bốn phía:

- Thừa nhận là tốt rồi! Thân là giáo sư, cố ý chỉ điểm sai lầm, để học sinh rơi vào nguy hiểm, quả thực là tội ác tày trời, không khai trừ tư cách lão sư, không đủ để bình ổn sự tức giận của mọi người! Hoàng trợ giáo, Mạc trưởng lão, lần này các vị cũng không có vấn đề đi!

- ... Hoàng Ngữ một mặt bất đắc dĩ nhìn về phía Trương Huyền, hắn thoải mái thừa nhận như vậy, mình coi như muốn giúp đỡ, cũng không giúp được.

Chính muốn nói chuyện, liền nhìn thấy Triệu Nham Phong ở một bên, nắm đấm xiết chặt, hàm răng cắn chặt nhìn về phía Trương Huyền, trong mắt không hề che giấu sự thù hận:

- Không biết ta ở nơi nào đắc tội Trương lão sư, nhất định phải đẩy ta vào chỗ chết? Ta thân là học sinh của ngươi, nhưng ngươi lại cố ý dạy sai, để ta tẩu hỏa nhập ma, đến cùng là cái gì cừu cái gì oán?

Những người khác hiển nhiên cũng nghĩ đến điểm ấy, đồng loạt nhìn về phía Trương Huyền.

Một bên Vương hoằng tộc trưởng cũng bắt đầu suy nghĩ thêm, để con trai, con gái của hắn đều bái vào môn hạ của vị lão sư này, đến cùng là chính xác vẫn là sai lầm.

Lý luận cao thâm đến đâu, dạy không tốt thì có cái gì dùng?

Vạn nhất tính khí nổi lên, cố ý dạy sai, thật liền xong đời.

Võ giả nhất trọng tẩu hỏa nhập ma, còn có thể cứu lại, tu vi cao hơn, liền khó khăn.

Không để ý tới ánh mắt của mọi người, Trương Huyền hai tay chắp ở sau lưng, trong mắt lộ làm ra một bộ dáng vẻ thiên hạ không người hiểu ta, thở dài một tiếng:

- Này! Xem ra ngươi vẫn là chưa lĩnh ngộ được!

- Lĩnh ngộ?

Triệu Nham Phong mặt xạm lại, nếu như không phải thực lực không đủ, e sợ đều xông lên đánh người:

- Lĩnh ngộ cái gì?

Cố ý để ta tẩu hỏa nhập ma, còn lĩnh ngộ? Lĩnh ngộ cái gì? Lĩnh ngộ tử vong sao?

- Các ngươi lẽ nào cũng nhìn không hiểu?

Trương Huyền nhìn về phía Hoàng Ngữ, Mạc trưởng lão mấy người.

- Xem hiểu?

Một câu hỏi này cũng làm hai người cũng choáng váng.

Ngươi cố ý dạy sai, có thể làm cho chúng ta xem hiểu cái gì?

Xem... Ngươi làm sao hại chết học sinh?

- Được rồi, các ngươi đã đều không nhìn ra, ta liền giải thích một chút!

Trương Huyền lắc đầu một cái, nhìn lại:

- Không biết chư vị có từng nghe qua một loại thể chất gọi là thiên sinh tỏa mạch hay không?

- Thiên sinh tỏa mạch? - Hoàng Ngữ nhíu nhíu mày, nhớ tới cái gì, nói:

- Ta nghe nói qua, loại này không thuộc về thể chất đặc thù, mà là một loại bệnh tật! Người như thế kinh mạch có rất nhiều tiết điểm, phảng phất giống như dòng sông bị nước bùn ngăn chặn, chân khí không cách nào thông suốt, coi như có thể tu luyện, thành tựu cũng có hạn, võ giả nhất trọng chính là cực hạn, muốn đạt được nhị trọng, hầu như không cách nào làm được!

Nghe được lời giải thích này, mọi người gật đầu.

Thiên sinh tỏa mạch tuy rằng ít ỏi, nhưng cũng có ví dụ, làm một vị lão sư, kiến thức thâm sâu, loại thể chất này, cũng có nghe thấy.

- Trương lão sư nói thiên sinh tỏa mạch, chẳng lẽ...

Mạc tường lão sư nhớ tới cái gì, trừng mắt lên, không nhịn được nhìn sang Triệu Nham Phong.

- Không sai! Triệu Nham Phong chính là loại thể chất này! - Trương Huyền gật đầu.

- Ta? Ta là thiên sinh tỏa mạch? - Triệu Nham Phong tràn đầy không thể tin được:

- Cái này không thể nào... Ta tu luyện cũng không cảm giác được là có ràng buộc a, làm sao sẽ là thiên sinh tỏa mạch?

- Không có ràng buộc? - Trương Huyền nhìn sang, trong nụ cười mang theo mùi vị sâu xa:

- Vậy ta hỏi ngươi, trước khi ngươi tẩu hỏa nhập ma, lúc tu luyện sẽ không cảm thấy hụt hơi? Mỗi lần hội tụ linh khí, có hay không có một loại cảm giác toàn thân bị xé nát?

- Ngươi... Làm sao ngươi biết?

Triệu Nham Phong vốn là không để ý chút nào, cho rằng đối phương là đang nói bậy, nghe nói như thế, con ngươi co rụt lại, thân thể không tự chủ được cứng ngắc lại.

Cho ngươi nửa canh giờ đột phá!

dtv-ebook.com

Tên nhóm dịch:TTTV

Người dịch: Kim Gaem

Biên: Mựp

Nguồn: TruyệnYY

Đối phương nói không có bất kỳ sai lầm gì, đúng là từ trước khi hắn bị tẩu hỏa nhập ma, hoàn toàn đúng là có loại vấn đề này, mỗi lần hội tụ linh khí đều cực kỳ khó khăn, toàn thân như tê liệt đau đớn.

Hắn vẫn cho là là mình tu luyện không đúng cách, chẳng lẽ. . . Thực sự là thiên sinh khóa mạch?

Theo truyền thuyết, thiên sinh khóa mạch là kinh mạch tựa như bị một cái khóa lớn khóa lại, khí tức không thông, gượng ép tu luyện, thì sẽ sinh ra loại cảm giác tê liệt này!

Có thể hắn cũng không có nói chuyện này cho ai biết, cho dù là lúc làm học sinh của Trương Huyền cũng không nói một câu, thậm chí phụ mẫu cũng đều không biết, hắn. . . Làm sao hắn biết ?

Nhìn thấy biểu lộ Triệu Nham Phong, tất cả mọi người đều run lên.

Chẳng lẽ. . . Là thật ?

- Ít cưỡng từ đoạt lý, coi như Triệu Nham Phong là thiên sinh khóa mạch, vậy thì có liên quan gì đến chuyện bị tẩu hỏa nhập ma ? - Thượng Thần trưởng lão khẽ nói.

Thiên sinh khóa mạch, cho dù được xem là một loại bệnh, Tiên Thiên tính trời sinh, không có cách nào giải quyết, có loại vấn đề này, chẳng khác nào phải nói không với việc tu luyện mãi mãi.

Cho dù Triệu Nham Phong có loại vấn đề này đi chăng nữa, nhiều nhất là hắn cũng không thể trở thành cao thủ, cũng không thể tự mình biết mà tự làm cho bản thân mình tẩu hỏa nhập ma đó chứ!

- Không sao ? - Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng:

-Vậy ta hỏi ngươi, tẩu hỏa nhập ma, có đặc thù là gì?

- Tẩu hỏa nhập ma ? Công lực nội thể bạo phát, không thể khống chế, làm cho không người nào có thể khống chế được chính mình, cả người lâm vào trạng thái điên cuồng. . . - Thượng Thần trưởng lão nói đến đây ngừng lại, hai mắt trợn tròn xoe, không thể tin được nhìn Trương Huyền:

- Không phải ngươi muốn nói, ngươi muốn mượn tẩu hỏa nhập ma để giúp hắn đột phá kinh mạch trong cơ thể, bài trừ thiên sinh khóa mạch trong thể chất đó chứ?

- Chuyện này. . . Làm sao có thể ? - Không riêng gì Thượng Thần trưởng lão nghĩ tới, những người khác cũng nghĩ đến, cả đám người đều trợn mắt há mồm.

Tẩu hỏa nhập ma, công lực trong nội thể không được không chế, đúng thực là có thể đột phá gấp bội, nhưng. . . Đó là trạng thái điên, rất dễ dàng phế tu vi hoàn toàn, chưa bao giờ có người thử nghiệm, cũng không có người nào dám thử nghiệm.

Lợi dụng tẩu hỏa nhập ma bài trừ kinh mạch tiết kết. . . Thật hay giả vậy?

Nếu là thật, không phải là đã quá điên cuồng rồi sao!

Ý nghĩ này tuyệt đối phá vỡ toàn bộ giới tu luyện!

- Không sai! - Trương Huyền nhẹ gật đầu, nhìn về phía Triệu Nham Phong cạnh bên:

- Bây giờ ta hỏi ngươi, từ khi ngươi tẩu hỏa nhập ma về sau, tu luyện còn có cảm giác toàn thân bị xé nứt như trước đó nữa hay không?

- Chuyện này. . . -Thân thể Triệu Nham Phong lắc một cái, nhịn không được cứng ngắc, thanh âm cũng có chút rung động:

- Không có. . . Không có!

Trước kia mỗi lần tu luyện đều đau đến không muốn sống nữa, toàn thân phảng phất muốn xé ra làm đôi, từ sau khi bị tẩu hỏa nhập ma, đúng thật là hoàn toàn không còn loại cảm giác này nữa, trước đó, hắn vẫn cho rằng là nhờ Tầm lão sư dạy dỗ, chẳng lẽ lại. . . Thực sự là nhờ chuyện bị tẩu hỏa nhập ma này ?

- Tẩu hỏa nhập ma khiến công lực trong cơ thể bạo phát, điên cuồng không thể chịu nổi, có thể tuôn ra lực lượng bình thường, mặc dù không thể loại trừ thiên sinh khóa mạch tận gốc, nhưng lại có thể làm chậm loại tình huống này lại, để linh khí thông suốt! Lúc ấy ta để ngươi bị tẩu hỏa nhập ma, chính là vì giải quyết tai hoạ ngầm trong thân thể của ngươi, vốn là còn có những bước tiếp theo để giúp việc tu luyện của ngươi càng thêm thông thuận, về sau càng đi càng xa, kết quả. . . Ngươi lại không từ mà biệt, trực tiếp rời đi, thậm chí coi ta trở thành kẻ địch!

Nói đến đây, Trương Huyền lắc đầu, thở dài một tiếng, thần sắc tràn đầy cô độc tịch mịch.

Sau khi Triệu Nham Phong tẩu hỏa nhập ma tỉnh lại, chưa từng tới lớp học của Trương Huyền, thậm chí xem hắn là kẻ thù không đội trời chung, truyền tin đồn ác ý từ miệng một người sang miệng trăm người.

Cho dù Trương Huyền thực đi tìm hắn giải thích, chắc chắn hắn cũng sẽ không tin tưởng.

Nhìn thấy biểu tình nàycủa Trương lão sư, đám người hầu như cũng có thể hình dung ra được lúc ấy nội tâm của hắn phải gánh chịu bao nhiêu áp lực bao nhiêu thống khổ.

Có thể chịu được áp lực lớn như vậy, tất cả đều yên lặng không giải thích, yên lặng chịu đựng, cô độc gánh chịu chế giễu của tất cả mọi người. . .

Trong nháy mắt, hình tượng của Trương Huyền trong lòng mọi người lại một lần nữa trở nên thật cao, thật lớn!

- Ngươi nói bậy, chuyện này sao có thể! Còn nữa, nếu thật là như vậy, ngươi chỉ cần sớm nói rõ ràng, Triệu Nham Phong chắc chắn sẽ không rời đi! - Thượng Thần trưởng lão cắn răng nói.

- Nếu như có thể khống chế được, sẽ không gọi là tẩu hỏa nhập ma! Nếu ta sớm nói cho hắn biết từ trước, ngươi cảm thấy Triệu Nham Phong một khi đã e ngại trong lòng, hắn có còn dám mạo hiểm để mình bị tẩu hỏa nhập ma hay không? - Trương Huyền hất ống tay áo lên.

Một người sẽ không thể tẩu hỏa nhập ma nếu như người đó cố ý khống chế. Nếu như sớm biết sẽ mất hết tu vi, trong lòng tất nhiên sẽ sinh ra e ngại, bó tay bó chân, rất khó thành công.

- Ngươi nói dễ nghe cách mấy đi chăng nữa cũng không thể chứng minh tẩu hỏa nhập ma có thể phá thiên sinh khóa mạch, dù sao ta cũng không tin! – Kết luận một chút, Thượng Thần trưởng lão khẽ nói.

- Ta biết chuyện này quá mức kinh thế hãi tục, các ngươi không tin cũng không còn liên quan đến ta! - Trương Huyền quay đầu nhìn về phía Triệu Nham Phongtrước mắt:

-Ta mới vừa nhìn một chút, ngươi bây giờ đã đạt tới võ giả Tụ Tức cảnh đỉnh phong tầng một, khoảng cách đột phá chỉ cách nhau có một bước! Dựa theo bình thường mà tu luyện, ngươi cho rằng thời gian có thể đột phá là bao lâu ?

- Lục lão sư nói với ta, nếu như ta cố gắng không ngừng, trong vòng nửa năm, có thể đột phá đến võ giả tầng hai đan điền cảnh!

Mặc dù Triệu Nham Phong còn bán tín bán nghi với những lời nói của vị Trương lão sư này, nhưng giờ phút này hắn đã tỏ ra cung kính Trương Huyền hơn rất nhiều, nghiêm túc trả lời.

Mạc lão sư, Vương Hoằng tộc trưởng đồng thời gật đầu.

Vừa rồi Triệu Nham Phong đánh quyền bọn hắn cũng nhìn thấy, dựa vào thực lực của bọn hắn, biết kết quả Lục Tầm lão sư này đúng trọng tâm mười phần, Triệu Nham Phong thiên tư chỉ có thể coi là được, thời gian nửa năm có thể đột phá, đã coi như là không tệ.

- Nửa năm ? Không cần! Ta có thể giúp ngươi đột phá chỉ trong nửa canh giờ! - Trương Huyền nhìn qua.

- Nửa canh giờ ? Chuyện này sao có thể ?

- Không biết trong vòng nửa năm hắn có thể thật sự đột phá được không, vậy mà ngươi nói chỉ nửa canh giờ ? Chuyện này. . .

Nghe thấy Trương Huyền nói như vậy, tất cả mọi người đều sắp điên rồi, thật sự không thể tin được.

Tu luyện, không phải ăn cơm uống nước , có thể một lần mà thôi, mỗi một bước đều phải làm từ từ, trải qua vô số tích lũy luyện thành được, cho dù hiện nay Triệu Nham Phong đã đạt tới Tụ Tức cảnh đỉnh phong tầng một, nhưng không thể khống chế linh khí một cách tự nhiên, là không có cách nào mở ra đan điền được!

Quá trình tích lũy này thật sự là diễn ra rất chậm, không thể ép trong một thời gian ngắn được, nếu làm như vậy tuyệt sẽ không có thể hoàn thành, hắn lại nói chỉ trong nửa canh giờ là được ?

Chuyện này. . .

Cho dù muốn khoác lác, cũng không cần chém gió lớn đến như vậy chứ!

Cẩn thận chém banh cả bầu trời rồi!

- Sao vậy, không tin ? - Không để ý tới kinh ngạc của đám người, khóe miệng Trương Huyền giơ lên, nhìn về phía thiếu niên trước mắt.

- Ta. . . - Triệu Nham Phong chần chờ.

Mặc dù cảm thấy những lời nói về thiên sinh khóa mạch trong người mình của Trương Huyền là thật, nhưng khiến hắn đột phá lên võ giả tầng hai trong vòng nửa canh giờ. . . Đây quả thực là không khác gì nằm mơ!

Nếu quả thật có thể đột phá lên võ giả tầng hai trong vòng nửa canh giờ, vậy vị này Trương lão sư cũng thật lợi hại, để cho mình tẩu hỏa nhập ma phá giải thiên sinh khóa mạch, hắn còn làm được nữa mà huống chi chỉ là chuyện đột phá!

Dù sao, một chuyện bất ngờ cũng có thể khiến người ta đột phá thành lão sư, làm sao có thể nói láo vì chút chuyện nhỏ này?

Hắn nghĩ đến điểm này, những người khác cũng nghĩ đến, từng người đều nhìn hắn đầy hoài nghi.

- Không tin, ta cũng không trách ngươi, dù sao ngươi cũng vì nghe lời của ta mà bị tẩu hỏa nhập ma qua một lần! - Trương Huyền khoát khoát tay, lộ ra vẻ tiếc hận:

-Bất quá, bỏ lỡ cơ hội lần này, ngươi sẽ phải dùng nhiều thời gian hơn nửa năm, thậm chí là cả năm để lên tầng hai! Lựa chọn ra sao, vẫn là ngươi tự mình cân nhắc đi!

- Chuyện này. . .

Triệu Nham Phong đứng tại chỗ, nắm đấm xiết chặt, không biết bao lâu, ngẩng đầu lên, trong ánh mắt lộ ra vẻ kiên định:

-Trương lão sư, ta muốn thử xem sao!

Làn sóng bái sư

dtv-ebook.com

Dịch: My

Biên: Mựp

Giống như những gì mà Trương lão sư đã nói, một khi bỏ lỡ cơ hội sẽ cần nhiều thời gian hơn. Khi hắn đi sau một bước, hắn sẽ luôn chậm hơn một bước đó. Hắn không muốn luôn phải đuổi theo bước chân của người khác!

Mặc dù hắn không quá tin tưởng lời nói của đối phương, nhưng có nhiều lão sư ở cạnh như vậy, có lẽ vị Trương lão sư này sẽ không để hắn tẩu hỏa nhập ma lần nữa!

- Tốt lắm! Ngươi sẽ cảm thấy may mắn vì lựa chọn này!

Nhẹ gật đầu, Trương Huyền nhìn quanh một vòng, cầm một hộp châm bạc tới:

- Ngươi hãy ngồi xuống, khoanh chân, không được suy nghĩ linh tinh. Ta sẽ dùng châm bạc giúp ngươi khơi thông huyệt đạo, gia tăng tốc độ hội tụ linh khí. Ngươi chỉ cần từng bước trùng kích Đan Điền cảnh là được.

- Ưm! – Triệu Nham Phong đã quyết định bèn không do dự nữa, khoanh chân ngồi xuống.

Trương Huyền đi đến trước mặt, lấy ra một cây châm bạc đam tới huyệt đạo của đối phương, đồng thời truyền chân khí vào.

Hắn tu luyện Thiên Đạo thần công, phẩm chất của chân khí giống như nước tinh khiết. Chân khí vừa tiến vào thân thể đối phương, gông cùm xiềng xích bên trong huyệt đạo lập tức được phá mở.

Huyệt đạo của người bình thường giống như lỗ nhỏ tràn ngập nước bùn, mà chân khí đục ngầu như vũng nước đục, gần như không thể rửa sạch. Ngược lại, chân khí trên tam phẩm lại như nước trong. Người khác tốn hai năm chưa thể rửa sạch huyệt đạo nhưng trong mắt hắn lại dễ như trở bàn tay.

Vừa mở huyệt đạo, linh khí xung quanh lập tức điên cuồng chui vào.

Hô…hô…hô…

Bàn tay hắn liên tiếp cắm tám châm bạc trên người đối phương nhanh như gió.

Chín ngân châm mở ra chín huyệt đạo trên người Triệu Nham Phong. Trước đó, linh khí trong cơ thể hắn chỉ như tia nước nhỏ, vậy mà trong nháy mắt biến thành nước sông cuồn cuộn tràn vào khí hải.

Ầm…ầm…

Triệu Nham Phong cảm thấy đầu như muốn nổ tung, đan điền nơi bụng lập tức bị linh khí xông mở, giống như một ao nước lớn không ngừng tiếp nhận linh khí.

- Chuyện này…

Triệu Nham Phong đột nhiên đứng dậy, bàn tay ấn lên cột đá đo lực ách đó không xa.

Ầm!

150kg!

Võ giả tầng hai Đan Điền cảnh sơ kỳ!

- Ta…ta…

Nhìn thấy số lượng trên, Triệu Nham Phong ngẩn người. Ban đầu dự định cần tốn nửa năm mới có thể trùng kích, vậy mà bây giờ nhờ có

Trương Huyền lão sư, nửa canh giờ cũng không đến đã thành công.

- Đa tạ Trương lão sư!

Uỵch!

Triệu Nham Phong không còn nghi hoặc mà trực tiếp quỳ trước mặt Trương Huyền, dập đầu liên tục.

Giờ khắc này, từ sâu trong nội tâm, hắn biết rằng đối phương thực sự vì tốt cho hắn.

Một lão sư có thể dễ dàng giúp hắn đột phá làm sao có thể dạy sai lý thuyết để hắn tẩu hỏa nhập ma được?

Hắn thật ngu ngốc vì trước đây đã nghi ngờ Trương lão sư, lại còn rời khỏi lớp của hắn mà bái Lục Tầm lão sư. Nếu có cơ hội, hắn nhất định sẽ rút khỏi khóa của Lục lão sư mà quay trở lại.

- Thực sự đột phá?

- Hơn mười phút, hắn có thể làm một võ giả tầng một đột phá thành công?

- Ta nhìn lầm sao? Chỉ cần cắm mấy cây châm là được? Làm sao có thể?

Trong lúc Triệu Nham Phong đang vô cùng hối hận, đám người Vương Hoằng tộc trưởng, Mạc trưởng lão nhìn thấy một màn này đều trợn mắt há mồm.

Lúc đầu, bọn hắn cũng không tin những lời nói của Trương Huyền là thật. Bây giờ tận mắt nhìn thấy như đạp thẳng vào mặt, khiến bọn hắn muốn khóc.

Lần nữa nhìn sang đối phương, ánh mắt của họ nóng rực!

Năm đó, thời điểm bọn hắn vượt qua tầng một, khó khăn chết đi sống lại. Giờ nhìn thấy một màn này nhẹ nhàng như ăn cơm uống nước vậy.

Tại sao lúc trước bọn họ không gặp được Trương lão sư a?

- Trương lão sư, xin hãy thu ta làm học sinh a!

Vương Nham tới cùng đám người Vương Đào trực tiếp quỳ xuống trước mặt Trương Huyền.

Trước đó, hắn vẫn cho rằng Lục Tầm lão sư cao siêu, vì vậy rất xem thường cách làm của tộc trưởng và gia gia. Giờ phút này nhìn thấy Trương lão sư giúp Triệu Nham Phong đột phá trong vòng mười mấy phút, hắn không chịu nổi dụ hoặc.

- Hữm? – Trương Huyền nháy mắt.

- Ta biết Nham nhi thiên phú bình thường, nhưng xin Trương lão sư đừng từ chối! – Nhị trưởng lão của Vương gia đi đến, một mặt tươi cười:

- Chỉ cần Trương lão sư thu nhận hắn, ta cũng có thể làm học viên của ngươi. Thu một học sinh Ích Huyệt cảnh, ta cam đoan tên tuổi Trương Huyền lão sư sẽ vang xa, không ai dám nghi ngờ!

- Nhị trưởng lão, ngươi còn thể diện không? Ngươi còn định mua một tặng một a? Thật không biết xấu hổ! – Đại trưởng lão hất tay áo, tràn đầy cung kính:

- Trương lão sư, ngươi đừng để ý bọn hắn, Nhị trưởng lão không biết quy củ! Khụ…khụ… Ngươi nhìn ta đã là Ích Huyệt cảnh đỉnh phong. Ta cũng muốn nhận ngươi làm thầy. Nếu ngươi ngại thân phân trưởng lão Vương gia của ta không hay lắm, ta có thể từ chức!

- Tranh nhau cái gì? Các ngươi đều đáng tuổi ông nội người ta, còn đòi bái sư. Không biết mất mặt sao!

Không nghĩ Đại trưởng lão, Nhị trưởng lão mất mặt như vậy, Vương Hoằng tộc trưởng khiển trách.

Bị tộc trưởng quát lớn, hai người đỏ mặt.

Tuổi của bọn họ chính xác không nhỏ, căn cốt đã định hình. Hiện tại muốn đột phá dĩ nhiên không dễ dàng.

Vương Đào, Vương Nham sùng bái nhìn sang.

Thấy không? Vẫn là tộc trưởng có định lực, có quyết đoán, liếc mắt đã nhìn ra vấn đề.

Vậy mà không chờ bọn họ sùng bái xong, đã thấy Vương Hoằng tộc trưởng giả ngơ, mặt đầy ý cười:

- Trương lão sư, ngươi nhìn ta mới chỉ bốn mươi hai tuổi. Ta có thể bái ngươi làm thầy không?

- … - Trương Huyền.

- … - Đám người.

- Khụ khụ… Chuyện bái sư để sau hãy nói! – Cuối cùng, Trương Huyền ổn định tình hình hỗn loạn này. Lần nữa nhìn về phía Triệu Nham Phong:

- Bây giờ ngươi còn cho là ta không biết giảng bài, hại ngươi tẩu hỏa nhập ma nữa không?

- Là do ta không hiểu tâm ý của lão sư, xin lão sư tha thứ! – Triệu Nham Phong vội quỳ lạy.

- Ừm. – Trương Huyền hài lòng gật đầu, nhìn về phía thượng thần trưởng lão:

- Thượng trưởng lão, hiện tại ngươi còn gì để nói sao?

- Ta… - thượng thần trưởng lão tái mặt.

Chuyện khảo hạch hắn không giải thích được, chuyện tẩu hỏa nhập ma này cũng trở thành Trương lão sư giúp học viên tu luyện. Hắn còn lý do gì?

Tương đương với lần nữa bị đánh mặt.

Hơn nữa, chính là loại bị đánh sưng mặt!

- Không có khả năng! Điều này không phải là thật! Làm sao hắn có thể dễ dàng cho người ta đột phá!

Tào Hùng giống như si ngốc, ánh mắt đầy mê mang.

Trương Huyền này tiến vào học viện cùng lúc với hắn. Hắn luôn được so sánh là ưu tú hơn. Tại sao bây giờ lại trở nên lợi hại như vậy?

Hơn nữa, dù cho là học viện trưởng lão, viện trưởng cũng không thể dễ dàng để người khác đột phá nha vậy. Hắn làm thế nào?

- Tào Hùng lão sư nói xấu đồng nghiệp, thiếu đạo đức. Bây giờ ta sẽ đi báo cáo lên Lão sư công hội, huỷ bỏ tư cách lão sư của ngươi! Đồng thời, ngươi hãy lập tức đi chấp hành hình phạt một trăm Sát thần côn!

Tất cả đều rõ ràng, Mạc trưởng lão vung tay lên.

- Tuân lệnh! – Tào Hùng cắn răng.

Mặc dù không muốn thừa nhận nhưng hắn biết, kết quả đã không thể thay đổi.

- Thượng Bân bản thân là lão sư, nhưng vì lợi ích cá nhân mà trăm phương nghìn kế hãm hại người khác, tạm bị đình chỉ, đợi điều tra!

Xử lý xong Tào Hùng, Mạc trưởng lão nhìn sang:

- Về phần Thượng thần, ngươi là chủ nhiệm phòng giáo dục, chẳng những không tạo điều kiện cho các lão sư khác, lại cố tình gây khó dễ, thậm chí còn thay đổi kết quả khảo thí. Ngươi sẽ bị cách chức trưởng lão và chủ nhiệm phòng giáo dục, chờ công hội xử lý!

Dạy thế nào ?

dtv-ebook.com

Tên nhóm dịch:TTTV

Người dịch: Kim Gaem

Biên: Mựp

Nguồn: TruyệnYY

Trưởng lão lão sư công hội, cũng giống như bộ trưởng bộ giáo dục trong thời của Trương Huyền lúc trước, có tư cách huỷ bỏ tư cách của một người giữ chức vụ chủ nhiệm học viện.

- Mạc trưởng lão, ngươi hãy nể giao tình từ trước đến nay của chúng ta, mong rằng người có thể thủ hạ lưu tình. . . - Nghe xong hình thức xử phạt, Thượng Thần vội nói.

Giờ phút này, trong lòng của hắn thật sự đã sụp đổ.

Mạc trưởng lão là người do tự hắn tìm đến, muốn nhờ hắn hủy bỏ tư cách lão sư của Trương Huyền, kết quả. . . Chẳng khác nào lấy đá đập lên chân của mình, tình hình bây giờ đổi thành hắn mới chính là người sắp bị cách chức!

Sao có thể nhảy hố như vậy chứ?

- Đều là do cái tên vô dụng nhà ngươi! - Càng nghĩ càng giận, nhìn về phía Thượng Bân đang đứng cách đó không xa, hận không thể đi lên đá cho đứa cháu ăn hại hai cước.

Nếu không phải vì tên nhóc này, nhất định phải tìm tên Trương Huyền kia gây phiền phức nháo sự, mình cũng không cần phải đụng chạm đến

hắn!

Hiện tại thì hoàn toàn ngược lại, người ta bình an vô sự, mình bị cách chức thì cũng thôi đi, mấu chốt là hắn bị vu oan. Có thể tưởng tượng được là một khi chuyện phòng giáo dục chèn ép lão sư, sửa chữa thành tích khảo hạch, hắn sẽ biến thành chuột chạy qua đường, bị người người chửi rủa lăng mạ!

Mặc dù mình chưa từng làm như vậy, nhưng có thể. . . cũng phải có người tin tưởng mình mới được chứ!

- Thủ hạ lưu tình ? Thượng trưởng lão, cũng là bởi vì giao tình nhiều năm của chúng ta, ta mới làm như vậy để giữ mặt mũi cho ngươi, không phải, chuyện dùng đủ mọi cách để chèn ép đồng nghiệp như vậy, chỉ cần ta báo cáo với công hội, rất có khả năng tư cách lão sư của ngươi cũng sẽ bị khai trừ! - Mạc trưởng lão hừ lạnh:

-Ta thấy ngươi vẫn nên xử lý mọi chuyện sau này cho tốt đi!

Thượng Thần trưởng lão biết những lời Mạc trưởng lão nói là đúng, thân thể mềm nhũn, ngồi ở trên mặt đất như cha mẹ chết.

- Trương lão sư, hôm nay thực sự là quấy rầy ngươi, trong học viện lại có thứ lão sư bại hoại như vậy, là sơ suất của công hội! - Xử lý xong ba người, Mạc trưởng lão áy náy nhìn Trương Huyền trước mặt mình.

- Không có việc gì, ngẫu nhiên có một hai người bại hoại cũng coi như là chuyện bình thường! - Trương Huyền khoát tay không thèm để ý chút nào.

Nhìn thấy thái độ của hắn, đám người lại cảm thấy bội phục lần nữa.

Thấy không, đây mới là người có ý chí làm lão sư. . .

- Vậy thì tốt, bây giờ ta sẽ trở về công hội xử lý những chuyện này, nhất định sẽ cho Trương lão sư một cái công đạo! - Nói xong Mạc trưởng lão

mang hận ý nhìn Thượng Thần trưởng lão một chút, sau đó liền xoay người rời đi.

- Trương đại sư, chúng ta cũng đi thôi, ngươi còn phải dạy thư họa cho ta đó!

Nhìn chuyện bên này cũng đã xử lý xong, Tào Hùng giờ phút này đã bị đánh đến chết đi sống lại, không khác nào bị phế đi thân dưới, Bạch Tốn cười khanh khách đi vào đến trước mặt Trương Huyền.

- Được thôi! - Gật gật đầu, Trương Huyền cùng đám người đi ra khỏi Học Tâm Tháp.

Nói thật, lần này thật vẫn rất hiểm.

Nếu như không phải đám ngườiVương gia, Bạch Tốn và Hoàng Ngữ đến đúng lúc, cho dù hắn có thể ứng phó nhưng chắc chắn sẽ không thể dễ dàng giải quyết “ngọt” như vậy.

Nhất là chuyện của Triệu Nham Phong.

Kỳ thật, chuyện này chỉ là hắn nói cho mọi người nghĩ vậy mà thôi.

Căn bản Triệu Nham Phong cũng không phải là thiên sinh khóa mạch gì hết, chỉ là trời sinh kinh mạch của hắn hơi hẹp một chút thôi!

Kinh mạch chật hẹp, nếu muốn dùng từ của thời hiện đại để hình dung cho dễ hiểu thì người khác là hệ điều hành tám nhân, mà kinh mạch của hắn thậm chí còn chưa lên hệ điều hành.

Kinh mạch chật hẹpnhư thế, linh khí không thông qua được, tất nhiên khi vận khí sẽ có cảm giác tê liệt, thậm chí tốc độ tu luyện rất chậm, thành tựu cũng có hạn.

Bất quá, chứng này lại có điểm khác biệt so với thiên sinh khóa mạch.

Cái trước là do kinh mạch bị phong tỏa, giống như trên đường đang đi lại bị một cái cây lớn ngăn cản, linh khí đi đến nơi này, thật sự không thể qua được, mà cái sau, kinh mạch cho dù có chút chật hẹp, nhưng chí ít cũng không có gì ngăn cản, thông suốt, tu luyện không thành vấn đề.

Tẩu hỏa nhập ma, thật sự đã hoàn toàn nới rộng kinh mạch chật hẹp của hắn, để việc tu luyện càng thêm dễ dàng, chính vì vậy, công lực mới có thể đột nhiên tăng mạnh, đạt tới Tụ Tức cảnh đỉnh phong.

Nhưng bởi vì chuyện tẩu hỏa nhập ma này cũng khiến thân thể của hắn cũng bị tổn thương rất nghiêm trọng, Tụ Tức cảnh đỉnh phong xem như cực hạn của hắn, muốn đột phá, cũng không có khả năng.

Vì đền bù tổn thất cho đối phương, lúc này Trương Huyền mới xuất thủ, giúp cho hắn đột phá, đương nhiên, dạng này cũng có thể tiêu trừ tai hoạ ngầm còn tiềm ẩn trong thân thể hắn trước khi bị tẩu hỏa nhập ma lưu lại, nhất cử lưỡng tiện.

Chí ít, sau khi trải qua chuyện này, chỉ sợ lại không ai lại dám dùng phương thức để cho học sinh bị tẩu hỏa nhập ma ra chữa bệnh.

Về phần làm sao để Triệu Nham Phong đột phá thành công nhanh như vậy, thật sự rất đơn giản.

Lật hết các sách trong Tàng Thư các xong, Trương Huyền sớm đã hình thành Thiên Đạo Thần Công cấp một hai và ba, tu luyện qua một lần, đối với chuyện làm thế nào để có thể thật sự đột phá công pháp trong một thời gian ngắn, hắn đều hiểu rõ như lòng bàn tay, lại thêm trong cơ thể hắn có chân khí độ thuần cao, dẫn đạo đối phương đi đến con đường chính xác, thuận lợi đột phá, cũng không có gì quá phức tạp.

- Từ giờ trở đi, sẽ không suốt ngày bị hù dọa khai trừ rồi! – Trương Huyền cảm khái một tiếng, thở ra một hơi.

Từ sau khi trọng sinh đến nay, hắn đã sắp bị khai trừ, dù là đã thu nhận được học sinh đến lớp nhưng vẫn như cũ luôn có cảm giác như trên đầu

mình có một đám mây đen xoay quanh, bây giờ, xem như có thể hoàn toàn xua tan đám mây đó đi rồi!

Đi ra khỏi Học Tâm Tháp, an bài Vương Nham giống như Vương Đào xong, về sau hắn có thể tới dự thính, lúc này mới khiến đám ngườiVương gia hậm hực rời đi.

Về phần Triệu Nham Phong, giương mắt nhìn qua, rất hiển nhiên lúc này cực kỳ ngưỡng mộ Trương lão sư, khiến hắn động tâm, hy vọng có thể lần nữa trở về lớp của Trương Huyền học.

Bất quá, đề nghị này bị Trương Huyền trực tiếp từ chối.

Giỡn hoài!

Ca là người mang kim thủ chỉ xuyên, sớm muộn gì cũng trở thành danh sư, ngươi muốn tới thì tới, muốn đi thì đi, như vậy há không làm ta mất mặt sao?

Tiền thân mới là người làm ngươi tẩu hỏa nhập ma, ta giúp ngươi đột phá đến võ giả tầng hai, coi như ân oán cũng đã thanh toán xong, cũng không muốn tiếp tục qua lại nữa.

Bị hắn từ chối, khuôn mặt Triệu Nham Phong là có chút thất thần, bất quá tình trạng như vậy kéo dài cũng không lâu, Triệu Nham Phong bất chợt nghĩ tới điều gì, trong mắt lộ ra kiên trì lần nữa, cùng quay người rời đi với đám người Vương Nham.

- Hoàng Ngữ tiểu thư, không biết như thế nào mới có thể trở thành trợ giáo ?

Đi trên đường, Trương Huyền nhịn không được hỏi.

Trải qua chuyện này xong, hắn cũng biết, muốn sống yên ở cái thế giới mà hắn trọng sinh đến này, muốn không bị người khác khinh thường kiếm chuyện, chỉ có trở thành danh sư!

Mà muốn trở thành danh sư, đầu tiên phải trở thành trợ giáo.

- Trợ giáo cũng chỉ là một loại xưng hô mà thôi, không giống như danh sư, cần phải qua các kỳ khảo hạch! Chủ yếu phải xem vận khí, chỉ cần có danh sư coi trọng ngươi, thuê ngươi làm, thì ngươi chính là trợ giáo! - Hoàng Ngữ giải thích.

- A! - Trương Huyền hiểu ra liền gật đầu.

Kỳ thật cái chức danh trợ giáo này nói trắng ra cũng giống như trợ lý giáo sư của thời đại trước khi hắn trọng sinh, mặc dù không có thực quyền, chỉ là người phát ngôn, nhưng lại là đại diện cho mặt mũi của danh sư, có địa vị cực cao.

- Ngươi là danh sư trợ giáo, vậy cái nhà sách kia. . . - Trương Huyền nghi ngờ nhìn qua.

Nghe thấy Hoàng Ngữ lại là danh sư trợ giáo, hắn vẫn là rất khiếp sợ, trước đó gặp nàng, nàng ta đã có thể tùy ý tiến vào lạc viện của Lục Trầm đại sư, liền biết thân phận của nàng cũng không phải là người tầm thường, chỉ là không ngờ lại không tầm thường đến thế.

Hơn nữa, đường đường là trợ giáo, đây chính là địa vị mà ngay cả trưởng lão của học viện Hồng Thiên đều phải tôn sùng, tại sao phải mở một nhà sách nhỏ ở nơi ít người qua lại không ai để ý ?

- Ta mặc dù may mắn được Lưu lão sư coi trọng, trở thành trợ giáo của ông ta, nhưng bản thân còn quá trẻ, cần phải nghiên cứu nhiều thứ mới có thể làm cho người người tin phục, bởi vậy nghe theo an bài của Lưu lão sư, lựa chọn một nơi có nhiều nhân sĩ từ khắp nơi đổ về, mở hiệu sách nhỏ, tu thân dưỡng tính, ma luyện phong mang, đồng thời cũng có thể học tập càng nhiều tri thức. . . - Hoàng Ngữ giải thích.

Trương Huyền gật đầu.

‘Thế sự hiểu rõ đều là học vấn, nhân tình lão luyện tức văn chương.’

Có đôi khi chớ xem thường một hiệu sách nhỏ, kỳ thật những người này mới là những người hiểu rõ nhân tình thế thái nhất, học thức so với một số chuyên gia, học giả đều mạnh hơn!

Muốn chân chính hiểu rõ nhân tính, tốt hơn là nên tôi luyện bản thân trước, đi từ tầng thấp nhất, chắc chắn là lựa chọn tốt nhất.

Hoàng Ngữ là nữ nhi của hội trưởng công hội lão sư, từ nhỏ đã ngậm chìa khóa vàng lớn lên, vị Lưu lão sư này làm như vậy, cũng là muốn bồi dưỡng cho nàng thật tốt, để cho nàng có thể trải nghiệm nhiều chuyện hơn.

Lại hàn huyên một hồi, sau khi đã hiểu rõ về danh sư và trợ giáo thêm một chút, lúc này mới nhịn không được cảm khái.

Cái thế giới này, sư đạo vi tôn, địa vị lão sư cao thượng như vậy, mạnh hơn kiếp trước của hắn nhiều lắm.

Cái gì luyện đan sư, luyện khí sư, luyện bảo sư. . . Thượng cửu lưu rất nhiều nghề nghiệp, cũng không mạnh bằng danh sư.

Cũng khó trách, cái thế giới này, cho dù tu luyện, vẫn chỉ là học tập mà thôi, đều cần phải có lão sư chỉ điểm, ngay cả lão sư cũng không tôn trọng, th ì làm sao có thể tiến bộ ?

- Đúng rồi, Lục Trầm đại sư rốt cuộc đã khảo hạch các ngươi cái gì ? Khiến cho các ngươi nhất định phải đến chỗ ta học tập mới được ?

Biết được địa vị lão sư, Trương Huyền đem một nghi ngờ khác trong lòng hỏi ra.

Bạch Tốn là tiểu Vương gia của Trấn Nam Vương, Hoàng Ngữ là nữ nhi của hội trưởng công hội lão sư, bản thân nàng còn là trợ lý danh sư, dựa theo đạo lý, địa vị của hai người này tại sao còn cần phải bị người khác khảo hạch chứ ?

- Trong nhà Lục Trầm đại sư có một bộ trân tàng không biết bao nhiêu năm. . . Hai chúng ta đều muốn, đại sư lúc này mới cố ý cho chúng ta một đề khó, tiến hành khảo hạch! - Hoàng Ngữ giải thích nói.

- Mặc Hiên Đồ ? - Trương Huyền nhướng mày:

- Là Mặc Hiên Đồ mà năm đó Mặc đại tông sư vẽ xong rồi qua đời ? Các ngươi đều không hiểu thư hoạ. . . Muốn lấy cái này làm gì ?

Xem rất nhiều thư tịch trong Tàng Thư Các, trong đó có ghi chép liên quan đến Mặc Hiên Đồ này, nói là nó được coi là Mặc bảo do họa đạo tông sư lưu lại, vô cùng trân quý, giá trị cực lớn.

- Là. . . để tặng người! - Hoàng Ngữ hơi đỏ mặt.

- Tặng người ? - Trương Huyền lúc này mới hiểu.

Bạch Tốn và nàng đều coi trọng cái Mặc Hiên Đồnày, muốn hỏi xin Lục Trầm đại sư, đại sư đồng ý cho bọn hắn, bất quá, trước tiên là bọn hắn phải thông qua khảo hạch mới được.

Cái gọi là khảo hạch này, chắc là có thể nhận ra thư hoạ.

- Trương đại sư, ngươi đối với thư hoạ hiểu rõ như vậy, chỉ nhìn một chút liền có thể nhận ra nhiều vấn đề như vậy, có thể dạy chúng ta một chút hay không ? - Bạch Tốn giương mắt nhìn qua.

- Đúng vậy a, dạy chúng ta một chút đi! - Hoàng Ngữ cũng nhìn qua.

- Dạy hai người các ngươi? - Hắn có thể nhận ra thư hoạ đều là dựa vào Thiên Đạo thư viện, kỳ thật. . . Bản thân đối với thư hoạ nhất khiếu bất thông, dạy thế nào ?

Nhìn lấy ánh mắt tràn đầy mong đợi của hai người họ, mặt mũi Trương Huyền tràn đầy xấu hổ, không biết nên làm gì bây giờ.

Ta muốn lùi khóa (thượng)

dtv-ebook.com

Dịch: Nguyễn Khiêm

Biên: Mựp

Hồng Thiên học viện, lớp học của Lục Tầm giáo sư.

Làm minh tinh giáo sư của học viên, lớp học của hắn kích thước lên đến gần nghìn mét vuông, chả khác nào một cái sân bóng đá khổng lồ, bên trong lớp học, học sinh xếp thành từng hàng ngồi nghe giảng, tính sơ ra cũng phải có gần trăm người, còn có cả mấy trăm người đang đứng để dự thính.

- Không hổ là Lục lão sư, ta ở bên ngoài nhưng là nghe nói, vô số học viên đều lấy việc bái ngươi làm vinh dự, từng người đánh nhau đến vỡ đầu chỉ để được vào lớp học của ngươi! - Nhìn trong lớp nhiều học viên như vậy, một ông lão không tự chủ được vuốt râu, nhìn về phía một người thanh niên đứng cách đó không xa.

Thanh niên này chỉ khoảng hai mươi sáu, hai mươi bảy tuổi, một thân áo xanh, cả người đứng tại chỗ giống như một cây thương muốn đâm thủng bầu trời, mang theo khí chất ngạo nhân.

Nếu như Thượng Bân ở đây nhất định có thể nhận ra, đây chính là người chủ đứng phía sau của Hồng Thiên lâu, Hồng Hạo trưởng lão!

- Trưởng lão quá khen, ta chỉ là dùng hết khả năng của ta để bồi dưỡng học viên thôi, hết thảy đều là bọn họ tự mình cố gắng! - Thanh niên cười nói.

Lời nói mặc dù nói được khiêm tốn, nhưng trong thần thái lại tràn đầy ngạo nghễ cùng tự tin.

- Này, có phải là quá khen hay không, xem chất lượng những học viên này liền biết rồi. Ta có nghe nói, lần kiểm tra lúc nhập học này, học viên trong tốp 100 người đứng đầu đều báo danh tới lớp học của ngươi, đồng thời được ngươi thu làm môn hạ, liền vượt qua bảy mươi người, hơn 200 vị tân sinh của ngươi, có vẻ như không có người nào xếp hạng thấp hơn năm trăm đi!

Hồng Hạo trưởng lão vuốt râu, cười nói.

Ngày hôm qua, thời điểm hắn mới vừa nghe được những con số này, cũng là sợ hết hồn.

Vị Lục Tầm này tuổi không lớn lắm, lại thành giáo sư chói mắt nhất trong toàn bộ học viện, hầu như đem những mầm non tốt nhất trong số các tân sinh, đều một lưới bắt hết.

Loại thành tích này tính từ lúc toàn bộ học viện được mở ra đến giờ, cũng là rất hiếm thấy.

- Học viên đồng ý báo danh vào lớp học của ta, ta cũng rất vinh hạnh!

Nghe được trưởng lão như Hồng Hạo, đường đường võ giả tầng bảy cũng phải khen ngợi bản thân, Lục Tầm lão sư tràn đầy kiêu ngạo, lập tức xoay đầu lại:

- Hồng Hạo trưởng lão luôn luôn rất bận, ngày hôm nay làm sao tới chỗ của ta? Có phải là có chuyện gì muốn ta hỗ trợ hay không? Chỉ cần có thể làm được, tất nhiên dùng hết khả năng!

Hắn không tin trưởng lão có thực lực như vậy, lại chạy tới đây chỉ để tán gẫu.

- Muốn nói có việc, xác thực có một việc nhỏ muốn phiền phức ngươi một hồi, ta cùng phụ thân ngươi là bạn cũ, từ nhỏ nhìn ngươi lớn lên,

biết ngươi làm người ngay thẳng, đặc biệt muốn ngươi hỗ trợ điều tra một vị lão sư!

Hồng Hạo trưởng lão nói.

- Không muốn nhắc đến phụ thân của ta, hắn chính là cái lão già gàn bướng!

Nghe được đối phương nói chuyện cảm tình, Lục Tầm hơi nhướng mày:

- Ngài nói đi, là vị lão sư nào?

- Trương Huyền! Hồng Hạo trưởng lão nói.

Hồng Thiên tửu lâu của hắn bởi vì Trương lão sư này nháo trò, hiện tại chuyện làm ăn hầu như là số không, trong lòng lửa giận thiêu đốt, nếu không tự trọng thân phận của mình, e sợ đều vọt tới trên cửa đánh đập đối phương một hồi!

- Trương Huyền? Ngươi nói vị lão sư sát hạch được không điểm kia, là Trương Huyền đem Triệu Nham Phong dạy cho tẩu hỏa nhập ma?

Lục Tầm nhìn sang.

Đối với một ít sự tích “vinh quang” của vị Trương lão sư này, hắn cũng là có nghe thấy, lại nói, hắn còn thu lấy học viên của người ta, làm sao không rõ ràng.

- Đúng vậy! Hồng Hạo trưởng lão gật đầu.

- Đây là một lão sư rác rưởi, sớm muộn đều sẽ bị khai trừ, làm sao, trưởng lão cùng hắn có mâu thuẫn?

Lục Tầm tràn đầy kỳ quái.

Một vị là trưởng lão lâu năm đủ để cạnh tranh vị trí viện trưởng, một vị là giáo sư bất cứ lúc nào cũng sẽ bị học viện khai trừ, địa vị của hai người này cách xa nhau đến hơn vạn dặm, tại sao có thể có liên hệ?

- Một chút chuyện nhỏ mà thôi! Ta nghe nói phòng giáo dục cho tối hậu thư, chỉ cần học kỳ này hắn chiêu không được học viên, liền khai trừ tư cách lão sư, trục xuất khỏi học viện! Vì lẽ đó, làm phiền phức Lục lão sư một hồi, hi vọng ngươi nhìn xem có thể thu mấy học sinh của hắn vào lớp học của ngươi hay không!

Hồng Hạo trưởng lão nói ra mục đích của chính mình.

Trước khi tới đây hắn liền tỉ mỉ hỏi thăm chuyện tình của Trương Huyền, thậm chí bao gồm cả chuyện học kỳ này hắn chỉ chiêu thu được năm học sinh.

Đối phương là lão sư, có thân phận bảo vệ, hắn cũng không cách nào ra tay, nhưng một khi mất đi tư cách giáo sư, còn không mặc cho hắn xâu xé?

- Thu vào lớp học của ta?

Lục Tầm không nghĩ tới đối phương tìm hắn, là vì chuyện này.

- Đúng đấy, làm minh tinh lão sư của Hồng Thiên học viện, muốn nói ai có thể làm được điểm ấy, cũng chỉ có ngươi! Chỉ cần ngươi để lộ ra ý này, chỉ sợ mấy cái học viên kia của hắn, sẽ lập tức rút khỏi khóa học của hắn, tranh nhau chen lấn gia nhập lớp học của ngươi!

Hồng Hạo trưởng lão cười nói:

- Giáo huấn một cái lão sư của học viện, sẽ có rất nhiều phiền phức, không có học sinh, liền đơn giản hơn nhiều!

- Ừm... - Lục Tầm do dự.

- Lục lão sư không nên do dự, ngươi lẽ nào đã quên Triệu Nham Phong? Nếu như mặc cho Trương Huyền này tiếp tục dạy học sinh, nhất định sẽ giẫm lên vết xe đổ kia, làm lỡ cuộc đời của bọn họ! Ngươi đem bọn họ chiêu thu lại đây, cũng là vì cân nhắc cho bọn họ, muốn cứu bọn họ!

Hồng Hạo trưởng lão tận dụng mọi thời cơ.

- Được rồi, chuyện này ta đáp ứng rồi, ngày hôm nay ta sẽ thả ra tin tức, có ý định chiêu thu mấy cái học viên đó!

Lục Tầm gật đầu.

- Liền cứ như thế đi...

Hồng Hạo trưởng lão ánh mắt sáng lên, trong lòng tràn đầy hưng phấn.

Lục lão sư đáp ứng, hắn đã có thể dự kiến rõ ràng, vẻ mặt mang theo thất vọng đến tuyệt vọng của Trương Huyền này.

Hừ, Trương Huyền này để Hồng Thiên tửu lâu của hắn sắp đóng cửa, hắn sẽ từ từ chơi đùa đối phương, để cho đối phương cảm thấy chân chính khủng hoảng!

Đang âm thầm cao hứng, nghĩ đến bước kế tiếp làm sao để thu thập đối phương, liền thấy một cái tân sinh đi tới.

- Lục lão sư!

Tân sinh đi tới trước mặt, hành lễ..

- Vương Nham, chuyện gì?

Nhìn thấy thiếu niên này, Lục Tầm mỉm cười gật đầu.

Vị Vương Nham này xem như là một trong những tân sinh có thiên tư khá nhất trong đợt tuyển sinh khoá này, càng là cháu trai của Vương gia nhị trưởng lão, địa vị tôn sùng, có thể thu được học viên như thế, coi như là hắn, cũng không nhịn được có chút tự hào.

- Lục lão sư, ta... Ta...

Đến chính là Vương Nham, vừa mới từ học tâm tháp trở về, giờ khắc này đang cúi đầu, mặt đầy xoắn xuýt.

- Có phải là tu luyện có vấn đề gì khó nói? Nói thẳng không sao cả!

Thấy hắn ngập ngừng ấp úng, Lục Tầm hào khí mở miệng.

- Lục lão sư học thức uyên bác, là lão sư nổi danh nhất của Hồng Thiên học viện, có cái gì khó khăn cứ trực tiếp hỏi đi, hắn nhất định có thể giúp ngươi giải quyết! - Hồng Hạo trưởng lão cũng vuốt râu, cười nói.

- Vậy ta liền nói...

Vương Nham cắn răng một cái:

- Ta muốn... rút khỏi khoá học của ngươi, mong rằng Lục lão sư tác thành!

- Lùi khoá của ta?

Lục Tầm lảo đảo một cái, con mắt trợn tròn, không thể tin được.

Người khác đều tranh đoạt muốn đi vào lớp học của hắn, cái tên này lại có thể... Muốn rút khỏi khoá học của hắn?

Thật hay giả?

Hắn tại Hồng Thiên học viện truyền thụ nhiều năm như vậy, còn chưa bao giờ từng gặp phải!

- Phải!

Lời đã nói ra, Vương Nham thở phào nhẹ nhõm, liền vội vàng gật đầu.

- Ngươi có phải là có cái ẩn tình gì khó nói, hoặc là bị ai uy hiếp?

Lục Tầm không nhịn được nói.

- Không có, học sinh là tự nguyện!

Vương Nham nói.

- Ngươi có biết, rút khỏi khoá học của ta, toàn bộ học viện, lại không có lão sư khác dám thu ngươi?

Nghe hắn tự nguyện, Lục Tầm không nhịn được tiếp tục nói.

Hắn là lão sư nổi danh nhất của Hồng Thiên học viện, học viên ngay cả khóa của hắn mà còn rút khỏi thì các lão sư khác làm sao còn dám thu?

- Chỉ cần có thể rút khỏi khoá học của ngươi, ta cũng có thể đi qua lớp học của Trương Huyền lão sư để dự thính, đây là một cơ hội, mong rằng Lục lão sư tác thành!

- Vương Nham cúi người xuống.

- Lùi khóa của ta, đi qua lớp của Trương Huyền lão sư để dự thính?

Lục Tầm nhất thời giống như bị táo bón, trợn mắt ngoác mồm, cảm giác sắp điên rồi.

Ta muốn lui khóa (hạ)

dtv-ebook.com

Tên nhóm dịch:TTTV

Người dịch: Kim Gaem

Biên: Mựp

Nguồn: TruyệnYY

Không chỉ mình Lục Tầm có bộ dáng này, ngay cả Hồng Hạo trưởng lão một bên cũng đầy choáng váng, đầu óc cũng mơ hồ.

Cái tên Trương Huyền này không phải là lão sư kém nhất học viện sao?

Vậy mà mới vừa rồi người học viên này còn nói, chỉ cần lão sư đồng ý cho hắn rút học phần, đối phương sẽ ngay lập tức chạy đến lớp học của Trương Huyền mà không phải để làm học viên, mà chỉ là để dự thính thôi, Hồng Hạc trưởng lão có nằm mơ cũng không nghĩ đến, bên này Lục Tầm lão sư còn chưa cho hắn rút khóa học, hắn đã lo chạy đến chỗ của Trương Huyền rồi!

Hơn nữa mấu chốt là đối phương xin rút khóa học chỉ để chạy đến lớp của người khác làm học viên dự thính ?

Mẹ nó, ngươi thật sự không nói đùa chứ ?

Dự thính còn không phải là học viên chính thức!

Còn ta ở sát bên cạnh truyền thụ cho ngươi tất cả các kiến thức võ học, ngươi còn chưa hài lòng sao?

Lục Tầm chỉ cảm thấy da mặt càng ngày càng nhăn nhúm lại, cả người đều cảm thấy không khỏe chút nào.

- Mong Lục lão sư thành toàn cho học sinh! - Vương Nham vội vàng nói.

- Ngươi – Nói cả buổi, chỉ cần nhìn thấy bộ dáng nghiêm túc của đối phương là biết, không phải tin mà hắn tiện miệng nói bừa, sắc mặt Lục Tầm càng ngày càng khó coi:

-Ngươi cũng đã biết Trương Huyền lão sư từng khiến học viên của mình bị tẩu hỏa nhập ma ? Ngươi vẫn muốn đi đến lớp của hắn dự thính hay sao?

-Ta biết! - Vương Nham gật đầu, khuôn mặt không chút do dự nào.

Vừa rồi tại Học Tâm Tháp nhìn thấy Trương lão sư đại triển thần uy, ngay cả gia gia của hắn mà nhìn thấy cảnh đó chắc chắn cũng sẽ tin tưởng và kính phục không thôi, hắn sớm đã hướng tâm về phía Trương Huyền lão sư rồi.

Nhìn thấy hắn kiên định như thế, sắc mặt của Lục Tầm càng ngày càng khó coi, khoát tay chặn mấy học sinh cách đó không xa:

-Đi gọi Triệu Nham Phong đến đây cho ta!

-Lục lão sư! – Không bao lâu sau, Triệu Nham Phong đi vào trước mặt Lục Tầm.

- Vương Nham muốn rút khóa học của ta, đi đến lớp của Trương Huyền lão sư dự thính, ngươi nói với hắn xem, lúc trước ngươi tu luyện theo hướng dẫn của vị lão sư đó so với ta như thế nào, cho hắn biết quyết định này của hắn là ngu xuẩn đến dường nào!

Lục Tầm hất ống tay áo lên.

Triệu Nham Phong cũng không nói chuyện, liền quỳ rạp xuống đất ngay lập tức, không ngừng dập đầu.

- Sao vậy ? Trước kia ngươi không phải thường xuyên nói sao? - Lông mày Lục Tầm nhăn lại.

Triệu Nham Phong từng bị Trương Huyền dạy đến tẩu hỏa nhập ma, hắn mới chính là người có quyền lên tiếng nhất, trước kia thường xuyên nói xấu Trương lão sư, đều bị Lục Tầm ngăn lại, tại sao hôm nay kêu hắn nói, hắn lại ấp a ấp úng, như bị mèo nuốt mất lưỡi vậy ?

- Lục lão sư, kỳ thật ta cũng giống như Vương Nham, cũng muốn đi đến lớp của Trương lão sư dự thính!

Triệu Nham Phong cuối cùng cũng hạ quyết tâm, nói.

- Ngươi cũng muốn đi? - Sắc mặt của Lục Tầm ngày càng cứng đờ, suýt chút nữa ngất xỉu ngay tại chỗ.

Ngươi không phải là bị hắn dạy đến nỗi tẩu hỏa nhập ma, bây giờ còn đang hận hắn thấu xương sao?

Không phải ngươi còn thường xuyên nói xấu hắn sao?

Sao ngay cả ngươi cũng muốn rút khóa học của ta, chạy đến lớp của hắn dự thính chứ?

Lục Tầm sắp phát điên rồi.

- Trương lão sư đối với ta ân trọng như núi, lần trước đi không từ mà biệt, nội tâm của ta cảm thấy cực kỳ áy náy! Hi vọng Lục lão sư thành toàn! - Triệu Nham Phong cung kính nói.

Ân trọng như núi ? Ân trọng em gái ngươi a! Ân hắn làm cho ngươi tẩu hỏa nhập ma sao?

Đi không từ mà biệt ? Ngươi rõ ràng là trốn chạy có phải hay không hả ?

Áy náy, mỗi ngày lúc ngươi nhục mạ Trương Huyền lão sư, sao ta lại không thấy được ngươi có nửa phần áy náy ?

Lục Tầm phát điên.

- Được, tốt, nếu các ngươi đã suy nghĩ kỹ, bây giờ ta liền cho hai người các ngươi rút khóa học! - Quay người mang hai cái ngọc bài tới, Lục Tầm cắn đầu ngón tay, lấy máu nhỏ lên hai ngọc bài.

Làm lão sư nổi tiếng ở học viện, Lục Tầm cũng rất kiêu ngạo, nếu hai học viên này, đã ra quyết định như vậy, nếu tiếp tục giữ lại sẽ chỉ tăng thêm phản cảm, chi bằng hắn trực tiếp buông tay.

- Đa tạ lão sư! - Tiếp nhận ngọc bài, biết chương trình học đã được rút xong, mắt của hai người Triệu Nham Phong, Vương Nham đồng thời sáng lên.

- Các ngươi hiện tại đã không còn là đệ tử của ta, hai ngươi có thể đi! - Cố nén lồng ngự csắp nổ tung, Lục Tầm khoát tay.

- Dạ! - Hai người đi ra ngoài.

- Đáng giận, đáng giận! – Nhìn thấy bọn họ rời đi xong, Lục Tầm mới gào thét.

Hắn là ai ?

Hắn là lão sư nổi tiếng nhất ở học viện Hồng Thiên, vô số học viên đều tranh giành muốn làm học sinh của hắn, hắn phải thận trọng cân nhắc từng người mới có thể lựa chọn được những học sinh ưu tú nhất, vốn cho rằng toàn bộ học viện, không ai có thể đào được góc tường củahắn, kết quả thì sao chứ…

Chẳng những đào, mà còn đào một lần hai người!

Nhất mấu chốt nhất là…

Nếu như người đào chân tường chính là Vương Siêu, Trầm Bích Như những lão sư ưu tú ngang hàng với hắn này thì cũng thôi không nói đi,

đằng này lại là lão sư khảo hạch được không điểm, tên nhóc xếp hạng nhất từ dưới đếm lên!

Cảm giác nhục nhã như vậy, mém chút nữa khiến hắn phát điên lên!

Hơn nữa, mới vừa rồi hắn còn đồng ý với Hồng Hạo trưởng lão sẽ đi đào học sinh của đối phương, kết quả, còn chưa tiến hành kế hoạch, đã bị đối phương đào ngược lại nhà mình rồi.

Nếu như không phải có tu thân dưỡng tính, tự kiềm chế tốt, hắn đã sớm xông qua đánh cho tên Trương Huyền này một trận rồi!

- Chu Hồng! - Gào thét xong, lửa giận của Lục Tầm giảm đi không ít, quay đầu hô một tiếng.

- Lục lão sư! - Một thiếu niên mười sáu mười bảy tuổi đi tới.

Chu Hồng, lần này khảo hạch vào trường xếp thứ tư, là học sinh có thiên phú nhất trong số những học sinh hắn tuyển chọn lần này, mặc dù chỉ có mười sáu tuổi, nhưng thực lực hiển nhiên đã đạt tới Tụ Tức cảnh đỉnh phong, bất cứ lúc nào cũng sẽ có thể đột phá.

- Ngươi đi qua lớp của Trương Huyền lão sư, đưa thư khiêu chiến của ta cho hắn! - Lục Tầm cắn răng nói.

- Thư khiêu chiến? - Nghe thấy quyết định của Lục Tầm, Hồng Hạo trưởng lão đang đứng một bên cũng sững sờ, hiểu ngay lập tức:

-Chẳng lẽ ngươi muốn thách đấu xem ai là người có nhiều học sinh mới hơn?

-Không sai! Dám cướp học sinh của ta, Lục Tầm ta chưa bao giờ phải chịu nỗi nhục này! - Lục Tầm lão sư khoát tay, nắm chặt nắm tay nghe răng rắc:

-Nếu hắn đã dám động thủ trước, vậy thì tốt nhất nên cố gắng tìm cách đỡ đòn trả thù của ta đi!

Nói xong, Lục Tầm lấy giấy ra, viết nội dung rất nhanh đưa cho Chu Hồng.

- Đưa cho Trương Huyền, nói cho hắn biết, nửa tháng sau thi đấu xem ai có được nhiều học sinh mới hơn, ta muốn tiến hành khiêu chiến sư giả bình trắc với hắn, hỏi hắn có dám tiếp hay không, nếu không dám nhận, thì cũng đừng ở đó giở trò sau lưng ta nữa! - Lục Tầm hất ống tay áo lên.

Hàng năm, sau nửa tháng khi học viện đã tiến hành tuyển chọn học viên mới xong, đều sẽ cho các học viên mới có thực lực tương đương với nhau cùng thi đấu.

Từ cách tỷ thí này, lão sư có thể nhìn ra thiên phú và thực lực của học viên, chỉ sau nửa tháng có thể tiến bộ như thế nào.

Còn sư giả bình trắc, lại là tiến hành đọ sức giữa hai lão sư.

Sư giả bình trắc, là hai vị lão sư giao đấu với nhau, chọn ra một người trong số những học viên của mình, ai có tu vi, khả năng chiến đấu, tố chất lý luận tổng hợp tốt nhất để họ ra thi đấu với nhau, dùng để kiểm tra hiệu quả giảng dạy trong vòng nửa tháng của hai lão sư.

Dùng cách so sánh này để tiến hành kiểm tra khả năng giảng dạy và truyền đạt của hai lão sư.

Lục Tầm lão sư đưa ra khiêu chiến với Trương Huyền như vậy, người khác nhìn vào, chính là Trương Huyền đang bị chèn ép.

- Vâng! - Hai mắt Chu Hồng tỏa ánh sáng, tràn đầy sùng bái.

Sư giả bình trắc, có liên quan đến danh dự của lão sư, cho dù là tranh tài, cũng chỉ tiến hành vụng trộm, trực tiếp đưa thư khiêu chiến như thế này, cũng chỉ có vị Lục lão sư này mới có phần tự tin cùng ngạo khí này.

Không hổ là thần tượng của hắn, đơn giản mà quá đẹp rồi!

Có giận liền bộc phát, không ẩn nhẫn chút nào, là một người mẫu mực!

- Đi đi! - Lục Tầm khoát tay.

Chu Hồng gật đầu, quay người đi ra ngoài.

- Ngươi thật muốn tiến hành sư giả bình trắc ? - Hồng Hạo trưởng lão đi tới, nhịn không được nói.

- Không sai, ta chẳng những muốn tiến hành bình trắc, còn muốn đánh cược với hắn, nếu như hắn thua, tất cả học viên trong lớp của hắn đều phải đi đến lớp của ta học! - Mắt Lục Tầm sáng lên.

Từ khi hắn trở thành lão sư đến nay, mọi chuyện đều xuôi chèo mát mái, từng bước trở thành một lão sư nổi tiếng nhất nhì học viện, đang định ỷ vào cái này lý lịch tươi sáng này, thu hút sự chú ý của các danh sư, trở thành trợ giáo, không ngờ hôm nay lại gặp được chuyện như vầy.

Sao người người không nghĩ lại, tu vi của Triệu Nham Phong không cao, lại từng bị tẩu hỏa nhập ma, tại sao hắn phải thu một người như vậy làm học viên? Hắn là lão sư, cũng không phải mạnh thường quân muốn làm từ thiện!

Nếu thật sự là người hiền lành, mỗi học kỳ học sinh báo danh học lớp hắn nhiều như vậy, chỉ cần thu nhận bọn người kia là đủ, sao còn phải chấp nhận một kẻ tẩu hỏa nhập ma như vậy?

Vì chính là danh tiếng! Là vốn liếng tích lũy để trở thành danh sư!

Mà bây giờ, nếu như để cho người khác biết, học sinh của hắn rút khóa học chỉ để đến lớp của một lão sư khảo hạch chỉ được không điểm trợ thính, có phải hắn sẽ không cònchút danh dự nào không, có phải hắn sẽ trở thành trò cười của người khác không?

Cho nên, cho dù như thế nào, hắn cũng phải lấy lại được danh dự đã mất!

Chu Hồng phách lối

dtv-ebook.com

Dịch: My

Biên: Mựp

- Trương lão sư không sao chứ?

Trong lớp học, đám người Triệu Nhã, Vương Dĩnh lo lắng hỏi.

Chuyện Tào hùng lão sư xin học tâm khảo vấn để đối phó Trương lão sư mặc dù không được lan truyền, nhưng là học viên của hắn dĩ nhiên cũng biết chút tin tức.

- Yên tâm đi! Chúng ta đã từng nghe tiết học của Trương lão sư, đều vô cùng bội phục. Khẳng định Lưu Dương cũng đã sớm bị ấn tượng. Sẽ không có vấn đề gì đâu! – Trịnh Dương nói.

Thực ra hắn có thể được coi là học viên không phục Trương lão sư nhất trong hội. Nhưng sau hai tiết học, hắn đã phục sát đất. Dù cho bây giờ Vương Siêu muốn thu hắn, hắn cũng sẽ từ chối thẳng thừng.

Bản thân đã như vậy, khẳng định Lưu Dương cũng không kém hơn.

Với mức độ tin cậy đó làm sao có thể thất bại?

Ầm…

Đang nói chuyện, cửa phòng bằng kim loại bị người đá bay từ bên ngoài. Sau đó, một thiếu niên kiêu ngạo đi vào.

- Trương Huyền lão sư kính yêu của các ngươi đâu? Gọi hắn ra đây! – Thiếu niên nhướng mày, chắp hai tay sau lưng.

Hắn cố ý nhấn mạnh chữ “Trương Huyền lão sư” nhưng trên mặt lại không hề có một chút vẻ tôn trọng nào, thậm chí còn ra vẻ cười nhạo.

- Ngươi là ai? Nơi này không chào đón ngươi! Mời đi ra. –Thấy kẻ vừa đến không hề có chút tôn trọng nào đối với lão sư, lại còn đạp cửa mà vào, Trịnh Dương sầm mặt lại.

- Trịnh Dương, đừng kích động! Hắn Là Chu Hồng, đứng thứ tư trong khảo hạch nhập học vừa rồi.

Nhận ra thiếu niên này, thân thể mập mạp của Viên Đào không ngừng lắc lư. Hắn giữ chặt Trịnh Dương, nhỏ giọng nhắc nhở.

- Chu Hồng?

Không riêng Trịnh Dương, ngay cả đám người Triệu Nhã cũng không nhịn được sầm mặt lại.

Trước đó, bọn hắn đã từng nghe thấy cái tên này. Thực lực hắn đã sớm đạt Tụ Tức cảnh đỉnh phong, bất cứ lúc nào cũng có thể đột phá. Vì vậy có thể thấy hắn vô cùng cường đại.

- Các ngươi có thể nhận ra ta coi như có chút kiến thức. Đây là chiến thiếp của Lục Tầm lão sư. Lục lão sư muốn nửa tháng sau tổ chức thi đấu giữa các tân sinh, khiêu chiến sư giả bình trắc với hắn. Ai trong các ngươi thay hắn tiếp nhận?

Thấy mọi người nhận ra bản thân, khóe miệng thiếu niên nhếch lên, bày ra bộ dáng cao cao tạo thượng, không coi ai ra gì.

Vị này là Chu Hồng, đến từ lớp học của Lục Tầm.

Hắn sớm đã nghe nói đến Trương Huyền chỉ là lão sư kém coi nhất, thi khảo hạch bị không điểm mà thôi. Hắn là thiên chi kiêu tử, học viên xuất sắc của Lục Tầm, hắn dĩ nhiên ngứa mắt Trương Huyền.

- Sư giả bình trắc? Lục Tầm lão sư? – Sắc mặt mọi người thay đổi.

Sư giả bình trắc, mặc dù là bọn hắn thi đấu, nhưng lại đại biểu tài nghệ dạy học của lão sư. Kết quả đại biểu cho mặt mũi của lão sư, vì vậy có rất ít người tiến hành. Lục Tầm là lão sư nổi tiếng nhất của học viện, học viên là cao thủ nhiều như mây. Tại sao hắn lại khiêu chiến Trương lão sư?

- Không sai! Những hành động nhỏ bé sau lưng của Trương Huyền đã khiến Lục lão sư tức giận. Lão sư định sẽ giáo huấn hắn một trận. Ta để chiến thiếp lại đây, lát nữa các ngươi hãy đưa cho hắn. Nếu hắn không dám thì hãy nhận thua rồi tự mình đến lớp của Lục Tầm lão sư xin lỗi. Nếu không, các ngươi cứ chờ bị mất mặt xấu hổ đi!

Chu Hồng vung tay lên ném chiến thiếp lên bàn, xoay người muốn rời đi.

- Khoan đã!

Chu Hồng chưa ra đến cửa đã bị trinh dương ngăn lại:

- Lúc nãy ngươi đá hỏng cửa của lớp học chúng ta, thậm chí xưng hô thiếu tôn trọng với Trương lão sư. Bây giờ ngươi muốn đi thì phải xin lỗi, nếu không, đừng trách chúng ta không khách khí!

Bọn hắn là học viên, vì vậy muốn giữ gìn tôn nghiêm của lão sư. Vậy mà gia hỏa trước mắt này không cung kính chút nào, lại còn ném chiến thiếp xuống bàn. Sao có thể để hắn hống hách như vậy!

- Muốn ta xin lỗi? Vậy phải xem các ngươi có bản lĩnh đó không đã!

Cười lạnh một tiếng, Chu Hồng khinh thường nhìn sang, tung ra một cú đá.

Trịnh Dương sở trường về thương pháp, nhưng quyền cước lại không chuyên. Thêm vào đó thực lực của hắn lại kém xa đối phương, vì vậy chưa kịp phản ứng liền bị đá trúng ngực. Trịnh Dương bay ra ngoài, lăn mấy vòng trên đất.

- To gan! – Triệu Nhã sầm mặt, tức giận hét lên, lao thẳng đến.

Nàng và Chu Hồng đều là Tụ Tức cảnh đỉnh phong. Tuy nhiên, sức chiến đấu của nàng hơi không bằng đối phương. Trong lúc chiến đấu, nàng liên tục bị đối phương đánh trúng bả vai và lùi về phía sau.

Ngay sau đó, Vương Dĩnh, Viên Đào cũng xông lên. Nhưng cả Triệu Nhã có thực lực mạnh nhất cũng không phải đối thủ, sao họ có thể chống đỡ được.

Chốc lát sau, cả bốn người đều bị thương, mặt mũi tràn phẫn nộ nhưng không có bất kỳ biện pháp nào.

Mặc dù bọn hắn học được không ít lý luận tham thúy từ Trương Huyền, nhưng thời gian tu luyện quá ngắn, căn bản không phải đối thủ của người nhập học đạt hạng bốn.

- Một đám phế vật! – Đánh bại đám người, Chu Hồng hất ống tay áo lên:

- Đây chỉ là trừng phạt nho nhỏ! Hắn dám khiêu chiến Lục lão sư của chúng ta thì phải nghĩ đến hậu quả này trước. Các ngươi trở về nói cho Trương Huyền lão sư, nếu không dám đáp ứng thì hãy mau nhận sai. Nếu không…

- Nếu không cái gì?

Đang muốn nói hết câu, Chu Hồng liền nghe một âm thanh nhàn nhạt từ ngoài gian phòng truyền vào.

Trương Huyền cùng Lưu Dương đi đến.

- Nếu không…

Mặc kệ Trương Huyền này có phải phế vật hay không, nhưng dù sao hắn cũng là lão sư. Người nơi đây đều tôn sư trọng đạo. Thấy Trương Huyền nhìn mình, mặc dù đối phương không tức giận, nhưng Chu Hồng vẫn rụt cổ lại, cắn răng nói khẽ:

- Nếu không thì các ngươi hãy chờ thua sư giả bình trắc đi!

- Thắng hay thua không đến phiên ngươi quyết định. Trở về nói cho Lục Tầm biết ta nhận chiến thiếp này. – Trương Huyền vung tay áo.

Thật ra hắn hơi buồn bực. Vừa rồi hắn rất vất vả mới đuổi được Hoàng Ngữ và Bạch Tốn đi. Hắn định trở lại lớp học giảng một tiết, không ngờ chưa vào phòng đã nghe thấy tên này gầm rú.

Lục Tầm khiêu chiến bản thân?

Ngươi có mấy trăm học viên, chỉ là một người Vương Nham trở thành học viên dự thính của hắn mà thôi, không đến mức làm hắn trở mặt đi!

Hơn nữa, coi như hắn để học viên đưa chiến thiếp tới, cũng là một người nhút nhát, đáng tin đi! Ngươi nhìn gia hỏa này, chỉ là một học viên nhưng lại hống hách như vậy! Nếu không phải vì thân phận mặt mũi, ta đã sớm một chưởng tát bay hắn rồi!

Sao còn để hắn ở đây diễu võ giương oai như vậy!

- Như vậy là tốt nhất! Cáo từ! – Chu Hồng muốn lập tức rời khỏi.

- Đứng lại! – Trịnh Dương giãy dụa, vất vả tiến về phía trước, nóng nảy:

- Trương lão sư, hắn không những nói lời thiếu tôn trọng người, thậm chí còn làm hỏng cửa lớp học của chúng ta, đánh chúng ta bị thương. Nếu người thả hắn rời đi như vậy, về sau ai cũng có thể bắt nạt chúng ta mất!

- Làm sao? Vừa rồi ăn đòn chưa đủ? Hừ! Đã không có thực lực mà còn mạnh miệng. Thật không biết sống chết!

Khinh thường nhìn về phía Trịnh Dương và đám người Triệu Nhã, Chu Hồng cười lạnh:

- Cái chỗ chết tiệt này của các ngươi chỉ có mấy học viên, có cửa hay không cũng không quan trọng. Các ngươi còn tưởng sẽ có người học trộm? Đừng nằm mơ giữa ban ngày! Hơn nữa, các ngươi muốn giữ ta lại

phải có bản lĩnh đó đã. Hôm nay ta đứng ở chỗ này, nếu các ngươi có thể giữ ta lại thì hãy động thủ đi!

Nói đến đây, hắn dừng lại một chút, chắp tay về phía Trương Huyền:

- Trương lão sư, bản thân người là lão sư, sẽ không đến mức hạ mình ra tay với một đệ tử mới nhập học như ta chứ!

Lão sư có tôn nghiêm cùng thân phận. Nếu hắn thật sự ra tay với học viên, sẽ bị người phỉ nhổ, vô cùng xấu hổ.

Đây cũng giống như lính đánh với lính, tướng đấu với tướng vậy. Một tướng quân dù đánh thắng một binh sĩ cũng chẳng vẻ vang gì.

Hắn đoán rằng Trương Huyền sẽ không xuất thủ. Còn lại mấy học viên đó, không ai có thể đánh lại hắn, nên hắn không lo lắng chút nào.

- Trương lão sư!

Nhìn thấy hắn kiêu ngạo như vậy, sắc mặt Triệu Nhã, Trịnh Dương trắng bệch, từng người xiết chặt nắm đấm, hận không thể xông thẳng lên.

Nhưng mà, bọn hắn cũng biết mình hoàn toàn không phải đối thủ của Chu Hồng này. Vừa rồi, bọn họ đã thất bại thảm hại, giờ lại đánh, sẽ chỉ càng khiến người ta xem thường.

- Các ngươi muốn dạy dỗ hắn?

Không để ý đến gia hỏa tự cho là đúng này, Trương Huyền nhìn sang các đệ tử của mình.

- Vâng! – Mấy người đồng thời gật đầu.

Thấy nét mặt của bọn hắn, Trương Huyền tùy ý khoát tay áo, vẻ mặt thành thật:

- Dù thế nào hắn cũng là học viên của Lục Tầm lão sư, bị đánh chết rồi ta khó mà giải thích được. Như vậy đi, Viên Đào! Thực lực của ngươi

thấp nhất, cũng biết tự kiểm soát nhất. Ngươi qua đó đánh hắn thành đầu heo, để hắn bồi thường tiền cửa cho chúng ta là được, đừng quá nặng tay. Mặt khác, lúc tỷ đấu, ngươi nhất định phải công bằng, đến điểm là dừng. Chúng ta không nên làm mất hòa khí!

Hành hung Chu Hồng (thượng)

dtv-ebook.com

Dịch: Nguyễn Khiêm

Biên: Mựp

- A?

Nghe được lời của Trương Huyền lão sư, đám người Trịnh Dương khóc ròng.

Lão sư, ngươi lẽ nào không nhìn ra à?

Chúng ta không phải sợ đánh chết không bàn giao được, mà là căn bản đánh không lại!

Ngươi còn để Viên Đào ra tay, hắn mới vừa bắt đầu tu luyện, cũng chỉ là võ giả tầng thứ nhất Tụ Tức cảnh sơ kỳ, làm sao có khả năng thắng được cao thủ tầng thứ nhất đỉnh phong ở trước mắt này?

- Đem ta đánh thành đầu heo, còn bồi thường cửa? Ha ha!

Chu Hồng cười đến khí đều không kịp thở, mấy cái học viên này thực lực ra sao, giao thủ một cái liền biết rồi, đặc biệt là Viên Đào, cái mặt hàng nhập môn sát hạch xếp hạng đếm ngược đệ nhất này, muốn đem mình đánh thành đầu heo sao?

Đã sớm nghe nói Trương lão sư này dạy kém, không nghĩ tới nhãn lực càng kém như vậy!

Cười xong, trong mắt mang theo cân nhắc:

- Tốt, nếu như mấy người các ngươi ai có thể đánh thắng ta, ta không những bồi thường cửa cho lớp các ngươi, còn bồi thường hắn một ngàn kim tệ!

Nghèo văn phú võ, Chu Hồng này bằng chừng ấy tuổi đã có thực lực như vậy, nói rõ gia thế không kém, một ngàn kim tệ tuy rằng không ít, vẫn là có thể ung dung lấy ra.

- Ai đánh thắng được đều bồi thường? - Trương Huyền nói.

- Đương nhiên!

Hai tay chắp ở sau lưng, Chu Hồng cười gằn, vẻ mặt tràn đầy ngạo nghễ.

Vừa nãy lại không phải không đánh qua, mấy người này muốn đánh thắng hắn, tu luyện thêm mười năm nữa cũng không làm được!

- Cơ hội kiếm tiền của các ngươi đến rồi!

Trương Huyền khoát tay áo một cái, nhìn về phía mấy cái học viên ở trước mắt:

- Viên Đào, vẫn là ngươi xuất thủ trước đi, nhớ kỹ lời của lão sư, hạ thủ nhẹ một chút!

- Ta

Mặt Viên Đào nhăn lại, cái tên này mạnh mẽ như vậy, Triệu Nhã tiểu thư đều đánh không lại, ta đánh như thế nào?

- Ta nói ngươi có thể thắng, nhất định có thể thắng!

Biết hắn nghĩ cái gì, Trương Huyền đang ngồi trên bục giảng nói :

- Bởi vì ngươi là học viên của Trương Huyền ta!

Học viên của Trương Huyền?

Nghe hắn nói như thế, Chu Hồng lần thứ hai bật cười.

Tiếng tâm của Trương Huyền lão sư ngươi đúng là rất lớn, gần như sắp che khuất danh tiếng của Lục Tầm lão sư rồi, cái đó có thể tính là xú danh có được hay không?

Đổi làm học viên của người khác, ta có lẽ vẫn đúng là không muốn đánh bạc, đằng này lại là học viên của ngươi, ta có gì mà không dám.

Chu Hồng mặt đầy khinh bỉ.

Hắn cười khinh bỉ, còn một bên Viên Đào thì lại nghiêm mặt, nhiệt huyết chảy xuôi khắp người, không còn bộ dáng như ăn mướp đắng lúc trước.

Đúng vậy, Trương lão sư lợi hại như vậy, lại bị người cười nhạo, làm học viên của hắn, ta có nghĩa vụ thay hắn tìm lại thanh danh!

Dù cho có bị đánh chết, cũng không thể bị người xem thường!

Nghĩ tới đây, trong lòng sinh ra một sự quyết tâm, lại không sợ hãi, bước lên trước, liền muốn động thủ.

- Trước không cần vội!

Thấy hắn cứ thế xông tới, Trương Huyền lần thứ hai xua tay.

- Làm sao? Trương lão sư muốn đổi ý sao?

Chu Hồng cười gằn.

- Đổi ý? Trương Huyền lắc đầu một cái: - Ngươi cả nghĩ quá rồi Viên Đào quá mức lợi hại, ta sợ đem ngươi đánh chết, trên mặt không dễ nhìn, như vậy đi, Viên Đào, lại đây, ta dạy cho ngươi ba chiêu quyền pháp đơn giản.

- Ba chiêu quyền pháp?

Viên Đào cũng không biết trong hồ lô của vị lão sư này bán thuốc gì.

- Lâm trận mới mài gươm? Hiện tại học võ kỹ? E sợ không kịp đi!

Chu Hồng tràn đầy khinh bỉ.

Đùa gì thế!

Mỗi một chiêu võ kỹ đều cần muôn vàn thử thách, ngày nóng đêm lạnh chưa bao giờ gián đoạn, mới có thể có thành tựu, hiện tại mới dạy, liền muốn vượt qua bản thân ta?

Nằm mơ đi!

- Lão sư

Viên Đào cũng có ý nghĩ này, do dự đi lên phía trước, vẻ mặt không hiểu.

Hắn thực sự không nghĩ ra mục đích của Trương lão sư khi làm như vậy là để làm cái gì.

Nếu như nói thật muốn giúp bọn họ hả giận, nhưng mà cứ như vậy bị đánh bại thêm lần nữa, sẽ càng thêm mất mặt, mất hết mặt mũi.

- Viên Đào, tin tưởng lão sư, hắn nói như vậy, khẳng định có biện pháp!

Lưu Dương tự mình trải qua học tâm tra hỏi, biết trước mắt vị Trương lão sư tiếng tăm không tốt này lợi hại đến cỡ nào, hoàn toàn tự tin.

Tu vi phải nửa năm mới có thể thăng cấp, vào tay Trương giáo sư chỉ cần gần mười phút liền có thể đột phá, còn có cái gì không làm được?

- Được rồi!

Nghe nói như thế, Viên Đào cắn răng một cái.

Ngược lại vừa nãy đều bị đánh qua một lần, cùng lắm thì lại bị đánh thêm một trận, ngược lại hắn da dày thịt béo, cũng không sợ bị đánh!

- Mấy người các ngươi cũng học tập một chút đi, chuẩn bị một lúc nữa cũng lên đánh một trận, kiếm chút tiền tiêu!

Trương Huyền nhìn về phía mấy người Triệu Nhã.

- Vâng!

Năm người đều đi tới.

- Nhìn kỹ, đây là chiêu thứ nhất!

Trương Huyền năm ngón tay mở ra, tay trái đưa về phía trước.

Động tác này rất đơn giản, đừng nói luyện võ, coi như người bình thường cũng có thể thấy rõ ràng.

- Chiêu thứ hai!

Động tác liên tục, Trương Huyền dừng bước, theo bên trái di động đến bên phải.

- Chiêu thứ ba!

Tay phải tạo thành nắm đấm, từ trên hướng xuống dưới, đấm vào giữa ngực.

Thu quyền đứng thẳng.

- Trương lão sư, chỉ có như vậy thôi ư?

Nhìn hắn không có động tác kế tiếp, tất cả mọi người đều như đang mơ.

Trương lão sư, ngươi đùa giỡn đi, ba chiêu rác rưởi này giống như là lưu manh đánh nhau đó chứ võ kỹ gì, một điểm kết cấu cũng không có.

Chỉ bằng ba chiêu này cũng có thể thắng lợi?

Không phải đùa giỡn đi!

Đám người Triệu Nhã khóc ròng.

Liền ngay cả Chu Hồng ở một bên cũng trợn mắt lên, sắp điên mất.

Luôn miệng nói muốn đem ta đánh thành đầu heo, vốn tưởng rằng muốn dạy tuyệt chiêu kinh khủng gì chứ, cái này tính là thứ đồ gì? Cái này cũng gọi là võ kỹ sao?

Mấu chốt nhất chính là thời điểm ngươi dạy dỗ, tốt xấu gì thì cũng nên để người ta không biết, dạy ngay trước mặt không nói, lại dạy dỗ chiêu số rác rưởi như thế, còn muốn đánh ta thành đầu heo, ngươi nghĩ ta là người chết sao?

- Được rồi, ba chiêu này rất đơn giản, Viên Đào,đi thôi, chỉ cần dùng cẩn thận, chính xác, đánh thắng cái tên này, không là vấn đề!

Trương Huyền vung vung tay.

- Ta

Viên Đào giống như ăn mướp đắng vậy.

Hắn biết mình không đáng tin cậy, mà cái thứ đồ chơi mà Trương lão sư mới vừa dạy, càng không đáng tin cậy!

Ba chiêu này, coi như bình thường khi hắn cùng người khác đánh nhau, cũng sẽ không dùng đến, bởi vì cơ bản nó quá vô dụng.

Hoàn toàn không có hàm lượng kỹ thuật, đừng nói đối diện là một người, coi như là con chó, cũng có thể ung dung tránh thoát đi.

- Đi thôi! - Trương Huyền sầm mặt lại.

- Vâng!

Cắn răng một cái, mang theo quyết tâm hi sinh oanh liệt, Viên Đào đi tới trước mặt Chu Hồng:

- Động thủ đi!

- Thật muốn cùng ta đánh?

Chu Hồng nhìn hắn giống như nhìn một kẻ ngu si.

Đúng thật là lão sư kỳ hoa có học trò kỳ hoa.

Học ba chiêu rác rưởi, liền muốn đánh bại ta, nếu thật truyền đi ta còn mặt mũi gì sao?

- Hừ!

Không để ý tới đối phương, đã chuẩn bị kỹ càng bị đánh, Viên Đào cũng không phí lời, rống to một tiếng, liền nhào tới.

Chiêu số của hắn không có kết cấu gì, giống như là lưu manh trên phố đánh nhau, không khác chút nào.

Ba chiêu Trương Huyền vừa mới dạy, chiêu nào cũng đều vô dụng.

Dưới cái nhìn của hắn, ngược lại đều muốn bị đánh, vẫn là đừng mất mặt Trương lão sư là được.

- Đúng là điếc không sợ súng!

Một tiếng cười gằn, thân thể Chu Hồng lùi về về phía sau, né qua sự công kích của đối phương, thuận lợi đẩy một cái.

Lạch cạch!

Bị đẩy bay ra ngoài, Viên Đào ngã xuống đất.

Bất quá, hắn da dày thịt béo, vẩy một hồi căn bản không cảm thấy đau đớn, lần thứ hai đứng dậy, cắn răng tiếp tục vọt tới.

Thời gian hắn học võ còn quá ngắn ngủi, cơ bản xem như là cái gì cũng đều không biết, chỉ có thể dựa vào bản năng chiến đấu từ thời còn làm

lưu manh trên phố .

Loại chiêu số này đối phó một ít du côn lưu manh thì hữu dụng, nhưng đối phó người đã chuyên môn tu luyện qua như Chu Hồng, thì cũng buồn cười giống như trò trẻ con.

Hắn đã quyết định, vì tranh sĩ diện cho Trương Huyền lão sư, coi như bị đánh chết, cũng tuyệt sẽ không bỏ qua!

Ngay khi hắn dự định tiếp tục xông tới, cùng đối phương liều mạng, bên tai hắn vang lên tiếng truyền âm của Trương lão sư.

Hành hung Chu Hồng (trung)

dtv-ebook.com

Tên nhóm dịch:TTTV

Người dịch: Kim Gaem

Biên: Mựp

Nguồn: TruyệnYY

Chân khí truyền âm!

- Đồ đần, sử dụng chiêu thức vừa rồi ta vừa mới dạy ngươi đi! Hai chiêu trước, đánh ngược lại, tay trái đổi thành tay phải, chân trái đổi thành chân phải! Một chiêu cuối cùng không thay đổi, nắm đấm biến thành ngón tay, tấn công xuống dưới ba tấc, nhớ kỹ, nhất định phải là ba tấc, không thể nhiều hơn cũng không thể thiếu tấc nào!

Chân khí truyền âm, chí ít cần đạt tới võ giả tầng năm mới có thể sử dụng, Trương lão sư truyền âm tới như vậy, thật sự khiến Viên Đào ngạc nhiên, trong lòng lại có thêm mấy phần tin tưởng.

- Liều mạng! Việc gì phải như vậy chứ!

Không còn thời gian để ngẫm nghĩ nữa, Viên Đào cố gắng vùng lên, vì nếu không làm như vầy thì hiện tại hắn cũng không biết nên làm cách nào khác nữa, lúc này Viên Đào liền không chút do dự, trực tiếp làm theo chỉ dẫn của Trương Huyền truyền âm tới.

Là người tu luyện, tất nhiên động tác tay trái đổi thành tay phải chỉ là chuyện nhỏ, vô cùng đơn giản!

Lúc đầu tay trái của Viên Đào đưa về phía trước, đổi thành tay phải, cũng khiến Chu Hồng nhịn không được sững sờ, ngẹo đầu tránh thoát công kích, muốn chưởng lại Viên Đào một cái.

Bất quá, chưởng này của Chu Hồng còn chưa tới trước mặt Viên Đào, chỉ thấy cái thứ hai đã tiếp tục lao tới, Chu Hồng lại lần nữa thành công tránh thoát khỏi công kích của hắn.

- Nguy rồi, hắn luyện được là phản. . . - Lúc này Chu Hồng không rõ chuyện gì xảy ra, vội vàng thu bàn tay về che kín mặt mũi.

Vừa rồi chiêu thứ ba đã đánh xuống phía dưới, nếu đa số các chiêu đều là phản, nhất định chiêu thứ ba này sẽ đánh lên mặt của hắn, bởi vì trước đó Trương Huyền cũng đã nói, muốn đánh hắn thành đầu heo.

Hắn phản ứng rất nhanh, cũng rất cấp tốc, chỉ tiếc. . . chiêu công kích thứ ba của Viên Đào, hoàn toàn không phản, vẫn hướng xuống phía dưới, thậm chí, còn dịch chuyển xuống dưới ba tấc.

Phốc!

Chu Hồng còn chưa kịp phản ứng, liền đột nhiên cảm thấy bên hông tê rần, ngay sau đó toàn thân tê rần.

- Nguy rồi, hắn đánh trúng mệnh môn của ta rồi. . . hắn. . . sao hắn có thể biết mệnh môn của ta nằm ở đâu. . . - Sắc mặt Chu Hồng trở nên trắng bệch đi một chút.

Mệnh môn tu luyện của hắn ở bên hông, bình thường hắn dấu rất kỹ, vừa rồi Viên Đào liên tục dùng hai chiêu phản, để hắn có thể giữ được thể diện, nằm mơ cũng không ngờ đến, mục tiêu thật sự của đối phương là ở chỗ này.

Mệnh môn bị đánh trúng, cả người giống như là bị điểm huyệt vậy, trong thời gian ngắn có chút cứng ngắc.

- Cơ hội tốt! - Nhìn thấy thân thể Chu Hồng cứng ngắc, Viên Đào có ngốc cũng biết hắn đã bị mình đánh trúng mệnh môn, hưng phấn một tiếng gầm gọi, vọt tới.

Loại cơ hội tốtnày, không lợi dụng triệt để một lần thì hắn chính là đồ đần.

Bành bành bành bành!

Lúc đầu không thể tới gần người dùng những chiêu chợ búa lưu manh như Chu Hồng, giờ phút này mặt Chu Hồng như bị mắc một trận mưa to, cái đánh tiếp theo còn chưa giáng xuống, mắt hắn liền tối sầm lại, bị nắm đấm thô to của Viên Đào đánh ngã xuống mặt đất.

Lúc này, người có nhiều năm kinh nghiệm như Viên Đào tất nhiên có thế thương phong hơn, hắn không do dự chút nào, vừa tung người một cái, thân thể mập mạp liền ngồi trên ngực của đối phương, hai nắm đấm liên tục đập xuống mặt của đối phương.

-Ngươi. . . - Từ trạng thái chết lặng từ từ khôi phục lại, nhìn thấy bản thân mình bị người mập mạp ngồi lên, còn không ngừng đánh vào mặt mình, Chu Hồng tức đến nỗi muốn ói máu.

Hắn là một trong những học sinh giỏi nhất của Lục Tầm lão sư, cường giả siêu cấp đứng hạng tư trong kỳ khảo hạch nhập học, bây giờ bị một tên nhóc thi đầu vào được hạng nhất từ dưới đếm lên đè lên người mình, đánh vào mặt mình. . .

Điểm này khiến hắn có cảm giác sắp điên rồi.

- Cút ngay. . .

Chu Hồng muốn đẩy đối phương ra, nhưng thân thể của đối phương thực sự là quá nặng đi, Viên Đào như một ngọn núi nhỏ, Chu Hồng có dùng hết toàn lực, hắn cũng không có chút mảy may suy chuyển, hơn nữa nắm đấm của hắn lại y như tảng đá cứng rắn, không ngừng rơi xuống từng

cái, từng cái một. Chu Hồng nói còn chưa dứt lời, liền cảm thấy mặt mình đã sưng vù giống như một cái màn thầu, răng cũng rơi mất mấy cái.

- Là thật hay giả đây?

Từng người trongđám Triệu Nhã đưa mắt nhìn nhau, tất cả đều thấy choáng.

Vừa rồi thử qua thực lực Chu Hồng, liền biết ngay cả bọn hắn cũng không là đối thủ của y, khó mà ngăn cản, Viên Đào lại là người yếu nhất trong số họ, vậy mà nhanh như vậy liền chiếm thế thượng phong. . .

Từ khi nào hắn lại trở nên mạnh như vậy ?

Mấu chốt nhất là. . . ba chiêu quyền pháp mà Trương Huyền lão sư vừa mới chỉ dạy. . . Thật sự có hiệu quả như vậy?

- Tốt! Viên Đào, ta mới vừa nói rồi, đánh thành đầu heo là được, không nên đánh chết! – Thấy Chu Hồng bị Viên Đào đánh đến tối tăm mặt mũi, nãy giờ đã không thể nhận ra mặt người, Trương Huyền vội vàng khuyên can.

Cho dù thế nào đi chăng nữa thì đây cũng chính là sứ giả do Lục Tầm lão sư phái tới, đánh vừa thôi để hắn còn về truyền tin chứ.

Hắn không đánh trả được, đã rất xấu hổ rồi nha!

Các lão sư khác, dù là trưởng lão đi chăng nữa, khi muốn chỉ điểm người khác dùng chiêu thức gì để đánh đối thủ, đều cần phải suy nghĩ hồi lâu, dù sao, chiến đấu biến hóa trong chớp mắt, không thể cứ nói như vậy là sẽ như vậy! Nhưng Trương Huyền không phải là một lão sư như vậy, có được Thiên Đạo thư viện, hắn đã sớm biết đối phương có vũ kỹ gì, sẽ có phản ứng gì, khuyết điểm trong chiêu thức của đối phương ở đâu. . . Liền có thể sớm tìm được phương án để khống chế!

Cho dù thực lực của Viên Đào so Chu Hồng thấp hơn không ít, nhưng biết được mệnh môn của hắn ở đâu ngay từ đầu, chuẩn bị sẵn sàng, đánh bại được hắn vẫn là chuyện vô cùng đơn giản.

- Dạ! - Lại liên tục đánh mấy quyền, cảm thấy như vậy đã đủ hả giận rồi, lúc này Viên Đào mới đứng dậy.

Thời khắc này Chu Hồng cũng không khác gì đầu heo cho lắm, hai mắt sưng đỏ, khuôn mặt càng sưng, khác với bộ dạng trước đó một trời một vực.

- Ngươi. . . Hèn hạ! – Chu Hồng giãy dụa đứng dậy được, nhìn về phía Viên Đào, nghiến răng nghiến lợi.

Hắn thấy, cái tên mập mạp này nhất định là giả vờ yếu đuối, có thực lực lại cố ý giả như bản thân không chịu nổi một kích, để cho đối thủ không còn phòng bị nữa, lúc này mới đánh lén mà giành phần thắng!

Đáng giận!

- Hèn hạ ? Ta hèn hạ thế nào ? Ngươi muốn ăn đòn nữa hả?- Bất kể hèn hạ hay không hèn hạ, giờ phút này Viên Đào đang chìm ngâm trong khoái cảm chiến thắng đối phương, tràn đầy vô sỉ nhìn Chu Hồng.

- Ngươi. . . – Thấy hắn không có gì là sợ sệt như lúc nãy nữa, sắc mặt của Chu Hồng càng khó coi, xong cũng không dám hó hé gì thêm nữa.

Cái tên mập mạp này rõ ràng đã biết mệnh môn của hắn, nếu như tỷ thí một lần nữa , cũng sẽ bị đánh như vậy thôi nha!

Đang lúc xoắn xuýt suy tính, Chu Hồng liền nghe thấyTrương lão sư ở phía trước lên tiếng.

- Được rồi, người đã đánh hắn thành ra như vậy rồi, Viên Đào, không cần động thủ nữa! - Trương Huyền nghiêm túc nói.

- Dạ! - Nghe nói như thế, Chu Hồng nhẹ nhàng thở ra, đang muốn nói thêm hai câu mang tính hình thức, sau đó quay người rời đi, liền nghe được tiếng của Trương lão sư tiếp tục nói:

-Trịnh Dương, không phải vừa rồi ngươi cũng muốn ra tay thử sao? Thử đi!

-A? - Chu Hồng sững sờ.

Không phải ý ngươi là muốn thả cho ta đi sao? Sao lại còn phái thêm một người khác tiếp tục thử xem?

Sửng sốt một chút, trong mắt Chu Hồng lập tức lóe lên một tia tàn nhẫn.

Đánh một chút cũng tốt.

Vừa rồi cái tên Trịnh Dương này xông lại lần đầu tiên đã bị hắn đạp một cước là bay, rất rõ ràng thực lực của đối phương không được tốt lắm, hơn nữa, có kinh nghiệm như Viên Đào, chỉ cần phòng ngừa đối phương đem ba chiêu đó sử dụng lại lần nữa, chắc chắn sẽ không có việc gì!

Hơn nữa, mới vừa bị đánh thảm như vậy, nếu như không gỡ lại được, trở về nên thưa với Lục Tầm lão sư như thế nào đây?

Nghĩ vậy, mặc dù có chút nghi ngờ, nhưng Chu Hồng vẫn cắn răng một cái, cười lạnh một tiếng:

-Tới đi!

- Được ! - Trịnh Dương đi lên phía trước.

Bành bành bành!

Hai người giao thủ với nhau, Trịnh Dương mới vừa rồi bị một cước đạp lăn giờ phút này không biết ăn cái gì giống như thuốc thập toàn đại bổ vậy, bốn phía du động, hoàn toàn không đối chiếnchính diện.

- Có bản lĩnh, thì quang minh chính đại đánh với ta một trận! - Chu Hồng quát.

Nếu là bình thường, cho dù hắn códu tẩuthế nào, đều có năng lực đuổi kịp, cũng có thể dễ dàng đánh bại, nhưng sau khi vừa bị Viên Đào đánh đến vô cùng thảm, trên người đau dữ dội, trốn tránh như thế này, nếu như Chu Hồng muốn bắt lấy, gần như hoàn toàn không có khả năng.

- Được a ! - Trịnh Dương đồng ý một tiếng, tay trái đưa tay về phía trước, thân thể phía bên phải nhoáng một cái, chiêu chính thứ nhất sử dụng, chiêu thứ hai ngược sử dụng, sau đó thừa dịp đối phương còn chưa kịp phản ứng, ngón tay nhập lại làm kiếm, liền nhấn lên hông của Chu Hồng.

Hàng hung Chu Hồng (hạ)

dtv-ebook.com

Dịch: My

Biên: Mựp

- Ta đã sớm biết như vậy!

Biết trước ba chiêu của đối phương không xuôi cũng ngược, Chu Hồng sớm đưa ra sự phòng bị.

Là người đứng thứ tư trong kỳ thi đầu vào, hắn đã trải qua vô số trận đấu lớn nhỏ. Đối với loại chiêu số nông cạn này, ban đầu hắn còn không để ý, một khi có phòng bị rồi sao có thể bị đánh bại?

Trong lòng cười lạnh, tay phải của hắn ngăn chặn đòn tấn công của đối phương, bảo vệ mệnh môn. Hắn đang định phản kích, chỉ thấy một tay của Trịnh Dương công kích xuống phía dưới. Không ngờ đó chỉ là hư chiêu! Một nắm đấm khác đã đến trước mặt Chu Hồng.

Bành!

Chu Hồng còn chưa kịp phản ứng đã bị đánh trúng.

- Mẹ nó! Ngươi hèn hạ!

Lui liên tục hai bước, nước mắt Chu Hồng dàn giụa.

Nắm đấm của Trịnh Dương so với Viên Đào còn lợi hại hơn nhiều. Một quyền đánh xuống khiến hắn muốn ngất đi.

- Hèn hạ? Lúc chiến đấu làm gì có hèn hạ!

Trịnh Dương lười nói nhảm, đánh trúng một chiêu, hắn tiếp tục hướng về phía trước, liên tục đấm về phía mệnh môn của đối phương. Nắm tay còn lại nhằm mặt đối phương thỉnh thoảng đánh tới.

Hai chiêu cùng một bút vẽ, không chút do dự.

- Ngươi…

Mỗi lần Chu Hồng muốn ngăn cản liền phát hiện chỉ là hư chiêu. Sau mấy chiêu, khuôn mặt hắn đã sưng vù, đầu choáng mắt hoa, buồn bực sắp hộc máu.

Tên này cũng quá vô sỉ đi!

Dù cho ngươi biết điểm yếu của ta cũng không cần nhằm vào đó tấn công hoài vậy a! Giống như liên tục nhiều ván cờ chỉ đem quân đi cùng một nước vậy, thú vị ở đâu? Ngươi có phong độ sao?

Mặt ta đã sưng thành như vậy rồi, người còn đánh…

Không phải các ngươi nói quyết đấu công bằng sao?

Công bằng ở đâu?

Công chính ở đâu?

Còn nói điểm đến là dừng… Không nên làm rạn nứt tình cảm…

Điểm dừng của các ngươi rốt cuộc ở tận đâu?

- Dừng…

Biết rằng nếu cứ đánh như vậy, không khéo hắn phải chết ở đây, Chu Hồng đành cố nén bi thương trong lòng, vội vàng lui ra ngoài:

- Ta nhận thua…

Không nhận thua không được. Đối phương biết điểm yếu của mình, da mặt lại dày như vậy, không ngừng tấn công điểm yếu đó. Làm sao hắn có thể chống đỡ được?

Đổi lại nếu là trước đó hắn chưa bị thương thì còn có thể dựa vào thân pháp để tránh né, tìm cơ hội phản kích. Nhưng bây giờ, đôi mắt hắn gần như không thể thấy gì, nếu còn đánh tiếp hắn e rằng bản thân sẽ chết ở đây.

- Nhận thua thì tốt. Triệu Nhã, đến lượt ngươi… - Trương Huyền nói.

- Xin chỉ giáo! – Triệu Nhã đi tới, không đợi đối phương phản đối liền lập tức công kích điên cuồng.

Thói quen tấn công của nàng không khác gì Trịnh Dương, không phải yếu điểm chính là khuôn mặt Chu Hồng.

- … - Chu Hồng khóc.

- Tốt! Vương Dĩnh, đến lượt ngươi thử xem!

Sau khi tiếp tục nhận thua, Chu Hồng vẫn chưa kịp nói chuyện, Vương Dĩnh lại đi tới.

Ngay sau đó là Lưu Dương…

Rất nhanh, năm học viên của Trương lão sư đều lần lượt ngược đãi hắn một lần. Giờ phút này, đôi mắt Chu Hồng đã sưng húp thành một kẽ hở, so với mù lòa cũng không khác mấy.

- Tốt rồi! Ngươi mau bồi thường tiền. Mỗi người một ngàn kim tệ, cộng tiền sửa chữa cửa, tổng cộng một vạn! – Viên Đào đi lên phía trước.

- Một vạn? Các ngươi chỉ có năm người, vì sao hết những một vạn? – Chu Hồng sắp điên rồi.

- Cửa của chúng ta là năm ngàn! – Viên Đào đương nhiên nói.

- Năm ngàn? – Nước mắt Chu Hồng tuôn rơi ào ào.

Một trăm kim tệ có thể đổi lấy năm cái cửa rách này. Các ngươi nói năm ngàn? Kẻ chuyên nói điêu cũng không dám lừa gạt như vậy!

- Không bồi thường cũng được. Trương lão sư, chúng ta còn muốn cùng cao thủ đứng thứ tư kỳ nhập học luận bàn. Mong lão sư thành toàn! – Trịnh Dương nói.

- Ừm. Đều là bạn học, các ngươi hãy hạ thủ lưu tình, ra tay có chừng mực! – Trương Huyền nghiêm túc gật đầu.

- Còn hạ thủ lưu tình… Không cần… Không cần! Ta bồi thường là được chứ gì!

Nghe thấy Trương lão sư đồng ý ngay lập tức, lại nói câu lúc nãy đã nói, khóe miệng Chu Hồng giật giật. Hắn không dám nói nhảm nữa, vội vàng móc trong túi tiền mười tờ một ngàn kim phiếu đưa ra.

Tay đưa tiền mà lòng nhỏ máu.

Mặc dù nhà hắn lắm tiền, nhưng một vạn kim tệ chính là tất cả tiền tiết kiệm mấy năm nay của hắn. Chỉ bởi vì đưa chiến thiếp đến đây…

Đền tiền xong, Chu Hồng sợ còn lởn vởn ở đây sẽ bị đánh chết tươi, bèn co giò chạy mất.

Vừa rồi còn hùng dũng, oai vệ, khí thế bừng bừng xông đến, tự nhận bản thân là duy ngã độc tôn, Chu Hồng có nằm mơ cũng không nghĩ đến sẽ bị đánh thảm như vậy!

- Lão sư…

Sau khi Chu Hồng rời đi, đám người Viên Đào, Trịnh Dương đều khiếp sợ nhìn về phía Trương lão sư đang ngồi chính giữa phòng. Tất cả đều toát ra ánh mắt sùng bái.

Bọn hắn có thể chiến thắng Chu Hồng, tất cả đều là công lao chỉ điểm của hắn.

Đơn giản chỉ điểm một chút liền chiến thắng đối phương, giống như đã biết trước đối phương sẽ dùng võ kỹ gì. Rốt cuộc làm sao hắn làm được?

…

- Lục lão sư, ngươi cảm thấy Trương Huyền này có nhận lời khiêu chiến của ngươi không? – Hồng Hạo trưởng lão vuốt râu, cười hỏi.

Lục Tầm lão sư một khi ra tay, Trương Huyền này khẳng định gặp xui xẻo. Sớm muộn gì học sinh của hắn cũng bị đánh bại.

- Ta không quan tâm hắn có tiếp nhận hay không. Dám tranh đoạt học viên của ta, không dằn mặt hắn, Lục Tầm ta sau này làm sao có thể lập uy ở Hồng Thiên học viện này? – Lục Tầm lão sư hừ lạnh.

- Đúng vậy! – Hồng Hạo trưởng lão gật đầu, đang muốn nói tiếp liền thấy một gia hỏa mặt mũi sưng vù như đầu heo đi tới.

- Lục lão sư, xin hãy làm chủ cho ta…

Người vừa đến đã quỳ rạp xuống đất, khóc nức nở.

- Ngươi là… - Nhìn thấy bộ dạng của người nọ vô cùng xa lạ, Lục Tầm giật nảy mình.

- Ta là Chu Hồng a… - Người đến lần nữa chịu một vạn điểmtổn thương.

- Chu Hồng? Không phải ta bảo ngươi đưa chiến thiếp sao? Tại sao lại biến thành như vậy?

Nghe tên của đối phương, Lục Tầm quả nhiên nhận ra một vài nét giống với Chu Hồng, không nhịn được hỏi.

Chỉ là đi đưa chiến thiếp thôi, sao lại biến thành hình dạng này?

- Ta bị người đánh a… - Chu Hồng khóc một dòng sông.

- Trương Huyền vậy mà không để ý thân phận lão sư, ra tay với ngươi sao? – Lục Tầm sầm mặt lại. Hắn đột nhiên đứng dậy, kích động khí tức cường đại lan tỏa.

Không ngờ hắn đã mở ra mấy chục huyệt đạo, đích thực là một cường giả Ích Huyệt cảnh.

Khó trách hắn là minh tinh lão sư. Với thực lực này của hắn đủ để trở thành trưởng lão của học viện rồi.

Chu Hồng là cao thủ đứng thứ tư trong kỳ thi nhập học. Mặc dù thứ tự này không hoàn toàn đại biểu thực lực, những cũng chứng minh sức chiến đấu của hắn đứng hàng đầu trong số các tân sinh.

Học viên của Trương Huyền đều là người mới, vì vậy người duy nhất có khả năng đánh hắn thành như vậy, chỉ có vị Trương lão sư này thôi!

- Là… học sinh của hắn… Trương lão sư… không hề ra tay! – Chu Hồng vô cùng xấu hổ.

- Học viên? Ý ngươi là đám người Triệu Nhã, Trịnh Dương?

Nếu muốn tỷ thí cùng người khác, Lục Tầm lão sư dĩ nhiên đã điều tra kỹ càng, phát hiện học kỳ này Trương Huyền thu được sinh viên không đến nỗi kém.

- Bọn hắn liên thủ lại đánh ngươi? Không đúng! Mặc dù thứ tự của bọn họ không thấp, nhưng ta đã đặc biệt chỉ điểm cho ngươi, để tu vi bất cứ lúc nào cũng có thể đột phá. Coi như bọn chúng liên thủ cũng không thể là đối thủ của ngươi chứ!

Mặc dù thực lực của mấy người triệu nahx không yếu, nhưng Chu Hồng lại mạnh hơn. Không những thế, hai ngày nay mình đã tốn không ít công sức. Nếu chỉ nói về sức chiến đấu, võ giả tầng hai trở xuống, gần như

không có đối thủ của hắn. Dù cho mấy người kia liên thủ cũng không đánh lại!

Tại sao trong thời gian ngắn như vậy Chu Hồng đã bị đánh thảm thế này?

Thực sự là lão sư kém cỏi nhất sao?

dtv-ebook.com

Dịch: Nguyễn Khiêm

Biên: Mựp

- Lúc vừa mới bắt đầu, bọn họ liền liên thủ nhưng cũng không đánh lại được ta... Sau đó, Trương lão sư đến, rồi dạy ba chiêu quyền pháp, không biết làm sao liền từng người từng người một như có Thần giúp, tên thứ nhất cùng ta chiến đấu chính là Viên Đào...

Chu Hồng đem chuyện vừa rồi nói một lần, còn đem Trương Huyền truyền thụ ba chiêu lần lượt triển khai một lần.

Nghe được hắn nói, nhìn thấy ba chiêu mà hắn mô phỏng theo, Lục Tầm cùng Hồng Hạo trưởng lão liếc mắt nhìn nhau, từng người đều cảm thấy được lỗ tai của chính mình có phải là nghe lầm hay không, sắc mặt khó coi giống như bị táo bón vậy.

- Ngươi nói Viên Đào thực sự là...kẻ xếp hạng hạng nhất từ dưới đếm lên lúc thi sát hạch nhập học, Viên Đào sao? Liền ba chiêu này, ngươi... cũng không nói quá đấy chứ?

Con mẹ nó ngươi là đến chơi đùa ta hả?

Vừa nãy điều tra, chuyên môn nhìn tư liệu của Viên Đào, từ nhỏ phụ mẫu đều mất, không học được bất kỳ công pháp, vũ kỹ nào, cũng chỉ là da dày thịt béo nên có thể chịu đòn mà thôi, lúc kiểm tra nhập học càng là người đứng hạng bét, làm sao có khả năng đem ngươi, một cao thủ xếp hạng tư này, đánh bại chứ?

Có phải hay không nói quá như vậy?

Hơn nữa, ba chiêu này bọn họ cũng nhìn, rác rưởi đến mức không thể nào rác rưởi hơn, cũng có thể gọi là võ kỹ?

Coi như điên đảo đấm đá loạn xạ, sử dụng, tả hữu hỗ hoán*, cũng không tính là gì đi!

*tả hữu hỗ hoán: tay trái và tay phải cùng sử dụng, giúp đỡ tiến công

- Là hắn đê tiện...

Chu Hồng một mặt thống khổ đem tình hình chiến đấu mới vừa rồi tỉ mỉ nói một lần.

- Xem ra là mệnh môn của ngươi bị người phát hiện, ba chiêu chỉ là danh nghĩa, hấp dẫn sự chú ý của ngươi, mục tiêu thực sự là nơi này!

Nghe xong đối phương trần thuật, Lục Tầm giờ mới hiểu được vấn đề.

Chính học sinh này của cũng quá không cẩn thận.

Mệnh môn là địa phương mà lực lượng của người tu luyện tụ hợp, là căn bản của người tu luyện, nhất định phải cố gắng bảo vệ, liền bị phát hiện như vậy, thực sự là quá bất cẩn.

Tuy nói phát hiện mệnh môn, không có nghĩa là có thể đánh thắng đối phương, chung quy chiến đấu không phải là chuyện một cộng một bằng hai, còn liên quan đến phản ứng, ứng biến,…rất nhiều điều kiện khác, nhưng hai người có tu vi tương đương đối chiến với nhau, nhưng một trong hai người bị đối phương phát hiện mệnh môn, vẫn là chuyện hết sức nguy hiểm.

- Những học sinh này khẳng định không làm được. Có thể phát hiện mệnh môn của ngươi, lại biết cách lợi dụng, tên Trương Huyền lão sư này xem ra cũng không đơn giản. Ta vốn đang cảm thấy cùng hắn tỷ thí

không có ý nghĩa gì, trực tiếp nghiền ép, xem ra bây giờ phải nhìn lại rồi. Không đơn giản như vậy, việc này càng ngày càng thú vị!

Lục Tầm không hổ là minh tinh lão sư của học viện, rất nhanh đã phát hiện và phân tích được tình huống xảy ra.

Mệnh môn là điểm yếu của người tu luyện, bình thường mọi người đều bảo vệ rất tốt, rất khó phát hiện, hơn nữa, coi như phát hiện, không có năng lực đối kháng, cũng rất khó vượt qua.

Thật giống như cho người bình thường một cây chủy thủ, biết rõ cắm vào trái tim hắn phải chết, nhưng vẫn đánh không lại cao thủ quyền anh.

Đám học sinh của Trương Huyền nếu như có thể phát hiện, khẳng định lúc đầu chiến đấu đã có thể thắng lợi rồi, rất hiển nhiên là Trương Huyền phát hiện và lặng lẽ nói cho học sinh của hắn.

- Bất quá, không sao, ta hiện tại liền nghĩ biện pháp giúp ngươi đột phá đến võ giả nhị trọng, một khi thành công, mệnh môn của ngươi tự nhiên sẽ dời đi, đến thời điểm thi đấu nửa tháng sau lại báo thù chuyện của hôm nay cũng không muộn!

Bàn tay lớn vẫy một cái, Lục Tầm an ủi.

Mệnh môn của người tu luyện không phải một mực không thay đổi, căn cứ công pháp tu luyện, cảnh giới, võ kỹ sẽ có sự khác biệt.

Chu Hồng hiện tại mệnh môn nằm trên eo, một khi đột phá đến võ giả nhị trọng, nhất định sẽ di chuyển đến một vị trí khác, đến thời điểm thi đấu nửa tháng sau, những việc làm đó của bọn họ sẽ không có bất kỳ tác dụng gì.

Thậm chí, trong truyền thuyết công pháp tu luyện cao minh, người có thực lực cường hãn, căn bản không có mệnh môn cùng nhược điểm, coi như muốn tìm cũng không tìm được.

- Vâng!

Chu Hồng gật đầu.

Lục Tầm nhìn sang:

- Một lúc nữa ta đi tìm Thượng Thần trưởng lão, xác định danh sách tỷ thí, ngươi hãy cố gắng tu luyện, đừng làm cho ta thất vọng, nửa tháng sau ta sẽ để cho ngươi tự tay báo thù!

- Đa tạ Lục lão sư! - Nghe được Lục Tầm lão sư an ủi, Chu Hồng lần thứ hai khôi phục tự tin.

- Đúng rồi, Hồng Hạo trưởng lão, ngươi cùng Thượng Thần trưởng lão không phải là có quan hệ không tệ sao? Xử lý Trương Huyền loại lão sư phế vật này, tìm phòng giáo dục chắc là càng tốt hơn so với ta chứ?

Nói tới Thượng Thần trưởng lão, Lục Tầm không nhịn được xoay đầu lại.

Hồng Hạo trưởng lão là năm đó cũng là một trong số những người cạnh tranh chức viện trưởng , không ít trưởng lão đều có quan hệ không tệ với hắn, Thượng Thần chính là một người trong đó.

Theo lý thuyết, nếu như có mấu thuẫn cùng Trương Huyền, thì nên tìm giáo đạo chủ nhiệm ra tay, có phải càng thuận tiện có hơn không? Sao phải tìm đến bản thân?

- Phòng giáo dục thật ra cũng không tiện, cũng không thể cưỡng ép đem học sinh của hắn thay đổi lão sư đi! Thật muốn làm như vậy, hắn náo đến lão sư công hội, nói là mình bị chèn ép thì chẳng phải càng thêm phiền phức sao?

Hồng Hạo trưởng lão nói.

Học sinh nếu như là tự nguyện bái sư, phòng giáo dục cũng không có cách nào ép buộc.

Chủ yếu nhất là ở trong mắt hắn, Trương Huyền bất quá chỉ là một tên lão sư rác rưởi sát hạch được không điểm mà thôi, cần gì phải tìm giáo đạo chủ nhiệm làm gì cho tốn công?

Quả thực chính là đại tài tiểu dụng, lấy dao mổ trâu để cắt tiết gà.

Đương nhiên những lời này hắn không thể nói ra được, nếu không Lục Tầm lão sư nhất định sẽ cảm thấy mình không tôn trọng hắn.

Kỳ thực đối phương không nói lấy trình độ thông mình của Lục Tầm, cũng có thể đoán được một hai.

Nếu không phải hai học sinh của hắn không hiểu ra sao bị người đào góc tường, hắn mới chẳng muốn quản những chuyện vô bổ này, càng sẽ không đưa ra cái gì sư giả bình trắc!

Hai người đang trò chuyện, liền nhìn thấy một người thanh niên đi nhanh tới.

- Lục Tầm...

Còn chưa tới đến trước mặt, đối phương liền hô lên.

- Hóa ra là Vương lão sư, ngươi làm sao lại đến đây? - Lục Tầm cười nói.

Người tới chính là một vị minh tinh lão sư khác của học viện, Vương Siêu, thương pháp cao thủ mà Trịnh Dương lúc đầu muốn bái sư.

- Hồng Hạo trưởng lão!

Đi tới trước mặt, nhìn thấy Hồng Hạo ngồi ở một bên, Vương Siêu hành lễ một cái, tiếp theo quay đầu nhìn về phía Lục Tầm:

- Chuyện ở phòng giáo dục ngươi đã nghe nói chưa?

- Nghe nói cái gì? - Lục Tầm tràn đầy nghi hoặc.

- Ngươi cũng không biết? Thượng Thần trưởng lão đã bị cách chức điều tra!

Vương Siêu nói:

- Là lão sư công hội vừa ban bố mệnh lệnh lúc nãy.

- Thượng Thần trưởng lão bị cách chức điều tra? Xảy ra chuyện gì?

Không những Lục Tầm khó có thể tin, liền ngay cả Hồng Hạo trưởng lão cũng giật nảy mình.

Đường đường Hồng Thiên học viện giáo đạo chủ nhiệm, làm sao có khả năng không hề có một chút tin tức nào, nói mất chức là mất chức ngay được?

- Có người nói là hắn hãm hại một cái lão sư, làm việc bất công, cũng có người nói, là thời điểm đang tiến hành học tâm tra hỏi không công chính, ngược lại chuyện này bị lão sư công hội biết nên trực tiếp mất chức!

Vương Siêu nói.

Tào Hùng xin học tâm tra hỏi, động tĩnh không lớn, không ít lão sư đều không biết.

- Hãm hại? Không công chính? Là vị lão sư nào lợi hại như vậy, liền đường đường Thượng Thần trưởng lão đều có thể lật đổ, thậm chí để lão sư công hội xuất thủ?

Lục Tầm không nhịn được nói.

Thượng Thần trưởng lão tuy chỉ là cái chủ nhiệm của phòng giáo dục, hậu trường lại rất cứng, thậm chí ngay cả một số trưởng lão trong lão sư công hội đều là bằng hữu của hắn, lật đổ hắn, hơn nữa làm được triệt để như thế, chắc là rất khó đi!

Hồng Hạo trưởng lão cũng không khỏi tò mò, muốn biết đến cùng là nhân vật nào lợi hại như vậy.

- Ta nghe nói chính là vị lão sư rác rưởi nhất của học viện chúng ta, Trương Huyền lão sư!

Vương Siêu suy nghĩ một chút, nói.

- Trương Huyền? Sao có thể có chuyện đó?

Lục Tầm, Hồng Hạo trưởng lão như là bị kẹp lấy đuôi, đồng thời nhảy lên, từng cái từng cái mắt trợn to, cảm giác như là điên rồi.

Ăn mấy thứ đồ cũng có thể phá đổ một cái tửu lâu đã đứng sừng sững trong học viện hơn mười năm; để học sinh lùi khoá của đệ nhất lão sư trong học viện; tùy tiện dạy mấy cái học sinh, đem tân sinh đứng thứ tư đánh thành đầu heo; còn lật đổ giáo đạo chủ nhiệm Thượng Thần trưởng lão...

Trương Huyền, thực sự là lão sư kém cỏi nhất của học viện sao?

Công hội luyện đan sư

dtv-ebook.com

Tên nhóm dịch:TTTV

Người dịch: Kim Gaem

Biên: Mựp

Nguồn: TruyệnYY

- Được rồi, bài học hôm nay dừng lại ở đây, trở về cứ dựa theo giáo án của ta mà tu luyện cho tốt, nửa tháng sau sư giả bình trắc, ta không muốn thua trận! Cũng hi vọng các ngươi đừng để ta thua trận!

Trong phòng, Trương Huyền lại nói một chút chuyện liên quan tới tu luyện, sau đó mới thật sự tan học.

Trải qua hai ngày cùng mọi người ở chung, hắn đã dần dần thích ứng với nghề nghiệp lão sư này, càng ngày càng có tác phong của một nhà giáo.

- Dạ, Trương lão sư!

Đám người Triệu Nhã, Trịnh Dương xiết chặt nắm đấm, sắc mặt từng người đều đỏ lên.

Chuyện vừa rồi, bọn họ biết Lục Tầm lão sư muốn khiêu chiến với Trương lão sư, cũng biết cuộc thi này thắng hay thua là phụ thuộc vào bọn họ.

Nếu là trước kia, nghe được có thể quỳ xuống làm học trò của Lục lão sư, bọn họ nhất định sẽ hưng phấn đến nỗi ngủ không yên, nhưng mà bây giờ, đánh chết họ cũng sẽ không rời đi!

Thuận miệng chỉ điểm ra khuyết điểm trên người bọn họ, còn chữa cho tốt vấn đề khó xử của Triệu Nhã, Vương Dĩnh, không chỉ khiến bọn họ hết bệnh mà thậm chí còn có thể tu luyện thêm tiến bộ, thậm chí giúp bọn hắn tìm ra mệnh môn của Chu Hồng, để bọn hắn thu hoạch được đại toàn thắng, vị Trương lão sư này giống như có một mị lực đặc biệt, để bọn họ kinh ngạc, bội phục, rốt cuộc không muốn làm học trò của bất cứ lão sư nào khác nữa.

- Tạm biệt lão sư! - Mấy người bọn họ rời khỏi lớp học.

- Ngươi nói Trương lão sư được năm mươi lăm điểm trong kỳ học tâm khảo hạch?

- Ngay cả Bạch Tốn tiểu Vương gia cũng muốn thỉnh giáo hắn?

Vừa ra lớp học, đám người liền không nhịn được nhìn về phía Lưu Dương hỏi thăm chuyện học tâm khảo hạch hôm nay.

Lưu Dương cũng không có giấu diếm, nói toàn bộ tất cả mọi chuyện cho mọi người nghe.

Khi mọi người nghe được Trương lão sư kỳ thật có được thực lực Ích Huyệt cảnh, từng người đều khiếp sợ đến tột đỉnh, hai mắt tỏa ra ánh sáng.

Lúc nghe tới cách làm ăn vô sỉ của phòng giáo dục, ai cũng tức giận đến nỗi lòng đầy căm phẫn, sắp tức nước vỡ bờ.

- Các vị, Lục Tầm lão sư khiêu chiến, ta cảm thấy đây thật ra là một cơ hội, vì đây chính là cơ hội tốt để Trương lão sư lấy lại được thanh danh đã mất từ trước đến nay của mình! - Kể xong chuyện xảy ra ở Học Tâm Tháp, Lưu Dương nhìn quanh một vòng:

-Cho nên, ta hi vọng nửa tháng này các vị có thể tu luyện cho tốt, làm rạng danh lão sư, cũng là làm rạng danh bản thân chúng ta.

-Không sai, phẩm cáchcủa Trương lão sư cao thượng như vậy, tính tình khoan dung độ lượng, hắn có thể không so đo nói xấu tiểu nhân, xem như học viên của hắn, chúng ta có trách nhiệm giúp thầy khôi phục danh dự!

Đôi mắt thanh tú của Triệu Nhã cũng lấp lóe, lộ ra kiên định không thay đổi.

- Ta ta cũng đồng ý! - Vương Dĩnh có chút ngốc, cũng cắn răng nói.

Trương lão sư giúp nàng chữa khỏi tật ở chân, lại còn sáng chế riêng cho nàng một bộ công pháp, phần ân tình này, cho dù có thịt nát xương tan cũng khó mà báo đáp.

- Chúng ta cũng sẽ cố gắng!

Viên Đào, Trịnh Dương cũng đi lên phía trước.

- Như vậy là được rồi, nửa tháng này, chúng ta liều mạng tu luyện, thi đấu tân sinh, nhất định phải làm cho những xem thường Trương lão sư đó mở to mắt ra mà xem. - Trong mắt Lưu Dương mang theo kiên định, thanh âm từ tốn trầm ổn:

- Học viên của Trương lão sư là tuyệt nhất!

- Nửa tháng sau tỷ thí.

Không biết năm học viên của mình đang mang ý chí sục sôi, lúc này Trương Huyền đang ngồi trong phòng học, mày nhíu lại thành một cục.

Đám người Triệu Nhã, Vương Dĩnh hắn không lo lắng, riêng phần mình có nội công thâm hậu, phối hợp truyền thụ công pháp của bản thân, nửa tháng sau thực lực của bọn họ chắc chắn có thể tăng rất lớn! Trịnh Dương, Lưu Dương, thiên tư không yếu, lòng háo thắng cũng mạnh, chỉ cần chỉ điểm kỹ lưỡng, tu vi tăng lên vượt bậc chắc không thành vấn đề, người duy nhất khiến hắn lo lắng là Viên Đào.

Tên nhóc này là một người tu luyện phân tán, lại còn không có nhân mạch làm chỗ dựa phía sau, thậm chí không chưa từng tiếp xúc qua công pháp, trong vòng nửa tháng mà muốn tiến bộ nhanh chóng, e rằng sẽ có chút khó khăn.

- Trừ phi nghĩ ra cách kích hoạt thượng cổ Long Tê huyết mạch của hắn!
- Trong đầu Trương Huyền nghĩ như vậy.

Viên Đào, lúc trước hắn dùng Thiên Đạo thư viện tra xét, có được thượng cổ Long Tê huyết mạch, loại huyết mạch này phòng ngự là vô địch, một khi kích hoạt, cả người cho dù là tu luyện hay là phòng ngự, tốc độ đều sẽ gia tăng thật lớn.

Muốn cho hắn nhanh chóng tăng lên, chắc là chỉ có thể đi con đường này mà thôi.

- Thế nhưng làm thế nào mới có thể kích hoạt Long Tê huyết mạch? – Tuy Trương Huyền đã nghĩ ra được phương pháp, nhưng lại có vấn đề mới nằm ngổn ngang trong lòng.

Long Tê huyết mạch là huyết mạch thượng cổ lưu truyền xuống, vô cùng quý giá, ghi chép liên quan tới nó, đã ít lại càng thêm ít, nhiều nhất chỉ biết cách gọi, về phần làm thế nào để kích hoạt, chỉ sợ toàn bộ Vương quốc Thiên Huyền cũng không có ai biết.

- Kích hoạt cũng phải có thể chất đặc thù, có ba loại phương pháp, thứ nhất, tu luyện từng bước, đạt tới cảnh giới nhất định, liền có khả năng kích hoạt! Loại phương pháp này rất ổn, nhưng phải hao phí quá nhiều thời gian, thậm chí không ít người còn chưa kịp kích hoạt, cũng đã xuống lỗ rồi! Thứ hai, tra ra thể chất thuộc tính gì, kết hợp dùng đan dược tương ứng, loại dược có tác dụng càng mạnh thì tỷ lệ kích hoạt được lại càng cao! Thứ ba, chết đi sống lại, tử vong hoặc là trúng độc, đã từng có một cường giả, bị người ta đâm hơn bảy mươi đao mới có thể kích hoạt, còn có một vị, uống thuốc kịch độc, thất khiếu chảy máu, tắt thở ba ngày mới có thể mở ra được thể chất đặc thù, kích hoạt được Long tê huyết mạch, thành công phục sinh. - Tinh thần khẽ động, một

thư tịch liên quan tới thể chất đặc thù hiện lên trong não hải, trong đó có ghi lại một số phương pháp kích hoạt.

Nhìn một hồi, Trương Huyền đen mặt.

Loại thứ nhất, thứ hai coi như bình thường đi, loại thứ ba là cái quỷ gì?

Tử vong hoặc là trúng độc, liền đâm hơn bảy mươi đao, ăn vào kịch độc thất khiếu chảy máu, lỡ như chết rồi không sống lại được luôn thì sao? Chẳng phải hắn thành tội nhân giết người sao?

- Chỉ có thể dùng phương pháp thứ hai! – Trương Huyền xoa xoa lông mày.

Loại thứ ba chắc chắn không được, chỉ có thời gian nửa tháng, loại phương pháp thứ nhất cũng không kịp, suy đi nghĩ lại, cũng chỉ có thể dùng phương pháp thứ hai là thích hợp nhất.

- Nếu đã như vậy, đi đến công hội luyện đan sư tìm thử xem, có lẽ sẽ có thể tìm thấy đan dược thích hợp, kích hoạt được Long Tê huyết mạch của Viên Đào và Thuần Âm chi thể trong người Triệu Nhã! – Trương Huyền nghĩ vậy xong, liền đứng dậy, đi ra khỏi phòng.

Triệu Nhã và Viên Đào đều là những người có thể chất đặc thù, nếu kích hoạt được, tu vi tất nhiên có thể tăng lên rất nhiều.

Nghề nghiệp chín đời lưu truyền hầu như đều có công hội liên minh của riêng bọn họ, như công hội lão sư, công hội luyện khí sư luyện bảo sư, công hội trận pháp, công hội tuần thú sư…

Luyện đan sư cũng không ngoại lệ.

Luyện đan sư là một trong những nghề đặc thù ở đây, luyện đan sư mặc dù so ra kém hơn danh sư một chút, nhưng cũng có địa vị, cũng được tôn sùng, để cho người ta tôn trọng, dù sao chỉ cần là tu luyện giả, tất nhiên sẽ không tránh khỏi chuyện bị thương, tất nhiên sẽ muốn đột phá lên cấp

nhanh chóng, mà những cái này, tất nhiên phải cần đến sự trợ giúp của luyện đan sư.

Bọn hắn luyện chế đan dược, tất nhiên sẽ luôn tìm cách phát huy dược lực tốt hơn, để người tu luyện thu hoạch được dược hiệu càng lớn hơn.

Chính vì vậy, công hội luyện đan sư lúc nào cũng náo nhiệt, mỗi ngày đều đông nghìn nghịt người, võ giả đến đây mua thuốc, hỏi thăm nhiều vô số kể.

Trương Huyền tiền thân cũng chưa từng tới nơi này, bất quá đây cũng là một trong những nơi có thế lực lớn nhất trong Vương thành, nên Trương Huyền vẫn biết vị trí công hội nằm ở đâu.

Đi ra sân trường đi dọc theo đường phố khoảng tầm một canh giờ, sẽ đến nơi.

Kiến trúc ở đây rộng lớn hùng vĩ, giống như là một giáo đường to lớn, phía trên treo một bức hoành phi, có năm chữ lớn công hội luyện đan sư Long Phi Phượng Vũ!

Không có chút do dự nào, Trương Huyền liền nhấc chân đi vào.

Vừa vào cửa là một đại sảnh rộng lớn, bên trong người đến người đi, vô cùng náo nhiệt.

- Muốn biết đan dược gì có thể mở ra Long Tê huyết mạch và Thuần Âm chi thể, phải tìm luyện đan sư nghe ngóng, hoặc là tìm đan dược thư tịch liên quan tới hai loại này nghiên cứu! - Lần này Trương Huyền tới chủ yếu là để nghe ngóng tin tức, cũng không phải là mua đan dược, nên chỉ có hai phương pháp này.

Luyện đan sư hắn không quen biết ai hết, tìm người nghe ngóng thật sự có chút không thích hợp cho lắm, hơn nữa, cho dù hắn có quen biết ai đi chăng nữa, đối phương cũng chưa chắc biết! Dù sao Long Tê huyết mạch và Thuần Âm chi thể đều thực sự rất hiếm thấy.

Về phần loại phương pháp thứ hai, tìm được thư tịch có tin tức gì hữu dụng không khác nào mò kim đáy biển, cũng không giống như hắn có được cái máy gian lận Thiên đạo thư viện này trong tay.

Có quyết định, Trương Huyền liền nhanh chân đi về phía quầy của công hội.

Văn Tuyết phẫn nộ

dtv-ebook.com

Dịch: My

Biên: Mựp

Văn Tuyết là nhân viên tiếp đãi ở đại sảnh của Luyện đan sư công hội. Nguyện vọng lớn nhất của nàng chính là trở thành một luyện đan sư. Đáng tiếc, thiên phú của nàng có hạn, đã thi mấy lần nhưng đến cả học đồ đều không đậu.

Rơi vào đường cùng, nàng đành xin làm công ở nơi đây, cố gắng học tập.

Mặc dù nhìn thoáng qua, phục vụ viên ở đại sảnh không có địa vị cao, nhưng thu nhập rất khá. Đan dược nàng bán ra đều được trích phần trăm. Mặc dù không nhiều nhưng lượng tiêu thụ lớn, chỗ tốt cũng càng nhiều. Vì vậy, mức lương một năm của nàng nhiều gấp năm, sáu lần những người cùng công việc đó.

Nhưng mà, thu nhập không thấp, đổi lại nàng lại không muốn làm việc này thêm ngày nào. Không phải vì công việc khó khăn, mà là… ngoại hình của nàng.

Nàng khoảng hai mươi tuổi, chính là tuổi đẹp nhất, hơn nữa mấu chốt là, nàng sinh ra đã rất xinh đẹp. Không đến mức vạn dặm khó tìm, nhưng cũng được cho là một trong một trăm.

Lúc đầu, nàng nghĩ xinh đẹp là chuyện tốt, chỉ cần là nữ nhân ai lại không muốn mình xinh đẹp. Tuy nhiên, môi trường làm việc của nàng lại khác biệt. Mỗi ngày, có không biết bao nhiêu công tử nhà giàu chạy đến bắt chuyện với nàng, đưa ra đủ loại yêu cầu không tưởng tượng nổi.

Có vài người, mỗi ngày đều quấn quít dây dưa, dùng đủ chiêu trò, khiến nàng vô cùng phiền chán.

Nhưng bản thân là nhân viên phục vụ, nàng lại không thể đuổi họ đi. Nếu thực sự làm vậy, chỉ cần bọn hắn nói đến đây mua đồ, người không may chính là nàng!

- Mong rằng hôm nay không có mấy con ruồi không biết xấu hổ lởn vởn ở đây!

Trong lòng âm thầm lẩm bẩm một câu, Văn Tuyết sửa sang lại quần áo ngay ngăn, lộ ra nụ cười mỉm đứng trong quầy hàng. Ngay sau đó, nàng liền thấy một thanh niên đi đến.

Người thanh niên này tuổi không quá hai mươi, làn da dược bảo dưỡng rất tốt, bóng loáng, mịn màng. So với nàng còn đẹp hơn một chút!

- Xin hỏi tiên sinh cần gì? - Văn Tuyết nhìn sang, lộ ra nụ cười chuyên nghiệp.

- Nơi này của các ngươi… có bán sách không? Chính là loại sách liên quan đến công hiệu của đan dược, có thể mở ra thể chất đặc thù. – Người thanh niên hỏi.

Người đi tới chính là Trương Huyền.

Tiền thân chưa bao giờ tới nơi này, vì vậy cũng không biết tình huống cụ thể. Hắn chỉ đành ra đại sảnh hỏi thăm.

- Muốn mua thư tịch, mời ra phòng sách. Nơi này là Luyện đan sư công hội!

Vốn đang tươi cười, sau khi nghe được câu hỏi của đối phương, Văn Tuyết sầm mặt xuống.

Muốn đến bắt chuyện với ta, ngươi có thể chuyên nghiệp chút được không?

Đến Luyện đan sư công hội mua sách… Sao ngươi không đi tiệm cơm hỏi mua giày đi?

- Không phải. Ta tới đây để tìm sách liên quan đến công hiệu của đan dược. Hiệu sách khẳng định không có!

Trương Huyền không nhìn thấy sự thay đổi thái độ của cô gái, suy nghĩ một chút rồi nói.

Còn ngụy biện? Ta liền đứng im xem ngươi ngụy biện!

Văn Tuyết khoanh tay trước ngực, ánh mắt lạnh lùng.

Thấy đối phương không nói gì, Trương Huyền cứ tưởng nàng không hiểu ý mình, bèn tiếp tục giải thích:

- Ta chính là muốn tìm loại đan dược có thể kích phát thể chất đặc biệt. Nhưng ta không biết loại nào phù hợp, vì vậy muốn tìm mấy quyển sách có liên quan. Nếu các ngươi có hãy bán cho ta mấy quyển. Hoặc là… cho ta mượn nhìn một chút cũng được!

- Ngươi nói xong chưa?

Ta không thèm để ý tới, ngươi còn có thể nói hăng hái như vậy?

Còn đòi mua sách, mượn sách… Chiêu trò cũ rích này còn muốn đem ra lừa gạt nữ sinh?

Văn Tuyết nhận định kẻ trước mắt chính là tới quấy rối nhằm thu hut sự chú ý của nàng.

Nếu không, ai sẽ chạy đến Luyện đan sư công hội mua sách chứ? Đây chẳng phải muốn bị đánh sao?

Giờ phút này, Trương Huyền cũng nhìn ra thái độ của đối phương. Hắn không khỏi cảm thấy kỳ quái.

Hắn không đắc tội với đối phương a… sao nàng ta lại có bộ dạng này?

- Có lẽ là đến thời kỳ mãn kinh!

Lắc đầu, Trương Huyền cũng không để trong lòng. Là một người xuyên việt văn minh, tiến bộ, hắn lười cùng một nữ nhân so đo.

Nếu để Văn Tuyết biết suy nghĩ trong đầu hắn, nhất định nàng sẽ trực tiếp chết ngất.

Bản cô nương mới hai mươi tuổi đấy! Ngươi mới đến kỳ mãn kinh…

- Như vậy đi! Luyện đan sư công hội các ngươi có Tàng thư khố phải không? Có thể đưa ta vào xem được không?

Biết không thể giải thích rõ, Trương Huyền suy nghĩ một chút, liền nghĩ ra một biện pháp.

Dù là Giáo sư công hội hay Luyện đan sư công hội đều vì đặc thù nghề nghiệp mà cung cấp phương tiện. Trong đó tất nhiên có Tàng thư khố để giúp học giả không ngừng học tập, không ngừng tiến bộ.

Nếu đối phương không bán sách, vậy chỉ cần để hắn vào trong Tàng thư khố xem một chút cũng có thể giải quyết vấn đề.

- Tàng thư khố? Ngươi còn muốn tiến vào Tàng thư khố?

Thấy kẻ trước mắt yêu cầu ngày càng quá đáng, Văn Tuyết không nhịn được nữa:

- Nếu ngươi không mua đan dược thì mời rời khỏi!

- Sao vậy? Tàng thư khố của các ngươi không cho người ngoài tiến vào? Một lần bao nhiêu tiền, ngươi cứ nói. Ta sẽ thanh toán đầy đủ! – Trương Huyền không hài lòng.

Nữ nhân này đầu óc bị bệnh a?

Bản thân chỉ muốn hỏi một chút, ngươi lại giống như ăn phải thuốc súng vậy!

Nghe thấy đối phương ra vẻ công tử nhà giàu coi tiền như cỏ rác, Văn Tuyết càng chán ghét:

- Có tiền thật oai a! Có tiền làm gì cũng được sao? Nói thật cho ngươi biết! Luyện đan sư công hội có Tàng thư khố, hơn nữa còn chia làm hai tầng, sơ đẳng vào cao đẳng. Cần phải trở thành luyện đan sư học đồ trở lên mới có thể đi vào. Ngươi là luyện đan sư sao? Hay là luyện đan sư học đồ?

- Luyện đan học đồ? – Trương Huyền sững sờ.

Hắn không hiểu rõ lắm về Luyện đan sư công hội, nhưng vẫn biết một chút về học viện. Học sinh có Tàng thư khố của học sinh, lão sư có của lão sư. Nhất là Tàng thư khố của lão sư, người không có tư cách, không thể đi vào.

Nếu không, người người đều có thể vào đọc lung tung còn gọi gì là bí mật?

Hơn nữa, chỉ đọc qua cũng thôi, nếu có người vì nhìn thấy công pháp hay mà tu luyện bậy bạ dẫn đến tẩu hỏa nhập ma, ai chịu trách nhiệm?

Chắc hẳn Luyện đan sư công hội cũng là như vậy, chia Tàng thư khố thành sơ đẳng và cao đẳng, chỉ người nào đạt tới cấp bậc nhất định mới được vào đọc. Điều này để phòng ngừa những người tham lam, sốc nổi, đồng thời có thể bảo đảm bí tịch không bị truyền ra ngoài.

- Luyện đan học đồ… Ta không phải. Người nào cũng có thể thi sao?

Hắn chỉ là một lão sư bình thường, chưa bao giờ học luyện đan, dĩ nhiên không thể nào là luyện đan học đồ. Nhưng mà, thứ gì cũng có thể khảo hạch. Muốn trở thành danh sư cũng cần học thêm tri thức.

- Khảo hạch? Ngươi muốn thi luyện đan sư học đồ?

Văn Tuyết nhận định đối phương là cố ý tiếp cận mình, vì vậy trong lòng sớm có lửa giận. Giờ phút này lại thấy hắn giả bộ muốn khảo hạch luyện

đan học đồ, nàng không nhịn được nữa.

- Được a! Bên kia có địa điểm khảo hạch. Ta sẽ đưa ngươi đến đó.

Không phải ngươi giỏi đóng kịch sao?

Bây giờ ta đưa ngươi đến đó, xem ngươi còn diễn được nữa không!

Mặc dù chỉ là học đồ luyện đan, nhưng cũng giống như danh sư học đồ, người đó cần thông qua trùng điệp sàng chọn, khảo hạch các loại tri thức cơ bản. Chính mình liên tục thi nhiều năm đều không thông qua. Ngươi chỉ là một kẻ đi trêu hoa ghẹo nguyệt, chưa từng tham gia một kỳ tập sự hay nhìn qua dược liệu, sách về luyện đan. Ngươi cũng muốn kiểm tra?

Nói đùa cái gì?

Hừ! không để ngươi mất mặt xấu hổ một trận để vạch trần bộ mặt thật của ngươi, ngươi còn tưởng rằng ta dễ bị lừa!

Văn Tuyết chu miệng, trong lòng hừ lạnh.

- Bên kia có?

- Làm sao? Ngươi không dám đi? – Văn Tuyết cười lạnh.

- Ách! Được!

Thấy đối phương như thùng thuốc nổ, Trương Huyền lắc đầu. Đang muốn cùng nàng sang đó, bỗng lúng túng nói:

- Khảo hạch… luyện đan học đồ có những nội dung gì? Cần xem sách gì?

Khảo Hạch đường

dtv-ebook.com

Tên nhóm dịch:TTTV

Người dịch: Kim Gaem

Biên: Mựp

Nguồn: TruyệnYY

- Ngươi. . .

Không nghe được lời này thì không sao, nhưng khi vừa nghe thấy như thế, Văn Tuyết chỉ cảm thấy cả người đều tức đến phát điên lên được.

Kiếm chuyện thì ta nhịn, cố ý nói tới nói lui ta cũng nhịn. . . Muốn có được hảo cảm của người khác, ít nhất cũng phải biểu hiện mình có chút hiểu biết, có chút học vấn đi chứ!

Như vầy cũng tốt, luôn miệng nói muốn khảo hạch luyện đan học đồ, nhưng ngay cả nội dung nên kiểm tra là gì cũng không biết, nên tìm sách gì cũng không biết. . . Ngươi có dám quan minh chính đại hỏi mọi người không?

- Thế nào ? Ngươi cũng không biết sao? Không biết ta đi hỏi người khác!

Nhìn thấy ngực nàng nhấp nhô không ngừng, giống như là quạt hút vậy, mặt Trương Huyền đầy phiền muộn.

Nữ nhân này có phải bị bệnh hay không a, biết thì ngươi nói tỉ mỉ dùm, còn không biết thì thôi đi, làm sao mà vừa chợt giật mình, vừa giống như bị trúng gió rồi vậy ?

Thấy bộ dáng"Ngươi không biết gì thì đừng lừa gạt ta" của đối phương khiến Văn Tuyết suýt chút nữa phát điên mất.

Tốt, ngươi cứ ở đó giả ngơ đi, đợi chút nữa, người mất mặt xấu hổ sẽ chính là ngươi!

- Khảo hạch học đồ luyện đan sư, phải nhớ kỹ dược tính của mười vạn thuốc trồng, đặc thù, lịch sử, tồn tại ở đâu. . . - Đè nén lửa giận, Văn Tuyết bắt đầu giải thích.

Luyện đan sư cũng giống như nghề bán thuốc, nếu như ngay cả dược liệu cũng không nhận ra, phân không rõ, làm sao có thể luyện đan ?

Đại lục rộng lớn mênh mông, rất nhiều dược liệu, nhiều vô số kể, mười vạn loại thoạt nhìn tuy nhiều, trên thực tế chỉ tính được vài loại quan trọng nhất, có một vài luyện đan sư, quanh năm đều nghiên cứu dược liệu, sống cả một đời, cũng có một số loại không thể nhận ra, chứ nói chi là một người đang thực tập.

- Vậy thì cứ kiểm tra những cái này sao? Rất đơn giản a! Nơi nào có những thư tịch về dược liệu này? Bây giờ ta đi xem một chút! - Nghe Văn Tuyết giải thích xong, Trương Huyền sững sờ.

Chỉ cần có sách, Thiên Đạo thư viện liền có thể hình thành thư tịch, ghi chép tiến vào não hải sẽ lập tức trở thành kiến thức của riêng hắn.

Nếu như chỉ kiểm tra lời nói của Văn Tuyết, với hắn mà nói vẫn là rất đơn giản.

Năng lực xem một lần liền nhớ tất cả thật ra là năng lực mạnh nhất.

- Đơn giản? - Khóe miệng Văn Tuyết giật một cái, nếu không phải cố kỵ đối phương là khách hàng, nàng chỉ là nhân viên phục vụ, chắc chắn đã sớm động thủ đánh cho hắn một trận.

Mỗi một loại dược liệu đều có đặc tính khác biệt nhau, phối hợpvới những loại dược liệu khác, sẽ lại sinh ra các loại phản ứng mới mang tác

dụng khác nữa, chỉ phải nhớ kỹ mười vạn dược liệu cũng đã là rất kinh khủng rồi, chứ nói chi là những thuộc tính này, cho dù nàng tự nhận là trí nhớ của mình không phải dạng thường, nhưng có những loại cố gắng nhớ đã nhiều năm cũng không nhớ được, lúc khảo hạch rất dễ bị lẫn lộn!

Hắn là một thiếu gia chỉ biết ăn chơi, một tên nhóc suốt ngày chỉ biết tán gái là giỏi, lại còn ở đó nói đơn giản ?

Đóng kịch, tiếp tục giả vờ đi, coi một lát nữa ngươi sẽ có kết thúc như thế nào!

- Chỗ khảo hạch học nghề thì có bán thư tịch, ngươi đi theo ta đi!

Trong lòng chắc mẩm rằng đối phương chỉ cố ý nói mạnh miệng như vậy để thu hút sự chú ý của nàng, trong lòng cũng không có tức giận như lúc đầu nữa, lúc này Văn Tuyết chỉ cười lạnh, dẫn đầu đi thẳng về phía trước.

Thời gian không lâu, Trương Huyền đã đi theo Văn Tuyết vào một căn phòng rộng rãi, phía trên viết ba chữ lớn "Khảo Hạch đường", có một người đàn ông trung niên ngồi ở trước cửa, đang xem sách.

Khảo Hạch đường là nơi khảo hạch luyện đan học nghề, không thể để cho người ngoài tùy tiện ra vào.

Người trung niên này, cũng có thể là học viên đến khảo hạch, kiên trì thi suốt hai mươi năm, cũng không thành công, giống như Văn Tuyết, vừa làm công vừa học tập.

Hai mươi năm còn không thông qua được một khảo hạch, đủ thấy độ khó của nó như thế nào.

- Lý thúc! - Văn Tuyết ngừng lại.

- Ngươi đã đến, muốn mua sách hay là muốn khảo hạch ?

Người trung niên Văn Tuyết gọi là Lý thúc ngẩng đầu lên nhìn nàng cười cười.

- Không phải ta, là vị tiên sinh này, hắn nói hắn muốn khảo hạch luyện đan! - Văn Tuyết trong lòng cười lạnh, chỉ Trương Huyền một cái.

Ngươi không phải nói muốn khảo hạch sao? Bây giờ ta liền báo danh cho ngươi, cái gì ngươi cũng không hiểu, một lát nữa, coi ngươi có kết cục như thế nào!

Khảo hạch học đồ, đề mục là do luyện đan sư tự mình ra, người không biết gì lao vào thi thố , tương đương với việc người đó đang cố ý khiêu khích, chọc giận luyện đan sư, lúc đó chỉ sợ khóc không ra nước mắt. . .

- Ngươi muốn khảo hạch ? – Người đàn ông trung niên nhìn về phía Trương Huyền, nhướng mày.

Bản thân học hơn hai mươi năm còn thi mãi không qua, tên nhóc này thoạt nhìn cũng chỉ mười tám, mười chín tuổi, kiểm tra cái gì?

- Đúng! - Trương Huyền gật đầu.

Chỉ cần trở thành luyện đan học đồ, mới có thể gia nhập vào thư viện công hội dành cho luyện đan sư sơ đẳng đọc sách, không còn cách nào khác, Trương Huyền chỉ có thể làm liều một lần mà thôi!

Nếu như cho hai người này biết ý nghĩ của hắn, nhất định sẽ phun máu mà chết tại chỗ.

Chúng ta mỗi ngày học tập, mỗi ngày đọc thuộc lòng, tốn hao mấy năm mấy chục năm đều làm không thi đậu, ngươi chưa từng đọc qua một quyển sách, liền muốn khảo hạch, còn chỉ là làm liều. . . Giả bộ như vậy rất thật rồi đóngươi vui chưa?

- Phí báo danh hai ngàn kim tệ, thi đậu sẽ trả lại cho ngươi, thi rớt sẽ không trả lại! Đây là phòng ngừa có người cái gì cũng không biết, lại đến

làm trễ nải công việc của người khác! – Nghe thấy hắn xác nhận, Lý thúc bắt đầu nói quy tắcbáo danh.

- Được ! - Trương Huyền tiện tay lấy ra hai tấm kim phiếu trị giámột ngàn đưa tới.

Sau khi cược bảo, cướp đoạt được tiền lừa đảo từ Dương Mặc, hắn hiện tại đã có không ít tiền, hai ngàn kim tệ đối với hắn không tính là gì cả.

- Quả nhiên là con nhà giàu! – Thấy hắn tiện tay lấy tiền ra, Văn Tuyết không do dự chút nào, nàng càng thêm xác nhận phán đoán của mình là đúng.

Hai ngàn kim tệ, nếu là đối với các nàng, cần làm việc rất lâu mới có thể tích lũy được con số này, tên nhóc này chỉ vì muốn thu hút được sự chú ý của nàng liền tiện tay móc ra, không phải con nhà giàu thì là cái gì ?

Chỉ tiếc, có nhiều tiền lại không biết nên chi vào cái gì cho đáng, không những không thể mang lại hiệu quả, sẽ còn biến thành trò cười cho nàng!

- Ừ! – Nhận tiền của Trương Huyền đưa xong, Lý thúc nhẹ gật đầu, để Trương Huyền điền vào một mẫu đăng ký thông tin cá nhân, lúc này mới nói:

-Hôm nay đúng lúc có một nhóm đến khảo hạch, bất quá là sau hai canh giờ nữa bọn họ mới thi, sau hai canh giờ nữa ngươitới là được!

- Hai canh giờ? - Từ trường học đi đến nơi này phải lặn lội đi mất một canh giờ, chắc chắn hắn không thể quay về chờ rồi quay lại, liền nhìn về phía người đàn ông trung niên:

- Ở đây có sách dành cho học viên đến khảo hạch ôn tập không? Ta có thể ở trong này xem một chút được không?

- Lâm trận đến nơi rồi ngươi mới bắt đầu mài gươm? Có thể đó! Trong phòng kia đều là sách để ôn tập, muốn mua muốn nhìn, tùy ngươi chọn!

Bất quá, còn có hai canh giờ nữa là thi mà ngươi mới bắt đầu vào đọc sách, hình như không còn kịp rồi đó!

Lý thúc chỉ về phía sau mình một chút.

Trương Huyền nhìn lại, quả nhiên sau lưng hắn có một dãy thư tịch lớn, bày lít nha lít nhít đủ loại sách, chừng mười cái giá sách, nhiều hơn vạn bản.

- Nhiều như vậy? - Khó trách học viên làm kiểm tra không đậu, đừng nói nhớ kỹ, nếu muốn đọc hết đống sách này chắc cũng chết đi sống lại mới xong

- Ta chỉ tùy tiện xem một chút, không cần mua sắm. . . - Nói xong, Trương Huyền đi vào gian phòng.

Thư tịch với hắn mà nói, thật ra không cần dùng tiền, tùy tiện lật một cái, liền có thể khắc sâu vào thư viện trở thành kiến thức của mình, mua làm gì ?

- Vẫn rất phấn đấu, hôm nay bản cô nương sẽ tiêu hao chút kiên nhẫn, nhìn coi ngươi có thể giả bộ tới khi nào! - Thấy đối phương nhìn thấy nhiều sách như vậy, lại còn làm bộ đi vào nói muốn xem thử, Văn Tuyết cũng không rời đi, cười lạnh.

Nói thật, nàng đã gặp qua không biết bao nhiêu người không biết xấu hổ, nhưng chưa từng thấy ai mặt dày như hắn!

Rõ ràng hắn cái gì cũng không biết, vậy mà lẽ thẳng khí hùng báo danh khảo hạch luyện đan.

Nếu như không phải giả vờ giả vịt, bất kỳ người nào nhìn thấy nhiều sách như vậy, chỉ sợ nội tâm đều sẽcảm thấy sợ hãi, cảm thấy đây là nhiệm vụ không thể hoàn thành!

Tiếp cận hơn vạn quyển. . . Nửa ngày còn chưa xong, hắn chỉ có hai canh giờ, có thể làm được gì!

Ngươi đã vô liêm sỉ như vậy, thì ta liền lẳng lặng nhìn xem vai diễn này của ngươi sẽ đi về đâu.

Cùng lắm thì thi rớt mất tiền thôi, à còn khiến ngươi mất mặt xấu hổ với ta nữa chứ!

Sau hai canh giờ, coi ngươi làm sao thi thố!

Văn Tuyết bị tên nhóc này chọc tức không nhẹ, dự định nhìn hắn thất bại rồi cười vào mặt hắn.

Ba vòng khảo thí

dtv-ebook.com

Biên: Mựp

Dịch: Nguyễn Khiêm

Kiếp trước, Trương Huyền chỉ là một gã Trạch nam, không nói qua yêu đương, không biết suy đoán trong lòng nữ nhi nghĩ cái gì, càng không biết là liền vừa nãy chỉ trong vòng gần mười phút thời gian, đã đem Văn Tuyết tức giận đến chết đi sống lại.

Bất quá, coi như biết, cũng không là gì cả.

Đẹp đẽ cũng không thể mài ra để ăn. Then chốt là so với Thẩm lão sư, Hoàng Ngữ, ngươi còn kém mười vạn tám ngàn dặm, tự tin ở đâu vậy?

Hắn giờ phút này, không có rãnh quản những cái này, đi vào gian phòng đến giá sách gần hắn nhất, tùy tiện cầm lên mười cuốn sách, nhẹ nhàng lật một cái rồi tiếp theo thả xuống, tiếp tục cầm lấy một nhóm thư tịch tiếp theo.

Ào ào ào! Ào ào ào!

Âm thanh lật sách không dứt bên tai, từng quyển từng quyển thư tịch rất nhanh đã được ghi vào Thiên Đạo thư viện.

Vừa lật sách vừa nhìn, Trương Huyền cũng biết những gì người phục vụ kia nói đều đúng. Đây đích thật là chút tri thức trụ cột nhất dành cho luyện đan sư, trong đó bao quát phân biệt, tường giải, thuộc tính, phân loại các loại dược liệu, phối hợp giữa các dược liệu có thể xuất hiện xung đột hay không? ,...

Nếu như chỉ đọc thuộc lòng, cho dù mệt đến chết tươi e rằng cũng khó mà hoàn thành.

Khó trách luyện đan sư có thân phận cao quý như vậy. Chỉ cần học những thứ này thôi cũng cần phải tiêu tốn vô số thời gian và tâm huyết mà thường nhân khó mà tưởng tượng được.

- Hắn làm gì vậy?

Vẫn muốn chờ xem Trương Huyền xấu mặt, Văn Tuyết, thấy hắn liên tục lật sách, căn bản không có ý nhìn, tú mục chớp chớp, vẻ mặt không rõ.

- Rất có khả năng là không tìm được thư tịch mà bản thân muốn tìm. Không cần phải để ý đến hắn!

Người trung niên Lý thúc quay đầu liếc mắt nhìn, tùy tay cầm lên một quyển sách, đưa tới:

- Ngươi cũng xem một hồi đi, thời gian quý giá, đọc nhiều một quyển sách, có khi lại vừa vặn giúp ngươi qua sát hạch!

- Ừm! Văn Tuyết gật gù, không nói thêm nữa, tiếp nhận thư tịch, nhìn kỹ.

Bất kỳ chức nghiệp nào, đều cần nỗ lực học tập, không thể chỉ học một lần rồi thôi, luyện đan sư càng là như vậy.

Luyện chế đan dược, một cái đan phương thường thường hơn trăm loại dược liệu, nhận sai một dạng, sẽ dẫn đến hủy cả một lò đan dược, dược thảo biến thành phế phẩm, tổn hao công sức và tiền của, nên không thể qua loa được.

Rất nhanh, hai canh giờ đi qua.

Trương Huyền cũng vừa hay lật hết vài cuốn sách cuối cùng, không nhịn được thở phào nhẹ nhõm.

- Khó trách danh sư khó có thể sát hạch thành công như vậy. Không nói cái khác, chỉ một cái luyện đan liền phức tạp như thế!

Trong lòng Trương Huyền Cảm khái một tiếng.

Lão sư truyền thừa tất cả tri thức mà chức nghiệp đều cần. Danh sư lợi hại phải tinh thông đủ các loại chức nghiệp, nói cách khác, danh sư không những có thể dạy người đột phá tu vi, mà còn luyện đan, luyện khí, trận pháp đủ loại chức nghiệp cũng có thể chỉ điểm.

Chính vì như thế, danh sư mới có thể được người người kính ngưỡng, trở thành thượng khách ở khắp mọi nơi.

Trương Huyền vốn tưởng rằng luyện đan rất đơn giản, chỉ cần có đan phương, đem từng loại dược liệu bỏ vào đan lô dựa theo trình tự là được, bây giờ nhìn lại căn bản không hề có chuyện như thế

Mỗi một loại dược liệu, niên đại không giống nhau, thuộc tính cũng không giống nhau, cùng những dược vật khác phối hợp lại, sẽ xuất hiện đủ loại biến hóa, nếu như chỉ biết bỏ dược liệu vào đan lô mà nói, là không thể luyện chế thành công.

Chỉ một cái chức nghiệp luyện đan đã phức tạp như vậy. Danh sư lợi hại nắm giữ nhiều loại chức nghiệp, ngẫm lại đều cảm thấy thật đáng sợ!

Mới vừa đi ra khỏi phòng, liền nhìn thấy Văn Tuyết, mặt lãnh ngạo đứng ở cách đó không xa:

- Không nghĩ tới ta vẫn còn ở nơi này!

- Ngươi có ở nơi này hay không liên quan gì đến ta?

Trương Huyền không nói gì nhìn sang.Ta chỉ là muốn thi luyện đan học đồ mà thôi, ngươi ở đây cũng không ảnh hưởng gì đi!

- Ngươi cứ tiếp tục giả vờ đi, một lúc nữa sẽ có lúc ngươi sẽ phải khóc lóc! - Văn Tuyết nghiến răng nghiến lợi.

- Sát hạch lập tức bắt đầu rồi, vào đi thôi!

Người trung niên khoát tay áo một cái.

- Ừm! - Không để ý nữ nhân tự cho mình là đúng này, Trương Huyền nhấc chân đi vào gian phòng.

Gian phòng không lớn, chỉ có mấy chục mét vuông, bên trong đã ngồi mấy người, mỗi người lộ ra vẻ sốt sắng. Chỉ chốc lát sau, một lão giả đi tới.

- Là một vị nhất tinh trung cấp luyện đan sư duy nhất của luyện đan công hội ở Thiên Huyền Vương quốc, Âu Dương Thành tiền bối, đồng thời cũng là hội trưởng của luyện đan công hội ở Thiên Huyền Vương quốc!

- Đúng đấy! Ta còn tưởng rằng là Đỗ Mãn luyện đan sư, không nghĩ tới là hắn!

- Thảm rồi, ta nghe nói hắn nổi tiếng nghiêm khắc, một điểm may mắn đều không có...

Nhìn thấy lão nhân này, mấy người đang ngồi, từng cái từng cái vẻ mặt bi ai.

Luyện đan sư giống như danh sư, phân làm cửu tinh cấp, nhất tinh được xem như là thấp nhất.

Dù vậy, Thiên Huyền Vương quốc liền nhất tinh danh sư đều không có, nắm giữ nhất tinh luyện đan sư, xem như là rất tốt rồi.

Không để ý tới mọi người nói thầm, Âu Dương thành đi vào gian phòng, nhìn quanh một vòng:

- Chư vị có thể lại đây sát hạch, chắc hẳn đều có chút tự tin chứ hả?

- Ây...

Tất cả mọi người có chút lúng túng.

Không đi qua sát hạch, ai cũng không dám nói có trăm phần trăm tự tin.

- Nếu đến sát hạch, ta liền đem lời trong lòng nói rõ ràng ra, nếu như bị ta phát hiện thi gian lận, cả đời cấm thi! - Âu Dương thành vung tay lên.

- Vâng! - Mọi người gật đầu.

Thấy bọn họ đồng ý, Âu Dương thành gật gù:

- Theo quy định, ta hiện tại nói một chút sát hạch nội dung, sát hạch luyện đan học đồ tổng cộng có ba cửa! Thứ nhất, đề thi sát hạch! Trên đề thi là sẽ có tùy ý ra một ít dược liệu tri thức, chỉ có trả lời chính xác chín mươi phần trăm trở lên, mới coi như thông qua!

- Vòng thứ hai, giới hạn thời gian phân biệt tri thức! Chính là cho các ngươi một số dược liệu nhất định, trong thời gian hạn định, phán đoán ra cụ thể là món đồ gì, có công hiệu gì, thuộc tính như thế nào! Yêu cầu của vòng thi này là nhất định phải chính xác trăm phần trăm mới có thể thông qua!

- Cho tới vòng thứ ba, đơn giản hơn nhiều, chỉ là kiểm nghiệm tu vi! Nhất định phải đạt được võ giả tầng ba Chân Khí cảnh đỉnh phong mới được thông qua! Tại sao phải có yêu cầu này, rất đơn giản, luyện đan sư học đồ, là người nghe theo luyện đan sư sai phái, nếu như tu vi quá kém, khí lực đều không có, làm sao vận chuyển lô đỉnh, nhanh chóng phân biệt dược liệu?

Có thể lại đây sát hạch, cũng không biết học tập bao nhiêu năm, đối với cái này quy trình biết đến rất rõ ràng. Cũng chỉ có Trương Huyền xa lạ một ít, bất quá, nghe xong cũng là rõ ràng.

Vô cùng đơn giản, chỉ cần lát nữa đáp đúng, liền có thể thông qua, xem ra không tính quá khó...

- Nếu mọi người đều hiểu, hiện tại bắt đầu tiến hành vòng thi thứ nhất, đề thi sát hạch, thời gian làm bài là một canh giờ!

Âu Dương thành nói xong, lấy ra đề thi rồi phát cho mỗi người một bộ.

Trương Huyền liếc mắt nhìn, khóe miệng co rút.

Đề thi dày đặc một chồng, có tới mấy chục tờ.

Mấy chục tờ đề thi? Một canh giờ?

Tình cảnh này như thế nào lại tương tự như đi thi ở kiếp trước vậy?

Không nghĩ tới xuyên qua đến dị giới, đã thành lão sư mà còn cần trải qua sát hạch...

Ngẫm lại thực sự là say rồi.

- Bắt đầu trả lời câu hỏi!

Phát xong đề thi, không để ý tới mọi người, Âu Dương Thành lạnh lùng đứng ở một bên, hai tay chắp ở sau lưng, ngạo nghễ đứng thẳng.

Đừng xem hắn không thấy mọi người, thật có người muốn gian lận, nhất định sẽ bị bắt tại chỗ, trực tiếp đuổi ra ngoài.

Trương Huyền cũng không có ý định gian lận, cúi đầu nhìn về phía đề thi.

- Thiếu hụt!

Cầm lấy đề thi, trong lòng hô khẽ, đầu óc chấn động, một quyển thư tịch xuất hiện.

Liếc mắt nhìn, Trương Huyền dở khóc dở cười.

Chỉ thấy bên trên thư tịch viết: Thiên Huyền Vương quốc luyện đan sư công hội, luyện đan học đồ sát hạch đề thi, do một thợ dệt thủ công của bạch y phường dùng mạch cán rèn đúc, khuyết điểm: Một, trang giấy quá kém, không thích hợp cất giữ, dễ bị hư hỏng. Hai, không thể lưu giữ bút tích lại lâu, dễ dàng bị nhòe...

Con em gái nhà ngươi, ta muốn chính là giải đáp vấn đề, không phải những tờ giấy ghi đề thi này có khuyết điểm gì!

Cố nén kích động muốn thổ huyết, Trương Huyền không để ý tới tờ giấy ghi đề thi, mà là đem sự chú ý tập trung vào vấn đề ghi ở trên đề thi.

Ngươi mau từ bỏ đi

dtv-ebook.com

Tên nhóm dịch:TTTV

Người dịch: Kim Gaem

Biên: Mựp

Nguồn: TruyệnYY

- Hãy miêu tả và phân tích tính đặc thù của Thanh Diệp Thảo và Địa Cương Hôi Chỉ Hoa. . .

- Trư Tâm Diệp có thể phối hợp với mấy loại dược liệu. . .

. . .

Câu hỏi trong bài thi lít nha lít nhít, giống y như những gì trước đó nữ nhân viên phục vụ Văn Tuyết kia nói, đều là những câu hỏi về dược liệu.

- Tìm kiếm! - Nhìn thấy những câu hỏi này, tinh thần Trương Huyền khẽ động, từng cuốn thư tịch từ trên giá sách bay tới, rơi xuống trước mắt hắn, sau đó không ngừng mở ra.

- Các rễ cây Thanh Diệp Thảo khác nhau có thể chia làm tử hành, hoàng hành, hắc hành, đặc thù của Địa Cương Hôi Chỉ Hoa gồm có. . .

Nhìn lấy nội dung của thư tịch trong đầu, Trương Huyền múa bút thành văn, nhanh chóng viết câu trả lời xuống.

Kiếp trước hắn đã đã quen dùng bút đầu cứng, mặc dù bút lông có chút khó dùng, nhưng dù sao tiền thân cũng đã từng học qua chuyên môn, chữ viết ra cũng không tính là quá xấu.

Rầm rầm!

Điền, đọc qua quá nhanh, từng trận vang lên ầm ầm.

Những người khác làm bài đều dựa theo từng ký ức, trầm tư suy nghĩ, mà hắn ngược lại thì sướng rồi, có Thiên Đạo thư viện trong tay, tất nhiên rất nhanh chóng liền có thể tìm tới đáp án, không cần suy nghĩ, không khác gì so với dùng phao quay cóp trong thời hiện đại chút nào, độ nhanh chóng, làm cho người líu lưỡi.

- Ừm ? – Âu Dương Thành nhìn quanh một vòng, đang muốn nhìn mọi người viết câu trả lời như thế nào, ngay sau đó liền thấy được một màn Trương Huyền múa bút thành văn, Âu Dương Thành nhướng mày, sắc mặt trầm xuống.

- Xem ra lại là một đứa con nhà giàu muốn thử vận khí đây mà!

Mỗi lần khảo hạch luyện đan học đồ, đều có không ít người biết rõ không thể thông qua, vẫn còn muốn tới đây thử vận khí chắc chắn người đó là một người ngông cuồng, những người này gia thế đủ mạnh đến nỗi không quan tâm tiền thế chấp hai ngàn kim tệ, chỉ muốn hiểu rõ hơn về cách ra đề, sau đó trở về ra sức học thuộc lòng một cách đối phó.

Đối với loại người này, tất nhiên là đáng xem thường.

So với đầu cơ trục lợi cũng không có gì khác biệt.

Không thể học thuộc lòng hơn mười vạn loại dược liệu, cho nên chỉ còn có thể nhờ vào may mắn để trở thành học đồ luyện đan, làm gì có chuyện tốt như vậy ?

- Hừ, mỗi lần khảo hạch, bất kể là đề hình hay câu hỏi, cũng đều không giống nhau, chưa bao giờ có chuyện lặp lại, coi như ngươi đến nhiều lần cũng đều vô dụng thôi, xem ra phải chỉnh đốn thật tốt loại tập tục này, không phải ỷ vào có tiền là suốt ngày cứ tới đây khảo hạch, để những

người thuộc nghề nghiệp khác nhìn thấy thì còn ra thể thống gì của nghề luyện đan dược nữa chứ?

Vung tay áo một cái, trong lòng Âu Dương Thành hừ một tiếng.

Mặc dù bài thi vấn đáp không thể đem hết toàn bộ đặc tính của hơn mười vạn loại dược liệu ra hỏi, nhưng lại có tính bao quát rất rộng, không có am hiểu cực kỳ sâu sắc đối với dược vật, dược tính của chúng, thì chắc chắn không thể nào trả lời đúng được hơn chín mươi phần trăm trở lên.

Trương Huyền trẻ tuổi như vậy, câu hỏi còn chưa đọc đã ngồi đó viết lung tung, vẽ loạn xạ, trong mắt Âu Dương Thành trong nháy mắt Trương Huyền liền bị phán thành một kẻ chỉ biết đầu cơ trục lợi, là con nhà giàu tiêu tiền như rác.

Luyện đan sư kỵ nhất là những kẻ chỉ ra vẻ hiểu biết, không thể có chút lơ là và sai lầm nào, nếu có chút sai sót nào, tổn thất dược liệu là nhỏ, làm chết một mạng người mới là chuyện lớn!

Chính vì vậy, khảo hạch học đồ, bên ngoài có ba loại người vào thi, trên thực tế nhân viên giám thị còn phải quan sát thí sinh thật kỹ, còn người giống như kẻ trước mắt này, câu hỏi trong đề còn chưa nhìn thấy rõ mà cứ ở đó tùy tiện viết hý hoáy, vừa nhìn liền biết thái độ có vấn đề.

Không cần đổi bài thi, trong nội tâm Âu Dương Thành liền phán định từ sâu trong nội tâm chắc chắn rằng Trương Huyền không cách nào thi đậu.

Cũng không phải ước đoán của hắn quá mức chủ quan, nhưng mọi người đã gặp qua ai trả lời câu hỏi trong bài thi, mà không cần nhìn câu hỏi đã hỳ hục viết hay không ? Có gặp qua rồi cũng không cần nghĩ, hắn chính là đang chém gió để mọi người nghĩ rằng hắn làm được bài đó!

Suy nghĩ cũng không suy nghĩ, liền trực tiếp trả lời, nhất định là chém gió thành bão!

Bất cứ ai nhìn thấy chắc chắn cũng sẽ giống như Âu Dương Thành, sợ rằng cũng sẽ không tin hắn có thể trả lời đúng hết tất cả các câu hỏi trong bài.

Không đến nửa canh giờ, Trương Huyền đã điền xong toàn bộ mười mấy tờ bài thi.

Hô!

Thở ra một hơi, Trương Huyền lại kiểm tra qua một lần, không có vấn đề, liền giao cho giám thị.

- Nộp bài thi rồi? Nhanh như vậy?

- Chắc là biết rõ mình làm không được điểm nào, nên chủ động từ bỏ rồi đó!

- Ai, nói thật, khảo hạch thực sự quá khó khăn, chủ động từ bỏ cũng là chuyện bình thường. . .

- Chủ động từ bỏ không có gì đáng nói, quan trọng là kỳ này do Âu Dương tiền bối làm giám thị, ta nghĩ tên tiểu tử này gặp phải xui xẻo rồi. . .

. . .

Nhìn thấy Trương Huyền nộp bài thi, mọi người phía dưới liền xôn xao một trận đoán già đoán non.

Khảo hạch một canh giờ mà hắn chỉ làm trong chưa đến một nửa thời gian liền nộp bài thi, trong lịch sử khảo hạch học đồ, còn chưa bao giờ thấy qua chuyện này.

Thấy cảnh này, tất cả mọi người cảm thấy hắn không phải là đã làm xong, mà là hắn không biết làm, thực sự không có lòng tin nên không tiếp tục làm nữa.

- Khi nào thì kỳ khảo hạch tiếp theo bắt đầu? - Không để ý tới lời bàn luận của mọi người, Trương Huyền đưa bài thi đưa cho Âu Dương Thành xong liền hỏi.

Thu bài thi xong chắc chắn sẽ có thời gian đổi sang kỳ khảo hạch tiếp theo, xác định thời gian để hắn có thể chuẩn bị.

Không hỏi còn được, nghe thấy Trương Huyền hỏi như thế, Âu Dương Thành chỉ cảm thấy lửa giận thiêu đốt, bất cứ lúc nào cũng sẽ bạo phát.

Ngươi cái gì cũng sẽ không trả lời đúng, cứ viết linh ta linh tinh, cho dù có kỳ khảo hạch tiếp theo, cũng không có liên quan gì đến ngươi đâu!

Khảo hạch luyện đan học đồ, chỉ có người xếp hạng nhất trong kỳ này mới có tư cách tham gia kỳ khảo hạch tiếp theo, chỉ với tài nghệ này của ngươi, còn dám ở đây chờ kỳ khảo hạch tiếp theo. . .

Ngươi chưa tỉnh ngủ à?

Bất quá, hắn dù sao hắn cũng là luyện đan sư chính thức, mặc dù tức giận muốn bốc hỏa, nhưng cũng sẽ không tính toán chấp nhặt với những học đồ chỉ mới thi lần đầu không biết luật lệ, Âu Dương Thành liền nhịn xuống mà trả lời Trương Huyền:

- Ngươi cứ chờ ở bên ngoài, được thông báo thì vào thi kỳ tiếp theo, không có thông báo, tức là đã thi rớt, có thể đi về!

- A! - Trương Huyền gật đầu, ra khỏi phòng.

- Tên ngông cuồng! - Hắn vừa rời đi, Âu Dương Thành liền tiện tay bóp bài thi đặt trên bàn thành một cục, ném qua một bên.

Thứ người như vậy, không nên xem bài thi của hắn, nhìn sẽ chỉ khiến bản thân tăng thêm lửa giận mà thôi.

. . .

Trương Huyền ra khỏi phòng.

Có được Thiên Đạo thư viện, chỉ là khảo hạch những kiến thức này với hắn mà nói quá đơn giản, không có bất kỳ độ khó gì.

- Ngươi nộp bài thi rồi? Khảo hạch không phải kéo dài một canh giờ sao? Sao chỉ mới nửa canh giờ đã đi ra rồi?

Người đàn ông trung niên tên Lý thúc nhìn thấy hắn đi tới, cực kỳ kinh ngạc.

Bài thi khảo hạch học đồ, có rất nhiều câu hỏi, mỗi lần làm hắn phải vừa suy nghĩ vừa viết hý hoáy may ra mới có thể làm xong được, thậm chí có vài câu hỏi hắn còn chưa đọc kỹ được, lúc này viết câu trả lời sai, không thi đậu được, tên nhóc này vừa vào nửa canh giờ liền chạy ra, cũng sắp đi về rồi!

- Cái này còn phải nghĩ sao? Chắc chắn là cảm thấy khó mà bỏ, tự trách mình! - Văn Tuyết nở nụ cười.

Không phải ngươi đóng kịch rất giỏi sao?

Không kiếm sân khấu mà làm diễn viên đi, chạy vào đây khảo hạch học đồ, bây giờ biết khó rồi chứ gì!

- Ha ha! - Nghe thấy đối phương nói như vậy, Trương Huyền cũng lười giải thích.

Hơn nữa, cho dù có giải thích, đối phương chắc chắn cũng sẽ không tin, hắn còn tốn nước bọt thêm, thôi thì cứ chờ kết quả đi, tự nhiên tất cả mọi người sẽ hiểu.

- Thế nào, chột dạ? Hết đóng kịch được rồi chứ gì? Biết mình thi không đậu rồi chứ gì? - Loại vẻ mặt này, trong mắt Văn Tuyết chính là biểu hiện của sự chột dạ.

- Đầu óc có bệnh hay sao, ngươi nên dành thời gian chữa bệnh đi, đừng nên đứng ở chỗ này lải nhải nữa. - Đối với nữ nhân này, Trương Huyền thật sự có chút bó tay rồi, vừa thấy mặt đã nhắm vào mình, làm như mình vừa mới cưỡng gian nàng ta không bằng.

Đúng là có bệnh!

Trương Huyền cẩn thận nhớ lại một chút, tiền thân hình như cũng không quen biết nàng a?

Nếu không biết, nàng ta cố ý gây sự với mình làm gì ?

Trương Huyền không hiểu cho lắm.

- Ngươi. . . - Vốn cho rằng tên nhóc này bị mình vạch trần, chắc chắn hắn sẽ biết xấu hổ mà tìm một cái lỗ để chui xuống, nhưng hắn lại không như vậy, mà lại còn lẽ thẳng khí hùng nói đầu óc mình có bệnh!

Ngươi mới có bệnh! Cả người ngươi đều có bệnh!

Văn Tuyết hô hấp dồn dập, ngực không ngừng chập trùng lên xuống, cả người sắp tức giận đến bùng nổ.

- Há, ta đã biết! - Linh quang trong đầu Trương Huyền lóe lên, hắn nghĩ đến một lý do, rốt cuộc đã hiểu được đối phương vì sao cứ luôn tìm bản thân mình kiếm chuyện, trong mắt mang theo ý thương hại, nhịn không được lắc đầu, trong lời nói của hắn liền mang theo thành khẩn và khuyên bảo tận tình.

- Ngươi nghĩ rằng cứ đến kiếm chuyện với ta, ta sẽ chú ý đến ngươi, từ đó bắt đầu để ý ngươi! Loại ý nghĩ này cực kỳ ngây thơ đó ngươi có biết không, ta nói rõ ràng cho ngươi biết, làm như vậy sẽ chỉ khiến ta càng thêm chán ghét, càng thêm phản tác dụng!

Nói đến đây, Trương Huyền thở dài một tiếng:

-Ta chỉ thích những nữ nhân dịu dàng trang nhã, sẽ không thích ngươi đâu, ngươi từ bỏ ngay cái ý nghĩ đó đi!

Phê duyệt bài thi

dtv-ebook.com

Dịch: My

Biên: Mựp

Kiếp trước khi hắn lên trung học cũng từng vì yêu thích một cô gái mà cố ý biểu hiện trước mặt đối phương, thậm chí còn tìm cách chống đối chỉ vì muốn hấp dẫn sự chú ý của nàng.

Nữ nhân này ngay từ lúc mới gặp vẫn luôn đối nghịch với mình, có lẽ cũng vì như vậy.

Nếu không, làm sao lại biểu hiện như vậy?

Aizzz, dung mạo ngươi cũng không đến nỗi xấu, nhất định có không ít nam nhân theo đuổi. Sao ngươi lại cứ phải bám theo ta làm gì?

Trương Huyền vô cùng phiền muộn.

Bị người theo đuổi cũng không phải chuyện tốt.

Người xuyên việt Alexander a!

- Hết hi vọng?

Văn Tuyết lảo đảo suýt ngã. Nàng cảm thấy sắp phun cạn máu, cả người sắp phát điên rồi!

Rõ ràng ngươi cố ý gây sự để thu hút sự chú ý của ta đấy!

Lúc nào biến thành ta cố ý tìm ngươi gây phiền phức?

Em gái ngươi!

Ngươi giải thích một chút cho ta, ánh mắt thương hại kia của ngươi là cái quỷ gì? Để cho ta hết hi vọng cái quỷ gì?

Dù thế nào, ta cũng là đại mỹ nữ, được vô số người yêu mến. Tại sao bây giờ lại giống như nếu không phải là ngươi, ta không thể gả đi đâu được?

Răng cắn "ken…két", khuôn mặt của Văn Tuyết không ngừng run rẩy như sắp nổ.

Ngay lúc nàng sắp không nhịn được định xuất thủ với gia hỏa tự cho là đúng này, chỉ thấy hắn thở dài lắc đầu, đi đến một chiếc ghế ngồi xuống.

Vân đạm phong khinh, lướt gió đạp mây.

- Được rồi! Văn Tuyết, đây là cửa Khảo hạch đường. Vạn nhất bị luyện đan sư nhìn thấy, về sau muốn khảo hạch sẽ rất khó khăn! – Lý thúc mở miệng.

- Ân! – Nghe như vậy, Văn Tuyết đành ngồi xuống cưỡng chế lửa giận.

Nơi nay là phía ngoài cửa của Khảo hạch đường, luyện đan sư đại nhân thường xuất hiện. Nếu để bọn họ nhìn thấy bản thân nổi giận chiến đấu cùng người khác, dĩ nhiên sẽ để lại ấn tượng xấu. Lần sau mình muốn khảo hạch học đồ sẽ rất khó thông qua.

- Coi như ngươi may mắn. Một lát nữa có kết quả, xem ta giáo huấn ngươi thế nào!

Văn Tuyết lạnh lùng nhìn gia hỏa tự luyến một chút, nghiến răng nghiến lợi.

Không thèm để ý đến nữ nhân "thầm mến mình", Trương Huyền ngồi trên ghế cẩn thận sắp xếp lại kiến thức đã học được.

Tin tức liên quan đến dược liệu rất nhiều, do vô số tiền bối đúc kết ra được, vì vậy cũng không có quá nhiều sai lầm. Nếu có, Trương Huyền sẽ tìm ra rồi cẩn thận nghiên cứu.

Trong lúc hắn đang đắm chìm trong Thiên Đạo Thư Viện đọc sách, thời gian khảo hạch vòng một kết thúc, mọi người đều nộp bài thi.

- Các ngươi ra ngoài chờ kết quả. Những người vượt qua kỳ thi sẽ được thông báo để tham dự vòng tiếp theo.

Âu Dương Thành xua tay đuổi mọi người ra, cầm lấy bút đỏ, bắt đầu chấm bài thi.

Thơi gian trôi qua, lông mày lão dựng lên, sắc mặt ngày càng âm trầm.

- Âu Dương huynh, thế nào rồi? Lần khảo hạch này có người vượt qua sao? Ta vừa đúng lúc cần một học đồ.

Ngay khi lão vừa chấm xong tất cả bài thi, một người trung niên đi nhanh tới.

Đây là một vị nhất tinh khác của Luyện đan sư công hội, Đỗ Mãn.

- Thông qua? Ngươi xem những bài thi này. Câu trả lời đều là rắm chó! Nếu để chúng làm học đồ, ta sợ Luyện đan sư công hội đều phải hổ thẹn!

Đặt bút đỏ sang một bên, Âu Dương Thành thuận tay cầm lên một chồng bài thi đã được sửa, tức giận hừ hừ nói.

- Ta xem một chút!

Đỗ Mãn luyện đan sư đi đến chiếc bàn trước mặt, lật ra bài thi vừa được phê duyệt. Chỉ nhìn một chút, hắn cũng phải nhăn mày.

Bọn hắn nghĩ nội dung khảo hạch cũng không phải quá khó. Nhưng nhìn những bài thi này, câu trả lời loạn thất bát tao, thậm chí không ít thuộc tính của dược liệu bị viết sai.

Nếu để cho loại người này trở thành học đồ, chắc chắn sẽ làm mất đi tên tuổi của Luyện đan sư công hội.

- Ừm? Bài thi này là sao? Âu Dương huynh không chấm sao?

Liên tục lật bảy, tám bài, Đỗ Mãn luyện đan sư không hề hài lòng. Bỗng hắn nhìn thấy một cục giấy đã bị vo tròn vứt trên bàn. Phía trên không có dấu vết của bút đỏ, hiển nhiên chưa từng được chấm qua.

- Đây là của một tên công tử bột ngông cuồng viết ra, khẳng định càng tệ hại. Ta không cần nhìn cũng biết chắc chắn không thông qua được. Tốt nhất là không động vào đỡ bực mình thêm!

Nhớ tới gia hỏa múa bút thành văn lúc nãy, tâm trạng Âu Dương Thành càng tệ.

Một kẻ chỉ viết nửa canh giờ liền nộp bài thi, tất nhiên không thể thông qua, không cần xem xét!

Dù thế nào, những lần trước khảo hạch, ít cũng có ba, bốn tên có thể thông qua vòng một. Lần này ngược lại, chấm nửa ngày chỉ có hai người, còn lại đều trả lời sai bét!

- Công tử bột? Ta nhìn một chút xem hắn trả lời thế nào mà để ngươi đến nhìn cũng không muốn liền trực tiếp đánh trượt… - Đỗ Mãn lắc đầu, tiện tay mở bài thi ra.

- Hả? – Hắn vừa nhìn thấy bài thi, cằm liền rớt xuống đất.

Xoạt… xoạt…

Ngay sau đó truyền đến tiếng lật bài thi liên tục. Đỗ Mãn ngày càng kinh ngạc, từ biểu lộ không thèm để ý chút nào dần trở nên ngày càng ngưng trọng.

- Thế nào? Có phải gia hỏa này trả lời quá không thể tưởng tượng được? – Thấy nét mặt của Đỗ Mãn, Âu Dương Thành hừ một tiếng:

- Một tên công tử bột ỷ có tiền bèn tà trộn vào khảo hạch. Thật không coi Luyện đan sư công hội ra gì…

- Không phải! Âu Dương huynh, ngươi cũng nhìn đi…

Đỗ Mãn vội vàng cắt ngang lời nói phẫn nộ của đối phương, đưa bài thi tới.

- Có gì phải nhìn? Dù sao cũng là không thông qua…

Nói thầm một câu, Âu Dương Thành cúi đầu nhìn sang. Chỉ lướt qua, giống như Đỗ Mãn, con mắt lão trợn tròn, không nhịn được kêu lên kinh ngạc.

- Ồ?

Lật sang trang thứ hai:

- Ừm?

Lật trang thứ ba:

- A?

Đến trang thứ tư:

- Mẹ nó!

…

Trên mặt Âu Dương Thành, các loại biểu lộ được trình diễn vô cùng đặc sắc. Tay lão không ngừng lật bài thi.

Rất nhanh sau đó, mấy chục trang bài thi đã được hắn đọc xong. Con mắt Âu Dương Thành như muốn rơi trên đất, không thể tưởng tượng được nói:

- Chuyện này sao có thể? Không có… Không có một lỗi sai nào?

- Đúng vậy a! Vậy mà không hề có lỗi sai. Có mấy nơi là chúng ta cố ý đưa ra câu hỏi khó, nếu không cẩn thận đến ta cũng bị lừa, phạm phải sai lầm…

Đỗ Mãn cũng tràn đầy khó tin.

Sở dĩ bọn họ tự tin với bài thi này như vậy vì có vài câu rất hiếm gặp, ngay cả bọn họ là luyện đan sư chính quy cũng phải suy nghĩ cẩn thận, thậm chí đọc qua tài liệu cũng chưa chắc đưa ra đáp án chính xác.

Vậy mà bây giờ, bài thi này không những trả ời rõ ràng, mà…một lỗi sai cũng không có!

Chuyên này… Hắn làm thế nào?

- Không có bất kỳ lỗi sai nào… Làm sao Âu Dương huynh khẳng định bài thi này không thể thông qua?

Sau khi khiếp sợ, Đỗ Mãn không nhịn được bèn hỏi.

Từ trước đến nay, Luyện đan sư công hội của Thiên Huyền vương quốc chưa từng xuất hiện bài thi trả lời tốt như vậy. Thiên tài bậc này lại bị vị Âu Dương huynh này đến cả nhìn cũng không thèm đã trực tiếp phán trượt, quá võ đoán đi!

- Ta… - Âu Dương Thành đỏ mặt, nghẹn họng cả buổi không nói nên lời.

Lão luôn nổi danh là người nghiêm túc cẩn thận, khiến vô số người khâm phục. Kết quả hôm nay,…

Một tát nảy lửa, đau nhức…

Rõ ràng hắn thấy tiểu tử này chỉ dùng nửa canh giờ đã hoàn thành bài thi, liền không thèm để ý đến. Tại sao mà tất cả đều trả lời đúng rồi?

Loại tốc độ này, dù cho là hắn, cũng không làm được đi!

Chẳng lẽ trình độ nghiên cứu dược đạo của tiểu tử này vượt qua cả bản thân?

Nói một người có tri thức về dược đạo hơn cả mình là công tử bột, không thể thi đỗ?

Mẹ nó! Không cần bẫy nhau như vậy chứ!

Âu Dương Thành chỉ cảm thấy toàn thân cứng ngắc, tựa như bị táo bón.

Giới hạn thời gian phân biệt tri thức

dtv-ebook.com

Dịch: Nguyễn Khiêm

Biên: Mựp

Hô!

Sau khi thở ra một hơi, Trương Huyền mở mắt ra.

Sau nửa ngày nghiên cứu, hắn đối với tri thức về dược liệu, hiểu rõ nhiều hơn.

Lúc trước ở trong gian phòng kia, sau khi nhìn thấy rất nhiều tri thức, giờ khắc này tất cả đã biến thành tri thức của chính hắn.

Thiên Đạo thư viện, không những có thể phục chế bí tịch, tổ hợp thành Thiên Đạo thần công, mà dùng để học tập tri thức cũng cực kỳ nhanh.

Thịch thịch thịch thịch!

Một loạt tiếng bước chân truyền đến.

- Là học đồ Chu Hoa Hoa, nửa năm trước mới thi đậu!

- Không phải nói hắn đã thành học đồ cho Đỗ Mãn luyện đan sư sao?

- Đúng đấy, lúc này đi ra, khẳng định là tuyên bố thành tích!

- Chỉ mong ta có thể thông qua...

...

Nhìn thấy chủ nhân của tiếng bước chân, tất cả mọi người chờ ở ngoài cửa đều rùng mình, liền vội vàng đứng dậy.

- Thành tích đã có, ta có thể vạch trần khuôn mặt giả vờ giả vịt của ngươi rồi, ta xem ngươi còn có thể tiếp tục giả vờ hay không!

Văn Tuyết cười lạnh, nhìn về phía thiếu niên ở trước mắt.

Nói thật, nếu không phải sớm biết cái tên này chính là một tên công tử bột, nàng chắc cũng sẽ cảm thấy được đối phương thật sự có khả năng có chút bản lĩnh.

Bởi vì... hắn giả vờ quá giỏi!

Thi xong đến hiện tại, gần như đã qua một canh giờ, vì hấp dẫn sự chú ý của mình, hắn quả nhiên có thể ngồi không nhúc nhích, đúng là đủ độc đủ tàn nhẫn!

Bất quá... tất cả vô dụng thôi!

Vừa nãy triệt để đắc tội bản thân ta, giờ lại muốn thay đổi cái nhìn của ta, không có cửa đâu!

- Vòng thứ nhất đề thi sát hạch, tổng cộng có ba người thông qua!

Học đồ gọi là Chu Hoa Hoa kia đi tới trước cửa, lấy ra trang giấy trong tay, bắt đầu nói ra:

- Người thứ nhất, Lộ Viễn thành Tôn Đào, tỷ lệ chính xác, chín mươi mốt phần trăm!

- A, là ta? Ta được thông qua ư...

Âm thanh kết thúc, một người thanh niên hưng phấn nhảy lên.

Nhìn thấy dáng vẻ của hắn, vô số người ước ao, hâm mộ.

Tuy rằng chỉ thông qua một hạng trong ba hạng mục sát hạch, nhưng cho thấy người này đã tiếp cận luyện đan học đồ.

Liền ngay cả Văn Tuyết cũng tú mục lấp loé, tràn đầy sùng bái.

- Thứ hai, Tử Vân thành Tiễn Văn Man, tỷ lệ chính xác, chín mươi phần trăm!

- Là ta... - Nghe nói như thế, lại một người đứng dậy, sắc mặt đỏ lên.

- Cái cuối cùng, Thiên Huyền thành Trương Huyền, tỷ lệ chính xác...

Chu Hoa Hoa tựa hồ có hơi không thể tin được, cẩn thận hướng trên giấy nhìn sang, lại dụi dụi con mắt, lúc này mới xác nhận, âm thanh hơi có chút run rẩy:

- Một trăm phần... trăm!

- Cái gì?

- Trăm phần trăm?

- Như vậy là... tất cả đáp án đều chính xác?

- Sao có thể có chuyện đó?

- Đề thi khó như thế mà tất cả đều đáp đúng, Trương Huyền này là vị cao nhân nào?

- Đúng vậy, là ai?

...

Nghe được người thứ ba thông qua lại có thể có tỷ lệ chính xác là trăm phần trăm, tất cả mọi người đều bùng nổ, từng người từng người cẩn thận tìm kiếm, muốn nhìn một chút, người nào gọi là Trương Huyền.

- Được rồi, ba vị đã thông qua mời đến đến hạng mục sát hạch thứ hai!

Chu Hoa Hoa đánh gãy mọi người nghị luận, quay đầu đi vào phòng thi.

Hai người thông qua, vừa nãy đứng dậy vội vàng đi theo.

Trương Huyền cũng đứng lên.

- Ba cái tên đều báo ra rồi, làm sao, còn không thừa nhận cái gì cũng đều không biết..

Thấy hắn đứng dậy, Văn Tuyết cười lạnh một tiếng, chính muốn nói chuyện, đột nhiên nhớ tới cái gì đó, con mắt trợn tròn, không nhịn được nói:

- Ngươi... Ngươi... Tên gọi là gì?

- Trương Huyền!

Chẳng muốn tiếp tục để ý tới cái nữ nhân nông cạn này, Trương Huyền nhấc chân đi vào phòng thi.

- Trương Huyền? Hắn... là Trương Huyền?

- Sát hạch tỷ lệ chính xác trăm phần trăm?

Văn Tuyết chấn động, sắc mặt trắng bệch, trong nháy mắt cảm giác mình giống như một thằng hề, mất mặt xấu hổ.

Trước vẫn nói người ta là giả vờ giả vịt, bản lĩnh gì cũng đều không có, kết quả... Thi được kết quả trước nay chưa từng có, tỷ lệ chính xác trăm phần trăm!

Thật hay giả?

Ngươi không phải ngay cả thi cái gì cũng không biết sao?

Ngươi không phải thi sách gì cũng chưa từng xem sao?

Tên lừa đảo...

Quả thực chính là tên lừa đảo!

Coi như đần độn cái gì cũng không biết mà sát hạch lại max điểm... Đại ca, ngươi là đang chơi ta à!

Văn Tuyết liền cảm thấy toàn bộ khuôn mặt nóng bừng, sắp điên rồi.

- Một cái gia hỏa chỉ biết lật sách... Lại có thể thi max điểm?

Lý thúc ở một bên, con mắt cũng trợn lên như sắp rơi trên mặt đất.

Mẹ nó!

Vừa nãy hắn cũng cho rằng đối phương chính là tới chơi, không nghĩ tới lợi hại như vậy.

Hắn từ lúc thiếu niên thi đến hiện tại đều không thông qua vòng thứ nhất, cái tên này lại có thể trực tiếp đạt được max điểm...

Thực sự là người so với người làm người ta tức chết mà.

- Là gia hỏa chỉ thi nửa canh giờ liền nộp bài thi kia!

- Ta còn tưởng rằng hắn là từ bỏ, không nghĩ tới lại có thể là max điểm...

- Quá mạnh! Nửa canh giờ liền làm chính xác tất cả, hắn làm sao học?

Những người khác cũng nhận ra được Trương Huyền, từng người từng người trong đầu mê muội.

...

Không biết bên ngoài mọi người đã sắp điên rồi, giờ khắc này Trương Huyền một lần nữa ngồi trên ghế, ở trước mặt là một cái bàn dài. Trên mặt bàn, đã bày đủ loại dược liệu, cơ bản đều là dược liệu mà trên thị trường không thấy được, vô cùng lạ.

- Trên bàn tổng cộng có mười loại dược liệu, cho các ngươi thời gian một nén nhang, đem tên gọi, thuộc tính, cách dùng tất cả của chúng viết ra giấy! Một hạng này, nhất định phải chính xác trăm phần trăm mới có thể thông qua!

Âu Dương thành đứng ở trên đài, vung tay lên: - Bắt đầu tính giờ!

Vòng thi thứ hai, nhận biết dược liệu, cần chính xác trăm phần trăm, nói cách khác, mười cây dược liệu, nhận sai một cây sẽ bị đào thải ngay lập tức.

Trương Huyền nhìn về phía cây dược liệu thứ nhất.

Là một gốc thực vật mà lá, hoa và rễ cây đều có màu xanh.

- Thanh Tu thảo!

Nhớ tới đồ vật ghi chép trong một quyển sách, một cái tên hiện lên ở trong đầu.

Tiếp theo trong Thiên Đạo thư viện, miêu tả liên quan với Thanh Tu thảo hiện lên ở trước mắt, tiện tay viết vào phiếu trả lời.

Viết xong cái thứ nhất, bắt đầu xem cái thứ hai.

Những dược liệu này tuy rằng rất lạ, nhưng đối với tri thức hắn nắm giữ hiện tại mà nói, không tính là gì, rất nhanh viết xong chín cái, còn kém cái cuối cùng.

Đây là một cây thực vật kỳ quái giống như cây hoa cúc, lá cây màu trắng, màu xám đen rễ cây.

Đang suy nghĩ là thực vật gì, đột nhiên sửng sốt, không nhịn được cười khổ, vỗ trán một cái.

Thật là khờ!

Nắm giữ cái máy gian lận Thiên Đạo thư viện này, phân biệt thuốc còn phải khó khăn như vậy sao?

Ngón tay duỗi về phía trước, đem dược liệu nhẹ nhàng cầm lấy.

Hô!

Quả nhiên, một quyển sách hiện lên ở trước mắt, bên trên tỉ mỉ viết cái này dược liệu tên gì, nắm giữ ưu điểm cùng thiếu hụt ra sao.

Tiếp theo lại dùng tay sờ soạng một lần tất cả chín cây dược liệu đã phân biệt lúc trước.

Hầu như đều giống với kết quả hắn nhìn ra, chỉ có một gốc không giống.

Trương Huyền biết Thiên Đạo thư viện không có sai, lập tức đổi thành đáp án chính xác.

Tất cả viết xong, chỉ dùng nửa nén hương thời gian.

Đem đáp án nộp đi tới.

Trước cho rằng hắn là tới quấy rối, trong lòng không chú ý. Hiện tại, biết được hắn lấy hạng thứ nhất sát hạch đạt được max điểm, Âu Dương Thành không dám tiếp tục xem thường, vội vàng cầm lấy đáp án xem kỹ.

Đỗ Mãn luyện đan sư cũng đi tới bên cạnh.

Nhìn đáp án ghi trên mặt phiếu, từng cái từng cái đối chiếu.

Một bên xem một bên thoả mãn gật đầu.

Thiếu niên viết nội dung, không những tên gọi giống nhau, dược liệu thuộc tính, đặc thù, công hiệu giống như đúc, không có một chút nào sai lầm.

Đang muốn khen hai câu, cho rằng hắn nhất định có thể thông qua sát hạch, đột nhiên đồng thời ngừng lại, từng cái từng cái sững sờ ở tại chỗ.

Rất nhanh, hai người còn lại cũng đem đáp đề nộp đi tới, Âu Dương Thành xem xong, nhìn quanh một vòng, đưa ra kết quả:

- Được rồi, ta tuyên bố người thông qua vòng thứ hai, chỉ có một người là Lộ Viễn thành Tôn Đào!

Long Lân thảo

dtv-ebook.com

Tên nhóm dịch:TTTV

Người dịch: Kim Gaem

Biên: Mựp

Nguồn: TruyệnYY

- Là ta ? - Tôn Đào hưng phấn nắm đấm xiết chặt, nhìn hai người xung quanh Trương Huyền một chút, cái cổ giương lên, tràn đầy cao ngạo.

Luyện qua hai vòng khảo hạch, thân phận học đồ của hắn cũng có thể coi như là ván đã đóng thuyền rồi.

Không để ý tới cái tên tự luyến không dứt Tôn Đào này, sao hắn lại không nghe thấy mình được xướng tên? Trương Huyền nhướng mày.

Không nên a.

Hắn đã dùng Thiên Đạo thư viện kiểm tra toàn bộ rồi, không lý nào lại có thể phạm sai lầm, làm sao biết không có cách nào có thể thông qua ?

- Hai vị luyện đan sư đại nhân, xin hỏi ta sai chỗ nào?

Nhịn không được, Trương Huyền đi lên phía trước.

- Làm sao ? Ngươi muốn thắc mắc về nhận định của hai vị đại nhân sao? Sai thì cũng đã sai rồi, nhất định là ngươi không nhận ra được gốc của một dược liệu nào đó, hoặc là viết sai ở đâu đó!

Tôn Đào ngăn ở phía trước, vung tay áo một cái, lời nói mang theo ý vị ân cần dạy dỗ:

- Trở về học lại cho kỹ đi, lý luận là lý luận, thực tiễn là thực tiễn, ngươi lý luận trả lời không sai, nhưng không nhận ra dược liệu, tất nhiên sẽ không thể trở thành một học viên học nghề luyện đan được! – Giọng nói của hắn rất nặng, nhưng cử chỉ vẫn rất ưu nhã.

Tiểu tử, không phải mới vừa rồi ngươi rất đắc ý sao?

Bài thi khảo hạch max điểm thật là dọa người , bất quá, cũng chỉ là một tên vô dụng mà thôi!

- Gốc kia là Ngư Lân Thảo nhưng ngươi lại viết sai, viết thành Long Lân Thảo! – Nghe thấy câu hỏi của hắn, Âu Dương Thành mở miệng:

- Không nên nản chí, bài thi khảo hạch ngươi có thể được max điểm, cho thấy rõ đối với lý giải dược lý ngươi đã đạt đến cảnh giới nhất định, về sau chỉ cần quan sát dược liệu cho thật tốt, hai cái kết hợp với nhau, lần sau chắc chắn có thể thông qua!

- Đúng vậy a, ngươi còn trẻ, không nên nóng nảy, chỉ cần khiêm tốn hiếu học, kết hợp thực tiễn, hắn là không bao lâu nữa, ngươi chắc chắn sẽ có thể trở thành học đồ luyện đan chân chính! - Luyện đan sư Đỗ Mãn cũng nói.

Nếu là người bình thường, hai người họ chắc có giải thích họ cũng sẽ không hiểu, nhưng đối với người trước mắt này, mới vừa được max điểm, ngay cả bọn hắn cũng có thiện cảm rất lớn đối với các thiên tài.

- Ngươi nói cái này? - Trương Huyền giờ mới hiểu được bản thân tại sao lại không thể thông qua kỳ khảo hạch thứ hai, hắn trở lại cầm một gốc dược liệu trên bàn cầm lấy, nghiêm túc nhìn qua hai vị giám khảo:

- Các ngươi thật sự cho rằng đây là Ngư Lân Thảo?

- Đương nhiên, rễ cây như vảy cá, cành lá có màu nâu xanh, không phải Ngư Lân Thảo thì còn có thể là gì được nữa?

Hai giám khảo đại nhân Âu Dương Thành và Đỗ Mãn vẫn chưa trả lời, Tôn Đào đã tràn đầy kiêu ngạo mở miệng.

Ngư Lân Thảo là một loại dược liệu rất dễ bị nhầm lẫn, thật sự có đặc thù giống như Tôn Đào nói, rễ cây tựa như vảy cá, cành lá có màu xám xanh.

Mặc dù rất ít gặp, nhưng trong thư tịch cũng đã có ghi chép lại về loại thảo này.

Loại dược liệu Trương Huyền đã viết sai chính là cái này.

- Chẳng lẽ không phải?

Âu Dương Thành hiển nhiên đồng ý với phán định của Tôn Đào, nghi ngờ nhìn qua Trương Huyền.

- Dĩ nhiên không phải! - Trương Huyền lắc đầu:

- Hai vị luyện đan sư, thậm chí ngay cả thi dược liệu là cái gì mà các người cũng không biết, liền phán kết luận là người khác thi không đạt, hai người như vậy có phải là đã quá tắc trách rồi không?

- Làm càn! - Tôn Đào thấy tên thanh niên trước mắt chỉ ở đó lòe người, lúc này cắt ngang:

- Luyện đan sư đại nhân tự mình ra đề, sao lại có thể sai? Ngươi đừng có ở đây nói hươu nói vượn. . .

Hắn thông qua khảo hạch, rất có khả năng hắn chính là học đồ của hai giám khảo này, đương nhiên có thể hắn đã biết trước đáp án.

- Có phải ta ở đây nói hươu nói vượn hay không rất đơn giản! Bên ngoài có thư tịch, làm phiền ngươi đi đem quyển sách ở giá cuối cùng mang

đến đây! – Không muốn phí lời với tên nhóc này, Trương Huyền thản nhiên nói.

- Hoa Hoa, ngươi đi lấy tới! - Âu Dương Thành và Đỗ Mãn liếc mắt nhìn nhau, sau đó ra lệnh cho một người đứng sau mình.

Người được chỉ định gật gật đầu sau đó đi ra ngoài, chỉ chốc lát mang tới một quyển sách, chính là quyển mà Trương Huyền nói, trong sách có tường thuật tóm lược đặc thù của các loại dược liệu.

- Lật đến trang thứ mười bảy, có miêu tả về Ngư Lân Thảo rất kỹ càng! - Trương Huyền nói.

Học đồ Chu Hoa Hoa nghe xong nhịn không được liền lật ra đến trang mà Trương Huyền nói, quả nhiên tìm được giải thích cặn kẽ về đặc điểm của Ngư Lân Thảo.

- Số trang mà hắn cũng có thể nhớ kỹ?

Hai vị luyện đan sư Âu Dương Thành và Đỗ Mãn cũng nhìn sang, cả người của hai người họ đồng thời chấn động, vẻ mặt lộ ra bất ngờ không thể tưởng tượng nổi.

Ngư Lân Thảo là dược liệu bọn hắn lấy ra ngẫu nhiên, trước đó hoàn toàn không có tiết lộ tin tức này ra bên ngoài, tất nhiên cũng không có khả năng ăn gian!

Một hơi nói ra quyển sách nằm ở đâu, giá thứ mấy, quyển thứ mấy trên giá, lại còn đọc đúng số trang. . . Loại này trí nhớ đã có thể nói là thiên tài.

- Làm phiền ngươi đọc dòng giới thiệu về Ngư Lân Thảo một lần cho mọi người nghe! - Không để ý tới sự khiếp sợ của bọn hắn, Trương Huyền nói tiếp.

- Ngư Lân Thảo, sinh trưởng tại đầm lầy chi địa, rễ cây hiện lên vảy như vảy cá trạng, toàn thân xám xanh, cành lá đỉnh chóp hơi có chút trắng,

Ngư Lân Thảo đã phát triển hoàn toàn có lá ước chừng như hạt đậu nành. . .

Luyện đan học đồ Chu Hoa Hoa vừa đọc một hồi cũng nhỏ giọng từ từ, bởi vì ngay cả hắn cũng phát hiện những đặc tính này so với "Ngư Lân Thảo" trên bàn có rất nhiều điểm bất đồng.

- Cành lá ở đỉnh chóp của Ngư Lân Thảo hơi có chút trắng, cái này không có! Ngư Lân Thảo đã phát triển hoàn toàn có hạt như hạt đậu nành, mà loại dược liệu này, mỗi cái lá đều lớn cỡ chừng một móng tay, rõ ràng là lớn hơn rất nhiều! - Trương Huyền đem giơ dược liệu trong tay lên, nói tỉ mỉ sự khác biệt này.

- Cái này. . . - Âu Dương Thành, Đỗ Mãn vội vàng cầm sách trong tay Chu Hoa Hoa xem thử, nhìn một lần nữa, quả nhiên cũng phát hiện không ít chỗ khác biệt.

- Nếu không phải Ngư Lân Thảo, cái kia chính là loại dược liệu tương tự như nó, rất nhiều trong dược liệu, cũng có rất nhiều loại tương tự nhau, chỉ có do ta viết loại kia Long Lân Thảo! Nếu như các ngươi cảm thấy loại dược liệu này không tồn tại, có thể quay trở lại gian phòng vừa mới lấy quyển sách này, nhìn giá sách thứ tư góc trên bên phải, có một bản trứ tác của tiền bối Lưu Đạt Tiên, trang thứ năm mươi bốn có ghi chép rất kỹ càng!

Lưu Đạt Tiên là một luyện đan sư rất nổi danh từ ba mươi năm trước, từng xâm nhập đất cằn sỏi đá tìm kiếm dược liệu, dày công viết ra những quyển sách rất có giá trị.

- Tuy nhiên, nếu như các người vẫn còn không tin, ta còn có biện pháp khác để phân biệt! - Trương Huyền cười cười:

- Ngư Lân Thảo là một loại dược liệu tính nhiệt, chẻ rễ cây ra, biết chảy ra chất lỏng màu nhũ bạch, mà loại Long Lân thảo này, là dược liệu tính hàn, vậy khi chẻ ra, chất lỏng chảy ra sẽ có màu vàng nhạt, cũng phát ra hàn khí ẩm ẩm! Hai vị luyện đan sư đều là những người rành về dược

liệu, chắc đặc điểm cơ sở đơn giản ấy hắn là đủ để phân rõ đây là Ngư Lân Thảo hay Long Lân thảo ha.

- Chuyện này. . . - Đỗ Mãn vừa đưa mắt liếc nhìn Chu Hoa Hoa ý bảo hắn đi tìm sách lần nữa cho bọn họ xem, hai tay của hắn vừa dùng sức, nhẹ nhàng xé một cái.

Lạch cạch!

Rễ cây "Ngư Lân Thảo" trong tay bị xé, một dòng chất lỏng màu vàng nhạt từ từ chảy ra, cho người ta một loại cảm giác lành lạnh.

- Quả đúng là như vậy. - Hai người lung lay.

Những gì là hắn vừa nói thật sự là không sai chút nào.

Bụi dược liệu này thế mà lại thật sự không phải là Ngư Lân Thảo!

Giờ phút này, Chu Hoa Hoa cũng đi tới, trong tay cầm một quyển, tại trang thứ năm mươi bốn quả nhiên cũng tìm được thông tin ghi chép liên quan tới Long Lân Thảo, miêu tả về giống y như loại dược liệu mà bọn họ đang cầm trên tay.

Bọn hắn đường đường là giám khảo, thế mà lại đưa ra đáp án sai lầm cho người ta phê chữa. . .

Âu Dương Thành, Đỗ Mãn chỉ cảm thấy trên mặt nóng hừng hực.

Gian phòng yên tĩnh một trận giống như không có ai trong đó.

Tất cả mọi người nhìn về phía thiếu niên ở trước mắt, giống như là nhìn lấy một con quái vật.

Mẹ nó, có thể nhớ kỹ khác nhau giữa Long Lân Thảo và Ngư Lân Thảo cũng không tính là gì, nhưng nhớ kỹ một quyển sách ở đâu, ở giá sách thứ mấy, trang nào. . .

Đây cũng quá trâu bò đi!

Hắn có phải là người không vậy?

Tôn Đào vừa rồi vẫn muốn thể hiện, chế giễu dạy dỗ Trương Huyền, lúc này lại đần độn chết chân ngay tại chỗ, thân thể không ngừng run rẩy, khóc không ra nước mắt.

Đúng là lấy trứng trọi với đá, nếu Tôn Đào sớm biết đối phương có loại trí nhớ này, đánh chết hắn cũng sẽ không chế giễu y rồi a!

Lần này thì hay rồi, cười nhạo người ta không thành, giờ đành phải giả dạng ngu xuẩn!

Nếu dưới đất có một cái hố, khẳng định hắn đã sớm chui vào rồi. . .

Kiểm tra thử một chút

dtv-ebook.com

Dịch: My

Biên: Mựp

- Là Long Lân thảo! Chúng ta thực sự nghĩ sai rồi!

Một lúc sau, Âu Dương Thành cười khổ.

Lão là luyện đan sư nổi danh Thiên Huyền vương quốc, bình thường luôn đi chỉ dạy người khác. Thật không nghĩ đến, hôm nay lại là lão phải nghe theo người khác!

- Nếu thật là Long Lân thảo, vòng thứ hai nhận diện trong thời hạn chỉ có một mình ngươi thông qua. Chỉ cần tu vi đạt Chân khí cảnh đỉnh phong trở lên, là có thể trở thành luyện đan học đồ!

Nghe hắn nói vậy, Tôn Đào ngã nhào, thiếu chút khóc.

Có lẽ hắn chính là người tham gia khảo hạch đáng thương nhất. Vừa mới được tuyên bố thông qua, không đến mười phút đồng hồ sau liền bị hủy bỏ tư cách, đổi thành người khác…

Có cần trêu ngươi hắn vậy không? Có cần mạnh mẽ tát mặt ta như vậy không?

Tuy nhiên, dù không cam lòng, nhưng lúc nãy hắn đã nhìn thấy trí nhớ khủng bố của Trương Huyền, nên cũng chỉ có thể nuốt nước mắt vào trong.

Hắn thi cùng lúc với một kẻ quái thai như vậy, không phục sao được a!

-Sau khi khảo hạch kết thúc, ta sẽ tìm một chỗ không người đánh cho hắn một trận. Dù sao ta cũng gần ba mươi, so với đối phương còn lớn hơn mười tuổi. Tu vi của hắn khẳng định không thể mạnh bằng ta, chỉ có võ giả tầng bốn Bì Cốt cảnh mới có thể thắng được!

Trong lúc hắn đang suy nghĩ đầy hung ác, bỗng nghe thấy thanh âm của đối phương vang lên lần nữa.

- Ta là võ giả tầng năm Đỉnh Lực cảnh đỉnh phong! – Nói xong, Trương Huyền thể hiện tu vi.

Ầm!

Tôn Đào ngã sấp mặt.

Ngươi có cần ác như vậy không? Trí nhớ khủng bố không nói, thực lực còn mạnh như vậy. Ta còn muốn tìm đánh người ta? May mắn ta chưa vọng động, nếu không, chắc chắn sẽ bị đánh thành quả dưa chuột…

- Tốt, tốt! Chúc mừng luyện đan sư học đồ có thêm một thành viên!

Nhìn thấy tu vi của hắn đã đủ điều kiện, Âu Dương Thành không nói nhảm, móc từ trong ngực ra một chiếc huy chương:

- Đây là huy chương của luyện đan sư học đồ. Có cái này, ngươi có thể tự do ra vào Tàng thư khố cấp thấp cả Công hội để học tập. Nếu ngươi mua đan dược do Công hội bán ra cũng sẽ được ưu tiên và hưởng giá ưu đãi!

Luyện đan sư công hội bán đan dược cho người ngoài giá cả rất đắt, nhưng bán cho nội bộ có thể được chiết khấu rất nhiều.

Mặc dù chỉ là học đồ nhưng cũng có thể được coi là nhân viên nội bộ của Công hội.

- Ừm! – Trương Huyền tiếp nhận huy chương, trong lòng vui vẻ.

Hắn tốn bao công sức, vất vả thi học đồ, là để tiến vào Tàng thư khố đọc sách. Cuối cùng mục đích đã đạt được.

- Còn nữa, bây giờ ngươi đã trở thành luyện đan sư học đồ, vì vậy có thể lựa chọn đi theo một vị luyện đan sư, từ đó có nhiều cơ hội tốt tiếp xúc với đan dược. Ta tin tưởng, dựa vào thiên phú của ngươi, không đến mấy năm nữa sẽ trở thành một luyện đan sư chân chính!

Âu Dương Thành nói đến đây liền quay sang Trương Huyền đầy chờ mong.

Rất hiển nhiên, lão là muốn Trương Huyền đi theo mình.

Người thanh niên này có trí nhớ khủng bố như vậy, lại có thiên phú bậc này. Hắn tin tưởng, chỉ cần được dốc lòng dạy bảo, không bao lâu hắn sẽ trở nên nổi bật. Nếu hắn là học đồ của mình, bản thân sẽ có danh khí rất lớn!

Ở bên cạnh, Đỗ Mãn cũng có chung suy nghĩ, ánh mắt sáng ngời.

Nhìn thấy ánh mắt của hai người, Trương Huyền lắc đầu:

- Xin lỗi, tạm thời ta còn chưa có dự định đi theo luyện đan sư học tập!

Bất kể thế nào, hắn cũng là lão sư của Hồng Thiên học viện, lại là người xuyên việt, sao hắn có thể trở thành chân học nghề, chạy việc cho người khác?

Nói đùa cái gì!

Một khi trở thành học đồ, người đó có thể lựa chọn đi theo luyện đan sư hoặc không, hoàn toàn tự nguyện.

- Ta nóng vội quá rồi! Ngươi vừa mới trở thành học đồ, không cần suy nghĩ nhiều như vậy. Lúc nào suy nghĩ kỹ hẵng quyết định cũng không muộn.

Bị hắn cự tuyệt, Âu Dương Thành biết bản thân quá hấp tấp, bèn lúng túng cười một tiếng.

- Đúng vậy a! Ngươi cứ trở về suy nghĩ thật kỹ. Chỉ có đi theo luyện đan sư, ngươi mới có thể mau chóng trở thành luyện đan sư chính thức! – Đỗ Mãn cũng gật gật đầu.

- Ưm!

Biết ý tứ của đối phương, Trương Huyền gật đầu đáp ứng. Đột nhiên nghĩ đến cái gì, hắn không nhịn được, hỏi:

- Luyện đan sư công hội của chúng ta có đan dược có thể mở ra thể chất đặc thù không?

Trước đó hắn có hỏi một phục vụ viên, nàng khẳng định không biết. Nhưng trước mắt là hai vị chân chính luyện đan sư của Công hội, là người có địa vị cao nhất, hắn là co thể biết nhiều hơn một chút.

- Đan dược mở ra thể chất đặc thù? – Âu Dương Thành và Đỗ Mãn liếc mắt nhìn nhau:

- Có thì cũng có, nhưng mà… Mỗi loại thể chất không giống nhau cần sử dụng đan dược khác biệt. Một khi tính sai, không những không thể mở ra thể chất đặc thù, nếu không cẩn thận còn dẫn đến phản tác dụng!

Trương Huyền từng đọc qua quyển sách liên quan, cũng biết điều này. Hắn hỏi tiếp:

- Vậy… Có thư tịch liên quan đến đan dược phù hợp thể chất đặc thù không? Nếu có, có thể cho ta mượn xem một chút sao?

Viên Đào là Long Tê huyết mạch, trước khi giải khai trước đó, càng ít người biết càng an toàn.

Hai vị luyện đan sư này mặc dù không tệ, nhưng biết người biết mặt không biết lòng, khó bảo đảm sẽ không tiết lộ tin tức dẫn đến phiền

phức.

Cho nên, chuyện về Long Tê huyết mạch, tốt nhất là ít nói ra ngoài. Chỉ nói là thể chất đặc thù lại không nói người nào, dù cho bọn hắn hoài nghi cũng chỉ nghĩ bản thân mình dùng.

- Thư tịch loại đó có không ít. Nhưng mà, chúng đều ở Tàng thư khố cao đẳng. Dựa theo quy định, chỉ có chính thức luyện đan sư mới có thể tiến vào xem xét. Ngay cả ta cũng không có tư cách đem ra cho ngươi! – Âu Dương Thành lắc đầu.

- Đúng vậy a! Đan dược, thể chất đều là sự tình mà luyện đan sư chân chính mới có thể nghiên cứu. Vì vậy chỉ có Tàng thư khố cao đẳng mới cất giữ. Nếu ngươi thực sự muốn nhìn, chỉ có thể lựa đi theo sau chúng ta, dựa vào thiên phú của ngươi, sau một năm nhất định có thể trùng kích nhất phẩm luyện đan sư. Một khi thành công, chẳng phải muốn xem gì cũng được sao!

Đỗ Mãn luyện đan sư thừa cơ tiêm vào đầu hắn:

- Hơn nữa, khi ngươi trở thành chân chính luyện đan sư, ngươi tiến vào bất kỳ Luyện đan sư công hội ở nơi nào đều nhận được đãi ngộ cực cao, được ưu tiên rất lớn… Ngươi phải suy nghĩ thật kỹ, nếu chỉ mình ngươi tìm tòi, muốn trở thành luyện đan sư cũng phải tốn rất nhiều thời gian. Coi như ngươi có tài năng vượt trội, không tốn mấy năm cũng khó có thể thành công.

- Không thể mượn? – Mặt Trương Huyền nhăn như trái mướp đắng.

Như vậy chẳng phải một phen công phu vất vả từ nãy của hắn đều uổng phí sao?

Vì thi luyện đan sư học đồ, hắn đã tốn không ít công phu và thời gian.

Nếu để cho Tôn Đào, Văn Tuyết, Lý thúc biết suy nghĩ của hắn, nhất định bọn họ sẽ phun một ngụm máu tươi lên mặt hắn.

Chúng ta khổ sở học thuộc lòng các loại thư tịch, tiêu tốn ít nhất sáu, bảy năm. Mấu chốt là chúng ta vất vả như vậy còn không thông qua. Tính toán cẩn thận ngươi mưới bỏ ra hai canh giờ… Phải biết rằng, hai canh giờ trước đến luyện đan học đồ là gì hắn cũng không biết…

Cái này cũng gọi vất vả?

Ngươi… Mẹ nó! Cái này mà gọi là vất vả, vậy đến cùng thì là gì?

- Đúng vậy a! Chỉ khi trở thành luyện đan sư mới có thể đọc sách trong Tàng thư khố cao đẳng . Đây là quy định bắt buộc. Nếu ngươi muốn nghiên cứu cách vận dụng đan dược để mở ra thể chất đặc thù, vẫn là nghĩ biện pháp trở thành luyện đan sư trước đi đã! – Âu Dương Thành nói.

Theo hắn nghĩ, muốn trở thành luyện đan sư, chỉ có thể học tập với chân chính luyện đan sư. Mà trong toàn bộ Thiên Huyền vương thành này, hắn chính là luyện đan sư giỏi nhất. Không chọn hắn còn chọn ai?

Đang nghĩ xem hắn sẽ mở lời với mình thế nào, Âu Dương Thành liền nghe thấy âm thanh của đối phương vang lên.

- Nếu… trở thành luyện đan sư mới có thể xem Tàng thư khố cấp cao sao? Vậy… Làm thế nào để khảo hạch luyện đan sư? - Trương Huyền suy nghĩ một chút:

- Nếu không, ta thi một chút thử xem!

- Ừ! Quyết định này của ngươi rất đúng. Chỉ cần đi theo ta, ta sẽ đem hết toàn lực bồi dưỡng ngươi… A hả?

Nói được một nửa, Âu Dương Thành mới phản ứng lại, thanh âm cũng nghẹn tại cổ họng, con mắt trừng to sắp rơi xuống, gắt gao nhìn về phía thanh niên trước mắt:

- Ngươi… Ngươi nói cái gì?

Luận đan

dtv-ebook.com

Dịch: Nguyễn Khiêm

Biên: Mựp

- Thi thử xem sao?

Không những Âu Dương Thành điên rồi mà mấy người Đỗ Mãn ở một bên cũng từng cái từng cái đầu cũng mê muội.

Đại ca, ngươi cho rằng luyện đan sư là cải trắng, dưa chuột, đi chợ bán thức ăn là có thể mua được một đống hay sao?

Còn thi thử xem, chơi đùa ta đấy à?

Chức nghiệp luyện Đan sư trong thượng cửu lưu đều đứng hàng thứ khá cao, có thể nói là chức nghiệp thuộc hàng đỉnh phong, muốn trở thành một thành viên chính thức ở trong đó, người nào không trải qua nhiều năm học tập, trả giá bằng khổ cực mà người thường khó có thể tưởng tượng ?

Ngươi ngược lại thì tốt, một câu nói, thử xem...

Thử cái em gái ngươi a!

Ngươi biết nội dung sát hạch sao? Ngươi biết phải làm sao để trở thành một vị luyện đan sư hay không?

- Khặc khặc khặc! - Thân thể lắc lắc, cố nén kích động đến sắp thổ huyết, Âu Dương Thành nói thật nhìn sang:

- Muốn trở thành luyện đan sư, không những phải nhận thức dược liệu, không chỉ nhận biết dược liệu đơn giản như vậy, còn cần phối dược, đề dược, luyện dược, ngưng đan, luyện đan,.. không nói cái khác chỉ riêng thủ pháp luyện đan cũng đã có mấy ngàn loại... Không phải dễ dàng liền có thể sát hạch như vậy!

- Đúng đấy, quá trình luyện đan, đối với việc nắm giữ hỏa hầu cũng vô cùng trọng yếu, bất luận cái phân đoạn nào phạm phải sai lầm, đều sẽ dẫn đến thất bại thậm chí có thể dẫn đến nổi lô đan hủy người chết nữa, chỉ có nghiêm túc học tập, học ngày học đêm, luyện tập lặp đi lặp lại, mới có thể thành công, không thể chỉ một lần mà thành được!

Đỗ Mãn cũng giải thích.

- Phức tạp như vậy?

Trương Huyền tràn đầy bất đắc dĩ:

- Cái kia xem ra trong vòng nửa tháng là không làm được?

Nửa tháng sau liền muốn cử hành tân sinh thi đấu, hắn tới đây mục đích rất đơn giản, chính là vì có thể tìm tới đan dược giúp Viên Đào, Triệu Nhã mở ra thể chất đặc thù, để cho tu vi tiến nhanh, giành chiến thắng trong Tân Sinh Đại Bỉ.

Trong vòng nửa tháng nhất định phải giải quyết vấn đề này, giải quyết không được, coi như thành luyện đan sư thì được cái gì?

Thông qua trò chuyện cùng Hoàng Ngữ, hắn đã có mục tiêu của chính mình, đó chính là danh sư, lần này Lục Tầm lão sư khiêu chiến bản thân, là nguy hiểm, cũng là một cơ hội, một khi vượt qua, chẳng khác nào có đầy đủ tư lịch, rất có thể được danh sư coi trọng!

Giống như luyện đan sư, muốn trở thành danh sư, nhất định phải trở thành học đồ, đây là bước đi nhất định phải đi.

Không được danh sư coi trọng, làm sao có thể trở thành học đồ?

- Nửa tháng...

Nghe hắn nói như vậy, mọi người lần thứ hai câm nín .

Luyện đan sư, có vị nào không phải làm học đồ rất nhiều năm mới dám sát hạch?

Ngươi ngược lại thì tốt, bên này mới vừa thành học đồ, liền muốn thử sát hạch luyện đan sư, lại còn một hồi thử xem, lại còn có nửa tháng, đùa gì thế!

Đặc biệt là hai người Tôn Đào, Chu Hoa Hoa suýt chút nữa là không nhịn được cởi giày ra mà ném vào mặt Trương Huyền.

Đại ca, ngươi giả vờ như vậy cũng được hay sao?

Sát hạch luyện đan sư còn khó khăn hơn nhiều so với sát hạch học đồ, ngươi không thấy chúng ta vì trở thành học đồ phải giãy giụa sống chết như thế nào không?

Nửa tháng trở thành luyện đan sư?

Ta xem ngươi cũng nên nghĩ lại đi...

- Trương Huyền, không muốn mơ tưởng xa vời, ngươi hiện tại không tới hai mươi tuổi, trước ba mươi tuổi có thể trở thành là luyện đan sư chân chính, coi như đã phá kỷ lục của Thiên Huyền Vương quốc rồi, mười lăm ngày, tuyệt đối không thể! Ta khuyên ngươi vẫn là cố gắng học tập, đi từng bước từng bước một, đừng nghĩ nhiều như vậy...

Âu Dương Thành tận tình khuyên nhủ nói.

Cái tên này tuy là có thiên phú, nhưng mà cũng quá nôn nóng, nửa tháng trở thành luyện đan sư.. Mơ sao gì đẹp vậy!

- Được rồi, nếu khó khăn như vậy, ta liền không thi, lại tìm những biện pháp khác đi!

Nghe đối phương nói phiền phức như vậy, Trương Huyền lắc đầu.

Chức nghiệp Luyện đan sư cũng không để hắn hứng thú quá lớn, nắm giữ Thiên Đạo thần công, đột phá đơn giản giống như ăn cơm uống nước, căn bản không cần dùng đan dược, làm luyện đan sư thì có lợi ích gì?

Nếu không phải vì Triệu Nhã, Viên Đào, hắn căn bản là không cần tới nơi này.

Thấy hắn từ bỏ, Âu Dương Thành, Đỗ Mãn còn tưởng rằng hắn ghét phiền phức, không nhịn được khuyên can:

- Chức nghiệp trong thiên hạ nhiều như vậy, nhưng luyện đan sư cũng được xem như là một trong những chức nghiệp cao quý nhất, ngươi nắm giữ thiên phú tốt như vậy, lại chuyên môn học tập tri thức về dược liệu, không trở thành luyện đan sư, chẳng phải uổng phí hết nhiều năm tâm huyết như vậy?

- Nhiều năm tâm huyết? - Trương Huyền chớp con mắt.

Tổng cộng hai canh giờ, từ đâu tới nhiều năm?

- Ta còn có những chuyện khác phải đi làm, sát hạch luyện đan sư nếu phức tạp như vậy, còn cần luyện chế đan dược, ta khẳng định trong thời gian ngắn cũng học không được, vẫn là quên đi!

Không có quá nhiều do dự, Trương Huyền lắc đầu.

- Ngươi đừng có gấp, sát hạch luyện đan sư, kỳ thực không chỉ có một loại là luyện đan, còn có một loại phương pháp sát hạch khác!

Âu Dương Thành nhớ tới cái gì, đột nhiên nói:

- Ngươi trí nhớ tốt như vậy, có lẽ cái phương pháp này càng thích hợp!

- Ngươi chẳng lẽ nói là... - Đỗ Mãn biến sắc mặt.

- Không sai! - Âu Dương Thành gật gù.

- Có thể... Nhưng ngươi nên biết rõ ràng hậu quả khi thất bại sẽ bị trừng phạt vô cùng nghiêm khắc, thậm chí có thể sau đó không có khả năng tiếp tục sát hạch luyện đan sư nữa ...

Đỗ Mãn tràn đầy sốt ruột.

- Ta biết, nhưng muốn nhanh chóng trở thành luyện đan sư, cũng chỉ có cái biện pháp này, bằng không, luyện đan cần muôn vàn thử thách, luyện tập gian khổ, quá trình lặp đi lặp lại, vô số dược liệu chồng chất, trong thời gian ngắn thành công, nói nghe thì dễ!

Âu Dương Thành nói.

- Thế nhưng mà...

- Không chỉ có thế, chúng ta còn phụ trách đem chuyện này nói ra, còn lựa chọn khác có thể sử dụng phương pháp sát hạch đó hay không là do chính hắn quyết định! - Âu Dương Thành lắc lắc đầu.

- Đến cùng phương pháp gì?

Thấy hai người nói náo nhiệt như thế, Trương Huyền không nhịn được nhìn sang.

- Sát hạch luyện đan sư tổng cộng có hai loại phương pháp, loại thứ nhất, chính là chúng ta bình thường luyện đan, chỉ cần có thể luyện chế ra nhất phẩm đan dược, tự nhiên sẽ trở thành nhất phẩm luyện đan sư! Loại này là chính thống nhất, cũng là phương pháp tiêu chuẩn nhất!

Âu Dương Thành không do dự, mở miệng giải thích.

- Loại thứ hai sát hạch, không phải luyện đan, mà là “Luận đan”

- Luận đan?

Trương Huyền vẻ mặt nghi hoặc.

Không chỉ hắn, liền ngay cả mấy người Chu Hoa Hoa, Tôn Đào ở một bên tựa hồ cũng chưa từng nghe nói, tràn đầy mê man.

- Không sai, trong thượng cửu lưu chức nghiệp có một loại chức nghiệp được gọi là cao quý nhất trong các chức nghiệp cao quý, danh sư, chắc hẳn các ngươi đều nghe nói qua đi!

Âu Dương Thành nói.

- Ừm!

Mọi người gật đầu.

Biết thượng, trung, hạ ba loại chức nghiệp, liền khẳng định biết danh sư.

Đây là chức nghiệp xếp hạng cao nhất trong thượng cửu lưu , địa vị cao hơn luyện đan sư không biết bao nhiêu lần.

- Danh sư lợi hại có thể chỉ điểm cho người khác, không chỉ tu vi, mà luyện đan, luyện khí, trận pháp,... đều có thể chỉ điểm được!

Âu Dương Thành giải thích:

- Bất quá, một người trở thành danh sư liền tiêu hao rất nhiều thời gian, thì làm sao có tinh lực học tập luyện đan, luyện khí, thậm chí trở thành luyện đan sư, luyện khí sư?

- Có thể nếu không trở thành một thành viên chính thức ở trong đó, như thế nào chỉ điểm người khác?

- Vì trung hoà tình huống như thế, liền xuất hiện một phương pháp sát hạch đặc thù là phương pháp sát hạch “Luận đan” này!

- Thí dụ như chức nghiệp luyện đan sư của chúng ta, muốn trở thành chân chính luyện đan sư, nhất định phải đi qua lượng lớn thực tiễn, liên tục luyện đan mới có thể thành công, nhưng danh sư khẳng định không

có nhiều thời gian tiêu hao như vậy, hắn chỉ cần đem thông hiểu các loại đạo lí của tri thức về luyện đan là được!

- Nói cách khác, hắn không cần chân chính thao tác, chỉ cần có thể đem lý luận nói ra, tương tự có thể sát hạch luyện đan sư thành công!

- Đương nhiên, cái phương pháp sát hạch này không dễ dàng như vậy, cần cùng biện luận với mười vị luyện đan sư chân chính, tỉ mỉ thảo luận rất nhiều chi tiết trong quá trình luyện đan, chỉ cần có một chỗ nói sai, liền không cách nào thông qua, phải chịu sự trừng phạt rất nghiêm khắc!

Âu Dương Thành chậm rãi đem một loại phương pháp sát hạch luyện đan sư khác là “Luận đan” nói một lần.

Ta muốn luận đan

dtv-ebook.com

Tên nhóm dịch:TTTV

Người dịch: Kim Gaem

Biên: Mựp

Nguồn: TruyệnYY

- Ồ? Còn có phương pháp này sao? – Hai mắt Trương Huyền sáng lên.

Nếu thật sự phải luyện chế đan dược nhất phẩm, đối với một người không có nhiều năm kinh nghiệm thực tiễn như Trương Huyền, hắn cũng biết khả năng thành công không lớn, nhưng học luyện đan thì không giống như vậy, có được Thiên Đạo thư viện, chỉ cần có đầy đủ thư tịch, thêm đầy đủ tri thức, việc học tập vô cùng đơn giản!

- Phương pháp này mặc dù rất đơn giản, nhưng cho dù là danh sư cũng sẽ tình nguyện đi học cách luyện đan, chứ sẽ không làm cách này! –Nhìn thấy hắn hưng phấn như vậy, Âu Dương Thành nhịn không được lắc đầu, cắt ngang.

- Tại sao chứ? - Trương Huyền không hiểu.

Rõ ràng lý thuyết thì có thể dễ dàng thông qua, trở thành luyện đan sư, vậy vì sao còn phải đi học luyện đan? Hao tốn nhiều thời gian như vậy?

- Nói thật , bất kỳ nghề nghiệp gì, nếu không có thực tiễn, thì sẽ không thể nào hiểu rõ để càng đào sâu thêm được, lý luận học được nhưng lại nhiều như vậy, không thông qua thực tiễn rèn luyện, không ai dám cam đoan như vậy có phải hay không, hoặc như thế nào mới là chính xác! Ngay cả luyện đan sư cũng không thể nào nắm chắc, chỉ đọc tri thức

trong sách thì giỏi lắm cũng chỉ có thể là luyện đan sư biện luận thôi! Ngươi cảm thấy ai có thể chiến thắng? - Âu Dương Thành nói.

- Cái này. . . - Trương Huyền gật đầu.

Có giấy chứng nhận trong tay cũng như không, cần biết việc này muốn học được phải tự mình thực hành! Đây là lời nói thật, cũng là lời lẽ chí lý.

Chỉ học lý thuyết, không đi sâu vào thực tiễn, làm sao biết sai lầm hay chính xác ? Dù là có một chút sai lầm, đan dược cũng sẽ không thể được luyện thành!

Sai một ly, đi một dặm!

- Sau khi luận đan chi pháp xuất hiện, bao năm qua, có không ít hơn ngàn vị danh sư đều thử tiến hành, những người này đều có kinh tài tuyệt diễm, hiểu rất rõ kiến thức luyện đan, có thể thắng bất luận một vị luyện đan sư chân chính nào, đáng tiếc. . . Sau khi bắt đầu luận đan, lại nhiều người thất bại. Trong hơn ngàn vị danh sư, những người thật sự thành công cũng chỉ có thể tính trên đầu ngón tay.

Âu Dương Thành cảm thán.

- Chỉ có thể tính trên đầu ngón tay? - Trương Huyền giật nảy mình.

Một ngàn người thành công không đủ mười? Xác suất này thực sự là quá thấp rồi đi!

- Đúng vậy a, lý luận và thực tiễn vẫn có chênh lệch rất lớn, chính vì vậy, luận đan mặc dù cũng là phương pháp khảo hạch luyện đan sư, cũng không có người nào sử dụng, dần dần cũng bị người ta quên lãng! - Âu Dương Thành lắc đầu.

Ban đầu hắn còn tưởng rằng bàn luận về đan dược khó hơn luyện đan, trên thực tế luyện đan lại khó hơn.

Không có thực tiễn, đã nhìn tới lý luận, sao có thể thành công?

Có thể nói lý thuyết rõ ràng không sai một chút nào, vậy có thể thấy, nếu hắn tiếp cận thực tiễn, chắc chắn sẽ không tồi.

Đã như vậy, luận đan tuy có chút phiền phức, cũng không bằng khảo hạch luyện đan, như vậy còn đơn giản hơn một chút.

- Người khác không được. . . Ta được a! - Không để ý tới tiếng thở dài của đối phương, Trương Huyền cảm thấy hưng phấn, đôi mắt càng ngày càng sáng hơn.

Luận đan, đối với người khác tới, thật sự có thể là khó hơn, nhưng đối với Trương Huyền mà nói lại cực kỳ đơn giản!

Có được Thiên Đạo thư viện, có thể trực tiếp nhìn ra sai lầm cùng khuyết điểm, lý luận đơn thuần không thông qua thực tiễn, người khác không thể biết chính xác có đúng hay không, nhưng chỉ cần hắn đụng vào một cái, thư viện có thể cho hắn biết đúng sai ngay lập tức!

Dùng cái này luận đan với người khác, đối phương lại không biết đúng sai, chắc chắn hắn có thể ung dung vượt qua!

- Đã có phương pháp này, ta quyết định khảo hạch luận đan luyện đan sư! - Nghĩ vậy, Trương Huyền không do dự nữa, nói thẳng.

- A? –Âu Dương Thành vốn cho rằng nói nhiều như vậy, đối phương thấy khó mà lui, không ngờ tới hắn lại càng thêm kiên định đến vậy, Âu Dương Thành có chút im lặng:

-Ngươi cũng đã biết, hậu quả khi luận đan thất bại là gì rồi chứ?

- Hậu quả ?

- Đúng vậy a, luận đan chí ít cần cùng mười vị luyện đan sư, tiến hành tranh luận, nhiều luyện đan sư như vậy, cũng đều là những người có thân phận địa vị. Không có đại giới, nếu như người người đều khăng khăng

muốn thực hiện phương pháp của mình, bọn hắn còn không mệt chết sao? - Âu Dương Thành nói:

- Bởi vậy, công hội quy định, học đồ xin luận đan, thành công thì không sao, nhưng một khi thất bại, mỗi một vị luyện đan sư chí ít bồi thường mười vạn kim tệ! Thứ hai nữa là, tiếp nhận một trăm Sát Thần Côn để nhớ đời! Thứ ba, trong vòng mười năm không cho phép khảo hạch luyện đan sư lần nữa!

Trương Huyền líu lưỡi.

Ba cái trừng phạt này thực sự là rất nặng.

Luận đan chí ít có mười vị luyện đan sư, mỗi người bồi thường mười vạn kim tệ mà nhân lên, cũng đã được một trăm vạn rồi.

Nhiều tiền như vậy, đối với một luyện đan học đồ mà nói, thật sự là một cái giá trên trời, cả một đời chưa chắc họ có thể kiếm được bấy nhiêu đó tiền.

Sát Thần Côn, nghe thì chỉ nghĩ đó là một tên gọi của một hình phạt, nhưng phải biết tu vi của mỗi người mỗi khác, lực đánh xuống mỗi cái cũng mỗi khác, một trăm Sát Thần Côn, cho dù là đánh lên thực lực của mình bây giờ, sau khi bị đánh xong, cũng không khác gì người tàn phế, một hai tháng cũng không cách nào xuống giường.

Về phần dạng thứ ba, đời người có mấy cái mười năm? Trong vòng mười năm không cho phép khảo hạch, chẳng khác nào mười năm không đụng đến đan dược, còn nếu như muốn khảo hạch lại lần nữa, chẳng khác nào vô vọng cả đời.

- Hậu quả rất nghiêm khắc, lại rất khó thi đậu, chỉ có những phương pháp này mới khiến người ta không dám đi thử, theo ta được biết, trải qua mấy trăm năm qua, mười vương quốc lân cận Thiên Huyền vương quốc chúng ta đã không có khảo hạch như vậy nữa rồi!

Trong lời nói của Âu Dương Thành nhẹ nhàng khuyên can:

- Thiên phú của ngươi tốt như vậy, ta thấy ngươi vẫn nên học tập luyện đan từng bước đi, luận đan cũng không thích hợp!

- Ta đã quyết định rồi, dự định tiến hành luận đan, còn mời Âu Dương đại sư giúp ta an bài! - Trương Huyền lắc đầu.

Nói đùa sao, luận đan liền có thể trở thành luyện đan sư, đương nhiên muốn tiến hành.

Không phải, để hắn học loại hình luyện đan kia, không biết phải tốn thêm bao nhiêu thời gian nữa.

Thời gian không kịp không nói, hắn cũng không có nhiều hơi sức để hao phí như vậy a!

- Giúp ngươi an bài ? Ngươi sẽ không. . . liền muốn tiến hành bây giờ chứ?

Âu Dương đại sư lảo đảo một cái.

Ngươi mới vừa trở thành học đồ, ngay cả mấy chuyện luyện đan là cái gì cũng không biết, liền muốn luận đan? Thật hay giả?

Thật sự không có nói đùa chứ?

- Đúng vậy a! - Trương Huyền gật đầu.

- Ngươi. . . Biết nội dung luận đan sao? Ngươi biết luyện đan sư nào sẽ hỏi ngươi cái gì không? Mới vừa trở thành học đồ còn chưa có học hành ngày nào, liền luận đan. . .

Đỗ Mãn đứng một bên cũng im lặng.

- Ta không phải có thể đi Tàng thư khố là nắm được sơ đẳng rồi sao? Những kiến thức nào không hiểu, có thể đi xem một chút a! - Thấy đối phương gấp gáp như vậy, Trương Huyền giải thích.

- Đi xem một chút?

Đám người Đỗ Mãn, Âu Dương Thành suýt chút khóc ra nước mắt.

Đại ca, ngươi còn biết đi xem a!

Ngươi mới vừa thi đậu học đồ, ngay cả Tàng thư khố còn chưa bước vào, liền muốn tham gia luận đan khảo hạch, ngươi thật sự không nói đùa với ta?

Tàng thư khố có được mấy chục vạn quyển sách trong đó, muốn đọc hết toàn bộ đống sách đó, ba năm năm năm cũng không thể nào đọc xong hết được, ngươi còn chưa bước vào, liền muốn luận đan. . .

Là lá gan của ngươi quá mập, hay là đầu óc ngươi có vấn đề đây?

- Ừ, một lát nữa ta sẽ đi Tàng thư khố đọc sách, yên tâm đi, không lãng phí thời gian đâu, chuyện ta thi luận đan, chắc còn phải làm phiền hai vị bận lòng nhiều! - Trương Huyền nói.

- Một lát nữa đọc sách. . . - Đám người lại choáng đầu hoa mắt một lần nữa.

Ngươi dự định lâm trận mới mài gươm?

Sách còn chưa đọc, lại muốn đi luận đan?

Chuyện không có đầu óc như vậy hắn cũng có thể làm ra, tên này mà luyện đan, sẽ không chết người đó chứ?

- Yên tâm đi, ta biết nặng nhẹ, không làm những chuyện bản thân không có chắc chắn, các ngươi mau giúp ta an bài đi, ta phải đi đọc sách rồi! - Trương Huyền thấy mọi người vẫn ngốc tại chỗ như cũ, nhịn không được nói.

- Biết nặng nhẹ?

- Không làm chuyện bản thân không chắc chắn?

Cái đầu ngươi a!

Ngươi biết đan lô là gì không ? Ngươi biết đan dược là tròn hay vuông không? Biết luyện đan sư làm sao tinh luyện ra dược liệu không?

Cái gì cũng không biết, liền muốn khảo hạch luyện đan sư, còn tiến hành luận đan. . . Ngươi xác định có nắm chắc thật sao?

- Được thôi! – Thấy hắn kiên trì, không cách nào khuyên can, Âu Dương Thành và Đỗ Mãn liếc mắt nhìn nhau, lắc đầu:

- Ta hiện tại liền giúp người an bài, bất quá, triệu tập nhiều luyện đan sư như vậy, có thể sẽ tốn một chút thời gian, chiều mai tiến hành luận đan! Ngươi tốt nhất dùng khoảng thời gian này nghĩ cho thật kỹ xem bản thân ngươi muốn làm gì đi. Một khi đã bắt đầu, sẽ không thể cứu vãn được nữa đâu!

- Ừ! - Trương Huyền gật đầu, ống tay áo hất lên, một mặt tự tin đầy chính khí, đi về phía trước hai bước, đột nhiên xoay đầu lại:

-Ai, phải rồi, sơ đẳng Tàng thư khố ở đâu vậy?

- . . . - Âu Dương Thành.

- . . . - Đỗ Mãn.

- . . . - Tôn Đào, Chu Hoa Hoa.

Âu Dương Thành choáng toàn tập

dtv-ebook.com

Dịch: My

Biên: Mựp

Đám người Âu Dương Thành cảm thấy sụp đổ.

Hắn đến ngay cả Tàng thư khố ở nơi nào còn không biết, vậy mà muốn lựa chọn biện pháp luận đan khó khăn như vậy. Bọn hắn thật hoài nghi đầu người này có phải bị cửa kẹp hay không.

Nhưng mà, nếu đối phương đã kiên quyết lựa chọn như vậy, lão cũng không thể khuyên ngăn được.

Sau khi nói vị trí, Trương Huyền liền rời đi. Đỗ Mãn lúc này mới nhìn về phía Âu Dương Thành:

- Hắn… Có phải hắn quá liều lĩnh rồi không?

- Đúng là hắn liều lĩnh. Nhưng ngươi có để ý thấy hắn rất tự tin không? – Âu Dương Thành biểu tình không thể tin nổi.

- Thật không biết hắn lấy đâu ra tự tin!

- Có phải do hắn không biết luận đan rất đáng sợ không? – Nói đến phương pháp khảo hạch này, Đỗ Mãn run run.

- Mặc dù bây giờ ta là nhất tinh luyện đan sư, nhưng nếu để ta luận đan, khẳng định không thể thông qua!

Luận đan mười phần đáng sợ, tương đương dùng tri thức một người đi khiêu chiến với mười vị luyện đan sư. Tri thức của một người dù có

phong phú nhưng sao có thể là đối thủ của mười người?

Hơn nữa, mấu chốt là… Ngươi còn chưa từng luyện đan!

Chuyện này giống như nhà sinh học không thể so với đồ tể trực tiếp mổ heo. Mặc dù lý luận tốt đến đâu nhưng không có thực tiễn cũng rất khó thành công.

- Chúng ta đều đã nói rõ ràng cặn kẽ như vậy, hắn không thể không biết! – Âu Dương Thành lắc đầu.

- Người này thật huyền bí!

- Đúng vậy a! Bài thi của hắn ở vòng một là hoàn hảo. Cửa ải thứ hai, hắn không những không sai mà còn giúp chúng ta chỉ điểm… Mấu chốt là, hắn còn trẻ như vậy, thật không biết tại sao có thể có trí nhớ và năng lực suy luận tốt như vậy!

Nhớ tới chuyện vừa rồi, Đỗ Mãn không thể ngừng kinh ngạc.

Trước đó, gia hỏa này biểu hiện quá nổi bật. Chỉ nói về việc nhận biết dược liệu, suy luận dược vật, e rằng bọn hắn đều kém xa tít tắp!

Một học đồ còn mạnh hơn cả luyện đan sư… Nếu không thấy tận mắt, thực sự không ai có thể tin được.

- Kỳ thật, muốn biết hắn lấy đâu ra tự tin cũng rất đơn giản. Không phải hắn muốn đi Tàng thư khố đọc sách sao? Chúng ta có thể phái một người đi theo, kiểu gì cũng sẽ lộ ra manh mối, nhìn ra điều gì đó! – Âu Dương Thành nói.

Người dám đi luận đan, khẳng định kiến thức về luyện đan biết rất nhiều. Chỉ cần cho người đi theo sau lưng, chắc chắn có thể nhìn ra một chút mánh khóe.

- Không sai! – Đỗ Mãn nhẹ gật đầu, vẫy tay:

- Hoa Hoa, ngươi đi Tàng thư khố sơ đẳng nhìn xem hắn đang làm gì. Kín đáo một chút, không nên để hắn phát hiện.

- Ân! – Chu Hoa Hoa đi ra ngoài.

Không lâu sau, vị luyện đan học đồ này trở về, khuôn mặt đầy vẻ kỳ quái.

- Thế nào? Hắn đang làm gì? Có phải đang nhìn một chút phương pháp luyện đan? – Âu Dương Thành quay sang hỏi.

Luyện đan sư tham dự luận đan nhất định sẽ ra những đề bài rất hóc búa và cổ quái, khiến cho người ta rất khó có thể trả lời được. Hắn muốn thông qua, không những cần phải có lượng tri thức phong phú, mà còn cần phải hiểu rõ những phương pháp mà mọi người ít thấy, nói chung là phải đa tài mới được.

- Không có! – Chu Hoa Hoa choáng váng, như thể hắn còn chưa tin vào mắt mình:

- Hắn đang… lật sách!

- Lật sách? Có thể hắn đang muốn tìm quyển sách nào đó đi. Ngươi nói ta nghe hắn lật những quyển nào? – Âu Dương Thành tiếp tục hỏi.

- Lúc ta đến, hắn còn đang lật sách trên giá sách về cơ sở luyện đan. Ta đứng lặng lẽ quan sát thì thấy đó là mấy loại sách như quyển Thủ pháp luận đan cơ sở, Cách tinh luyện dược liệu, Phương pháp giữ lại dược tính, Cách vận chuyển đan lô. Bởi vì không để hắn phát hiện nên ta không dám tới gần. – Chu Hoa Hoa nhớ lại rồi trả lời.

- Thủ pháp luyện đan cơ sở? Cách tinh luyện dược liệu?

- Phương pháp giữ lại dược tính? Cách vận chuyển đan lô? Cái này…

Đỗ Mãn và Âu Dương Thành nhìn nhau, hai người cảm thấy mình như đang ngủ mơ.

Đó là những cuốn sách lý luận cơ bản nhất cho học đồ đấy… Thật giống như ăn cơm uống nước vậy, chỉ cần là luyện đan học đồ đều phải nắm giữ những kiến thức này. Gia hỏa này muốn luận đan cùng người khác, vậy mà bây giờ mới nhìn loại sách này?

Có lầm hay không vậy?

Chuyện này cũng giống như việc ngươi muốn tỷ võ cùng thiên hạ đệ nhất tuyệt thế kiếm khách, mới nhớ đi mua kiếm, học một chút cách dùng kiếm…

Thật hay giả đây?

- Ngươi chắc chắn hắn đọc những quyển sách này?

Âu Dương Thành không nhịn được hỏi.

- Ta cũng không chắc, hình như hắn không phải đọc, mà là… lật sách, liên tục giở sách. Ta cũng không biết hắn đang làm gì! – Chu Hoa Hoa sắp khóc.

Hắn thật sự không biết đối phương đang làm gì. Biểu hiện giống như người bị bệnh thần kinh vậy, bắt đầu từ giá sách hàng thứ nhất, hắn liên tục lật qua. Đọc sách không giống đọc sách, tìm thư không giống tìm thư. Thật bó tay không biết hắn muốn làm gì.

- Lật sách? Tất cả sách mà hắn đi ngang qua? – Âu Dương Thành, Đỗ Mãn chớp chớp mắt.

Tại sao nghe giống như đang nói bậy vậy?

- Hắn giở thế nào? Ngươi làm thử một lần cho chúng ta xem! – Đỗ Mãn nói.

- Được!

Vừa đúng trong phòng có không ít thư tịch, Chu Hoa Hoa tiến lên phía trước, tiện tay cầm lên mười mấy quyển, bàn tay không ngừng lật nhanh. Âm thanh lật sách vang lên ầm ầm.

- Xong rồi?

Thấy hắn lướt qua cuốn sách một lần rồi không động đậy, Âu Dương Thành, Đỗ Mãn đều trợn tròn mắt, không hiểu lắm.

- Đúng vậy a! – Chu Hoa Hoa gật đầu:

- Hắn liên tục làm như vậy, lật hết liền hạ xuống, đi sang một giá sách khác…

- … - Âu Dương Thành, Đỗ Mãn nhìn nhau. Họ đều nhìn ra sự điên cuồng trong mắt đối phương.

Vốn cho rằng gia hỏa này đi sơ đẳng Tàng thư khố tìm sách đọc lại. kết quả, hắn đi lật sách… Hơn nữa, dù người khác lật sách nhanh đến đâu, ít nhất cũng phải nhìn tiêu đề một chút. Hắn ngược lại hay rồi! Loại tốc độ này có thể nhìn cái lông a!

Đừng nói nội dung sách, chỉ sợ tên sách cũng không biết…

- Không phải hắn… muốn kiểm tra chất liệu sách là gì để… thiêu hủy a?

Một lúc lâu sau, Đỗ Mãn đột nhiên thốt lên một câu.

Ngoại trừ lý do muốn đốt sách ra, hắn thực sự không nghĩ ra được lật sách có tác dụng gì.

- Không thể đâu! Sơ đẳng Tàng thư khố mặc dù không chứa đựng bí mật của Luyện đan sư công hội, nhưng cũng không phải ai muốn đốt thì đốt. Hắn là học đồ, chắc là sẽ không lỗ mãng như vậy! – Âu Dương Thành lắc đầu.

Mặc dù lời vừa rồi của Đỗ Mãn có chút hoang đường, nhưng lão cũng thực sự không nghĩ ra lý do tốt hơn. Lông mày lão nhăn thành một cục.

- Vậy ngươi nói xem đến cùng là chuyện gì? Hắn định làm gì? – Đỗ Mãn không nhịn được hỏi.

- Ta… - Âu Dương Thành mờ mịt.

Nói thật, hắn đã từng này tuổi vẫn chưa từng nghe nói đến quái thai như vậy chứ đừng nói là gặp.

- Có phải là hắn… muốn tìm một quyển sách nào đó có chất liệu vô cùng đặc việt, chỉ ngón tay chạm vào mới nhận ra? – Nghẹn họng nửa ngày, lão mới nói ra suy luận.

- Có khả năng…

Hai người ngồi ở bàn trước mặt, mặt cau mày có đầy đau khổ. Sống chết họ cũng không nghĩ ra, Trương Huyền này trong hồ lô bán thuốc gì.

Chỉ trong vòng nửa ngày, các loại lý do đều được nhắc đến, thậm chí suy luận có thể nghĩ ra trong cả cuộc đời này nói ra. Mặc dù vậy ... họ vẫn không biết đối phương đang cố gắng làm gì.

Trong lúc đó, Chu Hoa Hoa đi đi về về Tàng thư khố mấy lần, cập nhật tình huống của đối phương.

Nghe thấy nói đến hắn không hề ngừng nghỉ chút nào, liên tục lật sách, thậm chí ngay cả… những loại sách cơ bản nhất cũng không bỏ qua. Khuôn mặt họ lại trở nên cổ quái, xoắn xuýt, giãy dụa vô cùng khó chịu…

Lúc này mới phát hiện ra, họ vẫn có khả năng nghĩ ra các loại lý do cổ quái khác…

Diêu Hàn nghi ngờ

dtv-ebook.com

Tên nhóm dịch:TTTV

Người dịch: Kim Gaem

Biên: Mựp

Nguồn: TruyệnYY

Ngay khi Trương Huyền đi đến công hội luyện đan sư, Triệu Nhã cũng trở về chỗ ở của nàng.

- Cuối cùng mọi chuyện cũng đã được giải quyết rồi!

Nhìn dược liệu trong tay vừa được Trương lão sư cho, trên khuôn mặt trắng tinh như ngọc lộ của Triệu Nhã cũng tỏ vẻ hưng phấn nhàn nhạt.

Loại cảm giác khó chịu kia, từ nhỏ đến lớn giày vò nàng, nàng sắp không chịu nổi nữa rồi, vừa nghe thấy có thể giải quyết, tất nhiên là không kìm nén được mà hưng phấn.

- Trước tiên đem bụi dược liệu này ép thành bột, pha với nước uống. . .

Đang định tìm đồ để nghiền nátdược liệu, liền nghe được tiếng bước chân vang lên, Diêu Hàn quản gia lén lén lút lút đi tới.

- Tiểu thư, ta. . . đi rồi, không có ai tìm đến làm phiền người chứ?

Hắn đắc tội với cháu nội của Thượng Thần trưởng lão, còn đánh các lão sư khác một trận, vì tránh cho bọn họ gây sự trút giận lên người tiểu thư, gây phiền toái với nàng, nên đi thẳng đến học viện, nhìn Triệu Nhã bình an vô sự rồi hắn mới có thể yên tâm ra về được.

- Tìm ta gây sự? Ai sẽ đến tìm ta gây sự chứ? - Triệu Nhã nhìn về phía Diêu Hàn trước mắt:

- Ta nói này Diêu thúc thúc, ngươi cũng không cần nghi thần nghi quỷ, Trương lão sư thật sự đối với ta rất tốt, cũng là một lão sư cực kỳ có bản lĩnh, xin ngươi đừng tìm hắn để gây sự nữa! - Nàng biết người quản gia này không tin tưởng Trương lão sư một chút nào, nhịn không được liền khuyên giải hắn.

- Đối tốt với ngươi? Hừ, tiểu thư ngươi từ nhỏ đã lớn lên trong thành được cha mẹ bảo bọc, chắn chắn chưa thấy qua lòng người hiểm ác. . . - Diêu Hàn hừ một tiếng, đang muốn nói hết lời, đột nhiên con mắt để ý đến dược liệu mà Triệu Nhã đang cầm trên tay, cả người bỗng nhiên sửng sốt, ngay sau đó không ngừng run rẩy.

- Tiểu thư. . . Ngươi bụi dược liệu này. . . Là lấy ở đâu ra?

- Cái này hả? – Triệu Nhã cúi đầu nhìn thoáng qua, còn giơ dược liệu trong tay lên:

-Đây là dược Trương lão sư đưa cho ta, thân thể ta có chút không thoải mái, hắn cho ta thứ này để cho ta nghiền nát rồi uống!

- Trương lão sư đưa cho ngươi? Sao có thể như vậy? Hắn là một lão sư nghèo kiết xác,… - Diêu Hàn không thể tin được.

- Sao vậy Diêu thúc thúc, bụi dược liệu này có gì không ổn sao? - Triệu Nhã biết đối phương là một người luôn trầm ổn, bộ dáng này chắc chắn là do có chuyện gì đó rất đặc biệt.

- Không phải là không ổn, mà là. . . quá quý rồi! Nếu như ta không nhìn lầm, đây là. . . Hàn Dương Mẫu Thảo! - Diêu Hàn nói.

- Hàn Dương Mẫu Thảo? - Triệu Nhã không biết rõ cho lắm.

- Phải, là Hàn Dương Mẫu Thảo, có tác dụng hơn Hàn Dương Thảo bình thường gấp mười lần! Hàn Dương Thảo không đáng tiền thế nào, thì thứ

này đáng tiền thế ấy, trước kia lúc ta đi cùng thành chủ đến những vương quốc khác du lịch, đã từng thấy qua một lần, một gốc có giá trị không dưới mười vạn kim tệ!

Nghe thấy loại thuốc này mắc tiền như vậy, Triệu Nhã giật nảy mình, khuôn mặt biến đổi:

-Diêu thúc thúc, có phải ngươi…. nhìn lầm rồi hay không?

- Không nhìn lầm, đây chắc chắn là Hàn Dương Mẫu Thảo! Đây là dược liệu đắt tiền nhất mà ta từng thấy từ trước đến nay, cho nên có ấn tượng rất sâu sắc đối với nó, sao có thể nhớ lầm được! - Diêu Hàn lại nhìn kỹ một chút, xác nhận.

- Hàn Dương Mẫu Thảo? Mười vạn kim tệ? - Thân thể mềm mại của Triệu Nhã run lên.

- Ngươi nói. . . Đây là dược mà Trương Huyền. . . Trương lão sư đưa cho ngươi?

Diêu Hàn không thể tin được, trong giọng nói cũng đổi hai chữ Trương Huyền thành Trương lão sư.

Hắn không phải là lão sư kém nhất học viện sao? Không phải là người có tiền lương thấp nhất, không đủ ăn đủ mặc hay sao?

Sao lại mua được dược liệu quý giá đến như thế này. . .

- Đúng vậy a! - Triệu Nhã gật đầu.

Lúc Trương lão sư cho nàng, chỉ đơn giản tiện tay ném qua một cái, cũng không có đóng gói gì hết, nhìn như một thứ rẻ tiền không đáng một xu vậy, mình cũng một mực cho là như thế. . . Mười vạn kim tệ! Có thể đủ mua một ngôi nhà ở Vương thành đó.

Hơn nữa còn là một ngôi nhà không nhỏ.

Người khác tặng đồ, đều là gióng trống khua chiêng, hận không thể làm cho tất cả mọi người đều biết giá trị của nó mắc đến mức nào, vị Trương lão sư này thì hoàn toàn ngược lại, sáng tạo công pháp cho riêng mình, còn đưa cho mình một dược liệu quý giá như thế, lại không có chút khoa trương nào, mặt hắn thậm chí còn không thèm để ý chút nào nữa kìa, nếu không phải Diêu thúc thúc nhận ra, e là bản thân đã xem nó là một thứ bình thường mà pha nước uống rồi. . .

Nghĩ vậy, Triệu Nhã trong lòng liền cảm động, hốc mắt ửng đỏ.

- Thứ này ta không thể nhận, thực sự quá quý giá rồi!

Thân thể mềm mại của Triệu Nhã ưỡn một cái, đứng dậy, trong ánh mắt nàng mang theo kiên định.

Mặc dù nàng rất hy vọng có thể giải quyết vấn đề trên thân thể.

Nhưng mình thân là học viên, không có chút hồi báo nào, suốt ngày chỉ biết đưa tay đòi hỏi, nàng làm không được!

Cái khác học sinh đều tặng đồlão sư, Trương lão sư lại từ chối đồ mà bọn hắn tặng, sau lưng họ lại nỗ lực nhiều như vậy, không biết thì thôi, nhưng bây giờ nàng đã biết rồi, không trả mà cứ ở đó thản nhiên tiếp nhận, nàng thật sự không phải là người!

- Diêu thúc thúc, trên người ngươi có bao nhiêu kim phiếu? –Triệu Nhã quay người nhìn qua Diêu Hàn.

- Chỉ có hai vạn! - Diêu Hàn lật một chút, lấy kim phiếu từ trong túi tiền ra đếm.

Hắn mặc dù là quản gia của Bạch Ngọc thành, nhưng lần này hắn chỉ đến vì đưa tiểu thư đi học, cho nên không mang theo quá nhiều tiền trên người.

- Đưa hết cho ta đi! –Triệu Nhã cầm lấy xong, thẳng tiến đi ra khỏi phòng.

Diêu Hàn có chút không yên lòng, đi theo sát nàng.

Rất mau liền tới đến lớp học, giờ phút này đã tan học không còn một bóng người.

Ký túc xá Trương Huyền ở cũng không có hắn ở đó.

Nhìn bộ dáng gấp gáp của tiểu thư, Diêu Hàn không còn cách nào khác, liền vận dụng một chút quan hệ, rất nhanh liền biết, Trương lão sư đi đến công hội luyện đan sư rồi.

Trương Huyền đi đâu cũng không có lén lén lút lút, cho nên một người quản gia của phủ thành chủ tất nhiên sẽ rất nhanh biết được tung tích của hắn.

- Công hội luyện đan sư? Chẳng lẽ bụi dược liệu này. . . Trương lão sư mua ở trong đó sao?

Đôi bàn tay trắng như phấn của Triệu Nhã xiết chặt, ánh mắt chần chờ một lát, răng ngà khẽ nghiến:

-Diêu thúc thúc, đi, chúng ta đi tìm Trương lão sư!

Không trả lại tiền cho đối phương, bụi dược liệu này, nàng không thể nhận lấy được!

Dược liệu quý giá như thế, đã biết giá trị, lại lặng yên không một tiếng động liền không nói lời nào ăn hết, Triệu Nhã nàng sao có thể làm ra những chuyện không biết xấu hổ như vậy được chứ?

Rất mau đã tới đến công hội luyện đan sư.

Hai người họ đến nơi này rồi, việc muốn nghe ngóng hành tung của một người cũng trở nên đơn giản hơn, chỉ chốc lát hai người đã tìm được Văn Tuyết vẫn còn đang tức giận như trước.

- Ngươi nói. . . Trương lão sư, đang làm khảo hạch học đồ luyện đan?

- Trương lão sư ? Sao ngươi lại xưng hô như vậy? Trương Huyền là lão sư? - Văn Tuyết nghi ngờ một chút, gật đầu:

-Ừ, hắn đang khảo hạch học đồ luyện đan!

- Học đồ luyện đan sư?

Triệu Nhã và Diêu Hàn liếc mắt nhìn nhau.

Nhất là Diêu Hàn, cả mặt hắn đều hiện lên bốn chữ: không thể tin được.

- Luyện đan sư học đồ, cần đọc thuộc lòng dược tính của dược vật, dược lý, dược liệu đã có hơn mười vạn loại, không có mấy năm nghiên cứu, học tập thì chắc chắn không thể thi đậu nổi. . .

Đối với nghề luyện đan sư này, Triệu Nhã không hiểu rõ cho lắm, nhưng Diêu Hàn thân là quản gia của Bạch Ngọc thành, nên hắn biết rất rõ ràng, biết khảo hạch học nghề thôi cũng đã khó đến nhường nào.

Một lão sư phế vật nhưng dù sao tuổi của hắn cũng còn trẻ như vậy, lại đi khảo hạch làm học đồ?

- Chắc là không thể nào thi đậu nổi đâu. . . Cái khảo hạch này ta biết,thật sự rất khó. . . - Diêu Hàn nhịn không được hỏi.

- Không cách nào thông qua ? Vừa rồi ta cũng nghĩ như vậy đó! - Nhớ tới chuyện vừa rồi, Văn Tuyết vẫn cảm thấy không thể tưởng tượng nổi như cũ, nhịn không được cắn môi, khẽ nói:

- Học đồ phải khảo hạch hết thảy ba loại, bài thi loại thứ nhất, hắn chẳng những thông qua, mà còn được max điểm, bây giờ đang tiến hành hạng thứ hai!

- Max điểm? - Thân thể Diêu Hàn run một cái.

Hạng thứ nhất là khảo hạch đặc tính của dược liệu, vô số người mệt mỏi ở nơi này mấy năm, không thể nào thi đậu, tên lão sư hắn vẫn cho là phế

vật này lại có thể thuận lợi thông qua, thậm chí còn được max điểm?

Tiện tay xuất ra dược liệu trị giá mười vạn kim tệ tặng người khác, để tiểu thư cam tâm tình nguyện trở thành học viên của hắn như thế, khảo hạch ải thứ nhất học đồ luyện đan được max điểm. . .

Hắn thực sự là lão sư phế vật trong truyền thuyết sao?

Diêu Hàn bắt đầu nghi ngờ đối với những lời đồn bên ngoài về Trương Huyền mà từ trước đến giờ hắn vẫn nghe.

Triệu Nhã cảm động

dtv-ebook.com

Dịch: Nguyễn Khiêm

Biên: Mựp

Tiểu thư khăng khăng một mực bái sư cho nên mấy ngày nay Diêu Hàn cũng đã tỉ mỉ điều tra tên Trương Huyền này.

Vị Trương lão sư này cũng có thể gọi là thiên tài, mười sáu tuổi đã đạt đến võ giả tam trọng Chân Khí cảnh đỉnh phong, đáng tiếc, cũng chỉ tới đó mà thôi, sau đó liền bị vây ở cảnh giới này rồi không có động tĩnh gì nữa, thiên tài đã biến thành rác rưởi.

Thời điểm mười tám tuổi, sát hạch được tư cách giáo sư, một lần đi qua, trở thành lão sư trẻ tuổi nhất của Hồng Thiên học viện, lúc đó còn tên nổi như cồn, trở thành giai thoại, đưa tới không ít lão sư đố kị.

Vốn tưởng rằng vị lão sư trẻ tuổi nhất này có thể dạy dỗ thành tích tốt, Nhất Phi Trùng Thiên, ai biết hiện thực rất tàn khốc, chuyện một người học viên bị tẩu hỏa nhập ma xuất hiện, gây náo loạn khiến cho các học viên được chiêu thu cũng nhao nhao huỷ khóa, cuối cùng sát hạch lão sư cuối kỳ cũng đạt được không điểm, danh tiếng càng ngày càng thảm hại.

Lão sư trẻ tuổi nhất của Hồng Thiên học viện cũng thành chuyện cười to lớn, thành rác rưởi nổi danh nhất Thiên Huyền Vương thành.

Những tin tức này nói chắc như đinh đóng cột, vốn tưởng rằng tiểu thư chỉ là nhất thời hồ đồ, chỉ cần cố gắng khai đạo, nhìn rõ bộ mặt thật của tên lão sư rác rưởi này, nhất định sẽ biết lạc đường mà quay lại!

Giờ khắc này, nghe được hắn đạt được max điểm ở hạng thứ nhất trong kỳ sát hạch luyện đan học đồ này, ý nghĩ thâm căn cố đế kia, không nhịn được cũng có chút dao động.

Luyện đan sư không những đối với dược liệu hiểu rõ cực sâu, với thân thể người càng hiểu biết rất nhiều, bằng không, cũng không thể phối chế đan dược cho người tu luyện được.

Một người có thể đạt max điểm, đứng hạng thứ nhất trong kỳ sát hạch luyện đan học đồ, làm sao có khả năng đem học viên dạy đến mức tẩu hỏa nhập ma?

- Lý luận tốt, không có thực tiễn cũng vô dụng, nội dung sát hạch ở hạng mục thứ hai chính là trong thời gian giới hạn nhận ra mười cây dược liệu, chỉ cần nhận sai một cái, tương tự không cách nào sát hạch thành công...

Văn Tuyết tại một bên hừ nói.

Nàng đối với Trương Huyền này vẫn còn có chút oán giận, vốn tưởng rằng là một tên công tử bột cố ý hấp dẫn sự chú ý của nàng, kết quả là người có chân tài thực học, làm cho nàng bị xấu hổ, có chút không dám đối mặt với đối phương.

Lời còn chưa dứt, liền nhìn thấy hai người đi tới.

Chính là hai trong ba người thông qua hạng thứ nhất sát hạch lúc trước, Tôn Đào cùng Tiễn Văn Man.

- Như thế nào, các ngươi có thông qua sát hạch hay không?

Văn Tuyết tiến lên nghênh tiếp, hỏi.

Thường thường những người sát hạch học đồ đều nhận thức nhau, dù sao cũng cùng ôn tập đã lâu hoặc đã thi cùng nhau vài lần.

- Không có! - Hai người đồng thời lắc lắc đầu.

Tuy rằng trong thâm tâm có chút không cam lòng, nhưng cũng thua tâm phục khẩu phục.

Không phục cũng không được, người ta hạng thứ nhất sát hạch max điểm, hạng mục thứ hai ngay cả sai lầm của luyện đan sư chân chính cũng có thể nhìn ra... Năng lực mạnh, đã vượt qua sự tưởng tượng của bọn họ.

- Cái kia... Cái tên Trương Huyền kia thì sao?

Nghe nói bọn họ đều không thông qua hạng mục thứ hai, Văn Tuyết không nhịn được hỏi lần nữa.

- Hắn... Thông qua, hiện tại đã là luyện đan học đồ! - Tôn Đào nói.

- Luyện đan học đồ? - Thân thể mềm mại của Văn Tuyết loạng choạng suýt thì ngã.

Lúc trước, thời điểm nàng tán gẫu với đối phương, rõ ràng có thể thấy được, cái tên này đối với dược liệu hay luyện đan, không biết gì cả, thậm chí ngay cả luyện đan sư là cái gì cũng có chút không rõ ràng... Vốn cho là hắn báo danh sát hạch chính là trò cười, trong lòng còn tràn đầy xem thường, kết quả... Người ta không chỉ thông qua cửa thứ nhất, còn liên tục thông qua hai cửa còn lại, thành luyện đan học đồ!

Pha đánh vào mặt này đau lắm đó.

Bản thân nhọc nhằn khổ sở học nhiều năm như vậy, ngay cửa thứ nhất cũng không qua được...

Người ta tùy tiện sát hạch liền trở thành học đồ...

Bản thân mình còn da mặt dày cười nhạo đối phương...

Đến cùng là lấy tự tin từ đâu ra?

- Cái kia... Trương Huyền lão sư lúc nào có thể đi ra?

Triệu Nhã nhìn chung quanh một chút không thấy bóng Trương Huyền đi ra, không nhịn được hỏi.

Nàng không có kinh ngạc như Văn Tuyết, trong lòng nàng, Trương lão sư không gì không làm được, một cái luyện đan học đồ mà thôi, cũng không tính là cái gì.

- Hắn đi tàng thư khố, dự định buổi chiều ngày mai tiến hành Luận đan, sát hạch chính thức luyện đan sư!

Tôn Đào vừa nói trong lòng vẫn như cũ không thể tin được.

Vừa mới trở thành luyện đan học đồ liền muốn Luận đan để trở thành Luyện đan sư, đây là cần can đảm lớn như thế nào a?

- Sát hạch chính thức luyện đan sư?

Văn Tuyết lảo đảo một cái, con mắt trợn lên sắp rơi xuống, suýt hôn mê.

- Buổi chiều ngày mai sát hạch luyện đan sư chính thức?

Điều này không thể là sự thật!

Làm sao giống như là đang nói đùa vậy?

Hơn nữa... Luận đan là cái quỷ gì vậy?

- Luận đan là một loại phương pháp sát hạch luyện đan sư, muốn cùng mười vị chính thức luyện đan sư tiến hành biện luận, phải vượt qua tất cả bọn họ mới được!

Nhìn ra mọi người nghi hoặc, Tôn Đào giải thích một câu:

- Loại phương pháp sát hạch này khó khăn hơn phương pháp luyện đan rất nhiều, mà sau khi thất bại trừng phạt cũng lớn hơn!

Nói đến đây, không nhịn được lắc đầu.

- Luận đan ta từng nhìn thấy qua trong một cuốn thư tịch, độ khó vượt qua luyện đan sát hạch rất nhiều lần, nhất định phải ở trên học thức và lý luận thực tế, vượt qua mười vị chính thức luyện đan sư mới được! Đặc biệt khó!

Lý thúc đè nén sự khiếp sợ trong lòng, gật gật đầu, đồng thời tràn đầy nghi hoặc:

- Hắn tuổi còn trẻ liền trở thành luyện đan học đồ, có nhiều thời gian, làm gì sốt ruột muốn thành Luyện đan sư như thế? Thậm chí tiến hành Luận đan? Hoàn toàn có thể từng bước học tập luyện đan, bởi vì một khi thất bại, hậu quả là bị trừng phạt rất nghiêm trọng!

Không đủ hai mươi tuổi đã trở thành luyện đan học đồ, loại thành tích này coi như trong lịch sử mấy trăm năm, hơn một nghìn năm của luyện đan sư công hội ở Thiên Huyền Vương quốc, đều xếp ở hàng đầu, hoàn toàn có thể chậm mấy năm, củng cố kiến thức, luyện tập thêm vài lần lại tiến hành sát hạch, làm gì mà phải mạo hiểm tiến hành Luận đan?

Phải biết độ khó của phương pháp Luận đan này vượt lên luyện đan đến mấy lần, rất khó có người thành công.

- Ta cũng không biết, thật giống nói phải tìm thư tịch liên quan tới thể chất đặc thù! Mà loại thư tịch này chỉ có trở thành là luyện đan sư chân chính mới có quyền xem qua!

Tôn Đào suy nghĩ một chút, nhớ lại đoạn đối thoại giữa Trương Huyền cùng Âu Dương Thành, Đỗ Mẫn lúc vừa nãy:

- Há, còn giống như đã nói cái gì nửa tháng, tựa hồ có chuyện gì gấp gáp, nhất định phải trong vòng nửa tháng trở thành luyện đan sư, tìm tới những thư tịch này!

- Nửa tháng? Thể chất đặc thù?

Một bên Văn Tuyết mấy người nghe không hiểu ra sao, Triệu Nhã thì sắc mặt trắng nhợt, thân thể mềm mại liên tục lay động.

Nàng là thể chất đặc thù Thuần Âm thân thể.

Điểm ấy là Trương lão sư nói cho nàng.

Nửa tháng, cái kia không phải là ngày tổ chức tân sinh đại bỉ sao? Ở trước nửa tháng ... Lẽ nào Trương lão sư là vì giúp nàng kích hoạt thể chất, tăng cao thực lực?

Thể chất đặc thù không kích hoạt, là không phát huy ra uy lực thực sự!

Nhất định là như vậy!

Xiết chặt nắm đấm, Triệu Nhã cố nén xúc động trong lòng, nhìn về phía Lý thúc:

- Tiền bối, ngươi mới vừa nói Luận đan thất bại sẽ phải chịu trừng phạt rất nghiêm trọng, đến cùng là trừng phạt cái gì?

- Cái này... Ta cũng không rõ lắm! - Lý thúc lắc đầu một cái.

Hắn chỉ là tại trong thư tịch xem qua Luận đan, còn trừng phạt như thế nào cũng không biết.

- Há, cái này ta biết, vừa nãy nghe Âu Dương đại sư nói rồi!

Tôn Đào suy nghĩ một chút, nói:

- Tổng cộng có ba cái, thứ nhất, bồi thường những luyện đan sư khảo hạch kia, mỗi một vị chí ít mười vạn kim tệ, mười vị cũng chính là một trăm vạn kim tệ! Thứ hai, chịu đựng một trăm sát thần côn! Thứ ba, trong vòng mười năm không cho phép sát hạch lần thứ hai!

- Một trăm vạn kim tệ? Một trăm sát thần côn? Mười năm không cho phép thi lại?

Triệu Nhã thân thể mềm mại liên tục run rẩy.

Này trừng phạt thực sự quá nặng đi!

Vì giúp mình kích hoạt thể chất, Trương lão sư dĩ nhiên không tiếc mạo hiểm như vậy...

Lão sư... Cảm tạ ngươi!

Phần ân tình này, Triệu Nhã ta, coi như tan xương nát thịt, cũng khó có thể báo đáp!

Trong phút chốc nước mắt từ trong khoé mắt chảy ra, ướt đẫm cả khuôn mặt của Triệu Nhã, khó có thể ngăn chặn.

Thẳng đến thế giới đỉnh phong

dtv-ebook.com

Tên nhóm dịch:TTTV

Người dịch: Kim Gaem

Biên: Mựp

Nguồn: TruyệnYY

- Hô! Cuối cùng cũng xong!

Từ xế chiều đọc một lần đến mười canh giờ, Trương Huyền lúc này mới dừng lại, thở ra một hơi.

Các sách trong Sơ đẳng Tàng thư khố bao quát Vạn Tượng, tất cả đều là liên quan tới luyện đan, lật coi qua một lượt, coi như có thể khiến thực lực của hắn tăng nhiều, nhưng tất nhiên cũng khiến Trương Huyền có chút mệt mỏi.

Thông qua lật sách như vậy, Trương Huyền rốt cuộc cũng biết, cái Tàng thư khố này, đúng thật là không có thư tịch liên quan tới thể chất đặc thù.

Tất nhiên không tìm thấy đáp án.

Nói cách khác, nhất định phải trở thành luyện đan sư, đi lên Tàng thư khố cấp cao đẳng may ra mới có thể tìm thấy được!

- Những kiến thức cần cho kỳ khảo hạch luyện đan sư chính thức hắn đã có sẵn rồi!

Mặc dù công hội luyện đan sư của Thiên Huyền Vương quốc, chỉ là một phân bộ nho nhỏ, nhưng bởi vì chắc chắn là sau lưng họ có chỗ dựa, cho

dù vương triều có thay đổi, công hội cũng vẫn sừng sững không ngã, mấy trăm thành ngàn năm trôi qua, thậm chí chỉ là một Tàng thư khố sơ đẳng thôi, cũng đã ẩn chứa trong đó lượng tri thức hết sức kinh người rồi.

Cho dù là danh sư chân chính, chắc cũng sẽ không có khả năng đọc hết được toàn bộ nhiều sách như vậy, hay sử dụng được mấy phần tri thức bên trong đó, nhưng Trương Huyền lại làm được.

Có nhiều tri thức như vậy, muốn hiểu rõ chuyện luyện đan, nói hắn là người thứ hai trong Thiên Huyền Vương quốc, e rằng sẽ không có người dám nhận danh hiệu đệ nhất.

Đương nhiên, tất cả những gì trong sách vở cũng chỉ là lý luận mà thôi, nếu thật sự muốn hắn động thủ, đừng nói đến luyện đan, chỉ sợ ngay cả lô hỏa hắn còn không biết nên lấy cái nào.

- Đi tìm chút đồ ăn thôi! – Trương Huyền sờ cái bụng sớm đã đói xẹp lép của mình, duỗi thẳng chiếc lưng mệt mỏi một cái, nhanh chân đi ra Tàng thư khố.

Hôm nay sau khi ăn sáng xong, liền lên lớp dạy, rồi đến học tâm khảo vấn, tiếp theo là đi dự buổi khảo hạch luyện đan sư học đồ... Nhiều việc đến nỗi rối tinh rối mù, trong bụng sớm đã réo ầm trời, nếu không phải thực lực tiến bộ, công lực cũng tăng cường không ít, e rằng hắn đã không cầm cự nổi đến giờ này rồi.

Sơ đẳng Tàng thư khố xa hơn cả phòng khảo hạch học đồ, từ bên trong đi tới, Trương Huyền đã nhìn thấy hai người Âu Dương Thành, Đỗ Mãn còn ngồi ở bên trong, tay cầm bút lông, hình như đang viết cái gì đó, biểu tình trên mặt lộ vẻ cổ quái, xoắn xuýt, giãy dụa, khó chịu...

- Các ngươi đang chơi cái gì vậy?

Nhìn thấy bộ dáng của hai luyện đan sư chính thức này, Trương Huyền cảm thấy kỳ quái đi vào.

- A... - Hai người Âu Dương Thành và Đỗ Mãn đang nghiên cứu Trương Huyền cuối cùng là đọc sách để làm gì, bỗng nhìn thấy hắn đột nhiên đi tới, cả hai đều giật nảy mình, vội vàng dùng tay che một trang giấy trên bàn.

Trương Huyền cúi đầu nhìn sang.

Chỉ thấy trên giấy lộ ra mấy dòng chữ.

- Suy đoán mục đích đến Tàng thư khố đọc sách là để làm gì, thứ nhất, giả vờ chăm chỉ, (ba mươi phiếu); thứ hai, nhàm chán vô ngồi chơi (một phiếu); thứ ba, nghiên cứu dữ liệu trong thư tịch (một phiếu)...

Chỉ nhìn cái này mấy dòng chữ, đầu Trương Huyền đã đầy hắc tuyến.

Cái này là viết về mục đích của ta đến Tàng thư khố?

Vừa rồi cũng chỉ có hắn đến Tàng thư khố đọc sách thôi.

Viết về ta thì thôi đi, còn ở đó... ở đó bỏ phiếu cái quỷ gì?

Còn nữa, tại sao giả vờ chăm chỉ lại được bình chọn nhiều nhất, hơn nữa còn đứng hạng nhất nữa chứ...

- Khụ khụ, chúng ta chẳng qua là cảm thấy ngươi đến Tàng thư khố đọc sách có chút kỳ quái, cho nên, nhịn không được mới ở đây… thảo luận một chút... – Thấy Trương Huyền đã thấy nội dung trong giấy, Âu Dương Thành cũng không có dấu diếm nữa, cố nén xấu hổ giải thích.

Một người luôn luôn ăn nói có ý tứ, lúc nào cũng nghiêm túc như luyện đan sư Âu Dương Thành, thế mà lại cùng các luyện đan sư khác trong phòng, nghiên cứu mục đích đọc sách của một tên học đồ, thậm chí còn để cho người khác bỏ phiếu bình chọn... Truyền ra ngoài, thật sự là một chuyện khiến cho người ta khó có thể tin được.

- Ta muốn tìm một quyển sách... Nhưng vẫn không tìm được, cho nên tùy tiện lật qua mấy quyển thôi!

Trương Huyền thuận miệng nói.

Chuyện có trong tay Thiên Đạo thư viện chắc chắn hắn không thể nói ra, nhưng mà mình động tác lật sách vù vù như vậy, đích thị là cũng quá quỷ dị, khó tránh được sự hoài nghi của mọi người, xem ra sau này hắn phải cẩn thận hơn mới được.

Bất quá, chỉ là lật sách, lại không làm gì, những người khác mặc dù hoài nghi, nhưng cũng không hiểu rõ đang làm cái gì, càng không nghĩ tới trong đầu hắn còn có một cái thư viện to lớn hơn.

- Chỉ đơn giản như vậy... - Nghe Trương Huyền nói như vậy, Âu Dương Thành và Đỗ Mãn đều một mặt như táo bón ngây ngốc nhìn hắn.

Bọn hắn nghiên cứu cả một buổi chiều, trà không uống cơm không ăn, còn tưởng rằng Trương Huyền làm như vậy, là có dụng ý đặc biệt gì đó, nhưng họ có nằm mơ cũng không nghĩ ngờ, mục đích của Trương Huyền chỉ đơn giản như vậy.

- Không đơn giản như vậy thì còn có thể có mục đích gì? - Trương Huyền nhìn qua hai người họ.

Dù sao chỉ cần hắn không thừa nhận có Thiên Đạo thư viện trong đầu là được, các loại nói dối, hắn cũng sẽ không đỏ mặt.

- Ây... Được chứ a! - Âu Dương Thành bất đắc dĩ lắc đầu, nghiên cứu đến trưa, không ngờ đáp án của đối phương lại đơn giản như vậy, để che dấu sự xấu hổ, hắn không thể làm gì khác hơn là nói:

- Chuyện luận đan ta đã thông báo cho mười vị luyện đan sư, ngày mai tất cả bọn họ đều sẽ đến! Ngươi cũng chuẩn bị cẩn thận đi, chiều mai tiến hành ngay ở chỗ này!

- Được ! - Trương Huyền gật gật đầu, lại tin tưởng hỏi một chút chuyện liên quan tới quá trình luận đan, hỏi xong mới quay người cáo từ.

Mới vừa ra khỏi phòng, liền nghe được tiếng của Đỗ Mãn vang lên.

- Ngươi thua, nhanh đưa tiền cho ta...

- Ta thua, nhưng ngươi cũng không tính là thắng, ngươi đã cược hắn đang giả vờ chăm chỉ mà! - Âu Dương Thành bất mãn nói.

Trương Huyền lảo đảo.

Các ngươi đều là luyện đan sư đấy, ấy vậy mà lại đi lấy ta ra để đánh cược...

Còn giả vờ chăm chỉ nữa chứ, giả cái đầu của ngươi a!

Trương Huyền ra khỏi phòng, vừa mới đi tới cửa, liền thấy đám người Triệu Nhã đứng ở bên ngoài.

- Sao ngươi lại ở đây?

Trong mắt Trương Huyền lóe lên một tia nghi hoặc.

Đây là công hội luyện đan sư chứ đâu phải học viện, Triệu Nhã chạy tới đây làm gì?

- Trương lão sư, tạ ơn người! - Nhìn thấy hắn xuất hiện, Triệu Nhã cuối cùng cũng nhịn không được nữa, quỳ rạp xuống đất ngay lập tức, trong mắt tràn đầy cảm động.

- Mau đứng dậy đi, cám ơn ta làm gì? - Trương Huyền nhăn mày lại.

Nha đầu này làm gì vậy?

Vừa đến liền quỳ xuống, chẳng lẽ ‘bệnh nặng’ của nàng được chữa khỏi rồi sao?

Nghĩ vậy, Trương Huyền nhịn không được liền hỏi:

- Hàn Dương Mẫu Thảo đó ngươi đã ăn xong rồi sao? Hiệu quả thế nào?

Nghe được bốn chữ "Hàn Dương Mẫu Thảo", thân thể của Diêu Hàn liền chấn động. Ban đầu hắn còn cho rằng Trương Huyền không biết công hiệu của bụi dược liệu này như thế nào, không ngờ Trương Huyền thậm chí còn biết rất rõ.

Xem ra hắn biết bụi cỏ này, vậy chắc chắn sẽ biết giá trị!

Dược liệu giá trị như thế, tiện tay đưa cho học sinh, chỉ vì muốn giúp học sinh mở ra thể chất đặc thù, cho nên mới mạo hiểm đi khảo hạch luyện đan sư...

Không cần biết ngày thường hắn dạy dỗ học sinh thế nào, chỉ riêng phẩm chất đã giúp liền giúp đến cùng này của Trương Huyền đã khiến Diêu Hàn phục sát đất rồi.

- Trương lão sư, là ta trước kia có mắt không biết Thái Sơn, là ta lòng tiểu nhân đo bụng quân tử, xin hãy tha lỗi cho ta. - Diêu Hàn tiến về phía trước một bước, hoàn toàn tâm phục khẩu phục.

Ngẫm lại những chuyện trước kia hắn đã làm thực sự là rất buồn cười.

Một lão sư có trách nhiệm như thế, sao lại có thể dạy học viên không tốt được? Xem ra những lời đồn đãi bên ngoài, không phải lúc nào cũng chính xác.

- Chuyện này. . . - Nhìn thấy bộ dáng của chủ tớ bọn họ, Trương Huyền chớp chớp hai mắt.

Ai có thể nói cho ta biết đang xảy ra chuyện gì không?

Làm sao ta vừa mới thi luyện đan sư học đồ ra, bọn họ liền trở thành như vậy ?

Rất nhanh Trương Huyền liền hiểu rõ chuyện gì đã xảy ra.

Đến nơi đây tìm kiếm phương pháp giải quyết thể chất đặc thù, hắn cũng không phải chỉ tìm cho mình Triệu Nhã một cái, mà còn là vì Viên Đào

nữa, không ngờ một cách làm bình thường như vậy lại có thể khiến cho nàng cảm động đến mức này.

Bất quá, ngẫm lại bản thân hắn cũng cảm thấy giật mình, ở trong mắt người khác xác xuất thành công của việc khảo hạch luận đan thực sự quá thấp, quá nguy hiểm, bản thân lại không nghĩ gì nhiều mà lao vào, trong mắt bọn họ tự nhiên sẽ cảm thấy mình vì học viên mà có thể từ bỏ tất cả , có thể xông vào bất kỳ khó khăn gì!

Phần tình nghĩa này chính là vô giá!

Hiểu rõ được những chuyện này, Trương Huyền trầm mặc không nói.

Bản thân hắn cảm động sự biết ơn của Triệu Nhã, kỳ thật đối phương làm như vậy, cũng làm cho hắn cảm động bản thân mình.

Trước kia lại dùng những học viên này như một cách để ở lại học viện, hiện tại hắn mới phát hiện, phàm là người, ai cũng sẽ có cảm tình, ngươi đối với người khác thế nào, người khác cũng sẽ đối với ngươi như vậy.

Những hài tử này tò mò, biết ơn, để hắn khắc sâu cảm nhận được trọng trách của một lão sư mà hắn mang trên vai là thiêng liêng đến mức nào.

- Yên tâm đi, làm học viên của ta, ta sẽ đưa các ngươi càng đi càng xa, thẳng đến thế giới đỉnh phong! - Nắm đấm xiết chặt, Trương Huyền trong lòng âm thầm thề.

Giờ phút này, hắn rốt cục hoàn thành trọng trách của một lão sư từ thế giới hiện đại trọng sinh đến đây.

Ầm ầm!

Ý nghĩ này vừa hình thành, chỗ cao nhất trong Thiên Đạo thư viện cũng oanh một tiếng thật lớn, tạo thành một bản thư tịch màu vàng , bất quá, bản thư tịch này, Trương Huyền cũng không nhìn thấy.

Võ giả tầng sáu Ích Huyệt cảnh (thượng)

dtv-ebook.com

Dịch: My

Biên: Mựp

- Trương lão sư, tạm thời ta không có đủ tiền để trả tiền mua Hàn Dương Mẫu Thảo. Bây giờ ta gửi ngươi trước một phần, coi như chúng ta Bạch Ngọc thành mua. Chúng ta không thể để ngươi lao tâm khổ tứ vì tiểu thư được…

Không biết nội tâm hắn biến hóa, Diêu Hàn tiến về phía trước, móc trong ngực ra hai vạn kim tệ.

- Không cần. Chỉ là một gốc dược liệu mà thôi, không đáng bao nhiêu! – Trương Huyền lắc đầu.

Hắn vừa mới có cảm giác như một lão sư đầy trách nhiệm, làm sao bây giờ có thể đòi tiền học viên được?

Hơn nữa, một gốc Hàn Dương Mẫu Thảo mà thôi. Hàn dương thảo chỉ một trăm kim tệ một cây, Mẫu Thảo dù quý chắc cũng không hơn nhiều lắm. Bản thân hắn có hơn trăm vạn, làm sao thèm để ý.

Mấu chốt chính là, cọng cỏ này do hắn ra vẻ ngầu mà có được, không phải dùng tiền mua nên có đem tặng cũng không đau lòng.

- Chuyện này… - Thấy đối phương có thái độ kiên quyết, Diêu Hàn đành cất tiền đi, không nhịn được than thở:

- Trương lão sư tiện tay tặng người khác một gốc dược liệu giá mười vạn khiến ta vô cùng khâm phục. Thật buồn cười lúc đầu ta còn nghĩ ngươi muốn lừa gạt tiểu thư nhà chúng ta…

- Cái gì? Mười vạn một cây? – Trương Huyền run rẩy.

Cây Hàn Dương Mẫu Thảo này trị giá mười vạn?

Thật hay giả?

Nếu hắn biết sớm là mười vạn, chắc chắn sẽ nhận khoản tiền đó.

Những người khác đều là học viên biếu quà lão sư, đằng này, hắn lại trả tiền cho họ…

- Đúng vậy a! – Diêu Hàn kỳ quái nhìn sang:

- Chẳng lẽ Trương lão sư không biết giá sao?

- Ta…

Mặc dù trong lòng hắn đang nhỏ máu nhưng cũng biết nhất ngôn cửa đỉnh, tứ mã nan truy. Trương Huyền lập tức nghiêm mặt lại, trên thân toát ra khí tức thế ngoại cao nhân, khinh thường trần tục:

- Dĩ nhiên không phải rồi! Đối với ta, tiền tài không là gì hết. Triệu Nhã đã là đệ tử của ta thì chỉ cần là thứ có ích với nàng, đừng nói chỉ mười vạn một cây dược liệu, cho dù hai mươi vạn, ba mươi vạn, ta cũng không tiếc!

Chuyện đã như vậy, xem ra hắn chỉ có thể thuận nước giong thuyền, bán một lần ân huệ.

- Tiểu thư thực sự đã tìm được một lão sư tốt a!

Thấy bộ dáng này của Trương Huyền, Diêu Hàn thật lòng bái phục.

Khó trách tiểu thư hết lời ca ngợi hắn như vậy. Với phẩm chất này, ai có thể không bội phục được?

Văn Tuyết đứng bên cạnh cũng đỏ mặt, hận không có kẽ đất nào để chui vào.

Người ta là lão sư, hơn nữa lại là người thầy cao thượng như vậy. Bản thân mình không những tưởng lầm là kẻ đến theo đuổi, mà còn nói lời châm chọc, khiêu khích… Nghĩ lại, thật sự buồn cười!

May mắn hắn đại nhân đại lượng không để ý tới… Nếu không chỉ dựa vào thân phận luyện đan học đồ này, đủ để đem bản thân khai trừ, không bao giờ được trở lại!

- Các ngươi trở về đi! Ta cũng phải chuẩn bị cho buổi Luận đan ngày mai!

Chỉ vì mặt mũi mà mười vạn kim tệ bay mất… Thật ra, hắn muốn mười vạn kim tệ này cũng không có gì. Bởi vì đây là tiền của Bạch Ngọc thành, cũng không phải của Triệu Nhã…

Cố nén đau lòng, khóc không ra nước mắt, Trương Huyền đi ra ngoài.

Cơm nước xong xuôi, hắn trở lại học viện cũng đã gần mười hai giờ.

- Dù sao hiện tại cũng không buồn ngủ, nghiên cứu cách đột phá Ích Huyệt cảnh một lát đi!

Ở kiếp trước, hắn chính là một con cú đêm. Hiện tại lại có tu vi và thân thể càng tốt hơn, mặc dù đêm đã khuya nhưng hắn vẫn không hề thấy mệt mỏi.

Hôm tại tại Học Tâm tháp hắn đã lộ ra tu vi của bản thân có được thực lực Ích Huyệt cảnh. Chẳng mấy chốc, học viện sẽ có hành động để mình trở thành trưởng lão.

Trở thành trưởng lão rồi, hắn sẽ có cơ hội đi trưởng lão Tàng thư các xem sách.

Đến lúc đó hắn sẽ tìm được gần như đầy đủ bí tích võ giả tầng sáu để hoàn thiện Thiên Đạo thần công.

Đương nhiên, trước đó, hắn cần nghiên cứu một chút.

Dù sao lúc ở trong nhà Lục Tầm đại sư, hắn đã phục chế lại mười mấy bản bí tịch. Mặc dù độ chưa thể tạo thành bí tịch hoàn chỉnh, nhưng vẫn có tính tham khảo cao.

Tinh thần hắn khẽ động, mười mấy bản thư tịch sao chép từ nhà Lục Tầm đại sư xuất hiện trong não hải.

- Thật ra Ích Huyệt cảnh tu luyện rất đơn giản. Đây chính là một quá trình mở ra các huyệt đạo theo trình tự!

Sau khi nhìn lướt qua một lượt, Trương Huyền liền hiểu được.

Truyền thuyết kể lại, cơ thể con người có tổng cộng một trăm linh tám huyệt đạo. Mỗi người có thể mở ra bảy mươi hai huyệt đạo, hơn nữa để mở ra cần có trình tự. Tùy tình trạng mỗi người cần trình tự khác nhau để đạt được hiệu quả tốt nhất. Nếu không tìm thấy phương pháp chính xác, có thể cả đời chỉ mở được ba mươi, bốn mươi cái huyệt đạo, không thể tiếp tục tiến bộ.

Nó cũng giống như việc làm sạch bùn dưới sông. Chỉ bằng cách lau dọn từ đầu nguồn có thể được làm sạch hoàn toàn. Nếu như bắt đầu từ trung tâm, con sông không chỉ không được rửa sạch, thậm chí có thể làm dòng sông bị tắc nghẽn!

Chính vì vậy việc mở ra một huyệt đạo là rất trọng yếu. Một khi nhầm lẫn sẽ ảnh hưởng rất lớn đến sau này.

- Bản Kim Hỏa Công này nói đầu tiên phải mở ra thần lực huyệt để có sức mạnh mới có thể mở ra càng nhiều huyệt đạo quan trọng hơn. Bản

Dịch Dương Quyết lại nói trước tiên cần mở huyệt Trung Xu, bởi vì đây là huyệt ở chính giữa cơ thể…

Mười mấy quyển sách ghi lại huyệt đầu tiên cần mở ra không giống nhau, mỗi quyển đều có lý lẽ riêng.

Người khác nhìn thấy có lẽ sẽ đầu váng mắt hoa, nhưng Trương Huyền có Thiên Đạo thư viện, có thể phân biệt được sai lầm và khuyết điểm. Hắn chỉ cần nhìn qua một lần liền phát hiện, tất cả những thứ này… đều sai lầm!

- Không tìm ra huyệt đạo thứ nhất chẳng khác nào con sông không có đầu nguồn. Một khi ta tính sai, tu luyện về sau sẽ ngày càng phiền phức. Thôi được rồi!

Lại nghiên cứu một hồi, hắn phát hiện những bí tịch này chỉ ra huyệt đạo đầu tiên đều không cái nào chính xác. Trương Huyền đang định từ bỏ, đột nhiên một ý nghĩ lóe lên.

- Những sách vở này ghi lại huyệt đạo đều là sai lầm. Trên cơ thể người tổng cộng một trăm linh tám huyệt đạo, ta chỉ cần lần lượt thử một chút, chẳng phải sẽ biết được cái nào là thứ nhất, cái nào là thứ hai sao?

Phương pháp mở ra huyệt đạo rất đơn giản, chỉ cần điều động chân khí trùng kích là được. Mấu chốt chính là trình tự. Nếu những cái trên đều là sai lầm, vậy trong một trăm linh tám nơi này chắc chắn sẽ có một cái là chính xác!

Nếu là người khác sẽ không có cách thí nghiệm. Nhưng bản thân hoàn toàn không tồn tại vấn đề này!

Hắn có Thiên Đạo thư viện có thể bài trừ tất cả sai lầm. Cái còn sót lại dĩ nhiên là chính xác!

- Thử xem!

Nghĩ đến điều này, Trương Huyền không hề do dự. Hắn liền tìm giấy bút, ghi ra tất cả một trăm linh tám huyệt đạo trên thân thể. Đầu tiên hắn loại bỏ những huyệt đạo sai lầm, sau đó cũng loại bỏ cả những huyệt đạo chính xác.

Sau khi sửa soạn xong, một trăm linh tám nơi chỉ còn lại hai mươi nơi.

Nhưng không sao, Trương Huyền chỉ cần tiện tay dò xét một phần bí tịch, đem hai mươi nơi đó lần lượt thay vào huyệt đạo thứ nhất.

Ông…

Thiên Đạo thư viện xuất hiện bí tịch mới, ghi ra sai lầm và khuyết điểm.

Sau khi hắn thí nghiệm đến lần thứ mười ba, não hải liền chấn động. Trên bí tịch ghi lại huyệt đạo đầu tiên không một chỗ sai lầm.

- Ha ha… Thành công! Tâm huyệt… Thư viện biểu hiện không có sai lầm, vậy huyệt đạo này chính là nơi đầu tiên Ích Huyệt cảnh cần mở ra.

- Tâm huyệt, đây là huyệt đạo ẩn dấu sâu nhất. Nếu chân khí không tinh khiết, võ giả tầng năm đỉnh phong sẽ không thể nào mở ra. Khó trách, những quyển sách này đều không có…

Xác định được huyệt đạo thứ nhất cần mở ra, trong lòng Trương Huyền đầy hưng phấn.

Tâm huyệt ở vào nơi sâu nhất của trái tim, được mệnh danh là một trong ba mươi sáu huyệt đạo không thể mở ra. Nếu chân khí không tinh khiết, chẳng những không cách nào mở ra, mà thậm chí còn có thể dẫn đến tẩu hỏa nhập ma.

Nếu không phải có Thiên Đạo thư viện xác định, hắn cũng không thể tin được đây chính là huyệt đạo đầu tiên.

Khó trách trên đời có nhiều bí tịch như vậy cũng không thể tìm được trình tự chính xác. Thì ra huyệt đạo chính xác lại là… một trong những

huyệt đạo được mệnh danh là không thể mở ra.

Hiện tại xem ra, cái gọi là không thể mở thực ra cũng không phải như vậy. Chỉ cần tìm đúng trình tự, hắn có thể thành công!

Võ giả tầng sáu Ích Huyệt cảnh (hạ)

dtv-ebook.com

Chương 104: Võ giả tầng sáu Ích Huyệt cảnh (hạ)

Dịch: Nguyễn Khiêm

Biên: Mựp

- Bắt đầu thôi!

Xác định được huyệt đạo, việc còn lại liền đơn giản hơn nhiều. Phương pháp ích huyệt hầu như đều không khác mấy, Trương Huyền không do dự quá nhiều, khống chế chân khí trong cơ thể chậm rãi vọt tới vị trí Tâm Khiếu huyệt.

Ầm ầm!

Thời gian không lâu sau, một tiếng kịch liệt nổ vang, thân thể không tự chủ được lung lay.

Trương Huyền nhất thời cảm thấy tâm thần của mình có sự tăng vọt lên về chất.

Bất luận tốc độ phản ứng hay là cường độ tinh thần đều có bước tiến khổng lồ.

Võ giả tầng sáu Ích Huyệt cảnh, đột phá thành công rồi!

Giờ khắc này nhắm mắt lại mà nói, có thể cảm nhận được trong cơ thể hắn một chỗ huyệt đạo lóng lánh hào quang chẳng khác nào ngôi sao sáng ngời trong đêm tối.

Ục ục ục!

Huyệt đạo mở ra, linh khí lập tức từ huyệt đạo truyền vào thân thể, để sức mạnh của hắn tăng cường thêm một đỉnh.

- Quá tốt rồi!

Cảm nhận được thân thể biến hóa, Trương Huyền biết vừa nãy đột phá đúng rồi.

- Sau này, cho dù không tìm được công pháp, ta cũng hoàn toàn có thể lần lượt thí nghiệm từng cái một, coi như tu luyện có một vạn con đường, đem sai lầm đều lấy ra rồi sẽ tìm được con đường chính xác...

Con mắt lóe lên vẻ hưng phấn.

Trước chỉ là ý nghĩ thoáng qua trong đầu, không nghĩ tới thật có thể thành công.

Đương nhiên, cũng chính là Ích Huyệt cảnh mới có thể như vậy, thân thể tổng cộng chỉ có 108 nơi huyệt đạo, từng cái từng cái là cố định, chỉ cần lần lượt thí nghiệm từng cái là có thể, thật muốn vô trung sinh hữu* tự sáng tạo công pháp, coi như có Thiên Đạo thư viện cái máy gian lận này, e sợ cũng muốn tươi sống đem hắn làm mệt chết.

*vô trung sinh hữu: từ không hoá có

Kỳ thực Trương Huyền không biết, cái gọi là ba mươi sáu nơi huyệt đạo không cách nào mở ra, không phải là việc không có lửa mà lại có khói, không có chân khí tinh khiết nhất, những huyệt đạo này căn bản không thể mở ra.

Dùng ví dụ đơn giản nhất để hình dung, nếu như nói những chỗ huyệt đạo khác là đường ống to như một người bình thường thì ba mươi sáu nơi huyệt đạo này chính là đường ống to bằng lỗ kim, vẩn đục chân khí giống như nước mang bùn nhão, trong đường ống to như thân người thì có thể chảy xuôi vô sự, nhưng muốn đi qua đường ống giống như lỗ kim

thì không thể nào! Chỉ cần vài hạt cát bên trong bùn nhão là có thể đem lỗ thủng ngăn chặn, cưỡng ép xung kích mà nói, nếu không cẩn thận chỉ có thể làm huyệt đạo vỡ vụn, bạo thể mà chết!

Trương Huyền tu luyện Thiên Đạo thần công không có khuyết điểm, chân khí tinh khiết không có tạp chất, giống như là nước tinh khiết, dù cho đường ống chỉ có to bằng lỗ kim, cũng ung dung đi qua, thành công mở ra!

- Tiếp tục thí nghiệm huyệt đạo thứ hai!

Có kinh nghiệm thành công, Trương Huyền tiếp tục nghiên cứu huyệt đạo thứ hai là cái nào, không biết qua bao lâu, nơi huyệt đạo thứ hai cũng thuận lợi mở ra.

Chỉ cần tìm đúng huyệt đạo, liền giống như ngồi thuyền xuôi dòng, đột phá lên đơn giản đến cực điểm.

...

Nơi ở của Triệu Nhã, Diêu Hàn ngồi ở cách đó không xa.

- Tiểu thư, nói một chút vị Trương lão sư này với ta đi, còn có thân thể của ngươi khó chịu chỗ nào, bụi dược liệu này là xảy ra chuyện gì?

Vốn là Diêu Hàn đối với Trương Huyền mang thành kiến rất lớn, nhưng ngày hôm nay tận mắt nhìn thấy đối phương vì học viên mà không tiếc để cho bản thân vào hiểm cảnh, tiện tay đưa ra dược liệu giá trị mười vạn kim tệ, lông mày cũng không nhíu một cái.

Cái khác có thể che giấu, loại khí chất nhẹ như mây gió, thế ngoại cao nhân này muốn mô phỏng theo cũng không được.

Người nắm giữ khí chất cùng sư đức như vậy, làm sao có khả năng là người xấu lừa gạt nữ hài?

Xem ra vừa bắt đầu bản thân ta đã nghĩ sai rồi!

Hơn nữa, thân thể của tiểu thư luôn luôn khoẻ mạnh, tại sao phải uống thuốc? Hơn nữa còn phải dùng dược liệu quý giá như thế?

Trong lòng tràn đầy nghi hoặc, cuối cùng cũng không nhịn được nữa.

- Trương lão sư... Ta vừa mới bắt đầu cũng mang thành kiến, mãi đến tận tận mắt nhìn thấy, nghe xong lớp học của hắn...

Triệu Nhã đem sự tình ngày đó gặp phải Trương Huyền nói một lần.

Thời điểm nói đến thân thể có 'Bệnh' gì, sắc mặt đỏ ửng lên đến tận mang tai.

Nếu như trước, khẳng định thật không tiện mở miệng, sẽ coi bản chất của chính mình có phải là đồi bại hay không, thân thể có phải là có vấn đề gì hay không, mà hiện tại, từ trong miệng của lão sư đã biết đến nguyên do chân chính, cũng là thoải mái.

Thuần Âm thể chất tu luyện Thuần Âm công pháp, thuộc tính Âm càng mạnh, nếu không là nàng tâm thần kiên định, e sợ đã sớm không nhẫn nại được.

- Thuần Âm thể chất? Tiểu thư là Thuần Âm thể chất, chúng ta lại còn không biết để người tu luyện Bạch Ngọc Tố Nữ Công...

Nghe được nữ hài nói bệnh trạng cùng thống khổ phải chịu đựng trong những năm này, Diêu Hàn sắc mặt trắng nhợt.

Hắn cùng phụ thân của Triệu Nhã ngang hàng, từ lâu coi Triệu Nhã như con gái ruột của chính mình mà đối xử, nghĩ đến nếu không là Trương lão sư nhìn ra vấn đề, tiểu thư e sợ vẫn như cũ chìm đắm trong vũng bùn thống khổ, khó có thể rút ra, làm trưởng bối mà một điểm cũng không phát hiện, trong lòng tự trách cùng khó chịu có thể tưởng tượng được.

Thời điểm ở luyện đan sư công hội, liền nghe Triệu Nhã đã nói mình là thể chất đặc thù, lúc đó không tỉ mỉ hỏi dò, nằm mơ đều không nghĩ tới

là loại thể chất này, hơn nữa tu luyện Thuần Âm công pháp sau này sẽ mang đến loại hậu quả kia.

- Nếu vị Trương lão sư này có bản lĩnh như vậy, danh tiếng sao lại rác rưởi như thế...

Nghe xong Triệu Nhắc nói chuyện, vị Trương lão sư này tuyệt đối là nhân vật trên trời ít có dưới đất tuyệt không, nếu hắn lợi hại như vậy, danh tiếng sớm đã phải vang xa đi, vì sao kết quả điều tra không chỉ là lão sư sát hạch không điểm lại còn dạy học sinh đến mức tẩu hỏa nhập ma?

- Ngày hôm nay phòng giáo dục bởi vì chuyện của Lưu Dương, tiến hành học tâm tra hỏi...

Tiếp theo Triệu Nhã đem sự tình phát sinh ở học tâm tháp nói một lần.

- Cái gì? Ngươi nói là... Thượng Thần trưởng lão cố ý hãm hại, mới khiến cho hắn danh tiếng kém như thế? Trương lão sư vì chú ý đến mặt mũi của học viện, không có vạch trần? Thực lực của hắn cũng đã đạt đến Ích Huyệt cảnh đỉnh phong?

Diêu Hàn chấn động.

Những tin tức này, không phải chính tai nghe được, tuyệt không thể tin được.

Đường đường chủ nhiệm phòng giáo dục, dĩ nhiên vô sỉ như vậy!

Mà Trương lão sư... Phẩm chất cao thượng như vậy!

Xem ra, xác thực là bản thân hiểu lầm!

Hơn nữa, không những bản thân hiểu lầm, tất cả mọi người đều hiểu lầm!

- Thượng Thần trưởng lão ta chưa từng thấy, nhưng Thượng Bân lão sư là cháu trai của hắn, tự tư tự lợi, làm người ác độc, gia gia hắn khẳng định cũng không tốt ở chỗ nào đâu...

Đổi làm người khác, nghe được đường đường chủ nhiệm phòng giáo dục dĩ nhiên xấu xa như vậy, nhất định sẽ hoài nghi một, hai, Diêu Hàn lại không có hoài nghi một chút nào cả.

Hắn chưa từng thấy Thượng Thần nhưng đã thấy qua Thượng Bân.

Mặt của hắn bị tổn thương chính là do đối phương đánh lén mà thành!

Cháu trai đều như vậy, gia gia có thể tốt hơn chỗ nào sao!

Tuyệt đối là một ổ rắn chuột, không đáng nhắc tới!

- Diêu thúc thúc, ngươi hiện tại cũng biết sự tình của Trương lão sư, ta hi vọng sau này ngươi phải tôn trọng hắn đó!

Giải thích xong, Triệu Nhã vẻ mặt nghiêm túc nhìn sang.

- Yên tâm đi! Thúc thúc không phải người hồ đồ, đã biết rõ ràng những chuyện này, ta biết sau đó nên làm thế nào!

Diêu Hàn gật gù, sầm mặt lại, trong ánh mắt lộ ra tự tin cùng uy nghiêm của một cái đại thành quản gia:

- Bất quá, hai ông cháu Thượng Thần, Thượng Bân làm hại ta xuất hiện hiểu lầm, bại hoại danh dự của Trương lão sư, ta phải cùng Thành chủ thương nghị một hồi, cho hắn một bài học!

- Ừm! Người đáng ghét như thế, nhất định phải chịu đến trừng phạt! Triệu Nhã cũng gật đầu.

Nàng cùng Vương Dĩnh không giống nhau.

Vương Dĩnh tính cách ngoan ngoãn, có chút ngốc nghếch cùng thành thật. Nàng thì khác, là con gái của một vị Thành chủ, tính cách oai hùng,

bằng không cũng sẽ không nghe được người khác ca ngợi Trương Huyền, liền thở phì phò vọt thẳng lại đây!

Chính vì như thế, nghe được Diêu Hàn nói muốn giáo huấn hai người Thượng Thần, Thượng Bân, không hề cự tuyệt mà trực tiếp gật đầu đồng ý.

Nếu như không phải tại vị chủ nhiệm phòng giáo dục này, Trương lão sư như thế nào sẽ phải chịu oan ức, bị người liên tục cười nhạo?

Lại làm sao có khả năng có bản lãnh như Trương lão sư lại tuyển không được học viên?

Nhất định phải giáo huấn, phải nhiệt tình cố gắng giáo huấn bọn hắn, muốn cho bọn hắn phải thân bại danh liệt!

- Diêu thúc thúc, làm phiền ngươi đem chuyện này lan rộng ra ngoài đi, càng rộng càng tốt! - Nghĩ tới đây, Triệu Nhã dặn dò.

- Ừm! - Diêu Hàn gật đầu.

Phiền não mới (thượng)

dtv-ebook.com

Tên nhóm dịch:TTTV

Người dịch: Kim Gaem

Biên: Mựp

Nguồn: TruyệnYY

Đôm đốp! Lốp bốp!

Trong một đêm thỉnh thoảng nghe thấy âm thanh đột phá, thực lực của Trương Huyền cũng không ngừng tăng lên.

- Không ngờ một đêm lại trôi qua nhanh như vậy! - Rốt cục, Trương Huyền cũng mở to mắt.

Giờ phút này trời đã sáng rõ.

Một đêm không ngủ, Trương Huyền không những không cảm thấy rã rời chút nào mà ngược lại tinh thần của hắn lại vô cùng phấn chấn, tinh lực dồi dào.

Dựa vào chân khí của hắn, độ tinh thuần cùng với đặc thù của Thiên Đạo Thần Công, việc bắt đầu đột phá là vô cùng đơn giản, chính là việc tìm huyệt đạo phải tốn một chút thời gian và công sức, dù vậy, một đêm trôi qua, hắn cũng đã thành công đột phá toàn bộ hai mươi huyệt đạo!

Dựa theo tiêu chuẩn bình thường, võ giả chỉ có thể mở ra 72 huyệt đạo, mỗi mười tám huyệt đạo hợp lại tính thành cấp bậc.

Nói cách khác, Ích Huyệt cảnh sơ kỳ là mở ra là từ 1 đến chỗ thứ 18, trung kỳ là từ chỗ thứ 19 đến chỗ thứ 36, hậu kỳ từ 37 đến 54, và đỉnh phong là từ 55 đến chỗ thứ 72!

Đương nhiên, không ít người bởi vì tu luyện chân khí đẳng cấp quá thấp, trình tự khai mở huyệt đạo cũng có vấn đề, mở ra ba mươi, bốn mươi chỗ liền đã có thể đạt tới đỉnh phong, lại không cách nào tiến bộ thêm nữa, chỉ có thể nghĩ biện pháp trùng kích võ giả cấp bảy Thông Huyền cảnh.

Bởi vậy, phân chia cấp bậc này chỉ là trên lý luận , dựa theo tiêu chuẩn của Thiên Huyền Vương quốc, 10 chỗ đã được nâng lên một cấp bậc rồi, nói cách khác, Ích Huyệt cảnh sơ kỳ là 1 đến 10 huyệt đạo, trung kỳ là 11 đến 20 chỗ, hậu kỳ là 21 đến 30 chỗ, đỉnh phong là 31 chỗ trở lên.

Chỉ cần mở ra ba mươi mốt chỗ huyệt đạo trở lên, mặc kệ bao nhiêu huyệt đạo đã được khai mở, tại Thiên Huyền Vương quốc, đều là Ích Huyệt cảnh đỉnh phong!

Lúc Trương Huyền đạt Đỉnh Lực cảnh đỉnh phong, có được tám đỉnh chi lực, về sau lại tu luyện từ đầu công pháp tầng thứ ba, công lực lại lần nữa tăng lên 12 đỉnh, cộng lại trước kia là 20 đỉnh, hiện tại mở ra 20 chỗ huyệt đạo, nói cách khác, chỉ cần hắn sử dụng chân khí, liền có được 40 đỉnh cự lực, dĩ nhiên có thể so với cường giả Ích Huyệt cảnh đỉnh phong!

Việc khai thông huyệt đạo của người khác, phải mười ngày nửa tháng cũng chưa chắc có thể khai thông được một cái, hắn nửa đêm có thể khai thông được hai mươi cái liên tiếp. Trong đó chín phần mười thời gian là hắn còn chậm trễ trong việc nghiên cứu. Nếu người khác nghe thấy những chuyện này, chắc chắn bọn họ khó có thể tin được.

Bất quá, Thiên Đạo Thần Công không có chút sai lầm nào, nếu như không có loại Thần công hiệu quả này, chắc chắn không thể làm được những điều không tưởng như vậy.

Ra khỏi phòng, Trương Huyền thuận miệng ăn vài thứ, nhanh chân đi tới lớp học.

... ...

- Ngươi nói... Trương lão sư vì giúp ngươi tìm phương pháp kích phát thể chất đặc thù, mà không tiếc trở thành luyện đan sư luận đan? - Trong lớp học, Triệu Nhã đang kể lại những chuyện xảy ra ngày hôm qua cho đám Vương Dĩnh nghe một lần.

- Trương lão sư sáng tạo công pháp cho chúng ta, lại còn vì chúng ta mà mạo hiểm như vậy...

- Cho dù có nói thế nào đi chăng nữa, thi đấu tân sinh sắp tới nhất định phải thi đấu đạt thành tích thật tốt, nếu không, chúng ta thật sự có lỗi với công lao dạy dỗ của Trương lão sư!

Mắt của mỗi người trong đám Trịnh Dương đều bừng bừng nhiệt huyết, ngay cả Viên Đào luôn luôn lười biếng cũng kích động không thôi.

Kẻ sĩ chết vì tri kỷ, Trương lão sư vì bọn hắn nỗ lực nhiều như vậy, thật sự nếu không làm gì đó đền đáp lại công lao của hắn, thật sự sự là quá hờ hững rồi!

- Không được, bây giờ ta phải đi tu luyện

- Ta cũng vậy!

Trong nháy mắt, tất cả mọi người đều như được tiếp thêm sức mạnh, trong lòng chỉ có một mục tiêu, chính là làm cho Trương lão sư của bọn họ chiến thắng vẻ vang, tái sinh trong con mắt của những người luôn xem thường bọn họ kia!

- Có chuyện gì vậy? - Đi đến lớp học, chẳng những nhìn thấy tất cả các học viên đều đã tới đông đủ, hơn nữa mỗi người đều đang tu luyện rất nghiêm túc, khắc khổ, Trương Huyền có chút không quen.

Bọn nhóc này đều ăn trúng thuốc gì rồi?

- Lão sư! - Đang định vào lớp, Trương Huyền lại nhìn thấy Vương Đào, Vương Nham và Triệu Nham Phong đi tới.

Vương Đào, Vương Nham là hai học viên Trương Huyền cho phép đến lớp để dự thính, có thể ngồi nghe hắn giảng bài, nhưng sao Triệu Nham Phong cũng đến đây rồi?

- Học trò đã tự tiện rút khóa của Lục lão sư, vì vậy mà mang đến không ít phiền phức cho người, mong lão sư trách phạt!

Sau khi đi vào lớp học, Triệu Nham Phong liền chủ động nhận tội.

Nghe nói như thế, Trương Huyền giờ mới hiểu được, vì sao Lục Tầm lại vô duyên vô cớ đến tìm mình kiếm chuyện.

Thì ra nguyên nhân là do tên này.

Hắn là minh tinh giáo sư có danh khí lớn nhất học viện, mình là lão sư phế vật hạng nhất từ dưới đếm lên, bây giờ vì mấy vụ dự thính vớ vẩn do mình nghĩ ra, mà hai học viên đã chủ động rút chương trình học từ bên hắn, dù là ai đi chăng nữa cũng thật sự khó mà có thể tiếp nhận.

Một khi tin tức truyền đi, sau này làm sao hắn có thể thu nhận được học viên? Làm sao học viên có thể tin phục hắn?

- Vậy ở đây dự thính đi!

Trải qua quá nhiều chuyện phát sinh, nếu như bây giờ lại để cho Triệu Nham Phong trở về, làm không cẩn thận còn tưởng rằng hắn sợ Lục Tầm, đành phải giả bộ như không biết.

Dù sao bọn họ cũng chỉ là học viên dự thính mà thôi, không cần phải được hắn chỉ điểm thì mới được vào lớp, muốn nghe thì đến nghe, không muốn nghe thì đi, dù sao cũng không tốn quá nhiều thời gian.

- Được, vào lớp đi, công pháp ta cho các ngươi hôm qua, mọi người đã thử tu luyện theo chưa?

Không tiếp tục để ý đến mấy chuyện này, Trương Huyền nhìn về phía đám người Triệu Nhã, Vương Dĩnh.

- Tu luyện rồi! – Tất cả mọi người đều hưng phấn mà hai mắt tỏa sáng.

Công pháp Trương lão sư tự mình sáng tạo cho bọn hắn quả nhiên lợi hại, chỉ tu luyện một đêm, liền có thể cảm giác được công lực trong nội thể được tăng lên đáng kể, hiệu quả hơn những cách bọn họ luyện trước đây gấp mười lần!

Chính vì vậy, bọn họ càng thêm bội phục vị lão sư đang đứng trước mắt mình này!

- Ừ, mỗi người đánh công pháp của mình cho ta xem thử một chút, Vương Dĩnh, bắt đầu từ ngươi trước!

Trương Huyền nhìn sang.

- Dạ! - Vương Dĩnh tiến về phía trước một bước, rất nhanh thi triển một bộ quyền pháp.

- Không tồi! - Xem hết, Trương Huyền khen hắn một câu, sau đó nói một số khuyết điểm trong tu luyện để hắn chỉnh sửa.

Ngay sau đó là đám người Triệu Nhã, Lưu Dương lần lượt đánh ra công pháp mà họ đã tu luyện.

Tổng thể mà nói, tốc độ tu luyện của năm học viên này cũng không chậm, các lão sư khác nhìn thấy, chắc sẽ khen ngợi là tốc độ kinh người.

Bất quá, nửa tháng sau, với loại tiến bộ này, muốn tỷ thí với học viên của Lục Tầm, chỉ còn kém không ít.

Lục Tầm là minh tinh lão sư của học viện, có thể được hắn nhận làm học trò, hầu như đều là những người top đầu mới có thể được thu nhận.

Khảo hạch để nhập học là kỳ thi tổng hợp tố chất và thiên phú của học viên, đám người Triệu Nhã, Vương Dĩnh đều có tiềm lực lớn, mới có thể tiến vào top một trăm, thực lực đơn thuần, chắc chắn không thể vào được lớp của hắn.

Nhất là Viên Đào, hạng thứ nhất từ dưới đếm lên, không lệch chút nào.

Mấy trăm học viên của Lục Tầm, tất nhiên không thể đánh chỉ năm học viên của hắn, như vậy không công bằng, nhất định sẽ chọn ra năm học viên trong số một trăm học viên của hắn.

Mấy trăm cái tên lựa chọn ra năm người, bọn Triệu Nhã nếu muốn chiến thắng, thật sự không phải là chuyện dễ dàng!

Còn có một tin khác, nghe nói ba học viên đỗ đầu trong kỳ khảo hạch nhập học đều là học trò của hắn, hơn nữa bọn họ đều đã đột phá đến võ giả cấp hai!

Một trung đội xếp thứ tư Chu Hồng thôi, năm học viên liên thủ cũng đánh không lại, ba người nhất nhì ba kia, sao bọn họ có thể chống lại?

Tiềm lực, thiên phú, tổng hợp tố chất mặc dù có thể đạt được không ít thành tích trong kỳ thi đấu tân sinh, kỳ thật võ giả coi trọng nhất là thực lực hay là cấp bậc?

Không có thực lực, cấp có cao mấy cũng đều vô dụng.

Tỷ thí trên đài thua trận, tất cả công sức đều sẽ bị phủ nhận.

- Chân tổn thương của Vương Dĩnh còn chưa hoàn toàn hồi phục, có chút không thích ứng được với công pháp của hắn, thực lực toàn thân không thể nào khai thông, chỉ có thể dưỡng bệnh hai tháng may ra mới có thể khá hơn được, chứ thời gian chỉ có nửa tháng, e rằng không kịp.

- Trịnh Dương tu luyện theo công pháp của hắn đã có tiến bộ dũng mãnh, bất quá, thi đấu tân sinh luôn có điểm dừng, một khi bị hạn chế binh khí, ưu thế sẽ biến thành nhược điểm, nhất định phải tu luyện với tay không tấc sắt thì mới có thể khắc chế đối phương được.

- Tay phải có vấn đề của Lưu Dương nhanh nhất cũng phải nửa tháng mới có thể hồi phục hoàn toàn... Ai, thời gian thực sự quá gấp gáp!

Nhìn toàn bộ thư tịch về mọi người trong Thiên Đạo ra nhìn một lần, Trương Huyền xoa xoa mi tâm, tràn đầy ưu sầu.

Phiền não mới (hạ)

dtv-ebook.com

Dịch: My

Biên: Mựp

Nếu cứ tiếp tục tu luyện với tốc độ như bây giờ, chắc chắn đến cuối học kỳ hắn có thể khiến tu vi của năm học viên này tăng mạnh, một tiếng hét lên kinh người.

Tuy nhiên lần này chỉ có nửa tháng là đến hạn định ước chiến, thật sự là một nhiệm vụ khó khăn.

Dù là Vương Dĩnh, Triệu Nhã, Trịnh Dương, Lưu Dương hay Viên Đào, thân thể họ đều có vấn đề nọ vấn đề kia. Dù cho hắn biết được các khiếm khuyết đó cũng khó có thể giải quyết trong một thời gian ngắn như vậy.

Thiên Đạo thư viện có thể nhìn ra khuyết điểm, nhưng sẽ không đưa ra phương pháp giải quyết chính xác.

Phương pháp giải quyết vấn đề của mấy học viên này đều do bản thân nghiên cứu thật nhiều thư tịch mới tìm ra được, vì vậy hiệu quả cũng chỉ ở mức trung bình.

Trong một khoảng thời gian ngắn như vậy, đến những vấn đề đó còn không thể giải quyết, làm sao có thể để bọn họ đột nhiên tu vi tiến nhanh, thực lực tăng mạnh?

Đương nhiên, nếu như hắn truyền thụ Thiên Đạo Thần Công chi bọn họ, nhất định có thể khiến tu vi tiến nhanh. Nhưng Trương Huyền cũng biết, bộ công pháp này trừ mình ra, không thể truyền thụ cho những người khác.

Thất phu vô tội, mang ngọc có tội. Một khi bộ công pháp này bị truyền ra ngoài, nhất định sẽ mang đến tai họa ngập đầu.

Mặc dù hắn có thư viện, cái máy gian lận này, có thể nhìn ra điểm yếu, nhưng đối mặt với cường giả chân chính cũng là vô dụng.

Không nói đến liệu cường giả chân chính có loại thiếu sót này hay không. Cho dù có, tốc độ và lực lượng không theo kịp người ta, thì dù đánh trúng cũng không có khả năng làm tổn thương đối phương!

- Trịnh Dương còn đơn giản một chút, ta có thể nghĩ biện pháp tìm cho hắn một bộ võ kỹ. Chỉ cần trong nửa tháng hắn tu luyện có chút thành tựu là có thể ứng phó đại cục!

- Với Vương Dĩnh, mặc dù ta đã phá vỡ huyệt đạo bị phong bế ở hai chân, nhưng tổn thương tròn hai năm, thể nội căn cơ của nàng đã tổn thương nghiêm trọng. Vô luận kinh mạch hay cơ bắp đều cần thời gian dài ôn dưỡng. Phương pháp bình thường tuyệt đối không thể giúp nàng triệt để khôi phục, thậm chí nâng cao tu vi chỉ trong nửa tháng. Trừ khi… dùng đặc thù dược dịch tẩm bổ!

- Lưu Dương thì cần một chút đan dược thông suốt kinh mạch, làm tan ra hững kinh mạch bị tắc nghẽn.

- Triệu Nhã, Viên Đào giống trước đó, cần nghĩ ra biện pháp kích hoạt thể chất là được!

Nói nghe đơn giản, nhưng thực tế lại rất khó.

Không nói cái khác, chỉ nhìn vào người dễ nhất là Trịnh Dương. Hắn tu luyện thương pháp đã nhiều năm, nếu đổi sang tu luyện những vũ kỹ khác, một khi không thể lĩnh ngộ, thuần thục, ngược lại sẽ trở thành nét bút hỏng, thực lực không tăng mà giảm!

Võ kỹ, uy lực lớn thì tu luyện chậm, mà uy lực nhỏ lại không có tác dụng. Nửa tháng lĩnh ngộ và tu luyện thuần thục… Có thể thấy bao

nhiêu khó khăn.

- Về phần võ kỹ tạm thời không vội. Vương Dĩnh cần dược dịch, luyện đan sư công hội hắn là có. Nói cách khác, vấn đề của bốn người Triệu Nhã, toàn bộ có thể giải quyết ở Luyện đan sư công hội!

Trong mắt Trương Huyền ánh lên sự quyết tâm:

- Xem ra hôm nay Luận đan là việc không thể tránh khỏi, hơn nữa ta nhất định phải thông qua!

Trên thực tế, sau khi mối đe dọa bị trục xuất qua đi, hắn cứ nghĩ bản thân có thể thả lỏng và dạy học một cách nhàn nhã. Nhưng Lục Tầm lại từ đâu chạy đến đánh vào mặt hắn. Là một người xuyên việt, lại có ngón tay vàng, sao Trương Huyền đâu thể để kẻ khác trèo lên đầu lên cổ mình được? Làm sao còn mặt mũi sống?

Những câu dạng sông có khúc, người có lúc đều là nói nhảm. Báo thù không cách đêm. Nếu vị minh tinh lão sư này đã đưa mặt ra, hắn đương nhiên không thể hạ thủ lưu tình a!

Hơn nữa, mặc dù có vẻ như hắn đã giải quyết xong vụ việc với phòng Giáo dục và sẽ không bị sa thải trong thời gian ngắn. Nhưng thực tế, vẫn đang có không ít người đang chờ để chế giễu hắn. Dù sao thì vụ lấy thân phận lão sư đánh mặt lão đạo sẽ khiến học viện mang tiếng xấu. Bất kỳ địa phương nào cũng không cho phép một tên gia hỏa tùy thời có thể bùng nổ này tồn tại!

Một khi thi đấu tân sinh thua, các loại áp lực khẳng định sẽ lũ lượt kéo đến, khiến bước đi của hắn ngày càng khó khăn.

Cho nên, hắn nhất định phải thắng, dù phải bỏ ra giá cao hơn nữa.

Về việc tại sao hắn không dứt áo ra đi, trời đất bao la mặc ta tiêu dao… Thân là lão sư, khi đang khiêu chiến với người khác lại rời đi, đồng nghĩa với việc chạy trốn. Nó sẽ để lại vết nhơ trong hồ sơ của hắn trong

toàn bộ Giáo sư công hội. Đến lúc đó, đừng nói danh sư, chỉ sợ giáo viên cao cấp cũng không đạt được.

Mấu chốt nhất là, năm học viên này đã triệt để tín nhiệm hắn, coi hắn như người quan trọng nhất trong nhân sinh. Hắn là lão sư, càng không thể để bọn họ thất vọng a!

- Được rồi! Bây giờ ta sẽ bắt đầu giảng bài! – Sau khi thầm quyết định, Trương Huyền không còn sốt ruột nữa mà bắt đầu giảng bài như bình thường.

Bài giảng của hắn là tổng kết chính xác nhất của toàn bộ thư tịch trong Tàng thư các.

Mặc dù không có gì thú vị nhưng lại thâm ảo dị thường, khiến người ta có một loại cảm giác như đốn ngộ.

Không chỉ năm học viên này được lợi không nhỏ, ngay cả Vương Đào, Vương Nham, Triệu Nham Phong đứng một bên dự thính cũng kích động đến đỏ mặt, như ăn nhân sâm vậy!

Giờ phút này, bọn hắn đều rõ ràng, dù chỉ làm học viên dự thính, không thể đạt được sự chỉ điểm cá nhân của Trương Huyền, nhưng bọn hắn cũng kiếm lợi lớn!

Chỉ cần lắng tai nghe, tu vi của họ chắc chắn sẽ có thể nhanh chóng tiến bộ.

Trương lão sư đang giảng giải một hệ thống tu luyện mới, một quan niệm mới, đủ để phá vỡ giá trị quan của toàn bộ giới tu luyện.

- Bài học hôm nay đến đây thôi! Các ngươi đều trở về tu luyện thật tốt, ngày mai ta sẽ đến kiểm tra tu vi!

Nhìn đồng hồ, thấy đã gần giữa trưa, Trương Huyền khoát tay áo.

- Ân! – Đám người Triệu Nhã đứng dậy cáo từ.

- Luận đan chuẩn bị bắt đầu, ta cũng nên đến đó thôi!

Biết thời gian không chờ đợi ai. Nếu đã xin luận đan, Trương Huyền nhất định sẽ không bỏ cuộc. Hắn đi ra lớp học, cất bước về phía Luyện đan sư công hội.

Vừa tiến vào công hội liền thấy Văn Tuyết tiến lên đón.

Hôm qua, trong mắt nàng là sự khinh miệt, hôm nay lại là sự kính sợ.

Mặc dù người trước mắt này nhỏ tuổi hơn nàng, nhưng hắn đã là luyện đan học đồ, dĩ nhiên nàng không dám đắc tội.

- Âu Dương luyện đan sư để ta ở đây đợi ngươi. Hắn nói mười vị luyện đan sư đã tới đầy đủ, bất cứ lúc nào cũng có thể bắt đầu. Đương nhiên, nếu bây giờ ngươi đổi ý, hắn cũng có thể làm chủ giúp ngươi hủy bỏ lần luận đan này!

Văn Tuyết nhìn sang, nói.

- Không cần hủy bỏ! – Trương Huyền lắc đầu.

Chỉ là khảo hạch luyện đan sư, hắn không muốn tốn quá nhiều thời gian. Nếu hôm nay có thể bắt đầu, chẳng có lý do gì để từ bỏ!

- Mời đi bên này! – Giống như đã đoán trước được quyết định của hắn, Văn Tuyết lắc đầu, dẫn đường tiến lên phía trước.

Vẫn là địa phương đã khảo hạch trước đó, nhưng càng đi vào sâu hơn. Rất nhanh, hai người đi tới một phòng khách rộng rãi.

Căn phòng rộng khoảng mấy trăm mét vuông. Bên trong có mười cái ghế được xếp thành vòng tròn. Phía sau cùng là một đan lô đang cháy hừng hực, cho người ta cảm giác cực nóng.

Luận đan, muốn biết câu trả lời chính xác hay không, cần kiểm nghiệm tại chỗ. Tác dụng của đan lô chính là như vậy.

- Trương Huyền, ngươi đã đến! Bây giờ nếu ngươi đổi ý vẫn còn kịp. Ngươi yên tâm, ta có thể giúp ngươi trong vòng nửa năm luyện chế ra đan dược, để ngươi khảo hạch luyện đan sư thành công!

Cửa phòng “Kẹt kẹt” mở ra, Âu Dương Thành đi đến. Trong lời nói của lão mang theo an ủi.

Hắn vẫn không hề nghĩ rằng người trẻ tuổi này có thể thông qua Luận đan.

- Nửa năm quá dài! – Trương Huyền lắc đầu.

Nói đùa! Nếu có thời gian nửa năm, hắn cũng chẳng cần phiền toái chạy đến Luyện đan sư công hội tìm sách như vậy.

- Tốt a! – Thấy hắn kiên trì như vậy, không có biện pháp khuyên can, Âu Dương Thành không nhịn được lắc đầu.

Theo hắn nghĩ, Trương Huyền chỉ là trẻ tuổi nóng tính. Một khi vấp ngã, khẳng định sẽ biết luận đan khó khăn nhường nào.

- Chư vị, tất cả vào đi!

Sau tiếng hét, rất nhiều con người bước vào phòng. Không nhiều không ít, vừa tròn mười, có người trung niên, cũng có lão giả. Nhưng người nhỏ tuổi nhất cũng đều hơn bốn mươi tuổi.

Đỗ Mãn luyện đan sư trước kia cũng xuất hiện.

Những người này đều mặc trường bào đặc biệt của Luyện đan sư, trước ngực đeo một huy chương đặc thù có một ngôi sao vô cùng chói mắt.

Luyện đan sư nhất phẩm!

Luận đan bắt đầu

dtv-ebook.com

Dịch: Nguyễn Khiêm

Biên: Mựp

Dựa theo quy trình bình thường, muốn sát hạch luyện đan sư nhất phẩm cần phải có luyện đan sư hai sao tọa trấn rồi khảo hạch.

Trương Huyền thi không phải luyện đan, mà là Luận đan, mười vị cùng cấp là có thể khảo hạch, bất quá, toàn bộ quá trình sát hạch cần dùng ghi chép ngọc tinh ghi chép xuống, để chờ tổng bộ có thể bất cứ lúc nào kiểm tra, thậm chí một ít luyện đan học đồ, đều có tư cách kiểm tra, một khi phát hiện cố ý nhường, hết thảy luyện đan sư tham dự sát hạch đều sẽ bị khai trừ tư cách luyện đan sư.

Chính vì như thế, Luận đan không ai dám nhường, thế lực có to lớn đến đâu đi nữa, quan hệ có mạnh mẽ đến như thế nào cũng không được.

- Âu Dương hội trưởng, ngươi nói có người Luận đan? Sẽ không là cái tên nhóc con miệng còn hôi sữa này chứ!

Mọi người ngồi vào chỗ của mình, nhìn Trương Huyền một chút, tất cả đều một mặt quái lạ, một người luyện đan sư mở miệng nói.

Người có thể đến Luận đan, không phải danh sư chính là đối với đan dược hiểu rõ cực sâu, kiến thức uyên bác, mọi người nhận được tin tức, đều cho rằng sẽ là một vị lão đầu râu tóc bạc trắng, nằm mơ đều không nghĩ tới, chỉ là một thanh niên chưa tới hai mươi tuổi.

Âu Dương hội trưởng ngươi xác định không phải đùa giỡn mấy người chúng ta đi?

Luyện đan giống như ủ rượu đế, càng lâu năm càng thơm, tuổi tuy rằng không có nghĩa là biết nhiều, nhưng nhiều năm nghiên cứu, khẳng định so với vừa mới học tập ắt phải tốt hơn nhiều.

Một cái gia hỏa chưa tới hai mươi tuổi, muốn sát hạch Luận đan...

Từng này tuổi coi như là học tập từ trong bụng mẹ cũng có thể học được bao nhiêu tri thức?

- Trương Huyền tuy rằng tuổi trẻ, nhưng hiểu biết về dược liệu lại cực kỳ thâm sâu, đề thi sát hạch học đồ thậm chí đạt được max điểm!

Thấy mọi người nghi vấn, Âu Dương Thành giải thích.

- Max điểm?

- Điều này cũng không tính là gì đi!

- Đề thi cấp học đồ chỉ là sát hạch dược tính, chủng loại, đặc thù của dược liệu, có thể trả lời max điểm, chỉ có thể nói rõ hắn cơ sở vững chắc, chỉ bằng vào điểm ấy, liền muốn tiến hành Luận đan đem chúng ta gọi lại đây, có phải là có chút quá võ đoán?

- Luyện đan không những là hiểu rõ dược tính, chủng loại, đặc thù của dược liệu đơn giản như lúc sát hạch học đồ, còn cần lý giải cùng cảm ngộ đối với đan đạo, nếu như chỉ bằng vào biết một chút cơ sở liền muốn trở thành luyện đan sư, có phải là ý nghĩ có chút quá hão huyền hay không?

Mọi người bĩu môi, tràn đầy xem thường.

Đề thi, là dùng để tiến hành sát hạch luyện Đan học đồ, chính thức luyện đan sư, quanh năm giao tiếp cùng dược vật, cơ bản đều có thể thi max điểm, không tính là gì.

- Ây...

Thấy mình còn chưa mở miệng, liền bị nhiều như vậy người khinh bỉ, Trương Huyền có chút bất đắc dĩ.

Luyện đan sư muốn thực sự là càng già càng tốt, ngươi còn trẻ như vậy, kinh nghiệm cao được bao nhiêu, đã thành đan mấy lần, đã thất bại bao nhiêu lần? E rằng toàn bộ đều là kinh nghiệm thất bại đi. Còn luyện đan, ngươi không có luyện thành tro là tốt lắm rồi.

- Khặc khặc!

Ho khan một tiếng, đánh gãy mọi người nghị luận, Trương Huyền mở miệng:

- Âu Dương hội trưởng đem chư vị tìm đến, không phải đến luận tuổi, ta tuy rằng tuổi trẻ, lại không có nghĩa là trên phương diện luyện đan không đuổi kịp các vị!

- Đuổi kịp chúng ta? Liền luyện đan sư đều không phải, đã tự kiêu không để chúng ta vào mắt?

- Người trẻ tuổi là nên khiêm tốn một chút, đối với đan dược không hiểu nhiều, liền dám Luận đan, lá gan có thể thật là lớn!

- Gia hỏa hung hăng, một lúc nữa Luận đan bắt đầu, hi vọng ngươi miệng cũng có thể giống như hiện tại, chậm rãi mà nói!

...

Trương Huyền không nói lời nào cũng còn tốt, vừa mở miệng là lần thứ hai thành đối tượng đả kích.

Mọi người từng người từng người một giận dữ, hận không thể đem mở miệng hắn mà cắt lưỡi đi.

Luận đan, trên thực tế tương đương với một người khiêu chiến mười vị luyện đan sư.

Những luyện Đan sư bị Âu Dương Thành tìm đến, mỗi một cái tại Thiên Huyền vương quốc đều có tiếng tăm rất lớn, địa vị rất cao, nếu như thua bởi một vị danh sư, một lão nhân tóc bạc trắng thì không sao, một tên nhóc con miệng còn hôi sữa, gia hỏa không đủ hai mươi tuổi, nếu thật sự để hắn giành chiến thắng, bọn họ còn biết giấu mặt vào đâu?

Vì lẽ đó, mọi người vừa đến, là đã không định cho hắn sắc mặt tốt, muốn ra đòn phủ đầu, phá hủy sự tự tin của hắn

Đáng tiếc là phải khiến họ thất vọng. Kiếp trước là thân Trạch nam, kinh nghiệm mỗi ngày khẩu chiến trên mạng cùng đủ loại người, nói chung là dù bị chửi như chó không phải vẫn kiên cường sống sót?

Cho nên cấp bậc khẩu chiến này không có bất kỳ tác dụng gì đối với Trương Huyền.

- Được rồi!

Thấy mọi người càng ngày càng ồn ào, còn chưa bắt đầu Luận đan, mùi thuốc súng đã đậm đặc, Âu Dương Thành tức xạm mặt lại, vội vã đánh gãy mọi người:

- Nói cái khác đều vô dụng, hết thảy đều muốn lấy thực lực nói chuyện, có thực lực, mặc kệ tuổi trẻ hay không đều được, nếu triệu tập mọi người lại đây Luận đan, vậy cũng chớ nói những điều vô dụng nữa, trực tiếp bắt đầu đi!

- Hiện tại ta trước tiên nói một chút về quy củ của Luận đan.

Chỉ lo mọi người lại nói tiếp ra những lời khó nghe, Âu Dương Thành vung hai tay lên, bắt đầu giải thích:

- Luận đan, không phải là biện luận, mà là do mười vị luyện đan sư đưa ra câu hỏi, người dự thi Luận đan trả lời, chỉ cần có một vấn đề trả lời không được hoặc là trả lời sai lầm, sẽ bị phán thất bại! Nếu vấn đề đưa ra mà song phương đều không xác định được tính chính xác của đáp án, có

thể tại chỗ tiến hành thực nghiệm, cũng chính là luyện đan, lý luận của người nào có thể luyện ra phẩm chất đan dược cao hơn thì người đó là người thắng lợi.

- Đương nhiên, vấn đề mà luyện đan sư đưa ra câu hỏi, chỉ có thể trong phạm vi kiến thức của luyện đan sư nhất phẩm, không thể vượt qua; Cũng không thể cố ý nhấc lên một ít bí ẩn không người hiểu rõ.

Nói đến đây Âu Dương Thành nhìn quanh một vòng:

- Chư vị còn có nghi vấn gì không?

Quy tắc rất đơn giản, giải thích lên cũng rất dễ dàng.

- Không có!

Mọi người đồng thời gật đầu.

Làm một vị luyện đan sư, coi như chưa từng nghe tới Luận đan, sau khi được mời tới khảo hạch, cũng khẳng định đã phải tìm hiểu đồ vật liên quan, biết đến rất rõ ràng.

Coi như có thể đưa ra câu hỏi, cũng là có hạn chế, nếu không, ngươi trực tiếp hỏi tam phẩm đan dược làm sao luyện chế, hỏi một ít thủ pháp luyện đan cao thâm, một cái luyện đan học đồ đánh chết cũng không cách nào trả lời a.

- Nếu không có nghi vấn, vậy thì...

Âu Dương Thành vung tay lên, đang muốn tuyên bố bắt đầu, liền thấy Trương Huyền đứng lên, một mặt chính khí:

- Trước không vội!

- Làm sao? Giờ mới biết sợ? E rằng đã chậm đi!

- Coi như ngươi muốn đổi ý, cũng không kịp, hoặc là bắt đầu Luận đan, hoặc là trực tiếp chịu thua!

Mọi người thấy hắn kêu ngừng, còn tưởng rằng hắn muốn từ bỏ, tất cả đều cười gằn nhìn sang.

- Đổi ý? Liền trình độ như các ngươi cũng muốn để ta đổi ý?

Trương Huyền bĩu môi, trực tiếp mở ra chế độ kéo cừu hận.

- Ngươi nói cái gì?

Quả nhiên, lời này vừa nói ra, mười vị luyện đan sư nhất thời như ong vỡ tổ, từng cái từng cái trợn mắt nhìn, hận không thể đem hắn xé thành mảnh nhỏ.

Một ông già lên tiếng hét lớn!

- Thật không tiện, ta không phải nói trình độ của ngươi không được, mà là nói... trình độ của tất cả các vị đang ngồi ở đây cũng không được!

Hai tay Trương Huyền chắp ở sau lưng, mang theo thái độ ngạo mạn.

Làm sao?

Muốn đấu võ mồm với ta, có tin hay không lão tử nói một câu sẽ để các ngươi tức chết?

- Ngươi...

- Ngông cuồng!

- Tiểu nhi vô tri!

Quả nhiên, mọi người trong nháy mắt nổ tung, từng cái từng cái giống như hít thuốc lắc, tức giận đến mặt đỏ bừng.

Thấy đã chọc giận được mấy người kia, bản thân thành đối tượng đả kích, Trương Huyền lúc này mới thoả mãn gật gù khẽ mỉm cười, nhìn về phía Âu Dương Thành:

- Âu Dương hội trưởng, bọn họ cảm thấy ta trẻ tuổi, có chút xem thường, nói thật, ta cũng xem thường bọn họ. Như vậy đi, chỉ biện luận thì quá vô vị, không bằng gia tăng độ khó.

- Gia tăng độ khó?

Âu Dương Thành hơi nhướng mày.

Luận đan đã rất khó khăn, còn muốn gia tăng độ khó? Làm sao thêm?

Những người khác cũng tràn đầy nghi hoặc.

Tiểu tử, ngươi lẽ nào cảm thấy chết còn chưa đủ thảm, còn muốn lại tìm thêm kích thích?

- Rất đơn giản, Luận đan chỉ là lý luận, nói tới nhiều hơn nữa cũng đều là lời nói suông!

Không để ý tới ánh mắt quái dị của mọi người, Trương Huyền vẫy tay một cái, mang theo dáng vẻ thiên hạ ngoài ta thì còn ai:

- Không bằng như vậy, ở đây bất luận vị luyện đan sư nào, chỉ cần dám ở trước mặt ta luyện đan, bất luận hắn lấy thủ pháp gì để luyện đan, ta đều có thể vạch ra tên gọi của thủ pháp, sai lầm trong quá trình luyện đan, chỉ cần ở đây bất luận một ai cảm thấy đưa ra sai lầm không đúng, ta có thể lập tức chịu thua!

Mạnh Nham

dtv-ebook.com

Tên nhóm dịch:TTTV

Người dịch: Kim Gaem

Biên: Mựp

Nguồn: TruyệnYY

- Cái gì ?

- Chúng ta là luyện đan sư chính thức, ngươi chỉ là một học đồ, lại dám lên mặt dạy bảo bọn ta?

- Ngươi còn ở đó làm bộ làm tịch gì nữa? Thủ pháp luyện đan của chúng ta có nhiều mặt, đừng nói là vạch trần sai lầm, có thể nhận ra bọn ta đang dùng thủ pháp gì coi như ngươi thắng!

Nghe thấy lời nói của Trương Huyền, đám người lập tức như ong vỡ tổ.

Một tên nhóc con miệng còn hôi sữa, lại còn nói chỉ cần bọn hắn luyện đan, liền có thể nhìn ra thủ pháp, chỉ ra sai sót, đây là đầu óc bị vô nước hay là lừa bịp đây?

- Hắn... Điên rồi sao?

Mấy người như Âu Dương Thành, Văn Tuyết cũng đều sắp phát điên lên.

Luận đan, nhiều nhất chỉ đem ra một vài vấn đề để nói, cho dù có chút hiếm thấy, nhưng chỉ cần quen thuộc các thủ pháp luyện đan, rất có thể

được cân nhắc cho luận đan, hắn lại ở đó đòi chỉ ra thủ pháp và sai lầm... Đây là cái quỷ gì?

Luyện đan giống như viết chữ, một vạn người thì có một vạn kiểu chữ, cùng một loại đan dược, thủ pháp luyện chế không có một ngàn cũng chí ít có hơn tám trăm loại, chủng loại phong phú, chiêu số phức tạp, hơi có một chút chênh lệch, lại trở thành một thủ pháp khác rồi.

Mặt khác, một loại luyện đan thủ pháp có thể truyền từ đời này sang đời khác, đồng thời công xuất luyện chế thành đan thuốc, nếu không phải làm đi làm lại cả trăm lần, thì ai cũng có thể làm được rồi. Không nói đến chuyện hoàn mỹ hay không hoàn mỹ, chí ít những thầy luyện đan này, mỗi ngày đều sử dụng, chẳng lẽ họ không nhận ra bất kỳ chỗ sai lầm nào.

Đừng nói là một vị luyện đan sư tam phẩm, luyện đan sư có cấp bậc càng cao, thì liền khó mà tìm thấy sai lầm của bọn họ!

Đây cũng không phải là khó gia tăng, mà là thay đổi quy tắc, đem độ khó thăng cấp đến vô biên vô hạn!

Nếu như nói học đồ luận đan chỉ là phép trừ trong phạm vi một trăm thì Trương Huyền đưa ra yêu cầu này tương đương thăng cấp lên hàng ngàn hàng vạn lần!

Độ khó của cái này không phải là ngừng gia tăng, mà là đã gia tăng đến không có cực hạn rồi.

Đại ca, ngươi xác định không có nói đùa chứ?

Văn Tuyết nhìn Trương Huyền giống như nhìn quái vật.

Hôm qua ngay cảTàng thư khố của công hội luyện đan sư ở đâu hắn cũng không biết, khảo hạch học đồ nên đọc sách gì hắn cũng không biết, hôm nay liền trở thành tuyệt thế đại cao thủ, ở trong này nói nhăn nói cuội, nếu như tự mình nhìn thấy quá trình đọc sách của hắn, người khác

khi nghe thấy những điều này đều sẽ cho rằng hắn là bị tinh thần phân liệt.

Một người cho dù có khác biệt, nhưng cũng không thể khác biệt lớn như vậy đi!

Coi như muốn nổ, cũng không cần chơi lớn như vậy đi!

- Sao vậy? Không dám đồng ý? Là do các người sợ ta vạch trần sai lầm các ngươi, khiến cho các ngươi mất mặt có phải không? Hay là sợ thủ pháp của mình bị ta nói toạc ra, cảm thấy không còn mặt mũi?

Không để ý tới ánh mặt mọi người nhìn hắn như quái vật, Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng.

Trên đường tới hắn còn không sao.

Mặc dù nhìn qua hết toàn bộ sách trong Tàng thư khố của công hội luyện đan sư, nhưng hắn phải biết, muốn hoàn thành luận đan, e rằng cũng rất khó khăn.

Dù sao ở đây cũng có nhiều luyện đan sư như vậy, ai ai cũng có nhiều năm kinh nghiệm luyện đan, có thể nói ra một hai cái thư tịch đã đọc rõ ràng không thể nào giải quyết được vấn đề!

Một khi không đáp lại được, liền thua!

Đã như vậy, nên nghĩ biện pháp để bọn hắn không đề cập tới những vấn đề này.

Đối với người khác, nhìn bọn hắn luyện đan, vạch trần được thủ pháp và sai lầm, đã là phương pháp biện luận cực kỳ bất thường rồi, nhưng Trương Huyền có được Thiên Đạo thư viện, có thể tuỳ ý nhìn ra bất cứ thiếu hụt gì, ngay cả chuyện hiếm thấy nhất, ở trên người hắn liền biến thành cực kỳ đơn giản.

Luyện đan sư luyện đan cũng giống như võ giả khi thi triển võ kỹ, chỉ cần nhìn qua, sẽ có thư tịch xuất hiện.

Cho nên, Trương Huyền vừa đến liền cố ý khiến cho bọn chúng tức giận, để đám người đó nổi điên lên, sau đó lại lấy giọng điệu khinh miệt ranói, đám người này nhất định sẽ cảm thấy hắn ngạo mạn vô lễ mà đồng ý.

Chỉ cần bọn họ đồng ý loại phương thức khảo hạch này...

Hắc hắc, tiểu tử, nhìn xem ta có chơi chết các ngươi không!

- Nếu ngươi đã muốn tìm đường chết thì bọn ta đành tiễn ngươi một đoạn vậy!

- Đúng vậy, để ngươi khoác lác một chút đi, một lát nữa có khóc cũng không kịp!

...

Quả nhiên, vừa mới kích bọn họ một lần nữa, đám người tất cả đều sắp khè ra lửa.

Từng người đều hận không thể mở miệng chửi mười tám đời tổ tiên Trương Huyền một lần.

Không có mặt mũi, không có mặt mũi... cái đầu ngươi!

Ta đã dám nói, chỉ sợ ngươi không có bản lĩnh này!

Mười vị luyện đan sư từng người đều có ý chí chiến đấu sôi sục.

Nếu không phải cố kỵ thân phận mình là một luyện đan sư chính thức chỉ sợ bọn họ đã sớm xông lên, đánh hắn một trận.

- Nếu chư vị có lòng tin sẽ làm được như vậy, vậy thì bắt đầu đi! – Nhìn thấy bọn họ sảng khoái đồng ý như vậy, Trương Huyền cười hắc hắc, nhìn về phía Âu Dương Thành đứng giữa:

- Âu Dương hội trưởng, có thể bắt đầu chưa?

- Ây... Được rồi!

Không ngờ tới một trận luận đan lại nhanh chóng biến thành dạng này, Âu Dương Thành đầy bất đắc dĩ, giờ phút này cho dù hắn không đồng ý thì cũng không còn cách nào khác.

- Không biết vị nào muốn thử đầu tiên? Trương mỗ có thể chỉ điểm miễn phí cho người đó! - Ống tay áo Trương Huyền hất lên, tạo ra một luồng gió mát.

Sắc mặt mọi người lại xanh lét lần nữa.

- Ta hết nhịn nổi rồi, chư vị, hãy cho ta giáo huấn tên tiểu tử này trước đi!

Rốt cục, một cái luyện đan sư cuối cùng cũng không thể nhịn thêm được nữa, hùng hổ đứng lên.

Hắn là một người trung niên người, tầm hơn bốn mươi tuổi, mặt xám xanh, hai mắt sáng như đèn lồng, vừa nhìn liền biết tính tình của hắn không tốt lắm.

- Là Mạnh Nham luyện đan sư!

- Mạnh Nham mặc dù tính tình nóng nảy, nhưng lại là nhất phẩm luyện đan sư sơ kỳ đỉnh phong, có thể luyện chế hơn mười dạng đan dược hạng nhất, không thể khinh thường!

- Đúng vậy a, hắn sư xuất danh môn, thủ phápluyện đan cũng rất nhiều, để hắn xuất thủ là thích hợp nhất!

Nhìn thấy người đàn ông trung niên ra mặt, tất cả mọi người đều âm thầm gật đầu.

Có thể trở thành nhất phẩm luyện đan sư, đâu phải là chuyện đơn giản, vị này Mạnh Nham Đan sư này, mặc dù không phải là người có trình độ cao nhất trong số tất cả mọi người ở đây, nhưng chắc chắn là không phải thấp nhất, vừa đủ để xem tên nhóc này có bao nhiêu cuồng vọng.

- Tiểu tử, ta sẽ đi luyện đan ngay bây giờ, nếu như một lát nữa ngươi không nói được ta dùng thủ pháp gì để luyện thành, không chỉ ra được khuyết điểm, chống mắt lên mà coi ta sẽ giáo huấn ngươi như thế nào!

Hừ lạnh một tiếng, Mạnh Nham nhanh chân đi vào lô đỉnh trước mặt.

Hắn tiện tay lấy một chút dược liệu từ trên giá thuốc cách đó không xa, chân khí thổi động, khiến lô hỏa đốt mạnh hơn một chút.

Hừng hực!

Lửa đỏ đốt lớn, đan lô lập tức phát ra tiếng vang, giống như là một tiếng chuông lớn.

Hô hô hô!

Từng cây dược liệu rơi vào trong đó theo trình tự, dưới nhiệt độ cao nhiệt thiêu đốt, tỏa ra mùi thuốc vốn có.

- Đây chính là luyện đan?

Mặc dù Trương Huyền đã đọc qua không ít sách vở trong Tàng thư khố của công hội, nhưng đây là lần đầu tiên hắn thấy tận mắt nhìn thấy người ta luyện đan.

- Lợi hại thật! - Trong lòng Trương Huyền không tự chủ được mà tán thưởng.

Mặc dù bàn về tu vi, hắn không thấp hơn so với những người này, nhưng muốn làm dược liệu bay vào trong lô đỉnh như nước chảy mây trôi, không chút trì trệ cũng không có chút chần chừ nào, bất kỳ vị thuốc nào cũng đều có thể phát huy vừa đủ dược lực, hắn làm không được.

Làm được như vậy chắc chắn là không thể nào không tập luyện làm đi làm lại nhiều lần.

Lý luận lại nhiều, cũng không có nghĩa là thực tiễn cũng có thể đơn giản như vậy.

Nhìn một hồi, kết hợp phân tích tri thức học được trong các sách đã đọc trong tàng thư khố trước đó, Trương Huyền rất nhanh phát hiện...

Nếu là người bình thường, dù có đồ chơi gì cũng nhìn không ra!

Đừng nói là nhìn ra khuyết điểm, ngay cả đối phương đang dùng thủ pháp gì họ cũng không thể biết được.

Khó trách đám người này vừa nghe thấy yêu cầu của hắn, đều muốn hỏi hắn có phải bị điên rồi hay không, từ quá trình luyện đan của hắn có thể nhìn thấy thủ pháp là gì, có thiếu hụt gì, đừng nói là một cái học đồ, không có loại nhãn lực của Thiên Đạo thư viện, cho dù là một luyện đan sư có trình độ cao như hội trưởng Âu Dương, nhìn thấy cũng liền sẽ tối tăm mặt mũi.

- Thiếu hụt!

Chỉ nhờ vào tri thức chắc chắn không thể nhìn ra khuyết điểm trong thủ pháp của hắn là gì, Trương Huyền cũng lười phân tích, tinh thần khẽ động.

Ông!

Một tiếng vang lên, Thiên Đạo thư viện chấn động, một quyển sách đột ngột xuất hiện trong não hải của Trương Huyền.

Trên sách ghi rõ thủ pháp mà vị Mạnh Nham luyện đan sư này đang thực hiện cũng như khuyết điểm của hắn.

- Chuyện này…

Tiện tay lật sách xem, chỉ nhìn thoáng qua, Trương Huyền liền cảm thấy cổ quái.

Tĩnh tâm đan

dtv-ebook.com

Dịch: My

Biên: Mựp

- Khá lắm!

- Tay nghề của Mạnh Nham đã đạt tới lô hỏa thuần thanh!

- Đúng vậy a! Nếu hắn có thể nhìn ra khuyết điểm của thủ pháp như vậy, ta sẽ bẻ đầu mình xuống!

…

Trương Huyền quan sát, những luyện đan sư khác cũng tập trung chú ý lên người Mạnh Nham, vừa nhìn vừa gật đầu.

Bọn họ đều có thể nhận ra thủ pháp của đối phương, bản thân cũng đã từng sử dụng qua, vì vậy không coi là hiếm thấy.

Chính vì vậy, khuyết điểm càng ít hơn. Dù cho là bọn hắn cũng không mảy may nhìn ra đối phương có điểm nào không đúng. Tất cả đều nghiêm ngặt tiến hành theo quy tắc, nước chảy mây trôi, không xuất hiện một tơ một hào sai lầm nào.

- Âu Dương hội trưởng, hắn… có thể nhìn ra thủ pháp và khuyết điểm sao?

Văn Tuyết là người đưa Trương Huyền tới đây. Sau đó nàng cũng không rời đi mà đứng ngay sau lưng Âu Dương Thành, không nhịn được lên tiếng hỏi.

Nàng thậm chí còn không phải một học đồ nên có xem cũng không hiểu rất nhiều bí quyết, chỉ hi vọng vị hội trưởng trước mắt này có thể nhìn ra cái gì.

- Khuyết điểm? – Âu Dương Thành lắc đầu:

- Ta nói thật, bộ thủ pháp này của Mạnh Nham được dùng để luyện đan đã hơn ba trăm năm, vô số người đều sử dụng. Dù cho có sai lầm cũng đã sớm bị người sửa chữa. Vì vậy, dù là trình độ như ta cũng không nhìn ra!

- Ngươi cũng nhìn không ra? – Văn Tuyết che miệng.

Âu Dương Thành là luyện đan sư có trình độ cao nhất của Thiên Huyền vương quốc, đã đạt đến nhất tinh trung kỳ từ lâu. Đến lão còn không nhận ra, vị Trương Huyền trước mắt này sao có thể nhìn ra?

Hô!

Sau một lúc, ngọn lửa yếu bớt đi, Mạnh Nham mở nắp lô đỉnh. Trong nháy mắt, một mùi hương thơm của thuốc lan tỏa khắp căn phòng.

Đan thành!

Mạnh Nham nhẹ nhàng lấy từ trong lò luyện đan ra ba viên đan dược lớn tầm trái nhãn. Từng viên đều no tròn, mượt mà, mang theo ánh sáng đặc hữu.

- Được! Tốt lắm! Không hổ là Mạnh Nham đan sư! Chẳng những có thể luyện chế ra đan dược mà còn để nó đạt đến cấp bậc sung mãn. Lợi hại! Lợi hại!

Nhìn thấy đan dược trong lòng bàn tay của hắn, đám người không khỏi cảm khái.

Sau khi đan dược được luyện thành sẽ căn cứ vào vẻ bề người khác biệt mà phân chia thành bốn cấp bậc theo thứ tự là thành đan, sung mãn, hoàn

mỹ và đan văn.

Bình thường, một vị nhất phẩm sơ kỳ luyện đan sư, luyện chế nhất phẩm đan dược có thể đạt đến cấp độ thành đan đã rất không tệ. Hiện tại những viên đan dược này lại đạt đến cảnh giới sung mãn, để đan dược mượt mà no đủ, cũng coi như phát huy vượt qua khả năng thường ngày.

- Hừ! Tiểu tử, ta đã luyện chế xong đan dược. Ngươi hãy nói xem vừa rồi ta đã sử dụng phương pháp gì, có gì thiếu sót?

Mạnh Nham trở lại ghế ngồi, lạnh lùng nhìn về phía Trương Huyền.

Nghe thấy lời này, mọi người đều tập trung nhìn tới Trương Huyền. Bọn họ muốn xem tiểu tử ngông cuồng này cuối cùng có thể nói ra từ ngữ kinh người gì.

Tất cả vốn cho rằng hắn sẽ lập tức mở miệng, không nghĩ tới nhìn sang chỉ thấy ánh mắt hắn nhìn lên một góc bốn mươi lăm độ, cả người toát ra ưu thương nhàn nhạt. Kẻ đó chậm rãi lắc đầu, thở dài cái thượt:

- Aizzz!

- Có chuyện mau nói, có rắm mau thả!

Thấy tiểu tử này vẫn tiếp tục làm bộ làm tịch, Mạnh Nham xiết chặt tay, đập mạnh lên bàn.

Bành!

Lực lượng của hắn lớn vô cùng, đồng thời lại đang tức giận, một đấm xuống khiến cái bàn lập tức xuất hiện vết rách, bất cứ lúc nào cũng có thể bị nứt vỡ.

- Nếu ngươi đã không thấy mất mặt, ta đành bắt đầu nói vậy!

Cảm thấy đã chín muồi, Trương Huyền bèn cúi đầu nói thẳng:

- Nếu ta không nhìn lầm, ngươi vừa rồi luyện chế đan dược võ giả thường dùng, Tĩnh Tâm đan đi!

- Không sai! – Mạnh nahm gật đầu.

Chỉ cần là luyện đan sư sẽ rất dễ dàng nhận ra đây loại đan dược gì, vì vậy câu này cũng không coi là có bản lĩnh gì.

- Ngươi dùng phương pháp tên là Tĩnh Thủy Thập Thức! – Trương Huyền nói tiếp.

- Cái này… Không sai! Ta dùng chính là Tĩnh Thủy Thập Thức. đây là bộ thủ pháp luyện chế Tĩnh Tâm đan tốt nhất. Ngươi có thể nhận ra cũng không khó khăn gì!

Mạnh Nham hơi giật mình, không nghĩ đối phương có thể liên tục nói ra, nhưng hắn cũng không thèm quan tâm.

Tĩnh Thủy Thập Thức là phương pháp đặc biệt để luyện chế Tĩnh Tâm đan. Nghe nói thủ pháp này do một vị luyện đan sư trong lúc quan sát tại đầm nước trong khe suối sáng tạo ra. Toàn bộ thủ pháp tinh tế, tỉ mỉ, điềm tĩnh. Trong đó không có quá nhiều dao động kịch liệt, an tĩnh như suối nước, chậm rãi chảy xuôi. Thủ pháp này để luyện chế Tĩnh Tâm đan sẽ làm gia tăng sức mạnh, dễ dàng giúp đan thành.

Một khi đã nhìn ra hắn luyện chế Tĩnh Tâm đan thì đoán ra thủ pháp là Tĩnh Thủy Thập Thức cũng không khó khăn gì.

- Đúng vậy, điều đó không có ý nghĩa gì nhiều. Tuy nhiên, đáng tiếc là bộ Tĩnh Thủy Thập Thức này đã bị ngươi thay đổi hoàn toàn, làm mất đi hàm nghĩa ban đầu.

Trương Huyền vung tay lên, nghiêm khắc nói.

- Hoàn toàn thay đổi? Đánh rắm! Nếu hoàn toàn thay đổi, tại sao ta có thể luyện chế ra Tĩnh Tâm đan, thậm chí còn ở cấp bậc sung mãn? – Mạnh Nham khẽ nói.

- Nếu ngươi đã không tin, vậy ta sẽ nói cho ngươi nghe!

Trương Huyền tiến lên hai bước, đến trước mặt hắn, cầm đan dược bóp nát. Hắn nhìn quanh mọi người:

- Ai có thể nói cho ta biết viên đan dược này có công hiệu gì?

- Tĩnh Tâm đan là đan dược nhất phẩm, có thể trợ giúp tu luyện giả tĩnh tâm, không suy nghĩ lung tung. Đan dược cấp bậc này đều có tác dụng đối với võ giả tầng tám Tông Sư trở xuống, là một trong những đan dược có lượng tiêu thụ tốt nhất công hội!

Văn Tuyết đứng một bên trả lời.

Nàng là phục vụ viên của công hội, lại trực tiếp bán các loại đan dược, vì vậy hiểu rất rõ Tĩnh Tâm đan này.

- Không sai! Loại đan dược này có thể trợ giúp tu luyện giả tĩnh tâm an thần. – Trương Huyền hài lòng gật đầu.

- Đáng tiếc, Mạnh Nham đan sư luyện chế mấy viên đan được này lại không có hiệu quả như vậy. Không những thế, nếu đem đan dược này cho người ăn, không cẩn thận còn khiến họ tẩu hỏa nhập ma!

- Ngươi nói bậy… - Mạnh Nham sầm mặt lại.

Đối phương nói như vậy là ngang nhiên nghi ngờ đan dược của hắn, đồng nghĩa với tát hắn ngay trước mặt mọi người.

- Ngươi không cần vội vàng giải thích, nghe ta nói hết đã! – Trương Huyền không để ý đến tiếng gào thét của đối phương, tiếp tục mở miệng:

- Nếu viên đan dược này được Mạnh Nham đan sư luyện chế từ hôm qua thì ta chắc chắn sẽ không nói những lời này. Đáng tiếc, bây giờ là hôm nay chứ không phải hôm qua. Viên đan dược này nhất định là phế phẩm!

- Hôm qua? Hôm nay?

- Cái này khác gì nhau?

- Tiểu tử, có vấn đề gì hãy nói cho rõ ràng, đừng ở đó hồ ngôn loạn ngữ!

…

Nghe những lời nói của Trương Huyền, đám người đều không hiểu gì, không nhịn được hô lên.

- Bây giờ ta sẽ giải thích cho các ngươi nghe! Điều quan trọng để luyện chế đan dược không phải chỉ riêng thu pháp và kỹ xảo, mà hơn hết chính là tâm thần! Luyện đan sư luyện chế đan dược cần đem tâm thần của mình dung nhập vào trong đó mới để cho dược hiệu tăng cao! Luyện chế Tĩnh Tâm đan cần tâm thần yên tĩnh, tâm bình khí hòa mới có thể để đan dược hoàn mỹ không tỳ vết. Chắc hẳn các ngươi cũng nhìn thấy, vừa rồi Mạnh Nham đan sư vô cùng nóng nảy, nói một câu đã nổi giận đùng đùng, trong lòng bốc hỏa. Hắn như vậy, sao có thể luyện chế ra Tĩnh Tâm đan làm người khác an thần, tĩnh tâm?

Trương Huyền nhẹ nhàng gõ xuống chiếc bàn trước mặt Mạnh Nham.

Cái bàn này vừa rồi mới nhận một cú đấm của đối phương nên đã xuất hiện vết rách. Giờ phút này nó không chịu nổi nữa liền vỡ vụn tại chỗ.

Thấy cảnh này, đám người đều run lên.

Đúng là như vậy! Luyện đan có quan hệ rất lớn với tâm cảnh. Mạnh Nham đang nóng nảy như vậy lại luyện chế Tĩnh tâm đan quả thực không đúng lúc.

- Đương nhiên, dù tính khí có chút nóng nảy cũng không đến mức luyện hỏng đan dược. Quan trọng nhất là… trong lòng Mạnh Nham đan sư có chứa sát khí. Nếu ta đoán không nhầm, sáng hôm nay ngươi vừa mới giết người. Hơn nữa trong hơi thở của ngươi còn mang theo oán niệm, chắc là do bị người tín nhiệm phản bội. Chính sát khí và oán niệm này đã truyền vào trong Tĩnh Tâm đan. Mặc dù chỉ có một tơ một hào, nhưng

đối với tu luyện giả lại trở nên vô cùng nghiêm trọng. Nó khiến người dùng dễ tẩu hỏa nhập ma, thậm chế gây án mạng!

Trương Huyền nói.

- Ngươi… ngươi…

Thân thể Mạnh Nham run rẩy, giống như nhìn thấy ác quỷ. Sắc mặt hắn trong nháy mắt trở nên trắng bệch.

Ngươi sắp phải chết

dtv-ebook.com

Tên nhóm dịch:TTTV

Người dịch: Kim Gaem

Biên: Mựp

Nguồn: TruyệnYY

Giống như những gì Trương Huyền nói, trong lòng Mạnh Nham đúng thật là mang theo rất nhiều oán niệm và sát khí.

Cũng thật sự bị người mình tín nhiệm phản bội.

Chỉ là, đây đều là những chuyện xảy ra sáng hôm nay, vốn cho rằng lửa giận đã tiêu tan, nhưng có nằm mơ hắn cũng không ngờ, bản thân mình vậy mà lại đem loại tâm tình này rút ra trong lúc đang luyện đan!

Hơn nữa. . . sao, sao hắn có thể nhìn ra được ?

Cũng vì mình luyện đan dược một chút, hắn liền có thể thấy được sao?

Chuyện này sao có thể ?

- Thật sao?

- Chuyện này…

Nhìn thấy biểu hiện của Mạnh Nham, đám người có ngốc cũng biết chắc chắn những lời Trương Huyền nói là đúng!

Từng người đưa mắt nhìn nhau, không thể nào mà tin được.

Nhìn một luyện đan sư đang luyện uyển chuyển như vậy, sao hắn có thể nhìn ra sát khí trong đó chứ, còn có thể nhìn ra được chuyện Mạnh Nham bị người mà hắn tín nhiệm phản bội, ngươi. . . là học đồ đi thi luận đan hay là học đồ đi thi coi bói đây chứ?

- Nếu như mọi người cảm thấy lời nói của ta có vấn đề, rất đơn giản, công hội không phải có Thí Đan Thú sao, hoàn toàn có thể đem Tĩnh Tâm đan này đến cho nó uống thử, xem xem nó sẽ trở nên yên tĩnh, hay là táo bạo! - Nhìn thấy Mạnh Nham cũng không trả lời, Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng.

Công hội luyện đan sư được thành lập nhằm đảm bảo nguồn gốc và chất lượng của dược liệu, bình thường đều sẽ chuẩn bị một Thí Đan Thú.

Loại Man Thú này, đối với đan dược mẫn cảm mười phần, sau khi cho nó sử dụng, có thể căn cứ vào phản ứng của nó, mà biết được công hiệu của dược vật.

So với thế giới hiện đại của Trương Huyền lúc trước, Thí Đan Thú cũng giống như chuột bạch dùng để làm thí nghiệm vậy, chỉ có thông qua thí nghiệm trên chúng, mới có thể khiến mọi người tin dùng loại thuốc mới được bào chế ra, cũng là vì đảm bảo an toàn cho tín mạng của người dùng.

- Ừ! - Âu Dương Thành gật gật đầu, một học đồ luyện đan sư đi ra ngoài, không bao lâu sau, đã đem một Man Thú giống như chuột bạch tới, mở miệng của nó ra, cho ăn một viên Tĩnh Tâm đan.

Một lát sau, Thí Đan Thú bắt đầu nóng nảy, trong lồng chạy tán loạn khắp nơi, nắm, bắt loạn, hoàn toàn không ngoan ngoãn như lúc ban đầu.

- Tĩnh Tâm đan bình thường, sau khi Thí Đan Thú uống vào hắn là sẽ ngoan ngoãn nằm trong lồng, còn loại Tĩnh Tâm đan này, sau khi uống xong, rõ ràng còn nôn nóng hơn lúc nãy. . . - Trương Huyền đang nói chuyện, liền thấy Thí Đan Thú bên trong lồng vừa mới uống Tĩnh Tâm đan đột nhiên chạy đến trước mặt một con Thí Đan Thú khác, trực tiếp

nằm sấp lên người con người ta, cưỡng ép lên xuống pít-tông mà vận động.

- Khụ khụ, không chỉ có như thế, còn rất mãnh liệt * nói rõ chẳng những không cách nào làm cho người ta ‘tĩnh tâm’, mà còn mang theo lửa giận và dục vọng mãnh liệt! Bởi vậy, nếu ta đoán không lầm, người mà Mạnh Nham Đan sư giết hôm nay, hắn là một nữ nhân, hơn nữa còn là người phụ nữ từng cùng chung chăn gối với hắn, cuối cùng phản bội hắn! Cho nên mới khiến hắn nổi giận như thế, đến mức luyện chế trong dược vật còn mang theo tính chiếm hữu mãnh liệt điên cuồng!

- Chuyện này… - Nhìn thấy Thí Đan Thú trong lồng, cưỡng chế đè ép một con khác, hoàn toàn không cho con người ta cơ hội phản kháng, Bá Vương ngạnh thượng cung, chư vị luyện đan sư đưa mắt nhìn nhau.

Cái này mẹ nó thực sự là Tĩnh Tâm đan sao?

Đây không phải là xuân dược à!

May là không cho người khác ăn, nếu không, tâm chẳng những không yên tĩnh được, mà còn biến thành. . .

Khụ khụ, nhất định sẽ thành đại họa a!

Tất cả mọi người đều giật mình trước những gì họ nhìn thấy.

- Buổi sáng hôm nay ta phát hiện ta tiểu thiếp sủng ái nhất, vậy mà lại đi vụng trộm với quản gia, dưới cơn nóng giận, ta đã đánh gục hai người này tại chỗ! – Thấy ánh mắt mọi người đều tập trung về phía mình, Mạnh Nham lắc đầu, nói.

Nếu đối phương đều đã nói đến cặn kẽ đến như vậy, hắn cũng không còn gì có thể giấu giếm thêm được nữa.

Chuyện này khiến hắn phẫn nộ, cảm xúc cả ngày cũng không thể nào dằn xuống được, bởi vậy mới thứ vừa ra mặt, đã để Trương Huyền nhìn thấu từ đầu đến chân.

- Là thật sao?

- Một lần luyện đan liền có thể nhìn ra nhiều thứ như vậy?

. . .

Mạnh Nham vừa thừa nhận xong, tất cả mọi người đều nhìn về phía Trương Huyền như nhìn thấy quái vật, lúc nãy còn muốn nói những lời khinh thị, mà bây giờ tất cả đều ngưng trọng lại.

Luyện đan có thể phản ánh được trái tim của người luyện, thật sự có thể. . . Từ luyện đan có thể nhìn ra luyện đan sư buổi sáng vừa mới giết người, mà người đó lại còn là tiểu thiếp của chính mình. . .

Mẹ nó, ngươi không phải là bộ khoái chứ?!

Không phải. . . Làm sao có thể nhìn ra được ?

- Tốt, khuyết điểm cũng đã nói, Mạnh Nham Đan sư, còn cần ta nói tiếp không? - Không để ý tới sự kinh ngạc của mọi người, Trương Huyền cười nói.

Thiên Đạo thư viện có thể nhìn ra tất cả khuyết điểm, nhìn ra đối phương bị tiểu thiếp phản bội, trong đan dược tất nhiên sẽchứa đựng sát khí và oán khí, dễ như trở bàn tay.

- Không cần, ta nhận thua! - Mạnh Nham mở miệng thừa nhận.

Chỗ có nhiều luyện đan sư như vậy đều không có ai nhìn ra quá trìnhluyện chế đan dược của hắn có vấn đề, ngay cả chính hắn cũng không cảm giác được, đối phương một chút đã nhìn thấy toàn bộ, còn biết nhiều như vậy. . . Khiến Mạnh Nhamkhông phục không được!

- Liền. . . nhận thua rồi?

Văn Tuyết đứng một bên trừng to mắt.

Thường thường chỉ có học đồ nhận thua đối với một luyện đan sư…

Làm gì có chuyện một luyện đang sư lại đi nhận thua với học đồ?

Nếu không phải tận mắt nhìn thấy, thật sự là không thể tin được.

Bất quá, ngẫm lại cũng giật mình, những chuyện này cũng có thể nhìn ra, nhãn lực của tên nhóc này thực sự quá lợi hại, Mạnh Nham Đan sư muốn không nhận thua cũng không được a!

- Được, vị kế tiếp!

Người thứ nhất đã nhận thua, coi như là Trương Huyền đã có một khởi đầu tốt đẹp, Trương Huyền cười khanh khách nhìn về phía chín ngườicòn lại.

- Ta tới đây! - Một lão già đứng dậy.

Nếu như nói trước đó tất cả mọi người cảm thấy Trương Huyền là tới quấy rối, nhưng sau khi trải qua tình hình của Mạnh Nham Đan sư, xem như có thể thấy rõ ràng, tên nhóc này thực ra chính là một cao thủ, cao thủ trong cao thủ!

Chẳng trách hắn lại tự tin như vậy, dám luận đan, còn dám gia tăng độ khó của bài thi.

- Là Trần Tiêu Đan sư!

- Trần Đan sư mặc dù không phải luyện đan sư có cấp bậc cao nhất trong số chúng ta, lại là người có tuổi tác lớn nhất!

- Hắn tính tình nhu hòa, không giống như tính khí nóng nảy của Mạnh Nham kia, ta phục!

. . .

Thấy lão đứng dậy, tất cả mọi người đều âm thầm gật đầu.

Vị này Trần Tiêu Đan sư, là người có tuổi tác lớn nhất trong số mười vị đan sư ở đây, cũng là người ổn trọng nhất, hắn xuất thủ, chắc chắn không

có vấn đề gì.

Hô hô hô!

Lô hỏa gào thét, không bao lâu sau, mấy đan dược bên trong đều bị lấy ra ngoài.

Trần đan sư cũng điều chế loại đan giống như Mạnh Nham đan sư làm lúc nãy, cũng là Tĩnh Tâm đan , động tác cũng sung mãn mượt mà như vậy, lóe ra hào quang, nhưng rõ ràng Trần đan sư là người có cấp bậc cao hơn, có thể nói là đã đạt đến hoàn mỹ.

- Tốt, đan dược của ta đã luyện chế xong, thủ pháp không cần ngươi nói, ta cũng có thể nói ra, cũng giống như thủ pháp của Mạnh Nham Đan sư, là Tĩnh Thủy Thập Thức, nếu như ngươi có thể nói ra khuyết điểm, để cho ta tin phục ngươi, ta liền nhận thua! - Trần Tiêu Đan sư cầm đan dược trong tay, thản nhiên nói.

- Lợi hại!

- Chiêu này đúng là hung ác a!

- Dùng thủ pháp giống nhau cùng luyện chế một loại đan dược như nhau, vừa rồi vì tronglòng Mạnh Nham Đan sư có sát khí, dẫn đến sai sót khi luyện đan, nhưng Trần Tiêu Đan sư tâm tình bình thản, tính tình ổn định, rốt cuộc Trương Huyền kia có tìm ra được thiếu sót gì không đây?

- Coi lần này hắn còn khoa môi múa mép được nữa hay không!

. . .

Nhìn thấy cử động của Trần Tiêu Đan sư, trong lòng mọi người thầm hô, gừng càng già càng cay.

Ngay cả Trương Huyền cũng không nhịn được gật đầu.

Đối phương đúng thật là rất thông minh.

Mặc dù bên ngoài nói cho Trương Huyền biết lão dùng thủ pháp giống vậy, không cần hẳnphải suy đi nghĩ lại, nhưng trên thực tế độ khó lớn hơn lúc nãy.

Bất quá, đối với Thiên Đạo thư viện mà nói. . . Không là cái gì cả!

Trương Huyền nhàn nhạt nhìn qua, mặt không biểu tình:

-Nếu như ta nhìn không lầm, thì Trần Tiêu Đan sư gần đây nhất hẳn là giấc ngủ không tốt lắm, cơm cũng nuốt không trôi có phải như vậy không?

- A? - Trần Tiêu Đan sư sững sờ:

- Đúng thật là gần đây ta ăn không ngon, ngủ cũng không yên, bất quá. . . Chuyện này có liên quan gì đến điều chế đan dược chứ?

Ta coi như không ăn cơm, không ngủ được, cũng không thành một khuyết điểm để ngươi có thể bắt thóp chứ?

Ngươi chỉ cần nói ta luyện đan có gì thiếu sót, nói ta tình trạng sức khỏe của ta ra đây làm gì ?

Hơn nữa. . .

Ta ăn không ngon, ngủ không yên,ngươi. . . Làm sao mà ngươi biết được?

- Không sao? Sai! Không những có sao, hơn nữa còn có liên quan rất lớn!

Trương Huyền lắc đầu.

- Quan hệ rất lớn? Liên quan gì? Nói ta nghe thử một chút? - Trần Tiêu Đan sư nhịn xuống nhìn qua.

- Ha ha, nếu ta đoán không lầm. . . Ngươi sắp phải chết! - Trương Huyền tỉnh bơ nói.

Chương 111: Tử khí

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Dịch: Nguyễn Khiêm

Nguồn: TruyenYY

Phốc!

Vốn tưởng rằng đối phương sẽ nói ra cái lý luận gì, nghe nói như thế, Trần Tiêu đan sư suýt chút nữa không phun một ngụm máu ra ngoài.

Ta chỉ là ngủ không được, ăn không ngon mà thôi, ngươi nói ta sắp chết rồi, ngươi mới sắp chết, cả nhà ngươi đều sắp chết rồi...

Không chỉ là hắn, những người khác cũng trợn mắt nhìn.

Trần Tiêu đan sư đức cao vọng trọng, là người mà bọn họ cũng rất tôn kính, tiểu tử này lại có thể mở miệng liền nguyền rủa hắn chết, ngươi có dám lại nói bậy một câu hay không? Chúng ta đảm bảo không đánh chết ngươi

- Lão phu trở thành luyện đan sư nhiều năm như vậy, tuy rằng rất khó để tiến thêm một bước, nhưng cũng cẩn trọng học tập không ngừng! Coi như bất tài, đối với tình trạng cơ thể của bản thân cũng biết rất rõ ràng, ta ngủ không được, ăn không ngon, là bởi vì gần nhất trong nhà việc vặt nhiều, còn thân thể, cũng không khác thường, vì sao ngươi lại nói ta sắp chết?

Trần Tiêu đan sư vung tay lên hừ nói.

Luyện đan sư mỗi ngày tiếp xúc cùng đan dược, phương diện xem bệnh, coi như không bằng y sư, nhưng cũng không kém nhiều.

- Ngươi nói không sai, thân thể của ngươi xác thực vô sự!

Không để ý tới nghi vấn của hắn, Trương Huyền lạnh nhạt nói.

- Vô sự, vậy ngươi nói cái gì?

- Đáng ghét, ăn nói bừa bãi!

- Chúng ta chỉ là Luận đan, không phải để ngươi nguyền rủa Trần Tiêu đan sư!

...

Nghe hắn thừa nhận thân thể của Trần Tiêu đan sư vô sự, tất cả mọi người tức giận lớn tiếng quát.

Nếu như thân thể hắn có vấn đề thì cũng thôi, không có vấn đề, ngươi nói bậy cái gì?

Âu Dương Thành mấy người cũng không nhịn được tràn đầy nghi hoặc nhìn sang.

- Ha ha!

Đối với mọi người quát lớn, Trương Huyền cũng không để ý, nhẹ nhàng nở nụ cười:

- Ai nói thân thể vô sự thì sẽ không phải chết?

- Ngươi có ý gì?

Thấy hắn bình tĩnh, tự tin như thế, Trần Tiêu đan sư chẳng biết vì sao trong lòng không nhịn được sợ hãi, chính muốn tiếp tục hỏi dò, liền thấy Trương Huyền khoát tay áo một cái:

- Nếu ngươi không tin thì thôi, xem trước đan dược này đi!

Nương theo hắn, tất cả mọi người đưa mắt tập trung lên Tĩnh Tâm Đan mà Trần Tiêu đan sư vừa mới luyện chế.

- Trần Tiêu đan sư tâm cảnh ôn hòa, làm người thận trọng, thủ pháp luyện chế càng thuần thục đến lô hỏa thuần thanh, nếu như ta cố gắng nói có thiếu hụt, các ngươi khẳng định sẽ phản đối, qua lại nghiệm chứng phiền phức cũng không ít!

Trương Huyền cười cợt:

- Đã như vậy, khuyết điểm trên thủ pháp ta liền không nói nhiều, chỉ nói riêng về viên thuốc này, viên Tĩnh Tâm đan này cũng giống như viên mà Mạnh Nham đan sư luyện chế, người tu luyện dùng, không những không có lợi mà còn có thể tăng lên tâm ma, chết càng nhanh hơn!

- Cái gì?

- Toàn bộ quá trình Trần Tiêu đan sư luyện đan ta đều nhìn kỹ, không có mảy may sai lầm, hơn nữa đan thành hoàn mỹ, làm sao có khả năng tăng lên tâm ma?

- Đùa gì thế, bớt ở chỗ này chuyện giật gân!

Mọi người không một cái tin tưởng.

Mạnh Nham luyện chế Tĩnh Tâm đan, là bởi vì hắn mới vừa giết tiểu thiếp của chính mình khiến sát khí trong cơ thể sôi trào, khó có thể khống chế, nên mới thất bại, Trần Tiêu đan sư ôn hòa nhã nhặn, cùng tâm cảnh luyện chế Tĩnh Tâm đan nhất trí, làm sao có khả năng tăng lên tâm ma?

Ngươi coi như nói bậy, cũng phải tìm lý do tốt hơn một chút có được hay không?

- Không tin có thể thí nghiệm a! Nơi này có thử đan thú!

Trương Huyền chỉ tay về phía lồng sắt.

Trong lồng tre ngoại trừ hai cái đang làm píttông chuyển động, còn có vài đầu, yên tĩnh nằm nhoài một bên.

- Thử xem liền thử xem!

Một cái luyện đan sư không tin tà, tùy tay cầm lên một viên Tĩnh Tâm đan, nhét vào trong miệng một đầu thử đan thú.

Sau khi nuốt Tĩnh Tâm đan, thử đan thú không giống như đầu thử Đan thú lúc trước, nôn nóng bất an, cũng không có nằm thử đan thú khác làm chuyển động, trái lại nằm bò tại một góc không nhúc nhích.

- Thế nào? Tĩnh Tâm đan có thể khiến tâm cảnh của người ta an tường, thử đan thú này không nhúc nhích, nói rõ dược hiệu đã có tác dụng, ngươi còn có lời gì nói?

Vị luyện đan sư này hừ nói.

Những người khác cũng đồng loạt nhìn sang.

Trương Huyền mới vừa nói, ăn cái này Tĩnh Tâm đan sẽ tăng lên tâm ma loại hình phí lời, hiện tại dược hiệu đã có tác dụng, không có một chút nào dị thường, xem hắn trả lời sao.

- Chờ một lát lại nói!

Trương Huyền cũng không nói, bình tĩnhngồi ở trên ghế.

Chờ đại khái mười phút, con thử đan thú này, vẫn không nhúc nhích, vị luyện đan sư này cũng không nhịn được nữa:

- Thế nào? Vẫn là không nhúc nhích, nói rõ tác dụng của Tĩnh Tâm đan rất tốt, ngươi để cho chúng ta chờ không phải là muốn kéo dài thời gian đi!

- Hiện tại có thể!

Trương Huyền nói.

- Có thể?

Vị luyện đan sư này cau mày:

- Có ý gì? Con thử đan thú này rất rõ ràng không có xao động, cũng không có chạy loạn, vẫn như cũ rất yên tĩnh, ngươi để ta nhìn cái gì?

- Không chạy loạn, cũng rất yên tĩnh, không có nghĩa là tác dụng của Tĩnh Tâm đan rất tốt, cũng có thể đại biểu... Nó đã chết rồi!

Trương Huyền lạnh nhạt nói.

- Chết rồi?

Vị luyện đan sư này sững sờ, không nhịn được đi tới, mở ra lồng sắt đem thử đan thú nắm lên, nhìn qua một chút, con ngươi không nhịn được đột nhiên co rút lại:

- Chuyện này... Chuyện này... Làm sao có khả năng?

Thử đan thú trong tay hắn quả nhưng đã không còn hô hấp, thân thể cũng bắt đầu trở nên lạnh lẽo.

Lúc này mới qua bao lâu?

Chỉ hơn mười phút thi thể đã bắt đầu lạnh lẽo, nói rõ chỉ không lâu sau khi ăn đan dược, thử đan thú đã chết rồi!

- Chết thật?

- Tĩnh Tâm đan chỉ có thể khiến người ta yên ổn tâm thần, làm sao sẽ giết chết thử đan thú?

- Thử đan thú chuyên dùng để thử nghiệm đan dược, loại đan dược như Tĩnh Tâm Đan sao có khả năng giết chết nó, chuyện này... đến cùng là làm sao?

...

Tất cả mọi người đều rung động.

Ăn Tĩnh Tâm đan... Thử đan thú chết rồi?

Nếu như cho người tu luyện ăn đi, chẳng phải cũng sẽ chết?

- Chuyện này... Chuyện này...

Trần Tiêu đan sư biến sắc mặt, liên tục lùi lại mấy bước, khó mà tin nổi:

- Cái này không thể nào... Ta nghiêm ngặt dựa theo trình tự luyện chế, không có một chút nào sai lầm, coi như không thể thành đan, cũng không đến mức biến thành độc dược, tại sao lại đem thử đan thú cũng độc chết...

Luyện đan sư luyện chế đan dược có thể đem người độc chết, đây là tội rất lớn, hắn cả đời luyện đan, chưa bao giờ từng gặp phải, làm sao đến tuổi già lại xảy ra chuyện như vậy?

- Trương Huyền, chuyện này... Đến cùng xảy ra chuyện gì?

Âu Dương Thành không nhịn được mở miệng.

Nghe được câu hỏi của hắn, mọi người đồng loạt đưa mắt tập trung trên người của Trương Huyền.

Hắn nhìn ra viên Tĩnh Tâm đan này có vấn đề, cũng biết thử đan thú có thể sẽ chết, muốn nói ai có thể giải thích, trừ hắn ra không còn có thể là ai khác.

- Ta đã nhìn ra khuyết điểm, xem như là qua ải, lẽ nào nhất định ta phải giải thích?

Trương Huyền không trả lời Âu Dương Thành, mà là nhìn về phía Trần Tiêu đan sư.

Hắn nhìn ra đan dược có vấn đề, đồng thời thành công vạch ra, đã nói rõ nhãn lực của hắn cao cường, lần này giao chiến cùng Trần Tiêu Đan sư, xem như là thắng.

- Nếu như ngươi có thể giải thích rõ ràng, ta đồng ý chịu thua!

Trần Tiêu đan sư cắn răng nói.

Một lần chiến thắng cũng không có nghĩa là Trần tiêu đan sư phải chịu thua, không chịu thua tức là có thể tiến hành giao chiến lần thứ hai.

Là luyện đan sư lớn tuổi nhất trong mười vị luyện đan sư, nếu như hắn đều chịu thua, đối với những khác người tự tin đả kích, việc quan hệ trọng yếu.

- Đã như vậy, vậy ta liền nhiều nói hai câu!

Trương Huyền gật gù:

- Ngươi luyện chế Tĩnh Tâm đan bước đi phương pháp xác thực đều không sai, thậm chí còn hòa vào ngươi yên tĩnh tâm thái, theo lý thuyết, đan dược nên phẩm chất cao hơn, hiệu quả rất tốt mới là, chỉ tiếc... Ngươi sắp chết rồi, thân thể đã tràn ngập tử khí, đan dược cũng một cách tự nhiên tiếp xúc loại khí tức này, lúc này mới dẫn đến thử đan thú dùng, tại chỗ tử vong!

Trình Giang

dtv-ebook.com

Tên nhóm dịch:TTTV

Người dịch: Kim Gaem

Nguồn: TruyệnYY

- Chẳng lẽ. . . Ta thật sự phải chết sao?

Bờ môi Trần Tiêu đan sư run rẩy, cơ thể cũng hơi run rẩy.

Trước đó, lần đầu tiên Trương Huyền nói lời này, hắn cho rằng đối phương đang trù hắn, nên hắn mới mắng Trương Huyền, không thèm để ý gì đến những lời nói gở đó, giờ phút này tận mắt thấy Thí Đan Thú sau khi ăn đan dược do tự mình luyện chế xong liền chết tại chỗ, trong lòng hắn đã hoàn toàn rung động, thậm chí cảm thấy khủng hoảng.

- Chuyện này. . . - Nhìn thấy bộ dáng của hắn, tất cả mọi người đều cảm thấy chua xót, muốn an ủi, nhưng lại không biết nên mở miệng như thế nào.

Nếu như không phải hắn sắp chết thật, thì sao có thể luyện chế đan dược khiến Thí Đan Thú vừa ăn xong liền lăn ra chết chứ? Rất rõ ràng những lời nói vừa rồi của Trương Huyền chính là thật sự!

- Nên giải thích ta cũng đã giải thích rồi, kế tiếp ai muốn khiêu chiến! - Trương Huyền nhìn quanh một vòng.

- Không. . . Tiểu bằng hữu Trương Huyền, đừng vội! - Trần Tiêu đan sư cũng không nhịn được nữa, vội vàng nhìn qua.

Trước đó Trần Tiêu còn gọi Trương Huyền là tiểu tử, sao bây giờ trải qua chuyện này Trương Huyền liền biến thành tiểu bằng hữu của lão đan sư này rồi.

- Sao vậy? Trần Tiêu đan sư chẳng lẽ còn không phục, muốn thử nghiệm lại một lần nữa? - Trương Huyền nhìn qua.

- Không phải, ta. . . Là muốn cho tiểu bằng hữu đây nói cho ta biết, vì sao ta lại phải chết? Nếu như có thể thật lòng nói cho ta biết, Trần mỗ thịt nát xương tan cũng xin báo đáp ân tình của Trương Huyền tiểu bằng hữu! - Trần Tiêu đan sư nhịn không được nói.

Thân thể của hắn không có vấn đề chút nào, cho dù có ăn không ngon miệng một chút, ngủ không được ngon giấc một chút, sao có thể trở thành chuyện ảnh hưởng đến sinh mệnh chứ?!

Vì sao sắp chết rồi, làm người trong cuộc, sao lại không có chút cảm kích nào được chứ?

- Nói cho ngươi biết cũng không sao, vừa rồi lúc ngươi luyện đan, thủ pháp, động tác mặc dù không có sai sót chút nào, nhưng thân thể lại có vẻ hơi cứng ngắc, rõ ràng là lực bất tòng tâm, có biểu hiện của bệnh gan và suy tim, quan trọng nhất là, làn da của ngươi bắt đầu xuất hiện bụi, giống bụi trên thi thể của những người đã chết bắt đầu bị phân hủy! Nếu ta không nhìn lầm, ngươi đang bôi một loại dược trên phần da lộ ra ngoài để che giấu tai mắt người, khiến cho người ta nhìn không ra, kỳ thật toàn thân ngươi đã nổi đầy những chấm xanh! - Ánh mắt Trương Huyền lấp lánh nhìn qua.

Con ngươi của Trần Tiêu đan sư co rụt lại, như bị sét đánh, liên tiếp lui về phía sau mấy bước.

Đúng y như những lời Trương Huyền nói, trên người của Trần Tiêu đan sư đúng thật là có vằn màu xanh, lúc đầu hắn còn tưởng rằng đó là một loại bệnh ngoài da, đang định tìm thời gian đi đến chỗ của một vị danh y nào đó khám thử xem sao, dù gì những vết vằn này không đau không

ngứa, hắn liền cho rằng không có chuyện gì đáng ngại, không ngờ lại là loại ban có thể gây chết người!

- Xin Trương Huyền tiên sinh hãy cứu ta! - Cố nén hô hấp hỗn loạn, Trần Tiêu đan sư lại không còn bất cứ hoài nghi nào, nhịn không được ôm quyền.

Xưng hô từ "Tiểu bằng hữu" giờ lại đổi thành "Tiên sinh" rồi.

Cho dù là ai, cho dù là đã đến tuổi nào, cũng không muốn chết, nhất là biết rõ mình sắp chết đến nơi.

Đều muốn tìm được một cách nào đó để bản thân tiếp tục sống!

- Gần đây nhất có phải ngươi đã chiếm được bảo vật gì hay không? Nếu ta đoán không lầm, hắn là bảo vật đó lấy được từ trên người người chết, ngươi lại không biết cách dùng, nếu như còn muốn sống thêm một thời gian nữa, thì tốt nhất đừng là đừng nên tiếp tục đụng vào! - Trương Huyền khoát khoát tay, không nói thêm lời nào:

- Ta chỉ nói như thế thôi, ngươi tự giải quyết cho tốt chuyện của mình đi!

- Ngươi. . . Ngươi. . . – Nghe thấy hắn nói như vậy, thân thể của Trần Tiêu đan sư lại cứng đờ lần nữa.

Chuyện mà Trương Huyền vừa mới nói cũng không sai, gần đây hắn vừa chiếm được một cái đan lô, cái đan lô này tốt hơn so với hắn trước đó sử dụng rất nhiều, Trần Tiêu luôn coi chiếc đan lô này như trân bảo, mỗi ngày đều vuốt ve, thậm chí hận không thể mỗi ngày đều được ôm nó ngủ.

Thứ này, đúng thật là lấy được từ trong tay một người chết, hơn nữa còn là của người vừa mới chết không lâu.

Người này đưa tặng đan lô cho hắn, là vì muốn hắn báo thù cho mình, bất quá, người gây thù chuốc oán với hắn rất lợi hại, lúc ấy Trần Tiêu cũng chỉ thuận miệng đồng ý, cũng không có ý định làm giúp.

Sau đó người này đã chết, hắn cũng không để ý tới, chẳng lẽ lại. . . Lại chính là cái đan lô này mà hắn sắp phải đi chầu Diêm Vương?

Hắn lấy được cái đan lô này từ đâu, ngay cả hậu bối cháu chắt của mình Trần Tiêu cũng đều không nói cho bọn chúng biết, hắn. . . sao mà hắn có thể biết được?

Trần Tiêu đan sư lần nữa nhìn về phía thanh niên trước mắt, tựa như thấy quỷ.

- Tốt, kế tiếp là ai? - Không tiếp tục để ý đến ông cụ trước mắt nữa, Trương Huyền nhìn về phía tám người còn lại.

Kỳ thật Trần Tiêu không phải bị bệnh, mà là một loại bùa chú.

Hắn đã đồng ý giúp người khác báo thù, đối phương mới đưa vật quý báu nhất tặng cho hắn, nhưng sau khi hắn lấy được bảo vật rồi lại đổi ý, đối phương chắc đã biết trước như thế, đem bùa chú khắc lên trên đan lô, chỉ cần tới gần, da thịt cũng sẽ bị ăn mòn, mặc dù không bệnh tật không tai nạn, nhưng cũng sống không được bao lâu nữa!

Trừ phi, hắn có thể hoàn thành quyết định giúp đối phương báo thù!

Đương nhiên, những lời này, Trương Huyền cũng sẽ không nói ra.

Không nói trước chuyện này là do Trần Tiêu đan sư và hắn cũng không phải quan hệ thân thích gì, hắn cũng không có bất kỳ ân tình gì với Trương Huyền, quan trọng hơn chính là, đối với phường vong ân phụ nghĩa, hứa hẹn đồng ý giúp đỡ nhưng sau đó lại không tuân thủ, thật đáng để hắn xem thường.

Trương Huyền để hai vị luyện đan sư chủ động nhận thua liên tục, á khẩu không trả lời được, còn lại tám người có ngốc cũng biết hắn là người có bản lãnh thật sự, trong lúc nhất thời tất cả đều yên lặng, hoàn toàn không có ai dám tiến lên.

- Chư vị nếu như không muốn tiếp tục, vậy coi như là nhận thua, ta luận đan chiến thắng! - Trương Huyền cười cười.

- Tĩnh Tâm đan, lòng yên tĩnh mới có thể luyện chế, đối với người bình thường đều cần phải điều chỉnh ba ngày, trai giới tắm rửa, Mạnh Nham, Trần Tiêu hai vị đan sư này, không có sự điều chỉnh liền vội vàng luyện chế, tự nhiên sẽ bị cảm xúc của bản thân làm ảnh hưởng đến công hiệu của thuốc, chỉ cần không luyện chế loại đan dược này, hắn hắn là cũng không có cách nào có thể nhìn thấy được sơ hở của mọi người!

- Đúng vậy, chỉ có Tĩnh Tâm đan mới có thể hấp thụ tự cảm xúc của bản thân đan sư, tâm cảnh của đan sư bị ảnh hưởng, những đan dược khác có ảnh hưởng cực kỳ nhỏ, chỉ cần chúng ta không luyện chế Tĩnh Tâm đan là được rồi!

Trong đám người vang lên một trận nói thầm, ngay sau đó một lời nói vang lên.

- Để ta! - Một luyện đan sư đứng dậy.

Là một vị vị đan sư trạc tuổi với Đỗ Mãn, mặt chữ điền, ánh mắt có sự trầm ổn và kiên nghị.

- Là Trình Giang đan sư!

- Trình đan sư là người có tiềm lực lớn nhất trong số mười người chúng ta, trở thành luyện đan sư được ba năm, nhưng đã có thể luyện chế mười mấy loại đan dược, đợi một thời gian nữa, chắc cũng có thể có khả năng siêu việt như Âu Dương hội trưởng cũng nên!

- Hắn xuất thủ thì ta yên tâm rồi!

. . .

Mắt của đám người sáng lên cùng lúc.

Lúc đầu đám người còn giữ lời thề son sắt, muốn ra oai phủ đầu cho tên tiểu tử Trương Huyền này biết thế nào là lễ độ, kết quả Mạnh Nham, Trần Tiêu, hai vị đan sư này đều lần lượt gãy kích, niềm tin của bọn họ bắt đầu lung lay, nhu cầu cấp bách lúc này là cần có một người ủng hộ sĩ khí của bọn họ.

- Trương Huyền, lần quan sát trước của ngươi đối với hai vị đan sư, ngay cả luyện đan sư tinh, khí, thần đều có thể nhìn ra, khiến tại hạ bội phục vạn phần! - Trình Giang bước ra từ trong đám người, cười gật đầu.

- Trình đan sư quá khen! - Trương Huyền đáp lại.

- Ngươi ngay cả Mạnh Nham đan sư thân có sát khí cũng có thể nhìn ra, nếu như ta tiếp tục luyện chế Tĩnh Tâm đan, ta chắc chắn không thể trốn được con mắt tinh tường của ngươi, cho nên, ta mạo muội có thay đổi biện pháp, muốn gia tăng độ khó thêm cho ngươi, không biết ngươi có dám tiếp chiêu hay không! - Trình Giang đan sư nói.

- Trương Huyền xin lắng tai nghe! - Nghe thấy đối phương muốn tăng thêm độ khó, Trương Huyền liền nhìn qua.

- Ta mới vừa mới sáng tạo ra một bộ thủ pháp luyện đan, mấy ngày trước đây mới lấy cho nó một cái tên rất hay, chưa bao giờ biểu diễn cho người khác xem, nếu như dùng thủ pháp này, cho dù ngươi tinh thông kim cổ, chắc chắn là chưa kịp cập nhật rồi! - Trình Giang đan sư cười cười:

- Cho nên, ta suy nghĩ một chút, không cho ngươi trả lời tên thủ pháp, chỉ hy vọng sau khi ta luyện đan xong, ngươi có thể nhìn ra ta đã tập hợp các phương thức luyện đan nào vào thủ pháp này, nếu như ngươi có thể nói ra ba cái, ta sẽ lập tức khâm phục khẩu phục!

- Sáng chế ra thủ pháp luyện đan mới? Lợi hại!

Thủ pháp luyện đan và võ giả võ kỹ giống nhau, có thể sáng chế ra một bộ thủ pháp mới, chắc chắn là loại người phải thiên phú tuyệt đỉnh, về sau nhất định có thể lưu danh sử xanh.

Loại người này chỉ cần không bỏ nghề, sớm muộn đều sẽ danh chấn một phương.

Nghe thấy hắn nói như vậy, ánh mắt nhiều đan sư đều lộ ra vẻ sùng bái, tràn đầy tôn kính.

- Trình đan sư thật lợi hại, đề bài này thực sự quá khó khăn rồi!

- Đúng vậy a, nếu đã là người có khả năng sáng lập ra phương pháp luyện đan, chắc chắn sẽ hoàn toàn khác biệt so với thủ pháp nguyên bản, từ đó có thể nhìn ra, muốn nói được ra ba thủ pháp trong đó, độ khó so với trước đó chỉ cần phải vạch khuyết điểm, chắc chắn sẽ khó hơn rất nhiều!

- Lần này cái tên Trương Huyền này chắc sắp phải nhận thua rồi!

- Đúng vậy a, khó như vậy, đừng nói chỉ là một học đồ, cho dù là đan sư đạt tới cấp bậc ba sao, e rằng cũng chỉ có thể bất lực!

Sau khi sùng bái Trình Giang xong, đám người bắt đầu cảm thấy tội nghiệp cho Trương Huyền.

Thủ pháp

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Dịch: My

Nguon: TruyenYY

Chỉ bằng nhìn vào thủ pháp mới sáng chế cần nói ra các thủ pháp từng tham khảo, giống như từ một nồi nước nhận ra nước được lấy từ những giếng nào trộn vào nhau. Đây là nhiệm vụ không thể hoàn thành!

Trừ phi tận mắt chứng kiến hắn từng bước sáng chế ra thủ pháp, nếu không, tuyệt đối không thể tìm ra ba loại trong đó. Độ khó Trình Giang đưa ra lớn hơn việc đơn giản tìm ra thiếu hụt gấp năm lần trở lên!

Trương Huyền híp mắt lại.

Không hổ là luyện đan sư, hắn cũng không dễ đối phó như vậy!

Gia hỏa này thoạt nhìn mặt mũi hiền lành, cười vô hại, nhưng thực tế lại là một kẻ vô sỉ nhất.

Đáp ứng tìm ra các thủ pháp dùng để tham khảo là không thể nào! Nhưng không đáp ứng, ban đầu bản thân tự thêm độ khó, đối phương cũng có quyền tăng. Nếu hắn thật sự không đáp ứng, dù cho chiến thắng luận đan, chỉ sợ cũng sẽ bị người lên án là không quang minh chính đại.

- Làm sao? Ta cũng biết điều này rất khó, ngươi không đáp ứng cũng dễ hiểu thôi. Nhưng mà… Ngươi không đáp ứng vấn đề này, ta có thể tính ngươi thất bại sao? – Trình Giang cười khanh khách nói.

- Thất bại? – Trương Huyền lắc đầu.

- Hiện tại ta đang rất mong chờ được chứng kiến thủ pháp mới của Trình đan sư đó. Ngươi hãy bắt đầu đi!

Chiêu này của hắn nếu để đối phó người khác, có thể sẽ để họ luống cuống tay chân. Nhưng đối phó với th, chẳng có chút tác dụng nào!

Tìm ra thiếu hụt bên trong cũng không phải là do cái nhìn của hắn lợi hại, mà đều nhờ vào thư viện. Không cần biết thủ pháp là gì, cũng chẳng quản là vừa sáng chế hay không, chỉ cần có thư viện, hắn đều có thể rõ ràng nội dung, không có vấn đề gì hết.

- Được!

Thấy hắn đáp ứng, con mắt Trình Giang đan sư lóe lên, khóe miệng khẽ nhếch. Hắn mang tới dược liệu, đi đến phía trước đan lô.

Rầm…rầm…

Tất cả động tác của hắn đều như nước chảy mây trôi, dược liệu tung bay. Từ xa nhìn lại, để lộ một loại đặc thù mỹ cảm, cảnh đẹp ý vui.

- Đây chính xác là một thủ pháp mới, ta chưa bao giờ thấy qua!

- Hắn đang luyện chế Tụ Tức đan đi!

- Ừm, chính là Tụ Tức đan. Đan dược này có hiệu quả đối với võ giả tầng bảy trở xuống, đặc biệt có tác dụng nhất với Tục Tức cảnh. Trong số các loại đan dược, nó có giá thành không đắt lắm, lại có tác dụng lớn nhất đối với võ giả. Bình thường luyện đan học đồ thi luyện đan sư đều lấy loại đan dược này, vì vậy, luyện chế càng thêm trôi chảy, không thể nhận ra thiếu sót.

- Dù sao ta cũng không nhìn ra được thủ pháp gì được lấy ra tham khảo…

- Ta cũng không nhìn ra…

…

Rất nhiều luyện đan sư sau khi nhìn một hồi đều lắc đầu.

- Trình đan sư thật ác!

Âu Dương Thành đứng một bên, nhìn thoáng qua rồi cũng lắc đầu:

- Dựa vào trình độ nhất tinh luyện đan sư của hắn đi luyện chế Tụ Tức đan cơ bản nhất như vậy, không chỉ động tác trôi chảy, để người ta khó lòng phân biệt, mà quan trọng hơn chính là thời gian quá ngắn. Dù cho Trương Huyền muốn phân tích cũng khó lòng làm được. Lần này chỉ sợ hắn rất khó qua ải…

Mặc dù Trình Giang đan sư có thể luyện chế đan dược cấp bậc cao hơn nhất phẩm, nhưng khẳng định sẽ rất phiền phức, không thể thành thạo trôi chảy. Điều này cũng giống như Dương Quá có thể sử dụng Huyền Thiết Trọng Kiếm, nhưng không thể tiêu sái tự nhiên, vung thành kiếm hoa.

Mà bây giờ, Trình Giang đổi thành luyện chế Tụ tức đan, hiệu quả rõ ràng khác biệt. Giống như Dương Quá đổi trở lại trường kiếm bình thường, trở nên cực kỳ dễ dàng. Đừng nói một lần kiếm hoa, mười lần đều được.

Vị Trình Giang luyện đan sư này bên ngoài nói nói cười cười, nhưng bên trong lại vô cùng độc ác. Hắn luyện chế Tụ tức đan không những thủ pháp nhanh chóng, mà thời gian luyện chế càng rút ngắn không ít. Bình thường đan dược nhất phẩm cần luyện trong nửa giờ, trong khi đó loại đan dược này chỉ cần không đến mười lăm phút đã thành công!

Thời gian ngắn như vậy lại yêu cầu nhìn ra ba loại thủ pháp tham khảo, làm sao có thể?

Rất rõ ràng, Trương Huyền bị chơi khăm!

- Chẳng lẽ… hắn phải thất bại?

Nghe được lười suy luận của Âu Dương Thành, đôi bàn tay trắng như phấn của Văn Tuyết xiết chặt.

- Hắn là rất khó có thể thoogn qua được… - Âu Dương Thành thở dài.

- Hay lắm!

Lúc đầu Trương Huyền cũng không có ác ý gì với Trình Giang này. Nhưng hắn không nghĩ đến đối phương lại giở chiêu hèn hạ như vậy. Ánh mắt Trương Huyền trở nên lạnh lùng.

Làm một xuyên việt giả đời mới, có học thức, có tri thức, có mộng tưởng, hắn sao có thể để người khác tùy ý bắt nạt mình mà không đáp trả được!

Hô!

Sau khi được luyện chế xong, có tầm bảy, tám viên Tụ tức đan lăn từ trong lò luyện đan ra.

- Ta đã luyện chế xong. Th, đến lượt ngươi! – Trình Giang đan sư nhẹ nahngf cười một tiếng, nhìn sang với vẻ mặt đầy tự tin.

Đúng là hắn tham khảo không chỉ ba thủ pháp. Nhưng vừa rồi luyện chế với tốc độ nahnh như vậy, động tác của hắn lại trôi chảy, dù đối phương muốn nhìn ra một hai cũng không có cửa!

Hơn nữa… dù cho hắn có thể nói ra, bản thân cũng có thể phủ nhận a!

Thủ pháp luyện đan nhiều như vậy, đến cùng tham khảo thủ pháp nào không phải do mình định đoạt sao?

Một tên tiểu gia hỏa không biết chui từ xó xỉnh nào ra lại muốn nhẫm lên bờ vai của ta đi lên, chiến thắng luận đan… nằm mơ đi!

- Nếu như ta nói ra ba loại thủ pháp ngươi đã tham khảo, ngươi chắc chắn sẽ nhận thua? – Trương Huyền nhìn hắn với ánh mắt khiêu khích!

- Đương nhiên! Ta là chính thức luyện đan sư, địa vị cao quý, sao có thể quỵt nợ một tên học đồ? – Trình Giang đan sư hất ống tay áo, giọng nói đầy kiêu ngạo.

- Vậy thì tốt! Nếu ngươi đã nói vậy, đơn giản thôi!

Trương Huyền gật gật đầu, tiến về phía trước đi dạ quanh đan lô một vòng, rồi dừng lại cúi nhìn viên đan dược trong tay Trình Giang.

Hắn nhẹ nhàng lấy ra một cái, miết nhẹ, rồi đưa lên mũi ngửi.

- Viên Tụ Tức đan này có màu sắc rực rỡ, bên ngoài tươi sáng. Nếu dựa theo tiêu chuẩn để đánh giá, có lẽ đã đạt tới hoàn mỹ! – Trương Huyền khen ngợi một câu, sau đố giọng nói đột ngột thay đôi:

- Đáng tiếc…

- Vì bị giới hạn bởi thủ pháp của Trình đan sư, vì vậy nó đtạ tới cấp bậc hoàn mỹ đã là giới hạn cao nhất. Muốn luyện thành đan văn, gần như không có khả năng!

- Chỉ là một viên Tụ Tức đan mà thôi, có thêm đan văn thì được ích lợi gì? – Trình Giang đan sư cười nhạo.

Loại Tụ Tức đan này chri là đan dược cơ bản nhất, giúp võ giả tăng tốc độ hấp thu linh khí. Dù cho có luyện chế ra đan văn cũng là lãng phí.

- Cũng đúng!

Trương Huyền gật gật đầu, không tiếp tục dây dưa vấn đề này, nhẹ nhàng cười một tiếng:

- Quan trọng là trả lời về kỹ thuật a… trnah luận vấn đề này thật sự không có ý nghĩa gì. Tốt a! Nếu ngươi đã yêu cầu, ta đành trả lời một chút. Ta chưa nói đến mấy bộ thủ pháp ngươi dùng để tham khảo. Trước tiên sẽ nói về việc ngươi biết tổng cộng bao nhiêu thủ pháp, như vậy sẽ có khả năng tìm ra mánh khóe!

- Ba năm trước, Trình đan sư dùng thủ pháp Van Lưu Hóa Vũ luyện chế nhất phẩm Hồi Lực đan, thành công khảo hạch luyện đan sư. Cũng năm đó học tập Bắc Giang Hối Lưu thủ pháp để luyện chế An Thần đan!

- Mùa xuân năm thứ hai, trong buổi mừng thọ Bạch Minh đan sư, lặng lẽ lẻ vào thư phòng, sao chép Thiên Ty Huyễn Thủ, cũng dùng thủ pháp này luyện chế thành công Thối Thể đan, từ đó danh tiếng vang xa!

- Mùa đông, nghiên cứu, thảo luận kỹ thuật cùng Lâm Mộ đan sư, học lén Băng Ty Ngưng Thủ của hắn!

…

- Tháng ba năm ngoái, lợi dụng thủ đoạn dụ dỗ mê hoặc, lừa gạt học đồ Chu Hoa Hoa của Đỗ Mãn luyện đan sư, từ trong tay học được thủ pháp độc môn Bách Triền Thủ…

…

- Hiện tại ta tính ra, Vạn Lưu Hóa Vũ, Bắc Giang Hối Lưu,… Những thủ pháp này cộng lại, tổng cộng mười hai loại!

Trương Huyền thuộc như lòng bàn tay, nhẹ nhàng nói ra. Sau đó, hắn quay về phía đan sư cách đó không xa:

- Trình Giang đan sư, ta không nói ít, hoặc có lẽ là nhiều a?

- Ngươi… ngươi…

Sắc mặt Trình Giang trở nên trắng bệch. Hắn liên tiếp lùi về phía sau, giống như nhìn thấy quái vật. Con ngươi không ngừng co vào.

Vạn Lưu Quy Giang

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Dịch: Nguyễn Khiêm

Nguồn: TruyenYY

- Cái gì? Trình Giang, điều hắn nói có phải là sự thật hay không? Ta có lòng tốt cùng ngươi thảo luận luyện đan, ngươi dĩ nhiên học trộm Băng Ti Ngưng Thủ của ta?

- Đáng ghét, khó trách ngày ấy tiệc mừng thọ của ta bắt đầu thật lâu mà vẫn không thấy ngươi ở nơi nào, nói mau, ngươi lúc nào lẻn vào thư phòng của ta?

- Trình Giang, mọi người đều là luyện đan sư, nếu như ngươi thật muốn học tập thủ pháp, có thể nói cho ta biết, nếu ngươi chân thành khẩn cầu, ta không hẳn sẽ không cho, ngươi dụ dỗ học đồ của ta, lấy phương thức lừa gạt mà học trộm Bách Triền Thủ của ta, không khỏi quá không tử tế đi!

...

Thủ pháp luyện đan đối với luyện đan sư cũng giống như võ kỹ đối với võ giả, có rất nhiều đều thuộc về tuyệt kỹ độc môn, có quy định nghiêm khắc của môn phái, không thể dễ dàng truyền ra ngoài.

Theo lời nói của Trương Huyền, vị Trình Giang đan sư này, lại có thể không được các đan sư khác đồng ý, liền tự mình học trộm, thậm chí sử dụng đủ loại thủ đoạn tồi tệ để ăn cắp bí tịch, lập tức để cả phòng vỡ tổ.

Mọi người đều là thành viên của luyện đan sư công hội, bình thường cũng thường thường thảo luận thuật luyện đan, nếu như hắn thật muốn học, đưa lên bái thiếp, làm nửa sư lễ, hoàn toàn có thể truyền thụ, sau đó, cũng có thể thủ tiêu quan hệ thầy trò, mọi người vẫn như cũ là bằng hữu!

Nhưng học trộm như vậy, cũng giống như võ giả ăn trộm bí tịch, phạm vào tối kỵ.

- Chư vị, không muốn nghe hắn nói bậy...

Cảm nhận được lửa giận của mấy vị luyện đan sư kia, sắc mặt của Trình Giang lúc đỏ lúc trắng, liên tục xua tay.

- Ta nói bậy?

Trương Huyền bước lên trước, khóe miệng khẽ giương lên:

- Vừa nãy Trình đan sư luyện chế viên Tụ Tức đan này, tổng cộng cầm hai mươi ba dạng dược liệu, cái này ta nói không sai chứ!

- Không sai!

Luyện chế Tụ Tức đan cần dược liệu gì, chỉ cần là luyện đan sư hầu như đều biết, không tính là bí mật, không cần thiết phủ nhận.

- Thời điểm ngươi dung hợp Bạch Liên thảo, Tử Đằng căn, Kim Giang hoa ba loại dược liệu, ngón út hơi ngửa ra sau, đầu ngón tay giương cung, trạng thái như nhặt hoa, nếu như ta không nhìn lầm, chiêu này là tham khảo từ Thiên Ti Huyễn Thủ của Bạch Minh đan sư!

- Thời điểm lấy ra Thanh Dương linh dịch, năm ngón tay mở ra, khẽ vuốt mà rơi, như là lấy ra hàn khí bên trong hàn băng, không dám quá mức dùng sức, chắc là tham khảo từ Băng Ti Ngưng Thủ của Lâm Mộ đan sư.

- Thời điểm đưa Tử Vi thảo, Bạch Tu hoa vào trong lò luyện đan, để phòng ngừa dược tính xung đột, chuyên môn quay dược liệu nửa vòng trên vách đỉnh của lò luyện đan rồi mới hạ xuống, làm như vậy, không

chỉ có thể để cho dược hiệu của dược liệu phát huy càng tốt hơn, còn có thể giảm bớt sự mãnh liệt của dược liệu, để dược liệu không còn quá xung đột, Kim Tuyền Lưu Vân Thủ của Kim Thần đan sư, tựa hồ cùng chiêu này giống như đúc!

...

- Đan dược ra lò, ngươi vì để không tiếp xúc trực tiếp với lô đỉnh đang cực nóng, bàn tay giống như cuộn tơ, chân khí hình thành lưới khí đặc thù, động tác tuy rằng nhẹ nhàng, cẩn thận quan sát vẫn có thể nhận ra được, Đỗ Mãn đan sư, có phải là giống như đúc Bách Triền Thủ của ngươi hay không?

Trương Huyền chưa cho đối phương cơ hội cãi lại, trực tiếp một hơi nói hết sạch, nói đến đây, dừng lại một hồi, khẽ mỉm cười, khóe miệng vung lên:

- Nếu như... Trình đan sư cảm thấy ta đang nói bậy, ăn nói bừa bãi, chúng ta nơi này sử dụng ghi chép ngọc tinh, có thể bất cứ lúc nào lật xem, mọi người cũng có thể chú ý xem ta nói mấy chỗ kia, có phải là đang nói bậy hay không !

- Ngươi...

Sắc mặt trở nên trắng bệch, Trình Giang toàn thân liên tục run rẩy.

Hắn biết, đối phương nói không có sai lầm một chút nào!

Luyện đan sư, từng người có truyền thừa riêng của chính mình, hắn vì muốn tiến bộ càng nhanh hơn nên sử dụng vô số thủ đoạn nhằm học trộm, vốn tưởng rằng vô cùng bí ẩn... Cái tên này làm sao biết?

Hơn nữa lại còn biết rõ ràng như thế?

Trong nháy mắt, hắn tựa như bị lột sạch quần áo, trần trụi đứng ở trước mặt tất cả mọi người, sâu trong nội tâm cực kỳ sợ hãi.

- Làm sao? Còn cảm thấy ta nói bậy?

Không để ý tới sắc mặt của đối phương, Trương Huyền lần thứ hai bước lên trước:

- Nếu như ngươi cảm thấy, những điều ta vừa nói đều không đúng, cái kia...bộ dung hợp thủ pháp của vô số luyện đan sư, “Tự nghĩ ra thủ pháp” này của ngươi có phải gọi là … Vạn Lưu Quy Giang hay không?

- Ngươi là ma quỷ...

Trình Giang đan sư lảo đảo một cái, ngã xuống đất.

Bộ thủ pháp này của hắn, xác thực lấy tên, liền gọi Vạn Lưu Quy Giang!

Mấy ngày trước hắn mới vừa suy nghĩ xong, chưa bao giờ nói cùng người khác, thậm chí ngay cả học đồ của hắn cũng không biết, làm sao... Đối phương có thể nói ra?

Năng lực quan sát tinh tế tỉ mỉ như vậy, lại biết mình lặng lẽ ăn cắp thủ pháp luyện đan của người khác... Cái tên này là ma quỷ sao?

Sao lại thế...

Trình Giang đan sư trong lòng tràn đầy sợ hãi.

- Vạn Lưu Quy Giang, hết thảy lưu phái đều quy về Trình Giang ngươi, khẩu khí thật là lớn, thực sự là hảo thủ pháp!

- Ăn cắp thủ pháp của chúng ta, dung hợp lại cùng nhau, lại dám nói là tự mình sáng chế thủ pháp mới, Trình Giang, ngươi thật là người có bản lĩnh!

- Thiệt thòi ta cùng ngươi xưng huynh gọi đệ, coi ngươi là bằng hữu tốt nhất, không nghĩ tới ngươi lại làm như vậy, rất tốt!

- Trình Giang, bắt đầu từ hôm nay, ta và ngươi ân đoạn nghĩa tuyệt!

...

Nhìn thấy biểu cảm của Trình Giang, cẩn thận suy ngẫm lại thủ pháp lúc trước của hắn, mọi người lại phân tích không ra, thật chính là kẻ ngu si.

Ở đây rất nhiều luyện đan sư, từng cái từng cái tức giận sắc mặt đỏ bừng, trong mắt mang theo lửa giận.

Bọn họ không tính là luyện đan sư đặc biệt cao minh gì cả, nhưng thủ pháp của mỗi người cũng không phải bí mật bất truyền, nhưng... Cái tên này, muốn học tập có thể quang minh chính đại mà xin phép bọn họ, bị cự tuyệt cũng không có gì, nhưng lặng lẽ học trộm ở sau lưng, tuyệt đối phạm vào tối kỵ!

Không chỉ như thế, còn càn rỡ nói là mình tự nghĩ ra thủ pháp mới, sáng lập cái em gái ngươi, lấy thủ pháp của chúng ta dung hợp lại cùng nhau hình thành một món thập cẩm, chính là sáng chế thủ pháp mới?

Nếu như đúng là như vậy, thiên hạ chẳng phải người người đều có thể sáng chế thủ pháp mới?

Còn Vạn Lưu Quy Giang...

Người tại sao có thể vô sỉ như vậy!

Mọi người lần thứ hai nhìn về phía Trình Giang, lại không có thái độ bình đẳng đối xử như trước, có chỉ là đủ loại căm ghét.

- Chư vị bớt giận!

Thấy mọi người căm phẫn sục sôi, Trương Huyền cười cợt, đánh gãy lời nói của bọn họ, quay đầu nhìn về phía Trình Giang đang dại mặt ra:

- Trình đan sư... Ta tính là thắng cuộc sao?

- Ngươi... Ngươi...

Nhìn thấy nét cười của hắn, Trình đan sư run cầm cập một hồi:

- Ngươi thắng... Ta chịu thua!

Không chịu thua không được, nhãn lực của đối phương quả thực chính là ma quỷ, hắn chỉ lo còn nói thêm gì nữa, sẽ bại lộ càng nhiều bí mật hơn, chỉ có thể vội vã đáp ứng.

Giờ khắc này, hắn có chút hối hận vì cố ý làm khó dễ đối phương, nếu không phải như thế, đối phương tuy rằng cũng vạch ra khuyết điểm của hai người Mạnh Nham, Trần Tiêu, nhưng rõ ràng có để lại cho đối phương chút mặt mũi, mà đối với mình, trực tiếp vạch trần tại chỗ, không còn chút mặt mũi nào.

Có thể dự kiến, một khi những chuyện này truyền đi, sau đó tại luyện đan sư công hội trên khắp Thiên Huyền Vương quốc, lại không còn đất cho hắn đặt chân, trở thành chuột chạy qua đường người người gọi đánh.

Thậm chí, địa vị cùng uy tín của mình cũng sẽ quét một cái sạch sành sanh, trở thành tên lừa đảo, người xấu trong mắt tất cả mọi người.

Nghe hắn thừa nhận, Trương Huyền khẽ mỉm cười.

Vốn chỉ là Luận đan cùng với mọi người, không có xung đột gì quá đáng, nhân cách của đối phương có thiếu hụt, hắn cũng không thèm để ý, nhưng cái tên này lại có thể hùng hổ doạ người!

Muốn cho ta khó coi, đùa gì thế?

Làm như người ‘ xuyên việt’, lại mang theo ngón tay vàng như Thiên Đạo thư viện, nếu để cho ngươi làm mất mặt, làm sao còn hỗn?

Nếu đụng vào trên lưỡi thương, vậy thì đừng trách ta không khách khí, vừa vặn cũng giết gà dọa khỉ, cũng để những người khác biết, đắc tội Trương Huyền ta... Cũng không phải dễ dàng như vậy!

- Trình đan sư đã chịu thua!

Trương Huyền nhìn quanh một vòng:

- Còn có ai?

Trong nháy mắt, xung quanh yên lặng như tờ.

Nhuận Huyệt đan

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Dịch: Kim Gaem

Mặc dù vị trước mắt này chỉ kể ra khuyết điểm trong quá trình luyện đan của ba vị luyện đan sư, nhưng đồng thời cũng cho thấy năng lực khiến cho tất cả mọi người đều cảm thấy kinh hãi.

Chưa kể đến những thứ khác, chỉ dựa vào việc động tác của Trình Giang vừa rồi có tốc độ nhanh như vậy, thời gian luyện đan lại ngắn mà hắn lại có thể nhìn ra từng động tác, phân tích ra nguồn gốc của từng thủ pháp, cũng thành công phản đòn lại đám người muốn học trộm kỹ nghệ của hắn. . .

Chỉ so về nhãn lực và số lượng tri thức như thê 1này thôi thì không ai có thể sánh được với hắn.

–Ba vị luyện đan sư đã nhận thua rồi, còn có bảy vị, trong các người ai muốn lên trước ?

Không có ai lên tiếng nên Trương Huyền tiếp tục nhìn về phía bảy người kia.

Luận đan thì nhất định phải để cho toàn bộ mười vị luyện đan sư đều phải nhận thua mới được, không thì là không được tính thông qua.

–Chuyện này. . .

Còn dư lại bảy người tiếp tục trầm mặc.

Nhãn lực của đối phương cao siêu thì cũng thôi đi nhưng kết cụ của ba vị luyện đan sư vừa bị hắn vạch trần đều quá thảm: một tên thì ở trước mặt mọi người bị vạch trần là bị mang nón xanh, một người thì sắp phải chết, kẻ cuối cùng chính là thân bại danh liệt. . .

Bọn họ chỉ là tới để tham dự luận đan chứ còn chưa muốn bị vạch áo ra cho người ta xem mà còn bị thương tích đầy mình!

Nhưng nhãn lực của đối phương lợi hại như vậy, người có tâm cảnh yếu một chút thì chắc chắn sẽ bị nhìn ra. Dưới loại tình huống như thế thì ai còn dám tiếp tục ngoi đầu lên chứ?

Hơn nữa. . . Luận đan là phải tỷ thí mới có thể nhận thua!

Nếu làm như vậy chẳng khác nào là nhường hoặc gian lận, một khi bị nghi ngờ thì kiểu gì cũng sẽ bị tra ra, nhất định sẽ bị xóa bỏ tư chất luyện đan sư.

Cho nên trong bảy người còn lại thì không ai dám làm chim đầu đàn hết!

–Chư vị, mong các vị nhanh chóng một chút, thời gian không thể cứ lãng phí như vậy!

Âu Dương Thành đã nhận thấy tình huống này có chút xấu hổ nên đành mở miệng nhắc nhở

–Để ta tới cho!

Trầm mặc một lát, luyện đan sư Đỗ Mãn đứng dậy.

Y và Trương Huyền xem như là có quen biết, thậm chí còn ép buộc hắn đánh cược. Y cho rằng Trương Huyền chỉ là một tên tiểu tử cuồng vọng, không biết trời cao đất rộng, nhưng nằm mơ y cũng không ngờ… hắn lại có được nhãn lực cùng năng lực như thế!

Dù là bản thân y cũng không có cách nào sánh được năng lực như vậy!

Nhưng mà bậy giờ cũng không còn có cách khác, bọn họ cũng không thể cứ lãng phí thời gian kiểu này được.

–Đan sư Đỗ Mãn đừng gấp! Nhường cho ta tới trước đi!

Đỗ Mãn đang muốn luyện đan để Trương Huyền vạch trần khuyết điểm của mình thì, một lão giả đứng dậy.

–Là đan sư Bạch Minh!

–Vừa rồi Trương Huyền vạch trần Trình Giang học trộm Thiên Ti Huyễn Thủ của ông ta, hình như ông ta rất tức giận mà, sao bây giờ lại muốn ra tay vậy?

–Không biết, cứ chờ một chút xem sao!

Khi nhìn thấy vị lão giả này, tất cả mọi người đều bắt đầu run rẩy.

Đan sư Bạch Minh không chỉ là người có tuổi tác lớn nhất, tư lịch nhiều nhất mà còn là người là uy vọng nhất trong mọi người.

Ông ta không chỉ là luyện đan sư, người cầm lái của Bạch gia một trong bốn gia tộc lớn nhất Thiên Huyền thành.

Phía sau lưng ông chính là quyền thế và uy vọng!

Nếu Bạch đan sư muốn tỷ thí trước thì cứ tự nhiên, tại hạ mạn phép quan sát vậy!

Đan sư Đỗ Mãn ngồi xuống.

Luận về tư lịch hay địa vị thì y đều không thể so với vị Bạch đan sư này.

Trương Huyền, nhãn lực của ngươi quả nhiên rất tốt, hơn nữa năng lực phân tích cũng rất mạnh, bất quá. . . Lại sử dụng cho việc đầu cơ trục lợi, chứ chưa chắc ngươi có thể hiểu biết về việc luyện đan được như thế!

Xác định xong người được chọn, Bạch Minh nhìn về phía Trương Huyền, giọng nói có chút lãnh đạm.

Cũng khó trách ông ta tức giận, vừa qua đại thọ đã bị người đánh cắp bí tịchgia truyền. Đối phương tuy đáng chết nhưng chuyện này lại bị vạch ra trước mặt mọi người cũng làm cho ông ta rất mất mặt.

Nói gì đi nữa thì Bạch gia lớn như vậy mà không ngăn được một tên luyện đan sư, lời này mà truyền ra thì cả gia tộc đều bị mất thể diện.

Đầu cơ trục lợi hả? Sao Bạch đan sư lại nói như thế?

Trương Huyền có chút kinh ngạc.

Đơn giản thôi, vừa rồi vô luận là Mạnh Nham, Trần Tiêu hay là Trình Giang thì khi nãy, những điểm thiếu hụt mà ngươi kể ra cũng vừa mới bắt đầu hình thành, nếu nghĩ kỹ lại thì có thế là do ngươi đã nghe nói về tính cách hoặc những việc họ đã làm gần đây rồi sử dụng phương pháp suy đoán để kết luận ra thôi!

Bạch Minh nhẹ nhàng nói ra.

Phương pháp suy đoán à?

Không sai, Bạch đan sư vừa nói như vậy thì ta cũng nghĩ đến!

Đúng vậy! Cứ lấy Mạnh Nham làm thí dụ, nếu sớm biết hắn buổi sáng giết tiểu thiếp của chính mình thì tất nhiên còn có tồn tại sát khí cùng lửa giận, từ đó là có thể nhẹ nhàng kết luận ra Tĩnh Tâm đan hắn ta luyện chế khẳng định không có công hiệu!

Trần Tiêu đan sư cũng như giống vậy, nếu đã biết hắn bị bệnh, mệnh không còn lâu dài thì tự nhiên cũng có thể nói ra được là đan dược vấn đề. Tĩnh Tâm đan đại diện cho tâm cảnh, khi đã sớm biết những tin tức này thì cho dù là heo cũng có thể biết đan dược không ổn!

Các ngài vừa nói như vậy, ta cũng có chút hiểu ra, nếu là Trương Huyền đã chuẩn bị trước, biết việc Trình Giang học lén thủ pháp cảu mọi người thì suy đoán ra việc đối phương sẽ tham khảo mấy thứ kia cũng rất đơn giản!

Lời Bạch Minh nói như một viên đá làm dấy lên ngàn cơn sóng, tất cả mọi người đều "Bừng tỉnh đại ngộ" giống như hiểu ra cái gì.

Trước đó bởi vì bọn họ không thể nào hiểu được đối phương làm cách nào để nhìn ra được những khuyết điểm này nên mới cảm thấy sợ hãi, giờ phút này đã biết được nguyên nhân thì sự kinh sợ cũng mất theo.

Nói thật, nếu như cho bọn hắn biết những tin tức này thì bọn hắn cũng nhất định có thể đánh giá ra từng khuyết điểm của mỗi người rồi sớm tìm ra vấn đề.

Hử? Phương pháp suy đoán sao? Một ý tưởng khá thú vị đấy!

Không ngờ não động của vị đan sư Bạch Minh này lớn như vậy, Trương Huyền cười nhạt một tiếng:

Ngài đừng quan tâm ta dùng phương pháp gì, chỉ cần ta có thể nhìn ra khuyết điểm của ngài khi luyện đan là được!

Không sai, nếu ngươi có thể nhìn ra khuyết điểm luyện đan của ta thì ngươi hoàn toàn thắng , bất quá, ta cũng phải sửa đổi quy tắc một chút !"

Đan sư Bạch Minh nói tiếp:

Xin lắng nghe một chút!

Ngươi vẫn là nhìn ta luyện đan, vạch ra khuyết điểm của ta, nhưng. . . cái ta muốn chính là ngươi phải vạch ra chỗ thiếu hụt chân chính trong quá trình luyện đan, như là thủ pháp, khống chế lửa luyện, cách phối hợp dược liệu… Mà không phải là dùng cảm xúc hay mấy việc vặt bên ngoài để suy đoán ra!

Bạch Minh nói.

–Đúng! Nên làm như vậy đi!

–Nếu như thế hắn sẽ không thể dùng cảm xúc hay các yếu tố ngooại cảnh để rêu rao nữa!

–Có quy định này, cho dù hắn muốn dùng phương pháp suy đoán thì cũng chả đoán được gì đâu!

–Đúng vậy! đây mới đúng là chỉ ra điểm thiếu hụt!

Mọi người đều gật đầu.

Thật ra, tất cả mọi người đều bị khả năng vạch trần của Trương Huyền làm cho sợ hãi. Họ là người tu luyện, một đường lên cao, phải trổ hết tài năng của bản thân mình từ trong số trăm vạn người tu luyện thì có ai mà không có một hai việc bí mật không thể lộ ra ngoài chứ? Vạn nhất việc đó bị tiểu tử này nói ra trước mặt mọi người thì thật sự là mất mặt.

Cho nên, khi đan sư Bạch Minh vừa tuyên bố quy tắc mới thì lập tức được mọi người ủng hộ.

Chỉ cho phép ngươi nói khuyết điểm trong phương diện luyện đan, không cần phải nói mấy việc bên ngoài như từng giết người hay là sắp chết,…

Mặc dù bọn họ là luyện đan sư. . . nhưng tim cũng chả khỏe hơn người thường bao nhiêu đâu!

–Ngài đã chắc chưa?

Nghe thấy quy tắc mà đối phương mới công bố, sao Trương Huyền không biết bọn họ đang sợ gì cơ chứ, vì thế hắn nở nụ cười.

–Đương nhiên rồi!

Đan sư Bạch Minh hất ống tay áo lên:

–Xem ngươi có dám hay không đây!

–Bắt đầu đi!

Trương Huyền lười nhác lên tiếng.

–Được!

Nghe tiếng hắn đáp ứng, đan sư Bạch Minh nhẹ nhàng thở ra,ông ta suy tư một chút rồi lấy đầy đủ dược liệu, bước vào trong phòng đứng trước đan lô.

Hừng hực!

Hỏa diễm thiêu đốt, quá trình luyện đan bắt đầu.

Thời gian không dài, hỏa diễm từ từ co lại, đan lô mở ra, ba viên đan dược mượt mà được lấy ra ngoài.

Nhất phẩm đan dược, Nhuận Huyệt đan! Đây là đan dược chuẩn bị chuyên biệt cho cường giả võ giả lục trọng, có thể làm dịu huyệt đạo giúp người tu luyện có thể tiến xa hơn trong cảnh giới Ích Huyệt.

Lúc trước, Thượng Thần trưởng lão từng tốn một cái giá rất lớn để có cho Thượng Bân viên, còn một viên là để làm tiên công cho Bạo thiên Sư giáo huấn Trương Huyền.

Dù vậy, Bạo Thiên Sư vẫn phản chiến, điều này khiến cho Thượng Bân oán hận không thôi.

Nhưng dù nói thế nào thì trong số các loại nhất phẩm đan dược thì Nhuận Huyệt đan cũng xếp ở vị trí trung bình, hơn xa Tĩnh Tâm đan!

Bạch Minh đan sư tan vỡ (1)

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Dịch: My

Nguồn: TruyenYY

- Lợi hại!

- Cũng chỉ có Bạch Minh đan sư mới có thực lực này, trong hoàn cảnh như vậy mà luyện chế thành công Nhuận Huyệt đan!

- Nhuận Huyệt đan rất khó luyện chế. Thủ pháp của Bạch Minh đan sư càng phức tạp, đến ta cũng chưa từng nhìn thấy. Vì vậy ta muốn xem Trương Huyền này có thể nói ra khuyết điểm gì!

- Hắc hắc! Chờ xem trò hay đi!

Rất nhiều luyện đan sư nhìn thấy Bạch Minh đan sư luyện chế ra Nhuận Huyệt đan đều nở nụ cười.

Đan dược càng cao cấp, thủ pháp luyện chế càng phức tạp. Nhuận Huyệt đan là một trong những đan dược xếp hạng khá trong số đan dược nhất phẩm. Thủ háp luyện chế càng phức tạp vô cùng, ngay cả bọn họ đều không thể xác nhận sai lầm trong đó. Trương Huyền chỉ là một học đồ, làm sao có thể nhìn ra được?

- Được rồi! Đan dược đã luyện thành. Ngươi hay nói một chút về tên và khuyết điểm của thủ pháp đi!

Bạch Minh đan sư ổn định lại hơi thở, cười khẩy một tiếng.

Một kẻ ỷ vào không biết từ nơi nào thăm dò trước tin tức và nhược điểm liền muốn luận đan thành công sao? Nằm mơ đi!

Nếu ngươi không có kiến thực thực sự mà muốn dựa vào vạch ra sai lầm trong luyện đan để làm ta bội phục, không có cửa đâu!

- Ngươi chắc chắn muốn ta nói ra? – thần sắc Trương Huyền đầy cổ quái.

- Ngươi đừng đứng đó giả thần giả quỷ! Nếu không nói ra được thì nhận thua đi! – Bạch Minh đan sư hừ lạnh.

- Được thôi! – Trương Huyền lắc đầu, hai ta chắp sau lưng, chậm rãi đi vào giữa gian phòng.

- Thủ pháp ngươi dùng được gọi là Thiên Phong Thủ. Truyền thuyết kể rằng, thủ pháp này được một vị nhị tinh luyện đan sư sáng tạo ra. Dược liệu được đưa vào lò luyện đan theo một trình tự đặc biệt, giống như dãy núi từng tầng từng tầng liên tiếp, một đợt kế tiếp một đợt. Cách khống chế ngọn lửa cũng tương tự như vậy, uy lực lúc lớn lúc nhỏ. Thông qua đó, dược hiệu được dung hợp đầy đủ, vì vậy rất dễ thành đan! Nhưng thiếu hụt cũng hết sức rõ ràng. Đó chính là muốn tăng phẩm cấp của đan dược là vô cùng khó khăn!

- Vì vậy, dù cho ba viên Nhuận Huyệt đan này được luyện chế thành công, nhưng phẩm cấp cũng chỉ ở mức thấp nhất. Muốn cho Nhuận Huyệt đan này đạt đến cấp độ sung mãn, gần như không có khả năng. Loại thủ pháp luyện đan này chỉ thích hợp luyện đan sư trình độ thấp sản xuất đại trà. Nói thật, luyện đan sư hươi có tay nghề sẽ không lựa chọn học tập loại kỹ thuật luyện đan này. Bởi vì thủ pháp này chẳng khác nào gông cùm xiềng xích ràng buộc con đường tiến lên phía trước. Dù cho luyện đan sư có luyện tạp bao nhiêu lần cũng khó có khả năng khiến phẩm chất của đan dược tăng lên một phân một hào. Vậy thì học có tác dụng gì?

- Trừ khi… Bản thân cảm thấy không còn tiềm lực để phát triển hơn, lúc này mưới cam chịu!

Trương Huyền mỉm cười đầy thâm ý nhìn sang:

- Bạch Minh đan sư, không biết ta nói đúng không?

- Hừ! – Nghe những lời vừa rồi của đối phương, Bạch Minh cắn răng, sắc mặt lúc trắng lúc đỏ.

Bản thân hắn là người cầm lái của Bạch gia, lại là nhất tinh luyện đan sư, vì vậy địa vị tôn quý. Vậy mà đến miệng đối phương lại trở thành… luyện đan sư tài nghệ thấp… không có tiềm lực phát triển…

Tuy vậy, hắn lại không có cách nào cãi lại.

Khuyết điểm của Thiên Phong Thủ giống y như hắn vừa nói, mặc dù luyện chế Nhuận Huyệt đan rất dễ dàng, nhưng lại không cách nào tiến bộ.

- Ngươi cũng đừng đắc ý! Ngươi mới nói những điều vừa rồi đều vô dụng. Chỉ có nói ra được sai lầm trong quá trình luyện đan vừa rồi mới được tính là thắng. – Bạch Minh cố nén lửa giận, thở ra một hơi.

- Được thôi!

Trương Huyền không tiếp tục nói nhảm, tiến lên hai bước đi về phía trước đan lô:

- Vậy trước hết ta sẽ bắt đầu từ cơ bản nhất đi!

- Chỉ cần là luyện đan sư, hắn có vị đều biết để luyện chế được đan dược tốt, nhất định phải kiểm soát tốt ngọn lửa và lò luyện đan. Vừa rồi khi luyện chế, Bạch Minh đan sư vừa cầm dược liệu lên đã bắt đầu, đối với lô đỉnh này ngươi biết được bao nhiêu? Còn ngọn lửa thì sao?

- Các ngươi không cần phản bác lời ta nói rằng quy cách của đan lô đều không khác mấy nên không cần quá để tâm. Ta có thể nói rõ ràng cho các ngươi biết, đồng dạng dược liệu, đồng dạng đan lô, đồng dạng ngọn lửa, có thể luyện chế ra đan dược không giống nhau. Bởi vì chắc chắn sẽ

có một chút khác biệt, thậm chí chỉ cần hơi không cẩn thận liền có thể để đan dược được uyện chế ra bị giảm xuống một cấp bậc!

Tay Trương Huyền lướt nhẹ qua đan lô, tiếp tục nói:

- Nếu không tin, bây giờ ta sẽ nói cho các ngươi biết.

- Cái đan lô này cao bảy thước ba tấc, rộng ba thước hai thốn, do thợ thủ công ba vạch của Thạch Tỉnh phường tại bảy năm ba tháng trước luyện chế. Tổng cộng nó đã luyện chế một trăm bốn mươi bảy lần đan dược, trong đó tám mươi tám lần luyện chế nhất phẩm đan dược, thấp hơn nhất phẩm nắm mươi chín lần. Quá trình vận chuyển đã trải qua ba lần va chạm, toàn thân từ trên xuống dưới tổng cộng có mười ba vết nứt nhỏ. Mặc dù những vết này không ảnh hưởng đến việc luyện chế đan dược phổ thông, nhưng lại làm dược lực bị phân tán, nguyên khí tán loạn, đến thời điểm đan thành dược lực lại không đủ dẫn đến hạ thấp đẳng cấp đan dược!

- Đỉnh này dày hơn một tấc, muốn để nhiệt độ hoàn toàn đun nóng lô đỉnh cần tốn một nén hương và ba mươi hô hấp. Độ dày hai bên trái phải nắp đỉnh hơi khác biệt, hơn kém nhau ba đầu tơ. Các ngươi chớ xem thường độ dày này. Tương tự như tình hình của ngọn lửa, hại bên sẽ chênh lệch năm phần trăm nhiệt lượng. Bởi vậy, vị trí phân bố dược liệu khác nhau sẽ làm cỏ Bồng Hoa, cỏ Độc Nhãn Long trong Nhuận Huyệt đan phát huy dược hiệu hoàn toàn khác nhau!

(1 thước = 30,3 cm ; 1 tấc = 3,03 cm)

- Thật hay giả?

- Một cái lò luyện đan mà có nhiều vấn đề như vậy?

…

Rất nhiều luyện đan sư sau khi nghe được Trương Huyền chậm rãi giải thích đều há hốc miệng. Cả đám đều sắp điên rồi.

Tuy rằng bọn họ cũng biết lò luyện đan không giống nhau sẽ luyện chế ra đan dược có cấp bậc khác nhau. Nhưng tất cả có nằm mơ cũng không nghĩ đến chuyện một chiếc đan lô mà có nhiều thuyết pháp như vậy.

Hơn nữa…

Đây là lô đỉnh do Luyện đan sư công hội chuẩn bị đặc biệt vì lần Luận đan này mà vận chuyển vào đây, hắn làm sao có thể biết chi tiết như vậy? Thậm chí vị trí sản xuất, độ dày, kích thước của lô đỉnh, từng luyện chế đan dược bao nhiêu lần… đều rõ như lòng bàn tay?

Mẹ nó! Điều này cũng quá nghịch thiên đi a!

Liếc mắt liền nhìn ra từng này vấn đề. Ngươi… là quái vật sao?

- Nói xong về lô đỉnh, ta sẽ nói về lò lửa một chút!

Không để ý tới mọi người trợn mắt kinh ngạc, Trương Huyền chỉ tay về phía ngọn lửa dưới đan lô:

- Đây là ngọn lửa do thiêu đốt Thiên Đô than đá mà thành, là địa phương nóng nhất. Ngọn lửa này có thể hòa tan cả sắt thép. Kết hợp với chân khí của võ giả, Luyện đan sư có thể dễ dàng khống chế ngọn lửa to nhỏ, từ đó điều chỉnh nhiệt lượng cao thấp.

- Đáng tiếc… Hỏa diễm và dược liệu cũng không phải trực tiếp tiếp xúc với nhau. Luyện chế đan dược chính là tại bên trong lô đỉnh hình thành đan dược. Ngọn lửa ở bên ngoài sẽ xuyên thấu qua nắp đỉnh, phần nhiệt lượng chúng ta cần nắm giữ chính là phần còn lại bên trong lô đỉnh.

- Thiên Đô than đá là than đá dùng để luyện đan tốt nhất. Không những nhiệt độ cao mà lực xuyên thấu cũng mạnh. Phổ thông than đá sau khi xuyên thấu qua nắp đỉnh dày một tấc sẽ còn lại ba mươi bảy phần trăm nhiệt lượng, mà loại than đá này có thể lưu lại bốn mươi sáu phần trăm! Chỉ người nào biết được quy luật này mới có thể xác định dược liệu có

thể chịu đựng nhiệt độ bao nhiêu, bao lâu mới có thể để dược hiệu dung hợp tốt nhất, thành công luyện chế phẩm cấp đan dược cao nhất!

- Đương nhiên, những điều này chỉ là căn bản nhất của luyện đan sư, cũng không được tính là khuyết điểm. Ta chỉ thuận miệng giới thiệu một chút.

Trương Huyền nở nụ cười, nhìn sang bên cạnh:

- Nhưng là, ta muốn hỏi Bạch Minh đan sư một chút, trước khi luyện chế đan dược, ngươi… từng chú ý những thứ này sao?

Bạch Minh đan sư chỉ cảm thấy da đầu tê rần, suýt chút nữa ngất đi.

Chú ý? Chú ý muội muội ngươi a!

Ta chỉ luyện chế một viên đan dược mà thôi, những điều phức tạp như vậy, ta… làm sao biết được?

Hơn nữa, dù ta có chú ý cũng không có cách nào biết được a! Chẳng lẽ trước khi luyện đa phải đem thước ra đo đan lô một lần, rồi sau đó lại kiểm tra ngọn lửa, nhiệt độ một lượt?

Nếu làm như vậy thật, tốn mất hai, ba ngày, còn luyện đan cái len sợi a!

Bạch Minh đan sư tan vỡ (2)

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Dịch: Nguyễn Khiêm

Nguồn: TruyenYY

Trong lòng phiền muộn, Bạch Minh đan sư cũng biết là không cách nào trả lời.

Trước khi luyện đan, phải kiểm tra lô đỉnh, lò lửa, đây là sự tình cơ bản nhất, coi như một cái học đồ đều có thể đọc làu làu, bản thân vừa ra tay liền lập tức luyện đan, rất rõ ràng chính là một sai lầm lớn.

Nói theo kiếp trước của Trương Huyền, trước khi lái xe không thắt dây an toàn, không nhìn săm lốp xe, cảnh vật chung quanh thân xe, trực tiếp vào số, coi như xuất hiện sự cố, cũng không có lý do để cãi lại.

Hiện tại Bạch Minh chính là trạng thái như thế, bị một cái học đồ giáo huấn trước mặt mọi người, rõ ràng tiến thoái lưỡng nan, lại phản bác không được, buồn bực trong lòng có thể tưởng tượng được.

- Đã nói lô đỉnh, lò lửa, tiếp theo chúng ta nhìn độ dung hợp dược liệu!

Biết đối phương không có cách nào trả lời, Trương Huyền lười tiếp tục truy hỏi, đi tới chỗ phần dược liệu còn thừa :

- Nhuận Huyệt đan, tổng cộng cần bốn mươi bảy gieo thuốc, trong nhiều dược liệu như vậy, dược tính có tương hợp, có xung đột lẫn nhau, nếu như không khống chế được rất dễ dàng để đan dược báo hỏng!

- Trước tiên ta nói một chút về trình tự Bạch Minh đan sư!

- Dược liệu thứ nhất mà hắn thả vào là Thông Tâm thảo! Thông Tâm thảo thông tâm thuận khí, chịu nổi nhiệt độ cao, dược lực cần lửa lớn rèn luyện mới có thể tinh luyện ra, là dược liệu thứ nhất thả vào lô đỉnh, Thông Tâm thảo có thể càng sớm tiếp xúc với nhiệt lượng hơn, kích phát dược tính càng nhiều, này là đúng. Bất quá... Sai lầm ở chỗ, sau khi hắn thả vào Thông Tâm thảo được bảy cái hô hấp, đã thả vào dược liệu thứ hai, Chưởng Liệt hoa!

- Cây Thông Tâm thảo mà Bạch Minh đan sư sử dụng, nếu như ta không nhìn lầm, chắc là chỉ có nửa năm dược linh, dược lực không tính là hùng hậu, cơ bản đều tập trung tại trên lá cây, không có thấm vào kinh mạch, loại dược liệu này nếu gặp nhiệt độ cao, dược lực sẽ tản mát ra, ở tình huống bình thường, bốn cái hô hấp là nên thả Chưởng Liệt hoa vào, mà hắn lại chờ đến trọn vẹn bảy cái hô hấp, để dược hiệu không công tổn thất mười ba phần trăm, thất bại!

- Chưởng Liệt hoa thì có năm năm dược linh, dược lực tương đối hùng hậu, thời điểm luyện chế, tốt nhất nên để ở bên trái lô đỉnh rồi để chậm rãi lăn xuống, quá trình rơi xuống đại khái khoảng một nửa hô hấp, khoảng thời gian này, lô đỉnh cực nóng có thể làm cho dược hiệu phát huy được càng tốt hơn, có thể dễ dàng dung hợp hơn cùng Thông Tâm thảo. Mà Bạch Minh đan sư, trực tiếp đem dược liệu ném vào đi, để mất đi thời cơ tiếp xúc lô đỉnh, dược hiệu không có triệt để phát huy, tổn thất mười bốn phần trăm, thất bại!

- Hai thứ dược liệu này, dược tính thoáng xung đột lẫn nhau, tiếp theo tốt nhất là đem Bồng Hoa thảo có thuộc tính trung hoà bỏ vào, hắn lại thả Độc Dương căn có thuộc tính cuồng bạo vào để hai loại dược liệu bởi vì xung đột lẫn nhau, lần thứ hai tổn thất mười một phần trăm, thất bại!

- Độc Dương căn có chứa dương thuộc tính, trời sinh khô nóng, tiến vào lô đỉnh cực nóng, lập tức thả Thanh Lương thảo có thuộc tính trung hoà vào mới là chính đạo, Bạch Minh đan sư lại thả Tri Mẫu thảo, dược tính của Tri Mẫu thảo có thể tương dung cùng bất luận dược liệu gì, là là dược liệu tốt nhất để trung hoà hết thảy, tuy nhiên chính là bởi vì như

vậy, triệt để hóa giải dương thuộc tính của Độc Dương căn, dẫn đến Nhuận Huyệt đan hiệu quả giảm nhiều, thất bại!

- ... Thất bại!

- ... Thất bại!

- ... Thất bại!

...

Trương Huyền càng nói càng nhanh như là súng máy, mỗi một câu nói đều có lý có chứng cứ, có căn cứ có thể tìm ra, mỗi một cái thất bại, đều như búa lớn nện ở trên mặt Bạch Minh đan sư, để sắc mặt hắn càng ngày càng trắng, thân thể càng là không tự chủ được run rẩy.

Luyện đan, không phải trò đùa, tương tự dược liệu, năm không giống, dược hiệu cũng không giống, trong đó liên luỵ đủ loại kiến thức về phối hợp cùng lô đỉnh, dung hợp,.., rườm rà phức tạp, liền một cái Nhuận Huyệt đan, muốn nói tỉ mỉ, không có ba ngày đều nói không hết!

Chính vì như thế, chức nghiệp luyện đan sư này mới có thể xếp hạng cao tại bên trong thượng cửu lưu.

- Hắn... Nói đều đúng!

- Chỉ liếc mắt nhìn, có thể nhớ kỹ trình tự Bạch Minh đan sư đưa bốn mươi bảy vị dược liệu vào, nói không sai một chút nào? Đây là trí nhớ kinh khủng đến mức nào?

- Nhớ kỹ trình tự không tính là gì, then chốt là... Liếc mắt là đã nhìn ra niên linh của mỗi một cây dược liệu, làm sao phối hợp mới có thể phát huy dược hiệu càng tốt hơn... Còn có phải là người hay không?

- Nghe hắn vừa nói như vậy, luyện đan muốn kết hợp sự tình quá nhiều, khó trách Đan dược mà ta luyện ra trước sau không đạt tới hoàn mỹ thậm chí đan văn, thì ra là như vậy...

...

Nghe được Trương Huyền nói, tất cả mọi người đều yên lặng, từng cái từng cái như là bị đập một gậy vào đầu, trợn mắt ngoác mồm.

Mẹ nó!

Đây mới gọi là luyện đan!

Chúng ta từ trước đến nay vốn là đang lãng phí dược liệu, sỉ nhục chức nghiệp luyện đan sư này!

Có thể dự kiến, nếu như thật dùng phương pháp này của hắn để luyện đan, đan dược tất nhiên sẽ tăng lên một cấp bậc, hoàn mỹ, đan văn đều không còn là giấc mơ!

Lý luận cỡ này đã không phải cấp bậc mà nhất tinh luyện đan sư có thể tiếp xúc, mà là đồ vật do đan sư cấp cao hơn mới có thể nắm giữ.

Mọi người kinh ngạc, một bên Bạch Minh đan sư, nhưng là tâm muốn tự tử đều có.

Nghe đối phương vừa nói như thế, hắn tất cả đều là thất bại, hắn đâu phải là luyện đan, quả thực là đang luyện cứt!

Then chốt là... Luyện cứt chí ít không lãng phí, mà hắn luyện xong đan dược, tương đương với đem hết thảy dược liệu đều lãng phí hết...

Phốc!

Ngực càng ngày càng phiền muộn, một ngụm máu tươi phun ra.

Cho tới nay, hắn đều cho là mình rất có thiên phú luyện đan, là một luyện đan sư cao minh danh xứng với thực, nghe được lời của đối phương, mới biết trình độ loại của mình còn không bằng một đứa trẻ

Trước còn có rất tin tưởng, nghe đối phương nói liên tục, lòng tự tin đánh mất, hắn bây giờ, e sợ liền lò luyện đan cũng không dám tiếp tục

đến gần rồi.

Thân thể run rẩy, mới vừa rồi còn hăng hái, muốn tìm Trương Huyền để gây phiền phức, sắc mặt của Bạch Minh đan sư càng ngày càng khó coi, như là tẩu hỏa nhập ma.

Một lát sau, cắn răng một cái.

- Đúng đấy, trình độ như ta, còn luyện đan cái gì? Quả thực chính là phung phí của trời, lãng phí dược liệu! Bắt đầu từ hôm nay, Bạch Minh ta sẽ không luyện chế một viên đan dược nào nữa, nếu làm trái lời thề này, trời tru đất diệt!

Một cái lời thề vang lên.

- Cái gì?

- Không luyện đan nữa?

- Bạch Minh đan sư...

...

Nghe được hắn phát xuống lời thề, tất cả mọi người đều ngẩn ngơ, từng cái từng cái không tự chủ được run cầm cập, trong lòng bốc lên cảm giác giống như mèo khóc chuột.

Đường đường luyện đan sư, xin thề không luyện đan nữa chẳng khác nào triệt để cáo biệt đan dược giới, cả đời nỗ lực khổ cực, đều như nước chảy đi.

Mà xuất hiện chuyện như vậy, nguyên nhân dĩ nhiên chỉ là một cái luyện đan học đồ, vạch ra khuyết điểm trong quá trình luyện đan của hắn!

- Hắn có phải là quá lỗ mãng hay không?

Một cái luyện đan sư không nhịn được nói.

- Nếu như đổi làm ngươi bị chỉ trích, đứng mũi chịu sào, sẽ như thế nào?

Một cái khác luyện đan sư không nhịn được nói.

- Ta... Cái thứ nhất luyện đan sư dừng lại, không nói ra được nửa câu.

Đối phương nói không sai, nếu như vừa nãy không phải Bạch Minh đan sư, mà là hắn, sau khi luyện chế ra đan dược mới phát hiện thủ pháp, cử động của chính mình, hết thảy nỗ lực đều như rắm chó không kêu, e sợ tự tin kiên trì nhiều năm cũng sẽ trong nháy mắt đổ nát!

Loại tự tin một khi mất đi, coi như sau đó muốn luyện đan cũng không có cách nào,đằng nào cũng thế, còn không bằng trực tiếp xin thề không tiếp tục luyện đan!

Luyện đan không phải rang đậu, không phải trò đùa, tâm cảnh, thủ pháp, tự tin... Thiếu một thứ cũng không được, lòng tự tin mất đi, còn luyện đan thế nào được?

- Chỉ bằng vào việc vạch ra khuyết điểm liền để một vị luyện đan sư lâu năm đánh mất tự tin, cũng không dám luyện đan nữa. Việc này .. quá kinh khủng

Trong đầu mọi người đồng thời bốc lên ý nghĩ này, lần thứ hai nhìn về phía Trương Huyền, trái tim tất cả đều liên tục co giật.

Khó trách hắn vừa bắt đầu liền cho thấy thái độ, không muốn nói thiếu hụt trong quá trình luyện đan, vốn đang cho rằng là hắn không thấy được, cố ý nghênh ngang tu bổ khiếm khuyết, bây giờ mới biết... Người ta ở đâu là không biết, mà là biết quá nhiều, sợ nói ra đả kích ngươi, thật muốn độn thổ cho xong!

Đại ca, chúng ta liền muốn hỏi một chút, đến cùng ngươi là luyện đan học đồ, hay là chúng ta là luyện đan học đồ?

Chân chính luận đan (1)

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Dịch: Ngọc

Nguồn: TruyenYY

–Ta nhận thua!

Nói xong câu đó thì đan sư Bạch Minh không tiếp tục luyện đan nữa mà khom người xuống.

Từ lúc bắt đầu luận đan cho tới giờ, cộng thêm thời gian luyện đan thì cũng không quá một canh giờ, vậy mà đã có đến bốn vị luyện đan sư nhận thua rồi!

Kết quả này vượt qua dự đoán của tất cả mọi người, ngay cả Âu Dương Thành cũng run rẩy cả người vì không thể tin được.

Trước đó ông ta không hề coi trọng Trương Huyền, có nằm mơ ông ta cũng không nghĩ đến sẽ có kết quả như thế này!

Quả thật là áp đảo!

Khó trách hắn có thể đạt được điểm cao nhất trong cuộc khảo hạch học đồ, thậm chí ngay cả ông ta cũng phân biệt sai vài loại dược liệu, năng lực người này quá mạnh mẽ!

Văn Tuyết đứng bên cạnh cũng hoảng sợ vô cùng, thân thể mềm mại không ngừng run rẩy.

Bản thân mấy vị đan sư từng chế nhạo Trương Huyền đều câm nín. . . Là đầu óc họ có vấn đề hay là lá gan họ quá to rồi?

May mắn là đối phương không hề để bụng, nếu không thì… Chỉ sợ là công hội luyện đan sư sẽ không thể ngồi yên nữa rồi!

–Đến lượt ta đi!

Thấy Bạch Minh nhận thua, người từng muốn tỷ thí trước đó là Đỗ Mãn bước ra trong sự im lặng của mọi người.

–Mong đạo hữu thủ hạ lưu tình!

Đỗ mãn cười khổ bước lên trước lò luyện đan.

Hắn ta luyện chế là nhất phẩm đan dược Tăng Khí Đan, loại đan dược này đều kém Nhuận Huyệt Đan và Tĩnh Tâm Đan.

Thủ pháp của hắn ta vô cùng thuần thục, tốc độ cũng rất nhanh, chỉ tốn chút thời gian đã luyện chế thành công, tất cả đều là mãn cấp.

Thấy đối phương thái độ ôn hòa, hơn nữa lúc làm quen ngày hôm qua, Trương Huyền không nói bao nhiêu câu, hắn chỉ cần chỉ chỉ ra vài chỗ thiếu hụt thì những người kia da lập tức nhận thua.

Cho đến bây giờ, tổng cộng mười vị luyện đan sư thì hắn đã đấu với năm người rồi.

Luận đan cũng tiến hành được một nửa.

–Tiếp tục, vị kế tiếp là ai đây?

Hai tay Trương Huyền chắp ở sau lưng, nhàn nhạt nhìn hết bốn phía, mọi người đều lặng ngắt như tờ

Người khác luận đan đều là người tham dự khảo hạch cảm thấy sợ hãi, sợ đối phương đưa ra đề mục khó làm khó họ. Tên này thì ngược lại, hắn làm cho mấy vị luyện đan sư còn lại đều phải rụt cổ, sợ bị hắn kêu lên,

nếu như không phải tận mắt chứng kiến thì nếu nghe kể cũng sẽ không có ai tin.

–Ta lên!

Trong không khí bức bối, một vị lão giả đứng dậy.

Luyện đan sư Lâm Mộ!

Đan sư Trình Giang từng lấy cớ nghiên cứu thảo luận kỹ nghệ để học lén thủ pháp độc môn Băng Ti Ngưng Thủ của ông ta.

–Xin Lâm đan sư chờ một chút! Lần này chúng ta cùng lên đi!

Lâm Mộ mới vừa đứng lên thì một vị đan sư trung niên cũng đứng theo.

Đan sư Kim Thần!

–Muốn cùng lên chung à? Lâm Mộ nhíu mày.

Luyện đan để người khác phát hiện khuyết điểm thì làm sao hai người có thể làm chung được?

–Hắn có thể phát hiện ra chỗ thiếu hụt thì chúng ta có thể thấy rõ là nhãn lực của hắn cực kì tốt, được dạy dỗ vô cùng kỹ càng, thậm chí rất có khả năng hắn có một vị danh sư chống lưng. Dù thế thì ta cũng không tin tuổi hắn còn trẻ như vậy mà kiến thức còn nhiều hơn chúng ta được! Cho nên… Bây giờ hai người chúng ta đừng luyện đan nữa mà hãy trực tiếp hỏi đáp đi! Đừng để hắn lừa gạt qua mặt nữa!

Đan sư Kim Thần khẽ nói.

–Điều này…

Lâm Mộ có chút sửng sốt.

–Đúng ha! Sao chúng ta không nhớ ra còn có phương thức này chứ?

–Hắn còn chưa tới hai mươi tuổi, dù cho hắn vừa ra đời đã biết chữ thì cũng có thể đọc được bao nhiêu thư? Nhớ được bao nhiêu thứ chứ?

–Luận đan chân chính thật ra là hỏi về vấn đề trong phương diện luyện đan để cho hắn trả lời. Khẳng định là hắn cũng biết bản thân không đủ tri thhức nên mới cố ý tăng lên độ khó. Nhìn ra điểm thiếu hụt, đích thật là tăng lên độ khó khăn cho việc luận đan, nhưng nếu như hắn thật sự có danh sư chỉ điểm, lại được tiếp xúc với sự giáo dục ưu tú từ nhỏ thì chuyện hắn có thể nhìn ra chỗ thiếu hụt của chúng ta cũng không phải là không có khả năng!

–Đúng vậy! Danh sư có kiến thức rộng rãi, còn chúng ta cũng chỉ là nhất phẩm luyện đan sư. Nếu hắn thực sự là đệ tử của một danh sư nào đó thì nhìn ra khuyết điểm của chúng ta cũng là hợp lí!

Đan sư Kim Thần nói ra suy nghĩ của mình làm trong lòng ba người còn lại trong góc bốc lên ngọn lửa, dần dần lấy lại tự tin.

Đối phương nhìn bọn họ luyện đan mà lập tức có thể nói ra khuyết điểm của mọi người thì cũng chỉ nói rõ nhãn lực của hắn rất tốt, chứ không có đại biểu là hắn có tri thức phong phú.

Đã như vậy thì chỉ cần đơn giản hỏi đáp là được, không làm thì không bị hắn uy hiếp, cho tới giờ này thì tất cả mọi người đều bị tên này lừa rồi!

–Không sai!

Đan sư Lâm Mộ nghe xong mới kịp phản ứng,

Lâm Mộ cũng gật đầu đồng tình.

Cũng không thể trách mọi người nghĩ như vậy, học tập tri thức cần phải hao phí thời gian cùng tinh lực. Tuổi Trương Huyền này tính tới tính lui đều không quá hai mươi, dù mỗi ngày đều đọc sách thì cũng đọc được bao nhiêu đâu!

Đặc biệt là hắn còn phải nhớ kỹ nội dung mà hắn đã đọc nữa kìa!

–Muốn hỏi đáp với ta sao?

Không có ngờ những người này xoắn xuýt lâu như vậy lại cho ra cái phương thức này, Trương Huyền cười nhạt một tiếng:

–Vậy thì tốt thôi! Cứ bắt đầu đi!

Sau khi xem hết sơ đẳng Tàng thư khố cùng Tàng Thư Các trong học viện giáo sư thì tri thức trong đầu hắn nhiều hơn so với mấy vị luyện đan sư có tuổi này rất nhiều, cho dù là phải đối đáp thì hắn cũng chả có gì phải sợ cả!

–Chờ tí nữa mà không trả lời được thì xem ngươi sẽ làm sao đây?

Thấy đối phương thản nhiên như thế, mắt đan sư Kim Thần sáng lên:

–Dựa theo quá trình luận đan bình thường, ta có thể hỏi ngươi ba vấn đề, nếu như ngươi có thể trả lời thì ta sẽ lập tức nhận thua! Còn nếu như ngươi không thể trả lời được thì… tất nhiên là ngươi sẽ thất bại, công sức từ đầu đến giờ đều bị xóa bỏ!

Luận đan có một bộ quy tắc hoàn chỉnh, mười vị luyện đan sư sẽ đặt câu hỏi hoặc vấn đề, tất nhiên cũng không thể cứ liên tục như vậy hoài nếu không thì chắc người tham dự sẽ mệt chết.

Luyện đan sư đặt câu hỏi thì mỗi người chỉ có thể hỏi ba vấn đề, nếu đối phương đều trả lời chính xác thì chỉ có thể ngoan ngoãn nhận thua, nhưng một câu không trả lời được thì những câu trước đó cũng trở nên vô dụng dù cho đã trả lời bao nhiêu câu đi chăng nữa.

–Được!

Trương Huyền cũng biết quy củ nên nhẹ nhàng gật đầu.

–Vậy thì tốt, ta vấn đề thứ nhất là: khi luyện chế nhất phẩm Thối Thể đan, nếu cùng một lô đan dược, cũng đạt tới mãn cấp, nhưng có viên thì

có hiệu quả vô cùng tốt, có viên thì có hiệu lực cực kém, ngươi hãy nói thử nguyên nhân vì sao có chuyện này đi!

Đan sư Kim Thần mở miệng hỏi.

Nghe xong câu hỏi thì các đan sư còn lại đều mừng rỡ.

Thối Thể đan là dược vật thường dùng nhất của võ giả tầng bốn. Nó có tác dụng rèn luyện thân thể người dùng để có thể nhanh chóng tiến vào Bì Cốt cảnh.

Chính vì vậy, bọn họ rất thường xuyên luyện chế loại đan dược này, nhưng họ cũng thường xuyên bị như đan sư Kim Thần vừa nói: cùng một lò đan, cùng chung lần luyện, cùng một cấp bậc nhưng dược lực lại không đồng đều.

Cùng một lô dược vật, có viên phục dụng hiệu quả vô cùng tốt, có thể khiến người ta trực tiếp đột phá cảnh giới, tiến vào Bì Cốt cảnh và còn cao hơn nữa. Nhưng cũng có vài người ăn lại không có mảy may tác dụng.

–Câu hỏi của đan sư Kim Thần thật làm khó người khác nha!

Trương Huyền nhịn không được mà lắc đầu:

–Vấn đề này trong toàn bộ Thiên Huyền Vương quốc cũng không có đáp án chính xác, ngài lại hỏi ta câu này thì ta nên trả lời thế nào đây?

–Bất quá. . . Nếu đổi lại là người khác thì rất có khả năng không trả lời được, nhưng không sao, ta đã có câu trả lời rồi!

Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng rồi bắt đầu trả lời:

–Câu ngài hỏi thì ba mươi bảy năm trước đã có một vị luyện đan sư tên là Trình Dã từng đề ra. Lúc ấy người đó triệu tập hai mươi ba vị luyện đan sư, cùng nhau nghiên cứu ba ngày ba đêm rồi đưa ra kết luận! kết luận này cũng được ghi lại ở trong một quyển sách tên là“Trình Dã tôi

thể luận”, nếu chư vị từng xem qua quyển sách này chắc sẽ biết câu trả lời!

–Trình Dã cho rằng sự khác biệt này xuất hiện là do thể chất của người tu luyện, có vài người trời sinh thích hợp sử dụng Thối Thể đan, có vài người thì trời sinh đã có kháng tính, giống như có người có thể uống rượu, có người thì không thể uống vậy!

–Cái lý luận này lúc ấy rất được mọi người tán đồng, bất quá, mười tám năm trước, tam tinh luyện đan sư Chương Kiến đã đưa ra ý kiến khác là: nếu như liên quan đến thể chất thì vì sao có vài người ăn một viên Thối Thể đan thì vô dụng, rồi họ ăn thêm một viên nữa lại có hiệu quả lớn!

Chân chính luận đan (2)

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Dịch: My

Nguồn: TruyenYY

- Hiển nhiên, thể chất thuyết pháp là không hợp lý!

- Bởi vậy, Chương Kiến đan sư cũng nghiêm túc nghiên cứu và đưa ra kết luận của chính mình tại “Thối Đan luận”. Quyển sách này ghi lại rõ ràng quan điểm của hắn, cho rằng Thối Thể đan có hiệu quả không giống nhau không phải do thể chất mỗi người khác nhau, mà do trong quá trình luyện chế đan dược, dược lực phân tán không đồng đều gây nên! Dù cho được luyện chế cùng đan lô, cùng cấp bậc đan dược, cũng có thể tồn tại việc dược hiệu không giống nhau.

- Lý luận này duy trì được mấy năm, mãi đến mười hai năm trước lại bị người lật đổ bằng câu hỏi khác. Người đưa ra chất vấn không phải luyện đan sư, mà lầ một vị nhất tinh danh sư. Hắn nói, nếu như thời điểm luyện đan, dược lực phân tán không đều, vậy tại sao chỉ có Thối Thể đan mới xuất hiện tình huống đó, mà những đan dược khác không có?

- Vì lẽ đó, hắn đưa ra một ý tưởng táo bạo, được ghi lại ở “Ninh Hàn Ngữ Lục”. Lượng tiêu thụ của quyển sách này trên thị trường rất nhỏ, vì vậy chỉ có một quyển được lưu trữ trong sơ đẳng Tàng Thư khố. Nếu mọi người chưa từng đọc, rảnh rỗi có thể đến xem. Nó nằm ngay tại một góc hẻo lánh ở giá sách thứ mười chín phía bên phải.

Trương Huyền nở nụ cười, tiếp tục nói:

- Vị này chính là Ninh Hàn danh sư. Hắn đưa ra một suy đoán lớn mật rằng, Thối Thể đan sở dĩ xuất hiện tình huống như vậy là bởi vì sự khác biệt số năm trưởng thành của dược liệu chính hoặc thủ pháp luyện chế tạo thành. Đương nhiên, hắn chỉ đưa ra lý luận, chưa được chứng minh bằng thực tiễn.

- Tám năm trước, Triệu Nhạc luyện đan sư của Hồng Hiên vương quốc sau khi đọc được cuốn sách này đã đạt được cảm ngộ. Hắn chuyên môn thí nghiệm, thay đổi mười tám dược liệu chính và bốn mươi hai phương pháp luyện đan, cuối cùng đưa ra kết luận. Hắn viết ra một quyển sách tổng hợp kết quả nghiên cứu, đặt tên là “Tôi thể nói tỉ mỉ”. Rất trùng hợp, sơ đẳng Tàng thư khố của chúng ta có quyển này, đặt tại hàng thứ hia mươi bảy, góc trên bên trái, cạnh hai bản “Dương Chân luyện đan thuyết” và “Bích Huyết đan phương pháp luyện chế”. Nếu các ngươi không tin có thể tìm người lấy đến đây xem một chút.

- Ta cho rằng, đáp án trong quyển sách này là chính xác, đủ để trả lời vấn đề của ngươi!

Nói đến đây, Trương Huyền ngừng lại, vẫy tay ra hiệu cho Âu Dương Thành phái người đi lấy.

- Không cần…

Kim Thần đan sư vừa rồi còn dương dương tự đắc. Hiện tại nghe được câu trả lời của Trương Huyền, sắc mặt trở nên giống như nước lẩu. hắn liên tiếp lui về phía sau hai bước, phảng phất như già đi vài tuổi.

- Sao vậy? Nếu không mang thư tịch ra đối chiếu, ta sợ Kim đan sư sẽ không thừa nhận đáp án của ta đi! – Trương Huyền nói.

- Câu trả lời của ngươi là chính xác. Quyển sách này ta đã xem giống, hoàn toàn giống như ngươi nói! – Kim Thần đan sư gật đầu.

- Chính xác?

- Giống như đúc?

- Chuyện này không thể nào… Kim Thần đan sư chỉ ngẫu nhiên nhắc đến một vấn đề, hắn lại có thể nhẹ nhóm trả lời, còn dẫn chứng ra nhiều sách như vậy, thậm chí nhớ vị trí để sách cụ thể… Cái này sao có thể?

- Còn là người sao? Thật hay giả?

…

Nghe Kim Thần đan sư thừa nhận, mọi người trong căn phòng bỗng như ong vỡ tổ.

Vừa rồi, đám người tự cho là đúng bọn họ nghĩ rằng, Trương Huyền vì hạn chế tuổi tác sẽ không thể đọc nhiều sách. Giờ chính tai nghe mới biết, so sánh với hắn… bọn họ mới là người chưa đọc sách!

Người ta xem xong, chẳng những có thể nhớ rõ ràng nội dung và thời gian, lại có ther nói ra tên sách, thậm chí cả vị trí đặt sách trong thư khố cũng nhất thanh nhị sở…

Mà bọn họ… có thể nhớ kỹ nội dung đã tốt lắm rồi!

Xem ra giữa người và người… thật tức chết người!

- Nếu Kim đan sư đã thừa nhận câu trả lời của ta là chính xác, vậy xin mời hãy hỏi câu thứ hai đi! – Trương Huyền cười cợt.

So trí nhớ?

Đùa giỡn! Trong đầu có Thiên Đạo thư viện, hắn chỉ cần hơi nghĩ đến, thư tịch sẽ bay đến, bản thân hắn đọc theo là được. Ký ức của ngươi dù tốt, chẳng lẽ có thể chính xác hơn hắn đọc sách?

- Vấn đề thứ hai là, thời điểm luyện chế Tăng Lực đan, vì sao lò luyện đan sẽ xuất hiện vết rách, dù không đáng kể?

Kim Thần đan sư hơi do dự, mười phút sau mới mở miệng.

- Lợi hại!

- Vấn đề này thật sắc bén!

- Đúng đấy! Thời điểm luyện chế Tăng Lực đan thường xuất hiện tình trạng đan lô vỡ vụn. Mặc dù bên ngoài đây là vấn đề của luyện đan sư, nhưng thực chất lại có quan hệ với luyện khí sư!

- Đúng vậy! Xem hắn trả lời thế nào!

…

Nghe được câu hỏi thứ hai của Kim Thần đan sư, mọi người lần nữa xôn xao.

Lò luyện đan của luyện đan sư do luyện khí sư rèn đúc. Việc đan lô bị vỡ vụn trong lúc luyện đan đã không hoàn toàn thuộc về lĩnh vực của luyện đan sư nữa rồi.

Đương nhiên nếu cẩn thận cân nhấc, chuyện này vẫn như cũ thuộc về vấn đề của luyện đan sư. Nhưng bởi vì nó nằm ở ranh giới của hai bên nên không ít luyện đan sư sẽ không để ý đến vấn đề này, không nói đến trả lời câu hỏi.

Tất cả mọi người đều nhận ra thâm ý của gã, làm sao Trương Huyền không biết. Khóe miệng hắn nhếch lên:

- Vấn đề này đã được nêu ra trong “Bảo dưỡng lò luyện đan” của Ngô Hiểu đan sư, “Công việc cần chú trọng đối với lò luyện đan” của Triệu Khiêm đan sư, “Việc vặt vãnh nói tỉ mỉ” của Ngưu Tuyền đan sư, “Bảo dưỡng lô đỉnh mới” của Bàng Bác đan sư…

Hắn vừa mở miệng liền nói ra mười mấy tên sách, không dừng lại chút nào. Cuối cùng mới nói:

- Bên trong những thư tịch này đều có ghi chép lại. Thực ra đây cũng không phải vấn đề lớn gì. Lò luyện đan các ngươi vẫn sử dụng đều được

chế tạo từ phổ thông cửu luyện thiết. Loại thiết này tuy cứng rắn nhưng lại không chịu được nóng lạnh cùng lúc. Chủ dược liệu của Tăng Lực đan là huyết dịch của hàn băng man thú, có chứa khí chí âm chí hàn, kết hợp với lô đỉnh đang nóng, dĩ nhiên khó có thể chịu được!

- Nếu muốn giải quyết, cách tốt nhất chính là sử dụng Huyền Thiết lô đỉnh, hoặc luyện chế một lò Tăng Lực đan liền thay đổi một lô đỉnh!

Trương Huyền cười khanh khách nói.

Vấn đề này nhìn như khó nhằn, trên thực tế trong sơ đẳng Tàng thư khố đều có ghi chép. Chỉ có điều, trong Tàng thư khố có quá nhiều sách. Học đồ của công hội đều muốn thi tốt khảo hạch luyện đan sư, vì vậy đều chọn xem một số loại sách về phương pháp luyện đan, không mấy ai sẽ nghiên cứu cẩn thận một số thư tịch nhìn như vô dụng này!

Hơn nữa, sau khi trở thành luyện đan sư chính thức, địa vị xã hội cao, có nhiều mối quan hệ xã hội và quyền lợi, vì vậy thời gian để đọc sách dĩ nhiên cũng ít đi. Rất nhiều tri thức có thể tìm thấy trong Tàng thư khố đều bị bọn họ bỏ qua, thậm chí không biết đến.

Bởi vậy, những vấn đề này đối với đan sư khác đều không đáp lại được, nhưng đối với Trương Huyền có trong đầu một Tàng thư khố phục chế bản lại không có gì khó khăn.

- Không biết câu trả lời này của ta có thỏa mãn Kim Thần đan sư hay không? Nếu không hài lòng, ta có thể nói tiếp…

- Không cần! Câu trả lời của ngươi rất chính xác! – Kim Thần đan sư đổ mồ hôi lạnh.

Thời điểm hắn mới luyện chế Tăng Lực đan đã vấp phải vấn đề này. Sau khi dò hỏi khắp nơi, cuối cùng mới tìm ra câu trả lời trong một quyển sách, chính là quyển “Bảo dưỡng lô đỉnh mới” của Bàng Bác đan sư mà vừa rồi Trương Huyền đã nhắc đến.

Hắn vốn tưởng rằng chỉ có một quyển sách đó ghi chép về vấn đề này nên nhân cơ hội làm khó đối phương. Không nghĩ đến, kẻ trước mắt này một hơi nói ra mười mấy bản.

May mà hắn không hấp tấp nói ra tên cuốn sách. Nếu không, đối phương một hơi liệt kê nhiều như vậy, bản thân khẳng định mất mặt xấu hổ.

Mẹ nó! Đầu óc tên này đến cùng được làm bằng cái gì?

Làm sao hắn có thể nhớ rõ ràng như vậy?

Nhìn thấy dáng vẻ của gã, Âu Dương Thành và Đỗ Mãn liếc mắt nhìn nhau, cùng cười khổ. Đây chưa là gì hết! Nếu Kim Thần đan sư biết rằng tên này thậm chí có thể chỉ ra từng trang sách cụ thể, chỉ sợ gã sẽ không tự tìm ngược đòi tiến hành Luận đan!

Nói thật, người ta nói muốn vạch ra thiếu hụt trong quá trình các ngươi luyện đan, chính xác là tăng lên độ khó. Ngươi so tri thức với người ta, còn muốn thắng sao?

E rằng chỉ có nằm mơ đi!

Không phải thứ tốt

dtv-ebook.com

Nhóm dịch: TTTV

Người dịch: Kim Gaem

Nguồn: TruyệnYY

- Nếu cái thứ hai ta cũng trả lời chính xác, vấn đề thứ ba là cái gì, nhanh chóng nói ra đi!

Thấy đối phương thừa nhận, Trương Huyền lười nhác tiếp tục nói.

- Ta nhận thua! Vấn đề thứ hai muốn ta trả lời cũng đã là một chuyện khó khăn rồi chứ nói gì đến vấn đề thứ ba! - Kim Thần đan sư lắc đầu.

Đối phương nói ra nhiều tên sách một lúc như vậy, đã đả kích lòng tin của hắn hoàn toàn, biết tiếp tục hỏi tiếp, người mất mặt cũng chỉ có thể là bản thân mình, không bằng hành quân lặng lẽ, chí ít còn có giữ lại chút thể diện.

- Ngươi không hỏi sao? - Trương Huyền sững sờ, lập tức giật mình.

Sau đó hắn liền có thể hiểu ra: vấn đề khó khăn nhất, mình cũng có thể trả lời một cách suông sẻ, hỏi càng nhiều, người mất mặt hơn chính là đối phương!

Không thể không nói, vị Kim Thần đan sư này, vẫn có đủ quyết định rồi.

- Đến phiên ngươi! – Trương Huyền quay đầu nhìn về phía Lâm Mộ.

Nhìn thấy hắn chỉ thẳng mình, Lâm Mộ đan sư cắn răng một cái, nói:

- Nói thật, đối với vấn đề này, chính bản thân ta cũng không có kết luận, nếu như ngươi không đáp lại được, không thể tính là ta thua! Đương nhiên, nếu như ngươi có thể trả lời được, còn lại hai vấn đề, cũng không cần hỏi nữa, bởi vì ta biết, hỏi càng nhiều, cũng không có bất kỳ tác dụng gì.

Tiến hành luận đan, người đặt câu hỏi, cho đề, nhất định phải là người biết được đáp án của câu hỏi đó, nếu không, chính ngươi còn không hiểu, sao có thể phán định đáp án của đối phương là đúng hay không đúng được chứ?

Lâm Mộ đan sư nói thẳng, vấn đề này hắn cũng không trả lời được, dựa theo đạo lý, đã vượt ra khỏi phạm trù của việc luận đan, Trương Huyền có thể lựa chọn cách không trả lời.

Làm như vậy, cũng sẽ không phán là hắn đã thua.

- Nói đi! - Trương Huyền tùy ý nói.

Không trả lời sao? Nói đùa, có thể ít trả lời hai vấn đề, đương nhiên phải đáp ứng.

- Ta gần nhất đang nghiên cứu thủ pháp Khoách Mạch đan vô luận, vật liệu, lô đỉnh, đều chuẩn bị đầy đủ rồi, không có vấn đề chút nào, nhưng lại không biết tại sao luyện mãi vẫn không thể nào thành đan được, hi vọng ngươi có thể nói cho ta biết, rốt cuộc là sai ở chỗ nào!

Chần chừ một lát, Lâm Mộ đan sư chậm rãi nói.

- Đây là vấn đề gì?

- Hình như làm người khác hơi khó chịu rồi đó.

- Đúng vậy a, ngươi không thể luyện thành đan, hắn là phải tự mình nghiên cứu tìm ra nguyên nhân, lúc này nói ra, bắt người ta phải trả lời thế nào đây chứ?

. . .

Nghe Lâm Mộ nói xong, tất cả mọi người đều sững sờ, sắc mặt từng người đều trở nên cổ quái.

Tự nhiên đi hỏi chuyện luyện đan của mình, sao người khác có thể trả lời được, ngươi chạy tới hỏi người ta, trên người của ngươi có mấy khỏa nốt ruồi, hôm qua ăn mấy bữa cơm, từng có quan hệ với mấy người phụ nữ. . . Thần tiên cũng không đáp lại được a!

Hiện tại tên Lâm Mộ này, chính là có loại câu hỏi kiểu như vậy, nói thẳng Khoách Mạch đan của ngươi không luyện chế được, muốn người khác phải trả lời thế nào?

- Khụ khụ, Lâm Mộ đan sư, hỏi vấn đề phải có căn có cứ, câu hỏi này không thích hợp, ngươi vẫn nên đổi một câu khác đi. . . - Âu Dương Thành chủ trì luận đan ở một bên cũng không nhịn nổi, nhịn không được mở miệng.

- Là ta lỗ mãng rồi. . .

Nghe được đám người nói như vậy, Lâm Mộ cũng phát hiện mình có chút lỗ mãng, lắc đầu, đang muốn nói chuyện, liền nghe đối diện Trương Huyền mở miệng:

- Cũng không thể cho là lỗ mãng, như vậy đi, ngươi bây giờ luyện chế Khoách Mạch đan cho ta xem một chút, không luyện đan, chỉ thuật lại như vậy, ta cũng không thể nói cho ngươi biết sai ở chỗ nào!

- Được! - Không ngờ đối phương lại đáp ứng, Lâm Mộ gật gật đầu, đi về phía đan lô.

Trên thực tế hắn đưa ra vấn đề này, cũng là ý muốn nhất thời.

Gần nhất hắn vẫn muốn luyện chế Khoách Mạch đan, đáng tiếc thử mãi vẫn không có cách nào thành công, nghiên cứu các loại thư tịch, đủ loại thủ pháp, đã dùng hết tất cả biện pháp cũng đều không được! Vừa rồi

gặp Trương Huyền thuận miệng có thể nói ra thiếu hụt trong lúc luyện đan của mọi người, lúc này hắn mới nhịn không được mở miệng hỏi vấn đề của mình.

Chỉ cần có thể tìm được khuyết điểm, hắn tin tưởng dựa vào Luyện đan thuật, khẳng định có thể luyện chế thành công.

Lúc đầu nghĩ đến lý do này đúng thật là rất vô lễ, đối phương có thể từ chối, nhưng không ngờ hắn lại đồng ý rồi.

Hừng hực!

Lô hỏa thiêu đốt, các loại dược liệu cuồn cuộn bay tán loạn.

Mười ngón tay của Lâm Mộ như đang gảy đàn, không ngừng vung vẩy, từ xa nhìn lại, không giống như là đang luyện đan, mà là tại diễn tấu khiến người khác động lòng trong nhạc khúc.

Chỉ nhìn thoáng qua, Trương Huyền liền biết, vị luyện đan sư trước mắt này đã dày công nghiên cứu đan dược trong nhiều năm, thủ pháp dĩ nhiên thanh thuần lưu loát.

Thủ pháp như thế, phối hợp với trình tự không sai lầm chút nào, kết quả vẫn là không thể nào điều chế thành đan dược được, điều này càng khiến hắn ngu muội, không biết làm sao.

- Là không có chút sai lầm nào!

- Thủ pháp này của hắn, muốn luyện chế Tăng Lực đan cũng có thể thành công, sao có thể luyện Khoách Mạch đan thất bại?

- Đúng vậy a, thật kỳ quái. . .

Từ lúc Lâm Mộ đan sư bắt đầu luyện đan, mọi người đều tập trung nhìn thủ pháp của hắn, càng xem càng cảm thấy khó hiểu.

Cho dù là từ khâu nguyên liệu cho đến thủ pháp và các chi tiết nhỏ khác đều hoàn toàn không có chút sai sót nào, nếu là bình thường, chí ít cũng đều thành đan hết rồi, thậm chí uống vào thậm chí còn có thể như uống nước tăng lực!

Không cách nào thành đan. . . Không thể nào!

Đáng tiếc, sự thật đang ở trước mắt, rất nhanh lô hỏa liền dừng lại, nắp đỉnh mở ra, một đống cặn thuốc đen nhánh xuất hiện ở trước mặt mọi người.

Thất bại!

- Không thể nào như vậy được a! – Ngay cả Âu Dương Thành cũng mày nhíu lại thành một cục.

Hắn thân là hội trưởng của công hội, lại là người có thực lực cao nhất nhất trong các đan sư tinh trung phẩm, cũng là người có đôi mắt tinh tường nhất, nhìn hồi lâu, giống như ý nghĩ của mọi người, nhất định sẽ thành đan, kết quả lại là dạng này, mặt hắn liền hiện lên vẻ khó hiểu, nghĩ đi nghĩ lại vẫn không có cách nào giải thích lý do tại sao không thể thành đan.

- Ai! - Nhìn lấy trong lò luyện đan đen kịt bám đầy cặn thuốc, Lâm Mộ đan sư thở dài lắc đầu, ngẩng đầu nhìn về phía thanh niên trước mắt:

- Cái này chính là vấn đề của ta, nếu như ngươi có thể trả lời được, ta trực tiếp nhận thua! Không đáp lại được, ta liền đổi vấn đề khác, không ảnh hưởng luận đan!

- Không đáp lại được gì chứ? - Trương Huyền cười một tiếng, đi vào lô đỉnh trước mặt, dạo qua một vòng, nhìn kỹ cặn thuốc trong đó một chút, ngẩng đầu nhìn về phía Lâm Mộ đan sư trước mắt, trên mặt lộ ra thần sắc cổ quái:

- Lâm đan sư càng già càng dẻo dai, ta thật không ngờ ngươi lại còn có thể như vậy!

- Càng già càng dẻo dai?

Lâm Mộ sững sờ.

Ta luyện đan luyện không thành công, ngươi nói ta càng già càng dẻo dai làm gì?

Càng già càng dẻo dai có quan hệ quái gì đến chuyện luyện không thành đan?

Những luyện đan sư khác cũng đều không hiểu nhìn hắn.

Nếu như là trước đó, bọn họ chắc chắn sẽ lại bắt đầu nghi vấn, chửi rủa, bất quá trước đó họ đều đã nhìn thấy được sự bác học và năng lực của đối phương, biết hắn nói như vậy, tất sẽ có thâm ý bên trong đó.

- Đúng vậy a, ta vừa rồi đi tới, liền ngửi được trên người Lâm đan sư có mùi như mùi thơm trên mùi nữ tử mới có, hơn nữa, khí tức tươi mát thuần khiết, khí chất bừng bừng, nếu như ta không đoán sai, chắc cũng chưa đến mười tám tuổi đâu đúng không! - Trương Huyền nói.

- Đúng, ta mới vừa nạp cái tiểu thiếp, năm nay vẫn chưa tròn mười tám! - Lâm Mộ đan sư hơi đỏ mặt.

Hắn đã sáu, bảy mươi tuổi sắp xuống lỗ rồi, lại nạp tiểu thiếp chưa đầy mười tám tuổi, mặc dù ở cái thế giới này không phải là chuyện to tát gì, nhưng bị nói ra ngay trước nhiều luyện đan sư mặt như vậy, sẽ khiến họ không có hảo cảm.

- Chẳng lẽ. . . Chuyện ta luyện chế không thành Khoách Mạch đan có liên quan đến việc ta cưới tiểu thiếp? - Rất nhanh, Lâm Mộ nghi ngờ nhìn qua.

Nếu như không có quan hệ , dựa theo tính cách nãy giờ của Trương Huyền này, hẳn là sẽ không nhiều lời.

Chỉ là. . . Cưới thiếp và luyện đan thì có liên quan gì?

Không liên quan nhau nha!

- Không sai. . . Nếu như ta không nhìn lầm, tiểu thiếp này của ngươi không phải là một người tốt. - Trương Huyền suy nghĩ một chút, thản nhiên nói.

- Không phải là một người tốt?

Lâm Mộ đầu tiên là sững sờ, lập tức mày nhăn lại, thoáng có chút tức giận, mặt mũi tràn đầy không vui:

- Sao người có thể nói người khác như vậy?

Tranh nhau chen lấn

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Người dịch: Nguyễn Khiêm

Nguồn: TruyenYY

Ta để ngươi trả lời vấn đề, tìm ra thiếu hụt trong quá trình luyện chế Khuyếch Mạch đan của ta, ngươi lại mắng tiểu thiếp của ta không phải người, có ý gì?

Dù là Lâm Mộ có hàm dưỡng tốt, cũng có chút không cao hứng.

Không những sắc mặt của hắn trầm xuống, những người khác cũng đều là một mặt quái lạ.

Đây là làm sao?

Nói cái gì thì nói nhẹ nhàng chứ sao lại mắng người? Hơn nữa lại mắng tiểu thiếp nhà người ta!

- Lâm đan sư không cần phải gấp!

Trương Huyền tựa hồ đoán ra phản ứng của đối phương, trên mặt mang theo ý cười nhìn sang:

- Gần nhất đan sư có phải là mỗi ngày đều khổ cực cày cấy, thậm chí ban ngày đều không ngừng?

- Ây...

Nghe được đối phương hỏi như vậy, Lâm Mộ hơi đỏ mặt, có chút lúng túng:

- Mới vừa cưới tiểu thiếp, khả năng... Khả năng... Là chăm chỉ một chút!

Chồng già vợ trẻ, hơn nữa còn cưới một thiếu nữ xinh đẹp không đủ mười tám tuổi, Lâm Mộ tự nhiên sủng ái có thừa, hận không thể mỗi ngày kéo nhau lên giường.

- Ha ha!

- Lâm đan sư, không nghĩ tới phương diện này của ngươi còn tốt như vậy!

- Quả nhiên là càng già càng dẻo dai, lão phu giở thói thiếu niên cuồng a!

- Lợi hại, để ta khâm phục!

...

Những luyện đan sư khác nghe được hai người đối thoại, cũng không nhịn được nở nụ cười.

Cưới vợ hay cưới vợ bé, chỉ cần là nam nhân, đều sẽ đi làm sự tình kia, chỉ hận là không cưới đủ mười tám tiểu thiếp, ngày ngày cày cấy, ngày đêm không thôi... Vị Lâm đan sư này cũng coi như quá có ‘ Hứng thú’ .

Nghe được tiếng cười của rất nhiều lão hữu, Lâm Mộ đan sư tràn đầy lúng túng, nhìn về phía Trương Huyền:

- Chuyện này... Sẽ không có cái gì không ổn đâu!

Nam nữ yêu nhau rồi có chuyện đó chỉ là Âm Dương điều hòa, lại thêm lên tu vi của hắn đã đạt đến Ích Huyệt cảnh, coi như một ngày mấy lần, cũng ảnh hưởng không lớn đi!

Không nói hắn, người bình thường mỗi ngày mấy lần cũng không tính là cái gì.

- Đơn thuần cái này xác thực không có gì không thích hợp, nhưng... Vì một số địa phương hung mãnh một ít, Lâm đan sư có phải là dùng một chút dược liệu không nên dùng?

Trương Huyền nói.

- Chuyện này...

Lâm Mộ trong lòng ‘Hồi hộp’

Đối phương nói không sai, tuy rằng thực lực của hắn không kém, nhưng chung quy tuổi đã cao, cơ năng sinh lý không thể bằng lúc trẻ được, vì để có thể chăm sóc vị tiểu thiếp này càng tốt hơn, đoạn thời gian gần đây đúng là có dùng một chút hổ lang chi dược.

- Những dược vật này hắn là vị tiểu thiếp kia của ngươi khuyên ngươi ăn đi!

Trương Huyền tiếp tục nói.

- Ây... Đúng vậy! Lâm Mộ gật đầu.

Làm luyện đan sư, tự nhiên biết là dược có ba phần độc, vốn hắn cũng không muốn ăn, nhưng không chịu nổi tần suất với vị tiểu thiếp này, không thể làm gì khác hơn là dùng, thuốc cũng do đối phương cung cấp, sau khi uống quả nhiên như hổ như sói, uy lực vô song, để hắn còn hưng phấn rất lâu.

- Thủ pháp luyện đan, trình tự cho dược liệu, mỗi cái phương diện ngươi đều làm không sai, lại luyện không ra Khuyếch Mạch đan!

Trương Huyền chắp hai tay sau lưng, đi quanh Lâm Mộ đan sư một vòng, không tiếp tục truy cứu đề tài về vị tiểu thiếp kia, mà là tiếp tục nói đến luyện đan:

- Ta nhìn một hồi, vừa mới bắt đầu cũng không tìm được nguyên nhân, đang lúc nghi ngờ, có phải là lò luyện đan hoặc là dược liệu có vấn đề

hay không, đột nhiên nghĩ đến ghi chép trong một quyển sách!

- Quyển sách này gọi là 《thành đan tiểu tích》 là tam phẩm luyện đan sư Mộc Dương tiền bối lưu lại, ngay ở bên trong sơ đẳng tàng thư khố, bên trên viết mấy trăm loại lý do vì sao không cách nào thành đan, trong đó có một câu, nguyên văn nói như thế này 'Bản thân thiếu khí, tinh không đủ tròn, cho dù thủ pháp không có thiếu sót, đan dược cũng khó thành'! Ý tứ rất đơn giản, là nói tinh khí của bản thân bị hao tổn, rất khó viên mãn, lúc này dù cho thủ pháp là đúng, cũng rất khó thành đan, cái gọi là thành đan ở đây chính là chỉ Khuyếch Mạch đan!

- Nghĩ tới những thứ này, ta liền đến trước mặt ngươi, quả nhiên ở trên người ngửi được một chút mùi thơm cơ thể đặc hữu của các thiếu nữ trẻ tuổi cùng mùi son phấn, vì vậy hỏi dò đến chuyện tiểu thiếp của ngươi! Kỳ thực chỉ cưới cái tiểu thiếp, cho dù vất vả cày cấy ngày đêm, cũng không đến mức 'tinh khí hao tổn, đan dược khó thành', then chốt là... căn nguyên của ngươi đã bị thiếu hụt!

- Thiếu hụt căn nguyên?

Lâm Mộ sững sờ.

- Không sai, người có căn nguyên, thiếu hụt là không tốt, chỉ cần là luyện đan sư, chắc là đều nghe nói qua, ngươi nếu chỉ đơn thuần là cày cấy ngày đêm, dựa vào tu vi võ giả lục trọng Ích Huyệt cảnh của ngươi, xác thực không tính là gì, điều tức nửa ngày liền có thể hoàn toàn khôi phục, nhưng then chốt ngươi không nên ăn cái gọi là 'đại bổ chi dược' mà nàng đưa cho ngươi. Những dược vật này, kỳ thực là một loại độc vật có tác dụng kích động tinh thần, để cho ngươi xuất hiện ảo giác, trong thời gian ngắn dùng, xác thực có thể cho ngươi long tinh hổ mãnh, chiến lực vô tận, nhưng độc tính cũng là theo đó di chuyển toàn thân, thương tổn căn nguyên!

- Nương theo thời gian trôi qua, thân thể sẽ càng ngày càng yếu, cho đến chết! Mà theo bề ngoài xem, không khác gì người hết tuổi thọ, coi như luyện đan sư cao minh đến đâu cũng không nhìn ra được! Nếu như ta

không nhìn lầm, ngươi tiếp tục dùng như vậy, nửa năm sau sẽ như già đi hai mươi năm , trong vòng một năm chắc chắn phải chết, Thần Tiên khó cứu!

- Khuyếch Mạch đan, có thể mở mang kinh mạch của người tu luyện, là một loại đại bổ đan dược, căn nguyên của ngươi bị hao tổn, tinh, khí, thần đều không thể tập trung, luyện chế loại đan dược này không thành công là điều rất bình thường!

Trương Huyền nói đến đây, dừng lại một chút:

- Loại thuốc này có thể giấu diếm được một vị nhất tinh luyện đan sư như ngươi, khẳng định quý giá không gì sánh được, nếu như nói vị tiểu thiếp này của ngươi không biết chuyện... Ta đều cảm thấy khó có thể tin, vì lẽ đó, lúc này mới nói nàng chẳng ra gì, nếu như có mạo phạm, vẫn xin Lâm Mộ Đan sư thứ lỗi!

- Chuyện này... Chuyện này...

Lâm Mộ thân thể chấn động, liên tục lùi lại mấy bước.

Lý luận của đối phương hợp tình hợp lý, lập luận sắc sảo, tựa hồ tận mắt nhìn thấy mọi việc.

Dùng ‘đại bổ chi dược’ mà tiểu thiếp đưa cho, xác thực chiến lực càng ngày càng mạnh, trước đây, chỉ làm một lần liền đau lưng nhức eo, mà hiện tại liên tục ba, năm lần đều không thành vấn đề.

Vốn tưởng rằng là bản thân càng già càng lợi hại, không nghĩ tới, lại có thể bị người hạ độc!

Đáng ghét! Đáng ghét!

- Tiện nhân này, thiệt thòi ta đối với nàng sủng ái có thừa, dĩ nhiên sau lưng còn muốn hại ta...

Nắm đấm xiết chặt, Lâm Mộ tức giận đến đỏ mặt.

- Được rồi, Lâm đan sư nếu như cảm thấy ta nói không đúng, chắc là có biện pháp chứng minh! Vấn đề này, xem như là ta trả lời xong!

Trương Huyền vung vung tay.

- Ngươi nói hoàn toàn chính xác, Lâm mỗ thụ giáo, một hồi Luận đan này, Lâm mỗ chịu thua!

Lâm Mộ đan sư không chút do dự nào, trực tiếp chịu thua.

Đối phương nói đâu ra đó, phân tích mạch lạc rõ ràng, không có một chút sai lầm nào, không phục cũng không được.

Then chốt, hắn gần nhất cũng phát hiện thân thể từ từ suy yếu, vốn tưởng rằng là do tuổi cao sức yếu, không nghĩ tới là vị tiểu thiếp kia giở trò quỷ.

Trương Huyền nhẹ nhàng nở nụ cười, không để ý.

Đây là việc nhà của đối phương, hắn chẳng muốn dính líu.

Lập tức, nhìn về phía ba vị luyện đan sư còn lại:

- Chỉ còn lại ba vị thôi, có vấn đề gì cứ hỏi đi!

Mười vị luyện đan sư, đã có bảy vị chịu thua, chỉ cần ba vị này cũng chịu thua, hắn chẳng khác nào thông qua Luận đan, trở thành một vị chính thức luyện đan sư.

- Trương Huyền huynh đệ đại tài, như vậy, ta vừa vặn có một vấn đề, cần còn muốn hỏi!

Một cái luyện đan sư đứng dậy.

- Lộc huynh đừng có gấp, dựa theo tuổi xếp hàng cũng nên đến lượt ta, ta vừa vặn cũng nghĩ đến một vấn đề!

Lại một cái luyện đan sư đứng lên.

- Các ngươi không muốn tranh đoạt, muốn hỏi, cũng nên để ta tới trước đi, bất kể nói thế nào, ta cũng đã trở thành luyện đan sư trước các ngươi.

Cái cuối cùng lão nhân cũng vội vàng đứng dậy.

- Ế?

Nhìn thấy mọi người mới vừa rồi còn sợ hắn như sợ rắn rết, bản thân liền hỏi rất nhiều lần, cũng không dám đưa ra câu hỏi, lúc này giành trước cơ hội hỏi đáp vấn đề, sắc mặt Trương Huyền cực kỳ quái lạ.

Đây là... cả đám uống nhầm thuốc?

Luận đan kết thúc

dtv-ebook.com

Tên nhóm dịch:TTTV

Người dịch: Kim Gaem

Nguồn: TruyệnYY

Không riêng Trương Huyền sửng sốt, mấy người Âu Dương Thành cũng trợn mắt hốc mồm.

Mẹ nó, ai có thể nói cho ta biết đây là đang xảy ra chuyện gì không?

Không phải mới vừa rồi còn là từng chi xà hạt sao? Sao bây giờ lại giống như là gặp mỹ nữ, hận không thể trực tiếp xông lên vậy?

- Bọn hắn bị như vậy là. . . - Văn Tuyết cũng lơ ngơ, không rõ ràng cho lắm.

- Ta đã biết, đám người kia, thực sự là. . . - Đỗ Mãn nhưng là cười khổ lắc đầu.

- Biết cái gì? - Âu Dương Thành nhìn qua.

- Trước đó Trương Huyền thông qua luyện đan đó có thể thấy được trên người bọn họ xuất hiện đủ loại vấn đề, cho người ta một loại bị lột sạch cảm giác, khiến cho mọi người không ai muốn đặt câu hỏi nữa! - Đỗ Mãn đan sư nói:

- Nhưng bây giờ, hắn chẳng những giúp Lâm Mộ đan sư trả lời vấn đề, còn giải quyết tai hoạ ngầm, người ngu đi nữa cũng biết, đó là một sự kỳ ngộ, ai lại không nhào về phía trước chứ?

- Thì ra là vậy! - Âu Dương Thành hiểu được, gật đầu.

Người có thể biết người khác, nhưng bản thân mình thì lại không biết!

Trên người mình có khuyết điểm gì, chắc chắn sẽ không thể nhận ra, nếu như có thể được Trương Huyền giải thích một câu, liền có thể sửa lại thiếu hụt, Luyện đan thuật có thể tiến nhanh hơn!

- Đáng tiếc, ta thực sự ngốc, không nên nhận thua sớm như vậy, nếu không hiện tại cũng có thể hỏi ngươi mấy vấn đề chôn giấu trong lòng rất lâu rồi. . .

Đỗ Mãn đan sư đau lòng nhức óc, lắc đầu liên tục.

Cơ hội tốt như vậy, sao lại có thể bỏ qua chứ?

- Nếu bỏ lỡ thì coi như xong, ai bảo ngươi có cơ hội lại không biết quý trọng, nếu ta mà là ngươi, lần làm luận đan công chính này, sẽ làm hết mình, tận tâm tận lực, không có hỏi thăm qua một lần, ngươi nói. . . Các loại luận đan kết thúc, hắn có thể cho ta một cơ hội hay không, để cho ta hỏi hắn hai vấn đề ? Ta cũng có không ít vấn đề. . . - Nói đến đây, ánh mắt Âu Dương Thành cũng lấp lóe, cả người từng đợt kích động.

- . . . - Đỗ Mãn đan sư.

- . . . - Văn Tuyết.

Em gái ngươi, ngươi đường đường là một luyện đan sư nhất tinh trung phẩm, hội trưởng công hội luyện đan sư, lại muốn hỏi một tên học đồ, còn lẽ thẳng khí hùng như thế. . . Còn cái gì mà sẽ làm hết mình, tận tâm tận lực, sao ta không thấy ngươi tận tâm tận lực chút nào hết vậy? Nãy giờ cũng chỉ ngồi ở đây bất động. . .

- Được, từng người hỏi đi! - Rất nhanh, Trương Huyền cũng muốn giúp bọn họ hiểu rõ ràng những sai sót của mình, bất đắc dĩ lắc đầu, tiện tay chỉ về một người trong số các đan sư:

- Mời ngươi!

- Ta ? Quá tốt rồi! – Vị luyện đan sư được Trương Huyền chỉ trúng hưng phấn đến nỗi vội vàng đứng dậy:

- Ta thực sự có một vấn đề muốn hỏi thăm, gần đây nhất ta luôn cảm giác giấc ngủ không tốt, một đêm cứ mắc đi tiểu đến bảy, tám lần, tim còn thường xuyên đập nhanh, mơ rất nhiều, ngươi giúp ta nhìn xem, có phải là ta có tật bệnh gì hay không, hoặc là bị người hãm hại, hoặc là. . . Là tiểu thiếp của ta có vấn đề?

- . . . - Trương Huyền.

- . . . - Đám người.

- Khụ khụ, Lưu đan sư, chúng ta đang bàn về chuyện luận đan, không phải đang coi bói, xem bệnh, ngươi chú ý một chút. . . - Âu Dương Thành nhịn không được đứng dậy.

- A? Thế nhưng là. . . Đây thật sự là vấn đề của ta a! Ta chỉ muốn hỏi chuyện này. . . - Vị Lưu đan sư này kiên định nói.

- Tốt, như vậy đi, ngươi trước luyện đan cho ta xem xem, không chừng ta có thể nhìn ra thứ gì từ trong quá trình luyện đan của ngươi! - Trương Huyền có chút nhức đầu, nhịn không được khoát tay.

- Được ! - Vị này Lưu đan sư hưng phấn liên tục gật đầu, vội vàng đi luyện đan.

- Ngươi tới đi, ngươi có vấn đề gì? - Đuổi xong gia hỏa này, Trương Huyền nhìn về phía một vị đan sư khác.

- Vấn đề của ta rất đơn giản, không vô sỉ giống như vấn đề của Lưu đan sư vậy! - Ngôn từ của vị luyện đan sư này tràn đầy chính nghĩa hừ một tiếng, nói tiếp:

- Nữ nhi của ta hai ngày nữa phải xuất giá rồi, muốn gả người tên là Chu Toàn, là từ nơi khác tới, ta đã tốn không ít thời gian để điều tra, nhưng vẫn không tìm thấy tin tức hữu dụng, ngươi có thể giúp ta nhìn xem, tiểu tử này đáng tin không? Nếu như không đáng tin, ta liền hủy bỏ hôn sự này. . ."

Vị luyện đan sư này nói đến đây, do dự một chút, mang theo ánh mắt của thăm dò nhìn qua:

- Ngươi xem. . . Ta có cần luyện đan cho ngươi xem một chút không?

- Phốc! - Trương Huyền suýt chút nữa là phun ra một ngụm máu.

Luyện đan, luyện cái đầu ngươi a!

Con gái của ngươi phải lập gia đình,

Liên quan cái rắm gì đến ta, liên quan đến chuyện luyện đan thế quái nào?

Ta đến là để khảo hạch luyện đan sư, đến luận đan, không phải tới coi bói cho các ngươi. . .

Lại nói, muốn coi con rể ngươi tốt hay không, ngươi cũng không nói với ta tình hình của con gái ngươi, luyện đan có cái cọng lông gì để trả lời ngươi được?

Ngươi thật sự không có giỡn mặt với ta đó chứ?

- Tần đan sư, con gái của ngươi xuất giá không có nửa xu liên quan đến chuyện luyện đan, ngươi hỏi Trương Huyền huynh đệ thì có tác dụng gì? Nói đùa cái gì vậy chứ! – Đại thủ của luyện đan sư cuối cùng hất hất lên, hừ một tiếng.

- Nhưng ta. . . Bây giờ thật sự rất muốn hỏi vấn đề này. . .

Tần đan sư đầy xoắn xuýt.

- Muốn hỏi chuyện có liên quan đến luyện đan thì ngươi tiếp tục suy nghĩ đi, hay là để ta tới trước! - Vị luyện đan sư cuối cùng đi lên phía trước mấy bước, đứng ở trước mặt Trương Huyền:

- Trương Huyền huynh đệ, nhìn ngươi tuổi tác không lớn, có muốn cưới vợ hay chưa? Ta có cô con gái, quốc sắc thiên hương, có thể gả cho ngươi làm tiểu thiếp, ngươi xem. . . Nếu như không được, cháu gái ta cũng được, a? Nếu như ngươi cảm thấy ta chiếm tiện nghi của ngươi, ta còn có người muội muội và tỷ tỷ. . .

- . . . - Trương Huyền.

Con mẹ nó ngươi đều đã hơn sáu mươi, sắp xuống đất, muội muội của ngươi, tỷ tỷ. . . Khẩu vị của ta cũng không có nặng như vậy đâu. . .

Rất khó khăn mới có thể khiến mọi người ổn định lại tinh thần, hỏi những câu có liên quan đến luyện đan dược.

- Vấn đề là của ta, tài liệu chính để luyện chế Giải Độc đan, rõ ràng độc thảo quá mức suy yếu, thường thường chưa đưa đến đan lô liền sẽ hóa thành tro tàn, có phải ta nghĩ sai chỗ nào rồi không?

- Rõ ràng độc thảo không chịu được nhiệt độ cao, đây là chuyện mà người người đều biết, trực tiếp ném vào đan lô, tất nhiên sẽ thành tro, trước tiên ngươi có thể dùng bong bóng Tử Dương trước ba ngày, sau đó lại luyện chế, chẳng những có thể đem phát huy công hiệu của loại dược này đến cực hạn, càng sẽ không bị thiêu cháy thành tro. . .

- Ta có vấn đề này: lúc luyện chế đan dược thường xuyên cảm thấy khí tức không thuận. . .

- Cái này đơn giản. . .

. . .

Một lần nữa trở lại quỹ đạo, còn lại đơn giản, Trương Huyền dựa vào tri thức cơ bản học được trong Tàng thư khố sơ đẳng cũng có thể giải quyết,

thực sự không giải quyết được, liền để đối phương luyện đan, lợi dụng Thiên Đạo thư viện thẩm tra xem thiếu hụt của hắn là gì.

Sau nửa canh giờ, rốt cục trả lời xong toàn bộ vấn đề của ba vị luyện đan sư còn lại.

- Tốt, mười vị luyện đan sư toàn bộ nhận thua, ta tuyên bố, lần luận đan này, Trương Huyền chiến thắng, từ giờ trở đi, hắn chính là tinh luyện đan sư mới nhất trong công hội luyện đan sư!

Luận đan kết thúc, Âu Dương Thành tuyên bố kết quả, đem một cái huy chương có một vì sao và một bộ trường bào đưa tới.

- Đây là huy chương luyện đan sư, có cái này cho dù ngươi đi đến bất kỳ công hội luyện đan sư nào mua sắm đan dược, đều có thể được hưởng ưu đãi. . .

- Ừ!

Trương Huyền tiếp nhận hai món đồ này, tiện tay thu trữ vật giới chỉ vào.

Tất cả mọi người suy đoán sau lưng của hắn chắc chắn có đại nhân vật nào đó dạy bảo, đối với việc hắn có trữ vật giới chỉ, cũng không ngoài ý muốn.

Lại nói, luyện đan sư là nghề nghiệp có thu nhập cao, hơn trăm vạn mấy trăm ngàn trữ vật giới chỉ mặc dù quý giá, nhưng đối bọn hắn mà nói, cũng không tính là gì.

- Âu Dương hội trưởng, cao đẳng Tàng thư khố ở nơi nào? Ta muốn đi xem. . . - Trương Huyền hỏi.

Hắn khảo hạch luyện đan sư mục đích chủ yếu chính là vì muốn được đến Tàng thư khố, hiện tại trở thành đan sư chính thức rồi, đương nhiên muốn đi đến đó xem một chút.

- Ta đưa ngươi tới đó! - Âu Dương Thành nói một câu, đi về phía trước, Trương Huyền theo sát phía sau, vừa đi không xa, vị đan sư trước đó lần nữa hô lên.

- Trương Huyền đan sư, ngươi lại suy nghĩ một chút, nếu như tỷ tỷ, muội muội của ta không được, còn có cái cháu gái, cũng chưa kết hôn. . .

Trương Huyền lảo đảo một cái, lệ rơi đầy mặt.

Cháu của ngươi. . .

Cưới xong ngươi lên làm ông cố của ta luôn cũng được rồi đó!

Tìm được phương pháp giải quyết

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Dịch: My

Nguồn: TruyenYY

Cao đẳng Tàng thư khố của Luyện đan sư công hội cách nơi Luận đan không xa, bọn họ đi một chút liền đến nơi.

- Luyện đan sư công hội của Thiên Huyền Vương thành có tổng cộng khoảng mười vị chính thức luyện đan sư. Những người này chỉ lúc gặp phải vấn đề thực sự khó có thể giải quyết, mới đến xem thư tịch. Bình thường nơi này đều rất vắng vẻ, ngươi muốn nhìn sách gì, cứ tự nhiên! - Đẩy đại môn tiến vào, Âu Dương Thành giới thiệu.

Trương Huyền đáp một tiếng, nhìn quanh phòng một lượt.

Tuy rằng Luyện đan sư công hội ở Thiên Huyền Vương quốc không có nquá nhiều chính thức luyện đan sư, nhưng thư tịch trong đó cũng không ít. Mặc dù không thể so sánh với mấy trăm ngàn bản trong sơ đẳng Tàng thư khố, nhưng cũng có tới hơn vạn bản. Trong đó bày lít nha lít nhít mười mấy tầng giá sách.

- Ngươi cứ xem tự nhiên, nếu như có cái gì không hiểu, có thể hỏi ta. Ta ở gian phòng gần đây! - Âu Dương Thành chỉ.

- Làm phiền Âu Dương hội trưởng! - Trương Huyền cười gật gù.

- Không phiền, không phiền! Hiện tại ngươi cũng là luyện đan sư chính thức. Có khả năng sau này ta cũng không thiếu vấn đề muốn thỉnh giáo ngươi! - Âu Dương Thành nở nụ cười, xoay người đi ra ngoài.

Lão biết đối phương đến Tàng thư khố có mục đích và bí mật riêng, vì vậy không tiện quấy rầy.

- Tìm một chút đi! - Thấy lão rời đi, Trương Huyền khẽ mỉm cười, đi tới giá sách trước mặt, bắt đầu lật xem từ hàng thứ nhất.

Để tìm một quyển sách cụ thể sẽ tiêu tốn khá nhiều thời gian, không bằng đem tất cả thư tịch sao chép vào Thiên Đạo thư viện, sau đó muốn đọc cũng thuận tiện hơn. Bản thân cũng có thể học thêm một chút tri thức về luyện đan.

Rào rào rào! Rào rào rào!

Cao đẳng Tàng thư khố vang lên tiếng lật sách liên tiếp.

Không biết qua bao lâu, Trương Huyền ngừng lại, con mắt tỏa ánh sáng.

- Quả nhiên có!

Công phu không phụ lòng người, quả nhiên để hắn tìm được thư tịch ghi chép liên quan đến thể chất đặc thù cùng đan dược.

- Thiên Huyền năm thứ 373, Thẩm Thu quận chúa con gái của quốc vương Thẩm Lăng bệ hạ, vì Thuần Âm thể chất, dùng tam phẩm đan dược 【 Phá Âm đan 】 thành công kích hoạt...

- Phá Âm đan? - Ánh mắt Trương Huyền sáng lên, tiếp tục nhìn xuống phía dưới.

- Thiên Huyền năm thứ 126 từng xuất hiện đồng loạt Long Tê huyết mạch, đan dược không cách nào kích hoạt, cần bôi máu tươi Long tê thú lên toàn thân, mới có thể kích hoạt... Tuy nhiên, tỷ lệ thành công rất thấp!

Tại quyển sách khác, hắn tìm thấy phương pháp kích hoạt liên quan Long Tê huyết mạch.

- Nhìn thử xem có chính xác không!

Trương Huyền sao chép lại hai bản thư tịch này một lần, tinh thần hơi nghĩ đến, Thiên Đạo thư viện xuất hiện nội dung cùng thiếu hụt của hai bản vừa sao chép.

- Thuần Âm thể chất, sử dụng Phá Âm đan có thể kích hoạt, khuyết điểm, chỉ có thể kích hoạt khoảng chừng mười phần trăm thể chất, không thể hoàn toàn phát huy sức mạnh một trăm phần trăm...

- Cự Tê thú huyết dịch có thể kích hoạt Long Tê huyết mạch, khuyết điểm, chỉ có thể kích hoạt khoảng chừng mười phần trăm thể chất, không thể hoàn toàn phát huy...

Nhìn thấy khuyết điểm được ghi trong thư viện, Trương Huyền không nhịn được sững sờ.

- Đều chỉ có thể kích hoạt mười phần trăm?

Trước còn tưởng rằng chỉ cần có đan dược thích hợp liền có thể kích hoạt thành công, không nghĩ tới chỉ có thể kích hoạt mười phần trăm.

- Nhưng mà, dù chỉ có mười phần trăm cũng đủ rồi! - Trương Huyền khẽ mỉm cười.

Thể chất đặc thù mạnh mẽ không gì sánh được. Dù cho chỉ kích hoạt mười phần trăm, cũng có thể khiến người ta tăng nhanh như gió, chiến thắng cuộc thi tân sinh nho nhỏ dễ như trở bàn tay!

- Hiện tại là lúc tìm kiếm tam phẩm Phá Âm đan và máu Cự Tê thú!”

Tìm được thứ mình muốn, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, đi về phía gian phòng của Âu Dương Thành.

Âu Dương Thành là hội trưởng của Luyện đan sư công hội, vì vậy chỉ có lão mới có thể tìm hai thứ đồ này.

Sau khi lật hết tất cả thư tịch trong cao đẳng Tàng thư khố của Luyện đan sư công hội, hắn đã biết đại khái về nước thuốc Vương Dĩnh cần cùng với đan dược cho Lưu Dương, vừa vặn có thể mua luôn một lần.

- Trương Huyền đan sư! - Thấy hắn lại đây, Âu Dương Thành liền vội vàng đứng lên.

- Âu Dương hội trưởng, ta có chuyện này có lẽ cần làm phiền ngươi một chút! - Trương Huyền cũng không phí lời, trực tiếp nói thẳng ý đồ:

- Ta muốn mua mấy thứ, khả năng còn cần hội trưởng ngươi trợ giúp!

- Ồ? Không biết ngươi muốn cái gì? Chỉ cần công hội có, không là vấn đề! - Âu Dương Thành gật đầu.

- Ta cần một viên Phá Âm đan, một viên Ôn Mạch đan, một phần Cự Tê thú huyết dịch cùng một phần Dưỡng Thể dược dịch! - Trương Huyền nói ra những thứ mình muốn.

Ôn Mạch đan dành cho Lưu Dương dùng. Tu vi của hắn không đủ nhưng lại luyện tập quá sức dẫn đến kinh mạch bên tay phải bị khô héo. Vì vậy cần Ôn Mạch đan giúp tay hắn mau chóng hồi phục.

Dưỡng Thể dịch thì chuẩn bị cho Vương Dĩnh. Hai chân nàng bị thương, mặc dù hiện đang khôi phục nhưng vẫn không cách nào trở lại bình thường. Vì vậy, nàng cần loại nước thuốc này để ôn dưỡng, mới có thể khôi phục càng nhanh hơn.

- Ôn Mạch đan, Dưỡng Thể dịch dễ tìm, ta có thể giúp ngươi lấy đến. Phá Âm đan, Cự Tê thú huyết dịch... không quá dễ dàng!

Âu Dương Thành không nghĩ tới hắn vừa mở miệng liền muốn nhiều đồ vật như vậy, lông mày nhíu lại.

- Không dễ tìm? Có thể tìm được không? - Trương Huyền nhìn sang.

Đã biết phương pháp giải quyết lại không tìm được đồ vật, vậy thì thật uổng công!

- Những thứ này công hội chúng ta không có, nếu gửi đơn lên tổng bộ xin, chắc là có thể tìm được! - Âu Dương Thành nói.

- Vậy thì tốt... - Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm.

- Tuy nhiên... - Âu Dương Thành cau mày lần nữa:

- Tổng bộ cách nơi này thực sự quá xa, dù cho dùng phương pháp đặc biệt, thu gom từ những vương quốc khác e rằng cũng cần khoảng mười ngày mới đến nơi!

- Mười ngày? - Trương Huyền sửng sốt một chút, đành chấp nhận:

- Cũng được, mười ngày thì mười ngày!

Thi đấu tân sinh còn mười bốn ngày nữa sẽ diễn ra. Mười ngày sau những thứ này mới đến, mặc dù hơi gấp rút, nhưng cũng coi như vừa kịp.

- Được rồi! Bây giờ ta sẽ làm đơn gửi tổng bộ, sau mười ngày ngươi có thể tới lấy. Còn Ôn Mạch đan và Dưỡng Thể dịch ta có thể đưa cho ngươi ngay bây giờ. - Âu Dương hội trưởng cười nói.

- Ân, làm phiền hội trưởng! - Trương Huyền gật đầu:

- Bốn loại tổng cộng bao nhiêu tiền? Bây giờ ta sẽ đưa cho bên trên hay trả tất cả ở đây?

Lần trước hắn cướp được từ tên lừa đảo “Dương Mặc đại sư” một khoản tiền, vì vậy trong tay có tới hơn trăm vạn kim tệ, cũng xem như là đại gia một phương.

Vì học sinh mua mấy loại dược liệu, giúp bọn họ tăng cao thực lực, không tính là gì.

Nhân tiện cũng có thể biểu hiện hắn là một lão sư vĩ đại a!

Một chút tiền lẻ mà thôi, ca không phải người keo kiệt nha!

- Ôn Mạch đan, Dưỡng Thể dịch không đắt, hai loại gộp lại, bốn mươi vạn kim tệ! - Âu Dương Thành tính toán một chút, nói tiếp:

- Phá Âm đan cùng máu Cự Tê thú liền hơi hơi đắt đỏ. Loại trước cũng được xếp hạng khá cao bên trong đan dược tam phẩm. Cự Tê thú càng là Tiên Thiên chi thú, so với man thú cao hơn hẳn một đẳng cấp!

- Ngươi hiện tại là luyện đan sư, có thể hưởng thụ đặc quyền, vì vậy ngươi sẽ được ưu đãi một chút. Phá Âm đan khoảng hai ngàn vạn kim tệ, máu Cự Tê thú ba trăm vạn kim tệ! Như vậy đi, giảm cho ngươi số lẻ! Ngươi đưa ta hai nghìn ba trăm vạn là được! - Âu Dương Thành tính toán một chút rồi thông báo.

Nói xong, không thấy có động tĩnh, lão không nhịn được ngẩng đầu lên. Không nhìn còn tốt, vừa nhìn liền thấy Trương Huyền chẳng biết lúc nào đã đi xa hơn mười mấy mét, liên tục xua tay:

- Những thứ đồ này ta chỉ thuận miệng hỏi một chút, ngươi không nên tưởng thật a...

- ... - Âu Dương Thành.

Nghĩ biện pháp

dtv-ebook.com

Người dịch: Nguyễn Khiêm

Nguồn: TruyenYY

Trương Huyền khóc không ra nước mắt a!

Vốn tưởng rằng mấy thứ này nhiều nhất cũng là mấy chục vạn kim tệ, hắn đường đường là phú ông trăm vạn kim tệ, tốn nhiều một chút cũng không sao cả, ngược lại tiền cũng không phải do mình làm ra, nằm mơ đều không nghĩ tới, tất cả gộp lại hơn hai ngàn vạn...

Hắn tự cho là nhiều tiền, tại trước mặt giá cả của mấy thứ kia liền số lẻ cũng không tính!

Người khác đều là hố cha, học viên của hắn đây là hố lão sư a!

Vốn là giúp bọn họ mở ra huyết mạch, bù đắp thiếu hụt, để cho thực lực tăng lên dữ dội, một tiếng hót lên làm kinh người, thuận tiện thể hiện phong độ cao nhân xem thường tiền tài, nằm mơ đều không nghĩ tới phải hao phí nhiều như vậy... Quả thực là đồ phá hoại!

Sớm biết xài nhiều tiền như vậy, trang bức cái gì?

- Nếu không... Hay là thôi đi!

Cố nén bị thương tâm, Trương Huyền tràn đầy băn khoăn.?

Dựa vào chút tiền này của hắn, số lẻ cũng không đủ, những dược liệu này khẳng định là mua không được, chẳng lẽ chuẩn bị thời gian dài như vậy, lại là thi học đồ, lại là thi luyện đan sư, cuối cùng như giỏ trúc múc nước, tốn công dã tràng?

Cái gì đều không làm được?

Then chốt... da trâu đều đã thổi ra*rồi, Triệu Nhã bọn họ cũng đều biết mình muốn nghĩ biện pháp kích hoạt thể chất cho bọn họ, để tăng cao thực lực, tay không mà về, sau này mặt mũi mình phải để vào đâu?

*da trâu đều đã thổi ra: ý chỉ nói khoác lác quá.

- Không được, chỉ bởi vì giá quá đắt mà từ bỏ, thực sự không phải là tác phong của ta!

Nếu như thật sự từ bỏ những thứ đồ này, thể chất của Triệu Nhã, Viên Đào không cách nào kích hoạt, muốn sau mười bốn ngày, thực lực vượt qua đám học viên của Lục Tầm, hầu như là điều không thể!

Còn không nỗ lực liền thất bại, không phù hợp với thân phận của một người ‘xuyên việt’ !

Hơn nữa, làm lão sư, khai sáng giả củamấy người Triệu Nhã, hắn thật không làm được việc khoanh tay đứng nhìn cái gì đều mặc kệ không hỏi.

Tuy rằng hắn mới vừa thành là lão sư không lâu, loại trách nhiệm từ nội tâm này của một lão sư vẫn là phải có.

Không đủ tiền, nhìn xem có thể nghĩ biện pháp hay không!

Nghĩ tới đây, Trương Huyền lần thứ hai đi trở về, nhìn về phía lão giả trước mắt:

- Khặc khặc, Âu Dương hội trưởng, ngươi xem ta là luyện đan sư, có thể lấy đồ vật rồi ghi nợhay không, quay đầu lại nghĩ cách đem tiền thu thập đưa cho ngươi?

- Cái này... Không được!

Âu Dương hội trưởng lắc đầu:

- Đan dược đạt đến tam phẩm, công hội của chúng ta không ai có thể luyện chế, muốn có đều cần phải đi mua ở cấp trên, tiền này là không thể nợ...

- Nhưng... Hơn hai ngàn vạn, trong thời gian ngắn ta khẳng định không bỏ ra nổi.

Trương Huyền lắc đầu.

- Vậy thì không có cách nào, nếu không... Ngươi nghĩ biện pháp luyện đan đi, dựa vào hiểu biết của ngươi về đan dược, phương pháp kiếm tiền cũng có rất nhiều a.

Âu Dương Thành không nhịn được nói.

Tri thức mà người thanh niên ở trước mắt này nắm giữ e rằng đã vượt qua công hội, hiểu biết đối với thuật luyện đan lại càng là cực kỳ thâm sâu, nếu như hắn ra tay luyện đan, hơn hai ngàn vạn tuy rằng nghe tới rất đáng sợ, nhưng đối với một cáicao cấp luyện đan sư như thế, muốn kiếm được đủ cũng không phải là việc gì khó.

- Luyện đan kiếm tiền rất nhanh? Vừa nãy các ngươi luyện chế Nhuận Huyệt đan, một viên đại khái có thể kiếm lời bao nhiêu?

Trương Huyền không nhịn được hỏi.

- Nhuận Huyệt đan giá cả bán ra khá cao, hơn nữa luyện chế cũng không dễ dàng, xem như là một loại đan dược có lợi nhuận khá lớnbên trongcác loạiđan dược nhất phẩm, một viên có lẽ có thể kiếm lời chừng năm vạn, ngươi một ngày luyện chế mười viên, không cần hai tháng, hơn hai ngàn vạn liền có thể kiếm được!

Âu Dương hội trưởng khẳng định nói.

Luyện đan là rất dễ kiếm tiền, nhưng cũng phải nhìn nhu cầu của thị trường cùng dược liệu có đầy đủ hay không, hắn nói chỉ là trên lý thuyết

có thể được, coi như chính thức luyện đan sư, mỗi ngày luyện đan, cũng e sợ muốn luyện đến ói ra.

- Hai tháng?

Trên đầu Trương Huyền bốc lên hắc tuyến.

Hai tháng lại đem tiền thu thập đủ, tân sinh đại bỉ đã sớm xong, món ăn đều nguội.

Thật muốn như vậy, còn không bằng để hắn từng bước tăng lên thực lực bọn hắn, tốn công phu như thế này làm gì.

Lại nói, mình có thểbiện luận rất trâu bò, đó là bởi vì Thiên Đạo thư viện, để hắn luyện dược... Khẳng định không được.

Đừng nói mạch lạc rõ ràng, thật muốn động thủ, e rằng dù cửa thứ nhất là tinh luyện dược liệu đều không làm được.

Lúc trước khi mọi người luyện dược, hắn cũng nhìn ra không có mấy chục năm chăm chỉ tập luyện, không thể hoàn thành.

- Còn có phương pháp gì... kiếm tiền nhanh hơn nữa không?

Trương Huyềnkhông nhịn được, mở miệng lần nữa.

- Kiếm tiền nhanh hơn nữa?

Âu Dương hội trưởng lắc lắc đầu, đang muốn nói không có, đột nhiên nghĩ tới điều gì:

- Muốn nói trên thế giới này chức nghiệp kiếm tiền nhanh và nhiều nhất, đương nhiên phải kể tới danh sư, tùy tiện chỉ điểm cho người ta, đều muốn giao nộp không ít phí dụng. Luyện đan sư tuy rằng kiếm tiền rất nhanh,nhưng so sánh cùng danh sư, cũng còn kém rất nhiều.

Thiên hạ chức nghiệp rất nhiều, giám bảo sư, luyện đan sư ,.. xem như là chức nghiệp kiếm tiền rất tốt, nhưng só sánh cùng danh sư, vẫn là kém

quá nhiều.

Rất nhiều người vây ở tại một chỗ bình cảnh, tuổi thọ đến phần cuối đều không thể đột phá, nếu như danh sư có thể chỉ điểm một câu, có lẽ liền phá tan huyền quan, đạt đến cảnh giới cao hơn.

Tu vi gia tăng rồi, không những tuổi thọ tăng cường, tốc độ kiếm tiền cũng nhanh hơn, bởi vậy, có mấy người vì đạt được danh sư chỉ điểmmột câu, không ngại tiêu hết gia tài, xài bao nhiêu tiền cũng đều sẽ không tiếc.

Vì lẽ đó, muốn trong thời gian ngắn kiếm được nhiều tiền, danh sư tuyệt đối là chức nghiệp nhanh nhất, bất kỳ chức nghiệp nào cũng không sánh nổi.

Chỉ tiếc, muốn trở thành danh sư, nào có dễ dàng như vậy, cần kinh nghiệm vô số sát hạch, học viên của chính mình nhất định phải cóđộ tín nhiệm đủ cao rồi cònkinh nghiệm truyền thụđủ loại kiến thức cùng danh vọng.

Liền nói Trương Huyền, dựa vào Thiên Đạo thư viện, có thể ung dung giải quyết không ít vấn đề khó, nhưng không có học viên mà nói, thì vẫn không cách nào sát hạch danh sư.

- Ngươi trước giúp ta đem đồ vật đặt hàng trước, sau mười ngày ta nghĩ biện pháp đem tiền giao cho cho ngươi!

Trong lòng hơi động, xuất hiện một cáiý nghĩ cực kỳ lớn mật, Trương Huyền mở miệng nói.

- Tốt!

Âu Dương Thành cũng không biết ý nghĩ của hắn, nhưng thấy hắn bình tĩnh thận trọng, không giống đùa giỡn, gật gật đầu.

- Cáo từ!

Cùng đối phương nói xong, Trương Huyền đi ra ngoài.

- Nếu danh sư kiếm tiền nhanh... Vậy ta giả dạng làm danh sư... Có phải là có thể nhanh chóng kiếm thêm tiền?

Suy ngẫm cẩn thận, trong lòng Trương Huyền có phỏng đoán.

Nếu sửu dụng thủ đoạn bình thường, trong vòng mười ngày muốn kiếm lấy hơn hai ngàn vạn kim tệ, ngoại trừ cướp đoạt tiền trang, hầu như là điều không thể!

Mà nếu như ngụy trang thành danh sư, thìhoàn toàn có cơ hội!

Người khác làm như vậy, một khi bị phát hiện, nhất định sẽ bị đánh chết tại chỗ, chung quy là danh sư có học thức cực kỳ uyên bác, một khi nói sai, rất dễ dàng lộ ra manh mối, nhưng mình thì không giống a!

Nắm giữ Thiên Đạo thư viện, lại thêm lên bản lĩnh chém gió của kiếp trước, thật muốn lừa người vẫn là rất đơn giản.

Đương nhiên, cũng không tính lừa người, Thiên Đạo thư viện phối hợp Thiên Đạo thần công, nhìn ra người khác thiếu hụt, giúp người thăng cấp, tuyệt đối là một sự tình nhẹ nhõm thêm vui vẻ.

- Không sai, cứ làm như thế!

Suy cẩn thận, lại cảm thấy không còn cái gì thiếu sót, Trương Huyền không nhịn được gật gù.

Muốn nửa tháng sau thắng được Lục Tầm, để tu vi của mấy người Triệu Nhã tăng nhanh như gió, mấy thứ đồ kia nhất định phải mua, tiền cũng nhất định phải kiếm.

Phương pháp duy nhất để có thể kiếm lấy hơn hai ngàn vạn kim tệ trong vòng mười ngày, cũng chỉ có cái này.

- Vẫn cần phải chuẩn bị trước một vài thứ, lấy số tuổi hiện tại của ta, đi ra ngoài nói là danh sư, khẳng định cũng không ai tin tưởng, nhất định phải trang điểm một hồi, ít nhất cũng phải làm cho giống người hơn ba mươi tuổi mới được.

Danh sư giống như luyện đan sư, ngươi còn chưa tới hai mươi tuổi, cho dù nói là danh sư, phỏng chừng còn chưa nói hết lời, sẽ bị người dùng nước bọt phun chết.

Làm sao cũng phảicải trang một chút, hơn nữa còn muốn thay đổi diện mạo, nếu không, sau đó sẽ có rất nhiều điều phiền phức, cũng rất khó để người kháctin tưởng.

- Thứ hai, nếu là danh sư, đương nhiên phải có thân phận cùng tư thế, không thể chạy tới trong nhà người khác nói rằng muốn chỉ điểm cho người ta được, nếu thật sự làm như vậy, e rằng sẽ bị người cho rằng ngươi là tên lừa đảo.

Kiếp trước sinh sống ở thời đại tin tức bùng nổ, tuy rằng chưa từng làm, nhưng cũng biết không ít chuyện.

Tại thế giới này danh sư có địa vị cao như thế, mà lại giống như ăn xin, chạy tới nhà người khác, nói muốn giúp người ta chỉ điểm, rồi đòi thu phí chỉ điểm, rõ ràng chuyện không thể nào.

- Nên làm gì?

Không thể chạy tới nhà người khác, làm sao tìm được khách hàng? Làm sao kiếm được tiền?

Trương Huyền nhíu mày.

Thuê phủ đệ

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Dịch: Ngọc

Nguồn: TruyenYY

–Đúng rồi, mình có thể tìm địa phương phù hợp sau đó tiến hành tuyên truyền, người khác nhất định sẽ tới chỗ mình tìm... Làm như vậy thì sẽ không cần phải ở nhờ nhà người khác mà lại có thể an ổn kiếm tiền, chẳng những thế còn có phong phạm của thế ngoại cao nhân nữa!

Ý nghĩ này là đột nhiên được nghĩ ra.

Làm danh sư là phải có tư cách cùng thân phận, không thể vô duyên vô cớ mà cứ ở nhờ trong nhà người khác được. Nếu đã muốn làm danh sư thì họ nên ôm cây đợi thỏ, rồi sẽ có người tình nguyện nhảy vào thôi!

Chỉ cần có người đến, hắn tin tưởng chỉ cần dựa vào tài năng lừa gạt của hắn cộng thêm Thiên Đạo thư viện thì người đó khẳng định không thể chạy thoát được.

–Tốt rồi! Giờ mình phải tìm chỗ đặt chân trước đã!

Sau khi suy nghĩ kỹ thì Trương Huyền cảm thấy đây đúng là biện pháp tốt nhất, hắn búng tay một cái, quyết định sẽ tiến hành theo biện pháp này.

Cứ làm như vậy đi!

Đã có ý tưởng thì cũng không nên nói nhiều chi nữa, nếu bây giờ công khai ra mặt thì cần mua một vài thứ có thể thay đổi bề ngoài như đan

dược, dược thủy thay đổi màu da,...

Mặc dù hắn sẽ không dịch dung nhưng là một cư dân của Địa Cầu, việc trang điểm thì hắn vẫn biết một chút, phối hợp với mấy loại đan dược, dược thủy thay đổi màu da. Chỉ trong chốc lát, Trương Huyền thay đổi từ một tên tiểu tử chưa đến hai mươi tuổi thành một nam tử trung niên với gương mặt hơi vàng và hai hàng lông mày đầy uy nghiêm.

Soi gương hết nửa ngày, sau khi xác nhận mọi thứ không có sơ hở gì thì Trương Huyền mới hài lòng gật đầu.

Sau kh hóa trang xong, Trương Huyền đi đến công hội luyện đan sư.

–Muốn khiến người khác tin phục thì nên có một bộ y phục đắt tiền…

Người tốt vì lụa, ngựa dựa vào yên, bộ quần áo hắn đang mặc thì nếu nói là y phục của ăn mày thì chắc ai cũng tin; còn nếu nói là trang phục của danh sư thì khẳng định sẽ bị người khác cười nhạo, hắn phải trang bị cho đầy đủ mới được.

–Hình như phía trước có một cửa hiệu y phục thì phải?

Thầm nghĩ một chút, hắn lập tức nhìn thấy một cửa hiệu y phục cách đó không xa. Chỉ đi vào trong chốc lát thôi mà khi đi ra Ttrương Huyền như trở thành một người khác

Mũ lông chồn sang trọng, quần áo lộng lẫy, nhìn bề ngoài thôi là đã thấy sự cao quý rồi!

Tuy nhiên cả một thân quần áo xa xỉ này tốn hết hai vạn kim tệ, nghĩ thôi mà lòng hắn như đao cắt rồi.

–Coi như là vốn đầu tư vậy!

Tự mình an ủi bản thân bằng một câu như thế, sau nửa canh giờ đi bộ thì Trương Huyền lần thứ hai bước vào Thiên Vũ thương thành.

Bây giờ đã là buổi chiều, trời cũng đang tối dần.

Biết thời gian không còn nhiều nên Trương Huyền nhanh chòng bước vào, không chút nào chần chừ.

Nếu trong khoảng thời gian ngắn mà bắt hắn phải tự xách đít đi tìm thì chắc chẳng tìm được chỗ ở mất. Thiên Vũ thương thành được khen là không có không bán thì khẳng định ở đó cũng sẽ có tin tức về phương diện này, hắn không cần mua đứt chỉ cần thuê một chỗ là được.

Trương Huyền từng đến nơi này một lần nên cũng không bỡ ngỡ như lần đầu tiên. Hắn lượn một vòng thì tìm thấy một phòng thuê phụ trách việc mua bán và môi giới bất động sản.

–Xin hỏi vị lão gia ngài muốn mua gì ạ?

Thấy hắn tiến đến, một lão bản mập mạp bước lên chào mời.

–Lão gia?

Trương Huyền sững sờ, lúc này hắn mới kịp nhớ lại là mình đã cải trang bên ngoài nên nhìn qua khoảng chừng bốn mươi tuổi, không còn là một tên tiểu tử nữa.

Lúc này hắn mới nhẹ gật đầu, hai tay chắp sau lưng, trên người thể hiện phong cách của một đại lão gia, giọng nói bị làm trầm xuống cho phù hợp rồi mới nói:

–Ta muốn thuê một phủ đệ!

–Phủ đệ sao ạ? Lão gia đến chỗ của ta thuê phủ đệ đúng là lựa chọn chính xác đó ạ!

Hai mắt của lão bản tỏa sáng.

Có thể thuê phủ đệ thì đều là người có tiền, chỉ cần ông ta tăng giá lên một chút thì ông ta lời được một khoảng lớn rồi!

–Không biết lão gia ngài có yêu cầu gì về phủ đệ không ạ?

Lão bản nhìn Trương Huyền như một con dê béo, hai mắt ông ta sáng lấp lánh.

–Sạch sẽ, rộng rãi, vị trí tốt! Nếu phòng ở đã được sửa sang xong hết để có thể vào ở luôn thì là tốt nhất!

Trương Huyền nói.

–Cái này…

Nghe thấy yêu cầu của đối phương, lão bản hưng phấn đến mức hai mắt sáng rực, ông ta thiếu điều muốn nhảy lên luôn.

Không cần phải do dự nữa, đây nhất định là là một con dê vừa béo vừa lớn rồi!

Không nói cái khác chỉ với mấy điều kiện này thôi thì ông ta muốn chém kiểu nào thì chém rồi!

Muốn thuê loại phủ đệ tốt này thì làm sao có thể thiếu tiền được?

Nội tâm ông ta hưng phấn đến độ muốn la hét, trên mặt lại giả vờ làm ra vẻ suy tư:

–Vị lão gia này, nơi đáp ứng mấy yêu cầu của ngài thì ở chỗ tiểu nhân cũng có, chỉ là… giá cả có hơi chát đấy ạ!

Đầu tiên là phải lót cho đầy đủ để sau đó có thể làm thịt một cách vang dội mới được!

Hắc hắc...

–Giá cả không phải là vấn đề!

Trương Huyền khoát tay, trên mặt làm ra vẻ hào phóng.

Hiện tại hắn chính là "Danh sư", nếu như lại tính toán chi li một chút tiền trinh này thì thật sự quá mất mặt mũi!

–Dạ, dạ! Vậy bây giờ tiểu nhân dẫn ngài đi xem phòng, xem đến khi ngài hài lòng mới thôi ạ!

Thấy dáng vẻ hào phóng của vị đại lão gia này, miệng lão bản sắp banh đến mang tai luôn rồi! Ông ta không chút do dự, lập tức đóng cửa tiệm, cầm lấy một chuỗi chìa khoá rồi đi phía trước dẫn đường.

Trương Huyền đi theo ở phía sau, hai người đi thẳng một hồi thì tới trước một phủ đệ rộng rãi.

–Đây là phủ đệ do một phú thương mới mua năm ngoái nhưng sau đó lại qua đời do bạo bệnh. Con của ông ta là kẻ ăn chơi trác táng, rượu chè cờ bạc gì cũng dính hết, cuối cùng hắn ta thực sự không còn có cách nào khác nên đưa phủ đệ này đến chỗ chúng ta rao bán, thuê gì cũng được. Đồ đạc đã được sắm sửa đầy đủ, vị trí tốt, trang trí cũng hào phóng, để tiểu nhân dẫn ngài vào xem thử!

Đứng ở trước cửa phủ đệ, lão bản muốn quan sát phản ứng của Trương Huyền.

Tòa phủ đệ này nằm ở trung tâm nơi phồn hoa nhất, vô luận là vị trí hay diện tích đều không có gì để chê cả. Đây chính là lí do ông ta dẫn khách hàng đến đây xem ngay từ đầu, nếu không phú hợp thì có thể đổi chỗ khác, nhưng nếu thực sự được vị lão gia này chọn trúng thì ông ta phát tài rồi!

–Vào xem một chút đi!

Trương Huyền cũng không nhiều lời.

Nếu muốn giả làm "Danh sư" thì chỗ ở tất nhiên phải có phong cách “danh sư”, diện tích không thể quá nhỏ, dù tốn bao nhiêu tiền cũung không là vấn đề!

–Được rồi!

Thấy đối phương không có cự tuyệt, lão bản lại cười một tiếng, vội vàng mở ra đại môn bước vào.

Đó là một sân trong thứ năm của tứ hợp viện có đủ hồ nước lẫn núi giả. Không gian rộng lớn thoáng đãng, trồng đầy các loại thực vật đa dạng, mới vừa tiến vào bên trong thì sẽ lập tức nghe thấy tiếng chim hót, ngửi thấy hương hoa mới nở, cảm giác thoải mái không nói nên lời.

–Không tệ!

Dạo xong một vòng, Trương Huyền âm thầm gật đầu.

Tòa phủ đệ này đúng là nơi mà hắn mong muốn, hắn hoàn toàn có thể xách giỏ vào ở luôn. Bên trong đồ gì cũng có đủ, không cần hắn phải lo lắng sắm sửa thêm thứ gì.

Điều quan trọng nhất là nơi này khá gần học viện Hồng Thiên, đi bộ chỉ mất mười phút là tới nơi. Sau khi hắn dạy xong trở về nơi này cũng sẽ không quá muộn.

–Vậy cứ quyết định là nơi này đi!

Nếu đã vừa ý chỗ này thì Trương Huyền cũng chả cà kê gì nữa mà quyết định chọn luôn.

–Đây là phủ đệ lớn nhất mà nằm ở vị trí trung tâm của bọn tiểu nhân cho nên giá cả hơi cao, chính là mười lăm vạn kim tệ một tháng!

Lão bản vội vàng nói.

–Mười lăm vạn sao?

Trương Huyền nhướng mày.

Mặc dù hắn không hiểu rõ giá thị trường bất động sản ở thế giới này, nhưng dùng mười lăm vạn để thuê một phòng ở trong một tháng thì quá

đắt rồi!

Hô!

Trương Huyền không nói hề mở miệng nhưng lại khẽ động thân thể, lao nhanh tới trước mặt tên lão bản.

–Lão gia ngài, ngài…muốn làm gì?

Nhìn thấy sức mạnh trên ngón tay Trương Huyền như muốn xé nát tất cả thì lão bản kia hoảng sợ, ông ta co cả người lại lùi về phía sau.

Chỉ cần ông ta cử động một chút là có thể để lộ ra tu vi của bản thân rồi! Là võ giả tầng ba Chân Khí cảnh đỉnh phong!

Tu vi không cao.

–Ha! Ta chỉ là muốn coi thử tu vi của ngươi một chút thôi mà!

Vừa thu tay lại, Trương Huyền đặt tay ở sau lưng, đôi mắt híp lại nhìn đồi phương lần nữa rồi hỏi:

–Ngươi nói tiền thuê tòa phủ đệ này là mười lăm vạn một tháng à? Hét giá thuê nhà là năm vạn lên gấp ba, ngươi nghĩ ta là kẻ coi tiền như rác sao…hả?

Ta là Danh sư

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Dịch: My

Nguồn: TruyenYY

- Khục khục... - Nghe nói như thế, ông chủ biến đổi sắc mặt, vội vàng cười khan một tiếng:

- Thưa lão gia, ngài đang nói gì vậy? Đây là một tòa phủ đệ rộng lớn, lại nằm ở vị trí tuyệt vời như thế này, mười lăm vạn một tháng thực sự không đắt a...

- Không đắt? - Trương Huyền nhếch miệng:

- Chủ nhân cũ của tòa phủ đệ này tên là Đỗ Kiều, đúng là một thương nhân. Tuy nhiên hắn cũng chưa chết, mà bởi vì gặp phải đạo phỉ, nên chuyện làm ăn gặp khó khăn lớn. Hắn vốn dĩ muốn bán chỗ này đi, nhưng trong thời gian ngắn không tìm được người mua, nên không thể làm gì khác hơn là cho thuê. Hắn đã thỏa thuận với ngươi là cho thuê với giá năm vạn kim tệ một tháng, ngươi thu mười lăm phần trăm tiền thù lao... Hiện tại ngươi lại nói với ta giá mười lăm vạn, khẩu vị của ngươi chẳng lẽ còn không lớn sao?

- Lão gia, ngươi... ngươi... - Nghe hắn nói vậy, ông chủ liên tiếp lui về phía sau hai bước.

Không phải chứ?

Căn nhà này là do tự mình xác lập khế ước cùng Đỗ Kiều, giống như đối phương nói, chỉ có năm vạn một tháng. Tuy nhiên, chuyện này... thuộc

về bí mật trong thương mại. Thời điểm bọn họ ký kết không hề có người khác, cũng chưa từng nói cho người ngoài. Cái tên trước mắt này làm sao biết rõ ràng như thế?

- Làm sao? Muốn phủ nhận? - Trương Huyền hờ hững nhìn sang:

- Ba tháng trước, các ngươi tiến hành giao dịch tại Phỉ Thúy lâu. Người tiếp khách là Thúy Linh cô nương đầu bảng Phỉ Thúy lâu. Rượu các ngươi uống chính là Lăng Ba túy khoảng chừng tám năm, thức ăn là thịt Hùng Hoàng thỏ. Trong thời gian đó còn để Minh Tâm Nguyệt gảy một ca khúc. Sau khi đàm phán thành công chuyện làm ăn còn một lần kêu ba cái cô nương vui vẻ một trận... Những việc này ngươi có muốn ta từng chuyện từng chuyện kể chi tiết cho ngươi nghe không?

- A... - Ông chủ như là gặp quỷ, tràn đầy sợ hãi.

Những lời mà đối phương nói hoàn toàn chính xác, như thể chính hắn đã ở đó, tận mắt nhìn thấy.

Điều này cũng quá khủng bố!

- Ngươi... Ngươi rốt cuộc là ai? - Trong lòng sợ, ông chủ run rẩy, tay chân bủn rủn.

Gã đứng ở trước mặt đối phương, lại chẳng khác nào tất cả dối trá đều bị lột sạch, khiến hắn không kìm lòng được cảm thấy chột dạ.

- Ta chỉ là một người thuê nhà, không muốn trở thành kẻ coi tiền như cỏ rác mà thôi! - Trương Huyền tỏ ra hờ hững.

- Là ta nhất thời hồ đồ, bị tiền che mờ mắt! Căn phủ đệ này giống như lão gia vừa nói, năm vạn kim tệ một tháng! - Đối phương một hơi nói ra nhiều như vậy, ông chủ thật sự sợ rồi! Gã không dám nói nhiều, vội vàng gật đầu.

- Ừm! - Thấy đối phương thừa nhận, lúc này Trương Huyền mới thoả mãn gật gù, tiện tay lấy ra một tờ kim phiếu:

- Đây là mười vạn kim tệ, ta đưa trước một tháng, còn lại ngươi tìm vài người hầu lại đây. Còn nữa... Khoảng thời gian này ngươi liền ở lại làm quản gia cho ta đi! Nếu ngươi biểu hiện tốt, đừng nói năm vạn, mười vạn, ngươi muốn bao nhiêu, lão gia ta liền có thể cho ngươi bấy nhiêu! So với việc ngươi mở cái trung tâm cho thuê nhà này kiếm lời hơn nhiều!

Làm Danh sư, đương nhiên không thể tự mình quét tước phủ đệ lớn như vậy, cũng không thể bất cứ chuyện gì đều phải tự thân làm. Người hầu, nha hoàn là nhất định phải có.

Còn lý do vì sao phải để cái tên này làm quản gia, vậy thì càng đơn giản.

Hắn biết lừa gạt tiền a!

Vừa mở miệng liền dám hét gấp ba giá cả, lá gan tuyệt đối lớn.

Tự mình ngụy trang thành danh sư mục đích chính là muốn nhanh chóng kiếm chút tiền, vì vậy đang cần nhân tài như gã.

- Muốn bao nhiêu liền cho ta bấy nhiêu? - Ông chủ lập tức hô hấp dồn dập.

Hắn mở một trung tâm cho thuê, quanh năm suốt tháng nhiều nhất cũng chỉ kiếm lời mười, hai mươi ngàn kim tệ mà thôi. Giống như tòa phủ đệ này, một hai năm cũng chưa chắc có người đến thuê. Gã muốn tiếp tục lừa dối mà gặp phải những người như lão gia đây thì cũng vô dụng.

Chính vì như thế, thấy đối phương tiện tay lấy ra mười vạn, còn nói ra lời này, gã lập tức hưng phấn phát điên.

Mẹ nó! Sớm biết là khách hàng lớn, không nghĩ tới so chân trâu còn lớn hơn!

- Làm sao? Ngươi không muốn?

- Không... Không, ta đồng ý. - Ông chủ vội vàng nhận lấy kim phiếu, động tác nhanh chóng, so với vừa nãy tránh né công kích còn nhanh hơn.

Chuyện tốt như vậy, không muốn mới là người điên.

- Ừm! Ta chỉ ở Thiên Huyền thành đợi một thời gian ngắn. Nếu hầu hạ chu đáo, ta sẽ cho ngươi trong vòng một tháng kiếm lời bằng mười năm. Nên làm cái gì... chắc hẳn ngươi rất rõ ràng! - Thấy cái tên này thức thời, Trương Huyền thoả mãn gật gù.

- Xin ngài yên tâm đi, lão gia! Ta nhất định sẽ hầu hạ chu toàn. - Nghe được lời hứa hẹn của đối phương, ông chủ gật đầu liên tục.

Trương Huyền đáp một tiếng.

Muốn để người khác triệt để cống hiến cho mình, ân uy đều phải xem trọng. Cây gậy lớn cộng thêm mứt táo, tuyệt đối là con đường duy nhất. Hắn vừa mở miệng liền vạch trần tính toán của đối phương, để cho gã kính sợ trong lòng, sau đó lại quăng ra lợi ích to lớn, không tín phục mới là lạ.

- Ngươi tên là gì?

- Thuộc hạ là Tôn Cường! - Ông chủ vội vàng trả lời:

- Lão gia, sau này ngươi có thể gọi ta là tiểu Cường!

- Tiểu Cường? - Trương Huyền một mặt quái lạ.

- Rõ! - Tôn Cường liền vội vàng gật đầu.

- Hiện tại ta có sự tình muốn bàn giao.

Cố nén kích động muốn gọi đối phương là “Con gián”, Trương Huyền khoát tay áo:

- Thứ nhất, tối hôm nay, ngươi hãy tìm đủ nô bộc và hầu gái đến đây. Ngày mai khi trở lại, ta muốn nhìn thấy đầy đủ người. Thứ hai, thông

qua con đường của ngươi, đem tin tức ta ở tại nơi này lan truyền ra ngoài. Ngươi cứ nói... Danh sư “Dương Huyền” đi ngang qua đây, sẽ ở lại nơi này trong thời gian ngắn. Tin tức lan truyền càng rộng càng tốt.

Nếu đã không thể dùng tên thật, đương nhiên hắn phải nghĩ ra một cái tên giả. Dương Huyền là tên của hắn từ kiếp trước, thuận miệng liền đem ra dùng.

- Danh sư? - Tôn Cường sợ hết hồn, nghi hoặc ngẩng đầu nhìn lão gia trước mắt.

- Ân, ta là một vị Danh sư, dự định ở đây tìm một thứ. Vì thế, ngươi phải đem tin tức này lan rộng ra ngoài, càng rộng càng tốt.

Trương Huyền hừ một tiếng, nói tiếp:

- Vừa nãy ta đưa cho ngươi mười vạn kim phiếu để chiêu thu người ở cùng người hầu, khẳng định sẽ thừa ra. Ngươi dùng số tiền còn lại đem chuyện này làm tốt, chỗ tốt của ngươi sẽ không thể thiếu. Ta thấy tu vi của ngươi chắc đã bị vây ở Chân Khí cảnh đỉnh phong mười năm trở lên. Khoảng thời gian này ta sẽ lưu lại Thiên Huyền Vương thành, chỉ điểm ngươi đột phá cũng không khó khăn gì.

- Đa tạ lão gia. - Tôn Cường vội vàng ngã quỵ trên mặt đất.

Giống như đối phương vừa nói, hắn bị vây ở Chân Khí cảnh đỉnh phong đã mười năm trở lên, đáng tiếc dù làm thế nào cũng không thể đột phá. Nếu như hắn thật sự có thể đạt được sự chỉ điểm của danh sư, trở thành võ giả tầng bốn ngay trong tầm tay.

Lặng lẽ ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy vị lão gia vừa mới quen này chắp hai tay sau lưng, yên tĩnh đứng trong ánh chiều tà sắp rơi xuống, ánh sáng vàng nhạt bao phủ trên người chẳng khác nào thần tiên không dính bụi trần.

Ngay từ khoảnh khắc này, sự ngưỡng mộ đối với vị chủ nhân mới ngay lập tức xuất hiện từ sâu thẳm trái tim gã.

Đối phương không hề nghi ngờ thân phận Danh sư này.

Không phải Danh sư, làm sao có khả năng mở miệng liền nói ra giao dịch bí mật của bản thân? Không phải danh sư, làm thế nào có nhiều tiền như vậy, rộng lượng như vậy...

Then chốt là khí chất cùng cử chỉ của đối phương tự động mang theo một loại cao cao tại thượng cảm giác. Hiện tại có người nói rằng hắn không phải Danh sư, gã chắc chắn cảm thấy kẻ đó đang nói láo.

- Lão gia yên tâm, ta nhất định hoàn thành tốt chuyện này! - Đáp một tiếng, Tôn Cường toàn thân tràn đầy năng lượng.

Danh sư, đây chính là những người cao quý nhất trên toàn bộ thế giới. Dù cho quốc vương Thẩm Truy bệ hạ của Thiên Huyền Vương quốc nhìn thấy, đều muốn cung cung kính kính, lấy lễ đến tiếp đón. Bản thân mình chỉ là một tiểu nhân vật bình thường lại có thể hầu hạ người như thế, quả thực chính là có phúc ba đời!

- Đi thôi! - Thấy đối phương đã bị thuyết phục triệt để, Trương Huyền lúc này mới khoát tay áo một cái.

- Rõ! - Tôn Cường hưng phấn đi ra ngoài.

Thấy hắn rời đi, lúc này Trương Huyền mới thả lỏng cơ thể, chậm rãi xoay người, cảm thán một tiếng:

- Không nghĩ rằng đóng kịch cũng rất buồn tẻ a...

Danh sách đối chiến

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Dịch: Khiêm

Nguồn: TruyenYY

Nếu như cho người khác biết ý nghĩ này của hắn, phỏng chừng tâm muốn bóp chết hắn đều có.

Trang bức còn buồn tẻ? Ngươi làm sao không chết đi...

Tôn Cường đi rồi, Trương Huyền cũng không có đợichờ ở tòa phủ đệ này, một lần nữa trở lại nơi ở trong học viện, khi này trời đã tối đen.

Ngày hôm nay dạy học xong rồi đi sát hạch Luận đan, sau đó lại tìm nơi ở, đủ loại trang bức, thực sự là mệt đến rối tinh rối mù.

Vốn còn muốn tiếp tục nghiên cứu nội dung của cảnh giới Ích Huyệt cảnh, ai biết nằm lên giường là ngủ luôn, lúc tỉnh lại, trời dĩ nhiên sáng choang.

Trở lại lớp học, mấy học viênđã tới từ lâu.

Nhìn qua mỗi đứa một lần, Trương Huyền thoả mãn gật gù.

Mấyhọc viênnày của hắn tựa hồ cũng biết tầm quan trọng củatân sinh thi đấu, tu luyện phi thường khắc khổ, tuy rằng chỉ là ngăn ngắn một ngày không thấy, dĩ nhiên tiến bộ không nhỏ.

Đơn độc chỉ điểm mỗi một người một phen, Trương Huyền lại giảng giải một chút vấn đề màmọi người còn khó hiểu, đang muốn tan học, liền

thấy một người đẩy cửa đi vào.

- Trương lão sư, Lục Tầm lão sư muốn cùng ngươi tiến hành ‘sư giả bình trắc’, đây là danh sách học viên của hắnmuốn tỷ thí cùng học viên của ngươi!

Trước để Chu Hồng tiễn đưa chiến thiếp, phỏng chừng cái tên này bị mấy người Viên Đào đánh đến sợ, lần này đến chính là cái lão sư.

Số lượnghọc viênmà mỗi một lão sư giáo dục đều không giống nhau, đặc biệt là minh tinh giáo sư nhưLục Tầm, số lượnghọc viên có lẽ đã vượt qua mấy trăm, nếu như tất cả học viên cùng tham gia tỷ thí, khẳng định không công bằng với Trương Huyền, vì lẽ đó, trên ‘sư giả bình trắc’, lão sư ở song phương đều sẽ chọn ra một vài học viênmang tính đại biểu để tiến hành tỷ thí.

Trương Huyền tổng cộng cũng chỉ có năm vị học viên, cũng sẽ không cần tuyển chọn, đối phương tuyển ra năm cái để từng cái đối chiến là có thể.

- Tốt!

Tiện tay tiếp nhận danh sách, Trương Huyền cúi đầu liếc mắt nhìn, sắc mặt lập tức có chút quái lạ.

Vốn tưởng rằng đối phương có nhiều học viên ưu tú như vậy, nhất định sẽ phái ra một vài ngườicó thứ tự khá cao trong lúckiểm tranhập học, không nghĩ tới, năm cái học viên màhắn phái ra ngoại trừ vị cuối cùng chênh lệch vớiViên Đào một đoạn dài (chủ yếu là đối phương không có loại học viên có thứ tự ở cấp độ củaViên Đào), những người khác lại có thể đều hơn kém học viên của hắn không quá nhiều.

Người thứ nhất là Chu Hồng lúc trước tới đưa chiến thư, còn lại cơ bản đều dựa theo thứ tự của mấy người Vương Dĩnh, Trịnh Dương, Lưu Dương mà tuyển chọn, cách biệt không nhiều lắm.

‘Sư giả bình trắc’, có thể lựa chọn không chấp nhận, một khi tiếp thu, đối phương có thể phái ra bất luận một vị học viên nào của hắn, theo lý thuyết, Lục Tầm coi như phái ra năm ngườitrong mười người đứng đầu lúc kiểm tra nhập học, cũng không tính làm trái quy tắc, hắn cũng luôn luôn chuẩn bị như vậy, không nghĩ tới, cái tên này dĩ nhiên phái ra một cái đội hìnhnhư vậy, để hắn có chút không ngờ tới.

- Hả? Mạc Hiểu, cái tên này không phải...

Nhìn một chút, một cái tên quen thuộc xuất hiện trong mắt, đang lúc nghi ngờ, liền nghe đến thanh âm của Lưu Dương vang lên.

Hắn cũng nhìn thấy nội dungtrong danh sách, dĩ nhiên phát hiện không đúng.

- Trương lão sư, thứ tự trong danh sách này, tuy rằng đều gần gần thứ tự của chúng ta trong lúc kiểm tra nhập học, nhưng nếu thực sự giao thủ, chúng ta khẳng định đều không phải là đối thủ, có chút quái lạ...

- Hả?

Trương Huyền nghi hoặc nhìn sang:

- Ngươi nhìn ra gì đó ư?

- Ngươi xem cái tên Bạch Siêu này,lúckiểm tra nhập học,ta là người đứng thứ chín mươi ba , vị Bạch Siêu này là đứng thứ chín mươi, chúng ta không kém nhiều, nhưng cái tên này am hiểu quyền pháp, tu vi cũng cao hơn ta một cái tiểu cấp bậc, đơn đả độc đấu mà nói, hai cái như ta đều không phải là đối thủ của hắn, sở dĩ thứ tự của hai chúng ta xấp xỉ nhau, là bởi vì phần kiểm tra lý luận của hắn quá kém.

Lưu Dương lại chỉ về một cái tên khác trong danh sách:

- Còn có Đỗ Lỗi này, là cao thủ cước pháp, Vương Dĩnh xếp hạng thứ sáu mươi bảy, hắn xếp hạng thứ sáu mươi chín, xem ra còn thấp hơn Vương Dĩnh một chút, trên thực tế tốc độ của hắn cực nhanh, ra tay lại

tàn nhẫn, đơn độc chiến đấu, Vương Dĩnh cũng khẳng định không đỡ nổi.

- Ta xác thực đánh không lại hắn.

Vương Dĩnh hơi đỏ mặt, gật gật đầu.

- Mạc Hiểu là bằng hữu ta, ta xưa nay cũng không thắng qua.

Trịnh Dương cũng mở miệng nói:

- Chỉ là... Mạc Hiểu không phải gia nhập vào lớp học của Vương Siêu lão sư sao? Hai ngươi chúng ta cùng một chỗ báo tên, ta không thông qua sát hạch...

- Không những là hắn, Bạch Siêu này, lúc khai giảng gia nhập vàolớp họccủa Hồng Huân lão sư, mà ta nhớ rõ ràng, Đỗ Lỗi này là gia nhập vào lớp học của Chu Hồng lão sư.

Lưu Dương nói.

- Chuyện gì thế này?

Trương Huyền không nhịn được nhìn về phía vị lão sưđưa danh sách tới.

- Há, Mạc Hiểu, Bạch Siêu, Đỗ Lỗi bọn họ ngày hôm qua đã lùi khóa của những lão sư lúc trước, gia nhập vào môn hạ của Lục lão sư.

Vị lão sư này gật gù:

- Danh sách đã đưa đến, nhiệm vụ của ta hoàn thành, cáo từ!

Nói xong người lão sư này cũng không nhiều lời, xoay người rời đi.

- Gia nhập vào lớp học của Lục lão sư?

Nghe nói như thế, Trương Huyền đương nhiên hiểu được chuyện gì đang xảy ra.

Nói thật, vị Lục Tầm lão sư này vẫn đúng là tốn công!

Vốn tưởng rằng đối phương phái tới một ít học viên có thứ tự gần như học viên của mình, là vì công bằng, trên thực tế, hắn đã sớm chuẩn bị, nghiên cứu thấu triệtmấy học viên của mình rồi.

Chu Hồng xếp hạng thứ bốn, Triệu Nhã xếp hạng thứ bảy, hai người không kém nhiều, nhưng thực lực chân chính, trước từng thấy, nếu không phải hắn lặng lẽ chỉ điểm vị trí mệnh môn của Chu Hồng cho Triệu Nhã, hai cái Triệu Nhã cũng đánh không lại.

Vương Dĩnh trên đùi bị tổn thương, đối phương khẳng định từ lâu đã điều tra rõ ràng, phái cái cao thủ cước pháp, tốc độ nhanh là Đỗ Lỗi, chân của ngươi vốn là không lưu loát, làm sao có khả năng đuổi được người ta? Cái này không phải là chờ chịu đòn sao?

Trịnh Dương thương pháp tốt, phái Mạc Hiểuthương pháp lại cao hơn một bậc, Lưu Dương tu luyện võ kỹ làm thương tổnkinh mạchở tay phải, đối phương liền phái cái quyền pháp hung mãnh là Bạch Siêu...

Cho tới người đối phó Viên Đào, gọi khổng kiệt, tên có chút xa lạ, xếp hạng khoảng tầm ba trăm, bất quá, Lưu Dương vừa giới thiệu, nhất thời hiểu được.

Cái tên này võ kỹ gì cũng không giỏi, nhưng lực công kích siêu cường, thuộc về loại hìnhtuyển thủ cuồng bạo.

Dùng người như thế đối phó gia hỏa am hiểu phòng ngự nhưViên Đào, tuyệt đối là lựa chọn tốt nhất.

Mẹ nó!

Người ngoài xem ra, Lục Tầm nhiềuhọc viên ưu tú như vậy cũng không cần, dùng mấy cái học viên có thứ tự tương đương, công bằng công chính, trên thực tế lại lén lút, chuyên môn tìm người khắc chế học viên của mình.

Làm như thế mà còn không ngại ngùng đào người từ trong tay các lão sư khác.

Dựa theo tình huống bình thường để tu luyện, học viên của chính mình tiến bộ, học viêncủađối phương khẳng định cũng tăng trưởng, nửa tháng liền muốn vượt qua đối phương, hầu như không thể!

Dù sao năm học viên của mình, hoặc nhiều hoặc ít đều có chút vấn đề, trong thời gian ngắn khó có thể giải quyết.

- Hỗn đản, đây là muốn tư thế muốn giẫm lão tử để đi lên!

Trương Huyền lửa giận bùng nổ.

Nếu như là trước đây, đối phương muốn đánh mặt của hắn, hắn tuy rằng phẫn nộ, còn không đến mức tức giận, chung quy kiếp trước là một thành viên trên địa cầu, trong cuộc sống hiện thực, ngày nào không bị người khác đánh mặt? Sớm đã thành thói quen!

Mà hiện tại, đối phương muốn giẫm lên mặt của hắn, hấp dẫn càng nhiều người chú ý, sáng tạo tiếng tămcàng to lớn hơn, vậy thì không xong rồi.

Lão tử lại không phải bậc thang, ngươi muốn giẫm liền giẫm; Lại không phải hạt dưa, muốn gặm liền gặm!

- Liều mạng, trong vòng mười ngày, ta nhất định kiếm đến hơn hai ngàn vạn, để mua lại mấy thứ kia cho Triệu Nhã, Viên Đào!

Nắm đấm xiết chặt, Trương Huyền sắc mặt âm trầm.

Từ khi xuyên việt tới, vẫn là lần thứ nhất tức giận như vậy.

Muốn đánh của ta mặt, quá mức ta nhẫn nhịn, nhưng muốn giẫm lên mặt của ta để nổi tiếng.

Xin lỗi, không có cửa đâu!

Lúc trước còn cảm thấy xài nhiều tiền như vậy để mua mấy món đồ kia, có chút lỗ vốn, dù thế nào cũng phải nghĩ biện pháp để đòi tiền lại từ đám học viên này, bây giờ nhìn lại, lỗ vốn cái rắm!

Không chỉ vì học viên, cũng là vì chính hắn.

Lục Tầm, ngươi chờ ta, hiện tại để ngươi đắc ý, đến thời điểm kia, lão tử sẽ cho ngươi khóc.

Một chỗ khác Lục Tầm đang dạyhọc, hắt hơi một cái, không nhịn được vò vò mũi, trong lòng buồn bực:

- Ai đang nhớ ta vậy nhỉ?

Không có ai đến

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Dịch: Ngọc

Nguồn: TruyenYY

Bởi vì Trương Huyền phải đi xa vài ngày nên sau khi giao xong nhiệm vụ cho mấy học viên, yêu cầu bọn họ phải chăm chỉ tu luyện theo công pháp đã truyền thụ thì hắn mới rời đi.

Hắn đi vào một ngõ nhỏ không người, trong chốc lát người đi ra đã trở thành danh sư “Dương Huyền”

Còn mười bốn ngày nữa là khảo hạch của tân sinh bắt đầu, hắn ta phải tranh thủ từng phút từng giây mới được.

Chỉ mất chút xíu thời gian là về tới phủ đệ, Trương Huyền còn chưa tới trước cửa đã thấy có hai hộ vệ đang canh gác hai bên, khí thế hùng dũng oai vệ, khí phách hiên ngang, thực lực đều đã đạt tới võ giả Bì Cốt Cảnh tầng bốn.

–Không tồi! Rất ra dáng đó!

Hai hộ vệ này đều mặc đồng phục thống nhất, không quá xa xỉ nhưng cũng rất có phong cách, có thể tạo cảm giác “ đây là đại gia tộc”.

Trong thời gian ngắn như vậy mà có thể tìm được hai hộ vệ ra dáng như vậy , còn sắp xếp được mọi thứ ổn thỏa như thế thì năng lực làm việc của người tên Tôn Cường này cũng khá đấy!

–Lão gia!

Thấy Trương Huyền đi tới thì hai hộ vệ có hơi chút do dự nhưng sau đó lại đồng loạt hô lên.

–Ừ!

Trương Huyền hài lòng gật đầu.

Xem ra vị quản gia Tôn Cường này đã dặn dò kĩ lưỡng về diện mạo, quần áo của hắn rồi! Nếu không thì hai hộ vệ này không có khả năng vừa thấy đã nhận ra hắn, vậy cũng tốt! Chứ làm lão gia mà không được vào phủ của mình thì thật mất mặt mà!

Đi vào trong phủ đệ, hắn phát hiện mọi nơi đã được quét dọn sạch sẽ, khắp nơi đều có đặt bồn hoa, vừa vào là cảm nhận hương thơm thấm vào mình.

–Lão gia!

–Lão gia!

Mỗi một thị vệ, tỳ nữ đi tới đều cung kính hành lễ.

Trương Huyền hài lòng gật đầu, rồi nhanh chân đi về phía phòng khách.

–Lão gia, tiểu nhân dựa theo yêu cầu của ngài tìm đủ hết rồi đấy ạ! Tổng cộng ba mươi nha hoàn, năm mươi hộ vệ…

Trương Huyền còn chưa vào phòng khách thì Tôn Cường đã ra nghênh đón.

Chỉ trong thời gian ngắn mà phải tìm được ngần ấy người, còn yêu cầu có năng lực đi kèm nữa thì ngay cả bản thân hắn cũng chưa chắc đã làm được.

–Làm không tệ đâu!

Trương Huyền khen một câu rồi nói:

–Chuyện tuyên truyền hôm qua ta kêu ngươi làm, hiện tại tiến hành thế nào rồi?

–Xin lão gia yên tâm! Tiểu nhân đã truyền tin ra ngoài rồi, chắc chắn không bao lâu nữa thì toàn bộ Thiên Huyền Vương thành này đều sẽ biết chủ tử của tiểu nhân chính là một vị danh sư đấy ạ!

Trên mặt Tôn Cường đều là vẻ sùng bái, khính trọng.

Mặc dù không biết vì sao lão gia lại muốn tuyên truyền việc bản thân là danh sư nhưng nếu ngài kêu hắn ta làm như thế thì chắc chắn đã có mục đích của mình rồi.

–Truyền như thế nào?

–Tiểu nhân đã lớn giọng nói với tất cả mọi người trong thương thành là từ hôm nay tiểu nhân sẽ làm quản gia hầu hạ một danh sư, cũng chính là lão gia ngài ạ! Trong thương thành nhiều người, miệng cũng nhiều nên sẽ rất nhanh truyền ra ngoài thôi ạ!

Tôn Cường vội vàng trả lời.

–Được đó!

Trương Huyền lên tiếng.

Đây đúng là biện pháp tốt nhất, bọn họ không cần phô trương mà cũng có thể đễ dáng truyền tin tức ra ngoài, đương nhiên. . . hiệu quả như thế nào thì chưa thể biết được.

Lão gia, ngài còn gì muốn phân phó cho tiểu nhân không ạ?

Thấy lão gia hài lòng, ánh mắt Tôn Cường hưng phấn, sauu đó hỏi han ân cần.

–Không có…

Trương Huyền suy nghĩ một chút rồi nói tiếp:

–Thông báo tuyển dụng những nha hoàn, thị vệ này chắc tốn không ít tiền nhỉ! Có còn đủ tiền hay không?

Hắn chỉ đưa cho đối phương mười vạn, thuê phòng ốc tốn hết năm vạn, thuê ba mươi nha hoàn, năm mươi thị vệ xong thì chắc còn chưa tới năm vạn.

–Đủ rồi ạ! Những người này vừa nghe nói có thể làm hộ vệ, nha hoàn cho danh sư thì ai cũng chủ động nhận việc, tiền lương cực thấp cũng đồng ý, thậm chí có người còn không muôn nhận lương nữa, năm vạn này giờ đã dư dả rồi ạ!

Tôn Cường nói.

Nói xong ngay cả bản thân quản gia còn thấy khó tin, ông ta biết uy vọng của danh sư rất lớn nhưng cũng không ngờ tới mức độ này!

Ông ta bỏ cửa hàng của mình nói đi làm quản gia cho danh sư thì cũng chả có mấy người tin. Dù vậy, vẫn có không ít thanh niên,thiếu nữ lao đến, cam tâm tình nguyện làm nha hoàn, hộ vệ.

Loại uy vọng có lực kêu gọi kiểu này thì hơn hẳn tất cả các loại chức nghiệp khác.

Chẳng cần nói sâu xa, chỉ cần có thể được tiếp xúc với danh sư rồi được chỉ điểm vài ba câu gì đó thì cũng hơn hẳn kết quả khổ tu nhiều năm, cũng chính vì điều kiện này mà người ta mới tranh giành điên cuồng như vậy.

–Pha ly trà cho ta!

Tin tức đã được truyền đi, việc hiện tại cần làm chính là ôm cây đợi thỏ, Trương Huyền cũng không quá sốt ruột, hắn thảnh thơi ngồi trên ghế trong phòng khách.

Chỉ trong chốc lát đã có một nha hoàn bưng một ly trà đi tới.

Nha hoàn này là một tiểu cô nương khoảng mười sáu mười bảy tuổi tên là Uyển Nhi, bề ngoài xinh xắn, có một đôi mắt to, sáng động lòng người. Lúc đầu, khi tiểu nha hoàn này vừa mới nhìn thấy Trương Huyền thì còn có chút câu nệ, thấy hắn cũng không khó chịu hay hung dữ thì mới bắt đầu thả lỏng tâm tình làm việc.

Biết bản thân mình không nên nôn nóng, Trương Huyền vừa uống trà vừa chờ có người tự động đưa tới cửa.

Đợi suốt từ buổi sáng đến buổi chiều, khi mặt trời sắp sửa xuống núi thì cũng chả có ai đến, thậm chí một người đứng để nhiều chuyện trước cửa cũng không có.

–Lão gia, tiểu nhân có cần phải ra treo cái bảng ghi “ Ở đây có danh sư”…

Tôn Cường cũng đầy mặt lo lắng, nhịn không được mà đi tới đề nghị một câu.

". . ." Trương Huyền trầm lặng.

Muốn khiến người ta chú ý thì mới phải giả bộ thần bí, chứ trực tiếp ra treo bảng giống như buôn bán thì hắn còn cần giả bộ làm gì nữa?

Hơn nữa còn ghi là “có danh sư ở đây”. . . sao giống câu “ở đây có chó dữ, cẩn thận đừng vào” vậy?

–Xem ra hôm nay chắc là sẽ không có ai đến rồi! Chúng ta ra ngoài đi dạo một chút thôi!

Không đợi đối phương trả lời, Trương Huyền nhanh chóng đứng dậy.

Mặc dù Tôn Cuòng đã loan truyền tin ở đây có danh sư ra bên ngoài như người tin tưởng cũng chả có bao nhiêu.

Bởi vì danh sư là thân phận gì? Sao người ta có thể tuỳ tiện đi vào Thiên Huyền vương quốc rồi ở lại đây chứ?

Hơn nữa, cho dù là người đó có ở lại đi nữa thì cũng sẽ lựa chọn nơi ở sang trọng như Vương cung chứ ai lại đi thuê phủ đệ rồi thuê ngươi làm quản gia! Ngươi đang nằm mơ à?

–Đi dạo sao á?

Tôn Cường nháy con mắt:

–Nhưng mà. . . nếu chúng ta đi mà có người đi thì sao ạ?

Giờ ông ta cũng hiểu mục đích của chủ tử mình rồi. Ngài ấy muốn nổi tiếng trong chỉ vòng một ngày, nếu bây giờ họ ra ngoài mà có người đến thì chẳng phải những gì làm trước đó sẽ là tốn công vô ích hay sao?

–Nói cho hộ vệ, nếu thực sự có người đến thì cứ để họ chờ ở cửa. Bất kể là ai thì nếu không có phân phó của ta, không cho phép đi vào. Nghe rõ chưa?

Trương Huyền khoát tay.

Danh sư phải có tôn nghiêm của danh sư, mặc kệ người tới là ai, cho dù là Trầm Truy bệ hạ_ quốc vương của Thiên Huyền đi nữa thì chỉ cần hắn không đồng ý, không ai có thể bước vào được!

–Vâng ạ!

Tôn Cường liên tục gật đầu.

–Đi thôi!

Nếu đợi không được, vậy thì hắn sẽ ra ngoài tìm cơ hội. Hết hôm nay thì chỉ còn lại mười ba ngày nữa là khảo hạch tân sinh rồi, dược liệu thì chín ngày nữa sẽ đến, thời gian không đợi người.

Trên đường người người tấp nập, thời tiết đang là cuối thu nên chiều tối thi thoảng sẽ có vài cơn gió thổi qua mang theo hơi lạnh.

–Trong số những người ngươ biết thì ai là người có tiền nhất?

Đi được vài bước thì Trương Huyền quay đầu lại, hỏi.

–Hồi bẩm lão gia, đương nhiên người đó chính là ông chủ của Thiên Vũ thương thành _ đại nhân Lăng Thiên Vũ. Ngài ấy có phú khả địch quốc, thực sự chính là siêu cấp phú hào đấy ạ!

Trong ánh mắt Tôn Cường lộ ra sự sùng bái.

–Ông chủ của Thiên Vũ thương thành à? Siêu cấp phú hào lận à?

Hai mắt Trương Huyền sáng lên:

–Chính là hắn!

Mục đích của việc ngụy trang danh sư mục là vì để nhanh chóng kiếm tiền nên hắn phải nhanh chóng tìm miếng thịt béo chứ.

–Hắn ta đang ở đâu?

Đã có quyết định trong lòng nên Trương Huyền dứt khoát hỏi.

–Bẩm báo lão gia, trong khoảng thời gian gần đây, Lăng đại nhân đều đi tới chỗ Thiên Vũ thương thành. Ngài có muốn quá đó thử một chút không ạ?

Tôn Cường có chút nghi hoặc mở miệng hỏi.

–Được, chúng ta đi qua đó xem một chút!

Trương Huyền gật gật đầu rồi vung tay lên, hai người bọn họ nhanh chóng đi tới chỗ Thiên Vũ thương thành.

Đề Nam Thanh Ngọc

dtv-ebook.com

Nguồn: TruyenYY

Nhóm: TTTV

Dịch : My

Cửa hàng Thiên Vũ vẫn náo nhiệt giống như trước đây, dòng người cuồn cuộn, khắp nơi đều là người. Trương Huyền chắp hai tay sau lưng, chậm rãi đi vào.

- Lão gia, nơi làm việc của Lăng đại nhân ở ngay trước mặt...

Sau khi đi một hồi, Tôn Cường chỉ về phía trước.

Trương Huyền ngẩng đầu, quả nhiên thấy một cái đại sảnh được trang hoàng lộng lẫy xuất hiện ở trước mắt. Trước cửa có hai sư tử bằng đá ngọc bích xanh, uy vũ cao to, tràn ngập uy nghiêm.

Đặc biệt là một đôi mắt của chúng, đen nhánh có thần, vô cùng sống động, khiến người nhìn vào liền cảm thấy sợ hãi, khiếp đảm.

- Nghe nói đôi sư tử đá này được làm từ “Đề Nam Thanh Ngọc”, do Lăng đại nhân đặc biệt mời thợ thủ công Lục Mạt luyện chế. Đây là loại ngọc xanh tốt nhất Thiên Huyền Vương quốc! Hơn nữa lại được Lục Mạt thợ thủ công chạm trổ, chỉ riêng một con đã có giá trị mấy triệu kim tệ.

Hai mắt Tôn Cường phát sáng.

Rất nhiều người giàu có thường đặt những vật có giá trị ở trước cửa, để thể hiện sự giàu có và uy tín của họ. Đồng thời, nó còn là biểu tượng tốt

lành để thu hút tài lộc vào nhà. Xem ra vị Lăng Thiên Vũ này cũng không ngoại lệ.

- Mấy trăm vạn? - Trương Huyền âm thầm tặc lưỡi.

Trước đây hắn có trăm vạn kim tệ đã cảm thấy không ít, nghĩ rằng bản thân có thể trở thành phú hào một phương. Bây giờ nghe nói như thế hắn mới biết, so sánh cùng người giàu có thực sự, chút tiền này của hắn chẳng khác nào ăn mày so với đại gia.

- Lão gia có muốn ta đi tìm Lăng đại nhân, nói với hắn ngươi đã đến, để hắn ra nghênh tiếp hay không? - Tôn Cường nhìn sang.

Ở trong mắt hắn, Lăng Thiên Vũ đại nhân tuy rằng phú khả địch quốc, nhưng so địa vị với Danh sư thì còn kém rất xa.

Danh sư là nhân vật cao quý đến mức cả Thẩm Truy bệ hạ cũng không dám đắc tội. Dù Lăng Thiên Vũ có nhiều tiền hơn nữa cũng chỉ là một thương nhân mà thôi.

- Không cần! - Trương Huyền vung vung tay:

- Ta đi xem một chút đã!

Hắn chậm rãi tiến về phía hai con sư tử đá cao to trước mặt, đưa tay sờ lên.

Vừa chạm tay liền cảm thấy trơn mát, làm cho người ta một cảm giác cực kỳ thoải mái. Không cần nhìn cũng biết đây tuyệt đối là thanh ngọc tốt nhất.

Ngón tay hắn vừa chạm vào liền thu lại. Trương Huyền nhìn hai bên phải trái một vòng, chạm vào các đồ vật xung quanh. Sau một lúc lâu, hắn chắp tay sau lưng, chầm chậm đi về phía trước.

Thấy vị lão gia này của mình hết nhìn đông lại ngó tây, như một kẻ nhà quê chưa từng va chạm xã hội, Tôn Cường vô cùng nghi hoặc.

- Sang bên kia ngồi đi! - Không để ý tới ánh mắt kỳ quái của đối phương, Trương Huyền cười nhạt.

Chợ Thiên Vũ có rất nhiều điểm dừng chân để người nghỉ ngơi. Cách nơi này không xa có một quán trà. Trương Huyền đi đến, gọi một ấm nước trà.

Tôn Cường đứng ở một bên, như hòa thượng sờ mãi không thấy tóc.

Vị lão gia này nói muốn tới tìm Lăng đại nhân, kết quả đến nơi lại không đi vào, cũng không cho mình đi liên lạc. Bây giờ lại ngồi ở đây uống trà? Muốn làm gì?

Có phải ngươi đang cảm thấy kỳ lạ, tại sao ta không tiến vào cửa hàng gặp vị Lăng đại nhân mà ngươi nói hay không? - Nhìn ra ý nghĩ của hắn, Trương Huyền nở nụ cười nhạt nói.

- Thuộc hạ không dám phỏng đoán tâm tư của lão gia! - Tuy rằng thực sự muốn hỏi như thế, nhưng Tôn Cường không dám nói ra.

- Không cần lo lắng, cứ nóira suy nghĩ của ngươi là được! - Biết đối phương bị áp lực, không dám nói linh tinh trước mặt Danh sư, Trương Huyền nói.

- Ta... Chỉ là ta cảm thấy kỳ quái... Lão gia là Danh sư muốn gặp Lăng đại nhân, hắn chắc chắn sẽ không từ chối... - Tôn Cường không nhịn được nói.

- Biết được thân phận của ta, dĩ nhiên hắn sẽ không từ chối, cũng không dám từ chối. Nhưng ngươi có tin... dù ta không nói ra thân phận, cũng có thể làm cho hắn tự thân ra đây gặp ta? - Trương Huyền hờ hững nói.

Đùa giỡn! Hắn là Danh sư, sao có thể đích thân đi gặp một thương nhân, chẳng phải quá hạ thấp thân phận sao?

Chỉ có làm cho đối phương đuổi tới đây, đồng thời thông qua suy đoán xác nhận thân phận của chính mình, mới có thể tạo được hiệu quả chấn

nhiếp.

- Không nói ra thân phận? - Tôn Cường không thể tin được:

- Chuyện này không thể nào! Lăng đại nhân tuy chỉ là thương nhân, nhưng có thể mở cửa hàng lớn như vậy ở đây, chắc chắn phía sau cũng có bối cảnh. Dù cho một ít vương công đại thần muốn gặp hắn, cũng chưa chắc có thể. Ngươi không nói ra thân phận của mình, làm sao có thể khiến hắn sẽ tới gặp?

Lăng Thiên Vũ có thể tại Vương thành tấc đất tấc vàng mở cửa hàng lớn như vậy, sau lưng tất nhiên có vương thất hậu thuẫn. Người như thế cho dù chỉ là một thương nhân, cũng không thể khinh thường.

Nếu như nói ra thân phận Danh sư của hắn, nhất định đối phương sẽ chạy tới. Nếu không nói... làm sao có khả năng khiến đối phương đi ra? Đường đường Lăng đại nhân nếu rảnh rỗi như vậy, làm sao có thể buôn bán thành công như vậy!

Tôn Cường mặc dù cũng mở cửa hàng làm ăn tại thương thành, nhưng hắn biết, chỉ dựa vào mặt mũi của hắn, bất luận làm gì cũng không thể để vị đại nhân này nhìn qua một lần.

- Ha ha! - Nhẹ nhàng nở nụ cười, Trương Huyền nâng chén trà lên, cử chỉ tao nhã:

- Nếu ngươi đã không tin, vậy ngày hôm nay lão gia sẽ khiến hắn ngoan ngoãn đến đây. Tuy nhiên, ta dặn dò ngươi làm cái gì, thì ngươi hãy làm cái đó, tuyệt đối không được làm trái!

- Rõ! - Thấy lão gia tự tin như thế, tuy rằng trong lòng Tôn Cường vô cùng nghi hoặc, nhưng vẫn không nhịn được gật đầu đáp ứng.

- Tốt lắm! Bây giờ ngươi hãy đi đập vỡ đầu con sư tử đá bên trái xuống cho ta! - Trương Huyền nói.

- Cái gì? - Tôn Cường lảo đảo một cái, suýt chút nữa ngất đi.

Hắn vốn tưởng rằng lão gia sẽ nghĩ ra biện pháp lợi hại gì, kết quả... chính là biện pháp này?

Nếu hắn thật sự chạy tới đập vỡ đầu sư tử đá giá trị mấy triệu mà Lăng đại nhân coi như bảo bối này, chắc chắn đầu của mình cũng được chuyển nhà!

- Lão gia, ta còn không muốn chết... - Tôn Cường sắp khóc.

- Có ta ở đây, muốn chết đâu có dễ dàng như vậy. Ngươi yên tâm đi! - Trương Huyền xua tay.

- ... - Môi Tôn Cường co giật.

Muốn chết xác thực không dễ dàng, bởi vì còn phải bồi thường tiền cho người ta, làm sao có thể giết nhanh như vậy! Nhưng mà... Coi như không giết, cũng muốn chơi ta thành tàn phế được không?

- Làm sao? Lão gia đã nói, ngươi dám không nghe? - Trương Huyền hơi nhướng mày, lộ ra uy nghiêm.

Hắn vốn đã có kinh nghiệm làm lão sư, giờ phút này lại phối hợp với khuôn mặt khô vàng, càng tạo nên không cảm giác áp bách.

- Ta...

- Yên tâm đi, nếu ngươi đi đập con sư tử này, trở về phủ ta sẽ chỉ điểm để ngươi đột phá võ giả tầng ba. Có ta ở đây, ngươi sẽ không có vấn đề gì hết. Thậm chí vị Lăng Thiên Vũ kia không những không làm khó ngươi, mà còn cảm kích ngươi, chủ động đưa ngươi thứ tốt.

Biết danh tiếng của vị Lăng đại nhân này khiến Tôn Cường không dám, muốn để hắn làm chuyện như vậy, thật vô lý. Trương Huyền đành vung tay lên, trước tiên hứa hẹn chỗ tốt cho hắn.

- Ây... Được!

Nghe được lời hứa hẹn, lại nghĩ đến thân phận của đối phương là Danh sư, dù cho Lăng đại nhân có lợi hại đến đâu, cũng sẽ không dám quá mức, Tôn Cường chần chờ một chút rồi cắn răng một cái.

Hắn thực sự đã bị mắc kẹt tại võ giả tầng ba quá lâu, rất nhiều phương pháp đều đã thử qua. Trước đây hắn vốn tưởng rằng đời này không thể lại tiến lên một bước. Hiên tại có cơ hội này, dù phải làm bất cứ chuyện gì cũng sẽ không hối tiếc.

Chính vì vậy, đối phương mời hắn làm quản gia, hắn không chần chờ liền lập tức đáp ứng.

Trong lòng quyết tâm liều mạng, hắn quay lại, bước tới trước mặt con sư tử bằng đá bên trái, chân khí trong cơ thể phun trào, phát ra khí tức mạnh mẽ.

Xem ra mặc dù thân thể cái tên này mập mạp, không bắt mắt, nhưng thực lực xác thực không nhỏ. Quyền phong gào thét, mang theo sức mạnh to lớn, thẳng tắp hạ xuống!

Chân Khí cảnh tuy rằng không được coi là cao thủ lợi hại, nhưng đạt đến đỉnh phong cũng sẽ có sức mạnh bốn trăm năm mươi cân. Một tiếng giòn tan vang lên. Con tử thanh ngọc này sư dù cho có cứng rắn cũng không thể chịu nổi một đấm, giống như thủy tinh dễ dàng vỡ nát.

Răng rắc!

Đầu con sư tử bằng đá có giá trị trăm vạn kim tệ liền rơi xuống đất, vỡ tan thành từng mảnh.

Cả nhà người có khỏe không?

dtv-ebook.com

Sư tử đá vốn đã thu hút ánh mắt người khác, giờ khắc này bị người ta đập nát, thanh âm như tiếng chuông lập tức hấp dẫn vô số người chú ý tới.

- Sao thế? Sao lại đánh nát sư tử đá chứ? Chuyện này...

- Tên này... Không phải đầu óc có bệnh đó chứ?

- Thứ này Lăng đại nhân coi như trân bảo, mỗi ngày đều xoa xoa mấy lần, hắn lại dám đánh nát? Người này là ai? Không muốn sống nữa sao?

...

Mọi người đang đi dạo ở trong cửa hàng, tất cả đều ngây người ra.

Tiếng bàn luận của bọn họ còn chưa có kết thúc thì một đội chấp pháp tuần tra đã đi tới. Khi nhìn về phía tình cảnh trước mắt, bọn họ cũng có chút không dám tin tưởng.

Hai đầu sư tử đá này là thứ mà Lăng Thiên Vũ đại nhân yêu thích nhất, mỗi một đầu đều có giá trị mấy trăm vạn, hơn nữa có tiền cũng không thể mua được. Mà tên này xông lại không nói hai lời đã dùng một quyền đập nát...

Con bà nó, hắn muốn tìm chết hay sao?

- Đừng để cho hắn chạy, bắt lấy hắn, Lăng đại nhân sẽ có thưởng cho người nào bắt được hắn!

Giật mình trong chốc lát, một tên đầu lĩnh của đội chấp pháp hô lên.

Ầm Ầm!

Vừa mới dứt lời, tất cả mọi người không có chút do dự nào, cả đám lập tức gầm rú giống như bầy sói, xông về phía Tôn Cường bao vây lấy hắn. Tất cả đều vén tay áo lên, liên tục xoa tay.

- Nhanh như vậy sao?

Không nghĩ tới đội chấp pháp lại đến nhanh như vậy, còn chưa có trở về đến bên cạnh lão gia thì đã bị ngăn cản, Tôn Cường sợ hết hồn, biến sắc nói:

- Ta... Có thể giải thích một chút được không? Kỳ thực là...

- Giải thích cái rắm, đánh hắn!

- Trước tiên cứ đánh hắn một chầu rồi mới lại nói tiếp!

Từng tiếng rống vang lên, lập tức vô số nắm đấm liên tục hạ xuống.

Dám đánh nát sư tử đá ở ngay trước mặt bọn họ, ngươi là ăn tim gấu hay ăn gan báo vậy?

- Ta...

Nhìn thấy nắm đấm ngập trời, suýt chút nữa Tôn Cường đã phiền muộn tới mức phun ra một ngụm máu tươi.

Lão gia, không phải người nói sẽ không có chuyện gì sao? Người là một tên lừa gạt...

Kỳ thực không trách đội chấp pháp phát rồ động thủ, bọn họ tuần tra xử lý tranh cãi, có trách nhiệm bảo vệ tài sản của cửa hàng. Mà sư tử đá lại là thứ mà Lăng đại nhân thích nhất, bị đánh nát ở ngay trước mặt bọn họ. Một khi bề trên trách tội, e rằng tất cả bọn họ sẽ bị cho cuốn gói, vì vậy không giận mới là lạ!

- Ồ?

Trương Huyền đang uống trà chờ Tôn Cường hết bận, đợi nửa ngày cũng không thấy có người tới đây, hắn quay đầu nhìn lại, hai mắt tức thì trợn tròn.

Cái này cũng quá nhanh a!

Không phải sau khi đập vỡ sư tử đá, những người này sẽ đi bẩm báo với Lăng đại nhân kia, sau đó sẽ giải quyết vấn đề hay sao?

Làm sao... Vừa tiến lên không nói hai lời đã động thủ rồi chứ?

- Nhìn dáng vẻ của bọn họ, ta đi qua đó có lẽ cũng sẽ bị đánh...

Khóe miệng giật giật, Trương Huyền ngồi ở tại chỗ không nhúc nhích.

Đùa sao, tuy rằng thực lực của bản thân không kém, thế nhưng cũng không ngăn được nhiều người vây công như vậy a! Cho nên vẫn giả vờ không quen biết cho thỏa đáng...

- Lão gia...

Tôn Cường trong đám người bị điên cuồng đánh thấy lão gia nhà mình liếc mắt nhìn, sau đó lại nhanh chóng xoay đầu qua chỗ khác, hắn rất muốn khóc.

Lão gia, không phải người nói với ta không có chuyện gì hay sao?

- Dừng tay!

Khi đội chấp pháp tuần tra đang đánh tới cao hứng thì một tiếng quát to vang lên, lập tức một người trung niên uy nghiêm nhanh chóng đi tới.

Vừa đến trước cửa, nhìn thấy sư tử bằng đá đã nát trên đất, khóe miệng người này liên tục co giật, hiển nhiên vô cùng đau lòng.

Chủ nhân cửa hàng Thiên Vũ Lăng Thiên Vũ!

Sư tử vừa bị đánh nát, đã có người thông báo cho hắn, bằng không, hắn không thể đi ra đây nhanh như vậy.

- Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Lăng Thiên Vũ lạnh lùng nhìn sang.

- Bẩm Lăng đại nhân, vừa nãy chúng ta đang đi tuần tra thì nhìn thấy tên ngông cuồng này dùng một quyền đánh nát sư tử đá của đại nhân. Sau đó muốn chạy trốn, bị chúng ta bắt lấy...

Đầu lĩnh đội chấp pháp bước lên phía trước, vội nói.

- Hắn?

Ánh mắt Lăng Thiên Vũ như muốn giết người, đi vài bước tới trước mặt Tôn Cường.

Giờ khắc này trên người Tôn Cường đã trúng không biết bao nhiêu quyền, y phục cũng bị đánh cho rách nát. May mà hắn còn bảo vệ được khuôn mặt cho nên lúc này mới không bị đánh thành đầu heo.

- Tôn Cường?

Lăng Thiên Vũ đã nhận ra được hắn, ngữ khí mang theo vẻ lạnh lẽo:

- Nếu không nói ra được lý do hợp lý, ngươi có tin ta sẽ ném ngươi xuống sông nuôi cá hay không?

- Ta...

Không tự chủ được run cầm cập một hồi, Tôn Cường do dự một chút rồi cắn răng một cái, nói:

- Là lão gia nhà ta bảo ta đập!

- Lão gia nhà các ngươi? Ngươi có lão gia từ khi nào vậy?

Lăng Thiên Vũ sững sờ.

Hắn thân là ông chủ của cửa hàng cho nên cũng biết một chút ít về chuyện của các tiểu nhân vật, tối ngày hôm qua lúc Tôn Cường rời đi, tuy rằng lên giọng, thế nhưng đối với người có thân phận như hắn, hắn không thèm để ý.

- Ngày hôm qua ta mới nhận lão gia, cũng chính là vị kia!

Tôn Cường chỉ tay.

- Cái gì?

Lăng Thiên Vũ hơi nhướng mày nhìn sang bên kia, chỉ thấy Trương Huyền đang quay lưng về bên này, tay nâng chén trà, chậm rãi uống trà. Dường như căn bản không đặt chuyện bên này vào trong lòng.

- Lão gia!

Nói ra lão gia, Tôn Cường thở phào nhẹ nhõm, đi vài bước tới Trương Huyền trước mặt.

- Là ngươi bảo hắn đánh nát sư tử đá của ta?

Đi vài bước tới trước mặt, hai hàng lông mày của Lăng Thiên Vũ nhíu lại, trong ánh mắt mang theo vẻ lạnh lẽo.

Trương Huyền cũng không quay đầu lại, dường như không nghe thấy hắn nói mà vẫn tiếp tục thưởng thức trà, căn bản không để vị Lăng đại nhân ở trước mắt này vào trong mắt.

- Thật là to gan!

- Lăng đại nhân lên tiếng hỏi mà lại không trả lời, quả thực là muốn chết!

- Để hạ nhân đi đánh nát sư tử đá của đại nhân, tên này xui xẻo rồi...

...

Người của đội chấp pháp thấy Lăng đại nhân cao quý tra hỏi mà tên này không những không trả lời m còn không đứng lên, mỗi người đều giận dữ ngút trời, không nhịn được mắng to.

Gia hỏa từ nơi nào chui ra, ra vẻ cái gì chứ?

Dám tới đây càn rỡ, ngươi có tin chúng ta giết chết ngươi hay không?

- Không biết tiên sinh xưng hô như thế nào, vì sao lại phái người tới đánh nát sư tử đá của ta?

Dù sao Lăng Thiên Vũ cũng là người từng va chạm xã hội, cánh tay vung lên ngắt tiếng quát lớn của mọi người.

- Ngồi đi!

Mí mắt của Trương Huyền không thèm nhấc lên mà vẫn tiếp tục uống trà.

Tôn Cường thấy thế vội vàng chạy tới rót đầy chén trà ở phía đối diện.

Nhìn thấy hành động của hắn, lửa giận của Lăng Thiên Vũ dâng trào, sắc mặt âm trầm đáng sợ.

Động tác của đối phương rất rõ ràng, có thể cùng uống trà với hắn, thế nhưng còn chưa xứng để làm cho hắn rót nước!

Từ hai bàn tay trắng, đến cửa hàng Thiên Vũ to lớn như hiện tại. Hắn ngang dọc Thiên Huyền Vương quốc, coi như đường đường là tể tướng, Vương gia gặp hắn nhiều nhất cũng chỉ ngang hàng luận giao, không dám bất cẩn như thế. Người này làm như vậy không khỏi quá ngông cuồng a!

Thế nhưng càng như vậy hắn càng phải áp chế lửa giận của mình.

Nếu đối phương biết thân phận của mình mà còn dám làm như vậy, nhất định sẽ có chỗ dựa. Hắn buôn bán nhiều năm như vậy, nếu như ngay cả

một chút tức giận ấy cũng không nuốt trôi thì cũng không có cửa hàng Thiên Vũ như hiện tại.

- Ta hy vọng có thể nghe được một lời giải thích hợp lý!

Híp mắt lại, hắn ngồi xuống ở phía đối diện.

Đối với lời chất vấn của hắn, Trương Huyền vẫn không để ý tới như cũ, vẫn bình tĩnh uống trà, giống như căn bản không nhìn thấy lửa giận của đối phương vậy.

Nước trà rất nóng, hắn uống chừng một phút, ngay khi đối phương ở phía đối diện sắp hết kiên nhẫn, Tôn Cường sợ đến mức sắp tè ra quần thì hắn mới chậm rãi để chén trà xuống, ngẩng đầu nhìn về phía Lăng Thiên Vũ trước mắt.

Dáng vẻ chừng bốn mươi bảy, tám tuổi, hai hàng lông mày đen nhánh nhếch lên làm cho người ta có một loại cảm giác oai hùng. Chỉ nhìn tướng mạo là có thể nhìn ra, tuyệt đối là nhân vật kiêu hùng.

Không nói gì, Trương Huyền ra hiệu cho Tôn Cường.

- Hồi bẩm lão gia, vị này là ông chủ của cửa hàng, Lăng Thiên Vũ Lăng đại nhân!

Tôn Cường sao không biết ý của hắn chứ, cho nên lại vội vàng giới thiệu.

- Ồ!

Trương Huyền đáp một tiếng, cầm ấm trà lên, chậm rãi rót rồi nói:

- Lăng Thiên Vũ... Cả nhà ngươi có khỏe không?

Trình Viễn đại sư

dtv-ebook.com

Người dịch: Nguyễn Khiêm

Nguồn: TruyenYY

Nhóm: TTTV

Yên tĩnh!

Cửa hàng vốn là đang náo nhiệt lập tức yên tĩnh lại.

Thật hay giả?

Ta không nghe lầm chứ?

Cái tên này không chỉ để người đập phá sư tử đá củaLăng đại nhân, lại còn trực tiếp thăm hỏi cả nhà của hắn?

Gan cũng quá lớn a...

Tôn Cường ở một bên lảo đảo một cái, suýt chút nữa là xoay người chạy đi rồi.

Lão gia, ngươi là danh sư, hay là cố ý đến làm khổ ta?

Lăng đại nhân không quen biết ngươi, ngươi có thể xoay người rời đi, nhưng hắn quen ta a, đại nhân ta còn muốn sông sót tại Thiên Huyền Vương thành a.

- Ngươi nói cái gì?

Vốn là cố nén tức giận, nghe được lời này của đối phương, Lăng Thiên Vũ suýt chút nữa là lập tức nổ tung.

Hai người chúng ta không quen biết, ngươi trực tiếp hỏi thăm cả nhà của ta, điều này đã không phải khiêu khích, mà là trần trụi nhục mạ, sỉ nhục!

- Ồ? Nghe không hiểu, vậy ta liền đổi một câu hỏi dễ hiểu hơn đi, thân thểcủa người nhà ngươi đềucòn tốt?

Thấy đối phương tức giận đến mức như bất cứ lúc nào cũng sẽ nổ tung, nhưng vẻ mặt củaTrương Huyềnkhông hề thay đổi.

- Thân thể của người nhà ta có được hay không, không nhọc ngươi mong nhớ đi!

Lăng Thiên Vũ ánh mắt như điện, bất cứ lúc nào cũng sẽ bạo phát.

- Không cần ta quan tâm? Vốn còn muốn cứu người một mạng còn hơn xây bảy ngọntháp, nếu không cần thì thôi!

Trương Huyền lắc đầu.

- Ngươi... Có ý gì?

- Không có ý gì!

Trương Huyền đem nước trà uống một hơi cạn sạch:

- Đề Nam Thanh Ngọc là thứ tốt, không chỉ đẹp đẽ, quanh năm đeo ở trên người, còn có thể lưu thông máuhuyết, làm tan ứ đọng, khoan khoái kinh mạch, để thân thể người khỏe mạnh, bất quá... Đề Nam Huyết Ngọc liền không giống như thế.

Dừng lại một chút, Trương Huyền nói tiếp:

- Vật này có thể thôn phệ tinh khí thần của người khác để tẩm bổ, tiến hóa thành ngọc tinh. Tu vi của ngươi đạt đến võ giả thất trọng Thông Huyền cảnh sơ kỳ, chân khí gào thét, thân thể mạnh mẽ, đối với chút ảnh hướng trái chiều ấy có thể không cần sợ hãi, nhưng người nhà của ngươi có vẻ như là không chịu nổi. Nếu ta đoán không lầm, ngươi mỗi ngày

đều tiếp xúc đến loại huyết ngọc này, khiến cho khí tức lan truyền đến người nhà, chắc chắn trong nhà đã có người bệnh đến giai đoạn cuối, bất cứ lúc nào cũng sẽ tử vong.

- Được rồi, tiểu Cường, chúng ta đi thôi!

Nói xong, Trương Huyền thả chén xuống, chỉnh lý quần áo rồi đứng lên, không tiếp tục để ý đối phương, hai tay chắp ở sau lưng, chậm rãi đi ra ngoài cửa hàng.

Tôn Cường vừa đi vừa nhìn quanh hai bên, chỉ lo những người khác xông lại đánh hắn một trận.

- Tiên sinh không vội...

Mọi người ở đây cho rằng Lăng Thiên Vũ nhất định sẽ lưu lại cái người ngông cuồng dám mắng hắn này, để cố gắng giáo huấn, đã thấy thân hình cao lớn của hắn khẽ run lên, vội vã hô lên.

Trương Huyền dừng bước.

- Tiên sinh là nói... Con sư tử đá này không phải là Đề Nam Thanh Ngọc, mà là... Đề Nam Huyết Ngọc? Bệnh ... bệnh của Ngọc Nhu, là vì cái này?

Sắc mặt của Lăng Thiên Vũ trở nên trắng bệch, lại không còn bình tĩnh như trước, không nhịn được nói.

Người khác biết hắn là phú ông ngàn tỉ, quan to quý nhân đều muốn lễ nhượng ba phần, phong quang vô hạn, nhưng chỉ có tự mình hấn biết, nửa năm gần đây hắn đều sứt đầu mẻ trán, liền sắp không kiên trì được nữa.

Ngọc Nhu là thê tử kết tóccủa hắn.

Năm đó thời điểm hấn còn nghèo hèn, coi như chỉ có một khối bánh nướng, vị nữ tử hiền lành này, đều muốn nhịn đói để cho hắn ăn, nói dối

làđã ăn qua ở bên ngoài.

Sau đó chuyện làm ăn càng ngày càng lớn, tu vi cũng càng ngày càng cao, nhưng hắn biết, nếu như không có cô gái này, bản thân khẳng định đã sớm thành một đốnghài cốt không người đến nhặtnơi hoang dã rồi.

Nguyên nhân chính là như vậy, dù bây giờ đã có thân gia ngàn tỉ, hắn cũng không có xằng bậy đi tìm hoa vấn liễu, mà là trước sau như một, đối xử tử tế vị thê tửcùng đi theo từ thời điểm nghèo hèn này.

Ai biết, thời tiết có nắng có mưa, người có sớm tối họa phúc, nửa năm trước, nàng chẳng biết vì sao đột nhiên mắc phải trọng bệnh, nằm trên giường không dậy nổi, bất cứ lúc nào cũng sẽ tử vong.

Hắn tìm thầy thuốc khắp toàn bộ Thiên Huyền Vương thành, thậm chí Nguyên Ngữ đại sư đều đến đây tự mình trị liệu.

Kết quả tất cả đều tay trắng trở về, kết luận là thuốc hay châm cứu đều không có tác dụng, ngoan ngoãn chờ đợi tử vong.

Đặc biệt là mấy ngày nay, nàng rất nhanh không thể tiếp tục kiên trì được rồi, bất cứ lúc nào cũng sẽ đoạn tuyệt hô hấp.

Mấy ngày nay hắn vẫn canh giữ ở bên giường của đối phương, ngày hôm nay cũng là thương thành quả thật có chuyện quan trọng cần phải xử lý, không thể không đến, nội tâm buồn bực, nghe được sư tử đá bị người vô duyên vô cớ đánh nát, mới nóng giận vọt tới, mất đi sựbình tĩnh mà một cái thương nhân thành công phải có.

Vốn tưởng rằng đối phương thực sự là vô cớ tới gây phiền phức, nằm mơ đều không nghĩ tới nói ra những lời này.

Mở miệng nói ra người nhà mình sinh bệnh...

Nói sư tử đá không phải Đề Nam Thanh Ngọc, mà là Huyết ngọc...

- Thê tử ngươi chắc là chỉ là người bình thường, tu vi không vượt qua võ giả nhị trọng đi!

Trương Huyền cũng không quay đầu, lạnh nhạt nói.

- Ngươi... Làm sao ngươi biết Ngọc Nhu là thê tử ta? Hơn nữa, làm sao sẽ biết được tu vi của nàng?

Lăng Thiên Vũ lần thứ hai chấn động.

Hắn vừa nãy chỉ nói Ngọc Nhu, đối phương lại mở miệng nói vợ hắn, cũng nói thẳng ra tu vi, khả năng phán đoánnày cũng quá chuẩn xác.

- Đề Nam Huyết Ngọc thôn phệ tinh khí thần, võ giả chưa tới nhị trọng không có một chút năng lực chống cự nào, một khi bị lây dính khí tức, cơ năng củathân thể sẽ nhanh chóng suy yếu, tóc rụng, da dẻ nhão, mở miệng không rõ... Tuổi thọ không vượt qua nửa năm!

Trương Huyền lạnh nhạt nói.

- Chuyện này...

Con ngươi Lăng Thiên Vũ co rụt lại.

Đối phương nói những đặc điểm này giống như đúcbệnh trạng của vợ hắn, không kém chút nào.

- Ta đi ngang qua nơi này, nhìn thấy vật này, để tránh cho nó làm hại một phương, mới bảoquản gia đánh nát, nếu như Lăng đại nhân cảm thấy lỗ mãng, ngày mai ta sẽ để người đem tiền bồi thường đưa tới!

Trương Huyền khoát tay áo một cái, không nói thêm nữa, ngữ khí không buồn không vui, tựa hồ cũng không vì đối phương hiểu lầm mà tức giận, chỉ là có chút khí phách tiêu điều:

- Chắc hẳn dựa vào năng lực củaLăng đại nhân, tìm tới chỗ ở của ta không khó, cũng không cần lo lắng ta sẽ chạy mất!

Nói đến đây, không để ý đối phương, lần thứ hai đi về phía trước.

- Lão gia...

Thấy lão gia chỉ nói vài câu, liền muốn rời khỏi, Tôn Cường sửng sốt một chút, vội vàng đuổi tới.

- Đại nhân, có muốn ta cản bọn họ lạihay không?

Thấy hai người chậm rãi rời đi, lập tức muốn đi ra khỏi tầm mắt, thủ lĩnh đội chấp pháp lúc trước đi tới.

- Không cần!

Lăng Thiên Vũ đứng tại chỗ, trên mặt biến ảo một hồi, không biết nghĩ cái gì.

Hắn là thương nhân, không giống những học viên, lão sư mà Trương Huyền gặp phải từ trước đến nay, tâm tư đơn thuần, rất dễ dàng tin tưởng người khác, mà hắn trải qua vô số sóng gió, đã không còn dễ dàng tin tưởng người khác như vậy.

Người trung niên kia không biết từ nơi nào nhô ra, tuy rằng nói rất đúng, để hắn khiếp sợ không gì sánh được, vẫn như cũ không kích động chạy tới, đem hắn lưu lại.

Chung quy, chuyện vợ hắn sinh bệnh, từng đi tìm vô số thầy thuốc, chỉ cần có tâm, rất dễ dàng hỏi thăm.

- Đi tìm Trình Viễn đại sư!

Trình Viễn đại sư, chính là ngự dụng giám bảo đại sư của cửa hàng Thiên Vũ.

Tuy rằng còn không đạt đến cấp bậc của giám bảo sư chân chính, nhưng cũng là giám bảo học đồ cao cấp rồi, lợi hại hơn cái tên lừa đảoDương

Mặc kia nhiều lắm, bảo vật màcửa hàng mua được, cơ bản đều cần hắn tự mình thẩm tra.

Thời gian không lâu, Trình Viễn đại sư liền đến trước mặt Lăng Thiên Vũ.

- Lăng huynh, sốt ruột tìm ta lại đây như thế, vì chuyện gì?

Là giám bảo học đồ cao cấp, mặc dù Lăng Thiên Vũ, cũng chỉ cùng hắn ngang hàng tương giao.

- Ngươi giúp ta xem một chút con sư tử đá này đến cùng là Đề Nam Thanh Ngọc hay là Huyết ngọc!

Lăng Thiên Vũ chỉ tay sư tử đáđã bị đánh nát ở trên mặt đất.

- Cái này ta đã sớm xem qua, là Đề Nam Thanh Ngọc!

Khẽ vuốt râu, Trình Viễn đại sư nhẹ nhàng nở nụ cười.

Vật này nếu có thể chuyển tới, khẳng định hắn đã giám định qua.

Vừa nói vừa đi tới trước mặt, cúi đầu nhìn về phía địa phương sư tử đá bị đánh vỡ, con ngươi đột nhiên co rút lại, liên tiếp lui về phía sau:

- Chuyện này... Chuyện này... Làm sao có khả năng?

Tôn Cường tự hào

dtv-ebook.com

- Sao vậy?

Thấy mặt hắn biến sắc, Lăng Thiên Vũ vội vàng đi tới, cũng cúi đầu nhìn về nơi sư tử đá vỡ vụn.

Trước mặt vỡ của ngọc thạch màu xanh có một đạo hoa văn màu đỏ hung ác ở trong đó, chiếu rọi ánh sáng ra xung quanh, biểu hiện vô cùng dị thường và khủng bố dữ tợn.

Bởi vì là ác văn cho nên không thể nói là Đề Nam Thanh Ngọc, trước khi không đập nát sư tử, bất kể là từ góc độ nào nhìn vào cũng không nhìn ra hoa văn này.

- Thực sự là Đề Nam Huyết Ngọc?

Sầm mặt lại, lần này coi như không cần Trình Viễn đại sư giải thích thì hắn cũng biết vật này nhất định không phải là Thanh Ngọc!

Hắn lại vỗ tới một chưởng.

Rầm! Bụp!

Thân thể đầu sư tử đá còn lại vỡ vụn thành vô số khối bắn tung tóe trên mặt đất, tay hắn cầm lên một khối, quả nhiên ở phía trên cũng nhìn thấy hoa văn màu máu.

- Là Đề Nam Huyết Ngọc, là lão hủ đã nhìn sai!

Nhìn thấy hoa văn màu máu dày đặc trong đó, Trình Viễn đại sư như già đi mười tuổi.

Hắn vô cùng tự tin đối với ánh mắt của mình, chính vì như thế cho nên mới có địa vị đặc thù ở thương hành, thậm chí xưng huynh gọi đệ cùng vị trước mắt này.

Không nghĩ tới thứ to lớn nhất, quý giá nhất trong toàn bộ cửa hàng lại để cho hắn nhìn nhầm.

- Những hoa văn dày đặc này ở bên trong thanh ngọc, bên ngoài không có một chút manh mối nào, e là cho dù vị thợ thủ công điêu khắc lúc trước cũng không biết. Cho nên dù có nhìn nhầm cũng không có gì cả.

Lăng Thiên Vũ vẫn không trách tội đối phương, mà chỉ nhìn sang:

- Hiện giờ ta chỉ muốn biết, Đề Nam Huyết Ngọc có thể hút tinh huyết của người ta hay không?

- Huyết ngọc, ta cũng đã xem qua ở bên trong thư tịch, chưa bao giờ được gặp thực sự ngoài đời. Thế nhưng truyền thuyết là như vậy.

Trình Viễn đại sư gật đầu.

- Là sự thật...

Sắc mặt Lăng Thiên Vũ lần nữa trắng bệch, lại ngẩng đầu nhìn về phía thủ lĩnh đội chấp pháp cách đó không xa:

- Vị lão gia kia của Tôn Cường là ai? Các ngươi có biết không?

- Không biết!

Thủ lĩnh đội chấp pháp lắc lắc đầu, đột nhiên như nhớ tới cái gì, hắn nói:

- Ồ, đúng rồi... Ngày hôm qua Tôn Cường vô cùng lớn lối. Hắn bán cửa hàng của hắn, nói xin đi hầu hạ một vị... danh sư đi ngang qua nơi này. Chúng ta đều cảm thấy hắn đang khoác lác, cười nhạo một hồi, danh sư làm sao có khả năng thuê một người như hắn về hầu hạ cơ chứ...

- Danh sư?

Lăng Thiên Vũ liên tục lùi lại mấy bước, chỉ cảm thấy đầu gối mềm nhũn suýt chút nữa đã ngã khụy, trong lòng hối hận chỉ muốn chết.

Đối phương là danh sư?

Khó trách nhìn thấy mình lại có thể bình tĩnh như vậy, có thể nhanh chóng nhìn ra Đề Nam Huyết Ngọc mà ngay cả Trình Viễn đại sư cũng không nhìn ra, đồng thời còn nói đúng bệnh trạng của thê tử hắn...

Thế mà bản thân hắn lại không tin đối phương, trong lòng do dự.

Chỉ vì một lần do dự đã bỏ qua chuyện kết giao cùng danh sư, thậm chí còn bỏ lỡ cơ hội cứu sống thê tử.

- Đại nhân...

Nhìn thấy dáng vẻ này của đại nhân mình, dường như thủ lĩnh đội chấp pháp cũng có phản ứng, biến sắc nói:

- Vừa mới rồi... vị lão gia kia, sẽ không phải là danh sư mà hắn ta nói đó chứ?

- Nhất định là vậy.

Khôi phục lại tinh thần như cũ, Lăng Thiên Vũ vội vã dặn dò:

- Nhanh đi hỏi thăm bọn họ hiện tại ở nơi nào, lập tức chuẩn bị xe, ta sẽ đi tìm người nọ.

Hắn đã bỏ qua cơ hội một lần, làm sao có thể bỏ qua lần nữa được chứ.

- Vâng!

Mọi người ở bên cạnh vừa nghe được người vừa nãy là một vị danh sư, tất cả đều sợ đến mức sắc mặt thay đổi, vội vội vàng vàng dựa theo dặn dò của hắn nhanh chóng đi làm việc.

Danh sư, toàn bộ Thiên Huyền quốc cũng không có một vị, coi như Hoàng hội trưởng của giáo sư công hội, cũng chỉ là một vị học đồ cao cấp.

Hiện tại lại có một vị đi ngang qua, mà nhóm người mình đúng là có mắt mà không thấy thái sơn, suýt chút nữa đã bắt người ta đánh một trận...

Ngẫm lại cũng cảm thấy sau lưng đổ mồ hôi lạnh, bất cứ lúc nào cũng sẽ ngất đi.

Ngày hôm qua lúc Tôn Cường rời đi đã lên giọng nói tới chỗ ở của mình, muốn nghe ngóng cũng không khó, rất nhanh sẽ có tin tức.

- Đi!

Đã biết rõ nơi ở của đối phương, Lăng Thiên Vũ đâu còn do dự, trực tiếp đi ra ngoài.

...

- Lão gia, bây giờ chúng ta đi đâu?

Người đổ mồ hôi lạnh đi ra khỏi Thiên Vũ thương hành, thấy không có ai ngăn cản, lúc này Tôn Cường mới thở phào nhẹ nhõm, không nhịn được hỏi.

- Trở về!

Trương Huyền vung tay lên.

- Cứ như vậy mà đi về sao?

Trên đầu Tôn Cường tràn ngập dấu chấm hỏi.

Vừa nãy, lúc vị lão gia này ra ngoài bảo là muốn tìm Lăng đại nhân, vốn hắn tưởng rằng còn thương lượng thương nghị chuyện gì đó. Kết quả lại chạy đến cửa hàng người ta để đập sư tử đá quý giá nhất của người ta thành đống phấn vụn, sau đó nói vài câu đã rời đi...

Chuyện này khiến cho hắn có chút không hiểu ra sao, không hiểu nổi rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

- Ừm!

Trương Huyền cũng không giải thích.

Chỗ ở của bọn họ cách cửa hàng cũng không xa, không lâu sau đã trở về.

- Ngày hôm nay muộn rồi, ta muốn nghỉ ngơi, bất kể là ai tới đây cũng chặn ở ngoài cửa, không cho phép vào!

Trở về phòng, Trương Huyền dặn dò một câu.

- Vâng!

Tôn Cường gật gù, nhưng trong lòng cũng không phản đối.

Ngày hôm nay đợi một ngày rồi mà không người nào đến, hiện tại trời cũng tối rồi, ai còn tới đây cơ chứ?

Lui ra khỏi phòng, Tôn Cường đang muốn tìm một chỗ, xử lý những chỗ bị thương vừa bị người ta đánh đập một chút thì đã thấy hộ vệ gác cổng vội vội vàng vàng đi tới.

- Cường ca, bên ngoài có người cầu kiến!

Hộ vệ nói.

- Cầu kiến? Ai vậy?

Không nghĩ tới lại thực sự có người tới đây, Tôn Cường sững sờ.

- Là.. Lăng đại nhân!

Hộ vệ nói.

- Lăng Thiên Vũ? Lăng đại nhân?

Tôn Cường run cầm cập, suýt chút nữa đã ngã chổng vó.

Vừa nãy lão gia nói có người đến tìm, hắn còn chưa tin, không nghĩ tới lại là sự thật, hơn nữa... Lại là Lăng Thiên Vũ đại nhân vừa mới gặp.

Lẽ nào bọn hắn không đợi được, ngày hôm nay đã đến đòi bồi thường rồi sao?

- Nhanh đi nghênh đón, ta đi tìm lão gia...

Nói một tiếng, đột nhiên nhớ tới lời nói vừa rồi của lão gia, thân thể hắn đột nhiên cứng đờ:

- Chờ đã! Lão gia mới vừa nói, bất kể là ai cũng đều chặn ở ngoài cửa, không cho phép đi vào.

Rất rõ ràng, hắn đã sớm biết Lăng đại nhân sẽ đến, ý tứ cũng đã rất rõ ràng... Không gặp!

Không gặp Lăng đại nhân?

Đổi lại là bình thường, cho Tôn Cường hắn mười lá gan hắn cũng không dám.

Trước đây đều là hắn kêu cha gọi mẹ đến đây bái kiến mà người ta không để ý tới, bây giờ người ta chủ động đi tới nơi này...

Rốt cuộc có nên tiếp hay là không đây?

Con bà nó, người chết chim hướng lên trời, cứ nghe theo lão gia là được.

Cắn răng một cái, trong lòng đã có quyết định, Tôn Cường dặn dò một tiếng.

- Ta cùng ngươi đi ra ngoài một chút!

Người cũng đã bị đánh, cũng đã đắc tội, mặc kệ đối phương có mục đích gì, chỉ có thể nghe theo lời lão gia nói mà làm, một đường xông thẳng về

phía trước.

Rất nhanh đã đi đến cửa.

Quả nhiên đã thấy Lăng đại nhân khí vũ hiên ngang đang đứng ở ngoài cửa, Trình Viễn đại sư cũng theo sát ở phía sau.

Hai người thấy hắn đi ra, đồng loạt nở nụ cười rạng rỡ:

- Tôn huynh, làm phiền ngươi thông báo một tiếng, nói Lăng Thiên Vũ cầu kiến!

- Tôn... huynh?

Đang đi ra, vốn tưởng rằng Lăng Thiên Vũ sẽ tiếp tục truy cứu chuyện đánh nát sư tử, hỏi hắn đòi tiền. Thế nhưng dù có nằm mơ hắn cũng không nghĩ tới, đối phương lại nói ra lời như vậy, khiến cho Tôn Cường không nhịn được có chút kinh ngạc.

Hắn chỉ là một tên thương nhân nho nhỏ, mua một quầy hàng mà thôi. Bình thường, đều phải xem sắc mặt của người ta, tùy tiện thí một thành viên của đội chấp pháp cũng đã có thể khiến hắn cung cúc nộp tiền... Từ khi nào có thể làm cho Lăng Thiên Vũ xưng hô một tiếng Tôn huynh cơ chứ?

Đổi lại là trước đây, nhân vật như hắn, coi như quỳ gối trước mặt đối phương, đối phương cũng sẽ không nhìn lấy một lần!

Trong nháy mắt, trong lòng như bị lửa thiêu đốt, sắc mặt Tôn Cường đỏ lên, cả người trong nháy mắt cảm thấy sung sướng đê mê.

Mở mày mở mặt!

Không sai, đây chính là mở mày mở mặt!

Nhốt ở ngoài cửa

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Dịch: My

Nguồn: TruyenYY

Xem ra vị Lăng Thiên Vũ này đã biết lão gia nhà mình là Danh sư, vì vậy mới chạy tới đây.

Nhờ đó, địa vị của mình cũng được tăng lên!

Điều này cũng đúng thôi! Dù nói thế nào, mình cũng là Danh sư quản gia, đến tể tướng của Vương quốc cũng muốn nịnh bợ. Lăng Thiên Vũ dù lợi hại đến đâu cũng chỉ là thương nhân thôi, có gì phải sợ?

Nghĩ tới đây, sợ hãi trong lòng Tôn Cường biến mất hoàn toàn. Hắn lập tức thẳng người, thái độ cao cao tại thượng, nói:

- Thật không tiện, lão gia nhà ta đã đi ngủ. Lão gia vừa mới bàn giao, bất kể là ai cũng không gặp. Thật ngại quá, Lăng đại nhân có lẽ đã uổng công đi một chuyến rồi!

Sảng khoái!

Quả thực quá thoải mái!

Trước đây lúc nói chuyện với Lăng đại nhân, hắn đều phải khép nép, không dám phí lời, khi nào dám từ chối ngay mặt như bây giờ? Còn nói quang minh chính đại, lẽ thẳng khí hùng như vậy?

- Ngủ? - Khóe miệng Lăng Thiên Vũ méo xẹo.

Đối phương vừa rời đi, bản thân liền đuổi tới, trước sau chỉ cách biệt không quá năm, ba phút đồng hồ. Đã đi ngủ... ngươi lừa gạt ai?

Xem ra là do bản thân thực sự đắc tội vị Danh sư này, khiến hắn tức giận rồi!

Đắc tội Danh sư... Đừng nói hắn chỉ là một thương nhân, coi như là Thẩm Truy bệ hạ, quốc vương Thiên Huyền Vương quốc, e rằng đều không thể gánh chịu nổi.

Hơn nữa, vợ hắn bất cứ lúc nào cũng có thể tử vong. Vị Danh sư này vừa nhìn đã nói ra bệnh trạng, khẳng định có biện pháp cứu chữa. Vì vậy, bất luận thế nào, hắn cũng không thể từ bỏ.

Nghĩ tới đây, Lăng Thiên Vũ càng cẩn thận khúm núm:

- Vừa nãy là do hạ nhân của ta không đúng, đã làm Tôn huynh bị thương. đây là một số loại thuốc, tôi không có ý gì, tôi chỉ hy vọng rằng Brother Sun có thể giúp tôi chuyển tải yêu cầu của tôi ... Đây là một ít thuốc có hiệu quả rất cao trong việc chữa lành các thương tích và thứ này. Ta cũng không có ý tứ gì khác, chỉ là làm phiền Tôn huynh giúp đỡ thông báo lão nhân gia một tiếng...

Nói rồi, hắn lấy ra một chiếc bình ngọc, cùng một tờ kim phiếu đưa cho Tôn Cường.

Tôn Cường vẫn chưa nhận ngay, vừa cúi đầu liếc mắt nhìn, con ngươi liền co rút lại.

Làm một cái thương nhân, mỗi ngày tại cửa hàng loanh quanh, hắn cũng là người có nhãn lực, đồ vật trong bình ngọc gọi là “Bổ Thương đan”. Đây thực sự là thánh dược chữa thương, là bảo bối chỉ có chân chính luyện đan sư của Luyện đan sư công hội mới có thể luyện chế đưcọ. Mỗi một viên đều có giá trị hơn vạn kim tệ.

Đối phương đưa hắn một bình...

Mấu chốt nhất chính là... kim phiếu trong tay đối phương! Mỗi một tấm đều có mệnh giá là năm ngàn. Một chồng có tới hai mươi, ba mươi tờ. Nói cách khác, chỉ vì nhờ mình thông báo một tiếng, hắn liền lấy ra ít nhất mười vạn kim tệ!

Mẹ nó!

Có cần bạo tay như vậy hay không?

Bất quá, tuy rằng chấn động, nhưng hắn cũng biết. Thái độ cùng số tiền này của đối phương, đều bắt nguồn từ sự kính sợ của đối phương với lão gia, không liên quan đến hắn. Nếu như bản thân có tâm tư riêng, khiến lão gia không cao hứng, tất cả đều sẽ biến thành bọt nước.

Nghĩ tới đây, hắn cắn răng một cái:

- Thật không tiện, kính xin Lăng đại nhân tự trọng! Lão gia tự mình bàn giao, không gặp bất kỳ ai. Ta cũng không có cách nào. Nếu đại nhân thật sự muốn vào trong, ta nghĩ hay là để ngày mai đi!

nén trong lòng nhỏ máu, hắn vẫy tay một cái, tựa như khinh thường tiền tài trong tay đối phương, coi như gió thoảng mây bay!

Hết cách rồi. Bắt đầu từ hôm nay, hắn chính là Danh sư quản gia, địa vị cũng là nước lên thì thuyền lên. Vì vậy, hắn cũng cần học cách tỏ ra cao quý.

Đó chỉ là một chút tiền lẻ, cùng một ít đan dược mà thôi, như vậy đã bị mua chuộc, sau này còn ai coi trọng mình?

- Ngày mai? - Sắc mặt Lăng Thiên Vũ khó coi.

Vợ hắn có thể kiên trì qua đêm nay hay không đều không chắc chắn. Thật sự phải chờ tới ngày mai, sợ rằng cũng chỉ còn sót lại một bộ thi thể.

- Kính xin Tôn huynh hỗ trợ. Ta thực sự có việc gấp cần gặp lão gia nhà các ngươi.

Lần thứ hai lấy ra một tờ kim phiếu đưa tới, Lăng Thiên Vũ thành khẩn.

- Thật không tiện, ta thực sự không có cách nào!

Thấy đối phương càng đưa càng nhiều, Tôn Cường cảm thấy sắp không đối phó được nữa. Hắn khoát tay chặn đối phương lại, xoay người đi vào trong:

- Đóng cửa!

Nói xong liền quay người đi vào.

Kẹt kẹt!

Cánh cửa đóng lại.

- Tôn huynh...

Lăng Thiên Vũ vội vàng la lên. Mặc dù bản thân đã đạt đến võ giả tầng bảy Thông Huyền cảnht,rong khi đó mấy tên hộ vệ này chỉ là Bì Cốt cảnh, cách biệt rất xa, nhưng hắn vẫn không dám tiến về phía trước nửa bước.

- Lăng huynh... - Trình Viễn đại sư ở phía sau không nhịn được nhìn sang.

- Chuyện này, tất cả đều tại ta! Vừa nãy nếu có thể giữ chân Danh sư đại nhân, cũng không đến nông nỗi này!

Đối phương trực tiếp đóng cửa, cự tuyệt hắn ở ngoài. Lăng Thiên Vũ cũng không tức giận, mà chỉ lắc đầu thở dài.

Muốn trách thì trách bản thân, lúc đó đã tỏ ra nghi ngờ, muốn nghiệm chứng một lần, khiến Danh sư khó chịu trong lòng. Xuất hiện kết quả như thế này, cũng là tự mình gieo gió gặt bão.

- Vậy chúng ta làm sao bây giờ? - Trình Viễn đại sư không nhịn được nói.

- Chờ! Coi như chờ một đêm, ta cũng muốn chờ! Cơ hội đã bỏ qua một lần, ta không muốn bỏ qua lần thứ hai!

Con mắt Lăng Thiên Vũ lộ ra ánh sáng kiên định.

Chính là nhờ sự kiên định này mới giúp hắn từ một tiểu tử nghèo không có tiếng tăm gì, trở thành đại phú hào một phương. Hơn nữa, nếu như có thể cứu vợ hắn, đừng nói chờ một đêm, coi như chờ thêm ba ngày thì có sao!

Đừng nói chỉ là để mình chờ, dù là Thẩm Truy bệ hạ bị cự tuyệt ở ngoài cửa, cũng chắc chắn sẽ không nhiều lời.

Danh sư có năng lực này, cũng có thân phận này…

- Ta thật sự nhốt hắn ở ngoài cửa? - Đi vào trong sân, Tôn Cường vẫn cảm thấy giống như một giấc mộng, toàn thân lâng lâng.

Người ngoài cửa là ai?

Lăng Thiên Vũ!

Dù cho hắn không phải là người giàu có nhất Thiên Huyền Vương thành thì cũng là ngàn tỉ phú hào chân chính!

Người như thế, coi như tể tướng, nhất phẩm quan lớn, đều muốn vội vàng ra nghênh tiếp, không dám thất lễ. Vậy mà bản thân lại có thể để hắn chờ ở ngoài cửa... Ngẫm lại đều khó mà tin nổi.

Nhưng dù là như vậy, đối phương cũng không dám tỏ ra không hài lòng một chút nào.

Đến người như vậy đều có thể giữ ở ngoài cửa, chẳng phải nói, địa vị của Tôn Cường hắn sẽ càng ngày càng cao, trở thành danh nhân Thiên

Huyền Vương quốc?

Xem ra bỏ qua cửa hàng, trực tiếp chạy tới làm quản gia, tuyệt đối là sự tình sáng suốt nhất hắn đã làm trong cuộc đời này làm.

- Đây mới là... Chân chính danh sư!

Cho tới giờ phút này, hắn mới thực sự gạt bỏ mọi nghi ngờ trong nội tâm.

Trước đó, đối phương nói mình là danh sư, kỳ thực hắn vẫn còn hơi không tin tưởng. Hiện tại nhìn thấy Lăng đại nhân đều cung kính như thế, hắn mới hiểu, chỉ có chân chính Danh sư, mới có sự quyết đoán và thủ đoạn này.

Ngươi không phải kiêu ngạo sao?

Lại kiêu ngạo thì thế nào?

Ở trước mặt Danh sư, hết thảy đều là cặn bã.

- Đi tìm lão gia!

Âm thầm đắc ý một trận, Tôn Cường đi đến đại sảnh, quả nhiên thấy bên trong đèn đuốc sáng trưng. Lão gia vẫn chưa nghỉ ngơi, yên lặng ngồi đó.

- Lão gia, Lăng Thiên Vũ đến rồi. - Tiến về phía trước hai bước, Tôn Cường cung kính chắp tay.

- Ừm! - Trương Huyền gật đầu đáp một tiếng, cùng không để ý tới.

- Hắn muốn...gặp ngươi... - Do dự một chút, Tôn Cường không nhịn được nói.

- Trước tiên cứ để hắn chờ thêm một đêm rồi tính sau. Nếu hắn không chờ được, ngươi hãy nói cho hắn biết, từ giờ không cần tiếp tục đến nữa.

Trương Huyền lạnh nhạt nói.

Thông qua chạm vào sư tử đá lần đó, hắn đã biết vật này cũng không phải là Đề Nam Thanh Ngọc, dĩ nhiên cũng đã biết sự nguy hiểm của nó.

Thiên Đạo thư viện tuy rằng không đưa ra phương pháp trị liệu, nhưng lại miêu tả tỉ mỉ các triệu chứng mà một người bình thường phải đối mặt khi sức sống của họ bị Huyết Ngọc hấp thụ. Trong thời gian này, vợ hắn vẫn được an toàn. Vì vậy, cứ để đối phương chờ ở bên ngoài đi.

Có vị ngàn tỉ phú hào này canh giữ ở bên ngoài, chắc hẳn tiếng tăm của bản thân sẽ nhanh chóng vang xa.

Trong vòng chín ngày mà muốn kiếm lấy hơn hai ngàn vạn, đó là chuyện bắt buộc.

- Ân! - Tôn Cường gật đầu, lui ra ngoài.

Đỗ Viễn nghi hoặc

dtv-ebook.com

Người dịch: Nguyễn Khiêm

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Không để ý tới Lăng Thiên Vũ chờ ở bên ngoài, Trương Huyền tiếp tục nghiên cứu huyệt đạo mà Ích Huyệt cảnh cần mở ra.

Dằn vặt một đêm, thừa thế xông lên, lại mở ra ba mươi huyệt đạo, tổng cộng số huyệt đạo mà hắn đã mở ra không ngờ đã đạt đến con số năm mươi.

Lực lượng của Chân khí cũng đạt đến bảy mươi đỉnh.

Nếu như phối hợp với lực lượng chín mươi đỉnh của thân thể mà nói, tổng cộng đã đạt tới một trăm sáu mươi đỉnh, đừng nói cường giả Ích Huyệt cảnh đỉnh phong, coi như là cường giả Thông Huyền cảnh sơ kỳ, hắn cũng có thể ung dung đánh bại.

Thông Huyền cảnh, mở ra Thông Huyền mạch quan trọng nhất trong thân thể, sức mạnh toàn thân thông suốt, coi như là sơ kỳ, cũng có thể nắm giữ lực lượng một trăm đỉnh, trung kỳ nắm giữ hai trăm đỉnh, cứ thế mà suy ra, đỉnh phong nắm giữ bốn trăm đỉnh.

Tất cả lực lượng của Trương Huyền gộp lại là một trăm sáu mươi đỉnh, đã xen vào giữa Thông Huyền sơ kỳ cùng trung kỳ rồi.

Loại tiến bộ này đã phi thường khủng bố, truyền đi nhất định có thể hù chết một đám lớn thiên tài.

Người người đều biết Ích Huyệt cảnh cùng Thông Huyền cảnh có sự chênh lệch rất lớn, Ích Huyệt cảnh đỉnh phong liền có thể chiến thắng Thông Huyền cảnh sơ kỳ, toàn bộ Thiên Huyền Vương quốc, e sợ đều không tìm ra được người thứ hai.

Chậm rãi xoay người đứng lên, Trương Huyền đẩy cửa đi ra ngoài.

- Lão gia, Thiên Vũ đại nhân đã chờ ở bên ngoài một đêm.

Tôn Cường đi lên phía trước, nói.

- Chờ một đêm?

Tu luyện quá chú tâm quên mất cái tên này.

- Cái kia... Trương Huyề vung tay lên, đang muốn nói chuyện gì đó bỗng trầm tư lại.

Thấy dáng dấp này của lão gia hẳn là dự định bảo Lăng đại nhân đi vào, Tôn Cường đầy cõi lòng chờ mong nhìn sang, liền nghe lão gia thản nhiên nói:

- Hay là... Ăn cơm trước đi!

Tôn Cường lảo đảo một cái, suýt ngã xuống đất.

Lăng Thiên Vũ, cường giả Thông Huyền cảnh, chủ nhân của Thiên Vũ thương hội, phú hào ngàn tỉ, chờ ở bên ngoài một đêm, mà vị chủ nhân này của mình lại vẫn muốn ăn cơm trước...

Bất quá, làm hạ nhân, cũng không dám nhiều lời, lập tức bảo người chuẩn bị.

Không thể không nói, cái tên béo này đưa tới nha hoàn người hầu, đều cũng không tệ lắm, làm ra thức ăn vô cùng phong phú, mùi vị cũng không sai.

Ăn hết bữa sáng, Trương Huyền chậm rãi đi đi lại lại ở trong sân một hồi, xem thời gian gần như đến hơn mười giờ, lúc này mới bảo Tôn Cường mở cửa.

...

Đỗ Viễn là tiểu thiếu gia của một trong bốn dòng hỏi lớn nhất của Thiên Huyền Vương thành, Đỗ gia, luôn luôn du thủ du thực, hoàn khố* đến cực điểm.

*hoàn khố: lúc đầu là để chỉ quần áo đẹp của quý tộc, về sau được mượn dùng để chỉ con em quý tộc bất tài, ăn chơi.

Ngày thường không phải dắt chó đi dạo, đùa đùa chim chóc, thì cũng là đi sòng bạc, đến thanh lâu hoặc đùa giỡn con gái nhà lành trên đường cái.

Năm nay hai mươi bốn, chỉ có tu vi võ giả tam trọng Chân Khí cảnh sơ kỳ, được cho là phế vật, rác rưởi trong số con cháu thế gia.

Bất quá, cũng không phải hắn muốn thành hoàn khố, đây là chuyện không có cách giải quyết!

Phụ thân hắn vốn là ứng cử viên đứng đầu trong cuộc tuyển chọn gia chủ, cũng không biết xảy ra chuyện gì, mười năm trước bất ngờ bị bệnh nặng, dẫn đến kinh mạch hư hao, huyệt đạo bị phong lại, thực lực từ Ích Huyệt cảnh đỉnh phong, thẳng tắp rơi xuống, biến thành phế nhân.

Đối thủ cạnh tranh lúc trước, nhao nhao bỏ đá xuống giếng, tiến hành áp bức đối với chi mạch của bọn họ.

Vốn là hắn kế thừa được thiên phú của phụ thân, cũng được coi là thiên tài, nếu khắc khổ tu luyện, thực lực trong thế hệ trẻ chắc cũng thuộc về hàng đầu , đáng tiếc, chi mạch của bản thân đã bị áp bức đến gần phế rồi, thật muốn biểu hiện ra quá lợi hại, nhất định sẽ gặp phải hãm hại.

Bất đắc dĩ, chỉ có thể làm bộ hoàn khố, cả ngày nhàn vân dã hạc, qua một ngày tính một ngày.

Ngày hôm nay ngủ thẳng đến lúc mặt trời lên cao, lúc này mới mang theo chú chó mà bản thân ưa thích, nghênh ngang ra ngoài, dọc theo đường phố chậm rãi đi bộ về phía trước.

- Hả? Cái kia không phải... Lăng Thiên Vũ đại nhân, chủ nhân của Thiên Vũ thương hội sao?

Đột nhiên Đỗ Viễn dừng bước.

Trước mắt xuất hiện một cái người quen biết.

Lăng Thiên Vũ, là một trong những người nổi tiếng khắp toàn bộ Thiên Huyền Vương thành, phú ông ngàn tỉ, bá khí ngút trời, hào phóng, khoáng đạt.

Hắn mặc dù là công tử bột, nhưng cũng là người của bốn gia tộc lớn nhất ở Thiên Huyền Vương thành, bình thường vòng tròn tiếp xúc cũng rất cao, vị Lăng Thiên Vũ Lăng đại nhân này có không ít chuyện làm ăn cùng Đỗ gia, nên hắn cũng đã sớm gặp qua.

Người này thuộc về cùng một cấp bậc với ông nội của hắn, làm sao... Giờ khắc này đứng ở ven đường, nước sương bám đầy người , rất là chật vật, xem ra giống như là một đêm không về nhà vậy.

- Đây là nơi ở của người nào?

Rất nhanh hắn liền nhìn ra không đúng.

Vị Lăng Thiên Vũ đại nhân vật này, tựa hồ là đứng ở trước một cái phủ đệ, chờ đối phương mở cửa.

Con đường này, hắn thường thường cũng đi loanh quanh, tòa phủ đệ này đã sớm trống không thời gian rất lâu, chưa từng nghe nói có ai, lại nói,

coi như có người ở, người này lại là thân phận gì, để cho vị Lăng đại nhân này chờ ở chỗ này, hơn nữa hình như còn là suốt một đêm rồi?

- Ta nghe nói tối ngày hôm qua, khi trời vừa tối Lăng đại nhân đã đứng chờ ở ngay đây!

- Đúng đấy, đây là ta tận mắt nhìn thấy, thật giống Lăng đại nhân muốn gặp chủ nhân của tòa phủ đệ này, kết quả người ta không để ý tí nào, chỉ có một người quản gia, nói cho Lăng đại nhân hoặc là tiếp tục chờ, hoặc là đi về rồi sau đó lại không cần phải đến nữa...

- Trời ạ, thật hay giả? Đây là người nào? Bảo Lăng Thiên Vũ đại nhân chờ một đêm? Vẫn đúng là càn rỡ?

- Ta cũng không biết... Vì lẽ đó sáng sớm liền tới xem một chút, không nghĩ tới Lăng đại nhân vẫn đúng là đợi một đêm...

...

Chính đang nghi ngờ, liền nghe đến cách đó không xa vang lên những lời đối thoại của những người ở gần đây.

- Đợi một đêm?

Đỗ Viễn hít vào một ngụm khí lạnh.

Chỉ có tiếp xúc với thượng tầng, mới biết năng lượng của Lăng Thiên Vũ lớn đến như thế nào.

Hắn tuy chỉ là cái thương nhân, lại có thể giao hảo cùng gia chủ của tứ đại gia tộc, càng kết giao cùng vô số vương công quý tộc, thậm chí hàng năm còn hiến cho quốc khố một khoản tiền khổng lồ, coi như là Thẩm Truy bệ hạ cũng đều coi hắn là thành gà đẻ trứng vàng, không dễ dàng đắc tội.

Người có thân phận như vậy lại có thể đứng ở trước cửa nhà của người khác mà đợi đến một đêm...

Nếu như không phải tận mắt nhìn thấy, mà chỉ nghe người khác nói, chắc chắn sẽ không tin tưởng.

Thật hay giả?

Đến cùng là ai? Lại có thể trâu bò như thế?

- Các ngươi biết phủ đệ này là của người nào sao?

Đỗ Viễn không nhịn được đi tới chỗ mấy người đang nói chuyện rồi hỏi.

- Không biết, thật giống như là ngày hôm trước mới chuyển vào!

- Trận thế rất lớn, ngày hôm trước mới vào ở, liền chiêu mười mấy hộ vệ cùng người ở và nha hoàn!

- Ta thấy qua chủ nhân của phủ đệ này, thật giống là một người trung niên, chừng bốn mươi tuổi, có chút xanh xao vàng vọt, có vẻ như không phải là người nổi tiếng!

Mấy người hiểu rõ sự tình nói.

- Người trung niên? Chiêu mười mấy hộ vệ cùng người ở?

Đỗ Viễn nghe xong vẫn khó hiểu như hòa thượng sờ tóc vậy.

- Mau nhìn, cửa mở...

Ngay ở thời điểm trong lòng hắn tràn đầy nghi hoặc, đang không biết làm sao, liền thấy cửa lớn trước phủ đệ đang đóng chặt, kẽo kẹt một tiếng rồi từ từ mở ra, một tên béo ưỡn cái bụng đi ra.

- Tôn Cường?

Nhìn thấy tên béo kia, hắn nhận ra được.

Cái tên béo này mở ra một trung tâm môi giới về mua bán và cho thuê phòng ốc tại Thiên Vũ thương hội, bản thân lúc trước muốn che giấu vài

em chân dài , còn tìm hắn để thuê nhà, sau khi biết thân phận của mình, lập tức cúi đầu nịnh hót, hận không thể ôm chân chính mình, mười phần hèn mọn.

Cái tên này sao lại ở đây?

Chẳng lẽ ở đây làm hạ nhân?

Chính đang kỳ quái, liền thấy tên Tôn Cường này vẫy tay một cái:

- Lăng đại nhân, lão gia nhà ta bảo ngươi đi vào!

Âm thanh không có khách khí một chút nào, tựa hồ căn bản không để đối phương vào trong mắt.

Một con buôn nhỏ của Thiên Vũ thương hội lại dám nói chuyện với ông chủ như vậy?

Vốn tưởng rằng Lăng Thiên Vũ nhất định sẽ nổi giận, đã thấy hắn thở phào nhẹ nhõm, trong mắt không những không có tức giận, trái lại tràn ngập cảm kích, bước lên trước đưa tới một đống đồ vật:

- Đa tạ Tôn huynh nói ngọt, những vật này là một điểm tâm ý của ta, ngươi cầm trước đi, sau đó ta nhất định có báo đáp lớn hơn!

- A?

Con ngươi của Đỗ Viễn lồi ra như là sắp rơi trên mặt đất.

Mẹ nó... Ai có thể nói cho ta biết đến cùng là xảy ra chuyện gì?

Sự tình mà hắn nhìn thấy ngày hôm nay đã vượt qua khỏi nhận thức của hắn rồi, tựa hồ toàn bộ thiên địa đều lật một cái.

Sự tình ba hay năm phút

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Dịch: Ngọc

–Tại hạ không biết đại nhân đang chỉ điểm cho tại hạ, tại hạ có mắt không biết Thái Sơn, mong đại nhân thứ tội!

Khi Lăng Thiên Vũ vào phòng nhìn thấy Trương Huyền đang ngồi đó thì lập tức kinh sợ.

Hôm qua, thái độ của hắn ta đối với vị danh sư này tệ như vậy, lại còn hoài nghi ngài ấy nữa, bây giờ được phép vào cửa thì cũng tốt lắm rồi!

–Cũng không có gì to tát đâu! Cần gì thứ tội hay không chứ!

Trương Huyền khoát khoát tay:

–Ta cũng không có nhỏ mọn như vậy đâu!

Tôn Cường đứng ở một bên trợn tròn mắt.

Ngài mặc kệ người ta đứng ở ngoài hứng sương cả đêm rồi buổi sáng lại chậm rãi dùng cơm xong mới cho người vào, đây mà là không hẹp hòi sao?

–Đúng, đúng vậy ạ!

Mặt Lăng Thiên Vũ hơi đỏ, hắn ta đang muốn nói tiếp nhưng lại nhìn thấy Trương Huyền xòe bàn tay ra, dùng thần sắc lạnh nhạt nhìn hắn ta:

–Biết vì sao ta để ngươi đứng ở ngoài một đêm không?

–Tại hạ…

Lăng Thiên Vũ cảm thấy vô cùng xấu hổ.

Không là ngài còn giận việc ta đắc tội ngài nên mới muốn ra oai phủ đầu sao?

Hiện tại ta đã biết sai rồi còn không được sao?

–Có phải ngươi đang cảm thấy ta đang cố ý làm khó dễ ngươi không?

Trương Huyền nhìn hắn ta.

–Không. . . Không có đâu ạ!

Lăng Thiên Vũ liền vội vàng phủ nhận.

–Không cần phủ nhận, ngươi nghĩ như thế cũng là bình thường thôi!

Trương Huyền làm bộ dáng rộng lượng, trong giọng nói mang theo sự thần bí:

–Nói thật với ngươi là ta để ngươi đứng ở ngoài đó một đêm là vì muốn tốt cho ngươi đó!

–Tốt cho tại hạ sao ạ?

Lần này không chỉ có Lăng Thiên Vũ nghi hoặc mà Tôn Cường đứng kế bên cũung hoang mang theo.

Bắt người ta đừng chơi cả đêm ở ngoài cửa là vì tốt cho người đó sao?

Đây là cái lý do gì vậy?

–Nếu như ta không nhìn lầm thì thê tử của ngươi đang bị bệnh nặng, bất cứ lúc nào cũng có khả năng tử vong, mà mục đích khiến ngươi tìm đến

ta không phải là muốn ta ra tay cứu nàng một mạng hay sao?

Trương Huyền nhìn thẳng Lăng Thiên Vũ.

–Đúng vậy!

Nghe đối phương một hơi nói ra mục đích của mình, thân thể Lăng Thiên vũ chấn động.

–Muốn ta cứu người thì ngươi cũng phải mang người đến đây mới được, nhưng đến hôm qua ngươi vẫn còn tiếp xúc với Đề Nam Huyết Ngọc, trong thân thể ngươi vẫn còn có khí tức thôn phệ tinh khí thần. Nếu ta có đáp ứng, thì khi ngươi quay về tiếp xúc thêm lần nữa thì sợ là chưa kịp tới đây thì đã…

Trương Huyền cảm thán một tiếng, tiếp tục nói:

–Cho nên ta để ngươi đứng bên ngoài một đêm là để khí tức thôn phệ đó hoàn toàn thoát ra ngoài; thứ hai là cũng để ngươi không cần phải gấp gáp về nhà, tránh cho phát sinh thêm nguy hiểm. Đương nhiên, nếu như ngươi không muốn đợi mà quay người rời đi thì thê tử ngươi rất có khả năng không qua khỏi. Hôm nay có lẽ ngươi cũng sẽ không quay lại đây, dù sao thì có là danh sư cấp nào đi chăng nữa cũng không có khả năng khải tử hồi sinh đâu!

Nghe Trương Huyền nói như thế, Lăng Thiên Vũ lập tức biến sắc, mồ hôi lạnh chảy ròng ròng.

Nói thật thì khi đối phương để hắn ta đứng bên ngoài suốt cả đêm thì trong lòng hắn ta vẫn có chút bực bội, mặc dù ngoài miệng không dám nói nhưng đáy lòng vẫn có chút không phục.

Danh sư không chỉ có tài năng chỉ điểm, có năng lực mạnh, mà người đó càng phải có phong độ, không nên vì vài chuyện nhỏ nhặt mà luôn nhỏ nhen hoặc tính toán so đo từng li từng tí.

Mà vị danh sư này…theo hắn ta thấy nãy giờ thì rõ ràng là cố ý chỉnh hắn ta, làm hắn ta mất mặt.

Nhưng sau khi nghe xong thì mới biết…đây là hắn ta hiểu lầm. Ngài ấy là dụng tâm lương khổ để giúp hắn ta.

Hắn ta đối xử với ngài ấy như vậy mà ngài ấy còn suy nghĩ cho hắn ta như vậy

Đúng là phong độ của danh sư! Thật sự là rất khiến người tin phục!

Nếu so sánh với hắn ta thì hắn ta đúng là lấy bụng tiểu nhân đo lòng quân tử.

Lăng Thiên Vũ vừa cảm kích vừa cảm thấy bản thân mình rất may mắn.

Nếu đêm qua hắn ta không kiên trì chịu đựng mà quay về thì hắn ta có lẽ sẽ hối hận cả đời.

Tôn Cường đứng kế bên cũng ngơ ngác.

Lão gia đúng là lão gia! Thật không hổ là danh sư, từng câu từng hành động đều có thâm ý.

Lúc đầu ông ta cũng tưởng rằng lão gia đang cố ý chỉnh Lăng Thiên Vũ, bây giờ mới ngộ ra một điều là: một nhân vật nhỏ nhoi như ông ta đúng là không bao giờ hiểu được suy nghĩ to lớn của lão gia

–Đa tạ đại nhân!

Lăng Thiên Vũ lập tức cúi người tạ lễ.

–Mang người tới đây để ta xem thử! Nếu bệnh tình quá nặng thì ta cũng không thể hứa trước được đâu!

Trương Huyền khoát tay.

–Đa tạ đại nhân!

Lăng Thiên vũ kích động đến đỏ con mắt, vội vàng mang theo đại sư Trình Viễn lui ra ngoài.

Sau khi hai người kia kui ra ngoài, Trương Huuyền nhìn Tôn CưỜng đang đứng bên cạnh.

–Tiểu Cường, ta đã đáp ứng giúp ngươi tấn cấp võ giả tầng bốn thì cũng sẽ không nuốt lời đâu! Ra đây đánh một bộ quyền cho ta xem trạng thái của ngươi một chút!

–Tuân lệnh, lão gia!

Nghe thấy lão gia nói muốn giúp ông ta tấn cấp, Tôn Cường hưng phấn liên tục gật đầu.

Trong chốc lát đã đánh xong một bộ quyền, Tôn Cường chẳng không còn chút hưng phấn nào, mà còn lộ ra vẻ xấu hổ:

–Lão gia, hôm qua tiểu nhân bị thương. . . nên thực lực đã giảm nhiều, nếu muốn đột phá Bì Cốt Cảnh trong hôm nay chỉ sợ là không thể…

Nếu muốn đột phá mọt cảnh giới thì cần phải điều chỉnh trạng thái đạt tới đỉnh phong mới có thể xông qua. Hôm qua ông ta vừa mới bị đánh, trên người còn vết thương, tinh lực tất nhiên là không đủ, dù cho lão gia chỉ điểm có hiệu quả cỡ nào đi chăng nữa thì ông ta cũng không thể thành công.

Không đánh quyền thì ông ta còn chưa biết, vừa động thủ thì lập tức cảm thấy thương thế trên thân thể đau đớn, ngay cả vận chuyển chân khí cũng không trôi chảy.

–Không cần lo lắng!

Trương Huyền cắt ngang lời ông ta, mỉm cười nhìn qua:

–Ngươi mất nhiều năm như vậy mà vẫn bị kẹt ở Chân Khí cảnh là bởi vì ngươi bị tắc nghẽn chân khí, không có cách nào đả thông kinh mạch để

bồi bổ cho thân thể. Nếu cứ tiếp tục như vậy thì thì chân khí sẽ bị hao mòn, chậm tiến bộ là chuyện nhỏ, thực lực bị hạ xuống mới là nguy hiểm nhất!

–Đúng vậy ạ!

Tôn Cường gật đầu.

Hai năm gần đây, chính bản thân ông ta cũng cảm thấy thể lực của mình đang bắt đầu suy giảm, thực lực thì lại chậm tiến, nếu không phải ông ta liều mạng tu luyện để kiềm lại chỉ sợ hiện tại sẽ bị rớt xuống Chân Khí Cảnh sơ kỳ.

–Võ giả tầng bốn Bì Cốt cảnh, chân khí phải đả thông toàn thân để tăng độ rắn chắc cho cơ bắp cùng xương cốt. Dựa theo đạo lý này, sự tắc nghẽn sẽ khiến chân khí khó có thể chạy khắp toàn thân ngươi, nhưng hôm nay thì tình hình lại khác. Hôm qua ngươi mới bị đánh khiến thân thể bị hao tổn, chân khí bị nghẽn lại cũng đã được khai thông, các kinh mạch cũng được thông thoáng hơn một chút…

–Hôm qua… là lão gia cố ý… để tiểu nhân bị đánh sao ạ?

Trương Huyền cò chưa kịp nói hết thì toàn thân Tôn Cường chấn động, cảm động đến độ nước mắt chảy ròng.

Trước đó, lão gia cố ý bắt Lăng Thiên Vũ đợi ở ngoài cửa là vì muốn tốt cho hắn ta. Bây giờ ông ta mới nhận ra lão gia để ông ta bị đánh cũng là vì tốt cho ông ta.

Ông ta thật đáng trách! Ông ta thế mà lại hiểu lầm lão gia!

–Ách?

Thấy vị quản gia mập ú này cảm động tới mức lệ nóng doanh tròng thì Trương Huyền có chút khó hiểu.

Ta chỉ là muốn nói là vết thương của ngươi không có ảnh hưởng gì đến việc tu luyện, sao có thể nghĩ nhiều đến như vậy chứ? Não ngươi vận hành quá tốt rồi đó!

Bất quá ngươi nghĩ nhiều cũng tốt, như thế sẽ có thễ giúp ta tạo được thanh danh. .

–Khụ khụ!

Lúc này, Trương Huyền ho khan một tiếng:

–Không sai, ngươi có thể lĩnh ngộ thì cũng không uổng công ta suy nghĩ vì ngươi. Được rồi! Không cần phải nói những thứ này nữa, nếu như ta đoán không sai thì Lăng Thiên vũ đã đưa đan dược chữa thương cho ngươi rồi phải không?

–Tiểu nhân. . .

Tôn Cường hơi đỏ mặt.

Lão gia không tiếc bị hiểu lầm để giúp ông ta mà ông ta còn lén nhận đan dược của người khác. . .

Người với người thật sự quá khác biệt. . .

–Không có gì đâu! Chỉ cần ngươi trung tâm làm việc cho ta, nhận lấy vài thứ cũng không sao!

Đoán được suy nghĩ của Tôn Cường, Trương Huyền lập tức cắt ngang:

–Lấy đan dược ra rồi chuẩn bị một chút đi! Bây giờ ngươi sẽ đột phá võ giả tầng bốn!

–Đột phá ngay bây giờ luôn ạ?

Không ngờ nhanh đến như vậy, Tôn Cường có chút không thích ứng:

–Lão gia, chẳng lẽ tiểu nhân không cần tìm tĩnh thất* hay sao ạ ? Ở trong này đột phá luôn thì tiểu nhân sợ không có thành công mà gây phiền cho ngài nữa, dù sao Lăng đại nhân cũng sắp tới rồi…

–Không cần đâu! Chắc ba, năm phút đồng hồ gì đó là có thể xong rồi còn cần gì đi tìm tĩnh thất nữa!

*tĩnh thất: mật thất yên tĩnh

Trương Huyền khoát tay.

–Ba hoặc năm phút đồng hồ nữa là có thể. . . đột phá sao ạ?

Tôn Cường giật mình, hai mắt trợn tròn, không thể tin mà nhìn lão gia của mình.

Danh sư Dương Huyền

dtv-ebook.com

Nguồn: TruyenYY

Dịch: My

Nhóm: TTTV

Võ giả tầng ba Chân Khí cảnh tuy rằng không cao lắm, nhưng cũng không phải là thấp. Hắn xung kích hơn mười năm đều không thành công, đủ thấy độ khó.

Vốn tưởng rằng muốn đột phá, cần thời gian nửa ngày, thậm chí một ngày. Vậy mà vị lão gia này lại nói... năm, ba phút đồng hồ liền có thể giải quyết?

Đại ca, ngươi coi chuyện này như ăn bánh uống trà sao?

Tôn Cường cảm thấy thế giới quan của bản thân sắp bị lật đổ, muốn điên rồi.

Để chân khí xuyên qua toàn thân, chút thời gian này... cũng không đủ dùng đi!

- Làm sao? Không muốn đột phá? - Thấy hắn đờ ra, Trương Huyền cau mày.

- Không phải, không phải... Lão gia, ta nên làm thế nào... - Cố nén kích động trong lòng, Tôn Cường vội vàng hỏi.

- Ngươi hãy ăn viên đan dược này, sau đó liều mạng vận chuyển chân khí. Việc còn lại ngươi không cần để ý đến. - Trương Huyền nói.

- Vâng!

Nghe thấy đơn giản như vậy, Tôn Cường cũng không phí lời, vội vàng lấy đan dược ra, nuốt một viên xuống.

Không hổ là thứ tốt do luyện đan sư luyện chế! Đan dược vừa tiến vào thân thể, hắn lập tức cảm thấy toàn thân thân ấm áp, sức mạnh dồi dào.

Trương Huyền tới bên Tôn Cường, lấy ra ngân châm, đâm tới mấy chỗ kinh mạch bế tắc của đối phương.

Sau lần giúp Triệu Nham Phong đột phá cảnh giới và giúp Vương Dĩnh giải quyết khuyết tật ở chân, hắn phát hiện sẽ phải sử dụng ngân châm thường xuyên, vì vậy hắn đặc biệt chuẩn bị một hộp cất tại trữ vật giới chỉ.

Người khác muốn biết nơi kinh mạch bị bế tắc, cần phải truyền chân khí vào cơ thể đối phương, sử dụng hồn lực để điều tra. Tuy nhiên, Trương Huyền lại khác, hắn không cần. Chỉ cần đối phương sử dụng võ kỹ, Thiên Đạo thư viện sẽ tự động hình thành thư tịch, viết ra rõ ràng các khuyết điểm. Còn hắn chỉ cần phóng ra ngân châm nhắm vào vị trí bị tắc nghẽn, sau đó dùng chân khí tinh khiết của bản thân, tẩy đi dơ bẩn trong kinh mạch là được.

Trương Huyền khống chế chân khí dọc theo ngân châm truyền vào kinh mạch, giống như một dòng suối truyền vào trong dòng sông u ám, khiến cho toàn bộ dòng sông trong nháy mắt trở nên trong suốt. Ngay sau đó, chân khí bị trì trệ bắt đầu hòa nhập vào dòng chảy một lần nữa.

Hơn mười năm tích lũy của Tôn Cường kinh khủng đến mức nào? Dưới sự nuôi dưỡng của chân khí tinh khiết, chân khí trì trệ bắt đầu lưu thông qua cơ thể của Tôn Cường một lần nữa, làm cho sức mạnh trong cơ thể hắn tăng mạnh. Không tới một phút, chân khí của hắn đã lưu thông qua toàn bộ cơ thể một lượt!

Ầm ầm!

Sức mạnh võ giả tầng ba Chân Khí cảnh lập tức đột phá, nhưng chưa dừng lại ở đó mà vẫn tiếp tục tăng lên.

Hô!

Không biết qua bao lâu, tất cả dừng lại.

- Tu vi của ta... - Đứng dậy nhìn thực lực của chính mình, Tôn Cường không thể tin được.

Hắn vốn tưởng rằng có thể đột phá Bì Cốt cảnh là tốt lắm rồi, không nghĩ tới, liên tục đột phá, trực tiếp đạt đến Bì Cốt cảnh hậu kỳ!

- Thời gian mới trôi qua... không tới năm phút đồng hồ?

Càng làm cho hắn choáng váng chính là, quả nhiên giống như lão gia đã nói, chỉ mất năm, ba phút đồng hồ mà thôi...

Mẹ nó! Từ khi nào đột phá trở nên dễ dàng như vậy?

Nếu thật sự dễ dàng như thế, hắn bị vây ở tại chỗ không nhúc nhích hơn mười năm qua, ta con mẹ nó là đang tu luyện hay là tại ăn cứt...

Tôn Cường cảm thấy cả người như là đang nằm mơ, sắp hôn mê.

- Tốt rồi, còn lại ngươi trở về chậm rãi củng cố là được!

Không để ý tới Tôn Cường si ngốc đứng bên cạnh, Trương Huyền thu hồi ngân châm, một lần nữa trở lại chỗ ngồi.

Kỳ thực đối phương đột phá nhanh như vậy, hoàn toàn là do trước đây tích lũy quá mức hùng hậu, cộng thêm chân khí tinh khiết của bản thân làm xúc tác. Đổi lại làd những người khác, khẳng định cũng không nhanh đến như vậy.

Chân khí tinh khiết, làm chân khí bị lắng đọng mà hắn tích lũy được trước đó tan ra. Thật giống như thanh thủy làm khối băng tan ra, tự nhiên

nước cũng dâng lên càng nhiều, để Tôn Cường xung kích cửa ải, cũng là nước chảy thành sông, đơn giản đến cực điểm.

Nếu không, hắn đã có thể giúp Triệu Nhã và những người khác đột phá bằng cách dùng ngân châm, chứ không phải nhọc nhằn khổ sở ngụy trang đi ra kiếm tiền như vậy.

Đương nhiên, chủ yếu nhất chính là, Trương Huyền không muốn lưu lại cho đám người Triệu Nhã ấn tượng không làm mà hưởng. Vẫn còn một con đường dài phía trước, nếu vừa bắt đầu đã nuôi dưỡng một tư duy như vậy, thành quả của họ chắc chắn sẽ bị hạn chế.

- Đa tạ lão gia!

Sau một hồi khiếp sợ, Tôn Cường khôi phục lại bình tĩnh. Hắn biết bản thân có thể tiến bộ nhanh như vậy, tất cả là nhờ lão gia, Tôn Cường vội vã quỳ xuống đất, thành tâm bái phục.

Nếu không có lão gia, hắn sẽ không thể nhận được sự tôn trọng từ một nhân vật như Lăng Thiên Vũ và hưởng thụ cảm giác cao cao tại thượng như vậy. Hơn nữa e rằng cả đời này hắn sẽ bị vây chết tại Chân Khí cảnh đỉnh phong mà không có cách nào đột phá.

Đời này có lẽ hắn sẽ không bao giờ cảm nhận được cảm giác tuyệt vời đó lần nữa!

- Từ giờ ta nhất định sẽ cố gắng làm việc, ngàn vạn lần không thể mất đi cơ hội này...

Trong lòng Tôn Cường âm thầm hạ quyết tâm.

- Chẳng mấy chốc Lăng Thiên Vũ sẽ trở về. Ngươi ra đi đón hắn đi!

Sau khi giúp Tôn Cường đột phá xong, Trương Huyền không phí lời, lơ đãng khoát tay áo một cái.

- Vâng! - Tôn Cường lùi ra.

…

- Đến cùng là nhân vật nào ở trong ngôi nhà này mà lại có thể làm cho Tôn Cường nho nhỏ lắc mình biến hóa, đến cả Lăng Thiên Vũ cũng sợ hãi? Thậm chí xưng hô với hắn là Tôn huynh?

Đỗ Viễn đứng ở bên ngoài, càng ngày càng cảm thấy kỳ quái. Qua nửa ngày, cuối cùng hắn mới hiểu rằng đó là do chủ nhân của tòa phủ đệ này là một người vô cùng lợi hại, mới có thể để vị Lăng đại nhân ngang hàng với gia gia ta, phải sợ hãi như thế.

Nhưng dù hắn có suy nghĩ nát óc cũng không thông, Thiên Huyền Vương thành này đến cùng có vị quan to quý nhân nào kiêu căng như vậy, có thể làm cho một vị ngàn tỉ phú hào, cam tâm tình nguyện canh giữ ở bên ngoài cả đêm. Vậy mà khi thấy cửa mở lại trở nên vui mừng, phấn khởi như vậy?

Còn đang nghi ngờ, cửa viện “Kẹt kẹt!” một tiếng mở ra. Lăng Thiên Vũ cùng Trình Viễn đại sư nhanh chân đi ra ngoài.

- Vậy mà đã đi ra rồi? Đến... tiễn đưa đều không có người nào? - Đỗ Viễn chớp con mắt.

Mới đầu đi vào còn có quản gia ra nghênh tiếp. Bây giờ bọn họ rời đi, dù chủ nhân là đại nhân vật không ra tiễn cũng thôi, nhưng ít nhất cũng nên để quản gia đi tiễn chứ. Kết quả... cái tên này cũng không thấy đâu!

Dù nói thế nào Lăng Thiên Vũ cũng là phú hào một phương, là người có địa vị. Đối phương đến Đỗ gia, đều là gia gia hắn tự mình đưa ra phòng khách, sau đó để phụ thân hoặc là chủ sự trưởng lão tiễn đưa ra ngoài cửa, đại biểu sự tôn trọng.

Đằng này hai người họ phải tự đẩy cửa đi ra, thậm chí ngay cả hộ vệ đều không giúp đỡ...

Hắn đến cùng… mẹ nó… là ai vậy?

Đỗ Viễn trong lòng ngứa ngáy khó nhịn.

Lại đợi một hồi, ngay khi hắn không nhịn được muốn tiến lên hỏi một chút, cửa viện lần thứ hai “Kẹt kẹt!” một tiếng từ từ mở ra. Chỉ thấy Tôn Cường chắp tay sau lưng khoan thai đi ra.

- Chuyện này...

Nhìn thấy người quen, Đỗ Viễn đang định qua đi hỏi một chút, đột nhiên lảo đảo một cái, con ngươi sắp rơi xuống đất.

Ai có thể nói cho ta chuyện gì đag xảy ra sao?

Vừa nãy thời điểm mình mới đến đây, cái tên này mới là võ giả Chân Khí cảnh đỉnh phong. Tại sao bây giờ hắn đã trở thành... Bì Cốt cảnh hậu kỳ?

Ngăn ngắn thời gian gần mười phút, tu vi liền tăng lên gần một cái đại cấp bậc...

Mắt ta không phải bị mù chứ?

Đỗ Viễn toàn thân run rẩy.

- Ồ? Đây không phải Đỗ Viễn công tử sao? Ngọn gió nào đưa ngươi đến đây?

Đang lúc hắn kinh ngạc khó có thể tin tưởng được, giọng nói của Tôn Cường vang lên. Ngẩng đầu nhìn lại, hắn chỉ thấy đối phương chẳng biết lúc nào đã đứng ở trước mắt.

- Há, ta vừa vặn đi ngang qua nơi đây... - Vội ngăn chặn nội tâm khiếp sợ, Đỗ Viễn nghi hoặc cẩn thận hỏi:

- Ngươi không phải ở cửa hàng sao? Tại sao...

- Hiện tại ta là quản gia của tòa phủ đệ này, đi theo hầu hạ lão! - Tôn Cường trong mắt tràn đầy tự tin.

Trước đây nói chuyện cùng loại công tử bột của gia tộc lớn này, hắn đều phải cẩn thận, chỉ lo vô cớ bị đánh. Hiện tại, đến cả Lăng Thiên Vũ đều cúi đầu, làm sao có thể sợ một tên vãn bối.

- Lão gia nhà các ngươi là... - Đỗ Viễn vội vàng hỏi.

- Lão gia nhà chúng ta là ai cũng không biết? - Tôn Cường chắp hai tay sau lưng, đầu ngẩng lên, trong mắt tràn đầy sùng bái cùng hưng phấn.

- Danh sư, Dương Huyền!

Sờ sờ lão bà của người

dtv-ebook.com

- Danh danh... Danh sư?

Đỗ Viễn run run rẩy một cái.

Thiên Huyền quốc chỉ là một trong các Vương quốc bất nhập lưu, không có danh sư trấn thủ, đây là sự thực mà người người đều biết. Từ khi nào lại có một vị tới, hơn nữa còn để tên này làm quản gia cơ chứ?

Khó trách Lăng Thiên Vũ lại cam tâm tình nguyện chờ một đêm, dù gặp hắn cũng phải cẩn thận như vậy...

Coi như người ở trong đình viện chính là danh sư nhất tinh cấp thấp nhất thì cũng là một dạng người mà ngay cả Thẩm Truy bệ hạ cũng không dám xem thường.

Người như thế, đừng nói để cho Lăng Thiên Vũ ở bên ngoài một đêm, coi như đứng ngoài hơn nửa năm thì đối phương cũng không dám cãi lời.

Thậm chí nếu như gia gia mình biết, nhất định cũng sẽ vội vàng đến đây bái kiến, cho dù đối phương mạnh miệng cũng không dám nhiều lời.

Danh sư ép một quốc gia, một câu nặng nghìn vàng.

Đây chính là trọng lượng của danh sư!

Nếu như phụ thân hắn có thể được danh sư chỉ điểm, có lẽ có thể tiêu trừ được mầm họa, lần nữa khôi phục lại thân phận thiên tài.

Trong nháy mắt, Đỗ Viễn đã tràn ngập đố kị với người ở trước mắt này.

Tôn Cường này vốn chỉ là chủ một cửa hàng bất nhập lưu. Khi nhìn thấy bản thân hắn còn phải cúi đầu khom lưng, không cung kính không được, chỉ lo đắc tội với hắn. Mà hiện tại... e rằng bản thân hắn chỉ có thể cẩn thận từng li từng tí một nói chuyện với đối phương, chỉ lo chọc giận đối phương.

Bằng không, căn bản không cần danh sư động thủ, chỉ cần một câu nói nhất định sẽ có vô số cường giả lấy lòng, vui vẻ hỗ trợ giáo huấn bản thân hắn.

- Dương sư... đến đây lúc nào vậy, sao ta chưa từng nghe nói qua chứ?

Cố nén chấn động trong lòng, Đỗ Viễn không nhịn được hỏi.

Nếu như danh sư đến Thiên Huyền quốc, tất nhiên sẽ gây ra náo động tới mức toàn thành đều biết, tại sao hắn lại chưa từng nghe qua tin tức này cơ chứ?

- Lão gia nhà ta khiêm tốn, không muốn để cho người ta biết được. Cho nên chuyện này ngươi nghe là được rồi, không nên truyền ra bên ngoài nhiều. Được rồi, ta còn có việc phải làm. Nếu như Đỗ công tử không có chuyện gì thì không nên quanh quẩn ở chỗ này, ngộ nhỡ bị lão gia nhà ta nhìn thấy sẽ dẫn tới hiểu lầm không cần thiết, khi đó sẽ rất phiền phức.

Sự tự tin đã có, khí thế của Tôn Cường cũng đủ, khi nói chuyện cũng dần trở nên có vẻ cao cao tại thượng.

- Vâng, vâng!

Đỗ Viễn vội vàng gật đầu.

Nói xong cũng không tiếp tục để ý tới hắn nữa mà Tôn Cường quay trở về cửa lớn. Không lâu sau đã thấy một chiếc xe ngựa đi tới trước mặt, Lăng Thiên Vũ từ trên xe đi xuống, hai tên hộ vệ đi tới nhấc một cái cáng trên xe ngựa xuống.

- Lăng đại nhân, mời!

Tôn Cường chào đón.

- Làm phiền Tôn huynh rồi!

Lăng Thiên Vũ vội vàng ôm quyền, mấy người cùng đi vào trong đình viện.

- Nghe nói thê tử Lăng Thiên Vũ bị bệnh nặng, xem ra tên này biết ở đây có một vị danh sư cho nên mới đứng cả một đêm cầu khẩn hỗ trợ trị liệu...

Trong nháy mắt Đỗ Viễn đã thu thập được đầy đủ tin tức.

Danh sư, không những có thể chỉ điểm tu vi, luyện đan, y thuật... Không gì không giỏi, chính vì như thế cho nên mới có thể trở thành là nghề nghiệp đứng đầu trong tất cả nghề nghiệp, tiếu ngạo quần hùng.

Chuyện thê tử Lăng Thiên Vũ sinh bệnh, ở trong toàn bộ cao tầng Thiên Huyền quốc cũng không tính là bí mật gì cả. Ngay cả Đỗ Viễn cũng đã từng nghe nói qua, dường như ngay cả Nguyên Ngữ đại sư cũng không thể giúp sức, cho nên lúc này có một vị danh sư đến đây, đương nhiên đối phương phải chạy tới đây rồi.

- Nếu như ngay cả chứng bệnh mà Nguyên Ngữ đại sư cũng không trị được mà vị này có thể trị được. Như vậy chẳng phải cha ta sẽ có hi vọng hay sao?

Trong nháy mắt, hai mắt Đỗ Viễn sáng lên.

Nghĩ tới đây, hắn cũng không vội vã đi nữa, do dự trong chốc lát, nhìn thấy phía đối diện có một quán trà, hắn liền đi thẳng tới.

Ta đi qua đó uống trà, không có khả năng đắc tội với vị danh sư này đâu nhỉ!

...

- Đây chính là thê tử Ngọc Nhu của ta, kính xin Dương sư ra tay giải cứu!

Trong phòng, các hộ vệ đặt cái cáng xuống rồi rời đi, Lăng Thiên Vũ trực tiếp quỳ xuống đất.

Hắn và thê tử cùng chung hoạn nạn, cảm tình cực sâu, chỉ cần có thể cứu được đối phương, cho dù có tiêu tốn, đánh đổi lớn hơn nữa thì cũng đáng!

Hiển nhiên hắn cũng từ trong miệng Tôn Cường biết được tên giả của Trương Huyền.

- Ừm!

Trương Huyền đứng dậy, nhìn về phía nữ tử trên băng ca, khẽ cau mày.

Tuổi của nữ tử này chắc cũng xấp xỉ với Lăng Thiên Vũ, thế nhưng dường như năm tháng không có để lại quá nhiều dấu vết ở trên mặt đối phương, tuy rằng không phải quá xinh đẹp, thế nhưng lại có một loại cảm giác khoan thai tự nhiên khiến cho người ta tín nhiệm.

Nhưng nữ tử được trời chiếu cố như vậy, giờ khắc này lại đang nằm đó không nhúc nhích, hai mắt nhắm nghiền.

- So với tưởng tượng của ta còn nghiêm trọng hơn!

Sắc mặt hắn hơi trầm xuống.

Trước đó hắn chỉ sờ qua Đề Nam Huyết Ngọc, biết vật này sẽ tạo ra thương tổn khó có thể nghịch chuyển đối với người bình thường. Vốn hắn tưởng rằng sẽ không quá nặng, chỉ cần hủy diệt huyết ngọc, cố gắng ôn dưỡng, có lẽ sẽ dễ dàng khôi phục được. Thế nhưng khi nhìn thấy dáng vẻ của nữ tử trước mắt này, hắn biết suy nghĩ này của mình đã sai.

Rất rõ ràng, đối phương đã rơi vào hôn mê rất sâu, nếu không chữa trị thì sẽ không còn cách nào để xoay chuyển tình thế được nữa.

- Còn nữa... nếu như còn tỉnh táo, tùy tiện đánh mấy quyền là có thể sinh ra thư tịch, tìm ra chỗ thiếu sót mới có thể trị liệu được. Thế nhưng bằng vào dáng vẻ như hiện tại... Làm sao bây giờ?

Trương Huyền buồn rầu.

Suy nghĩ trước đó của hắn rất đơn giản, chỉ cần đối phương tỉnh táo, đánh một quyền thì Thiên Đạo Đồ Thư Quán có thể sinh ra thư tịch, ghi chép chỗ thiếu hụt!

Như vậy, coi như không có phương pháp giải quyết thì nhất định cũng có thể nói ra một ít, tìm được một chút phương pháp.

Thế nhưng hiện tại... Lại nằm đó không khác gì người chết, hắn nên làm sao đây?

Đánh hai quyền, cũng không có cách nào đánh...

Lần này không dễ giả vờ rồi, càng ngày càng khó lăn lộn!

- Dương sư, thê tử của ta còn cứu được nữa không?

Thấy hắn đi lại vài vòng xung quanh người Ngọc Nhu, lông mày vẫn nhíu lại, ánh mắt Lăng Thiên Vũ tràn ngập vẻ lo lắng.

- Đừng gấp, ta đang quan sát!

Trương Huyền đang buồn bực tới mức đầu váng đầu mắt hoa, bị đối phương hỏi như vậy lại càng thêm phiền muộn.

Nói khoác cũng đã khoác rồi, mà thời khắc mấu chốt lại không làm được, như vậy sẽ vô cùng mất mặt.

Đây là khách hàng thứ nhất, một khi không thành công, không chỉ mọi chuẩn bị trước đó như là gà bay trứng vỡ, mà nhất định còn tự tay phá vỡ bảng hiệu, một danh sư như hắn cũng trở nên hữu danh vô thực.

Khi đó muốn trong vòng chín ngày kiếm được hơn 2000 vạn đồng tiền vàng chẳng khác nào là nằm mơ cả.

- Ồ...

Thấy hắn nói đang quan sát, không nói là không thể cứu được, Lăng Thiên Vũ thở phào nhẹ nhõm, căng thẳng đứng ở bên cạnh liên tục xoa tay.

- Thiếu sót... Thiếu sót! Ngươi mau hiện lên đi a...

Lại đi quanh hai vòng, trong đầu không ngừng la lên hai chữ này. Thế nhưng kết quả Thiên Đạo Đồ Thư Quán lại giống như đã chết, không có động tĩnh gì cả. Làm cho Trương Huyền phiền muộn tới mức muốn thổ huyết.

Xem ra... giống như nhiều lần sử dụng trước đó vậy, chỉ khi nào đối phương thi triển võ kỹ hoặc là đánh quyền thì thư viện mới có thể xuất hiện thư tịch ghi chép tin tức về chỗ thiếu hụt. Hắn đi loạn, trong đầu không ngừng hô, nhe răng trợn mắt, vò đầu bứt tai...

Kết quả... đương nhiên, cũng không có một chút tác dụng nào cả...

- Xem ra, quả nhiên thời khắc mấu chốt lại thất bại...

Lại đi loạn vài vòng, phát hiện ra ngay cả một chút động tĩnh của thư viện cũng không có, Trương Huyền đang định bất đắc dĩ nói cho đối phương biết mình không cách nào trị liệu thì đột nhiên trong lòng khẽ động, một ý nghĩ xuất hiện.

Hắn không nhịn được ngừng lại, ngẩng đầu nhìn về phía đối phương, trong lòng rất là hưng phấn.

- Dương sư...

Nhìn thấy hắn đã dừng lại, Lăng Thiên Vũ sốt sắng lên tiếng. Có lẽ đối phương đã có kết quả, định nói cho hắn nghe.

Là sống hay là chết chính là lúc này!

- Không cần phải sốt sắng, tình huống còn không nghiêm trọng như vậy!

Nhìn dáng vẻ của hắn như thế, Trương Huyền an ủi một câu.

- Dương sư cứ nói đừng ngại, mặc kệ tình huống thế nào thì ta cũng có thể chịu đựng được...

Lăng Thiên Vũ cắn răng một cái.

- Tình huống cũng không giống như ngươi nghĩ đâu. Như vậy đi, nâng lão bà ngươi dậy lên, để ta sờ một chút!

Trương Huyền nói.

- Sờ... lão bà ta?

Sắc mặt Lăng Thiên Vũ lập tức trở nên đen như mực.

Có thể trị

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Trước mặt của hắn ta, nói muốn sờ thê tử của hắn ta ? Còn bắt hắn ta đỡ nữa. . .

Cho dù là danh sư đi nữa cũng không thể làm nhục hắn ta như thế được!

Xiết chặt nắm đấm, Lăng Thiên Vũ nghiến răng ken két, hắn ta cả thấy bản thân sắp phát điên rồi!

Tôn Cường đứng một bên thiếu điều muốn ngất luôn cho rồi!

Không hổ là lão gia, đúng là bá đạo không ai bằng!

Bắt người ta đỡ thê tử của mình cho ngài sờ sao…

Đường đường là danh sư thì muốn tìm dạng nữ nhân cỡ nào mà không được chứ! Không ngờ ngài ấy lại có sở thích “biến thái” cỡ vậy, sau này mình nhất định phải giấu thê tử đi mới được!

Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là thê tử của ông ta. . .

–Thôi, tình huống của nàng ấy như vậy cũng không cần đỡ, để ta tự sờ cũng được!

Không nhìn thấy biểu cảm của hai người kia, Trương Huyền tập trung chú ý vào nữ tử mặc cung trang đang nằm trên mặt đất. Hắn mới nhờ vả một câu mà không thấy si động đậy gì nên lập tức khoát tay.

Tình huống của nữ tử này đừng nói là đỡ mà dù cho cẩn thận vịn lên cũng rất có khả năng sẽ thăng luôn, đến lúc đó lại bù không nổi mất đâu!

–Ngươi muốn tự mình đi tới. . . Sờ à?

Lăng Thiên Vũ chỉ cảm thấy đối phương đang chà đạp tôn nghiêm của hắn ta một cách tàn nhẫn.

Hắn ta không giúp thì người này tự mình động thủ luôn sao?

Một người đang bệnh đến mức hôn mê mà còn không buông tha thì là danh sư gì chứ, là… cầm thú thì có!

Ngay thời điểm Lăng Thiên Vũ không còn muốn nhẫn nhịn nữa mà sắp sửa bùng nổ thì thấy đối phương bước đến trước mặt Ngọc Nhu, ngón tay duỗi ra đặt trên cổ tay của nàng ấy.

–Hử?

Lăng Thiên Vũ đang muốn động thủ, thậm chí quyết tâm liều cả tính mạng để giữ gìn tôn nghiêm cho thê tử thì thấy một màn này, hắn ta đứng ngây ra, ngơ ngác mà nhìn.

Mẹ nó, đây là cái tình huống quái quỷ gì thế này?

Trong đầu hắn ta rít gào:

–Không phải ngươi nói “sờ” sao?

Chẳng lẽ ngài nói “sờ” là sờ tay thôi sao? Trên tay có huyệt đạo, thời điểm truyền thụ tu vi cũng sẽ thường xuyên tiếp xúc, như thế cũng gọi là sờ sao hả?

Có phải cố tình hố ta hay không hả?

Đại ca á, ta đã nói với ngài rồi: nếu như ngài không có thân phận danh sư này thì đừng có nói chuyện mập mờ kiểu này ở ngoài đường nha, nếu không sẽ bị đánh chết đó!

Tôn Cường đứng một bên co giật khóe miệng.

Cách sử dụng ngôn ngữ của lão gia thật sự là… huyền bí!

Mở miệng nói muốn "Sờ" thê tử của người ta khiến cho ông ta có ý định “nối giáo cho giặc”, kết quả. . . Lại là thế này. . .

Một việc đường hoàng như thế mà sao qua miệng ngài lại lưu manh như vậy chứ…

Làm hại ngay cả ông ta cũng hiểu lầm. . .

Bắt mạch lại gọi là sờ mạch, ầy!

Trương Huyền chỉ là quen miệng nói thôi, không ngờ lại dẫn đến hiểu lầm như vậy, đương nhiên là chính hắn cũng không biết là đại phu ở thế giới này lúc xem bệnh căn bản là không có "bắt mạch", chỉ làm kiểm tra giống như Tây y kiếp trước mà thôi.

Cho nên khi Lăng Thiên Vũ nghe thấy Trương Huyền nói sờ thì không đoán ra đó là bắt mạch nên mới hiểu lầm như thế.

Trương Huyền cũng không biết tâm tình của hai người kia vừa mới chơi tàu lượn siêu tốc, vừa lên cao vừa rơi xuống, hắn đang suy nghĩ ý tưởng mới vừa rồi của mình.

Thiên Đạo thư viện có một công năng khác là—— giám bảo!

Lúc tỷ thí với đại sư tỷ Mặc Dương, hắn cũng từng dùng qua loại công năng này, chỉ cần là bảo vật thì dùng ngón tay sờ một cái là có thể tự động hình thành thư tịch có ghi chép khuyết điểm. Hiện tại, nữ nhân này đang hôn mê sâu, tình trạng không khác gì người chết cả, cho nên không có khả năng ra quyền để hắn xem xét.

Vuốt ve một chút có thể tự động xuất hiện thư tịch hay không nhỉ?

Vì nhớ tới điều này nên hắn mới mở miệng yêu cầu sờ sờ đối phương, đương nhiên, trong lòng hắn chỉ xem nữ tử này như một món đồ mà thôi.

Nếu như để cho Lăng Thiên Vũ biết biết suy nghĩ này của Trương Huyền thì khẳng định hắn ta sẽ muốn thổ huyết.

Thê tử của hắn ta còn chưa chết… mà đã bị xem như đồ vật rồi…

–Quả nhiên!

Khi ngón tay Trương Huyền chạm vào cổ tay đối phương, Thiên Đạo thư viện vốn không có chút động tĩnh nào bỗng nhiên nhẹ nhàng chấn động. Một quyển sách xuất hiện trước mặt khiến Trương Huyền hưng phấn không thôi.

Lúc đầu hắn chỉ là suy đoán thôi, không ngờ thật sự có thể làm được!

Vội vàng đọc thư tịch, trên đó quả nhiên viết hai chữ "Ngọc Nhu".

Mở ra giao diện, bên trong ghi chép tỉ mỉ cuộc đời và điểm thiếu hụt của đối phương:

Ngọc Nhu, bốn mươi ba tuổi, là dân cư Thiên Huyền Vương thành, thê tử của Lăng Thiên Vũ_ ông chủ Thiên Vũ thương thành, võ giả tầng hai sơ kỳ. . .

Khuyết điểm: một, kinh mạch trong thân thể yếu, không cách nào tu luyện công pháp cao thâm và chân khí! Hai, tư chất quá kém, khả năng cảm nhận khí tức quá kém. . . Thứ tám, bị khí tức của Đề Nam Huyết Ngọc ăn mòn, kỳ kinh bát mạch bị tắc nghẽn, vị trí bị bế tắc cụ thể là. . .

Thư tịch viết tốn hết vài tờ, trên đó đều là ghi chép điểm thiếu hụt của Ngọc Nhu.

–Thì ra chỉ là tắc nghẽn kinh mạch, cái này thì dễ trị…

Xem xong thư tịch thì Trương Huyền nhẹ nhàng thở ra.

Hắn vốn cho rằng sẽ rất khó trị liệu đồng thời cũng sợ không nghĩ ra được biện pháp tốt nên định thổi phồng lên rồi đuổi Lăng Thiên Vũ rời đi, sau đó cũng coi như là có giao phó, nhưng nếu chỉ là tắc nghẽn kinh mạch thì đơn giản rồi.

Hắn từng giúp Lưu Dương, Vương Dĩnh, Triệu Nham Phong giải quyết vấn đề tương tự như thế này rồi nên cũng không quá phức tạp.

Đương nhiên, nó chỉ đơn giản với hắn thôi, nếu đổi lại là những người khác thì cho dù là tông sư võ giả tầng tám gặp phải loại này vấn đề này chắc cũng phải đau đầu muốn nứt luôn.

Kinh mạch trong cơ thể vốn yếu ớt, một khi bị tắc nghẽn thì trừ khi dụng công điều trị lâu dài không thì cũng vô pháp chữa khỏi.

Trương Huyền thì khác.

Trương Huyền tu luyện Thiên Đạo Thần Công, chân khí cực kì thuần khiết, không hề có chút tạp chất nào, chỉ cần rót loại chân khí này vào trong thân thể thì bất cứ chỗ nào bị tắc nghẽn thì đều có thể thông suốt, dù kinh mạch chỗ đó có mỏng manh tới mức nào đi nữa cũng sẽ không có bất kỳ tác dụng phụ nào.

Đây cũng là lợi thế để hắn có thể giúp Triệu Nham Phong, Tôn Cường đột phá nhanh chóng như vậy, hôm nay cũng có thể dùng nó để chữa trị kinh mạch cho Ngọc Nhu này.

–Dương sư, thế nào rồi ạ?

Thấy Trương Huyền bắt mạch xong, Lăng Thiên Vũ lo lắng dò hỏi lần nữa.

–Muốn chữa dứt bệnh của thê tử ngươi thì cũng không khó…

Trương Huyền trở lại chỗ ngồi, vung tay áo rồi thản nhiên ngồi xuống.

–Thật sự không khó chữa sao ạ?

Con ngươi Lăng Thiên Vũ co rút lại, đôi tay nắm chặt lại vì khẩn trương nới lỏng ra một chút, kích động trực tiếp quỳ rạp xuống đất:

–Xin ra Dương sư ra tay cứu giúp!

Vì để cứu Ngọc Nhu, hắn ta đã nghĩ hết tất cả các loại biện pháp, thậm chí ngay cả Nguyên Ngữ_ Danh y hàng đầu của Thiên Huyền vương quốc cũng bó tay bất lực. Hắn ta vốn cho rằng đã hết cách xoay chuyển nhưng may là trời không tuyệt đường người, vị Dương sư này thế mà lại có cách trị liệu!

Trương Thiên Vũ mừng rỡ, hoan hô trong lòng.

–Trời xanh có đức hiếu sinh, nếu như ta không nguyện ý xuất thủ thì ta cũng sẽ không bao đồng lo chuyện người khác như lúc ở Thiên Vũ thương thành đâu!

Trương Huyền khoát tay áo để hắn ta đứng yên, sau đó nhướng mày:

–Nhưng mà…

Mặc dù cách hắn chữa rất đơn giản, nhưng nếu hắn lập tức ra tay như thế, thì trước đó những điều hắn nói, những thứ hắn làm chả lẽ là vô ích sao?

–Mặc kệ là cần thứ gì, chỉ cần ngài nói thì dù cho tại hạ có táng gia bại sản cũng không tiếc kiếm cho ngài đâu ạ!

Lăng Thiên Vũ vội vàng nói.

Nhìn hắn ta khẩn trương như thế, Trương Huyền hài lòng gật đầu.

Ý thức tự giác của thương nhân quả nhiên không giống người bình thường, hắn chỉ vừa nói một câu, đối phương liền biết cần phải làm gì rồi!

–Thê tử ngươi bị cỗ khí tức kia ăn mòn khá lâu rồi, nếu ngươi muốn chữa trị đứ điểm trong thời gian ngắn là không có khả năng, chỉ cần khoảng thời gian mười. . . Chín ngày là đủ. Hơn nữa, mỗi ngày đều cần phải tốn không ít dược liệu trân quý nữa!

Trương Huyền vốn muốn nói là mười ngày nhưng nhớ lại là hắn đã lỡ mất một ngày, chỉ còn lại chín ngày thôi nên lập tức đổi giọng.

Thật ra chỉ cần dựa vào chân khí tinh thuần của hắn thì chỉ cần chút xuiú thời gian là chữa hết ngay nhưng bởi vì cần thêm tiền tài nên hắn độn lên tới cchín ngày luôn.

Không còn cách nào khác, người nghèo thì chí ngắn, mặc dù kéo dài thời gian một chút nhưng vẫn có thể chữa hết, như thế thì còn tốt so với việc nhìn nữ tử này chết gấp bao nhiêu lần ấy chứ!

–Dương sư cần dược liệu gì? Ngài cứ liệt kê, tại hạ sẽ đi mua ngay!

Câu có thể trị hết cho Ngọc Nhu khiến Lăng Thiên Vũ cảm thấy vị Dương sư này chính là tiên nhân, hắn ta còn so đo giá cả dược liệu làm gì nữa.

Nhưng khi hắn ta vừa nói xong thì lại thấy vị Dương sư luôn bình tĩnh quay qua nhìn hắn ta, sắc mặt ngài ấy có chút khó coi.

Thiệt thòi lớn rồi!

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Dịch: My

Nguồn: TruyenYY

Cũng khó trách vì sao Trương Huyền không cao hứng. Hắn nói dược liệu quý giá chỉ là mượn cớ. Hắn có chân khí tinh khiết để khơi thông kinh mạch, làm sao còn cần dược liệu làm gì?

Nếu để đối phương đi mua, làm sao hắn kiếm tiền được nữa?

Đang nghĩ cách giải thích như thế nào mới có thể làm cho đối phương ngoan ngoãn đưa tiền, không tiếp tục dây dưa những chuyện này, hắn liền thấy Lăng Thiên Vũ vỗ trán một cái, cười nói:

- Dương sư, ngươi xem! Ta đối với thuốc cũng không hiểu lắm, e rằng phải làm phiền ngươi mua giúp ta rồi!

Nói rồi, hắn lấy ra một tờ kim phiếu đưa tới.

Cũng không phải là hắn lĩnh ngộ được ý tứ của Trương Huyền, mà là dưới cái nhìn của hắn, võ giả đều có những bí mật riêng. Vị danh sư trước mắt này, có thể cứu trị thê tử mà Nguyên Ngữ đại sư đều không thể cứu trị, khẳng định có phương pháp bí truyền.

Nếu bản thân tự đi mua dược liệu, chẳng phải là muốn vạch trần bí mật của đối phương sao?

Như thế đối phương có thể cao hứng mới là lạ!

Vì lẽ đó, hắn lập tức thay đổi lời nói.

- Ừm! - Hơi nghĩ một chút, Trương Huyền cũng hiểu được. Hắn cũng không giải thích mà vẫy tay để Tôn Cường tiếp nhận kim phiếu.

Hắn đường đường là Danh sư, tự tay đi nhận tiền chẳng phải là tự hạ thấp giá trị sao?

- Được rồi, bây giờ ta sẽ chữa trị cho nàng!

Lấy được kim phiếu, Trương Huyền cũng không phí lời. Hắn đi tới trước mặt Ngọc Nhu, lần thứ hai lấy ra ngân châm, đâm tới mấy chỗ kinh mạch bị tắc nghẽn.

Cùng thời khắc đó, chân khí tinh khiết được rót vào trong cơ thể đối phương.

Xì xì xì!

Chân khí tinh khiết đi đến đâu, ràng buộc lập tức biến mất đến đấy.

Ngọc Nhu vẫn đang hôn mê, bỗng “Ưm!” một tiếng, chậm rãi mở mắt.

- Chuyện này... - Lăng Thiên Vũ và mọi người trong gian phòng đồng loạt giật nảy mình.

Không phải ngươi nói rất khó trị liệu sao... Cần nỗ lực tám, chín ngày, tiêu tốn vô số tiền bạc sao?

Vậy mà mấy giây sau , nàng liền tỉnh rồi! Hơn nữa, có vẻ như chỉ cần vận dụng mấy chiếc ngân châm...

- Vọng thiên! Thất thủ rồi...

Hiển nhiên Trương Huyền cũng không nghĩ tới đối phương tỉnh nhanh như vậy, suýt chút nữa phun máu.

Tỉnh dậy nhanh như vậy, hắn làm sao kiếm tiền?

Thiên Đạo thư viện chỉ nói ra thiếu sót, không hề nói hiệu quả sau khi giải quyết thiếu sót, cũng không biết đả thông kinh mạch nào có thể khiến người ta thức tỉnh. Hắn vốn nghĩ mỗi ngày giải quyết mấy chỗ, chín ngày giải quyết xong tất cả, thời gian vừa vặn, tiền cũng có thể kiếm được. Nhưng nằm mơ đều không nghĩ tới, hắn chỉ châm mấy nơi, người liền tỉnh rồi.

Khụ khụ….

Nàng tỉnh quá nhanh... khiến người ta cảm thấy không mảy may khó khăn chút nào, hắn làm sao lừa gạt tiền a?

Trương Huyền một trận phiền muộn.

- Dương sư lợi hại! - Sau khi hết khiếp sợ, Lăng Thiên Vũ triệt để bái phục.

Mặc dù nhìn bên ngoài chỉ là mấy châm đơn giản, trên thực tế lại ẩn giấu huyền cơ, làm cho người ta cảm thấy thâm ảo khó có thể hiểu rõ. Nếu không phải vậy, vì sao đến Nguyên Ngữ đại sư cũng không làm được, mà vị Dương sư này chỉ một lần liền giải quyết được?

Rất rõ ràng, đây là năng lực!

- Ế?

Cứ tưởng đối phương sẽ cảm thấy lãng phí tiền của, không ngờ lại thấy hắn càng thêm sùng bái. Lúc này, Trương Huyền mới thở phào nhẹ nhõm, vung tay lên, lạnh nhạt nói:

- Ngày thứ nhất trị liệu, cũng chỉ có thể làm cho nàng thức tỉnh. Hôm nay ta sẽ chuẩn bị một ít độc môn dược liệu, giúp nàng khôi phục nguyên khí. Sau khi làm xong, ta sẽ phái người đưa tới.

- Vâng! - Lăng Thiên Vũ liền vội vàng gật đầu.

- Ừm! - Trương Huyền không tiếp tục nói nữa.

- Vậy chúng ta không quấy rầy Dương sư... - Nói rồi, hắn liền ra hiệu thuộc hạ khiêng thê tử lên, định rời đi.

- Thiên Vũ...

Hai tên thuộc hạ còn chưa đến nơi, liền thấy nữ tử trên cáng bỗng mở miệng nói, thân thể loáng một cái, chậm rãi đứng lên.

- Thân thể ngươi còn yếu, nhanh nằm xuống... - Thấy nàng đứng dậy, Lăng Thiên Vũ vội vàng đi tới.

- Không cần! Ta nằm nửa năm nay đã cảm thấy thân thể tê cứng. Ta muốn đứng dậy đi lại một chút...

Tuy rằng thân thể còn có chút suy yếu, nhưng được phu quân đỡ đã có thể chậm rãi bước vài bước.

- Chính là nhờ vị Dương sư này đã xuất thủ cứu ngươi. - Lăng Thiên Vũ vội vã giới thiệu.

- Dương sư? Danh sư? - Ngọc Nhu vội vàng quỳ gối:

- Ngọc Nhu đa tạ ân cứu mạng của Dương sư...

- Nhấc tay mà thôi, không cần đa lễ. - Trương Huyền âm thầm đau lòng, trên mặt lại tỏ ra không để ý.

Nhìn thấy dáng vẻ này của hắn, mấy người Lăng Thiên Vũ càng thêm khâm phục.

Đây mới là danh sư chân chính!

Giải quyết vấn đề lớn như vậy, lại không khoe khoang công lao, để người khâm phục.

Buồn cười mới vừa rồi bọn họ còn hiểu lầm hắn, thực sự là... Lấy dạ tiểu nhân đo lòng quân tử.

Ngay sau đó, Lăng Thiên Vũ đã giải quyết được vấn đề bèn mang theo thê tử rời đi. Tôn Cường cũng thức thời, vội vàng cầm trong tay kim phiếu giao cho lão gia.

Trương Huyền nhìn lướt qua một chút, âm thầm thán phục.

Mười tấm mười vạn, gộp lại chính là một trăm vạn.

Dương Mặc không biết “hành nghề” bao nhiêu lâu mới lừa gạt được nhiều tiền như vậy. Thế mà Danh sư chỉ một lần chữa bệnh liền kiếm được nhiều như vậy... Ngẫm lại thật rất khủng bố.

Nhưng mà... sau khi hết khiếp sợ, Trương Huyền vẫn đau đầu như cũ.

Một trăm vạn nhìn như rất nhiều, trên thực tế đối với tình hình trước mắt của hắn mà nói... Vẫn như cũ là muối bỏ biển.

Vốn hắn còn muốn nhiều kéo mấy ngày, kiếm thêm chút tiền. Kết quả... Người ta không những tỉnh táo, còn đứng đứng dậy đi ra ngoài. Lại liều mạng níu giữ cũng không tốt lắm a.

- Thê tử của Lăng đại nhân được coi là mắc bệnh nan y trong toàn bộ Thiên Huyền vương thành. Vậy mà lão gia ra tay một lần không chỉ khiến nàng tỉnh táo, còn trực tiếp có thể đi bộ. Quả thực quá lợi hại!!! - Tôn Cường hưng phấn nhắc tới, lộ rõ ánh mắt sùng bái.

Không nghe lời này còn tốt, vừa nghe Trương Huyền càng thêm phiền muộn.

Thật vất vả kiếm được một phú hào ngàn tỉ. Kết quả, bởi vì không biết hiệu quả trị liệu, không thể “làm thịt” đối phương. Ngẫm lại cũng đủ bi thương!

- Quên đi! Đi bước nào tính bước ấy đi!

Nếu không thể kéo dài thời gian trị liệu, vậy thì mau nhanh chữa khỏi đi! Trương Huyền đưa cho Tôn Cường một tấm kim phiếu và một đơn

thuốc, để hắn đi mua một chút dược liệu.

Mặc dù hắn là chính thức luyện đan sư, nhưng là thông qua nhờ Luận đan, vì vậy không thể luyện chế đan dược . Nhưng kê toa một ít thuốc bột bồi dưỡng thân thể vẫn là rất đơn giản.

Những thuốc này coi như là “Quý giá dược liệu” đi!

Dù sao đối phương chỉ lo bản thân tức giận, nên sẽ không tìm người kiểm nghiệm.

…

- Ông chủ, cho đến bình trà! - Đứng ở phía trước quầy trà , Đỗ Viễn tìm một bàn đơn ngồi xuống, tiện tay ném ra một đồng tiền vàng.

- Đến đây!

Ông chủ là một ông lão hơn năm mươi tuổi, cười khanh khách bưng một bình trà đi đến trước mặt.

- Ông chủ, ta hỏi ngươi một chuyện… - Thấy quầy hàng vừa vặn ở vị trí đối diện với phủ đệ, Đỗ Viễn không nhịn được mở miệng.

- Khách quan muốn hỏi gì cứ việc nói... - Nhìn thấy kim tệ, con mắt ông chủ nhất thời sáng lên.

- Ta muốn hỏi một chút phía đối diện... - Đỗ Viễn chỉ về căn nhà đối diện, đang muốn nói tiếp, đột nhiên liền nhìn thấy cửa viện phủ đó lần thứ hai chầm chậm mở ra.

- Tại sao Tôn Cường lại đi ra?

Hắn còn tưởng rằng Tôn Cường đi ra làm việc, bỗng thấy Lăng Thiên Vũ vừa đi vào lúc nãy đang đỡ một bóng người chầm chậm bước ra ngoài.

- Đây là... thê tử của Lăng Thiên Vũ? - Đỗ Viễn chấn động toàn thân, suýt chút nữa bị hù chết.

Hắn từng gặp thê tử của Lăng Thiên Vũ hai lần nên có thể nhận ra. Vừa nãy nàng bệnh nặng phải dùng cáng khiêng đi vào. Bây giờ mới qua bao lâu đã có thể tự đi ra?

Có cần khuếch đại như vậy không?

Ta sẽ không nhìn lầm đi...

Nếu không phải hắn sớm biết thê tử của Lăng Thiên Vũ bị bệnh nặng, hiện tại tuyệt đối sẽ nghi ngờ có phải là đối phương đang diễn trò hay không...

Ta ngất! Đây chính là chứng bệnh đến Nguyên Ngữ đại sư đều không giải quyết được. Lúc vào còn nằm cáng, không tới mười phút ... Đi bộ đi ra...

Đỗ Viễn cảm thấy con mắt của mình có phải đã mù!

Tin tức truyền ra

dtv-ebook.com

Thiên Huyền thành, ở một chỗ sâu trong phủ đệ của Đỗ gia.

Bên cạnh một cái ao yên tĩnh, một người trung niên đang bưng trà lạnh từ trong một căn phòng nhỏ đi ra ngoài.

Mỗi ngày, buổi trưa khi ăn cơm xong, hắn đều có một thói quen... Đó là uống trà lạnh!

Khoảng thời gian này là lúc tâm tình của hắn thả lỏng nhất, mà từ lâu, hắn cũng đã hạ lệnh bất kể là ai cũng không thể quấy nhiễu, dù cho là nhi tử ruột của hắn cũng không cho phép tới đây.

Hắn đã từng là thiên tài chói mắt của Đỗ gia Thiên Huyền, là người cạnh tranh mạnh mẽ nhất cho chức gia chủ, mà hiện tại chỉ là một vị trưởng lão phổ thông.

Đỗ Mạc Hiên, phụ thân của Đỗ Viễn!

Cho dù bị bệnh, tu vi giảm mạnh, bị chi nhánh khác chèn ép rất mạnh. Thế nhưng hổ chết uy không mất, chuyện mà hắn dặn dò vẫn không có ai dám bằng mặt không bằng lòng. Trong khoảng thời gian này, quả thực cũng không có ai dám tới đây quấy rầy hắn.

- Bây giờ ta còn có thể khống chế một chút chuyện, một khi chết, nhất định chi mạch này sẽ bị trục xuất. Nếu thực sự không được... Trước hết cứ để cho Viễn nhi rời khỏi gia tộc! Tránh cho đến lúc đó lại bị liên lụy!

Tựa lưng ở trên ghế nằm, hai mắt hắn hơi nhắm lại.

Bây giờ hắn đứng lên nói chuyện còn có người nghe, đó là bởi vì đối phương cảm thấy hắn đã không còn tư cách cạnh tranh, cho nên mới cho

hắn chút mặt mũi. Một khi hắn chết, hoặc là lão gia tử bên trên thoái vị, như vậy nhất định chi mạch bọn họ sẽ không thể kiên trì được nữa mà sụp đổ.

Gia tộc lớn như vậy, người ngoài thấy phong quang vô hạn. Thế nhưng trên thực tế lại đấu đá lẫn nhau, không thua gì cung đấu, chỉ cần hơi bất cẩn một chút là có thể có thể thân tử đạo vẫn, vạn kiếp bất phục.

- Phụ thân, phụ thân...

Tâm tình vừa mới lắng xuống, suy nghĩ chuyện sau này thì đã có một thanh âm lo lắng vang lên, đã thấy nhi tử quần là áo lượt của mình mang theo vẻ mặt sốt ruột vọt tới, giữa hai lông mày khó có thể che giấu được sự kích động trong lòng.

- Không phải ta đã nói trong khoảng thời gian này, không nên tới quấy rầy ta hay sao?

Đỗ Mạc Hiên sầm mặt lại, hỏi.

- Phụ thân...

Đỗ Viễn sững sờ, lúc này hắn mới nhớ tới, đây là thời khắc phụ thân của hắn nghỉ ngơi.

- Đi ra ngoài đi!

- Vâng...

Thấy phụ thân nổi giận, vốn Đỗ Viễn có lời muốn nói thế nhưng lại nghẹn trong miệng, xoay người đi ra ngoài.

- Khoan đã, sốt ruột tìm ta như thế có phải đã có chuyện gì xảy ra hay không?

Uống một hớp trà lạnh, lửa giận trong lòng Đỗ Mạc Hiên cũng tiêu tan, hắn nằm trên ghế, hai mắt nửa mở nửa khép.

- Vâng.. là Vương thành có một vị danh sư vừa tới, vừa ra tay đã trị hết bệnh cho thê tử của Lăng Thiên Vũ, con thấy... Chẳng phải phụ thân từng bị tổn thương hay sao? Hay là đi tìm hắn một chút thử xem sao...

Cúi đầu nói ra tin tức mà mình mới vừa biết được, nói còn chưa dứt lời thì đã cảm thấy bầu không khí có chút không đúng. Vừa mới ngẩng đầu, suýt chút nữa hắn đã ngã xuống đất.

Chỉ thấy phụ thân vừa nãy còn đang nằm trên ghế, chẳng biết từ lúc nào đã đứng ở trước mặt hắn, hai mắt trợn lên giống như chuông đồng, toàn thân liên tục run rẩy, trà lạnh trong tay đổ xuống mà phụ thân hắn còn chưa phát hiện ra.

- Phụ thân...

Hắn không nhịn được nhìn sang.

- Phụ thân cái gì, ngươi vừa mới nói cái gì? Trong Vương thành ta có một vị danh sư vừa đến?

Nắm bờ vai của hắn, lúc này Đỗ Mạc Hiên nào còn có dáng vẻ bình tĩnh như vừa rồi nữa.

- Con đã tận mắt nhìn thấy, chính xác trăm phần trăm...

Đỗ Viễn liền vội vàng nói ra tin tức mà mình biết được trước đó.

Chuyện của phụ thân, kỳ thực hắn biết, bởi vì bệnh nặng, kinh mạch bế tắc cho nên mỗi khi đến buổi trưa chân khí đều tán loạn không khống chế được, xuất hiện đủ loại tình huống.

Sợ bị người ta phát hiện ra, cho nên lúc này mới nói có thói quen uống trà thanh tĩnh.

Trên thực tế là để che giấu.

- Phụ thân, người danh sư này lợi hại như thế, chi bằng chúng ta nhanh chân đến xem...

Nghe thấy vậy, Đỗ Viễn không nhịn được nói một câu. Còn chưa nói hết lời thì đã thấy phụ thân luôn luôn bình tĩnh không gì sánh được của hắn đã đứng ở phía trước cách đó mười mấy thước, vừa đi vừa la lên:

- Còn chần chừ cái gì nữa? Động tác nhanh lên một chút, nhanh đi bái kiến vị danh sư kia...

- ...

Phải mất một thời gian Đỗ Viễn mới phản ứng lại được:

- Phụ thân, giày của người...

Vừa nãy phụ thân cởi giầy ra ngồi ở trên ghế nằm, hiện tại cũng không đi vào, y phục cũng không xếp... mà đã xoay người rời đi... Phải biết rằng phụ thân hắn là người cẩn thận, không thích người khác lôi thôi lếch thếch...

- Ồ...

Nghe thấy nhi tử nói mình không xỏ giày, lúc này Đỗ Mạc Hiên mới phản ứng lại, vội vàng xỏ vào, nhanh chân đi ra ngoài. Lúc đi thẳng ra sân chợt nhớ tới cái gì đó mà đột nhiên xoay người:

- Đúng rồi, vị danh sư đại nhân mà ngươi vừa vừa nói đang ở chỗ nào?

- ...

Đỗ Viễn.

...

- Ngươi nói cái gì? Trong Vương thành có một vị danh sư đến? Gần mười phút đã chữa khỏi chứng bệnh của thê tử Lăng Thiên Vũ sao?

- Sao có thể có chuyện đó? Đây tuyệt đối là tin tức giả, bệnh của nàng, ngay cả Nguyên Ngữ đại sư xem cũng không biết. Coi như danh sư lợi hại tới mấy thì y thuật cũng chưa chắc đã mạnh hơn so với hắn được!

- Ta cũng cảm thấy là tin đồn bậy, chuyện như vậy, e rằng cũng chỉ có thể ở trong tưởng tượng mà thôi.

- Nghe nói người này tên là Dương Huyền, trong chín đại Vương quốc chung quanh Thiên Huyền quốc, danh sư có thể đếm được trên đầu ngón tay. Nhưng ta lại chưa từng nghe qua cái tên này!

- Có lẽ là một y sư lợi hại, cho nên lúc này mọi người mới truyền tin thất thiệt ra. Nếu như thực sự là danh sư, ta không tin Trầm Truy bệ hạ không biết?

- Đối với danh sư, so với chúng ta Trầm Truy bệ hạ còn chờ đợi hơn nhiều. Nghe nói đã đi ra ngoài mời nhiều lần, làm sao có khả năng trong Vương thành xuất hiện một người mà bệ hạ cũng không biết cơ chứ?

- Mặc kệ có phải là thật hay không, phái mấy người đi qua đó tra xét, chẳng phải sẽ biết được hay sao...

Cùng một cảnh tượng xuất hiện ở trong vô số gia tộc lớn, thế lực lớn.

Lăng Thiên Vũ ở trong toàn bộ Thiên Huyền thành cũng được coi là có máu mặt, đột nhiên đứng một đêm ở bên ngoài một đình viện, làm sao không khiến cho người ta nghi hoặc được chứ.

Vừa điều tra, nghe nói có liên quan tới danh sư, tin tức lập tức truyền bá ra ngoài.

Chỉ là, không có ai đi tin tưởng.

Danh sư nhất tinh kém cỏi nhất cũng có được đãi ngộ quốc sĩ của Vương quốc, làm sao có khả năng đột nhiên xuất hiện ở trong một cái phủ đệ nho nhỏ, không hề có một chút tin tức nào cơ chứ?

...

Bên ngoài cãi vã không ngớt, mà người có liên quan như Trương Huyền, giờ khắc này đang nhìn Tôn Cường trước mắt, hai hàng lông mày nhíu lại.

- Không đúng, vì sao sờ vào hắn lại không xuất hiện?

Lăng Thiên Vũ đi rồi, nhớ tới việc chạm vào bệnh nhân, thư viện lập tức xuất hiện thư tịch, hắn không nhịn được thử nghiệm một phen.

Kết quả, gần như đã sờ toàn thân Tôn Cường mà vẫn không có chút động tĩnh nào cả.

- Tiểu Cường, ngươi nằm xuống.

Trương Huyền khó hiểu.

- Nằm xuống?

Tôn Cường khóe miệng co giật, vẻ mặt muốn khóc.

Theo lý thuyết, bất luận lão gia muốn hắn làm gì, hắn cứ toàn lực phối hợp là được, thế nhưng... Vừa nãy đối phương đã sờ loạn ở trên người hắn... Khiến hắn sắp phát điên.

Trước đó hắn nghe nói muốn sờ lão bà của Lăng Thiên Vũ, còn tưởng rằng đối phương có ham mê đặc thù, cuối cùng hắn đã rõ, cho nên cũng thả lỏng hơn không ít.

Kết quả náo loạn nửa ngày, ham mê của đối phương không phải nữ nhân, mà là nam nhân...

Thậm chí... Có tin không, sờ còn chưa đủ, nhất định phải bảo bản thân hắn nằm xuống...

Giới tính của ta rõ ràng không chút tì vết... thân thể thuần khiết của ta...

- Lão gia...

- Nhanh nằm xuống!

Trương Huyền hơi nhướng mày, ta bảo ngươi nằm xuống cũng không phải đi chết, bối rối làm gì.

- Vâng!

Trong mắt xuất hiện nước mắt, Tôn Cường nằm trên đất, chờ đợi lão gia chà đạp. Chỉ là, lão gia lại giống như vừa nãy, tay sờ tay và người của hắn, thanh âm mang theo vẻ nghi ngờ vang lên:

- Không đúng, làm sao vẫn không có phản ứng?

- Phản ứng? Lão gia, ngươi... ngươi muốn phản ứng gì chứ?

Tôn Cường run cầm cập.

Sờ loạn trên người mình, chẳng lẽ... Muốn làm cho mình có phản ứng?

Náo loạn nửa ngày, hóa ra lão gia là thụ???

Nghĩ tới đây, hắn không khỏi cảm thấy rùng mình.

- Không phản ứng gì... A, đúng rồi!

Trong lúc hắn đang miên man suy nghĩ, dường như lão gia nghĩ đến cái gì đó, tay vỗ trán một cái, cúi đầu nhìn xuống hắn:

- Tiểu Cường, ngươi đừng nhúc nhích, ta đánh bất tỉnh ngươi thử xem...

- ...

Đầu Tôn Cường tràn ngập cảm giác mơ hồ.

Rốt cuộc tình huống là gì đây chứ?

Lão gia, người muốn làm gì...

Lẽ nào... Tiểu nhân còn tỉnh người bất tiện sao?

Ngươi Là Đồ Súc Sinh

dtv-ebook.com

Rốt cục, dưới sự vùng vẫy của Tôn Cường, Trương Huyền đã đánh hắn bất tỉnh.

Tôn Cường hôn mê, ngón tay của Trương Huyền đụng vào, trong đầu óc lập tức xuất hiện thư tịch.

Tới giờ Trương Huyền mới hiểu được.

Người tỉnh táo, chỉ cần đánh ra quyền, dù cho không phải võ kỹ thì cũng sẽ hình thành thư tịch. Hơn nữa, theo thời gian trôi qua, nội dung ghi chép cũng không bao giờ hết, bởi vì con người là sinh mệnh biết học tập, chỗ thiếu sót cũng không thể chỉ có một chỗ.

Cho tới người hôn mê, cũng giống như vật phẩm, chỉ cần đụng vào thì cũng sẽ xuất hiện thư tịch.

Giữa hai thứ không hề có xung đột, khác biệt cũng rất đơn giản, chính là có ý thức hay không.

Biết thư viện còn có thuộc tính này, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm.

Lần sau gặp phải tình huống như của thê tử Lăng Thiên Vũ, chỉ cần sờ là được, cũng không cần phải luống cuống tay chân.

- Lão gia, trưởng lão Đỗ gia Đỗ Mạc Hiên đến đây bái kiến!

Tôn Cường tỉnh lại, trước kiểm tra một chút, phát giác ra trên người cũng không bị xâm phạm, lúc này hắn mới thở phào nhẹ nhõm, vội vã đi ra ngoài, một lát sau đã đi đến bẩm báo.

- Đỗ gia trưởng lão? Bảo hắn vào đi!

Trương Huyền khoát tay áo một cái, ngồi trở lại chỗ ngồi của mình.

Xem ra chuyện của Lăng Thiên Vũ lan truyền rất nhanh, đã có người chủ động đến đây.

...

- Ngươi nói ngươi tận mắt nhìn thấy? Tên Tôn Cường kia chính miệng nói nơi này có một vị danh sư ở lại sao?

Ngoài cửa, Đỗ Mạc Hiên không nhịn được nhìn về phía nhi tử mình.

Bởi vì ốm đau dai dẳng, tu vi tổn thất lớn. Cho nên sau khi nghe được có danh sư đến hắn lập tức mất đi sự bình tĩnh. Trên đường đi từ từ tỉnh táo lại, cũng cảm giác được có chút không đúng.

Danh sư sao lại không có chút tiếng tăm gì mà lại xuất hiện ở đây? Trong đình viện bé như vậy chứ?

Hơn nữa, danh sư chân chính, đệ tử như mây, phô trương rất lớn, tại sao lại thuê chủ một cửa hàng môi giới nhỏ làm quản gia chứ?

Nhiều chuyện cộng lại, đều có vẻ không hợp lý lắm.

- Là Tôn Cường chính miệng nói, chuyện của Lăng Thiên Vũ thì con tận mắt nhìn thấy!

Đỗ Viễn giải thích.

- Ừm!

Đỗ Mạc Hiên gật gù.

Mặc kệ đối phương có phải là danh sư thật hay không, đối với hắn mà nói, đây vẫn là một cơ hội, nếu như là tên lừa đảo, hắn trực tiếp rời đi là được.

Kẹt kẹt!

Cửa viện mở ra, Tôn Cường đi ra ngoài:

- Lão gia nhà ta vừa vặn nhàn rỗi, mời vào!

Hai phụ tử Đỗ Mạc Hiên, Đỗ Viễn liếc mắt nhìn nhau, nhấc chân đi vào bên trong.

Bố cục của đình viện nhìn qua mang theo khí tức dung tục của thương nhân, không có một chút đặc sắc nào cả. Đỗ Mạc Hiên đi về phía trước, càng đi càng cảm thấy đối phương có khả năng là tên lừa đảo.

Rất nhanh đã đi tới chính sảnh.

- Lão gia, vị này chính là Đỗ Mạc Hiên trưởng lão và công tử Đỗ Viễn của hắn!

Tôn Cường nói.

- Ừm!

Trương Huyền xoay người lại, vẫy tay:

- Mời ngồi!

- Vâng!

Hai người Đỗ Mạc Hiên ngồi xuống trên vị trí của khách, đồng thời lặng lẽ quan sát vị danh sư trước mắt này.

Nhìn qua chừng bốn mươi tuổi, nhưng da dẻ có vẻ bóng loáng hơn không ít, tuổi thực tế chắc càng thấp hơn.

Trong lòng Đỗ Mạc Hiên run rẩy một cái.

Đây là thay đổi dung mạo.

Khi hắn còn trẻ từng ra ngoài rèn luyện, kiến thức rộng rãi, đối với loại thủ đoạn thay đổi dung mạo này hắn cũng biết một ít.

Nếu như là danh sư thật sự, vì sao phải thay đổi dung mạo cơ chứ?

Rất hiển nhiên, là giả!

Không cẩn thận, đối phương đang kẻ xướng người hợp với Lăng Thiên Vũ, là do nhi tử của hắn không có kiến thức gì cho nên mới bị lừa!

Nghĩ tới đây, trong lòng lạnh lẽo, sắc mặt trở nên có chút khó coi.

Nhìn thấy vẻ mặt của hắn, Trương Huyền có chút buồn bực.

Chẳng lẽ tên này không biết chuyện của Lăng Thiên Vũ rồi mới chạy tới đây hay sao?

Sao lại dám đối xử với danh sư như vậy chứ?

Hắn không nói lời nào, Đỗ Mạc Hiên cũng không mở miệng, chính sảnh lập tức yên tĩnh lại, bầu không khí có vẻ hơi lúng túng.

- Là như vậy, phụ thân ta từng bị bệnh nặng, tu vi tổn thất lớn, nghe nói Dương sư tới đây, vì lẽ đó... Muốn mời Dương sư xem bệnh, xem còn có phương pháp nào cứu chữa nữa không...

Thấy phụ thân không nói lời nào, vẻ mặt Đỗ Viễn sốt ruột, vội vàng mở miệng.

Khi phụ thân đến không phải rất gấp hay sao? Làm sao khi tới đây lại không nói lời nào, ngộ nhỡ vì thế mà đắc tội với Dương sư, như vậy sẽ rất thảm đó.

- Ta là y sư sao?

Mí mắt Trương Huyền nhấc lên.

Nếu như đã ngụy trang danh sư, đương nhiên phải có uy nghiêm của danh sư, thái độ của đối phương rất hoài nghi, nếu như bản thân vội vàng trị liệu cho đối phương, chẳng phải sẽ tự làm mất thân phận hay sao?

- Không... Không phải!

Đỗ Viễn sợ hết hồn, vội vã kéo tay phụ thân:

- Phụ thân...

- Ồ! Là tiểu nhi nói chuyện không rõ ràng, kính xin Dương sư thứ lỗi!

Xác định người trước mắt có khả năng là một tên lừa đảo, Đỗ Mạc Hiên không còn cung kính như trước đó nữa. Chỉ là, hắn vẫn làm đủ lễ tiết:

- Chỉ là phương diện tu vi của ta có chút vấn đề, nghe Dương sư đến đây, cho nên lúc này mới không nhịn được, muốn học tập một, hai. Mong Dương sư vui lòng chỉ giáo!

- Tu vi có vấn đề?

Nghe thấy lời của đối phương, Trương Huyền đã biết hắn đã hoài nghi mình, cho nên hắn nghi hoặc nhíu mày.

Bất kể là khí độ hay là cái gì hắn cũng không có vấn đề gì, làm sao đối phương lại đi hoài nghi cơ chứ?

Cũng khó trách hắn không phát giác ra được, kiếp trước hắn chỉ là một nhân viên quản lý sách báo, là một trai tân chân chính, giả bộ một chút, lừa loại thương nhân không có kinh nghiệm giang hồ như Lăng Thiên Vũ thì cũng thôi đi. Thế nhưng muốn lừa gạt người từng trải như Đỗ Mạc Hiên, quả thực vẫn còn non một chút.

- Phụ thân...

Nghe thấy phụ thân mình nói chuyện không quá khách khí, trực tiếp nói chuyện như vậy với danh sư, Đỗ Viễn rất là sốt ruột.

Phụ thân luôn luôn trầm ổn, sao ngày hôm nay lại lỗ mãng như thế chứ?

Đối phương là danh sư, ngay cả Lăng Thiên Vũ cũng phải đứng ở bên ngoài một đêm, mới có thể tiếp kiến được. Chúng ta không cần khổ cực

như vậy, có thể trực tiếp đi vào, phải quý trọng cơ hội này mới được, sao lại...

- Ồ? Ngươi muốn học tập thế nào?

Tuy rằng kỳ quái vì sao đối phương lại hoài nghi, thế nhưng Trương Huyền lại không có một chút lo lắng nào, hắn có chút hứng thú nhìn sang.

Hắn ngụy trang danh sư, cũng không tính là lừa gạt, Thiên Đạo Đồ Thư Quán trong tay, coi như danh sư chân chính cũng kém xa ta tít tắp, cho nên... Không phải ngươi hoài nghi hay sao?

Vậy ta sẽ khiến cho ngươi không dám hoài nghi!

- Ta mới vừa học một bộ võ kỹ, có chút không thông hiểu đạo lí, hi vọng Dương sư góp ý giúp ta!

Đỗ Mạc Hiên nói một tiếng rồi đứng dậy.

Theo hắn thấy, người trước mắt này nhất định là một tên lừa đảo, giả mạo danh sư. Vậy ta sẽ đánh một bộ quyền, để ngươi xem một chút, chờ tới khi ngươi không nói ra được, ta sẽ lại vạch trần trước mặt ngươi.

Vút vút!

Nói xong cũng không chờ Trương Huyền trả lời, nắm tay hắn nắm chặt, lập tức đứng dậy di chuyển ở trong phòng.

Không hổ là thiên tài năm đó, quyền phong gào thét, lực lượng mười phần, làm cho người ta có một loại cảm giác bị áp chế mãnh liệt, võ kỹ cũng rất cao minh, chiêu số khiến cho người ta kinh ngạc.

Trước đó Đỗ Mạc Hiên là cao thủ Tích Huyệt cảnh, bởi vì bệnh nặng cho nên mới bị hạ thấp, biến thành Đỉnh Lực cảnh. Chỉ là, lực lượng cũng không suy giảm, loại lực lượng này so với Tích Huyệt cảnh sơ kỳ, trung kỳ bình thường, cũng có thể chiến một trận!

Khó trách Đỉnh Lực cảnh có thể làm trưởng lão Đỗ gia, quả thực có thực lực này.

Phù!

Thu quyền rồi đứng thẳng, hắn đã đánh xong một bộ vũ kỹ.

- Kính xin Dương sư chỉ điểm!

Đỗ Mạc Hiên ôm quyền, ánh mắt lóe sáng nhìn qua bên này, hắn muốn nhìn một chút xem tên lừa gạt này có thể nói ra cái gì.

- Muốn chỉ điểm cho ngươi?

Biết suy nghĩ của hắn, vẻ mặt Trương Huyền hờ hững nhìn qua.

- Vâng!

Đỗ Mạc Hiên lạnh nhạt nói.

- Bộ quyền pháp này của ngươi mờ ảo, luyện không tệ, chắc đã đến đệ tam trọng, thế nhưng... Dường như ngươi hơi không khống chế được lực lượng trong cơ thể mình, nếu như ta không nhìn lầm...

Trương Huyền nói đến đây, mí mắt nhấc lên, mang theo nụ cười ý vị thâm trường.

- Ngươi là súc sinh a!

Quỳ Ở Bên Ngoài

dtv-ebook.com

Quyển 2 - Chương 142: Quỳ Ở Bên NgoàiTác phẩm: Thiên Đạo Đồ Thư QuánTác giả: Hoành Tảo Thiên Nhai Số chữ: 1,760Cập nhật: 22-03-2018 09:26

- Cái gì?

Nghe thấy hắn nói như thế, tất cả mấy người Tôn Cường bên trong phòng đều ngây người.

Đặc biệt là Đỗ Viễn, sắc mặt hắn lần nữa trở nên rất khó coi.

Coi như phụ thân không luyện tốt, đường đường là danh sư, tại sao có thể trực tiếp nhục mạ phụ thân hắn là đồ súc sinh cơ chứ?

Chuyện này quả thật chính là sỉ nhục nhân cách!

- Dương sư, coi như phụ thân ta mạo phạm thì ngươi cũng không cần nhục mạ như vậy chứ...

Trong lòng đã có quyết tâm, tâm tư quần là áo lượt chiến thắng sợ hãi, Đỗ Viễn cắn răng nói.

- Nhục mạ?

Trương Huyền lắc đầu một cái, nói:

- Ngươi hỏi phụ thân ngươi một chút, có phải ta đang mắng hắn hay không.

- Phụ thân...

Đỗ Viễn quay đầu nhìn về phía Đỗ Mạc Hiên, không nhìn thì còn không cảm giác được, vừa nhìn qua, nhất thời sợ hết hồn. Chỉ thấy toàn thân phụ thân hắn run rẩy, không còn vẻ bình tĩnh như trước nữa.

- Kính xin Dương sư cứu ta...

Phịch phịch!

Trong lúc hắn đang nghi ngờ thì đã nghe phụ thân kêu một tiếng rồi quỳ xuống mặt đất.

- Cái gì?

Đỗ Viễn bối rối.

Vẻ mặt Tôn Cường cũng trở nên kỳ quái.

Có phải Đỗ Mạc Hiên này đầu óc có bệnh? Hơn nữa trong lòng còn thích bị tra tấn hay không?

Mới vừa rồi giọng nói còn cứng rắn, oai phong vô cùng. Kết quả lão gia mắng một câu đồ súc sinh đã trực tiếp quỳ xuống?

- Tiểu Cường, tiễn khách!

Không để ý tới Đỗ Mạc Hiên vừa quỳ xuống, Trương Huyền vung tay.

Đùa giỡn, ngươi coi ta là ai chứ? Nói hoài nghi là hoài nghi, nói tin tưởng là tin tưởng?

- Vâng!

Tôn Cường đi tới:

- Hai vị, xin mời!

- Là ta có mắt mà không thấy núi thái sơn, kính xin Dương sư cho ta một cơ hội...

Nghe thấy câu tiễn khách, Đỗ Mạc Hiên sợ hết hồn, liên tục dập đầu, trong lòng tràn ngập hối hận.

Nếu hắn tin nhi tử mình sớm thì sao lại xuất hiện tình huống như thế cơ chứ?

Lần này thì tốt rồi, nghi ngờ danh sư, tương đương với ngang nhiên khiêu chiến thân phận và quyền uy của đối phương, đối phương không tức giận mới là lạ.

Thấy đường đường là trưởng lão Đỗ gia mà lại quỳ và liên tục dập đầu, Tôn Cường cũng không biết làm sao bây giờ, vội vàng nhìn sang.

- Sao vậy? Lời của ta không có tác dụng sao?

Lông mày vừa nhíu, Trương Huyền không giận mà tự uy.

- Vâng..

Tôn Cường run rẩy một chút, lại vung tay nói:

- Người đâu, mau mời Đỗ trưởng lão đi ra ngoài.

Nghe thấy hắn dặn dò, mấy tên hộ vệ nhanh chóng đi tới.

- Đỗ trưởng lão, xin mời!

Mấy tên hộ vệ đi tới trước mặt hai người.

- Phụ thân...

Đến lúc này trong lòng Đỗ Viễn vẫn còn choáng váng, vì sao phụ thân lại bị Dương sư mắng là đồ súc sinh, không những không tức giận mà lại còn quỳ xuống xin cứu?

- Là ta lỗ mãng, ta đã biết sai rồi, ta sẽ chờ ở bên ngoài, xin Dương sư tha thứ.

Đỗ Mạc Hiên dập đầu, không đợi hộ vệ đuổi ra ngoài thì đã dẫn đầu đi ra ngoài, Đỗ Viễn theo sát bên cạnh hắn.

Rời khỏi phủ đệ, đi tới ngoài cửa, đầu gối hắn mềm nhũn, quỳ gối ở giữa đường, không nhúc nhích.

- Phụ thân...

Đỗ Viễn có cảm giác như sắp phát điên.

Phụ thân đã từng là cạnh tranh chức vị tộc trưởng, coi như hiện tại chỉ là trưởng lão phổ thông, thế nhưng cũng cao quý hơn nhiều so với trưởng lão bình thường, không ngờ lại trực tiếp quỳ xuống trên đường lớn... Rốt cuộc là tại sao?

Lẽ nào là bởi vì đối phương mắng một câu... đồ súc sinh?

Lẽ nào... Phụ thân thật sự có chút tâm lý thích bị tra tấn?

- Ngươi cũng quỳ xuống!

Hắn còn chưa kịp suy nghĩ nhiều thì đã nghe thấy Đỗ Mạc Hiên lạnh lùng nói.

- Phụ thân...

Đỗ Viễn cắn răng một cái:

- Con không hiểu...

- Vị Dương sư này là danh sư chân chính, vừa nãy ta mở miệng nói lung tung, đã đắc tội với hắn, cho nên... phải cầu xin đối phương tha lỗi! Danh sư không thể làm nhục, cho dù có chút xem thường thì cũng không được.

Đỗ Mạc Hiên quát lớn:

- Quỳ xuống! Hiện giờ chúng ta chỉ có cầu khẩn hắn không tính toán, bởi vì... hắn là danh sư thật sự, chỉ có hắn, mới có thể trị khỏi được bệnh của

ta.

- Hắn có thể trị khỏi sao?

Đỗ Viễn mê man.

Có vẻ như vừa nãy Dương sư cũng không có nói gì a!

Chỉ có mắng một câu ngươi là đồ súc sinh, lẽ nào bởi vì câu này, cha hắn đã kết luận như vậy?

Càng nghĩ càng không biết chuyện gì xảy ra, cả người có cảm giác như sắp hôn mê.

...

- Lão gia, hai người Đỗ trưởng lão đang quỳ ở trước cửa!

Nghe thấy thuộc hạ báo cáo, vẻ mặt Tôn Cường có chút kỳ quái nhìn về phía lão gia đang ở trước mắt.

Có phải lão gia có ma lực gì đó hay không?

Vừa mới bắt đầu Đỗ Mạc Hiên không có một chút tôn trọng nào, ngữ khí cũng không được tốt lắm, kết quả lão gia mắng một câu, đối phương lại sợ đến mức trực tiếp quỳ xuống, thậm chí ngay cả đi về cũng không dám đi...

Nếu không phải tận mắt nhìn thấy, tuyệt đối sẽ cảm thấy có phải đang nói mơ giữa ban ngày, nói hươu nói vượn hay không.

Thế nhưng sự thực đang ở trước mắt, khiến cho người ta không tin không được!

- Cả nhà ngươi có khỏe không? Sờ lão bà ngươi... Ngươi là đồ súc sinh... Xem ra danh sư thích nói như vậy thật…

Tôn Cường tổng kết ra kinh nghiệm.

Không nói tới Đỗ Mạc Hiên này, lúc đối mặt với Lăng Thiên Vũ dường như cũng là như vậy, lúc đó trong lòng vị phú hào ức vạn này rất là phẫn nộ, kết quả lão gia trực tiếp hỏi người cả nhà ngươi có khỏe không? Tiếp theo lại muốn sờ lão bà của người ta...

Xem ra danh sư cũng không đi con đường bình thường, yêu thích chuyện giật gân thật đó.

Nhưng chuyện giật gân như vậy lại vô cùng hữu hiệu.

- Xem ra những người gọi là thương nhân, trưởng lão này cũng thích mềm không thích cứng. Như vậy chẳng phải sau này ta cũng có thể thử một chút hay sao?

Đột nhiên nhớ tới cái gì đó, hai mắt Tôn Cường sáng lên.

Theo hắn thấy, nhanh như vậy mà Đỗ Mạc Hiên đã thay đổi thái độ, đó là bởi vì lão gia tức giận. Xem ra sau này nếu như bản thân hắn gặp những người này, cũng không cần phải vâng vâng dạ dạ, hắn phải khí thế vô song, khi nói chuyện phải nâng cao khí độ !

Như vậy mới có thể thật sự khiến đối phương kinh sợ.

Không thấy vị Đỗ trưởng lão này một lần đã bị kinh sợ tới mức quỳ xuống sao?

Tâm tư của Tôn Cường càng ngày càng linh hoạt.

- Sau này lão gia không có mặt, tìm một cơ hội thử xem... Nếu thành công, lão gia cũng sẽ nhìn ta với cặp mắt khác xưa...

Trong lòng hắn tràn ngập hưng phấn.

- Ồ, cứ để bọn họ quỳ đi!

Không biết trong nháy mắt tên trước mắt này đã suy nghĩ được nhiều như vậy, Trương Huyền tùy ý vung vung tay lên rồi nói.

- Lão gia, hiện giờ chúng ta làm gì đây?

Tôn Cường hỏi.

Trương Huyền hơi nhướng mày.

Đây cũng là chuyện mà hắn đang suy nghĩ.

Chờ người khác cảm kích rồi đưa tiền ra như vậy cũng không phải là một biện pháp!

Cũng giống như Lăng Thiên Vũ vậy, vừa ra tay đã là một trăm vạn, nhìn qua thì rất nhiều, nhưng chênh lệch với 2 300 vạn vẫn quá to lớn. Thế nhưng nếu như mở miệng đòi tiền, lại không phù hợp với thân phận danh sư, sẽ làm cho người ta dán lên trên người hắn cái nhãn mác tên lừa đảo.

Không lấy tiền, người khác tự đưa thì có thể đưa được bao nhiêu chứ?

Ngộ nhỡt đối phương coi mình thân là danh sư, không quan tâm tới vật ngoại thân, chú trọng tình cảm, chẳng phải hắn sẽ thương tâm, khóc tới chết hay sao?

Nghĩ một hồi, Trương Huyền mở miệng nói:

- Ta đi ra ngoài một chuyến, không cần đi theo. Như vậy đi, ngươi đi giúp ta làm một chuyện.

Nói xong, Trương Huyền nói tỉ mỉ chuyện mình muốn giao cho đối phương làm một lần.

- Này chuyện này...

Nghe thấy hắn giao chuyện này, hai con mắt của vị quản gia này trợn tròn, trợn mắt há hốc mồm.

Như vậy cũng được sao?

- Đi đi!

Trương Huyền cũng không giải thích.

- Vâng!

Có kinh nghiệm mấy lần trước, hắn biết lão gia làm bất cứ chuyện gì đều có lý do của mình, cho nên hắn cũng không hỏi thêm nữa. Hắn xoay người đi ra ngoài, không lâu sau đã quay trở lại.

Rất hiển nhiên, chuyện Trương Huyền giao cho hắn đã được sắp xếp xong.

- Nếu như có người đến tìm, cũng để cho họ ở ngoài cửa chờ.

Trương Huyền không nói thêm nữa mà đứng dậy đi ra khỏi phủ đệ.

Đi tới ngoài cửa, không hề liếc mắt nhìn Đỗ Mạc Hiên đang quỳ trên mặt đất, sau đó xoay người rời đi.

- Phụ thân...

Nhìn thấy vị Dương sư này rời khỏi phủ đệ, không để ý đến mình, Đỗ Viễn không nhịn được hô.

Người ta đã đi rồi, còn quỳ ở đây làm gì chứ?

- Ta làm như vậy, không phải để cho Dương sư xem, mà là biểu hiện một loại quyết tâm và thái độ thay đổi nhận sai. Nếu như hiện giờ ta đứng dậy rời đi, e rằng sau này sẽ không có cách nào giải quyết được vấn đề trên người nữa.

Biết trong lòng nhi tử đang nghĩ cái gì, Đỗ Mạc Hiên giải thích.

- Con biết rồi...

Đỗ Viễn có chút ủ rũ cúi đầu.

Đường đường là trưởng lão Đỗ gia, đã từng là người cạnh tranh ngôi vị người thừa kế lại quỳ gối giữa đường lớn... Chuyện này là sao đây...

Lấy tiền

dtv-ebook.com

Dịch: My

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Các ngươi nghe nói gì không? Lần trước Lăng đại nhân tìm lão gia nhà chúng ta xem bệnh, vừa ra tay liền là một trăm vạn kim tệ, thực sự là hào phóng! - Nhưng vào lúc này, trong viện vang lên giọng nói cố ý đè thấp âm thanh.

Đây hẳn là những hộ vệ gác cổng thấy lão gia rời đi bèn nhỏ giọng thảo luận.

- Một trăm vạn? Thật hay giả? - Một tên hộ vệ rõ ràng không tin.

- Đương nhiên là thật a! Ta tận mắt nhìn thấy, chính xác trăm phần trăm! Một trăm vạn kim tệ, đối với chúng ta tới nói, là con số trên trời. Nhưng đối với lão gia là Danh sư mà nói, không đáng kể chút nào. Ta nghe Tôn ca nói, lão gia đồng ý nhận, chỉ vì để cho đối phương an lòng, không muốn để cho người khác nợ hắn ân tình. – Hộ vệ thứ nhất cười nói.

Ngươi nói như vậy, ta cũng vừa nghĩ tới chuyện này. Lúc trước Lăng đại nhân quỳ ở đây một đêm, lão gia cũng không để ý tới. Là do hắn biếu Tôn ca nhét không ít tiền, mà Tôn ca tâm tính hiền lành, bèn giúp đỡ nói hết lời với lão gia, bấy giờ mới được đi vào... - Thứ hai hộ vệ cảm khái.

Hai người âm thanh tuy rằng rất nhỏ, nhưng chỉ cách một cánh cửa, dù Đỗ Viễn thực lực thấp, nghe không rõ ràng, nhưng Đỗ Mạc Hiên lại nghe nhất thanh nhị sở.

- Viễn nhi, ngươi đừng quỳ nữa! Bây giờ hãy trở lại gia tộc, đem tích trữ những năm này của ta mang tới đây… - Mắt Đỗ Mạc Hiên sáng lên.

Kinh nghiệm giang hồ của hắn phong phú, nhưng đều ở luận võ, chiến đấu, tranh luận tri thức. Về phương diện hối lộ, đưa tiền, hắn liền không thể sánh được với thương nhân rồi. Trước đó căn bản hắn không hề nghĩ tới việc đút tiền, nghe được đối thoại vừa rồi, nhất thời hiểu ra.

Đúng vậy! Danh sư có tự tin về thân phận của mình nên không cần tiền, nhưng quản gia cần a!

Phủ đệ, người hầu, ăn uống, nơi nào không cần dùng đến tiền?

Tìm người khám bệnh đều cần trả tiền, nếu bản thân tay không mà đến, đối phương có thể gặp mới là lạ!

- Vâng! - Đỗ Viễn không hiểu lý do, nhưng nghe được phụ thân bàn giao, lập tức đứng dậy.

- Ta nghe nói Tôn ca bởi vậy còn bị lão gia mắng cho một trận. Hình như Lăng đại nhân trước đó đã nghi ngờ thân phận Danh sư của lão sư, đắc tội người. Tôn nghiêm của Danh sư không thể nhục! Một trăm vạn kim tệ liền muốn đến cầu xin, uy nghiêm vứt đi đâu? Lão gia đã nói chỉ có lần này, lần sau không thể như vậy nữa! Nói thật, một trăm vạn tại trong mắt chúng ta là trời, đối với lão gia đến tư cách cầu xin đều không có! - Hộ vệ thứ nhất nói tiếp.

- Đúng đấy! Vừa nãy, lúc đi qua tiền viện, ta nghe người ta nghị luận chuyện này, còn tưởng rằng là giả... – Người sau nói tiếp.

Bên ngoài.

- Khoan đã! - Đỗ Viễn còn chưa rời đi, liền nghe đến âm thanh của cha tiếp tục vang lên:

- Ngươi trở lại bán tất cả đan dược quý giá ta đã mua vài ngày trước đó đi. Cả da man thú ta tích lũy cũng bán đi, rồi đem tất cả tiền tới đây...

- Cha... - Đỗ Viễn sững sờ.

Cha làm sao vậy?

Hết gom tiền, lại bán đồ vật?

- Phí lời! Đương nhiên là thật rồi! Ta đã hỏi riêng Tôn ca. Hắn nói lúc trước Lăng đại nhân đưa một trăm vạn, lão gia không hề liếc mắt nhìn. Sở dĩ xuất thủ cứu trị, chủ yếu là bởi vì thê tử Lăng đại nhân sắp chết rồi, cứu một mạng người hơn xây bảy tòa tháp. Nếu như người đến đây cầu hắn, vẫn nhảy nhót tưng bừng, thân thể hoàn hảo, thậm chí còn có thể đánh ra võ kỹ, chắc chắn hắn sẽ không để ý tới... - Âm thanh của hộ vệ đầu tiên tiếp tục truyền đến.

- A? - Đỗ Mạc Hiên lung lay sắp đổ. Hắn cắn răng một cái, tiếp tục dặn dò Đỗ Viễn:

- Đi đem thanh kiếm kia của ta cũng bán nốt, còn nữa... không phải Tam trưởng lão vẫn rất muốn lấy được mấy sản nghiệp ta đang khống chế sao? Ngươi đi nói với hắn, chỉ cần trả tiền, tất cả những sản nghiệp này đều là của hắn!

- Cha...

Đây là những tài sản quan trọng nhất của cha ở gia tộc. Một khi bán sạch, sau này làm sao bây giờ?

Đỗ Viễn bối rối.

- Còn không đi mau! - Đỗ Mạc Hiên thúc giục.

Thấy khuôn mặt nghiêm khắc của phụ thân, Đỗ Viễn không dám cãi lại, xoay người rời đi.

- Võ kỹ đều có thể đánh, nói rõ thân thể không thành vấn đề. Người như thế còn dám nghi vấn Danh sư, thực sự là đầu óc có vấn đề! - Hộ vệ thứ hai bĩu môi:

- Lão gia tuy không quan tâm đến tiền, nhưng một xu đều không đem đến, vắt chày ra nước mà muốn lão gia hỗ trợ chỉ điểm, tiêu hao tâm thầ? Chuyện này không phải nằm mơ sao? - Hộ vệ này nói tiếp.

Đỗ Mạc Hiên cắn răng một cái:

- Còn có tích trữ của mẹ ngươi, tất cả đều đem tới cho ta...

- ... - Đỗ Viễn lảo đảo, suýt chút nữa khóc.

Nhìn dáng dấp này, thần trí cha đã không rõ ràng, triệt để phát điên rồi.

…

Hai tên hộ vệ tán gẫu, chính là do Trương Huyền sai bảo.

Không nhắc nhở đối phương một chút, phải đợi tới khi nào bọn hắn mới đưa tiền?

Dù thế nào, đây đều là những lời nói của các vệ sĩ, không liên quan gì đến hắn cả. Mà họ cũng không dám buộc tội đòi hối lộ cho một vị Danh sư.

- Không hổ là lão gia! Đem người đi bán, còn khiến đối phương ngoan ngoãn kiếm tiền cho hắn... - Nghe lời dặn dò của lão gia, Tôn Cường á khẩu rồi!

Thực ra là, lão gia chỉ điểm cho đối phương, xuất phát từ cảm kích, đối phương khẳng định cũng sẽ cảm tạ một khoản thù lao. Nhưng số tiền nhiều là ít bản thân không quyết định được. Sau khi nghe hai tên hộ vệ trò chuyện, kẻ nào còn dám keo kiệt?

Không tổn thương uy danh, còn có thể kiếm lời càng nhiều tiền, lão gia thực sự là chơi đùa người ta chết không đền mạng a... Quá đáng sợ!

Ban đầu hắn và những người khác đều nghĩ rằng lão gia coi tiền tài như cỏ rác. ây giờ nhìn lại... Danh sư cũng là người, cũng phải dùng tiền a...

Sau khi rời khỏi phủ đệ, Trương Huyền tìm một góc phố yên lặng không người, rửa sạch ngụy trang trên mặt.

Ngụy trang hơn một ngày khiến hắn chết mệt.

- Thêm một ngày nữa, chắc là công hội sẽ chuẩn bị xong Ôn Mạch đan, Dưỡng Thể dịch. Trước tiên mang đến cho Vương Dĩnh, Lưu Dương mấy người sử dụng!

Hắn ở đây ngụy trang Danh sư, kiếm tiền, mục đích chính là vì mấy thứ này. Phá Âm đan cùng Cự Tê thú huyết dịch tạm thời chưa có được, nhưng hai thứ này chắc là rất đơn giản.

Đi tới công hội, quả nhiên hai thứ này đã được chuẩn bị thỏa đáng. Còn lại hai thứ kia, Âu Dương hội trưởng đã gửi đơn xin, bên trên đang thu gom từ các công hội khác.

Luyện đan sư công hội trải rộng khắp các đại vương quốc. Một chút đan dược, bảo vật, Thiên Huyền Vương quốc không, không có nghĩa là những vương quốc khác cũng không. Chỉ cần gửi đơn xin, tổng bộ sẽ điều chuyển từ các Vương quốc nắm giữ gần đó. Như vậy, tốc độ có thể nhanh hơn một ít. Bằng không, đưa từ tổng bộ tới đây, không biết khoảng cách bao xa. Mười ngày ngắn ngủi sao có khả năng tới nơi!

Trước tiên hắn thanh toán một trăm vạn kim tệ coi như tiền thế chấp, sau đó thuận lợi lấy được hai thứ đồ này.

- Đúng rồi, Âu Dương hội trưởng! Nơi này của các ngươi có Sinh Tức đan không? Làm phiền ngươi cũng đem đến đây cho ta một ít!

Cất hai loại này vào trữ vật giới chỉ, Trương Huyền hỏi tiếp.

Sinh Tức đan có sự giúp đỡ cực lớn đối với võ giả tầng một Tụ Tức cảnh. Để mấy người Vương Dĩnh dùng, có lẽ có thể để tốc độ tu luyện tăng nhanh không ít.

- Đan dược này bình thường ta cũng luyện chế, hiện tại còn thừa không ít, có thể trực tiếp đưa cho ngươi! - Âu Dương hội trưởng cười cười, lấy hai cái bình ngọc đưa tới.

Tiếp nhận bình ngọc, nhìn thấy bên trong có tới mấy chục viên, Trương Huyền biết đối phương đang lấy lòng mình, cũng không tiện từ chối, bèn gật đầu cất đi.

Tuy rằng phẩm chất của Sinh Tức đan không cao, nhưng cũng là thật nhất phẩm đan dược. Mỗi một viên đều đáng giá vạn kim tệ! Một lần cho mấy chục viên, vị Âu Dương hội trưởng này thật hào phóng!

Cao Thủ Thương Pháp

dtv-ebook.com

Người dịch: Nguyễn Khiêm

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY.com

Đổi làm những vị luyện đan sư khác, đều là nhất tinh, coi như là bằng hữu, cũng không thể vừa ra tay liền hào phóng như thế, nhưng vị Trương Huyền ở trước mặt này, thực sự quá lợi hại, khẩu chiến với mọi người, bất luận luyện đan, tri thức về dược liệu... Khắp mọi phương diện cơ hồ đều là hoàn mỹ, không chê vào đâu được, làm cho tất cả mọi người đều khàn giọng lại không nói gì.

Chỉ cần phần năng lực này, nếu như cấp cho hắn đầy đủ thời gian, nhất định sẽ nhất phi trùng thiên, hiện tại giao hảo, xem như là đầu tư trước sau này có thể sẽ sinh lời gấp bội.

Đem Sinh Tức đan cẩn thận thu lại, Trương Huyền đột nhiên nhớ tới một chuyện, hỏi:

- Âu Dương hội trưởng, ngươi biết ở Thiên Huyền Vương thành, nơi nào có bán ra thương pháp bí tịch hay không?

Vương Dĩnh có Dưỡng Thể dịch, Lưu Dương có Ôn Mạch đan, Phá Âm đan cùng Cự Tê thú huyết dịch tuy rằng tạm thời chưa lấy được nhưng Triệu Nhã, Viên Đào một khi dùng, kích hoạt thể chất, tu vi tất nhiên sẽ bay vọt.

Hiện tại năm học viên, bốn vị đều có phương pháp giải quyết, chỉ còn dư lại một người là Trịnh Dương.

Hắn am hiểu thương pháp, Lục Tầm lại tìm vị học viên có thương pháp còn mạnh hơn hắn làm đối thủ của hắn, nếu không tìm chút chiêu số lợi hại, để hắn học tập, sợ rằng sẽ là một khâu yếu kém nhất.

Học viện giáo sư tàng thư khố, hắn đã nhìn hết rồi, võ kỹ có một ít, nhưng không có thư tịch liên quan đến thương pháp, chính vì như thế, Vương Siêu lão sư mới nổi tiếng như thế, để vô số học viên am hiểu thương pháp mộ danh mà tới.

Vương Siêu có thể đem vị kia Mạc Hiểu đưa cho Lục Tầm, nói rõ quan hệ giữa hai người không tầm thường, hướng hắn học hỏi thương pháp, khẳng định không được, mà bản thân không biết một chút nào cả, chỉ có thể nhìn xem Vương thành có địa phương nào bán ra loại bí tịch này hay không thôi.

- Thương pháp bí tịch? Ngươi muốn học tập thương pháp?

Âu Dương hội trưởng nghi hoặc nhìn sang.

Luyện đan sư địa vị tôn sùng, không học tập luyện đan, học thương pháp làm cái gì?

- Ừm! Trương Huyền gật đầu.

- Thương là binh khí không phổ biến bằng đao, kiếm. Thương pháp lại càng khó luyện đến đại thành. Vậy nên người học thương pháp rất ít, mà chân chính có thể đạt đến trình độ đại sư, không có mấy vị, nếu như mà ngươi hỏi người khác, khả năng không được, ta ngược lại thật ra vừa vặn nhận thức một cái, thương pháp là gia truyền, ảo diệu vô song, nổi tiếng khắp toàn bộ Vương thành!

Âu Dương Thành vuốt râu cười nói.

- Ồ? Có thể mang ta đi học tập hay không?

Ánh mắt của Trương Huyền sáng lên.

- Người này ít giao du với bên ngoài, dựa theo đạo lý, người ngoài bình thường không thấy, cũng không dễ dàng truyền thụ thương pháp, nhưng ta cùng hắn là bạn tri kỉ bạn tốt, có lẽ hắn sẽ cho ta chút mặt mũi!

Âu Dương Thành nói.

- Vậy làm phiền Âu Dương hội trưởng.

Biết đối phương vẫn đang lấy lòng mình, lúc này gật đầu, trong lòng của Trương Huyền âm thầm quyết định khi nào nhìn hắn luyện đan, cũng cố gắng chỉ điểm một chút.

- Đi thôi, ta dẫn ngươi đi gặp gỡ vị lão hữu này.

Thấy đối phương rõ ràng ý tứ của mình, Âu Dương Thành thoả mãn gật đầu.

Đi ra luyện đan sư công hội, hai người đi đại khái nửa canh giờ, đi tới trước một tòa phủ đệ.

Bởi vì Âu Dương hội trưởng cùng với đối phương là bạn tốt, hộ vệ gác cổng cũng không ngăn cản, một đường đi vào.

- Âu Dương hội trưởng, xin phép chờ ở đây một lát, lão gia nhà ta đang luyện thương, một lúc nữa mới ra được!

Quản gia đem hai người mang tới một cái tiểu đình, nói.

- Ân, để hắn luyện xong tới tìm ta là được!

Âu Dương hội trưởng cũng biết thói quen của đối phương, không để ý lắm, tùy ý khoát tay áo một cái, bắt chuyện Trương Huyền:

- Trương đan sư, mời ngồi!

- Tốt! Trương Huyền ngồi xuống ngắm nhìn bốn phía.

Viện tử rộng rãi, trang trí tương đối thanh nhã, làm cho người ta một loại cảm giác yên tĩnh, toàn bộ viện tử vẫn chưa thấy người ở cùng người hầu, xem ra chủ nhân ở nơi đây không phải là người xa hoa.

- Vị lão hữu này của ta gọi là Vương Sùng, chúng ta đã quen biết được hơn hai mươi năm, cả một đời hắn đều chìm đắm bên trong thế giới thương pháp, nói riêng về thương pháp, toàn bộ Thiên Huyền Vương thành, tuyệt đối phải kể đến hắn, Thẩm Truy bệ hạ đều từng tự mình tán dương hắn là thương pháp vô song.

Nâng chung trà lên, Âu Dương hội trưởng giới thiệu.

- Lợi hại!

Đối với mỗi nhân vật đi tới đỉnh phong cho dù là ngành nghề nào đi nữa, Trương Huyền vẫn luôn luôn khâm phục.

Bất luận cái ngành nghề nào, có thể bộc lộ tài năng bên trong mấy chục triệu người, đủ để chứng minh nghị lực cùng thiên phú của họ.

- Âu Dương lão đầu, có phải là lại nói xấu ở sau lưng ta hả?

Chính lúc đang tán gẫu, một cái âm thanh sang sảng vang lên, lập tức một ông già nhanh chân đi đến.

Xem ra hơn năm mươi tuổi, thân thể lại giống như mới hơn ba mươi, Long tinh hổ mãnh, tựa hồ có khí lực dùng mãi không hết, ăn mặc quần áo luyện công, cầm trong tay một thanh trường thương, cũng giống như quản gia đã nói, hắn là đang luyện thương, y phục đều không đổi, liền đi tới.

- Nói xấu ngươi? Ta còn không có nhàm chán như vậy!

Âu Dương Thành đứng dậy cười nói.

Nghe khẩu khí của hai người là biết quan hệ rất quen thuộc.

- Thế còn tạm được, làm sao ngày hôm nay rảnh rỗi đến xem ta?

Vương Sùng vài bước đi tới đình nghỉ mát, lúc này mới nhìn thấy Trương Huyền, nghi ngờ hỏi: - Đây là vãn bối của ngươi?

- Khặc khặc! Âu Dương Thành tràn đầy lúng túng, một hớp nước trà suýt chút nữa phun ra ngoài.

Vãn bối cái lông a!

Ta còn muốn lấy lòng đối phương, để hắn chỉ điểm cho ta một chút, ngươi ngược lại tốt, một câu vãn bối, suýt chút nữa để nỗ lực của ta bằng không...

Lén lút nhìn Trương Huyền một chút, thấy hắn vẫn chưa bởi vậy mà tức giận, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, chỉ lo vị lão hữu này lại nói linh tinh gì đó, vội vàng giới thiệu:

- Ta đến giới thiệu cho ngươi một hồi, vị này chính là nhất tinh luyện đan sư mới lên cấp của công hội, Trương Huyền!

- Nhất tinh luyện đan sư?

Vương Sùng sững sờ, lập tức ngơ ngác.

Sát hạch luyện đan sư khó khăn như thế nào, hắn cùng Âu Dương Thành là lão hữu, biết đến tương đối rõ ràng, vốn là nhìn thấy đối phương trẻ tuổi như vậy, còn tưởng rằng là vãn bối của Âu Dương Thành, không nghĩ tới kẻ này đã trở thành nhất tinh luyện đan sư.

Quả thực khó mà tin nổi.

Liền ngay cả quản gia đứng ở một bên cũng tràn đầy kinh ngạc.

- Không chỉ như vậy, Trương đan sư, là thông qua Luận đan sát hạch thành công, một người nói mười vị luyện đan sư á khẩu không trả lời

được, bàn về thuật luyện đan, e sợ toàn bộ Vương thành cũng không có người có thể ở trên hắn!

Âu Dương Thành tiếp tục nói.

- Luận đan? Vương Sùng líu lưỡi.

Hắn tuy rằng không phải là luyện đan sư, nhưng cũng đã nghe qua loại phương pháp sát hạch này, lại nghe Âu Dương hội trưởng nói, một gia hỏa không đủ hai mươi tuổi, không chỉ trở thành luyện đan sư, vẫn là Luận đan thành công, không phải tận mắt nhìn thấy, đều có chút khó có thể tin tưởng được.

- Âu Dương hội trưởng khách khí, ta chỉ là may mắn học chút tri thức, thật muốn để ta luyện đan, ta khả năng đều luyện chế không ra...

Trương Huyền vội nói.

Hắn thực sự nói thật, có thể Luận đan thành công, là bởi vì có Thiên Đạo thư viện giúp đỡ gian lận, để hắn luyện đan mà nói, khả năng liền đan dược đơn giản nhất, e rằng cũng không thể làm ra được.

Mấy người lại hàn huyên một hồi, Trương Huyền cũng biết Âu Dương Thành cố ý ca ngợi bản thân, là cho vị Vương Sùng này lưu lại ấn tượng tốt, mới dễ mở miệng.

Quả nhiên, hàn huyên vài câu, Âu Dương Thành cười nói:

- Lão đầu, lần này chúng ta lại đây, e sợ còn có việc muốn phiền phức ngươi!

- Ồ? Vương Sùng nhìn sang.

- Là như vậy, Trương đan sư cũng vô cùng yêu thích thương pháp, không biết Vương huynh có thời gian hay không, các ngươi cũng có thể thảo luận một, hai!

Âu Dương Thành nói.

- Ồ? Trương đan sư cũng là cao thủ thương pháp? Cái kia quá tốt rồi...

Nghe hắn nói như thế, ánh mắt của Vương Sùng sáng lên, tràn đầy hưng phấn nhìn sang.

Hắn ưa thích thương, thích nhất là đọ sức cùng cao thủ thương pháp, vị Trương Huyền này tuổi còn trẻ liền trở thành chính thức luyện đan sư, e sợ thiên phú về thương pháp cũng không kém, có thể cùng thảo luận, có thể nào không hưng phấn?

- Ta... Khặc khặc, ta chưa bao giờ học thương pháp...

Nhìn dáng vẻ đối phương dự định muốn cùng mình tỷ thí, Trương Huyền tràn đầy lúng túng.

Thiên Đạo Thương Pháp

dtv-ebook.com

Tiền thân có thể khi tuổi còn trẻ đã tu luyện tới Chân Khí cảnh cũng đã tiêu hao tất cả tinh lực của hắn. Còn thương pháp, ngay cả sờ cũng không sờ qua.

Còn Trương Huyền là một người địa cầu chính thống, đương nhiên chưa từng chạm qua dù chỉ một lần.

- Chưa bao giờ học qua?

Vương Sùng sững sờ.

Không học, vậy thảo luận thương pháp cái gì cơ chứ?

Vẻ mặt Âu Dương Thành ở bên cạnh cũng rất là quái lạ.

Hắn nghe Trương Huyền nói muốn học tập thương pháp lại còn tưởng rằng đối phương có cơ sở nhất định. Cho nên hắn mới cố ý nói thảo luận, mà không phải là học tập, để cho đối phương có chút mặt mũi, không ngờ... lại chưa từng học qua!

Lần này thì xấu hổ rồi!

Nếu sớm biết chưa từng học qua, tùy tiện tìm một lão sư thương pháp là được, còn cần phải chạy tới làm phiền lão hữu hắn hay sao?

- Là như vậy, ta có một học sinh muốn học tập thương pháp, ta nghĩ hiện tại có thể học tập một ít, sau khi trở về lại dạy hắn...

Thấy mấy người nhìn mình, Trương Huyền không thể làm gì khác hơn là nói ra mục đích của mình.

- Hiện tại mới đi học tập? Dạy người khác?

Vương Sùng lảo đảo một cái, suýt chút nữa đã ngất đi.

Đùa gì vậy chứ?

Côn tháng, đao năm, thương cả đời!

Không ít người từ lúc tuổi trẻ đã bắt đầu luyện tập thương, cả đời cũng không bước vào cánh cửa được. Mà ngươi thì tốt, cái gì cũng chưa học mà còn định truyền thụ cho học sinh...

Là lá gan quá lớn, hay là ngươi cho rằng luyện tập thương pháp quá đơn giản?

Trong nháy mắt, sắc mặt Vương Sùng trầm xuống, ấn tượng tốt đối với Trương Huyền trong nháy mắt đã tan biến.

Cả đời hắn luyện tập thương pháp, đã đem thương là tính mạng. Thứ hắn không thích nhất chính là người khác xem thường, tên này thì hay rồi, một người không học mà đã muốn lừa gạt học sinh... Quả thực chính là sỉ nhục đối với thương vậy!

Nếu không phải tôn trọng thân phận luyện đan sư nhất tinh của đối phương, lại thêm mặt mũi của lão hữu Âu Dương Thành thì sợ rằng hắn đã sớm đuổi ra ngoài rồi.

Cố nén lửa giận, hắn nói:

- Thương pháp rất khó luyện tập, cũng rất khó học tập, trong thời gian ngắn muốn có được thành tựu, hầu như là không thể. Ngay cả bản mình cũng không biết mà đã đi truyền thụ cho người khác, chỉ sợ sẽ dạy hư học sinh a!

Trong giọng nói đã có chút không dễ nghe.

- Cái này...

Nhìn thấy đối phương không vui vẻ, Trương Huyền biết chuyện học tập thương pháp từ đối phương đã không thành hiện thực, hắn chần chờ một chút, nói:

- Như vậy đi, ở chỗ Vương huynh có một ít thư tịch liên quan tới thương pháp, có thể cho ta mượn nhìn một chút hay không?

- Đọc sách?

Vương Sùng cau mày.

Thương pháp là võ kỹ, là đủ loại chiêu số, thân pháp, cần phải truyền thừa chỉ điểm, nếu như đọc sách là có thể hiểu được, như vậy cũng không cần luyện cực khổ như thế.

Chỉ là, tuy rằng nghi hoặc, thế nhưng khi thấy đối phương từ bỏ ý nghĩ trước đó, hắn thở phào nhẹ nhõm, nói:

- Cũng tốt, xem một thư tịch là sẽ biết mức độ, không đến mức lỗ mãng. Loại sách này ta có rất nhiều, nếu như muốn nhìn, ta có thể mang ngươi tới xem!

Là đại sư thương pháp, trong vương quốc có bao nhiêu thư tịch liên quan tới thương pháp, trên cơ bản đều bị hắn thu gom lại, chỉ cần thương pháp truyền thừa nhà bọn họ không bị tiết lộ ra ngoài, như vậy những tri thức cơ sở này, để nhìn một cái cũng không sao.

- Đa tạ!

Trương Huyền vội vàng gật đầu.

Thương pháp giống như công pháp, quả thực cần tôi luyện trong thời gian dài, bằng không không thể có thành tựu gì cả. Chỉ là, hắn lại không giống, chỉ cần có đầy đủ thư tịch là hắn có thể hình thành thương pháp càng lợi hại hơn, nếu muốn học tập cũng sẽ đơn giản hơn không ít.

- Đây là thư phòng của ta, bên trong bao gồm tất cả thư tịch có liên quan tới thương pháp trong Thiên Huyền quốc, cùng với bản đơn lẻ của một ít chiêu số!

Ba người đi tới thư phòng, Vương Sùng chỉ về phía trước, vẻ mặt tràn ngập tự kiêu.

Vì sưu tập những thư tịch này hắn đã đánh đổi không ít, kết quả cũng khiến cho thương pháp của hắn càng cao minh hơn, càng thêm lợi hại hơn.

Trương Huyền nhìn qua, có ròng rã bảy, tám cái giá sách xếp thành hàng, bên trên có đủ loại thư tịch, hầu như đều là liên quan tới thương pháp.

- Âu Dương, đã lâu ngươi không đến, chúng ta đi uống một chút đi!

Bởi vì biết rõ muốn đọc sách phải cần thời gian, Vương Sùng cũng không có dự định tiếp tục ở đây chờ đợi mà nói một câu, sau đó bắt chuyện với Âu Dương Thành.

- Được!

Hai người đi ra ngoài.

- Bắt đầu thôi!

Thấy bọn họ đã rời đi, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, hắn đi tới trước mặt giá sách, bắt đầu lật xem.

Soạt Soạt Soạt Soạt!

Tiếng lật sách lại vang lên, trong đầu hắn hình thành đủ loại thư tịch.

Những thư tịch này có một chút là cơ sở, cũng có một chút là một ít chiêu số thường dùng, còn có một chút là giới thiệu... Nói chung, đủ loại đều có, hầu như bao hàm tất cả tri thức của thương pháp.

Không hổ là đại sư thương pháp, điển tịch thật là phong phú.

Hắn liên tục lật xem, tất cả thư tịch rất nhanh đã được hình thành ở trong thư viện. Có bảy, tám giá sách xếp thành hàng, khoảng chừng mấy ngàn bản, sau nửa canh giờ, tất cả đã được lật hết.

Yên lặng đứng tại chỗ, Trương Huyền tiêu hóa thương pháp vừa mới xuất hiện ra ở trong đầu.

- Phương pháp tu luyện chính xác...

Tinh thần khẽ động, chỗ có liên quan tới tu luyện bí tịch thương pháp lập tức dẫn tin tức chính xác tụ tập tạo thành một quyển thư tịch hiện lên ở trước mắt của hắn.

Hắn mở ra rồi nhìn qua.

- Binh khí như cánh tay kéo dài, chỉ có luyện nó giống như trở thành cánh tay thì mới xem như là chân chính thành công, thương pháp cũng như vậy...

Thiên Đạo Đồ Thư Quán tập hợp nhiều thư tịch như vậy để hình thành bí tịch thương pháp, uyên bác tinh thâm, làm cho người ta có một loại cảm giác thông thoáng sáng sủa. Một mặt, vừa xem Trương Huyền vừa lấy tay làm thương chậm rãi vung tay.

Soạt Soạt Soạt!

Dưới chân khí phát động, trên đầu ngón tay của hắn thỉnh thoảng đâm ra khí mang sắc bén, trong nháy mắt, cả người giống như đã biến thành một thanh trường thương, lưng chống trời đất, bất cứ lúc nào cũng sẽ đâm thủng bầu trời.

Thương được gọi là bách binh chi vương, muốn tu luyện thành công thì đầu tiên phải có khí thế và phong độ bễ nghễ thiên hạ đâm thủng bầu trời.

Loại khí thế này, nếu như không trải qua vô số mưa gió và thời gian dài ôn dưỡng thì rất khó hình thành!

Nếu như có người ở đây nhìn thấy Trương Huyền trong thời khắc này, tuyệt đối sẽ kinh ngạc mà la lên.

Bởi vì, không ngờ hắn lại có loại khí độ này, tuy rằng không nhìn ra được thương pháp này cao minh hay không. Thế nhưng chỉ bằng vào luồng khí thế này cũng đã có thể làm cho sự tự tin của không ít người tu luyện tan vỡ, trong nháy mắt đã bại trận.

Hoàn toàn chìm đắm ở bên trong thư tịch, Trương Huyền căn bản không biết những chuyện này, bàn tay hắn vẫn không ngừng khoa tay như cũ.

Vút vút vút vút!

Từng đạo từng đạo chân khí dọc theo ngón tay trào ra, rơi xuống trên mặt đất làm cho mặt đất xuất hiện từng cái từng cái hố nông to nhỏ không đều.

May mà hắn không dùng lực lượng, bằng không, thư phòng của Vương Sùng sẽ giống như của Lục Trầm đại sư, sẽ bị hắn triệt để gây họa.

Không biết qua bao lâu Trương Huyền mới ngừng lại, miệng phun ra một ngụm trọc khí, giống như một sợi tơ trắng lan tràn ra bên ngoài.

- Luyện thành rồi sao?

Ánh mắt hắn sáng lên.

Chỉ bằng vào chút thời gian này thì hắn biết, hắn đã tu luyện qua một lần nội dung thư tịch được thư viện hình thành.

- Vậy gọi là Thiên Đạo thương pháp đi!

Ầm!

Thư tịch khẽ rúng động một cái, bên trên xuất hiện tên... Thiên Đạo thương pháp!

- Chỉ tiếc, số lượng thư tịch quá ít, hơn nữa sai lầm quá nhiều, chỉ hình thành được một chiêu!

Vẻ mặt Trương Huyền vô cung tiếc nuối.

Những thư tịch này đều là thương thuật trụ cột nhất, Thiên Đạo Đồ Thư Quán tụ tập những điểm chính xác, hình thành một chiêu thương pháp.

- Không biết chiêu này có thể làm cho lực lượng của ta tăng thêm được bao nhiêu, có bao nhiêu uy lực nhỉ!

Tuy rằng chỉ là một chiêu, nhưng trải qua Thiên Đạo thần công, Thiên Đạo kim thân, hắn biết chắc chắn nó sẽ không đơn giản.

Một khi đánh ra, tuyệt đối có thể làm cho thực lực của hắn tăng lên một đoạn dài.

- Sau khi trở về truyền cho Trịnh Dương!

Hắn tới đây là để học tập thương pháp, truyền thụ cho Trịnh Dương, tuy rằng chỉ có một chiêu, thế nhưng cũng coi như không đi uổng chuyến này.

Có thể tưởng tượng ra được, chỉ cần học sinh của hắn học được, nhất định thương pháp sẽ tiến nhanh, muốn đánh bại Mạc Hiểu kia chắc cũng không phải là việc khó gì.

Từ xuất pháp từ Thiên Đạo, chắc chắn là tinh phẩm, điểm ấy không thể nghi ngờ.

- Đi ra ngoài thôi!

Sau khi xem xong tất cả thư tịch, cũng đã có đồ vật mà mình muốn, Trương Huyền nhanh chân đi ra ngoài.

Thương ý

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY.com

Dịch: My

Trong tiểu đình, Vương Sùng đang ngồi uống rượu cùng Âu Dương Thành.

- Ngươi nói vị Trương đan sư này, thông qua sát hạch nhờ Luận đan? - Vương Sùng đến bây giờ vẫn không thể tin được.

Luận đan hầu như là một đặc ân đặc biệt dành cho Danh sư, có ý nghĩa đặc biệt. Một thanh niên không đủ hai mươi thành công thông qua Luận đan? Dù cho chính tai nghe hắn cũng khó có thể tin được.

- Đúng vậy! Tri thức của Trương đan sư đối với đan dược còn trên cả ta, là anh hùng xuất thiếu niên chân chính! - Âu Dương Thành cảm khái.

- Mặc dù tri thức về đan dược lợi hại, nhưng nhận thức đối với thương pháp thì quá nông cạn! Thương pháp không phải chơi nhà chòi, cũng không phải nhìn qua loa một cái liền có thể học được. Nếu dễ dàng như vậy, sao có thể làm ta chìm đắm cả đời!

Trên mặt lộ ra tự kiêu, trong mắt Vương Sùng mang theo sự tự tin mạnh mẽ.

- Đúng đấy! Thương là loại vũ khí phức tạp nhất trong số tất cả các loại vũ khí. Làm thế nào có thể dễ dàng đạt được sự thành thạo?

Trong rất nhiều vũ khí, thương là vũ khí khó nhất để làm chủ. Vô số người tu luyện mang theo tràn đầy tự tin bắt đầu luyện tập. Đến cuối cùng, đều đã khó có thể thành công, vẽ hổ không được lại ra chó.

Cảm khái một tiếng, Âu Dương Thành đột nhiên nhớ tới cái gì, nhìn sang:

- Thư phòng của ngươi không có bí tịch về thương pháp không thể truyền ra ngoài chứ?

Trương Huyền là do hắn đưa tới. Vạn nhất bạn tốt bị tiết lộ bí mật gia truyền gì, hắn thật sự khó xử.

- Không có! T a tự nghĩ ra thương pháp cùng gia truyền bí tịch, đều thuộc làu trong lòng, truyền thụ trực tiếp bằng miệng, không ghi chép bằng văn tự. Người khác dù muốn học cũng học không được! - Vương Sùng cười cợt:

- Trong thư phòng, đều là một số sách về cơ sở thương pháp và nhập môn. Đối với người vừa mới tiếp xúc thương pháp, có giúp đỡ rất lớn. Không có gì đâu! Cứ để vị Trương đan sư này xem một chút cũng tốt. Hắn xem xong thì nên biết độ khó của thương pháp mà quên đi suy nghĩ ấu trĩ trước đây!

Người chưa bao giờ tiếp xúc qua thương pháp, liền muốn học cách dạy thương pháp cho người khác, đùa gì thế?

Thương pháp nếu đơn giản, hắn lại làm sao có khả năng nổi danh như vậy. Thậm chí Thẩm Truy bệ hạ cũng đích thân khen ngợi!

Thương pháp đại sư, không phải là tên gọi từ trên trời rơi xuống!

Đối với vấn đề này, hắn có sự tin tưởng tuyệt đối và niềm tự hào.

- Cũng đúng... - Âu Dương Thành gật đầu.

Bất kỳ một loại binh khí, một bộ võ kỹ nào, đều có thể dễ dàng luyện thành, mà cần luyện tập lặp đi lặp lại đêm ngày. Nếu có thể học được một cách đơn giản, cao thủ đâu còn đáng giá.

- Vị Trương đan sư này vẫn còn trẻ tuổi, không biết chừng mực. Một lúc nữa, sau khi hắn sxem xong thư tịch, ta sẽ biểu diễn một bộ thương pháp, để hắn biết khó mà lui. Như vậy có lẽ hắn sẽ không suy nghĩ lung tung nữa!

Biết Trương Huyền có thiên phú kinh người trong luyện đan, Vương Sùng tuy có chút bất mãn với việc hắn làm, nhưng cũng không hề xem thường.

- Được! lời nói như vậy chắc hắn sẽ hết hy vọng, chuyên tâm luyện đan, ta còn muốn chúng ta luyện đan sư công hội, ra một vị nhị tinh luyện đan sư đây...”

Âu Dương Thành cười cợt, chính muốn nói tiếp, liền gặp trước mắt Vương Sùng đột nhiên thân thể cứng đờ, tiếp theo liên tục run rẩy.

“Leng keng!”

Chén rượu trong tay ngã xuống đất biến thành bụi phấn cũng không biết.

“Vương Sùng...”

Nhìn thấy một vị thực lực tại Thiên Huyền thành đều có tên tuổi thương pháp đại sư, một hồi biến thành như vậy, Âu Dương Thành sợ hết hồn.

Không nghe nói vị lão hữu này thân thể có bệnh a!

Làm sao nói nói, lại đột nhiên giật?

“Là thương ý, thương ý!”

Đang suy nghĩ dùng đan dược gì cứu người, liền gặp lão hữu khôi phục như cũ, hai mắt tỏa ánh sáng, như là nhìn thấy ngàn tỉ bảo tàng.

“Thương ý? Cái kia là cái gì?”

Thấy hắn không có chuyện gì, Âu Dương Thành thở phào nhẹ nhõm, tràn đầy kỳ quái nhìn sang.

Rốt cuộc là thứ gì, có thể làm cho luôn luôn bình tĩnh, vững như Thái sơn lão hữu biến thành như vậy?

“Tu luyện kiếm pháp, đạt đến cảnh giới cao thâm, có thể hình thành kiếm ý, thương cũng như thế, có thể ngưng tụ thương ý cao thủ, mới thật sự là thương pháp đại sư. Những năm này ta ít giao du với bên ngoài, chính là muốn mài giũa nội tâm, tranh thủ sớm ngày đạt đến cảnh giới này, đáng tiếc vẫn không tìm được điểm đột phá... Phủ đệ khi nào đến rồi một vị cao thủ, hoặc là có người so với ta sớm đột phá? Qua xem một chút!”

Đột nhiên đứng dậy, Vương Sùng vội vàng hướng cảm nhận được thương ý phương hướng đi đến.

Ngưng tụ thương ý, trường thương chỗ đến, đều là thương pháp.

Hắn vẫn làm cái mục tiêu này mà phấn đấu, nhưng thủy chung không tìm được lối vào, nằm mơ đều không nghĩ tới, bản thân trong sân xuất hiện, đến cùng là ai?

Hai người không có dừng lại, vội vã hướng vừa nãy thương ý phóng thích địa phương đi tới, đúng dịp thấy Trương Huyền theo thư phòng chậm rãi đi ra.

“Người đâu?” Còn chưa tới đến, Vương Sùng liền gấp gáp hỏi.

“Người? Người nào?” Trương Huyền không biết đối phương có ý gì.

Hắn vẫn đọc sách, sau đó lại tu luyện Thiên Đạo thương pháp, căn bản không chú ý bên ngoài, làm sao? Đến kẻ địch rồi?

“Ta cảm nhận được một đạo kinh người thương ý, ở ngay gần, sao không có ai vậy?”

Thấy hắn không biết, Vương Sùng vội vàng tìm kiếm khắp nơi, bất quá xung quanh trống không, nào có nửa bóng người.

“Có thể hay không là ngươi nghĩ từ lâu thành bệnh, cảm ứng sai rồi?” Âu Dương Thành nhìn sang.

Bản thân vị lão hữu này, mỗi ngày nghĩ thương ý, có thể hay không thời gian dài xuất hiện ảo giác?

Bằng không, bản thân làm sao không cảm ứng được cái gì?

“Ta khoảng cách thương ý chỉ thiếu chút nữa ngăn cách, mỗi ngày đều sáng nhớ chiều mong, vừa nãy tuyệt đối có một đạo thương ý xông thẳng bầu trời, không thể có sai lầm!”

Vương Sùng đầy mặt kiên định.

Hắn mỗi ngày nghiên cứu thương pháp, từ lâu nhập ma thành si, nếu như lại đem thương ý lầm, thật liền mất mặt.

“Dừng lại, dừng lại, các ngươi nói thương ý là cái gì?”

Xem hai người thảo luận kịch liệt, Trương Huyền cũng không nhịn được nữa.

Hắn xem thư tịch, đều là đơn giản nhất cơ sở, thương ý đã dính đến tầng thứ càng cao hơn, cùng không có ghi chép, vì lẽ đó, cũng không biết.

“Thương ý là đúng thương pháp lĩnh ngộ được cực hạn, mới có thể cảm ngộ đến đặc thù ý cảnh...”

Vương Sùng giải thích một câu, tiếp theo lắc lắc đầu: “Ngươi chưa bao giờ học được thương pháp, nói rồi cũng không hiểu, giải thích nhiều hơn nữa cũng là uổng phí...”

Mặc dù đối phương không nói tỉ mỉ, nhưng Trương Huyền xem như là làm rõ xảy ra chuyện gì: “Ngươi ở đây tìm, lẽ nào vừa nãy có người ở

đây phóng thích thương ý?”

“Ta cũng không xác định, vừa nãy mơ hồ cảm ứng được, ngay ở chung quanh đây...” Vương Sùng gật đầu.

Cái kia cỗ thương ý, xuất hiện thời gian rất ngắn, lóe lên liền qua, mặc dù là hắn, cũng chỉ là có cái cảm giác mơ hồ, không cách nào xác định xác thực vị trí, bằng không, khẳng định trực tiếp đi tìm đi tới, cần gì tại đây băn khoăn.

“Đúng rồi, ngươi liền ở ngay đây, lẽ ra có thể rõ ràng xác định vị trí!”

Nhớ tới cái gì, Vương Sùng hai mắt tỏa ánh sáng nhìn sang.

Bản thân cách khá xa, không cảm ứng được vị trí cụ thể, trước mắt cái này Trương đan sư không giống a, hắn liền ở ngay đây, nhất định có thể tìm tới.

Một khi xác định địa phương, đến cùng là người trong nhà vẫn là bên ngoài đến, liền có thể rõ ràng.

Phải biết, làm thương pháp thế gia, cả gia tộc, người người luyện tập thương, thậm chí hộ vệ đều sẽ, vạn nhất ai ngẫu nhiên lĩnh ngộ thương ý, ngậm miệng không nói mà nói, còn không biết, tìm tới xác thực vị trí liền đơn giản.

“Có thể... Ta không biết thương ý là cái gì?” Trương Huyền chần chờ một chút.

“Cái này đơn giản, ta tuy rằng còn không lĩnh ngộ thương ý, nhưng cũng có thể mô phỏng theo cái bảy, tám phần, chính là loại khí tức này!”

Vương Sùng thân thể hơi động, một luồng ác liệt khí tức phả vào mặt, như là có thể mang bất luận là đồ vật gì đều đâm thủng.

“Đây chính là thương ý?” Trương Huyền tràn đầy quái lạ.

“Không sai, chính là loại khí tức này, ngươi biết là nơi nào xuất hiện sao?” Giải trừ khí tức, Vương Sùng há mồm thở dốc, trên đầu liên tục đổ mồ hôi, không nhịn được hỏi.

Tuy chỉ mô phỏng theo một hồi, mạnh mẽ tiêu hao, vẫn như cũ để hắn có chút hư thoát.

“Cái này...” Trương Huyền có chút thật không tiện: “Cái này... Ngươi nói, có phải là cái này?”

Tiếng nói kết thúc, cả người hắn như là đã biến thành một thanh trường thương, tỏa ra sóng to gió lớn khí tức, khác nào bất cứ lúc nào cũng sẽ đâm thủng bầu trời.

Vương Sùng vừa nãy thương ý cùng với so sánh, quả thực chính là chó đuôi cỏ cùng đại thụ chọc trời chênh lệch.

Không thể giống nhau.

Ta có thể học sao?

dtv-ebook.com

Người dịch: Nguyễn Khiêm

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- A? Thương... Thương ý?

Vương Sùng lảo đảo một cái, suýt nữa ngất tại chỗ.

Thật hay giả?

Ngươi làm sao biết triển khai thương ý, hơn nữa còn tinh khiết như thế!

Trong lòng khiếp sợ, nhìn thấy dáng vẻ ngượng ngùng của Trương Huyền ở trước mắt, càng là một ngụm máu suýt chút nữa phun ra.

Ngượng ngùng, ngươi ngượng ngùng cái rắm a!

Đại ca, ngươi không nên đùa nghịch người như vậy, ngươi không phải nói chưa từng học thương pháp hay sao? Không biết thương pháp là cái gì hay sao?

Ta từ tám tuổi bắt đầu học thương, đến hiện tại là hơn bốn mươi năm, suốt ngày chìm đắm trong đó, khoảng cách thương ý đều còn có mảng lớn... Ngươi đến giải thích cho ta, thương ý hùng hậu như thế kia đến cùng là xảy ra chuyện gì?

Ngươi nói không biết thương ý là cái gì, vậy đây là món đồ gì?

Vương Sùng nước mắt ào ào.

Không chơi đùa người như vậy a!

Buồn cười hắn vừa nãy còn hùng hồn dạy bảo đối phương, nói cũng không hiểu, giải thích nhiều hơn nữa cũng là uổng phí...

Đến cùng tự tin ở đâu ra?

Phải nói, nghe không hiểu chính là bản thân đi...

Hận không thể có cái khe nứt, lập tức chui vào.

- Đây chính là thương ý?

Âu Dương Thành cũng choáng váng.

Lão hữu vì muốn lĩnh ngộ thương ý, luyện tập đến đầu đầy mồ hôi, thở hồng hộc, giống như là táo bón chừng mấy ngày, mà cái tên này, tiện tay liền lĩnh ngộ, không hề có chút áp lực nào, đơn giản giống như là ăn cơm uống nước vậy.

Đến cùng thì Vương Sùng là thương pháp đại sư hay ngươi mới là thương pháp đại sư?

- Ngươi... Ngươi không phải nói chưa từng học thương pháp hay sao?

Thực sự không nhịn được, Âu Dương Thành hỏi lên, Vương Sùng cũng gấp gáp nhìn về phía đối phương, muốn nghe hắn giải thích như thế nào.

- Ta đúng là chưa từng học a! Trương Huyền ăn ngay nói thật.

- Chưa từng học, làm sao nắm giữ thương ý hùng hậu mà tinh khiết như thế? Vương Sùng đều muốn điên rồi.

Ngươi chưa từng học thương pháp, vừa ra tay liền có thương ý lợi hại như thế, con mẹ nó, mỗi ngày ta đều luyện tập từ sáng tinh mơ đến tối muộn, dựa theo ý của ngươi, những năm này ta đều luyện lên thân chia sao...

- Há, ta vừa nãy tại thư phòng đọc sách, có chút lĩnh ngộ, cảm giác là ở trong loại trạng thái này triển khai thương pháp thoải mái nhất, liền trong lúc vô tình triển khai, căn bản không biết đây chính là thương ý!

Trương Huyền suy nghĩ một chút, nói.

Cái này cũng không phải là hắn giả ngu, thư tịch bên trong gian phòng kia, ghi chép đều là thương pháp trụ cột nhất, căn bản không nói gì đến thương ý, hắn cũng là thông qua những thư tịch này để ngưng tụ Thiên Đạo thương pháp, mới may mắn ẩn chứa sự thương ý mà thôi.

Cho tới thương ý làm sao sử dụng, rồi đối với người luyện thương có trợ giúp gì, hoàn toàn không biết, hai mắt tối thui.

Nước mắt của Vương Sùng cứ ào ào chảy ra.

Sao mà ngươi có thể nói đơn giản như ăn cơm uống nước thế, ngươi có biết ta đã tiêu tốn bao nhiêu thời gian, bao nhiêu công phu mà vẫn không đạt đến cảnh giới này sao?

Vì cảnh giới này, hơn mười năm qua, ta vẫn cố gắng mài giũa bản thân, thậm chí thâm nhập những vùng đất khô cằn, vượt qua giá lạnh, nóng bức, để ý chí liên tục trở nên mạnh mẽ, vẫn không thành công, ngươi thì sao, tùy tiện đọc mấy thư tịch rồi thoải mái, vô ý... Liền đạt đến!

Tim của ta, phổi của ta, thanh xuân của ta!

Vương Sùng chỉ cảm thấy, trước mắt nếu là có cái hố to, nhất định sẽ lập tức nhảy xuống rồi lấp đất chôn sống chính mình.

Có thể không đả kích người như thế hay không?

Ngươi nếu như nói, tiêu tốn khổ cực, cả ngày tu luyện, ngẫu nhiên đột phá, ta cũng có thể dễ chịu một ít, kết quả chỉ nhìn sách một hồi, nhiều nhất cũng là một canh giờ, sau đó... Sau đó liền đột phá...

Mấu chốt nhất vẫn là sách mà ngươi xem không phải là bí tịch gì cao thâm cả, chỉ là thương pháp trụ cột nhất...

Chuyện này nếu như truyền đi, tuyệt đối có thể làm cho hết thảy thương pháp đại sư trong cả Vương quốc đều xấu hổ mà tự vẫn.

- Vương Sùng, thiên phú của mỗi người xác thực là không giống nhau, Trương đan sư... Trời sinh am hiểu thương pháp, cũng chưa biết chừng!

Gặp lão hữu giống như hồn bay phách lạc, bị đả kích không nhẹ, Âu Dương Thành không nhịn được khuyên giải, an ủi.

- Được rồi, cũng chỉ có thể nghĩ như vậy!

Không hổ là cao thủ thương pháp, tâm trí từ lâu đã tôi luyện được giống như sắt thép, tuy rằng thất lạc, vẫn rất nhanh điều chỉnh tâm cảnh, chính muốn nói chuyện, liền nghe người thanh niên kia nghi ngờ hỏi.

- Ngươi nói ta lĩnh ngộ thương ý, cái kia thương ý có ích lợi gì?

Thân thể của Vương Sùng lần thứ hai lắc lư, cố nén tinh thần sắp tan vỡ:

- Thương ý là lĩnh ngộ đối với thương, nói rõ đã đem thương xem là cánh tay kéo dài, dưới tình huống này, tùy ý triển khai, đều là thương pháp, là thể hiện của việc tu luyện thương pháp tới cảnh giới nhất định!

- Tùy ý triển khai đều là thương pháp?

Ánh mắt của Trương Huyền sáng lên:

- Quá tốt rồi. Nếu có thể học trò của ta cũng lĩnh ngộ thương ý, thi đấu liền nhất định có thể thắng lợi!

Thương ý đã lợi hại như vậy, xem ra trở lại học viện phải cố gắng giáo dục Trịnh Dương, để cho hắn cũng nắm giữ loại tâm cảnh này, như vậy, tới tân sinh đại bỉ, coi như không có cao minh thương pháp, cũng có thể để cho hắn đứng ở thế bất bại.

- Muốn cho học viên của ngươi cũng lĩnh ngộ?

Vương Sùng run rẩy.

Thương ý là lý giải của cá nhân đối với thương pháp, ngươi cho rằng người người đều biến thái giống như ngươi, tùy tiện xem mấy cái ghi chép là có thể đột phá sao?

Muốn khuyên ngăn đối phương bỏ đi loại ý nghĩ vô tri này, cũng không biết làm sao để mở miệng.

- Đúng rồi, vừa nãy lúc ta đọc sách thì lĩnh ngộ được một chiêu thương pháp, không biết uy lực làm sao, Vương huynh nếu là thương pháp đại sư, có thể chỉ điểm cho ta hay không?

Đối với thương ý, Trương Huyền còn không khái niệm gì, cùng không có khiếp sợ giống như đối phương, nhớ tới trong Thiên Đạo thương pháp hình thành một chiêu công kích, không nhịn được mở miệng.

Trước mắt vị này thế nhưng là thương pháp đại sư nổi tiếng khắp Vương quốc, để hắn chỉ điểm, tuyệt đối có thể nhìn ra tốt xấu.

- Còn lĩnh ngộ một chiêu thương pháp? Tốt lắm, ta cũng muốn nhìn một chút, loại thiên tài biến thái như ngươi đến cùng là có thể lĩnh ngộ ra chiêu số như thế nào!

Vương Sùng gật gật đầu, để hạ nhân đi lấy thương.

Rất nhanh, trường thương được đem lại đây, tổng cộng hai thanh.

- Muốn kiểm nghiệm uy lực của chiêu số, chỉ có thực chiến! Trương đan sư, triển khai chiêu số mà ngươi vừa lĩnh ngộ đánh về phía ta, để ta xem một chút! Trường thương tại tay, Vương Sùng như là lập tức biến thành người khác, khí tức cao to hung mãnh, khác nào Hồng Hoang cự thú, bất cứ lúc nào cũng sẽ gào thét mà ra.

Dưới cái nhìn của hắn, đối phương tuy rằng lĩnh ngộ thương ý, nhưng bất luận thực lực hay là vận dụng đối với thương pháp, đều khẳng định không bằng hắn, coi như có chiêu số gì, bản thân cũng có thể ung dung ứng phó.

- Tốt! Trương Huyền vừa vặn cũng muốn thử một chút chiêu số của Thiên đạo thương pháp, tiện tay tiếp nhận một thanh trường thương khác.

Từ nhỏ đến lớn, chưa bao giờ nắm qua vật này, bất quá lĩnh ngộ thương ý, hơi thích ứng một chút, liền cảm thấy cảm giác quen thuộc tuôn ra từ trong lòng.

- Bắt đầu đi!

Cảm giác này sinh ra, khí tức của Trương Huyền nhất thời thay đổi, giống như lôi đình chấn động trên bầu trời, khác nào từ một thanh niên bình thường, đã biến thành một cường giả bễ nghễ thiên hạ.

Hô!

Dưới chân hơi động, trường thương theo lòng bàn tay nhanh chóng đâm ra.

Bộ thương pháp này là Thiên Đạo thư viện tổng kết ra từ mấy ngàn bản bí tịch vừa đọc, tuy rằng chỉ có một chiêu, lại hóa phức tạp thành đơn giản, phù hợp đại đạo chi ý, một chiêu triển khai, chân khí trong toàn thân phun trào, trường thương tựa như là Cự Long ra biển lớn, trong nháy mắt bay lên.

- Cái gì?

Vốn là Vương Sùng ở đối diện không để ý chút nào, căn bản không coi là chuyện to tát, nhìn thấy một thương đâm tới, nhất thời cảm thấy sợ nổi da gà, suýt chút nữa không sợ đến hồn phi phách tán.

Chiêu này mặc dù coi như là động tác đơn giản, xấu xí, không có chút hoa lệ nào, nhưng có thể nói, lại đem tinh khí thần của người tu luyện, lực lượng toàn thân tập trung ở một điểm, bộc phát ra, quả thực... Quả thực chính là... Chiêu số cao minh nhất của thương pháp!

Ầm ầm!

Thời gian không cho phép suy nghĩ nhiều, lực lượng toàn thân của Vương Sùng trong nháy mắt bạo phát, một thương vung lên đón lấy thương của Trương Huyền.

Toàn lực triển khai, tu vi của hắn cũng lộ ra... Võ giả thất trọng Thông Huyền cảnh hậu kỳ!

Leng keng Keng!

Hai thanh trường thương đụng nhau trên không trung, khí kình xung kích đem cảnh vật xung quanh thổi bay, giống như vừa có một cơn lốc cuốn qua vậy.

Thịch thịch thịch thịch!

Trương Huyền liên tục lùi về sau bảy, tám bước, ngừng lại, Vương Sùng thì đứng tại chỗ cũng chưa hề di chuyển.

Đơn giản đụng nhau, lập tức phân cao thấp.

Trương Huyền không sử dụng tới tất cả thực lực, áp chế lực lượng đến hơn bốn mươi đỉnh, tự nhiên không ngăn được lực lượng xung kích của cường giả Thông Huyền cảnh hậu kỳ.

Bất quá, thân thể của hắn cực kỳ cường hãn, chân khí tinh khiết, tuy rằng lùi về sau, lại không hề bị tổn thương.

- Không hổ là thương pháp đại sư, lợi hại!

Gặp chiêu số mà Thiên Đạo thư viện tổng kết ra, cũng bị đối phương ung dung ngăn trở, trong lòng Trương Huyền âm thầm cảm khái.

Hắn âm thầm khâm phục, mà Vương Sùng ở đối diện thì sợ đến suýt ngất đi, trong lòng vẫn không thể tin được.

Đối phương xem như chỉ là ra một thương đơn giản, lại làm cho hắn liền thực lực dùng để ép đáy hòm cũng phải triển khai ra, mấu chốt nhất chính là... Dưới chân hắn không nhúc nhích, xem ra hơi chiếm thượng phong, trên thực tế lại là ngực khó chịu, khí huyết tích tụ, dĩ nhiên bị thương không nhẹ.

Nếu không phải là hắn cưỡng ép nhịn xuống, sợ là hắn đã sớm phun một ngụm máu tươi ra ngoài.

Phải biết rằng hắn là cường giả Thông Huyền cảnh hậu kỳ a, đối phương bất quá chỉ là Ích Huyệt cảnh đỉnh phong mà thôi... Hai người chênh lệch gần như là một cái đại cấp bậc.

Tình huống bình thường, là không thể vượt cấp chiến đấu đến mức độ này đâu.

Đương nhiên, nếu như cho hắn biết, thiếu niên ở đối diện chỉ triển khai không tới một nửa lực lượng mà thôi, không biết hắn sẽ có cảm tưởng thế nào.

- Chiêu này lợi hại...

Điều chỉnh nửa phút, mới để cho hô hấp điều hoà, Vương Sùng không nhịn được tán dương.

Đâu chỉ là lợi hại, quả thực quá mức lợi hại rồi!

Hắn luôn luôn cảm giác mình là một thiên tài, cũng sáng chế ra không ít chiêu thương pháp, nhưng so sánh cùng chiêu này, quả thực rác rưởi đến không thể rác rưởi hơn, chênh lệch giữa hai bên giống như cặn bã cùng với bảo thạch vậy!

- Vậy thì tốt, chiêu này ta muốn truyền thụ cho học viên của ta, Vương huynh có thể giúp ta chỉ điểm một chút hay không, xem có vấn đề gì hay không, cũng để ta có thể cải chính một, hai!

Trương Huyền không nhịn được nói.

- Vấn đề... Vương Sùng hơi đỏ mặt.

Trương đan sư, ngươi là đến đánh mặt ta sao?

Trước tiên không nói chính ngươi lĩnh ngộ thương ý, tiện tay đều là thương pháp, mấu chốt nhất chính là, chiêu này... Ta nhìn cũng không hiểu, làm sao chỉ điểm?

Làm thương pháp đại sư, liền chiêu số của đối phương làm sao triển khai ra, lại là làm sao tiến hành công kích, đều không hiểu rõ... Hắn đều cảm thấy xấu hổ muốn tự sát.

- Chiêu này... Không có vấn đề, ngươi trực tiếp truyền thụ cho học viên của ngươi là tốt rồi!

Nói xong lời này, Vương Sùng lần thứ hai cảm thấy mặt như hỏa thiêu.

Một canh giờ trước, hắn còn cảm thấy thanh niên trước mắt không hiểu thương pháp, đang làm nhục thương pháp, mà hiện tại... Cảm thấy là chính hắn mới là người đang làm nhục thương pháp.

Người ta nhìn sách một canh giờ, không chỉ lĩnh ngộ thương ý, còn sáng chế ra thương pháp trâu bò như thế, mà hắn, luyện tập thương hơn bốn mươi năm, lại vẫn là bộ dáng rác rưởi như thế này...

Trong nháy mắt, cảm thấy một ngụm lão huyết tích tụ ở giữa ngực, bất cứ lúc nào cũng sẽ phun ra.

Lúng túng qua đi, một cái ý nghĩ lớn mật xông ra.

Chiêu này của đối phương đem lực lượng toàn thân tập trung bạo phát, ẩn chứa thương ý, nếu như mình có thể học được chiêu này, có lẽ liền có thể đột phá ràng buộc cuối cùng, lĩnh ngộ thương ý.

- Trương đan sư, chiêu này của ngươi... Có thể dạy cho ta hay không?

Chần chờ hồi lâu, xấu hổ nói.

- Ngươi muốn học? Tốt, ta có thể dạy cho ngươi!

Trương Huyền sững sờ, lập tức cười nói.

Lời đối thoại của hai người lọt vào trong tai Âu Dương Thành đang đứng ở ở một bên, khiến hắn không nhịn được lảo đảo một cái.

Ngày hôm nay không phải Trương Huyền lại đây để Vương Sùng dạy dỗ thương pháp sao?

Làm sao... Đến cuối cùng... lại đổi ngược lại?

Học Chiến Thai

dtv-ebook.com

Nếu như Thiên Đạo thương pháp không phối hợp với Thiên Đạo Thần Công hình thành chân khí, như vậy coi như học được thì uy lực cũng sẽ không có lớn như bản thân hắn.

Lại nói, hắn mượn thư tịch của người ta mới hội tụ ra được chiêu số này, như vậy có truyền thụ cho đối phương cũng không có gì.

Vì lẽ đó, khi Vương Sùng đưa ra yêu cầu, Trương Huyền không có một chút chần chờ nào mà lập tức đồng ý.

Đương nhiên, hắn cũng không thể truyền thụ bản hoàn chỉnh được. Thiên Đạo thương pháp quá mức đáng sợ, coi như cắt đi một phần cũng có thể xưng tụng là tuyệt thế vô song.

- Ta...

Vương Sùng thuận miệng nói ra, không nghĩ tới đối phương lại đồng ý, hắn kích động tới mức toàn thân run rẩy, hai mắt đỏ hồng.

Cao thủ bình thường, khi sáng chế ra chiêu số sẽ rất ít khi truyền ra ngoài, không phải con cháu đích truyền thì sẽ không tiết lộ ra ngoài. Không nói đâu xa, lấy hắn làm thí dụ, chiêu số mà hắn sáng lập, ngoại trừ nhi tử ra, người ngoài hầu như không có người nào biết được.

Bị Trương đan sư trước mắt này, chiêu số cao minh như thế, nói truyền là truyền, phần phẩm chất này, phần tâm cảnh này...

- Chiêu này cao minh đến cực điểm, ta nghĩ cũng không dễ học...

Do dự một chút, Vương Sùng nói.

Coi như đối phương truyền thụ thì bản thân hắn cũng không thể tay không đi học, làm như vậy bất kể là từ điểm nào cũng đều không phù hợp với quy củ.

Cũng giống như cưới khuê nữ về làm vợ vậy, nhất định phải đưa ra lễ hỏi, trên đời nào có bữa trưa miễn phí cơ chứ?

- Trương đan sư muốn mua đan dược, đang thiếu không ít kim tệ, ta thấy không bằng ngươi đưa ra chút để làm học phí đi!

Âu Dương Thành nói xen vào.

Trương Huyền mua dược liệu từ chỗ hắn vẫn còn chưa giao tiền lên. Mà hắn cũng biết, nhất định đối phương đang nghĩ biện pháp, nếu vị lão hữu này của bản thân muốn báo đáp đối phương, còn không bằng trực tiếp trả tiền, bớt đi sức lực.

Nếu không, học tập võ kỹ của người ta, kém cỏi nhất cũng là tình nghĩa sư đồ, nếu như thật sự có yêu cầu đặc thù nào đó, bất kể như thế nào cũng phải làm vậy.

Không nói đâu xa, nói muốn học võ kỹ mà hắn sáng chế ra... Dạy hay là không dạy đây?

- Tốt, tốt!

Biết dụng ý của lão hữu, Vương Sùng vội vàng gật đầu, lại quay đầu dặn dò quản gia.

Chỉ trong chốc lát, quản gia đã đưa ra một xấp kim phiếu, lại đưa tới trong tay của Trương Huyền.

- Đây là học phí, mong rằng Trương đan sư vui lòng nhận lấy. Nếu không, ta sẽ không tiện học tập...

Vương Sùng nói.

- Cái gì?

Trương Huyền chớp mắt.

Như vậy cũng được sao?

Ta tới đây học tập thương pháp, làm sao lại... biến thành dạy học, còn... kiếm tiền nữa chứ?

Chỉ là, nhìn một xấp kim phiếu trong tay này, chí ít cũng có hai trăm vạn, quả thực đúng là không cách nào từ chối được.

Sau khi thu tiền, Trương Huyền chậm rãi thi triển thương pháp một lần, lại tỉ mỉ giới thiệu phương pháp vận công.

Không hổ là đại sư thương pháp, tuy rằng không lĩnh ngộ được thương ý, thế nhưng nghiên cứu đối với thương pháp đã sâu tới tận xương tủy. Trương Huyền chỉ diễn luyện một lần thì hắn cũng đã gần như học được. Tuy rằng uy lực so với hắn kém không ít, thế nhưng phương diện chiêu số và vận công cũng đã không còn bất cứ vấn đề gì nữa.

- Đa tạ Trương đan sư truyền thụ!

Sau khi học được chiêu này Vương Sùng mới biết nó mạnh mẽ, trong lòng rất là thán phục. Có thể đoán ra được, nếu để cho hắn tu luyện, chỉ sợ không tới một năm là có thể chân chính lĩnh ngộ ra thương ý, khi đó thực lực sẽ đại tiến.

Mặc kệ có trả học phí hay không, vị Trương Huyền này đều có tình nghĩa nửa sư đồ với hắn.

Cái gọi là tình nghĩa nửa sư đồ là chỉ mang phương pháp tu luyện của mình chỉ người khác học tập một chiêu, hai chiêu, hoặc là được đối phương chỉ điểm.

Đối phương đã học xong, Trương Huyền cũng không có cần thiết phải ở lại nơi này mà cùng Âu Dương Thành xoay người cáo từ.

- Âu Dương hội trưởng, ngươi tiếp tục chú ý giúp ta những đan dược kia, đến lúc đó ta sẽ đến lấy!

Rời khỏi phủ đệ của vị đại sư thương pháp Vương Sùng này, Trương Huyền mới nói.

- Yên tâm đi!

Âu Dương Thành liên tục gật đầu.

Trước đó hắn còn muốn người thanh niên trước mắt này cố gắng học tập, để có thể trở thành luyện đan sư nhị tinh thứ nhất từ trước tới nay trong Thiên Huyền quốc, nhưng giờ loại suy nghĩ này ngay cả một chút cũng đã không còn.

Chưa bao giờ học thương pháp, chỉ nhìn thư tịch một canh giờ đã ung dung sáng chế ra chiêu số mà ngay cả Vương Sùng cũng sùng bái không ngớt, còn lĩnh ngộ được thương ý... Người như thế sớm muộn gì cũng sẽ một bước lên trời, danh dương thiên hạ.

- Trở về học viện!

Dưỡng Thể dịch, Ôn Mạch đan và tụ linh đan đã tới tay, hắn cũng nên đưa những thứ này cho nhóm học sinh này, khiến cho bọn họ đẩy nhanh tốc độ tu luyện.

Cáo từ Âu Dương Thành, không bao lâu sau hắn đã trở lại lớp học của mình. Chỉ là lúc này lại phát hiện ra chỉ có một mình Vương Dĩnh tu luyện ở bên trong, mấy đệ tử khác đều không có mặt.

- Bọn họ đi đâu rồi?

Trương Huyền cau mày nói.

Bản thân mình nghĩ biện pháp giúp cho bọn họ nhanh chóng đề cao thực lực mà đám tiểu tử này thì hay quá rồi, lại không thèm tu luyện.

- Bọn họ... Bọn họ...

Không nghĩ tới Trương lão sư lại xuất hiện vào lúc này, Vương Dĩnh sợ đến mức rụt cổ lại, miệng lắp ba lắp bắp.

Ngày hôm qua lúc rời đi Trương lão sư đã từng nói, có chuyện bận rộn, trong khoảng thời gian ngắn không cách nào giảng bài được. Làm sao vừa đi một chút đã trở lại rồi vậy?

- Nói!

Trương Huyền sầm mặt lại, nói.

Vì kiếm tiền giúp bọn họ kích hoạt thể chất mà hắn không ngại sát hạch luyện đan sư, giả mạo danh sư, chạy chung quanh nghĩ biện pháp. Thế nhưng bọn họ thậm chí ngay cả đến cũng không tới, quả thực làm cho người ta giận dữ.

Sớm biết như vậy hắn còn phí những tâm tư này làm gì nữa chứ? May áo cho người khác sao?

Bản thân không nỗ lực, coi như lão sư có chuẩn bị nhiều hơn nữa, đồ cho dù tốt hơn nữa thì cũng khó có được thành tựu. Giống như bùn nhão vậy, không nhấc lên được!

Càng nghĩ càng giận, khuôn mặt Trương Huyền tái nhợt.

- Lão sư...

Vương Dĩnh run cầm cập.

Tính cách nàng vốn yếu đuối, giờ khắc này nhìn thấy lửa giận Trương lão sư thiêu đốt làm cho nàng gần như sắp nói không ra lời.

Kẽo kẹt!

Đúng lúc này, cửa phòng đột nhiên mở ra, người còn chưa tới thì thanh âm đã vang vọng:

- Vương Dĩnh, nhanh đi qua hỗ trợ, đánh tới rồi...

Vừa mới nói được một nửa thì đã, nhìn thấy Trương Huyền đứng ở trong phòng, sắc mặt âm trầm như băng, thanh âm của người này lập tức bị chặn lại trong cổ họng.

- Trương lão sư...

Thân thể người vừa tới cũng run lên.

Là mập mạp Viên Đào.

- Đánh tới rồi? Gọi người hỗ trợ? Ta bảo các ngươi tu luyện, là để cho các ngươi kéo bè kéo lũ đánh nhau hay sao?

Thanh âm của Trương Huyền lạnh lẽo giống như băng.

- Chúng con...

Sắc mặt Viên Đào tái nhợt.

- Chỉ có một chút tài học mà đã đi ra ngoài kéo bè kéo lũ đánh nhau, có phải các ngươi cảm thấy đã không cần người lão sư như ta nữa rồi không?

Nói thật, không phải Trương Huyền tức giận, mà là đau lòng.

Tuy rằng thời gian ở chung với mấy học sinh này không dài, thế nhưng hắn đã coi bọn họ là người thân cận nhất của mình. Hắn vì bọn họ mà nỗ lực, bọn họ thì lại tốt. Đi ra ngoài kéo bè kéo lũ đánh nhau, đánh không lại còn trở về gọi người...

Chuyện này khiến cho hắn có cảm giác chỉ tiếc rèn sắt không thành kim.

- Trương lão sư, không phải...

Khuôn mặt béo mập của Viên Đào lập tức hiện lên vẻ lo lắng.

- Không phải? Vậy ngươi nói cho ta nghe một chút, đánh nhau, còn gọi Vương Dĩnh hỗ trợ là có ý gì. Nếu như có nửa câu nói dối, hiện tại ta sẽ khai trừ ngươi, sau này đừng mong làm môn hạ của ta!

Trương Huyền khoát ống tay áo.

Nếu như đám hài tử này không đáng để bồi dưỡng thì bản thân hắn cũng lười suy nghĩ. Thua thì thua, cùng lắm thì rời khỏi Thiên Huyền quốc, rời khỏi học viện Hồng Thiên .

Hắn nắm giữ Thiên Đạo Đồ Thư Quán, trời đất bao la, có nơi nào mà không đi được?

Sở dĩ hắn ở lại chỗ này, còn không phải là bởi vì quyến luyến đối với nơi này, bởi vì tiền thân làm lão sư. Lại thêm trách nhiệm của mình đối với những học sinh này hay sao?

- Vâng..

Viên Đào run cầm cập một chút, lại cắn răng một cái:

- Là như vậy, ngày hôm nay học viện phát tài nguyên tu luyện, nói người là... lão sư kém cỏi nhất cho nên không có tư cách lĩnh! Chúng con tức giận không nhịn nổi cho nên mới đi tìm bọn họ lý luận, vì vậy mới bắt đầu tranh chấp...

- Phát tài nguyên?

Trương Huyền sững sờ, lúc này hắn mới nhớ tới.

Mỗi tháng học viện đều sẽ phát tài nguyên tu luyện nhất định cho lão sư. Tài nguyên bao nhiêu đều phải căn cứ vào số lượng học sinh, thành tích sát hạch của lão sư tạo nên đánh giá tổng hợp.

Những tài nguyên này, lão sư có thể để bản thân sử dụng, cũng có thể lựa chọn khen thưởng cho học sinh ưu tú để làm khích lệ. Thông thường sẽ do phòng học sinh của học viện phát thay.

Phòng học sinh là nơi quản lý, sát hạch học sinh, khống chế lão sư, phân phát tài nguyên cho học sinh.

Lúc nhập học Triệu Nhã ở gần mười vị trí đầu, không cần ở quần thể ký túc xá, cũng chính là trụ sở của cơ cấu phân phối này.

- Dẫn ta tới đó!

Biết bọn họ không phải vô duyên vô cớ kéo bè kéo lũ đánh nhau, là đang ra mặt thay mình. Trong lòng Trương Huyền ấm áp, lửa giận tiêu tan không ít.

Đám nhóc con này...

- Vâng!

Viên Đào không dám phí lời mà đi đầu dẫn đường, Vương Dĩnh cũng theo sát ở phía sau, ba người đi ra bên ngoài.

...

Phòng học sinh.

- Chuyện Trương lão sư, Sư giả công hội đã có chứng minh trong sạch rồi, sao Chu lão sư lại giữ lại tài nguyên không đưa ra chứ?

Vẻ mặt Trịnh Dương giận dữ nhìn thanh niên ở trước mắt.

Đây chính là người vừa mới trở thành lão sư năm nay, Chu Thiên.

- Rõ ràng? Có văn kiện không? Có thông cáo không?

Lông mày Chu Thiên nhíu lại, có vẻ đùa cợt:

- Nếu không có thứ gì đó chứng minh thì Trương Huyền vẫn là lão sư không điểm kém cỏi nhất trong sát hạch lão sư. Cho hắn cũng là lãng phí, không có tài nguyên đừng trách ta, muốn trách thì trách mình đã tìm nhầm lão sư!

Trong của cải, bạn bè, đất đai, tài nguyên thì tiền tài chiếm vị trí thứ nhất, đủ để thấy được tầm quan trọng của tiền tài.

Chính vì như thế, lúc trước Vương Dĩnh khi ghi danh, nghe nói tài nguyên của Trương Huyền không nhiều cho nên mới có chần chờ.

Học viện Hồng Thiên , mỗi tháng đều phân phát cho học viên, lão sư một ít vật tư tu luyện. Phần lớn là một ít đan dược cấp thấp, tác dụng đối với lão sư không lớn. Thế nhưng đối với học viên vừa mới bắt đầu tu luyện lại là thứ tốt tuyệt hảo.

Rất nhiều người nhanh chóng tiến bộ đều là dựa dẫm vào những vật này.

Ngày hôm nay là ngày phân phát những thứ này, bọn họ lại được thông báo là mình không được cho, cho nên đương nhiên phải đến hỏi cho rõ.

- Coi như Sư giả công hội chưa phát văn kiện xuống thì ta nhớ, chỉ cần là lão sư của học viện Hồng Thiên, dù cho thành tích bết bát như thế nào, chỉ cần có học viên thì vẫn có tư cách lĩnh Sinh Tức tán! Dựa vào cái gì mà ngươi lại không cho?

Triệu Nhã bước lên phía trước.

Sinh Tức tán là vật tư tu luyện mà các học viên lớp dưới thường dùng nhất, có thể khiến cho học viên Tụ Tức cảnh, có thể đẩy nhanh tốc độ cảm ngộ linh khí.

Vật này không tính là đan dược, ngay cả loại người không thông qua sát hạch học đồ như Văn Tuyết cũng có thể ung dung phối chế, giá trị không cao. Cho nên chỉ cần là lão sư có học viên thì cũng có thể lĩnh.

Không cho tài nguyên quý trọng, ngươi có thể kiếm cớ. Thế nhưng ngay cả vật này cũng không cho, đó chính là cố ý gây chuyện!

- Đúng là học viện có quy định này, thế nhưng cũng có điều khoản. Nếu như học viên không có giá trị bồi dưỡng thì có thể không phân phát. Các

ngươi không tuân theo sắp xếp của phòng học sinh, chạy tới cãi lộn, coi như ta từ chối thì cũng là hợp tình hợp lý!

Mí mắt Chu Thiên nhấc lên, nói.

- Ngươi...

Thấy đối phương quyết định không cho mấy người mình, Triệu Nhã tức giận tới mức hít thở dồn dập, vẻ mặt ửng hồng.

- Làm sao? Không phục sao?

Chu Thiên nhếch miệng lên:

- Không phục cũng được, ở kia có Học Chiến đài thai, có thể khiêu chiến học viên môn hạ ta. Chỉ cần chiến thắng tất cả bọn họ. Ta không chỉ cho các ngươi Sinh Tức tán mà coi như cho các ngươi Sinh Tức hoàn thì cũng không có vấn đề gì cả! Nhớ kỹ, đây chính là Sinh Tức hoàn, không phải các ngươi vẫn tranh cãi vì Trương Huyền muốn tài nguyên hay sao? Tuy rằng thứ này không phải đan dược chân chính, thế nhưng cũng cách biệt không xa. Đối với cường giả Tích Huyệt cảnh cũng có tác dụng, lão sư phổ thông một tháng chỉ có thể lĩnh một viên. Nếu như dám khiêu chiến, mà còn đồng thời thành công, ta có thể cho các ngươi ba viên!

Học Chiến thai, nếu như học sinh và lão sư có mâu thuẫn, là một trong các phương thức giải quyết. Nó chỉ đứng sau Sư Chiến đài thai, ý tứ rất đơn giản, chính là chỉ cần học viên khiêu chiến vị lão sư này có thể chiến thắng. Như vậy vị lão sư này sẽ phải chủ động xin lỗi.

Trương Huyền quyết định

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Dịch: My

Nguồn: TruyenYY

- Sinh Tức hoàn?

- Ba viên?

Nghe nói như thế, đám người Trịnh Dương, Triệu Nhã hô hấp lập tức gấp gáp, cùng đứng bật dậy.

Sinh Tức hoàn là đồ vật riêng biệt của Hồng Thiên học viện, dù đến Luyện đan sư công hội cũng không mua được. Đan dược này có thể giúp tăng tốc độ võ giả hấp thu linh khí nhanh hơn, để võ giả nhanh chóng tiến bộ.

- Trương lão sư vì chúng ta làm nhiều như vậy mà không cầu báo đáp. Là học sinh, chúng ta cũng nên vì hắn làm gì đó! - Trịnh Dương kiên định nói.

Từ nhỏ đến lớn, hắn đều tu luyện một mình, tự khổ sở nghiên cứu. Vốn tưởng rằng, đến học viện, lão sư cũng sẽ chỉ làm rõ những nghi vấn và giải quyết một số vấn đề ... Tuy nhiên, sự ấm áp mà Trương lão sư mang đến cho hắn nhiều hơn thế.

Lão sư đã vì hắn mà sáng tạo riêng một công pháp, chỉ điểm hắn những thiếu sót trong quá trình tu hành. Thậm chí, vì giúp bọn họ tăng cao thực lực, hắn còn còn mạo hiểm đi Luận đan...

Tất cả điều đó, đều khiến hắn cảm động từ nội tâm và tạo nên động lực to lớn cho hắn.

- Trương lão sư có lẽ không quan tâm những tài nguyên này. Nhưng... tất cả lão sư đều được phát, hắn lại không được, đó chính là vấn đề về uy tín và danh dự! Làm học sinh, bằng bất cứ giá nào cũng phải giành lại những thứ thuộc về lão sư! - Triệu Nhã cũng cắn chặt răng.

Trương lão sư có thể hờ hững đưa nàng Hàn Dương Mẫu thảo trị giá mười vạn, mặc dù Sinh Tức hoàn không tệ, nhưng chắc chắn hắn sẽ không để ở trong mắt. Nhưng... chuyện này đã không phải là vấn đề về tài nguyên, mà là mặt mũi.

Học viện nhiều lão sư như vậy, tất cả đều có, vậy mà lão sư nhà mình lại không có, nếu lan truyền đi, tôn nghiêm ở đâu?

Nếu hắn có việc ra ngoài không ở học viện, vậy thì... Lão sư, học sinh của ngươi sẽ vì ngươi đòi lại công đạo!

Tôn nghiêm của ngươi, chúng ta thay ngươi bảo vệ!

Ánh mắt của Triệu Nhã, Trịnh Dương, Lưu Dương và những người khác trở nên kiên định, không chút nào chần chờ và dao động.

- Được! Chúng ta khiêu chiến Học Chiến đài đi!

Gật đầu đáp ứng, Trịnh Dương từ phía sau lưng gỡ xuống trường thương,lắp ráp từng đoạn từng đoạn, rung cổ tay, mang theo thanh âm nghẹn ngào, giống như bất cứ lúc nào cũng có thể nhảy lên.

- Đây chính là lựa chọn của các ngươi, đừng hối hận! - Chu Thiên cười gằn, vẫy bàn tay lớn một cái:

- Đều đi ra đi, có người muốn khiêu chiến các ngươi! Đây là thời điểm cho bọn họ bẽ mặt! Chỉ cần đánh thắng bọn họ, ta sẽ cho mỗi người các ngươi một phần Sinh Tức tán!

Ào ào ào!

Kèm theo tiếng la, một đám người đi tới. Tất cả đều là học sinh mới của năm nay, có khoảng bốn mươi, năm mươi người.

- Học sinh của ta có tổng cộng bốn mươi bảy người. Ta không quan tâm các ngươi có mấy người, chỉ cần vượt qua tất cả bọn họ, coi như thắng! - Khóe miệng Chu Thiên nhếch lên.

- Bốn mươi bảy... – Đám người Triệu Nhã, Trịnh Dương méo miệng.

Họ không nghĩ rằng một giáo viên mới vừa gia nhập năm nay sẽ có thể tuyển được nhiều học viên như vậy.

- Đánh thì đánh! Thà chết vinh còn hơn sống nhục!

Học Chiến đài có quy củ của Học Chiến đài. Người tham gia có thể lựa chọn xa luân chiến, cũng có thể lựa chọn chiến đấu với nhiều người cùng một lúc. Chỉ cần có thể đánh bại tất cả học viên của vị lão sư này, coi như chiến thắng.

Nếu đã lựa chọn thì không có gì phải do dự.

Trịnh Dương nhảy lên, là người đầu tiên lên võ đài.

- Hô! – Ngay sau đó, một người học viên của Chu Thiên cũng nhảy lên.

Chiến đấu lập tức bắt đầu.

…

- Chu Thiên? – Sau khi ngheViên Đào giải thích, Trương Huyền cau mày, nhanh chân tiến tới.

Dù là tiền thân hay là hắn sau khi sống lại, đều không đắc tội qua vị lão sư này a, vì sao hắn cố ý nhắm vào mình?

Tuy rằng học viện yên bình hơn so với bên ngoài, nhưng cũng là giang hồ, cũng xuất hiện đủ loại minh tranh ám đấu. Tuy nhiên, hắn không nhớ mình có bất kỳ cuộc xung đột nào với lão sư của Văn phòng Học viên. Loại chuyện vô thưởng vô phạt này, rất nhiều lão sư đều sẽ không chọn việc gây phiền phức với các lão sư khác.

Hơn nữa, Trương Huyền vừa mới lật đổ người đứng đầu của Văn phòng Giáo dục. Mặc dù học viên có thể không biết chuyện này, nhưng là một giáo viên, hắn nên nghe được tin này đi!

- Ta nghe nói... Hắn từng là học viên của Thượng Thần trưởng lão, có thể trở thành lão sư của học viện cũng là do người sau một tay xử lý... - Viên Đào không biết từ nơi nào nghe được tin tức.

- Thì ra là như vậy!

Như vậy liền có thể giải thích hợp tình hợp lý.

Bản thân hắn khiến Thượng Thần trưởng lão bị cách chức phòng chủ nhiệm Văn phòng Giáo dục, thậm chí còn phải chịu xử phạt của Lão sư công hội. Một người làm học sinh của lão, dĩ nhiên phải nghĩ biện pháp thay lão sư ra mặt.

Tuy nhiên, mặt của ta... Không phải dễ đánh như vậy! - Biết nguyên do, Trương Huyền lắc đầu một cái.

Muốn tát mặt ta, cũng không phải là không thể. Chỉ là phải nhìn xem tay của ngươi,… có đủ cứng hay không đã!

…

Oành! Oành! Oành!

Trên lưng bị đánh liên tục bằng mấy quyền mạnh mẽ, trong miệng Trịnh Dương ngòn ngọt. Hắn nắm chặt trường thương trong tay, tựa như sắp không thể chịu đựng được nữa.

Mấy ngày nay hắn đã có tiến bộ rất lớn. Tu vi của hắn lần thứ hai gia tăng một đoạn dài. Học viên của Chu Thiên lão sư không phải là đối thủ của hắn, tuy nhiên, hắn không thể liên tục chiến đấu với nhiều người như vậy!

Đây mới là người thứ năm, vậy mà hắn đã cảm thấy không thể kiên trì được.

Nếu như là xa luân chiến, cũng không đến mức mệt như vậy. Nhưng đối phương dường như đã sớm có âm mưu. Trong lúc tiến hành chiến đấu với hắn, bọn họ liên tục di động xung quanh, căn bản không có ý định chính diện giao phong. Mục đích chính là tiêu hao thể lực của hắn.

- Chịu đựng! Nhất định phải kiên trì lên!

Trịnh Dương cắn chặt hàm răng, dùng hết chút sức lực cuối cùng. Trường thương rung lên, đánh bại học viên thứ năm.

- Ha ha, không kiên trì được sao?

Cười to một tiếng, học viên thứ sáu nhảy tới, một chân đá vào ngực Trịnh Dương, khiến hắn liên tục lùi về phía sau bảy, tám bước. Nếu không nhờ một luồng ý niệm kiên trì, sợ là hắn đã sớm rớt xuống đài thi đấu.

- Không kiên trì được, cũng đừng ra vẻ ở đây! Dám khiêu chiến tôn nghiêm của Chu lão sư, cút xuống đi! - Học viên thứ sáu cười gằn một tiếng, cầm trong tay trường côn, đánh tới.

Nhìn tốc độ này, một khi đánh trúng, Trịnh Dương chắc chắn sẽ bị thương nặng.

- Ngăn hắn lại...

Khuôn mặt trở nên dữ tợn, Trịnh Dương muốn giơ trường thương trong tay lên ngăn cản, nhưng lại phát hiện đã chậm một bước.

Biết một côn này nhất định sẽ đánh trúng mình, hắnkhông thể làm gì khác hơn là nhắm mắt lại.

Vốn tưởng rằng tiếp theo sẽ là cảnh tượng bản thân phun máu tươi, rơi xuống khỏi Học Chiến đài. Không nghĩ tới, hắn đợi nửa ngày đều không thấy động tĩnh gì. Vội vàng mở mắt ra, đập vào mắt hắn chính là một bóng người không cao lắm, nhưng lại vô cùng kiên định, để người ta tin cậy đang đứng ở phía trước.

Học viên thứ sáu điên cuồng vung trường côn đang bị hắn kẹp ở giữa hai ngón tay. Dù cho đối phương giãy giụa mãnh liệt đến mấy cũng không thể tránh thoát.

- Trương lão sư...

Chỉ cần liếc mắt liền có thể nhận ra.

Thân ảnh trước mắt này chính là Trương Huyền lão sư!

Hắn... Chẳng phải hắn đang không ở học viện sao? Tại sao đã đến rồi...

Người đang kẹp lấy cây gậy của đối phương chính là Trương Huyền. Hắn đi theo Viên Đào đến đây, vừa đúng lúc nhìn thấy cảnh này, lập tức nhảy tới.

Còn có khoảng mười ngày nữa là đến ngày đánh cược cùng Lục Tầm lão sư. Mấy tên tiểu tử này tuyệt đối không thể bị tổn thương. Nếu không, còn đánh đấm cái gì!

Chu Thiên bởi vì trong lòng căm hận việc bản thân lật đổ Thượng Thần, lại biết không phải là đối thủ của mình, nên cố ý dùng ngôn ngữ chọc tức mấy người Trịnh Dương, chính là vì mục đích này.

Chỉ cần đám người Trịnh Dương bị thương, bản thân phải thua sư giả bình trắc không thể nghi ngờ.

Nhận thấy đã không đủ thời gian dừng trận đấu, hắn đã ngay lập tức nhảy lên.

- Trương Huyền, ngươi có ý gì? Học viên của ngươi muốn khiêu chiến Học Chiến đài. Sao nào? Bản thân là lão sư, lại muốn ra tay với học trò của ta?

Nhìn thấy Trương Huyền xông lại đây, Chu Thiên không có quá bất ngờ, mắt sáng lên.

- Ra tay với học sinh của ngươi? Ngươi cả nghĩ quá rồi! - Búng ngón tay một cái, trường côn của đối phương lập tức bị cắt thành vài đoạn. Trương Huyền vỗ tay một cái, mí mắt nhấc lên.

- Vậy ngươi nhảy lên Học Chiến đài là có ý gì? Chẳng lẽ ân hận? Quá muộn rồi! Mấy vị học sinh này ngươi đã đáp ứng khiêu chiến Học Chiến đài, hơn nữa đã làm năm học viên của ta bị thương. Cuộc tỷ thí ngày hôm nay, ngươi không muốn tiếp tục cũng phải tiếp tục! Trừ phi... - Nói đến đây, Chu Thiên nhếch miệng lên, cười lạnh:

- Trừ phi chính ngươi chịu thua, thừa nhận học sinh của ngươi không bằng của ta!

- Không thể chịu thua!

- Ngày hôm nay, dù cho phải dùng hết toàn lực, chúng ta cũng sẽ chiến thắng...

Nghe thấy lời trào phúng trần trụi của đối phương, mấy người Trịnh Dương xiết chặt nắm đấm, sắc mặt đỏ lên.

Ngày hôm nay nếu bọn hắn thật sự chịu thua, những ngày sau làm sao có thể ngẩng đầu lên được!

- Chịu thua? - Trương Huyền lắc lắc đầu:

- Ngươi chưa tỉnh ngủ à?

- Hừ, vậy thì cứ tiếp tục đi! Kính xin Trương lão sư xuống đài! - Chu Thiên hất ống tay áo:

- Học học giao đấu với nhau, một mình ngươi là lão sư lại nhúng tay vào, chẳng phải là ức hiếp kẻ yếu sao!

- Đừng vội! - Trương Huyền khẽ mỉm cười:

- Ta không chịu thua, cũng không nói phải tiếp tục Học Chiến đài giao đấu!

- Không tiếp tục? Học Chiến đài đã bắt đầu, sẽ không có lý do gì để dừng lại! Bây giờ mới hối hận, đã muộn rồi! - Chu Thiên hừ nói.

- Quyết định của học trò ta, cũng là của ta. Nếu bọn họ đã khiêu chiến Học Chiến đài, ta cũng không hối hận! - Trương Huyền nhìn sang:

- Nhưng mà... Ta cảm thấy khiêu chiến Học Chiến đài nho nhỏ quá vô vị! Không bằng tiến hành“Sư Chiến đài”, không biết ngươi có dám đáp ứng hay không?

- Cái gì? Khiêu chiến Sư Chiến đài? Cái tên này không bị điên chứ?

- Có phải là đầu óc có vấn đề không?

- Sư Chiến đài, là học sinh khiêu chiến lão sư. Vừa nãy ta đã nhìn mấy học sinh của hắn khó có thể chiến thắng Học Chiến đài, hiện tại khiêu chiến lão sư? Đây không phải nằm mơ sao?

…

Khi nghe những lời của Zhang Xuan, các giáo viên và sinh viên hiện diện trong Văn phòng Sinh viên đều trợn mắt ngoác mồm, sững sờ tại chỗ.

Khi một học viên không hài lòng với lão sư, người đó có thể thách thức tất cả các học viên của vị lão sư đó, buộc người đó phải thừa nhận những

sai lầm của mình thông qua Học Chiến đài. Mặt khác, Sư Chiến đài là học viên trực tiếp khiêu chiến vị lão sư này. Nếu học viên dành chiến thắng, lão sư đó không những phải nhận sai, mà mặt mũi, tôn nghiêm đều phải chịu sự sỉ nhục rất lớn.

Đương nhiên, đẳng cấp của học viên thấp hơn lão sư không ít, vì vậy không thể chiến thắng. Để công bằng, trong quá trình đối chiến Sư Chiến đài, lão sư nhất định phải đè thấp tu vi tương đương với học viên.

Mặc dù vậy, cuộc chiến không thể được coi là hoàn toàn công bằng.

Có thể trở thành lão sư, dù là tầm mắt, hay kinh nghiệm chiến đầu đều đều hơn xa học viên. Cho dù cùng cấp bậc, học viên cũng là khó có thể thắng lợi.

Không chỉ mọi người sửng sốt, ngay cả Trịnh Dương, Triệu Nhã và những người khác cũng lảo đảo, suýt ngất đi.

Cứ nghĩ bản thân mấy người khiêu chiến Học Chiến đài đã là coi trời bằng vung, không biết trời cao đất rộng. Không ngờ Trương lão sư càng lợi hại, vừa mở miệng liền muốn khiêu chiến Sư Chiến đài...

Ngươi... Đùa sao?

Chu Thiên lão sư tuy rằng tu vi không cao, chỉ là võ giả tầng bốn Bì Cốt cảnh sơ kỳ . Nhưng... cũng là lão sư hàng thật giá thật, không phải tiểu nhân vật chỉ có tu vi tầng một Tụ Tức cảnh như bọn họ có thể chiến thắng.

- Sư Chiến đài? Ngươi muốn những học sinh này khiêu chiến ta? - Chu Thiên như nghe thấy trò đùa vui nhộn nhất trên thế giới.

- Sao hả? Ngươi không dám? - Trương Huyền nhìn sang.

- Ha…ha…ha… đây là tự ngươi muốn chết! - Chu Thiên cười to một tiếng:

- Tốt thôi! Ta đáp ứng. Nếu như ngươi thắng, ta có thể đưa cho ngươi mười viên Sinh Tức hoàn. Nhưng nếu như thua... khà khà…, cũng không cần đồ vật gì của người. Chỉ cần… ngươi quỳ xuống trước mặt ta!

Truyền thụ thương pháp

dtv-ebook.com

Tên nhóm dịch:TTTV

Người dịch: Kim Gaem

Nguồn: TruyệnYY

- Được, chỉ cần ngươi không quỵt nợ là được. - Trương Huyền cười cười, liền đồng ý.

- Trương lão sư... – Không ngờ hắn lại quyết định như vậy, tất cả mọi người trong đám Triệu Nhã đều cảm thấy lo lắng.

Hắn đang nói đùa cái gì vậy?

Mấy ngày nay mặc dù tu vi của bọn hắn tiến bộ không ít, nhưng đây là chiến đấu cùng với một vị lão sư... Chuyện này là chuyện không thể nào!

Đồng ý nhanh như vậy, chẳng khác nào hắn đang nhận thua không phải sao?

- Ngươi đã tự tin như vậy thì tốt, bọn họ sẽ cùng nhau tiến lên, hay là chia từng nhóm nhỏ đánh? - Chu Thiên cười khanh khách nhìn qua.

Đối với tất cả năm học sinh của Trương Huyền, cho dù Chu Thiên có giảm tu vi xuống thấp để đánh với bọn họ đi chăng nữa, nếu đồng ý đánh với một nhóm nhỏ, bọn họ cũng không phải là đối thủ.

- Chia nhóm nhỏ? Ngươi lo nhiều rồi, chỉ với loại thực lực này của ngươi, ta tùy tiện chọn ra một học sinh của mình liền có thể đánh bại ngươi rồi! - Trương Huyền lắc đầu.

- Ngươi... - Thấy đối phương khinh thị mình như thế, sắc mặt của Chu Thiên liền hết sức khó coi.

Không thèm để ý đến tên này, Trương Huyền nhìn về phía đám học trò của mình.

Bị hắn nhìn qua, trong lòng bọn họ đều cảm thấy khẩn trương.

Học chiến đài bọn hắn còn đánh không thắng, huống hồ gì đây là khiêu chiến lão sư...

- Mấy người các ngươi vừa rồi không có chiến đấu, để cho các ngươi khiêu chiến với Chu lão sư, thật sự là... Đại tài tiểu dụng*, Trịnh Dương, ngươi lên đi! - Trương Huyền nhìn quanh một vòng, tiện tay chỉ một người.

*Đại tài tiểu dụng: Dùng người giỏi cho những việc nhỏ không dáng.

Nghe nói như thế, sắc mặt tất cmọi người chung quanh ả đều tối sầm lại.

Đại ca, ngươi làm thật đến dạng này sao?

Coi như thực sự muốn giả trang, cũng phải phù hợp thực tế đúng hay không?

Tên Trịnh Dương này, lúc trước thực lực của không ra hồn thì không tính, vừa mới đại chiến một trận, thể lực không khác đã tiêu hao hết là bao, ngươi không thấy ngay cả thương hắn cũng không cầm được sao, bây giờ bắt hắn giết một con gà, e rằng hắn còn giết không chết, chứ nói gì đến việc để hắn đối chiến với Chu Thiên?

Hơn nữa còn... Đại tài tiểu dụng ?

Đại tài tiểu dụng con khỉ a!

Nhìn bộ dáng của tên nhóc này, cho dù Chu Thiên không ra tay, chắc hắn cũng không thể trụ được bao lâu,...

Không chỉ có những người khác cảm thấy kỳ quái, mà ngay cả Trịnh Dương cũng mím môi mím lợi.

- Lão sư, ta... - Hắn sắp điên rồi.

Trương lão sư không phải đang nói đùa?

Hắn có bao nhiêu cân lượng, tự mình cũng biết rất rõ ràng, bây giờ dù có mang học sinh đến, cũng ngăn cản không nổi, còn đối chiến Chu Thiên lão sư... Đừng nói hắn đã luyện tu vi đến võ giả nhất trọng, cho dù đối phương không có phản kháng... Hắn cũng không chiến thắng được a!

Đang muốn nói cho Trương lão sư, tình hình thân thể của mình, nói còn chưa dứt lời, liền nghe được thanh âm nhàn nhạt của đối phương vang lên:

- Không cần vui mừng, đánh bại vị Chu lão sư này xong thì ngươi vui mừng cũng không muộn!

Vui mừng?

Vui mừng cái cọng lông a!

Ta là sắp khóc, người không nhìn thấy sao lão sư?

Thân thể Trịnh Dương lắc lư, cảm thấy bất cứ lúc nào mình cũng sẽ có thể ngất đi.

- Tự tìm chết... - Thấy cảnh này, Chu Thiên ban đầu còn đang cố gắng để Trương Huyền khó xử lúc này lại tức giận đến nỗi co giật khóe miệng, trong mắt hừng lên một ngọn lửa phẫn nộ.

- Trước khi chiến đấu, ta muốn dạy hắn một chiêu thương pháp mới một chút, hắn là Chu lão sư không có vấn đề chứ? - Không để ý tới sắc mặt cổ quái của đám người chung quanh, Trương Huyền nhìn về phía Chu Thiên hỏi.

- Nước đến chân rồi mới nhảy, e rằng hơi trễ rồi thì phải! - Chu Thiên khẽ nói.

- Trễ hay không trễ, không quan trọng, quan trọng là chỉ cần có thể thắng được ngươi là được! - Trương Huyền cười nhạt một tiếng, đi đến trước mặt Trịnh Dương:

- Đến, lão sư dạy ngươi một chiêu thương pháp, xem thật kỹ, học cho tốt!

Nói xong tiếp nhận trường thương từ trong tay đối phương, bàn tay lắc một cái, đâm thương đi.

Chiêu này thoạt nhìn không có bất kỳ chương pháp gì, phải nói là cực kỳ tùy ý, hoàn toàn không giống chiêu thức thông thường, giống như là tùy tiện đâm ra, đùa giỡn.

- Gia hỏa này... Không phải là rất hài hước sao!

- Như vậy mà cũng gọi là thương pháp? Làm đầu heo đực thì có, để nó nhìn thấy một cái, heo nái sẽ đến chung vui, thương pháp tốt hơn cái này sao?

- Gặp qua hố cha, hố mẹ, còn đây là lần đầu tiên nhìn thấy hố học sinh, lần này chắc Trịnh Dương xong đời!

- Lão sư mà dạy dỗ như vậy, học sinh có lợi hại đi nữa cũng chết chắc a!

Trương Huyền ở trước mặt lão sư, không có chút nào che dấu nào, đám người thấy rõ ràng toàn bộ loại thương pháp kia, cả đám đều cảm thấy đầu óc không xoay chuyển được gì nữa.

Cái này mà cũng gọi thương pháp?

Coi như làm Thiêu Hỏa Côn, lựa chọn hỏa diễm, cũng tinh diệu hơn so chiêu thức này gấp bội...

- Học kỹ rồi chứ?

Không để ý tới nghị luận của mọi người, Trương Huyền nhìn về phía Trịnh Dương.

- Học xong... - Trịnh Dương khóc.

Chiêu này cũng dùng để học được sao?

Hắn từ sáu tuổi đã bắt đầu cầm thương lần đầu tiên...

Chiêu thức cũng lợi hại hơn so với cái này nhiều...

- Tốt, nếu đã học được, liền đánh bại Chu lão sư đi! - Trương Huyền nhẹ gật đầu, bàn tay vỗ vỗ lên người Trịnh Dương.

Nghe thấy hắn bàn giao như vậy, Trịnh Dương đang muốn khóc thành tiếng, liền cảm thấy bả vai của hắn khi tiếp xúc bàn tay của Trương lão sư, có một cỗ chân khí mạnh mẽ chảy dọc theo kinh mạch tuôn ra trong nháy mắt.

Cỗ chân khí này hùng hậu vô cùng, hơn nữa lại cực kỳ tinh thuần, chỗ đến, ban đầu là nơi tích tụ thể nội kinh mạch, nhao nhao phá vỡ, giống như là thân thể trong nháy mắt phá vỡ được một loại gông xiềng, giống như được cho ăn đại bổ đan vậy, toàn thân hầu như không còn rã rời một chút nào, cả người khôi phục tinh thần lần nữa.

Rã rời giống như bệnh nặng, cũng là do kinh mạch ngăn chặn mà ra, những cái này bị ngăn chặn dưới chân khí tinh thuần của Trương Huyền, hoàn toàn không tính là cái gì.

- Đừng chống cự, cứ điều chỉnh hô hấp dọc theo phương hướng ta vận chuyển chân khí! – Đang cảm thấy kỳ quái, bên tai lại nghe thấy truyền âm của Trương lão sư.

Biết lão sư sẽ không hại hắn, Trịnh Dương vội vàng tập trung tinh thần, điều chỉnh hô hấp.

Răng rắc! Răng rắc! Răng rắc!

Cỗ chân khí kia sau khi tiến vào bên trong cơ thể, lập tức lấy phương thức đặc thù vận chuyển dọc theo kinh mạch, trong tích tắc, Trịnh Dương cảm giác mình giống như là biến thành một cây trường thương bất cứ lúc nào cũng sẽ đâm thủng bầu trời.

- Đây là... phương pháp vận chuyển nội tức? - Giờ phút này, Trịnh Dương có ngốc cũng hiểu rõ ràng chuyện gì xảy ra.

Không cần biết là thương pháp hay là võ kỹ, không chỉ có chiêu thức, quan trọng nhất là phương pháp vận chuyển nội tức.

Chỉ có nội tức chính xác, mới có thể thúc đẩy thương pháp, phát huy uy lực mạnh nhất, nếu không, cái gọi là chiêu thức, nhiều nhất cũng chỉ cần tốn chút sức tưởng tượng, uy lực hầu như là không có.

Mặc dù Trịnh Dương không học được thương pháp lợi hại gì, nhưng từ nhỏ đã làm bạn với thương, thương pháp đã sớm ăn sâu vào cốt tủy, đạo phương pháp nội tức này một khi đã hình thành ở bên trong thể, hắn lập tức cảm nhận được rõ ràng, so với học qua hay thậm chí là thấy qua tất cả thương pháp đều cao minh hơn nhiều lắm!

Vừa rồi chiêu kia thoạt nhìn có vẻ bình thường, đồ đần cũng có thể học được, nhưng khi phối hợp với bộ tâm pháp này, như vậy chính là hóa phức tạp thành đơn giản, không phân biết lớn nhỏ!

- Trên đời này lại có chiêu thức lợi hại như vậy sao…

Trong nháy mắt, mặt mũi Trịnh Dương ngốc ra, hoàn toàn không thể tin được.

Chiêu đã được học qua này không thể dùng hai chữ huyền diệu để hình dung, mà phải dùng cụm từ: khó có thể tưởng tượng được.

Trong lúc đang kích động, trong tai lại lần nữa vang lên giọng nói của Trương lão sư.

- Đừng do dự, hãy mau làm quen với chi pháp vận chuyển nội tức, sau đó kết hợp với thương pháp cho tốt.

- Được! - Biết Trương lão sư là đang truyền thụ cho hắn thương pháp cao siêu, Trịnh Dương không còn suy nghĩ lung tung nữa, tập trung tinh thần, cảm nhận thể tức vận chuyển trong cơ thể.

Từng chiêu võ kỹ, đều sẽ có phương pháp vận chuyển nội tức đặc thù, người muốn tu luyện giống như trải đường, chỉ trong chốc lát mà muốn đả thông kinh mạch bế tắc, thật sự là vô cùng phiền phức, còn cần phải tiêu tốn rất nhiều tinh lực.

Lấy Trịnh Dương bây giờ làm thí dụ, tu vi bất quá chỉ đạt võ giả tầng một Tụ Tức cảnh, thể nội chỉ có nội tức, ngay cả chân khí còn chưa hình thành, muốn học được chiêu này để lót đường đả thông nội tức, nếu không có hai năm dày công luyện tập, chắc chắn hoàn toàn không có khả năng.

Bất quá, bây giờ thì lại khác.

Chân khí của Trương lão sư tinh thuần đến cực điểm, nó đi đến chỗ nào, chỗ bế tắc trong thể nội tất cả đều được khai thông, không cần hai cái hô hấp, liền có thể mở ra một vòng tuần hoàn thông suốt, nội tức lao nhanh phân tán khắp nơi, không gông xiềng nào có thể ngăn cản được.

- Vậy… là đã luyện thành rồi?

Nội tức thông suốt, Trịnh Dương lập tức hiểu rõ, bộ này thương pháp này coi như hắn đã có thể học được toàn bộ, giống như là đã trải qua mấy năm tu luyện rồi vậy.

- Tốt, đạo chân khí này lưu tại trong cơ thể ngươi trước, ngươi tiếp tục giả vờ như không có khí lực, lúc chiến đấu với Chu Thiên, cần phải một kích trúng đích!

Giọng nói của Trương Huyền tiếp tục truyền đến.

Biết hắn ý tứ của Trương Huyền, Trịnh Dương âm thầm gật nhẹ đầu, cùng lúc đó trong lòng lại cảm thấy kỳ quái... Chân khí của Trương lão sư, sao có thể lưu ở trong cơ thể hắn, mà không sinh ra xung đột?

Võ giả tu luyện công pháp khác biệt, thuộc tính của chân khí cũng không sẽ khác nhau, bởi vậy, chân khí của một người khi tiến vào cơ thể của một người khác, đừng nói là không thể trợ giúp đột phá, còn rất dễ dàng xảy ra xung đột, dẫn đến tẩu hỏa nhập ma.

Chân khí của Trương lão sư tiến vào trong cơ thể hắn, vậy mà lại không có chút nào xung đột hay mâu thuẫn, khiến hắn có chút khó tin.

Bất quá, hắn cũng biết, lúc này không phải lúc nghĩ những thứ này, giả vờ yếu ớt ôm quyền:

- Chu lão sư, tới đi! - Nói xong liền ung dung đi về hướng Sư chiến đài.

Nhìn thấy bộ dáng của hắn, như bất cứ lúc nào cũng sẽ bị gió thổi bay, đám người xem náo nhiệt ai cũng đưa mắt nhìn nhau.

Mẹ nó, thật sự làm tới sao?

Học được một cái heo thì coi như bản thân có thể thi triển thương pháp, bất cứ lúc nào cũng sẽ thân thể của té xỉu, đánh đấm gì nữa chứ...

Da mặt Chu Thiên cũng nheo lại, trong đầu đột nhiên nảy ra một ý nghĩ.

Trúng kế.

Tên nhóc này nhất định là đã sớm dự định bỏ qua người học sinh này, cố ý để cho mình khó xử.

Dạy một chiêu thức ngay cả giết gà cũng không chết được tới đối phó với mình... Chẳng phải là đang nói với mình rằng, bản thân bản thân mình cũng không bằng một con gà?

- Trương Huyền, coi như ngươi lợi hại!

Cho rằng đối phương là đang cố ý hạ thấp bản thân mình, Chu Thiên cắn răng một cái, cũng nhảy lên đài tỷ thí.

- Mong rằng Chu lão sư thủ hạ lưu tình... - Trịnh Dương giả vờ yếu đuối, cố gắng giơ trường thương lên.

Nhìn thấy chỉ một động tác đơn giản như vậy liền khiến Trịnh Dương mệt đến nỗi đổ mồ hôi đầu đầy, tất cả mọi người đều im lặng.

Sư chiến đài, đã im lìm rất nhiều năm không ai khiêu chiến, không nghĩ tới lần đầu tiên khiêu chiến lại gặp hai đối thủ kỳ lạ như thế.

Truyền đi, cũng thật là kinh thiên địa khiếp quỷ thần.

- Lão sư... Hay là ta vào thay Trịnh Dương đi! - Triệu Nhã nhịn không được nói.

- Ngươi cứ đứng nhìn là được! - Trương Huyền cũng không giải thích.

Nhìn thấy bộ dáng của lão sư, biết rằng trong lòng đã có dự tính, cho dù trong lòng Triệu Nhã tràn đầy nghi hoặc, nhưng cũng không dám hỏi nhiều, nhìn lại đài tỷ thí.

- Lưu tình ? Muốn trách, thì trách Trương lão sư của ngươi đi! – Chu Thiên đoán ra dụng ý của Trương Huyền, trong lòng Chu Thiên tràn đầy tức giận.

- Vậy... Học sinh thất lễ! - Trịnh Dương biết nếu bản thân không ra tay trước, đối phương do thân phận là lão sư cũng không thể xuất thủ trước, cũng không nói nhảm nữa, lắc trường thương một cái, đâm thẳng tới.

Mũi thương cong vẹo giống như không có một chút sức lực nào.

Chính là chiêu thức rác rưởi vừa rồi mà Trương Huyền vừa mới dạy hắn.

- Hừ! - Nhìn thấy tên học trò này sử dụng thật đúng chiêu thức lúc nãy, Chu Thiên càng thêm tức giận, hừ lạnh một tiếng, đem tu vi áp chế đến

võ giả tầng một Tụ Tức cảnh, cũng không sử dụng binh khí, đón lấy bằng tay.

Tay không đấu với trường thương!

Dù vậy, dưới đài cũng không có ai xem trọng Trịnh Dương, cảm thấy gia hỏa này chắc chắn là gặp xui xẻo

- Chính là lúc này! - Thấy đối phương quả nhiên khinh thường Trịnh Dương, tay không tiến lên đón, ánh mắt Trịnh Dương sáng lên, đạo chân khí trong thể nội do Trương Huyền truyền vào người Trịnh Dương kia đột nhiên dẫn phát, cả người hắn thay đổi trong nháy mắt, nếu như nói mới vừa rồi còn hiền hòa như cừu non, thì bây giờ, dĩ nhiên biến thành lão hổ hung mãnh.

Ầm ầm!

Một mũi thương thẳng tắp đâm tới, đâm thẳng vào lồng ngực Chu Thiên.

- Cái gì? - Con ngươi Chu Thiên co rụt lại, lông tơ đột nhiên dựng đứng lên.

Ca chính là đến làm mất mặt

dtv-ebook.com

Người dịch: Nguyễn Khiêm

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Thân là lão sư, càng là võ giả tứ trọng Bì Cốt cảnh, Chu Thiên coi như không học được thương pháp, vẫn có thể nhìn ra sâu cạn của chiêu này.

Thương mang gào thét, uy lực mười phần, áp bức không khí giống như cuồng phong gào thét, đừng nói áp chế tu vi, coi như dụng hết toàn lực đều e sợ khó có thể chống lại!

Một cái tiểu tử Tụ Tức cảnh, làm sao biết bùng nổ ra sức mạnh to lớn như vậy?

Hắn đều cảm thấy sắp điên rồi.

- Trương Huyền, con mẹ nó ngươi hố ta...

Lúc này có ngốc, cũng biết chắc chắn là trúng kế.

Khó trách cái tên này tự tin như vậy, Trịnh Dương này, khi nào lại mạnh như vậy?

Trong lòng không kịp ngẫm nghĩ nữa, không dám tiếp tục áp chế lực lượng, hai cỗ chân khí thuận theo bàn tay dâng trào ra, muốn niêm phong lại thương mang.

Bất quá, chiêu Thiên Đạo thương pháp này, liền Vương Sùng loại võ giả thất trọng Thông Huyền cảnh thương pháp đại sư này đều không dám

trực diện chống đỡ được, huống chi là hắn.

Oành!

Báng thương mạnh mẽ đánh lên trên ngực, Chu Thiên miệng ngòn ngọt, phun ra một ngụm máu tươi, lập tức bay ngược ra ngoài, từ trên Sư Chiến đài rơi xuống mặt đất, vô cùng chật vật.

Yên tĩnh.

Yên lặng như tờ.

- Cái gì?

- Chỉ dùng một thương đã đánh bại Chu Thiên lão sư?

- Giời ạ đến cùng chuyện gì vừa xảy ra vậy?

...

Sau khi trợn mắt ngoác mồm, là một trận ồn ào.

Vốn tưởng rằng Chu lão sư ra tay đối phó một cái học viên bất cứ lúc nào cũng sẽ nằm trên đất, một ngón tay liền có thể ung dung nghiền ép, có thể... Trước mắt đây là cái quỷ gì?

Học viên mới thi triển một thương, Chu lão sư không chỉ làm trái quy tắc phóng thích tất cả sức mạnh, vẫn như cũ bị một lần quất bay...

Sẽ không nhìn lầm đi!

Con mẹ nó, ai có thể nói cho ta, chuyện gì phát sinh không?

Mấy người Triệu Nhã, Lưu Dương, Viên Đào cũng từng cái từng cái con mắt trợn tròn, khó mà tin nổi nhìn về phía Trịnh Dương.

Cái tên này mỗi ngày đều ở cùng bọn họ, thực lực của hắn ra sao bọn họ biết đến rõ ràng nhất, làm sao hôm nay lại... Mạnh như vậy?

Hơn nữa... Người khác dù đột phá, cũng là lợi hại hơn một chút thôi... Này có vẻ như có chút đột phá quá mức đi!

Võ giả tứ trọng Bì Cốt cảnh, bị một thương quất bay...

Chúng ta có phải là đang nằm mơ hay không?

Không phải nằm mơ, là chiêu thương pháp kia!

Mấy người đồng thời xoay mặt nhìn về phía Trương Huyền.

Bọn họ cũng phát giác, Trịnh Dương mặc dù có thể đại triển thần uy, khẳng định là Trương lão sư dạy cái chiêu thương pháp kia.

Chỉ có điều... Chiêu thương pháp kia thấy thế nào đều là loại giết gà cũng không chết đi, làm sao sẽ trâu bò như vậy?

Học viên của Chu Thiên vốn là cánh tay giơ lên, dự định vỗ tay dương oai cho lão sư, nằm mơ đều không nghĩ tới, lời nói còn chưa hô ra, liền xuất hiện kết quả này, mỗi người đầy mặt mộng mị, không biết phải làm sao bây giờ.

- Lão sư...

Phản ứng lại, tất cả đều chạy lại, nâng Chu Thiên dậy.

- Ngươi...

Đứng dậy, điều tức nửa canh giờ, Chu Thiên lúc này mới thoải mái hơn nhiều, lạnh lùng dán mắt vào Trương Huyền, chính muốn nói chuyện, liền gặp Trịnh Dương cầm trường thương trong tay đi tới, ôm quyền:

- Chu lão sư, đa tạ!

- Phốc!

Nghe hắn nói như thế, Chu Thiên hơi đỏ mặt, phun ra một ngụm máu tươi.

Đa tạ cái em gái ngươi a!

Lão tử hận không thể đem ngươi đánh chết tại chỗ, ai biết ngươi học được loại thương pháp quái dị như thế...

Đường đường là một vị lão sư của học viện, thua với một tân sinh chưa hoc được một tháng...

Hắn chỉ cảm thấy mặt nóng rát, bị người đánh mạnh.

- Chu lão sư, vừa nãy ngươi đã nói, nếu như ta thắng, liền cho chúng ta mười viên Sinh Tức hoàn, lấy tới đi!

Trịnh Dương hưng phấn bước lên trước.

Tuy rằng tức giận, Chu Thiên cũng biết, lần này mặt mũi thật ném đến tận nhà bà ngoại rồi, Sư Chiến đài thua nếu như lại chống chế, mặt mũi thật sự là mất hết, sợ là hắn sẽ không ở học viện được nữa.

Cắn răng một cái, lấy ra một cái bình ngọc trong túi áo, đưa tới.

Vội vàng tiếp nhận, Trịnh Dương kéo nắp bình ra, quả nhiên bên trong bày một nhóm Sinh Tức hoàn, vừa vặn là mười viên, khí tức truyền tới, linh khí bức người.

- Lão sư...

Liền vội vàng đem Sinh Tức hoàn bắt được đến trước mặt của Trương Huyền, Trịnh Dương tràn đầy hưng phấn.

Vừa giữa trưa liền đến phòng học viên cãi lộn, chính là vì những tư nguyên này của Trương lão sư, tuy rằng khổ cực... Cuối cùng vẫn là thành công.

- Đáng ghét!

Nhìn thấy dáng vẻ của hắn, đáy lòng của Chu Thiên nhỏ máu.

Một lão sư một tháng mới có thể đạt được một viên Sinh Tức hoàn, mười viên Sinh Tức hoàn, đối với hắn mà nói, cũng là một số của cải lớn.

Đương nhiên, hắn cũng sẽ không để Trương Huyền thoải mái.

- Hừ, Trương Huyền, cho ngươi thì thế nào,

Mười viên Sinh Tức hoàn là học viên của ngươi giúp ngươi thắng, ngươi không tư cách nắm giữ, ta liền không tin ngươi có mặt mũi để sử dụng !

Bắt được những đan dược này thì thế nào?

Học viên nhọc nhằn khổ sở giúp ngươi đạt được, ngươi không ngại ngùng mà dùng sao?

Chỉ cần không cầm, cũng giống như không đạt được!

- Dùng? Trương Huyền tiếp nhận bình ngọc, lắc lắc đầu:

- Loại đồ vật rác rưởi này, ai thèm dùng?

Nói xong, bàn tay run lên.

Phù phù!

Bình ngọc liền bị hắn ném vào bể nước cách đó không xa.

- A?

- Chuyện này...

Thấy cảnh này, tất cả mọi người giật nảy mình, Chu Thiên cũng sững sờ ở tại chỗ.

Làm cái gì?

Đây chính là mười viên Sinh Tức hoàn, giá trị mấy ngàn kim tệ, trực tiếp ném đi?

Liền ngay cả đám người Trịnh Dương, Triệu Nhã cũng đều sững sờ ở tại chỗ.

- Không cần kỳ quái, Sinh Tức hoàn tuy rằng có thể trợ giúp người tu luyện nhanh chóng hội tụ linh khí, nhưng dùng nhiều sẽ làm người xuất hiện tính ỷ lại, đối với tu luyện về sau không tốt!

Nhìn ra bọn họ kỳ quái, Trương Huyền xoay cổ tay một cái lấy ra một cái bình ngọc, ném tới:

- Đây là đồ vật mà ta chuẩn bị cho các ngươi, dùng hết lại đến chỗ ta mà lấy!

Cực kỳ nghi hoặc, mấy người Triệu Nhã tiếp nhận bình ngọc, mở nắp bình ra nhìn một chút, sau đó tất cả đều giật nảy mình.

- Sinh Tức đan?

Trong bình ngọc từng cái từng cái đan dược tròn vo tỏa ánh sáng, mùi thơm tỏa ra xuyên vào cốt tủy.

Dĩ nhiên là... Sinh Tức đan!

Cái này là đan dược chân chính, đối với võ giả tu luyện có tác dụng cực mạnh, Sinh Tức hoàn mà so sánh với nó, quả thực chính là chênh lệch như bùn nhão cùng bảo thạch, không cùng một cấp độ.

- Đây là đồ vật bên ngoài bán mấy vạn kim tệ một viên, Sinh Tức đan? Hắn một lần lấy ra hai bình, mấy chục viên?

- Nhiều chính thức đan dược như vậy đưa cho học viên dùng?

Thân thể của mọi người xung quanh loáng một cái, cảm giác đều muốn điên rồi.

Nhiều Sinh Tức đan như vậy, giá trị chí ít mấy trăm ngàn kim tệ, ném cho học viên tùy tiện ăn hơn nữa còn bảo hết thì đến chỗ hắn lấy thêm.

Giời ạ, có muốn phá sản như thế hay không?

Khó trách người ta không lọt mắt Sinh Tức hoàn, đùa giỡn, ai có nhiều như vậy Sinh Tức đan, cũng không lọt mắt đồ chơi kia a.

- Phốc!

Chu Thiên lại phun một ngụm máu, suýt chút nữa ngất đi tại chỗ.

Hắn chỉ cảm thấy hai gò má đỏ chót, bị đánh như sắp tàn phế rồi.

Tùy tiện dạy học viên một cái chiêu số rác rưởi, lập tức học viên của người ta dùng chiêu đó đánh mình giống như chó chết, Sinh Tức hoàn mà bản thân xem như bảo bối quý trọng không ngớt, người ta xem như là rác rưởi mà ném đi.

Đại ca, ngươi không phải lão sư có tiền lương và đãi ngộ kém cỏi nhất của học viện sao? Khi nào trở nên trâu bò như thế?

- Lão sư... Những thứ này đều là cho chúng ta?

Không những mọi người phát rồ, mấy người Triệu Nhã cũng không thể tin được.

- Đương nhiên là cho các ngươi, không phải ta đã nói với các ngươi sao, làm học viên của ta, tầm mắt phải rộng rãi hơn, chút ít đồ của học viện này, cũng cần phải tranh sao?

Trương Huyền chỉ tiếc mài sắt không nên kim, lắc đầu một cái, xoay cổ tay một cái, một cái hồ lô xuất hiện tại lòng bàn tay:

- Vương Dĩnh, chân của ngươi bị thương, kinh mạch bị hao tổn, đây là Dưỡng Thể dịch mà ta chuyên môn tìm cho ngươi, trở lại đổi vào nước mà ngâm, liên tục ba ngày, tất cả mầm họa sẽ tiêu trừ!

- Lưu Dương, ngươi luyện công sai lầm dẫn đến bị thương , cái Ôn Mạch đan này, là ta tìm đến từ luyện đan sư công hội, cố gắng tu luyện đi,

trong thời gian ngắn, tổn thương lúc trước cũng có thể giải quyết!

- Vâng!

Vương Dĩnh, Lưu Dương đi lên phía trước, đem hai loại đồ vật tiếp nhận.

- Dưỡng Thể dịch? Lẽ nào là Dưỡng Thể dịch của luyện đan sư công hội?

- Ngươi nghe nói qua?

- Đương nhiên nghe nói qua, lúc trước ta nghe nói vật này có thể làm cho kinh mạch từng bị tổn thương khôi phục nhanh chóng, liền sai người hỏi thăm một chút, một hồ lô như vậy, luyện đan sư công hội nói muốn ba mươi vạn kim tệ!

- Ba mươi vạn kim tệ? Thật hay giả?

- Ôn Mạch đan, là đan dược chân chính, giá trị còn cao hơn cả Sinh Tức đan, có người nói một viên có giá hai mươi vạn kim tệ. Luyện đan sư hoặc là luyện đan học đồ mua, có lẽ còn có thể tiện nghi một chút, bất quá cũng tiện nghi không được bao nhiêu.

- Hai mươi vạn kim tệ? Nói như vậy, hắn vừa ra tay không phải là năm mươi vạn kim tệ?

- Còn có nhiều Sinh Tức đan như vậy, gộp lại chẳng phải là vượt qua một trăm vạn kim tệ? Tiện tay đưa cho học viên?

- Trương lão sư còn thu học viên không? Ta muốn gia nhập môn hạ của hắn...

...

Trong đám người xung quanh cũng không thiếu hạng người kiến thức rộng rãi, Ôn Mạch đan, Dưỡng Thể dịch, không tính là chuyện bí ẩn, rất

nhiều người đều nghe qua, nhưng vừa nghe đến giá trị của chúng, từng cái từng cái lần thứ hai điên rồi.

Lão sư sơ cấp của học viện, một tháng tiền lương cũng chỉ khoảng ba, bốn trăm kim tệ, cao cấp cũng không đủ một ngàn, tiện tay lấy ra hơn triệu đưa cho học viên tu luyện...

Không nói lão sư khác... Liền nói Chu Thiên, học viên đánh thắng mới khen thưởng một gói Sinh Tức tán, ngươi xem người ta kìa, tiện tay đưa ra đều là đan dược chính thức, cực phẩm dược dịch...

Mẹ nó, tương tự là lão sư, làm sao chênh lệch lại lớn như vậy chứ?

Trong nháy mắt, tất cả ánh mắt hâm mộ của mọi người đều tập trung trên người mấy người Triệu Nhã, hết thảy ánh mắt khinh bỉ đều tập trung ở trên người Chu Thiên Chu lão sư.

Nhìn thấy những cái này, Chu Thiên suýt chút nữa phun ra thêm một ngụm máu tươi nữa.

Trương Huyền, con mẹ ngươi!

Ngươi khẳng định là cố ý.

Cố ý ở trước mặt ta đem những thứ đồ này lấy ra, chính là muốn đánh mặt của ta...

Ta đường đường chưởng quản việc phân phát vật tư của học viện, lão sư có công việc béo bở nhất của học viện, bây giờ lại bị người xem thường không đáng giá một đồng...

- Đi thôi!

Đem đồ vật chia xong, Trương Huyền khoát tay áo một cái, đi ra ngoài, nhẹ như mây gió, không mang theo một áng mây.

Phí lời, cái này còn phải nói sao, đương nhiên là cố ý!

Ngươi không phải muốn đánh mặt của ta sao? Vậy ta liền đánh mặt của ngươi.

Nói thật cho ngươi biết, ca đến chính là để làm mất mặt!

- Vâng!

Thấy lão sư rời đi, mấy người Trịnh Dương mới từ trong kinh ngạc phản ứng lại, choáng váng chạy theo ở phía sau, đồng thời từng cái từng cái lúng túng, sắc mặt ửng hồng.

Bọn họ vốn là muốn tranh thủ cho lão sư chút tài nguyên, vì hắn giành vẻ vang, ai biết... Đến cuối cùng mới phát giác, Trương lão sư căn bản không quan tâm những tư nguyên này.

Cũng đúng, có thể tiện tay lấy ra nhiều đan dược như vậy, nhiều dược liệu như vậy, một ít đồ vật gọi là Sinh Tức tán, Sinh Tức hoàn như thế nào lão sư lại để ý?

- Lão sư, những đan dược này thực sự... Quá quý trọng...

Mọi người một lần nữa trở lại lớp học, Triệu Nhã đi lên phía trước.

Lần trước đã tiếp thu một cái Hàn Dương Mẫu thảo, lấy thêm những đan dược này mà nói, thực sự băn khoăn...

- Cố gắng tu luyện, sư giả bình trắc thắng lợi cho ta là được!

Trương Huyền xua tay.

- Lão sư yên tâm đi, chúng ta nhất định cố gắng hết sức, nỗ lực...

Nghe hắn nói như thế, mấy người Triệu Nhã đồng thời gật đầu.

Lão sư vì bọn họ mà trả giá nhiều như vậy, nếu như lại thua cuộc, bọn họ đều cảm thấy không có mặt mũi gặp người.

- Ừm!

Nhìn thấy trạng thái tinh thần của mấy người Triệu Nhã, Trương Huyền thoả mãn gật gù, quay đầu nhìn sang:

- Trịnh Dương, ngươi theo ta lại đây!

Nói xong, đi vào trong gian phòng nhỏ.

Trịnh Dương biết chắc là sự tình bộ thương pháp học tập ngày hôm nay, vừa vặn hắn cũng lòng tràn đầy nghi vấn, không dám do dự, vội vàng đi theo.

Chữa trị cho Đỗ Mạc Hiên

dtv-ebook.com

Tên nhóm dịch:TTTV

Người dịch: Kim Gaem

Nguồn: TruyệnYY

- Lão sư, chiêu này thương pháp. . .

Đi vào phòng, Trịnh Dương cũng nhịn không được nữa.

- Chiêu này là thương pháp mà ta vừa mới sáng tạo ra, bây giờ ta đem pháp quyết tu luyện ra đọc cho ngươi nghe!

Trương Huyền đọc công pháp này lên một lần.

- Cái này. . . Cái này. . . - Nghe khẩu quyết xong, Trịnh Dương mộng.

Chiêu thương pháp này thực sự rất cao minh, so với những thương pháp trước kia hắn từng học qua, những cái kia chỉ có thể là rác rưởi trong rác rưởi.

Trước đó cảm thấy bộ thương pháp này cong vẹo, tư thế không đẹp mắt, thì ra căn bản không phải chuyện này.

Chiêu này quan trọng ý không xem nặng chuyện đẹp mắt hay không đẹp mắt, có thể khi thi triển sẽ rất xấu, nhưng cũng có thể khi thi triển lại hoa lệ vô cùng, tuy chỉ có một chiêu, lại thắng được vô số thương pháp khác, thiên biến vạn hóa, uy lực vô tận.

- Tốt, bộ thương pháp này, ta đã truyền thụ hoàn chỉnh cho ngươi, không được sự cho phép của ta, ngươi không được tự mình truyền ra ngoài! -

Trương Huyền nói.

- Đúng! - Trịnh Dương quỳ gối, dập đầu mấy cái.

Đắm chìm trong thương pháp nhiều năm, hắn tự nhiên biết bộ này thương pháp này rất quý giá, cũng rõ ràng, một khi tiết lộ ra ngoài ra ngoài, sẽ dẫn đến dạng gió tanh mưa máu gì.

- Chiêu thương pháp này mặc dù đơn giản, lại là tập hợp của tất cả các thương pháp cơ sở, còn hơn mười ngày thời gian, ta hi vọng ngươi có thể đột phá rất lớn, chớ phụ tâm huyết của ta!

Trương Huyền bàn giao.

- Lão sư yên tâm! - Trịnh Dương kiên định, ngay sau đó ngẩng đầu:

- Lão sư, không biết chiêu thương pháp này có tên gọi là gì?

- Tên gọi? Ta còn chưa đặt tên cho nó, nếu như ngươi nghĩ kỹ, thì đặt cho nó một cái tên đi! - Trương Huyền khoát khoát tay.

Mặc dù chính hắn đã đặt tên là Thiên Đạo thương pháp, nhưng chỉ là một cách gọi chung chung, chiêu thức vẫn cần có tên của chiêu thức, nhưng bản thân hắn cũng lười suy nghĩ mấy chuyện này, vậy thì để người học sinh này suy nghĩ đi.

- Được! - Biết bản tính của lão sư, Trịnh Dương cố nén chấn động sắp té xỉu, đi ra ngoài.

Hắn rời đi xong, Trương Huyền mới xoa xoa mi tâm.

Vương Dĩnh, Lưu Dương sau khi giải quyết được tai hoạ ngầm trong thân thể, nhất định công lực sẽ đột nhiên tăng mạnh, thể chất của Viên Đào, Triệu Nhã, chắc chắn sẽ tiến bộ càng nhanh, chỉ có vị Trịnh Dương này hơi yếu so với những người còn lại, bất quá, bây giờ hắn đã có chiêu thương pháp này, hơn mười ngày sau, thật sự là ai hơn ai một bậc, còn chưa nói trước được đâu.

Trương Huyền lại gọi mấy học sinh của mình tới, sau khi hướng dẫn họ một chút, sau đó lại rời đi.

...

- Các ngươi nói. . . Đỗ Mạc Hiên đã quỳ gối trước cửa một ngày?

- Đỗ Mạc Hiên mặc dù bởi vì một lần bệnh nặng, cạnh tranh gia chủ thất bại, nhưng cũng là nhân vật số một, quỳ gối cửa một ngày. . . Chẳng lẽ đối phương lại thật sự là một danh sư?

- Nếu là thật, vậy thì trước đó chúng ta thật sự đã đoán sai rồi. . .

. . .

Trương Huyền rời khỏi phủ đệ, học tập thương pháp, truyền thụ thương pháp, dĩ nhiên khiến toàn bộ Vương thành Thiên Huyền sôi trào.

Nếu như nói chuyện của Lăng Thiên Vũ trước đó, rất nhiều người còn không tin, nhưng Đỗ Mạc Hiên quỳ gối trước cửa một ngày, đã khiến bọn họ dao động.

Đường đường một trong tứ đại gia tộc, Đỗ gia trưởng lão, đã từng cạnh tranh nhân vật gia chủ tuyệt thế, quỳ gối trước cửa nhà người khác, e rằng cũng chỉ có thể là danh sư, mới có thể khiến hắn kiên định như vậy.

- Đi qua nhìn một chút xem sao!

- Rốt cuộc là đã xảy ra chuyện gì, nếu chân thì người đó nhất định là danh sư, dành thời gian giao hảo mới là vương đạo!

. . .

Tin tức này truyền ra, vô số đại thế lực đại gia tộc cuối cùng cũng nhịn không được, nhao nhao phái người tìm hiểu tin tức, thậm chí có vài gia chủ, thống lĩnh một phương, cũng đích thân tới.

La Trùng chính là một trong số đó.

Hắn là hội trưởng công hội luyện khí sư của Vương thành Thiên Huyền, nhất tinh trung kỳ luyện khí sư.

Là luyện khí sư đại sư có cấp bậc cao nhất ở Thiên Huyền Vương quốc.

Binh khí do hắn luyện chế, cho dù là Trầm Truy bệ hạ, cũng phải tốn một số tiền lớn để mua, vô số quan lại quyền quý muốn, cũng không thể mua được, mỗi lần luyện chế được một loại vũ khí nào đó, đều có vô số người đấu giá, nói một hồi liền đòi mua với một cái giá trên trời.

Lúc đầu, loại địa vị này của hắn, thân phận này của hắn, cho dù có danh sư tới, cũng không có gì phải nề hà, không cần đạt được kết quả tốt gì, chỉ kết giao là được.

Dù sao, luyện khí sư mặc dù không bằng danh sư, nhưng cũng là một trong chín loại nghề nghiệp được xem trong nhất trong xã hội, cũng có tôn nghiêm và địa vị của mình.

Bất quá. . . Hắn vẫn tới.

Bởi vì người khác không biết, chỉ có chính hắn mới có thể hiểu được rõ ràng rằng, gần nhất khi luyện khí, hắn đột nhiên không cách nào làm cho lòng mình yên tĩnh như nước, luyện chế binh khí, cũng thường thường đi đến nước cuối cùng là sụp đổ, trở thành đống sắt vụng.

Các trình tự luyện khí, cũng hoàn toàn không khác gì so với trước kia, vốn cho rằng là vấn đề về thể lực và tinh lực.

Cũng vì thế mà chuyên môn điều dưỡng vài ngày, kết quả. . . Lại không có chút tiến triển nào.

Đường đường là đệ nhất luyện khí sư của Thiên Huyền Vương quốc, lại không cách nào luyện khí. . . Một khi truyền đi, không nói đến địa vị của hắn sẽ bị lung lay, chỉ sợ các đối thủ trước kia, hay thậm chí là những người có thù với hắn cũng sẽ nghe tiếng đồn mà đến, để hắn rơi từ chín tầng mây xuống.

Cho nên, nghe được tin nội thành có một vị danh sư, hắn cũng nhịn không được nữa, lặng lẽ tới, muốn xem thử một chút, có phải thật vậy hay không.

Nếu như là thực sự, dù là tốn hao bao nhiêu tiền đi chăng nữa, hắn cũng muốn biết rõ vấn đề, cũng như tìm cách giải quyết.

- Quả nhiên là Đỗ Mạc Hiên!

Đứng ở một cái trên đường, nhìn thấy người đàn ông trung niên cách đó không xa quỳ gối, La Trùng liền nhận ra được.

Đỗ gia vị này là trưởng lão có danh khí lớn nhất, toàn bộ Thiên Huyền thành cao tầng, hắn quen biết không nhiều, nhưng người này lúc trước còn cầu hắn luyện chế riêng cho mình một thanh bảo kiếm, cho nên, dù đã lâu không gặp, hắn vừa nhìn thấy là đã có thể nhận ra ngay.

- Tên nhóc này luôn luôn cẩn thận, có thể khiến hắn cam tâm tình nguyện quỳ xuống như thế, người bên trong tòa phủ đệ này, tất nhiên có thể giúp hắn giải quyết vấn đề, hơn nữa. . . Còn khiến hắn vui lòng phục tùng!

Chỉ nhìn thoáng qua, trong lòng La Trùng cũng có thể đoán được.

Nếu như người trong viện, không có thân phận đủ cao, có thủ đoạn có thể giúp hắn giải quyết vấn đề, Đỗ Mạc Hiên sẽ không quỳ xuống như vậy, những chuyện làm bản thân hắn mất mặt, hắn nhất định sẽ không làm.

- Kẹt kẹt! - Ngay lúc hắn đang suy đoán bậy bạ, cửa lớn của phủ đệ vang lên tiếng "Kẹt kẹt!" Mở ra, một người quản gia mập mạp đi ra.

- Lão gia nhà chúng ta mời ngươi vào!

Tay của Tôn Cường hạ xuống làm động tác mời.

- Đa tạ Tôn quản gia đã nói giúp ta. . . - Đỗ Mạc Hiên hưng phấn vội vàng đứng lên.

- Đi thôi! - Tôn Cường cũng không nói gì thêm, đi trước dẫn đường, hai người họ đi vào viện, cửa lớn của phủ lại từ từ đóng lại lần nữa.

- Vào đi!

- Đỗ Mạc Hiên vào rồi, một lát nữa nhìn thái độ của hắn lúc đi ra thì liền có thể biết rõ ràng người trong kia thế nào.

- Đúng vậy a, tiếp tục chờ đi. . .

. . .

Xung quanh có rất nhiều ánh nhìn của các thế lực lớn, nhìn thấy Đỗ Mạc Hiên đi vào phủ đệ, cũng không sốt ruột rời đi, từng người đều tiếp tục tập trung đứng bên ngoài quan sát.

La Trùng cũng không sốt ruột, bình tĩnh chờ đợi.

...

- Là ta có mắt không biết Thái Sơn, còn bắt Dương sư chuộc tội!

Vừa đi vào phòng, Đỗ Mạc Hiên lại không còn sự kiêu ngạo như trước, rất nhanh liền quỳ rạp xuống đất.

- Đứng lên đi! - Trương Huyền khoát tay áo.

Từ học viện trở về, Trương Huyền tìm chỗ yên lặng không có người, ngụy trang thành "Dương Huyền" lầ nữa, rồi mới trở lại phủ đệ.

Lần này hắn đi hơn nửa ngày, cũng khiến tên nhóc này không còn chút kiêu ngạo nào nữa, như vậy mới sai Tôn Cường mời hắn vào.

- Xin Dương sư đừng để ý đến hiềm khích lúc trước mà cứu giúp ta! - Đỗ Mạc Hiên cũng không đứng dậy, mà là tiếp tục quỳ trên mặt đất.

- Nếu để ngươi vào đây rồi, tức là ta đã đồng ý ra tay tương trợ, mau đứng lên đi! - Trương Huyền thản nhiên nói.

Nghe nói như thế, sắc mặt Đỗ Mạc Hiên lúc này mới trở nên vui vẻ, vội vàng đứng dậy.

Đỗ Viễn đi theo phía sau cũng sáng hai mắt lên, đồng thời cũng hơi nghi ngờ một chút.

Phụ thân không phải là trước kia từng trải qua một cơn bạo bệnh sao? Chẳng lẽ lại, trước mắt vị danh sư này, đã trị dứt điểm bệnh trước kia rồi?

- Biết tại sao trước ta lại nói ngươi là súc sinh không? - Trương Huyền nhìn qua.

- Biết! - Đỗ Mạc Hiên lên tiếng.

Tôn Cường, Đỗ Viễn cũng không nhịn được gật đầu.

Trước đó vị Dương sư này chỉ nhìn thoáng qua, liền nói Đỗ trưởng lão là súc sinh, vốn cho rằng là đang nhục mạ người khác, bây giờ xem ra, chỉ sợ không có đơn giản như vậy.

Chỉ là, điều khiến bọn hắn nghi ngờ và không hiểu chính là, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, có thể làm cho Dương Huyền mắng hắn là súc sinh, nhưng hắn chẳng những không có mảy may tức giận, còn mặt mũi tràn đầy hưng phấn?

Bất quá bọn hắn cũng không nghi ngờ trong thời gian quá dài, giọng nói của Trương Huyền liền vang lên:

- Mười năm trước, người người đã biết ngươi bị bệnh, tu vi giảm lớn, mà trên thực tế, nếu như ta không nhìn lầm, ngươi là. . . dùng huyết dịch của Tuyết Lang Thú, sáp nhập vào thân thể, muốn thay máu!

- Làm như vậy, dẫn đến trong thân thể có kịch độc của Lang Thú, đến mỗi buổi trưa, toàn thân từ trên xuống dưới đều sẽ mọc đầy lông trắng, trở thành một người, người không phải người thú không phải thú, trạng thái như súc sinh, ta nói có đúng không?

- Đúng, Dương sư nói không sai chút nào! - Đỗ Mạc Hiên liền vội vàng gật đầu.

Mặc dù trước đó nói hắn là súc sinh, hắn liền biết đối phương chắc chắn đã nhìn ra chứng bệnh của mình, nhưng giờ phút này hắn nói không sai chút nào, trong lòng Đỗ Mạc Hiên vẫn rung động như cũ.

Không hổ là danh sư chân chính, nhãn lực kinh người, đây là việc ngay cả Nguyên Ngữ đại sư cũng nhìn không ra.

- Chuyện này. . .

- Huyết dịch của Tuyết Lang Thú? Toàn thân mọc lông trắng?

Nghe thấy lời nói của Trương Huyền, Tôn Cường, Đỗ Viễn giờ mới hiểu được chuyện gì.

Nhất là cái sau, khiến thân thể bọn họ run lên.

Khó trách hắn có thói quen mỗi ngày giữa trưa đều lúc nào cũng phải uống trà lạnh, không gặp bất cứ người nào, lúc đầu hắn tưởng rằng phụ thân có thói quen nhiều năm, có nằm mơ cũng không ngờ đến, là do nguyên nhân này.

Đến mỗi buổi trưa toàn thân mọc ra lông trắng. . . Hắn là sợ bị người khác thấy, lúc này mới cố ý ẩn núp!

Một người toàn thân mọc lông trắng. . . Không phải súc sinh thì là cái gì?

Khó trách Dương sư nói ra một cái, phụ thân không những không phản bác, mà còn quỳ gối ngay ngắn ngoài cửa. . . Thì ra toàn bộ nguyên nhân lại là như vậy.

- Tuyết Lang Thú, là Man Thú thuộc hàng thất phẩm, thực lực tương đương võ giả tầng bảy Thông Huyền cảnh, toàn thân mọc lông trắng, tốc độ như gió, máu của nó là một trong những vật liệu chủ yếu để luyện chế 【Thông Huyền đan】, có tác dụng khai thông kinh lạc, tăng cao tu vi. Ngươi và Tuyết Lang Thú thay máu, chắc là sẽ có một chút tác dụng phụ, nhưng Đỗ Mạc Hiên nghĩ lầm rằng một khi thành công, tu vi sẽ có thể tăng nhanh!

Không để ý tới sự kinh ngạc của mọi người, Trương Huyền tiếp tục nói.

- Đúng! - Đỗ Mạc Hiên cười khổ, liền vội vàng gật đầu.

Tình hình của Đỗ Mạc Hiên giống với những gì Dương sư nói như đúc, lúc trước thật sự là hắn từng nhìn thấy ghi chép trong một bản bí tịch, cho rằng chỉ cần thay máu thành công, nhất định có thể một bước tiến vào Thông Huyền cảnh, trở thành cao thủ võ giả thất trọng.

Ai ngờ nằm mơ cũng không ngờ, là cơn ác mộng bắt đầu thì đúng hơn.

Mỗi ngày toàn thân mọc đầy lông trắng, người không ra người quỷ không ra quỷ, dù là chỉ mọc chừng nửa canh giờ, nhưng như vậy đau khổ như thế nào, chỉ dùng đầu gối nghĩ cũng có thể hiểu được.

Có thể kiên trì mười năm, cũng là nhờ tâm trí của hắn cứng cỏi, nếu không, khẳng định đã sớm tự sát.

- Là lúc trước ta tuổi nhỏ, không phân biệt được đúng sai, sách viết liền tin. . . Mong Dương sư cứu ta! - Đỗ Mạc Hiên ôm quyền nói.

Bây giờ suy nghĩ một chút, lúc trước thực sự là đầu óc của hắn có vấn đề.

Trong lúc vô tình đọc được một quyển cổ tịch, còn tưởng rằng đó là bảo vật, cố ý đi đến nơi đất cằn sỏi đá, lợi dụng rất nhiều thủ đoạn săn giết một con Tuyết Lang Thú, dùng để thay máu, vốn cho rằng tu vi sẽ tăng

vọt, sau đó có thể thuận lợi tiếp nhận tộc trưởng, nhưng có nằm mơ cũng không ngờ đến, kết quả lại biến thành như vầy.

Không phải đầu óc có vấn đề thì là cái gì?

- Không phân biệt đúng sai? Quyển bí tịch kia. . . Là thật! - Trương Huyền nói.

- Là thật sao? - Đỗ Mạc Hiên còn muốn nói gì đó, nghe nói như thế, toàn thân liền chấn động:

- Cái này sao có thể ? Nếu như là đúng, tại sao ta lại biến thành như vầy!
- Nếu những điều quyển bí tịch kia nói là sự thật, bản thân sao lại trở thành một kẻ người không ra người, quỷ không ra quỷ nhiều năm như vậy?

Còn nữa, tại sao tu vi từ Ích Huyệt cảnh có thể rút hết, chuyển thành Đỉnh Lực cảnh, từ đó không thể gượng dậy nổi?

Ăn no rửng mỡ

dtv-ebook.com

Dịch: My

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Bí tịch mặc dù là thật, nhưng nơi quan trọng nhất đã bị người hủy hoại, để lại bản tàn khuyết không đầy đủ. Vì vậy mới dẫn đến tình trạng bây giờ của ngươi! - Trương Huyền không tiếp tục cái đề tài này:

- Được rồi! Được rồi, tôi sẽ thực hiện châm cứu để giải quyết các vấn đề ẩn trong cơ thể của bạn!

- Vâng! - Đỗ Mạc Hiên vội vã bước lên phía trước.

Trương Huyền xoay cổ tay lấy ngân châm ra. Ngón tay búng một cái, một cái ngân châm liền bay qua.

Thiên Đạo thư viện chỉ ghi lại giới thiệu cơ bản và thiếu hụt, không có phương pháp giải quyết. Tuy nhiên, vấn đề này của Đỗ Mạc Hiên tương tự thê tử Lăng Thiên Vũ. Đều là do kinh mạch bị tắc nghẽn, dẫn đến máu tuyết lang thú không thể phát huy tác dụng bình thường được.

Muốn giải quyết vấn đề chỉ cần hóa giải những chỗ bế tắc này là được.

Đối với Trương Huyền, những vấn đề thế này đơn giản vô cùng. Sau khi tu luyện Thiên Đạo công pháp, chân khí trở nên trong suốt như nước. Bất kỳ sự tắc nghẽn nào sẽ bị cuốn trôi ngay lập tức.

Ào ào ào hô!

Hàng chục ngân châm liên tục xuyên qua da, đâm vào cơ thể.

Đỗ Mạc Hiên chỉ cảm thấy toàn thân tê rần, trên da ngứa ngáy. Bản năng thú tính của hắn vốn bị áp chế trong người, bỗng chảy nhanh xuôi theo kinh mạch, trải rộng toàn thân như là nước sông được phóng thích.

Kẽo kẹt! Kẽo kẹt!

Ngay khi máu của Tuyết Lang được cơ thể hấp thụ, chân khí của hắn tăng vọt ngay lập tức, vang lên âm thanh như pháo nổ. Từng cái huyệt đạo ở bên ngoài thân thể nổ tung.

Ba ba ba ba!

Vô số linh khí điên cuồng xông vào cơ thể hắn. Trong nháy mắt, hắn từ Đỉnh Lực cảnh đỉnh phong đột phá.

Ích Huyệt cảnh sơ kỳ!

Ích Huyệt cảnh trung kỳ...

Chỉ trong chớp mắt, hắn đã đột phá đến Ích Huyệt cảnh đỉnh phong. Thậm chí còn đang không ngừng gia tăng.

Ầm!

Thân thể lay động kịch liệt. Rốt cục, sự tăng vọt tu vi ngừng lại. Thú tính để hắn mỗi ngày lo sợ bất an trước đây, cũng biến mất không thấy hình bóng.

Võ giả tầng bảy, Thông Huyền cảnh sơ kỳ!

Hắn lại có thể đột phá Đỉnh Lực cảnh đỉnh phong, bước vào Thông Huyền cảnh, hơn một đại cấp bậc!

- Ta... - Nhìn sự thay đổi của cơ thể mình, dù tâm chí hắn kiên định, hốc mắt vẫn đỏ hoe.

Ròng rã mười năm, hắn phải chịu đựng sự đau khổ dằn vặt này. Mỗi ngày đều bị biến thành dã thú, toàn thân lông trắng. Hắn vốn tưởng rằng sẽ không còn biện pháp, nằm mơ cũng không nghĩ tới, vị Dương sư trước mắt này có thể giải quyết chỉ trong một lần. Thậm chí... còn để tu vi của hắn đột phá!

Phù phù!

Đỗ Mạc Hiên thật tâm quỳ lạy, không có nửa phần giả tạo:

- Đa tạ ân tái tạo của Dương sư...

Dương sư không những giúp hắn giải quyết mầm họa, mà còn để tu vi hắn tăng lên đến Thông Huyền cảnh. Loại ân tình này chẳng khác nào sinh ra hắn một lần nữa, có thể so với cha mẹ.

Bây giờ, ở trong gia tộc, hắn tuyệt đối được xếp ở vị trí cao, không ai dám xem thường.

Để có được kết quả như thế, đừng nói quỳ một ngày, dù để hắn quỳ một năm, đều đáng giá.

- Còn không mau lấy đồ ra? – Sau khi bình phục tâm tình kích động, Đỗ Mạc Hiên nhìn về phía nhi tử.

- Vâng! - Đỗ Viễn vội vã lấy ra một xấp kim phiếu từ trong lồng ngực đưa tới.

Vốn dĩ Đỗ Viễn cảm thấy cha điên rồi! Cha hắn không những quỳ ở ngoài cửa, còn muốn hắn đem đến nhiều tiền mặt cùng lúc như vậy. Bây giờ hắn mới biết, không những không điên, mà còn là vô cùng sáng suốt.

Thông Huyền cảnh a...

Cho dù đã mất đi mười năm thì thế nào? Dựa vào thực lực bây giờ, cha lại muốn cạnh tranh chức gia chủ, tất nhiên chính là ứng viên thứ nhất, không ai có thể cướp được.

Hơn nữa, dù không tranh được chức vị gia chủ, dựa vào thực lực Thông Huyền cảnh này, muốn kiếm lại lấy mấy triệu kim tệ cũng không khó khăn gì.

- Đây chính là năng lực của Danh sư...

Đây là nghề nghiệp được kính trọng nhất trên toàn đại lục, có khả năng chi phối số phận của người khác, có thể đưa lên chín tầng trời cũng có thể đưa xuống mười tám tầng địa ngục!

Trong lòng hắn đang cảm khái, bỗng thấy Tôn Cường đi đến tiếp nhận kim phiếu, mở miệng bắt chuyện:

- Đỗ trưởng lão, Đỗ công tử, xin mời! Lão gia nhà chúng ta muốn nghỉ ngơi!

- Vâng! Hôm nay đã làm phiền Dương sư rồi. hôm khác ta sẽ đến bái phỏng! - Biết đối phương hạ lệnh trục khách, Đỗ Mạc Hiên không do dự, cùng Đỗ Viễn lui ra.

Mới vừa đi tới cửa, hai cha con bỗng nghe thấy tiếng nói hờ hững của Trương Huyền vang lên bên tai:

- Bí tịch dung hợp Tuyết Lang Vương huyết dịch thiếu đi vài tờ, là do người khác hay là vô tình, có thể điều tra!

- Chuyện này... - Đỗ Mạc Hiên sững sờ một chút, sau đó xoay người lại chắp tay:

- Đa tạ Dương sư nhắc nhở... - Nói xong xoay người rời đi.

Năm đó, Đỗ Mạc Hiên nắm giữ tư cách cạnh tranh chức vị gia chủ. Thật là một sự trùng hợp ngẫu nhiên khi hắn đột nhiên tu luyện loại công pháp nguy hiểm không biết rõ này, nhằm đạt đến Thông Huyền cảnh. Thật khó có thể tin rằng hắn ta không bị người mê hoặc.

Vì lẽ đó, ngay trước khi hắn rời đi, Trương Huyền cố ý đề tỉnh một câu. Đương nhiên, sau đó phải làm thế nào là chuyện của hắn.

…

- Mười năm trước, Đỗ Mạc Hiên bị bệnh nặng, dẫn đến tu vi giảm mạnh, không thể tranh cướp vị trí gia chủ... E rằng lần này hắn quỳ ở đây, là muốn cầu vị Danh sư này giải quyết căm bệnh!

Giữ cảnh giác bên ngoài phủ đệ, La Trùng nhớ lại những điều khác nhau đã xảy ra với Đỗ Mạc Hiên và không nhịn được suy đoán.

- Nếu như vấn đề của Đỗ Mạc Hiên có thể giải quyết, chuyện của ta khẳng định cũng có thể giải quyết...

Căn bệnh này đến cả Nguyên Ngữ đại sư đều không thể tìm ra bệnh trạng. Tuy rằng hắn không biết tình huống cụ thể, nhưng cũng biết những năm này Đỗ Mạc Hiên đã đi tìm không ít thầy thuốc, nhưng tất cả đều bất lực.

Vấn đề nan giải như vậy mà vị Danh sư này đều có thể giải quyết, vậy vấn đề của hắn chẳng phải vô cùng dễ dàng sao? Nghĩ đến đây, hắn không cách nào tĩnh tâm tu luyện tiếp.

Hắn đang suy tư, bỗng thấy cửa lớn “Kẹt kẹt”, lần nữa mở ra. Chỉ thấy Đỗ Mạc Hiên cùng Đỗ Viễn đi ra.

- Không biết vấn đề của hắn đã được giải quyết chưa...

La Trùng vội vàng nhìn sang, đột nhiên con mắt trợn tròn, cả người cứng ngắc tại chỗ:

- Thông Huyền cảnh? Chuyện này... Chuyện này... Làm sao có khả năng?

Hắn nhìn thấy rõ rõ ràng ràng, lúc Đỗ Mạc Hiên đi vào là võ giả tầng năm Đỉnh Lực cảnh đỉnh phong. Tại sao... mới đi vào không tới mười phút đã biến thành Thông Huyền cảnh?

Hơn nữa mấu chốt là, tinh thần hắn vô cùng phấn chấn, so với trước đó khác nhau một trời một vực.

Chuyện gì thế này?

Không phải thật chứ!

Mặc dù Danh sư có thể chỉ điểm giúp người đột phá, nhưng cũng là có mức độ a...

Gần mười phút theo Đỉnh Lực cảnh đỉnh phong, đột phá đến Thông Huyền cảnh...

La Trùng dùng sức xoa xoa con mắt, chỉ lo nhìn lầm.

Nhìn lại lẫn nữa, kết quả hắn phát hiện... không có bất kỳ vấn đề nào. Đối phương thật sự đã đạt Thông Huyền cảnh. Hơn nữa, hắn là vừa mới đột phá nên không thể áp chế khí tức trong cơ thể, mới dễ thấy như vậy. Nếu không, bằng vào thực lực đó, chỉ cần đối phương không lộ ra tu vi, coi như là hắn cũng rất khó phát giác.

- Tôn huynh, tạm biệt!

Trong lúc La Trùng còn đang khiếp sợ, Đỗ Mạc Hiên cáo từ Tôn quản gia, xoay người rời đi.

- Phải đi hỏi một chút... - Nghĩ tới đây, hắn vội vàng đuổi theo.

- Đỗ trưởng lão...

- Hóa ra là La đại sư! - Đỗ Mạc Hiên nhận ra người vừa tới, vội vàng khom người.

- Tòa phủ đệ này... - La Trùng không dài dòng, mở miệng hỏi thẳng.

- Đây là chỗ ở của Dương sư! - Biết hắn muốn hỏi điều gì, Đỗ Mạc Hiên gật đầu trả lời.

- Thực sự là Danh sư? - La Trùng trợn mắt há mồm.

- Dương sư là người có đại năng lực. Nếu như La đại sư có cái gì không hiểu có thể thỉnh cầu chỉ điểm. Nhưng mà... Dương sư đến Thiên Huyền Vương quốc để thả lỏng tâm cảnh, không mong muốn bị nhiều người làm phiền… - Đỗ Mạc Hiên nói.

- Không muốn bị người làm phiền? - La Trùng nhăn nhó khó coi.

Địa vị của hắn tuy rằng cũng không thấp, nhưng để hắn đi quấy rối một vị Danh sư chân chính, hắn nào dám.

- Đừng lo! Dương sư vừa nói, bất kể là ai, nếu muốn tìm hắn giải quyết vấn đề, trước tiên giao ra ba trăm vạn kim tệ. Dù không thể giải quyết cũng sẽ không trả lại.

Nhớ tới lời Tôn quản gia nói trước khi đi, Đỗ Mạc Hiên nói tiếp:

- Dương sư là Danh sư, đương nhiên không để những vật ngoại thân này vào trong mắt. Sở dĩ yêu cầu như vậy, coi như đặt ra một ngưỡng cửa. Nếu không, người người đều đến thỉnh cầu hắn chỉ điểm, còn đâu thời gian nghỉ ngơi, sẽ bận bịu chết mất...

Vừa nói, trong lòng hắn vừa cảm khái. Tư cách vào cửa trị giá ba trăm vạn! Danh sư không hổ là Danh sư, tốc độ kiếm tiền thực sự quá nhanh.

Hắn trở thành trưởng lão Đỗ gia nhiều năm như vậy, nhưng tổng số tài sản lưu động, cố định gộp lại cũng không quá con số này.

- Cũng đúng... -Nghe thấy tiền có thể giải quyết vấn đề, La Trùng thở phào nhẹ nhõm, vội vàng gật đầu.

Ba trăm vạn mặc dù là số tiền lớn, nhưng đối với luyện khí đại sư như hắn mà nói, cũng không tính là gì.

- Đa tạ đã thông báo! Ta vừa vặn có chuyện muốn thỉnh giáo, cáo từ! - Nói xong, La Trùng đi tới phủ đệ trước mắt.

Bên trong phủ đệ trang trí không hề xa hoa, thậm chí rất đơn giản. Nếu không phải Đỗ Mạc Hiên đã xác nhận, hắn cũng không dám tưởng tượng, có một vị Danh sư dừng chân tại nơi này.

Sau khi đưa ba trăm vạn kim phiếu, La Trùng được Tôn Cường dẫn vào gian phòng. Ngay sau đó, hắn nhìn thấy một người trung niên yên tĩnh ngồi ở trong phòng. Khí tức trên người như có như không. Nếu như không phải nhìn thấy bằng mắt thường, hắn sẽ không cảm nhận được.

- Thật là lợi hại! – La Trùng trầm trồ.

La Trùng là võ giả tầng bảy Thông Huyền cảnh cường giả, đến hắn cũng không cảm giác được tu vi, chỉ có hai loại khả năng. Một là, tu vi cao hơn hắn quá nhiều. Thứ hai, đối phương tu luyện được chân khí có độ tinh khiết cực cao, vượt xa hắn.

Bất luận kể loại nào bên trong, đều thể hiện vị Danh sư trước mắt này, danh xứng với thực.

Thu hồi tâm thái tự kiêu của luyện khí sư, hắn đi tới trước mặt:

- Tại hạ La Trùng, gặp qua Dương sư!

- Ân! Nghe tiểu Cường nói, ngươi là một vị luyện khí sư? - Trương Huyền hơi nghi ngờ, hỏi lại.

Luyện khí sư cũng giống như luyện đan sư, đều có địa vị khá cao bên trong cửu lưu nghề nghiệp, địa vị tôn sùng. Không nghĩ tới, người như thế lại chạy tới thỉnh cầu hắn.

- Vâng! - La Trùng gật đầu.

- Ngươi gặp phải vấn đề gì không cách nào giải quyết? - Trương Huyền hỏi.

- Hồi bẩm Dương sư, gần đây ta luyện khí đều thất bại nhưng không tìm được nguyên do. Hy vọng có thể đạt được chỉ điểm! - La Trùng không hề

giấu giếm.

- Luyện khí để ta nhìn một chút! - Trương Huyền nói.

- Vâng! - La Trùng rung cổ tay, một bộ công cụ dành riêng cho luyện khí sư sử dụng xuất hiện tại gian phòng.

Làm nhất tinh luyện khí sư, lại là Luyện khí sư công hội hội trưởng, hắn luôn mang theo những thứ đồ này bên người.

Nhóm lửa, rèn kim loại, dung hợp kim loại, rèn luyện...

Các bước luyện khí được thực hiện lần lượt như nước chảy mây trôi.

Chừng nửa canh giờ sau, một thanh trường kiếm xuất hiện trong tay hắn. Đáng tiếc, ở bước cuối cùng ngay khi chuẩn bị hoàn thành, trường kiếm vang giòn một tiếng, xuất hiện vết rách.

Thất bại!

Giống như đã nói, hắn không thể thành công trong việc chế tạo vũ khí.

Nhìn thấy đến một thanh giản nhất đơn trường kiếm đều không thể luyện thành, La Trùng mặt ủ màu chau.

Thanh kiếm này chỉ là phàm phẩm, không có bất luận kỹ thuật hàm lượng gì, vậy mà vẫn không thể thành công, thật không biết đã xảy ra chuyện gì.

Không nhịn được ngẩng đầu nhìn Danh sư trước mặt:

- Kính xin Dương sư chỉ điểm sai lầm!

- Để ta chỉ điểm? - Trương Huyền đứng dậy, bước tới trước mặt đối phương, nhặt lên thanh kiếm hỏng vừa rồi. Hắn thở dài một tiếng:

- Nếu như ta không nhìn lầm...

- Ngươi là kẻ ăn no rửng mỡ!

Thư tịch màu vàng

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Người dịch: Nguyễn Khiêm

Nguồn: TruyenYY

- Cái gì?

La Trùng sắc mặt trở nên khó coi.

Coi như ngươi là danh sư, cũng không thể cố ý nhục nhã ta chứ?

Bất kể nói thế nào, ta cũng là hội trưởng luyện khí sư công hội, thân phận cao quý, mở miệng nói ta ăn no rửng mỡ...

Ta thực lòng lại đây hướng ngươi thỉnh giáo, nhưng là ngươi trả lời như vậy, cũng quá không để ta vào trong mắt rồi...

Tôn Cường ở một bên đã sớm biết lão gia của mình sẽ nói ra những lời cực kỳ kinh thế , nhưng nghe được câu này, vẫn như cũ không khống chế lại, suýt chút nữa va đầu vào trên tường.

Đại lão gia của ta ơi, ngươi nói thẳng với một vị chân chính luyện khí sư như vậy... Thật sự được không?

Khặc khặc, coi như thân phận của hắn không bằng ngươi, nhưng ngươi nói như vậy, e sợ cũng phải tìm ngươi liều mạng a...

Hơn nữa quan trọng nhất chính là... Người ta luyện khí không được, đến tìm ngươi để thỉnh giáo, tìm kiếm chỉ điểm, ngươi lại trực tiếp mở miệng

nói đối phương ăn no rửng mỡ... Có phải là có chút quá kiêu ngạo hay không?

Luyện khí cùng ăn cơm no, có cái quan hệ gì cơ chứ?

Quan hệ duy nhất là, ăn không đủ no nên không khí lực, nhưng đối với La hội trưởng loại Thông Huyền cảnh này mà nói, cũng không là vấn đề đi!

- Không cần phải gấp!

Nhìn ra đối phương kích động, Trương Huyền nhẹ nhàng nở nụ cười, không để ý chút nào:

- Ngươi không cần phải phủ nhận nhanh như vậy, ta hiện tại hỏi ngươi, gần nhất có phải là mỗi ngày đều ăn ‘ Long Lân Hà*’ phải không?

- hà ở đây là con tôm

- Không sai, điều này có vấn đề gì sao?

La Trùng nghi hoặc nhìn sang.

Long Lân Hà là động vật đặc thù chỉ sinh trưởng ở Hồng Hồ, vị rất ngon, là một trong những loại đồ ăn mà các nhân vật thượng tầng của Thiên Huyền Vương quốc thích ăn nhất, hắn trước đây cũng thường thường ăn, cùng không xuất hiện dị thường, luyện khí không được, lẽ nào cùng điều này có quan hệ?

- Ăn là tốt rồi, nếu như ta không đoán sai, những Long Lân Hà mà ngươi ăn gần đây nhất là ở cùng một nhóm mua tới đi!

Trương Huyền nói tiếp.

La Trùng gật đầu, đồng thời trong lòng kỳ quái.

Đối phương làm sao biết?

Những Long Lân Hà mà hắn ăn gần đây chính là cùng mua ở một nhóm vào mấy ngày trước, có tới mấy ngàn con, xếp đủ vào hai rương lớn, vì duy trì mới mẻ, còn chuyên môn nuôi ở trong hồ nước ở phủ đệ của chính mình .

Bản thân trước khi ăn đều tuyển chọn tỉ mỉ, đều là sống, không thể có vấn đề, hơn nữa sau khi ăn, thân thể cũng không xuất hiện dị thường, không có các loại hiện tượng như đau bụng, làm sao sẽ có quan hệ cùng với việc luyện khí không cách nào thành công?

- Thế là được rồi!

Trương Huyền khẽ mỉm cười, hai tay chắp ở sau lưng:

- Ngươi có biết Long Lân Hà khi nào sinh sản?

- Khi nào sinh sản?

La Trùng càng thêm kỳ quái, hắn chỉ biết ăn chứ chuyện này làm sao biết?

- Ta biết...

Đang muốn hỏi dò, Tôn Cường ở một bên đột nhiên mở miệng.

- Ngươi nói một chút đi!

Trương Huyền gật đầu.

- Thời điểm sinh sản của Long Lân Hà bình thường là ở cuối mùa hè đầu mùa thu, cũng chính là khoảng thời gian này!

Tôn Cường nói.

Hắn làm buôn bán nhiều năm ở Thiên Vũ thương hội, tuy rằng không buôn bán qua vật này, những tri thức gần kề sinh hoạt này , vẫn là biết một ít.

- Không sai, chính là khoảng thời gian này!

Trương Huyền gật đầu.

Hiện tại mới vừa khai giảng không bao lâu, chính là thời điểm cuối mùa hè đầu mùa thu, cũng là khoảng thời gian mà Long Lân Hà sinh sản.

Nghe hắn nói như thế, La Trùng cảm thấy trong đầu choáng váng , sắp điên rồi.

Dương sư, ta là tới xin chỉ điểm vì sao không cách nào luyện khí, không phải tìm đến ngươi nghiên cứu Long Lân Hà khi nào sinh sản... Nó khi nào sinh sản liên quan gì đến ta, hài tử của nó lại không phải là của ta...

- Không cần phải gấp, ngươi không cách nào luyện khí thành công, có quan hệ rất lớn đến việc này!

Tựa hồ nhìn ra ý nghĩ của hắn, Trương Huyền tiếp tục mở miệng:

- Long Lân Hà, tính lạnh, thuộc về đồ ăn thuộc tính Âm, ăn nhiều, sẽ yếu bớt dương khí của người, đương nhiên, loại yếu bớt này nhỏ bé không đáng kể, đối với người cũng không có ảnh hưởng gì quá lớn!

- Bất quá, Long Lân Hà sau khi sinh sản liền không giống!

- Loại Long Lân Hà này sẽ đem tinh hoa toàn thân, toàn bộ đều truyền vào cho đời sau, vì lẽ đó bản thân hết sức yếu ớt, hơn nữa trong cơ thể sẽ xuất hiện một loại vật chất có khả năng ma túy tinh thần người, ăn nhiều, sẽ làm phản ứng của tinh thần trì chậm chạp hơn...

Nói đến đây, Trương Huyền ngừng lại, ánh mắt lấp lánh nhìn về phía La Trùng ở trước mặt:

- Hiện tại có phải là ngươi vẫn cảm thấy không cách nào tiến vào tâm cảnh đệ nhị trọng, tâm như chỉ thủy, không chỉ có như vậy, còn có cảm giác phập phồng thấp thỏm, lúc này mới để ngươi không thể tập trung luyện khí , thế cho nên không cách nào luyện khí thành công?

Bất luận luyện đan hay vẫn là luyện khí, tâm cảnh rất trọng yếu, nếu như không có tâm cảnh vững vàng, muốn thành công, cơ bản là không có khả năng.

- Lẽ nào... Thật bởi vì ăn nhiều Long Lân Hà?

La Trùng chấn động toàn thân, lùi về sau hai bước.

Hắn gần nhất luyện khí xác thực vẫn cảm thấy không cách nào tập trung tinh thần, không làm được tâm như chỉ thủy, bình tĩnh không lay động, dùng hết các loại phương pháp cũng không được, nằm mơ đều không nghĩ tới... Lại có quan hệ cùng sở thích ăn tôm của mình.

Long Lân Hà vừa mới sinh sản xong, lại có thể xuất hiện một loại vật chất ma túy tinh thần người... Nếu không phải là đối phương nói ra, hắn cũng không thể nào tin được, bản thân trước đây làm sao mình chưa từng nghe nói đến?

- Không sai, vạn vật đều biết tự bảo vệ mình, Long Lân Hà cũng là như thế, vừa mới sinh sản xong, chính là thời điểm nó suy yếu nhất, xuất hiện loại vật chất này, cũng là vì bảo mệnh, kết quả... Vẫn bị bắt tới làm thành đồ ăn ngon!

Trương Huyền lắc lắc đầu.

- Ta sai rồi, sau đó lại không ăn Long Lân Hà, kính xin Dương sư chỉ điểm ta bây giờ nên làm gì!

Sắc mặt trở nên trắng bệch, La Trùng do dự một chút, vội vã ôm quyền.

Tuy rằng hắn thích ăn Long Lân Hà, nhưng so với việc không thể luyện khí, tự nhiên vẫn là cái sau trọng yếu hơn.

- Ây...

Bị đối phương hỏi như vậy, Trương Huyền sửng sốt.

Kỳ thực phương pháp giải quyết chân chính, hắn cũng không rõ lắm.

Thiên Đạo thư viện chỉ ghi chép khuyết điểm cùng nguyên nhân xuất hiện khuyết điểm, từ trước tới nay hắn cũng chưa từng gặp phải tình huống nào giống như của La Trùng, thân thể không có bất cứ vấn đề gì, chỉ là ăn Long Lân Hà quá nhiều, trong cơ thể tích góp một loại vật chất nào đó ma túy tinh thần mà thôi, lúc này mới dẫn đến tâm cảnh bất ổn, không cách nào luyện khí thành công.

Cho tới phương pháp làm sao tiêu trừ loại độc tố này, còn thật không biết.

Bất quá, coi như không biết, cũng sẽ không nói, chần chờ không tới một cái hô hấp, hai tay chắp ở sau lưng, làm ra thái độ thế ngoại cao nhân.

- Ngươi trước thả những Long Lân Hà còn lại đi, còn giải quyết như thế nào, liền xem việc làm sau đó của ngươi, bất quá... Chỉ cần thời gian dài không ăn, chậm rãi sẽ khôi phục!

Hắn ngược lại cũng không lừa gạt đối phương, năng lực thanh lọc của thân thể là cực mạnh, đặc biệt là La Trùng loại cường giả Thông Huyền cảnh này, chỉ cần duy trì một quãng thời gian không ăn, độc tố lưu lại ở trong người xưa nay, chắc chắn là rất nhanh sẽ có thể loại bỏ.

- Đa tạ Dương sư chỉ điểm!

Đã biết nguyên nhân cùng phương pháp giải quyết, La Trùng thở phào nhẹ nhõm, liền vội vàng khom người.

Giờ khắc này, hắn đã phục sát đất vị Dương sư ở trước mắt này.

Chỉ xem luyện khí, liền nhìn ra bản thân thích ăn Long Lân Hà, đồng thời tìm tới nguyên nhân để cho mình không cách nào luyện khí thành công—— ăn no rửng mỡ!

Không hổ là danh sư, nhãn lực phi phàm.

Lần này tiêu tốn ba trăm vạn kim tệ, đáng giá!

- Dương sư, có thể chỉ điểm ta luyện khí hay không?

Đã biết nguyên nhân, rõ ràng thời gian dài liền có thể giải quyết, La Trùng tâm tư sinh động lên.

Hắn bị vây ở nhất tinh trung kỳ luyện khí sư thời gian rất lâu, vẫn không cách nào đột phá, hiện tại có vị danh sư này ở trước mặt, có thể mượn cơ hội để hắn chỉ điểm một, hai, nhân cơ hội đột phá hay không?

- Luyện khí?

Không nghĩ tới đối phương giải quyết xong vấn đề còn không đi, trái lại muốn học tập luyện khí, Trương Huyền sững sờ.

Nói thật, hắn liền luyện khí cần bao nhiêu bước cũng không biết, làm sao chỉ điểm?

- Là ta đường đột...

Thấy hắn không trả lời, La Trùng tràn đầy lúng túng.

Danh sư chỉ điểm học viên của chính mình, mình và hắn không quen không biết, liền trực tiếp mở miệng, thực sự có không thỏa đáng.

Trương Huyền vung vung tay:

- Tiểu Cường, tiễn khách!

- La đại sư, lão gia nhà chúng ta muốn nghỉ ngơi, xin mời!

Tôn Cường đi lên phía trước.

- Vâng! La Trùng gật gù, đứng dậy cáo từ.

- Giả mạo danh sư xác thực không dễ dàng...

La Trùng rời đi, Trương Huyền trở về phòng, vò vò huyệt thái dương.

Lợi hại danh sư, đối với không ít nghề nghiệp đều rõ như lòng bàn tay, nắm giữ nhãn lực mà người ta đều khó có thể tưởng tượng, bản thân hiện tại cũng là dựa dẫm Thiên Đạo thư viện, mới có thể giả vờ giả vịt, một khi không sử dụng, nhất định sẽ bị người lập tức vạch trần.

- Thật không biết những danh sư kia, là làm sao mà biết nhiều tri thức như vậy...

Tinh lực của một người là có hạn, hắn chỉ tham gia sát hạch luyện đan học đồ, liền biết trong đó liên luỵ tri thức phong phú bao nhiêu, nếu như không có thư viện, đừng nói thông qua, có thể đạt được tư cách tham gia sát hạch hay không đều khó mà nói.

Chân chính danh sư, khẳng định không có máy gian lận như vậy, thật không biết là làm sao thông qua sát hạch, học tập nhiều tri thức như vậy.

- Bất kể như thế nào, sau đó đều phải cẩn thận đọc sách, thư viện chung quy là vật ngoại thân!

Một ý nghĩ xông ra.

Đối với hắn mà nói, thư viện lợi hại đến đâu, cũng chỉ là ngoại vật, nếu như mình cái gì cũng không biết, nếu như vẫn chỉ là mượn dùng, ứng phó loại địa phương xa xôi hẻo lánh như Thiên Huyền Vương quốc này thì còn có thể, một khi tiến vào địa phương càng phồn hoa, nhất định sẽ bị người nhìn thấu.

Vì lẽ đó, bất luận làm sao, dự trữ đầy đủ tri thức cho bản thân cũng rất trọng yếu.

Ý nghĩ này sinh ra, khó có thể ngăn chặn, tinh thần của Trương Huyền hơi động, không nhịn được lần thứ hai nhìn lại Thiên Đạo thư viện.

Để hắn xem sách ở bên ngoài, học tập sẽ rất chậm, nhưng xem sách ở trong thư viện, tốc độ sẽ nhanh hơn gấp mấy lần, điểm ấy hắn đã tự mình

trải qua.

Tuy rằng thư tịch trong thư viện, chỉ cần hơi chuyển động ý nghĩ một chút, là có thể nhìn thấy cùng tìm đọc, trước sau không phải là tri thức của mình.

Điều này giống như ở kiếp trước, gặp phải vấn đề có thể tìm tòi, tuần tra ở trên mạng, có thể nói là cực kỳ đầy đủ nhưng chung quy đó vẫn là đồ vật không được ghi lại trong đầu mình, không cách nào ung dung vận dụng, thông hiểu đạo lí.

Chỉ có hoàn toàn ghi nhớ cùng thông hiểu tri thức vào trong đầu mình thì mới tính được là chân chính có học vấn.

- Hả? Cái kia là cái gì?

Tinh thần tiến vào trong thư viện, đột nhiên nhìn thấy không đúng.

Nơi sâu xa đằng sau những giá sách lít nha lít nhít, chẳng biết lúc nào dĩ nhiên thêm ra một cái thư tịch màu vàng.

Có thể xác định, cái thư tịch này hắn tuyệt đối chưa từng thấy.

- Lại đây!

Bàn tay trảo một cái, thư tịch màu vàng này nhẹ nhàng chấn động, rơi xuống lòng bàn tay của hắn.

Thư tịch rất mỏng, có vẻ không có bao nhiêu trang, tiện tay mở ra, Trương Huyền lập tức có chút choáng váng.

Chỉ có một tờ, hơn nữa bên trên nội dung gì cũng đều không có, chỉ là một trang giấy trắng, một mảnh trống không.

- Thư tịch này có tác dụng gì?

Trương Huyền không hiểu rõ nổi.

Thư viện từ khi nào lại xuất hiện một thư tịch như vậy, hắn không biết, cũng không biết vì sao thư tịch này không có nội dung gì, cái gì đều không ghi chép.

- Trước mặc kệ, vẫn là học tập những nội dung khác đi...

Nghiên cứu nửa ngày, cũng nhìn không ra thư tịch màu vàng có tác dụng gì, Trương Huyền lắc đầu một cái, không tiếp tục để ý, lần thứ hai nhìn về phía rất nhiều thư tịch mà Thiên Đạo thư viện đã hình thành ở trước mắt, dự định cố gắng xem một chút, để biến chúng thành tri thức của chính mình.

Ý nghĩ hơi chuyển động một chút, còn chưa kịp có động tác gì, thư tịch màu vàng ở trong tay đột nhiên lay động, biến thành một đạo ánh sáng, hào quang bao phủ xuống nội dung ghi chép trong thư viện, rồi trong nháy mắt đạo ánh sáng này tiến vào trong đầu Trương Huyền.

Trương Huyền còn không phản ứng, mắt tối sầm lại, liền ngất đi.

Sự kiện Năm sao

dtv-ebook.com

Tên nhóm dịch:TTTV

Người dịch: Kim Gaem

Nguồn: TruyệnYY

Trần phủ, bởi vì có một vị luyện đan sư chính thức tọa trấn, nên mới trở nên nổi danh ở Thiên Huyền Vương quốc, được cho danh môn vọng tộc.

Lúc đầu loại gia tộc này, không thiếu đan dược, hắn là mỗi người như long, mặt đầy tự hào mới phải, mà bây giờ lại rơi vào tình cảnh bi thảm, toàn bộ phủ đệ đều đắm chìm trong hơi thở trầm muộn.

- Được, cứ dựa theo điều lệ này mà chấp hành , bất kỳ ai cũng không được dị nghị, nếu không, trục xuất khỏi gia tộc ngay lập tức! - Bên trong đại điện, Trần Tiêu đan sư nhìn quanh một vòng, đầy đau khổ nói.

Được mời làm một vị giám khảo trong quá trình khảo hạch luận đan của tên nhóc Trương Huyền, kết quả đối phương lại nói mạng hắn không còn sống được bao lâu nữa, cảm thấy thân thể lẫn việc làm ăn đều có nguy cơ sụp đổ suy bại, trong lòng tràn đầy lạc lõng, về đến gia tộc liền bắt đầu an bài hậu sự.

Hắn là một luyện đan sư, khi còn sống, có thể khiến cho toàn bộ Trần gia phồn vinh thịnh vượng, một khi tử vong, tất nhiên sẽ sinh ra các thế lực ngấp nghé việc làm ăn của nhà hắn, bọn họ chắc chắn sẽ vận dụng các thủ đoạn, khiến gia tộc suy bại, vấn đề chỉ là chuyện thời gian sớm hay muộn mà thôi.

Cho nên, vì phòng ngừa loại chuyện này phát sinh, Trần Tiêu đan sư phải định ra gia quy, bắt mọi người trong tộc bán tất cả sản nghiệp ngay bây giờ, mai danh ẩn tích, rời xa Vương thành, về sau cũng không trở về nữa.

- Gia chủ. . . - Nghe nói như thế, lại có tiếng khóc gọi.

Đang sống trong giàu sang phú quý, quần là áo lụa, đột nhiên phải rời xa gia môn, rời xa nơi này, không ít người đều khó có thể tiếp nhận được.

- Này, khóc lóc sướt mướt còn ra thể thống gì, Trần Thông, đi làm đi! - Trần Tiêu đan sư nói xong khoát khoát tay.

Trần Thông là con của hắn, biết thời gian không nhiều, hắn đã bổ nhiệm làm gia chủ mới.

- Dạ! - Trần Thông gật gật đầu, đang muốn rời đi, đột nhiên một thanh niên đi vào trước mặt, ghé vào lỗ tai hắn nói những gì, nghe xong hai mắt nhịn không được liền sáng lên, vội vàng ngẩng đầu nhìn tới:

- Cha. . .

- Thế nào? - Trần Tiêu đan sư nâng chung trà lên, nhíu mày, tức giận.

Hắn vẫn luôn cho rằng nhi tử là người biết nặng nhẹ, sao bây giờ cũng không nghe lời như vậy chứ?

Chẳng lẽ con trai không biết, Trần gia sở dĩ có được hưng thịnh như ngày hôm nay là bởi vì hắn là luyện đan sư chính thức hay sao? Nếu như không có hắn ra uy, tiền tài những năm luyện đan này kiếm được, chỉ nhờ vào bọn hắn, sao có thể bảo vệ được?

- Cha, Vương thành vừa có một vị danh sư đến, có lẽ. . . Hắn có thể giải quyết vấn đề trên người cha. . . - Nhìn thấy phụ thân không vui, Trần Thông không dám do dự, liền thông báo.

- Danh sư? Không phải chỉ là tin tức giả sao? - Trần Tiêu đan sư lắc đầu.

Nếu như là thực sự danh sư, hắn thân là nhất tinh luyện đan sư, sao một chút tin tức cũng không biết được?

- Thật giả ta không biết, hôm qua ta nghe được tin, liền phái Trần Đào đi qua, vị này tên là Dương Huyền danh sư, không chỉ có thể giải quyết được tật bệnh của vợ Lăng Thiên Vũ, ngay cả Đỗ gia Đỗ Mạc Hiên cũng quỳ gối trước cửa, hơn nữa. . .

- Còn gì nữa?

- Hơn nữa, Đỗ Mạc Hiên đi vào không đến mười phút, từ Đỉnh Lực cảnh của đỉnh phong liền trở thành cao thủ Thông Huyền cảnh." - Trần Thông vội nói:

- Quan trọng nhất là. . . Luyện khí sư công hội hội trưởng, La Trùng cũng đến chỉ để chào hỏi, lúc đi ra, càng khen không dứt miệng, nói hắn là danh sư chân chính. . .

Trần Thông nói còn chưa dứt lời, liền nghe được một tiếng "Leng keng", chén trà trong tay phụ thân bị ném xuống đất, ngay sau đó ánh mắt trở nên đỏ bừng, dường như có hỏa diễm thiêu đốt:

- Vị danh sư này ở đâu, nhanh dẫn ta đi gặp. . .

- Sẽ đi ngay bây giờ phải không? Ta có còn cần phải bán gia sản lấy tiền. . . - Trần Thông nói thầm một câu, còn chưa kịp phản ứng, chỉ thấy tình cảnh bi thảm, người cha khiến hắn có cảm giác bất cứ lúc nào cũng sẽ tắt thở đã đến môn khẩu, vừa khoát tay, vừa hô to:

- Bán lấy tiền cái rắm, đưa ta đi nhanh lên. . .

- . . . - Trần Thông.

- . . . - Đám người Trần gia.

Gian phòng đang vang vọng tiếng khóc trong nháy mắt trở nên câm lặng, tất cả mọi người như ngậm một quả trứng gà trong miệng, nói không nên

lời, từng người nhìn về phía gia chủ đang đột nhiên thay đổi thái độ, trợn mắt há mồm.

… … …

Tiền Các lão ở Thiên Huyền Vương quốc không có bất kỳ thực quyền gì, địa vị lại cực kỳ quan trọng, mỗi nửa tháng đều sẽ bị Trầm Truy bệ hạ triệu đến hoàng cung, đích thân thăm hỏi.

Bởi vì hắn là con mắt của bệ hạ, truyền lại chỉnh lý trong vương quốc, tất cả tin tức bên ngoài, cũng chỉnh lý viết thành sách, làm thành tư liệu tham khảo.

Có những tin tức này, Trầm Truy bệ hạ mới có thể duy trì anh minh thần võ quyết đoán, để Vương quốc phát triển không ngừng, không bị cường địch thôn tính.

Cho nên, cả Vương quốc, dù là nhân vật có thực quyền đến mức nào, cũng không dám đắc tội, sợ bị hắn truyền tin tức thất thiệt, lọt vào kiêng kị của vương quyền.

Hôm nay lại là lúc thống kê tập hợp tin tức, mới vừa sáng sớm Tiền Các liền đi tới nơi làm việc của mình.

Lúc này, trong phòng đã chật kín người, từng người đều đang nghị luận ầm ĩ.

- Làm ồn như vậy còn ra thể thống gì?

Nhìn lấy những thuộc hạ này không đi làm việc, lại lớn tiếng cãi lộn, mặt Tiền Các lão sầm mặt lại.

- Dạ! - Sắc mặt mọi người biến đổi, nhao nhao trở lại vị trí của mình.

- Các lão. . . - Một người trung niên đi tới.

- Ừ, mấy ngày gần đây nhất có chuyện gì quan trọng xảy ra sao? - Tiền Các lão ngồi xuống, nhướng mày.

Công việc của hắn chính là như vậy, hỏi thăm rất nhiều chuyện có tầm quan trọng, thống nhất tập hợp lại, sau đó lại cân nhắc xem có cần báo cáo với bệ hạ hay không.

- Chỉ vừa mới qua mười ngày, một sao có mười bảy chuyện, hai sao có mười hai chuyện, ba sao ba chuyện… - Người trung niên này do dự một chút, đưa qua một bảng biểu.

Báo lên rất nhiều sự kiện, có phân chia chủ thứ nặng nhẹ, để tiện cho việc đọc và thống kê, bình thường căn cứ vào mức độ quan trọng, mà phân ra theo số sao.

Một sao là cấp thấp nhất, cũng bao gồm những chuyện không quan trọng, càng có nhiều sao thì mức độ quan trọng cũng càng lớn, năm sao là cao nhất, tương đương với ngoại bang xâm lấn, Vương quốc sắp suy vong.

Nghe được báo cáo, Tiền Các lão tiện tay tiếp nhận bảng biểu, cúi đầu nhìn xem.

- Trấn bắc tiểu Vương gia Bạch Tốn, khiêu chiến đánh nhau với chi tử Tương Liễu thành, đánh bị thương, hai đại gia tộc xảy ra tranh chấp. . . Đánh giá, một sao.

- Thượng thư Hươu Trọng ngày hôm trước nạp thiếp, là người của Thiên Vũ Vương quốc, thân phận không rõ. . . Đánh giá, một sao!

- Thương đoàn mười bảy người của Thiên Huyền tại mai tuyết lĩnh lọt vào tập kích của sơn phỉ, toàn quân bị diệt, sơn phỉ có thể là đạo tặc mấy tháng trước chạy thục mạng. . . Đánh giá, một sao!

. . .

Nhất tinh, mặc dù chỉ là những sự kiện không quan trọng nhất, nghe có vẻ rất đơn giản, nhưng trên thực tế lại có quan hệ không nhỏ, lấy cái thứ nhất chuyện Bạch Tốn khiêu chiến với chi tử của Tể tướng ra mà nói, một khi không xử lý cho tốt, mâu thuẫn sẽ dễ dàng trở nên gay gắt, khiến trong triều lại có hai đại đại nhân vật tranh chấp quyền lợi với nhau, từ đó sẽ làm cho quốc sự rung chuyển.

Bất quá, những người này tất nhiên là đã từng xử lý những chuyện quen thuộc này, xe nhẹ đường quen, không có gì phải quá lo sợ.

- Ừ, phân chia rất hợp lý! – Sau khi xem hết mười bảy vấn đề có mức độ một sao, Tiền Các lão nhẹ gật đầu, lật sang trang thứ hai, trên này ghi lại những sự kiện quan trọng mức độ hai sao.

- Núi Bách Lĩnh ở Tây Nam xuất hiện thiên tai, mấy ngàn người trôi dạt khắp nơi, không nhà để về, trước mắt đã được viện trợ. . . Đánh giá, hai sao!

- Kho bạc Thiên Huyền ký phát kim phiếu mới nhất, mệnh giá lớn nhất đổi thành một trăm vạn một tờ. . . Đánh giá, hai sao!

- Hoài Nam hầu đột phá hậu kỳ Thông Huyền cảnh, trở thành cao thủ xếp hạng thứ mười trong Vương quốc. . . Đánh giá, hai sao!

. . .

Những chuyện này cơ bản đều có liên quan đến quốc sự, liên quan đến thế cục của Vương quốc, mức độ quan trọng rõ ràng phải lớn hơn nhiều so cấp độ một sao.

Xem hết mười hai sự kiện cấp hai sao, Tiền Các lão gật đầu lần nữa, những đánh giá này vẫn không có vấn đề, có thứ tự hợp lý.

Lật ra trang thứ ba, nhìn về sự kiện cao nhất cấp ba.

- Giáo sư công hội cách chức chủ nhiệm phòng giáo dục của học viện Hồng Thiên, Thượng Thần trưởng lão, nguyên nhân: nhận định sai kết

quả khảo hạch trong kỳ khảo hạch lão sư của Trương Huyền lão sư. . . Đánh giá, ba sao!

- Trương Huyền lão sư và Lục Tầm lão sư sau mười hai ngày, tiến hành sư giả bình trắc. . . Đánh giá, ba sao!

. . .

- Công hội lão sư và chuyện của học viện, tự động tăng thêm một sao, Lục Tầm lão sư là người có tiềm năng trở thành danh sư của cả Thiên Huyền Vương quốc, việc này ai ai cũng biết, cũng tự động được cộng thêm một sao, hai chuyện này được đánh giá ba sao, không sai!

Xem hết những chuyện này, Tiền Các lão gật đầu lần nữa.

- Những này là không phải là vấn đề thật sự. . . Mà, mà là. . . – Người trung niên tỏ ra lo lắng.

- Chuyện gì? - Tiền Các lão nhướng mày.

- Chuyện là hai ngày này xảy ra một sự kiện, chúng ta không cách nào đánh giá cấp độ sao, vừa rồi mọi người chính là đang thảo luận vấn đề này. . . – Người đàn ông trung niên nói.

- Ồ? Nói ta nghe thử xem! - Tiền Các lão nhìn qua.

- Ba ngày trước, Vương thành có một người tên là Dương Huyền đến, tự xưng mình là danh sư, giải quyết chứng bệnh cho vợ của Lăng Thiên Vũ. . . - Trung niên nhân nói.

- Há, chuyện này ta nghe nói, còn được công hội lão sư chuyên môn đi tuần tra, trong ghi chép của Vương quốc, không có tên của người này, có thể là mánh lới do Lăng Thiên Vũ làm ra, không cần để ý. Hay là vầy đi, xếp vào sự kiện cấp độ một sao! - Tiền Các lão nói.

Mỗi người danh sư đều giống như ngôi sao, được mọi người quan tâm, Vương quốc chỉ cần có một vị danh sư trong trấn, thực lực tổng hợp

cũng sẽ lớn, nếu như đối phương thực sự là danh sư, sao có thể yên lặng đến Vương thành mà không ai hay biết?

- Sự kiện một sao? – Người đàn ông trung niên cười khổ:

- E là mọi chuyện không có đơn giản như vậy, nếu như chỉ chữa khỏi cho thê tử của Lăng Thiên Vũ, sự kiện này đánh giá mức độ một sao là được, nhưng mà còn có. . . Ngay hôm qua, trưởng lão của một trong tứ đại gia tộc Đỗ gia Đỗ Mạc Hiên, đã quỳ gối trước cửa lớn phủ người này một ngày, đi vào tầm mười phút đồng hồ, lúc đi ra, từ võ giả tầng năm Đỉnh Lực cảnh đỉnh phong đột phá đến Thông Huyền cảnh!

- Cái gì ? Thực lực tăng nhiều như vậy? - Tiền Các lão sững sờ, vẻ mặt nghiêm túc:

- Nếu như nói như vậy, có thể định tính là hai sao. . .

- Buổi chiều hôm qua, hội trưởng công hội luyện khí sư La Trùng đại nhân sau khi tiến vào phủ đệ của hắn, lúc rời đi, mặt mũi hồng hào, khen Dương Huyền này không dứt miệng, nói hắn là danh sư chân chính. . . - Không thèm quan tâm Tiền Các lão sẽ đánh giá như thế nào, người đàn ông trung niên tiếp tục nói.

- La Trùng. . . - Tiền Các lão đột nhiên đứng dậy, hai mắt trợn tròn.

La Trùng là ai?

Hội trưởng công hội luyện khí sư, một trong những nhân vật đứng đầu trong Thiên Huyền Vương quốc.

Hắn còn cho rằng Dương Huyền kia là danh sư như vậy, chẳng lẽ. . . Vị Dương Huyền này là danh sư thật?

- Vậy thì, vậy thì. . . Chuyện này, có thể định tính là ba sao đi! - Tiền Các lão nhịn không được nói.

Nói còn chưa dứt lời, giọng nói của người trung niên kia lại vang lên lần nữa:

- Buổi sáng hôm nay, hội trưởng công hội luyện đan sư Âu Dương Thành, Trần Tiêu đan sư, cũng đến tòa phủ đệ này rồi, bất quá, lại đều bị quản gia ngăn tại ngoài cửa, không cho vào cửa, hai người họ không những không đi, mà ngay cả một câu oán hận cũng không có.

-Vậy thì… vậy thì… - Sắc mặt Tiền Các lão lúc đỏ lúc trắng, thân thể lay động hai cái:

- Đây là. . . sự kiện bốn, không, năm sao! Mau viết những chuyện này ra, ta phải báo cáo cho bệ hạ biết, mau dùng tốc độ nhanh nhất viết ra!

- Năm sao?

- Không cần lại xác định chứ?

Sự kiện năm sao. . . Toàn bộ ngày Huyền Vương quốc cũng đã mấy chục năm không có xuất hiện sự kiện năm sao.

Trước đó đám người còn đang thảo luận không cách nào xác định mức độ quan trọng của chuyện này, bây giờ nghe thấy lời này của Tiền Các lão, sắc mặt đều trở nên cứng đờ, lại xôn xao lên.

Vang vọng Vương thành

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Dịch: My

- Ngươi nói rằng ngay cả La Trùng hội trưởng đều khen không dứt miệng?

- Đỗ Mạc Hiên đã quỳ cả một ngày. Lúc rời đi, không những cả người hăng hái, tu vi còn gia tăng một khoảng lớn?

- Xem ra chúng ta đều đoán sai rồi. Vị Dương Huyền này tuyệt đối là Danh sư hàng thật giá thật!

- Chỉ có thật sự Danh sư mới có thể làm cho Đỗ Mạc Hiên quỳ xuống, cũng như làm cho La Trùng hội trưởng đều khâm phục không thôi...

- Nhanh chuẩn bị danh thiếp, ta phải đi bái kiến!

- Cái gì? Dương phủ không gặp bất kỳ người nào. Muốn gặp Dương sư, trừ khi giao nộp ba trăm vạn kim phiếu, hơn nữa sẽ không trả lại?

- Làm vậy cũng đúng thôi! Người người đều muốn thấy Danh sư. Nếu như ai cũng gặp, cả ngày Dương sư cũng không cần làm việc khác. Hiện tại đề ra ngưỡng cửa cũng có thể ngăn cản một số người có dụng tâm khác...

…

Tình huống như thế, xuất hiện tại hầu như tất cả gia tộc lớn bên trong Vương thành.

Tất cả mọi người đồng thời sợ hãi.

Những người trước kia nghĩ rằng Dương Huyền là tên lừa đảo, thì bây giờ tất cả đều trở nên trầm mặc…

Không biết ngất đi bao lâu, Trương Huyền lần thứ hai mở mắt.

- Chuyện này...

Sau khi tỉnh lại, chuyện thứ nhất hắn cảm thấy chính là trong đầu của chính mình thêm ra vô số tri thức. Những sách vở trước kia bị kim sắc thư tịch bao phủ, hiện tại đều được khắc ở đầu óc, tuy hai mà một.

- Kim sắc thư tịch này lại có thể chuyển hóa tri thức trong thư viện thành của ta? - Trương Huyền không thể tin được.

Trước đây, Thiên Đạo thư viện chỉ được dùng để lưu trữ sách, lúc cần đem ra đọc. Nhưng bây giờ, tất cả tri thức đã khắc sâu trong óc hắn, trở thành một phần ký ức, tuy hai mà một.

Nói cách khác, dù bây giờ không sử dụng Thiên Đạo thư viện, hắn cũng có hiểu biết tương đối về luyện đan, tu luyện, cũng đã được coi là hàng thật luyện đan sư.

- Vậy bản kim sắc thư tịch kia đâu?

Tinh thần vội vàng tập trung nhìn vào thư viện lần nữa, kim sắc thư tịch vẫn ở đó. Tuy nhiên, trang trống trong đó đã biến mất mà không có dấu vết.

- Chuyện này... - Trương Huyền chớp chớp mắt.

Kim thư biến mất, bản thân lại vô duyên vô cớ đạt được nhiều tri thức như vậy, xem ra đúng thực là kim thư có công hiệu này.

- Không biết kim sắc thư tịch hình thành bằng cách nào? Phương thức chuyển hóa tri thức này, quả thực quá nhanh...

Hắn vẫn nghĩ, dù tốc độ học tập tri thức trong Thiên Đạo thư viện rất nhanh, nhưng để xem xong tất cả mấy trăm ngàn bản thư tịch hắn sưu tập những ngày qua, cũng mất mấy tháng, thậm chí một hai năm cũng chưa chắc đã xong. Tuy nhiên, chỉ cần kim sắc thư tịch chiếu đến đâu, tất cả sẽ tự động biến thành tri thức của bản thân, học tập vô cùng dễ dàng.

- Hả? Vậy mà đã bất tỉnh suốt đêm?

Tỉnh lại sau khi đạt được niềm vui bất ngờ, Trương Huyền phát hiện đã qua một ngày một đêm, bất đắc dĩ lắc đầu.

Hắn vươn vai, chuẩn bị đi tìm chút thức ăn, liền thấy quản gia Tôn Cường đi vào.

- Lão gia, hội trưởng Luyện đan sư công hội Âu Dương Thành cùng Trần Tiêu đan sư đến bái phỏng.

- Âu Dương Thành? Trần Tiêu đan sư? - Trương Huyền sững sờ.

Hiện tại hắn là Dương Huyền danh sư, không phải Trương Huyền đan sư, rõ ràng không quen biết. Đối phương chạy tới đây làm gì?

- Đúng vậy! Hơn nữa... đã chờ ở bên ngoài hai canh giờ! - Tôn Cường đã sa mạc lời.

Vị lão gia này đúng là sâu ngủ! Hôm qua, khi trời tối liền đi ngủ. Hôm nay mặt trời lên cao mới thức dậy... Ngẫm lại cũng bó tay rồi!

Bản thân hắn không dám quấy nhiễu, không thể làm gì khác hơn là nói với đối phương rằng lão gia chính đang nghỉ ngơi. Chẳng ngờ hai người kia không những không phản ứng, còn kiên nhẫn chờ ở bên ngoài hơn hai canh giờ... Cũng thật là chịu đựng.

- Lão gia, Trần Tiêu đan sư đã nộp đủ ba trăm vạn kim tệ, ngươi xem...

- Để bọn họ vào đi! - Trương Huyền xua tay.

Tôn Cường đi ra ngoài, không lâu sau dẫn Âu Dương hội trưởng rồi cùng Trần Tiêu đan sư đi tới.

- Xin chào Dương sư! - Không dám kiêu ngạo, hai người sau khi vào phòng lập tức khom người.

Trần Tiêu đan sư muốn đến đây, nhưng suy nghĩ một chút vẫn cảm thấy da mặt mỏng, bèn nhất quyết kéo Âu Dương Thành đến cùng.

- Không cần khách khí! Hai vị sáng sớm đã đến tìm ta, nếu như không nhìn lầm, hẳn là... Vị này Trần Tiêu đan sư không còn sống lâu nữa, muốn tìm kiếm phương pháp giải quyết đi!

Trong lòng đang thắc mắc vì sao hai người tới đây, đột nhiên Trương Huyền như nghĩ ra điều gì.

Trần Tiêu bị trúng nguyền rủa, tử khí quấn quanh, không còn sống lâu nữa. Lần trước lúc Luận đan, hắn cảm thấy được đối phương bội ước, không đáng được cứu, vì vậy cũng là không nhiều lời. Chắc hẳn cái tên này không tìm được phương pháp giải quyết, nghe tin có một vị Danh sư đến đây nên lập tức chạy tới.

Như vậy cũng tốt! Đúng lúc có thể để cho hắn xuất một chút huyết, cũng coi như thay vị ủy thác hắn báo thù.

Âu Dương Thành, Trần Tiêu đan sư đang đứng đối diện nghe nói như thế, suýt chút nữa sợ đến mức quỳ xuống, ngất tại chỗ.

Là Danh sư, không phải trước tiên cần xem diễn luyện võ kỹ, hoặc là luyện đan, cùng lắm cũng là xem mạch mới có thể chẩn đoán sao?

Làm sao mới vừa thấy mặt, đã nói ra...

Đây vẫn là người sao? Bói toán cũng không lợi hại như thế đi!

Bị kinh sợ bởi khả năng của Dương sư, sắc mặt Trần Tiêu đan sư trở nên trắng nhợt, trong lòng lo sợ.

Liếc mắt đã nhìn ra bệnh trạng, chẳng phải bệnh của ta vô cùng nghiêm trọng?

Có phải đến ngày mai sẽ không còn sống được?

- Cái lô đỉnh kia đâu? Đã vứt đi chưa? Còn nữa, đáp ứng chuyện của người khác lại không nghĩ biện pháp hoàn thành, ngươi cho rằng đối phương chết rồi là không cần thực hiện nữa sao? Không sợ bị tổn hại luyện đan sư thân phận đi - Không thấy vẻ mặt kinh ngạc của hai người, Trương Huyền dựa theo nội dung bên trong thư nói tiếp.

Nói xong thấy không ai trả lời, hắn ngẩng đầu lên liền thấy Âu Dương Thành cùng Trần Tiêu đan sư mặt tái mét, giống như hoá đá.

Đặc biệt là người sau, toàn thân run rẩy như động kinh, hai đầu gối mềm nhũn ngã quỵ dưới đất.

- Dương sư cứu ta... Cầu xin Dương sư hãy cứu ta... - Trần Tiêu đan sư bị doạ điên rồi.

Không ai biết hắn lấy được một lò luyện đan, ngay cả Trương Huyền cũng chỉ suy đoán ra hắn lấy được một bảo bối từ người quá cố và không biết chính xác nó là gì. Vậy mà vị này không bắt mạch, không nhìn người, nhưng mở mồm có thể nói rõ ràng như vậy...

Ngươi là thần tiên sao?

Không phải vậy... Làm sao ngươi biết...

- Lời Dương sư nói đều là sự thật?

Tuy rằng Âu Dương Thành không biết đến cùng vì sao Trần Tiêu đan sư dính dáng tới tử khí, nhưng nhìn thấy biểu cảm của hắn lúc này, lão nhận ra những gì vị Dương sư này nói khẳng định là sự thật.

Trong lòng lão phục sát đất.

Chuyện gì cũng không cần làm, chỉ liếc mắt nhìn, lập tức biết bệnh tình, triệu chứng, thậm chí nguyên nhân sinh bệnh... Quả thực quá nghịch thiên rồi!

- Ây...

Thấy bọn họ sợ hãi như gặp phải quỷ, Trương Huyền mới nhớ ra bản thân đang là Danh sư Dương Huyền, không hề quen biết hai người này. Hắng giọng để che đậy sự lúng túng, hắn nói:

- Cứu ngươi rất đơn giản! Đầu tiên, ngươi mai táng cái lô đỉnh kia cùng với cố nhân của ngươi. Sau đó, ngươi hãy hoàn thành việc mà hắn nhờ cậy ngươi... Cuối cùng, dùng nhiều đan dược linh khí sung túc một chút, điều dưỡng nửa năm. Chừng đó cũng gần đủ rồi!

Thực ra để giải quyết vấn đề của đối phương không khó. Hắn cũng không phải nhất định phải chết, mà là bị nguyền rủa. Chỉ cần hắn nghiêm túc hoàn thành di nguyện, không tiếp tục tiếp xúc lô đỉnh, sức mạnh của nguyền rủa sẽ phai nhạt dần, thời gian trôi qua sẽ khỏi hẳn.

- Đa tạ Dương sư chỉ điểm! - Nghe thấy mình có thể cứu, Trần Tiêu đan sư liền vội vàng gật đầu, không chút nào hoài nghi.

Người có thể ngay lập tức nhìn ra chỗ mấu chốt, nói có thể giải quyết, thì nhất định có thể giải quyết.

Đã biết phương pháp cứu chữa, hai người không ở lại thêm, cùng vội vàng rời đi.

Mãi đến tận lúc ra đến cửa lớn, Trần Tiêu đan sư vẫn cảm giác như đang mơ.

Việc này đã khiến hắn đau đớn và tuyệt vọng mấy ngày, ra lệnh cho tộc nhân bán của cải lấy tiền mặt, chuẩn bị cho gia tộc chyển nhà... Vậy mà được giải quyết trong vài phút?

- Không cần nghĩ nữa! Một câu của Danh sư đáng giá nghìn vàng. Ngươi đừng thấy hắn nói ra những câu này đơn giản như vậy. Thực tế chính là đúng bệnh hốt thuốc, người khác không thể mô phỏng theo!

Nhận ra sự nghi hoặc của hắn, Âu Dương Thành sùng bái nhìn về phía sau, cảm khái một tiếng...

Chuyện Trần Tiêu đan sư, Âu Dương Thành hội trưởng cũng tiến viểu vào viện, sau đó đi ra ngoài, lần nữa trở thành vấn đề được quan tam nhất đối với các thế lực lớn.

- Hai vị luyện đan sư này đi vào chưa đến năm phút đồng hồ đã đi ra. Chẳng lẽ không giải quyết được vấn đề? Các ngươi mau dò la cẩn thận cho ta, tra xem hai vị luyện đan sư gặp phải vấn đề gì mà cần tìm Danh sư cố vấn!

- Ngươi nói... Trần Tiêu đan sư đã tổ chức tang sự ở nhà, thậm chí viết di chúc, dự định bán của cải lấy tiền mặt... Sau khi trở về từ phủ đệ của Dương sư đã lập tức đem vải trắng đổi thành vải đỏ, như thể đã ngăn chặn được chuyện xấu?

- Gặp nan bệnh, bất cứ lúc nào cũng sẽ chết. Diện kiến Dương sư không tới năm phút đồng hồ, liền thuận lợi giải quyết...

- Xem ra chúng ta đều sai rồi! Những Danh sư chúng ta biết cùng lắm chỉ là nhất tinh, vị Dương sư này lợi hại như vậy... Liệu có phải đã vượt qua nhất tinh?

- Vượt qua nhất tinh Danh sư?

Tin tức lan truyền, khắp thành chấn động.

Danh tiếng của Dương Huyền ngày hôm nay…

Vang vọng Vương thành.

Thư họa sát hạch

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Người dịch: Nguyễn Khiêm

Tiếng tăm tăng cường nhưng vị danh sư do Trương Huyền đóng giả, ‘Dương Huyền’ danh sư này ngược lại rõ ràng rảnh rỗi.

Ba trăm vạn kim tệ, coi như người có tiền ở Thiên Huyền Vương thành cũng không phải là ít, thế nhưng người có thể lấy ra để tặng người mà không ngần ngại chút nào, cũng sẽ không quá nhiều, mà người như thế nếu như không phải thực sự gặp phải vấn đề khó có thể giải quyết, khẳng định không dám quấy nhiễu thanh tĩnh của một vị danh sư.

Âu Dương hội trưởng, Trần Tiêu đan sư đi rồi, phủ đệ lại tiếp tục yên tĩnh.

Nghỉ ngơi đến giữa trưa, thực sự cảm thấy là sẽ không có ai lại đây, Trương Huyền lại xoá đi ngụy trang, một lần nữa trở lại học viện.

- Lão sư, Hoàng Ngữ tiểu thư tìm ngươi, nàng đang chờ ở trong lớp học...

Còn không trở lại lớp học, liền thấy Viên Đào tiến lên đón.

- Nàng tìm ta làm gì?

Trương Huyền sững sờ, biết Viên Đào cũng không trả lời được, không hỏi thêm nữa, trở lại lớp, quả nhiên thấy Hoàng Ngữ tiểu thư đứng ở trong phòng, yên tĩnh giống như một bức thư họa.

Nàng có thể trở thành là danh sư học đồ, cũng không phải là chỉ bởi vì là con gái của hội trưởng giáo sư công hội, loại khí chất hờ hững điềm tĩnh này, liền có thể để cho người ta dễ dàng có hảo cảm hơn.

Quả nhiên, nàng đứng ở giữa gian phòng, mấy người Trịnh Dương, Viên Đào thỉnh thoảng liếc mắt qua chỗ nàng, Triệu Nhã tức giận đến mức muốn giết người.

Bổn cô nương cùng Vương Dĩnh không có kém cô nàng kia có được hay không? Bình thường khi đi học, làm sao không thấy các ngươi lén lút liếc nhìn chúng ta?

Đáng ghét!

- Trương đại sư!

Không để ý tới tâm tư của những tiểu nữ sinh này, thấy hắn trở về, ánh mắt của Hoàng Ngữ sáng lên, vội vàng đi tới.

- Hoàng tiểu thư tìm ta có thể có chuyện?

Trương Huyền nghi hoặc.

- Lục đại sư muốn ta mời ngươi qua nhà ông ý một chuyến.

Hoàng Ngữ ôm quyền nói.

- Lẽ nào hắn muốn mang ta đi Vương cung tàng thư khố?

Ánh mắt của Trương Huyền sáng lên, nói.

Trước Lục Trầm từng đáp ứng dẫn hắn đi Vương cung tàng thư khố tìm kiếm bí tịch Ích Huyệt cảnh, chỉ vì Thẩm Truy bệ hạ không ở Vương thành, liền chưa nói đến , hiện tại chuyên môn để Hoàng Ngữ đến tìm mình, chắc là sự tình có tiến triển đi.

- Ây... Không phải!

Hoàng Ngữ có chút lúng túng:

- Là Lục đại sư muốn sát hạch ta cùng Bạch Tốn, dự định để ngươi làm giám khảo.

- Để ta làm giám khảo? Trương Huyền sững sờ.

Hoàng Ngữ cùng Bạch Tốn đều muốn bức 'Mặc Hiên đồ' của Lục Trầm đại sư, Lục đại sư liền đưa ra quy tắc, trong hai người ai nghiên cứu thư họa càng sâu sắc hơn, sẽ cho người đó, chính vì như thế, mấy ngày trước, hai người mới tìm đến Trương Huyền, muốn để cho hắn chỉ điểm thư họa, bản thân có biết gì về thư họa đâu, không thể làm gì khác hơn là thuận miệng nói bậy vài câu, kết quả để hai người như nhặt được trân bảo, chuyên tâm học tập, hiện tại hắn là đợt sát hạch cuối cùng.

- Vâng, Lục đại sư biết ngươi có nghiên cứu rất sâu về thư họa, có thể đưa ra phán xét đúng trọng tâm nhất, vì lẽ đó, muốn ta tới mời ngươi, để ngươi nhất định phải đi qua.

Hoàng Ngữ nói.

Trương Huyền lông mày nhăn lại, mí mắt giật giật.

Cho dù là bút vẽ hắn cũng không biết là cái gì, còn muốn phán xét đúng trọng tâm... Vị Lục đại sư này ngược lại thật sự là đề cao hắn.

Bất quá, nhận chỗ tốt của người ta, còn hy vọng có thể mượn danh nghĩa của đối phương tiến vào Vương quốc tàng thư khố, tự nhiên cũng không tiện cự tuyệt.

Lại thêm người mở miệng là Hoàng Ngữ nữa, phải biết sự tình học tâm tra hỏi, nàng thế nhưng đã giúp mình một ân tình rất lớn.

- Được rồi, chỉ cần không chê ta nói bậy là được, khi nào thì bắt đầu?

Gật gật đầu, Trương Huyền đồng ý.

- Vốn là nói là buổi trưa bắt đầu, ngươi vẫn không ở đây. Bất quá, chúng ta hiện tại liền đi, chắc là vẫn tới kịp.

Hoàng Ngữ nói.

- Buổi trưa?

Trương Huyền sững sờ.

Hắn rời giường cũng đã là lúc mặt trời lên cao, lại đợi một hồi lâu, mới lắc lư đi ra ngoài, hiện tại đã gần như buổi chiều... Ngày hôm nay đã kiểm tra, hơn nữa liền hiện tại, cũng có chút quá sốt ruột đi!

- Ừm! Hoàng Ngữ gật đầu.

- Được rồi!

Thấy dáng dấp của đối phương, e rằng nhất định phải mang hắn đi, Trương Huyền biết từ chối cũng vô dụng, không thể làm gì khác hơn là bàn giao đám người Triệu Nhã vài câu, rồi đi theo ở phía sau Hoàng Ngữ đi ra học viện.

- Ta biết thư họa học lên rất khó, tỷ thí thật giống cũng không quá dễ dàng đi!

Trên đường Trương Huyền không nhịn được hỏi.

Hắn chưa từng nghe nói đến chuyện tỉ thí thư họa nên cũng không biết quy tắc.

Cũng không thể để cho nàng cùng Bạch Tốn đồng thời vẽ tranh, sau đó sẽ tiến hành so sánh đi.

Hoàng Ngữ xuất thân giáo sư công hội, lại thêm là danh sư học đồ, coi như không chuyên môn học thư họa, khẳng định cũng cực kỳ am hiểu, còn Bạch Tốn... Cái tên gia hỏa này chỉ biết là luận võ, hắn thật rất khó tưởng tượng hình ảnh đối phương cầm bút vẽ tranh.

- Sát hạch là do Lục đại sư cùng Nguyên Ngữ đại sư định ra, ta cùng Bạch Tốn cũng không biết tin tức gì cả, quy tắc cụ thể của lần sát hạch này cũng không rõ lắm!

Hoàng Ngữ lắc lắc đầu.

- Nguyên Ngữ đại sư?

Trương Huyền nghi hoặc nhìn sang.

Cái tên này không phải y sư nổi tiếng trong Thiên Huyền Vương thành sao? Làm sao lại cùng Lục đại sư định ra quy tắc sát hạch thư họa?

- Nguyên Ngữ đại sư không những là y đạo đại sư, tại phương diện thư họa cũng có nghiene cứu hơn nữa trình độ còn rất cao, ngay cả Lục đại sư đều khen không dứt miệng, một bộ 'Giang Điểu đồ' trông rất sống động, vẽ tranh trên thuyền, dĩ nhiên dẫn tới chim đến, hót dài không ngớt, truyền làm giai thoại.

Hai mắt của Hoàng Ngữ tỏa sáng, tràn đầy sùng bái.

- Lợi hại như vậy?

Trương Huyền tặc lưỡi.

Hắn từ lúc thu nhận Vương Dĩnh liền nghe nói qua Nguyên Ngữ đại sư, vẫn cho rằng hắn chỉ là một vị y sư, nằm mơ cũng không nghĩ tới, phương diện thư họa của hắn cũng lợi hại như vậy.

Vẽ tranh có thể đem chim thật đưa tới, đủ để chứng minh trình độ, coi như không sánh được Lục Trầm đại sư, cũng khẳng định cách biệt không xa.

- Đúng đấy, lần này Lục đại sư không những mời ngươi, còn mời hắn, nói ba người làm phán xét, mới có thể công chính.

Hoàng Ngữ nói.

Trương Huyền gật đầu.

Đã có hai vị chân chính thư họa đại sư trấn thủ, bản thân chính là cái góp đủ số mà thôi, đến thời điểm chỉ cần nói theo họ vài câu là được, cũng là không cần sốt sắng như vậy.

Ngược lại hắn đối với thư họa một chữ cũng không biết, lần trước đè ép Lục đại sư, là công lao của thư viện, một lúc nữa bớt nói đi một chút, miễn cho lộ ra sơ sót.

Hai người vừa đi vừa nói, thời gian không lâu đã đi tới phủ đệ của Lục Trầm đại sư.

Còn chưa tới đến trước mặt, quản gia Thành Bá liền tiến lên đón:

- Trương đại sư, Hoàng tiểu thư, các ngươi làm sao giờ mới đến, Nguyên Ngữ đại sư nói rằng buổi chiều còn muốn đi bái phỏng người nào đó, suýt chút nữa là không muốn đợi tiếp.

- Là ta đi ra ngoài một chuyến, để Hoàng tiểu thư đợi lâu.

Trương Huyền có chút ngượng ngùng nói.

Đối phương đã hẹn là buổi trưa, đáng tiếc mấy ngày nay hắn vẫn không ở học viện, Hoàng Ngữ cũng không tìm được, lúc này mới làm lỡ thời gian.

- Xin mời!

Nghe hắn nói như vậy, Thành Bá cũng không dám nhiều lời, bắt chuyện hai người đi về phía trước.

Có phủ đệ của chính mình nên lần thứ hai đi tới đây, có cảm giác khác.

Phủ đệ của Lục đại sư tuy rằng mộc mạc thanh nhã, nhưng trang trí lại cực kỳ hoàn mỹ, so với nó, tòa phủ đệ kia của mình kém quá nhiều, căn bản không cùng một cấp bậc.

Đương nhiên, tòa phủ đệ kia của mình nếu như đúng là do một vị danh sư trang trí, chắc chắn sẽ không phải là dáng dấp kia, chỗ ở của thương nhân tự nhiên không thể sánh vai cùng chỗ ở của một vị thư họa đại sư.

Đi theo phía sau Thành Bá, chỉ trong chốc lát liền đến phòng tiếp khách, giương mắt nhìn lại, quả nhiên thấy Lục Trầm đại sư cùng một ông lão đang ngồi uống trà, bình thường uy vũ không gì sánh được Bạch Tốn, đang trốn ở một bên, mặt đầy lo lắng nhìn chung quanh, vừa nhìn thấy hai người, lập tức mừng rỡ, tiến lên đón.

- Trương đại sư, ngươi đến rồi...

Trương Huyền gật đầu, nhìn về phía vị Nguyên Ngữ đại sư danh chấn Vương thành này.

Trông qua lão nhân này khoảng sáu, bảy mươi tuổi, chòm râu trắng như tuyết, tuy rằng tuổi không nhỏ, hai mắt lại lấp lánh có thần, làm cho người ta có cảm giác tinh lực tràn đầy, không hổ là y sư, bằng chừng ấy tuổi, còn có loại tinh thần này, quả nhiên có được thanh danh vang dội như vậy không phải là người tầm thường.

- Tiểu huynh đệ, ngươi đến rồi.

Lục Trầm đại sư mỉm cười, đứng lên.

- Lục Trầm đại sư!

Trương Huyền ôm quyền.

- Ân, đến, ta giới thiệu cho ngươi một lần, vị này chính là Nguyên Ngữ đại sư, cũng là bạn tri kỉ bạn tốt của ta, thư họa đại sư.

Lục Trầm vừa cười vừa giới thiệu song phương với nhau:

- Nguyên Ngữ, đây chính là người mà ta hay cùng ngươi nhắc đến, Trương Huyền tiểu huynh đệ, tuy rằng tuổi của hắn của trẻ, nhưng ở trên phương diện thư họa, e rằng cũng không hề ở dưới ngươi và ta.

- Đại sư quá khen, ta chỉ là... Thuận miệng... Tùy tiện học một ít mà thôi. Sao dám so sánh với đại sư.

Trương Huyền vội nói.

Lần trước sang đây xem hiểu được bức họa của Lục đại sư vẽ, đó là bởi vì có Thiên Đạo thư viện, cái máy gian lận mạnh mẽ này ở trên người, thật nếu để cho hắn quan sát, ba năm cũng nhìn không ra được cái gì.

- Học không phân lớn nhỏ, người giỏi làm thầy, ngươi có thể nhìn ra vấn đề của hai bức họa 'Hạ Thu đồ' cùng 'Xích Hùng Khiếu Thiên', phần nhãn lực này liền rất tốt, người trẻ tuổi có kiến thức như vậy càng ngày càng ít.

Nguyên Ngữ đại sư mở miệng.

Âm thanh ôn hòa trong suốt, làm cho người ta một loại cảm giác ấm áp nhàn nhạt.

Xem ra hắn đã nghe Lục Trầm nói về sự tình liên quan tới Trương Huyền, hai con mắt đen nhánh nhìn sang, mang theo hiếu kỳ.

- Đại sư quá khen rồi... Trương Huyền lần thứ hai ôm quyền.

Cho tới giờ khắc này hắn mới biết tên của hai bức họa lúc trước kia.

Nếu như cho Lục Trầm, Nguyên Ngữ biết ý nghĩ của hắn, nhất định sẽ thổ huyết tại chỗ.

Thư họa gia vẽ tranh, đều sẽ lưu lại tên cùng đủ loại thư khoản, chữ viết ở trên bức họa, sau đó hi vọng nương theo thời gian trôi qua, cũng có thể tên lưu thiên cổ, vang vọng hậu thế.

Chính vì như thế, thời điểm hắn xem hai bức họa kia, bên trên là có tên tuổi, chỉ có điều dùng chính là chữ viết đặc thù mà thư họa gia yêu thích, hơn nữa lại còn viết ngoáy nên hắn không nhận ra được mà thôi.

Thư họa học đồ đều có thể xem hiểu kiểu chữ này, hắn cũng không nhận ra, thậm chí còn không biết tên của bức họa kia... Liền mức độ này còn bị coi là đại sư... Thật sự là không có mặt mũi thừa nhận...

Mấy người lại khách sáo vài câu.

Không thể không nói vị Nguyên Ngữ đại sư này quả là không phải người tầm thường, đổi làm người khác nhìn thấy Trương Huyền trẻ tuổi như thế tất nhiên sẽ sinh ra sự coi thường, hắn không những không có, trái lại mang theo sự thưởng thức.

- Được rồi, nếu người đến đông đủ, chúng ta liền bắt đầu đi!

Lục Trầm đại sư vuốt râu, nói.

- Vâng!

Hoàng Ngữ, Bạch Tốn đồng thời gật đầu.

- Mặc Hiên đồ chỉ có một phần, chỉ có thể cho một trong hai người các ngươi, cho nên mới có cuộc sát hạch này, thứ nhất là ta không muốn đưa danh họa cho người không hiểu thư họa, thứ hai, cũng là muốn cố gắng mài giũa người trẻ tuổi như các ngươi, để cho các ngươi bớt nóng vội, đặc biệt là Bạch Tốn.

Lục Trầm đại sư nhìn về phía hai người, lạnh nhạt nói.

Lấy thân phận của hắn, tuy rằng rất yêu quý Mặc Hiên đồ, vãn bối mở miệng, khẳng định cũng sẽ ban tặng, sở dĩ thiết lập sát hạch, cũng là muốn để hai người tiếp xúc thêm với phương diện thư họa, cố gắng học tập.

Hắn cả đời chung tình với thư họa, thậm chí đem tất cả thanh xuân đều ném vào việc nghiên cứu thư họa, nhìn thấy không có người nối nghiệp, tự nhiên có chút nóng nảy, bởi vậy khi hai người Hoàng Ngữ, Bạch Tốn đến đây muốn nhờ hắn, liền nhân cơ hội định ra quy củ, để bọn họ cố gắng học tập, có lẽ sau đó liền có thể đem thư họa truyền thừa.

Dùng lời nói của hắn mà nói, chính là người người tập võ, người trẻ tuổi yêu thích thư họa càng ngày càng ít, nếu như lại không làm gì đó, e rằng nghề nghiệp này, đều sẽ thất truyền.

Vừa vặn làm như vậy, cũng có thể tạo được hiệu quả mài giũa Bạch Tốn, cái tên này hấp tấp, nôn nóng, gặp chuyện là yêu thích dùng nắm đấm để giải quyết, cố gắng học tập thư họa, có thể hun đúc tình cảm, để hắn càng thêm thận trọng, bằng không, với loại tính cách nôn nóng này, sau đó làm sao có thể để hắn kế thừa vương vị, thay vương thất nam chinh bắc chiến?

Tới lượt ngươi

dtv-ebook.com

Tên nhóm dịch:TTTV

Người dịch: Kim Gaem

Nguồn: TruyệnYY

- Bất quá, thời gian các ngươi tiếp xúc với thư hoạ rất ngắn, bây giờ để các ngươi bắt bút vẽ tranh xem như khảo hạch, không những không có hiệu quả gì, còn tương đương với việc vũ nhục cái nghề thư hoạ này, cho nên, ta và Nguyên Ngữ bàn bạc một chút, nghĩ ra một phương pháp khảo hạch.

Hoàng Ngữ, Bạch Tốn tính toán đâu ra đấy, thời gian bọn họ tiếp xúc thư hoạ, cũng không được một tháng, cứ như vậy để bọn hắn chấp bút, có thể vẽ ra được cái gì chứ? Nếu làm như vậy thật, nhất định sẽ mất mặt, cho nên, khảo hạch của Lục Trầm đại sư, cũng không phải là để bọn họ vẽ tranh.

Nói đến đây, hắn cười cười, nói tiếp:

- Phương pháp khảo hạch kia chính là. . . Để ta, Nguyên Ngữ, và Trương Huyền tiểu huynh đệ vẽ tranh, các ngươi tới giám thưởng, bình luận, bình luận của người nào đúng trọng tâm nhất, người đó được quyền lấy Mặc Hiên Đồ!

- Vẽ tranh? Hả?

Đang ngồi uống trà, Trương Huyền ban đầu chỉ định tới cho đông đủ thôi, nghe nói như thế, liền lảo đảo, suýt chút nữa không kiềm chế được mà phun một ngụm trà trong miệng vào mặt lão nhân gia.

Ngươi đùa giỡn gì chứ, ta chính là nói bừa mấy câu thôi, bây giờ bắt ta vẽ tranh. . . Ngươi đây là kiểm tra bọn hắn hay là đang kiểm tra ta đây?

Ta ngay cả bút vẽ cầm làm sao ta cũng không biết, làm sao vẽ vời gì được?

- Ta thấy, ta không cần vẽ tranh đâu. . . - Trương Huyền phiền muộn nói.

- Không nên từ chối, rất nhiều văn hội đều muốn làm thơ làm phú, khó có được ngươi và Nguyên huynh đều ở đây, chúng ta cũng tới lấy tài vẽ tranh ra giao lưu, để những bọn tiểu bối này có chút kiến thức về thư hoạ chân chính cũng tốt, biết đâu chừng, bọn hắn liền sẽ thật sự ưa thích, về sau cũng trở thành một đại sư về thư họa. - Lục Trầm đại sư vuốt râu cười nói.

Trương Huyền sắp khóc.

Ngươi có nghiêm túc nghe ta nói hay không vậy?

Ý của ta là, ta không muốn tham gia vẽ tranh gì hết, cũng không biết vẽ tranh, ngươi thì hay rồi, lấy vẽ vời ra làm giao lưu. . .

Giao lưu cái cây ớt nhà ngươi a!

- Khụ khụ, thật sự không cần đâu, hai vị vẽ tranh là được rồi, ngươi xem như ta hôm nay đến đây cũng chưa có chuẩn bị gì. - Trương Huyền đành phải nói sao cho dể hiểu hơn một chút.

- Bút mực giấy nghiên ta đều chuẩn bị xong, tiểu huynh đệ, ngươi cũng không cần câu nệ, cứ coi như chỗ này là nhà mình, thích vẽ sao thì vẽ, cũng để cho bọn tiểu bối mở mang kiến thức một chút! - Lục Trầm đại sư nói tiếp.

- Câu nệ? Kiến thức? – Mấu chốt ở đây là ta không có chuyên môn về lĩnh vực này được chưa?

- Tốt, A Thành, đi chuẩn bị bút mực giấy nghiên, tiểu Ngữ, Bạch Tốn, lúc chúng ta vẽ tranh, các ngươi cố gắng nhìn cho kỹ, coi như là đang học tập!

Lục Trầm còn tưởng rằng hắn không có ý vẽ, cười khoát tay.

- Đúng! - Quản gia Thành bá khoát tay, mấy thị nữ lấy tới ngay ba bộ bút mực giấy nghiên, đặt ở trước mặt ba người họ.

Trương Huyền nhíu mày một cái.

Vẽ tranh bằng bút chì hắn còn không biết, huống gì là bút lông. . .

Sớm biết hôm nay đến sẽ bị khảo hạch như thế này, đánh chết hắn cũng sẽ không tới.

- Chúng ta lấy vẽ kết bạn, sẽ không quy định đề tài. - Chuẩn bị thỏa đáng xong, Lục Trầm đại sư cười nhẹ nhàng nhìn về phía Nguyên Ngữ đại sư:

- Nguyên huynh, ngươi là khách nhân, ngươi vẽ trước đi!

- Được, mong mọi người đừng chê cười! - Nguyên Ngữ đại sư cười vuốt râu một cái, đứng ở trước bàn, cầm bút lông lên, trầm tư một chút, liền bắt đầu vẽ tranh.

Bút vẽ long xà, lúc đầu mặt mũi hắn đầy vui vẻ, ngay từ khi bắt đầu vẽ tranh, khí chất lập tức thay đổi, giống như một Tri Âm đại sư, cao sơn lưu thủy khó tìm, khiến cho người ta kính nể.

- Vẽ tranh chia làm bốn tầng thứ, theo thứ tự là lục thực, linh động, ý tồn, kinh hồng; lục thực là chỉ ghi chép sự thật, vẽ tranh cũng giống như thấy cảnh vật trong hiện thực, mặc dù vẽ giống như đúc, lại chỉ là tầng thấp nhất mà thôi. - Nguyên Ngữ đại sư bắt đầu vẽ tranh, Lục Trầm cười giải thích cho mọi người.

- Linh động, là nói khi vẽ ra cảnh vật, không còn cứng nhắc, mà là ẩn chứa linh khí, để cho người xem thấy vật đó như đang ở trước mắt, lấy

một thí dụ, vẽ một con cá, ngươi sẽ cảm thấy con cá này đang còn sống, bất cứ lúc nào cũng sẽ bơi ra từ trên giấy vẽ.

- Cảnh thứ ba là ý tồn, ý tồn bút tiên, vẽ tận ý tại! Loại cảnh giới này, khi còn chưa vẽ tranh, đầu tiên phải có ý cảnh trong lòng, vẽ ra bức hoạ mới có thể khiến cho người cảm động, làm cho con người trầm mê.【 Hạ Thu đồ 】 cùng 【 Xích Hùng Khiếu Thiên 】của ta may mắn được tiến nhập vào loại cảnh giới này, cho nên nhìn một cái, một bức tranh đang bày ra trước mắt, có cảm giác bản thân mình đang ở trong đó.

- Ta và Nguyên huynh đều đạt đến loại cảnh giới này, đều là nhờ vận khí tốt, trùng hợp là, có lẽ sắp có thể vẽ được cảnh họa tác thứ tư. Cảnh thứ tư, kinh hồng, chỉ chính là kinh hồng họa tác, trong tranh người, vật, mang khí chất của chúng, đạt tới ngay cả động vật, Man Thú cũng không có cách nào phân biệt được cấp độ, Mặc Hiên Đồ mà Tiểu Ngữ muốn như thế, Giang Điểu Đồ của Nguyên huynh cũng đã đạt đến cảnh giới như thế.

- A! - Trương Huyền gật đầu.

Hắn còn tưởng rằng vẽ tranh thì chỉ cần ai vẽ giống nhất, người đó chính là người lợi hại nhất, nghe được giải thích mới biết được, vẽ giống. . . Chỉ là cảnh giới cấp thấp nhất mà thôi.

Một bộ trong tác phẩm có được tinh thần của chính mình trong đó, ẩn chứa ý cảnh đặc biệt, mới được tính là danh họa chân chính.

Trong lúc nói chuyện với nhau, Nguyên Ngữ đại sư hạ bút, những hình ảnh dần dần được triển khai.

Là một bức tranh vẽ sơn lâm chim tước, yên tĩnh trong rừng cây, hai con chim mà bay múa, mặc dù đang trên không trung không nhúc nhích, nhưng lại cho người ta cảm giác như đang nghe thấy tiếng chim hót rõ ràng, khiến cho người ta ngỡ như mình vừa lạc vào nơi rừng núi hoang vu, nghe chim hót, thấy hoa nở.

- Lục đại sư, chẳng lẽ đây chính là bức hoạ đạt cảnh giới ý tồn? - Hoàng Ngữ nhịn không được nói.

Có thể cho người ta loại cảm giác này, cho thấy bức họa này đã trải qua ý cảnh ẩn chứa sâu đậm, để cho người xem xét phía dưới liền khó mà dời mắt.

- Ừ! - Lục Trầm đại sư nhẹ gật đầu:

- Bức họa này hoàn toàn chính xác đạt đến cảnh giới ý tồn, bất quá, cũng chỉ là vừa mới đạt tới, về phần tại sao lại nói vậy, còn cần các ngươi giám thưởng, ai có thể trả lời chính xác, người đó sẽ chiến thắng.

- Được! - Hoàng Ngữ, Bạch Tốn cùng nhau tập trung nhìn vào bức họa.

Không bao lâu sau, Nguyên Ngữ đại sư ngừng bút.

Bức tranh vẽ rừng núi chim chóc đã được vẽ xong hoàn toàn.

- Ha ha, nhiều ngày không vẽ, bút pháp lạnh nhạt không ít, để mọi người chê cười rồi! – Đặt bút lông xuống, Nguyên Ngữ đại sư cười cười:

- Lục Trầm, tới lượt ngươi!

- Được! - Lục Trầm đại sư cũng không từ chối, đi mấy bước đến trước bàn, bút lông vẽ lên giấy, mực thấm xuống mặt sau.

Mặc dù cũng là đại sư cảnh thư hoạ cấp ba, rõ ràng cách vẽ tranh của Lục Trầm lại thuận buồm xuôi gió hơn, cũng giãn ra hơn rất nhiều.

Hắn vẽ là một đoạn nước sông, một chiếc thuyền con lơ lửng ở trong đó, không có sóng biển, không có mưa to gió lớn, lại cho người ta một loại cảm giác như những chiếc thuyền này đang đi ngược gió, như đang vật lộn với sóng dữ, người trên thuyền, tuy chỉ là hai lần hạ bút, lại mang theo khí chất dũng cảm không sợ gian nguy, thậm chí là cương nghị, để cho người đang xem xét phía dưới cảm thấy nhiệt huyết sôi trào.

- Vẫn là Lục lão đệ cao hơn ta một bậc! Lục Tầm Đại sư còn chưa vẽ xong, Nguyên Ngữ đại sư liền không nhịn được mà khen một câu.

Hắn mặc dù cũng am hiểu việc vẽ tranh, danh khí cũng rất nổi danh, nhưng so với Lục Trầm, vẫn kém xa một đoạn.

Bức tranh vẽ Sơn lâm chim chóc không yếu, ý cảnh cũng không tệ, nhưng nếu cân nhắc cẩn thận, so với ý cảnh trong bức họa này của Lục Trầm đại sư, còn kém không ít.

Hắn chỉ là miêu tả cảnh rừng núi yên tĩnh và huyên náo, mà đối phương lại đem nội tâm tranh đấu đều thể hiện trong đó, trình độ không chỉ cao hơn một bậc.

- Thế nào? Có thể nhìn ra cái gì không? - Cảm khái xong, Nguyên Ngữ đại sư cười khanh khách nhìn về phía hai người Bạch Tốn, Hoàng Ngữ.

- Lục đại sư, trong bức Giang Lưu Đồ (Chèo thuyền trên sông) này, ta có thể nhìn ra ngài đã dùng ba loại phương pháp vẽ tranh, mười hai loại bút pháp, còn giống như có cái bóng của thư họa đại sư Trần Kiều nổi danh từ tám mươi năm trước. - Hoàng Ngữ suy nghĩ một chút nói.

Trần Kiều, Thiên Huyền Vương quốc có một thư hoạ đại sư là nữ nhân, tên tuổi nổi như cồn, nét vẽ tinh tế tỉ mỉ, sở trường về Trường Sơn nước, nhất là vẽ nước, có thể xưng là nhất tuyệt, được vinh dự là danh họa đệ nhất trong ba trăm năm của Thiên Huyền Vương quốc.

- Ta cũng đã nhìn ra. . . - Bạch Tốn vội vàng nói tiếp.

- Ừ, xem như có chút nhãn lực!

Nguyên Ngữ đại sư cười gật đầu.

- Ba loại phương pháp vẽ tranh? Mười hai loại bút pháp? - Trương Huyền đứng một bên chỉ có thể im lặng.

Dù sao hắn thấy, vị Lục Trầm đại sư này, chính là cầm một bút lông vẽ linh tinh, hoàn toàn không thể nhìn ra cái gì đặc biệt.

Mặc dù thông qua kim sắc thư tịch, từ những quyển sách đọc được từ sau khi trọng sinh, tất cả đều đã được chuyển thành kiến thức của mình, nhưng hầu như đều là những sách vở liên quan tới công pháp, võ kỹ và luyện đan, thư tịch thư hoạ loại, cơ bản hắn còn chưa có xem, chẳng khác nào vịt nghe sấm.

- Ha ha, Nguyên huynh khiêm tốn rồi! - Nói chuyện công phu, Lục Trầm đại sư cũng đem bộ này Giang Lưu Đồ vẽ xong, cười một tiếng, đi tới:

- Mấy ngày trước ta đây cưỡi tuấn mã đi dọc theo sông dạo chơi, cảm xúc tích lũy nhiều ngày rồi, giờ mới được biểu lộ cảm xúc, mới có thể cao hơn một bậc thôi, Nguyên huynh cả ngày trị bệnh cứu người, sao có thể được thanh nhàn như ta đây, nếu là giống như ta, rộng mở ý chí, say vẽ Tâm Thư, chỉ sợ ta thật sự theo không kịp!

- Vẽ tranh dù sao cũng là thiên phú, ta là cảm thấy thiên phú của mình không bằng ngươi, lúc này mới chuyển sang con đường hành y đó chứ! - Nguyên Ngữ đại sư lắc đầu.

- Được rồi, hai lão già chúng ta đừng nên ở đây thổi phồng nhau nữa, muốn nói đến người có thiên phú thật sự, thì phải nói đến Trương Huyền tiểu huynh đệ, chưa được hai mươi tuổi, đã có thể có được kiến giải họa đạo cao thâm như thế, chắc hẳn là trong lĩnh vực vẽ tranh cũng sẽ không yếu thế hơn hai lão già chúng ta.

Lục Trầm đại sư cười lắc đầu, nhìn lại, làm một động tác "Mời ":

- Bây giờ hai chúng ta đều đã vẽ xong, Trương Huyền tiểu huynh đệ, tới ngươi rồi!

Soạt.

Hắn vừa nói xong, ánh mắt của mọi người đều nhìn về phía Trương Huyền.

Nguyên Ngữ đại sư cũng gật gật đầu, trong mắt đầy hiếu kỳ.

Chuyện của Trương Huyền, hắn đã nghe Lục Trầm nói, mặc dù khi nghe xong không chút nghi vấn nào, nhưng khi nhìn thấy Trương Huyền này còn trẻ như vậy, vẫn còn có chút không thể tin được.

Thư hoạ đạo, không giống như võ công, không phải thiên phú cao là được, còn cần phải hiểu cách đối nhân xử thế, đối với con người có được nhiều cảm ngộ, mới có thể càng lĩnh ngộ càng nhiều, như hắn chẳng hạn, cũng phải chữa trị cho vô số bệnh nhân, mới có cảm ngộ, như vậy mới khiến thư hoạ đột nhiên tăng mạnh, đạt tới trình độ như bây giờ.

Tên Trương Huyền này còn chưa tròn hai mươi, coi như trời sinh thích hợp thư hoạ, cũng có nhiều cơ sở vững chắc nhất, cùng lắm chỉ có thể đạt tới lục thực cảnh giới, muốn đạt tới linh động, ý tồn. . . Chỉ sợ còn cần rất nhiều tôi luyện mới thành được.

Đương nhiên, lời này hắn cũng không nói ra, dù sao không quá lễ phép.

Giờ phút này, nghe thấy Lục Trầm đại sư để hắn vẽ tranh, không nhịn được muốn nhìn xem, tên nhóc này thật sự đã đạt được đến trình độ gì rồi.

Ngay cả Bạch Tốn, Hoàng Ngữ cũng có chút hưng phấn.

Lần trước Trương Huyền đại triển thần uy, nhìn ra trong sai lầm và thiếu sót trong bức họa, chỉ điểm giang sơn, phóng khoáng tự do, khiến cho người ta khâm phục không thôi, bọn hắn cũng rất muốn biết, vị Trương lão sư không lớn hơn bọn họ bao nhiêu tuổi này có thể đạt đến loại cảnh giới nào, mà có thể khiến cho Lục đại sư đều tâm phục khẩu phục đến vậy.

- Ta? - Nhìn thấy ánh mắt tha thiết của mọi người, Trương Huyền thật sự không biết phải làm sao.

Vốn cho rằng đối phương chỉ là tùy tiện nói vậy thôi, thật đúng là muốn mình vẽ tranh a.

Cái gì cũng không biết làm sao vẽ được đây?

Cũng không thể vẽ một con gà con, lại thêm cái vòng sáng, liền gọi là Thần Điểu Phượng Hoàng chứ.

Có khi làm như vậy xong, hôm nay e rằng hắn không cần đi, nhất định sẽ bị đánh chết tươi tại đây rồi.

- Cái này. . . Cái này. . . Ta có thể xem trước những bức vẽ trước rồi mới vẽ được không? – Trương Huyền gãi gãi đầu, cố nén xấu hổ hỏi.

Tên lừa đảo

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Dịch: My

- Đọc sách? - Lục Trầm, Nguyên Ngữ liếc mắt nhìn nhau, vô cùng ngạc nhiên.

Chúng ta muốn ngươi vẽ tranh, vẽ cái gì cũng được. Ngươi chỉ cần thể hiện ra thực lực chân chính là được...

Đọc sách?

Cùng vẽ tranh có quan hệ gì sao?

Bạch Tốn và Hoàng Ngữ đứng bên cạnh chuẩn bị tinh thần chiêm ngưỡng Trương Huyền đại triển thần uy cũng đều choáng váng.

Đến lúc vẽ tranh mới nghĩ đến đọc sách... Quá muộn để ôm chân Phật rồi đi!

Mấu chốt là... Đại ca, ngươi đều trình độ này rồi, đọc sách có tác dụng không?

- Đúng vậy! - Thấy mọi người nhìn mình với ánh mắt quái lạ, Trương Huyền lúng túng.

Hắn thực sự không còn cách nào.

Vẽ vời?

Hắn cũng muốn trở thành cao thủ, lần đầm cầm bút có thể vẽ ra cảnh giới thứ ba, cảnh giới thứ tư, đại triển thần uy, oai phong lẫm liệt.

Nhưng thực tế, hắn... đến cái bút lông đều không biết cầm, bút vẽ dùng như thế nào cũng không biết... Làm sao vẽ?

Thiên Đạo thư viện có thể nhìn ra tất cả thiếu sót, có thể phục chế hết thảy thư tịch để bản thân sử dụng, nhưng không thể để hắn trong nháy mắt biến thành thư họa đại sư chân chính. Trừ phi... Nhìn thấy đủ nhiều phương pháp vẽ tranh, hình thành đặc thù Thiên Đạo bí tịch!

Thư viện có thể trích xuất các phần chính xác của đồ vật, giúp hắn làm ít mà hiệu quả nhiều, vô cùng đơn giản... Nếu điều này thực sự hiệu quả, có lẽ hắn thật sự có thể biến thành cao thủ trong một thời gian ngắn.

- Ngươi muốn xem loại sách gì? Chẳng lẽ tiểu hữu... đạt đến bình cảnh trong thư họa?

Sau một lúc lâu, Lục Trầm đại sư không nhịn tò mò bèn được hỏi.

Thư họa cũng giống võ học, cũng sẽ xuất hiện bình cảnh. Rất nhiều người học tập mấy năm đã đạt đến tam cảnh, nhưng cũng có càng nhiều người phí cả một đời cũng không chạm đến cảnh giới đầu tiên.

Hắn thực sự không hiểu chuyện gì, cuối cùng nghĩ đến một khả năng. Có lẽ vị này đã đạt đến bình cảnh, muốn tìm kiếm đột phá.

Nếu không, vì sao đến lúc chuẩn bị vẽ tranh mới đi đọc sách?

Đọc và vẽ là hai vấn đề hoàn toàn không liên quan!

- Chuyện này… không phải! Là... là... Tâm cảnh của ta chưa đạt đến trình độ có thể tự do chuyển đổi. Mỗi lần trước khi vẽ tranh đều cần xem lượng lớn thư tịch mới có thể vẽ ra các tác phẩm có chất lượng cao!

Á khẩu một hồi, Trương Huyền mười nghĩ ra một lý do.

Hắn không thể nói với bọn họ, từng này tuổi rồi vẫn chưa biết cách cầm bút vẽ tranh. Bây giờ muốn xem sách là để… học một chút...

Nếu hắn thật sự nói ra điều này, phỏng chừng đối phương sẽ coi hắn là bệnh thần kinh đánh chết tại chỗ.

Thư họa càng khó hơn võ học. Muốn đạt đến trình độ như Lục Trầm, Nguyên Ngữ, không nỗ lực mấy chục năm, lãng phí vô số tờ giấy, dùng hỏng bao nhiêu cây bút lông, sao có thể thành công? Muốn học vẽ bằng cách đọc qua một vài cuốn sách...

Không phải đang nằm mơ sao?

Ngay cả khi ngươi muốn nói dối, cũng phải nói đáng tin chút có được không...

- Một tác phẩm tốt có quan hệ chặt chẽ với tâm cảnh, vận may, kỳ ngộ... Ngươi còn trẻ như vậy, quả thực khó có thể vẽ ra một bức tranh đẹp nếu không điều chỉnh tốt tâm cảnh của mình. - Nguyên Ngữ đại sư gật đầu tán thành.

Lục Trầm đại sư cũng không phản đối.

Thư họa là nghệ thuật chứ không phải một kỹ thuật chiến đấu. Ngay cả khi điều kiện thể chất của một người không tốt, thì dường như sức mạnh của người đó cũng không bị ảnh hưởng nhiều.

Không điều chỉnh được tâm trạng, dù kỹ thuật vẽ tốt cũng chỉ là có hình không có thần, không được đánh giá là trân phẩm.

- Đây là thói quen của ta... Hả? – Trương Huyền còn muốn tiếp tục giải thích, không ngờ hai vị đại sư lại không hề phản bác. Trương Huyền sững sờ.

Tuy nhiên, hắn cũng lập tức bừng tỉnh.

Nghệ thuật không phân biệt thế giới.

Năm đó Vương Hi Chi, uống say mèm múa bút mà thành Lan Đình tự. Đến khi hắn tỉnh rượu, phát hiện không thể nào viết lại. Đây chính là trạng thái.

Tương tự như Nguyên Ngữ đại sư, tác phẩm hội họa lợi hại nhất chính là bộ Giang Điểu đồ. Nhưng để hắn vẽ lại một bộ như vậy là không có khả năng.

Bất kỳ người nào đều có tác phẩm đỉnh cao, liên quan đến rất nhiều phương diện. Hắn nói hiện tại không có tâm trạng, muốn điều chỉnh bằng cách đọc sách cũng hợp tình hợp lý.

- Lục Trầm, không phải thư phòng của ngươi có không ít sách hướng dẫn và bộ sưu tập thư họa sao? Sao không để Trương Huyền tiểu hữu vào đó một lát? Chúng ta ở chỗ này chờ hắn điều chỉnh tốt, sau đó sẽ thể hiện bản lĩnh cho chúng ta xem! - Nguyên Ngữ đại sư nói.

- Thư phòng của ta? - Lục Trầm méo miệng.

Lần trước cái tên này đột phá làm thư phòng hắn trở thành một đống bừa bộn, đến bây giờ lòng vẫn còn sợ hãi.

Nhưng mà, hắn cũng rất tò mò về trình độ hiện tại của đối phương nên đành gật đầu:

- Ân, A Thành, mang Trương tiểu hữu qua đó đi!

- Vậy thì đa tạ đại sư! - Thấy lừa gạt đi qua, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, đi theo quản gia Thành Bá đi thư phòng lần nữa.

Lần đầu tiên hắn đến đây, là để tìm bí tịch võ giả tầng sáu Ích Huyệt cảnh. Không nghĩ rằng lần này đến đây để đọc sách về thư họa.

…

Trong lúc Trương Huyền đi vào thư phòng, bầu không khí trong phòng tiếp khách có chút quái lạ.

- Đọc sách điều chỉnh tâm cảnh... Lục đại sư, tại sao ta chưa từng nghe tới tiền lệ như vậy? - Hoàng Ngữ mghi hoặc hỏi.

Là Danh sư học đồ, kiến thức của nàng rất phong phú, nhưng cũng chưa từng thấy việc quái dị như vậy.

- Sự cần thiết phải điều chỉnh trạng thái tâm trí của mỗi người là khác nhau. Điều này rất khó nói. - Lục Trầm không trả lời, Nguyên Ngữ đại sư trầm tư một chút mở miệng:

- Kỳ thực, chuyện này giống như thói quen vậy. Trước đây có một vị cường giả, trước khi nổi tiếng là một người bán củi...

- Ta biết! Đại sư đang nói đến Lộc Sài lão nhân phải không? - Bạch Tốn nói.

Lộc Sài lão nhân tên thật là Lộc Xuyên, bởi vì trước khi nổi danh sống nhờ bán củi, nên được người ta gọi là Lộc Sài.

Thực lực của hắn đạt đến Thông Huyền cảnh đỉnh phong, toàn bộ Thiên Huyền Vương quốc khó gặp đối thủ, tên nổi như cồn.

Đi lên từ một người bán củi bình thường, đến khi trở thàcnh đại cao thủ của Vương quốc, Lộc Sài lão nhân luôn luôn dốc lòng, khích lệ người trẻ tuổi. Không ít người đều biết sự tích của hắn.

- Không sai! Chính là Lộc Sài lão nhân. Các ngươi biết con đường thành danh của hắn ngoằn ngoèo, tu luyện khắc khổ. Nhưng lại không biết, trước khi chiến đấu với người khác, hắn cũng phải điều chỉnh tâm cảnh. Mà phương pháp điều chỉnh chính là bổ củi. Hắn thường tự nhốt mình ở trong phòng, bổ củi một ngày, nhờ đó làm cho tâm cảnh, trạng thái hoàn toàn đạt đến đỉnh phong.

- Nguyên huynh vừa nói như vậy ta cũng nghĩ tới, trăm năm trước cao thủ nổi danh, “Nhất Kiếm Bình Giang”, độc hành kiếm khách Ngô Giang Bình, trước khi thành là một thợ dệt tre. Trước mỗi trận chiến, hắn sẽ

điều chỉnh trạng thái tâm trí của mình bằng việc đan tre, đạt thực lực Thông Huyền, người người kính sợ! - Lục Trầm đại sư nói.

- Đúng vậy! Loại ví dụ này có rất nhiều. Trương Huyền tiểu hữu cần đọc sách để điều chỉnh tâm cảnh cũng không phải điều kỳ quái. Chỉ là... - Nguyên Ngữ nói đến đây bỗng ngừng lại.

- Nguyên huynh có chuyện cứ nói, đừng ngại! - Lục Trầm cười nhìn sang.

- Vừa nãy thời điểm ngươi vẽ tranh, ta đã để ý hắn, cũng cố ý đưa ra câu hỏi cho Hoàng Ngữ và Bạch Tốn, phát hiện... Hắn có vẻ ngơ ngác như thể hoàn toàn không biết gì về thư họa. Thậm chí... cái gì đều không nhìn ra! - Nhớ tới chuyện vừa rồi, Nguyên Ngữ lắc đầu một cái:

- Trước đây Lục lão đệ nói hắn đều có thể nhận ra “Hạ Thu đồ” cùng “Xích Hùng Khiếu Thiên” của ngươi, vì vậy không nên vẻ mặt đó a!

Nguyên Ngữ đại sư là thầy thuốc, am hiểu quan sát tỉ mỉ. Lúc Trương Huyền thấy Lục Trầm đại sư vẽ tranh không hề che giấu vẻ khiếp sợ, nên bị hắn phát hiện rõ rõ ràng ràng.

- Không hiểu? Không thể nào! - Lục Trầm đại sư không không sắc sảo và chu đáo như vậy, cảm thấy hơi khó tin.

Trương Huyền vừa tiến vào tiểu viện của hắn liền nhìn ra bố trí của hắn như một bức tranh. Sau đó lại xé tờ giấy phía trên Hạ Thu đồ, chỉ ra bức tranh ẩn dấu thực sự. Hơn nữa, hắn còn vạch ra sai lầm bên trong Xích Hùng Khiếu Thiên đồ...

Với đôi mắt sắc sảo như vậy, làm thế nào anh ta có thể không biết gì về thư họa?

- Chỉ là cảm giác của ta. Cũng có thể là ta nhìn lầm... - Nguyên Ngữ đại sư lắc đầu.

Hắn cũng vô cùng tò mò về Trương Huyền.

Chưa gặp mặt, Lục Trầm đại sư đã ca ngợi hắn là người hiếm thấy, khiến hắn nổi lên lòng hiếu kỳ. Nhưng sau khi thấy tận mắt, nói thật, hắn có chút thất vọng.

Thư họa đại sư đều có khí chất đặc biệt, nhưng hắn không hề thấy khí chất này trên người Trương Huyền. Đã thế, thời điểm đàm luận lại đầy do dự, ngập ngừng ấp úng, khiến người sinh ra hoài nghi. Nếu không phải nể mặt lão hữu, e rằng hắn đã hỏi dò Trương Huyền từ lâu.

Nếu hắn thật sự có năng lực lĩnh ngộ thư họa không kém gì bọn họ, thì đã không có biểu hiện như vậy.

- Lẽ nào... cái gì hắn cũng không biết? Thực ra tất cả chỉ là ra vẻ?

Một ý nghĩ đột nhiên xông ra, Nguyên Ngữ đại sư nhíu mày.

Nếu đó là sự thật, thì mọi thứ khác có ý nghĩa.

Chính vì hắn ta không biết gì về thư họa nên đã tìm cách từ chối vẽ tranh và nói dối rằng hắn cần đọc sách để thay đổi trạng thái của mình.

Bởi vì đối với tác phẩm hội họa một chữ cũng không biết, nên khi nhìn thấy Lục Trầm vẽ tranh, hắn mới ngơ ngác như vậy, thậm chí không bằng cả Hoàng Ngữ và Bạch Tốn.

Cũng đúng! Một người không đến hai mươi tuổi, cho dù hiểu về thư họa cũng có thể đạt đến trình độ nào?

Có lẽ hắn ta đã điều tra về bức tranh của lão hữu, sau đó cố ý chỉ ra điều đó, trên thực tế lại là một kẻ lừa gạt!

Nếu thực sự như vậy, cần phải nhắc nhở lão hữu cẩn thận rồi! Một lúc nữa phải cố gắng nhắc nhở hắn một câu mới được!

- Nguyên huynh, không phải buổi chiều ngươi muốn đi bái phỏng người nào sao? Cứ chờ như vậy, không sợ làm lỡ sao?

Đang không biết làm thế nào để mở miệng, Nguyên Ngữ đại sư bỗng nghe thấy thanh âm của Lục Trầm đại sư.

- À! Ta nghe nói có một vị Danh sư tên là Dương Huyền mới đến Vương thành. Người này đã giải quyết vấn đề trên người thê tử Lăng Thiên Vũ cùng với Đỗ Mạc Hiên, thủ đoạn không tầm thường. Vì thế ta muốn đến xem thử! - Nguyên Ngữ đại sư gật đầu.

Thê tử của Lăng Thiên Vũ và Đỗ Mạc Hiên đều là bệnh nhân của hắn. Hắn đã tìm mọi cách để chữa trị cho đối phương nhưng đều không thành công. Vậy mà vị Dương Huyền danh sư này có thể giải quyết tất cả trong một khoảng thời gian ngắn. Làm y đạo đại sư, dĩ nhiên hắn muốn đi bái phỏng một lần, hy vọng có thể đạt được chỉ điểm, để tiến xa hơn trên con đường y đạo.

- Danh sư? - Lục Trầm đại sư thể tin được.

Hắn ít giao tiếp với bên ngoài, vì vậy không hề nghe được danh tiếng của Dương Huyền danh chấn Vương thành.

- Đúng vậy! Hay là buổi chiều chúng ta cùng đi bái phỏng đi! Ta biết tại thư họa phương diện, ngươi luôn mong muốn đột phá đến cảnh giới thứ tư, nhưng vẫn chưa thành công. Có lẽ sau khi nhận được sự chỉ điểm của Danh sư, ngươi sẽ có cơ hội đột phá! - Nguyên Ngữ đại sư cười nói.

- Được! Cứ quyết định như vậy đi! Sau khi sát hạch xong bọn họ, chúng ta liền đi! - Lục Trầm đại sư hưng phấn vội vàng gật đầu.

…

Trong lúc Trương Huyền đi tới phủ đệ của Lục Trầm đại sư để sát hạch Hoàng Ngữ và Bạch Tốn, trong lớp bỗng xuất hiện một thương thiếu niên cõng lấy trường. Chính là bạn tốt của Trịnh Dương, Mạc Hiểu.

Hai người cùng đến bái sư Vương Siêu, kết quả Mạc Hiểu thành công, Trịnh Dương trở thành học sinh của Trương Huyền.

- Mấy ngày nay ta mới học được một bộ thương pháp, nên muốn cùng ngươi luận bàn một chút!

Mạc Hiểu dựng thẳng trường thương. Cả người hắn như hòa làm một thể với trường thương, tỏa ra khí tức sắc bén khiến người tê cả da mặt.

- Được!

Trịnh Dương cũng đem trường thương dựng thẳng lên, ngạo nghễ mà đứng, sừng sững không sợ.

Huynh đệ tương tàn

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Dịch: My

Nguồn: TruyệnYY

Các học viên khác trong lớp nghe được hai người muốn luận võ đều đứng ở một bên quan sát.

Nhìn thấy khí tức của hai người, sắc mặt Triệu Nhã trở nên nghiêm túc.

Trước đây, thực lực của Trịnh Dương kém xa nàng. Nhưng sau khi học tập thương pháp mà Trương lão sư dạy, khí thế của hắn càng ngày càng mạnh. Nếu hai người thật sự phải đánh, nàng đã hoàn toàn không phải là đối thủ.

- Ngươi nói hai người bọn họ ai có thể thắng? - Lưu Dương hỏi.

- Từ nhỏ bọn họ đã quen biết nhau, cùng nhau lớn lên. Sự lĩnh ngộ và thiên phú về thương pháp của Mạc Hiểu không phải Trịnh Dương có thể so sánh. Ta nghe nói họ đã giao đấu vô số lần, nhưng người chịu thua luôn luôn là Trịnh Dương. Ta sợ lần này hắn cũng rất khó vượt qua!

Triệu Nhã chần chờ một chút rồi chậm rãi nói.

Tuy rằng nàng không muốn thừa nhận, nhưng sự thật là Mạc Hiểu vẫn cực kỳ đáng sợ.

Thực ra chính Trịnh Dương cũng tự biết bản thân hoàn toàn không phải là đối thủ của người bạn thân này.

Khả năng chính là bởi vì đã biết chuyện này nên Lục Tầm mới cố ý mượn từ trong tay Vương Siêu lão sư, để hắn trở thành học viên của mình, đi đối phó Trịnh Dương. Không thể không nói, thủ đoạn đủ tàn nhẫn.

- Ta nghe nói để chiến thắng sư giả bình trắc lần này, Vương Siêu lão sư còn truyền thụ cho Mạc Hiểu vài chiêu thương pháp gia truyền đó! – Mặc dù tu vi của Viên Đào không cao nhưng tốc độ cập nhật tin tức lại không kém. Hắn chần chờ một chút rồi nói.

- Thương pháp gia truyền? Ngươi nói đến chính là Vương gia thương? - Triệu Nhã cảm thấy khó mà tin nổi.

- Vương gia thương rất nổi danh sao? - Thấy dáng dấp này của nàng, Lưu Dương nhìn sang hỏi.

- Thiên Huyền Vương thành nổi tiếng có hai Vương gia. Một Vương gia chính là chúng ta, một trong tứ đại gia tộc. Còn một Vương gia khác, lại là gia tộc của thương pháp đại sư, Vương Sùng! - Lần này không phải Triệu Nhã trả lời, mà là Vương Dĩnh.

Làm tứ con cháu của đại gia tộc Vương gia, dĩ nhiên nàng biết rõ một Vương gia khác cũng có tiếng tăm như bọn họ.

- Vương Sùng?

- Không sai! Vương Sùng được gọi là Thiên Huyền Vương thành thương pháp đệ nhất nhân. Ngay cả Thẩm Truy bệ hạ cũng khen không dứt miệng. do mMột mình hắn sáng lập ra càng là tuyệt chiêu thương pháp đứng đầu mà vô số người học tập thương pháp tha thiết ước mơ! - Vương Dĩnh sùng bái nói.

- Lợi hại như vậy? - Lưu Dương líu lưỡi, không nhịn được hỏi:

- Vậy vị Vương Sùng này cùng Vương Siêu lão sư có quan hệ gì?

- Vương Siêu là con trai độc nhất của thương pháp đại sư này. Chính vì vậy mới khiến cho vô số người tu luyện thương pháp tranh nhau đến đây bái hắn làm thầy. - Vương Dĩnh nói.

- Thì ra là như vậy! - Lần thứ hai nhìn về phía giữa quảng trường, Lưu Dương lộ ra vẻ lo âu:

- Nói như vậy, Trịnh Dương chẳng phải rất nguy hiểm?

- Đúng đấy! Vương gia thương rất lợi hại. Đây vốn thuộc về bí mật bất truyền, không nghĩ tới Vương Siêu lão sư lại đánh vỡ quy củ, truyền cho Mạc Hiểu mấy chiêu, thật là hào phóng! Xem ra vì sư giả bình trắc lần này, hai lão sư thực sự đã bỏ ra vốn lớn. - Triệu Nhã hừ lạnh.

Vương gia thương thuộc về gia truyền thương pháp, truyền con trai không truyền con gái, càng chưa bao giờ truyền cho người ngoài. Theo lời vừa rồi của Viên Đào, Vương Siêu lão sư dĩ nhiên lại truyền cho Mạc Hiểu mấy chiêu. Bởi vậy có thể thấy hắn coi trọng sư giả bình trắc như thế nào.

Vốn dĩ Trịnh Dương đã đánh không lại Mạc Hiểu, người sau lại vừa học tập thêm Vương gia thương pháp, làm thế nào có thể là đối thủ?

Trong lúc nhất thời, mọi người vô cùng lo lắng.

…

Giữa sân.

- Vương lão sư truyền thụ cho ta Vương gia thương thức thứ ba, thức thứ bảy cùng thức thứ mười tám ba chiêu, ngươi phải cẩn thận! - Mũi thương xoay một vòng, thẳng tắp chỉ về phía Trịnh Dương, Mạc Hiểu nói.

- Thức thứ ba, Hàn Mang Sạ Khởi, thức thứ bảy, Tịch Dương Dư Huy, thức thứ mười tám, Quy Điểu Nhập Lâm? Tốt! - Trịnh Dương lộ ra vẻ mặt nghiêm túc.

Vương gia thương tiếng tăm rất lớn, chỉ cần học thương cơ bản đều có nghiên cứu. Tuy nhiên, mọi người cũng chỉ biết được tên cùng chiêu thức, không tâm pháp biết tu luyện, giống như chỉ biết hình mà không biết ý nghĩa vây.

- Vậy ta bắt đầu đây! Thức thứ ba, Hàn Mang Sạ Khởi!

Thở ra một hơi, trường thương trong tay Mạc Hiểu rung rung, đâm thẳng về phía trước.

Thương chưa tới nơi, kình khí đã men theo thân thương thẳng tắp lan tới. Hàn mang hiện ra, đoạt mệnh truy hồn, để toàn thân người như rơi vào băng hàn.

Chiêu này tập trung tinh khí thần toàn thân tại đầu thương, lực lượng truyền vào cán thương, e rằng có thể dễ dàng đâm thủng tấm thép.

Mạc Hiểu không hổ là thiên tài thương pháp. Vương gia thương khó có thể luyện thành, vậy mà hắn lại có thể phát huy ra sức mạnh kinh khủng như vậy.

- Đến hay lắm!

Nhìn thấy thương pháp của đối phương lợi hại như vậy, con ngươi Trịnh Dương co rụt lại, dùng một thương tiến lên nghênh tiếp.

…

- Thương pháp thật là lợi hại...

Nhìn thấy mỗi chiêu của Mạc Hiểu đều có kình khí bắn ra bốn phía, trường thương đâm xuống mãnh liệt như sét đánh, sắc mặt tất cả mọi người đều ngưng lại.

- Triệu Nhã, nếu Mạc Hiểu đã học được thương pháp lợi hại như thế, vì sao không chờ thời điểm tỷ thí mới luận bàn với Trịnh Dương, mà lại chạy tới đây lúc này? - Vương Dĩnh không hiểu lắm.

Học được chiêu thức lợi hại như thế, đáng lẽ phải lặng lẽ luyện tập, đến thời điểm tỷ thí thi triển ra mới có thể một tiếng hót lên làm kinh người, để Trịnh Dương trở tay không kịp. Nhưng ngược lại, bây giờ Mạc Hiểu lại chạy tới đây tỷ thí, Trịnh Dương sẽ sớm biết mà phòng bị. Đợi đến lần thứ hai luận võ, e rằng hắn sẽ không thuận lợi như vậy nữa.

- Là tình nghĩa huynh đệ! - Triệu Nhã cũng không rõ ràng nguyên do, bỗng Lưu Dương đứng một bên mở miệng giải thích.

- Tình nghĩa huynh đệ?

- Đúng vậy! Mạc Hiểu cùng Trịnh Dương từ nhỏ lớn lên cùng nhau, bắt hắn tỷ thí với huynh đệ của mình, hắn khẳng định sẽ chống cự trong nội tâm. Bởi vậy, hắn chạy đến tìm bạn tốt trước, lấy danh nghĩa tỷ thí, trên thực tế là muốn tiết lộ cho bạn tốt mình đã học tập cái gì, để hắn có phòng bị, tìm ra cách đối phó! Ngươi không thấy trước khi tỷ thí, hắn đã nói ra hết những chiêu thức mình học được sao? Bình thường lúc luận võ, nào có ai nói ra hết những chiêu thức mình muốn dùng bao giờ?

Chỉ có nam nhân mới có thể hiểu được tình nghĩa huynh đệ. Tuy rằng Mạc Hiểu có tình che dấu mục đích thật sự của mình, khiến choTriệu Nhã, Vương Dĩnh không thể nào hiểu được. Nhưng làm sao hắn có thể giấu giếm được Lưu Dương!

- Thì ra là vậy!

Lúc này, mọi người mới chợt hiểu ra, lần nữa tập trung vào trận tỷ thí.

Leng keng…leng keng!

Trong lúc mấy người còn đang nói chuyện, hai người kia đã giao thủ nhiều lần. Tiếng thương vang lên giòn giã, kình khí phóng ra bốn phía. Trịnh Dương quả nhiên có chút luống cuống tay chân, không chống đỡ được, phải liên tiếp lui về phía sau.

- Thương pháp tốt! Ngươi học tập, ta cũng không nhàn rỗi. Mạc Hiểu, hiện tại ta sẽ để ngươi nhìn một chút thương pháp mà Trương lão sư dạy ta!

Mặc dù rơi vào thế hạ phong nhưng Trịnh Dương vẫn không hề tỏ ra căng thẳng, trái lại hắn nhẹ nhàng nở nụ cười.

Bởi vì, vừa nãy hắn vẫn chưa triển khai thương pháp mà Trương Huyền truyền thụ, chỉ dùng thương pháp cơ sở mà bản thân lý giải, vì vậy không cách nào ngăn cản Vương gia thương của đối phương.

Ầm ầm!

Tiếng nói kết thúc, trường thương uốn lượn, giống như Cự Long tung bay, trường giang cuồn cuộn. Tuy rằng đây chỉ là một chiêu rất phổ thông, nhưng Mạc Hiểu lại cảm thấy như núi lớn đè xuống, cảm giác áp bách mãnh liệt làm hắn không thở nổi.

Oành!

Còn chưa kịp phản ứng lại, Mạc Hiểu liền cảm thấy trên ngực khó chịu, Vương gia thương trong nháy mắt bị phá nát. Cả người hắn lập tức bay ngược ra ngoài, trượt bảy, tám mét trên mặt đất mới dừng lại được.

- A?

Trịnh Dương hiển nhiên cũng không nghĩ tới uy lực của chiêu này lại có thể mạnh như vậy, dọa cho hắn sợ hết hồn.

Từ khi học được chiêu này, hắn vẫn tu luyện. Có nằm mơ hắn cũng không nghĩ tới chiêu này lại lợi hại như vậy.

Hắn vẫn cho rằng lúc trước đánh bại được Chu Thiên lão sư là nhờ một tia chân khí của Trương lão sư truyền cho hắn. Bây giờ mới biết, dù cho không có tia chân khí kia, nhưng với chiêu thương pháp này hắn tuyệt đối là sự tồn đại vô địch trogn cùng cấp bậc.

Hắn đánh với Mạc Hiểu từ nhỏ tới lớn. Bất luận thương pháp vẫn là thực lực, hắn đều không phải là đối thủ. Hiện tại đối phương lại học tập Vương gia thương, vốn dĩ hắn có thể chính diện đối chiến là tốt lắm rồi. Nằm mơ cũng không nghĩ tới, chỉ dùng một chiêu đã để đối phương bay ngược ra sau. Nếu không phải hắn kịp thời thu hồi sức mạnh, e rằng đã khiến bạn tốt bị thương.

- Ngươi không sao chứ? - Tiến lên hai bước đến trước mặt nâng bạn tốt nâng dậy, Trịnh Dương quan tâm hỏi.

- Đây... Đây là chiêu thức gì?

Giẫy giụa đứng dậy, Mạc Hiểu trợn tròn con mắt, mặt không thể tin đượcc.

Hắn dùng chính là Vương gia thương, được gọi là phát súng đầu tiên của Thiên Huyền Vương quốc. Kết quả... ở trước mặt thương pháp của đối phương lại như trò hề của trẻ con, một chiêu đã bại trận.

Nếu không phải tận mắt nhìn thấy, hắn tuyệt không thể tin được.

- Đây là thương pháp Trương lão sư truyền thụ cho ta! - Trịnh Dương vô cùng kiêu ngạo nói.

Lúc trước, mơ ước lớn nhất của hắn chính là tiến vào lớp học của Vương Siêu, hi vọng có cơ hội nhìn thấy Vương gia thương, học được một, hai. Hiện tại mới hiểu rõ, nhờ có lúc trước Vương lão sư không muốn thu nhận hắn, nếu không, hắn đâu thể nhận được kỳ ngộ trở thành học sinh của Trương lão sư!

- Trương lão sư truyền thụ? Chuyện này... Thương pháp lợi hại như thế, vậy mà hắn có thể truyền cho ngươi?

Mạc Hiểu vẫn khó có thể tin được như cũ.

Vương gia thương được Vương Siêu lão sư coi là trân bảo. Nếu không là Lục Tầm lão sư thỉnh cầu, đồng thời muốn tiến hành sư giả bình trắc, ba

chiêu này khẳng định sẽ không truyền thụ cho hắn.

So với Vương gia thương, chiêu này còn cao minh gấp bội, vậy mà có thể đơn giản truyền thụ cho Trịnh Dương, thật hay giả?

- Trương lão sư truyền thụ chưa bao giờ giấu làm của riêng, là một lão sư chân chính! - Trịnh Dương kiên định nói.

- Chuyện này...

Thấy lời nói của bạn tốt xuất phát từ nội tâm, là thành thật thực lòng sùng bái vị Trương lão sư này, Mạc Hiểu nhẹ nhàng nở nụ cười.

Vốn tưởng rằng không thể trở thành học sinh của Vương Siêu lão sư sẽ làm bạn tốt cảm thấy tiếc nuối. Không nghĩ tới đối phương lại lạy một lão sư càng tốt hơn, học tập được thương pháp càng cao thâm hơn.

Từ khi Trịnh Dương xuất ra một chiêu này hắn liền biết, đừng nói chỉ học được ba chiêu Vương gia thương, coi như học được tất cả cũng xa xa không phải là đối thủ.

- Thương pháp này lợi hại như vậy, ta thua tâm phục khẩu phục. Ngươi có thể cho ta biết tên của nó không? - Một lát sau, Mạc Hiểu không nhịn được nói.

Ít nhất hắn cũng nên biết tên một chiêu đã đánh bại mình.

- Tên? - Trịnh Dương gãi đầu một cái, một mặt lúng túng:

- Ta cũng không biết gọi tên gì. Trương lão sư mới vừa sáng tạo ra, còn chưa kịp lấy tên...

- Sáng tạo ra? Chưa kịp lấy? - Mạc Hiểu choáng váng, suýt chút nữa ngất tại chỗ.

Có thể sáng chế thương pháp, người nào không phải chân đạo đại sư chính thương, có vô số kinh nghiệm… Thông thường trước khi thương

pháp thành hình thì đã có tên. Nào đâu có chuyện truyền thụ cho học sinh rồi mà tên còn chưa nghĩ ra?

Hơn nữa, bộ thương pháp này so với Vương gia thương còn lợi hại hơn, xưng là Thiên Huyền Vương quốc phát súng đầu tiên pháp cũng không quá... Không đặt tên...

Không phải ngươi đang trêu đùa ta đấy chứ?

- Nếu không như vậy đi! Ngươi giúp ta suy nghĩ một chút xem lấy tên nào thì tốt...

Đang lúc khiếp sợ, hắn lại nghe thấy âm thanh của bạn tốt tiếp tục vang lên.

- Ngươi...

Nghe nói như thế, Mạc Hiểu sầm mặt lại, không nhịn được nói:

- Trịnh Dương, nói cẩn thận! Mỗi một bộ võ kỹ được tại ra đều ẩn chưa tâm huyết của người đó, tên gọi sẽ lưu truyền Thiên Cổ. Nếu chiêu này là do Trương lão sư sáng tạo thì nhất định phải để hắn đến đặt tên mới được. Để ngươi đặt... Còn ra thể thống gì? Vạn nhất để Trương lão sư biết được, chẳng phải hắn sẽ nổi giận, nói ngươi đang làm nhục tâm huyết của hắn sao?

Ngươi học chiêu thức của người khác lại còn muốn thay họ đặt tên, đùa gì thế?

- A...

Thấy ngữ khí của bạn tốt vô cùng nghiêm trọng, không giống như đùa giỡn, Trịnh Dương sững sờ.

Sỉ nhục tâm huyết?

Mỗi lần Trương lão sư sáng tạo ra công pháp mới đều để nhóm người mình tùy tiện đặt tên...

Nghĩ tới đây, hắn không nhịn được, nói:

- Không có chuyện gì đâu! Trương lão sư đã nói cứ ta tùy tiện đặt tên. Thực không giấu ngươi, công pháp mấy người chúng ta tu luyện đều là Trương lão sư sáng tạo, tên cũng đều do tự chúng ta nghĩ ra...

- Cái gì? Sáng chế công pháp, võ kỹ để cho các ngươi mệnh danh?

Thân thể Mạc Hiểu lung lay sắp đổ.

Những lão sư khác chỉ lo truyền thụ võ kỹ sẽ làm lộ ra ngoài. Trương lão sư này ngược lại tốt, chuyên môn sáng tạo công pháp, võ kỹ cho học sinh, còn để bọn họ lấy tên...

Trương Huyền... Đây rốt cuộc là lão sư như thế nào?

Tả Hữu Du Long

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Dịch: Nguyễn Khiêm

Nguồn: TruyenYY

Ào ào ào!

Trương Huyền ngừng lại.

Sách do Lục Trầm đại sư cất giữ tuy nhiều, nhưng cũng không chịu nổi tốc độ lật sách của hắn, sau khoảng một canh giờ, rốt cục lật hết tất cả, trong đầu hình thành mấy vạn bản thư tịch giống như đúc.

《 sơ cấp thư họa tâm đắc 》, 《 thư họa kỹ xảo đại toàn 》, 《 thư họa thế nào tiến vào cảnh giới thứ hai 》, 《 tà dương lóe lên bản đơn lẻ 》...

Không hổ là thư họa đại sư, thư tịch liên quan đến thư họa trên toàn bộ Thiên Huyền Vương quốc hầu như đều được hắn sưu tập, tất cả gộp lại cũng có mấy vạn bản, trong đó có mấy trăm quyển gọi là bản đơn lẻ, trên thị trường khó có thể tìm tới.

Coi như là thư họa đại sư, muốn để hắn sưu tập hết, e sợ cũng không làm được, chắc chắn là Thẩm Truy bệ hạ, báo đáp công ơn dạy dỗ, phái người sưu tập từng quyển từng quyển rồi đưa tới.

- Có những thư tịch này, chắc là có thể đi!

Đem thư tịch phục chế xong, Trương Huyền ngừng lại, tinh thần hơi động, trong đầu hô khẽ:

- Chính xác!

Rào rào!

Vô số câu nói chính xác trong mấy vạn bản thư tịch đều bị trích lục ra, một lần nữa hình thành một quyển thư tịch mới.

Đem thư tịch mở ra, Trương Huyền nhìn sang.

- Thư họa, chia làm thư pháp cùng vẽ tranh, có thể hun đúc tình cảm, để người tâm cảnh ôn hòa...

Mở đầu là giải thích về thư họa, ngay sau đó là thế nào cầm bút, thế nào viết, thế nào trau chuốt.

Bất luận là đồ vật gì đều có kỹ xảo, thư họa cũng như thế, tuy rằng cần nỗ lực của mình mới có thể hoàn thành, nhưng có một cái lão sư tốt chỉ điểm con đường tốt, học tập sẽ nhanh hơn không ít.

Tập hợp tinh hoa cuả mấy vạn bản thư tịch về thư họa để hình thành thư tịch chính xác, chính là một thư tịch có thể dẫn người ta đi về đỉnh phong, tiền đồ tươi sáng, không hề có một chút đường vòng, dọc theo học tập, lý giải đối với thư họa của Trương Huyền càng ngày càng nhiều, cũng càng ngày càng sâu.

Yên tĩnh đứng tại chỗ, đem thư tịch xem xong.

Không biết qua bao lâu, mở mắt ra, lập tức nhìn thấy một đôi con ngươi đen nhánh xuất hiện ở trước mặt.

- A...

Chính đang kỳ quái, chủ nhân của đôi mắt kia cũng sợ hết hồn, hô to một tiếng, vội vàng lùi về sau.

- Lục Trầm đại sư?

Trương Huyền này mới nhìn rõ ràng dáng dấp người kia, không phải người khác, chính là Lục đại sư.

Giờ khắc này Lục đại sư, một mặt cảnh giác nhìn sang, thật giống trên người hắn có một con Hồng Hoang mãnh thú.

- Lục đại sư, ngươi làm sao vậy?

Nhìn dáng vẻ này của hắn, Trương Huyền vẻ mặt quái lạ.

Ta lại cũng không giết người, dáng vẻ này cuả ngươi là có ý gì?

- Ngươi... Lần này không đột phá chứ?

Lục đại sư cẩn thận từng li từng tí một hỏi.

- Đột phá? Không có a!

Trương Huyền sững sờ.

- Vậy thì tốt...

Thở phào nhẹ nhõm, Lục Trầm đại sư vỗ ngực, sợ hã, nóii:

- Ta là thấy ngươi lâu quá rồi không đi ra, muốn tới xem một chút...

Vốn tưởng rằng vị Trương Huyền Trương tiểu hữu này đọc sách, chỉ cần khoảng mười phút là đi ra rồi, không nghĩ tới vừa tiến đến liền tiếp cận hai canh giờ, thực sự không kịp đợi, liền đi tới.

Đi vào liền nhìn thấy đối phương nhắm chặt mắt, đứng ở trước kệ sách, hình như là đang ngủ.

Đột nhiên nhớ tới... Có vẻ như lần trước cũng giống như vậy, xem sách một hồi, nhắm mắt đờ người ra, tiếp theo thư phòng của hắn liền rối loạn, bản thân cũng bị đánh chết đi sống lại, sau đó... Sẽ không có sau đó...

Lần này... Không biết chắc sẽ lại như vậy đi...

Đang băn khoăn, nên làm gì, liền thấy đối phương mở mắt ra, không sợ đến chạy ra thư phòng, coi như là lá gan không nhỏ rồi.

- Đột phá nào có dễ dàng như vậy...

Thấy dáng vẻ cảnh giác của hắn, Trương Huyền hiểu được, cười khổ lắc đầu.

Không nghe lời này thì tốt, vừa nghe đến, Lục Trầm đại sư chỉ cảm thấy ngực khó chịu, khóe miệng giật giật.

Không dễ như vậy?

Ngươi đột phá không phải là dễ dàng như thế sao?

Cũng bởi vì một lần đột phá quá lớn, không cách nào thích ứng sức mạnh... Nếu ta không có chút thực lực, khả năng lúc đó liền treo...

Càng nghĩ càng phiền muộn, quên đi, may là lần này không đột phá ở đây, nếu không... Ta cần phải cân nhắc xem có nên tiếp tục để ngươi tiến vào thư phòng của ta hay không...

- Như thế nào, tâm cảnh điều chỉnh tốt sao?

Lục Trầm dời đi đề tài trầm trọng này.

- Gần đủ rồi, chúng ta đi ra ngoài đi!

Trương Huyền gật đầu.

Hai người trở về đại sảnh, liền thấy mấy người Hoàng Ngữ, Bạch Tốn có vẻ như đã trông mòn con mắt từ lâu, đọc sách để điều chỉnh trạng thái, một lần liền hai, ba canh giờ, ngẫm lại cũng là choáng váng rồi.

- Thế nào?

Sắc mặt của Nguyên Ngữ đại sư cũng rất khó coi.

Kế hoạch của hắn vốn là xế chiều đi bái phỏng danh sư Dương Huyền, cái tên này ngược lại tốt, một câu điều chỉnh tâm cảnh, làm hắn chờ đến lúc mặt trời đều sắp lặn rồi , lại thêm phán đoán ở trong lòng từ lúc trước, không phất tay áo mà đi, đã là nể mặt Lục đại sư lắm rồi.

- Ây... Có thể!

Thấy vẻ mặt của mọi người, Trương Huyền tự giác đuối lý nên có chút lúng túng.

- Bắt đầu vẽ tranh đi!

Lục Trầm đại sư chỉ lo tình cảnh không dễ nhìn, khoát tay áo một cái.

- Ừm! Xem qua phương pháp vẽ tranh mà Thiên Đạo thư viện tổng hợp ra, Trương Huyền bước hai bước đi tới cái bàn ở trước mặt, cầm bút lông lên.

Nhìn hắn thật muốn vẽ tranh, Hoàng Ngữ, Bạch Tốn lập tức tập trung tinh thần, lộ ra thái độ hưng phấn.

Điều chỉnh thời gian dài như vậy, vị Trương đại sư này đến cùng có thể vẽ ra kiệt tác như thế nào?

Liền ngay cả Nguyên Ngữ đại sư, cũng không khỏi nhìn sang, nếu như đúng là cố ý giở trò bịp bợm, giả vờ giả vịt, mình sẽ ra tay giáo huấn hắn...

Ngay ở thời điểm muôn người chú ý, Trương Huyền chần chờ một chút:

- Lục đại sư, ngươi còn có giấy không, ta có thể thử bút lông trước hay không?

Thư họa không phải công pháp tu luyện, chân khí ở trong người vận chuyển một vòng là được, coi như biết đến nhiều hơn nữa, cũng cần thực

tiễn đến chứng nhận.

Hắn chưa bao giờ vẽ tranh, cũng chưa từng dùng tới bút lông, trước phải thử độ cứng mềm một chút, biết nhan sắc của mực, màu nước xuất hiện ở trên giấy, mới có thể vẽ tranh.

Cái này cũng là lý do vì sao hắn học tập được nhiều thư tịch về luyện đan như vậy, lại không thể trong thời gian ngắn thành tựu chân chính luyện đan sư.

Luyện đan cần cố gắng luyện tập bất kể ngày đêm, mà vẽ tranh, chú trọng ý cảnh, coi như đầu bút lông yếu đi chút, lĩnh ngộ ý cảnh, cũng có thể làm ra tác phẩm có cảnh giới cực cao.

- Thử đi!

Sắc mặt của Nguyên Ngữ đại sư càng thêm khó coi.

Nếu như đối phương thực sự là thư họa đại sư, làm sao còn muốn thử bút?

Rõ ràng là muốn kéo dài thời gian.

Hừ, để ngươi kéo dài, một lúc nữa, xem ngươi còn có cớ gì.

Không để ý tới ánh mắt quái dị của hắn, Trương Huyền cầm lấy bút lông, chấm màu nước, mực viết tiện tay vẽ vài nét bút trên giấy, lại dùng một cái bút lông khác, chấm nước, tùy tiện vẽ lên.

- Đây là phân nhuộm, thủ đoạn thử bút cơ bản nhất mà? Liền cái này đều muốn thử... Trương đại sư, không phải là lần thứ nhất nắm bút chứ?

Xem động tác của hắn, Hoàng Ngữ không nhịn được nói.

Phân nhuộm là một khoản kỹ xảo trong vẽ tranh, là dùng một cây bút chấm sắc, một cây bút khác chấm nước, đem nét vẽ kéo dài ra, hình thành sắc thái thay đổi dần, từ đậm đến nhạt, điều này cũng giống như

trường quyền trong võ công, chỉ cần là người vẽ tranh, không thể nào lại không biết...

Người khác thử bút, là thử xem mức độ cứng mềm của bút lông, màu mực nặng nhẹ là được, cái tên này ngược lại tốt, đủ loại kỹ xảo đều thử một lần, thật giống như chưa bao giờ sờ qua vậy...

Nhìn thấy mọi người choáng váng.

Đại ca, chúng ta chờ ngươi lâu lắm rồi đó, có thể nhanh lên một chút hay không?

Còn tiếp tục như vậy, chỉ sợ chờ ta chết già, cũng không nhìn thấy tác phẩm hội họa của ngươi...

- Thời điểm lần thứ nhất ta nắm bút, thật giống như cũng làm như vậy, cái gì cũng đều muốn thử một chút, kỳ thực... Cái gì cũng đều không biết...

Bạch Tốn cũng tràn đầy nghi hoặc, liền ngay cả hắn cũng nhìn ra có gì đó không đúng.

Xem người ta kìa, Lục đại sư, Nguyên đại sư, một khi nắm bút khí thế toàn thân liền lập tức thay đổi, cũng giống như kiếm khách cầm kiếm, ngươi... Đây là cái quỷ gì?

Trương đại sư ở trước mắt, tư thế nắm bút lông tuy rằng không có sai lầm, có thể động tác cứng ngắc, không hề có chút phóng khoáng, giống như là lần thứ nhất được nắm bút, không có chút khác biệt gì.

Ngươi đừng nói cho ta, vừa nãy đọc sách tìm trạng thái, trên thực tế là đi học làm thế nào để vẽ tranh?

Lục Trầm đại sư cũng mờ mịt, cũng không rõ ràng trong hồ lô của Trương Huyền đến cùng là bán thuốc gì.

- Được rồi!

Thích ứng một hồi, rốt cục đem tri thức học được trong đầu cùng động tác trên tay kết hợp triệt để hoàn mỹ, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm.

- Vậy thì... Bắt đầu đi!

Thấy hắn dừng lại, Lục Trầm đại sư hỏi một câu, chỉ lo cái tên này đề xuất cái yêu cầu gì khó hiểu.

Bất quá, may là Trương Huyền không nói ra yêu cầu khác nữa, gật đầu, bước tới vài bước đến chỗ giấy trắng ở trước mặt, ngón tay búng một cái, bút lông liền bay lên, mực viết vừa dính vào, đồng thời, cái tay còn lại nhẹ nhàng vồ một cái, đem một cái bút lông khác nắm tại lòng bàn tay.

Ào ào ào!

Hai cái bút lông ở trong tay hắn giống như là đang sống, liên tục bay lượn, giấy trắng nguyên bản không hề có thứ gì, chậm rãi xuất hiện một bộ tác phẩm hội họa.

- Đây là... Tả Hữu Du Long?

Vốn là muốn vạch trần thủ đoạn mà Trương Huyền dùng để lừa người, Nguyên Ngữ đại sư, thấy cảnh này, lập tức trợn to hai mắt, suýt chút nữa đem con ngươi rơi trên mặt đất.

Ngay cả Lục Trầm đại sư, thân thể cũng lảo đảo một cái, không có ngất đi tại chỗ là may mắn lắm rồi.

- Tả Hữu Du Long là cái gì?

Nhìn thấy dáng vẻ quái dị của hai vị đại sư, Bạch Tốn không nhịn được hỏi.

- Bình thường chúng ta vẽ tranh, đều là dùng một cái bút vẽ, đầu tiên phác hoạ ra dáng vẻ đại thể rồi sau đó mới lại từ từ bổ sung!

Lục Trầm giải thích.

Hoàng Ngữ, Bạch Tốn đồng thời gật đầu.

Bọn họ cũng tiếp xúc thư họa, đều biết các bước vẽ tranh, phác hoạ ra hoàn cảnh lớn, địa phương cần sự tinh tế thì lại lấp chút mực, trau chuốt cho đến lúc vẽ xong.

- Những bước này giống như là xây nhà, đầu làm ra dàn giáo, sau đó sẽ từ từ chỉnh sửa các chi tiết nhỏ, tuy rằng cơ sở kiên cố, nhưng tốc độ vẽ tranh thì có chút tạm được, không đủ nhanh chóng!

Lục Trầm đại sư nói tiếp:

- Vì tăng cường tốc độ vẽ tranh, một vài thư họa đại sư đã sáng chế loại phương pháp vẽ Tả Hữu Du Long này, phương pháp này có ý nghĩa giống như tên, phân tâm nhị dụng, nhanh tay nhanh mắt, dùng hai cái bút vẽ, phân biệt một trái một phải, một trên một dưới đồng thời bắt đầu vẽ tranh, không cần suy nghĩ dàn giáo, cũng không cần phải tô điểm, trau chuốt, điều chỉnh tranh vẽ, liên tục tiến về phía trung tâm... Thời điểm hai bút chạm nhau cũng là lúc bức họa được hoàn thành!

- Làm như vậy, bất luận ở thời gian vẽ tranh thời gian hay là hiệu suất đều có thể tăng nhanh gấp đôi, nhưng độ khó khăn rất lớn!

- Đầu tiên phải có nhận thức cực kỳ chính xác đối với bức hoạ, giấy vẽ, mực vẽ, tiếp theo, phân tâm nhị dụng, không thể có bất luận sai lầm gì, cuối cùng, sắc thái sắc điệu đều muốn rõ ràng ở trong lòng, mới có thể tại thời điểm kết nối hai hình ảnh ở hai bên, không xuất hiện bất kỳ vấn đề nào...

- Nói thật, đây là kỹ xảo cực kỳ cao minh, coi như là ta cùng Nguyên huynh, đều không làm được...

Nói đến đây, Lục Trầm đại sư lắc lắc đầu, trên khuôn mặt già nua vẫn như cũ tràn đầy vẻ không thể tin được.

Loại phương pháp vẽ tranh Tả Hữu Du Long này nhất định phải có tuyệt đối tự tin về việc vẽ tác phẩm hội họa mới có thể hoàn thành, hơn nữa không có mấy chục năm cố gắng luyện tập, khó có thể hoàn thành, Trương Huyền tiện tay liền sử dụng... Cũng quá khuếch đại đi?

- Trước không vội khiếp sợ, bộ phận vẽ ra ở hai bên trái phải nhất định phải hoàn mỹ nối liền mới coi như chân chính thành công, nếu như không được, đều là vô dụng!

Nguyên Ngữ đại sư ở một bên không nhịn được hừ lạnh nói.

Tả Hữu Du Long nhanh tay nhanh mắt, nhìn trông rất là lợi hại, cho dù hai bên có vẽ tốt đến mấy mà không thể liên kết được với nhau thì tất cả chỉ là vô nghĩa.

Cũng giống như dùng hai nhóm thợ để xây nhà, hai bên đều dùng kỹ thuật cao siêu, kiên cố tột đỉnh, võ giả lục trọng cũng không phá hoại được, nhưng cuối cùng... Không liên kết được với nhau, chênh lệch không đồng đều, cũng là thất bại!

Cảnh giới thứ hai?

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Dịch: My

Nguồn: TruyenYY

Hơn nữa, vẽ tranh coi trọng nhất chính là ý cảnh. Nếu không có ý cảnh, dù lại giống y như thật cũng đều vô dụng. Bút pháp Tả Hữu Du Long chẳng khác nào phân chia một bức hình thành hai phần, ý cảnh tách làm đôi... Vì lẽ đó, bức họa này mặc dù vẽ rất hoàn mỹ nhưng sợ rằng rất khó để đạt đến cảnh giới thứ ba.

Tay trái và tay phải cho dù phối hợp tốt đến đâu, bản chất vẫn là chia tách hình ảnh ra thành hai phần, vì vậy ý cảnh tổng thể nhất định sẽ bị kém đi không ít.

- Quá khoe khoang bản lĩnh vẽ tranh mà mất đi mục đích căn bản, xốc nổi! - Giải thích xong, Nguyên Ngữ đại sư lắc lắc đầu.

Sau khi hết khiếp sợ, ấn tượng của hắn đối với Trương Huyền không có chuyển biến tốt, mà ngược lại trở nên càng tệ hơn.

Ngạo mạn vô lễ; để bọn họ chờ đến cả buổi; trước khi vẽ tranh còn muốn điều chỉnh trạng thái, làm lỡ hai, ba canh giờ, không có khái niệm thời gian. Hiện tại càng là khoe khoang vẽ bản lĩnh, mất đi ý nghĩa vốn có của việc vẽ tranh, quả thực chính là tâm thái bất ổn, xốc nổi đến cực điểm.

Vẽ tranh mà không có tâm thái ôn hòa, chỉ muốn để cho người khác khiếp sợ, phô trương cho người khác xem thì dù cho tài giỏi đến đâu

cũng có ích lợi gì? Khó thành một đời đại sư.

- Trương tiểu huynh đệ còn trẻ, ưa thích làm náo động cũng là bình thường... - Lục Trầm đại sư biết lão hữu bực bội tức giận, lời nói không kiêng nể chỉ có thể cười khổ, nói.

Người trẻ tuổi mà, ưa thích khoe khoang bản lĩnh cũng là bình thường. Đâu thể so sánh người trẻ với những lão già sắp xuống mồ như bọn hắn.

- Vẽ ra tác phẩm tốt nhất chính là cách gây chú ý hiệu quả nhất. Tả Hữu Du Long chỉ là kỹ thuật của những cái kia thợ thủ công đầu đường xó chợ, dùng để vẽ ra lượng lớn tác phẩm hội họa. Nếu hắn không thay đổi thói quen này, e rằng cả đời cũng khó khăn có thành tựu! - Nguyên Ngữ đại sư không khách khsi chút nào nhận định.

- Ây...

Nghe hắn đánh giá như thế, Hoàng Ngữ và Bạch Tốn đều rới vào trầm mặc.

Đối với lĩnh vực hội họa, bọn họ khẳng định không có quyền lên tiếng trước mặt hai vị lão giả này, càng không cách nào phản bác.

Lục Trầm đang muốn lại nói hai câu, liền nghe Bạch Tốn lên tiếng:

- Mau nhìn, đã bắt đầu kết nối...

Mọi người quay lại quả nhiên nhìn thấy Trương Huyền hai tay bút vẽ, đã tụ hợp lại một nơi. Hình ảnh trên giấy cũng bắt đầu kết hợp.

- Hai phong cảnh này... không thể kết nối được đi! - Liếc mắt nhìn xem, Hoàng Ngữ không nhịn được nói.

Mắt thấy hai bên hai bức tranh lập tức liền đến thời điểm kết nối, nhưng nhìn màu mực bên đậm bên nhạt, phong cảnh, ý vị không hề có một chút tương đồng, thậm chí màu sắc đều không giống nhau! Tình huống như

thế, coi như hai bên thành công tụ hội cùng nhau cũng là hai loại phong cách, không thể trở thành một bức họa...

Một nửa độ sáng cao, một nửa độ sáng thấp... Tiếp nối cùng nhau cũng chỉ là phế phẩm.

Lẽ nào, thất bại?

- Nhìn thế này, không thể kết nối được...

Vốn lão còn muốn thay Trương Huyền nói mấy lời hay trước mặt Lục Trầm đại sư, nhưng giờ khắc này cũng khàn giọng đi, sắc mặt trở nên khó coi. Bàn tay đang vuốt râu bỗng dùng sức giựt mấy sợi mà không hề hay biết.

Tuy rằng không muốn thừa nhận, nhưng dựa vào kinh nghiệm đối với vẽ tranh, lão có thể rõ ràng nhìn ra hai bên trái phải bức hình hoàn toàn khác nhau như hai thế giới vậy, căn bản không thể dung hợp. Lẽ nào Trương tiểu hữu thật sự giống như Nguyên huynh nói, quá mức xốc nổi?

Tuy rằng chỉ tiếp xúc một lần, nhưng lão cảm thấy đây là một người khiêm tốn cẩn thận, nho nhã lễ độ, không giống người xốc nổi a...

Nếu đúng là loại tính cách này, e rằng sau này trên con đường thư họa sẽ rất khó có thành tựu cao hơn...

- Không thể kết nối với nhau chính là phế phẩm. Ta đợi cả buổi trưa, không ngờ kết quả lại thế này… - Nguyên Ngữ đại sư lắc đầu, tràn đầy thất vọng.

Thời điểm Lục Trầm nói ra sự tích của Trương Huyền sự tích, hắn vẫn ôm hi vọng rất lớn. Hắn vốn tưởng rằng thật sự xuất hiện một thiếu niên thiên tài, có thể đem thư họa phát dương quang đại. Bây giờ mtận mắt thấy mới biết, đây chỉ là loại người xốc nổi.

Rõ ràng bản thân không có bản lĩnh thì cứ an tâm vẽ tranh là được. Đằng này lại còn muốn ra vẻ trâu bò, nghĩ rằng dùng Tả Hữu Du Long thì là

cao thủ. Lần này hay rồi! Hai bức vẽ phong cách không giống nhau, không thể ghép hai thành một. Để ta xem ngươi làm sao xuống đài.

Đóng kịch cũng cần có bản lĩnh mới được, bằng không, chỉ có thể tự biến mình thành trò cười cho thiên hạ!

Rõ ràng, Trương Huyền chính là trường hợp sau.

Nguyên Ngữ đại sư thở dài một tiếng, chậm rãi nhắm hai mắt lại, không tiếp tục xem nữa.

Không phải là hắn không muốn xem, mà là sợ tiếp tục nhìn thấy đối phương ngày càng xấu mặt, sẽ khiến hắn càng thêm tức giận.

- Hả?

- Không đúng, chuyện này...

- Sao có thể có chuyện đó?

Vừa nhắm mắt lại, bên tai liền vang lên âm thanh thán phục của mọi người, tựa họ vừa nhìn thấy một cảnh tượng khó có thể tin được.

Hắn nhíu lông mày, lần nữa mở mắt ra. Ngay sau đó, hắn thấy Lục Trầm đại sư, Hoàng Ngữ, Bạch Tốn từng người trợn mắt ngoác mồm nhìn chằm chằm phía trước vô cùng quái đản.

- Làm sao vậy? Dù cho không thể liên kết hai phần cũng không đến mức kinh ngạc như thế a…

Nguyên Ngữ đại sư không nhịn được nghi hoặc nhìn sang, con ngươi lập tức co rút lại, choáng váng đứng ngốc tại chỗ:

- Chuyện này... Chuyện này... Làm sao có thể?

Hắn cũng choáng váng rồi.

Trước mặt mọi người, ở ranh giới giữa hai bức vẽ, Trương Huyền đang nhẹ nhàng đặt bút. Một bức tường viện xuất hiện, giống như một cái bình phong chia hai bức vẽ làm hai bộ phận.

Trước đây bọn họ cảm thấy không cách nào nối liền với nhau thì bây giờ, nhờ chiếc tường viện kia, cảm giác không hài hòa đều biến mất. Thậm chí nó còn cho người ta cảm giác như mở ra một thế giới khác.

- Là khu nhà nhỏ này... - Bạch Tốn vội hô lên.

Lúc này hắn tinh mắt nhìn ra được khung cảnh bên tay trái mà Trương Huyền vẽ đúng là vị trí sân của bọn họ. Nơi đó có người vẽ tranh, có người bình luận, bầu không khí vô cùng an lành. Trong khi đó, bên tay phải hắn lại vẽ một cái sân khác có sắc màu rực rỡ, chim tước bay lượn. Ngoài ra còn có đủ loại động vật di chuyển qua lại, thiền âm quanh quẩn, làm cho người cảm giác như đang ở thế ngoại đào nguyên vô cùng huyên náo.

Một bên là người, một bên là động vật; một bên yên tĩnh, một bên huyên náo. Đây vốn là hai hoàn cảnh độc lập, hai loại trạng thái khác biệt, ý vị không giống, như ở hai thái cực. Vậy mà nhờ vách tường ở giữa khiến cho mọi thứ trở nên hài hòa làm một thể chỉ trong nháy mắt, làm cho người nhìn cảm thấy vô cùng hoàn mỹ.

- Thần lai chi bút (tác phẩm của thần), tuyệt đối là thần lai chi bút... - Lục Trầm đại sư liên tục run cầm cập.

Trước đó, lão cũng có suy nghĩ như Nguyên Ngữ đại sư, cảm thấy bức tranh này của Trương Huyền khẳng định bị phế bỏ. Nhưng nằm mơ lão cũng không nghĩ tới, rõ ràng là hai cảnh tượng không giống nhau, nhưng chỉ với một bức tường viện lại có thể biến mọi thứ trở nên hài hòa không gì sánh được trở nên không gì sánh được. Động và tĩnh vừa đủ, làm cho người ta ngắm nhìn vẻ đẹp của bức tranh mà có cảm giác vô cùng hưởng thụ.

Trong tĩnh có động, trong động có tĩnh.

Có thể nói, bức tường này tuyệt đối là thần lai chi bút.

Cách nhau một bức tường, “Chỉ xích thiên nhai”, nâng chất lượng của bức hoạ lên một đoạn dài.

- Lợi hại... - Nguyên Ngữ đại sư câm nín nửa ngày rồi bỗng nhiên phun ra hai chữ.

Rất hiển nhiên, hắn không hề nghĩ tới một bức tường viện này.

Nếu như hai bên của bức tường có ý cảnh giống nhau, ngược lại sẽ biến thành nét bút hỏng.

- Khiến các vị chê cười rồi!

Vẽ xong nét cuối cùng của bức tường viện, chỉnh thể tác phẩm cũng coi như hoàn thành. Trương Huyền thả bút lông xuống, nhẹ nhàng nở nụ cười:

- Kính xin mấy vị lại đây giám định đi!

Hắn mới vừa học được vẽ tranh, cũng không biết vẽ cái gì, vì vậy liền vẽ lại vị trí sân mọi người đang đứng cùng với bên kia bức tường.

- Ta tới xem một chút!

Lục Trầm đại sư dẫn đầu bước đến, cúi đầu nhìn về phía bức họa trước mắt.

Mấy người Hoàng Ngữ, và Bạch Tốn cũng theo sát đi tới trước bànd.

Trước đó, bọn họ đứng cách khá xa nên không nhìn thấy rõ lắm. Vì lẽ đó vừa bắt đầu họ không nhìn ra khung cảnh được vẽ chính là nơi này. Bây giờ, tất cả lại gần, nhìn kỹ hơn một chút đều không khỏi thán phục.

Cảnh vật trong sân giống y như thật, trông rất sống động. Từng thư từng thứ phảng phất giống như vật sống được dịch chuyển từ bên ngoài vào, nổi trên mặt giấy đẹp cực kỳ.

- Thật là đẹp... – Hoàng Ngữ thật lòng tán dương, đôi mắt đẹp tỏa sáng.

Tuy rằng tay trái và tay phải đồng thời vẽ tranh, nhưng chi tiết không thể xoi mói, ngay cả một cái bàn một băng ghế đều có thể thấy rõ ràng. Vẻ mặt của mọi người trong bức tranh giống như được in lên. Chỉnh bức họa đẹp đẽ vô cùng.

- Đáng tiếc...

Nhìn một hồi, Nguyên Ngữ đại sư không nhịn được lắc đầu. Ngay cả Lục Trầm đại sư đứng một bên cũng lộ ra khuôn mặt đầy tiếc hận.

- Bức họa này rất đẹp a! Còn có cái gì không đúng sao? - Không biết bọn họ thở dài cái gì, Bạch Tốn tò mò mở miệng hỏi.

Nói thật, hắn không nhìn ra bức họa này đến cùng có vấn đề gì. Cảm giác so với hai bức tranh lúc trước đều không kém bao nhiêu.

Lục Trầm đại sư lắc lắc đầu, giải đáp:

- Bức họa này, hoạ sĩ không chê vào đâu được, không có một chút nào sai lầm, sắc thái, phối hợp... tất cả đều là tác phẩm tốt nhất. Chỉ là giống như trước đó đã nói, một khi quá mức chú trọng chi tiết, trái lại sẽ khuyết thiếu ý cảnh! Không có ý cảnh, nhiều nhất chỉ đạt đến cảnh giới thứ hai Linh động, khoảng cách đến Ý tồn còn chênh lệch một đoạn rất lớn!

Thư họa chia làm bốn cảnh giới, Lục thực, Linh động, Ý tồn, Kinh hồng.

Lúc rước Nguyên Ngữ và Lục Trầm hai vị đại sư vẽ ra đều là cảnh giới thứ ba ẩn chứa ý cảnh, nhìn vào bức tranh khiến tâm thần người ta cảm thấy thoải mái.

Tác phẩ này của Trương Huyền tuy rằng đầu bút lông nhẵn nhụi, bất luận kết cấu vẫn là bố cục cũng không có vấn đề gì, nhưng đáng tiếc... Thiếu mất cái cảm giác này.

Không có ý cảnh mà nói, nhiều nhất cũng chính là cảnh giới thứ hai Linh động cảnh giới, không tính là trân phẩm.

- Đáng tiếc! Nhưng mà Trương tiểu huynh đệ còn trẻ vô cùng. Chờ đến khi bằng tầm tuôi như chúng ta sẽ có thể dễ dàng vẽ ra tam cảnh, thậm chí tứ cảnh tác phẩm hội họa! - Lục Trầm đại sư an ủi.

Tuy rằng không đạt đến cảnh giới thứ ba, nhưng vẫn khiến hắn khá khiếp sợ.

Chung quy Trương Huyền còn chưa tới hai mươi tuổi. Từng tuổi này đã có kỹ thuật vẽ tranh cao thâm như vậy, kể cả hắn cũng tán dương không ngớt.

- Coi như cũng có chút chân tài thực học! - Nguyên Ngữ đại sư cũng gật gù, nhìn về phía Trương Huyền, trong giọng nói mang theo mùi vị răn dạy:

- Tuy nhiên, người trẻ tuổi tốt hơn là hãy khiêm tốn một chút!

Sau khi trải qua một loạt sự tình, ấn tượng của hắn đối với Trương Huyền không được tốt lắm. Nhưng bức họa này thật không tệ! Ngoại trừ không ý cảnh, hắn cũng không thể tìm đâu ra khuyết điểm. Xem ra cái tên này cũng không phải lừa đảo, mà thật sự có chút bản lĩnh.

Tuy nhiên, chỉ với chút bản lãnh này mà lại cậy tài khinh người, để bọn họ đợi lâu như vậy, sâu trong nội tâm hắn vẫn cảm thấy không cao hứng.

- Điệu thấp? - Nghe được trong lời nói của đối phương có ý trách cứ, Trương Huyền biết chắc là do bản thân kéo dài thời gian quá lâu làm cho đối phương tức rồi. Hắn lúng túng nở nụ cười:

- Vâng… đúng vậy… là do ta làm lỡ qúa nhiều thời gian, hết sức xin lỗi!

- Nói vậy còn tạm được! - Thấy thái của hắn độ rất tốt, Nguyên Ngữ đại sư lúc này mới thoả mãn gật gù:

- Hiện tại ngươi có cơ sở rất tốt. Sau đó chỉ cần cố gắng bồi dưỡng, cố gắng du lịch, vẽ ra cảnh giới thứ ba tác phẩm hội họa ở ngay trong tầm tay. Tuyệt đối không nên bởi vì ngông cuồng mà lãng phí thiên phú!

- Đúng đấy! Muốn làm ra tác phẩm hội họa có ý cảnh, đầu tiên cần quan sát thật nhiều, có hiểu biết càng sâu rộng về thế giới, có nhận thức rõ với sự vật xung quanh! - Lục Trầm đại sư cũng ân cần giáo dục.

- Thụ giáo! - Trương Huyền biết đối phương là hảo ý, không nhịn được gật gù.

- Tốt lắm! Chúng ta đều xong vẽ, hai người các ngươi bắt đầu giám thưởng đi...

Thấy hắn khiêm tốn tiếp thu, Lục Trầm không nói thêm nữa. Lão đang muốn để hai người Hoàng Ngữ tiếp tục sát hạch, liền nghe thấy thanh âm kinh ngạc của Bạch Tốn lần thứ hai vang lên.

- Không đúng.. Trong bức họa của Trương đại sư, tại sao người và chim muông... đều không có mắt?

Trước đó, tất cả mọi người chỉ quan sát tổng thể bức họa về bố cục cùng kết cấu, vẫn chưa chú đến những chi tiết này. Giờ phút này nhìn kỹ lại, quả nhiên phát hiện tất cả con người và chim muông trong bức họa đều chưa được vẽ mắt.

Vẽ thêm một bộ là được!

dtv-ebook.com

Dịch: My

Nguồn: TruyenYY

Nhóm: TTTV

Không có mắt?

Là do hắn quên vẽ, hay là đã xảy ra chuyện gì?

Tất cả mọi người đều vô cùng nghi hoặc.

Dù là người hay động vật, sinh động nhất chính là đôi mắt. Không vẽ mắt, chứng tỏ tác phẩm hội họa không hoàn thành.

Một bức tranh không đầy đủ đạt cấp hai đỉnh phong?

- Trương tiểu huynh đệ, ngươi đây là... - Lục Trầm nghi hoặc nhìn sang.

- À, bây giờ ta sẽ thêm vào... - Trương Huyền cười cợt, lần thứ hai lấy ra bút vẽ, cả hai tay bay lượn, rất nhanh thêm vào chỗ còn thiếu.

Ông!

Thời điểm mà đôi mắt được vẽ, nó giống như bức tranh bị đánh thức tỉnh táo. Một cảm giác đặc biệt thâm nhập vào mọi người. Tất cả con người và động vật trong bức tranh dường như đã trở nên sống động ngay lập tức, và dường như những sinh vật này chỉ đơn giản là có thể đi một bước tiến và đi vào thế giới thực.

- Chuyện này?

Nhìn thấy hình ảnh đột nhiên xuất hiện biến hóa, Nguyên Ngữ đại sư và Lục Trầm đại sư đồng thời chấn động, mắt trợn trừng tròn xoe, một mặt không thể tin được.

Líu lo!

Còn chưa kịp nói chuyện, âm thanh của chim hoàng yến vang vọng trong sân. Một nhóm chim bay tới bức tranh hào hứng và nhảy múa trên đó.

- Kinh hồng? Đây chẳng lẽ chính là cảnh giới thứ tư kinh hồng? - Bạch Tốn si ngốc nhìn hình ảnh trước mắt, không nhịn được nói.

Vừa nãy Lục Trầm đại sư đã tỉ mỉ giới thiệu. Vẽ tranh có bốn cái cảnh giới. Đàn chim bay đến, thật lâu không đi, hiển nhiên là đạt đến cảnh giới thứ tư kinh hồng.

Chẳng phải hai vị đại sư vừa nói rằng bức tranh này chỉ có thể đạt đến cảnh giới thứ hai sao?

Tại sao... Trong nháy mắt đã biến thành giới thứ tư?

- Lẽ nào... Là nhờ đôi mắt kia? - Hoàng Ngữ cũng che miệng lại, thân thể mềm mại run rẩy.

Nàng không nghĩ rằng bản thân sẽ có cơ hội tận mắt chứng kiến một kiệt tác đạt cảnh giới thứ tư hiện thực... Đây tuyệt đối là điều nàng chưa từng nghĩ đến.

Ong!

Tuy nhiên, trong lúc bọn họ chưa hết khiếp sợ, những chú chim hoàng yến trong bức tranh bay ra khỏi bức tranh, xoay quanh những chú chim khác trước khi biến mất trong không khí.

Nhân vật trong bức tranh cũng bước ra, khẽ mỉm cười với mọi người, cúi đầu chắp tay, sau đó chậm rãi tiêu tan.

- Chuyện này... Đây không phải cảnh giới thứ tư...

Thấy cảnh này, Lục Trầm đại sư há hốc miệng như nhét vừa một quả trứng gà:

- Mà là... Cảnh giới thứ năm... Hóa linh!

- Hóa linh?

Hoàng Ngữ và Bạch Tốn nghi hoặc nhìn sang.

Thư họa không phải chỉ có tứ cảnh sao? Tại sao lại nhô ra cái cảnh giới thứ năm?

Chuyện gì thế này?

Bọn họ đều muốn hôn mê rồi.

- Lục thực, linh động, ý tồn, kinh hồng... Là bốn cảnh giới chúng ta lưu truyền rộng nhất. Thực tế, trên đó còn có một cảnh giới gọi là hóa linh! Tác phẩm hội họa đạt đến loại cảnh giới này, được tinh, khí, thần của thư họa đại sư truyền vào, vì vậy có thể chủ động hấp thu linh khí, để bức tranh như có sinh mệnh, khác nào có linh hồn.

Môi Nguyên Ngữ đại sư run run:

- Ta cứ tưởng rằng cảnh giới này chỉ tồn tại trong truyền thuyết... Không nghĩ tới dĩ nhiên có thể thấy tận mắt...

Nói đến đây, nguyên đại sư luôn luôn trầm ổn cũng không khống chế được thân thể run rẩy của mình.

Nói thật, hắn muốn điên rồi.

Chỉ một khoảnh khắc trước đây, bản thân còn chỉ trích đối phương đạo đức giả, ngựa non háu đá, có lẽ với một vài năm kinh nghiệm sẽ có thể vẽ ra tác phẩm có ý cảnh. Kết quả,… người ta ngay lập tức vẽ ra một kiệt tác cấp năm tác phẩm của thần!

Loại thư họa cấp bậc này... dù cho toàn bộ Thiên Huyền Vương quốc thành lập không biết bao nhiêu năm cũng chỉ đếm trên đầu ngón tay!

Hoàng Ngữ và Bạch Tốn một lòng muốn lấy được Mặc Hiên đồ, cùng lắm cũng chỉ là cảnh giới thứ tư đỉnh phong thôi. Khoảng cách đến cảnh giới thứ năm còn rất xa.

Người có thể vẽ ra tứ cảnh, sẽ được gọi là thư họa đại sư. Mà có thể vẽ ra ngũ cảnh, hoàn toàn có thể được gọi là Tông Sư. Hắn dĩ nhiên nói một vị thư họa Tông Sư xốc nổi, không hiểu lễ nghi, không có thời gian trải nghiệm...

Vọng thiên!

Có phải điên rồi không?

Nguyên Ngữ đại sư cảm giác khuôn mặt của chính mình nóng rát, nếu như trong viện có cái khe nứt, hắn nhất định sẽ lập tức chui vào.

Lần này thực sự quá mất mặt rồi!

Nói thật, hắn thậm chí còn sẵn sàng chờ đợi ba ngày mà không phàn nàn một câu nếu có thể chứng kiến một vị đại sư tạo ra một kiệt tác.

- Cảnh, cảnh giới... thứ năm?

- Còn có cảnh giới thứ năm?

Hoàng Ngữ và Bạch Tốn giờ mới hiểu ra, đồng loạt nhìn về phía Trương lão sư.

Lục Trầm là thế ngoại cao nhân, tránh xa chuyện phàm tục. Hắn chỉ biết Trương Huyền là lão sư, những chuyện khác đều không rõ ràng. Nguyên Ngữ đại sư cũng mới quen Trương Huyền, cũng không cẩn thận tìm hiểu.

Tuy nhiên, hai người bọn họ đã đến Hồng Thiên học viện, vì vậy cũng biết khá nhiều về Trương lão sư này.

Người ta nói rằng hắn là một tên rác rưởi, đã bị không điểm trong kỳ Kiểm tra Trình độ Giáo viên vì vậy tất cả học viên đều rời bỏ hắn...

Nhưng sự thực là hắn đã đạt đến Ích Huyệt cảnh đỉnh phong và nắm giữ năng lực của thư họa Tông sư, khi chưa đến hai mươi tuổi.

Các ngươi từng thấy rác rưởi lợi hại như thế chưa?

Nếu như hắn là rác rưởi, chúng ta là cái gì?

Cực phẩm trong phế vật sao?

Đại ca, rốt cuộc ngươi học như thế nào vậy? Có muốn nghịch thiên như thế hay không?

Mấu chốt nhất chính là... Đã lợi hại như vậy, tại sao vừa nãy lại giống như một kẻ cái gì cũng không biết mà bôi loạn như thế?

Còn đòi đọc sách một lát mà hết hai canh giờ…

Trình độ như vậy, ngươi còn xem sách cái lông a? Còn dùng điều chỉnh trạng thái gì? Tùy tiện vẽ, ít nhất cũng đạt tứ cảnh a...

- Trương đại sư, Trương gia gia, bức họa này của ngươi... Có thể cho ta không? Chỉ cần ngươi cho ta, muốn ta làm gì đều được!

Mọi người ở đây đang chìm đắm trong cảm giác không thể tin được, còn chưa kịp phản ứng lại, Bạch Tốn đột nhiên tha thiết mong chờ nhìn về phía Trương Huyền.

- Cho ngươi? - Trương Huyền sững sờ.

- Đúng vậy! Ngươi nể mặt ta đối với ngươi luôn luôn tôn kính như ông nội, chuyện gì đều không dám vi phạm... Ngươi hãy đưa cho ta được không... - Bạch Tốn vội nói.

- Bạch Tốn, ngươi làm gì đấy? Bức tranh này là Trương đại sư vừa mới hoàn thành, chứa đựng tình cảm của hắn, làm sao có thể dễ dàng tặng người? Ngươi hãy tỉnh lại đi! - Thấy cái tên này vô sỉ như vậy, Hoàng Ngữ trừng mắt, quát lớn một tiếng. Nhưng ngay sau đó nàng cũng nhìn sang:

- Trương đại sư, ta là người đầu tiên ngươi quen. Ta cũng không mong ngươi tặng ta. Hay là… ngươi bán cho ta đi! Ngươi cứ ra giá, chỉ cần ta có thể thanh toán nổi, nhất định không nói hai lời!

- Ngươi... - Vốn tưởng rằng Hoàng Ngữ khiển trách bản thân vì chuyện này thực sự không phù hợp. Không ngờ nàng lại có ý đồ này. Bạch Tốn á khẩu rồi.

Không nghĩ tới vị Danh sư học đồ xinh đẹp này cũng gian xảo, mặt dày như vậy, hắn hừ một tiếng, cắn răng tiếp tục nhìn lại:

- Trương gia gia, chỉ cần ngươi bán cho ta, bao nhiêu tiền đều được. Ta trả tiền tuyệt đối nhiều hơn so với nàng!

- Bạch Tốn, ngươi náo loạn cái gì? Ngươi không phải muốn Mặc Hiên đồ của Lục Trầm đại sư sao? Ta không tranh với ngươi nữa, ta chỉ cần bộ này, như vậy được chưa... - Hoàng Ngữ cắn răng, nói.

- Ta cũng không muốn Mặc Hiên đồ. Ngươi đừng giành với ta có được hay không? - Bạch Tốn không nhường chút nào.

- ... - Chìm nghỉm.

Trước kia, hai người này vẫn tranh giành “Mặc Hiên đồ” đến chết đi sống lại, hận không thể ra tay đánh nhau. Đây cũng là lý do có cuộc tỷ thí ngày hôm nay, chính là để xác định ai có tư cách đạt được... Thật không ngờ, tác phẩm hội họa của Trương Huyền vừa xuất hiện đã bị tranh giành nảy lửa, Mặc Hiên đồ cũng vì vậy mà bị “ra rìa”...

Muội muội ngươi a!

Có nguyên tắc chút được không?

Các ngươi có mới nới cũ như vậy sao?

- Ngươi... Bạch Tốn! Ngươi cố ý đối nghịch với ta phải không? - Hoàng Ngữ cắn răng.

- Là ngươi cùng ta đối nghịch trước đấy chứ! Ta là người nói muốn bức tranh này đầu tiên được không? - Bạch Tốn nói.

- Đủ rồi! - Thấy hai người cãi nhau ỏm tỏi, Lục Trầm đại sư sầm mặt lại, vung tay áo.

Hai người giật mình, không dám tiếp tục đấu võ mồm.

Lục Trầm là Đế sư nổi tiếng, theo vai vế là trưởng bối của bọn họ. Tcrưởng bối nổi giận, còn cãi vã nữa không phải muốn chết sao?

- Để vẽ ra tác phẩm đạt cảnh giới thứ năm, dù là thư họa Tông Sư cũng phải tiêu hao không ít tinh, khí, thần. Một đời có thể lưu truyền thế gian được mấy bức? Bức họa này là Trương Huyền tiểu hữu khổ cực làm ra. Hắn muốn giữ lại hay cho các ngươi, là do hắn quyết định. Đứng cãi vã ầm ĩ, còn ra thể thống gì?

Lục Trầm đại sư phất ta ra sau, khí độ như núi.

Hắn nói không sai! Mặc dù là thư họa Tông Sư, nhưng muốn tạo ra tác phẩm hội họa cảnh giới thứ năm cũng rất khó. Suy cho cùng, để có được một bức tranh còn liên quan đến tâm cảnh, trạng thái cùng rất nhiều nhân tố, không phải muốn vẽ là vẽ ngay được.

Chính vì như thế, trăm năm trước, mặc dù họa đạo Tông Sư Mặc Trần Tử, tên nổi như cồn, để vô số thư họa đại sư trong Vương quốc thi nhau đến bái phỏng, cũng chỉ có thể lưu lại vài bức tranh đạt đến cảnh giới thứ năm. Đến như Mặc Hiên đồ mà Lục Trầm cất giấu rất bao lâu nay, cũng chỉ đạt tứ cảnh đỉnh phong mà thôi.

Vì lẽ đó, mỗi một bộ tác phẩm đạt cảnh giới thứ năm, đều quý giá không gì sánh được. Bức tranh ẩn chứa tất cả tâm huyết của tác giả, làm sao có khả năng nói tặng là tặng, nói bán liền bán ngay được?

Nếu tác phẩm cấp bậc này có thể dễ dàng mua được như vậy, tại sao Lục Tầm có vô số của cải, nhưng đến một bộ cũng không có?

Vật chứa đựng tâm huyết như vậy sao có thể bán ra? Các ngươi lại ở đây cãi vã, muốn ta mất mặt xấu hổ không có cách nào xuống đài sao?

- Là do chúng ta lỗ mãng...

- Lục đại sư, Trương đại sư, ta biết sai rồi...

Bị quát lớn một trận, Hoàng Ngữ, Bạch Tốn cũng phản ứng lại, đầy mặt lúng túng.

Người ta còn chưa nói bán, bọn họ liền rùm beng đến chết đi sống lại, thực sự là mất mặt...

- Trương Huyền tiểu hữu, là do bọn họ trẻ tuổi không hiểu chuyện. Hi vọng ngươi không trách tội... – Sau khi khiển trách hai người, Lục Trầm đại sư nhìn về phía Trương Huyền, tràn đầy áy náy.

Nói xong, không những thấy đối phương không tức giận, mà còn nhấp nháy đôi mắt sáng rực nhìn chằm chằm bọn họ. Lục Trầm đại sư đang khó hiểu thì nghe thấy tiếng nói của hắn vang lên:

- Lục đại sư... Bức họa này của ta... Thật sự có người mua sao? Thật có thể bán lấy tiền?

- Khục khục!

Thấy bộ dáng này của hắn, Lục đại sư suýt chút nữa sặc nước bọt mà chết. Loại tác phẩm hội họa cấp bậc này nếu không bán được, tranh của hắn vẽ chẳng phải ném xuống đất đều không ai thèm nhặt?

Tràn đầy bất đắc dĩ, hắn gật gật đầu:

- Bức họa này của ngươi đã đạt đến cảnh giới thứ năm, nếu như bán ra, ít nhất cũng phải được hai trăm vạn kim tệ trở lên. Hơn nữa, có tiền cũng chưa chắc thể mua được...

- Hai trăm vạn kim tệ? Quá tốt rồi!

Trương Huyền hớn hở, quay đầu nhìn về phía Bạch Tốn:

- Bạch tiểu vương gia, nếu như ngươi thực sự muốn bức họa này, ta đành bán cho ngươi vậy. Hai trăm vạn!

- A? - Không ngờ mọi chuyện lại chuyển biến như vậy, Bạch Tốn sợ hết hồn.

- Trương đại sư, bán cho ta đi...

- Hoàng Ngữ sốt ruột hô.

- Không vội không vội! Ngươi cũng muốn sao? Nếu muốn, ta lại cho ngươi vẽ một bức khác là được, cũng không phải đại sự gì... - Trương Huyền vung tay áo một cách bình thản.

- ...

Lục Trầm, Nguyên Ngữ choáng. Họ nhìn Trương Huyền như nhìn thấy quái vật, suýt chút nữa ngất tại chỗ.

Lại vẽ một bộ? Vậy mà không phải đại sự gì?

Đại ca! Mặc dù ngươi là thư họa Tông Sư, nhưng đây là tác phẩm hội họa cảnh giới thứ năm... Lại vẽ một bộ?

Nói dễ dàng như nhặt cải trắng ngoài chợ như thế…

Không phải đang đùa giỡn đấy chứ!

Nếu như tác phẩm của thần có thể được tạo ra một cách dễ dàng, thì các bức tranh cấp năm cũng sẽ không quá hiếm hoi như vậy, đến mức toàn bộ Thiên Huyền Vương quốc đều không có một bức.

Nghiệt súc

dtv-ebook.com

Dịch: Nguyễn Khiêm

Nguồn: TruyenYY

Nhóm: TTTV

- Làm sao, không muốn?

Thấy chung quanh yên lặng như tờ, Trương Huyền nhìn sang.

- Không phải...

Hoàng Ngữ vội vã xua tay.

- Không phải là tốt rồi, ta hiện tại liền vẽ...

Trương Huyền cũng không phí lời, lấy ra một tờ giấy trắng, hai tay cầm bút, vẩy mực múa bút, thời gian không lâu, một bức họa khác lại xuất hiện trên giấy.

Lần này không còn là sân, mà là một bãi cỏ, bên trên có một cái dã lộc đang đứng yên, đang cảnh giác ăn cỏ, xung quanh tràn đầy hoa dại, bức họa vừa được vẽ xong, đưa tới vô số ong mật vờn quanh, tiếp theo dã lộc trông giống như là sống lại, từ trong tranh nhảy ra, từ từ tiêu tan trên không trung.

- Lại là một bức họa ở cảnh giới thứ năm!

- Chuyện này...

Mấy người Nguyên Ngữ đại sư xem mà choáng váng.

Người khác vẽ một tác phẩm ở cảnh giới thứ năm, dù cho là Tông Sư, riêng tìm chủ đề và lĩnh ngộ ý cảnh cũng tốn công tốn sức như chết đi sống lại, lúc vẽ tranh thì phải dốc hết tâm huyết, một bức họa coi như mất nửa cái mạng, cái tên này thì hay rồi, giống như là người không liên quan, vẽ được một bức rồi lại tiếp tục vẽ một bức...

Có thể đừng biến thái như thế hay không?

Có thể đừng lớn lối như vậy được hay không?

Là thế giới thay đổi, hay vẫn là hắn quá mạnh mẽ, sao vẽ tác phẩm hội họa cảnh giới thứ năm mà đơn giản giống như ăn cơm uống nước vậy?

- Hai người các ngươi có muốn hay không? Cũng hai trăm vạn một bức...

Đang ngẩn người, liền thấy vị Tông Sư này mặt chờ mong nhìn sang, hai mắt tỏa sáng.

Đối với hắn mà nói, cảnh giới thứ năm hay thứ tư gì đó, khác biệt chỉ là tốn công phu nhiều hay ít mà thôi, vừa vặn thiếu tiền, vẽ một lúc là có thể bán lấy tiền, dễ dàng hơn việc trang bức nhiều.

Trang bức nguy hiểm ở chỗ, một khi trang không được, rất có thể sẽ bị người khác đánh chết. Mà vẽ tranh ăn toàn hơn nhiều chỉ cần tìm được người mua thôi.

- Chúng ta... Cũng có thể mua?

Nguyên Ngữ, Lục Trầm nuốt nước bọt.

- Chỉ cần trả tiền thì không sao cả...

Trương Huyền nói.

- ...

Hai người lảo đảo một cái.

Đây chính là thư hoạ ở cảnh giới thứ năm, ở Vương thành muốn tìm tới cũng cực kỳ khó khăn, hắn dĩ nhiên vì ít tiền, tùy tiện vẽ, tùy tiện bán...

Phốc!

Ai nói thư họa Tông Sư đều là chí gửi cao xa, sen trong bùn mà không nhiễm mùi bùn, coi tiền tài như cặn bã?

Ngươi đi ra, ta sẽ không đánh chết ngươi...

Thời gian không lâu sau, Trương Huyền lại vẽ hai bức, tất cả đều là tác phẩm ở cảnh giới thứ năm, để cho hai vị đại sư kích động đến nước mắt tràn mi.

Tác phẩm hội họa quý giá như thế, dĩ nhiên mua được dễ dàng như vậy, hơn nữa mỗi người một phần...

Đổi làm trước đây, điều này chính là việc mà nằm mơ hỏi cũng không dám nghĩ tới.

Hai người Hoàng Ngữ cũng không muốn 'Mặc Hiên đồ' nữa, sát hạch cũng không còn ý nghĩa gì cả, lại nói, Trương Huyền huyên náo động tĩnh thực sự quá lớn, để hai vị đại sư cũng mất đi hứng thú để tiếp tục sát hạch.

- Trương đại sư, hai trăm vạn kim tệ, ta sẽ cố gắng chuẩn bị kỹ càng trong thời gian ngắn nhất sẽ đưa tới cho ngươi!

- Ngày mai ta sẽ cho người đưa đến học viện đi!

Nguyên Ngữ, Lục Trầm gia sản phong phú, tiện tay liền đem hai trăm vạn giao cho Trương Huyền, Hoàng Ngữ, Bạch Tốn không mang theo nhiều tiền mặt như vậy, bất quá dựa vào thân phận của bọn họ, hai trăm vạn kim tệ mà thôi, còn không đến mức quỵt nợ.

Nhìn tới bốn trăm vạn kim phiếu ở trong tay, Trương Huyền cười tươi như hoa.

Vốn tưởng rằng hôm nay tới nơi này là để trả ân tình, nằm mơ đều không nghĩ tới, vẫn như cũ kiếm lời đầy bồn đầy bát.

Nếu như tính thêm hai người Hoàng Ngữ, Bạch Tốn nữa, một chuyến này liền đầy đủ kiếm lời tám trăm vạn kim tệ!

Chữa khỏi cho thê tử của Lăng Thiên Vũ, đối phương cho một trăm vạn, Đỗ Mạc Hiên, Vương Sùng, Trần Tiêu đan sư, La Trùng... Bình quân hầu như đều là ba trăm vạn, tổng cộng của cải trong tay hắn đã đạt đến hơn hai nghìn vạn.

Khoảng cách đến hai nghìn ba trăm vạn cần thu thập, cũng không kém nhiều.

- Quá tốt rồi!

Nắm đấm xiết chặt, hai mắt của Trương Huyền tỏa sáng.

Vốn tưởng rằng hơn hai nghìn vạn, muốn kiếm được, không có mười năm, tám năm cũng không thể, bây giờ nhìn lại, cũng không phải khó khăn như vậy...

Nếu như cho người khác nghe được hắn nghĩ như thế, tuyệt đối sẽ phun một ngụm máu ở trên mặt hắn.

Em gái ngươi a, trang bức như thế, làm sao không chết đi...

- Trương Huyền tiểu hữu, ta liền bất cẩn xưng hô ngươi một tiếng lão đệ, Thẩm Truy bệ hạ đêm nay liền có thể trở về, ta đã phái người tới nói cho hắn rồi, không có gì bất ngờ xảy ra, ngày mai là có thể dẫn ngươi đi Vương quốc tàng thư khố quan sát!

Cẩn thận từng li từng tí một đem tác phẩm hội họa thu hồi, Lục Trầm nói.

- Ngày mai là có thể? Tốt!

Trương Huyền liền vội vàng gật đầu.

Mục đích của hắn khi lần đầu tiên tới Lục phủ chính là vì tìm xem sách, nếu như có thể đi vào Vương quốc tàng thư khố, nhất định có thể hình thành hoàn chỉnh công pháp tầng thứ sáu, thậm chí... Liền công pháp tầng thứ bảy đều có thể hình thành!

Võ giả thất trọng Thông Huyền cảnh,

Huyệt đạo liên thông, chân khí xuyên qua toàn thân, khí tức Thông Huyền, sức chiến đấu tăng lên gấp mấy lần, nếu như có thực lực như vậy, coi như rời đi học viện, cũng có thể như rồng vào biển rộng, ưng lượn trường thiên, tự do ngao du.

Hoàng Ngữ, Bạch Tốn không tiếp tục sát hạch, Nguyên Ngữ, Lục Trầm từng người đạt được tác phẩm hội hoạ cảnh giới thứ năm, từng cái từng cái hưng phấn khó có thể tự kiềm chế, Trương Huyền cũng cảm thấy không cần thiết phải lưu lại, phất tay chào mọi người rồi rời đi.

Rời đi Lục phủ, trời đã tối đen, thì ra đã dằn vặt trong Lục phủ ròng rã nửa ngày.

Bất quá, cũng đáng, Thiên Đạo thư viện hình thành ‘Thiên Đạo thư họa’ , để cho hắn nguyên bản đối với thư họa một chữ cũng không biết, trở thành thư họa đại sư không kém gì Lục Trầm, tuy rằng nghề nghiệp này chỉ xếp hạng bên trong trung cửu lưu, không tính là cao minh, nhưng cũng có thân phận cao hơn lão sư sơ cấp.

Đặc biệt là Thiên Huyền Vương quốc loại địa phương chú trọng văn phong này, có thể vẽ ra tác phẩm hội họa lợi hại, rất dễ dàng để người khác tôn kính.

Đương nhiên, đối với Trương Huyền mà nói, kiếm tiền mới là trọng yếu nhất, vốn là ở trong phủ đệ giả ‘danh sư’, thấy không ai lại đây nên đi ra ngoài một chuyến, không ngờ lại có thể kiếm lời tám trăm vạn, xem như là thu hoạch cực lớn.

Trở lại phủ đệ, Tôn Cường tiến lên đón.

- Ngày hôm nay có người tới sao? Trương Huyền hỏi.

- Hồi bẩm lão gia, ngươi đi rồi, vẫn không có ai đến bái phỏng!

- Ừm! Trương Huyền gật đầu.

Xem ra phí bái phỏng ba trăm vạn kim tệ, đã khiến không ít người phải khiếp sợ, như vậy cũng tốt, bớt đi không ít phiền phức, ngược lại tiền cũng thu thập gần đủ rồi, không cần sốt ruột như trước nữa.

Trở về phòng, Trương Huyền vẫn chưa tiếp tục tu luyện, tuy rằng có Thiên Đạo thư họa làm cơ sở, liên tục vẽ ra bốn bức tác phẩm hội hoạ cảnh giới thứ năm, vẫn như cũ để cho toàn thân hắn uể oải, nằm xuống không lâu liền ngủ thiếp đi.

...

Lục phủ.

Trương Huyền đã rời đi nhưng mấy người Nguyên Ngữ đại sư, Hoàng Ngữ vẫn còn ở nơi này, vẫn chưa rời đi.

- Ngày hôm nay ngươi muốn đi bái phỏng Dương Huyền danh sư, khẳng định là không kịp... Nhìn sắc trời bên ngoài một chút, Lục Trầm nói.

Sắc trời đã tối lại đi bái phỏng sẽ làm cho người ta cảm giác mình không tôn trọng, đổi làm những người khác, với thân phận của Nguyên Ngữ đại sư, đến thì cũng được thôi, nhưng đối phương là danh sư, liền coi như bọn họ đều có thân phận không thấp, cũng không dám lỗ mãng.

- Ngày mai lại đi cũng không muộn!

Nguyên Ngữ đại sư gật đầu.

Lục Trầm đáp một tiếng, nhìn tác phẩm hội họa mà Trương Huyền lưu lại ở cách đó không xa, đến hiện tại đều có chút không dám tin tưởng:

- Ta vốn đang tưởng là vị Trương lão đệ này, chỉ là người trẻ tuổi yêu thích thư họa mà thôi, hơn nữa có chút thiên phú, còn muốn thử thách một lần, muốn thu hắn làm đệ tử, nằm mơ đều không nghĩ tới, lại là một vị thư họa Tông Sư...

Nói đến đây, hắn cười khổ lắc lắc đầu.

Dự định thu một vị thư họa Tông Sư làm đệ tử, tin tức này một khi truyền đi, tuyệt đối sẽ bị người cười đến rụng răng.

- Còn trẻ tuổi như vậy mà trình độ thư họa đã đạt đến cảnh giới Tông Sư, vị Trương lão đệ này đến cùng là có lai lịch ra sao?

Nguyên Ngữ đại sư không nhịn được nói.

Thư họa tiến bộ còn khó hơn cả tu vi, nếu như Trương Huyền là một lão nhân bảy mươi, tám mươi tuổi, có thể vẽ ra tác phẩm cảnh giới thứ năm, hắn tuy rằng khiếp sợ, lại cũng không ngoài ý muốn, có thể Trương Huyền còn chưa tới hai mươi tuổi, đã có thể làm ra, liền không thể không để người trầm tư.

Xuất hiện tình huống như thế, chỉ có hai loại khả năng, số một, thiên phú của hắn xác thực cao, hơn nữa còn là cao đến trình độ để người khác phải ngước nhìn; Thứ hai, sau lưng của hắn có một vị danh sư chỉ điểm.

Hai loại khả năng này, Nguyên Ngữ đại sư có khuynh hướng loại thứ hai nhiều hơn.

- Cụ thể ta cũng không biết, Hoàng Ngữ, Bạch Tốn, hai người các ngươi từng đi qua Hồng Thiên học viện, có phải là hiểu biết về vị Trương lão đệ này nhiều hơn chút? Không ngại nói nghe một chút!

Lục Trầm nhìn về phía hai người Hoàng Ngữ, Bạch Tốn ở trước mặt.

- Ta là biết một ít... Bất quá, e sợ nói ra, các ngươi không tin, hơn nữa... Ngươi khả năng còn sẽ tức giận...

Hoàng Ngữ mặt lộ vẻ lúng túng.

- Tức giận? Ta có cái gì có thể tức giận? Ngươi nói là được rồi!

Lục Trầm đại sư tràn đầy kỳ quái.

Coi như Trương Huyền làm lão sư ở Hồng Thiên học viện, cũng không có sự tình gì có thể để cho hắn tức giận đi.

Thiên tài trẻ tuổi lại tinh thông thư họa như thế, khẳng định rất được hoan nghênh, bị người tung hô.

- Vậy ta liền nói, vị Trương Huyền lão sư này... Tại Hồng Thiên học viện là nổi tiếng là rác rưởi, bị người nhục mạ...

Hoàng Ngữ đem tình huống trước kia của Trương Huyền nói một lần.

- Kỳ thi sát hạch lão sẽ bị không điểm? Dạy dỗ học viên đến tẩu hỏa nhập ma? Chuyện này... Làm sao có khả năng?

Con mắt của hai người Nguyên Ngữ, Lục Trầm trợn tròn, choáng váng, dáng vẻ hoàn toàn không thể tin được.

Đùa giỡn đi, một vị Tông Sư có thể vẽ ra thư hoạ ở cảnh giới thứ năm... Là rác rưởi?

Làm sao nghe như truyện cười vậy?

- Hắn là phòng giáo dục cố ý nhằm vào hắn...

Hoàng Ngữ tiếp tục đem sự tình nhìn thấy lúc học tâm tra hỏi, nói một lần.

- Đáng ghét! Cái tên Thượng Thần này, trước đây ta đã gặp qua một lần, còn tưởng rằng là người công chính không thiên vị, không nghĩ tới lại đê tiện như vậy.

- Tiểu Ngữ, ngươi không phải danh sư học đồ sao? Hơn nữa phụ thân ngươi lại là hội trưởng của giáo sư công hội, nhất định phải cố gắng giáo huấn loại con sâu làm rầu nồi canh này.

Nghe được hành vi ‘không công bằng’ của Thượng Thần trưởng lão đối với Trương Huyền, Nguyên Ngữ, Lục Trầm hai vị đại sư suýt chút nữa tức đến nổ tung.

Vị Trương Huyền này, bọn họ là tận mắt chứng kiến, người có bản lĩnh như vậy, làm sao có khả năng là rác rưởi? Nói như vậy, khẳng định là Thượng Thần trưởng lão cố ý giở trò xấu.

Hồng Thiên học viện tại sao có thể có loại lão sư như vậy?

- Chuyện này xác thực khiến ta rất tức giận... Xem ra rảnh rỗi ta cũng phải tìm Hồng viện trưởng nói một chút, để hắn cố gắng quản thúc bầu không khí trong học viện.

Lục Trầm đại sư khoát tay, hừ nói.

- Ây... Kỳ thực... Ta nói ngươi sẽ tức giận, không phải chuyện này.

Nghe được lời của đối phương, Hoàng Ngữ gãi gãi đầu.

- Không phải chuyện này? Lẽ nào đám người Thượng Thần không bị xử phạt?

Lục Trầm lần thứ hai nhìn sang.

Tuy rằng hắn ở trong phủ đệ, không để ý tới sự tình bên ngoài, nhưng dựa vào thân phận Đế sư cùng tên tuổi thư họa đại sư, thật muốn dạy dỗ một ít người, dù là viện trưởng của Hồng Thiên học viện, cũng không dám ngăn trở.

- Điều này cũng không phải... Mà là, mấy ngày nay, ở trong học viện có người muốn khiêu chiến Trương lão sư, tiến hành sư giả bình trắc...

Hoàng Ngữ chần chờ một chút, nói.

- Khiêu chiến? Sư giả bình trắc?

Lục Trầm sững sờ.

- Sư giả bình trắc ta biết, mặc dù là học viên quyết đấu, lại liên luỵ thân phận cùng tôn nghiêm của lão sư, người khiêu chiến là ai? Nếu như cho hắn biết bản lĩnh thực sự của Trương lão đệ, chỉ sợ cũng sẽ không dám làm như thế.

Nguyên Ngữ đại sư cười nói.

- Vậy cũng không nhất định, vị lão sư định khiêu chiến này... rất nổi danh ở Hồng Thiên học viện, là một vị minh tinh giáo sư chân chính, hơn nữa, có rất nhiều học viên, trong số ba trăm người đứng đầu trong kỳ thi nhập học, có ít nhất hơn hai trăm người đăng ký vào lớp của vị lão sư này!

Âm thanh của Hoàng Ngữ càng ngày càng thấp.

- Vị lão sư này tên gọi là gì?

Lục Trầm hô hấp có chút gấp gáp.

- Khặc khặc, chính là con trai của Lục đại sư ... Lục Tầm lão sư!

Do dự một chút, Hoàng Ngữ nói.

- Cái tên nghiệt súc này... Đáng ghét!

Thân thể của Lục Trầm đại sư lảo đảo một cái, tiếp theo gào thét lên.

Ba sư cùng khám bệnh

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Dịch: My

Nếu như cho Trương Huyền thấy cảnh này, hắn nhất định sẽ ngất đi.

Minh tinh giáo sư Lục Tầm nổi danh nhất Hồng Thiên học viện, dĩ nhiên lại là con trai của người mà hắn ngang hàng luận giao, Lục Trầm...

Có lẽ vì biết chuyện này nên Hoàng Ngữ mới cân nhắc có nên nói ra hay không, lời nói ấp úng, khuôn mặt mang theo vẻ chần chờ.

Cũng đúng! Cha ngươi muốn giao hảo, ngang hàng luận giao với người ta, còn ngươi lại muốn đưa người vào chỗ chết... Nói ra không tức giận mới là lạ. Không bị nổ tung tại chỗ đã là tốt rồi.

- Để ta đưa nghiệt súc này đến tìm hắn nhận thua... - Hống xong, Lục Trầm đại sư đứng dậy, nổi giận đùng đùng muốn xông ra ngoài.

Còn chưa ra khỏi cửa phòng liền thấy quản gia Thành Bá sốt ruột nhanh chân đi vào.

- Lão gia, bệ hạ phái người đưa tin...

Vừa vào cửa, Thành Bá lập tức mở miệng.

- Đưa tin?

Lục Trầm hơi nhướng mày, đưa tay tiếp nhận phong thư trong tay đối phương.

Bản thân lão định ngày mai dẫn người đi vương thất tàng thư khố, vì vậy đã phái người truyền tin cho Thẩm Truy bệ hạ và nhận được sự đồng ý. Lúc này lại phái người đưa tin đến đây là có ý gì?

Ôm một bụng nghi hoặc, lão đành áp chế kích động muốn giáo huấn nhi tử lại, với tay mở ra thư mật. Mới nhìn một chút xuống dưới, tròng mắt lão đã muốn co rút lại.

- Chuyện này... - Khuôn mặt hiện lên vẻ không thể tin được.

- Làm sao vậy? - Thấy biểu cảm của lão thay đổi, Nguyên Ngữ đại sư kỳ quái nhìn sang.

Hắn cùng Lục Trầm kết giao đã nhiều năm, nếu không có đại sự hoặc sự việc làm cho lão khó có thể giữ bình tĩnh thì bình thường sẽ không biến hóa sắc mặt như vậy.

- Ngươi xem đi... - Lục Trầm đại sư vẫn chưa giải thích, mà tiện tay đưa phong thư mật cho Nguyên Ngữ.

Nguyên Ngữ đầy kỳ quái cúi đầu nhìn một chút, lập tức cũng không nhịn được lùi về sau hai bước, con mắt trợn trừng:

- Chuyện này... Đây không phải là thật chứ?

- Thẩm Truy tự mình viết thư mật cho ta rồi phái người đưa tới, nhất định là sự thật! - Lục Trầm đại sư gật gù, quay đầu nhìn về phía Thành Bá:

- A Thành, lập tức chuẩn bị xe ngựa, ta muốn ra ngoài.

- Vâng lão gia! - Biết lão gia dặn dò như vậy khẳng định có việc gấp, Thành Bá không dám phí lời, vội vàng đi chuẩn bị.

- Tiểu Ngữ, Bạch Tốn, các ngươi cũng đi cùng chúng ta luôn đi! - Lục Trầm quay đầu, cầm thư mật trong tay đưa cho họ.

Hoàng Ngữ và Bạch Tốn mới đầu mơ hồ không hiểu gì, nhưng sau khi nhìn thấy nội dung trong phong thư mật, cả hai đều trợn mắt lên, cũng lộ ra vẻ khó có thể tin được:

- Chuyện này... Chuyện này...

- Thẩm Truy bệ hạ nhất định là vì sự tình của lão tổ... Nói thật, ta cũng đã xem qua. Lão tổ không phải mắc chứng bệnh gì, mà là sinh mệnh đã đến hồi kết thúc. Nếu như người không thể đột phá, e rằng sẽ không sống qua khỏi tháng này.

Nghĩ đến nội dung bên trong mật thư, Nguyên Ngữ đại sư không nhịn được nói.

- Đúng vậy! - Lục Trầm gật gù, trên mặt đầy lo âu.

Vương thất chỉ có một vị lão tổ trấn thủ Vương triều, là nền tảng cuối cùng của Thiên Huyền Vương quốc. Chính là nhờ có hắn mà Vương quốc mới có thể bình yên vô sự, không ai dám xâm phạm. Một khi người tạ thế... E rằng toàn bộ Thiên Huyền Vương quốc sẽ bốn bề thụ địch, phong ba bão táp nổi lên.

Đáng tiếc, dù là người có thực lực mạnh hơn cũng sẽ có lúc già yếu, sinh mệnh đều sẽ đi tới kết thúc.

Vị lão tổ này cũng không ngoại lệ.

Trước đó vài ngày, Thẩm Truy bệ hạ đã từng mời Nguyên Ngữ đại sư đi vào trị liệu. Tiếc rằng, người sau tuy có y thuật cao minh, nhưng cũng không cách nào để người không chết, trừ phi... Có thể tiếp tục đột phá, đạt đến cảnh giới cao hơn.

Nhưng muốn làm được như vậy đâu dễ.

Lúc thân thể cường tráng còn không làm được, giờ tuổi đã già, bất cứ lúc nào cũng sẽ đèn cạn dầu, làm sao có khả năng hoàn thành?

- Ta cứ nghĩ bệ hạ thật sự ra ngoài săn bắn giống như thông tin được công bố, không nghĩ tới là đi làm chuyện này! – Như nhớ ra điều gì, trong mắt Lục Trầm lộ ra vẻ thán phục.

- Lão gia, xe ngựa chuẩn bị xong.

Đang lúc này Thành Bá đi tới.

- Chúng ta đi thôi! - Lục Trầm không tiếp tục nói, mà vội vội vàng vàng mang theo ba người còn lại đi ra ngoài.

Bên ngoài trời đã tối đen, người đi trên đường phố cũng bắt đầu gảm bớt. Xe ngựa phi nhanh trên đường, tốc độ không giảm.

Thời gian không lâu liền đến phía trước một toà cung điện nguy nga lộng lẫy.

Vương cung của Thiên Huyền Vương quốc!

Bốn người đi xuống xe ngựa, nhìn về phía hộ vệ cách đó không xa:

- Bệ hạ đã về chưa?

- Hồi bẩm Lục đại sư, bệ hạ còn chưa về tới... - Nhận ra thân phận của Lục Trầm, hộ vệ vội vàng đi lên phía trước, cung kính trả lời.

- Nếu còn chưa đến, chúng ta hãy đợi ở ngay đây đi. Bọn họ nhất định sẽ đi ngang qua nơi này. - Lục Trầm gật đầu.

- Ừm! - Nguyên Ngữ đại sư và hai người còn lại không có ý kiến gì.

Chờ khoảng gần nửa canh giờ, một chiếc xe ngựa rộng rãi to lớn chậm rãi đi tới, bốn phía đều là hộ vệ, kỵ binh, khí thế vô cùng. Vừa nhìn là liền biết bệ hạ mới có thể cưỡi Vương xa.

Phần phật!

Màn xe hất lên, một người trung niên mặc quần áo hào hoa phú quý đi ra.

- Tham kiến bệ hạ!

Tất cả binh lính chung quanh đều quỳ xuống, ngay cả Lục Trầm, Nguyên Ngữ mấy người cũng hơi khom người.

Người có quyền thế to lớn nhất Thiên Huyền Vương quốc, Thẩm Truy bệ hạ!

- Lão sư, Nguyên Ngữ đại sư, các ngươi đều đến rồi...

Thẩm Truy bệ hạ nhẹ nhàng nở nụ cười, xoay người, quay về Vương xa cúi người chào.

Rào rào!

Mcàn xe của Vương xa lần thứ hai mở ra, một ông già chậm rãi đi ra.

Nhìn thấy vị lão giả này, Nguyên Ngữ, Lục Trầm đại sư và đám người đều trở nên nghiêm nghị, Hoàng Ngữ càng bước lên phía trước, thần thái cung kính:

- Lưu sư, ngươi đến rồi!

- Ừm! - Ông lão vuốt râu, cười gật gù. Tvẫy tay với người trên Vương xa:

- Các ngươi cũng đi ra đi, đến nơi rồi.

Rào rào! Rào rào!

Màn xe lần thứ ba mở ra, lại có hai bóng người đi ra. Tất cả đều khoảng chừng năm mươi tuổi, trường bào màu xanh, nhẹ nhàng nở nụ cười làm cho người ta cảm giác an tường bình yên.

- Trang sư, Trịnh sư!

Nhìn thấy hai người này, mấy người Hoàng Ngữ chấn động toàn thân, đồng loạt chào.

Có thể được người xưng hô là “Sư”, nói rõ ba vị trước mắt này là chân chính danh sư.

Thẩm Truy bệ hạ dĩ nhiên có thể một lần mời tới ba vị danh sư, khó trách ngay cả Lục Trầm đều khó có thể tin.

Hoàng Ngữ là danh sư học đồ, vị danh sư mà nàng phụng dưỡng chính là người dầu tiên đi ra, Lưu sư. Bạch Tốn là học sinh của danh sư, nhưng là người đi ra sau, Trang sư.

Lão sư của cả hai người đều đến, vì vậy Lục Trầm đại sư mới để bọn họ cùng đi đến đây.

Bằng không, danh sư đến, những vãn bối này còn chưa đủ tư cách bái kiến.

- Được rồi! Mọi người đừng ở chỗ này phí lời nữa, vào đi thôi! - Lưu sư cười nói.

Mấy người nối đuôi nhau tiến vào Vương cung.

- Chư vị danh sư có thể đến Thiên Huyền Vương quốc của ta, thực sự là vinh hạnh của Thẩm mỗ...

Chào hỏi xong xuôi, Thẩm Truy bệ hạ không dám lên mặt, cung kính nói.

- Bệ hạ khách khí rồi. Ta tới đây, cũng không phải là vì sự tình của lão tổ các ngươi. Thứ nhất, là đến chúc thọ Điền lão; thứ hai, Hồng Thiên học viện các ngươi xuất hiện một mầm non không sai, ta nghĩ đến nhìn một chút có thể thu hắn làm học đồ hay không. - Lưu sư mỉm cười.

- Lưu sư nói chính là Lục Tầm lão sư đi? Hắn dạy dỗ học viên rất khá, nổi danh khắp Thiên Huyền Vương quốc. Ta cũng đã sớm nghe nói đến.

Thẩm Truy bệ hạ cười ha hả, vội vã giới thiệu:

- Nói tới xuất thân, hắn chính là Lục của Trầm lão sư.

- Lục Trầm làd một đời thư họa đại sư, ta đã sớm nghe danh. - Nhìn về phía Lục Trầm, Lưu sư cười nói.

- Lưu sư quá khen... - Lục Trầm liền vội vàng khom người.

Hắn là thư họa đại sư có địa vị rất cao, nhưng so sánh với chân chính danh sư, vẫn có chênh lệch nhất định.

Không thấy bệ hạ đều cung kính có lễ sao?

- Được rồi, đừng khách sáo, gọi Thẩm Hồng ra đi. Chúng ta cũng đã nhiều năm không thấy, vừa vặn để ta cùng Trang sư, Trịnh sư nhìn xem có thể tìm tới phương pháp giải quyết hay không. - Hàn huyên một hồi, Lưu sư cũng không phí lời, nói.

Thẩm Hồng, chính là vị lão tổ của vương thất Thiên Huyền Vương quốc có tuổi thọ đi đến đoạn kết.

Nghe hắn nói như vậy, Thẩm Truy bệ hạ không dám do dự, bàn giao thái giám bên cạnh một câu, người sau vội vội vàng vàng rời đi.

Thời gian không lâu, một ông già được hắn nâng đỡ tiến tới.

Lão giả này có râu tóc đều bạc trắng, da dẻ cũng đã nhăn nheo, toàn thân có tử khí vờn quanh, tựa như bất cứ lúc nào cũng có thể nằm xuống không bao giờ đứng dậy được nữa.

Dù không khám cũng biết, lão đã như đèn cạn dầu.

Nếu như không cách nào đột phá, hoặc là tìm được phương pháp giải quyết, xác thực là không sống được quá một tháng.

- Lão hủ Thẩm Hồng gặp qua Lưu sư, Trang sư, Trịnh sư. - Ông lão khom người.

- Đừng khách khí, để ta nhìn xem...

Lưu sư cũng không phí lời, đi vòng quanh Thẩm Hồng một vòng, nhìn một lượt, lông mày nhăn lại.

Tiếp theo hai vị danh sư còn lại cũng đều nhìn một lần, quan sát cẩn thận hồi lâu, nhưng tất cả đều trầm mặc không nói.

- Ba vị lão sư có phương pháp giải quyết chăng?

Thấy dáng dấp của bọn họ, Thẩm Truy bệ hạ trong lòng “lộp bộp!” một cái, vội vàng hỏi.

- Bệ hạ, chúng ta cũng không ngại nói thẳng với ngươi. Sinh cơ trong cơ thể Thẩm Hồng đã rất suy yếu. Nếu đổi lại là ba năm trước, ta còn có biện pháp để hắn đột phá. Đáng tiếc hiện tại tử khí vờn quanh, đã triệt để không có cách nào!

Trang sư là người thứ nhất mở miệng.

- Ta cũng nghĩ như vậy. Với tuổi già thân già của hắn, nếu cứ cưỡng ép vượt ải, ta sợ không những không thể thành công, còn có thể mang đến họa sát thân. - Trịnh sư cũng lắc đầu.

Danh sư tuy rằng có thể chỉ điểm người đột phá, để người thăng cấp cảnh giới cao hơn, nhưng cũng có sự hạn chế. Thẩm Hồng trước mắt đã đến thời khắc đèn cạn dầu. Cưỡng ép xung kích, không những không thể thành công, làm không cẩn thận còn sẽ vì vậy mà ngã xuống.

- Bọn họ nói không sai! Lưu sư cũng lắc lắc đầu: “Sống

- Sống chết có số. Thẩm Hồng cũng vì Thiên Huyền Vương quốc tận lực nhiều năm như vậy, thực sự không cách nào vượt qua cũng coi như một loại giải thoát đi.

Danh sư nhìn quen sống chết, đối với điều này cũng xem như rất nhẹ nhàng. Mặc dù Thẩm Hồng là lão hữu của hắn, nhưng cũng không tận lực an ủi hay né tránh.

- Được rồi! - Thẩm Truy bệ hạ lộ ra vẻ thất vọng.

Hắn vốn tưởng rằng Nguyên Ngữ đại sư không thấy được, tìm tới ba vị danh sư nhất định có thể giải quyết lão tổ mầm họa. Nằm mơ đều không nghĩ tới, kết quả đạt được vẫn như cũ.

- Kỳ thực ngươi cũng đừng thất vọng. Chúng ta tuy là danh sư, lại chỉ có nhất tinh. Nếu như bệ hạ có thể mời đến một vị nhị tinh hoặc danh sư có cấp bậc càng cao hơn, chưa chắc đã không có phương pháp giải quyết... - Lưu sư an ủi.

- Nhị tinh danh sư? - Thẩm Truy bệ hạ cười khổ.

Vì mời ba vị nhất tinh danh sư này đã khiến hắn tiêu tốn không biết bao nhiêu. Đối phương là vì tiện đường muốn đến mừng thọ Điền lão mới tới đây. Không phải vậy, nếu muốn mời họ, cửa đều không có.

Nhất tinh đã như vậy còn nói mời nhị tinh?

E rằng cửa nhà người ta cũng không vào được.

Nhị tinh danh sư, dù cho tại phong hào trong vương quốc đều là tồn tại đứng đầu nhất. Đến bệ hạ cũng muốn dùng lễ Quốc Sĩ đối đãi. Hắn chỉ là một bệ hạ của phổ thông Vương quốc, làm sao có khả năng mời được.

- Bệ hạ, thật ra ta vừa nghe được mộttin, khả năng đối với ngươi hữu dụng.

Ngay khi Thẩm Truy bệ hạ cảm thấy mất hết hi vọng, Nguyên Ngữ đại sư ở một bên đột nhiên mở miệng.

Kho Tàng Thư vương thất

dtv-ebook.com

Dịch: Nguyễn Lê Trọng Danh

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Hả?

Thẩm Truy nhìn sang.

- Mấy ngày trước có một vị Danh Sư xuất hiện hư hư thực thực trong Vương thành, hơn nữa dường như người này không chỉ đạt cấp một đâu.

Đại sư Nguyên Ngữ nói ngay tin tức mình được biết.

- Danh Sư? Không chỉ đạt cấp một?

Mấy ngày nay bệ hạ Thẩm Truy luôn ở bên ngoài, thậm chí còn không kịp xem qua những gì Tiền Các Lão tấu lên, đương nhiên sẽ không biết đến sự kiện "cấp năm" kia.

- Đúng vậy, vị Danh Sư này vừa có thể giải quyết chứng bệnh trên người vợ của Lăng Thiên Vũ rất đơn giản, mà còn giải quyết luôn cả bệnh tật cứng đầu nhiều năm của Đỗ Mạc Hiện...

Đại sư Nguyên Ngữ trình bày ngay những tin tức thu thập được.

Ông là Đại sư Y Đạo, cũng từng được mời khám chữa bệnh cho mấy người kia, do đó hiểu rõ khó khăn trong việc trị liệu, vị "Dương Sư" này chỉ dùng thời gian ngắn ngủn đã chữa khỏi, ngay cả ông cũng cực kỳ khiếp sợ, vì thế ông mới có ý định xin gặp mặt.

- Chữa khỏi bệnh thì là Danh Sư à?

Nghe đối thoại của hai người, Trang Sư lắc đầu, nói tiếp:

- Mặc dù Danh Sư có nhiều thủ đoạn, nhưng chủ yếu nhất vẫn là giúp người ta đột phá, còn khi chữa khỏi bệnh thì chỉ được xem như Đại sư Y Đạo thôi.

Lưu Sư, Trịnh Sư cũng lắc đầu, tỏ vẻ không ủng hộ.

Khó trách bọn họ không tin, Danh Sư lợi hại có thể chỉ dạy cho bất kỳ một ai thuộc ngành nghề nào, cũng có thể chữa bệnh xem người, nhưng cấp bậc này cực kỳ cao, bình thường thì những Danh Sư cấp một, cấp hai chỉ có thể giúp đỡ mọi người đột phá, hay chỉ bảo vài ngành nghề đặc biệt mà thôi.

Chưa hết, Danh Sư đi đến đâu cũng bị người khác chú ý, làm cách nào mà vị đó lại chạy đến địa phương nhỏ như Vương Quốc Thiên Huyền này, thậm chí lại còn thuê phòng ở lại?

- Ôi...

Đại sư Nguyên Ngữ không thể phản bác được gì.

Tuy rằng vị "Danh Sư Dương Huyền" gây ra nhiều tiếng vang lớn, nhưng hầu như cũng chỉ xem bệnh, chữa bệnh, lại chưa thể giúp ai đột phá cảnh giới, hơn nữa muốn biết cụ thể vị này có phải là Danh Sư hay không thì vẫn chỉ là một lời đồn, chưa nhìn thấy tận mắt thì không thể xác định được.

- Ông nói tên của vị này là gì? Ta biết được gần như hầu hết các Danh Sư cấp hai trong phạm vi Vương quốc.

Nhìn thấy ông lúng túc, Lưu Sư cười hỏi.

- Tên hắn là Dương Huyền, nhưng tôi không biết cụ thể thế nào...

Đại sư Nguyên Ngữ nói.

- Dương Huyền?

Lưu Sư hơi chần chừ, lắc đấu:

- Trong phạm vị Vương Quốc không có vị Danh Sư cấp hai nào có tên thế này, thậm chí một ít vị Danh Sư cấp ba mà ta biết cũng không có cái tên này!

Danh Sư có vòng quan hệ riêng với Danh Sư khác, mặc dù Lưu Sư chỉ đạt cấp một, nhưng ông vẫn có thể biết được trong Vương Quốc này có bao nhiêu Danh Sư, bao nhiêu người cấp hai, cấp ba, về cơ bản là ông đều biết tên, đây rõ ràng là lần đầu tiên ông được nghe đến cái tên Dương Huyền này.

- Phỏng chừng kẻ này là một tên lừa gạt, ông cũng đã nói, muốn tiến vào gặp mặt, đầu tiên phải giao ba trăm vạn kim tệ, có Danh Sư chính thức nào lại để ý đến những thứ như vàng bạc không?

Trang Sư cười nhạo.

Địa vị Danh Sư rất cao, nếu muốn có tài nguyên gì, chỉ cần một câu thì các thế lực lớn nào, thậm chí là cả vương thất đều chắp hai tay dâng lên, còn việc thuệ một tòa phủ đệ, buộc người tiến vào phải nộp ba trăm vạn kim tệ, rõ ràng là hành vi lừa đảo, muốn kiếm tiền.

- Việc này...

Đại sư Nguyên Ngữ vẫn còn chưa quá tin tưởng.

Hai ngày nay, câu chuyện về vị Danh Sư Dương Huyền nãy đã truyền ra ngoài đến điên rồi, ông muốn đi gặp mặt, bây giờ nghe ba vị Danh Sư kia bảo rằng có thể là lừa đảo, trong nội tâm nghiêng trời lệch đất.

- Tên này cũng không phải hạng lừa gạt đơn giản đâu, còn vài ngày nữa là đến tiệc mừng thọ Điền lão, vừa lúc ngày mai không bận việc, tôi có

thể cùng ông qua đó xem, tiện thể vạch trần thận phận Danh Sư của tên kia luôn.

Lưu Sư đề nghị.

- Tôi cũng muốn nhìn thử xem, kẻ không tôn trọng nghề Danh Sư này, thậm chí còn dám ngụy trang là ai, tên này ăn tim gấu gan báo rồi, dám đùa với lửa có ngày chết cháy!

- Cho tôi đi với, nói thật tôi cũng có chút hứng thú đó.

Trịnh Sư cũng nở nụ cười.

- Thôi được!

Đại sư Nguyên Ngữ gật gật đầu.

Đối phương nói không sai, thật thì không giả, giả thì không thật, nếu đối phương là thật, ba vị này chỉ đến vây xem thôi, không có ý gì khác, nếu là giả, họ nhất định vạch trần ngay tại chỗ, bản thân ông không cần xoắn xuýt quá nhiều.

Thấy ba vị Danh Sư bàn bạc xong, bệ hạ Thẩm Truy cũng không dám chen vào, đành phải lắc đầu bất đắc dĩ.

Tuy rằng hắn là người đứng đầu một nước, nhưng chẳng thể nào dám trưng vẻ mặt bề trên với những vị quái vật Danh Sư này đâu.

...

Hoàn toàn không biết ba vị Danh Sư Vương Quốc đã đến có ý định vạch trần bản thân, lúc Trương Huyền thức dậy thì sắc trời đã sáng rõ.

Sửa soạn một chút, ăn điểm tâm rồi quay sang nói với Tôn Cường:

- Ta phải đi ra ngoài một chuyến, nếu có ai đến tìm ra, bảo bọn họ đứng ở ngoài chờ nhé.

- Vâng, lão gia!

Tôn Cường gật đầu, vẻ mặt tự hào tràn đầy.

Thân là quản gia của Danh Sư, hiện tại hắn thật sực rất vừa lòng đắc chí, cho dù là bốn gia tộc lớn, hay quý tộc vương công, những tồn tại mà trước đây hắn phải nịnh bợ thì bây giờ bọn họ đều phải cúi đầu để gặp hắn!

Mặc kệ ngươi có thân phận gì, lão gia nói, cút ra bên ngoài chờ, ngươi phải đứng ngoài đó chờ cho ta...

Trải qua sự việc của Đỗ Mặc Hiên, Lăng Thiên Vũ, hắn đã có đủ tự tin rồi.

Không biết suy nghĩ trong lòng hắn, còn tưởng rằng Tôn Cường hiểu được ý mình, Trương Huyền gật đầu, rời khỏi phủ đệ.

Tìm được một ngõ hẻm không người, quay trở về dung mạo thật của mình, đi thẳng đến phủ đệ của Lục Trầm.

Hôm nay Lục Đại sư nói muốn dẫn hắn đi đến Kho Tàng Thư Vương Cung, có thể bổ sung cho công pháp Ích Huyệt Cảnh, thăng cấp thàng công.

Không lâu sau thì đã đến phủ đệ Lục Đại sư.

- Trương lão đệ, huynh thực sự xin lỗi đệ...

Vừa gặp Đại sư Lục Trầm, hắn đã thấy nét mặt tràn đầy áy náy của ông.

- Thực sự xin lỗi? Chẳng lẽ không vào được Kho Tàng Thư Vương Cung?

Trái tim Trương Huyền đã đánh trống trận.

Không có cách nào đi vào, làm sao để tìm sách học tập, bổ sung Thiên Đạo Đồ Thư Quán đây?

- Không phải việc này, mà là đứa con ngỗ nghịch của huynh...

Đại sư Lục Trầm lắc đầu.

- Đứa con ngỗ nghịch?

Trương Huyền chẳng cách nào hiểu được suy nghĩ trong đầu người đối diện.

Ông nuôi ra đứa con ngỗ nghịch thì liên quan gì đến tôi chứ? Tôi cũng không biết tên đó là ai...

- Đúng vậy, đêm qua huynh mới nghe nói, đứa con bất tài kia muốn gây phiền phức cho đệ, nó muốn tiến hành cuộc bình xét Sư giả, đây là lỗi của huynh, hôm nay huynh sẽ bảo nó nhận thua...

Đại sư Lục Trầm giải thích.

- Bình xét Sư giả?

Trương Huyền sửng sốt, vẻ mặt kỳ dị:

- Lục Đại sư, đừng nói với đệ là lão sư Lục Tầm kia chính là con của huynh nha?

- Đúng vậy, đó chính là đứa con bất hiếu của huynh, ba năm trước đã cãi vã một trận với huynh, rời nhà trốn đi, nay vẫn chưa về...

Đại sư Lục Trần lắc đầu.

- À... Nếu đã chuẩn bị so tài, vậy thì làm phiền Đại sư Lục Tầm rồi, bằng không anh ta còn tưởng đệ sợ hãi, nhờ cậy huynh ấy chứ...

Trương Huyền cười khổ, nói.

Hắn đã quen biết Đại sư Lục Trầm từ sớm, không ngờ rằng Lục Tầm là con của ông.

Đúng là quá trùng hợp rồi.

Thế nhưng, việc so tài cũng đã lan truyền, nếu giờ co đầu rụt cổ cũng không kịp rồi, nếu muốn tát vào mặt, vậy thì cứ đường đường chính chính, nếu hắn náo loạn với Đại sư Lục Trầm, chẳng phải mất sạch thanh danh à?

Đánh không lại đứa con, đi cầu cứu cha anh ta... Thế thì có gì khác với việc dạy học trò không được thì đi tìm phụ huynh đâu?

Hắn cũng không muốn làm việc này chút nào.

- Thế được rồi...

Thấy hắn kiên trì, Đại sư Lục Trầm đành thôi.

- Trương lão đệ, từ nhỏ đến lớn, đứa bé này của ta chưa bao giờ chịu thua thiệt, quen thói ngạo mạn, nếu đệ muốn ra tay, vậy phải cho thằng bé biết mùi lợi hại, té thật đau, cũng cho nó biết người giỏi thì có người giỏi hơn, thiên ngoại hữu thiên, không nên cậy tài khinh người nữa.

Lại nói thêm vài câu, giọng nói Đại sư Lục Trầm mang theo một tia chờ mong.

Con trai duy nhất của ông quá ngạo mạn, cũng chỉ vì ông nói vài câu thì đã bỏ nhà ra đi, nhiều năm qua đều không trở lại, ông tức đến mức suýt nữa ngã bệnh.

Nếu vị Trương lão đệ này có thể ra tay dạy dỗ thằng bé một lần, không còn gì tốt hơn, phải để nó ăn đau, biết rõ thế giới bên ngoài rất lớn, chỉ có cúi đầu nhìn lại, mới có thể đi xa hơn.

- Ài... Được rồi!

Đang tính toán nhẹ tay một chút vì xem trên quan hệ tốt đẹp giữa hắn là Đại sư Lục Trầm, Trương Huyền vừa nghe thấy ông nói thế thì gật nhẹ.

Thế nhưng, nếu tên lão sư Lục Tầm kia cắn chặt không buông, bản thân hắn sẽ khiến cho tên đó té ngã thật đau.

Hai người nói chuyện phiếm một lúc, không lâu sau thì đi đến trước mặt Vương Cung.

Kho tàng thư Vương Cung chứa đựng toàn bộ sách vở sưu tầm trong Vương Quốc, chỉ có đệ tử vương thất và quyền quý hiển hách mới có tư cách đi vào quan sát.

Đại sư Lục Trầm chính là Đế Sư, muốn dẫn Trương Huyền vào đây không khó, ông còn chưa đến trước mặt thì thủ vệ đã vội vàng mời đi.

- Không hổ là Vương Cung...

Đi vào bên trong, Trương Huyền ngắm nghía bốn phía.

Tuy rằng Vương Quốc Thiên Huyền không phải một quốc gia lớn, nhưng Vương Cung lại hết sức xa hoa, thậm chí ngang ngửa với Cố Cung kiếp trước, thậm chí còn phồn hoa hơn vài phần.

Hàng loạt đình viện yên tĩnh rậm rạp đếm mãi không hết, nếu chẳng có ai hướng dẫn sẽ rất dễ lạc đường, không tìm thấy Đông Tây Nam Bắc.

Dưới sự dẫn dắc của Đại sư Lục Trầm, vòng qua liên tục mười hành lang thì hai người ngừng lại trước một cung điện to lớn.

- Đây chính là Kho Tàng Thư!

Đại sư Lục Trầm cười, đưa tay chỉ.

Trường Huyền nhìn về phía trước, liền thấy một cung điện cao mấy chục thướng đứng sừng sững, bên trên bức hoành phi(1) màu đỏ thắm viền bạc ghi ba chữ to "Kho Tàng Thư" màu vàng kim đang ánh xạ tia sáng mặt trời vô cùng chói lọi.

(1)hoành phi: những tấm biển gỗ có hình thức trình bày theo chiều ngang treo trên cao bên ngoài cung điện, đền thờ.

- Đây chính là Kim Long Lệnh của bệ hạ Thẩm Truy, cầm lấy thì có thể đi vào đọc sách tùy ý, không đụng chạm vào trận pháp bên trong, huynh sẽ không đi vào.

Lật cổ tay, ông giới thiệu lệnh bài màu vàng kim cho Trương Huyền.

Phía trên có khắc một con rồng lớn chói mắt dữ tợn.

- Đa tạ Lục Đại su!

Tiếp nhận Kim Long Lệnh, Trương Huyền vội vàng chắp tay làm lễ.

Kho Tàng Thư Vương Quốc là một trong những nơi quan trọng nhất Vương Quốc, bên trong nhất định có Đại sư Trận Pháp để lại trận pháp và cấm chế, nếu không có lệnh bài này, rất có thể khi vừa tiến vào trong đó đã phải chịu công kích rồi.

- Giữa chúng ta thì không cần khách sáo đâu, không còn chuyện gì nữa, huynh đi về trước đây, nếu đệ muốn tìm sách vở nào thì cứ tìm ở bên trong, không có ai đến quấy rầy đâu.

Đại sư Lục Trầm vuốt râu cười nói.

- Tốt quá!

Trương Huyền không nói thêm lời nào đữa, cầm Kim Long Lệnh trên tay, đi vào.

Không hổ là Kho Tàng Thư Vương Quốc, giá sách bên trong chứa tầng tầng lớp lớn, nhìn không thấy điểm cuối, sách vở bao hàm rất nhiều nghề nghiệp khác nhau, có đến mấy nghìn vạn chi lớn.

- Đến đây thật vất vả mà, nhất định phải đưa hết chúng vào Đồ Thư Quán mới được!

Đây là lần đầu tiên Trương Huyền thấy nhiều sách đến thế, hắn hưng phấn đến mức đôi mắt sáng quắt, không thèm đi tìm công pháp, đi thẳng đến giá sách hàng đầu tiên, tiện tay lật lật.

Loạt soạt, loạt soạt!

Kho Tàng Thư vương thất chỉ còn tại tiếng lật sách.

...

Trương Huyền tiến vào Kho Tàng Thư vương thất lật sách, ở một nơi khác, Đại sư Nguyên Ngữ cũng mang theo ba vị Danh Sư Lưu Sư, Trịnh Sư, Trang Sư đi đến bên ngoài phủ đệ của hắn.

- Đây chính là chỗ ở của vị Dương Sư kia...

Đại sư Nguyên Ngữ chỉ về phía trước.

- Ừ, gõ cửa đi!

Lưu Sư khoát tay áo.

Tôn Cường hung hăng

dtv-ebook.com

Người dịch: Nguyễn Khiêm

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Tùng tùng tùng tùng!

Đi tới trước mặt, Nguyên Ngữ đại sư bắt đầu gõ cửa, thời gian không lâu, cửa lớn mở ra, Tôn Cường ưỡn cái bụng đi ra.

Nhìn mọi người một chút, mí mắt nhấc lên:

- Giao ba trăm vạn kim tệ, đứng trước cửa chờ, lão gia lúc nào muốn gặp các ngươi, ta sẽ cho các ngươi đi vào.

Nguyên Ngữ đại sư tại thượng tầng rất nổi danh, không ít người nhận thức, nhưng loại tiểu nhân vật như Tôn Cường, căn bản không biết hắn là ai.

Lại nói... Ta cần biết ngươi là ai sao?

Lão gia nhà ta là danh sư, là rồng cũng phải cuộn lại cho ta, là hổ cũng phải nằm xuống cho ta.

- Khặc khặc... Nguyên Ngữ đại sư bị hắn nói như thế, đứng ngẩn ngơ một lúc.

Phía sau hắn là ba vị danh sư, một cái quản gia nho nhỏ, sao dám lớn lối như vậy... không sợ bị đánh chết sao?

- Ta là Nguyên Ngữ, trước đây có đến bái phỏng lão gia của ngươi.

Tuy rằng trong lòng có chút khó chịu, nhưng cũng biết người ở trước mắt này có khả năng là quản gia của một vị danh sư, mấy vị danh sư đọ sức, hắn coi như địa vị không thấp, cũng không dám dính líu đến việc này, trâu bò đánh nhau ruồi muỗi chết, hắn cũng không muốn làm con muỗi kia.

- Ta không cần biết ngươi là Viên Ngữ hay Phương Ngữ gì cả, ta mới vừa nói xong đấy... Không rõ ràng sao? Giao ba trăm vạn, chờ đợi ở đây, có lẽ còn có thể gặp mặt lão gia nhà ta, bằng không, cút đi, đừng ở chỗ này chít chít méo mó.

Tôn Cường vẫy tay một cái, hơi không kiên nhẫn, nói.

Không có tiền ra vẻ cái gì?

- Biết lão gia nhà chúng ta là ai sao?

Một tên hộ vệ thực sự không nhịn nổi, lên tiếng quát lớn.

- Ta cần quan tâm lão gia của các ngươi là ai sao? Muốn tiến vào phủ đệ, nhất định phải tuân theo quy củ của nơi này, bớt ở chỗ này phí lời đi, không có tiền cũng đừng có ra vẻ, liền ba trăm vạn đều không có, tại trước mặt Cường ca ta trang cái gì bức?

Tôn Cường đầy khinh bỉ nhìn sang.

Không cam lòng dùng tiền liền cút đi, còn lão gianhà các ngươi là ai... To hơn nữa có thể lớn đến mức vượt qua danh sư sao?

- Ngươi...

Tên hộ vệ này thiếu chút nữa là tức đến thổ huyết tại chỗ.

Lão gia của bọn họ Lưu sư là một vị danh sư, đi tới địa phương nào đều bị người tôn làm thượng tân, cao quý không tả nổi, mà ở trong mắt cái

tên này, trực tiếp đã biến thành quỷ nghèo, trang bức...

Ngươi mới trang bức, cả nhà ngươi đều trang bức!

Hơi đỏ mặt, tức giận đang muốn đem thân phận bày ra để quát lớn đối phương, liền thấy Lưu sư đưa tay ngăn cản hắn rồi nói:

- Chúng ta chỉ là đi ngang qua nơi đây, muốn gặp gỡ lão gia nhà các ngươi, còn phiền phức huynh đài thông báo một chút...

Nói còn chưa dứt lời, liền thấy Tôn Cường trực tiếp đi tới trước mặt, ngẩng đầu lên, bàn tay mập mạp vỗ lên mặt của hắn:

- Lão đầu, ngươi là lỗ tai điếc? Hay vẫn là đầu óc có vấn đề? Lời ta vừa mới nói ngươi lẽ nào không nghe rõ? Muốn bái phỏng lão gia nhà chúng ta, liền lấy ra ba trăm vạn để ở chỗ này, không tiền, liền cút đi, đây là quy củ... Quy củ, chính là quy tắc không thể xúc phạm, có hiểu hay không?

- A...

Nhìn thấy động tác của hắn, Nguyên Ngữ đại sư ở một bên, liên tục run cầm cập, suýt chút nữa là ngất đi.

Vỗ vào mặt của Lưu sư...

Mấy tên hộ vệ đứng ở sau lưng Lưu sư, cũng tất cả đều sợ đến ngây người, từng cái từng cái há hốc mồm.

Giời ạ!

Cái tên này dĩ nhiên vỗ vào mặt của Lưu sư? Còn nói đầu óc của Lưu sư có vấn đề... Ngươi này không chỉ gan lớn, mà là không biết sống chết a...

Liền ngay cả bản thân Lưu sư cũng bối rối.

Hiển nhiên hắn cũng không nghĩ tới vị bàn tử ở trước mắt này dám làm như thế, lông mày co giật.

Bất kể nói thế nào hắn đều là một đời danh sư, tồn tại mà người người đều tôn trọng, vô số cường giả đi tới trước mặt đều không dám thở mạnh, cái tên này ngược lại tốt, trực tiếp vỗ mặt... Bản thân tránh cũng không phải mà không né cũng không phải...

Phiền muộn muốn thổ huyết.

Bất quá, vẫn chưa thể tức giận, đối phương rất rõ ràng không biết thân phận của chính mình, đường đường danh sư, khách quý của Thiên Huyền Vương quốc, vừa đến nơi này đã cãi vã cùng một tiểu nhân vật, truyền đi thật mất mặt.

Thân thể lay động một cái, tránh né bàn tay đang chuẩn bị tiếp tục vỗ mặt, cố nén phiền muộn, khoát tay chặn lại hộ vệ ở sau lưng.

- A Vân!

- Vâng!

Một người hộ vệ ở phía sau phản ứng lại, từ trong lồng ngực lấy ra một quả ngọc phù đưa tới:

- Đây là chương trình học ngọc phù của lão gia nhà chúng ta, chỉ cần cầm vật này trong tay là có thể được chủ nhân nhà ta chuyên môn chỉ điểm một canh giờ, đủ để thay thế ba trăm vạn kim tệ...

Bình thường, Danh sư sẽ phát một ít chương trình học ngọc phù, trong đó có ấn ký đặc thù thuộc về mình, chỉ cần nắm giữ vật này, liền có thể miễn phí tiếp thu chỉ điểm.

Vật này đối với danh sư mà nói là tượng trưng cho thân phận, cũng có thể xem như tiền tài để giao dịch.

Chung quy, khóa học của danh sư vô cùng ít ỏi, không ít người đánh vỡ đầu đều không giành được, một viên chương trình học ngọc phù tương ứng với một canh giờ chỉ điểm riêng, coi như là cường giả Thông Huyền cảnh đỉnh phong đều sẽ liều mạng vì vật này.

Thật muốn dùng thật tiền cân nhắc, giá trị tuyệt đối vượt xa ba trăm vạn kim tệ.

Ba!

Ngọc phù còn không đưa tới trong tay Tôn Cường, liền bị hắn coi như rác rưởi mà ném đi:

- Đầu óc ngươi có phải là có vấn đề hay không? Một miếng ngọc vỡ cũng muốn thay thế ba trăm vạn, ngươi cho rằng ta ngốc? Không có tiền, tất cả đều cút cho ta!

Nói xong ánh mắt tràn đầy khinh bỉ nhìn qua tất cả mọi người rồi xoay người đi vào trong phủ đệ, tiện tay liền muốn đóng cửa lại.

Thiên Huyền Vương quốc không có danh sư, tự nhiên cũng không có cái gọi là chương trình học ngọc phù, Tôn Cường thấy bọn họ không tiền ra, tùy tiện dùng cái ngọc nát để lừa gạt chính mình, không để thị vệ đánh đuổi bọn họ đi đã là rất nể tình.

- Ngươi...

Thấy ngọc phù bị ném đi, Tôn Cường còn dùng loại ánh mắt khinh bỉ nhìn sang, đám hộ vệ từng cái từng cái tức giận đến sắp hôn mê.

Em gái ngươi a, rốt cuộc vị Dương Huyền kia nghĩ như thế nào mà lại để cho một tên Nhaf quê như vậy làm quản gia?

- Tôn huynh không vội, đây là ba trăm vạn kim phiếu, còn làm phiền ngươi thông bẩm Dương sư một câu.

Thấy hắn lập tức chuẩn bị đóng cửa, Nguyên Ngữ đại sư cũng không nhịn được nữa, bước lên trước.

Lại mặc cho sự việc tiếp tục phát triển, hắn sợ ba vị danh sư ở phía sau sẽ tức giận, hắn chỉ là một cái y sư nho nhỏ, cũng không muốn bởi vì dẫn

người lại đây, lại chịu đến tai bay vạ gió, chịu đựng lửa giận của mấy vị danh sư..

- Ân, cái này thì còn tạm được, coi như ngươi hiểu chuyện!

Tiếp nhận kim phiếu, Tôn Cường cúi đầu liếc mắt nhìn, thoả mãn gật gật đầu, tiếp theo cảm khái một câu:

- Có tiền sao không lấy ra sớm, còn lấy cái miếng ngọc nát kia ra làm gì, gặp qua keo kiệt, lại chưa từng thấy keo kiệt như thế, chẳng lẽ không biết Cường ca ta là một người giảng nguyên tắc sao? Không tiền muốn vào... không có cửa đâu!

Nghe hắn nói như thế, những người khác khóe miệng co giật, liền ngay cả Nguyên Ngữ cũng thiếu chút nữa nhịn không được.

Đại ca, ngươi có biết chương trình học ngọc phù mà ngươi vừa ném đi, đến cùng có giá trị gì sao?

Cho dù là cường giả Thông Huyền cảnh đỉnh phong vì vật này cũng sẽ đánh nhau vỡ đầu mẻ trán, sống chết gặp nhau, ngươi ngược lại tốt, tiện tay ném đi, vứt đi như rác rưởi...

Ngươi thực sự là quản gia của danh sư?

Làm sao có khả năng kể cả vật này cũng không nhận ra?

- Được rồi, ở chỗ này chờ đi, lão gia nhà chúng ta vừa nãy có việc đi ra ngoài, đợi ông ấy trở về, tâm tình tốt mà nói, sẽ triệu kiến các ngươi.

Đem kim phiếu sắp xếp gọn gàng, Tôn bàn tử xua tay.

- Ở chỗ này chờ ư?

Nguyên Ngữ đại sư lông mày nhíu một cái.

Em gái ngươi, nếu đằng nào cũng phải chờ, sao ngươi không nói sớm? Thu được tiền mới nói, còn muốn chờ hắn trở về...

Nếu như chỉ có một người là ta đến đây bái kiến, thì cũng không sao, không ảnh hưởng tới toàn cục, then chốt là... ba vị lão gia ở phía sau ta kìa, làm sao có khả năng để binh họ chờ ở chỗ này?

- Có thể hay không làm phiền ngươi nhanh nhanh bẩm báo lên một chút, chúng ta thật sự có sự tình rất gấp muốn tìm lão gia nhà các ngươi...

Cố nén phiền muộn, Nguyên Ngữ đại sư nói.

- Chuyện gì gấp gáp như vậy?

Tôn Cường nhìn sang.

Đối phương đem tiền giao cho hắn, thái độ của hắn rõ ràng tốt hơn rất nhiều, khách hàng là Thượng Đế mà.

- Có chuyện gì, cũng phải nói với lão gia nhà các ngươi mới được, không thể nói với ngươi được!

Vị hộ vệ lúc nãy lấy ra ngọc phù, cũng không nhịn được nữa.

- Hả? Làm sao, còn ngượng ngùng nói? Cường ca ta mỗi ngày đi theo phía sau lão gia, cũng học không ít, một vài vấn đề đơn giản, thậm chí cũng không cần lão gia ra tay, liền có thể giải quyết...

Tôn Cường ngẩng đầu lên, cười lạnh.

Đùa giỡn, ta thế nhưng đạt được lão gia chân truyền, những cái thủ đoạn kia của hắn, tất cả đều được ta tận mắt chứng kiến, đơn giản chính là trước lừa gạt đối phương, để hắn tự lòi đuôi, sau đó lại nghĩ cách dao động, dựa vào thủ đoạn của ta, lừa gạt mấy người các ngươi, vẫn là dư dả.

- Ngươi học không ít?

Hộ vệ còn muốn nói chuyện, bị Lưu sư đánh gãy, người sau tràn đầy nghi hoặc:

- Nếu ngươi có thể nhìn ra, ngươi giúp ta xem một chút, ta có vấn đề gì.

- Ngươi?

Thân thể mập mạp của Tôn Cường đi quanh Lưu sư một vòng, lùi về sau một bước, trong đầu không ngừng nhớ lại phong độ cùng khí thế của lão gia, đầu ngẩng lên bốn mươi lăm độ, nhàn nhạt nhìn sang, dáng vẻ như là thế ngoại cao nhân:

- Ngươi ư? Ừm, cả nhà ngươi khỏe không?

- Ngươi nói cái gì?

Lưu sư sững sờ, suýt chút nữa là ngất đi.

Để hắn hỗ trợ nhìn, làm sao mở miệng liền mắng người?

Nguyên Ngữ đại sư càng là thân thể lảo đảo một cái, phiền muộn suýt chút nữa va đầu vào trên tường.

Giời ạ... Ông trời, ta xem ngươi vẫn là giáng thiên lôi xuống đánh chết ta đi... Ta thực sự không chịu được nữa rồi...

Chuyện này... Áp lực trong lòng quá lớn...

Ngăn ngắn mấy phút ở đây, số lần đau tim còn nhiều hơn số lần đã trải qua trong cuộc đời này...

Không để ý tới sự phẫn nộ cùng khiếp sợ của mọi người, nhớ tới thủ đoạn trang bức của lão gia, Tôn Cường nhẹ nhàng nở nụ cười, khuôn mặt tự tin nói:

- Ồ? Nghe không hiểu, vậy ta liền đổi một câu hỏi hợp lý hơn, người nhà ngươi thân thể đều tốt chứ?

Nhãn lực của Danh sư

dtv-ebook.com

Dịch: My

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Phốc!

Tất cả mọi người đều choáng váng, phảng phất như bị sét đánh trúng.

Vừa bắt đầu còn nghi ngờ hắn có phải là nói sai rồi, hoặc là bản thân nghe lầm. Nhưng đến lần thứ hai mới biết, tên ngốc này đúng là nói như vậy.

Mắng cả nhà Lưu sư...

Còn lẽ thẳng khí hùng, khí thôn sơn hà như vậy! Em gái ngươi a! Bàn tử, ngươi lấy đâu ra tự tin như vậy?

Nguyên Ngữ đại sư càng là hóa đá tại chỗ, lệ rơi đầy mặt.

Ta chỉ thuận miệng nói một câu, đâu trêu ai chọc ai a… Lần này hay rồi! Một khi Lưu sư nổi giận, khẳng định sẽ xảy ra cãi vã. Nếu Dương Huyền kia thực sự là danh sư mà nói, xem ra một lát nữa sẽ không thể tránh được một hồi tranh đấu. Sau đó… bản thân sẽ không có sau đó a...

Mọi người trợn mắt há hốc mồm. Trogn khi đó, Tôn Cường ở phía đối diện còn tưởng rằng mình nói đúng, ngạo nghễ mà đứng.

Đây chính là phương pháp lúc trước lão gia lừa gạt Lăng Thiên Vũ. Người vừa mở miệng, đối phương lập tức quỳ xuống. Thấy vậy, hắn lập

tức học tập cử chỉ, trạng thái lúc đó của Trương Huyền giống y như thật, bộ dáng cao cao tại thượng, nhìn thấu nhân sinh.

Hắn lặng lẽ ngước đầu, con ngươi đảo quanh. Vốn dĩ tưởng rằng sẽ nhìn thấy cảnh tượng đối phương lập cam tâm tình nguyện phục tùng, quỳ gối hô lớn đại sư. Không ngờ cảnh tượng lại biến thành mặt mũi đối phương xanhh mét, đám hộ vệ thì giương cung bạt kiếm.

- Lão gia, ta muốn giết hắn... - Hộ vệ rít lên một tiếng, muốn vọt lên.

- Ế? Làm sao không có tác dụng? - Nhìn thấy dáng vẻ hùng hổ của hộ vệ, Tôn Cường có ngốc cũng phát giác không đúng, trong lòng “lộp bộp!” một cái. Chẳng lẽ hắn nói sai rồi? Nhưng mà lúc này không thể ném đi thân phận cùng uy nghiêm được.

Lão gia mỗi lần mở miệng nói chuyện đều làm người phẫn nộ, nhưng nếu lừa gạt chính xác, đối phương liền sẽ lập tức chịu thua.

Nghĩ tới đây, trong lòng hắn lần thứ hai tăng thêm không ít tự tin:

- Như vậy đi, để ta sờ sờ lão bà của ngươi... Nha, lão bà của ngươi không ở đây cũng không quan trọng lắm, ngươi... là tên súc sinh, ăn no rửng mỡ...

Suy nghĩ hồi lâu, hắn lại nhớ ra vài câu khác của lão gia.

Xung quanh im lặng như tờ.

Đại ca, chửi một câu vốn là cảm thấy lá gan ngươi rất lớn. Không nghĩ tới, đó hoàn toàn không phải cực hạn...

Còn muốn sờ Lưu sư lão bà, mắng Lưu sư là súc sinh, ăn no rửng mỡ... Gặp qua gan lớn, chưa từng thấy lá gan lớn như vậy...

Khuôn mặt Lưu sư càng tái nhợt, da mặt liên tục co giật, có xúc động muốn ngất đi ngay lập tức.

Nếu không phải hắn hàm dưỡng cao, e rằng đã sớm đem tên ngốc trước mắt này một tát đập chết.

- Lão gia, xin hãy cho phép ta giết tên ngu xuẩn đang sỉ nhục ngươi này!
- Hộ vệ A Vân không nhịn được nữa liền ngẩng đầu ôm quyền.

- Nói cho hắn ta là ai! - Lưu sư hất ống tay áo.

Kỳ thực hắn cũng muốn giết kẻ trước mắt này, nhưng đối với phương lớn lối như thế trái lại làm cho hắn có chút kiêng kỵ.

Nếu như người trong kia không phải danh sư, một tên quản gia nho nhỏ sao dám nói những lời này?

Nếu đối phương thực sự là một danh sư lợi hại, để hộ vệ giết người quản gia này, hắn cũng không chịu đựng nổi lửa giận.

Vì lẽ đó, vẫn là cẩn thận cho thỏa đáng. Trước tiên bày ra thân phận, làm cho đối phương biết, sau đó nhìn thái độ của hắn xem sao.

- Bàn tử, lão gia nhà chúng ta là khách khanh Vương gia của Bắc Võ nhị đẳng Vương quốc, danh sư Lưu Lăng... - A Vân tiến lên trước một bước.

- Ta quản ngươi cái gì Vương gia... - Tôn Cường nói được một nửa, thân thể mập mạp bỗng run lên:

- Ngươi nói cái gì? Danh sư? Hắn là danh sư?

Vương gia của những vương quốc khác, hắn có thể không quan tâm. Nhưng đối phương là danh sư, vậy thì hắn teo rồi.

- Không sai. Lão gia nhà chúng ta là nhất tinh danh sư. Ngươi dám mở miệng sỉ nhục, đã phạm vào tội chết! - A Vân nghiến răng nghiến lợi.

Danh sư không thể nhục, công khai nhục mạ cả nhà của hắn, muốn sờ lão bà hắn, còn nói hắn là kẻ súc sinh... Chỉ những lời này đã đủ chết một trăm lần.

- Tội chết? – Miệng Tôn Cường méo xẹo, suýt chút bị dọa nữa không đứng vững.

Hắn vốn chỉ định tranh thủ lúc lão gia không ở, yên tĩnh lên mặt một chút, để lão gia nhìn hắn với cặp mắt khác xưa. Nằm mơ đều không nghĩ tới, giả dạng làm thành ngu ngốc.

Lão gia cũng bày ra bộ dáng như vậy, nói những lời như vậy, vì sao đối phương sợ đến mức lập tức quỳ xuống, thở mạnh cũng không dám. Mà đến lượt bản thân lại trực tiếp gặp phải danh sư...

Người so với người chênh lệch làm sao lại lớn như vậy chứ?

Sỉ nhục danh sư... Đây không phải muốn chết sao?

Nên làm gì?

Khuôn mặt phì nộn quả trứng của Tôn Cường nhăn lại như mớ rẻ rách, hắn muốn khóc rồi.

- Đi thông báo cho lão gia các ngươi biết danh sư Lưu Lăng, Trang Hiền, Trịnh Phi đến đây bái phỏng. sự việc của ngươi ngày hôm nay, ta sẽ tự mình nói chuyện cùng nhà lão gia nhà các ngươi!

Thấy tên quản gia mập mạp kia lúc nãy còn hung hăng khong ngớt, bây giờ lại sợ đến run cầm cập, Lưu sư Lưu Lăng khoát tay chặn lại.

Nếu như đối phương thực sự là danh sư, bị thuộc hạ hắn sỉ nhục mà bản thân lại không so đo, tương đương với cho mặt mũi, có thể lưu lại cái nhân tình. Nếu như không phải, cũng có thể nhân việc đó mà tức giận, đem kẻ ngụy trang một lần bắt giữ, để hắn khuất nhục.

- Lão gia nhà chúng ta sáng sớm đã ra ngoài... Không biết lúc nào trở về... - Nghe đối phương tạm thời không ra tay, Tôn Cường thở phào nhẹ nhõm.

Đã biết thân phận của đối phương, hắn không dám tiếp tục lớn lối giống như lúc nãy nữa.

- Không biết lúc nào trở về? – Mấy người Lưu Lăng hơi nhướng mày.

Bọn họ cũng không thể chờ mãi ở chỗ này chứ?

- Vâng! - Tôn Cường gật đầu.

- Như vậy đi! Đây là bái thiếp của chúng ta. Ngươi cầm lấy, lúc nào lão gia nhà các ngươi trở về, chúng ta lại đến bái phỏng.

Lưu Lăng vẫy tay, hộ vệ A Vân phía sau liền đưa tới một tấm bái thiếp.

- Vâng! - Tôn Cường không dám phí lời, tiếp nhận bái thiếp, nhìn bên trên tấm thiếp có hai chữ danh sư hiển hách, lông mày hắn không ngừng nhảy lên.

- Đi thôi! - Người không ở, ba vị danh sư cũng lười cùng một quản gia nói nhiều, tất cả cùng xoay người rời đi.

Thấy bọn họ đi rồi, Tôn Cường lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, lau đi mồ hôi lạnh đầm đìa, bước trở lại sân.

Mới vừa vào đến sân, hắn liền cảm thấy đầu gối mềm nhũn, co quắp ngã xuống đất.

Xem ra, mặt cũng không dễ lên như vậy, nếu không… chết cũng không biết chết như thế nào... Sau đó, đánh chết cũng không ra vẻ nữa...

…

- Lưu sư, tại sao không trực tiếp giết chết gia hỏa đã sỉ nhục ngươi?

Mọi người quay trở về, hộ vệ A Vân thực sự không nhịn được, mở miệng hỏi dò.

Có thể trở thành danh sư, dĩ nhiên không phải hạng người lòng dạ mềm yếu. Lưu sư vẫn luôn sát phạt quyết đoán, làm sao hôm nay lại để cái tên mập mạp này nói như thế mà vẫn nhịn xuống?

- Trịnh lão đệ, ngươi thấy thế nào? - Không trả lời hắn, Lưu Lăng quay đầu nhìn về phía Trịnh sư ở một bên, Trịnh Phi.

-Người ở tại tòa phủ đệ này không đơn giản. Nếu như đúng là danh sư, e rằng cấp bậc không thấp hơn chúng ta. - Trịnh Phi nghiêm túc gật gật đầu.

- Đúng đấy! -k Một bên hác, Trang sư Trang Hiền cũng gật đầu liên tục.

- Chuyện này... Không phải chưa thấy chủ nhân của phủ đệ sao?

Nghe được lời này của ba vị danh sư, mọi người đều có chút không hiểu nổi.

Các ngươi không phải vẫn chưa thấy lão gia trong miệng bàn tử đó sao? Chưa thấy ngườid, làm sao có thể xác định cấp bậc không thấp hơn so với các ngươi?

Ngay cả Nguyên Ngữ đi theo phía sau cũng vô cùng nghi hoặc nhìn sang.

- Mặc dù không thấy người, nhưng nhìn được quản gia của hắn. - Lưu sư nói.

- Tên ngốc đó? A Vân không hiểu. Tên ngốc đó có cái gì kỳ quái?

- Các ngươi chỉ nhìn thấy mặt ngoài! - Lưu sư lắc lắc đầu:

- Ta mới vừa nhìn thể chất của tên quản gia này. Không những không được, mà còn được xem là rất kém. Dựa theo đạo lý bình thường, hắn có thể tu luyện tới võ giả tam trọng Chân Khí cảnh đỉnh phong, coi như vận may vô cùng tốt. Nhưng mà, ngươi vừa nãy có nhìn thấy không? Thực lực của hắn ở cấp độ nào?

- Võ giả tứ trọng Bì Cốt cảnh hậu kỳ... - A Vân chần chờ một chút nói.

- Không sai! Thực lực của hắn đã đạt đến Bì Cốt cảnh hậu kỳ, hơn nữa... Xem dáng vẻ không khống chế được chân khí của hắn, hắn là vừa mới đột phá không bao lâu. Kết hợp với lời Nguyên Ngữ đại sư đã nói trước đó, Tôn Cường này chỉ là được tùy tiện đưa tới đây, lúc trước chỉ là một tiểu thương mở cửa hàng nhỏ... Điều này nói rõ, thực lực của hắn là nhờ chủ nhân của phủ đệ chỉ điểm sau đó mới tăng lên...

Lưu sư nói đến đây trong mắt lộ ra thái độ nghiêm nghị:

- Thể chất kém như vậy, công pháp tu luyện lại không ra sao, chân khí trong cơ thể khẳng định đã bị lắng đọng thành bùn từ lâu, làm cho kinh mạch toàn thân đều đóng kín. Dưới tình huống như thế, không chỉ để cho hắn trong mấy ngày ngắn ngủi có thể đột phá, thậm chí còn trực tiếp tăng lên gần một đại cấp bậc... Thủ đoạn để người tăng cấp này, coi như là ta cũng rất khó làm được.

Làm danh sư sẽ thường xuyên chỉ điểm người tăng tu vi, vì vậy có thể lập tức nhìn ra đặc thù của Tôn Cường.

Kinh mạch trong cơ thể Tôn Cường tích tụ, chân khí lắng đọng. Dựa theo đạo lý, hắn có thể đạt đến Chân Khí cảnh đỉnh phong coi như trâu bò. Nhưng hiện tại hắn đã đạt Bì Cốt cảnh hậu kỳ, có ngốc cũng có thể phân tích ra điều này.

Nếu như Trương Huyền nghe được kết luận của bọn họ, khẳng định cũng sẽ thán phục không ngớt.

Không hổ là danh sư, nhãn lực quả nhiên đáng sợ.

Khó trách có thể trở thành nghề nghiệp khiến toàn bộ người trên đại lục đều kiêng kỵ. Ánh mắt sắc bén không phải người bình thường có thể so sánh.

- Nếu ta đoán không lầm, hắn là đối phương dùng chân khí tinh khiết nhất để mở ra ràng buộc trong cơ thể hắn, thậm chí hòa tan chân khí lắng đọng, mới có thể một lần đột phá, hơn nữa còn tăng nhanh như gió, vọt tới Bì Cốt cảnh hậu kỳ!

Trang sư từ nãy đến giờ vẫn không lên tiếng, bỗng chần chờ một chút rồi nói.

Nếu như Tôn Cường tại đây, khẳng định cũng sẽ sợ hết hồn. Trải nghiệm của hắn xác thực giống y như những gì vị danh sư này vừa nói.

Có thể hòa tan chân khí lắng đọng, giúp hắn mở ra kinh mạch ràng buộc… đẳng cấp chân khí của người này chí ít đạt đến trung tam phẩm cảnh giới, hoặc là... Tu vi đạt đến biên giới Tông Sư!

Lưu sư cũng gật gù, lần thứ hai nhìn về phía A Vân:

- Bất kể là cường giả tu luyện trung tam phẩm chân khí, hay là Tông Sư... Dù cho người này không phải danh sư, cũng không phải người chúng ta có thể đắc tội. Mà nếu đối phương đúng là danh sư, cấp bậc cho dù không cao bằng chúng ta, nhưng tiềm lực cũng lớn hơn chúng ta nhiều. Vừa nãy nếu thật muốn giết quản gia của hắn, chẳng khác nào vuốt mặt không nể mũi, sau đó sẽ không còn đường quay về. Ngược lại không bằng xuôi dòng bán một cái nhân tình. Một tiểu nhân vật mà thôi, chắc hẳn đã biết thân phận của chúng ta, giờ khắc này cũng dọa sợ tè ra quần.

- Vâng! - A Vân gật gù.

Hắn biết nhãn lực lão gia nhà mình kinh người, có thể nhìn ra chi tiết sự tình bên trong chính xác nhất, lúc này không nói thêm nữa.

- Lợi hại!

Bên cạnh, Nguyên Ngữ đại sư nghe được lời phán đoán của ba vị này, bị làm cho khiếp sợ há to miệng cả nửa ngày.

Khó trách danh sư có thể trở thành nghề nghiệp cao quý nhất. Chỉ liếc mắt nhìn đã có thể phân tích nhiều như vậy, nhãn lực mạnh khiến cho người giận sôi.

- Lão gia, người này không ở phủ đệ, chúng ta làm sao bây giờ? - A Vân hỏi tiếp.

- Không ở phủ đệ không có nghĩa là chúng ta không có cách nào xác nhận thân phận của hắn. Như vậy đi, ngươi nói cho Thẩm Truy bệ hạ, triệu tập những người được Dương Huyền ra tay trị liệu mấy ngày hôm nay đến Vương cung. Ta muốn tận mắt nhìn...

Lưu sư bàn giao.

- Vâng! - A Vân gật đầu tuân lệnh.

Nguyên Ngữ đại sư nghe đến đây thì âm thầm khâm phục.

Người không ở không quan trọng lắm. Vị Dương Huyền này ra tay giúp đỡ Lăng Thiên Vũ, Đỗ Mạc Hiên, La Trùng, Trần Tiêu đan sư... Những chuyện này đều không phải bí mật gì. Chỉ cần đi tìm bọn họ đến đây, cẩn thận hỏi dò, tra xét thì sẽ biết được không ít.

Đến cùng có phải là danh sư thật hay không, vừa xem sẽ biết ngay.

Tầng thứ sáu Thiên Đạo Thần Công

dtv-ebook.com

Người dịch: Nguyễn Lê Trọng Danh

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Ba Sư tập hợp, muốn cùng nhau đến gặp mặt Trương Huyền nhưng hắn lại không hề biết rõ tình hình, giờ phút này hắn còn ở trong Kho Tàng Thư Vương Quốc, ánh mắt tỏa sáng hưng phấn.

- Đã xong...

Lật sách đến trưa, rốt cuộc thì hắn cũng đã lật xong toàn bộ sách về Ích Huyệt Cảnh trong Kho Tàng Thư một lần, Đồ Thư Quán cũng đã tạo thành Thần Thông Thiên Đạo tầng thứ sáu bản đầy đủ.

Phương pháp này khá giống với những gì hắn phỏng đoán, hiện tại chỉ cần tiếp tục tu luyện này là được.

- Tu luyện thôi!

Dù sao thì nơi này cũng chỉ có một mình hắn, không cần lo lắng dọa sợ người khác, Trường Huyền ngồi xuống dưới đất không chút do dự, bắt đầu tu luyện.

Tách! Tách! Tách!

Ngay từ lúc đầu tu luyện, Linh khí hùng hậu lập tức giáng xuống từ trên trời, tiến vào thân mình một cách dũng mãnh, từng huyệt đạo trong cơ

thể nổ tung, chẳng khắc nào đậu xào, tạo ra âm thanh cộng hưởng.

Không biết qua bao lâu, mắt Trương Huyền mở to, vẻ mặt kinh ngạc, dường như không thể tin tưởng được.

- Vậy mà mình có thể mở hết toàn bộ 108 huyệt đạo luôn à?

Theo truyền thuyết, cơ thể người có tổng cộng 108 huyệt đạo, thế nhưng chỉ có 72 huyệt có thể mở ra, hơn nữa hệ huyệt đạo này sinh ra theo một trình tự định trước, thể chất mỗi người không giống nhau, cần phải dùng phương pháp mở ra khác nhau để đạt hiệu quả tốt nhất, nếu không có phương pháp cụ thể, cuối cùng thì cả đời này cũng chỉ có thể mở ra ba, bốn mươi huyệt đạo, không thể tiến bộ hơn nữa.

Vốn dĩ hắn tưởng rằng dù có Thiên Đạo Thần Công, mở được 72 huyệt thì đã không tệ rồi, ngay cả nằm mơ hắn cũng không nghĩ đến mở được cả thảy 108 huyệt.

Giờ phút này, huyệt đạo toàn thân Trương Huyền lúc sáng lúc tối, giống như vì sao đầy trời, tràn ngập sức mạnh.

Tin tức mở ra toàn bộ huyệt đạo toàn thân này truyền ra ngoài có thể hù chết người sống đó.

- 108 huyệt đạo tương đương với 108 đỉnh, khi chưa đến Ích Huyệt Cảnh thì đã có 20 đỉnh, thân thể thêm 90 đỉnh nữa, nếu tính toán cẩn thận thì sức mạnh của ta đã đạt đến 218 đỉnh, có thể so với cường giả trung kỳ Thông Huyền Cảnh rồi...

Tính toán sức mạnh bản thân xong, hai mắt Trương Huyền tỏa sáng lấp lánh.

Sơ kỳ Thông Huyền Cảnh 100 đỉnh, trung kỳ 200 đỉnh, hậu kỳ 300 đỉnh, đỉnh cao 400 đỉnh.

Đỉnh cao Ích Huyệt Cảnh mà đã có sức mạnh vượt qua trung kỳ Thông Huyền Cảnh, có thể nói trong toàn bộ Vương Quốc Thiên Huyền này,

hay thậm chí phạm vi lãnh thổ rộng lớn hơn cũng không thể có thêm người khác nữa.

Thế mà hắn lại dễ dàng đạt được.

Cho dù Trương Huyền thì hắn cũng nghĩ rằng bản thân đang nằm mơ.

Với thực lực hiện tại, không nhiều người trong Vương Quốc Thiên Huyền này có thể vượt qua.

Dù sao, người mạnh nhất Vương Quốc Thiên Huyền cũng chỉ đến mức đỉnh cao Thông Huyền Cảnh là quá đáng.

- Giờ phải tiếp tục xem xem có công pháp võ giả tầng bảy hay không...

Trương Huyền đứng dậy, hai mắt tỏa ánh sáng, tiếp tục đi vào sâu trong Kho Tàng Thư.

- Đáng tiếc...

Đi dạo một vọng, tìm hết cả Kho Tàng Thư một lần, Trương Huyền không nhịn được phải lắc đầu.

Cả Kho Tàng Thư này không có công pháp võ giả tầng bảy.

Nhắc tới đây làm hắn tỉnh táo hẳn.

Võ giả tầng bảy Thông Huyền Cảnh được xem như là cường giả cao cấp nhất Vương Quốc Thiên Huyền, đương nhiên công pháp sẽ cực kỳ quý giá, sao có thể bày biện tùy tiện ở chỗ này chứ?

Thậm chí dù cho có công pháp này đi nữa, e rằng chỉ có vị Quốc Vương bệ hạ kia mới biết rõ, nghiên cứu, khống chế trong tay.

- Không có công pháp, thế còn võ kỹ...

Nghĩ đến việc này, Trương Huyền không quá thất vọng, bước vào khu vũ kỹ.

Kho sách trong Kho Tàng Thư Vương Quốc cực kỳ phong phú, tuy rằng võ kỹ này không phải là những thuật bất truyền, nhưng thắng ở số lượng nhiều, chỉ một chiêu tùy tiện cũng có thể chia ra mấy nghìn phái khác nhau.

Trương Huyền ngừng lại, nhìn về giá sách phía trước.

Đây là khu vực thối pháp.

- Thất Thập Nhị Lôi Đàm Thối, Toàn Phong Thối Công, Tam Thập Tứ Thức Liên Hoàn Thích, Xuyên Thân Du Long...

Những bí tịch thân pháp, thối pháp bày trên giá sách vô cùng nhiều.

- Chân Vương Dĩnh chịu tổn thương, cho dù đã được bồi dưỡng bằng Dịch Dưỡng Thể, nhưng không thể chắc chắn vận dụng thối công tốt, tốc độ nhanh được, tuy nhiên nếu có thân pháp và thối pháp tốt thì sẽ đơn giản hơn nhiều...

Nghĩ vậy, Trương Huyền bắt đầu lật sách.

Loạt soạt, loạt soạt!

Sau một lúc lâu, khi lật xong toàn bộ sách thân pháp, thối công có liên quan, quả nhiên là trong đầu hắn cũng tạo thành hai quyển sách.

Thiên Đạo Thân Pháp và Thiên Đạo Thối Pháp!

Tiện tay mở ra, tinh thần đắm chìm vào trong sách, qua hai canh giờ, hắn đã học xong hai bộ võ kỹ.

Vì hai bộ võ kỹ này được chỉnh lý từ những gì trụ cột, căn bản nhất, giống như Thiên Đạo Thương Pháp, nên chỉ có một chiêu.

Nhất là thân pháp, có thể giúp hắn dịch chuyển hai mươi mét chỉ trong vòng mười lần hô hấp, tốc độ cực nhanh, chẳng khác nào thuấn di*.

*thuấn di: dịch chuyển tức thời.

Đương nhiên, với tốc độ nhanh như vậy, thân thể là một hạn chế cực lớn, nếu không phải vì hắn tu luyện Thiên Đạo Kim Thân, gia tốc như thế trong nháy mắt sẽ khiến mạch máu vỡ tung, đi đời nhà ma, thậm chí, với sức chịu đựng hiện tại của hắn cũng chỉ thi triển tối đa một lần, dùng nhiều, tai mũi chảy máu, không chịu nổi.

Dù vậy thì nó cũng rất đáng sợ, lúc đang chiến đấu đối địch, đột nhiên sử dụng loại thân pháp chẳng khác nào thuấn di này, e rằng nếu một tồn tại đỉnh cao Thông Huyền Cảnh không phòng bị cũng sẽ bị đánh bại ngay tại chỗ.

Học xong thân pháp, thối pháp, đi đến khu quyền pháp cũng đọc qua hết, tạo thành một chiêu quyền pháp.

Sau một lúc lâu nữa, hắn lại học được cực kỳ nhẹ nhàng.

Quyền pháp này giống với thân pháp, dù chỉ có một chiêu nhưng lại giúp gia tăng gấp đối sức mạnh của hắn.

Hiện tại hắn có thể thi triển ra 218 đỉnh, tăng lên gấp đôi là 436 đỉnh, nói cách khác, thi triển Thiên Đạo Quyền Pháp thì lực công kích của hắn đã có thể so với cường giả đỉnh cao Thông Huyền Cảnh rồi.

Đương nhiên, tựa như thân pháp, sức mạnh đó cũng vượt qua khả năng chịu đựng cực hạn của cơ thể, không thể sử dụng liên tục được, hắn chỉ có thể thi triển tối đa ba quyền.

Một đường lật sách, học tập liên tục, thời gian trôi qua chậm chạp.

May mà Trương Huyền biết rằng bản thân sẽ ở trong Kho Tàng Thư Vương Quốc trong khoảng thời gian rất dài nên đã chuẩn bị sẵn đồ ăn trong giới chỉ trữ vật từ sớm, bằng không thì chỉ tu luyện cũng làm cho hắn chết đói.

...

Vương Cung, đèn đuối sáng trưng.

- Đan Sư Trần Tiêu, vì sao ông lại ở đây?

Đi vào đại sảnh, Đỗ Mạc Hiên cực kỳ khó hiểu.

Dù sao thì ông chẳng qua chỉ là một Trưởng Lão, mấy năm nay tu vi giảm xuống nên càng suy thoái hơn, hôm nay nhận được lệnh truyền gọi từ bệ hạ Thẩm Truy khiến ông không hiểu được nguyên do.

Vừa vào cung điện, ông mới phát hiện Đan Sư Trần Tiêu, Lăng Thiên Vũ, La Trung đều đang ở đây.

- Tôi cũng nhận được lệnh truyền gọi của bệ hạ, chắc chắn có liên quan đến Dương SƯ rồi, dù sao thì mấy người chúng ta đều nhận được ân huệ từ Dương Sư!

Lúc này, Đan Sư Trần Tiêu mất đi bộ dạng muốn chết, trò chuyện vui vẻ, mặt mày hồng hào.

- Đúng là có khả năng này...

Đỗ Mạc Hiên gật gật đầu, hai người Lăng Thiên Vũ, La Trùng cũng bừng tỉnh nhận ra.

Thế nhưng, bọn họ tò mò cũng không lâu lắm thì liền biết được đáp án, bệ hạ Thẩm Truy bước đến đại điện, tươi cười giới thiệu với mọi người.

- Không phải ta mời mọi người đến đây, mà là ba vị Danh Sư.

- Danh Sư?

Đám người Đỗ Mạch hiên cực kỳ hoảng sợ, vội vàng đứng dậy, liền thấy ba vị lão giả khí thế hiên ngang đi theo phía sau bệ hạ.

- Ngồi đi, ông là Lăng Thiên Vũ à, nghe nói vợ ông bệnh năng, có thể nói rõ tình huống trị liệu lúc đó thế nào không?

Khách sáo xong, Lưu Sư liền hỏi.

Một lát sau.

- Ông nói là... Vị Dương Huyền này chỉ nhìn thoáng qua thì đã nhận ra con sư tử đá của ông làm từ Đề Nam Huyết Ngọc, hơn nữa còn mượn điều này để phán đoán người nhà của ông bệnh nặng à? Lại còn... chỉ đâm vào mất huyệt đạo thì chẳng những vợ ông tỉnh lại mà còn xuống đất đi lại?

Lưu Sư trừng mắt thật to.

- Đề Nam Huyết Học hút tinh khí thần của con người, vợ ông hôn mê không tỉnh, nói rõ bệnh nguy kịch, nếu muốn cứu chữa, vừa phải tìm được chỗ kinh mạch bị bếc tắc, lại phải cần chân khí ít nhất phải đạt đến tam phẩm mới có thể khơi thông gông cùm xiềng xích, chỉ cần liếc nhìn đã phát hiện vị trí này, lại còn không hề chần chờ chút nào... Danh Sư là con mắt tinh tường vậy ư?

...

- Thậm chí còn không luyện đan, chỉ đi tới thì đã nhìn thấy ngươi chạm phải tử khí, thời thời khắc khắc đều có thể chết? Đúng là có thể nhìn ra chính xác tử khí quanh thân, mi tâm hóa thành màu đen, nhưng vật mà Luyện Đan Sư tiếp xúc thân mật nhất chỉnh là lò luyện, cũng có thể phỏng đoán được tám chín phần mười nguyên nhân này... Nhưng không hỏi thăm gì cả mà suy đoán ra được, sao tôi lại cảm giác vị này không giống Danh Sư, lại giống người xem bói toán nhỉ...

- Biết rõ ông ăn Long Lân Hà dẫn đến tâm cảnh không ổn định, không hỏi thăm gì, luyện khí là có thể nhìn ra? Đừng nói giỡn chứ...

...

Ba vị Danh Sư nghe xong chuyện của mọi người, cả đám đều choáng váng.

Gì thế này, nghe thiên thư* à?

*thiên thư: văn chương chữ viết khó hiểu

Cho dù Danh Sư có con mắt tinh tường cỡ nào cũng không thể mạnh mẽ đến vật chứ!

- Xem ra... chỉ có hai khả năng, một là... trình độ vị Dương Huyền này vượt qua chúng ta quá nhiều rồi, đạt đến tình trạng mà ngay cả chúng ta không thể lý giải được.

Không biết thời gian trôi qua bao lâu, sắc mặt Lưu Sư trầm trọng:

- Hai là, vị kia đã biết tình huống của mọi người từ sớm, hơn nữa còn tìm ra được phương pháp giải quyết, hốt thuốc đúng bệnh, cố ý khiến người ta rung động, nhưng trên thực tế thì... chỉ là một tên lừa gạt, thừa cơ vơ vét của cải.

Trịnh Sư, Trang Sư cũng gật gật đầu, hiển nhiên cũng rất tán thành quan điểm này.

- Nếu là khả năng đầu tiên, chúng ta tự mình xin gặp, thỉnh giáo học tập cũng chả sao cả, nhưng nếu là trường hợp thứ hai...

Nói đến đây, đáy mắt Lưu Sư lạnh lẽo:

- Làm Danh Sư cũng có trách nhiệm vạch trần bọn đạo chích, không thể để hắn làm dơ tên tuổi chúng ta.

Dẫn động mưa gió

dtv-ebook.com

Dịch: My

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Thiên Huyền Vương thành.

- Bắc Vũ nhị đẳng Vương quốc Lưu sư, Trang sư cùng với Hàn Vũ Vương quốc Trịnh sư đã đến Vương thành, còn cùng nhau đi bái phỏng Dương Huyền?

- Không sai! Sau khi bái phỏng, nghe nói đã triệu tập Lăng Thiên Vũ, Đỗ Mạc Hiên mấy người tiến Vương cung suốt đêm. Không biết đã xảy ra chuyện gì, nhưng đến hôm sau, ba vị danh sư lần thứ hai đích thân tới phủ đệ bái phỏng... Hơn nữa... Bọn họ liên tục bái phỏng năm ngày, thậm chí ngay cả một bóng người đều không thấy?

- Mịa nó, quá mạnh đi! Ngay cả danh sư cũng không gặp? Ta biết Lưu sư, là danh sư có địa vị khá cao trong nhất tinh. Người như thế mà cũng bị chặn ở ngoài cửa... Vị Dương sư này đến cùng đạt trình độ gì?

- Sợ rằng không chỉ đơn giản là nhị tinh danh sư đi!

…

Cái tên Dương Huyền chưa ai từng nghe qua, thậm chí giáo sư công hội cũng không tra ra được, thế cho nên không ít người mang thái độ bán tín bán nghi, cảm thấy hắn cũng không phải là chân chính danh sư.

Hiện tại không giống.

Lưu sư, Trịnh sư, Trang sư là ba vị chân chính danh sư, người người đều nghe danh. Dù là tại mấy đại vương quốc chung quanh cũng đều có tiếng tăm lừng lẫy. Vậy mà ba người dắt tay nhau đi bái phỏng, hơn nữa đã liên tiếp năm ngày, đến cửa cũng chưa được vào, có ngốc cũng biết người tên Dương Huyền này khẳng định không đơn giản.

- Là danh sư, lại không tra được... E rằng Dương Huyền danh tự này, cũng là giả...

- Danh sư yêu thích du lịch, tôi luyện, trải nghiệm sinh hoạt của người bình thường, từ đó khai thác tâm cảnh, tăng lên linh hồn. Liệu vị này có phải là cao cấp danh sư từ nơi nào đó du lịch đến chỗ chúng ta hay không?

- Ta cũng không biết... Nếu là như vậy thật thì Thiên Huyền Vương quốc chẳng phải muốn phát triển sao?

- Đúng đấy! Danh sư tượng trưng cho quốc lực. Nhất tinh danh sư trấn thủ có thể xin nhị đẳng Vương quốc, nhị tinh trấn thủ có thể xin nhất đẳng Vương quốc. Nếu như nắm giữ tam tinh danh sư, thậm chí có thể xin phong hào!

- Vương quốc một khi đạt đến phong hào, liền có tư cách thành lập truyền tống trận, mua bán ra đủ loại vật tư, vạn quốc đến bái, khó có thể tưởng tượng được có bao nhiêu chỗ tốt...

…

Trong lúc nhất thời, đủ loại thuyết pháp đều có, vang vọng toàn bộ Vương thành.

- Bệ hạ, ba sư tuy không xác nhận, nhưng đều đang hoài nghi. Theo lão nô xem ra, vị Dương Huyền này khẳng định là người có đại bản lĩnh, bằng không, cũng không thể đơn giản chữa khỏi cho nhiều người như vậy. Dù cho không phải danh sư, e rằng cũng là một vị y đạo đại sư, lão tổ có lẽ... Có thể cứu.

Vương cung, một lão thái giám phân tích tin tức đạt được mấy ngày nay.

- Ừm… Phái người bảo vệ chặt chẽ, một khi Dương Huyền trở về, lập tức bẩm báo với ta. Ta muốn đích thân nhìn xem. - Ánh mắt Thẩm Truy bệ hạ nghiêm nghị.

- Vâng! - Lão thái giám liền vội vàng gật đầu.

…

- Đây chính là cơ hội ngàn năm có một. Vương Siêu, một khi vị Dương sư này vừa ý chúng ta, trở thành học đồ, sau đó trở thành danh sư là chuyện ngay trong tầm tay!

Hồng Thiên học viện, trong một lớp học rộng rãi, Lục Tầm hưng phấn nhìn thanh niên trước mắt.

- Đúng đấy! Bất luận thế nào cũng phải đi vào bái kiến, tranh thủ ở trước mắt Dương sư lưu lại ấn tượng tốt! - Vương Siêu cũng gật gù, hai mắt tỏa sáng:

- Dù cho không thể thành học đồ, đạt được một hai câu chỉ điểm cũng nhất định có thể lập tức đột phá.

- Ừm! - Lục Tầm gật đầu.

- Đúng rồi, Trương Huyền bên kia làm sao bây giờ? - Vương Siêu nhìn sang.

- Hắn? - Lục Tầm lão sư chuyển ánh mắt nhìn về phía trước, mang theo khí tức cao cao tại thượng, hai tay chắp sau lưng:

- Hắn chỉ là hòn đá kê chân trên con đường trở thành danh sư của ta mà thôi, không tính là gì! Ngươi yên tâm đi, ta tuyển chọn học viên đối chiến đều đang bí mật tu luyện. Không đến mấy ngày nữa đều có thể đột phá đại cảnh giới, nhất định sẽ giành được thắng lợi to lớn nhất trong lần sư giả bình trắc này, nhờ đó dẫn tới sự chú ý của rất nhiều danh sư!

- Vậy thì tốt! Ta chúc mừng ngươi trước... - Vương Siêu hưng phấn ôm quyền.

…

Cảnh tượng tương tự phát sinh tại khắp nơi trong Vương thành. Danh sư xuất hiện, khiến mọi thế lực đều rung chuyển, tất cả nhìn chằm chằm vị trí phủ đệ của Trương Huyền. Trong nháy mắt, tiểu viện không đáng chú ý này phảng phất như biến thành trung tâm toàn bộ Vương thành...

Dẫn động phong vân.

Giờ khắc này Trương Huyền đã đi tới trước mặt một loạt giá sách ở nơi tận cùng Vương quốc tàng thư khố.

Năm ngày không ngừng không ngủ, liên tục lật sách khiến hắn mệt bở hơi tai, đừng nói tu luyện, đến tâm tình đều không có.

- Còn một hàng cuối cùng...

Biết cơ hội tới Vương quốc tàng thư khố không dễ dàng, vì vậy hắn dự định trước tiên sao chép hết những cuốn sách này vào trong Thiên Đạo thư viện rồi tính sau. Mặc dù vẫn chưa thể hình thành Thiên Đạo thư tịch tương ứng, dù vậy, hắn cũng mệt đến ngất ngư, bất cứ lúc nào cũng sẽ ngã xuống.

Nhìn thấy chỉ còn dư lại hàng cuối cùng, hắn nhất thời hưng phấn, hai mắt tỏa ánh sáng, nước mắt ào ào.

Cực khổ rồi nhiều ngày như vậy, rốt cục nhìn thấy phần cuối.

- Hả? Đây là thư tịch liên quan tới độc...

Đây là một loạt sách liên quan tới thế nào dùng độc, chế độc, phân biệt độc đại loại như vậy. Đây đều chỉ là cơ sở mà thôi, không tính là cao minh.

- Lật xem!

Ngón tay xẹt qua, một trận rào rào vang rền, từng quyển từng quyển thư tịch ấn vào trong óc hắn.

Trong rất nhiều nghề nghiệp, có một loại gọi là độc sư. Dựa theo uy lực, nghề nghiệp này, tuyệt đối có thể xếp tới bên trên cửu lưu. Chỉ có điều giống như sát thủ, nghề nghiệp này chỉ có thể ẩn giấu ở u ám nơi, người không nhận ra, rất nhiều người không muốn tuyển chọn, cuối cùng bị trở thành hạ cửu lưu.

Trương Huyền tự nhiên không muốn học tập độc sư, nhưng mà nhìn một chút cũng không sao, có thể để phòng ngừa bị người hãm hại.

Lòng hại người không thể có, nhưng nên có tâm phòng bị người.

Sau một canh giờ, tất cả sách liên quan tới độc đều được xem xong.

- Trở về đầu tiên phải ngủ một giấc...

Ấn tất cả thư tịch trong tàng thư khố vào đầu óc, Trương Huyền lúc này mới cảm thấy mệt mỏi ngợp trời đè xuống, cả người như là bị đào trống không, chỉ muốn tìm một chỗ trực tiếp nằm xuống ngủ.

Tuy rằng hắn đã đạt đến Ích Huyệt cảnh đỉnh phong, so người bình thường mạnh hơn nhiều. Nhưng liên tục năm ngày năm đêm, không ngừng không ngủ, lại thêm tinh thần vận chuyển cao độ, dù là mạnh hơn nữa cũng không kiên trì được.

Tuy rằng mệt mỏi, nhưng cũng đáng giá.

Thiên Huyền Vương quốc thành lập không dưới ngàn năm, tàng thư cất trữ trong đó mặc dù chất lượng đều không cao, không tính là bí tịch gì, nhưng đổi lại chưa đựng rất nhiều nghề nghiệp, hơn nữa số lượng lớn.

Tình huống như thế, đối với những người khác sẽ rất khó phân phân biệt thật giả, xem càng nhiều càng thêm hồ đồ, tham nhiều còn có thể dẫn

đến tinh thần thác loạn. Nhưng đối với Trương Huyền nắm giữ Thiên Đạo thư viện mà nói, căn bản không coi là sự tình gì lớn.

Chỉ cần hắn muốn, có thể bất cứ lúc nào hình thành Thiên Đạo thư tịch, tổng hợp tất cả tri thức chính xác nhất bên trong đó, biến thành thứ thuộc về chính mình.

Đi ra khỏi Vương cung, nhìn mặt trời một chút, lúc này hắn mới phản ứng được bản thân đã ở tại tàng thư khố ròng rã năm ngày.

- Vẫn chưa thể nghỉ ngơi. Thời gian mua Phá Âm đan cùng Cự Tê thú huyết dịch đã qua gần mười ngày, đồ vật có lẽ đến nơi rồi...

Đang đi trên đường, hắn chợt nhớ tới một chuyện, bản thân không thể trực tiếp đi ngủ được. Quãng thời gian này, lúc nào hắn cũng vội vàng kiếm tiền, đọc sách, vì vậy kỳ hạn mười ngày đã đến gần. Dược liệu lần trước nhờ Âu Dương hội trưởng mua cũng nên đến nơi.

- Trước tiên về phủ đệ một chuyến đi! Chỉ mong mấy ngày nay có người đến tìm, như vậy tiền liền có thể kiếm thêm tiền...

Suy nghĩ một chút, khoản tiền cần thiết còn thiếu hai trăm vạn, vì vậy hắn không do dự, tìm một chỗ không người đổi y phục, ngụy trang thành “Dương Huyền”. Lúc này hắn mới đi về phía phủ đệ.

…

Trương Liêu, Trươn Mặc nổi tiếng khắp Thiên Huyền Vương quốc là phi tặc, chuyên môn trộm của nhà giàu, cướp của người giàu giúp đỡ người nghèo khó, được xem là nghĩa trộm. (tên trộm có nghĩa khí)

Bởi vì thân pháp linh hoạt, thủ đoạn sạch sẽ, nhiều năm qua họ chưa bao giờ thất thủ. Thiên Huyền Vương quốc từng ra giá cao treo giải thưởng bắt lấy hai người, nhưng buồn cười chính là, đến tướng mạo của bọn họ ra sao cũng không biết.

- Phía trước chính là phủ đệ của Đỗ Kiều. Cái tên này làm giàu bất nhân, làm nhiều việc ác. Tuy rằng gặp phải đạo phỉ, chuyện làm ăn bị đứt gãy, nhưng lạc đà gầy còn hơn ngựa lớn. Đi trộm nhà này một bút liền đủ chống đỡ không ít tháng ngày... - Trương Liêu cười hì hì, nhanh chân tiến về phía trước.

Hai người bọn họ bởi vì bị đuổi bắt gắt gao nên đã rời đi Thiên Huyền Vương thành nửa năm. Vừa về liền đem chủ ý đánh tới trên người thương nhân Đỗ Kiều.

- Ừm, nhưng mà cần phỉa chuẩn bị chu đáo một chút, xác nhận hộ vệ cùng thói quen rồi hẵng ra tay. – Trương Mặc gật gù.

Hai người làm trộm, cũng không phải là nhìn thấy ai cũng trộm. Bình thường cần quan sát rất lâu, xác định rõ phòng ngự bố cục, tìm đúng nhược điểm, lúc này mới một lần ra tay là đắc thủ.

Chính vì như thế, làm trộm không dưới năm mươi lần nhưng chưa bao giờ thất thủ.

- Tòa phủ đệ này ta đã tới một lần... A?

Trương Liêu nhanh chân chạy về phía trước, chuyển qua một lối đi, đang muốn chạy tới phía trước phủ đệ định trộm để cẩn thận quan sát, lập tức sợ hết hồn.

Sắc mặt Trương Mặc trắng nhợt, nhìn cảnh tượng phía trước, con mắt trừng lớn.

Chỉ thấy trước cửa tòa phủ đệ này, dòng người xếp hàng dài, phải có đến mấy trăm người đứng ở phía trước. Nếu như chỉ là nhiều người ngược lại cũng thôi, mấu chốt nhất chính là... Cửa lớn của phủ đệ đóng chặt, như thể căn bản không có dự định mở ra.

- Mau nhìn, kia là... không phải Bát Tí Thần Long, Lưu Nguyên Khải sao?

Đột nhiên Trương Liêu nhận ra một người, sắc mặt trắng nhợt.

- Là hắn... Bát Tí Thần Long Lưu Nguyên Khải, nhân vật nổi tiếng tuyệt thế bên trong giới tán tu, Thông Huyền cảnh hậu kỳ vô thượng cường giả, bởi vì một lần vây bắt man thú bị thương, biến mất trong tầm mắt mọi người. Sao hắn lại chạy đến nơi này rồi? Hơn nữa, đứng ở trước cửa làm gì? – Trương Mặc cũng chấn động toàn thân.

- Kia là... Long Nham Thiết Thủ Phong Tuấn? Đệ nhất cao thủ Hàn Tuyết thành, một đôi tay cứng như thiết khai bia liệt thạch, là siêu cường tồn tại. Hắn tiến vào Vương cung, Thẩm Truy bệ hạ đều phải lấy lễ ngang hàng đối đãi, tu vi càng là Thông Huyền cảnh trung kỳ. Tại sao cũng ở nơi đây... Xếp hàng?

- Trác Ưng Thần Nhãn Đoàn Cửu Giang? Chông sắt Long Hiên Hải? Bạch diện thư sinh, Hồ Hiếu Bạch...

Vốn tưởng rằng những người xếp hàng bên ngoài chỉ là mấy người bình thường. Không ngờ cẩn thận nhìn lại, toàn thân Trương Liêu run lên, suýt chút nữa bị hù chết tại chỗ...

Những người này đều là cao thủ nổi danh Thiên Huyền Vương quốc, kém cỏi nhất cũng đều đạt đến Thông Huyền cảnh sơ kỳ.

Bọn họ mặc dù có chút thủ đoạn, nhưng thật sự gặp phải những người này, sợ rằng chạy đều chạy không thoát, sẽ bị đánh chết tại chỗ.

Chỉ là...

Cao thủ có thực lực như vậy hầu như đều kiêu căng khó thuần, coi trời bằng vung. Lúc trước Thẩm Truy bệ hạ đặc biệt mời mà không được mấy vị chịu tới. Tại sao tất cả đều chạy tới đứng yên xếp hàng trước cái cửa này?

Ta sẽ không nhìn lầm đi...

Hai người Trương Liêu, Trương Mặc ngơ ngác nhìn nhau, từng người đều liên tục nắm tóc, sắp điên rồi.

Nếu như những người này chỉ đứng yên xếp hàng ngược lại cũng thôi, then chốt là mỗi người đều không dám thở mạnh, chỉ lo đắc tội người trong sân. Thậm chí bị người nhốt ở bên ngoài... mà đến cửa cũng không dám gõ...

Trời xanh ơi, đại địa hỡi, ai có thể nói cho ta, là đám người kia điên rồi, hay là chính ta điên rồi?

Đây không phải phủ đệ của Đỗ Kiều sao?

Một thương nhân nho nhỏ sao có thể có lực uy hiếp lớn như vậy?

Để một đám người cam tâm tình nguyện đứng ở ngoài cửa, không dám mở miệng nhiều lời?

Lão gia trở về

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Dịch: Nguyễn Khiêm

Nguồn: TruyenYY

Rào rào!

Đang khiếp sợ đến ngây người, trong lòng như phát điên, liền thấy một ông già đi nhanh tới.

Nhìn thấy người này, tất cả mọi người đang đứng lộ ra vẻ cung kính, nhao nhao nhường ra một con đường.

- Đây là... Nhân nghĩa Cửu Thiên, Chương lão gia tử?

Cố nén khiếp sợ ở trong lòng, Trương Liêu nuốt ngụm nước bọt, hỏi đồng bọn bên cạnh.

- Chương lão gia tử nghe nói đã hơn chín mươi tuổi, ba mươi năm trước liền đạt đến Thông Huyền cảnh đỉnh phong... Đương nhiên, để mọi người tôn kính, cũng không phải là tuổi tác của hắn lớn, thực lực cao, mà là... Hắn từng là minh tinh giáo sư của Hồng Thiên học viện, học trò khắp vương quốc, cao thủ ở đây e rằng có gần kề một nửa đều từng đi dự thính khoá học của hắn... Hắn tới nơi này làm gì?

Miệng Trương Mặc há to giống như đang bị nhét một quả trứng gà vào.

Vị Chương lão gia tử này hơn hai mươi năm trước liền ít giao du với bên ngoài, không bước chân ra khỏi cửa, Thẩm Truy bệ hạ gặp phải đều muốn xưng hô một tiếng lão sư... Chạy đến nơi đây làm gì?

Lẽ nào Đỗ Kiều đem phủ đệ chuyển nhượng cho hắn, những cao thủ này là đến bái phỏng hắn?

Chờ chút...

Ý nghĩ này mới vừa xuất hiện, hai người liền biết sai rồi, bởi vì... Vị Chương lão gia tử này cũng đứng ở trước cửa phủ đệ, thái độ cung kính chờ đợi, không có một chút kiêu ngạo nào.

- Liền Chương lão gia tử cũng đang chờ?

Trương Liêu, Trương Mặc nhìn nhau, môi run lên.

Chương lão gia tử, tuy rằng ẩn cư nhiều năm, nhưng ở Thiên Huyền Vương quốc, ai dám không nể mặt hắn, coi như là hắn muốn đi vào Vương cung, bệ hạ cũng sẽ đích thân nghênh tiếp, bây giờ lại bị chờ ở bên ngoài cửa, không có một chút nôn nóng nào mà vẫn cung kính như thế...

- Đại ca, chúng ta... Còn đi trộm sao?

Qua nửa ngày, Trương Liêu không nhịn được nhìn về phía huynh trưởng, hỏi.

- Trộm? Trộm em gái ngươi a... Trước tiên không nói có thể đi vào hay không, coi như đi vào, nhiều cao thủ canh giữ ở trước cửa như vậy, ta sợ... Còn không đi tới cửa, sẽ bị đánh chết tươi...

Trương Mặc run cầm cập, suýt chút nữa là khóc lên.

Giời ạ, làm sao trộm?

Trước tiên không nói những vị cường giả Thông Huyền cảnh kia, liền coi như tùy tùng của bọn họ, cũng có thể đem hai người bọn hắn đập thành bánh thịt...

Tòa phủ đệ này đến cùng xảy ra chuyện gì?

Tại sao có thể có nhiều cao thủ như vậy đến bái phỏng?

- Bất kể là ai... Có sức hiệu triệu lớn như vậy, vương thất lẽ nào liền mặc kệ?

Đột nhiên, Trương Liêu nhớ tới cái gì, không nhịn được nói.

Trương Mặc cũng sửng sốt.

Bên giường, há để người khác ngủ ngáy.

Mặc kệ cái tên này là ai, một lần hiệu triệu nhiều cao thủ như vậy xuất hiện, một cái so một cái mạnh mẽ hơn cũng không nói, quan trọng nhất chính là... Cam tâm chờ ở bên ngoài, liền cửa cũng không dám gõ, loại lực lượng này, coi như Thẩm Truy bệ hạ, cũng phải cảm thấy hoảng sợ đi...

Ào ào ào!

Ngay lúc đang nghi ngờ, một cái xe ngựa màu vàng óng đi tới trước mặt.

- Là Thẩm Truy bệ hạ... Hắn đến rồi, xem ra có trò hay để nhìn...

Nhìn thấy xe ngựa, cùng với bóng người từ phía trên đi xuống, hai người Trương Liêu đồng thời run lên.

Thực sự là nói cái gì đến cái đó, Thẩm Truy bệ hạ đích thân tới, khẳng định cũng là cảm thấy áp lực, dự định tới thăm dò phủ đệ này.

Tuy rằng những cao thủ này đông đảo, nhưng mà muốn đối đầu với một cái Vương quốc, vẫn là không có đủ lực lượng.

Huống chi truyền thuyết Thiên Huyền Vương quốc có một vị lão tổ, thực lực đã đạt đến nửa bước Tông Sư, uy hiếp các quốc gia ở xung quanh không dám làm bừa, đám người kia tuy rằng lợi hại, đối mặt loại cường giả siêu cấp này, vẫn như cũ không có chút hy vọng nào.

- Bệ hạ, ngươi đến rồi!

- Xin chào bệ hạ!

- Bệ hạ hôm nay tới sớm quá, vị trí của ngươi, ta giúp ngươi chiếm đây, mau tới thôi...

...

Ngay ở trong lúc hai huynh đệ Trương Liêu, Trương Mặc tưởng là đại chiến động một cái liền bùng nổ, liền thấy rất nhiều cao thủ đứng ở trước cửa, từng cái từng cái tươi cười rạng rỡ tiến lên chào hỏi.

Tiếp theo, liền nhìn thấy Thẩm Truy bệ hạ cũng tìm một địa phương đứng ở trong đám người, một mặt cung kính chờ ở bên ngoài.

- Dát?

Thân thể của hai huynh đệ Trương Liêu, Trương Mặc đồng thời lảo đảo một cái.

Ai có thể nói cho chúng ta biết đến cùng là chuyện gì đang xảy ra sao?

Đường đường là quốc vương của Thiên Huyền Vương quốc cũng gia nhập đoàn người, đứng chờ ở bên ngoài cửa...

Ai có thể nói cho ta, tòa phủ đệ này... Đến cùng là của ai sao?

Rào rào!

Khiếp sợ còn không kết thúc, lại một chiếc xe ngựa ngừng lại, ba vị lão giả hướng bên này đi tới, ba người này ăn mặc y phục như nhau, ngực thêu một chấm nhỏ lóng lánh tỏa ánh sáng.

- Đây là... trang phục của danh sư, nhất tinh danh sư? Ba vị nhất tinh danh sư?

Trương Mặc nhận ra được, nắm đấm xiết chặt.

- Ta biết rồi, khẳng định là ba vị danh sư này muốn giảng bài, những người này là đến đây để nghe giảng...

Trương Liêu bỗng nhiên tỉnh ngộ.

Khẳng định là như vậy, cũng chỉ có danh sư mới có sức hiệu triệu mạnh mẽ như vậy, không cần mở miệng, liền có thể làm cho nhiều cao thủ như vậy đến đây chờ, thậm chí Thẩm Truy bệ hạ cũng phải đích thân tới.

- Xin chào Lưu sư!

- Trang sư, nhiều năm không thấy, phong thái của ngươi vẫn như cũ.

- Trịnh sư lần trước bái kiến vẫn là bảy năm trước, không nghĩ tới ngươi lại đến Thiên Huyền thành...

...

Ba vị danh sư đi tới, lập tức dẫn tới náo động, đám người kiêu căng khó thuần lúc trước, nhao nhao tránh đường.

- Ba vị liền đứng ở phía trước ta đi...

Vốn tưởng rằng ba vị này nhất định sẽ mở ra đại môn và bắt chuyện mọi người để cùng đi vào, lập tức nhìn thấy Thẩm Truy bệ hạ nhường ra vị trí, ba sư ngừng lại, cũng yên tĩnh đứng ở bên ngoài cửa, không nhúc nhích, cũng chờ đợi như mọi người.

- Giời ạ...

Trương Liêu, Trương Mặc lần thứ hai tan vỡ.

Thông Huyền cảnh cao thủ, lão gia tử đức cao vọng trọng, quốc vương bệ hạ, thậm chí danh sư đều đứng chờ ở trước cửa...

Tòa phủ đệ này đến cùng là của ai?

Buồn cười hai người bọn họ mới vừa rồi còn nghĩ làm sao vào trong đó trộm đồ. May mà còn không có động thủ, bằng không, phỏng chừng hiện tại đã sớm chết tươi.

Kẹt kẹt!

Thân thể vẫn đang run lẩy bẩy, liền thấy cửa lớn đang đóng chặt từ từ mở ra, một tên béo đi ra.

- Chuyện này... Đây không phải ông chủ của trung tâm tư vấn mua bán nhà đất ở trong Thiên Vũ thương hội, mập mạp Tôn Cường sao?

Trương Liêu nhận ra được người vừa đi ra.

Tại Thiên Huyền thành trộm cắp nhiều năm như vậy, chung quanh điều tra nghiên cứu địa hình nên hắn có thể nhận ra không ít người thuộc hàng tam giáo cửu lưu.

Không nói so sánh cùng Thẩm Truy bệ hạ, coi như so sánh cùng bọn họ, tên mập ở trước mắt cũng kém hơn, cũng có thể nói hắn gần như là tầng lớp thấp nhất của xã hội trong Thiên Huyền Vương thành.

Hắn lại có thể ở trong phủ đệ mà để nhiều cường giả, danh nhân như vậy chờ ở bên ngoài?

- Tôn quản gia, không biết ngày hôm nay Dương sư có trở về hay không?

Chương lão gia tử bước lên trước, ôm quyền nói.

- Thực sự ngượng ngùng, lão gia còn chưa có trở lại, chư vị mời trở về đi, nếu lão gia trở về, ta sẽ phái người thông báo các vị...

Nhìn thấy trước mắt đông nghịt người, Tôn Cường khóe miệng co giật một lần, vội nói.

Nương theo tin tức càng truyền càng xa, người đến càng ngày càng nhiều, từ lúc bắt đầu còn khá khiếp sợ, đến hiện tại, cũng nhanh mất cảm giác.

Đương nhiên, để Tôn Cường càng thêm mất cảm giác chính là vị lão gia này của nhà mình trốn rồi.

Tựa như là bốc hơi khỏi thế gian, làm sao cũng không tìm được...

Nếu như lại không tìm được, hắn thật sợ những người đang đứng ở trước cửa này nóng nảy lên. Thật muốn như vậy, hắn e sợ cũng không cần sống nữa

Cả ngày đối mặt với nhiều cường giả như vậy, nếu không phải tố chất tâm lý của hắn khá vững vàng, khẳng định từ lâu đã không kiên trì được rồi.

- Này, còn chưa có trở lại, bất quá không quan trọng lắm, chúng ta có thể chờ ở chỗ này...

Nghe được Dương sư còn chưa có trở lại, mọi người không nhịn được có chút thất vọng.

- Mọi người vẫn là đừng đợi...

Tôn Cường chỉ lo gặp sự cố, đang muốn tiếp tục khuyên can, đột nhiên nhảy lên, nước mắt tràn mi, hướng về phía một phương hướng nhào tới:

- Lão gia...

...

- Đây là... Xảy ra chuyện gì?

Chậm rãi trở lại phủ đệ, Trương Huyền nhìn thấy một nhóm người xếp thành hàng dài ở trước cửa nhà mình, cũng ngây người không hiểu chuyện gì đang diễn ra.

Bắt heo sao?

dtv-ebook.com

Dịch: My

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- - Lão gia?

Nhìn thấy Tôn đại quản gia thất thố, mọi người lập tức rõ ràng, Dương sư đã trở về. Tất cả đồng loạt quay sang nhìn, quả nhiên thấy một người trung niên với sắc mặt lòng đỏ trứng đang tỏ ra vô cùng nghi hoặc nhìn xung quanh, không biết chuyện gì xảy ra.

- Đây chính là lão gia để nhiều người như vậy chờ đợi? - Trương Liêu, Trương Mặc đang núp một bên cảm thấy choáng váng.

Gia hỏa này sinh ra cũng không phải ba đầu sáu tay a, sao có thể để Quốc vương, danh sư đều cam tâm tình nguyện chờ ở cửa?

Nửa năm nay bọn hắn chưa trở lại Thiên Huyền thành, đối với việc "Dương Huyền danh sư" dẫn động phong vân cũng không hề hay biết.

- Tiểu Cường, có chuyện gì xảy ra?

Bọn hắn choáng váng, Trương Huyền càng là choáng váng rối tinh rối mù. Nhìn thấy đám người đứng đây, ngẫm kỹ lại hắn cũng sẽ hiểu được, hắn là những người mấy ngày nay đến tìm hắn giải quyết vấn đề. Nhưng mà… Tôn Cường, ngươi lệ nóng doanh tròng, gặp ta mà như chó con gặp chủ nhân là cái quỷ gì?

Chẳng phải mới mấy ngày không gặp nha! Đâu cần kích động cùng hưng phấn như vậy…

- Lão gia, ngươi rốt cuộc đã về rồi! Những người này đều đến tìm ngươi. . . - Tôn Cường kích động vội vàng giới thiệu. Nhưng mà còn chưa nói hết câu đã bị ngắt lời.

- Dương sư… - Trầm Truy bệ hạ ôm quyền:

- Tại hạ…

- Ta để ngươi nói chuyện sao?

Đang muốn từ trong miệng Tôn Cường biết rõ mọi chuyện lại bị gia hỏa này cắt ngang, lông mày Trương Huyền nhíu một cái.

Ở đâu ra, làm sao một điểm nhãn lực đều không có, không nhìn thấy ta đang vội vàng sao?

May mắn tính tình của ta tốt, nếu đổi lại là danh sư khác, sớm đã đem gia hỏa không có ánh mắt như ngươi đánh chết…

Phù phù! Phù phù!

Trương Liêu, Trương Mặc ngã sấp mặt.

Ca của ta, ngươi quá trâu bò rồi! Đây chính là Quốc vương bệ hạ của Thiên Huyền Vương quốc… Ngươi trực tiếp nói như vậy…

Tôn Cường cũng trợn mắt há hốc mồm.

Không hổ là lão gia, thật là mãnh liệt… Ngay cả Quốc vương bệ hạ đều không để vào trong mắt…

- Ta… - Trầm Truy bệ hạ đỏ bừng mặt.

- Ngươi nói tiếp. . . - Quát lớn xong gia hỏa không có mắt chen ngang lời người khác này, Trương Huyền tiếp tục nhìn về phía quản gia.

- A! - Cảm khái một chút, Tôn Cường vội vàng nói:

- Mấy ngày nay ngươi không ở đây, những người này đều là đến đây bái phỏng ngươi, có Quốc vương Trầm Truy bệ hạ, còn có…

- Quốc vương cũng tới? - Trương Huyền giật nảy mình.

Số tiền hắn cần kiếm cũng sắp đủ. Lúc đầu hắn còn nghĩ trở về sẽ bỏ tòa phru đệ này đi, biến trở về là Trương Huyền. Không nghĩ tới cả Quốc vương bệ hạ cũng bị kinh động.

Hắn nhịn không được hỏi:

- Ở đâu?

Nghe nói như thế, tất cả mọi người lộ ra bộ mặt cổ quái, ngay cả Tôn Cường cũng lảo đảo một cái…

Náo loạn cả nửa ngày, hóa ra vị lão gia này không biết mặt bệ hạ a, thiếu chút nữa làm hắn sùng bái nửa ngày…

- Khụ khụ, là ta! - Trầm Truy bệ hạ ho khan một tiếng.

- Ngươi ? - Trương Huyền buồn bực kém chút thổ huyết. Không nghĩ tới mới trở về từ Tàng thư khố nhà người ta, giờ lại dạy dỗ đối phương một trận…

- Tại hạ Trầm Truy, gặp qua Dương sư. Ta tới giới thiệu cho Dương sư, ba vị này là Lưu sư, Trịnh sư cùng Trang sư... - Trầm Truy bệ hạ vội nói.

- Lưu sư… Cái gì? Danh sư? - Trương Huyền sững sờ.

Không phải nói Thiên Huyền Vương quốc không có danh sư sao?

Lúc nào xuất hiện ba người này rồi? Ta mới đi mấy ngày, đến cùng chuyện gì xảy ra?

- Lưu Lăng (Trang Hiền, Trịnh Phi) gặp qua Dương sư!

Đám người Lưu sư tiến về phía trước một bước ôm quyền, đồng thời cẩn thận quan sát trung niên nhân trước mắt.

Chỉ nhìn một chút, lông mày ba người đồng thời nhíu một cái.

- Trước tiên mời cùng ta đi vào đi!

Không biết ba người tựa hồ nhìn ra cái gì, Trương Huyền thấy nhiều người vây quanh cửa chính như vậy, không cách nào nói chuyện, đành xoa xoa mi tâm, khoát tay chặn lại.

Cũng không thể để đường đường Quốc vương bệ hạ, ba vị danh sư chờ ở cửa ra vào đi.

- Lưu huynh, ngươi xem ra cái gì?

Theo sau lưng đi vào tiểu viện, Trang Hiền nhịn không được lặng lẽ truyền âm.

Hắn là ngụy trang, không phải là diện mục thật sự. Nhìn làn da cùng cử động, hắn rất trẻ tuổi, tuyệt không vượt qua ba mươi tuổi. Chỉ sợ… cũng khống quá hai mươi lăm tuổi! - Lưu Lăng cau mày.

Đến cả Đỗ Mạc Hiên đều có thể nhìn ra Trương Huyền ngụy trang, làm danh sư như thế nào không nhìn ra.

- Hai mươi lăm tuổi cũng không vượt qua, có thể là danh sư gì? Chỉ sợ là giả... - Trang Hiền hừ lạnh.

Danh sư giống như bậc túc nho, tuổi tác càng lớn, càng trân quý, không dám lộ ra chân diện mục ngược lại cũng thôi, nhưng hai mươi lăm tuổi cũng chưa tới… Làm sao có thể là danh sư?

Muốn trở thành danh sư, cần trải qua nhiều loại khảo hạch. Mỗi một dạng đều cần trả giá lớn để học tập. Tri thức bị giới hạn bởi tuổi tác, hai mươi tuổi khó có khả năng khảo hạch thành công a!

- Xem ra là giả mạo. Một lát nữa ta sẽ nghĩ biện pháp vạch trần hắn. - Trịnh sư cũng gật gật đầu.

Nghe được giới thiệu của đám người Lăng Thiên Vũ, trong lòng họ vốn có nghi ngờ, muốn tận mắt nghiệm chứng. Hiện tại tận mắt nhìn thấy Trương Huyền ngụy trang qua loa, bọn họ lập tức rõ ràng, nhất định là giả.

Không giả, ngụy trang làm gì?

Không phải giả sao có thể mới hai mươi tuổi đã đạt đến trình độ bọn hắn cũng nhìn không ra?

- Hơn nữa, các ngươi thấy không? Ánh mắt hắn tràn đầy tơ máu, thần sắc rã rời. nếu thật là danh sư, làm sao xuất hiện tình trạng này? - Lưu Lăng nói tiếp.

Hắn không chỉ nhìn ra Trương Huyền ngụy trang, còn nhìn ra tinh thần hắn không ra sao.

Vừa cẩn thận quan sát một hồi, càng xem càng tức giận. Bởi vì càng nhìn hắn càng thấy gia hỏa này không giống danh sư thật.

Một kẻ giả mạo để bọn hắn tới bái phỏng năm ngày liên tục, đổi lại là ai cũng đều sẽ tức giận, huống chi bản thân còn là danh sư.

Không biết đã bị đối phương nhìn ra bảy tám phần, Trương Huyền đi vào phòng khách, ngồi vào ghế chủ vị, ngẩng đầu nhìn về ba vị trước mắt:

- Không biết ba vị danh sư tìm Dương mỗ có chuyện gì?

- Há, nghe nói Dương sư tinh thông y đạo, am hiểu giúp người đột phá tu vi, chúng ta mạo muội đến đây là có việc muốn chỉ giáo…

Cùng hai người khác liếc mắt nhìn nhau, Lưu Lăng mở miệng.

Trực tiếp cứng rắn khẳng định không được. Nếu muốn vạch trần đối phương, vậy sẽ phải đem vỏ bọc của hắn lột cho thương tích đầy mình.

- Chuyện gì, nói đi!

Trương Huyền bây giờ chỉ nghĩ đến chuyện kiếm đủc hai trăm vạn, nhanh chóng mua được dược liệu mình cần, sau đó tìm địa phương đi ngủ. Hắn thực sự đã quá mệt mỏi, cho nên cũng không đoái hoài tới khách sáo, tùy tiện khoát tay áo.

- Giả trang, để ngươi tiếp tục giả vờ!

Thấy hắn tỏ ra lạnh nhạt, sắc mặt tam sư xanh lét, đồng thời híp mắt lại.

Tâm lý tố chất rất tốt a.

Nhưng mà, có giả trang thêm nữa cũng vô dụng. Hôm nay không vạch trần ngươi, chúng ta tuyệt không rời đi.

- Là tu vi của ta có chút vấn đề, muốn thỉnh giáo!

Thấy hai người khác ra hiệu, Trang Hiền đứng lên, ôm quyền nói:

- Ta hiện tại đã đạt tới Thông Huyền cảnh đỉnh phong, khoảng cách nửa bước Tông Sư cũng chỉ cách có một bước. Nhưng rõ ràng ta cảm giác chân khí trong cơ thể ngưng tụ tốc độ rất chậm, vô luận như thế nào cũng không vượt qua được một bước cuối cùng, các phương pháp đều dùng hết mà chẳng biết tại sao. Mong rằng Dương sư giúp ta chỉ điểm.

- Thông Huyền cảnh đỉnh phong? - Trương Huyền phiền muộn.

Thực lực của hắn bây giờ cũng mới Ích Huyệt cảnh đỉnh phong, Thông Huyền cảnh tu luyện thế nào, đạt tới loại thực lực này có gì lợi hại hắn đều không biết, làm sao chỉ điểm?

- Như vậy đi… Ngươi đánh hai quyền để ta nhìn xem!

Biết không thể so sánh hiểu biết lý luận với đối phương, Trương Huyền khoát tay.

- Đánh hai quyền? Tốt!

Trang Hiền biết thi triển võ kỹ mới có thể để cho người nhìn ra vấn đề, nên cũngkhông do dự. Hdắn đứng dậy, đánh ra một quyền.

Hô hô hô!

Quyền phong vù vù, lực lượng như đao.

Không hổ là Thông Huyền cảnh cường giả. Chân khí giống như du long ở trong cơ thể hắn xoay quanh, lực lượng một quyền cường đại, đè ép không khí chung quanh vang lên từng đợt.

Quyền pháp rất nhanh kết thúc.

Trang Hiền, Lưu Lăng, Trịnh Phi đồng thời hướng ánh mắt về phía "Dương sư", muốn nhìn xem hắn có thể nói ra cái gì. Chỉ thấy thần sắc hắn ngốc trệ, giống như con gà gỗ, không biết đang nghĩ cái gì.

- Mời bình luận!

Thấy bộ dáng này của hắn, Trang Hiền sầm mặt lại, nhìn hết sức khó coi, đến cả hai chữ "Dương sư" cũng chẳng muốn xưng hô.

Bất kể nói thế nào hắn cũng là danh sư. Nếu như ngươi có thực cao hơn chúng ta thật nhiều cấp bậc ngược lại cũng thôi, đằng này chỉ là một kẻ ngụy trang, ngươi ra vẻ cái gì?

Yêu cầu ta đánh quyền, còn ở nơi đó ngẩn người… Có phải ngươi thấy choáng, cái gì cũng không nói ra được đi!

- Muốn ta bình luận?

Không để ý tới thái độ khó chịu của đối phương, Trương Huyền giương mắt nhìn sang.

- Không sai! - Trang Hiền khẽ nói.

Hắn đã nghĩ kỹ rồi. Chỉ cần đối phương mở miệng, hắn sẽ lập tức tìm ra lỗ thủng, sau đó vạch trần hắn trước mặt mọi người, để tên lừa gạt này phải mất mặt xấu hổ.

Dựa theo đạo lý, bọn hắn hắn là nên khuyên can những người đang xếp hàng dài chờ đợi ngoài kia. Nhưng bởi vì họ còn chưa xác nhận được vị này là thật hay giả, nên cũng có lo nghĩ của mình.

Nếu như hắn là danh sư thực sự, bọn hắn lại khuyên những người này đi, nhất định sẽ đắc tội đối phương, được không bù mất. Còn nếu là giả, vừa vặn có thể ở ngay trước mặt nhiều người như vậy vạch trần hắn, để cho hắn thân bại danh liệt. Đồng thời cũng thông cáo với thiên hạ, danh sư không cho phép kẻ khác khinh nhờn, không cho phép ngụy trang.

- Bình luận rất đơn giản, chỉ là ta sợ ngươi không tin… - Trương Huyền lắc đầu.

Hiện tại hắn không có cách nào, chỉ đành cố gắng kiên trì, nếu không một khi bị phát giác là ngụy trang, trốn đều trốn không thoát. Tuy nhiên, hắn ngụy trang nhiều ngày như vậy cũng coi như thuận buồm xuôi gió.

Trên mặt không vui không buồn, hắn khoát tay áo, nói:

- Như vậy đi! Ngươi có muốn đột phá Thông Huyền cảnh đỉnh phong, đạt tới nửa bước cảnh giới tông sư hay không?

- Đương nhiên muốn! – Trang Hiền nói.

Nói đùa, chỉ cần là người tu luyện, ai lại không muốn đột phá?

Ai không muốn đạt tới cảnh giới cao hơn?

Thầy thuốc không tự trị, danh sư cũng vô pháp chỉ điểm cho chính mình. Mặc dù hắn muốn đột phá, đáng tiếc lại bị gông cùm xiềng xích nhiều năm, một mực không có cách nào thành công.

Mà bản thân hai lão hữu Lưu Lăng, Trịnh Phi sớm đã đột phá, chỉ có thể sốt ruột.

- Ta có thể để cho ngươi trong vòng mười phút đột phá, tuy nhiên… - Trương Huyền dừng lại.

- Mười phút đồng hồ… Đột phá? - Trang Hiền sững sờ.

Ngay cả Lưu Lăng, Trịnh Phi đứng bên cạnh cũng không thể tưởng tượng nổi.

Bọn họ đều là bạn tốt, vì vậy hai người cũng đã thử nhìn qua và cùng thống nhất trong thời gian ngắn Trịnh sư không thể nào đột phá được. Vậy mà trước mắt kẻ lừa đảo này lại còn nói… Mười phút đồng hồ liền có thể thành công?

- Cơ hội đã cho ngươi, lựa chọn như thế nào là quyết định của ngươi! - Trương Huyền bưng tách trà trên bàn, chậm rãi thưởng trà, thần sắc điềm nhiên.

Đổi lại lúc bình thường, động tác này của hắn tuyệt đối vô cùng phong cách, làm cho người ta có một cảm giác vô cùng ngưỡng mộ. Nhưng bây giờ, đôi mắt hắn tràn đầy tơ máu, khóe mắt rũ xuống, bờ môi khô khốc tím tái, chẳng những không có phong phạm cao nhân, ngược lại giống như một người mới tập thể dục cả đêm hôm trước, cùng làm một đêm da bảo vệ sức khoẻ một dạng, troogn vô cùng cổ quái, không hài hòa.

- Ta… Được thôi! Ta muốn đột phá, còn mời chỉ điểm! - Do dự một chút, Trang Hiền cắn răng một cái.

Nếu quả thật giống như ngươi nói có thể làm cho ta đột phá, vậy thì chứng tỏ ngươi rất lợi hại. Nếu như không làm được… vậy chính là giả, lừa đảo!

- Ngươi chắc chắn? - Trương Huyền khẽ nâng mí mắt lên.

- Đúng vậy! - Trang Hiền khoát tay chặn lại.

- Vậy là tốt rồi! Tiểu Cường, đi lấy cái bao tải tới. Sau đó gọi mấy hộ vệ, thuận tiện cầm theo gậy gỗ tới đây … - Trương Huyền mở miệng an bài.

Ba vị danh sư và Trầm Truy bệ hạ cùng nhìn nhau, tất cả đều tỏ ra kỳ quái.

Bao tải?

Hộ vệ?

Gậy gỗ?

Không phải muốn giúp đỡ đột phá sao? Đây là… Muốn làm gì?

Bắt heo sao?

Con mẹ mày, Dương Huyền!

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Dịch: Trọng Danh

Nguồn: TruyenYY

Bình thường, người bắt heo mới dùng đến mấy loại như bao tải, cọc gỗ, nghe thấy đối phương giúp bản thân thăng cấp nhưng lại dùng những thứ này, Trang Hiền cảm thấy máu ứ trong ngục, cơ thịt trên mặt run run liên tục.

Nếu không nhờ vào sự kiềm chế của một Danh Sư, e rằng ông đã nổ tung từ lâu.

Bản thân ông cho rằng khi người ta chỉ dạy sẽ dùng vài cách đơn giản như cải tiến công pháp tu luyện, tìm ra chỗ sai lầm trong cách tu luyện, sử dụng mấy loại đan dược... Thằng này lại chẳng giống chút nào, bao tải...

Em gái mi ấy!

Ông đây muốn đột phá, bao tải dùng được cái rắm ấy!

Người khác ăn đan dược, ông đây ăn bao tải hả?

Hơn nữa, lại còn gọi mấy tên hộ vệ kia... cầm theo côn nữa chứ...

Dùng vũ lực trong chiến đấu đối kháng để kích thích tiềm năng cũng là một loại phương pháp đột phá, nhưng mà... hộ vệ trong sân của mi quá

yếu rồi!

Ông đây là đỉnh cao Thông Huyền Cảnh, đừng nói là để đám người này cầm côn, cho dù dùng đao kiếm thì cũng chẳng có nửa phần hiệu quả nào đâu.

- Vâng...

Nghe dặn dò xong, Tôn Cường gãi đầu đi ra ngoài.

Ở chung với lão gia trong khoảng thời gian không ngắn, biết rõ ngài ấy luôn làm việc nằm ngoại dự đoán, có thể nghe rồi làm, nhưng chẳng hiểu tại sao, ông cũng chẳng rõ ràng.

Lão gia tính làm gì đây?

Thế nhưng, nếu lão gia đã sắp xếp như thế, nhất định là có tính toán trước rồi, bản thân ông chỉ cần nghe theo là được.

Không lâu sau, ông đã tìm đến đây bảy, tám hộ vệ, mỗi người đều cầm trường côn trên tay, vì phòng ngừa sự cố ngoài ý muốn, Tôn Cường chuẩn bị trọn vẹn bốn cái bao tải.

- Lão gia!

Mấy người đi đến trước mặt hắn cúi đầu.

- Vị Trang Sư này muốn đột phá, hy vọng nhận được sự trợ giúp từ các ngươi.

Trương Huyền gật đầu nói:

- Có thể hỗ trợ cho Danh Sư là vinh hạnh của chúng ta...

Mấy hộ vệ cực kỳ sững sờ, sau đó ai ai cũng mừng rỡ.

Lúc Tôn Cường tìm đến bọn họ cũng đã nhắc nhở mấy vị này đều là Danh Sư cả, vốn dĩ với thực lực của bọn họ, đừng nói là tiếp xúc hay

thấy mặt cũng không được, nhưng giờ có thể hỗ trợ cho mấy vị đó, đương nhiên lòng cực kỳ hưng phấn.

Nếu vị Trang Sư này thành công đột phá, nhớ rõ bản thân họ, há chẳng phải vinh hoa phú quý trong tương lai sẽ rất dễ dàng?

Đây chính là có ơn với Danh Sư đó...

Nghìn vàng còn khó có thể mua được.

- Tình nguyện thì tốt rồi!

Trương Huyền gật đầu thỏa mãn, sau đó nhìn sang Lưu Lăng:

- Còn phải phiền Lưu Sư hỗ trợ phong bế huyệt đạo trên người Trang Sư, khiến ông ấy không thể nhúc nhích được.

- Phong bế huyệt đạo?

Trang Hiền nhướn mày, hỏi:

- Định làm gì?

Phong bế huyệt đạo, kinh mạch, cả người không thể nhúc nhích, không phải đã nói giúp ông đây đột phá à? Phong bế mấy thứ này, chân khí không lưu thông được, tu luyện làm sao?

Mọi người chung quanh đều tràn ngập khó hiểu.

- Muốn đột phá thì đừng quan tâm quá nhiều, nghe theo sự sắp xếp của tôi là được.

Trương Huyền khoát tay áo, ánh mắt cực kỳ kiên định nhìn ông.

Chứng kiến ánh mắt này, Tôn Cường đứng một bên không hiểu sao lại không kìm được mà run rẩy.

Bề ngoài giống như bảo ông nền sư tử đá của Lăng Thiên Vũ trước đây vậy, ánh mắt này... bản thân ông tin tưởng, kết quả lại bị đánh đến mức sắp ngủm.

Không cần nghĩ nhiều đâu, nếu vị Trang Sư này tin lão gia, khẳng định sẽ bị xui xẻo.

Vị lão gia này của ông chính là loại người gài bẫy kẻ khác không đền mạng đó...

- Tôi...

Trang Hiền còn tính nói chuyện, nhưng thần sắc Trương Huyền cực kỳ lạnh nhạt, nói tiếp:

- Nếu không muốn đột phá thì thôi, tôi cũng lười phí công.

Hắn nói xong thì tiếp tục uống tra, yên tĩnh giống như một bức tranh vẽ.

- Được, ngươi nói làm thế nào thì làm như thế ấy.

Thấy bộ dáng này của đối phương đã nói rõ, ông không đồng ý thì thôi, Trang Hiền cắn răng, quay đầu nhìn sang Lưu Lăng:

- Lưu huynh, làm phiền huynh rồi.

Muốn ông đây biết khó mà lui à? Nằm mơ!

Nhìn xem mi dùng cách nào để khiến ông đây đột phá, nếu như không thành công, mi cũng phải đẹp mặt...

- Được!

Lưu Lăng cũng nửa tin nửa ngờ với vị "lừa đảo" này, ông gật gật đầu tiến lên trước, tay vỗ nhẹ, ngón tay bắn ra chân khí, rơi vào người Trang Hiền, phong bế toàn bộ huyệt đạo chủ yếu toàn thân ông.

- Đã xong.

Phong bế huyệt đạo Trang Hiền, hiện giờ ông không thể nhúc nhích được, Lưu Lăng quay sang nhìn Trương Huyền.

- Ừ!

Trương Huyền kiểm tra một chút, gật gật đầu.

Vị Lưu Sư này không ăn bớt ăn xén gì cả, phong kín hết thảy tất cả huyệt đạo của Trang Hiền.

- Một lát nữa, cho dù xảy ra chuyện gì, phiền hai vị không được ra tay.

Sắp xếp xong xuôi, Trương Huyền nhìn về phía Lưu Lăng và Trịnh Phi.

- Được!

Hai người không biết bụng dạ tên kia đang chứa trò gì, nên gật đầu đồng ý.

- Bắt đầu đi.

Trương Huyền cười cười nhẹ nhàng, không nói nhiều, tiện tay tiếp nhận bao tải Tôn Cường đưa tới, đi đến trước mặt Trang Hiền, sau đó chụp bao tải vào đầu ông.

- Mi muốn làm gì?

Phong bế huyệt đạo xong, Trang Hiền còn đang muốn xem tên kia sẽ giúp ông đột phá thế nào, vừa nhìn thấy bao tải đập vào mặt, suýt chút nữa thì ông đã ói máu ngất luôn rồi.

Ta đây là Danh Sư, là người có địa vị, mi nói cho ta nghe... chụp bao tải là ý gì?

Lười cãi lộn với ông, Trương Huyền nhìn sang đám hộ vệ:

- Đến phiên các ngươi đó, không phải các ngươi muốn Trang Sư đột phá ư? Bắt đầu đi, đánh côn mạnh một chút, đánh thật mạnh vào!

- Hả?

Vốn đang tưởng tượng viễn cảnh Danh Sư cảm ơn mình thì phải làm cái gì, đám hộ vệ vừa nghe mấy lời của hắn thì đã lảo đảo, muốn khóc ra tiếng.

Lão gia ngài nói thật à?

Đánh Danh Sư?

Nói hỗ trợ mà, nói cảm tạ mà?

Chúng ta cảm thấy cuộc đời này tốt đẹp lắm, muốn sống thêm một khoảng thời gian nữa, không muốn mất sớm khi tuổi còn trẻ khỏe đâu...

- Sao thế? Sao chưa đánh nữa, yên tâm đi, đầu ông ta bị chụp bao tải rồi, không nhìn thấy, không biết ai đánh đâu.

Trương Huyền nói xong thì do dự một chút:

- Nếu các ngươi chưa yên tâm, vậy thì... chụp thêm vài cái bao tải nữa nhé? Vậy thì trăm phần trăm không nhìn thấy rồi...

-...

Không nói thì còn đỡ, bọn họ nghe vậy thì càng khóc lớn tiếng hơn.

Lúc vừa mới đến thì đã nhìn thấy rõ ràng mất rồi, giờ có bị trùm bao tải thì có tác dùng cái cọng lông gì?

Ông ấy không điếc, nói lớn tiếng như thế, đương nhiên là nghe rõ ràng, hơn nữa... chuyện này không hề đơn giản như việc chụp thêm mấy cái bao tải, hiểu không?

Chụp nhiều hơn nữa thì ông ấy cũng biết bọn tôi động chân động tay thôi...

Không chỉ mấy người này muốn khóc, Lưu Lăng, Trịnh Phi ở một bên đã giật giật khóe miệng, quay sang nhìn nhau.

Mi không tính hỗ trợ... mà là cảm thấy bọn ta nghi ngờ mi, nên muốn trả thù đúng chứ?

Chưa từng nghe nói bị trùm bao tải, tìm một đám người dùng côn đánh thì có thể đột phá đâu.

Thế nhưng, vừa rồi bọn họ đã đồng ý không ra tay, cũng không tiện mở miệng nói gì, cả hai ngồi một bên nghẹn xanh mặt, cuối cùng im lặng không nói một lời.

- Chưa đánh nữa à? Trang Sư đã đồng ý rồi, làm trễ nãi việc đột phá của ông ấy, các ngươi có chịu trách nhiệm được không?

Lông mày Trương Huyền bắt đầu nhíu lại.

Đã nói rồi mà không nghe, hắn phải nổi giận.

- Vâng...

Gương mặt mấy vị hộ vệ đã như trái khổ qua.

Vốn tưởng rằng có thể trợ giúp Danh Sư, là vinh hạnh cực lớn, bọn họ nằm mơ cũng không ngờ rằng biến thành như thế này... Thế như, lão gia cũng là Danh Sư, bọn họ không thể không nghe, đành phải cắn răng.

- Lên đi!

Dù sao cũng chết thôi, không cần phải xoắn xuýt quá nhiều, một khi đã nghĩ thông suốt, ai cũng bắt tay hành động.

Đi đến trước mặt Trang Hiền, mấy hộ vệ giơ côn gỗ, bắt đầu đánh thật mạnh vào người Trang Sư đang bị trùm bao tải.

Bụp! Bụp! Bụp! Bụp!

Trang Hiền chỉ bị phong bế huyệt đạo, lỗ tai còn chưa điếc đâu, đương nhiên nghe rõ ràng cuộc hội thoại vừa rồi, cảm nhận côn gỗ như trút nước mưa, ý nghĩ trở nên choáng váng, cả người sắp phát điên đến nơi.

Con mẹ mày, Dương Huyền!

Căn bản là mày không muốn ông đây đột phá, muốn cố ý chơi ông đúng không...

Càng nghĩ càng giận, một cơn tức giận vọt lên thiêu đốt lấy ông.

Từ khi trở thành Danh Sư, qua mấy chục năm chưa bao giờ chịu đựng lửa giận thế này, bị người trùm bao tải đánh túi bụi.

Quả thực là vô cùng nhục nhã!

Nếu thực lực người đánh ông mạnh thì thôi đi, nhưng đám người này chỉ là hộ vệ bình thường, tu vi ước chừng võ giả tầng ba, tầng bốn thôi...

Cuối cùng, quan trọng nhất là, huyệt đạo toàn thân bị phong ấn, chân khí không thể vận chuyển nên không thể chữa thương, phòng ngự; côn đập vào người đều phải dùng thân thể chống đỡ, đau đớn đến mức không thể nói được gì.

Đang trơn giận dữ, chuẩn bị điên tiết cả lên thì Trang Hiền chợt nghe thấy thanh âm "Dương Huyền" vang lên oang oang.

- Vị trí đánh không đúng, ồ, đúng rồi, chính là chỗ đó...

Thanh âm vừa dứt, Trang Hiền chưa kịp phản ứng thì đã cảm thấy mặt tê rần, trên đầu nóng rát từng cơn, vài cân côn gỗ đã đập vào mặt ông.

Mới vừa rồi chỉ là đau đớn mà thôi, còn bây giờ, gương mặt cũng bị quất luôn rồi.

- Bà mẹ nó...

Cảm thấy miệng sắp sưng phù, Trang Hiền khóc không ra nước mắt.

Đúng là ông đây quá rảnh rỗi, biết rõ tên này là hàng giả mà lại đi hắn giúp đột phá, chẳng phải là muốn chết sao...

Đang định chửi ầm lên, đối thoại ở bên ngoài lại vang lên lần nữa.

- Lão gia, đánh bao lâu bây giờ?

Một hộ vệ không nhịn được hỏi.

Cái loại đánh đấm thế này lúc nào mà chẳng có thời gian định trước chứ.

- Thời gian à? Ta nghĩ rằng... cứ như vậy đi!

Thâm âm "Dương Huyền" chần chừ một chút, sau đó tiếp tục:

- Đánh đến chết mới thôi...

- Đánh đến chết à? Mày...

Trang Hiền nổi điên.

Ông đây muốn đột phá, không phải tự sát, mày dám để hộ vệ đánh ông đến chết... Dương Huyền, ông và mày không đội trời chung, hôm nay không giết được mày, ông không phải họ Trang...

Trong lòng hò hét, Trang Hiền chẳng quan tâm mắng chửi người, cố nén đau nhức kịch liệt, điều động chân khí toàn thân, xông thẳng tới huyệt đạo bị phong tỏa.

Không khơi thông huyệt đạo khôi phục tự do, e rằng bản thân ông sẽ bị treo ở chỗ này...

Căn bản là mày không muốn giúp ta đột phá, mà là muốn giết người diệt khẩu...

Càng nghĩ càng giận, phẫn nộ càng lớn, tích lũy sâu dày, giống như hạt cát chồng chất, dần dần hình thành gò núi.

- Dùng có chút lực thế thôi à, chẳng lẽ chưa ăn cơm?

Bên ngoài bao tải tiếp tục quát.

Mí mắt Trang Hiền giật giật, rốt cuộc không kìm nén được đau đớn cùng nhục nhã từ tận đáy lòng.

Ầm ầm!

Không biết qua bao lâu, dưới sự công kích điên cuồng của ông, huyệt đạo bị phong bế toàn thân rốt cuộc bị phá vỡ, hai tay chấn động xé rách bao tải trên đầu.

Rắc rắc! Rắc Rắc!

Côn gỗ trong tay hộ vị cũng bị cắt đứt, rơi trên mặt đất.

- Con mẹ mày, Dương Huyền!

Trang Hiền gào thét, vội vàng tìm đến Trương Huyền - kẻ khởi xướng, liền thấy vị "Danh Sư giả" này vẫn ngồi phía trước, nâng tách trà, bình thản uống vào, thần sắc cực kỳ lạnh nhạt, gương mặt không gợn lên chút sợ hãi nào, giọng điệu sâu thẳm:

- Trang Sư, chú ý thân phận, làm Danh Sư mà lại mắng chửi người như thế?

- Mắng chửi người, ông đây muốn giết chết mày...

Trang Hiền càng thêm tức giận, gào thét thành tiếng, bắt đầu xông tới.

Mi bị người trùm bao tải rồi chịu đánh côn thử xem.

Chú ý thân phận à, thân em gái mày!

Đánh không chết mi, ta đây không thể gọi là Danh Sư được...

- Nhìn tu vi của ông trước đi, rồi hẳn quyến định giết ta hay không...

Đối diện với sự cáu kỉnh nóng nảy của Trang Hiền, Trương Huyền không hề ngại ngần, nhấc mi mắt lên nói tiếp.

- Tu vi?

Trang Hiền sững sờ, lập tức kiểm tra bản thân, vừa nhìn thì đồng tử bắt đầu co lại:

- Chuyện này... Sao có thể như thế chứ?

A Vân tự tin

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Dịch: Nguyễn Khiêm

Nguồn: TruyenYY

Chỉ thấy khí tức trên người của hắn dâng trào khuấy động, so với vừa nãy mạnh mẽ hơn đến mấy lần, dĩ nhiên đã đột phá Thông Huyền cảnh đỉnh phong đạt đến nửa bước Tông Sư.

- Nửa bước... Tông Sư?

Trang Hiền miệng mở lớn.

Võ giả bát trọng Tông Sư cảnh, có tư cách khai tông lập phái, thành chúa tể một phương, tuy cùng thất trọng đỉnh phong chỉ có kém một đường, lại giống như phá kén thành bướm, giống như cá chép vượt long môn, khó có thể vượt qua.

Bên trong cửu trọng của võ giả cảnh, đây là đạo cửa ải khó thứ nhất, không biết bao nhiêu hạng người kinh tài tuyệt diễm bị nhốt trước đạo cửa ải này.

Nửa bước Tông Sư, chính là bước đệm xen vào giữa Thông Huyền và Tông Sư, muốn xung kích cảnh giới càng cao hơn, nhất định phải đạt đến loại cảnh giới này.

Thiên Huyền Vương quốc lão tổ trấn áp một quốc gia nhiều năm, cũng chỉ có thực lực như vậy mà thôi.

Trang Hiền bản thân là danh sư, vì đột phá cảnh giới này, không biết tiêu tốn bao nhiêu tâm huyết, cũng không thành công, làm sao... Bị người che đầu đánh cho một trận hắc côn, liền đột phá?

Chuyện này... Cũng quá đùa giỡn đi?

Lưu Lăng, Trịnh Phi ở bên cạnh cũng liếc nhìn nhau một cái, trên đầu tràn đầy dấu chấm hỏi.

Tình huống của Trang Hiền, bọn họ đều đã xem qua, nghĩ tới rất nhiều biện pháp, vốn tưởng rằng nương theo tuổi càng cao, thể lực càng suy giảm, lại không cách nào đột phá, làm sao đều không nghĩ tới, bị người loạn đánh một trận liền đột phá thành công...

Còn có thể đùa giỡn hơn không?

Bị người cuồng đánh cũng là phương pháp đột phá? Vậy hai người chúng ta cũng không đột phá được Tông Sư cảnh, có phải là cũng có thể tìm một đám người đánh lén để đột phá hay không?

Trong lòng có chút quái lạ, đồng loạt nhìn về phía vị Dương sư đang thản nhiên uống trà kia, muốn từ trên mặt hắn nhìn ra gì đó, bất quá đáng tiếc, đối phương vẻ mặt như thường, tựa như là cái gì cũng không có làm, trầm tĩnh như nước... Đương nhiên, vành mắt vẫn là hồng, tinh thần uể oải vẫn như cũ, nhìn vẫn như là buồn ngủ đến sắp chết vậy.

Nếu không phải là tên này vừa mới sáng chế kỳ tích, bọn họ cũng hoài nghi cái tên này có phải là tối hôm qua đi đâu phong lưu cả đêm hay không.

- Dương... Sư, đây rốt cuộc là xảy ra chuyện gì?

Thấy đối phương không nói lời nào, Trang Hiền cũng không nhịn được nữa.

Xưng hô đã từ Dương Huyền đổi thành Dương sư.

- Không muốn giết ta nữa sao?

Mí mắt của Trương Huyền nhấc lên.

- Ta... Trang sư xấu hổ đến đỏ mặt, mồ hôi chảy ra như mưa.

Người ta rõ ràng đang giúp ngươi đột phá, không lĩnh ngộ hảo ý, còn trước mặt mọi người nhục mạ đối phương... Quả thực chính là điển hình ân đền oán trả.

Tràn đầy lúng túng, Trang Hiền không thể làm gì khác hơn là cúi đầu:

- Kính xin bỏ qua cho sự vô tri của ta...

- Được rồi, ta cũng không trách tội ngươi.

Trương Huyền khoát tay áo một cái:

- Ngươi vừa nãy triển khai võ kỹ, vững chãi, không có kinh diễm, cũng không có chỗ nào sai lầm, nói rõ từ nhỏ đến lớn, học tập rất nghiêm túc, có cái lão sư vô cùng tốt.

- Dương sư nói rất đúng, phụ thân của ta là một vị nhất tinh danh sư, ông ý cũng là người đã dạy dỗ ta từ nhỏ.

Trang Hiền gật đầu.

- Cơ sở vững chắc, sức mạnh dồi dào, là chuyện tốt, bất quá cũng là thiếu sót. Bởi vì cha ngươi là danh sư, từ nhỏ đến lớn, ngươi mặc định những điều hắn chỉ điểm đều là đúng, nội tâm thì có một loại tiềm thức, không dám vượt qua, do đó hình thành tật xấu đúng quy đúng củ. Võ đạo tu luyện, nghịch thiên mà đi, không phải cố thủ quy tắc, bảo thủ không chịu thay đổi, tu luyện như vậy, vừa mới bắt đầu tốc độ còn có thể rất nhanh, nhưng lúc đạt đến Thông Huyền cảnh đỉnh phong, muốn đột phá Tông Sư, ngược lại sẽ trở thành ràng buộc.

Trương Huyền ngẩng đầu nhìn sang, giống như là giáo huấn học viên:

- Tông Sư, tên như ý nghĩa, khai tông lập phái, nếu như không có tư tưởng của bản thân, kiến giải của bản thân, một mực học tập tiền nhân, làm sao có khả năng thành công? Nửa bước Tông Sư, tuy rằng không phải chân chính Tông Sư, nhưng cũng mang theo loại ý cảnh này.

- Nhiều năm tu luyện cùng tích lũy, chân khí trong cơ thể của ngươi rõ ràng có đủ lực lượng để có thể đánh vỡ ràng buộc, đạt đến nửa bước Tông Sư, đáng tiếc, trong lòng của ngươi có sự chần chờ, không có tự tin, nếu như ta không đoán sai, phụ thân của ngươi cũng không đạt đến loại cảnh giới này, thậm chí, còn khả năng bởi vì xung kích cảnh giới này, xuất hiện một số biến cố đi!

- Ngươi... Ngươi...

Trang Hiền liên tiếp lui về phía sau.

Đối phương nói không sai một chút nào.

Phụ thân của hắn mặc dù là nhất tinh danh sư, có thể đến lúc sắp chết, đều không đạt đến cảnh giới nửa bước Tông Sư, lại bởi vì xung kích thất bại mà tẩu hỏa nhập ma, tu vi mất hết, cuối cùng âu sầu mà chết, không đến một năm đã chết rồi.

Cũng bởi vì chuyện này, trong lòng của hắn trước sau đều có bóng mờ, mỗi lần xung kích, đều không thể dụng hết toàn lực được.

Chỉ có điều, đây là bí mật ở trong lòng của hắn, chưa bao giờ tiết lộ ra với bất kỳ ai... Đối phương làm thế nào mà biết được?

Lẽ nào liền bởi vì nhìn bản thân đánh ra võ kỹ?

- Loại sợ hãi này dẫn đến ngươi không cách nào đột phá, bất luận đan dược gì, bất kỳ công pháp nào đều vô dụng.

Trương Huyền đứng dậy, chậm rãi đi tới giữa phòng khách:

- Ngươi cầu ta chỉ điểm, ta biết muốn thành công, đầu tiên muốn ngươi vượt qua nỗi sợ trong lòng, nếu không, hết thảy đều là uổng công.

- Nhưng loại hoảng sợ này đã chôn giấu ở trong lòng của ngươi không biết bao nhiêu năm, muốn vượt qua sao mà khó khăn? Phương pháp duy nhất chính là để ngươi phẫn nộ, lợi dụng loại tâm tình đặc thù này, trung hoà nội tâm khủng hoảng. Vì lẽ đó, ta để người chụp đầu của ngươi, tìm người đánh lén, không biết nguyên nhân, tất nhiên cho rằng ta đang sỉ nhục ngươi, sau đó hận thấu xương, cứ như vậy, tâm lý hoảng sợ liền biến mất rồi, tích lũy nhiều năm như vậy, thêm vào với sự phần uất ở trong lòng, đột phá cũng là sự tình trong dự liệu.

Hai tay chắp ở sau lưng, Trương Huyền yên tĩnh đứng ở giữa phòng khách, bóng người bị ánh mặt trời chiếu vào, khác nào một cái người khổng lồ đỉnh thiên lập địa.

- Chuyện này...

Trang Hiền đứng tại chỗ cẩn thận suy tư lời của đối phương, liền không tự chủ được khiếp sợ.

Cái lý luận này nói đến thì đơn giản, trên thực tế xem một bộ võ kỹ, liền đoán ra được, đồng thời đúng bệnh hốt thuốc, sớm suy đoán ra kết quả, không có một chút sơ suất nào, mức độ phức tạp, không thấp hơn tu luyện đột phá đến Tông Sư.

Không phải tận mắt nhìn thấy, đều không thể tin được.

- Dương sư tái tạo chi ân, Trang Hiền suốt đời khó quên.

Sau khi hết khiếp sợ, Trang Hiền quỳ gối.

Lần này, vui lòng phục tùng, không có một chút nào không tình nguyện.

- Không nghi ngờ ta là ngụy trang?

Trương Huyền tựa như cười mà không phải cười.

- Ây... Trang Hiền xoa tay.

Xem ra hắn hoài nghi đối phương, đối phương đã sớm biết, chỉ là không thèm để ý thôi.

Rõ ràng điểm ấy, trong lòng càng thêm tôn kính.

Nhìn thấu không vạch trần, còn giúp mình đột phá, đây mới thực sự là phong độ của danh sư, phong độ của cao nhân.

Nhìn thấy vấn đề của bạn tốt được vị Dương sư này ung dung giải quyết, Lưu Lăng, Trịnh Phi có ngốc cũng biết, người ở trước mắt này, cho dù có thực sự là trẻ tuổi, trên thực tế cũng là danh sư chân chính.

Không phải danh sư, làm sao có khả năng đối với tu luyện có kiến giải sâu như thế, một hồi liền nhìn ra thậm chí đúng bệnh hốt thuốc, xử lý xong vấn đề mà bọn họ không giải quyết được, giúp Trang Hiền đột phá? Cho dù cách để đột phá... Xem ra có chút không chính thống...

Bất quá, mặc kệ chính thống hay không chính thống, đột phá thành công, liền nói rõ bản lĩnh của người ở trước mắt này vượt xa bọn họ.

Trong lòng lại không có tâm ý xem thường, liếc nhau một cái, Trịnh Phi đứng dậy:

- Dương sư, ta cũng có một vài vấn đề trong quá trình tu luyện, nghi hoặc rất lâu...

...

Bên ngoài phủ đệ.

- Các ngươi nói ba vị danh sư đều đến bái phỏng vị Dương sư này, chẳng lẽ hắn thật giống như trong lời đồn, đạt đến nhị tinh danh sư?

Nhìn thấy Thẩm Truy bệ hạ cùng ba vị danh sư đi vào sân, những người đang chờ ở bên ngoài không nhịn được giao lưu.

Vị Dương sư này đến cùng là có trình độ thế nào không ai biết, nhưng có thể làm cho ba vị nhất tinh danh sư bái phỏng, e sợ không đơn giản, kém cỏi nhất e rằng cũng là nhị tinh danh sư.

- Cái này ta cũng không biết, mấy ngày trước đây, ta chuyên môn bái phỏng Lăng Thiên Vũ, hắn cực kỳ sùng bái Dương sư, bệnh của vợ hắn, chúng ta cũng đều gặp, hiện tại dĩ nhiên hoàn hảo như lúc ban đầu.

- Ta cũng chuyên môn bái phỏng Đỗ Mạc Hiên, bệnh từ nhiều năm trước không chỉ chữa khỏi, tu vi cũng như trong lời đồn, đạt đến Thông Huyền cảnh!

- Thủ đoạn của vị Dương sư này thực sự là cao thâm khó dò, để người ta khâm phục...

...

Mấy người lặng lẽ nghị luận, đồng thời không khỏi cảm khái.

- Kỳ thực, mọi người thật cảm thấy nghi hoặc, hỏi bọn họ một chút hắn phải biết.

Đột nhiên, có người chỉ về phía trước.

Theo phương hướng của người kia chỉ, mọi người nhìn lại, liền nhìn thấy hộ vệ của ba vị danh sư yên tĩnh đứng ở cách đó không xa, A Vân làm đầu lĩnh, đang cầm trường kiếm trong tay, tỏa ra khí tức làm người ta sợ hãi.

Ba vị danh sư cùng Thẩm Truy bệ hạ tiến vào sân, bọn họ lấy tư cách hộ vệ, không có tư cách tiến vào, chỉ có thể thủ ở bên ngoài.

- Không sai, bọn họ là hộ vệ của ba vị danh sư, nên hiểu rõ tình hình nhất...

Mọi người đồng thời gật đầu.

Muốn nói ai hiểu biết về vị Dương Huyền này nhất, khẳng định là ba vị danh sư, mà tiếp sau ba vị danh sư, tất nhiên là những hộ vệ này.

Chỉ cần hỏi bọn họ, nhất định có thể biết một ít tin tức hữu dụng ở bên trong.

- Vân huynh...

Một người trung niên đi lên phía trước, ôm quyền.

Hiển nhiên, hắn nhận thức A Vân.

Là một vị nhất tinh danh sư, Lưu Lăng tại vài cái Vương quốc đều rất nổi danh, lấy tư cách là hộ vệ của hắn, cũng rất phong quang, có không ít người nịnh bợ.

- Hóa ra là Liêu huynh.

A Vân nhận ra được, là một vị độc hành hiệp của Thiên Huyền Vương quốc, gọi là Liêu Vĩnh Tiến, năm năm trước từng chuyên môn bái phỏng qua Lưu sư, thỉnh giáo vấn đề trong tu luyện.

- Gọi tên ta liền có thể, để Vân huynh gọi là Liêu huynh thực sự không được!

Thấy đối phương nhận ra mình, Liêu Vĩnh Tiến cao hứng, hàn huyên hai câu, đem nghi ngờ trong lòng hỏi lên:

- Mấy người Lưu sư chuyên môn bái phỏng... Lẽ nào đã biết thân phận chân thực của vị Dương sư này?

- Bái phỏng?

A Vân cười nhạo một tiếng:

- Nói là bái phỏng, còn không bằng nói là vạch trần bộ mặt thật.

- Lời này của Vân huynh là có ý gì?

Liêu Vĩnh Tiến sững sờ, không nhịn được nói.

- Rất đơn giản, mấy người Lưu sư cũng không cảm thấy vị Dương Huyền này là danh sư, ngược lại còn rất có thể là tên lừa đảo giả mạo, vì lẽ đó chuyên môn tới xem một chút, dự định vạch trần bộ mặt thật của hắn trước mặt mọi người.

Làm hộ vệ của Lưu Lăng, mấy ngày nay vẫn đi theo phía sau, đối thoại giữa ba vị danh sư, hắn cũng nghe được không ít.

Mấy người Lưu sư tuy rằng khiếp sợ về chuyện thê tử của Lăng Thiên Vũ và mấy người Đỗ Mạc Hiên, nhưng trên thực tế lại khuynh hướng cho rằng vị Dương Huyền này là giả, cố làm ra vẻ bí ẩn mà thôi.

Bằng không, làm sao có khả năng liền vấn đề mà bọn họ đều không giải quyết được, hắn đều có thể ung dung xử lý, hơn nữa còn là dùng phương thức khó có thể lý giải được?

Nói là bái phỏng, thật là khảo sát.

- Dương sư... có khả năng là tên lừa đảo?

Lời của A Vân vừa dứt, mọi người đồng thời ồ lên.

Thật muốn là như vậy, nhưng là náo lớn.

Bọn họ nhọc nhằn khổ sở xếp hàng chờ đợi, lại chỉ là vì bái phỏng một tên lừa gạt...

- Yên tâm đi, ba vị danh sư đã đi vào được một quãng thời gian, nên không tốn bao lâu nữa, liền có thể chứng minh.

Hơi vung tay, A Vân kiêu căng, lạnh nhạt nói.

Nếu như không phải là tên lừa gạt, tại sao có thể có quản gia ngu đần như thế? Nói ra những lời nói dại dột như vậy?

Kẹt kẹt!

Vừa dứt lời, liền nhìn thấy trước mắt cửa lớn đang đóng chặt từ từ mở ra, mấy bóng người đi ra ngoài.

- Tôn huynh dừng chân, ngày hôm nay thực sự là thu hoạch rất nhiều, chúng ta biết Dương sư không quan tâm những cái này, nhưng những thứ đồ này cũng là tâm ý của ba người chúng ta, kính xin Tôn huynh thay mặt chúng ta chuyển giao cho Dương sư.

Lưu sư đứng ở trước cửa, nở nụ cười cùng Tôn Cường tán gẫu, đồng thời liên tục thả đồ vật vào trong tay hắn.

- Dát?

Thân thể của A Vân cứng đờ.

Phát tài

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Dịch: My

Nguồn: TruyenYY

Làm hộ vệ cho danh sư, hắn biết tam sư tại Vương quốc có địa vị và danh khí rất lớn, vậy mà bây giờ chỉ có một quản gia đi tiễn, thậm chí mặt mũi tên…."Lừa đảo" kia đều không nhìn thấy?

Thật hay giả ?

Các ngươi không phải đi vạch trần gia hỏa này sao? Cùng một quản gia hết tặng đồ, lại "Tôn huynh "… Cái quỷ gì?

A Vân tựa hồ cảm thấy mình sai rồi, hơn nữa sai rất không hợp thói thường.

Chẳng lẽ… vị Dương Huyền này là danh sư chân chính?

Đám người vừa nghe được lời thề son sắt muốn vạch trần Dương Huyền của hắn nhìn thấy cảnh này càng muốn hôn mê.

Không phải ngươi nói hắn là giả sao? Làm sao đến một quản gia cũng nhận được sự tôn trọng như thế?

Quan trọng nhất là… Còn xưng hô Tôn huynh?

Lưu sư, ngươi cũng hơn sáu mươi tuổi rồi, trong khi Tôn Cường còn chưa đến bốn mươi, gọi người ta là Tôn huynh…

Tại sao luôn cảm thấy cả người nổi hết da gà lên đâu?

- May mắn ta không nghe hắn, nếu không khẳng định phải rớt xuống hố!

- Đúng vậy a! Cái gì cũng không biết, lại còn giả trang lão sói vẫy đuôi…

- Còn vạch trần, ngươi gặp qua dạng này vạch trần sao? Người không ở, lại đối với một quản gia rất cung kính vạch trần?

…

Sau khi hết khiếp sợ, đám người nhao nhao nói không chút nào khách khí.

Tới nơi này chờ đợi cơ bản đều là người có địa vị tương đối cao tại Thiên Huyền vương quốc. Họ e ngại Lưu sư, nhưng đối với A Vân lại chưa hẳn kiêng kị.

Lúc trước hắn còn thề thốt chắc như đinh đóng cột, khiến tất cả mọi người kém chút nữa tin sái cổ. Nhưng bây giờ mới biết, tin ngươi mới thực sự là gặp quỷ.

Nghe được mấy câu này, A Vân run rẩy, vô hạn nội thương.

Là các ngươi tới hỏi ta, ta có lòng tốt nói cho biết, kết quả… tất cả lập tức trở mặt không quen biết… Sớm biết như vậy ta đã không nhiều lời…

…

- Ngươi muốn ta chỉ điểm lão tổ nhà các ngươi đột phá? - Trương Huyền nhìn Thẩm Truy bệ hạ đầy câu nệ đứng trước mặt.

Thuận lợi giúp Trang Hiền đột phá, Lưu Lăng, Trịnh Phi không còn hoài nghi. Hai người hỏi thăm một chút về vấn đề trong tu luyện. Sau khi đọc

hiểu toàn bộ sách trong Vương quốc Tàng thư khố, giờ phút này trong đầu Trương Huyền chứa đựng lượng tri thức kinh người, lại mượn nhờ Thiên Đạo thư viện nhìn ra khuyết điểm, mấy câu liền để hai người bội phục không thôi.

Thỉnh giáo một hồi, ba người đứng dậy cáo từ, riêng Thẩm Truy bệ hạ lưu lại.

Hắn vì chuyện của lão tổ mà đến, tam sư vừa rời đi, lập tức liền mở miệng.

- Đúng vậy… - Thẩm Truy bệ hạ căng thẳng chờ đợi.

Nếu như Thiên Huyền vương quốc không có lão tổ trấn thủ, chỉ sợ không bao lâu cũng sẽ bị những vương quốc khác chia cắt.

Mạnh được yếu thua, cường giả vi tôn, không riêng gì võ giả, còn có quốc gia.

- Ta tới Thiên Huyền Vương thành chỉ để tu dưỡng, không nghĩ gặp phải quá nhiều việc vặt… - Trương Huyền lắc đầu.

Không phải hắn không muốn giúp, mà là… lão tổ của đối phương đã sớm đạt tới nửa bước Tông Sư cảnh, bây giờ lại muốn đột phá chẳng phải thành chân chính Tông Sư sao?

Hắn đến cả Thông Huyền cảnh đều không đạt tới, vừa rồi chỉ điểm Trang Hiền đột phá cũng là nhờ vận khí, vì vậy không muốn mua thêm việc tránh lộ ra chân tướng.

- Mời Dương sư xuất thủ. Chỉ cần ngươi chịu ra tay chỉ điểm, Thiên Huyền vương quốc ta nguyện ý dùng bất kỳ vật gì trao đổi… - Nghe Dương sư cự tuyệt, Thẩm Truy bệ hạ vội vàng quỳ gối.

Hắn tốn bap nhiêu công sức mời tam sư đến, kết quả lại không có cách nào. Hy vọng duy nhất bây giờ chính là vị trước mắt này, nếu hắn thật sự không xuất thủ, lão tổ khẳng định không sống được bao lâu.

- Ngươi cảm thấy ta thiếu đồ vật? - Trương Huyền hơi híp mắt lại.

- Không dám… - Thẩm Truy bệ hạ giật nảy mình.

Nói đùa, đối phương thế nhưng là danh sư lợi hại hơn cả đám người Lưu sư. Hắn muốn đồ vật gì, chỉ cần một câu, khẳng định có vô số người vội vàng đưa tới. Bản thân chỉ là Quốc vương của một tiểu vương quốc mà thôi, lại dám nói nhảm.

- Ừ, như vậy đi! Ngươi giúp ta sưu tập một số bí tịch liên quan tới võ giả thất trọng Thông Huyền cảnh. Trân quý hay không trân quý không quan trọng, chỉ cần số lượng nhiều là được. Lúc nào tìm tới hơn một ngàn bản, ta sẽ cân nhắc chỉ điểm cho lão tổ các ngươi.

Trương Huyền thản nhiên nói.

- A? - Thẩm Truy bệ hạ sững sờ.

Không phải vừa nói mình không thiếu đồ vật sao? Thông Huyền cảnh bí tịch… Có ý tứ gì?

Hơn nữa một ngàn bản?

Khóe miệng giật một cái.

Thông Huyền cảnh tại Thiên Huyền vương quốc được cho là nhân vật đứng đầu nhất. Bí tịch có thể làm cho thực lực loại nhân vật này tăng lên, dù cho là Vương cung cũng không có bao nhiêu bản. Mới mở miệng đòi hơn ngàn bản? Vị Dương sư này muốn làm gì?

- Nếu như quá khó khăn, vậy thì thôi đi… - Trương Huyền khoát tay.

- Không khó khăn! Dương sư xin yên tâm, trong năm ngày ta nhất định hoàn thành… - Thẩm Truy bệ hạ cắn răng một cái.

Đây là cơ hội duy nhất, một khi bỏ lỡ, tuyệt đối hối hận cả đời.

- Ừm! - Trương Huyền không nói thêm lời, tùy ý khoát tay áo.

Thẩm Truy bệ hạ cũng thức thời lui ra ngoài.

Hắn vừa rời đi đại sảnh, Trương Huyền con mắt nhịn không được sáng lên.

Không nghĩ tới Thông Huyền cảnh bí tịch để đầu hắn đau bấy lâu lại được giải quyết một cách đơn giản như vậy.

Lấy năng lực của hắn, muốn tìm kiếm một hai bản Thông Huyền cảnh bí tịch không phải vấn đề gì lớn. Nhưng hàng trăm hàng ngàn bản lại gần như không có khả năng. Thẩm Truy bệ hạ không giống vậy. Hắn là Quốc vương bệ hạ, chỉ cần ra lệnh một tiếng, sưu tập mấy quyển Thông Huyền cảnh bí tịch là chuyện đơn giản.

Mấu chốt nhất là bản thân chỉ cần số lượng, không cầu chất lượng.

Những loại như bí mật bất truyền gì đó hắn không cần, chỉ cần có thật nhiều bí tịch là đủ.

- Lão gia… - Tôn Cường đi tới.

- Mấy ngày nay có chuyện gì xảy ra, những người kia đứng bên ngoài làm gì?

Vừa đến liền bị tam sư cùng Thẩm Truy bệ hạ hỏi thăm, hắn vẫn chưa biết rõ ràng bên ngoài đến cùng thế nào.

- Hồi bẩm lão gia, mấy ngày nay thanh danh của ngươi truyền khắp toàn bộ Thiên Huyền Vương thành…

Tôn Cường kể lại tóm tắt sự tình mấy ngay hôm nay, lúc này Trương Huyền mới hiểu, đồng thời trong lòng không khỏi cảm khái. Khó trách người người đều muốn trở thành danh sư, lực hiệu triệu thực sự quá lớn.

- Lão gia, đây là tam sư vừa rồi lưu lại…

Nói xong, Tôn Cường dâng lên một cái không gian giới chỉ.

- Ừm! - Trương Huyền gật gật đầu.

Hắn biết ba vị danh sư không thiếu tiền. Bản thân tân tân khổ khổ chỉ điểm, làm sao có thể chỗ tốt gì cũng không có được.

Nhỏ máu nhận chủ, nhìn một vào chút, Trương Huyền lập tức trợn tròn con mắt.

Chiếc nhẫn này so với cái hắn đang sử dụng cao cấp hơn nhiều.

Mặc dù đồng dạng là trữ vật giới chỉ cấp thấp, nhưng diện tích bên trong rộng những ba mười mét khối, so với trữ vật rộng ba mét vuông trong tay hắn lớn ròng rã gấp mười lần.

Không nói cái khác, riêng một cái giới chỉ này, chỉ sợ cũng không dưới mấy trăm vạn kim tệ.

Bên trong càng chất đầy các loại bảo bối cùng dược liệu trân quý, kim tệ chất thành đống, nhìn qua một vòng, chỉ sợ đã vượt qua ngàn vạn.

- Thủ bút thật lớn… - Chỉ nhìn thoáng qua, Trương Huyền liền không nhịn được cảm khái.

Không hổ là danh sư, xuất thủ thật là hào phóng. Tùy ý đưa một cái, chính là hơn ngàn vạn, so với người khác còn hào phóng hơn nhiều.

Đương nhiên hắn cũng biết, đám người Lưu sư là có ý muốn lấy lòng bản thân. Nếu không, chỉ điểm tu vi cho bọn hắn mà thôi, còn không đến mức tốn hao giá lớn như vậy.

- Lão gia mấy ngày nay không ở, Lăng Thiên Vũ đại nhân cũng đã tới mấy lần, lại đem đến năm trăm vạn kim phiếu…

Tiếp theo Tôn Cường lại dâng lên một xấp kim phiếu.

Hắn mặc dù biết địa vị bản thân tăng lên, nhưng những gì người ta đưa đến, hắn không dám giấu diếm chút nào, ngoan ngoãn dâng lên đầy đủ.

- Đây là mấy ngày nay người bái phỏng nộp bái phỏng phí, ta thống nhất làm thành danh sách…

Nói xong, Tôn Cường đưa ra một quyển vở. Trương Huyền tiếp nhận, tiện tay lật một chút, lập tức giật nảy mình:

- Đây là bao nhiêu người?

- Hồi bẩm lão gia, tổng cộng có hai mươi bảy vị bái phỏng, hơn nữa đều giao nộp tiền đầy đủ, tất cả là 8100 vạn…

Nói xong Tôn Cường ngoắc tay, hai cái hộ vệ nhấc tới một cái rương, bên trong chứa đầy kim phiếu.

- Ta ngất…!

Nhìn thấy đống kim phiếu trước mắt chồng chất như núi, Trương Huyền cảm thấy sắp phát điên rồi.

Trước đó còn tưởng rằng kiếm lấy hơn hai ngàn kim tệ khó như lên trời, cơ bản là chuyện không có khả năng. Bây giờ mới biết, bản thân vẫn còn đánh giá thấp lực uy hiếp của danh sư.

Chỉ báo ra tên tuổi, chuyện gì cũng không cần làm đã có người đưa tới tận nơi nhiều như vậy… E rằng bất kỳ nghề nghiệp nào cũng không làm được như vậy.

- Ngươi ra ngoài nói với bọn họ, những ai đã đóng tiền, ngày mai hãy tới đây, ta sẽ lần lượt chỉ điểm cho. Còn người nào chưa đóng tiền thì mời đi đi. Từ hôm nay trở đi sẽ không tiếp nhận nữa… - Xoa xoa mi tâm, Trương Huyền khoát tay.

Người ta tiền cũng đã giao rồi, không có khả năng đuổi họ về không. Tuy nhiên, chỉ điểm cho hơn hai mươi ngươi khẳng định làm hắn đủ bận bụi một hồi.

- Vâng! - Tôn Cường gật gật đầu.

Cất cái rương cùng tất cả kim phiếu vào trữ vật giới chỉ, lúc này Trương Huyền mới tiện tay rút ra một trương, đưa tới:

- Đây là thù lao của ngươi. Ta đã nói qua, ngươi làm cho ta sẽ không thiếu chỗ tốt!

Muốn con ngựa chạy nhanh thì cần phải có cỏ đút chân. Nếu không phải mấy ngày nay có Tôn Cường lăn lộn, đừng nói nhiều tiền như vậy, khả năng hắn cũng không lừa được bao nhiêu.

Lại nói, gia hỏa này mấy ngày nay khẳng định cũng chịu không ít lo lắng sợ hãi. Một chút kim phiếu mà thôi, chỉ cần có thân phận danh sư, muốn bao nhiêu, chẳng phải sẽ có bấy nhiêu sao.

- Một trăm vạn…

Nhìn thấy mệnh giá kim phiếu trong tay, Tôn Cường giật nảy mình, trực tiếp quỳ rạp xuống đất.

Số tiền này cả một đời chưa chắc hắn đã kiếm được.

- Từ hôm nay trở đi, lão gia bảo ta làm cái gì, núi đao biển lửa cũng chối từ…

Tôn Cường âm thầm thề trong lòng.

Từ khi theo vị lão gia này, chẳng những có tôn nghiêm, có tiền tài, tu vi của hắn cũng một đường đột phá. Loại ân tình này dù có ngơ ngơ ngác ngác cả một đời cũng không chiếm được.

Có thể nói, vị lão gia này đã mở ra cho hắn một thế giới khác, ân tình to lớn như ân tái tạo.

- Tốt, ta đi ra ngoài một chuyến, mấy người đứng chờ ngoài cửa ngươi xem rồi tự xử lý đi! - Trương Huyền khoát tay áo.

Đối phương cảm kích chỉ là một việc nhỏ xen vào giữa, với hắn mà nói không tính là gì. Trước mắt quan trọng nhất là lấy được dược vật để giúp Viên Đào, Triệu Nhã kích hoạt thể chất, sau đó… Đi ngủ!

Hôm nay không nghỉ không ngủ, hắn đã sớm mệt mỏi thành chó, nếu không phải tu vi gia tăng, khẳng định đã sớm nằm xuống nằm ngáy o o.

- Vâng! - Tôn Cường gật đầu.

Biết cửa trước chất đầy người, Trương Huyền từ cửa sau đi ra ngoài. Rời khỏi phủ đệ, hắn tìm một góc không người, tháo bỏ ngụy trang, thay đổi quần áo, lần nữa biến trở về bộ dáng lúc đầu.

Khôi phục lại dung mạo, Trương Huyền lập tức nhanh chân đi đến Luyện đan sư công hội.

...

- Lão sư!

Trong phòng học, mấy học sinh đang chỉnh tề đứng ở trước mặt Lục Tầm.

Trong đó có Chu Hồng từng đến lớp học của Trương Huyền đưa chiến thiếp, Mạc Hiểu là hảo hữu của Trịnh Dương cùng mấy người khác.

Nếu như Viên Đào, Lưu Dương ở đây lúc này khẳng định có thể nhận ra, năm người này chính là những người có tên trong danh sách mà bọn hắn sẽ cùng tỷ thí.

Trước đó bọn hắn đều chỉ là võ giả tầng một Tụ Tức cảnh. Mà giờ khắc này, từng người lại có khí tức hùng hồn, lực lượng mười phần, dĩ nhiên toàn bộ đạt đến võ giả tầng hai.

- Không sai!

Nhìn thấy học sinh tiến bộ, Lục Tầm hài lòng gật đầu. Xem ra không uổng công hắn hao tổn giá lớn cùng vô số tâm huyết.

Đạt tới võ giả tầng hai, bọn họ hoàn toàn có thể nghiền ép học sinh của Trương Huyền.

- Lục lão sư, vị Dương Huyền danh sư kia… Xuất hiện!

Đang muốn bàn giao vài câu, bỗng Vương Siêu lão sư đẩy cửa đi đến, hai mắt đầy hưng phấn.

Hồng Vân đan sư

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Dịch: My

- Xuất hiện? - Lục Tầm quay đầu nhìn về phía hảo hữu.

- Ừ, hôm nay ba vị danh sư tới thăm, cùng đi còn có Trầm Truy bệ hạ, sau khi tiến vào tiểu viện không lâu, tam sư đi ra với thái độ cung kính mười phần. Xem ra vị Dương sư này nhất định là danh sư, hơn nữa cấp bậc so với mấy người Lưu sư chỉ cao hơn chứ không thấp. . .

Vương Siêu nói ra hết những gì mình biết.

- Còn cao hơn Lưu sư. . . Chẳng phải là nhị tinh danh sư? – Hai mắt Lục Tầm tỏa ánh sáng:

- Nhanh chuẩn bị một chút, chúng ta cũng đi bái phỏng. . .

Hắn vẫn đang chờ đợi cơ hội như thế này. Chỉ cần được Dương sư nhìn trúng, tuyệt đối có thể giương cánh bay lượn, nhất phi trùng thiên.

- Ừ! - Vương Siêu gật gật đầu, nhưng lập tức mặt nhăn như mướp đắng:

- Tin tức này đã truyền ra ngoài. Người muốn bái phỏng Dương sư rất nhiều. Ta sợ không tới phiên chúng ta!

- Hơn nữa, quy củ của Dương sư, chắc hẳn ngươi cũng đã nghe nói. Muốn bái phỏng, đầu tiên phải đóng ba trăm vạn kim phiếu, nếu không, đến cửa cũng không thể tiến vào… Nhiều tiền như vậy, lão gia tử nhà chúng ta có thể lấy ra, chứ chúng ta chỉ sợ. . .

Dù bọn hắn là minh tinh giáo sư, nhưng tiền lương một tháng cũng chỉ được hai, ba ngàn kim tệ mà thôi. Lấy ra ba trăm vạn. . . chẳng khác nào nằm mơ.

Đừng nói là bái phỏng, ngay cả điều kiện vào cửa chúng ta cũng không đạt được.

- Yên tâm đi, chuyện này ta đã nghĩ kỹ! - Lục Tầm lộ ra nụ cười tự tin:

- Giao ra ba trăm vạn kim tệ mới có thể bái phỏng là quy định bất thành văn. Nhưng thực tế mọi người sẽ vì e ngại mặt mũi, mà không giao nộp lộ liễu bên ngoài. Nói cách khác. . . chỉ cần không ai nói ra, hắn là sẽ không bị vạch trần!

- Ý của ngươi là. . . Đục nước béo cò chui vào? Cái này không tốt lắm đâu. . . Đối phương lại không ngốc. Không giao tiền, e rằng đến cửa cũng không thể nào vào được!

Nghe được suy nghĩ của bạn tốt, Vương Siêu sững sờ.

- Không phải đục nước béo cò, mà là. . . mượn thân phận minh tinh giáo sư của chúng ta vòng qua giai đoạn này. Dựa vào hai người chúng ta, ở nVương quốc ày có ai dám không nể mặt? Chỉ cần có thể tìm được người thích hợp, đưa ra lý lịch của chúng ta, chuyện còn lại thì dễ làm!

- Danh sư cũng sẽ muốn thu học đồ. Chúng ta là lão sư nổi danh trong toàn bộ Thiên Huyền Vương thành, hoàn toàn phù hợp điều kiện. Chỉ cần viết xong bái thiếp, biểu hiện ra thành quả dạy học cho hắn nhìn, có khi hắn lại muốn thu nhận chúng ta. Đến lúc đó cái gọi là ba trăm vạn kim tệ cũng không quan trọng nữa. Việc chúng ta phải làm chính là nghĩ

biện pháp đưa bái thiếp vào trong. Về phần kim tệ, chưa có cũng không phải vấn đề gì lớn!

- Cái này. . . - Vương Siêu nháy con mắt.

- Muốn trở thành danh sư, không những phải có thực lực mạnh, mà quan trọng nhất là có thể dạy học sinh. Chúng ta có nhiều học sinh như vậy, lý lịch lại ưu tú, khẳng định không có vấn đề.

Lục Tầm nói đến đây hưng phấn đến hai mắt tỏa ánh sáng:

- Nếu thực sự không được, chúng ta còn có thể mời hắn đến quan sát sư giả bình trắc mấy ngày nữa, để hắn nhìn chúng ta nghiền ép Trương Huyền như thế nào. Đến lúc đó, hắn thấy chúng ta ưu tú như thế, có lẽ sẽ lập tức cao hứng thu làm học đồ. . .

- Có đạo lý. . . Bằng vào thân phận minh tinh lão sư của chúng ta, có lẽ chỉ cần đưa ra lý lịch sơ lược là được, không cần giao tiền! - Vương Siêu đồng tình.

Sư giả bình trắc lần này là một cơ hội tốt. Vạn nhất mời được vị Dương Huyền danh sư này tới, nhất định sẽ coi trọng Lục Tầm, thu hắn làm học đồ. Chỉ cần hắn thành công, mình cũng có hy vọng.

- Cứ như vậy đi! Chúng ta chuẩn bị một chút rồi lập tức đi bái phỏng. . .

Nghĩ đến liền làm, Lục Tầm không nói hai lời, lập tức an bài.

...

Luyện đan sư công hội.

Âu Dương hội trưởng, Trần Tiêu đan sư, Bạch Minh đan sư và hơn mười vị đan sư tập trung lại trong sân, thái độ cung kính.

Vù!

Một cơn gió mạnh thổi tới, một con phi hành Man Thú to lớn chậm rãi từ không trung hạ xuống.

Trên lưng Man Thú là một ông lão. Man Thú còn chưa chạm mặt đất, bàn chân hắn đã nhẹ nhàng nhún một cái, vững vàng rơi trên mặt đất.

- Xin chào Hồng Vân đan sư!

Âu Dương hội trưởng và mọi người tiến về phía trước một bước.

Hồng Vân luyện đan sư, nhị tinh luyện đan sư nổi danh khắp Vương quốc.

- Ừm! - Hồng Vân đan sư gật đầu, nhướn lông mày:

- Trương Huyền đâu?

- Trương đan sư. . . không ở tại Vương thành, cho nên không tới. . . - Âu Dương hội trưởng xấu hổ nói.

Trương Huyền mấy ngày đều ở lại Vương quốc Tàng thư khố. Sau khi rời đi liền cải biến dung mạo đi đến phủ đệ. Đừng nói họ không thấy tìm, cho dù là đám Triệu Nhã cũng chưa chắc có thể tìm được.

- Hồ nháo! - Hồng Vân đan sư vung tay xuống, sắc mặt tái xanh, không giận tự uy:

- Luận đan trở thành đan sư là quy tắc đặc biệt được truyền lại từ xưa. Lần này, ngoài việc mang đến Phá Âm đan, Cự Tê thú huyết dịch ngươi muốn mua ra, ta còn muốn phúc thẩm Trương Huyền này. Một khi hắn không phù hợp điều kiện, ta có thể trực tiếp hủy bỏ tư cách.

- Vâng! - Âu Dương hội trưởng gật đầu.

- Mang ký lục ngọc tinh tới đây, nếu như để cho ta phát hiện bất kỳ dấu hiệu nào của việc thiên vị, tất cả những người tham dự luận đan sẽ bị

trừng phạt! - Hồng Vân đan sư nhướng mày, giọng nói mang theo uy nghiêm.

- Vâng! Hồng Vân đan sư, mời tới bên này. . . - Âu Dương hội trưởng vội vàng tiến lên trước dẫn đường.

Ngay sau đó, mấy người đi đến nơi diễn ra luận đan, lấy ký lục ngọc tinh ra ngoài.

- Mở ra đi!

Hồng Vân đan sư ngồi xuống, nhấp một ngụm nước trà mới pha, chậm rãi nói.

Âu Dương hội trưởng cũng không nhiều lời. Chân khí trong cơ thể nhanh chóng tiến vào ký lục ngọc tinh. Trong nháy mắt, ngọc tinh lập loè, nội dung được ghi hình trước đó bắt đầu được phát lại trước mắt mọi người.

Chính là hình ảnh Trương Huyền tiến vào phòng.

- Đây chính là Trương Huyền? Âu Dương hội trưởng, ngươi cũng là trưởng lão của công hội, sao lại hồ đồ như thế? Hắn còn trẻ như vậy sao có thể luận đan thành công? - Thấy rõ Trương Huyền còn chưa đủ hai mươi tuổi, Hồng Vân đan sư nhướn lông mày.

Người dám tham gia luận đan có ai không học tập luyện đan mấy chục năm, ít nhất cũng phải năm sáu mươi tuổi. Nhìn lại gia hỏa này, hai mươi chưa đến. . . Có thể biết cái gì?

Rất rõ ràng thành tích của hắn là do những luyện đan sư khác nhường, cố ý thiên vị!

- Không bằng như thế này đi! Bất kỳ một vị luyện đan sư nào ở đây dám luyện đan trước mặt ta, vô luận hắn sử dụng thủ pháp gì, ta đều có thể vạch trần tên gọi của thủ pháp đó cùng sai lầm trong quá trình luyện đan. Chỉ cần ở đây có bất kỳ người nào cảm thấy ta không đúng, ta có thể lập tức nhận thua. . .

Tiếng Trương Huyền vang lên bên trong ghi chép thủy tin.

- Lỗ mãng! - Hồng Vân đan sư cười lạnh:

- Đến ta cũng không dám chắc có thể nhìn ra sai lầm của nhất tinh đan sư luyện đan sư. Hắn chỉ là một tên học đồ mà cũng muốn nhìn ra? Nói đùa cái gì. . . Thật không biết trời cao đất rộng!

Ký lục ngọc tinh tiếp tục trình chiếu. Ngay sau đó, nó hiển thị các cảnh liên quan đến Mạnh Nham đan sư luyện đan. Trương Huyền đã chỉ ra trong lòng hắn mang theo sát khí, Tĩnh Tâm đan rất khó hữu hiệu.

- Mạnh Nham luyện đan phập phồng không yên, không có an thần tĩnh tâm, vì vậy có thể nhìn ra được cũng không có gì lạ. . .

Nhìn thấy cảnh này, Hồng Vân đan sư chần chờ một chút.

Bản thân hắn là nhị tinh luyện đan sư, ánh mắt tự nhiên hơn xa Âu Dương hội trưởng và các luyện đan sư còn lại.

Lúc Mạnh Nham đan sư luyện chế Tĩnh Tâm đan, tâm cảnh bất ổn, cảm xúc vội vàng xao động, đan dược được luyện chế ra thất bại cũng khoogn khó nhận ra.

Ngay sau đó Trần Tiêu đan sư bắt đầu.

- Tử khí? Cái này. . . Trần Tiêu đan sư luyện đan quá mức yên tĩnh, ta chỉ có thể nhìn ra một chút không thích hợp, lại không cách nào nhận ra hắn sắp tử vong…

Hồng Vân đan sư hơi nghi hoặc một chút.

Các nhất tinh luyện đan sư khác nghĩ rằng Trương Huyền đã điều tra họ trước khi tiến hành luận đan, hưng hắn lại nghĩ khác. Là nhị tinh luyện đan sư, ánh mắt hắn cực sắc bén. Mặc dù không nói chuẩn xác như Trương Huyền, nhưng vẫn có thể nhìn ra một chút trạng thái của Mạnh Nham và Trần Tiêu đan sư.

Ngay sau đó lần lượt là Trình Giang, rồi đến Bạch Minh.

- Đan lô này cao bảy thước ba tấc, rộng ba thước hai thốn, do thợ thủ công ba vạch của Thạch Tỉnh Phường luyện chế tại bảy năm ba tháng trước. . .

- Đỉnh này có độ dày hơn một tấc, nhiệt lượng muốn hoàn toàn thẩm thấu cần một nén nhang lẻ ba mươi bốn hô hấp. . .

Bên trong ký lục ngọc tinh, Trương Huyền nói thẳng, trong ánh mắt mang theo tự tin và cơ trí.

- Cái này. . .

Hồng Vân đan sư không còn tràn ngập lửa giận như lúc trước. Hắn mở to hai mắt, gắt gao nhìn chằm chằm ngọc tinh.

Hắn là nhị tinh luyện đan sư, có thể tiếp xúc với luyện đan sư cấp cao hơn, cũng từng được nghe bọn hắn nói chuyện với nhau. Trong đó cũng có nhắc đến tại trước lúc luyện đan, nhất định phải tìm hiểu rõ đan lô mới có thể đưa ra phương pháp ứng phó phù hợp, luyện chế ra đan dược phẩm chất cao hơn.

Từ trước đến giờ hắn đều cảm thấy những vấn đề nà cách mình rất xa, không nghĩ tới lại được một tên học đồ nói ra, hơn nữa còn rõ ràng như thế.

- Hồi bẩm Hồng Vân đan sư. Ngay sau khi luận đan kết thúc, chúng ta đã tìm hiểu rõ ràng về đan lô này và so sánh với những gì hắn đã nói. Cho dù là trọng lượng, độ dày của đan lô, hay thời gian luyện chế, số lần vận chuyển, đan dược từng luyện chế… đều gióng y như Trương Huyền đan sư đã nói không sai chút nào!

- Chúng ta cũng đã làm thí nghiệm về nhiệt lượng thẩm thấu, hoàn toàn chính xác cần một nén nhang lẻ ba mười bốn hô hấp, không sai chút nào. . .

Âu Dương hội trưởng giải thích.

Kỳ thật không cần hắn giải thích, Hồng Vân đan sư cả ngày luyện đan cũng có thể biết rằng những điều Trương Huyền nói là chính xác.

- . . . Để dược hiệu thất thoát vô ích mười ba phần trăm, thất bại!

- Dược hiệu không thể triệt để phát huy, tổn thất mười bốn phần trăm, thất bại!

…

- Cái này. . . Cái này. . . Không có khả năng!

Nghe được Trương Huyền liên tiếp nói ra mấy lần "Thất bại", Hồng Vân đan sư cứng đơ tại chỗ, nắm đấm không tự chủ được xiết chặt.

- Dựa theo trình tự Trương Huyền nói, chúng ta lại làm thí nghiệm, tỉ lệ phần trăm tổn thất không khác lời hắn nói chút nào, không nhiều không ít. Đây là ghi chép thí nghiệm của chúng ta, đan sư có thể xem qua. . .

Âu Dương hội trưởng lấy ra một quyển vở.

Nếu là luận đan, dĩ nhiên không thể kết thúc dễ dàng như thế. sau khi Trương Huyền rời đi, Âu Dương hội trưởng cùng mấy vị đan sư khác tiến hành kiểm nghiệm tất cả số liệu hắn từng nói một lần. Kết quả để bọn hắn trợn mắt hốc mồm, bơi vì. . . giống như đúc, không sai lệch một li.

- Cái này. . .

Giở quyển vở ra đọc một lượt, Hồng Vân đan sư cảm thấy phát điên.

Phía trên này đều có luyện đan sư kí tên, thời gian mỗi một bước đều được ghi chép tường tận, không có khả năng làm giả.

Chỉ nhìn thoáng qua liền nhớ kỹ trình tự bốn mươi bảy loại dược liệu đưa vào, biết phản ứng phát sinh của mỗi một loại, cùng dược hiệu tổn

thất. . .

Mẹ nó, đây còn là người sao?

Hồng Vân đan sư tự tính toán một chút, nhịn không được lắc đầu. Dù là trình độ của hắn cũng không làm được đến mức ấy.

Những gì xảy ra sau đó là quá trình luận đan thông thường. Các luyện đan sư tự đưa ra các câu hỏi của riêng họ.

- . . . Rất trùng hợp, trong sơ đẳng Tàng thư khố của công hội chúng ta cũng có. Nó ở hàng thứ hai mươi bảy, ở góc trên bên trái. . .

Trong ký lục ngọc tinh, Trương Huyền cười nhạt một tiếng, hai tay vỗ xuống, nói ra sách tên cùng vị trí.

- Những sách này. . . hình như ta cũng đã nhìn qua, giống y như hắn nói…

Hồng Vân đan sư thở gấp.

Nếu như trước đó Trương Huyền nói những cái kia, hắn không cách nào xác nhận. Nhưng đối với thư tịch về luyện đan, lượng tri thức của hắn vượt xa Âu Dương hội trưởng và mấy người khác. Những cuốn sách vừa nhắc đến, gần như hắn đều từng đọc qua. Nội dung. . . giống như đúc, không khác chút nào.

Nói thật, lúc mới nghe được luyện đan sư công hội của Thiên Huyền vương quốc để một gia hỏa không đủ hai mươi tuổi thông qua luận đan trở thành chính thức luyện đan sư, hắn cực kỳ phẫn nộ.

Hắn cho rằngmấy người Âu Dương Thành đã thiên vị, cố ý nhường.

Chính vì vậy, tổng bộ mới để cho hắn một lần nữa tới khảo sát.

Trên đường tới, hắn sớm đã nghĩ kỹ sẽ trêu chọc Trương Huyền như thế nào, tìm ra sai lầm của hắn, sau đó hủy bỏ luyện đan sư tư cách của

Trương Huyền. Nhưng làm sao cũng không nghĩ đến, toàn bộ ghi chép thủy tinh còn chưa xem xong, hắn đã bị ấn tượng mạnh mẽ.

Nếu như nội dung bên trong thủy tinh không phải giả vờ giả vịt mà là thật sự… chứng tỏ Trương Huyền đối với luyện đan đã hiểu quá rõ. . .

- . . . “Đan lô bảo dưỡng” của Ngô Hiểu đan sư, “Luyện đan chú trọng công việc” của Triệu Khiêm đan sư, “Việc vặt vãnh nói tỉ mỉ” của Ngưu Tuyền đan sư, “Bảo dưỡng lô đỉnh mới” của Bàng Bác đan sư. . .

Trong ký lục ngọc tinh, Trương Huyền tiếp tục mở miệng, nhất cử nhất động tự mang phong độ.

- Những sách này ta cũng đã nhìn qua, hắn nói hoàn toàn. . . Chính xác!

- . . . Chính xác!

- . . . Chính xác!

Các khớp tay của Hồng Vân đan sư trắng bệch, bờ môi không ngừng run rẩy.

Lúc đầu nghĩ đến việc sẽ trừng phạt đối phương, nhưng bây giờ, thủy tinh còn chưa xem xong lại phát hiện, một lý do đều không tìm ra. . .

- Âu Dương hội trưởng, Trương Huyền đan sư ở bên ngoài cầu kiến. . . - Một học đồ nói.

Leng keng!

Hồng Vân đan sư giật mình, chén trà trong tay rơi ở trên mặt đất, vỡ tan tành.

Quay đầu nhìn lại, ngay sau đó hắn liền thấy một gia hỏa hai mắt đỏ lừ, mí mắt cụp xuống, mặt ủ mày chau đi đến.

Nổ lô

dtv-ebook.com

Dịch: Nguyễn Khiêm

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Đây là gia hỏa tự tin kia?

Khôi phục như cũ, Hồng Vân đan sư vững vàng hô hấp.

Gia hỏa bên trong ghi chép thủy tinh, dáng vẻ tự tin, ánh mắt nhìn xa trông rộng, lý giải đối với luyện đan cực kỳ cao thâm, mà cái tên ở trước mắt này, dáng vẻ phờ phạc, ánh mắt đỏ như máu...

Đây là bị người luộc lên hả?

Luyện đan sư, cả ngày giao tiếp cùng dược liệu, vô cùng chú trọng bảo dưỡng bản thân, bình thường sẽ không để cho bản thân đặc biệt mệt mỏi, hơn nữa... Luyện đan sư là nghề nghiệp đỉnh tiêm trong thượng cửu lưu, vô cùng chú trọng hình tượng và uy nghiêm của bản thân, khi nào thấy một cái chính thức luyện đan sư có đôi mắt gấu trúc thế kia đâu?

Cũng quá không phong độ.

Không những hắn nghi hoặc mà mấy người Âu Dương đan sư cũng có vẻ mặt quái lạ.

Bản thân thực sự là bị cái tên này tranh luận thương tích đầy mình? Hận không thể có khe nứt để chui vào?

Quá mất mặt...

...

Không biết suy nghĩ lung tung trong đầu của mọi người, đi vào gian phòng, Trương Huyền nhìn thấy toàn bộ hơn mười vị luyện đan sư của Thiên Huyền Vương quốc đều đang tụ họp ở đây, cũng có chút kỳ quái.

Những cái luyện đan sư này bình thường đều rất bận, muốn tập hợp, cơ bản không quá dễ dàng, lúc trước sát hạch cho hắn, là có lệnh triệu tập sớm một ngày, mới có thể đến đủ mười vị, làm sao ngày hôm nay đều có mặt ở nơi này?

Bất quá, đến nhiều luyện đan sư hơn nữa đều không có quan hệ gì với hắn, Trương Huyền lắc đầu một cái không tiếp tục để ý, cố nén mệt mỏi trên người, bước lên vài bước đến bên trong đại sảnh.

- Âu Dương hội trưởng, đồ vật mà ta muốn mua đã tới chưa?

- Đã đến rồi, tại đây...

Âu Dương hội trưởng lấy ra đồ vật mà Hồng Vân đan sư mới vừa đưa tới rồi đưa cho Trương Huyền.

Tam phẩm đan dược Phá Âm đan cùng dòng máu của Tiên Thiên Cự Tê thú.

Tiếp nhận đồ vật, sắc mặt của Trương Huyền vui vẻ, thu hai loại đồ vật kia vào trữ vật giới chỉ, rồi lập tức đem kim phiếu đã chuẩn bị kỹ càng đưa tới.

- Cáo từ...

Thấy đối phương đã kiểm tra xong, không vấn đề gì, liền muốn rời khỏi.

Hắn thực sự quá mệt mỏi, những thứ đồ này đã đến tay, phải mau mau nhanh chóng lấy về đưa cho Triệu Nhã, Viên Đào sử dụng, sau đó liền có

thể an tâm ngủ một giấc.

- Trương Huyền đan sư không vội...

Hồng Vân đan sư phản ứng lại, đứng dậy.

- Ngươi là ai?

Đang mệt mỏi ngủ gà ngủ gật, liền thấy có người ngăn cản, Trương Huyền có chút không cao hứng.

- Tại hạ Hồng Vân... Có cái nghi hoặc trong quá trình luyện đan, đã hỏi khắp nơi mà không có câu trả lời, mong rằng Trương Huyền đan sư có thể chỉ điểm...

Hồng Vân đan sư nói.

Xem xong nội đúng bên trong ghi chép ngọc tinh bên, đối với việc người trẻ tuổi ở trước mắt này có thể Luận đan thành công, hắn cũng đã tin tưởng bảy, tám phần, bất quá, vẫn muốn trực tiếp hỏi dò mấy vấn đề, xác nhận có hiềm nghi gian dối hay không?

- Không rảnh!

Trương Huyền bĩu môi:

- Ta lại không phải lão sư của ngươi, có nghi vấn đọc sách đi, tìm ta làm gì, kiếm chỗ nào mát mẻ mà chờ đợi đi...

Đùa giỡn, không nhìn thấy ta đang vội vàng sao? Ta phải về nhà ngủ, ai có công phu trả lời vấn đề của ngươi? Làm sao lại không có nhãn lực như thế?

Lại nói... Ngươi ai vậy!

Tùy tiện một cái đan sư liền muốn ta chỉ điểm, ta còn không lmệt chết?

Ầm!

Đám luyện đan sư ở trong phòng sợ đến ngây người.

Âu Dương hội trưởng suýt chút nữa bị một ngụm nước bọt nghẹn chết.

Đại ca, vị này chính là một vị nhị tinh luyện đan sư mà thượng cấp phái tới để chuyên môn điều tra thành tích luận đan của ngươi, ngươi dĩ nhiên dám bảo để hắn kiếm chỗ nào mát mẻ mà chờ đợi...

- Khặc khặc!

Cố nén kích động muốn thổ huyết, Âu Dương hội trưởng liền vội vàng tiến lên:

- Trương Huyền đan sư, vị Hồng Vân đan sư này là nhị tinh luyện đan sư mà thượng cấp phái tới đi hai dạng đồ vật kia...

- Nhị tinh luyện đan sư?

Trương Huyền sững sờ, liếc mắt nhìn Hồng Vân đan sư ở trước mắt, mí mắt tràn đầy mệt mỏi nhấc lên:

- Được rồi, có cái gì không biết thì hỏi đi, ta còn không có thời gian...

- ... Âu Dương hội trưởng.

- ... Rất nhiều luyện đan sư.

Người ta là đến thử thách ngươi, làm sao lại giống như là ngươi đang kiểm tra tiến độ học tập của học đồ vậy? Mấu chốt nhất chính là... Ngươi không có thời gian, không có cái em gái ngươi a, ngươi đến cùng có hiểu chuyện gì đang diễn ra hay không? Một khi sát hạch không thông qua, đối phương thế nhưng có thể thủ tiêu thân phận luyện đan sư của ngươi đó...

Mọi người khiếp sợ, Hồng Vân đan sư cũng tràn đầy phiền muộn, nếu không phải là hắn đã xem qua biểu hiện của đối phương trong ghi chép ngọc tinh, sợ là sớm đã đánh chết đối phương rồi.

- Ở trong quá trình luyện chế nhất phẩm Hồi Tức đan, sau khi thành đan, thường thường xuất hiện tình huống đan dược ố vàng, ta nghĩ hỏi một chút, cái này giải quyết như thế nào?

- Ngươi có phải là nhị phẩm luyện đan sư hay không vậy, cái này mà cũng không hiểu? Hồi Tức đan có thể khôi phục lực lượng tiêu hao, chủ dược là Bạch Tịch thảo, vật này toàn thân trắng như tuyết nhưng khi tiếp xúc cùng chân khí, liền sẽ biến thành màu vàng nhạt, không phải là bởi vì vấn đề của dược liệu, mà là bởi vì chân khí có quá nhiều tạp chất, nếu như là chân khí đủ tinh khiết, liền sẽ không xuất hiện tình huống như thế, muốn không cho đan dược ố vàng, rất đơn giản, thời điểm luyện chế đan dược, thêm một ít Thanh Dương hoa vào, vật này có thể hấp thu tạp chất bên trong chân khí,lại không ảnh hưởng đến các dược liệu khác, bởi vậy có thể sử dụng để Bạch Tịch thảo không bị thay đổi màu sắc...

Trương Huyền tùy ý khoát tay áo một cái.

Thư tịch màu vàng để cho tất cả thư tịch mà hắn đã từng nhìn thấy, tất cả thành trí nhớ của chính mình, thông hiểu đạo lí, giải thích lên đơn giản đến cực điểm, Thiên Đạo thư viện cũng không cần sử dụng, liền có thể thuận miệng chỉ điểm.

Chủ yếu cũng bởi vì vấn đề đối phương hỏi dò chính là tri thức về nhất phẩm đan dược, hỏi về những thứ cao cấp hơn một ít, Trương Huyền cũng không bất luận biện pháp gì để trả lời.

- Thanh Liên hoa làm vị thuốc chính để luyện chế đan dược, mùi vị đắng ngắt, gia nhập cam thảo rồi lại dễ dàng nổ lô, giải quyết như thế nào?

Hồng Vân đan sư nói tiếp

- Thanh Liên hoa mùi vị đắng ngắt là bởi vì đài sen màu vàng của nó, vật này cũng không có tác dụng gì trong quá trình luyện đan, chỉ cần bỏ nó đi, cái gì cũng không cần thêm, đan dược cũng sẽ không đắng, ngược lại mang theo mùi vị ngọt ngào, thêm cam thảo là làm điều thừa, đương nhiên phải nổ lô?

Trương Huyền liếc nhìn về phía đối phương như một thằng ngu:

- Ngươi là nhị phẩm luyện đan sư, sẽ không phải là những cái này cũng không hiểu đi, làm sao thi đậu?

- ...

Hồng Vân đan sư không nói ra lời.

- Được rồi, nếu như chỉ là những vấn đề này, bên trong cao đẳng tàng thư khố của công hội đều có, không có chuyện gì hãy đọc thêm mấy quyển sách đi, ta còn có việc, đi trước...

Trương Huyền ngáp một cái, lần thứ hai đi ra ngoài.

Hắn cảm thấy nếu còn không đi ngủ, không cẩn thận chính hắn cũng sẽ chết tươi .

Nhìn hành động này của hắn, Hồng Vân đan sư cũng ngây người ra.

Ngươi tôn trọng ta một chút có được hay không?

Bất kể nói thế nào, ta đều là nhị tinh luyện đan sư từ trên đi tới, lại cao hơn ngươi một cấp bậc, những người khác nhìn thấy ta, đều sớm chờ đợi, một mực cung kính, ngươi ngược lại tốt, mí mắt đều không mở ra được, nói chuyện cùng ta, còn để ta kiếm chỗ nào mát mẻ mà chờ đợi, đọc thêm mấy quyển sách...

Ta xem em gái ngươi a!

Ta là đang sát hạch ngươi đó, lẽ nào ngươi không có nhìn ra sao? Những vấn đề này ta đương nhiên biết đáp án...

Trong lòng phiền muộn, lộ ra một tia không cao hứng, nhướng mày.

- Không vội, vấn đề này, chỉ cần ngươi trả lời đi ra... Ta liền không hỏi thêm nữa, hơn nữa, Phá Âm đan cùng Cự Tê thú huyết dịch có thể miễn phí đưa cho ngươi, không cần trả tiền.

Tiếng nói kết thúc, đang suy nghĩ đối phương có đáp ứng hay không, liền thấy Trương Huyền chẳng biết lúc nào đã đứng ở trước mặt, mệt mỏi ở trong mắt biến mất sạch sẽ, thả ra tinh quang:

- Ngươi nói chính là thật sự?

Phá Âm đan cùng Cự Tê thú huyết dịch chính là dược liệu trị giá hai nghìn ba trăm vạn kim tệ, nếu như có thể miễn phí, quả thực quá tốt rồi.

Có thể tiết kiệm được một số tiền lớn...

- Ngươi... Dung tục!

Hồng Vân đan sư tức giận đến thở phì phò rồi.

Vừa nãy nói chuyện cùng hắn, mí mắt đều không muốn mở ra, nghe được có thể miễn phí, hưng phấn đều sắp nhảy lên đến rồi...

Hắn đường đường nhị tinh luyện đan sư, vậy mà địa vị ở trong lòng đối phương lại có thể không bằng một đống kim tệ...

Ngẫm lại cũng làm cho người điên rồi.

Kỳ thực Trương Huyền sẽ có động tác này, cũng không phải cố ý làm ra vẻ.

Mà là quan niệm của hắn hiện tại vẫn là của vị nhân viên quản lý thư viện ở Địa cầu, cũng không vẫn chưa tương dung với quan niệm của dị giới, cũng không hiểu nhị tinh luyện đan sư là khái niệm gì, theo hắn cho dù ngươi có lợi hại đến đâu... Lại làm sao có tác dụng thực tế như kim tệ?

Không nhìn thấy hắn vì kiếm này hai ngàn vạn kim tệ này mà tiêu hao bao nhiêu tế bào não sao.

- Vấn đề này là... thời điểm ta luyện chế Tinh Nguyên đan, mỗi lần đều sẽ nổ lô...

Hồng Vân đan sư nói ra vấn đề của hắn.

Nghe được vấn đề này, mấy người Âu Dương Thành đều sững sờ, từng cái từng cái hai mặt nhìn nhau.

Tinh Nguyên đan... Đây chính là nhị phẩm đỉnh cấp đan dược, có thể bổ sung tinh khí thần đã hao tổn, truyền thuyết coi như tam tinh luyện đan sư đều rất khó ung dung luyện chế.

Hồng Vân đan sư dĩ nhiên hỏi một cái nhất tinh luyện đan sư, làm thế nào để luyện chế nhị phẩm đỉnh cấp đan dược...

Đây cũng quá vô sỉ đi.

Rõ ràng là hơi quá đáng

Nhìn thấy ánh mắt của mấy người Âu Dương Thành, Hồng Vân đan sư mặt già đỏ ửng.

Nói thật hắn cũng là bị Trương Huyền tức giận, muốn gõ hắn một cái, ngươi không phải trâu bò sao? Xem ta quăng ra một cái vấn đề mà ta, một vik nhị tinh luyện đan sư, đều giải quyết không được, ngươi làm sao trả lời?

Không đáp lại được, ta lại dạy dỗ một trận, bỏ đi thói hung hăng kiêu ngạo của ngươi, để ngươi biết, cùng nhị tinh luyện đan sư nói chuyện, nên có thái độ gì.

- Tinh Nguyên đan?

Trương Huyền chưa từng xem qua thư tịch cấp bậc nhị tinh luyện đan sư, dù là tên của đan dược cũng là mới nghe lần đầu, còn tưởng rằng là bản thân kiến thức nông cạn, là một loại đan dược hiếm có , cũng không để ý.

Đương nhiên, coi như đã biết, khẳng định cũng không sao cả, ngược lại cũng không phải dựa vào tri thức giải quyết, hắn xuyên việt tới, không

đủ nửa tháng, coi như có Thiên Đạo thư viện cái máy gian lận này, để cho tốc độ tiếp thu tri thức rất nhanh, cũng khẳng định không thể so sánh cùng những luyện đan sư đã sống mấy chục năm này.

- Đi luyện đan, để ta xem một chút...

Trong lòng có tính toán, Trương Huyền tùy ý khoát tay áo một cái.

- Tốt!

Nghe ngữ khí của hắn, giống như coi mình là khỉ trong rạp xiếc, biểu diễn cho hắn xem, Hồng Vân đan sư càng thêm phiền muộn, âm thầm quyết định một khi hắn không nói ra được, cố gắng giáo huấn, lúc này mới đi đến trước lô đỉnh, từ trong trữ vật giới chỉ lấy ra dược liệu, chuẩn bị luyện.

Tinh Nguyên đan, là loại đan dược có mức tiêu thụ cực kỳ cao trong số các nhị tinh đan dược, bởi vì bản thân vẫn không có luyện chế thành công, cho nên vẫn mang theo vài phần dược liệu, thường thường nghiên cứu, lấy ra cũng không khó.

Hừng hực hừng hực!

Thiêu đốt lò luyện, tinh luyện dược liệu.

Hồng Vân đan sư vừa ra tay, quả nhiên cho thấy không giống những người khác, không hổ là nhị tinh luyện đan sư, mạnh mẽ hơn mấy người Trần Tiêu đan sư quá nhiều, bất luận phương diện tinh luyện dược liệu hay là phương diện khống chế lò luyện... Đều cực kỳ chính xác.

Từng loại thuốc ở trong tay hắn như nước chảy mây trôi được đưa vào lò luyện, dưới sự thiêu đốt của ngọn lửa ở bên dưới, rất nhanh sẽ xuất hiện đan hương nồng nặc.

Cỗ đan hương này, linh khí mười phần, để người chỉ ngửi một ngụm, liền cảm thấy thân thể nhẹ nhàng, thoải mái lên không ít.

Trương Huyền liên tục nhịn năm ngày năm đêm không ngủ, có chút mệt nhọc, ngửi một cái, cũng cảm thấy thoải mái không ít, màu đỏ trong mắt cũng tựa hồ giảm bớt vài phần.

Ầm ầm!

Bất quá, ngay ở thời điểm đan hương đạt đến nồng nặc nhất, đột nhiên im bặt đi, một luồng lực lượng nóng bỏng lao ra ngoài, lò luyện ở trước mắt không chịu nổi, ầm ầm nổ tung.

Răng rắc!

Một đống phế đan lăn xuống, cháy đen như than.

Luyện đan thất bại, hơn nữa còn là xảy ra tình huống kinh khủng nhất... Nổ lô!

Nếu không phải là mọi người sớm đã được hắn báo trước nên có phòng bị, nếu không e rằng sẽ bị khí tức bạo ngược khi nổ lô làm tổn thương.

Bị khí tức nổ tung phun trúng, Hồng Vân đan sư toàn thân đen xì, tóc dựng lên, dáng vẻ như vừa bị sét đánh qua vậy, hai tay chắp ở phía sau lưng, nhìn lại.

- Ta luyện xong, ngươi nói xem đến cùng là xảy ra chuyện gì đi...

Xung đột

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Dịch: My

- Ây…

Nhìn thấy bộ dáng này của hắn, đám người Âu Dương hội trưởng muốn cười lại không dám cười.

Ở trong trong lòng bọn họ, Hồng Vân đó là một đan sư cao cao tại thượng có thực lực siêu cường. Dù cho Thẩm Truy bệ hạ nhìn thấy cũng phải tỏ ra cung kính, không dám khinh nhục mảy may.

Hiện tại ngược lại tốt, cả người giống như viên than đen vậy, còn tóc thì dựng đứng lên. Nếu không phải vẫn còn đôi mắt đang chớp chớp, chỉ e mọi người đều sẽ tưởng rằng không phải người sống.

Tuy nhiên bọn hắn cũng biết bây giờ không phải lúc cười, vì vậy đồng loạt chuyển ánh mắt tập trung ở trên người Trương Huyền.

Họ muốn nghe cách giải quyết của hắn.

Chỉ điểm nhị tinh luyện đan sư. . . Đây là điều bọn họ đều không dám nghĩ đến.

Bọn hắn cũng muốn nhìn xem, thanh niên ban đầu tỏa sáng ở buổi luận đan có thể tái hiện huy hoàng hay không.

Ánh mắt mọi người tập trung vào thanh niên đứng cách đó không xa đang tỏ ra cổ quái:

- Ngươi xác định ngươi thực sự là nhị tinh luyện đan sư?

- Ngươi có ý tứ gì ? - Hồng Vân đan sư hất ống tay áo lên, có vẻ hơi không vui.

- Thanh Hoa Thảo có thuộc tính gì? - Không để ý tới vẻ không cao hứng của hắn, Trương Huyền hỏi.

- Thanh Hoa Thảo, toàn thân tái nhợt, tính ấm. - Hồng Vân đan sư trả lời.

- Còn Kim Tiền Hoa thì sao?

- Kim Tiền Hoa, hai màu vàng bạc, còn có tên khác là Kim Hoa Ngân Diệp, cũng là dược liệu có tính trung hoà.

- Hai loại dược liệu này mặc dù đều là dược liệu trung tính, có thể dung hợp được với nhau, nhưng lại phát sinh dị biến, thành thuộc tính cực kỳ nóng nảy. - Trương Huyền nói.

- Ta biết điều này. Đan phương Tinh Nguyên đan được truyền thừa từ xưa đều có hai thứ dược liệu này. Nếu thật sự bởi vì bọn chúng dung hợp mà nổ lô, những người khác cũng sẽ nổ. - Hồng Vân đan sư lắc đầu:

- Hơn nữa, trình tự ta thêm dược vật không có bất kỳ sai lầm nào. Giữa hai dược liệu này còn được thả một cây Tử Hương Thảo lai trung hòa. Ta cũng nghiêm ngặt dựa theo trình tự, về thời gian cũng không có chút sai lầm nào!

Hắn đã chuyên môn tìm hiểu quá trình luyện chế Tinh Nguyên đan của người khác. Mỗi một loại dược liệu, mỗi một bước đều giống như đúc, nhưng kết quả lại có khác biệt rất lớn. Điều này mới khiến hắn nghi hoặc.

Nói đến chuyện hai loại dược liệu trung tính dung hợp với nhau sẽ dẫn đến bạo động, hắn cũng biết, đồng thời sớm làm ra dự phòng. Vì vậy không thể nào là nguyên nhân này.

- Ta không nói trình tự của ngươi không đúng, cũng không nói hai loại dược liệu có vấn đề! - Trương Huyền thản nhiên nói.

- Vậy ngươi có ý gì?

Không riêng Hồng Vân đan sư nghi hoặc, những người khác cũng vô cùng kỳ quái.

Nếu không phải vấn đề này, vậy thì tại sao a?

Tại sao luyện chế rất tốt, nhưng lại dẫn tới nổ lô?

Hơn nữa. . . Nếu hai loại thuốc đó không có vấn đề, ngươi hỏi làm cái vẹo gì?

Hai tay chắp sau lưng, Trương Huyền không để ý tới sự ngạc nhiên của mọi người. Hắn đi mấy bước vào trước mặt đan lô bị nổ tung. Cách đó không xa, trên mặt đất vừa vặn còn có hai gốc Thanh Hoa Thảo cùng Kim Tiền Hoa không dùng hết.

- Thanh Hoa Thảo cùng Kim Tiền Hoa đều tính ấm, sau khi dung hợp sẽ trở nên cuồng bạo. . . Thêm Tử Hương Thảo để trung hoà lập tức có thể giải quyết tai hoạ ngầm này. Tất cả luyện đan sư đều xem đây như chân lý. Nói thật, làm như vậymặc dù đúng là không có sai lầm, nhưng. . . Người khác làm đều chính xác, chỉ ngươi là không được!

Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng.

- Ta không được ? Chẳng lẽ ta còn có cái gì đặc thù ? - Hồng Vân đan sư nhíu lông mày.

Ta đường đường chính chính thi đậu nhị tinh luyện đan sư, hơn nữa ở trong đội ngũ này còn có thực lực không thấp, dựa vào cái gì ngươi nói

ta không được?

- Không sai! Đúng là ngươi rất khác biệt. Nếu như ta không nhìn lầm, ngươi chưa bao giờ thử sử dụng Tử Hương Thảo làm chủ dược luyện chế dược vật đi! - Trương Huyền nhìn qua.

- Ây. . . Ta hơi dị ứng với Tử Hương Thảo nên không thể sử dụng. . . - Hồng Vân đan sư gật đầu.

- Kỳ thật không phải dị ứng, mà là chân khí của ngươi và Tử Hương Thảo có thuộc tính tương khắc. . . - Trương Huyền chắp hai tay sau lưng:

- Ngươi tu luyện Hồng Viêm Quyết, trời sinh mang hỏa, mà Tử Hương Thảo sinh trưởng ở trong nước, là dược liệu có thuộc tính thủy. Khi dung hợp cùng chân khí sẽ rất dễ hóa giải Thủy thuộc tính bên trong, để dược vật mất đi tác dụng. Người khác luyện chế Tinh Nguyên đan, hiệu quả của Tử Hương Thảo vẫn còn, trong khi đối với ngươi lại không còn tác dụng. Hai loại dược liệu trên đã mất đi dược liệu trung hoà, tự nhiên phát sinh phản ứng, gây nên nổ lô!

- Ngươi. . . Làm sao ngươi biết ta tu luyện Hồng Viêm Quyết? - Hồng Vân đan sư sắc mặt trắng nhợt.

Hồng Viêm Quyết là công pháp truyền thừa của gia tộc hắn. Từ nhỏ hắn đã tu luyện, trải qua mấy chục năm đến nay, quả thật là Hỏa thuộc tính, chân khí nóng rực khi vận chuyển. Nhưng đây là bí mật của riêng hắn, chưa bao giờ cùng người ngoài nói đến, ngay cả không ít hảo hữu của hắn đều không biết. Gia hỏa này làm sao có thể một hơi nói toạc ra như vậy?

- Ngươi không cần phải để ý đến việc vì sao ta biết được. Nếu như không tin, ngươi hãy thử cho Tử Hương Thảo mà ngươi chiết xuất vào Thanh Hoa Thảo, Kim Tiền Hoa, nếu như không bạo tạc, chứng tỏ thuyết pháp của ta là sai lầm. - Trương Huyền cũng không giải thích.

Chỉ cần luyện đan, Thiên Đạo thư viện lập tức có thể tạo ra thư tịch. Đừng nói công pháp, ngay cả thiếu hụt của môn công pháp này, nếu hắn thực sự muốn biết đều có thể nói nhất thanh nhị sở, không tính là cái gì.

Hồng Vân đan sư nghi ngờ một chút, cuối cùng quyết định làm thử. Hắn lấy ra Thanh Hoa Thảo, Kim Tiền Hoa cùng Tử Hương Thảo đồng thời luyện hóa thành dược dịch, cho ba loại dược dịch dung hợp.

Ầm!

Quả nhiên, giống như vừa nói, dược dịch lập tức nổ tung.

- Cái này. . . - Thân thể Hồng Vân đan sư run rẩy.

Hắn đã học tập cách luyện chế Tinh Nguyên đan mấy năm, đến nay vẫn chưa một lần thành công. Hắn vốn cho rằng là do trình tự luyện đan, dược liệu phối hợp có vấn đề, nằm mơ đều không nghĩ đến lại là vì chân khí của hắn hóa giải dược tính Tử Hương Thảo. . .

Không phải tai nghe mắt thấy, hắn sẽ không thể tin được là thật.

- Liệu có phương pháp giải quyết?

Sau khi hết chấn kinh, Hồng Vân đan sư sốt ruột nhìn về phía thanh niên cách đó không xa.

Giờ phút này, hắn đã triệt để tâm phục khẩu phục.

Lúc đầu hắn định hủy bỏ tư cách của Trương Huyền, nhưng hiện tại loại ý nghĩ này đã không xót lại chút nào.

Chỉ thông qua luyện đan đã nhìn ra công pháp mình tu luyện xung đột với dược vật. Kỹ thuật luyện đan như thế nào không biết, nhưng chỉ bằng vào nhãn lực, dù cho bây giờ hắn đi khảo hạch nhị tinh cũng dư xài.

- Đường đường nhị tinh luyện đan sư, đã biết nguyên nhân, chẳng lẽ phương pháp giải quyết đơn giản như vậy cũng không tìm ra? - Trương

Huyền lộ vẻ mặt không vui.

Thư viện có thể nhìn ra thiếu hụt, nhưng không thể cấp cho hắn phương pháp giải quyết chính xác. Đương nhiên, điều này không thể nói ra được. . . Vạn nhất đối phương cảm thấy ngươi không nói thật, chống chế không trả tiền thì phải làm sao bây giờ?

Hắn vất vả trả lời vấn đề đó là vì tiền, nếu không ai rảnh rỗi nhức cả trứng làm gì?

- Ta đã hiểu. . .

Bị người quát lớn, Hồng Vân đan sư hơi đỏ mặt.

Cũng đúng! Hắn là nhị tinh luyện đan sư, chuyện này vậy mà lại không biết xấu hổ hỏi vấn đề này. . .

Tử Hương Thảo có dược tính trung hoà, vì vậy chỉ cần tìm một vị thuốc không xung đột với chân khí của mình, lại thay thế được dược liệu đó là có thể giải quyết.

- Chuyện này. . .

Nhìn thấy mới tới thời điểm, Hồng Vân đan sư lúc mới tới còn vô cùng phách lối, bá khí vô song, giờ phút này lại giống như học sinh tiểu học, bị quát lớn không dám phản bác, Âu Dương hội trưởng vò đầu bứt tai.

Có ngốc bọn hắn cũng biết, Trương Huyền nói khẳng định hoàn toàn đúng, không có sai lầm, nếu không đã không thể làm cho đối phương tin phục như thế.

Một kẻ vừa tấn thăng nhất tinh luyện đan sư đi giáo huấn nhị tinh đan sư, lại còn để hắn không dám nói lời nào. . .

Đám người ra sức nuốt nước bọt.

- Âu Dương hội trưởng, những gì vừa rồi Hồng Vân đan sư nói chắc hẳn ngươi cũng nghe thấy rồi. Số tiền này hay là cho ta đi, còn cả một trăm vạn tiền ta đem ra đặt cọc. . .

Không để ý tới vẻ chấn kinh của mọi người, Trương Huyền quang minh chính đại đi đến trước mặt Âu Dương hội trưởng, đưa tay vồ lấy đống kim phiếu lúc nãy mới giao ra.

- . . .

Đám người không còn gì để nói.

Ngươi là luyện đan sư trâu bò như vậy, chỉ cần tùy tiện bán mấy viên đan dược chẳng phải tiền đầy như đất sao? Chỉ là chút tiền thôi mà?

Không để ý tới ánh mắt cổ quái của bọn hắn, Trương Huyền cất kỹ đống tiền, hài lòng nhẹ gật đầu.

Lúc đầu vì hai thứ đồ này, hắn phải chạy khắp nơi nghĩ biện pháp kiếm tiền, không tiếc ngụy trang thành danh sư chỉ điểm người ta. . . Kết quả. . . Dược liệu đến rồi, tiền lại không tốn một xu. . .

Sớm biết như vậy, đóng giả danh sư làm gì? Tự làm mình mệt mỏi giống như chó chết vậy. . .

Trương Huyền vô cùng phiền muộn.

Hồng Vân đan sư khảo thí xong, biết người thanh niên trước mắt này có thực học nên không ngăn cản nữa.

Rời đi luyện đan sư công hội, Trương Huyền hướng về phía học viện bước đến.

. . .

Nghe được tin tức "Dương Huyền" danh sư xuất hiện, Lục Tầm cùng Vương Siêu cũng đứng ngồi không yên được nữa, vội vã chạy ra khỏi

học viện. Vừa đi đến cửa lớn liền thấy một thanh niên mặt ủ mày chau đi tới.

Gia hỏa này ánh mắt đỏ như máu, tóc rối như tổ quạ, nhìn như mấy ngày không được ngủ.

- Lục Tầm, là Trương Huyền. . . - Vương Siêu lặng lẽ nói thầm.

- Hắn? - Lục Tầm ngẩng đầu nhìn một chút, nhịn không được lắc đầu, lộ ra vẻ khinh bỉ:

- Đường đường giáo sư học viện, lôi thôi lếch thếch, không chú trọng dáng vẻ. Thật không hiểu nổi, lúc trước học viện vì sao lại nhận loại người này!

- Ta cảm thấy gia hỏa này nhất định là lo sợ trận khiêu chiến của ngươi, những ngày này vẫn tìm kiếm đối sách, vì vậy mới ngày đêm không ngủ, biến thành dạng này. . . - Vương Siêu cười nói.

Lục Tầm lão sư là ai?

Minh tinh giáo sư nổi danh nhất trong toàn bộ Hồng Thiên học viện, người muốn bái sư đều xếp thành hàng dài.

Bị hắn khiêu chiến, coi như là trưởng lão cũng phải đổ mồ hôi. Một lão sư nho nhỏ năm ngoái mới tới mà thôi, khẳng định đã sớm bị dọa đến tè ra quần.

Nếu không phải, tại sao lại có bộ dáng này?

- Nghĩ đối sách? - Lục Tầm lão sư lắc đầu, ánh mắt lộ ra tự tin:

- Trong Hồng Thiên học viện này mà mơ tưởng giảng bài thắng ta. . . Nằm mơ!

- Đúng vậy a! Nói thật, chỉ trách hắn không may. Ngươi vừa vặn muốn tìm một cái cớ để mạnh mẽ quật khởi, hấp dẫn sự chú ý của danh sư, hắn

liền xuất hiện. Tự muốn bị đánh mặt, đáng đời. . . - Vương Siêu nở nụ cười.

Chuyện Thẩm Truy bệ hạ mời đám người Lưu sư đến mặc dù bí mật, tuyên bố là ra ngoài đi săn, trên thực tế không ít người tin tức linh thông đã sớm biết.

Vì hấp dẫn sự chú ý của danh sư, trở thành danh sư học đồ, Lục Tầm đã sớm chuẩn bị. Dù cho không có Vương Đào, Vương Nham thôi học, hắn cũng nhất định sẽ tìm một cái cớ, mạnh mẽ quật khởi. Vị Trương Huyền này tự đưa mặt ra để hắn đánh, tự nhiên muốn động thủ.

- Đi thôi! Nhanh đi tìm Dương sư. Nếu như đến chậm, không biết muốn xếp hàng đến khi nào. - Lục Tầm khoát tay áo.

Với hắn mà nói, Trương Huyền chỉ là một việc nhỏ chen giữa con đường trở thành danh sư của hắn mà thôi, không có gì to tát, căn bản không đáng làm hắn quan tâm.

- Đúng vậy a! Dương sư mới là mục tiêu phấn đấu của chúng ta. Trương Huyền chẳng qua chỉ là tiểu nhân vật trong một tiểu học viện mà thôi. . .

Vương Siêu cũng gật gật đầu, không tiếp tục để ý nữa. Hai người khí vũ hiên ngang đi qua trước mặt Trương Huyền, nhìn cũng không thèm nhìn một cái.

. . .

Nhìn thấy phía đối diện xuất hiện hai vị lão sư cố ý vênh mặt, ra vẻ cao cao tại thượng, vân đạm phong khinh, không dính bụi trần, Trương Huyền vô cùng nghi hoặc.

Cái này hai Nhị Hóa. . . là ai vậy?

Mặc dù cùng Lục Tầm lão sư ước định tỷ thí, nhưng hắn chưa bao giờ nhìn thấy đối phương, căn bản không biết vị này chính là đối thủ của mình.

Hồng Thiên học viện có đến mấy trăm lão sư. Trong khi đó năm ngoái hắn mới đến, lại lăn lộn không tốt, vì vậy không biết vị minh tinh giáo sư này cũng rất bình thường.

Lão sư khổ cực rồi

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Dịch: My

Không thèm để ý tới hai người đang ra vẻ kia, Trương Huyền trở về phòng học.

- Lão sư, ngươi đã trở về!

Mấy học sinh đều đang ở đây, thấy hắn đi vào, tất cả đều khom người chào.

- Tốt lắm, xem ra mấy ngày nay các ngươi đều rất cố gắng.

Nhìn xung quanh một vòng, thấy rõ tu vi của mọi người, Trương Huyền hài lòng gật đầu.

Năm ngày không gặp, vậy mà năm học sinh đều có tiến bộ cực lớn. Vương Dĩnh, Lưu Dương, Trịnh Dương mấy người đều đạt đến võ giả tầng một Tụ Tức cảnh đỉnh phong.

Triệu Nhã mặc dù vẫn là đỉnh phong chưa đột phá, nhưng lực lượng so với đám người lại hùng hậu hơn rất nhiều, xem ra khoảng cách Đan Điền cảnh cũng chỉ kém một bước chân.

Về phần Viên Đào có cơ sở kém nhất, vậy mà cũng từ Tụ Tức cảnh sơ kỳ đạt đến trung kỳ.

Sinh Tức đan phối hợp với công pháp hắn truyền thụ quả nhiên hiệu quả cực tốt.

Bây giờ, Triệu Nhã không cần hắn chỉ điểm cũng có thể dễ như trở bàn tay chiến thắng Chu Hồng.

- Triệu Nhã, Viên Đào, theo ta tới đây.

Sau khi kiểm tra tình huống tu luyện của mọi người một chút, Trương Huyền cảm thấy hài lòng, vẫy tay gọi.

Mọi người tiến vào phòng riêng của lão sư, Trương Huyền liền lấy đan dược vừa mới mua được ra:

- Triệu Nhã, đây là Phá Âm đan có thể kích hoạt thể chất của ngươi. Đêm đến ngươi hãy ngâm mình trong thùng gỗ, sau đó ăn đan dược này vào.

Trương Huyền đưa Phá Âm đan cho Triệu Nhã.

- Đa tạ lão sư. . . - Mặc dù không biết viên đan dược này có giá trị ngàn vạn, nhưng chỉ cần là đan dược lão sư thì đều trân quý vô cùng. Triệu Nhã ngạc nhiên nhận lấy, trong lòng âm thầm cảm kích.

- Viên Đào, biết vì sao ta thu ngươi làm học sinh sao? – Sau khi đưa đan dược cho Triệu Nhã, Trương Huyền nhìn về phía đồ đệ mập mạp cách đó không xa.

- Ta. . . - Viên Đào vò đầu.

Kỳ thật mấy ngày nay hắn cũng hơi nghi hoặc một chút.

Hắn là học viên đứng thứ nhất đếm ngược trong kỳ thi nhập học. Lúc trước hắn nghĩ Trương lão sư thu hắn có phải vì đủ số lượng hay không. Nhưng sau khi chứng kiến bản lĩnh thật sự của Trương lão sư, hắn mới hiểu được, căn bản không có chuyện đó.

Trương lão sư là người có bản lĩnh lớn, làm sao có thể không chiêu thu được học sinh?

Cho nên, những ngày này, mặc dù hắn đã chăm chỉ tu luyện cùng Triệu Nhã, Trịnh Dương và mấy người khác, nhưng trên thực tế trong thâm tâm hắn vẫn cảm thấy tự ti.

Cảm thấy mình nhất định sẽ làm chậm bước tiến của mọi người.

Chính vì vậy, tính cách vô sỉ, vô lại trước đó cũng thu liễm không ít.

- Không cần cảm thấy không bằng người khác. Nếu như ngươi thực sự chăm chỉ tu luyện, khẳng định tiến càng xa hơn đám người Trịnh Dương! - Nhìn ra nghi ngờ trong lòng hắn, Trương Huyền nói.

Long Tê huyết mạch được xếp hàng cực mạnh trong nhóm thể chất đặc thù. Nếu được kích hoạt hoàn toàn, tu vi nhất định có thể tăng mạnh, vượt qua đám người Trịnh Dương dễ như trở bàn tay.

- Lão sư. . . Ta. . . Ta thực sự có thể đi càng xa ? - Viên Đào kích động đến mức mặt đỏ cả lên.

Mấy ngày nay hắn vẫn một mực lo lắng Trương lão sư có thể vứt bỏ mình hay không, không nghĩ tới lão sư coi trọng hắn như thế.

- Yên tâm đi, lão sư chắc chắn sẽ không nhìn lầm. - Trương Huyền xua tay, ánh mắt lấp lánh nhìn hắn: - Tuy nhiên. . . Thiên phú của ngươi không tốt, muốn vượt qua những người khác khẳng định phải chịu đựng càng nhiều khổ cực hơn. Ngươi có nguyện ý không?

Xem hết tất cả sách trong cao cấp Tàng thư khố của luyện đan sư công hội, hắn biết quá trình dung hợp cự tê thú huyết dịch để kích hoạt thể chất sẽ hết sức thống khổ. Một khi không kiên trì nổi, không những không cách nào tấn cấp, không cẩn thận còn khiến người đó tử vong.

Cho nên, Trương Huyền cũng không đưa đồ vật cho đối phương ngay, mà đầu tiên là khích lệ đối phương, để hắn tự quyết định.

Tu luyện chính là con đường nghịch thiên, không có quyết tâm thà chết không hối hận sẽ không có khả năng bộc lộ hết tài năng, nhanh chóng tiến bộ.

- Lão sư, chỉ cần có thể để tu vi tăng tiến, không làm ảnh hưởng bước tiến của mọi người, dù phải chịu nhiều khổ cực hơn nữa ta cũng nguyện ý. - Viên Đào quỳ xuống đất, trong ánh mắt mang theo cứng cỏi không dao động.

Hắn xuất thân từ tán tu, đã trải qua vô số thống khổ, vì vậy hắn biết tìm được một lão sư tốt là không dễ dàng. Cơ hội này, đánh chết hắn cũng sẽ không từ bỏ.

- Được! Đây là đồ ta chuẩn bị cho ngươi. Đêm nay ngươi hãy trở lại chỗ ở, bôi thứ này lên toàn thân. Quá trình này nhất định sẽ vô cùng thống khổ. Tuy nhiên, chỉ cần ngươi có thể chịu đựng, nhất định sẽ có thu hoạch không tưởng tượng nổi. Ngươi có thể nguyện thử xem!

Nói xong, Trương Huyền đưa cự tê thú huyết dịch cho hắn.

- Chỉ cần có thể tăng thực lực lên, thống khổ hơn nữa ta cũng nguyện ý!

Viên Đào cắn răng.

Mặc dù bình thường hắn vẫn luôn cười toe toét, hay đùa cợt, nhưng nói đến người kiên trì nhất trong năm đệ tử, e rằng hắn đứng thứ nhất.

- Không phải chỉ bôi thứ này một lần làcó thể thành công. Đợi khi thống khổ kết thúc, ngươi phải tiếp tục bôi lên. Ta cho ngươi năm ngày, trước khi đến ngày diễn ra tân sinh thi đấu, ta muốn nhìn thấy tiến bộ của ngươi. Nếu không, về sau cũng không cần đến gặp ta nữa!

Trương Huyền hất tay áo, lời cuối cùng vừa nói xong, thần sắc trở nên kiên quyết.

- Viên Đào tuyệt không phụ sự tín nhiệm của lão sư!

Nghe thấy vậy, Viên Đào biết lão sư vừa cho hắn tối hậu thư. Hắn cầm lấy bình ngọc, trong mắt tựa như có hỏa diễm thiêu đốt.

Trương lão sư không vì hắn yếu nhất mà từ bỏ, ngược lại đặc biệt đi tìm đồ vật trợ giúp hắn tăng cường sức mạnh. Là học sinh của lão sư như vậy, nếu hắn còn thất bại, chẳng phải đã uổng phí tâm huyết và ưu ái của lão sư hay sao?

Dù có phải chết, hắn cũng nhất định phải thành công, không phụ lão sư kỳ vọng.

Viên Đào cắn chặt răng.

- Rất tốt! Hai người các ngươi ra ngoài đi, gọi Vương Dĩnh đến đây.

Thấy thái độ kiên định của hai người, Trương Huyền hài lòng gật đầu.

Ngay sau đó, Vương Dĩnh đi đến. Tiểu cô nương này vẫn giống trước đây, bị người ta nhìn liền đỏ mặt.

- Lão sư, ngươi gọi ta. . .

- Ừ, sau khi sử dụng Dưỡng Thể Dịch, chân ngươi cảm giác thế nào?

Trương Huyền nhìn nàng hỏi.

- Đa tạ lão sư, chân của ta đã khỏi hẳn. Lão sư, đây là. . . phụ thân ta gửi ngươi tiền Dưỡng Thể Dịch. Hắn nói ngươi chịu dạy bảo ta đã là ân tình rất lớn, không thể lại để cho ngươi bỏ tiền. . .

Vương Dĩnh tiến về phía trước một bước, đưa ra một tờ kim phiếu, là năm trăm ngàn.

Dưỡng Thể Dịch có trong Luyện đan sư công hội, không khó tìm kiếm. Trương Huyền là chính thức luyện đan sư, vì vậy lúc mua sẽ được giảm giá. Đổi lại là người ngoài sẽ phải ít nhất ba mươi vạn kim tệ một lọ.

Xem ra Vương Hoằng tộc trưởng biết hắn cho đưa cho nữ nhi một phần Dưỡng Thể Dịch đã đi nghe giá cả.

- Vậy thì ta nhận. - Trương Huyền cũng không chối từ.

Hắn là lão sư, không có khả năng luôn luôn chi tiền cho học sinh được. Lần này vì thời gian diễn ra sư giả bình trắc đang rất gấp nên hắn mới chủ động mua sắm mà thôi.

Đương nhiên, hắn nhận tiền cũng là để cho Vương gia cùng Vương Dĩnh không cảm thấy mắc nợ, tình thầy trò càng thêm thuần túy.

- Đánh một bộ quyền pháp cho ta xem nhìn!

Nhận lấy kim phiếu, Trương Huyền phân phó.

- Vâng! - Vương Dĩnh mở rộng cánh tay và bắt đầu những động tác duyên dáng.

Theo tu vi gia tăng, trong đầu hắn tồn tại không ít công pháp cùng võ kỹ tu luyện. Dù không sử dụng Thiên Đạo thư viện, Trương Huyền cũng có thể nhìn ra hai chân của nàng hiện tại đã không còn vấn đề.

Rất nhanh võ kỹ được thi triển xong, Vương Dĩnh hơi đổ mồ hôi.

- Đây là thối pháp cùng thân pháp ta đặc biệt sáng lập vì ngươi. Hãy tu luyện thật tốt! Ta cũng cho ngươi năm ngày, mặc kệ dùng phương pháp gì, sau năm ngày nhất định phải đạt tới cấp độ tiểu thành.

Trương Huyền đưa ra hai quyển thư tịch.

Chính là Thiên Đạo thân pháp cùng Thiên Đạo thối pháp mà hắn học tập được từ Tàng thư khố của Vương quốc. Tuy nhiên đây chỉ là bản đơn giản hoá, không có sức mạnh như nguyên bản, nhưng cũng được cho là vũ kỹ nhất đẳng. Chỉ cần luyện thành công, nhất định có thể để tốc độ của Vương Dĩnh tăng nhiều.

- Đa tạ Trương lão sư. . .

Nhìn thoáng qua thư tịch trong tay, Vương Dĩnh kích động đến mức hô hấp dồn dập.

Chân bị tổn thương đã được chữa khỏi hoàn toàn. Sau đó nàng đã tìm ở Vương gia một số võ kỹ chuyên về chân. Mặc dù những vũ kỹ này cũng có danh tiếng khá cao trong Thiên Huyền vương quốc, nhưng so với quyển này của Trương lão sư. . . Kém quá xa.

Căn bản không cùng một đẳng cấp.

Chỉ bằng vào điểm ấy liền biết bí tịch này trân quý.

- Gọi Lưu Dương đến đi!

Không quá để ý tới vẻ kích động của đối phương, Trương Huyền tiếp tục phân phó.

Rất nhanh sau đó, Lưu Dương đi tới.

Hắn bởi vì tu luyện võ kỹ quá sớm trong khi chân khí không đủ, bị lưu lại tai hoạ ngầm, vì vậy dẫn đến kinh mạch tay phải bị tổn thương, lực lượng kém xa tay trái. Tuy nhiên nhờ Ôn Mạch đan tẩm bổ, hiện tại nơi bị thương đã triệt để khôi phục.

Khảo nghiệm một chút, thấy quyền pháp của hắn đã gia tăng không lúc này ít, Trương Huyền mới hài lòng gật đầu. Hắn lấy Thiên Đạo quyền pháp lĩnh ngộ tại Vương quốc Tàng thư khố truyền thụ cho Lưu Dương.

Cuối cùng chính là Trịnh Dương.

Qua mấy ngày này tu luyện, Thiên Đạo thương pháp của hắn càng trở nên thuần thục. Mặc dù chỉ là một chiêu đơn giản, nhưng đã có thể huyễn hóa ra vô số chiêu số, để chiến lực của hắn tăng một khoảng lớn.

Nếu hắn dùng thương chiến đấu với Triệu Nhã, chỉ sợ nàng cũng không phải là đối thủ. Hiện tại, thực lực của hắn không phải là cao nhất, nhưng tuyệt đối sức chiến đấu mạnh nhất trong năm người.

- Thương pháp tu luyện khá lắm! Tu vi của ngươi vẫn quá thấp, trong năm ngày, hãy nghĩ biện pháp đột phá đến võ giả tầng hai.

Trương Huyền chần chờ một chút nói.

Học viên này của hắn đích thật là thiên tài thương pháp. Mặc dù mới được truyền thụ mấy ngày, nhưng hắn gần như đã thấu hiểu được nó. Trên thương pháp không có gì đáng nói, chủ yếu nhất vẫn là thực lực.

- Vâng! - Trịnh Dương gật đầu.

Người bình thường tu luyện, muốn từ võ giả tầng một đạt tới tầng hai, không tốn một năm rưỡi là không có khả năng thành công. Nhưng đối với Trịnh Dương mà nói, căn bản không cần.

Không phải hắn có thiên phú tốt, mà là lý giải của Trương Huyền đối với võ giả tầng một đã đạt đến bản chất. Việc học tập cùng lĩnh ngộ những ngày qua cũng làm cho hắn hiểu thêm về võ giả tầng một rất nhiều, cộng với Sinh Tức đan công pháp đặc chế cho bản thân, việc hắn đột phá cũng không có gì khó khăn.

- Đi tu luyện đi. . .

Dặn dò xong các học sinh, Trương Huyền không thể kiềm chế được sự mệt mỏi của mình nữa. Không để ý nơi này là phòng học, hắn dựa vào ghế ngủ thiếp đi.

Chẳng mấy chốc, bầu trời tối lại.

- Trương lão sư đâu?

Tu luyện xong, đám người thấy Trương lão sư còn chưa xuất hiện thì tỏ ra kỳ quái.

- Triệu Nhã, ngươi vào xem một chút đi. . .

- Được! - Triệu Nhã tò mò đẩy cửa lớp học. Ngay sau đó nàng nhìn thấy Trương lão sư đang nghiêng người dựa vào ghế ngủ vô cùng ngon.

- Lão sư. . . Ngủ thiếp đi!

Lặng lẽ lui ra ngoài, hốc mắt Triệu Nhã ửng đỏ.

Lấy ra những dược liệu này, truyền thụ quyền pháp, thân pháp mới. . . Không cần nghĩ cũng biết Trương lão sư mấy ngày nay nhất định là không ngủ không nghỉ đi làm những chuyện này.

Khó trách vừa rồi bọn họ thấy tinh thần hắn không tốt, tròng mắt đỏ hoe.

- Lão sư. . .

Trịnh Dương và mấy người còn lại cũng cảm thấy sống mũi cay cay.

Ích Huyệt cảnh cường giả không ngủ hai ba ngày cũng không thành vấn đề. Lão sư phải mệt mỏi đến mức nào mới có thể vừa ngồi xuống liền ngủ?

Là học sinh, có thể có một lão sư như vậy tuyệt đối là chuyện may mắn nhất đời này.

- Hãy tu luyện thật tốt, hoàn thành những điều lão sư dặn dò,. Chỉ có chiến thắng sư giả bình trắc mới không phụ một phen kỳ vọng của Trương lão sư. - Triệu Nhã cắn răng.

- Không sai! Lão sư đã vì chúng ta mà nỗ lực nhiều lắm. Nếu như chúng ta thu thì còn là người sao? - Trịnh Dương cũng gật đầu.

Nói xong, mọi người cùng nhìn vào trong khe cửa có thân hình lão sư đang dựa vào ghế ngủ say. Năm người đồng thời siết chặt nắm đấm, trong lòng phát ra một thanh âm giống nhau. . .

Lão sư, ngài khổ cực rồi!

Triệu Nhã kích hoạt thể chất

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Dịch: My

Nguồn: TruyenYY

Triệu Nhã ở lại tiểu viện.

Diêu Hàn nhìn tin tức thuộc hạ truyền tới, đành cười khổ lắc đầu.

Từ trong miệng Triệu Nhã hắn biết được Trương Huyền lão sư có được Ích Huyệt cảnh thực lực, hắn liền nghi ngờ. Trải qua mấy ngày nay âm thầm điều tra, quả nhiên để hắn tra ra hành tung của Thượng Bân lão sư. Ngày ấy. . . hắn căn bản không rời khỏi!

Nói cách khác, người đánh hắn thành đầu heo ở trước cửa ký túc xá của Trương Huyền tuyệt đối không phải người này.

Biết tin tức này, còn lại liền dễ dàng suy luận. Hiển nhiên, kẻ ra tay với hắn vô cùng có khả năng chính là vị Trương lão sư này của tiểu thư.

- Gia hỏa này cũng thật là mưu mô. . .

Nhớ tới tràng cảnh lúc bị đánh, Diêu Hàn đến bây giờ còn không nhịn được có xúc động muốn hộc máu. Ngươi một là lão sư trong học viện, đáng lẽ phải chính trực không thiên vị. Kết quả hết đánh lén, đánh hắc quyền, mấu chốt còn vu oan giá họa, đánh lừa mình. . . Thực quá vô sỉ.

- Được rồi, tiểu thư có một lão sư dạng này, hắn là sẽ không ăn thiệt thòi.

Mặc dù trong lòng khó chịu, nhưng nghĩ đến Trương lão sư có thể đưa cho họ Hàn Dương Mẫu Thảo không một cái chớp mắt, không một chút keo kiệt, hắn đành cười khổ một tiếng nhịn xuống.

Có một vị lão sư không chịu thiệt dạng này, tiểu thư chắc chắn sẽ không bị người khác khi dễ, trên thực tế cũng là chuyện tốt.

- Diêu quản gia. . .

Vừa cất kỹ tờ tin báo đề phòng bị tiểu thư phát hiện, một tên hộ vệ từ bên ngoài sải bước đi tiến đến:

- Lão gia truyền đến tin tức.

Nói xong hắn đưa tới một cái ký lục ngọc tinh. (ngọc tinh ghi chép tin tức)

- Ừm! - Diêu Hàn gật gật đầu, cầm lấy ngọc tinh, chân khí tràn vào trong đó. Trong nháy mắt, thân ảnh một người trung niên cao lớn anh tuấn từ bên trong hiển hiện.

Phụ thân của Triệu Nhã, Bạch Ngọc thành, thành chủ Triệu Phong.

- Sự tình của Tiểu Nhã ta đã biết được. Mấy ngày nữa ta sẽ tự mình đến Vương thành bái phỏng vị Trương Huyền lão sư này.

Bên trong ký lục ngọc tinh, ánh mắt thành chủ Triệu Phong như điện, mang theo khí chất đặc hữu.

- Thuần Âm thể chất, dòng họ của mẫu thân Tiểu Nhã từng có tiền lệ. Muốn kích hoạt phải trả đại giới không nhỏ, đồng thời còn phải dựa vào may mắn. Quan trọng nhất là cần tam phẩm đan dược có giá trị mấy ngàn vạn. . . Phá Âm đan!

- Sau khi đến Vương thành, ta dự định sẽ cầu bệ hạ giúp ta đi luyện đan sư công hội mua một viên. Ngươi cũng phải sớm chuẩn bị. Ngoài ra, ta cho người mang đến cho ngươi 10 vạn kim phiếu để đưa cho Trương lão

sư. Không thể để cho hắn đã cứu ta nữ nhi lại còn phải chịu tốn kém. Bạch Ngọc thành ta không muốn thiếu nhân tình, cũng sẽ không để ân nhân chịu thiệt thòi!

Bên trong ngọc tinh, Triệu thành chủ vung tay lên, lộ ra vô tận uy nghiêm

Bạch Ngọc thành là đại thành thị thứ hai của Thiên Huyền vương quốc, nổi tiếng vì số lượng bạch ngọc khổng lồ. Mà thành chủ là người khống chế tài phú một phương, tự nhiên sẽ có khí thế bễ nghễ thiên hạ, duy ngã độc tôn.

Trương lão sư nhìn ra Triệu Nhã là Thuần Âm thể chất, cũng ra tay giúp đỡ giải quyết đã là đại ân. Hắn đường đường là thành chủ thành Bạch Ngọc, đại quan một phương, sao có thể để một lão sư tự xuất tiền túi ra ứng tiền chưa bệnh cho con gái hắn?

Triệu thành chủ hắn không làm nổi chuyện đó!

- Diêu quản gia, đây là thành chủ để cho ta mang tới. . . - Hộ vệ vừa rồi đưa ra mấy tờ kim phiếu.

- Thành chủ còn đặc biệt dặn dò, để ngươi nói với Trương lão sư, nhất định báo đáp ân tình hắn dạy bảo tiểu thư. . . - Hộ vệ nói tiếp.

- Đã biết! - Diêu Hàn gật đầu.

- Chuyện này đừng cho tiểu thư biết. Ngươi đi xuống đi! - Khoát tay áo, Diêu Hàn đang muốn tiếp tục dặn dò, bỗng thấy Triệu Nhã từ bên ngoài đi vào.

- Diêu thúc thúc, vừa vặn ngươi ở đây. Ngươi hãycho người đi chuẩn bị cho ta cái thùng gỗ. Ngoài ra, thuận tiện giúp ta tra một chút, một loại đan dược gọi là Phá Âm đan, đại khái trị giá bao nhiêu tiền? Có giá trị cao như Sinh Tức đan hay không? - Triệu Nhã vừa vào cửa, liền phân phó nói.

Trương lão sư vừa đưa cho nàng một viên đan dược. Mặc dù hiện tại nàng không có tiền đền bù tổn thất, nhưng giá cả vẫn cần phải biết, như vậy mới có thể hiểu Trương lão sư vì bọn nàng bỏ ra bao nhiêu.

- Phá Âm đan? Đây là Trương lão sư nói cho ngươi? - Nghe tiểu thư cũng nói ra tên đan dược này, Diêu Hàn sững sờ, lập tức âm thầm bội phục.

Vị Trương lão sư này mặc dù âm hắn một vố, đủ quái thai. Nhưng lượng tri thức vẫn rất là lợi hại. Thành chủ cũng phải tốn giá cao mới biết được tin tức, không nghĩ tới nhanh như vậy mà hắn đã biết rõ.

Trong lòng cảm khái một câu, Diêu Hàn cười nói:

- Phá Âm đan đối với Thuần Âm thể chất có trợ giúp cực lớn. Tiểu thư yên tâm, mấy ngày nữa thành chủ sẽ tìm mua giúp ngươi…

Tam phẩm đan dược không riêng giá cả cao, còn cần quan hệ. Người bình thường coi như muốn mua, cũng không mua được.

Nguyên nhân chính là như thế, Triệu Phong thành chủ mới cần tự mình tới, khẩn cầu bệ hạ mở lời với luyện đan sư công hội. Nếu không, cho dù hắn là thành chủ, tại Thiên Huyền vương quốc địa vị không thấp, cũng chỉ sợ không có mặt mũi này.

Luyện đan sư công hội là thế lực lớn vượt trên vô số Vương quốc. Luyện đan sư công hội tại Thiên Huyền vương quốc chỉ là một phân hội có cấp bậc nhỏ nhất trong đó mà thôi. Có chỗ dựa khổng lồ như vậy thì dù là Thẩm Truy bệ hạ cũng có thể không để ý tới, chứ không nói đến hắn chỉ là một thành chủ nho nhỏ.

Diêu quản gia đang suy nghĩ có nên nói ra tin tức thành chủ muốn đến đây cho tiểu thư hay không, người sau đã lấy từ trong ngực ra một bình ngọc:

- Không cần, Trương lão sư đã cho ta một viên, dặn dò ta mấy ngày nay chăm chỉ tu luyện!

- Cho ngươi một viên? - Diêu Hàn trợn tròn con mắt.

Thành chủ mới vừa nói qua, đây là tam phẩm đan dược. Mỗi một mai đều trị giá mấy ngàn vạn.

Nhiều tiền như vậy, dù là Bạch Ngọc thành đi mua cũng là thương cân động cốt, nhiều năm khó khôi phục. . .

Trương lão sư. . . Tiện tay. . . Đưa một viên?

Diêu Hàn chỉ cảm thấy đầu sắp nổ tung, muốn điên rồi.

Thấy qua người hào phóng, nhưng mà. . . Chưa bao giờ thấy qua người nào hào phóng như vậy!

Cái này đã không thể dùng từ hào phóng để hình dung. . .

Nhất định chính là không thể tưởng tượng nổi.

- Tiểu thư, có thể cho ta xem một chút viên đan dược kia của ngươi không? - Cố nén chấn kinh, Diêu Hàn nhịn không được nhìn sang.

- Đây! - Triệu Nhã đưa bình ngọc ra.

Tiếp nhận bình ngọc, Diêu Hàn tiện tay mở ra.

Hô!

Một luồng khí tức nồng nặc lan tỏa. Vừa hít vào một hơi, lỗ chân lông toàn thân lập tức mở ra, dễ chịu không nói nên lời.

Mặc dù hắn không hiểu đan dược, nhưng chỉ bằng hương thơm này liền biết đây tuyệt đối là hàng thật chất lượng cao.

Tiện tay lấy ra tam phẩm đan dược Phá Âm đan đưa cho học sinh. . .

Vị Trương lão sư này đến cùng có lai lịch gì ?

Trước đó hắn còn nghĩ sẽ tìm một cơ hội lúc tiểu thư không để ý, lặng lẽ giáo huấn gia hỏa này, đòi lại thiệt thòi lần trước. Nhưng sau khi nhìn thấy viên đan dược này, ý nghĩ đó lập tức bị nuốt vào trong lòng.

Lần trước nói muốn thiến hắn, kết quả mặt bị đánh thành đầu heo, cha mẹ cũng không nhận ra. . . Lần này nếu thật muốn lại ra tay giáo huấn, chỉ sợ đối phương vẫn như cũ không tổn hao một sợi lông, mà hắn lại chỉ còn thân thể lạnh ngắt trở về Bạch Ngọc thành. . .

Nói thật, vị Trương lão sư này thực sự quá quái dị.

Hắ, tưởng rằng đối phương là phế vật nổi danh khắp học viện, một kẻ bỉ ổi câu dẫn nữ học sinh. Kết quả đảo mắt liền biến thành cao thủ Ích Huyệt cảnh, thế ngoại cao nhân không tiếc bỏ ra đại giới vì học sinh, không so đo được mất. Không những thế, Trương Huyền còn khảo hạch luyện đan sư, tiện tay lấy ra Hàn Dương Mẫu Thảo, Phá Âm đan. . . Đây đã không phải chỉ là vấn đề về thực lực.

Người không địa vị và gia thế sẽ không thể nào làm được.

- Thùng gỗ đến rồi, ta đi phục dụng đan dược đây! - Biết vị Diêu thúc thúc này từ sau khi bị đánh thường xuyên ngẩn người, Triệu Nhã cũng không để ý nữa. Nàng cầm Phá Âm đan, an bài thùng gỗ để vào gian phòng, vội vã đi tu luyện.

Thời gian không chờ đợi ai. Nàng không muốn Trương lão sư thất vọng.

Trong phòng chỉ còn lại một mình Diêu Hàn. Không biết bao lâu sau, hắn mới chậm rãi nhìn về phía ghi chép ngọc tinh trong tay, lắc đầu cười khổ:

- Thành chủ, ta biết ngươi không muốn thiếu nhân tình. Nhưng. . . ân tình của Trương lão sư, e rằng trong thời gian ngắn khó có thể trả hết được…

Ngay cả thành chủ đều chưa chắc đã có thể mua được Phá Âm đan, vậy mà đối phương lại tiện tay ném cho tiểu thư. . . Ân tình trả thế nào?

Trả thế nào cũng không hết a. . .

…

Không biết Diêu thúc thúc đang đầy mặt mũi xoắn xuýt, Triệu Nhã về tới gian phòng của mình, để người đổ nước nóng đầy thùng gỗ, không cho phép bất kỳ kẻ nào quấy rầy. Xong xuôi đâu đó, nàng mới cởi sạch quần áo, chui vào.

Ngay sau đó, nàng lấy ra Phá Âm đan từ trong bình ngọc, há miệng nuốt xuống.

Đan dược tiến vào cổ họng, giống như là uống một ngụm nước nóng bỏng, nhiệt độ cuồng bạo trong nháy mắt dọc theo kinh mạch lan ra.

Phá Âm đan, tên là phá âm, nhưng trên thực tế lại ẩn chứa dược lực có thuộc tính Thuần Dương. Những dược lực này tiến vào thể nội người bình thường nhất định sẽ bị hấp thu, hóa làm chân khí, hoặc là tẩm bổ, gia tăng lực lượng. Nhưng tiến vào thể nội người sở hữu Thuần Âm thể chất sẽ mang đến tai nạn hủy diệt.

Âm Dương tương khắc, không có khả năng cùng tồn tại. Dưới sự áp bách của Thuần Dương dược lực, Thuần Âm thể chất vì bảo hộ chủ kí sinh sẽ chủ động mở ra, từ đó đạt tới hiệu quả kích hoạt.

Quá trình này nói ra đơn giản, trên thực tế lại hết sức phức tạp. Hơi không cẩn thận, một thân tu vi rất có thể sẽ trôi theo dòng nước.

- Giữ vững tỉnh táo, vận chuyển công pháp.

Biết đan dược trân quý, không thể lãng phí dược lực, Triệu Nhã vội vàng tập trung tinh thần, dựa theo công pháp Trương lão sư cho vận chuyển lực lượng.

Không hổ là công pháp được Thiên Đạo thư viện sửa sang lại. một khi vận chuyển, nàng lập tức cảm thấy trong cơ thể khí tức cuồng bạo được hóa giải không ít. Thuần Âm thể chất vốn như gông cùm xiềng xích, bất động cũng bắt đầu sinh động hẳn lên.Ầm ầm!

Không biết qua bao lâu, thể nội tạo thành một dòng năng lượng khổng lồ, lực lượng phá âm trong nội đan bị quét sạch sẽ, chân khí lưu chuyển toàn thân.

Răng rắc! Răng rắc! Răng rắc!

Bình chướng trong nháy mắt bị đánh nát, lập tức đưa Triệu Nhã tăng lên đến được võ giả tầng hai Đan Điền cảnh.

Dưới sự trùng kích của dược lực, thể chất đặc thù bị đè nén vài chục năm như hồng thủy thoát ra khỏi miệng cống, trong nháy mắt bị kích hoạt.

Nếu có người ở nơi này sẽ nhìn thấy làn da của nàng trở nên càng thêm bóng loáng, non mịn, đầy co dãn. Trước đây mặc dù Triệu Nhã cũng xinh đẹp, nhưng vì tuổi tác hạn chế, nên vẫn lộ ra mười phần non nớt. Mà bây giờ, nàng lại toát ra khí chất tuyệt mỹ.

Thuần Âm thể chất là con cưng được trời cao chiếu cố. Một khi kích hoạt, chẳng những tu vi tăng mạnh, mà kể cả da thịt hay vóc dáng đều sẽ bay vọt về chất. Mặc dù bộ dáng nàng bây giờ không phát sinh biến hóa quá lớn, nhưng lại làm cho người ta có một cảm giác băng thanh ngọc khiết, giống như Cửu Thiên Tiên Nữ không thể xâm phạm.

Nếu như trước đây so sánh với Thẩm Bích Như, nàng còn có vẻ hơi không bằng. Nhưng giờ phút này, dung mạo và khí chất của nàng làm cho đối phương không ngẩng đầu được lên, chân chính trở thành nữ thần xếp hạng nhất trong toàn bộ Hồng Thiên học viện, thậm chí toàn Thiên Huyền vương quốc.

Đây chính là do một khi kích hoạt Thuần Âm thể chất có thể khiến người ta sinh ra biến hóa thoát thai hoán cốt, vịt con xấu xí biến thành thiên nga

trắng. hơn nữa, bản thân Triệu Nhã đã có vẻ đẹp của mỹ nhân tương lai. Sau khi thuế biến, làm cho nàng càng trở nên mỹ lệ.

Đương nhiên, đây vẫn chỉ là kích hoạt mười phần trăm thể chất.

Nếu kích hoạt toàn bộ, thật không biết lại biến thành bộ dáng gì.

Ầm!

Không biết qua bao lâu, một tiếng nổ kịch liệt vang lên. thùng gỗ bể ra, Triệu Nhã chậm rãi mở mắt, một cỗ khí tức cường đại mà sâu xa lan tỏa từ trên người nàng.

Lục Tầm tới chơi

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Dịch: Khiêm

Ngay ở thời điểm Triệu Nhã dùng Phá Âm đan, bắt đầu tu luyện, bên trong một chỗ rừng cây nhỏ ở ngọn núi phía sau Hồng Thiên học viện, Viên Đào rốt cục điều chỉnh trạng thái đến tốt nhất, mắt nhìn chằm chằm bình ngọc ở trong tay.

Hắn là tán tu, hơn nữa thành tích lúc kiểm tra nhập môn quá kém, không giống như Triệu Nhã, có tư nhân nhà trọ để ở, chỉ có thể cùng người khác nhét chung một chỗ, nghe Trương lão sư nói, bôi đồ vật trong bình ngọc lên người, rất thống khổ cũng rất nguy hiểm, ký túc xá khẳng định là không thể chờ, nghĩ tới nghĩ lui, chỉ có thể đến nơi này.

Vừa yên tĩnh vừa không có nỗi lo bị man thú tập kích, là địa phương cực kỳ thích hợp để tu luyện.

- Bắt đầu đi!

Trước khi đến nơi này hắn cũng đã quyết tâm, không cái gì có thể khiến hắn do dự nữa, nhướng mày, liền mở nắp của bình ngọc ra.

Ong!

Một luồng huyết tinh chi khí cực kỳ nồng nặc phả vào mặt, tiếp theo là một luồng sức mạnh táo bạo để cho da thịt đều run rẩy.

Thành thạo cởi toàn bộ y phục, đem dịch thể trong bình ngọc đổ ra, nhanh chóng bôi lên khắp người.

Xì xì xì tư!

Dịch thể màu đỏ tươi vừa tiếp xúc cùng da dẻ, cả người Viên Đào giống như là bị kim đâm, một cảm giác đau đớn như bị xé nát ập đến, không khác nào muốn mạnh mẽ xé tan làn da của hắn.

- A...

Dưới sự đau đớn kịch liệt, Viên Đào ngã xuống đất.

Sự đau khổ này có khi cũng bằng tổng số hết thảy đau đớn mà hắn từng phải chịu đựng, thật giống như có một cây đao nhỏ sắc bén đang cắt từng miếng thịt của hắn ra.

Trên mặt rất nhanh không còn huyết sắc, trở nên trắng bệch không gì sánh được, trên đầu của Viên Đào mồ hôi lạnh tỏa ra, toàn thân không ngừng run cầm cập.

- Đau quá...

Trước mắt từng trận mê muội ập đến khiến hắn sắp không kiên trì được.

Bất kể nói thế nào, hắn đều chỉ là một thiếu niên mười sáu, bảy tuổi, cứ việc trước đây trải qua rất nhiều sự tình có thể mài giũa hắn không ít, dưới thống khổ tuyệt đối, vẫn còn có chút lùi bước.

- Nếu không... Quên đi... Hiện tại đã sống rất tốt, tăng cường thực lực làm gì?

Một ý nghĩ xông ra, tại trong đầu liên tục tập kích.

- Nếu như từ bỏ... Trương lão sư có mắng ta hay không?

Thời điểm mà ý chí bạc nhược nhất, sắp tan vỡ lúc, một bóng người phảng phất xuất hiện ở trước mắt.

Trương lão sư!

Hắn đang nhàn nhạt nhìn sang, cau mày, tràn đầy thất vọng .

- Không được, ta không thể phụ lòng kỳ vọng của hắn đối với ta...

Nhìn thấy Trương lão sư tựa hồ tức giận, Viên Đào giật mình một cái, một lần nữa sinh ra vô tận đấu chí.

Trước khi gặp được Trương lão sư, hắn là truyện cười trong miệng mọi người, mập mạp như lợn, vụng về như trâu, tu vi còn kém, bái phỏng mười vị lão sư, đều bị đuổi ra khỏi cửa, không ai để ý tới.

Vốn tưởng rằng đời này sẽ tầm thường vô vi, cứ như thế mà chờ đến lúc chết, kết quả... Để hắn gặp được Trương lão sư.

Là Trương lão sư, không chê hắn mập mạp, không cười nhạo thực lực của hắn thấp kém, thậm chí còn chuyên môn sáng tạo công pháp cho hắn, mấy ngày mấy đêm không ngủ không nghỉ tìm kiếm dịch thể, để cho hắn tiến bộ, đột phá!

Đối với hắn có tri ngộ, ơn tài bồi.

Nếu như liền chút thống khổ ấy đều không kiên trì được, làm sao có mặt mũi đối diện với Trương lão sư?

Trương lão sư, yên tâm đi, ta nhất định sẽ không để cho ngươi thất vọng, ta nhất định sẽ chịu đựng, để được ngươi tán dương!

Trong lòng sinh ra một luồng ý niệm cứng cỏi, hai mắt mở, loại nỗi đau xé rách tim gan vừa nãy thật giống đều nhạt đi không ít.

Không biết đã qua bao lâu.

Đau đớn giảm bớt xuống, cúi đầu nhìn lại, lúc này mới phát hiện chất lỏng màu đỏ trong bình lại bị thân thể hấp thu bằng hết, trên da cũng mọc ra một tầng khôi giáp dày đặc, không khác gì vảy của Tê giác.

Tuy rằng không biết đây là vật gì, nhưng cũng biết, sức phòng ngự của hắn, tăng lên đến không chỉ một cấp bậc.

- Trương lão sư nói, bôi lên vật này không phải một lần liền có thể hoàn thành, tiếp tục!

Nhìn thấy trong bình ngọc còn thừa lại không ít dịch thể, Viên Đào lần thứ hai lấy ra, bôi lên toàn thân.

Bôi lên một lần là trải qua một lần thống khổ, vừa mới bắt đầu còn có chút sợ hãi, nghĩ đến không thể để cho Trương lão sư thất vọng, Viên Đào càng ngày càng kiên định.

Rốt cục, chất lỏng màu đỏ trong bình ngọc đã bị hắn triệt để dùng hết.

- Ta đây là...

Cúi đầu nhìn lại, Viên Đào lúc này mới phát hiện, sau khi hoàn toàn hấp thu đi nhóm chất lỏng màu đỏ này, bên ngoài thân thể của hắn đã nhiều thêm ra một tầng chất sừng dày đặc, tương tự như da Tê giác.

- Thử xem...

Trong lòng nghi hoặc, sinh ra một luồng khát vọng, cúi đầu đâm vào cái cây nhỏ ở cách đó không xa.

Răng rắc!

Một tiếng vang giòn, đại thụ to bằng miệng bát bị hắn đụng nhẹ một cái đã gãy lìa, mà hắn thì cảm giác như gãi ngứa vậy, không có một chút đau đớn nào.

Con ngươi co rụt lại.

Đây là phòng ngự mạnh mẽ thế nào, sức mạnh lớn bao nhiêu?

- Lão sư... Ta thành công...

Nhớ tới những thống khổ vừa mới chịu đựng, Viên Đào xiết chặt nắm đấm, nước mắt không kìm lòng được chảy ra.

Rốt cục không phụ lòng kỳ vọng của lão sư...

Trương lão sư, việc mà ngươi muốn ta làm, ta đã làm được!

...

Cùng thời khắc đó, nỗ lực tu luyện còn có Vương Dĩnh, Trịnh Dương, Lưu Dương.

Đạt được Trương lão sư truyền thụ thoái pháp, thân pháp, Vương Dĩnh không chút do dự nào, về đến nhà lập tức bắt đầu tu luyện, thực lực từng bước tăng cường.

Trịnh Dương thì liên tục xung kích bình cảnh võ giả nhị trọng, tranh thủ trong vòng năm ngày đạt đến Đan Điền cảnh.

Lưu Dương cũng bắt đầu tu luyện Thiên Đạo quyền pháp, quyền phong gào thét Ô u Ô u vang vọng khắp sân tập.

Năm đại đệ tử, đều đang bận rộn tu luyện, làm vì người mà trong lòng bọn họ khâm phục nhất, Trương lão sư, mà vị lão sư này giờ khắc này rốt cục vươn vai, tỉnh lại.

- Ta tại sao lại ngủ ở chỗ này?

Mở mắt ra mới phát hiện, ngủ ở địa phương tạm thời nghỉ ngơi trong phòng học, nơi này không có đệm chăn, lại không cảm thấy chút ý lạnh nào, chẳng biết lúc nào đã có vài bộ áo khoác đắp ở trên người.

Có cái của nam cũng có cái của nữ...

Dĩ nhiên là năm người học viên kia chỉ lo bản thân cảm lạnh, cởi áo khoác ra đắp cho hắn.

- Những tiểu tử này...

Trương Huyền lắc đầu một cái.

Ngày hôm qua quá mệt mỏi, ngồi ở trên cái băng ghế này rồi ngủ thiếp đi, hắn là mấy học viên này chỉ lo quấy rối bản thân nghỉ ngơi, nhấc đến nơi này, sau đó đắp áo khoác lên.

Xem ra đêm qua hắn cũng xác thực mệt đến quá ác, bằng không, dựa vào thực lực của hắn, không thể bị người nhấc đi, đều không biết tý gì.

Ngủ ngon được một giấc, cảm thấy toàn thân sảng khoái, mệt mỏi của ngày hôm qua đã bị quét đi sạch sành sanh.

Ngẩng đầu nhìn ra ngoài, liền thấy thời gian không còn sớm, đã gần đến trưa ngày thứ hai.

- Tiền đã thu lấy, làm sao cũng phải đi về nhìn một cái...

Bản thân vị ‘Danh sư’ này thu lấy hơn tám mươi triệu của người khác, ngày hôm qua bận đến tối tăm mặt mũi, bao nhiêu việc rối tinh rối mù hết cả lên, không có tinh lực để ý tới thì cũng thôi, ngày hôm nay khôi phục như cũ, làm sao cũng phải chỉ điểm cho bọn họ một chút.

Nếu không, trong lòng cũng có băn khoăn.

Một lần nữa trở lại phủ đệ, liền thấy Tôn Cường nước mắt tràn mi, ngẩng đầu chờ mong.

Ăn chút gì đó rồi để hắn theo thứ tự giao tiền trước sau, gọi người muốn bái kiến đi vào.

Những người này cơ bản đều là tu luyện đến bình cảnh, muốn đột phá.

Tu vi gặp bình cảnh, không cách nào đột phá, nói trắng ra cũng giống như dòng sông bị con đập chặn lại nên trì trệ không tiến, nắm giữ Thiên Đạo thư viện, Trương Huyền rất dễ dàng nhìn ra chỗ bế tắc là ở nơi nào, sau đó lợi dụng ngân châm cùng chân khí tinh khiết, giúp bọn họ đột phá cũng không phải là việc khó.

Chung quy những người này đều đã tu luyện vô số thời gian, lực lượng tích lũy cũng đủ rồi, chỉ kém một cơ hội để đột phá mà thôi.

Điều Trương Huyền phải làm chỉ là giúp bọn họ tìm thấy cơ hội này mà thôi, cũng giống như mở cái cái miệng nhỏ bên trên con đập chặn nước, chỉ cần có một chỗ thoát đi, dòng nước mạnh mẽ sẽ lao tới, mở rộng lỗ thủng rồi triệt để xé nát con đập kia.

Đương nhiên, nói thì đơn giản, đổi lại là một vị danh sư khác, khẳng định rất khó làm được.

Thể chất của mỗi người không giống nhau, công pháp tu luyện không giống nhau, thói quen không giống nhau... Chỗ kinh mạch bế tắc cũng khẳng định hoàn toàn khác nhau, cũng giống như lá cây vậy, trên thế giới này không có hai mảnh lá cây giống hệt nhau, chỗ bế tắc của người tu luyện, tương tự cũng tuân theo đạo lý này.

Không có Thiên Đạo thư viện nhìn ra thiếu hụt, đừng nói để cho đột phá, bình cảnh là ở chỗ nào e sợ hắn cũng không thấy được.

...

Bên ngoài phủ đệ.

Tôn Cường đẩy cửa đi ra, nhìn quanh một vòng:

- Cái kế tiếp.

- Thực sự ngượng ngùng, phiền phức nhường một chút.

Lời còn chưa dứt, một giọng nói vang lên, hai cái thanh niên nhanh chân đi tới trước mặt.

Chính là hai người từ Hồng Thiên học viện, chuyên môn tới gặp Dương sư, Lục Tầm cùng Vương Siêu.

Nhìn thấy trang phục lão sư trên người của bọn họ, mọi người mặc dù đối với loại hành vi chen ngang này cảm thấy không vui, vẫn tránh ra một con đường cho họ đi.

- Tôn quản gia, chúng ta là...

Vương Siêu bước lên trước, vội vã ôm quyền.

Bọn họ cũng chờ hơn một ngày, vốn tưởng rằng dựa vào thân phận của minh tinh lão sư, nhất định có thể đạt được Dương sư thưởng thức, triệu hoán vào, kết quả...

Dương sư một ngày không xuất hiện, vừa xuất hiện liền trực tiếp gọi người, căn bản không thu bái thiếp, để bọn họ không nhịn được có chút nóng nảy.

- Cút!

Không đợi hắn nói hết lời, Tôn Cường lông mày nhíu lại:

- Ngươi cho rằng đây là nhà ngươi sao? Vọt thẳng lại đây? Ra đằng sau xếp hàng đi!

- Ta.

Bị một cái quản gia chỉ có tu vi là Bì Cốt cảnh quát lớn, Vương Siêu hơi đỏ mặt, suýt chút nữa nổ tung.

Làm một vị minh tinh giáo sư, đi tới nơi nào, đều bị người tôn sùng, Thiên Huyền Vương quốc không có danh sư, hắn cùng Lục Tầm, hầu như được xem là người được hoan nghênh nhất, vốn tưởng rằng chỉ cần đi tới trước mặt, nói rõ thân phận với đối phương, là có thể đưa ra bái thiếp, thuận lợi tiến vào phủ đệ, nằm mơ đều không nghĩ tới, cái quản gia mập mạp này, không chờ hắn nói xong, liền để hắn lăn.

- Làm sao, muốn không tuân thủ quy củ?

Tôn Cường vẫy bàn tay to một cái:

- Có tin hay không chỉ cần ta ra lệnh một tiếng, không cần ta động thủ, thì có người đem ngươi ném đi?

Không biết đồ nhà quê nơi nào nhô ra?

Muốn đến phủ đệ của danh sư còn muốn chen ngang, thực sự là không biết trời cao đất rộng.

Hắn tuy rằng không phải danh sư, nhưng những người này đều đến bái phỏng lão gia, đương nhiên sẽ muốn nịnh nọt chính mình, chỉ cần nói nhiều một câu, khẳng định có người đồng ý ra tay.

Nghe hắn nói như thế, Vương Siêu tức giận đến mức cả người run run.

Loại tiểu nhân vật này, tại những nơi khác, hắn tiện tay đập chết, cũng không có người dám nói một lời, hiện tại muốn cho hắn lăn, còn muốn đem hắn ném đi.

Sắc mặt đỏ lên, nắm đấm xiết chặt, tuy rằng tức giận, nhưng cũng không dám nhiều lời.

Ngày hôm nay lại đây là muốn đạt được Dương sư thưởng thức để trở thành học đồ của hắn, người còn không thấy, thật muốn đắc tội vị quản gia này, chuyện về sau cũng sẽ không còn hi vọng.

- Tôn quản gia đừng nóng giận, tại hạ Lục Tầm, lão sư của Hồng Thiên học viện, muốn bái kiến Dương sư, mong rằng có thể dẫn tiến một, hai.

Đưa tay kéo bạn tốt, Lục Tầm bước lên trước, cười nói.

- Lục Tầm lão sư?

Tôn Cường sững sờ.

Tuy rằng hắn chỉ là một thương nhân nho nhỏ nhưng đại danh của Lục Tầm lão sư, lại đã sớm nghe đến, con trai độc nhất cảu Đế sư Lục Trầm

đại sư, người có khả năng trở thành danh sư nhất trên khắp toàn bộ Thiên Huyền Vương quốc.

Không chỉ có như vậy, không tới hai mươi lăm tuổi, tu vi đã đạt đến Ích Huyệt cảnh, thiên tư mạnh mẽ, toàn bộ Vương quốc đều có thể được xếp ở hàng đầu.

Bởi vì những thân phận này, coi như võ giả thất trọng Thông Huyền cảnh nhìn thấy, đều muốn lấy lễ đến tiếp đón, chỉ lo thất lễ.

Vừa nãy... Dĩ nhiên bảo hắn ‘Cút?’

Khặc khặc, có chút cũng quá xui xẻo.

Vừa mới đắc tội ba vị danh sư, lại đắc tội một vị chuẩn danh sư

Xem lão gia vung tay lên, muốn quát lớn ai liền quát lớn người đó, vô cùng dễ dàng, bản thân làm sao liền khó khăn như thế đây?

Đuổi đi

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Dịch: My

- Đây là bái thiếp của chúng ta, mong rằng Tôn quản gia giúp đỡ đưa vào. Nếu được Dương sư triệu kiến, huynh đệ chúng ta nhất định sẽ vô cùng cảm kích.

Dường như nhìn ra sự e ngại của Tôn Cường, Lục Tầm mỉm cười, hai tay chắp sau lưng, lộ ra vẻ tự tin.

Từ nhỏ đến lớn, con đường của hắn đều xuôi chèo mát mái, lại thêm những năm này thanh danh vang xa khiến hắn rất có tự tin và phong thái.

Chỉ cần ở trong phạm vi Thiên Huyền vương quốc nhắc đến cái tên "Lục Tầm" này, ai lại không lau mắt ngắm nhìn, lấy lễ đối đãi?

Ngày trước là dựa vào thân phận của phụ thân hắn, Lục Thẩm đại sư là "Đế sư". Mà bây giờ, "Minh tinh giáo sư Lục Tầm" là chính hắn dành được danh hiệu.

- Tốt a!

Gật gật đầu, cần lấy bái thiếp, Tôn Cường không dừng lại quá lâu liền đi vào phủ đệ.

Mặc dù Lục Tầm hiện tại chỉ là minh tinh giáo sư, nhưng tương lai trở thành danh sư ở ngay trong tầm tay. Chuyện giữa các danh sư, một quản gia nho nhỏ như hắn không nên xen vào thì tốt hơn. Tất cả cứ để lão gia tự quyết định.

- Cáo mượn oai hùm, chó cậy gần nhà, gà cậy gần chuồng!

Thấy tên mập mạp này sau khi nghe tên liền thay đổi thái độ, lập tức đi vào, Vương Siêu hừ lạnh, đầy mặt coi thường.

Tình huống của Tôn Cường, hắn đã sớm nghe nói. Chỉ là một tiểu thương chuyên co thuê phòng thôi, cũng không biết Dương sư nhìn trúng điểm gì mà thu nhận hắn, lúc này mới lắc mình biến hoá, có thân phận như bây giờ.

Hơn bốn mươi tuổi mới đạt tới Bì Cốt cảnh, người lại mập mạp như heo, không có bản lãnh gì, còn dám kêu gào trước mặt mình. Nếu không phải nể mặt hắn là quản gia của Dương sư, khẳng định đã sớm xuất thủ giáo huấn một trận.

- Tiểu nhân vật mà thôi, Vương huynh không cần để ý. - Lục Tầm cười cười.

- Nguyên lai là Lục Tầm lão sư cùng Vương Siêu lão sư. Vừa rồi không nhận ra, thất kính thất kính rồi.

- Hai vị lão sư là nhân vật nổi danh nhất học viện, ta vẫn muốn bái phỏng, không nghĩ tới lại tình cờ gặp mặt ở đây.

- Thực sự là hân hạnh hân hạnh. Về sau khả năng còn có chuyện phải làm phiền hai vị lão sư. . .

Đám người nghe thấy cuộc hội thoại vừa rồi đều không còn vẻ tức giận, thay vào đó lại phi thường khách khí.

Giáo sư chia làm hai tầng lớp, phổ thông lão sư cùng danh sư.

Phổ thông lão sư chia làm ba loại, sơ cấp, cao cấp cùng minh tinh giáo sư.

Danh sư là chia làm học đồ (cũng gọi là trợ giáo) cùng chính thức danh sư.

Lục Tầm và Vương Siêu mặc dù còn dừng lại ở cấp độ thứ nhất, nhưng dĩ nhiên đã đạt tới được đỉnh phong, thu được tư cách trở thành danh sư. Hiện nay chỉ cần nhận được sự tán thành của một vị danh sư là lập tức trở thành danh sư học đồ, từ đó thoát thai hoán cốt, gà mái biến Phượng Hoàng.

Trước mặt loại thân phận này, cho dù đám người đang xếp hàng dài chờ đợi trước cửa kia đều có thực lực không yếu, , địa vị tôn sùng nhưng cũng không dám đắc tội.

Huống chi, hai bọn họ hiện tại đang bái phỏng Dương sư, vạn nhất nhận được ưu ái, trở thành Dương sư học đồ, đến lúc đó mới nghĩ nịnh bợ thì đã muộn.

Thấy thái độ mọi người như thế, hai người Lục Tầm đồng thời cười một tiếng, rất có phong phạm cao cao tại thượng, chỉ điểm giang sơn, phảng phất giờ phút này đã biến thành danh sư học đồ vậy.

Tuổi còn trẻ có tạo được danh tiếng lớn như vậy, không phải là vì cái này sao?

- Hai vị cũng không cần tức giận với cái tên quản gia đó. Chờ các ngươi thành Dương sư học đồ, có cho hắn mười cái lá gan cũng không dám nhiều lời.

Một người tu luyện nịnh bợ vừa cười vừa nói.

- Đúng vậy a! Trở thành học đồ, chính là Dương sư thân truyền đệ tử, tương đương với hậu bối. Hắn chỉ là một quản gia, người hầu mà thôi! - Lại một người nói thêm vào.

- Chư vị khách khí rồi. Để trở thành học đồ vô cùng khó khăn, nào có dễ dàng như vậy.

Lục Tầm ngoài miệng nói khiêm tốn, nhưng trên mặt lại lộ ra tự tin như thể muốn nói ngoài ta còn ai.

Cũng đúng! Trong toàn bộ Thiên Huyền vương quốc này, hắn được coi là minh tinh giáo sư lợi hại nhất, là đệ nhất nhân. Nếu danh sư thực sự muốn thu học đồ, hắn khẳng định việc nhân đức không nhường ai, không người có thể so sánh.

- Lục lão sư khiêm tốn rồi. Ta có thể nghe nói Lưu sư đã sớm có ý thu ngươi làm học đồ từ trước!

- Ta cũng nghe nói. Tuy nhiên, ngay cả Lưu sư cũng muốn đến bái phỏng Dương sư, nếu như có thể trở thành học đồ của hắn, điểm xuất phát khẳng định cao hơn.

- Nếu trở thành Dương sư học đồ thật thì chỉ sợ địa vị sẽ không thua gì nhất tinh danh sư. Đến lúc đó chúng ta khẳng định còn phải dựa vào hai vị lão sư nhiều…

Mấy người lần nữa lấy lòng.

- Yên tâm đi! Nếu như Dương sư thực thu ta là học đồ, chắc chắn sẽ không quên chư vị.

Lục Tầm và Vương Siêu đồng thời cười một tiếng. Hai người đứng ở trước mặt mọi người như hoa sen không nhiễm bụi trần, cao khiết không gì sánh được, để cho người ta âm thầm cúi đầu, không dám nhìn thẳng.

Kẹt kẹt!

Nhưng vào lúc này, cửa sân "Kẹt kẹt!" mở ra, Tôn Cường lần nữa đi ra.

Thấy hắn đi ra, hai người tiến về phía trước một bước.

- Làm phiền Tôn quản gia đã thông báo, mời dẫn đường. - Vương Siêu nhẹ nhàng cười một tiếng, lông mày nhướn lên, muốn tiến vào tiểu viện.

Còn chưa đi được hai bước, hắn liền bị một thân hình mập mạp ngăn ở phía trước. Chính là Tôn Cường đang một mặt cổ quái nhìn qua.

- Chẳng lẽ Dương sư không có để cho chúng ta đi vào ? - Vương Siêu sầm mặt lại.

Không phải chứ? Bên trên bái thiếp hai người đã viết rất kỹ càng thành tích dạy học những năm qua, tuyệt đối là minh tinh giáo sư. Tại sao lại không được triệu kiến?

- Đi vào ? Ai bảo các ngươi tiến vào ? Cho các ngươi hai cái lựa chọn, một là xếp hàng, hai là. . . Xéo đi! - Tôn Cường phất tay.

- Ngươi. . .

Không nghĩ đã tới đưa bái thiếp lên mà đối phương còn có bộ dáng này, Lục Tầm, Vương Siêu suýt chút nữa tức điên.

- Đây là ý của Dương sư? Một quản gia nho nhỏ, tuyệt đối đừng nên phạm sai lầm!

Lục Tầm tiến về phía trước một bước.

Mới vừa thể hiện thần uy trước mặt đám người, bản thân còn đang cảm thấy rất oai phong, cho rằng Dương sư nhất định sẽ triệu kiến. Kết quả đối phương liền muốn đuổi người. Nếu thật như vậy đi, thanh danh của hắn cũng tuyệt đối sẽ lập tức quét rác, không thể ngẩng đầu lên được.

- Sai lầm? Người đâu, đem hai người quấy rối này đuổi đi. - Tôn Cường không thèm để ý, vẫy tay một cái.

Soạt!

Mấy tên hộ vệ từ sau cửa đi ra, mỗi người đều tự ôm một cây gậy, bước về phía hai người Lục Tầm.

- Ngươi. . . - Vương Siêu tức tới mặt đỏ hồng lên:

- Tôn Cường, ngươi dám. . .

Ngươi có ý tứ gì ?

Cầm gậy đuổi người?

Coi chúng ta là ăn mày sao?

Chúng ta chính là minh tinh giáo sư, tiếng tăm lừng lẫy toàn bộ Hồng Thiên học viện, thậm chí khắp Thiên Huyền vương quốc. . . Thật sự bị ngươi đuổi đi, uy nghiêm ở đâu?

- Có cái gì không dám? Lão gia đã nói, vô luận là ai, nếu muốn gặp hắn đều cần xếp hàng. Kể cả đưa trước ba trăm vạn kim tệ cũng không ngoại lệ. Ai cũng cầm bái thiếp như các ngươi tới đòi vào trước chẳng phải lão gia sẽ tươi sống bận bịu chết sao? Cái gì mà minh tinh giáo sư, ta nhổ vào! Tiền không có lại còn muốn chen ngang. Đừng giả vờ giả vịt, làm mất mặt các lão sư khác!

Tôn Cường khinh bỉ nhìn hai người một chút, khoát tay áo giống như là đuổi ruồi:

- Đuổi đi cho ta!

Vừa rồi hắn cũng rất khẩn trương. Nhưng đưa bái thiếp lên cho lão gia, chỉ thấy hắn hỏi một câu có giao tiền không, nghe nói không giao liền khoát tay áo, bảo bản thân cứ xử lý theo quy củ.

Từ điểm này cũng có thể thấy được, cái gì minh tinh giáo sư. . . Căn bản không coi ra gì.

Cũng đúng! Đến cả tam sư tới bái phỏng, lão gia đều hờ hững lạnh nhạt. Chỉ là một minh tinh giáo sư nho nhỏ mà thôi, tính là cái gì?

Soạt!

Nghe phân phó của Tôn Cường, mấy tên hộ vệ đi đến trước mặt:

- Hai vị lão sư, mời đi!

Nói xong, tất cả đều lộ ra vẻ mặt cổ quái.

- Còn tưởng rằng lão sư đều muốn mặt mũi, thì ra là không có giao tiền. Đưa ra một bái thiếp liền muốn chen vào?

- Dương sư làm rất đúng, đối xử với tất cả mọi người như nhau, lão sư cũng không ngoại lệ, bội phục!

- Không có tiền còn chen ngang, da mặt thật là dầy! Vậy mà vừa rồi ta còn muốn cùng hắn kết giao. . .

- Loại người không có phẩm chất này, Dương sư khẳng định cũng chướng mắt. Còn muốn trở thành danh sư. . . Buồn cười!

. . .

Không riêng mấy hộ vệ có ánh mắt không dễ nhìn, mọi người chung quanh cũng đều hừ lạnh.

Tất cả bọn hắn đều giao tiền, xếp hàng ở đây đã mấy ngày mà không được triệu kiến. Hai người này một xu cũng không nộp mà đòi xông đi vào, nói đùa cái gì? Đây không phải muốn bị mắng sao?

“. . .”

Thấy mọi người nhìn mình với ánh mắt nhìn đồ đần, Lục Tầm và Vương Siêu suýt chút nữa phun máu tại chỗ.

Mãnh liệt vũ nhục, để bọn hắn choáng váng từng cơn.

Tất cả mọi người không muốn mất mặt xấu hổ, vì vậy đều lặng lẽ giao nộp ba trăm vạn phí bái phỏng, coi như ngầm hiểu với nhau. Lục Tầm cũng đã sớm tính toán kỹ, lúc viết bái thiếp sử dụng ngôn từ thành khẩn một chút, dù cho đối phương không gặp bọn hắn cũng nhất định sẽ nể thân phận của hắn mà không nói toạc ra.

Cái tên mập mạp này ngược lại tốt, chẳng những một hơi nói ra, còn dùng loại ánh mắt này. . .

Lục Tầm khóc không ra nước mắt.

Em gái ngươi a!

Lần này, mặt mũi xem như bị ném đến nhà bà ngoại. Nếu trên mặt đất có kẽ nứt nào, hắn tuyệt đối đã sớm chui vào.

- Ngươi. . .

Còn muốn nói tiếp chút lời xã giao, tìm về chút mặt mũi, Vương Siêu cảm thấy cánh tay bị xiết chặt, là Lục Tầm giữ lại.

- Không có ý tứ, là chúng ta lỗ mãng. Tôn quản gia, hôm nay cáo từ trước. . .

Nói xong lập tức xoay người rời đi.

Vị Tôn quản gia này chính là một cây chày gỗ, cái gì cũng dám nói. Bọn họ còn không mau mau rời đi mà tiếp tục chờ đợi, chỉ sợ không những bị tức chết, khẳng định sẽ càng ngày càng mất mặt.

Có thể trở thành minh tinh giáo sư, dĩ nhiên không phải đồ ngốc. Thấy hảo hữu xoay người rời đi, Vương Siêu cũng ý thức được vấn đề này, phẫn hận nhìn Tôn Cường một chút, sau đó theo sát rời đi.

- Lục Tầm, lần này làm sao bây giờ?

Rời khỏi đám người, đi đến một cái ngõ nhỏ không người, hai người ngừng lại. Vương Siêu nhịn không được mở miệng hỏi.

Vốn cho rằng bản thân đưa lên bái thiếp, đối phương nhất định sẽ coi trọng. Hắn tin tưởng dựa vào học thức của bản thân nhất định có thể hấp dẫn sự chú ý đối phương. Nằm mơ cũng không nghĩ đến. . . Người ta không những không cho vào, còn ở trước mặt mọi người vạch trần việc hắn không giao tiền. hai người phiền muộn sắp phát điên rồi.

- Còn có thể làm sao? Lấy ra ba trăm vạn, sau đó quang minh chính đại đi vào. - Lục Tầm cắn răng.

Nhìn thấy Dương sư mới có thể biểu hiện ra sở học, làm cho đối phương lau mắt mà nhìn. Hiện tại đến người đều nhìn không thấy, cùng một quản gia cãi lộn thì có ích lợi gì?

- Ba trăm vạn? Đi nơi nào tìm a? - Vương Siêu mặt như mướp đắng.

- Ngươi cũng biết, ta và lão gia tử mâu thuẫn, hắn có cũng sẽ không cho. Hơn nữa, ta làm sao mở miệng? - Lục Tầm lắc đầu.

- Lúc đầu lão gia tử nhà chúng ta có thể lấy ra, nhưng mấy ngày trước để học được một bộ thương pháp lợi hại, hắn đã giao ra mấy triệu học phí, bây giờ cũng không có tiền. Đừng nói ba trăm vạn, mấy chục vạn cũng khó khăn. . . - Vương Siêu cười khổ.

Mấy ngày nay, lão gia tử nhà bọn hắn học tập thương pháp như si như say, đến hắn muốn gặp cũng không được. Đừng nói không có tiền, cho dù có, sợ rằng hắn cũng không xin được.

- Đúng vậy a, nên làm cái gì bây giờ? - Hai người vò đầu bứt tai phiền muộn.

- Lục Tầm, thực sự không được, ngươi hỏi mượn Thẩm Truy bệ hạ mượn chút đi. . . Không phải ngươi lớn lên từ Vương cung sao? Mượn ba trăm vạn sẽ không quá khó đi! Sau này trở thành học đồ rồi trả lại hắn đầy đủ là được. . .

Đột nhiên nghĩ tới một chuyện, Vương Siêu nhịn không được nói.

- Thẩm Truy bệ hạ? - Lục Tầm xoa xoa mi tâm, một lát sau quyết định.

- Được!

Trị liệu Thẩm Hồng

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Dịch: My

Ngay khi Lục Tầm và Vương Siêu đang nghĩ cách mượn ba trăm vạn để bái kiến “Dương sư”, người trong cuộc là Trương Huyền lại đang cau mày.

Hắn suy nghĩ kỹ cũng có thể hiểu được mục đích Lục Tầm đến đây. Gặp hay không gặp với hắn mà nói cũng không đáng kể, nhưng hắn không thể để Tôn Cường phải khó xử.

Giữa hai người chỉ là sư giả bình trắc bình thường, không phải hận thù gì to tát, vì vậy không cần thiết phải cố ý gây sự. Hơn nữa, hiện tại hắn không có thời gian suy nghĩ mấy việc này, bởi vì. . . có một người áo đen đang đứng trước mặt hắn.

Gia hỏa này tiến vào từ cửa sau, toàn thân mặc một bộ đồ màu đen, khăn đen che khuất khuôn mặt để cho người ta không biết hắn là ai. Cứ tưởng đối phương tới tìm hắn gây phiền toái, ai ngờ vừa tới trước mặt, hắn lập tức khom người, chậm rãi kéo miếng vải đen che mặt xuống.

- Thẩm Truy bệ hạ, tại sao ngươi. . .

Nhìn thấy rõ khuôn mặt đối phương, Trương Huyền ngẩn người.

Còn tưởng hắn là tên trộm hay cường đạo gì đó, không nghĩ tới lại là Thẩm Truy bệ hạ mới gặp ngày hôm qua.

Hắn đường đường là Quốc vương bệ hạ, chủ nhân của toàn bộ Vương quốc này. Bệ hạ muốn đi gặp ai thì cứ quang minh chính đại mà đến, cớ

gì lại mặc một bộ đồ đen, tỏ ra thần thần bí bí. Rốt cuộc hắn muốn làm gì?

- Xin thứ lỗi cho sự đường đột của ta. Ta đến đây là muốn mời Dương sư. . . cứu người!

Thấy ánh mắt đối phương lộ ra nghi hoặc vấn, Thẩm Truy bệ hạ vội vàng giải thích.

- Cứu người? - Trương Huyền hỏi lại.

Ngươi mặc một bộ đồ đen lặng lẽ chui vào phủ đệ của ta đâu phải cần cứu người, mà là muốn… giết người a!

- Không phải ta đã nói sẽ ra tay sao? – Trương Huyền nhướng mày nhìn hắn.

Ngày hôm qua đối phương đã nói rõ muốn cứu chữa cho lão tổ bọn hắn. Hơn nữa, mình cũng đưa ra điều kiện, tất cả đã thống nhất xong rồi, sao bây giờ hắn còn chạy tới đây làm gì?

Chẳng lẽ gia hỏa này cảm thấy khó có thể sưu tập đủ Thông Huyền cảnh bí tịch nên định dùng sức mạnh?

Nghĩ như vậy, Trương Huyền trở nên cảnh giác.

Có thể trở thành Quốc vương một nước, thực lực Thẩm Truy bệ hạ khẳng định đã sớm đạt đến Thông Huyền cảnh đỉnh phong. Mặc dù gần đây hắn tiến bộ thần tốc, nhưng đối mặt với siêu cấp cường giả như vậy vẫn cảm thấy không phải là đối thủ.

Tuy nhiên, ý nghĩ này vừa xuất hiện lập tức bị gạt bỏ.

Không nói đến đối phương đã biết mình là "Danh sư", cho dù không biết, nhưng hắn đang cầu mình cứu người nên cũng sẽ không dám làm như vậy.

Vạn nhất bản thân nổi giận không chịu xuất thủ, hoặc là cố ý làm sai, đừng nói cứu người, sợ rằng lão tổ nhà hắn sẽ chết càng nhanh thôi.

- Ta biết mạo muội đến đây tìm Dương sư là ta không đúng. Đáng lẽ ta phải thu thập đầy đủ Thông Huyền cảnh bí kỹ rồi mời tới. Nhưng không ngờ. . . tình huống của lão tổ đêm qua lại nặng thêm, chỉ sợ không qua được hôm nay. . .

Thẩm Truy bệ hạ nhận ra đối phương không vui, vội vàng khom người giải thích:

- Cho nên. . . Ta không thể làm gì khác hơn là mạo muội đến đây, hi vọng Dương sư có thể đi với ta một chuyến, cứu chữa cho lão tổ nhà ta.

- Không qua khỏi hôm nay? Mặc dù ngươi muốn mời ta cứu người, nhưng… ngươi cũng không cần ăn mặc thành bộ dạng này đi. . . - Trương Huyền cạn lời.

Ngươi Quốc vương là một nước, là cường giả Thông Huyền cảnh đỉnh phong đấy! Cho dù lão tổ sắp chết, nên muốn mời ta xuất thủ cũng không cần toàn thân áo đen, che mặt leo tường đến đây đi.

Bộ dạng ngươi có khác nào muốn giếc người đâu! May mà thực lực những hộ vệ kia không cao, nếu không bị bọn họ đánh chết tại chỗ chẳng phải oan uổng lắm sao!

- Lão tổ khỏe mạnh là bí mật lớn nhất của cả Vương quốc, không thể có bất kỳ thông tin nào bị truyền ra ngoài. . . - Thẩm Truy bệ hạ vội vàng giải thích.

Thiên Huyền vương quốc nhờ có vị lão tổ này mới có thể giữ được sự bình yên như bây giờ. Hiễn tại đã có không ít người biết thân thể của hắn không tốt, nếu như Thẩm Truy bệ hạ lại quang minh chính đại đến đây mời danh sư, bị các thế lực khác nhận được tin tức sẽ lập tức đoán ra nguyên nhân. Nhỡ may không chữa được, bọn chúng sẽ rục rịch, nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của.

Mà đổi thành người khác đi mời lại không đủ tôn trọng. Bí quá hóa liều, hắn đành phải hắn tự mình lặng lẽ tới đây.

Hắn là cường giả Thông Huyền cảnh đỉnh phong, tránh đám hộ vệ, lẻn vào nơi này cũng không khó khăn gì.

- Ừm! - Nghe đối phương giải thích xong, Trương Huyền lúc này mới hiểu:

- Thôi được. Ta sẽ đi với ngươi.

Xem ra vị Quốc vương bệ hạ này đã xem mình như cọng cỏ cứu mạng cuối cùng rồi.

Tuy nhiên, với hắn mà nói không quan trọng. Dù sao đều là giao dịch, nếu quả thật có thể cứu vị lão tổ kia, Thông Huyền cảnh bí tịch nhất định sẽ không thể thiếu.

Chỉ cần tìm được hơn ngàn bản bí tịch Thông Huyền cảnh, tổng hợp thành bản chính xác nhất, thực lực của hắn khẳng định có thể nhanh chóng gia tăng.

- Bên ngoài nhiều người phức tạp, vì vậy khả năng phải liên lụy Dương sư rời đi từ cửa sau cùng ta. . .

Nghe thấy hắn đồng ý, ánh mắt Thẩm Truy bệ hạ hưng phấn lóe sáng. Ngay sau đó hắn lại áy náy nói.

- Không sao cả! - Trương Huyền gật đầu.

Sai người gọi Tôn Cường đến, hắn dặn dò một tiếng rồi đi theo Thẩm Truy bệ hạ, lặng lẽ rời khỏi phủ đệ.

Hô!

Trên nóc nhà trong Thiên Huyền Vương thành, hai bóng người lướt nhanh qua như chim bay. Tu vi không đạt đến Đỉnh Lực cảnh, dù có tập

trung ánh mắt cũng chỉ có thể nhìn thấy hai cái bóng đen, căn bản không thấy rõ đến cùng là người nào.

Hai bóng người này chính là Trương Huyền cùng Thẩm Truy bệ hạ đang tiến về vương cung.

Thân là Thông Huyền cảnh cường giả, lại thêm tu luyện võ kỹ không tầm thường, tốc độ di chuyển của Thẩm Truy cực nhanh. Tuy nhiên, khi thấy Dương sư ở sau lưng, một chút vẻ kiêu ngạo cũng không có.

Cả quãng đường này, hắn đã thay mười hai loại thân pháp, chạy đến thoát lực, đầu lưỡi đều muốn lè cả ra. Vậy mà Dương sư ở sau lưng lại vân đạm phong khinh, hô hấp không có chút nào gấp rút, phảng phất như không thèm để ý chút nào.

Mặc dù không nhìn ra thực lực chân chính của đối phương, nhưng chỉ bằng vào điểm ấy đã có thể nhìn ra chân khí của đối phương so với hắn hùng hậu hơn rất nhiều. Thân pháp càng là cường đại rối tinh rối mù.

Căn bản không cùng một đẳng cấp.

Người có chân khí hùng hậu cùng thân pháp tuyệt diệu như thế, thực lực sao có thể thấp được?

Khó trách có thể làm cho ba vị danh sư đều bội phục không thôi. Chỉ riêng thực lực này khẳng định đã vượt qua Thông Huyền cảnh đỉnh phong. Khoogn chừng còn là một vị siêu cấp cường giả tông sư cảnh!

Nghĩ đến đây, trong lòng hắn càng thêm kính nể.

Trong khi Thẩm Truy càng nghĩ càng e sợ, Trương Huyền ở phía sau thật ra cũng đang cảm thấy buồn phiền.

Gia hỏa này ngay từ đầu đã dùng hết toàn lực phi nước đại, nếu như theo không kịp sẽ để lộ thân phận, vì vậy hắn đành phải hộc máu cắn răng kiên trì.

Hắn chỉ có tu vi Ích Huyệt cảnh đỉnh phong. Mặc dù hắn đã mở ra tất cả một trăm linh tám huyệt vị xưa nay chưa từng có và lực lượng có thể so với Thông Huyền cảnh trung kỳ, nhưng so với cường giả đỉnh phong khắp Vương quốc như đối phương, hắn vẫn kém một khoảng lớn.

May mắn mấy ngày trước hắn mới vừa học xong Thiên Đạo thân pháp, phương diện tốc độ tăng lên không ít. nếu không, đừng nói đuổi theo, chỉ sợ thất thần một cái, đối phương đã biến mất vô ảnh vô tung.

Mặc dù vậy nhưng vẫn có lúc hắn suýt bị đối phương bỏ rơi. Vì vậy hắn đành phải vận dụng Thiên Đạo thư viện để tìm ra thiếu hụt và thói quen trong thân pháp của đối phương, từ đó sớm làm ra dự đoán, rút ngắn khoảng cách. Nhờ đó hắn mới không bị đối phương bỏ lại phía sau.

- May mà thân pháp của hắn có nhiều chỗ thiếu hụt, nếu không, thực bị rớt lại phía sau, ta đâu còn cần giả bộ cao nhân gì nữa. . .

Nhìn đối phương cố hết sức tăng tốc như vậy có hai lý do. Một là, tình hình của Vương thất lão tổ khẳng định không lạc quan, trong lòng quá sốt ruột; thứ hai, khẳng định hắn đang muốn thăm dò. Nếu bản thân thực sự là một danh sư lợi hại, tốc độ dĩ nhiên phải nhanh hơn hắn nhiều, dù cho bản thân dùng hết toàn lực cũng không tính là gì. Nếu theo không kịp, mặc dù vị Thẩm Truy bệ hạ này không dám nói ra trước mặt, nhưng tất nhiên trong lòng sẽ có hoài nghi.

Chính vì rõ ràng điều này, hắn mới cảm thấy vô cùng phiền muộn.

Chuyện này là sao? Ngươi đã nói là đi cứu người, kết quả lại thành thi đấu tốc độ, khiến ta phải hộc bơ liều mạng đuổi theo. Nếu không phải cố kỵ hình tượng "Cao nhân", chỉ sợ hắn sớm đã một cước đạp vào mông tên Thẩm Truy này.

Đây là mời hắn giúp một tay hay là mời hắn thi chạy???

Mấu chốt nhất là không những phải dùng hết toàn lực đuổi theo, mà còn không thể lộ ra một chút vẻ mệt mỏi nào. Nếu không phải mấy ngày nay

vừa mới đột phá, chân khí trong cơ thể tràn đầy, chỉ sợ hắn thật sự bị bại lộ chân tướng.

Đậu xanh! Giả bộ thế ngoại cao nhân cũng không phải chuyện dễ, thực con mẹ nó không thể coi là cần câu cơm.

Nếu để cho Tôn Cường biết được ý nghĩ này, khẳng định hắn sẽ đồng ý hai tay hai chân. Bởi vì hắn cũng từng giả làm cao nhân mà kém chút đem mình giả chết… Bây giờ trong lòng hắn vẫn còn sợ hãi, muốn phun máu.

- Đồ cho Triệu Nhã và mấy học sinh còn lại đã có rồi, chờ khi lấy đủ Thông Huyền cảnh bí tịch, ta sẽ lập tức để vị “Dương Huyền” này rời đi. . .

Trong lòng Trương Huyền âm thầm quyết định.

Mặc dù ngụy trang thành danh sư được người tôn trọng, có địa vị tôn sùng, nhưng phiền phức cũng nhiều. Một khi không cẩn thận bị người vạch trần, bị đánh chết tươi vẫn còn nhẹ.

Bây giờ tốt nhất là chờ Thẩm Truy bệ hạ đưa tới bí tịch, sau đó sẽ để vị "Dương Huyền danh sư" này lập tức biến mất.

Một đường tiến lên, sau mười mấy phút, Vương cung đã xuất hiện trước mắt hai người.

Xem ra bệ hạ đã sớm dặn dì, vì vậy trên đường đi tới họ đều không bị ai ngăn trở. Không lâu sau, Trương Huyền nhìn thấy một phòng khách rộng rãi.

- Là ở bên trong. . . - Thẩm Truy bệ hạ đẩy cửa đi vào.

Trong đại sảnh, ba người Lưu sư cùng ở trong đó, từng người đều đang nhíu mày thành một nắm, nhìn về một lão già nằm cách đó không xa.

Thiên Huyền vương quốc nền tảng, Thẩm Hồng.

Mấy ngày trước, khi bọn họ mới tới, lão giả râu tóc bạc trắng này còn có thể tự đi lại, mà bây giờ, chỉ có thể nằm ở trên giường, khó khăn hít thở từng hơi. Xem ra bất cứ lúc nào hắn cũng sẽ tử vong.

- Dương sư!

Thấy bọn họ đi vào, đám người Lưu Lăng tiến lên đón.

Sau lần bái phỏng lúc trước, bọn họ đã biết vị Dương sư trước mắt này có thể là danh sư có cấp bậc còn cao hơn so với bọn hắn. Vì vậy, ba người không dám tỏ ra khinh thường chút nào.

- Mời Dương sư xuất thủ. . . - Thẩm Truy bệ hạ nhìn sang, một mặt sốt ruột.

- Có thể cứu, ta nhất định sẽ xuất thủ.

Trương Huyền lên tiếng, đi đến trước mặt lão giả.

Từ khí trên người Thẩm Hồng so với Trần Tiêu đan sư còn nặng hơn. Hắn nằm thẳng ở trên giường, động cũng không thể động. Nếu không phải con ngươi còn động đậy, e rằng sẽ bị nhầm thành người chết.

Khó trách Thẩm Truy bệ hạ vội vàng chạy tới tìm mình. Lão tổ nhà hắn đã rơi vào tình trạng này, nếu còn không nhanh cứu chữa, có thể hay qua hôm nay không sống cũng còn khó nói.

Đi xung quanh giường một vòng, Trương Huyền cũng không nhìn ra điều gì, vì vậy đành phải tiến đến bắt mạch cho đối phương.

- Hử?

Thiên Đạo thư viện không có động tĩnh gì.

Không phải thủ pháp sai rồi, mà là… Thẩm Hồng này vẫn chưa hôn mê, hai mắt của hắn hiện tại vẫn đang động đậy, vẫn còn tỉnh. . .

- Như thế này, bắt hắn đánh quyền không quá thực tế. . . - Trương Huyền nhăn nhó.

Gia hỏa này hiện tại đã nằm bẹp dí như vậy, đừng nói đánh quyền, có thể mở mắt cũng không tệ rồi. Nếu cứ ép hắn đánh quyền, chỉ sợ còn chưa xuất thủ, hắn đã ngoẻo rồi.

- Dương sư. . . Có phương pháp cứu trị sao?

Thấy hắn nhíu mày, Thẩm Truy bệ hạ khẩn trương hỏi.

Đây đã là hy vọng cuối cùng, nếu như lại không có cách, cũng chỉ có thể trơ mắt nhìn lão tổ tử vong.

- Cái này. . . - Trương Huyền vò đầu.

Cũng không thể nói cái gì hắn cũng không nhìn ra đi. . .

Người có ý thức đánh quyền, chạm vào người hôn mê đều là cách để Thiên Đạo thư viện tạo ra thư tịch. Nhưng mà. . . Loại người nửa sống nửa chết này phải làm sao bây giờ?

Quyền không thể đánh, chạm đến lại không phản ứng. . .

Sao ngươi không bất tỉnh một chút đi cũng được a! Rõ ràng mắt đều nhanh không mở ra nổi, không hôn mê đi còn muốn làm gì!

- Khụ khụ. . .

Lưỡng lự một lát, Trương Huyền ngẩng đầu e dè hỏi:

- Chuyện này. . . Nơi này của ngươi có đồ vật gì có thể khiến người ta nhanh chóng hôn mê, mà. . . không gây chết người không?

Độc sư

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Dịch: Khiêm

- Nhanh chóng hôn mê nhưng mà không chết?

Thẩm Truy bệ hạ cùng Lưu Lăng, Trịnh Phi liếc mắt nhìn nhau, trên đầu đều bốc lên dấu chấm hỏi.

Không phải tới cứu người sao?

Muốn đồ vật có thể khiến người ta hôn mê làm gì?

Cứu người chỉ nghe nói qua truyền vào chân khí, dùng thuốc, châm cứu huyệt đạo, còn có phương pháp này sao?

Không cảm thấy ký quái như những người khác, Trang Hiền đứng ở một bên khóe miệng giật giật, cảm giác cái mông căng thẳng, giống như là bị táo bón vậy.

Tuy rằng dùng rất nhiều thuốc, nhưng hôm nay mặt vẫn là sưng, chỉ cần hơi động là trên người vẫn còn có chút đau đớn, đối phương tuy rằng giúp hắn đột phá thành công, trong lòng cảm kích, có thể thủ đoạn cũng không tránh khỏi quá kinh người.

Bình thường danh sư muốn giúp người đột phá, đều có quy trình nhất định, thậm chí đã hình thành chuẩn mực, cái tên này thì hay rồi, che đầu rồi đánh cho một trận bằng ám côn. Hiện tại nghĩ đến, lòng vẫn còn sợ hãi.

Đương nhiên, tình huống của hắn đặc thù, có thể thông cảm được, có thể cứu trị một người sắp chết như Thẩm Hồng, muốn đồ vật có thể khiến người ta hôn mê làm gì?

Sẽ không lại muốn dùng cái phương thức trị liệu gì để người khó có thể lý giải được đi.

- Nơi này có một loại thuốc bột, ngửi một hơi, liền có thể khiến người ta hôn mê.

Chần chờ chốc lát, Thẩm Truy bệ hạ nói.

Trong vương cung, các loại thuốc cơ bản đều đủ, tìm một loại đồ vật có thể khiến người ta hôn mê mà sẽ không chết cũng không khó.

- Tốt, lấy ra đi!

Ánh mắt của Trương Huyền sáng lên, phân phó nói.

Thời gian không lâu, một cái thái giám liền đem một cái bình ngọc đưa tới.

Mở nắp bình ngọc ra, quả nhiên thấy bên trong chứa đầy bột phấn màu trắng.

- Không sai.

Thoả mãn gật gù, Trương Huyền cầm lấy bình ngọc, lần thứ hai đi tới trước mặt của Thẩm Hồng, ở trong ánh mắt nghi hoặc của mọi người, miệng bình nhắm ngay vị trí lỗ mũi của vị vương thất lão tổ đã hít vào thì nhiều thở ra thì ít này, vẻ mặt tự tin và nói:

- Ngửi! Đến, ngửi một hơi!

Phù phù!

Mọi người suýt chút nữa ngất đi.

Vốn tưởng rằng phải cái loại dược này có tác dụng gì, nghe hắn nói như thế, ba vị danh sư cùng Thẩm Truy bệ hạ không sặc nước bọt mà chết là may mắn lắm rồi.

Người ta cứu người, đều là uống thuốc bổ, uống linh dịch, hấp thu linh khí. Ngươi để người ngửi mê dược...

Ngươi làm như thế không phải là cứu người, mà là giết người đó!

Ba vị danh sư và Trầm Truy bệ hạ thì sợ run người, còn vương thất lão tổ càng là sợ hãi vùng vẫy lắc đầu, nếu không phải là thân thể không thể động đậy, sợ là đã sớm nhảy lên đào tẩu.

Thời điểm còn rất khỏe mạnh, ngửi cái này đều sẽ mang đến gánh nặng cho thân thể, hiện tại sắp ngỏm rồi, còn để cho hắn ngửi, ngươi là cảm thấy ta chết không đủ nhanh sao? Muốn giúp một tay?

Trong lòng sốt ruột, vội vã nhìn về phía Thẩm Truy bệ hạ ở cách đó không xa.

Ngươi không phải nói muốn mời danh sư trị liệu, để ta đột phá kéo dài tuổi thọ sao?

Sao lại mời người để ta ngửi mê dược làm gì?

Ngươi tìm ở đâu ra cái tên này vậy?

Quá hãm hại đi!

- Khặc khặc, Dương sư. Thân thể của lão tổ đã suy yếu đến cực điểm, ta sợ... Thật ngửi một hơi, sẽ... Không chịu nổi!

Nhìn thấy ánh mắt nghi vấn của lão tổ, Thẩm Truy bệ hạ khóe miệng giật giật, vội vàng đi về phía trước nói với Trương Huyền.

Ngày hôm qua từng nhìn thấy thủ đoạn kỳ lạ của vị Dương sư này, vốn tưởng rằng chỉ giới hạn ở phương diện đột phá tu vi mà thôi, nằm mơ

cũng không nghĩ tới, ở phương diện chữa bệnh, thủ đoạn của đối phương cũng không thể tưởng tượng nổi.

Xem dáng vẻ của lão tổ, có thể kiên trì đến lúc ngươi tới, đã xem như là nghị lực rất kiên định rồi, thật muốn ngửi thứ này, cho dù chỉ là một hơi, phỏng chừng vốn là không chết, cũng gần như.

- Không chịu nổi?

Trương Huyền dừng lại.

Cũng đúng, xem dáng vẻ của cái tên này, bất cứ lúc nào cũng sẽ tắt thở, toàn dựa vào một cỗ chấp niệm để kiên trì, thật muốn hôn mê, chấp niệm không còn, nếu không cẩn thận thật sẽ tử vong tại chỗ.

Không thể để cho hắn hôn mê, lại không có cách nào đánh quyền?

Làm sao bây giờ?

Trương Huyền buồn rầu.

Vốn tưởng rằng vừa đến, mượn năng lực của Thiên Đạo thư viện, có thể rất dễ dàng nhìn ra chỗ mấu chốt, coi như không tìm được phương pháp cứu chữa, cũng có thể nói một, hai, hiện tại thì hay rồi, sống dở chết dở, thủ đoạn gì cũng không thể dùng, làm cho hắn phải bó tay toàn tập.

- Cái kia... Có món đồ gì có thể làm cho sức sống của hắn trong thời gian ngắn tăng cường, coi như rơi vào hôn mê cũng không chết được?

Chần chờ chốc lát, Trương Huyền nói tiếp.

Nếu hiện tại bất cứ lúc nào cũng sẽ tử vong, dùng mê dược làm hắn ngất đi khẳng định không được, chỉ có thể nghĩ biện pháp để sức sống của hắn tạm thời tăng cường, bảo đảm hôn mê không chết.

- Hôn mê không chết?

Mọi người ngươi nhìn ta, ta nhìn ngươi.

Vị Dương sư này xem ra là quyết tâm muốn để Thẩm Hồng lão tổ phải hôn mê.

- Lưu sư, bên trong thủ pháp chẩn đoán bệnh của danh sư, có loại thủ pháp nào phải để người hôn mê mới có thể chẩn đoán bệnh hay không?

Trang Hiền không nhịn được lặng lẽ truyền âm.

Danh sư xem bệnh, có rất nhiều phương pháp chẩn đoán bệnh, cũng giống như thầy thuốc xem bệnh, thông qua những thủ đoạn này, mới có thể hiểu rõ tình huống của đối phương, để nhằm thẳng chỗ yếu mà chữa trị.

Nhưng cách làm của vị ‘ Cao nhân’ ở trước mắt này thực sự quá quỷ dị, coi như là danh sư, cũng lý giải không được.

- Cái này... Đều là phải để cho đối phương tỉnh táo, mới có thể chẩn đoán bệnh, còn để cho người bệnh hôn mê... Ta cũng không biết có loại thủ pháp này hay không!

Lưu Lăng lắc lắc đầu.

Dù kiến thức của hắn rộng rãi, đã từng đi du lịch ở rất nhiều Vương quốc, gặp qua tình huống người khác chuyên môn làm người hôn mê tỉnh để thuận tiện chẩn đoán bệnh, còn chưa từng nghe nói làm người tỉnh táo không xem được bệnh mà phải là người hôn mê mới xem được.

Người hôn mê liền ý thức đều không có, không khác gì thi thể, làm sao tìm được bệnh?

...

Mấy vị danh sư đầu óc mơ hồ, Thẩm Truy bệ hạ cũng tràn đầy mộng bức, chần chờ một chút:

- Cái này… Thuốc bổ mà lão tổ có thể sử dụng, cơ bản đều đã dùng qua, để người tăng cường sức sống, đối với hắn đã không còn tác dụng quá to

lớn.

Sau lưng Thẩm Hồng có một cái Vương quốc giúp đỡ, vì cho hắn kéo dài sinh mệnh, ăn không biết bao nhiêu loại thuốc bổ, trong cơ thể đã có dược tính đã gần như bão hoà, hiện tại coi như cho ăn nhiều thuốc bổ hơn nữa, cũng cơ bản không có hiệu quả gì.

Nghe được lời của đối phương, Trương Huyền càng thêm phiền muộn.

Vốn là có loại thuốc nào, cho hắn ăn, để cho hắn khôi phục tinh thần một chút, đánh một bộ quyền cho thư viện xem một cái là được, kết quả cái tên này là cái ấm sắc thuốc, thuốc đã vô hiệu...

Giời ạ, lần này sẽ không thật muốn thất thủ chứ?

- Ta ngược lại thật ra biết một loại đồ vật, có thể khiến người ta trong thời gian ngắn tinh khí thần tăng lên, cũng gần giống như Dương sư yêu cầu, sau khi uống, có thể làm cho người suy yếu tăng cường sức mạnh, khôi phục tinh thần, đồng thời tác dụng phụ rất nhỏ, bất quá...

Lưu Lăng trầm tư một chút mở miệng, nói đến đây, tràn đầy do dự.

- Tuy nhiên làm sao?

Trương Huyền nhìn sang.

- Bất quá cái này không phải thuốc bổ, mà là... Độc dược!

Lưu Lăng nói.

- Độc dược?

Trương Huyền mê hoặc.

Độc dược không phải là dùng để giết người sao? Làm sao phục dụng độc dược, còn có thể để tinh khí thần của người ta tăng cường, hơn nữa tác dụng phụ rất nhỏ?

Không riêng gì hắn, liền ngay cả Thẩm Truy bệ hạ cũng có chút không hiểu nổi, dùng ánh mắt kỳ quái nhìn sang.

- Người người đều biết độc sư là chức nghiệp thuộc hạ cửu lưu, phối chế độc dược, làm một ít việc bỉ ổi, đánh lén sau lưng, là loại chức nghiệp để người ta khinh thường, nhưng chức nghiệp này có thể hoàn chỉnh truyền thừa xuống, đủ để chứng minh rằng chức nghiệp này có giá trị để tồn tại.

Trịnh Phi ở một bên mở miệng giải thích.

Bất kỳ chức nghiệp nào, nếu có thể truyền thừa, khẳng định có chỗ thích hợp, không thể một mực làm thấp đi.

Danh tiếng của Độc sư tuy rằng không được tốt, trên thực tế cũng có chỗ thích hợp, tỷ như, người bình thường muốn tiêu diệt côn trùng gây hại, lẩn tránh chướng khí, liền cần người như thế trợ giúp.

- Đúng đấy, vật này ta cũng nghe qua, nghe nói là do mười mấy loại kịch độc dựa theo tỉ lệ đặc thù phối chế mà thành, giống như là luyện đan, cực kỳ phức tạp. Đồ vật phối chế được, bởi vì rất nhiều độc dược có thuộc tính tương sinh tương khắc, do đó hình thành một cái cân bằng hoàn mỹ, đối với sinh mạng không những không có hại, còn có thể kích hoạt tiềm lực, để người ta trong thời gian ngắn, khôi phục tinh khí thần, vô cùng thần kỳ.

Trang Hiền tựa hồ cũng nghĩ ra, gật đầu nói.

Nói xong một mặt kỳ quái nhìn sang:

- Độc sư loại chức nghiệp này tuy rằng lạ, rất hiếm thấy, nhưng phối chế thứ này, tại nhất đẳng Vương quốc cũng vô cùng thông thường, Dương sư... Không biết?

Không những hắn kỳ quái, giờ khắc này liền ngay cả Lưu Lăng, Trịnh Phi cũng tràn đầy nghi hoặc.

Danh sư, đầu tiên muốn học nhiều biết rộng, thượng, trung, hạ tam đại cửu lưu chức nghiệp, cùng với một ít năng lực đặc thù của bọn họ, tại thời điểm sát hạch nhất tinh danh sư, sẽ giống như sát hạch luyện đan học đồ, cần tỉ mỉ trả lời câu hỏi.

Chỉ cần là danh sư, cơ bản đều biết.

Trước mắt vị này, có thể chỉ điểm cho bọn họ, cấp bậc rõ ràng cao hơn, làm sao có khả năng liền độc sư cùng với việc bọn họ phối chế loại dược liệu này đều chưa từng nghe nói?

Xem ra giống như là lần đầu tiên nghe nói?

- Ta... Ta không thích chức nghiệp độc sư này, không có nghiên cứu sâu.

Nhìn thấy ánh mắt nghi hoặc của mọi người, Trương Huyền có chút lúng túng.

Nắm giữ Thiên Đạo thư viện, chỉ điểm người khác dễ dàng, nhưng gặp phải loại đồ vật có tính thường thức này, cũng rất dễ dàng lòi đuôi.

Làm danh sư, đầu tiên muốn có nhãn lực, để có thể nhìn ra vấn đề, mà để nhãn lực thêm lợi hại, phương pháp chủ yếu chính là học tập càng nhiều, nắm giữ tri thức nhiều kinh người.

Không có tri thức làm căn cứ, làm sao có khả năng nhìn ra chỗ mấu chốt của vấn đề, làm sao có thể chỉ điểm cho người ta?

Mà Trương Huyền, thiếu chính là loại tích lũy này.

Dựa vào thư viện dao động hai câu còn có thể, gặp phải loại sự tình có tính thường thức này, cũng rất dễ dàng lộ ra sơ hở.

- Không thích? Không có nghiên cứu gì?

Lưu Lăng, Trang Hiền, Trịnh Phi quay mặt nhìn nhau, sắc mặt càng thêm quái lạ.

Chỉ cần đi qua nhất đẳng Vương quốc, coi như là người điếc, người mù, đều biết một ít, huống chi là danh sư cấp bậc cao.

Lại nói, danh sư hữu giáo vô loại, còn chưa từng nghe nói bởi vì không thích chức nghiệp độc sư này, mà không nghiên cứu...

Rõ ràng chính là lời nói của người bình thường.

Nếu không là lúc trước đối phương đã chỉ điểm cho bọn họ, biết người này có kiến giải đối với tu vi, căn bản là sâu không lường được, thì có lẽ cũng hoài nghi người trước mắt có phải là kẻ lừa đảo hay không, trên thực tế căn bản không phải là danh sư.

- Các ngươi ai có loại độc dược này?

Thấy sắc mặt của mọi người, Trương Huyền biết chắc là đã có sơ sẩy trong lời nói, bất quá hắn da mặt dày, xem như là giữ được bình tĩnh, lập tức nói sang chuyện khác.

- Loại độc dược này nhất định phải là độc sư phối chế tại chỗ, không thể bảo tồn, bằng không, một khi xuất hiện biến hóa, liền có thể xuất hiện dị biến, dẫn đến cân bằng bị phá hoại, do đó biến thành kịch độc... Chúng ta làm sao có khả năng lưu giữ vật này!

Lưu Lăng lắc đầu, trong mắt nghi hoặc càng ngày càng đậm.

Vị Dương sư này càng nói càng làm hắn thấy quá kỳ lạ rồi đi!

Chỉ cần là danh sư, là biết không thể hỏi như vậy.

Trong đầu Trang Hiền, Trịnh Phi cũng bốc lên ý nghĩ tương tự, thời khắc này, bọn họ trong lòng tiếp tục sinh nghi, vị Dương sư này có phải là danh sư thật hay không.

- Như vậy a...

Biết đối phương hoài nghi, Trương Huyền biết nói càng nhiều càng phiền phức, không băn khoăn nữa, nhìn về phía Thẩm Truy bệ hạ ở cách đó không xa:

- Nếu cần độc sư bố trí, liền phiền phức bệ hạ tìm người phối chế đi!

Nói đến đây, dừng lại một chút, Trương Huyền không để ý đến ánh mắt của mọi người một chút nào, mang theo uy nghiêm và khí chất đặc hữu của danh sư:

- Ta cần loại hồi thần dược dịch này, tới cứu trị lão tổ của nhà các ngươi.

- Cái này...

Lần này, không những ba vị danh sư kỳ quái, liền ngay cả Thẩm Truy bệ hạ cũng thật kỳ quái nhìn sang:

- Thiên Huyền Vương quốc chính ta chỉ là bất nhập lưu Vương quốc, không có đẳng cấp... Căn bản không có chức nghiệp độc sư này... Dương sư, không thể nào không biết chứ?

- Không có?

Trương Huyền trong lòng càng phiền muộn..

Học một chút là được

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Dịch: My

Không nghĩ tới hắn giả làm danh sư lâu như vậy làm cho tất cả mọi người đều tin là thật, vậy mà. . . lại chỉ vì một kiến thức cơ bản như thế mà té ngã.

Sớm biết Thiên Huyền vương quốc không có Độc Sư, hắn cũng sẽ không rỗi hơi đến mức nói ra chuyện này a!

Mặc dù thư viện có không ít thư tịch liên quan tới độc, nhưng cũng chỉ là khâu thu mua và sử dụng. Hnơn nữa, Thiên Huyền vương quốc không có ghề nghiệp Độc Sư, vì vậy loại thư tịch này cũng chỉ ghi lại một chút thuộc tính của độc dược cùng với cách vận dụng độc cơ bản. Cũng giống như Tàng thư khố của luyện đan sư công hội học đồ chỉ lưu trữ thư tịch nhập môn, những ghi chép liên quan tới loại hình nghề nghiệp Độc Sư có cấp bậc cao hơn cũng không có gì. Cho nên, coi như hiện tại tìm người tới chỉ sợ cũng hoàn toàn không biết gì cả.

Khó trách ánh mắt đám người Lưu Lăng nhìn hắn càng ngày càng không đúng, hóa ra là vì như vậy.

Mặc dù hắn có chút buồn bực vì bị lộ tẩy, nhưng Trương Huyền cũng biết mũi tên bắn đi không quay đầu lại được. Bây giờ mới nói không thể chữa trị thì đã muộn. Đến lúc đó, không cần Thẩm Truy bệ hạ xuất thủ, mấy danh sư này sẽ đánh mình thành đầu heo trước tiên.

Nghĩ thông suốt những điều này, Trương Huyền cũng không còn bối rối. Hắn hơi ngẩng đầu lên, trong mắt lộ ra vẻ tang thương như người

đang hồi ức chuyện cũ, đa sầu đa cảm cảm.

- Chuyện này là sơ sót của ta. Cứ tưởng rằng đây vẫn là địa phương mấy năm trước ta từng ở lại…

Người ngoài nhìn vào sẽ nghĩ rằng hắn thực sự quên mất đây là Thiên Huyền vương quốc nên mới lỡ lời như vậy.

". . ."

Nhìn thấy bộ dáng của hắn lúc này, trong đầu mấy người Lưu Lăng, Trịnh Phi đều xuất hiện dấu chấm hỏi.

Có thể có Độc Sư, nói rõ Vương quốc hắn từng đến ít nhất là nhất đẳng. Tuy nhiên, bọn hắn đều đi qua các Vương quốc nhất đẳng lân cận nhưng chưa từng nghe qua cái tên Dương Huyền này, cũng không có người tương tự a…

- Các ngươi có biết loại nước thuốc này được phối chế từ độc dược gì không? Nếu không còn cách nào thì bây giờ đành điều chế một lọ, cứu người là quan trọng.

Thấy mọi người quả nhiên bị dời đi lực chú ý, Trương Huyền âm thầm thở ra một hơi, nhìn về tam sư trước mặt.

Đối mặt với Thẩm Hồng đã rơi vào trạng thái nửa chết nửa sống, hắn cũng thực sự không nghĩ ra biện pháp gì, chỉ có thể trước tiên để cho đối phương khôi phục một chút tỉnh táo, đánh ra quyền pháp.

Nếu không cứ tiếp tục như vậy, chỉ sợ không cần tìm cách cứu chữa, hắn đã xuống lỗ trước rồi.

- Điều chế một lọ?

Lưu Lăng lắc đầu:

- Xem ra Dương sư hoàn toàn không hiểu nhiều về Độc Sư. Nói thật, phương thuốc điều chế loại nước thuốc này rất đơn giản, hết thảy gồm mười loại độc dược, ngay cả ta cũng có thể chiết xuất. Nhưng đáng nói là việc giữ cho tất cả độc dược ở trạng thái cân bằng, không có tác dụng phụ, còn có thể tăng lên tinh khí thần, chính là thủ đoạn của Độc Sư. Nếu như không có bản lĩnh này, cho dù biết công thức cũng vô dụng!

Phối trí độc dược cũng giống như luyện chế đan dược, bất kể là thủ pháp hay là liều thuốc, chỉ cần sai một li là sẽ đi một dặm, dẫn đến kết quả hoàn toàn khác biệt.

Chính vì vậy, Độc Sư mặc dù bị tiếng xấu vang xa, nhưng vẫn có thể truyền thừa không đứt, trở thành tồn tại khiến không ít người kiêng kỵ.

Thậm chí có một vài đại thế lực chuyên môn thuê họ xử lý một vài sự tình bản thân không tiện xuất thủ.

- Biết phương pháp cũng không điều chế được? - Trương Huyền nhìn thoáng qua:

- Như vậy đi, ngươi viết đơn thuốc ra giấy, sau đó đi chuẩn bị những vật này tới đây rồi nói tiếp.

- Được! Nếu Dương sư nhất định muốn vậy, ta cũng không có biện pháp.

Lưu Lăng không nói nhiều, quay đi sai người mang giấy bút tới, rất nhanh viết xuống.

Trương Huyền nhìn sang.

Cỏ độc đinh, độc rắn Bạch Trúc, Chí Tử hoa, máu cóc đen…

Ròng rã mười loại, tất cả đều là vật kịch độc, lấy ra bất kỳ một thứ gì trong đống này đều có thể trực tiếp độc chết Thông Huyền cảnh cường giả, chớ nói chi là những người khác.

Mỗi một loại đều là kịch độc, mười loại thông qua tỉ lệ đặc thù phối hợp với nhau lại có thể trở thành vật đại bổ. Không thể không nói, thủ đoạn của Độc Sư thực sự rất thần kỳ.

Những vật này dù Vương cung không có, nhưng tìm ra cũng không khó khăn. Rất nhanh sau đó, toàn bộ được đặt trước mặt mọi người, mỗi một loại đều mang nhan sắc làm người sợ hãi. Chỉ cần liếc nhìn một cái cũng đủ để cho người ta sinh ra hoảng sợ từ sâu trong nội tâm.

- Tìm tới những vật này thì có ích lợi gì? Không có Độc Sư phối chế, đây chính là vật kịch độc, đối với cứu người không có một chút tác dụng nào. . .

Trong lòng nghi hoặc, Trịnh Phi không nhịn được mở miệng hỏi.

Tìm những vật này đã làm trễ không ít thời gian. Giờ phút này Thẩm Hồng rõ ràng đã không kiên trì nổi. Mời ngươi tới xem có biện pháp híu hắn đột phá tu vi, kéo dài sinh mệnh hay không, ngươi lại giày vò những cái này làm gì? Không phải lãng phí thời gian sao?

- Đúng vậy a, tình huống của Thẩm Hồng đúng là không tốt lắm. Nếu thực sự không được, chúng ta hợp lực nghĩ biện pháp khác. Dược dịch của Độc Sư mặc dù là biện pháp tốt nhất hiện nay giúp người khôi phục nhất định tinh lực trong thời gian ngắn. Nhưng nếu như không thể phối chế thành công cũng chỉ uổng phí mà thôi!

Trang Hiền cũng không nhìn nổi nữa.

Hắn nhận ân huệ của Dương sư, lẽ ra không nên nghi ngờ đối phương. Nhưng hắn thấy những việc mà đối phương làm đều là vô ích, việc cấp bách bây giờ là nghĩ biện pháp để Thẩm Hồng đột phá, chứ không phải những thứ này.

- Các ngươi cũng đã nói dược dịch hữu dụng. Đã như vậy, chỉ cần chế ra độc dược kia là được. Dù sao đã biết phối phương và có độc dược cần

thiết ở đây, cần gì nhất định phải có Độc Sư? Chẳng lẽ không có Độc Sư thì nhất định không có biện pháp cứu người?

Cắt ngang lời của hắn, Trương Huyền cười nhạt một tiếng.

- Nhưng mà. . . Chúng ta đều không hiểu rõ về những thứ kịch độc này. . . - Trang Hiền sốt ruột:

- Một khi không cẩn thận sẽ trở thành độc chết người ngay lập tức, không có đường quay đầu. . .

- Được rồi, không hiểu rõ có thể học tập, không biết phối chế có thể thử xem. Các ngươi không cần phiền toái như vậy!

Trương Huyền phất nhẹ tay áo.

- Học tập?

- Thử xem?

Thẩm Truy bệ hạ và đám người Lưu Lăng đồng thời lảo đảo, kém chút nữa lăn đùng ra ngất.

Đại ca, đến Độc Sư là cái gì ngươi còn không biết, làm thế nào học tập?

Nhất thời ôm chân phật cũng không phải vậy vuốt ve như đi!

Trên thế giới này, bất kỳ một nghề nghiệp nào đều cần sư phụ hướng dẫn, dạy dỗ, vất vả mấy năm không ngừng nghiên cứu mới có thể có thành tựu. Ngươi ngược lại tốt, mở miệng đòi trực tiếp học tập, học cọng lông a!

Nói đùa cái gì!

Độc Sư mặc dù là hạ cửu lưu nghề nghiệp, nhưng cũng không phải là bởi vì dễ dàng học tập, mà là nghề nghiệp bị người đời khinh thường mới có thanh danh không tốt như vậy. Xem xét cẩn thận, độ khó khi học tập cũng không hề thua kém luyện đan mảy may.

Bởi vì Độc sư phải có hiểu biết cực sâu đối với mỗi một dạng kịch độc mới được, nếu không, cũng không phải là phối chế độc dược, mà là tự sát.

Cho nên, mỗi Độc Sư chân chính đều cần học tập không biết bao nhiêu năm… Ngươi ngược lại tốt, hiện tại học tập. . .

Thật sự chờ ngươi học xong, ta sợ Thẩm Hồng không những chết rồi, mà cỏ cũng đã xanh um… Còn cứu cái rắm a!

Mấy người choáng váng đầu óc, mà Thẩm Hồng nằm ở trên giường đã nước mắt ào ào, suýt chút nữa khóc lên.

Mẹ nó, ta đến cùng trêu ai ghẹo ai a?

Ta chỉ muốn sống lâu thêm mấy năm để thủ hộ Thiên Huyền vương quốc mà thôi. . . Hết thuốc mê lại đến độc dược. Cùng lắm thì ta chết ngay bây giờ để đỡ bị ăn hành cho xong a!

Van cầu ngươi, đừng giày vò ta. . .

- Dương sư, Độc Sư không phải trò đùa, tốt nhất đừng thử loạn. . .

Lưu Lăng cũng không nhịn được nữa, mở miệng khuyên can.

Nếu ngươi không có giải pháp thì cứ nhận là mình bất lực a, ngươi hết đòi thuốc mê lại đến độc dược là muốn làm gì?

Ngươi cho rằng những thuốc độc này thật sự dễ dàng pha chế sao?

Nếu thực sự đơn giản như vậy, Độc Sư cũng đã không trở thành tồn tại khủng bố khiến vô số người kiêng kị như vậy.

- Ta biết không phải là trò đùa, cho nên các ngươi chờ một chút để ta học tập…

Trương Huyền rất nghiêm túc gật đầu.

- Học tập. . . Một chút?

Em gái ngươi!

Ba vị danh sư kém chút ngã sấp xuống đất.

- Được, chúng ta nhìn xem ngươi học tập như thế nào. . .

Lưu Lăng hất ống tay áo lên.

Trước đó còn cảm thấy vị Dương sư này học thức uyên bác, mặc dù thủ đoạn để cho người ta đột phá không thể tưởng tượng nổi, nhưng lại chính là nhằm đúng yếu điểm, khiến cho người ta chấn kinh. Vậy mà lần này hắn suy nghĩ cái gì? Muốn hiện tại học tập Độc sư điều phối dược vật. . .

Chửi thề một tiếng a!

Ngươi trâu bò như vậy sao không lên trời luôn đi?

Ta đã gặp không ít danh sư, thậm chí tam tinh danh sư cũng đã từng được vinh hạnh gặp qua. Nhưng ta chưa từng nghe nói có người nào hoàn toàn không biết một nghề nghiệp lại có thể học tập nhất thanh nhị sở trong một thời gian ngắn a.

- Hừ!

Giống như Lưu sư, Trịnh Phi mặc dù không nói thẳng trước mặt, nhưng sắc mặt đã trở nên rất khó coi rồi. Rõ ràng hắn cũng không hài lòng với hành động của Trương Huyền.

Độc Sư là cái gì?

Một chức nghiệp nổi danh bên trong cửu lưu nghề nghiệp một chức nghiệp. Nếu ngươi có thể học được trong một thời gian ngắn thì đâu còn đáng giá như vậy.

- Ừm? Không phải hắn nói muốn học một chút sao? Đang làm cái gì vậy?

Ba vị danh sư giận không chỗ phát tiết, Thẩm Truy bệ hạ một bên cũng á khẩu nhìn về phía Dương sư trước mắt. Càng nhìn càng thấy kỳ quái.

Vị Dương sư này không phải nói muốn học tập sao?

Làm sao đứng bất động tại chỗ, hơn nữa còn nhắm mắt lại làm gì?

Đại ca, dù muốn học tập cũng phải có thành ý chút a… tìm vài cuốn sách nhìn xem, hoặc là tìm người nghe ngóng, hỏi thăm một ít chuyện đi. Mặc dù làm như vậy cũng không có tác dụng gì, nhưng cũng coi như tôn trọng nghề nghiệp Độc Sư một chút a. . .

Vậy mà ngươi đứng đực mặt tại chỗ, nhắm chặt mắt như ngủ gật là làm cái quỷ gì?

- Lưu sư, ngươi xem. . .

Trang Hiền cũng nhận ra không thích hợp, nhịn không được nói.

- Ngủ gật?

- Chuyện này. . .

Lưu Lăng, Trịnh Phi nhìn nhau, mắt giật giật, hai tay muốn đưa lên bứt tóc.

Dương sư, đại ca, lão tổ tông của ta. . .

Xin hỏi ngươi đến cùng đang làm cái quỷ gì a?

Không phải ngươi nói muốn học tập nghề nghiệp Độc Sư, phối chế dược vật sao?

Đứng bất động tại chỗ, độc dược cũng không nhìn, mấu chốt còn. . . nhắm mắt lại… Con bà nó, đến cùng đang làm cái gì?

Gặp qua kỳ hoa, chưa từng thấy kỳ hoa như này.

Ba vị danh sư chỉ cảm thấy đầu sắp nổ tung, tất cả đều phát điên rồi.

Pha chế dược dịch

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Dịch: My

Dĩ nhiên không phải Trương Huyền giả vờ giả vịt.

Trong Vương thất Tàng thư khố hắn đã nhìn thấy mấy ngàn quyển sách liên quan tới độc vật. Mặc dù đều là kiến thức cơ bản, dù học tất cả sách trong đó cũng không đủ để cho người ta trở thành chính thức Độc Sư, nhưng với hắn mà nói đã đủ rồi.

Mục đích bây giờ của hắn không phải trở thành Độc Sư, mà là nghĩ biện pháp điều chế mười loại độc vật thành dược dịch không độc, giúp Thẩm Hồng tăng lên tinh khí thần.

Cái này thì đơn giản hơn nhiều.

Giống như trở thành chính thức luyện đan sư rất phiền phức, nhưng học cách phối chế một hai loại thuốc bột sẽ dễ dàng hơn rất nhiều.

Tinh thần hắn hơi chấn động, nhanh chóng lật những quyển sách liên quan tới độc vật mà hắn từng thấy bên trong Vương quốc Tàng thư khố.

- Chính xác!

Tinh thần hắn tập trung vào một quyển sách hoàn chỉnh ghi lại thông tin chính xác ở trước mắt.

Tay hắn nhẹ nhàng lật ra.

- Độc có thể hại người cũng có thể cứu người, không thể một mực phủ định tác dụng của nó. Học tập tốt cách dùng độc thậm chí còn có thể khiến người ta khởi tử hồi sinh. . .

Trên thư tịch viết lít nha lít nhít đầy chữ.

Trương Huyền biết đây là nội dung chính xác đã được Thiên Đạo thư viện sửa sang lại, vì vậy không nói hai lời, lập tức giở ra đọc.

Sau khi đọc xong một câu, hắn không khỏi cảm thán.

Quả nhiên giống như Lưu Lăng và mấy người đã nói, nghề nghiệp này bác đại tinh thâm, không phải một sớm một chiều có thể học được.

Tuy nhiên, sách do Thiên Đạo thư viện tổng hợp cũng tương đương với nối thẳng tới đại đạo, học tập trở nên đơn giản không ít.

Hắn không ngừng lướt nhanh qua nội dung trong thư tịch, từ đó càng hiểu rõ hơn về nghề nghiệp Độc Sư này cũng như bản chất của độc vật.

Không biết trải qua bao lâu, lật đến trang cuối cùng.

Trương Huyền chỉ cảm thấy chấn động toàn thân, liên quan tới Độc Sư tri thức trong nháy mắt dung hội quán thông, trở thành trong trí nhớ một bộ phận, mặc dù giống như dự đoán, không trở thành Độc Sư, nhưng đối với độc vật hiểu rõ rất nhiều.

- Hả? Đây là cái gì?

Sau khi hiểu rõ về độc, Trương Huyền sử dụng tinh thần nhìn vào nơi sâu nhất trong cơ thể, chợt phát hiện một đoàn khí đen mờ ảo đang ẩn núp.

- Thứ này có từ lúc nào?

Trước đó hắn không hiểu rõ nên dù có nhìn thấy cũng không để ý đến. Nhưng sau khi đọc nhiều sách liên quan tới độc như vậy, hắn dĩ nhiên

hiểu rõ, đây nhất định là khí độc.

Nhưng mà... điều làm hắn ngạc nhiên chính là luồng khí đọc này xuất hiện trong cơ thể hắn từ lúc nào?

Mấu chốt nhất là… tại sao hắn không hề hay biết?

- Lão tổ, lão tổ. . .

Đang định nhìn kỹ xem đây rốt cuộc là thứ gì, có thể gây ảnh hưởng tới bản thân hay không, hắn bỗng nghe thấy tiếng Thẩm Truy bệ hạ đầy lo lắng vang lên.

Hắn đành tạm hoãn việc nghiên cứu, mở mắt ra nhìn.

Thì ra là vì Thẩm Hồng lão tổ đang nằm ở trên giường hấp hối, bất cứ lúc nào cũng có thể không nhấc nổi mí mắt, ô hô ai tai.

Nếu như đem hắn so sánh với đèn dầu, vừa rồi chỉ là ngọn lửa rất nhỏ, nhưng bây giờ có gió nổi lên, có thể lập tức dập tắt ngọn lửa. Dù hắn đang cố gắng hết sức để kiên trì, e rằng cũng không kiên trì được mấy phút nữa.

- Aiz. . . Người nào rồi cũng phải chết, Thẩm Truy bệ hạ hãy nén bi thương!

- Xin lượng thứ cho sự bất lực của chúng ta. . .

Đám người Lưu Lăng cũng nhìn ra trạng thái hiện tại của Thẩm Hồng, tất cả cùng lắc đầu.

Trạng thái của hắn đã không khác người chết là bao. Bọn hắn chỉ là nhất tinh danh sư, vì vậy không có biện pháp gì. Hơn nữa coi như có biện pháp, khẳng định cũng không còn kịp rồi.

Thẩm Truy bệ hạ lộ ra ánh mắt không cam lòng.

Hắn đã tốn bao công sức và của cải để mời ba vị danh sư tới lại nhận đọc câu trả lời không có biện pháp. Vốn cho rằng vị Dương sư không biết từ nơi nào nhô ra này là cọng cỏ cứu mạng cuối cùng, không ngờ… hắn còn không đáng tin cậy hơn tam sư.

Không xuất thủ cứu giúp thì thôi đi, thời khắc mấu chốt lại còn đòi làm thuốc mê, độc dược…

Ta mời ngươi tới cứu người, không phải để ngươi tới làm thí nghiệm a. . .

Trong lòng càng nghĩ càng giận, Thẩm Truy bệ hạ quay đầu nhìn về phía gia hỏa đang đứng bất động, định nhìn xem hắn sẽ nói gì, bỗng thấy hắn chẳng biết đã mở mắt từ lúc nào.

- Dương sư, lão tổ đã không kiên trì nổi, nếu còn không cứu chữa sẽ không kịp nữa rồi. . .

Thẩm Truy bệ hạ cố kìm nén lửa giận trong lòng, cắn răng nói.

- Trước tien pha chế dược dịch đi! - Trương Huyền mở miệng.

Chỉ nhìn thoáng qua hắn cũng biết, nếu còn không nghĩ cách gì đó, Thẩm Hồng sẽ không trụ nổi mười phút. Vì kế hoạch hôm nay, hắn cũng chỉ có thể luyện chế ra dược dịch rồi tính sau. Hi vọng thứ này hữu dụng!

- Phối chế dược dịch. . .

Không nghe thấy gì còn tốt, vừa nghe câu này, Thẩm Truy bệ hạ rốt cuộc không ngăn được lửa giận.

- Dương sư, sinh mệnh lão tổ nguy cơ sớm tối, bây giờ không phải lúc để ngươi tới thử nghiệm dược dịch của Độc Sư. . .

- Ồ? - Trương Huyền nhìn sang:

- Vậy ý của ngươi là. . .

- Dương sư nếu có những biện pháp khác, mời ngươi xuất thủ. Chỉ cần có thể cứu chữa cho lão tổ, Thiên Huyền vương quốc nguyện ý kính dâng bất kỳ vật gì! - Thẩm Truy bệ hạ nói.

- Chẳng phải ta đang cứu chữa sao? Chờ lát nữa phối chế dược dịch xong, hãy cho lão tổ các ngươi ăn vào. Chờ hắn khôi phục chút thể lực, ta lại nghĩ biện pháp hỗ trợ giải quyết. - Không để ý tới sự tức giận của đối phương, Trương Huyền hờ hững trả lời.

Nghe nói như thế, Thẩm Truy bệ hạ kém chút phun ra một ngụm máu.

Ngươi đến cùng có nghe ta nói hay không tại?

Ý kiến của ta rất đơn giản, ngươi lại không am hiểu nghề Độc Sư thì đừng phối chế độc gì hết, dành thời gian nghĩ biện pháp cứu người mới là vương đạo. . . Cuối cùng, nói cũng như không!

Thật ra hắn không biết, Trương Huyền hiện tại cũng không có biện pháp tốt hơn.

Nếu bây giờ hắn không làm gì thì Thẩm Hồng có thể chết bất cứ lúc nào. Ngược lại nếu để hắn động thủ, người chưa chết cũng phải a! Biện pháp tốt nhất bây giờ là phối chế dược dịch thật tốt để cho hắn khôi phục một chút sức lực. Như vậy hắn mới có thể đánh quyền để thư viện tạo ra thư tịch, nếu không, thực tình không có phương pháp thứ hai.

Ba vị danh sư thấy gia hỏa này đến bây giờ vẫn còn kiên trì đòi phối thuốc, tất cả đều tức giận bốc khói.

- Thẩm Truy bệ hạ, để Dương sư phối dược đi!

Lưu Lăng kiềm chế sự tức giận, phất cánh tay một cái.

Nếu không phải kiêng kị thực lực của đối phương có thể mạnh hơn hắn, khẳng định hắn đã sớm động thủ.

Đến Độc Sư là cái gì cũng không biết lại khăng khăng đòi phối dược, chẳng lẽ ngươi thật sự coi nghề nghiệp Độc Sư là đùa giỡn?

Không biết trời cao đất rộng!

Thật không biết làm sao trở thành danh sư.

Hoặc là. . . Căn bản cũng không phải là danh sư. Lúc trước hắn giúp Trang Hiền đột phá là do gặp may mắn mà thôi!

Mặc dù nhận ra đối phương không vui nhưng Trương Huyền không thèm để ý.

Người cũng chuẩn bị xuống lỗ rồi, không còn thời gian lãng phí nữa. Hắn bước lên phía trước, cầm lên một loại nọc độc, đổ vào một cái chai không ở gần đó.

- Thật là tùy tiện. . .

Mặc dù không phải Độc Sư nhưng Lưu Lăng cũng từng chứng kiến người khác điều phối nọc độc, vì vậy cũng biết một chút trình tự cùng phương pháp.

Ngay cả một phần mười hay một phần trăm của một giọt độc này cũng đủ làm một người vô tình dính phải bị chết bất đắc kỳ tử, vô cùng kinh khủng.

Chính vì vậy, điều phối nọc độc cần dụng cụ chuyên dụng, chính xác đến một phân một hào, không thể có bất kỳ một sai sót nào.

Ngươi không có một dụng cụ gì mà cứ thế cầm bình ngọc đổ xuống… Cũng quá tùy ý đi!

Ngươi biết mình vừa đổ ra bao nhiêu nọc độc sao?

Biết những tỷ lệ phối hợp giữa các loại độc này sao?

Nọc độc kém một tia cũng có thể giết chết người. Đến cả Độc sư thật sự cũng phải cẩn thận từng li từng tí mỗi lần điều phối. Ngươi ngược lại tốt, nhắm mắt đổ bừa…

Mẹ nó! Thái độ này mà đi học Độc Sư, chỉ sợ còn chưa thành công đã tự giết chính mình.

Cái này gọi là đã từng học rồi?

Thậm chí một thợ thủ công được tìm thấy trên đường phố cũng sẽ làm chính xác hơn ngươi!

- Trong quá trình điều phối, mỗi lần Độc Sư dung hợp hai loại đều cần phản ứng một chút mới thả loại thứ ba. Việc này cũng giống như luyện đan sư luyện đan cần xác định rõ thời gian nào thả loại thuốc nào theo thứ tự nhất định. Vậy mà hắn lại đổ loạn mọi thứ …

Trịnh Phi tức đến mức sợi râu cũng rung rung.

Không nghĩ cách cứu người đi lại cứ đòi phối chế dược dịch, chúng ta nhịn. Nhưng mà sự cân bằng giữa các loại độc này rất kỳ diệu. Muốn trung hoà phản ứng cần có trình tự cùng thời gian nhất định. Trong khi đó ngươi lại không để ý những điều này mà giả vờ cầm bình ngọc lên rót như rót rượu vậy…

Với cách pha chế này, đừng nói uống, chỉ sợ dính vào một giọt cũng đủ giết chết Thẩm Hồng ngay lập tức.

Không để ý tới cuộc đối thoại của hai vị danh sư, Trương Huyền vẫn tập trung mọi sự chú ý của mình vào việc pha thuốc và những động tác của hắn rất nhanh chóng.

Không nhìn thấy người ta sắp ngỏm rồi sao?

Muốn làm theo trình tự bọn hắn nói, hết tìm dụng cụ, lại chờ đợi phản ứng, còn cứu cái rắm! Chờ phối chế độc dịch hoàn tất, người khẳng định đã chết.

Đương nhiên, hắn làm như vậy cũng không phải là làm bừa như trong mắt đối phương. Thư tịch hình thành trong đầu hắn đang không ngừng biến đổi nội dung dựa theo nọc độc được đổ ra từ bình ngọc. Nếu những khuyết điểm trong đó ngày càng giảm xuống chứng tỏ nó chính xác.

Mười mấy hô hấp sau, mười loại nọc độc đã hoàn toàn dung hợp lại với nhau. Hắn chạm vào bình ngọc, thư tịch hình thành nội dung mới nhất.

- “ thập toàn dược dịch”, Trương Huyền phối chế. Sau khi phục dụng có thể khiến người ta hồi quang phản chiếu thời gian một nén nhang, tinh khí thần đạt tới trình độ khỏe mạnh. Khuyết điểm mười hai chỗ: Một, một thân tu vi không cách nào thi triển; hai, để cho người ta thời gian khôi phục quá ngắn. . .

Trong thư tịch ghi chú tên gọi và tác dụng của độc dịch vừa phối chế.

- Thành công. . . – Đôi mắt Trương Huyền sáng lên.

Tuy có Thiên Đạo thư viện thời thời khắc khắc quan sát trạng thái dung hợp của độc dịch, nhưng nếu như hắn chưa từng đọc hơn ngàn bản thư tịch, biết thuộc tính cụ thể của độc, khẳng định hắn cũng sẽ không biết cách pha trộn cùng phản ứng của chúng. Nếu cứ pha chế lung tung, đừng nói mười mấy hơi thở, dù cho hắn nửa tháng cũng không làm được.

Hô!

Dược dịch được điều phối thành công, Trương Huyền nhẹ nhàng thở ra.

- Tốt rồi!

Hắn cầm bình ngọc lên, nhìn về phía đám người.

- Thành công?

Đám người giật giật khóe miệng.

Đổ lung tung đổ một lúc rồi ngươi nói thành công?

Là ngươi tự nhận là thành công đi!

- Nhanh đưa cho hắn uống hết!

Không để ý tới những ánh mắt quái dị xung quanh, Trương Huyền đưa bình ngọc cho Thẩm Truy bệ hạ.

- Uống hết?

Thẩm Truy bệ hạ lắc đầu:

- Thuốc này còn chưa xác định có độc hay không. . .

- Thời gian không còn kịp rồi, cho hắn uống đi, nếu không sẽ chết thật đấy!

Hắn biết dù có giải thích, đối phương cũng không tin tưởng.

- Nhưng mà…- Mặt mũi Thẩm Truy bệ hạ đầy vẻ do dự.

- Thế nào? Ngươi không tin dược dịch này có thể giúp hắn khôi phục thể lực?

Trương Huyền không giận tự uy.

Ngụy trang danh sư nhiều ngày như vậy, trên người đã có phong thái uy nghiêm, cao cao tại thượng.

- Ta. . . - Thẩm Truy bệ hạ không biết trả lời như thế nào.

Không phải hắn không muốn tin, mà là. . . Căn bản không thể tin!

Ta tận mắt thấy ngươi điều chế lung tung, giờ còn muốn ta tin tưởng. . . Nói đùa cái gì?

Hơn nữa, còn chưa kiểm trắc lọ độc dịch này đã cho lão tổ uống, đây không phải chê hắn chết chậm sao?

- Không tin cũng được, cơ hội đã cho ngươi, lựa chọn thế nào là chuyện của ngươi!

Thấy hắn không nhúc nhích, Trương Huyền cũng không nhiều lời. Hắn tiện tay đặt bình thuốc lên bàn, thần sắc lạnh nhạt.

- Tuy nhiên, ngươi phải suy nghĩ cho kỹ. Nếu không nghĩ ra biện pháp nào khác, lão tổ nhà các ngươi không kiên trì nổi đến ba phút đâu. . . Dùng ba phút sinh mệnh để đổi lại một cơ hội kéo dài tuổi thọ, lựa chọn ra sao tùy ngươi.

- Cái này. . .

Sắc mặt Thẩm Truy bệ hạ lúc đỏ lúc trắng, nắm đấm xiết chặt.

Phí lời thật nhiều

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Dịch: Khiêm

Đối với độc dược mà Dương sư phối chế này, hắn liền một phần vạn tự tin đều không có, nhưng giống như đối phương đã nói, nếu như không làm gì cả, vị lão tổ này, e sợ liền ba phút đều không sống được nữa.

Ngược lại cũng là muốn chết, còn không bằng liều một cái!

Bất kể nói thế nào, vị Dương sư này, đều thành công chữa khỏi cho mấy người như thê tử của Lăng Thiên Vũ cùng Đỗ Mạc Hiên, coi như việc làm của hắn trong nửa ngày hôm nay là vô cùng không đáng tin cậy, có chút giống như sờ đầu hòa thượng để tìm tóc, nhưng hiện tại đúng là hy vọng duy nhất.

Chừng mười cái hô hấp qua đi, cắn răng một cái:

- Tốt, ta thử xem!

Chỉ có thể lấy ngựa chết làm ngựa sống.

Giờ khắc này xác thực không biện pháp gì tốt hơn.

Làm ra quyết định, Thẩm Truy bệ hạ cắn răng một cái cầm lấy bình ngọc ở trên bàn, đi tới trước mặt Thẩm Hồng lão tổ.

- Lão tổ, đắc tội...

Tìm cái muôi cạy miệng ra, đem hồi thần dược dịch trút xuống.

- Ô u Ô u...

Thẩm Hồng lão tổ tuy rằng bất cứ lúc nào cũng sẽ chết, trên thực tế còn có chút ý thức, cảm nhận được dược dịch bị mạnh mẽ đổ vào, suýt chút nữa thì khóc.

Sự tình lúc trước, hắn cơ bản đều nhìn thấy và nghe được, biết việc làm của vị Dương sư này, trong lòng đau thắt.

Hắn đường đường Thiên Huyền Vương quốc lão tổ, địa vị còn cao hơn quốc vương bệ hạ, cường giả siêu cấp, độc dược còn không đi qua kiểm nghiệm liền lấy tới... Để hắn làm thử đan thú! Hơn nữa còn là thí nghiệm loại độc dược mà một khi sai lầm chắc chắn sẽ bỏ mình này

Mạng của ta làm sao cay đắng như thế, muốn an ổn sống không dễ dàng, muốn an ổn chết, cũng không được mà...

Rất nhanh, một bình hồi thần dược dịch liền bị Thẩm Truy bệ hạ mạnh mẽ rót vào trong miệng Thẩm Hồng lão tổ.

Khặc khặc khặc!

Liền gặp Thẩm Hồng hai mắt đảo một cái, thân thể vùng vẫy hai lần, rồi không có động tĩnh nữa.

- Lão tổ...

Sắc mặt của Thẩm Truy bệ hạ trắng nhợt, lùi lại mấy bước, thất thanh khóc rống.

Thất bại sao?

Lão tổ không chỉ là nền tảng của Thiên Huyền Vương quốc, càng quan trọng chính là ân tình đối với hắn cùng liên hệ máu mủ chém không đứt!

Xưng hô Thẩm Hồng vì lão tổ mà thôi, kỳ thực Thẩm Hồng chính là tiền nhiệm quốc vương bệ hạ, là ông nội của hắn.

Thân gia gia giờ khắc này lại có thể chết ở trước mặt hắn, hơn nữa còn là bị hắn rót thuốc mạnh mẽ mà chết, trong lòng khổ sở có thể tưởng tượng được.

- Hồi thần dược dịch nếu như dễ dàng phối chế như vậy, độc sư cũng sẽ không đáng giá.

Lưu Lăng lắc đầu một cái, nhìn về phía Trương Huyền ở cách đó không xa:

- Dương sư, tuy rằng không dùng thuốc, Thẩm Hồng cũng sẽ chết, nhưng hắn thật chết do hồi thần dược dịch mà ngươi phối chế, nên tính là ngươi giết người đi!

- Giết người?

- Không sai, hồi thần dược dịch là ngươi phối chế, cũng là ngươi ra lệnh rót hết, hiện tại người chết rồi, không phải trách nhiệm của ngươi là trách nhiệm của ai?

Lưu Lăng ánh mắt lấp lánh nhìn sang.

- Dương sư, ngươi không phải đối với hồi thần dược dịch rất tin tưởng sao?

Thẩm Truy bệ hạ cũng nhìn sang, ánh mắt mang theo chất vấn.

Ta nghe lời ngươi, mới rót hết cho lão tổ, lần này thì hay rồi, rót hết xong là người đã chết luôn rồi.

- Trách nhiệm của ta?

- Không sai, Thẩm Hồng là nền tảng của Thiên Huyền Vương quốc, hiện tại chết do nước thuốc mà ngươi phối chế, không bằng ngươi liền thay thế hắn trấn thủ nơi này, cũng xem như là cho bọn họ!

Lưu Lăng nói.

Kỳ thực hắn cũng biết, không rót hồi thần dược dịch, Thẩm Hồng cũng là hắn phải chết, cố ý nói như vậy, mục đích chính là vì cái này.

Tác dụng to lớn nhất của Thẩm Hồng chính là trấn thủ Vương quốc, để rất nhiều thế lực không dám nhúc nhích, nếu hắn chết rồi, chỉ cần vị Dương sư này đáp ứng lưu lại, hiệu quả khẳng định so với để hắn sống còn cường đại hơn.

Thậm chí Thiên Huyền Vương quốc còn có thể nhảy một cái thăng cấp trở thành nhị đẳng, hoặc là nhất đẳng Vương quốc.

- Trấn thủ này?

Trương Huyền lắc đầu:

- Không thể!

Hắn dự định khi Thẩm Truy bệ hạ tìm đủ bí tịch Thông Huyền cảnh cho hắn liền vắt chân lên cổ chạy trốn, thủ tại chỗ này?

Đùa gì thế!

- Không thể? Lẽ nào Dương sư ra tay không những không cứu sống Thẩm Hồng, trái lại đem hắn hại chết, sẽ không có một tia hối hận cùng xấu hổ?

Lưu Lăng lông mày nhíu lại.

- Hại chết? Ngươi cả nghĩ quá rồi... Ta còn tưởng rằng đại sự gì!

Trương Huyền khẽ mỉm cười:

- Yên tâm đi, có ta ở đây, muốn chết nào có dễ dàng như vậy!

Nói xong đi tới trước mặt Thẩm Hồng lão tổ đang nằm yên, giơ bàn tay lên rồi một bạt tai quất tới.

Ba!

Âm thanh vang lên giòn giã.

Khặc khặc khặc!

Tiếp theo, tiếng ho khan lại vang lên, liền gặp Thẩm Hồng vốn đã không còn động đậy, phun ra một ngụm dược dịch, chậm rãi mở mắt ra.

- Chuyện này...

Tất cả mọi người đều choáng váng.

Ba người Lưu Lăng, Trịnh Phi, Trang Hiền còn muốn nói chuyện lập tức ngây người, từng cái từng cái con mắt lồi ra như sắp rơi trên mặt đất, chỉ lo nhìn lầm.

- Lão tổ, ngươi...

Thẩm Truy bệ hạ đầy mặt nghi hoặc đi lên phía trước, chết sống không thể tin được.

- Ngươi, cái tên gia hỏa bất hiếu này , muốn đem ta sặc chết sao? Khặc khặc...

Thẩm Hồng râu thổi lên, căn bản không còn dáng vẻ suy nhược bất cứ lúc nào tử vong như trước.

- Dương sư, đây rốt cuộc chuyện gì xảy ra.

Thẩm Truy bệ hạ vội vàng nhìn sang.

Rõ ràng nhìn thấy lão tổ đều không động đậy, làm sao đột nhiên tỉnh lại, còn có thể nói chuyện?

Đến cùng là chuyện gì đang diễn ra?

Không chỉ riêng mình hắn, liền ngay cả ba người Lưu Lăng, Trang Hiền, Trịnh Phi cũng cảm giác nhận thức của mình sắp sụp đổ.

Người chết phục sinh?

Cái này là sự thật sao?

- Thân thể của Thẩm Hồng lão tổ đã suy yếu, nhanh muốn chết, ta để ngươi đem dược dịch cho hắn ăn xuống thôi, kết quả ngươi trực tiếp rót vào, dược dịch sền sệt ngăn chặn khí quản, để hắn xem ra như là người chết... Còn vì sao tinh thần tỉnh táo, rất đơn giản, hồi thần dược dịch của ta phối chế thành công, hữu dụng!

Trương Huyền vẻ mặt hờ hững.

Xem ra rất kỳ quái, nói ra kỳ thực vô cùng đơn giản.

Quá trình phối chế hồi thần dược dịch của hắn là thông qua thư viện kiểm nghiệm, công hiệu tự nhiên không có vấn đề, Thẩm Hồng mặc dù nhanh muốn chết, sau khi uống vẫn như cũ nổi lên hiệu quả, trong thời gian ngắn liền khôi phục tinh khí thần.

Vốn là, chỉ cần rót một chút liền có hiệu quả, kết quả Thẩm Truy bệ hạ rót nguyên cả nước thuốc trong bình vào, nhiều dược dịch như vậy, ngăn chặn yết hầu, không trực tiếp sặc chết liền rất tốt.

Chính là nhìn ra điểm ấy, mới một cái tát quất tới, đánh văng ra nước thuốc đang chặn yết hầu, để Thẩm Hồng tỉnh táo lại.

- Chuyện này...

Nghe xong giải thích, Thẩm Truy bệ hạ, ba vị danh sư đều bối rối.

Tùy tiện phối chế đồ vật, dĩ nhiên... Thật con mẹ hắn lại hữu hiệu?

Những vị độc sư khác phối chế hồi thần dược dịch, chuẩn bị đủ loại máy móc, chỉ lo xuất hiện sai lầm, cái tên này thì hay rồi, hai tay tùy tiện phối chế... Lại cũng có thể thành công...

Ông trời, ngươi chơi đùa của ta hả?

Đương nhiên, cái này còn không khiến cho bọn họ khiếp sợ, mấu chốt nhất chính là vị Dương sư này, phía trước một khắc còn không biết loại hồi thần dược dịch này là cái gì, sau một khắc liền có thể phối chế đi ra...

Trời xanh, đại địa, ai có thể nói cho ta, đây rốt cuộc chuyện gì đang diễn ra sao?

Lẽ nào thật sự giống như là hắn nói, học tập một chút?

Nhắm mắt lại đứng tại chỗ một hồi liền gọi là học tập?

Hơn nữa còn học được cách phối chế mà chỉ chân chính độc sư mới làm được.

Bốn người làm sao đều cảm thấy giống như đang nằm mơ vậy.

- Đa tạ âm cứu mạng của Dương sư.

Mọi người khiếp sợ còn không kết thúc, liền gặp Thẩm Hồng lão tổ giẫy giụa từ trên giường ngồi dậy, ôm quyền tạ lễ với Trương Huyền.

Hồi thần dược dịch, bất luận người cách cái chết gần như thế nào, chỉ cần sử dụng, liền có thể hồi quang phản chiếu, giống như là người bình thường, sống được một quãng thời gian.

Tuy rằng không có thực lực, xuống giường lại là vô cùng đơn giản.

- Không cần những lễ tiết này, ngươi hiện tại đánh một bộ quyền cho ta nhìn một chút.

Chẳng muốn cùng đối phương phí lời, Trương Huyền khoát tay áo một cái.

Phối chế hồi thần dược dịch làm cho đối phương có thể hồi phục, mục đích chính là cái này, nếu đứng dậy, vậy thì đánh quyền đi để ta nhìn xem.

- Đánh quyền? Ta hiện tại thân thể suy yếu, một điểm chân khí đều không nhấc lên được, coi như đánh cũng vô dụng.Vẫn là không nên bêu xấu!

Thẩm Hồng lắc đầu một cái:

- Trải qua sống chết, ta cũng đã nghĩ thông, Vương quốc có thể bảo vệ liền bảo vệ, không gánh nổi, cũng là mệnh số như vậy, không cần thiết liều mạng cưỡng cầu...

- ... Trương Huyền.

Ta muốn ngươi đánh quyền, là muốn để thư viện hình thành thư tịch, biết được ngươi đến cùng xảy ra chuyện gì, ngươi thao thao bất tuyệt làm gì?

Còn bắt đầu đọc triết học nữa, có biết cái môn này là môn ta căm ghét nhất không hả.

- Thẩm Hồng lão đệ trải qua sống chết, vậy mà có được loại cảm ngộ này, thật không tệ! Tất cả phú quý đều vô dụng, thực lực bản thân mới là trọng yếu nhất, Vương quốc quyền lợi tuy tốt, lại hạn chế sự phát triển của ngươi, bằng không, dựa vào thiên phú của ngươi, khẳng định đã sớm đột phá đạt đến Tông Sư từ lâu rồi.

Trương Huyền còn chưa kịp nói chuyện, Lưu Lăng ở một bên liền thoả mãn gật gù, trong mắt tràn đầy tán dương.

- Đúng đấy, đáng tiếc chờ ta lĩnh ngộ được thì đã quá chậm!

Thẩm Hồng lão tổ thở dài một tiếng, tiếp theo lần thứ hai nhìn về phía Trương Huyền:

- Tuy rằng như vậy, vẫn là cảm tạ Dương sư trợ giúp, để ta khôi phục ý thức, coi như không có thực lực, ta cũng cảm thấy hết sức cao hứng.

Thẩm Hồng lão tổ đang muốn nói tiếp, liền nhìn thấy sắc mặt của Dương sư ở trước mắt tái xanh, cực kỳ khó coi, tiếp theo một cái tát đánh tới.

Ba!

Vừa vặn đánh ở sau gáy.

Lạch cạch!

Lời nói mới nói phân nửa, Thẩm Hồng lão tổ mắt tối sầm lại, lập tức nằm trên đất, ngất đi.

- Để ngươi đánh quyền liền đánh quyền, phí lời nhiều như vậy làm gì.

Vỗ vỗ tay, Trương Huyền hừ một tiếng.

Xoay người một cái liền nhìn thấy Thẩm Truy bệ hạ cùng ba vị danh sư đang trợn mắt ngoác mồm nhìn sang.

Phương pháp trị liệu kỳ lạ (1)

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Dịch: My

Khó trách Trương Huyền tức giận như vậy. Thời gian phát huy dược hiệu của Thập Toàn dược dịch khiến người ta hồi quang phản chiếu là có hạn, chỉ trong khoảng một nén nhang thôi. Gia hỏa này không chịu đánh quyền, lại cứ thao thao bất tuyệt, còn nói đến nhân sinh cảm ngộ cái gì.

Cảm ngộ em gái ngươi a!

Không nhanh để Thiên Đạo thư viện nhìn ra chỗ mấu chốt, một nén nhang sau ngươi chết xong xuôi, ta chẳng phải ở lại chỗ này thay ngươi thủ hộ Thiên Huyền vương quốc sao?

Hơn nữa, thanh danh của ta làm sao bây giờ?

Thanh danh phá hư, về sau làm sao vui vẻ đi lừa tiền người ta?

Cho nên, khi thấy đối phương không chịu đánh quyền, hắn không nhìn tiếp được nữa, một cái tát phóng tới đập bất tỉnh.

Dù sao hiện tại hắn đang uống dược dịch, hôn mê cũng sẽ không chết.

Còn đối với Trương Huyền mà nói, người đánh quyền hay bị hôn mê cũng giống nhau.

Hắn xuống tay rất thoải mái, khiến cho Thẩm Truy và tam sư muốn phát điên.

Không phải ngươi vừa mới phí sức làm hắn tỉnh lại sao?

Giờ lại đập người ta bất tỉnh làm gì?

Chẳng lẽ thật sự phải để cho người ta hôn mê mới có thể xem bệnh sao?

- Dương sư. . .

Thẩm Truy bệ hạ đang muốn hỏi, bỗng thấy Dương sư khoát tay áo:

- Tốt rồi, đừng nói nhảm nữa, thời gian không còn nhiều!

Nói xong hắn cũng không thèm để ý đến mọi người đang trợn mắt há hốc mồm, lập tức ngồi xổm xuống bắt mạch cho Thẩm Hồng.

Ông!

Não hải chấn động, thư viện rốt cục xuất hiện một quyển sách, trên đó viết hai chữ Thẩm Hồng.

Nhẹ nhàng lật ra.

- Thẩm Hồng, gia gia của Quốc vương bệ hạ Thẩm Truy, Thiên Huyền vương quốc; cường giả nửa bước Tông Sư. . .

Phía trên viết rõ một chút chuyện của Thẩm Hồng và những thiếu hụt của thân thể.

- Dương sư, lão tổ còn có thể cứu ư?

Trước đó đã được nghe nói về phương pháp bắt mạch từ Lăng Thiên Vũ nên hắn cũng chẳng suy nghĩ gì nữa. Nhìn thấy Dương sư nhăn mày, Thẩm Truy bệ hạ sốt ruột tiến lại hỏi.

Ngay cả mấy người Lưu Lăng, Trang Hiền cũng khẩn trương hẳn lên.

Thẩm Hồng vì tuổi tác đã cao, sinh mệnh đi đến cuối con đường, nên bọn hắn không cách nào trị liệu, càng không có biện pháp giúp người đột phá. Vì vậy bọn họ muốn biết cách nhìn của Dương sư.

- Trước tiên làm hắn tỉnh lại đi! - Vung tay lên, Trương Huyền không còn khẩn trương và lo lắng như lúc nãy.

- Vâng!

Thẩm Truy bệ hạ nắm lấy lão tổ, đồng thời truyền chân khí vào trong cơ thể hắn. Thẩm Hồng hôn mê chậm rãi tỉnh lại.

- Dương sư. . .

Thẩm Hồng tỉnh lại lập tức nhìn về phía Trương Huyền trước mắt, tựa hồ muốn hỏi rõ tại sao phải đánh hắn. Lời còn chưa ra khỏi miệng, đối diện đã vang lên thanh âm.

- Thẩm Hồng, hiện tại ta cho ngươi hai lựa chọn. Thứ nhất, đột phá tông sư tiếp tục còn sống; thứ hai, giống như lúc nãy ngươi vừa nói thì quên đi, ta cũng lười ra tay cứu ngươi.

Trước tiên cần xác nhận xem đối phương có nguyện ý sống tiếp hay không. Nếu không muốn, người lợi hại hơn nữa cũng không có biện pháp.

- Ta. . . Còn có thể sống? Có thể đột phá Tông Sư?

Lúc đầu bị Trương Huyền một tát bất tỉnh khiến hắn có chút thắc mắc, giờ nghe nói như thế, Thẩm Hồng chấn động toàn thân, kích động đến sắc mặt trắng bệch.

Đột phá tông sư khó khăn trùng trùng, hắn đều biết nhất thanh nhị sở, nỗ lực cả đời đều không thành công. Hiện tại sắp phải chết, cơ abnr đã không còn chút tiềm lực nào có thể đào. . . vậy mà lại nghe được tin có thể thành công?

- Muốn đột phá thì nhất định có thể thành công, không muốn coi như xong, ta khỏi cần hao phí tâm thần. - Trương Huyền hờ hững nói.

- Đương nhiên muốn. . . Khẩn cầu Dương sư truyền thụ cho ta phương pháp đột phá. . .

Nghe đến đây, Thẩm Hồng đâu dám có chút nào do dự, lập tức quỳ gối, mọi dấu hiệu bất mãn đều biến mất không chút dấu vết.

Những điều hắn Vừa mới "Sáng tỏ thông suốt" cũng chỉ là vì không có biện pháp nên tự an ủi bản thân mà thôi.

Có cơ hội đột phá, đồ đần mới chịu tìm chết.

- Muốn sống rất đơn giản, tuy nhiên . .

Đi xung quanh Thẩm Hồng một vòng, Trương Huyền tựa như đang quan sát cái gì. Sau đó hắn bỗng dừng bước, ánh mắt mang theo vẻ thâm thúy:

- Nhất định phải nghe lời của ta, hoàn toàn dựa theo lời ta nói mà làm, không nên phản bác, không được phản kháng. Nếu không, ta cũng không có biện pháp để ngươi thành công. Nói cách khác, ta bảo ngươi làm cái gì thì ngươi làm cái đó, toàn lực phối hợp, không cần hỏi nhiều.

- Chuyện này đơn giản, việc nhỏ mà thôi!

Còn tưởng chuyện gì phức tạp, nghe thấy đơn giản như vậy, Thẩm Hồng liền vội vàng gật đầu đáp ứng.

Lúc lão sư dạy bảo tu luyện không phải cũng là như thế sao?

Tưởng rằng đây chỉ là việc nhỏ, không đáng quan tâm. Ai ngờ vừa mới nói xong đã nhìn thấy Thẩm Truy bệ hạ và tam sư nhìn mình với ánh mắt tràn đầy đồng tình.

Không đồng tình không được a! Vị Dương sư này là chuyên ga đào hố chết người không đền mạng. Còn chưa bắt đầu trị liệu đã để ngươi đáp ứng luôn miệng như vậy, dùng đầu ngón chân nghĩ cũng biết khẳng định không phải là chuyện tốt.

- Sao vậy?

Nhìn thấy ánh mắt mọi người nhìn mình khác thường, Thẩm Hồng ngạc nhiên.

Hai ngày nay hắn vẫn ở trong tình trạng nửa chết nửa sống, không biết chuyện Trang sư đột phá, vì vậy còn cho là mình nói gì đó có vấn đề.

- Không có gì. . .

Thẩm Truy bệ hạ che cái trán, kìm nén xúc động muốn nói ra mọi chuyện.

Thủ đoạn kỳ lạ của Dương sư đã làm hắn mở rộng tầm mắt. . . Xem ra lão tổ của mình cũng sắp ăn hành giống như Trang sư.

- Đồng ý là được rồi. Thẩm Truy bệ hạ, ngươi cho gọi các vũ công trong cung đến đây, đặc biệt phỉa có vóc người đẹp!

Nhận được câu đồng ý, Trương Huyền gật đầu, một mặt chính khí.

- Vũ công?

Thẩm Truy bệ hạ cùng tam sư đều xuất hiện dấu chấm hỏi trên đầu.

Vũ công chỉ biết khiêu vũ, cơ bản không có tu vi gì, tìm các nàng làm gì?

Các nàng tới đây có thể giúp gì cho việc Thẩm Hồng đột phá?

Hơn nữa, lại còn muốn vóc người đẹp. . . tại sao nghe đến lời này, ta lại cảm thấy không giống như là chữa bệnh?

- Vâng…

Mặc dù trong lòng thắc mắc, nhưng Thẩm Truy bệ hạ biết bản thân không thể lý giải được trí tuệ của Dương sư, vì vậy hắn không suy nghĩ nhiều, lập tức quay người phân phó hạ nhân.

Người trong Vương cung làm việc rất nhanh. Chỉ sau mười mấy hô hấp, mười vũ công có dáng người cao thẳng, xinh đẹp động lòng người đi đến.

Mặc dù kém Thẩm Bích Như xa tít tắp, nhưng cũng là mỹ nữ trăm người chọn một. Mọi động tác, tư thái, cử động cho người ta cảm giác vui mắt khác thường.

- Dương sư, ngươi xem những người này được không. . .

- Không sai! Có điều y phục mặc hơi nhiều một chút. Hãy bỏ hết những tay áo dài đó đi! - Trương Huyền tiếp tục ra lệnh.

- Mặc nhiều quần áo?

Tam sư càng ngày càng bó tay không hiểu.

Tìm vũ công, cởi quần áo. . . Cái này là hỗ trợ đột phá cái mẹ gì a?

Làm sao có cảm giác như đi dạo trong kỹ viện, lựa chọn nữ nhân đây. . .

Nếu không phải một lòng muốn nhìn xem đến cùng hắn sẽ dùng thủ đoạn gì, chỉ sợ tất cả đều không thể tiếp tục chờ được nữa.

Trước đó cũng đoán được thủ đoạn của hắn không chính thống, nhưng nằm mơ đều không nghĩ đến. . . không chính thống như thế.

Những danh sư lợi hại khác đều là những người cực kỳ nghiêm túc, ăn nói có ý tứ, thủ đoạn cũng đều quang minh lỗi lạc, đường đường chính chính. Ngươi ngược lại tốt. . . Cứu người mà chẳng khác nào đi dạo kỹ viện. . .

Mặc dù không biết hắn muốn làm gì, nhưng mấy người đã có dự cảm bất thường.

…

Những vũ công này đều chuyên phục vụ trong Vương cung, đừng nói cởi quần áo, dù cho làm sự tình khác cũng sẽ không chút do dự. Nghe được mệnh lệnh, chỉ mấy hơi thở sau, tất cả đều cởi sạch toàn bộ trường sam, chỉ lưu lại áo lót bó sát người.

Xuân quang vô hạn a.

- Tốt rồi! Thẩm Truy bệ hạ, ngươi sẽ giúp ta chuẩn bị vài thứ. . . - Trương Huyền xoay đầu lại, lặng lẽ ra lệnh.

- Dương sư cần gì cứ nói thẳng là được. . . Cái gì?

Nói được nửa câu, Thẩm Truy bệ hạ giống như bị người bóp cổ, con mắt trợn tròn, kém chút điên lên mất:

- Dương sư, nếu như. . . ngươi có hứng thú, muốn bao nhiêu ta sẽ đưa đến phủ đệ của ngươi bấy nhiêu. Nhưng ở chỗ này. . . Không tốt lắm đâu?

- Làm sao lại nói nhảm nhiều như vậy, đi nhanh đi! - Trương Huyền nhấc chân đạp một cước.

- Vâng… - Với khuôn mặt đầy nước mắt, Thẩm Truy nhanh chóng an bài như Trương Huyền vừa chỉ dẫn.

Trong tam sư, Lưu Lăng là người có thực lực mạnh nhất. Mặc dù vừa rồi giọng hai người nói chuyện rất bé những vẫn bị hắn nghe được. Lưu sư cũng lảo đảo một cái, hai mắt tối sầm.

- Hắn bảo Thẩm Truy làm gì?

Nhìn vẻ mặt Lưu sư thay đổi, Trang Hiền, Trịnh Phi biết chắc lão hữu đã nghe được cái gì, nhịn không được hỏi.

- Hắn muốn Thẩm Truy bệ hạ đi tìm một vật. . . – Mặt Lưu Lăng lúc xanh lúc đỏ.

- Đồ vật? Là cái gì lại để Thẩm Truy khiếp sợ như vậy?

- Là. . . Xuân dược!

- Xuân dược?

Trang Hiền và Trịnh Phi đầu tiên là sững sờ, sau đó lập tức trợn tròn con mắt.

Mẹ nó!

Đã sớm đoán được phương pháp của Dương sư không phải là cái gì tốt đẹp, nhưng nghe được tên đồ vật này, họ vẫn có xúc động muốn phun máu.

Thật đúng là giống như dự đoán, đào hố chết người không đền mạng a!

Họ đã nhìn thấy người yêu cầu thuốc bổ, đan dược, Linh Bảo, bí tịch.... đây là lần đầu tiên nghe thấy giúp người ta đột phá cần dùng đến xuân dược.

Tìm vũ công, cởi quần áo, sau đó lại đến thứ này. Vậy tiếp theo chẳng phải…. Đại ca, ngươi là đang giúp người đột phá hay là giúp người bảo vệ sức khoẻ đây?

Ba người lần nữa nhìn về phía Thẩm Hồng cách đó không xa vẫn không biết gì cả, sự thương hại vô tận phản chiếu trong mắt họ.

Hôm qua Trang sư bị bịt kín trong bao tải đánh đập một trận, chí ít danh tiết vẫn còn. Nhưng giờ vì đột phá mà làm ra loại chuyện đồi phong bại tục trước mặt mọi người, chắc hắn sẽ không tức chết tại chỗ chứ?

Trong khi những người khác vẫn còn ngạc nhiên, người hầu đã mang tới một cái bình ngọc, bên trong chứa đầy dược vật đặc chế.

Hậu cung giai lệ ba ngàn, hắn cũng không phải là ngoại lệ, vì vậy tìm ra những vật này cũng không khó khăn gì.

- Nuốt vào!

Cầm bình ngọc lên, Trương Huyền đi đến trước mặt Thẩm Hồng.

- Vâng!

Thẩm Hồng lão tổ cũng không biết bên trong đựng vật gì, nhưng vẫn tỏ ra tín nhiệm cùng sùng bái Trương Huyền. Hắn nhận lấy bình ngọc, không chút do dự nuốt xuống.

Nhìn động tác của hắn sảng khoái như vậy, tam đại danh sư và Thẩm Truy bệ hạ đều cảm thấy lông mày nháy liên tục.

- Tốt rồi! Ngươi đi khiêu vũ cùng các nàng đi.

Thẩm Hồng uống thuốc xong, Trương Huyền hài lòng gật đầu.

- Khiêu vũ? - Thẩm Hồng sững sờ.

Hắn đã là một lão già, lại bảo hắn khiêu vũ cùng những nữ tử xinh đẹp như hoa như ngọc này? Nhảy múa thế nào a?

Mấu chốt là. . . Các nàng ăn mặc ít như vậy, nếu hắn thật sự qua đó khiêu vũ sẽ rất dễ xảy ra va chạm. . .

Trong lòng đang phân vân, bỗng nhiên trong cơ thể hắn truyền đến một luồng hơi nóng từ dưới bụng dâng lên. Ngẩng dầu nhìn về phía mười vũ công trước mắt, không ngờ hắn lại cảm thấy bị thôi thúc mãnh liệt.

Xì xì xì!

Sự thôi thúc này càng ngày càng mãnh liệt, rất nhanh sau đó hắn trở nên không thể tự kiểm soát được.

Không thể không nói, thuốc mà Thẩm Truy bệ hạ tìm đến rất lợi hại, tốc độ phát huy tác dụng cũng rất nhanh. Chỉ qua mấy hơi thở, hai mắt Thẩm Hồng đã đỏ ngầu, không thể kiên trì thêm nữa.

Uống loại thuốc này vào thì dù không bị dụ hoặc cũng khó có thể chịu đựng, huống hồ hiện tại trước mắt lại xuất hiện nhiều mỹ nữ như hoa như ngọc, mỹ lệ làm rung động lòng người như vậy, hơn nữa quần áo càng "thiếu thốn", có thể nhịn được mới kì quái.

Hét lên một tiếng, Thẩm Hồng lão tổ lao về phía trước.

- Ngăn hắn lại. Để những vũ công này tiếp tục khiêu vũ trước mặt hắn, càng khêu gợi càng tốt!

Trương Huyền tiếp tục ra lệnh.

- Vâng! - Thẩm Truy bệ hạ đổ mồ hôi lạnh.

Cái này mẹ nó là cái biện pháp đột phá gì vậy? Ăn xuân dược, lại chỉ có thể nhìn?

Hô hô hô!

Các vũ công nghe được mệnh lệnh, nhảy càng thêm thướt tha mềm mại, càng thêm gợi cảm.

Dáng người khêu gợi không ngừng vặn vẹo, làn da trắng như tuyết phản xạ ánh sáng làm cho người nhìn có cảm giác mềm mại như ngọc. Nhất là động tác của họ vừa vặn chạm đến nơi mẫn cảm của nam nhân, đừng nói riêng Thẩm Hồng vừa uống thuốc, ngay cả tam đại danh sư nhìn thấy đều cảm thấy môi khô miệng đắng, trong lòng ngứa ngáy.

- Đây thực sự là phương pháp giúp người đột phá?

Vốn cho rằng trùm bao tải đánh một trận để người đột phá đã đủ kỳ lạ, nằm mơ cũng không nghĩ đến, con mẹ nó có phương pháp càng kỳ hoa hơn. . .

Tam đại danh sư sắp khóc rồi. Nhìn thấy vậy bọn họ mới biết những lý luận, nguyên tắc mà bọn hắn học được đều vô giá trị!

Phương pháp trị liệu kỳ lạ (2)

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Dịch: My

- Thẩm Truy, ngươi cho ta uống cái gì?

Cảm nhận luông nhiệt khô nóng từ trong cơ thể và sự thôi thúc không thể kiểm soát, Thẩm Hồng cũng rốt cục nhận ra có điều không được bình thường, hắn lập tức gầm lên giận giữ.

- Là. . . Xuân dược. . . - Thẩm Truy đành phải nói thật.

- Xuân dược? Bà nội ngươi. . . - Thẩm Hồng lảo đảo muốn ngã.

Từng thấy bẫy cha, lừa mẹ chứ chưa thấy chơi gia gia bao giờ a! Cho ông nội ngươi ăn xuân dược… ta đệch bà ngươi! Ngươi muốn chơi chết ta sao?

Thẩm Hồng cảm thấy phát điên rồi.

- Lão tổ, đừng trách ta. Là Dương sư muốn ta làm như vậy, ta cũng không có biện pháp. . .

Thẩm Truy bệ hạ cũng muốn khóc.

Lúc trước cho lão tổ uống thuốc, suýt chút nữa làm hắn xuống lỗ, từ đó tạo thành bóng ma tâm lý vẫn chưa hết. Lần này lại bị mắng sấp mặt…

Ta trêu ai ghẹo ai a!

Không phải là vì nghĩ cách để kéo dài tuổi thọ cho ngươi sao?

Vì sao cuối cùng ý tốt lại thành ra thế này…

- Dương sư?

Hai mắt Thẩm Hồng phiếm đỏ. Hắn cố đè nén sự thôi thúc trong lòng, quay ra nhìn Trương Huyền cách đó không xa. Chỉ thấy thái độ đối phương thản nhiên, không dính bụi trần. Thẩm Hồng quay đầu lại tát một cái trời giáng vào mặt Thẩm Truy bệ hạ:

- Con mẹ nó ngươi đánh rắm! Dương sư đường đường danh sư, chính trực cao thượng, làm sao có thể cho ta ăn thứ này? Ngươi còn dám giội nước bẩn lên người Dương sư, có tin bây giờ ta bóp chết ngươi hay không?

- . . . - Thẩm Truy khóc không ra nước mắt.

Chính trực cao thượng?

Hắn chính trực chỗ nào? Vừa rồi chẳng phải chính hắn cho ngươi một cái tát bất tỉnh luôn đó sao?

Còn giội nước bẩn. . .

Ta không nghe mệnh lệnh của hắn sao dám cho ngươi ăn cái đồ chơi này?

Thẩm Truy bệ hạ oan uổng muốn phun máu.

Hắn nhìn Dương sư cách đó không xa với ánh mắt cầu xin, mong chờ hắn giải thích vài câu. Không ngờ lại thấy gia hỏa này chắp hai tay sau lưng, ngẩng đầu bốn mươi lăm độ nhìn lên nóc nhà, bộ dáng vân đạm phong khinh, mọi chuyện không liên quan đến ta.

Giống như đang nói, những việc này đều là ngươi làm, ta căn bản không biết gì hết…

- Tên tiểu súc sinh nhà ngươi! Uổng công lúc trước ta nuông chiều ngươi như vậy… Ai nha, ta không chịu được nữa, đừng cản ta. . .

Thẩm Hồng lão tổ mắng một câu. Sau đó hắn không chịu nổi lửa nóng đang sôi trào mãnh liệt trong lồng ngực, vì vậy tru lên một tiếng giống như sói đói, phóng nhanh về phía rất nhiều mỹ nữ đang uốn éo trước mắt.

Nhưng hắn chưa tiến được hai bước đã cảm thấy gáy tê rần.

Uỵch!

Hắn ngã sấp mặt xuống đất, lần nữa ngất đi.

Người ra tay vẫn là Trương Huyền.

Nhìn thấy lão tổ bị đánh ngất xỉu lần nữa, Thẩm Truy bệ hạ nhẹ nhàng thở ra:

- Dương sư, tiếp theo làm sao bây giờ?

- Làm hắn tỉnh lại, sau đó cho mấy vũ nữ này tiếp tục khiêu vũ trước mặt hắn…

Trương Huyền đáp.

- Tiếp tục?

Đôi môi của Thẩm Truy bệ hạ không ngừng run rẩy.

- Há, đúng! Chờ hắn tỉnh lại, hãy nói với hắn vừa rồi là ngươi đánh ngất xỉu. Còn nữa, một lát nữa khi nhìn thấy hắn không khống chế nổi cảm xúc, hãy tiếp tục đánh hắn ngất xỉu. Tuy nhiên, ngươi đừng ra tay, để ta. Đương nhiên, ngươi phải tự nhận là mình đánh… - Trương Huyền nói.

- . . . - Thẩm Truy bệ hạ.

Làm tỉnh lại rồi tiếp tục đánh bất tỉnh… ngươi chơi đến nghiện hay là muốn làm gì?

Mấu chốt nhất là. . . Để cho ta thừa nhận ta ra tay. . .

Thẩm Truy bệ hạ cảm thấy trong lòng phát điên. Hắn đang muốn cự tuyệt nhưng lại thấy ở phía đối diện, Dương sư lộ ra bộ mặt nghiêm túc nhìn chằm chằm hắn.

- Không nên từ chối. Chuyện này liên quan tới việc cứu chữa lão tổ nhà các ngươi, không thể sai sót dù chỉ một li, nếu không tất cả sẽ đổ xuống sông xuống biển!

- . . . - Thẩm Truy bệ hạ thực sự khóc một dòng sông.

Lão tổ, thật sự không phải là ta hại ngươi, thực sự là Dương sư bẫy ngươi. . .

. . .

Một bên, Thẩm Truy bệ hạ liên tục làm Thẩm Hồng tỉnh lại, rồi lại lập tức đánh ngất xỉu, lặp đi lặp lại. . . Một bên khác, Lưu Lăng, Trang Hiền và Trịnh Phi đều đực mặt ra, cả ba cùng muốn phát điên.

- Lưu sư, kiến thức của ngươi rộng rãi, có thể nhìn ra Dương sư đang dùng phương pháp đột phá gì không?

Im lặng nửa ngày, Trang Hiền thực sự không nhịn được nữa.

- Ta. . . Cũng không nhìn ra! - Lưu sư hơi đỏ mặt.

Phương pháp đột phá? Đây là phương pháp quỷ gì a?

Trong số hàng trăm phương pháp mà Danh sư sử dụng để giúp người ta đột phá, có một vài định luật cần tuân theo. Nhưng dường như không có cái nào là để cho người ta ăn xuân dược, nhìn mỹ nữ. . .

Hơn nữa càng bẫy cha là, ăn thì thôi, còn cố ý tìm mỹ nữ ăn mặc hở hang đến câu dẫn, một đợi không nhịn được liền đánh ngất. . .

Ta xem đây không phải giúp người đột phá, là cố ý chỉnh hắn chơi a!

Đáng thương cho cả một đời uy danh của Thẩm Hồng, hiện tại giống như khách làng chơi ở kỹ viện, vừa tỉnh dậy lập tức lao vào mỹ nữ. . .

- Đột phá cái rắm a! Ta cảm thấy đây chính là cố ý chỉnh Thẩm Hồng. Ta đã lớn như vậy còn chưa từng nghe nói đến ăn xuân dược có thể đột phá. . . - Trịnh Phi lắc đầu, sắc mặt tái xanh:

- Đây chính là một trò đùa. Lưu sư, ta nghĩ tốt nhất nên ra tay ngăn cản đi! Nếu không cứ tiếp tục như vậy, còn ra thể thống gì nữa?

- Cái này. . . - Lưu Lăng chần chờ.

- Đừng do dự nữa. Ngươi xem bây giờ Thẩm Hồng đã hoàn toàn điên rồi. Một khi tin tức truyền đi, cho dù chết cũng sẽ rất mất thể diện. . . - Trịnh Phi khẽ nói.

Nghe nói như thế, Lưu Lăng và Trang Hiền ngẩng đầu nhìn lại, quả nhiên thấy Thẩm Hồng vốn nho nhã, lịch lãm, giờ phút này giống như tên điên, giãy dụa phóng tới người một nữ tử xinh đẹp. Mà quần áo trên người hắn đã rách nát tả tơi. Đôi mắt hắn đã chuyển hắn thành màu đỏ máu, tựa như dã lang nổi điên.

- Nhưng mà. . . Dương sư giúp ta đột phá, cũng sử dụng phương phap không thể tưởng tượng được. Nhỡ đâu lần này hắn cũng dùng cách thức tương tự, bề ngoài không dễ nhìn nhưng thực tế lại thật sự vì tốt cho hắn. . .

Trang Hiền giật khóe miệng.

- Ngươi có phụ thân là danh sư, vì vậy tu luyện bảo thủ không chịu thay đổi. Lúc đó để ngươi nổi giận đột phá là đúng. Nhưng bây giờ. . . Làm sao đột phá? Không nói đến có khả năng hay không, chỉ nói trạng thái

bây giờ của Thẩm Hồng, cho dù có đầy đủ chân khí cũng không đột phá nổi a! - Trịnh Phi nói.

Tông sư là một cửa ải lớn bên trong chín tầng tu vi của võ giả. Cũng như cá hóa rồng, một khi đột phá sẽ có sự thay đổi lớn về chất. vô số nhân vật thiên tài tuyệt đỉnh, ở vào trạng thái tốt nhất cùng chân khí hùng hậu nhất cũng không thể thành công, cuối cùng bị vây chết ở một bước này. Thẩm Hồng hiện tại một lòng nghĩ xông về phía mỹ nữ, sớm đã mất lý trí, làm sao có thể thành công?

Cái này không phải đùa giỡn sao?

Nếu làm như vậy có thể đột phá, mọi người cũng không cần tu luyện, đi kỹ viện chơi mấy ngày chẳng phải đều biến thành tông sư sao?

- Cái này. . .

- Không có cái này cái kia gì hết! Lưu sư hãy mau đưa ra quyết định đi. Ta có thể dùng tính mệnh đảm bảo, nếu cứ tiếp tục như vậy, Thẩm Hồng khẳng định không có cách nào đột phá. Nếu có thể thành công thật, ta sẽ tự chặt đầu mình xuống. . . - Trịnh Phi tự tin nói.

Ầm ầm!

Hắn còn chưa nói xong, đột nhiên cảm thấy một luồng khí manh mẽ từ nơi không xa truyền đến như mặt trời rực lửa.

- Đây là cái gì?

Tất cả vội vàng quay đầu nhìn lại. Chỉ thấy Thẩm Hồng lão tổ mới vừa rồi còn điên cuồng bổ nhào về phía mỹ nữ trước mắt, chẳng biết từ lúc nào đã khoanh chân trên mặt đất như một vị Thánh. Hơi thở của hắn mạnh mẽ tắt phun ra nuốt vào làm cho người ta có một cảm giác như vực sâu biển lớn. Khí tức của hắn không còn suy yếu như trước mà trở nên tràn ngập sức sống như thanh niên. Ngay cả Thẩm Truy bệ hạ đứng bên cạnh cũng trở nên mờ nhạt.

Võ giả tầng tám, tông sư cảnh!

- Thật sự có thể đột phá?

Trịnh Phi cảm thấy mặt mình bị người tát mạnh một cái, mắt rưng rưng sắp khóc.

Hắn vừa nói chắc như đinh đóng cột rằng Thẩm Hồng sẽ không có cách nào thành công, vậy mà đối phương lập tức đột phá. . .

Ăn xuân dược đột phá tông sư cảnh?

Ai có thể nói cho ta biết, đây rốt cuộc thế nào. . .

Lục Tầm vay tiền

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Dịch: My

Không riêng hắn vẫn cảm thấy lúng túng, Lưu Lăng, Trang Hiền đứng một bên cũng há hốc miệng đến nỗi có thể nuốt vào cả một quả trứng vịt.

Võ giả tầng tám Tông Sư cảnh có sự khác biệt về chất so với Thông Huyền cảnh, cấp độ sống cũng sẽ khác biệt, tuổi thọ nhờ vậy càng được kéo dài.

Tuổi thọ của võ giả trung bình tầm bảy, tám mươi tuổi chính là cực hạn, mà khi đạt tới Tông Sư cảnh lại có thể sống qua một trăm tuổi cũng không phải là vấn đề.

Chính vì vậy, khó khăn khi đột phá hai cảnh giới cũng như lạch trời.

Nhìn ba vị danh sư đều bị vây ở nửa bước Tông Sư, không có cách nào thành công cũng có thể thấy được độ khó.

Tình huống của Thẩm Hồng đã được bọn hắn tập trung nghiên cứu khi vừa đến Thiên Huyền vương quốc. Cơ thể Thẩm Hồng không còn sức sống, bất cứ lúc nào cũng sẽ tử vong. Dù cho có đầy đủ chân khí cũng không có khả năng có tinh lực đột phá. Vậy mà không ngờ, cửa ải khó khăn trong mắt bọn họ lại bị vị Dương sư này giải quyết một cách nhẹ nhõm chỉ bằng một bình xuân dược.

Sự khác biệt quá lớn khiến mấy người cảm thấy nhân sinh quan hoàn toàn sụp đổ.

Trước đó Thẩm Truy bệ hạ cũng có ý nghĩ giống như tam sư. Hắn cảm thấy Dương Huyền nhất định là cố ý giáo huấn hắn, đến cuối cùng không ngờ lão tổ lại thực sự thành công!

Đây thực sự chính là Tông Sư cảnh. . .

- Đa tạ Dương sư. . .

Một lúc sau, Thẩm Hồng bỗng nhiên đứng lên, hét dài một tiếng giống như một con rồng khổng lồ vừa thức dậy từ giấc ngủ. Sau đó, hắn đi đến trước mặt Trương Huyền và quỳ xuống.

Bị vây tại cảnh giới này nhiều năm như vậy, hắn vốn cho rằng mình hắn phải chết không nghi ngờ. Nằm mơ cũng không nghĩ đến, vậy mà thành công!

Chứng kiến Thẩm Hồng quỳ gối trước mặt mình, Trương Huyền cũng không tiến lên đón đỡ. Hắn chắp hai tay sau lưng, nhìn xung quanh một lượt rồi chậm rãi dạo bước.

- Thẩm Hồng là do tuổi thọ cạn kiệt, chức năng trong cơ thể suy yếu đến cực hạn, vì vậy không còn ham muốn sống mãnh liệt như trước. Do đó hắn có thể nhìn thấu sinh tử, cảm thấy tử vong cũng không đáng sợ nữa. Trong những trường hợp như vậy, bất kể tâm trí hay tình trạng sức khỏe đều trong tình trạng tồi tệ nhất. Đừng nói thuốc bổ, coi như nhị phẩm, tam phẩm đan dược cũng khó có khả năng giúp hắn đột phá cửa ải, trùng kích Tông Sư!

Đám người biết hắn đang tất cả những điều đã xảy ra, vì vậy không ai dám thở mạnh, cẩn thận lắng nghe.

- Cho nên, muốn để hắn tiếp tục sống sót, đầu tiên phải cho hắn lý do sống tiếp, hơn nữa còn là lý do không thể cự tuyệt!

- Chỉ cần là nam nhân, bất kể thời gian và điều kiện gì đều không thể cưỡng lại nữ nhân trẻ đẹp. Huống chi hắn còn ăn xuân dược, dưới sự

kích thích của xuân dược, toàn bộ cơ thể sẽ bị thiêu đốt một lần nữa, khôi phục lại thanh xuân. . . Một khi tất cả những cảm xúc này tích lũy đầy đủ, muốn đột phá cũng sẽ dễ dàng hơn nhiều.

- Đương nhiên, quan trọng nhất là công pháp hắn tu luyện. Nếu như ta không nhìn lầm, hắn là Liệt Dương Quyết!

Nói đến đây Trương Huyền nhìn sang Thẩm Hồng.

- Đúng vậy! - Thẩm Hồng gật đầu thừa nhận.

Hắn tu luyện chính là Liệt Dương Quyết, công pháp lợi hại nhất

Thiên Huyền vương quốc.

- Loại công pháp này nóng rực như mặt trời, dương khí trùng thiên, là bí tịch hiếm có. Nam nhân tu luyện có uy lực càng lớn hơn! Dựa theo lẽ thường, cơd thể của hắn đã mất đi chức năng sống, cho dù có xuân dược trợ giúp cũng thể trở lại đỉnh phong. Nhưng tu luyện Liệt Dương Quyết nhiều năm, cơ thể góp nhặt vô số dương khí chân hỏa. Giờ phút này dưới sự dẫn phát của dược vật, lại thêm mỹ nữ câu dẫn, thật giống như ngọn lửa rơi vào thùng dầu, lập tức đốt lên biển lửa rừng rực.

- Tinh khí thần toàn thân tập trung ở một điểm, muốn không đột phá cũng khó!

Giải thích xong, Trương Huyền đứng yên tại chỗ, chung quanh lặng ngắt như tờ.

Thật ra còn một chuyện quan trọng mà hắn không nói ra.

Bất luận là xuân dược hay Liệt Dương Quyết cũng chỉ là một yếu tố góp phần nhỏ mà thôi. Quan trọng nhất là lúc hắn đánh đối phương bất tỉnh.

Mỗi lần ra tay, Trương Huyền lại rót chân khí của mình vào cơ thể đối phương, giúp khơi thông một kinh mạch bị ngăn chặn. Kinh mạch triệt

để thông suốt, lại thêm cảm xúc kích phát tới cực điểm, lúc này mới có thể thành công ra một bước cuối cùng.

Bởi vì chân khí của hắn quá mức tinh thuần, thực lực lại chỉ có Ích Huyệt cảnh, nên dù có thể lừa được Tôn Cường và những người khác rất đơn giản, nhưng nếu để Thẩm Hồng tỉnh táo thì hắn nhất định có thể nhìn ra vấn đề. Để đẩm bảo an toàn, hắn mới cố ý nói với Thẩm Truy bệ hạ cho hắn đánh đối phương bất tỉnh.

Cũng không phải là hắn cố ý giả bộ làm người tốt.

Còn bây giờ, đối phương đã đột phá thành công, chân khí của mình cũng triệt để dung hợp với chân khí của đối phương. Giống như nước tinh khiết đổ vào vũng nước đục, có muốn tìm kiếm cũng không tìm được.

- Cái này. . .

Nghe xong lời giải thích của hắn, tam đại danh sư ngây ra như phỗng.

Mẹ nó…Như vậy. . . cũng được?

Bọn họ đều là danh sư chính quy, đã gặp qua không ít thủ đoạn giúp người đột phá, nhưng phương thức đột phá này. . . vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy.

Điều này không còn là không chính thống nữa mà đơn giản là không thể tưởng tượng nổi!

Đánh vỡ đầu cũng nghĩ không ra được.

Ăn xuân dược giúp đột phá. . . Thế giới này có phải điên hết rồi?

- Đột phá có rất nhiều cách. Một mực bảo thủ không chịu thay đổi sẽ bỏ lỡ rất nhiều cơ hội. Làm danh sư cần phải không ngừng học tập và đổi mới chứ không phải tuân thủ nghiêm ngặt các quy tắc.

Trương Huyền phất tay áo, cái bóng củ hắn bị kéo ra thật dài, cả người giống như là siêu cấp cường giả không nhận được sự thấu hiểu, cô đơn không nói nên lời.

- Dương sư dạy rất đúng!

Tam đại danh sư đồng thời cúi đầu.

Giờ phút này bọn hắn bội phục Dương Huyền sát đất.

Không bội phục không được, quá thần a!

Chỉ cần bị đánh loạn một trận, Trang sư nhiều năm không cách nào đột phá bỗng có thể thành công. Tùy tiện pha chế ra dược dịch chỉ Độc Sư mới có thể làm được, Thẩm Hồng đột phá nhờ ăn xuân dược. . .

Dù cho tận mắt nhìn thấy, bọn họ đều cảm thấy như là nằm mơ.

- Ừm! – Thấy bọn họ đã hiểu ra vấn đề, Trương Huyền gật gật đầu. Hắn đang định cáo từ trở về phủ đệ, bỗng thấy một gương mặt ngượng ngùng cùng hưng phấn xuất hiện ở trước mắt.

Lui về sau một bước mới thấy rõ, thì ra là một trong tam sư, Trịnh Phi.

Vừa rồi hắn chính là người chất vấn nhiều nhất, thậm chí còn mở miệng cam đoan, chỉ cần Thẩm Hồng có thể đột phá, bản thân sẽ tự chặt đầu. Bây giờ hai mắt hắn lại tỏa ánh sáng như trúng sổ xố vậy…

- Ngươi muốn làm gì? - Trương Huyền cảnh giác.

- Dương sư, ta cũng bị vây ở nửa bước Tông Sư rất nhiều năm rồi. Bây giờ có sẵn xuân dược cùng mỹ nữ, ta cũng muốn trùng kích Tông Sư cảnh. . .

Chẳng biết từ lúc nào trong tay Trịnh Phi xuất hiện một cái bình ngọc. Hắn đổ đan dược bên trong ra, chuẩn bị nuốt vào.

- … - Trương Huyền.

- . . . - Thẩm Truy bệ hạ, Lưu Lăng, Trang Hiền.

Thật vất vả mới khuyên can được đối phương, Trương Huyền bất đắc dĩ lắc đầu.

Mỗi cá nhân tu luyện công pháp khác biệt, tính cách khác biệt, tu vi khác biệt, vì vậy phương pháp đột phá khẳng định cũng không giống nhau. Trịnh Phi là danh sư khẳng định hiểu rõ đạo lý này. Xem ra Trương Huyền vẫn còn xem thường sức hấp dẫn của cảnh giới Tông Sư.

Tuổi thọ gia tăng thật lớn. . . chỉ riêng điều này đã đủ để vô số người mất đi lý trí và khả năng phán đoán.

Kỳ thật không riêng Trịnh Phi, ngay cả ánh mắt của Lưu Lăng, Trang Hiền nhìn về phía Trương Huyền cũng biến thành lửa nóng.

Ngay cả Thẩm Hồng sắp tử vong cũng có thể chỉ điểm cho đối phương đột phá. Tinh lực bọn hắn vẫn dồi dào, lại là danh sư há không phải càng dễ đột phá?

Nghĩ đến điều này, ba vị danh sư đều có chủ ý riêng, dự định giữ gìn mối quan hệ cùng vị Dương sư này, mong nhận được một lần chỉ điểm của đối phương.

Thấy bọn họ đều mong chờ nhìn mình, Trương Huyền tê cả da đầu. Hắn đang định cáo từ, bỗng một hộ vệ tiến vào.

- Hồi bẩm bệ hạ, Lục Tầm và Vương Siêu lão sư của Hồng Thiên học viện đang ở ngoài điện xin được diện kiến!

- Bọn họ tới đây lúc này làm gì? - Thẩm Truy bệ hạ sững sờ, lập tức gật đầu:

- Để bọn hắn vào đi!

Hai vị này đều là minh tinh giáo sư, rất có thể trở thành danh sư. Dù hắn là Quốc vương cũng không muốn đắc tội. Huống chi hắn cũng có quan

hệ sâu xa với hai vị trường bối của hai người.

Trương Huyền đứng một bên cũng sững sờ.

- Lục Tầm? Vương Siêu?

Hai người này không phải vừa rồi còn muốn bái phỏng bản thân? Sao bây giờ đã chạy tới nơi này rồi?

Chẳng lẽ khi mình rời khỏi phủ đệ đã bị phát hiện, nên đuổi theo đến đây?

Không có khả năng a. . .

Trong lòng Trương Huyền nghi ngờ nên không vội rời khỏi.

Lục Tầm muốn cùng hắn sư giả bình trắc, vậy mà hắn vẫn chưa nhìn thấy đối phương bao giờ. Nếu đã tình cờ gặp ở đây thì hắn cũng vừa vặn nhìn xem đối thủ của mình có bộ dạng gì, có bản lĩnh gì.

Thẩm Truy bệ hạ cho các vũ cơ lui ra ngoài, thu dọn đại sảnh một lượt. Bởi vì quần áo của Thẩm Hồng đã bị xé nát, không tiện gặp người, nên cũng rời đi.

Mấy người vừa ngồi vào chỗ đã thấy hai thanh niên sải bước tiến đến.

Thấy rõ ràng khuôn mặt hai người, Trương Huyền nhướn mày.

Đây không phải là hai tên ngốc hắn gặp ở sân trường hôm qua sao?

Náo loạn nửa ngày, hóa ra bọn hắn chính là Lục Tầm, Vương Siêu trong truyền thuyết a!

Khó trách ánh mắt nhìn mình khinh bỉ, có lẽ đã nhận ra mình là ai.

- Lục Tầm (Vương Siêu) ra mắt bệ hạ, ra mắt Lưu sư, Trang sư, Trịnh sư!

Hai người đồng thời chắp tay.

Họ đã từng gặp Thẩm Truy bệ hạ nên có thể dễ dàng nhận ra. Mặc dù chưa thấy khuôn mặt của tam sư, nhưng họ đều mặc trang phục dành cho danh sư, vì vậy rất dễ dàng phân biệt. Về phần Trương Huyền ngồi bên cạnh, mặc mũ gấm lông chồn, cử chỉ lố bịch, xem ra chính là nhà giàu mới nổi. . . bọn họ chỉ liếc mắt qua rồi không tiếp tục để ý nữa.

Minh tinh giáo sư cũng có sự kiêu ngạo của minh tinh giáo sư, không phải bất luận kẻ nào đều phải hành lễ.

Bọn hắn một mực muốn bái phỏng Dương sư, nhưng thực tế lại chưa bao giờ thấy qua diện mạo, vì vậy cũng không biết lại chính là người ngồi ở trước mắt này.

- Hai vị tới tìm ta có chuyện gì không?

Thẩm Truy bệ hạ thấy hai người không để ý tới Dương sư, lập tức không vui. Đang muốn giới thiệu, người sau lại ra hiệu không cần, vì vậy hắn đành phải nuốt lại lời nói vào trong bụng, nghi ngờ hỏi.

- Hai chúng ta mạo muội đến đây đúng là có một yêu cầu quá đáng. - Lục Tầm do dự một chút rồi mở miệng nói:

- Chúng ta muốn mượn kim tệ ba trăm vạn của bệ hạ. . .

- Vay tiền?

Thẩm Truy bệ hạ bất ngờ.

Dựa vào gia thế của hai người còn cần mở miệng vay mình?

Hơn nữa, mở miệng là ba trăm vạn, mượn nhiều tiền như vậy là muốn làm gì?

- Hai người chúng ta muốn bái phỏng Dương sư. Chắc hẳn bệ hạ cũng nghe nói đến quy củ rồi, muốn vào cửa cần giao nạp ba trăm vạn! – Thấy

hắn nghi hoặc, Lục Tầm cũng không giấu giếm, nói ra mục đích của mình:

- Chúng ta chỉ mượn tạm của người. Chỉ cần có thể nhìn thấy Dương sư, ta có tự tin có thể để cho hắn thu làm học đồ. Đến lúc đó ba trăm vạn khẳng định sẽ trả lại cho bệ hạ.

- Muốn bái kiến Dương sư?

Nghe thấy mục đích của hắn, Thẩm Truy bệ hạ và tam sư quay sang nhìn nhau.

Người ngươi muốn bái kiến đang ngồi cách đó không xa. Nhưng mà ngươi lại tỏ ra cao ngạo, ngay cả một chút lễ phép cũng không có, nhắm mắt làm ngơ. . .

Cứ như vậy còn muốn làm học đồ của hắn. . .

Mọi người tỏ ra kỳ quái. Trong khi đó, Trương Huyền cũng gãi gãi đầu nhìn lại. Hắn thực sự tò mò, gia hỏa này lấy đâu ra tự tin, ba trăm vạn sẽ được nhận lại?

- Ngươi chắc chắn Dương sư sẽ thu ngươi? Vạn nhất không thu, không trả lại ba trăm vạn, ngươi lấy cái gì hoàn trả?

Trương Huyền ngăn Thẩm Truy bệ hạ cùng tam sư đang muốn nói ra thân phận mình, tò mò hỏi lại.

Trương Huyền truyền thuyết (1)

dtv-ebook.com

Người dịch: Nguyễn Khiêm

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Lục Tầm ta tại Thiên Huyền Vương quốc có thể xông ra chút tên tuổi, điểm ấy tự tin vẫn có, còn Dương sư có thu ta hay không, ba trăm vạn có thể trả hay không, không nhọc tiên sinh quan tâm!

Thấy bệ hạ cùng ba vị danh sư đều không mở miệng, một cái thương nhân đội mũ lông chồn rực rỡ hỏi dò, Lục Tầm không nhịn được lông mày nhíu lại.

Đối phương có thể cùng ba vị danh sư và bệ hạ ngồi cùng một chỗ, nói rõ địa vị không thấp, bất quá, Lục Tầm hắn cũng có sự kiêu ngạo của chính mình, không nói là con trai độc nhất của Đế sư, chỉ nói riêng tuổi còn trẻ liền trở thành minh tinh lão sư nổi danh nhất Thiên Huyền Vương quốc, có tư cách đứng ngang hàng cùng mấy vị tộc trưởng của đại gia tộc.

Lại như tộc trưởng của Vương gia là Vương Hoằng, nhìn thấy hắn cũng phải xưng hô một tiếng Lục lão sư, không dám làm cao một chút nào.

Cái tên ở trước mắt này thì hay rồi, nhìn một chút là biết hắn chính là một gia hỏanhà giàu mới nổi, không có một chút phong độ nào, coi như có chút thân phận thì lại làm sao? Ta còn đang cùng Thẩm Truy bệ hạ nói

chuyện, còn chưa tới phiên ngươi đến quơ tay múa chân, làm thêm bình luận!

Ngươi là cái thá gì?

Thấy hắn tự tin như thế, ba vị danh sư suýt chút nữa bị sặc nước bọt.

Ba người chúng ta là chân chính danh sư, cũng không dám không cung kính với vị này. Ngươi chỉ là một minh tinh giáo sư liền học đồ cũng không phải ra vẻ cái gì?

- Ta không phải quan tâm, chẳng qua là cảm thấy một khi không được Dương sư chấp nhận, tiền khẳng định không trả nổi, đến thời điểm đó làm sao bàn giao cùng bệ hạ, đem ngươi bán cũng không đáng giá tiền này đi!

Trương Huyền lắc đầu.

Lòng tốt nhắc nhở, lại bị đối phương nói như vậy, cũng thực sự là bất đắc dĩ.

- Vị tiên sinh này xin chú ý ngôn từ của ngươi!

Lần này Lục Tầm còn chưa mở miệng, Vương Siêu ở một bên híp mắt lại:

- Lục Tầm lão sư là minh tinh giáo sư xếp hạng nhất của Hồng Thiên học viện, sớm muộn đều sẽ trở thành danh sư, chỉ là ba trăm vạn kim tệ sao sẽ quỵt nợ? Đùa gì thế? Lời nói không êm tai mà nói, số tiền này, coi như người khác muốn đưa tới, cũng chưa chắc thu, ngươi cho rằng một cái ân tình của tương lai danh sư, là dễ đang cho nợ như vậy sao?

- Được rồi!

Lục Tầm ngăn bạn tốt nói chuyện, eo lưng thẳng tắp, giống như một cây lao, không tiếp tục để ý Trương Huyền, lần thứ hai hướng Thẩm Truy ôm quyền:

- Bệ hạ, Lục Tầm ta là người như nào chắc bệ hạ cũng biết, coi như số tiền Dương sư này không trả, chỉ cần ta đồng ý, cũng có tự tin trong thời gian ngắn trả lại, chút tiền này, còn không đến mức để ta quỵt nợ!

Minh tinh giáo sư tuy rằng không bằng danh sư, nhưng chỉ điểm người đột phá, chỉ điểm tu vi, vẫn có thể làm được, ba trăm vạn tuy lớn, chỉ cần đồng ý, trong thời gian ngắn vẫn như cũ có thể kiếm được.

- Chuyện này...

Thẩm Truy bệ hạ do dự.

Ba trăm vạn kim tệ đối với một cái Vương quốc mà nói, không tính là gì, sở dĩ do dự là lo lắng trêu chọc Dương sư ở cách đó không xa, không cao hứng.

- Ta thật giống nghe nói, Dương sư hiện tại đã không tiếp tục gặp người ngoài, coi như có tiền cũng chưa chắc có thể nhìn thấy!

Không thèm để ý đến thái độ vô lễ của đối phương, Trương Huyền tiếp tục mở miệng.

Cái tên này là con trai của Lục Trầm đại sư , chạy đến nơi đây vay tiền, Lục Trầm đại sư khẳng định là không biết, làm sao đều muốn khuyên can một lần.

Tuy rằng muốn cùng hắn tiến hành sư giả bình trắc, thuộc về quan hệ thù địch, nhưng một việc quy một việc, Lục Trầm đại sư đã trợ giúp hắn không ít, con trai phạm hồ đồ, làm trưởng bối, vẫn có tư cách nhắc nhở.

- Có thể nhìn thấy hay không, cái kia là chuyện của ta, vị tiên sinh này không cảm thấy có chút bao biện làm thay, quản quá rộng?

Thấy cái tên này vẫn không thức thời mà lại tiếp tục mở miệng, Lục Tầm rốt cục có chút không cao hứng:

- Ta đang hướng bệ hạ vay tiền, lại không phải tìm ngươi, mượn cùng không cho mượn, bệ hạ tự có phán đoán, còn không cần ngươi ở đây nhọc lòng.

Nói xong quăng một cái ống tay áo.

Ngươi có bị bệnh không, ta đang vay tiền của Thẩm Truy bệ hạ, vẫn đến cản trở, nói cái gì là không trả nổi, lại nói vay tiền là vô dụng, ngươi đang có ý gì?

Cho rằng Lục Tầm ta dễ ức hiếp sao?

Đường đường minh tinh giáo sư, nếu như ngay cả một điểm uy nghiêm đều không có, mặc người nói lung tung, sau đó còn làm sao lăn lộn tại Thiên Huyền Vương quốc? Lại nói, trên đài ba vị danh sư còn đang nhìn đây, nếu như nhìn thấy bị người chỉ trích, bảo sao nghe vậy, liền câu nói cũng không dám nói, sau đó còn có tư cách gì xung kích danh sư học đồ?

- Vị tiên sinh này, mặc kệ ngươi có thân phận gì, đây là chuyện giữa Lục Tầm lão sư cùng bệ hạ, vẫn xen mồm, chẳng lẽ không cảm thấy được mình đang nhiều chuyện hay sao?

Vương Siêu cũng hừ lạnh.

Ngươi là ai vậy, không thấy ba vị danh sư đều không mở miệng sao?

Không nói lời nào, sẽ chết không ư?

- Nhiều chuyện?

Trương Huyền chỉ là lòng tốt khuyên can, không hy vọng đối phương tốn tiền vô dụng, không nghĩ tới còn bị khinh bỉ, bất đắc dĩ lắc đầu.

Thân phận ‘Dương sư’ này của hắn, chẳng mấy chốc sẽ biến mất, ngươi muốn trở thành học đồ của hắn, rất rõ ràng liền đánh nhầm chủ ý rồi, vốn tưởng rằng gặp mặt, nói hai câu, có thể khiến hắn thủ tiêu ý nghĩ này, nằm mơ đều không nghĩ tới, lòng tốt bị xem là lòng lang dạ thú.

Đối phương không chỉ không cảm kích, còn biến thành lắm miệng.

Bất quá, đối phương có loại thái độ này, hắn cũng không tức giận, đổi làm bản thân, nếu như trong lúc bản thân hỏi vay tiền người khác, chủ nhà không mở miệng, bên cạnh vẫn có người nói chen vào, cũng khẳng định không cao hứng.

- Ngươi gọi Lục Tầm đúng không, trước đây ta có nghe qua danh tiếng của ngươi, ta cảm thấy Dương... Hắn nói rất đúng, ngươi nên suy tính một chút!

Trương Huyền không để ý tới đối phương trào phúng, Lưu Lăng thực sự nhẫn không được.

Vốn dĩ hắn cảm thấy Lục Tầm rất tốt, còn dự định sát hạch một phen rồi thu làm học đồ, không nghĩ tới lần thứ nhất gặp mặt, liền thấy cảnh này, nói chuyện cùng Dương sư như vậy, quả thực coi trời bằng vung, không biết trời cao đất rộng, cái kia tia hảo cảm hiếm hoi kia cũng lập tức không còn sót lại chút gì.

- Đa tạ Lưu sư đề điểm, ta đã cân nhắc tốt...

Nghe được Lưu sư lên tiếng, Lục Tầm không dám ra vẻ, vội vã ôm quyền, thái độ nói chuyện với Trương Huyền, hoàn toàn là hai thái cực .

Thấy hắn không có lĩnh ngộ ý của chính mình, Lưu Lăng lắc đầu cũng không nhiều lời.

Dương sư ngăn cản Thẩm Truy bệ hạ nói ra thân phận, rất rõ ràng không muốn để cho đối phương biết, đã như vậy, hắn cũng sẽ không lắm miệng nói ra.

- Ba trăm vạn mà thôi, cũng đừng nói vay mượn cái gì mất tình cảm, Lục Trầm đại sư là giáo viên của ta, trực tiếp đưa cho ngươi cũng không sao!

Thấy Dương sư cũng không có ý tứ trách tội, Thẩm Truy bệ hạ yên lòng, mở miệng nói.

Số tiền này đối với một vài gia tộc lớn cũng không tính là cái gì, một cái Vương quốc tự nhiên cũng xem thường, làm con trai của lão sư, đừng nói mượn, tặng không cũng không tính là gì.

- Đa tạ bệ hạ! Bất quá, nếu nói là mượn, vậy thì là mượn, ân tình của phụ thân, ta không muốn dính!

Lục Tầm vẫy tay một cái, khuôn mặt đầy tự kiêu.

Lúc trước đã cùng lão gia tử nói rõ rồi, hắn là hắn mà bản thân là bản thân.

Làm sao có khả năng chiếm tiện nghi của đối phương?

- Đi lấy ba trăm vạn kim tệ!

Biết có chút mâu thuẫn giữa hai cha con này, Thẩm Truy bệ hạ cũng không nói thêm nữa, khoát tay áo ra hiệu cho thái giám đứng ở bên cạnh.

Thái giám xoay người rời đi, thời gian không lâu, đem ra một xấp kim phiếu đưa đến.

- Đa tạ bệ hạ, Lục Tầm ta chẳng mấy chốc sẽ trả lại, nói được là làm được!

Tiếp nhận kim phiếu, Lục Trầm lần thứ hai ôm quyền.

- Ừm! Thẩm Truy bệ hạ xua tay.

Có thể trả lại cũng tốt, không trả nổi thì thôi, hắn cũng không để ý.

Hiện tại lão tổ đột phá, đạt đến Tông Sư cảnh, sau đó Thiên Huyền Vương quốc khẳng định quốc lực càng ngày càng cường thịnh, một khi có thể hấp dẫn danh sư trấn thủ, chưa biết chừng là có thể xung kích nhị đẳng Vương quốc, chỉ là ba trăm vạn, không tính là gì.

- Lục Tầm (Vương Siêu) liền không quấy rầy bệ hạ, cáo từ!

Tiền tới tay, Lục Tầm không dừng lại, xoay người liền muốn rời khỏi.

Mới vừa đi mấy bước, ngừng lại, ngẩng đầu nhìn hướng Trương Huyền ở cách đó không xa.

- Ta không biết thân phận của ngươi là cái gì, có thể ở đây cùng ba vị danh sư và bệ hạ nghị sự, chắc là cũng không đơn giản, bất quá, ta vẫn có lời nói muốn nhắc nhở ngươi một câu!

- Ồ? Trương Huyền nhìn sang.

- Người khác trò chuyện, tốt nhất không nên tùy tiện nói chen vào, làm như vậy, sẽ làm cho người ta chán ghét!

Lục Tầm hơi vung tay cánh tay, vẻ mặt ngạo nghễ, như là một đóa sen trong bùn mà không nhiễm mùi bùn, thánh khiết kiêu ngạo, dưới chân cũng không dừng lại, đi ra ngoài.

Nhìn Trương Huyền một chút, Vương Siêu cười nhạo một tiếng, cũng đuổi sát theo Lục Tầm.

Hai người vừa rời đi, gian phòng lập tức yên tĩnh lại, ba vị danh sư từng cái từng cái hai mặt nhìn nhau, lắc đầu cười khổ, không nói gì.

- Cái tên này... Đến cùng là lấy tự tin ở đâu ra?

Qua không biết bao lâu, Trang sư không nhịn được nói.

Hắn xem như là nhịn gần chết.

Một cái minh tinh giáo sư nho nhỏ, liền học đồ cũng không tính, lại có thể mở miệng chỉ trích Dương sư, liền bọn họ đều cẩn thận từng li từng tí một khi đối mặt với Dương sư, vậy mà.

Lá gan cũng quá lớn đi!

- Vốn là ta còn dự định thu hắn làm học đồ, bây giờ nhìn lại, vẫn là quên đi, không có lễ phép, không coi bề trên ra gì...

Lưu Lăng cũng lắc đầu.

Tiếng tăm của Lục Tầm rất lớn, thậm chí đã không hạn chế ở khu vực của Thiên Huyền Vương quốc, mấy người Lưu Lăng cũng đã sớm nghe đến, không nghĩ tới lần thứ nhất gặp mặt liền lúng túng như vậy.

- Dương sư, xin lỗi, hắn chắc là... Không biết thân phận của ngươi, vậy nên mới vô ý mạo phạm...

Thấy ba vị danh sư đều có chút bất mãn, Thẩm Truy bệ hạ vội vàng nhìn về phía người trong cuộc Dương Huyền, hi vọng hắn không nên tức giận.

- Không có gì, tuổi còn trẻ liền lấy được thành tựu như vậy, có chút ngạo khí cũng là khó tránh khỏi!

Trương Huyền lắc đầu, đứng dậy:

- Được rồi, Thẩm Hồng đã đột phá, ta cũng nên đi rồi, mong rằng bệ hạ cố gắng nhanh chóng thu thập bí tịch Thông Huyền cảnh rồi đưa đến cho ta.

- Vâng! Thẩm Truy bệ hạ liền vội vàng gật đầu.

- Cáo từ!

Trò chuyện cùng ba vị danh sư thêm một lúc, Trương Huyền cảm thấy không cần thiết phải lưu lại, liền ôm quyền, bồng bềnh đi ra khỏi hoàng cung, để cho ba vị danh sư và Thẩm Truy bệ hạ cảm thấy nhiệt huyết sôi trào.

Xem đến chưa?

Dựa theo những người khác, giúp người đột phá, khẳng định nhân cơ hội vơ vét, mà hắn, nhẹ như mây gió, không mang đi một áng mây...

Thậm chí bị tiểu bối ngay mặt nghi vấn, nói móc, cũng không có một chút tức giận nào.

- Đây mới thực sự là lòng dạ cùng khí độ mà một danh sư nên có!

Lưu Lăng ca ngợi.

- Đúng đấy! Vị Dương sư này, ta phục, nếu như có thể bái hắn làm thầy, thực sự là có phúc ba đời!

Trịnh Phi cũng liền vội vàng gật đầu.

- Trước liền nghe qua danh tiếng của Lục Tầm, không nghĩ tới sau khi gặp mặt, hắn lại có dáng vẻ ấy!

Cảm khái xong, nhớ tới biểu hiện của Lục Tầm lúc trước, Lưu Lăng lắc lắc đầu, tiếp theo lại nghĩ tới cái gì, hỏi:

- Bệ hạ lần trước nói, qua mấy ngày nữa, Lục Tầm muốn cùng một người tên là Trương Huyền lão sư tiến hành sư giả bình trắc, không biết có phải là thật hay không?

Tại Thiên Huyền Vương quốc lưu lại một quãng thời gian, cũng chuyên môn chú ý qua Hồng Thiên học viện, chuyện này không phải bí mật gì, hơi hơi hỏi thăm liền có thể rõ ràng.

- Thật có việc này!

Thẩm Truy bệ hạ gật đầu.

Trở lại Vương cung, liền nhận được Tiền Các Lão bẩm tấu, cũng biết cái sự kiện được xác định là tam tinh sự kiện này.

Hai đại giáo sư giao đấu, tuy rằng không chấn động như Dương Huyền danh sư ghé thăm Thiên Huyền Vương quốc , nhưng cũng khuấy lên phong vân, hấp dẫn vô số ánh mắt.

- Có thể cùng hắn giao đấu, vị Trương Huyền lão sư này chắc cũng là minh tinh giáo sư của Hồng Thiên học viện chứ? Trước nay, sao mà ta vẫn chưa từng nghe nói về hắn?

Lưu sư mang theo nghi hoặc nhìn sang.

Binh đối chiến với binh, tướng đối chiến với tướng, Lục Tầm là minh tinh giáo sư đứng đầu của Hồng Thiên học viện, vị Trương lão sư này nếu dám cùng hắn đối chiến, chắc là cũng không kém quá nhiều.

Nhưng mình đã nghe qua tên của không ít lão sư tuổi trẻ tài cao, làm sao lại chưa từng nghe tới danh tự này?

Truyền thuyết về Trương Huyền (2)

dtv-ebook.com

Trans by My

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Ta cũng là lần đầu tiên nghe nói đến Trương Huyền lão sư, vì vậy đã cho người đi nghe ngóng khắp nơi mới biết được thân phận của hắn. . . Hắn không những không phải minh tinh giáo sư, mà thậm chí còn vẫn còn bị mọi người lên án. . .

Nhớ tới nội dung đọc được trước đó, Thẩm Truy bệ hạ đến bây giờ vẫn không dám tin tưởng. Hắn lắc đầu cười khổ, nhịn không được hỏi:

- Các ngươi có biết, vị Trương lão sư này ở trong học viện có danh tiếng gì không?

- Còn nổi tiếng cơ à? Là cái gì?

Ba vị danh sư cảm thấy rất hứng thú.

- Là. . . Phế vật! - Thẩm Truy bệ hạ nói.

- Phế vật?

Tam sư đưa mắt nhìn nhau.

- Đúng vậy a! Nghe nói trong lần kiểm tra trình độ giáo viên của học viện, vị Trương Huyền này được không điểm, còn dạy một vị học sinh tẩu hỏa nhập ma, được xưng là lão sư kém nhất Hồng Thiên học viện từ trước tới nay! - Thẩm Truy bệ hạ nói.

- Kiểm tra trình độ giáo viên bị không điểm?

- Dạy học sinh tẩu hỏa nhập ma?

- Loại người này sao còn được lưu lại đội ngũ giáo viên? Hơn nữa. . . Nếu kém như vậy, Lục Tầm tỷ thí với hắn làm gì?

Tam sư đều cảm thấy hôn mê.

Không nói đến việc thành tích của Trương Huyền này kém thế nào, chỉ nói riêng Lục Tầm đường đường là minh tinh giáo sư, Hồng Thiên học viện đệ nhất nhân, thi cùng ai không thi, lại đòi so sánh với một giáo viên kiểm tra được không điểm…

Chuyện này khác nào cùng người thọt thi chạy, so thính lực với kẻ điếc?

Thắng cũng không vẻ vang a!

Huống chi vạn nhất không thắng được thì sao?

- Ba vị hãy nghe ta nói hết. Đây chỉ là danh tiếng lúc trước của hắn. Nhưng từ hơn mười ngày trước đã có sự thay đổi! - Thẩm Truy bệ hạ nói tiếp:

- Một lão sư tên là Tào Hùng bởi vì tranh đoạt cùng hắn một vị học viên đã tiến hành học tâm khảo vấn. Hắn vốn cho rằng mười phần chắc chín, kết quả ngược lại khiến người ta trợn mắt hốc mồm.

- Trương Huyền lão sư này không những không phải là một lão sư phế vật cái gì cũng không biết mà là một vị cao thủ, tu vi đạt đến Ích Huyệt cảnh, thậm chí đạt được sáu mươi bốn điểm tín nhiệm từ học viên. . .

Học tâm khảo vấn mặc dù bị Hồng Thiên học viện cố ý che giấu tin tức, nhưng là Quốc vương bệ hạ của Thiên Huyền vương quốc, hắn muốn điều tra chuyện gì đều rất đơn giản. Tất cả tình tiết và diễn biến xảy ra ngày hôm đó, hắn đều biết nhất thanh nhị sở.

- Mới thu nhận học viên mà độ tín nhiệm đạt sáu mươi bốn? Đã đạt tới tiêu chuẩn danh sư? Cái này. . . Cái này sao có thể?

- Không đến hai mươi tuổi, Ích Huyệt cảnh tu vi? Thiên phú thật là lợi hại! Dù cho là học sinh được danh sư chỉ điểm cũng chỉ được đến vậy mà thôi!

- Lợi dụng việc tẩu hỏa nhập ma để giải trừ tai hoạ ngầm của người trời sinh khóa mạch? Cũng để học viên hơn mười phút đột phá từ võ giả tầng một lên tầng hai…?

Ba vị danh sư ngươi nhìn ta, ta nhìn ngươi, cảm giác như đang nằm mơ. Đây không phải sự thật đi?

Lão sư trẻ tuổi vì không phá hư thanh danh của học viện, nhẫn nhịn chịu nhục, cam nguyện gánh xú danh phế vật. Chỉ đến khi bị người đánh mặt, lúc này mới thuận thế phản kích. . .

- Nếu như những tin tức này đều là thật. . . Trương Huyền lão sư này thật sự quá cao thượng!

Trang Hiền nhịn không được cảm khái.

Bị người ta vu cáo vẫn không phản bác, đơn giản là vì bảo vệ danh tiếng của học viện. Nhân phẩm và sự cao thượng này không phải ai cũng có, thậm chí là ba người bọn hắn, huống chi là một thanh niên không đủ hai mươi tuổi.

Ta đã đặc biệt phái người đi hỏi thăm giáo sư công hội, biết được trả lời chính xác!

Thẩm Truy bệ hạ cũng biết đám người không tin, hắn vẫy tay một cái, từ thái giám lấy ra một phong thư được kẹp trong quyển sách:

- Đây là Mạc trưởng lão của công hội tự tay viết, nội dung trong đó giống như đúc những gì ta mới vừa nói, mời các vị xem!

Ba người Lưu Lăngnhận lấy bức thư, nhìn thoáng qua, đồng thời gật đầu.

Đây là giấy viết thư chuyên dụng của giáo sư công hội, phía trên còn có con dấu của công hội, không thể là giả. Nếu không, Mạc trưởng lão sẽ bị trừng phạt.

- Không nghĩ tới Hồng Thiên học viện còn ẩn tàng một nhân tài như vậy! – Đôi mắt Lưu Lăng sáng lên.

Lúc đầu hắn dự định tuyển nhận Lục Tầm làm học đồ, nhưng sau khi nhìn thấy ngoài đời thật, hắn hơi có chút thất vọng. Giờ phút này nghe thấy sự tích truyền kỳ của Trương lão sư, hắn lập tức lần nữa cảm thấy hứng thú.

- Phẩm chất cao thượng, không so đo được mất, vì học sinh bỏ bao công sức, thậm chí không ngại chịu tiếng oan. . . Lão sư như vậy, ta cũng muốn thấy tận mắt! - Trang Hiền cũng cảm khái.

Danh sư hi vọng tuyển được học đồ tốt, nghĩa là ngoài việc dạy học tốt, danh khí lớn, phẩm chất cũng giữ vai trò quan trọng.

Không có phẩm chất tốt, tuyển được một vị Bạch Nhãn Lang, thì dù thiên phú tốt đến đâu cũng có ích gì?

- Bẩm báo bệ hạ, bên ngoài có người cầu kiến!

Mấy người đang đắm chìm trong suy nghĩ của riêng mình, một hộ vệ tiến đến bẩm báo.

- Người nào?

- Là quản gia của Triệu thành chủ Bạch Ngọc thành, Diêu Hàn! - Hộ vệ nói.

- Cho hắn vào! - Thẩm Truy bệ hạ gật đầu.

Triệu Phong thành chủ là cấp dưới mà hắn tín nhiệm nhất, Diêu Hàn là dòng chính của Triệu Phong, vì vậy hắn cũng biết người này.

- Diêu Hàn bái kiến bệ hạ! – Ngay sau đó, một người trung niên sải bước tiến đến, quỳ xuống.

Chính là Diêu Hàn.

- Diêu tướng quân hãy đứng lên! - Thẩm Truy bệ hạ chào hỏi.

Diêu Hàn mặc dù bây giờ chỉ là một quản gia, trên thực tế lúc trước từng theo Triệu Phong thành chủ nam chinh bắc chiến, từng làm đến vị trí tướng quân.

- Tướng quân tới đây lúc này, có phải là Triệu Phong thành chủ có chuyện gì bẩm báo không?

Biết đối phương sẽ không rảnh rỗi đến mức chạy đến Vương cung nói chuyện phiếm, Thẩm Truy bệ hạ hỏi.

- Hồi bẩm bệ hạ, thành chủ dự định mấy ngày nữa đến Vương thành một chuyến, đặc biệt để cho ta xin chỉ thị từ bệ hạ. - Diêu Hàn nói.

Triệu Phong làm quan lớn một phương, vì vậy không thể giống như người bình thường nói đến là đến, nói đi là đi. Hắn muốn đến Vương thành thì phải xin chỉ thị từ trước, nếu không xin chỉ thị mà vụng trộm tới, một khi cho bệ hạ biết được, chính là đại nghịch bất đạo.

- Đến Vương thành? - Thẩm Truy sững sờ.

- Đúng vậy. Tiểu thư bái Trương Huyền lão sư, Trương lão sư vì giúp nàng mở ra thể chất đặc thù, không ngại khảo hạch luyện đan sư, tìm

kiếm “Hàn Dương Mẫu Thảo” trân quý, vì nàng mua tam phẩm đan dược “Phá Âm đan”. Ân tình này thực sự quá lớn, thành chủ quyết định trực tiếp tới gặp hắn cảm tạ! - Diêu Hàn trả lời.

- Bái Trương Huyền làm thấy? Hàn Dương Mẫu Thảo? Phá Âm đan?

Đám người vừa mới thảo luận đến Trương Huyền, giờ phút này nghe nói như thế, tất cả đều sững sờ. Thẩm Truy bệ hạ lập tức hỏi lại:

- Đến cùng có chuyện gì, nói chi tiết cho chúng ta nghe!

- Vâng! - Diêu Hàn gật đầu. Hắn lập tức kể lại rõ ràng chuyện Trương lão sư như thế nào thu Triệu Nhã làm đồ đệ, lại làm thế nào nhìn ra được thể chất đặc thù của nàng, cùng chuyện hắn khảo hạch luyện đan sư từ đầu đến đuôi.

Người khác có thể sẽ không biết rõ những chuyện này như vậy, nhưng hắn bị đối phương đánh thành đầu heo, vì vậy đã điều tra kỹ càng, biết đến nhất thanh nhị sở, nói không sai chút nào.

- Ngươi nói. . . Trương Huyền lão sư khảo hạch nhất tinh luyện đan sư thành công?

- Không chỉ có thế, vì giúp học sinh đột phá, hắn dùng nhiều tiền mua sắm đan dược linh dịch? Thậm chí. . . sáng tạo công pháp riêng cho bọn họ mà không cầu hồi báo?

- Dốc hết tâm huyết sáng tạo võ kỹ, nhiều ngày không chợp mắt, đến mức nằm trên ghế ngủ thiếp đi?

Nghe xong những lời này của Diêu Hàn, tam đại danh sư mở to hai mắt nhìn, nắm đấm xiết chặt.

Nhiệm vụ quan trọng nhất của lão sư chính là truyền đạt kiến thức, kỹ năng, giải đáp nghi hoặc. Nếu như ngay cả học sinh cũng không coi trọng, chắc chắn sẽ không phải là một người thầy tốt.

Trương Huyền lão sư vì học sinh của mình nỗ lực nhiều như vậy. . . Thậm chí còn không cho học sinh biết. Phẩm chất cao quý như vậy khiến bọn hắn chính tai nghe được đều khiếp sợ tột đỉnh.

Mấu chốt nhất là. . . Hắn vậy mà thông qua được luyện đan sư khảo hạch, thành một vị chính thức luyện đan sư!

- Khảo hạch danh sư cần có những nghề nghiệp khác phụ trợ. Hắn đã trở thành chính thức luyện đan sư, nói cách khác, nếu như thu hắn làm học đồ, chỉ cần dạy dỗ một chút sẽ có tư cách khảo hạch danh sư?

Đôi mắt của tam đại danh sư càng ngày càng sáng.

Danh sư có thể làm người chỉ điểm, đầu tiên lượng tri thức phải đủ nhiều mới được. Tiếp theo, họ cần phải thành thạo nhiều lĩnh vực khác nhau, thậm chí còn phải đủ điều kiện trở thành một thành viên trong đó. Nếu không sao có khả năng chỉ điểm cho người khác.

Luyện đan sư là một nghề cao cấp bên trong thượng cửu lưu nghề nghiệp. Hắn đã trở thành luyện đan sư chính thức, nếu như lại có phương pháp giảng dạy và hệ thống tri thức chấp nhận được, chẳng khác nào có thể trở thành danh sư một cách dễ dàng.

Cho dù tại nhị đẳng, thậm chí vừa chờ Vương quốc, lão sư như vậy cũng là đối tượng không ít danh sư muốn tranh đoạt.

Dù sao học sinh của mình cũng là danh sư sẽ có trợ giúp rất lớn cho danh khí của bản thân.

- Có thực lực, bị người ta vu cáo lại lấy đại cục làm trọng mà cam tâm chịu đựng; có can đảm thử nghiệm pháp mới vì học sinh của mình; bị người hiểu lầm, không kiêu không gấp; tuổi còn trẻ, tri thức uyên bác, lại tình nguyện ẩn tàng, không ham hư vinh, khiêm tốn; vì học viên có thể bỏ qua tất cả. . . Đây thật sự là danh sư thiên bẩm!

Lưu Lăng càng nói, con mắt càng tỏa sáng:

- Trang sư, Trịnh sư, nếu Hồng Thiên học viện có một lão sư tốt như vậy, các ngươi có thể đi xem giúp ta một chút hay không?

- Lưu sư nói gì vậy, sao có thể là cùng ngươi đi xem, hắn là giúp ta đi xem a. Loại nhân vật này chính là học đồ ta vẫn luôn tìm kiếm. -Trang sư cười khanh khách nói.

- Ta đối với luyện đan hiểu rất nhiều, cũng là chính thức luyện đan sư. Hắn trở thành học đồ của ta mới là phù hợp nhất. . . - Trịnh Phi nói chen vào.

Nghe được nhiều sự tích ưu tú của Trương Huyền như vậy, tam đại danh sư bắt đầu tranh nhau.

Trong khi các lão sư hi vọng đạt được các mối quan hệ tốt với các danh sư thì danh sư cũng muốn thu được lão sư tốt làm học đồ.

Trương Huyền có phẩm chất cao thượng, vì học sinh không tiếc tất cả, tiềm lực so với Lục Tầm mạnh hơn nhiều lắm. Tam đại danh sư làm sao không động tâm?

- Cái này. . .

Nhìn thấy ba sư tranh giành không ai nhường ai, Thẩm Truy bệ hạ và Diêu Hàn đều ngây người tại chỗ.

Người khác đều là tìm mọi biện pháp để được danh sư nhìn nhiều một cái. Kết quả Trương lão sư này ngược lại tốt, tam đại danh sư còn chưa nhìn thấy người đã tranh nhau túi bụi.

Tuy nhiên, ngẫm lại rất nhiều sự tích của hắn cũng hiểu được, loại thiên tài này đáng giá để danh sư cướp đoạt.

- Xem ra phải sớm tìm cách giao hảo cùng Trương Huyền lão sư này mới được…

Thẩm Truy bệ hạ âm thầm quyết định.

Một vị có tiềm lực rất lớn trở thành danh sư, hắn là Quốc vương bệ hạ sao có thể từ bỏ?

- Diêu tướng quân, ngươi trở về thông báo với Triệu Phong, để hắn cứ việc tới đây!

Nghĩ vậy, hắn lập tức gật đầu đồng ý thỉnh cầu của Diêu Hàn.

Bất kể đối với Vương quốc hay là với hắn, đây đều là chuyện tốt.

Thông qua mối quan hệ của Triệu Nhã, hắn có thể dễ dàng buộc vị Trương Huyền lão sư này vào cùng chiến tuyến với Thiên Huyền vương quốc.

Một khi Vương quốc có một vị chân chính danh sư, quốc lực nhất định phát triển không ngừng, tấn cấp nhị đẳng Vương quốc cũng ở trong tầm tay.

- Thẩm Truy bệ hạ, chúng ta quyết định đi Hồng Thiên học viện nhìn một chút, không quấy rầy nữa!

Tam đại danh sư tranh đoạt một hồi, cuối cùng quyết định đi xem trước một chút vị Trương lão sư này rốt cuộc có giống như trong truyền thuyết anh minh thần võ hay không.

Tai nghe là giả, mắt thấy mới là thật. Chỉ có tận mắt nhìn thấy mới có thể làm ra phán đoán chính xác nhất.

Về phần đến lúc đó ai thu làm học đồ, vậy pahri xem ý tứ của đối phương. Ở đây tranh nhau đầu rơi máu chảy cũng vô dụng.

- Tam sư xin cứ tự nhiên!

Thẩm Truy bệ hạ không dám ngăn cản, gật đầu đồng ý.

Lưu Lăng, Trang Hiền, Trịnh Phi cũng không nhiều lời, bước nhanh đi ra ngoài, tiến thẳng đến Hồng Thiên học viện.

- Lục Tầm. . .

Thấy ba danh sư vì Trương Huyền mà rời đi, Thẩm Truy bệ hạ lại nhớ tới Lục Tầm vừa rời khỏi, âm thầm lắc đầu.

Bất kể từ tu vi, học thức, phong độ, trình độ dạy học, hay ấn tượng đối với tam sư, cũng nưh danh tiếng. . .

Đệ nhất minh tinh giáo sư của Hồng Thiên học viện này đều thua. . .

Thất bại thảm hại!

Hắn chính là Dương sư?

dtv-ebook.com

Trans by My

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Lục Tầm và Vương Siêu không biết rằng ấn tượng của mình trong mắt Thẩm Truy bệ hạ cùng tam sư đã giảm mạnh, mặt mũi hai người đầy hưng phấn đi đến phủ đệ của Dương sư.

Lần trước là bởi vì không giao tiền nên bị cười nhạo nhục nhã, hiện tại trong tay đã có đủ ba trăm vạn, xem ai còn dám cản trở!

- Lát nữa gặp được Dương sư đừng nói vòng vo, cứ trực tiếp nói vào vấn đề chính. Chúng ta chỉ cần nói bản thân sẵn sàng trở thành học đồ của hắn và cam tâm cung phụng là được.

Lục Tầm vừa đi vừa tưởng tượng cảnh sẽ gặp Dương sư, cuối cùng đưa ra kết luận:

- Dương sư có thể làm cho Lưu sư và những người khác bội phục không thôi, khẳng định cấp bậc đã đạt đến nhị tinh thậm chí còn cao hơn nữa. Vì vậy nói quanh co lòng vòng sẽ chỉ làm đối phương thêm chán ghét, còn không bằng ăn ngay nói thật!

Danh sư có ánh mắt kinh người, tốt nhất đừng trêu đùa trước mặt họ, nếu không, xui xẻo nhất định là bản thân.

Một khi bị Dương sư chán ghét, bọn họ muốn trở thành học đồ của hắn là chuyện khó khăn.

- Đúng vậy a! - Vương Siêu gật đầu.

- Đúng rồi, Vương Siêu! Ngươi nói Vương Sùng tiền bối học tập một bộ thương pháp mới, còn tốn không ít tiền, đến cùng là xảy ra chuyện gì?

Đột nhiên nghĩ tới một chuyện, Lục Tầm quay sang hỏi.

- Là chuyện mấy ngày trước, phụ thân đột nhiên bế quan ai cũng không gặp. Ta về nhà chết sống tìm không ra, đành đi hỏi quản gia mới biết được. Nghe nói trong nhà có một cao thủ mới tới. Đối phương chỉ truyền một chiêu thương pháp mà lão cha trả mấy triệu học phí, thật không biết thương pháp gì mà có giá trị từng đó tiền.

Vương Siêu lắc đầu, trong lòng không vui.

Bọn họ là thương pháp thế gia, mặc dù có chút tài sản, nhưng một lần lấy ra mấy trăm vạn vẫn là thương cân động cốt. Thật không biết lão cha lên cơn điên gì, cho người ta nhiều như vậy.

- Trong toàn bộ Thiên Huyền vương quốc này, không ai có thể so về kiến thức của Vương Sùng tiền bối ở trên lĩnh vực thương pháp. Một chiêu thương pháp mà để tiền bối bỏ ra nhiều tiền như vậy chứng tỏ chiêu này hết sức lợi hại. Ngươi nhất định phải học tập thật giỏi. - Cách nhìn của Lục Tầm khác với hắn.

Không ai là đồ đần. Vương Sùng có thể ở Thiên Huyền vương quốc đạt được danh tiếng lớn như vậy, được Thẩm Truy bệ hạ khen ngợi, dĩ nhiên lý giải đối với thương đạo tuyệt đối đạt đến cấp độ làm người ta giật mình. Vậy mà hắn lại tình nguyện dùng nhiều tiền để học tập, một chiêu đó sao có thể đơn giản?

- Ta cũng muốn học, nhưng mà cha ta không dạy. Ta nghe quản gia nói, lão cha đã lập ra quy củ, chỉ khi được người sáng tạo thương pháp đồng

ý, tộc nhân chúng ta mới có thể tu hành, nếu không, dù là học trộm cũng là tội lớn!

Vương Siêu lẩm bẩm trong miệng.

Hắn cảm thấy vô cùng bất mãn khi đề cập đến vấn đề này.

Lão cha điên cuồng tu luyện thương pháp không biết tên, hắn lại biết mà không thể học. Điều này khiến hắn vô cùng buồn phiền nhưng lại chỉ có thể giải tỏa thông qua phàn nàn.

- Vương gia thương có một không hai trong Vương quốc, là võ kỹ đứng đầu nhất. Ta cảm thấy thương pháp mà tiền bối học chưa chắc đã thực sự mạnh, có lẽ chỉ là muốn dung hợp, tìm cách đột phá thôi!

Lục Tầm an ủi một câu. Hắn đang định nói tiếp, đột nhiên thấy Vương Siêu im lặng lẽ bèn nghi ngờ nhìn sang:

- Sao vậy?

- Mau nhìn, kia chẳng phải là gia hỏa kiêu ngạo trong Vương cung lúc nãy sao!

Vương Siêu chỉ về một hướng.

Thuận theo hướng hắn chỉ, quả nhiên thấy một người trung niên đội mũ gấm mặc áo lông chồn đang đi tới nơi này.

Không phải cái tên lắm mồm đó thì còn là ai?

- Có thể cùng bệ hạ và tam sư ngồi ngang hàng, chứng tỏ mặc dù miệng không tốt nhưng thân phận khẳng định không đơn giản. Chúng ta đừng động vào hắn, làm chính sự quan trọng!

Cảm thấy rằng bạn thân đang chuẩn bị tìm người gây phiền toái, Lục Tầm lập tức nhắc nhở hắn.

Mặc dù hắn chưa bao giờ thấy người này trước đây, nhưng dám nói chen vào trong lúc mình và Thẩm Truy bệ hạ nói chuyện với nhau, khẳng định địa vị của hắn không đơn giản.

Nhưng. . . vậy thì sao?

Hai người bọn họ là minh tinh giáo sư, phía sau đều có đại gia tộc chống lưng. Dù hắn là nhân vật nổi tiếng có ảnh hưởng trong Thiên Huyền Vương thành, thì ở trước mặt họ cũng không tính là gì.

- Ừ, ta biết, nhưng mà. . . Tại sao ta có cảm giác hắn đang theo dõi chúng ta?

Vương Siêu cảm thấy kỳ lạ, liếc về phía sau.

Trong lúc hai người nói chuyện đã đi qua mấy con phố, vậy mà gia hỏa này vẫn theo ở phía sau, không phải theo dõi thì là cái gì?

- Có lẽ hắn cũng muốn bái phỏng Dương sư. Đừng nói chuyện, đúng lúc Tôn quản đang đứng ở cửa, chúng ta đến nộp tiền đi…

Lục Tầm lắc đầu. Hắn không muốn trước khi bái sư lại gây chuyện với người khác. Sau hai lần rẽ, phủ đệ Dương sư một lần nữa xuất hiện ở trước mắt. Trước cửa vẫn có không ít người xếp hàng như cũ, quản gia Tôn Cường vừa vặn cũng đang ở đó.

Vương Siêu không nói thêm lời nào, ngẩng đầu ưỡn ngực, kiêu căng chen qua đám người đi đến trước cửa phủ đệ. Hắn đưa tay lấy ra ba trăm vạn kim tệ đưa cho Tôn cường.

- Tôn quản gia, đây là lệ phí bái phỏng Dương sư của chúng ta. Lần này có thể cho chúng ta vào rồi chứ?

Không phải mới vừa chế giễu chúng ta là quỷ nghèo không có tiền sao?

Chỉ trong vòng nửa canh giờ hai chúng ta đã đem tiền đến, cái này gọi là… Tát mặt trước công chúng!

Trong lòng hắn đang tưởng tượng sắc mặt Tôn Cường trở nên tái đi và thay đổi thái độ, trở nên cung kính với họ… Nhưng không ngờ mập mạp cách đó không xa lại nhăn mày lại, thậm chí không thèm quay lại nhìn họ. Hai tay hắn hất lên:

- Tên kia sao nói nhảm nhiều vậy? Không phải ta đã nói rồi sao? Từ giờ trở đi, Dương sư không nhận kim tệ nữa. Dù có đem đến nhiều hơn nữa cũng không được! Không có tên trong danh sách thì mau cút đi, đừng ở chỗ này quấy rối!

- Ngươi. . .

Lửa giận bốc lên ngùn ngụt làm Vương Siêu suýt chút nữa phun máu.

Là một trong những thành viên đứng đầu của Thiên Huyền vương quốc, hắn đi đến nơi nào cũng được người tôn kính. Đến cả Thẩm Truy bệ hạ cũng pahri khách sáo với bọn hắn. Tên mập này chỉ là một quản gia nho nhỏ lại dám đuổi bọn hắn đến hai lần. lửa giận mãnh liệt để hắn sắp nổ tung, tươi sống tức chết.

- Tôn Cường, ngươi biết mình đang nói chuyện với ai sao?

Sắc mặt hắn tái xanh, răng cắn rôm rốp, đi mấy bước lên phía trước mặt.

- Ồ? Thì ra là Vương Siêu lão sư. . .

Lúc này mới thấy rõ hình dạng của đối phương, Tôn Cường nhấc mí mắt:

- Thế nào, lần này có tiền rồi?

Lúc trước hắn cảm thấy đối phương là minh tinh giáo sư nên còn có chút cố kỵ. Nhưng khi nhìn thấy lão gia vẻ mặt không thèm quan tâm, hắn liền biết minh tinh lão sư hay quan lớn gì đều không quan trọng.

Nếu ngoan ngoãn nghe lời hắn còn nói giúp vài câu. Nếu không, thân phận gì cũng vô dụng!

Hắn không trả lời còn tốt, vừa mở miệng, Vương Siêu càng nổi cơn thịnh nộ.

Mẹ nó!

Ánh mắt ngươi khinh miệt là cái quỷ gì?

Cái gì gọi là lần này có tiền?

Người nào không biết, nghe hắn nói lại tưởng rằng ta đã tới nhiều lần đều không tiền…

- Vương Siêu, bình tĩnh một chút!

Thấy Vương Siêu bất cứ lúc nào cũng có thể phát nổ, Lục Tầm lắc đầu, tiến về phía phía trước một bước.

Mặc dù người bạn thân này của hắn không những thiên phú tốt mà dạy học cũng rất được, nhưng lại là người quá nóng tính, bởi vậy thường gặp phải không ít phiền phức.

Giờ phút này hắn còn không đứng ra khuyên giải, e rằng hắn thật có khả năng động thủ.

Một khi đánh gia hỏa này rồi, chẳng khác nào đánh mặt mũi của Dương sư. Đừng nói bái sư, không cẩn thận bọn họ còn bị đuổi đi ngay lập tức.

Lục Tầm ngăn cản bạn tốt, mỉm cười, ôm quyền nói:

- Tôn quản gia, thân phận của hai người chúng ta, chắc hẳn cũng không cần giới thiệu lần nữa. Lần trước không đem tiền tới là chúng ta không hiểu quy củ. Lần này tiền đã mang tới, bái thiếp cũng viết xong, làm phiền ngươi thông báo cho Dương sư lần nữa. Nếu như Dương sư thật không gặp, chúng ta cũng sẽ không tiếp tục quấy rầy.

Tên Tôn Cường này chính là một kẻ chợ búa, tiểu nhân vật, cùng hắn tranh luận càng lâu càng phiền phức. Tốt hơn hết là ít nói những chuyện

không cần thiết.

- Lão gia đã thông báo, từ giờ không thu bái thiếp. Ngoại trừ những người đã nộp tiền từ trước, ai cũng không cho vào. Tuy nhiên, các ngươi là minh tinh giáo sư, ta sẽ làm người tốt một lần vậy. . .

Hài lòng với lời nói của Lục Tầm, Tôn Cường gật đầu. Lời nói mới được một nữa, hắn bỗng thấy lão gia đã đi tới trước mặt, mở cửa lớn đi vào tiểu viện.

Vừa rồi hung hăng càn quấy, thực ra là để che giấu việc lão gia không ở phủ đệ. Hiện tại lão gia đã trở về, hắn liền thở phào nhẹ nhõm. Vốn định bước vào theo lão gia, hắn bỗng nghe thấy một âm thanh tức giận vang lên.

- Tôn quản gia, đây là ý gì? Chúng ta vừa giao tiền, lại đưa bái thiếp còn không thể vào được. Tên kia dựa vào cái gì có thể trực tiếp đi vào? Ngay cả chào hỏi một câu cũng không có?

Vương Siêu thật sự nổi giận rồi.

Chúng ta không giao tiền bị ngươi nói này nói nọ, thậm chí ở trước mặt mọi người châm chọc. Chúng ta lấy tiền ra còn không cho vào. Nếu như đối xử bình đẳng như nahu thì ta nhịn, nhưng gia hỏa mũ gấm áo lông chồn này là chuyện gì xảy ra?

Một không có bái thiếp, hai không giao tiền, cứ thế đẩy cửa đi vào. Dựa vào cái gì? Chẳng lẽ là bởi vì địa vị của hắn không thấp, được Thẩm Truy bệ hạ coi trọng?

Sao vừa rồi ngươi nói bất kể ai cũng không thể vào?

Những lời lẽ chính đáng vừa rồi của ngươi đi đâu hết rồi?

Lửa giận của Vương Siêu xông lên tận trời.

Tuy nhiên, ngay sau khi hắn vừa nói ra những lời đó, đám đông xung quanh quay lại nhìn hắn như thể họ đang nhìn chằm chằm vào một thằng ngốc, đôi mắt của họ đầy vẻ thương hại.

Nhìn thấy những ánh mắt này, Lục Tầm nghĩ tới điều gì, thân thể không nhịn được run lên, sắc mặt trở nên khó coi. Hắn lập tức hỏi:

- Tôn quản gia, người vừa bước vào là ...

- Là lão gia nhà chúng ta! - Tôn Cường hừ lạnh.

- Dương sư?

Thân thể Lục Tầm lung lay như bị sét đánh.

Vương Siêu ở một bên đang tức giận giống là bị người vả một cái lật mặt, lời muốn nói bị chặn tại họng, sắc mặt trở nên trắng bệch, không ngừng run rẩy.

Hắn chính là Dương sư?

Vừa rồi ở Vương cung hắn còn mắng đối phương nhiều chuyện?

Đối phương có ý tốt khuyên can, hai người lại không thèm để ý, lại còn tỏ ra tức giận, muốn giáo huấn đối phương. . .

Cái này. . . Rốt cuộc chuyện này là như thế nào?

Lục Tầm và Vương Siêu chỉ cảm thấy thiên địa xoay chuyển, toàn bộ thế giới sắp sụp đổ.

...

Lục Tầm và Vương Siêu là nhân vật có uy tín trong con mắt của nhiều người, là minh tinh lão sư của Hồng Thiên học viện. Nhưng mấy ngày nay, Trương Huyền đã tiếp xúc với nhiều nhân vật hàng đầu khắp nơi, vì vậy loại thân phận này của bọn họ đã không đáng để hắn đặt vào trong mắt.

Với ánh mắt của hắn bây giờ, hai người đó chỉ là mấy gia hảo tự cho là đúng thôi.

Hai người bị đả kích chết đi sống lại, hay là sắp nổi điên đều không liên quan đến hắn, cứ giao cho Tôn Cường xử lý là được.

Giờ phút này hắn đang khoanh chân ngồi ở trên giường, vẻ mặt nghiêm túc.

Sau khi học xong kiến thức về độc trong Thiên Đạo bí tịch, hắn đã có hiểu biết tương đối về độc vật, đồng thời cũng phát hiện một luồng hắc khí cổ quái trong cơ thể.

Ở Vương cung hắn bận giúp Thẩm Hồng đột phá nên không có thời gian nghiên cứu cẩn thận. Bây giờ trở lại phủ đệ, hắn đã có thể nghiên cứu kỹ càng đến cùng xảy ra chuyện gì!

Hắn vẫn luôn thấy khỏe mạnh, tại sao có thể có khí độc lưu lại bên trong cơ thể?

Khi nào nó lẻn vào cơ thể mình?

Nghi ngờ trong lòng, hắn tập trung sự chú ý của mình vào luồng hắc khí.

Luồng hắc khí này giấu ở giữa nội tạng cùng kinh mạch làm cho người ta khó mà cảm nhận được. Nếu không phải hắn học tập Thiên Đạo độc công, có sự hiểu biết sâu sắc đối với độc, khẳng định khó mà phát hiện.

- Đây là độc gì? Tạ sao. . . Cta chưa từng thấy qua?

Nhìn kỹ một hồi, Trương Huyền nhăn mày lại.

Có hơn một ngàn cuốn sách về chất độc trong thư viện của Vương quốc, ghi lại không ít bản chất cùng mùi hương của độc vật. Vậy mà luồng hắc khí trong cơ thể hắn lại không phù hợp với bất kỳ loại nào ghi trong sách.

Ba vị danh sư khiếp sợ (1)

dtv-ebook.com

Người dịch: Nguyễn Khiêm

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Nói cách khác, đạo hắc khí này, không thuộc về bất luận một loại kịch độc nào mà hắn biết đến.

Cái kia rốt cuộc là thứ gì?

- Thử xem có thể bức thứ đó ra ngoài thân thể hay không?

Ánh mắt nghiêm nghị, Trương Huyền điều động Thiên Đạo chân khí trong cơ thể.

Tuy rằng không biết độc khí này có nguy hại gì không, nhưng mặc cho nó vẫn ở lại trong cơ thể, sớm muộn cũng sẽ là kẻ gây họa, trước không phát giác thì cũng thôi, hiện tại biết được, phải nghĩ biện pháp mau chóng xử lý.

Bằng không, một cây đao đặt ở trong lòng, bất luận người nào đều sẽ không thoải mái.

Dùng chân khí bức độc, có ghi chép ở bên trong một quyển thư tịch, học tập cũng không hề phức tạp, tâm tư hơi động, dĩ nhiên học được.

Ục ục ục!

Nhìn thấy chân khí vọt tới, hắc khí giống như là nhìn thấy khắc tinh vậy, nhẹ nhàng lảo đảo một cái, chui vào giữa kinh mạch, ẩn giấu đi.

- Cái gì?

Trương Huyền sầm mặt lại.

Cỗ độc khí này thực sự quá lợi hại, lại có thể tránh né chân khí vây giết, giờ khắc này chỉ là chui vào giữa kinh mạch, không quá quan trọng, một khi phát rồ tiến vào vào bộ phận trọng yếu của thân thể như trái tim hoặc trí não, e sợ không kịp phản kháng, sẽ bị độc chết tại chỗ.

Có thể tránh né chân khí, giống như là có trí tuệ vậy, đây là cái loại độc gì? Sao lại lợi hại như thế? Hơn nữa hắn bị trúng độc từ khi nào?

Tìm tất cả thư tịch liên quan đến độc dược ở thư viện, đều không có bất luận cái gì ghi chép về vật như thế này, nói rõ cấp bậc của loại độc khí này còn cao hơn Thiên Huyền Vương quốc!

Loại độc khí cấp bậc cao như vậy sao lại có ở trong cơ thể mình.

Trương Huyền càng ngày càng mơ hồ.

Rất nhiều thủ pháp giải độc đều dùng một lần, phát giác không có một chút tác dụng nào, không thể làm gì khác hơn là tạm thời từ bỏ.

Nhìn dáng dấp của đạo hắc khí này, vô cùng sợ hãi đối với Thiên Đạo chân khí của hắn, tạm thời còn không dám quấy rối, bằng không, hắn cũng không thể sống lâu như thế đều không phát hiện.

Bất quá, tuy rằng tạm thời sẽ không có nguy hiểm đến tính mạng, nhưng trúng độc khi nào, trúng độc làm sao, lại là cái vấn đề lớn, trong lúc vô tình bị trúng thì cũng thôi, bị người hạ độc nhưng lại không biết vậy thì đáng sợ.

Đối phương một đòn không được, khẳng định còn có thể có hậu chiêu.

Không sợ tặc trộm, chỉ sợ tặc nhớ nhung a!

- Trước xác định là trúng độc lúc trước khi sống lại hay vẫn là sau khi sống lại, là do người khác hay là vô tình, cũng có thể sớm có phòng bị!

Sinh ra cảnh giác, Trương Huyền lần thứ hai nhìn về phía hắc khí, nghiên cứu nửa ngày... Kết quả, cái rắm đều không nghiên cứu ra.

Không phải hắn quá ngốc mà là... Chất độc này thực sự quá cao cấp, vượt qua phạm trù hiểu biết của Thiên Huyền Vương quốc, dấu vết nào cũng không thấy, chớ nói chi là nghiên cứu khi nào trúng, rốt cuộc là thứ gì.

- Thử dùng Thiên Đạo thư viện xem!

Băn khoăn nửa ngày cũng không hiểu rõ, đang định từ bỏ, đột nhiên trong lòng hơi động.

Hắn nghiên cứu không ra, không có nghĩa là Thiên Đạo thư viện cũng không thể ra sức!

Thư viện nhất định phải ngón tay chạm tới hoặc là đối phương đánh quyền, mới có thể hình thành thư tịch, biết thiếu hụt, đạo độc khí này ẩn giấu ở giữa kinh mạch, khẳng định là ngón tay không thể chạm đến được, để nó đánh quyền... Khặc khặc, càng là nằm mơ.

Bất quá, chỉ là xác nhận một ít vấn đề đơn giản, trái lại không làm khó được Trương Huyền.

Tiện tay lấy ra một đám giấy trắng, cầm lấy bút lông viết lên:

- Độc khí trong cơ thể bị trúng sau khi sống lại, có người hãm hại!

Ngón tay xẹt qua, đầu óc lập tức xuất hiện một quyển thư tịch.

Tiện tay mở ra, quả nhiên xuất hiện thiếu hụt của câu nói này.

Xem xong nội dung, sắc mặt tái xanh.

Căn cứ Thiên Đạo thư viện kiếm tra, chất độc này là bị trúng trước khi sống lại, cũng không phải là bản thân vô ý, là bị người hãm hại.

Nói cách khác... Có người muốn giết hắn.

- Chẳng lẽ... Tiền thân tử vong, không phải là do uống rượu phiền muộn mà chết, mà là do chất độc này?

Trước đây cũng cảm thấy kỳ quái, tiền thân dù cho rất yếu, cũng đường đường là võ giả tầng thứ ba Chân Khí cảnh đỉnh phong, uống rượu có thể uống chết, bây giờ nhìn lại, căn bản là không hề có chuyện như vậy.

Nghĩ đến liền làm, đem đủ loại suy đoán viết lên giấy.

Không biết qua bao lâu, Trương Huyền ngừng lại.

Thông qua này nửa ngày suy đoán, đã biết một cái tình huống đại thể.

Tiền thân quả nhiên là bị người độc chết, chính vì như thế, mới có bản thân xuyên qua.

Sau khi sống lại bản thân sở dĩ không có chuyện gì, là bởi vì tu luyện Thiên Đạo chân khí quá mức tinh khiết lại là khắc tinh của cỗ độc khí này, khiến cho cỗ độc khí này bị áp chế đến không cách nào động đậy, bằng không, cũng không thể sống đến hiện tại.

Nói cách khác, có thể sống sót, thiệt thòi vẫn tính là do chăm chỉ, tu luyện không ngừng, bằng không, một khi chân khí không đủ, hắc khí sẽ lập tức phản phệ, độc chết chính mình ngay.

- Lại là vấn đề khó khăn mà tiền thân lưu lại.

Vốn tưởng rằng giải quyết xong sự tình giáo viên sát hạch, đã có thể sống thoải mái, trời cao mặc chim bay, kết quả mới phát giác mình nghĩ quá dễ dàng rồi.

Nếu không giải quyết triệt để đạo hắc khí này, sẽ vẫn nằm ở trong nguy cơ sẽ chết bất cứ lúc nào.

- Phải nghĩ biện pháp tìm ra người muốn giết ta mới được.

Người muốn giết hắn, đã ẩn giấu đi, không thể tìm tới, nhưng chỉ cần lần sau còn dám động thủ, dựa vào Thiên Đạo thư viện, liền nhất định có thể nhận ra, mà không chỉ là hắn, thậm chí là cả tổ tông tám đời nhà hắn cũng sẽ điều tra ra.

Vì lẽ đó, không hề sợ hãi, chỉ là trong lòng có chút nghi hoặc.

Tiền thân chỉ là cô nhi, liền thân thích đều không có, bản thân lại là rác rưởi, không đắc tội người nào, đến cùng là ai, có thể cam lòng sử dụng độc khí vượt tầm Thiên Huyền Vương quốc đến chỉ để giết hắn?

Có thể tìm ra loại độc chất này, thực lực khẳng định không đơn giản, phí công nhiều như vậy, tại sao không một cái tát đập chết hắn luôn?

Cái này không phải là tự gây phiền phức sao?

Nghĩ đến một hồi rồi cũng không nghĩ ra, Trương Huyền không nghĩ nhiều nữa, người hạ độc tạm thời không xuất hiện, muốn nghĩ nhiều hơn nữa vô dụng, bây giờ chỉ có thể nghĩ biện pháp giải quyết vấn đề trong cơ thể.

- Muốn giải độc, trước hết biết đây là cái độc gì, thư tịch liên quan đến độc dược ở Thiên Huyền Vương quốc vẫn là quá thiếu thốn, quá sơ sài hơn nữa đẳng cấp cũng quá thấp, nhìn dáng dấp này phải đi địa phương có càng nhiều thư tịch cao cấp hơn mới được...

Nắm giữ Thiên Đạo thư viện, chỉ cần có đủ thư tịch liên quan đến độc dược, chính hắn liền có thể giải quyết.

Bất quá, những thư tịch này cũng không dễ tìm, vương thất tàng thư khố đều xem xong, không có bất luận thu hoạch gì, thư tịch ở những nơi khác trong Vương quốc, không cần nhìn cũng biết, khẳng định cũng không có.

Chung quy chất độc này quá cao cấp, cao hơn cả trình độ của Thiên Huyền Vương quốc rồi.

Nơi này liền độc sư cũng đều không có, lại làm sao có khả năng có phương pháp giải quyết loại độc khí cao cấp này.

Chân chính muốn tiêu trừ mầm họa, e sợ phải đi Vương quốc có cấp bậc càng cao hơn, tìm kiếm địa phương nắm giữ nhiều loại thư tịch này hơn nữa.

- Quay lại tìm ba vị danh sư hỏi thăm một chút.

Sự tình này hắn không biết gì cả, có lẽ tam đại danh sư có thể biết một, hai.

Bọn họ từ Vương quốc cao cấp hơn lại đây, du lịch rất rộng, khẳng định hiểu nhiều biết rộng hơn mình.

- Cũng không vội vã, trước đem chuyện nơi đây giải quyết đi lại nói.

Ngược lại có Thiên Đạo chân khí áp chế, hắc khí trong thời gian ngắn cũng không dám làm ác, Trương Huyền không thể làm gì khác hơn là lắc đầu một cái không nghĩ nhiều nữa, đưa tay ra duỗi lưng tiếp tục giải quyết vấn đề cho những người đã nộp tiền.

...

- Lưu sư, tại sao chúng ta phải thay quần áo?

Ba vị danh sư đi ở trên đường tới Hồng Thiên học viện, Trịnh Phi nhìn thường phục trên người, không nhịn được nói.

Bình thường đều ăn mặc trang phục đặc hữu của danh sư, đi đến bất kỳ địa phương nào đều được người tôn kính, cao cao tại thượng, lần này đổi thành trang phục của người bình thường, còn có chút không thích ứng.

- Trang phục của danh sư quá dễ thấy, thật ăn mặc lại đây, Trương Huyền lão sư nhất định sẽ trực tiếp chạy tới, nói gì nghe nấy, cung kính đến cực điểm, thật muốn như vậy, còn làm thế nào thấy được phẩm chất chân thực của hắn?

Lưu Lăng nói.

- Đúng đấy, đổi thành thường phục cũng tốt, ai cũng không nhận ra, vừa vặn thử thách nhân phẩm!

Trang Hiền cũng gật đầu nói.

Trịnh Phi hiểu được.

Đổi thành trang phục của người bình thường, lại cố ý đè thấp tu vi, ai cũng đoán không ra ba người bọn hắn là danh sư, đều sẽ coi bọn họ là thành một cái ông lão phổ thông.

Tình huống như thế mới có thể nhìn thấy chân tướng gần gũi với sự thực nhất.

Một đường hỏi thăm, thời gian không lâu, liền tìm đến lớp học của Trương Huyền.

- Phòng học này cũng quá nhỏ đi!

Nhìn thấy dáng dấp của lớp học ở trước mắt, mấy người Lưu Lăng cau mày.

Quy mô của Hồng Thiên học viện, lúc cùng nhau đi tới bọn họ đều nhìn thấy, coi như phòng học mà lão sư bình thường nhất dùng để giảng bài, đều có diện tích mấy trăm mét vuông, mà phòng học ở trước mắt này liền một trăm mét đều không được, bất luận kiến trúc hay vẫn là trang trí, đều biểu hiện đơn sơ đến mức dị thường.

Nhìn chút liền biết là loại phòng học kém cỏi nhất của Hồng Thiên học viện.

- Xem ra đãi ngộ của vị Trương lão sư này tại học viện xác thực không ra sao!

Hoàn cảnh giảng bài kém như thế, thật không biết, vị Trương lão sư này là làm sao nhịn được xuống, đổi làm bọn họ, khẳng định đã sớm đại náo cùng cao tầng của học viện, phẩy tay áo bỏ đi.

- Giảng bài ở trong môi trường này, còn có thể duy trì bình tĩnh, thắng không kiêu bại không nản, khiến cho người kính nể.

Lưu Lăng cảm khái.

Chịu đến đãi ngộ không công bằng, đáy lòng không có lời oán hận, không bởi vậy mà dạy dỗ qua loa học viên, chỉ loại phẩm chất không quan tâm hơn thua này, liền làm người ta khâm phục.

- Vương Đào học trưởng, Trương lão sư giảng, Ngưng Khí tụ hợp, ta đến hiện tại vẫn không lý giải được, ngươi có thể l lại giảng cho ta một lần nữa hay không?

Đi vào phía trong mấy bước, còn không tiến vào lớp học, liền ở trên sân cỏ phía trước căn phòng, nghe đến âm thanh hỏi dò.

Ba người dừng bước.

- Tốt, bất quá, ở đoạn này, Trương lão sư giảng vô cùng huyền diệu, liền ngay cả ta cũng chỉ lĩnh ngộ không đủ một phần mười, như vậy đi, thời điểm Trương lão sư giảng giải, ta làm bút ký, chúng ta cùng nhau nghiên cứu!

Người được gọi là Vương Đào học trưởng kia, hơi do dự một chút rồi nói.

- Quá tốt rồi!

Thanh âm đầu tiên tràn đầy hưng phấn.

- Ngươi xem, Trương lão sư là nói như vậy, Tụ Tức cảnh, Ngưng Khí tụ hợp, đem thiên địa linh khí xem là một phần thân thể, mà không phải ép buộc hấp thu, làm như vậy, linh khí sẽ xem ngươi như là vật dẫn, do đó tốc độ hội tụ linh khí tăng cường; Lúc đó Trương lão sư nói tới mười cái phương pháp, ta chỉ ghi chép ba cái, chúng ta có thể cùng nghiên cứu, ngươi xem cái thứ nhất này...

Thanh âm của Vương Đào tiếp tục vang lên.

- Đem thiên địa linh khí xem là một phần thân thể?

Đem đối thoại của hai người nghe vào trong tai, tam đại danh sư đồng thời chấn động, từng cái từng cái lộ ra vẻ kinh hãi.

- Cái lý luận này ta cũng là từ trong miệng lão sư ta nghe nói qua... Cái Trương Huyền lão sư này lại có thể giảng huyền diệu như vậy?

Lưu Lăng miệng mở ra.

Người trong nghề vừa ra tay, đã biết có chuyên nghiệp hay không, bọn họ là danh sư, đứng ở vị trí đỉnh phong của chức nghiệp giáo sư này, tự nhiên am hiểu sâu về giảng bài chi đạo, cũng biết giảng giải những cái nào là chính xác, những cái nào là sai lầm.

Tuy rằng không được nghe vị Trương lão sư kia trực tiếp giảng bài, nhưng chỉ cần theo lời đối thoại của hai cái học viên kia, bọn họ liền có thể nghe ra lý luận của vị Trương lão sư này không những mới mẻ độc đáo, còn hết sức chính xác, nhắm thẳng vào tu luyện hạch tâm.

Trình độ của loại nội dung giảng bài này, coi như là bọn họ, đều rất khó giảng ra.

Hai người ở phía trước càng thảo luận càng nhiều, nói tới lý luận không phải huyền ảo cỡ nào, lại sâu sắc vô cùng, như đại dương mênh mông không thể nhìn thấy phần cuối, bao la cùng thâm thúy, nghe càng nhiều, đối với tu luyện càng có trợ giúp, được ích lợi không nhỏ.

Tam đại danh sư càng nghe càng chấn động, từng cái từng cái kích động toàn thân run rẩy, đứng tại chỗ đều đi không nổi.

Ba vị danh sư khiếp sợ (2)

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Trans by My

Nguồn: TruyenYY

- Có thể phân tích cảnh giới Tụ Tức cảnh nho nhỏ thấu triệt đến mức đó, e rằng sự lý giải của Trương lão sư đối với tu luyện đã vượt trên cả ta rất xa, có thể sớm đã đạt đến cảnh giới “Thông Minh”!

Lắng nghe thêm một hồi, Lưu Lăng cảm khái nói.

- Thế sự thông minh đều là học vấn, nhân tình lão luyện tức văn chương! Thông Minh cảnh giới là khi người đạt tới Tông Sư cảnh, có sức mạnh tự thành lập một môn phái của riêng mình, có cái nhìn sâu rộng đối với vấn đề tu luyện. Trương Huyền, chẳng lẽ đã đạt tới Tông Sư cảnh rồi?

Trang Hiền không thể tin được.

- Thông minh cũng không phải chỉ có Tông Sư mới có thể đạt tới. Một vài lão sư tài giỏi có thể thông qua tu luyện và học tập, truyền thụ những lý luận chính xác cho học sinh, để họ hiểu ra, từ đó làm ít công to. Loại lão sư này gần như đi vạn người không được một, thế gian khó cầu. Không nghĩ tới Trương lão sư chính là một trong số đó. . .

Nói đến đây, đôi mắt của Lưu Lăng càng ngày càng sáng, nhịn không được cảm khái:

- Thật là một mầm non hiếm có!

- Đúng vậy a! Đừng nói những học sinh này, xem như ta nghe được những lý luận này cũng có nhận thức mới đối với tu luyện! Dùng ngôn từ đơn giản nhất để gingr giải lý luận tu luyện phức tạp, giúp cho bất kỳ người nào cũng có thể nghe hiểu được. Trình độ này để cho người ta bội phục. - Trang Hiền gật đầu.

- Nếu như tu luyện theo hệ thống lý luận này, khẳng định tốc độ tiến bộ sẽ rất nhanh. Võ giả tầng một Tụ Tức cảnh, chỉ sợ không cần đến một năm liền có thể đột phá! - Trịnh Phi nói.

- Đáng tiếc, chúng ta chỉ là dự thính, chỉ có tư cách nghe những bài giảng phổ thông nhất của Trương lão sư. Nếu có thể trở thành học sinh thân truyền, có lẽ ta đã sớm đột phá cảnh giới!

Đang cảm thán, ba sư bỗng nghe được âm thanh nói chuyện tiếp tục vang lên.

- Dự thính? Hai người này. . . chỉ là dự thính?

Tam đại danh sư nhìn nhau, lần nữa chấn động.

Học sinh có thể được phân làm dự thính, giảng bài và thân truyền. Bọn họ cứ nghĩ rằng hai học viên đang thảo luận phương pháp tu luyện phía trước đều là thân truyền, học được lý luận cao thâm nhất, sâu sắc nhất. Nghe được hai chữ dự thính mới hiểu ra, những lý luận này chỉ là kiến thức nhập môn đơn giản nhất.

Chỉ là học sinh dự thính mà đã giảng kiến thức cao thâm như vậy, thử hỏi học sinh giảng bài và thân truyền thì sẽ đạt đến mức nào?

- Đúng vậy a! Ngày Vương Dĩnh muội muội nhập học mới đạt Tụ Tức cảnh sơ kỳ. Vậy mà sau khi nghe Trương lão sư đơn độc giảng bài, chỉ trong vòng mười ngày ngắn ngủi, tu vi đột nhiên tăng mạnh. Nghe nói đêm qua nàng đã trùng kích Đan Điền cảnh thành công!

- Thực hâm mộ. Ngươi nói lúc trước ta làm sao ngốc như vậy, cứ nhất định đòi vào lớp của Lục lão sư? Nếu sớm gia nhập lớp học của Trương lão sư, khẳng định ta cũng đã đột phá. . .

Hai người tiếp tục nói chuyện với nhau, trong giọng nói lộ ra sự hâm mộ với những người khác.

. . .

- Mười ngày từ Tụ Tức cảnh tầng một sơ kỳ đột phá đến Đan Điền cảnh?

Khi nghe những lời tiếp theo của bộ đôi, ba sư cảm thấy như thể bị một cái búa khổng lồ đánh trúng, đầu choáng mắt hoa.

Võ giả tầng một Tụ Tức cảnh cần hội tụ linh khí, đưa linh khí đi khắp toàn thân, từ từ tưới nhuần kinh mạch trong cơ thể mới có thể trùng kích Đan Điền cảnh. Nói cách khác, cảnh giới này chỉ có thể làm từng bước, không thể đốt cháy giai đoạn.

Bởi vậy, ở cảnh giới này, không có mấy năm chăm chỉ tu luyện rất khó đột phá; dù được bọn hắn tự mình chỉ điểm, không mất nửa năm cũng không thể làm được…

Đột phá trong mười ngày?

Tam đại danh sư mắt lớn trừng mắt nhỏ, không dám tin.

Nếu như đây là sự thực, chẳng phải chứng minh trình độ giảng bài của Trương Huyền còn cao hơn bọn họ?

Chuyện này sao có thể!

Rầm rầm rầm!

Đang ngập tràn nghi hoặc, mấy người bỗng cảm thấy mặt đất rung lên ầm ầm.

- Là Viên Đào. Ta đoán là gia hỏa này tại gặp trở ngại. . . Đi, đi qua nhìn một chút!

Vương Đào nói, ngay sau đó hai người bước chân đi xa.

- Viên Đào? Có phải là gai hỏa thi đầu vào đứng thứ nhất từ dưới lên không?

Trang sư nhớ ra điều gì bèn nói.

Trên đường tới đây bọn hắn cũng nghe ngóng, biết được Trương lão sư thu năm vị học sinh, Viên Đào là học viên có kết quả thi bết bát nhất, khác biệt với những người còn lại, vì vậy rất dễ dàng nhớ kỹ hắn.

- Đúng, đi, đi qua nhìn một chút.

Lưu Lăng vẫy tay, ba người theo sát phía sau hướng đến nơi phát ra tiếng động.

Bọn họ đều là cao thủ nửa bước Tông Sư, theo dõi hai học sinh, đối phương căn bản không phát hiện được.

Đi mấy chục mét đến một chỗ ngoặt, bọn họ liền ngừng lại. Trước mắt xuất hiện vài bóng người.

Chỉ thấy một tên mập đang hùng hổ xông tới một vách tường làm cho mặt đất không ngừng run rẩy.

- Phòng ngự thật mạnh! Lực phòng ngự lợi hại như vậy, cho dù là võ giả tầng sáu Ích Huyệt cảnh muốn phá vỡ cũng khó khăn đi. . .

Nhìn thấy hành động của mập mạp, tam sư lần nữa chấn động.

Ánh mắt của hai người Vương Đào chưa đủ, không nhìn ra phòng ngự của Viên Đào rốt cuộc mạnh cỡ nào, nhưng bọn hắn là danh sư, vừa nhìn đã nhận ra muốn phá vỡ một phòng ngự của cái tên mập mạp này, dù là bọn hắn đều cần tốn không ít công phu.

Gia hỏa đứng cuối cùng trong kỳ thi nhập học lại có phòng ngự lợi hại như vậy…

Tam đại danh sư chỉ cảm thấy đầu choáng váng, đầu óc đình trệ.

- Mau nhìn bên kia. . . - Trịnh Phi đột nhiên mở miệng.

Thuận theo hướng tay hắn chỉ, Lưu Lăng và Trang Hiền lập tức nhìn thấy một tiểu nữ hài mười sáu mười bảy tuổi, hai chân như mũi tên bắn ra từ dây cung đang không ngừng đá tới cây gậy gỗ to bằng miệng chén.

Răng rắc!

Gậy gỗ vỡ thành hai đoạn.

- Sức mạnh đôi chân thật đáng kinh ngạc! Lực lượng này chí ít phải hơn bốn trăm cân. Không chỉ có như thế, quay người, tụ lực, phát lực, vặn chân. . . Tất cả động tác liền mạch như nước chảy mây trôi. Từ đó suy ra cô bé này đã tu luyện thối pháp chí ít bảy, tám năm, nếu không, tuyệt đối không thể lợi hại như vậy!

Nhìn thoáng qua, Lưu Lăng tán thưởng.

Mặc dù chỉ là đơn giản đá gãy gậy gỗ, nhưng lại cho thấy bản lĩnh cao siêu của nữ hài. Không có nhiều năm khổ tu rất khó làm được như vậy.

- Đây cũng là học sinh của Trương Huyền? Tin tức chúng ta hỏi thăm được sao chưa nghe nói đến có nữ học viên am hiểu thối công? - Trang Hiền thắc mắc.

Trương lão sư tổng cộng chỉ có năm học sinh. Sở trường của tất cả đều rất dễ dàng nghe ngóng được, nhưng họ chưa từng nghe nói có một vị nữ sinh am hiểu thối công a.

- Vương Dĩnh, không nghĩ tới chân của ngươi chẳng những tốt, còn lợi hại như vậy!

Hai thiếu niên vừa tới thốt lên tán thưởng.

- Vương Dĩnh? Nàng là Vương Dĩnh bị tổn thương ở chân? - Lưu Lăng kém chút ngã sấp mặt.

Vương Dĩnh là nữ nhi của Vương gia gia chủ Vương Hoằng, chân bị thương cũng không phải bí mật gì. Bọn hắn đã biết trong tin tức thu thập được. Nhưng mà… Có ai chân bị tổn thương lại có thể bộc phát ra lực lượng cường đại như vậy không?

Vừa còn tự tin nhận xét đối phương chí ít đã luyện tập thối công bảy, tám năm. Vậy mà người ta lại là tiểu cô nương bị ốm đau tra tán, vừa được chữa khỏi…

Mẹ nó! Mới vừa chữa lành mà có lực bộc phát kinh người như thế, một cước đá gãy gậy gỗ sao?

Làm sao hắn lại cảm thấy như nằm mơ?

Lưu Lăng chỉ cảm thấy gương mặt nóng bừng, muốn điên lên được.

Trong khi hắn cảm thấy mất mặt, hai vị danh sư khác lại không có thời gian để ý tới. giờ phút này họ đều trợn tròn mắt nhìn chằm chằm một hướng khác.

- Lưu sư. . .

Bởi vì quá khẩn trương nên giọng của Trịnh Phi cũng trở nên run rẩy.

- Sao vậy?

Lưu Lăng thấy hai lão hữu không chê cười phán đoán sai lầm vừa rồi của hắn thì thở phào nhẹ nhõm.

- Ngươi xem bên kia. . . – Vừa nói Trịnh Phi vừa chỉ về một phía.

Lưu Lăng nghi ngờ nhìn sang.

Trước đầu ngón tay đối phương ở phía xa là một thiếu niên đang cầm trường thương trong tay, đứng bất động tại chỗ như một pho tượng.

- Thế nào?

Hắn có chút kỳ quái.

Đây là “ngộ thương” thường xuất hiện ở người luyện thương. Chỉ cần là người ưa thích tu luyện thương pháp sẽ đứng yên bất động, cẩn thận cảm ngộ liên hệ giữa thương và thân thể. . . Theo lý thuyết, không có gì kỳ quái đi.

- Không phải động tác của hắn, mà là. . .

Trịnh Phi đang muốn giải thích, lời còn chưa dứt, trường thương trong tay thiếu niên cách đó không xa chợt động.

Từ đứng im đến vận động, không dây dưa dài dòng chút nào. Tựa như Giao Long bay lên trời, trong nháy mắt nở rộ ánh sáng chói lóa. Trong chốc lát, thiếu niên mới vừa rồi còn yên tĩnh giống như một bức họa, lại giống như thay đổi thành thành một cây trường thương sắc bén có thể đâm thủng trời xanh.

- Đây là. . .

Lưu Lăng liên tục lui về sau hai bước, sắc mặt đại biến, con ngươi co rút lại chỉ to bằng mũi kim:

- Thương ý? Mười mấy tuổi lĩnh ngộ thương ý?

Là danh sư, dĩ nhiên hắn biết đây là thương ý, cũng từng thấy người triển khai qua.

Người có thể thi triển ra, không ai thấp hơn bốn mươi tuổi. Vậy mà thiếu niên trước mắt mới mười mấy tuổi! Một thương đâm ra, khí tức tung hoành, lĩnh ngộ thương ý. . . Mặc dù chỉ là đơn giản nhất, trụ cột nhất, thế nhưng. . . Đó thực sự vẫn là thương ý a!

Làm sao làm được?

Lưu Lăng chỉ cảm thấy toàn thân rét run.

Đây hắn là hcoj sinh am hiểu dùng thương, Trịnh Dương. Lúc trước Vương Siêu lão sư không hề coi trọng. Đừng nói thương ý, khẳng định cũng chỉ biết thương pháp cơ sở, thực lực không lợi hại lại có thể trong vòng mười ngày ngắn ngủi phóng xuất ra thương ý, trở thành thương pháp đại sư. . .

Đây cũng không phải là giảng bài tốt, mà là. . . Kỳ tích!

Ngẩng đầu nhìn về phía hai vị lão hữu, Trang Hiền cùng Trịnh Phi giống như hắn, đều đần mặt đứng tại chỗ. Trong đầu ba người đồng thời hiện lên cùng một ý nghĩ.

Trương Huyền lão sư này. . . Rốt cuộc là người như thế nào?

Tư cách khảo hạch danh sư

dtv-ebook.com

Trans by My

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Trương Huyền xoa xoa mi tâm, nhẹ nhàng thở ra.

Bận rộn hai ngày liên tục để giải quyết xong đám người đã giao tiền, sau đó hắn cũng coi như thanh nhàn.

Những người này phần lớn đều là không cách nào đột phá, cũng có một bộ phận là mắc bệnh nan y. Hắn kết hợp Thiên Đạo thư viện nhìn ra thiếu hụt cùng với tri thức học tập được trong Vương quốc Tàng thư khố, đã giải quyết gần như hoàn hảo tất cả các vấn đề. Cuối cùng tất cả đều vui vẻ.

- Ngày kia là đến sư giả bình trắc. Cũng không biết đám nhóc kia tu luyện thế nào rồi. . .

Trương Huyền duỗi lưng một cái, lặng lẽ đi ra khỏi phủ đệ.

Hai ngày nay vẫn bận rộn chuyện bên này, hắn không có thời gian rảnh trở lại học viện. Sư giả bình trắc sẽ diễn ra vào ngày kia, Triệu Nhã và những người còn lại nếu như không làm theo hướng dẫn của hắn sẽ khó lòng có thể chiến thắng được.

Về phần Lục Tầm và Vương Siêu vẫn đang chờ ngoài cửa, hắn cũng lười để ý, cứ để họ đứng chờ ở đó. Hai người đợi ròng rã một ngày cũng biết

đã hoàn toàn đắc tội với vị danh sư này, con đường trỏ thành học đồ của hắn cũng tan biến. Hai người đành hậm hực đi về.

Tìm một góc vắng không người, Trương Huyền bỏ hết ngụy trang, trở lại diện mạo thật của mình. Hắn nhanh chân trở lại học viện.

- Trương đại sư!

Mới đi đến cửa học viện, Trương Huyền bỗng nghe thấy một âm thanh quen thuộc. Hdắn quay đầu nhìn lại, thì ra là Hoàng Ngữ cùng Bạch Tốn đang đi nhanh tới.

- Vừa đúng lúc chúng ta muốn đi học viện tìm ngươi. Nếu đã gặp ở nơi này thì tiện quá!

Hoàng Ngữ đi đến trước mặt Trương Huyền, cười khanh khách mở miệng.

- Tìm ta? - Trương Huyền nghi ngờ nhìn nàng.

Hai người này không phải đã thông qua khảo hạch thư họa rồi sao? Tranh họ mua từ mình cũng đã đưa tận tay. Họ tìm bản thân làm gì?

Nếu như còn muốn mua tranh vẽ của hắn, hắn cũng không ngại vẽ thêm vài bức, kiếm chút thu nhập.

- Chúng ta có chuyện muốn làm phiền ngươi. . . - Hoàng Ngữ hơi xấu hổ.

- Chuyện có thể làm được ta sẽ cố gắng hết sức! - Trương Huyền gật đầu.

Hoàng Ngữ từng giúp đỡ hắn, vì vậy bây giờ cũng không tiện cự tuyệt. Tuy nhiên, hắn cũng không hứa hẹn chắc chắn. Đến lúc không làm được còn có đường lui.

- Trương đại sư cũng biết lý do lần trước chúng ta đến nhà Lục Trầm đại sư cầu Mặc Hiên Đồ chứ!

Trương Huyền gật đầu.

Chuyện này hắn đã sớm biết. Bọn họ muốn có bức tranh đó để tặng người. Cuối cùng, bản thân vẽ ra bức tranh đạt đệ ngũ cảnh. Vì vậy, họ không cần bức tranh của Lục Trầm đại sư nữa, làm Trương Huyền vô cùng xấu hổ, cảm thấy có lỗi với Lục Trầm đại sư.

- Chúng ta cầu Mặc Hiên Đồ trên thực tế là để làm quà mừng thọ cho người ta... Những bức tranh mà ngươi cho chúng ta làm qua mừng thọ là hoàn hảo. Chỉ là. . . - Hoàng Ngữ nói đến đây do dự một chút:

- Ta sợ nhỡ may Điền lão nhìn thấy bức họa lại muốn gặp người vẽ tranh, như vậy thì phiền phức. . . Cho nên, muốn mời ngươi tham gia yến thọ cùng chúng ta!

- Mừng thọ? Tham gia thọ yến? - Trương Huyền giật mình.

Trước đó Hoàng Ngữ cũng đã nói, muốn đem Mặc Hiên Đồ tặng người. Thì ra là vì mừng thọ.

- Ta không có hứng thú gì đối với thọ yến, vẫn là thôi đi! - Trương Huyền lắc đầu.

Thọ yến của ai cũng không có quan hệ gì với mình. Hắn cũng lười đi nịnh nọt người khác.

- Trương đại sư, ngươi đi đi mà! Điền lão là người rất tốt, ngay cả Thẩm Truy bệ hạ cũng muốn tự mình đến đó. . . – Thấy hắn lắc đầu, Bạch Tốn sốt ruột, vội vàng nói.

- Thẩm Truy bệ hạ cũng đi? - Trương Huyền thấy kỳ quái.

Hắn vốn nghĩ rằng đây là một bữa tiệc bình thường cho các quý tộc. Nhưng nếu Thẩm Truy bệ hạ cũng đích thân đến, e rằng không đơn giản

như vậy.

- Đúng vậy a! Không riêng bệ hạ đi, thầy của chúng ta cũng đến đó. Nói thật với ngươi, người mời ngươi đến tham gia thọ yến cũng không phải chúng ta, mà là. . . Lão sư của ta, danh sư Lưu Lăng! - Hoàng Ngữ chần chờ một chút, mở miệng nói.

- Lưu Lăng là lão sư của ngươi? - Trương Huyền trợn tròn mắt kinh ngạc:

- Hắn biết ta?

Hoàng Ngữ là học đồ, dĩ nhiên có lão sư là danh sư. Chỉ là. . . Thân phận của hắn bây giờ là Trương Huyền, không phải "Dương sư". Vị Lưu đại danh sư này biết mình là ai sao?

Còn đặc biệt cho họ đến mời?

Chẳng lẽ. . . thân phận hắn bị bại lộ rồi?

Trương Huyền lập tức lộ ra vẻ cảnh giác.

Không nói đến việc mạo nhận danh sư là tội lớn, chỉ riêng việc bản thân chỉ là một tiểu nhân vật không đủ hai mươi tuổi lại uyên bác như vậy, nhãn lực kinh người như vậy cũng đủ khiến người ta nghi ngờ.

Khẳng định hắn có một loại bảo vật lợi hại nào đó!

Thất phu vô tội hoài bích có tội. Chỉ cần để lộ ra thông tin này sẽ khiến vô số người đỏ mắt, để hắn vạn kiếp bất phục.

- Không riêng Lưu sư, ngay cả Trang sư cùng Trịnh sư cũng biết. Nhất là hôm qua ta nói về việc ngươi có thể vẽ ra bức tranh đạt cảnh giới thứ năm, bọn họ đều hưng phấn suýt chút nhảy dựng lên! - Bạch Tốn nói tiếp.

Nhớ tới chuyện ngày hôm qua, hắn vẫn như cũ cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

Lão sư biết mình cùng Hoàng Ngữ quen biết Trương đại sư, vì vậy đã gọi lên hỏi thăm. Nghe tới đoạn vị Trương lão sư có niên kỷ không lớn hơn mình bao nhiêu này có thể vẽ ra bức tranh đạt cảnh giới thứ năm, tất cả đều kích động mặt mũi đỏ bừng như phát bệnh. Ngay sau đó lập tức ra lệnh cho bọn hắn nhất định phải đưa Trương Huyền đến thọ yến.

- Trương đại sư, đây chính là cơ hội tốt! Cho tới bây giờ ta chưa từng thấy lão sư cảm thấy hứng thú với một người như vậy. Nếu ngươi được bọn hắn nhìn trúng, trở thành trợ giáo học đồ là chuyện đơn giản! - Hoàng Ngữ lộ ra ánh mắt hâm mộ:

- Hơn nữa, ngươi còn có nghề phụ, có trợ giáo thân phận, thậm chí có thể trực tiếp khảo hạch danh sư!

Nguyện vọng lớn nhất của lão sư chính là trở thành danh sư. Hiện tại hắn đã được danh sư chú ý, chính là cơ hội tốt nhất.

- Nghề phụ? Có thể trực tiếp khảo hạch danh sư? Có ý tứ gì? - Trương Huyền vô cùng nghi hoặc.

- Ngươi không biết yêu cầu để khảo hạch danh sư? - Hoàng Ngữ cảm thấy kỳ quái nhìn hắn.

Thiên Huyền vương quốc không có danh sư, vì vậy cũng không có thư tịch ghi chép yêu cầu để khảo hạch. Hơn nữa, Trương Huyền mới xuyên không tới đây không được bao lâu, làm sao biết những thứ này.

- Danh sư không chỉ có thể chỉ điểm tu vi, những nghề nghiệp khác cũng có thể chỉ điểm. Bởi vậy, họ không những phải có lượng tri thức phong phú, mà quan trọng nhất là còn cần có nghề phụ. . .

Thấy vẻ khó hiểu trên khuôn mặt của hắn, Hoàng Ngữ giải thích:

- Đơn giản mà nói, cần phải có kỹ năng trong nghề khác để có đủ tư cách tham dự kỳ thi khảo hạch nhất tinh danh. Nếu là hai loại nghề nghiệp sẽ được khảo hạch nhị tinh danh sư,… cứ thế mà suy ra! Đương nhiên, yêu cầu về nghề phụ cũng tăng dần lên, cấp bậc càng cao, yêu cầu cũng càng cao. Nhưng ngươi chỉ khảo hạch nhất tinh danh sư thì nghề nghiệp thư hoạ sư này là hoàn toàn đầy đủ!

- Nói cách khác, chỉ cần ngươi có được nghề nghiệp thư hoạ sư, lại có thân phận danh sư học đồ, ngươi sẽ có tư cách khảo hạch nhất tinh danh sư! Mặc dù không biết có thể thi đỗ hay không, chí ít ngươi có thể tham gia khảo hạch. Trong khi đó ta. . . Mặc dù cũng là học đồ, lại không có tư cách!

Nói đến đây, Hoàng Ngữ cười cay đắng.

Danh sư sở dĩ thưa thớt cũng bởi vì lý do này.

Thượng trung hạ rất nhiều nghề nghiệp, mỗi một loại đều cần tốn hao vô số tâm huyết học tập. Nhìn Lục Trầm đại sư dùng cả một đời nghiên cứu cũng chỉ có thể vẽ ra tác phẩm cảnh giới thứ tư cũng có thể thấy được độ khó.

Có ít người bởi vì không có nghề phụ, làm học đồ cả một đời cũng không có tư cách khảo hạch. Gia hỏa này ngược lại tốt, không những dạy học tốt, thực lực mạnh, thư hoạ càng đạt đến cấp bậc tông sư. Một khi trở thành danh sư học đồ, chắc chắn hắn có thể đáp ứng các điều kiện tiên quyết cho khảo hạch danh sư.

Điểm xuất phát cao hơn nàng nhiều lắm!

Thật không thể hiểu nổi, tuổi của hắn không lớn hơn mình quá nhiều, sao hắn làm được như vậy?

- Thì ra là thế… - Sau khi nghe Hoàng Ngữ giải thích xong, Trương Huyền lúc này mới hiểu.

Khó trách danh sư có thể chỉ điểm cho bất kỳ nghề nghiệp nào, lý do là như vậy.

Một người muốn khảo hạch thành công, đầu tiên phải có nghề phụ. Muốn tăng cấp bậc danh sư, cần nghề phụ cũng càng nhiều. . . Chính vì vậy, cấp bậc danh sư càng cao sẽ càng lợi hại. Số lượng càng ít, lượng tri thức càng khủng bố hơn.

Khó trách Hoàng Ngữ là danh sư học đồ nhưng vẫn phải liều mạng học tập vẽ tranh. Thì ra là nàng muốn thư hoạ sư trở thành nghề phụ, từ đó nhận được tư cách khảo hạch danh sư.

- Ta đã là nhất tinh luyện đan sư, chỉ cần đạt được thân phận học đồ, chẳng phải ta sẽ có tư cách khảo hạch danh sư sao? – Đôi mắt Trương Huyền sáng lên.

Sau nhiều ngày ngụy trang danh sư, hắn biết thân phận danh sư này đáng sợ như thế nào.

Thân phận này đi đến bất kỳ địa phương nào đều nhận được sự tôn trọng, hơn nữa, gần như không ai dám gây chuyện với hắn.

Đổi lại là trước kia, hắn có Thiên Đạo thư viện nên không quan tâm đến thân phận danh sư, nhưng bây giờ lại khác.

Trong cơ thể hắn có hắc khí ẩn núp, chứng tỏ có người trăm phương ngàn kế muốn giết hắn. Nhưng nếu được thân phận danh sư cùng giáo sư công hội bảo hộ, cho dù đối phương muốn động thủ cũng phải kiêng kỵ vài phần.

Huống hồ, trời cao mặc chim bay, hắn có Thiên Đạo thư viện lợi hại như vậy, cũng không thể cả một đời đều ở Thiên Huyền vương quốc được!

Chỉ cần ra ngoài, thực lực là một bộ phận, thân phận cũng là một bộ phận.

Có thân phận danh sư làm chỗ dựa sẽ thuận tiện hơn rất nhiều.

Cũng giống như trở thành luyện đan sư chính thức mới có thể tiến vào nơi lưu trữ sách đặc biệt của luyện đan sư công hội, mua đan dược được giảm giá,… người không có thân phận này sẽ không nhận được những ưu đãi đó.

- Xem ra phải nhanh chóng khảo hạch danh sư mới được! - Trương Huyền quyết định.

Có Thần Khí nghịch thiên như Thiên Đạo thư viện, không làm danh sư quá uổng phí.

Chỉ cần đánh quyền là có thể nhìn ra thiếu hụt của đối phương… Như vậy, cái gì cái gọi là danh sư, cường giả, ở trước mặt hắn. . . đều là cặn bã.

Có mạnh hơn nữa cũng mạnh hơn Thiên Đạo sao?

Dưới mắt Thiên Đạo, không chỗ che thân. Thiên Đạo còn không được đầy đủ, người làm sao có thể không có thiếu hụt?

Có thiếu hụt là có thể hình thành thư tịch, hắn lập tức có thể biết!

Cũng chỉ có trở thành chân chính danh sư mới có thể không cần lo lắng gì mà thi triển kỹ năng này, con đường phía trước rộng mở!

Nếu không, chỉ dựa vào thân phận hiện tại của hắn, muốn sưu tập đầy đủ thư tịch, làm ra Thiên Đạo Thần Công đều gần như không có khả năng, chớ nói chi là nhanh chóng tiến bộ.

- Ta phải bái một người trong đó làm thầy sao?

Muốn trở thành danh sư, đầu tiên cần phải trở thành danh sư học đồ. Mà muốn trở thành học đồ, nhất định phải bái một vị chân chính danh sư làm thầy, để hắn làm người dẫn đường cho mình.

Để cho mình bái Lưu Lăng, Trang Hiền hoặc Trịnh Phi làm thầy?

Nghĩ như thế nào cũng thấy không hợp lý!

Hai ngày nay, ba người thường xuyên chạy đến phủ đệ của “Dương sư”, úp úp mở mở để lộ ý định muốn bái bản thân làm thầy. Bởi vì hắn cảm thấy cái thân phận Dương Huyền này chẳng mấy chốc sẽ biến mất nên vẫn không đáp ứng.

Tuy nhiên, nhìn bộ dáng của bọn hắn, trong thời gian ngắn chắc chắn sẽ không từ bỏ.

Nếu như lấy thân phận Trương Huyền nhận một trong ba người làm thầy, mà bọn hắn lại bái "Dương Huyền" làm thầy...

Nghĩ đến thật vô vọng a!

Nói cách khác. . . Trương Huyền là đồ tôn, còn Dương Huyền là sư gia!

Mình vừa là sư gia, vừa là đồ tôn của chính mình. . .

Mấu chốt còn không thể để song phương gặp mặt, nếu không sẽ lập tức bại lộ…

Mẹ nó!

Chuyện này là sao!

Ngẫm lại đều cảm thấy trái tim đau quá. . .

Đã lâu không gặp

dtv-ebook.com

Người dịch: Nguyễn Khiêm

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Như vậy khẳng định không được...

Trương Huyền vội vàng lắc đầu.

Thật muốn như vậy, hắn khả năng chẳng mấy chốc sẽ tinh thần phân liệt.

Bất quá, không bái một trong ba người làm sư phụ, liền không thể trở thành trợ giáo học đồ, không thể chiếm được tư cách sát hạch để trở thành danh sư chân chính.

Ngẫm lại cũng có chút đau đầu.

- Quên đi, trước không muốn nói đến chuyện này, bất quá, lấy thân phận của Trương Huyền gặp gỡ ba vị danh sư này cũng tốt, thứ nhất có thể để ba vị danh sư quen với thân phận Trương Huyền này; Thứ hai, cũng vừa hay hỏi một chút sự tình liên quan đến độc khí ở trong cơ thể!

Băn khoăn một hồi, có quyết định.

Đạo hắc khí trong cơ thể hắn tuy rằng tạm thời không nguy hiểm, nhưng nhất định phải thanh trừ, ‘Dương Huyền’ đi hỏi dò mà nói, sẽ mất đi thân phận của cao nhân, bản thân đi hỏi trái lại vừa vặn.

Nếu như cho mấy người Lục Tầm, Vương Siêu biết ý nghĩ này của hắn, nhất định sẽ tươi sống khóc chết.

Hai người kia thấy cơ hội để bái Dương Huyền làm sư tôn là không có khả năng, ngày hôm qua chuyên môn bái phỏng ba vị danh sư, kết quả cũng không được ba vị danh sư cho gặp mặt. Cái tên này thì hay rồi, ba vị danh sư muốn gặp hắn, hắn còn muốn suy nghĩ một chút, tỏ ra không tình nguyện...

Không trang bức có thể chết không?

- Ngươi nói tiệc mừng thọ khi nào thì bắt đầu? Vị Điền lão kia lại là người nào, liền ba vị danh sư, Thẩm Truy bệ hạ đều đi vào bái phỏng?

Trương Huyền vẫn còn có chút kỳ quái.

Có thể làm cho tam đại danh sư cùng Thẩm Truy bệ hạ tự mình chúc thọ, vị Điền lão này khẳng định không đơn giản, nếu như đúng là nhân vật gì đó cực kỳ lợi hại, tiền thân cũng nên sớm biết a, làm sao một chút ấn tượng đều không có?

- Tiệc mừng thọ tổ chức vào ngày hôm nay, hiện tại chạy tới có lẽ sẽ vừa vặn tới kịp.

Thấy hắn hỏi như vậy, Hoàng Ngữ biết hắn có quyết định, thở phào nhẹ nhõm, giải thích:

- Điền lão đã từng là lão sư của Bắc Vũ học viện, Lưu sư, Trang sư, Trịnh sư đều từng được hắn chỉ dạy, tuy rằng không phải lão sư dạy tu vi, nhưng cũng có nửa sư tình nghĩa, lần này Điền lão tổ chức đại thọ chín mươi, ba vị danh sư nếu đang ở tại Thiên Huyền Vương quốc, nhất định phải đi chúc mừng...

Vị Điền lão này mặc dù là người của Thiên Huyền Vương quốc, nhưng từng đảm nhiệm vị trí lão sư tại Bắc Vũ học viện, ba vị danh sư đều từng học tập ở lớp học của ông ấy, nắm giữ nửa sư tình nghĩa, Lưu sư để

Hoàng Ngữ về Thiên Huyền thành trước, kỳ thực chính là vì để cho nàng thay mặt hắn tham gia tiệc mừng thọ.

Kết quả, bởi vì sự tình của Thẩm Hồng, ba vị danh sư tụ hội, nếu đều đến Thiên Huyền Vương quốc, đương nhiên phải tham gia tiệc mừng thọ, bọn họ đều tham gia, Thẩm Truy bệ hạ làm sao có khả năng không đi?

Cho tới Bắc Vũ học viện, là học viện lớn nhất của Bắc Vũ Vương quốc, Hoàng Ngữ, Bạch Tốn trước đều đi học ở trong đó.

Trương Huyền lật xem qua toàn bộ thư tịch trong Vương quốc tàng thư khố, sự phân chia địa vực đơn giản này, tinh thần hơi động, liền có thể biết rõ rõ ràng ràng.

Bắc Vũ Vương quốc là một cái nhị đẳng Vương quốc ở gần Thiên Huyền Vương quốc, Lưu Lăng, Trang Hiền chính là danh sư trấn thủ Bắc Vũ Vương Quốc.

Vương quốc chia làm: Phong hào, nhất đẳng, nhị đẳng cùng với một loại Vương quốc như Thiên Huyền Vương quốc liền đẳng cấp cũng đều không xếp hạng tới.

Vương quốc đẳng cấp càng cao càng phát triển, giao dịch tài nguyên cũng là càng phong phú, cấp bậc của võ giả cũng là càng cao.

- Vị Điền lão này không dạy người tu luyện, lẽ nào cũng là lão sư?

Trương Huyền kỳ quái.

Tất cả lão sư của Hồng Thiên học viện đều là truyền thụ tu vi, coi như Vương Siêu lão sư, lấy thương pháp nổi danh, không chỉ truyền thụ thương pháp mà còn phụ trách chỉ điểm tu vi cho học viên.

Không dạy tu luyện thì dạy cái gì?

Như vậy cũng là lão sư sao?

- Bắc Vũ học viện có quy mô lớn hơn Hồng Thiên học viện rất nhiều, lão sư giảng bài ở trong đó cũng phân ra nhiều loại, tu luyện chỉ là một phương diện trong đó, cũng không có thiếu lão sư truyền thụ chức nghiệp đặc thù. Tỷ như luyện đan lão sư truyền thụ thuật luyện đan, thư họa lão sư truyền thụ thư họa... Những chức nghiệp này, học viên học tập có thể xem là chủ tu, phấn đấu cả đời, cũng có thể phụ tu, tăng cường tri thức, thả lỏng tâm cảnh. Mấy người Lưu sư vì sát hạch danh sư, chỉ học tập một quãng thời gian, cũng không thuộc về chân chính học viên, vì lẽ đó chỉ có nửa sư tình nghĩa.

Hoàng Ngữ kiên trì giải thích.

Nếu như lão sư chỉ truyền thụ tu vi, vậy thì những chức nghiệp như luyện đan sư, luyện khí sư, thượng, trung, hạ tam đại cửu lưu chức nghiệp làm sao có thể truyền thừa xuống? Luôn không khả năng cái gì cũng để cho danh sư đi làm giúp đi!

Thật muốn như vậy, danh sư còn không mệt chết?

Rất hiển nhiên, cũng có loại lão sư chuyên môn truyền thụ các chức nghiệp này.

Vị Điền lão này cũng đã từng là loại lão sư đặc thù này.

- Vậy hắn dạy cái gì?

Hiểu được, Trương Huyền gật gật đầu.

Vậy thì cũng giống như trường học ở kiếp trước, có giáo viên dạy thể dục, tiếng Anh, cũng có giáo viên dạy toán học, vật lý, lão sư không thể toàn tài, tự nhiên cũng không thể dạy hết thảy môn học.

- Điền lão dạy chính là trà đạo, là một vị chính thức trà đạo sư!

Hoàng Ngữ cười cười nói.

- Trà đạo sư?

Vương quốc tàng thư khố cũng có thư tịch liên quan đến trà đạo sư.

Là một loại chức nghiệp thuộc hạ cửu lưu, nghe qua cũng không đáng chú ý, bất quá, trong một vài vương quốc lại có danh vọng rất lớn.

Pha trà, có thể thả lỏng tâm cảnh, khiến lòng người bình tĩnh, ôn hòa, một ít trà đạo đại sư lợi hại càng là có thể ngâm ra nước trà có thể tăng cường tâm cảnh, để người dùng sau khi uống vào, triệt để thả lỏng, đối với tu luyện có trợ giúp cực lớn, công hiệu không thua gì Tĩnh Tâm đan.

Mấu chốt nhất chính là, học tập trà đạo dễ dàng hơn luyện đan, luyện khí, thư họa nhiều lắm, tuy rằng muốn học đến cao thâm trở thành chính thức trà đạo sư thì rất khó, nhưng nhập môn lại phi thường dễ dàng, ở một ít cao đẳng Vương quốc, không ít con cháu thế gia, vương hầu tướng lĩnh, cơ bản đều sẽ học tập một ít.

- Tốt, ta và các ngươi đi qua thôi.

Hỏi rõ ràng mọi chuyện, Trương Huyền không chậm trễ nữa, nếu tiệc mừng thọ sắp bắt đầu, trực tiếp đi theo phía sau Hoàng Ngữ, Bạch Tốn, lên xe ngựa.

Chỗ ở của Điền lão tại vùng ngoại ô của Vương thành, cách Hồng Thiên học viện cũng không xa, xe ngựa đi gần nửa canh giờ thì ngừng lại ở trước cửa một tòa trang viên to lớn.

Đi ra xe ngựa lập tức nhìn thấy xung quanh người đông nghìn nghịt.

Điền lão từng là lão sư của Bắc Vũ học viện, chỉ đạo qua danh sư, chỉ một cái thân phận này, liền có thể hấp dẫn vô số thế lực lớn đến đây chúc mừng.

- Trương đại sư, đi theo ta...

Đi xuống xe ngựa, Hoàng Ngữ dẫn đường ở phía trước, đến tới cửa, lấy ra bái thiếp, ung dung tiến vào sân.

Không hổ là phủ đệ của người mà ba vị danh sư đều muốn bái phỏng, rộng lớn bao la, đường tắt ngang dọc, người lần thứ nhất tới đây, không cẩn thận còn có thể lạc đường.

- Mấy người Lưu sư có lẽ còn chưa tới, chúng ta có thể chờ ở chỗ Thiên điện này.

Hoàng Ngữ tựa hồ đã từng tới nơi này, xe nhẹ chạy đường quen, ba người một đường tiến lên, thời gian không lâu đi tới một cái đại điện rộng rãi.

Còn không tiến vào bên trong, liền nhìn thấy đã đến không ít người.

- Tiểu Ngữ, ngươi rốt cục đến rồi...

Mới vừa đi vào cửa đại điện, liền nghe đến một âm thanh vui vẻ vang lên, lập tức một người thanh niên mừng rỡ tiến lên đón.

Người thanh niên này, dáng dấp khoảng chừng hai mươi ba, hai mươi bốn tuổi, toàn thân áo trắng, hình dạng cực kỳ anh tuấn, so sánh với hắn, Trương Huyền liền kém đi không ít.

Nhìn thấy người này, Bạch Tốn sầm mặt lại, che ở trước mặt của Hoàng Ngữ.

- Bạch Tốn, ngươi muốn làm gì?

Thanh niên nhếch miệng lên.

- Tiểu Ngữ cũng là tên mà ngươi có thể gọi sao? Ta khuyên ngươi cách xa nàng một chút, nếu không, đừng trách ta không khách khí.

Bạch Tốn nhìn chằm chằm đối phương, nổi giận đùng đùng.

- Không khách khí? Chúng ta lại không phải không đánh qua, ngươi thắng được ta sao?

Đối mặt với sự uy hiếp của hắn, thanh niên kia không quan tâm chút nào:

- Lại nói, đây là nhà của ta, tiểu Ngữ tới nhà của ta làm khách, đương nhiên muốn tận tình địa chủ, ngươi cũng muốn quản sao? Bạch tiểu vương gia ngươi, quản cũng không tránh khỏi quá rộng đi!

- Ngươi... Bạch Tốn nhướng mày, liền muốn động thủ.

- Được rồi!

Tựa hồ sớm biết hai người sẽ cãi nhau, Hoàng Ngữ nhíu mày, nhìn về phía hai người:

- Chúng ta là đến mừng thọ cho Điền lão, muốn đánh các ngươi đi ra ngoài mà đánh nhau!

- Tiểu Ngữ yên tâm, ta chẳng muốn chấp nhặt cùng cái tên này đâu, một tên gia hỏa cả ngày chỉ biết hô đánh đánh giết giết, đúng là một kẻ vũ phu!

Nói xong, thanh niên nhẹ nhàng nở nụ cười:

- Tiểu Ngữ, ta mới vừa học được một bộ thủ pháp pha trà mới, đi, ta mang ngươi đi thưởng thức, tuyệt đối an thần ngưng khí, uống nhiều mấy chén, bảo đảm ngươi có thể sớm ngày bước vào cảnh giới tâm như chỉ thủy...

- Không được, ta còn phải ở chỗ này chờ Lưu sư!

Đối với đối phương nhiệt tình, Hoàng Ngữ cũng không để ý, xua tay từ chối.

- Không đi cũng không quan trọng lắm, ta vừa vặn cũng muốn bái kiến Lưu sư, liền ở ngay đây cùng ngươi chờ đợi đi...

Đối với việc nàng từ chối, thanh niên không để ý chút nào, cười khanh khách nói.

Hắn không đi, Hoàng Ngữ cũng không có cách nào.

- Không biết xấu hổ!

Bạch Tốn nổi giận đùng đùng, lại không tiếp tục nói về việc động thủ.

Xem ra hắn cũng không phải là đối thủ của cái tên kia, bằng không, lấy tính cách của hắn, quản cái gì mừng thọ hay không mừng thọ.

Biết bản tính của vị Bạch Tiểu vương gia này, thanh niên không thèm để ý, lúc này mới phát giác Trương Huyền đang đứng ở một bên, nghi hoặc nhìn lại:

- Tiểu Ngữ, vị này chính là...

- Há, ta đến giới thiệu cho các ngươi một chút!

Hoàng Ngữ nhìn sang:

- Trương đại sư, vị Điền Long này chính là chủ nhân của nơi này, cháu trai duy nhất của Điền lão; Điền Long, vị này chính là Trương Huyền, lão sư của Hồng Thiên học viện.

- Trương Huyền? Danh tự này thật quen thuộc, ta thật giống nghe qua ở đâu đó.

Thanh niên Điền Long nghe được tên của Trương Huyền, hơi nhướng mày, suy tư chốc lát, ánh mắt sáng lên:

- Hồng Thiên học viện, ngươi là người sẽ tiến hành sư giả bình trắc cùng Lục Tầm lão sư, Trương Huyền?

Sự tình sư giả bình trắc đã huyên náo khắp Vương thành, muốn không biết cũng khó.

- Lục Tầm là minh tinh lão sư lợi hại nhất của Hồng Thiên học viện, dám cùng hắn tiến hành sư giả bình trắc, lá gan của ngươi thật là lớn, khâm phục, khâm phục!

Trong miệng đối phương nói khâm phục, trên mặt lại không hề có ý khâm phục, trái lại vẻ mặt giống như cười trên sự đau khổ của người khác.

Lục Tầm thành danh thật nhiều năm, lại là con trai duy nhất của Lục Trầm đại sư, tiếng tăm rất vang dội, hầu như tất cả mọi người đều cảm thấy lần tỷ thí này, là cục diện nghiêng về một phía.

Nhìn thấy dáng vẻ ấy của hắn, Trương Huyền lắc đầu.

Lại một cái tiểu nhân vật tự cho mình là đúng mà thôi.

- Điền Long, ngươi có ý gì?

Bạch Tốn không nhìn nổi.

- Không có ý gì, người quý ở chỗ tự mình biết mình, không biết tự lượng sức mình, chỉ có thể càng sống càng buồn tẻ.

Điền Long lắc đầu một cái.

- Ngươi đem lời nói rõ ràng ra, ai không biết tự lượng sức mình? Trương đại sư, chỉ là là người điệu thấp không muốn hiển lộ thôi.

Bạch Tốn nổi giận đùng đùng.

Hắn tuy rằng cũng nhận thức Lục Tầm, nhưng cũng chưa quen thuộc, ngược lại đối với Trương Huyền phục sát đất, nghe đối phương nói như vậy, lập tức không thể nhẫn nhịn.

- Đại sư? Cái gì đại sư? Đại sư danh xưng này là tùy tiện kêu sao?

Điền Long cười nhạo, vung tay một cái, mang theo vẻ kiêu ngạo lãnh khốc:

- Cái xưng hô kia là có được khi một cái chức nghiệp đạt đến trình độ cực cao, lại như ông nội ta, tại phương diện trà đạo, mới có tư cách xưng là trà đạo đại sư, một cái lão sư của Hồng Thiên học viện, chừng hai

mươi tuổi, gọi một tiếng lão sư, coi như là nể tình, cũng dám hô đại sư? Thực sự là không biết trời cao đất rộng...

Cười lạnh, chính muốn nói tiếp, liền nhìn thấy một ông già đi tới, Điền Long lập tức đóng chặt miệng, một mực cung kính ôm quyền, tiến lên nghênh tiếp:

- Điền Long gặp qua Nguyên Ngữ đại sư!

Đến chính là đệ nhất y sư của Thiên Huyền Vương quốc, Nguyên Ngữ.

Đối với sự cung kính của hắn, Nguyên Ngữ đại sư gật gù, trên mặt không có chút rung động nào, chính muốn tiếp tục đi về phía trước, đột nhiên nhìn thấy Trương Huyền đứng ở một bên, ánh mắt sáng lên, lập tức vọt tới, cực kỳ nhiệt tình.

- Trương đại sư, ngươi cũng tại đây... Đã lâu không gặp!

Lần sau không thể chiếu theo lệ này nữa

dtv-ebook.com

Trans by My

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Cái gì?

Khi nhìn thấy cảnh tượng này, thân hình cung kính của Điền Long trở nên cứng đờ, giống như bị một cây gậy lớn đập trúng đầu.

Nguyên ngữ đại sư gọi hắn là gì?

Đại sư?

Nguyên Ngữ đại sư là ai? Một y đạo đại sư chân chính, một y sư thực thụ. Hắn và tổ phụ Điền lão có thể ngồi ngang hàng, đi đến đâu cũng được người tôn trọng, sùng bái. Đến cả Thẩm Truy bệ hạ cũng phải lấy lễ để tiếp đón.

Dù bản thân hắn là thiên, có tiếng tăm lừng lẫy trong thế hệ trẻ tuổi, nhưng khi nói chuyện với đối phương cũng luôn cẩn thận từng li từng tí, sợ không cẩn thận sẽ đắc tội. Nhân vật như vậy. . . giờ phút này vậy mà cung kính chạy đến gọi gia hỏa còn nhỏ tuổi hơn mình này là… Đại sư?

Biểu hiện đó chẳng khác nào gặp được thần tượng của mình ....

Mẹ nó, chuyện gì đang xảy ra?

Mấu chốt nhất là bản thân vừa nói gia hỏa này có tư cách gì xưng hô đại sư, Nguyên Ngữ đại sư liền chạy tới. Mặt bị đánh đau quá…

Điền Long chỉ cảm thấy khuôn mặt vặn vẹo, hai bên má nóng bừng.

Tuy nhiên, chuyện làm hắn phát điên còn chưa kết thúc. Đáng lẽ được Nguyên Ngữ đại sư có thân phận cao như vậy chạy tới, tiểu tử này nhất định sẽ cảm thấy vô cùng vinh hạnh cùng đắc ý. Không ngờ hắn lại nhướng mày:

- Chẳng phải mấy ngày trước chúng ta mới gặp sao?

Nhíu mày?

Ngươi nhăn cái rắm lông mày a!

Điền Long giật giật khóe miệng.

Đối phương là trưởng bối, nói đã lâu không gặp. . . là khách sáo, người ta khách sáo với ngươi đó! Gia hỏa này ngược lại tốt, ở trước mặt mọi người vạch trần… Còn có thể vui vẻ nói chuyện phiếm không?

Vốn cho rằng Nguyên Ngữ đại sư sẽ tức giận, không ngờ hắn lại vỗ trán một cái, bừng tỉnh đại ngộ:

- Đúng, đúng! Căn bản là tại vì ta treo bức tranh của đại sư ở trong phòng, ngày ngày ngắm nhìn, càng xem càng cảm thấy trình độ của ngươi với ta chênh lệch quá lớn. Vì vậy ta mới quên mất chúng ta mới gặp nhau mấy hôm trước!

- Đó chỉ là một bức tranh, không có gì đáng để ngưỡng mộ. Nếu ngươi muốn học, ta có thể dạy cho ngươi! - Trương Huyền gật đầu.

- Thật sự? Đa tạ ngươi. . . - Nguyên Ngữ đại sư kích động râu ria nhếch lên.

Phù phù!

Điền Long lảo đảo, cảm thấy trước mắt có Thiên Lôi rền rĩ.

Nguyên Ngữ. . . Ngươi có còn là đại sư hay không? Tại sao giờ phút này lại giống một học sinh tiểu học vậy?

Học tập tiểu tử này? Học cái quỷ gì?

Hắn có tư cách này?

- Hắn. . .

Điền Long thực sự không nhịn được, nhìn về phía Bạch Tốn.

- Trương lão sư là thư hoạ đại sư chân chính. Đến cả Lục Trầm đại sư cũng bội phục không thôi. Nếu hắn không xứng với danh xưng đại sư" thì còn ai xứng nữa?

Bạch Tốn cảm thấy vô cùng đắc ý, khinh bỉ nhìn hắn.

Để ngươi giả trang!

Lần này không thốt nên lời đi!

Nhìn lại bộ dáng hống hách của ngươi lúc nãy đi… còn nói người ta "Không biết trời cao đất rộng"! Ngươi mới không biết trời cao đất rộng đó!

- Thư hoạ đại sư?

Điền Long lúc này mới nhớ tới, Nguyên Ngữ đại sư không chỉ tinh thông y đạo, ngay cả thư hoạ cũng hết sức lợi hại.

Nhưng nghĩ thế nào hắn cũng không hiểu được, tên kia chỉ là một lão sư chưa đến hai mươi tuổi, tiếng xấu truyền khắp học viện mà thôi. Hắn có thể đạt đến trình độ gì mà để bậc thầy thư họa như Nguyên Ngữ đại sư tôn sùng như vậy.

Thư hoạ mặc dù không thịnh hành bằng trà đạo, nhưng cũng là một trong chín nghề thực sự, rất khó học thành.

- Có lẽ là mô phỏng tác phẩm của một vài tiền bối, có chút danh khí. Đại sư chỉ là xưng hô để lấy lòng. Nếu không, mới từng này tuổi,dù hắn vừa ra đời đã học vẽ tranh cũng không thể đạt tới tiêu chuẩn đại sư a. . .

Trà đạo và thư hoạ cùng loại, vì vậy hắn biết độ khó trong đó.

Hắn từ khi bảy tuổi đã bắt đầu học tập trà đạo, đến bây giờ trải qua ròng rã mười tám năm, cũng chỉ đạt tới trà đạo tầng hai “quy chân hoàn phác” cảnh giới.

Theo sự phân chia cấp bậc của luyện đan sư, hắn chỉ tương đương với luyện đan học đồ đỉnh phong, khoảng cách tới luyện đan sư chính thức còn có khoảng cách không nhỏ.

Đối phương so với mình còn nhỏ tuổi hơn, làm sao có thể thực sự đạt đến Đại sư cấp độ?

Đại sư là từ để gọi người chính thức bước vào ngưỡng cửa của nghề nghiệp.

Cũng giống như chính thức luyện đan sư có thể được gọi là luyện đan đại sư. Chính thức thư hoạ sư có lẽ có thể vẽ ra tác phẩm tứ cảnh cũng có thể xưng hô như vậy.

Một tiểu tử không đủ hai mươi tuổi có thể vẽ ra bức tranh đạt tứ cảnh?

Giống như nói hắn có thể pha ra nước trà đạt tứ cảnh vậy, nói đùa cái gì!

…

Cho dù Điền Long có tin vào những gì vừa chứng kiến hay không, nhưng việc Nguyên Ngữ đại sư chạy đến tìm Trương Huyền đã hấp dẫn không ít ánh mắt. Hắn khoát tay áo:

- Ngươi đi làm việc của mình đi. Nếu ngươi thực sự muốn học, cứ đến tìm ta là được!

Hắn tới đây là muốn gặp tam sư, thuận tiện hỏi một chút về đoàn hắc khí trong cơ thể, vì vậy hắn không muốn quá gây chú ý. Dù sao, làm người phải khiêm tốn mà!

Nếu là gia hỏa này một mực đi theo, còn hắn làm sao khiêm tốn được đây?

Căn bản không phù hợp vơi nhân phẩm và đạo đức của hắn mà!

- Vậy ta sang bên kia trước. Lúc nào rảnh rỗi lại tìm Trương đại sư học tập.

Nguyên Ngữ đại sư cũng biết thân phận của hắn quá làm người khác chú ý. Nếu cứ đứng ở đây nhất định sẽ gây nên phiền phức không cần thiết, vì vậy hắn ôm quyền rời đi.

Mặc dù đối phương còn trẻ tuổi, nhưng lại có thể vẽ ra bức tranh đạt cảnh giới thứ năm. Chỉ bằng vào điểm ấy đã đủ để hắn tôn kính cùng học tập.

. . .

Điền Long còn đang choáng váng và chấn kinh, vì vậy không nghe được lời hai người vừa nói. Khi nhìn Trương Huyền lão sư một lần nữa, hắn chẳng những không bội phục mà càng tức giận hơn.

Chuyện hắn ưa thích Hoàng Ngữ cũng không phải là bí mật, vì thế, hắn mới cùng Bạch Tốn đối chọi gay gắt như vậy.

Hắn biết Hoàng Ngữ sẽ đến đại thọ của gia gia, vì vậy đặc biệt học một bộ thủ pháp pha trà, muốn biểu hiện một chút. Nhưng bản thân còn chưa kịp làm gì đã bị gia hỏa này đánh mặt, còn đánh đau như thế. Hắn có thể nhìn xuống không đánh hắn, coi như rất có định lực rồi.

- Dù cho hắn không phải là đại sư chân chính, nhưng có thể làm cho Nguyên Ngữ đại sư tự mình tới ân cần thăm hỏi, khẳng định không đơn giản. . .

Mặc dù tức giận nhưng hắn không hề mất đi lý trí. Hắn bình tĩnh suy nghĩ cách làm xấu mặt đối phương, giành lại sự chú ý của mọi người, đột nhiên một ý nghĩ hiện ra trong đầu hắn.

- Đúng rồi, hôm nay bọn hắn cũng tới đây, vừa rồi đã có người bẩm báo. Ta lại chỉ mải nghĩ đến tiểu Ngữ, còn chưa kịp qua đó. Bây giờ để bọn hắn gặp mặt, khẳng định rất thú vị. . .

Nghĩ vậy, hắn lập tức tiến về phía trước một bước:

- Trương lão sư, thật ngại quá! Ta không biết ngươi am hiểu thư hoạ, xin hãy tha thứ cho sự kiêu căng của ta!

Ngoài miệng nói xin lỗi nhưng trên mặt hắn không có một chút biểu tình ăn năn.

Đối với loại người hai mặt, tâm khẩu bất nhất này, Trương Huyền cũng lười so đo, tùy ý khoát tay áo:

- Lần này bỏ qua đi, lần sau đừng như vậy nữa!

- Ngươi. . .

Thấy mình khách khí một câu, đối phương lại dạy dỗ bản thân như lão sư giáo huấn học sinh. Điền Long lần nữa cảm thấy ngực bị đè nén, tức nổ mũi.

Chúng ta không thể nói chuyện bình thường được sao?

Ta nghe người khác nói, người am hiểu thư hoạ đều lịch sự và lễ độ, nói chuyện khôn ngoan và sâu sắc. Tại sao gia hỏa này nói một câu mà làm người ta tức chết như vậy. . .

Hắn thực sự là thư hoạ đại sư?

Điền Long suýt chút nữa bị tức điên, nắm tay xiết chặt thành nắm đấm. Tuy nhiên, càng tức giận, hắn càng không biểu hiện ra ngoài. Trong mắt hắn lấp lóe hàn quang, nhưng mặt lại mỉm cười:

- Lần sau ta chú ý hơn. Lưu sư và mọi người không biết lúc nào mới tới, ta nghĩ không bằng chúng ta đi lên lầu trên đi! Chỉ cần bọn hắn đến, khẳng định có thể nhìn thấy từ trên đó!

Nếu để cho người quen nhìn thấy bộ dáng này của hắn sẽ biết có người sắp gặp phải xui xẻo.

- Cái này. . . - Hoàng Ngữ chần chờ một chút, nhìn về phía người thanh niên bên cạnh.

Mặc dù nàng là danh sư học đồ, có địa vị cao quý, nhưng Trương Huyền có đại vị ngang hàng với Lục Trầm đại sư. Vì vậy, nàng không dám tự quyết định.

Trương Huyền gật đầu.

Vừa rồi Nguyên Ngữ đại sư đi qua chào hỏi đã khiến không ít người chú ý. Với hắn mà nói, đi lên lầu chờ cũng không khác gì nhau, dù sao hôm nay hắn sẽ ở đây cả ngày, không có gì phải vội.

- Vậy được! – Thấy hắn đã đồng ý, Hoàng Ngữ đáp ứng.

Thấy cảnh này, Điền Long càng phát điên.

Hắn không biết quan hệ giữa Trương Huyền cùng Hoàng Ngữ nên khi thấy hai người có bộ dáng này còn tưởng là liếc mắt đưa tình, tình chàng ý thiếp. . .

Một cảm giác ghen ghét mãnh liệt xông lên làm da mặt hắn run rẩy, như núi lửa bất cứ lúc nào cũng có thể phun trào.

Tầng hai mới là nơi đãi khách. Mọi người có thể uống trà, cũng có thể ngồi bên cửa sổ thưởng thức phong cảnh ở đây. Từ trong này có thể quan sát toàn bộ sơn trang, tựa như một vườn hoa khổng lồ, cảnh đẹp ý vui.

Bốn người đi dọc theo cầu thang lên tầng hai.

Có rất nhiều ghế trên tầng hai, không ít người đã ngồi ở đó, pha trà uống nước, chuyện trò vui vẻ.

Có thể tới tham gia thọ yến của Điền lão đều là những nhân vật nổi danh Thiên Huyền vương quốc. Những người này có thân phận không thấp, đều có nha hoàn hầu hạ riêng.

Những nha hoàn này đã được đào tạo về trà đạo, pha trà nước chảy mây trôi, tạo ra cảnh tượng vui mắt.

- Bên này. . .

Điền Long đi đầu dẫn đường, vừa đi vừa nhìn quanh hai bên, tựa như đang tìm người nào. Đột nhiên, hai mắt hắn sáng lên, hắn lập tức dừng bước.

- Lục huynh, Vương huynh! Hai người đến rồi mà không báo ta một tiếng, làm ta không biết các ngươi ở đây. . .

Sau khi nhìn lại, chỉ thấy có người đang ngồi ở cách đó không xa.

Đó chính là minh tinh giáo sư của Hồng Thiên học viện, Lục Tầm cùng Vương Siêu.

Bọn hắn cũng tới tham gia thọ yến của Điền lão.

- Điền Long, ngươi cố ý ? - Nhìn thấy hai gia hỏa trước mắt này, lại nghĩ đến việc hắn khăng khăng muốn đưa bọn họ đến đây, Hoàng Ngữ lập tức nhận ra mục đích của đối phương. Hai mắt nàng tối sầm lại.

Người người đều biết Trương Huyền lão sư muốn cùng Lục Tầm lão sư giao đấu, hai người thủy hỏa bất dung. Rõ ràng Điền Long có ý đồ không tốt nên mới để họ gặp nhau ở đây.

- Tiểu Ngữ, sao ngươi lại nói như vậy? Chẳng phải ta cũng mới nhìn thấy Lục huynh và Vương huynh hay sao? Nếu hai bên đều biết nhau, không bằng cùng ngồi xuống uống chén trà. Vừa đúng lúc để mọi người nếm thử tay nghề của ta.

Điền Long nhếch khóe miệng, vụng trộm nhìn về phía Trương Huyền.

Tiểu tử, không phải vừa rồi ngươi rất kiêu ngạo sao?

“Lần sau không được làm vậy nữa", không được cái em gái ngươi a!

Hiện tại Lục Tầm lão sư ở nơi này. . . Ta xem ngươi còn giả vờ đại sư như thế nào!

Lục Tầm và Vương Siêu hiển nhiên cũng không nghĩ tới sẽ gặp được Trương Huyền ở nơi này. Vương Siêu nhướng mày, nhìn về phía Điền Long:

- Điền huynh, thọ yến của Điền lão không có người kiểm tra thư mời sao? Sao người nào cũng có thể vào vậy?

Nghe đối phương nói như thế, Điền Long hưng phấn muốn nhẩy cẫng lên.

Hắn nghe nói Vương Siêu là người nóng tính, dễ xao động, không nghĩ tới quả nhiên dễ nổi nóng như vậy.

Hắn vốn còn đang vắt óc suy nghĩ xem làm thế nào để gây mâu thuẫn cho hai bên, không ngờ gia hỏa này vừa mở miệng đã nhắm vào Trương Huyền.

Trong lòng vui nở hoa, nhưng hắn lại cố ý lộ ra vẻ mặt khó xử:

- Thư mời chắc chắn đã trải qua kiểm tra. Hoàng Ngữ trợ giáo cùng Bạch tiểu vương gia đều là ta tự mình mời tới. Về phần vị Trương lão sư này. . . mặc dù ta không mời, nhưng nếu là khách của bọn hắn, ta cũng không thể có ý kiến gì. . .

- Khách nhân? Một giáo sư cấp thấp cũng có thể xưng là khách nhân? - Vương Siêu cười nhạo.

Trương Huyền chỉ là lão sư cấp thấp trong học viện. Đến danh xưng lão sư cấp cao cũng chưa đạt được chớ nói chi là minh tinh giáo sư. Nếu thật sự bàn về địa vị, hắn hoàn toàn chính xác không đủ điều kiện tới tham gia Điền lão thọ yến.

- Được rồi, Vương Siêu!

Lục Tầm khoát tay áo, cắt ngang lời châm chọc của bạn tốt. Hắn nhìn Trương Huyền một chút, thần sắc thản nhiên:

- Xin lỗi, Trương lão sư. Vương Siêu nói chuyện luôn luôn nhanh mồm nhanh miệng, không có quy củ gì. Tuy nhiên. . . Nơi này thực sự không phải nơi ngươi nên tới. Ngươi mau trở về đi, đừng để Hoàng Ngữ tiểu thư bị mắng vì ngươi, cũng đừng để Hồng Thiên học viện mất đi thanh danh!

Ngươi chính là Trương Huyền lão sư?

dtv-ebook.com

Trans by My

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Lục Tầm, ngươi có ý gì?

Hoàng Ngữ đứng bên cạnh không nhịn được nữa.

Cái gì bị mắng? Cái gì mất đi thanh danh?

Trương lão sư tới tham gia thọ yến là do tam sư mời, tại sao đến trong miệng ngươi lại thành mất mặt?

- Ta không có ý gì khác. Người ta không nên ở những nơi không phù hợp với thân phận của mình. Hoàng Ngữ tiểu thư, ta biết ngươi là trợ giáo, rất được Lưu sư tin cậy và yêu quý. Tuy nhiên, ngươi cũng không thể tùy hứng làm bậy! Đây là thọ yến của Điền lão, tốt nhất chú ý một chút! Điền lão là ai? Hắn đã từng là lão sư của Lưu sư, có nửa sư tình nghĩa. Ngươi đưa một lão sư cấp thấp có tiếng xấu tới đây, nếu để Lưu sư không vui thì phiền phức rồi!

Lục Tầm lắc đầu.

Sắc mặt của hắn không có vẻ châm chọc cũng không tức giận, chỉ giống là kể lại một chuyện rất bình thường.

Hắn không quan tâm Trương Huyền có phải bị không điểm trong kỳ khảo hạch giáo viên hay không. Theo hắn nghĩ, gia hỏa này chỉ là một lão sư cấp thấp, căn bản không có tư cách tham gia thọ yến cấp bậc này. Nếu cứ khăng khăng đưa tới sẽ chỉ hạ thấp cấp bậc của bản thân.

Cũng giống như đưa một tên ăn mày vào đại tửu lâu vậy. Trên người dù mặc quần áo đẹp đẽ, lại có khí chất, nhưng bị bạn đồng hành liên lụy cũng sẽ trở thành trò cười cho người khác.

Long cùng với Phượng mới là long. Đi với heo, vậy chính là chó.

- Ngươi. . .

Nghe những lời đó, Hoàng Ngữ tức giận đang muốn phản bác, bỗng thấy Trương Huyền khoát tay chặn lại, ngồi xuống cái bàn trước mặt.

Hắn tiện tay bưng lên một chén trà, ngẩng đầu nhìn về phía hai minh tinh giáo sư tự cho là đúng trước mặt.

- Thật là nhiều lời vô nghĩa! Ta đã là một lão sư cấp thấp có tiếng xấu, vậy xin hỏi Lục Đại lão sư… vì sao lại muốn cùng ta tiến hành sư giả bình trắc? Chẳng phải sẽ làm mất đi danh khí anh minh thần võ của ngươi sao?

Lúc đầu hai người này ra vẻ ta đây, hắn cũng không thèm để ý. Ai ngờ. . .

Đã cho các ngươi mặt mũi lại cố tình chạy đến đây cắn bậy. Không cắn ta sẽ không ở yên được phả không?

Nghe nói như thế, Hoàng Ngữ và Bạch Tốn nhìn nhau, đồng thời bị ấn tượng mạnh. Không hổ là Trương đại sư, nói chuyện thật là tàn nhẫn.

Đúng a, ngươi không phải nói ta dẫn hắn theo là tự hạ thấp bản thân sao?

Đã như vậy, ngươi đường đường là đại minh tinh giáo sư còn đòi so đấu với hắn làm cái gì? Đây không phải tự mình đánh mình mặt sao?

- Ngươi? - Lục Tầm nhẹ nhàng cười một tiếng, không hề cảm thấy mất mặt:

- Ngươi chỉ là hòn đá kê bước để ta tiến lên mà thôi. Muốn trách, cũng chỉ trách ngươi vận khí không tốt, đụng phải ta.

- Hòn đá?

- Không sai! Sư giả bình trắc ngày mai nhất định sẽ hấp dẫn Dương sư cùng ba vị danh sư đến xem. Đến lúc đó, Lục huynh sẽ thể hiện thành quả dạy học của bản thân. Đến lúc đó, bốn vị danh sư sẽ tán hưởng, còn Lục huynh cũng có thể vượt Long Môn, trở thành trợ giáo học đồ chân chính. Mà ngươi sẽ chỉ là một vật làm nền mà thôi!

Vương Siêu nhẹ nhàng cười một tiếng, dùng ánh mắt thương hại nhìn Trương Huyền.

Ngươi chỉ là một hòn đá kê chân mà thôi, lại còn tưởng mình là nhân vật lớn?

Nói thật, người nên cảm thấy vinh hạnh vì được trở thành hòn đá kê chân cho Lục Tầm mới đúng.

- Các ngươi chắc chắn mình sẽ thắng?

Bây giờ Trương Huyền mới biết mục đích thật sự của đối phương. Hắn chỉ có thể lắc đầu.

Hắn không biết tam sư nghĩ gì, nhưng "Dương sư" chắc chắn sẽ không đến xem. Hơn nữa, càng sẽ không thu Lục Tầm làm học đồ.

- Thật ra thắng hay không cũng không quan trọng. Có việc này chắc các ngươi không biết!

Vương Siêu và Lục Tầm đang muốn nói tiếp, Điền Long chợt cười chen vào.

- Cái gì? - Vương Siêu quay sang hỏi.

Điền Long nhẹ nhàng cười một tiếng, gương mặt tự tin:

- Lưu sư lần này tới Vương thành chúc thọ gia gia ta chỉ là một mục đích, chủ yếu nhất là muốn thu Lục huynh là trợ giáo. Chuyện này vốn là bí mật, nhưng Lưu sư đã viết trong thư gửi cho lão gia tử, trùng hợp bị ta nhìn thấy, biết đến nhất thanh nhị sở.

- Ồ? Thật sao? – Hai mắt Lục Tầm sáng lên.

- Dĩ nhiên rồi! Lục huynh có danh tiếng lớn như vậy, được danh sư chú ý cũng rất bình thường. Lưu sư lại là học sinh của gia gia ta, tất nhiên không dám giấu diếm, vì vậy viết rõ tất cả trong thư. Bởi vì biết chuyện này nên mới bảo ta viết thiệp mời cho các ngươi. Hắn định nhân cơ hội này giới thiệu ngươi cho Lưu sư, để kết thúc lễ mừng thọ, Lưu sư thu ngươi làm đệ tử ngay tại đây, từ đó truyền thành giai thoại!

Điền Long nói.

- Đa tạ ân tình của Điền lão. . .

Nghe được lời xác nhận của đối phương, Lục Tầm phấn khích đứng dậy.

Hắn biết mình không có hi vọng trở thành học đồ của Dương sư, vì vậy hắn đã chuyển sự chú ý vào ba vị danh sư còn lại. Tuy nhiên, hai ngày qua, dường như ba vị danh sư đều đi có việc. Hắn đã đến viếng thăm họ nhiều lần nhưng đều không gặp được, khiến hắn cảm thấy lo lắng.

Vốn cho rằng kế hoạch lần này sẽ thất bại như đã xảy ra với Dương sư, không ngờ Lưu sư đã sớm coi trọng bản thân.

Thật sự là quá tốt!

- Xem ra chúng ta sẽ trở thành học đồ thành đồng môn rồi. . .

Lục Tầm hưng phấn nhìn về phía Hoàng Ngữ mỉm cười.

- Ai là đồng môn với ngươi! - Hoàng Ngữ hừ lạnh một tiếng.

Lưu sư có suy tính gì nàng cũng không biết. Nhưng nếu Điền Long dám nói như vậy, khẳng định đã nắm chắc. Chẳng lẽ. . . Thật sự trở thành đồng môn với gia hỏa này?

Hoàng Ngữ cảm thấy mâu thuẫn.

Gia hỏa này quá kiêu ngạo khiến nàng vô cùng khó chịu.

Tuy nhiên, nàng cũng phải công nhận, gia hỏa này có năng lực thật sự, để nàng bội phục không thôi.

Không có danh sư chỉ đạo mà có thể nổi danh như vậy tại Thiên Huyền vương quốc, khẳng định hắn phải có kiến thức rất sâu rộng.

- Nghe thấy không? Lục huynh chuẩn bị trở thành danh sư học đồ. Chẳng lẽ ngươi còn có mặt mũi ở lại đây sao?

Nghe được tin tức tốt như vậy, Vương Siêu cảm thấy rất hứng khởi. Hắn quay sang nhìn thấy bộ mặt không quan tâm của Trương Huyền, càng thêm chán ghét.

- Chẳng phải hiện tại ngươi vẫn chưa được thu nhận sao?

Trương Huyền không thèm để ý đến vấn đề này.

Hắn không nghĩ đến thì ra Lưu sư đã sớm coi trọng Lục Tầm,vì vậy hắn đang suy nghĩ có nên dùng thân phận “Dương Huyền” đi khuyên can đối phương hay không.

Dù sao, nếu như “Dương Huyền” thu Lưu Lăng là học sinh thật, Lục Tầm chẳng phải chính là đồ tôn của hắn hay sao! Mà gia hỏa này lúc nào cũng tự cho là đúng, giả vờ giả vịt như thế. . .

Có một đồ tôn như vậy thật không dễ chịu!

Cảm thấy không muốn a!

- Vẫn còn đóng kịch! Để ta xem một lát nữa ngươi còn có thể giả vờ hay không…

Nhìn thấy gia hỏa này không thèm để ý, còn ở đây giả vờ giả vịt, hai kẻ đang liều mạng muốn trở thành đồ tôn của hắn tỏ ra khinh bỉ.

Từng gặp người không biết trời cao đất rộng, nhưng chưa từng thấy kẻ nào không biết trời cao đất rộng đến thế.

Chỉ cần tam sư đến đây, Lục Tầm sẽ lập tức trở thành danh sư trợ giáo. Bọn họ đã nói đến như vậy mà đối phương còn không biết xấu hổ ở lại đây. . . Sao lại có kẻ không biết xấu hổ đến vậy?

Hơn nữa, hắn còn nhàn nhã ngồi rót trà uống. . . Trong tình trạng này sao hắn vẫn còn tâm trạng uống trà như vậy?

Nếu là ta, e rằng đã sớm mất mặt muốn nhảy lầu. . .

- Ha ha, Vương huynh cũng không thể nói như vậy! Vừa rồi ta còn nghe tiểu Ngữ và Bạch tiểu vương gia gọi vị Trương lão sư này là Trương đại sư. Ta nghe nói hắn là thư hoạ đại sư, rất là uy phong a!

Không ngờ da mặt Trương Huyền lại dày vượt qua tưởng tượng, Điền Long nửa đùa nửa thật nói.

- Thư hoạ đại sư?

Lục Tầm chắp tay sau lưng, liếc mắt nhìn khinh thường:

- Nói với ta về thư hoạ đại sư? Ngươi không cảm thấy buồn cười sao? Khoác lác cũng phải có giới hạn!

Mặc dù đã nhiều năm hắn không về nhà, nhưng độ khó để trở thành thư hoạ đại sư lớn như thế nào sao hắn lại không biết?

Một lão sư nổi danh là phế vật khắp học viện, không biết tại sao lại có quan hệ với Hoàng Ngữ. Hiện giờ lại đòi giả vờ làm cao nhân vượt mặt

mọi người?

- Đúng vậy a, chắc là Điền huynh nghe lầm đi! Lục huynh được sinh ra ở thư hoạ thế gia. Phụ thân hắn, Lục Trầm đại sư, là thư hoạ đại sư lợi hại nhất Thiên Huyền vương quốc, Thẩm Truy bệ hạ cũng từng là học sinh. Lục huynh từ nhỏ đến lớn được tiếp xúc nhiều nhất chính là thư họa. Trong vương quốc có thư hoạ đại sư hay không sao lại không biết?

Vương Siêu cũng cười lắc đầu.

- Có hai người các ngươi mở miệng, ta cũng yên tâm. Vừa rồi ta còn tưởng điều đó là thật. Dù sao Nguyên Ngữ. . .

Điền Long đang muốn miêu tả lại thái độ của Nguyên Ngữ đại sư một lượt, bỗng nghe được âm thanh huyên náo, hỗn loạn dưới tầng một.

- Nhanh lên, tam sư đến rồi!

- Còn có Thẩm Truy bệ hạ, nhanh đi nghênh đón. . .

Tiếng nghị luận vang lên.

- Tam sư cùng Thẩm Truy bệ hạ tới?

Nghe được tiếng ông ào phía dưới, Điền Long lập tức nhìn về phía Lục Tầm:

- Lục huynh, Vương huynh, chúng ta cũng đi xuống nghênh đón đi!

- Được!

Tam đại danh sư đi vào, người trong phòng cũng không ngồi yên được nữa. Tất cả đều nhanh chóng chạy xuống lầu.

- Hoàng Ngữ học tỷ, đi thôi! Đi nghênh đón lão sư! - Lục Tầm cười nói.

- Ai là học tỷ của ngươi. . . - Hoàng Ngữ hừ một tiếng, nhìn về phía Trương Huyền.

- Đi xuống đi!

Biết Hoàng Ngữ là học sinh của Lư sư, lão sư đến khẳng định phải đi nghênh đón, Trương Huyền gật gật đầu.

Hơn nữa, hắn tới đây là để gặp tam sư. Nếu đối phương đã tới, hắn cũng muốn đi nhìn một chút.

Rầm rầm!

Mấy người nối đuôi nhau đi ra. Lúc này, tầng một đã không còn bóng người.

Đi ra đại sảnh, quả nhiên nhìn thấy ở con đường phía trước có vài bóng người. Chính là Lưu Lăng, Trang Hiền và Trịnh Phi tam đại danh sư cùng Thẩm Truy bệ hạ.

Mấy người này ở trước mặt Dương sư luôn tỏ ra cung kính, nhưng ở chỗ này, tất cả đều phong thái mười phần.

- Bái kiến Lưu sư, Trang sư, Trịnh sư! Bái kiến bệ hạ!

Những người tới tham gia thọ yến có không ít đều là trưởng lão, tộc trưởng của đại gia tộc. Nhưng giờ phút này, tất cả đều cúi đầu.

- Chúng ta đều đến đây chúc thọ Điền lão giống như các ngươi, vì vậy mọi người không cần câu nệ.

Thẩm Truy bệ hạ cười nói.

Mặc dù hắn nói như thế, nhưng mọi người không ai dám nói lời nào. Tất cả đều chỉ mỉm cười lịch sự.

- Chúng ta đi qua đó đi!

Điền Long thấy tam sư cùng Thẩm Truy bệ hạ đi tới liền mỉm cười. Hắn dẫn Lục Tầm và Vương Siêu tiến lên nghênh đón. Hoàng Ngữ làm danh

sư học đồ, dĩ nhiên cũng không thể chậm lại phía sau. Nàng cùng Bạch Tốn và Trương Huyền đi tới.

- Lão sư!

Hoàng Ngữ và Bạch Tốn đi lên phía trước, đồng thời khom người.

- Người mời tới sao?

Nhìn thấy hai người, đôi mắt của Lưu Lăng, Trang Hiền và Trịnh Phi đồng thời sáng lên.

Hai ngày nay bọn hắn liên tục thay đổi trang phục, canh giữ ở Hồng Thiên học viện, chờ Trương Huyền đi ra. Bọn họ muốn thử một chút xem có thể thu Trương Huyền làm học đồ hay không. Đáng tiếc, gia hỏa này đi ra ngoài mãi không thấy trở về, giống như bốc hơi mất, ngay cả Thẩm Truy bệ hạ cũng không tìm được tung tích.

Không có cách nào khác, họ đành phải nhờ Hoàng Ngữ và Bạch Tốn đi tìm. Ban đầu cũng không hy vọng quá lớn, nhưng giờ phút này thấy hai người không có dấu hiệu buồn phiền, tim cả ba người lập tức lỗi một nhịp.

- Lão sư, người bên cạnh chúng ta chính là…

Hoàng Ngữ đang muốn giới thiệu Trương Huyền, đột nhiên bị Lục Tầm ở bên cạnh cắt ngang. Mặt mũi hắn kích động tiến lên ôm quyền:

- Tại hạ Lục Tầm, gặp qua Lưu sư, Trang sư, Trịnh sư. . .

Tự giới thiệu xong, hắn vốn cho rằng tam đại danh sư sẽ lập tức quan tâm, hỏi han ân cần, thu mình làm học đồ. Không ngờ ba người lại không để ý tí nào, giống như không thấy bản thân đứng trước mặt. Ba người đi thẳng về phía Điền Long, vây hắn vào giữa, lộ ra khuôn mặt tươi cười.

- Ngươi chính là Trương Huyền lão sư phải không? Rốt cục cũng gặp được ngươi! Tìm được ngươi quả là khó khăn a…

- Hả? - Điền Long ngốc tại chỗ.

Điền lão

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Trans by My

Nguồn: TruyenYY

- Ta. . .

Điền Long như hóa đá khi nhìn thấy gương mặt cười rạng rỡ của tam đại danh sư. Hắn muốn nói gì đó, nhưng một câu cũng nói không nên lời.

Đây là. . . Là tình huống gì vậy?

Trương Huyền càng không hiểu có chuyện gì. Tại sao mới mấy ngày không gặp. . . Mà ba người lại trở thành như vậy?

Ta đang xuất hiện với tư cách là Trương Huyền, các ngươi dùng ánh mắt hưng phấn nhìn ta làm gì?

Người lừa tiền các ngươi là Dương sư, không liên quan gì đến ta. . . Oan có đầu nợ có chủ, dù các ngươi phát hiện ra cũng nên tìm hắn mà đòi a…

- Khụ khụ… Lưu sư, hắn không phải Trương lão sư. Đây là cháu trai của Điền lão, Điền Long. . .

Hoàng Ngữ vội vàng nói.

- A? Không phải? Nếu không phải, ngươi còn đứng đực mặt ra đấy làm gì? Làm ta mừng hụt! –Trịnh Phi trừng mắt với Điền Long, hận không

thể tát cho hắn một phát.

Nhìn thấy ánh mắt tức giận của hắn, nước mắt Điền Long tuôn ra ào ào.

Không phải ta cố tình cản đường, là các ngươi tự xông tới, gọi ta là Trương Huyền lão sư. Đến cơ hội giải thích các ngươi cũng không cho, dọa ta sợ hãi được không. . .

Không thể trách ba vị danh sư nhận lầm người. Về chiều cao và ngoại hình, Điền Long đều hơn Trương Huyền không ít. Hoàng Ngữ mới chỉ giới thiệu là ở bên cạnh nàng, còn chưa kịp nói bên trái hay phải đã bị Lục Tầm cắt ngang. Mấy người nhìn lướt qua liền cho rằng thanh niên cao lớn và đẹp trai này là người mình muốn tìm.

- Hắn không phải, vậy. . . Trương lão sư đâu? - Lưu Lăng quay sang hỏi.

- Ta là Trương Huyền. . .

Biết tránh cũng không được, Trương Huyền đành phải lên tiếng.

- Ngươi chính là Trương lão sư? Quả nhiên ngọc thụ lâm phong, tuấn tú lịch sự. - Lưu Lăng tiến về phía trước một bước, cười nói.

- Đúng vậy a! Người anh tuấn, nổi bật hơn người như thế, ta một cái là nhận ra ngay. - Trang sư cũng nói.

- Đúng là hình mẫu lão sư điển hình của Thiên Huyền vương quốc, không tệ, không tệ. - Trịnh Phi lập tức tiếp lời.

“. . .” - Trên đầu Trương Huyền đầy vạch đen.

Ta anh tuấn, ngọc thụ lâm phong, tuấn tú lịch sự, nổi bật hơn người?

Đã như vậy, sao các ngươi còn có thể nhận lầm, tưởng Điền Long là ta?

Không nghĩ tới đường đường danh sư cũng mở mắt nói lời bịa đặt. . . Còn lẽ thẳng khí hùng như thế.

Mặt mũi các ngươi để đâu?

Không cần giữ thân phận sao?

- Không biết ba vị danh sư tìm ta có chuyện gì?

Ánh mắt của gặp bọn họ càng ngày càng nóng bỏng làm Trương Huyền vội vàng mở miệng cắt ngang.

- Ừm, ở đây nhiều người, chúng ta có thể tìm một nơi nói chuyện đi! - Lưu Lăng nói.

Ở đây nhiều người nhìn như vậy, hắn cũng không thể nói rằng sau khi nghe những câu chuyện về Trương Huyền, bọn họ lập tức chạy đến học viện kiểm nghiệm, bây giờ muốn thu người làm học đồ a!

Nếu thật sự nói như vậy, người khác sẽ cảm thấy bọn hắn bệnh tâm thần, thậm chí cả Trương Huyền khẳng định cũng sẽ bị dọa chạy mất.

Nào có danh sư chiêu thu học đồ tích cực như vậy?

- Được! - Trương Huyền gật đầu.

Nhìn biểu hiện này của đối phương, hắn biết bọn họ vẫn chưa phát hiện ra hắn chính là "Dương Huyền", nếu không, khẳng định đã sớm ra tay với hắn rồi.

Nếu đã như vậy, đúng lúc hắn cũng muốn hỏi thăm một chút về hắc khí trong cơ thể. Vì vậy hắn lập tức đồng ý.

- Đi thôi!

Thấy Trương lão sư có vẻ dễ nói chuyện, ba người nhẹ nhàng thở ra. Cả ba vây Trương Huyền vào giữa như thể sợ hắn chạy mất rồi đi thẳng về phía trước.

Mọi người xung quanh cảm thấy khó hiểu, kỳ lạ. Trong khi đó, Lục Tầm đứng cách đó không xa lại cảm thấy cả thế giới sụp đổ.

Hắn cứ tưởng khi ba danh sư đi vào, hắn chỉ cần ốn cho rằng tam đại danh sư đi vào, chỉ cần tiết lộ thân phận sẽ được họ tán thưởng, từ đó trở thành học đồ của Lưu sư như lẽ hiển nhiên. Từ đó, tên tuổi của hắn sẽ vang khắp thiên hạ. Nhưng… Chuyện gì đang xảy ra?

Sau khi ba người nghe được tên hắn lại không để ý chút nào, ngược lại chạy thẳng về phía Trương Huyền mà hắn chưa từng để vào trong mắt. Thậm chí hộ còn tỏ ra vô cùng thân mật. . .

Không phải Điền Long nói rằng Lưu sư đã có dự định nhận mình làm học đồ sao?

Trương Huyền chỉ là một lão sư cấp thấp, hơn nữa còn có danh tiếng kém như vậy, ba người vây quanh hắn làm gì?

Lục Tầm cắn răng một cái, đi lên phía trước.

- Lưu sư. . . Ta là Lục Tầm, minh tinh lão sư Lục Tầm của Hồng Thiên học viện. . .

- Ừm, ta biết. Lần trước tại Vương cung ta đã thấy ngươi. - Lưu Lăng nhẹ gật đầu, một tay đẩy hắn ra:

- Được rồi, ngươi tránh ra đi. Ta có việc muốn trao đổi cùng Trương lão sư. Ngươi đứng sang một bên, đừng cản trở chúng ta!

". . ."

Cơ thể Lục Tầm lảo đảo, ngay sau đó liền thấy Lưu sư đi ngày càng xa. Lục Tầm hóa đá tại chỗ, trong ngực trào lên xúc động muốn tự tử.

Bất kể nói thế nào, ta cũng là minh tinh lão sư, người xếp thứ nhất trong cả Thiên Huyền vương quốc này. Vậy mà ngươi chỉ nói một câu đã từn gặp một lần là xong rồi? Chẳng lẽ không thể hỏi thăm ta hai câu sao? Hơn nữa, ngươi còn gạt ta ra, chê ta cản đường…

Bọn họ vây quanh Trương Huyền không một kẽ lọt, sợ hắn đột nhiên biến mất, còn với bản thân. . .

Lục Tầm hoàn toàn không hiểu nổi.

Ai có thể nói cho ta biết, đến cùng là chuyện gì xảy ra?

Cố nén cảm giác muốn hộc máu, hắn quay đầu nhìn về phía Điền Long cách đó không xa.

Ngươi không phải có tin tức nội bộ sao?

Ngươi không phải nói, Lưu sư viết thư tỏ ý muốn thu ta là học đồ sao?

Ngươi từng thấy lão sư nào không thèm nhìn học đồ lấy một cái như vậy chưa?

- Ta. . .

Nhìn thấy ánh mắt của hắn, Điền Long cũng phát điên.

Lá thư này ta đã nhìn tận mắt, nhưng đây là có chuyện gì, ta cũng không biết a. . .

Trong khi hai người đều đang bối rối, Vương Siêu lại cảm thấy như bị tát đỏ bừng cả mặt.

Vừa rồi, chính hắn là người chế giễu Trương Huyền nhiều nhất. Hắn cho rằng việc Lục Tầm trở thành danh sư học đồ là vánt đã đóng thuyền, không thể thay đổi. Vậy mà cuối cùng, chính hắn lại là người bị nhục nhã nhất!

Hắn nói người ta chỉ là vật làm nền, là hòn đá kê chân, nhưng náo loạn nửa ngày, kết quả lại cảm thấy chính Lục Tầm mới giống như vật làm nền và hòn đá.

Lại còn nói đối phương không biết xấu hổ, nên nhảy lầu. . . không ngờ, người muốn nhảy lầu lại chính là hắn!

Có lẽ. . .

Vương Siêu, Lục Tầm và Điền Long đồng loạt nhìn về phía Hoàng Ngữ và Bạch Tốn.

Trong tất cả những người ở đây, muốn nói ai biết rõ mọi chuyện, nhất định là hai người bọn họ.

Một người là Lưu sư học đồ, một người là học sinh của Trang sư.

Trương Huyền lại là người mà bọn hắn đưa đến.

- Chúng ta. . . Cũng không biết!

Hoàng Ngữ vội vàng lắc đầu.

Tam sư chỉ bảo bọn hắn đưa Trương Huyền đến đây, cũng không nói muốn làm gì. Đến cả nàng bây giờ cũng đầy đầu chấm hỏi.

Ở trong trong lòng bọn họ, bất kể là Lưu sư hay Trang sư đều luôn nhã nhặn lịch sự, cao cao tại thượng. Nhưng bây giờ họ lại giống như người hâm mộ theo đuổi thần tượng, vây xung quanh Trương Huyền lão sư không rời. Dù là hai ngươi bọn họ tận mắt nhìn thấy cũng đều không thể tin được.

- Nếu không. . . Đi qua nhìn một chút?

Tất cả mọi người đều không hiểu rõ đến cùng đã xảy ra chuyện gì, vì vậy tò mò đi theo.

Nhất là Lục Tầm. Hôm nay nếu hắn không biết đáp án, đừng nói đi ngủ, nhất định sẽ nghẹn chết.

Trước đó còn ra vẻ cao ngạo, cảm thấy khinh thường làm bạn với Trương Huyền. Nhưng bây giờ, tam đại danh sư dính chặt lấy người ta như vậy. . . trong khi hắn bị ném vào một xó. . .

Gia hỏa này đến cùng có chỗ nào tốt, để tam sư không thèm nhìn ta lấy một cái?

. . .

- Bệ hạ, Lưu sư, Trang sư, Trịnh sư, lão gia biết các ngươi đã tới nên phái ta ra cho nghênh đón các vị.

Mấy người đi không được bao xa, bỗng thấy một lão già tiến lên đón.

Quản gia Điền phủ, Điền Cương.

- Ừm! - Lưu sư gật đầu.

Mặc dù hắn rất muốn thu Trương Huyền làm học đồ ngay bây giờ, nhưng nơi này dù sao cũng là thọ yến của Điền lão, không thể giọng khách át giọng chủ.

- Mời tới bên này, lão gia đã chờ ở sảnh chính. - Điền Cương đi đầu dẫn đường.

- Trương lão sư, đi cùng. Điền lão đã từng trà đạo lão sư của ta, tính tình hiền lành. - Lưu Lăng cười giải thích.

Đối mặt với thái độ thân mật của tam sư, Trương Huyền đành phải gật đầu đồng ý.

Đi được vài bước, Trương Huyền bỗng thấy Thẩm Truy bệ hạ đi đến trước mặt, cười khanh khách nhìn mình.

- Trương Huyền lão sư, ta đã sớm nghe được danh tiếng lẫy lừng của ngươi. Quả nhiên là anh hùng xuất thiếu niên, tương lai khẳng định sẽ rực rỡ ánh hào quang, trở thành đỉnh cao trong thiên hạ. Sau này, nếu ngươi cần gì cứ nói với ta. Thiên Huyền vương quốc mặc dù không được coi là một nước lớn, nhưng cũng không thiếu nguồn lực. Chỉ cần chúng ta có thể tìm được, nhất định sẽ dốc hết sức lực, nghĩa bất dung từ!

Nghe được lời hứa hẹn của đối phương, Trương Huyền càng cảm thấy kỳ quái.

Hắn dĩ nhiên nhận ra Thẩm Truy bệ đang cố ý lấy lòng mình. Nhưng mà. . . Hắn chỉ là một lão sư phổ thông ở học viện, có tư cách gì đáng để đường đường là Quốc vương bệ hạ phải lấy lòng?

Hơn nữa, nhứng gì trước đây ngươi nghe được về ta… có lẽ đều là tiếng xấu đi…

Tại sao mới mấy ngày không gặp, mà mấy tên này đều như thay đổi thành người khác, cùng đối xử với mình tốt như vậy?

Mấy ngày nay hắn vẫn một mực ngụy trang thành Dương sư, không hề xuất hiện với thân phận Trương lão sư a!

Trương Huyền không hiểu rõ đến cùng đã xảy ra chuyện gì khiến thái độ của mấy người chuyển biến thành như vậy.

Tuy nhiên cứ như vậy cũng tốt. Trước đây hắn vẫn lo bọn họ đều là người có địa vị cao nên dùng thân phận Trương Huyền sẽ rất khó tiếp xúc. Xem ra hắn nghĩ nhiều rồi…

Mấy ngày nay im hơi lặng tiếng, không ngờ cáu tên Trương Huyền này cũng đã trở nên trâu bò như vậy.

Để đường đường bệ hạ và danh sư đều đi theo nịnh bợ.

Thanh niên ở đối diện biết Thẩm Truy bệ hạ đang cố ý lấy lòng nên chỉ hơi gật đầu rồi không nói thêm gì nữa, khuôn mặt không có chút rung động nào. Thẩm Truy bệ hạ thầm than trong lòng.

Không hổ là nhân vật được tam sư coi trọng. Chỉ riêng phần tâm tính này đã được coi là rất giỏi rồi.

Đổi lại là những người trẻ tuổi khác, khi bệ hạ khích lệ vài câu, lại đưa ra lời hứa hẹn như vậy, nhất định sẽ dương dương đắc ý, tự cho mình là tài

giỏi siêu phàm. Nhìn lại Trương Huyền, trầm ổn bình tĩnh, bất động thanh sắc, phía trước dù là sông băng hay núi Thái Sơn cũng vẫn giữ được bình tĩnh, trầm ổn, thật khiến người khâm phục.

Hắn âm thầm bội phục, nhưng lại không biết người trong cuộc, Trương Huyền, cũng không phải là trầm ổn, mà là. . . thất thần.

Thêm vào đó, mấy hôm nay hắn đóng giả thành Dương sư, cũng sớm quen tiếp xúc với bọn họ, vì vậy không còn thấy áp lực, không lo lắng chút nào.

Mấy người đi theo quản gia, một lát sau đã đến một đại điện vô cùng rộng rãi.

Vừa đi vào trong đó, bọn họ lập tức ngửi được hương trà xông vào mũi, để cho tinh thần sảng khoái.

- Đến rồi à, mọi người ngồi đi!

Một lão già ngồi ngay ngắn ở vị trí chính giữa của đại điện. Trước mắt hắn có một bộ đồ uống trà tuyệt đẹp, nước nóng hình thành sương trắng lượn lờ. Hương trà chính là bay ra từ trong này.

- Thẩm Truy (Lưu Lăng, Trang Hiền, Trịnh Phi) xin chào Điền lão!

Mấy người tiến về phía trước một bước.

Trương Huyền theo ở phía sau, nhìn về phía ông lão trước mắt.

Hôm này là lễ mừng thọ chín mươi tuổi, nhưng thoát nhìn hắn không khác gì bảy mươi. Râu trắng như tuyết, nhìn từ xa cho cho người ta một cảm giác tiên phong đạo cốt.

- Ừm!

Ông lão lên tiếng, lão giả tùy ý vẫy tay, nhưng vẫn không ngẩng đầu lên.

Hắn cầm lên một tách trà, chậm rãi rót nước sôi vào. Lá trà lập tức tản mát ra một hương thơm nhàn nhạt. Ông lão khẽ vuốt bàn tay, bộ trà như thể có linh hồn, nước trà nóng bỏng rơi thẳng vào trong đó.

Kỹ thuật của hắn mượt mà như nước chảy mây trôi và đẹp mắt. Còn chưa uống trà đã làm người ta trầm trồ khen ngợi không thôi, ánh mắt khó mà rời đi.

Hoàn toàn là một loại hưởng thụ.

- Đây chính là trà đạo? Lợi hại!

Trước đây, hắn còn cảm thấy trà đạo không thể so với luyện đan. Nhưng khi nhìn thấy động tác của ông lão này, hắn mới biết được, một nghề có thể trở thành một trong cửu lưu quả nhiên không tầm thường.

- Mời!

Ông lão vẫy tay một cái, mấy thị nữ đứng xung quanh lập tức đi tới, bưng chén trà đầy mời Thẩm Truy bệ hạ cùng tam đại danh sư.

Có tổng cộng sáu chén, đã đưa ra bốn chén, còn thừa lại hai chén.

Sau khi mọi người nhận được chén trà, ông lão mới xoa tay, ngẩng đầu nhìn về phía mọi người. Lúc này hắn mới nhìn thấy Trương Huyền, lập tức sững sờ.

- Vị này là. . .

Thử thách

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Dịch: Nguyễn Khiêm

Nguồn: TruyenYY

- Hồi bẩm Điền lão sư, vị này chính là Trương Huyền, lão sư trẻ tuổi mà kiệt xuất nhất của Hồng Thiên học viện.

Lưu Lăng giới thiệu.

Tuy rằng Điền lão đã không phải là đang dạy hắn, nhưng hắn vẫn xưng hô lão sư theo thói quen.

Một ngày là thầy, cả đời là cha.

Thế giới này, sư đạo tôn nghiêm là vô cùng nghiêm khắc, coi như danh sư, cũng không dám vi phạm.

- Trương Huyền?

Điền lão lắc đầu một cái, trên mặt không có chút rung động nào, mang theo nghi hoặc:

- Lão sư kiệt xuất nhất của Hồng Thiên học viện không phải Lục Tầm sao?

- Lục lão sư cũng rất ưu tú, nhưng Trương lão sư, không hề yếu, thậm chí còn vượt qua.

Nhớ tới từng hình ảnh mà mình nhìn thấy tại Hồng Thiên học viện trong suốt hai ngày nay, Lưu Lăng không nhịn được ca ngợi.

Tùy tiện dạy học sinh chừng mười ngày, còn ba ngày đánh cá hai ngày nắng chiếu lưới không đến, kết quả... Mỗi một học sinh, đều tăng nhanh như gió, thực lực tăng lên dữ dội.

Loại thành quả dạy học này đừng nói lão sư bình thường, dù cho là ba người bọn họ, đều rất khó làm được.

- Còn vượt qua?

Ánh mắt của Điền lão sáng lên:

- Có thể đạt được ngươi tán dương như vậy, nói rõ hắn xác thực có bản lĩnh, có tư cách ngồi xuống, bất quá, muốn uống trà của ta, không dễ dàng như vậy, nhất định phải thông qua thử thách của ta.

- Thử thách?

Trương Huyền nhìn sang.

Ta chỉ là đi qua cùng mấy người Lưu sư mà thôi, không phải muốn uống trà.

Lại nói, trà của ngươi lẽ nào là thần tiên ủ? Cần thông qua sát hạch mới có thể uống?

Đang muốn mở miệng từ chối, liền thấy ánh mắt của Lưu Lăng ở cách đó không xa sáng lên, hưng phấn nhìn sang.

- Quá tốt rồi, Trương Huyền lão sư, đây chính là cơ hội tốt, ngươi cần phải nắm chắc.

- Cơ hội?

Liền uống chén trà mà thôi, có cái cơ hội gì tốt?

- Có thể uống trà do Điền lão sư tự tay pha, là mơ ước tha thiết của vô số người tu luyện.

Thấy hắn không hiểu, Lưu Lăng cười giải thích:

- Ngươi khả năng không biết, trà do Điền lão sư pha, bất luận là lá trà vẫn là thủ pháp pha trà, đều rất đặc biệt.

- Lá trà ở trên bàn, kêu là Tĩnh Thần trà, được hái ở Tĩnh Thần thụ, toàn bộ Thiên Huyền Vương quốc e rằng không có vượt qua ba gốc, sinh trưởng tại đỉnh núi tuyết cao nhất của Bạch Châu , mỗi ngày được mặt trời chiếu sáng vượt qua tám canh giờ. Chính vì như thế, ngâm lên, mùi thơm nức mũi, kéo dài không giảm.

- Cây trà ít thì cũng thôi, hái lá cây, không thể là non, cũng không thể là già, chỉ có thể là lúc cây trà vừa nở hoa xong, thời điểm canh giờ thứ ba. Thời điểm này lá trà ẩn chứa mùi hoa nhàn nhạt, kết hợp vừa đủ với khí lạnh trên đỉnh núi tuyết, sau khi dùng nước sôi ngâm lá trà sẽ tỏa ra hương vị tuyệt đỉnh, sẽ làm cho người ta càng hưởng thụ.

- Tĩnh Thần thụ vốn là không bao nhiêu lá cây, lại yêu cầu nghiêm khắc như vậy nên sản lượng của loại trà này ít như thế nào, Trương tiểu hữu có thể tưởng tượng được đi, nói thật cho ngươi biết, tổng sản lượng của toàn bộ Thiên Huyền Vương quốc một năm cũng chỉ có khoảng chừng ba lạng.

Trương Huyền líu lưỡi.

Khó trách đối phương nói trịnh trọng như vậy, uống chén trà cũng muốn sát hạch, chỉ là trình độ quý hiếm của lá trà này, liền đáng giá.

- Đương nhiên, số lượng ít ỏi, chỉ nói là loại lá trà này quý giá mà thôi, đối với người tu luyện mà nói, có thể uống cũng có thể không uống, không tính là cơ hội tốt.

Người tu luyện, chú trọng nhất chính là tu vi của bản thân, trà cho dù uống ngon đến mấy, không uống cũng sẽ không ít cái gì, không cần thiết vì ham muốn ăn uống mà cần mơ ước tha thiết.

- Sở dĩ trọng yếu, là bởi vì tác dụng của trà này! Tĩnh Thần trà, có công hiệu tĩnh tâm an thần, người bình thường dùng, có thể khôi phục tinh thần, tinh lực tăng nhiều; Mà võ giả dùng, có thể trong khoảng thời gian ngắn, đạt đến cảnh giới tâm như chỉ thủy. Tuy chỉ là trong thời gian ngắn tiến vào, thời gian không lâu liền sẽ tự động lui ra ngoài, lại có thể khiến người ta sớm cảm thụ ảo diệu của loại tâm cảnh này, đối với tiến bộ trong tương lai, có trợ giúp cực lớn.

Lưu sư nói tiếp:

- Đương nhiên, chỉ trà là không có được công hiệu này, cần phải phối hợp tài nghệ trà đạo cao siêu của Điền lão sư, mới có năng lực như thế!

- Có thể để cho người ta trong thời gian ngắn đạt đến cảnh giới tâm như chỉ thủy?

Con mắt Trương Huyền trợn tròn.

Chỉ có đạt đến cảnh giới tâm như chỉ thủy, làm bất cứ chuyện gì mới có thể chuyên tâm, không bị tâm tình khác ảnh hưởng.

Thật giống như thời điểm Luận đan gặp phải Mạnh Nham, Trần Tiêu hai vị luyện đan sư, luyện chế Tĩnh Tâm đan, loại đan dược có tác dụng yên tĩnh tâm thần này, rất dễ dàng vì tâm tình và thân thể của chính mình xuất hiện vấn đề, do đó dẫn đến đan dược biến dị, mất đi công hiệu ban đầu.

Sở dĩ xuất hiện tình huống như thế, cũng là bởi vì tâm cảnh còn chưa đột phá đến cảnh giới tâm như chỉ thủy.

Chỉ cần đạt đến cảnh giới thứ hai tâm như chỉ thủy, mặc dù có sự tình tiêu cực ảnh hưởng, sẽ vẫn có thể duy trì tâm thần an bình, không bị ảnh

hưởng, luyện chế ra hoàn mỹ Tĩnh Tâm đan.

Hội trưởng của luyện khí sư công hội La Trùng đã đạt đến loại cảnh giới này, kết quả bởi vì ăn Long Lân Hà mỗi lần luyện khí đều không thể tĩnh tâm, cuối cùng liền luyện khí đều không làm được.

- Rất nhiều người tu luyện đều không chú trọng tâm cảnh, cảm thấy không có gì dùng, kỳ thực là hoàn toàn sai lầm. Võ giả muốn đột phá Tông Sư, trở thành võ giả tầng tám, nhất định phải đạt đến tâm cảnh đệ tầng hai, bằng không, tâm cảnh không thuần, bất luận xung kích như thế nào, đều rất khó nắm chắc ý nhị cùng ý cảnh của cảnh giới Tông Sư. Không chỉ võ giả mới có yêu cầu đặc thù, không ít chức nghiệp cũng có yêu cầu đặc thù như vậy, thật giống như sát hạch danh sư, trận pháp sư, không đạt đến cảnh giới tâm như chỉ thủy, tương tự không có tư cách sát hạch.

Lưu Lăng chỉ lo Trương Huyền không hiểu, lần thứ hai giải thích một câu.

- Ừm! Trương Huyền gật đầu.

Kiến thức liên quan tới tâm cảnh, trong Vương quốc tàng thư khố cũng có chút ghi chép, tinh thần hơi động, liền xem gần đủ rồi, xem như là biết một ít, không phải bí mật gì.

Liền bởi vì biết những cái này, mới biết độ khó để cho tâm cảnh tiến bộ, uống một chén trà, liền có thể đi vào, mặc dù chỉ là trong thời gian ngắn, cũng rất khủng bố, công hiệu lớn, liền ngay cả Tĩnh Tâm đan đều không làm được.

Khó trách trà đạo tại các Vương quốc cao đẳng thịnh hành như thế, thậm chí vượt qua thư họa, căn nguyên quan trọng nhất là ở đây.

Nói cách khác, nếu như lúc trước hai vị đan sư là Mạnh Nhan cùng Trần Tiêu, trước khi luyện đan, uống một chén trà này, liền có thể luyện chế ra

Tĩnh Tâm đan không có vấn đề gì, Trương Huyền muốn Luận đan e sợ cũng là không dễ dành giành được thắng lợi như vậy.

- Loại trà có công hiệu như này coi như ta mỗi lần lại đây, cũng chưa chắc có thể uống được, ngày hôm nay vẫn là nhờ phúc của ba vị danh sư, Điền lão nếu đáp ứng cho ngươi cơ hội, tuyệt đối là vạn kim khó cầu.

Thẩm Truy bệ hạ cũng cười nhìn sang.

- Không biết là cái thử thách gì?

Trương Huyền có chút ý động, không nhịn được nhìn sang.

Hắn tuy đã đạt đến cảnh giới tâm như chỉ thủy, cũng chỉ là sơ cấp nhất, nếu như loại trà này có tác dụng mà nói, có lẽ liền có thể làm cho hắn cảm nhận được trung cấp thậm chí cảnh giới càng cao hơn.

Điền lão vẫn chưa trả lời, mà là vẫy vẫy tay:

- Để bọn họ cũng tiến vào đi!

Quản gia Điền Cương gật gù lùi ra, thời gian không lâu, mấy người đi vào.

Chính là mấy người Điền Long, Lục Tầm, Vương Siêu cùng với Hoàng Ngữ, Bạch Tốn.

- Lục Tầm gặp qua Điền lão!

Đi vào gian phòng, Lục Tầm bước lên trước, ôm quyền khom người.

- Ân, đều ngồi đi! Ngươi cùng vị Trương lão sư này đều là lão sư kiệt xuất của Hồng Thiên học viện, đáng tiếc trà chỉ có một chén, vì lẽ đó, cũng chỉ có thể thử thách. Như vậy đi, ta ra đề mục cho các ngươi, hai người tỷ thí, người nào giành chiến thắng, người đó liền có tư cách uống trà, Lưu Lăng, ta nói có được không?

Để Lục Tầm mấy người ngồi xuống, Điền lão nhìn về phía Lưu sư.

Hắn nói chính là uống trà, kỳ thực chỉ cần không ngốc, đều có thể hiểu được chuyện gì đang xảy ra.

- Nguyên lai lão già này thử thách là giả, chính là muốn sáng tạo điều kiện cho Lục Tầm thể hiện tài năng.

Xem tới đây, Trương Huyền làm sao không hiểu được ý tưởng của Điền lão.

Tuy rằng không hiểu mấy người Lưu sư vì sao đột nhiên khách khí đối với hắn như vậy, nhưng giờ khắc này cũng đoán được rồi, khẳng định là muốn thu bản thân làm học đồ, nếu không đường đường tam đại danh sư ăn no rửng mỡ, khách khí cùng một cái đê cấp lão sư như bản thân làm gì?

Chuyện này phát sinh tại Điền gia trang viên, là chủ nhân của nơi này, Điền lão muốn nói không biết, tuyệt đối không thể.

Vì lẽ đó, cái gọi là uống trà là giả, khả năng là cố ý làm khó dễ bản thân, để Lục Tầm cố gắng biểu hiện, một lần nữa thu được Lưu sư ưu ái.

Trương Huyền cũng không có ý định làm học đồ của Lưu sư, bất quá, đối phương làm như vậy, vẫn để cho trong lòng của hắn có chút khó chịu, có loại cảm giác giống như là giúp đối phương đào hố rồi tự mình nhảy vào vậy.

Bất quá, hiện tại lại không thể cự tuyệt.

Sau khi sự tình sư giả bình trắc truyền ra, hắn vẫn bị người lấy ra so sánh cùng Lục Tầm, xem như là tranh cướp một chén trà, trên thực tế lại tranh cướp tư cách học đồ của Lưu sư, một khi từ chối, nhất định sẽ bị coi là sợ hãi Lục Tầm.

Lục Tầm này khẳng định càng thêm dương dương tự đắc.

Trương Huyền đều nghe ra ý tứ, Lưu Lăng tự nhiên cũng nghe được, hơi nhướng mày, sắc mặt có chút khó coi.

Rất hiển nhiên, quyết định này của Điền lão, coi như là hắn, đều không nghĩ tới.

Bất quá, nếu Điền lão sư mở miệng, không thể làm gì khác hơn là gật đầu đáp ứng:

- Tốt!

Lưu sư, Trương Huyền đều có chút không cao hứng, kỳ thực Điền lão cũng tràn đầy phiền muộn.

Lúc trước, Lưu sư gửi thư cho hắn, bên trong xác thực có nhắc tới Lục Tầm, rõ ràng có ý định thu hắn làm học đồ, chính vì như thế, hắn mới chuyên môn mời, cố ý chuẩn bị thêm một chén trà, gọi Lục Tầm lại đây, giả vờ sát hạch, trên thực tế là để tiện giới thiệu hai người với nhau.

Ai biết... Lục Tầm không lại đây, Trương Huyền đã đến trước.

Hơn nữa nhìn thái độ của Lưu sư, hắn là coi trọng vị Trương lão sư này, từ bỏ Lục Tầm, để những gì mà hắn chuẩn bị trước bị thất bại, tự nhiên có chút không cao hứng.

Cho nên mới tạm thời làm ra cái thử thách này.

Nếu không, cũng đã sớm nói với Lục Tầm, kết quả lại để cho hắn không cách nào trở thành học đồ, chẳng phải rất mất mặt?

- Lục Tầm nghe theo Điền lão sắp xếp!

Cũng rõ ràng ý của đối phương, sắc mặt của Lục Tầm vui vẻ, ôm quyền mở miệng.

- Nếu muốn thử thách, chung quy phải có nội dung đi, không biết thử thách cái gì?

Biết không có thể từ chối, Trương Huyền cũng không tiếp tục băn khoăn.

- Các ngươi là vì uống trà, đương nhiên muốn thảo luận trà đạo!

Một bên Điền Long hừ nói.

- Trà đạo? Trương Huyền hơi nhướng mày.

- Trương lão sư chưa bao giờ tiếp xúc qua trà đạo, thử thách trà đạo, không khỏi có chút quá bất công đi!

Hoàng Ngữ có chút không chịu được nên không nhịn được mở miệng nói.

Nàng cùng vị Trương lão sư này tiếp xúc tương đối nhiều, đối phương là thư họa đại sư, đối với trà đạo lại không biết gì cả, thậm chí ngày hôm nay lúc nói chuyện cùng hắn, nàng có thể thấy được đến cả chức nghiệp trà đạo sư hắn cũng chưa từng nghe nói.

Thử thách trà đạo cho người không biết gì cả?

Đây không phải là cố ý làm khó dễ sao?

Hơn nữa, theo nàng biết được, Lục Tầm thế nhưng là đã chuyên môn học trà đạo, tuy rằng không bằng Điền Long, nhưng là thật nghe qua Điền lão truyền thụ, chí ít có thể ngâm ra nước trà ở cảnh giới thứ nhất... Loại sát hạch này coi như là người mù, cũng có thể nhìn ra không công bằng.

- Muốn trở thành học đồ của danh sư, học rộng biết nhiều là tất nhiên, đủ loại chức nghiệp chắc là đều có nghiên cứu... Trà đạo thân là một chức nghiệp trong hạ cửu lưu, thịnh hành trên toàn bộ Vương quốc, làm sao có khả năng sẽ không biết, không hiểu? Nếu như Trương lão sư, thật sự cái gì đều không biết, vậy thì ngượng ngùng, chén trà này không thể làm gì khác hơn là ta uống...

Lục Tầm nhẹ nhàng nở nụ cười, trong mắt lộ ra tự tin, khuôn mặt tỏ vẻ nho nhã.

Tiểu tử muốn đấu với ta sao, xem ta không đánh chết ngươi.

- Không sai, nếu như ngay cả trà đạo đều không biết, còn làm học đồ của danh sư làm gì? Chủ động chịu thua là được, còn cố làm gì cho mất mặt, xấu hổ!

Vương Siêu mở miệng.

Vừa nãy bị mất mặt mũi, tìm tới cơ hội, lập tức trả thù một câu.

- Được rồi, trà đạo tuy rằng ngày hôm nay ta mới nghe nói, bất quá, hiện tại có thể học tập, muốn thử thách như thế nào, trực tiếp bắt đầu đi!

Nhìn thấy dáng vẻ dương dương tự đắc của đối phương, Trương Huyền lắc đầu, nói.

Đã có người muốn đánh mặt, vậy thì mạnh mẽ đánh thêm vài cái cho chừa đi.

Tuy rằng ngày hôm nay hắn mới nghe nói đến trà đạo, nhưng thư tịch liên quan đến trà đạo trong Vương quốc tàng thư khố cũng được xếp đầy bảy, tám cái giá sách , có tới hơn vạn bản.

Trước chỉ là thu vào Thiên Đạo thư viện, vẫn chưa quan sát, học tập, hiện tại cũng nên xem qua một chút.

Chín năm xuân

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Dịch: Nguyễn Khiêm

Nguồn: TruyenYY

- Hiện tại học tập?

Nghe được lời nói của Trương Huyền, mấy người Lục Tầm, Điền Long cười to một tiếng.

Đùa giỡn đi!

Hiện tại học tập? Ngươi coi là trà đạo là tay nghề của thợ thủ công ở ven đường sao? Nói học là học được?

Đây là một loại chức nghiệp trong hạ cửu lưu, coi như mỗi ngày nghiên cứu, không có mấy năm, cũng không thể tiến bộ, hiện tại học tập, liền muốn thông qua thử thách. Không ra vẻ, ngươi sẽ chết ư?

Bất quá cũng tốt, không làm không chết, một lúc nữa để cho ngươi không thể nhấc nổi đầu lên.

Lục Tầm hừ lạnh một tiếng.

Đối phương hưng phấn, Hoàng Ngữ ở một bên suýt chút nữa khóc lên, vội vàng truyền âm khuyên can:

- Không thể đáp ứng, Lục Tầm chuyên môn học trà đạo, vô cùng tinh thông.

Ngươi liền trà đạo là gì cũng không biết, đi tỷ thí cùng một vị cao thủ trà đạo, chuyện này không phải là đùa giỡn hay sao?

Gặp qua lỗ mãng, chưa từng thấy kẻ nào lỗ mãng như thế.

- Không có chuyện gì!

Biết đối phương quan tâm thực lòng, Trương Huyền cười cười an ủi một câu.

Thấy thái độ của hắn, biết hắn đã quyết tâm, không thể thay đổi, Hoàng Ngữ dù gấp, lại không có cách nào.

- Hừ!

Nhìn thấy vị Trương lão sư này tùy tiện như vậy, sắc mặt của Điền lão cũng có phần không dễ nhìn.

Trà đạo là điều mà hắn tiêu hao hết tất cả tâm huyết để nghiên cứu, cái tên này cái gì cũng đều không biết, lại có thể mở miệng, hiện tại học tập.

Học cái gì? Làm sao mà học?

Ngươi cho rằng đây là trò chơi của trẻ con? Nhìn một chút sẽ biết?

Đùa gì thế!

Liền ngay cả ba vị danh sư ở một bên, cũng nhìn nhau, từng người cau mày.

Chỉ là nghe qua sự tích của Trương lão sư, đây là lần thứ nhất nhìn thấy người thật, không nghĩ tới lại là người lỗ mãng cùng tùy tiện như vậy, nếu thực sự hắn là loại tính cách này, coi như giảng bài có tốt, cũng muốn suy tính một chút, có muốn thu hắn làm học đồ hay không.

- Vậy liền bắt đầu đi!

Cố nén tức giận ở trong lòng, Điền lão vẫy tay một cái:

- Thử thách rất đơn giản, Long nhi, ngươi hiện tại ngâm một bình trà, Lục lão sư, Trương lão sư hai vị ai có thể nói ra dùng thủ pháp gì, trà hương đạt đến mấy phẩm là được!

Trà đạo cũng giống như luyện đan, đi qua không biết bao nhiêu năm truyền thừa, nắm giữ rất nhiều loại lưu phái cùng thủ pháp, lưu phái khác nhau, thủ pháp khác nhau, ngâm ra trà sẽ có hương vị, màu sắc cũng không giống nhau.

Chính vì như thế, pha trà, không có cái gì gọi là chính xác cùng sai lầm tuyệt đối, chỉ có tốt, càng tốt hơn, tốt nhất.

Thủ pháp pha trà tốt hơn có thể làm cho cùng một loại lá trà nhưng trà hương phát huy đến cực hạn, người uống trà, tinh khí thần đều có thể đạt được tẩm bổ.

- Vâng!

Khóe miệng của Điền Long nhướng lên, nhìn Trương Huyền một chút, tiếp nhận bộ dụng cụ pha trà do quản gia Điền Cương đưa đến.

Nước sôi chậm rãi chảy xuôi để bộ ấm chén ấm áp hơn, bàn tay vồ giữa không trung, mấy sợi lá trà liền xuất hiện trong ấm trà, nước sôi chảy xuống, ngay khi vừa tiếp xúc với lá trà, trà hương nổ tung như pháo, trong nháy mắt phân tán ra bốn phía, toàn bộ đại sảnh đều mang theo hương vị trà nồng nặc.

- Lợi hại!

- Không nghĩ tới vị Điền Long này tuổi không lớn lắm, mà lý giải đối với trà đạo lại cao như vậy, thật là làm cho người khâm phục.

- Nhìn dáng dấp hắn là hắn đã đạt được Điền lão sư chân truyền, tương lai trở thành một vị chân chính trà đạo sư, là chuyện ở trong tầm tay!

Tam đại danh sư nhìn thấy động tác của Điền Long, đồng thời âm thầm gật đầu.

Bọn họ đều đã học trà đạo cùng Điền lão, tuy rằng không đạt đến trình độ của một vị chính thức trà đạo sư, nhưng cũng chìm đắm không biết bao nhiêu năm, trình độ không thấp, tự nhiên cũng nhìn ra vị Điền Long này tài nghệ phi phàm.

- Trà đạo cũng chia làm tứ cảnh phân biệt là sắc hương đều giai, giản dị như cũ, thần tồn ý tại, hương phiêu khắp nơi! Bốn cái cảnh giới này cũng phân biệt đối ứng với bốn cảnh giới trong thư họa là lục thực, linh động, ý tồn, kinh hồng! Điền Long mặc dù là người không ra sao, nhưng phương diện trà đạo quả thật rất có thiên phú, nhìn thủ pháp của hắn, xem ra đã đạt đến cảnh giới thứ hai, giản dị như cũ!

Chỉ lo Trương Huyền không hiểu, Hoàng Ngữ ở một bên truyền âm, giải thích.

- Cảnh giới thứ nhất, sắc hương đều giai, là chỉ ngâm ra trà, bất luận nhan sắc vẫn là hương vị, đều đạt đến trình độ nhất định, làm cho người ta có cảm giác vui tai vui mắt, chớ xem thường cảnh giới này, người pha trà nhất định phải có sự hiểu biết cực kỳ sâu sắc đối với nước, phân lượng của lá trà cùng với trạng thái của bộ dụng cụ uống trà mới được, không có mấy năm khổ công, rất khó đạt đến.

- Cảnh giới thứ hai, cũng chính là cảnh giới hiện tại của Điền Long, gọi là cảnh giới phản phác quy chân, lúc này pha trà, đã không những là bản lĩnh bình thường, mà là đem loại tài nghệ này hòa vào cốt tủy huyết dịch, có thể làm cho hương vị căn bản nhất của lá trà tản mát ra, để người ngửi được hương trà thuần chính nhất.

- Cảnh giới thứ ba, thần tồn ý tại, tương tự như cảnh giới ý tồn trong thư họa, lúc này người pha trà đã lĩnh ngộ được trà đạo chân chính, đã có thể

đem ý cảnh của chính mình hòa vào trong nước trà, người uống trà có thể thông qua thưởng thức trà lĩnh hội tâm tình sướng vui đau buồn của người pha trà. Đạt đến loại cảnh giới này, là có thể tham gia sát hạch, trở thành một tên chân chính trà đạo sư.

- Cảnh giới thứ tư, hương phiêu khắp nơi là chỉ người pha trà, có thể để cho trà hương tản ra, chu vi mấy ngàn mét đều hương vị nức mũi; Cũng có thể khống chế trà hương, kéo dài không tiêu tan, để người uống xong, giống như Tiên ủ. Điền lão liền đạt đến loại trình độ này, ngươi nhìn nước trà mà hắn đổ ra, nhiệt khí xoay quanh tại miệng chén cũng không tan ra, loại tài nghệ này không những để cho trà hương không hề lãng phí, bất cứ lúc nào uống vào đều là nóng hổi, không hề bởi vì thời gian trôi qua, dẫn đến nước trà trở nên lạnh, do đó ảnh hưởng hương vị.

Hoàng Ngữ đối với trà đạo cũng hiểu rõ rất nhiều, chậm rãi giải thích.

Biết đối phương là vì để cho bản thân nhanh chóng hiểu rõ trà đạo, Trương Huyền mang theo cảm kích gật gù.

Nghe nàng nói như vậy, trà đạo quả nhiên không đơn giản.

Chỉ bốn cái cảnh giới này liền e sợ phải hao phí không ít thời gian của vô số người đi.

Hô!

Đang khi nói chuyện, Điền Long cũng đã hoàn thành, nước trà được đổ ra một cách chậm rãi, trông như nước suối trên núi chảy xuôi, rơi xuống chén trà phát ra thanh âm vui sướng, giống như tiếng vang khi nhạc khí xướng lên vậy.

- Bêu xấu!

Khi nước trà được đổ đầy chén, trà hương mới phân tán ra bốn phía, làm cho người ta cảm thấy tâm thần thoải mái, Điền Long nhẹ nhàng nở nụ cười, tràn đầy đắc ý.

Ở tuổi này của hắn, liền có thể đem trà đạo lĩnh ngộ đến cảnh giới thứ hai, đã xem như là thiên tài trong thiên tài.

Hưng phấn qua đi, nhìn sang phía Hoàng Ngữ, vốn tưởng rằng nàng sẽ mang vẻ mặt sùng bái mà lao vào ngực mình, đã thấy nàng căn bản không nhìn, trái lại nói nhỏ cùng Trương Huyền, sắc mặt lập tức trầm xuống, cả người đều sắp nổ tung.

Không dễ dàng học được một bộ thủ pháp, lại biểu diễn hoàn mỹ như vậy, muốn cố gắng biểu hiện ở trước mặt của mỹ nhân. Kết quả nhưng là như thế này.

- Trương Huyền...

Một bồn lửa giận không có chỗ phát tiết lập tức chuyển đến trên người của Trương Huyền.

Nhìn thấy ánh mắt phẫn nộ của hắn, Trương Huyền chớp con mắt. Có vẻ như ta không đắc tội hắn đi, đầu óc của cái tên này có vấn đề sao?

...

- Nước trà ngâm xong rồi, các ngươi ai đến trước?

Điền lão nhìn quanh một vòng.

- Ta đến trước đi!

Lục Tầm đứng dậy, trong mắt tràn đầy tự tin, rất có dáng vẻ chỉ điểm giang sơn:

- Thủ pháp của Điền huynh gọi là ‘Lá rụng về cội’, bắt nguồn từ Trường Phong đại sư, hơn một trăm năm trước, hắn quan sát lá trà sinh trưởng suốt ba năm, cảm ngộ vừa đến lập tức sáng chế ra bộ thủ pháp này.

- Ý nghĩa của bộ thủ pháp ‘Lá rụng về cội’ này là đem mỗi một mảnh lá trà, dựa theo trình tự sinh trưởng, bày ra ở bên trong dụng cụ uống trà,

lúc ngâm nước sôi, cũng dựa theo cái trình tự này. Lá trà cũng giống như người, nắm giữ kinh lạc, dựa theo trình tự sinh trưởng tiến hành ngâm, sẽ tựa như là từ gốc rễ đến ngọn, từ đầu tới cuối. Loại thủ pháp này tiến lên dần dần, có thể đem hương vị căn bản nhất của lá trà tản mát ra, để trà đạo đạt đến cảnh giới thứ hai, giản dị như cũ.

Nói đến đây quăng ống tay áo một cái, Lục Tầm nhẹ nhàng nở nụ cười:

- Điền huynh, không biết ta nói có thể chính xác hay không?

- Lục huynh đại tài, không hề có một chút sai lầm.

Điền Long lên tiếng trả lời.

- Nói xong về thủ pháp, bây giờ nói một chút về trà hương!

Lục Tầm đứng tại chỗ, hít một hơi, khẽ mỉm cười:

- Mùi thơm nức mũi, vờn quanh không thôi, để người tựa như là đang đặt mình vào vườn trà, nếu như ta không đoán sai, chắc là đạt đến tứ phẩm.

Vì sáng tỏ đẳng cấp cùng hương vị của trà, một ít trà đạo đại sư đem hương vị của trà phân ra đẳng cấp, tổng cộng cửu phẩm, từ thấp đến cao.

Trà hương nhất phẩm, miệng lưỡi sinh tân.

Trà hương nhị phẩm, tâm thần dao động.

...

Trà hương tứ phẩm, hồn khiên mộng nhiễu.

...

Trà hương cửu phẩm, bách điểu lai triêu.

Điền Long sử dụng tới thủ pháp trà đạo cảnh giới thứ hai, dĩ nhiên đem trà hương đạt đến tứ phẩm, hồn khiên mộng nhiễu.

Nói cách khác, loại mùi thơm này, có thể khiến mùi hương lưu lại trong linh hồn, người uống thật lâu không cách nào quên.

- Ừm!

Nghe được Lục Tầm trả lời, Điền lão cũng thoả mãn gật gù.

Không hổ là Lục Tầm lão sư, đối với trà đạo vô cùng tinh thông, nói hoàn toàn chính xác.

- Ta nói xong, Trương Huyền lão sư, đến lượt ngươi...

Khẽ mỉm cười, Lục Tầm nhìn sang.

- Ta? Ngươi đều nói xong, để ta nói cái gì?

Trương Huyền không nói gì.

Cái tên này cũng quá vô liêm sỉ đi.

Nội dung sát hạch là hỏi về thủ pháp pha trà cùng đẳng cấp của trà hương, hắn đều nói xong, để mình nói cái gì nữa?

Nếu như nói như đối phương, hắn hoàn toàn có thể nói mình là học vẹt, hoặc là mô phỏng theo lời hắn nói.

- Lục huynh chỉ nói tên gọi cùng xuất xứ của thủ pháp thôi, trà đạo bác đại tinh thâm, nếu như có lời muốn nói, có thể nói khẳng định cũng không có thiếu, Trương lão sư, sẽ không là căn bản không biết đây là cái thủ pháp gì, nên cái gì cũng đều không nói ra được đi!

Một bên Điền Long cười khanh khách nhìn sang:

- Nếu như là như vậy, ta khuyên ngươi vẫn là trực tiếp chịu thua thì tốt hơn, miễn cho mọi người đều lúng túng!

- Chịu thua? Cái này không phù hợp với tác phong của ta, muốn chịu thua, cũng để cho người khác chịu thua đi!

Trương Huyền lắc đầu một cái, nói đến đây, khóe miệng giương lên, mang theo vẻ cân nhắc nhìn về phía Điền Long:

- Ngươi nhất định muốn ta nói?

- Đừng có giả vờ giả vịt! Có gì thì ngươi cứ nói đi!

Điền Long quăng ống tay áo một cái.

- Tốt lắm!

Trương Huyền đứng dậy:

- Vừa nãy Lục lão sư nói không sai, Điền Long xác thực sử dụng thủ pháp 'Lá rụng về cội', nguyên bản thủ pháp này là có thể ngâm ra nước trà ở cảnh giới thứ ba, trà hương lục phẩm , đáng tiếc... Đến trong tay hắn, dùng giống thật mà là giả, cái gì cũng không phải, thất bại!

- Ngươi... Điền Long suýt chút nữa nhảy lên.

- Ngươi không cần phải phủ nhận nhanh như thế!

Trương Huyền cười nhạt, chậm rãi đi tới trước mặt Điền Long, tiện tay cầm chén trà lên, ngón tay nhẹ nhàng lướt qua.

- Chén trà, ấm trà, dụng cụ pha trà, ta liền không nói nhiều, trong phủ đệ của Điền lão, coi như dùng đồ không phải tốt nhất, cũng không kém nhiều, vậy liền nói về thủ pháp pha trà của ngươi. Thủ pháp 'Lá rụng về cội' coi trọng tiến lên dần dần, nước nóng thẩm thấu mạch lạc của lá trà, giống như lá trà tự chủ hút nước, trình tự bày lá trà của ngươi không có bất cứ vấn đề gì, đáng tiếc, ngươi xem nhẹ đặc tính của lá trà.

- Lá trà mà ngươi dùng để pha, gọi là 'Chín năm xuân', từ lúc lá trà sinh thành, đến lúc hái xuống, chín năm là chu kỳ tốt nhất, hương vị cũng dày

đặc nhất, điểm ấy ta nói không sai chứ!

Trương Huyền nhìn sang.

- Không sai!

Điền Long gật đầu.

Chín năm xuân là một loại lá trà có sản lượng ít ỏi, số lượng ở ngoài thị trường cũng không hề nhiều, cơ bản chỉ lưu hành trong giới trà đạo sư với nhau, liền coi như là Điền phủ binh họ, cũng phải sưu tập rất lâu, mới có được mấy lạng, tên gia hỏa này lúc trước liền trà đạo là cái gì cũng không biết, làm sao biết được loại trà này?

Tìm lộn người

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Dịch: Nguyễn Khiêm

Nguồn: TruyenYY

- Bình thường lá trà chỉ cần một năm là có thể dùng, mà loại lá trà này phải chờ chín năm, nói rõ rằng nó rất đặc thù, cần ngâm càng lâu, mới có thể làm cho hương vị càng thuần chính, lại xa xưa. Nhưng mà ngươi, dùng không tới ba cái hô hấp, đã đem tất cả lá trà ngâm xong, thời gian quá nhanh, dẫn đến hương vị của 'Chín năm xuân' chưa được phát huy hoàn toàn, đây là cái thất bại thứ nhất!

- 'Chín năm xuân', sinh trưởng tại địa phương ẩm ướt, bên trong lá trà nhiều hơi ẩm, ngâm trước, cần dùng nước muối nhạt thanh tẩy, mới có thể để lá trà toả ra hương vị càng tốt hơn, ngươi không những không rửa, còn trực tiếp đem ngâm, ảnh hưởng vị không nói, càng làm cho 'Chín năm xuân' mạnh mẽ rớt xuống một đẳng cấp, là cái thất bại thứ hai!

- Trước khi pha trà, làm nóng trà cụ thì không có vấn đề, đáng tiếc, quá độ khoe khoang kỹ xảo, còn không đợi trà cụ triệt để nóng lên liền thả lá trà vào, hơn nữa còn là lá trà ở trạng thái phổ thông, dẫn đến nhiệt lượng bị tiêu thất, hiệu quả giảm nhiều, đây là cái thất bại thứ ba!

...

- 'Lá rụng về cội', thời điểm cuối cùng điểm trà, phải chia vào tất cả các chén trong vòng ba cái hô hấp, mới có thể bảo đảm mỗi một chén đều có

hương vị tương đồng, ngươi lại kéo dài tới tận bảy cái hô hấp, hương vị của chén trà thứ nhất cùng với chén thứ năm đã chênh lệch nhau gần một đẳng cấp. Ngươi có thể thử một chút, chén thứ nhất đạt đến tứ phẩm, mà một chén cuối cùng, nhiều nhất cũng là tam phẩm. Cùng một bình trà, nhưng lại có hai loại khẩu vị, đây là chỗ thất bại thứ mười bảy!

Trương Huyền không có ngừng lại, liên tiếp nói ra mười bảy chỗ thất bại, chỗ không bình thường, rồi nhìn sang Điền Long, vẻ mặt đồng tình nói:

- Một bộ thủ pháp ‘Lá rụng về cội’ hay như thế, lá trà ‘Chín năm xuân’ tốt như thế, bị ngươi ngâm thành như vậy, không phải ‘phế phẩm’ thì là cái gì?

- Ngươi... Ngươi...

Sắc mặt của Điền Long trắng bệch, giống như là trông thấy quỷ vậy.

Muốn phản bác, lại một câu đều không nói ra được.

Hắn vừa mới học được bộ thủ pháp này, có rất nhiều thiếu hụt là điều bình thường, dựa theo đạo lý, không ảnh hưởng đến toàn cục, nhưng đối phương làm sao thấy được, làm sao hiểu được?

Hắn không phải không biết gì về trà đạo sao?

Phải biết, những điều mà đối phương vừa nói ra, không hề kém hơn những điều mà ông nội của hắn dùng để giáo huấn hắn, thậm chí còn nhiều hơn không ít!

Ông nội cũng chỉ nói ra bốn, năm nơi mà thôi, hắn một hơi nói ra mười bảy chỗ...

Lẽ nào hắn nghiên cứu về trà đạo còn lợi hại hơn, sâu sắc hơn cả ông nội sao?

Sao có thể có chuyện đó?

Không những hắn phát rồ, toàn bộ đại điện cũng im ắng đến mức nghe được cả tiếng kim rơi.

Tất cả mọi người đều nhìn về phía Trương Huyền, như là nhìn một đầu quái vật.

Đặc biệt là Lục Tầm, con mắt trợn lên, lồi ra như là sắp rơi xuống dưới đất, cảm giác như sắp phát điên rồi.

Hắn vừa mới nói ra thủ pháp pha trà mà Điền Long sử dụng cùng đẳng cấp của trà hương, liền cảm thấy rất lợi hại, rất tự hào, kết quả... Đối phương không chỉ nhìn ra những cái này, liền vấn đề trong quá trình chuẩn bị pha trà, sai lầm trong quá trình pha trà, cũng tất cả đều nói ra, rõ ràng...

Nhất thời để hắn cảm thấy khuôn mặt giống như bị người mạnh mẽ đánh lên, nóng rát.

Đến cùng xảy ra chuyện gì?

Một hơi nói ra nhiều vấn đề như vậy, hơn nữa hiểu rõ về ‘Chín năm xuân’ như vậy, con mẹ nó ngươi là người bán lá trà này sao?

- Điền lão, không biết ta nói có đúng không?

Không để ý tới mọi người khiếp sợ, Trương Huyền nhẹ nhàng nở nụ cười, nhìn về phía Điền lão.

Trà đạo sư pha trà, không ngờ là cũng giống như võ giả đánh quyền, tương tự có thể để thư viện hình thành thư tịch ghi chép thiếu hụt, Điền Long này không khiêu khích thì hắn cũng không thèm để ý, chỉ nói vài chỗ cho có lệ , nhưng từ lúc vừa mới gặp mặt đã liên tục tìm bản thân để gây phiền phức, còn muốn giúp đỡ Lục Tầm, vậy thì thật không tiện.

Đương nhiên, cái này cũng là hắn đã hạ thủ lưu tình, chỉ nói một phần thiếu hụt mà thôi, thật muốn nói ra tất cả, e sợ cái tên này sẽ giống như là Bạch Minh đan sư lúc trước, niềm tin kiên định bao nhiêu năm sẽ ầm ầm

đổ nát, dẫn đến sau đó tại phương diện trà đạo, không có cách nào tinh tiến.

- Ngươi nói...

Nói thật, những điều mà đối phương nói, có hơn một nửa là hắn cũng không biết là có chính xác hay không, nhưng những điều còn lại hắn có thể xác định, chính xác trăm phần trăm.

Hơn nữa, một nửa hắn không biết kia, bất luận là theo thuộc tính của lá trà hay là thủ pháp pha trà, sẽ không có bất cứ vấn đề gì.

Chỉ liếc mắt nhìn Điền Long pha trà, liền có thể nói ra nhiều vấn đề như vậy?

Đến cùng thì ta là trà đạo đại sư hay hắn mới là trà đạo đại sư?

Vẻ mặt của Điền lão như gặp phải quỷ, chần chờ hồi lâu rồi nói:

- Hoàn toàn đúng!

- Hoàn toàn đúng?

- Trương lão sư nói đúng?

Nghe được phán đoán của hắn, mọi người bên trong đại sảnh ồ lên.

Đặc biệt là Hoàng Ngữ, Bạch Tốn liếc nhau một cái, từng người từ trong mắt đối phương nhìn ra sự rung động mạnh.

Trên đường tới, Trương lão sư vẫn hỏi một ít chuyện liên quan với trà đạo, ngây thơ tới không thể ngây thơ hơn, tuyệt đối không biết trà đạo là món đồ gì... Mới vừa rồi còn lo lắng, so đấu cùng Lục Tầm, phải thua không thể nghi ngờ, nằm mơ đều không nghĩ tới, xuất hiện kết quả như thế này.

Đại ca, có thể đừng chơi đùa trái tim của chúng ta như vậy được không?

Ngươi tinh thông trà đạo như thế, sao lại còn ra vẻ là không biết gì cả?

- Hắn khẳng định là cố ý...

Nhớ tới mới vừa rồi còn có lòng tốt, truyền âm giảng giải trà đạo tứ cảnh cho hắn, Hoàng Ngữ liên tục thổ huyết, e rằng trong nội tâm của cái tên này đang cười nhạo bản thân vô tri đi...

- Có vẻ như... Trương đại sư, lúc trước khi vẽ tranh cũng là như vậy...

Chính ở thời điểm trong lòng đang thầm mắng Trương Huyền, liền nghe đến thanh âm có vẻ mê man của Bạch Tốn.

Nghe hắn nói như thế, Hoàng Ngữ nhất thời cũng nghĩ ra.

Có vẻ như vị Trương đại sư này, tại thời điểm sát hạch thư họa cho bọn họ, cũng ngớ ngẩn như thế, cái gì đều không biết, kết quả nhìn mấy quyển thư tịch, tùy tiện vẽ vài nét bút, rồi ngay cả tác phẩm hội họa cảnh giới thứ năm đều có thể tiện tay làm ra.

Cái tên này, đến cùng là làm như thế nào?

Trên thế giới tại sao có thể có quái thai như thế?

- Nếu như là hoàn toàn đúng, có phải là cũng thông qua thử thách của Điền lão hay không?

Hai tay chắp ở sau lưng, Trương Huyền trở lại chỗ ngồi của mình, vẻ mặt hờ hững nhìn sang.

- Chậm đã!

Điền lão còn chưa nói, Vương Siêu ở phía đối diện đột nhiên đứng lên:

- Vừa nãy Điền lão ra đề mục là, Trương Huyền cùng Lục huynh ai có thể nói ra dùng thủ pháp gì, trà hương đạt đến mấy phẩm, người đó liền thắng lợi! Lục huynh đã nói thủ pháp là ‘Lá rụng về cội’, cũng nói ra trà hương là tứ phẩm, trả lời không sai lầm, phù hợp vấn đề! Còn Trương

lão sư, nói nhiều như vậy, thứ then chốt nhất ngược lại không nói ra, cẩn thận mà nói, là đáp án sai lầm, ta cho rằng Lục huynh chắc là thắng lợi.

- Không sai, Lục huynh không nói những vấn đề phía sau, không có nghĩa là không biết, hắn chỉ là trả lời chính xác vấn đề đưa ra thôi.

Ánh mắt của Điền Long sáng lên, cũng cắn răng nói.

Nếu như cái tên này thật muốn thắng lợi, trở thành học đồ của Lưu sư, chẳng phải mỗi ngày sẽ được ở cùng với Hoàng Ngữ? Vậy bản thân làm sao có cơ hội?

Vì lẽ đó, nhất định không thể để cho hắn thực hiện được!

Hơn nữa vừa mới bị mắng giống như là cháu trai vậy, loại cơ hội tốt như này sao có thể buông tha.

- ...

Nghe được luận điệu của đối phương, Trương Huyền sửng sốt.

Nguyên bản, hắn nghĩ chính mình đã đủ vô sỉ, không nghĩ tới hai người này cũng đâu có kém gì mình.

Hỏi một đằng trả lời một nẻo sao?

Cẩn thận nói đến, bản thân xác thực là hỏi một đằng trả lời một nẻo, chỉ có điều...

- Lục lão sư là người trả lời trước, đã nói ra đáp án, nếu như Trương lão sư không nói như vậy, chẳng lẽ còn muốn lặp lại đáp án của hắn?

Hoàng Ngữ cũng không nhịn được nữa, đứng dậy.

Đùa gì thế?

Ngươi đều đem đáp án nói ra, để người phía sau làm sao trả lời?

Nói giống như ngươi, nhất định sẽ bị nói là thuật lại, nói không giống, còn bị bảo là hỏi một đằng trả lời một nẻo.

Đều là minh tinh giáo sư, có thể giữ lại chút mặt mũi không?

- Được rồi, không muốn ầm ĩ.

Thấy song phương có chút bốc lửa, Điền lão vung tay lên:

- Cái đề mục này là ta ra có chút sơ sẩy, liền coi như ngang tay đi.

- Coi như là ngang tay?

Trương Huyền nhìn sang, biết đối phương rõ ràng là đang giúp đỡ Lục Tầm.

Điều này cũng khó trách, bản thân lẻ loi, trước hôm nay, liền vị Điền lão này là ai cũng không biết, đối phương đương nhiên phải giúp người càng quen thuộc hơn là Lục Tầm mới đúng.

- Điền lão sư...

Nghe hắn nói như thế, Lưu Lăng hơi nhướng mày.

Thiên vị như thế này thì cũng quá trắng trợn đi!

- Được rồi, ngươi cũng đừng nói, là sơ sẩy của ta, để ta lại ra một đề là được, không phải ở chỗ này băn khoăn.

Đánh gãy lời của Lưu sư, Điền lão lạnh nhạt nói.

- Vâng!

Lão sư đã nói như vậy, Lưu Lăng cũng không dám phản bác, không thể làm gì khác hơn là áy náy nhìn qua Trương Huyền một chút.

- Vừa nãy sát hạch trà đạo, là sơ sẩy của ta, bất quá, ta cũng đã nhìn ra, hai vị đều vô cùng tinh thông trà đạo, nếu như thật muốn đánh nhau chết

sống, ngược lại tổn thương hòa khí. Như vậy đi, ngoại trừ trà đạo, ta cũng có chút nghiên cứu về phương diện thư hoạ, hơn nữa, vừa vặn đạt được một bộ thư họa, chỉ liếc mắt nhìn, liền kinh động như gặp thiên nhân, hai vị đều là lão sư của Hồng Thiên học viện, tin rằng cũng có chút hiểu rõ với phương diện thư họa, không bằng ta lấy bộ thư họa kia ra để hai vị giám thưởng một lần, ai nói chuẩn xác hơn, người đó liền thắng lợi...

Chần chờ chốc lát, Điền lão một vuốt chòm râu nói.

- Sát hạch thư họa?

Nghe được lời của đối phương, Trương Huyền sững sờ, suýt chút nữa thì bật cười.

Nếu như sát hạch cái khác, hắn có lẽ còn muốn tìm kiếm thư tịch ở trong thư viện, học tập một chút, còn thư họa à, hoàn toàn không cần a!

Có thể vẽ ra tác phẩm hội họa cảnh giới thứ năm, dĩ nhiên là đã đạt đến cảnh giới thư họa Tông Sư, có thể so với nhị tinh thư họa sư, ngươi xác định Lục Tầm mà đấu với ta, có thể thắng lợi?

Bất quá, ngẫm lại cũng là bừng tỉnh, thông qua chuyện vừa rồi, hắn khẳng định cũng nhìn ra bản thân vô cùng tinh thông trà đạo, tiếp tục so đấu mà nói, Lục Tầm khẳng định sẽ thất bại.

Hai người nếu đã sớm nhận thức, tự nhiên biết, phụ thân của Lục Tầm là một vị thư họa đại sư, từ nhỏ mưa dầm thấm lâu , về phương diện thư hoạ tất nhiên sẽ càng hiểu rõ hơn trà đạo.

Vì lẽ đó, trực tiếp sát hạch thư họa.

Như vậy chẳng khác nào lấy sở trường của Lục Tầm để tỷ thí cùng mình.

Chỉ tiếc, hắn không nghĩ tới... Liền ngay cả phụ thân của Lục Tầm, Lục Trầm đại sư mà gặp phải bản thân, đều muốn tôn xưng một tiếng đại sư.

- Không biết hai vị có dị nghị gì không?

Nói xong, Điền lão nhìn lại.

- Điền lão sắp xếp, Lục Tầm tự nhiên không dám có dị nghị.

Lục Tầm ôm quyền, một bộ dáng vẻ trẻ nhỏ dễ dạy, kỳ thực đã sớm hồi hộp.

Tuy rằng lúc trước Điền Long đã nói Trương Huyền có khả năng là thư họa đại sư, nhưng hắn cho rằng là đang nói láo, căn bản không để ý.

Lại thêm lên so sánh với phương diện trà đạo, phương diện thư hoạ, hắn tuyệt đối tinh thông hơn nhiều.

Mặc Trần Tử, Nguyên Ngữ, Lục Trầm,… hình ảnh của rất nhiều vị thư họa đại sư hiện lên ở trong đầu, rất nhiều thư tịch đã xem từ hồi tiểu học đến giờ đều có sẵn trong trí não, trên mặt lập tức lộ ra vẻ tự tin.

Đùa giỡn, trà đạo hắn chỉ là hơi học tập một chút, nhưng mà phương diện thư họa, có thể nói là gia truyền.

Chỉ cần đối phương không phải thư họa đại sư, muốn thắng qua bản thân, tuyệt đối là chuyện không thể nào.

Lục Tầm có loại tuyệt đối tự tin này.

- Trương lão sư thì sao?

Thấy hắn đồng ý, Điền lão gật gù, nhìn về phía Trương Huyền.

- Ta cũng đồng ý! Trương Huyền gật đầu.

- So về về giám thưởng thuê họa?

Ba vị danh sư, Hoàng Ngữ, Bạch Tốn, mấy người biết chuyện, từng cái từng cái hai mặt nhìn nhau.

Một lát sau, đồng thời nhìn về phía Lục Tầm, tràn đầy thương hại.

Vừa nãy tỷ thí trà đạo khả năng còn không có gọi là đả kích, chung quy không phải chuyên ngành, thất bại cũng không nản lòng, còn so thư họa...

Đứa trẻ này phỏng chừng một lúc nữa sẽ khóc bằng chết.

Hài tử này, thật là đáng thương.

Nói thật, Lục Tầm, tỷ thí thư họa, ngươi thật sự là tìm lộn người rồi.

Trình độ giám họa của Lục Tầm

dtv-ebook.com

Người dịch: Nguyễn Khiêm

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Vốn là Lưu Lăng còn muốn nhắc nhở Điền lão một câu, nhưng nhớ tới vừa nãy hắn đánh gãy lời của mình, sợ nói nhiều rồi lại chọc hắn không cao hứng, vậy nên cũng không nhiều lời nữa.

- Các ngươi đã không có vấn đề gì, Điền Cương đi vào thư phòng của ta, mang bức họa kia ra.

Nói xong Điền lão khoát tay ra hiệu cho Điền Cương.

"Vâng!

Thời gian không lâu sau, Điền Cương ôm một cái hộp dài nhỏ đi tới.

- Đây là thư họa mà Lưu sư dùng để mừng thọ ta, có thể nói là hoàn mỹ, mỗi lần quan sát, đều khen không dứt miệng, ngày hôm nay cũng coi như các ngươi có phúc, có thể chứng kiến loại tác phẩm cấp bậc này!

Điền lão vừa cười vừa lấy bộ thư họa từ trong hộp ra.

- Thật hy vọng sinh thời có thể nhìn thấy thư họa đại sư như vậy, tận mắt chứng kiến tài nghệ phi phàm của hắn.

Xoa xoa bức họa ở trong tay, ánh mắt của Điền lão mang theo vẻ thành kính.

Trà đạo cùng thư họa, có không ít điểm giống nhau, chính vì như thế, ở phương diện thư hoạ, hắn cũng cực kỳ yêu thích, tuy rằng không có đạt đến cấp bậc đại sư, nhưng cũng nghiên cứu khá sâu.

- Không nói nhảm nhiều nữa, hiện tại liền cho các ngươi nhìn xem, Trang Hiền, Trịnh Phi, các ngươi cũng tinh thông thư họa, thuận tiện chỉ điểm cho bọn họ một, hai.

Cẩn thận mở bức thư họa ra, một bộ tranh thủy mặc lập tức xuất hiện ở trước mắt mọi người.

Là một mảnh bãi cỏ, một con dã lộc ở trên đó đang cảnh giác ăn cỏ, xung quanh tràn đầy hoa dại, làm cho người ta một loại cảm giác núi hoa sáng lạn, hương vị nức mũi.

Tuy rằng chỉ là một bộ tranh vẽ, nhưng để cho người nhìn có cảm giác dã lộc sẽ bất cứ lúc nào chạy ra khỏi bức họa, vọt tới trước mặt.

- Đây là thư hoạ cảnh giới thứ năm?

Chỉ liếc mắt nhìn, con ngươi của Lục Tầm lập tức co rụt lại, hô hấp dồn dập.

Thân là người trong thư họa thế gia, về phương diện thư hoạ hiểu rõ rất nhiều, liếc mắt là đã nhìn ra chỗ tinh diệu của bức họa này.

Hiển nhiên vượt qua cảnh giới kinh hồng, đạt đến cảnh giới càng cao thâm hơn.

Loại thư họa cấp bậc này coi như ở Thiên Huyền Vương quốc đều là trăm năm khó gặp, Điền lão có thể có được một bộ, đồng thời cầm tới đưa cho bọn hắn giám thưởng, tuyệt đối là kiếm bộn rồi.

Coi như là cấp bậc đại sư như phụ thân hắn, cũng chưa từng gặp.

- Không sai, chính là một bức thư hoạ cảnh giới thứ năm, chỉ tiếc, tác giả không có lưu lại tên của chính mình cùng tên của thư họa, bằng không, ta

nhất định tự mình đến nhà bái phỏng!

Điền lão lắc đầu một cái, tràn đầy cảm khái:

- Được rồi, nếu muốn giám thưởng, liền bắt đầu đi, quan sát bức họa này, sau đó làm ra bình luận, người nào bình luận chuẩn xác nhất, thích hợp nhất với thực tế, người đó liền thắng lợi, do ta cùng ba vị danh sư làm phán xét, chắc là không cần hoài nghi công chính, lần này do Trương lão sư nói trước.

Vừa nãy là Lục Tầm nói trước, vì công bằng, lần này để Trương Huyền nói trước.

Điền lão nói xong, thấy không ai trả lời, không nhịn được nhìn về phía Trương Huyền ở cách đó không xa, đã thấy hắn đang nhìn bức họa ở trước mặt, trợn mắt ngoác mồm, trông cực kỳ mất tập trung.

Thấy dáng vẻ này của hắn, Điền lão nhíu nhíu mày.

Thư hoạ cảnh giới thứ năm, quá mức cao siêu, một ít người thường không hiểu gì về thư hoạ, rất dễ dàng lạc lối trong đó, không nhận rõ hiện thực hay vẫn là thư họa, hiển nhiên, vị Trương lão sư này chính là như vậy.

Gia hỏa này, liền thư họa cùng hiện thực đều không nhận rõ, làm sao có khả năng hiểu tranh?

Xem ra cho bọn họ tỷ thí thư họa là đúng rồi, vị Trương lão sư này, chắc là còn lâu mới là đối thủ của Lục Tầm.

- Hừ, để ngươi trang bức, liền loại trình độ này, còn dám xưng thư họa đại sư? Đùa gì thế!

Điền Long ở một bên nhìn thấy hắn thất thố như thế, cũng cười lạnh.

Nếu như nói lúc trước bởi vì Nguyên Ngữ xưng hô để cho hắn sinh hoài nghi, giờ khắc này nhìn thấy dáng vẻ của cái tên này, nhất thời yên ổn.

Chân chính thư họa đại sư, làm sao có khả năng nhìn thấy thư hoạ cảnh giới thứ năm liền biến thành bộ dáng này?

Nhất định là quá mức chấn động, bản thân bị lạc lối.

- Trương lão sư!

Điền lão nói.

- Ừm!

Trương Huyền lúc này mới khôi phục như cũ, khuôn mặt quái lạ:

- Không cần, vẫn để cho Lục lão sư nói trước đi, ta nghe là được rồi!

- Tốt lắm, vậy ta liền không khách khí, bất quá, hi vọng một lúc nữa thua, không muốn lại kiếm cớ!

Thấy đối phương liền dũng khí mở miệng nói trước đều không có, Lục Tầm bĩu môi xem thường.

Cái tên này khẳng định là thấy thư họa ở trước mắt quá mức cao thâm, không biết giám thưởng làm sao, mới để cho mình nói trước, đến lượt hắn thì chỉ cần trông mèo vẽ hổ là có thể.

Bất quá, chiêu này vừa nãy có thể dùng, lần này có phòng bị, lại làm sao có khả năng để ngươi thành công!

Vung tay áo một cái, đi đến chính giữa đại sảnh, trên mặt của Lục Tầm lộ ra vẻ tự tin nồng đậm.

- Thư hoạ cảnh giới thứ năm, chính là do thư họa Tông Sư lưu lại, ta không dám góp ý quá nhiều, nếu như một lúc nữa có gì đó không đúng, còn hi vọng chư vị góp ý, coi như giao lưu!

Đi tới trước bức thư họa này, hai mắt của Lục Tầm tỏa sáng, mang theo phong thái đặc hữu của đại sư:

- Giám thưởng loại thư họa cấp bậc cao như thế này, cần từ xa đến gần, từ nông đến sâu, đã như vậy, ta liền nói trước một chút về bố cục toàn thể của bức họa này.

Thời điểm sát hạch trà đạo vừa nãy, hắn chỉ nói tên gọi cùng đẳng cấp của trà hương, làm cho đối phương có cơ hội để lợi dụng được, lần này hắn có chuẩn bị kỹ càng, dự định đem tất cả mọi thứ mà mình biết đến nói hết ra.

Chỉ cần đem tất cả mọi thứ nói xong, xem một lúc nữa ngươi sẽ nói cái gì!

Dám ra vẻ trước mặt ta, vậy để ta cho ngươi không còn chỗ mà ra vẻ!

- Bức họa này, tuy rằng tác giả không có lưu lại tên gọi, nhưng ý cảnh cao xa, chỉ cần nhìn một chút, sẽ cảm nhận được một cái thảo nguyên bao la hiện ra trước mặt. Dã lộc nhàn nhã ăn cỏ, bông hoa bên cạnh thơm ngát... Ta đoán, thời điểm vị Tông Sư kia vẽ bức họa này, tất nhiên là đang đứng ở trên bãi cỏ rộng rãi, cảm nhận cảnh vật tráng lệ cùng yên tĩnh ở trước mắt, tâm tình thật tốt, mới múa bút vẩy mực, lưu lại bộ danh họa bất hủ này.

- Nếu như thật muốn lấy tên, ta cảm thấy gọi ‘Múa bút thanh thiên đồ’ khá là thích hợp!

Lục Tầm nói.

- ‘Múa bút thanh thiên đồ’? Không sai, tên này thật khí thế, viết đúng sự thật, trong lồng ngực của vị thư họa Tông Sư này tất nhiên có một luồng khí tức lăng nhiên, chọc tan bầu trời!

Điền Long tán dương.

Thấy không?

Đây mới thực sự là cao thủ về thư họa, vừa mở miệng liền nói ra ý cảnh của bức họa này, để người ta mơ màng vô hạn.

- Nói xong tên, nói tiếp đến nội dung bên trong cùng bút pháp của bức họa này, rất rõ ràng, bức họa này dùng bút pháp song câu, trước phác hoạ ra hình dáng của vật thể, lại vẽ ra một cái ý cảnh vỹ mô, đem hoa cỏ cùng dã lộc bố trí tô điểm ở trong đó, cũng chỉ có loại thủ pháp vẽ tranh này mới có thể biểu lộ ra cách cục khổng lồ như vậy, ẩn chứa ý cảnh mạnh mẽ như vậy!

Hai mắt của Lục Tầm tỏa sáng.

- Bút pháp song câu ư? Chẳng lẽ không thể là Tả Hữu Du Long sao?

Trương Huyền không nhịn được nói.

- Tả Hữu Du Long sao? Ngươi biết từ này là có ý gì sao?

Lục Tầm còn chưa mở miệng, Điền Long không nhịn được cười lên:

- Tả Hữu Du Long là thủ pháp mà thợ thủ công ven đường mới sử dụng bởi vì không có thời gian, giống như in ấn, mỗi ngày đều vẽ một bộ tác phẩm giống hệt nhau, thời gian lâu, hay làm tay quen, mới có thể hoàn thành. Ngươi nói tác phẩm hội hoạ cảnh giới thứ năm, dùng loại thủ pháp này làm ra? Ha ha, ngươi hiểu thư họa sao?

Không những Điền Long tỏ vẻ khinh bỉ, liền ngay cả Điền lão nhìn Trương Huyền một chút, cũng không nhịn được lắc đầu.

Tả Hữu Du Long vẽ ra thư họa cảnh giới thứ năm? Cũng giống như dùng Thái Tổ Trường Quyền đánh ra uy lực của Giáng long thập bát chưởng vậy, ngươi xác định là đến giám thưởng, không phải đến làm trò hài?

- Ngươi thật sự dám nghĩ!

Lục Tầm cười gằn, vẻ xem thường ở trong mắt càng nồng, khóe miệng giương lên, không để ý đến tên gia hỏa cái gì cũng không hiểu này, tiếp tục nhìn về phía thư họa ở trước mắt, nói:

- Mới vừa nói chính là kết cấu toàn thể, bây giờ thì nói về phương diện của những chi tiết nhỏ này, về điểm ấy, vị Tông Sư này xử lý trông rất sống động. Xem những bông hoa dại này, có thể rõ ràng nhìn thấy mạch lạc; Đầu dã lộc kia, thậm chí có thể nhìn thấy rõ lông tóc trên thân thể,... Từ điểm này mà xem, bức họa này khẳng định không phải vẽ một lần là xong được, coi như là Tông Sư cũng phải vẽ trong chí ít hai, ba ngày.

- Chỉ có vẽ trong thời gian dài mới có thể làm cho bức họa này tinh điêu tỉ mỉ như vậy, mới có thể đem chi tiết của một bộ tranh hoàn mỹ bày ra, ý cảnh mạnh mẽ, không cho người thưởng thức tìm được chút khuyết điểm nào, không thể không nói, tâm tính cùng sự chịu đựng của vị Tông Sư này cũng không phải người thường có thể sợ sánh!

Trong mắt của Lục Tầm lộ ra vẻ khâm phục, đi vòng quanh tranh vẽ một vòng, nói tiếp:

- Cuối cùng, bức họa này, ý cảnh xa xưa, phong cách cổ xưa, tuy rằng bên trên không có đề tên của tác giả, nhưng theo kinh nghiệm nhiều năm giám thưởng của ta, cũng có thể đoán ra một, hai.

- Ồ? Ngươi có thể đoán được tác giả sao? Là ai vậy?

Trương Huyền ở một bên lần thứ hai không nhịn được nói, ánh mắt càng lúc càng quái lạ.

Hai tay chắp sau lưng, Lục Tầm ngẩng đầu lên, mang theo ngạo khí cùng với sự tự tin mạnh mẽ về phương diện thư hoạ, dáng vẻ như ở trên cao nhìn xuống Trương Huyền:

- Thư họa Tông Sư có thể có loại lòng dạ cùng ý nhị này, ở mười đại Vương quốc chung quanh đây, trăm năm qua tổng cộng mới có bảy vị, tác phẩm truyền lưu đến thế gian của bốn trong bảy vị đó rất ít đề cập đến loại cảnh tượng này, ba vị còn lại thì từng có tác phẩm tương tự.

- Ba người này, phân biệt là Bắc Vũ Vương quốc Kim Mãn Đường tiền bối, Hàn Vũ Vương quốc Ngô Kiệt Siêu tiền bối cùng với Thần phong

Vương quốc Vân Thiểu Khanh tiền bối.

- Kim Mãn Đường tiền bối, từng ở mười tám trượng nguyên lưu lại kiệt tác, trong đó có vẽ hình ảnh cây tùng cứng cáp mạnh mẽ, có phần ý nhị cổ lão, cùng con dã lộc và cảnh tượng thảo nguyên này không bàn mà trùng ý tưởng, vốn là ứng cử viên sáng giá nhất. Bất quá, Kim Mãn Đường tiền bối, tám mươi năm trước liền qua đời, nếu như thật sự là do ông ấy lưu lại bức họa này, khẳng định sớm đã có người biết được, mà không đến mức hiện tại mới nhìn thấy, vì lẽ đó, không thể là hắn.

- Ngô Kiệt Siêu tiền bối, am hiểu vẽ về động vật, có người nói từng vẽ một con thiên nga màu trắng, nằm rạp ở mặt đất, để cho một đầu thiên nga chân chính đến đây, cho rằng đồng bạn tử vong, đau thương quá độ, hậm hực mà chết, e sợ cũng chỉ có loại tài nghệ này, mới có thể vẽ ra con dã lộc này.

- Bất quá, hắn chỉ am hiểu động vật, không am hiểu hoa cỏ, có thể đem hai thứ này đều vẽ ra xuất sắc như thế, e sợ mười đại Vương quốc ở xung quanh chúng ta, cũng chỉ có Vân Thiểu Khanh tiền bối! Mấu chốt nhất chính là, trong ba vị Tông Sư này chỉ có vị này là còn sống ở trên đời.

- Vì lẽ đó, ta suy đoán, bức họa này chính là do Vân Thiểu Khanh tiền bối lưu lại.

Nói xong, Lục Tầm ngạo nghễ đứng thẳng người, trên người toát ra khí chất của một vị đại sư.

- Tốt, tốt, phân tích rất tốt, sâu sắc vào trọng tâm, lập luận sắc sảo!

Điền lão vỗ tay ca ngợi.

Thấy không, cái gì gọi là chuyên nghiệp?

Đây mới là chuyên nghiệp!

Không những đem bức họa này phân tích mạch lạc rõ ràng, thậm chí ngay cả tác giả là ai, đều có thể đoán được chính xác tám, chín phần mười, không hổ là con trai của Lục Trầm đại sư, chỉ riêng phần kiến thức cùng hiểu biết chính xác này, lần sát hạch này hắn liền thắng chắc.

- Được rồi, Trương lão sư đến lượt ngươi!

Tán dương xong, Điền lão nhìn về phía Trương Huyền ở cách đó không xa.

- Đến lượt ta nói rồi? Ngươi xác định thật để cho ta nói?

Trương Huyền nhìn sang.

- Đương nhiên, làm sao, có phải là ta mới vừa mới đem những điều mà ngươi muốn nói đều nói xong, giờ thì ngươi đã bí lời?

Trong mắt của Lục Tầm lộ ra hương vị trào phúng.

- Không phải... Ta kỳ thực trong lúc nhất thời nghĩ không ra nổi cái từ gì để mà giám thưởng. Nghĩ tới nghĩ lui, chỉ có bốn chữ!

Trương Huyền nói.

- Bốn chữ?

Điền lão cùng Lục Tầm đồng thời nhìn sang.

- Ừm!

Trương Huyền vò đầu, có chút lính túng, nói:

- Bức họa này, nếu như không nhìn lầm... Là ta vẽ ra!

Coi như ta thắng sao?

dtv-ebook.com

Người dịch: Nguyễn Khiêm

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Bức họa này là do ngươi vẽ?

Gian phòng yên lặng.

Tiếp theo tiếng ồn ào vang lên.

- Ngươi nói bức họa cảnh giới thứ năm này là do ngươi vẽ? Trương Huyền, ngươi thật là làm ta cười chết thôi, coi như giám thưởng không ra, chịu thua là được, không cần ra vẻ như thế đi!

- Mặt thật là lớn, cho dù là ra vẻ chung quy lại cũng phải có cái mức độ thôi, là ngươi vẽ, sao ngươi không nói, ngươi chính là Vân Thiếu Khanh Tông Sư đi?

- Rõ là đồ không biết trời cao đất rộng, ngươi biết tác phẩm hội hoạ cảnh giới thứ năm đại biểu cho điều gì sao? Còn là do ngươi vẽ? Đùa gì thế!

Điền Long, Lục Tầm, Vương Siêu tất cả đều cười thành tiếng, từng cái từng cái nhìn về phía Trương Huyền như là nhìn một kẻ ngu si.

Tác phẩm hội hoạ cảnh giới thứ năm, đó là khái niệm gì?

Toàn bộ Thiên Huyền Vương quốc, đều không có một người có thể vẽ ra, liền ngay cả phụ thân của Lục Tầm, Đế sư Lục Trầm đại sư, đều không làm được, một cái lão sư sơ cấp, một tên tiểu tử không đủ hai mươi tuổi, nói hắn có thể vẽ ra, điều này không phải đùa giỡn thì là cái gì?

- Lưu Lăng, đây chính là người mà các ngươi coi trọng, dự định thu làm học đồ? Không biết trời cao đất rộng, nói bốc nói phét, người như thế cũng xứng làm lão sư?

Điền lão quăng ống tay áo một cái, sắc mặt âm trầm.

Lưu sư đem bức họa này xem như lễ mừng thọ đưa tới, hắn cả ngày treo ở trong thư phòng, cẩn thận tìm tòi, kinh động như gặp thiên nhân, vẫn cảm thấy là một vị thư họa đại Tông Sư nào đó lưu lại, sinh lòng ngưỡng mộ, cái tên này lại nói là do hắn vẽ?

Quả thực chính là sỉ nhục bức danh họa này.

- Điền lão sư, bức họa này...

Nghe lão sư chất vấn, Lưu Lăng lúng túng, băn khoăn nói:

- Bức hoạ này... Thực sự là do Trương Huyền lão sư vẽ ra!

- Làm sao, ngươi cũng thừa nhận là hắn ngông cuồng đi... Hả? Ngươi nói cái gì?

Điền lão không nghe rõ, lầm bầm lầu bầu một câu, đột nhiên phản ứng lại, suýt chút nữa ngất đi, môi run:

- Hắn... Hắn vẽ?

- Vâng, bức họa này... Là Trương lão sư mấy ngày trước tự tay vẽ ở chỗ Lục Trầm đại sư.

Lưu Lăng cười khổ nói.

Lúc trước Hoàng Ngữ đem bức họa này tới, giao cho hắn làm quà tặng, thời điểm biết được tác giả cùng với xuất xứ của bức họa này, nói thật hắn cũng bối rối.

Tác phẩm hội hoạ cảnh giới thứ năm, coi như tại nhị đẳng Vương quốc như Bắc Vũ Vương quốc, đều là bảo vật có thể gặp mà không thể cầu, lại có thể được vẽ ra bởi một vị lão sư chưa đủ hai mươi tuổi của Hồng Thiên học viện.

Coi như chính tai nghe thấy, đều cảm thấy trong đầu choáng váng, khó có thể tin tưởng được.

- Chuyện này... Chuyện này...

Con ngươi của Điền lão co rụt lại, nét mặt già nua đỏ hồng, hận không thể có khe nứt ở trước mặt để chui vào.

Lưu Lăng làm danh sư, không thể ăn nói bừa bãi, cũng liền nói rõ... Bức họa này, thực sự là do vị Trương lão sư này vẽ ra.

Bản thân luôn mồm luôn miệng nói sùng bái có thừa, sinh thời muốn bái kiến, kết quả thật nhìn thấy, còn nghi vấn đối phương...

- Ta không tin... Hắn coi như học tập thư họa từ trong bụng mẹ, cũng không thể vẽ ra tác phẩm hội họa lợi hại như thế.

Nghe được Lưu sư thừa nhận, Lục Tầm cắn răng nhìn sang.

Vừa đem tác giả của bức họa khen ngợi đến bầu trời, lại là loại thủ pháp này, lại là loại phong cách này,... Lại là vị đại sư này, lại là vị Tông Sư kia, hận không thể quỳ lạy bái sư, kết quả... Lại là vị lão sư mà hắn vẫn muốn đối đầu, đánh có chết cũng không tin.

- Ta cũng không tin, Lưu sư tuyệt đối đừng bị hắn lừa...

Vương Siêu cũng gào thét một câu.

Bất quá, tiếng gào của hai người còn không có kết thúc, liền thấy Trương Huyền đã đi tới trước mặt bức thư họa kia, bàn tay nhẹ nhàng đặt lên.

Ong!

Một trận âm thanh thánh thót vang lên, dã lộc bên trên bức hoạ lập tức giống như là đang sống, quay đầu nhảy ra khỏi bức hoạ, một lát sau tiêu tan trên không trung.

- Đây là... Bản nguyên hóa linh? Chỉ có người sáng tác thư họa mới có thể làm cho bản nguyên hóa linh?

- Một bức thư họa, ẩn chứa tất cả tâm huyết của người sáng tác, có thể hoàn mỹ hô ứng cùng với tinh khí thần của hắn, tác phẩm hội hoạ đạt đến cảnh giới thứ năm, chỉ cần tác giả đụng vào, liền sẽ tự động hóa linh...

- Chuyện này... Thực sự là do hắn vẽ...

Thư họa đạt đến Hóa Linh cảnh, muốn nhận biết ai là người vẽ là chuyện hết sức dễ dàng, chỉ cần bàn tay của người sáng tác khẽ chạm vào, bức hoạ sẽ tự động biểu hiện ra hiệu quả hóa linh.

Nhìn thấy dã lộc nhảy ra khỏi bức họa, khí tức lưu chuyển phía trên bức họa này kêu gọi liên kết cùng với khí tức của Trương Huyền lão sư ở gần đó... Kẻ ngu đến đâu cũng biết, tác giả của bức họa này, khẳng định là hắn.

- Chuyện này... Làm sao có khả năng?

Lục Tầm lảo đảo một cái, ngã xuống đất, khóc không ra nước mắt.

Vừa nãy hắn còn tự tin nói, tác giả của bức họa này khẳng định là Vân Thiếu Khanh tiền bối, kết quả... Hiện thực liền mạnh mẽ đánh cho hắn một cái tát.

Đại ca, nếu như sớm biết ngươi là thư họa Tông Sư, ta sao dám cùng ngươi so về phương diện này a!

Cái này không phải là tự tìm chết sao?

Vương Siêu, Điền Long ở một bên cũng cảm thấy toàn thân co giật, sắp ngất đi.

Đặc biệt là Điền Long, lúc này cuối cùng đã rõ ràng vì sao Nguyên Ngữ đại sư đều cũng kính đối với cái tên này như thế rồi, thậm chí càng mong muốn học tập với hắn.

Một vị thư họa cấp bậc Tông Sư, có thể vẽ ra tác phẩm hội hoạ cảnh giới thứ năm đáng giá hắn tôn kính như vậy.

- Trương Huyền Tông Sư, là ta có mắt không tròng , xin hãy tha lỗi...

Sắc mặt của Điền lão cũng rất khó coi, đứng dậy ôm quyền, trong nháy mắt tựa như là già đi mười mấy tuổi.

Cả đời giáo thư dục nhân, được hưởng danh tiếng rất lớn, kết quả tại đây ngã xuống.

Để Lục Tầm cùng một vị thư họa Tông Sư tỷ thí thư họa?

Còn có sự tình càng kích thích hơn sao?

Vốn là giúp hắn bái sư, kết quả lại đào hố hãm hại hắn, vẫn là loại hố rất thảm nữa chứ.

Khó trách Lưu Lăng bọn họ xé rách đầu cũng muốn thu vị Trương Huyền lão sư này làm học đồ, không để ý thân phận danh sư của mình, thì ra là như vậy.

Một vị Tông Sư có thể vẽ ra thư hoạ cảnh giới thứ năm, một khi trở thành học đồ, liền lập tức nắm giữ tư cách sát hạch danh sư, thật muốn

thành công, làm lão sư của hắn, danh tiếng cũng sẽ vang vọng khắp mười đại Vương quốc!

Không có trả lời Điền lão, Trương Huyền yên tĩnh đứng ở phía trước thư họa, nhìn vào bức hoạ ở trước mặt, nói:

- Bức họa này là mấy ngày trước, ta vẽ ra ở trong phủ đệ của Lục Trầm đại sư, cũng không có đứng ở thảo nguyên, cũng không dùng bút pháp song câu, mà là dùng thủ pháp Tả Hữu Du Long, tổng cộng dùng bốn mươi bảy cái hô hấp để vẽ ra, không có cái gọi là hai, ba ngày.

- Tả Hữu Du Long?

- Bốn mươi bảy cái hô hấp?

Lục Tầm khóe miệng lần thứ hai giật giật..

Vừa nãy hắn còn tự tin nói, để vẽ ra được bức họa này coi như là Tông Sư, cũng phải tiêu tốn chí ít hai, ba ngày, hơn nữa còn là thân ở thảo nguyên, biểu lộ cảm xúc, kết quả nằm mơ đều không nghĩ tới, Trương Huyền lại vẽ ở chính nhà của hắn, còn chỉ dùng thời gian ngắn như vậy.

Càng khuếch đại chính là, dùng kỹ xảo in ấn thư họa của thợ thủ công ở ven đường làm ra tác phẩm hội hoạ cảnh giới thứ năm.

Đây cũng quá nghịch thiên rồi đi!

Nghe đến mấy cái này, Điền Long càng là sắp khóc.

Lúc nãy, thời điểm đối phương nói ra cái kỹ xảo này, còn bị hắn mắng chửi cho mất mặt, kết quả trong chớp mắt liền chứng thực là thật sự!

Loại thủ pháp tăng cường tốc độ vẽ tranh như là Tả Hữu Du Long này, cũng có thể làm ra tác phẩm hội họa lợi hại như thế sao?

Trương lão sư, ngươi đến cùng đạt đến trình độ gì vậy?

Không để ý tới thái độ của hai người, Trương Huyền ngón tay vuốt nhẹ qua bức hoạ rồi nói:

- Không biết nơi này có bút mực hay không?

- Có, có!

Điền lão vẫy tay, Điền Cương lập tức nhanh chóng chạy ra ngoài, thời gian không lâu sau, liền đem bút mực mang lại đây, bởi vì quá mức kích động, thời điểm đi vào phòng, suýt chút nữa ngã chổng vó.

Chỉ cần không ngốc, đều biết vị Trương lão sư này đang có ý định đặt tên cho bộ thư họa này.

Một bức họa có lưu tên cùng không lưu tên, giá trị khác biệt rất lớn, thường thường sẽ chênh lệch nhau đến mấy chục lần.

Đặc biệt là vị Trương lão sư này, trẻ tuổi như vậy liền trở thành thư họa Tông Sư, qua mấy năm nữa, trở thành danh sư, danh tiếng truyền khắp các Vương quốc xung quanh, tác phẩm hội họa do tự tay hắn đề tên, giá trị nhất định sẽ lần thứ hai gia tăng dữ dội.

Đương nhiên, giá trị là phụ, chủ yếu nhất chính là, có thể tận mắt nhìn thấy một vị thư họa Tông Sư nhấc bút viết chữ, là chuyện vinh hạnh cỡ nào!

- Bức họa này không có khí thế múa bút vẩy mực, cũng không có ý cảnh cao xa như Lục lão sư nói, danh tự ‘Múa bút thanh thiên đồ’ này khẳng định là không chịu đựng nổi!

Cầm bút lên dính mực viết vào, Trương Huyền đứng ở trước bức hoạ, không chút do dự nào, bút lông bay lượn.

Xoạt xoạt xoạt!

Hai chữ lớn lập tức xuất hiện phía trên bức hoạ.

- ‘Dã lộc’ ư?

Nhìn thấy tên mà hắn viết ra, mọi người đồng thời sững sờ.

Vốn tưởng rằng vị Trương lão sư này đặt một cái tên thật hoành tráng, ‘Dã lộc’ không khỏi quá tùy ý đi.

- Thẳng thắn biểu đạt suy nghĩ ở trong lòng, đây mới thực sự là cảnh giới của thư họa Tông Sư.

Trầm tĩnh chốc lát, Điền lão mở miệng nói.

- Đúng đấy, hình ảnh trọng tâm nhất trong bức hoạ này chính là dã lộc, những cái khác đều là làm nền, cái gọi là khí chất, cái gọi là ý cảnh, đều là nó mang đến, kêu ‘Dã lộc’, nghe tới đơn giản, không có chút khí thế nào, lại giống như đem tất cả nội dung chủ yếu của bức họa bày ra, để cho chỉnh thể của bức họa lần thứ hai tăng lên một cái độ cao mới.

Lưu Lăng cảm thán.

Không hổ là Trương lão sư, tuổi còn trẻ liền trở thành thư họa Tông Sư, tuy rằng chỉ là cái tên đơn giản, lại trực tiếp đem phẩm chất của bức họa lần thứ hai tăng lên.

- Không chỉ như vậy, nếu như bức họa này kêu ‘Múa bút thanh thiên đồ’, người nhìn thấy bức họa này sẽ chịu ảnh hưởng, sẽ không bị khí thế tự nhiên ở bên trong cảm hoá, lại không thể nào hiểu được những ý nhị khác mà bức họa muốn thể hiện. Mà kêu ‘Dã lộc’, đơn giản là đơn giản thật đó, lại không bị hạn chế tư duy, mỗi một người thưởng thức bức họa này, đều sẽ chú ý đến con dã lộc này rồi mới chú ý đến cảnh vật xung quanh, từ đó lòng sinh mơ màng, để ý nhị của bức họa càng đủ, ý cảnh càng lúc càng bao la.

Trang Hiền mở miệng.

- Đúng đấy, quả là tác phẩm của thần, tác phẩm của thần a...

Trịnh Phi gật gù, đang muốn nói ra suy nghĩ của bản thân đột nhiên sững sờ, chỉ về phía trước: - Mau nhìn!

Mọi người nhìn theo, chỉ thấy dã lộc trong bức hoạ lần thứ hai trốn ra, tràn đầy quyến luyến nhìn về phía Trương Huyền, cũng ở trên cánh tay của hắn lượn qua mấy lần, lúc này mới chậm rãi tiêu tan.

- Đây là... Linh trí?

- Tác phẩm hội họa này đã đạt đến Linh trí cảnh? Không đúng, còn không có đạt đến, nếu như đạt đến, thời gian con dã lộc này ở bên ngoài khẳng định sẽ lâu hơn.

- Tuy rằng không phải, lại cũng gần như sắp đến rồi, chỉ mới viết thêm tên, liền để bức họa này tăng lên gần một cấp bậc, vô hạn tiếp cận cảnh giới thứ sáu...

Nhìn thấy dáng vẻ của con dã lộc kia, tất cả mọi người đều chấn động, từng cái từng cái kích động đến đỏ mặt.

Thư họa cảnh giới, bốn cảnh giới đầu phân biệt là lục thực, linh động, ý tồn, kinh hồng.

Cảnh giới thứ năm gọi là hóa linh.

Bên trên cảnh giới hoá linh này còn có cảnh giới thứ sáu, cũng chính là điều mà bọn họ mới vừa nói linh trí.

Có người nói tác phẩm hội họa đạt đến loại cảnh giới này, động vật trong bức họa đó hoàn toàn có linh trí của chính mình thậm chí còn có thể hấp thu linh khí trong thiên địa để duy trì hình thái trong thời gian ngắn, nhờ thế mà có thể đi ra khỏi thư họa, thần kỳ không gì sánh được.

Vốn tưởng rằng đó chỉ là truyền thuyết, nằm mơ đều không nghĩ tới, dĩ nhiên có thể tận mắt nhìn thấy.

Bộ thư họa ở trước mắt này, dã lộc trong đó tuy rằng sẽ không hấp thu linh khí trên không trung để duy trì một quãng thời gian, nhưng có thể biểu hiện tình cảm quyến luyến đối với tác giả, nói rõ đã sắp có linh trí.

Một khi đặt ở địa phương có linh khí sung túc, ôn dưỡng trăm năm, không phải là không thể trở thành tác phẩm hội họa cảnh giới thứ sáu chân chính!

Một cái tên, liền để cả bức họa, mạnh mẽ vượt lên tiếp cận một cấp bậc, ‘Dã lộc’ hai chữ, tuyệt đối một chữ vạn kim!

Giờ khắc này, tất cả mọi người đều nhìn về phía thanh niên ở trước mắt, ánh mắt kịch liệt rung động.

Đặc biệt là hai người Hoàng Ngữ, Bạch Tốn kích động đều có chút run rẩy.

Không để ý tới sự kích động của mọi người, Trương Huyền đem bút lông để xuống, nhìn quanh một vòng.

- Ta giám thưởng xong, cái thử thách này coi như ta thắng sao?

Tiễn đưa lá trà

dtv-ebook.com

Người dịch: Nguyễn Khiêm

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Nghe hắn nói như thế, mọi người lúc này mới nhớ tới, hắn cùng Lục Tầm vẫn không có phân ra thắng thua, đồng loạt đem ánh mắt nhìn về phía Điền lão.

- Ngươi thắng...

Điền lão thở dài một tiếng, vẻ mặt cay đắng, nói.

Cùng tác giả so giám thưởng thư họa?

Đùa gì thế, coi như hắn muốn nói Trương Huyền thua, cũng không nói ra được a!

Huống chi, Trương Huyền đặt tên, càng làm cho tác phẩm hội họa tăng lên tiếp cận một cấp bậc.

- Trương lão sư, đây là Tĩnh Thần trà của ngươi!

Trương Huyền thắng lợi, Điền Cương đem chén trà bưng tới, nhiệt khí trôi nổi, hương vị nức mũi, còn chưa bắt đầu dùng để uống, cũng làm người ta tinh thần thoải mái, tinh thần không khỏi vì đó chấn động.

Tiếp nhận nước trà, thời điểm mọi người ở đây cho rằng thanh niên sẽ uống xong, cảm thụ mùi thơm trong đó, đã thấy hắn lật bàn tay một cái, chậm rãi đổ chén trà xuống mặt đất.

Ào ào ào!

Hương vị phân tán, mùi thơm ngát nức mũi.

- Trương lão sư...

Nhìn thấy một chén trà quý giá như thế trực tiếp bị đổ đi, mấy người Lưu Lăng, Hoàng Ngữ giật nảy mình, lộ ra vẻ khó tin.

Đây chính là Tĩnh Thần trà, vô số người nghĩ uống đều uống không tới... Liền ngay cả Hoàng Ngữ loại danh sư học đồ này cũng không có tư cách uống, trực tiếp bị đổ đi.

Phung phí của trời a!

Tất cả mọi người đều lộ ra vẻ tiếc hận.

- Trương Huyền, ông nội ta có lòng tốt mời ngươi uống loại trà quý giá như thế, ngươi dĩ nhiên đổ đi, ngươi có ý gì?

Điền Long đột nhiên đứng dậy.

Người khác dâng trà, ngươi lại ngay mặt đổ đi, cái này đã là trần trụi không nể mặt mũi.

Hơn nữa, loại trà này ngay cả hắn cũng không có tư cách uống, tiểu tử này dĩ nhiên lãng phí, quả thực không thể tha thứ.

Dưới sự tức giận, mặc kệ đối phương có phải là thư họa Tông Sư hay không, cũng không nhịn được.

- Đáng tiếc!

Không để ý tới đối phương gào thét, Trương Huyền hai tay chắp ở sau lưng, nhìn ra bên ngoài đại điện, tinh thần phảng phất đã bay ra ngoài, thở dài một tiếng.

- Đừng có giả vờ giả vịt, chính ngươi đổ nước trà đi, hiện tại còn nói đáng tiếc, rốt cuộc ngươi có ý gì? Lẽ nào thật sự cho rằng Điền gia ta không người?

Điền Long lửa giận thiêu đốt.

Rõ ràng là ngươi cố ý làm ông nội của ta mất mặt.

Những người khác cũng mơ hồ, không làm rõ được đến cùng trong hồ lô của vị Trương lão sư này bán thuốc gì.

Mấy người Lưu Lăng, Trang Hiền cũng nhìn nhau, vẻ mặt kỳ quái.

Lấy tư cách danh sư, nhãn lực của bọn họ cũng cực kỳ kinh người, có thể nhìn ra không ít đồ vật, nhưng mà với vị thanh niên ở trước mắt này, bọn họ lại phát hiện, loại nhãn lực này không còn bất kỳ hiệu quả nào, hoàn toàn mất đi tác dụng.

Tu vi của đối phương, không thấy được, đến cùng nghĩ cái gì, cũng nhìn không ra, đối phương bước kế tiếp nghĩ làm cái gì, cũng nhìn không ra.

Thật giống như cái tên này được bao bọc ở bên trong vô số tầng bí ẩn, một lớp rồi lại một lớp, căn bản không có cách nào nhìn xuyên qua hết được.

Đặc biệt là hiện tại, đem nước trà đổ đi, không ngại đắc tội Điền lão, chuyện này, rốt cuộc là hắn muốn giở trò quỷ gì đây?

Một lúc nữa nếu như thật sự không thể giải thích, có phải là nên ra mặt hảo hảo khuyên can một lần hay không?

Thời điểm mọi người ở đây từng cái từng cái lơ ngơ lác ngác, Trương Huyền xoay người lại, nhìn về phía Điền lão ở cách đó không xa.

- Tĩnh Thần trà, thần thanh mà yên tĩnh, sinh trưởng tại đỉnh núi lạnh giá, sau khi hoa nở phải lập tức hái xuống trong vòng nửa canh giờ, khi bào chế luôn phải giữ cho lá trà ở nhiệt độ thấp mới giữ được công hiệu và mùi vị của nó, vốn là lá trà đã bào chế tốt rồi, sau khi ngâm có thể để người duy trì tại cảnh giới tâm như chỉ thủy trong vòng một trăm cái hô hấp, mà chén trà này lại chỉ có thể duy trì mười hai cái hô hấp. Lá trà tốt như vậy bị uổng phí hết, không phải 'Đáng tiếc' thì là cái gì?

- Ngươi... Làm sao biết, trà này chỉ có thể duy trì cảnh giới tâm như chỉ thủy trong vòng mười hai cái hô hấp?

Điền lão vốn cũng có chút nổi giận, nghe hắn nói như thế, không nhịn được sững sờ.

Công hiệu của Tĩnh Thần trà có được ghi chép trong rất nhiều thư tịch, có thể duy trì cảnh giới tâm như chỉ thủy trong vòng một trăm cái hô hấp, có thể bất luận hắn ngâm chế làm sao, đều chỉ có thể duy trì mười hai cái hô hấp, vốn tưởng rằng nội dung ghi chép trong thư tịch là lời nói vô căn cứ, giờ khắc này nghe được vị Trương lão sư này thuận miệng nói ra, lập tức sợ hết hồn.

Ngươi không phải không có uống à?

Không có uống, không có thưởng thức liền biết công hiệu của nước trà ta pha sao?

- Ngươi dùng nước dưới giếng sâu ở Tam Viên đài, thả dưới ánh mặt trời chiếu từ đầu giờ Tỵ đến hết giờ Ngọ (từ 11 giờ trưa đến 3 giờ chiều) trong vòng ba ngày, đun sôi nửa canh giờ dùng làm pha trà; Dùng 'Thất Tâm Hồi Toàn Thủ' tiến hành ngâm chế lá trà; Chén trà, trà cụ tên là Thanh Đăng trản do gốm sứ đại sư Ngô Khánh Tử tự mình nung; Vì ngâm ấm trà này, sớm tắm rửa thay y phục, ăn chay bảy ngày, tâm cảnh điều chỉnh đến cảnh giới tâm như chỉ thủy. Tất cả đã tốt muốn tốt hơn, chỉ lo xuất hiện chỗ sơ suất cùng sai lầm, đáng tiếc... Ngâm chế Tĩnh Thần trà, vẫn như cũ không có đạt đến công hiệu to lớn nhất, thậm chí, còn có thể nói là hàng nhái dỏm!

Trương Huyền vung tay nói.

- Ngươi...

Điền lão như là trông thấy quỷ giữa ban ngày vậy, chén trà ở trong tay đã đổ ra mặt bàn vậy mà vẫn còn chưa phát hiện.

Đối phương nói... Quá chính xác!

Nước pha trà xác thực là để người lấy nước dưới giếng sâu ở Tam Viên đài, cũng xác thực dùng Thất Tâm Hồi Toàn Thủ để ngâm chế lá trà, trà cụ càng là Thanh Đăng trảm do Ngô Khánh Tử đại sư tự tay làm. Trước khi pha trà, tắm rửa thay y phục, ăn chay bảy ngày...

Những thứ này đều là bí mật của hắn, liền ngay cả đám người Lưu sư cũng không rõ ràng, thậm chí Điền Long cũng không biết, vị Trương lão sư này làm sao biết được?

Hơn nữa còn có thể nói rõ ràng đến từng chi tiết như thế?

Truyền thuyết, chân chính trà đạo Tông Sư, chỉ thông qua ngửi, nghe, nếm liền có thể nhìn ra thiếu hụt cùng vấn đề bên trong chén trà, để chỉ điểm cho người ta, để người tiến bộ.

Lẽ nào hắn không chỉ là một vị thư họa đại Tông Sư, còn là một vị trà đạo đại Tông Sư?

Thật muốn là như vậy, giúp hắn chỉ điểm một chút, hắn có phải là cũng có thể đột phá ràng buộc, đột phá đến cảnh giới cao hơn hay không?

Thân thể run lên, Điền lão trong nháy mắt kích động, liên tục run rẩy.

Đang muốn cẩn thận hỏi dò đối phương, liền nghe đến Điền Long ở một bên, nổi giận đùng đùng rống lên.

- Dám nói ông nội ta pha trà là hàng nhái dỏm? Ngươi tính là thứ gì, có tin ta hiện tại liền giáo huấn ngươi một trận hay không?

Nghe hắn nói như thế, lông mày của Điền lão nhảy một cái, suýt chút nữa thì ngất đi.

Cảnh giới trà đạo của hắn đã đạt đến bình cảnh, nhiều năm cố gắng như vậy cũng không cách nào đột phá, hiện tại tình huống ngâm chế Tĩnh Thần trà bị đối phương một ngụm nói ra, một khi có thể chỉ điểm cho hắn, có lẽ liền có thể đột phá, kết quả bị cái tên này đánh gãy, không phải quấy rối sao?

Hơn nữa, ngươi muốn giáo huấn một vị đại nhân vật có thể là trà đạo Tông Sư.

Ngươi cái tên súc sinh này định hại ông nội sao.

Nếu không là ngươi vẫn nhằm vào vị Trương lão sư này, bản thân cũng không có thành kiến lớn như vậy, rất sớm giao hảo, không đến mức khiến đối phương mất vui.

Đáng ghét!

Càng nghĩ càng giận, râu một lần vắt lên:

- Câm miệng cho ta!

- A? Ông nội...

Điền Long không nghĩ tới ông nội sẽ quát lớn hắn như vậy, sững sờ đứng tại chỗ, vẻ mặt choáng váng.

- Cút sang một bên, đừng ở chỗ này vướng bận!

Vẫy tay một cái, Điền lão sốt ruột, vội vàng đứng dậy, đi tới trước mặt của Trương Huyền, ôm quyền khom người, trông chẳng khác nào là học sinh cả, mang theo cung kính cùng thành kính: - Trương lão sư nói không sai, ta ngâm chế cái này, xác thực là hàng nhái dỏm, còn lâu mới có được phát huy được công hiệu chân chính của Tĩnh Thần trà.

Không muốn thừa nhận cũng không được.

Đối phương nói không có một chút sai lầm nào, khẳng định là đã nhìn ra gì đó, nếu như lúc này lại thề thốt bác bỏ, tất nhiên trêu chọc đối phương không cao hứng , một hồi cơ duyên để có thể tiến bộ, có lẽ liền bỏ qua.

- Chuyện này...

- Tĩnh Thần trà có thể khiến người ta duy trì cảnh giới của tâm như chỉ thủy trong vòng một trăm cái hô hấp?

Nghe được Điền lão thừa nhận, tất cả mọi người đều ồ lên, từng cái từng cái như là nhìn về phía người thanh niên ở cách đó không xa giống như là nhìn thấy yêu quái vậy.

Đặc biệt là hai người Hoàng Ngữ và Bạch Tốn, liên tục nắm tóc, cảm thấy đầu óc của mình đều hỗn loạn.

Vị Trương lão sư này, thời điểm đi đến đây, không phải là một chữ cũng không biết, cái gì cũng không hiểu về trà đạo sao?

Làm sao bây giờ có thể nhìn ra những cái này, để Điền lão đều hạ tư thái, tự mình thừa nhận sai lầm?

Lục Tầm cùng Vương Siêu ở một bên càng thêm rung động.

Cái tên này không phải là rác rưởi của học viện sao?

Sao giờ lại là thư họa Tông Sư thể vẽ ra thư hoạ cảnh giới thứ năm, rồi trà đạo thì có thể nói để cho trà đạo đại sư như Điền lão cũng khâm phục không thôi. Con mẹ hắn, ai gặp qua rác rưởi ngưu bức như thế chưa?

- Mong rằng Trương lão sư, chỉ ra chỗ có vấn đề trong quá trình pha trà của ta, cũng tiện để ta cải chính, không lãng phí lá trà quý giá như vậy.

Thừa nhận bản thân xác thực không cách nào phát huy công hiệu của Tĩnh Thần trà, Điền lão cung kính nhìn sang.

- Ta đến Điền gia ngươi làm khách, là khách mời, nhận ba vị danh sư mời, là bọn họ coi trọng, lại gặp phải xem thường, lôi kéo thử thách.

Nói đến đây, Trương Huyền lắc lắc đầu, nhìn về phía lão giả trước mắt:

- Ngươi cảm thấy, đối xử với một vị thư họa Tông Sư như thế, là đạo đãi khách sao?

- Ta...

Vẻ mặt của Điền lão lúng túng.

Đối phương nếu như là người bình thường, ngược lại cũng thôi, nhưng mà đối phương lại là thư họa Tông Sư, thậm chí còn rất có thể là trà đạo Tông Sư.

Đối với người như thế không có tôn trọng tương ứng thân phận ngược lại cũng thôi, còn muốn thử thách.

Cái này đã là trần trụi coi thường.

Danh sư không thể nhục, Tông Sư cũng như thế.

Bất luận chức nghiệp nào, đạt đến loại cấp bậc này, đều siêu thoát vô số sinh linh, đạt đến cảnh giới cao cao tại thượng, mặc dù ở trong phong hào Vương quốc, đều là tồn tại thu được sự tôn trọng, kết quả bản thân lại hồ đồ đắc tội.

- Nói thật, ta vốn không muốn nhiều lời, bất quá, nếu ngươi thành khẩn thỉnh giáo, có thể nhắc nhở ngươi một vài câu.

Trương Huyền nhàn nhạt nhìn sang, vẻ mặt hờ hững:

- Bồ đào mỹ tửu dạ quang bôi, rượu ngon còn cần dụng cụ chuyên môn, huống chi là danh trà như thế này? Tĩnh Thần trà, ngưng thần tĩnh tâm, Thanh Đăng trản tuy là bảo vật do đại sư lưu lại, lại rõ ràng mang theo

thuộc tính ‘Lửa’ , khô nóng như thế làm sao an tâm? Đây là vấn đề thứ nhất.

- Trà đạo là tĩnh tâm chi đạo, tắm rửa thay y phục, ăn chay bảy ngày là hành động tôn trọng, đáng tiếc, nếu tĩnh tâm, tại sao lại còn có tiệc mừng thọ? Dòng người ầm ĩ để cho tâm không yên tĩnh, thì lại làm sao có thể ngâm chế ra Tĩnh Thần trà hoàn mỹ nhất? Đây là vấn đề thứ hai!

- Hai điểm này, ngươi hãy ngẫm nghĩ cẩn thận, có lẽ sẽ để cho trà đạo của ngươi có chỗ đột phá, ta còn có việc, liền không ở thêm, cáo từ!

Trương Huyền khoát tay chặn lại, đi ra ngoài.

- Trương lão sư xin dừng bước.

Còn chưa đi hai bước, Điền lão vội vàng về phía trước nói.

- Trương lão sư đã cho ta hai cái lời khuyên, để ta tự nhiên hiểu ra, đây là một điểm tâm ý của ta, còn xin Trương lão sư vui lòng nhận cho.

Nói xong vẫy tay, một cái hộp xuất hiện tại lòng bàn tay, nhẹ nhàng mở ra, một luồng trà hương nồng nặc phả vào mặt.

- Là lá trà của Tĩnh Thần trà?

- Cái này e rằng phải có tới... Hai lạng chứ?

- Thiên Huyền Vương quốc một năm cũng chỉ sản xuất ra được ba lạng, một lần đưa ra hai lạng?

Ngửi đến hương vị này, lông mày của mấy người Lưu Lăng nhảy một cái, tất cả đều kinh ngạc sững sờ.

Đây tuyệt đối là đại lễ!

Phải biết Tĩnh Thần trà, liền ngay cả Thẩm Truy bệ hạ lại đây, đều rất ít có cơ hội để có thể uống, đủ thấy quý giá, Điền lão một lần đưa ra hai

lạng lá trà, đầy đủ ngâm chí ít mười mấy lần. Phần lễ vật này cũng không tránh khỏi quá lớn đi.

- Xem ra hai cái kiến nghị của Trương lão sư nghe như phổ thông, trên thực tế khẳng định có thể giúp đỡ cho Điền lão sư rất nhiều, bằng không, không thể vừa ra tay liền hào phóng như vậy được.

Trong lòng khiếp sợ đồng thời cũng rõ ràng, lễ không phải tặng không, có thể làm cho Điền lão một lần lấy ra nhiều lá trà như vậy để tặng người, nói rõ... Đối phương nói khẳng định nhằm thẳng chỗ yếu, để Điền lão chân chính được lợi rất nhiều.

Trà đều không có uống, chỉ liếc mắt nhìn, liền chỉ điểm vấn đề, để cho Điền lão cam tâm tình nguyện tiễn đưa lá trà.

Vị Trương lão sư này, đến cùng còn có thể cho bọn họ bao nhiêu kinh hỉ đây? Bọn họ cũng không biết.

Trở về học viện

dtv-ebook.com

Người dịch: Nguyễn Khiêm

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Tiếp nhận lá trà, Trương Huyền bồng bềnh rời đi rồi biến mất.

Cái tiệc mừng thọ này, hắn vốn không có ý định đến, nếu không phải là nể mặt mũi của mấy người Hoàng Ngữ, lại cũng muốn gặp ba vị danh sư, hỏi một chút về sự tình độc khí trong cơ thể, hắn đâu có quản cái Điền lão này là ai?

Còn tiệc mừng thọ, coi như tang lễ, cũng sẽ không đến nhìn một chút.

Hiện tại tuy không có hỏi dò được ba vị danh sư, nhưng xem dáng dấp của bọn họ, gần đây tất nhiên sẽ tới tìm kiếm bản thân, đến thời điểm đó lại hỏi cũng không muộn.

Đã như vậy, cũng là không có cần thiết phải lưu lại.

Cho tới vừa nãy vì sao có thể nhìn ra thiếu hụt trong quá trình pha trà của Điền lão, rất đơn giản, thời điểm vừa vào cửa, Điền lão đang pha trà, thư viện lập tức hình thành thư tịch tương ứng, lật xem một lần liền có thể nói ra.

Nếu không là cái tên này cố ý để cho Lục Tầm tỷ thí cùng hắn, lại cố ý ngáng chân, muốn để cho mình thua thì mình cũng không thèm để ý, cũng sẽ không nhiều lời.

Muốn dùng Lục Tầm đánh mặt ta?

Đùa giỡn, người muốn đánh mặt ta, đều bị ta đánh trở lại, bất kể ngươi là Điền lão, vẫn là cái gì, cũng không thể ngoại lệ.

- Điền lão, bệ hạ, Lưu sư, Trang sư, Trịnh sư, chúng ta cũng xin cáo từ trước!

Thấy Trương Huyền rời đi, Hoàng Ngữ, Bạch Tốn cũng nhanh chóng ôm quyền rời đi.

Hai người bọn họ mang Trương lão sư đến, giờ khắc này cũng không tiện tiếp tục lưu lại.

Mấy người vừa đi, gian phòng nhất thời yên tĩnh lại.

- Ông nội, đây chính là Tĩnh Thần trà, ngươi... Làm sao một lần liền cho nhiều như vậy...

Điền Long có chút không cam lòng.

Coi như đối phương chỉ điểm cho ông nội, cũng không đến mức vừa ra tay liền hào phóng như vậy chứ?

Hai lạng lá trà này, bọn họ thế nhưng tiêu tốn vô số tài sản để người hái, sơ chế, rồi còn vô số những chi tiêu nhỏ nhặt khác nữa, đổi làm kim tệ mà nói, dù là hơn mười triệu kim tệ đều khó mà mua đến.

Coi như là ông nội, bình thường cũng không cam lòng uống một ngụm, vậy mà hôm này cứ như thế tiện tay tặng người.

Ngẫm lại đều cảm thấy thịt đau.

- Nhiều? Không có nhiều một chút nào cả!

Liếc mắt nhìn vị cháu trai này của bản thân, Điền lão lắc lắc đầu.

Xem ra rất thông minh, đã từng có hi vọng sẽ phát huy được truyền thừa của mình, bây giờ nhìn lại, bất luận tâm tính hay vẫn là khí độ, đều có sự chênh lệch không phải nhỏ.

- Điền lão nói không sai, hai lạng Tĩnh Thần trà, không có nhiều một chút nào cả, trước tiên không nói chuyện hắn chỉ điểm cho Điền lão sư, chỉ nói riêng hai chữ phía trên bức hoạ kia, liền ngàn vạn kim tệ cũng khó mua.

Thẩm Truy bệ hạ mở miệng.

Đơn giản hai chữ 'Dã lộc', để một bức họa, một lần tăng cường tiếp cận một cảnh giới, chỉ cần hai chữ này, chính là bảo vật vô giá, đừng nói hai lạng Tĩnh Thần trà, coi như đem toàn bộ lá trà của Điền gia đều chuyển hết cho đối phương, đều không lỗ vốn.

Huống chi, còn bởi vậy kết giao một vị thư họa Tông Sư, làm dịu quan hệ của song phương.

- Trương lão sư chỉ điểm, ta được lợi rất nhiều, tiệc mừng thọ ngày hôm nay, Điền Long, Điền Cương, các ngươi liền sắp xếp đi, ta muốn bế quan tiêu hóa một lần, có lẽ có thể làm cho trà đạo tiến thêm một bước nữa.

Điền lão gật gù, không nói thêm nữa.

- Vậy chúng ta cũng sẽ không quấy rối Điền lão sư nữa!

Lưu Lăng biết đối phương đã hạ lệnh trục khách, lúc này mấy người cùng với Thẩm Truy bệ hạ đi ra ngoài.

- Bệ hạ, chúng ta còn có việc, trước hết không cùng ngươi trở về Hoàng cung.

Đi ra Điền phủ, ba người cùng Thẩm Truy bệ hạ bắt chuyện một tiếng, vội vội vàng vàng rời đi.

Không cần nghĩ cũng biết, khẳng định là tìm vị Trương lão sư kia để nói chuyện.

- Trương lão sư đúng là rồng phượng trong loài người a!

Thấy tam đại danh sư đều vì gặp vị Trương lão sư này mà vội vàng, Thẩm Truy bệ hạ cảm khái một tiếng, nhìn về phía lão thái giám ở cách đó không xa:

- Ngươi đi chuẩn bị một chút, sư giả bình trắc vào ngày mai, ta cũng muốn đi qua quan sát!

- Vâng!

Thái giám đáp một tiếng.

...

Ba vị danh sư cùng Thẩm Truy bệ hạ rời khỏi Điền phủ, Lục Tầm, Vương Siêu cũng rời đi, vừa đi ra không xa, trong mắt lập tức lộ ra lửa giận nồng đậm cùng vẻ không cam lòng.

- Một cái lão sư sơ cấp như Trương Huyền dựa vào cái gì mà dám nhục mạ ta như vậy, dựa vào cái gì, đáng ghét! Đáng ghét!

Lục Tầm lên tiếng gào thét, sự thù hận ở trong mắt như là dốc hết nước sông lớn cũng khó có thể rửa cạn.

Vốn tưởng rằng tiệc mừng thọ ngày hôm nay của Điền lão, sẽ có đột phá rất lớn, thành công trở thành học đồ của Lưu sư, nằm mơ đều không nghĩ tới lại xuất hiện kết quả này.

Một tên tiểu tử mà hắn vẫn không để vào mắt, vậy mà liên tục làm hắn mất mặt, để hắn tức giận đến chết đi sống lại, tức đến sắp hộc máu.

Nhục nhã mãnh liệt như vậy làm cho hắn như phát điên.

Lục Tầm hắn, đường đường con trai của Đế sư, từ nhỏ xuôi dòng thuận gió, đều là hắn đi đánh mặt người khác, khi nào nhận qua loại đãi ngộ này?

- Tiểu tử này khẳng định sử dụng hết thảy tinh lực đều để nghiên cứu thư họa cùng trà đạo, về phương diện giảng bài ta cảm thấy khẳng định không được, chỉ cần ngày mai ngươi có thể thắng được sư giả bình trắc, như thế là có thể rửa nhục ngày hôm nay.

Vương Siêu ở bên cạnh nói.

Coi như là thiên phú về trà đạo, thư họa của Trương Huyền này không tệ, nhưng mà cũng không thể tất cả mọi thứ đều có thiên phú tốt đi!

Coi như thiên phú trên mọi phương diện đều tốt, nhưng tinh lực của mỗi người là có hạn, phần lớn thời gian nghiên cứu thư họa cùng trà đạo, trên phương diện giảng bài khẳng định không có bỏ quá nhiều công phu.

Đối với phương diện giảng bài, hai người vẫn rất có tự tin, không tin rằng về phương diện này cũng không thể thắng lợi.

- Sư giả bình trắc vào ngày mai, ta nhất định phải thắng.

Nghe được lời của Vương Siêu, Lục Tầm gật gật đầu.

Đã liên tục bị mất mặt, lần này không thể lại thua nữa.

- Vương Siêu, ngươi không phải nhận thức vị Nguyên Trọng đan sư kia sao? Ta nghĩ mua mấy viên đan dược thử xem.

Nắm đấm xiết chặt, Lục Tầm quay đầu nhìn sang.

- Mua đan dược? Ngươi lẽ nào muốn..

Nghĩ tới điều gì, mặt của Vương Siêu biến sắc, liền vội vàng lắc đầu:

- Điều này không được, điều này là không thể được, như vậy tuy rằng có thể tăng cao tu vi trong thời gian ngắn, nhưng thương tổn đối với học

sinh quá to lớn, sau đó e sợ rất khó lại có thể có thêm tiến bộ...

- Hiện tại ta không nghĩ được nhiều như vậy! Ngày mai ta nhất định phải thắng... Đã không còn đường lui, chỉ cần thắng, trở thành học đồ, trong vòng mười năm, ta tất nhiên sẽ trở thành danh sư. Đến thời điểm đó, lại giúp bọn họ giải trừ mầm họa, thậm chí cho bọn họ một đời phú quý cũng không tính là cái gì.

Con mắt lấp loé, Lục Tầm cắn chặt hàm răng.

- Chuyện này...

Vương Siêu chần chờ.

Thiên phú của bạn thân, hắn biết, khoảng cách để trở thành thư họa sư chân chính, chỉ có một bước xa, một khi bước qua, liền có tư cách sát hạch danh sư, thêm vào kinh nghiệm giảng bài cùng với sự học tập, nghiên cứu về danh sư trong những năm này, trong vòng mười năm sát hạch thành công, tuyệt đối là dễ như ván đã đóng thuyền.

Thật muốn trở thành danh sư, lại muốn bồi thường cho mấy người kia liền dễ dàng hơn nhiều.

Một đời phú quý gì gì đó, đều rất đơn giản, giải quyết mầm họa cũng không phải là chuyện không thể.

- Được rồi, thời gian không cho phép chúng ta chần chờ, ba triệu này, là tiền mà ta mượn bệ hạ để bái phỏng Dương sư, vừa vặn còn không có dùng đến, đủ để mua năm viên, ngươi hiện tại liền đi mua giúp ta. Ngày mai ta muốn cho bọn họ đại triển phong vân, không chỉ muốn thắng lợi, còn muốn làm cho tất cả mọi người đều biết, tại Hồng Thiên học viện... Ta Lục Tầm, là vô địch!

Quăng ống tay áo một cái, thanh âm của Lục Tầm giống như đang gào thét vậy.

- Được rồi, ta hiện tại liền đi xem xem...

Thấy bạn tốt tâm ý đã quyết, Vương Siêu biết không có cách nào khuyên can, gật gật đầu.

Đối phương nói không sai, hiện tại xác thực đã không có đường lui!

Tại Vương cung đắc tội Dương sư, muốn thành học đồ của hắn, rất khó.

Ba vị danh sư một lòng muốn thu Trương Huyền làm học đồ, nếu như ngày mai lại thua, sẽ không có cơ hội nào nữa.

Hy vọng duy nhất chính là sư giả bình trắc vào ngày mai hoàn toàn thắng lợi, làm cho tất cả mọi người đều biết, Lục Tầm mới thật sự là minh tinh lão sư, mới chân chính là lão sư lợi hại nhất của Hồng Thiên học viện thậm chí là của toàn bộ Thiên Huyền Vương quốc.

Mà cái tên Trương Huyền kia thì tính là thứ gì?

Muốn cạnh tranh với bọn họ... Còn chưa xứng!

...

- Bức họa kia không phải ngươi muốn tặng cho Điền lão sao? Làm sao biến thành lễ vật của Lưu sư?

Trương Huyền đi chưa bao xa, hai người Hoàng Ngữ liền đuổi theo, ngồi ở trên xe ngựa, nhớ tới sự tình lúc trước, không nhịn được hỏi.

Lúc trước Hoàng Ngữ, Bạch Tốn cạnh tranh chính là vì muốn lấy được Mặc Hiên đồ dùng để tặng người, sau đó bản thân vẽ ra tác phẩm hội hoạ cảnh giới thứ năm, hai người đồng thời dùng tiền mua về, xem như lễ vật để tặng, làm sao đã biến thành lễ vật của Lưu sư? Hơn nữa... bức họa mà Bạch Tốn mua đâu rồi?

- Kỳ thực lúc trước cầu lấy Mặc Hiên đồ, chính là vì thay Lưu sư chuẩn bị quà tặng cho Điền lão, đưa cho hắn là chuyện đương nhiên.

Hoàng Ngữ nói:

- Ta chỉ là cái vãn bối, coi như là được tham gia tiệc mừng thọ của Điền lão, cũng không cần tiễn đưa lễ vật quý giá như vậy a.

- Ây... Trương Huyền sững sờ, lập tức hiểu được.

Xác thực.

Hoàng Ngữ là cái vãn bối, coi như muốn bái kiến Điền lão, tùy tiện chuẩn bị một ít đồ vật mới mẻ là được, làm sao phải chuẩn bị loại bảo vật quý giá như Mặc Hiên đồ?

Tự nhiên là vì thay Lưu sư chuẩn bị, sau đó, Lưu sư lấy được bức hoạ, đưa cho Điền lão làm lễ vật, cũng là chuyện đương nhiên.

- Vậy còn ngươi? Ngươi chỉ là học sinh của Trang sư, không cần thiết chuẩn bị cho hắn chứ?

Bạch Tốn thì không giống như Hoàng Ngữ.

Hoàng Ngữ là học đồ của danh sư, mà Bạch Tốn chỉ là học sinh của Trang sư, học đồ cùng học sinh, hai cái tuy chỉ kém nhau một chữ nhưng bất luận là địa vị hay vẫn là thân phận đều chênh lệch thật là rất lớn, không thể so sánh.

Hoàng Ngữ có thể thay Lưu sư tìm kiếm quà tặng, ngươi chỉ là một học sinh chắc chắn không phải muốn làm như thế đi.

- Kỳ thực... Ta...

Bạch Tốn vò đầu, có chút ngượng ngùng:

- Là tiểu Ngữ muốn Mặc Hiên đồ, ta cũng nói là mình muốn, như vậy liền có lý do để có thể lưu lại cùng một chỗ với nàng... Còn, ta mua cái bức hoạ kia của Trương đại sư là để cho cha ta, hắn vô cùng yêu thích...

- ... Trương Huyền không thể nói gì cả.

Nguyên lai cái tên này muốn Mặc Hiên đồ, chỉ là vì tán gái.

Ngẫm lại cũng là choáng váng rồi.

Bất quá, quyết định này của đối phương cũng không sai, chỉ có cạnh tranh cùng Hoàng Ngữ, mới có thể mỗi ngày đều gặp mặt, theo đuổi cũng là chuyện đương nhiên.

Chỉ có điều nhìn dáng dấp là Tương Vương có mộng, thần nữ vô tâm*, cái tên này nhất định phải thất bại.

- Tương Vương có mộng, thần nữ vô tâm: ý chỉ tình cảm đơn phương của người con trai giành cho người con gái mà cô gái không biết, thông thường tình cảm này sẽ không thành công.

Bạch Tốn chỉ là học sinh của Trang sư, không cần thiết đem tác phẩm hội hoạ cảnh giới thứ năm đưa lên, đường đường Bạch tiểu vương gia, lại tìm một lễ vật khác, cũng không phải việc khó. Vì lẽ đó, chỗ của Điền lão, chỉ có một bộ 'Dã lộc', cũng không có bức họa mà hắn bán cho Bạch Tốn.

- Trương đại sư, ngươi không phải không biết gì về trà đạo sao? Làm sao...

Xe ngựa lại đi một hồi, thấy Hồng Thiên học viện đang ở trước mắt, Hoàng Ngữ lại không nhịn được hỏi.

Cái tên này lúc trước nói không biết gì về trà đạo hay sao, lúc đó trông hắn cũng không giống giả bộ, làm sao một lúc sao liền có thể nói ra thiếu sót trong quá trình pha trà của Điền Long, Điền lão, mà còn nói đến mức bọn họ tâm phục khẩu phục như vậy?

- Ta xác thực không biết gì.

Trương Huyền gật đầu.

Trong đầu tuy rằng có không ít thư tịch liên quan tới trà đạo, hắn còn không có cẩn thận học tập, nói thật, xác thực xem như là không biết chút nào cả.

- Cái kia...

Hai người Hoàng Ngữ, Bạch Tốn choáng váng.

Làm sao ngươi có thể tự tin mà nói như thế, để bọn họ sững sờ đến mức không nói ra được lời nào luôn.

Ngươi không biết gì ư? Lừa gạt quỷ đi!

- Ta chỉ là ngẫu nhiên xem qua mấy quyển thư tịch liên quan với trà đạo, thuận miệng nói một chút, không nghĩ tới liền đoán đúng!

Trương Huyền thuận miệng nói.

- Thuận miệng nói một chút?

Bạch Tốn, Hoàng Ngữ nhìn nhau, cảm giác giống như đang nghe chuyện đùa.

Đại ca, ngươi không muốn nói thì có thể không nói mà, lừa gạt như vậy cũng có chút quá qua loa đi.

Lẽ nào trong mắt của ngươi, hai chúng ta thật sự dễ lừa gạt như vậy?

- Đến học viện rồi, cáo từ!

Thấy dáng vẻ của hai người rõ ràng không tin tưởng, Trương Huyền cũng lười, không giải thích nữa mà cười nhẹ, đi xuống xe ngựa.

Hồng Thiên học viện, đến.

Mấy ngày không thấy mấy người Triệu Nhã, cũng không biết bọn họ đến cùng tu luyện tới trình độ nào.

Mực viết

dtv-ebook.com

Người dịch: Nguyễn Khiêm

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Giờ khắc này, Hồng Thiên học viện đã sôi trào khắp chốn.

Tân sinh thi đấu sắp bắt đầu.

Một vạn tên tân sinh mới nhập học, sau nửa tháng học tập, giờ là đến thời điểm kiểm nghiệm thành quả.

- Các ngươi nói lần thi đấu này, ai có thể lấy được số một?

- Ta cảm thấy vẫn là Phương Sinh, gia hỏa đứng đầu lúc sát hạch nhập học thôi, chỉ mới nhập học liền đạt đến võ giả tầng hai, hiện tại khẳng định càng mạnh mẽ hơn.

- Tân sinh thi đấu, lại không dựa cả vào thực lực, lại nói, trước khi nhập học thì hắn lợi hại, không có nghĩa là hiện tại vẫn còn lợi hại. Ta nghe nói mấy cái tân sinh ở lớp của Lục lão sư tham gia sư giả bình trắc, cũng đều đột phá đến võ giả tầng hai, hơn nữa còn đạt được chân truyền của Lục lão sư, Phương Sinh có thể thắng bọn họ hay không đều còn khó nói!

- Phương Sinh thật giống như cũng là học sinh của Lục lão sư đi, nhìn tình huống này người thứ nhất coi như không phải cái tên Phương Sinh này thì vẫn là học sinh của Lục lão sư.

- Cái kia là chuyện tất nhiên, trong 500 người xếp hạng đầu trong kỳ sát hạch nhập học, có ít nhất 300 người đến học ở lớp của Lục lão sư, coi như muốn thứ hai, cũng phải có đối thủ a!

- Trương Huyền lão sư cùng Lục lão sư còn có sư giả bình trắc, các ngươi nói ai sẽ thắng?

- Ai thắng sao? Ngươi choáng váng a, đây còn phải nói? Trương Huyền lão sư có tư cách gì cạnh tranh cùng Lục lão sư? Coi như là phòng giáo dục cố ý làm khó dễ, để kết quả khi hắn sát hạch không chính xác, nhưng hơn một năm nay, có vẻ như hắn cũng không có dạy dỗ cái thành tích gì đi!

- Chuyện này ngược lại cũng đúng!

- Cái kia không phải sao, nói thật cho ngươi biết, ta nghe nói, là cái tên này muốn nổi danh, cố ý khiêu khích Lục lão sư, đã dạy học sinh đến tẩu hỏa nhập ma, lại có thể còn không thấy ngại đưa ra sư giả bình trắc. Thật không biết sao mặt lại dầy như thế!

...

- Ta làm sao nghe được tin tức không phải như vậy? Ta nghe nói vị Trương Huyền lão sư này, là người cao thượng, đã sớm đạt đến Ích Huyệt cảnh, vì suy nghĩ cho mặt mũi của học viện nên vẫn ẩn nhẫn không nói!

- Ta cũng nghe nói, cái học sinh tẩu hỏa nhập ma kia, có người nói là Trương lão sư cố ý, mục đích là vì để cho hắn đột phá ràng buộc của trời sinh tỏa mạch.

- Cái tên này kêu là Triệu Nham Phong, ta đã từng thấy mặt hắn mấy lần, Trương lão sư không những giúp hắn giải trừ loại ràng buộc trời sinh này, còn trực tiếp để cho đột phá, hiện tại đã là cao thủ võ giả tầng hai, cảm niệm ân tình của Trương lão sư, muốn một lần nữa bái vào môn hạ

của Trương lão sư, lúc này mới chọc giận Lục lão sư, đưa ra sư giả bình trắc.

- Là như vậy? Thật hay giả?

"Đương nhiên là thật sự, ta tin tức này, là một vị bằng hữu quen thuộc nói cho, chính xác trăm phần trăm."

...

Khắp nơi đều là thanh âm nghị luận, có cái nói Trương Huyền không biết tự lượng sức mình, cũng có cái nói hắn là bị Lục Tầm khiêu chiến, đúng là bất đắc dĩ mới đáp ứng.

Sự tình của phòng giáo dục sự tình, được Diêu Hàn tận lực truyền bá, rốt cục đã bạo phát, người trong học viện hầu như đều biết.

Bất quá, phần lớn học sinh lựa chọn không tin.

Chung quy, danh tiếng của Lục Tầm tại Hông Thiên học viện thực sự quá to lớn, Trương Huyền tuy rằng rửa sạch oan khuất là sát hạch lão sư không điểm, cùng với dạy dỗ học sinh tẩu hỏa nhập ma, nhưng trong thời gian ngắn muốn dựng nên hình tượng cao lớn ở trong lòng rất nhiều học viên vẫn là rất khó.

Đối với những cái này, Trương Huyền cũng không để ý.

Dù sao sư giả bình trắc vào ngày mai, hết thảy đều sẽ có kết quả, thay vì ở đây băn khoăn, còn không bằng nhanh lên một chút, giúp mấy học sinh của mình tăng cao thực lực.

Rất nhanh đi tới phòng học của bản thân.

- Trương lão sư!

Mấy người Triệu Nhã đều đang ở đây, mỗi người tinh khí no đủ, triển lộ ra khí tức không yếu.

- Không sai!

Nhìn thấy trạng thái của mọi người, Trương Huyền thoả mãn gật gù.

Quả nhiên không có uổng phí một phen khổ tâm của hắn.

Bất luận Triệu Nhã, Trịnh Dương, Vương Dĩnh, Lưu Dương hay vẫn là Viên Đào, thực lực của năm người đều có sự bay vọt về chất, so với nửa tháng trước, giống như là biến thành người khác vậy.

Không chỉ có như vậy, liền ngay cả mấy cái học sinh dự thính như mấy người Vương Đào, Vương Nham, Triệu Nham Phong cũng đều có tiến bộ nhảy vọt.

Hắn giảng bài tuy rằng không nhiều, nhưng mà mỗi một chữ đều nhắm thẳng vào hạch tâm của việc tu luyện, mấy người bọn họ tuy chỉ nghe giảng bài nhưng lĩnh ngộ đối với tu luyện cũng càng ngày càng nhiều, tiến bộ như vây cũng đã biến thành chuyện đương nhiên.

- Cái kia là cái gì?

Khích lệ một câu, đang muốn đơn độc giảng bài, để thực lực của mấy người Triệu Nhã tiến thêm một bước nữa, đột nhiên, con mắt của Trương Huyền rơi vào bên trong góc của phòng học.

Mấy cái chậu bày cạnh nhau, bên trong hoàn toàn đen sì, không biết là món đồ gì.

Hắn rõ ràng nhớ kỹ, lúc trước ở trong phòng học không có vật này.

- Trương lão sư, là mực viết.

Vương Dĩnh hơi đỏ mặt, nhỏ giọng nói.

- Mực viết là sao?

Trương Huyền đầu óc mơ hồ:

- Trong phòng học để vật này ở đây làm gì?

Hắn giảng dạy chính là về tu vi, không phải về văn hóa , cần vẩy mực vẽ tranh, cũng không cần viết thư pháp, mang những thứ đồ này đến đây làm gì?

- Cái này...

Nghe hắn hỏi như thế, mấy học sinh tất cả đều lúng túng, mỗi một người đều không nói lời nào.

- Làm sao? Chẳng lẽ có chuyện gì xảy ra sao? Viên Đào, ngươi nói!

Thấy thái độ quái lạ của mọi người, lông mày của Trương Huyền giương lên.

- Ta...

Không nghĩ tới Trương lão sư điểm danh hỏi hắn, sắc mặt của Viên Đào như là đang ăn mướp đắng, băn khoăn chốc lát, nói:

- Là như vậy, thuần âm thể chất của Triệu Nhã tiểu thư đã được kích hoạt, trở nên càng xinh đẹp hơn, không ít học viên đều muốn làm quen với nàng.

- làm quen?

Trương Huyền lúc này mới chú ý, sau khi thuần âm thể chất được kích hoạt, Triệu Nhã quả nhiên như thay da đổi thịt, bất luận dung mạo hay vẫn là khí chất, đều có biến hóa long trời lở đất, không giống vị Đại tiểu thư thô bạo lúc trước, mà là một cái tuyệt sắc đại mỹ nữ.

Loại dung mạo này còn kinh diễm hơn Thẩm Bích Như mấy phần, cũng khó trách có những học sinh khác ngưỡng mộ, lặng lẽ lại đây tìm cách làm quen.

- Có người đến xin làm quen với nàng, cái này liên quan gì đến mực viết đâu?

Trương Huyền càng thêm kỳ quái.

Coi như Triệu Nhã hóa thành mỹ nhân, có những nam sinh khác lại đây quấy rầy, đánh đuổi là được, tin tưởng trong học viện, bọn họ còn không dám làm bừa.

Lại nói, mấy học sinh này của hắn, thực lực tăng mạnh, có người dám qua đây quấy rối, cũng sớm bị đánh rồi đi.

Ba cái tên Trịnh Dương, Lưu Dương, Viên Đào này, nhìn qua đã biết không phải cái kẻ an phận gì rồi, người khác đục khoét nền tảng, đào đến nhà rồi, còn có thể ngoan ngoãn cùng bọn họ giảng đạo lý?

- Cái này... Học sinh, chúng ta cơ bản đều đánh đuổi, bất quá...

Viên Đào vò đầu, lúng túng nở nụ cười nói tiếp:

- Bất quá, hai ngày nay, mỗi ngày đều có ba cái lão đầu hèn mọn, quanh quẩn ở xung quanh đây, nhìn động tác cùng cử động của bọn họ, chúng ta khẳng định đánh không lại, cho nên mới chuẩn bị chút mực viết, dự định giội vào đầu bọn họ! Nghe nói mực viết chuyên phá dâm tục, bọn họ già mà không đứng đắn, dính lên vật này, khẳng định không tiện tiếp tục ở đây.

- Lão đầu hèn mọn?

Trương Huyền giống như hòa thượng sờ tóc, vẫn không hiểu rõ nổi:

- Các ngươi xác định không phải lão sư trong học viện?

- Không phải, lão sư trong học viện ta cơ bản đều biết, tuyệt đối không có mấy lão đầu này, nhìn chút cái dáng dấp hèn mọn kia liền biết bọn họ không có lòng tốt!

Lần này nói chuyện chính là Trịnh Dương:

- Ta hai ngày nay vẫn thấy bọn họ lặng lẽ trốn ở một bên, đối với Triệu Nhã, Vương Dĩnh vẫn chỉ chỉ chỏ chỏ, thỉnh thoảng còn gật đầu cười cười, nhìn chút liền không phải người tốt lành gì.

- Đối với Triệu Nhã, Vương Dĩnh vẫn chỉ chỉ chỏ chỏ? Loại gia hỏa vô sỉ này khi nào tới đây?

Thấy mấy học sinh lời thề son sắt, không giống nói láo, Trương Huyền cau mày.

Lão đầu, đối với bé gái mười sáu, mười bảy tuổi vẫn chỉ chỉ chỏ chỏ... Xác thực đủ hèn mọn.

- Như vậy đi!

Lại nghe mấy người nói vài câu, cũng cảm thấy mấy cái lão đầu này đúng là không có ý tốt, Trương Huyền gật gù:

- Các ngươi cẩn thận một ít, Triệu Nhã, Vương Dĩnh, mấy ngày nay không muốn đơn độc đi ra ngoài, nếu như gặp lại ba cái lão đầu này, có thể dùng mực viết giội!

Nếu là lão đầu, khẳng định là có thân phận, công nhiên theo dõi nhìn trộm bé gái, liền rất mất mặt, nếu như bị vẩy mực, có lẽ, cũng sẽ biết mất mặt, tự động rút đi.

Đương nhiên, hai ngày nay hắn sẽ chờ ở trường học, mấy tên này còn dám lại đây, không ngại ra tay dạy dỗ một trận.

- Trương lão sư vạn tuế!

- Ta liền nói Trương lão sư thâm minh đại nghĩa, sẽ không trách tội chúng ta...

Nghe hắn đồng ý, mấy học sinh đồng thời hô to.

- Ân, được rồi, đừng nói nhảm, Viên Đào, ngươi trước lại đây, ta nhìn xem một chút gần nhất tu vi của ngươi có tiến bộ như thế nào.

Ngày mai sẽ phải tham gia sư giả bình trắc, ngày hôm nay nhất định phải hiểu rõ thực lực của học sinh mới được, đồng thời, đơn độc chỉ điểm một chút, có lẽ còn có thể để cho bọn họ lại có thêm một ít tiến bộ.

Dù cho tiến bộ rất nhỏ, không cẩn thận ở trong chiến đấu liền có thể làm cho phần thắng tăng cường không ít.

Đi vào phòng học nhỏ, đóng cửa lại, Trương Huyền khoát tay chặn lại:

- Đánh một bộ võ kỹ.

- Vâng!

Viên Đào gật gù, một quyền đánh ra ngoài, tiếng gió rít gào, khí thế kinh người.

Tu vi của hắn tuy rằng không có tiến bộ quá lớn, vẫn như cũ là võ giả tầng một Tụ Tức cảnh trung kỳ, có thể sức mạnh lại vô cùng mạnh mẽ, một quyền xuất ra, không trung xuất hiện âm thanh kình khí bạo phá.

- Lực lượng này...

Trương Huyền tặc lưỡi.

Có thể một quyền đánh ra âm bạo, nói rõ sức mạnh cùng phòng ngự của hắn đều đạt đến rất tài nghệ cao, một quyền xuống, đừng nói người cùng cấp bậc tu luyện, coi như võ giả tầng ba Chân Khí cảnh có thể chịu đựng hay không, cũng đều còn khó nói.

- Không hổ là Long Tê huyết mạch, dù cho chỉ kích hoạt mười phần trăm, cũng vô cùng khủng bố!

Thể chất đặc thù có thể nổi danh như vậy, quả nhiên không tầm thường.

Viên Đào giờ khắc này tu vi vẫn như cũ là kém cỏi nhất trong năm cái học viên, nhưng lực công kích cùng sức phòng ngự, đều tuyệt đối là mạnh đến đáng sợ.

- Tu vi của ngươi vẫn là quá chênh lệch, trong quá trình tu luyện, thời điểm hội tụ linh khí, quá chú trọng hấp thu linh khí mà không phối hợp tình huống của bản thân, ta hiện tại nói một cái khẩu quyết, ngươi nhớ kỹ, chỉ cần cố gắng tu luyện, ngày hôm nay xung kích Tụ Tức cảnh hậu kỳ, đều không phải việc khó.

Nhìn một hồi, Trương Huyền nói.

Đối phương đánh quyền, trong đầu đã hình thành thư tịch mới, xem xong nội dung bên trong, dĩ nhiên biết vấn đề thiếu hụt của hắn.

- Vâng!

Viên Đào liền vội vàng gật đầu, chuyên tâm đọc thuộc lòng, thời gian không lâu, liền đem khẩu quyết nhớ kỹ.

- Được rồi, ra ngoài kêu Triệu Nhã vào đây.

Bàn giao cho Viên Đào xong, Trương Huyền vung vung tay.

Thời gian không lâu Triệu Nhã đi tới.

Không thể không nói, thuần âm thể chất quả nhiên đáng sợ, một khi kích hoạt, lập tức tỏa ra khí chất làm người thán phục, làm cho người ta có một loại cảm giác giống như tiên nữ trên chín tầng trời rơi xuống phàm trần.

Triệu Nhã vốn là mỹ nữ, giờ khắc này càng thêm mỹ lệ, nhất cử nhất động, đều mang vẻ quyến rũ.

- Cái dung mạo này, khí chất này, e sợ nếu ngày mai gặp gỡ một học sinh nam, chỉ cần nở nụ cười với hắn, tên kia sẽ chủ động chịu thua.

Trời cao quả nhiên là không công bằng, dáng vẻ ấy của Triệu Nhã, tham gia tỷ thí, đối diện nếu như là cái học sinh nam, nếu không cẩn thận có khi không cần ra tay cũng sẽ giành chiến thắng.

- Đánh một quyền cho ta nhìn xem!

- Vâng!

Triệu Nhã gật đầu, đôi tay thanh tú xiết chặt nắm đấm, một quyền đánh ra.

Ào ào ào!

Trong phòng tràn đầy tiếng gió thổi.

- Thực lực của ngươi...

Đầu óc hình thành thư tịch, Trương Huyền mở ra nhìn một chút, con mắt nhất thời trợn tròn, tràn đầy vẻ không thể tin được.

Chuyện này... Làm sao có khả năng?

- Các ngươi làm gì?

- Làm càn!

Rào rào! Ầm ầm!

Đang muốn nói chuyện, đột nhiên bên ngoài phòng học truyền đến một tiếng nổ vang, tiếp theo tiếng gầm gừ kịch liệt vang lên, chen lẫn với tiếng gầm giận dữ.

- Xảy ra chuyện gì?

Hơi nhướng mày, Trương Huyền lại không nói nhiều lời, nhấc chân đi ra ngoài.

Độc điện

dtv-ebook.com

Người dịch: Nguyễn Khiêm

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Bên ngoài giờ khắc này đã rối loạn cả lên, Trịnh Dương cầm trường thương trong tay, mấy người Vương Dĩnh cũng như gặp đại địch, còn Viên Đào thì ôm cái bàn trong phòng, Triệu Nham Phong thì cầm ghế, một mặt đằng đằng sát khí.

Ngay phía trước gian phòng, mực viết đọng lại ở một chỗ, ba cái ông lão khoảng bảy, tám mươi tuổi, cả người bị dội mực, đen từ đầu đến chân, đang đứng ở trước cửa, ngớ người ra.

Rất rõ ràng, bọn họ muốn đi vào, bằng cách riêng nào đó, mấy tên học sinh của mình, đã trực tiếp vẩy mực, cho họ đen kịt.

- Trương lão sư, chính là ba cái gia hỏa vô sỉ này, mỗi ngày lại đây nhìn trộm...

- Tuổi đã cao như thế, còn đi nhìn trộm nữ sinh, muốn trâu già gặm cỏ non sao, mặt dày quá đấy?

Thấy Trương Huyền đi ra, Viên Đào, Lưu Dương vội vàng la lên một tiếng, tựa như là lấy được kết quả tốt vậy .

Bất quá, nói còn chưa dứt lời, liền nhìn thấy Trương lão sư luôn luôn bình tĩnh, khóe miệng giật giật, thân thể lắc lắc, sắp ngã chổng vó.

- Lưu sư, Trang sư, Trịnh sư. Tại sao là các ngươi?

Trương Huyền đều sắp khóc.

Lúc trước mấy tên học sinh nói, có ba cái lão đầu hèn mọn, mấy ngày nay mỗi ngày giấu ở một bên quan sát, còn thật sự cho rằng là mấy gã bỉ ổi nào đó, nằm mơ đều không nghĩ tới, là ba đại danh sư.

Danh sư. Quang minh chính đại tới tìm ta là tốt rồi, sao lại còn mặc thường phục, lặng lẽ giấu ở một bên, giở trò quỷ gì?

Lần này được rồi, bị vẩy mực như thế, sao còn có mặt mũi nhìn người.

Không chỉ có như vậy, còn bị mắng không biết xấu hổ, hèn mọn.

- Lưu sư?

- Trang sư?

- Trịnh sư?

Nghe được lời mà Trương lão sư hô lên, mấy người Trịnh Dương, Triệu Nhã tất cả đều lảo đảo một cái.

Ba đại danh sư đi tới Vương thành, tin tức lớn như vậy, bọn họ sớm có nghe thấy, tự nhiên cũng biết bọn họ xưng hô như thế nào.

Vốn tưởng rằng ba lão đầu hèn mọn hai ngày nay lại đây nhìn trộm, là ham muốn mỹ mạo của Triệu Nhã, là tiểu nhân vô sỉ, nằm mơ đều không nghĩ tới, lại có thể là ba đại danh sư nổi danh Vương quốc.

Danh sư không phải cao cao tại thượng, muốn gặp mặt cũng khó khăn sao?

Thế nào lại chạy đến nơi này, còn không ngừng theo dõi nhóm người mình?

- Trương lão sư, ngươi có phải là nhận sai người không? Nào có danh sư bỉ ổi như vậy, mặc loại quần áo này, trốn ở một bên, chỉ lo chúng ta phát giác?

Trịnh Dương thực sự không nhịn được, nói.

- Nhận sai sao?

Trương Huyền suýt chút nữa sặc nước bọt mà chết.

Con mẹ nó, đều dạy một đám đồ gì thế này.

Người khác hố cha, hố ông nội, không tốt nhất, hố cháu trai, các ngươi thì tốt rồi, tất cả đều lại đây hố lão sư.

Đối diện thế nhưng là danh sư a, nhân vật cường hãn đến mức giậm chân một cái, Thẩm Truy bệ hạ đều sợ hãi, mấy người các ngươi thì tốt rồi, giội cho họ một thân mực đen, liền xin lỗi đều không có, còn nói bọn họ hèn mọn.

Hèn mọn em gái ngươi a!

Nói thật, ta ngược lại thật sự là muốn mình nhận sai người, như vậy là không sao.

Hiện tại tình huống như thế, ngươi để ta giải quyết thế nào?

Trương Huyền phiền muộn sắp khóc, ba đại danh sư lại có chút chấn động, từng cái từng cái khóe miệng co giật, tâm muốn tự tử đều có.

Từ phủ đệ của Điền lão đi ra, liền thẳng đến học viện rồi tìm tới phòng học, mới vừa đẩy cửa đi vào, liền nhìn thấy mực viết đen kịt đập vào mặt, thậm chí ngay cả phản ứng đều không có kịp phản ứng, không có né tránh.

Mẹ nó, đến cùng là xảy ra chuyện gì?

Chúng ta thế nhưng là danh sư, tồn tại siêu cấp đi đến chỗ nào đều phong quang vô hạn, được người ta tôn trọng, làm sao đến nơi này, bị người vẩy mực? Xem là dâm tục, hèn mọn, vô sỉ?

Nếu như mà truyền đi, còn bọn hắn còn mặt mũi nào mà sống trên đời?

- Trương lão sư, ta xác định, chính là ba người bọn hắn, hai ngày nay vẫn ở xung quanh, quanh quẩn một chỗ, nhìn trộm chúng ta, không phải mưu đồ gây rối là cái gì.

Chỉ lo Trương lão sư không tin mấy người Trịnh Dương, Vương Dĩnh cũng mở miệng.

- Ta cũng có thể xác nhận, chính là bọn họ, dù có hóa thành tro, ta cũng nhận ra được!

Lưu Dương khẳng định nói.

- Tất cả im miệng cho ta!

Thấy những tên này càng nói càng vô căn cứ, càng nói càng quá mức, Trương Huyền cũng không nhịn được nữa.

Quát lớn xong, nhắm mắt đi lên phía trước:

- Ba vị danh sư, là ta quản giáo vô phương, mang đến phiền phức cho các ngươi, quay đầu lại ta liền cẩn thận giáo huấn bọn họ, cho các ngươi một cái câu trả lời thoả mãn.

- Không sao, không sao cả!

- Người không biết không có tội.

- Quên đi, cũng là chúng ta có lỗi trước!

Sắc mặt của ba người Lưu Lăng, Trang Hiền, Trịnh Phi trông như sắp khóc nhưng vẫn cố mỉm cười.

- Viên Đào, Trịnh Dương, còn không mau đi mua mấy bộ quần áo, cho ba vị danh sư thay đồ.

Thấy mấy người cũng không có vẻ gì là tức giận, Trương Huyền lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, miệng thì quát lớn, một chân thì đá lên mông của Viên Đào cùng Trịnh Dương, khiến hai người bị đá thật xa.

- Vâng, Vâng!

Lúc này, mấy người cuối cùng cũng đã rõ ràng rồi, ba cái lão đầu hèn mọn này, khả năng thực sự là danh sư, từng cái từng cái cũng sợ đến sắc mặt xám ngắt.

Chỉ cần là người, đều biết danh sư đáng sợ, bọn họ dĩ nhiên giội mực viết vào ba vị danh sư, để bọn họ biến thành dáng vẻ ấy.

Ngẫm lại đều muốn khóc.

Thế nhưng... Bọn họ thật không phải cố ý.

Ai có thể nghĩ tới đường đường danh sư, sẽ mặc trang phục của người thường rồi chạy đến xung quanh lớp học của bọn họ, lặng lẽ quan sát, còn chỉ chỉ chỏ chỏ?

- Cái này... Ba vị danh sư, các ngươi mấy ngày nay vẫn luôn ở xung quanh đây quan sát sao?

Tìm khăn mặt để bọn họ lau khô ráo mực viết trên mặt, Trương Huyền không nhịn được hỏi.

Các ngươi đường đường danh sư, không ở Vương cung cố gắng hưởng thụ cho người khác hầu hạ, chạy tới nơi này làm gì?

Coi như muốn thu ta là học đồ, biết ta không ở đây, cũng không đến mức ở xung quanh chỉ chỉ chỏ chỏ vào học sinh của ta đi.

- Chúng ta... Chúng ta...

Nghe hắn trực tiếp xét hỏi như thế, mấy người Lưu sư mở miệng ra nhưng lúng túng không nói ra được một câu nào.

Nên nói gì?

Nói chúng ta là nghe được về sự tích của ngươi, muốn lén lút lại đây hỏi thăm một chút?

Nhìn trộm học sinh, lặng lẽ tìm hiểu tin tức, còn chỉ lo bị người phát hiện... Thật muốn nói như vậy, uy nghiêm của danh sư ở đâu?

- Hồng Thiên học viện có lão hữu của ta, mấy ngày nay vừa vặn không có chuyện gì, liền mỗi ngày tới thăm và nói chuyện với hắn một chút, hoàn cảnh ở xung quanh lớp của ngươi rất tốt, vì lẽ đó... Chúng ta liền dừng lại lâu hơn một chút.

Vẫn là Trịnh Phi phản ứng tương đối nhanh, cười nói.

- Hoàn cảnh tốt?

Trương Huyền tràn đầy kỳ quái nhìn sang.

Gặp qua mở mắt nói mò, chưa từng thấy mở mắt nói mò mà có thể thẳng thắn hùng hồn như vậy.

Lớp học này của ta là địa phương kém cỏi nhất, là xó xỉnh hẻo lánh nhất của Hồng Thiên học viện, các ngươi ba đại danh sư sao lại giống như kẻ khờ chưa từng va chạm xã hội vậy, nếu không sao có thể cảm thấy nơi này hoàn cảnh rất tốt?

Hơn nữa, Hồng Thiên học viện có bằng hữu của các ngươi?

Ta làm sao chưa từng nghe nói?

Thật muốn có, đã sớm đến rồi đi!

- Há, thì ra là như vậy, mấy học sinh của ta chưa từng va chạm xã hội, coi các vị thành người xấu, tuyệt đối đừng lưu ý.

Biết đối phương không muốn nói phá, Trương Huyền cũng không nói nhiều.

Rất nhanh, mấy người Viên Đào mua được quần áo mới, ba đại danh sư lập tức vào buồng riêng thay đồ, lúc này mới cảm thấy thoải mái rất nhiều.

- Trương lão sư, chúng ta đến tìm ngươi, chắc hẳn ngươi cũng hẳn phải biết có ý gì chứ?

Khôi phục khí chất, Lưu Lăng cười nhìn về phía thanh niên trước mắt.

Qua mấy ngày chú ý quan sát, bất luận Trương lão sư hay vẫn là học sinh của hắn, cũng làm cho hắn hết sức hài lòng, nếu như có thể thu hắn làm học đồ, thật liền kiếm bộn rồi.

Triệu Nhã biết ba người này thực sự là danh sư, cũng vểnh tai lên, muốn xem một chút đến cùng là xảy ra chuyện gì.

- Ta cũng đoán ra mấy phần, ba vị danh sư là muốn thu ta làm học đồ, đúng không?

Biết tránh không thoát, Trương Huyền trực tiếp mở miệng.

- Thu lão sư làm học đồ?

- Ba đại danh sư muốn thu Trương lão sư là học đồ?

- Một khi Trương lão sư đáp ứng, chính là học đồ của danh sư?

...

Nghe hắn nói như thế, tất cả mấy người Triệu Nhã đều kích động, sắc mặt đỏ hồng.

Làm một cái lão sư, mơ ước lớn nhất chính là trở thành danh sư, mà học đồ của danh sư, là con đường không thể không đi qua .

Chỉ có trở thành học đồ, mới có cơ hội thành tựu danh sư, nhất phi trùng thiên.

Ba đại danh sư lại có thể không đi tìm Lục Tầm lão sư, trực tiếp tìm tới Trương lão sư, để bọn họ không kích động sao được?

- Ân, không sai, ba người chúng ta đều có ý đó, ngươi muốn thành học đồ của ai trong chúng ta, cũng có thể!

Lưu Lăng thấy hắn đã lý giải, thoả mãn gật đầu.

- Thành học đồ của ai cũng có thể?

Mấy đại đệ tử càng hưng phấn đến mức sắp nhảy lên rồi.

Nói như vậy, há không phải thể hiện là ba đại danh sư, đều coi trọng Trương lão sư hay sao?

- Cái này.

Trương Huyền gãi đầu một cái, vẻ mặt lúng túng:

- Ta có thể từ chối sao?

Phù phù! Phù phù! Phù phù!

Mấy người Triệu Nhã ngã chổng vó lên trời.

Danh sư tự mình mời ngươi làm của hắn học đồ, lại có thể không đồng ý?

Chúng ta không nghe lầm chứ?

- Từ chối?

Mấy người Lưu Lăng hiển nhiên cũng có chút không dám tin tưởng, không nhịn được sững sờ.

- Vâng!

Trương Huyền gật đầu.

Nắm giữ Thiên Đạo thư viện, hắn nhất định phải đi càng xa hơn, mấy người Lưu Lăng làm giáo viên của hắn, nói thật... Vẫn là kém quá nhiều.

- Ta biết chuyện này chúng ta có chút lỗ mãng, đừng có gấp, như vậy đi, cho ngươi thời gian cân nhắc, ngày mai lại trả lời chắc chắn với chúng ta cũng không muộn!

Không nghĩ tới hắn xác nhận như vậy, Lưu Lăng biết có chút lỗ mãng, lúng túng cười đùa.

- Ngày mai trả lời chắc chắn cũng được, ngày hôm nay suy nghĩ thật kỹ, ngươi phải biết, không có thân phận học đồ của danh sư, không có danh sư tiến cử, là không cách nào sát hạch danh sư.

Một bên Trang Hiền mở miệng nói.

- Đúng đấy, loại trình độ dạy học này cùng với thiên phú của ngươi, không sát hạch danh sư thực sự là quá lãng phí.

Trịnh Phi cũng nói.

- Ồ... Vậy ta suy nghĩ thật kỹ một lần!

Trương Huyền gật đầu.

Danh sư nhất định phải thi, chỉ có điều, để hắn nhận ba tên này là thầy, thật là có chút đau đầu.

Không phải nguyên nhân khác.

Là bởi vì ba tên này, vẫn muốn trở thành học sinh của Dương sư.

Người vẫn muốn thành học sinh của chính mình, còn lại muốn thu bản thân là học sinh. Chuyện này ngẫm lại đều có chút choáng váng.

- Ừm! Tốt lắm, chúng ta ngày mai lại tới đây.

Thấy hắn không có cự tuyệt nữa, ba vị danh sư thở phào nhẹ nhõm.

- Đúng rồi, Lưu sư, Trang sư, Trịnh sư, ta vừa vặn có chuyện muốn hỏi các ngươi một chút.

Thấy đối phương không có băn khoăn đối với chuyện mình vừa từ chối, Trương Huyền nhớ tới độc khí trong người, không nhịn được hỏi.

- Ồ? Có chuyện gì, cứ nói đừng ngại! Chỉ cần chúng ta biết, biết gì đều nói hết không giấu diếm.

Lưu Lăng vuốt râu.

- Là như vậy, ta muốn hỏi một chút, nơi nào có thư tịch liên quan tới độc không? Càng nhiều càng tốt?

Trương Huyền mở miệng.

Độc khí trong người hắn đến cùng là cái gì, bởi vì chưa từng gặp, cho nên hắn cũng không nói ra được, còn muốn hỏi cũng khẳng định hết cách rồi, trái lại hỏi nhiều lắm sẽ gặp đến hoài nghi, còn không bằng trực tiếp hỏi thư tịch.

Dù sao cũng chỉ cần có đầy đủ thư tịch, nắm giữ Thiên Đạo thư viện, là có thể ung dung biết đây rốt cuộc là cái loại độc gì, thậm chí có thể đơn giản hóa giải.

- Thư tịch liên quan tới độc? Lại còn càng nhiều càng tốt ư?

Không nghĩ tới thanh niên trước mắt sẽ hỏi vấn đề này, ba đại danh sư liếc mắt nhìn nhau.

- Muốn nói địa phương hiểu rõ về độc nhất, tự nhiên là ‘Độc Điện’!

Chần chờ một chút, Lưu Lăng nghiêm túc mở miệng.

- Độc Điện?

Trương Huyền mơ hồ.

Trong Thiên Huyền Vương quốc tàng thư khố, thư tịch liên quan tới độc rất nhiều, nhưng không nhắc qua nơi này, hắn cũng là lần đầu tiên nghe nói đến Độc điện.

- Ân, là Độc Điện!

Lưu Lăng gật đầu.

Bái sư (1)

dtv-ebook.com

Người dịch: Nguyễn Khiêm

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Độc Điện kỳ thực cũng chính là Độc sư công hội!

- Độc sư công hội sao?

Trương Huyền chớp con mắt.

Nếu là công hội, chắc là phải kêu giống như luyện đan sư công hội, luyện khí sư công hội, lão sư công hội vậy, sao phải kêu Độc Điện?

Nghe cũng quá âm u đi.

- Có phải là cảm thấy nếu là công hội, quang minh chính đại là có thể, vì sao phải kêu Độc Điện, loại tên quỷ dị này?

Nhìn ra nghi hoặc của hắn, Lưu Lăng giải thích:

- Điều này cũng có quan hệ cùng thân phận đặc thù của Độc sư.

- Độc sư, am hiểu dùng độc, để người khó lòng phòng bị, bị quy là chức nghiệp thuộc hạ cửu lưu, vì đó bị khinh thường, bởi vì quá mức khủng bố, một lần bị đại lục vô số cường giả liên hợp trục xuất. Lúc đó, Độc sư công hội đã bị tiêu diệt, vô số Độc sư chết ở bên trong hạo kiếp này.

- Sau đó, truyền thừa tuy rằng lưu lại, nhưng cao tầng của Độc sư công hội lo lắng giẫm lên vết xe đổ, không dám xuất hiện trong tầm mắt của người thường nữa, mà lặng lẽ thành lập Độc Điện, ẩn giấu ở các vùng núi non hiểm trở giữa các quốc gia, giấu tài. Cũng chính vì như thế, chức nghiệp này tuy rằng có ở trong các Vương quốc, lại hết sức ít ỏi, nếu như thật nói chỗ nào có nhiều thư tịch liên quan tới độc, khẳng định không phải Độc điện thì không còn chỗ nào khác. Chỉ là, xác thực vị trí của Độc điện, coi như là ta, cũng không làm được.

Lưu Lăng lắc lắc đầu một cái.

- Ây...

Trương Huyền cười khổ.

Nói đến hơn nửa ngày mà giống như nói vô ích.

Ta hiện tại muốn tìm chính là thư tịch liên quan tới độc, không tìm được Độc Điện, nói nhiều như thế có ích lợi gì?

- Độc, vật này nguy hiểm không gì sánh được, Độc sư vì phối chế độc dược càng lợi hại hơn, thường thường lấy thân thử độc, không ít người đều tuổi thọ không dài, nếu như không có cái lý do gì đầy đủ, rất ít người tiếp xúc. Trương lão sư hỏi loại thư tịch này để làm gì?

Ba người đều hơi nghi hoặc một chút.

Độc có thể vượt cấp giết người, trừ phi có thâm cừu đại hận, cố gắng cả đời đều không thể trả thù mới sẽ chọn loại chức nghiệp này, nếu không sẽ chẳng có người nào đồng ý chen chân.

Coi như không thử độc, cả ngày tiếp xúc cùng độc vật, độc cũng sẽ theo hô hấp mà tiến vào bên trong cơ thể, không ít Độc sư, tuổi thọ đều không hề dài, chính là vì như thế, tính cách cơ bản đều có chút quái dị.

Có thể nói, chức nghiệp này, vô số người nghe đến đã biến sắc, không muốn tiếp xúc, vị Trương lão sư này, học đồ của Danh sư thì không

muốn làm, lại hỏi vật này, để ba người không nhịn được kỳ quái.

- Chỉ là hiếu kỳ, thuận miệng hỏi một chút.

Trương Huyền cười đùa.

Chuyện bản thân trúng độc khẳng định không thể nói ra được, nếu không, vì sao không biết độc phát, chân khí lại vì sao tinh khiết như thế, hỏi tới, Thiên Đạo thư viện có thể cũng sẽ bị phát hiện.

Vật này là bí mật lớn nhất của hắn, bất luận người nào hắn cũng đều sẽ không nói cho.

Thấy hắn không muốn nói, Lưu Lăng cũng liền không hỏi thêm nữa, suy nghĩ một chút, nói tiếp:

- Kỳ thực, vị trí chính xác của Độc Điện, ta xác thực không biết, bất quá, nghe nói ở Thiên Vũ nhất đẳng Vương quốc, ở phía tây bắc Hồng Liên sơn mạch, thật giống như có một cái phân bộ của Độc Điện, Độc sư ở bên trong các Vương quốc xung quanh cơ bản đều đến từ nơi đó, đương nhiên, điều này cũng chỉ là truyền thuyết, đến cùng có Độc điện ở chỗ đó hay không, ta cũng không dám xác định.

- Thiên Vũ nhất đẳng Vương quốc?

Trương Huyền gật gù, bên trong thư viện lập tức xuất hiện một quyển thư tịch liên quan tới địa lý.

Có được nhất tinh Danh sư tọa trấn, sẽ được bình phán là nhị đẳng Vương quốc.

Thiên Huyền Vương quốc không có Danh sư, chỉ thuộc về cấp bậc bất nhập lưu Vương quốc.

Mà Thiên Vũ Vương quốc là Vương quốc có thực lực mạnh nhất bên trong rất nhiều Vương quốc xung quanh, đã đạt đến cấp bậc nhất đẳng, còn cao hơn Bắc Vũ Vương quốc của Lưu Lăng một cấp, có người nói

bên trong Vương thành của Thiên Vũ Vương quốc có nhị tinh Danh sư trấn thủ.

Cái Vương quốc này cùng Thiên Huyền Vương quốc cách nhau cũng không xa, thậm chí được cho láng giềng, bởi vì đường ranh giới giữa hai bên chính là Hồng Liên sơn mạch.

- Ngoại trừ Độc Điện, Danh sư đường cũng có thật nhiều thư tịch về các chức nghiệp khác nhau, thư tịch liên quan tới độc, cũng không có thiếu, tuy rằng không có nhiều như ở Độc điện, nhưng cũng so một ít Vương quốc tàng thư khố mạnh mẽ quá nhiều, nếu như chỉ là muốn hiểu biết sơ qua đối với chức nghiệp này, hoàn toàn có thể đi Danh sư đường quan sát. Đương nhiên, muốn vào Danh sư đường, đầu tiên phải thông qua sát hạch trở thành Danh sư đã.

Một bên Trang Hiền cười khanh khách nói, xem ra hắn vẫn là không có từ bỏ ý nghĩ để thanh niên ở trước mắt này bái sư.

- Danh sư đường?

- Ân, Danh sư tuy rằng trên danh nghĩa là thuộc về lão sư công hội quản hạt, nhưng bởi vì Danh sư có thân phận cao quý, công hội muốn quản cũng quản không được, vì lẽ đó, vì sát hạch Danh sư, cho bọn họ một cái trật tự có tính quy phạm, bảo đảm quyền lợi, chuyên môn thành lập Danh sư đường.

Trang Hiền giải thích:

- Danh sư đường, giống như các công hội khác, bảo vật, bí tịch ở bên trong chỉ mở ra đối với Danh sư, tàng thư khố của Danh sư đường bao dung vô số chức nghiệp, ngươi nói thư tịch liên quan tới độc, nhất định sẽ có không ít.

- Ồ!

Trương Huyền gật đầu.

Xem ra nếu như không tìm được Độc Điện, trở thành Danh sư, tiến vào Danh sư đường, có lẽ cũng có thể giải quyết vấn đề hiện tại của hắn.

- Được rồi, ý nghĩ của ba người chúng ta, ngươi vẫn là nên suy nghĩ nhiều một chút, ngươi có thiên tư như thế, chỉ cần học tập thật giỏi, trở thành Danh sư là chuyện ngay trong tầm tay, những điều khác tốt nhất là không phải nghĩ nhiều.

Mấy người lại hàn huyên vài câu, thấy thanh niên trước mặt xác thực không có hứng thú với việc trở thành học đồ của bọn họ, Lưu Lăng lần thứ hai nói một câu, lúc này mới cùng hai người khác cáo từ, rời đi.

Bọn họ biết đối với loại thiên tài như Trương Huyền lão sư, không nên ép đến quá gấp, tiến lên dần dần, có lẽ hai ngày nữa sẽ nghĩ thông suốt, vẫn cố truy hỏi, làm không cẩn thận còn có thể hiệu quả sẽ hoàn toàn ngược lại.

Ba vị Danh sư rời đi, mấy đệ tử xông tới, nhìn về phía Trương lão sư ở trước mắt, từng cái từng cái tràn đầy sùng bái.

Thấy không, lão sư khác, nếu như nghe nói có Danh sư muốn thu hắn làm học đồ, tất cả đều hưng phấn đến mức họ của mình là cái gì cũng không biết, Trương lão sư của chúng ta thì tốt rồi, trực tiếp từ chối.

Đây cũng quá cường hãn đi!

- Đừng có diễn dáng vẻ ấy nữa, chuyện vừa rồi ta còn không có tính sổ với các ngươi đây!

Trương Huyền sầm mặt lại.

Đám nhóc con này dĩ nhiên nói ba đại Danh sư là lão đầu hèn mọn, tiểu nhân nhìn trộm, may mà chỉ là vẩy mực, ba người bọn họ cũng không có so đo, bằng không, coi như là hắn, cũng không giữ được.

Quát lớn mấy người một trận, sau đó lại chuyên môn chỉ điểm một hồi, Trương Huyền lúc này mới thoả mãn thở phào nhẹ nhõm.

Không thể không nói, mấy tên này mặc dù có chút bất hảo, không đáng tin cậy, nhưng tu luyện thì lại vô cùng nghiêm túc, không hề có một chút lười biếng.

Ngoại trừ Viên Đào, Triệu Nhã, mấy cái đệ tử khác lại có thể đều đạt đến võ giả tầng hai Đan Điền cảnh.

Vốn tưởng rằng tiến bộ to lớn nhất sẽ là Trịnh Dương, nằm mơ đều không nghĩ tới nhưng là nhìn qua trông vô cùng mềm yếu, Vương Dĩnh.

Mấy ngày ngắn ngủi không thấy, nàng không chỉ đột phá võ giả tầng hai, càng là tăng nhanh như gió, đạt đến Đan Điền cảnh trung kỳ đỉnh phong, khoảng cách hậu kỳ, cũng chỉ kém một bước mà thôi!

Loại tốc độ tiến bộ này đã có thể dùng đáng sợ để hình dung.

Xem ra nha đầu này tuy rằng ở bề ngoài có chút ngốc nghếch, đáng yêu, vừa nói chuyện sẽ xấu hổ, trên thực tế nội tâm lại kiên định lạ thường, nếu chuyện gì mà nàng đã làm ra quyết định, liền ngay cả Triệu Nhã cũng chưa chắc so được với nàng.

Cho tới những người khác, cũng có chỗ đáng khen, đáng lưu ý.

Ngẫm lại cũng là bừng tỉnh, truyền thụ công pháp bí tịch cùng võ kỹ do thư viện chỉnh lý qua, nếu như lại tiến bộ không lớn, thật liền mất mặt.

Thông qua thư viện, Trương Huyền cũng nhìn ra một chút đồ vật cổ quái, năm cái đệ tử này của chính mình tựa hồ cũng đang lặng lẽ tu luyện một cái trận pháp hợp kích, nhìn một chút, trận pháp này không có cái gì chỗ hỏng, ngược lại sẽ làm sức chiến đấu của mấy người khi liên hợp lại tăng cường vài lần.

Chỉ cần không phải chuyện xằng bậy, hắn cũng là chẳng muốn tính toán.

Đào tạo đệ tử, không phải như trồng trọt hoa cỏ, nuôi nhốt man thú, cái cần truyền thụ cho bọn họ chính là dòng suy nghĩ cùng phương pháp tu

luyện. Bằng không, cái gì đều hạn chế, bọn họ cũng sẽ mất đi tính cách riêng, vậy có khác gì con rối đâu.

Thật giống như giáo dục ở kiếp trước, đã bóp chết không ít hài tử có tính sáng tạo, hủy diệt vô số thiên tài có năng lực đặc thù, cuối cùng bị trở thành quái vật điểm cao mà năng lực kém.

Trương Huyền giảng xong khóa liền đi, có lúc còn thường thường không đến lớp học, không phải là không chịu trách nhiệm, mà là sợ chính mình sẽ hạn chế những đệ tử này quá nhiều, để bọn họ sau đó khó có thể đi lên con đường của cường giả chân chính.

Giảng bài lại không hạn chế, đây mới thực sự là đạo của lão sư.

- Muốn sát hạch Danh sư, nhất định phải trở thành học đồ. Nhưng ta lại không muốn bái mấy người Lưu Lăng làm lão sư.

Chỉ điểm cho mọi người xong, Trương Huyền lần thứ hai rơi vào băn khoăn.

Học đồ, Danh sư, Danh sư, học đồ, đây giống như là một cái tuần hoàn khép kín, để hắn đau đầu.

- Đúng rồi, không làm học đồ của bọn họ, ta có thể làm học đồ của bản thân!

Băn khoăn không biết đến bao lâu, đột nhiên Trương Huyền sững sờ, một ý nghĩ xông ra.

Hắn không chỉ có thân phận của Trương Huyền này, mà còn thân phận của ‘Dương sư’ nữa mà?

Dương sư ở trong lòng của tất cả mọi người, cũng là Danh sư, thành hojc đồ của ‘Dương sư’, có phải là cũng có tư cách sát hạch Danh sư hay không? Coi như không có cách nào sát hạch, để mấy người Lưu Lăng hỗ trợ dẫn tiến một hồi, cũng có thể rất dễ dàng đi.

‘Dương sư’ mở miệng, bọn họ sao dám không tuân theo?

- Cứ làm như thế đi!

Nhẹ nhàng nở nụ cười, Trương Huyền rời đi học viện đi về phía phủ đệ của mình.

Muốn làm học đồ của ‘Dương sư’, đương nhiên muốn ‘Dương sư’ mở miệng mới được.

...

Rời đi học viện, mấy người Lưu Lăng nhớ tới việc mình muốn thu người khác làm học đồ lại có thể sẽ thất bại, cũng không nhịn được mà cười khổ.

Đừng nói Thiên Huyền Vương quốc loại bất nhập lưu Vương quốc này, coi như tại Bắc Vũ Vương quốc, Hàn Vũ Vương quốc, bọn họ chỉ cần động tâm tư muốn thu học đồ, khẳng định cũng sẽ có vô số minh tinh lão sư tràn vào, quỳ xuống cầu xin.

Cái tên này thì tốt rồi, sáng tỏ mục đích của họ rồi, lại còn từ chối. Thật không biết trong đầu đang nghĩ cái gì.

- Bằng chừng ấy tuổi, liền có thể đem thư họa, luyện đan, trà đạo đều học đến cảnh giới cao thâm như vậy, loại thiên tài siêu cấp này có chút ngạo khí cũng rất bình thường!

Nhớ tới rất nhiều sự tình liên quan đến đối phương, Lưu Lăng không nhịn được nói.

- Đúng đấy! Cũng không cần phải gấp, ngày mai sẽ là ngày diễn ra sư giả bình trắc giữa hắn cùng Lục Tầm, có khả năng là hắn muốn một lần chiến thắng, lại bái vào chúng ta môn hạ, như vậy càng lộ vẻ quang minh chính đại.

Trang Hiền nghĩ tới điều gì, suy đoán nói.

- Điều này cũng có khả năng.

Hai người đồng thời gật đầu.

Hắn từ chối, có thể không phải là không muốn, khả năng thật sự là đang cân nhắc chuyện này.

Bằng không, coi như không muốn làm học đồ của bọn họ, lẽ nào sát hạch Danh sư cũng không muốn?

Trở thành Danh sư, đây chính là lý tưởng của mỗi một cái lão sư, giống như là người tu luyện đều muốn trở thành cao thủ tuyệt đỉnh vậy, không thể từ chối.

- Tỷ thí vào ngày mai, chúng ta nhất định phải tới xem một chút, bất quá, bây giờ chúng ta có phải là cũng nên lo lắng chuyện của chính mình đã chứ?

Lưu Lăng đột nhiên nói.

- Ngươi là nói... Bái Dương sư làm thầy?

Con mắt của Trang Hiền cũng là sáng ngời.

Một người cả đời không thể chỉ có một cái lão sư, Danh sư cũng là như thế, gặp phải người có cấp bậc càng cao hơn, hoàn toàn có thể bái sư học tập.

- Không sai, Dương sư có thể tiện tay để Thẩm Hồng cùng Trịnh Phi đột phá, bất luận nhãn lực hay vẫn là thủ đoạn, rõ ràng đều cao hơn chúng ta quá nhiều, nếu như có thể bái ông ta làm thầy, chúng ta có lẽ có thể đột phá ràng buộc, nắm giữ tư cách sát hạch nhị tinh Danh sư, thậm chí... Còn có thể một lần thành công!

Lưu Lăng càng nói con mắt càng sáng.

Có một cái lão sư tốt, đối với sự phát triển ở tương lai có giúp đỡ rất lớn.

Qua vài sự tình từ trước đến nay, Dương sư đã triển lộ năng lực phi phàm, nếu như có thể bái ông ta làm thầy, có lẽ liền có thể tăng nhanh như gió, càng chạy càng xa, rồi đạt đến cảnh giới mà bọn họ tha thiết ước mơ rồi lại không dám đòi hỏi.

Bái sư (2)

dtv-ebook.com

Người dịch: Nguyễn Khiêm

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Muốn sát hạch nhị tinh, ngoại trừ có hai loại phụ trợ chức nghiệp bên ngoài, tu vi ít nhất còn cần đạt đến Tông Sư cảnh, lấy tuổi cùng trạng thái tu luyện hiện tại của chúng ta, bái phỏng qua không ít người, đều không thể thành công, hy vọng duy nhất chính là Dương sư!

Trang Hiền cũng gật đầu.

Trở thành Tông Sư, tuổi thọ tăng cường, đây là mê hoặc mà bất luận người nào đều không thể từ chối, bọn họ bị vây ở nửa bước Tông Sư không biết đã bao lâu, cũng từng chuyên môn bái phỏng qua nhị tinh Danh sư, đáng tiếc, đều không có cách nào đột phá.

Mấy ngày trước đây nhìn thấy thủ đoạn của Dương sư, liền người lập tức sẽ chết như Thẩm Hồng đều thành công cứu sống, đạt đến Tông Sư cảnh giới, cũng không ngồi yên được nữa.

Thẩm Hồng đều có thể đột phá được, bọn họ khẳng định càng làm được!

Bất quá, tiền đề là... Dương sư chịu dạy.

- Bất kể như thế nào, lại đi thử xem, có lẽ liền có thể thành công.

Trịnh Phi nói.

Đối phương giúp hắn đột phá đến nửa bước Tông Sư, hắn vốn cũng có ý bái sư, chỉ là sợ đối phương không có đáp ứng, không muốn khiến cả hai lúng túng.

Hiện tại liền Lưu sư, Trang sư cũng động tâm, tự nhiên không cam lòng lạc hậu.

- Tốt, đi bái phỏng Dương sư xem!

Nghĩ đến điểm này, ba đại Danh sư không do dự nữa, nhanh chân đi về hướng phủ đệ của Dương sư.

...

- Lục huynh, đan dược ta đã mua được, ngươi có muốn suy nghĩ thêm một chút hay không, lẽ nào thật sự muốn dùng?

Ở lớp học của Lục Tầm, Vương Siêu nhìn bạn tốt ở trước mắt, tràn đầy lo lắng.

Những đan dược này, tuy rằng có thể khiến người ta trong thời gian ngắn sức mạnh tăng lên dữ dội, nhưng thương tổn đối với thân thể cũng là rất lớn.

- Yên tâm đi, ta tự có chừng mực.

Tiếp nhận đan dược, Lục Tầm chần chờ một chút, vẫn là dặn dò một tiếng.

Chỉ chốc lát, mấy đệ tử liền đi tới, chính là mấy người trong danh sách tham gia sư giả bình trắc.

Chu Hồng, Mạc Hiểu, Đỗ Lỗi, Bạch Siêu, Khổng Kiệt!

- Lão sư!

Mấy người đứng tại chỗ, khí tức hùng hậu, ngăn ngắn nửa tháng tu luyện, bọn họ cũng giống như mấy người Trịnh Dương, tất cả đều đạt

đến võ giả tầng hai Đan Điền cảnh.

Tuy nói võ giả tầng một Tụ Tức cảnh, không có quá nhiều đường tắt có thể đi, nhưng mấy cái này không giống với mấy người Vương Dĩnh, tại trước khi bái sư, tu vi trên cơ bản đều đạt đến tầng một đỉnh phong, chỉ kém một cái đột phá.

Coi như Khổng Kiệt hơi hơi hơi yếu một chút, dưới đủ loại tài nguyên trút xuống, cũng thuận lợi thăng cấp.

- Ở đây có một viên đan dược, sau khi ăn vào, có thể mở rộng đan điền, để cho các ngươi đêm nay liền có thể đột phá, đạt đến võ giả tầng ba Chân Khí cảnh! Như vậy, sư giả bình trắc sẽ không có sơ hở nào, khẳng định thắng lợi.

Giơ lên đan dược trong tay, Lục Tầm nhìn quanh một vòng, cũng không có ẩn giấu, đem thiếu hụt cũng nói ra.

- Bất quá, trên đời không có bữa cơm nào là miễn phí cả, có thể khiến người ta nhanh chóng đột phá, cũng có mầm họa nhất định, đó là sau khi đạt đến Chân Khí cảnh, tốc độ tu luyện giảm bớt, chỉ còn có 70% so với lúc trước.

- Loại mầm họa này chỉ cần ta thành Danh sư, sẽ giúp các ngươi giải quyết, còn có thể thu làm thân truyền, về sau chỉ điểm các ngươi tu luyện.

- Đương nhiên lựa chọn như thế nào, dựa vào chính các ngươi, ta sẽ không ép buộc, thật muốn thua, cũng chỉ có thể biểu thị, duyên phận thầy trò của chúng ta đã hết!

Nói xong đem đan dược thả xuống, nhìn quanh một vòng.

Hắn tuy rằng làm ra quyết định, thậm chí đã bỏ tiền mua được đan dược, làm sao lựa chọn, vẫn là giao cho đệ tử bản thân tự quyết định, ép buộc dùng, coi như hắn rất muốn đạt được thắng lợi, cũng là làm không được.

Lão sư có điểm mấu chốt của lão sư.

Lão sư có tôn nghiêm của lão sư.

Dạy khóa nhiều năm như vậy, hắn không làm được vì thắng lợi mà không chừa thủ đoạn nào.

- Ta tin tưởng Lục lão sư.

Chần chờ không bao lâu, Chu Hồng bước lên trước.

Bình thường tu luyện, muốn xung kích đến Chân Khí cảnh, không có thời gian hai, ba năm rất khó làm được, viên thuốc này có thể khiến người ta một buổi tối liền đạt đến, coi như sau đó tu luyện chịu ảnh hưởng thì lại làm sao?

Tu luyện ai có thể bảo đảm thuận buồm xuôi gió?

Hơn nữa, một khi trở thành đệ tử thân truyền của danh sư, điểm ấy vấn đề liền không tính là gì.

Đồng dạng là đệ tử, giảng bài và thân truyền, vẫn có khác biệt rất lớn.

Giảng bài, mấy trăm người đồng thời lên lớp, không cách nào chuyên tâm đối với tu vi của chính mình làm ra chỉ điểm, cơ bản đều là tự mình tìm tòi tiến lên; Thật giống như món ăn trong bát, đồ gia vị tương tự như công thức, nhưng hương vị lại như thế nào cũng chỉ có thể cho vào miệng.

Thân truyền thì không giống, giống như lúc nấu nướng, lão sư sẽ thời khắc chỉ điểm, đơn độc chỉ đạo, bảo đảm tu luyện không sai lệch, coi như bởi vì vấn đề của đan dược, tiến bộ không có nhanh như hiện tại, nhưng có loại chỉ điểm này, tiền đồ cũng sẽ càng thêm huy hoàng.

Nghĩ tới đây, là cái thứ nhất biểu lộ rõ ràng thái độ, tiếp nhận đan dược liền nuốt xuống.

Đan dược vào miệng, lập tức hòa tan ra, hình thành một luồng lực lượng đặc thù xung kích ở trong người.

Thấy hắn làm ra quyết định nhanh như vậy, Lục Tầm thoả mãn gật gù, bàn tay kề sát ở phía sau lưng đối phương, chân khí chầm chậm đưa vào, dẫn dắt nguồn lực lượng này.

Không biết đã qua bao lâu, một tiếng nổ vang, Chu Hồng đột nhiên đứng lên, một ngụm trọc khí phun ra, khí tức như cầu vồng.

Võ giả tầng ba, Chân Khí cảnh!

Quả nhiên giống như Lục lão sư đã nói, dùng viên đan dược này, trực tiếp để tu vi gia tăng ròng rã một cấp bậc.

- Thật là lợi hại... Ta phải thử một chút!

Thấy hắn thành công, mấy người Mạc Hiểu, Đỗ Lỗi, Bạch Siêu, Khổng Kiệt cũng không nhịn được nữa, nhao nhao về phía trước.

Chu Hồng nghĩ thông suốt, mấy người khác cũng hiểu được.

Nếu như Lục lão sư thật thành Danh sư, làm đệ tử thân truyền, bọn họ nhất định sẽ nhất phi trùng thiên, đây là một loại lựa chọn, không có cái gì có thể băn khoăn.

Thời gian không lâu, mấy người cũng tất cả đều nhao nhao đột phá.

- Tốt, tốt!

Nhìn năm vị học viên đều đạt đến võ giả tầng ba Chân Khí cảnh, con mắt của Lục Tầm tỏa sáng.

Đừng nói là tân sinh, coi như trong số đệ tử cũ đã ở tại học viện hai, ba năm đệ tử cũ, thực lực như vậy cũng có thể khá cao.

- Ngày mai sẽ là thời khắc để cho Lục Tầm ta biểu diễn, đến thời điểm đó, ta sẽ làm cho toàn bộ học viện phải khiếp sợ, làm cho thanh âm nghị

luận của tất cả mọi người sau lưng ta, tất cả đều ngậm miệng!

Nắm đấm của Lục Tầm xiết chặt, tự tin ban ngày bị đánh mất, lần thứ hai khôi phục như cũ, hào khí ngất trời.

Thư họa Tông Sư, tinh thông trà đạo tính là gì?

Trên phương diện giảng bài, Lục Tầm ta... Không kém gì bất luận người nào!

Ba vị Danh sư, ta cũng sẽ chứng minh cho các ngươi thấy, ta mới là lựa chọn tốt nhất cho vị trí học đồ!

...

- Lão gia, ba vị Danh sư đã chờ đợi hơn nửa ngày rồi.

Mới vừa trở lại phủ đệ, Tôn Cường liền tiến lên đón.

- Bọn họ đến rồi?

Còn muốn một lúc nữa phái người tìm bọn họ lại đây, không nghĩ tới ba tên này so với mình còn muốn tích cực hơn, Trương Huyền nhẹ nhàng nở nụ cười.

Đi vào phòng tiếp khách, quả nhiên thấy ba vị Danh sư ngồi ở trong đó, thấy hắn đi tới, tất cả đều hưng phấn đến mức con mắt tỏa sáng.

- Lưu Lăng (Trang Hiền, Trịnh Phi) gặp qua Dương sư!

Ba người vội vàng khom người.

- Không biết ba vị muộn như vậy tìm Dương mỗ là có chuyện gì?

Trương Huyền ngồi xuống, để người rót chén trà, chậm rãi uống một hớp, lúc này mới vẻ mặt hờ hững nhìn sang.

Đi tới Điền phủ một chuyến, trở về học viện một chuyến, giờ khắc này ngoài trời đã tối đen, thời gian không còn sớm.

- ‘Dương sư’, ba người chúng ta thành khẩn bái ngươi làm thầy, mong rằng có thể thu xuống!

Mấy người Lưu Lăng vội vàng đứng lên, hai tay ôm quyền, khom người đến cùng, căng thẳng nhìn sang.

Nghe đạo có trước sau, thuật nghiệp có chuyên, bọn họ tuổi tuy rằng lớn hơn so với vị Dương sư này rất nhiều, nhưng đối phương rõ ràng so với bọn họ lợi hại hơn nhiều, bái sư, không thể chỉ xem tuổi.

- Muốn bái ta làm thầy?

Nâng chung trà lên, nhẹ nhàng thổi một cái, khuôn mặt của Trương Huyền không có một chút biến hoá nào.

Có kinh nghiệm ngụy trang những ngày qua, đã không phải là tiểu tử rất dễ dàng bị người nhìn ra kẽ hở của lúc trước, nhất cử nhất động, đều tự mang phong độ cùng uy nghiêm.

Gian phòng nặng nề xuống.

- Vâng, ba người chúng ta tuy rằng bất tài, nhưng có thể phụng dưỡng xung quanh, vì lão sư phân ưu giải nạn.

Hô hấp của mấy người Lưu Lăng dồn dập.

Mấy lần trước lại đây, tuy rằng cũng đều biểu thị ý đồ muốn bái sư, lại không nói thẳng, lần này nói thẳng ra, một khi bị từ chối, liền lại không có đường lùi.

- Nếu như ta không nhìn lầm, muốn bái ta làm thầy, là bởi vì tu luyện đạt đến bình cảnh, không cách nào đột phá, mà một khi trở thành đệ tử của ta, có lẽ liền có thể phá tan cửa ải cuối cùng này, tiến thêm một bước nữa đi.

Cũng không ngẩng đầu lên, thanh âm của Trương Huyền không có một chút nào ba động, trầm tĩnh giống như hàn băng.

- Ây... Dạ!

Bị vạch trần mục đích, sắc mặt của đám người Lưu Lăng đồng thời đỏ lên.

- Vẫn tính là thành thực!

Thấy bọn họ không có phủ nhận, Trương Huyền gật đầu.

- Mong rằng Dương sư tác thành!

Mấy người Lưu Lăng cắn răng một cái.

Trương Huyền không hề trả lời, chậm rãi để chén trà xuống, đứng dậy, đi tới giữa phòng khách.

Ngay ở thời điểm ba vị Danh sư không biết hắn đến cùng muốn làm gì, thanh âm bình thản của Trương Huyền vang lên.

- Ta Dương Huyền du lịch các nước, luôn luôn yêu thích yên tĩnh, nếu không biểu lộ thân phận, chắc hẳn, các ngươi từ những vương quốc khác lại đây, cũng chưa từng nghe qua danh tự này của ta đi!

- Vâng!

Bọn họ trước nghe được danh tự Dương Huyền này, từng chuyên môn điều tra, xung quanh rất nhiều Vương quốc, xác thực không có người này, vốn tưởng rằng dùng giả danh, bây giờ nhìn lại, là Dương sư điệu thấp, không muốn nhiều lời.

- Nếu như ta không muốn để người ta biết, không ai biết ta là Danh sư, coi như ngươi đến Danh sư đường đi thăm dò, cũng khẳng định không tra được.

Trương Huyền mở miệng tiếp:

- Nhưng ta tại Thiên Huyền Vương quốc, lại biểu lộ rõ ràng thân phận, thậm chí ra tay chỉ điểm cho người ta, các ngươi biết tại sao không?

Hắn nói như vậy, là sớm dự phòng đối phương tra xét kỹ càng hơn, dù sao 'Dương Huyền' vốn là giả, đi Danh sư đường tra, đương nhiên không tra được.

Bất quá, có cái này làm nền, lại không tra được, không những không cảm thấy là giả, trái lại sẽ cho rằng là hắn điệu thấp, ngưỡng mộ như núi cao, sùng bái không ngớt.

Liền Danh sư đường đều không tra được... Nên lợi hại bao nhiêu?

- Chúng ta ngu muội!

Mấy người Lưu Lăng nhìn sang.

Kỳ thực liên quan tới điểm ấy, bọn họ cũng kỳ quái.

Danh sư lợi hại như thế, nếu như thật không muốn dính dáng tới thế tục, ai có thể biết?

Tại sao lại một mực huyên náo toàn bộ Thiên Huyền Vương quốc người người đều biết.

- Bởi vì ta du lịch nơi đây, vừa vặn gặp phải một vị vãn bối không sai, không nhịn được tâm ưa thích, thu làm thân truyền. Bất quá... Ta ở đây cũng chờ không được quá lâu, sợ hắn chịu đến oan ức, lúc này mới có ý định triển lộ thân phận, cho hắn một cái chỗ dựa.

Hai tay chắp ở sau lưng, Trương Huyền thẳng tắp đứng ở giữa đại sảnh, cao to giống như một tòa núi cao.

- Vãn bối không sai? Thu làm thân truyền?

Mấy người Lưu Lăng liếc mắt nhìn nhau, đột nhiên nghĩ tới điều gì, con ngươi đồng thời co rút lại:

- Lẽ nào, lẽ nào... Đệ tử thân truyền của Dương sư chính là... Hồng Thiên học viện Trương Huyền lão sư?

Nếu như đúng là như vậy liền có thể dễ dàng hiểu được mọi chuyện.

Lão sư sơ cấp ở một cái Vương quốc hẻo lánh, lại có thể nói ra lý luận lợi hại như thế, lại vẫn là thư họa Tông Sư, tinh thông trà đạo, mấu chốt nhất... Bản thân ba vị Danh sư mời chào, lại không muốn đáp ứng.

E sợ cũng chỉ có là đệ tử của Dương sư, mới có năng lực như thế.

Thấy phản ứng của đối phương còn nhanh hơn so với tưởng tượng của mình, đỡ phải phí miệng lưỡi giải thích, Trương Huyền thoả mãn gật gật đầu.

- Ân, Trương Huyền là đệ tử thân truyền của ta, nếu như các ngươi cũng muốn bái vào môn hạ của ta... Hắn chính là …

- Đại sư huynh của các ngươi!

Sư giả bình trắc tới!

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Người dịch: Nguyễn Khiêm

Nguồn: TruyenYY

- Đại sư huynh?

Ba đại Danh sư khóe miệng co quắp, đồng thời thân thể lay động.

Biến hóa này cũng quá nhanh đi.

Trước còn muốn thu đối phương là học đồ, kết quả chưa được bao lâu, nhân gia biến thành đại sư huynh của mình.

Gọi một tiểu gia hỏa không đủ hai mươi tuổi là đại sư huynh?

Ba đại Danh sư choáng váng, thế nào nghĩ tới nghĩ lui, đều nghĩ có chút cổ quái đây?

Bất quá, cổ quái ở trên mặt lóe lên tựu biến mất, thay vào đó là vẻ mặt kích động và hưng phấn.

Ý tứ của ‘Dương sư’ là... Nguyện ý thu chúng ta làm đệ tử?

Lưu Lăng phản ứng kịp, kích động đến run rẩy, nếp nhăn đắp cùng một chỗ, thoạt nhìn như đóa cây hoa cúc, có thể chèn chết muỗi trên mặt.

Dương sư để cho bọn họ xưng hô Trương Huyền là đại sư huynh, không phải là gián tiếp nói muốn thu bọn họ là đệ tử sao?

- Đa tạ Dương sư thành toàn!

Trang Hiền, Trịnh Phi trực tiếp hơn, lập tức quỳ mọp xuống đất.

Đối phương dù chưa nói rõ, thái độ lại không phản đối, không nhanh chóng động thủ, vạn nhất không đồng ý, chẳng phải khóc chết?

- Hai người này...

Thấy hai vị lão hữu hành động nhanh như vậy, Lưu Lăng cũng vội vàng quỳ xuống, cúi đầu bái lạy.

Trương Huyền cũng không quay đầu lại, thần sắc không chút ba động:

- Trở thành đệ tử của ta, ta tự nhiên sẽ giúp các ngươi tấn cấp, bất quá, ta luôn luôn nhàn vân dã hạc, ở đây cũng không được lâu lắm, rồi sẽ rời đi. Trương Huyền tuy rằng chiếm được ta chân truyền, nhưng niên kỷ quá nhỏ, tu vi quá kém, khả năng phải nhờ các ngươi chiếu cố một, hai …

- Lão sư yên tâm, nếu đã nhập môn, tự nhiên tuân thủ quy định của sư môn, Trương Huyền là đại sư huynh của chúng ta, chỉ cần có đủ khả năng, nhất định đem hết toàn lực.

Mấy người Lưu Lăng vội tỏ thái độ.

Danh sư thu đồ đệ, vâng theo quy củ nhất định.

Thân truyền tự động ở cấp cao nhất, nói cách khác, đệ tử thân truyền dù cho tuổi tác nhỏ hơn nữa, đều là sư huynh của đệ tử giảng bài, tuy rằng nghe quái dị, nhưng ở Danh sư đường, đó là chuyện rất bình thường, không tính là cái gì.

Nếu quyết định bái nhập Dương sư môn hạ, sẽ tuân thủ quy củ, Trương Huyền là sư huynh, làm sư đệ có thể trợ giúp, tự nhiên cũng sẽ không keo kiệt.

- Ừ, đánh quyền đi.

Đã xác định thân phận thầy trò, Trương Huyền hài lòng gật đầu.

- Dạ!

Biết Dương sư định chỉ điểm cho bọn họ, hưng phấn, vội vàng đứng lên, bên trong gian phòng nhất thời quyền phong gào thét, ba người bắt đầu triển lộ vũ kỹ.

Không biết qua bao lâu, ba người ôm quyền cáo từ, tu vi mặc dù vẫn là nửa bước Tông Sư, vẫn chưa đột phá, trên mặt lại mang theo vẻ hưng phấn khó có thể ngăn chặn.

Kỳ thực, trực tiếp giúp ba người đột phá, Trương Huyền cũng có thể làm được, bất quá, một khi làm như vậy, sự tình chân khí tinh thuần sẽ bại lộ, tu vi không cao cũng sẽ bại lộ, cao nhân không làm được là chuyện nhỏ, phiền phức khẳng định cũng sẽ theo nhau mà đến.

Suy đi nghĩ lại, chỉ là chỉ ra chỗ thiếu hụt trong quá trình tu luyện của bọn họ.

Dùng lời của hắn mà nói, vạch chỗ thiếu hụt, tự nghĩ biện pháp đột phá, cũng là khảo nghiệm đối với bọn họ. Làm một vị nhất tinh Danh sư, biết những thứ này, lại không cách nào đột phá, chính là thiên tư không được, có thể hắn sẽ suy nghĩ lại chuyện thu đệ tử.

Nghe hắn nói như thế, ba đại Danh sư nào còn dám nói cái gì, tỉ mỉ nhớ kỹ chỗ thiếu hụt mà hắn nói ra, rất sợ nghĩ sai rồi.

Bất quá, đã biết những chỗ thiếu hụt này, bằng kiến thức và lý giải đối với tu luyện của bọn họ, đột phá cảnh giới, đích xác chỉ là vấn đề thời gian.

- Lão gia, Thẩm Truy bệ hạ đang chờ ở bên ngoài.

An bài xong ba đại Danh sư, Trương Huyền chính muốn nghỉ ngơi, Tôn Cường lần thứ hai đi lên trước.

- Hắn tới? Lẽ nào...

Ánh mắt của Trương Huyền sáng lên, nói:

- Để hắn tiến đến!

-‘Dương sư’!

Không lâu sau, Thẩm Truy bệ hạ đi đến, ôm quyền khom người, nhìn về phía người trung niên ở trước mắt, tràn đầy lửa nóng và sùng bái.

Lão tổ gần như tử vong, tùy thời sẽ tắt thở, hắn đều có thể cứu sống, thậm chí thành công đột phá, loại thủ đoạn này, chỉ sợ cho dù là nhị tinh Danh sư, cũng đều khó có thể làm được.

Có thể... Vị ‘Dương sư’ ở trước mắt này chính là một tam tinh Danh sư, thậm chí càng cao cấp hơn.

Người như thế, đừng nói hắn chỉ là một quốc vương của một bất nhập lưu Vương quốc, coi như là bệ hạ của nhất đẳng Vương quốc, cũng không phải muốn gặp là có thể nhìn thấy.

- Hồi bẩm Dương sư, ngươi để ta tìm bí tịch Thông Huyền cảnh, ta đã sưu tập không sai biệt lắm.

Nghe hắn nói như thế, ánh mắt của Trương Huyền sáng lên.

Trị liệu Thầm Hồng, với điều kiện trao đổi là để Thẩm Truy bệ hạ sưu tập thư tịch, giờ đều đã qua mấy ngày, bằng vào lực ảnh hưởng của vương thất, sưu tập đến mấy nghìn bản, hắn không phải là việc khó.

- Thỉnh Dương sư xem qua!

Bàn tay vừa lộn, mấy nghìn bộ sách chỉnh tề trưng bày ở trước mặt, rậm rạp chừng một đống lớn như ngọn núi.

Xem ra biết hắn cần, toàn bộ mang tới.

- Ừ!

Đi tới trước mặt tùy tay cầm lên mấy quyển, Trương Huyền rất nhanh lật xem, sau đó buông xuông, rồi lại tiếp tục cầm mấy quyển khác lên.

Thẩm Truy bệ hạ vốn có có chút kỳ quái, Danh sư lợi hại như ‘Dương sư’ muốn bí tịch Thông Huyền cảnh làm cái gì, thấy một màn như vậy, càng thêm kỳ quái.

Nếu như mở ra xem, có thể lý giải là học tập, loại thủ đoạn giở sách này cũng quá không bình thường. Rốt cuộc là Dương sư muốn làm gì?

Trong lòng kỳ quái nhưng cũng không dám nhiều lời, trái lại đứng yên tại chỗ.

Hoa lạp lạp, hoa lạp lạp!

Trương Huyền không có ngừng lật sách, chỉ trong chốc lát, mấy nghìn bản bí tịch, cũng đã lật xong.

Những bí tịch này mặc dù ở trong số công pháp cấp bậc Thông Huyền cảnh là hết sức bình thường, không tính là rất cao minh, lại thắng ở số lượng nhiều, đối với người có Thiên Đạo thư viên như hắn mà nói lại là hay nhất.

- Chính xác!

Tinh thần khẽ động, một quyển sách xuất hiện ở trong óc.

Thiên Đạo công pháp cấp bậc Thông Huyền cảnh!

- Được rồi, ngươi mang đi đi!

Tùy ý khoát tay áo.

Thu viện đã ghi lại toàn bộ những bí tịch này, giữ lại cũng vô dụng.

- Này...

Thẩm Truy bệ hạ sửng sốt.

Hắn sưu tập những bí tịch này, hao tốn không ít đại giới, vốn tưởng rằng vị Dương sư này, chí ít sẽ mở ra chăm chú nhìn, kết quả tiện tay cầm một lầnlà xong chuyện.

- Có phải là những bí tịch này quá mức kém cỏi hay không? Nếu như vậy, ta lại đi tìm một chút.

Chần chờ một chút, không nhịn được nói.

- Không cần, những sách này ta đã xem xong rồi, có thể cầm trở lại.

Trương Huyền xua tay.

- Xem... Xem xong rồi?

Thẩm Truy bệ hạ thiếu chút nữa ngã sấp xuống.

Ngươi... Ngươi... Nhìn cái gì?

Cầm những quyển thư tịch này tùy tiện gẩy gẩy vài cái, gọi là xem xong rồi... Ánh mắt ngươi sinh trưởng ở trên tay?

- Dạ!

Trong lòng buồn bực suy nghĩ muốn hộc máu, cũng không dám hỏi nhiều, đem thư tịch trên mặt đất thu vào chiếc nhẫn trữ vật, lúc này mới ôm quyền:

- Ta đây liền cáo từ...

- Ừ!

Trương Huyền xua tay.

Đi ra phủ đệ, không có ngừng lại, trực tiếp trở lại vương cung.

- Thư tịch đều đưa cho Dương sư rồi chứ?

Trầm Hồng lão tổ đi lên.

- Cho, bất quá... Hắn không muốn, lại... Cầm về!

Thẩm Truy bệ hạ đến bây giờ vẫn có vẻ mặt cổ quái như trước.

- Cầm về? Dương sư không hài lòng?

- Không phải.

- Vậy hắn xem xong rồi?

- Cũng không có nhìn.

- Không có nhìn? Vậy muốn những quyển bí tịch này làm gì?

Trầm Hồng không hiểu.

- Chỉ là gẩy gẩy một chút...

- Gẩy gẩy?

Trầm hồng chớp mắt.

Ngươi nói ngươi muốn mấy mỹ nữ, gẩy gẩy vài cái, còn có thể lý giải, gẩy gẩy mấy cuốn sách làm gì?

- Cao nhân hành sự. Chúng ta quả nhiên không hiểu.

Qua cả buổi, hai người mới nghẹn đến sắc mặt đỏ hồng, cho ra kết luận.

...

Thẩm Truy bệ hạ ly khai, Trương Huyền nói cho Tôn Cường lại không gặp người, xoay người đi trở về phòng.

- Tu luyện!

Đem tầng thứ bảy vừa hình thành của Thiên Đạo công pháp mở ra, nhìn sang.

- Huyệt đạo mở ra, quanh thân kinh mạch liên tiếp, toàn bộ quán thông, chân khí chạy không ngại, gọi là thông huyền...

Mặt trên chữ viết cứng cỏi, đập vào trong óc.

Sưu tập mấy nghìn bản bí tịch, lúc này hình thành Thiên Đạo thần công, cũng giống như trước, không có bất cứ vấn đề gì, Trương Huyền một bên quan sát một bên tu luyện.

Tinh thuần chân khí ở trong người xoay quanh, dựa theo phương pháp tu luyện đặc thù ghi chép ở phía trên, liên tục vận chuyển.

Ầm ầm!

Chỉ vận chuyển một vòng, gông cùm xiềng xích hạn chế Ích Huyệt cảnh trong nháy mắt bị phá vỡ, lấy thân thể của Trương Huyền làm trung tâm, linh khí khổng lồ trong thiên địa điên cuồng quán thâu xuống, chân khí trong cơ thể và lực lượng cũng điên cuồng tăng.

Thông Huyền cảnh sơ kỳ!

Thông Huyền cảnh trung kỳ!

...

Không lâu sau lực lượng lần thứ hai đạt được no đủ, thực lực cũng đạt tới Thông Huyền cảnh đỉnh phong!

- Nương theo tu vi tăng, tốc độ tiến bộ quả nhiên cũng chậm lại.

Cảm thụ được lực lượng đạt tới đỉnh, lại không cách nào tiến bộ, Trương Huyền ngừng lại.

Ích Huyệt cảnh bởi vì thôi diễn từng cái huyệt đạo, tiêu hao không ít thời gian, không có biện pháp tính toán, lúc còn ở Đỉnh Lực cảnh, thế nhưng

tu luyện hoàn chỉnh Thiên Đạo công pháp, lúc đó đại khái dùng một canh giờ, mà bây giờ.

- Nhiều hơn trước cả nửa canh giờ, xem ra càng về sau tu luyện càng khó!

Trương Huyền vẻ mặt nghiêm túc cảm khái.

Nếu như để người biết ý nghĩ của hắn, phỏng chừng tâm muốn bóp chết hắn đều có.

Nhiều hơn nửa canh giờ, cũng gọi là càng ngày càng khó?

Người khác từ Thông Huyền cảnh sơ kỳ, tu luyện tới đỉnh, coi như là tuyệt đỉnh thiên tài, có vô số bảo vật gia trì, không có mười năm khổ công đều không thể nào làm được, ngươi thì hay rồi, hơn một canh giờ có nửa canh giờ, đã cảm thấy tốc độ tu luyện chậm.

Con mẹ nó, tại sao không đi chết đi!

- Nhìn lực lượng có bao nhiêu...

Cảm khái xong, Trương Huyền đứng dậy đi tới trụ đá đo lực ở trước mặt, một quyền đánh tới.

Ông!

Một hàng con số thong thả hiện lên.

- 600 đỉnh!

Sắc mặt của Trương Huyền vui vẻ.

Hắn ở thời điểm Ích Huyệt cảnh tột cùng, mở ra 108 chỗ huyệt đạo, gia tăng lực lượng 108 đỉnh, hơn nữa lúc trước 20 đỉnh, tổng cộng lực lượng là 128 đỉnh.

Hiện tại đột phá, cư nhiên trực tiếp gia tăng gấp mấy lần.

Bình thường Thông Huyền cảnh sơ kỳ là 100 đỉnh, trung kỳ là 200 đỉnh, hậu kỳ là 300 đỉnh, đỉnh phong là 400 đỉnh.

600 đỉnh, đã rồi có thể sánh ngang cùng nửa bước Tông Sư rồi.

Cường giả Tông Sư cảnh, lực lượng mười phần, giở tay nhấc chân có thể phát huy ra lực lượng 1000 đỉnh, lực lượng trong khoảng 400 đỉnh đến 1000 đỉnh đều có thể xưng là nửa bước Tông Sư.

Chân khí có lực lượng là 600 đỉnh nếu như cộng thêm lực lượng của thân thể là 90 đỉnh, vậy lực lượng tổng cộng là tiếp cận 700 đỉnh, cho dù là ở trong cấp độ nửa bước Tông Sư, đều được cho cực kỳ mạnh mẽ.

- Rốt cuộc có năng lực tự vệ nhất định!

Có lực lượng hồn hậu, cường đại như vậy, lại phối hợp Thiên Đạo thư viện nhìn ra chỗ thiếu hụt, Trương Huyền lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Từ sau khi phát hiện độc khí trong cơ thể, biết có người muốn giết hắn, bóng ma này vẫn bồi hồi ở trong lòng.

Không có thực lực, đối phương còn muốn hạ thủ, cũng không có biện pháp phản kháng, lúc này lực lượng đã có thể so với nửa bước Tông Sư, tâm lý mới tính toán ổn định một ít.

Lại củng cố tu vi một hồi, đem lực lượng vừa đột phá hoàn toàn thích ứng, lúc này mới ra khỏi phòng.

Bất tri bất giác một đêm trôi qua, bên ngoài, mặt trời từ phía đông bầu trời chậm rãi lên cao, ánh sáng rơi xuống, chiếu rọi bốn phía tạo cảnh tượng an tường.

- Trời dĩ nhiên sáng...

Nhìn mặt trời mới mọc ở trước mắt, Trương Huyền biết, đợi nửa tháng đã đến tân sinh đại bỉ, đồng thời sư giả bình trắc...

Rốt cuộc cũng đã tới!

Tiền Siêu khiếp sợ

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Người dịch: Nguyễn Khiêm

Nguồn: TruyenYY

Tiền Siêu là con trai của Tiền Các Lão, vốn thừa dịp hôm nay rãnh rỗi, trốn việc, nghỉ ngơi thật tốt một chút, vậy mà mới sáng sớm đã bị phụ thân bắt lại đây, đầy một bụng oán khí.

- Cha, cái sư giả bình trắc này, chỉ cần tìm người hỏi thăm kết quả một chút, thông báo một chút là được, ngươi cần gì phải tự mình đến đây a!

Khuôn mặt của Tiền Siêu đầy vẻ oán niệm, không nhịn được ủy khuất nói ra:

- Mặc kệ nói như thế nào, ngươi đều là một trong những người mà bệ hạ rất coi trọng, lần trước Hoài Nam Hầu và Tật Phong tướng quân tỷ đấu ngươi cũng không thèm đi, mấy tên học viên luận võ có cái gì để mà nhìn cơ chứ?

Tiền Siêu nghĩ mãi cũng không ra, lão gia tử nhà mình hôm nay làm sao vậy.

Đường đường là một vị Các Lão, nhìn thấy quốc vương bệ hạ đều có thể không cần quỳ lạy, cho dù là tỷ thí giữa hai vị quan lớn nhất phẩm ở trong triều đình, lão gia tử cũng không đi, hết lần này tới lần khác muốn đi xem mấy tên học viên tỷ thí.

Sư giả bình trắc, tuy rằng dính dáng đến mặt mũi của hai vị lão sư, trên thực tế chỉ là mấy tên học viên tỷ thí với nhau thôi. Sự tình cấp độ này, tùy tiện tìm một hạ nhân tới nhìn, rồi quay lại báo cáo cho mình là được, tại sao mà cần ngươi, vị Các lão này đích thân tới?

Cũng không sợ làm người khác hãi hùng sao?

- Đó là một sự kiện cấp độ ba sao, ta phải tự mình trình diện...

Tiền Các Lão khoát tay chặn lời của con trai, nói.

- Ta biết đây là sự kiện cấp độ ba sao, chuyện liên quan đến học viện tự động gia tăng một sao, Lục Tầm lão sư lại là minh tinh lão sư, lại thêm một sao, trên thực tế cũng chỉ là một sự kiện cấp độ một sao mà thôi...

Tiền Siêu bĩu môi khinh thường, nói.

Sự kiện cấp độ một sao, dựa theo tình huống bình thường, đều là báo cũng được mà không báo cũng không sao, loại sự tình cấp bậc này mà lão nhân gia còn phải đích thân đến sao? Cứ như vậy sớm muộn gì cũng sẽ mệt chết?

- Không đơn giản như vậy!

Tiền Các Lão hừ lạnh một tiếng, nói.

- Còn có thể phức tạp hơn? Mấy tên học viên tỷ thí với nhau, ta còn không tin, lại có thể có cấp bậc cao hơn sự kiện Hoài Nam Hầu tỷ đấu cùng Tật Phong tướng quân. Phải biết rằng, lần tỷ thí kia, vô số quan viên đến quan sát, chỉ tính số lượng quan viên nhị phẩm trở lên cũng có đến mười hai vị, tuyệt đối xưng là một trong những cuộc tỷ thí có thanh thế lớn nhất trong năm nay.

Tiền Siêu bĩu môi, nói.

Hoài Nam Hầu và Tật Phong tướng quân đều là quan viên nhất phẩm ở Thiên Huyền Vương quốc, cuộc tỷ thí của hai người bọn họ lại sớm được

mọi người tuyên truyền, không ít cường giả đều đến đó để quan chiến, vậy mà lão gia tử nhà mình lại sống chết cũng không chịu đi, nói rằng cấp bậc quá thấ, không cần phải đi.

Lần này lại chạy tới xem mấy tên học viên đánh nhau, để hắn đều có chút hoài nghi, có phải là phụ thân của mình hồ đồ rồi hay không.

- Sáng sớm hôm nay, ta nhận được tin tức, gia chủ của Vương gia, một trong tứ đại gia tộc, là Vương Hoằng đã đi tới học viện, gia chủ của Bạch gia là Bạch Minh cũng tới, gia chủ của hai đại gia tộc đều đích thân tới, đủ thấy sự coi trọng của bọn họ đối với lần tỷ thí này, như vậy ngươi nói ta có cần phải tự mình đến đây hay không?

Tiền Các Lão nói.

- Vương Hoằng là cường giả Thông Huyền cảnh đỉnh cao, thực lực này ở trong toàn bộ vương thành đều có thể sắp xếp vào nhóm đứng đầu, Bạch Minh tuy rằng có tu vi không bằng Vương Hoằng, nhưng cũng chân chính là một vị nhất tinh luyện đan sư, địa vị tôn sùng... Bọn họ lại tới học viện để quan sát mấy tên học viên tỷ thí ư, sao có thể có chuyện đó được?

Tiền Siêu không tin.

Hai vị gia chủ này, mặc dù không có chức quan, nhưng mà địa vị chân chính cũng không kém hơn quan viên nhất phẩm quan, người lợi hại như thế, làm sao có thể đến xem một đám học viên tỷ thí với nhau được?

- Chính ngươi xem đi.

Hai người chuyển quá một ngã rẽ, đi tới trước tỷ thí đài của Hồng Thiên học viện, lúc này, trên khán đài xung quanh đã ngồi đầy người.

Tiền Các Lão tiện tay chỉ về một hướng.

- Ta nghĩ ở trên chủ tịch vị, sẽ không có mấy người đâu ... A?

Nói thầm một tiếng, Tiền Siêu nhịn không được nhìn lên chỗ chủ tịch vị của tỷ thí đài, vừa nhìn lên thân thể lập tức cứng đơ.

- Vương Hoằng tộc trưởng, Bạch Minh tộc trưởng dĩ nhiên là tới đây ... Vị kia là... Âu Dương hội trưởng? Luyện đan sư công hội Âu Dương hội trưởng thế nào cũng tới? Còn có Mạnh Nham đan sư, Lâm Mộ đan sư, Kim Thần đan sư... Điều này, điều này sao có thể xảy ra chứ?

Vốn dĩ chỉ là một đám học viên tỷ thí, không có khả năng làm người khác chú ý, lại phát hiện, không chỉ có hai trong bốn đại gia chủ tới đây quan chiến, lại còn có tận mười vị luyện đan sư, thậm chí ngay cả hội trưởng cũng đều tới.

Rốt cuộc chuyện gì đang xảy ra vậy?

Luyện đan sư, là nghề nghiệp đứng hàng thượng cửu lưu, thân phận cực kỳ cao quý, đặc biệt là người như Âu Dương hội trưởng, Thẩm Truy bệ hạ muốn gặp cũng không nhất định có thể nhìn thấy mặt, ngày hôm nay lại chạy đến nơi đây, xem một đám hài tử tỷ thí.

Việc này để đầu óc của hắn có chút choáng váng, không thể tin được.

- Không riêng gì bọn họ, ngươi xem bên kia kìa!

Khiếp sợ còn không có kết thúc, Tiền Các Lão lần thứ hai chỉ ngón tay về một chỗ khác.

Nhìn qua hướng đó, Tiền Siêu lần thứ hai run run, có chút nói không ra lời.

- Vương quốc đệ nhất y sư, Nguyên Ngữ đại sư? Vị kia là... Điền lão? Lần trước bệ hạ tổ chức thọ yến, hắn cũng mượn cớ chối từ để không tới, thế nào... hôm nay… thế nào lại...

Vừa mới nghĩ rằng hôm nay phụ thân đến đây giống như là có chút chuyện bé xé ra to, kết quả... Khiếp sợ đến mức thiếu chút nữa là chết rồi.

Nguyên Ngữ đại sư, đây chính là nhân vật cường hãn mà quốc vương bệ hạ đều lấy lễ đối đãi, không dám yêu cầu quá nhiều!

Điền lão, càng không cần phải nói, bệ hạ muốn uống trà do hắn pha cũng phải nhìn tâm tình của hắn, đủ thấy vị Điền lão này ngưu bức đến trình độ nào rồi.

Nhưng hai người ngưu bức như vậy, lại có vẻ mặt mong chờ, ngồi ở trên khán đài vẫn không nhúc nhích, giống như là đang đợi cái gì đó.

Ai có thể nói cho ta biết, rốt cuộc chuyện gì đang xảy ra vậy?

Thiệt hay giả?

- Mấy người kia là ai? Vì sao nhiều người như vậy đều nhường chỗ ngồi cho bọn hắn?

- Ta cũng không biết, khả năng là người có thân phận rất cao đi...

Chính lúc đang khiếp sợ đến đơ cả người, chợt nghe được tiếng hô của mấy người học viên ở cách đó không xa, ngẩng đầu lên nhìn, lần thứ hai lảo đảo, suýt chút nữa là ngồi bệt xuống đất.

- Ba đại... Danh sư? Bọn họ... Bọn họ cũng tới?

Xuất hiện ở trên đài cao là ba lão giả.

Muốn nói vài người trước chỉ là để cho Tiền Siêu rung động, như vậy ba lão giả vừa xuất hiện, đã là chấn kinh rồi.

Đây chính là ba đại Danh sư.

Đừng nói là hắn, coi như phụ thân của hắn là Tiền Các Lão đi bái phỏng, bọn họ cũng có thể không thèm để ý.

Người như thế... Ngày hôm nay cư nhiên cũng giống như là những người khác, ngồi ở trên đài cao.

Bất quá, sự khiếp sợ của hắn còn không có kết thúc, ngay sau đó hắn nhìn thấy hai vị nam tử trung niên cũng ngồi xuống.

- Là... Là... Thẩm Truy bệ hạ và thành chủ của Bạch Ngọc thành Triệu Phong thành chủ?

Cổ họng phát khô.

Mới vừa rồi còn nghĩ phụ thân tới đây có chút mất thân phận, không nghĩ tới... Cả bệ hạ và Triệu Phong thành chủ cũng đích thân tới.

Bạch Ngọc thành là đại thành đứng thứ hai của Thiên Huyền Vương quốc, chỉ đứng sau Vương thành mà thôi, địa vị của thành chủ Bạch Ngọc thành có thể nói là rất gần với quốc vương bệ hạ!

Đây thật sự là cuộc tỷ thí của mấy tên học viên với nhau?

Cho dù là vương tử tỷ đấu, cũng không có trận thế lớn như vậy đi!

- Kỳ thực, địa vị cao nhất ở trong đám người kia không phải là bệ hạ và ba vị Danh sư, mà là vị kia!

Thấy nhi tử bị sợ đến như vậy, Tiền Các Lão mở miệng.

Tiền Siêu vội vàng nhìn lại, lập tức thấy được một tên mập mạp cực kỳ tầm thường.

- Hắn là...

Biết phụ thân không có khả năng bắn tên không đích, Tiền Siêu nhịn không được hỏi.

- Hắn là... quản gia của Dương sư, Tôn Cường! Hắn tới đây, đại biểu cho Dương sư...

Tiền Các Lão chậm rãi nói.

- Đại biểu cho Dương sư?

Tiền Siêu nuốt nước bọt:

- Là người mà Thẩm Truy bệ hạ muốn bái phỏng cũng bị ngăn ở ngoài cửa, Dương sư?

Mấy ngày này sự tích về Dương sư đã truyền khắp Vương thành, hắn cũng đã sớm nghe nói, ba người Lưu sư cam tâm bái phỏng, thừa nhận không bằng, Thẩm Truy bệ hạ bị ngăn ở ngoài cửa, phải xếp hàng chờ đợi đến lượt mới được vào.

Một vị Danh sư lợi hại như vậy, phái quản gia của mình lại đây...

Thân thể của Tiền Siêu run rẩy, thực sự không nghĩ ra, đây rốt cuộc là một cái cuộc tỷ thí ở cấp độ nào?

- Chuyện này thực sự là sự kiện cấp độ ba sao?

- Lúc trước thì được phán định là ba sao, hiện tại xem ra, sợ rằng đã là... Năm sao!

Sắc mặt của Tiền Các Lão cũng cực kỳ ngưng trọng.

Chỉ sợ cũng chỉ có sự kiện cấp độ năm sao mới có thanh thế lớn đến như vậy, có thể đưa tới nhiều cường giả như vậy.

- Chẳng lẽ là... Lục Tầm lão sư?

Suy nghĩ hồi lâu, thực sự nhịn không được, Tiền Siêu dùng thanh âm run rẩy hỏi.

Lục Tầm, là minh tinh lão sư, danh khí vang vọng toàn bộ Vương quốc, chẳng lẽ là bởi vì hắn cùng người tỷ đấu, mới đưa tới nhiều cường giả như vậy?

Gắng gượng đem một sự kiện cấp độ ba sao, biến thành năm sao!

- Hắn? Ta đến bây giờ cũng rất kỳ quái, hắn mặc dù có danh khí, nhưng ta nghĩ còn chưa đủ tư cách, hiện tại ta đang hoài nghi, cái này liệu có

phải là do vị Trương Huyền lão sư kia hay không?

Tiền Các Lão chần chờ một chút, nói.

Lục Tầm có danh khí rất lớn trong toàn Vương quốc, điều này cũng không sai, nhưng mà tối đa thì cũng chỉ có thể để cho mấy người Vương Hoằng, Bạch Minh lại đây, muốn cho Âu Dương hội trưởng và một đám luyện đan sư lại đây, khẳng định làm không được.

Huống chi còn có Thẩm Truy bệ hạ, Điền lão, ba vị Danh sư cùng với quản gia của Dương sư Tôn Cường.

Nếu không phải là Lục Tầm, vậy dĩ nhiên là vị Trương Huyền lão sư kia rồi.

Nhưng mà vịTrương lão sư đã từng có tiếng xấu, hơn nữa cũng không phải là tin đồn.

- Trương Huyền...

Nghe đến tên này, Tiền Siêu ngây người.

Nếu như phụ thân đoán là thật, có thể để cho nhiều nhân vật cường hãn như vậy tự mình lại đây để quan chiến.

Người này rốt cuộc làm sao làm được?

Không riêng gì hắn khiếp sợ, sắp điên mất, rất nhiều vị lão sư ở trong học viện, cũng bức tóc, vẻ mặt phát điên.

Các ngươi xác định đây không phải là viện trưởng và người luận võ?

Không phải, thế nào cả quốc vương bệ hạ, ba đại Danh sư, Điền lão, Nguyên Ngữ đại sư... Những nhân vật cường hãn này đều tới?

Đã biến trở về bộ dáng vốn có, Trương Huyền, mang theo đám người Triệu Nhã đi tới tỷ thí đài, thấy mấy người Thẩm Truy bệ hạ ngồi ở trên chủ tịch vị, vẻ mặt hưng phấn cũng vẻ mặt cổ quái.

- Ta và Lục Tầm tiến hành sư giả bình trắc, những tên này... Tới đây làm gì?

Viên Đào vs Khổng Kiệt

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Trans by My

Nguồn: TruyenYY

Trên đài chủ vị.

Trên khuôn mặt hoàn mỹ không một tỳ vết của Thẩm Bích Như lộ ra vẻ buồn bực và lo lắng.

Sau khi kết thúc học tâm khảo vấn, nàng có việc phải rời khỏi Thiên Huyền Vương thành. Hôm qua vừa mới trở về liền nghe được tin về sư giả bình trắc. Nàng bị dọa suýt nữa ngất đi.

Trương Huyền này có phải điên rồi hay không?

Lục Tầm là ai?

Biểu tượng nổi danh của Hồng Thiên học viện, minh tinh giáo sư chân chính. Trương Huyền so đấu với hắn. . . Đây không phải tìm chết sao?

Huống chi, gia hỏa này còn đặc biệt đào người từ tay các lão sư khác để đối phó với đám người Triệu Nhã!

- Sao hắn lại lỗ mãng như vậy. . .

Thẩm Bích Như cắn chặt răng ngà. Nàng nhớ tới chuyện ngày hôm qua lại càng phiền muộn.

Sau khi biết tin tức này, nàng đã đi tìm hắn khuyên can. Vậy mà. . . gia hỏa này lại đi vắng!

Nàng chạy đến cửa túc xá của đối phương đợi một đêm. . . Thế mà hắn vẫn chưa chịu trở về.

Ngày mai là ngày tỷ thí. Nghe nói Lục Tầm cả đêm dạy bảo học viên, một đêm không nghỉ ngơi. Ngươi ngược lại tốt, ném học sinh sang một bên, cả đêm không về. . .

Có ai chuẩn bị cho cuộc thi theo cách giống ngươi sao?

Trái tim cũng quá lớn đi!

Có phải ngươi cảm thấy không có hi vọng chiến thắng nên đã tự động từ bỏ hay không?

Thông qua chuyện xảy ra ở Tàng Thư Các, Hồng Thiên lâu và học tâm khảo vấn, nàng còn tưởng mặc dù Trương lão sư có danh tiếng không tốt, nhưng thực tế là một người nghiêm túc, cẩn thận. Hiện tại xem ra. . .

Nghiêm túc, cẩn thận cái rắm a!

Có ai từng thấy người nào chuẩn bị tỷ thí mà mấy ngày đều không thấy bóng dáng đâu sao?

- Nghĩ gì thế? Làm sao ngươi vừa về đã sốt ruột như vậy?

Đang âm thầm tức giận, một khuôn mặt xinh đẹp xuất hiện ở trước mắt Thẩm Bích Như.

Một vị mỹ nữ lão sư khác của học viện, Hàn Quỳnh!

Hàn Quỳnh cũng là mỹ nữ trăm người có một. Nói về dung mạo, so với Thẩm Bích Như chỉ kém nửa bậc. Tuy nhiên, nàng tầm hai mươi lăm tuổi. Đây là thời điểm huy hoàng, rực rỡ nhất của nữ nhân. Thêm nữa, dáng người nàng mềm mại đáng yêu, Thẩm Bích Như kém xa tít tắp.

Bởi vậy, những người si mê Hàn Quỳnh lão sư càng nhiều, thậm chí vượt xa Thẩm Bích Như.

Cùng là nữ lão sư xinh đẹp, mối quan hệ giữa hai người cũng không tệ và là hai người bạn thân thiết.

- Còn không phải tại tên Trương Huyền kia sao? Thật không biết đầu óc nghĩ như thế nào, vừa mới tẩy được ô danh, hiện tại lại chuẩn bị tỷ thí cùng Lục Tầm lão sư! - Thẩm Bích Như thở phì phò nói:

- Một khi thua, chỉ sợ cũng không ai tin tưởng những chuyện trước đó!

Mới vừa trải qua học tâm khảo vấn, chứng minh là phòng giáo dục vu hãm ngươi. Bây giờ vạn nhất ngươi tỷ thí thua, tin đồn sẽ truyền ra, còn ai tin tưởng hắn nữa!

- Xem ra. . . Ngươi rất quan tâm hắn a?

Hàn Quỳnh mỉm cười, ánh giảo hoạt.

- Ai quan tâm hắn! Một gia hỏa tự đại mà thôi! - Thẩm Bích Như khẽ nói.

- Không quan tâm thì tốt! Ta còn tưởng rằng Thẩm đại mỹ nữ của chúng ta động phàm tâm nữa nha!

Hàn Quỳnh duỗi lưng, lộ ra đường cong kinh người. Nàng không tiếp tục vấn đề này mà tò mò hỏi:

- Đúng rồi, ngươi đoán xem. . . giữa hai người bọn họ, đến cùng ai có thể thắng?

- Năm học sinh của Trương Huyền, Triệu Nhã, Trịnh Dương và mấy người còn lại cũng không tệ. Tuy nhiên, Lục Tầm lão sư đã có bố trí đặc biệt nhằm vào bọn họ, tìm Mạc Hiểu và mấy học sinh khác đến khắc chế bọn họ. Ta sợ. . . họ sẽ thua ngay từ khi bắt đầu.

Nói đến người có thể chiến thắng sau cùng, Thẩm Bích Như không còn dáng vẻ tức giận và buồn bực như trước. Trong mắt nàng hiện lên vẻ tỉnh táo cùng cơ trí.

Làm lão sư học viện, nàng có sự hiểu biết cặn kẽ đối với tình huống của học sinh. Sau khi nghe được thông tin về cuộc tỷ thí, nàng đã đặc biệt điều tra và biết được sự sắp xếp của Lục Tầm.

Hành động của người này thật là vô đạo đức. Nhưng nói đi cũng phải nói lại, đây cũng là biểu hiện của một lão sư ưu tú.

Bất kể đối thủ là ai hắn đều toàn lực ứng phó, tận dụng hết tất cả những điều kiện có lợi nhất cho bản thân. Đây chính là tố chất cơ bản mà một lão sư hay tu luyện giả cần phải có.

- Trừ phi. . .

Nói đến đây, Thẩm Bích Như dừng lại. Hai mắt sáng lên toát ra vẻ cơ trí:

- Mấy người Triệu Nhã đều đã đạt tới võ giả tầng hai. Có lẽ họ có thể dựa vào ưu thế về cấp bậc để chiến một trận!

Lục Tầm tìm học sinh chuyên khắc chế Triệu Nhã và những người khác. Trừ phi bọn hắn đột phá mới có thể khắc phục được bất lợi của bọn họ. Nếu không, họ muốn thắng thật không có bất cứ hy vọng nào!

- Đúng vậy a! - Hàn Quỳnh cũng tán đồng gật đầu.

- Mau nhìn, đám người Trương lão sư tới. . .

- Khí thế thật là mạnh! Đám người Triệu Nhã vậy mà. . . Đạt tới võ giả tầng hai rồi?

- Cái này. . . Không thể nào? Mới nửa tháng đã đạt võ giả tầng hai?

…

Hai người đang lo lắng, chợt nghe thấy một trận xôn xao. Ngay sau đó, Trương Huyền và đám người Triệu Nhã đi tới.

Giờ phút này, khí tức toàn thân Triệu Nhã, Trịnh Dương và mấy người Vương Dĩnh lộ ra sắc bén, nhất cử nhất động đều toát ra uy thế cường đại.

Võ giả tầng hai!

Ngoại trừ Viên Đào là người kém nhất, chỉ có Tụ Tức cảnh hậu kỳ, còn lại những người khác vậy mà đều đạt đến Đan Điền cảnh!

- Cái này. . . – Đôi mắt hai người Thẩm Bích Như sáng lên.

- Xem ra Trương Huyền lão sư thoạt nhìn không đáng tin cậy, nhưng trên thực tế vẫn là có năng lực! - Hàn Quỳnh cười cười.

- Hiện tại cũng chỉ có Viên Đào hơi yếu một chút, những người khác vẫn có hy vọng chiến thắng. . . - Thẩm Bích Như gật gật đầu. Nàng đang muốn nói tiếp, đột nhiên khuôn mặt tái đi.

- Sao vậy? - Thấy bộ dáng này của bạn tốt, Hàn Quỳnh thắc mắc.

- Là. . . Lục lão sư cùng học sinh của hắn đến rồi!

Thẩm Bích Như xiết chặt nắm đấm.

- Lục lão sư ? Đến rồi thì thế nào? Đám người Triệu Nhã đều là võ giả tầng hai, cơ hội chiến thắng rất lớn. . . - Hàn Quỳnh cười cười.

Đột nhiên, nàng nhìn thấy đám người Lục Tầm cùng Chu Hồng, Mạc Hiểu cách đó không xa đang tiến tới. Khóe miệng nàng giật một cái, đứng hình tại chỗ:

- Võ giả tầng ba? Học sinh của hắn, vậy mà. . . Đều đạt tới võ giả tầng ba rồi?

- Võ giả tầng ba Chân Khí cảnh. . . Có thể vận dụng chân khí, lực lượng hơn ba trăm cân. . . Làm sao thắng được?

Hai người đứng đơ tại chỗ.

Giữa võ giả tầng hai cùng tầng ba có sự khác biệt về chất. Tầng một tụ tức, linh khí di chuyển khắp toàn thân, cải biến cơ thể người bình thường thành cơ thể của võ giả, có thể tu luyện.

Tầng hai đan điền, ở trong cơ thể tích lũy, hội tụ linh khí, phát triển đan điền.

Tầng ba chân khí, tu luyện tới cảnh giới này, chân khí có thể ở bên trong cơ thể vận chuyển. Dù là nhục thân, phản ứng, hay là lực lượng cơ thể không phải hai tầng có thể so sánh.

Người đạt tới Chân Khí cảnh có thể nói đã đạt được cấp độ hoàn toàn mới. Nếu trước kia chỉ là người bình thường, thì hiện tại tuyệt đối có thể so với hổ lang, đánh như thế nào được?

Nàng vừa mới nhìn thấy đám người Triệu Nhã đạt tới võ giả tầng, còn tưởng rằng nắm chắc thắng lợi trong tay. Hiện tại xem ra. . . Thắng cọng lông a!

Không có một phần thắng a!

Muốn thắng. . . Trừ phi xuất hiện kỳ tích!

Thẩm Bích Như cười khổ.

Trước đó, nàng còn ôm một chút hi vọng đối với Trương lão sư, cảm thấy vẫn có khả năng chiến thắng. Nhưng giờ phút này tia may mắn cuối cùng cũng đã mất.

Hai đại mỹ nữ khiếp sợ vô cùng. Những lão sư đến xem trận đấu cũng trợn mắt há mồm, lặng ngắt như tờ, đồng thời dùng ánh mắt thương hại nhìn về phía Trương Huyền.

So đấu với Lục Tầm lão sư. . . Quả nhiên là tìm tai vạ a!

- Võ giả tầng hai chiến đấu với tầng ba? Trương đan sư. . . khó thắng!

Giống như các lão sư khác, Âu Dương hội trưởng cùng Đỗ Mãn đan sư nhìn nhau, cũng đồng thời lắc đầu.

- Đúng vậy a, hai cấp độ khác biệt quá lớn, căn bản không có khả năng chiến thắng!

- Xem ra, Trương đan sư. . . Nhất định phải thua!

Rất nhiều luyện đan sư đồng thời đưa ra kết luận, nhịn không được thở dài.

Trương Huyền và Lục Tầm vừa ra sân, không ít người đã có phán đoán trong lòng. Cán cân thắng lợi, đã nghiêng về phía Lục Tầm rồi.

. . .

- Hôm nay thi đấu tân sinh. Tuy nhiên, trước tiên chúng ta sẽ tổ chức một cuộc so tài giữa hai lão sư, Lục Tầm lão sư cùng Trương Huyền lão sư, đó là sư giả bình trắc.

Thấy hai nhân vật chính đã đến đầy đủ, viện trưởng đã lâu không xuất hiện thật đứng ở tỷ thí đài, thanh âm vang vọng học viện.

Nghe được tiếng la, là nhân vật chính, Trương Huyền cùng Lục Tầm đều đưa học sinh đi đến tỷ thí đài. Mỗi người ngồi ở một bên.

Sư giả bình trắc, học sinh đối với học sinh, lão sư chỉ có thể ở bên cạnh quan sát trận chiến, không được can thiệp.

Đương nhiên, tỷ thí chỉ là một bộ phận của bình trắc. Trong đó còn có thi viết, khảo hạch tiềm lực,… Tuy nhiên, bởi vì võ giả chú trọng thực lực, nên nếu không thắng được tỷ thí, thì dù có thắng được các mục sau cũng sẽ không vẻ vang gì.

- Ai lên trước?

Đối với lời nhận xét của người khác, Trương Huyền không thèm quan tâm. Vẻ mặt hắn lạnh nhạt nhìn về phía năm học sinh của mình.

- Ta đi! - Viên Đào tiến về phía trước một bước.

Trương Huyền gật đầu.

Hắn đã mở ra một phần Long Tê huyết mạch, vì vậy Trương Huyền tương đối yên tâm.

- Khổng Kiệt, ngươi đi đi. Hãy đánh bại gia hỏa thứ nhất đếm ngược đó!

Nhìn thấy đối phương ngay từ trận đầu lại phái gia hỏa thứ nhất đếm ngược ra thi đầu, Lục Tầm cười lạnh.

Trải qua cả đêm chỉ điểm cá nhân, năm học viên này đã củng cố tu vi võ giả tầng ba sơ kỳ, có thể vận dụng chân khí thông suốt.

Thực lực này của bọn họ có thể thắng mấy tên võ giả tầng hai dễ như trở bàn tay.

- Một lát nữa chờ ngươi thất bại thảm hại, còn có tư cách gì làm học đồ của tam sư?

Hai mắt Lục Tầm sáng lên, cười lạnh một tiếng.

Tất cả cố gắng của hắn cũng chỉ vì ngày hôm nay. Chờ học sinh của hắn đánh bại học sinh của Trương Huyền trước mặt mọi người, hắn muốn nhìn xem gia hỏa này làm sao còn mặt mũi làm học đồ của tam đại danh sư.

Đến lúc đó, hắn sẽ để cho tất cả mọi người đều biết, Lục Tầm mới là sự tồn tại vô địch nhất trong Hồng Thiên học viện.

. . .

- Khổng học trưởng, xin hãy thủ hạ lưu tình. . .

Nhìn về phía đối thủ trước mắt, Viên Đào tỏ ra tội nghiệp:

- Ngươi xem ta đây béo như vậy, thực lực cũng mới võ giả tầng một. . .

- Lưu tình? - Khóe miệng Khổng Kiệt nhếch lên, ánh mắt lộ ra khinh thường:

- Ta chiến đấu từ trước tới giờ không biết lưu tình! Hoặc là trực tiếp nhận thua, hoặc là. . . Bị ta đá xuống lôi đài. Người tự chọn đi!

- Nhận thua? Nếu như ta nhận thua, Trương lão sư sẽ đánh chết ta. . . - Viên Đào tỏ ra ủy khuất, đi về phía trước mấy bước.

- Nếu ngươi không muốn nhận thua, vậy thì rất đơn giản, chờ bị ta đánh lăn xuống lôi đài đi!

Không để ý tới biểu hiện yếu đuối của đối phương, Khổng Kiệt cười lạnh.

Còn chưa bắt đầu chiến đấu, gia hỏa này đã tỏ ra yếu đuối, cầu xin tha thứ, cũng thật là buồn cười!

Tuy nhiên, từ điểm đó cũng đó có thể thấy được, Trương lão sư không có bản lĩnh gì. Lục lão sư thắng chắc.

- Hay là ngươi xem thế này có được không? Dù sao ta cũng đánh không lại ngươi. Một lát nữa, ta cùng ngươi giả vờ đánh hai lần, sau đó sẽ lập tức nhận thua. Như vậy, Trương lão sư cũng sẽ không trách tội ta. Chỉ cần ngươi phối hợp, ta liền cho ngươi một ngàn. . . A, không, năm trăm. . . Ba trăm kim tệ làm thù lao.

Viên Đào tiếp tục tới gần đối phương, nhỏ giọng nói.

- Ba trăm kim tệ? Giả đánh ? - Khổng Kiệt sững sờ:

- Nhiều kim tệ như vậy, ngươi có sao?

- Ta có, ngươi xem này!

Viên Đào đút tay trái vào túi, móc ra.

Khổng Kiệt tò mò cúi đầu xuống nhìn.

Tuy nhiên, còn chưa nhìn thấy cái gọi là kim tệ, hắn bỗng thấy một nắm đấm xé gió phóng tới.

- Trúng kế. . .

Cho tới giây phút này, hắn mới nhận ra mình bị đối phương lừa.

Yếu thế, giả bộ đáng thương, sau đó hối lộ, đánh lén. . . Mẹ nó, gia hỏa này sao lại vô liêm sỉ như vậy?

Bao nhiêu học viên đang vây quanh quan sát, ngươi làm như vậy còn gọi gì là anh hùng. . .

Trong lòng hắn vô cùng uất ức, nhưng bây giờ đã không kịp rồi! Con ngươi co rụt lại, ngay sau đó hắn cảm thấy một lực lượng bài sơn đảo hải tuôn ra, còn chưa kịp phản ứng đã thấy trên mặt kịch liệt đau đớn.

Hô!

Cả cơ thể hắn bay ngược ra phía sau, ngã ra khỏi sân tỷ võ.

Ta thua

dtv-ebook.com

Trans by My

Nguồn: TruyenYY

Nhóm: TTTV

Trên ghế dành riêng cho lão sư.

Vương Siêu ngồi ở đó với vẻ mặt kiêu căng, lưng thẳng tắp tựa như một cây trường thương muốn đâm thủng bầu trời.

- Xem ra Trương Huyền này là chum đã mẻ nên không sợ rơi a! Nếu là người khác sẽ cử thành viên mạnh nhất bên mình ra đầ tiên để giành chiến thắng, gia tăng sự tự tin cho cả đội. Nhưng hắn thì ngược lại, vừa bắt đầu đã phái ra một gia hỏa vô dụng như thế, đây không phải là tự nhận thua sao?

Hồng Hạo trưởng lão ngồi bên cạnh vuốt râu, mặt mũi tràn đầy hưng phấn.

Hồng Thiên lâu của hắn bị Trương Huyền vạch trần việc làm ăn không uy tín, vì vậy khách đến ăn ngày càng ít, đã đứng trước nguy cơ bị đóng cửa. Trong lòng hắn đã sớm hận không thể rút da người này.

Nếu không phải vì hắn sợ ra tay sẽ bị học viện điều tra ra, việc làm ăn càng không thể vãn hồi, khẳng định hắn đã sớm động thủ.

- Một tiểu tử là võ giả tầng một hậu kỳ, chiến đấy với võ giả tầng ba. . . Hoàn toàn không có khả năng so sánh!

Vương Siêu ngẩng đầu lên, hào khí vạn trượng, chỉ điểm giang sơn:

- Hơn nữa, Khổng Kiệt từ nhỏ đã tu luyện thiết chưởng, lực công kích siêu mạnh, chính là thiên tài ưa thích loại hình điên cuồng công kích. Một khi hắn xuất thủ, Viên Đào này chỉ sợ không kiên trì nổi đến mười hô hấp lập tức sẽ rơi khỏi lôi đài, trực tiếp bại trận!

- Tụ Tức cảnh hậu kỳ đại khái có được lực lượng chín mươi ki-lô-gam; trong khi đó, Chân Khí cảnh sơ kỳ có ba trăm ki-lô-gam, chênh lệch gấp ba lần. Hai người họ hoàn toàn không ở cùng một cấp bậc. Đừng nói mười cái hô hấp, ta đoán có thể kiên trì được ba cái hô hấp hay không cũng rất khó nói!

Hồng Hạo trưởng lão cười nói.

- Không sai! Nếu như Khổng Kiệt xuất thủ ngay từ đầu, gia hỏa này sẽ bị hạ bởi một quyền! - Vương Siêu gật đầu:

- Xem ra, trận đầu không khó đoán!

- Đúng vậy a! Đừng nói trận đầu, ta cảm thấy năm trận đều không cần lo lắng. Lần này Lục lão sư khẳng định chiến thắng, để thanh danh của Trương Huyền quét rác.

Hồng Hạo trưởng lão hừ lạnh.

Đối phương làm ảnh hưởng đến việc làm ăn của hắn, hắn đã sớm muốn làm cho đối phương thân bại danh liệt.

Trước đó hắn đã đi tìm Lục Tầm, nếu không phải vì hắn đổ thêm dầu vào lửa, cũng sẽ không có sư giả bình trắc ngày hôm nay.

Chỉ cần Trương Huyền thất bại, hắn có rất nhiều thủ đoạn để cho đối phương phải hối hận vì tất cả những gì đã làm tại Hồng Thiên lâu.

- Bắt đầu rồi!

Không biết hắn đang nghĩ những điều này, Vương Siêu gật gật đầu, lên tiếng.

Đối với Khổng Kiệt, hắn vẫn có tự tin rất lớn.

Hôm qua hắn giúp Lục Tầm một đêm nên cũng biết tuổi của năm tân sinh này không lớn lắm, nhưng thực lực lại vô cùng đáng sợ.

Một đám gia hỏa có tui vi cao nhất là Đan Điền cảnh cũng muốn chiến thắng bọn họ?

Đây không phải nằm mơ sao?

Trong lòng hắn cảm thấy vui vẻ, hắn nhìn về phía trước tỷ thí đài. Ở nơi đó có hai tân sinh đang mặt đối mặt đi tới.

- Khổng học trưởng, xin hãy thủ hạ lưu tình. . .

Sau một khắc, thanh âm Viên Đào cầu khẩn vang lên. Nghe lời này của hắn, hai người suýt chút nữa cười ngất, phun ra cả nước bọt.

Thanh âm của Viên Đào không lớn, nhưng bọn họ đều là cao thủ, tai thính mắt tinh, vì vậy có thể nghe được rõ ràng không xót từ nào.

- Còn chưa xuất thủ đã sợ hãi đến vậy, thế này thì so đấu cái rắm!

- Không đánh mà thắng, học sinh của Lục lão sư quả nhiên lợi hại. . .

Hai mắt Hồng Hạo trưởng lão tỏa sáng.

Thấy không, dạy học sinh tới cảnh giới tối cao, không phải học sinh chiến đấu lợi hại bao nhiêu, mà là vừa ra trận, học sinh đối phương đã bị dọa tè ra quần. . .

Đây mới là cường giả!

Đây mới thật sự là minh tinh giáo sư!

Ngươi chỉ là một giáo sư cấp thấp, còn kém xa vạn dặm a!

- Xem ra, gia hỏa này sẽ chủ động nhận thua. A…?

Nghe được cuộc đối thoại của hai người, Vương Siêu cũng gật gật đầu. Hắn đang muốn tiếp tục bình luận, đột nhiên cả người giống như bị người bóp cổ, thanh âm kẹt tại cổ họng, sắp nghẹn chết.

- Sao vậy?

Đang chìm đắm trong niềm vui của mình, Hồng Hạo trưởng lão không nhìn thấy tình cảnh trên khán đài. Giờ phút này nghe thấy thanh âm quái dị của Vương Siêu, hắn vội vàng ngẩng đầu nhìn xuống dưới. Ngay lập tức, hắn cũng suýt chút nữa phun máu.

Không ngờ gia hỏa Viên Đào mà bọn hắn khẳng định rằng chắc chắn sẽ thua không thể nghi ngờ lại đang đứng trên đài, vỗ vỗ quần áo trên người, ra vẻ anh hùng vô địch. Trong khi đó, Khổng Kiệt có lực công kích mạnh mẽ chẳng biết lúc nào đã nằm ở dưới lôi đài, con mắt trắng bệch, đã ngất đi.

- Đây là. . . Chuyện gì xảy ra?

Trong cuộc tỷ thí, chỉ cần có một bên bị rớt xuống lôi đài, bên đó thua. Vừa rồi không phải còn rất tốt sao?

Làm sao, , Lúc đầu, vị tân sinh Chân Khí cảnh này định diễu võ giương oai, nhưng tại sao vừa nháy mắt một cái đã bị đánh mắt trắng dã?

Quả thực là không đến ba cái hô hấp đã kết thúc cuộc tranh tài, nhưng mà. . . tại sao lại là kết quả này?

Hồng Hạo trưởng lão cảm thấy sắp điên rồi.

- Thằng ngu này. . .

Vương Siêu ngẩn người, rồi chợt gầm lên giận dữ, hận không thể đánh chết tên Khổng Kiệt này.

Lực công kích của ngươi mạnh như vậy, thực lực lợi hại như vậy, cùng hắn phí lời làm gì. . . Trực tiếp xuất thủ không phải tốt sao? Lần này hay rồi, còn chưa kịp thi triển thiết chưởng đã bị đánh cho cha ruột cũng không nhận ra. . .

- Ngươi. . . Đánh lén, chơi xấu! - Chu Hồng ở đối diện gào thét.

Có kiểu tỷ thí như này sao?

Một khắc trước còn nói muốn nhận thua, sau một khắc liền đánh ra một quyền, cũng quá không có phong độ cao thủ a!

Tuy nhiên, vừa nhớ lại lần trước đi đưa tin bị đánh thành bộ dáng kia, khóe miệng của hắn chợt co lại.

Có vẻ như. . . học sinh củaTrương lão sư này. . . Không có một người nào có phong độ cao thủ. . .

- Đánh lén? Tỷ thí cũng đã bắt đầu, bất kỳ người nào đều có thể công kích, sao có thể gọi là đánh lén được chứ? Nếu như hắn muốn động thủ với ta, ta cũng không để ý!

Không thèm nghe đối phương lải nhải, Viên Đào hất ống tay áo lên, toát ra khí chất của một cao thủ, trong mắt là vẻ khinh bỉ:

- Muốn trách thì trách chính hắn, ngay cả một quyền cũng không chịu nổi, quá yếu!

- Quá yếu?

- Ngươi đánh lén như vậy, dù là người mạnh hơn cũng không ngăn cản nổi…

- Có thể nói về đánh lén quang minh chính đại như thế, ngươi sao có thể không biết xấu hổ đến vậy?

. . .

Nghe được lời nói của hắn lẽ thẳng khí hùng như vậy, tất cả mọi người đang quan chiến đều co giật khóe miệng.

Người khác chiến thắng nhờ đánh lén cũng sẽ cảm thấy áy náy. Gia hỏa này ngược lại tốt, lời lẽ chính khí lẫm liệt, khí thôn sơn hà. . .

Em gái ngươi a!

Da mặt ngươi dày vậy sao?

- Lão sư, coi như ta chiến thắng sao?

Chắp hai tay sau lưng, Viên Đào nhìn về phía trọng tài lão sư.

- Cái này. . . Chiến thắng!

Vị lão sư này quay đầu nhìn một chút, phát hiện Khổng Kiệt bị một quyền đánh trúng đầu, trong thời gian ngắn hắn là không thể tỉnh lại được. Hắn đành phải im lặng gật đầu.

Hắn đã chủ trì thi đấu tân sinh rất nhiều năm, nhưng đây là lần thứ nhất gặp phải tình huống này.

Nếu nói người ta đánh lén thì không được. Tỷ thí đã bắt đầu, bản thân ngươi không có chú ý, bị người đánh bại cũng không trách người khác được.

Nhưng không nói đánh lén… rất rõ ràng đây không phải chiến đấu bình thường a. . .

- Hừ!

Nhìn thấy đệ tử thứ nhất ra sân vốn nắm chắc thắng lợi lại bị đánh xuống lôi đài, Lục Tầm kém chút nữa bị tươi sống tức chết.

Hao tốn ròng rã ba trăm vạn mua đan dược tăng cao tu vi; vất vả một đêm, hao phí vô số chân khí để trợ giúp hắn đột phá đến Chân Khí cảnh. . .

Nhưng vẫn ngỏm?

Ít nhất, ngươi cũng nên đánh lên một quyền, nếu thực lực quả thực không bằng đối phương, ta cũng nhận. Đằng này, nửa chiêu cũng không đánh đã bị người đá bay ra ngoài. . .

Lục Tầm ôm lấy lấy trái tim, hai mắt biến thành màu đen.

Nếu không phải định lực tốt, chỉ sợ hiện tại hắn đã lên cơn đau tim.

- Lục lão sư, trận đầu thất bại, làm sao bây giờ? - Chu Hồng sốt ruột hỏi.

- Mạc Hiểu, ngươi lên đi.

Cố nén cảm giác bế tắc trong lòng, Lục Tầm nói.

- Vâng! - Mạc Hiểu gật gật đầu, cầm trường thương đi tới.

- Trịnh Dương, ngươi đi đi!

Nhìn thấy đối phương phái ra Mạc Hiểu, Trương Huyền nói một tiếng.

Trịnh Dương gật gật đầu, cũng cầm trường thương trong tay, đi tới tỷ thí đài.

Hai người bạn tốt lần nữa đứng đối diện nhau.

Không để ý tới Trịnh Dương tiến lên nghênh chiến, Trương Huyền nhìn Viên Đào đang đi tới, hài lòng gật đầu.

Cũng không phải hắn đồng ý với việc đánh lén, mà bởi vì Viên Đào chỉ là Tụ Tức cảnh hậu kỳ, đối phương lại là Chân Khí Cảnh, chênh lệch hơn một đại cấp bậc.

Vì vậy, dù phòng ngự của ngươi có mạnh hơn nữa, lực công kích cũng không yếu, nhưng phải đánh tới trên người đối phương mới được a; đánh không đến, những thứ đó đều vô dụng.

Viên Đào rất rõ ràng khuyết điểm của mình, tốc độ theo không theo kịp đối phương. Vì thế hắn cố ý giả vờ yếu thế, sau đó tìm cơ hội đánh lén. . . Nói thật, Khổng Kiệt bại cũng không trách được người khác.

. . .

- Là Mạc Hiểu, lần này khẳng định có thể chiến thắng!

Thật vất vả kìm nén cảm xúc buồn bực trong lòng, Vương Siêu chợt nhìn thấy Mạc Hiểu đi đến, hai mắt sáng lên.

- Vị này là. . .

Hồng Hạo trưởng lão thấy hắn nói chắc chắn như thế thì tò mò hỏi.

- Mạc Hiểu am hiểu thương pháp, từng là đệ tử của ta! - Vương Siêu gật đầu:

- Không những thực lực của hắn đạt đến Chân Khí cảnh, mà sự lý giải đối với thương pháp cũng rất lợi hại. Mấu chốt nhất là, ta đã truyền thụ cho hắn ba chiêu Vương gia thương, thức thứ ba, thức thứ bảy cùng thức thứ mười tám!

- Hàn Mang Sạ Khởi, Tịch Dương Dư Huy, Quy Điểu Nhập Lâm ? – Mắt Hồng Hạo trưởng lão sáng lên, không thể tin được:

- Ba chiêu này mặc dù không phải chiêu thức mạnh nhất của Vương gia, nhưng lại có công có phòng, uy lực vô tận. Ngươi có thể truyền thụ thương pháp trân quý như vậy cho người khác?

Vương gia thương là bí kỹ thương pháp cao cấp nhất của Thiên Huyền vương quốc. Tất cả những người học thương đều muốn học tập. Vương Sùng và Vương Siêu là hai cha con, từ trước tới giờ không truyền thương pháp này ra ngoài.

Chính vì vậy, bộ thương pháp này lại càng trân quý, để vô số người điên cuồng.

Bình thường có thể học được một chiêu đã có thể vô địch cùng cấp. Vậy mà hắn truyền ba chiêu, hơn nữa đều là chiêu thức có uy lực lớn như vậy?

- Đúng vậy a! Cho nên, Mạc Hiểu nhất định chiến thắng!

Sự tự tin của Vương Siêu triệt để khôi phục, như thể thất bại vừa rồi hoàn toàn không ảnh hưởng tới hắn.

Cũng khó trách.

Khổng Kiệt không phải của học sinh của hắn. Hắn chỉ biết đối phương không yếu, nhưng cũng không rõ lắm về tính cách.

Mạc Hiểu lại khác.

Hắn từng là lão sư của Mạc Hiểu, biết đối phương có tính cách cứng cỏi không chịu thua. Trịnh Dương muốn đánh lén cũng sẽ không thể nào thành công.

Hơn nữa nhận được sự truyền thụ của hắn, muốn thua cũng khó!

Mấu chốt nhất là lúc trước Trịnh Dương đã từng muốn bái hắn làm thầy, đã từng triển khai thương pháp trước mặt hắn. Thương pháp của đối phương mềm mại, không có chí tiến thủ, bởi vậy đã bị hắn cự tuyệt ở ngoài cửa.

Người như vậy sao có thể tiến bộ trong nửa tháng ngắn ngủi được. Dù có tiến bộ, khẳng định cũng không hơn được bo nhiêu, không phải là đối

thủ của Mạc Hiểu.

Tháng côn năm đao cả một đời thương.

Thương pháp nếu như trong thời gian ngắn có thể tiến bộ, Vương gia của bọn hắn cũng sẽ không được xưng là đệ nhất gia tộc thương của Thiên Huyền vương quốc.

Lục Tầm hiển nhiên cũng biết điểm ấy nên mới phái Mạc Hiểu lên, hi vọng hắn có thể chiến thắng để lật lại thế cục.

- Mạc Hiểu, chúng ta lại gặp mặt!

Trên đài tỷ thí, Trịnh Dương cầm trường thương cắm xuống đất, lưng đứng thẳng tắp, trong nháy mắt thương cùng người hợp thành một đường thẳng.

- Đúng vậy a, lại gặp mặt!

Mạc Hiểu gật gật đầu, cũng dựng trường thương lên.

Hai người bạn thân cùng nhau lớn lên từ nhỏ, không nghĩ tới lần gặp mặt tiếp theo lại là ở trên tỷ thí đài, hơn nữa còn là trường hợp này.

- Động thủ đi!

Biết rằng sẽ rất khó để hảo hữu ra tay, vì vậy Trịnh Dương mở miệng trước.

- Đừng vội, để ta làm nóng người đã!

Mạc Hiểu lắc đầu, lui về phía sau mấy bước. Chân khí trong cơ thể bị khuấy động, thi triển ra ba chiêu thương pháp đã học tập từ Vương Siêu như nước chảy mây trôi.

Ô ô ô ô!

Ngọn thương phát ra sóng xung kích bắn ra bốn phía tựa như gió lốc, làm cho mái tóc của những người xung quanh tỷ thí đài đều dựng thẳng lên.

- Gia hỏa này đang làm gì? Hiện tại hắn lại thi triển ra ba chiêu thương pháp, chẳng phải để cho đối phương biết hắn có Vương gia thương mà làm ra chuẩn bị sao? Như thế làm sao đánh tiếp?

Nhìn thấy Mạc Hiểu không trực tiếp động thủ mà lại thi triển thương pháp làm nóng người, Hồng Hạo trưởng lão vô cùng nghi hoặc.

Trong lúc chiến đấu cùng người khác, tốt nhất không nên cho đối phương biết thủ đoạn của mình. Bây giừo còn chưa chiến đấu đã làm lộ ra con át chủ bài, đây chẳng phải là vạch áo cho người xem lưng sao?

- Ha ha, yên tâm đi! - Vương Siêu cười cười, gương mặt kiêu ngạo cùng tự hào:

- Vương gia thương không có biện pháp phá giải. Những năm qua các chiêu thức đã sớm lưu truyền ra ngoài, không ít người đều thử bắt chước, nhưng ai có thể thực sự phá giải? Mạc Hiểu làm như vậy rất đúng! Cố ý làm cho đối phương nhìn thấy, cho nội tâm hắn sinh ra áp lực, sau đó lại đánh bại hắn. từ đó, danh tiếng cuẩ Vương gia thương sẽ được lan truyền hơn nữa!

- Cái này. . . Cũng đúng! - Hồng Hạo trưởng lão gật đầu.

Vương gia thương đúng là đã được lưu truyền từ lâu, đáng tiếc không có phương pháp vận chuyển chân khí, vì vậy dù có thể bắt chước giống nhưng cũng vô dụng, quan trọng nhất là. . . không thể phá giải được.

Nếu quả thật có thể phá giải, Vương Sùng cũng sẽ không có uy danh lớn như vậy.

Trên sân tỷ thí, Mạc Hiểu đã làm nóng người xong, cũng phô bày ba chiêu Vương gia thương một cách hoàn mỹ.

- Tốt rồi! Xem ra hắn muốn biểu hiện ra Vương gia thương!

Vương Siêu lần nữa cười một tiếng. Hắn đang muốn khen mấy câu và nhìn tận mắt Trịnh Dương bị đánh cho hoa rơi nước chảy, bỗng trường thương trong tay Mạc Hiểu "Leng keng!" một tiếng rơi trên mặt đất. Mạc Hiểu thở dài một tiếng.

- Một thương kia của ngươi, dù ta đã đạt đến Chân Khí cảnh cũng không phá giải được, ta thua!

- Hả? – Thân thể Vương Siêu lảo đảo.

Còn chưa đánh, ngươi nhận thua cái cọng lông a?

Dù cho muốn thua, cũng là đối phương nhận thua mới đúng!

Mẹ nó, đây rốt cuộc thế nào?

Lục Tầm ở phía đối diện cũng lảo đảo một cái, rất muốn khóc.

Dùng sức quá lớn

dtv-ebook.com

Trans by My

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Mặc dù thanh danh của Trương Huyền lúc trước không tốt lắm, nhưng Lục Tầm có thể từng bước một quật khởi, đi đến ngày hôm này cũng không phải chỉ dựa vào thiên phú và thực lực. Quan trọng hơn chính là tâm tính. Bất kể hắn gặp chuyện gì cũng đều bình tĩnh xử lý, không có chút nào tự đại cùng kiêu ngạo.

Vì xác định danh sách tỷ thí lần này, hắn đã đặc biệt điều tra tất cả học sinh của Trương Huyền, từ đó chọn lựa đội hình đối kháng tốt nhất.

Theo hắn biết, Trịnh Dương và Mạc Hiểu là bạn nối khố từ nhỏ, cùng nhau luyện thương. Người sau có thiên phú hơn người trước, vì vậy trải qua vô số lần, chiến đấu, đều là Mạc Hiểu giành chiến thắng.

Chính vì vậy, hắn mới đào người từ tay hảo hữu Vương Siêu, đồng thời mời hắn truyền thụ Vương gia thương cho Mạc Hiểu.

Hắn vốn cho rằng chiến thắng đã nằm trong lòng bàn tay, không ngờ. . . Còn chưa tỷ thí, Mạc Hiểu đã ném thương, chủ động nhận thua. . .

Lục Tầm chỉ cảm thấy toàn thân run rẩy, cả người như phát điên.

Vừa rồi Khổng Kiệt mắc lừa đối thủ, bị đánh một quyền đánh ngất xỉu, ta nhịn.

Cùng lắm thì sáu mươi vạn kim tệ (ba trăm vạn chia năm người) đổ xuống sông xuống biển, nhưng còn ngươi. . . Chuyện gì xảy ra?

Gặp qua bẫy người, chưa thấy qua bẫy người như vậy!

Biết rõ ta cả đêm không ngủ, giúp các ngươi tăng thực lực lên chính là vì chiến thắng. Hiện tại thật tốt, thực lực tăng lên, tiền cũng tiêu tốn hết, nhưng ngay cả đánh cũng không đánh liền trực tiếp nhận thua. . .

- Chuyện gì vậy?

- Hai học sinh Chân Khí cảnh, ngườ thứ nhất bị một quyền đánh bay, người thứ hai trực tiếp nhận thua? Làm cái gì vậy?

Không chỉ riêng Vương Siêu và Lục Tầm nổi điên mà tất cả học sinh và lão sư xem so tài ở xung quanh cũng đều cảm thấy mơ hồ, khó hiểu.

Nhìn thấy Lục lão sư mang theo học sinh Chân Khí cảnh tới, đám người vốn cho rằng kết quả đã được xác định. Kết quả. . . đúng là nghiêng về một bên, đáng tiếc lại là bên khác. . .

Thật ra không riêng người ngoài có bộ dáng này, ngay cả người trong cuộc là Trương Huyền cũng có dấu hỏi chấm to đùng.

Lúc hai huynh đệ Mạc Hiểu và Trịnh Dương tỷ đấu, hắn đang ở trong nhà Lục Trầm đại sư, vì vậy cũng không biết hai người đã từng giao đấu. Dĩ nhiên hắn cũng sẽ không hiểu được vì sao chưa chiến đấu mà Mạc Hiểu đãtrực tiếp nhận thua.

- Sở dĩ ta nhận thua là bởi vì mấy ngày trước, chúng ta đã từng tỷ thí một lần. Trịnh Dương chỉ dùng một chiêu mà đánh bại được ta! Thậm chí muốn giết ta cũng dễ như trở bàn tay.

Mấy người Triệu Nhã còn chưa trả lời, trên đài tỷ thí, âm thanh của Mạc Hiểu bỗng vang lên, ngữ khí rất thẳng thắn, không có chút uể oải cùng hối hận nào. Thậm chí còn cảm nhận được hắn vô cùng bình tĩnh, thanh thản.

- Mấy ngày nay ta vẫn luôn nghĩ cách phá giải. Vốn cho rằng sau khi đột phá đến Chân Khí cảnhcó thể dựa vào lực lượng cường đại để hóa giải. Vừa rồi thử một chút mới phát hiện, vẫn như cũ không ngăn cản nổi. Trịnh Dương học tập chiêu thương pháp đó của Trương lão sư đã đii thẳng tới chân ý của thương đạo, chỉ sợ ta nghiên cứu cả một đời cũng không có cách nào lý giải nổi, chớ nói chi là ngăn cản.

- Ta biết dù có tiếp tục tỷ thí, kết quả vẫn sẽ bị hắn dùng một thương đánh bại. Vì vậy còn không bằng chủ động nhận thua!

Nói đến đây, Mạc Hiểu ôm quyền đối với hảo hữu, nhẹ nhàng cười một tiếng:

- Trịnh Dương, ngươi có một lão sư tốt, nhất định phải biết quý trọng!

Nói xong, hắn cầm lấy trường thương quay người quay trở về vị trí của mình dưới đài tỷ thí.

Thanh âm của hắn vang vọng bốn phía, dtất cả mọi người đều nghe thấy được.

- Mạc Hiểu nói nghiên cứu cả một đời hắn cũng không có cách nào phá giải một chiêu thương pháp mà Trương lão sư truyền cho Trịnh Dương?

- Nói như vậy, chẳng phải là chiêu thương pháp đó so với Vương gia thương còn cường đại hơn? Làm sao có thể?

- Đây là trận tỷ thí giữa hai bên, theo lý thuyết hắn là sẽ không nói láo đi. . . Nếu không, Lục lão sư chẳng phải sẽ đánh chết hắn?

. . .

Tất cả mọi người đều trợn mắt há hốc mồm.

Tại Thiên Huyền vương quốc, Vương gia thương thực sự có danh tiếng quá lớn. Rất nhiều người chỉ cần nhìn thấy chiêu số đã có thể nhận ra, được mệnh danh là thương pháp vô địch.

Nhưng bây giờ, Mạc Hiểu lại nói hắn căn bản không phải đối thủ. . . Làm cho tất cả mọi người đều nổ tung.

- Xem ra Trương Huyền lão sư không hề tệ như trong lời đồn mà thậm chí còn rất lợi hại!

- Đúng vậy a! Tổng cộng có năm lượt tỷ thí, hiện tại đã thắng liên tiếp hai ván, chẳng lẽ Lục lão sư sẽ thua sao?

- Ai cũng không biết, chỉ mong Lục lão sư có thể quật khởi. . .

. . .

Xung quanh mọi người bàn tán ầm ĩ, trên đài, lồng ngực Lục Tầm nâng lên hạ xuống, sắc mặt càng ngày càng xanh.

Trời ạ, ta đã dạy ra một đám đồ chơi gì thế này? Đùa lão sư chết người không đền mạng a!

câu nói sau cùng của ngươi có ý tứ gì?

Trịnh Dương có lão sư tốt. . . Chẳng lẽ ngươi không có một lão sư nào tốt?

Ta tốn ba trăm vạn giúp các ngươi mua đan dược, không tiếc hao phí chân khí giúp các ngươi tăng thực lực, vậy mà. . . lại nhận được một câu nói như vậy?

Mặc dù hắn rất tức giận nhưng cũng biết bây giờ không phải là lúc nổi giận. Một khi tức giận, hình tượng tích lũy nhiều năm của hắn sẽ mất hết, triệt để sụp đổ.

Hắn nhìn quanh một vòng.

Hiện tại còn ba học sinh chưa tỷ thí, Bạch Siêu, Đỗ Lỗi cùng Chu Hồng.

Bạch Siêu am hiểu quyền pháp, chuyên môn khắc chế Lưu Dương gặp vấn đề về kinh mạch ở tay phải.

Đỗ Lỗi sở hữu kỹ thuật chân ấn tượng, tốc độ cực nhanh, lại được hắn truyền thụ một bộ thân pháp rất lợi hại. Để hắn đối phó với Vương Dĩnh trên đùi có thiếu sót không thành vấn đề.

Về phần Chu Hồng sẽ đối chiến với Triệu Nhã.

Liên tục thất bại hai ván, ván kế tiếp nhất định phải chiến thắng. Nếu không, càng đấu sẽ càng mất mặt.

- Đỗ Lỗi, ngươi đi lên!

Suy đi nghĩ lại, hắn quyết định để Đỗ Lỗi là người kế tiếp.

Căn cứ theo điều tra, Vương Dĩnh có tính cách tương đối yếu đuối. Chỉ cần Đỗ Lỗi vừa lên đã tấn công mãnh liệt, chắc chắn sẽ khiến nàng phải khiếp sợ.

Hơn nữa, chân của nàng không tốt. Đỗ Lỗi dù không thắng được cũng có thể dựa vào thân pháp để thoát thân an toàn, không đến mức tiếp tục thất bại như hai lần trước.

Đỗ Lỗi gật đầu, đi đến tỷ thí đài.

- Vương Dĩnh!

Nhìn thấy người mà đối phương phái ra, Trương Huyền cũng khoát tay áo.

Vương Dĩnh vâng một tiếng, khuôn mặt đỏ lên, đi lên phía trước.

Vị trí của lão sư.

- Lục lão sư không hổ là Lục lão sư, liên tục thất bại hai trận nhưng hắn đã nhìn ra sơ hở của Trương Huyền.

Thẩm Bích Như nhíu lông mày, vô cùng lo lắng.

- Sơ hở? Sơ hở gì? - Hàn Quỳnh nghi ngờ hỏi lại.

- Vương Dĩnh là con gái của Vương Hoằng tộc trưởng, một trong tứ đại gia tộc. Tính cách nàng yếu đuối, là một cô gái đơn thuần, rất dễ dàng tin tưởng người khác. Trong năm học sinh của Trương Huyền lão sư, nàng là người dễ dàng bị công phá nhất. - Thẩm Bích Như nói.

- Nếu thế thì đúng là sơ hở của Trương Huyền. - Hàn Quỳnh gật đầu.

Tu luyện giả nghịch thiên tu hành, người có tính cách quá yếu đuối khi chiến đấu cùng người khác sẽ bị thiệt thòi lớn.

- Không chỉ như vậy. Vương Dĩnh này từ nhỏ đã từng gặp tổn thương trên đùi, đi lại bình thường thì không sao, nhưng một khi chiến đấu sẽ lộ ra thiếu hụt. Vì chuyện này, Vương Hoằng tộc trưởng đã từng mời danh y khắp Vương thành. Đến cả Nguyên Ngữ đại sư cũng tự mình đi qua khám chữa, nhưng cuối cùng đều bó tay, hậm hực mà trở về.

Thẩm Bích Như biết rất rõ chuyện về Vương Dĩnh:

- Nói cách khác. . . chân của Vương Dĩnh không thể chiến đấu.

- A? - Hàn Quỳnh sững sờ, hiển nhiên không ngờ tới tình huống này.

- Về phần Đỗ Lỗi, hắn đã từng là học sinh của Trần Hồng lão sư.

- Trần Hồng lão sư? Lão sư am hiểu thân pháp trong học viện, Trần Hồng lão sư?

- Ừm, chính là hắn! Đỗ Lỗi là người có thân pháp tốt nhất trong tất cả học sinh, tốc độ cực nhanh. Lục tầm dùng người này tới đối phó Vương Dĩnh bị tổn thương chân, không phải sơ hở thì là gì? - Thẩm Bích Như nói đến đây bèn lắc đầu:

- Xem ra cuộc tỷ thí này, Vương Dĩnh. . . Nhất định phải thua!

. . .

- Mời. . . Xin chỉ giáo nhiều hơn!

Trên đài, khuôn mặt Vương Dĩnh đỏ lên, ôm quyền với Đỗ Lỗi.

- Chỉ giáo không dám nhận, muốn động thủ hãy bắt đầu đi!

Đỗ Lỗi biết bản thân đang gánh vác xứ mệnh tất thắng, vì vậy không nói nhiều. Hắn nhướng mày, bàn chân hắn đạp mạnh xuống đất, lao nhanh về phía trước.

Tốc độ hắn cực nhanh như mũi tên rời cung.

- Thật nhanh!

- Hắn thực sự là võ giả tầng ba? Coi như cường giả tầng bốn Bì Cốt cảnh cũng không có được tốc độ nhanh như vậy a!

- Chiêu này gọi là “Huyễn Ảnh Cửu Cung Bộ”, là tuyệt kỹ thành danh của Lục lão sư. Không nghĩ tới Lục lão sư thật hào phóng, lại truyền thụ chiêu này cho học sinh của mình!

- Huyễn Ảnh Cửu Cung Bộ? Thân pháp bí tịch cao nhất Hồng Thiên học viện? Dù là trong cả Thiên Huyền vương quốc cũng được tính là tuyệt kỹ?

- Không sai!

- Ta đã ước muốn học được chiêu này lâu rồi. Lần này e rằng Vương Dĩnh sẽ phải khổ chiến!

. . .

Trong số các học viên có không ít người nhận ra chiêu thức của Đỗ Lỗi, tất cả đều khiếp sợ không thôi.

Huyễn Ảnh Cửu Cung Bộ là bộ pháp cực kỳ lợi hại. Lục lão sư từng dựa vào bộ thân pháp này chiến thắng không ít cường giả. Không nghĩ tới hắn lại truyền cho Đỗ Lỗi.

Mặc dù hắn chỉ học được một bộ phận đơn giản nhất, nhưng cũng không phải cường giả cùng cấp có thể chống lại.

Huống chi Vương Dĩnh bị khuyết tật ở chân, tu vi lại chỉ có Đan Điền cảnh.

Khác với sự kinh ngạc của mọi người, Vương Dĩnh cắn nhẹ răng ngà, thân thể mềm mại hơi dịch chuyển, tránh khỏi công kích của Đỗ Lỗi.

- Hắc hắc, ngươi có thể tránh được một chiêu này, ta xem ngươi còn có thể tránh được mấy chiêu!

Đỗ Lỗi giật mình khi thấy nàng có thể nhanh chóng tránh thoát công kích của bản thân. Tuy nhiên, hắn cũng không thèm để ý, cười lạnh một tiếng, chân khí trong cơ thể phun trào, tốc độ càng lúc càng nhanh. Trên đài phảng phất như xuất hiện huyễn ảnh.

Huyễn Ảnh Cửu Cung Bộ, nếu đẩy tốc độ lên nhanh nhất có thể xuất hiện chín cái huyễn ảnh, để cho người ta khó phân biệt thật giả, không có cách nào tránh né, khó lòng phòng bị.

Đỗ Lỗi mặc dù còn cách chín huyễn ảnh rất xa, nhưng khi toàn lực vận chuyển vẫn có thể khiến thân ảnh xuất hiện hư ảo, để cho người ta không phân rõ thật giả.

- Quá mạnh!

- Tốc độ nhanh như vậy, người còn không nhìn thấy, làm sao tiếp tục đánh a?

Tất cả học viên đều co giật khóe miệng. Tự đặt mình vào hoàn cảnh người khác suy nghĩ một chút, tất cả đều lắc đầu.

Dựa vào thực lực của bọn họ, đến nhìn còn không rõ, đánh như thế nào?

- Đỗ Lỗi thắng chắc! - Vương Siêu lần nữa nở nụ cười.

Liên tục hai lần bị tát mặt khiến hắn bị bóng ma tâm lý. Nhưng khi nhìn thấy Đỗ Lỗi không bị lừa gạt như Khổng Kiệt, vừa lên đến nơi lập tức động thủ; cũng không giống như Mạc Hiểu không đáng tin cậy. Lúc này hắn mới yên tâm.

Đường đường Chân Khí cảnh cường giả lại không đối phó nổi một tiểu nữ hài Đan Điền cảnh trên đùi có vấn đề thì thật sự mất mặt.

- Đúng vậy a! Tốc độ nhanh như vậy, xem như ta đè thấp cảnh giới cùng đối chiến cũng rất khó phá giải, huống chi tiểu nha đầu này.

Hồng Hạo trưởng lão vuốt râu, đột nhiên mỉm cười:

- Ngươi xem, Vương Dĩnh kia muốn động thủ. . .

Vương Siêu nhìn sang, quả nhiên thấy Vương Dĩnh nâng chân phải lên,vẻ mặt chần chờ tựa hồ không biết công kích như nào.

- Ha ha, đối phó với người có thân pháp nhanh như vậy hắn là nên dùng tay để hóa giải. Dù sao thì tay so chân càng linh hoạt hơn! Chân nàng rõ ràngbị tổn thương lại còn muốn dùng chân, thật là ngu ngốc! Có thể đá trúng mới là lạ. . .

Vương Siêu cười lạnh, chuẩn bị mở miệng tiếp tục chế giễu, bỗng thấy nữ hài đạp về phía thân ảnh hư ảo trước mắt.

Bành!

Nụ cười chế giễu còn chưa hoàn tàn hình thành trên mặt, Vương Siêu đã thấy bóng người hư ảo trước mắt đột nhiên ngừng lại. Mặt Đỗ Lỗi hơi đỏ lên, bay ngược ra sau mười mấy mét, rơi mạnh xuống mặt đất. Hắn liên tục phun ra từng ngụm máu.

- Đỗ Lỗi. . . Ta xin lỗi. Ta đã cố gắng khống chế sức mạnh hết mức có thể, nhưng lực lượng vẫn hơi lớn…

Vương Dĩnh luống cuống tay chân, mặt mũi đầy áy náy như sắp khóc.

Hòa

dtv-ebook.com

Trans by My

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Yên tĩnh.

Toàn trường yên tĩnh.

Tất cả mọi người há to miệng, cả đám trợn mắt há mồm.

Thẩm Bích Như mới vừa chắc chắn Vương Dĩnh phải thua không thể nghi ngờ, bây giờ cũng như bị người tát mạnh một cái, đôi mắt đen nhánh sắp rơi cả ra đất.

- Một cước. . . đạp bay Đỗ Lỗi? Nàng. . . Làm sao biết đâu là huyễn ảnh, đâu là chân thân?

Tốc độ của Đỗ Lỗi nhanh như vậy, dù là cao thủ cùng cấp bậc cũng chưa chắc có thể phân biệt rõ ràng. Vậy mà Vương Dĩnh chỉ tùy tiện đá ra một cước. . . liền đá bay hắn, gống như đá một cái phá bao tải vậy.

- Không chỉ là vấn đề về phân biệt ra được huyễn ảnh. Tốc độ một cước này của nàng còn phải nhanh hơn Đỗ Lỗi rất nhiều mới được. Nếu không, đến đuổi theo hắn còn không kịp, làm sao đả thương được hắn?

Hàn Quỳnh nghiêm túc nhận xét:

- Xem ra, chân của Vương Dĩnh chẳng những đã chữa khỏi, mà nàng còn học tập được thối công cùng thân pháp rất lợi hại.

- Đúng vậy a! - Thẩm Bích Như cũng kịp thời phản ứng.

Không chỉ đơn giản là nhìn ra thân ảnh của đối phương, nếu không có võ kỹ phối hợp, làm sao có thể dùng một cước đạp bay Đỗ Lỗi?

- Chuyện này. . . - Vương Siêu túm tóc.

Mới vừa mắng đối phương ngu xuẩn, người ta liền một cước đá bay Đỗ Lỗi. Vương Siêu cảm thấy bị người đàu giỡn.

Hồng Hạo trưởng lão ở một bên cũng như bị trúng một tát, mặt nhăn như sắp khóc.

Lúc đầu, hắn tới đây là muốn nhìn Trương Huyền bị bẽ mặt, thân bại danh liệt. Nhưng đến bây giờ lại thành danh tiếng của hắn càng ngày càng vang dội, ngược lại Lục Tầm bị đánh cho tơi tả.

- Khụ khụ khụ!

Một bên khác của tỷ thí đài, Lục Tầm bị sặc nước bọt ho sù sụ, suýt chút nữa ngã quỵ.

Hồng Hạo trưởng lão khóc, hắn còn khóc ác hơn.

Đến cùng chuyện gì xảy ra?

Đây chính là Huyễn Ảnh Cửu Cung Bộ, Đỗ Lỗi vận dụng không hề có chút nào sai lầm. Mặc dù hắn còn thiếu một chút hỏa hầu, nhưng Chân Khí cảnh phát huy đến trình độ này đã được tính là thiên phú tuyệt hảo!

Bộ pháp lợi hại như thế lại bị một cước đạp bay?

Mấu chốt nhất là. . .

Giờ phút này, vành mắt tiểu nữ hài ở trên đài đã đỏ hoe, một mực nói lời xin lỗi, nói nàng đá mạnh quá. . .

Mạnh em gái ngươi a!

Chẳng lẽ vừa rồi ngươi chần chờ không phải vì không biết ra tay như thế nào, mà là xuất thủ như thế nào mới không mạnh?

Không mạnh mà một cước đạp bay người ta ra xa mười mấy mét. Vậy một khi mạnh chẳng phải đạp chết tại chỗ sao?

Những người quan chiến đều muốn phát điên rồi! Trên đài, cuối cùng Đỗ Lỗi cũng giãy dụa bò lên được. Hắn nhìn về phía nữ hài đầy áy náy trước mắt càng không kiềm chế được, lần nữa phun ra một ngụm máu tươi.

- Ngươi không sao chứ. . . Ta thực sự không cố ý mà. . . Ta mới học võ kỹ, không khống chế được lực lượng, dùng sức hơi lớn. . .

Vành mắt của Vương Dĩnh đã phiếm hồng.

- Lớn em gái ngươi a!

Đỗ Lỗi rít lên một tiếng, mãnh liệt đánh tới Vương Dĩnh.

Hắn thực sự nổi giận rồi.

Một cước đạp bay ta thì thôi đi, ngươi cònnói xin lỗi cái gì? Cảm thấy ta không bằng ngươi nên cố ý nhục nhã ta sao?

Lại còn nhấn mạnh là do dùng sức lớn. . . Có phải ngươi cảm thấy ta quá yếu, không xứng để ngươi dùng toàn lực hay không?

- A?

Vương Dĩnh không nghĩ tới bản thân thành khẩn nói xin lỗi, đối phương lại giống như nổi bão xông đến, dọa cho sắc mặt nàng trắng nhợt.

Nàng mặc dù có tu vi cao hơn Trịnh Dương, Lưu Dương và mấy người khác, nhưng nàng lại không có chút kinh nghiệm thực chiến nào, trong khi đó tính cách lại quá mức hiền lành. Bây giờ nhìn thấy đối phương đánh tới, nàng bị dọa đến trắng bệch cả mặt.

Dưới tình thế cấp bách, chân nàng chuyển động một cái.

Hô!

Chỉ trong chớp mắt, nàng đã cách đó hàng chục mét.

- Cái gì?

- Nháy mắt đã di chuyển mười mấy mét? Đây là. . . Thân pháp gì?

- Quá nhanh đi! Nàng sao có thể làm được?

. . .

Sau một vài giây yên lặng, xung quanh bỗng vang lên âm thanh như vỡ òa.

Tất cả mọi người đều nghĩ rằng Huyễn Ảnh Cửu Cung Bộ của Đỗ Lỗi đã là vũ kỹ thân pháp hàng đầu rồi. Vậy mà Vương Dĩnh còn khủng bố hơn.

Chưa tói nửa cái hô hấp đã di chuyển cách xa mười mấy mét, đây đã không thể dùng thân pháp để hình dung, mà phải dùng từ quỷ mị.

Đừng nói Đan Điền cảnh, dù là võ giả Ích Huyệt cảnh khẳng định cũng không nhanh được như vậy.

Làm sao nàng làm được?

- Vương gia khẳng định không có loại thân pháp này. Nếu có, họ đã sớm nổi danh rồi. . .

- Đúng vậy a! Nếu không phải của Vương gia, vậy nàng học ở đâu?

- Nhất định là Trương lão sư. Vừa rồi thương pháp lợi hại của Trịnh Dương không phải cũng học từ Trương lão sư học sao?

- Thân pháp lợi hại như thế mà hắn có thể truyền thụ ra ngoài? Ta muốn rời khỏi khóa học, quỳ gối xin làm học sinh của Trương lão sư rồi!

- Đâu chỉ có mình ngươi, ta cũng muốn. . .

. . .

Dưới đài, ánh mắt tất cả mọi người đều phát ra lửa nóng.

Không phải người nào đều có thể tu luyện thương pháp, vì vậy chưa đủ để cho người ta động tâm. Nhưng thân pháp thì khác biệt. Đây chính là bảo mệnh khi chiến đấu, yếu tố quan trọng để dành chiến thắng. Nếu như họ có thể học được, sau này gặp phải nguy hiểm cũng sẽ có thêm thủ đoạn bảo mệnh.

Võ kỹ lợi hại như vậy, ai không muốn học?

- Ta muốn ngươi thua. . .

Thấy Vương Dĩnh lóe lên một cái đã cách xa mười mấy mét, Đỗ Lỗi cũng cảm thấy choáng váng. Tuy nhiên, giờ phút này hắn đã bị sự phẫn nộ chiếm cứ đầu óc, lần nữa lao đến không để ý tới bất kỳ cái gì nữa.

- A!

Nhìn thấy đối phương như hung thần ác sát xông tới, khóe miệng còn tràn đầy máu tươi, Vương Dĩnh bị dọa lần nữa kêu lên, thân thể nhoáng một cái, lại chạy ra ngoài.

Một người đuổi một người chạy.

- Tính cách của nàng thực sự quá yếu đuối, xem ra sau này phải huấn luyện lại thật tốt.

Đem thấy cảnh tượng này, Trương Huyền lắc đầu.

Hiện tại rơi vào tình thế này, đừng nói là Trịnh Dương, Lưu Dương hay Viên Đào là nam sinh, nếu người trên đàu là Triệu Nhã, khẳng định nàng sẽ dùng một cước đạp bay Đỗ Lỗi, đạp không chết cũng sẽ để hắn không đứng lên được nữa.

Nhưng mà Vương Dĩnh lại bị đuổi toàn vòng quanh.

Tính cách của nàng ngốc nghếch, ôn nhu, vì vậy mới dẫn đến cục diện này.

Xem ra nàng không phải thiếu võ kỹ cùng tu vi, mà là thiếu kinh nghiệm chiến đấu.

- Thiên Đạo thân pháp cực kỳ tiêu hao thể lực. Một hai lần còn được, nhưng nhiều hơn sẽ rất khó khăn!

Thiên Đạo thân pháp cho phép di chuyển với tốc độ cực nhanh và dịch chuyển khoảng cách mười mấy mét trong chớp mắt. Tuy vậy, nó cũng có những sai sót riêng.

Đó chính là tiêu hao thể lực thực sự quá lớn.

Vương Dĩnh chạy trốn một hai lần còn có thể, nhưng cứ chạy như vậy thêm mấy lần nhất định sẽ bị đối phương bắt được.

Quả nhiên, hắn vừa nghĩ xong đã thấy trên đầu Vương Dĩnh đổ đầy mồ hôi, miệng thở hổn hển, rốt cuộc chạy không nổi rồi.

Lúc này, nàng đã bị đối phương dồn đến rìa tỷ thí đài.

Soạt!

Đỗ Lỗi đi đến bên người nàng, túm lấy cánh tay của nàng kéo lại:

- Ta không thắng được cũng sẽ không để ngươi thắng. . .

Gào thét xong, hắn tung người nhảy xuống dưới đài.

- Ngươi. . .

Vương Dĩnh không có nghĩ tới tên này bí quá hóa liều, muốn kéo nàng cùng nhảy xuống tỷ thí đài. Dưới tình thế cấp bách, rốt cuộc nàng không quản được nhiều nữa, lập tức giơ chân đạp một cái.

Hô!

Đỗ Lỗi giống như quả bóng da bị đá bay, trong nháy mắt bay ra ngoài, lăn lộn trên không trung mấy vòng rồi rơi xuống cách tỷ thí đài hơn ba mươi mét.

Phù phù!

Tuy nhiên, Vương Dĩnh đá xong cũng hao hết khí lực, trực tiếp ngã khỏi tỷ thí đài, rơi trên mặt đất.

Hai người đều rơi khỏi tỷ thí dưới đài, hơn nữa gần như đồng thời rơi xuống đất, vì vậy chỉ có một kết quả. . . Hòa!

Đỗ Lỗi biết mình không thắng được Vương Dĩnh, cố ý kéo nàng rơi xuống, lưỡng bại câu thương.

Tuy nhiên, dưới tình thế cấp bách, Vương Dĩnh đã làm ra phản lợi hại, đá hắn bay xa hơn ba mươi mét. Một đá này dù cho không chết cũng khiến hắn phải nằm trên giường ít nhất hai tháng.

- Đây. . . Đây là chơi xấu!

- Vô sỉ. . .

- Rõ ràng không phải là đối thủ, còn kéo người ta xuống tỷ thí đài. Bị đá bay là đáng đời. . .

- Tại sao có thể không biết xấu hổ như vậy? So với Viên Đào còn không biết xấu hổ hơn!

Dưới đài một trận xôn xao.

Đám người cũng đã nhìn ra Đỗ Lỗi chơi xấu.

Tỷ thí liền tỷ thí, hắn biết rõ thân pháp, thối pháp của mình không bằng đối phương, lại khi dễ đối phương là nữ hài, ỷ mình khỏe hơn nên kéo người ta xuống. Đây quả thực là vô sỉ đến cực điểm.

Về phần bị đá bay, đó là đáng đời. . . Không có ai đồng tình với hắn.

Nghe thấy tiếng mắng, Viên Đào hoàn toàn im lặng. Nói gì không nói sao lại chĩa mũi thương vào hắn rồi?

Ai không biết xấu hổ? Các ngươi mới không cần mặt, cả nhà cũng không biết xấu hổ. . .

- Đồng thời rơi xuống đất, hòa!

Nghe được tiếng cãi vã ầm ĩ, trọng tài lão sư cũng thấy nhức đầu. Tuy nhiên, hắn vẫn phải gật đầu, nói ra kết quả.

Mặc dù hành động của Đỗ Lỗi có chút không được quang minh chính đại, nhưng xác thực hai người đồng thời rớt xuống đất, hắn chỉ có thể coi là đánh ngang tay.

- Lão sư. . .

Nghe được cái này kết quả, Vương Dĩnh cắn cắn môi. Nàng đi đến trước mặt Trương Huyền, khuôn mặt dầy áy náy.

Trương lão sư tín nhiệm nàng như thế, chẳng những chữa khỏi chân của nàng, còn truyền thụ thối công, thân pháp. Vậy mà cuối cùng. . . nàng lại không đánh thắng đối phương khiến nàng cảm thấy rất xấu hổ.

- Không sao, lần sau chú ý là được rồi. Ngươi không cần áy náy. - Trương Huyền gật gật đầu:

- Là sơ sót của ta. Ngươi kém không phải tu vi, công pháp, mà là tâm tính.

- Đa tạ lão sư!

Thấy hắn không những không trách tội mà còn an ủi, Vương Dĩnh càng xấu hổ. Tuy nhiên, kết quả đã không thể thay đổi, nàng đành phải rầu rĩ đi đến đằng sau đám người.

Nếu như Đỗ Lỗi thấy được bộ dáng này của nàng, nhất định sẽ trực tiếp phát điên.

Ta cũng bị ngươi đạp cho nằm bất động trên đất, ngươi còn phiền muộn. . . Nên buồn bực là ta được không?

- Trương lão sư thắng liền tiếp hai trận, hòa nhau một trận, đã ở thế bất bại.

- Đúng vậy a! Dù Lục lão sư có thể toàn thắng hai trận sau cũng chỉ được tính là hòa.

- Cùng xem hai trận sau thế nào. Ta cảm thấy cơ hội chiến thắng của Lục lão sư đã không lớn.

- Ta cũng cho là như thế. Vốn đang nghĩ Lục lão sư khẳng định nghiền ép, không nghĩ tới. . . ngược lại là Trương lão sư nghiền ép. Đến cùng chuyện gì xảy ra?

. . .

Mặc dù cảm thấy cách làm của Đỗ Lỗi quá mức vô sỉ, nhưng đám người rất nhanh chấp nhận được sự thật này.

Quy tắc là như thế, mặc dù thoạt nhìn là không công bằng, nhưng cũng không có biện pháp.

Hai bên hòa nhau lại làm nảy sinh vấn đề.

Năm học sinh tỷ thí, Trương lão sư đã hai thắng một hòa, áp lực lại chuyển đến trên người Lục lão sư. Nếu như học sinh của hắn lại thua một

lần nữa, người cuối cùng cũng sẽ không cần lên đài rồi.

Mà nếu cả hai cùng chiến thắng thì kết quả sẽ là hòa, song phương cũng không tổn thương mặt mũi, được cho là kết cục tốt nhất.

Nghĩ đến điểm này, toàn bộ mọi người đều đưa ánh mắt tập trung lên người Lục Tầm. Họ muốn nhìn xem lần này hắn sẽ phái ai lên, chiến đấu như thế nào.

Không thể thua nữa. . . Ta đã mở ra sư giả bình trắc là để mở mày mở mặt, thể hiện bản lĩnh của mình. Nếu bây giờ lại thua sẽ không còn mặt mũi gặp người khác…

Lục Tầm cắn răng một cái.

Người khác đều có thể nghĩ thông suốt, hắn tự nhiên cũng rõ ràng.

Giờ phút này không thể tiếp tục thua nữa, nếu không, đừng nói đến lập uy, ngay cả ngẩng đầu thẳng lưng hắn cũng không thể nữa.

- Chu Hồng đã từng thua Triệu Nhã, hiện tại dù tu vi tiến bộ nhưng trong lòng có lẽ vẫn còn bóng tối. Để hắn ra sân, không thể cam đoan trăm phần trăm chiến thắng. . . Bạch Siêu lên đi! Hắn am hiểu quyền pháp, đối phó với Lưu Dương có lẽ không thành vấn đề.

Suy tính một chút, Lục Tầm làm ra quyết định. Hắn vẫy tay gọi Bạch Siêu.

Bạch Siêu từ trong đám người đi ra, nhanh chân đi vào tỷ thí đài.

- Tới lượt ta!

Thấy hắn ra sân, Lưu Dương nhẹ nhàng cười một tiếng. Hắn không đợi Trương Huyền phân phó mà lập tức đi vào.

Đối quyền

dtv-ebook.com

Trans by My

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Vị trí lão sư, Vương Siêu cùng Hồng Hạo trưởng lão mắt to mắt nhỏ nhìn nhau.

- Bạch Siêu am hiểu quyền pháp, Lưu Dương. . . chắc hắn không phải là đối thủ của hắn!

Vương Siêu chần chờ một chút, nhưng chính hắn cũng không nhận ra lời nói của mình đã không còn chắc chắn như lúc đầu.

Trước đó, hắn đã nói chắc như đinh đóng cột sẽ chiến thắng, nhưng hết lần này đến lần khác đều thua thảm.

Nếu là trước kia, hắn sẽ chắc chắn Bạch Siêu là có thể chiến thắng dễ như trở bàn tay. Nhưng bây giờ. . . đám học sinh này của Trương Huyền quá quỷ dị, làm hắn liên tục suy đoán sai lầm, lòng tin cũng đã lung lay.

- Ta cũng cảm thấy có lẽ hắn. . . có thể thắng đi. . .

Hồng Hạo trưởng lão cũng tràn đầy ưu thương.

Hắn muốn chứng kiến Trương lão sư bị hạ nhục và mất sạch danh dự. Tuy nhiên, hiện tại xem ra hắn đã không có cơ hội đó nữa, thận chí điều quan trọng nhất bây giờ chính là tránh bị người làm nhục ngược lại.

- Bạch Siêu, đừng do dự. Một khi bắt đầu trận đấu, ngươi hãy sử dụng kĩ thuật đấm tay mạnh nhất. Đừng cho đối phương có cơ hội ra tay!

Vương Siêu cắn răng một cái, hét lên dặn dò Bạch Siêu.

Bây giờ bọn họ đã không còn đường lui nữa rồi. Nếu trận này lại thua, trận cuối cũng không cần diễn ra nữa. Vì đạt được kế hoạch, hắn chỉ có thể được ăn cả ngã về không.

Bạch Siêu am hiểu quyền pháp, tốt nhất là vừa bắt đầu trận đấu hắn dùng công kích mạnh nhất để đánh tan đối phương.

Nếu không, họ đi đến với hi vọng tràn ngập mà lại bị thất bại tan tác mà quay về. . .

Bạn tốt của hắn cũng làm sao có thể bái tam sư làm thầy được nữa? Làm sao có thể trở thành học đồ?

- Vâng! - Bạch Siêu gật đầu lên tiếng, mắt híp lại.

Hắn đã quan sát ba trận đấu trước, biết được mấy học sinh của Trương lão sư có tu vi mặc dù không cao, nhưng thực lực mỗi người lại không thấp.

Không thể có bất kỳ chần chờ cùng do dự nào.

Nếu không, nhất định sẽ dẫm vào vết xe đổ trước đó.

…

- Vương Hoằng tộc trưởng, ngươi cảm thấy Bạch Siêu có thể thắng sao?

Nhìn lên trên đài thi đấu, Bạch Minh tộc trưởng nhìn về phía Vương Hoằng cách đó không xa.

Hai người đều là tộc trưởng đại gia tộc, bá chủ khống chế một phương, cũng đều là Thông Huyền cảnh cường giả, vì vậy họ là người có quyền lên tiếng nhất.

- Ta cảm thấy không thể. Trương lão sư hai thắng một hòa sẽ ảnh hưởng tới tâm lý của Bạch Siêu. Chỉ cần Lưu Dương không quá kém, hắn rất khó lật lại tình thế.

Vương Hoằng lắc đầu.

Trận tỷ thí đã diễn ra được hơn một nửa, học sinh của Lục lão sư vẫn một mực bị đè ra đánh. Bây giờ hắn muốn chiến thắng nào có dễ dàng như vậy.

Hơn nữa, nữ nhi của mình lại ở trận doanh của Trương lão sư, vì vậy hắn biết tri thức của Trương Huyền lão sư kinh người dường nào. Nếu không, nữ nhi ngốc nghếch của mình cũng không thể dùng một cước đạp bay võ giả tầng ba Đỗ Lỗi.

Đến nàng đều lợi hại như vậy, Lưu Dương khẳng định cũng sẽ không kém.

- Ta có quan điểm khác với ngươi! - Hai mắt Bạch Minh tộc trưởng như điện.

- Ồ? - Vương Hoằng nghi ngờ nhìn qua.

- Bạch Siêu là người của Bạch gia chúng ta. Bởi vì hắn chỉ là người chi thứ khá xa nên trước đó ta cũng không biết. Vừa rồi ta cho người đi điều tra mới biết hắn thế mà tu luyện Thiết Giáp Công!

Trong giọng nói Bạch Minh tộc trưởng toát ra vẻ khó tin.

- Thiết Giáp Công? Chẳng lẽ là. . .

Vương Hoằng tộc trưởng đầu tiên là sững sờ, sau đó con ngươi lập tức co rụt lại:

- Chẳng lẽ là môn công pháp bảy mươi năm trước Thiết Giáp lão nhân tu luyện kia? Không phải đã sớm thất truyền sao? Làm sao tộc nhân này của ngươi biết được?

Nói đếnThiết Giáp Công có rất ít người biết, nhưng nhắc đến Thiết Giáp lão nhân, dù là thế hệ trẻ tuổi cũng không ít người biết.

Hắn chỉ là một tên trộm kỳ quái rất nổi danh bảy mươi năm trước.

Từ cướp giật đến giết chóc, không việc ác nào hắn không làm. Không ít người nghe đến tên hắn đã biến sắc. Hắn chính là gia hỏa nổi danh trong lịch sử Thiên Huyền vương quốc.

Bởi vì hắn quá mức kiêu ngạo, Vương quốc cùng dân gian đều phái ra không ít cao thủ truy sát hắn. Đáng tiếc, những cường giả này đều thất bại tan tác mà quay trở về, có thể nói là tới bao nhiêu chết bấy nhiêu.

Rốt cục có một lần hành tung của hắn bại lộ, bị mấy cao thủ vây khốn ở trong một sơn cốc. Mọi người biết thủ đoạn của hắn lợi hại nên không dám tới gần. Đám người dùng cường nỏ bắn từ xa, kết quả lại phát hiện một chuyện kinh người. Bên ngoài thân thể hắn xuất hiện một tầng giống như vảy động vật, mũi tên đều không đâm thủng.

Nói cách khác, cường nỏ cung tiễn không thể gây thương tổn tới hắn.

Không còn cách nào khác, họ đành phải xông tới gần để tấn công. Lớp vảy trên người đối phương gần như là phòng ngự vô địch, đao kiếm đều đâm không thủng. Trận chiến kia chém giết đến máu chảy thành sông, nhật nguyệt lu mờ.

Cuối cùng, mặc dù chính nghĩa một phương chiến thắng, thế nhưng tổn thất ít nhất hơn ba mươi vị Thông Huyền cảnh cường giả. Tổng thể thực lực Thiên Huyền vương quốc bị giảm mạnh rất lâu mới có thể khôi phục.

Truyền thuyết kể lại, tuyệt chiêu thân thể mọc đầy vảy đó chính là Thiết Giáp Công!

Bảy mươi năm trước, tuyệt chiêu này không phải đã theo Thiết Giáp lão nhân tử vong mà thất truyền sao? Làm sao Bạch Siêu lại biết?

- Thiết Giáp Công đúng là đã thất truyền, nhưng hắn tu luyện cũng không phải Thiết Giáp Công chính tông. - Sắc mặt Bạch Minh trầm tĩnh.

- Vậy. . . - Vương Hoằng tộc trưởng nháy con mắt.

- Tu luyện chính tông Thiết Giáp Công, toàn thân sẽ được che kín bằng một lớp vảy có phòng ngự vô địch. Trong khi đó hắn chỉ tu luyện lớp vảy đó đến trên nắm tay. Nói cách khác, một khi vận công, nắm đấm của hắn sẽ trở nên cứng rắn như sắt thép, thậm chí có thể sử dụng như binh khí!

Bạch Minh tộc trưởng nói hết những tin tức mà mình biết. Cuối cùng hắn kết luận:

- Tay phải của Lưu Dương vốn bị tổn thương, mà nắm đấm của đối thủ lại là phòng ngự vô địch, lực lượng lớn đến kinh người. Ngươi cảm thấy ai có thể chiến thắng?

- Cái này. . . Nếu thật là Thiết Giáp Công, chỉ sợ thực sự rất khó chiến thắng…

Vương Hoằng tộc trưởng sầm mặt lại.

Hắn biết đoạn lịch sử kia, vì vậy biết Thiết Giáp lão nhân cường đại, cũng biết Thiết Giáp Công đáng sợ.

Đây cũng không phải lực lượng của loài người, mà là lực lượng tương đương với lực phòng ngự của Man Thú.

Đừng nói Lưu Dương đã từng bị thương, dù tay hắn lành lặn cũng khó lòng có thể đánh bại.

- Thật ra. . . Chỉ cần Lưu Dương không ngốc đến mức dùng nắm đấm cứng đối cứng với hắn, sử dụng lối đánh du kích, có lẽ không đến mức thất bại thảm hại đi!

Vương Hoằng tộc trưởng trầm tư một lát mới nói.

Quả đấm đối phương rất lợi hại, nhưng là có khuyết điểm.

Đó chính là những nơi khác có lực phòng ngự và công kích đều tương đối thấp. Vì vậy, chỉ cần Lưu Dương không cùng hắn chính diện đấu với Bạch Siêu, vận dụng tốt sự linh hoạt để công kích chưa chắc sẽ thua.

- Chỉ mong như vậy. Nhưng mà. . . ta sợ Lưu Dương không biết, sẽ trúng kế của đối phương. - Bạch Minh tộc trưởng cười khổ.

Mặc dù Bạch Siêu là tộc nhân của hắn nhưng lại không tình cảm gì. Về bản chất hắn vẫn hi vọng Trương Huyền đan sư có thể chiến thắng.

- Cái này. . .

Vương Hoằng tộc trưởng đang muốn phản bác bỗng nghe thấy tiếng hai thiếu niên nói chuyện trên đài tỷ thí.

- Lưu Dương, ta biết kinh mạch ở tay phải của ngươi từng bị thương giống như Vương Dĩnh và đã được Trương lão sư chữa khỏi! - Bạch Siêu nói.

- Không sai. Trương lão sư nhìn ra tay ta có vấn đề nên đã tự mình đi Luyện Đan Sư công hội tìm mua Ôn Mạch đan. Bây giờ, cánh tay phải của ta đã hoàn toàn bình phục. - Lưu Dương gật đầu.

Hắn nói ra chuyện này với thái độ tràn đầy tự hào cùng sùng bái.

Chỉ có Trương lão sư có phẩm chất cao quý mới có thể vì học sinh nỗ lực nhiều như vậy, không so đo được mất.

- Nếu ngươi đã bình phục, ta có một đề nghị thế này, không biết ngươi có hứng thú hay không. . . Đó chính là chúng ta đừng mất thời gian ra hư chiêu nữa. Hãy trực tiếp đối quyền, ai không chịu nổi người đó là người thua cuộc. - Bạch Siêu cười lạnh:

- Đừng nói với ta ngươi không dám, trừ phi. . . Trương lão sư của các ngươi thật ra vẫn chưa chữa trị tốt cho cánh tay của ngươi, những lời nói

vừa rồi đều là khoác lác.

- Đối quyền thì đối quyền, ai sợ ai? - Nghe thấy đối phương hoài nghi Trương lão sư, Lưu Dương lập tức giận dữ.

- Tên ngu dốt này. . .

Lo cái gì cái đó liền xảy ra. Gia hỏa này quả nhiên mắc lừa làm Vương Hoằng tộc trưởng biến sắc.

Đối phương tu luyện Thiết Giáp Công, ngươi đáp ứng so đấu sức mạnh tay với hắn chẳng phải muốn chết sao?

- Đi nói cho Trương lão sư, Bạch Siêu tu luyện chính là Thiết Giáp Công, nắm đấm của cứng rắn vô cùng. Dặn hắn ngàn lần không thể để Lưu Dương cùng đối phương so quyền. . .

Vương Hoằng vội vàng xoay người ra lệnh cho một hộ vệ sau lưng.

Hộ vệ gật gật đầu, nhanh chóng đi đến trước mặt Trương Huyền, truyền đạt lại những gì được căn dặn.

- Trương lão sư, ta từng nghe nói về Thiết Giáp Công. Đây là bí truyền do Thiết Giáp lão nhân lưu lại, từ nhỏ đã ngâm hai tay vào máu của thiết giáp thú. Dần dà, bàn tay này sẽ trở nên cứng rắn như sắt thép. Tuy nhiên, điều này cũng tương đương với mất đi độ mềm mại của bàn tay bình thường, khi chạm đến đồ vật sẽ rất khó phân biệt được.

Triệu Nhã dường như biết rất nhiều về Thiết Giáp Công, nàng mở miệng nói.

- Cứng rắn như sắt thép? Vậy thì khác gì đeo một chiếc găng tay sắt? - Trương Huyền cạn lời.

Tu luyện là sự tiến hóa cuộc sống. Càng là cao thủ, đối thủ sẽ càng mạnh, độ inh hoạt cũng càng cao.

Gia hỏa này lại luyện nắm tay thành sắt thép, thậm chí ngay cả cảm giác cơ bản cũng biến mất. Như vậy dù công pháp có cao siêu hơn nữa cũng có tích sự gì a!

Thật không biết kẻ biến thái nào lại sáng tạo ra công pháp biến thái như vậy.

- Trương lão sư, tộc trưởng sai ta nói cho ngươi biết, ngươi nhất định phải khuyên can Lưu Dương, không nên cùng hắn đối quyền. . .

Thấy hai người còn có tâm tình ở đây thảo luận về Thiết Giáp Công, hộ vệ vội vàng chen vào nói.

- Không nên đối với quyền? Vì sao? - Trương Huyền ngạc nhiên quay sang hỏi:

- Ta cảm thấy Lưu Dương đáp ứng như vậy rất tốt a! Bạch Siêu là võ giả tầng ba, được chân khí gia trì, vô luận là tốc độ hay năng lực phản ứng đều mạnh hơn Lưu Dương không ít. Nếu hắn đánh không lại mà bỏ chạy, cả một ngày cũng không thể phân thắng bại. Bọn họ đứng một chỗ đối quyền vừa vặn có thể bù đắp rất nhiều điểm yếu của Lưu Dương. Vì sao ta phải khuyên hắn?

Cũng giống như trận đấu đầu tiên giữa Viên Đào cùng Khổng Kiệt vậy.

Tu vi của đám người Lưu Dương thấp hơn đối phương là sự thật không thể thay đổi. Nếu đối phương thi triển hoa chiêu, bọn họ sẽ không có cách nào ứng phó. Nếu bọn hắn lựa chọn đứng bất động đối chiến, há không hợp ý ta?

- Cái này. . . - Hộ vệ phát điên.

Vấn đề chính không phải chuyện này có được hay không?

Ta vừa rồi không phải đã nói sao?

Đối phương tu luyện Thiết Giáp Công, nắm đấm có thể so với sắt thép, đối quyền là không thể nào chiến thắng. . .

Hộ vệ đang muốn giải thích hai câu, trên đài tỷ thí, bóng người lắc lư, hai người bắt đầu chiến đấu.

Lúc này dù hắn muốn khuyên ngăn cũng đã chậm.

. . .

- Nếu ngươi đồng ý, vậy thì bắt đầu đi!

Thấy Lưu Dương trúng kế, Bạch Siêu hưng phấn hét lên một tiếng, tiến lên trước hai bước, đánh ra một quyền.

Ầm ầm!

Nắm đấm đè ép không khí phát ra tiếng vang lớn. Quả nhiên như đã nói, bên ngoài nắm tay hắn phủ đầy vảy mịn như biến thành móng vuốt của Man Thú, khiến cho người ta có cảm giác áp bách dị thường.

- Tới tốt lắm!

Lưu Dương nhướng mày, cũng giơ nắm đấm lên nghênh đón.

. . .

- Xong!

Không nghĩ tới bản thân vội vàng phái ra hộ vệ cũng không kịp ngăn cản hai người đối quyền, sắc mặt Vương Hoằng tộc trưởng trở nên trắng bệch, thân thể không kiềm chế được lung lay hai lần.

Nắm đấm của nhân loại sao có thể chống lại nắm đấm Man Thú của phương? Hơn nữa thực lực còn kém xa tít tắp!

Vương Hoàng nhắm mắt lại thở dài, không muốn nhìn thấy Lưu Dương bị gãy cánh tay và thất bại thê thảm. Đột nhiên hắn liền nghe được tiếng

Bạch Minh tộc trưởng thở gấp, rồi kinh hô một tiếng “A!”.

- Đây. . . Chuyện này. . .

Ngươi dám hay không?

dtv-ebook.com

Trans by My

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Hả? - Nghe thấy thanh âm không thích hợp, Vương Hoằng tộc trưởng vội vàng mở mắt ra nhìn.

Vừa nhìn, hắn lập tức choáng váng, suýt chút nữa ngất đi.

Thế này thì quá mức phóng đại rồi!

Trên đài tỷ thí, Lưu Dương giơ nắm đấm, trên mặt không có bất kỳ biểu cảm gì. Ở phía đối diện, Bạch Siêu có nắm đấm sắt thép lại đầu đầy mồ hôi lạnh, quỳ rạp trên mặt đất.

Giờ phút này, quả đấm của hắn đã bị gãy xương, vặn vẹo như bánh quẩy như thể hắn đã gặp phải một sức mạnh kinh khủng.

- Ngươi không phải có. . . Thiết Giáp Công sao? Sao lại yếu như vậy?

Lưu Dương thu hồi nắm đấm, nhìn về phía Bạch Siêu trước mặt nói.

Triệu Nhã muốn tiến hành tỷ thí, vì vậy Diêu Hàn đã thu thập kỹ càng tình hình của đối thủ và nói cho mọi người biết. Gia hỏa này biết Thiết Giáp Công, nắm đấm có thể biến thành móng vuốt Man Thú.

- Ngươi biết. . . – Biểu hiện của Bạch Siêu như gặp quỷ.

Hắn vốn cho rằng đối phương trúng phải kế khích tướng của hắn. Giờ mới phát hiện. . . Người ta đã sớm biết, còn hắn vẫn ngốc nghếch tưởng mình giỏi…

- Đương nhiên ta đã biết! - Lưu Dương gật đầu, ngay sau đó lộ ra vẻ ngạc nhiên:

- Không phải Thiết Giáp Công này của ngươi rất lợi hại, có thể đánh thủng sắt thép hay sao? Làm sao lại yếu như vậy?

- Yếu? - Bạch Siêu muốn khóc.

Không phải ta yếu, là ngươi quá mạnh được không?

Ta đúng thật đã từng đánh xuyên qua sắt thép, nhưng cũng chỉ được nửa tấc thôi. Còn nắm đấm này của ngươi đánh thủng được đến hai, ba tấc sắt thép a!

- Ta biết rồi! Là do ngươi không dùng hết toàn lực đúng không? Đến đây, chúng ta so quyền lần nữa. . .

Suy tư một lát, hai mắt Lưu Dương tỏa ánh sáng.

Từ lúc hắn luyện thành Thiên Đạo thần quyền vẫn luôn tu luyện một mình, căn bản không biết chiêu này đáng sợ nhường nào. Lúc đối chiến với Trịnh Dương và những người khác, hắn cũng không dám thi triển toàn lực, sợ làm đồng học bị thương. Bây giờ khó khăn lắm mới gặp được một người có lực tay mạnh mẽ, sao hắn có thể buông tha.

Hơn nữa, hắn cũng là cố tình làm vậy. Ngươi muốn bôi xấu ta? Vậy ta sẽ đánh cho ngươi không dám tiếp tục có ý nghĩ này!

- Không được. . .

Bạch Siêu còn chưa kịp từ chối, bỗng thấy thiếu niên ở trước mắt cầm lấy tay trái của hắn đập tới.

Răng rắc!

Tay trái của hắn cũng biến thành bánh quẩy.

- Ô ô. . . - Bạch Siêu muốn tự tử.

Tay phải hắn luyện Thiết Giáp Công, nhưng tay trái chưa từng luyện được không?

Hơn nữa. . . Ta đã nói không thể đấu, ngươi cầm lấy tay ta nắm thành nắm đấm rồi đạp nát là cái quỷ gì?

Mãnh liệt đau đớn cùng phẫn nộ dâng lên. Hắn định mắng đối phương một trận, nhưng còn chưa kịp mở miệng tại, lại nghe thiếu niên đối diện lên tiếng lần nữa:

- A, ngươi có phải cũng luyện Thiết Giáp Công đến trên đầu không? Để cho ta tới thử xem. . .

- Phốc!

Nghe đến đây, Bạch Siêu không nhịn được nữa, phun ra một ngụm máu.

Nắm đấm bị ngươi đập gãy xương, còn có thể chữa được. Đầu bị ngươi đập bể rồi là sẽ chết thật a…

- Ta chưa từng luyện, trọng tài lão sư, ta nhận thua, ta nhận thua. . .

Sợ gia hỏa này thực sự lấy đầu hắn ra làm thí nghiệm, Bạch Siêu bị dọa sợ liên tiếp lui về phía sau, điên cuồng gào thét. Hắn chỉ hận cha mẹ không sinh ra hắn có cái miệng rộng hơn, nếu không khẳng định thanh âm của hắn đã to hơn nữa. . .

- Nhận thua? - Trọng tài lão sư tiến lên phía trước.

- Ừ… ừm! - Bạch Siêu liên tục gật đầu.

- Các ngươi đã thua hai trận, hòa nhau một trận, nếu như lại thua, chẳng khác nào sư giả bình trắc lần này các ngươi thua. . . - Trọng tài lão sư nói.

- Ta biết, ta nhận thua. . . - Bạch Siêu vội vàng hô to.

Bại liền bại, dù sao còn tốt hơn là chết đi. . .

- Tốt a!

Nghe hắn nói chắc chắn như vậy, trọng tài lão sư biết lần này sư giả bình trắc đã có kết quả. Hắn lắc đầu, thanh âm vang lên:

- Bạch Siêu nhận thua, sư giả bình trắc kết thúc. Trương Huyền lão sư chiến thắng!

- Trương lão sư thắng?

- Thật lợi hại! Mấy học sinh của hắn thực sự đều rất lợi hại!

- Đúng vậy a! Ngoại trừ Viên Đào, mấy người khác đều quá mạnh!

- Trịnh Dương thương pháp, Vương Dĩnh thân pháp, thối pháp, Trịnh Dương quyền pháp đều vô cùng đáng sợ!

- Bọn hắn giống như chúng ta, đều là tân sinh mới nhập học đã lợi hại như vậy. Nhất định là nhờ Trương lão sư dạy tốt!

- Ừ, sau khi kết thúc tất cả thi đấu, ta nhất định phải bái hắn làm thầy. . .

- Chờ ta, ta cũng đi…

. . .

Nghe được kết quả trọng tài lão sư tuyên bố, tất cả mọi người xôn xao.

Trước đó dưới sự cố gắng của Diêu Hàn, danh tiếng của Trương lão sư đã dần được cải thiện. Bây giờ chứng kiến cảnh tượng trước mắt, khuôn

mặt của tất cả mọi người đều kích động đỏ cả lên.

Mục đích họ đến học viện là gì?

Không phải là tìm một lão sư tốt sao?

Hiện tại Trương lão sư đã dành một chiến thắng nghiền ép với Lục Tầm lão sư, chứng tỏ năng lực dạy học của hắn lợi hại nhường nào?

Không ít học sinh đã thầm quyết định, sau khi kết thúc tân sinh thi đấu, họ sẽ đến lớp của Trương lão sư học tập.

- Như vậy. . . hắn đã thắng?

Trong khi học sinh đều đang hưng phấn, ở vị trí dành cho lão sư, Thẩm Bích Như nháy nháy con mắt, không dám tin vào mắt mình.

Từ khi nàng tiến vào học viện vẫn lấy Lục Tầm làm mục tiêu để vượt qua. Không ngờ. . . Nàng còn chưa làm được mà một gia hỏa luôn có danh tiếng không tốt giành trước nghiền nát hắn.

Đây chính là Lục Tầm, hơn nữa tất cả học sinh của hắn đều đạt đến Chân Khí cảnh. . .

- Bích Như, ánh mắt của ngươi thật tốt! Hiện tại ta cũng cảm thấy hứng thú Trương lão sư này rồi. . .

Đôi mắt đẹp của Hàn Quỳnh lóe lên.

- Ngươi chú ý thân phận một chút! Cái gì mà cảm thấy hứng thú? - Nghe thấy lời này của bạn tâm giao, đôi mi thanh tú của Thẩm Bích Như nhăn lại.

- Đúng, đúng! Là có hứng thú! Ngươi nói xem nếu tối nay ta đi tìm Trương lão sư nhờ tư vấn vài vấn đề, hắn có thể mở cửa cho ta vào hay không? - Hàn Quỳnh cười hắc hắc, toát ra vẻ quyến rũ không nói nên lời.

- Ta cảm thấy hắn sẽ đánh chết ngươi!

Trong lòng thầm mắng Hàn Quỳnh không biết xấu hổ, ngoài miệng Thẩm Bích Như khẽ nói.

Nói thật, nàng cũng bó tay với người bạn tâm giao này rồi! Nàng là lão sư mà lời như vậy cũng nói ra được. . .

Còn nhờ tư vấn, có vấn đề gì không thể hỏi vào ban ngày, nhất định phải ban đêm?

- Ha ha, ta cảm thấy là ngươi đánh chết ta mới đúng!

Hàn Quỳnh cười khúc khích trêu ghẹo.

Trong lúc hai nữ nhân đang đấu võ mồm, ở giữa khu vực giành cho lão sư.

- Các ngươi nhìn thấy không?

Lưu Lăng nhìn về phía hai người còn lại.

- Ừm! Nhìn các học sinh tham gia trận đấu này của Lục Tầm đều như hoàn thành nhiệm vụ, thắng thua cũng không quan trọng, chỉ chú ý để bản thân không bị thương.

Ánh mắt Trang Hiền lấp lóe đầy trí tuệ:

- Từ điểm đó đó có thể thấy được mối quan hệ giữa hắn và học sinh chỉ dừng lại ở cấp độ giao dịch. Mặc dù hắn trợ giúp đối phương tăng thực lực, nhưng trong lòng những người này lại chỉ như trao đổi ngang giá mà không phải là ân tình.

- Đúng vậy a! Hắn giúp học sinh tăng thực lực với mục đích không tốt, vì vậy tự nhiên cũng không chiếm được sự ủng hộ của học sinh. - Trịnh Phi lắc đầu.

Danh sư thu đồ đệ không chỉ nhìn thiên phú, trình độ dạy học, mà còn phải xem tình cảm mà học sinh dành cho lão sư.

Trong năm học viên của Lục Tầm, ngoài Chu Hồng còn chưa nhìn thấy biểu hiện, ngoài ra từ thái độ của Khổng Kiệt, Mạc Hiểu, Đỗ Lỗi hay Bạch Siêu đều có thể nhận ra có điểm không ổn.

Lục Tầm quá tập trung vào mục đích cá nhân là chiến thắng sư giả bình trắc mà không phải là vì sự phát triển của bọn họ.

Hắn làm như vậy có thể tăng thực lực của bọn họ trong một thời gian ngắn lên Chân Khí cảnh, nhưng lại không cđạt đượchân tình và sự tôn kính của bọn họ.

Thử hỏi, ai sẽ tôn kính người coi bọn họ như công cụ?

- Những học sinh kia của Trương Huyền lại không giống như vậy. Bọn họ là thật tâm kính yêu hắn, nguyện ý vì hắn nỗ lực tất cả.

Lưu Lăng gật đầu đồng tình với nhận xét của hai lão hữu.

Nếu như chỉ chứng kiến trận đấu này, bọn họ vốn không thể nhìn ra nhiều điều như vậy. Nhưng kết hợp với việc mấy ngày nay “Nhìn trộm”, bọn họ có thể nhìn sâu hơn vào mối quan hệ giữa Trương Huyền và các học viên của hắn.

Triệu Nhã, Vương Dĩnh và những người còn lại không phải vì tu luyện mà tu luyện, cũng không phải vì lực lượng của mình có thể tăng lên bao nhiêu mà tu luyện, mà là. . . Trong lòng có chung một quyết tâm!

Đó chính là. . . làm rạng danh Trương lão sư, giành chiến thắng để mang về vinh quang cho Trương lão sư!

Trong lòng bọn họ nghĩ đến lão sư chứ không phải nghĩ cho mình.

Đồng dạng là tu luyện và dạy học, một người nghĩ đó là nhiệm vụ, một người lại nghĩ vì làm lão sư vẻ vang, không để hắn thất vọng. . . Dĩ nhiên có khác biệt một trời một vực.

- Khó trách được Dương sư nhìn trúng, Trương lão sư này thực sự là một mầm giống danh sư tốt. Chỉ sợ không lâu nữa, hắn có thể ngồi nang hàng với chúng ta! - Lưu Lăng nhận xét.

- Đúng vậy a!

Hai vị lão hữu đồng thời gật đầu.

Soạt!

Ba người đang trầm trồ sợ hãi, bỗng thấy Lục Tầm ở bên kia tỷ thí đài đứng lên.

Sau khi bị thất bại sư giả bình trắc, hắn có hai con đường để lựa chọn. Thứ nhất, trước mọi người xin lỗi Trương Huyền và bồi thường theo đúng đổ ước. Hai là rời khỏi học viện, không bao giờ trở về nữa.

- Ngươi đáon xem Lục lão sư sẽ lựa chọn như thế nào?

- Không biết! Ta nghĩ có lẽ hắn sẽ nói xin lỗi đi!

- Thắng bại là chuyện bình thường. Chẳng ai có thể cam đoan mình sẽ chiến thắng cả đời!

- Đúng vậy a! Thua thì thua, có gì đâu! Nếu hắn thật muốn rời khỏi học viện, dù có là nữa minh tinh lão sư lợi hại hơn nữa cũng chỉ như cá rời khỏi nước, sớm muộn cũng gặp phải xui xẻo!

. . .

Mọi người xung quanh giọng bàn tán.

Đã rất nhiều năm không diễn ra sư giả bình trắc. Lục lão sư là người khởi xướng, bây giờ lại thất bại thảm hại, trong lòng khẳng định sẽ vô cùng khó chịu.

Tất cả mọi người muốn nhìn xem rốt cuộc hắn sẽ lựa chọn ra sao.

Nếu hắn nhận thua xin lỗi thì cũng không có gì, còn nếu thật sự rời khỏi học viện thì thật đáng tiếc.

Có "Sinh" mới có thể xưng là "Sư". Rời đi học viện rồi, không còn học sinh, hắn sao có thể gọi là lão sư được nữa?

Hơn nữa, dù hắn có rời khỏi học viện nhưng với hồ sơ sư giả bình trắc thất bại, học viện khác cũng sẽ không thu nhận hắn.

- Trương Huyền lão sư!

Lục Tầm đi vào giữa tỷ thí đài đứng thẳng tắp, ống tay áo hất lên.

Trương Huyền nhìn sang.

- Sư giả bình trắc ta thua! Ta thừa nhận ngươi có năng lực dạy học sinh. Tuy nhiên, trong thế giới này, sức mạnh vẫn thống trị. Dù ngươi có dạy giỏi như thế nào, nếu không có thực lực cũng chỉ là vô dụng. Ta muốn khiêu chiến với ngươi!

Lục Tầm xiết chặt nắm đấm trong sự quyết tâm. Trên người hắn, rất nhiều huyệt đạo hiện lên rồi vụt tắt, thể hiện ra tu vi Ích Huyệt cảnh cường đại, đồng thời thanh âm hùng hồn xông lên tận mây xanh.

- Ngươi. . . Dám tiếp nhận hay không?

Tốn hao nhiều tâm huyết, chuẩn bị chu đáo như vậy, cuối cùng lại thất bại triệt để, hắn biết mình đã không còn mặt mũi ở lại Hồng Thiên học viện.

Trước khi đi, hắn muốn cho Trương Huyền một bài học, cho hắn biết, những thứ khác đều là giả, thực lực chân chính mới là vương đạo!

- Khiêu chiến ta?

Không nghĩ tới đối phương sẽ đưa ra quyết định này, Trương Huyền đang muốn nói chuyện, bỗng thấy Triệu Nhã tiến về phía trước một

bước, cản trước mặt hắn. Cả người nàng đứng ngạo nghễ tại chỗ như là tiên nữ hạ phàm.

- Làm nhục lão sư ta, ta sẽ đánh với hắn một trận. Ai muốn lên cùng ta?

- Ta!

- Ta!

- Ta!

- Ta!

Liên tiếp bốn tiếng hô vang lên. Vương Dĩnh, Trịnh Dương, Lưu Dương và Viên Đào, tất cả đều đi ra, từng người đều lộ ra vẻ kiên định.

- Ngươi nhục thầy ta, chúng ta năm người nguyện đánh với ngươi một trận, vì hắn lấy lại vinh dự. Lục Tầm, ngươi dám tiếp hay không?

Năm người thanh âm như là sấm rền, vang vọng toàn bộ học viện.

- Vì lão sư đòi lại danh dự, lão sư nhục học sinh nguyện chết cũng phải đòi lại… Đây là cấp bậc cao nhất trong giảng bài, chính danh cảnh?

Thân thể Lưu Lăng run rẩy, đột ngột đứng dậy.

Kim sắc thư tịch lại xuất hiện

dtv-ebook.com

Trans by My

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Trung thực và tinh thần công bình, hành động phù hợp với đạo đức. Một lão sư phải là người như vậy trước khi họ thực sự có thể nhận được sự tôn trọng và ngưỡng mộ của các sinh viên của họ. Thậm chí, học sinh còn cam nguyện vì họ mà xông pha khói lửa, giành lại danh tiếng và vinh dự cho lão sư, bất kể sinh tử.

Trang Hiền run run bờ môi, khuôn mặt không thể tin được:

- Truyền thuyết nói rằng, tứ tinh danh sư trở lên mới có thể làm được điều đó, hắn. . . hắn. . .

Liên tục nói hai lần "hắn, hắn", nhưng Trang Hiền lại không biết phải nói gì nữa.

Sự tình trước mắt quá rung động, đủ để tất cả các từ ngữ văn vẻ đều mất đi màu sắc tươi sáng của chúng.

- Trương Huyền mới tiếp nhận những học sinh này từ nửa cái tháng trước, hơn nữa, chúng ta cũng đã theo dõi bọn họ mấy ngày. Trong khoảng thời gian này, hắn vắng mặt ít nhất mười ngày. . . Nói cách khác, thời gian ở cùng học sinh cùng lắm chỉ bốn, năm ngày. . . Vậy mà hắn có thể khiến cho học sinh cam tâm bảo vệ danh tiếng vì mình? Chuyện này. . . Làm sao hắn làm được?

Trịnh Phi cũng nuốt nước miếng một cái.

- Các học viên phải tín nhiệm hắn đến mức nào mới có thể sẵn sàng vì lão sư bảo vệ danh dự? Có vẻ như ... chúng ta đã thực sự đánh giá thấp Trương Huyền lão sư này! - Lưu Lăng cảm thán.

- Đúng vậy a! Trước đó ta nghe Dương sư nói đã thu hắn làm học trò, bản thân còn cảm thấy có chút thất vọng. Hiện tại mới biết, dù hắn bái chúng ta làm thầy, chúng ta cũng không có gì để truyền thụ. - Trang Hiền cười khổ.

Muốn làm lão sư của người khác thì phải có đầy đủ tri thức truyền thụ mới được, đến học sinh cũng không bằng thì dạy thế nào?

Trước đó hắn còn cảm thấy hơi không cam lòng vì hạt giống tốt như vậy lại bị Dương sư đoạt mất. Bây giờ nhìn thấy Trương Huyền chỉ truyền dạy nửa tháng đã để học sinh cam tâm vì mình chính danh, không tiếc sinh tử, ba người bọn họ đều tự thấy xấu hổ.

Trong một khoảng thời gian ngắn như vậy, dù là bọn họ cũng không thể để học sinh tín nhiệm mình đến mức sẵn sàng vượt cấp khiêu chiến như vậy.

Họ thầm cảm thấy thật may mắn vì đã thất bại trong việc thu hắn làm học trò của mình. Nếu không, học đồ còn mạnh hơn lão sư. . . Khẳng định xấu hổ chết người.

Trong khi ba vị danh sư đang cảm thấy xấu hổ, dưới đài tỷ thí lại xôn xao không ngừng, tất cả đều trợn mắt há mồm.

Học sinh khiêu chiến lão sư, đồng thời hỏi ngươi dám tiếp không, đó là sự khiêu khích trần trụi.

Đây quả thực là một sự nhục nhã đối với Lục Tầm.

Sau khi sư giả bình trắc thất bại, hắn muốn dùng tu vi đánh bại Trương lão sư để lấy lại một chút danh dự. Nhưng không ngờ. . . học sinh của

đối phương lại nói bản thân không xứng khiêu chiến lão sư mà chỉ xứng tỷ thí với họ…

Tuy nhiên…

Họ chỉ là học sinh mới nhập học, cho dù có đột phá cũng chỉ học tập được nửa tháng mà thôi. Bọn họ lại dám khiêu chiến minh tinh lão sư nổi danh nhất Hồng Thiên học viện, đường đường Ích Huyệt cảnh cao thủ, làm sao mấy người đó có thể làm được?

- Mau nhìn Triệu Nhã!

Mọi người đang thắc mắc những học sinh này sẽ làm như thế nào, có phải hành động của họ quá mạo hiểm rồi không... bỗng trong đám người khồn biết ai hô lên.

Nghe được tiếng la, ánh mắt mọi người đồng loạt tập trung lên người nữ sinh xinh đẹp không tưởng nổi đó.

Chỉ thấy khí tức toàn thân nàng như lợi kiếm phá vỡ bầu trời, càng ngày càng mạnh, càng ngày càng sắc bén.

Ầm ầm!

Theo khí tức không ngừng gia tăng, cả người nàng như đang biến đổi, trở nên càng xinh đẹp hơn, tinh khiết nwh một nàng tiên.

- Nàng. . . đang đột phá!

- Đan Điền cảnh đỉnh phong, Chân Khí cảnh, Chân Khí cảnh đỉnh phong, Bì Cốt cảnh. . . Bì Cốt cảnh đỉnh phong? Sao có thể?

- Chỉ trong vòng mấy hơi thở, nàng liên tục đột phá mấy cấp bậc. Sao nàng có thể tấn cấp nhanh như vậy?

- Chẳng lẽ. . . trước đó nàng cố ý áp chế tu vi, hoặc là kiềm chế không đột phá, cho tới bây giờ mới bước ra một bước, làm cho tất cả mọi người

đều kinh sợ?

- Rất có thể. . . Mau nhìn, đã vượt qua Đỉnh Lực cảnh!

. . .

Nhìn thấy Triệu Nhã đang đứng ở giữa đài, tất cả mọi người cảm thấy điên rồi.

Nàng đang điên cuồng đột phá!

- Cái này. . . Cái này. . .

Chu Hồng đang đứng đối diện bỗng lảo đảo một cái ngã xuống đất. Hắn bị dọa đến mức bờ môi trắng bệch.

Hắn đã nghĩ khi hắn đột phá đến Chân Khí cảnh sẽ có thể rửa sạch sự sỉ nhục trước đó. Cuối cùng, hắn lại không có cơ hội ra sân. Điều này làm hắn rất không cam tâm, dự định tìm cơ hội lại đánh mấy người Triệu Nhã một trận. Bây giờ thấy cảnh này, hắn mới biết được ý nghĩ đó ngây thơ và buồn cười đến nhường nào.

May mắn không đến phiên mình tỷ thí, nếu không, nhìn tu vi của Triệu Nhã bây giờ, chỉ cần một cái tát là hắn trở thành bánh thịt!

Thật là đáng sợ!

Trương lão sư đến cùng đã dạy họ như thế nào?

Sao có thể làm cho học sinh nhanh chóng tiến bộ như vậy?

Rốt cục, Triệu Nhã ngừng lại tại Đỉnh Lực cảnh đỉnh phong. Cả người nàng cũng trở nên càng thanh khiết thoát tục. Nhất cử nhất động của nàng tựa như Cửu Thiên Huyền Nữ, loá mắt không gì sánh được.

- Đây chính là Thuần Âm thể chất khi được kích hoạt sao?

Giờ phút này, Triệu Phong thành chủ cùng quản gia Diêu Hàn cũng trợn tròn mắt, không tự chủ được xiết chặt nắm đấm.

Bọn hắn mặc dù sớm biết thể chất của Triệu Nhã và Trương lão sư cũng đặc biệt chuẩn bị Phá Âm đan để trợ giúp việc đột phá, nhưng không ngờ sau khi kích hoạt, thể chất này lại đáng sợ như vậy, kinh người như vậy.

Trong nháy mắt liền tăng lên tới Đỉnh Lực cảnh đỉnh phong. . .

- Tiểu Nhã thực sự có được một thầy giáo tốt!

Sau khi hết khiếp sợ, Triệu Phong thành chủ nói.

Hắn là phụ thân nhưng lại không biết nữ nhi là Thuần Âm thể chất, không nhìn ra sự đau đơn khó chịu của nữ nhi, thực sự là quá thất trách.

Nếu không phải gặp Trương lão sư, đừng nói đột phá, e rằng nàng sẽ bị thể chất đặc thù này hành hạ, thống khổ không chịu nổi, tu vi cũng không thể tiến bộ.

- Ta từng nghe nói một khi kích hoạt được thể chất đặc thù, tu vi sẽ một đường tăng mạnh, sinh ra biến hóa về chất. Ta vốn cho rằng đó chỉ là lời nói vô căn cứ, hiện tại xem ra. . . lời này là thật. Triệu thành chủ, ngươi có nữ nhi tốt! Trong tương lai, Thiên Huyền vương quốc chúng ta sẽ dựa vào nàng quật khởi!

Thẩm Truy bệ hạ ở một bên cũng không thể không nói.

Thẩm Truy bệ hạ biết Triệu Phong đi vào Vương thành và thể chất Thuần Âm của Triệu Nhã. Ban đầu hắn cho rằng nàng cũng chỉ tài giỏi hơn người bình thường một chút. Không ngờ… nàng lại là một thiên tài.

Chỉ nửa tháng ngắn ngủi, nàng từ võ giả tầng một Tụ Tức cảnh đỉnh phong đạt tới võ giả tầng nằm Đỉnh Lực cảnh đỉnh phong. . .

Chuyện này đã không thể dùng từ yêu nghiệt để hình dung, tuyệt đối là nghịch thiên!

Nàng có thiên phú như vậy, sau này trưởng thành nhất định sẽ trở thành cường giả bảo vệ một phương! Có lẽ trong tương lai, Thiên Huyền vương quốc sẽ dựa vào cô gái này để đi tới một thời đại huy hoàng hơn.

. . .

- Chỉ bằng các ngươi cũng muốn khiêu chiến ta?

Lục Tầm không biết mọi người đều đang chấn kinh. Hắn thấy học sinh của Trương Huyền đứng ra thách thức lại mình, da mặt đều run rẩy.

Sớm biết như vậy hắn đã không mở miệng.

Lần này tốt, bị những học sinh này ngăn cản, tiến thoái lưỡng nan. Nếu không động thủ, người khác sẽ nói hắn sợ những học sinh này. Nếu hắn động thủ, lại khó tránh khỏi danh lấy lớn hiếp nhỏ. Mấu chốt nhất là. . . Thắng không vinh, thua càng mất mặt!

Hắn cảm thấy phiền muộn đến sắp phát điên rồi.

- Không sai! Dù không thể chiến thắng ngươi, nhưng vì vinh dự của Trương lão sư, chúng ta không hối hận!

Triệu Nhã và mọi người đều lộ sự kiên định tuyệt đối.

Thậm chí, đến cả Vương Dĩnh bình thường nhu nhược, bây giờ cũng không lui về phía sau chút nào.

Trương lão sư là tồn tại thần thánh trong lòng bọn họ, tất cả nỗ lựcnhững ngày này không phải vì mang lại vinh dự cho hắn sao?

Hôm nay, kẻ cầm đầu muốn chà đạp tôn nghiêm của lão sư ngay ở chỗ này. . . Bọn họ quyết không lùi bước!

Trương lão sư, hãy để cho chúng ta vì ngươi tìm lại công đạo!

Trương lão sư, để cho chúng ta vì ngươi rửa sạch sự nhục nhã và khinh thị mà đối phương đã dành cho ngươi!

- Đám hài tử này. . .

Nhìn thấy hành động của bọn hắn, dù là Trương Huyền có tâm tính trầm ổn, đạt tới cảnh giới tâm như chỉ thủy cũng cảm động đến hốc mắt đỏ lên.

Ban đầu hắn tuyển nhận những học sinh chỉ là vì không bị học viện khai trừ, hóa giải nguy cơ đầu tiên sau khi trọng sinh tới đây.

Không nghĩ đến, hắn vô tình gieo một hạt mầm, lại nhận được cả một rừng cây.

Hắn không có phương pháp dạy học gì tốt, cũng không tận lực làm cho đối phương cảm kích. Việc duy nhất hắn làm chỉ là tận tâm mà thôi, chỉ là không muốn có lỗi với bất luận người nào. Nhưng. . . những gì hắn nhận được lại làm cho hắn cảm động.

Hồi tưởng lại trước đó hắn còn thường xuyên cân nhắc xem những gì hắn làm có đáng giá hay không. Bây giờ mới biết, lòng người không phải tiền tài, vật chất có thể mua được, chỉ có ngươi thực lòng với bọn hắn, bọn hắn mới có thể chân thành đối với ngươi. Không có cái gọi là đáng hay không đáng, cũng không có gì là nên hay không nên!

- Khó trách bọn hắn tu luyện hợp kích trận pháp. E rằng cho dù Lục Tầm không thách đấu với ta, bọn hắn cũng sẽ tìm đến Lục Tầm, giúp ta hả giận!

Trong lòng hắn vô cùng cảm động. Giờ mới hiểu được nội dung hắn thấy trong thư viện đến cùng là chuyện gì xảy ra.

Hắn vẫn luôn thắc mắc vì sao đám tiểu gia hỏa này lại tu luyện hợp kích trận pháp làm cái gì, xem ra chính là vì hiện tại.

Họ đã chứng kiến Lục Tầm khiêu chiến sư giả bình trắc, làm cho bản thân không thể không chấp nhận, chật vật không chịu nổi, danh dự bị hao

tổn. Vì vậy, hôm nay dù Lục Tầm không khiêu khích, bọn họ khẳng định cũng sẽ tiến lên, tìm hắn lý luận, tìm hắn tỷ thí.

Dù biết rõ không địch lại, dù biết rõ chỉ là thiêu thân lao đầu vào lửa. . . nhưng bọn họ vẫn không lùi bước.

Chỉ vì. . . Không để cho lão sư phải chịu nhục!

Những tiểu tử này. . .

Không nghĩ tới. . .

Trong lòng run rẩy, Trương Huyền cố nén nước mắt.

- Không thể để cho bọn hắn mạo hiểm. . .

Đang muốn đứng dậy khuyên can, Trương Huyền bỗng cảm thấy não hải chấn động. Trên giá sách ở nơi sâu thẳm trong Thiên Đạo thư viện, một bản kim sắc thư tịch lần nữa xuất hiện.

- Quyển sách này. . . Chẳng lẽ có liên quan tới lòng biết ơn của học sinh?

Nhìn thấy thư tịch hình thành, Trương Huyền sững sờ.

Lần trước, hắn không biết lúc nào hình thành kim sắc thư tịch. Giờ phút này tận mắt nhìn thấy những học sinh này vì mình sẵn sàng làm tất cả, hắn bỗng có suy nghĩ, chẳng lẽ kim sắc sách hình thành có quan hệ với học sinh?

Ý nghĩ này vừa lóe lên liền bị hắn vứt sang một bên.

Bây giờ không phải là thời điểm nghiên cứu thứ này. Hắn đứng dậy, muốn đến khuyên các học viên của mình, đột nhiên tất cả cùng đồng thời quay người lại.

- Trương lão sư, đây là quyết định của chúng ta, hi vọng ngươi không nên can thiệp.

ánh mắt Triệu Nhã trong suốt nhìn hắn mỉm cười. Thanh âm của nàng vang vọng bốn phía, mang theo sự kiên định không cho người cự tuyệt.

- Ngươi vì chúng ta nỗ lực nhiều như vậy, chúng ta chỉ muốn vì ngươi làm chút chuyện. Hơn nữa chúng ta cũng muốn cho mọi người nhìn thấy kết quả chỉ dạy của ngươi những ngày qua, đồng thời cũng muốn cho mọi người biết. . .

- Danh dự của ngươi. . . Không thể nhục!

- Uy nghiêm của ngươi. . . Không thể phạm!

Nhìn thấy ánh mắt kiên định như núi của những tiểu tử này, cơ thể Trương Huyền cứng lại, hắn dừng bước.

- Cầu lão sư thành toàn! - Triệu Nhã ôm quyền.

- Cầu lão sư thành toàn! - Bốn người khác cũng đồng thời mở miệng.

- Được rồi, các ngươi hãy tự cẩn thận. Nếu quả thật không phải là đối thủ hãy lập tức nhận thua. Các ngươi yên tâm đi, lão sư đứng ở chỗ này, không ai dám nhục, cũng không người có thể làm nhục!

Trương Huyền chắp hai tay sau lưng, đôi mi giương lên. Khí tức trên người hắn khuấy động, xông lên tận trời.

Dưới áp lực cường đại, những cái bàn xung lập tức nổ tung, biến thành bột phấn.

- Thông Huyền cảnh. . . Đỉnh phong?

Nhiều tiếng người kinh ngạc vang lên.

Bàn Long Thủ

dtv-ebook.com

Trans by My

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Xung quanh lặng ngắt như tờ.

Tất cả mọi người cảm thấy con ngươi co vào, sắc mặt trắng bệch.

Trương lão sư không phải nổi danh phế vật sao?

Không phải nói tu vi của hắn thấp kém, giảng bài không ra sao ư?

Thông Huyền cảnh đỉnh phong. . . Bất cứ lúc nào cũng có thể đột phá nửa bước tông sư… Thực lực như vậy đã có thể quét ngang toàn bộ Thiên Huyền vương quốc!

Cái này gọi là tu vi kém? Nói đùa gì vậy?

- Có vẻ như ... tất cả những tin tức trước đó là sự thật! Hắn chỉ khiêm tốn và không muốn phơi bày sức mạnh của mình mà thôi. . .

- E rằng cũng chỉ người có thực lực như vậy mới có thể dạy được đệ tử như Triệu Nhã và Trịnh Dương!

- Thông Huyền cảnh đỉnh phong… viện trưởng cũng không đạt đến thực lực này. Cường giả như vậy mà chỉ là một lão sư cấp thấp, học viện thực sự là mắt mù!

- Đều tại Thượng Thần trưởng lão cố ý áp chế. Vô sỉ! Loại người này nhất định phải khai trừ!

. . .

Trương Huyền thể hiện ra tu vi khiến cho tất cả mọi người đều phát điên rồi.

Vốn cho rằng hắn chỉ là Ích Huyệt cảnh, không ngờ, hắn lại là Thông Huyền cảnh đỉnh phong cao thủ, sức chiến đấu đứng đầu trong Thiên Huyền vương quốc!

Toàn thân Lục Tầm ở đối diện cứng đờ, sắc mặt ảm đạm.

Hắn luôn luôn tự xưng là thiên tài, không người có thể so sánh. Không bao giờ hắn nghĩ rằng. . . gia hỏa không đủ hai mươi tuổi mà hắn vẫn luôn khiêu khích lại đạt đến Thông Huyền cảnh đỉnh phong!

Còn là người sao?

Bản thân lại muốn đơn đấu cùng loại cường giả này?

Đầu óc không có hỏng a?

Bất kể dạy học hay tu luyện, hắn đều thua một cách triệt để như vậy!

- Học sinh làm rạng danh lão sư, lão sư là hậu phương cho học sinh, thầy trò kết hợp lại càng tăng thêm sức mạnh. Đây mới thật sự là thầy trò!

- Đây mới là cảnh giới chúng ta cùng theo đuổi. Dương sư thật lợi hại, quả nhiên mắt sáng như ngọc.

Thấy cảnh này, tam đại danh sư đều đứng dậy, sắc mặt từng người kích động đỏ cả lên.

Học sinh cần lão sư tốt, lão sư cũng cần học sinh tốt.

Cái gọi là lão sư tốt, học sinh tốt, chẳng lẽ là chỉ thiên phú và tu vi sao?

Không! Đó là tín nhiệm, sự ăn ý, cùng trách nhiệm.

Những học sinh trước mắt vì Trương lão sư có thể nỗ lực tất cả, mà Trương lão sư là hậu thuẫn của bọn hắn, bất kỳ sóng to gió lớn gì, hắn đều có thể đứng vững, sừng sững không ngã.

Đây mới thật sự là thầy trò, cảnh giới dạy học tối cao chân chính.

- Đúng!

Thấy lão sư không những không ngăn cản mà còn trở thành hậu phương kiên định nhất của bọn hắn, Triệu Nhã và những người còn lại đều hưng phấn. Tất cả đồng thời xoay người lại, lần nữa nhìn về phía Lục Tầm.

- Lục lão sư. . . Ra tay đi!

- Muốn so tài cũng được. Lục Tầm ta cũng không chiếm tiện nghi của các ngươi. Đi Sư chiến đài đi!

Biết tỷ thí là không thể tránh được, Lục Tầm cũng không tránh né, chắp hai tay sau lưng, nói.

Có một nơi chuyên dùng để học sinh cùng lão sư tỷ thí, được gọi là Sư chiến đài. Ở chỗ này, lão sư có thể áp chế tu vi ngang bằng với học sinh để chiến đấu.

Lúc trước Trịnh Dương cùng Chu Thiên chiến đấu cũng là ở chỗ này.

- Sư chiến đài? Không cần! Hãy chiến đấu ở chỗ này ngay đi! Ngươi cũng không cần áp chế tu vi! - Viên Đào cười một tiếng, sải bước đi tới.

Trước đó, khi chiến đấu cùng Khổng Kiệt, hắn chỉ là một gia hỏa bình thường. Nhưng bây giờ, theo bước tiến của hắn, cả người hắn như biến thành người khác. Tu vi của hắn mặc dù vẫn là Tụ Tức cảnh hậu kỳ, nhưng khí chất lại có biến hóa nghiêng trời lệch đất, như là Giao Long bay lượn chín tầng trời.

- Các huynh đệ, ta lên trước!

Viên Đào rít lên một tiếng, vọt tới trước mặt Lục Tầm. Không có bất kỳ chiêu thức hoa mỹ gì, hắn chỉ điên cuồng xông đến, dùng hết sức đâm vào người Lục Tầm.

- Chẳng lẽ. . . Tu vi của hắn cũng là giả?

- Không thể nào! Hơn nửa tháng trước, lúc hắn tham gia khảo hạch mới miễn cưỡng đạt tới võ giả tầng một Tụ Tức cảnh sơ kỳ. Trong một thời gian ngắn như vậy có thể đạt tới hậu kỳ đã rất đáng sợ! Làm sao có thể ngụy trang?

- Dù cho không phải ngụy trang thì cũng tuyệt đối không phải Tụ Tức cảnh hậu kỳ. Trước đó, chúng ta đều bị vẻ hèn mọn của hắn che đậy. Nói thật, đúng là do Khổng Kiệt chủ quan, nhưng ngươi cảm thấy một Tụ Tức cảnh bình thường có thể dùng một quyền đánh hắn bay xuống tỷ thí đài ư?

- Cái này. . .

Nhìn thấy Viên Đào lại là người thứ nhất xông lên, hơn nữa khí chất phát sinh biến hóa rõ ràng như vậy, đối mặt Lục Tầm, Ích Huyệt cảnh cường giả lại không sợ hãi chút nào, tất cả mọi người xôn xao.

Trận chiến của gia hỏa này với Khổng Kiệt khiến mọi người đều nghĩ hắn không có thực lực gì, chỉ là một tiểu nhân vô sỉ. Giờ phút này mới phát hiện, căn bản không phải đơn giản như vậy!

Đây chính là cường giả Ích Huyệt cảnh. Ngay cả những võ giả đạt Đỉnh Lực cảnh cũng phải do dự khi đối mặt với Lục Tầm. Vậy mà hắn lại trực tiếp xông lên như vậy, làm sao có thể đơn giản?

- Hừ!

Thấy người thứ nhất xông lên là gia hỏa này, Lục Tầm sầm mặt lại, lật bàn tay một cái lập tức vỗ xuống.

Để không gây ra bất kỳ thương vong nào, hắn chỉ sử dụng mười phần trăm sức mạnh của mình. Mặc dù vậy, dựa vào lực lượng Ích Huyệt cảnh đỉnh phong của hắn cũng đủ để vỡ bia nứt đá, một chưởng phá hủy thân cây to bằng miệng chén.

Tuy nhiên, sức mạnh to lớn như vậy nhưng lại nghe "lạch cạch!" một tiếng. Lực lượng đánh vào người mập mạp không những không ngăn trở hắn mà ngược lại khơi dậy huyết tính của người này. Hai người vừa va chạm vào nhau, bả vai của Viên Đào liền đè vào lồng ngực của hắn.

Không phải là “chỗ dựa băng”, cũng không phải “người lười dựa cây” mà chính là va chạm bình thường, giống như Man Thú va chạm.

Bành!

Một âm thanh như gõ trống vang lên, Lục Tầm hơi đỏ mặt, không kiềm hãm được lui về sau hai bước.

- Cái gì? - Con ngươi hắn co rụt lại.

Người khác chỉ biết là tu vi chân khí của hắn đạt đến Ích Huyệt cảnh, cường đại vô cùng, nhưng lại không biết hắn am hiểu chính là tu luyện nhục thân.

Bởi vì si mê này mà phụ thân hắn, Lục Trầm đại sư từng phục chế một phần bí quyết tu luyện nhục thân trong Vương quốc Tàng thư khố chuyển về nhà.

Chỉ bằng vào điểm ấy cũng có thể thấy được nhục thân hắn tuyệt đối không đơn giản. Chính vì vậy, vừa rồi khi mới va chạm, hắn rõ ràng có thể tránh ra nhưng lại không động đậy.

Vốn cho rằng chỉ là một tiểu gia hỏa có chút lực lượng, nằm mơ cũng không nghĩ đến, hắn lại đáng sợ như thế.

Mặc dù nhục thân hắn mạnh mẽ nhưng cú va chạm với Viên đào cũng khiến mặt hắn đỏ lên, suýt chút nữa phun ra một ngụm máu.

Nếu như bị hắn liên tục đụng vào mấy lần như vậy, chỉ sợ cũng không cần tiếp tục chiến đấu!

- Hắn lại có thể làm cho Lục lão sư phải lui lại?

- Gia hỏa này cũng thật là đáng sợ đi!

Dưới đài đều là tu luyện giả. Mặc dù không biết vừa rồi Viên Đào đụng vào Lục Tầm mạnh nhường nào, nhưng cũng có thể nhìn ra sắc mặt Lục lão sư thay đổi. Từng người đều khiếp sợ đến cằm rơi xuống đất.

Đánh lui một cường giả Ích Huyệt cảnh đỉnh phong, hắn cần có bao nhiêu lực lượng?

Đổi lại là một Đỉnh Lực cảnh cường giả bình thường chỉ sợ có thể bị đâm chết đi!

Khổng Kiệt bị Viên Đào một quyền đánh bất tỉnh vừa mới tỉnh dậy liền thấy cảnh này, bị dọa sắc mặt trắng nhợt, lần nữa ngất đi. Trong lòng hắn đồng thời cảm thấy may mắn vì đối phương không dùng chiêu này đối phó mình. Nếu không, hắn cũng không phải chỉ hôn mê đơn giản như vậy, e rằng sẽ trực tiếp bán thân bất toại.

- Là ta xem thường ngươi. . .

Lục Tầm lùi hai bước, bình ổn lại hô hấp, nhưng hắn vẫn cảm thấy ngực đau đớn. Hắn híp mắt lại, lạnh lùng nhìn chằm chằm mập mạp trước mắt. Thái độ khinh địch đã hoàn toàn biến mất.

Sau đợt va chạm vừa rồi với đối phương, hắn biết bất kể là lực lượng hay lực phòng ngự của cơ thể đều chắc chắn mạnh hơn hắn.

Nói cách khác, chỉ bằng vào nhục thân, Viên Đào có thể đánh giết cường giả Đỉnh Lực cảnh một cách dễ dàng!

Trương Huyền lúc nào tìm được một quái thai như vậy?

- Hắc hắc, đây không phải thứ duy nhất ngươi xem thường đâu!

Một kích thành công, Viên Đào nhẹ nhàng cười một tiếng, thân thể lần nữa xông lên.

- Hừ!

Thấy hắn lặp lại chiêu cũ, Lục Tầm không còn coi thường nữa. Bàn tay hắn nhẹ nhàng vạch một cái, chân khí ở trước mắt biến thành một vòng tròn. Viên Đào xông tới đụng vào cỗ lực lượng này lại giống như một con cá lâm vào vòng xoáy cá, quay lung lay hai vòng rồi vọt sang bên cạnh Lục Tầm, đến da lông cũng không đụng tới.

- “Bàn Long Thủ”! Là Bàn Long Thủ. . .

Trong đám người không biết ai lên tiếng hô to.

- Bàn Long Thủ là cái gì? - Có người nghi ngờ hỏi.

- Là một loại võ kỹ thất truyền. Nghe nói tu luyện tới đại thành có thể bố trí chân khí thành một vòng tròn bên ngoài thân thể, ngăn được tất cả công kích ở bên ngoài! Vốn cho rằng chỉ là truyền thuyết, không nghĩ tới. . . Lục lão sư thế mà thi triển ra?

Người biết chuyện không thể tin được nói.

- Ngăn chặn tất cả công kích tại bên ngoài? Cái này. . . Võ kỹ quá nghịch thiên đi! - Người phía trước líu lưỡi.

Cùng người chiến đấu, có thể ngăn cản công kích của đối phương tại bên ngoài, như vậy đã đứng ở thế bất bại.

Đáng sợ!

Lúc đầu, lực lượng của Viên Đào làm đám người tỏ ra kinh ngạc, nhưng giờ phút này nhìn về phía Lục Tầm, từng ánh mắt đều trở nên ngưng trọng.

Người có danh tiếng nào phải kẻ vô dụng. Lục Tầm có thể ở Hồng Thiên học viện tạo ra danh khí lớn như vậy, quả nhiên là danh bất hư truyền.

- Đúng vậy a! - Người biết chuyện cũng gật gật đầu.

- Nếu có thể ngăn công kích tại bên ngoài, chẳng lẽ sẽ không thể bị thương nữa sao? - Trong đám người có một người thắc mắc.

- Bất kỳ vũ kỹ nào đều có phương pháp phá giải. Bàn Long Thủ mặc dù đáng sợ, nhưng vẫn không phải là vô địch. Nghe nói chỉ cần tập trung lực lượng vào một điểm để vượt qua lực lượng người thi triển thì có thể nhẹ nhõm phá giải! Nói cách khác, Lục lão sư bây giờ có thể thi triển lực lượng bốn mươi lăm đỉnh, muốn phá giải chiêu này, nhất định phải dùng lực lượng vượt qua bốn mươi lăm lực lượng tấn công tại một chỗ.

Người biết chuyện nói đến đây, ngẩng đầu nhìn về phía đám người Triệu Nhã:

- Trương lão sư khẳng định có thể phá vỡ, nhưng. . . những học sinh này chỉ sợ không làm được. Trừ phi có người lĩnh ngộ chân ý của binh khí cũng có thể trực tiếp phá vỡ, chỉ là làm sao có thể. . .

Nói đến đây, người biết chuyện đành lắc đầu.

Binh khí chân ý là mơ ước của tất cả tu luyện giả. Vô số người vì đó phấn đấu cả đời đều làm không đạt được. Toàn bộ Thiên Huyền vương quốc cũng không có người làm được, mấy học sinh này sao có thể?

- Đúng vậy a!

Đám người gật đầu đồng tình. Cũng đúng! Những học sinh này đa phần chỉ có thực lực võ giả tầng hai, dù có mạnh hơn nữa cũng làm sao có thể vượt qua cường giả Ích Huyệt cảnh đỉnh phong? Lại làm sao có thể lĩnh ngộ binh khí chân ý?

Xem ra cái gọi là khiêu chiến chỉ là một chuyện cười, Lục Tầm lão sư “Bàn Long Thủ”T vừa ra, trực tiếp phòng ngự vô địch, đứng ở thế bất

bại.

- Viên Đào, danh tiếng không thể để cho một mình ngươi chiếm, xem ta đây!

Trong lúc mọi người đang nhận xét, Trịnh Dương bỗng hét dài một tiếng, trực tiếp bước ra ngoài. Không có động tác dư thừa nào, trường thương trong tay hắn như giao long vọt lên, thẳng tắp hướng về phía trước đâm tới.

Chỉ có một chiêu lại đường đường chính chính, thoải mái, chỉ thẳng đại đạo, làm cho không người nào có thể ngăn cản, không cách nào trốn tránh!

Ô ô ô!

Tốc độ của trường thương quá nhanh, không khí tựa hồ cũng không chịu nổi gánh nặng, bất cứ lúc nào cũng có thể vỡ vụn.

Cùng với việc đâm ra trường thương, khí tức cả người Trịnh Dương càng lúc càng nồng nặc. Mặc dù hắn chỉ là võ giả tầng hai Đan Điền cảnh nhưng lại làm cho người ta cảm thấy như người và thương hợp nhất, người tức là thương, thương cũng chính là một bộ phận của cơ thể.

Bành!

Trường thương đánh trúng vòng tròn chân khí của Lục Tầm, phát ra một tiếng nổ kịch liệt.

Đăng đăng đăng đăng!

Sắc mặt Lục Tầm trắng nhợt, liên tục lui lại ròng rã bốn bước, mặt như giấy trắng.

Bàn Long Thủ, bị phá vỡ!

- Thương ý? Là thương ý? - Vương Siêu đột ngột đứng lên.

Hành hung Lục Tầm (1)

dtv-ebook.com

Trans by My

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Trong cả Hồng Thiên học viện, muốn hỏi ai là người hiểu rõ thương pháp nhất, tuyệt đối là hắn không thể nghi ngờ.

Từ khi hiểu chuyện hắn đã bắt đầu luyện thương. Ngày qua ngày, năm qua năm, từ lâu hắn đã coi binh khí này là một phần thiết yếu của sinh mệnh mình, hòa nhập vào trong huyết dịch.

Nhưng dù là cho như thế, khoảng cách tới thương ý vẫn cách xa vạn dặm.

Vương Siêu vốn cho rằng ý cảnh như thế chỉ là hư vô phiêu miểu trong truyền thuyết, cả đời này đều không thể đạt tới. Thật không ngờ. . . hắn lại nhìn thấy trên người mộ thiếu niên mới chỉ mười mấy tuổi!

Mặc dù hắn ngưng luyện ra được thương ý nhưng chỉ là hình thức ban đầu, nguyên thủy nhất, đơn giản nhất, còn một khoảng cách rất lớn mới đạt tới đại thành. Thương ý của hắn giống như mầm non, chỉ cần có đủ thời gian, nó tuyệt đối có thể khỏe mạnh trưởng thành, trở thành đại thụ che trời!

- Hắn làm sao làm được?

Trước đó, khi Mạc Hiểu nói rằng hắn không thể so sánh với Trịnh Dương và trực tiếp nhận thua, Vương Siêu cảm thấy đó là sự sỉ nhục lớn đối với Vương gia thương. Nhưng bây giờ mới biết, chiêu này vừa ra, cái gì Vương gia thương, thương pháp cao thủ đều là cặn bã!

Những chiêu số khác ở trước mặt một chiêu ẩn chứa thương ý là không có khả năng ngăn cản.

Thậm chí. . . nếu hắn là người đón đỡ một chiêu này cũng không thể chống lại!

Nếu như tu vi của Trịnh Dương không kém hắn nhiều, hắn hoàn toàn có thể bị một thương đánh chết!

- Chẳng lẽ. . . Phụ thân học được một chiêu thương pháp chính là cái này?

Vương Siêu bị chấn động mạnh trong lòng, đột nhiên nghĩ tới một sự kiện.

Cha hắn chính là Vương Sùng, thời gian trước đã dùng một cái giá trên trời bái sư học được một chiêu thương pháp. Những ngày này hắn đều bế quan, dự định lĩnh ngộ thương ý. Trước đó Vương Siêu vẫn mãi không hiểu, đến cùng thương pháp gì có thể đáng từng đó tiền. Bây giờ nhìn thấy một chiêu này của Trịnh Dương, hắn mới hiểu được. . .

Nếu thật là chiêu này, đừng nói ba trăm vạn kim tệ, coi như một ngàn vạn, hai ngàn vạn, táng gia bại sản cũng đáng!

Trước đó, quản gia từng nói với hắn, người dạy thương pháp cho phụ thân tựa như là một vị luyện đan sư, hắn cũng không để ý. Bây giờ lại thấy Âu Dương hội trưởng và các luyện đan sư khác đích thân tới quan sát Trương đan sư tỷ thí. . . Chẳng lẽ lại chính là Trương Huyền lão sư?

Thân thể hắn lung lay sắp đổ, lá gan đau quá!

- Trương lão sư đã truyền thụ chiêu thương pháp này cho ta, coi như có nửa sư tình nghĩa. Sau này ngươi gặp hắn, phải xưng hô một tiếng “sư tổ”, hoặc là. . . Gia gia!

Vương Siêu lắc đầu, muốn gặt bỏ ý nghĩ đáng sợ này khỏi đầu, bỗng nghe được một thanh âm uy nghiêm vang lên. Vừa ngẩng đầu lên, hắn lập tức nhìn thấy phụ thân của mình đang nhanh chân đi đến trước mặt.

Sư giả bình trắc tạo ra chấn động lớn như vậy, dù làVương Sùng cũng không nhịn không đến đây quan chiến.

- Sư tổ? Gia gia?

Sắc mặt Vương Siêu trắng nhợt, bộ mặt sắp khóc.

Không riêng hắn có bộ dáng này, giờ phút này dưới đài cũng lặng ngắt như tờ.

Người trước đó biết rất nhiều chuyện càng há mồm trợn mắt, mặt mũi tràn đầy kinh sợ.

Hắn mặc dù không nhận ra được là thương ý, nhưng thấy Trịnh Dương dùng một thương phá Bàn Long Thủ thì cũng biết một chiêu đó nhất định đã đạt đến cảnh giới này!

Một học viên mười sáu mười bảy tuổi lĩnh ngộ binh khí chân ý?

Trên thế giới tại sao có thể có người biến thái như vậy?

Vậy thì lão sư truyền thụ thương pháp cho hắn lại đáng sợ đến mức nào?

- Xem ra Mạc Hiểu nhận thua cũng không phải là nhường cho hảo hữu, mà là thực sự ngăn cản không nổi!

- Đúng vậy a! Một chiêu này đừng nói võ giả tầng ba, dù là võ giả tầng bốn cũng không có khả năng ngăn cản.

- Thật là một chiêu lợi hại! Thực sự do Trương lão sư dậy ư?

- Trương lão sư. . . Chẳng những thân pháp, thối pháp, quyền pháp lợi hại, thương pháp cũng mạnh như vậy?

Tất cả học sinh đều như đần độn đứng tại chỗ.

- Mấy ngày không gặp, hắn. . . Lại tiến bộ!

Thân thể Mạc Hiểu cũng run lên. Hắn lần nữa nhìn về phía Trương Huyền, trong mắt có một loại khát vọng cùng ham muốn không thể kiềm chế.

Trong lòng chỉ có một thanh âm. . .

Nhất định phải bái hắn làm thầy!

. . .

- Đáng giận!

Bàn Long Thủ bị Trịnh Dương một thương phá vỡ, Lục Tầm cảm thấy ngực khó chịu, trên mặt lộ ra vẻ dữ tợn. Hắn rít lên một tiếng, định xông lên đối phó với Trịnh Dương đang kiệt sức, bỗng nghe thấy một tiếng vang trầm nặng. Lưu Dương cách đó không xa dùng một quyền oanh kích tới.

Cùng thời khắc đó, Vương Dĩnh cũng như quỷ mị xuất hiện ở cách đó không xa, giơ chân đá ra một cước.

Vù!

Một quyền một cước xé rách không khí gào thét mà đến. Còn chưa tới trước mặt đã làm cho người ta toàn thân phát lạnh.

Hai chiêu này có uy lực mặc dù không bằng một thương vừa rồi kia, nhưng cũng không thể khinh thường. Nếu thật muốn bị đánh trúng, cho dù hắn có thân thể cường hãn, chỉ sợ cũng phải bị thương nhẹ.

- Hừ!

Sắc mặt Lục tầm trở nên khó coi, thân thể nhảy lên một cái tựa như hồ điệp nhảy trên đáo hoa, nhanh chóng lui về phía sau hai bước.

Võ kỹ “Hồ Điệp Bộ”, nhanh và quỷ mị, hồ điệp xuyên hoa!

Tránh thoát khỏi một quyền một cước, Lục Tầm đang muốn làm ra phản kích, chợt cảm thấy toàn thân phát lạnh, tựa như rơi vào một kẽ nứt đầy băng tuyết.

Ngay sau đó, hắn thấy mắt mình hoa lên, một nổi nữ hài xinh đẹp tuyệt trần xuất hiện trong tầm mắt, đồng thời một bàn tay ngọc bóng loáng không tỳ vết lao tới trước ngực.

Con ngươi hắn co rụt lại. Mặc dù cũng khẩn trương nhưng Lục Tầm dù sao cũng là cường giả Ích Huyệt cảnh đỉnh phong, thân kinh bách chiến. Hay tay hắn vung lên, kết thành thủ ấn, tiến lên ngăn đón.

Võ kỹ “Phiên Tháp Ấn”, tiện tay lật tháp, đất rung núi chuyển!

Ầm!

Phiên Tháp Ấn cùng bàn tay của đối phương đụng nhau.

Thân thể Triệu Nhã run lên, bay ngược ra sau.

Nàng chỉ là Đỉnh Lực cảnh đỉnh phong, cùng Lục Tầm Ích Huyệt cảnh đỉnh phong có chênh lệch rất lớn.

Tuy nhiên, Lục Tầm cũng không dễ chịu. Chân khí trong lòng bàn tay Triệu Nhã vọt tới, mang theo Thuần Âm chí hàn, để toàn thân hắn phát run. Hắn lui thêm ba bước nhưng vẫn cảm thấy toàn thân rét lạnh như cũ.

Thậm chí, một luồng chân khí băng hàn xâm nhập vào kinh mạch làm hắn trong thời gian ngắn khó mà hóa giải.

Năm người, công kích sáu lần, Lục Tầm chỉ tiếp mỗi người một chiêu làm hắn lui mười một bước.

Mọi người xung quanh trợn mắt há mồm, toàn bộ yên lặng.

Đây chính là Lục Tầm lão sư, minh tinh lão sư xếp hạng thứ nhất trong Hồng Thiên học viện. Tu vi của hắn không phải là cao nhất nhưng người cùng cảnh giới muốn thắng hắn, gần như không có khả năng.

Vậy mà bây giờ hắn lại bị mấy tiểu gia hỏa mới chỉ là võ giả tầng hai và một võ giả tầng năm đánh cho liên tiếp lui về phía sau. Nếu không phải tận mắt nhìn thấy, bọn họ tuyệt không thể tin được.

- Đây chính là hợp kích trận pháp của bọn họ?

Trương Huyền đã sớm biết đám người Triệu Nhã lặng lẽ luyện tập hợp kích trận pháp, tuy nhiên hắn chưa bao giờ thấy bọn họ thi triển lần nào. Giờ phút này vừa nhìn thấy, chân mày Trương Huyền hơi nhíu lại.

- Rất tốt! Nói thật, ta đúng là đã xem nhẹ các ngươi rồi. Các ngươi liên hợp lại, hoàn toàn chính xác có tư cách khiêu chiến ta!

Sau khi điều hoà lại hô hấp, Lục Tầm thấy bản thân lại bị mấy tiểu bối làm cho bối rối, phải lui lại không ngừng thì không còn chủ quan như lúc trước, ngược lại có chút ngưng trọng.

- Chúng ta cũng nghĩ vậy. Lục lão sư, ngươi xem, chúng ta cùng ngươi giao thủ qua, cũng coi như thay Trương lão sư trút giận. Nếu không hay là như này đi, coi như là hòa, không tiếp tục nữa, miễn cho lưỡng bại câu thương. . .

Viên Đào cười hì hì, vừa nói vừa đi về phía trước.

- Hòa? - Lục Tầm hừ lạnh:

- Công kích của các ngươi mặc dù mới lạ, lần thứ nhất thi triển,có thể làm cho ta kiêng kị. Tuy nhiên, hiện tại toàn bộ đã bại lộ ở trước mặt ta, đã không thể dùng được nữa. . .

Hắn nói rất đúng.

Mặc dù lực công kích của năm người cũng không yếu, nhưng không có các chiêu khác để chiến đấu lâu dài. Mỗi người đều chỉ mạnh về một chiêu, đối phó với võ giả cùng cấp bậc hay cường giả bình thường còn được, nhưng đối phó với Lục Tầm có được tiềm lực trở thành danh sư lại không đủ.

Dù sao bất kể là ánh mắt hay hiểu biết về kỹ thuật chiến đấu của hắn đều hơn xa năm người.

- Ngươi nói rất đúng. Như vậy đi, nếu không. . . Ta đi bàn bạc với bọn hắn một chút, để chúng ta nhận thua?

Viên Đào tỏ ra khó xử, tiến về phía khắp Lục Tầm. Khi chỉ còn cách đối phương mấy bước, lông mày hắn chợt nhướn lên, phóng về phía trước.

- Hừ, lại là chiêu này?

Có Khổng Kiệt làm gương, Lục Tầm đã sớm chú ý tới người này. Thấy hắn lần nữa vọt tới, Lục Tầm hừ lạnh một tiếng.

Ngươi đụng ta lần thứ nhất, ta không phòng bị nên bị lui hai bước, xem như ăn thiệt thòi. Lần thứ hai, dùng Bàn Long Thủ liền đã có thể nhẹ nhõm ngăn cản, lại còn không biết hối cải, muốn đến lần thứ ba. . .

Cũng quá coi thường ta!

Ánh mắt hắn lạnh lùng, cũng không trốn tránh mà giơ tay lên, ngăn cản Viên Đào. Tuy nhiên, còn chưa chạm vào Viên Đào, đối phương bỗng ngừng lại, cánh tay mở ra ôm chặt Lục Tầm.

Lần biến chiêu này vô cùng nhanh chóng làm hắn không hề nghĩ tới.

Hơn nữa, dù hắn nghĩ đến cũng không thể tin được. Nào có ai trong lúc chiến đấu lại chạy tới ôm đối thủ?

Răng rắc!

Trong nháy mắt, mập mạp đã hoàn toàn ôm gọn đối phương, hai tay gắt gao năm chặt cùng một chỗ.

- Ngươi. . .

Đường đường lão sư lại bị một đệ tử ôm lấy, khuôn mặt Lục Tầm trở nên khó coi, thân thể giẫy giụa đụng vào người mập mạp.

Bành!

Một tiếng trầm thấp vang lên.

Lực lượng của lần va chạm này không thua quả đấm của hắn trước đó. Dù là cường giả Ích Huyệt cảnh bình thường chỉ sợ cũng phải phun máu. Vậy mà mập mạp đang ôm hắn chỉ chấn động thân thể, hai tay vẫn ghìm chặt không buông lỏng chút nào.

Va chạm mạnh mẽ như vậy mà hắn vẫn chịu đựng được!

- Phòng ngự thật là lợi hại. . . - Con ngươi Lục Tầm co rụt lại.

Giờ phút này, kẻ ngốc cũng biết, sự cường đại của cái tên mập mạp trước mắt này cũng không phải là va chạm, mà là. . . Phòng ngự!

Trước đó vậy mà không nhận ra.

- Mau ra tay!

Viên Đào ghìm chặt Lục Tầm, quay ra hét dài.

Hô!

Tiếng la còn chưa kết thúc, một thanh trường thương liền gào thét bay đến, đâm thẳng tới.

- Đáng giận!

Cảm nhận được sự đáng sợ của một thương này, Lục Tầm biết một khi bị đâm trúng, hắn cũng phải bị thương. Hắn rít lên một tiếng, hai chân đột nhiên đạp mạnh.

Kình khí cường đại đập xuống đất tạo thành lực đẩy, đưa cả hắn và Viên Đào bắn lên cao ba thước, tránh thoát một chiêu tất sát này.

- Xuống đây cho ta!

Tuy nhiên, hắn tránh thoát thương pháp, nhưng lại không trốn được một quyền của Lưu Dương. Lưu Dương hừ lạnh, Thiên Đạo quyền pháp đánh thẳng lên lưng của hắn.

Phốc!

Lục Tầm phun ra một ngụm máu tươi.

- Tiếp tục như vậy, không cẩn thận thật đúng là phải bại trong tay đám nhóc con này. . .

Lục Tầm nhíu mày, vẻ điện cuồng hiện lên trong mắt.

Nếu như không nghĩ biện pháp tránh thoát tên mập mạp này, một mực bị hắn ôm lấy, chỉ sợ hôm nay hắn phải thua!

Năm học sinh này thoạt nhìn tuổi không lớn lắm, tu vi cũng không cao, nhưng võ kỹ mà họ tu luyện thực sự quá quỷ dị. Mỗi một chiêu chỉ cần đánh trúng, cho dù là hắn cũng khó có thể chống đỡ được.

- Buông tay cho ta!

Lục Tầm gầm lên giận dữ, khuỷu tay phải vòng ra phía sau lạnh lùng húc vào Viên Đào.

Lần này hắn dùng tất cả sức mạnh cơ thể, sắt thép đều có thể trong nháy mắt xuyên thủng.

Bành!

Toàn bộ lực lượng khuỷu tay rơi vào trước ngực Viên Đào.

Phốc!

Viên Đào hơi đỏ mặt.

Tuy nhiên, mặc kệ đau nhức kịch liệt trên người, hắn vẫn không chịu buông tay. Phảng phất như cả người hắn đã biến thành xiềng xích to lớn, một mực khóa kín đối phương, đến chết cũng không buông!

- Ngươi. . .

Không nghĩ tới hứng trọn một khuỷu tay lợi hại như vậy mà đối phương vẫn không chịu thả ra, Lục Tầm vừa tức giận vừa cảm thấy kinh ngạc.

Gia hỏa này đâu còn là tỷ thí nữa, nhất định là đang liều mạng!

Ngay một chớp mắt khi hắn không chú ý, một cái bàn chân hung hăng rơi vào ngực hắn.

Cùng lúc đó, một đôi tay trắng như ngọc không tỳ vết cũng rơi xuống.

Thình thịch!

Hai tiếng giòn tan vang lên, Lục Tầm cảm thấy ngực đau đớn, bay ngược ra sau.

Hành hung Lục Tầm (2)

dtv-ebook.com

Trans by My

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Sau khi bay ngược ra sau mười mấy mét, hắn rơi xuống đất. Va chạm mãnh liệt tại thành một cái hố to ở trên mặt đất.

Viên Đào ôm chặt sau lưng hắn đã nhận gần tám mươi phần trăm lực lượng của cú va chạm, nhưng hắn vẫn không buông tay, cố chấp khóa chặt hắn lại.

- Đây là đấu pháp gì vậy?

- Hắn không muốn sống nữa sao? Cứ như vậy sẽ chết mất. . .

- Không biết nữa! Phòng ngự của hắn cực mạnh, dù là Lục Tầm lão sư với thực lực này cũng cần rất nhiều thời gian mới phá vỡ được. Dĩ nhiên, đám người Triệu Nhã chắc chắn sẽ không cho hắn thời gian này.

. . .

Nhìn thấy Viên Đào gắt gao ôm lấy Lục Tầm, tựa như không hề quan tâm đến sinh tử, tất cả mọi người đều giật giật khóe miệng.

Chỉ là một cuộc tỷ thí mà thôi, cần phải liều mạng như vậy sao?

Cứ tình trạng này, một khi Lục Tầm nổi điên, Viên Đào có thể bị đánh chết tươi!

Bành bành bành!

Trong lúc mọi người đều đang khiếp sợ, Lục Tầm cũng không nhàn rỗi. Khuỷu tay của hắn không ngừng thúc vào ngực Viên Đào, mỗi lần đều dùng hết lực lượng, khiến cho sắc mặt Viên Đào càng ngày càng trắng.

Hắn mặc dù là Long Tê huyết mạch, nhưng mới chỉ kích hoạt được một phần mười, phòng ngự một vài cường giả Đỉnh Lực cảnh không phải là vấn đề quá lớn. Nhưng đối mặt với cơ thể cứng rắn của Lục Tầm, đồng thời thực lực còn là Ích Huyệt cảnh đỉnh phong, sức lực của Viên Đào cũng là có hạn.

- Mau ra tay!

Nhịn xuống đau nhức kịch liệt trên người, Viên Đào cắn răng gào thét.

Ầm ầm!

Hắn còn chưa nói xong, một thanh trường thương đã phá không mà tới.

Vừa rồi Trịnh Dương không đâm trúng, giờ phút này đã đứng ở thế được ăn cả ngã về không. Thiên Đạo thương pháp bị hắn phát huy vô cùng tinh tế. Dưới sự trợ giúp của thương ý, trường thương giống như một viên Lưu Tinh, thẳng tắp đâm tới.

- Đáng giận!

Con ngươi Lục Tầm lần nữa co vào, đột ngột lui nhanh về phía sau. Nhưng dù vậy, ngực hắn vẫn chảy ra một vệt máu, là do bị trường thương đâm trúng.

- Dừng lại cho ta!

Ngay sau đó, một bóng người nhanh chóng xuất hiện. Triệu Nhã lần nữa phóng tới trước mặt hắn. Bàn tay nàng lật một cái tựa như Thương Khung Lạc Hạ, thiên địa sụp đổ.

Võ kỹ “Thương Khung Lạc”, uy chấn bát phương!

Trong năm học viên của Trương Huyền, ngườicó điều kiện tốt nhất cũng không phải Vương Dĩnh, mà là Triệu Nhã.

Phụ thân nàng là thành chủ Bạch Ngọc thành, là chúa tể một phương, có địa vị gần với Thẩm Truy bệ hạ. Nàng cần võ kỹ, tài nguyên gì đều có. Chiêu Thương Khung Lạc này chính là một trong những chiêu thức công kích mạnh nhất Bạch Ngọc thành.

Trước đây, tu vi của nàng còn thấp không cách nào tu luyện được. Hiện tại đã kích hoạt thể chất Thuần Âm, tu vi lại đạt tới Đỉnh Lực cảnh đỉnh phong, nàng mạnh hơn các lão sư bình thường quá nhiều, vì vậy đã đủ điều kiện tu luyện và thi triển chiêu thức này.

Không hổ là tuyệt chiêu công kích nổi danh khắp Bạch Ngọc thành. Một chiêu này còn chưa rơi xuống, hàn khí âm lãnh đã làm chung quanh đều đông cứng.

- Hừ!

Lục Tầm bị người ôm chặt hai tay, vì vậy không cách nào ngăn cản một chiêu này, nhưng trong lòng lại không sốt ruột. Chân khí trong cơ thể hắn tuôn ra, cả người đột nhiên quay nửa vòng, biến Viên Đào đang chắn phía trước thành khiên thịt.

Nếu Triệu Nhã tiếp tục đánh xuống, Thương Khung Lạc chắc chắn sẽ rơi vào trên người đồng bạn.

- Lục Tầm lão sư. . . không cần mặt nữa rồi!

- Đúng vậy a! Chiến đấu cùng học sinh mà lại để học sinh làm khiên thịt, vô sỉ!

- Kỳ thật từ điểm đó cũng có thể nói rõ, mấy học sinh này quả thực mang đến cho hắn áp lực rất lớn, nếu không hắn sẽ không thể không để ý tới danh dự mà làm như vậy.

- Lục Tầm lão sư có thực lực Ích Huyệt cảnh đỉnh phong, là trưởng lão xếp hàng thứ nhất, thứ hai trong học viện, thế mà lại bị năm tân sinh mới chỉ học được hơn nửa tháng ép đến mức này. !uá kinh khủng!

- Nhóm Triệu Nhã muốn chiến thắng là rất khó khăn, dùng Viên Đào làm khiên thịt lại sợ ném chuột vỡ bình, không dám động thủ. Mà nếu như Viên Đào buông tay, Lục lão sư dựa vào tốc độ cùng thân pháp của mình khiến mấy người này không thể đuổi theo.

Có người sáng suốt nhìn ra vấn đề trong đó.

Trước đó Lục lão sư cố kỵ thân phận, không thể thi triển tất cả thủ đoạn. Nhưng giờ phút này hắn đã bị bức ép đến mức bốc hỏa, trực tiếp biến Viên Đào thành khiên thịt. Như vậy mấy người này đánh cũng không được, mà không đánh cũng không được, lần nữa rơi vào hạ phong.

- Mau nhìn, vậy mà Triệu Nhã không đình chỉ công kích. . .

Mọi người ở đây đều cho rằng đây là tình huống bế tắc, không ngờ Thương Khung Lạc của Triệu Nhã không có dấu hiệu muốn dừng lại mà rơi thẳng vào người Viên Đào.

Hô!

Âm thanh như đánh vào rơm rạ, đánh vào một tấm da thuộc. Không có âm thanh nào quá lớn, như thể vào giây phút cuối cùng, Triệu Nhã đã thu hồi lực lượng, một đòn rơi vào trên người Viên Đào chỉ là một bàn tay đơn thuần.

- Xem ra nàng đã thu hồi lực lượng. Nếu không, Viên Đào nhận công kích từ cả trước và sau, khẳng định sẽ không chịu nổi!

Một người cảm khái. Tuy nhiên, lời còn chưa dứt, một tiếng hô đầy kinh ngạc vang lên.

- Không đúng! Các ngươi nhìn Lục Tầm lão sư đi!

Đám người vội vàng nhìn về phía Lục lão sư.

Sau khi nhìn rõ, tất cả đều trợn tròn mắt.

Bởi vì dưới một chưởng cảu Triệu Nhã, khuôn mặt Lục lão sư đang bị Viên Đào ôm chặt trở nên trắng bệch, thân thể không kiềm chế được run lên một cái.

Như vậy chứng tỏ công kích của Triệu Nhã đã xuyên qua người Viên Đào để rơi vào trên người Lục Tầm.

- Là biến hóa của Thương Khung Lạc, Thương Khung Trụy!

Triệu Phong thành chủ bỗng nhiên đứng dậy, hai mắt lộ ra vẻ không thể tin được:

- Thương Khung Trụy, có thể cách không đả thương người. Tuy nhiên, một chiêu này tu luyện hết sức phức tạp, chẳng những phải thừa nhận các loại thống khổ, mà quan trọng nhất là từ khi bắt đầu tu luyện tới lúc luyện thành, ít nhất phải đánh ra xấp xỉ mười vạn lần công kích. . . Tiểu Nhã mới kích hoạt thể chất được bốn ngày đã tu luyện thành công một chiêu này. Mấy ngày nay nàng. . . đã phải nhận thống khổ nhường nào?

Chiêu cách không đả thương người này rất khó luyện thành. Dù là người có thiên phú cũng cần trải qua quá trình liên tục tìm tòi, luyện tập không ngừng.

Theo sự đánh giá thận cẩn thận, chiêu này cần không ngừng đánh ra mười vạn lần mới có thể có thành tựu. Chỉ trong vòng bốn ngày ngắn ngủi luyện tập mười vạn lần?

Nữ nhi của mình đến cùng đã trải qua những gì?

Hơn nữa động lực nào giúp cho nàng kiên trì nổi?

Trong thời gian ngắn như vậy phải lặp đi lặp lại một động tác khô khan giống nhau, dù là hắn năm đó cũng suýt chút nữa không chịu đựng nổi, huống chi là một nữ hài chỉ mười sáu, mười bảy tuổi!

- Là vì chiến thắng!

Ở bên cạnh, hốc mắt Diêu Hàn đã đỏ cả lên, hắn khẽ nói.

Mấy ngày nay, hắn đã chứng kiến tất cả những khó khăn mà tiểu thư đã trải qua.

Trước kia nàng không hề nghiêm túc tu luyện, luôn để tâm trí lang thang bay bổng. Mặc dù nàng bị ảnh hưởng bởi thể chất nên rất khó tiến bộ, nhưng đường đường là con gái thành chủ đại nhân, có nhiều võ kỹ, công pháp cao thâm như vậy, nhiều cao thủ chỉ điểm như vậy, sao có thể mười sáu mười bảy tuổi mới đạt võ giả tầng một?

Hắn vốn cho rằng tiểu thư sẽ không đủ kiên trì để tu luyện võ kỹ có độ khó cao như Thương Khung Lạc. Không ngờ, nàng chẳng những có thể kiên trì. . . mà còn vượt xa khỏi tưởng tượng.

- Chiến thắng? - Triệu Phong thành chủ nhìn sang với ánh mắt nghi hoặc.

- Đúng. Nàng vì Trương lão sư mà khao khát thắng lợi. Bởi vì đám hài tử này... Không muốn thua!

- Không muốn thua?

Đơn giản ba chữ, lại để ánh mắt của Triệu Phong thành chủ nhìn về phía năm người càng ngày càng ngưng trọng.

Làm thành chủ, làm tu luyện giả, hắn biết sự khó khăn trong quá trình tu luyện. Vì vậy hắn cũng hiểu rõ, năm thiếu nam, thiếu nữ mới nhập môn hơn nửa tháng này đến cùng đã trải qua những đau khổ gì mới có thể

không phân cao thấp cùng minh tinh lão sư như vậy, thậm chí làm cho hắn đến mặt mũi cũng không cần.

- Vị Trương lão sư này đến cùng có ma lực gì mà có thể làm cho Tiểu Nhã thay đổi đến vậy; có thể làm cho những học sinh này đoàn kết, tín nhiệm lẫn nhau như thế?

Lần nữa nhìn về phía Trương lão sư cách đó không xa, trong mắt Triệu Phong thành chủ tràn đầy kính trọng.

Hắn hiểu rõ chỉ trong nửa tháng, nữ nhi của mình có sự thay đổi nghiêng trời lệch đất đến vậy là công lao của vị Trương lão sư này.

Hơn nữa, mặc dù trận pháp của mấy học sinh này còn thô ráp, nhưng lại phối hợp vô cùng ăn ý. Ví dụ, vừa rồi Thương Khung Trụy mà Triệu Nhã triển khai vẫn chưa tu luyện tới đỉnh phong, chỉ cần Viên Đào chống cự, nàng sẽ không cách nào đả thương Lục Tầm, ngược lại làm Viên Đào bị thương.

Cần phải có bao nhiêu tín nhiệm với đồng đội mới có thể buông bỏ tất cả phòng ngự trước một chiêu công kích lợi hại như vậy?

Xung quanh yên lặng như tờ, Lục Tầm tránh sau lưng Viên Đào cũng tái mặt rồi. Cả người hắn như muốn phát điên.

Hắn vốn cho rằng chỉ cần một chiêu có thể giải quyết những tiểu tử. Nằm mơ đều không nghĩ đến, bọn hắn có nhiều chiêu như vậy. Hơn nữa, chiến đấu không cần cả mạng. Vì giành chiến thắng, cái gì cũng không quan tâm.

Ức chế sương giá trong người, Lục Tầm lần nữa lui lại.

Hô!

Còn chưa lui được hai bước, một bóng người khác đột nhiên xuất hiện trước mắt hắn, là một cô gái.

Vương Dĩnh!

Thời khắc này Vương Dĩnh không còn bộ dáng e lệ như khi chiến đấu với Đỗ Lỗi nữa, ngược lại, trên người nàng toát ra vẻ kiên cường và không chịu thua.

Một chân đạp tới.

Trước có Vương Dĩnh, sau có Triệu Nhã, Lục Tầm không cách nào trốn tránh. Chân khí của hắn căng phồng lên, bắp thịt toàn thân bị kéo căng.

Bành!

Bị một cước đạp trúng ngực, Lục Tầm chỉ cảm thấy một lực lượng mạnh mẽ đánh tới, cả người lần nữa bay ngược ra sau.

Lực lượng ẩn chứa trong một đá vừa rồi đã vượt ra khỏi tưởng tượng. Nếu không phải tự hắn trải qua, nhất định sẽ không thể tin được một cô gái có vẻ ngoài nhu nhược lại có thể bộc phát ra lực công kích cường đại như thế.

Khó trách Đỗ Lỗi bị một cước đạp bay ra ngoài, suýt chút nữa không dậy nổi. Cước pháp của nha đầu này quả nhiên là có một không hai, để cho người ta sợ hãi thán phục.

Phù phù!

Lục Tầm lần nữa ngã ra đất, trong ngực một trận khó chịu.

Liên tục bị đánh trúng mấy lần, dù hắn có phòng ngự vô địch, lực lượng siêu cường cũng khó lòng chịu nổi.

Phốc!

Lục Tầm phun ra một ngụm máu tươi, sắc mặt ảm đạm.

Hắn vốn cho rằng có thể đối phó với bọn họ dễ như trở bàn tay, vậy mà bây giờ chính hắn lại thảm như vậy.

- Ngươi buông tay cho ta!

Hắn biết bản thân ăn nhiều quả đắng đến vậy mà không thể ngăn cản, tất cả là vì bị Viên Đào ôm lấy. Lục Tầm nhìn chằm chằm vào Viên Đào, sau đó rít lên một tiếng, chân khí ngưng tụ tại đỉnh đầu, húc mạnh vào Viên Đào.

Bành!

Hai đầu đụng vào nhau, Viên Đào chỉ cảm thấy đầu choáng váng, máu tươi trên trán thi nhau phun ra.

Lực phòng ngự của hắn rất lợi hại, nhưng hiện tại chỉ có thể chịu được công kích ở Đỉnh Lực cảnh. Chân khí đối phương ngưng tụ, lại thêm nhục thân không yếu hơn hắn, đụng chạm một chút liền làm hắn bị thương không nhẹ.

- Muốn tránh thoát ta? Nằm mơ! a chết cũng sẽ không buông tay!

Đầu bị đụng choáng váng, mặt bị máu tươi nhiễm đỏ, nhưng Viên Đào lại càng trở nên cứng cáp hơn. Hắn rít lên một tiếng, lực lượng trên cánh tay chẳng những không giảm đi mà ngược lại càng kiên cố hơn, như là Khẩn Cô Chú vậy, làm cho Lục Tầm mệt không thở nổi.

- Đáng giận! Ngươi không sợ chết sao? Cứ tiếp tục như vậy, ngươi sẽ chết. . .

Thấy gia hỏa này đã thảm như vậy còn không chịu buông tay, Lục Tầm chán nản.

Lực công kích của hắn cường đại như vậy, mặc dù phòng ngự của đối phương không yếu nhưng nếu cứ tiếp tục va chạm như vậy chẳng mấy chốc sẽ ngỏm thôi…

Chẳng lẽ gia hỏa này thật sự không sợ chết?

Nghĩ đến đây làm hắn vô cùng rung động trong lòng. Đang nghĩ có nên đụng chết gia hỏa này hay không, bỗng nhiên hắn cảm thấy một cơn gió cuồng bạo thổi đến.

Một thanh trường thương dừng ngay trước cổ họng Lục Tầm.

Trịnh Dương đã sớm chờ ở chỗ này. Ngay khi Lục Tầm lơ là một giây, Thiên Đạo thương pháp phối hợp với thương ý trong nháy mắt vọt tới, sẵn sàng đâm xuyên cổ họng của hắn bất cứ lúc nào.

Trường thương như mũi tên, bất cứ lúc nào cũng có thể bắn ra. Trịnh Dương đứng thẳng tắp, hai mắt như điện.

- Lục lão sư. . . Ngươi thua!

Mau gọi thúc!

dtv-ebook.com

Trans by My

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Ta thua? Còn khuya!

Nhìn thấy trường thương trước mắt, Lục Tầm cảm thấy nhục nhã khôn cùng. Hắn rít lên một tiếng, cắn răng một cái, bỗng nhiên xông về phía trước.

- Hả?

Không nghĩ tới đối phương lại lao thẳng vào mũi thương của mình, Trịnh Dương sững sốt, tay cầm thương hơi rụt lại một chút.

Trường thương chỉ hơi thu lại là đã mất đi tiên cơ. Lục Tầm giẫm mạnh chân xuống đất, bỗng nhiên nhảy lên, thi triển Huyễn Ảnh Cửu Cung Bộ. Cả người Lục Tầm phảng phất như biến thành huyễn ảnh, trong nháy mắt tiến đến trước mặt Trịnh Dương, đụng mạnh vào hắn.

Hắn bây giờ bị Viên Đào ôm gắt gao, hai tay đều bị khóa lại, vì vậy chỉ có thể dựa vào chiêu này.

Bành! Phốc!

Trịnh Dương không nghĩ tới đối phương đã bị thương chĩa vào cổ mà vẫn còn không biết xấu hổ phản kháng, vì vậy không có chút nào phòng

bị. Hắn bị Lục Tầm đột ngột va vào ngực, mặt hơi đỏ lên, không ngừng phun ra máu tươi. Đồng thời cả người hắn bay ngược ra sau.

- Quá vô sỉ. . .

- Đường đường là minh tinh lão sư của học viện, sao có thể vô sỉ như vậy?

- Đáng giận. . .

Mọi người thấy Lục Tầm nhất quyết không nhận thua đều tỏ ra tức giận.

- Không thể tha thứ!

Triệu Nhã cũng không ngờ Lục tầm đã thua mà không chịu nhận, thậm chí còn đả thương Trịnh Dương. Khuôn mặt nàng đỏ bừng lên, thân ảnh nhoáng một cái đã tới trước mặt hắn. Nàng lật tay ngọc, lấy ra một thanh kiếm dài.

Từ nhỏ nàng đã học tập kiếm pháp, am hiểu sử dụng kiếm. Lúc nãy, bởi vì mấy người vây công nên không sử dụng, giờ phút này chứng kiến Lục lão sư mà nàng đã từng sùng bái lại làm ra loại chuyện vô sỉ như vậy, nàng cũng nhịn không được nữa.

Ông!

Trường kiếm bay lên, lơ lửng giữa trời như vẽ.

Võ kỹ “Lạc Nhật kiếm pháp”, sông lớn cuồn cuộn, tà dương như đuốc!

- Hừ!

Hai tay Lục Tầm vẫn bị giam cầm. Hắn hừ lạnh, thân thể nhảy lên, đá về phía thân kiếm đang bay tới.

Lần này Lục Tầm đã thể hiện khả năng ứng biến tuyệt đỉnh. Đáng tiếc, hắn vẫn xem thường Viên Đào đang ôm sau lưng.

Trịnh Dương bị thương, vì vậy cũng kích phát huyết tính của hắn.

- Mau xuống đây!

Thân thể mập mạp của Viên Đào giống như biến thành một tảng đá nặng vô cùng kéo cơ thể Lục Tầm đang muốn bay lên không ngừng rơi xuống.

Lần này, hắn không những đá trượt trường kiếm mà còn bởi vì mất đi cân bằng, bị một nhất kiếm đâm xuyên lồng ngực.

- A!

Biến cố đột ngột làm Lục Tầm bất ngờ không kịp trở tay, muốn tránh cũng đã muộn.

Hô!

Ngay lúc ngàn cân treo sợi tóc, Lục Tầm chắc chắn không chết cũng phải mất miếng da, bỗng một bóng người đột ngột xuất hiện giữa hai người, ngón tay nhẹ nhàng bắn ra.

Ông!

Một tiếng vang lên, trường kiếm trong tay Triệu Nhã tuột khỏi tay bay thẳng ra ngoài, cắm nghiêng xuống đất.

- Lão sư!

Triệu Nhã bị người chen vào búng bay trường kiếm đang muốn nổi giận, nhưng khi thấy rõ bộ dáng của đối phương lại lập tức ôm quyền.

Người vừa xông tới chính là Trương Huyền.

Hắn nhìn ra hai bên đã đánh đến đỉnh điểm của cao trào, nếu còn không ngăn cản sẽ có chuyện không hay xảy ra.

Sau khi bắn bay trường kiếm của Triệu Nhã, Trương Huyền đi tới chỗ Trịnh Dương, truyền một luồng chân khí vào trong cơ thể hắn. Thương

thế của Trịnh Dương cũng không nặng, chỉ cần luyện tập phối hợp đan dược trong thời gian ngắn hắn là sẽ không đáng lo. Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, quay đầu nhìn về phía Viên Đào:

- Ngươi cũng xuống đi!

- Vâng!

Lúc này Viên Đào mới buông tay ra, đặt mông ngồi phịch xuống mặt đất.

Mặc dù việc duy nhất hắn làm là ôm lấy Lục Tầm không nhúc nhích, nhưng thật ra trong năm người, hắn cực khổ nhất, mệt nhọc nhất, bị thương cũng nặng nhất.

Nếu không phải đã kích hoạt một phần Long Tê huyết mạch, có phòng ngự vô địch, chỉ sợ hắn đã không sớm chịu nổi lực lượng cuồng bạo mà trực tiếp hôn mê.

- Lão sư. . .

Điều chỉnh lại trạng thái một lát, năm người đều đã khôi phục lại. Cả bọn kéo lê thân thể mỏi mệt đi vào trước mặt Trương Huyền.

Mặc dù cả cơ thể đã không còn khí lực, nhưng trong mắt tất cả lại toát ra vẻ hưng phấn.

Trước khi chiến đấu, bọn hắn cũng không cảm thấy có thể chiến thắng. Nhưng kết quả lại vượt khỏi sự mong đợi. Đường đường là minh tinh lão sư, thế mà bị bọn hắn đánh thảm như vậy, dù nói thế nào, trong lòng họ vẫn rất tự hào.

Ban đầu, bọn họ chỉ mong có thể giúp lão sư hả giận, đồng thời biểu hiện ra kết quả nửa tháng trời cố gắng không ngừng của mình. Vốn nghĩ sẽ nhận được vài câu khích lệ, không ngờ lại nhìn thấy sắc mặt Trương lão sư âm trầm đáng sợ, một ngọn lửa giận bùng cháy trong đáy mắt.

- Lão sư. . .

Trịnh Dương và mọi người vô cùng bối rối.

- Có phải cảm thấy bây giờ ta nên khích lệ các ngươi hay không?

Trương Huyền nhìn sang. Dường như có một cơn bão đang ấp ủ trong hắn.

- Chúng ta. . .

Năm người vò đầu.

- Vốn cho rằng các ngươi cố ý giấu ta để luyện hợp kích trận pháp lợi hại gì. Các ngươi đến đây… đến nói cho ta biết, đây là cái gì đồ chơi? - Trương Huyền gào thét, khuôn mặt chỉ tiếc rèn sắt không thành thép.

- Trận pháp này không tốt?

- Theo đánh giá của Thiên Huyền vương quốc, đây là trận pháp đứng đầu đấy!

Nghe được lý do hắn tức giận, tất cả đều ngẩn người ra.

Hợp kích trận pháp này dù là tại Thiên Huyền vương quốc cũng được xếp hàng đầu. Dù sao, nhờ có trận pháp này, tổ hợp một võ giả tầng năm, bốn võ giả tầng hai đã đánh bại được một vị cường giả Ích Huyệt cảnh đỉnh phong. Chiến tích này tuyệt đối là nghịch thiên.

Như vậy mà còn chưa hài lòng?

Lại con hỏi là "Thứ đồ chơi gì"?

Lục Tầm ở một bên vất vả lắm mới trầm tĩnh lại được, nghe lời này càng thấy khó chịu trong ngực, không khống chế tốt thương thế, phun ra một ngụm máu tươi.

Có nhầm không?

Hợp kích trận pháp này làm hắn suýt chút nữa tắt thở, thế mà Trương Huyền còn chưa hài lòng?

- Làm sao? Không phục? Vậy thì tốt! Ta sẽ nói từ chiêu thứ nhất, lúc Viên Đào phóng tới Lục lão sư, nếu Trịnh Dương ở vị trí này dùng thương pháp ta dạy ngươi tấn công bao trùm, uy lực sẽ tăng lên gấp đôi. Lưu Dương, ở trong này ra quyền, cả người trầm xuống ba tấc sẽ rơi vào điểm mù của đối phương, chặn đường lui của hắn. Còn có Triệu Nhã, Vương Dĩnh, các ngươi ngủ gật sao? Nếu như hai người phân biệt đứng ở hai vị trí đó, các ngươi cảm thấy hắn còn có thể chạy thoát sao?

Không để ý tới mọi người giật mình, Trương Huyền hất ống tay áo, tiện tay vẽ ra hợp kích trận pháp lên mặt đất, sau đó chỉ mấy chỗ.

Lục Tầm vốn đang cảm thấy nghi ngờ, nhưng khi nhìn về mấy chỗ Trương Huyền chỉ, sắc mặt đột nhiên biến đổi, trong nháy mắt trở nên trắng bệch.

Những gì hắn vừa nói không sai. Nếu như vừa rồi mấy người này đứng đúng chỗ hắn chỉ đồng thời ra tay, dù là hắn cũng không thể tránh được, chí ít sẽ bị đánh trúng ba chiêu cũng một lúc.

Một chiêu của mấy tiểu tử kia đã đủ làm hắn hộc máu. Liên tiếp ăn ba chiêu, dù ở thời kỳ xung sức nhất hắn cũng không chịu nổi.

Không để ý tới Lục Tầm đang run rẩy một bên, Trương Huyền nói không ngừng, ngón tay chỉ các vị trí khác nhau.

- Chiêu thứ hai, Viên Đào ôm lấy Lục lão sư. Đây vốn là cơ hội tốt nhất, nếu như Lưu Dương ở trong này công kích, Vương Dĩnh xuất thủ ngay sau đó ba hô hấp, Triệu Nhã cũng đừng do dự, ở hô hấp thứ bảy phong kín đường lui của đối phương, các ngươi còn bị thương được sao? Một người cũng không bị thương thì hắn đã nhận thua rồi!

Càng nói Trương Huyền càng tức giận.

Đám tiểu gia hỏa này thực sự là quá làm loạn.

Hắn vốn cho rằng bọn họ đang học hợp kích trận pháp lợi hại gì,vì vậy cũng yên tâm tâm. Ai biết nó lại có trăm ngàn chỗ hở.

Cái quái gì đây!

Cái này cũng gọi là hợp kích trận pháp?

Nếu bọn gia hỏa này tìm bản thân chỉ điểm vài câu trước, hôm nay sẽ không có một người bị thương, hơn nữa, còn có thể đánh cho Lục Tầm giống như chó chết.

Đâu như bây giờ còn có sức lực phản kháng, sống chết không chịu nhận thua!

Càng không có ai bị thương, chật vật như vậy!

- Cái này. . . Cái này. . .

Toàn thân Lục Tầm không rét mà run.

Những người khác có thể không biết chính xác tác dụng những lời chỉ điểm của Trương Huyền, nhưng là người trong cuộc, hắn tự biết mấy câu nói thuận miệng kia đáng sợ nhường nào.

Nếu như vừa rồi mấy người kia thực sự làm được như vậy, kết quả sẽ đúng như Trương Huyền đã nói, không một học sinh nào bị thương, trong khi đó, bản thân sẽ trở thành đầu heo.

Chẳng lẽ Trương Huyền còn biết trận pháp?

Chiến đấu thay đổi trong nháy mắt. Tốc độ nhanh như vậy, liếc mắt liền nhìn ra thiếu hụt trong hợp kích trận pháp của học sinh, cũng làm ra phương án tối ưu… Thật hay giả?

Làm sao hắn làm được?

Bờ môi Lục Tầm trở nên khô khốc, thân thể không ngừng run rẩy.

Sau khi hai bên đối chiến, hắn cảm thấy sự phối hợp của đối phương đã rất khá, không ngờ lại còn nhiều lỗ thủng như vậy.

Mà một khi lấp đầy những lỗ hổng này rồi, dù hắn có tu vi Ích Huyệt cảnh cũng vô pháp chống lại!

Hợp kích trận pháp lợi hại không phải chỉ là một cộng một bằng hai, mà là ba, bốn.

Viên Đào am hiểu phòng ngự, là tấm chắn kiên cố nhất. Trịnh Dương dùng trường thương công kích, là mũi tên sắc bén nhất. Triệu Nhã tọa trấn, sử dụng các loại thủ đoạn tầng tầng lớp lớp. Vương Dĩnh có thân pháp ảo diệu, xuyên tới xuyên lui. Nắm đấm Lưu Dương quyền vô địch, đại khai đại hợp. . .

Dựa theo hợp kích trận pháp cũ, năm người tối đa chỉ có thể phát huy bảy hoặc tám thành uy lực. Nhưng nếu dựa theo những gì Trương lão sư vừa chỉ dạy, bọn họ tuyệt đối có thể phát huy ra mười mấy, thậm chí hai mươi thành lực lượng!

Uy lực đó dù là cường giả Thông Huyền cảnh sơ kỳ cũng chưa chắc có thể chống đỡ được, huống chi hắn chỉ là Ích Huyệt cảnh đỉnh phong!

Đáng sợ!

- Không thể tin được! Mặc dù hắn chỉ nói vài câu, nhưng lại chỉ ra tất cả tinh túy của trận pháp. Chẳng lẽ Trương đan sư cũng có hiểu biết rất nhiều đối với trận pháp?

Lưu Lăng thực sự không thể tin được khi nghe đoạn hội thoại chỉ điểm của Trương Huyền vừa rồi.

Trận pháp sư, luyện đan sư đều đứng hàng đầu trong thượng cửu lưu nghề nghiệp. Mỗi nghề đều cao thâm huyền bí vô cùng. Trương Huyền

từng này tuổi có thể trở thành luyện đan sư chính thức đã rất lợi hại, vậy mà còn hiểu trận pháp?

- Ta nói những điều này các ngươi đã hiểu hết chưa?

Không để ý tới chung quanh khiếp sợ lặng ngắt như tờ, Trương Huyền nhìn năm học sinh một lượt, quát lớn.

- Vâng!

Năm người cúi đầu, mặt mũi lộ vẻ xấu hổ.

Hợp kích trận pháp này là do Triệu Nhã lấy ra, nó là một loại trận pháp đứng đầu của Bạch Ngọc thành. Họ vốn cho rằng trận pháp này đã hoàn mỹ không một tì vết, uy lực cực mạnh, không nghĩ đến nó lại có nhiều như vậy lỗ thủng như vậy.

Tuy nhiên, dưới sự chỉ điểm của Trương lão sư, cùng với kinh nghiệm thực chiến vừa rồi, bọn họ đã có sự hiểu biết sâu sắc về hợp kích trận pháp này. Lần sau nếu còn thi triển, nhất định sẽ thuận buồm xuôi gió hơn nhiều.

- Rõ ràng là tốt rồi!

Dạy dỗ mấy người xong, Trương Huyền chắp hai tay sau lưng, chậm rãi quay trở về:

- Nếu đã học xong rồi thì qua đó đánh lại một lần đi! Chẳng phải Lục lão sư vẫn không chịu nhận thua sao? Đánh hắn đến khi nhận thua mới thôi!

- A?

- Lại đánh lần nữa?

Năm học sinh đồng thời lung lay sắp ngã, từng người đều cảm thấy muốn phun máu.

Bọn họ cảm thấy mình đã đủ ác, không nghĩ tới Trương lão sư còn ác hơn. . .

- Ngươi. . .

Trước mắt Lục Tầm sầm lại.

Mẹ nó! Ngươi chạy tới ngăn cản đối phương, chỉ điểm trận pháp, náo loạn nửa ngày, không phải vì cảm thấy bọn hắn làm không tốt, mà là muốn đùa chết ta đi…

Lục Tầm đứng dậy định nói chuyện, chợt nghe thấy một thanh âm vội vã từ xa truyền đến.

- Xin Trương đại sư nể tình ta bỏ qua cho tiểu tử này một lần!

Mọi người quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Lục Trầm đại sư đang đi nhanh tới.

- Cha. . .

Hắn biết phụ thân là người luôn không tranh quyền thế, bây giờ lại chạy đến cầu xin giúp mình khiến Lục Tầm xiết chặt nắm đấm, sắc mặt đỏ lên.

Hắn bỏ nhà ra đi vì muốn chứng minh cho cha thấy bản thân có thể tự lực cánh sinh, tự tạo dựng sự nghiệp bằng chính sức lực của mình. Không ngờ lại để cha nhìn thấy cảnh tượng bản thân chật vật như vậy.

- Nghiệt súc, quỳ xuống!

Lục Trầm đại sư nhìn hắn với vẻ mặt chỉ tiếc rèn sắt không thành thép, chỉ về phía Trương Huyền:

- Còn không mau gọi thúc!

Đại sư huynh

dtv-ebook.com

Trans by My

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Gọi thúc?

Bất kể là lão sư hay là học sinh, tất cả đều trợn tròn mắt như bị bóp cổ.

Để Lục Tầm gọi Trương Huyền là thúc?

Logic gì vậy?

Ta không nghe lầm chứ?

Lục Trầm đại sư đường đường là Đế sư, có thân phân cao quý. Bây giờ lại muốn Lục Tầm gọi Trương Huyền là thúc, chẳng phải nói rõ Thẩm truy bệ hạ cũng phải gọi hắn là thúc sao?

Có cần kích thích như thế không?

Nghĩ đến điều này, tất cả mọi người nhìn về phía bệ hạ trên khu vực khách quý, quả nhiên sắc mặt hắn cũng có chút không dễ nhìn.

Đường đường là Quốc vương bệ hạ hơn bốn mươi tuổi lại có vai vế thấp hơn một tiểu tử chưa đủ hai mươi tuổi… Dù là ai cũng sẽ không dễ gì chấp nhận được.

- Gọi hắn. . . là thúc? - Lục Tầm suýt khóc.

Đây là có chuyện gì xảy ra a?

Hắn thậm chí còn không lớn tuổi bằng ta, lại chỉ là một lão sư cấp thấp, vậy mà ta phải gọi thúc?

Trong lòng hắn bực bội muốn phun máu.

- Làm sao? Cảm thấy không gọi được? Trương đại sư có vai vế ngàng hàng với ta. Ta với hắn xưng hô là huynh đệ, ngươi không gọi thúc thì gọi là gì?

Lục Trầm đại sư gầm thét, đồng thời gõ một cái lên đầu con trai.

Hắn đã nuôi thứ đồ chơi gì? Dám đánh nhau với thúc thúc của mình, thực sự là không biết sống chết! May mà Trương đại sư rộng lượng, nếu không, hôm nay cũng không cần về nhà nữa.

- Ta. . .

Nội tâm tranh đấu mãnh liệt một lúc, Lục Tầm khóc không ra nước mắt, thực sự không cách nào mở miệng.

- Ngươi cái tên súc sinh này. . .

Lục Trầm đại sư tức giận râu ria dựng đứng lên, đang muốn quát con trai lại bị Trương lão sư ngăn lại.

- Được rồi, Lục huynh! Hài tử nhất thời hồ đồ nghĩ không thông, cũng không có gì to tát. Sau này cẩn thận dạy dỗ lại là được. Đánh hắn trước mặt mọi người như vậy cũng không hay cho lắm!

Trương Huyền khuyên can.

Nói thật, hắn cũng không thèm để ý đến cái gọi là bối phận.

Tuy nhiên, hắn vẫn nên nể mặt Lục Trầm đại sư.

Từ khi xuyên việt đến bây giờ, Lục đại sư đã giúp đỡ hắn rất nhiều. Nếu không phải vậy, Lục Tầm năm lần bảy lượt khiêu khích hắn đã bị hắn đánh thành đầu heo lâu rồi.

- Đúng vậy, Trương huynh đệ nói rất đúng!

Lục đại sư gật gật đầu, quay sang tát nhi tử một cái nữa:

- Ngươi đúng là súc sinh, còn không mau cám ơn Trương thúc thúc khoan dung độ lượng!

- Ta. . .

Lục Tầm điên rồi. Hắn nghiến răng nhìn sang Trương Huyền, cảm giác lá gan đau quá!

Đại ca, bối phận của ngươi tăng cũng nhanh quá đi!

“Hài tử" nhất thời nghĩ không thông. . .

Ta con mẹ nó là hài tử của ai?

Ngươi còn nhỏ hơn ta, lại nói một cách tự nhiên như vậy, ngươi lấy đâu ra tự tin đó…

Trong lòng Lục Tầm ưu thương vô hạn, nhưng phụ thân đang ở trước mặt, hắn cũng không dám nói nhảm.

Hắn chỉ là ưu thương thôi, còn không biết đã có người té xỉu.

Chính là bằng hữu tốt nhất của hắn, Vương Siêu.

Vị Trương lão sư này có nửa sư tình nghĩa với Vương Sùng, nói cách khác. . . Cha hắn còn là vãn bối.

Nếu tính theo cấp bậc như vậy, hắn còn phải gọi mấy người Trịnh Dương là thúc. . .

- Trương. . . Thúc thúc!

Sau một hồi xoắn xuýt, Lục Tầm đứng dậy, cắn răng hít sâu một hơi, trong mắt ẩn chứa vẻ lạnh lẽo:

- Sư giả bình trắc ngươi thắng ta, nhưng muốn trở thành học đồ của tam sư, chỉ e cũng không được!

Hôm nay, hắn đã bị gia hỏa này làm mất hết mặt mũi. Dù nể mặt phụ thân mà gọi Trương Huyền một tiếng thúc, nhưng ở sâu trong nội tâm, hắn vẫn không hề tôn trọng đối phương.

- Ồ? Cháu yêu sao lại nói như vậy? - Trương Huyền thắc mắc hỏi lại.

- Ngươi. . .

Biết đối phương cố ý gọi mình là "Cháu yêu", Lục Tầm tức giận suýt nữa lại hộc máu. Cả người hắn lung lay, nghiến răng nói:

- Muốn trở thành danh sư học đồ, đầu tiên phải được Giáo Sư công hội chứng nhận là minh tinh lão sư hoặc là lão sư cao cấp. Ngươi chỉ là một lão sư cấp thấp, về mặt thân phận sẽ không phù hợp yêu cầu!

Lão sư chia làm ba cấp: lão sư cấp thấp, cao cấp và minh tinh lão sư.

Muốn trở thành danh sư học đồ, hầu như đều phải là minh tinh lão sư, hoặc thấp nhất cũng đạt tới cao cấp. Một lão sư cấp thấp nho nhỏ là không phù hợp yêu cầu.

Dù tam đại danh sư đánh giá cao về ngươi thì cũng có sao?

Bọn họ là danh sư, vì vậy mọi hành động đều phải tuân theo quy tắc.

- Cái này. . . - Trương Huyền sững sờ.

Tiền thân vẫn luôn là lão sư cấp thấp. Sau khi sống lại, hắn vẫn luôn bận rộn không có thời gian tham gia khảo hạch cao cấp. Xem ra sau này nhất

định phải tìm cơ hội tham gia kiểm tra một chút, nếu không sẽ trở thành rào cản để hắn trở thành danh sư.

Danh sư là nghề nghiệp đỉnh phong nhất, nổi bật nhất trong thế giới này. Mỗi người đều phải trung thực, tự mình bước từng bước. Nếu không, một khi bị người điều tra ra, mất mặt việc nhỏ, tất cả vinh dự đều sẽ bị thiêu rụi trong một mồi lửa.

- Trương lão sư, chúng ta lại gặp mặt!

Trong lòng hắn đang tính toán tương lai sẽ đi khảo hạch một chút, bỗng nghe được một thanh âm quen thuộc vang lên. Hắn quay đầu nhìn lại, hóa ra là Giáo Sư công hội Mạc trưởng lão đã đi tới từ lúc nào.

- Thì ra là Mạc trưởng lão!

Hắn có ấn tượng khá tốt về Mạc trưởng lão này.

Biết sai liền đổi, không giúp bằng hữu, không che chở thân tình, công bằng vô tư. Lần trước học tâm khảo vấn, nếu không có Mạc trưởng lão, hắn muốn làm Thượng Thần, Thượng Bân ngậm miệng cũng sẽ khó khăn.

- Trương lão sư, thật xin lỗi vì đã để thứ bại hoại như Thượng Thần xuất hiện trong học viện và gây ra nhiều rắc rối cho ngươi như vậy. Hôm đó sau khi rời khỏi, ta đã báo cáo ngay cho tổng bộ, hiện tại mới có kết quả. Để cho ngươi chờ lâu rồi!

Mạc trưởng lão cúi người.

- Ồ? Có kết quả? Tốt! - Trương Huyền gật gật đầu.

Học tâm khảo vấn lần trước, Mạc trưởng lão chỉ tạm thời đình chỉ thân phận chủ nhiệm phòng giáo của Thượng Thần và hủy bỏ tư cách dạy học của Thượng Bân lão sư. Nửa tháng rồi mà quyết định xử phạt của Giáo Sư công hội vẫn chưa tới.

Hắn tưởng họ sẽ không đưa ra hình phạt chính thức, không ngờ sự việc lại lên đến tổng bộ.

Tổng bộ cách nơi này không biết bao xa. Cho dù họ sử dụng công cụ đưa tin nhanh nhất cũng phải thông qua phong hào Vương quốc. Sau đó nhờ truyền tống trận ở đó đưa về tổng bộ. Tổng thời gian ít nhất cũng mất nửa tháng.

- Bây giờ ta sẽ tuyên bố hình phạt của tổng bộ ngay lập tức!

Mạc lão sư gật đầu một chút, lấy một cái quyển trục từ trong ngực, nhẹ nhàng mở ra.

Soạt!

Một cột sáng phóng thẳng lên trời, chiếu rọi tứ phương.

- Là “công hội văn kiện” của Giáo Sư công hội!

- Công hội văn kiện? Đó là cái gì?

- Vương quốc có Thánh chỉ, khẩu dụ, chiếu lệnh các loại. . . Giáo Sư công hội là một trong những thế lực có cấp bậc cao nhất trong toàn bộ đại lục, dĩ nhiên cũng có, đó chính là công hội văn kiện! Thứ này dùng để xử lý những lão sư vi phạm quy tắc hoặc là bổ nhiệm phân hội hội trưởng. Sau khi công bố, nội dung sẽ tự động được ghi vào sách của Giáo Sư công hội. Bât kể phân hội nào cũng có thể thẩm tra!

- Không ngờ họ lại sử dụng cả công hội văn kiện. Xem ra sự việc lần này rất được coi trọng!

- Dĩ nhiên rồi! Cố tình áp chế một thiên tài có khả năng trở thành danh sư, công hội không coi trọng mới là lạ.

- Đúng vậy a! Muốn trách thì trách Thượng Thần tìm lộn người, đáng đời!

. . .

Nhìn thấy thứ này, tất cả lão sư đều nhận thức được tầm quan trọng của nó, ai nấy đều bất ngờ.

Tình huống bình thường, Giáo Sư công hội sẽ không dễ dàng sử dụng văn kiện loiaj này. Bây giờ họ lại lấy ra, chứng tỏ bên trên rất coi trọng chuyện này.

Rầm rầm!

Công hội văn kiện xuất hiện, tất cả lão sư, học sinh, thậm chí bao gồm tam đại danh sư đều đồng loạt đứng dậy, thần thái cung kính.

- Thượng Thần lão sư của Hồng Thiên học viện tại Thiên Huyền vương quốc, thân là thầy chủ nhiệm, nhưng lại lợi dụng chức vụ chèn ép các lão sư khác, vi phạm với tôn chỉ của công hội. Từ giờ xóa bỏ tư cách lão sư, vĩnh viễn không bao giờ được thu nhận!

Ánh sáng lấp lóe, một thanh âm uy nghiêm chậm rãi vang lên.

Huỵch!

Trong đám người, Thượng Thần trưởng lão đang ngồi bỗng biến sắc, té ngã trên đất, mặt xám như tro.

Hắn nằm mơ đều không nghĩ đến chỉ vì giúp tôn tử xả giận mà có kết cục này.

Từ bỏ tư cách lão sư, vĩnh viễn không bao giờ được thu nhận, đồng nghĩa với việc thân phận và địa vị của hắn bị phá hủy hoàn toàn. Từ vương tử biến thứ dân.

- Thượng Bân lão sư của Hồng Thiên học viện tại Thiên Huyền vương quốc, không thể đoàn kết đồng sự, làm gương sáng cho người khác. Tịch thu và huỷ bỏ tư cách giảng dạy ba năm. Tào Hùng lão sư vì ghen ghét

với đồng sự mà khơi mào sự việc, từ bỏ tư cách giảng dạy, bất kỳ học viện nào cũng không được thu nhận!

Giọng nói tiếp tục tuyên bố hình phạt đối với Thượng Bân và Tào Hùng.

Tịch thu và huỷ bỏ tư cách giảng dạy ba năm tương đương với ba năm không được đi dạy học.

Vậy cũng là tốt, chí ít ba năm sau có thể lần nữa tiến vào học viện. Trong khi đó, Thượng Thần gia gia hắn cùng Tào Hùng lại vĩnh viễn không còn cơ hội.

Nhất là Tào Hùng, bất kỳ học viện nào cũng không được thu nhận. Như vậy tức là dù hắn xin vào làm công nhân vệ sinh cũng không được phép. Nếu cố tình nhận mà bị phát hiện, toàn bộ học viện đều sẽ bị trừng phạt.

- Trương Huyền lão sư của Hồng Thiên học viện thuộc Thiên Huyền vương quốc, chịu nhẫn nhục, lấy đại cục làm trọng, lại dạy dỗ học sinh rất có thành tích, chính là tấm gương cho các lão sư noi theo. Đặc biệt tấn thăng làm minh tinh lão sư.

Hô!

Âm thanh phát ra từ Công hội văn kết thúc, ánh sáng dần dần biến mất.

- Ta trở thành minh tinh lão sư rồi? - Trương Huyền nháy nháy mắt.

Hắn đang lên kế hoạch khảo hạch lão sư cao cấp, sau đó lại nghĩ biện pháp tấn cấp, hiện tại đã không cần nữa rồi. Một tờ công hội văn kiện của Giáo Sư công hội đã giải quyết tất cả vấn đề.

- Trương lão sư, chúc mừng!

Mạc trưởng lão hưng phấn vừa vuốt râu vừa cười nói.

- Làm phiền Mạc trưởng lão vất vả rồi! - Trương Huyền cúi người cảm tạ.

Hắn biết Mạc trưởng lão đóng góp công lao rất lớn trong quyết định xử phạt này, vì vậy trong lòng vô cùng biết ơn.

- Khách khí rồi! Ta đã xong việc của mình, không làm phiền mọi người nữa, cáo từ! - Mạc trưởng lão nói xong liền ôm quyền, cười rời đi.

Hắn vừa rời đi, chung quanh trở nên yên tĩnh. Mọi người đồng loạt quay sang nhìn Lục Tầm.

Không phải ngươi vừa nói người ta không có tư cách sao?

Mạc trưởng lão lập tức xuất hiện, tuyên đọc quyết định của Giáo Sư công hội, để Trương lão sư trở thành minh tinh lão sư. Cái tát này. . . Nói thật, tất cả mọi người đều cảm thấy đau.

Đúng như dự đoán, khuôn mặt của Lục Tầm trở nên trắng bệch, bộ dáng như muốn chết.

- Trương đại sư, tiểu tử này từ nhỏ bị ta làm hư, ngươi đại nhân đại lượng. . .

Chứng kiến cảnh tượng này, Lục Trầm đại sư lắc đầu. Hắn không muốn can thiệp vào chuyện này, nhưng cuối cùng không được nhịn đành ôm quyền với Trương Huyền.

- Lục đại sư, chuyện này. . . - Trương Huyền cười cười:

- Hắn cũng chỉ là vì muốn trở thành danh sư học đồ mà bị rối loạn tâm trí thôi. Ta không để bụng đâu!

- Vậy xin đa tạ rồi. . . – Trương Huyền nói không truy cứu làm Lục Trầm cảm kích không thôi, vội vàng ôm quyền.

- Không cần khách khí! Đúng rồi! - Trương Huyền xoay đầu lại nhìn về phía ba vị danh sư đang ngồi trên ghế khách quý:

- Lưu sư, Trang sư, Trịnh sư, Lục Tầm mặc dù có biểu hiện không tốt lắm, nhưng ở phương diện giáo dục lại khá xuất sắc. Các ngươi xem ai muốn nhận học đồ, có thể suy nghĩ cho hắn một cơ hội!

- Ngươi. . .

Lục Tầm đang có tư tưởng muốn tự tử bỗng nghe thấy Trương Huyền nói như thế, hắn hơi đỏ mặt, con mắt đột nhiên trợn tròn lên.

Hắn sở dĩ muốn cạnh tranh với Trương Huyền cũng bởi vì muốn trở thành học đồ của tam sư. Nhưng hắn không hiểu… Trương lão sư rõ ràng chiến thắng nhưng lại đề cử mình…

Hơn nữa, thái độ của ngươi là sao?

Đối phương là danh sư đấy. Ngươi nói như ngươi vậy không sợ bị đánh chết sao?

Trong lòng hắn rung động bài sơn đảo hải chưa bình tĩnh lại được, bỗng thấy tam sư đi ra, đứng trước mặt Trương Huyền đồng thời chắp tay.

- Đại sư huynh!

Nam nhân như thần

dtv-ebook.com

Trans by My

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Đại. . . Đại sư huynh?

- Lưu sư và hai vị danh sư gọi Trương Huyền là đại sư huynh?

- Hắn không đến hai mươi tuổi, trong khi đó người ít tuổi nhất trong ba vị danh sư cũng phải sáu mươi, bảy mươi tuổi rồi. Mẹ nó… đây là cái tư duy gì vậy?

- Không biết! Nhưng mà. . . nhìn ba vị danh sư cũng không giống đang giả vờ. Chẳng lẽ Trương lão sư còn có thân phận lợi hại gì khác?

Đám người lần nữa như bị sét đánh.

Ngày hôm nay, những cú sốc như sóng thủy triều không ngừng ập tới, một làn sóng nối tiếp một làn sóng. Tất cả mọi người đều cảm thấy như không theo kịp, trái tim ngộp thở sắp không chịu nổi.

- Hắn. . . Hắn là đại sư huynh của ba vị danh sư? Chẳng lẽ. . .

Thẩm Truy bệ hạ như nghĩ tới điều gì, con ngươi co rụt lại, thân thể run lên.

Tam đại danh sư ở tại Vương cung, vì vậy hắn có nhiều thời gian tiếp xúc với ba người, cũng biết họ nghĩ gì.

Cả ba đều một lòng muốn bái Dương Huyền làm thầy, hiện tại lại gọi Trương Huyền là đại sư huynh, có ngốc cũng hiểu được chuyện gì đang xảy ra.

- Trương Huyền lão sư là. . . học sinh của Dương sư, hơn nữa còn là. . . Thân truyền!

Hô hấp của hắn lập tức trở nên dồn dập.

Dương sư có thể trợ giúp Thẩm Hồng sắp chết đột phá, cho thấy thủ đoạn cao siêu làm cho người tin phục. Dựa theo sự đánh giá của mấy người Lưu sư, chỉ sợ đối phương ít nhất cũng là một vị siêu cấp danh sư tam tinh, thậm chí vượt qua tam tinh.

Loại nhân vật này như Cửu Thiên Thần Long, thấy đầu không thấy đuôi. Nói không chừng mấy ngày nữa se biến mất không biết tung tích.

Trương Huyền là học sinh thân truyền của hắn thì quá tốt. Bọn họ có thể thông qua cây cầu nối, đưa hắn vào cũng một chiến tuyến với Thiên Huyền vương quốc.

Dù cho họ không giữ được vị đại năng này, nhưng ba người Lưu sư ở đây bái sư thành công, khẳng định sẽ khó có thể từ chối mình.

Vương quốc quật khởi chỉ là vấn đề thời gian!

Nếu như nói vừa rồi hắn còn cảm thấy vai vế thấp hơn Trương Huyền một bậc hơi mất mặt, trong lòng cảm thấy không thoải mái lắm. Nhưng giờ phút này hai mắt lại tỏa sáng như sao, cảm thấy bản thân thật vinh hạnh.

Trương Huyền là học sinh của Dương Huyền, như vậy việc trở thành danh sư chỉ là vấn đề thời gian. Đừng nói thúc thúc, dù bắt hắn gọi đối phương là gia gia hắn cũng vui lòng.

Hắn là chủ của một nước, luôn gánh vác trách nhiệm trên vai, vì vậy đã sớm coi lợi ích quốc gia là trên hết. cái gì thân phận, bối phận cũng chỉ là một cách xưng hô thôi.

Bên cạnh đó, Lưu sư và những người khác vốn cùng bối phận với tổ phụ Thẩm Hồng. Trương Huyền là đại sư huynh của bọn hắn, nếu tính toán cẩn thận, bắt hắn gọi thúc vẫn là tiện nghi cho hắn.

- Đại, đại, đại. . . sư huynh? Đại sư huynh của tam sư?

Trong lúc mọi người đang ngẩn người, Lục Tầm chỉ cảm thấy miệng run rẩy, không thốt nên lời.

Lsy do hắn cố ý nhằm vào Trương lão sư là vì tranh đoạt cơ hội trở thành học đồ của tam sư. Không ngờ. . . Người ta không những không quan tâm, mà còn là đại sư huynh của tam sư. . .

Trong nháy mắt, hắn cảm thấy mình như một thằng hề.

Náo loạn lâu như vậy, đối phương lại không thèm để ý chút nào. Chỉ cần tiết lộ một chút thân phận đã đủ đè chết hắn.

Thư họa tông sư, trà đạo đại sư, chính thức luyện đan sư (nhiều luyện đan sư đến trợ trận như vậy, cả Vương Siêu và hắn đều biết Trương Huyền là luyện đan sư), huynh đệ của phụ thân, sư huynh của tam sư. . .

Chỉ một cái thân phận trong đó thôi đã đủ lăn lộn khắp Thiên Huyền vương quốc. Giờ phút này toàn bộ lại tập trung trên người một lão sư không đáng chú ý trong học viện. . . Diều này tác động mạnh mẽ vào thần kinh của hắn, khiến hắn cảm thấy thật mơ hồ.

Hắn một mực tự nhận là là một siêu cấp thiên tài, không thèm dựa vào giúp đỡ của phụ thân cũng có thể tự tạo ra danh tiếng của riêng mình. Bây giờ hắn mới phát hiện, cái gọi là tài năng của hắn chẳng là gì so với đối phương.

Nói thật. . . Lần đả kích này khiến hắn có chút hoài nghi cuộc sống!

Hắn đang cảm thấy tuyệt vọng, bỗng nghe thấy thanh âm của Lưu sư vang lên.

- Lục lão sư đúng là rồng phượng trong loài người. Khi còn ở Bắc Vũ Vương quốc, ta có nghe nói về Lục Tầm, cũng có ý định thu hắn làm học đồ. Nếu Đại sư huynh đã mở miệng. . . Lục Tầm, ngươi có bằng lòng trở thành học đồ của ta hay không?

Lưu Lăng cười nhìn hắn.

Không thu được Trương Huyền nhưng có thể thu Lục Tầm làm học đồ cũng là một thu hoạch lớn. Hơn nữa, nhìn dáng vẻ của sư huynh hắn là có ý hóa giải mâu thuẫn, hắn cũng vui vẻ giúp đỡ một tay.

- Ta nguyện ý. . .

Lục Tầm tỉnh táo lại, thân thể kích động đến run rẩy.

Tất cả nỗ lực của hắn đều là vì cái này. Hắn vốn cho rằng thua sư giả bình trắc, thua tỷ thí là đã mất hết hi vọng, không nghĩ đến niềm vui lại tới đột ngột như vậy.

- Vâng. . . Trương Huyền, a không… Trương thúc. . . Lão sư!

Hắn cũng biết, Lưu sư sở dĩ lập tức đồng ý thu nhận hắn một phần là vì nghe qua tên tuổi của hắn, nhưng nguyên nhân chủ yếu nhất vẫn là nể mặt Trương lão sư.

Mặc dù hắn đối xử với Trương Huyền như vậy, nhưng đối phương lại không để bụng hiềm khích lúc trước mà mở miệng đề cử mình với Lưu sư, hi vọng Lưu sư có thể thu làm môn hạ!

Đây là người có lòng dạ rộng lượng nhường nào?

Lục Tầm xiết chặt nắm đấm, hốc mắt đỏ lên.

- Đây mới là phong độ mà lão sư nên có. Từ giờ con hãy cố gắng học tập Trương đại sư nhiều một chút!

Lục Trầm đứng bên cạnh dặn dò.

Từ lời kể của Hoàng Ngữ, hắn biết đứa con bất hiếu này đã mang đến bao nhiêu phiền phức cho Trương Huyền, nhưng đối phương không hề trách cứ một câu nào, ngược lại còn giới thiệu Lục Tầm với tam sư để hắn trở thành danh sư học đồ. Tấm lòng độ lượng này không phải ai cũng có được.

- Vâng! - Lục Tầm gật đầu.

Giờ phút này hắn mới phát hiện ra những hành động trước đây của mình ấu trĩ như thế nào.

Hắn còn đang tìm cách làm học đồ của tam sư, trong khi đó người ta đã trở thành sư huynh của đối phương. Hắn còn nghĩ trở thành thư họa sư như thế nào, người ta đã là tông sư, còn chưa đột phá Ích Huyệt cảnh, người ta đã là Thông Huyền cảnh đỉnh phong. . .

Đây chính là sự chênh lệch như lạch trời, căn bản không cách nào so sánh được.

- Trương lão sư, trước kia là ta hồ đồ, không biết tốt xấu, hãy tha thứ cho ta!

- Biết sai biết sửa không gì tốt hơn! Hi vọng ngươi sẽ đi theo Lưu sư học tập thật tốt, mau chóng trở thành một danh sư chân chính! – Thấy hắn đã tỉnh ngộ, Trương Huyền hài lòng gật đầu.

Thật ra hắn cũng không có ác cảm quá lớn với Lục Tầm.

Theo thông tin mà tiền thân biết, gia hỏa này từ khi tiến vào học viện đến nay đã dạy dỗ được không ít học viên lợi hại, hầu như không làm việc gì xấu. Chỉ là tính cách hắn quá mạnh mẽ, một lòng muốn siêu việt phụ thân, vì vậy mới gây ra không ít sai lầm.

- Vâng! - Lục Tầm tiếp thu một cách nghiêm túc. Ngay sau đó hắn tiến đến trước mặt Lưu Lăng:

- Lưu sư, ta có thể khẩn cầu ngươi một việc hay không?

- Cứ nói đừng ngại! - Lưu sư vuốt râu cười nói.

Nhìn thấy Lục Tầm thật lòng hối cải, hắn cũng cảm thấy vui mừng.

- Mấy học viên của ta vì giúp ta chiến thắng đã uống “Phong Ma Phá Lực Đan”, có thể sẽ lưu lại tai mầm họa. Mong rằng Lưu sư ra tay giải quyết.

Lục Tầm quỳ rạp xuống đất.

- Lão sư. . .

Chu Hồng và những người khác xiết chặt nắm đấm, hốc mắt tất cả đều đỏ lên.

Chuyện này nếu lan truyền ra sẽ ảnh hưởng rất lớn đến danh dự của Lục lão sư. Nhưng vì tương lai của bọn họ, hắn vẫn chấp nhận nói ra chuyện này trước mặt tất cả mọi người như vậy. Tấm lòng của hắn dành cho học viên khiến mọi người bội phục.

Trước đó, Mạc Hiểu đã từng có suy nghĩ muốn làm học trò của Trương Huyền. Nhưng khi nhìn thấy Lục tầm làm như vậy, hắn cũng rất xúc động. Sau khi trầm tư một lát, hắn quay lại nhìn Lục Tầm, trong lòng có một quyết định mới.

Lão sư dạy giỏi có quyền lựa chọn học viên, đồng thời học sinh có thiên phú cũng có quyền lựa chọn lão sư.

Trước đó hắn muốn vào lớp của Trương Huyền là bởi vì biểu hiện của Lục lão làm hắn hơi thất vọng. Tuy nhiên, bây giờ nhìn thấy cảnh này, hắn biết Lục lão sư tài năng và nổi tiếng nhất Hồng Thiên học viện đã trở về.

Một trái tim lớn mới có thể đi được càng xa.

Vì vậy, ý muốn vào lớp học của Trương Huyền lão sư cũng dần phai nhạt.

- Phong Ma Phá Lực Đan? Đây là loại thuốc cấm làm tăng cao tu vi một cách nhanh chóng. Người sử dụng mặc dù có thể gia tăng lực lượng trong thời gian ngắn, nhưng đan dược còn sót lại độc tính sẽ lắng đọng trong kinh mạch, làm cho tốc độ tu luyện của người đó càng ngày càng chậm, ảnh hưởng đến tiến bộ sau này. Vì chiến thắng mà để các học viên sử dụng loại dược vật này tương đương với phá hủy tiền đồ của mấy hài tử đó… Lục Tầm, ngươi hồ đồ a!

Lưu Lăng sững sờ, lập tức lắc đầu.

- Đúng vậy! Ta biết sai rồi, xin Lưu sư xuất thủ giúp họ!

Lục Tầm thành khẩn cầu xin.

Hắn cũng biết hậu quả sau khi sử dụng loại đan dược kia, nhưng bởi vì sự sỉ nhục mà hắn nhận lấy ngày hôm qua đã khiến hắn mất đi sự phán đoán vốn có. Lòng hiếu thắng lấn át ý chí khiến hắn làm ra những chuyện sai lầm.

- Phong Ma Phá Lực Đan sẽ cưỡng ép tăng lên tiềm lực của con người, giống như tiêu hao sinh mệnh. Dù là ta e rằng cũng không có cách nào giải quyết!

Lưu Lăng thở dài.

Nếu như tai họa ngầm của loại thuốc này có thể giải quyết, ai lại không mua về ăn để gia tăng tốc độ tu luyện?

Cũng bởi vì không có cách nào nên nên mới bị cấm.

Dù ch hắn là danh sư, cũng bó tay.

- Không cách nào giải quyết?

Khuôn mặt Lục Tầm trắng nhợt.

Hắn cứ tưởng chỉ cần là danh sư sẽ có thể dễ dàng giải quyết. Hiện tại xem ra bản thân quá ngây thơ rồi.

Đến cả Lưu sư cũng không giải quyết được, chẳng phải có nghĩa là vì sự ích kỷ của mình mà hắn đã hủy hoại tương lai của mấy người rồi?

Cảm giác tự trách mãnh liệt dâng lên trong lòng hắn.

- Ngươi dùng Phong Ma Phá Lực Đan?

Cuộc hội thoại rơi vào trong tai Trịnh Dương, hắn vội vàng đi tới bên cạnh bạn tốt của mình, vẻ mặt đầy lo lắng.

- Đúng vậy! - Mạc Hiểu gật đầu.

- Ngươi. . . - Trịnh Dương nắm chặt tay.

Hắn đã từng nghe nói đến Phong Ma Phá Lực Đan. Sau khi sử dụng loại đan dược này, thực lực người đó sẽ tăng mạnh trong một thời gian ngắn, nhưng sau đó lại rất khó có thể tiến bộ.

Việc này chẳng khác gì chặt cây lấy ngọn.

Người bạn thân này từ nhỏ cùng hắn lớn lên, rất cứng đầu trong việc tu luyện. Nếu để hắn thấy tốc độ tu luyện của mình ngày càng chậm, e rằng sẽ khó lòng chịu đựng được.

- Trương lão sư, cầu xin ngươi xuất thủ cứu Mạc Hiểu!

Trịnh Dương cắn chặt răng, quỳ xuống trước mặt Trương Huyền.

Trong lòng hắn, Trương lão sư không gì không làm được, dù là việc Lưu sư không làm được, nhưng hắn khẳng định có thể.

- Cứu hắn?

Học sinh đã mở miệng, Trương Huyền cũng gật đầu đồng ý:

- Được!

Vừa rồi diễn ra sư giả bình trắc, Trương Huyền đã thông qua quá trình vận dụng võ kỹ của đám người Mạc Hiểu nhìn ra vấn đề trong đó. Chất độc của Phong Ma Phá Lực Đan tích trữ trong cơ thể, lưu lại tai hoạ ngầm. Nếu đổi lại là những người khác, cho dù là tam tinh, tứ tinh danh sư cũng không thể làm gì được, nhưng hắn không giống.

Thiên Đạo chân khí thanh tịnh như nước, những độc chất này tính mặc dù lợi hại nhưng chỉ cần truyền chân khí tinh thuần của hắn vào sẽ rót có thể dễ dàng thanh trừ sạch sẽ.

Đến cả khí độc có thể tự do tránh né cũng loại bỏ được, huống chi là một chút đan dược chứa chất độc.

- Ngươi có thể cứu?

Thấy hắn đáp ứng nhanh như vậy, đám người Lưu sư đều sững sờ.

Trương Huyền không giải thích, hắn gọi Mạc Hiểu đến trước mặt. Bàn tay giơ lên, một luồng chân khí lập tức dọc theo kinh mạch đối phương đi vào. Không lâu sau, tất cả độc tính còn sót lại đều được hóa giải.

Cảm nhận được sự thay đổi trong cơ thể, Mạc Hiểu kích động toàn thân run rẩy.

Sau khi sử dụng đan dược, hắn cảm nhận rõ ràng thân thể giống như bị giam giữ, nhưng giờ khắc này, thứ giam cầm hắn đã hoàn toàn biến mất, không còn gông xiềng hạn chế hắn tu luyện.

- Đa tạ Trương lão sư giúp ta giải quyết tai hoạ ngầm!

Biết tác dụng phụ của Phong Ma Phá Lực Đan hoàn toàn biến mất, Mạc Hiểu quỳ xuống.

- Giải quyết?

Lưu Lăng cảm thấy không thể tin được. Hắn vội vàng tiến lên truyền chân khí vào trong cơ thể đối phương. Vừa nhìn thoáng qua, hai mắt hắn lập tức trợn tròn:

- Là. . . là. . . sự thật!

Chính hắn cũng không giải quyết được tai hoạ ngầm, vậy mà Trương lão sư lại có thể dễ dàng giải quyết. . .

Đây là năng lực gì?

Khó trách có thể được Dương sư nhìn trúng, trở thành đại sư huynh của ba người. Chỉ riêng năng lực này cũng quá nghịch thiên đi!

Lục Tầm cũng vội vàng kiểm tra lại, sau đó lập tức quỳ xuống trước mặt Trương Huyền:

- Xin Trương thúc thúc trị liệu giúp mấy người khác!

Lần này hắn gọi một tiếng "Trương thúc thúc" là cam tâm tình nguyện, không có bất kỳ giả dối nào.

- Ừm!

Cứu chữa mấy người này cũng không tốn hao quá nhiều công sức. Trương Huyền gật gật đầu, chỉ trong thời gian ngắn đã giải quyết triệt để tai hoạ ngầm cho tất cả.

Người cần phí nhiều công sức nhất là Chu Hồng. Bởi vì lúc nãy hắn không chiến đấu nên thư viện không hình thành thư tịch. Bây giờ phải để hắn đánh quyền một lần mới có thể tìm ra chỗ mấu chốt.

Nhìn vào khuôn mặt rực rỡ của các học trò của mình, Lục Tầm thật tâm thật ý bội phục vị Trương lão sư này.

Trên thế giới xác thực có một loại người, dù xuất phát cùng một điểm với ngươi nhưng lại khác biệt một trời một vực.

Bọn hắn chỉ có thể ngẩng đầu hâm mộ mà không cách nào đuổi theo.

Rất rõ ràng, Trương lão sư chính là loại này. . . Một nam nhân như thần!

Ngay khi hắn đang vô cùng bội phục và quyết tâm lấy đối phương làm mục tiêu phấn đấu cả đời, vị thần nhân này lại nở nụ cười nhìn hắn.

- Ừm. . . Lục lão sư, ngươi có còn Phong Ma Phá Lực Đan nữa không? Hoặc là. . . Ngươi mua loại đan dược này ở đâu? Có thể giúp ta mua mấy viên hay không? Đan dược này có thể giúp người ta tăng tu vi trong thời gian ngắn tăng như vậy, ăn thêm mấy viên liệu có thể để tu vi liên tục tăng lên hay không?

“ . . .” Lục Tầm.

“. . .” Lưu Lăng và mọi người.

Minh Lý cảnh

dtv-ebook.com

Trans by My

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Đương nhiên, Trương Huyền cũng biết điều này là không thể nào.

Là một luyện đan sư, hắn cũng biết dù là loại đan dược lợi hại hơn nữa nhưng nếu dùng nhiều cũng sẽ bị kháng thuốc, chớ nói chi là loại đan dược trực tiếp tăng cao tu vi này.

Trương Huyền giải quyết xong tai hoạ ngầm cho mấy người, triệt để hóa giải mâu thuẫn với Lục Tầm, tất cả đều vui vẻ. Ngay khi lão sư phụ trách đang muốn tuyên bố tân sinh thi đấu chính thức bắt đầu, vô số học sinh đổ xô đến vây quanh Trương Huyền, đôi mắt kích động đỏ ngầu. Họ nhìn chằm chằm Trương Huyền như thể sói đói gặp được đồ ăn.

- Trương lão sư, ta hi vọng có thể trở thành học viên của ngươi, ngươi có thể thu nhận ta không?

- Van cầu ngươi nhận lấy ta đi! Ta không những có thiên phú tốt mà còn biết, trải giường xếp chăn, làm việc nhà. . .

- Ta thực sự rất sùng bái ngươi, dù không thể làm học sinh chính thức, thì làm dự thính cũng được. . .

- Lão sư, nhà ta có tiền, chỉ cần cho ta làm học sinh của ngươi, muốn bao nhiêu có bấy nhiêu!

- Tiền tiền… tiền em gái ngươi a! Cút sang một bên! Trương lão sư là người tham tiền người sao ? Nếu đúng. . . Trong nhà của ta cũng có rất nhiều tiền, ta thu làm học sinh đi. . .

Trương Huyền có biểu hiện kinh diễm trong sư giả bình trắc, lại dễ dàng giải quyết vấn đề đến cả tam sư cũng không giải quyết được khiến cho tất cả học sinh đều điên cuồng, không kiềm chế được muốn bái sư ngay lập tức.

Trong nháy mắt, toàn bộ tỷ thí đài đang lên một làn sóng bái sư.

Tất cả sự nghi ngờ trước đây đều tan thành mây khói, vô số học sinh tranh nhau chen lấn, sợ bỏ qua cơ hội.

Cũng không ít người hối hận muốn nhảy lầu. Họ cảm thấy lúc trước tại sao mắt mình lại đui mù như vậy, tin vào lời đồn đại mà không sớm bái sư.

Nếu như ngay ngày đầu khai giảng bọn họ gia nhập lớp của Trương Huyền thì bây giờ người đứng trên đài vinh quang kia không phải mấy người Trịnh Dương, mà chính là bọn hắn!

Ai cũng biết, khi mới kiểm tra nhập học, đám người Trịnh Dương cũng không được mọi người biết đến, nhất là Viên Đào càng là người đứng cuối cùng.

Nhưng bây giờ, Viên Đào có thể làm Lục lão sư phải lui lại hai bước, cảnh tượng hắn mạnh mẽ ngăn cản Lục lão sư còn hiện rõ mồn một trước mắt, khiến vô số người không ngừng kích động.

Từ một gia hỏa thứ nhất đếm ngược miễn cưỡng đủ điều kiện nhập học, đến một võ giả có thể đối chiến với cường giả Ích Huyệt cảnh. . . chỉ trong vòng nửa tháng ngắn ngủi. Nếu không phải bọn họ tận mắt nhìn thấy, e rằng tất cả đều không thể tin được.

- Chuyện này. . . - Trương Huyền cũng giật nảy mình.

Rõ ràng, hắn cũng không ngừo những người này lại kích động như thế.

- Lão sư. . . Thật mở mày mở mặt!

Cảnh tượng này rơi vào trong mắt đám người Triệu Nhã, khiến từng người đều nắm chặt nắm đấm.

Kể từ khi biết Lục Tầm muốn khiêu chiến Trương lão sư, trong ngực bọn họ luôn bị kìm nén, thúc đẩy họ vì Trương sư đòi lại vinh dự, làm vẻ vang lão sư… Bây giờ, rốt cục đã làm được!

Sự tài hoa của Trương lão sư cuối cùng đã được công nhận.

Một niềm tự hào đặc biệt tràn ngập trong họ.

Phảng phất trong nháy mắt đó, họ muốn hét lên cho tất cả mọi người một câu...

Các ngươi nhìn đi, đây chính là sư phụ của ta - Trương Huyền!

. . .

- Ta đã có năm học viên, trong khoảng thời gian này cũng không có ý định thu thêm học sinh. Tuy nhiên, nếu các ngươi đã nhiệt tình như vậy… như vậy đi, ta có thể tổ chức một buổi giảng bài về kiến thức cơ bản trong tu luyện, có lẽ sẽ có ích với các ngươi!

Hắn biết nếu bản thân thực sự thu nhiều học sinh như vậy, sớm muộn gì cũng sẽ bị mệt chết. Trương Huyền chần chờ một chút, chợt nghĩ ra một ý tưởng.

Chỉ năm học sinh này đã khiến hắn gần như phá sản, nếu lại thu nhận thêm nhiều học sinh cùng một lúc như vậy... Ra ngoài ăn xin cũng nuôi không nổi a!

- Không thu?

- Có thể nghe một bài giảng cũng tốt. . .

Nghe hắn nói sẽ không thu học sinh nữa, đám người đều lộ ra vẻ thất vọng. Nhưng khi hắn nói sẽ tổ chức một buổi giảng bài, tất cả đều tỏ ra kích động.

Có thể làm cho thực lực của Trịnh Dương và những người khác tăng mạnh trong thời gian ngắn, bài giảng của hắn sao có thể đơn giản?

- Bài giảng cơ sở này sẽ diễn ra vào trưa mai, ngay tại địa điểm này. Những ai muốn nghe có thể tới sớm hơn. Còn, hôm nay mọi người hãy an tâm tiến hành tân sinh thi đấu đi!

Sau khi làm yên lòng đám người, Trương Huyền rời khỏi đài tỷ thí.

Nếu còn không rời đi, hắn sợ sẽ thực sự bị những học sinh đang điên cuồng này ăn tươi nuốt sống mất.

Thêm vào đó, màn kịch quan trọng của hôm nay là tân sinh thi đấu, sư giả bình trắc chỉ là món ăn khai vị thôi, cũng không thể giọng khách át giọng chủ, tu hú chiếm tổ chim khách được.

Hắn vừa trở lại phòng học đã thấy tam đại danh sư đi đến.

- Đại sư huynh!

Ba người đồng loạt chắp tay chào.

- Ừm, mời ngồi. Vừa vặn ta có việc làm phiền các ngươi! - Trương Huyền cười cười.

- Ngươi là học sinh thân truyền của Dương sư, chúng ta chỉ là học sinh nghe giảng. Ngươi là sư huynh, có chuyện gì cứ việc nói ra, không có gì là phiền phức cả, chúng ta thực sự không dám nhận. . .

Lưu Lăng lúng túng cười một tiếng.

Cùng là học sinh của một lão sư, thân phận mỗi người lại khác nhau. Thân truyền đệ tử dù tu vi thấp, tuổi còn nhỏ, nhưng học sinh nghe giảng

phải gọi người đó là sư huynh.

Sư huynh dặn dò, dĩ nhiên phải dốc sức thực hiện.

- Là thế này! – Thấy bọn họ đồng ý nhanh như vậy, Trương Huyền gật gật đầu, nói:

- Các ngươi cũng biết Dương sư vân du tứ phương, không hỏi thế sự. Mặc dù thu ta làm đệ tử thân truyền, nhưng chỉ dạy bảo ta chứ không cho ta một thân phận thích hợp. . . Cho nên, sắp tới khảo hạch danh sư, có lẽ ta còn cần nhờ mấy vị!

Hắn chịu thu ba người này làm học sinh chính là vì mục đích này. "Dương sư" nói không tiện, chỉ có thể để hắn tự nói.

- Ồ, ta còn tưởng chuyện gì, cái này đơn giản. - Lưu Lăng cười một tiếng:

- Muốn khảo hạch danh sư nhất định phải có thân phận danh sư học đồ. Dương sư quy ẩn, không tiện công khai thân phận, ba người chúng ta có thể làm thay.

Vừa nói, hắn vừa lật tay, lấy ra một cái ngọc bài đưa cho Trương Huyền.

- Đây là ngọc phù thân phận bên trong ẩn chứa khí tức của ba người chúng ta. Chỉ cần có nó đồng nghĩa cới việc đã được ba người chúng ta khảo nghiệm và công nhận là danh sư học đồ. Ngươi chỉ cần nhỏ một giọt máu vào để nhận chủ, bát kể đi đến Danh Sư đường ở nơi nào đều sẽ được chấp nhận, có thể báo danh tham gia khảo hạch danh sư.

- Ồ? Đơn giản như vậy?

Đưa tay nhận ngọc phù, Trương Huyền cẩm thấy khó có thể tin được.

Hắn vốn cho rằng chuyện này rất phức tạp, không nghĩ tới lại dễ dàng như vậy.

- Trở thành học đồ trợ giáo rất dễ dàng, chỉ cần nhận được danh sư tán thành. Bình thường, minh tinh lão sư, giảng viên cao cấp đều có thể trở thành danh sư học đồ, nhưng muốn khảo hạch danh sư lại vô cùng khó khăn! - Lưu Lăng nói.

- Ồ? Vậy. . . Như thế nào mới có thể khảo hạch danh sư?

Sau khi nhỏ máu nhận chủ, Trương Huyền cất kỹ ngọc bài, nhịn không được hỏi.

Thiên Huyền vương quốc không có danh sư, Tàng thư khố cũng không có sách nói về vấn đề này. Mặc dù hắn đã giả mạo danh sư những ngày qua, nhưng thật ra hắn không hề biết gì về cách khảo hạch hay địa điểm khảo hạch.

- Muốn khảo hạch danh sư cần đáp ứng đủ điều kiện cần và đủ. Điều kiện cần là được Danh sư đề cử, có thân phận là học đồ trợ giáo, có ít nhất một nghề phụ trợ!

Lưu Lăng giải thích.

- Ừm! - Trương Huyền gật đầu.

Cái này lúc trước hắn từng nghe nói đến, vì vậy cũng không thấy kỳ lạ.

- Điều kiện đủ chỉ có hai cái! - Lưu Lăng nói tiếp:

- Lần lượt là đạt tới Minh Lý cảnh tâm như chỉ thủy và tu vi đạt tới Thông Huyền cảnh!

- Minh Lý cảnh? - Trương Huyền quay sang hỏi.

Tâm cảnh tầng thứ hai là tâm như chỉ thủy, hắn đã sớm biết, nhưng Minh Lý cảnh là cái gì?

Lưu Lăng nói:

- Mỗi người tu luyện thậm chí mỗi một loại nghề nghiệp đều cần không ngừng tôi luyện tâm cảnh. Tâm như chỉ thủy chỉ là một khái niệm, biểu thị mức độ một người có thể kiểm soát tâm trí của mình, cho phép họ tập trung toàn bộ sự chú ý của mình vào một sự kiện nào đó, không bị ảnh hưởng bởi ngoại cảnh.

Trương Huyền gật đầu.

Hắn nói không sai. Trần Tiêu đan sư, Mạnh Nham đan sư và những người khác bởi vì không đạt tới cảnh giới này nên đã để cảm xúc tiêu cực ảnh hưởng đến quá trình luyện Tĩnh Tâm đan, khiến nó mất đi công hiệu vốn có.

- Nếu như phân chia kỹ càng, cảnh giới tâm như chỉ thủy có thể chia làm hai phần. Một là liên quan đến danh sư, một liên quan đến võ giả cùng những nghề nghiệp khác.

- Vì sao phải phân chia như vậy? Rất đơn giản! Tâm như chỉ thủy của danh sư khác với tất cả các nghề nghiệp khác. Đây cũng là lý do vì sao danh sư lại đặc biệt và tôn quý như vậy.

- Tâm như chỉ thủy của những nghề nghiệp khác và võ giả chỉ cần đạt đến tâm cảnh như một, không dao động là được. Đối với tâm như chỉ thủy của danh sư lại cần phải phân biệt rõ ràng đồ vật, phân biệt thật giả!

- Phân biệt rõ ràng đồ vật, thật giả? - Trương Huyền bối rối.

- Không sai, nếu chưa hiểu được, ta sẽ chia thành hai cảnh giới đơn giản thế này. Tâm như chỉ thủy mà người bình thường đạt được là cảnh giới thứ nhất, chỉ cần họ đủ chú tâm vào một vấn đề mà không bị ngoại vật làm ảnh hưởng là được. Ở cảnh giới thứ hai chỉ dành cho danh sư, tâm như chỉ thủy được gọi là Minh Lý cảnh. Ngươi được coi là đạt tới cảnh giới này khi có thể phân biệt sự vật, thẩm tra chuyện trật tự, tìm tới hạch tâm cảu vấn đề.

Lưu Lăng nói:

- Nói cách khác, cùng là đạt tới tâm như chỉ thủy, nhưng danh sư và người bình thường lại không giống nhau. Chỉ người nào có tâm như chỉ thủy Minh Lý cảnh mới có tư cách khảo hạch danh sư. Đây cũng là lý do vì sao một vài học viện cao cấp có luyện đan lão sư, trà đạo lão sư, trận pháp lão sư, luyện khí lão sư. . . nhưng những người này lại không phải danh sư.

Trương Huyền vẫn thắc mắc, vì sao điều kiện để khảo hạch danh sư là có một nghề hỗ trợ, giống như Điền lão là trà đạo đại sư, lại là lão sư của Bắc Vũ học viện, nhưng hắn lại không khảo hạch danh sư. Hóa ra nguyên nhân là như vậy.

Không có Minh Lý cảnh tâm như chỉ thủy sẽ không có tư cách khảo hạch.

- Chuyện này. . . Tu luyện như thế nào mới có thể đạt được Minh Lý cảnh tâm như chỉ thủy?

Hiểu được lý do, Trương Huyền vội vàng hỏi.

- Làm thế nào để đạt được? - Lưu Lăng, Trang Hiền và Trịnh Phi liếc mắt nhìn nhau, đồng thời nở nụ cười:

- Đây là thiên phú, không có cách nào tu luyện! Người có tiềm lực trở thành danh sư chỉ cần đạt tới cảnh giới tâm như chỉ thủy, tự nhiên sẽ sáng tỏ mọi việc, phân biệt đồ vật, phân biệt thật giả!

- Cái này cũng giống như việc luyện đan sư nhất định phải có thuộc tính Mộc vậy. Không có thiên phú bẩm sinh, dù cho chăm chỉ tu luyện nhường nào cũng vô dụng! Nói đơn giản hơn là một nam nhân có tài giỏi đến mấy, dù hắn có hiểu biết tất cả các nghề nghiệp trên đời nhưng cũng không bao giờ có thể sinh con.

- Đạt tới tâm như chỉ thủy. . . Tự nhiên sẽ thông hiểu, phân biệt được đồ vật? Phân biệt được thật giả? - Trương Huyền trong lòng "Lộp bộp!" một tiếng.

Hắn đã sớm đạt tới tâm như chỉ thủy, tại sao không có cảm giác này?

- Minh Lý cảnh. . . và tâm như chỉ thủy có gì khác biệt?

- Lấy ví dụ đơn giản nhất, người đạt Minh Lý cảnh tâm như chỉ thủy khi xem một người tu luyện võ kỹ sẽ tự động phân tích trật tự các chiêu thức, sau đó lại cân nhắc tu luyện như thế nào mới có thể đạt tới hiệu quả tốt nhất. Đây là việc mà người chỉ có tâm như chỉ thủy không làm được.

Lưu Lăng nói:

- Danh sư đều thích tìm minh tinh lão sư làm học đồ, bởi vì có thể dựa vào năng lực chính mình để học sinh cam tâm tình nguyện đi theo, chứng tỏ người đó có thiên phú này.

- Tự động phân tích trật tự võ kỹ? – Cả người Trương Huyền run lên.

Mẹ nó! Cùng là tâm như chỉ thủy, tại sao hắn lại không có cảm giác này?

Chẳng lẽ là vì. . . hắn không thích hợp làm danh sư?

Nếu đúng là vậy, ta thật xong đời a!

Đừng đùa như vậy a!

dtv-ebook.com

Trans by My

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Sau khi trọng sinh không bao lâu, Trương Huyền dung hợp với linh hồn của chủ nhân trước của thân thể này và đạt đến cảnh giới tâm như chỉ thủy.

Cho tới nay, hắn đều ỷ vào thư viện trong đầu để phát hiện thiếu hụt và tìm ra vấn đề của mọi người. Hắn cũng chưa bao giờ chú ý tới những điều Lưu Lăng vừa nói. Chẳng lẽ. . . tâm như chỉ thủy của hắn không phải Minh Lý cảnh?

Nếu thực sự không phải, ắn sẽ không thể khảo hạch danh sư, có một thư viện trâu bò như vậy thì có tác dụng gì?

Sẽ không phải là thật chứ. . .

Trương Huyền cảm thấy muốn khóc.

Tuy nhiên, hắn nhanh chóng nghĩ ra một khả năng khác.

Theo bản năng, thư viện sẽ biên soạn một cuốn sách bất cứ khi nào hắn nhìn thấy người khác tu luyện võ kỹ. Như vậy, người khác sẽ không phân biệt được đó là Minh Lý cảnh hay là kết quả đạt được từ thư viện.

- Vậy. . . Như thế nào mới có thể kiểm tra đâu là Minh Lý cảnh, đâu là tâm như chỉ thủy? - Nghĩ vậy, hắn vội hỏi tiếp.

- À, cái này thật ra rất đơn giản. Trong tay ta có một viên “đá hoa văn”. Ngươi chỉ cần nắm viên đá này trong lòng bàn tay, điều chỉnh tâm cảnh đạt tới cảnh giới tâm như chỉ thủy là được. Nếu trên viên đá xuất hiện số lượng chính là Minh Lý cảnh, nếu không có số chính là tâm như chỉ thủy!

Lưu Lăng lấy ra một viên đá màu xanh nhạt, mặt ngoài lít nha lít nhít phủ đầy các hoa văn, hắn nhìn vào thấy hoa cả mắt.

- Đương nhiên, Minh Lý cảnh cũng phân chia cấp bậc. Số lượng càng lớn, chứng tỏ thiên phú càng cao. Người bình thường đạt tới 3 là đủ điều kiện tham gia khảo hạch nhất tinh danh sư! Đại sư huynh tuổi còn trẻ đã có thành tích nổi bật như vậy, lại được làm đệ tử thân truyền của Dương sư, chỉ sợ đã đạt tới bốn hoặc cao hơn nữa. Tiềm năng của sư huynh lớn như vậy, chúng ta không thể so sánh!

Nói đến đây, đám người Lưu Lăng nhìn về phía Trương Huyền, trong mắt lộ ra vẻ hâm mộ nồng nhiệt.

Số đo Minh Lý cảnh chính là tiêu chuẩn xác định tài năng của dnah sư. Số đo càng cao, chứng tỏ sự lý giải đối với sự vật cũng càng sâu sắc, tiềm lực cũng càng lớn.

Mấy người bọn hắn cũng chỉ vừa đủ đạt tiêu chuẩn mà thôi, những năm này mặc dù không ngừng tu luyện, nhưng để không còn tiềm lực phát triển. Dù họ có thể đột phá đến cảnh giới Tông Sư cũng khó có đủ điều kiện tham gia khảo hạch nhị tinh damh sư.

Trong khi đó, người thanh niên trước mắt này lại được Dương sư lựa chọn làm đệ tử, chứng tỏ tiềm lực vô hạn. Theo suy đoán của bọn hắn, tâm cảnh của Trương Huyền e rằng đã vượt qua 3. Chính vì vậy, bọn hắn mới cam tâm tình nguyện gọi đối phương là đại sư huynh.

- Viên đá hoa văn này . . Có thể cho ta không?

- Đây là đồ vật để danh sư kiểm tra ttiêu chuẩn của một người khi thu học đồ, cũng giống như cột đá đo lực. Ta có mấy khối, nếu sư huynh muốn cứ cầm lấy đi!

Lưu Lăng cười cười:

- Tuy nhiên, đại sư huynh còn trẻ như vậy, có lẽ vẫn chưa đạt tới cảnh giới tâm như chỉ thủy. Ngươi không cần sốt ruột, sau này lúc nào đạt tới thì lấy ra đo là được!

- Ừm! - Trương Huyền nhận đá hoa văn, cúi đầu xuống nhìn.

Hoa văn phía trên viên đá là do tự nhiên hình thành, không có bất kỳ dấu vết nhân tạo nào, rất có thần vận. Khi nhìn vào đó, hắn cảm giác như có thể nhìn ra bản chất của sự vật, từ đó tìm tời căn nguyên.

- Đúng rồi, ở nơi nào mới có thể khảo hạch danh sư?

Cất đá hoa văn đi, sau đó Trương Huyền ngẩng đầu tiếp tục hỏi.

- Khảo hạch danh sư dĩ nhiên sẽ diễn ra tại Danh Sư đường. Gần Thiên Huyền vương quốc nhất chính là phân bộ tại Thiên Vũ nhất đẳng Vương quốc. Ở trong đó có nhị tinh danh sư và cơ sở hoàn chỉnh để thực hiện việc khảo hạch. Không những khảo hạch nhất tinh, thậm chí ngay cả nhị tinh đều có thể.

Lưu Lăng nói:

- Sau này khi sư huynh đạt tới tâm như chỉ thủy có thể tới nơi này thử xem. Chỉ cần đạt đủ điều kiện là có thể báo danh.

- Được! - Trương Huyền gật đầu.

- Vậy thì tốt ròi. Sư huynh, về sau có chuyện gì cứ nói với chúng ta là được. Hôm nay xin tạm biệt trước!

Bọn họ tiếp tục nói chuyện một lát, sau đó Lưu Lăng và hai vị danh sư đứng dậy ra về.

Sau khi bọn họ rời đi, Trương Huyền khẽ đảo cổ tay, đá hoa văn xuất hiện trong lòng bàn tay.

- Kiểm tra một chút ta có phải là phải Minh Lý cảnh tâm như chỉ thủy hay không. . .

Ở trong thế giới này, chỉ khi trở thành danh sư mới có địa vị tối cao, làm chuyện gì cũng sẽ thuận tiện hơn nhiều, đồng thời để Thiên Đạo thư viện có thể phát huy hiệu quả. Nếu như không có thiên phú này, hắn cũng chỉ có thể giương mắt nhìn.

Cầm chặt đá hoa văn trong lòng bàn tay, hắn điều chỉnh tâm cảnh tới trạng thái tâm như chỉ thủy, lập tức cả người không vui không buồn, không lo không nghĩ.

Cảnh giới này có thể áp chế phiền muộn và kích động của bản thân, cho phép người ta tỉnh táo nhất để phân tích xử lý các vấn đề. Đây là trạng thái mà vô số người tu luyện mơ ước.

Chỉ có điều, muốn đạt tới trạng thái này cần phải có sự tập trung tuyệt đối mới được. Trong toàn bộ Hồng Thiên học viện, cũng chỉ có viện trưởng làm được, từ đó thấy được độ khó của nó.

Chính vì vậy, lúc trước Thẩm Bích Như mới khiếp sợ suýt nữa ngất đi khi nhìn thấy Trương Huyền đạt tới cảnh giới này.

Ông!

Ngay khi hắn tiến vào trạng thái tâm như chỉ thủy, đá hoa văn trong tay bỗng lắc lư, một hàng số chậm rãi hiển hiện.

Nhìn thấy có con số xuất hiện, Trương Huyền lúc này mới cảm thấy nhẹ nhõm.

Lưu Lăng đã từng nói nếu là cảnh giới tâm như chỉ thủy bình thường sẽ không xuất hiện số, nếu có chữ số chứng tỏ đó là Minh Lý cảnh.

Thực sự là buồn lo vô cớ! Hóa ra hắn vẫn có thiên phú trở thành danh sư.

Trước đó hắn vẫn lo lắng mình không có thiên phú này vì không nhìn ra logic và trật tự khi người khác thi triển võ kỹ. Xem ra là hắn lo lắng thừa rồi.

Dù nói thế nào, hắn vẫn là tồn tại siêu cường có được Thiên Đạo thư viện, làm sao có thể không có thiên phú trở thành danh sư được?

Trương Huyền nhẹ nhàng thở ra, mở bàn tay nhìn vào đá hoa văn.

Con số đạt tới ba là có thể khảo hạch nhất tinh danh sư. Với tài năng của mình, hắn nghĩ ít nhất cũng phải đạt bốn, năm, thậm chí sáu, bảy, tám, chín đi!

Bằng không thì cũng không phù hợp thân phận a.

Trong lòng hắn vô cùng đắc ý. Số lượng trên đá hoa văn rốt không còn lắc lư, hoàn toàn xuất hiện trước mắt hắn.

Trương Huyền đang hưng phấn tưởng tượng đến cảnh sẽ tỏa sáng, thể hiện tài năng áp đảo khi khảo hạch danh sư. Nhưng khi nhìn thấy chữ số trên đá hao văn, trong nháy mắt, con ngươi hắn suýt nữa rơi cả xuống đất, phun máu tại chỗ.

- Cái này. . . Thật hay giả?

Da mặt hắn run rẩy như sắp khóc.

Chỉ thấy trên đá hoa văn xuất hiện một dòng số nhạt nhẽo – không phẩy một.

Đừng đùa như vậy a!

Nghe Lưu Lăng nói, người khác đều là ba, bốn; thiên tài đạt đến năm, sáu, bảy đều có. Hắn vốn cho là dù mình không phải thiên tài, nhưng ít nhất cũng đạt đến ba a! Không phẩy một. . . Là cái quỷ gì?

Đại ca, ngươi dám thấp hơn nữa không?

- Ta không tin. . .

Trương Huyền khóc không ra nước mắt, lần nữa nắm đá hoa văn trong lòng bàn tay.

Một lát sau.

Nhìn chằm chằm vào số không phẩy không chín, Trương Huyền cảm giác trên mặt giống như bị người ta tát mạnh một cái, khóe miệng không ngừng run rẩy.

Mẹ nó! Thật đúng là dám thấp hơn a!

Hắn vẫn cho rằng mình là siêu cấp thiên tài, thiên tài trong thiên tài, kết quả… Hiện thực này cũng thực sự quá mất mặt!

Mức độ Minh Lý cảnh thấp như vậy, làm sao khảo hạch danh sư? Sẽ bị cười nhạo đến chết a!

Nếu bây giờ hắn đi khảo hạch danh sư, chỉ e sẽ bị những học đồ khác đuổi ra ngay từ vòng gửi xe a!

- Ta không tin. . .

Liên tục thử mấy lần, Trương Huyền rốt cuộc chấp nhận sự thật. Tâm cảnh của hắn thấp đến mức làm cho người giận sôi. Hơn nữa, mỗi lần kiểm tra sẽ giảm xuống không phẩy không một. Cho đến bây giờ, nó chỉ còn… không phẩy không năm.

- Chỉ có thể chờ lần sau gặp Lưu Lăng và những người khác, ta sẽ hỏi họ xem có cách gia tăng mức độ tâm cảnh hay không. Nếu không, tâm cảnh

của ta thấp như vậy, dù muốn khảo hạch danh sư cũng không có cửa a!

Cố nén xúc động muốn té xỉu, Trương Huyền đành tự an ủi bản thân.

Hiện tại chỉ hy vọng Danh Sư đường có bí quyết hay phương pháp tu luyện tâm cảnh. Đến lúc đó nhờ vào Thiên Đạo thư viện chỉnh lý ra Thiên Đạo bí tịch, hắn sẽ nhanh chóng tiến bộ, nhanh chóng trưởng thành.

Nếu không, chỉ bằng mức độ hiện tại, đừng nói danh sư, đến cả minh tinh lão sư hắn cũng không đủ tư cách.

Ngay khi hắn đang suy ngẫm cách xử lý mức độ tâm cảnh thấp đến đáng thương của mình, ngoài phòng học có người gõ cửa.

- Trương Huyền lão sư có ở đây không?

- Thẩm Truy bệ hạ?

Nghe thanh âm, hắn nhận ra người tới:

- Mời vào!

Kẹt kẹt!

Cửa phòng bị đẩy ra, hai người đi vào.

Một người chính là Thẩm Truy bệ hạ, một người khác, cũng tầm trung tuổi. Người này khá anh tuấn, nhìn kỹ lại có nhiều nét khá giống Triệu.

- Trương lão sư, đây là phụ thân của Triệu Nhã, Triệu Phong thành chủ. Hôm nay hắn tới đây để cảm tạ ngươi đã chăm sóc và dạy bảo nữa nhi hắn.

Thẩm Truy bệ hạ nói với giọng khiêm tốn.

Hiện tại mặc dù đối phương còn chưa phải là danh sư, nhưng lại là học sinh thân truyền của Dương sư, là sư huynh của ba vị danh sư.

Trước mặt người như vậy, dù hắn là chủ nhân của một nữa cũng dám khinh thường.

- Tại hạ là Triệu Phong, gặp qua Trương lão sư! - Triệu Phong thành chủ tiến lên.

- Nếu là phụ thân của Triệu Nhã thì đừng khách khí như vậy, mời ngồi!

Trương Huyền chào hỏi.

- Những gì Trương lão sư đã làm cho tiểu nữ mấy ngày này, ta đều đã nghe Diêu Hàn kể lại, ta thực sự vô cùng cảm kích. Ta biết với thân phận và năng lực của Trương lão sư sẽ không thiếu kim tệ, cho nên những ngày này đã đặc biệt phái người sưu tập, vừa may tìm được một viên "Minh Lý Ngọc Tinh". Viên ngọc này ta xin biếu lão sư xem như đền đáp!

Mấy người khách sáo một phen, sau đó Triệu Phong thành chủ đưa ra một vật.

- Minh Lý Ngọc Tinh? – Nhìn thấy thứ đối phương lấy ra, vẻ mặt vô Trương Huyền cùng nghi hoặc.

- Minh Lý Ngọc Tinh cũng giống như linh khí, tu luyện giả chỉ cần cầm nhẹ, vuốt ve là có thể hấp thu. Viên ngọc này chẳng những có thể giúp khôi phục tâm cảnh tiêu hao, mà còn có thể từ từ tăng cường. Đây là vật phẩm danh sư dùng để tu luyện tâm cảnh, vô cùng trân quý. Bạch Ngọc thành có vô số mỏ ngọc, nhưng cũng chỉ tìm được một viên này.

Triệu Phong thành chủ giải thích.

- Có thể tăng cường mức độ tâm cảnh? – Mắt Trương Huyền sáng lên.

Thực sự là món quà đến đúng lúc.

Vừa rồi hắn còn đang buồn rầu vì tâm cảnh quá thấp, không biết phải làm như thế nào cho phải. Không ngờ Triệu Phong thành chủ lập tức đưa

viên Minh Lý Ngọc Tinh này tới, thật sự là quá tốt!

- Vật trân quý như vậy. . . sao ta có thể nhận! - Trương Huyền hơi xấu hổ.

Toàn bộ Bạch Ngọc thành mới có một viên, đủ thấy mức độ trân quý của không phải dùng tiền là mua được.

Đối phương đặc biệt tìm kiếm, xem ra cũng tốn không ít công sức.

- Ân tình của Trương lão sư dành cho tiểu nữ đâu phải chỉ một viên ngọc tinh là đền đáp được! - Triệu Phong thành chủ cung kính nói.

Trương Huyền nhìn ra thể chất đặc thù của Triệu Nhã, lại hao phí một cái giá thật lớn để kích hoạt nó. . .

Ân tình này thực sự quá lớn. Minh Lý Ngọc Tinh mặc dù quý báu nhưng vẫn không đủ báo đáp.

- Vậy thì thật sự cám ơn Triệu thành chủ!

Biết đối phương chân tâm thật ý tặng cho mình, nếu không nhận thì thật bất lịch sự. Hơn nữa, hắn cũng vừa đúng lúc cần dùng, vì vậy bèn gật đầu nhận lấy.

- Triệu Nhã là đệ tử của ta. Chỉ điểm nàng tu luyện, giúp thực lực nàng nhanh chóng tăng lên là một phần trách nhiệm của ta. Đây không phải giao dịch, cũng không cần báo đáp.

Trương Huyền tiếp tục nói:

- Tuy nhiên, Minh Lý Ngọc Tinh đúng là thứ ta đang cần. Như vậy đi, Triệu Nhã lúc trước cho ta xem qua công pháp của Bạch Ngọc thành các ngươi, ta đã sửa đổi một chút. Hiện tại ta sẽ chép lại cho ngươi một bản, về sau có thể dựa vào đó tu luyện, coi như trao đổi với viên Minh Lý Ngọc Tinh này!

- Công pháp? Sửa chữa. . . một chút?

Triệu Phong và Thẩm Truy bệ hạ đồng thời mở to hai mắt, vô cùng nghi hoặc.

Chỉ điểm Triệu Phong

dtv-ebook.com

Trans by My

Nguồn: TruyenYY

Nhóm: TTTV

Mỗi một bộ công pháp đều là sự đúc kết tâm huyết của biết bao bậc tiền bối đi trước mới có thể truyền thừa hậu thế.

Không nói cái khác, chỉ riêng bộ công pháp “Bạch Ngọc Công” mà Triệu Phong đang tu luyện này đã trải qua ba trăm năm truyền thừa, vô số tổ tiên đều tu luyện nó. Nếu không phải Triệu Nhã là nữ tử không thích hợp, khẳng định nàng cũng tu luyện bộ này.

Bốn tuổi, hắn đã bắt đầu cảm ngộ linh khí. Cho tới bây giờ, khi trở thành chúa tể một phương, Bạch Ngọc Công đã làm bạn với hắn trên bốn mươi năm, nhưng hắn chưa bao giờ cảm thấy công pháp này có vấn đề gì. Vậy mà vị Trương lão sư còn chưa đủ hai mươi tuổi này lại nói hắn sửa đổi một chút?

Thật hay giả?

Sửa chữa công pháp cần phải có sự lý giải sâu sắc về lực lượng, đạt tới cảnh giới tông sư, khai tông lập phái mới có thể làm được.

Cho nên, vừa nghe hắn vừa nói như vậy, không riêng Triệu Phong thành chủ, ngay cả Thẩm Truy bệ hạ đều tỏ vẻ khó tin.

Lão tổ Thẩm Hồng đã đạt tới tông sư cảnh, nhưng hắn cũng không cách nào sửa chữa một công pháp truyền thừa mấy trăm năm, hắn. . . lại có thể?

Nhìn ra sự nghi ngờ của hai người, Trương Huyền cũng không thèm để ý. Hắn với tay lấy ra giấy bút, bắt đầu viết xuống.

Lần trước chỉnh lý công pháp mới để Triệu Nhã và những học sinh khác tu luyện, bọn hắn cũng có biểu cảm này vì vậy đã quen rồi.

Không lâu sau, hắn đã viết xong công pháp mới.

- Cái này. . .

Triệu Phong thành chủ cúi đầu nhìn xuống trang giấy, quả nhiên phát hiện công pháp bản thân vẫn tu luyện đã bị Trương lão sư sửa đổi mấy chỗ. Tuy nhiên, sau khi xem xong, sắc mặt hắn ngày càng kỳ lạ.

- Có vấn đề sao?

Thẩm Truy bệ hạ không nhịn được hỏi.

- Bệ hạ ngươi xem! - Triệu Phong đưa công pháp cho Thẩm Truy bệ hạ.

Thẩm Truy lật ra nhìn, một lát sau cũng lúng túng:

- Lúc trước, ta và lão tổ đã từng cùng nhau nghiên cứu công pháp của ngươi. Lão tổ nhận xét môn công pháp này to lớn hùng vĩ, vô cùng mạnh mẽ. Hiện tại nó đã bị thay đổi hoàn toàn, thậm chí còn có chỗ xung đột lẫn nhau. . . Thật sự có thể tu luyện sao?

Thẩm Truy bệ hạ là một cường giả Thông Huyền cảnh đỉnh phong, chủ nhân của một nước, vì vậy hắn có kiến thức rất rộng rãi, có thể nhìn ra ưu khuyết của bộ công pháp sau khi sửa đổi này.

Nếu thật sự tu luyện dựa theo công pháp mới viết lại này sẽ khiến chân khí trong cơ thể trở nên hỗn loạn, huyệt đạo xung đột. Không cẩn thận

còn dẫn đến tẩu hỏa nhập ma.

- Có thể tu luyện hay không, thử một chút thì biết!

Nhìn ra sự nghi hoặc của hai người nhưng Trương Huyền cũng không tức giận.

- Ta tin tưởng Trương lão sư! - Triệu thành chủ chần chờ một chút rồi gật đầu.

Mặc dù Bạch Ngọc Công bị sửa đổi trở nên khá kỳ lạ, làm cho người ta không hiểu nổi, nhưng hắn tin tưởng Trương lão sư.

Người có thể nhìn ra thể chất Thuần Âm của nữ nhi, lại trong nửa tháng ngắn ngủi giúp bốn học sinh khác có được tiến bộ lớn như vậy, bất kể nhãn lực hay kiến thức về tu luyện, hắn đều không so sánh được.

Nghĩ đến đây, Triệu thành chủ liền ghi lại những nơi được sửa chữa. Sau đó, hắn khoanh chân ngồi trên mặt đất, tu luyện ngay tại chỗ.

Hô hô hô!

Ngay khi hắn ngưng thần tĩnh khí, linh khí chung quanh lập tức tập trung lại, dọc theo lỗ chân lông tiến vào cơ thể.

Khoảnh khắc hắn vừa tu luyện, thực lực của hắn cũng lập tức hiển lộ, Thông Huyền cảnh hậu kỳ!

Cô cô cô cô!

Không lâu sau đó, cả khuôn mặt Triệu thành chủ từ đỏ thắm trở nên trắng bệch, toàn thân không ngừng đổ mồ hôi, run lẩy bẩy.

- Cái này. . .

Nhìn thấy tình trạng của hắn, Thẩm Truy bệ hạ vội vàng nhìn sang Trương Huyền:

- Trương lão sư, liệu có phải hắn tu luyện sai rồi? Hô hấp dồn dập, tinh thần rời rạc bất ổn, đây là. . . dấu hiệu tẩu hỏa nhập ma!

Bình thường khi tu luyện, linh khí tiến vào cơ thể bị rèn luyện thành chân khí, thân thể càng ngày càng dễ chịu. Nhưng bây giờ, toàn thân Triệu thành chủ run rẩy, như thể có một luồng năng lượng kỳ quái muốn thoát ra khỏi cơ thể. Triệu Phong dường như không áp chế được. Đây rõ ràng là xảy ra vấn đề.

Thông Huyền cảnh không giống Tụ Tức cảnh, Đan Điền cảnh. Một khi tẩu hỏa nhập ma sẽ không phải là việc nhỏ!

Nhẹ thì phế bỏ toàn bộ tu vi, nặng thì bị mất mạng tại chỗ.

Không có cách nào cứu chữa!

- Ngươi đừng lo. Nếu như Triệu thành chủ cảm thấy không thích hợp, hắn sẽ dừng lại!

Trương Huyền chỉ bình tĩnh mỉm cười mà không trả lời hắn.

- Cái này. . .

Cũng đúng. Triệu thành chủ tu luyện nhiều năm như vậy, không phải học viên mới vừa vào học viện, cái gì cũng không hiểu, lão sư nói gì nghe nấy, mù quáng tu luyện.

Nếu Triệu Phong thật sự cảm thấy không ổn, hắn khẳng định sẽ dừng lại.

Hiêu được điều đó, Thẩm Truy bệ hạ cũng bớt lo lắng khẩn trương, tuy nhiên hắn vẫn cau mày như cũ.

Hắn đã nhìn những nơi Trương lão sư sửa đổi, khác biệt hoàn toàn so với Bạch Ngọc Công của Triệu thành chủ tu luyện trước đó. Thậm chí còn có không ít chỗ hoàn toàn trái ngược. Cứ như vậy tu luyện. . . cũng được sao?

Phải biết rằng, sửa chữa công pháp lung tung. . . sẽ chết người đấy!

Hơn nữa, Triệu thành chủ có phải quá chủ quan rồi không?

Mặc dù được Trương lão sư sửa chữa, nhưng lại chưa được thử nghiệm và kiểm tra cẩn thận. Hắn lập tức tu luyện theo như vậy không sợ thực sự xảy ra vấn đề gì sao?

Phốc!

Thẩm Truy bệ hạ đang miên mang suy nghĩ, bỗng thấy sắc mặt Triệu thành chủ trở nên càng thêm khó coi và sau đó không kiềm chế được phun ra một ngụm máu tươi.

- Triệu thành chủ. . .

Thấy hắn phun ra máu, Thẩm Truy bệ hạ tiến đến định nâng hắn dậy, lại nghe thấy giọng nói của Trương lão sư chậm rãi vang lên:

- Đừng lo, ngươi hãy nhìn máu mà hắn phun ra trước đã.

Thẩm Truy cúi đầu nhìn lại, chỉ thấy máu trên đất có màu đỏ sậm, khác hoàn toàn với màu đỏ tươi bình thường.

Thẩm Truy bệ hạ nghiêm mặt.

Máu mà Triệu Phong phun ra không giống bình thường, rõ ràng là có gì đó không ổn.

Ngay khi hắn đang do dự có nên hỏi Trương Huyền đang có chuyện gì xảy ra, hắn bỗng thấy Triệu thành chủ cách đó không xa đang hội tụ tất cả sức mạnh trong cơ thể và đẩy lên đến đỉnh điểm.

Ầm ầm!

Cùng với tiếng nổ lớn, cả người hắn giống như hoàn toàn thay đổi, khí tức tăng vụt lên, lực lượng cũng càng ngày càng cường đại.

- Thông Huyền cảnh. . . Đỉnh phong? Đột phá?

Thẩm Truy bệ hạ trợn tròn mắt.

Có là kẻ ngốc cũng biết Triệu thành chủ đã nhận được lợi ích cực lớn, tu vi từ Thông Huyền cảnh hậu kỳ tăng lên đến đỉnh phong.

Mặc dù chỉ là một cấp bậc nhỏ nhưng trong thời gian ngắn có thể thay đổi ấn tượng như vậy, đủ để chứng minh công pháp mà Trương lão sư đã sửa chữa nghịch thiên nhường nào.

- Công pháp này. . .

Như nghĩ đến điều gì, Thẩm Truy bệ hạ định cầm lấy tờ công pháp vừa sửa đổi để nghiên cứu lại một lần nữa, nhưng hắn lại thấy Trương Huyền cầm tờ giấy lên và nhẹ nhàng ném sang một bên.

Phần phật!

Vài trang giấy rơi xuống lò lửa cách đó không xa, bị đốt thành tro bụi.

Thẩm Truy bệ hạ càng ngày càng khó hiểu.

Làm vua của một nước, hắn vẫn cho rằng mình nhất quốc chi quân, một mực thông minh hơn người, nhưng hôm nay hắn lại không tài nào hiểu được những hàn động của Trương lão sư.

Trương Huyền nói sẽ sửa đổi công pháp, nhưng lại đưa cho họ một bản hoàn toàn khác biệt. Cuối cùng, chính bản công pháp đó lại giúp Triệu thành chủ bị vây ở Thông Huyền cảnh hậu kỳ nhiều năm trong nháy mắt đột phá.

Một bản công pháp thần kỳ như vậy đáng lẽ phải được trân quý mới đúng. Vậy mà… hắn lại muốn thiêu hủy. . .

- Ngươi đã sửa lại công pháp cho hắn, đáng lẽ nên hi vọng hắn tu luyện thật tốt. Nhưng vì sao bây giờ lại đốt nó đi?

"Không hổ là đệ tử của Dương sư, cao thâm mạt trắc, thật đáng kinh ngạc. . ."

Trong lòng hắn nghĩ mãi mà không rõ, nhưng đột nhiên lại xuất hiện một bóng người.

Dương sư!

Thành thật mà nói, những hành động của Dương sư còn kỳ lạ hơn, nhưng lại đặc biệt hiệu quả. Trương Huyền không hổ là thân truyền của hắn, dĩ nhiên cũng có phong thái đó.

- Đa tạ Trương lão sư!

Trong lúc Thẩm Truy đang thầm nghĩ, Triệu thành chủ đã tạm dừng tu luyện. Hắn cung kính nhìn về phía Trương lão sư.

- Ngươi biết?

Trương Huyền mở miệng hỏi.

- Vâng, ta đã biết!

Triệu thành chủ gật đầu.

- Vậy thì tốt! Ngươi có thể đi rồi. - Trương Huyền khoát tay áo.

- Vâng! - Triệu thành chủ gật gật đầu, lui về phía sau đi ra ngoài, tuyệt nhiên không nhắc gì đến bí tịch vừa bị thiêu rụi.

- Chuyện này. . .

Nhìn thấy hai người ngày càng kỳ lạ, lời nói làm cho người ta không hiểu nổi, Thẩm Truy bệ hạ không tiện hỏi nhiều, đành phải đứng dậy:

- Trương lão sư, ta cũng cáo từ.

Nói xong, hắn vội vàng đuổi theo Triệu thành chủ.

Đi ra khỏi lớp học, hắn lập tức nhìn thấy Triệu thành chủ đứng cách đó không xa đang nhìn về phía căn phòng của Trương lão sư. Vẻ mặt hắn vô cùng bội phục.

- Đến cùng đã có chuyện gì xảy ra?

Thẩm Truy bệ hạ vội hỏi.

Hắn sắp chết vì tò mò về những hành động kỳ quái của hai người rồi.

- Bệ hạ cũng đã thấy công pháp lúc nãy Trương lão sư sửa chữa cho ta. Ngươi có suy nghĩ gì? - Triệu thành chủ không trực tiếp trả lời, mà hỏi ngược lại.

- Ta cảm thấy. . . hắn sửa đổi loạn thất bát tao, ta xem không hiểu. . . - Thẩm Truy bệ hạ chần chờ một chút rồi nói ra ý nghĩ trong lòng mình.

Mặc dù hắn tận mắt thấy Triệu thành chủ tu luyện dựa theo công pháp sửa đổi và có đột phá, nhưng vừa nghĩ tới nội dung trong đó, hắn vẫn cảm thấy không hợp lý, cảm giác có gì đó không đúng.

- Không sai, đúng thật là loạn thất bát tao. Thật ra, đó là do Trương lão sư cố ý sửa sai. . .

Triệu thành chủ gật đầu.

- Cố ý sửa sai? - Thẩm Truy bệ hạ cảm thấy mông lung:

- Ngươi biết là sai mà sao còn tu luyện?

Công pháp sai không phải trò đùa, tu luyện nó rất dễ dàng dẫn đến tẩu hỏa nhập ma. Triệu Phong biết rõ không đúng nhưng vẫn tu luyện, hai người này đến cùng làm cái quỷ gì?

Hơn nữa, nếu đó là sai, ngươi sao có thể đột phá đến Thông Huyền cảnh đỉnh phong?

Rốt cuộc chuyện này như thế nào ?

Thiên Đạo chi sách (1)

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Dịch: My

- Công pháp của Triệu gia chúng ta, đại khai đại hợp, to lớn hùng vĩ, chắc hẳn bệ hạ cũng biết!

Thấy đối phương bối rối, Triệu Phong thành chủ cũng không che dấu mà mở miệng nói.

- Đúng vậy a! - Thẩm Truy bệ hạ gật đầu.

Kỳ thật rất nhiều năm trước, hai nhà Thẩm, Triệu vốn là bạn tốt. Hai nhà cùng xây dựng lên Thiên Huyền vương quốc, một nhà tọa trấn giang sơn, một nhà quản lý tiền tài. Vì nguyên nhân này nên hai nhà đời đời giao hảo, thậm chí công pháp cũng không hề giấu diếm.

Đối với Bạch Ngọc Công cảu Triệu gia, Thẩm Truy bệ hạ đã tiếp xúc từ nhỏ, vì vậy hết sức quen thuộc. Do có lực lượng mạnh mẽ nên không thích hợp để nữ hai như Triệu Nhã tu luyện.

Triệu Phong thành chủ tiếp tục nói:

- Từ khi thành lập Thiên Huyền vương quốc, Triệu gia chúng ta một mực trấn thủ Ngọc thành, thậm chí đổi tên thành là “Bạch ngọc”, đời đời tiếp xúc với ngọc. Trên lý thuyết, ngọc nuôi người, người nuôi ngọc, từ đó có thể giúp quá trình tu luyện càng thêm dễ dàng, nhanh chóng! Tuy nhiên,

đáng tiếc là ngọc có tính chất lạnh, nếu tiếp xúc với một hai khối còn tốt, nếu tiếp xúc nhiều sẽ tạo thành tổn thương cực lớn tới Bạch Ngọc Công có tính nóng của chúng ta.

- Ban đầu sẽ không thấy rõ, nhưng càng về sau, nóng lạnh tương xung tương khắc sẽ gây ra tai họa ngầm trong cơ thể. Mầm họa này sẽ di truyền cho các thế hệ sau. Đây cũng là lý do nhiều năm như vậy mà ta vẫn một mực bị vây ở Thông Huyền cảnh hậu kỳ, không cách nào đột phá.

Thiên phú của Triệu Phong thành chủ mặc dù không thể so với Triệu Nhã, nhưng một thời cũng được gọi là thiếu niên thiên tài, hai mươi tuổi đạt đến Thông Huyền cảnh, danh tiếng vang xa.

Đáng tiếc, kể từ khi đạt tới Thông Huyền cảnh hậu kỳ lại không có cách nào tiến lên. Mười mấy năm trôi qua, hắn vẫn không có tiến triển chút nào. Hắn vốn cho rằng là do tiềm năng của mình đã can kiệt, không nghĩ tới lại là tai hoạ ngầm tổ tông truyền lại do tiếp xúc quá mức với ngọc.

- Trương lão sư đã nhìn ra vấn đề này, vì vậy cố ý sửa sai Bạch Ngọc Công, để cho nóng lạnh trong cơ thể ta giao hòa, lực lượng hỗn loạn, từ đó triệt để tiêu trừ tai hoạ ngầm. Không có tai hoạ ngầm, lại thêm lực lượng ta tích lũy nhiều năm đã giúp ta lập tức đột phá, trùng kích Thông Huyền cảnh đỉnh phong thành công!

Triệu Phong vừa nói, trong mắt vừa lóe lên vẻ bội phục.

Chỉ nhìn công pháp một lần liền biết mình ở Bạch Ngọc thành và suy luận ra tất cả những thứ này, rõ ràng trình độ hiểu biết của Trương lão sư về công pháp và tu luyện đã không thua kém gì tông sư.

- Nếu đã giải quyết được tai hoạ ngầm, vậy còn công pháp kia. . . - Thẩm Truy bệ hạ vẫn còn hơi nghi hoặc một chút.

- Bệ hạ có phải muốn hỏi vì sao Trương lão sư lại muốn thiêu hủy công pháp đó hay không?

Triệu Phong thành chủ cười cười:

- Công pháp kia vốn là sai, mục đích là để giúp ta giải trừ tai hoạ ngầm. Hiện tại tai hoạ ngầm đã biến mất, nếu tiếp tục tu luyện công pháp đó e rằng sẽ thực sự tẩu hỏa nhập ma. Cho nên Trương lão sư lập tức đốt nó đi, ý là. . . hãy quên nó đi,, không cần tiếp tục tu luyện theo bản đó.

- Thì ra là thế. . . - Thẩm Truy bệ hạ lúc này mới hiểu, trong lòng vô cùng kinh ngạc.

Nói nghe thì đơn giản, nhưng thật ra hắn biết khẳng định không dễ dàng.

Môn công pháp này đã truyền thừa mấy trăm năm, được vô số tiền bối nghiên cứu. Vậy mà hắn chỉ cần thay đổi một vài lộ tuyến vận hành chân khí đã có thể giải quyết triệt để tai hoạ ngầm bị lắng đọng qua vô số thế hệ. Tài năng như vậy không thể dùng từ đáng sợ để hình dung nữa mà phải gọi là khủng bố.

Chỉ sợ đến cả tam sư cũng không làm được như vậy.

- Cha, bệ hạ, các ngươi sao lại ở đây?

Khi hai người vẫn chưa thoát khỏi sự kinh ngạc, bỗng nghe thấy thanh âm của Triệu Nhã vang lên. Cùng đi với nàng còn có mấy thiếu nam thiếu nữ đi tới.

- Ừm, cha đến chào hỏi Trương lão sư của các ngươi một chút! - Triệu Phong gật đầu:

- Các ngươi không phải tham gia tân sinh thi đấu sao? Tại sao. . .

Trước tiên là sư giả bình trắc để đánh giá thứ tự các lão sư. Còn bọn họ muốn xác định lại thứ hạng trong số các học viên mới thì cần tham gia tân sinh thi đấu. Nhưng thi đấu còn chưa bắt đầu, sao bọn họ đã ở đây rồi?

- Chúng ta như thế này còn ai dám so nữa đây?

Triệu Nhã xòe hai tay ra.

- Ây. . . Cũng đúng! - Triệu Phong và Thẩm Truy cười khổ.

Dù là Triệu Nhã, Trịnh Dương hay là Viên Đào đều có thể cứng rắn chống đỡ cường giả Ích Huyệt cảnh, thậm chí còn mạnh hơn lão sư bình thường, ai còn dám tỷ thí cùng bọn họ?

Chỉ sợ vừa nhìn thấy đã lập tức nhận thua.

Hơn nữa, thực lực của họ đã mạnh như vậy, dù đạt được quán quân trong tân sinh thi đấu cũng không còn thấy vinh dự nữa. Vì vậy tốt nhất là bọn họ rút lui.

- Đúng rồi, cha, ngươi nhìn thấy Trương lão sư không? Có cần ta giới thiệu một chút không? - Thấy hai người đang đứng ở cửa, Triệu Nhã hỏi.

- Ta đã gặp Trương lão sư của các ngươi. - Nói đến đây, Triệu Phong nhìn về phía nữ nhi:

- Tiểu Nhã, có thể trở thành học sinh của Trương lão sư là vận may của ngươi, sau này nhất định phải ngoan ngoãn nghe lời, không thể ương bướng nghịch ngợm như ở nhà nữa!

- Vâng! - Triệu Nhã gật đầu.

- Còn nữa, Trương lão sư là Giao Long trên trời, chỉ sợ Thiên Huyền vương quốc không chứa nổi hắn. Nếu như hắn muốn ngươi đi theo, hãy nắm chắc cơ hội, đừng bỏ lỡ. Nếu không sẽ hối hận cả đời. . . - Những lời này, Triệu Phong dùng truyền âm nói với nàng, ánh mắt đầy mong chờ.

- Có lẽ. . . người có thể cứu mẫu thân ngươi, chỉ có hắn. . .!

- Vâng! - Triệu Nhã xiết chặt nắm đấm.

. . .

- Thử xem Minh Lý Ngọc Tinh này làm sao sử dụng!

Hắn chỉ điểm Triệu Phong là vì nể mặt Triệu Nhã, cũng không tính là gì. Ngay khi hai người vừa rời đi, Trương Huyền cũng không nghĩ nhiều nữa, lập tức cúi đầu nhìn vào viên ngọc thạch trong lòng bàn tay.

Theo lý thuyết, hắn có Thiên Đạo thư viện, có thể dễ dàng nhìn ra vấn đề trong tu luyện cùng thiếu hụt của người khác, vì vậy dù không phải Minh Lý cảnh tâm như chỉ thủy cũng không sao.

Nhưng bay giờ, để đủ điều kiện khảo hạch danh sư, hắn bắt buộc phải có thiên phú này, đồng thời đạt tới 3.

Không có thân phận danh sư, chỉ dựa vào ngụy trang cũng không phải kế sách lâu dài.

Cũng giống như lái xe ở kiếp trước, nếu không có bằng lái xe, cho dù là tay đua khi đi trên đường cũng phải nơm nớp lo sợ bị bắt.

Hơn nữa, mấu chốt nhất là, Danh Sư đường có nhiều loại sách. Hắn cần bổ sung tri thức để tăng thực lực lên.

- Hấp thu!

Hơi nghĩ một chút, tâm cảnh lần nữa tiến vào cảnh giới thứ hai, quả nhiên hắn cảm thấy lòng bàn tay có một cảm giác thanh mát truyền toàn thân. Mức độ tâm cảnh bị giảm trước đó dần dần phục hồi.

- Thật sự có tác dụng!

Cảm nhận được biến hóa trong cơ thể, đôi mắt Trương Huyền sáng lên. Hắn tiếp tục đắm chìm trong đó, tham lam hấp thu năng lượng bên trong Minh Lý Ngọc Tinh.

Không biết trải qua bao lâu, rốt cục cảm thấy mức độ tâm cảnh bị hao tổn đã triệt để khôi phục, lại một lần nữa đạt tới không phẩy một.

Tuy nhiên, sau khi khôi phục lại không phẩy một, hắn không cách nào hấp thu tiếp được nữa, giống như đã tràn đầy, không thể chứa đựng thêm nữa.

- Xem ra không có công pháp tu luyện, có thứ này cũng vô dụng, giống như không cách nào làm cho tu vi tấn cấp vậy!

Không cách nào hấp thu, Trương Huyền đành phải ngừng lại.

Trong tu luyện, linh khí có quan hệ cùng chân khí. Như là nước chảy từ cao xuống thấp, muốn đảo ngược lại cần phải sử dụng các loại phương pháp, công pháp tu luyện chính là một trong số đó.

Minh Lý Ngọc Tinh mặc dù có thể trợ giúp tăng mức độ tâm cảnh, nhưng không có pháp quyết tu luyện phối hợp, đối với hắn hiện tại chỉ như gân gà.

- Được rồi, nghiên cứu nó sau. Bây giờ xem trang sách vàng đó.

Biết có nghĩ nữa cũng vô dụng, Trương Huyền tập trung sự chú ý vào trang sách vàng trong thư viện.

Trang sách này xuất hiện khi mấy tên tiểu tử kia đứng lên bảo vệ danh tiếng cho hắn. Lúc đó hắn vẫn chưa kịp quan sát, bây giờ tranh thủ lúc đang rảnh, có thể nghiên cứu một chút.

Hắn lập tức điều khiển trang sách đến trước mắt. Giống như lần trước, nó chỉ có một trang giấy trống không.

- Đến cùng có phải do người cảm kích mà nó xuất hiện hay không còn cần nghiên cứu, chỉ là. . . thứ này đến cùng có tác dụng gì?

Trương Huyền nhìn chằm chằm vào trang sách trước mắt, trong lòng vô cùng nghi hoặc.

Lần trước khi hắn đang nghiên cứu, trang sách bỗng biến mất, hắn lâm vào hôn mê. Sau khi tỉnh lại, lượng kiến thức trong thư viện đã trở thành

tri thức của chính bản thân hắn.

Chẳng lẽ cái thứ nhìn vô cùng lợi hại này lại chỉ có mỗi một tác dụng đó thôi sao?

Nhưng nếu như không phải, một chữ cũng không có, càng không có hướng dẫn sử dụng. . . càng nghiên cứu hắn càng cảm thấy mông lung.

- Dùng Thiên Đạo thư viện thử xem!

Nghiên cứu cả buổi mà vẫn chẳng hiểu gì, hắn bỗng nghĩ đến một cách.

Hắn nghiên cứu không ra, nhưng thư viện có thể!

Giống như lần trước hắn nghiên cứu khí độc vậy. Cho đến bây giờ, hình như còn chưa có thiếu sót nào mà cái Thần Khí nghịch thiên này không phân tích ra được.

Tuy nhiên, trang sách vàng này lại ở trong não hải của mình, mặc dù cảm giác như đang cần trên tay, nhưng thực ra lại là do linh hồn cảm ứng, không thể thực sự chạm vào. Không biết như vậy có thể hình thành sách hay không.

- Thiếu hụt!

Tay hắn nắm chặt tờ giấy vàng, tinh thần cảm ứng.

Nhìn chung quanh một chút, quả nhiên giống như đoán, ý thức của hắn có thể chạm vào nhưng lại không có cách nào xem xét thiếu sót.

- Chỉ có thể dùng biện pháp ngu ngốc để đoán. . .

Thử nửa ngày không có gì thay đổi, Trương Huyền đành phải cười khổ.

Phương pháp kia vô dụng, cũng chỉ có thể dựa vào chính mình suy đoán.

Hắn lấy ra một quyển sách trống, viết lên vài chữ: "Tác dụng duy nhất của trang sách vàng là chuyển hóa tri thức trong thư viện thành tri thức

của bản thân."

Ông!

Một quyển sách tương tự xuất hiện trong đầu hắn. Lất ra xem xét, quả nhiên trên đó viết rõ thiếu hụt: "Chuyển hóa tri thức chỉ là một khả năng của nó, không phải là duy nhất.

- Thực còn có những tác dụng khác!

Đôi mắt Trương Huyền sáng lên.

Hắn biết ngay trang sách nhìn lợi hại như vậy, làm sao chỉ có một tác dụng chuyển hóa kiến thức được, quả nhiên còn có tác dụng khác.

Đáng tiếc, đến cùng nó có năng lực gì, cũng chỉ có thể dựa vào chính mình suy đoán.

“Tên của trang sách này là . . . Trang sách vàng!”

Chần chờ một lát, Trương Huyền lại viết tiếp.

Ngay lập tức, khuyết điểm xuất hiện: "Tên trang sách vàng không đúng, quyển sách này tên là “Thiên Đạo chi sách”.”

- Thiên Đạo chi sách? Cái tên thật khí phách! Nhưng mà. . . khí phách cũng vô dụng, phải biết tác dụng của nó mới được!

Trương Huyền cau mày.

Đã biết bên một tác dụng của nó là chuyển hóa tri thức, vậy tác dụng thứ hai là cái gì?

- Liệu có thể tạo ra một quyển công pháp tu luyện mức độ tâm cảnh hay không?

Trương Huyền đang suy nghĩ cách kiểm tra, đột nhiên một cái ý nghĩ lóe lên.

Hắn đã đau đầu về việc gia tăng mức độ tâm cảnh cả ngày nay rồi. Nếu Thiên Đạo chi sách này trâu bò như vậy, liệu có thể tạo ra một bộ công pháp tăng lên mức độ tâm cảnh hay không?

Đang miên mang suy nghĩ, bỗng thấy trang sách vàng trước mắt kịch liệt lắc lư, sau đó biến thành một màn sáng rực rỡ bao phủ toàn bộ thư viện.

Hô!

Lần này Trương Huyền không bị hôn mê. Hắn khôi phục lại ngay lập tức, vội vàng nhìn lại. Giống như trước đó, quyển sách vẫn còn, nhưng tờ giấy trống không trong đó đã biến mất lần nữa.

- Chẳng lẽ. . . Thực sự hình thành công pháp để mức độ tâm cảnh tăng lên?

Vừa rồi hắn đang mải mê nghĩ cách tăng mức độ tâm cảnh, trang sách vàng óng liền biến mất. Liệu có xuất hiện một quyển công pháp tu luyện mức độ tâm cảnh như hắn mong đợi hay không?

Nghĩ đến đây, trong lòng hắn nóng như lửa đốt, vội vàng nhìn khắp bốn phía tìm kiếm.

Thiên Đạo chi sách (2)

dtv-ebook.com

Trans by My

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Tìm nửa ngày, hắn bất đắc dĩ phát hiện, trong thư viện không hề xuất hiện thêm bất kỳ quyển sách nào.

- Chẳng lẽ lại lãng phí sách vàng vô ích rồi?

Trương Huyền cảm thấy lúng túng.

Nếu đúng thật là như vậy, hắn cũng chỉ có thể khóc.

Không nói tác dụng khác, chỉ riêng việc chuyển đổi tri thức trong thư viện thành của bản thân đã rất lợi hại. Bởi vì hắn đang có toàn bộ sách trong Vương quốc Tàng thư khố, nếu như tất cả đều biến thành kiến thức của mình. Dù không phải kiến thức uyên bác gì nhưng lại bao hàm rất nhiều nghề nghiệp, lượng tri thức của hắn sẽ vô cùng khổng lồ.

Vậy mà. . . hắn đã lãng phí vào một việc vô ích!

La gan đau quá!

Không muốn bỏ cuộc, hắn tiếp tục tìm kiếm xung quanh. Tuy nhiên, hắn không thể tìm thấy cái gì gọi là công pháp bí tịch. Trương Huyền đành phải rời khỏi thư viện với tâm trạng buồn bực.

Ý thức vừa đi ra, hắn lập tức nghe được những tiếng thảo luận truyền vào trong tai.

- Ta cảm thấy không phải Trương lão sư đang tu luyện!

- Không phải tu luyện thì là làm gì? Hai mắt nhắm chặt, không hề động đậy. Chẳng lẽ lại ngủ thiếp đi?

- Nếu như là tu luyện, chung quanh phải có linh khí hội tụ, nhưng bây giờ một chút cũng không có!

- Không phải tu luyện, không phải ngủ, chẳng lẽ Trương lão sư. . . Trương lão sư, ngươi đừng đi, ta không nỡ bỏ ngươi. . .

Còn chưa kịp nói chuyện hắn đã bị một tên mập ôm lấy, ngay sau đó bị lắc đến choáng đầu hoa mắt.

Đừng đi… đi em gái ngươi a! Chỉ là ý thức của ta tiến vào thư viện, tập trung quá mức nên không có chú ý bên ngoài mà thôi. Làm sao đến trong miệng ngươi lại giống như ta đã chết vậy?

Trương Huyền xầm mặt lại, suýt nữa phát điên.

- Im miệng!

Trương Huyền mở to mắt, quát một tiếng.

- A, Trương lão sư, ngươi không chết? Quá tốt rồi! Ta còn tưởng rằng ngươi đã đi vào cõi tiên trong giấc ngủ…

Nhìn thấy sắc mặt Trương lão sư dần dần tái xanh, thanh âm của Viên Đào càng ngày càng nhỏ.

Vừa rồi mấy người tiến vào lớp học, chỉ thấy Trương lão sư ngồi ở trên ghế, nhắm chặt hai mắt không nhúc nhích. Lúc đầu mọi người còn tưởng rằng hắn đang nghỉ ngơi nên không ai để ý. Nhưng đợi hơn mười phút vẫn không có bất kỳ phản ứng gì, thậm chí bọn họ đã gọi mấy tiếng

nhưng Trương Huyền vẫn không trả lời, vì vậy tất cả mới trở nên hoảng hốt.

Mọi người vội vàng chạy lại vây quanh hắn, vì vậy mới xuất hiện cảnh vừa rồi.

Ngay khi Trương Huyền chuẩn bị dạy cho Viên Đào thối mồm một bài học, bỗng Trịnh Dương đi tới:

- Lão sư, Vương Siêu lão sư cùng Vương Sùng đại sư đã chờ ở ngoài cửa nửa ngày, ngươi có muốn gặp họ hay không?

- Vương Siêu? Vương Sùng? Để bọn hắn vào đi! - Trương Huyền vẫy tay áo.

- Vương Sùng mang theo đứa con bất hiếu Vương Siêu bái kiến Trương lão sư…

Vừa vào cửa, Vương Sùng đã cúi người chào.

Trương Huyền biết hắn nhất định là vì nhi tử mình đến đây xin lỗi nên cũng không nói gì thêm.

Vương Siêu này mặc dù nhiều lần nhắm vào mình, nhưng không ảnh hưởng quá lớn. Nói thẳng ra là, bản chất của hắn không phả là ấu, sở dĩ có những hành động như vạy là vì bạn tốt mà thôi.

Đến Lục Tầm hắn còn có thể tha thứ, dĩ nhiên cũng không so đo với gia hỏa này.

Ban đầu, Vương Siêu vẫn còn thù địch với Trương Huyền, nhưng sau khi Trương Huyền cho phép Vương Sùng truyền thụ Thiên Đạo thương pháp cho nhi tử, hắn lập tức kích động toàn thân run rẩy.

Hắn đã được chứng kiến sự cường đại của Thiên Đạo thương pháp khi xem cuộc chiến giữa Lục Tầm và học sinh của Trương Huyền. Kể từ đó, trong lòng hắn vẫn luôn ngứa ngáy khó chịu. Sau khi được cho phép học

tập, hắn đã không còn oán giận Trương lão sư nữa mà đã hóa thành bội phục cùng cảm kích.

Hai người rời đi, Vương Hoằng tộc trưởng và Bạch Minh tộc trưởng lại nhao nhao đến chào hỏi. Tiếp đó, Triệu Nhã và mọi người trợn mắt há mồm khi thấy viện trưởng, Điền lão, Âu Dương hội trưởng, Thẩm Bích Như lão sư, Hàn Quỳnh lão sư. . .

Ngày trước, nơi đây vắng vẻ đến cả một bóng quỷ cũng không thấy. Vậy mà bây giờ, một phòng học chật hẹp lại như biến thành trung tâm của toàn bộ học viện. Tất cả những nhân vật hô phong hoán vũ, có thân phận và địa vị cao trong Thiên Huyền học viện đều chạy tới thăm Trương Huyền.

Trương Huyền rất ghét phải đối phó với những vấn đề này, nhưng người ta đã đích thân tới, hắn cũng không thể đuổi đi, vì vậy đành phải kiên trì tiếp đón.

Tuy nhiên, may mắn là những người này cũng nhận ra hắn có chút không thích, vì vậy tất cả đều không ở lại lâu.

- Trương Huyền, có phải ngươi muốn rời khỏi Hồng Thiên học viện hay không?

Cuối cùng Thẩm Bích Như tiến vào. Nàng chần chờ một hồi, rốt cục mở miệng hỏi.

Lúc đầu, nàng là đệ nhất mỹ nữ của học viện, lại có tài năng nên chưa bao giờ tiếp xúc với lão sư cấp thấp tiếng xấu vang xa như hắn. Không ngờ, Trương Huyền đột nhiên quật khởi. Chỉ chưa đến hai mươi ngày, danh tiếng của hắn đã lớn như vậy, thậm chí còn trở thành sư huynh của tam đại danh sư.

Với tiền đồ vô lượng như thế, một nơi nhỏ bé như Hồng Thiên học viện khẳng định không chứa nổi hắn, sớm muộn cũng sẽ rời đi.

Mặc dù hiểu đó là không thể tránh khỏi, nhưng nàng vẫn cảm thấy chán nản.

Hai người mặc dù chỉ là quan hệ đồng nghiệp, nhưng người thanh niên trước mắt này lại là người đầu tiên gây nên sự hiếu kỳ và hứng thú của nàng. Hắn cứ như vậy rời đi làm nàng cảm thấy khó có thể buông bỏ.

- Ừm!

Không biết những suy nghĩ trong lòng nàng, Trương Huyền nhẹ gật đầu.

Hắn sở dĩ lưu lại học viện là bởi vì mấy học viên này. Hiện tại bọn hắn đều trưởng thành rồi, mình cũng lấy được thân phận minh tinh lão sư và danh sư học đồ, thực lực càng đạt tới Thông Huyền cảnh đỉnh phong. Vì thế hắn cũng nên ra ngoài đi dạo, nhìn ngắm bốn phía một chút.

Hơn nữa, quan trọng nhất là hắn muốn mau chóng giải quyết khí độc trong người.

Nếu không, cảm giác như thể trong người luôn có một quả bom hẹn giờ, dù là ai cũng không thể ngồi yên được. Hắn cũng không muốn vừa mới sống lại không bao lâu, còn chưa kịp hưởng thụ nhân sinh mới, lại lần nữa chết mất.

- Vậy. . . Ngươi muốn đi đâu? Bắc Vũ Vương quốc?

Nghe thấy đối phương xác nhận, Thẩm Bích Như vội hỏi.

Mặc dù cảm thấy không nỡ, nhưng nàng cũng biết, người thanh niên trước mắt này thiên tài như thế, chênh lệch giữa hai người về sau sẽ càng ngày càng lớn, cho đến khi nàng không còn đuổi kịp hắn nữa.

Dù sao cũng là người của hai thế giới.

- Không, ta nghĩ sẽ đi Thiên Vũ vương quốc! - Trương Huyền nói.

Thiên Vũ vương quốc có Hồng Liên sơn mạch, là nơi có khả năng cao xuất hiện Độc điện. Nếu rời khỏi Thiên Huyền vuông quốc, dĩ nhiên đó nơi đầu tiên hắn muốn đi.

- Thiên Vũ nhất đẳng Vương quốc? Xa như vậy? – Thẩm Bích Như sững sờ:

- Tuy nói rằng hai Vương quốc sát nhau, nhưng trên thực tế lại cách xa nhau không biết mấy vạn cây số. Ngươi làm sao vượt qua?

- Ta đang suy nghĩ. . . - Trương Huyền chần chờ.

Thông qua bản đồ địa lý nhìn thấy trong Tàng thư khố sách, hắn biết đại lục này rộng lớn mênh mông, không biết rốt cuộc rộng đến nhường nào.

Đối phương nói không sai. Thiên Vũ vương quốc mặc dù nói là sát bên Thiên Huyền vương quốc, nhưng trên thực tế lại cách xa nhau đến mấy vạn cây số. Dù là tuấn mã nhanh nhất cũng phải mất mấy tháng mới đến nơi.

Nếu không phải vì xa như vậy, Thiên Huyền nhỏ bé này khẳng định đã sớm bị các vương quốc cường đại khác đthâu tóm, làm sao có thể tùy ý nó độc lập tồn tại như bây giờ.

- Cái này có gì phải suy nghĩ, đi Thú đường cưỡi “thú cưỡi” không phải là được sao! - Hàn Quỳnh duỗi lưng một cái, cười khanh khách nói chen vào.

- Thú đường? Thú cưỡi?

- Thú đường là tồn tại giống như Luyện Đan Sư công hội, Luyện Khí Sư công hội, còn có tên gọi khác là Tuần Thú Sư công hội. Đây là tổ chức được hình thành từ Tuần Thú Sư liên hợp. Bọn hắn tuần phục vô số phi hành Man Thú làm công cụ chở người thay đi bộ, còn được gọi là thú cưỡi. Chúng có tốc độ nhanh, ngày đi vạn dặm. Nơi này cách Thiên Vũ

vương quốc mặc dù xa, nhưng cưỡi thú cưỡi thì chỉ cần vài ngày mà thôi.

Hàn Quỳnh nói.

- Ồ? – Hai mắt Trương Huyền sáng lên.

Cái này chẳng phải giống như máy bay ở kiếp trước sao?

- Hàn Quỳnh, không biết không nên nói bậy! – Thẩm Bích Như trợn nhìn bạn tốt:

- Thứ ngươi nói tới là thiểm điện thú cưỡi, là loại có tốc độ nhanh nhất. Nghe nói, mỗi con đều có thực lực đạt đến tông sư, toàn bộ Thú đường cũng chỉ có một con. Chỉ danh sư thân phận có rất cao hoặc là chính thức Tuần Thú Sư mới có tư cách cưỡi. Chúng ta bình thường ngồi những loại kia đều có tốc độ rất chậm, một ngày có thể bay hai, ba ngàn cây số đã là tốt rồi.

- Ừm, Thẩm lão sư nói không sai, thiểm điện thú cưỡi hoàn toàn chính xác không phải ai cũng có thể cưỡi, dù là danh sư học đồ cũng không có tư cách!

Hàn Quỳnh gật gật đầu.

Trương Huyền gật đầu đồng tình. Nếu như loại người nào cũng có thể cưỡi con thú tốt nhất, nó sẽ đâu còn là đặc quyền nữa. Hắn không tiếp tục vấn đề này nữa mà quay sang hỏi:

- Thiên Huyền vương quốc có Thú đường sao?

Hắn từng thấy ở Vương thành có Luyện Đan Sư công hội, Luyện Khí Sư công hội, Giáo Sư công hội, nhưng chưa từng nghe nói đến Thú đường.

Mặc dù sau khi sống lại, hắn ở Vương thành không lâu, nhưng tiền thân lại là người sống ở nơi này. Nếu quả thật có Thú đường ở đây, không có lý do gì mà hắn chưa từng nghe thấy.

- Có Thú đường, tuy nhiên nó không ở Vương thành, mà ở trong dãy núi cách đây không xa!

Thẩm Bích Như nhẹ nhàng cười một tiếng:

- Ngươi cũng biết, Man Thú ưa thích cuộc sống tự do vô câu vô thúc, sơn lâm mới là nơi bọn chúng sinh tồn. Thú đường nếu như xây ở Vương thành, cả ngày có Man Thú bay tới bay lui, không ít người sẽ dọa sợ!

- Cũng đúng! - Trương Huyền gật đầu.

Man Thú hung mãnh và hoang dã, nếu một mực nuôi nhốt chúng trong lồng, chỉ sợ sẽ không sống nổi mấy ngày.

CŨng giống như thỏ rừng, lợn rừng rất khó nuôi trong nhà.

- Thế nào, muốn đi tìm Thú đường? Có muốn ta đưa ngươi đi hay không? Ta đã từng đến đó nhiều lần, cũng biết vị trí của Thú đường rất rõ ràng. Hơn nữa, ta có người quen ở đó, có lẽ có thể giúp ngươi tìm một con phi hành Man Thú tốt.

Hàn Quỳnh lão sư mỉm cười.

- Hừ! – Nghe thấy lời nói tán tỉnh rõ ràng của bạn tốt, Thẩm Bích Như nhướng mày:

- Trương lão sư, đừng nghe nàng nói bậy. Nếu ngươi thật sự muốn đi Thú đường, ta cũng có thể đưa ngươi đi!

- Vậy thì làm phiền Thẩm lão sư rồi! - Trương Huyền cũng cảm thấy nhức đầu với Hàn lão sư như yêu tinh này, vì vậy lập tức chăp tay.

Đi với nàng thì thà đi với Thẩm lão sư còn dễ chịu hơn.

Hơn nữa, dù sao thì hai người cũng được coi là tương đối quen thuộc.

- Được! – Thẩm Bích Như gật gật đầu:

- Vậy lúc nào chúng ta xuất phát để ta chuẩn bị một chút?

- Ngày mai ta còn có một buổi giảng bài, sau khi xong sẽ đi.

Trầm tư một chút, Trương Huyền nói.

Vấn đề khí độc trong cơ thể hắn càng sớm giải quyết càng tốt. Nếu đã quyết định rời khỏi cũng không cần phải dây dưa kéo dài.

- Vậy thì tốt, ta đi chuẩn bị trước!

Thẩm lão sư gật gật đầu, cùng Hàn Quỳnh rời đi.

Vừa rời đi lớp học, Thẩm Bích Như nhịn không được nhìn về phía Hàn Quỳnh bên cạnh:

- Hàn lão sư, ngươi thực sự có ý tứ với Trương lão sư sao?

- Ta? - Hàn Quỳnh cười khanh khách nhìn nàng:

- Lời này hắn là ta hỏi ngươi a! Vừa rồi ta chỉ thử một chút, nhìn xem ngươi sẽ phản ứng thế nào. Không ngờ, ngươi lại lập tức đồng ý đưa hắn đi… Hắc hắc, đây không phải là việc mà Thẩm lão sư hoa khôi, băng sơn mỹ nhân sẽ làm đi!

- Ta. . . - Khuôn mặt Thẩm Bích Như đỏ lên.

- Ta biết có lẽ ngươi có hảo cảm với hắn. Nói thật, đàn ông ưu tú như vậy, ai cũng ưa thích, tuy nhiên. . .

Hàn Quỳnh lắc đầu, không còn bộ dạng ngả ngớn như lúc trước, trong đôi mắt đẹp là sự nghiêm túc.

- Người có thực lực và thiên phú như thế, lại còn có thể không màng danh lợi, ẩn nhẫn lâu như vậy. . . Chỉ cần hắn không chết non, sớm muộn cũng sẽ hót lên một tiếng kinh người, làm chấn động thiên hạ!

- Loại người này. . .

- Chúng ta không xứng!

Lưu Huân nghi hoặc

dtv-ebook.com

Trans by My

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Trương Huyền không biết suy nghĩ trong lòng Thẩm Bích Như. Hiện tại hắn đang xoa lông mày, cân nhắc xem trước khi đi còn cần phải làm những gì, bỗng thấy một đám mắt đen xông tới.

- Trương lão sư, đừng bỏ rơi chúng ta. . .

- Ngươi muốn đi Thiên Vũ vương quốc? Mang ta đi cùng đi!

- Chúng ta muốn ở bên lão sư. . .

Chính là Triệu Nhã, Trịnh Dương và những người khác.

Cuộc đối thoại của Trương Huyền cùng Thẩm Bích Như vừa rồi đã lọt vào tau đám người, ánh mắt bọn họ đều đều lộ ra sự mong chờ mãnh liệt.

- Muốn đi theo ta?

Trương Huyền quay lại nhìn:

- Các ngươi cần nghĩ cho kĩ. Ta muốn đi đến vương quốc có cấp bậc cao hơn, không phải trò đùa, ở đó có rất nhiều người tài giỏi. Vô số nguy hiểm luôn thường trực, chỉ cần hơi không cẩn thận sẽ dẫn tới họa sát thân, thậm chí tử vong!

- Chúng ta biết! - Cả năm người đều kiên quyết trả lời.

Thời gian bọn họ tiếp xúc với Trương lão sư tiếp xúc không dài, nhưng hắn đối xử với bọn họ rất chân thành, luôn nỗ lực giú bọn họ nâng cao thực lực mà không cầu báo đáp. Trong lòng bọn họ, tình thầy trò sớm đã có thể so với tình thân.

- Không cần quyết định vội vàng như vậy. Ta cho các ngươi một đêm suy nghĩ, ngày mai cho ta đáp án! - Trương Huyền khoát khoát tay.

Nói thật, không chỉ riêng bọn họ có tình cảm với Trương Huyền. Sau thời gian dài dạy dỗ bọn họ, hắn cũng có tình cảm và không nỡ rời xa. Nếu thực sự đưa những học sinh này theo, hắn muốn bọn họ suy nghĩ thật kỹ, cam tâm tình nguyện chứ không phải ép buộc.

Hơn nữa, dù đồng ý đưa họ theo, nhưng hắn không thể để học sinh của mình gặp nguy hiểm. Bơi vì Hồng Liên sơn mạch rất có thể là hang ổ của Độc Sư, vô cùng nguy hiểm. Chính mình còn rất khó đảm bảo an toàn cho bản thân, chớ nói chi là mấy gia hỏa này.

- Trương lão sư, ta không cần suy nghĩ. Tất cả mọi thứ ta có bây giờ đều là ngươi cho, ngươi đi đến đâu, ta theo đến đấy!

Viên Đào lắc đầu, trực tiếp quỳ rạp xuống đất, trong ánh mắt mang theo kiên định.

Hắn là cô nhi, không có bất kỳ tài nguyên tu luyện gì. Lúc đầu hắn chỉ là một học viên kém nhất học viện, là Trương lão sư từng bước dạy dỗ hắn, cho hắn công pháp tốt nhất, đan dược tốt nhất, bài giảng tốt nhất. . .

Vì vậy hắn mới có thực lực như bây giờ.

Cho nên, hắn không cần suy nghĩ. Trương lão sư đi đâu, hắn đi đấy.

- Ta cũng vậy. Trương lão sư, xin ngươi đừng đuổi chúng ta đi. Chúng ta nguyện ý làm học sinh của ngươi. . . cả đời này! – Người thứ hai quỳ xuống lại cô bé luôn luôn nhu nhược, Vương Dĩnh.

- Xin Trương lão sư đưa ta đi cùng!

Ngay sau đó, Triệu Nhã, Trịnh Dương và Lưu Dương cũng lập tức quỳ xuống, từng ánh mắt kiên định không hề dao động.

Nhìn thấy năm học sinh của mình mặc dù tuổi còn nhỏ mà đã lộ quyết tâm dù chết không hối hận, cho dù Trương Huyền làm người hai đời nhưng trong lòng cũng phải run lên.

- Ta có thể đưa các ngươi đi cùng, tuy nhiên, chúng ta không thể cùng đi một đường. Ta sẽ nhờ mấy người Lưu sư đưa các ngươi đến Thiên Vũ Vương thành. Chờ ta giải quyết xong việc sẽ đi tìm các ngươi!

Trương Huyền chần chờ một chút rồi nói.

Sau khi giải quyết vấn đề khí độc trong cơ thể, hắn khẳng định phải đi Thiên Vũ Vương thành khảo hạch danh sư ở Danh Sư đường.

Để các học sinh đên đó trước, lại có Lưu sư và mọi người chiếu cố, họ sẽ an toàn hơn.

- Đa tạ lão sư!

Khi nghe Trương Huyền đồng ý đưa bọn họ đi, năm người hưng phấn đến mức hốc mắt phiếm hồng.

Bọn họ không biết rằng quyết định ngày hôm nay của mình sẽ làm thay đổi bố cục của đại lục này đến mức nào. Và cuối cùng, năm người sẽ đạt đến độ cao nào.

- Tốt rồi, các ngươi đều trở về chuẩn bị đi. Lần này rời khỏi Thiên Huyền vương quốc, không biết lúc nào mới có thể trở về! - Trương Huyền khoát tay.

- Vâng!

Năm người đồng thời gật đầu, lui ra ngoài.

Sắp xếp cho các học sinh xong, Trương Huyền lập tức đi về phủ đệ. Hắn nhìn thấy Lưu Lăng và hai người khác vẫn một mực chờ mình. Sau khi nói ra ý định sẽ rời đi, hắn thấy bọn họ tỏ ra thất vọng và buồn rầu.

Ngay sau đó, Trương Huyền bảo bọn hắn lấy ra công pháp tu luyện của mình, giúp đỡ chỉ điểm một phen. Kết quả, Lưu Lăng là người đầu tiên cảm nhận về cảnh giới tông sư.

Trịnh Phi mới vừa đột phá không bao lâu, vì vậy trong khoảng thời gian ngắn rất khó tăng lên. Tuy nhiên, Trang Hiền cũng có tiến bộ rất lớn, chỉ cần củng cố thật tốt, trong nửa tháng có thể trùng kích tông sư thành công.

Sau khi dặn dò ba người thay bản thân chiếu cố "Thân truyền đệ tử", lúc này Trương Huyền mới gọi Tôn Cường tới.

- Lão gia, đừng bỏ ta ở lại, ta muốn đi theo ngươi…

Vừa vào cửa, Tôn Cường lập tức quỳ rạp xuống đất.

Hắn giống như Viên Đào, không có bối cảnh lợi hại gì. Trước khi gặp Trương Huyền, hắn chỉ là một thương nhân nhỏ trong Thiên Vũ thương hội chuyên cho người ta thur phòng, không có địa vị gì.

Người đã mang lại sự kính trọng và uy tín cho hắn chính là người đàn ông trước mắt này. Cho nên hắn ta không nỡ buông bỏ.

- Nếu ngươi thật sự muốn đi theo ta, hãy đi Hồng Thiên học viện tìm Trương Huyền lão sư, trung thành với hắn. Lúc nào rảnh rỗi ta sẽ trở lại thăm. - Trương Huyền nói.

Mặc dù tu vi Tôn Cường không cao, nhưng trên lĩnh vực kinh doanh, hắn lại là một cao thủ. Sau này khi trở thành danh sư sẽ phải giải quyết nhiều vấn đề hơn, dù sao vẫn cần một người quản lý. Hắn đã hiểu rõ gia hỏa này, vì vậy Tôn Cường phù hợp vị trí này.

- Vâng! - Tôn Cường nghe thấy lão gia cũng không có ý định bỏ mặc hắn, hưng phấn đến liên tục gật đầu.

- Tu vi hiện tại của ngươi còn hơi thấp, đây là công pháp ta sáng tạo riêng cho ngươi, tu luyện cho thật tốt. Hi vọng lần sau gặp lại, thực lực của ngươi có thể xứng với thân phận! – Sau khi đưa cho hắn một bản bí tịch, Trương Huyền nhìn chằm chằm vào tên mập mạp trước mắt, thần sắc nghiêm nghị:

- Đừng để ta thất vọng!

- Lão gia, ta sẽ cố gắng!

Tôn Cường nghiêm túc gật đầu.

Lão gia nói rất đúng, thực lực của hắn là điểm yếu. Thân là quản gia cho danh sư lại chỉ là võ giả tầng bốn Bì Cốt cảnh, thực sự quá yếu.

Trước kia ngơ ngơ ngác ngác sống qua ngày thì cũng thôi, nhưng từ giờ nếu còn muốn đi theo lão gia, thực lực không đủ khẳng định là không được.

- Đi xuống đi!

Sắp xếp xong tất cả mọi chuyện đã đến đêm khuya. Ngày mai còn một buổi giảng bài nên Trương Huyền không tu luyện mà lập tức nghỉ ngơi.

Mặc dù vẫn thắc mắc không biết Thiên Đạo chi sách biến đi đâu, nhưng thực sự tìm không thấy cũng không có biện pháp gì.

...

Lưu Huân là thế hệ trẻ tuổi kiệt xuất của Lưu gia, một trong tứ đại gia tộc của Thiên Huyền. Năm nay hai mươi ba tuổi đã có tu vi Ích Huyệt cảnh sơ kỳ. Quan trọng nhất, sư phụ hắn là nhất tinh danh sư của Kim Dương Vương quốc, vì vậy có năng lực lĩnh ngộ và sự lý giải rất cao trong tu luyện.

Xuất ngoại học tập ba năm, lần này vất vả đường xa trở lại gia tộc. Trời mới vừa tờ mờ sáng, hắn đã về đến cửa nhà, đang muốn đẩy cửa đi vào lại thấy tộc nhân vội vả chạy ra ngoài.

- Nhanh lên, nếu không sẽ không kịp đâu!

- Đúng vậy a, mau chóng lên!

- Đây chính là cơ hội tốt, một khi mất đi nhất định sẽ hối hận cả đời!

Những người đi ra đều là thế hệ trẻ tuổi, cũng có trung niên hơn ba mươi tuổi. Trong tay mỗi người đều cầm giấy bút, khuôn mặt lộ ra vẻ sốt ruột.

- Mọi người muốn làm gì vậy? Chẳng lẽ có người muốn gây phiền phức cho Lưu gia chúng ta?

Nhìn thấy bộ dáng của bọn họ, lông mày Lưu Huân nhíu lại, ấm thầm vận chuyển chân khí đề phòng. Tuy nhiên, ý nghĩ này vừa lóe ra liền biến mất ngay lập tức.

Nếu quả thật có người gây sự, cao tầng sẽ ra mặt chứ không phải là thế hệ trẻ tuổi. Mấu chốt nhất là. . . Nếu là đi chiến đấu, cầm theo giấy bút làm cái rắm a!

Cũng không thể chờ địch nhân đến gần để vẽ lên mặt đến phương đi!

- Lưu Huân biểu ca, ngươi đã về rồi! – Trong lúc đang bối rối, một thiếu nữ tiến lên đón.

- Ngọc nhi, các ngươi đây là. . .

Ngọc nhi là biểu muội của hắn, từ nhỏ cùng nhau chơi đùa lớn lên. Nghe nói năm nay vừa mới thi đậu Thiên Vũ học viện, trở thành học sinh của Lục Tầm lão sư, tiền đồ vô lượng.

- À, Trương Huyền lão sư chuẩn bị giảng bài công khai, chúng ta đều muốn tham dự. Ngươi đã trở về thì đi nghe giảng cùng chúng ta đi!

Ngọc nhi cười nói.

- Trương Huyền lão sư? - Lưu Huân nhướng mày:

- Chính là lão sư phế vật ngươi viết trong thư lần trước đó sao? Bài giảng của hắn có gì hay ho?

Mặc dù rời khỏi Thiên Huyền vương quốc khá lâu, nhưng những chuyện phát sinh ở đây, hắn vẫn biết không ít.

Dù hắn ở cách xa mấy ngàn cây số nhưng vẫn biết đến Trương Huyền, gia hỏa đứng thứ nhất từ dưới lên xưa nay chưa từng có.

- Hắn không phải phế vật, mà là minh tinh lão sư chân chính! - Ngọc nhi kéo tay hắn.

- Nhanh lên đi, nếu đi trễ sẽ không tìm được chỗ tốt đâu.

- Không tìm được chỗ tốt? Vừa sáng sớm đã đi học? - Lưu Huân càng ngày càng không hiểu, hỏi lại.

- Không phải buổi sáng, là giữa trưa!

- Giữa trưa? - Lưu Huân gần như ngất đi vì sốc.

Giữa trưa mới giảng bài, đến lúc đó hẵng đi cũng không muộn. Bây giờ mới sáng sớm đã vội vã chạy đến đó làm cái quỷ gì?

- Ngươi nghe ta là được, nhanh chân lên một chút, đến nơi rồi ta lại nói tỉ mỉ cho ngươi! - Ngọc nhi lo lắng bước nhanh về phía Hồng Thiên học viện.

Thấy nàng và người trong tộc đều vội vã như thế, Lưu Huân cũng đành phải chạy theo sau.

- Những người kia là. . . Người của Bạch gia?

Đi không được bao lâu, hắn nhìn thấy một đám người cũng gấp gáp đi đến.

Đám người này so với bọn hắn người còn nhiều hơn. Không chỉ riêng thế hệ trẻ tuổi, thậm chí còn có vài trưởng lão râu bạc phơ cũng ở trong đó, hai mắt tỏa sáng, tựa như phía trước có một bảo tàng lớn đang chờ họ đến lấy.

Chỉ nhìn thoáng qua, Lưu Huân lập tức nhận ra đó là người của Bạch gia, cũng là một trong tứ đại gia tộc.

- Đó là. . . Bạch Minh tộc trưởng? Hắn. . . Cũng tới?

Trong lòng kỳ quái, hắn nhìn về phía người đi đầu, chợt toàn thân chấn động.

Đó chính là Bạch Minh tộc trưởng!

Không nghĩ tới hắn tự mình dẫn đội, phương hướng đi tới cũng giống như biểu muội hắn và mọi người.

- Người đó là. . . Vương Hoằng tộc trưởng?

Còn chưa hết sốc, ngay sau đó hắn lại nhìn thấy một đám người xuất hiện ở cách đó không xa, cũng đi về hướng Hồng Thiên học viện. Hắn nhận ra người đi đầu chính là Vương Hoằng tộc trưởng của Vương gia trong tứ đại gia tộc!

Nghe nói vị Vương Hoằng tộc trưởng này luôn luôn tâm cao khí ngạo, thực lực lại mạnh. Trong tứ đại gia tộc, hắn cũng được coi là thủ lĩnh. Tại sao… hắn lại đích thân đến đây?

Hơn nữa, trong tay hắn cũng cầm giấy bút. . .

- Đỗ gia Đỗ Mạc Hiên? Đỗ Viễn. . . Còn có thế hệ trẻ tuổi của Đỗ gia?

Lại đi một hồi, lần này hắn thấy được người của Đỗ gia. Tương tự như mọi người, họ cũng mang theo giấy bút và bước nhanh tới trước đầy hào hứng.

Tứ đại gia tộc vậy mà tập trung cùng một chỗ. Lưu Huân chỉ cảm thấy choáng váng suýt nữa trượt ngã.

- Ngọc nhi, rốt cuộc chuyện này là như thế nào?

Thực sự không được nhịn nổi tò mò, hắn nhìn về biểu muội ở phía trước.

- Bọn họ đều tới nghe Trương lão sư giảng bài! - Ngọc nhi nói.

- Nghe giảng bài? Chẳng lẽ, vị Trương lão sư này. . . là danh sư? - Lưu Huân thực sự không hiểu.

Ngoài danh sư ra, hắn thực sự không nghĩ ra đến cùng là người nào có thể tập hợp nhiều người như vậy. Thậm chí có thể làm cho tộc trưởng của tứ đại gia tộc trong Vương thành tự mình đi đến.

- Hắn không phải danh sư! - Ngọc nhi lắc đầu.

- Không phải? Vậy. . .

Lưu Huân càng bối rối hơn. Vốn định hỏi nếu không phải danh sư sao hắn có thể tập hợp nhiều người như vậy, bỗng nghe thấy giọng nói của một cô gái vang lên.

- Hắn mặc dù không phải danh sư, nhưng lại là. . .

- Đại sư huynh của danh sư!

Trương lão sư, ngươi đến rồi

dtv-ebook.com

Trans by My

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Đại sư huynh của danh sư?

Không nghe giải thích còn tốt, vừa nghe xong hắn càng cảm thấy khó hiểu. Cả người hắn co giật như lên cơn động kinh.

Là một học sinh của danh sư, hắn hiểu rõ danh sư có địa vị cao bao nhiêu.

Ngay cả Quốc vương bệ hạ của Thiên Huyền vương quốc cũng không dám có hành động bất kính trước mặt họ.

Một câu có thể đồ thành, một lời có thể diệt quốc.

Đây chính là danh sư!

Đại sư huynh của danh sư?

Có lầm hay không?

Lúc nào Thiên Huyền vương quốc lại xuất hiện một nhân trâu bò như vậy rồi?

Trong nháy mắt đó, hắn đã vô thức nhận định người vừa nói đến và Trương Huyền hắn biết không phải là cùng một người.

Đó là một phế vật, còn đây là Đại sư huynh của danh sư, sao có thể so sánh được?

Trong lòng suy nghĩ lung tung, hắn tiếp tục đi theo mọi người tiến vào Hồng Thiên học viện.

Điều đầu tiên xuất hiện trong tầm mắt hắn là một đám đông khổng lồ, người nào cũng cầm giấy bút, vẻ mặt hào hứng đi đến tỷ thí đài.

- Đây là. . . độc hành hiệp nổi danh Vương quốc, Thương Tùng kiếm khách Bạch Tùng? Dám cười thiên hạ đao khách Chu Hoằng Nghị? Một đao chấn càn khôn Triệu lão gia tử? Độc tí chấn bát phương Diệp Thiên Hùng? Ngươi chắc chắn. . . Những người này đều tới nghe giảng?

Lưu Huân nhận ra không ít nhân vật nổi tiếng trong đó, người hắn run rẩy suýt nữa ngất đi.

Những người này đều là siêu cấp nhân vật nổi tiếng khắp Thiên Huyền vương quốc trong nhiều năm qua. Ngay cả phụ thân hắn, Lưu gia tộc trưởng cũng phải tôn trọng bọn họ, không dám khinh thường. Thậm chí Quốc vương bệ hạ cũng khó có thể mời bọn họ đến Vương cung. Vậy mà bây giờ tất cả đều cầm giấy bút, cao hứng chờ đợi. . .

Đây rốt cuộc là buổi giảng vài cấp bậc gì?

- Đúng vậy a! - Ngọc nhi gật gật đầu, tỏ ra hưng phấn:

- Hôm qua Trương lão sư nói sẽ giảng. Tin tức này được lan truyền vô cùng rộng, vì vậy họ đều đến đây.

- Khoan đã, ngươi nói. . . giảng về kiến thức căn bản trong tu luyện?

Lưu Huân lảo đảo một cái, suýt chút nữa bị sặc.

Bài giảng về kiến thức căn bản thường có nội dung về cách tu luyện như thế nào, cách hội tụ linh khí, cách dùng linh khí rèn luyện thân thể. . . Nhưng kiến thức này quả thực có ích với võ giả tầng hai trở xuống.

Nhưng những trưởng lão, tộc trưởng, đại cao thủ Thông Huyền cảnh này chạy tới đây làm cái quỷ gì?

Ngươi chắc chắn bọn họ đều đến đây nghe giảng mà không phải đến đây giết người phóng hỏa a?

- Đúng vậy a! Lúc ấy ta ở ngay gần tỷ thí đài, nghe rất rõ ràng! - Ngọc nhi gật đầu. Nàng nhớ lại tư thế oai hùng của Trương lão sư ngày hôm qua, cả người bỗng trở nên hồi hộp.

Vô số đại cao thủ Thông Huyền cảnh chạy tới nghe giảng về kiến thức cơ bản trong tu luyện?

Dù thế nào Lưu Huân cũng đều cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

- Quả nhiên tới chậm rồi. . .

Ngay khi hắn vẫn đang choáng ngợp và cảm thấy khó tin vì những gì vừa nghe được, bỗng nghe thấy biểu muội hô lên một tiếng. hắn giật mình ngẩng đầu nhìn lại, con ngươi chợt co vào.

Trước mắt hắn, sân tỷ thí của Hồng Thiên học viện vốn rộng lớn vô cùng, có thể chứa trên vạn người, vậy mà giờ phút này đã đầy kín. Có không ít người lấy chăn đệm nằm trên đất, xem ra hôm qua bọn họ đã ở lại nơi này cả đêm không về.

- Những người ở phía trước là… lão sư của học viện?

Ngồi ở phía trước là lão sư của học viện. Mặc dù bọn hắn không nằm nghỉ trên đất, nhưng từ những hạt sương trên vai có thể nhận ra họ cũng đã chờ ở đây cả đêm.

Trước đó Lưu Huân còn cảm thấy biểu muội và mọi người quá vội vàng, trời vừa mới sáng đã đổ xô đến nghe bài giảng diễn ra vào buổi trưa. Không ngờ, lão sư trong học viện và những người này còn chờ cả đêm.

- Chỗ ngồi không có, chúng ta cũng chỉ có thể đứng. . . – Vẻ mặt Ngọc nhi đầy đau khổ.

Phía trước bọn họ đã đông nghịt người. Ngoại trừ những lão sư, học viên của Hồng Thiên học viện, còn có tất cả người của các thế lực lớn trong Thiên Huyền Vương thành cũng chạy đến. Nếu không biết hắn đã sớm biết là do có người giảng bài, e rằng sẽ hoài nghi có người tổ chức một cuộc phản loạn, muốn lật đổ Vương quốc.

- Ngọc nhi, Trương Huyền tiền bối… lão nhân gia… rốt cuộc là ai?

Cố nén rung động trong lòng, Lưu Huân lần nữa nhìn về phía biểu muội.

Ánh mắt mờ mịt đã trở nên nóng bỏng.

- Tiền bối? Lão nhân gia?

- Đúng vậy a! - Lưu Huân gật đầu.

Theo hắn thấy, dù là lão sư của hẵn cũng không thể làm cho nhiều người tới nghe lý thuyết căn bản như vậy.

Vị Trương lão sư này là sư huynh của danh sư, mặc dù không phải danh sư nhưng khẳng định cũng không thể ít tuổi. Hắn xưng hô là tiền bối, lão nhân gia không sai được.

- Khụ khụ, Trương Huyền lão sư vẫn chưa đến hai mươi tuổi, còn không lướn bằng ngươi. . . – Thấy hắn nói nghiêm túc, khuôn mặt Ngọc nhi đỏ lên.

- Không đến hai mươi? - Lưu Huân cứng đờ.

Chưa đến hai mươi. . . sư huynh của danh sư. . . Để nhiều người cam tâm tình nguyện chờ cả đêm như vậy chỉ vì nghe một buổi giảng bài công khai?

- Đây. . .

Lưu Huân cảm thấy tam quan của mình đều bị đổi mới, thực sự nhịn không được, mở miệng hỏi:

- Ngươi. . . Có thể kể một chút cho ta về chuyện của Trương lão sư không?

- Nhắc tới vị Trương lão sư, có lẽ nên bắt đầu từ sứ giả bình trắc, a… không, bắt đầu từ việc dạy học viên dẫn đến tẩu hỏa nhập ma. . .

Nàng còn chưa nói hết câu, bỗng nghe thấy phía trước trở nên ồn ào. Ngẩng đầu nhìn lại, thì ra là có bad lão giả đang đi nhanh tới. Ba người đi đến chỗ nào, chỗ ấy mọi người nhao nhao tránh ra một con đường.

- Là. . . Bắc Hư Vương quốc Lưu sư, Trang sư? Còn có. . . Hàn Vũ Vương quốc Trịnh sư?

Nhìn thấy ba bóng người, Lưu Huân lập tức nhận ra ngay.

Làm danh sư học sinh, hắn đã may mắn gặp ba người này hắn một lần. Lúc ấy, lão sư của hắn cũng phải cung kính, tự nhận mình không bằng họ.

Không nghĩ tới vậy mà ba người lại đến Thiên Huyền vương quốc, hơn nữa...

- Chẳng lẽ. . . bọn hắn cũng đến nghe giảng bài?

Mãnh liệt rung động làm hắn ngẩn người.

- Đúng vậy a! Trương lão sư chính là Đại sư huynh của ba người bọn họ!

Ngọc nhi gật đầu.

- Bọn họ. . . - Lưu Huân suýt khóc. Hắn vốn đang cảm thấy bản thân trở thành học sinh của danh sư, ra ngoài học tập ba năm, trở về có thể khoe khoang một phen, bây giờ mới biết. . .

Cái gì cũng không bằng người ta.

Không đủ hai mươi tuổi đã trở thành minh tinh lão sư, càng là sư huynh của tam đại danh sư. . .

Trương lão sư này rốt cuộc là người như thế nào?

. . .

Khi Trương Huyền tỉnh lại sau giấc ngủ đã gần giữa trưa. Hắn để Tôn Cường chuẩn bị đồ ăn, ăn một bữa ngon lành, lúc này mới đi bộ đến học viện.

Hắn vốn cho rằng còn chưa đến giờ bắt đầu sẽ không có người nào tới, nhưng khi nhìn thấy sân tỷ thí chật như nêm cối, hắn lập tức giật nảy mình.

Hôm qua quá nhiều người muốn làm học sinh của hắn, không còn cách nào khác nên hắn mới thuận miệng đồng ý mở một buổi giảng bài công khai.

Hắn vốn cho rằng không có người nào tới. Xét cho cùng, đây chỉ là một buổi giảng giải cơ sở tu luyện, chỉ có hiệu quả với người từ Chân Khí cảnh trở xuống... Bây giờ lại nhiều người đến như vậy, làm cái quỷ gì?

- Xin lỗi, xin nhường đường một chút, có thể cho ta đi qua sao?

Tỷ thí đài đã bị mọi người vây chật kín một vòng lớn, đi nửa ngày cũng không tìm thấy lối vào. Trương Huyền thực sự nhịn không được, vỗ vỗ vai một thanh niên phía trước.

- Đi vào, làm sao? Ngươi muốn chen ngang? Vừa mới sáng sớm ta đã đến đây xếp hàng để nghe Trương lão sư giảng bài. Ngươi đứng xếp hàng đi!

Thanh niên hơi không kiên nhẫn khoát tay áo.

Nói thật, Lưu Huân rất buồn bực.

Mắt gia hỏa này cũng quá mù đi!

Hắn và muội muội đã xếp hàng từ sáng sớm, vậy mà đến bây giờ vẫn chỉ có thể đứng ở bên ngoài. Ngươi giữa trưa mới đến, thế mà muốn ta tránh ra. . . Nói đùa cái gì?

Xung quanh nhiều người như vậy, ngươi lại nhất định muốn ta nhường đường, bắt nạt ta vừa trở về sao?

Hơn nữa, dù ta tránh ra, ngươi có thể đi được bao xa!

- Xếp hàng phía sau?

Trương Huyền bất ngờ. Gia hỏa này chui từ đâu ra vậy?

- Đúng vậy! Hoặc là đến từ sớm, hoặc là xếp hàng phía sau. Bây giờ mới tới mà còn đòi chen ngang. . . Huynh đệ, đừng trách ta không nhắc nhở ngươi. Dù ta cho ngươi đi vào, nhưng người ở bên trong cũng sẽ đánh chết ngươi đó!

Lưu Huân rất nghiêm túc nói.

Nghe xong sự tích của Trương Huyền lão sư, hắn phục sát đất, cũng rốt cuộc hiểu được vì sao những người này lại kéo nhau đến nghe giảng.

Học sinh thân truyền của danh sư trên nhị tinh, bồi dưỡng các học sinh tầng một Tụ Tức cảnh trong nửa tháng ngắn ngủi chiến đấu với cường giả Ích Huyệt cảnh đỉnh phong. . . Bất kể một thành tích nào cũng đáng giá vô số người đến đây!

Dù không phải đến học tập thì cũng là thừa cơ giao lưu làm quen!

Vạn nhất Dương sư tự mình đến đây, vậy thì càng hoàn mỹ.

Nói trắng ra, những cường giả Thông Huyền cảnh này tới đây không phải để nghe giảng mà là muốn tìm cơ hội lôi kéo quan hệ, thậm chí nhìn xem có thể liên hệ với Dương sư hay không.

Dù sao, lời của thân truyền đệ tử có tác dụng hơn một quản gia nhiều.

- Khụ khụ, ngươi yên tâm đi, bọn hắn sẽ không đánh ta! – Khi phát hiện gia hỏa này vậy mà không nhận ra mình, Trương Huyền đành bất đắc dĩ lắc đầu.

- Họ sẽ không? - Thấy đối phương không tin mình, Lưu Huân cảm thấy không vui:

- Thật không biết ngươi lấy đâu ra tự tin đó. Được, ta để ngươi đi vào! Đến lúc bị người ta đánh thì đừng trách ta không nhắc nhở!

- Đa tạ. . .

Trương Huyền được nhường đường, rốt cuộc nhẹ nhàng thở ra một hơi, tiến lên phía trước một bước. Hắn đang muốn tiếp tục đi lên, một cô gái ở phía trước dường như nghe thấy tiếng ồn ào nên quay lại nhìn.

- A, Trương lão sư, ngươi đã đến. . .

Nữ hài hơi đỏ mặt.

Độ sâu linh hồn vượt qua ba rồi?

dtv-ebook.com

Trans by My

Nguồn: TruyenYY

Nhóm: TTTV

Trương Huyền gật gật đầu, đi thẳng về phía trước.

Giọng cô gái vang dội, đưa tới không ít người chú ý. Nghe được tin người giảng bài đã xuất hiện, mọi người đồng loạt nhường ra một lối đi.

- Hắn. . . Hắn. . . Chính là Trương lão sư?

Nhìn thấy thanh niên bị bản thân "giáo huấn " đang chậm rãi đi về phía tỷ thí đài, khóe miệng Lưu Huân co giật liên tục.

Không phải nói Trương lão sư gần hai mươi tuổi sao?

Tại sao trông hắn lại trẻ như vậy. . .

Quan trọng là, ngươi giảng bài cho nhiều người như vậy, không thể thay một bộ quần áo đẹp hơn được sao? Đằng này ngươi lại mặc một bộ quần áo bình thường còn không đáng một kim tệ…

Cũng quá tùy hứng đi!

Nhớ lại bản thân lúc nãy nói đối phương chen ngang, Lưu Huân cảm thấy muốn khóc.

Nếu như hắn không chen ngang đi vào, bản thân và mọi người nghe bài giảng thế nào? Uống gió tây bắc sao?

Tuy nhiên, hắn cũng không thể suy nghĩ nhiều, bởi vì. . . Trương lão sư ở giữa tỷ thí đài đang bắt đầu giảng bài rồi.

Thanh âm được chân khí lan truyền đến mấy vạn người trong quảng trường nghe rõ từng chữ như vang ở bên tai.

Vừa mới bắt đầu, Lưu Huân còn chưa để ý. Dù sao trong ba năm qua, hắn đã sớm quen nghe danh sư giảng bài. Tuy nhiên, không lâu sau, sắc mặt hắn đỏ lên, ánh sáng trong mắt nhấp nháy như uống rượu tiên.

Mặc dù kiến thức Trương lão sư giảng giải chỉ là những lý luận trụ cột nhất về Tụ Tức cảnh, Đan Điền cảnh, nhưng nội dung sâu sắc, lời lẽ dễ hiểu, ngôn ngữ chỉ thẳng vào bản chất của tu luyện. Khi nghe được những lời của hắn, chân khí trong cơ thể vậy mà tự động bị dẫn dắt, không tự chủ được dựa theo chỉ thị vận chuyển.

Vận chuyển một lát sẽ phát hiện toàn thân sảng khoái. Tu vi bị mắc kẹt mãi không có tiến bộ bỗng chậm chạp tăng lên một tia.

Mặc dù chỉ là một chút xíu, nhưng lại tương đương với mấy ngày đường khổ công.

Chỉ nghe kiến thức căn bản lại có thể gia tăng tu vi. . .

Không phải tận mắt nhìn thấy, không ai có thể tin được. Dù là lão sư cảu hắn giảng bài cũng không đạt được hiệu quả như vậy.

Lưu Huân bị rung động mạnh, không tự chủ được nhìn về phía những người khác. Lúc này hắn mới phát hiện, gần như tất cả mọi người đều đang đắm chìm trong bài giảng, nghe như si như say. Nhất là Ngọc nhi và những người chỉ có tu vi Tụ Tức cảnh, tu luyện theo lời nói của hắn dẫn tới linh khí cuồn cuộn mà đến, giúp cho mỗi người đều có tiến bộ cực lớn.

Còn có không ít người đạt tới điểm tới giới hạn, nhao nhao đột phá.

- Chẳng lẽ là. . . sư ngôn thiên bẩm trong truyền thuyết?

Con ngươi Lưu Huân co rụt lại, đột nhiên xiết chặt nắm đấm.

Trong truyền thuyết, có những danh sư cao cấp khi giảng giải nội dung đạt đến nguồn gốc của tu luyện sẽ hình thành một khu vực đặc biệt. Ở trong khu vực này, người học tập sẽ không tự chủ được vận chuyển chân khí trong cơ thể dựa theo tiếng nói của hắn, từ đó trong lúc vô tình đạt được tiến bộ.

Chuyện này hắn đã từng nghe lão sư nói một lần, đáng tiếc, dù là hắn cũng chưa từng thành công.

Nghe nói, kể danh sư tam tinh, tứ tinh muốn làm được như vậy đều rất khó khăn. Một minh tinh lão sư chưa đến hai mươi tuổi làm sao làm được?

Điều này. . .

Ta không nhìn lầm chứ!

- Không sai, đây chính là sư ngôn thiên bẩm. Mặc dù chỉ là hình thức ban đầu đơn giản nhất nhưng lại là sự thực.

Trong khi Lưu Huân còn đang hoài nghi, Lưu Lăng và những người khác đột nhiên đứng dậy, con ngươi co vào, râu trắng như tuyết không ngừng run rẩy.

- Sư ngôn thiên bẩm cũng không phải là năng lực đặc biệt của danh sư. Để tạo ra tình huống này, nhất định phải thỏa mãn hai điều kiện. Thứ nhất, nội dung giảng giải phải đi thẳng vào bản chất của tu luyện, không có sai lầm chút nào! Thứ nhị, người giảng bài nhất định phải có được Minh Lý cảnh tâm như chỉ thủy, đồng thời mức độ đạt tới ba trở lên!

Trang sư cũng há to miệng.

Sư ngôn thiên bẩm khác với sự mê hoặc của võ kỹ. Nó không phải là dùng ngôn ngữ đầu độc người tu luyện, mà là ngôn ngữ tự nhiên phù hợp bản chất đại đạo, vì vậy dẫn dắt lực lượng vô hình giữa thiên địa.

Lý do danh sư được người ta kính trọng chính là nhờ loại năng lực này.

Ngôn xuất pháp tùy, lời nói ra tự mang quy tắc.

Muốn kích hoạt sư ngôn thiên bẩm, không những người giảng bài biết bản chất của tu luyện, mà còn cần phối hợp Minh Lý cảnh từ ba trở lên, nếu không sẽ không thể thu hút được nhiều người nghe theo họ như vậy.

- Chẳng lẽ. . . Hắn đã đột phá tâm như chỉ thủy, đồng thời. . . đạt tới ba rồi?

Trịnh Phi cũng mở to hai mắt nhìn về phía Trương Huyền, đầu óc choáng váng.

Hôm qua mới nói với hắn về chuyện tâm cảnh, gia hỏa này cái gì cũng không biết. Vậy mà hôm nay đã đột phá, thậm chí còn đạt tới ba. . .

Mặc dù tiêu chuẩn khảo hạch danh sư là ba, nhưng không phải tất cả mọi người vừa mới đột phá đã đạt đến cấp bậc này.

Tựa như mấy người bọn hắn, thời điểm lúc trước đột phá cũng chỉ đạt khoảng một phẩy năm. Sau đó đi theo danh sư tu luyện không biết bao lâu mới chậm chạp tấn thăng, đạt được tư cách khảo hạch.

Gia hỏa này hôm qua mới biết, vậy mà hôm nay đã đột phá chỉ trong một ngày…

Có cần nhanh đến vậy không?

Người khác đột phá thì khó khăn như leo lên đỉnh núi. Còn ngươi lại giống như ăn cơm uống nước, đơn giản như vậy. . .

- Độ sâu linh hồn đạt tới ba, lại có năng lực của thư họa sư cùng luyện đan sư, xem ra vị sư huynh này của chúng ta đã đủ tư cách khảo hạch danh sư a!

Lưu Lăng kích động nói.

Trước đó hắn còn đang nghĩ, Trương Huyền cần phải mất không ít thời gian nữa mới có thể khảo hạch, bởi vì, độ sâu linh hồn cần thời gian tích lũy. Không ngờ, mới một đêm không gặp, hắn chẳng những đột phá tâm như chỉ thủy, thậm chí còn làm cho mức độ đạt đến ba trở lên.

Cái gì gọi là thiên tài, hắn đây mới là mẹ nó thiên tài.

Cùng hắn so sánh, rất nhiều nhân vật lợi hại bọn họ thấy trước đó đều yếu đến mức không thể yếu hơn nữa.

Khó trách có thể trở thành thân truyền đệ tử của Dương sư. Thiên phú như vậy quả là quá kinh thế hãi tục.

Trong khi mấy người còn đang rung động, những người dưới đài đều nghe như si như say. Không biết qua bao lâu, Trương Huyền ngừng lại.

- Đa tạ Trương lão sư giảng bài!

Đám người từ trạng thái đặc thù tỉnh táo lại, họ đều nhận ra mình được lợi ích không nhỏ, vì vậy đồng loạt quỳ xuống đất.

Từ hôm nay trở đi, vị Trương lão sư trước mắt này đã trở thành một nữa người thầy đối với bọn hắn. Đây là một loại tình nghĩa mà cả đời cũng không thể quên.

Nếu không, sẽ bị lương tâm cắn rứt, tất cả mọi người phỉ nhổ.

Trương Huyền cũng không nghĩ đến sẽ có hiệu quả tốt như vậy. Điều này hoàn toàn khác với lúc giảng bài cho Trịnh Dương, Triệu Nhã và những học sinh còn lại. Hắn hài lòng gật đầu, vừa đi xuống khỏi tỷ thí đài đã bị Lưu Lăng và mọi người vây quanh.

- Sư huynh , ngươi có thể để ta. . . kiểm tra độ sâu linh hồn của ngươi một chút hay không?"

Lưu Lăng kích động thân thể run rẩy.

- Độ sâu linh hồn?

Không nghĩ tới đối phương vừa mở miệng lại chính là việc này, Trương Huyền cảm thấy xấu hổ, xấu hổ vô cùng.

- Hay là thôi đi, mức độ của ta. . . quá thấp! Ta không muốn tự bêu xấu trước mặt mọi người. . .

Độ sâu linh hồn của hắn chỉ có không phẩy một, nếu thật để cho mấy người biết, nhất định sẽ cười đến rụng răng.

Tốt nhất không nên tự bêu xấu.

- Quá thấp?

Thân thể ba vị danh sư lung lay sắp ngã. Mức độ trê nba mà vẫn còn thấp?

Hơn nữa, ngươi tỏ ra xấu hổ là có ý gì?

Là cảm thấy mức độ đạt tới ba không đáng giá nhắc tới?

Mẹ nó! Những danh sư học đồ khác chỉ cần đạt từ ba trở lên sẽ cảm thấy thỏa mãn, tự nhận là thiên tài trăm năm mới gặp, hận không thể cho người trong thiên hạ đều biết. Ngươi ngược lại tốt, lại còn tỏ ra vô cùng xấu hổ. . . không nên nhắc đến!

Đại sư huynh, yêu cầu của ngươi cũng quá cao đi!

- Có thể nói ra sư ngôn thiên bẩm, Minh Tâm cảnh tất nhiên phải vượt qua ba. Ta muốn nhìn xem. . . mức độ của sư huynh rốt cuộc là bao nhiêu!

Cố nén xúc động muốn hộc máu, Lưu Lăng nói.

- Sư ngôn thiên bẩm là cái gì? - Trương Huyền khó hiểu, chớp chớp mắt.

Mấy người Lưu Lăng lảo đảo, nước mắt ào ào.

Người với người thực sự là không thể so được.

Những danh sư như bọn họ cố gắng cả một đời cũng chưa chắc có được một lần. Vậy mà gia hỏa này cái gì cũng không biết. . .

Cố nén buồn bực trong lòng, Trang Hiền giới thiệu kỹ càng một lần, lúc này mới nhìn thấy thanh niên ở đối diện mở to hai mắt nhìn mình, biểu lộ vẻ không thể tin được.

- Ngươi nói. . . Độ sau linh hồn của ta ít nhất đạt từ ba trở lên? - Trương Huyền tưởng mình đang nằm mơ.

Hôm qua hắn vừa mới kiểm tra, chỉ có không phẩy một. Tại sao hôm nay đột nhiên tăng lên thành ba rồi?

- Đúng vậy, sư huynh. Chẳng lẽ ngươi đột phá tâm như chỉ thủy mà không kiểm tra một chút?

Đối với sư huynh cái gì cũng không hiểu trước mắt này, Lưu Lăng và mọi người nói không nên lời.

Những người khác đột phá đều hận không thể gióng trống khua chiêng, khoe khoang cho tất cả mọi người đều biết. Gia hỏa này lại hoàn toàn ngây thơ, ngay cả mình cũng không rõ ràng.

Cũng quá khiêm tốn đi!

- Chẳng lẽ. . . Là trang sách màu vàng đó?

Không để ý tới biểu tình bội phục của bọn họ, Trương Huyền đang nghĩ tới một chuyện.

Hôm qua trang sách màu vàng biến mất, hắn lại không phát hiện bất kỳ tác dụng nào của nó. Chẳng lẽ. . . Trang sách đó giúp độ sâu linh hồn của hắn tăng lên?

Có thể lắm!

Đây chính là Thiên Đạo chi sách, đến cả tri thức trong thư viện nhiều như vậy cũng có thể biến thành của bản thân. Việc tăng độ sâu linh hồn có lẽ cũng không phải là việc gì khó.

Nghĩ như vậy, lại nhìn thấy ánh mắt mong chờ của mọi người, Trương Huyền bèn lật tay lấy ra đá hoa văn.

Tinh thần vận chuyển.

Ông!

Trên ngọc thạch xuất hiện một con số.

Trương Huyền còn chưa kịp nhìn, bỗng thấy đám người Lưu Lăng ở xung quanh nhìn chằm chằm vào mình như nhìn thấy quái vật.

- Sư huynh, độ sâu linh hồn của ngươi. . .

Toàn thân Lưu Lăng, Trang Hiền và Trịnh Phi run rẩy như lên cơn động kinh.

Huyền Lạc sơn mạch

dtv-ebook.com

Trans by My

Nguồn: TruyenYY

Nhóm: TTTV

-Sao vậy?

Khi nhìn thấy những biểu hiện của họ, Trương Huyền ngay lập tức cúi đầu xuống nhìn. Vừa nhìn liền sững sờ.

Trên ngọc thạch xuất hiện một con số, năm chấm một.

-Năm chấm một?

Lần này, Trương Huyền đã hiểu vì sao họ có biểu hiện này. Đến hắn cũng suýt hôn mê.

Ngày hôm qua, hắn đã đo rất nhiều lần, thời điểm cao nhất cũng chỉ là không chấm một. Tại sao bây giờ lại biến thành năm chấm một rồi?

Chẳng lẽ...

- Trang sách vàng óng kia có thể làm cho độ sâu linh hồn của ta gia tăng… năm?

Khóe miệng Trương Huyền giật giật.

Con ngươi sắp rơi trên mặt đất.

Sớm biết Thiên Đạo chi sách rất trâu bò, nhưng không nghĩ tới, nó lại trâu bò đến thế!

Cái gì công pháp tu luyện tâm cảnh, cái gì Minh Lý Ngọc Tinh, tại trước mặt đồ chơi này đều là cặn bã.

Trong chớp mắt có thể gia tăng tâm cảnh lên năm...

Việc này truyền đi tuyệt đối có thể dọa người chết ngất.

- Tâm cảnh đạt đến ba là có tư cách sát hạch nhất tinh danh sư, mức độ đạt đến sáu có thể sát hạch nhị tinh... Hắn vừa lĩnh ngộ tâm như chỉ thủy đã đạt đến năm chấm một, e rằng sau dựa theo phương pháp tu luyện, mấy năm sau sẽ có thể thi nhị tinh danh sư!

Lưu Lăng và những người khác khôi phục từ trong khiếp sợ, khuôn mặt từng người kích động đỏ cả lên.

Mấy người bọn hắn lúc vừa mới lĩnh ngộ tâm như chỉ thủy, độ sâu linh hồn không ai vượt qua một chấm năm. Vậy mà cái tên trước mắt này lại có tâm cảnh đạt năm chấm một. Thiên phú như thế, chỉ cần hắn cố gắng tu luyện, không đến mấy năm nữa sẽ bỏ xa bọn họ, có thể sát hạch nhị tinh danh sư.

Quả nhiên, thiên tài cùng phàm nhân là có khoảng cách.

- Lão sư!

Mọi người khiếp sợ không thôi, bỗng thấy Lục Tầm tách ra khỏi đoàn người, đi tới trước mặt.

Trước đó Trương Huyền giảng bài, hắn không tới nghe, cũng không phải là hắn không tôn trọng, mà là đột phá đến giai đoạn quan trọng, không thể phân tâm.

- Sao vậy?

Nhìn thấy hắn, Lưu Lăng và mấy người khác đều quay sang nhìn.

- Lão sư ngày hôm qua nói với ta, là do ta quá háo thắng, quá để ý áp lực từ phía phụ thân, vì vậy mới không cách nào đột phá tâm như chỉ thủy. Suy đi nghĩ lại, ta bỗng nhiên tỉnh ngộ, vì vậy đã hòa giải cùng phụ thân. Quả nhiên tâm cảnh của ta đã bắt đầu buông lỏng, cuối cùng... đột phá thành công!

Nói đến đây, trong mắt Lục Tầm lại lần nữa khôi phục tự tin.

Trước đó, tâm cảnh của hắn mãi không có cách nào tiến bộ, không đạt tới tâm như chỉ thủy. Hắn vốn tưởng rằng mình tích lũy chưa đủ, nhờ Lưu sư chỉ điểm mới hiểu ra tất cả là do sự bướng bỉnh của bản thân.

Không nghĩ tới sau khi cải thiện quan hệ cha con, quả nhiên lập tức đột phá!

Hai mươi mấy tuổi đạt đến tâm như chỉ thủy... Có lẽ, hắn đã đột phá kỷ lục của Thiên Huyền Vương quốc đi!

Gần đây hắn vẫn bị Trương Huyền đả kích đến không thở nổi, nhưng hiện tại hắn lại đột phá tâm như chỉ thủy trước, xem ra có thể mở mày mở mặt một phen!

Lục Tầm ưỡn ngực thẳng lưng, trên mặt mang theo nụ cười ôn hoà.

- Ngươi đã đo chưa? Mức độ bao nhiêu?

Nghe thấy hắn cũng đột phá, Lưu Lăng cảm thấy vui mừng, vội vàng hỏi.

- Đã đo rồi! - Lục Tầm nhẹ nhàng nở nụ cười, trong mắt khó có thể che dấu sự hưng phấn:

- Lão sư đã nói, người vừa đạt đến tâm như chỉ thủy có thể đạt trên một sẽ có năm mươi phần trăm trở thành danh sư, từ một chấm năm trở lên có bảy mươi phần trăm thành công. Mà ta…

Hắn dừng lại một chút, nhìn xung quanh một vòng:

- Là một chấm tám!

Chắp hai tay sau lưng, Lục Tầm phấn khích chờ sự ngạc nhiên của ba vị dah sư. Dù sao, độ sâu linh hồn của hắn đã cao hơn ba sư khi còn trẻ rồi.

Vậy mà khi bọn họ nghe xong lại chỉ đồng thời “Ồ!” một tiếng, rồi chuyển sự chú ý sang Trương Huyền, tiếp tục nhìn hắn với vẻ mặt kích động.

Mặc dù thành tích của mình cao như thế nhưng vẫn bị bị gạt sang một bên làm Lục Tầm vô cùng buồn phiền.

Theo lý thuyết, sau khi nghe thấy thành tích của hắn, đáng lẽ họ nên tỏ ra hưng phấn, vây lại khích lệ bản thân một phen chứ?

Tại sao lại vây quanh Trương lão sư?

Trong lòng hắn thắc mắc, ánh mắt tình cờ chạm đến con số trên đá hoa văn trong tay Trương Huyền, toàn thân lập tức cứng đờ.

- Năm chấm một?

Cả người Lục Tầm co giật dữ dội, mặt nhìn như sắp khóc.

Giời ạ! Đây chẳng phải tự giơ mặt ra cho người ta tát ư…

Đáng thương cho ta lúc nãy còn đắc ý dào dạt lâu như vậy, vốn tưởng rằng có thể chứng tỏ bản lĩnh...

...

“Huyền Lạc sơn mạch” bao la rộng lớn, mọc đầy cây cối và thảm thực vật to lớn, lại thêm man thú hoành hành, người không có thực lực rất khó đi vào.

- Ta đã từng đi con đường này một lần, nó phi thường bí ẩn. Nếu không tìm được đúng đường, một khi đi lạc ở trong rừng sẽ rất khó tìm được lối ra!

Thẩm Bích Như vừa cười vừa đi trước dẫn đường.

Trương Huyền theo sát ở phía sau.

Sau khi giảng bài công khai, Trương Huyền giao Triệu Nhã, Trịnh Dương và mấy người còn lại bàn giao cho tam đại danh sư, để bọn họ đưa các học sinh đến Thiên Vũ Vương thành. Làm xong mọi việc, Trương Huyền lập tức cùng Thẩm Bích Như tiến đến Thú đường ở Huyền Lạc sơn mạch.

Ở trong núi có rất nhiều man thú hoành hành, cây cỏ rậm rạp. Nếu không phải Thẩm lão sư đã từng tới đây, hắn thật hoài nghi có phải bọn họ đã lạc đường hay không.

Liên tục đi ba ngày, hai người đều cảm thấy mệt mỏi.

- Vị trí của thú đường ẩn dấu cũng quá sâu đi! Chẳng lẽ bọn họ không cần sinh hoạt? - Trương Huyền cảm thấy kỳ lạ.

Con người có nhiều nhu cầu, chẳng hạn như giao lưu, trao đổi vật tư, đồ ăn,… Thú đường giấu đến nơi rừng núi hoang vu này, muốn mua chút đồ vật cũng bất tiện a!

- Người của thú đường có phi hành man thú. Chúng ta đi ba ngày chỉ bằng bọn họ đi nửa canh giờ mà thôi, không tính là gì. - Thẩm Bích Như lắc đầu.

Lần thứ nhất nàng đi theo người ta đến Thú đường cũng có suy nghĩ như Trương Huyền. Nhưng sau khi đến nơi mới biết ý nghĩ này buồn cười dường nào.

- Hơn nữa, đến nươi rồi ngươi sẽ biết, khoảng cách của Thú đường so với các vương quốc xung quanh, Bắc Vũ Vương quốc, Hàn Vũ Vương

quốc và Vương thành đều không quá xa, mỗi ngày đều có không ít người đến đây, vì vậy không vật tư. - Thẩm Bích Như nói tiếp.

Trong tàng thư khố của Vương quốc có bản đồ vẽ các quố gia xung quanh. Mấy ngày nay, Trương Huyền vẫn đang nghiên cứu nó và phát hiện vị trí của Thú đường với các quốc gia không cách nhau không quá xa. Nếu không nhờ sự ngăn cách tự nhiên của Huyền Lạc sơn mạch, những năm này Thiên Huyền Vương thành cũng sẽ không yên tĩnh như thế.

- Huyền Lạc sơn mạch có nhiều man thú như vậy, vì sao người tu luyện không thu phục một hai con àm nhất định phải đi Thú đường?

Sơn mạch có không ít man thú, ba ngày nay bọn họ đã gặp phải vài nhóm. May mà thực lực của họ đều không kém nên không đáng lo.

Nếu đã có nhiều man thú như vậy, võ giả hoàn toàn có thể thuần phục một hai con, sao còn phải đi Thú đường phiền toái như vậy?

- Trước đây ta cũng có ý nghĩ tương tự, nhưng không nói đến man thú có dã tính lớn, không dễ thuần phục, chỉ nói riêng phi hành man thú có thể chở người, cả quãng đường này chúng ta chưa từng thấy đi! - Thẩm Bích Như cười khẽ.

Trương Huyền chần chờ một chút, cũng gật đầu đồng ý.

Phi hành man thú có thể chở người ít nhất cũng phải lớn hơn người nhiều mới được. Những man thú mấy ngày nay bọn họ gặp phải đều là một vài loại có thể chạy trốn, hơn nữa cũng không phải là quá to lớn.

- Bởi vì phi hành man thú ít ỏi, hơn nữa đánh không lại có thể bay đi, nên muốn tóm lấy chúng nó rất khó! Đương nhiên, đây không phải trọng yếu nhất. Nếu như ngươi dùng võ lực để thuần phục, vạn nhất nó giả vờ nghe theo, đến lúc bay lên không trung lại đổi ý, như vậy chẳng phải xui xẻo sao?

Thẩm Bích Như nói.

- Chuyện này... - Trương Huyền rụt cổ lại.

Phi hành man thú không giống những man thú khác, chúng nó chở ngươi bay trên không trung. Nếu như bọn chúng không thật tâm thật lòng thuần phục, chỉ cần trên không trung nghiêng người, người ngồi trên đó chẳng khác nào chết chắc rồi.

- Thuần thú sư đảm nhiệm nghề nghiệp đặc thù, có thể bảo đảm để man thú trăm phần trăm nghe lời, sẽ không xuất hiện tình huống như thế. Vì vậy, họ mới nhận được sự tôn sùng của mọi người, trở thành một nghề nghiệp được đánh giá khá cao trong thượng cửu lưu nghề nghiệp. Nếu không, để man thú phản bội sẽ vô cùng nguy hiểm.

Dù người tu luyện đạt đến Tông Sư cảnh cũng khó tránh khỏi cái chết khi từ không trung rơi xuống.

Vì lẽ đó, không có thủ đoạn của thuần thú sư, tốt nhất đừng nghĩ đến việc thu phục một con phi hành man thú. Bởi vì, dù có thu phục thành công một con bằng vũ lực, nhưng nếu nó có ý định hại người thì có trốn cũng trốn không thoát.

- Thuần thú sư cũng giống như danh sư, chia làm rất nhiều Tinh cấp. Cấp bậc càng cao, chứng tỏ người đó có thể thuần phục man thú càng cường đại! Trước khi trở thành thuần thú sư chính thức, tương tự cũng cần sát hạch thuần phục thú học đồ!

Thấy hắn không biết nhiều về thuần thú sư, Thẩm Bích Như giải thích:

- Thực ra Hàn Quỳnh chính là một thuần phục thú học đồ, cho nên mới nói với ngươi nàng có người quen ở Thú đường. Lần trước ta tới đây chính đi cùng với nàng.

- Ừm! - Trương Huyền đáp một tiếng.

Trong Vương quốc tàng thư khố không có nhiều tài liệu liên quan đến thuần thú sư. Tuy nhiên, những kiến thức cơ bản này vẫn có, không tính là bí mật.

Thuần phục thú học đồ cùng luyện đan học đồ khá giống nhau. Người sau học tập dược tính và dược lý của các loại thuốc. Người trước thì cần học tập chủng loại, lực công kích, đủ loại tập tính của man thú...

Chỉ khi học thuộc tất cả những kiến thức đó như lòng bàn tay, thì lúc gặp phải man thú mới có thể biết gốc biết rễ, có cơ hội thuần phục nó.

Bằng không, man thú gì cũng không biết thì đừng nói thuần phục, giữ được tính mạng hay không còn chưa biết.

Một vài loại man thú hung mãnh cơ bản rất căm thù nhân loại.

- Chúng ta đi nhanh một chút đi! Nơi này cách Thú đường không đến một ngày, đã không xa nữa!

Sau khi nói chuyện vài câu, Thẩm Bích Như cười khúc khích. Hai người đang muốn đi tiếp, bỗng nghe thấy âm thanh huyên náo từ phía trước truyền đến.

Nhìn kỹ hơn, đó là một nhóm người.

Tổng cộng có khoảng bảy, tám người đang ngồi xổm cùng nhau, có vẻ đang thương lượng chuyện gì. Phần lớn trong đám người đều có tu vi Ích Huyệt cảnh, chỉ có một thanh niên hai mươi bảy, tám tuổi là võ giả Đỉnh Lực cảnh đỉnh phong.

Tuy rằng thực lực thấp, nhưng có vẻ hắn là thủ lĩnh của mấy người này, nhất cử nhất động đều rất có phong độ.

- Ai đó?

Bọn họ không che dấu hành tung. Hai người phát hiện đối phương, đối phương đương nhiên cũng nhận ra sự xuất hiện của bọn họ. Một người

quát to một tiếng, tất cả đồng loạt rút ra binh khí.

Bây giờ đã rất gần Thú đường, vì vậy gặp phải người khác cũng là bình thường. Thẩm Bích Như không hoảng sợ, bước lên trước nói:

- Chúng ta đến từ Thiên Huyền Vương thành, muốn đi Thú đường, tình cờ đi ngang qua nơi đây.

- Muốn đi Thú đường?

Thanh niên liếc mắt nhìn vị mỹ nữ lão sư này, con mắt tỏa sáng.

Thẩm Bích Như có thể xưng là đệ nhất mỹ nữ lão sư Hồng Thiên học viện, dĩ nhiên dung mạo không cần phải nói. Tuy rằng ba ngày nay vẫn ăn gió nằm sương khiến nàng có chút chật vật, nhưng vẻ đẹp vẫn rạng ngời như cũ.

- Chúng ta cũng phải trở về Thú đường ngay sau khi giải quyết xong một vấn đề. Chỉ cần không quấy rầy chúng ta, chúng ta có thể đưa các ngươi đi cùng!

Thanh niên mời.

- Không cần đâu, chúng ta có thể tự đến đó!

Thẩm Bích Như lắc đầu, tiếp tục tiến lên phía trước cùng Trương Huyền.

- Đứng lại! Các ngươi không được đi qua đây!

Vừa đi được hai bước, mấy người còn lại đồng thời hét lớn. Ào…ào…ào, âm thanh binh khí ra khỏi vỏ lại vang lên.

Trận pháp

dtv-ebook.com

Trans by My

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Không thể đi? Đường này là của các ngươi à? - Thẩm Bích Như sầm mặt lại.

Trương Huyền cũng quay đầu nhìn sang.

Chân khí của hắn tinh khiết, hắn ẩn nấp thực lực ngay cả Lưu sư và những người khác cũng phát giác, dĩ nhiên mấy người này cũng không nhìn ra.

Giờ hắn đã đạt đến Thông Huyền cảnh đỉnh phong, chỉ cần không phải là Tông Sư, hắn không cần phải sợ ai cả. Nếu như đám người kia thật sự muốn gây phiền toái, hắn không ngại giáo huấn họ một chút.

Tuy nhiên, Trương Huyền còn chưa kịp nói gì đã thấy một thanh niên xen vào.

- Làm gì vậy? Bỏ vũ khí xuống! Không phải chuyện gì cũng dùng vũ lực để giải quyết!

- Vâng! - Mọi người thu hồi binh khí.

- Hai vị đừng sợ, chúng ta không có ác ý! Thực không dám giấu giếm, tại hạ là là thất vương tử của Hàn Vũ Vương quốc, Vân Đào. Chúng ta đang

tham gia sát hạch nhất tinh thuần thú sư. Hiện tại đã thông qua cửa thứ nhất, chỉ cần có thể thuần phục một con man thú Ích Huyệt cảnh sẽ được coi là thông qua!

Thanh niên bước lên trước, mỉm cười.

- Bọn họ ngăn cản hai vị là bởi vì ta muốn thuần phục một con “Kim Thân Thiết Tiễn Báo”. Tên này tốc độ cực nhanh, chúng ta đã liên tục lần theo nó hơn mười ngày, thật vất vả mới phát hiện ra tung tích. Chính là ở ngay trước mặt, vì vậy chúng ta bố trí cạm bẫy ở đây, chờ nó tự chui đầu vào lưới. Bọn họ không cho hai vị tiến lên là vì sợ đánh rắn động cỏ, để nỗ lực của chúng ta hơn mười ngày nay đổ xuống sông xuống biển. Mong các vị hiểu cho! Nếu có mạo phạm, chờ bắt được con kim tiễn báo này, ta sẽ tự mình bồi tội!

- Chuyện này... Chúng ta chờ một lát xem sao!

Thấy đối phương nói chuyện khách khí, Trương Huyền cũng không có ý phản đối, Thẩm Bích Như gật đầu đáp ứng.

Trương Huyền là người nếu ngươi nói chuyện lịch sự với hắn, hắn cũng sẽ lịch sự ngược lại.

Đối phương nói rõ lý do và có thái độ thành khẩn, vì vậy Trương Huyền cũng không để ý sự bất tiện này.

Vừa đúng lúc hai người họ đã đi đường liên tục mấy ngày, vì vậy cơ thể cảm thấy mệt mỏi. Tranh thủ nghỉ ngơi một chút cũng tốt, còn có thể hỏi thăm thêm một chút tình huống của Thú đường.

- Đa tạ đã hiểu cho chúng ta!

Thấy bọn họ dừng lại, Vân Đào thoả mãn gật đầu. hắn sắp xếp một tiếng, để mọi người tiếp tục bố trí cạm bẫy, bản thân thì đi tới trước mặt Thẩm Bích Như.

- Xin hỏi hai vị tên là gì?

- Tại hạ Thẩm Bích Như, đây là Trương Huyền! - Thẩm lão sư gật đầu.

- Hóa ra là Thẩm tiểu thư, rất vui được gặp tiểu thư! - Vân Đào gật gật đầu, tự động bỏ qua Trương Huyền.

Cũng không trách hắn xem thường Trương Huyền. Quần áo chỉ là hàng vỉa hè, sau khi tu luyện Thiên Đạo Kim thân, da dẻ bóng loáng giống như thiếu niên mười bảy, mười tám tuổi. Người nào không biết sẽ nghĩ hắn chỉ là người hầu, không đáng chú ý chút nào.

- Không biết tiểu thư đi Thú đường có chuyện gì? Không có gì bất ngờ xảy ra, tại hạ nhất định sát hạch thuần thú sư thành công, ở Thú đường vẫn khá có tiếng nói!

Vân Đào nói với vẻ tự tin nồng đậm.

- Ý tốt của Thất vương tử ta xin ghi nhớ trong lòng. Chúng ta chỉ muốn thuê phi hành man thú, không có gì to tát! - Thẩm Bích Như lắc đầu.

Nàng là nữ thần băng giá của Hồng Thiên học viện nên đã sớm quen với những kiểu làm quen như vậy, nên có thể dễ dàng từ chối.

- Gặp gỡ chính là duyên, Thẩm tiểu thư cũng không cần khách khí với ta. Nếu không có thuần thú sư giới thiệu, không chọn được phi hành man thú tốt sẽ rất nguy hiểm. Không bằng như vậy, chờ ta bắt được Kim Thân Thiết Tiễn Báo trở lại Thú đường sẽ tự mình lựa chọn cho ngươi!

Vân Đào nói.

- Không cần đâu! - Thẩm Bích Như xua tay.

- Mặc dù những con phi hành man thú ở Thú đường đều được thuần hóa, bình thường sẽ không xảy ra vấn đề, nhưng những con man thú khác nhau sẽ có sức chịu đựng và khả năng ứng biến không giống nhau. Nếu không chọn cẩn thận mà bị man thú công kích trên không trung sẽ rất dễ dàng xuất hiện sự cố. Thẩm tiểu thư không nên khách khí!

Nhẹ nhàng vung tay áo xuống, Vân Đào toát ra vẻ ngọc thụ lâm phong, trong giọng nói mang theo sự quan tâm và thái độ thành khẩn.

Dù là khí chất hay dung mạo, Cô gái trước mắt này là người đẹp nhất hắn từng biết, đương nhiên hắn phải cố gắng bộc lộ ra sự ưu tú của bản thân để chiếm được trái tim của người đẹp.

- Chuyện này... - Vốn còn muốn từ chối, nhưng vừa nghĩ tới người ngồi phi hành man thú là Trương lão sư, Thẩm Bích Như lại đổi ý gật đầu:

- Vậy thì đành làm phiền ngươi rồi!

- Không phiền không phiền! Ta học tập thuần phục thú mười hai năm, hiểu rõ như lòng bàn tay hầu hết tất cả tập tính, sự chịu đựng, tuổi, tốc độ phản ứng... của man thú ở Thú đường. Yên tâm đi, một khi ta đã giúp tiểu thư lựa chọn, khẳng định không thành vấn đề! Nếu như không phải vì chúng ta có duyên, người khác dù có dùng một khoản tiền lớn cũng chưa chắc có thể mời ta tự mình động thủ...

Thấy nàng đồng ý, ánh mắt Vân Đào sáng lên, nói cố khoe khoang:

- Lần trước, một vị đại thần của Thiên Huyền thành các ngươi đến đây, muốn nhờ ta giúp lựa chọn nhưng bị ta khéo léo từ chối...

Thấy cái tên này vẫn tiếp tục phét lác, muốn thể hiện tài năng của bản thân, Trương Huyền thực sự không nghe được nữa. Hắn bất đắc dĩ lắc đầu một cái, nhìn về mấy người phía trước.

Bố trí cạm bẫy mà bọn họ nói đến không phải là đào hố, rải lá khô rơm rạ lên trên.

Loại cạm bẫy sơ cấp nhất này đối phó một ít dã thú còn được. Nhưng man thú đã có trí tuệ, làm như vậy không những không bắt được còn có thể bị coi là đang xúc phạm trí thông minh của nó, từ đó không chết không thôi.

Mấy cường giả Ích Huyệt cảnh đi cùng Vân Đào đang cầm trong tay những lá cờ màu xám tro, cắm từng cây vào lòng đất theo phương vị đã tính toán tốt.

- Lẽ nào là... Trận pháp?

Nhìn thấy hành động của bọn họ, một cái tên xuất hiện trong đầu hắn.

Trận pháp sư có địa vị khá cao trong thượng cửu lưu nghề nghiệp, không phân cao thấp với luyện đan sư, được xem là nghề nghiệp đứng đầu.

Tuy rằng Vương quốc tàng thư khố có ghi chép liên quan tới trận pháp, nhưng lại không nói rõ, chỉ nói là lợi hại, còn chi tiết làm sao bố trí, kích hoạt thế nào... đều không có.

Dù sao Thiên Huyền Vương quốc chỉ là một địa phương nhỏ bất nhập lưu, đến trận pháp sư công hội cũng không có, vì vậy tin tức nắm giữ cũng là có hạn.

Mặc dù vậy, nhưng những động tác của mấy người này lại giống y hệt miêu tả về bày trận, Trương Huyền vừa nhìn lập tức nhận ra.

Tương thuyết, một khi bố trí thành công trận pháp sẽ hình thành một khu vực đặc thù. Sau khi được kích hoạt, nó sẽ lập tức xuất hiện các hiệu quả đặc biệt.

Ví dụ như khốn trận có thể vây nhốt người, để người đó không ra được phương hướng, từ đó không cách nào chạy trốn; Ảo trận có thể khiến người ta xuất hiện ảo giác, không biết mình ở nơi nào; Sát trận càng có thể trực tiếp giết người, uy lực đáng sợ.

Đây là lần thứ nhất Trương Huyền thấy người bày trận, vì vậy tràn đầy hiếu kỳ.

- Chỉ với những thứ đồ này lại có thể vây nhốt Kim Thân Thiết Tiễn Báo?

Nhìn một hồi, hắn phát hiện cái gì cũng không hiểu, bất đắc dĩ lắc đầu một cái.

Trận pháp cũng giống như luyện đan, thư họa, đều là môn học cao thâm đòi hỏi kiến thức chuyên sâu. Nếu không được học, e rằng hắn sẽ không biết những thứ đồ này dùng để làm gì.

- Trương lão sư, có chuyện gì vậy?

Hắn đang quan sát, bỗng nghe đến Thẩm Bích Như hỏi, bèn quay đầu lại. Lúc này mới phát hiện lúc này mới phát giác, nàng dường như cũng không chịu được đối phương khoe khoang nên đi đến đây.

- À, ta xem bọn họ bố trí cạm bẫy! - Trương Huyền nói.

- Những thứ này hình như là trận pháp. Thiên Huyền Vương quốc chúng ta không có trận pháp sư công hội, cũng không có thư tịch liên, vì vậy cũng không biết nhiều về trận pháp! - Thẩm Bích Như cũng nhận ra.

- Đúng đấy! Những lá cờ nhỏ này có thể hình thành trận pháp, tạo ra uy lực mạnh mẽ, thực sự lợi hại! - Trương Huyền cảm khái.

- Những nghề có thể trở thành thượng cửu lưu nghề nghiệp dĩ nhiên đâu có nghề nào đơn giản. Nghe nói, đến cường giả nửa bước Tông Sư cũng rất khó thoát khỏi trận pháp do trận pháp sư chính thức bố trí ra, thậm chí còn có thể mất mạng. Nhìn bọn họ như cắm cờ lung tung, nhưng thực tế khẳng định có sự liên kết đặc biệt!

Thẩm Bích Như gật đầu.

- Ừm! Dù sao cũng không hiểu, ta chỉ nhìn một chút là được! - Trương Huyền mỉm cười.

Sự ảo diệu của trận pháp cần ít nhất mấy năm nghiên cứu mới có thể có thành quả. Bây giờ Trương Huyền xem cũng không hiểu, chỉ coi như tò mò điều mới lạ.

- Chỉ nhìn một chút là được? - Vân Đào đi đến, đầu hắn ngẩng cao, liecs mắt nhìn Trương Huyền, nhẹ nhàng nở nụ cười:

- Trận pháp Hạo Nhiên đại khí ảo diệu vô tận, ngươi nhìn hiểu sao?

- Ta là người ngoài cuộc chưa bao giờ nghiên cứu, vì vậy thực sự không hiểu lắm! - Trương Huyền thừa nhận và thành khẩn hỏi lại:

- Xem ra, thất vương tử hiểu rất rõ trận pháp?

- Đương nhiên!

Vân Đào nhếch mép, lộ ra vẻ mặt tự đắc:

- Nói thật cho ngươi biết đi, ta không những là thuần thú sư, thời gian rảnh còn học tập trận pháp, là một trận pháp học đồ. Ta cũng có nghiên cứu rất sâu không ít trận pháp.

- Trận pháp học đồ?

Trương Huyền và Thẩm Bích Như liếc nhìn nhau, cả hai người đều hơi kinh ngạc.

Vừa sát hạch thuần thú sư, lại là trận pháp học đồ, cả hai nghề nghiệp này đều có vị trí khá cao trong thượng cửu lưu nghề nghiệp. Không thể không nói, tuy rằng Vân Đào là người ưa thích khoe khoang, nhưng hắn quả thực có tiền vốn để khoe khoang.

- Nếu xem không hiểu, ta sẽ giới thiệu cho các ngươi một chút!

Thấy hai người kinh ngạc, Vân Đào vô cùng đắc ý. Hắn ngẩng đầu lên, tự hào giải thích:

- Trận pháp bọn họ đang bố trí được gọi là “Thanh Mộc khốn trận”, lấy ba mươi sáu tinh Thiên Cương là trận cơ, bảy mươi hai tinh Địa Sát là trận kỳ, ẩn chứa thuộc tính Thanh Mộc, hội tụ tám thuộc tính khác nhau

của linh khí... Do đó hình thành trận pháp đặc thù, vô cùng mạnh mẽ, uy thế vô tận.

- Thanh Mộc khốn trận? Những lá cờ nhỏ này?

- Không sai, trận kỳ chỉ là phụ trợ. Thực ra, bố trí trận pháp không những cần xác định đúng phương hướng, không thể sai lầm một li, quan trọng nhất chính là kích hoạt. Sau khi bọn hắn bố trí cẩn thận, ta sẽ khởi động, một khi Kim Thân Thiết Tiễn Báo rơi vào trong đó, dù không nguy hiểm đến tình mạn, nhưng cũng có thể để nó không đường lên trời, không cửa xuống đất!

Ba người đang nói chuyện, những người còn lại đã bố trí xong rất nhiều trận kỳ dựa theo phương vị đặc biệt.

Vân Đào nhẹ nhàng nở nụ cười, nhanh chân đi lên phía trước. Bàn tay khẽ đảo, lấy ra một chiếc cờ nhỏ màu vàng và lắc nhẹ, cắm nó vào trung tâm trận kỳ.

Ông!

Một tiếng khẽ vang lên, trận pháp trong nháy mắt khởi động, tất cả trận kỳ nwh biến mất trong cỏ xanh, rất khó phát hiện.

Nếu như không phải tận mắt nhìn thấy sẽ không nhận ra nơi này ẩn giấu một trận pháp.

- Lợi hại...

Trương Huyền cảm thấy ấn tượng khen một câu, bỗng đầu óc chấn động, thư viện xuất hiện một quyển sách.

Đầu tiên là bát ngờ, sau đó lập tức hiểu ra.

Vân Đào là trận pháp sư học đồ, bố trí kích hoạt trận pháp cũng giống như luyện đan sư luyện đan, võ giả tu luyện võ kỹ, vì vậy đều có thể làm cho thư viện biến hóa.

Hắn nhìn vào quyển sách, chỉ thấy bên trên viết bốn chữ lớn Thanh Mộc khốn trận.

Hắn mở sách ra, bên trong ghi chép những thiếu sót.

- Thanh Mộc khốn trận, trận pháp thuộc tính mộc, lấy Thanh Mộc là trận kỳ bày trận, có công hiệu giam giữ, vây nhốt. Ba trăm năm trước, nhị tinh trận pháp Tông Sư Đào Nguyên sáng chế, thiếu sót mười bảy chỗ, phân biệt là...

- Trước mắt là bản rút gọn, thiếu sót bảy mươi hai nơi, phân biệt là...

Sau khi xem xong thư tịch, Trương Huyền hơi kinh ngạc. Hắn kỳ lạ nhìn về phía thất vương tử ở bên cạnh đang dương dương tự đắc, to ra mình là thiên hạ đệ nhất.

- Ngươi chắc chắn... Trận pháp này thật sự có thể nhốt lại Kim Thân Thiết Tiễn Báo?

Ra một góc chơi!

dtv-ebook.com

Trans by My

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Dĩ nhiên rồi! Ta đã mua trận pháp này từ trận pháp sư công hội với giá rất cao. Trận pháp này có thể nhốt cả cường giả Thông Huyền cảnh sơ kỳ chứ đừng nói một con man thú Ích Huyệt cảnh nho nhỏ!

Vân Đào vẫy tay, quay sang hỏi lại:

- Sao vậy? Ngươi nghi ngờ uy lực của Thanh Mộc khốn trận?

- Không phải vậy! - Trương Huyền lắc đầu:

- Chẳng qua ta cảm thấy các ngươi bố trí trận pháp này có gì đó không đúng, có lẽ không cách nào phát huy uy lực lớn nhất...

- Nói khoác không biết ngượng! Ngươi biết cái gì gọi là trận pháp sao?

- Không biết tên nhà quê chui ra từ nơi nào lại dám nghi ngờ trận pháp vương tử điện hạ bố trí?

- Không biết trời cao đất rộng...

Trương Huyền còn chưa nói xong đã bị những thanh âm giận giữ cắt ngang.

Chính là đám thuộc hạ của Vân Đào.

Vừa nãy mấy người cũng nghe được cuộc đối thoại của tiểu tử này với vương tử bọn họ. Tiểu tử này đến trận pháp là món đồ gì cũng không biết lại dám nói bố trí không đúng...

Mặt ngươi sao có thể dày như vậy chứ?

Ngươi biết cách bố trí những trận kỳ này như thế nào sao? Biết sau khi kích hoạt trận pháp này sẽ có uy lực lớn bao nhiêu sao?

Cái gì cũng không biết, lại dám ăn nói bừa bãi, thực sự là gan lớn đến cực hạn.

- Khụ khụ, Trương lão sư. Chúng ta không nên can thiệp vào công việc của họ...

Nghe được lời chỉ trích của mọi người, Thẩm Bích Như đỏ mặt.

Nàng hoàn toàn cạn lời với Trương lão sư.

Ngươi nói thẳng người ta bố trí không đúng chẳng phải đang cười nhạo Vân Đào vương tử ngay trước mặt sao?

Tuy rằng cái tên này hơi thích khoe khoang, nhưng lại thật sự có bản lĩnh. Ngươi không biết gì về trận pháp thì cũng đừng nhiều lời. Trước khi đến Thú đường, đắc tội với một gia hỏa sắp trở thành thuần thú sư thực sự không phải là sáng suốt.

Thấy sự phẫn nộ trong mắt mọi người, Trương Huyền bất đắc dĩ lắc đầu một cái.

Quả nhiên lời nói thật thì khó nghe! Hắn vốn còn muốn nói thêm vài câu, nhưng nếu bọn họ tỏ thái độ này, hắn cũng chẳng muốn phí lời.

- Học vấn về trận pháp mênh mông vô cùng. Nếu một chữ cũng không biết thì đừng mở miệng nói lung tung. May mà ta rộng lượng, nếu không, chỉ với câu nói vừa rồi, ta có thể giáo huấn ngươi một trận, đánh chết còn là nhẹ!

Vân Đào cắt ngang lời của mọi người, nhìn Trương Huyền hừ một tiếng. Sau đó, hắn đi về phía trước với vẻ tự tin cùng kiêu ngạo:

- Thanh Mộc khốn trận dựa vào tính mộc để tăng cường uy lực. Ở đây khắp nơi đều là thảm thực vật, lại có cỏ dại che lấp, là nơi thích hợp nhất để bố trí. Một lúc nữa chúng ta sẽ để ngươi nhìn thấy sự hùng vĩ của trận pháp, bắt lấy Kim Thân Thiết Tiễn Báo!

- Được rồi!

Thấy đối phương tự tin như vậy, lại mong muốn gây ấn tượng với Thẩm Bích Như, Trương Huyền không nói thêm nữa, yên tĩnh đứng ở một bên.

Vân Đào lúc này mới thoả mãn gật gù, đang muốn tiếp tục nói khoác vài câu, lại nghe thấy một tiếng gầm ở ngay phía trước.

Kim Thân Thiết Tiễn Báo!

Con man thú này có thực lực Ích Huyệt cảnh, cái đuôi hơn bốn mét, thân thể màu vàng óng che kín sắc xanh xám lấm tấm. Nó còn cách mọi người mấy trăm mét nhưng đã làm cho người ta cảm thấy áp bách mạnh mẽ.

- Đến rồi...

Vân Đào sáng mắt lên, không để ý tới Trương Huyền nữa mà khẩn trương nhìn về phía trước.

Kim Thân Thiết Tiễn Báo thảnh thơi đi về phía trước mấy bước, lập tức nhìn thấy mọi người, bản năng lùi lại mấy bước chuẩn bị rời khỏi.

- Nhanh đốt lửa!

Thấy động tác của đối phương, Vân Đào vội vàng dặn dò thuộc hạ.

Đuổi theo nó mười mấy ngày mới tìm được, một khi để chạy mất sẽ khó có thể tìm lại được.

- Vâng! - Thuộc hạ này lập tức lấy ra một bao đồ vật, dùng hộp quẹt nhen lửa.

Nhất thời, một luồng hôi thối nồng nặc truyền tới, xông vào đầu người làm hoa, mắt chóng mặt, buồn nôn.

- Đây là phân và nước tiểu của Kim Thân Thiết Tiễn Báo cái. Sau khi bị thiêu đốt sẽ thả ra mùi vị cực mãnh liệt. Mùi này đối với con người là rất khó ngửi, nhưng lại có sức hấp dẫn không thể chống cự với thiết tiền báo đực.

Dường như Thẩm Bích Như cũng biết một ít về thuần phục thú, vì vậy nhỏ giọng giới thiệu.

Cố kìm nén cảm giác muốn ngất xỉu, Trương Huyền thật không biết cái tên này tại sao lại thích thứ ghê tởm như thế. Hắn tò mò nhìn phía trước, quả nhiên thấy Kim Thân Thiết Tiễn Báo vốn định rời đi bổng trở nên do dự, đi về phía bên này.

Khi con man thú này ngày càng gần, mọi người cảm thấy áp lực trên người nó toả ra càng mãnh liệt hơn.

Mặt mũi nó dữ tợn, thân thể đầy cơ bắp. Mặc dù con man thú này có thực lực Ích Huyệt cảnh, nhưng e rằng bảy, tám người cùng cấp chân chính chiến đấu với nó cũng chưa chắc đã là đối thủ.

Man thú trời sinh có tốc độ cực nhanh, lại thêm thân hình to lớn, da lông đảm nhiệm vai trò phòng thủ. Mặc dù nó chỉ có tu vi Ích Huyệt cảnh, nhưng trên thực tế hoàn toàn có thể vượt cấp khiêu chiến!

Nói cách khác, con Kim Thân Thiết Tiễn Báo trước mắt này dù có gặp phải cường giả Thông Huyền cảnh sơ kỳ cũng có thể chiến một trận.

- Chuẩn bị khởi động trận pháp!

Thấy Kim Thân Thiết Tiễn Báo bị mùi hương con cái hấp dẫn tiến ngày càng gần tới Thanh Mộc khốn trận, Vân Đào hưng phấn xiết chặt nắm

đấm.

Chỉ cần bắt được tên này, sau đó nghĩ biện pháp thuần phục, hắn trở thành thuần thú sư là ván đã đóng thuyền!

Với thân phận này, hắn tất nhiên sẽ nổi bật hơn các vương tử khác. Dù không thể kế thừa ngai vàng thì hắn cũng sẽ giữ một vị trí quan trọng trong vương quốc.

- Hả?

Hắn còn chưa hết vui vẻ, bỗng thấy to xác này dừng lại trước trận pháp khoảng mười mét.

Man thú đạt đến Ích Huyệt cảnh đã có trí tuệ của chính mình. Nó có biểu hiện như vậy là vì đã phát hiện ra Vân Đào và những người khác không có ý tốt. Nếu không có mùi phân và nước tiểu hấp dẫn, sợ là nó sớm đã sớm chạy mất.

- Công kích nó, nghĩ biện pháp làm nó tức giận!

Không hổ người sắp trở thành thuần thú sư chính thức. Ngay khi thấy nó dừng lại, Vân Đào mặc dù sốt ruột nhưng lại dựa theo thuộc tính của man thú để đưa ra chỉ thị.

- Vâng!

Mấy thuộc hạ đã sớm chuẩn bị, tất cả đồng thời gật đầu. Họ gỡ cung tên xuống từ trên lưng, cài tên lên dây cung rồi bắn về phía thiết tiền báo.

Ô u Ô u Ô u Ô u!

Chân khí của Ích Huyệt cảnh cường giả phối hợp với mũi tên đặc thù xé gió tạo phóng thẳng về phía trước. Còn chưa đến trước mặt, Kim Thân Thiết Tiễn Báo đã cảm nhận được uy hiếp, lông tóc toàn thân dựng đứng lên, thân thể nhảy tránh ra xa.

Cái đầu của nó tuy rằng rất lớn nhưng thân thể lại linh hoạt dị thường. Tốc độ nhanh chóng, e rằng đã có thể sánh với huyễn ảnh Cửu Cung Bộ của Lục Tầm.

- Tiếp tục!

Vân Đào hét lớn.

Nghe được mệnh lệnh, mọi người tăng nhanh tốc độ, mũi tên bắn như mưa.

- Hống!

Thấy mũi tên càng ngày càng nhiều, gào thét, Kim Thân Thiết Tiễn Báo tựa như bị triệt để chọc giận, nó phẫn nộ gầm lên một tiếng, vọt thẳng tới chỗ mọi người.

Ong!

Còn chưa xông lên được vài bước, bỗng một chân của nó bước vào phạm vi trận pháp. Một tiếng động khẽ vang lên, Thanh Mộc khốn trận trong nháy mắt khởi động. Kim Thân Thiết Tiễn Báo lập tức như bị rơi vào đầm lầy, lại giống như bị nhốt trong lồng. Nó vật lộn, va chạm lung tung nhưng thủy chung không cách nào tiến lên được.

- Đây chính là trận pháp? Thật là lợi hại!

Thẩm Bích Như trầm trồ.

Vừa nãy nàng đã được chứng kiến sự mạnh mẽ của Kim Thân Thiết Tiễn Báo. Nếu không phải tận mắt thấy, nàng sẽ không thể tin được chỉ với những lá cờ bố trí thành trận pháp lại có thể vây nhốt một con thú hung dữ và mạnh mẽ đến vậy.

Nếu nàng vô tình xông vào đó, khẳng định cũng khó có thể chạy trốn.

- Xem ra sau này đi ra ngoài, nhất định phải phòng bị trận pháp sư! - Trong lòng âm thầm cảnh giác.

Nguyên nhân lớn nhất để trận pháp sư được người kính trọng là vì có năng lực vượt cấp giết địch.

Chỉ cần sớm bố trí trận pháp kỹ càng thì dù đối phương có thực lực cao hơn bản thân vẫn có thể dễ dàng chém giết.

- Xem ngươi lần này trốn chỗ nào!

Không biết gì về sự kiêng kỵ trong lòng nàng, Vân Đào cười ha ha, nhìn Trương Huyền đầy đắc ý.

Ngươi không phải nói bố trí không đúng sao?

Chẳng phải nó lập tức bị nhốt lại đây sao?

Chắp hai tay sau lưng, Vân Đào nhìn về phía thuộc hạ, tiếp tục dặn dò:

- Mọi người không cần lo, cứ để trận pháp nhốt lại tên này một hồi, triệt để tiêu hao thể lực của nó!

- Vâng!

Mọi người gật gù, vây ở xung quanh.

- Hống!

Ngay khi mấy người Vân Đào định để trận pháp nhốt Kim Thân Thiết Tiễn Báo lại để tiêu hao hết thể lực của nó, sau đó một hơi thu phục con man thú này, bỗng nghe thấy một tiếng gầm đầy phẫn nộ. Thiết Tiễn Báo như phát điên, mạnh mẽ đánh về phía trận pháp.

Rào rào!

Trận pháp lay động dữ dội, những trận kỳ ẩn nấp dần dần xuất hiện trở lại.

- Vương tử điện hạ, làm sao bây giờ...

Nhìn thấy trận kỳ bị Thiết Tiễn Báo cuồng nộ làm lộ ra tung tích, một cường giả Ích Huyệt vội quay sang hỏi.

- Hoảng sợ cái gì? Yên tâm đi! Thanh Mộc trận pháp có thể tự chủ hấp thu sức mạnh mộc thuộc tính ở xung quanh để tăng cường phòng ngự bản thân, nó sẽ không thể phá tan...

Vân Đào tự tin nở nụ cười. Hắn đang nói dở, đột nhiên nghe thấy tiếng nổ lớn trên mặt đất, thêm mấy trận kỳ lại không chịu nổi va chạm, “vèo!” bay lên.

Hô!

Trận kỳ bay ra, Thanh Mộc khốn trận trong nháy mắt bị phá. Kim Thân Thiết Tiễn Báo nổi giận, thân thể to lớn trong chớp mắt phóng tới trước mặt Vân Đào, giơ móng vuốt đập xuống.

- A?

Vân Đào đang bốc phét, tự nhận Thanh Mộc khốn trận của hắn khẳng định không thành vấn đề, lại thấy tên to con này bất ngờ phóng tới trước mặt. Hắn sợ hãi hét lên một tiếng, suýt chút nữa nằm ngã xụi lơ trên đất.

- Súc sinh dừng lại!

- Điện hạ cẩn thận!

Mấy ái thuộc hạ Ích Huyệt cảnh giờ khắc này cũng phản ứng lại, đồng thời vọt tới. Đủ loại binh khí ra khỏi vỏ, trong nháy mắt đao khí, kiếm khí gào thét đánh về phía Kim Thân Thiết Tiễn Báo.

Hống!

Kim Thân Thiết Tiễn Báo không thèm để ý tới những công kích này. Chiếc đuôi thô to của nó đột nhiên cuốn một cái, tiếng gió gào thét, quất

thẳng vào một người. Cùng lúc đó, móng vuốt thô to đập ngang, uy lực mười phần.

Ba ba ba ba!

Không hổ là Ích Huyệt cảnh man thú! Mấy người thuộc hạ của Vân Đào chỉ cảm thấy toàn thân chấn động, sắc mặt từng người đều đỏ lên, đồng loạt lui về phía sau, đồng thời yết hầu ngòn ngọt, phun ra máu tươi.

Mấy người liên thủ tuy lợi hại nhưng gặp phải Ích Huyệt cảnh man thú đã phát rồ vẫn không chống cự được.

- Chạy mau!

Thấy thuộc hạ liên thủ cũng không ngăn nổi, Vân Đào sợ đến suýt chút nữa ngất đi. Hắn thở hồng hộc chạy đi, bỗng thấy thân thể to lớn của Kim Thân Thiết Tiễn Báo xoay lại, phóng tới chỗ Trương Huyền cùng Thẩm Bích Như.

- Thôi xong...

Thân thể hắn cứng đờ.

Mỹ nữ này cùng lắm mới chỉ Đỉnh Lực cảnh đỉnh phong, còn tên tiểu tử vô tri kia khẳng định càng yếu hơn. Hắn có nhiều thuộc hạ như vậy đều không chống đỡ được, hai người họ phỏng chừng lành ít dữ nhiều.

Ngay khi hắn nghĩ rằng hai người chắc chắn phải chết, bỗng nghe thấy âm thanh bất đắc dĩ từ tiểu tử vô tri kia vang lên.

- Ngươi ngốc a… là bọn họ muốn bắt ngươi, tìm ta làm gì?

Nghe nói như thế, tất cả mọi người đều choáng váng.

Tiểu tử này có phải là não tàn hay không?

Hiện tại nó bị làm tức giận, ngươi còn đứng đó nói chuyện, không phải muốn chết sao?

Ngay khi tất cả mọi người đều cho rằng gia hỏa đầu óc có bệnh này chắc chắn phải chết, thanh âm bất đắc dĩ của đối phương lại vang lên.

- Ngươi không đi, ta phải ra tay rồi... Quên đi, nhìn ngươi như vậy có giảng đạo lý ngươi cũng không thông. Sang một góc chơi đi!

Âm thanh kết thúc, sau đó lại nghe “ầm” một tiếng.

Vèo!

Thân ảnh khổng lồ của Kim Thân Thiết Tiễn Báo trong nháy mắt bị bay ngược ra sau. Nó bị va đầu vào một cây đại thụ, miệng sùi bọt mép, liên tục co giật.

Thuần phục (1)

dtv-ebook.com

Trans by My

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Cái gì?

Vân Đào và mọi người đều suýt chút nữa ngất đi.

Chuyện gì thế này?

Đây chính là Kim Thân Thiết Tiễn Báo Ích Huyệt cảnh, thực lực của nó có thể so với cường giả Thông Huyền cảnh sơ kỳ, phòng ngự của nó càng là vô địch. Vậy mà bị người đánh một cái bay ngược ra sau, miệng sùi bọt mép...

Đòn tấn công đó mạnh đến mức nào?

Mọi người đồng loạt nhìn về tiểu tử vô tri hướg cách đó không xa nhìn lại. Hắn đang tỏ ra bất đắc dĩ đi tới trước mặt Kim Thân Thiết Tiễn Báo, ngồi xổm xuống nhìn nó với ánh mắt chỉ tiếc mài sắt không nên kim.

- Ta đã nói với ngươi, bọn họ mới là những người muốn bắt ngươi, đừng tìm ta gây phiền phức...

Phốc!

Nghe nói như thế, Vân Đào và những người khác đều co giật.

Em gái ngươi a!

Đừng đàu vậy chứ?

Dù thế nào, chúng ta gặp được nhau chính là có duyên, đáng lẽ nên cùng một chiến tuyến chứ? Ngươi nói vậy là có ý gì?

Ở đâu ra giựt giây man thú đi tìm nhóm người mình gây phiền phức?

Hống!

Nghe Trương Huyền nói như vậy, Kim Thân Thiết Tiễn Báo vừa giận dữ vừa xấu hổ. Nó giẫy giụa đứng lên, lại lần nữa gầm lên một tiếng, vồ tới gia hỏa đang lải nhải trước mắt.

- Man thú vẫn là man thú, nói với ngươi cả buổi thật vô ích...

Dưới ánh mắt khẩn trương của mọi người, gia hỏa tên là Trương Huyền này lại không hề quan tâm tới móng vuốt của đối phương đang vỗ xuống và tiếp tục tiến tới. Ngay khi móng vuốt sắp rơi xuống đầu, hắn nâng bàn tay lên.

Thời gian như ngừng lại, móng vuốt có thể đạp nát sắt thép bỗng dừng lại giữa không trung.

Hô!

Sau đó, hắn giơ tay lên, Kim Thân Thiết Tiễn Báo dài bốn, năm mét, nặng đến mấy ngàn cân lập tức bị quăng lên trời. Tiếp theo, nó lại bị quăng lên rồi lại ném xuống.

Oành oành oành oành!

Mặt đất lập tức bị đập ra một cái hố to.

Vân Đào và mọi người chỉ cảm thấy toàn thân run lên cầm cập, tất cả đều cảm thấy như phát điên rồi.

Đây chính là Kim Thân Thiết Tiễn Báo, một trong những man thú hung ác nhất núi rừng, lực lượng lớn vô tận. Vậy mà hiện tại nó lại có thể bị người ta tóm lấy móng vuốt, biến thành một cái roi quất xuống đất?

Đây là thực lực ra sao?

- Hắn... ít nhất đã đạt đến Thông Huyền cảnh đỉnh phong, thậm chí khả năng là... nửa bước Tông Sư!

Một thuộc hạ môi run cầm cập.

- Nửa bước Tông Sư? Ta vừa nãy cười nhạo một vị nửa bước Tông Sư? Còn nói có thể dạy dỗ hắn một trận, đánh chết hắn một các dễ dàng…

Vân Đào có xúc động muốn phun máu.

Có cần đàu ác như vậy không?

Ngươi sớm nói ra mình là nửa bước Tông Sư, ta dù có lá gan lớn hơn nữa cũng không dám đắc tội ngươi a...

- Lần này nhìn cho kỹ, chính là bọn họ muốn bắt ngươi, không phải ta!

Liên tục đánh mấy lần, thấy con này Kim Thân Thiết Tiễn Báo sắp bị ngã ngất đi, Trương Huyền lúc này mới ngừng lại.

Trong khi mọi người choáng váng trước cảnh tượng này, Trương Huyền cũng cảm thấy rất buồn bực. Hắn chỉ muốn đến xem náo nhiệt, chỉ là người qua đường vô tội có lòng tốt nhắc nhở nói trận pháp này không có khả năng giam giữ man thú. Bọn họ không tin thì thôi, lại còn bảo hắn khoác lác.

Hắn cũng không thèm để ý, vốn tưởng rằng như thế là được, ai ngờ... cái tên này cũng chạy tới gây phiền phức.

Muốn sát hạch thuần thú sư chính là Vân Đào, bố trí trận pháp cũng là hắn, không đi tìm kẻ cầm đầu lại tới tìm ta làm gì?

Man thú đúng là man thú, không có mắt nhìn gì hết!

- Đi thôi!

Liên tục mấy lần đánh Kim Thân Thiết Tiễn Báo làm nó bị thương khắp người, sắp tắt thở, Trương Huyền lúc này mới lắc đầu một cái, nhìn về phía Thẩm Bích Như.

- Ừm!

Thẩm lão sư đi tới.

Nàng sớm biết thực lực của Trương Huyền đã đạt đến Thông Huyền cảnh đỉnh phong, Kim Thân Thiết Tiễn Báo khẳng định không phải là đối thủ. Xuất hiện tình huống này cũng không ngoài ý muốn.

- Hai vị...

Thấy hai người muốn rời khỏi, Vân Đào lập tức lên tiếng định gọi lại, bỗng thấy Kim Thân Thiết Tiễn Báo đang nằm trên đất giẫy giụa đứng dậy. Nó chắn ở trước mặt Trương Huyền, chân trước khuỵu xuống như đang quỳ, trong ánh mắt lộ ra vẻ chờ mong.

- Đây là... Chủ động nghe theo? Kim Thân Thiết Tiễn Báo muốn thần phục hắn?

Là một thuần phục thú học đồ, bất cứ lúc nào cũng có thể sát hạch thuần thú sư, Vân Đào biết rất rõ về tập tính của man thú.

Nhìn dáng vẻ của con Kim Thân Thiết Tiễn Báo trước mặt này chính là bị sức mạnh tuyệt đối của Trương Huyền làm cho khiếp sợ, vì vậy muốn thần phục.

Nó là con man thú bản thân dự định thuần phục để thông qua sát hạch thuần thú sư. Bọn họ đã đuổi theo mười mấy ngày liên tục, thật vất vả mới gặp được. Vậy mà bây giờ nó lại muốn thần phục người khác?

Vân Đào cảm thấy tức ngực, suýt chút nữa thổ huyết.

Nhưng mà, hắn cũng hết cách rồi. Man thú một khi chủ động thần phục, chứng tỏ từ sâu trong nội tâm nó cảm thấy sợ hãi chủ nhân này, không dám tiếp tục phản kháng. Dù cho bây giờ hắn chạy tới sử dụng tất cả thủ đoạn, phỏng chừng cũng không có bất kỳ tác dụng gì.

Man thú một đời chỉ nhận thức một chủ nhân. Hiện tại nó đang chủ động quỳ xuống, nói rõ trong tâm đã muốn thần phục. Giờ hắn làm gì cũng vô dụng.

- Nó là của ta...

Trong lòng tổn thương, nước mắt Vân Đào chảy ra ào ào, nhưng hắn lại không dám nhiều lời.

Hắn đang nghĩ có lẽ sẽ vô cùng vui sướng khi được Thiết Tiễn Báo thần phục, nhưng lại thấy thiếu niên đối diện hơi nhướng mày:

- Ngươi xong chưa? Tránh ra, nếu không ta lại đánh ngươi!

- Ô u Ô u Ô u!

Kim Thân Thiết Tiễn Báo cúi đầu, liên tục nghẹn ngào.

- Làm sao, còn không phục? - Trương Huyền nhấc chân muốn đạp nó sang một bên.

- Khụ khụ, Trương Huyền tiền bối...

Nhìn thấy cái tên này căn bản không biết đối phương đã hoàn toàn thần phục, Vân Đào cũng không nhịn được nữa đành đi lên phía trước.

Trước đây hắn cảm thấy Trương Huyền chỉ là một người hầu nên không thèm để ý, nhưng giờ khắc này biết hắn rất có thể là cường giả nửa bước Tông Sư, Vân Đào cũng không dám tiếp tục lên mặt.

-Tiền bối?

Trương Huyền không hề nghĩ tới gia hỏa thích làm màu này lại gọi mình như vậy. Tuy nhiên, hắn suy nghĩ một chút rồi cũng hiểu ra.

- Con Kim Thân Thiết Tiễn Báo này đã hoàn toàn thần phục ngươi, nếu như ngươi đồng ý thu phục, duỗi tay sờ trán của nó, nhỏ một giọt máu để nó nuốt vào. Như vậy nó sẽ triệt để thành tâm cống hiến sức lực, dù chết cũng không thay đổi... Nếu không đồng ý, ngươi xoay người rời đi là được!

Vân Đào nói.

Hiện tại hắn đã nhìn ra rồi! Cái tên trước mắt này tuy rằng thực lực mạnh mẽ, nhưng đối với thuần phục thú một chữ cũng không biết.

Nếu không phải vậy, làm sao đến cả động tác thần phục của man thú mà hắn cũng không biết.

- Hoàn toàn thần phục? - Trương Huyền sửng sốt.

Tại sao mới đánh cho một trận mà nó đã thần phục rồi?

Xem ra thuần thú sư cũng rất dễ dàng a...

Nếu để Vân Đào biết ý nghĩ của hắn, nhất định sẽ phiền muộn đến thổ huyết.

Muốn cho man thú cam tâm tình nguyện thần phục có rất nhiều thủ đoạn, mê hoặc, cảm kích, trấn áp...

Trong đó, trấn áp chính là dùng chiêu thức công kích mà đối phương am hiểu nhất để đánh cho đối phương không dám phản kháng.

Kim Thân Thiết Tiễn Báo có thân thể phòng ngự vô địch, tốc độ lại nhanh, những thủ đoạn này làm cho các cường giả Thông Huyền cảnh bình thường đau đầu không thôi. Nhưng Trương Huyền tu luyện chính là Thiên Đạo thân pháp, dùng Thiên Đạo Kim thân chiến đấu chẳng khác gì trò trẻ con, chiến thắng một cách dễ dàng.

Bất luận thế nào, nó đều không phải đối thủ của kẻ trước mắt này. Vì vậy cái tên này mới triệt để cam tâm tình nguyện bái phục.

Nói thì đơn giản, nhưng trên thực tế muốn làm được như vậy rất khó.

Chỉ nói riêng từ Tông Sư cảnh trở xuống, hầu như rất khó tìm được người có sức mạnh thân thể vượt qua Trương Huyền. Dù tìm được nhưng cũng có ai lại chịu chạy tới thuần phục Kim Thân Thiết Tiễn Báo chỉ có Ích Huyệt cảnh?

Đương nhiên, bởi vì không biết sự khó khăn trong đó nên Trương Huyền mới tưởng chuyện này đơn giản thôi.

- Ô u Ô u Ô u Ô u! - Kim Thân Thiết Tiễn Báo chờ đợi nhìn Trương Huyền.

- Ngươi biết bay sao?

Thấy dáng vẻ ấy của nó, Trương Huyền chần chờ một chút, rồi hỏi.

Kim Thân Thiết Tiễn Báo suýt chút nữa ngã chổng vó.

Nó là man thú xưng hùng xưng bá ở lục địa, làm sao có khả năng bay?

- Nếu không biết bay, ta cũng không cần gì đến ngươi... - Trương Huyền cau mày.

Hắn muốn đi Thiên Vũ Vương quốc cách nơi này hàng mấy vạn cây số. Dù cho cái tên này chạy nhanh hơn nữa, mất một, hai tháng cũng chưa chắc đến ơi, kém xa phi hành man thú.

Lại nói thực lực của nó đối với hắn cũng không có tác dụng lớn.

Nói cách khác... Cái tên này đối với hắn có hay không không quan trọng.

Nhìn thấy hắn tỏ ra do dự, Vân Đào cùng thuộc hạ của hắn đều muốn điên rồi.

Đại ca, ngươi có cần phải băn khoăn như thế không?

Chúng ta đã đuổi theo con man thú này mười mấy ngày, chuẩn bị trước đó mất hơn hai tháng. Kết quả muốn thuần phục nó, nó không thèm để ý. Ngươi ngược lại tốt, nó thành tâm thần phục, lại còn không muốn...

Người với người tại sao lại chênh lệch lớn như vậy?

- Quên đi! Nếu ngươi muốn nhận ta là chủ, thu ngươi cũng không sao!

Dù sao hắn cũng không có man thú, nếu cái tên này đồng ý thần phục, thu nhận là được. Nghĩ đến cảnh có một con Ích Huyệt cảnh man thú đi theo cũng rất phong cách.

Dựa theo chỉ dẫn của Vân Đào, Trương Huyền duỗi tay sờ vào trán đối phương, đồng thời nhỏ một giọt máu để nó nuốt xuống.

Giọt máu tiến vào cơ thể đối phương như mở ra một nghi thức nào đó, tinh thần của hắn cùng đối phương hình thành cầu nối. Làm là chủ nhân, chỉ cần hắn đồng ý, có thể giết chết nó bất cứ lúc nào.

Hơn nữa, cảm nhận thông qua cầu nối này, Trương Huyền có thể rõ ràng cảm nhận được con Kim Thân Thiết Tiễn Báo này thật tâm thần phục, cũng có thể ra lệnh cho nó một cách đơn giản như điều khiển cánh tay.

Khó trách thuần thú sư làm cho người khác kiêng kỵ. Chỉ bằng vào bản lĩnh khống chế man thú chiến đấu này đã rất đáng sợ.

- Nếu ngươi thần phục ta, coi như gươi là vật cưỡi của ta đi! Hành trình đi Thú đường này sẽ phục thuộc vào ngươi!

Trương Huyền vẫy tay một cái.

Nói xong, hắn nhìn thấy Kim Thân Thiết Tiễn Báo vô cùng oan ức nhìn mình, vùng vẫy mấy lần lại ngã xuống đất, sống chết không đứng lên nổi.

Vừa nãy hắn ra tay quá ác, đánh nó bị trọng thương. Hiện tại muốn đứng lên còn khó khăn chứ đừng nói làm thú cưỡi đi đường.

- Trương Huyền tiền bối, nó bị trọng thương, nhìn tình hình có lẽ cần điều dưỡng nửa tháng mới có thể đi lại bình thường! - Vân Đào liếc mắt nhìn, nói.

- Điều dưỡng nửa tháng?

Trương Huyền hơi nhướng mày.

Sở dĩ hắn đi Thú đường thuê phi hành man thú là vì không có thời gian. Dù sao độc khí ở trong cơ thể hắn nhiều một ngày là cuộc sống của hắn bị đe dọa thêm một ngày.

Nếu vì một con man thú không có tác dụng lớn gì chờ ở chỗ này hơn nửa tháng, thực sự quá lãng phí thời gian.

- Ngươi là thuần phục thú học đồ, ngươi có phương pháp để thương thế của nó nhanh chóng khỏi hẳn hay không?

Trương Huyền quay sang hỏi.

Nhân loại bị thương có thể dùng đan dược, hoặc là vận công để làm giảm bớt thương thế, nhanh chóng trị liệu.

Man thú chắc là cũng có phương pháp tương tự đi!

Hắn không rõ ràng những cái này, nhưng Vân Đào dự định thi khảo hạch thuần thú sư hắn phải biết một ít.

- Thể chất của man thú không giống với nhân loại. Nhưng muốn nhanh chóng chữa trị thương thế, phương pháp cơ bản giống nhau. Loại thứ nhất chính là tìm kiếm loại thuốc thích hợp, luyện chế thành thuốc chữa thương nó có thể dùng. Những đan dược này có thể nhanh chóng giảm bớt thương thế, nếu như có thể tìm được và đúng bệnh thì chỉ cần hai ngày gần như có thể khỏi hẳn!

Vân Đào suy nghĩ một chút nói.

- Hai ngày? - Trương Huyền lắc đầu, cảm thấy thời gian vẫn quá lâu:

- Còn có những phương pháp khác sao?

- Vừa nãy là phương pháp của luyện đan sư, cũng là biện pháp người bình thường hay dùng nhất. Loại thứ hai là phương pháp chữa thương đặc thù của thuần thú sư, cần phải trở thành chính thức thuần thú sư mới được, đồng thời chỉ có tác dụng với thú sủng thuộc về mình...

Vân Đào liếc mắt nhìn.

Thuần thú sư có phương pháp đặc biệt để trị thương cho thú sủng của mình. Cách này yêu cầu một người một thú cùng tu luyện công pháp đặc thù để bồi dưỡng sự ăn ý, ít nhất cần nửa năm mới được. Cái tên này không biết gì về thuần phục thú, lại vừa mới thu phục, khẳng định là không có hi vọng gì.

- Loại thứ ba, chính là thủ đoạn của danh sư! Con Kim Thân Thiết Tiễn Báo này hung mãnh như vậy, lại đạt đến Ích Huyệt cảnh đỉnh phong, bây giờ chỉ cần để nó đột phá đến Thông Huyền cảnh thì thương thế sẽ lập tức hoàn hảo như lúc ban đầu!

Nói xong loại thứ hai, Vân Đào chần chờ một chút rồi mới nói tiếp.

Tổng cộng có ba cách để trị liệu thương thế cho man thú một cách nhanh chóng.

Phân biệt là thủ đoạn dành cho luyện đan sư, thuần thú sư cùng danh sư.

Chỉ cần sử dụng một trong ba cách là được. Nhưng mà , bây giờ nhìn lại mới thấy, bất kỳ cách nào đều rất khó làm được.

- Để nó đột phá? Thương thế có thể lập tức khỏi hẳn? - Hai mắt Trương Huyền sáng lên.

Phương pháp thứ nhất, trước tiên không nói có hay không có thuốc, dù có thì hai ngày cũng quá lâu.

Cách thứ hai, hắn không biết tý gì về thuần phục thú, càng không cần phải nói.

Cho tới cách thứ ba, hắn nắm giữ Thiên Đạo thư viện, vì vậy giúp người hay giúp thú đột phá đều rất dễ dàng.

Thuần phục (2)

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Dịch: My

Trước đây, hắn đã giúp Bạo Thiên sư giải quyết mầm họa, còn thuận tiện tăng tu vi của nó lên một cấp bậc, đạt đến Thông Huyền cảnh.

Thượng Thần trưởng lão vì bảo vệ tôn tử, đối phó với bản thân mà bị khai trừ tư cách lão sư. Đó chính là gieo gió gặt bão. Nhưng dù sao cũng vì bản thân muốn kiếm một lý do cho sai lầm trước đây của tiền thân nên mới tạo ra vụ việc “Cố ý áp bức”, khiến danh tiếng của Thượng Thần triệt để vứt cho chó gặm.

Để bù đắp, trước khi đi, Trương Huyền đa giải quyết mầm họa cho Bạo Thiên sư.

Có man thú Thông Huyền cảnh bảo vệ, Thượng Thần dù bị khai trừ tư cách lão sư chắc hẳn cũng có thể sống được.

Xem như là bù đắp cho hắn vậy.

Với kinh nghiệm đó, việc mà mọi người cảm thấy khó nhất nhưng đối với Trương Huyền lại trở nên rất đơn giản.

Nghĩ tới đây, Trương Huyền nhìn sang đầy mong đợi.

- Kim Thân Thiết Tiễn Báo, ngươi đánh quyền thử xem... Khụ khụ, ý của ta là hãy công kích ta!

Vừa nãy cái tên này công kích bản thân không tạo thành thư tịch ghi lại thiếu hụt trong đầu, giờ khắc này muốn giúp hắn đột phá, nhất định phải biết tình trạng thân thể nó mới được.

"..."

Thẩm Bích Như, Vân Đào và những người khác đồng thời liếc nhau một cái, tất cả đều cạn lời.

Cái tên này đến cùng muốn làm gì?

Vân Đào đã nói ra ba phương pháp rồi, cũng không thấy hắn lựa chọn loại nào mà lại yêu cầu Kim Thân Thiết Tiễn Báo công kích...

Hắn lên cơn sao?

Cái tên này đến đứng đều không đứng lên nổi, lại còn bắt nó công kích ngươi? Chẳng lẽ còn muốn đánh nó ngoẻo luôn?

- Hống?

Kim Thân Thiết Tiễn Báo cũng choáng váng rồi.

- Nhanh lên công kích về phía ta!

Thấy nó do dự, Trương Huyền thúc giục.

Cái tên này không công kích sẽ không cách nào hình thành thư tịch. Bản thân không biết vấn đề của nó thì làm sao giúp hắn đột phá.

- Hống!

Kim Thân Thiết Tiễn Báo cúi đầu.

Nó dĩ nhiên không dám tấn công chủ nhân, hơn nữa, muốn ra tay cũng phải có sức mạnh a!

Bị đánh đến đứng không được, làm sao còn tấn công ai?

- Lúc bảo ngươi đánh ngươi không đánh, lúc không cho đánh lại nhanh nhẹn hơn người khác!

Thấy cái tên này không nhúc nhích, co lại như một con mèo nhỏ, Trương Huyền không còn gì để nói.

Vừa nãy bảo ngươi đi đánh Vân Đào, ngươi lại đuổi theo ta không tha. Hiện tại lại bày ra bộ dáng này...

Cuối cùng vẫn là man thú không nói đạo lý.

Quên đi, ta tự mình tới xem!

Trương Huyền lắc đầu một cái, tỏ ra hiền lành đi đến trước mặt Kim Thân Thiết Tiễn Báo:

- Đừng lo, ngẩng đầu lên...

Kim Thân Thiết Tiễn Báo nhấc cái đầu to lớn lên.

Những người khác cũng đồng loạt nhìn sang. Họ muốn nhìn xem đến cùng hắn muốn làm gì.

- Ừm, đúng rồi, cứ như thế...

Kim Thân Thiết Tiễn Báo rất nghe lời ngẩng đầu lên. Bỗng bàn tay Trương Huyền duỗi ra, gõ một phát xuống đầu nó.

- Hống?

Kim Thân Thiết Tiễn Báo không nghĩ tới mình đã thần phục rồi còn bị đánh. Nó u oán rống lên một tiếng, ngay sau đó thân thể to lớn lảo đảo, “Phù phù!” Ngã xuống đất, ngất đi.

- Hả?

Những người khác hai mặt nhìn nhau, tất cả mọi người đều cảm thấy sắp hôn mê.

Đây là thú sủng của ngươi đấy! Hơn nữa... không phải ngươi cần trị thương cho nó sao? Đánh ngất làm gì?

Không thèm để ý đến sự khiếp sợ của mọi người, Trương Huyền giơ tay sờ vào đầu đối phương.

Ông!

Thư viện xuất hiện một quyển sách.

Mở sách ra nhìn một lượt, Trương Huyền thoả mãn gật gật đầu, nhìn về phía Vân Đào cách đó không xa:

- Chuyện này... Nó bất tỉnh rồi, làm sao mới có thể làm tỉnh nó lại?

"..."

Mấy người Vân Đào thật sự cảm thấy sắp điên rồi.

Người người đều cho rằng ngươi hỏi phương pháp trị thương là muốn giúp thú sủng của mình trị liệu thương thế. Vậy mà vừa rồi ngươi lại đánh nó bất tỉnh.

Tất cả mọi người đều đang suy đoán mục đích hành động vừa rồi của ngươi, ngươi lại hỏi cách làm nó tỉnh lại...

Đại ca, ngươi có thể hành động theo lẽ thường không?

Ngươi đến cùng muốn làm gì? Hoàn toàn đoán không được a!

- Sao vậy? Không có cách sao? - Trương Huyền hơi nhướng mày.

- Có, có!

Vân Đào cố ngăn cản suy nghĩ muốn bứt tóc lại, vội vàng đi lên phía trước.

Hắn đã tìm hiểu rất rõ ràng tập tính của Kim Thân Thiết Tiễn Báo. Ngón tay đặt tại một chỗ, không lâu sau, quả nhiên thấy tên to xác này chậm rãi tỉnh lại.

- Hống...

Kim Thân Thiết Tiễn Báo vừa tỉnh lại lập tức nhìn về phía Trương Huyền, mí mắt giật như sắp khóc.

- Không cần như vậy. Ta hỏi ngươi, có muốn chữa khỏi thương thế ngay lập tức hay không? Hơn nữa thực lực đột phá đến Thông Huyền cảnh?

Không để ý tới biểu cảm u oán của đối phương, Trương Huyền mở miệng:

- Đồng ý thì đừng nói nhảm, không đồng ý, ta lập tức rời đi. Ngươi vẫn là bá vương trong núi rừng, ta vẫn là chính ta, coi như ngươi chưa từng thần phục ta!

Cái tên này không thể nhanh chóng khôi phục thương thế thì cũng thành vô dụng, cũng không cần tiếp tục dây dưa.

- Hống!

Tuy rằng chần chờ một chút nhưng Kim Thân Thiết Tiễn Báo vẫn gật đầu một cái.

- Đồng ý là tốt rồi!

Trương Huyền gật gù, trong nháy mắt đi tới trước mặt Kim Thân Thiết Tiễn Báo, đập vào thân thể to lớn của nó.

Ba ba ba ba ba!

Liên tục ba mươi sáu tiếng động khẽ vang lên. Mỗi một lần đều vỗ vào một huyệt đạo trên thân Kim Thân Thiết Tiễn Báo. Đồng thời, một luồng chân khí tinh khiết thuận theo đó đi vào.

- Chuyện này...

Những người khác không rõ chuyện gì đang xảy ra, nhưng Vân Đào sắp trở thành thuần thú sư liếc mắt lập tức nhìn ra hắn đang làm gì!

- Không phải hắn không hiểu gì về thuần phục thú sao? Làm sao có thể nhận biết chính xác các huyệt đạo trên người Kim Thân Thiết Tiễn Báo như vậy?

Vân Đào há hốc miệng, toàn thân run rẩy.

Cấu tạo của cơ thể man thú và nhân loại hoàn toàn khác nhau, vì vậy đương nhiên phương pháp tu luyện cũng hoàn toàn khác nhau. Bình thường, một người không hiểu gì về thuần phục thú có thể tìm được huyệt đạo trên người đối phương đã rất tốt rồi.

Qua tiếp xúc lúc trước, hắn biết người trước mắt này tuyệt đối một chữ cũng không biết về thuần thú sư. Nhưng... người một chữ cũng không biết này có thể dễ dàng điểm trúng huyệt vị trên cơ thể man thú!

Rốt cuộc có chuyện gì xảy ra?

Hơn nữa... Hắn điểm vào những huyệt đạo này để làm gì?

Lẽ nào thật sự giống như hắn nói sẽ giúp đối phương đột phá đến Thông Huyền cảnh?

Thật hay giả?

Việc này đến cả chính thức thuần thú sư cũng không thể làm được.

Khi hắn còn đang kinh ngạc trong lòng, Trương Huyền ở phía trước đã điểm xong tất cả huyệt đạo. Giờ khắc này, chân khí tinh khiết đang điên

cuồng lao nhanh dọc theo kinh mạch thô to trong cơ thể Kim Thân Thiết Tiễn Báo.

Hô!

Trương Huyền ngừng lại lau một chút mồ hôi trên đầu.

Quả nhiên, gia tăng tu vi giúp man thú không giống nhân loại.

Hình thể cái tên này thực sự quá to lớn, vì vậy chân khí cần thiết cũng gấp mấy lần loài người. Nếu không phải là hắn tu luyện Thiên Đạo Thần Công có chân khí tinh khiết hùng hậu, đừng nói trợ giúp đối phương gia tăng tu vi, e rằng chính hắn sẽ bị rút khô chân khí, trực tiếp lăn quay tại chỗ.

Dù vậy, lần này cũng làm cho hắn hao tổn hơn nửa chân khí, cơ thể cảm thấy có chút thoát lực.

Kẽo kẹt! Kẽo kẹt!

Hắn dừng lại, trong cơ thể Kim Thân Thiết Tiễn Báo đang phát ra âm thanh giống như đậu rang.

Trong hoàn cảnh bình thường, thực lực và thiên phú của man thú được quyết định bởi chủng tộc, trừ phi huyết mạch tiến hóa, bằng không rất khó có tiến bộ.

Suy cho cùng, tuy rằng linh trí của chúng nó vượt xa dã thú, nhưng so sánh với nhân loại vẫn còn kém xa tít tắp, không cách nào tu luyện công pháp như con người.

Chính vì như thế, dù chính thức thuần thú sư muốn giúp thú sủng của mình tiến bộ cũng khó có thể làm được.

Nhưng... Trương Huyền lại khác. Sự khác nhau giữa các cấp bậc man thú chính là huyết mạch tinh khiết. Trong khi đó, Thiên Đạo chân khí trong

cơ thể hắn có thể rửa sạch tạp chất trong huyết mạch, tăng cường độ tinh khiết.

Tạp chất trong huyết mạch giảm bớt thì đẳng cấp của man thú sẽ tăng lên, từ dó thực lực cũng tự nhiên tăng cường.

Ầm ầm!

Âm thanh giòn giã vang lên trong cơ thể Kim Thân Thiết Tiễn Báo kéo dài không lâu. Chẳng mấy chốc, cơ thể tên này cấp tốc bành trướng giống như quả bóng bị thổi căng, từ trước đó dài bốn, năm mét đã biến thành sáu, bảy mét. Khí chất toàn thân nó cũng phát sinh biến hóa to lớn, càng mạnh mẽ hơn, khủng bố hơn.

Thịch thịch thịch!

Áp lực mà nó tỏa ra làm cho Vân Đào và những người khác đồng loạt lùi về phía sau với sắc mặt tái nhợt.

- Chuyện này...

Bọn họ dù có ngốc cũng nhận ra cái tên to xon trước mắt này vừa đột phá!

Chỉ cần ngẫu nhiên vỗ vài cái đã giúp Kim Thân Thiết Tiễn Báo Ích Huyệt cảnh đột phá đến Thông Huyền cảnh?

Vân Đào chỉ cảm thấy đầu óc choáng váng, không thể tin được.

Hắn quanh năm đều sống ở Thú đường nên biết sự khó khăn trong việc giúp man thú thăng cấp huyết mạch.

Ngay cả nội đường nhị tinh thuần thú sư bỏ ra công sức mấy năm cũng chưa chắc làm được!

Cái tên trước mắt này lại có thể hoàn thành chỉ trong mấy hơi thở?

Đến cùng xảy ra chuyện gì?

Không chỉ riêng hắn, đôi mắt đẹp của Thẩm Bích Như ở một bên cũng trợn tròn, môi đỏ mở ra khó có thể khép lại.

Sớm đoán được Trương lão sư có thể sẽ làm ra những việc ngoài dự đoán của mọi người, nhưng sự việc trước mắt vẫn làm cho nàng choáng váng. Hành động của hắn... không khỏi quá ngoài dự đoán đi!

Dễ dàng để cho Kim Thân Thiết Tiễn Báo đột phá...

Coi như danh sư bình thường cũng không làm được đi!

Cái tên này đến cùng học được những gì từ Dương sư?

Hô!

Trong ánh mắt hoảng sợ của mọi người, Kim Thân Thiết Tiễn Báo rốt cục hoàn thành huyết mạch tiến hóa, thực lực cũng triệt để vững chắc, đạt đến Thông Huyền cảnh sơ kỳ.

Hống!

Thực lực tăng lên dữ dội, thương thế bên trong cơ thể quả nhiên khỏi hẳn. Nó đột nhiên đứng dậy, gầm lên một tiếng vang tận mây xanh.

Hống xong, Kim Thân Thiết Tiễn Báo nằm xuống bên cạnh Trương Huyền trước mặt, trong mắt nó mang theo sùng bái cùng quyến luyến, không còn chút nào hoài nghi.

Trước đó, Trương Huyền vô cớ đánh nó bất tỉnh, nó còn cân nhắc xem có nên chuyển một chủ nhân khác hay không. Bây giờ mới biết, thủ đoạn của chủ nhân vô cùng vô tận.

Từ giờ phút này, nó đã thực tâm thần phục, trung thành tuyệt đối.

- Nếu đột phá xong rồi thì chúng ta lên đường đi!

Trương Huyền tung người ngồi lên lưng Kim Thân Thiết Tiễn Báo và ra hiệu cho Thẩm Bích Như leo lên. Sau đó, hai người tiếp tục đi đến Thú

đường.

Con chim kỳ lạ (1)

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Trương Huyền tiền bối...

Thấy hai người xoay người muốn rời đi, Vân Đào vội vàng tiến về phía trước.

- Chúng ta muốn đi Thú Đường, lại không chậm trễ thời gian các ngươi tiếp tục bắt man thú nữa. Từ biệt!

Trương Huyền khoát tay áo.

Hai bên bèo nước gặp nhau, trước không đi là sợ đánh rắn động cỏ, làm chậm trễ chuyện của đối phương. Hiện tại báo Kim Thân Thiết Tiễn cũng đã bị thu phục, lý do này cũng sẽ không còn giữ được nữa, không cần thiết tiếp tục đợi ở chỗ này.

- Tiếp tục bắt...

Vân Đào không khóc.

Sát hạch thuần thú sư là có giới hạn về thời gian. Vì đuổi theo con báo Kim Thân Thiết Tiễn này đã tiêu hao gần hết thời gian. Hiện tại cho dù lại đi tìm con khác, cũng phải có thể tìm ra mới được... Lại nói, cho dù tìm được, giống như vừa rồi, trận pháp không có tác dụng, đừng nói là thuần phục, có thể sống sót hay không, cũng ký nói được.

- Tiền bối, tại hạ có thể thỉnh giáo một việc hay không?

Vứt bỏ nỗi buồn bực trong lòng, Vân Đào ôm quyền, hỏi:

- Sao?

Trương Huyền nhìn qua.

- Vừa rồi... Làm sao tiền bối biết trận pháp ta bố trí kia có vấn đề, không nhốt được con báo Kim Thân Thiết Tiễn?

Vân Đào nhìn qua.

Không riêng hắn cảm thấy kỳ quái, những người khác cũng đồng loạt đưa mắt tập trung qua. Thậm chí đôi mắt Trầm Bích Như cũng sáng lấp lánh.

Từ lời nói và việc làm, có thể thấy được, người trước mắt này đối với trận pháp một chữ cũng không biết. Nhưng dù như vậy, hắn liếc mắt liền nhìn vấn đề ở chỗ nào, khiến cho người ta khó có thể tin được.

- Rất đơn giản!

Trương Huyền không giấu diếm, quay đầu lại nhìn:

- Thanh Mộc Khốn trận, lấy gỗ xanh làm cờ trận để bày trận, cần phải duy trì thuộc tính mộc. Địa phương ngươi lựa chọn, cây cỏ rậm rạp, quả thực phù hợp với điều kiện bố trí trận pháp. Bố trí cũng không có chút sai lầm nào. Đáng tiếc, có vài điểm ngươi không chú ý!

- Vẫn mong tiền bối nói rõ cho!

Cẩn thận suy nghĩ hồi lâu, không cảm thấy chỗ nào có vấn đề, Vân Đào không nhịn được nói.

- Dãy núi dưới chân này!

Trương Huyền ngẩng đầu nhìn về phía dãy núi, thần sắc thản nhiên.

- Dãy núi?

Vân Đào càng hồ đồ hơn.

Dãy núi này có vấn đề gì?

Thời điểm mua được Thanh Mộc Khốn trận này, hắn đã từng bố trí qua, không vấn đề gì! Đừng nói Ích Huyệt cảnh, cho dù cường giả Thông Huyền cảnh sơ kỳ cũng rất khó phá ra được.

- Dãy núi này ngang dọc từ nam tới bắc, khí quyển yên tĩnh, khí lưu tuôn ra, trầm xuống không bay lên cao. Một địa phương ít đất, cây cối lộ ra vẻ khô vàng. Nhìn chung, mặt cắt mỏm đá thoáng hiện ra màu hồng...

Trương Huyền ngồi ở trên lưng con báo Kim Thân Thiết Tiễn, tiện tay chỉ điểm:

- Từ những điều này có thể thấy được, phía dưới dãy núi này khẳng định có một mỏ quặng sắt! Trong ngũ hành, mộc khắc thổ, kim khắc mộc. Khốn trận bị tính kim loại khắc, làm sao có thể phát huy ra uy lực lớn nhất?

- Cái này...

Vân Đào chấn động toàn thân.

Trước đây hắn đã từng nghe lão sư nói qua, bố trí trận pháp, không chỉ cần nghiêm khắc dựa theo xu thế của trận đồ, quan trọng hơn chính là mượn cảnh vật xung quanh, đại thế của thiên địa, thậm chí mặt trời, mặt trăng, ngôi sao cũng có thể dung nạp vào trong đó.

Hắn vốn tưởng rằng đây chỉ là lời nói vô căn cứ. Dù nằm mơ hắn cũng không nghĩ tới... lại là sự thật!

Chỉ từ mặt cắt của mỏm núi đá, đi về phía dãy núi, lại nhìn ra phía dưới có khả năng có quặng sắt, đồng thời ảnh hưởng tới Thanh Mộc Khốn trận... Đây là năng lực quan sát thế nào?

Cho dù trận pháp sư tam tinh cũng rất khó làm được!

Không ngờ vừa rồi, người trước mặt này lại làm bộ làm tịch, nói người ta nhìn không hiểu...

Vân Đào chỉ cảm thấy trên mặt nóng rát.

Không riêng hắn chấn động kinh ngạc, Trầm Bích Như cũng ngồi ở trên lưng con báo Kim Thân Thiết Tiễn, khóe miệng co giật, cũng sắp hôn mê.

Đại ca, ngươi không phải vừa rồi cái gì cũng không hiểu, ngay cả trận pháp cũng không biết là cái gì sao?

Thế nào trong nháy mắt, cái gì quặng sắt, mặt cắt mỏm núi đá, khí lưu tuôn ra, đều nhìn ra được?

Có cần nghịch thiên như thế hay không?

Buồn cười, nàng vừa rồi còn cảm thấy đối phương không hiểu nói xằng nói bậy...

- Người này...

Nghĩ đến những gì từng trải qua trước đó, trong lòng nàng tràn ngập sự bất đắc dĩ.

Người này thật sự không thể dùng lẽ thường để cân nhắc. Bằng không, sớm hay muộn cũng sẽ bị công kích mà chết.

- Lời đã nói hết, nếu như không có chuyện gì khác, từ biệt!

Giảng giải hết vấn đề trận pháp, Trương Huyền khoát tay chặn lại, không nói nhiều, lại muốn một lần nữa rời khỏi đó.

- Hiện tại bắt man thú khẳng định đã không kịp. Ta muốn cùng tiền bối quay về Thú Đường, chẳng biết có được không?

Nếu sát hạch đã bị nhỡ, hắn cũng dứt khoát bỏ qua, dự định kết giao thân thiết với người trước mắt này.

Bất kể là thực lực, thủ đoạn khiến cho man thú đột phá, hay là nghiên cứu đối với trận pháp, Trương Huyền tiền bối trước mắt này đều quá thần bí, đáng để hắn dốc hết toàn lực lui tới.

- Tùy tiện. Tốc độ của con báo Kim Thân Thiết Tiễn rất nhanh. Theo kịp thì theo!

Người này tuy rằng thích giả vờ giả vịt, nhưng cũng là người thật sự có bản lĩnh, hơn nữa còn là thuần thú học đồ. Để hắn dẫn theo, chắc hắn có thể tìm được man thú bay tốt hơn, cũng khiến mình đi tới Thiên Vũ vương quốc có thể càng thuận lợi hơn một chút.

Chỉ có điều, trên lưng con báo Kim Thân Thiết Tiễn chở hai người đã có chút chật chội. Thêm nữa khẳng định ngồi không được.

- Đa tạ tiền bối!

Nghe thấy hắn đồng ý, Vân Đào thở phào nhẹ nhõm, liền vội vàng gật đầu.

- Đi thôi!

Không tiếp tục để ý tới đối phương, tinh thần thoáng động, báo Kim Thân Thiết Tiễn lập tức nhanh chóng lao về phía trước.

Trước kia chưa thăng cấp, tốc độ của con báo Kim Thân Thiết Tiễn đã cực nhanh. Hiện tại nó còn nhanh giống như tuấn mã. Tuy rằng địa hình núi rừng phức tạp, nó vẫn hoàn toàn không có xu thế giảm tốc độ.

Vừa mới bắt đầu, đám người Vân Đào còn có thể đuổi kịp. Nhưng đi một hồi, theo chân khí tiêu hao càng lúc càng lớn, gương mặt mỗi một người đều trắng bệch, chạy cũng sắp muốn phun ra máu.

- Nghỉ ngơi một chút!

Đi gần một canh giờ, thấy mấy người này quả thật quá mệt mỏi, Trương Huyền và Trầm Bích Như lúc này mới nhảy xuống khỏi lưng báo Kim Thân Thiết Tiễn, nghỉ ngơi tại chỗ.

Ban đầu đi bộ đến Thú Đường cần một ngày một đêm. Có con báo này, tối đa chỉ một canh giờ có thể đến nơi, cũng sẽ không cần nóng vội như vậy.

- Tiền bối!

Biết đối phương dừng lại là vì suy nghĩ tới mình, Vân Đào thở phào nhẹ nhõm. Sau khi điều tức một lát, hắn cảm thấy đã khôi phục lại, lúc này mới đi lên phía trước, thái độ cung kính.

- Ngươi sát hạch thuần thú sư, ta thuần phục con báo Kim Thân Thiết Tiễn, có phải ngươi không có cách nào thông qua hay không?

Trên đường Trương Huyền cũng coi như đã suy nghĩ cẩn thận. Đối phương đuổi theo con báo Kim Thân Thiết Tiễn hơn mười ngày, kết quả lại để cho mình kiếm được tiện nghi. Một con man thú là chuyện nhỏ. Chuyện đối phương sát hạch thuần thú sư, rất có khả năng sẽ không có cách nào qua được kiểm tra.

- Chuyện này...

Gương mặt Vân Đào xấu hổ:

- Nếu như không phải tiền bối thuần phục con báo Kim Thân Thiết Tiễn, mạng của mấy người chúng ta có khả năng đã xuống hoàng tuyền. So với tính mạng, cho dù sát hạch không qua được, cũng không tính là gì cả!

Trương Huyền gật đầu.

Người này tuy rằng đáng ghét, nhưng xem như tương đối hiểu đạo lý.

Thanh Mộc Khốn trận không chống đỡ được báo Thiết Tiền. Nếu như lúc đó mình không ở chỗ đó, người này cùng với mấy thuộc hạ Ích Huyệt cảnh, khẳng định chắc chắn phải chết không thể nghi ngờ. Mình tuy rằng thu phục con báo này, nhưng cũng chẳng khác nào cứu mạng của mấy người bọn họ.

- Sát hạch thuần thú sư cần phải đi qua những bước nào?

Trải qua nửa ngày chạy đi, hắn biết có man thú làm vật cưỡi, có thể tiết kiệm không ít sức lực. Nếu như có thể tiện tay sát hạch ra thân phận một thuần thú sư, sau này muốn rời nhà đi xa, sẽ thuận tiện hơn rất nhiều.

Nếu như cho Vân Đào biết được ý nghĩ này, nhất định sẽ buồn bực muốn chết.

Hắn vì sát hạch thuần thú sư, mỗi ngày ở cùng một chỗ với man thú, học tập rất nhiều năm, chưa từng qua được qua được sát hạch. Người này thì hay rồi, chẳng qua là cảm thấy chạy đi đường mệt chết, lại muốn học một chút...

- Đầu tiên muốn trở thành thuần thú học đồ, cần sát hạch học đồ, có hai lý luận kiểm tra và nhận rõ man thú. Sau khi thông qua mới có tư cách sát hạch thuần thú sư chính thức. Đồng dạng cũng có hai bước. Đầu tiên, thu được sự tán thành của man thú. Thứ hai, thuần phục một con man thú chân chính.

Vân Đào nói.

- Thu được sự tán thành của man thú?

- Ừ, chính là để cho người sát hạch ở cùng một chỗ với năm con man thú. Trong một canh giờ, phải thu được sự tán thành của bọn chúng, khiến cho bọn họ không tiến hành công kích. Nếu làm không được, nói rõ không hiểu gì đối với man thú! Về phần thuần phục man thú, cũng có yêu cầu, phải cao hơn so với thực lực của mình một cấp bậc.

Vân Đào giải thích:

- Nếu không, thực lực quá thấp, hoàn toàn có thể dùng thủ đoạn cường lực đánh cho đối phương thuần phục, cũng sẽ không lộ ra thủ đoạn của thuần thú sư.

Trương Huyền gật đầu.

Nói trắng ra là, sát hạch thuần thú sư và sát hạch luyện đan sư có chút tương tự.

Hai bên sát hạch học đồ, đều cần tri thức lý luận. Muốn trở thành một thành viên chính thức trong đó, lại cần phải có thực tiễn.

Luyện đan sư là chế luyện đan dược nhất phẩm. Thuần thú sư lại cần thuần phục một con man thú có thực lực mạnh mẽ hơn so với thực lực.

Thảo nào người này truy kích con báo Kim Thân Thiết Tiễn. Hắn là Đỉnh Lực cảnh đỉnh phong. Con báo này vừa vặn cao hơn so với hắn một cấp bậc. Một khi thành công, xem như thông qua.

- Thuần phục man thú có hạn chế về thời gian. Không thể vượt quá nửa tháng. Chỉ riêng việc tìm kiếm con báo Kim Thân Thiết Tiễn này, ta đã tốn hơn mười ngày. Hiện tại muốn đi tìm một con khác, rất rõ ràng không có khả năng! Lại nói, nếu chẳng may gặp phải một con còn hung bạo mạnh mẽ hơn so với nó, chuẩn bị không tốt sẽ có thể chết...

Vân Đào cũng suy nghĩ rất thoáng.

Lần này có thể sống sót, hoàn toàn là bởi vì người thanh niên trước mắt này. Lần sau hắn không nhất định có thể gặp may mắn như vậy.

Xem ra sau này còn muốn sát hạch, cần phải làm ra càng nhiều chuẩn bị hơn. Phải thật sự làm đến khi tuyệt đối không thể có sai sót nhầm lẫn.

Bằng không, thuần thú sư còn chưa thi xong, người đã chết. Thật sự là muốn khóc cũng khóc không kịp.

Hàng năm bởi vì sát hạch thuần thú sư, học đồ chết ở dưới tay của man thú, thực sự không phải là số ít.

- Có thể nghĩ thông suốt là tốt rồi. Chỉ có điều... Ta dù sao cũng làm lỡ chuyện của ngươi. Như vậy đi, nếu như còn muốn thuần phục một con man thú, ta thật ra có thể giúp một tay!

Trương Huyền nói.

Hắn chủ yếu muốn xem thử một chút, thực lực thấp hơn so với man thú, làm thế nào để thuần phục.

Thông qua con báo Kim Thân Thiết Tiễn, hắn biết nếu như không thể khiến cho man thú cam tâm tình nguyện chịu thua, khế ước sẽ rất khó thành lập, càng không cần nói tới thuần phục.

Sau đó cho dù hắn không sát hạch thuần thú sư, muốn nhanh chóng chạy đi, thuần phục man thú cũng là tất nhiên.

Dù sao không có khả năng mỗi lần đều gặp phải loại vừa vặn thấp hơn so với thực lực của hắn, lại rất dễ dàng chịu thua!

Nếu chẳng may gặp phải con mạnh mẽ hơn, vậy nên làm cái gì?

Lúc này có thể mượn cơ hội xem thử người này làm thế nào, nhân cơ hội lén học nghệ.

Đương nhiên, lời này không thể nói thẳng ra. Nếu không, hình tượng “tiền bối” hắn thật vất vả mới lập ra được, chẳng phải sẽ lập tức đổ vỡ hay sao?

Thông qua chuyện của Dương Sư, hắn biết có thời gian giả vờ "tiền bối", làm bất cứ chuyện gì cũng sẽ dễ dàng hơn nhiều.

Chỉ có điều, giả vờ không tốt, vô cùng có khả năng bị người khác đánh chết. Cần phải cân nhắc xử lý.

- Tiền bối... muốn giúp ta sao?

Nghe được lời hắn nói, Vân Đào lập tức kích động toàn thân run rẩy.

Vân Đào đã nhìn thấy được thực lực của vị tiền bối Trương Huyền này. Nếu như do hắn ra tay, tuyệt đối có thể dễ dàng bắt được man thú Ích Huyệt cảnh, chỉ cần bắt được, lại có biện pháp khiến cho hắn thuần phục.

- Ừ!

Trương Huyền gật đầu, bộ dạng cao thâm khó dò.

- Vậy thật sự quá tốt. Chỉ cần tiền bối ra tay, ta khẳng định có thể thành công...

Xiết chặt nắm đấm, Vân Đào hưng phấn, viền mắt ửng đỏ.

- Tạm thời đừng kích động. Cho dù ta ra tay, có thể tìm tới man thú thích hợp sao?

Trương Huyền nói.

- Man thú...

Gương mặt Vân Đào lập tức lộ ra vẻ mặt trái mướp đắng.

Con chim kỳ lạ (2)

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Cũng đúng. Một con báo Ích Huyệt cảnh Kim Thân Thiết Tiễn đã tìm hơn mười ngày. Không tìm được man thú thích hợp, cho dù đối phương đáp ứng ra tay, cũng vô dụng.

- Điện hạ, ngài quên con vật kia rồi sao?

Một thuộc hạ đi lên phía trước.

- Con nào?

Vân Đào đầy nghi ngờ.

- Chính là con mỗi ngày đều chạy tới gây phiền toái kia...

Thuộc hạ nói.

- Con đó sao?

Vân Đào nhớ tới điều gì, lộ ra vẻ lúng túng.

- Bây giờ tìm man thú khác, đã không kịp. Nếu như có thể bắt được nó thuần phục, cũng có nghĩa là thông qua sát hạch. Chỉ cần thành thuần thú sư, muốn thuần phục man thú, sau này từ từ làm cũng được!

Vị thuộc hạ này nói tiếp.

- Chuyện này...

Vân Đào có chút do dự, nhìn về phía Trương Huyền trước mặt:

- Tiền bối, quả thực có một con man thú, có khả năng cần tiền bối ra tay giúp đỡ.

- A?

Trương Huyền nhìn qua.

- Là... một con chim kỳ lạ!

Vân Đào nói.

- Man thú bay sao?

Vân Đào này là Ích Huyệt cảnh đỉnh phong. Nếu thực lực cao hơn so với cao, đó chính là Ích Huyệt cảnh, lại là loài chim, sẽ không phải hắn muốn thuần phục một con man thú bay.

Dọc đường đi bọn họ gặp được man thú bay, giang cánh bay lượn, bay vút lên mấy ngàn thước. Cho dù muốn bắt, cũng bắt không được.

- Không tính là man thú bay. Đó là một con không lớn, chỉ lớn hơn so với... bàn tay một chút!

Sắc mặt Vân Đào đỏ lên.

- Lớn chừng bàn tay?

Trương Huyền kinh ngạc.

Từ trong miệng Trầm Bích Như, hắn biết được man thú bay đều có chiều dài mấy trượng, giang cánh ra còn tới hai, ba trượng. Chỉ có kích thước như vậy, có khả năng chở người bay lượn trên bầu trời, ngang dọc chín tầng trời.

Lớn chừng bàn tay... Quả thực không tính là man thú bay, chỉ có thể xem là một loài chim.

- Đúng, chỉ có điều nó tuy rằng chỉ là một con nhỏ, lại thật sự là man thú. Hơn nữa thực lực đạt tới Ích Huyệt cảnh sơ kỳ, còn có phần mạnh hơn so với ta một chút... Chỉ có điều nó không phải là loại chiến đấu, không phải là đối thủ của ta, nhưng tốc độ lại cực nhanh. Ta căn bản không đuổi kịp!

Vân Đào giới thiệu kỹ càng tỉ mỉ.

- Một con nhỏ, tốc độ nhanh? Cho dù muốn thuần phục, sợ rằng không dễ tìm đi!

Trương Huyền nhướng mày.

Một con man thú lớn, tốc độ chậm cũng không dễ tìm. Một con man thú bay chỉ lớn bằng bàn tay nhỏ, tốc độ cực nhanh, tùy tiện ẩn nấp ở trong núi rừng rộng lớn này, làm sao có thể tìm được!

Hơn nữa, nó ở trên trời, có thể tùy tiện bay... muốn thuần phục, sợ rằng còn khó hơn so với con báo Kim Thân Thiết Tiễn.

Nghe nói như thế, Vân Đào có chút ngượng ngùng:

- Tìm thì khẳng định không tìm được. Chỉ có điều, mấy ngày qua nó vẫn quấy rầy chúng ta. Cho dù không tìm, nó cũng nhất định sẽ qua.

- Quấy rầy?

Trương Huyền kỳ quái. Tuy rằng hắn không hiểu rõ lắm đối với man thú, nhưng chúng đối với nhân loại trời sinh mang lòng cảnh giác, giống nhau phát hiện chiến thắng không nổi, có thể trốn xa được bao nhiêu thì trốn xa bấy nhiêu, làm sao có thể mỗi ngày đều qua quấy rầy được?

- Cái này... Là ta bịt tổ của nó, cho nên nó tức giận, mỗi ngày đều qua...

Rất nhanh, Vân Đào kể lại mọi chuyện một lần.

Sau khi nghe xong, Trương Huyền lắc đầu, dở khóc dở cười.

Con chim kỳ lạ này thích ăn mật ong dại trong núi rừng hoang dại. Vân Đào cũng không biết chuyện, trong lúc vô ý phát hiện ra tổ của nó và bí mật che giấu trong đó, vì vậy lại lấy hết đồ đi. Không biết nó đã tích trữ bao nhiêu năm, mới được một chút này. Khi phát hiện bị người đánh cắp, nó giận tím mặt, đuổi qua.

Chỉ có điều, hình thể của nó nhỏ, lại không am hiểu chiến đấu, không phải là đối thủ của Vân Đào và thuộc hạ của hắn. Cướp lại không được, nhưng mỗi ngày nó đều đi theo ở phía sau, vào thời gian cố định, sẽ qua quấy rối.

Đã duy trì liên tục bảy, tám ngày. Tính toán thời gian, ngày hôm nay chắc hẳn sẽ lại đi qua.

- Xem ra con chim này cũng rất chấp nhất...

Nghe được ân oán giữa một người một chim, Trương Huyền khẽ cười.

- Nó đều quấy rối thế nào?

Trầm Bích Như ở bên cạnh có chút ngạc nhiên.

Nếu vào thời gian cố định đến gây phiền phức, nhiều cường giả Ích Huyệt cảnh như vậy, lẽ nào không thể nghĩ biện pháp bắt được nó

- Nó...

Sắc mặt Vân Đào đỏ ửng giống như quả táo:

- Khụ khụ, thời điểm nó bay ở ngay phía trên ta liền đại tiện...

- A?

Trương Huyền, Trầm Bích Như nhìn nhau, thiếu chút nữa thì không nhịn được.

Không thể không nói, con chim này quả thật đủ kỳ lạ.

- Cơ bản mỗi lần đều có thể đại tiện trên người ta. Sau khi làm xong, lại bay đến hơn mười thước, đầy khiêu khích, chờ chúng ta đuổi theo, rồi lại bay đi. Mỗi ngày đều phải lăn qua lăn lại một, hai canh giờ...

Đối với con chim kỳ lạ này, nói thật đi, Vân Đào cũng say mê.

Không phải trộm mật của nó sao? Mỗi ngày dây dưa, cũng hành hạ hắn sắp phát điên.

Nếu không muốn thông qua được sát hạch thuần thú sư, hắn cũng sẽ suy nghĩ nên nói ra hay không? Dù sao, thật sự quá mất mặt.

Đường đường là thất vương tử của Hàn Vũ vương quốc, mỗi ngày đều bị một con chim kỳ lạ tới xem mình như nhà vệ sinh, vừa có ý muốn đi ỉa, lại bay tới...

Suy nghĩ một chút cũng có phần muốn phát điên.

- Vậy ngươi trả mật lại cho nó không được sao?

Trầm Bích Như che đôi môi đỏ mọng.

- Ta đã trả lại. Kết quả nó... vẫn mỗi ngày qua quấy rối... Tốc độ của nó quá nhanh, cung tiễn cũng bắn không được. Ta còn nghĩ chờ sau khi thuần phục xong man thú, lại cố gắng tìm nó phiền phức. Nếu như thuần phục báo Kim Thân Thiết Tiễn không được, có thể bắt nó về thuần phục, cũng coi như thông qua sát hạch!

Vân Đào nói đến đây, có chút do dự:

- Chỉ là... tốc độ của nó quá nhanh. Cung tiễn cũng rất khó đuổi được. Muốn bắt được nó... thật sự quá khó khăn. Không biết tiền bối có thể có

phương pháp hay không?

- Ta cũng không biết dáng dấp của nó ra sao, lại có dạng tốc độ gì. Ngươi bây giờ hỏi ta, ta có thể có biện pháp gì sao?

Trương Huyền lắc đầu.

Hắn ngay cả con chim kỳ lạ này cũng chưa nhìn thấy qua, làm sao có thể có biện pháp bắt được?

- Ai, đúng rồi, vừa rồi hắn không phải đã nói, con chim kỳ lạ này mỗi lần qua quấy rối, cũng không phải đều dừng lại ở phía trước hơn mười thước khiêu khích sao? Khi đó nó không bay, ngươi hoàn toàn có thể dựa vào thân pháp bay qua bắt nó!

Trầm Bích Như nghĩ đến điều gì đó, nhìn về phía Trương Huyền nói.

Nàng từng nhìn thấy được Vương Dĩnh thi triển thân pháp, tốc độ cực nhanh, giống như thuấn di. Cho dù tốc độ của con chim này có nhanh mấy đi nữa, nói vậy đối với vị Trương lão sư trước mắt này mà nói, cũng không phải là vấn đề lớn.

- Ừ, thật ra có thể suy nghĩ...

Trương Huyền gật đầu.

Sau khi tu vi đạt được Thông Huyền cảnh, khoảng cách và số lần thi triển ra thân pháp thiên đạo, cũng lại tăng lên.

Trước đó, hắn toàn lực thi triển, một phần mười hít thở là có thể lao ra hai mươi thước. Mà bây giờ, một phần mười lần hít thở, hắn hoàn toàn có thể lao qua bốn mươi thước.

Hơn nữa, trước kia cũng chỉ có một lần, hiện tại biến thành hai lần.

Đương nhiên, đây là dưới tình huống thi triển toàn lực. Nếu như giống với Vương Dĩnh, thi triển bản giản lược, dựa vào lượng chân khí của hắn

dự trữ, hai, ba mươi lần cũng không thành vấn đề.

Chỉ có điều, phương diện tốc độ sẽ giảm đi không ít.

Bản hoàn chỉnh một phần mười lần hít thở bay qua bốn mươi thước. Bản giản lược, một phần mười lần hít thở, chỉ có khoảng ba, bốn thước mà thôi. Hơn nữa, gánh nặng đối với thân thể cũng tương đối nhỏ hơn rất nhiều. Chính vì vậy, thời điểm Vương Dĩnh và Đỗ Lỗi chiến đấu, có thể liên tục thi triển năm, sáu lần, mới cảm thấy kiệt sức.

Dù vậy, cũng rất đáng sợ.

Một phần mười lần hít thở, ba, bốn thước. Một lần hít thở cũng chính là ba, bốn mươi thước. Rất nhiều người thậm chí liền không kịp phản ứng, liền có thể bị đánh trúng.

Cho dù tốc độ của con chim này rất nhanh, cũng chỉ là Ích Huyệt cảnh mà thôi. Nói vậy so với thân pháp thiên đạo, vẫn kém hơn rất nhiều.

- Dựa vào thân pháp? Điều này sợ rằng không được...

Lời hai người nói chuyện, lọt vào trong tai của Vân Đào. Hắn không nhịn được lắc đầu.

Thân pháp cao minh nhất của Hàn Vũ vương quốc bọn họ chính là Quy Hành Thiên Âm Bộ, đã rất nhanh, nhưng so với con chim kỳ lạ này, vẫn còn kém rất xa.

Huống gì, tinh lực con người có hạn. Vị Trương Huyền tiền bối trước mắt này, am hiểu công kích lực lượng. Về phương diện tốc độ chỉ sợ cũng sẽ có chỗ thiếu hụt. Mặc dù biết một bộ thân pháp lợi hại, muốn đuổi kịp con chim kỳ lạ, cũng rất khó làm được. Lại nói, đối phương đến từ Thiên Huyền vương quốc, có thể có thân pháp lợi hại gì?

Theo hắn biết, thân pháp cao minh nhất của vương quốc kia là Huyễn Ảnh Cửu Cung Bộ, cũng chỉ bình thường thôi. So với Quy Hành Thiên

Âm Bộ kém hơn không chỉ một sao nửa điểm, không phải ngang bằng cùng một cấp.

Ngay cả thân pháp sau còn không đuổi kịp, càng chưa nói tới thân pháp trước.

Nghĩ vậy, Vân Đào nói tiếp:

- Con chim kỳ lạ này vô cùng cảnh giác, mỗi lần đều đứng ở trong phạm vi nó có thể phản ứng. Cung tiễn cũng bắn không được. Muốn tay không bắt lấy, cơ bản là không có khả năng. Trước đây ta cũng dã nghĩ, nếu như có thể chuẩn bị một loại cạm bẫy, có lẽ... có thể có cơ hội!

- Cạm bẫy chúng ta cũng từng bố trí qua, nhưng không có một lần nào thành công!

Một thuộc hạ nói.

Nghe nói như thế, Vân Đào bất đắc dĩ gật đầu, day day mi tâm:

- Đúng vậy, trước đó chúng ta cũng đã từng bố trí qua cạm bẫy. Kết quả, lại nhiều lần không thành công. Con chim kỳ lạ này cũng biết chúng ta có sự chuẩn bị, chết sống không bị mắc lừa...

Vù vù vù!

Còn chưa nói dứt lời, liền nghe được không trung vang lên tiếng gió thổi vù vù. Hình như có thứ gì đó từ không trung rơi xuống, lao thẳng tắp về phía trên đầu Vân Đào.

- Tới rồi!

Nghe được tiếng gió thổi, Vân sắc mặt Đào khó coi. Hắn biết chắc là con chim kỳ lạ kia lại tới. Hắn không kịp ngẩng đầu quan sát, thân thể thoáng lắc một cái, đã bay vút sang một bên.

Lạch cạch!

Chỉ có điều... hắn vừa mới chợt lao ra vài bước, đã cảm thấy một mùi hôi. Trên người dính đầy những điểm trắng.

Không cần nhìn đã biết, lại trúng chiêu!

Cảm thấy trên người hôi hám vô cùng, Vân Đào khóc không ra nước mắt. Khi quay đầu nhìn lại, lúc này hắn mới phát hiện, nơi mình vừa đứng, rơi xuống chỉ là một cục đá.

Chim kỳ lạ hình như đã sớm biết hắn sẽ né tránh, cố ý ném xuống cục đá dương đông kích tây, một lần hành động đánh trúng.

- Con chim này còn có thể sớm phán đoán?

Trong mắt nhìn thấy được cảnh tượng như vậy, Trương Huyền sửng sốt.

Trước đó nghe nói, hắn chỉ cảm thấy lòng thù hận của con chim kỳ lạ này quá mạnh. Hắn không nghĩ tới nó còn rất thông minh.

Nhìn dạng này hoàn toàn khác với con báo Kim Thân Thiết Tiễn lỗ mãng.

Ngẩng đầu nhìn lên, một con chim không lớn lắm xuất hiện ở trong tầm mắt. Về kích thước, đối phương nói không sai, cũng chỉ lớn hơn so với một bàn tay, toàn thân màu den, dáng vẻ tương tự với loài quạ. Trên người nó mang theo khí tức mạnh mẽ, còn lợi hại hơn so với cường giả Ích Huyệt cảnh.

Man thú có kích thước không đồng nhất. Có con lớn giống như báo Kim Thân Thiết Tiễn, tất nhiên cũng lại có loại nhỏ hơn.

Làm bẩn toàn thân Vân Đào, con chim kỳ lạ vô cùng đắc ý.

- Oa oa!

Nó kêu lên hai tiếng, bay đến nơi cách mọi người đại khái chừng ba mươi thước, đôi mắt đen chăm chú nhìn qua, hình như đầy vẻ cười nhạo.

- Đáng giận...

Lại bị đối phương thả phân xuống toàn thân, Vân Đào tuy rằng tức giận, nhưng phần nhiều hơn chính là phiền muộn.

Vẫn chưa nghĩ ra biện pháp, con chim này đã tới. Muốn bắt được nó, khẳng định là không thể.

Hắn đang rầu rĩ, không biết tiếp theo nên làm cái gì. Chợt trước mắt hắn liền hoa lên. Một bóng người đột ngột xuất hiện ở trước mặt con chim kỳ lạ, ngón cái, ngón trỏ nhẹ nhàng bóp một cái.

Vù!

Con chim kỳ lạ bay giống như điện giật còn chưa có kịp phản ứng, lại rơi xuống trong lòng bàn tay của đối phương.

- Đây... là thân pháp sao? Làm sao có thể?

Vân Đào thoáng chút liền cứng đờ.

Thú đường (1)

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Làm sao có thể?

- Ta hoa mắt sao?

Xung quanh thoáng một cái liền bùng nổ.

Tuy rằng ngoài miệng mấy thuộc hạ của Vân Đào không nói gì, nhưng bọn họ lại có suy nghĩ giống như điện hạ của mình. Người tu luyện dựa vào thân pháp, tốc độ không có khả năng bắt được con chim kỳ lạ này.

Làm thuộc hạ của vương tử, bọn họ gặp qua không ít cường giả Thông Huyền cảnh. Tốc độ nhanh bọn họ cũng nhìn thấy rất nhiều. Nhưng cảnh tượng trước mắt, vẫn khiến cho bọn họ hoàn toàn bối rối.

Thời gian còn chưa kịp nháy mắt, lướt qua khoảng cách mấy chục thước, tới bên cạnh bọn họ xuất hiện ở trước mặt con chim kỳ lạ. Điều này... cũng quá nhanh đi!

Đây thật sự là thân pháp sao?

- Lẽ nào... là chúng ta đánh giá thấp. Vị Trương Huyền này là... cường giả Tông Sư?

Mấy người đồng thời rùng mình.

Hàn Vũ vương quốc mặc dù có Tông Sư, cũng rất ít khi ra tay. Cho dù là bọn họ, cũng không biết đến cùng nhanh tới mức nào.

Nhưng nghe đồn, võ giả cường giả Tông Sư cảnh bát trọng, trấn giữ một phương, lực lượng xuất thần nhập hóa, cường đại khó có thể tưởng tượng được.

Người thanh niên trước mắt này, một tay ép báo Kim Thân Thiết Tiễn thần phục, hai ngón tay bắt được con chim kỳ lạ, thực lực thâm hậu. Tất cả bọn họ ở chung vào một chỗ, cũng không chống lại được một phần vạn. Chẳng lẽ thực sự có cao thủ như vậy.

Tông Sư cảnh... cho dù chính là vương quốc nhị đẳng, thực lực của lão tổ trấn thủ, tồn tại giống như hoá thạch vậy, không ngờ xuất hiện ở trước mặt bọn họ, thoạt nhìn còn chưa tới hai mươi tuổi...

Không thể không phải là một thiếu gia, công tử đại gia tộc vương quốc được phong hiệu của Thiên Huyền vương quốc!

Bằng không, trẻ tuổi như vậy làm sao có được thực lực như vậy, còn có thân pháp tuyệt diệu như vậy?

Chỉ có điều, không quan tâm tới điều này, cũng không phải là người bọn họ dám đắc tội.

Mấy người nuốt nước bọt, ngay cả thở mạnh cũng không dám.

- So với Vương Dĩnh... còn nhanh hơn!

Gương mặt Trầm Bích Như cũng trắng bệch.

Mặc dù có Vương Dĩnh chuẩn bị tâm lý, nhìn thấy được Trương Huyền thi triển, vẫn chấn động kinh ngạc không thể tăng thêm được nữa.

Nếu như ra tay với nàng, sợ rằng ngay cả chiêu số cũng không cần sử dụng, đã bị đâm chết.

- Oa...

Đám người Vân Đào sắp bị sợ tới mức choáng váng. Mắt của chim kỳ lạ lại trợn tròn.

Kế hoạch ban đầu của nó rất tốt. Chờ mọi người tiến tới gần, hoặc thoáng sử dụng binh khí, nó liền xoay người chạy trốn, sau đó sẽ lại qua quấy rối. Nhưng người đột nhiên xuất hiện này là thế nào?

Nếu sớm biết có người có tốc độ nhanh như vậy, ngay cả nó cũng không phản ứng kịp, nó sẽ không tới quấy tối...

- Tốc độ cũng không nhanh mấy!

Bắt lấy con chim kỳ lạ, Trương Huyền lắc đầu.

Vừa rồi nghe Vân Đào nói cái gì xuất thần nhập hóa, nhanh tới mức cung tiễn cũng bắn không trúng, vốn tưởng rằng thật sự rất lợi hại, trực tiếp dùng tới thân pháp bản hoàn chỉnh. Kết quả...

Đây là thứ gì chứ!

Giống như cương thi, còn không nhúc nhích. Sớm biết như vậy, hắn đã không dùng tới bản hoàn chỉnh!

Làm hại hắn bởi vì tốc độ quá nhanh, thân thể cũng xé rách có chút đau đớn. Nếu không phải hắn tu luyện qua công pháp thiên đạo, lần này mạnh mẽ tăng tốc, cũng sẽ làm cho hắn nôn ra máu.

Giọng nói của hắn không lớn, nhưng mọi người đều là võ giả, tất cả nghe được rõ ràng. Khóe miệng của tất cả mọi người đều giật một cái.

Cái này... Dường như không phải tốc độ của nó không nhanh, mà là tốc độ của ngươi quá nghịch thiên, khiến nó còn không có kịp phản ứng có được hay không...

Không quan tâm tới sự chấn động kinh ngạc của mọi người, Trương Huyền vận chuyển công pháp một chu thiên, khiến đau đớn trên người giảm đi, lúc này mới quay đầu lại phân phó:

- Qua thuần phục!

- Vâng!

Vân Đào vội vàng đi tới. Hắn lấy ra một sợi dây thừng đặc biệt, trói con chim kỳ lạ lại, khiến nó không có cách nào bay được. Lúc này hắn mới buông bàn tay áp chế của đối phương.

Thấy hắn làm ra biện pháp thuần phục, Trương Huyền tập trung chú ý nhìn lại. Nhìn một hồi, hắn lại cảm thấy nhàm chán vô vị.

Thật ra giống hệt với thuần phục con chó, thuần phục mèo, cầm chuẩn bị trước rất nhiều thứ tốt khiến cho man thú không có cách nào cự tuyệt, thu hút đối phương, sau đó sẽ lợi dụng thủ đoạn khác, dần dần bồi dưỡng tình cảm tốt, thu được sự tín nhiệm của đối phương.

- Bình thường thuần phục một con man thú, chủ động ký kết khế ước với nhân loại, cần phải chí ít ba, bốn ngày. Hiện tại điện hạ cùng nó bồi dưỡng tình cảm, chờ tình cảm đạt được chiều sâu nhất định, lại có khả năng thần phục. Đến lúc đó một người một thú, lại cùng tu luyện một loại công pháp có thể phối hợp với nhau, tăng cường thực lực của nhau, chẳng khác nào hoàn toàn khống chế!

Một thuộc hạ rất sợ Trương Huyền không kiên nhẫn chờ được, liền đi lên phía trước.

- Phải mất ba, bốn ngày sao?

- Đúng vậy. Đây là thuần phục dễ. Có vài con man thú lợi hại, cho dù là thuần thú sư chính thức, cũng cần tốn vô số tinh lực. Hồ Quần thuần thú sư của Hàn Vũ vương quốc chúng ta, trước kia vì thuần phục một con man thú cấp bậc tông sư nửa bước, đã từng ở trong đầm lầy cùng đối

phương ba năm, mỗi ngày đều đưa ra thức ăn nó thích nhất. Theo thời gian chuyển dời, mới khiến cho nó cảm động, hoàn toàn thuần phục. Do đó truyền ra câu chuyện được mọi người ca tụng.

Vị thuộc hạ này gật đầu nói.

- Cái này... là câu chuyện được mọi người ca tụng?

Trương Huyền thực sự bất đắc dĩ.

Vì thuần phục một con man thú tốn ba năm, thực sự rảnh rỗi tới đau da. Hắn nhất định là không có thời gian cùng kiên nhẫn lớn như vậy.

- Đúng vậy, man thú có thực lực, cũng có tôn nghiêm. Không có thủ đoạn khiến cho nó cảm động, hoặc khiến cho nó động tâm, làm sao có thể khiến nó cam tâm tình nguyện thần phục?

Vị thuộc hạ này nói đến đây, ánh mắt lộ ra sự cuồng nhiệt:

- Đừng nói ba năm, cho dù mười năm, đổi một con man thú cấp bậc tông sư nửa bước thần phục, cũng đáng giá.

Nhìn thấy dáng vẻ kích động của người này, Trương Huyền thoáng sửng sốt một chút, lập tức bừng tỉnh.

Cũng úng, người khác không có Thiên Đạo Đồ Thư Quán, không có khả năng giống như hắn, thăng cấp đột phá đơn giản giống như ăn cơm uống nước vậy.

Có vài người tiềm lực tốt, cả đời cũng sẽ dừng lại ở tại chỗ, cả đời vô vọng, cho đến khi sinh mạng kết thúc.

Thật giống như đám người Trầm Hồng, Lưu Lăng trước đó, không gặp được mình, còn muốn đột phá, gần như là không có khả năng.

Dưới tình huống này, nếu như có thể thu phục được man thú thực lực như vậy, thực lực nhất định tăng lớn.

Không nói gì khác, chỉ nói Thiên Huyền vương quốc, nếu như Trầm Truy bệ hạ có thể thu phục được một con, cho dù Trầm Hồng thật sự ngã xuống, vương quốc cũng có thể vô tư, không cần lo lắng.

Phải biết rằng, man thú không chỉ có thể khiêu chiến vượt cấp, tuổi thọ nhân loại cũng không thể nào so sánh được.

Thu phục được một con, chí ít trong vòng trăm năm không cần lo lắng tới sự an toàn của cả vương quốc. Đừng nói ba năm, năm năm, thật sự có khả năng, tốn mười năm, hai mươi năm bọn họ cũng nguyện ý.

Dù sao, những người khác không có khả năng giống như hắn, trên phương diện lực lượng đánh thắng được báo Kim Thân Thiết Tiễn, ép tới mức nó không có chút sức lực phản kháng nào, còn ở trong thời gian ngắn khiến cho nó đột phá gông cùm xiềng xích.

- Hắn thuần phục con chim kỳ lạ này đại khái cần bao nhiêu thời gian?

Suy nghĩ cẩn thận những điều này, đối với thủ đoạn thuần thú sư lại không còn có hứng thú xem nữa, Trương Huyền hỏi.

- Ta giúp tiền bối hỏi một chút!

Vị thuộc hạ này vội vã chạy tới. Một lát sau hắn đã đi tới:

- Hồi bẩm tiền bối, điện hạ nói, hắn đã cùng đối phương trao đổi. Đại khái hai ngày, không chênh lệch lắm là có thể thuần phục sơ bộ! Việc sát hạch thuần thú sư, thuần phục sơ bộ là được, không cần phải hoàn toàn thần phục.

- Thuần phục sơ bộ?

- Chính là khiến cho con chim kỳ lạ ở bên cạnh, cho dù không cần đặc biệt giam cầm, cũng sẽ không rời khỏi!

Vị thuộc hạ này giải thích.

- Hai ngày mới chỉ được như vậy?

Trương Huyền lắc đầu:

- Cũng quá chậm đi.

Thú đường (2)

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Hai ngày, tốn vô số tâm huyết và tinh lực, mới khiến cho một con man thú đi theo sau lưng. Cùng với phiền toái như vậy, thật đúng là không bằng đi Thú Đường thuê một con. Xem ra... loại thủ đoạn thuần thú này không học cũng được.

- Đi qua xem một chút!

Có chút do dự, Trương Huyền nhấc chân đi tới trước mặt Vân Đào và chim kỳ lạ.

- Tiền bối!

Suy đoán vị trước mắt này có thể là tông sư, khiến Vân Đào càng bội phục hơn, thái độ càng cung kính hơn.

- Ngươi cần hai ngày, mới có khả năng thuần phục sơ bộ được con chim này sao?

Trương Huyền nhìn qua.

- Vâng!

Vân Đào nhìn về phía con chim kỳ lạ trước mắt, đầy hưng phấn:

- Ta vừa rồi đặc biệt sử dụng phương thức man thú có thể nghe hiểu được, trao đổi với nó. Chỉ cần ở bên cạnh ta, loại mật này nó muốn bao nhiêu thì có bấy nhiêu, sẽ cho nó ăn đủ. Lúc này nó mới đáp ứng ở cùng ta xem thử. Hai ngày là thời hạn kiểm tra. Chỉ cần có thể lấy ra mật, lại gần như thành công!

- Oa!

Nghe hắn nói xong, Trương Huyền ngẩng đầu nhìn về phía con chim kỳ lạ trước mắt. Chỉ thấy con chim lạ này hất đầu lên, bộ dạng giống như hai năm tám vạn lôi kéo, ta giúp ngươi sát hạch, là đối xử tốt với ngươi.

- Không có cách nào nhanh hơn nữa sao?

Nhướng mày, Trương Huyền hỏi.

- Oa! Oa! Oa!

Con chim kỳ lạ liên tục kêu lên vài tiếng.

Sau khi Vân Đào nghe xong trên mặt có chút xấu hổ:

- Nó nói vừa rồi tiền bối thô lỗ bắt nó, khiến cho nó rất tức giận, hai ngày đã coi như là ngắn. Nếu như lại cò kè mặc cả, lại kéo dài đến mười ngày hoặc một tháng...

- Ngắn?

Thấy con chim kỳ lạ này lớn lối như thế, Trương Huyền lắc đầu:

- Ta không cho là như vậy, ta cảm thấy không cầm tới mười phút nó sẽ thần phục.

- Mười phút?

Vân Đào sửng sốt, lập tức xấu hổ cười:

- Sao có thể như vậy...

Mười phút đã muốn thuần phục một con man thú Ích Huyệt cảnh, điều này căn bản là không có khả năng làm được.

Đừng nói là hắn, cho dù là thuần thú tông sư lợi hại nhất Thú Đường, cũng không có khả năng hoàn thành.

- Rất đơn giản!

Trương Huyền lắc đầu, đưa tay ra:

- Đưa nó cho ta!

- Vâng!

Tuy rằng không biết hắn muốn làm gì, nhưng Vân Đào không dám từ chối, đưa con chim kỳ lạ tới.

Tiếp nhận con chim này, Trương Huyền nhìn qua.

- Lập tức thuần phục, làm thú sủng của hắn.

- Oa!

Nghe nói như thế, con chim kỳ lạ trừng mắt, đầu ngẩng lên thật cao, đầy mất hứng, hình như đang chất vấn dựa vào cái gì.

Ý tứ hình như là đang nói, muốn bảo ta làm thú vật sủng, thái độ đối với ta phải tốt một chút.

- Được rồi, nếu ngươi không làm, có thể đi chết!

Lười phải cùng đối phương nói nhiều, Trương Huyền một cái tát đánh tới.

Bịch bịch!

Chim kỳ lạ còn chưa có kịp phản ứng, đã bị tát bay tới trên mặt đất, rơi tới thất điên bát đảo.

- Tiền bối...

Khóe miệng Vân Đào giật một cái, thiếu chút nữa thì phát điên rồi.

Làm gì có có ai thuần phục man thú như vậy?

Cho dù thuần phục, đối phương nếu chẳng may do dự, tương lai sẽ phiền toái hơn.

Tất cả mấy người khác cũng đều trợn mắt há hốc mồm.

Ngươi làm vậy thật sự là thuần phục sao?

Là muốn giết nó!

- Oa!

Hiển nhiên con chim kỳ lạ cũng không nghĩ tới người trước mắt này hung dữ như thế, một tát lại đánh cho nó thiếu chút nữa tắt thở. Con chim kỳ lạ tức giận, đồng tử hoàn toàn là màu đỏ, giãy dụa lại muốn phản kháng. Chỉ có điều nó còn chưa kịp đứng dậy, chỉ thấy một bàn chân đá tới.

Vèo!

Giống như quả bóng cao su, con chim kỳ lạ trực tiếp bay lên, đập đầu vào trên một khối nham thạch cực lớn, rơi tới thất điên bát đảo, cái miệng lớn há to phun ra máu.

- Cho ngươi một cơ hội cuối cùng, thuần phục. Hoàn toàn thần phục, giúp ngươi trị thương, thăng cấp tu vi. Bằng không, chết!

Mặt không đổi sắc, Trương Huyền nhìn về phía con chim kỳ lạ trước mắt.

- Oa...

Giãy dụa mở mắt, chim kỳ lạ do dự một lát, kêu lên một tiếng.

Nghe được âm thanh này, Vân Đào sửng sốt, kích động tới mức sắc mặt đỏ lên.

- Tiền bối... nó, nó nói đồng ý...

- Đồng ý?

Rất nhiều thuộc hạ của Vân Đào và Trầm Bích Như, mỗi một người đều có cảm giác choáng váng, sắp ngã quỵ.

Mẹ nó, vậy cũng làm được sao?

Từ khi nào việc thuần thú trở nên đơn giản như vậy?

- Đồng ý là tốt rồi. Ta còn tưởng rằng thà chết không chịu nhục tới mức nào, kiên trì đến chết chứ!

Một con man thú nho nhỏ mà thôi. Bắt nạt kẻ yếu, còn muốn ăn ngon, còn để cho người ta hầu hạ, Trương Huyền cũng không quen với tật xấu này của nó. Không muốn sống, cùng lắm thì đánh chết là được. Dù sao Huyền Lạc sơn mạch cái gì thiếu, chứ không thiếu loại này.

- Ký kết khế ước!

Lười phải tiếp tục nói thừa, hắn tiện tay nắm lấy, ném tới.

Vân Đào sốt ruột vội vàng luống cuống tay chân đón lấy con chim kỳ lạ. Dựa theo cách nói trước đó, giao hẹn ký kết giữa người và thú.

- Được, cho ta!

Thấy khế ước hoàn thành, Trương Huyền bấm tay bắn ra, đánh cho con chim kỳ lạ bất tỉnh. Giống như vừa rồi đối phó với con báo Kim Thân Thiết Tiễn, hắn tìm hiểu một chút, lại để cho Vân Đào cứu tỉnh.

Sau một khắc, ngón tay hắn liên tục điểm tới trên người của con chim kỳ lạ.

Ngón tay nhanh như gió, chân khí giống như kiếm.

Từng chân khí tinh thuần tiến vào trong cơ thể của con chim kỳ lạ, khiến cho thân thể của nó phát sinh sự lột xác về bản chất.

Rắc rắc!

Hơn mười lần hít thở qua đi, những tiếng xương cốt vang lên. Con chim kỳ lạ vốn hấp hối, thân thể đột nhiên cao lớn thêm một vòng, khí tức tăng mạnh, đạt tới Ích Huyệt cảnh trung kỳ.

Theo tu vi tăng, thương thế trước đó cũng trở nên hoàn hảo giống như lúc ban đầu.

- Oa?

Cảm nhận được trên thân thể biến hóa, hai mắt của chim kỳ lạ trợn trừng, nhìn chằm chằm Trương Huyền đứng cách đó không xa, đầy vẻ không thể tin được.

Nó sở dĩ yêu tha thiết loại mật này, không phải đơn thuần chỉ là miệng lưỡi muốn. Quan trọng nhất chính là, loại vật này có thể khiến cho thực lực nó tăng lên.

Vân Đào trộm đồ, chẳng khác nào chặt đi căn bản để nó thăng cấp. Lúc này nó mới tức giận như vậy, không sợ lãng phí thời gian, mỗi ngày đều qua quấy rối.

Vừa rồi, người trước mắt này đánh cho nó khuất phục, nó vốn nghĩ tạm thời đáp ứng, đến lúc đó lại nghĩ biện pháp hại đối phương một chút, trả lại nỗi nhục ngày hôm nay. Nhưng nó nằm mơ cũng không nghĩ tới, người này đánh nó, nhẹ nhàng vài cái lại khiến cho nó đột phá!

Đây chính là gông cùm xiềng xích ngăn chặn nó nhiều năm, thoáng chút đã đột phá...

Con chim kỳ lạ đột nhiên cảm thấy, có thể thuần phục nhân loại, cũng không phải là chuyện xấu...

Nghĩ vậy, cảm giác làm cho có lệ đã biến thành thật lòng thật ý. Thân thể nó cong lại, cung kính gục đầu xuống đầu, đã không còn là dáng vẻ kiêu ngạo trước nữa.

- Chuyện này...

Man thú sẽ không ngụy trang và che giấu. Mọi người đều nhìn thấy được thái độ của con chim kỳ lạ. Ánh mắt của mỗi một người đều đờ ra.

Thú đường (3)

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Những người khác thuần phục man thú, giống như thỉnh cầu phụ thân bày tỏ với nãi nãi, phục vụ đối phương hết sức thoải mái, cũng không nhất định thành công. Nhưng con chim này thì hay rồi, đánh một trận lại hoàn toàn bái phục. Vốn tưởng rằng chuyện con báo Kim Thân Thiết Tiễn trước đó chỉ là trùng hợp. Nhưng lần thứ hai, điều này lại xuất hiện. Cho dù có ngốc cũng hiểu rõ, đây là bản lĩnh thật sự.

- Điều này là không học được!

- Bước đầu tiên đánh man thú, ta có thể học. Nhưng bước thứ hai, khiến cho nó đột phá, khôi phục thương thế, đánh chết ta cũng làm không được!

- Nói thật đi, bước đầu tiên ngươi cũng không học được!

- Tại sao lại nói ra lời này. Không phải là ra sức đánh một trận sao?

- Đánh một trận? Không đơn giản như vậy! Ngươi nghĩ thuần thú, chắc chắn sẽ không thật sự đánh chết nó. Hạ thủ sẽ có chừng mực. Như vậy tới nay, lòng sợ hãi của man thú sẽ giảm xuống! Mà vị Trương Huyền tiền bối này, vừa rồi con chim kỳ lạ không thần phục, sẽ thật sự giết chết nó! Hơn nữa, mấu chốt nhất chính là... hắn ở trên phương diện tốc độ thắng được con chim này, hơn nữa hoàn toàn không chút che giấu sát ý, mới khiến cho con chim kỳ lạ từ sâu trong nội tâm cảm thấy được sự

khủng hoảng và sợ hãi. Bằng không, dựa vào sự cao ngạo của man thú, làm sao có thể dễ dàng lại chịu thua như vậy?

- Ngươi vừa nói như vậy... thật sự vẫn là...

...

Thấy hắn thuần phục đơn giản, những người khác cũng biết, không chỉ bọn họ không học được, cho dù thuần thú sư chính thức cũng làm không được.

Chim kỳ lạ am hiểu tốc độ, ở phương diện tốc độ đánh nát lòng tin của nó, chỉ riêng kiểu nay, đã có thể gây khó khăn cho vô số cường giả.

- Con chim này đã thuần phục, có thể đi được chưa?

Ra tay trợ giúp chính là để nhanh chóng rời khỏi đây. Nếu đã thuần phục, cũng sẽ không cần thiết lại ở tại chỗ này nữa.

- Vâng!

Vân Đào vô cùng vui sướng, liên tục gật đầu.

Vốn tưởng rằng con báo Kim Thân Thiết Tiễn bị đối phương thuần phục, lần kiểm tra này đã nhất định phải thất bại. Hắn nằm mơ cũng không nghĩ tới vị trước mắt này ra tay, một lần hành động liền thành công.

Hắn lại nhìn qua, tràn ngập cảm kích.

Chuyện xong xuôi, còn lại chính là hành trình quay trở về. Trương Huyền và Trầm Bích Như ngồi ở trên lưng của báo Kim Thân Thiết Tiễn chạy đi, đám người Vân Đào vẫn chạy thiếu chút nữa không thở nổi.

Vân Đào vừa chạy, nước mắt vừa chảy ròng ròng.

Đối phương ngồi ở man thú trên lưng uy phong tám phía. Hắn lại chỉ có thể ôm con chim ngốc, chạy muốn gãy chân, đuổi sát theo ở phía sau.

Đồng dạng là thuần phục man thú, khác biệt thật là lớn...

Một lúc lâu sau, một sơn cốc cực lớn xuất hiện ở trước mắt.

- Linh khí thật nồng đậm!

Vừa đến đây, Trương Huyền lập tức cảm giác được có điểm không thích hợp.

Linh khí của toàn bộ sơn cốc so với những nơi khác, nồng đậm gần như gấp đôi. Đi vào trong đó, lỗ chân lông trên toàn thân không nhịn được mở ra. Linh khí không ngừng cọ rửa thân thể, khiến người ta có một loại cảm giác giống như ngâm mình trong suối nước nóng.

Quanh năm ở chỗ này tu luyện, tu vi tuyệt đối sẽ lớn hơn so với bên ngoài.

- Thú Đường bố trí toàn bộ sơn cốc thành Tụ Linh trận, như vậy có khả năng sinh trưởng linh hoa, linh thảo tốt hơn. Thể chất của man thú cũng sẽ tăng lên, khả năng đột phá cũng lớn hơn nữa!

Trầm Bích Như nói.

Thời điểm lần đầu tiên nàng qua đây, cũng vô cùng chấn động kinh ngạc.

Biến toàn bộ sơn cốc thành đại trận, đồng thời khiến cho linh khí gia tăng lên gấp đôi... Đây là công việc lớn tới mức nào?

Chỉ sợ cũng chỉ có loại tiền chủ không thiếu như Thú Đường này, mới có loại quyết đoán này!

- Đúng vậy!

Trương Huyền gật đầu, hít sâu một hơi, cảm thấy tế bào trong toàn thân đều trở nên sống động hơn rất nhiều.

Võ giả trước thất trọng: nhất trọng tập trung hơi thở, nhị trọng đan điền, tam trọng chân khí, tứ trọng da xương, ngũ trọng sức mạnh, lục trọng ích

huyệt, thất trọng thông huyền.

Trước tam trọng, tu vi thấp, không cần quá nhiều linh khí trợ cấp, lại không nói thêm làm gì. Tứ trọng da xương, chân khí tẩm bổ thân thể; Ngũ trọng sức mạnh, vận dụng chân khí thuần thục, tăng lực lượng; lục trọng ích huyệt, mở ra huyệt vị toàn thân; thất trọng thông huyền, chân khí dung hợp thông suốt, kinh mạch không bị ngăn cản.

Yêu cầu của thất trọng này đối với linh khí cũng không tính là quá cao. Cho nên, cho dù là Thiên Huyền vương quốc, loại địa phương linh khí cằn cỗi này, cũng rất dễ dàng đạt được.

Nhưng linh khí thiếu thốn, muốn trùng kích Tông Sư cảnh lại khó khăn.

Tông sư, dung nạp bốn phương tám phương, lực lượng trong cơ thể phong phú, không có không đủ linh khí tích lũy, muốn đột phá, gần như là không khả năng.

Lấy Trương Huyền làm thí dụ, cho dù có công pháp thiên đạo, lại không có đủ nhiều linh khí chống đỡ cũng uổng công.

Nếu như nói tông sư là một mảnh đại dương mênh mông, linh khí của Thiên Huyền vương quốc, chính là dòng nước nhỏ chảy nhỏ giọt. Muốn rót đầy, không tích lũy hơn mười năm, khó có thể hoàn thành. Nhưng chỉ cần sông lớn rót vào, tốc độ lại nhanh hơn nhiều.

Linh khí nơi này so với nơi khác không chỉ gấp đôi, nhưng tốc độ bắt đầu tu luyện, tuyệt đối hiện lên bội số tăng không biết bao nhiêu lần.

Ngẩng đầu nhìn xung quanh, cây cối bốn phía rõ ràng càng rậm rạp hơn so với phần ngoài. Thường xuyên có các loại chim bay, man thú lui tứi. Tất cả đều có xương cốt lớn, hình thể hùng tráng.

- Dùng cách nói của kiếp trước, Thú Đường thật giống như sân bay, xây dựng cách chỗ thành phố rất xa. Người muốn lặn lội đường xa, lại không có thời gian, sẽ đặc biệt qua!

Ngẩng đầu nhìn về phía rất nhiều man thú bay tới bay lui, trong lòng Trương Huyền xuất hiện một ý nghĩ.

Trước đó, hắn vẫn cảm thấy vì sao Thú Đường không xây dựng ở trong vương thành. Nhưng giờ nhìn thấy được những man thú cực lớn này, hắn mới hiểu được.

Những con man thú này, mỗi một con đều có hình thể to lớn. Đặt ở trong vương thành, rất dễ dàng gây ra mẫu thuẫn cũng với con người. Đổi lại thành quốc vương kia, sợ rằng cũng không muốn nhìn thấy được.

- Thú Đường ở bên trong. Chúng ta nhanh tiến vào đi thôi!

Dọc theo con đường trong sơn cốc, mọi người đi về phía trước.

Thời gian không lâu, bọn họ liền thấy kiến trúc giống như một thành trấn xuất hiện ở trước mắt.

Bao trùm mấy chục dặm, các loại kiến trúc giống như từng lớp vảy, xa hoa. Trên đường phố dòng người đi lại giống như thoi đưa. Tuy rằng so với Vương Thành của Thiên Huyền, có phần không bằng, lại giống như một vài thành thị tuyến thứ hai vậy.

- Đây là... Thú Đường sao?

Trương Huyền chớp mắt.

Ban đầu, hắn vốn cho rằng Thú Đường giống như nghiệp đoàn của luyện đan sư, chỉ là một giáo xứ không lớn lắm, đứng sừng sững ở trong rừng núi, ngăn cách với đời. Dù nằm mơ hắn cũng không nghĩ tới, nơi đây lại là một tòa thành thị phồn hoa như vậy.

- Thời điểm bắt đầu, ở đây quả thực chỉ có một giáo xứ. Nhưng theo thời gian trôi qua, có người đến đây giao dịch, cũng có khi là hậu nhân Thú Đường, ở lại càng lúc càng nhiều. Ở đây cũng dần dần sinh sôi nảy nở trở thành thành thị.

Vân Đào giải thích.

Trương Huyền gật đầu.

Xung quanh Huyền Lạc sơn mạch, vương quốc mọc lên như rừng, muốn cưỡi man thú bay, mua man thú bảo vệ người của gia tộc, không phải số ít. Hơn nữa ở đây linh khí sung túc, lâu ngày, hình thành quy mô như vậy, cũng là hợp tình hợp lý.

Cũng giống như sân bay, xây dựng trong thời gian lâu dài cũng sẽ hình thành một sản nghiệp dây chuyền cực lớn, dẫn tới vô số người đến đây.

Thảo nào trước đó chính mình nói vì sao người của Thú Đường không ra mua đồ, biểu tình của Trầm Bích Như lại như vậy. Hiện tại xem ra, trước đó nàng đã tới, biết được tình huống nơi này.

- Đi Thú Đường!

Tiến vào thành thị, đi dọc theo đường phố một hồi, cũng không có phát hiện ra cái gì gây hứng thú, Trương Huyền phân phó một tiếng. Mấy người đi thẳng về phía một tòa kiến trúc cao lớn ở chính giữa.

Thú Đường làm căn bản của thành thị này, cao lớn hùng vĩ, toàn thân mang theo màu xanh xám, kích thước hơn trăm thước, xông thẳng lên trời. Ở cửa có đặt hai bức tượng man thú cực lớn, dáng vẻ dữ tợn đáng sợ, khiến cho người ta cảm giác được một loại lực lượng.

Ngay phía trước có một bức hoành phi dài đến mấy chục thước, hai chữ lớn "Thú Đường", đỏ tươi chói mắt, không biết sử dụng thứ gì viết ra, khiến người ta một loại cảm giác đè ép.

- Là máu của man thú cao cấp!

Vân Đào nói:

- Loại man thú này trời sinh cường đại. Cho dù sau khi chết, uy hiếp cũng sẽ không biến mất. Sử dụng máu của bọn chúng viết ra chữ lớn,

khiến người ta vừa nhìn lại cảm thấy khiếp sợ, không dám ở nơi này làm loạn.

- Ừ!

Trương Huyền âm thầm gật đầu.

Không thể không nói, Thú Đường ở trên bề ngoài, làm được thật sự không tệ. Đừng nói là những người khác, cho dù là hắn, còn chưa tiến vào, trong lòng đã sinh ra sự kính sợ.

Đi vào cửa lớn, bên trong giống như nghiệp đoàn của luyện đan sư, là một đại sảnh rộng rãi. Trong đó người đến người đi. Có không ít cường giả đi lại trong đó. Thậm chí bọn họ còn xếp thành hàng thật dài, thoạt nhìn vô cùng náo nhiệt.

- Người kia là... Ích Huyệt cảnh đỉnh phong? Người kia là Thông Huyền cảnh trung kỳ? Còn có... Thông Huyền cảnh đỉnh phong?

Nhìn trái nhìn phải một hồi, Trương Huyền không nhịn được líu lưỡi.

Trước đó cường giả Thông Huyền cảnh ở Vương Thành của Thiên Huyền cao cao tại thượng, ở chỗ này lại giống như rau cải trắng, tùy ý có thể nhìn thấy được. Thậm chí một lão nhân không có gì bắt mắt đang xếp hàng, liền có thể nắm giữ tu vi Thông Huyền cảnh đỉnh phong.

Mà cường giả Ích Huyệt cảnh có thể trở thành trưởng lão một gia tộc, ở chỗ này chỉ là tầm thường nhất, tùy tiện đều có thể nhìn thấy được mấy người.

Ta thuần phục một con chim (1)

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Đừng ồn ào nữa. Đi Sáp Bắc Thành của Hàn Vũ vương quốc, chỉ có mười người. Ngày hôm nay đã đủ. Muốn đi, ngày mai lại tới xếp hàng!

- Đây là đi Tế Bắc thành của An Viễn vương quốc, còn thiếu ba người. Muốn đi thì tranh thủ thời gian, chậm sẽ không còn chỗ!

- Ở đây bán ra ấu tể của man thú Hồng Vĩ Hồ Thông Huyền cảnh, có ai nguyện ý mua, tranh thủ thời gian qua...

...

Trước mặt đoàn người, các loại âm thanh ầm ĩ, có vẻ lộn xộn.

- Huyền Lạc sơn mạch gần sát với mười vương quốc. Bắc Vũ vương quốc, Hàn Vũ vương quốc, Thiên Huyền vương quốc... Tất cả sẽ đến đây giao dịch. Mỗi ngày đều sẽ có rất nhiều người. Nhất là đi xa nhà, toàn bộ Thú Đường tổng cộng lại có nhiều man thú như vậy, người tới nhiều, không có khả năng đều ngồi hết được. Cơ bản cần tới sớm xếp hàng. Có vài người ở chỗ này chờ liền nửa tháng, cũng rất khó xếp hàng được!

Nhìn đoàn người ầm ĩ trước mắt, Vân Đào giải thích.

- Nửa tháng cũng không thể xếp hàng?

Trương Huyền sửng sốt.

Thú Đường không có khả năng thỏa mãn đầy đủ nhu cầu man thú. Về điểm ấy hắn đã sớm đoán được. Nhưng hắn không nghĩ tới cần phải sắp xếp trong thời gian lâu như vậy.

Nếu như ở chỗ này chờ nửa tháng, còn không bằng trực tiếp ngồi báo Kim Thân Thiết Tiễn đi Thiên Vũ vương quốc.

- Tiền bối yên tâm!

Nhìn vẻ mặt của hắn, Vân Đào mỉm cười:

- Chỉ cần ta hoàn thành sát hạch, trở thành thuần thú sư chính thức, lại có tư cách giúp tiền bối lựa chọn man thú bay để sử dụng, không cần giống như những người khác ở chỗ này chờ đợi.

Nghe hắn nói như vậy, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm.

Bất kỳ nghề nghiệp nào, cũng có đặc quyền.

Thật giống như luyện đan sư ở nghiệp đoàn của luyện đan sư mua đan dược, không chỉ được ưu tiên, còn được giảm chiết khấu.

Thuần thú sư cũng giống như vậy.

Những người khác muốn cưỡi man thú bay, phải xếp hàng chờ. Mỗi ngày số người thuê là cố định. Nhưng thuần thú sư chính thức lại khác, có thể trực tiếp cưỡi, không cần giống như những người khác xếp hàng chậm trễ thời gian.

- Vậy... đi hoàn thành sát hạch thôi!

Nhìn thấy được mọi người xếp hàng dường như rất dài, da đầu Trương Huyền tê dại, tùy ý khoát tay áo.

- Ừ, nơi sát hạch thuần thú sư ở nơi đó!

Vân Đào đi trước dẫn đường.

Mấy người sải bước đi nhanh qua. Những người khác thấy bên cạnh Trương Huyền có con báo Kim Thân Thiết Tiễn cao lớn hung bạo mạnh mẽ, đều tránh ra.

Lúc này con báo Kim Thân Thiết Tiễn đã không còn khí tức sắc bén như khi vừa đột phá. Ngoại trừ hình thể to lớn, so với trước, nó không có khác biệt quá lớn, khiến cho người ta vừa nhìn thấy, còn tưởng rằng nó chỉ có Ích Huyệt cảnh.

Chỉ có điều, mặc dù là man thú Ích Huyệt cảnh, cũng không ai nguyện ý trêu chọc. Không phải là bởi vì thực lực của nó, mà nơi này là Thú Đường. Có thể dẫn theo một con man thú khổng lồ như vậy, khẳng định có quan hệ rất lớn. Nếu không phải là học đồ thì chính là thuần thú sư. Bất kể bên nào, bọn họ đều không thể đắc tội được.

Không ai ngăn cản, bọn họ đi thật ra vô cùng nhanh chóng. Qua thời gian không lâu, mọi người lại đi đến trước một gian phòng cực lớn. Phía trước cửa có năm chữ lớn "sát hạch thuần thú sư".

Không giống với nơi sát hạch luyện đan sư, nơi đây có vẻ càng rộng hơn.

- Hiện tại cách sát hạch kết thúc, còn có một khoảng thời gian. Thời gian không muộn. Chúng ta vào đi thôi!

Nghĩ đến lập tức có thể thông qua sát hạch trở thành thuần thú sư chính thức, Vân Đào hưng phấn, trong mắt tỏa ra ánh sáng. Hắn cười một tiếng, muốn đi vào.

- Đây không phải là Vân Đào sao? Thế nào lại nhanh lại trở về như thế? Có phải cảm thấy không có cách nào thông qua sát hạch, xám xịt trở về hay không?

Mọi người vẫn chưa vào cửa, lại nghe được một giọng điệu thoáng hiện ra vẻ cười nhạo vang lên.

Quay đầu lại nhìn lại, chỉ thấy một người thanh niên dẫn theo rất nhiều thuộc hạ và một con hổ thú cực lớn, nghênh ngang đi tới.

Con hổ thú này so với báo Kim Thân Thiết Tiễn còn lớn hơn, khí thế cũng càng thêm kinh người, khiến người ta một loại cảm giác có thể xé rách trời cao.

Chỉ có điều, bàn về thực lực, nó còn kém hơn một ít, chỉ là Ích Huyệt cảnh sơ kỳ mà thôi.

- Người này là lục vương tử của Thần Bắc vương quốc Chu Cẩm Hoàng, cùng điện hạ chúng ta luôn luôn không hợp nhau...

Nhìn thấy Trương Huyền nghi ngờ, một thuộc hạ của Vân Đào truyền âm qua.

- Thần Bắc vương quốc?

Trong đầu Trương Huyền xuất hiện thư tịch xung quanh địa đồ.

Giống như Hàn Vũ vương quốc, Thần Bắc cũng là một vương quốc nhị đẳng. Bởi vì lãnh thổ gần với Hàn Vũ láng giềng, mâu thuẫn không ngừng, xem như là một trong những vương quốc đối địch, làm thành viên vương thất của hai vương quốc lớn, căm thù lẫn nhau, cũng là chuyện rất bình thường.

- Mâu thuẫn của hai người bọn họ, thật ra... không phải là bởi vì lãnh thổ, mà là...

Thuộc hạ của Vân Đào nói còn chưa dứt lời, liền nghe được có tiếng bước chân vang lên. Ngay sau đó lại một đám người đã đi tới.

- Cẩm Hoàng, ngươi sao có thể nói như vậy được? Không thấy được con báo Kim Thân Thiết Tiễn phía sau hắn này? Có con này, hắn đương nhiên có thể thông qua đợt kiểm tra!

Một người thanh niên áo trắng dẫn đầu, khẽ cười một tiếng, lập tức nhướng mày:

- Chỉ là... Ta nhìn con báo Kim Thân Thiết Tiễn này thế nào, hình như lại không thân với hắn? Chẳng lẽ không phải là thú sủng của hắn!

Nghe là giúp Vân Đào giải vây, trên thực tế môi hơi cong lêng, mang theo ý đùa cợt.

- Đây là cửu vương tử Càn Viễn vương quốc, Chu Tuyên. Hắn cùng điện hạ cũng không quá hòa hợp...

Tiếng thuộc hạ của Vân Đào truyền âm tiếp tục vang lên.

Càn Viễn vương quốc cũng là vương quốc nhị cấp, cách nơi này cũng không tính là quá xa, không liền kề với Thiên Huyền, lại nối liền cùng Thiên Vũ vương quốc.

- A, ngươi vừa nói như vậy, ta mới nhìn ra!

Thoáng liếc mắt nhìn con báo Kim Thân Thiết Tiễn, cũng không tới gần Vân Đào, ngược lại đứng sát cùng một người thanh niên không biết tên, Chu Cẩm Hoàng mỉm cười:

- Vân Đào, ngươi sẽ không phải thật sự không thuần phục được man thú, cố ý tìm người mượn một con đến đây chứ? Nếu thật sự là như vậy, ta khuyên ngươi vẫn nên cẩn thận hơn một chút. Một khi bị Thú Đường điều tra ra, cả đời sẽ bị cấm thi. Đến lúc đó, cũng chỉ có thể cụp đuôi ngoan ngoãn rời khỏi đây!

Thú Đường có quy định rõ ràng. Khi sát hạch thuần thú sư nếu như là mượn man thú của người khác, một khi bị điều tra ra, cả đời cấm thi, cũng đại biểu đời này sẽ vô duyên cùng nghề nghiệp thuần thú sư.

Chu Tuyên, Chu Cẩm Hoàng là thuần thú học đồ, năng lực quan sát tất nhiên không kém. Bọn họ vừa liếc mắt liền nhìn ra được con báo Kim

Thân Thiết Tiễn và Trương Huyền thân thiết, còn đối với Vân Đào vô cùng xa lạ. Rất rõ ràng đó không phải là thú sủng của hắn.

- Hắc hắc, chỉ cần lần này không có cách nào thông qua, xem hắn còn mặt mũi nào, theo đuổi Mạc Vũ tiểu thư!

Chu Tuyên nói.

- Còn theo đuổi sao? Ta thấy có thể lăn được bao xa thì lăn đi bấy xa. Loại thiên tài siêu cấp giống như Mạc Vũ tiểu thư, không có khả năng bị loại gà mờ giống như hắn dâm loạn được!

Chu Cẩm Hoàng hừ lạnh.

- Ta có không tư cách? Các ngươi cũng chưa chắc có chỗ nào hơn được ta. Bớt ở chỗ này nói lời châm chọc đi. Có bản lĩnh thành thuần thú sư lại nói!

Thấy hai người giáp công, Vân Đào một mình khó có thể chống đỡ, vung ống tay áo lên.

- Phải vậy không? Thoạt nhìn rất tự tin! Chỉ có điều, một lát nữa sẽ có lúc ngươi phải khóc. Sát hạch thuần thú sư, không chỉ thông qua, còn phải đánh giá cấp bậc. Ta xem một lát nữa ngươi có thể được đánh giá là cấp mấy!

Chu Tuyên nói.

- Ngươi vẫn nên quản tốt chính mình đi. Ta sợ đến lúc đó ngay cả tam cấp cũng không được đánh giá nổi, phải xám xịt rời khỏi đây!

Vân Đào nói.

- Ngươi...

Hai mắt Chu Tuyên híp lại một cái:

- Hi vọng sau khi sát hạch xong, ngươi còn có thể tự tin như vậy.

- Hừ!

Ba người đối chọi gay gắt, không ai nhường ai. Một đám thuộc hạ đều căm thù nhìn nhau, không có sắc mặt tốt.

Trong tai nghe được lời đối thoại của mấy người này, Trương Huyền cũng hiểu được, mâu thuẫn của mấy người quả thực không phải là bởi vì lãnh thổ của vương quốc, mà hình như là một vị nữ tử tên gọi là Mạc Vũ.

Ta thuần phục một con chim (2)

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Mạc Vũ tiểu thư, là thiên tài nổi tiếng nhất trong thuần thú học đồ, cùng đám người điện hạ sát hạch thuần thú sư, phát ra ánh sáng chói mắt. Trong lòng điện hạ của các vương quốc đều thầm mến, ngầm cạnh tranh, hy vọng có thể nhận được sự ưu ái của nàng...

Thuộc hạ của Vân Đào tiếp tục truyền âm.

Biết được là nguyên nhân này, Trương Huyền lắc đầu.

Còn tưởng rằng làm vương tử, bởi vì tranh lãnh thổ, tranh đấu với nhau. Không nghĩ tới lại bởi vì một nữ nhân.

- Là Mạc Vũ tiểu thư!

- Mau nhìn man thú ở sau lưng nàng...

- Thật là lợi hại!

...

Ba người đang giằng co, liền nghe được xung quanh có tiếng xôn xao. Một bóng dáng yểu điệu chậm rãi đi tới.

Phía sau bóng người này có một con hùng ưng cao lớn đi theo, lưng sắt cánh vàng, hai mắt giống như điện giật, làm cho lòng người sinh ra sự

cảnh giác.

- Man thú Thông Huyền cảnh?

Mắt Trương Huyền tập trung nhìn qua.

Con hùng ưng này không ngờ đã đạt đến Thông Huyền cảnh hậu kỳ. So với con báo Kim Thân Thiết Tiễn bên cạnh hắn cũng cường đại hơn rất nhiều.

Hơn nữa, khí tức mơ hồ, khiến người ta một loại cảm giác phong lôi. Sợ rằng ở trên phương diện tốc độ, so với con chim kỳ lạ trước đó, chỉ có mạnh hơn, không có kém hơn.

- Mạc Vũ tiểu thư!

Thấy bóng người này xuất hiện, ánh mắt đám người Vân Đào, Chu Cẩm Hoàng, Chu Tuyên nhất thời đều sáng lên. Bọn họ vội vàng nghênh đón.

- Nàng chính là Mạc Vũ?

Nhìn hùng ưng xong, lúc này Trương Huyền mới chuyển lực chú ý tới trên bóng dáng yểu điệu kia.

Đó là một nữ tử khoảng hai mươi ba, hai mươi bốn tuổi, toàn thân mặc trường bào màu xanh lục nhạt, phác họa ra dáng người hoàn mỹ duyên dáng, thắt lưng yêu kiều tuyệt đẹp chỉ bằng nắm tay, ba nghìn sợi tóc đen bóng chảy xuôi xuống, kết hợp với làn da thịt trắng như tuyết, khiến người ta một loại thẩm mỹ khác thường.

Nói riêng về diện mạo, so với Trầm Bích Như cũng không kém hơn chút nào, thậm chí còn có phần hơn. Có thể nói còn theo kịp Triệu Nhã đã kích hoạt 10% thể chất thuần âm.

Xinh đẹp thì rất đẹp, chỉ có điều thoạt nhìn vô cùng lạnh lùng. Đối với thái độ của đám người Vân Đào, nàng còn hoàn toàn không để ý chút nào.

- Không hổ danh là Mạc Vũ tiểu thư, quả nhiên ra tay không tầm thường!

Vẻ mặt Chu Cẩm Hoàng tươi cười chào đón:

- Thanh Ưng thú Thông Huyền cảnh, chỉ sợ cũng chỉ có nàng mới có khả năng thuần phục. Lợi hại, lợi hại!

- Đó là chuyện tất nhiên. Một con Thanh Ưng thú nho nhỏ mà thôi. Mạc Vũ tiểu thư ra tay, còn không phải dễ như trở bàn tay sao?

Chu Tuyên cũng lộ ra vẻ mặt tươi cười.

Đối với lời khen tặng của hai người, vị Mạc Vũ tiểu thư này liếc mắt thoáng nhìn, trên gương mặt lạnh như băng không biểu lộ ra bất kỳ thái độ nào. Mắt nàng thoáng nhìn, thấy được Trầm Bích Như ở trong đám người, dừng lại một chút, sau đó trực tiếp đi tới.

- Nàng cũng tới sát hạch thuần thú sư sao? Hàn Quỳnh đâu? Nàng ấy không có tới sao?

Âm thanh tuy rằng thanh thúy động lòng người, lại mang theo cảm giác từ chối người ngoài ngàn dặm.

- Nàng không có tới. Ta là đi cùng bằng hữu qua đây.

Trầm Bích Như chỉ về phía Trương Huyền.

Mạc Vũ tiểu thư liếc mắt thoáng nhìn Trương Huyền, lập tức lướt qua, giống như không khí. Ngay sau đó thân thể nàng xoay đi, cũng không nhiều lời vô ích, tiến về phía gian phòng.

Đám người Chu Cẩm Hoàng bị đối phương bỏ qua, cũng hoàn toàn không có chút không vui nào, cũng theo sát, tiến vào trong.

- Các ngươi quen nhau?

Đối với chuyện Mạc Vũ tiểu thư này không nhìn mình, Trương Huyền cũng không quá để ý. Mà hắn nghi ngờ nhìn về phía Trầm lão sư bên

cạnh.

- Lần trước ta cùng Hàn Quỳnh tới đây, có gặp qua một lần.

Trầm Bích Như gật đầu.

- Nàng thật sự chỉ là một thuần thú học đồ có tư chất thôi sao?

Trương Huyền nghi ngờ.

Cho dù nữ hài này rất xinh đẹp, rất có thiên phú đối với thuần thú, cũng không đến mức khiến cho vương tử của ba vương quốc lớn lộ ra thái độ cung kính như vậy!

Bất kể là Hàn Vũ, Thần Bắc hay Càn Viễn, đều là vương quốc nhị cấp. Cho dù thuần thú sư không nhiều lắm, khẳng định cũng có không ít. Một học đồ mà thôi, vẫn không đến mức khiến cho đường đường vương tử điện hạ ăn nói khép nép, cam tâm tình nguyện như vậy.

Ở vương quốc nhị đẳng, đừng nói thuần thú sư học đồ, cho dù danh sư học đồ, sợ rằng cũng không có được loại địa vị này.

Theo đẳng cấp vương quốc càng cao, vương quyền cũng lại càng tôn quý. Trừ phi là người chức nghiệp đẳng cấp cao, bằng không, chắc chắn sẽ không khiến cho người ta chú ý, không có khả năng giống như Thiên Huyền vương quốc, một danh sư học đồ nho nhỏ, là có thể khiến cho Trầm Truy bệ hạ đối xử cung kính.

- Nàng quả thực không chỉ là thuần thú học đồ. Ta đã nghe Hàn Quỳnh nói qua một lần, nàng còn có một thân phận khác... Tam công chúa của Thiên Vũ vương quốc!

Trầm Bích Như suy nghĩ một chút nói.

- Công chúa của Thiên Vũ vương quốc?

Trương Huyền bừng tỉnh.

Như vậy còn hiểu được.

Thiên Vũ vương quốc là vương quốc nhất đẳng, trong mười hai vương quốc xung quanh hoàn toàn là bá chủ không cần hoài nghi.

Công chúa điện hạ của vương quốc này, thân phận so với một ít quốc vương của vương quốc nhỏ còn muốn tôn quý hơn. Nếu có thể cưới được nàng, thân phận phò mã, nhất định sẽ có giúp ích cực lớn đối với chuyện tranh đoạt vị trí thái tử sau này.

Xem ra Chu Cẩm Hoàng, Chu Tuyên thậm chí Vân Đào đều đánh chủ ý này.

Chỉ có điều, đối với Trương Huyền mà nói, công chúa hay không công chúa gì đó đều không đáng để chú ý tới.

Dựa vào người khác cũng không có tác dụng. Chủ yếu nhất vẫn là mình.

Hai người nói chuyện một hồi, cũng đi vào phòng.

Trong phòng khác hẳn so với bên ngoài, rất vắng vẻ. Chỉ có mấy nhóm người mới vừa vào tới.

- Lần này tổng cộng có bốn nhóm sát hạch, đều trở về. Ngươi nói ai sẽ là người tới sát hạch cho chúng ta?

- Đương nhiên là đường chủ đại nhân! Hắn là thuần thú sư nhị tinh cấp bậc cao nhất ở Thú Đường. Gần như mỗi lần sát hạch đều là hắn kiểm tra.

- Đúng vậy. Nghe nói đường chủ đại nhân sát hạch vô cùng nghiêm khắc, không biết là thật hay giả.

- Cần gì quan tâm điều đó là thật hay giả. Điện hạ của chúng ta đã thuần phục man thú, phù hợp với yêu cầu, thông qua khẳng định không có vấn đề gì.

...

Đi vào gian phòng, liền nghe được xung quanh có những tiếng nói thầm.

Ba vị vương tử điện hạ đều dẫn theo không ít tùy tùng. Trái lại vị Mạc Vũ tiểu thư kia, một thân một mình, thân thể mềm mại đứng ở đó, hơi nghiêng người, khí tức lạnh như băng phát ra, không ngờ không có một người dám qua quấy rầy.

- Nghe giọng điệu vừa rồi, nàng và Hàn lão sư có mâu thuẫn?

Thấy được vị tam công chúa Thiên Vũ vương quốc này tự nhiên cũng không dẫn theo một tùy tùng nào, bộ dạng xin đừng quấy rầy, lại nhớ tới lời đối thoại của nàng với Trầm Bích Như trước đó, hắn không nhịn được nhìn qua.

- Chưa nói tới mâu thuẫn. Hàn lão sư cũng là thuần thú học đồ. Hai người đều từng ở Thú Đường một khoảng thời gian. Bởi vì đều là mỹ nữ, trong lòng tự nhiên cũng có tâm tư đối lập với nhau. Chỉ là không nghĩ tới nàng tự nhiên nhanh chóng sát hạch thuần thú sư chính thức như vậy. Thiên phú quả nhiên lợi hại.

Đôi mắt thanh tú của Trầm Bích Như mang theo sự kinh ngạc.

- Thiên phú?

Trương Huyền kỳ quái.

Sát hạch một thuần thú sư lại cần thiên phú cao?

- Xem ra ngươi không biết, vị Mạc Vũ công chúa này học tập chức nghiệp thuần thú sư, thời gian còn chưa tới một năm!

Trầm Bích Như nói.

- Chưa tới một năm? Vậy quả thực xứng là thiên tài!

Trương Huyền gật đầu.

Tuy rằng hắn không hiểu về thuần thú sư, nhưng đối với luyện đan sư lại biết rất nhiều. Nếu hai loại chức nghiệp này ở trên cửu lưu, thứ hạng không phân cao thấp, độ khó khẳng định không nhỏ.

Chưa tới một năm, không chỉ trở thành học đồ, còn sát hạch thuần thú sư chính thức, phần thiên phú này, quả nhiên cường đại tới mức đáng sợ.

- Mấu chốt nhất chính là... Nàng không chỉ có học tập chức nghiệp thuần thú, còn là một vị luyện đan nhất tinh sư, khoảng cách với nhị tinh cũng không xa! Mấu chốt nhất chính là... còn là một vị danh sư học đồ. Có người nói nàng tới nơi này sát hạch thuần thú sư, là để rèn luyện mức độ tâm cảnh của mình. Một khi đủ tư cách, trở về có thể sát hạch danh sư nhất tinh.

Khuôn mặt Trầm Bích Như lộ vẻ nghiêm trọng.

- Luyện đan sư nhất tinh? Danh sư học đồ?

Trương Huyền sửng sốt.

Tuy rằng có chút tương tự với hắn, nhưng hắn biết, thiên phú của đối phương quả thực cao hơn bản thân mình rất nhiều.

Hắn sát hạch luyện đan sư nhất tinh, hoàn toàn là dựa vào thủ đoạn bất chính, dựa uy lực của Thiên Đạo Đồ Thư Quán. Nếu như thật để cho hắn luyện đan, có khả năng tối đa điều chế ra bột thuốc, ngay cả điều phối chế tạo ra thuốc viên bình thường cũng không được.

Ta thuần phục một con chim (3)

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Chỉ chửng ấy tuổi, có thể dựa vào bản lĩnh thật sự sát hạch luyện đan sư nhất tinh thành công, hơn nữa còn là danh sư học đồ, thảo nào được gọi là thiên tài. Quả thực rất lợi hại.

Hai người nói chuyện với nhau một hồi, có một lão nhân đi đến.

- Yên tĩnh, ngày hôm nay do ta chịu trách nhiệm sát hạch các vị!

Nhìn thấy người này xuất hiện, tất cả mọi người đều sửng sốt.

- Là Hồng thú sư của Thú Đường? Thế nào lại là hắn tới xét duyệt?

Vân Đào cũng cảm thấy vô cùng kỳ quái:

- Dựa theo đạo lý, xét duyệt thuần thú sư chính thức, đám người đường chủ phải đích thân tới. Còn phải có thuần thú sư nhị tinh trấn thủ. Vị Hồng thú sư này tuy rằng địa vị cũng không thấp, nhưng chỉ là nhất tinh đỉnh phong. Chịu trách nhiệm xét duyệt... vẫn không có tư cách.

Hình như nhìn ra được mọi người nghi ngờ, Hồng thú sư mở miệng:

- Hôm nay, đám người đường chủ đều có chuyện quan trọng cần phải xử lý. Ta lại thay bọn họ xét duyệt! Các vị yên tâm, ta sẽ nghiêm ngặt dựa theo trình tự, sẽ không vì tình riêng mà làm việc bất hợp pháp, lừa dối. Cho nên, mọi người không cần lo lắng. Lại nói, xung quanh có ngọc tinh

luôn luôn ghi lại hiện trường. Chỉ cần phù hợp yêu cầu, sẽ thông qua sát hạch, trở thành một thành viên của Thú Đường.

- Vâng!

Mọi người đồng thời gật đầu, không nói thêm gì nữa.

Bất kể luyện đan sư hay thuần thú sư, sát hạch bất kỳ một chức nghiệp nào, đều cần phải ghi lại hiện trường, để sau này tìm đọc.

Có thứ này tồn tại, cho dù muốn dối trá, cũng không dám.

- Các vị đều là thuần thú học đồ, hơn nữa đều thông qua sát hạch cửa thứ nhất. Nội dung hình thức sát hạch ở cửa thứ hai, nói vậy mọi người đã sớm biết. Chỉ có điều, ta vẫn phải nói lại một chút.

Hồng thú sư nhìn quanh một lượt:

- Yêu cầu của cửa ải này là thuần phục một con man thú thực lực mạnh mẽ hơn so với mình. Mặc dù chỉ cần thuần phục sơ bộ là được, nhưng sẽ phân ra đẳng cấp.

- Tu vi của man thú cao hơn so với bản thân càng nhiều, mức độ trung thành càng cao, cấp bậc cũng sẽ càng cao.

- Dựa theo tình huống bình thường, chia ra làm đẳng cấp một, hai, ba, ba. Đẳng cấp càng cao, thành tích sát hạch cũng càng sát đầu. Đối với những điều này, các vị có ý kiến gì không?

- Không!

Đám người Vân Đào sốt ruột vội vàng gật đầu.

- Tốt lắm. Hiện tại bắt đầu xét duyệt. Người đầu tiên, Chu Tuyên!

Hồng thú sư nhìn lại.

- Vâng!

Chu Tuyên đi lên phía trước.

- Ngươi thuần phục là cái gì?

Hồng thú sư hỏi.

- Hồi bẩm Hồng thú sư, ta thuần phục là con sói Khiếu Sỉ! Man thú Ích Huyệt cảnh sơ kỳ.

Chu Tuyên chỉ một cái, thuộc hạ của hắn lập tức dẫn qua một con sói lớn dài hơn ba thước.

Toàn thân con sói lớn màu xám xanh, khóe miệng lộ ra hàm răng sắc bén, khiến người ta một loại cảm giác hung bạo mạnh mẽ. khác thường

- Ừ!

Hồng thú sư gật đầu, lấy ra một quả cầu thủy tinh.

- Đây là thủy tinh Vấn Tâm kiểm tra mức độ trung thành của man thú, có thể biểu hiện trị số, thuần phục sơ bộ, mức độ trung thành ở giữa mười lăm đến ba mươi. Trị số càng cao, đánh giá cấp bậc cũng sẽ càng cao.

- Thủy tinh Vấn Tâm?

Nhìn thấy được thứ này, Trương Huyền âm thầm gật đầu.

Trước đây học thẩm tra tâm, kiểm tra mức độ tín nhiệm của Lưu Dương cũng là thứ này.

Xem ra không chỉ có thể kiểm tra độ tín nhiệm của con người, ngay cả mức độ trung thành của man thú cũng có thể kiểm tra ra.

Suy nghĩ một chút là có thể hiểu được. Người chạm vào thứ này trong đầu có thể phát sinh huyễn cảnh, lợi dụng cảnh tượng giả thuyết phán đoán trình độ tín nhiệm và trung thành, chắc là đặc biệt chính xác.

Giống như kiểm tra độ tín nhiệm, Chu Tuyên đầu tiên nhỏ một giọt máu vào trong, sau đó để cho man thú khai thông.

Thời gian không lâu, trên thủy tinh chậm rãi hiện lên một vài giá trị... 20!

- Trong thời gian không tới nửa tháng, khiến mức độ trung thành đạt được 20, phù hợp tiêu chuẩn thuần phục sơ bộ. Không tệ không tệ. Đánh giá nhị cấp!

Nhìn thấy được trị số phía trên, Hồng thú sư vuốt râu thoả mãn gật đầu.

Tìm được man thú, sau đó thuần phục, ngắn ngủi không đến nửa tháng, lại đạt được loại mức độ trung thành này, tuyệt đối có tư cách trở thành thuần thú sư nhất tinh.

- Điện hạ quả nhiên lợi hại!

- Đánh giá là nhị cấp, đây là chuyện Thú Đường rất nhiều năm cũng không có xuất hiện!

- Đúng vậy, quá mạnh mẽ!

Nghe được thành tích đánh giá, phía dưới bàn luận ầm ĩ.

Sát hạch thuần thú sư, tam cấp xem như là thông qua. Nhị cấp, ở loại vừa trở thành thuần thú sư này, tuyệt đối được tính là thiên tài.

- Nhị cấp, không tệ. Chỉ có điều, ta cũng không kém gì ngươi!

Không nghĩ tới thành tích của Chu Tuyên cao như thế, Chu Cẩm Hoàng thoáng sửng sốt một chút, sau đó lập tức cười nhạt, đi tới.

Rất nhanh kết quả xuất hiện. Con hổ thú kia của hắn, mức độ trung thành cũng đạt tới khoảng 20, nhị cấp.

- Đến lượt Mạc Vũ tiểu thư!

- Mạc Vũ tiểu thư đây là man thú bay, bản thân việc thuần phục đã khó khăn. Hơn nữa còn là man thú Thông Huyền cảnh, khẳng định sẽ càng lớn hơn nữa!

- Đúng vậy, thành tích của nàng sợ rằng vượt qua nhị cấp.

- Thú Đường sát hạch thuần thú sư, đã hơn ba mươi năm không xuất hiện thành tích nhất đẳng. Chẳng lẽ nàng có thể vượt qua quy định này?

...

Nhìn thấy được Mạc Vũ tiểu thư đi lên phía trước, tất cả mọi người lộ ra vẻ khẩn trương, đồng loạt nhìn qua.

Sát hạch thuần thú sư đánh giá đẳng cấp đạt được nhất đẳng, giống như sát hạch trong luyện đan sư chế luyện ra đan dược hoàn mỹ.

Một khi thành công, tất nhiên được Thú Đường coi trọng. Các loại tài nguyên cũng sẽ có phần được thiên vị.

Chu Tuyên, Chu Cẩm Hoàng có thể sát hạch ra thành tích nhị đẳng cũng rất chói mắt. Nhưng Mạc Vũ tiểu thư rõ ràng mạnh hơn, tất cả mọi người muốn xem thử một chút, xem nàng có thể sáng tạo ra lịch sử mới hay không.

Không để ý tới những bàn luận xung quanh, Mạc Vũ tiểu thư nhấc chân đi lên phía trước, tay ngọc vẫy một cái. Con Thanh Ưng thú cực lớn kia lại chậm rãi đi tới trước mặt.

Trình tự giống như những những người khác, rất nhanh được kiểm tra xong.

Mức độ trung thành, 30!

- Nhất đẳng! Là nhất đẳng!

Nghe xong đánh giá, gian phòng trong nháy mắt sôi trào.

Tất cả mọi người biết Mạc Vũ tiểu thư là thiên tài vô song, nhất định sẽ đạt được nhất đẳng. Nhưng khi thật sự nghe được, vẫn khiếp sợ không thôi.

- Hắc hắc, Vân Đào tới lượt ngươi. Chúng ta đều là nhị đẳng. Mạc Vũ tiểu thư còn là nhất đẳng. Vừa rồi giọng điệu ngươi lớn lối như vậy, sẽ không ra một tam đẳng chứ? Nếu thật sự là như vậy, ta cảm thấy cũng không còn mặt mũi gặp người!

Nhìn Vân Đào sắp kiểm tra, Chu Cẩm Hoàng cười nói.

- Ta cảm thấy Chu huynh vẫn quá đề cao hắn. Đừng nói tam đẳng, ta cảm thấy... hắn có thể thông qua sát hạch hay không, cũng là vấn đề!

Chu Tuyên hừ lạnh:

- Con báo Kim Thân Thiết Tiễn này khẳng định không phải là của hắn, vậy man thú hắn thuần phục ở đâu?

- Đúng vậy, sẽ không phải không thuần phục được man thú chứ?

- Nếu như không có man thú, đã nói rõ thất bại...

Giọng nói của hai người không che giấu, lập tức dẫn tới xung quanh lại xôn xao.

Ngay cả Mạc Vũ tiểu thư cũng không nhịn được, đôi mi thanh tú nhíu lại, nhìn qua.

- Yên lặng!

Hồng thú sư khoát tay chặn lại, cắt ngang lời tranh cãi của mọi người. Hắn nhìn về phía Vân Đào đang đi qua, trong mắt cũng tràn ngập sự nghi ngờ, không nhịn được hỏi:

- Ngươi thuần phục là cái gì? Là con báo Kim Thân Thiết Tiễn kia sao?

- Không phải. Đó là của Trương Huyền tiền bối thuần phục...

Vân Đào gãi đầu, có chút xấu hổ:

- Ta... thuần phục một con chim!

Sát hạch thất bại!

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Thuần phục một con chim?

Vừa nghe nói như thế, xung quanh vốn đang ồn ào náo động lập tức lặng ngắt như tờ.

Tất cả mọi người bị chặn miệng. Mỗi một người lộ ra vẻ mặt cổ quái nhìn qua.

Ngươi là mắng chửi người, hay không thuần phục được cái gì, không chịu cầu tiến?

Người này không phải thấy mấy người trước đó sát hạch mấy người, không phải nhất đẳng chính là nhị đẳng, đã sợ tới choáng váng chứ?

- Thuần phục một con chim? Con mẹ nó, ta vẫn thuần phục một cây búa! Dám nói chuyện với Hồng thú sư như vậy, lá gan thật lớn!

- Đây không phải là gan lớn, mà là đầu óc có vấn đề. Hắn thuần phục một con chim, ta còn thuần phục một cái cầu!

- Nói như vậy, ta thuần phục một cây ớt... Thật ra chúng ta đều thuần đồ, có đúng đều có thể sát hạch thuần thú sư hay không?

...

Trầm mặc một lát, gian phòng lập tức vang lên tiếng cười.

Trời ạ.

Từ khi Thú Đường thành lập tới nay, sát hạch vô số thuần thú sư, vẫn là lần đầu tiên có người không thuần phục thứ gì, nói quang minh chính đại, tươi mát thoát tục như vậy.

Cái gì cũng không có, ngươi chạy tới đây làm gì?

Còn thuần phục một chim...

Chim em gái ngươi ấy!

Lá gan có thể lớn hơn hơn chút nữa không?

- Ha ha, Vân Đào, cho tới nay, ta đều cảm thấy ngươi là một nhân vật, không nghĩ tới còn thật sự là một nhân vật... Có thể nói ra chuyện không thuần phục man thú, đường hoàng, khí thế hào hùng như vậy, bội phục! Bội phục!

Chu Cẩm Hoàng lắc đầu, sắp cười tới mức co rút.

Người này có đúng là não tàn hay không?

Không thuần phục cùng lắm thì thất bại, lại nói với Hồng thú sư thuần phục một con chim... Đây không phải là tìm kích thích sao?

Hồng thú sư tuy rằng không phải là thuần thú sư cấp bậc cao nhất của Thú Đường, lại luôn luôn nổi tiếng nghiêm túc. Nói chuyện như vậy, quả thực chính là không coi ai ra gì, ngang nhiên khiêu khích!

- Thực sự là tự mình tìm đường chết...

Chu Tuyên cũng bật cười.

Mệt cho mình vẫn xem người này thành đối thủ. Hiện tại xem ra, thực sự mất mặt.

Vốn đang lo lắng người này có thể một tiếng khiến người ta kinh ngạc, khiến cho tất cả mọi người liếc mắt nhìn hay không. Hiện tại xem ra... Liếc mắt nhìn thì có liếc mắt nhìn, chỉ có điều liếc mắt khinh thường mà thôi.

- Hừ!

Không riêng bọn họ cười, Mạc Vũ tiểu thư cũng chắp hai tay ở sau lưng, khuôn mặt hoàn mỹ không tỳ vết khẽ nâng lên, trong lỗ mũi phát ra một tiếng hừ nhẹ.

Có thể thuần phục thì thuần phục, thuần phục không được, lần sau trở lại, lòe thiên hạ như vậy, thu hút sự chú ý của người khác, cho dù có thiên phú cũng chỉ là một nhân vật nhỏ.

Mọi người cười nhạo, Hồng thú sư đứng một bên, thiếu chút nữa tức nổ phổi. Tóc hắn cũng đứng lên, hàm răng nghiến ken két, còn thiếu chút nổ tung:

- Ngươi nói cái gì?

Làm thuần thú sư tiếng tăm lừng lẫy ở Thú Đường, đây vẫn là lần đầu tiên hắn bị khiêu khích như vậy.

Chim em gái ngươi!

Tới đây, ngươi qua đây, đưa cho ta xem.

Không lấy ra được, có tin ta lấy gốc rễ của chính ngươi xuống làm cầu để đá hay không?

- Ta là nói... Thuần phục một con chim, thuần phục một chim kỳ lạ!

Lúc này Vân Đào mới phát hiện mình nói sai, giải thích một câu, miệng huýt sáo. Trong không trung "ô ô" hai tiếng, con chim kỳ lạ bay tới.

Con chim này tiến vào Thú Đường lại tự mình bay loạn, cũng không có chú ý tới ai.

Man thú trong Thú Đường cơ bản đều dài khoảng ba, bốn thước. Cho dù nhỏ, cũng chí ít cao chừng một người. Lớn chừng một bàn tay như vậy, không nhìn kỹ, còn tưởng rằng là một con chim sẻ, chim hoang, không có chút bắt mắt nào, căn bản sẽ không có người nào nghĩ nó là man thú bay.

Hơn nữa, cho dù suy nghĩ, cũng sẽ cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

Thuần thú sư thuần phục man thú, bình thường đều sử dụng để chiến đấu. Tệ nhất cũng trở thành phương tiện đi lại. Nó nhỏ như vậy, có thể làm gì?

Nói thật, xào lên cũng không đủ ăn.

- Cái này cũng gọi là man thú sao?

- Sẽ không từ lồng chim nào đó bắt tới chứ?

- Đùa gì vậy? Ta cho là hắn nói chơi. Không nghĩ tới, thật đúng là thuần phục một con chim! Chỉ có điều, con chim này có tác dụng gì? Dùng để chơi đùa sao?

Thấy Vân Đào thật sự thuần phục một con chim, hơn nữa bay tới, đầu tiên gian phòng hoàn toàn yên tĩnh, sau đó lại cười vang.

Nhìn Mạc Vũ tiểu thư người ta, thuần phục Thanh Ưng thú, cũng là một loại chim, uy vũ khí phách, khiến người ta có cảm giác giết chóc! Ngươi thì hay rồi, không phải giết chóc, mà là khiến người ta cười muốn ngốc!

Người biết, ngươi là tới sát hạch thuần thú sư. Người không biết, còn tưởng rằng chim trong chợ chim, qua diễn trò.

- Đây là man thú ngươi thuần phục?

Sắc mặt Hồng thú sư cũng không bởi vì chim kỳ lạ bay tới, mà tốt hơn. Hắn vẫn xám xịt giống như cương thi, âm thanh cũng mang theo sự lạnh lùng.

- Đúng!

Vân Đào gật đầu.

- Thú Đường có quy định, cửa sát hạch thứ hai, phải thuần phục một con man thú thực lực cao hơn so với mình. Con chim nhỏ này, một tát là có thể đánh chết. Dùng để sát hạch... Ngươi xác định không nói đùa chứ?

Hồng thú sư cố nén lửa giận.

- Ta không phải đang nói đùa!

Nhìn ra giọng điệu của đối phương không đúng, Vân Đào vội vàng giải thích:

- Con chim kỳ lạ này, tuy rằng thoạt nhìn có hơi nhỏ, thực lực lại không thấp, hơn nữa tốc độ kia cực nhanh. Nhất định là một loại man thú...

Bộp!

Hắn còn chưa nói hết lời, đã thấy Hồng thú sư vỗ bàn một cái, bất chợt đứng phắt dậy, lông mày giật mạnh, da mặt run rẩy.

- Làm càn! Vân Đào, ngươi cho rằng Thú Đường là Hàn Vũ vương quốc của các người sao? Muốn đến quấy rối thì đến quấy rối sao? Thuần thú phải chú ý tới tính thiết thực, hoàn toàn không qua loa được. Ngươi lấy thành tích rất xuất sắc thông qua cửa sát hạch thứ nhất. Ta vốn có cho rằng, cửa thứ hai cũng sẽ lấy thành tích rất tốt hoàn thành. Không nghĩ tới... tùy ý làm bậy, lòe thiên hạ!

- Ngươi bây giờ là Đỉnh Lực cảnh đỉnh phong, khả năng không thuần phục được man thú cường đại, nhưng Ích Huyệt cảnh sơ kỳ cũng có thể làm được? Chuẩn bị một con chim nhỏ, lại ở trong này giả vờ giả vịt,

còn nói tốc độ nhanh, còn nói một loại man thú. Ngươi cho rằng ta mù sao?

- Thú Đường sát hạch, ngang nhiên khiêu khích thuần thú sư sát hạch, cầm một chim hoang không biết lấy được từ nơi nào, lại dám qua sát hạch... Ai cho ngươi lá gan này?

Trong mắt Hồng thú sư đầy vẻ tức giận, bàn tay to ngăn cản, mang theo uy nghiêm không cho phép người khác được nghi ngờ:

- Cút ra ngoài! Cửa thứ hai ngươi không qua. Muốn sát hạch, sang năm trở lại!

- Hồng thú sư, ta... con chim kỳ lạ này của ta, thật sự là man thú Ích Huyệt cảnh. Ta cũng không phải là đối thủ...

Không nghĩ tới Hồng thú sư sẽ tức giận lớn như vậy, trực tiếp xử hắn không qua, Vân Đào có phần khiếp sợ đến mức sắc mặt trắng bệch, vội vàng giải thích.

- Không để yên có đúng hay không? Vân Đào, ngươi không nghe được sao? Hồng thú sư bảo ngươi cút đi! Bớt ở chỗ này thêm mất mặt xấu hổ. Mặt mũi của thuần thú sư cũng bị người làm cho mất sạch!

Nhìn thấy được người đối đầu không thông qua, hơn nữa còn bị chửi, Chu Cẩm Hoàng hưng phấn cười ha ha một tiếng, đi lên, ánh mắt lộ ra vẻ khinh bỉ nồng đậm.

- Không có kim cương dừng ôm đồ sứ sống. Không có bản lĩnh thuần thú, còn ở nơi này thích thể hiện. Nếu như cho ngươi thông qua, có phải tất cả mọi người đến chợ chim mua một con chim, liền được xem là thuần thú sư hay không?

Chu Tuyên cũng cười hắc hắc.

Trước đó cửa thứ nhất sát hạch lý luận, bọn họ đều bị Vân Đào ép một đầu, vốn tưởng rằng cửa thứ hai hắn còn có thể tiếp tục vượt lên đứng

đầu, tài trí hơn người. Chu Tuyên nằm mơ cũng không nghĩ tới, người này tự mình tìm đường chết.

Tùy tiện thuần phục một man thú là Ích Huyệt cảnh sơ kỳ là được rồi, không cần lấy một con chim hoang không biết từ đâu xuất hiện...

- Hồng thú sư...

Không để ý tới sự châm chọc của hai người, Vân Đào nhìn về phía lão già trước mặt.

- Ta nói còn chưa đủ rõ ràng sao? Ra ngoài!

Hồng thú sư trợn trừng hai mắt.

- Cho thêm ta một lần cơ hội. Ngài có thể thử một chút. Con chim kỳ lạ này thực sự là man thú, hơn nữa cấp bậc không thấp...

Dù thế nào cũng không nghĩ tới, sẽ gặp phải kết quả này, Vân Đào đầy sốt ruột.

Vừa rồi cùng Trương Huyền tiền bối khoe khoang khoác lác, thành thuần thú sư sẽ giúp hắn lựa chọn man thú sử dụng. Nếu thật sự thất bại, sẽ không có cách nào thực hiện lời hứa hẹn.

Đương nhiên, chuyện này cùng lắm thì da mặt dày một chút, chỉ cần chịu nhận lỗi, nói vậy tiền bối đại nhân đại lượng, cũng sẽ không tính toán.

Quan trọng nhất chính là, sát hạch không được thuần thú sư, hơn nữa xuất hiện chuyện xấu lớn như vậy, trở lại vương quốc, sẽ gặp phải các loại chèn ép, sau đó sẽ vô duyên cùng vương vị.

Còn muốn theo đuổi Mạc Vũ tiểu thư, cũng chẳng khác nào biến thành hoa trong kính, trăng trong nước, không nửa phần khả năng.

- Ta không muốn nói lần thứ ba. Tự mình rời đi, xem như là cho ngươi lưu lại chút mặt mũi!

Hồng thú sư không nghe hắn giải thích, bàn tay giơ ra ngăn cản.

Nếu không phải người này là một vương tử, hắn khẳng định đã sớm một tát đánh ra, còn nói nhiều lời vô nghĩa như vậy sao?

- Cút ngay! Vân Đào, không đi nữa, có tin ta sai người đuổi ngươi ra ngoài hay không?

Bước lên trước, trong mắt Chu Cẩm Hoàng mang theo sự hưng phấn vui sướng.

Từ hôm nay trở đi, người này không phải là đối thủ, không quan trọng nữa.

- Mau chóng cút đi. Lại càn quấy nữa, ta thật sự sẽ không khách khí.

Chu Tuyên cũng lạnh lùng cười, chắp hai tay ở sau lưng, trong mắt đầy miệt thị.

- Ta...

Sắc mặt lúc trắng lúc đỏ, Vân Đào xiết chặt nắm đấm.

Vốn tưởng rằng có thể dễ dàng sát hạch thành công, không nghĩ tới lại là kết quả này, hàm răng hắn cắn chặt, đang muốn xoay người rời khỏi. Bất chợt liền nghe được một giọng nói khe khẽ vang lên.

- Vân Đào, nếu thuần thú sư ở Thú Đường đều là loại giá áo túi cơm như vậy, ngươi không sát hạch cũng được!

Chỗ âm thanh vang lên, Trương Huyền lặng lẽ đứng ở trong đám người, thần sắc thản nhiên nhìn qua.

Vân Điện Cổ Tước (1)

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Thuần thú sư của Thú Đường là giá áo túi cơm?

Âm thanh này vang lên, tất cả mọi người đều nổi giận.

- Hắn nói cái gì?

- Người này là ai? Muốn chết sao?

- Dám châm chọc thuần thú sư? Ta xem là chán sống!

...

Mọi người đồng loạt đưa mắt nhìn qua, muốn giết người.

Sở dĩ Thú Đường nổi tiếng trong hậu thế, cũng bởi vì có thuần thú sư, có thể khống chế man thú. Người này không ngờ dám ở chỗ này trực tiếp châm chọc, là đầu óc có vấn đề, hay là muốn phát điên?

Trầm Bích Như đứng ở bên cạnh, thân thể cũng run lên, vội vàng kéo người thanh niên trước mắt này, thiếu chút nữa ngất đi.

Đây là nơi nào?

Thú Đường!

Ở chỗ này nói thuần thú sư là giá áo túi cơm, chỉ thẳng đầu mâu vào Hồng thú sư, đây không phải là tìm phiền toái cho mình sao?

Đây cũng không phải là hành động theo cảm tình, mà là trắng trợn khiêu khích!

Trước đây nàng đã cảm thấy Trương lão sư này lá gan rất lớn. Nhừng dù thế nào cũng không nghĩ tới, tự nhiên lại lớn như vậy!

- Ngươi nói cái gì?

Quả nhiên, Hồng thú sư lửa giận thoáng chút vọt tới trên mặt, da mặt đỏ ửng giống như trích ra máu. Hắn xoay đầu lại:

- Vân Đào, đây cũng là thái độ của ngươi đối với Thú Đường sao?

Trương Huyền đứng chung một chỗ với đám người của Hàn Vũ vương quốc. Tất cả mọi người cho rằng hắn là thuộc hạ của Vân Đào.

- Tiền bối...

Vân Đào vội vàng nhìn qua.

Thời điểm Trương Huyền nói ra lời kia, hắn cũng cảm thấy phát điên rồi.

Cho dù lần này gặp phải đối xử không công bằng, không có cách nào thông qua sát hạch, cùng lắm thì quay đầu lại, sang năm thi lại.

Nhưng vừa nói như vậy, chẳng khác nào hoàn toàn đắc tội Thú Đường, còn muốn sát hạch, dĩ nhiên là không thể nào.

Tuy rằng thời gian hắn đi chung với vị Trương Huyền tiền bối này không dài, nhưng tu vi của hắn cao thâm, chính chắn có thừa. Làm một chuyện gì cũng dựa theo luật lệ. Thế nào vào thời điểm mấu chốt nhất, lại không đáng tin cậy?

Hắn vô cùng sốt ruột nhìn về phía người thanh niên cách đó không xa, lại thấy thần sắc đối phương thản nhiên, bộ dạng không thèm quan tâm.

Không quan tâm?

Khóe miệng Vân Đào giật một cái.

Đây là tâm lớn, hay là có đầy đủ tự tin đối với thực lực?

Thú Đường có mấy ngàn man thú, thực lực tệ nhất cũng đạt tới Ích Huyệt cảnh. Ở chỗ này quấy rối, cho dù là cường giả tông sư, cũng không có khả năng chạy thoát được!

Nhưng trong lúc hắn vô cùng sốt ruột, muốn khuyên can, cảm thấy có chút áp lực không chịu nổi, lại thấy người thanh niên đối diện mỉm cười, đặt một tay ra sau lưng, nhìn lại.

- Không theo quy định không tuân thủ, man thú trước mặt không nhìn được, tùy hứng làm bậy, toàn bằng yêu ghét, không điều tra không phân biệt lại kết luận loạn... Không phải giá áo túi cơm là cái gì?

Giọng điệu tâm bình khí hòa, hoàn toàn không có chút hoảng loạn. Hình như đối mặt với Hồng thú sư nổi giận, cũng không thèm quan tâm.

- Đây là đang giáo huấn... Hồng thú sư?

- Người này là ai?

- Cho dù là Phong đường chủ, cũng sẽ không nói chuyện như vậy?

...

Thấy bộ dáng và giọng điệu của nà thanh niên, giống như là đang đạo huấn học sinh, mọi người xung quanh cảm giác đầu óc cũng sắp ngừng lại.

Đã thấy người kiêu ngạo, nhưng chưa thấy qua người lớn lối như vậy.

Tiểu tử này điên rồi sao?

Ngươi nghĩ rằng ngươi là ai?

Hồng thú sư lại là thuần thú sư nổi danh ở Thú Đường, nói hắn toàn dựa vào yêu ghét, kết luận loạn... đã không phải là nói giúp Vân Đào, mà là trắng trợn đánh vào mặt, nghi ngờ năng lực và chức nghiệp của hắn.

- Ngươi nói ta không tuân thủ quy định? Không nhận biết được man thú?

Bị người ta trực tiếp chỉ trích, khí tức toàn thân Hồng thú sư xông tới, hình như bất cứ lúc nào cũng sẽ phá thể lao ra.

- Hồng Phong ta trở thành thuần thú sư đã ba mươi bảy năm, thuần phục man thú hai mươi bốn con, giảng dạy qua mười tám học sinh, còn có ba vị thành thuần thú sư chính thức. Mặc dù không nghĩ đến ở trong nhóm thuần thú, nghiên cứu sâu hơn, nhưng cũng không phải là loại người hồ ngôn loạn ngữ! Ngươi không ngờ nói ta không tuân thủ quy tắc, không nhận biết được man thú? Rất tốt, rất tốt. Ngày hôm nay ngươi không nói ra được lý do, ta không quan tâm ngươi là người nào trong Hàn Vũ vương quốc, cũng đừng trách ta không nể mặt!

Khí tức sôi trào, Hồng thú sư để lộ ra tu vi, lại là cường giả Thông Huyền cảnh đỉnh phong, cách nửa bước tông sư, cũng không quá xa xôi.

Gào!

Theo cơn tức giận của hắn, một con man thú cực lớn cũng chui ra, cùng hắn đứng thẳng.

Là một vượn lớn mắt đỏ, thân cao chừng ba thước, nhẹ nhàng thoáng động một cái lại cho người ta sự đè ép giống như đất nứt tuyết lở.

Thuần thú sư chiến đấu, đều sẽ phối hợp cùng thú sủng của mình.

Con vượn lớn mắt đỏ này cũng đạt tới Thông Huyền cảnh đỉnh phong, khí tức dữ tợn giống như thủy triều vọt tới, mang tới cho người ta áp lực còn mạnh hơn so với Hồng thú sư vài phần.

Nhìn thấy một cảnh tượng như vậy, tất cả mọi người khiếp sợ đến mức sắc mặt trắng bệch, không kìm lòng được lui về phía sau.

Một người một thú này, nếu quả thật muốn động thủ, dựa vào thực lực và phối hợp, nửa bước tông sư cũng có thể đánh một trận!

- Thế nào? Sai không hối cải, còn muốn động thủ với ta?

Đối mặt với loại áp lực này, Trương Huyền cong tay búng vào ống tay áo, bộ dạng nhẹ nhàng như gió thoảng mây bay.

Thực lực của đối phương tuy mạnh, nhưng hắn cũng đạt tới Thông Huyền cảnh đỉnh phong, loại thêm rất nhiều thủ đoạn. Đừng nói là một người một thú, cho dù trở lại mười vị, cũng đừng hòng mơ tưởng thương tổn được chút nào.

- Chuyện gì xảy ra?

Lại ở thời điểm bất cứ lúc nào Hồng thú sư cũng sẽ động thủ, bên trong gian phòng không khí ngột ngạt tới cực điểm, một tiếng hét lớn vang lên. Lập tức có ba bóng người đi nhanh tới.

- Là Phong đường chủ và hai vị thuần thú sư nhị tinh Lô, Vương!

- Vừa rồi Hồng thú sư không phải nói bọn họ có việc bận sao?

- Tiểu tử này rõ ràng đang khiêu khích uy nghiêm của Thú Đường. Cho dù có chuyện cũng khẳng định sẽ tới!

- Tiểu tử này xem như là kết thúc rồi. Vân Đào cũng kết thúc rồi!

- Đúng vậy, Hàn Vũ vương quốc chỉ là vương quốc nhị đẳng mà thôi, làm sao có thể chịu nổi lửa giận của Thú Đường!

Vân Điện Cổ Tước (2)

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Nhìn thấy được ba người xuất hiện, tất cả mọi người xôn xao một hồi.

Thú Đường tổng cộng có ba vị thuần thú sư nhị tinh, lúc này tự nhiên đều tới.

Đám người Chu Cẩm Hoàng, Chu Tuyên đều có chút hả hê nhìn qua, đầy đắc ý.

Vừa rồi châm chọc Hồng thú sư, chỉ là mâu thuẫn cá nhân, còn có đường sống để giải quyết. Hiện tại đường chủ tự mình đứng ra, một khi trở nên gay gắt, đó chính là mâu thuẫn giữa Thú Đường và Hàn Vũ vương quốc, càng khó hòa hoãn hơn.

Mạc Vũ tiểu thư đứng ở một bên, cũng không nhịn được lắc đầu.

Vân Đào cầm một con chim qua sát hạch thuần thú sư, đã đủ ngu xuẩn. Không vừa nghĩ tới thuộc hạ càng ngu xuẩn hơn!

Ngay cả Hồng thú sư cũng dám nói, hắn sao có thể đồng ý bỏ qua?

Chuyện này một khi ầm ĩ lên, thua thiệt chỉ có thể là Hàn Vũ vương quốc.

Nàng chắp hai tay ở sau lưng, giống như tiên tử lạnh lùng, trên mặt hoàn toàn không có chút biểu tình.

Không quan tâm Vân Đào có phải sẽ gặp xui xẻo hay không, đều không có liên quan gì tới nàng, nàng sẽ mặc kệ.

- Đường chủ, Lô thú sư, Vương thú sư!

Thấy bọn họ đi tới, Hồng thú sư bước lên trước. Tuy rằng phẫn nộ, hắn vẫn nói lại chuyện vừa xảy ra một lượt.

- Ngươi nói Hồng Phong không tuân quy củ, không nhận ra được man thú?

Nghe xong lời nói này, Phong đường chủ quay đầu lại nhìn qua, ánh mắt giống như điện giật.

Phong đường chủ là một lão nhân hơn sáu mươi tuổi, thân hình cao lớn, từng động tác có chứa phong độ đặc biệt.

Lại là một vị cường giả Tông Sư cảnh!

Còn lại Lô thú sư, Vương thú sư, thoạt nhìn cũng vậy. Mặc dù chỉ là yên tĩnh đứng tại chỗ, lại khiến cho người ta có một loại cảm giác giống như ngọn núi cao, hình như căn bản không có cách nào chấn động được.

Ba vị thuần thú sư nhị tinh, ba Đại Tông Sư!

Chính vì bọn họ trấn thủ, tuy rằng Thú Đường chào giá rất cao, cũng không ai dám ở chỗ này nói lời vô nghĩa.

- Không sai!

Trương Huyền gật đầu.

- Ngươi cũng biết nói như vậy, chính là nghi ngờ năng lực của hắn chứ? Đối một vị thuần thú sư mà nói, danh dự sẽ mất hết?

Phong đường chủ híp mắt lại.

Thảo nào Hồng thú sư sẽ tức giận. Người thanh niên này nói như vậy, chẳng khác nào đang hoài nghi năng lực chức nghiệp của hắn. Đường đường là thuần thú sư ngay cả man thú cũng không nhận ra. Một khi truyền đi, còn làm sao có thể gặp người?

Trương Huyền cũng không giải thích, bước lên trước, đi tới trong phòng, bấm tay bắn ra.

Ô ô ô!

Con chim kỳ lạ đứng ở trên vai Vân Đào lại bay tới.

So sánh với Vân Đào, con chim kỳ lạ này càng thích nghe lời của Trương Huyền hơn. Tuy rằng hắn ngoan độc đánh nó một trận, nhưng cũng giúp nó tăng lên tu vi.

Chim kỳ lạ rơi vào n trên tayTrương Huyề, lúc này hắn mới ngẩng đầu nhìn qua, khẽ cười.

- Ta muốn hỏi bốn vị thuần thú sư một chút, con chim này tên là cái gì?

- Tên?

Thấy hắn không trả lời, trái lại hỏi tên của con chim này, mọi người đồng loạt nhìn qua.

Khuôn mặt Hồng thú sư trầm xuống, hừ một tiếng nói:

- Thứ này tuy rằng rất thưa thớt, nhưng ta ở trên thư tịch đã xem qua miêu tả kỹ càng tỉ mỉ, gọi là Cốt Chi Điểu. Trong truyền thuyết lưng của loài chim tước này nhiều hơn so với chim tước bình thường một cái xương, dùng để chống đỡ toàn thân. Loại chim này chỉ dùng để ngắn, hoàn toàn không có chút năng lực chiến đấu nào, tất nhiên không tính là một loại man thú. Thế nào? Ngươi lẽ nào muốn nói không phải?

- Không sai. Chính là như vậy, quả thực tương tự với miêu tả về Cốt Chi Điểu!

Lô thú sư ở bên cạnh cũng vuốt chòm râu:

- Cốt Chi Điểu sinh trưởng ở sâu bên trong rừng rậm. mặt trời mọc thì hót, tiếng hót động cửu thiên, vô cùng êm tai. Thứ này giống như lời Hồng thú sư nói, dùng để ngắm nhìn thưởng thức, giá trị xa xỉ. Nhưng muốn lấy nó để sát hạch thuần thú sư, lại khó khăn!

Nghe được hai người nói vậy, trên mặt Trương Huyền không có bất kỳ biểu lộ gì, mà khẽ cười, nhìn về phía Phong đường chủ cách đó không xa.

- Quan điểm của đường chủ thì sao?

- Đây chắc là Cốt Chi Điểu, lưng có thể nhìn thấy được rõ ràng một cái xương đâm nghiêng ra!

Phong đường chủ cũng gật đầu.

Nghe được ba vị thuần thú sư đều muốn đưa ra kết luận này, Trương Huyền lắc đầu, thở dài một tiếng, nhìn qua:

- Nếu các ngươi quyết định là Cốt Chi Điểu, vậy ai trong các ngươi có thể nói tỉ mỉ một chút về đặc điểm của Cốt Chi Điểu?

- Cốt Chi Điểu, lưng đen, miệng đỏ, móng vuốt hiện lên màu kim hoàng. Nhất là ở lưng, có ba cái lông rỗng, khiến cho thời điểm nó đang bay, đón gió phát ra âm thanh. Cho nên, tiếng hót lảnh lót của nó, không phải từ yết hầu phát ra, mà là lông chim trên lưng...

Ba lớn thuần thú sư vẫn chưa trả lời, một giọng nói khe khẽ vang lên.

Người nói chính là Mạc Vũ tiểu thư vừa thi đậu thuần thú sư.

Nàng nói là đặc điểm của Cốt Chi Điểu ghi lại trên thư tịch.

Chỉ có điều nàng nói còn chưa dứt lời, lại ngừng lại. Gương mặt trắng nõn có vẻ có chút khó coi, hai mắt cũng đầy nghi ngờ.

- Nàng nói không sai. Tiếng lót lảnh lót của Cốt Chi không phải từ yết hầu phát ra, mà là từ lông chim ở trên lưng. Nói cách khác, chỉ cần nó bay, sẽ có âm thanh phát ra... Vừa rồi nó bay tới bay lui, các vị có từng nghe được không?

Trương Huyền mỉm cười.

- Cái này...

Mọi người sửng sốt.

Con chim kỳ lạ này vừa ở chỗ này bay qua bay lại vài vòng, cũng không nghe được bất kỳ âm thanh nào. Nếu như không phải tận mắt nhìn thấy được, thậm chí cũng không biết nó đã bay tới.

Nếu như vừa rồi những lời Mạc Vũ tiểu thư đọc thuộc lòng là chính xác, lẽ nào... đây thật sự không phải là Cốt Chi Điểu?

- Con chim kỳ lạ này, móng vuốt tuy rằng cũng màu kim hoàng, lòng bàn tay đã có điểm đỏ, trán còn có mào gà, trên lưng lộ ra, không phải là một cái xương mà là ba cái xương. Trên người nó cũng không có lông chim nào phát ra tiếng. Quan trọng nhất chính là... dáng điệu của nó nhẹ nhàng, bay cực nhanh!

Trương Huyền giơ con chim kỳ lạ trên tay lên, giải thích từng đặc điểm một.

Mỗi lời giải thích đưa ra, sắc mặt Hồng thú sư lại biến thành đen thêm vài phần.

Bởi vì lúc này, hắn cũng đã nhìn ra, con chim kỳ lạ này và Cốt Chi Điểu thật ra có phần không quá giống nhau.

- Nếu như không phải Cốt Chi Điểu, vậy ngươi nói là cái gì?

Hắn không nhịn được hỏi.

Đặt một tay ra sau lưng, Trương Huyền khẽ cười.

- Là thú thượng cổ còn sót lại... Vân Điện Cổ Tước!

Xử phạt (1)

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Thú thượng cổ còn sót lại?

Sắc mặt mọi người đồng thời thoáng đổi.

Man thú chia ra làm rất nhiều loại. Thú thượng cổ còn sót lại, tuyệt đối là một trong những huyết mạch cường đại nhất.

Loại man thú này theo tuổi tăng trưởng, huyết mạch trong cơ thể kích hoạt, thực lực sẽ có tiến bước nhảy vọt.

Chỉ cần là thuần thú sư, đều lấy chuyện thuần phục thú thượng cổ còn sót lại làm quang vinh. Bởi vì, thực lực thú sủng tăng, thông qua khế ước nối liền, đối với người thân là chủ nhân của nó cũng có lợi ích rất lớn.

Đáng tiếc, loại man thú này rất thưa thớt vô cùng, trên cơ bản đã tuyệt tích. Không ít thuần thú sư đi khắp sông dài núi cao rừng rậm, điều tra lần lượt các thần thoại thượng cổ, các loại lời đồn đại, tìm khắp cũng không tìm được bất kỳ tung tích nào.

Tự nhiên nó xuất hiện ở chỗ này, còn bị Vân Đào... thuần phục?

- Không thể như vậy được! Cho dù con này không phải là Cốt Chi Điểu, cũng không thể nào là thú thượng cổ còn sót lại. Loại này, cơ bản đã tuyệt tích...

Hồng thú sư là người đầu tiên nghi vấn.

Những người khác tuy rằng chưa nói, nhưng rất rõ ràng cũng có cùng suy nghĩ với hắn, không thể tin được.

- Huyết mạch thượng cổ, từ lâu đã bị cắt đứt. Cho dù có, sợ rằng cũng sớm đạt tới cấp bậc linh thú, làm sao có thể chỉ là một con man thú bình thường?

Chu Cẩm Hoàng không nhịn được hừ lạnh:

- Cho dù ngươi muốn trốn tội, cũng không cần nói chuyện giật gân.

- Con chim kỳ lạ này cũng là thú thượng cổ còn sót lại sao? Đùa gì thế! Vậy ta nói con thú đầu hổ của ta là dị chủng hồng hoang!

Chu Tuyên liên tục cười lạnh.

Dị chủng hồng hoang so sánh với cổ di thú còn lợi hại hơn, số lượng càng hiếm có hơn.

Không riêng bọn họ như vậy, ngay cả khóe miệng Vân Đào cũng giật một cái, thiếu chút nữa ngất đi.

Chỉ là một con chim kỳ lạ tham ăn, vô sỉ mà thôi, thế nào lại có liên quan tới thú thượng cổ còn sót lại vậy?

Phải biết rằng, nơi này chính là Thú Đường. Một khi nói sai, phiền phức lại lớn.

- Ha hả!

Trương Huyền mỉm cười:

- Nếu như ta không đoán sai, Thú Đường hẳn phải có phương pháp kiểm tra đo lường huyết mạch? Không tin cũng không sao. Kiểm tra đo lường một chút sẽ biết được.

Nếu là thú thượng cổ còn sót lại, huyết mạch tất nhiên truyền thừa từ thượng cổ xuống, có chứa lực lượng đặc biệt. Nếu thật muốn điều tra, cũng rất dễ dàng làm được.

- Cái này...

Đám người Phong đường chủ, Hồng thú sư liếc mắt nhìn nhau, đồng thời gật đầu.

Nếu như con chim kỳ lạ này thực sự là thú thượng cổ còn sót lại, tuyệt đối là một việc chấn động kinh ngạc toàn bộ Thú Đường.

Bởi vì từ khi phân bộ này được thành lập tới nay, truyền thừa không dưới nghìn năm, vẫn chưa bao giờ có thuần thú sư nào thuần phục một con man thú huyết mạch thượng cổ.

- Theo truyền thuyết, thời kỳ thượng cổ linh khí không ôn hòa giống như bây giờ, cuồng bạo mãnh liệt. Tuy rằng tu luyện làm ít công to, nhưng thời điểm đó man thú, máu giống như nước đun sôi, bất cứ lúc nào cũng sẽ sôi trào, mang theo lực lượng tàn sát bừa bãi. Nếu như nó thực sự là di thú, chỉ cần lấy ra một giọt máu cho man thú khác dùng, nhất định sẽ không chịu nổi...

Dừng lại một lát, Phong đường chủ chậm rãi nói.

Huyết mạch của thú thượng cổ còn sót lại tinh thuần, cực nóng, so với man thú hiện tại, là hai loại khái niệm khác nhau. Có đôi khi một giọt máu cũng không thể chịu nổi, lập tức thiêu đốt hầu như không còn.

Nếu thật muốn kiểm tra đo lường, không tính là quá khó khăn.

Hắn phân phó một tiếng. Một học đồ đi ra ngoài. Qua thời gian không lâu sau, hắn ôm một con man thú đi tới.

Con man thú này có kích thước như thỏ rừng vậy, toàn thân trắng toát, cùng loại với thú thử đan của nghiệp đoàn của luyện đan sư, chỉ có điều, hình thể lớn hơn.

Loại man thú này và thú thử đan giống nhau, Thú Đường dùng để thử nghiệm các loại thuốc, thức ăn.

- Cho!

Ngón tay Trương Huyền điểm một cái. Một giọt máu lại từ trên thân của con chim kỳ lạ nổi lên, nhẹ nhàng bắn ra, bay về phía Phong đường chủ.

Bàn tay Phong đường chủ chộp một cái, máu bị chân khí bao vây, chậm rãi đưa vào trong miệng man thú.

Xèo xèo xèo xèo!

Máu vừa tiến vào trong cơ thể, lập tức giống như là chảo dầu bị ném vào giọt nước, phát ra những tiếng “xèo xèo”. Rất nhanh toàn thân con man thú này lại trở nên ửng đỏ, không ngừng lăn lộn trên mặt đất. Thời gian không lâu nó đã ngừng lại, ngừng hít thở.

Rõ ràng là bị huyết mạch cường đại thiêu đốt mà chết.

- Cái này...

Nhìn thấy được cảnh tượng như vậy, đồng tử của đám người Phong đường chủ co lại.

Cũng chỉ có loại lực lượng huyết mạch này, mới có uy lực như vậy.

Yên tĩnh!

Bên trong gian phòng yên tĩnh giống như chết.

Lúc này cho dù là người ngu đi nữa cũng biết, vị thanh niên này nói không sai. Con chim kỳ lạ trước mắt này thoạt nhìn không có gì bắt mắt, thật sự là thú thượng cổ còn sót lại.

Cho dù con này nhỏ như vậy, chỉ dựa vào huyết mạch trong cơ thể, so với man thú hai người Chu Tuyên, Chu Cẩm Hoàng thuần phục lại cao quý hơn gấp mấy chục lần.

Hai người căn bản không phải cùng một cấp bậc. Thật giống như sự khác nhau giữa kim cương và bùn loãn, không thể so sánh nổi.

- Ta vừa cười nhạo thú thượng cổ còn sót lại?

Khóe miệng Chu Cẩm Hoàng, Chu Tuyên co giật. Bọn họ đều cảm thấy da mặt bị hung hăng tát một cái, cũng sắp muốn khóc.

Đây chính là thú thượng cổ còn sót lại, ở Thú Đường tuyệt đối là tồn tại có thể gây ra chấn động, lại bị bọn họ nói thành chim hỏng, không đáng một đồng...

Loại năng lực quan sát này, lại còn chẳng biết xấu hổ nói mình là thuần thú sư?

Truyền đi tuyệt đối sẽ bị người ta xem thành trò cười. Cho dù trở thành thuần thú sư chính thức, cũng sẽ trở thành một nét bút thất bại thảm hại trong cuộc sống, cọ rửa không xong.

Lực chú ý của những người khác đều tập trung ở trên người con Vân Điện Cổ Tước này. Sắc mặt Mạc Vũ tiểu thư chợt ngưng trọng, không nhịn được nhìn về phía người thanh niên cách đó không xa.

Ngay cả đám người Phong đường chủ cũng không nhận ra được, người này lại chậm rãi nói ra, hoàn toàn không có chút sợ hãi nào. Hắn... Đến cùng hắn là từ nơi nào xuất hiện?

Xử phạt (2)

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Thiên Huyền vương quốc loại địa phương nhỏ này, có thể xuất hiện nhân vật lợi hại như thế sao?

- Ta... không ngờ quyết định để Vân Đào thuần phục thú thượng cổ còn sót lại thất bại?

Sắc mặt Hồng thú sư trở nên trắng bệch, dường như thoáng cái già đi mười tuổi.

Thú thượng cổ còn sót lại, đây chính là tồn tại vô số thuần thú sư muốn thuần phục lại làm không được!

Không chỉ khó có thể tìm kiếm, chủ yếu nhất là loại man thú này trí tuệ cực cao, bình thường sẽ không thần phục con người... Cho dù là loại thủ đoạn thuần thú của hắn, gặp phải cũng khó có thể thành công, lại bị một người chỉ là thuần thú học đồ thuần phục. Mình lại còn phán người ta thất bại, bảo người ta cút ra ngoài...

Không để ý tới vẻ giật mình của mọi người, Trương Huyền bước lên trước, giọng nói khe khẽ tiếp tục vang lên.

- Vân Điện Cổ Tước có thể hấp thu lực lôi điện, kích hoạt cổ mạch, xông thẳng lên trời! Loại cổ tước này và Cốt Chi Điểu quả thực tương tự, lại cũng có không có ít chỗ khác nhau, Đầu tiên là mắt. Cốt Chi Điểu bởi vì ăn thịt và ăn cỏ hỗn tạp, mắt đục không sáng. Cổ tước mang theo mắt

sáng xuyên thấu tâm hồn người. Tuy rằng không quá rõ ràng, có chút chú ý, vẫn rất dễ dàng có thể nhìn ra được.

- Thứ hai là móng vuốt, không riêng lòng bàn tay có điểm đỏ, chủ yếu nhất là móng vuốt của cổ tước cứng rắn sắc bén. Binh khí bình thường đều có thể dễ dàng xé rách, càng chưa nói tới da thịt con người. Hồng thú sư nói nó không có lực chiến đấu gì, đó là bởi vì nó vẫn nhỏ tuổi, sẽ không vận dụng mà thôi. Một khi phát huy ra, đừng nói Ích Huyệt cảnh, cho dù là cường giả Thông Huyền cảnh, sợ rằng đều sẽ bị một trảo xé thành hai nửa.

- Đương nhiên, hai thứ này xem như là đặc điểm không dễ nhận thấy. Thuần thú sư bình thường cũng khó có thể nhận ra được.

Thần sắc thản nhiên, Trương Huyền dừng lại một chút, chỉ ngón tay vào trên đầu của Vân Điện Cổ Tước:

- Rõ ràng nhất là cái mào trên đầu nó tuy rằng không lớn, lại hiện lên màu xanh đỏ, có tượng trưng của Vương. Nắm giữ loại mũ đỏ này, cho dù là người không hiểu thuần thú, đều biết chim này tuyệt không đơn giản. Loại dã thú cấp bậc thấp như Cốt Chi Điểu không thể nào so sánh! Đặc điểm rõ rệt như vậy cũng không nhìn thấy được, vừa mở miệng lại nhận định sai lệch, không cho qua đợt sát hạch...

Nói đến đây, Trương Huyền lạnh lùng nhìn qua:

- Hồng thú sư, làm một thuần thú sư, ngươi chính là kiểm tra man thú như vậy sao?

- Ta...

Sắc mặt hồng thú sư trắng bệch, ở dưới ánh mắt sắc bén của hắn, không nhịn được lui về sau một bước.

- Ai cho ngươi sự tự tin, cho ngươi trực tiếp quyết định Vân Đào không đạt tiêu chuẩn, bảo hắn cút ngay?

Trương Huyền tiếp tục hừ lạnh.

Bịch bịch bịch!

Bị giọng điệu của hắn ép hỏi, Hồng thú sư lại không có khí thế như vừa rồi, lui về phía sau.

Lúc Trương Huyền đánh cho Vân Điện Cổ Tước hôn mê, lại hình thành thư tịch, trong đó có giới thiệu cặn kẽ, cho nên đã sớm biết tên gọi của nó.

Ban đầu, người này sát hạch cuộc thi, có chút nghiêm túc, khiêm tốn thỉnh giáo, chắc chắn hắn sẽ không giấu diếm, nói thẳng ra.

Nhưng... đã vạch ra sai lầm của hắn, hắn lại còn phun ra chân khí, thậm chí gọi thú sủng lên, muốn ra tay!

Mình là Thông Huyền cảnh đỉnh phong, có thể không e ngại khí thế và đè ép. Một khi tu vi thấp, sợ rằng vừa nãy thoáng cái miệng mũi đã chảy máu, bản thân bị trọng thương.

Nếu đã xé rách da mặt, hắn tất nhiên cũng sẽ không cho đối phương sắc mặt tốt.

- Là ta sơ suất...

Sắc mặt Hồng thú sư khó coi.

Đối phương không có chút sai lầm nào, cho dù hắn muốn phản bác cũng phản bác không được.

- Thân là thuần thú sư chịu trách nhiệm sát hạch, lại dựa theo sự vui buồn tức giận của mình, làm ra quyết định không được công bằng, suýt nữa khiến cho một viên ngọc sáng thuần thú sư có thể thuần phục thú thượng cổ còn sót lại phải bị long đong!

Trương Huyền vung ống tay áo:

- Đây là hành vi của Thú Đường? Nếu quả thật là như vậy, ta nói là giá áo túi cơm, lại có gì sai lầm?

- Ta...

Nghe được người đối diện đưa ra lời nghi vấn sắc bén, thân thể Hồng thú sư run rẩy, lại hoàn toàn không phản bác ra được.

Trước đó nghe được lời của đối phương, còn tức giận sắp bùng nổ. Biết mình thiếu chút nữa đuổi thuần thú sư thuần phục thú thượng cổ còn sót lại đi, hắn liền hiểu được, cho dù bị người mắng như vậy, cũng không có cách nào phản bác.

Sát hạch thuần thú sư, bản thân lại tuyển chọn nhân tài cho Thú Đường. Nhân tài như vậy bị đuổi đi, dĩ nhiên là làm trái quy tắc của Thú Đường.

- Vị tiểu huynh đệ này không nên tức giận. Thú thượng cổ còn sót lại, chủng loại phong phú, lại thêm tám chín phần mười đều đã chôn vùi ở trong lịch sử. Cho dù là Thú Đường cũng không có khả năng thống kê hoàn chỉnh tất cả các loại. Xảy ra sai sót, cũng coi như là bình thường!

Phong đường chủ mỉm cười, đi lên phía trước:

- Như vậy đi, nếu là Thú Đường chúng ta sơ suất, chúng ta cũng không đùn đẩy. Hiện tại lại cho Vân Đào sát hạch một lần nữa, sau đó đưa ra đánh giá! Về phần Hồng thú sư, sát hạch không nghiêm túc, lơ là nhiệm vụ, từ hôm nay trở đi, đi ngay tới rừng thú nuôi dưỡng man thú. Trong vòng ba năm, không được ra ngoài một bước!

Nói đến đây, hắn nhìn qua:

- Hồng thú sư, ngươi có đồng ý ta xử phạt như vậy hay không?

- Tại hạ hoàn toàn không có câu oán hận!

Hồng thú sư thoáng khom người, thần sắc ảm đạm.

- Một câu nói khiến cho Hồng thú sư đi rừng thú ba năm, không được ra ngoài?

- Điều này... quá độc ác?

- Rừng thú là nơi nuôi nhốt man, cùng loại với cái gọi là chuồng lợn. Bình thường đều là học đồ đi tới. Đường đường là Hồng thú sư nhất tinh đỉnh phong lại ở nơi đó ba năm?

...

Nghe được quyết định này, tất cả mọi người đều sửng sốt. Ngay sau đó bọn họ lại nhìn về phía Trương Huyền, trong mắt đầy vẻ kinh hoàng.

Đây chính là Hồng thú sư. Trong Thú Đường ngoại trừ ba vị thuần thú sư nhị tinh ra, hắn là một trong những thuần thú sư có địa vị tối cao. Chỉ vì một câu nói của người này, hắn lại bị lưu đày tới rừng thú cấp thấp nhất làm chuyện, ba khổ sai năm không được ra ngoài. Loại năng lực và thủ đoạn này cũng thật đáng sợ!

Mọi người mang theo sự kinh hoàng. Làm người đương sự, Trương Huyền lại lặng lẽ truyền tin cho Trầm Bích Như.

- Cái này... rừng thú là nơi nào? Trừng phạt như vậy có nặng hay không?

-...

Đôi mắt thanh tú của Trầm Bích Như trợn tròn, vẻ mặt muốn phát điên.

Mạc Vũ tiểu thư khiêu chiến (1)

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Đối với người thanh niên trước mắt này, Trầm Bích Như càng lúc không hiểu nổi.

Rừng thú là chỗ để thả man thú, bẩn loạn không chịu nổi. Nuôi nấng man thú ngược lại cũng thôi. Chủ yếu nhất là mỗi ngày quét dọn phân và nước tiểu của bọn chúng, tắm rửa, thu xếp, cắt lông... Đường đường là thuần thú sư chính thức ở chỗ này ba năm không ra, xem như là trừng phạt lớn nhất.

Chỉ cần là thuần thú sư, cho dù là học đồ, thậm chí người đã tới Thú Đường, đều biết điều này đại biểu cho cái gì...

Hắn không ngờ hỏi đó là nơi nào, trừng phạt có nặng hay không...

Ngươi là đang đùa giỡn với ta hay sao?

Nếu như ngươi không hiểu thuần thú ngược lại cũng thôi. Mấu chốt nhất chính là, ngươi dễ dàng thuần phục báo Kim Thân Thiết Tiễn và Vân Điện Cổ Tước, cũng khiến cho bọn chúng thăng cấp. Hơn nữa... Nhận ra thú thượng cổ còn sót lại ngay cả đám người Phong đường chủ cũng không nhận ra...

Chuyện hiếm thấy ngay cả Phong đường chủ cũng hoàn toàn không hiểu, ngươi thuộc như lòng bàn tay. Kiến thức thông thường đơn giản nhất, ngươi lại hoàn toàn không biết gì cả...

Đổi lại thành người khác, nhất định sẽ cho rằng, hắn tìm lý do lôi kéo làm quen với nàng, muốn thu được sự ưu ái của nàng. Nhưng đối với người thanh niên này, nàng cũng hiểu được, đối phương là thật sự không biết!

Bởi vì... Muốn lôi kéo làm quen, căn bản không cần hắn mở miệng, mình cũng nguyện ý!

- Rừng thú là...

Đè nén sự buồn bực trong lòng, nàng giải thích một lượt về rừng thú. Cuối cùng nàng không nhịn được hỏi:

- Ngươi thật sự không hiểu về thuần thú?

- Ừ!

Trương Huyền gật đầu.

Tàng thư khố của Thiên Huyền vương quốc mặc dù có ghi chép liên quan tới thuần thú sư, cũng chỉ là đôi câu vài lời. Trên cơ bản không có nội dung gì có tính thực chất. Hắn có thể trợ giúp báo Kim Thân Thiết Tiễn và Vân Điện Cổ Tước thăng cấp, là bởi vì Thiên Đạo Đồ Thư Quán và chân khí trong cơ thể tinh thuần...

Lại cẩn thận nói tiếp, đối với thuần thú hắn quả thực một chút cũng không hiểu.

- Được rồi!

Nghe đối phương xác nhận, lúc này Trầm Bích Như mới lộ ra vẻ mặt bất đắc dĩ, toàn thân đều choáng váng.

Cái gì cũng không hiểu, lại tùy tiện thuần phục một con man thú, làm cho đường chủ Thú Đường xử phạt một vị thuần thú sư chính thức, nói tới bốn vị thuần thú sư á khẩu không trả lời được...

Nếu như thật sự hiểu, còn không phải khiến Thú Đường ầm ĩ muốn lật trời sao?

Không hiểu trận pháp, nói ra chỗ thiếu hụt. Không hiểu thuần thú, thuần phục man thú... Đại ca, sau này đại ca có gì không hiểu, có thể truyền thụ cho ta một chút được không?

Nói thật, ta cũng muốn "không hiểu" một chút...

Trầm Bích Như buồn bực muốn nôn ra máu. Vân Đào ở bên cạnh lại hưng phấn tới sắp phát điên.

Bị Hồng thú sư quát mắng, hắn vốn tưởng rằng ngày hôm nay mình không có khả năng sát hạch thành công. Dù thế nào hắn cũng không nghĩ tới, Trương Huyền tiền bối chỉ ba hai câu đã đối phó được.

Quan trọng nhất chính là... Con chim kỳ lạ này không ngờ là thú thượng cổ còn sót lại, Vân Điện Cổ Tước!

Làm thuần thú học đồ, hắn biết nắm giữ man thú huyết mạch thú cổ là trân quý tới mức nào, không nói vô giá, nhưng cũng không khác biệt lắm.

Vật trân quý như vậy, hắn không ngờ tiện tay liền đưa ra, nhận thức mình làm chủ...

- Chờ sát hạch thuần thú sư kết thúc, nghĩ biện pháp giải trừ quan hệ chủ tớ với nó...

Trong lòng hắn thoáng động, một ý nghĩ xông ra.

Thú thượng cổ còn sót lại tuy rằng rất tốt, nhưng mượn thực lực của hắn bây giờ, vẫn không có biện pháp khống chế và bảo vệ.

Hơn nữa, cổ tước rất rõ ràng thân thiết với vị Trương Huyền tiền bối này hơn. Chờ sát hạch thuần thú sư kết thúc, lại giải trừ quan hệ, để cho con thú thượng cổ còn sót này theo chủ nhân nó chắc hắn nên theo.

Nếu như để cho Trương Huyền biết ý nghĩ này của hắn, khẳng định sẽ cười lắc đầu.

Một thú thượng cổ còn sót lại mà thôi, hắn thật sự không coi trọng.

Nắm giữ công pháp thiên đạo hình thành chân khí thiên đạo, theo tu vi nâng cao, hắn có thể tùy ý tinh lọc máu trong cơ thể man thú. Chỉ cần cho hắn đủ thời gian, hắn cũng có thể nâng cao man thú bình thường trở thành thú thượng cổ còn sót lại!

Quan trọng nhất chính là, cho dù huyết mạch của Vân Điện Cổ Tước này rất mạnh, nhưng kích thước quá nhỏ, chẳng những không có thể chở người, còn phải mỗi ngày ngồi trên vai mình, đối với hắn mà nói, hoàn toàn chính là yếu.

Nếu như là một con hồng hoang dị thú có thể chở người bay đi, thật ra có thể suy tính một chút. Thú thượng cổ còn sót lại tiện tay thuần phục một hai con, vui đùa một chút thì có thể. Mỗi ngày mang theo, cùng tu luyện công pháp, chủ tớ phù hợp, các loại rèn luyện, suy nghĩ một chút cũng cảm thấy phiền phức... Vẫn là thôi đi.

...

Phong đường chủ tự mình sát hạch cho Vân Đào. Còn lại cũng chính là vấn đề trình tự. Trương Huyền biết cổ tước đã hoàn toàn thuần phục, mức độ trung thành không thể nghi ngờ, cũng lười biếng phải tiếp tục quan tâm.

Hắn lại lười biếng duỗi thắt lưng, đang suy nghĩ đi qua Thiên Vũ vương quốc, làm thế nào tìm được Độc Điện. Một mùi hương tho gió đập vào mặt. Một bóng người xinh đẹp xuất hiện ở trước mắt hắn, chắp hai tay ở sau lưng, trong ánh mắt mang theo ánh sáng cương quyết không chịu thua.

- Có thể nhận ra Vân Điện Cổ Tước, kiến thức không thấp. Ngươi chắc cũng là một vị thuần thú sư!

Chính là thiên tài trước đó, Mạc Vũ.

Ban đầu được đánh giá là nhất đẳng, nàng chắc hẳn nhận được ánh mắt kinh ngạc thán phục của vô số người, kết quả người này thoáng một chút đã cướp hết phong quang, khiến cho nàng không nhịn được phát sinh hứng thú đối với người thanh niên này.

Từ sinh ra đến bây giờ, ngoại trừ vị kia ra, bất luận là chức nghiệp, hay tu vi, chỉ cần nàng đi làm, đều sẽ trổ hết tài năng. Nàng vốn tưởng rằng lần này thuần thú khẳng định cũng đoạt được vị trí đứng đầu. Nhưng hiện tại xem ra, nàng khẳng định không làm được.

Thanh Ưng thú Thông Huyền cảnh tuy rằng không kém, nhưng so với thú thượng cổ còn sót lại, vẫn kém hơn rất nhiều.

Mạc Vũ tiểu thư khiêu chiến (2)

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Ở chung cùng Vân Đào một khoảng thời gian, nàng biết người này khẳng định không có loại bản lĩnh này. Người duy nhất có thể khiến cho man thú thuần phục hắn, chỉ sợ lại là người trước mắt này, thoạt nhìn cũng không có gì xuất chúng.

- Không phải!

Liếc mắt nhìn đối phương, Trương Huyền lắc đầu.

- Không phải? Vậy làm sao ngươi biết được đây là Vân Điện Cổ Tước? Hơn nữa, có thể thuần phục được con báo Kim Thân Thiết Tiễn, còn khiến cho cổ tước cùng ngươi thân mật như vậy?

Ánh mắt Mạc Vũ tiểu thư lóe lên.

Có thể trở thành danh sư học đồ, năng lực quan sát tất nhiên phải có. Con báo Kim Thân Thiết Tiễn và người thanh niên này gắn bó thân mật. Cổ tước đối với hắn lại có vẻ không muốn xa rời. Nếu như không phải là thủ đoạn của thuần thú sư, nàng cũng không tin.

- A, có thể là vì nhân phẩm của ta tương đối tốt!

Trương Huyền tùy ý khoát tay.

Người khác cảm thấy nàng là tam công chúa của Thiên Vũ vương quốc, cao quý vô cùng, bản thân còn là thiên tài, đáng để nịnh bợ. Đối với hắn mà nói, không đáng để ý.

- Nhân phẩm?

Mạc Vũ thoáng lảo đảo.

Thuần thú chú ý chính là tình cảm, các loại thủ đoạn, vô số mưu kế, cùng man thú đấu trí so dũng khí. Nhân phẩm... là cái quỷ gì?

Người khác nói chuyện với nàng, đều không hiểu giả vờ hiểu, nói các loại khoa trương, đĩnh đạc. Người này thì hay rồi, không nói thì không nói, ngay cả nói có lệ cũng lười...

Nhân phẩm... Thứ này nếu như có thể thuần phục man thú, ai còn cực cực khổ khổ làm sát hạch thuần thú sư?

Từ nhỏ đến lớn, nàng đều được nâng ở trong lòng bàn tay, người nào nói chuyện với nàng đều lễ độ cung kính. Làm gì có người nào dám nói với nàng như vậy!

Trong lòng nàng phiền muộn một hồi.

Nhìn thấy được đường đường tam công chúa của Thiên Vũ vương quốc đối mặt với Trương Huyền cũng chịu thua thiệt, Trầm Bích Như ở bên cạnh âm thầm lắc đầu.

Nói thật, lúc vừa mới bắt đầu đi chung với người này, nàng thiếu chút nữa cũng bị hắn làm cho nghẹn chết.

Hiện tại sau khi thích ứng qua, đã tốt hơn nhiều. Ngoại trừ mỗi ngày nhận chút công kích, mỗi ngày đều bị làm mất mặt, trên lời nói chí ít đã thích ứng.

Ngay cả bản tính của hắn cũng không biết, lại đã chạy tới nói chuyện phiếm, tuyệt đối là tự mình chuốc lấy cực khổ.

Không biết về "sự tích vinh quang" của Trương Huyền, Mạc Vũ tiểu thư hít sâu vài hơi, mới điều hòa được sự hít thở, ngẩng cao cổ, giống như thiên nga trắng.

- Không nói cũng không có gì. Có thể khiến cho man thú cam tâm tình nguyện thuần phục, tính ra có chút bản lĩnh! Như vậy, có dám cùng ta so tài thuần thú hay không? Nếu như ta thắng, ngươi lại nói cho ta biết phương pháp bắt được Vân Điện Cổ Tước cũng như thu được thiện cảm của nó! Nếu như ngươi thắng, ta có thể cho ngươi một tấm ngọc phù chương trình học của danh sư nhị tinh Khương Thư!

- Danh sư nhị tinh Khương Thư?

- Nghe nói hắn là danh sư lợi hại nhất Thiên Vũ vương quốc, đã đạt được nhị tinh đỉnh phong, còn là người chịu trách nhiệm trong Danh Sư Đường của Thiên Vũ. Khóa trình của hắn, cho dù chỉ có một canh giờ, cũng vạn vàng khó cầu!

- Thứ này không có khả năng có tiền là có thể mua được... Nếu như ta có thể có được, tu vi tuyệt đối có thể đột phá đến Thông Huyền cảnh, thậm chí càng cao hơn!

- Vì đột phá Thông Huyền cảnh lại dùng hết cái này, thật sự quá lãng phí. Dù thế nào cũng phải chờ tới lúc trùng kích nửa bước tông sư sử dụng, mới có thể phát huy ra hiệu quả lớn nhất!

...

Không ít người xung quanh đều chú ý tới mọi hành động của Mạc Vũ tiểu thư. Thấy nàng và người này nói chuyện, tất cả đều dựng lỗ tai lên. Vừa nghe được đặt cược, mỗi một người đều hưng phấn hai mắt tỏa ra ánh sáng, hít thở dồn dập.

Ngọc phù chương trình học của danh sư nhị tinh, cho dù chỉ có một canh giờ, cũng vô số người tha thiết ước mơ.

Chuẩn bị không tốt có thể đột phá cảnh giới trước mặt, trùng kích càng cao hơn!

Đổi lại thành ai, cũng khó có thể từ chối được sự hấp dẫn này.

Thời điểm mọi người ở đây cảm thấy người này nhất định sẽ trực tiếp đáp ứng, lại thấy Trương Huyền bĩu môi một cái, lắc đầu:

- Không có hứng thú!

Ngụy trang danh sư lâu như vậy, chuyên môn trao đổi cùng đáng người Lưu sư, tất nhiên hắn biết ngọc phù chương trình học là cái gì, lại có tác dụng gì.

Chỉ có điều, hắn tu luyện thăng cấp, chỉ cần có đầy đủ bí tịch, có muốn chỉ điểm hay không cũng không có vấn đề gì.

Đừng nói một danh sư nhị tinh nho nhỏ, cho dù là tam tinh, tứ tinh, đối với hắn mà nói, cũng không có bất kỳ lực hấp dẫn nào.

Tinh cấp lớn hơn nữa, còn có thể lớn hơn Thiên Đạo Đồ Thư Quán sao?

Dưới thiên đạo không có gì có thể che giấu. Đừng nói tam tinh, tứ tinh, cho dù thất tinh, bát tinh, cũng không tính là gì cả.

- Không có hứng thú? Ngươi suy nghĩ kỹ càng...

Vốn tưởng rằng ném ra miếng mồi lớn như vậy, đối phương nhất định sẽ lập tức đáp ứng. Kết quả, nghe được đáp án này, Mạc Vũ tiểu thư sửng sốt. Khi nàng đang muốn nói chuyện, liền thấy Vân Đào phía trước đã thông qua sát hạch, ánh sáng thủy tinh Vấn Tâm lóe lên. Một hàng con số chậm rãi hiện lên...

40!

- Cái gì? Mức độ trung thành bốn mươi? Đây... Đây là hoàn thành thuần phục?

Phong đường chủ sửng sốt, bất chợt đứng phắt dậy, trong mắt đầy vẻ không thể tin được.

Không riêng gì hắn, cả phòng lập tức ồ lên. Ngay cả Mạc Vũ tiểu thư cũng khiếp sợ đến mức run rẩy một cái, quên điều vừa muốn nói.

Thuần thú chia ra làm: thuần phục sơ cấp, hoàn toàn thuần phục cùng với thuần phục cao cấp.

Thuần phục sơ cấp mức độ trung thành là giữa mười lăm đến ba mươi, là chỉ thuần thú sư có thể triệu hoán man thú đi theo, đi tới nào, và đến nơi nào, có phần cùng loại với sủng vật nuôi trong nhà.

Hoàn toàn thuần phục, mức độ trung thành của man thú là giữa 31 đến 45. Giữa thuần thú sư và man thú ký kết khế ước, có thể liên lạc với nhau.

Về phần cao thâm hơn, thuần phục cao cấp mức độ trung thành là ngoài 45, lại cần phải nhiều năm rèn luyện, cùng tu luyện công pháp, cùng nhau tiến bộ.

Đường đường là thú thượng cổ còn sót lại, có thể thuần phục sơ cấp đã rất lợi hại. Kết quả mức độ trung thành đạt được bốn mươi... Mặt khác nói rõ, dĩ nhiên vượt qua theo cảnh giới, ký kết khế ước!

Điều này... Làm sao có thể?

- Ngươi... Làm sao làm được?

Phong đường chủ không nhịn được nói.

- Cái này...

Vân Đào có chút do dự.

- Nếu như không có tiện nói, không nói cũng được!

Thấy bộ dáng này của hắn, Phong đường chủ còn tưởng rằng có bí mật gì, không có tiện nói ra, vội hỏi.

- Cũng không phải vậy. Nhưng thật ra là...

Vân Đào gãi đầu:

- Công lao của Trương Huyền tiền bối. Hắn đánh cho con cổ tước này một trận, nó liền thuần phục...

Ngươi thi thuần thú sư sao?

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Đánh... một trận?

Tất cả mọi người ngẩn người.

Khóe miệng Phong đường chủ cũng giật giật một cái, thiếu chút nữa ngất đi.

Đây chính là thú thượng cổ còn sót lại. Toàn bộ phạm vi Huyền Lạc sơn mạch cũng không nhất định có thể có thêm tồn tại thứ hai. Được bảo bối tốt, cố gắng che chở còn không kịp... Đánh một trận?

Lại nói, thuần thú cần phải bồi dưỡng tình cảm, tăng độ phù hợp. Đánh cho một trận, có lẽ có thể khiến cho nó giả vờ khuất phục. Chỉ có điều thời gian lâu dài, sẽ xuất hiện đủ loại tai hại.

Tuy nhiên... nếu như chỉ dùng thủ đoạn cứng rắn ép con Vân Điện Cổ Tước này thuần phục, mức độ trung thành bốn mươi lại là cái quỷ gì?

Ép buộc quả thực có thể khiến man thú thuần phục. Trước đây đã từng có tiền lệ. Nhưng ép buộc man thú, cho dù ký kết khế ước, mức độ trung thành cũng chỉ là cấp thấp nhất trong hoàn toàn thuần phục, đại khái ở khoảng 31.

Mức độ trung thành bốn mười, có thể nói là thật lòng thật ý khuất phục, hoàn toàn không có một chút trái lương tâm nào, mới có thể làm được!

- Lẽ nào... thú thượng cổ còn sót lại cần phải dùng loại phương pháp này để thuần phục?

Phong đường chủ, Lô thú sư, Vương thú sư nhìn nhau, mỗi người đều suy nghĩ.

Thú thượng cổ còn sót lại chưa bao giờ có tiền lệ thuần phục. Tất cả mọi người không biết thuần phục thế nào. Vốn tưởng rằng cũng giống như những man thú khác, cần phải dùng các loại quan tâm, các loại che chở, với kết giao bằng hữu mới có khả năng thành công. Không nghĩ tới... Chẳng lẽ bạo lực là đơn giản nhất?

- Cái này... vị Trương Huyền tiền bối này ngươi nhắc tới, không biết ở nơi nào? Chúng ta có thể thăm hỏi một chút hay không?

Suy nghĩ một hồi, thật sự không nghĩ ra, Phong đường chủ không nhịn được nói.

Hắn thấy, vị tiền bối này hắn có nghiên cứu đối với thú thượng cổ còn sót lại, tất nhiên đức cao vọng trọng, hiểu về thuần thú không thấp hơn so với bọn họ.

- Thăm hỏi? Không cần, Trương Huyền tiền bối lại ở trong này...

Thoáng sửng sốt một chút, Vân Đào chỉ sang.

- Hắn chính là Trương Huyền... tiền bối?

Phong đường chủ sửng sốt, trước mắt chợt choáng váng.

Bất kể nói thế nào Vân Đào cũng là vương tử điện hạ của Hàn Vũ vương quốc, hai mươi bảy, hai mươi tám tuổi. Để cho hắn xưng hô là tiền bối, theo mấy người thấy, dù thế nào cũng phải năm mươi, sáu mươi tuổi. Kết quả... là người này là một người còn trẻ, vừa rồi nhận ra Vân Điện Cổ Tước, chưa đủ hai mươi tuổi...

- Đúng vậy, đừng thấy tiền bối trẻ tuổi, thực lực thuần thú, lại là sự thật. Thấy không, con báo Kim Thân Thiết Tiễn bên cạnh hắn, cũng vừa mới thuần phục. Từ khi gặp đến khi thuần phục, toàn bộ cộng lại, thậm chí còn chưa tới mười phút.

Rất sợ đám người Phong đường chủ không coi trọng, Vân Đào vội vàng tán dương Trương Huyền một câu.

- Không được mười phút... Thuần phục báo Kim Thân Thiết Tiễn?

- Đây không phải là nằm mơ chứ?

- Nói bậy cũng phải có giới hạn. Cho dù thuần phục sơ cấp đơn giản nhất, không ba tới năm ngày cũng rất khó hoàn thành. Không được mười phút?

- Ta tại sao cảm giác như đang nghe chuyện cười vậy?

...

Vân Đào cũng không hạ thấp âm thanh. Người trong gian phòng đều nghe được. Bọn họ lại đưa mắt nhìn nhau, ngây người ra tại chỗ.

Không nói đám người Mạc Vũ, Chu Tuyên, chỉ nói tới những người hộ vệ phía sau bọn họ, đều tham dự vào quá trình thuần thú, biết muốn thuần phục một con man thú là khó khăn tới mức nào.

Trước hết cần phải hiểu tình hình, tập tính của đối phương, có không bạn ngẫu hay không, sở thích thế nào...

Quen thuộc với tất cả những đều này, sau đó sẽ vạch ra phương án đối phó, còn không thể đường đột... Nói chung, vì thuần phục một con man thú, lại thêm công tác chuẩn bị, thời gian không tới mấy tháng, không có khả năng thành công.

Mười phút... Lừa quỷ sao?

Đừng nói thuần phục man thú Ích Huyệt cảnh, cho ngươi con chó, mười phút, có thể khiến cho nó ngoan ngoãn về nhà với ngươi không?

Mạc Vũ tiểu thư cũng không nhịn được nhìn về phía người thanh niên cách đó không xa vừa từ chối nàng, đầy vẻ không thể tin được.

Mười phút thuần phục một con man thú?

Nếu như là sự thật, mình còn khiêu chiến với hắn... vậy không phải là tìm ngược sao?

Vì thuần phục con Thanh Ưng thú này, nàng đã tốn thời gian rất lâu, chuẩn bị trước tròn hai tháng...

- Thuần phục báo Kim Thân Thiết Tiễn trong thời gian ngắn như vậy sao? Hắn... sử dụng phương pháp gì? Phương pháp dùng bạn ngẫu thu hút? Phương pháp dùng ăn uống thu hút? Phương pháp dùng lực lượng thu hút... hay là thủ đoạn gì khác?

Lô thú sư không nhịn được nói. Vừa mở miệng hắn liền nói ra hơn mười loại phương pháp và thủ đoạn thuần thú thường gặp.

- Không đúng, những phương pháp này tương đối cơ bản. Thuần phục lên tương đối chậm. Ta cảm thấy chắc là kết hợp nhiều thủ đoạn phương pháp, tiến hành quay tơ bóc kén dần dần, trong thời gian ngắn nắm lấy hứng thú của đối phương, khó có thể dứt bỏ...

Phong đường chủ mở miệng.

- Những phương pháp này quá nhiều. Trong khoảng thời gian ngắn khẳng định không thể hoàn thành. Ta đoán, nhất định là chỉ một thủ đoạn...

Lô thú sư lắc đầu.

Hai người cả đời say mê thuần thú, sớm đã dung nhập nghề nghiệp này vào trong xương tủy. Nghe được thời gian thuần phục man thú ngắn như

vậy, điêu đầu tiên bọn họ nghĩ đến là dùng thủ đoạn gì.

- Khụ khụ, Phong đường chủ, Lô thú sư, Trương Huyền tiền bối... Những phương pháp này đều không có sử dụng!

Nghe được bọn họ bàn luận càng lúc càng nhiều, càng lúc càng phức tạp, thậm chí rất có xu thế nghiên cứu học thuật, Vân Đào cũng không nhịn được cắt ngang lời bọn họ bàn luận.

- Đều không có sử dụng? Chẳng lẽ là... phương pháp thuần thú gì mới sao?

Ánh mắt của đám người Phong đường chủ nhất thời sáng lên.

Phương pháp thuần thú mới giống như thủ pháp luyện đan của luyện đan sư. Một khi xuất hiện, tất nhiên gây ra sóng gió lớn.

Có thể mười mấy phút thuần phục một con man thú Ích Huyệt cảnh cường đại, loại phương pháp này nếu thật sự truyền đi, khẳng định tất cả mọi người sẽ chấn động kinh ngạc.

- Không phải phương pháp thuần thú mới, mà là...

Vân Đào vò đầu, hình như nhớ tới chuyện lúc trước, vẫn cảm thấy không thể tưởng tượng nổi:

- Trương Huyền tiền bối cũng đánh con báo Kim Thân Thiết Tiễn này một trận. Sau đó... nó lại thần phục!

- A?

- Cũng đánh một trận?

Đám người Phong đường chủ trợn mắt há hốc mồm.

Thuần phục thú thượng cổ còn sót lại, đánh một trận, có thể nói là không giống bình thường. Sử dụng loại phương pháp này có thể đi được thông qua. Nhưng... Thú Đường có tiền lệ thuần phục báo Kim Thân Thiết

Tiễn, tính cách cao ngạo, tốc độ cực nhanh, luôn luôn không giao lưu cùng người. Muốn thuần phục, phương pháp tốt nhất là phương pháp dùng bạn ngẫu thu hút...

Đánh một trận lại thuần phục...

- Đúng vậy, thật ra ta vốn dự định thuần phục con báo Kim Thân Thiết Tiễn này. Kết quả đánh giá thấp thực lực của nó, thiếu chút nữa bị nó giết chết. Là Trương Huyền tiền bối xuất hiện, cứu chúng ta. Tiền bối đánh nó xong, nó lại hoàn toàn thần phục, chủ động yêu cầu ký kết khế ước. Nói thật, tiền bối còn có chút không tình nguyện. Nếu không phải ta khuyên can, hắn sợ rằng cũng không đáp ứng.

Nhớ tới chuyện trải qua lúc trước, Vân Đào không nhịn được nói.

- Đánh xong lại thần phục? Còn hoàn toàn thuần phục, yêu cầu ký kết khế ước?

- Báo Kim Thân Thiết Tiễn muốn thuần phục, còn không tình nguyện...

- Người khác thuần phục man thú, đều cùng nó trải qua sinh tử, tiền tài tiêu hao hết, lột một lớp da. Hắn đánh một trận lại thuần phục...

...

Nghe nói như thế, tất cả mọi người lại thoáng lắc một cái, thiếu chút nữa máu tươi phun ra.

Nhất là hai người Chu Tuyên, Chu Cẩm Hoàng, chỉ cảm thấy toàn thân run rẩy, sắp ngất đi.

Bọn họ vì thuần phục man thú bên cạnh, từ vương quốc của từng người điều động nhân lực vật lực còn tập trung vô số, các loại tiền tài. Dù vậy, vẫn chỉ là thuần phục sơ cấp. Bất cứ lúc nào đối phương cũng có thể mặc kệ không làm nữa. Người này thì hay rồi, tùy tiện đánh một trận, lại hoàn toàn thuần phục...

Thuần thú từ khi nào đơn giản như vậy?

- Đánh một trận, là có thể thuần phục. Có thể nhận ra thú thượng cổ còn sót lại cũng thuần phục, trong đó không có sử dụng phương pháp gì, đều là thuần thú thiên tài!

Sau khi hết khiếp sợ, hai mắt Lô thú sư không nhịn được tỏa ra ánh sáng.

- Đúng rồi, hắn có đúng... là thuần thú sư hay không?

Đột nhiên nhớ tới cái gì, Vương thú sư không nhịn được hỏi.

Có thể dễ dàng thuần phục man thú, hắn phải là thuần thú sư. Chỉ có điều, nếu như là phải, vì sao Thú Đường không có ghi lại?

- Hắn còn không phải, vẫn chưa tham gia sát hạch! Chỉ là học tập bản lĩnh thuần thú nghiệp dư!

Vân Đào nói.

Trên đường đến đây, hắn đã hỏi thăm rõ ràng. Trương Huyền tiền bối chưa từng tham gia bất kỳ sát hạch thuần thú nào.

Dân gian có một nhóm thiên tài rất lớn, không tham gia bất kỳ sát hạch nào, lại nắm giữ thiên phú đặc biệt.

- Còn chưa có sát hạch? Quá tốt, ngươi giúp ta hỏi một chút, hắn có bằng lòng sát hạch thuần thú sư hay không? Chỉ cần hắn bằng lòng, ta nguyện ý sát hạch một mình hắn!

Phong đường chủ vội hỏi.

Có thể dễ dàng thuần phục man thú như vậy, thủ đoạn kinh người. Một khi trở thành thuần thú sư, tất nhiên hào quang vạn trượng. Phân bộ Thú Đường này, chuẩn bị không tốt... cũng sẽ bởi vậy nổi danh thiên hạ. Mấu chốt nhất chính là, nếu như người này thật sự giống như trong truyền thuyết, nắm giữ bản lĩnh đánh một trận khiến man thú thuần phục, tham

gia đại hội kia... tuyệt đối có thể một lần hành động đoạt được vị trí đứng đầu!

Đương nhiên, hắn còn cần tự mình sát hạch một chút, tận mắt mở mang kiến thức một chút.

- Sát hạch thuần thú sư? Ta sẽ hỗ trợ hỏi một chút...

Vân Đào gật đầu, vài bước đi tới trước mặt Trương Huyền:

- Tiền bối, Phong đường chủ nói, chỉ cần tiền bối bằng lòng sát hạch thuần thú sư, hắn nguyện ý một mình sát hạch cho tiền bối...

- Vẫn là thôi đi...

Có chút do dự, Trương Huyền từ chối.

Hắn có thể thuần thú, là bởi vì Đồ Thư Quán. Nếu thật sự sát hạch, một chữ cũng không biết, khẳng định lập tức lộ tẩy.

Chỉ có điều, chỉ cần cho đủ sách nhìn, cũng có thể giải quyết. Đó cũng không phải là điểm mấu chốt nhất. Quan trọng nhất chính là... thi một thuần thú phải mất hơn nửa tháng. Trước mặt còn không biết phải trải qua bao nhiêu lần kiểm tra.

Chuyện kịch độc trong cơ thể, phải mau chóng giải quyết. Hắn thật sự không có quá nhiều thời gian để lãng phí ở đây.

- Đây chính là cơ hội tốt. Phong đường chủ tự mình sát hạch...

Không nghĩ tới hắn trực tiếp từ chối, Vân Đào không nhịn được mở miệng.

Phong đường chủ đặc biệt tới sát hạch thêm. Đây chính là cơ hội tốt ngàn năm một thuở. Không ít người tha thiết ước mơ cũng không có được.

- Ta có chuyện quan trọng phải lên đường. Dù sao ngươi thành thuần thú sư, giúp ta chọn một con man thú bay khá một chút là được rồi. Sát hạch hay không sát hạch cũng không có vấn đề gì!

Trương Huyền nói.

- Chuyện này...

Thấy hắn thực sự không quá chú ý tới việc sát hạch thuần thú sư, Vân Đào lắc đầu, có chút tiếc hận:

- Thật ra sát hạch thuần thú sư, chỉ cần tìm được man thú thích hợp thuần phục là được. Cũng không nhất định phải mất thời gian nửa tháng. Hơn nữa, thành thuần thú sư chính thức, không chỉ có thể tự lựa chọn man thú, cưỡi man thú của Thú Đường, còn không cần giao nộp bất kỳ phí tổn nào. Thậm chí có thể ở bất kỳ Thú Đường nào, tùy ý thay đổi vật cưỡi...

- Không cần giao nộp phí tổn?

Còn chưa nói dứt lời, hắn liền nhìn thấy Trương Huyền cách đó không xa vô cùng bình tĩnh, chẳng biết từ lúc nào đã đi tới trước mặt, hai mắt tỏa ra ánh sáng.

- Đúng vậy, thuần thú sư chính thức có đặc quyền này, thuần thú sư nhất tinh, mượn man thú dưới Tông Sư cảnh miễn phí. Thuần thú sư nhị tinh, mượn man thú Tông Sư cảnh miễn phí. Lấy loại này suy diễn ra, đẳng cấp càng cao, địa vị cũng lại càng cao...

Vân Đào giải thích. Hắn còn chưa nói hết lời, đã thấy vẻ mặt Trương Huyền tiền bối nghiêm túc nhìn lại, trong giọng nói mang theo sự kiên định.

- Miễn phí cái gì, đều là chuyện nhỏ. Không cần nhiều lời! Sát hạch thuần thú sư thế nào...

- Nếu không... Ta thi một chút thử xem!

Trên mười vạch? (1)

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- A?

Vân Đào không kịp phản ứng.

Vừa rồi không phải thái độ kiên quyết nói không sát hạch sao? Thế nào thoáng cái đã thay đổi thái độ vậy?

Vừa nói cưỡi man thú bay miễn phí, lập tức là bộ dáng này...

Vân Đào chỉ cảm thấy cổ họng bị sặc nước bọt, thiếu chút nữa nghẹn chết.

Ở trong mắt hắn, vị Trương Huyền tiền bối này là thiếu niên tông sư, tu vi sâu không lường được, thực lực cao không thể leo tới. Người như thế chắc hẳn là xem tiền tài giống như cặn bã mới phải. Nhưng vừa nghe thấy miễn phí hai mắt lại tỏa ra ánh sáng.

Khụ khụ, cũng quá thực tế!

- Tốt lắm...

Hắn thật vất vả nuốt nước bọt xuống, đang muốn nói chuyện. Chỉ thấy Mạc Vũ tiểu thư nhìn lại, kiêu ngạo ngẩng cổ lên, trong ánh mắt lộ ra nụ cười lạnh.

- Sát hạch một chút thử xem? Hừ, ngươi cho rằng thuần thú sư là trò đùa, tùy tiện là có thể sát hạch sao? May mắn thuần phục hai con man thú, đã cảm thấy thuần thú sư đơn giản! Nói thật cho ngươi biết, chỉ riêng đại lục thông thường có tên mấy vạn loại man thú, đặc điểm thân thể, tính tình, rất nhiều đặc điểm thói quen sinh hoạt, muốn liệt kê hết, không mấy năm cũng làm không được!

Vừa rồi khiêu chiến, người này tự nhiên từ chối, khiến cho trong lòng Mạc Vũ nghẹn một bụng đầy lửa giận. Lúc này thấy hắn không ngờ nói khoác không biết ngượng, lập tức hừ lạnh phản kích.

Còn nói sát hạch một chút thử xem...

Thuần thú sư là một trong cửu lưu, một trong những nghề tương đối sát đầu, độ khó rất lớn, không thua gì luyện đan sư. Ngươi nghĩ đi qua nơi đây, đúng dịp thuần phục một hai con man thú, là có thể sát hạch sao?

Như vậy cũng giống điều chế loạn ra một loại thuốc, trị chứng bệnh, lẽ nào đã cảm thấy mình có thể sát hạch y sư?

Nằm mơ!

Mỗi một chức nghiệp đều có hệ thống học vấn của riêng mình, ảo diệu tinh thâm, không phải một ngày hai ngày, là có thể học được.

Nhất là thuần thú, man thú tu vi thấp có thể dùng man lực chinh phục. Nhưng tu vi cao thâm thì sao?

Nếu thật sự dám vô lễ, sợ rằng đối phương tiêu diệt ngươi trước.

Không biết tập tính của đối phương, không biết hồng nhạn bay về phía nam, con cá bơi lội, lại dám nói sát hạch thuần thú sư. Không phải nói khoác không biết ngượng là cái gì?

- Mạc Vũ tiểu thư, không cần tức giận với loại người kiêu căng, cái gì cũng không biết này! May mắn biết tên của Vân Điện Cổ Tước, không biết thuần phục báo Kim Thân Thiết Tiễn thế nào, đã cảm thấy trời đất

bao la, chỉ mình độc tôn. Trên thực tế đối với một đạo thuần thú, cái gì cũng không biết, cái gì cũng không hiểu. Một khi sát hạch, khẳng định lập tức lộ tẩy!

Chu Cẩm Hoàng bước lên trước.

Thuần thú là một môn học vấn. Cho dù có thiên phú, không mấy năm, cũng chỉ có thể học được da lông. Người này cũng không phải là thuần thú học đồ, xem ra lại không tiếp xúc qua, biết hai chiêu thủ đoạn mèo ba chân đã muốn sát hạch?

- Chỉ là một kẻ không biết trời cao đất rộng mà thôi. Thuần thú sư không chỉ thuần phục man thú, còn phải hiểu man thú từ trong tới ngoài mới được. Dựa vào man lực đánh thắng man thú, bức bách khuất phục, lại nói mình là thuần thú sư. Đùa gì thế! Nếu quả thật là như vậy, chẳng phải người người đều sẽ biến thành thuần thú sư sao?

Chu Tuyên cũng cười lạnh.

Hai người nhìn Vân Đào giống như nhìn kẻ thù, tất nhiên không hy vọng người đứng bên cạnh hắn cũng thông qua sát hạch. Lại nói, người này vừa bóc mặt mũi của Mạc Vũ tiểu thư. Mình vừa lúc tiến lên giúp nàng nói, thu được sự ưu ái của mỹ nữ.

- Ta là may mắn thuần phục hai con man thú, hơn nữa cái gì cũng không hiểu. Nếu như vậy... Vị Mạc Vũ tiểu thư này, nàng làm gì còn muốn cùng ta so tài, thậm chí còn muốn học tập xem ta làm thế nào thu được thiện cảm của Vân Điện Cổ Tước?

Không để ý tới hai người Chu Cẩm Hoàng và Chu Tuyên xen vào, Trương Huyền ngẩng đầu nhìn về phía bóng dáng mỹ lệ trước mắt, thản nhiên nói.

- Ngươi...

Thân thể cứng đờ, Mạc Vũ tức, sắc mặt đỏ lên.

Thân phận nàng cao quý, ở chung với người khác, đều là người khác khen tặng. Làm gì có người nào dám nói như vậy. Trong lúc nhất thời, nàng bị phản bác nghẹn ở trong ngực, không biết trả lời như thế nào.

- Tiểu tử, ngươi biết đang nói chuyện cùng với ai sao? Kẻ không biết sống chết...

- Mau chóng xin lỗi đi. Mạc Vũ tiểu thư chính miệng nói với ngươi, là may mắn ba đời của ngươi, lại còn dám phản bác. Thật to gan...

Thấy người này lại dám nói chuyện với nữ thần, Chu Cẩm Hoàng và Chu Tuyên nhất thời không vui, đồng thời hét lớn. Chỉ có điều bọn họ còn chưa nói hết lời, đã thấy sắc mặt Mạc Vũ tiểu thư trầm xuống.

- Im lặng! Không nói lời nào không ai coi các ngươi thành câm điếc!

- Tiểu thư...

Hai người sửng sốt, đồng thời ngậm miệng.

Nói giúp nàng, thế nào ngược lại còn bị mắng?

Chỉ có điều, giờ phút này, có là kẻ ngốc cũng biết, vuốt mông ngựa lại vỗ tới trên móng ngựa.

- Đều tại người này. Một lát nữa ngược lại xem ngươi xấu mặt thế nào!

Bọn họ càng nghĩ càng giận, lại không dám trút lửa giận đến trên người nữ thần. Bọn họ không thể làm gì khác hơn là chuyển tức giận tới chỗ của Trương Huyền. Bọn họ càng nhìn hắn càng cảm thấy không vừa mắt.

Mặc kệ ba người này, Trương Huyền cùng Vân Đào phía sau, đi tới trước mặt Phong đường chủ.

- Phong đường chủ, Trương Huyền tiền bối đáp ứng muốn sát hạch thuần thú sư. Ngài xem... khi nào thì bắt đầu?

Vẻ mặt Vân Đào cao hứng, nói.

Đối với vị Trương Huyền tiền bối này, hắn rất có tự tin.

Hắn thuần phục một man thú, tránh chết tránh sống. Người ta đánh một trận là được, hơn nữa dễ dàng giúp đối phương thăng cấp. Chỉ dựa vào chiêu thức ấy, ngay cả Phong đường chủ cũng làm không được!

Người nắm giữ năng lực như vậy, làm sao có thể sát hạch một thuần thú sư cũng không thành công?

- Hiện tại có thể bắt đầu. Ta nghe nói, bây giờ ngươi còn chưa tham gia sát hạch. Ngay cả thuần thú học đồ cũng không phải?

Phong đường chủ nhìn qua.

- Đúng!

Trương Huyền gật đầu.

Trên mười vạch? (2)

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Ngươi có thể thuần phục man thú Ích Huyệt cảnh, nhận ra Vân Điện Cổ Tước, nói rõ sát hạch thuần thú học đồ đối với ngươi mà nói không tính là gì cả, có thể miễn trừ.

Phong đường chủ nói.

Học đồ chỉ là nền tảng của nghề nghiệp. Ngay cả bọn họ cũng không nhận ra Vân Điện Cổ Tước hắn lại biết. Điều này nói rõ vị Trương Huyền này, đối với một đạo thuần thú không xa lạ gì. Một học đồ nho nhỏ mà thôi, sát hạch lên rất phiền phức, hoàn toàn là lãng phí thời gian.

Đương nhiên, nếu như cho hắn biết, Trương Huyền đối với thuần thú cái gì cũng đều không hiểu, thậm chí mới nghe nói không bao lâu, chắc hẳn hắn sẽ không nghĩ như vậy.

- Chỉ có điều, không sát hạch học đồ, khó có thể khảo nghiệm được có hiểu rõ đối với thuần thú hay không. Đã như vậy, ta lại miễn trừ cửa sát hạch thuần thú thứ nhất, tiến đến cửa sát hạch học đồ thứ nhất.

Sát hạch học đồ, chia ra làm kiểm tra lý luận, nhận rõ man thú.

Sát hạch thuần thú sư chính thức là: Thu được sự tán thành của man thú, thuần phục man thú.

Vị Trương Huyền trước mắt này, ngay cả loại thú lạ thượng cổ còn sót Vân Điện Cổ Tước này cũng có thể nhận ra, nói rõ kiến thức cực lớn. Sát hạch nhận biết man thú cũng lãng phí thời gian. Nếu như có thể làm được thuần phục một con man thú chân chính, thu được man thú tán thành, cũng không có ý nghĩa gì.

Cho nên, Phong đường chủ suy nghĩ một chút, trực tiếp thay đổi sát hạch một chút. Đồng dạng là hai lần kiểm tra, lại khác với thuần thú học đồ khác.

- Theo thứ tự: Đầu tiên, lý sát hạch luận, cũng chính là trả lời bài thi; Thứ hai, thuần phục một con man thú thực lực mạnh mẽ hơn so với mình! Ta cũng không vì tình riêng mà làm việc bất hợp pháp, làm rối loạn quy định. Chỉ cần ngươi có thể qua hai đợt kiểm tra này, chính là thuần thú sư nhất tinh.

- Ách, được!

Trương Huyền gật đầu.

Sát hạch thuần thú sư thế nào, trước đó hắn cũng nghe Vân Đào nói qua. Hình như chính là những trình tự này. Đối phương cũng không cố ý gây khó dễ.

Thấy hắn đáp ứng, Phong đường chủ cười nói:

- Tốt lắm. Hiện tại ta đi chuẩn bị một bài thi, ngươi tới trả lời. Nếu như có thể trả lời, không có vấn đề gì, tất cả chính xác, xem như thông qua!

- Tạm thời không vội, nơi này của các ngươi có sách liên quan tới thuần thú không? Có thể cho ta mượn xem trước một chút?

Trương Huyền nói.

- Đọc sách?

Đám người Phong đường chủ, Lô thú sư nhìn nhau, tất cả đều cảm tháy mơ hồ.

Lúc này đọc sách làm gì?

- Tất cả thư viện bên kia đều là sách có liên quan tới thuần thú. Vốn chỉ có thuần thú học đồ mới có thể tới xem. Ngươi muốn xem, ta có thể đặc biệt phê chuẩn. Chỉ là bây giờ xem sách...

Tuy rằng nghi ngờ, Phong đường chủ vẫn mở miệng. Câu nói sau đó, hắn không nói ra, mọi người lại đều hiểu được ý tứ trong đó.

Sách liên quan tới thuần thú, chí ít hơn mười vạn quyển. Cho dù lâm trận mới mài gươm, ngươi cũng tìm chút chuyện quan trọng đi làm. Hiện tại xem... cái này giống như muốn ôm hài tử, mới nghĩ tìm vợ, có chút quá muộn!

- A, ta có một thói quen. Trước khi gặp phải chuyện lớn, tâm tình khẩn trương, cần phải đọc sách điều tiết trạng thái một chút. Có lẽ phải làm phiền đường chủ!

Trương Huyền thuận miệng nói.

Lý do này lần trước ở trong phủ đệ của Lục Trầm đại sư, hắn đã dùng qua, cảm giác rất tốt, lại đưa ra đây.

- Như vậy... được. Thư viện lại ở bên đó. Ngươi trực tiếp qua là được!

Phong đường chủ cũng không nghi ngờ, chỉ về phía trước.

- Cảm ơn!

Trương Huyền gật đầu, đi nhanh tới.

Không đọc sách đã muốn sát hạch thuần thú sư, hắn khẳng định làm không được. Chỉ có điều, chỉ cần có sách ở đây, để cho Đồ Thư Quán thu nhận sử dụng, còn lại sẽ đơn giản.

- Người này...

Trầm Bích Như ở bên cạnh nhìn thấy vị Trương lão sư này thật sự đáp ứng sát hạch thuần thú sư, chỉ cảm thấy lông mày giật giật vài cái, một búng máu ngậm trong miệng sắp phun ra.

Lá gan cũng không tránh khỏi quá lớn!

Không phải nàng không tin đối phương. Mà là... Người này cùng mình một đường đi tới, đối với một đạo thuần thú, xa lạ tới mức không thể lại xa lạ hơn. Ngay vừa rồi, người này còn hỏi mình "rừng thú" là cái gì...

Một mình ngươi ngay cả rừng thú cũng không biết, tự nhiên hoàn toàn không có chút sợ hãi nào đáp ứng sát hạch thuần thú sư?

Mấu chốt nhất chính là...

Đáp ứng thì đáp ứng, người ta lập tức lấy ra bài thi, ngươi muốn xem sách?

Làm cái gì?

- Ừ? Không đúng... Lần trước đi tới tàng thư các của học viện, một mình hắn lật loạn. Chẳng lẽ...

Đang không biết rõ đối phương làm gì, trong lòng nàng thoáng động, nhớ tới cảnh tượng hai người gặp mặt ở tàng thư các.

Vị Trương lão sư này ở bên cạnh mình còn lật loạn, lúc đó tưởng hắn cố ý làm như vậy, là muốn hấp dẫn sự chú ý của nàng, có ý tưởng gì. Sau đó nàng mới biết được, là nàng suy nghĩ nhiều. Đối phương không phải lật loạn, mà là đã ghi nhớ tất cả nội dung trong sách.

Lật loạn lại nhớ kỹ nội dung của sách...

Chẳng lẽ, vị Trương lão sư này thật sự không biết kiến thức về thuần thú. Hiện tại hắn xem sách, mục đích là... học tập?

- Điều này... Làm sao có thể? Sách trong tàng thư các của giáo sư, vốn cũng không nhiều. Lại nói, sau khi hắn trở thành lão sư, bình thường qua đó, khẳng định lật xem không chỉ một ngày. Đừng nói là danh sư học đồ, cho dù là danh sư tam tinh nắm giữ khả năng nhìn qua là không quên được, cũng không làm được, học được trong khoảng thời gian ngắn?

Trong lòng nàng chấn động, vẫn không thể tin được.

Truyền thuyết, Minh Lý cảnh tâm bình lặng như mặt nước, đạt được ngoài 10 vạch, lại nắm giữ bản lĩnh đã nhìn qua là không quên được. Chỉ cần xem qua nội dung trong sách, có thể nắm chắc ghi lại ở trong đầu, cả đời sẽ không quên.

Chính vì vậy, danh sư lợi hại có khả năng học tập rất nhiều chức nghiệp, nhớ kỹ nhiều tri thức trên đời này như vậy.

Nhưng... cho dù vị Trương lão sư này nghịch thiên, đạt được ngoài 10 vạch, lật hết hơn mười vạn bộ sách, nhìn hết từng trang một, không có mấy tháng cũng làm không được!

- Lẽ nào... Lẽ nào?

Đột nhiên nghĩ tới điều gì, thân thể Trầm Bích Như run lên.

Hắn đang chạy nhanh

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Không thể như vậy được...

Ý nghĩ này vừa hiện ra ở trong đầu, Trầm Bích Như không ngừng lắc đầu.

Nàng từng xem qua một sách cổ, phía trên ghi chép, chức nghiệp trên cửu lưu ngoại trừ những chức nghiệp thường gặp bên ngoài như luyện khí sư, luyện đan sư, trận pháp sư, còn có một loại chức nghiệp thần bí nhất... thiên cơ sư.

Thiên cơ sư am hiểu thiên cơ tính toán tài tình, có thể lợi dụng kỹ xảo đặc biệt, sớm biết trước chuyện sắp phát sinh trong khoảng thời gian ngắn, sau đó đưa ra sự chuẩn bị.

Nếu như là người như thế, hoàn toàn có thể sớm biết đề thi, lại lật xem sách tương ứng, chỉ cần nhớ kỹ đáp án là được. Căn bản không cần xem hết tất cả các quyển sách.

Chẳng lẽ vị Trương lão sư này có loại thiên phú nghề nghiệp này? Cho nên, có khả năng biết vấn đề mình sắp gặp phải, sớm ở trong tàng thư các xem xong, trả lời hoàn mỹ không thiếu sót!

Có khả năng sớm biết trận pháp của Vân Đào không có tác dụng vây khốn được con báo Kim Thân Thiết Tiễn...

Nàng vừa nghĩ như thế, ngược lại cảm thấy thật sự có khả năng!

Chỉ là...

Loại nghề nghiệp này chỉ ở trong truyền thuyết. Dựa theo tỉ lệ trên sách ghi lại, trong mười vạn vạn người tu luyện, cũng không nhất định có thể xuất hiện một người. Gần như chỉ tồn tại trong hư vô mờ mịt, căn bản không có người nào nhìn thấy.

Nếu quả thật có loại năng lực này, sát hạch của giáo sư chỉ là chuyện đã lường trước, khẳng định có thể sớm phòng ngừa, không đến mức dẫn tới nhiều tắc trở như vậy.

Lại nói, cho dù thiên cơ tính toán tài tình, cũng chỉ là tính rõ ràng chuyện cơ bản xảy ra, không có khả năng ngay cả đề thi là cái gì, ở trên quyển sách nào, cũng có thể biết được rõ ràng tất cả!

Trong lòng nàng miên man suy nghĩ, chân mày nhăn lại thành một đống. Trầm Bích Như càng suy nghĩ càng thấy hồ đồ, càng suy nghĩ càng không rõ ràng.

Nàng tự cho rằng mình đã rất hiểu vị Trương lão sư này. Nàng lại phát hiện, đó chỉ là một góc băng sơn của hắn.

Suy nghĩ hồi lâu, hoàn toàn không có chút kết quả nào, ngược lại nàng càng thêm tò mò đối với vị Trương lão sư này.

Cho tới giờ khắc này, nàng cuối cùng mới hiểu rõ, vì sao Hàn Quỳnh nói nàng không xứng với đối phương. Quả thực, cho dù nàng rất đẹp, thiên phú cũng không tính là quá kém, người như thế, cũng không xứng.

Nàng miên man suy nghĩ. Đám người Chu Cẩm Hoàng, Chu Tuyên lại mở to hai mắt nhìn.

- Tiểu tử này... có phải bị bệnh không? Sắp sát hạch, mới đi đọc sách?

- Nhất định là đầu óc có vấn đề. Nếu không, lúc này đọc sách có ích lợi gì?

Hai người vừa nói thầm, vừa lặng lẽ nhìn về phía Mạc Vũ cách đó không xa. Chỉ thấy lông mày nàng cũng nhíu lại thành một đống, không biết suy nghĩ điều gì.

Bọn họ đang muốn lấy lòng nói ra cái gì đó, lại thấy thân thể của nữ thần chuyển qua một bên, nhấc chân đi về phía thư viện.

- Mạc Vũ tiểu thư...

Hai người tính chạy tới.

- Chờ ở chỗ này cho ta. Ai đi theo, ta đánh gãy chân của hắn!

Hừ lạnh một tiếng, thân thể Mạc Vũ chuyển một cái, đi thẳng về phía tàng thư các.

- Đáng giận, đáng giận!

Nghe được Mạc Vũ công chúa không ngờ vì một kẻ mới quen, quát mắng hai người, Chu Cẩm Hoàng, Chu Tuyên tức giận, sắc mặt trắng bệch, nghiến răng nghiến lợi.

Chỉ có điều, lửa giận của bọn họ còn chưa có thiêu đốt được bao lâu, đã thấy Mạc Vũ tiểu thư lại đi trở về, trong miệng không biết nói thầm cái gì, sắc mặt cũng không biết là xanh hay đỏ, đầy cổ quái.

Hai người liếc mắt nhìn nhau, cảm thấy nghi ngờ. Nhưng bọn họ lại sợ làm cho đối phương tức giận, không thể làm gì khác hơn là đứng tại chỗ, sốt ruột vò đầu bứt tai.

Một lát sau, thật sự không nhịn được, Chu Cẩm Hoàng ngoắc tay. Một tên hộ vệ đã đi tới. Hắn nhỏ giọng nói vài câu.

Tên hộ vệ này đi vòng một vòng lớn, đi tới phía sau lưng Mạc Vũ tiểu thư, nghe một hồi. Vẻ mặt hắn cũng cổ quái đi tới.

- Mạc Vũ công chúa nói cái gì?

Thấy hắn đi tới, hai người vội vàng nhìn qua.

- Nàng... cứ luôn nói, lật sách, lật sách, lật sách... Cụ thể còn có cái gì ta cũng không có nghe rõ!

Hộ vệ vò đầu.

- Lật sách?

Chu Cẩm Hoàng, Chu Tuyên lại nhìn nhau. Mỗi người từ trên mặt đối phương, nhìn ra được áp lực. Đồng thời trong lòng bọn họ xuất hiện một ý nghĩ...

Lẽ nào... nữ thần điên rồi?

...

Không biết nữ thần trong lòng người khác đang phát điên vì hắn, thời khắc này Trương Huyền giống như Mạc Vũ nói, đang điên cuồng lật sách.

Vốn tưởng rằng sách liên quan tới thuần thú, mấy vạn cuốn cũng không ít. Nhưng đến thư viện hắn mới biết được ý nghĩ này ấu trĩ tới mức nào. Sách trước mắt phong phú, số lượng tuyệt đối không dưới hơn mười vạn.

Tuy rằng kém hơn so với tàng thư khố của Thiên Huyền vương quốc, nhưng cũng không kém hơn bao nhiêu.

Nếu như dựa theo phương pháp trước đây xem một chút, không ba ngày ba đêm, căn bản không nhìn hết.

Ban đầu cảm thấy sát hạch một thuần thú sư rất đơn giản, một hồi là làm xong. Nếu thật sự phải đọc sách trong thời gian dài như vậy, sợ rằng

mình không điên, đám người Phong đường chủ ở bên ngoài cũng sẽ điên trước.

Người khác điều chỉnh trạng thái, một hai canh giờ ngược lại cũng thôi. Nếu như hắn điều chỉnh tốt vài ngày, sau đó đi ra mắt đầy tơ máu, cho dù là người ngu đi nữa chắc hẳn cũng sẽ nghi ngờ cảm thấy không thích hợp.

- Không lật xem hết những sách này, Đồ Thư Quán không thể thu nhận sử dụng, nếu chẳng may thi đến kiến thức trong đó, lại không thể qua được đợt kiểm tra...

Chân mày Trương Huyền nhíu lại một đống:

- Như vậy lại không hưởng thụ được miễn phí do thuần thú sư mang đến...

Tuy rằng trong chiếc nhẫn trữ vật của hắn còn có mấy ngàn vạn kim tệ. Nhưng kiếp trước làm một người bình thường luôn ở trong nhà, từ lâu đã nuôi thành thói quen... Có thể không dùng tiền, tuyệt đối không tiêu!

Đây không phải là vấn đề nhiều tiền hay ít tiền. Mà đây là... Nguyên tắc!

- Đồ Thư Quán đụng vào một vài vật phẩm, là có thể xuất hiện chỗ thiếu hụt. Ta đụng vào một vài giá sách... Sẽ không xuất hiện nội dung của tất cả sách phía trên chứ?

Dựa theo tốc độ bình thường, nhất định là không xem hết được nhiều sách như vậy. Có lẽ có thể nghĩ biện pháp hay không?

Đang nhíu mày, chợt một ý nghĩ đột nhiên xông ra.

Ngón tay hắn chỉ cần đụng vào, không quan tâm người vô ý thức, man thú, hay đồ vật, cũng sẽ hiện lên sách ở trong đầu, xuất hiện các loại chỗ thiếu hụt.

Những sách này đều đặt ở trên giá sách. Có thể vừa đụng ngón tay vào, trên Đồ Thư Quán sẽ xuất hiện nội dung của tất cả sách đó hay không?

- Thử một chút!

Nghĩ đến liền làm, Trương Huyền hai bước đi tới trước mặt một giá sách, bàn tay duỗi ra một cái, nắm lấy.

Vù!

Đồ Thư Quán chấn động, quả nhiên xuất hiện một quyển sách. Vừa mở ra nhìn, thân thể Trương Huyền thoáng lắc một cái, thiếu chút nữa phun ra một ngụm máu tươi.

Chỉ thấy phía trên viết: giá sách hàng thứ ba trong kho phân bộ Thú Đường tại Huyền Lạc sơn mạch, chất liệu gỗ Hương Chương, do một vài thợ thủ công làm. Năm ba mươi bảy...

- Ta muốn không phải cái này...

Nước mắt hắn thiếu chút nữa chảy ra.

Rất rõ ràng, ngón tay chạm tới cái gì, mới phải xuất hiện sai sót nào đó. Muốn đầu cơ trục lợi khẳng định là không được.

- Ừ? Không đúng. Ngón tay chạm tới là được. Nói cách khác... những sách này, cho dù ta không lật xem, chỉ cần chạm tới, có phải cũng có thể sinh ra sách?

Ý nghĩ đầu tiên thất bại, trong đầu hắn lại có linh quang lóe lên.

Ngón tay vừa chạm tới, không quan tâm thời gian dài hay ngắn, chỉ cần tinh thần tập trung la lên "chỗ thiếu hụt", sẽ hình thành sách. Đã như vậy, không cần lật trang sách, chỉ cần ngón tay chạm vào quyển sách, có đúng cũng được hay không?

- Thử xem...

Ánh mắt hắn tập trung, đi tới trước mặt một đống sách, trong lòng la lên chỗ thiếu hụt, bàn tay bất chợt sờ qua.

Vù vù vù!

Thời điểm hắn đang suy nghĩ đến cùng có tác dụng hay không, Đồ Thư Quán chấn động, một loạt sắch xuất hiện ở trong thức hải.

- Có thể được?

Sắc mặt đỏ lên, Trương Huyền sốt ruột vội vàng lấy ra một quyển mở ra nhìn. Quả nhiên phát hiện nội dung trong sách được hoàn mỹ in vào trong đó, còn ghi chép các loại khuyết điểm.

- Quả nhiên có thể thực hiện được!

Trong mặt Trương Huyền đầy kiêu ngạo, lại thí nghiệm vài lần, xem như đã hoàn toàn hiểu rõ.

Chỉ cần trong lòng la lên "chỗ thiếu hụt" điều động Thiên Đạo Đồ Thư Quán, chỗ ngón tay xẹt qua, đều có thể thu sách vào trong đó.

Cứ như vậy, so với lật xem nhanh hơn không chỉ gấp trăm lần!

Lật xem, cho dù thoáng chút lật mười mấy cuốn sách, đầu tiên cũng phải lấy quyển sách ra. Điều này cần phải tiêu hao không ít thời gian. Mà làm như vậy căn bản không có tác dụng. Một đường chạy chậm, chỗ ngón tay xẹt qua, sách tự nhiên tiến vào trong đầu. Không cần tới một phút, hắn có thể thu được một loạt sách trên giá sách.

Chỉ có điều, bởi vì thu sách quá nhanh, Đồ Thư Quán sẽ chấn động. Trong đầu của mình cũng gặp phải sóng lớn, không thể thu hết một mạch. Mà thông thường thu mấy hàng giá sách, hắn lại cần nghỉ ngơi một hồi.

Dù vậy, cũng nhanh hơn so với trước rất nhiều.

Trước đó đại khái cần ba ngày ba đêm mớicó khả năng xem hết sách. Đổi lại thành hiện tại, chắc hẳn một canh giờ là được.

- Bắt đầu đi!

Tìm ra phương pháp tốt hơn để thu lấy sách, tâm tình Trương Huyền vui mừng, trong lòng thầm hò hét. Bàn tay hắn đặt ở lên trên giá sách, một đường chạy về phía trước.

Mỗi lần chạy xong một hàng, hắn lại kiểm tra một lần. Nếu như có thiếu sót, hắn sẽ trở về quét bổ sung.

Sách thu vào nhanh chóng. Kiến thức liên quan tới thuần thú, Trương Huyền cũng nắm giữ lúc càng nhiều.

...

- Phong đường chủ, bài thi chuẩn bị xong?

Bên trong gian phòng, Lô thú sư, Vương thú sư thấy Phong đường chủ lại đi tới, không nhịn được nhìn lại.

- Ừ!

Phong đường chủ gật đầu:

- Trong đó bao gồm nội dung về mấy trăm loại man thú, hoàn toàn không có chút giả nào. Nếu như hắn ngay cả những cái này cũng có thể trả lời được, trình độ thuần thú, quả thực không tầm thường.

- Có thể nhận ra Vân Điện Cổ Tước, về phương diện kiến thức, cũng sẽ không quá kém. Có lẽ là có thể thành công.

Lô thú sư lên tiếng.

- Đúng vậy, mỗi lần Thú Đường chúng ta thi đấu, đều đếm ngược, cũng bởi vì quá mức hẻo lánh, không có thiên tài. Nếu quả thật có thể xuất

hiện một vị, nhận được thưởng, có lẽ có thể khiến cho chúng ta thuận lợi thăng cấp tam tinh!

Phong đường chủ hưng phấn, ánh mắt lóe sáng.

- Đúng vậy, không nên nóng vội. Xem kết quả sát hạch đã!

Vương thú sư cũng lên tiếng:

- Chúng ta cũng nghe Vân Đào nói về thần kỹ của hắn, mười phút thuần phục man thú Ích Huyệt cảnh. Nói thật, ta vẫn có chút không quá tin tưởng!

- Ta cũng không quá tin tưởng. Chỉ có điều, vừa rồi ta không chỉ hỏi thăm Vân Đào, còn muốn hỏi qua thuộc hạ của hắn một lượt. Tất cả đều nói giống hệt nhau, không có chút vấn đề nào. Xem ra cho dù không thần kỳ giống như trong lời đồn đại, nhưng cũng không sai biệt lắm!

Lô thú sư nói tiếp.

- Đúng vậy, bất kể nói thế nào, cũng là một lần cơ hội của chúng ta. Nếu như không có loại bản lĩnh này, cùng lắm thì lại tiếp tục tìm kiếm là được. Ai, đúng rồi, vị Trương Huyền này đi thư viện đọc sách, còn chưa có đi ra sao?

Cảm khái vài câu, Phong đường chủ lúc này mới phát hiện, chuyện sát hạch đã làm thoả đáng, người còn chưa có xuất hiện. Hắn không nhịn được nhướng mày.

- Còn chưa có đi ra!

Lô thú sư gật đầu.

- Tiểu Chu, ngươi đi xem!

Phong đường chủ phân phó một tiếng.

Tiểu Chu là học đồ hắn thu nhận, đang theo hắn học tập thuần thú. Vừa nghe được hắn lên tiếng phân phó, Tiểu Chu vội vàng chạy tới.

Một lát sau Tiểu Chu đi tới trước mặt hắn, sắc mặt đỏ bừng, muốn nói lại thôi.

- Thế nào? Hắn vẫn đang đọc sách sao?

Nhìn thấy được bộ dáng này của học đồ, Phong đường chủ nhướng mày, có chút kỳ quái. Học đồ này của hắn vẫn luôn luôn trầm ổn. Lẽ nào có chuyện gì xảy ra?

- Không phải...

Vẻ mặt Tiểu Chu xấu hổ, khuôn mặt bứt rứt, hắng giọng:

- Là hắn ở... hắn ở tàng thư quán... đang chạy nhanh!

Trả lời

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Chạy nhanh?

- Chạy nhanh ở trong tàng thư khố?

Đám người Phong đường chủ, Vương thú sư cảm thấy như mình nghe lầm, vẻ mặt mê man nhìn qua.

Ngươi nói ở tàng thư khố đọc sách, thậm chí có cảm giác ngồi tu luyện, ta còn có thể nhịn xuống được, cảm thấy có thể lý giải. Nhưng chạy nhanh...

Phong đường chủ chớp mắt:

- Ngươi có phải đã nhìn nhầm hay không?

Tàng thư khố đều là giá sách. Cho dù muốn chạy cũng không có thuận tiện!

Chủ yếu nhất là, có thể thuần phục man thú Ích Huyệt cảnh, thực lực khẳng định không kém. Cần tốc độ chạy nhanh bao nhiêu, mới có tác dụng đối với tu luyện?

- Có thể có liên quan tới phương pháp thuần thú của hắn hay không? Chạy nhanh có thể đuổi theo man thú sao?

Vương thú sư nghi ngờ.

- Hắn... chạy không nhanh. So với người bình thường chạy cũng không khác biệt lắm. Hơn nữa vừa chạy còn vừa lẩm bẩm gì đó. Khoảng cách quá xa, nghe có chút không rõ.

Vẻ mặt Tiểu Chu xấu hổ.

Nhìn thấy được cảnh tượng vừa rồi, hắn cũng có chút ngại nói ra, rất sợ sẽ bị người ta xem mình trở thành kẻ tâm thần đánh chết.

Người đi đọc sách điều chỉnh trạng thái, tự nhiên ở bên trong tàng thư khố chạy nhanh. Vừa nhắc tới, đổi lại thành bất kỳ kẻ nào trong lòng cũng sẽ không thể hiểu nổi.

- Chạy nhanh, lẩm bẩm?

Ba thuần thú sư lớn lần này thật sự hôn mê.

Bọn họ nghĩ sắp vỡ đầu, cũng không nghĩ ra được. Điều này... Trời ạ điều này có liên quan với điều chỉnh trạng thái cái lông!

Nói thật, bất kỳ kẻ nào nghe được hành động của đối phương, trong lòng đều sẽ xuất hiện một ý nghĩ... Đồ phá hoại!

Không phải đồ phá hoại, làm gì có chuyện điều chỉnh trạng thái như vậy?

Ngươi vẫn không nên ở tàng thư khố, gian phòng trước mắt lớn như vậy chạy không ngừng? Nếu như cảm thấy ở đây nhỏ, bên ngoài còn có khu vực man thú hoạt động, dài rộng đến mấy cây số. Đừng nói chạy bộ, lật người lăn lộn nửa giờ cũng không đến được đầu kia...

- Không được, ta đi qua nhìn một chút. Trong tàng thư khố có rất nhiều bí tịch trân quý, không thể để vì vậy mà bị hao tổn!

Suy nghĩ một hồi, Phong đường chủ thật sự cảm thấy khó có thể bảo đảm.

Một người chạy ở trong tàng thư khố, nếu chẳng may đầu óc động kinh, đẩy hỏng tàng thư khố, sợ rằng hắn muốn khóc cũng không kịp.

Hắn quyết không cho phép chuyện như vậy phát sinh!

Sắc mặt hắn nghiêm trọng, đang muốn đi về phía tàng thư khố, lại thấy một người thanh niên thoáng hiện ra vẻ mệt mỏi rã rời đi tới.

Chính là Trương Huyền.

Thời khắc này Trương Huyền so với một giờ trước, hoàn toàn khác nhau. Bất kể là trạng thái tinh thần hay là thân thể, đều có vẻ có chút chán chường. Thoạt nhìn hình như trải qua một hồi huấn luyện cực kỳ tàn ác, tiêu hao sạch sẽ thể lực của toàn thân.

- Ngươi không sao chứ?

Phong đường chủ không nhịn được đi lên phía trước.

Người khác điều chỉnh trạng thái, điều chỉnh xong tinh thần đều hăng hái, tinh lực mười phần. Người này thì hay rồi, điều chỉnh xong giống như làm một đêm chăm sóc sức khỏe. Ngươi xác định đây là điều chỉnh trạng thái, mà không phải là trạng thái tiêu hao chứ?

- A, ta không sao. Bài thi chuẩn bị xong? Chúng ta bắt đầu đi!

Trương Huyền ở đối diện khoát tay.

Tuy rằng sử dụng phương pháp mới, rất nhanh lại thu nhận được tất cả sách trong tàng thư khố đến Thiên Đạo Đồ Thư Quán, tốc độ nhanh. Nhưng bởi vì trong khoảng thời gian ngắn thu nhận quá nhiều tri thức, trong đầu chấn động quá lợi hại, toàn thân cũng có chút choáng váng.

Có chút tương tự với trước đó năm ngày năm đêm không ngủ. Toàn thân hắn từ trên xuống dưới tràn ngập mệt mỏi rã rời.

- Vậy... Liền bắt đầu?

Nhìn thấy được mắt của đối phương cũng có chút không mở ra được, Phong đường chủ không nhịn được lại hỏi một câu:

- Ngươi xác định?

- Xác định!

Trương Huyền gật đầu.

- Tốt lắm, đến bên kia. Ngọc tinh không ghi lại được đến nơi đây.

Phong đường chủ gật đầu.

Bất kể thuần thú hay là luyện đan sát hạch, vì để công bằng, đều cần sử dụng ngọc tinh ghi lại tất cả, sau đó gửi cho người có nghi vấn qua kiểm tra.

Rất nhanh bọn họ đã đi tới chính giữa gian phòng, nơi có ngọc tinh ghi lại, Phong đường chủ và hai vị thuần thú sư khác ngồi xuống.

Nhìn thấy được bọn họ ngồi xuống, tất cả mọi người phía dưới cũng biết chuyện gì sắp phát sinh. Bọn họ lại bàn luận.

- Sát hạch sắp bắt đầu!

- Đúng vậy, không trải qua học đồ, trực tiếp sát hạch thuần thú sư. Đây chính là đãi ngộ của Thú Đường dành cho thiên tài siêu cấp. Ngay cả Mạc Vũ tiểu thư chưa từng hưởng thụ qua. Ta thật ra muốn xem thử, người này một khi thất bại, còn mặt mũi nào mặt tiếp tục đợi ở chỗ này!

- May mắn thuần phục man thú mà thôi. Ngươi thật sự cho rằng hắn có bản lĩnh gì sao? Ta cảm thấy hắn khẳng định thất bại!

- Cửa thứ nhất sát hạch tri thức lý luận. Không học tập mấy năm, không có khả năng nhớ hết rất nhiều man thú trên thế giới, cùng với rất nhiều đặc điểm khác nhau. Trước đây điện hạ nhà chúng ta vì đọc thuộc lòng, mỗi ngày đều kiên trì, người này ngay cả hai mươi tuổi còn chưa tới, cho dù học tập từ trong bụng mẹ, có thể nhớ kỹ được bao nhiêu?

- Hắn chính là lừa bịp mọi người, có thể có bản lĩnh gì...

...

Thấy vị Trương Huyền này sắp sát hạch, tất cả mọi người vây quanh. Không ít còn mang biểu tình nhìn có chút hả hê.

Không trải qua học đồ, trực tiếp sát hạch thuần thú sư, ở trong Thú Đường lâu như vậy, bọn họ vẫn là lần đầu tiên thấy được. Những người này đều muốn nhìn thấy người này vấp phải trắc trở.

Nhất là Chu Tuyên, Chu Cẩm Hoàng. Bởi vì liên quan tới Vân Đào và Mạc Vũ tiểu thư, bọn họ đã sớm chán ghét người này đến cực điểm, chỉ ước gì hắn xấu mặt.

Nếu như ngay cả lý luận cũng không qua được, vậy thuần thú sư... cũng chỉ có thể nằm mơ!

Mấy người bàn luận. Lúc này Mạc Vũ tiểu thư cũng đã khôi phục lại sự tỉnh táo. Nàng đi tới phía trước, vẻ mặt lạnh lùng nhìn về phía người thanh niên cách đó không xa.

Chỉ liếc mắt thoáng nhìn, đôi mi thanh tú của nàng nhíu lại.

Người này xảy ra chuyện gì?

Mới vừa rồi còn tinh thần phấn chấn ở bên trong lật sách. Thế nào... qua thời gian không lâu, giống bị người nấu, phờ phạc như vậy?

Không riêng nàng nhìn ra, những người khác cũng nhìn ra được. Trầm Bích Như và Vân Đào liếc mắt nhìn nhau, trên mặt nhăn lại, không nhịn

được tiến về phía trước.

- Trương lão sư, ngài không sao chứ?

- Không có việc gì!

Trương Huyền lắc đầu:

- Chỉ là có hơi mệt!

Nhiều sách như vậy, ngắn ngủi chưa tới một canh giờ, thu nhận tất cả đến Thiên Đạo Đồ Thư Quán, tinh thần vận chuyển cao độ, không ngừng la lên "chỗ thiếu hụt", không mệt mới là lạ.

Không lập tức mệt tới mức nằm xuống, đã là rất tốt rồi.

- Tiền bối, nếu như thật sự cảm thấy không thoải mái, nếu không chúng ta nghỉ ngơi một chút, ngày mai lại thi!

Vân Đào không nhịn được nói.

Vị trước mắt này có thể là cường giả Tông Sư cảnh. Khiến cho ngài mệt thành như vậy, đến cùng đã trải qua chuyện gì?

- Không sao...

Nghe nói như thế, biết hai người có lòng tốt, Trương Huyền đang muốn xua tay từ chối, liền nghe được cách đó không xa có tiếng cười lạnh vang lên.

- Ta thấy là cố ý giả vờ, đi kho sách điều chỉnh trạng thái, sẽ không phải là nhìn thấy được sách thuần thú, mới biết được độ khó của sát hạch, cố ý giả bộ bệnh, muốn tránh né sát hạch!

Người nói chính là Chu Cẩm Hoàng.

Trong mắt hắn có cười lạnh nồng đậm, giống như là muốn vạch trần sự lừa đảo ngụy trang.

- Ta đoán nhất định là như vậy. Nếu không, đọc sách có thể đọc tới tinh lực không phấn chấn, trạng thái mệt mỏi, ngay cả tay chân cũng không nâng lên được sao? Thứ lỗi cho ta kiến thức nông cạn, thật đúng là lần đầu tiên nghe nói!

Chu Tuyên cũng nhân cơ hội bỏ đá xuống giếng.

- Chuyện này...

- Bọn họ vừa nói như vậy, ngược lại thật sự có khả năng.

- Chắc hẳn trước đó cảm thấy mình có thể sát hạch, xem qua sách mới biết được, thuần thú bác đại tinh thâm. Hắn cảm thấy sợ hãi, lại không muốn mất mặt xấu hổ, mới cố ý kiếm cớ...

- Nhất định là như vậy...

Lời hai người nói vang vọng bốn phía xung quanh. Mọi người nhất thời tin tưởng bảy, tám phần.

Nếu như không phải như vậy, làm sao phải đặc biệt chạy đi điều chỉnh trạng thái, trở về lại giống như sắp chết như vậy?

Vẻ mặt mệt mỏi rã rời, xem ra sẽ ngã xuống bất cứ lúc nào...

Nếu như thật sự mệt chết đi được, xem một sách lại như vậy, căn bản giải thích không thông... Nếu không có cách nào giải thích, vậy cũng chỉ có một loại khả năng. Đó là hắn cố ý giả vờ.

- Không cần, hiện tại bắt đầu.

Mặc kệ những lời nghi vấn và bàn tán xung quanh, Trương Huyền đưa bàn tay lên ngăn cản.

- Đây là bài thi ta mới ra. Ngươi bây giờ có thể đáp lại. Trong một canh giờ phải hoàn thành. Hơn nữa bảo đảm tỉ lệ chính xác đạt được một trăm phần trăm, xem như thông qua sát hạch!

Thấy hắn kiên trì, Phong đường chủ không nói thêm gì nữa, lấy ra một xấp bài thi đưa tới.

Giống như trước đây sát hạch luyện đan học đồ, dày chừng hơn mười trang, chỉ viết xong sợ cũng phải tốn thời gian rất lâu. Càng chưa nói tới phải nghiêm túc suy nghĩ một chút, cẩn thận cân nhắc.

Cúi đầu nhìn lướt qua, chỉ thấy phía trên viết chi chít đầy các loại tri thức thuần thú căn bản, bao hàm các phương diện. Không đủ tri thức, sợ rằng không nhận ra, không hiểu được.

- Được, hiện tại có thể trả lời. Bắt đầu tính thời gian!

Thấy hắn tiếp nhận bài thi, Phong đường chủ giơ tay ra ngăn lại.

- Được!

Đặt bài thi xuống, Trương Huyền cầm lấy một cái bút lông, đang muốn trả lời. Lúc này hắn mới phát giác được trong đầu choáng váng, tay cũng có chút run rẩy.

Vừa rồi thu sách, mặc dù tốc độ vượt xa so với trước kia, nhưng thực lực của hắn bây giờ quá yếu, vẫn còn có chút không chịu nổi. Không chỉ tinh lực chưa đủ, ngay cả thân thể cũng xuất hiện phản ứng.

Sợ rằng phải điều chỉnh chí ít nửa canh giờ mới có khả năng khôi phục.

Mà bây giờ, rất rõ ràng đã không có thời gian.

Nếu thật sự muốn điều chỉnh nửa canh giờ, bài thi dầy như vậy, muốn viết xong, cho dù có Thiên Đạo Đồ Thư Quán chống đỡ, cũng làm không được.

Chỉ cần sai một đề, lại không có cách nào thông qua sát hạch thuần thú. Thất bại mất mặt chuyện nhỏ, mấu chốt nhất chính là... không có cách nào hưởng thụ miễn phí. Đây là điều khiến cho hắn không có cách nào dễ dàng tha thứ.

- Mau nhìn kia. Hắn hình như mệt tới mức ngay cả bút cũng cầm không được!

- Hắc hắc, đường đường là cường giả đã ngoài Ích Huyệt cảnh, mệt ngay cả bút lông cũng cầm không được, ngươi sẽ tin tưởng sao? Nhất định là giả vờ!

- Đúng vậy, tuyệt đối là nhìn thấy được đề mục, cảm thấy cái gì cũng không biết, cố ý giả vờ có khí nhưng vô lực... Nói thật, người như thế rất vô sỉ nhất!

- Ai nói không phải!

Thấy ngón tay hắn run rẩy, ngay cả bút cũng cầm không được, mọi người lại hừ lạnh.

Không riêng gì bọn họ, ngay cả đám người Phong đường chủ, Lô thú sư cũng nhìn nhau, trong lòng mỗi người nghi ngờ.

Chẳng lẽ, thật sự giống như những người khác nói sao?

Nếu như không phải, cho dù chạy nhanh ở trong tàng thư khố, cũng không đến mức mệt thành như vậy đi!

- Trương Huyền, nếu như ngươi cảm thấy thân thể có bệnh nhẹ, thật sự không có cách nào làm bài thi, có thể cho phép ngươi nghỉ ngơi một ngày, ngày mai tiếp tục.

Nhìn một hồi, thấy người này quả thực có khí nhưng vô lực, ngay cả bút cũng cầm không được, Phong đường chủ không thể nhịn được, mở miệng nói.

Thở dài một tiếng, cổ tay Trương Huyền run lên, dặt bút lông xuống.

Đối phương nói không sai. Tình trạng thân thể hắn hiện tại, cho dù cứng rắn viết chữ, cũng sẽ viết nghiêng bảy xoay tám, cực kỳ khó coi.

Hơn nữa mấu chốt nhất chính là... Tốc độ không theo kịp, có khả năng viết mấy chữ sẽ nghỉ ngơi một chút. Cứng rắn kiên trì, ngược lại sẽ khiến cho tốc độ làm bài thi trở nên chậm đi.

Muốn thông qua sát hạch, lại không muốn tiếp tục trễ nải nữa... Hiện tại cũng chỉ có một biện pháp!

Cảm thán một tiếng, Trương Huyền ngẩng đầu, nhìn về phía trước.

- Phong đường chủ, hai vị thú sư, ta thật sự không có sức cầm bút. Có thể lựa chọn vấn đáp hay không?

- Vấn đáp sao?

Ba thuần thú sư lớn đồng thời đứng phắt dậy, trong mắt tất cả đều đầy vẻ không thể tin được.

- Ngươi... Ngươi nói cái gì? Ngươi muốn lựa chọn khó nhất trong sát hạch lý luận... vấn đáp?

Ngươi có thể cho ta mượn thú sủng một chút không?

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Vấn đáp, trong sát hạch lý luận thuần thú sư là phương thức sát hạch khó nhất.

Người sát hạch không cầm bút lông làm bài thi, mà là dùng miệng để trả lời.

Sử dụng bút làm bài, có thể suy nghĩ, có thể trầm tư, viết sai thậm chí có thể sửa chữa. Vấn đáp lại không được.

Nhìn thấy được vấn đề phải giải đáp, căn bản không có thời gian suy nghĩ tìm hiểu, lại càng không cho cơ hội sửa đổi. Một khi bắt đầu, chẳng khác nào phải trực tiếp đưa ra câu trả lời chính xác. Chỉ cần có sai lầm, lại đại biểu cho thất bại.

Loại hình thức sát hạch lý luận này, giống như biện luận đan trong nghiệp đoàn của luyện đan sư, đặc biệt chuẩn bị cho danh sư, dùng để giảm bớt thời gian cuộc thi, cũng kiểm nghiệm khống chế và tốc độ lấy ra tri thức.

Sát hạch lý luận bình thường, có khả năng hoàn thành trong một canh giờ, sử dụng hình thức vấn đáp, nửa canh giờ là có thể kết thúc.

Một canh giờ và nửa canh giờ, không chênh lệch nhiều. Loại hình thức này lại yêu cầu rất cao đối với phản ứng, nắm giữ cơ sở, gần như không ai dám chen chân vào. Phân bộ Thú Đường này từ khi thành lập tới nay đã ngàn năm, không có người từng khiêu chiến.

Đám người Phong đường chủ nằm mơ cũng không nghĩ tới, người này mệt tới mức bất cứ lúc nào cũng sẽ ngất xỉu, tự nhiên lựa chọn loại phương pháp này!

- Đúng!

Trương Huyền gật đầu.

- Ngươi phải suy nghĩ cho kỹ. Vấn đáp không có nhiều thời gian suy nghĩ tìm hiểu. Hơn nữa, một khi sai, lại không cơ hội thay đổi...

Phong đường chủ không nhịn được khuyên can.

- Ta biết. Nhưng ta thật sự quá mệt mỏi, cầm không nổi bút. Chỉ đành vận dụng mồm mép, đơn giản hơn một chút!

Trương Huyền gật đầu.

- Nếu ngươi kiên trì, vậy liền bắt đầu đi!

Thấy ánh mắt đối phương kiên định, không giống nói đùa, Phong đường chủ không nói nhiều nữa. Hắn đi vài bước tới trước mặt Trương Huyền, cầm bài thi trong lòng bàn tay, ngẩng đầu nhìn qua:

- Nói một chút về đặc tính của Kim Giáp Thiết Xỉ thú!

- Kim Giáp Thiết Xỉ thú, toàn thân có vảy màu vàng bao quanh, phòng ngự rất mạnh, là một loại man thú Ích Huyệt cảnh. Sinh sống ở trong đầm lầy và sông núi, lấy Thanh Trúc Thảo làm thức ăn. Ban ngày nằm ngủ ban đêm ra ngoài... Đây là ghi chép trong thuần thú khái lược của Hồ Dao tiền bối. Trong bách khoa toàn thư Thiết Xỉ Thú của Bạch Chân thuần thú sư lưu lại, ghi chép có chút khác. Căn cứ vào sự quan sát của

hắn, Kim Giáp Thiết Xỉ thú, thích lạnh, nơi cư trú, phần nhiều ở trong bóng râm...

- Ba mươi năm trước, nhiều tiền bối kiệt xuất của Thú Đường, tập trung lại tất cả lý luận của người đi trước, lại trải qua nhiều năm nghiên cứu phát hiện, Kim Giáp Thiết Xỉ thú trong miệng chúng ta, thật ra cũng không phải cũng một loại. Tổng cộng có thể chia ra làm ba loại khác nhau. Sinh sống ở trong vùng đầm lầy, có thể trở thành Thiết Xỉ thú đầm lầy. Sống ở trong sông núi là Thiết Xỉ thú sông núi. Sống ở trong bóng tối lại có thể gọi là Thiết Xỉ thú bóng tối.

- Ba loại Thiết Xỉ thú này có chênh lệch rất rõ ràng. Đầu tiên, đầu ở chính giữa, chỗ mảnh vảy không giống nhau; Thứ hai, kết cấu phần đuôi khác nhau... Nếu như muốn thẩm tra đặc trưng, có thể lật xem “Giải thích rõ ràng về Kim Giáp Thiết Xỉ thú” hắn lưu lại ở hàng thứ mười bảy, bên tay trái của kho sách!

Trương Huyền thần sắc thản nhiên nhìn qua.

- Điều này... hoàn toàn chính xác!

Kim Giáp Thiết Xỉ thú, không phải là man thú thông thường, phân loại càng phức tạp hơn. Người bình thường nhìn thấy được đề này, có thể trả lời ra hình dáng đặc trưng, lại cơ bản quyết định chính xác. Đối phương không chỉ toàn bộ nói ra, thậm chí ngay cả sách do tiền bối lưu lại cũng giới thiệu một lần, còn nói ra... vị trí của quyển sách ở trong kho sách...

Trời ạ, còn là người sao?

Mọi người xung quanh đều mở to hai mắt nhìn, lặng ngắt như tờ.

- Đặc trưng của man thú Thiết Tích Hầu!

- Thiết Tích Hầu, lưng có một cột sống cực lớn, thật cao hở ra. Lực lượng toàn thân phần lớn đều đến từ cái xương đặc biệt này. Bàn chân lớn, chạy nhanh chóng. Mặc dù là khỉ, nhưng không có cách nào leo lên

cây, hình thể có phần tương tự với một vài loại man thú vượn cỡ lớn... Những đặc trưng này, được lấy từ "Tạp Sơn Man Thú Thuyết". Tạp Sơn tiền bối là một vị thuần thú sư tương đối nổi danh tại Thú Đường một trăm bốn mươi năm trước...

Mọi người còn chưa có tỉnh táo lại, Phong đường chủ lại hỏi ra vấn đề. Người thanh niên đối diện không chút do dự nào, liền đáp lại.

Hai người một hỏi một đáp, tốc độ cực nhanh. Bình thường trên một đề mọi người còn đang suy tư đáp án chính xác hay không, đề tiếp theo đã hỏi ra, đồng thời được trả lời.

Trong mắt mọi người, người thanh niên không đến hai mươi tuổi này, thật giống như một người nhìn câu trả lời chính xác, trả lời không chỉ kỹ càng tỉ mỉ, còn nghĩ tới các loại khả năng, các loại suy luận thậm chí suy đoán không rõ ghi chép trong sách, cũng nói ra.

Kín kẽ không lọt một giọt nước, không tìm được bất kỳ sai lầm nào.

- Hoàn toàn chính xác!

- Hoàn toàn chính xác!

- Hoàn cảnh sinh tồn của man thú Du Giang Côn Trùng... chính xác!

- Vì sao Tam Giang Trùng và man thú Đỗ Minh Điểu, không có cách nào cùng tồn tại... trả lời chính xác!

...

Mỗi một vấn đề từ trong miệng Phong đường chủ hỏi ra, một câu đáp lại đều khiến cho hắn sắp mất cảm giác.

Vừa bắt đầu hắn còn cảm thấy đối phương chỉ là trùng hợp biết một hai đề. Chỉ cần những câu phía sau hỏi khó hơn, tất nhiên sẽ không trả lời nhanh như vậy.

Kết quả... Đối phương rõ ràng thoạt nhìn mệt mỏi muốn ngủ, bất cứ lúc nào cũng sẽ ngất xỉu, lại càng trả lời nhanh hơn. Ngay cả hắn cũng có phần không phản ứng kịp.

Quan trọng nhất chính là...

Trả lời nhanh, còn không có sai.

Không phải tận mắt nhìn thấy, cũng không thể tin được, trên thế giới lại có quái thai như vậy!

Thảo nào có thể nhận ra Vân Điện Cổ Tước, chỉ riêng ghi nhớ tri thức cơ bản đối với thuần thú, cho dù là bọn họ, sợ rằng cũng còn xa mới bằng được.

- Điều này... Không thể như vậy được!

- Mấy vấn đề này... thật là khó!

Ba thuần thú sư lớn chấn động kinh ngạc không thể tăng thêm được nữa. Chu Tuyên, Chu Cẩm Hoàng đứng ở một bên, trợn mắt há hốc mồm. Bọn họ đều nhìn ra được sự kinh hoàng từ trong mắt của đối phương.

Vừa rồi Phong đường chủ hỏi ra những vấn đề kia, cho dù là bọn họ, cũng không có ít lần lưỡng lự không rõ, khó có thể trả lời.

Không phải bọn họ nắm giữ tri thức căn bản không chắc, mà là trong không ít đề mục, rất nhiều man thú đặc tính tương tự. Có chút lơ sẽ sai lầm.

Thật giống như Du Giang côn trùng mới vừa nói, tuy rằng nghe giống như là một loại dã thú, trên thực tế lại là một loại man thú cực kỳ cường đại, xương cốt mọc ở bên ngoài, lực lượng mười phần.

Man thú hung mãnh như vậy, hết lần này tới lần khác có thể lơ lửng ở mặt nước không chìm xuống. Nghe được "Du Giang", không ít người sẽ cho rằng thứ này sinh hoạt ở trong mặt nước, làm cho không người nào

biết được chính là, hoàn cảnh thích hợp để nó sinh tồn, lại là những dãy núi cao trùng điệp...

Không thể không nói, Phong đường chủ ra những đề mục này, quả thực không có một đề nào đơn giản. Bọn họ sử dụng bút trả lời, cũng cần cẩn thận suy nghĩ, cân nhắc đi cân nhắc lại mới được. Nhưng người trước mắt này lại thuận miệng trả lời, hình như căn bản không cần suy nghĩ vậy...

Làm sao hắn làm được?

Tốc độ trả lời nhanh như vậy, ngay cả nghĩ cũng không suy nghĩ. Đừng nói bọn họ, cho dù thiên tài siêu cấp đứng một bên, Mạc Vũ tiểu thư khẳng định đều làm không được!

Đây tuyệt đối là biểu hiện ghi nhớ những kiến thức cơ sở này đến trong xương tủy, mới có được!

Chu Cẩm Hoàng, Chu Tuyên không tự chủ được run rẩy.

Bọn họ không ngờ nghi vấn người như thế, cái gì cũng không biết, giả vờ giả vịt?

Vừa so sánh với hắn, cái bọn họ gọi là nắm giữ cơ sở tri thức, thật sự nực cười giống như cái gì cũng đều không hiểu hơn.

Vấn đáp, thoạt nhìn giống như đáp lại bằng văn bản, chỉ cần trả lời chính xác là được, thời gian dài ngắn không đáng để nhắc tới. Nhưng rất nhiều người hiểu rõ về thuần thú, bọn họ biết, căn bản là hai khái niệm.

Thuần thú sư trong quá trình thuần thú, rất dễ dàng xuất hiện chuyện xảy ra. Trong đầu lấy ra tri thức với tốc độ nhanh, là có thể rất nhanh cho ra kết luận, làm ra phán đoán có lợi nhất.

Lúc này, căn bản là tranh thủ thời gian. Một khi bỏ lỡ tiên cơ, rất nhiều chuyện sẽ trở nên vô cùng phức tạp, khó hoàn thành hơn nữa.

Chính vì vậy, cái gọi là trả lời, nghe lên có vẻ là việc làm vô bổ, trên thực tế lại là phương thức bài thi vô số thuần thú sư tha thiết ước mơ.

Mỗi một người có thể hoàn thành thuần thú sư, sau đó nhất định danh chấn rất nhiều vương quốc.

Ban đầu, bọn họ cho rằng vị Trương Huyền này chính là một kẻ mua danh chuộc tiếng, thật ra đối với thuần thú cái gì cũng đều không hiểu. Dù thế nào bọn họ cũng không nghĩ tới... hắn không chỉ trả lời chính xác, còn không có bất kỳ suy nghĩ tìm hiểu nào, trả lời hoàn chỉnh không chút sai sót...

Quả thực lại không phải là người nữa!

Hai người run rẩy. Trầm Bích Như đứng ở bên cạnh, đôi môi cũng mở ra.

Một canh giờ trước, người này ngay cả rừng thú cũng không biết là gì, hiện tại lại chậm rãi nói, khí thế mười phần. Có ngốc nàng cũng hiểu rõ, khẳng định có vấn đề.

- Chỉ sợ hắn... thật sự có thiên phú của thiên cơ sư!

Nếu trước đó nàng còn có hoài nghi, hiện tại đã không có bất kỳ nghi ngờ nào.

Nếu như không phải sớm biết đề thi, làm sao có thể trả lời nhanh chóng như thế, ngay cả suy nghĩ cũng không cần?

Nàng phát sinh nghi ngờ. Cách đó không xa, đôi mi thanh tú của Mạc Vũ tiểu thư cũng nhíu lại, không biết nghĩ tới điều gì. Trong mắt nàng mang theo sự nghi ngờ.

-... Lại nhiều như vậy, Phong đường chủ, hai vị thú sư, ta trả lời có thể chính xác hay không?

Không biết qua bao lâu, Trương Huyền trả lời hoàn tất đề cuối cùng. Hắn cười gượng nhìn lại.

- Ngươi... trả lời tất cả đều chính xác, không có một chút sai lầm nào!

Hai vị thú sư khác liếc mắt nhìn nhau. Phong đường chủ gật đầu.

Chưa tới nửa canh giờ, đối phương lại trả lời xong tất cả nội dung cần trả lời trong bài thi của hắn, không những không sai, còn nói ra lai lịch của mỗi một câu trả lời.

Ký ức chính xác kỹ càng tỉ mỉ, ngay cả bọn họ cũng không thể không bội phục.

- Tất cả trả lời chính xác. Cửa sát hạch thứ nhất thông qua!

Không có quá nhiều thời gian dừng lại, Phong đường chủ cho ra kết quả. Ngay sau đó hắn lại nhìn qua:

- Cửa thứ nhất thông qua. Hiện tại tiến hành cửa thứ hai, thuần phục một con man thú. Cửa ải này, có thời gian nửa tháng. Chỉ cần có thể đạt được thuần phục sơ bộ xem như thông qua.

- Nửa tháng? Thời gian quá dài... Các ngươi nơi này có man thú nào không nhận chủ không? Có thể để cho ta thuần phục một chú hay không?

Huyền Lạc sơn mạch lớn như vậy, tuy rằng trong đó có rất nhiều man thú, nhưng muốn tìm một con thích hợp, cũng không dễ dàng như vậy. Thật sự muốn đi ra ngoài tìm kiếm, cũng không biết phải lãng phí bao nhiêu thời gian. Nếu nơi này là Thú Đường, phải có loại man thú này!

Nói xong, Trương Huyền đứng dậy. Trải qua điều chỉnh trong khoảng thời gian trả lời này, thân thể mệt mỏi rã rời cũng dần dần khôi phục lại một ít.

Tuy rằng thoạt nhìn trạng thái vẫn không tốt lắm, nhưng so với vừa rồi lại mạnh hơn rất nhiều.

- Cho ngươi thuần phục một chút?

Nghe hắn nói như thế, mọi người bất đắc dĩ một hồi.

- Đùa gì thế? Man thú mỗi một con đều vô cùng trân quý, làm sao có thể để cho ngươi thuần phục? Lại nói, chỉ có man thú đã thuần phục mới có thể đi vào Thú Đường. Bằng không, khiến cho náo động, ai cũng không gánh nổi!

Thấy hắn lại nói những lời không có chuyên môn như vậy, Mạc Vũ tiểu thư ở một bên hừ lạnh một tiếng, đầy vẻ không vui.

- Là như vậy sao...

Nghe được nàng nói như vậy, Trương Huyền không nhịn được lắc đầu. Sát hạch một thuần thú sư thật sự phiền phức. Hiện tại bảo hắn đi nơi nào tìm được một man thú không có bị thuần phục đây?

- Ai, đúng rồi, con Thanh Ưng thú này của nàng, có thể cho ta mượn thuần phục một chút không?

Ánh mắt nhất thời sáng lên, Trương Huyền nhớ tới cái gì, không nhịn được nhìn lại.

Phương pháp đánh thuần thú

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Man thú của Thú Đường, đều được thuần thú sư ở bên ngoài thuần phục mang về. Cho dù không phải vật phẩm thuộc về riêng bọn họ, nhưng cũng không khác biệt lắm.

Một ít thuần thú sư có tình cảm đối với man thú, không có gì khác đối với thê tử. Người này mở miệng mượn man thú đã từng thuần phục, thật giống như mượn thê tử của người khác vui đùa một chút. Tất cả mọi người đều nhìn hắn giống như nhìn kẻ ngu si.

Mạc Vũ tiểu thư càng thiếu chút nữa tức chết.

Mượn man thú thuần phục?

Đầu óc này đến cùng nghĩ như thế nào?

Thuần phục man thú hoang dại vô chủ, có thể so sánh được với man thú đã có chủ nhân sao?

Muốn thuần phục loại sau, độ khó tuyệt đối sẽ tăng lên không chỉ gấp mấy lần.

Con Thanh Ưng thú này mặc dù chỉ là thuần phục sơ cấp, lại cùng nàng ở chung bảy, tám ngày, lại đáp ứng rất nhiều điều kiện hà khắc, cả ngày ở cùng một chỗ, dĩ nhiên có tình cảm cơ sở nồng hậu.

Mức độ trung thành còn đạt được 30, cách hoàn toàn thuần phục 31, dĩ nhiên không xa.

Lại nói con Thanh Ưng thú này kiêu ngạo vô lễ, ghét ở chung với nhân loại. Mình có thể thuần phục, cũng là cơ duyên xảo hợp chiếm phần đa số.

Đối mặt với nó như vậy, tiểu tử này lại còn nói, muốn mượn thuần phục một chút...

Ngươi tưởng đùa giỡn sao?

Phiền muộn mãnh liệt khiến cho nàng có chút phát điên.

Vừa rồi chấn động kinh ngạc đối với tri thức căn bản người này nắm giữ vững chắc vô cùng, là một thiên tài thuần thú. Kết quả hắn vừa mở miệng, còn nói ra những lời không có chuyên môn.

Mượn, mượn, cho ngươi mượn muội ngươi. Vẫn là lần đầu tiên nàng nghe có người nói mượn man thú!

Mượn man thú, sao không lên trời đi! Ngươi sao không chạy đi mượn lão bà của người ta mà chơi?

Hai mắt nàng nheo lại, cười lạnh một tiếng. Nàng đang định giáo huấn đối phương một trận, bảo hắn đừng si tâm vọng tưởng. Lại thấy Chu Cẩm Hoàng đi tới trước mặt nàng, nhỏ giọng nói.

- Mạc Vũ tiểu thư, ta cảm thấy cho hắn mượn Thanh Ưng thú thuần phục cũng không có vấn đề gì!

- Ngươi nói cái gì?

Nàng híp mắt lại nhìn lại. Hình như chỉ cần hắn trả lời có vấn đề, vị Mạc Vũ tiểu thư này tuyệt đối sẽ lập tức nổi giận.

- Thanh Ưng thú nàng đã thuần phục, mức độ trung thành còn đạt tới 30. Hắn muốn thuần phục tuyệt đối không có khả năng! Người này không phải tự cho mình là đúng, dương dương đắc ý sao? Có thể để cho hắn thử xem. Một khi thuần phục không thành, một lát nữa, xem hắn còn mặt mũi nào, tiếp tục giả vờ giả vịt!

Chu Cẩm Hoàng hừ lạnh.

- Không sai, man thú đã có chủ nhân, còn muốn thuần phục. Ngay cả Phong đường chủ loại thuần thú sư nhị tinh đỉnh phong cũng làm không được. Hắn một kẻ ngay cả thuần thú sư cũng không phải, lại dám phát ngôn bừa bãi. Đùa gì thế!

Chu Tuyên cũng nói.

- Chuyện này...

Nghe được hai người nói vậy, Mạc Vũ tiểu thư có chút do dự, sau đó gật đầu.

Bọn họ nói không sai. Man thú đã nhận chủ, người khác còn muốn thuần phục, gần như không có khả năng.

Người này nếu không biết tốt xấu, khiến cho hắn xấu mặt cũng không tính là gì cả.

Nghĩ vậy, nàng hừ lạnh một tiếng, nhìn lại:

- Ngươi muốn mượn? Thanh Ưng thú của ta ở nơi này. Nếu như ngươi có thể thuần phục, nó lại là của ngươi.

- Thật sao?

Trương Huyền chỉ thuận miệng nói, không nghĩ tới đối phương thật sự đáp ứng. Ánh mắt hắn nhất thời sáng lên, quay đầu lại nhìn về phía đám người Phong đường chủ:

- Nếu như ta thuần phục con Thanh Ưng thú này, tính là thông qua chứ?

- Cái này... tính là thông qua!

Đám người Phong đường chủ gật đầu, mỗi một người đều lộ ra vẻ mặt nghi ngờ.

Người này vừa trả lời tri thức căn bản, phản ứng nhanh chóng, tri thức uyên bác. Thế nào về phương diện thuần thú lại thoáng cái trở nên cái gì cũng đều không hiểu vậy?

Con Thanh Ưng thú này nhìn về phía Mạc Vũ tiểu thư, đầy quyến luyến. Rất rõ ràng còn cách hoàn toàn thuần phục chỉ là vấn đề thời gian. Ngươi muốn thuần phục nó... Đây không phải là tìm phiền toái sao?

Sợ rằng, so với tìm một con man thú hoang dã, thời gian còn muốn chậm hơn nhiều.

- Vậy là tốt rồi!

Trải qua một hồi điều chỉnh này, bất kể thể lực hay tinh thần đều khôi phục gần hết, Trương Huyền mỉm cười, bước vài bước đi tới trước mặt Thanh Ưng thú.

- Chim ưng nhỏ, chủ nhân của ngươi đã cho ta mượn ngươi, tận dụng thời gian thuần phục!

- Thu!

Loại man thú đạt được Thông Huyền cảnh này, đã có thể nghe hiểu ngôn ngữ nhân loại. Vừa nghe nói như thế, Thanh Ưng thú nhất thời nổi giận.

Đây quả thực là trắng trợn khiêu khích!

Người khác thuần phục, đều mang theo đồ ăn ngon, đồ chơi rất vui, các loại bảo vật. Hắn thì hay rồi, chỉ có tay không đi tới. Mấu chốt nhất chính là... thái độ của ngươi như vậy là sao?

Ta cảm giác thuần phục ngươi chính phúc tu luyện mấy đời có được...

Ta nhổ vào!

Trong nháy mắt, Thanh Ưng thú tức giận, cánh khổng lồ vung mạnh lên, lại bổ về phái Trương Huyền.

Phần phật!

Tiếng gió thổi mãnh liệt, cánh cứng rắn và lông chim phối hợp lại, giống như lưỡi dao sắc bén xẹt qua, không khí phát ra tiếng nức nở.

Man thú này là Thông Huyền cảnh, lực chiến đấu so với cường giả Thông Huyền cảnh bình thường cũng cường đại hơn. Chỗ cánh đánh qua, không khí giống như bị cắt. Tất cả mọi người đều biến sắc, không nhịn được lui về phía sau.

Đừng nói là đánh chính diện, cho dù một đạo cuồng phong, người Ích Huyệt cảnh cũng không thể chống lại.

Vù!

Mọi người lui về phía sau. Trương Huyền thần sắc thản nhiên, hoàn toàn không có chút khẩn trương nào. Thân thể hắn nhẹ nhàng thoán lắc một cái, đã xuất hiện ở cách đó bảy, tám thước, vừa vặn tránh thoát được công kích.

Đùng!

Mặt đá cứng rắn, bị cánh quất trúng, xuất hiện một vết nứt dài hơn mười thước.

Những tảng đá này là do Thú Đường trả một cái giá lớn đặc biệt mua từ Bạch Ngọc thành, vô cùng cứng rắn. Cho dù cường giả Ích Huyệt cảnh đỉnh phong, dùng nắm đấm cứng rắn đập xuống, cũng không nhất định có thể lưu lại vết tích. Nay bị cánh Thanh Ưng thú nhẹ nhàng đảo qua lại xuất hiện vết nứt lớn như vậy, đủ thấy lực lượng của nó.

- Thật mạnh...

Sắc mặt tất cả đám người Vân Đào đều trắng bệch.

Đổi lại là bọn họ, khẳng định không kịp né tránh, lập tức bị đập chết tươi.

- Động thủ lần nữa ta sẽ không khách khí!

Không kinh hoàng giống như mọi người, Trương Huyền nhăn mày lại, lộ ra một chút không vui.

- Thu!

Nghe hắn nói như thế, nhìn thấy được vẻ mặt của hắn, Thanh Ưng thú càng nổi giận. Cánh nó run bay vút lên trời cao, móng vuốt vung lên vút lên trời cao chộp xuống.

Thanh Ưng thú, tuyệt chiêu lợi hại nhất chỉ có hai cái. Đầu tiên, cánh quét ngang. Thứ hai, cương trảo xé rách.

Chiêu thứ hai, rõ ràng so với chiêu thứ nhất, rõ ràng càng cường đại hơn. Hơn nữa từ trên cao hạ xuống, bí mật mang theo lực bay trùng kích, cho dù là cường giả nửa bước tông sư không chừng gặp phải sợ rằng cũng phải chịu thiệt lớn.

- Không tìm đường chết sẽ không phải chết. Cho ngươi thích thể hiện!

- Ngay cả Thanh Ưng thú cũng dám chọc giận, đáng đời!

Nhìn thấy một cảnh tượng như vậy, đám người Chu Cẩm Hoàng, Chu Tuyên lộ ra biểu tình cười lạnh.

Một chiêu của Thanh Ưng thú uy mãnh như vậy, ngay cả hộ vệ mạnh nhất của hắn cũng không chống đỡ được. Hắn không tin người thanh niên này thoạt nhìn thậm chí còn chưa tới hai mươi lại có thể chống đỡ được.

- Một khi bị chộp phải, cho dù không bị xé rách, cũng sẽ lột một lớp da!

- Thanh Ưng thú lực lớn vô cùng, phối hợp với chiêu này, chí ít có thể phát huy ra lực lớn vượt quá 500 đỉnh, đã có thể so sánh với nửa bước tông sư. Phương pháp duy nhất chính là tránh né!

Những người khác cũng không nghĩ tới tiểu tử này trêu chọc thù hận như vậy. Chỉ hai câu đã khiến cho Thanh Ưng thú, ngay cả cương trảo xé rách mạnh nhất cũng thi triển ra. Tất cả mọi người đều khẩn trương nhìn qua.

Thuần thú sư thuần phục không được man thú, bị man thú đánh chết, chỗ nào cũng có.

Nhưng ở thời điểm Thú Đường sát hạch thuần thú sư, bị man thú giết chết, vẫn chưa từng nghe nói qua.

Lại ở thời điểm tất cả mọi người không coi trọng Trương Huyền, giọng nói thản nhiên của hắn lại vang lên lần nữa.

- Nếu không biết tốt xấu, vậy ngại quá!

Theo lời nói, hắn cũng không tránh né, nắm đấm xiết chặt, trực tiếp nghênh đón đối với móng vuốt của đối phương.

- A?

Tất cả mọi người run lên một cái.

Móng vuốt của Thanh Ưng thú, ngay cả sắt thép cũng có thể dễ dàng bóp nát. Hắn lại trực tiếp dùng nắm đấm nghênh đón...

Ầm!

Sự kinh hoàng của mọi người còn chưa có kết thúc, nắm đấm và móng vuốt đã va chạm vào nhau.

Khi tất cả mọi người cho rằng, lần này hắn nhất định sẽ gãy xương tay, bản thân bị trọng thương. Bọn họ liền thấy Thanh Ưng thú từ trên không trung lao xuống không ai bì nổi, thét lên một tiếng chói tai, giống như bị một ngọn núi lớn đập trúng, không khống chế được phương hướng, một đầu từ trong không trung đâm xuống.

Phụt!

Nó nặng nề ngã trên mặt đất, móng lớn xé rách sắt thép, vặn vẹo thành bánh quai chèo.

- A?

Những người khác lại la lên.

Đồng dạng là một chữ "a", trước là một chữ khiếp sợ, chữ thứ hai là chấn động kinh ngạc, tâm tình giống như xe qua núi, lại chịu đựng sự kích thích, so với bọn họ vây bắt man thú còn muốn lớn hơn.

- Ngươi không phải mới vừa rất kiêu ngạo sao?

Chỉ có điều... chấn động kinh ngạc còn không có kết thúc. Bọn họ lại nhìn thấy Trương Huyền một quyền đánh rơi Thanh Ưng thú xuống, đã đi tới trước mặt nó, một cước đạp tới.

Ầm!

Thanh Ưng thú còn chưa có kịp phản ứng, lại bay ngang ra ngoài, nặng nề đập vào một cái cột trong gian phòng, không ngừng co giật.

Hắn một cước đạp qua, lực lượng tuyệt đối vượt qua sáu trăm đỉnh. Cho dù lực phòng ngự của nó mạnh mẽ, căn bản cũng không thể chống đỡ nổi.

- Dám động thủ với ta, không muốn sống!

Đạp một cước sinh nghiện, Trương Huyền tiếp tục đi về phía trước, lại là một cước.

Ầm!

Thanh Ưng thú lại bay ngược ra, bộ dạng đã không còn hùng dũng oai vệ khí phách hiên ngang giống như vừa rồi, trái lại giống như một con chuột ướt sũng nước. Nếu không phải man thú có phòng ngự mạnh mẽ, sợ rằng hai cái đá này, nó không chết cũng không khác biệt là mấy.

- Dừng tay...

Mạc Vũ tiểu thư tức giận, gương mặt ửng hồng.

Đây chính là man thú của nàng, ngươi không thuần phục được, cũng đừng thuần phục nữa. Đánh tiếp như vậy, sợ rằng cứu sống được cũng bị phế.

Man thú nàng thật vất vả thuần phục, cũng không muốn khiến cho nó chết tại đây.

- Mạc Vũ tiểu thư đừng có gấp. Đây chính là phương pháp đánh thuần thú của Trương Huyền tiền bối!

Vân Đào đã vội vàng đi tới.

- Phương pháp đánh thuần thú?

- Là bản thân ta đặt tên. Mỗi lần tiền bối thuần thú, đều sẽ đánh cho đối phương một trận. Xem ra lần này cũng không ngoại lệ!

Ánh mắt Vân Đào lộ ra sự sùng bái.

Không hổ danh là Trương Huyền tiền bối, thủ đoạn thuần thú chính là không tầm thường!

Đây chính là một trong những man thú Thông Huyền cảnh khó thuần phục nhất. Người khác đều mang thức ăn ngon nhất và thuốc trân quý

nhất, đi vào lôi kéo. Ngươi thì hay rồi, trực tiếp hạ thủ đánh đau, hoàn toàn không có chút lưu tình...

Không bội phục ngươi cũng không được!

- Như vậy thật sự có thể thuần phục sao? Ta sợ là chỉ khiến Thanh Ưng thú tăng thêm phản cảm!

Mạc Vũ tiểu thư híp mắt lại.

Bên trong tàng thư khố, nàng gần như đã xem hết. Nàng chưa từng nghe qua phương pháp đánh thuần thú gì đó!

Làm như vậy, sẽ chỉ khiến cho man thú càng thêm đáng ghét, làm sao có thể thuần phục được?

- Thanh Ưng thú, đứng vị trí sát đầu trong các man thú bay, cương quyết bất tuân, luôn luôn coi trọng thân phận, với bằng hữu kết giao bình đẳng, có lẽ còn có thể liếc mắt nhìn thêm một cái. Ra tay điên cuồng đánh đã nghĩ thuần phục, cái đó so với nằm mơ không có gì khác nhau...

Vung ống tay áo, Mạc Vũ tiểu thư hừ một câu. Nàng còn chưa nói hết lời, đột nhiên thân thể cứng đờ ngay tại chỗ, đồng tử trợn tròn:

- A? Đây... Đây... Là tình huống gì?

Chỉ thấy mới vừa rồi Thanh Ưng thú đối với Trương Huyền còn căm thù không thôi, hiện tại giãy dụa đứng dậy, vẻ mặt giống như lấy lòng từ từ đưa đầu qua, giống như chó Nhật, trong mắt đầy nịnh nọt.

Không ngờ... là man thú chủ động khuất phục!

Không thông qua?

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Đây chính là Thanh Ưng thú cao ngạo vô cùng. Ta vì thuần phục nó, đặc biệt leo lên đỉnh núi cao vút trong mây, tự mình chém giết rắn lớn Ích Huyệt cảnh, cho nó ăn đêm đó; còn tìm nước tuyết, tới tắm rửa cho nó...

Cho dù như vậy, nó cũng chỉ đáp ứng cùng với nàng đi sát hạch, không tính là thuần phục.

Hiện tại thì hay rồi, bị đánh một trận lại cúi đầu...

Nhất là biểu tình, bộ dạng nịnh nọt, vẻ mặt lấy lòng... trời ạ đây là cái quỷ gì?

Mạc Vũ chỉ cảm thấy trong ngực khó chịu, toàn thân đều cảm giác không tốt lắm.

Đây chính là man thú của nàng, đã đáp ứng thuần phục, hiện tại lại ghé vào trước chân của người khác, biểu tình đầy vẻ lấy lòng. Nàng buồn bực sắp nội thương.

Chu Cẩm Hoàng, Chu Tuyên mới vừa rồi còn lộ ra vẻ mặt tự tin, lúc này lại giống bị người tát một cái, gương mặt nhăn nhó, sắp muốn khóc.

Đánh một trận lại chủ động khuất phục?

Có đúng là nhìn nhầm hay không?

- Hai người các ngươi...

Bọn họ đang phiền muộn, lại nhìn thấy khuôn mặt Mạc Vũ tiểu thư giống như hàn băng nhìn lại, hàm răng nghiến lại vang lên những tiếng két két:

- Là các người nói... hắn thuần phục không được?

- Ta...

Chu Cẩm Hoàng, Chu Tuyên đồng thời run rẩy.

Mới vừa rồi là bọn họ khuyên Mạc Vũ tiểu thư, nhường lại Thanh Ưng thú, để cho đối phương thuần phục một chút. Bọn họ vốn tưởng rằng có thể khiến cho hắn xấu mặt. Nhưng nằm mơ bọn họ cũng không nghĩ tới kết quả này.

- Mạc tiểu thư, đừng có gấp. Ta cảm thấy là Thanh Ưng thú bị đánh sốt ruột, cố ý tỏ ra yếu kém cầu xin tha thứ. Một lát nữa nó khẳng định vẫn sẽ phản kích...

Khóe miệng giật một cái, Chu Cẩm Hoàng vội vàng nói.

- Đúng vậy, đúng vậy. man thú thực lực giống như Thanh Ưng thú đã có trí tuệ của mình. Nhất định là cảm thấy không phải đối thủ của người này, trước tỏ ra yếu kém, sau đó tìm cơ hội báo thù...

Chu Tuyên cũng nói.

Chỉ có điều, còn chưa nói hết lời, hắn liền nghe được đoàn người ồ lên. Hắn vội vàng nhìn lại, chỉ thấy Trương Huyền nhỏ một giọt máu vào yết hầu của đối phương.

Dĩ nhiên hoàn thành quá trình khế ước.

Thu!

Thành lập khế ước, vẻ mặt Thanh Ưng thú thỏa mãn ghé vào trước mặt Trương Huyền, đầu không ngừng cọ cọ vào y phục của hắn, giống như là một con mèo lười vừa ăn hết thức ăn, đối với chủ nhân tràn ngập lưu luyến không muốn xa rời.

- Đây chính là cố ý cầu xin tha thứ, phản kích mà các ngươi nói sao?

Mạc Vũ tiểu thư tức giận, sắc mặt đỏ lên, một cước đạp tới. Hai người bị đá liên tục lăn bổ nhào.

Các ngươi ai đã nhìn thấy cố ý cầu xin tha thứ, ngay cả khế ước cũng chủ động ký?

Các ngươi ai đã từng thấy, man thú muốn báo thù, có bộ dáng này?

Mạc Vũ tiểu thư chỉ cảm thấy hít thở dồn dập, phổi đều sắp muốn nổ tung.

Thế nào nàng lại tin tưởng hai người này, đưa Thanh Ưng thú cho đối phương thuần phục?

Hiện tại đã ký kết khế ước, cho dù muốn cứu vãn, cũng kéo không về được.

Trong lòng nàng phẫn nộ, đồng thời cũng đầy chấn động kinh ngạc.

Đến cùng hắn làm sao làm được?

Vừa rồi toàn bộ quá trình đối phương thuần phục, nàng đều nhìn kỹ. Chọc cho Thanh Ưng thú tức giận, sau đó đánh một trận tơi bời. Đứng ở trước mặt lặng lẽ nói gì đó, vỗ vài cái ở trên người nó... Sau đó, thái độ của Thanh Ưng thú lại phát sinh biến hóa, từ biểu tình phẫn nộ trước đó biến thành kinh hoàng và hưng phấn. Sau đó... lại thần phục!

Lẽ nào...

Không sai!

Nhất định có liên quan đến việc hắn nói gì đó!

Nếu không, thái độ làm sao có thể biến hóa nhanh như vậy?

Chỉ là... Hắn đến cùng nói gì, có thể khiến cho Thanh Ưng thú vốn vô cùng phẫn nộ, hận không thể giết hắn, thái độ lập tức biến hóa?

- Như thế nào? Ta nói không sai chứ? Đây là thủ đoạn của Trương Huyền tiền bối, phương pháp đánh thuần thú. Chỉ cần là man thú, bị hắn đánh cho một trận, sẽ cam tâm tình nguyện thuần phục!

Vân Đào cười ha ha một tiếng.

Vừa rồi các ngươi không phải nghi ngờ sao? Hiện tại tận mắt nhìn thấy được chứ!

- Thật sự đánh một trận, khiến Thanh Ưng thú thần phục...

- Đây chính là man thú của Mạc Vũ tiểu thư, làm sao có thể?

- Ta cũng không hiểu. Đánh man thú, trước đây chúng ta cũng không phải chưa từng làm, đều lấy kết thúc thất bại. Thế nào hắn đánh một trận lại thuần phục?

...

Những người khác cũng trợn mắt há hốc mồm.

Nhất là ba thuần thú sư lớn, từng người đều cảm thấy đầu óc choáng váng.

Chuyện sử dụng man lực đối với man thú, đánh một trận tơi bời, cũng không phải không có thuần thú sư trải qua. Nhưng... Những hành động này không những không thu được sự thuần phục của đối phương, còn chọc cho đối phương nổi giận, tuyệt thực mà chết.

Những ví dụ thất bại, chỗ nào cũng có. Không nói ai khác, ngay cả bọn họ cũng đã trải qua.

Chính vì vậy, trước đây lúc Vân Đào nói, bọn họ không thể nào tin được. Thật không nghĩ tới... lại là sự thật!

Trương Huyền đánh một trận, con man thú này lại thật sự khuất phục...

Đây là Thanh Ưng thú cao ngạo không kềm chế được, rong ruổi tận chân trời sao?

Thế nào bây giờ nhìn lại, giống như chó Nhật, lắc lắc đuôi đáng khinh như vậy?

Bọn họ còn không thể tin được, đã thấy Trương Huyền vừa ký hết khế ước xong, đi tới:

- Phong đường chủ, hai vị thuần thú sư, ta hiện tại xem như là qua cửa ải sao?

- Cái này...

Phong đường chủ tỉnh táo lại:

- Khụ khụ, tạm thời không vội. Chờ đo mức độ trung thành mới có khả năng biết là thông qua hay không!

Tuy rằng thoạt nhìn con Thanh Ưng thú này là thần phục, nhưng vẫn phải đo lường một chút. Thứ nhất là vì công bằng chính trực. Thứ hai, bọn họ cũng muốn xem thử một chút, con Thanh Ưng thú này rốt cuộc có phải là thật lòng thật ý thuần phục hay không.

Nếu như không phải thật tâm thật lòng, bay trên trời cao, lại rất nguy hiểm.

- Thử đi!

Trương Huyền vẻ mặt không để ý nói.

Hắn đối với con Thanh Ưng thú này, có tự tin tuyệt đối.

Dĩ nhiên không phải mọi người thấy như vậy, đánh một trận, nó lại khuất phục.

Khi nó công kích mình, trong đầu lại hình thành quyển sách. Chỉ nhìn một tờ, Trương Huyền lại hiểu rõ chỗ thiếu hụt của nó.

Sau đó tiến hành lợi dụng, tùy tiện nói vài câu, lại rót chân khí tinh thuần nhất của hắn vào trong cơ thể đối phương, hỗ trợ tinh lọc huyết mạch, gậy to thêm mứt táo, không thần phục cũng khó khăn.

Chân khí thiên đạo của hắn đối với việc man thú thăng cấp có hiệu quả và tác dụng cực lớn, có thể trong khoảng thời gian ngắn tinh lọc huyết mạch. Bất kỳ một loại man thú nào cũng từ chối không được.

Hoặc là bị giết, hoặc là theo hắn, nâng cao thực lực...

Cho dù man thú có ngốc, cũng sẽ đưa ra lựa chọn chính xác.

So với huyết mạch thăng cấp, thực lực tăng cao, cái gọi là thức ăn ngon, lấy lòng, tất cả đều không tính là gì cả, yếu khủng khiếp.

Oong!

Lô thú sư cầm tới thủy tinh Vấn Tâm, tiến hành kiểm tra đối với Thanh Ưng thú trước mặt.

Chu Tuyên, Chu Cẩm Hoàng cũng một lần nữa đứng dậy, trở lại trước mặt Mạc Vũ công chúa.

- Mạc Vũ tiểu thư, tiểu thư yên tâm. Cho dù ký kết khế ước lại thế nào? Thanh Ưng thú là bị đánh khuất phục, khẳng định mức độ trung thành rất kém cỏi, tối đa 31!

- Chỉ có 31. Tiểu thư là 30. Sau này thuần phục lại lần nữa, cũng chưa chắc có thể biết được!

Hai người thoải mái.

Tuy rằng hoàn toàn thuần phục thâm sâu hơn so với thuần phục sơ cấp, nhưng mức độ trung thành 30 và 31, khác biệt không lớn. Sau này chỉ phải cô gắng lấy lòng, chuẩn bị nhiều thứ tốt một chút, khó bảo đảm Thanh Ưng thú sẽ không phản bội.

Man thú suốt đời chỉ nhận thức một người chủ nhân, đó cũng là đối với người.

Lời đồn đại nói một vài thuần thú sư lợi hại, nói mấy câu thì có thể làm cho thú sủng phản bội. Cho dù ký kết khế ước cũng không được.

Cũng có vài thuần thú sư lợi hại, cũng có thể thuần phục thú sủng của người khác.

Không nói gì khác, Thanh Ưng thú trước đó không phải đã thuần phục Mạc Vũ tiểu thư sao? Thế nào cũng trở mặt?

Nếu có thể phản bội đầu nhập vào Trương Huyền này, lại phản bội qua, cũng không phải không có khả năng.

- Tối đa 31?

Cơn giận của Mạc Vũ tiểu thư còn sót lại chưa tiêu.

- Đúng vậy, đánh một trận nhận được thuần phục, có thể có mức độ trung thành bao nhiêu? Cái này còn cần nghĩ...

Chu Cẩm Hoàng cười lạnh, còn chưa nói dứt lời, đã cảm thấy cánh tay căng thẳng.

- Thế nào?

Hắn quay đầu nhìn lại, mới nhìn thấy người kéo hắn chính là Chu Tuyên.

- Ngươi xem...

Môi Chu Tuyên run rẩy.

Thuận theo phương hướng ngón tay hắn chỉ nhìn lại, Chu Cẩm Hoàng liếc mắt thoáng nhìn, lời muốn nói lại nghẹn ở trong miệng. Hắn cũng cảm thấy muốn khóc.

Chỉ thấy cách đó không xa,trên thủy tinh Vấn Tâm, một nhóm chữ chậm rãi hiện lên.

Mức độ trung thành của Thanh Ưng thú đối với vị Trương Huyền này, biểu hiện ở phía trên...45!

Hoàn toàn thuần phục, cảnh giới cao nhất...

Lặng ngắt như tờ.

Mọi người xung quanh đều há hốc miệng.

Thật ra, không riêng bọn họ nghĩ như vậy. Những người khác cũng cảm thấy đánh Thanh Ưng thú ép buộc thuần phục, mức độ trung thành sẽ rất thấp. Nhưng... dù thế nào bọn họ cũng không nghĩ tới, tự nhiên trực tiếp đạt tới 45!

Đây chính là mức độ trung thành hoàn toàn thuần phục cao nhất. Vô số thuần thú sư, cả ngày cùng man thú ăn ở, cùng nhau sinh hoạt, cũng không đạt được... Đánh một trận lại đạt được...

Tất cả mọi người cảm thấy thế giới quan bị hoàn toàn phá vỡ.

- Như vậy tính là thông qua!

Nhìn thấy được con số 45, Trương Huyền cũng không ngờ tới. Hắn mỉm cười nhìn về phía Phong đường chủ.

- Cửa thứ nhất sát hạch lý luận, trả lời hoàn thành không sai. Cửa thứ hai dễ dàng thuần phục Thanh Ưng thú, đồng thời mức độ trung thành đạt được 45...

Phong đường chủ gật đầu:

- Ta hiện tại tuyên bố, Trương Huyền thông qua sát hạch, chính thức trở thành thuần thú sư nhất tinh!

Thấy thông qua sát hạch, Trương Huyền thoả mãn gật đầu.

Có thân phận thuần thú sư, sau đó cưỡi man thú bay, lại có thể miễn phí...

- Khoan đã...

Phong đường chủ vừa dứt lời, tiếng của một người vang lên.

- Thế nào Mạc thú sư?

Phong đường chủ nhìn qua.

Người nói chính là Mạc Vũ tiểu thư.

Nàng hiện tại đã thành thuần thú sư chính thức, xưng hô Mạc thú sư là một sự tôn trọng.

- Ta có dị nghị. Ta cảm thấy hắn không thông qua sát hạch, không tư cách trở thành thuần thú sư chính thức!

Mạc Vũ tiểu thư bước lên trước, nói.

- A?

Phong đường chủ nhướng mày.

- Sát hạch thuần thú sư, phải thuần phục man thú thực lực mạnh mẽ hơn so với mình mới tính thông qua. Vừa rồi, vị Trương Huyền này tuy rằng không lộ ra tu vi đến cùng là cao bao nhiêu, nhưng có thể dễ dàng đánh bại Thanh Ưng thú, nói rõ thực lực khẳng định mạnh hơn so với nó, sợ rằng đã đạt được Thông Huyền cảnh đỉnh phong!

Mạc Vũ tiểu thư lạnh lùng cười:

- Nói cách khác... Hắn thuần phục Thanh Ưng thú, cũng chỉ là thuần phục thực lực thấp hơn so với bản thân. Nên không thông qua!

- Chuyện này...

Nghe nói như thế, Phong đường chủ lại do dự.

Đúng là như thế.

Muốn sát hạch man thú, nhất định phải thuần phục thực lực mạnh mẽ hơn so với mình. Đám người Chu Tuyên, Chu Cẩm Hoàng, Vân Đào đều tuân thủ quy định này.

Vị Trương Huyền trước mắt này, trong trận chiến đấu vừa rồi, sử dụng cơ bản đều lực lượng thân thể, không biểu diễn đến cùng tu vi cao bao nhiêu, lại có thể dễ dàng đánh bại Thanh Ưng thú, tất nhiên thực lực mạnh hơn nó... Dựa theo trình tự bình thường, là không tư cách trở thành thuần thú sư chính thức.

- Ngươi nói... Thuần phục man thú thấp hơn so với thực lực của mình, không có cách nào trở thành thuần thú sư chính thức?

Trương Huyền nhìn qua.

- Đúng!

Mạc Vũ hừ lạnh.

- Vậy nếu như... con Thanh Ưng thú này không phải là Thông Huyền cảnh, mà là nửa bước Tông Sư cảnh, có phải ta lại thông qua hay không

Trương Huyền nói.

- Đó là tất nhiên!

Mạc Vũ gật đầu.

Tuy rằng nàng không biết thực lực thật sự của đối phương, nhưng cũng biết, khẳng định không đạt được nửa bước tông sư.

- Vậy là tốt rồi...

Gật đầu, Trương Huyền quay đầu lại nhìn về phía Thanh Ưng thú cách đó không xa:

- Được, đến phiên ngươi!

- Thu!

Kêu to một tiếng, thân hình cao lớn của Thanh Ưng thú đột nhiên liên tục tăng lên. Một lực lượng cường đại ở bên trong thân thể trong nháy mắt bạo phát.

Ngươi là danh sư?

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Ầm ầm!

Thanh Ưng thú giống như là một quả bom sắp nổ, trong cơ thể phát ra âm thanh giống như nước sôi vậy. Bên ngoài thân rất nhiều huyệt đạo không ngừng chớp hiện, giống như một lực lượng dồi dào, tràn ngập trong đó.

Kẽo kẹt! Kẽo kẹt!

Thân thể của nó vốn cao ba, bốn thước, theo những tiếng động trong cơ thể phát ra, hình như lại tăng, trở nên càng cao lớn hơn, bộ lông đang tăng trưởng.

- Đây là... huyết mạch man thú tiến thiên, thực lực đột phá?

Đồng tử của Phong đường chủ co lại.

Lô thú sư, Vương thú sư hiển nhiên cũng ý thức được điểm ấy. Mỗi một người đều kích động, trên mặt sôi nổi, nắm đấm không tự chủ được xiết chặt.

- Huyết mạch tiến thiên? Đó là cái gì?

Một người nghi ngờ nói.

Trong phòng cũng không phải đều là thuần thú sư. Còn có đám người hộ vệ của Vân Đào, Chu Cẩm Hoàng. Những người này đối với việc thuần thú, cũng không phải hoàn toàn hiểu được.

- Thực lực của man thú nhận một vài nhân tố ảnh hưởng. Chúng ta thường gặp có ba loại: Đầu tiên, tuổi. Man thú theo tuổi tác tăng trưởng thực lực cũng sẽ tiến bước, sau khi đến tuổi thành niên đạt đến cực hạn. Đây là điều bình thường nhất cũng thường thấy nhất. Thứ hai, huyết mạch. Huyết mạch man thú càng cao, tiềm lực càng lớn. Cho dù đến thành niên, theo thời gian trôi qua, cũng có thể không ngừng tiến bộ. Thứ ba, tu luyện. Một ít man thú trí tuệ cao, có thể cùng thuần thú sư tu luyện, đạt được cùng tiến bước.

Một người kích động, hạ thấp giọng:

- Huyết mạch tiến thiên, cũng không phải là bất kỳ một trong ba lý do này, mà là chỉ con man thú này, huyết mạch vốn cố định, đột nhiên ăn được thiên tài địa bảo gì đó, hoặc có trải qua điều gì đó đặc biệt, đột phá gông cùm xiềng xích, thăng cấp đến cấp bậc cao cấp!

- Huyết mạch thăng cấp, lực lượng vốn giam cầm tự nhiên cũng phá tan rào cản, đạt được cao cấp hơn khác. Loại tiến thiên này có phần cùng loại với biến dị, là cực kỳ hiếm thấy. Không nghĩ tới con Thanh Ưng thú này không ngờ nắm giữ loại kỳ ngộ này. Vận khí thật tốt...

- Huyết mạch tiến thiên, thực lực tăng mạnh. Lẽ nào con Thanh Ưng thú này muốn đột phá đến nửa bước tông sư?

- Đúng vậy, một khi thành công, chẳng khác nào vị Trương Huyền này thuần phục một man thú nửa bước Tông Sư cảnh, thật sự thông qua sát hạch thuần thú sư!

Nghe được giải thích, tất cả mọi người đều ồ lên.

- Điều này... Không thể như vậy được...

Mạc Vũ tiểu thư vừa nghi vấn về Trương Huyền, lại cảm thấy mặt đỏ lên. Nàng thật sự muốn phát điên rồi.

Con Thanh Ưng thú này từng là thú sủng của nàng. Nàng đã điều tra hiểu rất rõ, đã đến thành niên, chưa từng có dùng qua bất kỳ thiên tài địa bảo nào. Dựa theo tình huống bình thường, nó không có khả năng huyết mạch tiến thiên, thực lực tăng mạnh.

Hiện tại, nó bị vị Trương Huyền này đánh một trận, không chỉ tu vi đột phá, thực lực cũng tăng...

Đùa giỡn với ta sao!

Sớm biết rằng nó còn có loại kỳ ngộ này, nàng đánh chết cũng không để cho người khác thuần phục!

Đây chính là man thú nửa bước Tông Sư cảnh. Một khi thuần phục, cùng tu luyện bí pháp, nàng đột phá đến nửa bước tông sư, cũng sẽ đơn giản hơn rất nhiều...

Kết quả, lại tiện nghi cho người khác!

Phiền muộn mãnh liệt để cho nàng sắp phát điên.

- Mạc Vũ tiểu thư, tiểu thư nói, có phải người này đánh một trận, trùng hợp khiến cho huyết mạch của Thanh Ưng thú nhận được tiến thiên, mới đưa đến thực lực đột phá hay không?

Chu Cẩm Hoàng không nhịn được nói.

- Không có khả năng!

Mạc Vũ tiểu thư còn chưa lên tiếng, Chu Tuyên một lần nữa lắc đầu:

- Man thú huyết mạch tiến thiên, trên cơ bản đều dùng thiên tài địa bảo, hoặc tinh huyết man thú cường đại lưu lại, khiến cho huyết mạch trong

cơ thể trở nên càng tinh thuần hơn. Làm sao có thể đánh một trận liền đột phá?

Huyết mạch thăng cấp, chú ý cơ duyên lớn. Bất kể thiên tài địa bảo hay tinh huyết man thú cường đại, đều phải phù hợp hoàn mỹ với con man thú này mới được. Xác xuất thành công, vạn phần không tồn tại một phần.

Bị người đánh một trận, huyết mạch cũng thay đổi... Đùa gì vậy!

- Chu Tuyên nói không sai. Cho dù tiểu tử kia có chút bản lĩnh, có chút kỳ ngộ, cũng không có khả năng đánh một trận, khiến huyết mạch của Thanh Ưng thú trở nên tinh thuần. Giải thích duy nhất... Là trước đó Thanh Ưng thú dùng cái gì đó, vừa vặn vào lúc này đưa đến hiệu quả...

Mạc Vũ tiểu thư khen ngợi Chu Tuyên, gật đầu, nói ra suy nghĩ của riêng mình:

- Nếu như ta đoán không sai, có thể là trước khi tới ta cho nó dùng một gốc cây Kinh Hồn Hoa! Nghe nói thứ này là đại bổ đối với Thanh Ưng thú. Ta đặc biệt dùng rất nhiều tiền mới mua được, chính là vì để thuần phục nó...

Nhớ tới giá trị của Kinh Hồn Hoa, nàng lại cảm thấy đau lòng. Khi nàng đang nghiến răng nghiến lợi, lại thấy Vân Đào đi tới trước mặt, trong miệng không ngừng nói thầm.

- Không hổ danh là Trương Huyền tiền bối. Chỉ cần man thú bị hắn đánh, huyết mạch đều sẽ tiến thiên. Trước đó, con báo Kim Thân Thiết Tiễn, Vân Điện Cổ Tước... đều như vậy. Ta vốn tưởng là trùng hợp. Không nghĩ tới con Thanh Ưng thú này cũng đột phá!

- Ngươi nói cái gì?

Nghe được lời hắn nói, lời Mạc Vũ tiểu thư muốn tiếp tục nói lại bị nghẹn ở trong họng. Nàng trợn tròn hai mắt, không nhịn được nhìn qua.

- A, không nói gì. Chỉ nói là Trương Huyền tiền bối lợi hại. Trước đó, con báo Kim Thân Thiết Tiễn của hắn, các ngươi cũng thấy được, chỉ có thực lực Ích Huyệt cảnh, mà bây giờ đã là Thông Huyền cảnh! Vân Điện Cổ Tước trước chỉ có thực lực Ích Huyệt cảnh sơ kỳ, hiện tại đã đạt được trung kỳ... đều là bởi vì bị Trương tiền bối đánh một trận.

Vân Đào nghiêm túc nói.

- Bị đánh một trận... Không chỉ khuất phục, huyết mạch còn tiến thiên?

Đám người Mạc Vũ tiểu thư, Chu Cẩm Hoàng, Chu Tuyên đưa mắt nhìn nhau, cảm giác phát điên.

Thế nào... cảm giác hắn nói những điều này, lại không thể tưởng tượng nổi như thế?

Nhất là Mạc Vũ tiểu thư, vừa rồi nàng nói khoác không biết ngượng, nói Thanh Ưng thú đột phá bởi vì Kinh Hồn Hoa của nàng. Hiện tại lại nghe nói như thế, chỉ cảm thấy trên mặt nóng như lửa, cũng sắp bị vỡ nát.

Nàng là ai?

Thiên kiêu trong thế hệ, thiên tài tuyệt đỉnh trong toàn bộ Thú Đường thậm chí Thiên Vũ vương quốc cũng có danh.

Đánh giá thuần thú là nhất tinh, khiến cho tất cả mọi người buồn bã không ánh sáng. Thời điểm nàng đang đắc ý nhất, người này không chỉ thuần phục được man thú của nàng, còn đánh một trận, khiến cho nó đột phá...

Ngươi là cố ý tới đánh vào mặt ta phải không?

Nếu không, ta lại hoài nghi, ngươi tới vì cái gì...

Ầm ầm!

Mọi người chấn động kinh ngạc thì chấn động kinh ngạc, phát điên thì phát điên, lúc này khí tức của Thanh Ưng thú bay lên, cuối cùng cũng ngừng lại.

Hình thể của nó so với vừa rồi đã tăng lên một vòng, đạt được khoảng bốn năm thước cao, khí tức cũng càng thêm hùng hậu. Móng vuốt lớn nhẹ nhàng nắm chặt. Tảng đá trên mặt đất lại xuất hiện vết nứt.

Nửa bước tông sư!

Con Thanh Ưng thú này không ngờ thật sự đạt tới nửa bước Tông Sư cảnh!

- Ba vị, lần này ta xem như là... thông qua sao?

Trương Huyền khẽ cười.

- Thông qua!

Ba vị thuần thú sư, đồng thời gật đầu.

Như vậy cũng không thông qua, vậy thế nào mới gọi là thông qua?

Lại nói, trong lòng bọn họ cũng nghẹn một bụng nghi ngờ.

Mạc Vũ tiểu thư không nhìn ra, nhưng bọn họ là thuần thú sư nhị tinh, lại có thể nhìn thấy rất rõ, hiểu rất rõ, Thanh Ưng thú mặc dù huyết mạch có thể tiến thiên, tất nhiên có liên quan đến người thiếu niên này.

Khiến cho huyết mạch man thú tiến thiên...

Thật sự muốn man thú gì cũng có thể làm được, tuyệt đối là chuyện lớn chấn động toàn bộ Thú Đường.

Nghĩ vậy, Phong đường chủ không nhịn được ôm quyền:

- Trương thú sư, ta vừa vặn có một việc còn muốn hỏi...

- Ta biết ngươi muốn hỏi gì. Có phải cảm thấy kỳ quái, vì sao con Thanh Ưng thú này lại đột nhiên huyết mạch tiến thiên, thực lực tăng mạnh hay không?

Trương Huyền nhìn qua.

- Vâng!

Phong đường chủ không nhịn được nói.

Nghe được hai người đối thoại, những người khác cũng đều đồng loạt nhìn qua.

Đánh cho Thanh Ưng thú một trận, nó không chỉ thuần phục, huyết mạch còn tiến thiên. Nếu không phải tận mắt nhìn thấy, đánh chết bọn họ cũng không thể tin được.

Tất cả mọi người muốn biết, đến cùng có chuyện gì xảy ra.

- Rất đơn giản. Ta sử dụng tinh huyết của Vân Điện Cổ Tước làm mồi dụ, khiến cho nó thuần phục. Sau đó... cho nó dùng, tất nhiên cũng đột phá.

Trương Huyền nói.

Giúp man thú đột phá, quá mức kinh thế hãi tục. Nếu như cho người khác biết chân khí của hắn có thể làm được, phiền phức khẳng định không ít.

Cho nên, trực tiếp đổ lên trên người Vân Điện Cổ Tước.

Dù sao có tiền lệ nuốt vào huyết mạch tinh thuần, đột phá thực lực... Vân Điện Cổ Tước, làm thú thượng cổ còn sót lại, huyết mạch tinh thuần. Thanh Ưng thú tuy rằng hình thể to lớn, cũng là một loại chim. Hai bên có lẽ có thể tương thông...

Về phần ai muốn thử một chút, ăn chết cũng đừng trách mình.

Hơn nữa, điểm quan trọng nhất, Vân Điện Cổ Tước là man thú của Vân Đào. Người khác cho dù tìm, cũng không tìm được trên đầu mình.

Người này nếu như nhận được thú thượng cổ còn sót lại do mình đưa tặng, bất kể nói thế nào cũng phải giúp mình cõng một phần oan ức!

- Thì ra là thế!

Nghe được giải thích của hắn, đám người Phong đường chủ liếc mắt nhìn nhau, đồng thời gật đầu.

Xem ra cũng chỉ có như vậy mới có thể giải thích được.

Bằng không... đánh một trận đã đột phá... Bọn họ nghĩ vỡ đầu, cũng không hiểu.

- Là Vân Điện Cổ Tước...

Nghe được giải thích, Mạc Vũ tiểu thư cũng bừng tỉnh hiểu ra, càng hối hận hơn.

Sớm biết rằng Vân Điện Cổ Tước có thể giúp Thanh Ưng thú thăng cấp huyết mạch, nàng chắc hẳn nên sớm đi làm tốt quan hệ, mà không phải như bây giờ, đối phương thuần phục man thú của nàng...

Hiện tại, nàng lại cái gì cũng không có...

Man thú đều bị đối phương hoàn toàn thuần phục, mức độ trung thành còn đạt được 45. Cho dù trước đó nói là "mượn", chắc hẳn cũng là một lần mượn không trả về...

- Có thể nhận ra Vân Điện Cổ Tước, lại có nhiều thủ đoạn như vậy, chẳng lẽ...

Đột nhiên nhớ tới cái gì, Mạc Vũ tiểu thư do dự một lát, nhấc chân đi về phía Trương Huyền.

- Đáng giận!

Thấy thần sắc nàng biến hóa tới biến hóa đi, sau đó trực tiếp đi tìm Trương Huyền kia, Chu Tuyên, Chu Cẩm Hoàng xiết chặt nắm đấm.

Tất cả hào quang của bọn họ đều bị người này che phủ. Không cần suy nghĩ, Mạc Vũ tiểu thư nhất định là động tâm.

- Nghe nói tiểu tử này là từ Thiên Huyền vương quốc tới, không có thế lực và căn cơ gì. Nếu thật sự không được...

Chu Cẩm Hoàng làm một động tác giết người.

Vân Đào cùng bọn họ cạnh tranh, đối phương là vương tử, bọn họ không dám thái quá. Nhưng tiểu tử này lại khác, chỉ là một nhân vật nhỏ không có thân phận, bối cảnh gì mà thôi, không tính là gì cả.

Tuy rằng bọn họ không phải là đối thủ của đối phương, nhưng làm vương tử điện hạ, tìm mấy thuộc hạ lợi hại vẫn làm được dễ dàng.

- Có thể!

Chu Tuyên cũng cắn răng.

Ngày hôm nay bị một tiểu tử không rõ, đánh vào mặt, không báo thù khó giải được mối hận trong lòng.

Phía sau không có thế lực gì, không có bối cảnh gì, lại dám đắc tội hai vị vương tử mình, tuyệt đối là tự làm bậy không thể sống!

Hai người đang thương lượng xem tìm cơ hội giết chết Trương Huyền thế nào, Mạc Vũ tiểu thư đã đi tới trước mặt hắn, ánh mắt sáng lấp lánh nhìn qua, không nhịn được hỏi ra nghi ngờ trong lòng.

- Lợi dụng huyết mạch của Vân Điện Cổ Tước giúp Thanh Ưng thú đột phá, chỉ là một điều kiện trong đó. Chủ yếu nhất còn có một nguyên nhân khác. Nếu như ta không nhìn lầm... Ngươi chắc là một vị danh sư!

- Danh sư?

Chu Tuyên, Chu Cẩm Hoàng đang thương lượng xem nên giết người như thế nào, nghe vậy toàn thân run lên một cái, đồng thời khóc ròng.

Hai người bọn họ ngu xuẩn, không ngờ muốn ám sát một vị danh sư...
Lá gan phải lớn tới mức nào!

Trời ạ, không phải nói không có bối cảnh gì sao?

Bối cảnh này có thể còn lớn hơn so trời...

Có thú bệnh nặng

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Danh sư được nghiệp đoàn giáo sư và Danh Sư Đường bảo vệ, đừng nói ám sát, cho dù có người xúc phạm, cũng rất có khả năng bị phong sát.

Lệnh phong sát của bọn họ, uy lực cực lớn. Vô số thế lực, cao thủ đều sẽ tôn sùng. Đừng nói một vương quốc nhị đẳng nho nhỏ, cho dù loại vương quốc nhất đẳng như Thiên Vũ vương quốc gặp phải, sợ rằng cũng sẽ không kiên trì được bao lâu, lại sụp đổ.

Có thể nói, thật sự muốn tập kích bất ngờ một vị danh sư, sau khi bị Danh Sư Đường điều tra ra, không chỉ bọn họ sẽ chết, ngay cả vương quốc phía sau, cũng sẽ gặp phải liên lụy!

Đây chính là sự đáng sợ của danh sư!

Chức nghiệp đệ nhất thiên hạ, không chỉ không cho phép sỉ nhục, lại càng không cho phép không tôn trọng.

Dám không tôn trọng danh sư, cần gì quan tâm ngươi là quốc vương gì, tông chủ gì. Cho dù thực lực cường thịnh hơn nữa, địa vị cao tới đâu đi nữa, dưới một lời của Danh Sư Đường, cũng có thể dễ dàng xóa bỏ.

Có lời đồn đại, một quốc vương của Phong Hào vương quốc, đùa giỡn một vị mỹ nữ danh sư, chọc cho nàng giận dữ, ngay cả Danh Sư Đường chưa từng vận dụng, ở chỗ giảng bài bảy ngày, đưa tới vô số cao thủ.

Nàng ra lệnh một tiếng, lại bắt sống vị quốc vương này, điên cuồng đánh đến chết.

Lão tổ của vương quốc này, thực lực cường đại, rõ ràng có thể ngăn cản, cũng không dám ra tay.

Cái này cũng vì không có cách nào. Quốc vương chết, có thể một lần nữa lựa chọn. Vương quốc một khi diệt vong, cái gì cũng không có.

Danh sư nắm giữ không biết bao nhiêu đệ tử. Chỉ điểm một lần, lại có nghĩa nửa sư đồ, nhiều giống như ong vò vẽ. Một khi đụng vào, không chết cũng tàn phế.

Ám sát danh sư... Nói thật, cái đó và chán sống đâm đầu tìm chỗ chết không khác nhau chút nào.

Đám người Chu Cẩm Hoàng khiếp sợ đến mức run rẩy. Những người khác vốn có loại tâm tư này, cũng lập tức ép ý nghĩ này xuống.

- Danh sư?

Không nghĩ tới vị Mạc Vũ tiểu thư này sẽ nghĩ như vậy, Trương Huyền lắc đầu:

- Ta bây giờ còn không phải!

Hắn bây giờ có được thân phận ba sư liên hợp tán thành, chỉ là lợi hại hơn học đồ một chút mà thôi, còn không có sát hạch, tất nhiên cũng sẽ không là danh sư.

- Không phải?

Mạc Vũ tiểu thư ngẩn người.

Vốn tưởng rằng đối phương là danh sư, mới lợi hại như vậy, các loại thủ đoạn vô số. Không ngờ không phải...

- Không phải? Cái này quá tốt...

- Chỉ cần còn không phải, giết chết không thương lượng!

Chu Tuyên, Chu Cẩm Hoàng vốn đang lo lắng không thôi, nghe được hắn không phải là danh sư, thở phào nhẹ nhõm, tâm tư lại trở nên sống động.

Chỉ có điều, còn không có sinh động được bao lâu thời gian, bọn họ nghe được giọng nói của Trầm Bích Như vang lên:

- Trương lão sư tuy rằng không phải danh sư, nhưng là đại sư huynh của Lưu sư, Trang sư Bắc Vũ vương quốc cùng Trịnh sư của Hàn Vũ vương quốc!

- Sư huynh của danh sư?

Hai người nhìn nhau, lần này thật sự khóc.

Đều là vương quốc nhị đẳng, danh tiếng của ba vị danh sư này cực lớn, xem như là một nhóm người đỉnh phong nhất. Bọn họ làm sao không biết.

Sư huynh của ba người bọn họ...

Cho dù không phải danh sư, địa vị so với danh sư còn cao hơn nữa!

Còn giết chết không thương lượng sao... May là chưa có động thủ, nếu không, đối phương giết chết hai người bọn họ, thật sự không thương lượng...

...

- Lưu sư của Bắc Vũ vương quốc, ta biết, cũng gặp qua một lần. Ta từng ở môn hạ nhị tinh Khương Thư danh sư nghe giảng bài, thuộc về nửa môn sinh. Ngươi là sư huynh của hắn. Lẽ nào...

Nghe được Trầm Bích Như nói, Mạc Vũ cũng ý thức được cái gì, đồng tử co lại.

Không phải danh sư lại là sư huynh. Mói rõ bọn họ thuộc về cùng một lão sư. Có thể khiến cho danh sư cam tâm tình nguyện bái sư, sợ rằng ít nhất cũng đạt tới cấp nhị tinh, thậm chí... càng cao hơn!

Học sinh thân truyền thấp nhất của danh sư nhị tinh...

Loại thân phận này, so với vị công chúa như nàng, cũng chỉ cao chứ không thấp hơn.

Hơn nữa, có thể được người như vậy thu nhận thân truyền, nói rõ tiềm lực cực lớn, thành tựu sau này, có khả năng ngay cả nàng, cũng rất khó so sánh được.

Dù sao, nàng tuy là học đồ của Khương Thư danh sư nhị tinh, nhưng không phải là thân truyền.

Biết những điều này, lại nhìn về phía người thanh niên trước mắt, ánh mắt nàng đầy vẻ kính trọng.

...

- Hóa ra là danh sư thân truyền. Thảo nào có thể hiểu rõ đối với thuần thú như vậy!

Đám người Phong đường chủ cũng hiểu được, đồng thời gật đầu.

Trước đó, bọn họ cũng dự định cố gắng hỏi thăm, học một ít loại phương pháp đánh thuần thú này của Trương Huyền. Khi biết được thân phận chân chính của đối phương, liền bỏ đi ý niệm này.

Thuần thú sư tuy rằng cũng là chức nghiệp trên cửu lưu, nhưng cùng loại chức nghiệp danh sư đỉnh phong nhất này, vẫn có chênh lệch nhất định.

Thậm chí... vị Trương Huyền này thi triển ra phương pháp đánh thuần thú, chính là tới từ vị danh sư kia... Một khi để cho đối phương biết, đám người mình muốn còn muốn hỏi thăm thủ đoạn của hắn, khẳng định phiền phức không ít.

So với như vậy, còn không bằng nghĩ biện pháp qua lại thân thiết.

- Đây là huy hiệu thuần thú sư nhất tinh của ngươi!

Biết được "thân phận" của hắn, thái độ của ba thuần thú sư lớn cũng trở nên tốt hơn nhiều. Rất nhanh bọn họ lại lấy ra huy hiệu đại biểu thân phận thuần thú sư qua.

Tiếp nhận huy hiệu, Trương Huyền tiện tay để vào chiếc nhẫn trữ vật, nhìn lại.

- Ta muốn đi dãy núi Hồng Liên, cần một con man thú bay. Các ngươi xem có dạng gì thích hợp?

Tuy rằng thành thuần thú sư, đọc qua không ít sách tịch, nhưng chưa từng cưỡi man thú bay, có thể bay rất xa, vài ngày cũng nên. Hắn vẫn không cách nào xác nhận được.

- Hồng Liên sơn mạch?

Phong đường chủ vuốt râu tính toán một chút, nói:

- Thiên Vũ vương quốc cách nơi này, chừng vạn cây số. Cưỡi con Thanh Ưng thú ngươi vừa thuần phục này, đại khái phải khoảng nửa tháng!

- Nửa tháng?

Trương Huyền sửng sốt.

Vốn tưởng rằng Thanh Ưng thú đạt được nửa bước tông sư, đi Hồng Liên sơn mạch cũng chỉ vài ngày. Không nghĩ tới vẫn cần phải lâu tới nửa tháng.

- Đúng vậy, con Thanh Ưng thú này vừa đột phá, tu vi không vững chắc. Một ngày đại khái cũng bay được bốn, năm nghìn cây số. Trong lúc đó còn cần nghỉ ngơi, không có khả năng bay suốt ngày đêm. Nửa tháng đã coi như là tốc độ nhanh nhất!

Phong đường chủ nói.

Trương Huyền gật đầu.

Tuy rằng không biết Thanh Ưng thú có thể bay được bao nhiêu, nhưng nó vừa đột phá, sức của đôi bàn chân tất nhiên bị hạn chế. Nếu như lại phối hợp củng cố tu vi, nghỉ ngơi, quả thực phải tiêu hao không ít.

Hắn có chút do dự. Chợt hắn nhớ tới lời Hàn Quỳnh nói trước đó, không nhịn được hỏi.

- Ta nghe nói Thú Đường có loại thú cưỡi tia chớp, tốc độ cực nhanh. Cho dù vạn cây số, vài ngày là có thể bay đến. Không biết có phải hay không?

- Thú Đường đúng là có thú cưỡi tia chớp, cũng chính là man thú của cường giả Tông Sư cảnh, có thể chở năm người bay, tốc độ cực nhanh, có tên gọi là tia chớp. Chỉ có điều...

Phong đường chủ có chút do dự:

- Loại thú cưỡi cấp bậc như vậy, toàn bộ Thú Đường, tổng cộng chỉ có hai con. Một con trong đó đã bay đi Càn Huyết vương quốc. Một con khác...

Nói đến đây hắn lắc đầu. Hai vị thuần thú sư khác cũng lộ ra một phần chán nản.

- Thế nào?

Thấy bộ dáng này của bọn họ, Trương Huyền đầy kỳ quái.

- Con này bệnh nặng, ngày hôm nay ngay cả đứng lên cũng không nổi, càng chưa nói bay. Ta và đám người Lô thú sư vừa rồi đang chẩn đoán bệnh, nghĩ biện pháp trị liệu, mới không có thời gian qua sát hạch, để cho Hồng thú sư làm thay!

Phong đường chủ nói.

- Bệnh nặng?

Lúc này Trương Huyền mới nhớ tới, thời điểm Vân Đào vừa tới sát hạch, Hồng thú sư từng nói qua đám người Phong đường chủ có việc, tạm thời không đến được.

Trước đó hắn còn suy nghĩ, đến cùng có chuyện gì, có thể còn quan trọng hơn so với sát hạch thuần thú sư. Hiện tại, thì ra là thế.

Man thú Tông Sư cảnh, xem như là chỗ dựa và nội tình lớn nhất của Thú Đường này. Nó bệnh nặng ngay cả đứng dậy cũng khó khăn, khó trách bọn họ lo lắng.

- Bệnh gì?

Trương Huyền hỏi.

Đối phương bệnh nặng hay không bệnh nặng không đáng để nói. Mấu chốt là... Có nó để cưỡi, có thể giảm bớt không ít thời gian.

Nghe được hắn hỏi thăm, Phong đường chủ không nhịn được lắc đầu:

- Cũng bởi vì không nhìn ra chứng bệnh gì, mới không có cách nào!

- Ba người chúng ta đều từng chẩn đoán bệnh, thủ đoạn thuần thú sư các loại, đều dùng qua một lần, trước sau không hiểu rõ!

Lô thú sư cười khổ.

Chứng bệnh cũng không nhìn ra được, trị liệu thế nào?

- Có thể có phương pháp giải quyết hay không?

Mạc Vũ tiểu thư đứng một bên, không nhịn được hỏi.

Làm thuần thú sư, nghe được man thú bị bệnh nặng, ánh mắt nàng lộ ra sự quan tâm.

- Chúng ta đã phái người đi Bắc Vũ vương quốc mời Thanh Dương tông sư. Hắn đi tới, có lẽ có thể kiểm tra ra nguyên nhân căn bệnh!

Vương thú sư nói.

- Thanh Dương tông sư? Vương thú sư nói tới chính là một vị y đạo tông sư nhị tinh duy nhất của Bắc Vũ vương quốc?

Trầm Bích Như nhớ tới cái gì.

- Không sai, đúng là hắn! Thuần thú sư chúng ta tuy rằng cũng có một vài thủ đoạn giúp man thú xem bệnh, nhưng so với y đạo tông sư chân chính, vẫn kém hơn rất nhiều. Trước đó đã phái người mời. Chắc hắn không bao lâu nữa hắn sẽ đi tới!

Vương thú sư cười nói.

Thuần thú sư tuy rằng cũng có phương pháp trị liệu căn bệnh cho man thú, nhưng đều một ít bệnh trạng thông thường. Gặp phải chứng bệnh nghi vấn khó xử lý, đều sẽ bó tay không làm gì được. Giống như tình trạng bây giờ, tìm kiếm y đạo tông sư ra tay mới là biện pháp tốt nhất.

Bắc Vũ Vương thành cách nơi này cũng không xa. Cưỡi man thú bay, qua lại còn chưa tới một canh giờ.

Ngược lại chờ thì cũng chờ, bọn họ mới đến đây quan sát sát hạch thuần thú sư, gặp phải tranh chấp giữa Trương Huyền và Hồng thú sư.

Nói xong về y đạo tông sư, Vương thú sư hình như đối với vị Thanh Dương rất có lòng tin. Hắn nhìn về phía Trương Huyền mỉm cười:

- Chỉ cần chữa trị xong căn bệnh, sẽ để cho nó đặc biệt đưa ngươi đi tới Hồng Liên sơn mạch, cũng không có vấn đề gì! Chỉ có điều... cưỡi thú cưỡi Tông Sư cảnh, giá xa xỉ. Ngươi cần phải sớm có sự chuẩn bị!

- Đại khái bao nhiêu?

Trương Huyền hỏi.

- Dựa theo giá cả của Thú Đường đưa ra, đi tới địa phương xa như Thiên Vũ vương quốc, lại là do man thú Tông Sư cảnh tự mình xuất động, ít nhất phải hai mươi cái thú huyết thạch. Trương thú sư là nhân viên nội bộ của chúng ta, có thể giảm giá, cũng cần khoảng 16 cái. Đổi thành kim tệ thông dụng của vương quốc, đại khái khoảng tám trăm vạn!

- Tám trăm vạn kim tệ?

Trương Huyền sửng sốt, con mắt trợn tròn.

Ban đầu ở Thiên Huyền vương quốc, vì kiếm được mấy trăm vạn, trải qua các loại ngụy trang, các loại khổ cực. Bọn họ tùy tiện bay một chuyến, lại kiếm nhiều tiền như vậy... Quả thực chính là cướp đoạt!

- Cái này cũng không có cách nào. Man thú Tông Sư cảnh, cần thuần thú sư nhị tinh tự mình khống chế, lại là bay một mình, giá tiền này, xem như là thấp nhất!

Vương thú sư cười khổ.

Man thú Tông Sư cảnh tuy rằng sớm bị người thuần phục. Nhưng thực lực không đủ, muốn khống chế gần như không khả năng. Cần phải có thuần thú sư nhị tinh tự mình đi theo.

Có thể đạt được loại cấp bậc thuần thú sư như vậy, thực lực đều đạt tới Tông Sư cảnh.

Nói cách khác, vì chuyến này, cần cường giả Tông Sư cảnh và man thú Tông Sư cảnh đều xuất động, giá làm sao có thể thấp được?

Phải biết rằng cường giả Tông Sư cảnh, ở vương quốc nhị đẳng cũng được cho là cấp bậc lão tổ!

Người như thế tự mình ra sức, tám trăm vạn kim tệ, quả thực không nhiều lắm.

- Không phải nói... Chỉ cần thành thuần thú sư, có thể ngồi miễn phí sao?

Cố nén phiền muộn, Trương Huyền không nhịn được nói.

Nghe Vân Đào nói ngồi miễn phí, hắn mới thi thuần thú sư. Kết quả còn phải mất tám trăm vạn... Suy nghĩ một chút hắn cũng có chút buồn bực.

- Thành thuần thú sư là có thể miễn phí. Chỉ có điều, là cưỡi man thú dưới Tông Sư cảnh. Muốn cưỡi loại man thú cấp bậc như vậy miễn phí, phải đạt đến thuần thú sư nhị tinh mới được!

Thấy hắn không hiểu, Phong đường chủ giải thích.

- Thuần thú sư nhị tinh là có thể miễn phí sao?

Trương Huyền có chút do dự, nói tiếp:

- Nếu như vậy... Các ngươi xem cần điều kiện gì, nếu được, ta thi một chút đi!

Thanh Dương Tông Sư

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Nếu được, thi một chút?

Khóe miệng đám người Phong đường chủ lại nhất thời co rút.

Ở Thú Đường bọn họ từng sát hạch vô số học đồ, đây là lý do kỳ lạ nhất bọn họ từng nghe nói tới.

Những người khác thi thuần thú sư, đều vì hướng tới thực lực, muốn thu được chức nghiệp tán thành. Người này thì hay rồi, chỉ là vì cưỡi thú miễn phí...

Ngươi lại là danh sư sư huynh, lại có bản lĩnh như vậy, chỉ cần nguyện ý, mấy trăm vạn kim tệ mà thôi, chỗ nào không kiếm được. Vì chút tiền như vậy... <ặt mũi đâu? Tôn nghiêm đâu? Thân phận đâu?

Quan trọng nhất chính là, đây chính là thuần thú sư nhị tinh. Toàn bộ Thú Đường ở Huyền Lạc sơn mạch, thành lập nghìn năm qua, cũng chỉ có ba vị.

Thi một chút... Giọng điệu giống như cắt dưa, dùng bữa, không có bất kỳ khẩn trương cùng khiếp sợ nào.

Ngươi biết độ khó sao?

Biết ngay cả người như Hồng thú sư, cũng liên tục bảy lần chưa từng thành công sao?

Mở miệng liền nói ra, đúng là chuyện lạ, khó tránh khỏi quá không để nghề nghiệp thuần thú này ở trong mắt!

Ngực Mạc Vũ tiểu thư còn lên xuống không ngừng, một hơi nghẹn lại không ra được.

Nàng là thiên tài siêu cấp, tốn thời gian một năm, mới thật vất vả trở thành thuần thú sư nhất tinh. Nàng vốn tưởng rằng mình có thể mở mày mở mặt, khiến cho tất cả mọi người tán dương. Kết quả... gặp phải người này.

Nàng cầu gia gia cáo nãi nãi mới thuần phục sơ cấp được một con Thanh Ưng thú. Đối phương đánh một trận, lại hoàn toàn thuần phục... sát hạch nhất tinh thành công, cuối cùng lại còn không biết đủ, muốn sát hạch nhị tinh...

Nếu như tích dày phát mỏng, một tiếng cất lên khiến người ta kinh ngạc, cũng không tính là gì. Mấu chốt chính là... Rõ ràng trước đó không muốn thi. Sau khi nghe được miễn phí, mới động tâm tư.

Người khác sắp mệt chết cũng làm không được. Hắn lại giống như đùa giỡn. Không cần đả kích người khác như vậy...

- Sát hạch thuần thú sư nhị tinh, cần phải...

Đè nén sự phiền muộn, Phong đường chủ đang muốn giải thích. Chỉ thấy một lão nhân vẻ mặt kích động đã đi tới.

- Đường chủ, đường chủ! Thanh Dương tông sư đến!

- Đến rồi sao?

Ánh mắt ba thuần thú sư lớn nhất thời sáng lên, bất chợt đứng phắt dậy, lại không để ý tới chuyện giải thích nữa, trực tiếp đi về phía trước.

Đi mấy bước, Phong đường chủ dừng lại:

- Mấy người các ngươi là thuần thú sư mới sát hạch, cũng có tư cách qua đó. Vừa vặn xem y đạo tông sư chữa bệnh cho man thú cấp bậc tông sư như thế nào, cũng coi như tăng thêm kiến thức!

- Vâng!

Đám người Mạc Vũ, Chu Cẩm Hoàng đồng thời gật đầu, đi theo.

- Tiền bối, chúng ta cũng đi qua xem một chút. Loại trị liệu man thú này, lại là cơ hội ngàn năm khó gặp. Cố gắng xem một chút, có thể học được không ít tri thức!

Thấy mấy người đi xa, Vân Đào đi tới trước mặt Trương Huyền.

- Được!

Trương Huyền gật đầu.

Hắn vẫn muốn cưỡi thú cưỡi tia chớp. Nó có thể được chữa trị tốt, đi Hồng Liên sơn mạch, sẽ bớt đi không ít thời gian và phiền phức.

Hắn đi theo sau lưng mọi người, đi tới một hồi, liền tới một cái viện rất lớn, rộng rãi, bao la. Các loại kiến trúc thoạt nhìn đều lớn hơn so với phủ đệ bình thường vài lần, khiến người ta có một loại ảo giác như tiến vào vương quốc của người khổng lồ.

Trong viện, ghế dài bằng đá, ghế dựa bằng đá, mỗi một cái đều có chiều dài chiều rộng bảy, tám thước. Không nhìn kỹ, cũng hoài nghi đó là từng cái lôi đài. Hành lang được lát đá, cũng rất rộng rãi, kích thước hơn mười thước. Trong ao nước, đình đứng sừng sững, càng giống như cung điện, khí thế mười phần.

- Đây là phủ đệ đặc biệt xây dựng cho Thiết Xỉ Khiếu Thiên thú, có bảy vị thuần thú học đồ chuyên môn hầu hạ cuộc sống sinh hoạt hàng ngày...

Thấy Trương Huyền nhìn mê mẩn, Vân Đào không nhịn được truyền âm giải thích:

- Thiết Xỉ Khiếu Thiên thú chính là con man thú Tông Sư cảnh sinh bệnh kia.

- Xây dựng phủ đệ riêng cho một con man thú?

Trương Huyền líu lưỡi.

Có cần xa xỉ như vậy hay không?

Cái nhà này, bất kể về diện tích hay mức độ kiến trúc xa hoa, so với vương cung Thiên Huyền cũng không phân cao thấp. Người không biết, còn tưởng rằng nhân vật lớn gì đó trấn thủ trong đó. Không ngờ được lại là đặc biệt xây dựng cho một con man thú...

Thậm chí đặc biệt phân phối bảy vị thuần thú học đồ, chiếu cố cuộc sống hàng ngày... so với cường giả bình thường hưởng thụ đãi ngộ thật sự còn cao hơn.

Thảo nào bay một chuyến tới Thiên Vũ vương quốc tốn tám trăm vạn kim tệ. Không thu lệ phí cao như vậy, thật đúng là nuôi không nổi.

- Thanh Dương tông sư, lần này lại làm phiền ngài...

Trong lòng hắn đang cảm thán người không bằng thú, liền nghe được giọng nói hưng phấn của Phong đường chủ vang lên.

Hắn nhìn về phía trước, chỉ thấy một lão nhân thân hình cao lớn đứng ở cách đó không xa, chắp hai tay ở sau lưng, mang theo khí tức người lạ đừng quấy rầy. Dáng vẻ hơn năm mươi tuổi, toàn thân mặc y phục màu xanh, không có bất kỳ biểu lộ gì, khiến cho người ta không nhìn ra vui buồn yêu giận.

Xem ra chính là y đạo tông sư Thanh Dương trong truyền thuyết!

Chức nghiệp giống nhau, nhất tinh gọi là đại sư, nhị tinh cực kỳ đều có thể gọi là tông sư.

Vị này Thanh Dương, là y sư nhị tinh. Rõ ràng nếu so với Nguyên Ngữ đại sư lợi hại hơn rất nhiều.

- Không sao! Khiếu Thiên thú ở đâu? Dẫn ta qua xem!

Nhìn Phong đường chủ gật đầu một cái, Thanh Dương tông sư không nói thừa, đưa bàn tay ngăn lại.

- Được, mời đi bên này!

Phong đường chủ đi trước dẫn đường.

Thời gian không lâu, mọi người đi tới một biệt viện, lập tức liền nhìn thấy trên thạch đài rộng, một con man thú cực lớn nằm thẳng ở phía trên, hai mắt nhắm nghiền, không biết sống hay chết.

Con man thú này và Thanh Ưng thú có chút tương tự, chỉ có điều kích thước càng lớn hơn. Thân thể dài chừng hơn mười thước. Từ phía xa nhìn lại, khiến cho người ta một loại cảm giác như hòn núi nhỏ.

- Bất tỉnh?

Liếc mắt thoáng nhìn, Trương Huyền đã biết đầu con man thú này đã rơi vào hôn mê.

Thảo nào đám người Phong đường chủ vội vã như thế. Nghe được Thanh Dương tông sư đi tới, ngay cả tâm tư nói thêm một câu cũng không có. Xem ra con Khiếu Thiên thú này, quả nhiên bệnh rất nặng.

- Thanh Dương tông sư, ba ngày trước Khiếu Thiên thú đột nhiên phát bệnh. Lúc đầu không nghiêm trọng lắm, chỉ là không muốn ăn, ta cũng không để ý. Sáng sớm hôm nay lại đột nhiên hôn mê. Mấy người chúng ta đã dùng qua các loại thủ đoạn, lại không có bất kỳ biện pháp nào...

Phong đường chủ giải thích.

- Ừ!

Gật đầu, thanh Dương Tông sư đi tới trước vài bước, dạo dọc theo thân thể to lớn của Khiếu Thiên thú một vòng, càng đi sắc mặt càng trầm xuống lợi hại hơn.

- Nói một chút về tình hình thức ăn và cuộc sống hàng ngày của nó!

Phong đường chủ ngoắc tay. Một thuần thú học đồ chịu trách nhiệm ăn ở cho Khiếu Thiên thú đã đi tới, cung kính hành lễ xong nói.

- Mười ngày trước, Khiếu Thiên thú lại không quá muốn ăn cái gì, có vẻ có chút nôn nóng bất an. Bởi vì mùa thu, dễ dàng nội hỏa, chúng ta cho nó dùng Thanh Thần Thủy an thần tiêu hỏa, tình hình mới được hóa giải một ít.

- Chỉ có điều, vẫn có cái gì đó không ổn. Mỗi ngày vào buổi tối nó đều ở trong viện di chuyển loạn, thường xuyên ngửa mặt lên trời hí dài. Đặc biệt là mấy ngày trước đây, vào đêm trăng tròn, nó gần như một đêm không ngủ, chạy qua chạy lại rất, hình như có tinh lực phát tiết không hết!

- Ngày hôm sau tỉnh lại, nó lại không muốn ăn cơm, cái gì cũng không khiến cho nó có hứng thú được. Sáng sớm hôm nay nó còn trực tiếp hôn mê!

- Lượng thức ăn trong mười ngày qua, còn không bằng một ngày trước kia. Ngoại trừ một ít thú thịt nấu chín, canh cháo ra, cũng không ăn gì khác. A, dựa theo lời đường chủ nói, hôm qua cho nó dùng hai viên Khứ Hỏa Đan. Chỉ có điều hình như không có tác dụng gì, trái lại càng nghiêm trọng hơn.

Rất nhanh hắn đã giới thiệu một lượt về tình huống căn bản.

Nghe xong, Thanh Dương tông sư gật đầu, khoát tay:

- Đi xuống đi!

- Vâng!

Vị này học đồ không dám nói thừa, xoay người rời khỏi.

- Như thế nào?

Phong đường chủ nhìn qua.

- Chờ một chút!

Thanh Dương tông sư cũng không giải thích, lại đi dạo dọc theo Thiết Xỉ Khiếu Thiên thú một vòng, trong lúc đó bứt lông, vành mí mắt của đối phương, lông mày nhăn lại, hình như đang cẩn thận cân nhắc.

...

- Y sư cũng có thể chữa bệnh cho man thú?

Nhìn thấy được bộ dạng hắn nghiêm túc, Trương Huyền không nhịn được hỏi.

- Thanh Dương tông sư là y đạo tông sư lợi hại nhất Bắc Vũ vương quốc. Có người nói hắn đã đạt đến nhị tinh đỉnh phong, cách tam tinh cũng không xa. Thú Đường không ít lần không có cách nào giải quyết chứng bệnh đều nhờ hắn ra tay giải quyết!

Vân Đào thấp giọng nói.

- Y sư xem bệnh cứu người, bất luận là người hay là thú, chỉ cần nhiễm bệnh, nguyên lý đều cơ bản tương đồng. Có thể khám cho người, tất nhiên cũng có thể khám cho thú! Nếu không, nghề nghiệp y sư này, không phải loại hình chiến đấu, làm sao có thể ở trong cửu lưu, cũng xếp hạng sát đầu?

Nghe được hai người nói chuyện, Mạc Vũ tiểu thư hừ một câu.

Chức nghiệp trên cửu lưu, danh sư đứng hàng đầu tiên, điều này không thể nghi ngờ. Các thứ hạng khác tương đối mơ hồ, kết luận không thống nhất. Chỉ có điều, các chức nghiệp luyện đan sư, y sư, trận pháp sư, thuần thú sư đều tương đối sát đầu, được người tôn trọng.

Y sư và trận pháp sư, so với thuần thú sư, hoàn toàn không có lực chiến đấu, lại có thể sánh ngang, chỉ khiến người ta xem bệnh, rõ ràng làm không được.

- Ngươi không phải một đạo thuần thú rất lợi hại sao? Còn tưởng rằng cái gì cũng tinh thông. Thế nào, đối với y đạo không hiểu sao?

Thấy vẻ mặt ngây thơ của Trương Huyền, gương mặt Mạc Vũ tiểu thư nâng cao lên.

Ngươi không phải rất trâu bò sao? Đánh một trận là có thể thuần phục man thú sao?

Một đạo y đạo lại hoàn toàn không hiểu, chịu thiệt đi!

- Ách...

Nghe được đối phương chất vấn, Trương Huyền xấu hổ cười.

Ở Thiên Huyền vương quốc, sách liên quan tới y đạo, đã ít lại càng ít. Có thể nói gần như không có. Về phần y sư, hắn tiếp xúc qua cũng chỉ có một Nguyên Ngữ đại sư. Hai người cùng xuất hiện, vẫn chỉ ở nói trên thi họa, không phải y thuật.

Cho nên, đối với nghề nghiệp này, hắn thật sự không biết được rõ ràng.

Hắn cũng là lần đầu tiên nghe nói, y sư không chỉ có thể khám bệnh cho người, còn có thể khám bệnh cho man thú.

- Mạc Vũ tiểu thư không chỉ là thuần thú sư nhất tinh, luyện đan sư nhất tinh, danh sư học đồ, còn là một vị y sư học đồ!

Vân Đào thấp giọng, trong mắt đầy vẻ hâm mộ.

- Y sư học đồ?

Trương Huyền sửng sốt.

Mạc Vũ tiểu thư này tuy rằng xinh đẹp, có chút ngạo khí, nhưng nói thật, cũng quả thật có bảnh lĩnh để cao ngạo.

Không ngờ một người tinh thông nhiều chức nghiệp như vậy. Xem như là một người thiên tài nhất trong rất nhiều hắn gặp được hiện nay.

- Y sư và luyện đan sư có điểm chung, lại tùy tiện học một chút, đối với ta mà nói, cũng không khó! Lần này sát hạch xong thuần thú sư, trở lại ta lại sát hạch y sư chính thức!

Mạc Vũ tiểu thư khẽ cười.

Trong mắt người khác chức nghiệp vô cùng phức tạp cao cấp, ở trong miệng nàng lại đơn giản giống như qua gặp gia gia.

Nàng luôn luôn là thiên tài, tài trí hơn người, kết quả bị người gọi là Trương Huyền này làm cho mất mặt. Lúc này thấy đối phương đối với chức nghiệp y sư không hiểu, vừa vặn có thể hòa nhau một ván, một lần nữa lòng tự tin của nàng lại dâng lên.

Nàng nói xong vốn tưởng rằng người gọi là Trương Huyền sẽ bội phục một chút, lại thấy người này biến mất ở trong tầm mắt, không biết đi nơi nào.

- Đáng giận!

Nàng giậm chân một cái, tức giận tới mức mặt ửng đỏ.

...

- Có thể nhìn ra cái gì?

Thấy Thanh Dương tông sư mày nhăn lại, Phong đường chủ không nhịn được hỏi.

- Ừ, trong lòng ta đã có một ít ý nghĩ, gần như có thể chẩn đoán chính xác ra nó xảy ra chuyện gì...

Thanh Dương tông sư gật đầu, đang muốn nói chuyện. Đột nhiên hắn sửng sốt một cái, sắc mặt trở nên được thâm trầm, lớn tiếng quát:

- Ngươi muốn làm gì?

Nghe hắn quát lớn, mọi người đồng loạt nhìn lại. Chỉ thấy một người thanh niên chẳng biết lúc nào đứng ở trước mặt Khiếu Thiên thú, xoa… đầu của nó một chút.

Ta nói ngươi là lang băm

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Này...

Nhìn thấy được động tác của người thanh niên, tất cả mọi người đều trợn mắt há hốc mồm.

Lá gan của người này cũng không tránh khỏi quá lớn đi!

Không thấy được y đạo tông sư đang khám và chữa bệnh sao?

Chạy tới làm cái gì? Hơn nữa...

Đây chính là Thiết Xỉ Khiếu Thiên thú, man thú Tông Sư cảnh, không phải sủng vật của nhà ngươi, sờ một cái... giống như gặp phải chó Nhật, tính giở trò quỷ gì?

- Ta cũng muốn xem thử, con Thiết Xỉ Khiếu Thiên thú này bị bệnh gì!

Nhìn ra được sự nghi ngờ của mọi người, người thanh niên này xoay đầu lại, mỉm cười.

- Hừ!

Vừa nghe hắn nói như thế, Mạc Vũ tiểu thư hừ một tiếng.

Đối phương vừa xoay mặt lại, nàng liền nhận ra được, không phải là ai khác, chính là Trương Huyền vẫn khiến cho nàng buồn bực kia.

Thảo nào mới vừa nói chuyện đã không thấy bóng dáng. Hóa ra chạy tới tìm hiểu Khiếu Thiên thú.

Phong đường chủ để cho chúng ta sang đây xem Thanh Dương tông sư chữa bệnh, chỉ là để học tập, an phận thủ thường, yên tĩnh nhìn là được rồi. Ngươi mù quáng lăn qua lăn lại làm cái gì?

Sờ cái gì mà sờ!

Đây không phải là tự mình tìm mắng sao?

Quả nhiên, ý niệm này vừa kết thúc, đã thấy Thanh Dương tông sư đứng ở một bên, sắc mặt càng lúc càng xanh, hai mắt híp lại một cái.

- Làm càn!

Bàn tay hắn vung lên, nhìn về phía Phong đường chủ, râu mép nhếch lên, giọng nói sắc bén:

- Đây chính là người của Thú Đường các ngươi sao? Không có quy củ như thế? Còn nhìn một chút... Nhìn hiểu được không? Cái gì cũng đều không hiểu, lại chạy tới sờ loạn. Thực sự không biết trời cao đất rộng!

- Tông sư xin bớt giận. Hắn không phải cố ý. Có khả năng cũng lo lắng cho Khiếu Thiên thú...

Phong đường chủ cũng không nghĩ tới Trương Huyền sẽ lỗ mãng như vậy, trực tiếp chạy tới sờ Khiếu Thiên thú, vội vàng giải thích.

- Ta khám bệnh cần phải tuyệt đối yên tĩnh, không thích làm phiền. Qua lại nhiều năm, ngươi không phải không biết!

Thanh Dương tông sư cắt ngang lời hắn, ánh mắt giống như tia điện, mang theo khí tức cao ngạo không thể xâm phạm.

- Ta biết, chỉ là...

- Biết là tốt rồi, không có chỉ là. Bạn tốt nhiều năm, ta lại không tính toán. Ở đây không phải nơi người nào cũng có thể đi vào. Đuổi bọn họ ra ngoài, ta hiện tại chữa bệnh.

Thanh Dương tông sư xói xong khoát tay áo, vẻ mặt ngạo nghễ.

Hắn là người nào?

Y đạo tông sư, tồn tại tiếng tăm lừng lẫy trong cả Bắc Vũ vương quốc, đang chữa bệnh. Một kẻ không biết từ nơi nào xuất hiện, cũng nói xem một chút. Ngươi biết cái gì? Ngươi sẽ khám ra được sao?

- Thanh Dương tông sư vẫn xin bớt giận. Mấy người trẻ tuổi này đều là thuần thú sư ngày hôm nay vừa thông qua sát hạch. Ta để cho bọn họ đi tới, chỉ là quan sát một chút, tuyệt đối không có tâm tư muốn mạo phạm gì!

Phong đường chủ nói.

- Đúng vậy, Trương thú sư, hắn cũng chỉ là nhất thời hiếu kỳ mới sờ một chút. Bảo đảm lần sau tuyệt đối sẽ không tái phạm!

Lô thú sư cũng liền vội vàng đi tới khuyên can.

- Hừ, ngày hôm nay lại cho hai người các ngươi một chút mặt mũi. Lần sau ta hi vọng Thú Đường có thể có chút quy định! Khám bệnh cần phải tuyệt đối yên tĩnh. Không phải là người nào có tư cách qua nhìn, là có thể nhìn được! Nếu như lần sau lại có loại người linh tinh cái gì cũng đều không hiểu, lại táy máy tay chân, làm chậm trễ thời gian điều trị tốt nhất, các ngươi ai có thể gánh vác đây?

Thanh Dương tông sư hừ một tiếng, nhìn quanh một vòng, mang theo sự uy nghiêm không cho phép phản bác.

- Vâng, vâng!

Phong đường chủ liền vội vàng gật đầu.

Địa vị của thuần thú sư và y sư không chênh lệch lắm, nhưng hắn có việc cầu người, không có cách nào.

Ai bảo Khiếu Thiên thú bệnh nặng, lại chỉ có người này mới có thể trị liệu? Cho dù đối phương quát lớn, hắn cũng chỉ có thể chịu đựng.

- Ừ!

Thấy thái độ của mọi người khá tốt, Thanh Dương tông sư không tính toán nữa, tiếp tục nhìn về phía Khiếu Thiên thú trước mắt đã rơi vào hôn mê.

- Vừa rồi tông sư nói đã nhìn ra vấn đề, có thể có biện pháp trị liệu hay không?

Phong đường chủ có chút khẩn trương.

- Trải qua chẩn đoán bệnh sơ bộ, ta đã xác định được chỗ mấu chốt.

Thanh Dương tông sư giơ bàn tay ra.

Ánh mắt tất cả mọi người đều nhất thời sáng lên.

Không hổ danh là y đạo tông sư, nhanh như vậy liền tìm được vấn đề.

Phải biết rằng, ba thuần thú sư lớn nhị tinh, rất nhiều thuần thú sư nhất tinh, nghiên cứu tròn hai ngày, cũng không có cách nào giải quyết.

Thấy ánh mắt mong chờ của mọi người, lúc này Thanh Dương tông sư mới thoả mãn gật đầu, thản nhiên nói:

- Con Thiết Xỉ Khiếu Thiên thú này, trong cơ thể khô nóng, tinh lực dư thừa, còn thường xuyên ngửa mặt lên trời hí dài. Nếu như ta không nhìn lầm... Chắc là muốn tìm phối ngẫu!

- Tìm phối ngẫu?

- Không sai, man thú cũng có dục vọng giao phối. Đặc biệt là đến mùa thu, loại dục vọng này càng sâu, thậm chí đến mức khó có thể ngăn chặn được. Vừa rồi ta thấy, thân thể nó khô nóng, nhu cầu phát tiết cấp bách. Bởi vì không có cách nào đạt được nguyện vọng, lúc này mới càng ngày càng nóng nảy hơn, nội hỏa xông lên, tiến vào phổi, cuối cùng rơi vào hôn mê.

Thanh Dương tông sư hất cái đầu lên, mang theo ánh sáng nhìn xa trông rộng.

- Ngươi nói những điều này, chúng ta trước đó cũng đã hoài nghi tới. Chỉ là... dựa theo tuổi của man thú trưởng thành, chắc hẳn là còn chưa tới mới phải...

Phong đường chủ có chút nghi ngờ.

- Man thú không thể dựa theo tuổi tác của con người để so sánh. Chỉ cần thân thể khí quan của nó trưởng thành, tự nhiên sẽ có dục vọng đặc biệt. Đây là bản tính sai khiến, thành ra ban đêm không ngủ, ngửa mặt lên trời hí dài. Những điều này đều là dấu hiệu muốn tìm phối ngẫu, không có sai!

Thanh Dương tông sư nhìn qua, trong mắt bắn ra tinh quang bốn phía, mang tới cảm giác đè ép cho mọi người:

- Thế nào? Không tin ta chẩn đoán bệnh sao?

- Đây cũng không phải. Chỉ là...

Phong đường chủ lắc đầu, không lại tiếp tục rầu rĩ về vấn đề này nữa. Hắn sốt ruột nhìn qua:

- Vậy loại tình huống này... giải quyết như thế nào?

- Thoạt nhìn rất phức tạp. Tìm được nguyên nhân, giải quyết lại rất đơn giản. Nó muốn tìm phối ngẫu, giúp nó tìm một còn là được!

Thanh Dương tông sư cười nói.

- Tìm một con?

Phong đường chủ lộ ra vẻ mặt khổ sở.

Hai vị nhị tinh tông sư khác cũng đồng thời lắc đầu.

- Không phải là không muốn tìm. Mà là bản thân Thiết Xỉ Khiếu Thiên thú đã rất hiếm thấy. Trong khoảng thời gian ngắn tìm một con, đồng thời tuổi xấp xỉ mang tới, gần như là không thể nào làm được!

Thiết Xỉ Khiếu Thiên thú loại man thú bay vẫn còn vị thành niên lại đạt được cảnh giới Tông sư, toàn bộ Huyền Lạc sơn mạch cũng sẽ không vượt quá hai con.

Quan trọng hơn chính là, bay nhanh như vậy, cho dù tìm được, lại làm sao có thể bắt về thuần phục?

Trước đây Thú Đường thu dưỡng con này, cũng là nuôi nấng lúc nó tuổi còn nhỏ, thậm chí còn đặc biệt xây dựng phủ đệ, đặc biệt phái người tới hầu hạ, mới khiến cho nó ngoan ngoãn ở lại chỗ này. Nói thật... Đến bây giờ nó còn chưa hoàn toàn thuần phục, không cùng bất kỳ kẻ nào ký kết khế ước.

Không phải là bọn họ không muốn, mà là làm không được!

Bản thân Khiếu Thiên thú lại có thành kiến rất lớn đối với nhân loại. Muốn hoàn toàn thuần phục rất khó. Nếu quả thật hoàn toàn thuần phục, đã có thể cùng chủ nhân tiến hành khai thông, bọn họ khẳng định cũng sớm biết được đối phương bị bệnh gì, có thể sớm trị liệu một chút.

Một con Khiếu Thiên thú nuôi từ nhỏ đến lớn cũng thuần phục không được, lại làm sao có thể trong khoảng thời gian ngắn tìm cho nó một bạn ngẫu qua!

Hiển nhiên là không thể nào làm được!

- Không tìm được?

- Đúng vậy!

Phong đường chủ nhìn qua:

- Khẩn cầu Thanh Dương tông sư lại suy nghĩ biện pháp khác. Chỉ cần có thể cứu được Khiếu Thiên thú là tốt rồi!

- Biện pháp thật ra có. Hơn nữa còn có thể một lần vất vả suốt đời nhàn nhã, vĩnh viễn giải quyết tai hoạ ngầm này. Chỉ là... Có thể sẽ phiền toái một chút.

Thanh Dương tông sư có chút do dự.

- Đã có, vậy phiền phức tông sư nhanh ra tay giúp một chút.

Ánh mắt đám người Phong đường chủ nhất thời sáng lên, vội vàng nói.

- Ừ, được rồi!

Chắp hai tay ở sau lưng, Thanh Dương tông sư gật đầu:

- Không tìm được bầu bạn, thật ra muốn giải quyết loại nhu cầu này của nó, cũng rất đơn giản. Đó chính là... Thiến! Chỉ cần thành công, sau này cũng sẽ không có loại chuyện này quấy nhiễu, nó cũng sẽ hoàn toàn thuần phục các ngươi, chuyên tâm làm việc cho Thú Đường.

- Thiến sao?

Đám người Phong đường chủ đồng thời sửng sốt.

- Chỉ có thiến, có khả năng ổn định tâm thần, không đến mức mỗi ngày thấy khô nóng khó nhịn, khó có thể tự kìm chế, cũng sẽ không lại xuất hiện loại tình huống này.

Thanh Dương tông sư gật đầu nhìn qua:

- Thú Đường các ngươi không phải cũng có rất nhiều man thú, vì để tránh phiền phức, đặc biệt thiến đi sao?

- chuyện này...

Phong đường chủ gật đầu.

Thú Đường quả thực có không ít man thú, vừa sinh ra đã bị thiến. Như vậy có thể không cần suy nghĩ nhiều tới những chuyện khác, hoàn toàn ra sức cho nhân loại.

- Được, ta chẩn đoán bệnh, phương pháp chính là như vậy. Các ngươi suy tính một chút. Nếu như muốn động thủ, nên làm nhanh đi. Con này rất rõ ràng không thể chống đỡ được quá lâu. Không giải quyết, ta sợ ngày mai cũng không kiên trì nổi!

Thanh Dương tông sư không nói thêm gì nữa, yên tĩnh đứng tại chỗ, chờ đợi mọi người đưa ra lựa chọn.

- Lẽ nào thật sự phải làm như vậy?

Đám người Phong đường chủ nhìn nhau, mỗi một đều lộ ra vẻ mặt rầu rĩ.

Thiết Xỉ Khiếu Thiên thú, từ nhỏ liền đi theo bọn họ, đã ở chung rất nhiều năm, sớm có tình cảm giống như người thân vậy. Trực tiếp thiến nó... bọn họ thật sự không xuống tay được.

Lại nói, Thú Đường quả thực có tiền lệ thiến man thú. Nhưng, không ít man thú không sống được, chết ngay tại chỗ.

Hiện tại Khiếu Thiên thú rơi vào hôn mê, bản thân lại bệnh nặng, nếu như động đao nữa, không sống sót... thật sự lại nguy rồi!

Hơn nữa, man thú Tông Sư cảnh đã có ý thức của mình. Làm như vậy nếu chẳng may chọc cho nó mất hứng, vô cùng có khả năng nó sẽ giang cánh rời khỏi đây, cũng sẽ không trở lại nữa. Thậm chí làm không tốt, nó còn có thể trả thù Thú Đường, đưa tới phiền toái càng lớn hơn.

Loại tình huống này cũng không phải là không có tiền lệ. Các Thú Đường khác lại từng gặp được tình huống như vậy. Thiến một con man thú nửa bước Tông Sư cảnh, dẫn đến đối phương tính tình đại biến, phản bội Thú Đường không nói, còn xem Thú Đường thành kẻ thù lớn, cả ngày đến gây phiền phức.

Cuối cùng bọn họ không thể làm gì khác hơn là phái ra cao thủ, bắn chết nó.

Nghe nói sau khi bắn chết, chủ nhân của con man thú này, khóc ròng tròn ba ngày, cũng bởi vì thương tâm quá độ, chân khí tan rã, sống không bao lâu đã qua đời.

Man thú và người giống nhau, đều cần được tôn trọng.

Không nói cho đối phương biết, lại thiến nó, bản thân chính là một loại sỉ nhục.

- Thanh Dương tông sư, có thể còn có biện pháp khác hay không? Cái này... thật sự không dễ làm!

Do dự một lát, Phong đường chủ không nhịn được nói.

- Đây đã là phương pháp giải quyết tốt nhất! Nếu như không muốn thì thôi. Ta cho ra kết quả chẩn đoán bệnh cùng phương pháp trị liệu. Không đi làm là chuyện của các ngươi. Sau này có vấn đề gì, cũng không cần tới tìm ta nữa!

Thanh Dương tông sư hừ nói, vẻ mặt không vui.

Hắn đã đưa ra nguyên nhân bệnh và phương pháp trị liệu, đối phương còn ra sức khước từ. Lẽ nào là không tin vào y đạo tông sư hắn?

- Cái này...

Thấy đối phương nói như vậy, Phong đường chủ cắn răng một cái, vừa định đáp ứng, liền nghe được một giọng nói thản nhiên vang lên.

- Đã sớm nghe nói lang băm hại người, ta còn chưa tin. Hiện tại xem ra, quả thực như vậy...

- Ngươi nói cái gì?

Thanh Dương tông sư lập tức nổi giận, chợt quay đầu lại nhìn. Chỉ thấy trong đám người, một người thanh niên thần sắc thản nhiên nhìn qua.

Chính là người vừa nãy lặng lẽ đã chạy tới sờ đầu của Khiếu Thiên thú.

Trương Huyền!

- Ta nói ngươi là lang băm! Nếu như nghe không hiểu...

Trương Huyền vẻ mặt nghiêm túc:

- Chính là y thuật thấp kém ngu xuẩn, thường thường không nhìn ra chứng bệnh, lại chẩn đoán bệnh lung tung!

Không phải lang băm là cái gì? (1)

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Nói Thanh Dương tông sư là lang băm?

- Nói hắn là y thuật thấp kém ngu xuẩn?

Tất cả mọi người ngây người.

Mạc Vũ tiểu thư vẫn có ý kiến đối với Trương Huyền, cũng lập tức kinh ngạc.

Nói thẳng một vị y đạo tông sư là lang băm... Như vậy là đang sỉ nhục chức nghiệp đối phương dày công rèn luyện, hoàn toàn xé rách da mặt.

Một mình ngươi đối với y đạo cái gì cũng đều không hiểu, giả vờ củ hành củ tỏi cái gì?

Thiến man thú, tuy rằng nàng không thấy nhiều, nhưng cũng không phải là chưa từng có. Hiện tại bộ dạng Thiết Xỉ Khiếu Thiên thú như vậy, không làm như vậy chẳng lẽ còn có những biện pháp khác?

- Trương thú sư...

Không nghĩ tới lúc này hắn lại có thể nói, hơn nữa trực tiếp mắng lên, Phong đường chủ cũng biến sắc, vội vàng xua tay:

- Thanh Dương tông sư, ngươi đừng nóng giận. Hắn không phải cố ý...

- Ngươi im lặng!

Sắc mặt Thanh Dương tông sư dữ tợn, giống như là một con cuồng sư tức giận. Hắn lạnh lùng nhìn về phía người thanh niên trước mắt, giọng nói băng lạnh:

- Thanh Dương ta làm nghề y ba mươi chín năm qua, danh tiếng truyền khắp vương quốc, cứu chữa cho vô số người, cứu sống không biết bao nhiêu người. Đây vẫn là lần đầu tiên bị người sỉ nhục như vậy. Tiểu tử, ta không quan tâm ngươi có phải là thuần thú sư chính thức hay không, phía sau có có thân phận gì, ngày hôm nay ngươi không nói rõ ràng, đừng trách ta trở mặt không khách khí!

Ầm ầm!

Âm thanh vừa kết thúc, trên người hắn một khí tức xông thẳng lên trời, đè ép đám người Vân Đào liên tiếp lui về phía sau.

Không ngờ cũng là một cường giả Tông Sư cảnh!

Bất kể loại nghề nghiệp nào, không chỉ cần thiên phú đặc biệt, còn cần thực lực tương xứng. Đạt được nhị tinh, cơ bản đều sẽ là cường giả tông sư. Chính vì vậy, chức nghiệp nhất tinh được gọi là đại sư, nhị tinh được gọi là tông sư, không chỉ là tôn sùng đối với nghề nghiệp, quan trọng hơn chính là kính nể, e sợ đối với tu vi.

Thanh Dương thân là y sư lợi hại nhất trong toàn bộ Bắc Vũ vương quốc, suốt đời làm nghề y, đã bao giờ bị sỉ nhục như vậy. Nếu không phải kiềm chế tốt, khẳng định đã sớm nổi giận.

- Không có bị mắng như vậy... Đó là bởi vì không gặp phải ta. Sớm gặp phải, đã sớm mắng!

Đối mặt với uy áp của đối phương, thần sắc Trương Huyền thản nhiên nhìn qua.

Hai hàng lông mày của Thanh Dương tông sư run rẩy:

- Ngươi nghĩ rằng ta không dám giết ngươi?

- Giết ta? Không nhìn ra căn bệnh, lại chẩn đoán bệnh bừa bãi, thật sự theo lời ngươi nói, không những không cứu được con Khiếu Thiên thú ày, còn có thể hại nó chết ngay tại chỗ... Đây là kết quả ngươi khám và chữa bệnh? Không phải lang băm là cái gì? Còn giết ta... Sai không cho người ta nói, da mặt sao lại dầy như vậy?

Mí mắt Trương Huyền vừa nâng lên, nói.

- Ngươi...

Không nghe lời này còn tốt, vừa nghe xong, Thanh Dương tông sư tức thiếu chút nữa nôn ra máu.

Uy áp Tông Sư cảnh của hắn toàn lực phát ra ngoài. Hắn vốn tưởng rằng đối phương sẽ run rẩy xin lỗi. Hắn nằm mơ cũng không nghĩ tới, đối phương không chỉ nói với lẽ thẳng khí hùng, còn mắng da mặt hắn dày...

Đường đường là y đạo tông sư, bị người ta ở trước mặt mọi người mắc nhiếc, hắn cũng sắp trực tiếp điên rồi.

- Có phải ngươi cảm thấy không phục hay không? Vậy để ta lại nói cho ngươi biết!

Lửa giận thiêu đốt, hắn đang muốn nổi giận, lại thấy người thanh niên trước mắt, đi hai bước tới trước mặt Khiếu Thiên thú.

- Thiết Xỉ Khiếu Thiên thú muốn xem tuổi, trực tiếp nhất là căn cứ vào hàm răng. Khiếu Thiên thú thành niên, hàm răng lộ ra bên ngoài tổng cộng ba thước ba tấc, không dài không ngắn. Về điểm ấy, nói vậy chỉ cần là thuần thú sư đều biết, không cần ta nhiều lời!

Trương Huyền chỉ vào Khiếu Thiên thú trước mắt:

- Hàm răng của nó chỉ có hai thước bảy tấc. Nói cách khác, còn thành niên một khoảng thời gian. Nếu như ta không nhìn lầm, nó chắc hẳn mới mười bảy tuổi. Dựa theo Khiếu Thiên thú tuổi thọ hai trăm năm, chỉ có thể xem như là thiếu niên... Ta muốn hỏi một chút, man thú thiếu niên, làm sao có thể có dục vọng giao phối?

Ban đầu đám người Phong đường chủ cũng cảm thấy vị Trương Huyền này là đang hồ đồ. Nhưng nghe hắn nói như thế, tất cả đều sửng sốt.

Con Khiếu Thiên thú ày, người khác không biết nhiều, nhưng mấy người bọn họ lại hiểu rất rõ. Nó từ nhỏ đã được nuôi ở chỗ này, vừa lúc mười bảy năm, nói không có sai lệch chút nào.

Nếu như không phải sớm biết, chỉ nhìn hình thể khổng lồ của nó, tuyệt đối không thể nào tin được, nó chỉ có mười bảy tuổi.

So sánh với tuổi thọ hai trăm năm của man thú, tuổi này so với nhân loại bảy, tám tuổi cũng không khác biệt.

- Nó là man thú...

Thanh Dương tông sư hừ một tiếng nói. Hắn còn chưa dứt lời, đã bị cắt ngang.

- Không phải ngươi định nói với ta, thân thể man thú và nhân loại khác nhau, phát dục cũng không giống nhau. Nếu như nó thực sự động dục, muốn tìm kiếm phối ngẫu, tối đa cũng chỉ khô nóng khó nhịn, tính tình nóng nảy, phát tình một chút liền hôn mê, ngủ say không dậy nổi... Thanh Dương tông sư phán ra như vậy, lẽ nào ngươi cảm thấy... ngươi giống như nó?

Trương Huyền nói tiếp.

- Đúng vậy!

- Động dục rất khó chịu, cũng không có nghe nói ai muốn nữ nhân muốn tới mức tự mình hôn mê!

Mọi người đầu tiên là sửng sốt, sau đó lập tức thì thầm.

Thành niên muốn tìm phối ngẫu, đây là nhu cầu sinh lý, không tính là gì cả. Không chỉ man thú sẽ có, con người cũng gặp phải loại tình huống này. Nhưng chưa từng nghe nói qua, có ai bởi vì không tìm được nữ bằng hữu, khiến mình cứng rắn nhịn tới choáng váng.

Trời ạ, điều này hoàn toàn không phù hợp với lẽ thường!

- Hừ!

Sắc mặt Thanh Dương tông sư nghẹn tới đỏ ửng. Hắn muốn giải thích, lại không biết trả lời như thế nào. Hắn vung ống tay áo hừ một tiếng:

- Ngươi nói không phải động dục, vậy vì sao nôn nóng bất an? Đặc biệt là vào đêm trăng tròn, chạy qua chạy lại rất nhanh, có tinh lực phát tiết không hết?

- Nôn nóng bất an, có tinh lực phát tiết không hết, lại là muốn tìm phối ngẫu sao? Đây là lý luận gì vậy?

Trương Huyền lắc đầu:

- Nếu như chỉ là nguyên nhân này, vì sao không muốn ăn cơm, cái gì đều khiến nó hứng thú nổi?

Thanh Dương tông sư câm họng.

Nếu quả thật muốn tìm phối ngẫu, cho dù man thú không biết nói, cũng sẽ có các loại biểu thị. Không ăn cơm, đối với bất cứ chuyện gì cũng không có hứng thú, quả thực khiến người ta khó hiểu.

- Căn cứ vào lời lẽ của học đồ kia, chúng ta có thể biết, mười ngày trước, nó chỉ là không muốn ăn. Mấy ngày qua lại dần dần nặng thêm. Thậm chí đến sáng sớm hôm nay, lại không chịu nổi hôn mê. Nếu quả thật là muốn tìm phối ngẫu, nó trực tiếp bay đi là được. Dường như Thú Đường cũng không dùng xích sắt trói nó lại, cấm nó bay!

Mọi người đồng thời gật đầu.

Thú Đường cố gắng nịnh nọt nó còn không kịp, làm sao có thể trói nó lại?

Nếu nó thật sự muốn tìm phối ngẫu, thật sự muốn khó chịu được, nó có thể tự bay đi ra ngoài tìm kiếm. Không đến mức cứ ở trong viện chờ đợi cứng rắn khiến bản thân nhịn tới mức hôn mê!

Nghe đến mấy cái phân tích này, tất cả mọi người đối với chuẩn đoán của Thanh Dương tông sư trước đó đều có nghi ngờ. Mỗi một người đầy vẻ cổ quái nhìn qua.

- Vậy... Ngươi nói xem có chuyện gì xảy ra?

Sắc mặt Thanh Dương tông sư trắng nhợt. Hắn cũng phát hiện ra mình bỏ quên không ít điều. Hắn không tức giận như vừa rồi, lại không nhịn được hỏi.

- Không phải tìm phối ngẫu, còn lại rất đơn giản... Đó chính là bản thân Khiếu Thiên thú thật sự mắc bệnh nặng hoặc có những nguyên nhân khác!

Trương Huyền nhìn quanh một vòng:

- Mọi người có thể nhìn móng vuốt của Khiếu Thiên thú.

- Khiếu Thiên thú không giống với loại man thú chim ưng khác. Nó có cơ bắp day bao vây, cùng loại với bàn chân của nhân loại. Cái móng vuốt này, dựa theo tình huống bình thường, chắc là màu vàng xanh. Con trước mắt, trong màu da lộ ra đường vân màu đỏ.

Mọi người đồng loạt nhìn về phía móng vuốt của Khiếu Thiên thú. Vừa nhìn xuống, quả nhiên phát hiện ra một ít đường vân màu đỏ như máu.

Những đường vân này cực kỳ nhỏ, tương tự với mao mạch huyết quản. Không nhìn kỹ, khó có thể phát giác ra.

Không phải lang băm là cái gì? (2)

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Man thú bình thường đều có mào. Con Khiếu Thiên thú này cũng không ngoại lệ. Dưới tình huống bình thường, mào có chứa màu đỏ như máu, mà giờ khắc này lại trở nên trắng. Tuy rằng rất nhỏ, nhưng cũng có thể đủ để nhìn thấy được.

Trương Huyền tiếp tục nói.

Mọi người lại nhìn lại, quả nhiên giống như lời hắn nói.

- Đây rốt cuộc là chứng bệnh gì?

Thấy hắn nói ra nhiều biến hóa rất nhỏ như vậy, mọi người lại tin tưởng vài phần. Phong đường chủ không nhịn được hỏi.

- Nói bệnh không phải là bệnh. Lại cẩn thận nói tiếp, ta còn phải chúc mừng Phong đường chủ.

Trương Huyền mỉm cười.

- Chúc mừng? Chúc mừng ta làm cái gì?

Vẻ mặt Phong đường chủ choáng váng không hiểu.

Khiếu Thiên thú hôn mê bất tỉnh, cũng không biết có nguy hiểm tới tính mạng hay không. Lại nói, cho dù biết chứng bệnh, biết cứu chữa như thế nào, cũng phải chờ cứu tỉnh lại nói. Lúc này hắn chúc mừng làm cái gì?

- Nếu như ta không nhìn lầm, Khiếu Thiên thú chắc hẳn là huyết mạch tiến thiên!

Trương Huyền nói.

- Huyết mạch tiến thiên? Chuyện này... sao có thể như vậy được?

Phong đường chủ sửng sốt. Những người khác cũng không thể tin được.

Man thú huyết mạch tiến thiên, cùng loại với biến dị, rất khó gặp được. Không có nguyên nhân căn bản nhất dẫn đến, thì không có khả năng phát sinh.

Cái gọi là nguyên nhân dẫn đến, chính là hấp thu máu càng tinh thuần hơn, hoặc nuốt một vài thiên tài địa bảo...

Những điều này dường như đều chưa từng có!

Hơn nữa, cho dù huyết mạch tiến thiên, cũng không đến mức hôn mê, giống như bệnh nặng.

Thấy mọi người không tin, Trương Huyền khẽ cười nhìn về phía Phong đường chủ:

- Nửa tháng trước, con Thiết Xỉ Khiếu Thiên thú này có phải đi qua địa phương có âm khí nồng đậm hay không?

- Cái này... nửa tháng trước, nó từng đặc biệt đưa người tới Âm Phong Cốc!

Người trả lời là Vương thú sư.

Chính là hắn điều khiển đưa qua, nên nhớ rất rõ.

- Âm Phong Cốc âm khí nồng đậm, có nhiều nhất là một loại quả thuộc tính âm lợi hại, Âm Phong quả, giúp đỡ trợ giúp người có thể chất thuộc tính âm, tu vi tăng lên rất nhiều. Chắc hẳn người kia xem đây chính là báo thù!

Trương Huyền nói.

- Đúng!

Vương thú sư gật đầu.

Ngồi thú của Thú Đường, có thể trả thù lao, cũng có thể trả một ít thiên tài địa bảo hiếm có.

Âm Phong quả danh tiếng cực lớn, một quả bán ra, giá trị không rẻ. Hơn nữa có tiền chưa chắc mua được. Đối phương coi đây là thù lao, Vương thú sư tất nhiên đáp ứng.

- Nguyên nhân lại xuất hiện ở trên Âm Phong quả này!

Trương Huyền mỉm cười:

- Giới tính của con Khiếu Thiên thú này, nói vậy mọi người đều biết, giống đực. Trong cơ thể dương hỏa quá thịnh. Dùng Âm Phong quả, âm dương công kích lẫn nhau, dựa theo đạo lý, tối đa là không mấy thoải mái. Lấy hình thể của nó khổng lồ như vậy, rất nhanh là có thể chống đỡ qua! Kết quả, các ngươi hết lần này tới lần khác cho nó dùng Thanh Thần Thủy.

- Thanh Thần Thủy, tĩnh tâm thanh thần, có thể tiêu trừ nóng nảy. Trong đó thành phần chủ yếu nhất là Diếu Mẫu Thảo.

- Đây là dược vật có tính trung hòa ổn định. Theo lý thuyết dùng nhiều hơn nữa cũng không có vấn đề gì. Chỉ có điều, không khéo chính là thứ này vừa vặn có tính tương khắc với thuộc tính của Âm Phong quả. Một khi tiếp xúc, sẽ lập tức dẫn phát lực lượng, khiến cho thuộc tính âm khí tức hoàn toàn bạo phát, kích phát ra hiệu quả hơn gấp ba lần. Hai thứ kết

hợp, chính là nguyên liệu chủ yếu chế luyện Phá Dương Đan, đối với sinh mạng thể chất thuộc tính dương có tác dụng kích hoạt cực lớn.

Trương Huyền tiếp tục nói:

- Trong cơ thể Khiếu Thiên thú, thuộc tính dương bị kích hoạt, lúc này ban đêm mới không ngủ được, nắm giữ tinh lực phát tiết không hết, giống như si xuân!

- Nếu như chỉ có như vậy, nó vẫn có thể kiên trì qua. Chỉ cần trong cơ thể âm dương cân bằng, cũng có thể giải ngoại trừ tai hoạ ngầm. Đáng tiếc... Phong đường chủ lại để cho nó ăn hai viên Khứ Nhiệt Đan.

Nói đến đây Trương Huyền đầy thương hại lắc đầu:

- Trong Khứ Nhiệt Đan có chứa Cực Hàn Thảo. Thứ này có thể tiêu trừ dương hỏa trong cơ thể... Khiếu Thiên thú vừa kích hoạt lực lượng thuộc tính dương trong cơ thể. Lấy thứ này cho nó ăn, còn ăn một lần hai viên, tương đương với trực tiếp ném xuống khối băng vào trong ngọn lửa... lạnh nóng trên dưới, không chết ngay tại chỗ, lại tính là mạng lớn!

Nói thật, con Khiếu Thiên thú này thật đúng là đủ đáng thương. Vốn không có việc gì, lại thiếu chút nữa cứng rắn bị bọn họ làm cho suýt chết.

Còn cứu chữa... quả thực chính là giết người!

Sắc mặt đám người Phong đường chủ, Lô thú sư đều khó coi.

Rất hiển nhiên, bọn họ cũng không nghĩ tới, Khiếu Thiên thú sở dĩ có bộ dạng này, không ngờ là bởi vì bọn họ... dùng sai thuốc!

- Các ngươi cẩn thận nhớ lại một chút, có phải là sau khi cho uống thuốc, bệnh tình của con Khiếu Thiên thú này mới dần dần chuyển biến xấu?

Trương Huyền hỏi tiếp.

- Đúng...

Vị học đồ vừa rồi nhớ lại một chút, sau đó nói. Mọi người không nhịn được gật đầu.

Đúng là như thế.

Ai cũng không nghĩ tới, dược vật bình thường lấy ra ăn này, không ngờ tạo thành tác dụng ngược lại.

- Trong cơ thể thuộc tính dương kích hoạt, cùng thuộc tính lạnh va chạm vào nhau. Lúc này, nếu như thiến nó, dương hỏa biến mất, âm khí bay lên. Không cần một canh giờ, nó sẽ ngừng hít thở, chết ngay tại chỗ!

Nói đến đây, Trương Huyền nhìn về phía Thanh Dương tông sư cách đó không xa:

- Đây là nguyên nhân ta vì sao phải nói ngươi là lang băm. Nếu như thật sự làm theo lời ngươi nói, không những cứu không được Khiếu Thiên thú, sợ rằng hiện tại đã là một thi thể.

- Chuyện này...

Toàn thân Thanh Dương tông sư lạnh như băng. Làm nhị tinh y sư, đối với y đạo có hiểu rõ cực cao sâu. Đối phương nói nhịp nhàng ăn khớp, hoàn hoàn tiến dần lên, phân tích rõ ràng đâu ra đó, không có bất kỳ sai lầm nào, giống như tận mắt nhìn thấy. Ngay cả hắn cũng bội phục không thôi. Hắn muốn phản bác, cũng tìm không ra lý do.

- Ngươi mới vừa nói huyết mạch tiến thiên, là chuyện gì xảy ra?

Sợ Thanh Dương tông sư khó xử, Phong đường chủ vội vàng nói sang chuyện khác.

- Trong cơ thể thuộc tính dương bị kích hoạt, ổn định lại, tất nhiên huyết mạch tiến thiên. Ngược lại, sẽ chết. Nói cách khác, hiện tại Khiếu Thiên

thú có thể chịu đựng qua được, tu vi sẽ có tiến bước, nhận được lợi ích cực lớn; Không chống đỡ nổi, vậy sẽ chết.

- Vậy... có thể có phương pháp cứu chữa hay không?

Phong đường chủ đầy khẩn trương.

- Đương nhiên là có. Chỉ có điều... có khả năng cần một vị luyện đan sư phối hợp.

Trương Huyền có chút do dự nói.

- Mạc Vũ tiểu thư chính là luyện đan sư chính thức. Nàng có thể giúp một tay.

Hơi nghiêng Vân Đào vội vàng nói.

Mọi người đồng loạt đưa mắt tập trung qua.

- Cần làm sao, ta có thể ra tay.

Mạc Vũ tiểu thư chắp hai tay ở sau lưng, vẻ mặt ngạo nghễ.

Tuy rằng đối với người trước mắt này, nàng không quá thiện cảm, nhưng chỉ cần có thể cứu được Khiếu Thiên thú, bảo nàng làm chuyện gì cũng có thể.

Lại nói, những phương diện khác nàng đều kém hơn so với đối phương. Lần này cuối cùng nàng thể hiện ra thiên phú luyện đan sư, có thể mở mày mở mặt, rửa sạch nỗi nhục trước đó.

Ngươi không phải là thuần thú lợi hại sao? Không phải là danh sư học đồ sao? Không phải ngay cả y đạo cũng có thể nói ra một chút sao?

Tuy rằng những điều này ta đều kém hơn so với ngươi, nhưng ta chí ít còn có một đan đạo!

Chí ít ta là một vị luyện đan sư chính thức nhất tinh!

Vẻ mặt nàng kiêu ngạo từ trong đám người đi ra, đang muốn hỏi đối phương hỗ trợ như thế nào, đã thấy người thanh niên đối diện nhướng mày, giọng nói mang theo nghi vấn hỏi.

- Nàng... biết luyện đan sao?

- Ngươi...

Mạc Vũ tiểu thư thoáng cái lảo đảo, thiếu chút nữa thì lập tức nổi giận.

Ngươi còn có thể nói tiếng người hay không?

Ta là luyện đan sư nhất tinh, đương nhiên biết luyện đan!

Không biết luyện đan thế nào thi đậu thế nào?

Sớm biết rằng người này sẽ không nói được lời gì dễ nghe, không nghĩ tới đáng giận như vậy.

Hàm răng nàng nghiến lại vang lên những tiếng két két, tức giận tới mức hít thở dồn dập, ngực không ngừng lên xuống:

- Ngươi đã nhìn thấy luyện đan sư nào không biết luyện đan sao?

- Đã từng thấy...

Trương Huyền lắc đầu:

- Ta sợ ngươi cũng nhờ tranh luận đan thành tựu luyện đan sư, như vậy sẽ không biết chế luyện...

- Tranh luận đan? Đây chính là đại sư đan đạo tinh thông đối với luyện đan đến thực lực nhất định mới có thể làm được!

Ánh mắt Mạc Vũ tiểu thư lộ ra vẻ sùng bái:

- Loại tiền bối này, mỗi một người đều có tài kinh thiên động địa. Ngươi lại còn nói bọn họ không biết chế luyện đan dược? Đùa gì thế! Nếu như

ngươi dám ở nghiệp đoàn của luyện đan sư nói như vậy, tuyệt đối sẽ bị người ta lập tức đánh chết...

Nàng còn chưa nói hết lời, chỉ thấy người thanh niên đối diện lặng lẽ lấy ra một huy hiệu luyện đan sư đeo ở trên người, gãi đầu, vẻ mặt xấu hổ.

- Ta chính là loại tiền bối nàng nói, vừa vặn không biết luyện đan...

Chỉ điểm luyện đan

dtv-ebook.com

Nguồn: TruyenYY

Nhóm: TTTV

Lần này Mạc Vũ tiểu thư thật sự muốn khóc.

Ngươi là đang cố ý chơi ta sao?

Ta vừa thuần thú nhất tinh, ngươi đã chạy tới, đánh cho man thú của ta một trận, biến thành thuần thú sư chính thức.

Vừa rồi vẻ mặt kiêu ngạo nói mình là y sư học đồ, ngươi lại nhảy ra, không chỉ quát mắng y đạo tông sư nhị tinh, còn mở miệng nói ra chứng bệnh cùng với phương pháp giải quyết của Khiếu Thiên thú...

Vốn cảm thấy còn có một đan đạo, có thể lấy ra khoe khoang một chút. Kết quả... ngươi liền lấy ra huy hiệu luyện đan sư, nói mình là tranh luận đan thành công...

Đến cùng là ta trêu ai ghẹo ai.

Yên tĩnh biểu diễn một chút khả năng, là khó khăn như thế sao?

- Tranh luận đan? Đó là cái gì?

- Chính là đồng thời khiêu chiến với mười vị luyện đan sư chính thức, làm cho bọn họ chịu thua, thông qua sát hạch! Nghe nói loại phương thức sát hạch này vô cùng biến thái, tỷ lệ thông qua ngay cả một phần trăm cũng chưa tới.

- Sát hạch ngay cả một phần trăm cũng chưa tới?

...

Ở đây có không ít thuần thú sư đối với tranh luận đan cũng không biết được rõ ràng. Sau khi nghe xong giải thích, mỗi một người đều trợn mắt há hốc mồm.

Làm cho mười vị luyện đan sư chính thức chịu thua, thông qua sát hạch, phải lợi hại tới mức nào?

Trước Vân Đào đó vẫn cảm thấy mình là thiên tài. Hiện tại hắn mới hiểu được, so với vị Trương Huyền tiền bối này, chút thiên tư này của hắn, thật sự cái gì cũng không tính, không đáng để nhắc tới.

Trận pháp, thuần thú, y đạo, danh sư, luyện đan...

Đại ca, ta muốn hỏi một chút, ngươi còn có gì không biết hay không?

Ta cũng muốn học tập một chút...

Thôi, vẫn đừng nên hỏi. Mỗi lần hắn đều nói mình không biết. Nếu như thật sự cho là thật, lại ngây thơ nữa, bảo đảm hắn vừa ra tay lại đánh cho ngươi hoàn toàn không có đường nào phản kháng... Không thấy được Mạc Vũ tiểu thư sao?

Hắn cũng thấy đau mặt thay cho công chúa.

Nói chung, người này chính là quái thai, cái gì cũng không nên so sánh với hắn là được rồi.

- Nàng nếu biết luyện đan, chắc hẳn có mang theo lò luyện đan các loại chứ?

Không để ý tới vẻ chấn động kinh ngạc của mọi người, Trương Huyền nhìn lại.

- Ừ!

Thứ tới nghiến răng nghiến lợi, Mạc Vũ tiểu thư vẫn cứng rắn nhịn xuống, bực bội nói.

- Vậy là tốt rồi!

Trương Huyền gật đầu, quay đầu lại nhìn về phía mấy vị thuần thú sư:

- Phong đường chủ, ngươi mau chóng chuẩn bị dược liệu. Một cái rễ Chích Dương Thảo ba mươi năm. Hai cái Dương Hỏa Diệp mười lăm năm...

Hắn liên tiếp nói ra một loạt tên dược liệu.

Nghe đến mấy dược liệu này, Mạc Vũ sửng sốt. Đột nhiên nàng nghĩ đến cái gì, đồng tử co lại:

- Ngươi... Ngươi sẽ không phải bảo ta chế luyện... Chước Dương Đan chứ?

- Đúng vậy!

Trương Huyền đương nhiên gật đầu.

- Ngươi đùa gì thế? Chước Dương Đan là đan dược cấp bậc nhị phẩm đỉnh cấp. Ta chỉ là một luyện đan sư nhất tinh, làm sao có thể thành công?

Thân thể Mạc Vũ tiểu thư chấn động, thiếu chút nữa thì té xỉu trên mặt đất.

Đầu óc người này có vấn đề sao?

Chước Dương Đan, tập hợp chín loại dược liệu thuộc tính dương hình thành đan dược thuần dương, nhị phẩm đỉnh phong. Cho dù luyện đan sư tam tinh bình thường, cũng rất khó luyện được. Không ngờ hắn bảo mình một người vừa đạt được nhất tinh đến chế luyện...

Có nhầm hay không?

- Yên tâm đi, ta sẽ chỉ điểm. Chỉ cần nàng biết dùng lò luyện đan, có thể khống chế nhiệt độ hỏa diễm là được, vô cùng đơn giản!

Trương Huyền thản nhiên nói.

- Biết dùng lò luyện đan? Khống chế nhiệt độ hỏa diễm? Vô cùng đơn giản?

Không nghe giải thích còn tốt, vừa nghe hắn nói xong, Mạc Vũ tiểu thư cũng cảm thấy có phần muốn nổi điên.

Đại ca, ngươi đến cùng có phải là luyện đan sư hay không?

Những kiến thức căn bản này, một vài học đồ đều sẽ. Nếu như luyện đan thật sự đơn giản như vậy, chẳng phải người người đều là luyện đan tông sư sao?

Luyện đan không phải máy móc một cộng một là hai. Mấu chốt nhất chính là khống chế tốt thành phần đan dược và nắm chắc đối với lò lửa. Năm nay nàng vừa đạt được nhất tinh, ngay cả một ít đan dược nhất phẩm lợi hại còn chế luyện không ra, lại chế luyện nhị phẩm đỉnh phong...

Quan trọng nhất chính là, luyện đan chỉ có đích thân dùng lực lượng của mình, mới có thể khống chế đan dược tiến triển, cố gắng tiến hành bước tiếp theo tốt hơn. Hắn chỉ điểm... nói cách khác, cũng không tham dự chế luyện!

Người này đến cùng lấy đâu ra tự tin như vậy?

- Đúng vậy, nếu như nàng cảm thấy mình không thể đảm nhiệm được, có thể tìm một học đồ qua. Thú Đường khó tìm được luyện đan sư nhất tinh, luyện đan học đồ chắc hẳn vẫn có thể tìm được!

Thấy vẻ mặt nàng giống như phát điên, Trương Huyền nhướng mày.

Nữ nhân này có vấn đề, một hồi kinh ngạc, một hồi khiếp sợ.

Cũng đã nói với nàng, ta chỉ điểm nàng luyện đan là được, không cần nói nhảm nhiều như vậy.

Nếu như ngươi thật sự cảm thấy mình chơi không được, ta đi tìm người khác.

- Không cần tìm, để ta tới!

Thấy vẻ mặt đối phương coi thường, trong lòng Mạc Vũ tiểu thư giống như bị một vạn con mèo cào qua, toàn thân cũng sắp phát điên. Nàng cắn răng hừ một cái nói.

Nàng ở Thiên Vũ vương quốc ngoại trừ không sánh bằng vị kia, bất kỳ phương diện nào, đều là một thiên tài siêu cấp nhất đẳng. Thật không nghĩ tới đến nơi góc núi hẻo lánh này, bị một người quê mùa từ nơi xa xôi tới khinh bỉ!

Đáng giận!

Được lắm, ngươi không phải giả vờ sao? Ta lại xem thử, một lát nữa, ngươi khiến cho ta chế luyện không ra đan dược nhị phẩm đỉnh phong, vậy ngươi sẽ làm thế nào!

- Ừ, sớm nói trước với nàng, nghiêm khắc làm dựa theo lời ta nói, không được có một chút sai lầm nào.

Rất sợ nàng quấy rối, Trương Huyền nhắc nhở.

- Yên tâm!

Tính tình cố chấp của Mạc Vũ tiểu thư cũng tăng lên.

- Vậy là tốt rồi!

Trương Huyền gật đầu không nói thêm gì nữa.

Biết chuyện khẩn cấp, Phong đường chủ không dám do dự. Trong thời gian không lâu, một loạt dược liệu đã được đưa đến trước mặt.

Thú Đường tuy rằng không phải là nghiệp đoàn của luyện đan sư, nhưng man thú đối với dược vật trời sinh lại thích. Một ít dược liệu, vẫn chuẩn bị rất đầy đủ.

- Bắt đầu đi!

Thấy dược liệu đưa đến đầy đủ, nhìn qua một lần, cảm thấy năm cũng đủ, lúc này Trương Huyền mới thoả mãn gật đầu.

Rất nhiều chức nghiệp, nếu nói hắn quen thuộc, tất nhiên là luyện đan.

Không chỉ vì hắn sát hạch luyện đan sư đầu tiên. Quan trọng hơn chính là, ở dưới sự trợ giúp của sách màu vàng, nhìn thấy được tất cả sách trong nghiệp đoàn của luyện đan sư chuyển hóa thành kiến thức của mình.

Nói riêng về tri thức căn bản, sợ rằng một ít luyện đan sư nhị tinh, tam tinh còn kém hơn so với hắn.

- Ừ!

Trong lòng nghẹn một hơi thở, Mạc Vũ tiểu thư cũng không nhiều lời vô ích. Cổ tay nàng rung lên. Một cái lô đỉnh cực lớn xuất hiện ở trước mắt nàng. Nàng đốt lửa, làm nóng đỉnh lưu loát, cho thấy căn bản rất tốt.

Nàng tuy rằng trăm phần trăm cảm thấy không có khả năng chế luyện ra đan dược nhị phẩm. Nhưng đối phương tự tin như vậy, nàng lại thử xem. Chờ không luyện ra được, lại cười nhạo hắn cũng không muộn.

- Không sai!

Thấy động tác của nàng lưu loát sinh động giống như mây bay nước chảy, hoàn toàn không có chút ngừng lại, Trương Huyền thoả mãn gật đầu.

Không hổ danh là thiên tài từ Thiên Vũ vương quốc đi ra. Mặc dù vị Mạc Vũ tiểu thư này thoạt nhìn tuổi không lớn, lại có chút cao ngạo lạnh

lùng, thủ pháp luyện đan quả thực không có gì để nói. So với đám người Bạch Minh, Trần Tiêu hắn nhìn thấy trước đó, nàng cũng lợi hại hơn không ít.

Trong lòng hắn xúc động, đi tới trước mặt lô đỉnh, tiện tay chạm đến một cái.

Trương Huyền không nói thêm gì nữa, đứng tại chỗ vẫn không nhúc nhích.

- Ngươi nói... hắn có thể thành công không?

Nhìn hai người đứng ở cách đó không xa, Lô thú sư không nhịn được có chút lo lắng.

- Ta cũng không biết. Chỉ có điều, nếu như trước đó nói cho ngươi biết, đánh man thú một trận, là có thể khiến cho nó hoàn toàn thuần phục, mức độ trung thành đạt được 45, ngươi có tin không?

Phong đường chủ cười khổ.

- Cái này... Ta đánh chết cũng không tin.

Lô thú sư có chút do dự.

Nếu như trước ngày hôm nay có người nói với hắn như vậy, hắn tuyệt đối sẽ đánh chết người đó.

Đánh một trận lại thuần phục man thú, mức độ trung thành còn đạt được 45... Không phải nói đùa sao?

Nhưng hôm nay hắn lại tận mắt nhìn thấy... muốn phản bác cũng phản bác không được.

Người thanh niên trước mắt này là Trương Huyền, giống như là người sáng tạo kỳ tích, không ngừng đổi mới nhận thức và hiểu biết của tất cả mọi người đối với thế giới.

- Chỉ điểm luyện đan, ta từng ở Phong Hào vương quốc gặp qua một lần. Đó là một vị danh sư tam tinh, chỉ điểm cho một vị luyện đan học đồ luyện đan thành công, bốn tòa chấn động kinh ngạc. Thật không nghĩ tới hôm nay còn có thể tận mắt nhìn thấy được!

Hai mắt Vương thú sư tỏa ra ánh sáng, thì thào tự nói.

- Lần đó ta cũng biết. Chỉ có điều lúc đó chế luyện chính là đan dược nhất tinh. Trương thú sư muốn chỉ điểm cho Mạc Vũ công chúa chế luyện đan dược nhị tinh đỉnh phong, độ khó tăng không chỉ gấp đôi.

- Đúng vậy, đan dược mỗi một phẩm cấp, đều khó có thể vượt qua. So với sông núi còn muốn xa xôi hơn, luyện đan sư nhất tinh sơ kỳ, thật sự muốn có thể chế luyện ra đan dược nhị phẩm đỉnh phong, truyền đi tuyệt đối sẽ khiến người ta kinh sợ tới rơi tròng mắt!

Phong đường chủ, Lô thú sư cũng không nhịn được gật đầu.

- Mau nhìn kia, bắt đầu luyện đan!

Trong tiếng nói thầm, bên này dĩ nhiên bắt đầu luyện đan.

Hừng hực!

Lò lửa thiêu đốt, tay ngọc của Mạc Vũ tiểu thư giống như bướm lượn nhành hoa, toàn thân chạy xung quanh lò luyện đan, tản ra từng bóng tàn.

- Để vào Cát Thanh Diệp, sau bảy lần hít thở thêm Bạch Tu Thảo, sau mười lần bốn hít thở thêm Chích Dương Thảo. Sử dụng Vân Ba Thiên Huyễn Thủ...

Trương Huyền chắp hai tay ở sau lưng, âm thanh trầm ổn có trật tự truyền đến, hoàn toàn không có chút dừng lại và do dự nào.

Chước Dương Đan tuy rằng được gọi là một trong chín loại dược liệu thuần dương chế luyện đan dược thuộc tính dương, trong đó vẫn cần

không ít dược liệu trung hòa. Nếu không nhiều dược liệu thuộc tính dương như vậy, trộn lẫn vào, không nổ lò mới là lạ.

- A?

Mạc Vũ tiểu thư vốn cũng không cho rằng, căn cứ vào chỉ điểm của đối phương có thể chế luyện ra đan dược nhị tinh đỉnh phong. Chỉ có điều, theo các dược liệu dần dần tập trung vào, xem thường trong lòng nàng dần dần biến mất. Sắc mặt nàng cũng càng lúc càng nghiêm trọng, trong lòng cũng càng lúc càng kinh hãi.

Nàng đã nhìn thấy phương pháp luyện đan Chước Dương Đan. Chín loại đan dược thuộc tính dương, giống như chín quả đạn nổ. Cho dù có dược liệu mang tính trung hoà, nếu nắm thời cơ chút không đúng, cũng sẽ lập tức nổ tung. Không luyện đan sư ít nhị tinh, đều bởi vì khống chế không tốt thời cơ, thuốc hủy lò vỡ.

Nhưng bây giờ, nàng đã tập trung năm loại nguyên liệu thuộc tính dương, chế luyện hơn phân nửa, lò luyện đan vẫn vận chuyển, hoàn toàn không có chút dấu hiệu dao động...

Nói cách khác, các bước tập trung đan dược ban đầu, thời cơ, không có bất kỳ sai lầm và quên lãng nào, tất cả hoàn mỹ!

Điều này... Làm sao có thể!

Phải biết rằng, mỗi cá nhân có tu vi khác nhau, chân khí không giống nhau, lò luyện đan, lửa than đều hoàn toàn khác nhau, thời gian chế luyện sẽ có sự chênh lệch rất lớn. Bởi vậy, cần phải không ngừng điều chỉnh khống chế thời gian luyện đan, bất kỳ giây phút nào cũng không dám thả lỏng.

Thậm chí một người chế luyện hai lần, trạng thái không giống nhau, thực lực không giống nhau, cũng không thể dựa theo trình tự đồng nhất đưa nguyên liệu vào!

Luyện đan phức tạp như vậy, dựa theo từng bước hắn nói, không ngờ không một gợn sóng, không có bất kỳ sai lầm nào, có thể nào không khiến cho nàng chấn động kinh ngạc được?

Quan trọng nhất chính là... Đối phương làm sao có thể biết thủ pháp luyện đan, cùng với trình độ khống chế đối với luyện đan của nàng? Mỗi lần hắn mở miệng, đều nói không sai chút nào, không một câu nào vượt quá phạm trù năng lực của nàng!

Nàng có thể vững tin, tuyệt đối chưa từng luyện đan ở trước mặt đối phương. Vậy... hắn làm thế nào hiểu rõ cặn kẽ như vậy?

- Đừng thất thần!

Nàng đang miên mang suy nghĩ, đột nhiên bên tai vang lên một tiếng hét lớn. Lúc này nàng mới phát hiện, bởi vì nàng thất thần, một gốc dược liệu được đưa lên không dựa theo đúng thời gian đối phương, trước nửa lần hít thở.

Ục ục ục ục!

Trong nháy mắt, dương lực sôi trào. Lực lượng trước đó ổn định trung hoà, giống như bị lập tức thiêu đốt. Toàn bộ lò luyện đan không ngừng lắc lư.

- Nguy rồi, sắp nổ lò!

Không biết ai kêu lên. Tất cả mọi người đều biến sắc.

Nổ lò

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Nổ lò?

Đám người Phong đường chủ không khỏi xiết chặt nắm đấm.

Trong quá trình luyện đan, nổ lò là chuyện kinh khủng nhất. Bởi vì luyện đan sư không nắm lực lượng dược liệu ở trong tay, dẫn đến cục diện luyện đan biến thành không thể khống chế.

Một khi nổ mạnh, dược liệu trong lò bị hủy, không có cách nào thành đan là chuyện nhỏ. Quan trọng nhất chính là toàn bộ lô đỉnh cũng sẽ bởi vậy bị phế bỏ. Bản thân luyện đan sư chuẩn bị không tốt cũng sẽ bị thương.

Đan dược đẳng cấp càng cao, năng lượng trong đó càng cuồng bạo, cũng lại càng dễ dàng nổ mạnh.

Nếu như Mạc Vũ tiểu thư là luyện đan sư nhị tinh, tu vi đạt được Tông Sư cảnh, dựa vào lực lượng của chính mình cùng khống chế đối với dược liệu, có lẽ còn có thể ngăn cơn sóng dữ, tiến hành ngăn chặn lực lượng sôi trào. Mà bây giờ, lô đỉnh lắc lư, bất cứ lúc nào cũng sẽ không chịu nổi. Không cần nghĩ cũng biết, nổ lò sắp diễn ra, khó có thể cứu vãn.

- Thất bại sao?

Sắc mặt Phong đường chủ khó coi.

Hắn biết Chước Dương Đan này đối với Thiết Xỉ Khiếu Thiên thú có tác dụng quan trọng tới mức nào. Nếu như có thể chế luyện thành công cho nó dùng, nâng cao lực lượng thuộc tính dương trong cơ thể nó, có lẽ lại có thể thuận lợi hoàn thành huyết mạch tiến thiên, thực lực tăng mạnh.

Không thành công, lại càng khó có thể tỉnh lại, chỉ là một con đường chết.

Trước đó, đối với chuyện Trương thú sư chỉ điểm, Mạc Vũ tiểu thư luyện đan, hắn còn ôm một chút hy vọng. Lúc này, hắn nhìn thấy được lò luyện đan không ngừng sôi trào, hắn biết hi vọng này sợ rằng đã trở nên vô cùng mong manh.

Nổ lò, đan dược bị hủy, đây là chuyện tất nhiên.

Ai cũng không thể thay đổi được.

- Kết thúc...

Vân Đào cũng không nghĩ tới gặp phải kết quả này, sắc mặt trắng nhợt.

Tuy thời gian hắn và người thanh niên này chung đụng không dài, nhưng đối phương không gì không làm được, luôn luôn nở nụ cười tự tin, đã giống như in sâu vào trong tâm thức của hắn.

Chẳng lẽ, vị Trương Huyền tiền bối giống như chuyện gì cũng không thể làm khó được, sẽ phải lật thuyền ở trên phương diện luyện đan này, hoàn toàn thất bại sao?

- Cho ngươi giả vờ, lần này xong rồi!

Không giống với những người khác đang khẩn trương, hai người Chu Cẩm Hoàng, Chu Tuyên lại nhìn nhau, lạnh lùng cười.

Không phải vừa rồi giả vờ rất lợi hại sao? Ta chỉ điểm nàng luyện đan, bảo đảm nàng thành công...

Ta nhổ vào!

Hiện tại nổ lò, xem ngươi nói như thế nào.

Tuổi không lớn lắm, làm như cái gì cũng biết. Một lát nữa xem chúng ta cười nhạo ngươi thế nào.

...

Không để ý tới sự khẩn trương của mọi người, Trương Huyền đang nhướng mày.

Mạc Vũ này cũng thật không đáng tin cậy. Không ngờ vào thời khắc mấu chốt lại thất thần.

Thật không biết làm thế nào sát hạch thành luyện đan sư.

Tuy rằng đưa lên dược liệu chỉ kém nửa hít thở, lại làm cho sự cân bằng trước đó hắn thật vất vả duy trì được liền bị phá tan.

Sai một ly.

Luyện đan sư lợi hại, có thể dựa vào lực lượng của chính mình, mạnh mẽ áp chế dược tính nổ mạnh bất cứ lúc nào. Mạc Vũ chỉ là luyện đan sư nhất tinh, làm không được điểm ấy. Chỉ có thể dựa vào các loại dược liệu trong lúc đó chế luyện cân đối. Lúc này xuất hiện sai lầm, cứu chữa chậm, thật sự sẽ làm cho tất cả cố gắng trước đó phải thất bại trong gang tấc.

- Ổn định tâm thần, không nên hoảng hốt, không nên lui về phía sau!

Thấy lò luyện đan cũng sẽ nổ mạnh bất cứ lúc nào, Mạc Vũ theo bản năng đã muốn lui về phía sau. Sắc mặt Trương Huyền trầm xuống, quát lớn một tiếng.

Lúc này tuyệt đối không thể lui lại. Một khi lui về phía sau, lò luyện đan mất đi sự khống chế, nổ mạnh cũng thành chuyện tất nhiên.

- Ta...

Sắc mặt Mạc Vũ đỏ lên.

- Thế nào? Sợ sao? Sớm biết vậy không nên tìm nàng, tìm một học đồ cũng sẽ không xuất hiện loại cục diện này!

Trương Huyền hừ lạnh.

- Ngươi...

Mạc Vũ giận tới dựng lông.

Tính cách của nàng cao ngạo, luôn luôn không chịu thua. Chính là vì nguyên nhân như vậy, nàng mới có khả năng một thân kiêm nhiều loại chức nghiệp, ở trong mắt người khác được xưng hô là thiên tài.

Ban đầu, nhìn thấy được lò sẽ nổ bất cứ lúc nào, trong lòng nàng đầy do dự. Khi nghe được đối phương không ngờ nói tìm nàng luyện đan là nét bút hỏng, tìm học đồ cũng mạnh hơn nàng, lửa giận trong lòng nàng thoáng chốc bị thiêu đốt.

Nếu như lúc này rút lui, một lát nữa còn không phải sẽ bị cười nhạo đến chết sao?

Nàng cắn răng một cái, bước chân lui về phía sau cứng rắn ngừng lại:

- Tiếp theo phải làm thế nào?

Trương Huyền biết phép khích tướng của mình đã có tác dụng, tiếp tục phân phó:

- Lấy số Bạch Dương Diệp còn lại, một khối Hồn Dương Vân ném vào đi!

- Ném tất cả vào sao?

Trong lòng Mạc Vũ sửng sốt. Lực lượng đã không khống chế nổi, còn muốn ném dược liệu thuộc tính dương vào. Đây không phải khiến cho nó càng nổ triệt để hơn sao?

Không luyện đan như vậy...

Ban đầu nổ lò, tối đa lô đỉnh bị nghiền nát. Nếu như ném hai thứ này vào, không chỉ lô đỉnh nổ mạnh, trong đó điên cuồng phun ra khí tức nóng bỏng, sợ rằng sẽ dễ dàng khiến nàng bị trọng thương!

Người này sẽ không phải lợi dụng việc công để trả thù riêng, cố ý chỉnh ta chứ...

- Nhanh!

Lông mày Trương Huyền rướn lên.

- Được!

Không nghĩ tới đối phương không ngờ quát nàng, sắc mặt nàng trầm xuống, cắn răng.

Chết thì chết!

Cho dù nàng trọng thương cũng tốt hơn so với bị người này cười nhạo!

Nàng đáp ứng một tiếng, cổ tay chuyển một cái, nhẹ nhàng rung lên, cuối cùng bỏ dược liệu thuộc tính dương khác nhau vào lò luyện đan.

Ầm ầm!

Quả nhiên, theo hai dược liệu lớn thuần dương được tập trung vào lò luyện đan, toàn bộ lô đỉnh lắc lư càng kịch liệt hơn.

Nếu như lúc trước thoạt nhìn sẽ nổ lò, vậy bây giờ, có thể trăm phần trăm xác định, tuyệt đối sẽ nổ mạnh.

Bởi vì lô đỉnh rất rõ ràng đã không chịu nổi. Trên vách đỉnh tự nhiên xuất hiện vết nứt.

- Mọi người lui về phía sau...

Sắc mặt Phong đường chủ nghiêm trọng. Một luồng chân khí từ trong cơ thể dâng trào ra, ngăn cản ở phía trước.

Mọi người cũng biết nổ lò nguy hiểm, đồng loạt lui về phía sau.

Tất cả mọi người đều giống như gặp phải kẻ địch lớn, trận địa sẵn sàng đón quân địch.

Rắc rắc, rắc rắc!

Vết nứt trên vách đỉnh càng lúc càng lớn, khí tức càng cuồng bạo mãnh liệt, hình như đã không chịu nổi nữa.

- Cho thêm vào Thanh Cáp thảo, Tử Vi hoa...

Trên mặt vẫn không có chút bối rối nào, Trương Huyền tiếp tục phân phó.

Biết chỉ có thể nghe lời của đối phương, Mạc Vũ tiểu thư lại không có bất kỳ đường lui nào, xoay người nắm lấy dược liệu có tính trung hòa trong miệng đối phương vừa nói, bỏ vào trong đó.

Lúc này, ném hết tất cả dược liệu.

Dược liệu được bỏ vào, lô đỉnh càng sôi trào, sóng nhiệt tỏa ra khiến không khí cũng xuất hiện vặn vẹo. Nhìn thấy cảnh tượng này, mọi người đều không kìm lòng được lau mồ hôi lạnh, tâm tình không tự chủ được khẩn trương theo.

- Gia tăng gấp đôi hỏa lực!

Trương Huyền tiếp tục phân phó.

- Tăng hỏa lực?

Mạc Vũ tiểu thư xiết chặt nắm tay.

Đã không chịu nổi, còn muốn tăng hỏa lực. Quả thực chính là ném thuốc nổ vào trong dầu!

Chỉ có điều, trong lòng nàng đưa ra quyết định, cũng không quản đến cùng sẽ như thế nào, lòng bàn tay điên cuồng tuôn ra chân khí.

Hừng hực!

Bị chân khí phát động, hỏa diễm trong nháy mắt tăng mạnh lên gấp đôi. Ngọn lửa cực nóng lập tức bao phủ toàn bộ lò luyện đan vào bên trong.

Răng rắc! Răng rắc! Răng rắc!

Ban đầu, dược lực bên trong lò luyện đan trùng kích đã lớn, lô đỉnh dĩ nhiên không chịu nổi. Lúc này lại tăng lên hỏa diễm, nó làm sao có khả năng kiên trì, liên tiếp phát ra những âm thanh rắc rắc. Vết nứt trước đó rất nhỏ đột nhiên tăng lên...

- Nổ!

Trong đám người có một tiếng thét kinh hãi vang lên. Chỉ thấy lô đỉnh xuất hiện vết nứt, lại không chịu nổi nữa.

- Ầm!

Một tiếng động rất lớn vang lên.

Một sóng khí nóng rực trong nháy mắt phóng lên cao. Lò luyện đan vốn kiên cố rất nặng, chia năm xẻ bảy, từng mảng bắn nhanh ra bốn phía.

- Kết thúc rồi...

Mạc Vũ tiểu thư đang đưa chân khí vào, không nghĩ tới đột ngột nổ mạnh như thế, căn bản không kịp phản ứng. Ngay cả chạy trốn nàng

cũng không kịp, lại cảm thấy khí ép cực lớn đập vào mặt.

Trong khí ép ẩn chứa mảnh nhỏ của lò luyện đan. Nếu thật sự bị đập trúng, cho dù thực lực của nàng không kém, tất nhiên bản thân cũng bị trọng thương.

- Kết thúc rồi. Thật sự bị người này hại...

Trong lòng nàng thầm rùng mình. Nàng biết mình đã không có cách nào chạy trốn, không thể làm gì khác hơn là vận chuyển chân khí trong cơ thể, bảo vệ điểm yếu hại.

Vù!

Lại ở trong lúc nàng cho rằng lần này bản thân tất nhiên bị trọng thương, một bóng người đột ngột xuất hiện ở trước mắt.

Ầm ầm ầm!

Sóng khí cuồng bạo, hoàn toàn muốn nổ tung lên, bóng người đứng ở trước người nàng vẫn không nhúc nhích, giống như một ngọn núi lớn, chống đỡ tất cả công kích tới trên người mình.

- Trương Huyền...

Lúc này nàng nhận ra được, bóng người này chính là người khiến cho nàng chán ghét!

Trong nháy mắt nổ mạnh, hắn ngăn cản ở trước mặt nàng, ngăn cản tất cả lực trùng kích...

Vành mắt nàng thoáng cái đỏ lên.

Không nghĩ tới người này mặc dù nói chuyện rất khó nghe, làm việc lại hoàn toàn không có chút hàm hồ nào.

Trước đó, Chu Cẩm Hoàng, Chu Tuyên, Vân Đào gì đó đều nói vì nàng cái gì cũng dám làm. Thật sự đến thời khắc mấu chốt, lại không có động

tĩnh. Ngược lại là người ăn nói khó nghe này, lại ngăn cản ở phía trước.

Vù!

Bụi bặm biến mất. Lô đỉnh vừa rồi đứng sừng sững, lúc này đã biến thành từng miếng sắt vỡ. Lửa than cũng bắn ra tung toé.

Trương Huyền đứng ở trước mặt lô đỉnh bị nổ, thay Mạc Vũ tiểu thư ngăn cản tất cả công kích. Trên người hắn là một mảnh hỗn độn... y phục nghiền nát, khuôn mặt cháy đen.

- Ngươi không sao chứ?

Đám người Phong đường chủ đã đi tới.

- Ta không sao!

Trương Huyền lắc đầu.

Thân vàng thiên đạo phối hợp với chân khí thiên đạo, từ lâu đã khiến cho phòng ngự của hắn có thể so sánh với sắt thép. Uy lực nổ lò tuy rằng không nhỏ, cũng chỉ khiến hắn bị thương ngoài da mà thôi, căn bản không thương tổn đến căn bản.

- Không có việc gì là tốt rồi... Thực sự chế luyện không ra, ta hiện tại phái người đi Bắc Hư vương quốc tìm Vương Tinh đan sư ra tay.

Phong đường chủ thoải mái một câu.

Vương Tinh đan sư, hội trưởng nghiệp đoàn luyện đan sư của Bắc Hư vương quốc, luyện đan sư nhị tinh đỉnh phong.

Người khác muốn cho hắn ra tay rất khó. Nhưng Phong đường chủ cùng hắn có chút quan hệ cá nhân, lại là địa vị ngang hàng. Bảo hắn ra tay, không tính là quá khó khăn.

- Không cần...

Trương Huyền lắc đầu, đang muốn nói chuyện. Lại thấy Chu Cẩm Hoàng, Chu Tuyên vội vàng đi tới trước mặt, nâng Mạc Vũ tiểu thư dậy, vẻ mặt quan tâm.

- Mạc Vũ tiểu thư, nàng không có bị thương chứ...

Thấy lúc này bọn họ mới qua, Mạc Vũ lộ ra vẻ thất vọng, lắc đầu.

Vừa rồi lô đỉnh nổ mạnh, lực trùng kích đều bị người thanh niên kia ngăn cản. Nàng chỉ bị sợ hãi, trên người cũng không có bất kỳ thương thế nào.

- Đều là tại người này, còn nói chỉ điểm luyện đan, giả vờ thật lợi hại. Kết quả như thế nào? Không chỉ nổ lò, còn thiếu chút thương tổn đến Mạc Vũ tiểu thư. Nếu như nàng thật sự có vấn đề gì, ngươi có thể chịu trách nhiệm được sao?

- Luyện đan không phải trò đùa. Chỉ điểm là được, ngươi cho rằng mình là danh sư sao? Cho dù là danh sư, cũng không dám nói chỉ điểm luyện đan sư nhất tinh, chế luyện đan dược nhị phẩm. Thực sự không biết tốt xấu!

Thấy nữ thần không nói lời nào, hai người càng thêm tức giận, quay đầu lại nhìn về phía Trương Huyền, hừ lạnh nói.

- Im lặng!

Vốn đã thất vọng đối với hai người này, không ngờ thấy bọn họ lải nhải, lại càng thêm tức giận, sắc mặt Mạc Vũ tiểu thư trầm xuống.

- Mạc Vũ tiểu thư...

Không nghĩ tới giúp nàng trút giận, lại vỗ tới trên móng ngựa. Hai người đang muốn giải thích vài câu, lại thấy nữ thần đi hai bước tới trước mặt Trương Huyền, vẻ mặt áy náy:

- Đan dược không luyện thành, là sai lầm của ta. Thật sự không được, lại chế luyện lại một lần nữa. Lần này ta bảo đảm không thất thần nữa!

- Không có việc gì!

Trương Huyền xua tay, hoàn toàn không để ý chút nào.

- Cảm ơn ngươi vừa rồi ngăn cản ở trước mặt ta, thay ta ngăn cản lực lượng nổ lò. Chưa bao giờ có một nam nhân nào làm như vậy. Tâm ý của ngươi, ta đã biết...

Thấy vẻ mặt đối phương không để ý, Mạc Vũ tiểu thư càng hổ thẹn, không nhịn được nói.

- Khụ khụ, dùng lại! Nàng suy nghĩ quá nhiều... Ta không phải giúp nàng ngăn cản lực lượng nổ lò!

Trương Huyền lắc đầu, bàn tay duỗi ra một cái. Trong lòng bàn tay hắn xuất hiện thêm mấy viên đan dược:

- Ta là thu đan dược vừa chế luyện được!

Nửa bước chí tôn (1)

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Đan dược?

Mạc Vũ tiểu thư sửng sốt, biến sắc, môi không ngừng run rẩy:

- Lẽ nào... vừa chế luyện thành công?

Trước khi nổ lò, tất cả mọi người cho rằng thất bại. Nhưng trong tay đối phương cầm đan dược, trơn nhẵn êm dịu, để lộ ra khí tức thuộc tính dương cường đại, không phải Chước Dương Đan lại là cái gì?

- Thành công?

- Sao có thể như vậy được?

Mạc Vũ tiểu thư kinh ngạc kêu lên. Những người khác lúc này mới chú ý tới đan dược trong tay Trương Huyền. Mỗi một người đều trợn mắt há hốc mồm.

Chuyện gì xảy ra vậy?

Không ngờ... thành đan?

Nhất là hai người Chu Cẩm Hoàng, Chu Tuyên càng giống như bị tất một cái, thân thể cứng đờ.

Vừa ngôn từ chính nghĩa mắng đối phương, kết quả đối phương lại lấy ra đan dược...

Lò luyện đan cũng nổ thành mảnh vụn rơi đầy đất bã, thứ này từ nơi nào xuất hiện?

Nếu như không phải bốc hơi nóng, sặc sỡ loá mắt, hoàn toàn không có chút năng lượng tản ra, hình dáng vừa chế luyện ra, bọn họ cũng hoài nghi có phải hắn đã sớm có đan dược này, cố ý lấy ra ở trước mặt mọi người, giả vờ giả vịt hay không.

- Lò luyện đan không phải nổ rồi sao? Đan dược này của ngươi...

Trên người run rẩy, Chu Cẩm Hoàng không nhịn được nói.

Những người khác cũng đồng loạt nhìn qua, đều cảm thấy đầu óc choáng váng, không thể tin được.

- Ai nói nổ lò lại không luyện được đan?

Mí mắt Trương Huyền lại nâng lên.

- Nổ lò cũng có thể luyện thành đan dược sao?

Tất cả mọi người đều choáng váng.

Nổ lò, người người đều biết là tượng trưng cho luyện đan thất bại. Người này thì hay rồi, lô đỉnh vỡ khắp nơi, đan dược lại hoàn hảo giống như lúc ban đầu. Đến cùng có chuyện gì xảy ra?

- Đây là có chuyện gì?

Phong đường chủ không nhịn được hỏi.

Làm đường chủ Thú Đường, xem như là kiến thức rộng rãi. Nhưng trong trường hợp trước mắt, hắn ngay cả nghe cũng chưa từng nghe qua.

- Lô đỉnh chỉ là môi giới luyện đan, thật sự khiến cho đan dược thành hình là đan hỏa và dược liệu!

Thấy tất cả mọi người đều mở to hai mắt nhìn, không thể tin được, Trương Huyền giải thích:

- Vừa rồi thời điểm Mạc Vũ tiểu thư đặt một dược liệu, thời gian không nắm chắc được, khiến cho khí tức xông tới. Chỉ có điều, thời khắc cuối cùng, tăng thêm hỏa lực, ở thời điểm lô đỉnh nổ mạnh, đồng thời tự nhiên thành đan.

Nếu như đối phương nghiêm khắc dựa theo trình tự của hắn chế luyện, nhất định có thể chế luyện ra Chước Dương Đan. Đáng tiếc Mạc Vũ tiểu thư ở thời khắc mấu chốt thất thần, dẫn đến xuất hiện sai lầm.

Chỉ có điều, chỉ cần luyện đan, sách bên trong Thiên Đạo Đồ Thư Quán có thể đổi mới bất cứ lúc nào. Hắn cũng không vì một lần sai lầm liền buông tha, tiếp tục chỉ điểm luyện đan. Quá trình vẫn né tránh sai lầm, tuy rằng không bảo vệ được lô đỉnh, đan dược cuối cùng vẫn chế luyện thành công.

- Lô đỉnh nổ mạnh lúc thành đan?

- Điều này...

Mọi người đưa mắt nhìn nhau, mỗi một người giống như phát điên.

Tuy rằng nghe được giải thích, bọn họ vẫn không thể tin được.

Đan dược ở bên trong lô đỉnh, làm sao ngươi biết thành đan?

Hơn nữa còn là đồng thời nổ mạnh... Vậy phải khống chế đối với dược liệu rất cao thâm mới có thể làm được đi?

Thời điểm người khác cho rằng hắn chỉ là thuần thú sư, hắn đứng ra nói mình tinh thông y đạo; Thời điểm cho rằng hắn chỉ biết y đạo, hắn lại chạy đến nói mình là luyện đan sư...

Ngươi là luyện đan sư chúng ta cũng nhịn. Tinh thông nhiều chức nghiệp không tính là gì cả. Nhưng ngươi lại nói... không biết luyện đan.

Được rồi, cũng có thể tiếp nhận.

Nhưng... không biết luyện đan, lại chỉ điểm một vị luyện đan sư nhất tinh chế luyện thành công đan dược nhị phẩm, đồng thời ở thời điểm nổ lò thành đan... cũng có chút không nói được!

Mọi người đều nói thiên tài không đi đường thường. Nhưng... con đường này của ngươi, cũng quá không tầm thường!

Mỗi lần đều ngoài dự đoán của mọi người, khiến người ta không tưởng tượng nổi!

- Lô đỉnh nổ, đan dược ở bên trong, tất nhiên không có việc gì. Chỉ có điều, ta biết nếu như không nhanh chóng bảo vệ tốt đan dược, bị vụ nổ mạnh trùng kích, vẫn sẽ khiến đan dược bị nổ thành bụi phấn. Cho nên, ta lại vọt tới, trong nháy mắt khi phát nổ, cầm đan dược ở trong lòng bàn tay. May là thành công!

Trương Huyền xúc động một câu, nhận lại nhìn về phía trước mắt Mạc Vũ tiểu thư, vẻ mặt thành khẩn:

- Ta vừa rồi thật sự vì cứu đan dược. Nàng là người luyện đan. Đan dược ra lò, tất nhiên bay về phía bên phía nàng. Cho nên, ở trước mặt nàng là vị trí tốt nhất. Nàng ngàn vạn lần không nên hiểu lầm. Ta thật sự không phải cố ý cứu nàng...

- Ngươi...

Thấy bộ dạng nghiêm túc của đối phương, da mặt Mạc Vũ tiểu thư co giật, thân thể run lên. Một ngọn lửa giận từ trong lồng ngực bắt đầu sôi trào, thiếu chút nữa bùng phát.

Trước đó nhìn thấy được hắn phấn đấu quên mình xông lên ngăn cản trước mặt mình, nàng cảm động không thể tăng thêm được nữa. Kết quả

lời này vừa ra, thiện cảm vừa xuất hiện, lập tức tiêu tan thành mây khói.

Đáng giận thật đáng giận!

Có thể nói chút tiếng người được không?

Người khác thật vất vả thu được thiện cảm của mỹ nữ, cho dù không nghĩ như vậy, cũng nhất định sẽ giả vờ thân sĩ, nho nhã lễ độ thừa nhận. Hắn thì hay rồi, vội vã từ chối, gioongsn hư rất sợ sẽ dính vào...

Bất kể nói thế nào, nàng cũng là đại mỹ nữ số một số hai, còn là công chúa của một nước, địa vị được tôn sùng.

Gấp gáp ném sạch quan hệ như vậy... Có ý gì?

Là ta không xứng với ngươi? Hay cảm thấy ta quá xấu?

Mạc Vũ tiểu thư tức giận nghiến răng nghiến lợi, nắm tay xiết chặt. Nếu không biết không phải là đối thủ, khẳng định nàng đã sớm lập tức đánh một trận tơi bời.

Hít sâu mấy hơi, kìm chế lửa giận trong lòng, hàm răng nàng cắn chặt:

- Ta địa vị cao quý là công chúa Thiên Vũ vương quốc, sẽ không thiếu người ân tình. Nói ngươi đã cứu ta chính là đã cứu ta. Ngươi muốn cái gì, mở miệng là được!

- Nói như vậy... Cứu nàng có thù lao?

Trương Huyền sửng sốt.

- Không sai!

Mạc Vũ tiểu thư cắn răng.

- Hóa ra là như vậy!

Trương Huyền nghiêm sắc mặt, trong ánh mắt mang theo hào khí:

- Thật ra, vừa rồi khi ta nhìn thấy nàng rất nguy hiểm, lúc này mới phấn đấu quên mình xông tới. Đan dược... đây chỉ là chuyện nhỏ! Cứu nàng mới là quan trọng nhất. Nàng xem ta hiện tại đã bị thương. Nếu như có thể cho khoảng một ngàn vạn, hoặc một ít đan dược chữa thương, ta sẽ không ngại...

-...

Mạc Vũ.

-...

Phong đường chủ, những người khác.

Đã thấy vô sỉ, chưa thấy qua vô sỉ như vậy.

Mạc Vũ tiểu thư càng bị nghẹn một hơi thở không ra được, thiếu chút nữa thì chết.

Náo loạn nửa ngày, nàng đường đường là công chúa của một nước, không ngờ không có mị lực bằng những thứ vàng trắng này...

- Đan dược chế luyện ra, làm thế nào mới có thể cứu chữa cho Khiếu Thiên thú? Lại trực tiếp dùng nó như vậy sao?

Khóe miệng Phong đường chủ giật một cái. Hắn nhìn thấy Mạc Vũ công chúa sắp muốn khóc, vội vàng nói chen vào cắt ngang sự xấu hổ.

Hắn sợ không nói lời nào, để mặc cho tiếp tục phát triển như vậy, vị công chúa vương quốc nhất đẳng này, sẽ bị trực tiếp tức chết ở chỗ này.

- A, dùng nước hòa tan, sử dụng chân khí truyền nó xuống.

Trương Huyền đưa qua một viên Chước Dương Đan, hai viên còn lại thuận lý thành chương thu vào chiếc nhẫn trữ vật.

- Được!

Biết phương pháp cứu chữa, không có quá nhiều do dự, đám người Phong đường chủ vội vàng hòa tan đan dược, đút cho Khiếu Thiên thú đang hôn mê.

Ục ục ục!

Đan dược tan ra thành nước thuốc vừa tiến vào trong cơ thể Khiếu Thiên thú, lập tức phát ra âm thanh giống như tiếng sấm. Một khí tức nóng rực từ trong cơ thể nó bay lên ra, giống như dầu sôi bị thiêu đốt trong nháy mắt.

Bùm bùm!

Thời gian không lâu, một âm thanh gân cốt chuyển động vang lên. Hình thể cực lớn của Khiếu Thiên thú, lại tăng, khiến người ta có một loại cảm giác càng đồ sộ hơn.

Nửa bước chí tôn (2)

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Vù!

Con man thú cực lớn này chợt mở mắt, ngửa mặt lên trời hét dài một tiếng, thay đổi bất ngờ, âm thanh vang vọng sơn cốc.

Cảm nhận được uy áp cường đại của nó, tất cả man thú của Thú Đường đều ngậm miệng lại, mỗi một con đều run rẩy.

- Đây là... nửa bước Chí Tôn?

- Trực tiếp từ Tông Sư cảnh đạt tới nửa bước Chí Tôn?

Đồng tử của Phong đường chủ co lại, môi run rẩy. Đám người Lô thú sư đều mở to hai mắt nhìn, khó có thể tin nổi.

Thiết Xỉ Khiếu Thiên thú huyết mạch tiến thiên thành công, thực lực tăng lớn, bọn họ đã sớm nghĩ đến. Chỉ là không nghĩ tới, lại lợi hại như vậy, trực tiếp đột phá gông cùm xiềng xích của Tông Sư, đạt tới nửa bước Chí Tôn!

Chí Tôn cảnh, cảnh giới cao nhất của võ giả, so với Tông Sư cường đại không chỉ gấp đôi, là nhân vật thực sự đỉnh phong.

Tuy rằng Khiếu Thiên thú chỉ là nửa bước Chí Tôn, còn không có hoàn toàn đặt chân vào cảnh giới này, nhưng cũng không xa.

Cường giả loại này, cho dù ở Thiên Vũ vương quốc, cũng tuyệt đối được gọi là cấp bậc lão tổ!

Thú Đường ở Huyền Lạc sơn mạch, có man thú lợi hại như thế trấn thủ, đối với toàn bộ phân bộ bọn họ mà nói, địa vị cũng sẽ trong nháy mắt mạnh thêm.

- Hắn quả nhiên là đúng...

Sắc mặt Thanh Dương tông sư trắng nhợt, lui về sau hai bước.

Nếu như nói trước đó đối với lời nói của người thanh niên này, hắn còn có chất vấn. Nhưng nhìn thấy một cảnh tượng như vậy, hắn đã hoàn toàn hiểu rõ.

Đối phương nói không có sai lầm chút nào. Trong cơ thể Thiết Xỉ Khiếu Thiên thú thuộc tính thật sự xung đột, dẫn đến hôn mê. Nếu như thật sự đi làm theo suy nghĩ của hắn, đừng nói thành tựu nửa bước Chí Tôn, sợ rằng vị man thú cường đại này, dĩ nhiên tử vong.

Thân là y sư nhị tinh, chữa vô số người, không nghĩ tới lại bởi vì một con man thú lại ngã bổ nhào. Toàn thân hắn dường như thoáng cái già đi mười tuổi, lại không còn uy phong lẫm liệt giống như lúc mới tới.

- Chưa đủ hai mươi tuổi, có thể liếc mắt nhìn ra căn bệnh của Khiếu Thiên thú, chỉ điểm luyện đan sư nhất tinh chế luyện ra đan dược nhị phẩm đỉnh phong...

Môi hắn run rẩy, không nhịn được nhìn về phía người thanh niên cách đó không xa.

Càng nhìn hắn càng cảm thấy khó có thể tin nổi.

Loại năng lực này, đừng nói là hắn, cho dù Lưu sư nổi danh nhất Bắc Vũ vương quốc, sợ rằng cũng làm không được.

Người như thế chỉ cần không ngã xuống, sau này tất nhiên sẽ nổi danh khắp thiên hạ, danh tiếng chấn động vương quốc.

- Tiểu huynh đệ, ngươi tên là gì?

Hắn không nhịn được hướng về phía trước, nhìn sang.

- Ta?

Trương Huyền liếc mắt một cái:

- Ta là linh tinh!

- Linh tinh?

Thanh Dương tông sư cứng đờ.

Vừa rồi đối phương sờ Khiếu Thiên thú một chút, hắn nói người ta là nhân vật nhỏ linh tinh, muốn Phong đường chủ đánh đuổi... Không nghĩ tới lúc này người ta lại ném trở về.

Hắn là nhân vật lớn được Thú Đường đặc biệt mời tới, không chữa trị tốt cho Khiếu Thiên thú, thiếu chút nữa trị chết. Người ta nhân vật nhỏ linh tinh không những chữa trị tốt, còn khiến cho nó đột phá gông cùm xiềng xích đạt được nửa bước Chí Tôn...

Chỉ cảm thấy da mặt nóng rần lên, Thanh Dương tông sư một khắc cũng đợi không nổi:

- Phong đường chủ, Lô thú sư, Vương thú sư, tại hạ từ biệt!

Nói xong hắn xoay người rời đi, ngay cả man thú bay của Thú Đường cũng không cưỡi, đi nhanh rời khỏi đó.

Lần này xem như là mất mặt quá mức rồi. Hắn không còn mặt mũi nào tiếp tục lưu lại.

- Này...

Thấy Trương Huyền nói một câu khiến cho đường đường là y đạo tông sư xấu hổ rời khỏi đó, khóe miệng tất cả mọi người đều co rút.

Người này thoạt nhìn cái gì cũng không tính toán, thật sự muốn so đo, đúng là khủng khiếp.

Có thể nói... nghẹn chết người không đền mạng!

- Liễu thú sư, ngươi đi tiễn Thanh Dương tông sư một chút!

Cũng không nghĩ tới Trương Huyền lại nói như vậy, Phong đường chủ cười khổ lắc đầu, an bài một câu.

Trẻ tuổi khí thịnh, lại có bản lĩnh, bị người nói như thế, phản kích một câu cũng coi như là bình thường.

- Vâng!

Vị lão nhân trước đó vội vàng đuổi theo.

Thanh Dương tông sư khám sai, không phải trình độ của hắn không đủ, mà là hắn chuyên khám bệnh cho người, đối với man thú vốn có chút mới lạ. Còn nữa, chỉ cần là y sư, ai có thể bảo đảm, mỗi lần đều có thể chẩn đoán bệnh chính xác?

Đừng nói hắn, sợ rằng y sư cửu tinh cũng làm không được.

Chứng bệnh có trăm kỳ ngàn quái, vô số. Bất kỳ ai cũng không dám nói đã nhìn thấy tất cả chứng bệnh, bất kỳ ốm đau nào đều có thể chữa trị. Chỉ có am hiểu và không am hiểu mà thôi.

Vù vù!

Lô thú sư rời khỏi, khí tức của Khiếu Thiên thú không ngừng leo lên, cuối cùng ngừng lại. Cái đầu cực lớn dạo qua một vòng, rơi vào trên người Trương Huyền, gào thét một tiếng, đi vài bước tới trước mặt hắn, đầu thấp xuống, quay về phía hắn cọ loạn.

- Đây là... chủ động thuần phục?

Con Thiết Xỉ Khiếu Thiên thú này tuy là do Thú Đường nuôi dưỡng, lại chưa bao giờ thuần phục qua bất kỳ kẻ nào, không phải là thú sủng của bất kỳ kẻ nào.

Lúc này không ngờ nói lại chủ động thuần phục Trương Huyền. Tất cả thuần thú sư ở đây, tròng mắt đồng thời muốn rơi ra, thiếu chút nữa thì sợ ngất đi.

Nhất là Phong đường chủ, toàn thân còn run rẩy, sắp muốn khóc.

Vừa rồi nói Thú Đường bọn họ sắp quật khởi, kết quả con man thú này lại thuần phục người khác. Một khi nó theo chủ nhân rời khỏi... Không trấn thủ, còn quật khởi cái rắm!

- Ngươi muốn thần phục ta sao?

Trương Huyền cũng sững sờ, lập tức bừng tỉnh.

Nó có thể vì tỉnh lại biết được ngọn nguồn sự tình, biết mình cứu nó một mạng, dưới sự cảm kích muốn nhận chủ.

- Được rồi!

Vừa vặn hắn cảm thấy tốc độ của Thanh Ưng thú không đủ nhanh. Khiếu Thiên thú nếu đạt tới nửa bước Chí Tôn cảnh, tốc độ cũng đủ rồi!

Từng giọt từng giọt máu ở ngón tay hắn bay ra, để cho Khiếu Thiên thú dùng.

Một ý niệm thần phục trong nháy mắt lại truyền đến.

Quả nhiên giống như hắn phỏng đoán, Khiếu Thiên thú biết mình thiếu chút nữa bị người cắt của quý, lại biết người trước mắt này cứu nó một mạng, thậm chí hỗ trợ đột phá, lúc này mới vội vàng nhận chủ.

Sau khi nhận chủ, thật sự có vấn đề gì, có thể liên hệ với chủ nhân, chí ít sẽ không nguy hiểm giống như trước kia.

- Ừ!

Biết những điều này, Trương Huyền thoả mãn gật đầu.

Hắn không nghĩ tới đi một chuyến đến Thú Đường, không chỉ thuần phục ba con man thú, còn trở thành thuần thú sư nhất tinh, đổi lại thành trước kia, hắn tuyệt đối không ngờ được.

- Ai, đúng, Phong đường chủ, trước đó ta hỏi ngươi, thuần thú sư nhị tinh sát hạch thế nào, ngươi nói phân nửa, còn không có nói cho ta biết...

Đột nhiên nhớ tới một việc, Trương Huyền không nhịn được hỏi.

Trước đó hắn hỏi thăm sát hạch thuần thú sư nhị tinh thế nào, vừa vặn Thanh Dương tông sư đi tới, Phong đường chủ không có thời gian trả lời. Lúc này không có chuyện gì, vừa lúc để hắn hỏi rõ ràng.

Mặc dù có con Thiết Xỉ Khiếu Thiên thú này, đã có cơ hội sát hạch nhị tinh, không bằng một nước thi xong lại tính. Sau này đi Thú Đường khác, cũng có thể cưỡi thú Tông Sư cảnh miễn phí.

- Sát hạch thuần thú sư nhị tinh...

Phong đường chủ lắc đầu:

- Ngươi không cần thi!

- Không cần thi?

- Đúng. Bởi vì... ngươi đã thông qua sát hạch! Hiện tại đã là một vị thuần thú sư nhị tinh!

Phong đường chủ cười khổ.

Trận thi đấu thuần thú lớn

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Thông qua sát hạch?

Trương Huyền giống như hòa thượng sờ không thấy tóc:

- Ta sát hạch... lúc nào?

Đối phương còn không có nói hết lời, lại tới trị liệu cho con Khiếu Thiên thú này. Hiện tại hắn ngay cả nội dung sát hạch thuần thú sư nhị tinh là gì cũng không biết, thế nào... lại đột nhiên thông qua?

- Thuần thú sư nhị tinh sát hạch, so với nhất tinh đơn giản hơn nhiều. Chỉ cần thuần phục một con man thú Tông Sư cảnh là được... Hiện tại Khiếu Thiên thú thuần phục về phía ngươi, đã hoàn toàn phù hợp điều kiện!

Lô thú sư đứng một bên mở miệng.

- Ách... Đơn giản như vậy sao?

Trương Huyền trợn mắt há hốc mồm.

Sát hạch nhất tinh, hắn lại phải chạy nhanh, lại còn trả lời, không nghĩ tới nhị tinh dễ dàng như vậy.

Nghe được lời của hắn, mọi người bất đắc dĩ một hồi.

Man thú đạt được Tông Sư cảnh, đều có khí độ và ngạo khí của mình, không có khả năng dễ dàng thuần phục nhân loại. Từ chuyện Khiếu Thiên thú nhiều năm như vậy chưa từng thuần phục người khác là có thể nhìn ra.

Ngươi trùng hợp ở thời điểm nó sinh bệnh, hỗ trợ chữa tốt, mới khiến cho nó mang ơn, trực tiếp thuần phục. Đổi lại thành bình thường, làm gì có chuyện đơn giản như vậy được.

- Trương thú sư, huy hiệu thuần thú nhị tinh của ngươi, có khả năng ngày hôm nay không làm được. Ít nhất phải đến ngày mai mới có thể đưa tới. Ngày hôm nay không bằng không đi nữa. Vừa vặn ta cũng có chuyện thương nghị cùng ngươi!

Phong đường chủ cười nói.

- Chuyện này...

Trương Huyền do dự.

- Khiếu Thiên thú đạt được nửa bước chí tôn, tốc độ nhanh hơn. Hồng Liên sơn mạch mặc dù xa, hai ngày là đến được. Sáng mai lại đi, cũng không tính là gì cả.

Phong đường chủ tiếp tục nói.

- Được rồi!

Ngẩng đầu nhìn qua, trải qua một hồi lăn qua lăn lại, quả nhiên trời đã tối, gần hoàng hôn, Trương Huyền gật đầu đồng ý.

- Vậy Trương thú sư, mời đi bên này.

Thấy hắn đáp ứng, vẻ mặt Phong đường chủ cao hứng, bắt chuyện một câu.

- Đi thôi!

Trương Huyền gật đầu, đi theo.

Những người khác thấy Khiếu Thiên thú không chỉ được chữa trị tốt, còn thuần phục người khác, biết có tiếp tục đợi nữa cũng không có ý nghĩa gì. Mỗi một người đều xoay người rời khỏi đó.

...

- Ngươi nói... Trương thú sư không chỉ chữa trị cho Khiếu Thiên thú, còn khiến cho nó thuần phục, thành thú sủng?

- Thanh Dương tông sư cũng khám không ra bệnh, hắn hỗ trợ khám?

- Ngươi sẽ không lừa ta chứ?

- Thiết Xỉ Khiếu Thiên thú đột phá thành nửa bước Chí Tôn?

Tin tức rất nhanh được truyền ra. Tất cả mọi người Thú Đường nghe được, mỗi một người đều không thể tin được. Nhất là Trầm Bích Như chờ ở bên ngoài, càng trợn mắt há hốc mồm.

Sớm biết rằng vị Trương lão sư này đi tới chỗ nào cũng không sống yên ổn. Nhưng nàng có nằm mơ cũng không nghĩ tới, lại không yên ổn tới như thế!

Thanh Dương tông sư không nhìn ra chứng bệnh, hắn lại nhìn ra... Người này hiểu rõ đối với y đạo từ khi nào?

Thuần phục Khiếu Thiên thú trở thành thuần thú sư nhị tinh...

- Không biết, trở lại nói cho Hàn Quỳnh biết chuyện này, nàng sẽ tin tưởng hay không?

Tiêu hóa một hồi, từ trong miệng Vân Đào biết được tin tức chính xác, Trầm Bích Như lại cười khổ.

Bằng hữu tốt của nàng, Hàn Quỳnh tốn vô số tinh lực, cũng mới thi được một thuần thú học đồ. Đã nhiều năm, nàng ấy vẫn không có cách nào trở

thành thuần thú sư chân chính. Đến người này thì hay rồi, tới Thú Đường một chuyến, vốn chỉ vì ngồi thú cưỡi...

Kết quả, không chỉ trở thành thuần thú sư chính thức, còn là nhị tinh... Quan trọng hơn chính là, ngay cả bảo bối giữ nhà của Thú Đường cũng bị hắn bắt cóc...

Nếu như nói chuyện này với Hàn Quỳnh, thật sự nghi ngờ nàng ấy có thể lập tức phát điên hay không.

...

Trở thành thuần thú sư nhị tinh, đãi ngộ cũng nâng cao, lập tức được phân một phủ đệ ở bên trong Thú Đường. Trương Huyền biết Trầm Bích Như tạm thời cũng không chỗ ở, để nàng tạm thời tiến vào trong. Hắn đi theo phía sau Phong đường chủ, đi tới một đại sảnh rộng rãi.

- Trương thú sư tư chất trời sinh xuất sắc, còn là một vị danh sư học đồ. Nói vậy thứ này, tất nhiên có chút tác dụng!

Mấy người ngồi vào chỗ của mình, Phong đường chủ mỉm cười, lấy ra một vật đưa tới.

Trương Huyền tiện tay tiếp nhận, không nhịn được sửng sốt:

- Minh Lý Ngọc Tinh?

Phong đường chủ đưa tới, không phải là vật gì khác, chính là Minh Lý Ngọc Tinh trước đây phụ thân Triệu Nhã, Triệu Phong thành chủ đưa cho mình, có trợ giúp cực lớn đối với độ tâm cảnh Minh Lý Cảnh.

- Không sai!

Phong đường chủ gật đầu.

Trương Huyền nghi ngờ nhìn qua.

Trước đây Triệu Phong lại lục soát khắp toàn bộ Bạch Ngọc Thành, mới tìm được một khối, đủ thấy trân quý. Hiện tại vị Phong đường chủ này tiện tay liền đưa ra...

- Vật này là ta nhận được trong lúc vô ý, đối với thuần thú sư mà nói, cũng không có tác dụng. Ngươi là danh sư học đồ, muốn sát hạch danh sư, nâng cao độ tâm cảnh là tất nhiên. So với lãng phí lưu lại ở trong tay ta, còn không bằng đưa ra.

Nhìn ra được nghi ngờ của hắn, Phong đường chủ nói.

Trương Huyền gật đầu, đang muốn nói chuyện. Hắn lại thấy Lô thú sư ở bên cạnh cũng cười khanh khách nhìn qua:

- Ta thấy tu vi củaTrương thú sư đã đạt được Thông Huyền cảnh đỉnh phong, g cách nửa bước Tông Sư cũng không xa. Chỗ của ta vừa vặn có công pháp và tâm đắc lúc tu luyện trước đây, trực tiếp tặng cho ngươi! Tuy rằng ngươi có lão sư lợi hại, những cái này không tính là gì cả, cũng xem như một chút tâm ý của ta.

Nói xong, hắn lấy ra mấy quyển sách, đưa tới.

Trương Huyền tiện tay mở ra, chính là bí tịch và tâm đắc tu luyện từ Thông Huyền cảnh đột phá nửa bước Tông Sư.

- Ta không hào phóng giống hai lão đầu bọn họ, cũng không có nhiều thứ tốt như vậy. Ta chỉ có một thanh trường kiếm, Thanh Nham Tử luyện khí tông sư ở Thiên Vũ vương quốc tự tay rừn, sẽ đưa cho Trương thú sư!

Vương thú sư cũng cười vuốt râu, lấy ra một thanh trường kiếm đưa tới.

- Không vội...

Thấy ba lão đầu vừa đến lại tặng đồ, hơn nữa vẻ mặt còn tươi cười nhìn qua, Trương Huyền vội vàng xua tay.

Không công không nhận lộc.

Hắn còn không có cảm thấy mặt mũi mình lớn như vậy, có thể khiến cho ba thuần thú sư nhị tinh lớn, vừa gặp mặt đã đưa bảo bối.

- Ba vị thú sư có chuyện gì cứ nói thẳng đi!

- Trương thú sư không hổ danh là người thẳng thắn!

Phong đường chủ và hai vị khác liếc mắt nhìn nhau, gật đầu:

- Đã như vậy, ta lại nói ra. Thật ra, chúng ta là có việc muốn nhờ.

- Có việc muốn nhờ? Ta sao?

Trương Huyền sửng sốt.

Mình tuy rằng thành thuần thú sư nhị tinh, nhưng mấy vị này cũng vậy. Lại nói ở Thú Đường đợi lâu như vậy, người già thành tinh, còn có chuyện cần nhờ hắn sao?

Lẽ nào...

- Phương pháp đánh thuần thú, là sư phụ ta sáng chế. Lão nhân gia ta đã thông báo, không thể truyền ra ngoài. Cho nên...

Xem xong kho thư viện của Thú Đường, hắn cũng biết vì sao đánh một trận lại thuần phục man thú, lại khiến cho mọi người giật mình như thế.

Bởi vì chân khí thiên đạo tinh thuần, cùng Thiên Đạo Đồ Thư Quán có thể nhìn ra chỗ man thú thiếu hụt, mới có thể khiến cho nó thuần phục. Cho dù truyền thụ, bọn họ cũng học không được. Làm không tốt còn có thể để lộ ra thần công thiên đạo.

Ba lão đầu này vừa thấy mặt lại cho đồ, lại nói có việc thỉnh cầu, muốn học cái này, mình cũng phải có năng lực dạy!

Vẫn nên sớm từ chối rồi lại nói.

Dù sao thế giới này sư đạo nghiêm khắc. Lão sư không cho truyền ra ngoài, thì không thể truyền ra ngoài. Bọn họ cũng không thể nói cái gì. Xem như là lý do hay nhất.

- Ách, mỗi một thuần thú sư đều có bí pháp của mình, không muốn truyền ra ngoài, chúng ta cũng sẽ không hỏi thăm. Chuyện chúng ta muốn nhờ, không phải là chuyện này!

Nghe hắn nói như thế, Phong đường chủ lắc đầu.

Thuần thú sư và luyện đan sư giống nhau. Luyện đan có các loại thủ pháp, thuần thú cũng thế. Lại nói, mỗi người khí chất, công pháp tu luyện đều không giống nhau. Cho dù học được thủ đoạn của đối phương, có lúc cũng không dùng được.

Cùng với mở miệng đắc tội một vị thuần thú sư, còn không bằng không nói.

- Không phải cái này?

Trương Huyền nghĩ tới điều gì, vẻ mặt nghi ngờ nhìn qua:

- Lẽ nào... Ba vị cũng mắc phải căn bệnh không trị được? Cũng muốn để cho ta trị một chút? Sẽ không phải cũng giống như Khiếu Thiên thú, buổi tối ngủ không yên? Thật sự không được, có thể thử phương pháp của Thanh Dương tông sư...

- Khụ khụ!

Nghe hắn nói như thế, đám người Phong đường chủ thiếu chút nữa bị sặc nước bọt.

Bọn họ chỉ cảm thấy hạ thân lạnh lẽo, trên trán đầy vạch đen.

Đây là chuyện gì với chuyện gì vậy.

Chúng ta nói có chuyện muốn nhờ ngươi, cho ngươi lại nói một hồi, chúng ta sợ rằng phải đổi thành thái giám...

- Là như vậy!

Rất sợ hắn nói tiếp, khí tiết tuổi già khó giữ được, Phong đường chủ liền vội vàng cắt ngang:

- Thú Đường giống như nghiệp đoàn luyện đan sư, có rất nhiều phân bộ. Làm thuần thú sư chính thức, nói vậy ta cũng không cần giới thiệu quá nhiều.

- Ừ!

Trương Huyền gật đầu.

Xem sách xong, tất cả việc này hắn cũng đều biết rõ ràng.

Thú Đường cũng không phải là duy nhất. Nơi đây, chỉ là một phân bộ trong đó mà thôi.

- Thú Đường này của chúng ta, thuộc về phân bộ một vương quốc cấp bậc nhị đẳng, thống nhất nhận sự quản lý của Thú Đường Hiên Viên vương quốc.

Phân bộ cũng có đẳng cấp, từng tầng một tiến dần lên.

Thú Đường ở Huyền Lạc sơn mạch lui tới cùng mười mấy vương quốc nhị đẳng xung quanh, cấp bậc ở tầng dưới cùng.

Hiên Viên vương quốc là gần Phong Hào vương quốc.

Vương quốc chia ra làm phong hiệu: nhất đẳng, nhị đẳng, không nhập lưu (cũng chính là không có danh sư trấn thủ, không đánh gia lên đẳng cấp).

Thiên Huyền vương quốc thuộc về cấp bậc cuối cùng. Bắc Vũ vương quốc nắm giữ danh sư nhất tinh trấn thủ, xếp lên nhị đẳng.

Thiên Vũ vương quốc nắm giữ danh sư nhị tinh, xếp lên nhất đẳng.

Về phần Hiên Viên vương quốc, lại nắm giữ danh sư tam tinh, có tư cách thành lập truyền tống trận cực lớn, mua bán ra các loại vật tư, vạn nước tới triều, thực lực của một nước đang cường thịnh.

- Thú Đường của Hiên Viên vương quốc cách năm năm đều sẽ tổ chức một lần trận thi đấu thuần thú lớn, mời thú sư trẻ tuổi thuộc phân bộ đi tới so tài.

Phong đường chủ tiếp tục nói:

- Ngươi ở phân bộ Huyền Lạc sơn mạch chúng ta sát hạch trở thành thuần thú sư, là người thuộc về phân bộ chúng ta. Ta hi vọng... ngươi có thể lấy danh nghĩa Thú Đường chúng ta, đi tham gia trận thi đấu lớn này.

- Trận thi đấu thuần thú lớn?

- Đúng vậy, trận thi đấu thuần thú lớn này tập hợp vô số thiên tài thuần thú sư của vương quốc. Nếu như có thể ở trong đó một tiếng cất lên khiến người kinh ngạc, đoạt được vị trí thứ nhất, tất nhiên sẽ được Thú Đường coi trọng, danh tiếng của phân bộ chúng ta cũng sẽ vang xa.

Phong đường chủ nói xong, vẻ mặt mong đợi nhìn qua.

- Cái này...

Không nghĩ tới đối phương thỉnh cầu là điều này, Trương Huyền nhìn qua:

- Thi đấu vào lúc nào?

Nếu như sát ngày, hắn cũng không có thời gian.

Hiện tại chủ yếu nhất là nghĩ biện pháp giải quyết kịch độc trong cơ thể, sau đó sát hạch danh sư.

Về phần thuần thú sư, chỉ là tiện tay làm, vì cưỡi thú miễn phí mà thôi, không phải là mục tiêu của hắn.

- Nửa năm sau, tại Hiên Viên vương thành.

Phong đường chủ nói.

- Nửa năm sau? Cái này... phải xem ta có thời gian hay không đã!

Trương Huyền không dám đáp ứng.

Hắn cũng không muốn tùy tiện thu ít đồ, lại khiến người ta ra mặt.

- Ngươi trẻ tuổi như vậy lại đạt tới trình độ thuần thú sư nhị tinh, lại tinh thông y đạo, thủ đoạn danh sư cùng một thân, nếu thật sự tham gia, tuyệt đối sẽ một tiếng cất lên khiến người kinh ngạc...

Thấy nói vài câu đối phương cũng không có hứng thú gì, Phong đường chủ nhớ tới cái gì, nói:

- Hơn nữa, chỉ cần có thể ở trong đó nhận được vị trí quán quân, có thể nhận được phần thưởng hậu hĩnh!

- Thưởng cái gì không quan trọng. Chủ yếu nhất là ta không có thời gian!

Trương Huyền lắc đầu.

Thấy đối phương từ chối, đám người Phong đường chủ không nhịn được lộ ra vẻ thất vọng. Chỉ có điều loại tâm tình này còn không có duy trì được bao lâu, liền nghe được giọng nói của đối phương tiếp tục vang lên.

- Ai, đúng rồi, phần thưởng... là cái gì vậy?

Chỉ điểm Mạc Vũ

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Trận thi đấu lớn mỗi lần, phần thưởng cũng không giống nhau. Chỉ có điều, đều vô cùng phong phú. Quan trọng nhất là được Thú Đường coi trọng, nói không chừng lại có cơ hội đi tới quốc gia cao hơn học tập.

Nghe được câu hỏi, Phong đường chủ vội vàng nói:

- Lần trước quán quân, có được ngọc phù chương trình học của danh sư tam tinh và bí tịch phương pháp thuần thú Lưu Thủy.

- Cái này cũng gọi là phong phú?

Trương Huyền bất đắc dĩ.

Còn tưởng rằng quán quân sẽ được bảo bối các loại gì đó. Ngọc phù chương trình học của danh sư tam tinh, bí tịch phương pháp thuần thú... đối với hắn mà nói, toàn bộ cũng không có tác dụng.

- Nếu như nhận được quán quân, không muốn bọn họ thưởng, đổi lấy cái khác cũng có thể chứ?

Có chút do dự, Trương Huyền hỏi.

- Vậy phải xem đổi cái gì!

Phong đường chủ kỳ quái nhìn qua.

Ngọc phù chương trình học của danh sư tam tinh, cho dù đối với hắn, cũng là bảo vật vô giá. Lẽ nào người trước mắt này còn không biết đủ? Còn muốn vật càng trân quý hơn?

- Đổi một ít công pháp tu luyện!

Trương Huyền nói.

- Công pháp tu luyện? Còn một ít?

Trên mặt ba thuần thú sư lớn đầy những dấu chấm hỏi thật lớn.

Ngươi cho rằng công pháp tu luyện là rau cải trắng sao? Vừa mở miệng lại... một ít?

Trương Huyền gật đầu:

- Ừ, ví dụ như công pháp tu luyện của Tông Sư cảnh, càng nhiều càng tốt. Tốt nhất có thể có hơn một nghìn quyển.

- Hơn một nghìn quyển?

Thân thể mọi người thoáng lắc lư một cái.

Ban đầu, bọn họ cho rằng "một ít", hơn mười quyển cũng không tệ. Hơn một nghìn quyển... Ngươi là muốn cướp đoạt toàn bộ Thú Đường sao?

- Cấp bậc... gì?

Phong đường chủ không nhịn được nói.

Công pháp phân chia ra đẳng cấp. Cấp bậc cao, một quyển cũng khó cầu. Còn hơn một nghìn quyển?

- A, cấp bậc không cần. Tùy tiện cấp bậc gì cũng được. Chỉ cầu số lượng, càng nhiều càng tốt.

- Chuyện này...

Mọi người sửng sốt.

Nếu như không cầu cấp bậc, vậy... lại không đáng giá! Ở vương quốc nhất đẳng nhị đẳng, bí tịch Tông Sư cảnh trân quý, đến Phong Hào vương quốc lại không đáng giá bao nhiêu tiền!

Chỉ cần có đủ kim tệ, đều có thể mua được... Người này lại muốn sử dụng ngọc phù chương trình học của danh sư tam tinh đổi lấy?

Vị này khó tránh khỏi có chút quá lãng phí của trời!

Danh sư tam tinh, cho dù ở Phong Hào vương quốc, đều là nhân vật lớn cao cấp nhất. Chương trình học của hắn, vô số người chen vỡ đầu, cũng không nhất định có thể có được. Sử dụng ngọc phù chương trình học đổi lấy một ít công pháp vô dụng?

Tại sao lại khiến người ta có một loại cảm giác lấy gùi bỏ ngọc?

Phải biết rằng, người tu luyện chỉ có thể tu luyện một loại công pháp. Muốn thay đổi, cần phải quay trở lại từ đầu, phiền phức vô cùng.

Nếu như muốn một ít công pháp lợi hại ngược lại cũng thôi. Không cầu cấp bậc... linh tinh đều có, cũng không có cách nào tu luyện!

Hiểu rõ những điều này, ba thuần thú sư lớn đều đồng loạt nhìn qua, mắt lớn trừng mắt nhỏ. Khẩu vị của Trương thú sư này... Thực sự quá kỳ lạ!

- Nếu như không cầu đẳng cấp, loại này công pháp vẫn rất dễ tìm. Chắc hẳn là có thể... Điều kiện trước tiên là thu được quán quân của trận thi đấu thuần thú lớn.

Có chút do dự, Phong đường chủ gật đầu.

Trận thi đấu thuần thú lớn từng có tiền lệ thay đổi phần thưởng. Chỉ cần giá trị không vượt qua quá nhiều, có thể cầm ra, dùng để lôi kéo đối với thiên tài thuần thú, không tính là gì cả.

- Tốt lắm, ta đáp ứng!

Trương Huyền lên tiếng.

Theo đẳng cấp tu luyện càng cao, công pháp càng khó thu thập. Phong Hào vương quốc hắn sớm muộn phải đi. Có người có thể dẫn đường, tất nhiên là hay nhất.

- Quá tốt. Vậy nửa năm sau, chúng ta gặp ở Hiên Viên vương thành!

Nghe hắn đáp ứng, mắt ba thuần thú sư lớn nhất thời cùng sáng lên, từng người xiết chặt nắm đấm.

Huyền Lạc sơn mạch bọn họ, mỗi lần thi đấu đều ở vị trí lót đáy. Có vị thiên tài thuần thú sư này gia nhập, có lẽ có thể một tiếng liền khiến người kinh ngạc, khiến cho các Thú Đường khác đều trợn mắt há hốc mồm.

Nói xong chuyện trận thi đấu thuần thú lớn, lại hàn huyên một hồi, ba vị thuần thú sư lớn thấy cũng không hỏi ra điều gì từ trong miệng đối phương, cũng lại thôi.

Người trước mắt này, vừa nói đến chỗ mấu chốt, lại giả ngây giả dại, giả vờ không biết. Bọn họ tức giận đến mức nghiến răng nghiến lợi, lại không thể làm gì.

Ngươi nói ngươi khác không hiểu ngược lại cũng thôi.

Thân là sư huynh của danh sư, danh sư học đồ, sát hạch danh sư thế nào, chung quy chắc hẳn phải hiểu chứ? Cho dù không biết, làm thế nào nâng độ cao tâm cảnh, phải biết!

Kết quả... Cái gì cũng không biết!

Được, nhịn!

Y thuật cao minh như vậy, không hỏi kiến thức cao thâm, dược lý đơn giản một chút, không ngờ... cũng hoàn toàn không hiểu!

Tiếp tục nhịn!

Chỉ có điều... ngươi cũng là thuần thú sư nhị tinh, thậm chí ngay cả cưỡi man thú bay như thế nào cũng không biết được rõ ràng. Thú Đường có cơ cấu nào cũng không rõ...

Nếu như cái này còn có thể nhịn, hỏi thăm rừng thú lớn tới mức nào, bên trong có bao nhiêu thuần thú học đồ, một thuần thú sư có thể thu mấy nà...

Cái này giả vờ có chút quá!

Không muốn nói chuyện với chúng ta, nói rõ là được, giả vờ gì cũng không hiểu, cái gì cũng không biết...

Rất thú vị sao?

Vừa rồi, thời điểm ngươi đánh ra các phương diện thuần thú, chữa bệnh, luyện đan, lại không chỗ nào không tinh không gì không làm được. Lúc này lại bộ dạng này, người không biết còn không tưởng rằng tinh thần phân liệt sao...

Hàn huyên một hồi, ba thuần thú sư lớn thật sự chịu không nổi, mau chóng từ biệt.

- Ai, không vội đi... Còn không có trò chuyện hết!

Trương Huyền vội vàng bắt chuyện.

Vù!

Ba người thoáng lắc người một cái, võ kỹ lập tức thi triển ra. Hắn còn chưa nói dứt lời, bọn họ đã biến mất ngay cả bóng lưng cũng không thấy.

Người nào thích trò chuyện với hắn. Cùng hắn trò chuyện sao? Ta còn muốn sống thêm một khoảng thời gian nữa, không muốn tức chết ở chỗ này...

- Hàn huyên một hồi, tăng thêm không ít kiến thức.

Không biết suy nghĩ trong lòng ba người, Trương Huyền cảm thán một tiếng, cũng đứng dậy.

Đám người Phong đường chủ mặc dù chỉ là thuần thú sư, nhưng đối với tất cả vương quốc xung quanh, tất cả thế lực phân chia, lại biết cực kỳ rõ ràng. Không ít chức nghiệp cũng có thể nói ra một ít nội dung. Thật sự khiến cho hắn mở rộng tầm mắt.

Thoạt nhìn thế giới này không có khoa học kỹ thuật, không hiện đại hoá, nhưng có thêm hệ thống tri thức không biết bao nhiêu năm, so với kiếp trước còn muốn sâu sắc, vững chắc hơn.

Từ khi hắn xuyên qua đến bây giờ, tính toán đâu ra đấy cũng không đến hai mươi ngày. Trong đầu hắn còn có tư duy kiếp trước, rất nhiều chuyện đều không biết được rõ ràng. Cùng nói chuyện phiếm với những người kinh nghiệm phong phú như vậy, quả thực được ích lợi không nhỏ.

Liên tục chạy hai ngày đường, lại ở Thú Đường giằng co một buổi chiều, Trương Huyền cũng có chút mệt mỏi. Ở dưới sự dẫn đường của một học đồ, hắn đi về phía phủ đệ được phân cho hắn.

Còn không có đi tới cửa, hắn liền thấy một bóng người uyển chuyển đứng ở bên ngoài, yên tĩnh giống như một bức tranh.

- Mạc Vũ?

Trương Huyền sửng sốt.

Không phải là ai khác, chính là thiên tài nữ hài cùng hắn giận dữ một ngày, tam công chúa của Thiên Vũ vương quốc, Mạc Vũ.

- Trương thú sư!

Thấy hắn đi tới, Mạc Vũ tiểu thư nhìn qua.

- Tiểu thư đang đợi ta?

Trương Huyền nghi ngờ nhìn qua.

Giải quyết xong chuyện của Khiếu Thiên thú, trời đã gần tối. Hắn lại cùng ba thuần thú sư lớn hàn huyên một hai canh giờ, lúc này cũng khoảng hơn mười giờ tối. Lúc này nàng canh giữ ở cửa làm gì?

- Không sai, ta có chuyện dù thế nào cũng không nghĩ ra, muốn đích thân qua hỏi thăm.

Mạc Vũ tiểu thư cắn răng một cái.

- A?

- Ngày hôm nay cũng đã nổ lò, ngươi làm thế nào xác định bên đan dược trong lò đã chế luyện được?

Mạc Vũ tiểu thư nhìn qua.

Nàng trở lại dù thế nào cũng không nghĩ ra.

Làm luyện đan sư chính thức, nàng biết thứ đan dược này, muốn thành đan, độ khó cực lớn, sớm một phần không được, muộn một phần cũng không được. Nổ lò đồng thời thành đan, cho dù tận mắt nhìn thấy, nàng cũng không thể tin được.

Quả thực giống như thần thoại.

- Vận khí!

Trương Huyền thuận miệng nói.

Có Thiên Đạo Đồ Thư Quán đúng lúc theo dõi, khi nào nổ lò, khi nào thành đan, tất cả đều rõ ràng. Chỉ có điều việc này không thể nói ra được, hắn không thể làm gì khác hơn là giả vờ ngớ ngẩn để lừa đảo.

- Vận khí?

Mạc Vũ tiểu thư lắc đầu:

- Luyện đan không có vận khí! Vẫn hi vọng Trương thú sư chỉ giáo, Mạc Vũ chân thành cảm kích.

Làm thiên tài, học tập rất nhiều chức nghiệp, Mạc Vũ có lòng ham học hỏi mãnh liệt.

Ban đầu, đối với Trương Huyền này, nàng không mấy quan tâm. Sau khi trở về cẩn thận nhớ lại rất nhiều bước luyện đan, nàng mới có phát hiện kinh người, đối phương đối với khống chế dược lý, lò lửa, ngay cả sư phụ của nàng cũng còn xa mới bằng được!

Phải biết rằng lão sư của nàng lại là một vị luyện đan tông sư nhị tinh đỉnh cấp, tồn tại ở Thiên Vũ vương quốc cũng phải tính đến.

Một người chưa đủ hai mươi tuổi, ngay cả lão sư của nàng cũng không bằng... Có khả năng sao?

Cho nên... theo nàng, nhất định hắn sử dụng kỹ xảo gì đó.

Suy đi nghĩ lại, nàng lại chết sống không nghĩ ra. Lúc này nàng mới đặc biệt tới hỏi thăm, hy vọng có thể từ trong miệng đối phương nhận được một ít gợi ý.

- Nàng muốn học tập?

Vốn tưởng rằng lừa gạt vài câu, đối phương sẽ biết khó mà lui. Không nghĩ tới vẻ mặt nàng nghiêm túc, Trương Huyền có chút giật mình.

- Đúng! Ta thật sự muốn biết, cũng muốn học tập.

Mạc Vũ nghiêm túc nhìn qua.

- A!

Nhìn thấy được bộ dáng này của đối phương, Trương Huyền không khỏi gật đầu.

Không có cao giá của công chúa, không nghĩ ra, không tiếc nhận sai đi hỏi. Thảo nào tuổi còn trẻ lại có nhiều chức nghiệp như vậy. Mạc Vũ tiểu thư này thật sự có chỗ hơn người.

- Nếu nàng muốn học, ta lại nói cùng nàng một chút!

Đối với loại người ham học hỏi như vậy, Trương Huyền cũng không keo kiệt. Hai tay hắn đặt ở sau lưng, chậm rãi mở miệng:

- Luyện đan, mặc dù là dung hợp dược liệu, phát huy dược tính của thuốc tốt nhất. Nhưng trong chế luyện, không thể chỉ để ý tới điều này, còn phải kết hợp rất nhiều thứ.

- Lò luyện đan bị nổ mạnh kia của nàng, nếu như ta không nhìn lầm, là sắt tinh hàn trên Hàn Kim Sơn ở tây bắc Thiên Vũ rèn ra. Trình tự quá trình chín lần, rèn đủ bảy bảy bốn mươi chín ngày. Tuy rằng không phải do luyện khí sư chính thức rèn ra, nhưng cũng từ trong tay một vị thợ thủ công nổi danh năm, từng trải muôn ngàn thử thách, rắn chắc khác thường. Chỉ có điều...

Hắn chuyển đề tài câu chuyện:

- Cái lô đỉnh này, nàng đã luyện đan mười tám lần. Trong đó khí tức chuyển động, nắm giữ dấu hiệu nổ lò tổng cộng bảy lần! Mặc dù có lực lượng mạnh mẽ áp chế, lại tạo thành tổn thương cực lớn đối với bản thân lò luyện đan. Bên trong xuất hiện không ít vết nứt và đường vân. Chỉ có những cái này, ngược lại cũng thôi. Nếu như ta không nhìn lầm, một tháng trước, nàng còn dùng nó chế luyện qua một viên Băng Phách Đan.

Thứ này nóng lạnh công kích lẫn nhau, lực lượng va chạm vào nhau, đối với bản thân lò luyện đan có ảnh hưởng cực lớn.

- Dựa theo tình huống bình thường, cần phải dùng chân khí bảo vệ, mới có khả năng dẫn đến lò luyện đan không bị tổn thương. Nhưng nàng vẫn không làm như vậy. Cho nên, cái lò này, bản thân nó đã có một vài vấn đề ở bên trong. Cho dù lần này không nổ, sau này cũng kiên trì không được bao lâu!

- Nói xong về lò luyện đan. Chúng ta nói tiếp về hoàn cảnh luyện đan vừa rồi. Thời tiết vào thu, lại là chạng vạng tôi, đã có chút lạnh giá. Khi bắt đầu luyện đan, nàng không cố gắng làm nóng đỉnh, liền trực tiếp tăng nhiệt lượng lên, muốn biểu diễn khả năng khống chế hỏa diễm của mình. Thoạt nhìn tuy rằng đẹp mắt, trên thực tế lại chẳng khác nào tiếp tục tàn phá lò luyện đan...

Trương Huyền nói đến đây mỉm cười, ngẩng đầu nhìn về phía nữ hài trước mắt:

- Mạc Vũ tiểu thư, không biết những gì ta nói... có đúng hay không?

- Cái này...

Thân thể Mạc Vũ chấn động, trợn mắt há hốc mồm.

Xuất phát, Độc Điện!

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Lò luyện đan này của Mạc Vũ là ở thời điểm nàng vừa thông qua luyện đan sư nhất tinh, sư phụ đưa qua, tính toán cẩn thận, quả thực đã luyện đan mười tám lần. Trong đó có dấu hiệu muốn nổ lò bảy lần, mỗi lần đều nhờ sư phụ hỗ trợ áp chế.

Ở một tháng trước, nàng cũng thực sự từng chế luyện qua một viên Băng Phách Đan.

Đối phương nói không có sai lầm chút nào.

Liếc mắt thoáng nhìn lò luyện đan, lại nhìn ra những điều này? Cái này... khó tránh khỏi quá nghịch thiên!

Mạc Vũ chỉ cảm thấy toàn thân run rẩy, khó có thể tin nổi.

- Đương nhiên những điều này chỉ là điều căn bản nhất, chỉ có thể khiến cho người ta quyết định sơ bộ thời gian luyện đan có thể sẽ nổ tung, lại không xác định được nổ lúc nào, lực lượng nổ tung lớn tới mức nào, lô đỉnh cuối cùng có thể kiên trì bao lâu.

Thấy đối phương không nói chuyện, Trương Huyền cũng không hỏi nhiều, tiếp tục nói.

- Muốn xác định những điều này, khống chế đối với thuốc cũng có thể đạt được cảnh giới nhất định. Chước Dương Đan là do chín loại dược

liệu thuộc tính dương dung hợp tạo thành. Chín loại dược liệu chỉ có trung hoà lẫn nhau, ngăn cản lẫn nhau, mới có khả năng duy trì lực lượng không xung đột. Bằng không, một bước làm sai, các bước sau đều sai, giống như đốt thuốc nổ.

- Trước đó, nàng nghiêm khắc dựa theo yêu cầu của ta đưa lên dược liệu, không có bất kỳ vấn đề gì. Chỉ có điều, thời điểm ở bước thứ mười bảy, thời gian nàng đưa lên rễ Cực Thảo, vừa vặn trước nửa hít thở.

- Đừng xem thường nửa hít thở này. Nàng ở bước thứ mười một thả Dương Hỏa Mộc cùng bước thứ mười bốn thả Kim Dương Hoa, lực lượng tương khắc. Lấy tình hình bên trong lò của nàng lúc đó, cần phải mười hai lần hít thở mới có khả năng hoàn toàn hòa tan. Kim Dương Hoa cần bảy lần hít thở lại có thể. Thời điểm tốt nhất đưa lên gốc cây dược liệu tiếp theo, chính là thời gian vừa dung hợp, ít nhiều đều không được!

- Cây Cực Thảo đưa vào trước nửa lần hít thở, chẳng khác nào hai loại dược liệu này còn không có hoàn thành dung hợp, thuộc tính dương trong dược liệu còn có thể va chạm tương khắc, giống như đốt hỏa dược, lập tức phát sinh sóng công kích. Lực lượng này còn chưa đủ để khiến cho lò luyện đan của nàng bị nghiền nát, lại tăng lên quá trình vỡ nát. Sau đó, ta bảo nàng tiếp tục đưa lên dược liệu, thậm chí tăng thêm hỏa lực, chính là luôn luôn quan sát, tính toán dược liệu dung hợp phát sinh lực trùng kích lớn tới mức nào, đồng thời cũng tính toán sức chịu đựng lô đỉnh của nàng mạnh tới mức nào.

- Trải qua suy tính, ta phát hiện đủ để kiên trì đến khi thành đan, lúc này mới bảo nàng lại tiếp tục.

Trương Huyền nói đến đây, ngừng lại, thần sắc thản nhiên nhìn qua:

- Còn có nghi vấn gì không?

- Ta... Không!

Trong lòng Mạc Vũ chấn động khó có thể trấn tĩnh được.

Nàng vốn cho rằng, là kỹ xảo gì làm cho đối phương luyện đan khống chế chính xác. Bây giờ nàng mới biết, mặc dù là kỹ xảo, nhưng nàng cũng không thể học được.

Bên trong dính dáng thật sự quá nhiều thứ.

Dụng cụ, dược liệu, thủ pháp luyện đan, hoàn cảnh, thậm chí tâm cảnh ở thời điểm luyện đan... Tất cả mọi thứ, thiếu một thứ cũng không được. Cho dù bớt tính toán một điểm, cũng có thể dẫn đến sắp thành lại bại.

Trước đó nàng còn đang suy nghĩ, nàng và đối phương luyện đan cũng còn kém nhau một chút. Nàng cố gắng tu luyện, rất nhanh là có thể đuổi kịp. Hiện tại nàng mới hiểu được... Chênh lệch đâu chỉ ngàn dặm vạn dặm. Căn bản không cùng một cấp.

Thảo nào hắn có thể tranh luận đan thành công. Chỉ riêng phần hiểu rõ đối với luyện đan này, khiến nàng sinh lòng tuyệt vọng.

- Nếu như không có nghi vấn, ta muốn nghỉ ngơi!

Thấy thật vất vả lừa gạt được đối phương, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm.

Nói thật, những điều vừa rồi hắn chỉ là thuận miệng nói một chút. Nếu như không nhờ công lao của Đồ Thư Quán, muốn căn cứ vào những điều rất nhỏ này phân tích ra nổ lò, đồng thời thành đan, luyện đan sư ngũ tinh sợ rằng cũng làm không được.

Nắm giữ loại năng lực này, tệ nhất cũng phải là lục tinh, thậm chí càng cao hơn mới được.

- Trương thú sư, vẫn xin dừng bước...

Thấy hắn lại muốn đi vào sân, Mạc Vũ tiểu thư vội vàng la lên:

- Ta nghe nói, ngươi muốn đi Thiên Vũ vương quốc?

- Làm sao nàng biết?

Hắn mới hỏi ra, lập tức hiểu được. Nhất định là do Vân Đào người này lắm miệng.

Chỉ có điều, hắn vốn cũng không có ý định giấu diếm, gật đầu:

- Ta đúng là muốn đi Hồng Liên sơn mạch.

- Hồng Liên sơn mạch vô cùng hoang vắng, trên cơ bản không ai đi tới. Ngươi muốn qua đó, không phải là muốn đi tìm... Độc Điện?

Mạc Vũ tiểu thư không nhịn được nói.

Huyền Lạc sơn mạch cây xanh, bóng mát, còn có vô số man thú. Hồng Liên sơn mạch lại giống như từng bị hỏa diễm thiêu đốt qua, gần như không có thứ gì. Chỉ cần là người tu luyện, gần như đều không muốn đi qua.

Sở dĩ như vậy, bởi vì trong truyền thuyết có một tòa Độc Điện ẩn giấu ở sâu bên trong sơn mạch, xung quanh bố trí kịch độc. Chỉ cần qua đó, bất kể người hay là thú, đều sẽ phải chịu khí độc tập kích, chết oan chết uổng.

Nguyên nhân cụ thể, ai cũng không biết. Bởi vì người đi qua, tám chín phần mười đều chưa trở lại. Lâu ngày, lời nói của tất cả mọi người thay đổi, lại không ai dám đi.

Ở đây căn bản là chỗ hoang tàn vắng vẻ, không người hỏi thăm.

Vị Trương Huyền này muốn đi... sợ rằng chính là vì Độc Điện kia.

- Nàng biết về Độc Điện?

Ánh mắt Trương Huyền nhất thời sáng lên.

Chuyện Độc Điện, hắn là từ trong miệng đám người Lưu sư biết được, người khác chưa bao giờ nhắc tới. Lúc này Mạc Vũ tiểu thư nói ra, hắn lập tức kích động.

- Truyền thuyết Hồng Liên sơn mạch có Độc Điện, chỉ có điều... cụ thể ở chỗ nào, ai cũng không biết!

Mạc Vũ lắc đầu.

- Chỉ cần có là tốt rồi. Chung quy có thể tìm tới!

Trương Huyền khẽ cười.

Chỉ cần xác định Độc Điện ở dãy núi này, muốn tìm được lại dễ dàng.

Cùng lắm thì tìm tấm bản đồ, thử từng chỗ một. Thiên Đạo Đồ Thư Quán có thể phân rõ thật giả. Tuy rằng không thể vạch ra vị trí chính xác, lại có thể giám định tất cả vị trí sai lệch.

Chỉ cần không có sai lệch, đó chính là chính xác.

- Lời là nói như vậy, nhưng Hồng Liên sơn mạch diện tích mấy ngàn dặm. Nếu thật sự muốn tìm một tấc một, không khiến cho người mệt chết cũng không được. Lại nói, cho dù tìm được, xung quanh Độc Điện có khả năng bố trí kịch độc. Không có ai dẫn dắt, căn bản không vào được!

Nói đến đây, Mạc Vũ tiểu thư dừng lại một chút, đôi mắt thanh tú nhìn qua:

- Nếu như ngươi thật sự muốn đi tìm, ta thật ra có thể giúp một tay.

- Nàng sao?

Trương Huyền sửng sốt:

- Nàng có thể tìm tới Độc Điện, đồng thời có biện pháp tiến vào trong?

- Ta làm không được. Chỉ có điều, ta biết có một người khẳng định có thể.

Mạc Vũ tiểu thư nở nụ cười.

- A?

Ánh mắt Trương Huyền nhất thời sáng lên.

Không nghĩ tới vị Mạc Vũ tiểu thư này vẫn còn có nhân mạch như thế. Nếu có thể dẫn hắn đi, tuyệt đối sẽ giảm bớt đi không ít phiền phức.

- Ngươi dạy ta luyện đan, ta dẫn ngươi đi tìm người kia, thế nào?

Mạc Vũ tiểu thư nhìn qua.

- Thành giao!

Trương Huyền gật đầu.

- Vậy lúc nào thì xuất phát?

- Sáng mai sẽ đi. Đúng rồi, nàng có thể có man thú bay?

Trương Huyền nhìn qua.

Thiết Xỉ Khiếu Thiên thú đạt được nửa bước Chí Tôn, tốc độ cực nhanh. Nếu như man thú bay của nàng không theo kịp, sẽ cản trở hắn.

- Ngươi!

Nghe đối phương hỏi thăm như vậy, mắt Mạc Vũ tiểu thư thoáng cái nheo lại, hàm răng nghiến lại vang lên những tiếng két két, hít thở dồn dập.

Bình nào không xách được bình nào, ngươi cố ý sao?

- Ách...

Thấy bộ dáng này của nàng, Trương Huyền mới nhớ tới, nàng quả thực có một con man thú bay. Chỉ có điều... đã làm phản, hiện tại là của mình!

- Như vậy, nàng cùng ta ngồi Khiếu Thiên thú!

Thiết Xỉ Khiếu Thiên thú hình thể to lớn, đừng nói hai người ngồi, cho dù bảy, tám người ngồi lên cũng dư dả.

- Hừ!

Nghe nói như thế, sắc mặt Mạc Vũ tiểu thư mới khá hơn một chút. Chỉ có điều còn chưa khá hơn được bao lâu, lời nói của đối phương tiếp tục vang lên.

- Khiếu Thiên thú là thú sủng của ta. Nàng muốn ngồi, cần phải giao nộp chi phí. Trước đó thời điểm nó còn là Tông Sư cảnh, đi tới Thiên Vũ vương quốc đại khái 20 thú huyết thạch. Bây giờ thực lực của nó nâng cao, tốc độ nhanh hơn... Lại tăng gấp đôi, 40 thú huyết thạch.

Trương Huyền tính toán một chút:

- Ngày mai chuẩn bị cho tốt, sớm giao, không nên quỵt nợ!

Xem hết sách của Thú Đường, hắn cũng biết thú huyết thạch là vật gì.

Giống như kim tệ, là tiền giao dịch chuyên dụng của Thú Đường, đối với man thú huyết mạch tiến thiên, có trợ giúp cực lớn.

Tu sĩ tu luyện hấp thu linh khí, man thú dùng thú huyết thạch.

-...

Thân thể Mạc Vũ thoáng lảo đảo một cái.

Ngươi một người tinh thông nhiều chức nghiệp như vậy, lại là luyện đan sư lợi hại như vậy, tư chất trời sinh hơn người, có thể miễn bàn tới những thứ tầm thường như thế được không?

- Hừ!

Biết nói chuyện với người này, sớm hay muộn đều sẽ bị tức chết, nàng cũng đợi không được, xoay người rời đi.

Mới đi mấy bước, nàng lại nghe được tiếng đối phương lẩm bẩm vang lên.

- Ai, hiện tại con người thật không tự chủ. Trước còn nói báo đáp ta, cho ít tiền. Kết quả... không có động tĩnh. Cưỡi man thú bay của ta, lại còn không muốn bỏ tiền... Không có tiền nói sớm không được sao. Làm hại ta uổng công mong đợi một hồi. Còn là công chúa, công chúa là có thể quỵt nợ sao?

- Ngươi... Trương Huyền, ngươi nói rõ cho ta, ai không có tiền...

Bất chợt xoay người, Mạc Vũ công chúa lại cũng không khống chế được, đang muốn tìm người này nói rõ ràng. Lại thấy hắn vừa thở dài vừa lắc đầu, đi vào trong viện.

- Đáng giận! Đáng giận! Trương Huyền thối, Trương Huyền đáng chết, ngươi chờ đấy cho ta!

Thấy hắn biến mất, Mạc Vũ tiểu thư giậm chân một cái, qua cả buổi, mới thở phì phò rời khỏi đó.

Nhìn dáng vẻ nàng phẫn nộ, sợ rằng ngày hôm nay cũng khó có thể tiến vào giấc ngủ.

Trở lại trong viện, Trương Huyền quả thật mệt mỏi, ngả đầu lại ngủ.

Suốt đêm không nói chuyện, trời vừa sáng, huy hiệu thuần thú sư nhị tinh lại đưa tới.

Thu hồi huy hiệu, Trương Huyền an bài một chút.

Trầm Bích Như chỉ đưa hắn tới Thú Đường, còn phải quay về Thiên Huyền Vương Thành. Ban đầu hắn định dùng Thanh Ưng thú đưa nàng về. Chỉ có điều đối phương kiên trì không chịu, Trương Huyền lại đưa con báo Kim Thân Thiết Tiễn cho nàng.

Nắm giữ hai man thú bay lớn Thanh Ưng thú và Khiếu Thiên thú, báo Thiết Tiễn đối với hắn đã không có ý nghĩa, muốn đi cùng hay không cũng không quan trọng. Đưa cho Trầm Bích Như, đối với nàng mà nói, thật ra là một trợ lực lớn.

Chí ít ở Thiên Huyền vương thành, lại không ai dám tìm nàng gây phiền toái.

Cũng coi như báo đáp tình nghĩa đối phương chiếu cố hắn trên đoạn đường này.

An bài xong cho Trầm Bích Như, hắn đi tới viện của Khiếu Thiên thú, mới phát hiện trên lưng của nó có đặt một kiến trúc tương tự với gian phòng, toàn thân đúc bằng kim loại, kết hợp hoàn mỹ cùng thân thể hắn. Cho dù bay trong gió mạnh gào thét, cũng sẽ không lắc lư.

Cưỡi thú, không ít người thực lực cũng không mạnh mẽ. Bay quá nhanh dễ dàng ngã xuống. Có thứ này, so với ngồi ở trong gian phòng không có gì khác nhau, cũng là Thú Đường đặc biệt chuẩn bị cho khách hàng.

Khiếu Thiên thú vốn cực lớn, thứ thêm vào trên lưng nó, chiều dài, chiều rộng chừng năm, sáu thước, giống như gian phòng, bên trong cuối cùng lại bày cái bàn, giường chiếu, hoàn toàn không cảm giác như bay trên không trung.

Đừng nói là hai người, cho dù thêm Thanh Ưng thú nữa, cũng không thể thấy chật chội.

- Từ biệt!

Đi vào trong đó, Trương Huyền hết sức hài lòng. Lúc này hắn mới cùng Phong đường chủ từ biệt.

Vù vù!

Cánh lớn của Thiết Xỉ Khiếu Thiên thú vỗ một cái, hai người hai thú, bay thẳng lên bầu trời bay đi.

Nhìn Thú Đường và Huyền Lạc sơn mạch dần dần cách xa, Trương Huyền mỉm cười.

Độc Điện, ta tới đây.

Thiên đạo ngụy trang

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Mây trắng tung bay, tiếng gió thổi vù vù.

Thân thể khổng lồ của Thiết Xỉ Khiếu Thiên thú bay lượn trên không trung, uy áp cường đại của nửa bước Chí Tôn cảnh phát ra ngoài, các man thú bay khác, đều khiếp sợ đến mức chạy ra bốn phía, căn bản không dám lại gần.

Trong gian phòng trên lưng thú, Trương Huyền và Mạc Vũ tiểu thư ngồi đối diện nhau.

- Trên trời có rất nhiều man thú bay, nếu như không phải ngồi Khiếu Thiên thú, sẽ gặp phải không ít quấy rầy. Tuy rằng an toàn không thành vấn đề, lại có không ít phiền phức.

Xuyên qua cửa sổ, nhìn ra trời cao vạn dặm bên ngoài, Mạc Vũ tiểu thư nói.

Trương Huyền gật đầu.

Thông qua đọc sách, hắn coi như cũng có chút ít hiểu biết về những điều này.

Không trung thoạt nhìn yên tĩnh, trên thực tế giống như lục địa, cá lớn nuốt cá bé.

Cưỡi man thú bay thực lực không cao, rất dễ dàng bị man thú khác để mắt tới. Chuẩn bị không tốt sẽ bị tập kích bất ngờ trên không trung giết chết.

Chính vì vậy, man thú cấp bậc càng cao, giá cũng lại càng đắt.

Không chỉ là tốc độ, quan trọng hơn là an toàn.

- Muốn tìm Độc Điện, đi tới Hồng Liên thành trước!

Trải qua cả đêm điều chỉnh, Mạc Vũ tiểu thư cuối cùng áp chế được lửa giận, nhìn về phía người thanh niên trước mắt, lại khôi phục dáng vẻ công chúa lạnh lùng cao ngạo xem thường.

- Hồng Liên thành?

- Không sai, là một tòa thành cổ Hồng dưới chân Liên sơn mạch. Tiến vào sơn mạch nhất định phải đi qua nơi đó. Người ta nói tới, đang ở trong thành.

Mạc Vũ tiểu thư gật đầu.

- Là một độc sư sao?

Trương Huyền hỏi.

- Không, là vị dược vương!

Mạc Vũ tiểu thư nói.

- Dược vương?

Trương Huyền không hiểu.

Luyện đan sư, y sư luyện đan chữa bệnh, đều cần dược liệu. Nuôi trồng dược liệu, mua, bán ra... Có con đường đặc biệt. Khống chế loại con đường này, đều sẽ được người ta gọi là dược vương.

Độc Điện am hiểu sử dụng độc, u ám khủng khiếp, làm sao có thể liên quan tới người như thế?

- Đây là bí mật cốt lõi nhất của vương quốc. Ta cũng nghe người ta vô ý nói tới.

Mạc Vũ tiểu thư cau mày, nói:

- Độc Điện ẩn giấu ở bên trong sơn mạch, hàng năm đều có vô số người muốn bái sư học nghệ, kết quả đều chết ở dưới khí độc. Theo lời đồn đại, muốn thật sự tìm được, chỉ có thể thông qua dược vương. Bởi vì Độc Điện cần rất nhiều dược liệu để điều phối chế tạo độc dược, cũng cần bán độc dược ra ngoài... Cách mua duy nhất, chính là bọn họ! Hồng Liên thành nắm giữ mười ba vị dược vương. Người ta nói kia, chính là dược vương lợi hại nhất trong đó.

- Đại dược vương khống chế toàn bộ dược liệu lưu thống trong Hồng Liên thành. Nếu nói ai có thể liên hệ cùng Độc Điện, trừ hắn ra không còn có thể là ai khác. Chỉ có điều...

Mạc Vũ tiểu thư có chút do dự, nói tiếp:

- Nghe nói vị đại dược vương này, tuổi tác đã cao, không để ý tới thế sự, đã không tiếp khách. Muốn gặp hắn, đồng thời để cho hắn dẫn đường, tìm Độc Điện, cơ bản không có khả năng.

- Không có khả năng? Vậy nàng còn nói sẽ giúp ta tìm Độc Điện...

Trương Huyền bất đắc dĩ.

Trước đó người này lại đáp ứng mình hỗ trợ tìm kiếm Độc Điện. Vị đại dược vương này đến gặp còn không gặp được, lại không đi theo dẫn đường, tính là hỗ trợ cái gì?

- Trước đó ta chỉ nói giúp ngươi tìm người này. Về phần có thể gặp mặt hay không, có thể thuyết phục được hay không, lại không phải là chuyện liên quan đến ta!

Mạc Vũ tiểu thư vẻ mặt đắc ý.

Ngươi không phải mỗi ngày chọc giận ta sao?

Xem ta chọc giận ngươi thế nào!

- Như vậy sao?

Trương Huyền cẩn thận nhớ lại một chút, dường như đối phương quả thực chỉ nói giúp mình tìm được người này, vẫn chưa nói nhất định phải dẫn hắn tới Độc Điện.

Chỉ cung cấp một tin tức, lại bảo mình giảng dạy luyện đan. Tính thế nào, cũng là mình bị thiệt một chút.

Luôn luôn là hắn hãm hại người khác, không nghĩ tới tự nhiên bị người này gài bẫy một lần.

Chỉ có điều, cũng không có vấn đề gì. Chỉ cần có thể tìm được người này, chẳng khác nào có tiến bộ rất lớn. Có manh mối, không đến mức người mù sờ voi, luống cuống không mục tiêu.

- Sao?

Vốn tưởng rằng người này nghe nói như thế, sẽ lộ ra vẻ mặt sốt ruột, tức giận thở hổn hển. Kết quả nàng lại phát hiện hắn chỉ nói một câu "như vậy sao" liền không có động tĩnh. Mạc Vũ không nhịn được nhìn lại, chỉ thấy vẻ mặt người này nhàn nhã, căn bản không lưu ý.

- Ngươi không lo lắng đối phương không gặp ngươi sao?

Một lát sau, thật sự không nhịn được, nàng mở miệng hỏi.

Đều nói đại dược vương tuổi tác đã cao, người nào cũng không gặp. Vì sao người này một chút cũng không nóng nảy vậy?

- Lo lắng!

Trương Huyền nói.

- Vậy ngươi...

Mạc Vũ chớp mắt. Đây là dáng vẻ lo lắng của ngươi sao? Thế nào ta hoàn toàn không có nhìn ra một chút nào vậy?

- Lo lắng cũng vô dụng. So với lãng phí thời gian, còn không bằng tính toán một chút, nàng thiếu tiền của ta khi nào trả...

Nói đến đây, Trương Huyền lộ ra vẻ mặt nghi ngờ:

- Đúng, công chúa nàng không biết có phải là giả mạo hay không? Nếu không làm sao có thể nghèo như vậy? Một chút tiền nhỏ cũng không trả, còn mặt dày cưỡi thú sủng của ta?

-...

Thân thể Mạc Vũ thoáng lắc lư một cái.

Vốn tưởng rằng thắng được một ván, có thể thưởng thức một chút khuôn mặt chịu thiệt của đối phương. Nàng nằm mơ cũng không nghĩ tới, hắn vừa mở miệng, lại khiến mình tức gần chết.

Đáng giận!

Sớm biết rằng trong miệng người này không có lời nào hữu ích, không nghĩ tới quả nhiên là như thế...

Xem ra sau này vẫn đừng nói nhiều với hắn thì tốt hơn. Nếu không, sớm hay muộn sẽ chết trong tay hắn...

- Hừ!

Hận đến nghiến răng nghiến lợi, nàng lại không dám nói, miệng cong lên, lại không để ý tới đối phương.

- Ai, thiếu tiền lại còn không cho người ta nói, hiện tại da mặt người thực sự quá dầy!

Trương Huyền lẩm bẩm nói thầm một tiếng, duỗi người.

- Ngươi...

Mạc Vũ nghiến răng nghiến lợi, trong lúc nhất thời thật sự có chút hối hận khi đi cùng người này.

Người khác nhìn thấy mỹ nữ, đều cẩn thận, rất sợ nói chuyện đắc tội. Người này thì hay rồi, câu nào không thích nghe nói câu đó, không khiến người ta tức chết mới lạ.

Trên thế giới làm sao có thể có người như vậy được?

Vốn tưởng rằng hai ngày, sẽ bị tức chết ở trên đường, kết quả lại phát hiện đối phương không để ý tới mình nữa, mà là đang yên tĩnh ở trong một góc gian phòng... đờ người ra.

- Làm cái gì vậy?

Vừa mới bắt đầu, cảm thấy đối phương là cố ý làm ra hình dáng như vậy. Kết quả chính là ngẩn người hơn một ngày, thoạt nhìn hai mắt ửng đỏ, mệt mỏi rã rời. Điều này thật khiến cho nàng không thể hiểu nổi.

Nói tới chọc người giận, người này tuyệt đối tức chết người không đền mạng.

Nói là thiên tài, ngay cả nàng cũng kém xa.

Nói tới thông minh, hiện tại hắn còn đờ người ra, giở trò quỷ gì vậy?

Đối với người trước mắt này, nàng thực sự càng lúc càng không hiểu nổi.

Không để ý tới nghi hoặc của đối phương, lúc này Trương Huyền đang chìm đắm ở trong học tập tri thức của Thiên Đạo Đồ Thư Quán.

Ý thức chìm đắm ở trong việc đọc sách Đồ Thư Quán, bên ngoài thoạt nhìn lại giống như đang ngẩn người.

Sách thu vào Đồ Thư Quán, thời điểm muốn xem, ý niệm thoáng động là có thể nhìn thấy. Chỉ có điều cũng không phải tri thức của hắn, tất cả chỉ có ghi tạc trong đầu, có khả năng vận dụng thành thạo, gặp phải vấn đề mới không hoảng loạn.

Tới thế giới này hơn hai mươi ngày, hắn cũng biết, muốn trở thành danh sư chân chính, không thể hoàn toàn dựa vào Đồ Thư Quán. Cần phải đọc nhiều sách, học tập thêm. Chỉ có lượng tri thức đầy đủ, mới có khả năng càng chạy càng xa.

Sách màu vàng có tác dụng giúp hắn trong nháy mắt nhớ kỹ tri thức trong sách. Nhưng thứ này, không biết khi nào mới có khả năng sinh thành. Dù sao hiện tại nhàn rỗi không có chuyện gì, tu luyện lại không có công pháp thiên đạo, không bằng xem nhiều sách một chút, chuyển hóa thêm một chút tri thức, lại tăng thêm một chút năng lực.

- Ừ? Không nghĩ tới tàng thư khố của Thiên Huyền vương quốc, không ngờ có nhiều sách liên quan tới dịch dung ngụy trang như vậy.

Ý thức đảo qua rất nhiều quyển sách xem qua ở tàng thư khố của vương quốc, đột nhiên, hắn dừng lại ở trên một giá sách.

Ước chừng hơn một nghìn quyển đều là liên quan tới dịch dung, ngụy trang.

- Nghe nói Trầm Truy bệ hạ lúc còn trẻ, từng xuất ngoại du lịch. Có khả năng những quyển sách này có thể đều là do hắn thu thập? Dù sao, làm vương tử của một quốc gia, người muốn giết chết hắn không ít. Ngụy trang, sẽ an toàn hơn một chút.

Trong lòng hắn thoáng động, nghĩ đến một loại khả năng.

Trước nghe nói, Trầm Truy bệ hạ lúc còn trẻ từng xuất môn rèn luyện. Nếu như lấy dáng vẻ vốn có của hắn ra ngoài, chỉ sợ sớm đã chết.

Vương quyền không quen.

Vì vị trí độc nhất vô nhị kia, huynh đệ tàn sát lẫn nhau nhiều đếm không xuể.

Thời điểm Trầm Truy bệ hạ đi du lịch rèn luyện, tu vi lại không tính là quá cao, thu thập những sách dịch dung, ngụy trang này, chỉ sợ cũng là vì muốn an toàn.

- Nhiều sách như vậy, xem có thể hình thành bí tịch thiên đạo hay không!

Nghĩ đến điểm này, tinh thần hắn thoáng động. Nội dung chính xác trong rất nhiều quyển sách chậm rãi được chỉnh sửa lại. Một lát sau một quyển sách xuất hiện ở trong đầu.

- Quả nhiên có thể!

Ánh mắt nhất thời sáng lên, Trương Huyền tiện tay mở ra quyển sách vừa hình thành.

- Ngụy trang đạo, lưu ý ở tâm. Đan dược thay đổi diện mạo, hạ giọng, là cấp thấp nhất. Muốn thật sự ngụy trang, cần phải có khống chế rất mạnh đối với cơ bắp toàn thân...

Trong sách lưu loát viết đầy tri thức liên quan tới ngụy trang.

Chỉ nhìn một hồi, Trương Huyền liền không nhịn được cười khổ.

Thảo nào thời điểm mình ngụy trang Dương Huyền, đám người Lưu Lăng nhìn ra vấn đề. Xem qua quyển sách này mới biết được, lúc đó ngụy trang thật sự quá kém.

Cũng tại Thiên Huyền vương quốc quá mức cấp thấp, không có cao thủ lợi hại nào.

Bằng không, loại ngụy trang này, đừng nói ở Thiên Vũ vương quốc, cho dù ở một ít vương quốc nhị đẳng, cũng không gạt được quá nhiều người.

Rất nhanh, hắn đã xem xong hết quyển sách.

- Tuy rằng những điều cũng chỉ là ngụy trang căn bản, nhưng cũng có thể khiến cho ta thay đổi dáng vẻ, khiến cho không ít người cũng không nhận ra được!

Sách do Thiên Huyền vương quốc thu thập, mặc dù chỉ là ngụy trang đơn giản nhất, sau khi học được tất cả, lại có thể khiến cho hắn thay đổi đơn giản diện mạo, khiến cho đám người Lưu sư khó có thể lại phát hiện ra.

- Bộ phương pháp ngụy trang này, cần phải có khống chế tuyệt đối đối với cơ bắp toàn thân, thông qua thay đổi vị trí cơ bắp dẫn tới thay đổi diện mạo. Đổi lại thành người khác tu luyện gần như không khả năng. Chỉ khống chế cơ bắp toàn thân, sẽ rất khó làm được. Ta lại không giống! Tu luyện thiên đạo kim thân, cơ bắp toàn thân đã sớm linh hoạt như bình thường, có thể tự do di chuyển.

Hắn khẽ cười.

Sau khi xem xong quyển thuật thiên đạo ngụy trang này, hắn đã gần như học xong.

Hiện tại, cho dù hắn không dựa vào đan dược ngụy trang, cũng có thể dễ dàng thay đổi dáng vẻ, khiến người ta khó có thể nhận ra được.

Có loại bản lĩnh này, đánh không lại thì chạy. Chỉ cần thay đổ diện mạo, nói vậy rất khó sẽ bị phát hiện.

Chẳng khác nào có thêm một thủ đoạn bảo toàn tính mạng.

- Đến nơi rồi!

Đang tiếp thu phương pháp ngụy trang vừa học được, dự định thử nghiệm một chút, hắn liền nghe được tiếng của Mạc Vũ tiểu thư vang lên.

Hắn trợn mắt xuyên qua cửa sổ nhìn ra ngoài, quả nhiên thấy một sơn mạch cực lớn xuất hiện ở trước mắt.

Sơn mạch này trải dài mấy nghìn cây số, không có bất kỳ cây cối nào, toàn cảnh đều đỏ đậm, thoạt nhìn đầy nham thạch và cát đất, khiến người ta một loại cảm giác hoang vắng.

- Đây là Hồng Liên sơn mạch sao?

Sơn mạch lên xuống, vô cùng vô tận, không nhìn thấy được điểm cuối, giống như một đóa hoa sen thật lớn, vây quanh diện tích ở trên mặt đất.

Thảo nào nói muốn tìm gần như không có khả năng. Sơn mạch lớn như vậy, thật sự muốn tìm được một Độc Điện tận lực che giấu, quả thực rất khó.

- Đúng. Đó chính là Hồng Liên thành!

Mạc Vũ tiểu thư chỉ.

Thuận theo ngón tay nàng nhìn lại, quả nhiên thấy một tòa thành không biết lập bao lâu tạo thành trấn, đứng sừng sững ở dưới ánh nắng buổi sáng sớm, với phong cách cổ xưa tang thương.

Phủ đệ của đại dược vương

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Khác với Thiên Huyền Vương Thành, toàn thành thị này do nham thạch màu đỏ hình thành, dung hợp với toàn bộ Hồng Liên sơn, khiến người ta một loại cảm giác cổ xưa. Trên quy mô cũng nhỏ hơn rất nhiều, so với Thú Đường không chênh lệch bao nhiêu.

- Hồng Liên thành so với Thiên Vũ vương thành còn muốn cổ xưa hơn. Có người nói nơi đây được xây dựng không dưới ba ngàn năm, là trung tâm giao dịch dược liệu lớn nhất của Thiên Vũ với mười hai vương quốc xung quanh! Chỉ có điều, bởi vì Độc Điện ảnh hưởng, không ai nguyện ý ở lại lâu. Đã nhiều năm như vậy nơi đây có chút suy bại. Ngay cả một ít thành thị tuyến ba cũng không bằng.

Mạc Vũ tiểu thư giải thích.

Nàng là công chúa Thiên Vũ vương quốc. Hồng Liên thành là một tòa thành thị của vương quốc, nàng biết rất rõ.

- Vào thành, Khiếu Thiên thú và Thanh Ưng thú đều có phần gây chú ý quá mức, rất có khả năng sẽ đưa tới phiền toái không cần thiết. Chúng ta tốt nhất là đi bộ tiến vào trong.

Hồng Liên thành mặc dù chỉ là thành nhỏ ở biên thuỳ Thiên Vũ vương quốc, nhưng bởi vì dính dáng tới mua và bán dược liệu, độc dược, không ít cao thủ của vương quốc đều sẽ đến đây. Hình thể Thanh Ưng thú,

Khiếu Thiên thú to lớn, tiến vào trong đó, tất nhiên sẽ lập tức trở thành đối tượng tất cả mọi người chú ý.

Luận về thực lực, có thể thắng được Khiếu Thiên thú nửa bước Chí Tôn gần như không có. Nhưng vạn nhất có độc sư ẩn nấp ở bên trong, hạ độc tập kích bất ngờ, lại rất nguy hiểm.

- Được!

Trương Huyền lên tiếng, lệnh cho Khiếu Thiên thú hạ xuống, căn dặn hai thú không nên bay xa. Lúc này hắn mới cùng Mạc Vũ đi về phía Hồng Liên thành.

Thành phố cổ xưa đầy kiến trúc phong cách cổ. Đi ở trên đường, dường như đang xuyên qua lịch sử.

Thành thị tuy rằng không lớn, người lại không ít. Con đường thật dài, khắp nơi đều bán dược liệu, từng hàng, từng đống, đều là dược liệu một vài thành thị không thường gặp.

- Địa Hoàng Thảo, Du Tư Thiền, Ngũ Độc Tằm Tơ...

Tùy tiện nhìn lướt qua, Trương Huyền nhận ra không ít thứ. Hắn nhướng mày.

Những dược vật này có không ít thứ có kịch độc. Tuy rằng trong luyện đan cũng có sử dụng một chút, nhưng cực ít, bán ra diện tích lớn như vậy, vẫn là lần đầu tiên hắn nhìn thấy.

- Ở đây nhất định có độc sư!

Loại vật này, mua quy mô lớn, chỉ có độc sư. Luyện đan sư, y sư bình thường, không có khả năng dự trữ nhiều như vậy.

- Đúng là có độc sư, nhưng hắn không điều phối chế luyện độc dược ở trước đám đông, ngươi cũng không nhận ra được!

Mạc Vũ nói.

Trương Huyền gật đầu.

Độc sư không giống như danh sư, liên quan mật thiết tới thực lực. Có đôi khi, một hài đồng thoạt nhìn không có thực lực gì, hoặc bà lão bất cứ lúc nào cũng sẽ ngã sấp xuống, có thể điều chế ra kịch độc, khiến cho tông sư cũng không chống đỡ được.

Chính vì vậy, ngươi thấy người thực lực mạnh mua dược liệu, chưa chắc là độc sư, một nữ tử yếu đuối không có gì đáng chú ý, không khéo chính là người sử dụng độc dược giết chết vô số kiêu hùng.

- Nếu quả thật muốn tìm kiếm một vị độc sư, có thể ở chỗ này mua đi bán lại dược liệu, ở nơi này ba tới năm năm, có lẽ có thể trùng hợp gặp được một người.

Mạc Vũ nói:

- Không ít người mang thù lớn, thực lực lại không có cách nào nâng cao, sẽ ở chỗ này chờ, tìm cơ hội bái sư. Chỉ có điều, có thể thành công chỉ là con số rất ít.

- Ba, năm năm?

Trương Huyền lắc đầu.

Nếu thật phải ở lại trong thời gian dài như vậy, còn không bằng một đao giết hắn.

Thiên Đạo Đồ Thư Quán tuy rằng có thể nhìn ra nghề nghiệp của người khác, nhưng cần đối phương thi triển võ kỹ, hoặc bị đánh ngất xỉu... Ở chỗ này thật sự muốn làm như vậy, chuyện tiếp theo khẳng định càng phiền phức.

Chuẩn bị không tốt sẽ bị người ta xem thành bệnh tâm thần, đuổi ra khỏi nơi này.

- Chúng ta vẫn là tìm đại dược vương trước đã!

Nghĩ vậy, Trương Huyền mở miệng.

- Đúng vậy, tìm đại dược vương mới là biện pháp tốt nhất. Nhưng ngươi có nghĩ tới không, người người đều biết đại dược vương khẳng định biết Độc Điện, quen biết độc sư. Nhưng vì sao bọn họ tình nguyện ở chỗ này bán thuốc, lại không đi tìm?

Mạc Vũ nhìn qua.

- Chuyện này...

- Đại dược vương, không phải dễ dàng có thể nhìn thấy như vậy!

Mạc Vũ lắc đầu.

- Không thử một chút làm sao biết được.

Trương Huyền cũng biết chắc sẽ không quá dễ dàng. Chỉ có điều nếu tới, không thử một chút, lại làm thế nào biết đối phương không gặp?

- Được rồi! Nói trước một tiếng, đại dược vương không dễ chọc. Thực lực của ngươi tuy rằng không kém, ở chỗ này vẫn giấu mình một ít. Nếu không, chết cũng không biết chết như thế nào!

Mạc Vũ ăn nói.

- Yên tâm, ta cũng không phải là người lỗ mãng!

Trương Huyền gật đầu.

- Tốt lắm, đi theo ta!

Thấy hắn đáp ứng, Mạc Vũ đi trước dẫn đường.

Nàng hình như đã từng tới chỗ Hồng Liên thành này, đối với đường xá trong đó lại biết rất rõ. Hai người đi đại khái nửa canh giờ, chỉ thấy một

tòa phủ đệ rộng lớn xuất hiện ở trước mắt.

Gạch đỏ ngói xanh, cây xanh nước chảy, phủ đệ này thoạt nhìn có chút phong cách hiện đại, cùng cổ thành có vẻ không hợp nhau. Ở cửa mấy tên hộ vệ ngạo nghễ đứng thẳng, tản ra khí tức kinh người.

- Thông Huyền cảnh?

Liếc mắt thoáng nhìn, sắc mặt Trương Huyền chợt ngưng trọng.

Mấy tên hộ vệ canh giữ ở cửa, đều là cường giả Thông Huyền cảnh sơ kỳ.

Người như thế ở Thiên Huyền vương quốc, tuyệt đối là quan lớn phong quang một thời, giậm chân một cái đều vang vọng một phương, hiện tại lại ở chỗ này, chỉ là hộ vệ giữ cửa.

- Nơi này chính là nơi ở của đại dược vương!

Mạc Vũ truyền âm qua.

Không cần nàng nói, Trương Huyền cũng có suy đoán. Hắn đang muốn nói tiếp, lại thấy một người công tử thanh niên, dẫn theo hai tùy tùng đi nhanh tới trước cửa, đưa lên bái thiếp.

- Tại hạ là vương tử Bách Lý vương quốc nhị đẳng, Dư Thanh, đặc biệt tới cầu kiến đại dược vương.

Bách Lý vương quốc nhị đẳng, giống như quốc gia Bắc Vũ vương quốc, so với Thiên Huyền vương quốc lớn hơn không biết bao nhiêu lần.

- Thật ngại quá, lão gia nhà chúng ta căn dặn, thứ lỗi cho không tiếp khách.

Hộ vệ ngăn cản ở phía trước, mặt không đổi sắc.

- Làm càn! Điện hạ nhà chúng ta, đường đường là vương tử của vương quốc nhị đẳng, muốn gặp chủ nhân nhà của các ngươi, ngươi cũng dám

ngăn cản?

Một tùy tùng ở phía sau người thanh niên hét lớn, bước lên trước:

- Còn không tránh ra!

- Chủ nhân nhà chúng ta định đoạt ở Hồng Liên thành, đừng nói một vương tử của vương quốc nhị đẳng, cho dù quốc vương đích thân đến, nói không gặp, cũng không gặp được! Lập tức lăn. Nếu không, lại đừng trách chúng ta không khách khí.

Hộ vệ mắt híp một cái, bàn tay rung lên, binh khí rút ra khỏi vỏ.

- Đâm đầu vào chỗ chết!

Nghe nói như thế, người tùy tùng này nhất thời giận dữ, lập tức vọt về phía trước, bàn tay chộp về phía trời cao. Tiếng gió thổi gào thét, liên tục phát ra những tiếng vù vù.

- Thông Huyền cảnh trung kỳ?

Không ngờ người tùy tùng này là cường giả Thông Huyền cảnh trung kỳ, thảo nào dám lớn lối như vậy.

Vù!

Thông Huyền cảnh trung kỳ, đã có lực lớn 200 đỉnh, bàn tay còn chưa tới đến trước mặt mấy tên hộ vệ, lại đè ép không khí phát ra tiếng động chói tai.

- Ngươi muốn xông vào phủ đệ của đại dược vương sao?

Nói hộ vệ lui về sau một bước.

- Xông vào thì thế nào?

Tùy tùng của Dư Thanh vương tử hừ lạnh một tiếng, chưởng lực không những không có giảm bớt, thậm chí còn tăng lên.

- Đã như vậy... chết đi!

Thấy lực lượng của đối phương càng lúc càng mạnh, mấy tên hộ vệ dưới thân đồng thời hừ một tiếng, bàn tay lặng lẽ rung lên.

Ầm!

Một đám sương trắng nhanh bắn đến.

- Ngươi...

Người tùy tùng của vị Dư Thanh này còn chưa kịp phản ứng, đã bị sương trắng đánh trúng vào mặt, toàn thân nhất thời co rút. Ngay sau đó miệng hắn sùi bọt mép, liền nằm ở tại chỗ, con mắt đảo một vòng, đúng lúc đó bị mất mạng.

- Cái gì?

Nhìn thấy cảnh tượng như vậy, Dư Thanh và hộ vệ phía sau, sắc mặt đồng thời biến sắc, liên tiếp lui về phía sau.

Tên hộ vệ thực lực còn mạnh mẽ hơn so với hai người bọn họ, chỉ thoáng một cái liền chết, ngay cả cơ hội nói một câu cũng không có. Độc này cũng quá tàn nhẫn.

- Lăn!

Giết chết tùy tùng này xong, hộ vệ khoát tay áo.

Lần này Dư Thanh và tùy tùng không còn dám nói thừa, mang theo thi thể xoay người rời đi.

- Chuyện này...

Nói ra thì lâu, nhưng trên thực tế cũng chỉ là thời gian mấy hơi thở. Nhìn cảnh tượng như vậy ở trong mắt, sắc mặt Trương Huyền nghiêm trọng.

Đối mặt với một vương tử vương quốc nhị đẳng, trực tiếp hạ độc giết chết hộ vệ của hắn, ngay cả một chút mặt mũi cũng không cho...

Ngay cả hắn cũng có chút không tưởng được.

Thảo nào Mạc Vũ thận trọng như vậy. Đại dược vương này quả thực đủ ngoan độc.

- Đưa lên bái thiếp, có lẽ cũng đi vào hay không?

Có chút do dự, hắn không nhịn được hỏi.

Mạc Vũ trước mặt này, bất kể nói thế nào cũng là công chúa Thiên Vũ vương quốc, mặt mũi chắc hẳn phải lớn hơn so với vương tử của một vương quốc nhị đẳng.

- Không được!

Biết suy nghĩ của hắn, Mạc Vũ lắc đầu:

- Tuy rằng trên danh nghĩa Hồng Liên thành là thành thị của Thiên Vũ vương quốc, trên thực tế đã thuộc về dải đất không ai quản lí. Ta chỉ là một công chúa mà thôi. Cho dù vương tử qua, cũng không có tác dụng. Ngươi không thấy được sao? Đường đường là vương tử, thuộc hạ bị lập tức giết chết, nhưng ngay cả lời cũng không dám nói nhiều.

- Vậy... có thể lần vào hay không?

- Lẩn vào sao? Vậy càng không thể nào! Đại dược vương có thể trấn thủ Hồng Liên thành, trở thành người mạnh nhất, tất nhiên có thủ đoạn đặc biệt. Nếu như người người đều có thể lẩn vào, phủ đệ của hắn khẳng định đã sớm bị người đến thăm bao nhiêu lần.

Mạc Vũ nói.

- Vậy ngược lại là...

Trương Huyền gật đầu.

Có thể đặt chân ở Hồng Liên thành hỗn loạn này, đồng thời làm được lớn nhất, phủ đệ này nếu như tùy tiện người nào có thể lẩn vào, vị đại dược vương này chắc hẳn đã sớm chết một trăm tám mươi lần.

- Lại một kẻ tới đâm đầu vào chỗ chết!

- Phủ đệ của đại dược vương dễ dàng tiến vào như vậy?

- Lời đồn đại, chỉ có ba loại người có thể tiến vào trong. Loại thứ nhất, dược vương. Loại thứ hai, độc sư. Loại thứ ba, người có thư mời! Nếu không, tốt nhất đừng luẩn quẩn ở chỗ này. Nếu không, bị giết cũng không biết!

- Đúng vậy!

...

Thấy đường đường là vương tử vương quốc nhị đẳng cũng tổn thương lông tóc trở về, xung quanh vang lên những tiếng thì thầm.

- Thư mời? Vị lão bá này, có thư mời là có thể vào sao?

Nghe được đối thoại, ánh mắt Trương Huyền nhất thời sáng lên. Hắn không nhịn được đi về phía người nói chuyện, tiện tay đưa qua một kim phiếu.

- Đúng vậy!

Tiếp nhận kim phiếu, ánh mắt lão nhân nói chuyện nhất thời sáng lên, gật đầu.

- Vậy làm sao nhận được thư mời này thế nào?

Trương Huyền hỏi.

- Cái này ta cũng không biết...

Lão nhân lắc đầu, nói đến phân nửa đột nhiên nhớ tới cái gì:

- A, đúng, còn có một loại người, không cần thư mời cũng có thể vào.

- A?

Trương Huyền và Mạc Vũ đồng thời nhìn qua.

- Đại dược vương lớn tuổi, thân thể vẫn không tốt lắm, mấy ngày qua đang mời y sư xem bệnh. Chỉ cần là y sư chính thức, trong tay cầm huy hiệu y sư là có thể vào, không thư mời cũng không sao.

Lão già nói.

- Y sư?

Trương Huyền nhìn qua:

- Ở đây có thể có nghiệp đoàn y sư không?

Y sư cũng có tổ chức tương ứng, đó chính là nghiệp đoàn y sư.

Bởi vì Thiên Huyền vương quốc không nhập lưu, không có loại nghiệp đoàn này. Nếu như nơi này có, hắn thật ra có thể thi một chút.

- Ở đây làm sao có nghiệp đoàn y sư được. Tất cả đều là y sư đi ngang qua, mua dược liệu.

Lão già này nói một câu, chỉ về phía trước:

- Ngươi xem, chính là người đó!

Nghe nói như thế, Trương Huyền nhìn sang. Quả nhiên hắn nhìn thấy một người trung niên đi tới trước mặt.

- Tại hạ Nhiếp Viễn y sư nhị tinh của Bắc Thần vương quốc, nhận mời tới gặp đại dược vương.

Nói xong, lấy ra một cái huy hiệu đưa tới.

- Hóa ra là Nhiếp Viễn y sư, mời đi bên này!

Thoáng liếc mắt nhìn huy hiệu, hộ vệ liền vội vàng khom người, tránh đường.

- Cảm ơn!

Nhiếp Viễn y sư cũng không nói nhiều, nhấc chân đi vào.

Bạch Thiềm y sư

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Quả nhiên, có thể làm như vậy!

Nhìn thấy được y sư chính thức dựa vào huy hiệu y sư đi qua, một ý nghĩ chợt dâng lên ở trong lòng Trương Huyền.

- Đi!

Hắn không nói thừa, đi nhanh về phía trước.

- Thế nào, ngươi định thi hạch y sư sao? Thiên Vũ vương thành có nghiệp đoàn y sư. Ta vừa vặn cũng dự định đi thi, có thể cùng đi. Qua lại cũng khoảng năm, sáu ngày, sẽ không làm chậm trễ quá lâu.

Đi theo ở phía sau, Mạc Vũ tiểu thư hỏi.

Muốn tiến vào phủ đệ của đại dược vương, ba loại dược vương, độc sư, người có thư mời này… đều rất khó. Loại đơn giản duy nhất chính là nắm giữ huy hiệu y sư.

Nàng là học đồ, vốn dự định sau khi trở thành thuần thú sư, trở lại sát hạch. Xem bộ dạng Trương Huyền trị liệu Khiếu Thiên thú, đối với nghề nghiệp này cũng biết rất nhiều. Chỉ cần tìm được nghiệp đoàn, sát hạch trở thành y sư chính thức, cũng không khó lắm.

- Năm, sáu ngày?

Trương Huyền lắc đầu:

- Không cần. Ta có biện pháp khác!

Đi Thiên Vũ vương thành có khả năng sát hạch. Thứ nhất vừa đi, phiền phức rất nhiều. Nếu chẳng may trong lúc đó, vị đại dược vương này được trị bệnh xong, hoặc đã chết, cho dù sát hạch ra huy hiệu thì có ích lợi gì?

- Vậy làm sao bây giờ? Ngươi muốn thu thập dược liệu làm thuốc vương? Cái này phiền toái hơn. Hơn nữa còn sẽ phải chịu dược vương khác chèn ép...

Mạc Vũ đầy nghi ngờ.

Vừa rồi, nàng ở trước cửa phụ đệ của đại dược vương một hồi, biết ngoại trừ mấy loại người này, bất kỳ kẻ nào cũng không gặp. Trương Huyền ngay cả Độc Điện ở đâu cũng không biết, nói rõ khẳng định không phải là độc sư, cũng không có thư mời. Đường ra duy nhất chính là dược vương... Nhưng điều này so với trở thành y sư còn khó hơn nhiều.

Hồng Liên thành truyền thừa hơn ba ngàn năm, mới xuất hiện mười ba vị dược vương. Những người này sớm đã phân chia thế lực. Nếu thật sự dám chạy tới trắng trợn thu mua dược liệu, đối phương thật sự dám tiêu diệt ngươi.

- Lại ở đây!

Không trả lời nghi ngờ của đối phương, Trương Huyền khẽ cười, đi về phía trước một hồi, rồi dừng lại.

Mạc Vũ ngẩng đầu nhìn lên. Đó là một thị trường giao dịch dược liệu cao cấp. Chỉ có số ít người đang xem thuốc, không ồn ào náo động giống ở ngoài đường trước đó.

- Làm càn. Ngươi tưởng ta không hiểu, hay là lần đầu tiên tới đây? Cầm những thứ đồ tệ hại này lừa gạt ta. Có phải có người mới mua, không

muốn hợp tác hay không?

Đi dọc theo thị trường giao dịch một hồi, đột nhiên trên quầy hàng cách đó không xa, một tiếng hét lớn vang lên.

Là một người trung niên chừng bốn mươi tuổi, toàn thân mặc trường bào màu xanh nhạt, trước ngực có một huy hiệu y sư phản xạ ra ánh sáng, chiếu lấp lánh.

- Là Bạch Thiềm y sư!

Mạc Vũ tiểu thư nhướng mày.

- Nàng quen sao?

Trương Huyền nhìn qua.

- Ừ, hắn là một vị y sư nhất tinh của Thiên Vũ vương quốc, tham lam háo sắc, thích chiếm tiện nghi nhỏ, tính tình đáng khinh. Không nghĩ tới lại gặp hắn ở chỗ này.

Mạc Vũ hừ nói.

- Nếu danh tiếng không tốt, vậy thì càng dễ làm!

Trương Huyền mỉm cười:

- Đi qua nhìn một chút!

Mạc Vũ gật đầu.

- Bạch y sư, ngươi cũng là khách hàng quen của ta. Ta lừa gạt ai cũng không thể lừa ngươi. Đây đã là Thanh Trúc thảo tốt nhất ta lựa chọn ra!

Đi tới trước mặt, chỉ thấy chủ quán đang cùng vị Bạch Thiềm y sư này thương lượng:

- Như vậy đi, ta cũng không lấy năm nghìn, bốn nghìn. Mỗi gốc ba ngàn kim tệ, mười gốc ba vạn! Đây đã là giá thấp nhất...

- Ba vạn? Hai vạn rưỡi, ta mua hết!

Bạch Thiềm y sư nói.

- Hai vạn rưỡi, ngay cả tiền vốn của ta cũng không đủ...

Chủ quán lắc đầu.

Hai người đang thương lượng, Trương Huyền đã đi tới, vẻ mặt kích động:

- Bạch y sư, ngươi tự nhiên cũng ở nơi đây, thực sự trùng hợp!

- Ngươi là...

Đang cùng đối phương trả cả, nhìn thấy một người thanh niên xa lạ đi tới, bộ dạng như vậy, Bạch Thiềm y sư lộ ra vẻ mặt nghi ngờ.

- Ta là người sùng bái Bạch y sư, đã sớm nghe nói về ngài, vẫn muốn làm quen, nhưng không có cơ hội. Ngày hôm nay nếu gặp gỡ, chính là có duyên!

Trương Huyền khoát tay chặn lại:

- Lão bản, mười gốc cây Thanh Trúc thảo này, gói kỹ cho Bạch y sư, đây là ba vạn kim phiếu!

Nói xong hắn đưa tới ba tờ kim phiếu mệnh giá một vạn.

- Thật tốt!

Tiếp nhận kim phiếu, chủ quán vội vàng gói kỹ dược liệu.

- Bạch y sư, của ngài!

Trương Huyền cầm dược liệu được gói kỹ đưa tới.

- Cái này...

Bạch Thiềm y sư sửng sốt, trong miệng từ chối, trên tay lại nhận lấy:

- Lần đầu tiên gặp mặt hãy thu lễ vật của ngươi quý trọng như vậy, thật ngại quá...

- Ta là người sùng bái ngài, giúp ngài mua chút dược liệu, cũng là nên làm.

Trương Huyền cười nói.

- Người này làm cái gì vậy?

Mạc Vũ tiểu thư đi theo ở phía sau, thấy kẻ vắt cổ chày ra nước này tự nhiên vừa ra tay lại mua cho người khác dược liệu ba vạn kim tệ, đầu nàng đầy nghi ngờ.

Hắn không phải hẹp hòi mỗi ngày đều hỏi mình đòi tiền sao? Lúc này thế nào lại hào phóng như vậy?

- Lẽ nào... Hắn muốn cho Bạch y sư dẫn chúng ta tiến vào phủ đệ của đại dược vương?

Trong lòng nàng thoáng động, một ý nghĩ chợt hiện ra.

Đối phương không đi sát hạch, đã chạy tới giúp Bạch y sư trả tiền, sợ rằng ôm ý định này.

Chỉ có điều, Trương Huyền không biết Bạch Thiềm y sư này, nhưng nàng đã nghe nói qua. Hắn tham tài háo sắc, không có bản lĩnh quá lớn. Chỉ sợ cũng cho dù bảo hắn đi tới phủ đệ của đại dược vương, cũng không gặp được.

Đại dược vương... Đây chính là đầm rồng hang hổ. Không có bản lĩnh thật sự lại chạy tới, không phải muốn chết sao?

- Nếu tiểu huynh đệ cố chấp như thế, ta lại từ chối thì bất kính!

Nàng đang âm thầm suy đoán, Bạch Thiềm y sư đã thu hồi dược liệu, mỉm cười, vẻ mặt cao nhân.

- Không có gì, không có gì! Có thể giúp được thần tượng mua dược liệu, là vinh hạnh của ta!

Trương Huyền cười một tiếng:

- Không biết Bạch y sư hiện tại có rảnh không? Nếu đã gặp, vừa vặn mời ngài uống một chén, cũng để ta thể hiện hết tâm tư sùng bái.

- Chuyện này...

Bạch Thiềm y sư có chút do dự.

Một người đột nhiên xuất hiện, lại trả tiền, lại mời uống rượu, cho dù hắn thích tham tiện nghi, cũng có chút nghi ngờ.

- A, Bạch y sư xem ra vẫn không biết ta, trong lòng có lo lắng!

Biết đối phương suy nghĩ điều gì, Trương Huyền khẽ cười, đi hai bước tới trước mặt Mạc Vũ:

- Vị này ngài chắc hẳn là nhận ra. Nàng là bằng hữu của ta. Nàng ở chỗ này, còn có cái gì không yên lòng.

- Mạc Vũ công chúa?

Nhìn thấy được Mạc Vũ, Bạch Thiềm y sư sửng sốt.

Nàng mặc dù chỉ là y sư học đồ, nhưng thật sự là tam công chúa của vương quốc, so với một y sư nhất tinh nho nhỏ như hắn, địa vị cao hơn không ít.

- Ừ!

Không nghĩ tới tên này đẩy mình ra, Mạc Vũ không thể làm gì khác hơn là gật đầu.

- Hóa ra là bằng hữu của công chúa. Uống rượu chắc hẳn là ta mời...

Thấy vị thanh niên này đúng là bằng hữu của công chúa, hơn nữa nhìn dáng vẻ, quan hệ giữa hắn cùng nàng rất tốt, Bạch Thiềm y sư không dám giả vờ cao giá, vội vàng cười nói.

- Không quan tâm ai mời, nếu đã gặp phải, chính là có duyên, đi thôi!

Trương Huyền vừa cười vừa đi ở phía trước dẫn đường. Ba người rất mau rời khỏi thị trường giao dịch, đi tới một đoạn đường không người.

- Thế nào lại đến nơi này? Ta biết một chỗ tửu lâu, rượu uống không tệ...

Nhìn thấy một hẻm nhỏ, Bạch Thiềm y sư lộ ra vẻ cảnh giác. Chỉ có điều nghĩ đến công chúa đang cùng đi phía trước, hắn sẽ không có chuyện. Lúc này hắng thoáng cười.

- Rượu ngon một lát nữa lại uống. Thật ra... Ta có việc muốn cùng Bạch y sư thương nghị một chút.

Trương Huyền xoay đầu lại.

- A, chuyện gì?

Bạch y sư nhìn qua.

- Là như vậy, ta muốn mượn huy hiệu y sư của Bạch y sư dùng một chút, chẳng biết có được không?

Trương Huyền nói.

- Huy hiệu y sư?

Bạch y sư sửng sốt:

- Sao có thể như vậy được! Huy hiệu đại biểu cho thân phận và địa vị y sư, làm sao có thể dễ dàng cho người khác mượn...

Hắn còn chưa dứt lời, đã cảm thấy trước mắt tối sầm. Một nắm đấm đã đập tới trên mặt.

Bốp!

Một tiếng động vang lên rõ ràng. Trước mắt Bạch Thiềm y sư tối sầm. Hắn đã nằm thẳng dưới đất, ngất đi.

- Hỏi ngươi mượn, sảng khoái đưa cho ta là được, cần gì phải nói nhảm nhiều như vậy!

Trương Huyền đưa tay lấy huy hiệu y sư từ trên người đối phương xuống.

- Ngươi... làm gì?

Nàng vốn tưởng người thanh niên trước mắt dự định bảo Bạch Thiềm y sư dẫn bọn họ đi tới phủ đệ của đại dược vương. Thật không nghĩ tới một quyền của hắn đánh cho đối phương bất tỉnh, toàn thân Mạc Vũ đều bối rối.

- A, không làm gì. Mượn huy hiệu của hắn dùng một chút thôi!

Trương Huyền gật đầu.

- Mượn?

Mạc Vũ có phần muốn phát điên:

- Ngươi như vậy là đang cướp đoạt y sư chính thức. Một khi hắn tỉnh lại, kiện lên nghiệp đoàn y sư cấp trên, phiền phức cực lớn...

Mỗi một chức nghiệp đều có nghiệp đoàn bảo vệ từng người. Ngươi lừa gạt một y sư tới đây, đánh ngất xỉu cướp đi huy hiệu. Một khi hắn báo chuyện này lên nghiệp đoàn, ngươi tuyệt đối chịu không nổi.

Ngươi cũng quá lỗ mãng đi!

- Phiền phức? Có phiền toái gì? Dù sao hắn không biết ta, ta vừa rồi cũng không nói tên!

Trương Huyền xua tay, vẻ mặt không để ý.

- Không biết...

Không nghe lời này còn tốt, vừa nghe Mạc Vũ thiếu chút nữa nôn ra máu:

- Hắn là không biết ngươi, nhưng nhận ra ta!

- Đó là chuyện không liên quan tới ta. Dù sao nàng là công chúa, phải có biện pháp giải quyết. Thật sự không giải quyết được...

Trương Huyền có chút do dự:

- Nàng thiếu tiền của ta, ta cũng không cần. Lại nói, vừa rồi ta cũng tốn ba vạn kim tệ giúp hắn mua dược liệu, xem như là trả thù lao...

- Ngươi...

Mạc Vũ thoáng lảo đảo, thiếu chút nữa thì phát điên.

Em gái ngươi!

Có cần hãm hại như thế hay không?

Hắn không biết ngươi, nhưng vừa rồi ngươi đẩy ta ra, hắn tỉnh lại, không tìm được ngươi, sẽ tìm ta!

còn thiếu tiền của ngươi...

Ngồi một man thú bay có thể tốn bao nhiêu tiền?

Ngươi cướp huy hiệu của người ta, cuối cùng ta gánh nỗi oan... danh dự công chúa của ta...

- Ngươi bỏ huy hiệu xuống đi. Chúng ta vẫn nên suy nghĩ biện pháp khác... A, ngươi làm gì?

Đang muốn ngăn cản đối phương, nhìn thấy động tác kế tiếp của đối phương, Mạc Vũ lại bị dọa cho giật mình.

Chỉ thấy người này đã ngồi xổm xuống, cởi trang phục của vị Bạch Thiềm y sư này xuống.

Cướp đi huy hiệu còn chưa đủ, còn muốn cởi y phục của người ta...

Mấu chốt nhất chính là, nàng không ngờ là đồng lõa...

Mạc Vũ có loại cảm giác bất cứ lúc nào cũng sẽ ngất xỉu.

- Chuẩn bị một chút, chúng ta lập tức qua phủ đệ của đại dược vương!

Lười nói thừa với đối phương, Trương Huyền cởi áo khoác ra, mặc lên người.

- Đi đại dược vương phủ đệ? Cứ như thế đi qua sao? Bạch Thiềm y sư tuy rằng không tính là quá nổi danh, nhưng trên huy hiệu có tên. Một khi có y sư khác qua, cũng sẽ bị vạch trần...

Còn tưởng rằng đối phương sẽ có chủ ý gì tốt. Hiện tại Mạc Vũ xem như đã hiểu rõ, đối phương là giả mạo vị Bạch Thiềm y sư này, nghĩ biện pháp lẩn vào phủ đệ của đại dược vương.

Như vậy đổi lại thành những nghề nghiệp khác còn có thể. Nhưng trên huy hiệu y sư có khắc tên. Một khi bị y sư khác phát hiện, khẳng định sẽ lập tức phát hiện là giả.

- Vạch trần cái gì?

Mạc Vũ còn chưa nói hết lời, đã thấy Trương Huyền đã mặc quần áo tử tế, xoay người lại.

Nhìn thấy được người thanh niên quay đầu lại, Mạc Vũ đầu tiên là sửng sốt, sau đó thân thể lập tức chấn động, đồng tử đột nhiên trợn tròn.

- Bạch Thiềm y sư... A, không đúng, ngươi đây là... năng lực ngụy trang sư? Làm sao có thể...

Lộ quản gia

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Chỉ thấy Trương Huyền trước mắt đã thay đổi dáng vẻ, giống hệt với Bạch Thiềm y sư đang nằm dài dưới đất. Nếu như không phải tận mắt nhìn thấy được hắn vừa mặc quần áo xong, nàng thật sự nghi ngờ vị Bạch y sư này có một đệ đệ song sinh.

Trước kia nàng nghe người khác nói qua về ngụy trang dịch dung. Nhưng theo Mạc Vũ, chỉ là thủ thuật che mắt mà thôi. Chỉ cần cẩn thận, tất nhiên có thể nhìn ra được sơ hở. Nhưng cảnh tượng trước mắt, hoàn toàn lật đổ nhận thức của nàng.

Trong thời gian nháy mắt biến thành một người khác, hoàn toàn không có chút sơ hở nào... Người này đến cùng làm sao làm được?

Chẳng lẽ lại thật sự là... chức nghiệp ngụy trang sư?

Cổ xưa tương truyền, trong cửu lưu có một loại chức nghiệp vô cùng nghịch thiên, là ngụy trang sư. Tuy rằng sẽ không bằng thêm lực chiến đấu, nhưng có thể ngụy trang thành người đã gặp, hoàn toàn không nhìn ra sơ hở, là thủ pháp tốt nhất để ẩn nấp chạy thoát thân.

Chỉ có điều, loại nghề nghiệp này sớm đã biến mất ở trong lịch sử, chưa từng có người nào tận mắt nhìn thấy. Thời điểm nàng nghe một ít lão nhân nói chuyện với nhau về điều này, còn tưởng là lời đồn đại. Thật không nghĩ tới... tự nhiên có thật!

Y đạo, thuần thú, luyện đan, danh sư...

Nàng cho rằng đã là cực hạn của vị thanh niên này. Không nghĩ tới lại xuất hiện một ngụy trang!

Người tu luyện bình thường tiêu hao cả đời, cũng không nhất định có thể học được một loại. Hắn thì hay rồi, cái gì cũng biết...

Nhà ngươi là bán nghề nghiệp sao? Nếu không, chưa đủ hai mươi tuổi, làm sao có thể học được nhiều như vậy?

Trên đời làm sao có thể có quái thai như vậy!

Mấu chốt là, quái thai thì quái thai, tuân thủ quy định thì cũng thôi, còn... ra bài không theo lẽ thường!

Trước đó nàng chỉ cho rằng người này nói những lời đáng giận, làm người nhịn tới mức khó chịu. Dù nằm mơ nàng cũng không nghĩ tới... làm việc, càng ngoan độc hơn!

Thú Đường, cướp đi man thú nàng thật vất vả thuần phục được, nàng nhịn; Lần này hắn một quyền đánh cho Bạch y sư ngất xỉu, nỗi oan toàn bộ gánh ở trên người mình...

Ta chính là qua giúp một tay, trêu ai ghẹo ai?

Gánh nỗi oan này trên lưng, sau này ta vẫn đi sát hạch y sư thế nào?

Nghĩ đến điểm này, Mạc Vũ lại có loại kích động muốn phát điên.

- Đi thôi!

Không để ý tới vẻ mặt rầu rĩ của Mạc Vũ, Trương Huyền chuẩn bị thỏa đáng, nhấc chân đi về phía phủ đệ của đại dược vương.

Phương pháp thiên đạo ngụy trang, có thể khiến cho cơ bắp toàn thân hắn, xương cốt tùy tâm thay đổi. Không chỉ bề ngoài xấp xỉ với vị Bạch

Thiềm y sư này, âm thanh nói ra cũng có thể ngụy trang giống như đúc, khiến người ta khó có thể phân biệt.

Chính là bởi vì có cái này làm chỗ dựa, hắn mới quyết định giả mạo, mà không phải sát hạch.

Về phần như vậy có thể hay không đắc tội nghiệp đoàn y sư hay không, hắn hoàn toàn không cần lo lắng.

Bất kể nói thế nào, vị Mạc Vũ này cũng là công chúa. Chút chuyện nhỏ này, cũng không thể giải quyết được sao, đùa gì thế?

Lại nói, ngụy trang đối phương, chỉ là để nhìn thấy đại dược vương, thuận lợi hỏi rõ vị trí Độc Điện, cũng không phải làm xằng làm bậy, không ảnh hưởng tới toàn cục.

- Đáng giận...

Thấy đối phương đã đi ra khỏi ngõ nhỏ, Mạc Vũ cắn răng một cái, đuổi theo.

Hiện tại đã bị kéo xuống nước, cho dù muốn chống chế, cũng chống chế không được. Nàng chỉ có thể một đường đi tới đen.

- Tìm một huy hiệu y sư dễ dàng. Một lát nữa nhìn thấy đại dược vương, ta xem ngươi nói không nên lời, lúc đó phải làm sao!

Y sư có am hiểu chữa bệnh cho người ta, cũng tinh thông chữa bệnh cho thú. Người này chữa bệnh cho Khiếu Thiên thú, cực kỳ dễ dàng. Chữa bệnh cho người ta, chưa chắc có thể thuận buồm xuôi gió.

Trị không hết bệnh, cho dù nhìn thấy đại dược vương thì có ích lợi gì?

Hai người một đường đi về phía trước. Thời gian không lâu, bọn họ lại đi tới phủ đệ của đại dược vương.

Hộ vệ vẫn bảo vệ ở bên ngoài. Hình như biết đại dược vương ai cũng không gặp, không ít người đứng ở xung quanh bàn luận ầm ĩ, lại không có người còn dám chạy tới chuyển bái thiếp.

Sửa lại y quan một chút, Trương Huyền dựa theo ký ức, bắt chước được dáng vẻ đi bộ của Bạch Thiềm y sư, lúc này mới đi về phía trước cửa.

- Mau nhìn, lại có người muốn chết!

- Hắc hắc, hôm nay đã có mấy người không biết phân biệt, đều bị đánh chết. Người này còn dám qua, thật sự không biết trời cao đất rộng!

- Bắt đầu náo nhiệt rồi. Sợ rằng bị độc chết cũng không biết!

Thấy hắn nhấc chân lại đi vào trong, mỗi một người xung quanh hả hê, cười trên nỗi đau của người khác.

Mỗi ngày người muốn thăm hỏi đại dược vương, nhiều đếm không xuể. Cứ như vậy lại tiến lên, không phải đâm đầu vào chỗ chết là làm gì?

- Hai vị dừng lại!

Hộ vệ rướn lông mày lên, ngăn cản ở phía trước.

- Tại hạ là y sư!

Trương Huyền lấy huy hiệu ra ngoài.

- Y sư?

Hộ vệ nhìn sang, chỉ liếc mắt thoáng nhìn, lập tức lắc đầu:

- Thật sự xin lỗi, phủ đệ chúng ta chỉ tiếp y sư đã ngoài nhị tinh!

- Chỉ tiếp thấy đã ngoài nhị tinh?

Trương Huyền sửng sốt, thiếu chút nữa nôn ra máu.

Nghe lão đầu kia nói, chỉ cần là y sư liền có thể vào, hắn đã vội vã chạy đi tìm huy hiệu, không nghĩ tới còn có yêu cầu.

Cho dù thời gian còn kịp, bảo hắn đi đâu tìm một cái huy hiệu y sư nhị tinh đây?

Y sư nhất tinh, thực lực phần lớn đều ở Ích Huyệt cảnh, Thông Huyền cảnh, có thể dễ dàng đối phó. Nhị tinh, cơ bản đều là cường giả Tông Sư. Cho dù muốn cướp đoạt, cũng không dám động thủ!

- Xin các hạ quay về đi!

Hộ vệ bước lên trước, làm một động tác ra hiệu mời rời đi.

Nghe nói như thế, nhìn thấy được động tác của đối phương, Mạc Vũ biết muốn đi vào đã không có hi vọng. Nàng đang muốn xoay người rời đi, lại thấy Trương Huyền chắp hai tay ở sau lưng, lông mày rướn lên.

- Làm càn!

Toàn thân hắn từ trên dưới mang theo uy thế không cho cự tuyệt:

- Bạch Thiềm ta là y sư nhất tinh không giả, nhưng người nào nói y sư nhất tinh thì không thể chữa bệnh cho người ta?

Mạc Vũ chỉ cảm thấy trước mắt tối sầm.

Y sư nhất tinh có thể khám bệnh không giả... Nhưng nhất tinh của ngươi cũng là giả, không nên tự tin như vậy?

Lá gan này của ngươi cũng quá lớn đi!

Một cảnh tượng vừa rồi, không thấy được sao? Chuẩn bị không tốt có thể sẽ là người chết...

Trái tim nàng nhất thời co thắt lại. Nàng cũng có chút hối hận, khi cùng người này qua đây.

- Y sư nhất tinh có thể chữa bệnh, chỉ là...

Hộ vệ hiển nhiên cũng không nghĩ tới, một y sư nhất tinh nho nhỏ trước mắt lại kiên cường như vậy. Hắn thoáng sửng sốt một chút, đang muốn nói tiếp, đã thấy người trung niên đối diện giơ bàn tay ngăn lại, trong giọng nói mang theo sự chất vấn:

- Những y tư nhị tinh, tam tinh tiến vào trước đó, có thể trị hết bệnh cho lão gia nhà các ngươi sao?

- Cái này...

Hộ vệ sửng sốt.

Mấy ngày nay đã có không ít y sư nhị tinh, tam tinh tới. Nhưng cho đến tận bây giờ, ngay cả lão gia rốt cuộc bị bệnh gì cũng không biết, càng chưa nói tới trị liệu.

- Đẳng cấp của huy hiệu, không có nghĩa là trình độ thật sự. Làm chậm trễ việc triệ liệu cho lão gia nhà các ngươi, các ngươi có chịu trách nhiệm được không?

Lông mày Trương Huyền rướn lên, giọng nói có phần nghiêm khắc:

- Còn không tránh ra, để chúng ta đi vào!

- Chuyện này...

Mấy tên hộ vệ hai mặt nhìn nhau, nhất thời không quyết định được chủ ý.

Mặc dù đẳng cấp của y sư càng cao, trình độ càng cao, nhưng cũng có vài người có bản lĩnh, lại không sát hạch đẳng cấp.

Nếu chẳng may người này thật sự có bản lĩnh, lại bị chặn ở ngoài cửa, lão gia trách tội xuống, ai tới chịu trách nhiệm?

Chỉ là phía trên cũng đã quy định, y sư nhất tinh không thể cho đi vào. Trong lúc nhất thời tất cả mọi người có chút rầu rĩ.

- Thế nào?

Bọn họ đang bế tắc, một giọng nói vang lên. Ngay lập tức một người trung niên đi ra.

- Lộ quản gia!

Nhìn thấy người kia, hộ vệ đồng thời khom người.

- Chuyện gì xảy ra?

Đi ra cửa lớn, thấy Trương Huyền và Mạc Vũ đứng ở cách đó không xa, hộ vệ ngăn cản ở phía trước, Lộ quản gia rướn mày.

- Vị Bạch Thiềm y sư này là một y sư nhất tinh...

Hộ vệ vội vàng giải thích.

- Y sư nhất tinh? Đánh đuổi là được!

Lộ quản gia xua tay.

Làm quản gia của đại dược vương, đều gặp qua không ít y sư nhị tinh, tam tinh. Loại y sư cấp thấp nhất này, hắn căn bản khinh thường không chú ý.

- Nhưng hắn nói... Nếu như làm chậm trễ việc trị liệu cho lão gia, ai cũng không đủ sức. Hình như hắn có tự tin có thể giúp lão gia trị liệu...

Hộ vệ do dự.

- Khẩu khí thật là lớn!

Hừ một tiếng, Lộ quản gia quay đầu nhìn về phía Trương Huyền, trong mắt đầy vẻ xem thường:

- Ngươi nói ngươi có thể trị liệu được căn bệnh của lão gia? Rất nhiều y sư nhị tinh, tam tinh cũng không dám nói ngoa, ngươi không nên tự tin!

Bệnh của lão gia, những hộ vệ này không biết, nhưng hắn biết hiểu rất rõ. Ngay cả vài vị y sư tam tinh hội ý chuẩn đoán, cũng không nhìn ra nguyên nhân. Hắn là một y sư nhất tinh nho nhỏ, biết cái gì?

- Ta có nên tự tin hay không, ngươi không cần phải quản! Không tin, chúng ta có thể đánh cược!

Trương Huyền nhìn qua.

Lộ quản gia nâng mí mắt lên, lộ ra một tia khinh miệt:

- Đánh cược gì?

- Ngươi đánh ta một quyền, ta có thể biết ngươi bị bệnh gì!

Trương Huyền chắp hai tay ở sau lưng.

- Nói bậy bạ gì đó? Lộ quản gia thân thể cường tráng, làm gì có bệnh gì?

- Vừa nhìn đã biết là ăn nói bừa bãi. Ta cũng đã gặp không ít y sư tam tinh, đều là các loại chẩn đoán bệnh. Ta vẫn chưa từng nghe nói qua, đánh quyền có thể xem bệnh!

- Làm bộ làm tịch, người như thế đánh đuổi là được!

Một đám hộ vệ đồng thời hét lớn.

Mạc Vũ ở một bên chỉ cảm thấy trên mặt nóng rần lên, thiếu chút nữa đào hố nhảy vào.

Y sư người ta khám bệnh, đều nhìn, nghe, hỏi, sau đó cẩn thận tìm kiếm, sau đó nghiêm túc chuẩn đoán bệnh. Vẫn chưa nghe nói qua đánh quyền xem bệnh... Ngươi cho rằng nhìn hầu tử! Lật người bổ nhào vài cái, liền biết thân thể có vấn đề hay không...

Ban đầu, thấy người này chữa trị tốt cho Khiếu Thiên thú, còn tưởng rằng hắn thật sự hiểu biết rất nhiều về y sư, nắm giữ cấp bậc cực cao.

Suy nghĩ cả nửa ngày...

Ngươi làm vậy không phải là khám bệnh cho người, mà là đang khám bệnh cho Man thú!

Man thú sẽ không nói, thông thường phải động vài cái, mới có khả năng nhìn ra chỗ bị thương bệnh. Bảo Lộ quản gia cũng làm như vậy, ngươi có nên xác định trước một chút, hắn có phải là Man thú hay không?

Lại nói, người có bệnh chính là đại dược vương. Ngươi hỏi quản gia người ta làm gì...

- Ngươi...

Lộ quản gia thường xuyên tiếp xúc cùng y sư, tất nhiên cũng biết chỉ có khám bệnh cho Man thú mới đánh quyền, động tay động chân. Hắn tức giận, sắc mặt đỏ lên. Hắn đang muốn nói chuyện, liền thấy ánh mắt hoa lên, một nắm đấm đánh thẳng tới.

- Làm càn!

Thấy một y sư nhất tinh, ở trước cửa của đại dược vương dám vung quyền đối với hắn, Lộ quản gia thâm trầm tới mức sắp rỉ máu, hai tay một lần giơ lên đón đỡ.

- Muốn chết!

- Thật to gan!

Đám hộ vệ cũng không nghĩ tới Trương Huyền to gan như vậy, ào ào rút binh khí ra khỏi vỏ, đằng đằng sát khí. Thậm chí, có người bóp nát độc dược ở lòng bàn tay, bất cứ lúc nào cũng sẽ ném ra.

Vù!

Bàn tay Lộ quản gia còn chưa có tiếp xúc với đối phương, đã thấy vị y sư đánh lén hắn lui về tại chỗ, chắp hai tay ở sau lưng, thần sắc thản nhiên, giống như chưa từng động thủ.

- Người đâu, mau bắt hắn lại cho ta!

Lộ quản gia hét lớn.

Không quan tâm đối phương rốt cuộc muốn làm gì, Hồng Liên thành là địa bàn của đại dược vương. Ở chỗ này, dám làm loạn, cần gì quan tâm ngươi là y sư nhất tinh hay nhị tinh, cho dù vương tử công chúa tới, cũng vô dụng!

- Bắt ta sao?

Trương Huyền lắc đầu, liếc mắt một cái nhìn người trung niên trước mắt:

- Nếu như Lộ quản gia cảm thấy mình buổi tối mỗi ngày thở khò khè, có thể chịu được, không coi vào đâu, vậy ta đây liền rời đi, không cần các vị động thủ!

- Ngươi nói cái gì?

Lộ quản gia sửng sốt, sắc mặt đột nhiên trở nên trắng bệch.

Tiến vào viện

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Từ ba năm trước đây, tu luyện xảy ra vấn đề. Mỗi khi đến buổi tối, hắn đều sẽ thở gấp khò khè, giống như là bị người bóp cổ, bị hành hạ sống chết không biết.

Hắn đã từng đặc biệt tìm y sư khám qua về căn bệnh này. Bất kể là y sư nhị tinh hay tam tinh, đều không tìm được nguồn gốc căn bệnh, kê ra không ít thuốc dùng, kết quả chưa từng có công hiệu quá lớn.

Hắn vốn tưởng rằng cả đời này cũng sẽ bị loại bệnh này hành hạ, mãi đến khi sống hết quãng đời còn lại. Thạt không nghĩ tới y sư nhất tinh trước mắt này thoạt nhìn không ra sao, mở miệng lại nói ra.

Lẽ nào hắn thoạt nhìn chỉ là một y sư nhất tinh, trên thực tế lại là một vị cao thủ?

- Không biết vị y sư này xưng hô như thế nào?

Ngăn cản rất nhiều hộ vệ đang muốn động thủ, Lộ quản gia kìm chế sự khiếp sợ trong lòng, khom người nói.

- Thiên Vũ vương quốc, Bạch Thiềm!

Trương Huyền thản nhiên nói.

- Hóa ra là Bạch Thiềm y sư, có thể tránh sang một bước nói chuyện hay không?

Bệnh hắn thở khò khè bệnh, người biết không nhiều lắm. Hắn không muốn huyên náo tới toàn thành đều biết.

- Mời!

Trương Huyền gật đầu.

- Ách...

Cảnh tượng như vậy, Mạc Vũ đều nhìn thấy ở trong mắt. Đôi mắt thanh tú trợn tròn, sắp rơi trên mặt đất.

Lúc này, dù có ngốc nàng cũng biết, Trương Huyền nói "thở khò khè" nhất định là đúng. Bằng không, vị Lộ quản gia này tuyệt đối sẽ không lập tức thay đổi.

Không cần hỏi thăm, không cần quan sát, đánh một quyền nhìn ra chứng bệnh...

Dùng phương pháp chuẩn đoán bệnh cho man thú để chẩn đoán bệnh cho người, vẫn có một chút thành công...

Thế nào nàng lại cảm giác không thể tin được?

Người khác có thể sẽ cảm thấy vị Trương Huyền này sớm điều tra tình trạng thân thể của Lộ quản gia, vào lúc này cố ý nói ra. Nàng cũng hiểu được, người này trước kia ngay cả đại dược vương cũng không biết, lại làm sao có thể biết được một quản gia nho nhỏ?

Nhất định là vừa chẩn đoán được.

Sử dụng phương pháp đánh một trận thu phục man thú, sử dụng chỉ điểm tiến hành luyện đan, sử dụng đánh quyền xem bệnh cho người ta. Đã

sớm biết người này không đi theo đường thường, nhưng điều này... cũng quá không đi theo đường thường!

- Đi qua nhìn một chút!

Sau khi chấn động kinh sợ một hồi, lúc này nàng mới phát hiện, hai người từ lâu đã đi vào viện. Nàng mới vội vã đi theo.

Thấy Lộ quản gia ra lệnh, hộ vệ cũng không dám ngăn cản.

- Tuy rằng không biết người này dựa vào đánh quyền, làm sao nhìn ra được chứng bệnh, nhưng không giải quyết được, vẫn là vô dụng!

Trong lòng Mạc Vũ sáng như gương.

Hồng Liên thành, là nơi giao dịch dược liệu lớn nhất giữa Thiên Vũ và mười hai vương quốc xung quanh. Trong đó, các dược sư đến đây nhiều đếm không xuể. Bản thân Lộ quản gia mắc bệnh kín, làm sao có thể không tìm người trị liệu?

Ngay cả một ít y sư nhị tinh, tam tinh còn trị liệu không được. Nàng cũng không tin, vị Trương Huyền này xem một chút, là hoàn toàn có thể chữa trị được.

Nàng âm thầm suy nghĩ, đi vào trong viện, đang suy nghĩ Trương Huyền nhìn ra chứng bệnh không trị hết sẽ như thế nào. Chỉ thấy phía trước có hai người tiến đến, đứng ở cách đó không xa.

Chỉ nhìn lướt qua, thân thể nàng không tự chủ được lảo đảo một cái, thiếu chút nữa thì lập tức ngất đi.

Chỉ thấy Lộ quản gia vừa muốn tránh sang một bên nói chuyện, lúc này vẻ mặt cung kính đứng ở trước mặt Trương Huyền, giống như một đệ tử, trong mắt tràn ngập sự kích động và lửa nóng.

- Chuyện này...

Mạc Vũ dùng sức dụi mắt, rất sợ mình nhìn nhầm.

Mình không đợi bao lâu đã theo sau, cách đối phương không quá một phút. Vừa rồi Lộ quản gia còn khí thế hung hăng, vẻ mặt tức giận. Thế nào trong thời gian nháy mắt đã biến thành bộ dạng này?

Nếu không trên mặt đất không có người nằm, nàng thật sự nghi ngờ có phải người này lại đánh cho người ta choáng váng, dùng chức nghiệp ngụy trang.

Nàng đang muốn đi tới, để hỏi xem thế nào, lại thấy Trương Huyền khoát tay, đầy vẻ không kiên nhẫn:

- Được rồi, dẫn ta đi gặp đại dược vương!

Mạc Vũ một lảo đảo.

Không kiên nhẫn được?

Ngươi có gì không kiên nhẫn chứ?

Nơi này là phủ đệ của đại dược vương. Ngươi đối với quản gia của bọn họ không kiên nhẫn được, ngươi sẽ không sợ bị đánh chết sao?

Nàng vốn cho rằng với loại thái độ này của hắn, Lộ quản gia nhất định sẽ lộ ra vẻ mặt không vui, nhưng hắn lại khom người chào, thái độ cung kính giống như thấy phụ mẫu:

- Vâng, mời đi bên này. Ta dẫn ngài đi gặp đại dược vương!

Mạc Vũ lại nhoáng lắc lư, cảm thấy toàn thân đều có chút không xong.

Rốt cuộc thế nào vậy?

Cho dù vạch ra bệnh trên thân ngươi, cũng không đến mức như vậy đi?

Nhìn ra chứng bệnh và giải quyết, là hai chuyện khác nhau. Không giải quyết, như vậy ngươi cũng không có cốt khí đi!

Trong lòng nàng thầm nhủ. Nàng thật sự không nhịn được, đi vài bước tới trước mắt Trương Huyền, lặng lẽ truyền âm.

- Vậy rốt cuộc có chuyện gì xảy ra? Thái độ của Lộ quản gia, thế nào...

- A, thân thể hắn có vấn đề, ta vừa giúp hắn chữa trị!

Giọng nói của Trương Huyền truyền tới.

- Chữa... chữa trị?

Thân thể Mạc Vũ cứng đờ, đầu choáng váng.

Hắn tiến vào viện sớm hơn nàng một phút, trị bệnh cho đối phương?

Ngươi không có nói đùa chứ?

- Hắn không phải bệnh, chỉ là trúng độc mà thôi. Ta giúp hắn trừ độc, tất nhiên hắn cảm kích mang ơn.

Nhìn thấu nghi ngờ của nàng, Trương Huyền giải thích.

Lộ quản gia này cứ nửa đêm thở khò khè, không phải tu luyện xảy ra sai lầm, mà bị người lặng lẽ hạ độc.

Loại chất độc này đặc biệt cổ quái. Cho dù y sư tam tinh cũng nhìn không ra được, cho nên rất khó trị hết.

Chỉ có điều, hắn lại khác. Chân khí thiên đạo vừa ra, loại khí độc cấp bậc như vậy, có thể dễ dàng ép ra bên ngoài cơ thể, chỉ mấy hơi thở đã trị liệu hoàn tất. Một phút, dư dả.

- Trúng độc? Trừ độc?

Nghe hắn nói đơn giản, Mạc Vũ ở bên cạnh, vẻ mặt phát điên.

Trừ độc, so với chữa bệnh càng khó hơn!

Bằng không, độc sư cũng không đến mức khiến cho vô số người nói tới liền biến sắc, sinh lòng sợ hãi.

Lại nói, chỉ có độc sư thật sự mới có thể làm được chuyện trừ độc cho người ta, giải quyết khí độc lưu lại ở trong cơ thể... Ngươi không phải không biết về độc, ngay cả Độc Điện ở chỗ nào cũng không biết sao?

Người có thể trừ độc từ lúc nào?

Ban đầu nàng nghĩ, dẫn Trương Huyền đến nơi đây, trở về Thiên Vũ vương thành. Lúc này nàng càng thêm hiếu kỳ đối với người thanh niên trước mắt này, muốn tiếp tục nhìn tiếp, xem người này rốt cuộc còn có thể sáng chế ra bao nhiêu thần thoại khiến người ta khó có thể tin được.

...

Không để ý tới sắc mặt Mạc Vũ lúc đỏ lúc trắng không biết nghĩ cái gì, Trương Huyền đi theo phía sau Lộ quản gia, lặng lẽ quan sát xung quanh.

Thảo nào trước đó, vị công chúa này nói, rất khó lẩn vào được. Lúc này nhìn một hồi, hắn mới biết được, đây là sự thật.

Toàn bộ phủ đệ đường đi rắc rối phức tạp không nói, còn đầy trạm gác. Phần lớn những hộ vệ này đều có tu vi Ích Huyệt cảnh. Thống lĩnh lợi hại, còn đạt tới Thông Huyền cảnh đỉnh phong.

Không chỉ có như vậy, ở một vài góc trong sân hắn thấy được trận kỳ, trận cơ. Không cần suy nghĩ, không chỉ hộ vệ có tu vi cao thâm, còn có trận pháp phong tỏa xung quanh. Không biết bố trí cụ thể và phương vị, một khi rơi vào trong đó, vô cùng có khả năng bị nhốt ở bên trong, muốn ra được cũng rất khó.

Hộ vệ, trận pháp chỉ là những gì ngoài mặt nổi có thể thấy được. Nếu vị đại dược vương này có liên hệ mật thiết với Độc Điện, làm sao có thể không có kịch độc?

Cho nên, cho dù thực lực không kém, muốn lẻn vào cái nhà này, cũng gần như không có khả năng.

Có quản gia dẫn đường, một đường thông suốt không gặp trở ngại. Không lâu sau, bọn họ đi đến một đại điện rộng rãi.

Hắn đi vào trong đó. Bên trong đã có không dưới mười vị trung niên, lão nhân, mỗi một người trước ngực đều mang huy hiệu.

Chỉ liếc mắt một cái, Trương Huyền âm thầm líu lưỡi.

Đều đang là y sư đã ngoài nhị tinh. Còn có ba vị, lại có thể đạt tới tam tinh.

Y sư tam tinh, cho dù ở vương quốc nhất đẳng, cũng là tồn tại cao nhất. Có thể tập trung ba vị ở tại đây, không thể không nói, mặt mũi của vị đại dược vương này vẫn thật sự lớn.

- Lộ quản gia, không phải yêu cầu ngoài nhị tinh mới có khả năng đi vào sao? Ngươi dẫn một y sư nhất tinh tới đây làm gì?

Thấy Trương Huyền đi tới, một y sư tam tinh không nhịn được nhướng mày.

- Đây không phải là Bạch Thiềm y sư sao? Ở đây không phải nơi ngươi nên tới. Mau đi ra ngoài đi!

Lại có một y sư nhận ra Trương Huyền, bực bội nói.

- Mộc Hoành y sư, Thành Phong y sư, vị Bạch Thiềm y sư này, mặc dù chỉ là nhất tinh, đối với y đạo cũng có lý giải không thấp. Cho nên, ta mời hắn qua.

Thấy hai người khinh thường, Lộ quản gia vội vàng giải thích.

- Đối với y đạo lý giải không thấp? Lộ quản gia, ngươi nói đùa sao?

Thành Phong y sư nhận ra Trương Huyền khẽ cười, hừ một tiếng:

- Ta và hắn ở chung không dưới hai mươi năm. Hắn có trình độ gì, ta có thể không biết sao?

Bạch Thiềm y sư mặc dù chỉ là một y sư nhất tinh, ở nghiệp đoàn y sư Thiên Vũ vương quốc, cũng rất nổi danh, tham tài háo sắc, trải qua không ít chuyện hoang đường, đã từng thiếu chút nữa bị thủ tiêu tư cách y sư. Nếu không phải ở thời khắc mấu chốt, hắn gặp vận may, có khả năng ngay cả huy chương nhất tinh cũng không ở trên người.

Lộ quản gia lại còn nói người như thế lý giải đối với y đạo không thấp... đặc biệt mời đi theo...

- Lộ quản gia, lần này ngươi nhất định là nhìn nhầm!

- Ta cũng nhận ra người này. Hắn trở thành y sư nhất tinh cũng rất miễn cưỡng, còn có lý giải không thấp? Mời đi theo?

- Ngàn vạn lần đừng để gia hỏa này dùng lời ngon tiếng ngọt lừa gạt...

Trong đám người có không ít người biết chuyện này, đồng thời nhận ra Bạch Thiềm. Tất cả đều lộ ý ra khinh miệt.

Một y sư nhất tinh không có bản lĩnh gì, chỉ có thể mua dược liệu, không dám khám bệnh bệnh mà thôi, từ khi nào trở thành cao thủ?

- Hắn...

Nghe được lời của mọi người, Lộ quản gia cũng sững sờ. Hiển nhiên, hắn cũng không ngờ tới vị y sư lợi hại này dễ dàng giải quyết bệnh tật của hắn, danh tiếng lại kém như vậy.

Lộ quản gia đang muốn giải thích thay hắn vài câu, một y sư tam tinh ở trong đám người, giơ bàn tay to ngăn cản, cắt ngang lời của hắn.

- Được rồi, cần gì quan tâm hắn nhất tinh hay nhị tinh. Chỉ cần một lát nữa ngậm chặt miệng, đừng nói nhảm là được. Chúng ta tới nơi này là để

chữa bệnh. Lộ quản gia, mọi người đến nhiều như vậy, có phải nên dẫn chúng ta đi gặp đại dược vương hay không?

- Đúng. Hiện tại ta sẽ đi mời lão gia đi ra, để mọi người khám và chữa bệnh!

Nghe được mọi người không truy cứu, Lộ quản gia an bài Trương Huyền ngồi ở một bên, lúc này mới liền vội vàng gật đầu.

Ta đến xem

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Lộ quản gia lui ra ngoài. Không lâu sau, hắn mang một lão nhân đi tới.

Thoạt nhìn còn muốn già hơn Trầm Hồng, da đầy nếp nhăn, gương mặt già nua, nghiêng người dựa trên ghế nằm, hít vào nhiều, thở ra ít, thoạt nhìn giống như sẽ chết bất cứ lúc nào.

Thảo nào phủ đệ giới nghiêm, ngoại trừ y sư cơ bản không cho vào. Loại tình huống này, không có gì bất ngờ xảy ra, chắc hẳn là không kiên trì được bao lâu.

- Các vị đều là y đạo tông sư nổi danh trong nghiệp đoàn y sư. Vẫn mong các vị ra tay cứu chữa cho lão gia nhà chúng ta!

Lộ quản gia nhìn về phía mọi người cung kính cúi đầu.

- Ngươi nói tường tận một chút về bệnh trạng của đại dược vương!

Vị y sư tam tinh vừa rồi, lại lên tiếng nói.

- Vâng!

Biết y sư xem bệnh, cần phải hỏi, Lộ quản gia cũng không do dự:

- Thân thể của lão gia nhà chúng ta vốn rất tốt. Đại khái nửa tháng trước, đột nhiên phát bệnh, cơm ăn không vào, thân thể ngày càng sa sút. Đến

ngày hôm nay, thậm chí ngay cả nói cũng không nói ra được. Bệnh trạng cụ thể... ta cũng nói không nên lời. Chỉ biết là thân thể càng ngày càng kém, uông bất kỳ thuốc bổ nào cũng không có tác dụng.

- Đột nhiên phát bệnh? Có phải là trúng độc hay không?

Một y sư nói chen vào.

Đột nhiên phát bệnh, trước đó không có bất kỳ triệu chứng nào, trúng độc có khả năng cực lớn.

- Cái này chúng ta cũng hoài nghi tới, từng đặc biệt sử dụng đồ kiểm tra đo lường, nhưng vẫn chưa phát hiện có dấu hiệu trúng độc.

Đại dược vương rong ruổi ở Hồng Liên thành nhiều năm như vậy, lại cùng Độc Điện có liên hệ, muốn kiểm tra xem trong cơ thể có trúng độc hay không, chắc hẳn là vô cùng đơn giản.

Nếu nói không có, chắc hẳn là không phải.

- Ta đến xem!

Nói xong, y sư tam tinh đứng dậy đi tới trước mặt đại dược vương, cúi đầu nhìn sang. Một lát sau, chân mày hắn nhíu lại.

- Môi trắng bệch, hít thở lúc có lúc không, da trùng, có da đốm mồi rất sâu, ánh mắt vô thần...

Nhìn một hồi, hắn không nhịn được lắc đầu:

- Những thứ này đều là dấu hiệu tuổi thọ đã hết mới có!

Tuổi thọ do trời định. Thật muốn đến cuối, cho dù là y sư lợi hại hơn nữa, cũng không có khả năng nghịch thiên cải mệnh, giúp người kéo dài.

Trừ khi đột phá thực lực trước mặt.

- Danh tiếng của lão gia rất lớn, trên thực tế chỉ là dựa vào vị trí đại dược vương. Năm nay chỉ có... hơn bốn mươi tuổi, ngay cả năm mươi cũng chưa tới.

Lộ quản gia do dự một chút nói.

Đại dược vương Hồng Liên thành, không phải đặc chỉ là ai, mà là giống như vương tước, có thể kéo dài tiếp. Ai thành đại dược vương, người đó có địa vị bá chủ Hồng Liên thành.

- Không đến năm mươi?

Tất cả mọi người đều sửng sốt. Ngay cả Trương Huyền cũng thoáng kinh ngạc.

Lão già trước mắt này, nói hắn chín mươi, tuyệt đối cũng có người tin tưởng, lại còn chưa đến năm mươi...

Thực lực Tông Sư cảnh, tuổi không đến năm mươi, dựa theo tình huống bình thường, chắc hắn là chính là thời khắc hoàng kim nhất. Bất kể lực lượng, hay tinh, khí, thần, đều đạt được một loại đỉnh phong, không có khả năng đi tới cuối tuổi thọ.

- Có thể từng ăn Sinh Lực Đan?

Do dự một chút, vị y sư tam tinh này không nhịn được hỏi lần nữa.

Sinh Lực Đan có thể khiến cho người thể lực suy giảm, lực lượng một lần nữa toả sáng. Cho dù là người già tuổi xế chiều, cũng có tác dụng nhất định.

- Đã ăn rồi. Chỉ có điều... tác dụng không lớn!

Lộ quản gia lại lắc đầu.

- Ngay cả Sinh Lực Đan cũng không có tác dụng?

Lần này không chỉ vị y sư tam tinh này, những người khác đều lộ ra vẻ mặt ngưng trọng. Mỗi người lại nhăn mày lại.

Sinh Lực Đan là đan dược nhị phẩm, có hiệu quả đối với cường giả Tông Sư cảnh.

Tác dụng không lớn, đủ để nói rõ thân thể vị đại dược vương này đã suy giảm đến một loại trình độ khiến người ta mức khó có thể tưởng tượng được.

- Ta có một bộ phương pháp châm cứu kích thích huyệt đạo, khôi phục thể lực, có thể thử một chút!

Vị Mộc Hoành y sư nói chuyện trước đó, đứng dậy.

- Phương pháp dùng ngân châm điểm huyệt của Mộc Hoành tông sư ngân, nổi danh khắp thiên hạ, hắn là có hiệu quả.

Mọi người gật đầu.

Mộc Hoành y sư cũng không nói nhiều lời vô ích, lấy ra ngân châm, châm từng huyệt đạo đối với đại dược vương đang ở trên ghế nằm.

Một lát sau, hắn lắc đầu lui trở về.

Hắn ngân châm đâm huyệt pháp, tuy rằng danh tiếng rất lớn, cũng rất lợi hại, nhưng ở vị này đại dược vương trên người, dường như không bất cứ tác dụng gì.

- Chỗ của ta có bộ phương thuốc trân quý, có thể thử một chút...

Lại có người đứng dậy.

Rất nhiều y sư hoặc là thi triển thủ đoạn lợi hại, hoặc là thảo luận vị đại dược vương này rốt cuộc bị bệnh gì. Rất nhiều thủ pháp, lý luận y đạo nói ra, lộ ra sự đặc sắc, khiến Mạc Vũ tiểu thư đứng bên cạnh, nghe tới thần trí mỏi mệt, mắt hoa lên, khó có thể tự kìm chế.

Có thể tới nơi này, cơ bản đều là y đạo tông sư lợi hại nhất của các vương quốc lớn. Tệ nhất cũng lợi hại hơn so với Thanh Dương tông sư rất nhiều. Nàng chỉ là một y sư học đồ, làm nào có thể trải qua loại tình cảnh rầm rộ như vậy. Chỉ nghe một hồi, cảm thấy mới mẻ, hiểu biết đối với y đạo cũng sâu hơn không ít.

- Hắn...

Cố nén kích động trong lòng, nàng nhìn sang Trương Huyền đứng chếch ở một bên. Vừa nhìn xuống, nhất thời sắc mặt nàng tối sầm.

Vốn tưởng rằng người này sẽ giống như mình, nghe được lý luận cao thâm như vậy, trong lòng tràn đầy say mê. Nhưng chỉ thấy vẻ mặt hắn giống như đang nằm mộng, ngu si ngồi ở tại chỗ.

Loại vẻ mặt này, nàng trước đây đã thấy qua, là khi hoàn toàn không hiểu nổi một loại chức nghiệp, nghe không rõ mới có được.

Nghe không hiểu những điều này?

Làm sao có thể?

Trong lòng nàng thoáng động, không nhịn được truyền âm:

- Trương Huyền, phương pháp khám và chữa bệnh cực đoan Mộc Hoành y sư vừa nói, ta nghe không hiểu, rốt cuộc có ý gì?

Không nghĩ tới nàng lại đột nhiên hỏi thăm, Trương Huyền sửng sốt một chút.

Hắn chưa có xem qua về sách y đạo, tàng thư khố của vương quốc lại không có bao nhiêu sách loại này. Hắn làm sao biết được những lý luận này và danh từ này.

Suy nghĩ một chút, lúc này hắn lắc đầu:

- Ta cũng không biết, chưa từng nghe qua.

Trước mắt Mạc Vũ chợt tối sầm.

Phương pháp khám và chữa bệnh cực đoan là một loại thủ pháp khám chữa bệnh nhập môn của y sư, lợi dụng giả thiết cực đoan, tới xác định căn bệnh. Đừng nói y sư, ngay cả học đồ cũng đều đặc biệt đọc qua. Gia hỏa này lại còn nói chưa từng nghe qua...

- Vậy... phương pháp quan sát khám và chữa bệnh?

Nàng không nhịn được lại truyền âm.

- Cũng chưa từng nghe qua!

Trương Huyền lắc đầu.

Thiên Huyền vương quốc chỉ có một Nguyên Ngữ đại sư, hơn nữa chỉ có trình độ y sư nhất tinh. Hắn cùng với đối phương gặp gỡ lại không nhiều, lý luận chữa bệnh, có thể nói hoàn toàn trống rỗng.

Khóe miệng Mạc Vũ giật một cái.

Phương pháp quan sát khám và chữa bệnh, là thông qua quan sát bệnh nhân như thế nào, để tới xác nhận căn chứng. Trong sát hạch học đồ nhất định thi đề mục này. Chỉ cần là y sư, không thể không rõ. Hắn tự nhiên lại nói cũng chưa từng nghe qua...

Ngay cả cơ bản nhất của y đạo cũng không biết, lại giả mạo y sư qua giúp người trị liệu...

Đại ca, ngươi thật sự cảm thấy mạng dài, hay rảnh rỗi tới đau da?

Trong lòng nàng phiền muộn, đồng thời cũng có chút không hiểu.

Hắn ngay cả điều này cũng không biết, nói rõ đối với y đạo một chữ cũng không biết. Nhưng... hắn lại làm thế nào thấy được căn bệnh của Khiếu Thiên thú và Lộ quản gia, đồng thời trị liệu?

Mạc Vũ miên man suy nghĩ.

Lúc này vẻ mặt Trương Huyền cũng đầy bất đắc dĩ.

Thiên Đạo Đồ Thư Quán chỉ có đánh quyền người khác, hoặc hôn mê vô ý thức, mới có khả năng xuất hiện. Hiện tại vị đại dược vương này mặc dù không cách nào nói, cũng ý thức rất rõ ràng.

Nhìn dáng vẻ của hắn không tốt hơn so với Trầm Hồng lúc trước là bao nhiêu. Bảo đánh hắn quyền... Sợ rằng còn không có đánh ra được, người lại chết.

Mà nếu giống như Trầm Hồng, một cái tát đánh ngất... Chắc hắn chưa kịp nhìn nội dung trên Đồ Thư Quán, hắn đã bị chém thành tám khối.

Tuy rằng đại điện này thoạt nhìn yên tĩnh, trên thực tế có không ít cao thủ ẩn nấp.

Hắn dám động thủ, những người này nhất định sẽ lao tới.

- Phải nghĩ biện pháp, quang minh chính đại đánh ngất xỉu vị đại dược vương này...

Hắn day day mi tâm, suy nghĩ tìm hiểu lý do.

- Thật sự ngại quá. Chúng ta lần đầu tiên nhìn thấy chứng bệnh của đại dược vương, thật sự bất lực!

- Đúng vậy, Lộ quản gia, chúng ta thật sự không có cách nào, xin lỗi.

- Là chúng ta học nghệ không tinh...

Lại ở thời điểm Mạc Vũ và Trương Huyền đều có suy nghĩ riêng của mình, đám người Mộc Hoành đều đứng dậy, lắc đầu. Mỗi một đều lộ ra vẻ mặt xấu hổ.

Trải qua nửa ngày khám và chữa bệnh, ngay cả đối phương tới cùng bị mắc bệnh gì, vẫn không rõ ràng, càng không nói tới trị liệu.

- Chuyện này...

Nhìn thấy được bộ dáng mọi người như, Lộ quản gia không nhịn được lộ ra sự thất vọng nồng đậm.

Từ khi lão gia nhiễm bệnh, lại mời y sư đến đây quan sát, đây cũng không phải là lần thứ nhất, cũng không phải là lần đầu tiên nhận được loại đáp án này.

- Tuy rằng không trị được bệnh của lão gia, vẫn hết sức cảm ơn. Dược vương phủ sẽ không bạc đãi các vị...

Lộ quản gia lắc đầu, đang muốn căn dặn một tiếng, lại thấy Thành Phong y sư đứng dậy, trên mặt cười mà như không cười nhìn về phía Trương Huyền cách đó không xa.

- Lộ quản gia, chúng ta vừa rồi đều tiến hành chẩn đoán bệnh đối với đại dược vương, hơn nữa đưa ra thảo luận. Nhưng dường như vị Bạch Thiềm y sư được Lộ quản gia đặc biệt mời tới, vẫn ngồi như vậy không nhúc nhích. Không biết là khinh thường chúng ta, cảm thấy chúng ta không xứng để thảo luận; hay trong lòng đã có chẩn đoán, coi trọng bản thân, không muốn cùng chúng ta giao lưu?

Nghe được Thành Phong y sư nói, mọi người đầu tiên là sửng sốt, cũng đồng thời nghĩ tới, người gọi là Bạch Thiềm này quả thực từ khi mới bắt đầu lại một câu nói không nói, giống như là câm điếc.

- Người này vẫn ngồi như vậy không nhúc nhích!

- Không chỉ không nhúc nhích, ngay cả lời cũng không nói một câu.

- Y sư nhất tinh vốn không tính là gì cả. Chúng ta thảo luận với nhau, hắn có thể nói chen vào mới là lạ.

- Biết trình độ của mình thấp, không nói lời nào, cũng để tránh bị người ghét bỏ.

Nhớ tới đối phương chỉ là một y sư nhất tinh, tất cả mọi người đều lộ ra vẻ khinh miệt.

Y sư nhất tinh ở nơi khác xem như là không tệ, nhưng ở chỗ này lại không đủ nhìn.

Chứng bệnh ngay cả y sư tam tinh cũng xem không hiểu, hắn lại làm sao có thể nhìn ra được?

Hắn không nói lời nào cũng đúng.

- Không thể nói như vậy được. Có thể khiến cho Lộ quản gia đặc biệt mời đi theo, đồng thời tán thưởng lý giải y đạo không thấp, làm sao có thể ngay cả lời cũng không dám nói?

Thành Phong y sư cười khanh khách nhìn về phía Trương Huyền.

Bạch Thiềm y sư này, hắn đã sớm nhận ra, biết trình độ là thế nào.

Lộ quản gia lại còn nói mời, cũng ở trước mặt mọi người khen. Đây chính là đãi ngộ ngay cả hắn cũng không có. Bây giờ có thể khiến cho người này xấu mặt, hắn tất nhiên sẽ không bỏ qua.

- Chuyện này...

Lộ quản gia có chút do dự, nhìn lại:

- Bạch Thiềm y sư...

Vị Bạch y sư này có thể liếc mắt nhìn ra chứng bệnh của hắn, y thuật cao, hắn vẫn tương đối tin phục. Chỉ có điều, đến bây giờ người này chưa từng mở miệng, cũng khiến cho hắn cảm thấy có chút kỳ quái.

Nghe được tiếng kêu của Lộ quản gia, Trương Huyền rồi mới từ trong sự trầm tư kịp phản ứng, vẻ mặt nghi ngờ:

- Thế nào?

- Là như vậy!

Thấy tất cả mọi người chẩn đoán bệnh, người này thất thần, Lộ quản gia ho khan một tiếng, vội vàng giải thích:

- Các vị y sư không có cách nào xác nhận được chứng bệnh của lão gia, muốn nghe một chút về ý kiến của ngài.

- Ngay cả bệnh cũng không có cách nào xác nhận?

Trương Huyền chậm rãi đứng dậy, nhìn mọi người một cái, không nhịn được lắc đầu.

- Nếu bọn họ đều không được, ta đến xem!

Bí pháp của Trương Huyền

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Làm càn!

- Ngươi nói ai không được?

- Y sư nhất tinh nho nhỏ, không ngờ miệng ra lời nói ngông cuồng. Ai cho ngươi lá gan như vậy!

Mọi người xung quanh lập tức bùng nổ.

Chúng ta không làm được, ngươi đến xem... Ý tứ ngươi mạnh hơn so với chúng ta sao?

Một y sư nhất tinh, không nên tự tin như vậy chứ?

- Khẩu khí thật là lớn. Bạch Thiềm, không nghĩ tới mấy ngày không gặp, bản lĩnh của ngươi lại dài ra?

Thành Phong y sư cũng không nghĩ tới hắn sẽ nói như vậy, mắt híp lại.

- Trẻ nhỏ vô tri, không ngờ miệng ra lời nói ngông cuồng. Ta thật ra muốn xem thử, ngươi có bản lĩnh gì!

Mộc Hoành y sư vung ống tay áo, trên mặt lộ ra vẻ không vui.

Chúng ta những y sư nhị tinh, tam tinh cũng không nhìn ra được chứng bệnh, không có cách nào trị liệu. Bản thân ngươi một y sư nhất tinh nho

nhỏ, giả vờ cái gì?

Ngươi đến xem, có thể tìm ra được sao?

- Người này...

Mí mắt Mạc Vũ giật một cái.

Nhiều y sư tam tinh như vậy đều xem không hiểu, một mình ngươi ngay cả phương pháp khám và chữa bệnh cực đoan, phương pháp quan sát khám và chữa bệnh cũng đều không hiểu, tự nhiên mở miệng nhanh chân đến xem, xem tất cả mọi người ở đây như không có sao...

Lớn lối như vậy, không sợ bị đánh chết sao?

Đến cùng không nên tự tin chứ?

Không để ý tới sự phẫn nộ và nghi vấn của mọi người, Trương Huyền đi tới trước mặt đại dược vương.

Khoảng cách xa còn không có cảm thấy. Hắn đi tới trước mặt mới phát hiện, vị đại dược vương này quả thực bệnh rất nặng, cơ bắp toàn thân trùng xuống, da khô quắt, thần thái hai mắt đã giảm bớt, hình như bất cứ lúc nào cũng sẽ tắt.

Hắn đi dạo một vòng dọc theo đối phương, cẩn thận sờ sờ, quan sát chi tiết...

Quả nhiên...

Cái gì cũng không nhìn ra!

- Bạch y sư có thể nhìn ra cái gì?

Thấy hắn đứng ở tại chỗ dường như suy nghĩ tới điều gì, Lộ quản gia không nhịn được hỏi.

Những người khác cũng nhìn qua.

Vừa rồi, người này nói lớn lối như vậy, bọn họ cũng muốn xem thử một chút, có đúng là hắn có bản lĩnh kiêu ngạo hay không.

- Ừ, nhìn ra được một ít. Chỉ có điều, vẫn không thể xác định!

Biết rõ nếu thật sự nói cái gì cũng không nhìn ra, nhất định sẽ lập tức bị đánh chết, Trương Huyền trầm mặc một lát, nói.

- Nhìn ra được một ít? Thật sao?

Sắc mặt Lộ quản gia vui vẻ, đầy kích động.

Đối phương chỉ liếc mắt nhìn hắn một cái, lại nhìn ra hắn có bệnh thở khò khè. Vấn đề người khác có thể vẫn không có cách nào giải quyết, hắn lại thật sự có biện pháp.

- Giả vờ giả vịt!

- Ngược lại ta muốn xem thử, ngươi nhìn ra một chút cái gì!

Rất nhiều y sư khác, mỗi một đầy vẻ xem thường.

Y sư xem bệnh, thấy như thế nào, nhìn chỗ nào, nhìn như thế nào, đều có sự chú ý. Người trước mắt này, tùy liền đi một vòng. Chỗ quan trọng nhất để xem bệnh, lại hoàn toàn không để ý, tự nhiên lại nói khoác không biết ngượng là nhìn ra vấn đề...

Ngươi nằm mơ sao?

Cho ngươi giả vờ. Một lát nữa nói không nên lời, xem ngươi sẽ làm thế nào!

- Đừng có gấp, nhìn ra vấn đề, trước khi còn chưa xác định, không thể dễ dàng dùng thuốc!

Không để ý tới ánh mắt khinh thường của mọi người, Trương Huyền lắc đầu, dừng lại một chút nói:

- Chỉ có điều, ta có một bộ bí pháp, chỉ cần thi triển, có thể dễ dàng xác định chứng bệnh. Tuy nhiên...

Nói đến đây hắn dừng lại, trên mặt do dự.

- Chỉ có điều cái gì?

Nghe được hắn có bí pháp, có thể xác định chứng bệnh, Lộ quản gia vội vàng nhìn qua. Ngay cả đại dược vương giống như người chết, đồng tử cũng quay lại.

Hiện tại phiền toái lớn nhất, cũng không phải là không có cách nào trị liệu, mà là... ngay cả bệnh gì cũng không biết. Nếu như có thể xác nhận chứng bệnh, có lẽ lại có thể tìm ra manh mối, nghĩ biện pháp giải quyết.

- Chỉ có điều... Có thể phải để đại dược vương nhận chút ủy khuất!

Trương Huyền chậm rãi nói.

- Chỉ cần có thể xác định chứng bệnh, nhận chút ủy khuất không tính là gì cả. Cần phải làm sao, Bạch y sư cứ nói đừng ngại!

Cùng đại dược vương thương nghị một chút, ánh mắt Lộ quản gia mang theo sự kiên định.

So sánh với tử vong, nhận ủy khuất các loại, không đáng để nhắc tới.

- Thứ gì cũng không cần. Nếu ngươi nói không tính là gì cả, vậy ta lại thi triển bí pháp...

Trương Huyền nhìn qua, vẻ mặt nghiêm túc.

- Ừ!

Lộ quản gia gật đầu, nghi ngờ hỏi thăm:

- Nếu thi triển bí pháp, có cần chúng ta tránh mặt hay không...

Rất nhiều bí pháp đều tương đối riêng tư. Ở đây có nhiều y sư nhìn như vậy, có thể không quá thuận tiện hay không?

Chỉ có điều, hắn còn chưa nói hết lời, lại thấy Bạch Thiềm y sư trước mắt duỗi bàn tay ra một cái, một cái tát đánh tới đại dược vương.

Bốp!

Một tiếng động vang lên. Bàn tay rơi vào gáy của đại dược vương. Người này ngay cả phản ứng cũng chưa từng kịp phản ứng, mắt đã tối sầm, vẻ mặt không dám tin tưởng... ngất đi.

- Ngươi muốn làm gì...

Không nghĩ tới vị Bạch Thiềm y sư này không thi triển bí pháp, ngược lại đánh lão gia ngất xỉu, da đầu Lộ quản gia thoáng cái nổ tung. Hắn đang muốn xông qua, lại thấy đối phương sờ một cái ở trên người đại dược vương, sau đó vỗ tay một cái:

- Được rồi, bí pháp thi triển kết thúc...

- Thi triển... kết thúc?

Thân thể tất cả mọi người đều thoáng lảo đảo một cái, thiếu chút nữa thì lập tức ngất đi.

Đại ca, ngươi là tới đùa giỡn sao?

Ngươi sẽ không nói... Bí pháp của ngươi chính là tát đại dược vương một cái chứ!

Còn nói bí mật, có cần lảng tránh không... Loại cấp bậc như vậy, kéo một con chó qua, cũng có thể thi triển...

Mạc Vũ ở một bên, thân thể cũng run lên, thiếu chút nữa thì co quắp trên mặt đất.

Vừa rồi thấy đối phương nói lời son sắt, nàng thật sự cho rằng hắn có biện pháp gì tốt, có thể nhìn ra chứng bệnh, tìm ra vấn đề. Nàng nằm mơ cũng không nghĩ tới là chiêu này...

Một cái tát đánh cho hôn mê. Đây chính là ta tay đối với đại dược vương... Tìm không ra lý do tốt, sợ rằng ngày hôm nay hai chúng ta đều sẽ chết ở chỗ này, lại cũng không ra được.

- Lão gia...

Xông về phía trước, lại xoa bóp, lại xoa bóp, thật vất vả khiến cho đại dược vương một lần nữa tỉnh táo lại, Lộ quản gia lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Hắn lại nhìn về phía Trương Huyền đứng cách đó không xa, cố nén kích động muốn gọi người tới chém người này ra thành tám khối:

- Bạch Thiềm y sư, ngươi đây là...

Nói thật, nếu không phải đối phương vừa rồi trị được tật bệnh trên người hắn, chỉ dựa vào chuyện vừa nãy, hắn nhất định sẽ vận dụng hộ vệ, giết chết.

Thân thể lão gia vốn đã suy yếu, thoáng cái đánh bất tỉnh... quả thực so với mưu sát không có gì khác nhau.

- Bí pháp của ta phải trị liệu cho người rơi vào hôn mê, cũng chính là vô ý thức, mới có khả năng thi triển. Vừa rồi bất đắc dĩ mới phải làm vậy, mong hãy thứ lỗi!

Trương Huyền đã nghĩ xong lý do.

- Còn có loại bí pháp này sao?

- Khiến người ta hôn mê mới khám bệnh cho người ta?

Tất cả mọi người đều đưa mắt nhìn nhau, cảm thấy nghĩ không ra.

Trên thế giới còn có phương pháp kỳ lạ như thế sao?

Ba vị tam tinh y sư cũng nhìn nhau, đều nhìn là được vẻ mơ hồ trong mắt đối phương.

Bọn họ từng lật xem vô số sách trong nghiệp đoàn y sư, vẫn chưa bao giờ nghe nói qua chuyện khiến người ta hôn mê mopqia có khả năng xem bệnh, dĩ nhiên là vi phạm nguyên lý của y đạo.

- Hóa ra là như vậy...

Lộ quản gia cũng chưa từng nghe qua. Chỉ có điều, người trước mắt này bảo mình đánh quyền, là có thể nhìn ra chứng bệnh, đã không phù hợp lẽ thường. Hắn có chút do dự, không nhịn được hỏi:

- Không biết lão gia nhà ta, rốt cuộc là chứng bệnh gì... Bạch y sư có thể xác nhận hay không?

Nghe được câu hỏi, những người khác cũng đồng loạt nhìn lại, muốn xem thử, người này giả vờ giả vịt, đến cùng sẽ nói như thế nào.

- Ta đã xác nhận được chứng bệnh!

Trương Huyền gật đầu. Trên mặt hắn có chút do dự, thở dài:

- Là... tự làm bậy, không thể sống!

- Ngươi nói cái gì?

Lộ quản gia sửng sốt.

- Làm càn!

Những tiếng đao kiếm rút ra khỏi vỏ vang lên. Xung quanh lập tức có vô số hộ vệ vọt tới.

Khế ước cổ (1)

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Đem đại dược vương vừa bị một tát hôn mê, nói dính dáng tới bí pháp, rất nhiều hộ vệ nhịn, làm như không nhìn thấy.

Lúc này không ngờ hắn nói như vậy. Đây rõ ràng là đang khiêu khích. Bọn họ làm thế nào có thể nhịn xuống được!

- Làm càn!

- Đâm đầu vào chỗ chết!

Rất nhiều hộ vệ, mỗi một người trợn mắt nhìn, đao kiếm trong tay bắn ra hàn quang. Chỉ cần ra lệnh một tiếng, lập tức sẽ chặt kẻ giả vờ giả vịt, miệng không giữ này thành thịt vụn.

- Đầu óc bị bệnh?

- Trước đây ta từng tiếp xúc qua Bạch Thiềm này, tuy rằng nhân phẩm không tót, đầu óc vẫn tính là bình thường. Thế nào... đột nhiên trở nên có vấn đề?

Vốn cho rằng hắn có thể nói ra lý luận kinh thế gì, rất nhiều y sư khác nghe hắn nói như thế, đều thiếu chút nữa thì phun ra một ngụm máu tươi. Mỗi một người trợn mắt há hốc mồm, giống như là nhìn thấy yêu quái.

Chỉ cần tới Hồng Liên thành, có người nào không biết uy thế của đại dược vương?

Quả thực chính là thổ hoàng đế. Cho dù vương tử Thiên Vũ vương quốc đi tới nơi này, cũng phải ngoan ngoãn đợi. Một cái tát đánh người ta hôn mê, đã rất khiêu khích. Không ngờ càng tệ hại hơn, nói thẳng "tự làm bậy, không thể sống"...

Ngươi là cảm thấy mạng dài, sống đủ rồi, muốn tìm chết, hay cảm thấy tính tình đại dược vương quá tốt?

Thành Phong y sư cũng nhìn hắn giống như nhìn kẻ ngu si.

Người này... đầu bị man thú đá sao?

Nếu không, làm sao có thể nói ra lời vô sỉ như thế?

- Kết thúc, lần này... thật sự kết thúc...

Mạc Vũ vỗ trán một cái, khóc không ra nước mắt.

Trước đó còn có thể nói bí pháp đặc biệt, cần phải khiến đại dược vương hôn mê, rõ ràng nói lung tung qua loa tắc trách. Lời này vừa ra, chẳng khác nào hoàn toàn đắc tội đối phương, lại không còn đường sống quay về!

Ngươi muốn chết thì chết, đừng có liên lụy đến ta...

Ta chỉ là muốn tăng chút kiến thức, trêu ai ghẹo ai...

Thôi đi, cùng đi, cho dù người này tìm đường chết, cũng không thể ném hắn lại!

Trong lòng phiền muộn, Mạc Vũ cắn răng, lặng lẽ truyền âm:

- Trương Huyền, ngươi bây giờ thông báo Khiếu Thiên thú qua. Trong tay ta có trận bàn phụ vương lưu lại cho ta. Chỉ cần kích hoạt, chắc hắn

có thể kiên trì một khoảng thời gian. Động tác nhanh lên một chút, không nên do dự. Có lẽ còn có một đường sống.

Ở đây tuy là đầm rồng hang hổ, nhưng Khiếu Thiên thú tu vi nửa bước Chí Tôn, hơn nữa có thể bay. Nếu nó thật sự đi qua, vẫn có hi vọng rất lớn mang theo bọn họ chạy trốn.

Chỉ có điều, hiện tại quan trọng nhất chính là, làm thế nào kiên trì tới khi Khiếu Thiên thú tìm đến nơi này.

Bàn tay nắm chiếc nhẫn trữ vật, tinh thần Mạc Vũ âm thầm cảnh giác. Chỉ cần đối phương vừa động thủ, nàng sẽ lập tức lấy trận bàn ra, ném ra.

Là công chúa, một mình chạy đến rèn luyện, thủ đoạn bảo toàn tính mạng vẫn có một ít.

Trận bàn, là thông qua phương pháp đặc biệt, khắc trận pháp lớn như vậy ở trên một vật phẩm có thể mang theo người, ở thời gian cần sử dụng, chỉ cần truyền chân khí vào là được. Mặc dù không phải trận pháp sư, cũng có thể dễ dàng kích hoạt.

Tuy rằng uy lực yếu hơn so với trận pháp thật sự không ít, nhưng có thể trong nháy mắt kích phát, đồng thời thuận tiện mang theo, là thủ đoạn không ít người dùng để bảo toàn tính mạng.

Chỉ là thứ này giá rất đắt, hơn nữa còn là vật phẩm chỉ dùng một lần. Cũng chỉ có nàng vị công chúa của Thiên Vũ vương quốc này, mới có vốn liếng như vậy.

- Gọi cho nó qua làm gì? Không cần khẩn trương!

Thấy đối phương nói khẩn trương, Trương Huyền mỉm cười.

- Ngươi...

Nhìn người này đã nguy hiểm như vậy, vẻ mặt còn không biết sống chết, Mạc Vũ cũng sắp tức tới bùng nổ:

- Ngươi hoàn toàn đắc tội đại dược vương, không chịu đi, chẳng lẽ lại thật sự muốn chết ở chỗ này!

- Đắc tội hắn, ta đang giảng giải cho hắn biết về bệnh tình, làm sao có thể đắc tội?

Trương Huyền khoát tay, thoải mái một câu:

- Nàng an tâm đợi, không nên suy nghĩ bậy bạ!

- Giảng giải về bệnh tình?

Mạc Vũ phát điên.

Mắng người ta tự làm bậy không thể sống, đây là giảng giải về bệnh tình sao?

Ta làm sát hạch y sư học đồ lâu như vậy, vẫn chưa từng nghe qua!

Còn an tâm đợi? Loại tình huống này, có thể đợi ở đây mới là lạ!

Trong lòng nàng tức tới nghiến răng nghiến lợi. Mạc Vũ cũng biết bây giờ không phải là thời điểm bực bội. Nàng đưa mắt nhìn quanh, lựa chọn con đường tốt nhất đẻ chạy trốn.

Nếu như sớm biết rằng người này không đáng tin cậy như vậy, nàng đã không cùng hắn mạo hiểm.

- Bạch Thiềm y sư, ta có lòng tốt mời đi theo chữa bệnh, cho lão gia nhà chúng ta, ngươi lại nói chuyện như vậy. Ngày hôm nay không nói rõ ràng, ngươi thật sự đừng mong đi được!

Không để ý tới vẻ chấn động kinh ngạc của mọi người, Lộ quản gia cố nén tức giận, vung ống tay áo, híp mắt lại.

Nếu không phải đối phương giúp hắn giải quyết tai hoạ ngầm, chỉ bằng vào câu nói mới vừa rồi, đao búa đã thêm thân, lập tức chặt chết, làm gì còn cho cơ hội giải thích.

- Không nên gấp gáp. Ta sẽ nói rõ ràng. Chỉ là... ở đây nhiều người như vậy, ngươi thật sự muốn ta nói ra sao?

Đối với uy hiếp của hắn, Trương Huyền không thèm quan tâm, trái lại cười nhạt.

- Ít giả vờ giả vịt, ngày hôm nay cho dù ngươi nói tới xé trời đi nữa, cũng chỉ có một con đường chết!

- Dám khiêu khích uy nghiêm của đại dược vương, phải chết!

- Lộ quản gia, nói nhiều lời vô nghĩa với hắn làm cái gì. Chỉ cần ngươi ra lệnh một tiếng, bây giờ chúng ta liền chém kẻ mạo phạm lão gia thành tám khối!

...

Nhìn thấy được hắn chết cũng không hối cải, còn cười đùa cợt nhả, tất cả hộ vệ xung quanh đều cảm thấy tức sắp nổ tung. Bọn họ đồng thời rống to hơn. Mỗi một người đằng đằng sát khí.

Những hộ vệ này đều có tu vi ngoài Thông Huyền cảnh. Khí thế của hơn mười người đồng thời phát ra, liên kết lại thành một, giống như hội tụ chất lỏng sềnh sệch ở trong phòng, khiến người ta không nhịn được, hít thở gấp gáp, lòng bàn tay đổ mồ hôi.

Ngay cả rất nhiều y sư Tông Sư cảnh, sắc mặt cũng trở nên trắng bệch. Mỗi một người không kìm lòng được lui về phía sau.

Thông Huyền cảnh và Tông Sư cảnh tuy rằng chênh lệch rất xa, nhưng những hộ vệ này mỗi ngày ở cùng một chỗ, quen thuộc với nhau, tiến lui giống như một thể, hơn nữa ôm thủ đoạn có kịch độc. Một khi động thủ, cho dù là cường giả Tông Sư, đều rất khó đề phòng.

- Được rồi!

Thấy những hộ vệ này đều sẽ động thủ bất cứ lúc nào, Lộ quản gia giơ tay lên ngăn cản:

- Tất cả dừng tay cho ta!

Nói xong hắn lại nhìn qua:

- Bạch y sư, những người này trung thành và tận tâm đối với lão gia. Ngươi ngôn ngữ xúc phạm, không nói rõ, chỉ sợ cho dù là ta, cũng không khống chế được.

Trong giọng nói của hắn đã mang theo uy hiếp nồng đậm.

Chỉ cần Trương Huyền nói không ra lý do thích hợp, chỉ sợ những hộ vệ này cũng sẽ thật sự ra tay.

- Nói rõ ràng rất đơn giản. Chỉ có điều, tuy rằng các ngươi không ngại, nhưng dính dáng tới bí mật. Theo ý kiến của ta, vẫn không nên nói ra ở trước nhiều người như vậy, thì tốt hơn!

Không quan tâm mọi người bất cứ lúc nào cũng sẽ động thủ, Trương Huyền đi tới trước mặt đại dược vương, trong ánh mắt mang theo vẻ thản nhiên:

- Như vậy đi, ta nói ba chữ. Nếu như ngươi cảm thấy ta chẩn đoán bệnh đúng, để cho những người này ra ngoài, chúng ta nói tường tận. Nếu như không đúng, giết ta là được!

Sau khi cùng đại dược vương trao đổi một chút, Lộ quản gia gật đầu:

- Được!

- Đáp ứng là tốt rồi!

Trương Huyền mỉm cười:

- Ba chữ của ta rất đơn giản... Khế ước cổ!

- Khế ước cổ? Đó là cái gì?

Còn tưởng rằng đối phương sẽ nói cái gì, Lộ quản gia nhướng mày. Hắn đang suy nghĩ có nên chém chết người này hay không, lại thấy đại dược vương bất cứ lúc nào cũng sẽ tắt thở, sắc mặt đột nhiên biến đổi. Đồng tử đục ngầu sắp chết, chợt bắn ra ánh sáng kích động.

- Để cho... để cho... những người khác đều ra ngoài...

Giãy dụa lắc lư một cái, giọng điệu khàn khàn của hắn vang lên.

- Cái này...

Thấy vị Bạch Thiềm này chỉ nói ba chữ, khiến đại dược vương mệt mỏi không phấn chấn, vẫn không nhúc nhích lại nói ra lời, tất cả mọi người nhìn hắn như nhìn quái vật.

Mới vừa rồi còn cho rằng hắn chết chắc rồi. Ai cũng không nghĩ tới sẽ có loại chuyển hướng này.

Lẽ nào... ba chữ này có ma lực nào đặc biệt?

- Lão gia!

Thấy lão gia nói, Lộ quản gia vội vàng đi tới trước mặt đại dược vương, trao đổi một hồi. Lúc này hắn mới đứng dậy ngắm nhìn bốn phía.

- Các vị, thật sự ngại quá. Chẩn đoán bệnh ngày hôm nay lại dừng ở nơi đây. Vẫn mong các vị rời khỏi đây! Thù lao của các vị. Ta sẽ cho người tiễn các ngươi đi.

Nói xong hắn không nhịn được liếc mắt nhìn Trương Huyền.

Khế ước cổ (2)

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Hiện tại thân thể đại dược vương quá yếu, nói không nên lời nào. Nhưng hắn hầu hạ đối phương nhiều năm, cho dù chỉ nhìn ánh mắt một cách đơn thuần, cũng có thể hiểu được ý tứ.

Lão gia để lộ ra ý tứ rất đơn giản!

Dựa theo vị Bạch y sư này phân phó để làm. Chỉ có hắn, có khả năng cứu mình!

Một miệng luôn nói bậy, hồ ngôn loạn ngữ, có thể cứu được sao?

Chẳng lẽ, thật sự giống như lời đối phương nói vậy, lão gia là tự làm bậy không thể sống?

- Được!

- Đại dược vương, Lộ quản gia, chúng ta liền cáo từ!

Nghe Lộ quản gia hạ lệnh trục khách, trong lòng mọi người tuy rằng nghi ngờ, vẫn lắc đầu, xoay người rời khỏi đó. Trước khi ra cửa, nhìn về phía Bạch Thiềm y sư đứng cách đó không xa, đầy mê hoặc.

Người này nói ba chữ, khiến đại dược vương đuổi người đi. Chẳng lẽ hắn hiểu biết chính xác đối phương bị bệnh gì?

Nhưng dường như... cũng không có bệnh gì gọi là khế ước cổ đi?

- Các ngươi cũng đi xuống đi!

Không để ý tới sự nghi ngờ của mọi người, Lộ quản gia nhìn các hộ vệ khoát tay áo.

- Vâng!

Biết là ý tứ của lão gia, rất nhiều hộ vệ lên tiếng, đồng thời lui xuống.

Mạc Vũ thấy mọi người rời khỏi đó, có chút do dự, cuối cùng vẫn dừng lại.

Không quan tâm người này đến cùng nói có đúng hay không, một lát nữa có thể bị chém chết hay không, nếu nàng đi cùng với đối phương, sẽ không rời đi một mình.

Thấy ccông chú kiêu ngạo này nói không dễ nghe, nhưng người vẫn rất trượng nghĩa, Trương Huyền âm thầm gật đầu.

Rất nhanh, trong phòng chỉ còn lại có mấy người bọn họ.

- Bạch Thiềm y sư, hiện tại đã không có ai, không biết có thể nói được chưa?

Biết Mạc Vũ đi theo vị Bạch y sư này, Lộ quản gia không lại e ngại, cung kính ôm quyền.

- Ừ!

Trương Huyền gật đầu, không che giấu:

- Thật ra vừa rồi mới nhìn thấy dáng vẻ của đại dược vương, trong lòng ta lại có phán đoán. Trải qua bí pháp thôi diễn, đã xác định xuống...

Nói đến đây, hắn thở dài:

- Đại dược vương đây thực sự không phải bệnh, cũng không phải trúng độc, mà là một loại gọi là khế ước cổ! Vật này là do cùng người khác làm giao dịch nào đó lưu lại. Hiện tại người làm ra giao dịch đã chết, bị cổ trùng hạn chế, hắn tất nhiên cũng sống không lâu nữa!

- Khế ước cổ... đó là cái gì?

Lộ quản gia vẫn không hiểu.

Cho dù là hắn, mỗi ngày tiếp xúc với y sư, dược liệu, cũng chưa từng nghe qua cái tên này.

Đại dược vương rõ ràng biết thứ này, chỉ có điều hiện tại hắn không có cách nào nói ra. Cho dù có thể giao lưu, cũng chỉ là nói chuyện sơ qua, không có khả năng biểu đạt ra thứ phức tạp như vậy.

- Khế ước cổ, là do một vài người vì nhận được sự tín nhiệm, cùng đối phương ký kết khế ước đặc biệt, thuộc về một loại thủ đoạn của độc sư. Nói trắng ra là tương tự với khế ước sinh tử của thuần thú sư. Một khi ký kết, chẳng khác nào biến thành thuộc hạ trung thành của đối phương. Một khi chủ nhân tử vong, vậy thuộc hạ này cũng sống không lâu, rất nhanh sẽ đuổi theo.

- Vật này là do độc sư vì khống chế thuộc hạ, cố ý lấy ra. Chỉ cần ký kết, sinh tử không do mình khống chế. Chỉ cần vi phạm ý niệm của chủ nhân, sẽ gặp phải nỗi đau vạn cổ chui qua tim!

Ánh mắt Trương Huyền nghiêm trọng, chậm rãi nói.

- Trên thế giới... còn có loại vật này sao?

Lộ quản gia líu lưỡi, hoàn toàn không thể tin được.

Đối phương không nói, ngay cả hắn cũng chưa từng nghe nói qua.

Mạc Vũ tiểu thư ở một bên, đôi mắt thanh tú cũng trợn tròn.

Khế ước cổ, nàng không biết. Khế ước sinh tử, nàng lại biết rất rõ.

Loại khế ước này, chỉ cần chủ nhân tử vong, man thú không quan tâm thực lực mạnh tới mức nào, ở chỗ nào, đều sẽ ngừng hít thở.

Nghe giọng điệu của hắn, khế ước cổ này càng thêm lợi hại. Nếu quả thật là như vậy, chẳng phải sẽ xem người trở thành man thú tới ra lệnh, thuần dưỡng sao?

Điều này cũng quá kinh khủng!

- Lẽ nào... khế ước cổ này có liên quan tới bệnh của lão gia sao?

Sau khi hết khiếp sợ, sắc mặt Lộ quản gia trắng bệch.

- Đâu chỉ có liên quan đến. Đây chính là nguyên nhân dẫn tới!

Nhìn về phía đại dược vương trước mắt, Trương Huyền không nhịn được lắc đầu:

- Lão gia nhà ngươi, đường đường đại dược vương, bá chủ một phương Hồng Liên thành, hết lần này tới lần khác muốn làm thuộc hạ của người khác, cam tâm dùng loại độc cổ này, không phải tự làm bậy, không thể sống là cái gì?

Đại dược vương của Hồng Liên thành, ngay cả quốc vương bệ hạ của Thiên Vũ vương quốc cũng không muốn tùy ý đắc tội. Y sư tam tinh cũng tự nguyện cúi đầu. Địa vị cao, so với một ít quốc vương của vương quốc nhị đẳng cũng mạnh hơn gấp mấy lần.

Người như thế không ngờ cam tâm dùng khế ước cổ, trở thành thuộc hạ của người khác, không phải là tự mình đâm đầu vào chỗ chết, thì là cái gì?

Xuất hiện cục diện ngày hôm nay y, cũng không có thể oán người khác được.

Nghe nói như thế, gương mặt đại dược vương vốn đã khô quắt lại, thoáng ửng đỏ, trong mắt đầy hối hận.

- Vẫn mong Bạch y sư mau cứu lão gia nhà ta!

Biết được lão gia của mình bị bệnh gì, thân thể Lộ quản gia run lên, đầu gối mềm nhũn, quỳ rạp xuống đất.

Mấy ngày qua thấy lão gia càng ngày càng yếu, trước sau hắn không nghĩ ra. Lúc này rốt cuộc biết được nguyên nhân,hắn không thể tiếp tục kìm chế được.

Hắn từ nhỏ đến lớn đều ở trong phủ của đại dược vương, lòng trung thành không thể nghi ngờ.

Lão gia thật sự phải chết, bị dược vương khác công kích, dược vương phủ nhất định sẽ suy bại xuống. Làm quản gia, đứng mũi chịu sào, hắn cũng rất khó có thể sống lâu dài.

Bất kể là về công hay về tư, đều không thể xảy ra sự cố.

Bạch y sư trước mắt này, không chỉ liếc mắt nhìn ra được chứng bệnh của hắn, còn nhìn ra được nguyên nhân căn bệnh của lão gia, có lẽ lại có phương pháp giải quyết.

- Đứng lên trước đi!

Đưa tay nâng đối phương dậy, Trương Huyền lắc đầu:

- Khế ước cổ, khế ước ký kết thành, đã tiến vào máu xương tủy. Nếu muốn giải quyết, rất khó!

Sau khi ký kết khế ước, cổ trùng sẽ tiến vào trong cơ thể, nương theo máu bơi qua bơi lại. Muốn tìm được, cơ bản không có khả năng.

- Chỉ cần Bạch y sư ra tay, cứu chữa lão gia nhà chúng ta, đại dược vương phủ ta có thể đáp ứng bất kỳ yêu cầu gì...

Lộ quản gia cắn răng nói.

- Muốn cứu hắn, cần phải tìm được chỗ vị trí của cổ trùng, lấy nó ra, hoặc giết chết!

Trương Huyền không đáp ứng, mà giải thích:

- Bản thân cổ trùng là sống, sẽ bơi dọc theo máu. Một khi gặp phải nguy hiểm, nó sẽ lập tức chạy trốn, làm sao bắt được?

Khế ước cổ, quan trọng nhất chính là nuôi cổ trùng ở bên trong thân thể. Nếu muốn giải quyết rất đơn giản, chỉ cần bắt được, giết chết là được. Nhưng làm, thật sự quá khó khăn.

Thứ này ở bên trong máu, nhìn không thấy sờ không được, lại biết di chuyển khắp nơi, tránh né nguy hiểm, giết thế nào?

Sợ rằng cổ trùng không giết chết, người đã chết trước.

- Y sư nếu có thể nhìn ra vấn đề của lão gia nhà ta, nhất định có biện pháp giải quyết. Vẫn mong ngài ra tay!

Lộ quản gia lại quỳ xuống.

Tìm nhiều y sư như vậy, ngay cả chứng bệnh cũng không nhìn ra được. Vị Bạch Thiềm này đã là hi vọng duy nhất của bọn họ.

- Ta có thể ra tay cứu hắn, chỉ có điều... Ta có một điều kiện!

Trương Huyền có chút do dự, nói.

Người khác tìm cổ trùng rất khó. Hắn lại khác. Hắn nắm giữ Thiên Đạo Đồ Thư Quán, có thể đánh dấu rõ ràng chỗ vị trí của cổ trùng. Nếu thật sự muốn trị liệu, vẫn có thể làm được.

- Y sư mời nói!

Nghe được hắn thật sự có thể cứu chữa, Lộ quản gia kích động xiết chặt nắm đấm.

- Ta muốn đi tới Độc Điện. Hi vọng sau khi ta chữa trị tốt cho đại dược vương, có thể dẫn ta qua đó!

Trương Huyền thản nhiên nhìn qua.

- Điều này...

Không nghĩ tới là yêu cầu này, Lộ quản gia biến sắc:

- Độc Điện hiện tại rất nguy hiểm, không tiếp kiến người ngoài. Nhất là y sư, qua đó... vô cùng nguy hiểm!

Độc sư và y sư, tương đương với hai chức nghiệp đối địch. Một mình ngươi là y sư muốn đi tới Độc Điện, đây không phải là muốn chết sao?

- Hiện tại rất nguy hiểm? Có ý gì?

Nghe ra trong lời nói của đối phương có vấn đề, Trương Huyền nghi ngờ nhìn qua.

Liếc mắt nhìn lão gia, thấy hắn không phản đối, Lộ quản gia cắn răng một cái:

- Độc Điện hiện tại xuất hiện nội chiến, hoàn toàn đóng kín, ai cũng không gặp. Ngay cả lão gia còn không thể nào vào được. Hiện tại qua đó... Thật sự không phải là thời cơ tốt nhất!

- Nội chiến?

- Đúng!

Lộ quản gia nói:

- Nếu như y sư thật muốn qua, một năm sau nội chiến ngừng lại mới đi qua, có thể sẽ có thêm...

- Một năm sau? Quá muộn!

Trương Huyền lắc đầu.

Hắn phí hết tâm huyết đặc biệt tới tìm Độc Điện chính là để giải quyết độc khí trong người. Một tháng cũng không muốn chờ, còn chờ một năm?

Đùa gì thế!

- Chỉ cần đưa ta đến Độc Điện, tiến vào trong như thế nào, lúc nào đi, là chuyện của ta. Đáp ứng, ta lại ra tay cứu chữa. Không đáp ứng, vậy thì thôi!

Trương Huyền thản nhiên nói:

- Chỉ có điều, ngoại trừ ta ra, cho dù ngươi tìm hết mười ba vương quốc xung quanh, chỉ sợ cũng không ai có thể giải quyết được!

Nghe được giọng điệu của hắn kiên quyết, Lộ quản gia nhìn về phía lão gia cách đó không xa, thấy đối phương trợn trừng mắt, lúc này mới nhìn qua.

- Được, lão gia chúng ta đáp ứng!

- Ừ!

Lúc này Trương Huyền mới gật đầu:

- Để lão gia các ngươi nằm ngang, ta hiện tại liền bắt đầu trị liệu.

- Vâng!

Biết hai bên đều là người có thân phận, không có khả năng làm ra chuyện quỵt nợ, Lộ quản gia không nói thêm gì nữa, đặt ghế nằm tới, khiến cho lão gia nằm thẳng.

Cũng biết hắn lập tức trị khế ước cổ, trên gương mặt khô quắt của đại dược vương lộ ra vẻ khẩn trương.

Lộ quản gia, Mạc Vũ chưa từng nghe qua về khế ước cổ, biết không nhiều lắm. Hắn từng trải qua, tất nhiên biết, thứ này gần như không có cách nào giải được.

Người trước mắt này lại còn nói có thể trị liệu. Tuy rằng trong lòng hắn có chút không tin, cũng vẫn muốn thử một chút.

Vù!

Quyết định trị liệu, Trương Huyền không nói thừa. Cổ tay tay hắn một lần, một hộp ngân châm xuất hiện ở trong lòng bàn tay.

Tinh thần thoáng động, hắn mở ra sách đánh dấu trong Đồ Thư Quán. Chỗ thiếu hụt cũng chính là nơi cổ trùng của khế ước cổ đang tồn tại.

Chân khí trong cơ thể vận chuyển, hắn nhẹ nhàng bắn ra. Ngân châm lao thẳng tắp tới nơi sách ghi chép, đâm tới.

Ngân châm ẩn chứa chân khí thiên đạo của hắn. Chỉ cần đâm trúng cổ trùng, tuyệt đối có thể giết chết.

- A?

Sau khi đâm vào, chân khí dạo qua một vòng, sắc mặt Trương Huyền trầm xuống.

- Cổ trùng không ngờ di chuyển...

Sách vừa mới hình thành, một hồi qua vừa nói, lại vừa quan sát, cổ trùng trong cơ thể của đại dược vương không ngờ đã không còn ở vị trí đánh dấu.

Xem ra còn cần phải hình thành sách mới khác mới được.

Có chút do dự, Trương Huyền nhìn lại, có chút ngượng ngùng.

- Đại dược vương, thật sự ngại qua. Ngươi xem... Ngươi có thể thuận tiện, lại hôn mê một chút hay không?

Quy định ta hiểu

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Thuận tiện... lại hôn mê một chút?

Khóe miệng Lộ quản gia, Mạc Vũ đồng thời giật một cái.

Đại dược vương còn liên tục lắc đầu.

Bất kể là ai, khẳng định cũng không muốn bị đánh bất tỉnh, làm sao có khả năng nói mình thuận tiện?

Nếu không phải thân thể không thể cử động, nghe nói như thế, khẳng định đã động thủ trước, còn có thể để cho ngươi đánh ta sao?

- Bạch Thiềm y sư, cái này...

Thấy trong ánh mắt lão gia tràn ngập sự chống cự, Lộ quản gia vội vàng mở miệng. Hắn còn chưa nói dứt lời, chỉ thấy người trung niên trước mắt, trầm tư một chút, giống như là lĩnh ngộ cái gì:

- Thôi đi, hỏi ngươi cũng vô dụng. Ta tự mình tới thôi!

Cánh tay duỗi ra một cái.

Lạch cạch!

Đại dược vương dùng sức lắc đầu, trong mắt rưng rưng, lại ngất đi.

Đập đại dược vương hôn mê, lúc này Trương Huyền mới chú ý tới Lộ quản gia đang muốn nói. Hắn nghi ngờ nhìn qua:

- Thế nào?

- Ta... cái này... Không có gì!

Lộ quản gia lúng túng cười.

Ban đầu, Lộ quản gia muốn khuyên can, nói không cần đánh bất tỉnh, có thể trị liệu hay không, đã thấy hắn ra tay. Biết cho dù mình nói nhiều hơn nữa cũng chỉ là nói thừa, còn không bằng im lặng.

- Ừ, tiếp tục!

Đại dược vương hôn mê, ngón tay Trương Huyền vừa đụng ở trên người đối phương, trong đầu lại hình thành sách mới.

Lần này vị trí chỗ thiếu hụt quả nhiên đã thay đổi.

Xác định vị trí, cổ tay run lên, một cây ngân châm, lại đâm tới.

- Ừ? Còn không đúng...

Đâm trúng vị trí, chân khí di chuyển một cái, phát hiện con cổ trùng này không ngờ lại trốn.

- Xem ra giết chết cổ trùng này còn muốn khó khăn hơn nhiều so với sự tưởng tượng!

Sắc mặt Trương Huyền nghiêm trọng.

Vốn tưởng rằng có Đồ Thư Quán cung cấp vị trí, muốn tìm được con cổ trùng này, thuận lợi chém giết, chắc hẳn là dễ dàng như trở bàn tay. Hiện tại xem ra, không đơn giản như vậy.

Cho dù trong đầu lật sách, cần thời gian rất ngắn, vẫn đủ để cổ trùng rời khỏi vị trí ban đầu, trốn xuống một chỗ phía dưới.

Ngón tay lại đụng vào đại dược vương, đồng thời ngân châm ra tay.

Xì! Xì! Xì!

Dưới sự kích thích của ngân châm, con cổ trùng này hình như cũng ý thức được nguy hiểm, dọc theo huyết quản của đối phương điên cuồng chạy trốn.

- Huyết quản con người rắc rối phức tạp, đặc biệt là một ít huyết quản nhỏ, che kín toàn thân. Nếu thật sự đuổi theo như vậy, một ngày cũng không đuổi kịp. Phải nghĩ biện pháp ép nó đến một chỗ, mới có khả năng chém giết!

Liên tục mấy châm xuống, thấy con này cổ trùng càng chạy càng nhanh, cũng tới càng không có quy luật, Trương Huyền lông mày nhăn lại.

- Giết chết sao...

Liên tục đâm hơn mười châm, dần dần đẩy cổ trùng vào một chỗ, đang muốn không ngừng nỗ lực cho đến lúc cuối, giết chết, liền nghe được một giọng điệu có khí vô lực vang lên. Hắn quay đầu nhìn lại, chỉ thấy đại dược vương chẳng biết từ lúc nào đã tỉnh lại.

Hắn vừa tỉnh lại, trong đầu sẽ không có cách nào hình thành sách mới.

Biết không thể làm chậm trễ thời gian được, Trương Huyền lần này không tiếp tục nói thừa, bàn tay duỗi ra một cái.

Lạch cạch!

Lại đánh bất tỉnh.

- Không tốt! Nó lại nhân cơ hội bỏ chạy...

Đợi sách lại hiện lên, vẻ mặt Trương Huyền xám xịt.

Lần này, thời gian đối phương tỉnh táo, tốc độ máu tuần hoàn nhanh hơn. Con cổ trùng này không ngờ nhân cơ hội chạy trốn tới chỗ xa hơn, thoát

khỏi vòng vây.

- Đáng giận!

Không nghĩ tới một cổ trùng nho nhỏ lại giảo hoạt như vậy, lông mày Trương Huyền nâng lên, nhìn về phía Lộ quản gia cách đó không xa.

- Ngươi qua đây nhìn. Chỉ cần lão gia nhà các ngươi tỉnh lại, liền đập choáng váng cho ta...

Đại dược vương này tu vi đạt tới Tông Sư đỉnh phong. Tuy rằng bị cổ trùng hành hạ bất cứ lúc nào cũng sẽ chết, nhưng chân khí trong cơ thể tự động bảo hộ chủ. Mức độ hôn mê này, rất nhanh là có thể tỉnh lại.

Mà muốn cứu người, lại không thể đập quá ác.

Vì đề phòng bao vây được cổ trùng, hắn lại tỉnh táo, làm lỡ chuyện, vẫn cần chuẩn bị trước mới được.

Chỉ cần người này vừa tỉnh lại, liền có người ở một bên đánh bất tỉnh, không ảnh hưởng với hắn châm kim, giết chết cổ trùng sẽ không phải là vấn đề lớn.

- Vừa tỉnh lại đập choáng váng...

Toàn thân Lộ quản gia run rẩy, cũng sắp khóc.

Người trước mắt này chính là lão gia của hắn. Bảo hắn động thủ, thật sự không muốn sống...

- Ta có thể cự tuyệt hay không...

- Đừng nói nhảm, nhanh lên một chút!

Thấy vẻ mặt người này rầu rĩ, Trương Huyền nhướng mày:

- Nếu như không muốn cứu lão gia các ngươi thì lại từ chối, đứng nguyên tại chỗ đừng làm!

- Ta...

Vẻ mặt Lộ quản gia rầu rĩ, không thể làm gì khác hơn là tới phía sau lão gia, bàn tay vươn ra.

Lại ở thời điểm trong lòng hắn dày vò, có chút không chịu được, liền nghe giọng nói của Mạc Vũ ở bên cạnh vang lên.

- Cái này... y sư thường dùng ma hồn tán, ngửi vào một hơi, là có thể khiến cho người ta rơi vào hôn mê, trong khoảng thời gian ngắn sẽ không tỉnh lại. Thứ này cũng sẽ không làm tổn thương tới thân thể. Không biết... có được không?

- Ma hồn tán? Còn có thứ này sao? Đương nhiên được!

Trương Huyền sửng sốt.

Mục đích của hắn, chỉ cần làm cho đối phương hôn mê là được, cần gì quan tâm đối phương bị đập tới choáng váng hay ngửi thuốc.

- Được?

Nghe hắn nói có thể, Lộ quản gia, Mạc Vũ đều cảm thấy lệ rơi đầy mặt.

Ma hồn tán là thuốc y sư thường dùng, sử dụng thời điểm xử lý ngoại thương cho một ít bệnh nhân nhát gan, hiệu quả cùng loại với thuốc gây tê. Chỉ cần là y sư, không thể không biết. Hơn nữa cơ bản trên người đều sẽ chuẩn bị mấy thứ...

Người này tự nhiên chưa từng nghe qua...

Trời ạ!

Nếu không phải thấy hắn có y thuật lợi hại như vậy, thật sự nghi ngờ có phải hắn căn bản không hiểu y đạo hay không!

Bằng không, tại sao những căn bản đơn giản như vậy, hắn cũng không biết?

Sớm dùng tới thứ này, đại dược vương cũng không cần liên tục bị đập đầu, cũng sắp bị đập tới có chút si ngốc...

- Chỗ chúng ta có loại thuốc này. Hiện tại để ra đi lấy về...

Rất sợ lão gia lại bị đập một quyền, Lộ quản gia vội vàng xoay người đi ra ngoài.

Đại dược vương bán chính là thuốc. Loại vật này vốn cũng không khan hiếm, tìm ra được đơn giản đến cực điểm. Thời gian không lâu hắn liền lấy qua vài túi.

Tiện tay tiếp nhận một túi, Trương Huyền đặt ở chóp mũi đại dược vương. Quả nhiên thấy hắn đã ngủ mê man, trong khoảng thời gian ngắn vẫn chưa tỉnh lại.

- Sớm có thứ tốt này, ngươi không lấy ra!

Nhìn thấy được thứ này thần kỳ như vậy, Trương Huyền không nhịn được trừng mắt.

- Ta...

Vẻ mặt Lộ quản gia đầy ủy khuất.

Ngươi là y sư, đã chạy tới bảo người ta giải phẫu, cầm một dao làm bếp, ta tất nhiên cho rằng đây là thứ ngươi sở trường nhất. Ai biết... Con mẹ nó ngươi ngay cả dao giải phẫu cũng không biết là vật gì...

Mạc Vũ đứng ở một bên, biểu tình cũng tương tự. Nếu không phải đã sớm thường xuyên thấy được các loại hành vi kỳ quái của người này, nàng cũng hoài nghi hắn có phải là cố ý hay không.

Có ma hồn tán trấn áp, đại dược vương hoàn toàn rơi vào hôn mê. Trương Huyền một tay chạm vào đối phương, cái tay còn lại khống chế ngân châm không ngừng đuổi kịp.

Lần này vô cùng thuận lợi, thời gian không lâu lại bao vây cổ trùng ở một chỗ.

- Được!

Hai hàng lông mày của hắn rướn lên, ngón tay lại bắn ra. Ngân châm lập tức phá không lao ra.

Xèo xèo xèo!

Trong nháy mắt, trong cơ thể của đại dược vương giống như vang lên một tiếng hét chói tai. Trong huyết quản giống như có con sâu vặn vẹo.

- Chết!

Ngón tay điểm một cái, một luồng chân khí tinh thuần lập tức dọc theo ngân châm tiến vào trong cơ thể đối phương. Sau một khắc, con sâu giống như gặp phải khắc tinh, giãy dụa vài cái, liền không có động tĩnh.

Cổ trùng và độc vật giống như nhau. Chân khí thiên tinh thuần giống như nước đạo là khắc tinh lớn nhất của nó. Một khi đụng phải, sinh mạng ngoan cường cũng sẽ trong nháy mắt đổ nát, chết tại chỗ.

- Ra đi!

Bàn tay ấn một cái ở chỗ huyết quản của đối phương, chân khí phát ra sóng, ngân châm và cổ trùng đồng thời bay ra.

- Lạch cạch!

Một tiếng vang lên. Cả hai rơi ở trên mặt đất.

- Đây là khế ước cổ?

Lộ quản gia, Mạc Vũ vội vàng đi lên phía trước.

Trên mặt đất, cổ trùng so với con đom đóm kích thước không chênh lệch bao nhiêu, toàn thân màu xanh đậm, bên ngoài thân có chứa phù văn đặc

biệt, khiến người ta nhìn một chút lại cảm thấy tóc gáy dựng ngược.

- Ừ!

Trương Huyền lên tiếng, thở ra một hơi.

Vấn đề lớn nhất của đại dược vương chính là con cổ trùng này. Chỉ cần lấy thứ này ra lại giết chết, thân thể suy yếu của hắn có thể khôi phục.

Hắn tiện tay hóa giải ma hồn tán, đại dược vương chậm rãi tỉnh dậy.

- Lão gia...

Lộ quản gia đi lên phía trước.

- Ta... còn cần hôn mê không?

Tỉnh lại, đại dược vương liếc mắt nhìn Trương Huyền, môi có chút run rẩy.

Hắn bị đập choáng váng tới mức khiếp sợ.

Hắn rất sợ tỉnh lại không phải lúc, sẽ bị đập vào một quyền.

- Không cần, cổ trùng đã bị giết chết!

Lộ quản gia chỉ tay.

- Giết chết?

Đại dược vương sửng sốt. Nhìn thấy được thi thể cổ trùng trên mặt đất, sắc mặt hắn thoáng cái đỏ lên.

Trong khế ước cổ, sinh tử không thể khống chế trong lòng bàn tay của mình. Cho dù là độc sư lợi hại nhất, cũng không giải quyết được. Y sư trước mắt này không ngờ dễ dàng giết chết. Cho dù hắn tận mắt nhìn thấy, cũng có chút không dám tin tưởng.

- Cảm ơn Bạch y sư cứu ta một mạng!

Từ trên ghế nằm đứng dậy, đại dược vương quỳ rạp xuống đất.

Hắn vốn tưởng rằng trong khế ước cổ sẽ không thuốc nào có thể cứu, chỉ có thể cam tâm chờ chết. Hắn nằm mơ cũng không nghĩ tới, người trước mắt này lại thật sự giải quyết được!

Có thể giải quyết được chuyện lớn sinh tử, đừng nói bị đập choáng váng ba lần, đâm mấy châm, chính là lại bị đập choáng váng thêm mười lần tám lần, lại tính là cái gì?

- Lão gia, ngài... ngài...

Nhìn thấy được đại dược vương đứng dậy quỳ xuống, Lộ quản gia lộ vẻ kích động.

Trước đó lão gia lại chỉ nằm, động một cái cũng không thể, ngay cả lời cơ bản cũng nói không nên lời. Bây giờ hắn lại có thể tự mình xuống đất, nói rõ thân thể đã bắt đầu khôi phục.

- Cổ trùng trong cơ thể đã bị giết chết. Lực lượng của ta khôi phục. Chỉ có điều, tai hoạ ngầm còn không có giải trừ, vẫn mong Bạch y sư ra tay...

Ngăn cản Lộ quản gia nâng hắn dậy, đại dược vương lại quỳ gối trước Trương Huyền.

Khế ước cổ tuy rằng bị giết chết, giải quyết căn nguyên vấn đề, nhưng thứ này ở bên trong thân thể mấy ngày qua tàn sát bừa bãi cắn nuốt, đã hoàn toàn tiêu hao sạch sẽ tinh khí thần của hắn. Làm thế nào bổ sung cho thân thể bị hao tổn, khiến cho thể lực một lần nữa khôi phục, còn cần vị y sư trước mắt này ra tay.

Bằng không, người không đến năm mươi, vẫn là dáng vẻ già yếu này, sợ rằng sống không được bao lâu, cũng sẽ chết.

- Giải quyết vấn đề của ngươi hiện tại sao?

Trương Huyền nhướng mày, xem sách bên trong Đồ Thư Quán.

Bị khế ước cổ hành hạ nhiều ngày như vậy, hắn thật sự hao tổn lợi hại. Nếu không phải thân là đại dược vương, có vô số dược liệu trân quý kéo dài tính mạng, sợ rằng sớm đã chết nhiều ngày.

Loại thân thể hao tổn này, cần phải các loại thuốc bổ, điều chỉnh theo ngày tháng, mới có thể có hiệu quả. Chỉ có điều... Trương Huyền không cần.

Chân khí thiên đạo không chỉ có thể khôi phục thể lực, còn có thể khiến cho người ta một lần nữa toả sáng sức sống. Chỉ cần đẩy chân khí của mình chảy dọc theo kinh mạch của đối phương một lần, là có thể giải quyết hao tổn, khiến cho hắn hoàn toàn khôi phục.

Chỉ có điều, chân khí thiên đạo quá mức tinh thuần. Đối phương vừa hôn mê, chân khí tiến vào trong cơ thể dung hợp với chân khí của hắn. Đợi cho tới khi tỉnh táo, rất khó nhận thấy được sự khác thường.

Nhưng bây giờ, muốn trị cho người này, nhất định có thể phát hiện chân khí đặc biệt, sinh lòng nghi ngờ.

Hắn còn không dám mạo hiểm như vậy.

- Giải quyết thì có thể giải quyết. Chỉ có điều...

Trương Huyền có chút do dự, đang muốn mở miệng, lại thấy đại dược vương trước mắt, vẻ mặt kiên định nhìn qua.

- Bạch y sư không cần nói, quy định ta hiểu!

Nói xong bàn tay hắm dựng thẳng lên, bất chợt vỗ ở trên đầu.

Bịch!

Toàn thân hắn nằm trên mặt đất, ngất đi.

Tình huống gì vậy? (1)

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Không nghĩ tới người này dứt khoát như vậy, quyết đoán như vậy, nói hôn mê liền hôn mê, hoàn toàn không dây dưa. Trương Huyền bất đắc dĩ một hồi.

- Khụ khụ, ý của ta là... giải quyết thì có thể giải quyết, còn cần thêm tiền. Ngươi hôn mê hư vậy, ta tìm ai tính toán đây?

Giúp người này giải quyết khế ước cổ, điều kiện trao đổi là dẫn hắn đi Độc Điện. Hiện tại đã hoàn thành giao hẹn, đối phương còn muốn trị liệu thân thể bị tổn thương, cũng không thể bảo mình tiêu hao chân khí một cách vô nghĩa!

Còn chưa nói dứt lời, ngươi lại té xỉu, có phải đối với y sư ta, rất không tôn trọng hay không?

Nghe được hắn lẩm bẩm, Lộ quản gia ở bên cạnh ho khan một tiếng, vội vàng đi lên phía trước:

- Khụ khụ, lão gia nhà chúng ta cũng muốn để cho ngài nhanh chóng trị liệu một chút thôi. Bạch y sư có yêu cầu gì, trực tiếp nói với ta là được. Ta nhất định sẽ thỏa mãn yêu cầu!

- Vậy còn tạm được!

Trương Huyền gật đầu:

- Như vậy đi, các ngươi không phải bán dược liệu sao? Cái ma hồn tán này hẳn phải có không ít đi. Chuẩn bị cho ta ba phần... không, tới mười phần đi.

Nếu như sớm có sự chuẩn bị, cũng không cần động thủ đối với người khác, đập hắn hôn mê.

Hiện tại nếu đã biết, tất nhiên phải lấy thêm mấy phần. Không làm thịt nhà giàu trước mắt này một chút, còn giết ai?

- Mười phần ma hồn tán?

Lộ quản gia sửng sốt, mắt chớp chớp.

- Đúng vậy, lẽ nào các ngươi đường đường là đại dược vương phủ, không lấy ra được sao?

Lông mày Trương Huyền nhíu lại một cái, đồng thời trong lòng lo sợ, có thể mở miệng đòi quá nhiều, đối phương không lấy ra được hay không?

- Cái... cái này...

Vẻ mặt Lộ quản gia rầu rĩ, giống như táo bón:

- Là thứ này quá rẻ...

Ma hồn tán chỉ là tiêu chuẩn bào chế đơn giản nhất của y sư. Một phần phân phối xuống, chỉ có mấy trăm kim tệ. Mười phần đóng lại cũng không quá mấy nghìn. Chút tiền ấy có thể cứu chữa mạng của lão gia...

Đường đường là mạng của đại dược vương, cũng không tránh khỏi quá hạ giá đi!

- Rẻ?

Trương Huyền thoáng sửng sốt một chút, nhìn về phía Mạc Vũ đứng bên cạnh. Sau khi thấy người sau lộ ra vẻ mặt bất đắc dĩ, gật đầu, hắn mới lúng túng cười:

- Cái này... Đúng rồi, phủ đệ các ngươi có bí tịch tu luyện nửa bước Tông Sư và Tông Sư cảnh hay không? Không quan tâm cấp bậc, càng nhiều càng tốt. Nếu như các ngươi có thể thu thập hơn một nghìn quyển, cũng có thể xem như là tiền thù lao.

Tu vi của hắn bây giờ đã đạt được Thông Huyền cảnh đỉnh phong. Muốn đột phá, chỉ có thể thu thập càng nhiều bí tịch khác cao cấp hơn.

Cấp bậc Thiên Huyền vương quốc quá thấp, cao nhất cũng chỉ là Thông Huyền cảnh. Số lượng bí tịch nửa bước Tông Sư thật sự quá ít. Hồng Liên thành này là một thành thị của vương quốc nhất đẳng, lại là trung tâm giao dịch dược liệu, có lẽ lại có thể tìm tới công pháp đủ cấp bậc.

- Bí tịch nửa bước Tông Sư, Tông Sư cảnh? Hơn một nghìn quyển?

Không nghĩ tới vị Bạch Thiềm y sư này muốn thứ cổ quái như vậy, Lộ quản gia suy nghĩ một chút, nói:

- Đại dược vương chúng ta khống chế tất cả dược liệu của Thiên Vũ vương quốc cùng với mười hai vương quốc xung quanh, có không ít người tu luyện không có tiền mua, không thể làm gì khác hơn là sử dụng bí tịch độc môn trao đổi.

- Bởi vậy, nhiều năm qua, bí tịch nửa bước Tông Sư, đại khái tích lũy mấy trăm quyển. Chỉ có điều, thật sự muốn, đại dược vương phủ chúng ta ra lệnh một tiếng, trong khoảng thời gian ngắn thu thập hơn một nghìn quyển không thành vấn đề. Về phần bí tịch công pháp Tông Sư cảnh... Không yêu cầu cấp bậc, thu thập lớn mấy trăm quyển không thành vấn đề. Hơn một nghìn quyển sợ rằng có chút khó khăn.

- Được, ta lại muốn thứ này!

Nghe được bí tịch nửa bước Tông Sư có thể thu thập hơn một nghìn quyển, bí tịch Tông Sư cảnh cũng có thể thu thập lớn mấy trăm quyển, ánh mắt Trương Huyền nhất thời sáng lên, liền vội vàng gật đầu.

Không hổ danh là thành thị của Thiên Vũ vương quốc, quả nhiên cấp bậc cao hơn rất nhiều.

Chỉ cần những bí tịch này thu thập đúng chỗ, có thể dễ dàng đột phá nửa bước Tông Sư, thậm chí ngay cả Tông Sư cảnh cũng có thể đột phá. Đến lúc đó, cho dù ở Độc Điện có nguy hiểm gì, cũng coi như có năng lực ứng phó.

- Được, ngươi đi an bài đi. Ta hiện tại lại chữa trị cho lão gia nhà các ngươi!

Có nhiều bí tịch như vậy làm thù lao, tâm tư Trương Huyền thoải mãn nói một câu, ngón tay đè lên kinh mạch của đại dược vương. Một luồng chân khí thiên đạo được truyền vào bên trong.

Sức sống của đại dược vương tiêu hao như vậy, trên thực tế chính là kinh mạch bế tắc, khí không thông suốt. Chỉ cần dọn sạch sẽ những chỗ bế tắc, chân khí Tông Sư cảnh hùng hậu tất nhiên sẽ một lần nữa săn sóc ân cần tinh, khí, thần, khiến cho hắn khôi phục lại sự khỏe mạnh.

Ầm ầm!

Chân khí tinh thuần dọc theo kinh mạch bế tắc xông mạnh tới. Gông cùm xiềng xích trước đó đều bị phá vỡ. Di chứng do khế ước cổ lưu lại, giống như tuyết trắng gặp phải nắng gắt, lại không có bất kỳ đường nào trốn thoát.

Tai hoạ ngầm trong cơ thể được giải trừ, thân thể bên ngoài đại dược vương khô quắt, da thịt trùng nhão, lại khôi phục sự co dãn và sức sống, giống như trong nháy mắt trẻ hơn mười tuổi.

- Chuyện này...

Đứng ở một bên, Mạc Vũ không ngừng chớp mắt.

Trước đó nàng cho rằng Trương Huyền trị liệu cho đối phương, cũng sẽ giống với các y sư khác, cần phải phối hợp các loại dược liệu, cần phải

tích lũy thời gian tháng ngày chồng chất. Dù thế nào nàng cũng không nghĩ tới, hắn nắm cổ tay đối phương, liền trực tiếp khôi phục...

Đây thật sự là thủ đoạn y sư?

Thế nào nàng lại chưa từng nghe nói qua?

Đi cùng người này không được mấy ngày, vô số chuyện nàng nhận thức trước đây, đều bị phủ định, thế giới quan cũng bị hoàn toàn phá vỡ.

- Được rồi!

Chân khí rất nhanh chảy xuôi ở trong cơ thể đối phương một lần, chỗ bế tắc trong toàn thân đều bị dọn dẹp sạch sẽ, Trương Huyền đứng dậy, thở hắt ra.

So với tính toán trước đó còn muốn đơn giản hơn một chút.

Giải quyết tai hoạ ngầm, đại dược vương cũng thoải mái tỉnh dậy. Nhìn thấy được làn da đã khôi phục lại sự mềm mại, cùng lực lượng toàn thân dâng trào, tuy rằng trong lòng hắn xúc động, nhưng không có chấn động kinh ngạc như Mạc Vũ.

Vị trước mắt này, ngay cả khế ước cổ vô số y sư, độc sư cũng không biết phải làm thế nào, hắn còn có thể trị hết. Khôi phục tổn thương loại chuyện nhỏ này, trị không hết mới thật sự gọi là gặp quỷ.

- Cảm ơn Bạch Thiềm y sư!

Sắc mặt đỏ lên, đại dược vương lại quỳ rạp xuống đất.

Nếu như không phải nhờ vị trước mắt này, sợ rằng hiện tại hắn đã chết.

Loại ân tình này, đã không phải là chuyện tiền tài có thể so sánh được.

- Giao dịch mà thôi! Ta chỉ là kỳ quái, loại địa vị giống như ngươi, tại sao phải ký kết khế ước cổ này, khiến cho bản mình chịu sự khống chế của người khác?

Trương Huyền khoát tay, nghi ngờ nhìn qua.

Ngay cả Mạc Vũ cũng nghĩ không thông.

Đại dược vương ở Hồng Liên thành, ngay cả vương thất Thiên Vũ cũng không dám phái binh ra ngoài thảo phạt, đủ thấy đáng sợ. Người như thế tự nhiên ký kết khế ước cổ. Nếu không phải tận mắt nhìn thấy, nàng nghĩ cũng không dám nghĩa.

- Ai, chuyện này nói ra rất dài dòng. Nếu như các ngươi biết, khiến cho ta ký kết khế ước chính là ai, các ngươi cũng sẽ không nghĩ như vậy!

Nhìn ra được sự nghi ngờ trong mắt hai người, đại dược vương cười khổ.

Đối phương cứu tính mạng của hắn, trải qua sinh tử, hắn cũng biết không có gì không có thể nói. Hắn không có ý định giấu diếm.

- Cùng ta ký kết khế ước chính là... điện chủ của Độc Điện!

- Điện chủ của Độc Điện?

- Ừ!

Đại dược vương gật đầu, ánh mắt phức tạp:

- Đại dược vương thoạt nhìn uy vũ, cường đại, ở Hồng Liên thành không có người nào dám chọc, trên thực tế, chỉ là người phát ngôn của Độc Điện mà thôi! Không chỉ là ta, mỗi một đời đại dược vương chúng ta đều phải cùng điện chủ của Độc Điện ký kết khế ước, thành khôi lỗi để bọn họ đặt ở bên ngoài.

- Mỗi một đời?

Hai người Trương Huyền, Mạc Vũ chắt lưỡi, cũng lập tức lại bừng tỉnh.

Hồng Liên thành là cửa ngõ duy nhất tiến vào Độc Điện. Nếu như phía sau không có Độc Điện ủng hộ, mỗi đời làm sao có thể làm đại dược vương, khống chế thị trường dược liệu với lợi nhuận khổng lồ như vậy?

Lại làm sao có thể đối mặt với vương quốc cũng hoàn toàn không có chút sợ hãi nào. Ngay cả vương tử, công chúa cũng dám chém giết?

Cũng chỉ có Độc Điện loại thế lực quỷ dị khó lường này ở sau lưng ủng hộ, mới có nội tình như vậy.

Nếu không, một thành thị suy bại cổ xưa mà thôi, cho dù khống chế dược liệu lưu thông, khẳng định cũng không dám đối đầu cùng vương quốc lớn như Thiên Vũ!

Thiên Vũ vương quốc lại có danh sư nhị tinh, thậm chí còn một vị vượt xa hơn.

Có loại danh sư giáo hóa này, mặc dù không phải người người như rồng, nhưng tu vi chỉnh thể tất nhiên vượt qua Thiên Huyền vương quốc rất nhiều. Đại quân vừa ra, long trời lở đất, dời núi lấp biển. Nếu không có Độc Điện ở sau lưng ủng hộ, một Hồng Liên thành nho nhỏ, làm sao có thể biến thành loại địa phương ngoài vòng pháp luật giống như hiện tại?

Chắc hẳn đã sớm bị san bằng.

- Chỉ có chủ nhân thi triển cổ này tử vong, khế ước cổ mới có thể phát tác. Lẽ nào...

Trương Huyền nghĩ đến cái gì, không nhịn được nhìn qua.

- Không sai!

Đại dược vương gật đầu:

- Lần này điện chủ chết!

- Trước đó Lộ quản gia đã nói, Độc Điện gần đây nội chiến, rất nguy hiểm, không gặp gỡ người ngoài, không phải là nói chuyện giật gân! Lần này điện chủ của Độc Điện đột nhiên chết bất đắc kỳ tử. Ba truyền nhân của hắn đều muốn tranh đoạt vị trí điện chủ, lúc này mới phát sinh hỗn

loạn. Cho dù là ta, cũng không dám tùy ý qua đó. Bằng không, chết cũng không biết chết như thế nào.

Đại dược vương cười khổ:

- Đối với bọn họ mà nói, ta chính là một khôi lỗi mà thôi. Chỉ cần Độc Điện tồn tại, sau đó có thể một lần nữa lập một người mới.

Mặc dù không muốn thừa nhận, Trương Huyền cũng biết đây là sự thực.

Chỉ cần có Độc Điện ở sau lưng ủng hộ, nâng ai lên làm đại dược vương, còn không phải là chuyện một câu nói sao?

Trước mặt người ngoài, đại dược vương uy phong lẫm lẫm, lại chỉ là khôi lỗi có cũng được không có cũng được. Nếu không phải chính tai nghe nói, hắn cũng khó có thể tin được.

Đại dược vương nhìn về phía Trương Huyền, trong mắt mang theo sự nghiêm trọng:

- Bạch Thiềm y sư, ngươi đã cứu ta, lấy điều kiện trao đổi, dẫn ngươi đi Độc Điện là chuyện ta nên làm. Chỉ có điều... hiện tại ba truyền nhân đang tranh vị. Toàn bộ Độc Điện khắp nơi đều nguy hiểm đáng sợ. Ai qua đó cũng chỉ có một con đường chết. Nếu như ngươi có thể chờ, không ngại ở lại chỗ này của ta, ta cũng sẽ luôn luôn tìm hiểu tin tức cho ngươi. Một khi xác lập điện chủ mới, chúng ta sẽ đi qua, có thể tránh được không ít nguy hiểm.

Tranh đoạt Độc Điện, không khác mấy so với vương tử đoạt đích, tràn ngập âm mưu và giết chóc.

Người ngoài tiến vào trong, chuẩn bị không tốt sẽ bị trở thành quân cờ, chết cũng không biết chết như thế nào.

Có thể nói, Độc Điện hiện tại tuyệt đối là rất rối loạn, rất nguy hiểm.

Chỉ có điều, một khi điện chủ được xác định, cần phải lôi kéo lòng người, chèn ép người thất bại, ngược lại sẽ ổn định cục diện, an toàn hơn một chút.

- Ta không đợi được!

Biết đối phương nói rất chính xác, không có ý tứ lừa dối, nhưng Trương Huyền vẫn không chờ được.

Khí độc trong người, tuy rằng bị chân khí thiên đạo áp chế, nhưng ai cũng không dám bảo đảm khi nào sẽ cắn trả.

Để cho hắn chờ ba ngày, năm ngày, mười ngày nửa tháng còn có thể. Chờ một hai năm, khẳng định hắn kiên trì không được.

- Thật ra... nếu như Bạch y sư quả thật sốt ruột, cũng không phải là không thể được.

Thấy vị ân nhân cứu mạng này có chút nóng nảy, muốn nhanh chóng đi tới Độc Điện, đại dược vương trầm tư một chút, nói:

- Ba đại đệ tử của lão điện chủ, đều khống chế một phần ủng hộ của Độc Điện, thế lực ngang nhau. Dựa theo tình huống bình thường, không một hai năm, quả thực rất khó cân nhắc quyết định xuống được. Chỉ có điều, cũng không nhất định!

- Nói rõ một chút!

Ánh mắt Trương Huyền nhất thời sáng lên.

Đại dược vương nói:

- Độc Điện giống như nghiệp đoàn luyện đan sư, nghiệp đoàn luyện khí sư, cũng có tổng bộ và rất nhiều phân bộ. Hồng Liên sơn mạch này của chúng ta, chỉ là một phân bộ nho nhỏ trong đó mà thôi!

Trương Huyền gật đầu.

Thông qua quan sát các loại sách, hắn cũng biết, chỗ vị trí hiện tại so với thế giới này chỉ là muối bỏ biển, căn bản không tính là cái gì.

Độc Điện của Hồng Liên sơn mạch, danh tiếng tuy rằng rất lớn, cũng chỉ ở phạm vi quản của Thiên Vũ vương quốc lý, mới có vẻ lợi hại.

Tình huống gì vậy? (2)

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Đến quốc gia càng cao hơn, tất nhiên có tồn tại phân bộ lợi hại hơn.

- Theo ta được biết, lão điện chủ đột nhiên chết bất đắc kỳ tử, không truyền vị trí cho bất kỳ kẻ nào. Trong điện, tất cả trưởng lão đã phái người đưa tin tức này đi tới tổng bộ! Nếu như tổng bộ nguyện ý quản lý, phái đặc sứ qua, bình định nội loạn, xác định điện chủ sẽ phải đơn giản hơn không ít, thời gian cũng sẽ rút ngắn!

Đại dược vương nói.

- A? Còn có chuyện này sao?

Ánh mắt Trương Huyền nhất thời sáng lên.

Chỉ cần là phân bộ, phải nghe theo an bài từ tổng bộ.

Điện chủ của phân bộ tử vong, tổng bộ phái người qua, cho dù lại loạn nữa, cũng nhất định có thể trong giải quyết khoảng thời gian ngắn.

- Loại tình huống giống như vậy, tổng bộ Độc Điện phái người qua sẽ mất bao nhiêu thời gian? Lại mất bao lâu mới có thể bình định nội chiến? Trước đây từng có tiền lệ hay không?

Trương Huyền không nhịn được hỏi.

- Căn cứ vào lịch sử Độc Điện trước kia, quả thực từng có tiền lệ. Chỉ có điều...

Đại dược vương có chút do dự, vẻ mặt cười gượng:

- Lúc này, thật sự không thể xác định được. Độc Điện của Hồng Liên sơn mạch, nghe uy phong. Trên thực tế đối với tổng bộ mà nói, chỉ là một góc, không phải là một địa phương được coi trọng. Thật sự phái đặc sứ qua, không cần nửa tháng là có thể hoàn toàn bình định... Đối phương nếu như cảm thấy không có vấn đề gì, sẽ không phái người qua, sẽ để mặc cho phát triển, không một hai năm sẽ không giải quyết được!

Tuy rằng phái một đặc sứ là có thể giải quyết, nhưng đối với với Độc Điện mà nói, một địa phương nhỏ có cũng được không có cũng được, không cần thiết lãng phí tinh lực, không phái qua cũng rất bình thường.

Trước đây đã từng có loại tình huống này.

Nếu thật sự như vậy, cũng có chút vô nghĩa.

Cho nên, cho dù là hắn, cũng không có cách nào đoán được thời gian nội chiến.

- Không có cách nào xác định, cũng không thể cứ chờ xem!

Nghe xong giải thích, Trương Huyền càng phiền muộn hơn.

Hắn muốn tìm đủ sách của độc sư để học tập, giải quyết tai hoạ ngầm khí độc trong cơ thể. Dù sao hắn cũng không khả năng cứ chờ một tin tức không xác định, chờ thêm một, hai năm!

- Biện pháp tốt nhất vẫn là chờ. Chỉ có điều, Bạch y sư nếu quả thật muốn đi qua, hiện tại ta có thể dẫn ngươi đi. Chỉ là... gặp phải chuyện gì, ta cũng không có cách nào bảo đảm!

Đại dược vương có chút do dự, nói.

- Ta suy tính một chút!

Hắn đi Độc Điện chỉ là để đọc sách. Chỉ cần không tiếp xúc với chuyện bọn họ tranh đoạt vị trí điện chủ, sẽ không có nguy hiểm trong tưởng tượng.

Đương nhiên, hắn đối với độc sư cũng không biết gì. Có loại tình huống này hay không, hắn cũng không tiện nói.

Chỉ có thể đi bước nào nhìn bước đó.

- Chờ ngươi thu thập xong sách, chúng ta lại xuất phát!

Do dự một chút, Trương Huyền thực sự đưa ra quyết định.

Vất vả trăm cay nghìn đắng đi tới Hồng Liên thành, không có khả năng cứ chờ đợi. Đã như vậy, nên đi thì đi, cần gì quan tâm tới nội chiến gì đó.

Chỉ có điều, trước đó, thực lực có thể nâng cao được chút nào hay chút đó.

Chỉ cần đạt được Tông Sư đỉnh phong, dựa vào Thiên Đạo Đồ Thư Quán và chân khí thiên đạo tinh thuần, nửa bước Chí Tôn cũng có thể đánh một trận. Cho dù người của Độc Điện muốn giết chết hắn, chỉ sợ cũng rất khó làm được.

- Thu thập sách?

Đại dược vương có chút nghi ngờ.

Thời điểm vừa rồi, chuyện Trương Huyền cùng Lộ quản gia nói điều kiện, hắn đã rơi vào hôn mê, cũng không biết.

- Là như vậy...

Trương Huyền giải thích một chút.

- Hóa ra Bạch y sư cần những quyển sách này. Cái này đơn giản. Ta tự mình đi giúp ngươi đốc thúc, tốc độ có thể nhanh hơn một chút. Tối đa ba ngày, là có thể thu thập tất cả sách nửa bước Tông Sư, Tông Sư cảnh trong toàn bộ Hồng Liên thành qua đây!

Nghe được vị Bạch Thiềm y sư lợi hại này, đòi thù lao không ngờ là cái này, đại dược vương cũng sững sờ. Ngay lập tức hắn mỉm cười, ánh mắt tràn đầy vẻ tự tin.

Hồng Liên thành trải qua hắn nhiều năm kinh doanh, đã sớm thành một khối thùng sắt. Những quyển sách này tuy rằng trân quý, nhưng chỉ cần hắn tự thân xuất mã, vẫn là chuyện vô cùng đơn giản.

- Vậy là tốt rồi. Nhờ cậy đại dược vương!

Nghe thấy ba ngày là xong, Trương Huyền thở ra một hơi, gật đầu.

- Vẫn mong Bạch y sư tạm thời ở lại đây. Ta sẽ đi đốc thúc một chút.

Đại dược vương đứng dậy, gọi một tên hộ vệ, an bài chỗ ở của hai người, sau đó vội vã đi ra ngoài.

Ân nhân cứu mạng yêu cầu, hắn cũng không dám chậm trễ.

- Tạm thời ở lại đây đã!

Trương Huyền biết sốt ruột cũng vô dụng. Hắn dẫn theo Mạc Vũ, an tâm ở lại.

...

- Các ngươi nói người kia đến cùng là chẩn đoán bệnh đúng, hay sai?

Bên ngoài phủ đệ của đại dược vương, rất nhiều y sư vừa rời khỏi, tập trung lại cùng một chỗ, mỗi một người đều mày nhăn lại.

Từ phủ đệ đi ra, bọn họ vẫn chưa rời khỏi, mà canh giữ ở nơi đây.

Đường đường là y sư nhị tinh, tam tinh, tồn tại danh tiếng chấn động vương quốc, tự nhiên bị một tên y sư nhất tinh chưa có ai từng biết tới cướp đi danh tiếng, đổi lại thành ai, cũng sẽ buồn bực không thôi.

- Một y sư nhất tinh có thể chẩn đoán bệnh đúng sao? Đùa gì thế? Đoán chừng là ăn nói bừa bãi!

- Điều này lại không nhất định. Một câu nói khiến cho đại dược vương có phản ứng lớn như vậy, nếu như không phải nói đúng, làm sao có thể?

- Nếu thật sự nói đúng, vậy khế ước cổ là cái gì? Trước nay, tại sao ta chưa từng nghe qua?

Càng thảo luận, mọi người càng cảm thấy không hiểu.

Nếu như nói người này là nói bậy, không có khả năng khiến cho đại dược vương phản ứng như thế, thậm chí không tiếc đuổi tất cả bọn họ đi.

Nếu là nói thật, khế ước cổ lại là cái gì? Thế nào trước đó bọn họ chưa từng nghe qua?

Trên thế giới còn có loại bệnh này sao?

Hơn nữa... y sư nhất tinh, làm sao có thể còn lợi hại hơn so với bọn họ, làm thế nào nhìn ra được?

- Bạch Thiềm này, ta và hắn ở chung không biết bao nhiêu năm, từ khi nào có loại bản lĩnh này vậy!

Trong đám người, Thành Phong y sư buồn bực suy nghĩ muốn phát điên.

Thành Phong y sư và Bạch Thiềm y sư quen thuộc nhất, vốn định giễu cợt đối phương một chút, khiến cho đối phương xấu mặt. Nhưng hắn nằm mơ cũng không nghĩ tới, người ta thật sự nhìn ra vấn đề, hung hăng đánh vào mặt hắn.

- Đừng rầu rĩ. Có chính xác hay không, ở chỗ này chờ, chắc hẳn rất nhanh sẽ có kết quả!

- Nếu như hắn thật sự chẩn đoán được chứng bệnh của đại dược vương, có thể nghênh ngang đứng đi ra. Bằng không, chỉ có thể biến thành thi thể!

Mộc Hoành và hai vị y sư tam tinh lợi hại nhất cắt ngang lời bàn luận của mọi người.

- Đúng vậy!

Mọi người đồng thời gật đầu.

Người này không biết trời cao đất rộng, một quyền đánh ngất xỉu đại dược vương, đã phạm vào kiêng kỵ. Có thể trị hết chứng bệnh còn dễ nói. Trị không hết, nhất định sẽ bị giết chết.

Biết được điểm ấy, mọi người không tiếp tục rầu rĩ. Chỉ cần người này là đi thẳng ra ngoài, lại cho thấy hắn thật sự nhìn ra được căn bệnh. Nếu đi ngang ra, đã nói rõ hắn ăn nói bừa bãi, thích thể hiện tìm đường chết.

- Không cần suy nghĩ, nhất định là đi ngang ra ngoài...

Thành Phong y sư cắn chặt hàm răng. Chỉ có điều nói còn chưa có nói xong, liền nghe được trước mặt "két" một tiếng. Cửa lớn của phủ đệ mở ra một chút.

- Mau nhìn, có người đi ra...

Nghe được âm thanh, rất nhiều y sư đồng loạt nhìn sang. Chỉ liếc mắt thoáng nhìn qua, mắt của tất cả đều thoáng chút trợn tròn, không lập tức ngất đi.

Đi ra là một lão nhân, Lộ quản gia đi theo sau lưng, vẻ mặt cung kính.

- Đây là... đại dược vương?

Thấy rõ gương mặt của đối phương, tất cả y sư đồng thời nuốt hớp nước miếng.

Vừa rồi khám bệnh cho đại dược vương trong thời gian dài như vậy, bọn họ làm sao có thể không biết!

Tuy rằng người này so với người trước đó trẻ lại không ít, nhưng có thể khiến cho Lộ quản gia cung kính như thế, trừ hắn ra còn ai vào đây nữa?

Mới vừa rồi còn nằm ở trên ghế nằm, vẫn không nhúc nhích, giống như sắp chết... Không tới hai mười phút, nghênh ngang đi tới, khí tức mười phần, trẻ hơn mười tuổi...

Ai có thể nói cho ta biết chuyện gì xảy ra không?

Cho dù thật sự nhìn ra được chứng bệnh, trị liệu cũng cần tốn thời gian nhất định đi?

Hai mười phút chữa trị xong... khiến cho hắn tự đi ra ngoài.

Trời ạ, thật sự không nhìn lầm chứ?

- Cái này...

Thân thể Thành Phong y sư còn thoáng lắc lư một cái, thiếu chút nữa nôn ra máu.

Vừa nói đối phương khẳng định nằm đi ra, kết quả... đại dược vương đứng đi ra.

Ai có thể nói cho ta biết, chuyện gì xảy ra?

- Các vị y sư còn chưa đi sao?

Đi ra khỏi viện, nhìn thấy được mọi người không ngờ còn chưa rời đi, đại dược vương mỉm cười.

- Đại dược vương, ngài đây là...

Mộc Hoành y sư không thể tiếp tục kìm chế được, đi lên phía trước, vẻ mặt kỳ quái.

- Là Bạch Thiềm y sư giúp ta chữa trị chứng bệnh. Y thuật của hắn thật cao!

Ánh mắt đại dược vương lộ ra sự sùng bái, cảm thán một câu, liền ôm quyền:

- Được rồi, các vị, ta còn có việc, lại không chậm trễ được. Từ biệt!

Nói xong hắn đi nhanh rời khỏi đó.

- Thực sự là hắn trị sao?

- Hai mười phút ngắn ngủi, khiến cho một người thoạt nhìn hơn chín mươi tuổi, biến thành chưa đầy năm mươi tuổi?

Tuy rằng sớm có suy đoán, nhưng nghe được hắn chính miệng xác nhận, tất cả mọi người vẫn cảm thấy cháng váng đầu óc, mắt hoa lên, mơ hồ.

Bọn họ nhiều người như vậy, nghiên cứu hồi lâu cũng nghiên cứu không ra chứng bệnh. Đối phương trong thời gian ngắn như vậy đã chữa trị xong... Đây là trình độ gì?

Thực sự là y sư nhất tinh?

- Xem ra... Chúng ta đều nhầm. Vị Bạch Thiềm y sư này sợ rằng sớm đã không phải là y sư nhất tinh!

Buồn bực một hồi, một vị y sư tam tinh không nhịn được nói.

Huy hiệu không có nghĩa là thực lực.

- Đúng vậy, y sư nhất tinh làm sao có thể dễ dàng chữa trị được cho đại dược vương... Loại năng lực này, sợ là đạt tới tứ tinh!

Vị y sư tam tinh thứ hai cũng nói.

Mặc dù không muốn thừa nhận, Mộc Hoành y sư cũng gật đầu.

- Y sư tứ tinh... Chờ hắn đi ra, ta nhất định phải cố gắng bái kiến, bù đắp sự đường đột trước đó!

- Đúng vậy, ta cũng phải cố gắng thỉnh giáo...

Nghe được ba vị y sư tam tinh phán đoán như vậy, sắc mặt những người khác đồng thời trở nên ngưng trọng.

Thời gian trước ở đại điện, bọn họ không ít lần cười nhạo đối với vị Bạch y sư này.

Hiện tại biết hắn có thể là một vị y sư đạt được tồn tại tứ tinh siêu cường, bọn họ đều cảm thấy hoảng hốt.

- Đáng giận. Đừng để cho ta thấy ngươi. Nếu không, không đánh chết ngươi không được...

Mọi người đang thầm hạ quyết định, liền nghe được một tiếng gào thét phẫn nộ. Bọn họ đồng thời xoay mặt nhìn lại, chỉ thấy một người chỉ ngay cả áo khoác cũng không mặc, vẻ mặt đầy tức giận đứng ở cách đó không xa, bàn tay vung vẩy.

- Bạch Thiềm y sư?

Nhìn thấy rõ ràng dáng vẻ của người này, tất cả y sư đều sửng sốt. Ngay lập tức hai mắt bọn họ tỏa ra ánh sáng, lao vọt tới.

Đáng thương cho Bạch y sư mới từ hôn mê tỉnh lại, phát hiện không chỉ huy hiệu y sư bị cướp, áo khoác cũng bị lột. Hắn tức giận kêu loạn, đang muốn tìm kiếm "hung thủ", lại thấy một đám y sư nhị tinh, tam tinh xông tới giống như nhìn thấy thần tượng.

Hắn khiếp sợ đến mức hoa cúc căng thẳng, toàn thân mềm nhũn...

Những người này bình thường nhìn thấy ta, đều cao cao tại thượng, xem thường. Thế nào ta vừa hôn mê một chút, bọn họ lại đều giống như nhìn thấy tiền bối?

Ai có thể nói cho ta biết...

Trời ạ, đây là tình huống gì vậy?

Nửa bước Tông Sư

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Thành Phong y sư, đây là... chuyện gì xảy ra?

Thật vất vả mới hồi thần, nhìn thấy được một người quen cũ, Bạch Thiềm y sư vội vàng hỏi.

- Bạch y sư, vừa rồi là ta có mắt như mù, không biết mấy năm không gặp, y thuật của ngươi đã tăng trưởng đến trình độ loại này. Có nhiều mạo phạm, mong rằng thứ lỗi!

Bị điểm tên, Thành Phong y sư sắc mặt đỏ lên, vội vàng ôm quyền.

-...

Trên đầu Bạch Thiềm y sư xuất hiện dấu chấm hỏi.

Đám người kia đều uống lộn thuốc hay thế nào vậy?

Ta chỉ bất tỉnh một chút, thế nào thái độ của bọn họ đều như vậy?

Nghi ngờ một hồi, vị Bạch y sư vẻ mặt nằm mộng cũng coi như hiểu được, người cướp giật huy hiệu của hắn, hình như giả mạo hắn trị bệnh cho đại dược vương!

Người này đánh mình ngất xỉu, không đoạt tiền, không cướp đồ, trả tiền mua cho mình dược liệu mấy vạn kim tệ... Chỉ vì giúp người khác chữa

bệnh?

Thế nào hắn lại có cảm giác không đáng tin như thế?

Trên đời này vẫn còn có loại chuyện tốt này...

Thật sự như vậy, có phải nên suy tính một chút, lại đi tới ngõ nhỏ không người chờ đợi?

Nếu không cầu xin ông trời, có thể thương xót, ban thưởng cho thêm cho hắn một hai tên cướp...

...

Bên ngoài Bạch Thiềm y sư thành khẩn tâm nguyện, Trương Huyền cũng không biết được rõ ràng. Ba ngày nay, hắn vẫn đợi ở đại dược vương phủ. Ngoại trừ lật xem sách bên trong Đồ Thư Quán, nhanh chóng học tập, chính là chỉ điểm cho Mạc Vũ.

Đây là trước đó hắn đáp ứng đối phương. Bây giờ tìm đến đại dược vương, hắn cũng nên thực hiện lời hứa.

Trải qua mấy ngày học tập, Mạc Vũ đối với người thanh niên trước mắt, so với nàng tuổi còn nhỏ hơn, đã bội phục muốn quỳ rạp trên mặt đất.

Lão sư đan dược của nàng, là tồn tại có danh tiếng trong Thiên Vũ vương quốc, nhưng khi chỉ điểm luyện đan, còn xa mới bằng được trọng tâm đối phương nói tới, thật sự trúng điểm yếu hại.

Trải qua ba ngày học tập, sửa chữ, thuật luyện đan của nàng đột nhiên tăng mạnh, không ngờ đã có thể một mình có thể luyện ra đan dược nhị phẩm.

Chế luyện đan dược nhị phẩm, có thể sát hạch luyện đan sư nhị tinh. Chỉ cùng học ba ngày, lại đạt được loại trình độ này, ngay cả nàng tự mình trải qua, cũng có ảo giác như đang nằm mộng.

Phải biết rằng dưới tình huống bình thường, từ nhất tinh đến nhị tinh, không năm, sáu năm rèn luyện, là không thể nào làm được.

- Bạch y sư, tất cả sách ngươi cần, chúng ta đã tìm tới!

Sáng sớm ngày thứ tư, hai người vẫn một dạy, một học, lại thấy đại dược vương đi đến.

- Đi qua nhìn một chút!

Trương Huyền đứng dậy.

Đợi ba ngày, chính là chờ cái này. Quả nhiên không khiến mình thất vọng.

- Mời đi bên này!

Đại dược vương đi phía trước dẫn đường, rất nhanh đi tới một gian phòng rộng rãi. Bên trong bày đủ các loại sách. Đưa mắt nhìn lại, một loạt phía ngoài cùng quả nhiên là bí tịch nửa bước Tông Sư và Tông Sư cảnh.

- Ta xem một hồi, các ngươi đi ra ngoài trước!

Biết phương pháp đọc sách của hắn quá mức kinh thế hãi tục, Trương Huyền khoát tay áo.

- Vâng!

Đại dược vương và Lộ quản gia đi ra ngoài. Mới vừa đi ra ngoài cửa, bọn họ liền nghe được những âm thanh gấp gáp vang lên, giống như có người đang chạy bộ ở trong gian phòng.

Đặc biệt tìm những quyển sách này qua, không phải là muốn xem sao?

Chạy bộ?

Liếc mắt nhìn nhau, hai người đều lộ ra vẻ mặt nghi ngờ.

- Bạch y sư là cao nhân, hành sự ngoài dự đoán mọi người cũng là rất bình thường. Chúng ta vẫn... tạm thời đừng để ý tới!

Cố nén mong muốn kích động vào xem một chút, đại dược vương lắc đầu.

Y sư khác, xem bệnh cần phải hỏi, quan sát... Người này thì hay rồi, đập người hôn mê, mới có khả năng chẩn đoán chính xác!

Trị bệnh cứu người, thù lao đều là dược liệu, kim tệ. Thứ hắn muốn lại là công pháp không quan tâm cấp bậc...

Ham nhiều không tiêu hóa hết, đây là nguyên lý ai cũng biết. Người tu luyện thông thường chỉ tu luyện một loại công pháp là được. Tìm nhiều như vậy, làm gì?

Ba ngày qua, vấn đề này vẫn quanh quẩn trong lòng. Hai người nghĩ ra mười mấy lý do, cũng cảm thấy không đáng tin cậy.

Vốn tưởng rằng tìm sách tới, có thể từ hành động của hắn biết được một ít. Kết quả bọn họ lại nghe được tiếng chạy bộ...

Tìm bí tịch qua, hoặc là nhìn, hoặc là học tập. Tệ nhất cũng muốn lật xem một chút!

Kết quả lại là chạy bộ...

Sớm biết rằng cao nhân hành sự không tầm thường, nhưng... mẹ nó cái này cũng quá không tầm thường đi!

- Lão gia, bây giờ chúng ta làm gì?

Đứng giữa trời, nghe được ngoại trừ tiếng chạy bộ, thật sự nghe không ra âm thanh gì khác, Lộ quản gia không nhịn được nói:

- Có nên cũng cùng... chạy một hồi?

- Không cần, ở bên ngoài chờ xem. Hắn chạy xong... Nhất định sẽ đi ra!

Đại dược vương lắc đầu đang muốn nói tiếp, liền nghe được thư phòng "két" một tiếng mở ra. Bạch y sư đi ra.

- Cái này... Bạch y sư, lẽ nào những thư tịch này không đúng?

Thấy rõ đối phương, đại dược vương sửng sốt, có chút nghĩ không ra.

Đặc biệt đòi những quyển sách này, vốn tưởng rằng hắn sẽ ở bên trong xem một ngày, hai ngày. Thế nào mới chạy bộ một hồi... Lại đi ra?

Thời gian ngắn như vậy, ngay cả có bao nhiêu sách cũng không thấy rõ đi?

- Đã xem xong!

Trương Huyền gật đầu.

- Nếu như không đúng, ta lại nghĩ biện pháp... A? Ngươi nói cái gì? Xem… xem….xem xong?

Thân thể thoáng lắc lư một cái, đại dược vương và Lộ quản gia thiếu chút nữa thì nôn ra máu ngất xỉu.

Chúng ta vất vả trăm cay nghìn đắng, tìm hơn một ngàn quyển sách. Ngươi tiến vào trong mấy phút... xem xong?

Nghe thấy được tiếng chạy bộ, xem khi nào?

- Ừ, sách của ngươi có giúp đỡ rất lớn đối với ta. Cảm ơn!

Không để ý tới sự chấn động kinh ngạc của đối phương, Trương Huyền gật đầu.

Tổng cộng chừng một ngàn quyển sách, tùy tiện chạy một chút liền sờ xong. Nói thật, mấy phút mới ra ngoài, vẫn là vì hắn đột phá nửa bước Tông Sư, lúc này mới chậm trễ một ít thời gian. Nếu không, có khả năng đối phương còn chưa đi ra khỏi cửa lớn, chỉ sợ hắn cũng đã "xem" hết.

Đại dược vương thu thập những quyển sách này, nửa bước Tông Sư tương đối đầy đủ, hình thành công pháp thiên đạo hoàn chỉnh. Hắn lại lập tức tu luyện.

Nửa bước Tông Sư chỉ là một lần quá độ thăng cấp Tông Sư. Có công pháp chính xác, tiến bước cực nhanh. Mấy phút, hắn đã thuận lợi đột phá, đồng thời củng cố tu vi.

Về phần công pháp Tông Sư cảnh, chỉ thu thập bảy, tám trăm cuốn, cách hình thành công pháp hoàn chỉnh, còn kém một ít. Hắn cũng sẽ không tiếp tục tu luyện.

Tu vi đạt được nửa bước Tông Sư, lực lượng của hắn lại tăng mạnh. Tự nhiên vượt qua một nghìn đỉnh, đạt được hơn 1500 đỉnh.

Loại lực lượng này đã có thể sánh ngang cùng Tông Sư cảnh sơ kỳ.

Tông Sư cảnh sơ kỳ 1000 đỉnh, trung kỳ 2000 đỉnh, hậu kỳ 3000 đỉnh, đỉnh phong 4000 đỉnh!

Nửa bước Tông Sư lại đạt được 1500 đỉnh. Cho dù ở trong Tông Sư sơ kỳ, cũng đến thượng trung lưu.

Mấu chốt nhất chính là... Người khác đột phá nửa bước Tông Sư, không tốn ba, năm năm, thậm chí vài chục năm cũng làm không được. Hắn... chỉ mấy phút!

May là, chân khí thiên đạo vô cùng tinh thuần, không ai có thể nhìn ra tu vi. Bằng không, để cho đại dược vương biết người này mới vừa đi vào có chút thời gian như vậy, tu vi lại tăng trưởng một bậc, nhất định sẽ lập tức khóc ra thành tiếng.

Phải biết rằng, trước đây hắn vì đột phá nửa bước Tông Sư, lại ăn không biết bao nhiêu dược liệu, sử dụng tiền tài cân nhắc, cũng có thể mua được một tòa thành trì.

Nhiều thứ như vậy mới đột phá. Còn "Bạch y sư" đi vào chạy một hồi ra, lại thành công...

Trên thế giới thiên tài lợi hại nhất, cũng sẽ lập tức bị công kích tới thương tích đầy mình.

- Không có gì, chuyện phải làm thôi!

Cố nén kích động muốn phát điên, đại dược vương không nhịn được hỏi:

- Bạch y sư, vậy... tiếp theo chúng ta làm gì? Vẫn đi Độc Điện sao?

- Đương nhiên phải đi!

Trương Huyền mỉm cười:

- Không chỉ phải đi, còn muốn quang minh chính đại đi!

- Quang minh chính đại?

- Không sai!

Trương Huyền gật đầu:

- Trước đó ngươi không phải nói, chuyện lão điện chủ tử vong, đã thông báo với tổng bộ sao?

- Ừ! Cũng không biết tổng bộ có phái đặc sứ qua hay không? Nếu như phái qua, chắc hẳn có thể rất nhanh dẹp yên phản loạn. Chúng ta cũng có thể an toàn qua đó!

Đại dược vương nói:

- Nếu như không phái... Có thể sẽ có chút phiền phức.

- Ta đã nghĩ xong biện pháp! Cùng với ở chỗ này chờ đợi mờ mịt, có lẽ đặc sứ sẽ không tới. Còn không bằng... Làm ra một đặc sứ xuất hiện!

Trương Huyền nói.

- Làm ra một đặc sứ?

Đại dược vương có chút không rõ.

- Rất đơn giản, ngươi dẫn ta đi Độc Điện, lại nói ta là đặc sứ! Dù sao người bọn họ cũng chưa thấy qua. Nói vậy cũng không phát hiện được.

Ba ngày nay, hắn cũng nghĩ xong. Cùng với chờ đợi, còn không bằng chủ động xuất kích.

Nếu Độc Điện nội chiến, hiện tại tiến vào trong không an toàn, vậy chuẩn bị một... thân phận đối phương có tranh đấu mấy đi nữa cũng không dám động.

Những người này không phải là không biết đặc sứ là ai, sẽ tới hay không sao?

Vậy liền trực tiếp giả mạo đặc sứ!

Dù sao mục đích của chính mình là đọc sách. Xem xong có thể rời khỏi đó. Cho dù sau đó bị phát hiện, người cũng đã chạy thoát, không quan trọng.

Trước đó, ngay cả danh sư cũng giả mạo qua. Một đặc sứ Độc Điện mà thôi, chỉ cần không có gì bất ngờ xảy ra, sẽ không có quá nhiều vấn đề.

- Giả mạo... đặc sứ?

Sắc mặt đại dược vương thoáng cái trở nên trắng bệch, thân thể không ngừng run rẩy.

Đại ca, ta lớn tuổi, trái tim không tốt... ngươi xác định không có nói đùa chứ?

Giả mạo không có khả năng chơi được. Vạn nhất xuất hiện vấn đề, có thể sẽ lập tức bị đánh chết!

- Ừ! Chuẩn bị một chút, chúng ta lại lên đường. Ngươi trước đó đã đáp ứng, dẫn ta đi Độc Điện. Sẽ không phải đổi ý chứ?

Trương Huyền nhìn qua, nhướng mày:

- Nếu như ngươi sợ hãi, đưa ta đến Độc Điện là được, không cần cùng qua!

- Ta...

Chuyện này căn bản không phải vấn đề có khiếp sợ hay không, cũng không phải có đi tới Độc Điện hay không...

Mà là giả mạo đặc sứ, một khi bị phát hiện, chết một vạn lần cũng không đủ!

Hắn vốn cho rằng đối phương chữa trị tốt chứng bệnh của hắn, chỉ cần chút sách là được, yêu cầu không cao. Hắn nằm mơ cũng không nghĩ tới, khó nhất ở chỗ này...

Sớm biết rằng ngươi đánh chủ ý này, ta tình nguyện chết, cũng không đáp ứng!

Hiện tại đổi ý... còn kịp không?

Da mặt đại dược vương co giật. Lần này là khóc thật.

Tiến vào Độc Điện

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Ô ô ô ô!

Hồng Liên sơn mạch gió mạnh như đao, cắt qua da đau đớn. Cảnh sắc màu đỏ đơn điệu, thấy nhiều khiến cho mắt người khó chịu, mệt mỏi rã rời khác thường.

Thường xuyên có con sâu kích thước thừng một đầu ngón tay, từ trước mắt bò qua, ẩm ướt tanh hôi, khiến cho người ta buồn nôn.

- Đây là trùng ẩm ướt đặc biệt của Hồng Liên sơn mạch, lấy dược liệu để sống, là thiên địch của dược liệu. Chỉ có điều, kỳ quái chính là, thi thể lại là vật phẩm đại bổ của dược liệu, làm phân bón để trồng dược liệu, linh khí ép người, tiên diễm loá mắt. Rất nhiều dược liệu không có cách nào trồng được, có thứ này, chẳng những có thể dễ dàng trồng, còn mọc lên với xu hướng khả quan. Chính vì vậy, Hồng Liên thành mới có thể trở thành nơi giao dịch dược liệu lớn nhất của mười ba vương quốc xung quanh!

Sâu bên trong sơn mạch có hình dạng giống như hoa sen, hai bóng người đi bộ về phía trước. Một người trong đó nhìn sâu đóng đầy dưới mặt đất, giải thích.

- Thảo nào, ta vẫn luôn nghĩ, địa phương hoang vu như thế, cây cối không mọc, Hồng Liên thành làm sao có thể trở thành nơi dược liệu tập

trung. Thì ra là thế.

Bóng người thứ hai gật đầu, đi về phía trước mấy bước, nhìn về sương mù phía trên đầu che khuất ánh sáng mặt trời, hỏi tiếp:

- Đây là khí độc ngươi nói tới?

Hai người chính là Trương Huyền và đại dược vương trước đó đã rời khỏi Hồng Liên thành đi tới Độc Điện.

Bởi vì đi Độc Điện quá mức nguy hiểm, nên hắn không dẫn theo Mạc Vũ, để cho nàng tự mình quay về Thiên Vũ vương thành.

Đại dược vương rầu rĩ một khoảng thời gian, vẫn quyết định dẫn hắn đi.

Cái mạng này là nhặt về. Nếu đã đáp ứng đối phương, hắn lại không có cách nào từ chối.

Một đường đi về phía trước, hai người đã đi tròn năm ngày.

- Đúng vậy! dưới Hồng Liên sơn mạch là một ngọn núi lửa lớn, mặt đất nóng bỏng, lúc này mới không có một ngọn cỏ. Nham thạch đều hiện lên màu lửa đỏ. Dưới hơi nóng bốc hơi lên, nơi khí độc lơ lửng ở cách mặt đất hơn mười thước, dày đạt tới mấy trăm thước. Cưỡi man thú bay bay qua trên cao bay còn có thể. Nhưng muốn xuống, sẽ rất khó. Một khi đi qua tầng khí độc này, sẽ bị tổn thương. Cho dù là man thú bay Tông Sư cảnh, cũng không kiên trì được một khắc, thất khiếu sẽ chảy máu tử vong!

Đại dược vương giải thích.

- Cho nên, đoạn đường này chỉ có thể đi bộ, không có cách nào cưỡi man thú bay! Cũng bởi vì như thế, Độc Điện có thể sừng sững ở Hồng Liên núi này nhiều năm như vậy, không bị những chiến sĩ tự xưng là chính nghĩa tàn sát.

Độc Điện điều chế độc dược bán ra, u ám khủng khiếp, khó lòng phòng bị, chung quy đắc tội không ít người. Nó đứng sừng sững mấy nghìn năm không đổ, phía sau có tổng bộ cường đại ủng hộ chỉ là một phần. Quan trọng hơn chính là những khí độc cùng với vị trí bí ẩn.

Tìm cũng không tìm được, cho dù tìm được, không có cách nào cưỡi man thú bay, tiến quân thần tốc, lại không tạo thành uy hiếp.

- Quả thực lợi hại.

Trương Huyền gật đầu.

Thảo nào rất nhiều người không tìm được Độc Điện. Thậm chí nghe cũng chưa từng nghe qua. Có những khí độc làm che chắn, cho dù biết, sợ rằng cũng không có ai tiến tới.

Mấy thứ này, không chỉ lơ lửng ở trên trời, còn có một phần liên kết thật chặt với mặt đất. Nếu không phải đại dược vương biết đường tắt, sớm lẩn tránh, sợ rằng hai người đã trúng kịch độc từ lâu.

Có thể nói, không có ai dẫn đường, muốn tìm được, gần như không có khả năng.

Trước đó đã nghe nói, người một mình tìm kiếm Độc Điện, cơ bản đều có không thấy đi ra. Hiện tại xem ra, quả thực như vậy.

May mà có Mạc Vũ dẫn đường tìm được đại dược vương, không có một mình chạy tới.

Nếu không, cho dù chân khí thiên đạo có thể xua đuổi một ít khí độc, trúng nhiều, cũng rất phiền phức.

- Còn cách Độc Điện xa lắm không?

Nhìn về phía trước, chỉ thấy sơn mạch vẫn nối liền, không nhìn thấy được điểm cuối, ngay cả bóng dáng một kiến trúc cũng không có, Trương Huyền không nhịn được hỏi.

Đã đi năm ngày, vẫn chưa đi đến. Cái Độc Điện này khó tránh khỏi quá xa đi!

- Lập tức đến rồi. Ở phía trước!

Đại dược vương chỉ về phía trước.

- Phía trước?

Trương Huyền kỳ quái.

Phía trước ngoại trừ nham thạch trơ trụi, cái gì cũng không có. Lấy đâu ra Độc Điện?

- Đi theo ta!

Đại dược vương mỉm cười, đi về phía trước, vòng qua một nham thạch lớn, và một sườn núi nhỏ, một sơn cốc xuất hiện ở trước mắt.

Cúi đầu vừa nhìn về phía sơn cốc, gương mặt Trương Huyền lập tức lộ vẻ kinh ngạc.

Chỉ thấy một tòa thành trì thật to sừng sững trong đó.

Căn cứ địa thế xây dựng thành trì, kiến trúc cổ xưa trong đó có chút tương tự với Hồng Liên thành. Vừa nhìn liền biết đã tồn tại không biết bao nhiêu năm.

- Đây là Độc Điện?

Thành trấn của Độc Điện này so với Thú Đường trước đó cũng hoàn toàn không yếu hơn. Các loại kiến trúc màu xanh nhạt liên tiếp, vây quanh ở trong dãy núi màu đỏ thẫm, giống như một bức tranh tươi đẹp.

- Có người nói thời điểm xây dựng Độc Điện, đặc biệt mời đại sư trận pháp, lấy sơn mạch làm cờ trận, bố trí một trận pháp che giấu. Không tìm được đường đi, cho dù đứng ở trước mặt, cũng không nhìn thấy được.

Đại dược vương nói.

Trương Huyền gật đầu.

Đúng là như thế.

Vừa rồi hắn đứng ở nơi đó nhìn hồi lâu, chỉ thấy sơn mạch nối liền, bóng quỷ cũng không phát hiện. Nhưng vòng qua mấy tảng đá và một sườn núi nhỏ, thành thị khổng lồ như vậy lại ở trước mắt, nếu như nói không có trận pháp che giấu, hắn cũng không tin.

- Bạch y sư, trước mặt chính là Độc Điện. Chúng ta lẽ nào lại trực tiếp đi vào như vậy?

Đại dược vương hỏi lần nữa.

Nhớ lại suy nghĩ của đối phương, hắn đã cảm thấy kinh hồn bạt vía.

Nói thật, quả thực ai cũng chưa thấy qua đặc sứ Độc Điện. Nhưng... một khi bị phát hiện là không phải, chết cũng không biết chết như thế nào.

- Ừ, thân phận của ta bây giờ là y sư, có thể có người đã nhìn thấy... phải thay đổi một chút!

Dáng vẻ của Trương Huyền hiện tại vẫn là Bạch Thiềm. Độc Điện cũng không có thiếu độc sư đi du lịch xung quanh, có thể đã từng thấy qua. Vẫn cẩn thận một ít thì thỏa đáng hơn.

Tinh thần thoáng động, thuật ngụy trang thi triển ra. Xương cốt cơ bắp toàn thân "rắc rắc" vang dội. Toàn thân hắn bất kể diện mạo hay chiều cao đều có sự biến hóa. Khi nhìn lại, là một người trung niên khoảng chừng bốn mươi tuổi.

Mặc vào một trang phục quần xanh, áo màu xám tro sớm chuẩn bị, lúc này Trương Huyền giống như là đổi thành một người khác. So với Bạch Thiềm vừa rồi, thậm chí chính mình, không có một chút tương đồng nào.

Đừng nói đại dược vương, cho dù đám người Triệu Nhã qua, khẳng định cũng đoán không được, người trước mắt này chính là lão sư của bọn họ.

Ngụy trang người đã gặp qua không quá dễ dàng, mà ngụy trang thành một người chưa bao giờ xuất hiện qua, vẫn rất đơn giản.

- Đây là... thuật ngụy trang?

Thân thể đại dược vương run lên.

Chiêu thức ấy của Trương Huyền, ngay cả hắn cũng không nghĩ tới.

Thảo nào vị Bạch y sư trước mắt này dám giả mạo đặc sứ, hóa ra có cái này làm chỗ dựa.

Chỉ là... ngươi ngụy trang một chút, người khác không nhận ra, không tìm được. Vậy ta thì làm sao bây giờ?

Ta lại là đại dược vương Hồng Liên thành, hòa thượng chạy trốn, miếu lại không chạy được.

Dẫn một giả đặc sứ qua, một khi bị phát hiện, cho dù trốn, cũng nhất định sẽ bị bắt trở lại, tháo thành tám mảnh, lập tức bị chặt thành thịt vụn.

Tiến vào Độc Điện (2)

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Ban đầu còn tưởng rằng hai người cùng tiến cùng lùi. Tới lúc này mới biết, đối phương ngay cả mặt mũi thật cũng không hề lộ ra. Cho dù điều tra, cũng không điều tra ra được...

Bất kể nói thế nào, hãm hại cũng chính là hắn.

Hiểu rõ những điều này, vẻ mặt đại dược vương vặn vẹo, khóc không ra nước mắt.

- Yên tâm đi, một lát nữa đến Độc Điện, ngươi có thể sớm tuyên bố, nói là ta tìm đến chỗ ngươi, tự xưng là đặc sứ. Ngươi không xác định được, mới dẫn qua. Như vậy cùng ngươi sẽ không có quan hệ gì. Về phần khế ước cổ trên người ngươi, cũng có thể nói là ta để cho ngươi dẫn đường, ra tay giải quyết được.

Nhìn ra được suy nghĩ của hắn, Trương Huyền nói.

- Chuyện này...

Sắc mặt đại dược vương đỏ lên.

Không nghĩ tới đối phương đã thay hắn nghĩ xong đường lui. Buồn cười hắn còn lấy lòng tiểu nhân đo bụng quân tử!

Không thể không nói, đề nghị này, thật sự từ chối hay nhất.

Hắn không phải là người của Độc Điện, không nhận ra đặc sứ là bình thường. Nếu như mắt các ngươi cũng vụng về, không nhận ra, cho dù sau đó muốn trách tội cũng không trách tội được.

Lại nói, chuyện đại dược vương và điện chủ ký kết khế ước cổ, tuy là cơ mật, bên trong Độc Điện vẫn có người biết. Hiện tại điện chủ chết, hắn vẫn vui vẻ, không có một lời giải thích, ai cũng sẽ nghi ngờ.

Một câu nói, giải quyết tai hoạ ngầm cho hắn, có thể khiến cho người khác không nghi ngờ, không còn dám động tới hắn, thực sự một mũi tên trúng ba con nhạn.

Chỉ có điều...

- Nếu như ta nói vậy, bọn họ nhất định sẽ phát sinh nghi ngờ đối với ngươi...

Đại dược vương có chút do dự, hỏi:

- Không biết Bạch y sư biết đối với độc sư bao nhiêu?

Nói như vậy, mình thì an toàn, nhưng vị Bạch y sư này sẽ rơi vào tình cảnh càng nguy hiểm hơn.

Người của Độc Điện tất nhiên sẽ nghĩ biện pháp sát hạch. Nếu như hiểu biết của hắn đối với độc sư rất nhiều còn tốt. Nếu chút có bất trắc, cũng rất dễ dàng lộ ra.

- Nửa tháng trước mới nghe nói tới chức nghiệp này. Trước đó chưa từng nghe qua!

Trương Huyền nói.

- Nửa tháng trước... mới nghe nói?

Mí mắt đại dược vương giật một cái, thiếu chút nữa thì máu tươi phun ra.

Đại ca, ngươi lừa ta sao?

Nửa tháng trước mới nghe nói, ngay cả độc sư là cái gì cũng không biết, lại dám giả mạo đặc sứ...

- Đúng vậy!

- Giả mạo đặc sứ, ngay cả huy hiệu đại biểu thân phận, lệnh bài thân phận của tổng bộ cũng không có. Muốn nhận được sự tín nhiệm của đối phương, nhất định phải biểu diễn kỹ xảo sử dụng độc. Cái gì cũng không sẽ, cái gì cũng không hiểu...

Thấy đối phương đáp ứng đương nhiên, hoàn toàn không có chút sợ hãi, đại dược vương chỉ cảm thấy một ngụm máu tươi tích lại ở ngực, bất cứ lúc nào cũng sẽ phun ra ngoài.

Nếu như ngươi có lệnh bài thân phận của tổng bộ, huy hiệu độc sư cấp bậc cao, giả mạo đặc sứ, người khác sẽ tin tưởng!

Không cóa những cái này, có thủ đoạn sử dụng độc xác thực, cũng có thể làm cho người ta tin phục...

Nửa tháng trước mới nghe nói độc sư, cái gì ý cũng không biết, cũng đều không hiểu, lại dám giả mạo, rốt cuộc là tâm lớn, hay không biết nguy hiểm?

Đây không phải là qua gặp gia gia. Một khi để cho đối phương phát hiện ngươi là giả, thật sự sẽ giết chết!

- Không sao, đến lúc đó xem tình hình rồi hành sự là được!

Biết đối phương lo lắng cái gì, Trương Huyền khoát tay áo:

- Được, đã đi tới nơi này, suy nghĩ quá nhiều cũng vô dụng. Đi xuống đi!

Tuy rằng hắn không biết gì đối với độc sư, nhưng có Thiên Đạo Đồ Thư Quán, ngay cả danh sư cũng có thể ngụy trang, giả vờ một độc sư lợi hại hơn một chút, cũng không thành vấn đề.

-...

Nhìn thấy được vẻ mặt đối phương không quan tâm, đại dược vương lộ ra vẻ mặt chán nản. Chút lòng tin vừa sinh ra, lại tiêu tan thành mây khói.

Thật không biết người trước mắt này đến cùng lấy đâu ra tự tin như vậy.

Chỉ có điều, việc đã đến nước này, hắn đã không có biện pháp, không thể làm gì khác hơn là đi bước nào tính bước ấy.

Dọc theo thông đạo của sơn cốc đi xuống, thời gian không lâu bọn họ đã đi tới thành trì trước mặt.

- Người nào, dám tự ý xông tới Độc Điện?

Còn chưa có đi vào cửa thành, liền nghe được một tiếng hét lớn. Mấy người trung niên thân mặc áo bào đen chui ra. Ánh mắt của mỗi một người lạnh lùng, giống như con chim ưng, con cú.

- Chu độc sư, Liễu độc sư, các vị, là ta!

Bước lên trước, đại dược vương vội vàng nói.

- A? Hóa ra là đại dược vương? Ngươi không đợi ở Hồng Liên thành, chạy tới đây làm cái gì?

Người trung niên được gọi là Chu độc sư híp mắt lại một cái.

- Loại tình huống hiện tại như vậy, người khác trốn cũng không kịp, chính ngươi lại muốn xông tới. Có đúng là chán sống rồi hay không?

Liễu độc sư cũng hừ một tiếng nói.

Độc Điện hỗn loạn, người người cảm thấy bất an. Lúc này hắn qua, tuyệt đối là đâm đầu vào chỗ chết.

Hai người này trước đó có quen biết cùng đại dược vương, bình thường cũng thu được không ít lợi ích, tất nhiên cũng nói giúp hắn.

- Ta tìm đến ba vị phó điện chủ...

Biết đối phương là có lòng tốt, đại dược vương đang muốn nói rõ ý đồ đến, đã thấy một độc sư đi tới trước mặt Trương Huyền.

- Người này là ai? Chẳng lẽ ngươi không biết không có sự đồng ý, lại tùy tiện dẫn người qua, là tử tội sao?

Nhìn về phía Trương Huyền, trong mắt vị độc sư này mang theo sát cơ nồng đậm mạnh mẽ:

- Người ngoài, muốn trách thì trách mạng ngươi không tốt. Chỉ có điều, có thể chết ở trên độc dược do ta mới nghiên cứu chế tạo ra, cũng coi như là vinh hạnh!

- Hãy khoan đã. Vị này chính là...

Thấy hắn lập tức động thủ, đại dược vương biến sắc, đang muốn nói ra hắn là đặc sứ, đã thấy "Bạch y sư" trước mắt, bàn chân vừa nhấc lên, một cước đạp tới.

Ầm!

Độc sư muốn giết hắn, còn không có kịp phản ứng, lại bay ngược ra, thân thể nặng nề đập vào trên tường thành, giống như một vòi máu tươi điên cuồng phun ra, cái cổ lệch sang một bên, hôn mê bất tỉnh.

- Cái gì?

- Làm càn!

Không vừa nghĩ tới người này tự ý xông tới Độc Điện, dám động thủ đối với bọn họ, tất cả đám người Chu độc sư, Liễu độc sư đều sửng sốt.

Ngay lập tức bọn họ liền nổi giận, đồng loạt bao vây xung quanh hai người, đằng đằng sát khí.

- Kết thúc rồi...

Không có huy hiệu đại biểu thân phận, không hiểu về độc sư, đại dược vương nghĩ, tốt nhất có thể giấu mình chút, nhận được sự tin tưởng phục tùng của người khác, sau đó sẽ nghĩ tới biện pháp khác.

Người này thì hay rồi. Vừa đến lại đánh người...

Đại ca, ngươi thực sự chê chúng ta chết không đủ nhanh sao?

Nhìn thấy cảnh tượng như vậy, thân thể thoáng lảo đảo một cái. Đại dược vương chỉ cảm thấy nước mắt lại cũng không khống chế được.

Trời ạ, người khác có bằng hữu giống như thần trong đội.

Ta đây là một... người bẫy chết người không đền mạng!

Kim lệnh độc tâm

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Bảo tất cả phó điện chủ, trưởng lão của các ngươi đi ra gặp ta!

Bị rất nhiều độc sư vây quanh, trên mặt Trương Huyền không có chút biến hóa nào, giống như căn bản không phát hiện. Hàm dưới thoáng nâng lên, hắn chắp hai tay ở sau lưng, thần sắc lạnh lùng thản nhiên.

- Muốn gặp phó điện chủ của chúng ta? Trưởng lão? Ngươi tính là thứ gì?

Không nghĩ tới người này ra tay đối với bạn đồng hành của bọn họ, hoàn toàn không có chút khiếp sợ, còn muốn gặp phó điện chủ, trưởng lão, sắc mặt Chu độc sư dữ tợn:

- Dám ở Độc Điện đả thương người, ngày hôm nay ngươi chết chắc rồi...

Hắn hừ lạnh một tiếng, đang định ra tay giáo huấn người không biết trời cao đất rộng này một chút. Hắn lại cảm thấy trước mắt chợt hoa lên.

Vù!

Bóng người lóe lên, một bàn tay đã nắm cổ hắn, nhấc hắn lên.

- Ngươi, ngươi...

Chu độc sư run rẩy. Lúc này hắn mới phát hiện, người trung niên trước đó đứng cách hắn mười thước có thừa, chẳng biết từ lúc nào đã xuất hiện ở trước mắt.

Sắc mặt hắn trắng bệch, hàm răng cắn chặt:

- Thả ta ra, nếu không, ngày hôm nay ngươi đừng mong sống sót rời khỏi đây...

- Nơi này là Độc Điện, không phải là địa phương ngươi dương oai!

Đám người Liễu độc sư cũng không nghĩ tới người đi cùng đại dược vương lại ngông cuồng như thế. Một lời không hợp lại động thủ. Tất cả đều hét lớn một tiếng.

Độc Điện, tuy rằng trốn ở thế ngoại, khiến người ta không tìm được, nhưng thật sự là nơi khiến cho không ít thế lực đều kinh hồn bạt vía. Một người ngoài xông vào giết người... Ai cho hắn lá gan này?

Mọi người rít gào. Trương Huyền lại mặc kệ. Trên mặt hắn hoàn toàn không có chút biểu tình, một tay nắm cổ Chu độc sư, cái tay còn lại, trực tiếp đánh tới!

Bốp bốp bốp bốp!

Liên tục bốn tiếng rõ ràng lọt vào tai. Gương mặt Chu độc sư lập tức sưng đỏ, khóe miệng tràn ra máu tươi, hàm răng rơi xuống đầy đất.

- Đây là giáo huấn ngươi, vừa rồi bất kính đối với ta!

Tát xong, hắn tiện tay ném người này xuống đất, lại chắp hai tay ở sau lưng, ngạo nghễ đứng, mang theo khí phách liếc mắt nhìn thiên hạ:

- Mặt khác, sự kiên nhẫn của ta có hạn, không nên chọc ta tức giận. Bằng không, ta không ngại giơ tay lên tiêu diệt phân bộ vô dụng này của các ngươi!

- Giơ tay lên tiêu diệt đi...

Đại dược vương chỉ cảm thấy trước mắt tối sầm.

Tiêu diệt đi phân bộ...

Bạch y sư, ngươi biết Độc Điện có bao nhiêu vị cường giả Tông Sư không?

Với thực lực của hai chúng ta... Thật sự muốn động thủ, có khả năng ngay cả mặt trưởng lão cũng không thấy, đã bị đánh chết. Đối phương còn không cần sử dụng độc...

Tuy rằng phiền muộn, nhưng cũng hiểu rõ dụng ý của hắn.

Nếu ngụy trang đặc sứ, tất nhiên phải có dáng vẻ của đặc sứ.

Đường đường cao thủ từ tổng bộ tới, nếu như bị mấy độc sư khi dễ một trận, không dám phản kháng, phía sau nói dễ nghe mấy đi nữa, khẳng định cũng sẽ không có người nào tin tưởng.

Cho nên... quan trọng nhất chính là lập uy!

Khiến cho tất cả mọi người của Độc Điện biết... đặc sứ tới!

Làm như vậy, là có thể khiến người ta nhanh chóng nhận định thân phận của hắn. Nhưng... nếu chẳng may lộ ra, sẽ chết càng thảm hại hơn.

Đại dược vương chỉ cảm thấy hai chân có chút run rẩy, có chút đứng không được.

Trở thành bá chủ một phương, hắn cũng coi như nhìn qua việc đời. Nhưng vừa nghĩ tới thủ đoạn của Độc Điện đối phó với người, hắn liền không nhịn được lưng đổ mồ hôi, cũng bình tĩnh không nổi.

- Ngươi...

Quả nhiên, nghe nói như thế, đám người Liễu độc sư có ngốc đi nữa cũng ý thức được người trước mắt này có khả năng không đơn giản. Bằng không hắn tuyệt đối không dám lớn lối như vậy. Bọn họ có chút do dự, không nhịn được hỏi:

- Không biết các hạ... xưng hô như thế nào?

Trương Huyền yên tĩnh đứng tại chỗ, cũng không nói lời nào, giống như đang nói, bọn họ là những tiểu lâu la, căn bản không đáng để hắn mở miệng.

Nhìn thấy được bộ dạng này của hắn, đại dược vương không thể làm gì khác hơn là bước lên trước, cố gắng hết mức ổn định hít thở:

- Vị này chính là... vị này chính là... đặc sứ do tổng bộ phái tới!

- Đặc sứ?

Đám người Liễu độc sư biến sắc.

Độc Điện nội chiến, bọn họ biết tổng bộ có thể sẽ phái người qua. Chỉ là không nghĩ tới, người thật sự tới!

Thảo nào giọng điệu lớn lối như vậy. Không quan tâm, một lời không hợp lại ra tay độc ác.

Nếu quả thật là đặc sứ, tuyệt đối có bản lĩnh này.

- Nếu là đặc sứ... có thể có kim lệnh độc tâm của tổng bộ không?

Ổn định hơi thở, Liễu độc sư bước lên trước.

Kim lệnh độc tâm, lệnh bài thân phận đặc biệt của đặc sứ do tổng bộ phái ra. Có thứ này, mới có thể được thừa nhận, giống như thượng phương bảo kiếm của khâm sai đại thần, đại biểu cho tổng bộ, đại biểu cho quyền lợi vô thượng.

Nghe được câu hỏi này, đại dược vương không kìm lòng được, xiết chặt nắm đấm.

Vị Bạch y sư trước mắt này là giả mạo, làm gì có cái kim lệnh độc tâm gì!

Mà nếu quả không lấy ra được, đối phương chắc chắn sẽ không tin tưởng...

Trong lòng suy nghĩ vài loại cách nói, ví dụ như, đi trên đường làm mất, không mang theo... Cẩn thận chân nhắc một chút, cũng cảm thấy có chút không thích hợp lắm.

Đường đường ;à đặc sứ của Độc Điện, làm mất kim lệnh độc tâm, giống như khâm sai ném đi thượng phương bảo kiếm, không phải đâm đầu vào chỗ chết là cái gì?

Cho dù là người ngu đi nữa, cũng nhất định sẽ cảm thấy không có khả năng!

Hắn không kìm lòng được, nhìn qua, muốn xem thử vị Bạch y sư này đến cùng sẽ giải quyết như thế nào. Hắn đang lo lắng khó có thể trả lời, lại thấy người này híp mắt lại, một khí tức khiến cho người ta hoảng sợ đè ép mọi người khó có thể hít thở phát ra.

- Ngươi tính là thứ gì?

Trương Huyền hừ lạnh, khuôn mặt trầm xuống:

- Bảo phó điện chủ, trưởng lão của các ngươi qua!

- Ta...

Sắc mặt Liễu độc sư một chút nghẹn đỏ lên.

Trở thành độc sư chính thức, hắn đi tới bất kỳ chỗ nào, cũng là tồn tại được người ta kính nể, e sợ. Lần đầu tiên có người mắng hắn là thứ gì!

Chỉ có điều, hắn cũng biết, nếu quả thật đối phương là đặc sứ, sợ rằng ít nhất là vị độc sư tứ tinh. Ở trước mặt người như thế, mình quả thực cái gì cũng không tính.

- Đã xảy ra chuyện gì?

Lại ở trong bầu không khí nặng nề, Liễu độc sư đang rầu rĩ có nên đi nói cho đám người phó điện chủ biết hay không, chợt một tiếng hừ lạnh vang lên. Vị lão nhân đi nhanh tới.

- Hắc Đồng trưởng lão...

Nhìn thấy người này, Liễu độc sư vội vàng ôm quyền.

Người vừa tới này chính là tứ trưởng lão của Độc Điện, Hắc Đồng.

Mắt của vị tứ trưởng lão này không có tròng trắng. Tất cả đều là màu đen. Từ phía xa nhìn lại, khiến người ta có một loại cảm giác khủng khiếp. Có người nói trước đây, thời điểm hắn điều chế độc dược, độc cho mắt thành như vậy. Sau đó, hắn còn lấy tên là Hắc Đồng. Tên ban đầu, ngược lại không ai nhớ kỹ.

Tuy rằng không ai nhớ kỹ, nhưng tất cả mọi người của Độc Điện biết, vị Hắc Đồng trưởng lão này chịu trách nhiệm hình pháp, là người vô cùng tàn nhẫn, cũng rất vô tình.

Ban đầu, nhìn thấy vị trưởng lão này, tất cả mọi người đều sợ, hận không thể mọc thêm mấy cái chân, lập tức rời đi. Nhưng bây giờ bọn họ lại cảm thấy giống như gánh nặng trong lòng liền được rời ra, tìm được người tâm phúc.

- Hồi bẩm Hắc Đồng trưởng lão, vị... tiền bối này là do đại dược vương dẫn đến, nói là đặc sứ do tổng bộ phái tới...

Bước lên trước, Liễu độc sư vội vàng giải thích.

- Đặc sứ?

Hắc Đồng trưởng lão nhíu lông mày lại một cái, nhìn về phía người trung niên trước mắt.

Biết đối phương nhìn qua, Trương Huyền vẫn không thêm để ý tới, thần sắc thản nhiên.

- Phái sứ của tổng bộ có bốn vị Hồng, Bạch, Kim, Thanh. Không biết... các hạ là vị nào?

Có chút do dự, Hắc Đồng ôm quyền, hỏi.

Thân là trưởng lão, hắn có quyền lợi biết về đặc sứ, không lỗ mãng giống như đám người Chu độc sư.

Trước hết lỏ thái độ chỉnh tề.

- Hồng, Bạch, Kim, Thanh? Đặc sứ còn phân cấp bậc?

Trong lòng đại dược vương có chút "hồi hộp".

Hắn chỉ biết là Độc Điện có đặc sứ, cũng không biết còn phân cấp bậc. Vị Bạch y sư trước mắt này tất nhiên càng không biết.

Chỉ có điều, cái này cũng có thể là cạm bẫy do lục trưởng lão cố ý đào ra. Nếu chẳng may chỉ là thử, tùy tiện nói ra một cấp bậc, chẳng khác nào rơi vào trong hố, chết cũng không biết chết như thế nào.

Tâm tình hắn khẩn trương, lại nhìn qua.

Sớm biết rằng giả mạo đặc sứ, sẽ rất khẩn trương. Chỉ là nằm mơ hắn cũng không nghĩ tới, lại khẩn trương như vậy!

Trái tim có chút không tốt, sợ rằng sẽ bị hù chết tươi.

- Ngươi là điện chủ của phân bộ này?

Không để ý tới sự khẩn trương của đại dược vương, cũng không để ý tới câu hỏi của đối phương, mí mắt Trương Huyền nâng lên.

- Ta... không phải!

Hắc Đồng trưởng lão sửng sốt:

- Ta chỉ là tứ trưởng lão...

- Không phải, ai cho ngươi tư cách ở chỗ này nói thừa?

Sắc mặt Trương Huyền trầm xuống.

- Ta...

Hắc Đồng trưởng lão hết lời.

- Có phải mỗi lần đặc sứ tới tính tình đều quá tốt, cho các ngươi tâm lý được nuông chiều hay không? Tổng bộ phái ta qua, còn cần ngươi tới hỏi sao?

Vung ống tay áo, sắc mặt Trương Huyền lạnh như băng:

- Một phân bộ độc sư nho nhỏ, không ngờ hỏi này hỏi kia. Đúng là chó lớn gan!

- Ta...

Hắc Đồng trưởng lão hít thở dồn dập, đôi mắt đen giống như nổi lên gió bão. Một lát sau, hắn mạnh mẽ nhịn xuống:

- Tại hạ không dám. Vậy để tại hạ đi ngay gọi đám người phó điện chủ và đại trưởng lão tới, nghênh đón đặc sứ!

Nói xong hắn xoay người đi về phía sau.

- Hắc Đồng trưởng lão...

Nhìn thấy được tứ trưởng lão thiết diện vô tư, luôn luôn lạnh lùng tàn khốc, ở trước mặt mọi người bị mắng chửi, một câu không dám nói, xoay người rời đi, đám người Chu độc sư, Liễu độc sư đồng thời run lên.

Khi bọn họ lại nhìn về phía Trương Huyền trước mắt, lộ ra sự kính nể, e sợ nồng đậm.

- Ừ!

Nhìn thấy được biểu tình những người này biến hóa, lúc này Trương Huyền mới thở phào nhẹ nhõm.

Có kinh nghiệm ngụy trang danh sư, hắn biết muốn thành công, không bị nghi ngờ, đầu tiên phải có khí thế!

Bằng không, đối phương tới gần, sẽ vô cùng bị động.

Đứng tại chỗ, đợi một hồi, đám người Liễu độc sư lại bị khí tức áp chế nặng nề, không có cách nào nói nổi, đã thấy mấy người đi nhanh tới.

Chính là ba vị phó điện chủ và đám người đại trưởng lão.

Lão điện chủ tổng cộng thu ba vị đệ tử, cũng chính là ba vị phó điện chủ này.

Bọn họ đều có thực lực Tông Sư đỉnh phong và trình độ độc sư nhị tinh.

Ba người ở Độc Điện nhiều năm, phía sau đều có người lựa chọn ủng hộ mình, cũng có thủ đoạn của mỗi người. Trên cơ bản có thể nói, thế lực ngang nhau.

Chính vì vậy, mới càng đấu tới khó bỏ khó phân. Vị trí điện chủ, trước sau không có cách nào thực sự quyết định ra.

- Không biết đặc sứ giá lâm, không tiếp đón từ xa, thật sự xin lỗi!

Một người trung niên mặc y phục màu xanh đi nhanh tiến lên nghênh đón.

Trương Huyền liếc mắt thoáng nhìn, liền biết vị này chính là phó điện chủ đầu tiên, Liêu Huân!

Đối với đặc sứ tổng bộ, hắn biết không nhiều lắm. Nhưng đối với mấy vị phó điện chủ này, đại dược vương vẫn biết rất kỹ càng tỉ mỉ. Trên đường đến đây, hắn đã nói tỉ mỉ rõ ràng đặc điểm của mỗi người.

Liêu Huân, độc sư nhị tinh đỉnh phong, tồn tại có khả năng thăng cấp thành độc sư tam tinh nhất, làm việc thâm độc hiểm ác, khẩu phật tâm xà.

Đừng thấy hắn cười cao hứng, chuẩn bị không tốt lại hại chết ngươi.

Điển hình của nham hiểm.

Nhìn hắn đi tới, hai người trung niên cũng lập tức đi ra, đồng thời khom người:

- Diện chủ phân điện phó Hồng Liên Diêu Thanh, Cát Kiêu ra mắt đặc sứ!

Trương Huyền khẽ gật đầu, biểu thị chào hỏi.

- Không biết đặc sứ xưng hô như thế nào, có tiện cho tại hạ nhìn kim lệnh độc tâm hay không. Tại hạ không phải nghi ngờ thân phận của đặc sứ. Đây là quy định do tổng bộ lưu lại. Đặc sứ phải có lệnh phù đại biểu thân phận, chúng ta mới có thể bàn bạc!

Ba vị phó điện chủ và mấy trưởng lão nắm thực quyền trong tay đều đi tới trước mặt. Hai bên gặp mặt, phó điện chủ đứng đầu Liêu Huân khẽ cười, nhìn lại.

- Muốn xem kim lệnh độc tâm? Cũng không phải là không thể được!

Thần sắc Trương Huyền thản nhiên nhìn qua, giọng điệu không chút dao động sợ hãi:

- Chỉ là...

- Ngươi đủ tư cách sao?

Lại tới một người (1)

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Đang nghĩ vị Bạch y sư này đối mặt với ba vị phó điện chủ, tất cả trưởng lão, sẽ ứng phó như thế nào, lại nghe được câu này, đại dược vương chỉ cảm thấy trước mắt tối sầm.

Kim lệnh độc tâm đại biểu thân phận. Đặc sứ đi tới nơi này, đối phương kiểm tra, là yêu cầu vô cùng bình thường, không có bất kỳ vấn đề gì.

Một câu đủ tư cách sao...

Hiện tại điện chủ chết bất đắc kỳ tử, chỉ có ba vị phó điện chủ và tất cả trưởng lão. Bọn họ không đủ tư cách, vậy ai đủ?

Cho dù đặc sứ có thân phận cao quý, kiêu ngạo cũng phải có một giới hạn. Lớn lối như vậy... rất dễ dàng bị đánh chết!

- Đặc sứ nói đùa!

Quả nhiên, nghe nói như thế, gương mặt phó điện chủ Liêu Huân mới vừa rồi còn tươi cười ôn hòa, hiện tại trở nên khó coi:

- Ta là phó điện chủ thứ nhất của Hồng Liên phân bộ. Hiện tại điện chủ không còn, là chức vị cao nhất. Ta tự nhiên có tư cách!

- Điện chủ các ngươi bỏ mình, chuyện này ta đã biết. Ngày hôm nay đứng ở chỗ này, chính là xử lý việc điện chủ mới nhậm chức. Bằng

không loại địa phương thâm sơn cùng cốc này, ta làm sao có thể tới?

- Trước khi chưa xác lập điện chủ mới, tất cả mọi người thân phận đều giống nhau. Nếu quả thật muốn có tư cách, không cần cùng ta nói các ngươi đảm nhiệm cái gì. Mà là... lấy ra khả năng khống chế đối với độc, lý giải của các ngươi đối với độc.

Trương Huyền vung tay áo một cái, ánh mắt lộ ra uy nghiêm:

- Độc Điện ta cần, chính là độc sư có bản lĩnh, không phải là tài năng tầm thường!

- Khống chế đối với độc?

Liêu huân sửng sốt:

- Đặc sứ đây là muốn sát hạch chúng ta?

- Không sai, ta không có thời gian tiêu hao cùng các ngươi, cũng lười tốn giấy mực. Độc sư, vẫn phải lấy độc mạnh yếu, tới kết luận thực lực. Các ngươi điều phối độc dược, ta ở bên cạnh quan sát. Ai có thể điều chế qua loại độc ta chưa từng thấy, hoặc nói ra lý luận ta chưa từng nghe qua, sẽ có tư cách xem kim lệnh độc tâm của ta, trở thành người đảm nhiệm điện chủ tiếp theo!

Trương Huyền mặt không thay đổi nhìn qua:

- Bằng không, cùng với giao Độc Điện cho gối thêu hoa, còn không bằng để cho nó tự sinh tự diệt!

- Vâng...

Nghe hắn trực tiếp nói như vậy, mọi người nhìn nhau, đầy nghiêm trọng.

Trước đây đặc sứ qua, cơ bản đều ăn uống cướp đoạt, đòi hỏi. Chỉ cần phục vụ thư thái, yêu cầu cũng có thể thỏa mãn.

Hiện tại xem ra, những thủ đoạn này ở trước mặt đặc sứ này không tiện sử dụng.

Vị trước mắt này vừa đến lại ra oai phủ đầu, cho ra phạm vi, muốn thượng vị dựa vào thực lực!

Không thực lực, lại đừng lôi kéo vô dụng.

...

- Không hổ danh là người có thể giải quyết khế ước cổ, lợi hại!

Nghe được "Bạch y sư" nói một câu liền hóa giải nguy cơ, đại dược vương thở phào nhẹ nhõm, bội phục muốn quỳ rạp.

Vị Bạch y sư này không chỉ y thuật cao minh, khống chế đối với lòng người, cũng tinh chuẩn ngoài dự đoán của mọi người.

Biết ba vị điện chủ đều đang mơ ước vị trí điện chủ, lợi dụng điều này làm mồi dụ.

Bọn họ vốn đang tranh chấp khó bỏ khó phân, ai cũng không phục ai. Hiện tại quy định ra điều lệ, tự nhiên lập tức tuân thủ.

Cho dù đối với thân phận của hắn có hoài nghi, cũng không có khả năng kiểm nghiệm lúc này. Trừ khi... ngươi không có bản lĩnh, không có cách nào phục chúng!

Chỉ một câu nói chuyển đầu mâu rơi xuống trên người mình tới trên người của ba vị điện chủ, khiến cho bọn họ tranh tới ngươi chết ta sống.

Quả thực lợi hại!

Chỉ có điều...

Muốn sát hạch ba người, bản thân cũng phải hiểu sử dụng độc mới được. Ngươi ngay cả độc sư là cái gì cũng chưa từng biết rõ ràng, làm thế nào sát hạch?

Nếu như ba vị điện chủ thật sự điều chế độc dược, ngươi đều không nhận ra, cho dù không cần kiểm nghiệm kim lệnh độc tâm, cũng sẽ lập tức bị lộ!

Nghĩ vậy, gương mặt đại dược vương lại biến thành trái mướp đắng.

Người khác chơi chính là trống ngực đập dồn đập, hắn đây là liều mạng!

...

Quy định ra điều lệ, mọi người liền không chờ đợi ở ngoài thành nữa. Mấy vị phó điện chủ dưới sự dẫn được, rất nhanh đi tới một ngôi đại điện rất rộng lớn khí thế.

- Đặc sứ, sát hạch thế nào, vẫn mong lập ra một điều lệ!

Mọi người ngồi vào chỗ của mình, Liêu Huân phó điện chủ nói.

- Rất đơn giản, chỉ có hai cửa ải. Đầu tiên, từng người thi triển ra bản lĩnh điều chế dược. Độc dược cấp bậc cao hơn thắng! Thứ hai, điều chế dược vật mình nghiên cứu chế tạo ra. Ai điều chế ra loại độc tính cao nhất, ngay cả ta cũng không có cách nào nhận ra, cũng thắng lợi!

Trương Huyền thản nhiên nói.

Nghe được nội dung, ba phó điện chủ đồng thời gật đầu.

Độc sư giống như luyện đan sư, chế biến độc dược cấp bậc cao, cấp bậc bản thân tát nhiên cũng lại cao. Bản thân nghiên cứu chế tạo thuốc lợi hại, lại nói rõ sau này có thể đi xa hơn.

Hai sát hạch, một kiểm tra đo lường thực lực, một kiểm tra đo lường thiên phú. Nếu như đều có thể làm ra loại xuất sắc, lên làm điện chủ, cũng không có dị nghị.

- Được, cho các ngươi thời gian hai canh giờ để chuẩn bị!

Tùy ý khoát tay áo, Trương Huyền đứng dậy:

- Tàng thư khố của các ngươi ở chỗ nào? Lần này qua, ta còn nhận lệnh của tổng bộ, muốn tìm một quyển sách.

- Tìm kiếm sách?

Vẻ mặt mọi người nghi ngờ. Chỉ có điều nghe được là mệnh lệnh của tổng bộ, có chút do dự, nhưng vẫn không có hỏi ra.

- Đặc sứ, tàng thư khố lại ở bên đó. Ta sẽ phái người dẫn ngài đi qua!

Liêu Huân vội hỏi.

- Không cần, ta tự mình đi là được. Các ngươi đều đi chuẩn bị một chút cho sát hạch tiếp theo. Liên quan tới vị trí điện chủ, hy vọng có thể cho ta một đáp án thoả đáng, cũng tiện trở về ăn nói!

Trương Huyền đặt một bàn tay ra sau lưng.

- Vâng!

Đám người Liêu Huân gật đầu.

Không tiếp tục để ý tới mọi người, Trương Huyền đi nhanh về phía tàng thư khố.

Độc Điện của Hồng Liên sơn mạch sừng sững mấy nghìn năm,. Sách chứa trong đó, số lượng vô cùng phong phú. Tuy rằng kém hơn so với tàng thư khố của Thiên Huyền vương quốc, so với Thú Đường trước đó, cũng không quá nhiều.

Tiến vào trong đó, lập tức nhìn thấy được vô số sách trưng bày ở trên giá sách, liếc mắt không nhìn thấy được điểm cuối.

Có thẻ tre, đóng buộc chỉ, thậm chí khắc ở trên các loại gốm sứ, xương thú.

Bởi vì không trải qua chiến tranh, những sách này đều được bảo tồn rất hoàn chỉnh.

- Không nghĩ tới dễ dàng tiến vào như vậy...

Thấy không ai theo ở phía sau, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm.

Tới Độc Điện, mục đích của hắn chính là vì xem những sách này. Hắn vốn tưởng rằng sẽ có rất nhiều phiền phức. Không nghĩ tới lại đơn giản như vậy.

Thật ra suy nghĩ một chút cũng có thể hiểu được. Người của Độc Điện đối với thân phận đặc sứ này của hắn tuy rằng có hoài nghi, lại cũng không dám nghi vấn quá mức lộ liễu.

Dù sao, nếu như là sự thật, đại biểu ý tứ của tổng bộ. Xé rách da mặt, toàn bộ phân bộ cũng có thể bởi vậy thành xong đời.

Lại tới một người (2)

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Nếu như là giả, chỉ cần không trốn đi, sớm hay muộn đều có biện pháp vạch trần.

- Tạm thời không cần quan tâm nhiều như vậy. Xem xong sách, giải quyết xong khí độc trong người, lại nói tiếp!

Khí độc trong cơ thể hắn, tuy rằng bị chân khí thiên đạo áp chế, tạm thời không có cách nào chuyển động. Nhưng hắn biết, một khi cắn trả, nhất định sẽ xuất hiện vấn đề lớn. Nếu không phải là bởi vì loại sinh tồn này chèn ép, hắn cũng không có khả năng phải mạo hiểm tới nơi này.

Hiện tại thuận lợi đi tới Độc Điện, đồng thời quang minh chính đại tiến vào tàng thư khố, phải tận dụng thời gian.

Tuy rằng mấy phó điện chủ bị mình hù dọa, nhưng ai cũng không dám bảo đảm, sẽ không kịp phản ứng, trở mặt bất cứ lúc nào.

Sách tuy nhiều, nhưng hắn có "phương pháp đọc sách chạy nhanh" mới. Khoảng một canh giờ là có thể xem xong, thời gian cũng đủ.

- Bắt đầu đi!

Thở ra một hơi, Trương Huyền tập trung tinh thần, bàn tay đặt ở trên hàng giá sách thứ nhất, lại chạy nhanh.

...

- Phó điện chủ, ngươi nói đặc sứ này... Có phải là thật hay không?

Bên trong gian phòng, Liêu Huân ngồi ở chỗ ngồi. Hắc Đồng trưởng lão ngồi đối diện, không nhịn được nói.

Người người đều biết Hắc Đồng trưởng lão là thiết diện vô tư, trên thực tế lại không biết, hắn thật ra là người của phó điện chủ Liêu Huân.

- Không thấy được kim lệnh độc tâm, ta cũng không có cách nào xác nhận!

Liêu Huân có chút do dự, nói:

- Chỉ có điều, Độc Điện tuy rằng lâu không xuất thế, uy danh vẫn còn. Nói vậy cũng không ai dám cả gan làm loạn chạy tới đâm đầu vào chỗ chết!

- Đây ngược lại cũng phải...

Hắc Đồng trưởng lão gật đầu.

Tuy rằng Độc Điện ẩn cư thế ngoại, không có nghĩa là có thể để cho người tùy tiện khi dễ. Giả mạo đặc sứ qua... Trừ khi thật sự không muốn sống!

- Hơn nữa, bất kể làm chuyện gì, cũng phải có mục đích. Nếu quả thật là giả, cũng phải có mục đích có thể khiến cho hắn bỏ qua tính mạng mới được...

Liêu Huân nói tiếp:

- Độc Điện chúng ta, ngoại trừ độc vật ra, cũng không có quá nhiều vật phẩm trân quý. Nói vậy cũng sẽ không khiến cho người ta cam tâm mạo hiểm!

Làm một chuyện gì cũng phải có mục đích, có lý do.

Độc Điện có một ít độc dược, trân quý nhất cũng lại là một ít dược liệu. Giả mạo đặc sứ, một khi bị phát hiện, mười chết không sống. Mà mạo hiểm lớn như vậy, dù sao cũng không khả năng chỉ vì những thứ này!

Hắn cũng không cho là phải. Những độc dược và dược liệu này có thể dùng tiền mua được, có thể cho người làm như vậy.

Đương nhiên, nếu như để cho hắn biết đối phương quả thực tới không phải là vì độc dược, chỉ vì đọc sách... Chắc hẳn hắn sẽ lập tức nôn ra máu, phát điên mất.

Độc dược chí ít còn có giá trị... Đọc sách có tác dụng gì?

Mấu chốt nhất chính là, còn chạy tới chạy lui...

- Phó điện chủ lẽ nào quên... vật kia?

Hắc Đồng trưởng lão có chút do dự, nói.

- Ngươi là nói thứ ở dưới núi lửa kia sao?

Sắc mặt Liêu Huân trở nên nghiêm trọng.

- Đúng vậy!

Hắc Đồng trưởng lão gật đầu:

- Phân bộ Hồng Liên chúng ta canh giữ ở nơi chim không ỉa này, mục đích chủ yếu chính là vì vật kia. Có thể có người biết, thứ này đã chín, lão điện chủ cũng bởi vì nó nên tử vong hay không?

- Không phải là không có khả năng!

Nghe nói như thế, Liêu Huân lại không bình tĩnh giống như trước nữa:

- Đi dẫn đại dược vương vào, ta hỏi rõ ràng!

- Vâng!

Hắc Đồng trưởng lão lui ra ngoài. Chỉ một lát sau, đại dược vương bị dẫn vào theo.

- Ra mắt Liêu phó điện chủ, ra mắt Hắc Đồng trưởng lão!

Đại dược vương ôm quyền.

- Nói một chút, ngươi gặp phải vị đặc sứ này thế nào? Còn nữa, ta nếu như đoán không sai, ngươi hiện tại chắc hẳn đã chết, làm sao có thể không có việc gì?

Mắt Liêu Huân híp một cái.

- Ta trúng khế ước cổ, quả thực sắp phải chết. Là vị đặc sứ này ra tay thay ta giải quyết. Sau đó hắn bảo ta dẫn hắn tới Độc Điện. Về phần những cái khác... tất cả đều không biết!

Đại dược vương vội vàng đem nói ra cách nói đã bàn trước đó.

- Thật sự không biết?

Liêu Huân hừ lạnh một tiếng:

- Ngươi cũng biết hậu quả giấu diếm ta chứ?

- Ta biết!

Đại dược vương quỳ rạp xuống đất, vẻ mặt sợ hãi:

- Những câu ta nói là sự thật. Phó điện chủ cũng biết, ta chính là một khôi lỗi, người phát ngôn của Độc Điện. Vị tiền bối này nói là đặc sứ, ta cũng không dám ngăn cản. Ta không thể làm gì khác hơn là dẫn tới. Về phần những chuyện khác, ta thật sự không biết được rõ ràng!

- Ừ, đi xuống đi!

Lại hỏi vài câu, thấy cái gì cũng hỏi không ra, Liêu Huân khoát tay.

- Vâng!

Đại dược vương giống như được đại xá, vội vàng đi ra ngoài.

- Khế ước cổ dung nhập máu, cho dù là sư phụ của ta, cũng không có cách nào giải quyết. Có thể khiến cho người này một chút tai hoạ ngầm cũng không có, sợ rằng chí ít đạt tới trình độ độc sư tứ tinh!

Thấy hắn rời khỏi, ngón tay Liêu Huân gõ xuống bàn, phân tích từng chút một:

- Độc sư tứ tinh, cũng chỉ có tổng bộ bên kia mới có!

Độc sư lợi hại nhất của Hồng Liên Độc Điện, cũng chỉ là tam tinh.

Tứ tinh, cũng chỉ có tổng bộ mới có khả năng phái đi ra.

Nói như vậy, đặc sứ này chắc là thật.

- Chỉ có điều, vẫn cẩn thận một chút cho thỏa đáng. Hắc Đồng trưởng lão, làm phiền ngươi lặng lẽ đi tới tàng thư khố xem thử, vị đặc sứ này đến cùng đang tìm sách gì, lại muốn làm gì!

Có chút do dự, Liêu Huân nói.

- Được!

Hắc Đồng trưởng lão lên tiếng, lui ra ngoài.

Qua khoảng chừng một canh giờ, hắn mới trở về, trên mặt đầy vẻ khó hiểu và cổ quái.

- Thế nào? Có cái gì không đúng? Hắn có phải muốn tìm sách không?

Thấy bộ dáng này của hắn, Liêu Huân không nhịn được hỏi.

- Không vấn đề gì... Cũng không có muốn tìm sách gì đặc biệt!

Nhớ tới cảnh tượng nhìn thấy được trước đó, Hắc Đồng dùng sức lắc đầu.

Trước đó nhìn thấy đặc sứ lạnh lùng tàn khốc vô cùng, ở tàng thư khố không ngờ chạy loạn giống như người điên, hoàn toàn không có ý định dừng lại chút nào. Nói muốn tìm sách, lại không rút ra một quyển sách nào...

Ngay cả loại trưởng lão kiến thức rộng rãi như hắn, cũng nhìn đầy mơ hồ, không biết đến cùng muốn làm gì.

Nếu không phải xác nhận, đối phương chính là đặc sứ, hắn thật sự nghi ngờ người này có phải điên rồi hay không.

- Không là tốt rồi!

Liêu Huân thở phào nhẹ nhõm:

- Xem ra vị đặc sứ này chắc là thật, không cần hoài nghi! Vẫn tận dụng thời gian nghĩ xem điều chế loại thuốc nào, có thể khiến cho ánh mắt hắn sáng lên!

Hắc Đồng trưởng lão gật đầu, đang muốn nói chuyện, lại thấy Liễu độc sư trước đó, vội vã đi tới, trên mặt bối rối.

- Phó điện chủ...

- Thế nào?

Liêu Huân nhướng mày.

- Bên ngoài có một người tới, muốn ngài và hai vị phó điện chủ khác gặp hắn... Còn nói hắn là... đặc sứ!

Giọng nói của Liễu độc sư có chút nói lắp.

- Đặc sứ?

Liêu Huân và Hắc Đồng trưởng lão nhìn nhau, đồng thời con mắt trợn tròn, vẻ mặt nghi ngờ.

Đặc sứ không phải đã tới rồi sao? Thế nào...

Lại xuất hiện một người nữa?

Lần này thật sự kết thúc

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Trong đại sảnh, đại dược vương ngồi ở trên ghế lau mồ hôi lạnh trên đầu.

Vừa rồi không chỉ Liêu Huân hỏi thăm, phó điện chủ thứ hai, phó điện chủ thứ ba đều phái người đặc biệt hỏi thăm hắn một hồi. Nếu không lấy lí do thoái thác trước đó đã chuẩn bị xong, sợ rằng hiện tại hắn đứng cũng đứng không yên.

Áp lực thật sự quá lớn!

Hắn chính là một người phát ngôn mà thôi. Ở bên ngoài đùa giỡn uy phong một chút thì cũng thôi. Ở chỗ này gạt người, đổi lại thành trước đây, nghĩ hắn cũng không dám nghĩ.

Nếu không đối phương cứu mạng của hắn, Độc Điện lại quả thực làm đến vong ân phụ nghĩa, hắn mới không dính vào bãi nước đục này...

Nhưng bây giờ, hắn đã không còn đường lui.

Một khi vạch trần Bạch y sư, hắn không những không có lợi ích, hai người còn khẳng định đều phải chết ở chỗ này.

Không nói khác, lại không nhận ra đặc sứ, bị y sư hù ở đày, có thể khiến cho ba vị phó điện chủ độc chết tất cả những người biết rõ tình hình.

Chuyện mất mặt như vậy truyền đi, bọn họ còn mặt mũi nào quản lý thuộc hạ, tranh đoạt điện chủ?

Đương nhiên muốn giết vài người, giảm bớt cơn giận.

Cho nên, muốn mạng sống, cũng chỉ có thể nghĩ biện pháp khiến cho mọi người cho rằng Bạch y sư là đặc sứ chân chính, do đó ném chuột sợ vỡ bình, không dám động thủ.

Hiện tại xem ra, hiệu quả cũng không tệ lắm.

Chí ít, tuy rằng trong lòng ba vị phó điện chủ có nghi ngờ, lại cũng không dám liều lĩnh.

- Không biết vị gia này, đến cùng tới Độc Điện làm gì, mau chóng làm xong, mau chóng rời đi...

Nhớ tới Bạch y sư, đại dược vương lắc đầu.

Bạch y sư muốn tới Độc Điện với mục đích gì, vẫn chưa nói. Nhưng hắn thấy, có thể là vì có vài bảo vật, hoặc đồ nhất định cần. Đã như vậy, ngươi tìm nhanh một chút... Chạy đến tàng thư khố đọc sách làm cái quỷ gì?

Tàng thư khố cũng lại một ít sách liên quan tới độc sư mà thôi. Đó là nơi bất kỳ độc sư nào cũng có thể vào. Bảo bối khẳng định không có.

Mạo hiểm tính mạng đi qua... vì tìm một quyển sách?

Thật sự như vậy, quá phá hoại!

- Thôi đi, nói vậy hắn cũng biết nguy hiểm, không có khả năng ở lại quá lâu...

Trong lòng hắn đang nói thầm, lại nghe ngoài gian phòng xôn xao. Vô số độc sư lao nhanh ra phía ngoài.

Độc Điện luôn luôn đóng kín. Mỗi một độc sư đều chức trách của mình, rất ít khi chạy loạn. Đây là có chuyện gì?

- Hàn độc sư, có chuyện gì vậy?

Hắn đứng dậy, kéo một độc sư, hỏi.

- Ngươi không biết sao? Nghe nói bên ngoài lại có một người tới, tự xưng là đặc sứ, muốn tất cả mọi người trong Độc Điện đi ra nghênh đón!

Hàn độc sư nói.

- Lại một... đặc sứ tới?

Bạch y sư là giả, người này... không biết là thật sao?

Nếu như là thật, vậy coi như thật sự phá hoại rồi!

Lý Quỷ gặp phải Lí Quỳ, hơn nữa một người còn đang ở bên trong Độc Điện...

Đại dược vương chỉ cảm thấy trước mắt tối sầm.

- Đúng vậy. Đi thôi, đi xem thử. Trước kia tổng bộ chưa bao giờ phái người qua. Thế nào thoáng một cái lại phái tới hai người?

Hàn độc sư lộ ra vẻ mặt kỳ quái, nói thầm một tiếng, lôi kéo hắn đi về phía trước.

- Ta...

Hai chân Đại dược vương rút gân, liên tục lắc đầu:

- Ta... Hay là không đi!

Vừa nghĩ tới thật vất vả lừa gạt qua cửa ải, không cần bị vạch trần, đặc sứ thật sự lại tới. Ông trời, ông đang đùa ta đi!

- Đi thôi!

Không cho hắn nhiều lời, Hàn độc sư kéo lại, hai người nhanh chóng đi về phía cửa lớn.

Chỉ chốc lát lại đi đến trước mặt, lúc này, trước cửa đã chất đầy độc sư, ba vị phó điện chủ và tất cả trưởng lão cũng đã đi tới trước mặt.

Ở ngay phía trước mọi người, hai bóng người đang đứng tại chỗ.

- Lộ quản gia?

Hắn chỉ liếc mắt thoáng nhìn, lại nhận ra một người.

Đúng là Lộ quản gia phủ đệ của hắn.

Trước đây, hắn từng dẫn Lộ quản gia đi tới một chuyến. Chỉ có điều, chỉ ở bên ngoài đợi một khoảng thời gian liền rời đi, vẫn chưa tiến vào trong Độc Điện. Không nghĩ tới hắn lại còn nhớ đường đi.

Xem ra chắc là hắn dẫn đường qua. Bằng không, cho dù đặc sứ chân chính muốn tìm được nơi đây, cũng có chút khó khăn.

Nghĩ thông điểm ấy, hắn lại nhìn về phía người đứng bên cạnh.

Đó là một người trung niên, trên người khoác một cái áo màu đỏ sậm, đứng tại chỗ, chắp hai tay ở sau lưng, hàm dưới hơi hất lên, trên mặt không nhìn ra vui buồn tức giận.

- Đó là... Huy hiệu độc sư... Độc sư tam tinh?

Mắt rơi vào trên trường bào của đối phương, khóe miệng đại dược vương giật một cái.

Trước ngực đối phương lộ ra một cái huy hiệu độc sư, phía trên có ba ngôi sao sáng lấp lánh.

Lão điện chủ lợi hại nhất Hồng Liên phân bộ, cũng chỉ có tam tinh sơ kỳ. Sau khi hắn chết, lợi hại nhất chính là phó điện chủ Liêu Huân này nhị tinh đỉnh phong. Độc sư tam tinh...

Trước đó trong lòng còn nghĩ đối phương có thể cũng là một người giả hay không. Hiện tại một điểm may mắn cuối cùng, cũng bị mất.

Độc sư tam tinh, cho dù không phải đặc sứ, Độc Điện cũng không ai dám đắc tội. Nếu không, tuyệt đối sẽ bị lập tức bị độc thành tổ ong vò vẽ, chết cũng không biết chết như thế nào.

Đạt được loại tinh cấp này, tu sợ rằng vi dĩ nhiên đạt được Chí Tôn cảnh. Cho dù không cần độc, một tay cũng có thể tiêu diệt Độc Điện này, không cần tốn nhiều sức.

- Chuyện này...

Liêu Huân cũng không nghĩ tới lại có một đặc sứ tới, hơn nữa còn là độc sư tam tinh. Thần thái hắn trở nên cung kính, liền ôm quyền:

- Không biết đặc sứ xưng hô như thế nào? Có tiện cho tại hạ nhìn kim lệnh độc tâm hay không? Tại hạ không phải nghi ngờ thân phận của đặc sứ, là quy định của tổng bộ lưu lại. Đặc sứ phải có lệnh phù đại biểu thân phận, chúng ta mới có thể bàn bạc!

Hắn nói ra những lời hệt với khi vừa đối mặt Trương Huyền lúc trước.

Đặc sứ cũng không nói một lời nào, cổ tay lật một cái. Một lệnh bài màu vàng hình dạng trái tim xuất hiện ở trong lòng bàn tay. Hắn tiện tay ném tới.

Vội vàng tiếp lấy, đám người Liêu Huân cúi đầu nhìn lại. Chỉ liếc mắt thoáng nhìn, đồng tử bọn họ đồng thời co lại, xác định được.

- Là thật!

Kim lệnh độc tâm, là thứ đặc sứ mới có, đại biểu cho độc sư tổng bộ. Phía trên nắm giữ khí tức đặc biệt xa xưa. Cho dù chưa từng thấy qua, chỉ cần gặp qua một lần, cũng có thể dễ dàng phân biệt thật giả.

- Vị này chính là độc sư tam tinh, lại có kim lệnh độc tâm... Chắc chắn sẽ không phải là giả. Vậy người ở trong kia...

Nhìn xong thứ đại biểu thân phận này, trong lòng đám người Liêu Huân đồng thời có chút "hồi hộp".

Nếu đây là thật, vậy kia lại có thể là giả.

Nếu không, vì sao muốn hắn lấy ra kim lệnh độc tâm, hắn ra sức khước từ?

- Thế nào, có vấn đề gì?

Thấy sắc mặt mấy người lúc đỏ lúc trắng, không biết suy nghĩ điều gì, sắc mặt đặc sứ trầm xuống, không giận tự uy.

- Không phải...

Liêu Huân có chút do dự:

- Chỉ là, vừa rồi đã có một vị đặc sứ tới, đột nhiên nhìn thấy tôn lệnh, khiến cho chúng ta có chút giật mình!

- Ừ?

Đặc sứ nhíu lông mày lại một cái:

- Tổng bộ chỉ lệnh cho ta qua, xử lý một chút việc xác lập điện chủ mới, thuận tiện vật kia đã chín, để cho ta lấy đi, vẫn chưa từng phái người nào khác qua. Một vị tới? Có ý gì?

- Là như vậy, một canh giờ trước, một người tới, cũng tự xưng là đặc sứ, hiện tại đang đọc sách trong tàng thư khố!

Liêu Huân vội hỏi.

- Tự xưng đặc sứ? Hắn có thể có kim lệnh độc tâm?

Hai hàng lông mày của đặc sứ giơ lên.

- Cái này...

Liêu Huân do dự một chút:

- Hắn vẫn chưa đưa kim lệnh cho chúng ta!

- Hồ đồ!

Đặc sứ vung ống tay áo, một khí tức kinh thiên xông thẳng lên trời:

- Không có kim lệnh độc tâm, sao lại là đặc sứ được? Dẫn ta đi gặp. Ta thật ra muốn xem thử, ai lớn gan như vậy, dám giả mạo đặc sứ của tổng bộ!

- Vâng, đặc sứ mời đi bên này!

Đám người Liêu Huân vội vàng nhường đường. Mọi người lập tức đi về phía đại sảnh ở trung tâm của Độc Điện.

Mọi người đi nhanh về phía trước. Thân thể đại dược vương thoáng lắc lư một cái, lại giống như bị rút sạch tinh thần, toàn thân cứng đờ.

- Lão gia...

Lộ quản gia nhìn thấy được hắn, vội vàng đi lên.

- Đây là có chuyện gì...

Đại dược vương không nhịn được truyền âm.

- Ngài và Bạch y sư mới vừa đi một ngày, vị này lại tới, muốn ngài dẫn đường đi tới Độc Điện. Không có cách nào, ta chỉ đành dẫn đường. Vốn

nghĩ trên đường có thể đuổi kịp các ngài, cho nên tăng nhanh tốc độ. Ai biết... Mãi cho đến nơi đây!

Vẻ mặt Lộ quản gia cũng giống như muốn khóc.

Bạch y sư muốn giả mạo đặc sứ tới Độc Điện, tổng cộng có bốn người biết tin tức này. Theo thứ tự là đại dược vương, Lộ quản gia, bản thân Bạch y sư và Mạc Vũ tiểu thư.

Mạc Vũ tiểu thư đã đi tới Thiên Vũ vương thành, sớm rời đi. Người biết cũng chỉ còn lại hắn.

Người này lấy ra thân phận, đại dược vương không ở đó, hắn không thể làm gì khác hơn là tự mình dẫn đường. Hắn vốn tưởng rằng tăng nhanh tốc độ đi về phía trước, có thể đuổi kịp ở trên đường. Như vậy, chí ít là có thể tránh được tai hoạ. Hắn nằm mơ cũng không nghĩ tới... còn đuổi tới nơi này, cũng không đuổi kịp.

- Lần này... Là thật sự kết thúc rồi!

Nghe Lộ quản gia giải thích xong, khóe miệng đại dược vương giật một cái, một ngụm máu tươi ẩn giấu ở trong ngực, bất cứ lúc nào cũng sẽ đột ngột phun ra.

Bọn họ tới chậm một chút, Bạch y sư bắt được đồ muốn lấy, rời khỏi Độc Điện. Cho dù có bị phát hiện, khẳng định cũng không kịp.

Sớm một chút, đuổi kịp đám người mình, biết đặc sứ thật sự tới, cũng sẽ không sử dụng ngụy trang, cùng đi theo ở phía sau, cũng có thể đi vào.

Nhưng... Hiện tại, vừa nói xong mình là đặc sứ, nên giả vờ cũng đã giả vờ xong, đối phương cũng có chút tin tưởng. Kết quả... Trời ạ, đặc sứ thật sự xuất hiện...

Như vậy cũng giống như cởi sạch y phục cùng mỹ nữ triền miên cùng một chỗ, ngươi nói hai ngươi không có quan hệ, mẹ nó ai có thể tin tưởng!

Bị bắt tại trận, cho dù muốn giải thích rõ cũng không kịp!

Sớm biết ngụy trang đặc sứ không đáng tin cậy...

Không nghĩ tới không đáng tin như thế!

Xem ra, mạng già vừa mới tốt, chuẩn bị không tốt sẽ phải một lần nữa bù vào bên trong...

- Lão gia, vậy bây giờ chúng ta làm sao?

Lộ quản gia cũng nghĩ đến điểm này, vẻ mặt buồn bã giống như đưa đám.

- Ta cũng không có cách nào...

Đại dược vương lắc đầu:

- Xem ra chỉ có thể chờ chết...

Vẻ mặt hắn chán nản, nhìn chung quanh một chút. Hắn phát hiện không ít độc sư đều đưa mắt tập trung qua. Chạy trốn nhất định là trốn không thoát. Hắn không thể làm gì khác hơn là ở sau lưng mọi người, đi về phía đại sảnh.

- Đúng rồi... Dường như, Bạch y sư còn không biết tin tức đặc sứ thật sự tới!

Đi mấy bước, đột nhiên nghĩ đến một điểm, đại dược vương biến sắc.

Sớm biết, còn có thể nghĩ biện pháp. Hiện tại cái gì cũng không biết, đã bị chặn đầu trước...

Chỉ có điều, hiện tại mấy vị phó điện chủ, trưởng lão đều ở phía trước. Thậm chí đặc sứ chân chính kia đã ở đây. Cho dù hắn muốn báo tin, cũng đã muộn.

Trong lòng hắn miên man suy nghĩ, mọi người đã tiến vào gian phòng.

- Hắc Đồng trưởng lão, phiền trưởng lão đi mời vị đặc sứ kia ra!

Đi tới đại điện ngồi xong, Liêu Huân giơ bàn tay lên, thản nhiên nói.

- Vâng!

Hắc Đồng trưởng lão vội vàng đi ra ngoài, đi nhanh về phía tàng thư khố.

Hơn một canh giờ, Trương Huyền cũng đã xem xong tất cả sách ở bên trong. Thấy đối phương tới mời, hắn cũng lại đi ra.

- Thế nào, đã chuẩn bị xong rồi sao? Chuẩn bị xong liền bắt đầu đi!

Đi đến đại sảnh, Trương Huyền chắp hai tay ở sau lưng, liếc mắt nhìn đám người Liêu Huân, thản nhiên nói.

- Lại ngươi tự xưng là đặc sứ?

Đám người Liêu Huân đều không nói chuyện. Đặc sứ đứng dậy, híp mắt lại.

- Ngươi tính là thứ gì?

Trương Huyền nâng lông mày lên, mang theo uy nghiêm không cho phép khinh thường:

- Ta để cho ngươi nói chuyện?

- Ta ngất!

Đại dược vương điên cuồng phun ra máu tươi:

- Thật sự kết thúc rồi...

Sư thúc

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Lộ quản gia ở một bên, lúc này mới biết người trung niên này chính là Bạch y sư giả mạo. Sắc mặt hắn nhăn nhó, góc áo cũng sắp bị xé ra.

Cho dù ngươi không biết đặc sứ, trước ngực hắn có huy hiệu độc sư, chung quy phải nhận ra chứ?

Độc sư tam tinh, Độc Điện này căn bản không có. Không phải là tổng bộ tới, vậy từ nơi nào xuất hiện?

Chú ý một chú, là có thể biết những điều này...

Trực tiếp vứt ra một câu "ngươi tính là thứ gì, ta để cho ngươi nói chuyện...

Ta nhổ vào, nhổ nhổ nhổ!

Trước đó, có lẽ còn có thể kiếm cớ. Lần này, trước mặt mọi người đánh vào mặt, ngay cả đường sống quay về cũng không có!

Tuy rằng thời gian tiếp xúc không lâu, nhưng ở Hồng Liên thành, Bạch y sư này rất lợi hại, rất có chừng mực. Thế nào đến nơi này, hắn lại liều lĩnh như thế?

Ngươi làm như vậy, không chỉ làm hại bản thân mình, làm không tốt lão gia cũng sẽ vì vậy mà chết. Ngay cả ta, cũng sẽ gặp phải tai bay vạ gió.

Hai người sắp phát điên. Đồng thời khóe miệng đám người Liêu Huân cũng giật một cái.

Đã thấy kẻ kiêu ngạo, chưa thấy qua kẻ nào lớn lối như vậy!

Một người giả mạo, nói chuyện đối với đặc sứ chân chính như vậy, đây cũng không phải là gan lớn!

Quả thực chính là... đâm đầu vào chỗ chết!

Hơn nữa còn là loại chết rất thảm này.

- Tự làm bậy, không thể sống!

- Vậy tốt rồi. Không cần chúng ta ra tay, đặc sứ sẽ giúp chúng ta giải quyết!

Hai phó điện chủ còn lại đều lộ ra biểu tình nhìn có chút hả hê.

Giả mạo đặc sứ, còn hù dọa bọn họ. Suy nghĩ một chút cũng cảm thấy sỉ nhục, hận không thể rút gân rút tủy, cố gắng dạy dỗ một trận.

Hiện tại xem ra, chắc hẳn cũng không tới phiên bọn họ ra tay.

- Ngươi nói cái gì?

Quả nhiên, lửa giận của đặc sứ thoáng chút dâng lên. Khí tức cường đại xông thẳng lên trời, đè ép mọi người khó thở nổi.

Chí Tôn cảnh!

Giống như đã suy đoán, vị đặc sứ này, không ngờ là cường giả Chí Tôn cảnh!

Võ giả Chí Tôn, trời đất bao la duy nhất mình ta độc tôn, lực lượng vượt quá vạn đỉnh, có lực lượng phá hủy thành trì, hủy diệt sơn xuyên.

Lúc này hắn còn tức giận, thiên địa nổ lớn, lực lượng tinh thuần, giống như sóng lớn, khiến người ta một loại cảm giác đối mặt với thiên uy, không thể phản kháng.

Đám người Liêu Huân co cổ lại, thân thể không nhịn được lui về phía sau.

Đại dược vương càng biến sắc, lui lại thành một đống.

Quá kinh khủng.

Cho dù Tông Sư đỉnh phong gặp phải, cũng hoàn toàn không có chút năng lực phản kháng.

Ở thời điểm bọn họ cảm thấy người giả mạo trước mắt này tất nhiên bị khí thế ép buộc, lộ ra manh mối, lại thấy lông mày hắn nâng lên, vẻ mặt không vui.

- Làm càn!

Hét lớn một tiếng, Trương Huyền vung tay lên:

- Thứ không biết chết sống, dám động thủ với ta? Ai cho ngươi lá gan này?

- A...

Đại dược vương co giật.

Không vui, ngươi không vui cái lông!

Còn thứ không biết chết sống...

Đại ca, ngươi đến cùng lấy đâu ra tự tin như vậy?

Đã bị lộ, giả vờ tiếp nữa, người ta thật sự sẽ đánh chết ngươi...

Tuy rằng không nhìn ra thực lực thật sự của vị Bạch y sư này, trải qua những ngày chung đụng này, hắn đoán cũng khoảng Tông Sư, không có khả năng cao hơn so với Tông Sư đỉnh phong hắn.

Đối mặt với vị đặc sứ này, ta cũng không phản kháng được, ngươi còn giả vờ cái gì?

...

- Rất tốt, một kẻ giả mạo, dám nói với ta như thế. Ta thật sự xem như đã mở rộng tầm mắt. Nếu đã không biết sống chết, ta hiện tại sẽ giết ngươi!

Không nghĩ tới hắn phát khí tức ra ngoài, đối phương chẳng những không khiếp sợ, còn mắng hắn đâm đầu vào chỗ chết, đặc sứ cũng cảm thấy sắp phát điên rồi. Trong mắt hắn có sát cơ dâng lên.

Tổng bộ chỉ phái một mình hắn qua, không phải giả chính là cái gì?

Một kẻ giả mạo, dám lớn tiếng quát mình. Thật không biết là đầu óc có vấn đề, hay trái tim người này thật sự quá lớn!

Thân thể hắn thoáng lắc một cái, toàn thân nhanh như tia chớp lao vọt về phía trước, năm ngón tay mở ra, tản ra lực lượng cường đại, lập tức bao phủ về phía Trương Huyền.

Chí Tôn cảnh còn được gọi là vạn đỉnh cảnh, lực lượng vượt quá vạn đỉnh. Vừa ra tay lại cho thấy thực lực chân chính giống như sóng triều ép xuống, không có chỗ trốn. Cho dù là một ngọn núi nhỏ cũng có thể dễ dàng nổ thành bụi phấn.

Bị lực lượng này áp chế, tu vi thấp, toàn thân cứng đờ, muốn thi triển võ kỹ, cũng rất khó hoàn thành.

Chân khí thiên đạo của Trương Huyền tinh thuần, rất ít bị loại áp chế này. Chỉ có điều hắn chỉ là nửa bước Tông Sư, chênh lệch cùng Chí Tôn cảnh thật sự quá lớn, căn bản không thể so sánh nổi!

Tuy rằng có thể chiến đấu vượt cấp, cũng chỉ giới hạn ở Tông Sư sơ kỳ. Hai người khác biệt một trời một vực. Hắn muốn phản kháng, cũng không phản kháng được. Tối đa chỉ có thể dựa thân pháp thiên đạo, tránh thoát được một đòn tất sát.

Cảm nhận được áp lực trên người, trong đầu nhanh chóng xoay tròn, trên mặt không chút dao động sợ hãi, trong lòng Trương Huyền lại sốt ruột không gì so bằng.

Vừa rồi hắn đã đoán ra đối phương có thể là đặc sứ chân chính. Chỉ có điều, lúc này hắn đã không thể lùi bước. Bằng không, hắn phải chết không thể nghi ngờ, ai cũng cứu không được.

Ngươi không phải là kiêu ngạo sao?

Lại càng kiêu ngạo hơn so với ngươi.

Chỉ có như vậy, mới có khả năng hù dọa được đối phương, khiến cho hắn ném chuột sợ vỡ bình.

Ai biết người này căn bản không rút lui, trực tiếp động thủ, khiến cho hắn trái lại rơi vào bị động.

- Khuyết điểm!

Biết cho dù muốn chạy trốn, cũng chỉ có thể tránh thoát một hai chiêu. Thể lực tiêu hao hết, cũng không có cách nào chạy thoát thân từ trong tay cường giả Chí Tôn cảnh. Hắn vội vàng khai thông với Thiên Đạo Đồ Thư Quán.

Một quyển sách xuất hiện ở trước mắt hắn.

Nhìn thấy được nội dung, tâm tình khẩn trương của Trương Huyền ổn định lại. Ban đầu, bóng người muốn thi triển thân pháp thiên đạo chạy trốn, cũng ngừng lại. Trong nháy mắt hắn vững như núi thái sơn, giọng điệu lạnh lùng lập tức vang lên.

- Cổ Mục, ngươi dám động thủ với ta, là muốn cả nhà bị diệt sạch sao?

Vù!

- Ngươi...

Vừa nghe nói như thế, đặc sứ vốn không hề bận tâm, thần sắc sửng sốt, lực lượng đang vọt tới trước, lại cứng rắn ngừng lại:

- Ngươi là ai? Làm sao lại biết tên của ta?

Hắn nhận được mệnh lệnh của tổng bộ, một đường từ phía xa chạy tới, chưa bao giờ nói ra tên.

Trước khi nhận được mệnh lệnh, hắn vẫn bế quan tu luyện. Ngoại trừ người qua sát hạch hắn, cùng với vài bằng hữu, cơ bản hắn không nhận ra được ai. Dựa theo đạo lý, loại địa phương thâm sơn cùng cốc này càng không thể nào có người biết. Người trước mắt này lại mở miệng nói ra tên của hắn. Hắn không nhịn được trong lòng cảm thấy vô cùng kỳ quái.

Đương nhiên, tuy rằng dừng lại, lực lượng lại có thể khống chế. Đối phương chỉ cần nói bậy, tuyệt đối lực lượng sẽ điên cuồng phun ra, giết chết hắn.

Thấy hắn dừng lại, Trương Huyền biết mình thành công, thở phào nhẹ nhõm.

Mọi người có tâm lý hiếu kỳ. Cho dù tức giận nữa, nghe được người xa lạ đột nhiên gọi ra tên của mình, cũng sẽ nghi ngờ. Chỉ cần nghi ngờ, thông qua tin tức ghi chép trong Đồ Thư Quán, hắn lại có biện pháp, nói cho đối phương không dám động thủ.

Chắp hai tay ở sau lưng, trên mặt Trương Huyền không chút dao động sợ hãi, dáng người cao ngất giống như thanh thương. Hình như áp lực và lửa giận của đối phương, không tạo thành bất kỳ sợ hãi đối với hắn.

- Hiên Viên Phong Hào vương quốc phân bộ, vị độc sư tam tinh sát hạch thành công thứ mười bốn, từ khi đạt được tam tinh, đến tam tinh đỉnh phong, chỉ dùng thời gian ngắn ngủi năm năm, được khen là thiên tài siêu cấp hiếm có trong toàn bộ phân bộ!

- Trời sinh có hứng thú đối với độc. Mười bốn tuổi sát hạch độc sư học đồ thành công, điều chế Huyên Nhiệt Tán, giết cả nhà kẻ thù ba trăm mười bốn người bằng thuốc độc. Mười bảy tuổi trở thành độc sư chính thức, nghiên cứu chế tạo Phá Hồn Phấn, thành công độc chết một vị cường giả Tông Sư cảnh sơ kỳ. Hai mươi sáu tuổi, sát hạch độc sư nhị tinh thành công, kết hợp với Nhuyễn Cốt Hương, độc chết một con man thú Tông Sư đỉnh phong...

- Thời điểm ba mươi lăm tuổi, bái nhập Bách Biến độc sư môn hạ Lăng Hoành. Năm nay vừa vặn bốn mươi bốn tuổi, sử dụng độc mạnh mẽ. Hiên Viên phân bộ, gần như không người nào có thể vượt qua ngươi... Lần này tổng bộ ra lệnh cho ngươi qua đây, phong làm đặc sứ, thật ra chính là muốn rèn luyện một chút, để tiếp nhận điện chủ phân bộ tiếp theo!

- Những điều này...

Trương Huyền dừng lại một chút, khẽ cười, nhìn đặc sứ trước mắt:

- Không biết ta nói có thể chính xác hay không?

- Ngươi... Rốt cuộc là ai?

Đặc sứ Cổ Mục hai mắt nheo lại.

Việc này, trừ khi là người thân cận nhất, gần như không người nào biết. Nhất là tổng bộ ra lệnh, đối phương mở miệng nói ra, đối với hắn rõ như lòng bàn tay...

Rốt cuộc là ai?

Trong số những người hắn quen biết, không có một người nào có bộ dạng này.

Nói cách khác, người trước mắt này, căn bản cũng không quen, làm sao có thể nói cặn kẽ chuyện của hắn như vậy?

Không để ý tới câu hỏi của đối phương, Trương Huyền khẽ cười, tiếp tục nói:

- Ngươi một lòng muốn trùng kích độc sư tứ tinh, thậm chí không tiếc lấy thân thử độc. Người khác đều nghĩ rằng ngươi nhiệt tình yêu thương đối với độc sư, nguyện ý dâng ra sinh mạng, bội phục không thôi. Trên thực tế ngươi lại dự định báo thù giúp thê tử đã chết!

- Bởi vì kẻ thù của ngươi, là... một vị độc sư tứ tinh, thủ đoạn sử dụng độc cao hơn ngươi. Không đạt được loại cấp bậc như vậy, ngươi lại không thể giết chết hắn!

- Ngươi, ngươi...

Sắc mặt Cổ Mục trắng nhợt, đồng tử co lại, thần sắc toàn thân giống như gặp quỷ.

Đối phương nói không sai.

Cho tới nay, hắn liều mạng tu luyện, liều mạng nghiên cứu độc dược mới, thậm chí không tiếc lấy thân thử độc, mục đích chính là để báo thù!

Chỉ có điều, chuyện này là bí mật hắn che giấu ở trong lòng, căn bản chưa từng nói qua, cũng không dám nói ra.

Dù sao, mỗi một vị độc sư đều là tài nguyên quan trọng của Độc Điện. Nếu như biết rằng hắn dự định độc chết một vị độc sư tứ tinh, nhất định sẽ có người khuyên can.

Cho nên, chuyện này vẫn là bí mật của hắn, không người nào biết. Người xa lạ trước mắt cái này lại mở miệng nói ra. Bảo hắn làm sao không kinh

ngạc, hoảng sợ được?

- Tu vi của ngươi bây giờ là Chí Tôn đỉnh phong. Muốn trở thành độc sư tứ tinh, lại phải trùng kích cảnh giới cao hơn. Vì đạt được điều này, mỗi ngày ngươi nhai Thanh Xà Thảo, thoa lên thần môn huyệt, muốn tăng tiềm lực. Sử dụng Thực Cốt Phấn bôi loạn ở thần hồn huyệt, muốn tăng mức độ tâm cảnh. Kịch độc kích thích, tuy rằng lực lượng, tâm cảnh đều tăng, đáng tiếc, lại tiêu hao sinh mạng hầu như không còn. Nếu như ta không nhìn lầm, ngươi đã dầu hết đèn tắt, bất cứ lúc nào cũng sẽ chết!

Đi dạo một vòng qua đối phương, Trương Huyền thở dài một tiếng.

Đối phương công kích đối với hắn, thi triển võ kỹ, cũng hình thành sách. Trong sách ghi chép chỗ thiếu hụt trên người đối phương, quả thực giống như cái sàng, khắp nơi đều có, chừng hơn một trăm chỗ!

Đường đường độc sư tam tinh đỉnh phong, người ngoài thoạt nhìn phong cảnh vô hạn, bất cứ lúc nào cũng có thể trở thành điện chủ mới. Trên thực tế thân thể lại đạt tới cực hạn, bất cứ lúc nào cũng có thể chết.

Dựa theo loại tình huống này, có khả năng ngay cả ba năm cũng không sống nổi.

Bịch bịch bịch bịch!

Lui về phía sau mấy bước, sắc mặt Cổ Mục trắng bệch.

Đối phương nói không có bất kỳ sai lầm nào. Hiện tại hắn chính là dùng tính mạng để nâng cao thực lực. Bởi vì không làm như vậy, cho dù hắn chết, cũng không đạt được độc sư tứ tinh. Không có loại cấp bậc như vậy, làm thế nào báo thù?

Không báo được thù, cho dù sau đó chết, cũng không có cách nào ăn nói với thê tử đã chết.

- Ngươi rốt cuộc là ai?

Xiết chặt nắm đấm, hắn không nhịn được lại nhìn qua.

Có thể biết rõ ràng chuyện của hắn như vậy, đối với công kích của hắn, hoàn toàn không có chút sợ hãi nào, chẳng lẽ là một vị tiền bối không biết tên của Hiên Viên phân bộ?

- Ta là ai...

Trương Huyền ngẩng đầu lên, ánh mắt xa xăm, nhìn về nơi xa:

- Ngươi đương nhiên không biết ta là ai. Bởi vì... Sư phụ của ngươi, cũng phải gọi ta một tiếng...

- Sư thúc!

Biểu diễn thực lực

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Sư thúc của lão sư ngươi?

- Sư thúc tổ của đặc sứ?

Đại dược vương và Lộ quản gia nhìn nhau, sắp bứt hết râu mép.

Ngươi không phải Bạch y sư sao?

Ngươi không phải là không biết đặc sứ sẽ tới hay không, hơn nữa không biết khi nào tới sao?

Ngươi không phải là giả mạo sao?

Khi nào... lại điến thành sư thúc lão sư của đặc sứ?

Trời ạ!

Mấu chốt là... vẻ mặt đặc sứ ngỡ ngàng, dường như cũng không biết mình còn có một sư thúc tổ!

Giả vờ làm một sư huynh, sư đệ, đồng môn, bằng hữu cũng được... trực tiếp cấp bậc cao như vậy...

Đại ca, ngươi thật sự dám mở miệng!

Đổi lại thành bọn họ, nghĩ cũng không dám nghĩ.

Hai người chỉ cảm thấy một búng máu ngực vọt tới, bất cứ lúc nào cũng sẽ điên cuồng phun ra.

Liêu Huân, hai vị điện chủ khác và tất cả trưởng lão ở bên cạnh, vẻ mặt cũng choáng váng, mắt lớn trừng mắt nhỏ.

Ban đầu cho rằng người giả mạo này sẽ bị đặc sứ một cái tát đánh chết, hoặc đánh cho tìm không rõ phương hướng. Dù thế nào, bọn họ cũng không nghĩ tới, hai người quen biết, còn... hình như có quan hệ bối phận.

Sẽ không trùng hợp như vậy chứ?

- Lão sư gọi ngươi là sư thúc?

Cổ Mục cũng sửng sốt, toàn thân cứng đờ.

Người trước mắt này đối với hắn rõ như lòng bàn tay. Vốn tưởng rằng là bạn đồng hành trong phân bộ chưa từng gặp qua. Dù thế nào hắn cũng không nghĩ tới, sẽ là... loại thân phận này!

Hắn theo lão sư nhiều năm như vậy, chưa từng nghe nói còn có một vị sư thúc?

Mà nếu quả còn không phải, đối phương lại làm thế nào biết được mọi chuyện liên quan tới hắn, nói không sai chút nào?

Không nói gì khác, chỉ riêng loại năng lực quan sát này, người bình thường lại không thể nào đạt được. Thậm chí lão sư hắn cũng chưa chắc có.

- Chỉ là luận bối phận xưng hô như vậy. Ta luôn luôn nhàn vân dã hạc, ở lâu bên ngoài. Lão sư ngươi có khả năng cũng không biết tới sự tồn tại của ta!

Trương Huyền bộ dạng cao nhân khoát tay.

Muốn đối phương không dám động thủ, lại muốn có một thân phận hoàn toàn có thể trấn áp đối phương tin theo.

Dù sao cùng nhau nghe giảng bài, có thể xưng hô sư huynh đệ. Giả mạo một người không thấy được, thân phận không ngờ tới, muốn vạch trần, cũng không đủ lý do.

Hiện tại hắn cũng không thể chạy về hỏi lão sư, đến cùng phải hắn còn có một sư thúc!

Lại nói, mình trước đó đã nói ra lời nói chết, có khả năng lão sư ngươi cũng không biết. Cho dù muốn điều tra cũng không cách nào tra xét.

Chỉ có điều, nói suông là không được. Nếu đã nói ra vấn đề của đối phương, chỉ có giúp hắn giải quyết, mới có thể làm cho hắn hoàn toàn tin tưởng và nghe theo.

Lúc này Trương Huyền cũng không nói thừa, khẽ cười, nhìn lại:

- Được rồi, không thảo luận vấn đề này nữa. Nếu đã gặp ở chỗ này, cũng coi như có duyên. Ta muốn hỏi ngươi một câu, có muốn giải quyết vấn đề trên người hay không?

- Ta... vấn đề này... còn có thể giải quyết sao?

Đối với thân phận của người trước mắt này, trong lòng Cổ Mục vẫn còn có chút nghi ngờ. Lúc này, nghe được hắn không đang dây dưa, ngược lại hỏi ra lời này, sắc mặt liền đỏ lên, đầy kích động.

Có thể sống, ai nguyện ý chết?

Huống gì, trên vai hắn còn huyết hải thâm cừu.

Thê tử bị một vị y sư tứ tinh độc chết. Cho tới nay, hắn vẫn cố nén thống khổ và phẫn nộ trong lòng, cố gắng tu luyện, kỳ vọng một ngày nào đó có thể báo thù rửa hận.

Ban đầu khoảng cách cảnh giới cao hơn, chỉ kém một đường, có hi vọng báo thù. Nhưng gần đây hắn rõ ràng phát hiện, mấy năm nay mạnh mẽ nâng cao thực lực, thân thể từ lâu thiếu hụt. So với đối phương, dĩ nhiên mạng không lâu dài như vậy.

Hắn chết không có gì đáng tiếc!

Nhưng cho dù chết, hắn ũng muốn băm thây vạn đoạn kẻ thù kia mới được.

- Mạnh mẽ lợi dụng độc dược nâng cao tu vi, khiến cho thân thể thiếu hụt. Đổi lại thành người khác quả thực bó tay không làm gì được. Nhưng với ta mà nói, không tính là gì cả. Có thể tiện tay giải quyết!

Thần sắc Trương Huyền thản nhiên.

Ngay cả thân thể bị khế ước cổ tàn phá, chân khí thiên đạo cũng có thể tu bổ. Loại còn có thể vui vẻ như hắn, tự nhiên càng không thành vấn đề.

- Vẫn mong sư thúc tổ ra tay!

Có chút do dự, Cổ Mục quỳ rạp xuống đất, ánh mắt lộ ra sự kiên nghị:

- Chỉ cần có thể chữa trị tốt chứng bệnh trên người ta, chém giết kẻ thù, cho dù để cho ta làm trâu làm ngựa, ta cũng không chối từ!

Sau khi thê tử chết, hắn đã sớm muốn đi theo. Hắn kéo dài hơi tàn chỉ vì muốn báo thù cho nàng.

Vị trước mắt này, tuy rằng không rõ lai lịch, lại có thể liếc mắt nhìn ra vấn đề của hắn, nói ra chuyện ngay cả lão sư cũng không cảm thấy được, có lẽ có thể thật sự giúp hắn giải quyết tai hoạ ngầm!

Chỉ cần tai hoạ ngầm biến mất, hắn tự tin tích lũy mấy năm nay, tất nhiên có thể phá tan một cửa ải cuối cùng, đạt được cảnh giới hắn tha thiết ước mơ kia.

Có thể nói, đây là một lần cơ hội. Một khi thành công, hắn có hi vọng báo thù.

Đương nhiên, nếu như đối phương chỉ là trêu đùa, cùng lắm thì ngọc đá đều nát. Dù sao hiện tại mạng không còn lâu dài, cũng không có cái gì đáng sợ hãi.

- A...

Hắn quỳ rạp xuống đất, tròng mắt tất cả mọi người đều rơi đầy đất.

Đặc sứ của tổng bộ, cao cao tại thượng, còn là độc sư tam tinh đỉnh phong, thực lực Chí Tôn đỉnh phong, quỳ xuống trước một người giả mạo...

Thật hay giả vậy?

Nhất là đại dược vương.

Hắn biết thân phận thật sự của vị Bạch y sư này, căn bản không phải là sư thúc tổ gì cả. Thậm chí ngay cả tám gậy tre cũng đánh không tới.

Tùy tiện nói vài câu, lại làm cho đối phương cam tâm tình nguyện quỳ xuống...

Bạch y sư, ngươi thật sự trâu bò!

Đổi lại thành bọn họ, bị người trực tiếp vạch trần sự giả mạo, khẳng định đã sớm khiếp sợ đến mức quỳ xuống, không dám nhiều lời.

Kết quả, quỳ thì có người quỳ, chỉ có điều quỳ xuống chính là đối tượng hắn giả mạo...

Cho dù hắn tận mắt nhìn thấy, cũng cảm thấy có phải mình đang nằm mơ hay không.

Biến hóa thật sự quá nhanh, khiến người ta bất ngờ không kịp đề phòng. Thắt lưng già cũng sắp gãy.

Chỉ có điều, sau khi hết khiếp sợ, hắn cũng có thể suy nghĩ cẩn thận.

Đổi lại thành dáng vẻ của hắn mấy ngày hôm trước, nếu có người ta nói có thể chữa trị tốt khế ước cổ, đừng nói là sư thúc tổ, cho dù gọi là gia gia, hắn cũng cam tâm tình nguyện.

Sắp chết, mới hiểu rõ sinh mạng trân quý. Tôn nghiêm, mặt mũi ở trước mặt điều này, thật sự cái gì cũng không tính.

- Ta có thể ra tay. Chỉ có điều, có chút quy định cần phải sớm nói rõ ràng!

Trương Huyền khoát tay chặn lại, hô một tiếng:

- Đại dược vương, ngươi nói với Cổ Mục một chút về quy củ của ta!

Thực lực của hắn bây giờ, chỉ có nửa bước Tông Sư. Nếu như trị liệu lúc đối phương tỉnh táo, nhất định sẽ lộ ra dấu vết. Hình tượng cao thâm cũng sẽ không còn tồn tại.

Vẫn chờ sau khi hôn mê trị liệu là hay nhất.

Cũng không lộ rõ tu vi thật sự, có thể che giấu sự đặc biệt của chân khí thiên đạo.

Chỉ có điều, lời này hắn nói ra, tất nhiên sẽ khiến mọi người nghi kỵ. Để cho đại dược vương nói, sẽ tốt hơn rất nhiều.

Đại dược vương cũng là hạng người thông suốt, thoáng một cái lại hiểu ý tứ của hắn, tiến lên mở miệng:

- Bạch tiền bối ra tay trị liệu, cần bệnh nhân hoàn toàn hôn mê mới được!

- Hoàn toàn hôn mê?

Cổ Mục nhíu lông mày lại một cái.

Địa phương xa lạ. Một khi rơi vào hôn mê, lại biểu thị sinh mạng rơi vào trong tay người khác, hoàn toàn không nằm trong sự khống chế của mình.

Đối phương nói chuyện tuy rằng chính xác, vẫn không đến mức khiến cho hắn hoàn toàn yên tâm.

- Yên tâm đi. Đây là quy định của Bạch tiền bối. Trước đó, thời điểm tiền bối giúp ta giải quyết khế ước cổ, cũng khiến cho ta mê man!

Thấy hắn do dự, đại dược vương khuyên can nói.

- Giải quyết khế ước cổ? Ngươi nói... hắn giúp ngươi giải quyết khế ước cổ?

Cổ Mục sửng sốt, hoàn toàn không thể tin được.

Khế ước cổ, đám người Liêu Huân lĩnh hội không sâu. Dù sao bọn họ chỉ là độc sư nhị tinh, biết không nhiều lắm. Nhưng hắn là tam tinh đỉnh phong, gặp qua không ít độc sư lợi hại, biết loại chất độc này đáng sợ!

Truyền thuyết, thứ này một khi trúng phải, ngay cả độc sư ngũ tinh cũng không có cách nào giải quyết.

Chuyện độc sư ngũ tinh còn không giải quyết được, vị sư thúc tổ này có thể giải quyết. Lẽ nào... Cấp bậc của hắn đã vượt qua?

- Không sai, mấy ngày trước đây, ta suýt chết. Là Bạch tiền bối nhìn thấy được, ra tay giải quyết!

Đại dược vương nói.

- Cái này chúng ta có thể chứng thực. Trước đó hắn quả thực trúng khế ước cổ của lão điện chủ!

Đám người Liêu Huân gật đầu.

- Có thể giải quyết khế ước cổ?

Xiết chặt nắm đấm, Cổ Mục cẩn thận nhìn lại về phía đại dược vương. Quả nhiên khiến cho hắn nhìn ra được điểm không thích hợp.

Là độc sư tam tinh đỉnh phong, trúng từng khế ước cổ, hơn nữa từng phát tác, là có thể nhìn ra được.

Xác nhận phán đoán của mình, sắc mặt hắn thoáng chút đỏ ửng. Đối với trình độ của vị "sư thúc tổ" trước mắt này, hắn lại xác nhận một phần.

Chỉ có điều, để cho hắn hôn mê mới trị liệu, hắn vẫn còn có chút không yên lòng.

- Ta biết ngươi lo lắng cái gì. Sau khi hôn mê, sinh mạng bị người khống chế, chết cũng không biết chết như thế nào. Đổi lại thành ai, cũng không muốn làm như vậy!

Trương Huyền nhìn ra được hắn đang nghi ngờ:

- Đổi lại thành người khác, nghi vấn như vậy, ta khẳng định sẽ mặc kệ, xoay người rời đi. Chỉ có điều, ngươi đã là đồ tôn của ta, ta sẽ nói cho ngươi biết một câu... Ta thật sự muốn giết ngươi, không cần phiền toái như vậy!

Khẽ nói một tiếng, bàn chân Trương Huyền bước một bước.

Vèo!

Mọi người còn không có kịp phản ứng, đã thấy hắn xuất hiện ở cách đó sáu mươi thước. Lại sau một khắc, bóng người ở phía xa chậm rãi tiêu tan. Bản thân hắn vẫn đứng tại chỗ, hình như chưa từng di chuyển vậy.

- Tốc độ thật nhanh!

- Cho dù cường giả Chí Tôn đỉnh phong cũng làm không được điểm ấy!

- Chẳng lẽ... hắn đã vượt qua Chí Tôn?

...

Mọi người xung quanh đều giật nảy mình, đồng tử co lại.

Bọn họ đều là tu vi Tông Sư hoặc dưới, làm sao có thể từng nhìn thấy loại tốc độ này.

Người có thể thi triển ra tốc độ nhanh như vậy, tu vi lại làm sao có thể kém được? Thật may trước đó không có động thủ. Nếu không, chỉ sợ hắn vừa ra tay, thật sự có thể tiêu diệt toàn bộ Độc Điện phân bộ!

Sắc mặt đại dược vương cũng trở nên trắng bệch.

Cho tới nay, hắn vẫn cho rằng thực lực của vị Bạch y sư này cùng hắn không phân cao thấp. Dù nằm mơ hắn cũng không nghĩ tới, chênh lệch lớn như vậy.

Tốc độ nhanh như vậy, nếu muốn giết hắn, sợ rằng hắn chưa kịp phản ứng, đầu đã rơi.

Trong nháy mắt Cổ Mục cũng xiết chặt nắm đấm.

Đối phương vừa thi triển tốc độ, cho dù là hắn hiện tại, cũng còn xa mới bằng được.

Hơn nữa nhìn bộ dáng của đối phương, căn bản không phát huy toàn lực, dáng vẻ thành thạo.

Nói cách khác...

Thực lực của vị "sư thúc tổ" này tuyệt đối vượt qua Chí Tôn, đạt tới một trình độ khác.

- Xem ra hiệu quả không tệ!

Thấy bộ dạng tất cả mọi người đều chấn động kinh ngạc, Trương Huyền âm thầm thở phào nhẹ nhõm.

Tu vi đạt được nửa bước Tông Sư, tốc độ thân pháp thiên đạo nhanh hơn, khoảng cách cũng biến thành xa hơn.

Lúc này mới thi triển ra như vừa rồi.

Chiêu này thoạt nhìn rất khoe khoang, tốc độ cũng rất nhanh. Trên thực tế, dựa vào cường độ thân thể hiện tại của hắn, thi triển hai lần đã đạt đến cực hạn. Hơn nữa, dưới tốc độ nhanh như vậy, cho dù chính hắn cũng không phản ứng kịp, càng chưa nói tới đả thương người, giết người.

Nói trắng ra là, chiêu này tuy rằng rất nhanh, dùng để chạy thoát thân còn có thể. Dùng để giết địch, không có bất kỳ tác dụng gì.

Đương nhiên, hiện tại có thêm một tác dụng... khoe mẽ.

Cố nén cảm giác bị xé rách kịch liệt ở trên người, lặng lẽ vận chuyển chân khí, bản thân hắn lại yên tĩnh đứng tại chỗ, chắp hai tay ở sau lưng, giống như cao nhân thế ngoại không dính bụi trần. Thần sắc hắn bình tĩnh nhìn về phía Cổ Mục, giọng điệu không hề bận tâm, hoàn toàn không có chút tình cảm nào.

- Không biết ta thực lực như vậy, muốn giết chết ngươi...

- Có thể dễ dàng giống như giết chết con gà hay không?

Hạt sen Xích Diễm

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Yên tĩnh.

Xung quanh lặng ngắt như tờ.

Sắc mặt Cổ Mục lúc đỏ lúc trắng.

Vị "sư thúc tổ" này vừa thi triển tốc độ, hắn cẩn thận quan sát. Nếu quả thật sử dụng loại tốc độ này động thủ, hắn sợ rằng ngay cả một lần hít thở cũng không kiên trì nổi!

Nói cách khác... nếu thật muốn giết hắn, quả thực sẽ không khó khăn hơn so với giết con gà!

Nhớ tới vừa rồi mình tự nhiên động thủ đối người như thế, mồ hôi lạnh lại ướt đẫm lưng áo.

May mà nhận ra mình, có chút giao tình. Bằng không, cho dù là đặc sứ, chỉ sợ cũng sẽ ngay lập tức biến thành thi thể, thiếu phương pháp xoay chuyển trời đất.

Loại cường giả cấp như vậy, vừa rồi cũng không có động thủ, lại làm sao có thể cố ý lừa gạt mình hôn mê, mới hạ sát thủ, do đó tự hạ thấp thân phận?

- Là ta lòng dạ tiểu nhân, vẫn mong sư thúc tổ thứ lỗi!

Hiểu rõ điểm ấy, Cổ Mục khom người.

Giết ngươi dễ dàng hơn so với giết con gà. Thật sự muốn động thủ, vẫn không bằng chơi đầu gà.

- Ta nhàn vân dã hạc, trên đường đi qua Hồng Liên thành, thấy khế ước cổ trong thân đại dược vương, mới ra tay cứu giúp. Bởi vậy, mới có thể nghe nói đường đường là Độc Điện phân bộ, vì một vị trí điện chủ nho nhỏ, tranh tới ngươi chết ta sống, không tiếc huynh đệ tương tàn. Không đành lòng để hậu bối độc sư lúc đó thương tổn, lúc này ta mới qua, hi vọng hóa giải can qua!

Ngước mắt nhìn lên trời cao, ánh mắt Trương Huyền lộ ra ý trách trời thương người.

- Chuyện này...

Nghe được đối phương không ngờ vì điều này mới đi tới nơi đây, đám người Liêu Huân âm thầm xấu hổ.

Hóa ra mục đích của vị tiền bối này là điều này. Đám người mình còn tưởng rằng hắn là lừa đảo, tham lam bảo bối gì đó... Bây giờ suy nghĩ lại một chút, cảm thấy thực sự buồn cười.

Khó trách hắn vừa đến liền trực tiếp nói phải sát hạch, thực lực mạnh làm điện chủ. Làm như vậy, chính là tránh khỏi phiền phức và tranh đấu.

Cổ Mục cũng bừng tỉnh hiểu ra. Trước đó hắn suy nghĩ, nếu vị này là sư thúc tổ của mình, địa vị khẳng định rất cao. Vì sao phải giả mạo đặc sứ. Hóa ra là không đành lòng để đệ tử độc sư bị hao tổn.

Hiểu rõ điểm ấy, trong lòng hắn bội phục không thôi. Chỉ sợ cũng chỉ có độc sư chân chính, thật sự yêu thích đối với nghề nghiệp này đến mức tận cùng, mới có ý chí như vậy.

- Được rồi, nếu vị đặc sứ chân chính là ngươi đã tới, ta tiếp tục ở tại chỗ này, cũng không có ý nghĩa, vẫn nên từ biệt thôi!

Lắc đầu, Trương Huyền không nói thêm gì nữa, thân thể thoáng lắc một cái, đi ra ngoài.

Hắn nói những điều này, dựa vào thân pháp thiên đạo vừa rồi uy hiếp, mọi người không dám suy nghĩ nhiều. Một lúc sau, bọn họ lại sẽ phát hiện ra trăm ngàn chỗ hở.

Chỉ có điều, đối với hắn mà nói, mục đích tới Độc Điện là vì đọc sách. Hiện tại sách đã xem xong. Đặc sứ chân chính cũng tới. So với tiếp tục lưu lại ở chỗ này chờ bị lộ, còn không bằng lập tức rời đi.

Chỉ cần rời khỏi phạm vi khí độc, hắn có thể triệu hoán Khiếu Thiên thú. Đến lúc đó còn không phải trời cao mặc cho chim bay, biển rộng rãi tùy cá nhảy.

- Vẫn mong sư thúc tổ cứu ta...

Thấy hắn xoay người rời đi, không nhắc lại chuyện cứu mạng, sắc mặt Cổ Mục trắng bệch. Hắn biết vừa rồi mình nghi ngờ, đã đắc tội đối phương. Lúc này hắn bước hai bước về phía trước, lại quỳ rạp xuống đất.

Phàm là cường giả đều có tôn nghiêm.

Vừa đến lại động thủ với hắn. Đối phương nói muốn giúp giải quyết, còn chưa tin, vẻ mặt nghi ngờ, hắn có thể cao hứng mới là lạ.

Không ra tay giáo huấn, đã coi như là tính tình tốt.

- Ta ra tay cứu người, cần người phải hôn mê. Ngươi e ngại tới an toàn của bản thân, không tin cũng là bình thường!

Trương Huyền lắc đầu.

Thấy giọng nói của đối phương rõ ràng tức giận, không có ý định ra tay, Cổ Mục có chút do dự. Hắn cắn răng một cái truyền âm qua:

- Sư thúc tổ, mong hoan hãy đi Lần này tổng bộ sai ta qua, trên danh nghĩa là đến giúp đỡ điện chủ mới, ổn định phân bộ, trên thực tế là vì hạt sen Xích Diễm ở phân bộ này đã chín!

- Hạt sen Xích Diễm?

- Đúng. Hạt sen Xích Diễm sinh trưởng ở sâu bên trong núi lửa, hấp thu lực lượng của địa mạch. Người tu luyện dùng, có thể tăng hai mươi phần trăm cơ hội, đột phá gông cùm xiềng xích Chí Tôn, trùng kích cảnh giới cao hơn! Ta chính là dừng lại ở bình cảnh không có cách nào đột phá, mới chủ động đích thân đi tới.

Cổ Mục nói ra, không có giữ lại:

- Ta biết lấy thực lực của sư thúc tổ, thứ này vô dụng. Chỉ có điều, nếu như có thể nhận được, đưa cho đệ tử, học sinh sử dụng, cũng là một ân tình lớn.

- Có thể khiến cho người đột phá gông cùm xiềng xích Chí Tôn tăng tỷ lệ lên hai mươi phần trăm?

Trương Huyền chắt lưỡi.

Tu vi đột phá, là dựa vào ý niệm, lòng tin, tích lũy, công pháp... Đan dược giúp đỡ, chỉ có thể xếp ở phía sau. Cơ bản chỉ mang tính trợ giúp. Bởi vậy, dược vật bình thường đối người tu luyện mà nói, công hiệu cũng không phải quá lớn.

Cái này lại có hai mươi phần trăm. Nếu không phải chính tai hắn nghe nói, hắn cũng không thể tin được.

Đừng thấy hai mươi phần trăm không tính là quá cao. Ở trong tu luyện, có thể có loại tỷ lệ này, tuyệt đối xem như là rất nghịch thiên.

Chí Tôn cảnh là cảnh giới cao nhất của võ giả. Chỉ có điều, cũng không phải là cực hạn của tu luyện. Đại lục mênh mông vô bờ, khẳng định còn có vô số thực lực vượt quá cường giả siêu cấp Chí Tôn.

Một hạt sen Xích Diễm có thể tăng tỷ lệ đột phá nhiều như vậy, tuyệt đối có thể xưng là vật báu vô giá.

Phân bộ độc sư này còn có thứ tốt như vậy, ngay cả Trương Huyền cũng có chút bất ngờ.

- Được, nói một chút về yêu cầu của ngươi!

Biết đối phương nói ra thứ này, khẳng định có mục đích của chính mình, Trương Huyền nhìn qua.

- Ta chỉ cầu sư thúc tổ ra tay giải quyết tai hoạ ngầm trên người ta. Về phần hạt sen, ta cần một hạt có thể đột phá cảnh giới là được! Nhiều hơn không dám cầu mong xa vời. Số còn lại có thể cống hiến tất cả cho sư thúc tổ.

Cổ Mục nói.

Nghe được lời của đối phương, hắn biết, lấy tình huống thân thể hiện tại, cho dù tìm được hạt sen, cũng không có cách nào đột phá. So với như vậy còn không bằng đổi lấy đối phương ra tay cứu chữa.

Lại nói, hạt sen Xích Diễm tuy rằng là đồ tốt, cũng không phải dễ dàng nhận được như vậy. Bằng không, lão điện chủ cũng không đến mức đột nhiên chết bất đắc kỳ tử.

Lão điện chủ tử vong, người khác không biết nguyên nhân, nhưng hắn biết rất rõ. Phân bộ này vì cái chết của lão điện chủ, đặc biệt viết thành sách, đưa tới. Hắn vừa vặn thấy được nội dung.

Không phải bị mắc bệnh giống như lời đồn bên ngoài. Mà là hạt sen Xích Diễm chín, hắn muốn đi hái, lập tức bị Địa Tâm Hỏa thiêu thành tro tàn.

Đường đường là cường giả Chí Tôn, cũng không chống đỡ nổi. Không có gì bất ngờ xảy ra, có khả năng còn cần dựa vị trước mắt này, mới có thể có được hạt sen.

Cho nên, nghĩ trước lo lắng sau, còn không bằng nói ra tin tức này, đổi lấy điều này.

Hắn cũng biết, loại cường giả này, sau khi biết được tin tức, tự giữ thân phận, chắc chắn sẽ không bạc đãi mình.

- Được!

Trương Huyền gật đầu.

Ban đầu, hắn đã dự định hỗ trợ trị liệu. Hiện tại thấy lại còn có đồ có thể cầm, sao hắn lại không làm.

- Vậy... Khi nào bắt đầu?

Thấy hắn đáp ứng, sắc mặt Cổ Mục vui vẻ:

- Nhưng cần phải chuẩn bị thứ gì?

- Không cần chuẩn bị, hiện tại liền bắt đầu!

Trương Huyền xua tay.

Thời gian chậm trễ càng lâu, đêm dài nhiều mộng, còn không bằng mau chóng.

- Được!

Nghe được có thể trực tiếp trị liệu, sắc mặt Cổ Mục vui mừng:

- Lại nhờ sư thúc tổ ra tay!

Nói xong hắn giơ cổ tay lên.

Bạch!

Hắn vỗ vào trên đầu, thân thể mềm nhũn, té xỉu trên mặt đất.

- Ách?

Thấy hắn trực tiếp đập cho mình choáng váng, cúi đầu nhìn ma hồn tán vừa lấy ra cầm trong tay, Trương Huyền bất đắc dĩ không thể làm gì khác hơn là lại thu hồi vào trong chiếc nhẫn trữ vật.

- Còn muốn cho ngươi sử dụng cái này. Không nghĩ tới ngươi so với đại dược vương còn lỗ mãng hơn...

Ma hồn tán có thể khiến cho người ta hôn mê. Đối với "y thuật đặc biệt" của hắn mà nói, có tác dụng rất lớn. Trước khi xuất phát, hắn đã đặc biệt đòi không ít.

Dù sao thứ này không đáng bao nhiêu tiền, đại dược vương cũng vui vẻ đưa tới lễ vật, không dưới hai mươi túi.

Vốn tưởng rằng lần này có thể thử xem hiệu quả, không nghĩ tới mới lấy đồ ra, người này lại tự đập mình bất tỉnh.

Quá nhanh đi!

Chỉ có điều, như vậy cũng tốt. Dù sao đều là hôn mê, tiết kiệm thêm một lần.

Hắn bước lên trước, đi tới trước mặt Cổ Mục đang hôn mê, bàn tay lật một cái. Mấy cây ngân châm xuất hiện ở trong lòng bàn tay.

Trước đó Đồ Thư Quán lại sinh ra sách liên quan tới đối phương kỹ còn tỉ mỉ miêu tả. Lúc này hắn cũng không cần lại chẩn đoán bệnh.

Búng ngón tay một cái, ngân châm bay đi. Bàn tay tung bay, toàn thân thoải mái linh động, giống như hồ điệp.

Thân thể Cổ Mục không giống với đại dược vương trước đó.

Người sau là bị khế ước cổ tổn thương căn cơ, lúc này mới xuất hiện suy nhược. Vị trước mắt này là bởi vì lợi dùng độc dược kích thích huyệt vị, đi tới nâng cao thực lực. Khí độc tiến vào thân thể, phá hủy lực sinh mạng trong cơ thể.

Người trước cần chân khí thiên đạo săn sóc ân cần. Người sau chỉ cần tìm được nơi kịch độc tập trung, lợi dụng chân khí thiên đạo ép ra bên ngoài cơ thể, là có thể hoàn toàn giải quyết.

Lại cẩn thận nói tiếp, so với trị liệu cho đại dược vương, còn muốn dễ dàng hơn nhiều.

Tăng tăng tăng tăng!

Ngân châm phối hợp với chân khí thiên đạo, đâm vào chỗ khí độc tập trung lại. Rất nhanh trên người Cổ Mục lại phát ra tiếng nước chảy. Ngón tay, ngón chân hắn chảy ra nước đen.

- Đây là... khí độc ẩn nấp ở bên trong thân thể?

- Lại ép ra như vậy?

Nhìn thấy một cảnh tượng như vậy, đám người Liêu Huân đồng thời mở to hai mắt nhìn. Mỗi một người cảm thấy khó có thể tin được.

Suốt ngày tiếp xúc với kịch độc, bọn họ biết trừ độc khó khăn.

Một ít khí độc tiến vào trong cơ thể, cho dù lợi dụng vô số thuốc, tốn thời gian cả đời, cũng không có cách nào hóa giải.

Cũng chính vì vậy, độc sư tuy rằng nghe đáng sợ, tuổi thọ lại giống nhau, đều không dài. Năm mươi, sáu mươi chính là một cửa ải.

Đám người bọn họ, bề ngoài không có bệnh trạng, quá lớn trên thực tế trong cơ thể hoặc nhiều hoặc ít cũng có vấn đề như vậy. Suốt ngày tiếp xúc với độc, đều có tổn thương rất lớn.

Bọn họ vốn tưởng rằng đã không có cách nào trị liệu. Không nghĩ tới vị tiền bối trước mắt này, lại có thể dễ dàng giải quyết.

Ngay cả độc lợi hại như vậy trong cơ thể đặc sứ cũng có thể ép ra, bọn họ có phải cũng có thể làm được dễ dàng hay không?

Mọi người lại nhìn về phía Trương Huyền, ánh mắt mỗi một người đều nóng như lửa.

Không để ý tới vẻ mặt của mọi người, Trương Huyền tập trung tinh thần, từng ngân châm cắm chính xác ở nơi khí độc ẩn nấp sâu nhất trong cơ thể Cổ Mục. Một lát sau, bàn tay hắn rung lên, thu hồi tất cả ngân châm lại.

Hắn vung tay lên.

Cổ Mục chậm rãi tỉnh dậy.

- Cái này...

Mở mắt, Cổ Mục lập tức cảm nhận được tình hình trên người.

Trước đó, khí độc ở khắp nơi trong cơ thể, toàn thân giống như là gánh một gông xiềng cực lớn, bất kể hành động, hay cử chỉ đều có chút khó khăn. Mà bây giờ, hắm có thể cảm nhận được rõ ràng gông xiềng bị tháo bỏ, toàn thân thoải mái.

Cho dù không sử dụng chân khí thử, hắm cũng biết, bóng ma trước đó khiến cho hắn bất cứ lúc nào cũng sẽ chết, đã được đối phương giải quyết.

- Đa tạ sư thúc tổ ra tay cứu giúp!

Hắn lại quỳ rạp xuống đất, lần này đầy thành khẩn, bội phục phát ra từ trong lòng, không giống vừa rồi, chỉ là kiêng kỵ thực lực của đối phương.

Trương Huyền khoát tay áo:

- Tình huống trong cơ thể ngươi, còn muốn nghiêm trọng hơn so với những gì ta thấy. Có khả năng cần phải liên tục trị liệu ba lần nữa mới có thể hoàn toàn giải quyết. Cho nên, ngươi cũng không cần cảm kích. Chờ hoàn toàn trị xong lại nói cũng không muộn!

Hạt sen Xích Diễm còn chưa nhìn thấy. Ở chỗ này cũng không phải tuyệt đối an toàn. Hắn tất nhiên cũng phải chừa lại chút chuẩn bị ở phía sau, không có khả năng thoáng một cái chữa trị tốt cho đối phương.

Thiên đạo độc công

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Vâng!

Cổ Mục biết tình hình thân thể đã đến mức độ tệ hại nhất. Hắn vốn tưởng rằng ít nhất phải duy trì mấy tháng mới có thể trị hết. Thật không nghĩ tới chỉ ba lần là được. Đối với thực lực của "sư thúc tổ" trước mắt này, hắn không nhịn được, lại bội phục thêm vài phần.

- Tình hình của ngươi hiện tại, trong khoảng thời gian ngắn không có vấn đề gì. Hai lần còn lại, ta sẽ từ từ giúp ngươi trị liệu. Độc Điện phân bộ này, còn có chuyện hạt sen Xích Diễm, ngươi lại xem mà an bài! Dù sao ngươi là đặc sứ, ta cũng không tiện nhúng tay!

Nên lập uy thì đã lập uy, nên cho mứt táo cũng đã cho mứt táo. Biết vị đặc sứ Cổ Mục trước mắt này đã hoàn toàn bái phục đối với mình, Trương Huyền không lo lắng nữa, thản nhiên nói một câu, ngồi xuống vị trí chính giữa của đại điện.

Cổ Mục gật đầu, quay đầu lại nhìn về phía đám người Liêu Huân:

- Ngoại trừ trưởng lão và phó điện chủ, những người khác đều ra ngoài!

- Vâng!

Đặc sứ lên tiếng, không ai dám vi phạm. Rất nhanh trong phòng chỉ còn lại bảy người, bốn vị trưởng lão và ba phó điện chủ.

- Bản Sứ lần này đến đây, chỉ vì hai chuyện!

Cổ Mục vung ống tay áo, đưa mắt nhìn bốn phía.

Ở trước mặt Trương Huyền, hắn giống như vãn bối, không dám có chút vượt quá. Nhưng trên thực tế thân là Chí Tôn đỉnh phong, độc sư tam tinh đỉnh phong, một người tiêu diệt phân điện ở đây, cũng không tính là gì cả.

Thực lực tuyệt đối quyết định hắn có uy nghiêm vô thượng, khiến người ta không dám phản bác.

- Đặc sứ mời nói!

Đám người Liêu Huân liền vội vàng khom người.

- Đầu tiên, xác lập lựa chọn người làm điện chủ. Thứ hai, hạt sen Xích Diễm chín, đặc biệt tới hái.

Cổ Mục nói.

- Hạt sen Xích Diễm...

Đám người Liêu Huân đồng thời run rẩy một cái, sắc mặt trắng bệch.

- Sen Xích Diễm sinh trưởng ở chỗ Địa Tâm Hỏa thiêu đốt, lấy vật kịch độc làm dinh dưỡng sinh trưởng. Bất kể nhánh cây, lá sen hay hoa sen đều có kịch độc, là nguyên liệu tốt nhất để điều chế độc dược. Chỉ có hạt sen, độc ra không nhiễm. Tuy rằng sinh trưởng ở trong hoàn cảnh này, lại không có một chút độc tính nào, trái lại là bảo vật vô thượng đột phá chí tôn đỉnh phong. Hồng Liên phân điện, sở dĩ thành lập ở chỗ này, sừng sững mấy nghìn năm, chính là vì chăm sóc cho đóa hoa sen này.

Trong giọng nói của Cổ Mục mang theo uy nghiêm:

- Hiện tại, hạt sen chín, hoa sen, lá sen đều lưu lại cho các ngươi. Hạt sen ta mang đi. Có lẽ không có vấn đề gì chứ?

- Không... vấn đề!

Đám người Liêu Huân cười khổ, đồng thời gật đầu.

Đặc sứ lên tiếng, "sư thúc tổ" của đặc sứ còn ở bên cạnh nhìn, cho dù có vấn đề, cũng không dám!

- Vậy là tốt rồi. Hạt sen còn bao lâu nữa mới có khả năng hoàn toàn chín?

Thấy đối phương không dám phản kháng, Cổ Mục lúc này mới thoả mãn gật đầu, hỏi tiếp.

Vào lúc này hắn có thể qua, tất nhiên đã tính xong ngày hạt sen chín chính là mấy ngày gần đây. Chỉ có điều, cụ thể ngày nào lại không rõ lắm.

- Hồi bẩm đặc sứ, đại khái còn cần khoảng mười ngày!

Liêu Huân nói.

- Mười ngày? Tốt lắm, đi thu thập một căn phòng tốt nhất, khiến cho sư thúc tổ của ta vào ở. Trong vòng mười ngày này, ta sẽ xác định người được chọn đảm nhiệm điện chủ mới!

Cổ Mục nói.

- Vâng!

Thấy hắn đưa ra quyết định, mọi người gật đầu.

Biết mười ngày sau hạt sen Xích Diễm có khả năng chín, Trương Huyền cũng không nóng nảy. Vừa vặn có thể nhân cơ hội tiêu hóa một chút kiến thức vừa học được, nghiên cứu cẩn thận khí độc trong cơ thể kia.

Dù sao còn không có giúp đối phương hoàn toàn loại bỏ tai hoạ ngầm, cho dù hắn ý thức được mình chính là một "sư thúc tổ" giả, hắn cũng không dám làm gì mình.

Lại nói, phô bày nhiều thủ đoạn lợi hại như vậy, độc sư ngũ tinh bình thường cũng làm không được, chỉ sợ hắn cũng không dám hoài nghi.

...

Không để ý tới Độc Điện điện chủ mới được lựa chọn như thế nào, lúc này Trương Huyền đang ngồi ở trong phòng, để cho đại dược vương và Lộ quản gia giữ ở ngoài cửa, nhìn rất nhiều sách mới thu thập tới trong đầu, tinh thần tập trung cao độ.

- Chính xác!

Trong lòng hắn thầm kêu lên. Trong giá sách liên quan có vô số sách tới độc sư, nhanh chóng tập trung lại, hình thành một bí tịch dày.

Biết đúng là thiên đạo độc công hắn muốn, Trương Huyền cũng không do dự, bàn tay chộp lấy, nhẹ nhàng cầm tới, tiện tay mở ra.

- Độc, một loại dược vật có thể đả thương người, cũng có thể cứu người...

Phía trên viết chi chít những giải thích có liên quan tới độc dược.

Đồng dạng là thu thập sách độc dược hình thành thiên đạo độc công. Rất rõ ràng quyển này nếu so với tàng thư khố ở Thiên Huyền vương quốc, kỹ càng tỉ mỉ, cao thâm hơn nhiều. Không ngừng đọc, hiểu biết của Trương Huyền đối với độc, cũng lại càng lúc càng nhiều.

Không biết qua bao lâu, hắn mở mắt. Ánh mắt từ mê man trước đó, biến thành trong suốt.

- Không nghĩ tới độc, không ngờ cũng rộng lớn uyên thâm như vậy!

Nhớ lại độc công vừa học được, trong lòng Trương Huyền xúc động.

Thảo nào độc sư có thể khiến cho vô số người phải sợ hãi. Quả thực đáng sợ, bàn về trình độ phức tạp, không kém chức nghiệp trên cửu lưu

như luyện đan sư, luyện khí sư chút nào. Lực công kích, thậm chí còn có phần vượt qua.

Lấy một thí dụ, thực lực của hắn bây giờ gặp phải Tông Sư trung kỳ, khẳng định không phải là đối thủ, khó có thể chống lại. Nhưng nếu như có đầy đủ độc dược, hoàn toàn có thể dễ dàng độc chết cường giả Tông Sư đỉnh phong!

Thậm chí độc chết người Chí Tôn cảnh.

Đương nhiên, độc dược cũng không phải vạn năng. Tu vi không đủ, không có cách nào áp chế được sát cơ trong cơ thể, rất dễ dàng bị cường giả phát hiện. Sợ rằng còn chưa kịp ném độc, đã bị giết chết.

Hơn nữa, một ít độc dược lợi hại, cần phải lấy máu và chân khí của độc sư phát động, mới có thể phát huy ra dược lực. Bản thân không phải là độc sư, hoặc đẳng cấp quá thấp, cho dù có dược vật lợi hại, cũng không có cách nào sử dụng. Chuẩn bị không tốt ngược lại sẽ độc chết chính mình.

Như vậy cũng giống như người người đều biết bom nguyên tử rất lợi hại, nhưng cũng không đủ lực lượng. Khống chế không được, cho dù cho ngươi một quả, cũng không tạo được uy hiếp. Làm không tốt còn có thể mang đến họa sát thân.

Độc dược lợi hại, giống như binh khí sắc bén, thực lực không đủ, đừng nói đụng vào, cách mấy trăm thước, thậm chí bên trong mấy ngàn thước, sẽ bị độc chết!

Nguy hiểm vô cùng!

Ban đầu còn nghĩ, nếu như cho mình điều chế ra một độc dược lợi hại, có phải ngay cả cường giả Chí Tôn đỉnh phong cũng không cần sợ hãi hay không? Hiện tại xem ra, vẫn chỉ là một vài suy nghĩ viển vông.

- Ta không muốn dùng độc vật hại người, nhưng cũng có thể đề phòng bị người khác hãm hại!

Biết chức nghiệp độc sư bác đại tinh thâm, trong lòng Trương Huyền cũng sinh ra sự cảnh giác.

Hắn không cần độc chết người, nhưng phải phòng ngừa bị người hạ độc.

Thật giống như khí độc trong cơ thể kia, nếu như ban đầu chính là độc sư, có thể sớm dự phòng, không tới mức chật vật như mình hiện tại.

- Căn cứ trong sách ghi chép, độc sư tu luyện tới cảnh giới cao nhất, là nắm giữ độc thể. Ta hoàn toàn có thể tu luyện một hồi!

Hắn mỉm cười.

Độc sư giống như những nghề nghiệp khác, cũng phải để ý tới thiên phú.

Độc sư có thiên phú, được xưng độc thể tiên thiên, không chỉ có năng lực nhạy bén đối với độc rất mạnh, thân thể còn nắm giữ khả năng kháng chống vượt qua người bình thường. Nói cách khác, người nắm giữ loại thể chất này, cho dù độc sư khác bỏ kịch độc vào trong miệng của hắn, cũng sẽ giống như ăn cơm uống nước, không bị chút tổn thương nào.

Thậm chí, theo truyền thuyết, người như thế còn có thể hấp thu lực lượng trong độc dược, khiến cho tu vi tăng lên rất nhiều.

Đương nhiên, loại thể chất này vô cùng hiếm thấy. Trong mười vạn vạn độc sư cũng không nhất định có thể xuất hiện một người.

Loại năng lực này, giống như thể chất thuần âm của Triệu Nhã, thuộc về tiên thiên. Hắn nhất định là làm không được. Chỉ có điều, trong Độc Điện có không ít sách liên quan tới bí kỹ tu luyện độc sư. Vừa vặn cũng théo đó hình thành công pháp thiên đạo.

Dựa theo cái này tu luyện, cho dù không phải là độc thể tiên thiên, nhưng cũng có thể khiến cho sức chống đỡ của thân thể đối với độc tăng lên cực

lớn. So với thân thể độc sư chân chính chuyên môn rèn luyện, cũng cường đại hơn mấy lần.

- Thử xem!

Nghĩ đến liền làm, Trương Huyền không có quá nhiều do dự. Tinh thần hắn thoáng động, bí tịch độc sư tu luyện hình thành lại xuất hiện ở trước mắt hắn. Hắn mở ra nhìn.

Không biết qua bao lâu, một luồng khí đục phun ra, hắn chợt đứng dậy.

Rắc rắc! Rắc rắc! Rắc rắc!

Xương cốt toàn thân giống như tiếng đậu vỡ vang lên. Khí tức toàn thân tăng mạnh.

- Tuy rằng không bằng độc thể tiên thiên, nhưng cũng không e ngại kịch độc bình thường. Cho dù độc sư tam tinh điều chế độc dược, ăn vào cũng không tạo thành bất cứ thương tổn gì đối với ta!

Cảm nhận được thân thể biến hóa sau khi tu luyện qua, Trương Huyền nở nụ cười.

Tu luyện xong thiên đạo độc công, thân thể có biến hóa rõ ràng. Kháng lực đối với độc dược tăng cường.

Mặc dù không phải độc thể tiên thiên, dựa vào tình hình của hắn hiện tại, cho dù ăn vào thuốc do độc sư tam tinh điều chế ra, hắn cũng không có bất cứ thương tổn gì.

- Mấu chốt nhất chính là... chân khí thiên đạo của ta trải qua tu luyện độc công, có thể trị bệnh cứu người, giúp người đột phá, cũng có thể một ý niệm hóa thành kịch độc, khiến người ta tử vong trong khoảng khắc!

Thân thể phát sinh biến hóa, biến hóa càng lớn hơn vẫn là chân khí.

Chân khí thiên đạo tinh thuần không nhiễm bẩn, có thể trị thương thế, khôi phục thể lực, tăng cường sức sống, giúp người đột phá tu vi...

Lúc này tu luyện độc công, cũng có thể một ý niệm chuyển hóa thành khí kịch độc, làm cho không người nào có thể chịu được. Một khi tiến vào kinh mạch, cho dù cường giả Chí Tôn muốn hóa giải, sợ rằng cũng rất khó hoàn thành.

Giống như nước sạch, một khi tiến vào trong cơ thể, có thể tiến vào bất kỳ khe nào, bất kỳ một chỗ huyệt đạo nào. Biết rất rõ ràng ở đâu, chân khí trong cơ thể không đủ tinh thuần, cũng không có cách nào loại bỏ.

Điều này với bệnh nguy kịch không có gì khác nhau. Biết nguyên nhân của căn bệnh và thủ đoạn giải quyết, lại không có cách nào trị liệu.

Không hổ danh là chân khí thiên đạo, một ý niệm liền sống, một ý niệm thành chết.

Trước đó, hắn căn bản không biết còn có năng lực lợi hại như vậy.

- Tiên thiên độc công tu luyện xong, xem khí độc kia thế nào!

Tu luyện xong tiên thiên độc công, Trương Huyền thở ra một hơi, lại nhìn về phía khí độc ẩn nấp ở bên trong thân thể.

Trước đó, hắn không hiểu nhiều đối với độc, không có cách nào xác nhận thứ này rốt cuộc là cái gì. Lúc này bàn về lượng tri thức, có thể so với độc sư tam tinh. Bàn về sử dụng độc, Cổ Mục có khả năng cũng không phải là đối thủ. Hắn đã có năng lực nghiên cứu nơi khí độc phát ra, thậm chí nghĩ biện pháp loại bỏ.

Tinh thần hắn nhanh chóng vận chuyển, trong nháy mắt tâm cảnh tiến vào cảnh giới tâm như mặt nước phẳng lặng.

- Khí độc này có thể ẩn nấp ở trong máu, lại trốn chân khí thiên đạo của ta...

Nhìn khí độc kia ẩn nấp, một quyển sách Đồ Thư Quán bên trong vốn liên quan tới độc xuất hiện ở trước mắt. Mỗi một tri thức chảy xuôi ở trong đầu.

Độc loại không dưới trăm vạn. Mỗi một loại đều có phương pháp điều chế và thủ đoạn giải quyết khác nhau. Chỉ cần một chút không may xuất hiện, liền có thể khiến cho kết quả xuất hiện sự khác biệt.

Trương Huyền cũng không nóng nảy. Thông qua sách bên trong Đồ Thư Quán, hắn sàng lọc qua.

- Loại độc Thanh Linh. Không đúng! Loại độc Mặc Hư, cũng không đúng! Loại độc rắn xanh, cũng không giống...

Hắn căn cứ màu sắc, đặc điểm khí độc trong cơ thể, kiểm tra loại bỏ từng loại.

Không biết qua bao lâu, Trương Huyền đột nhiên ngừng lại, sắc mặt thoáng cái trở nên trắng bệch, trong mắt đầy vẻ không thể tin được.

- Không ngờ là loại chất độc này. Cái này... sao có thể như vậy được?

Dung Nham thú (1)

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Đây là... thai độc tiên thiên!

Cũng chính là loại độc tiên thiên!

Nhận ra loại độc, Trương Huyền đều sắp phát điên rồi.

Thai độc tiên thiên, là chỉ khi còn chưa có sinh ra, ở trong bụng mẹ đã bị trúng độc, dung nhập vào máu và linh hồn, gần như khó giải.

Ngươi xem Triệu Nhã người ta, thân thể thuần âm tiên thiên. Sau khi mở ra, uy phong tám phía, giống như nữ hoàng. Viên Đào Tiên, huyết mạch Thiên Long Tê, sau khi mở ra, phòng ngự vô địch, giống như tấm lá chắn thịt hình người...

Ban đầu hắn còn hâm mộ. Hiện tại phát hiện ra, hắn cũng có một tiên thiên, chỉ có điều...

Đồng dạng là tiên thiên, thế nào lại khác biệt lớn như vậy chứ?

Tiên thiên của người khác cũng là muốn người tu luyện một lần bay lên trời. Tiên thiên của hắn lại là phải chết...

- Thai độc tiên thiên, chưa sinh ra lại trồng loại độc đặc biệt ở bên trong thân thể, nương theo cơ thể mẹ, cùng sinh mạng hoàn toàn dung hợp, thuộc về thai khí tiên thiên chưa đầy đủ. Người trúng loại chất độc này,

tuổi thọ thông thường sống không quá ba mươi, vì thân thể chết trẻ... khó giải.

Trương Huyền khóc không ra nước mắt.

Người khác đều là thân thể tiên thiên rất lợi hại, ta lại là thân thể tiên thiên chết trẻ...

Chết trẻ em gái ngươi ấy!

Còn có thể vui vẻ chơi đùa hay không?

Không được ba mươi, vậy không phải có nghĩa là, cũng chỉ có thể sống được mười năm? Cuộc sống lưu cho hắn đã không nhiều lắm...

Cố nén phiền muộn, lại lục soát tất cả sách bên trong tàng thư khố một lần, tìm ra bảy, tám quyển ghi chép về thai độc tiên thiên. Kết quả... cùng khí độc trong cơ thể hắn, đều giống nhau như đúc.

Nói cách khác, không cần tồn tại may mắn. Hắn trúng loại kịch độc này là không thể nghi ngờ.

Chỉ là...

- Có thể trúng ở cơ thể mẹ, truyền đến thân thể hậu bối, còn không bị phát hiện. Thủ đoạn sử dụng loại độc này, ít nhất cũng phải đạt được trên thất tinh. Ta lại một đứa cô nhi, không đến mức...

Xác định độc trong người là cái gì, buồn bực một lát, Trương Huyền cũng vô cùng nghi ngờ.

Nhìn Độc Điện nhiều sách như vậy, đối với sử dụng độc hắn cũng có hiểu biết sâu hơn. Hạ thai độc tiên thiên cho cơ thể mẹ, còn không bị phát hiện, độc sư này, ít nhất cũng phải đạt được thất tinh trở lên.

Nói cách khác, ít nhất là vị bát tinh thậm chí cửu tinh.

Loại độc sư cấp bậc như vậy, chỉ riêng tu vi đã thông thiên, đạt được đến trình độ người không thể tới, làm sao có thể tiêu hao tâm huyết, ra tay đối với cô nhi như hắn?

Tiền thân của hắn chỉ là nhân vật nhỏ sinh sống ở loại địa phương nhỏ tại Thiên Huyền vương thành, không cha không mẹ, nghèo tới một văn tiền cũng không đến, cũng lại trước mười tám tuổi, thiên phú có cao một chút, sau đó bình thường đến cực điểm, còn được khen là giáo sư tệ nhất Hồng Thiên học viện từ trước tới nay.

Nhân vật như vậy, không ngờ khiến cho một vị độc sư đứng ở đỉnh phong nhất, tự mình động thủ đối phó... khó tránh khỏi có chút không thể tưởng tượng nổi?

- Loại chất độc này, dung hợp với toàn thân, tuy hai mà một. Tình huống bình thường, mãi đến khi sắp chết, cũng không phát hiện ra được. Ta tu luyện chân khí thiên đạo, quá mức tinh thuần, mới ép nó lộ rõ hình thái. Chỉ có điều, cho dù lộ rõ, cũng không có cách nào trị liệu...

Trong lòng hắn bất đắc dĩ một hồi.

Thời điểm lần đầu tiên phát hiện ra độc này, hắn còn tưởng rằng có người muốn mưu sát. Tiền thân chính là bị giết chết. Hiện tại xem ra, hắn quá lo lắng.

Độc này nương theo thân thể này vừa sinh ra đã có, ẩn nấp ở bên trong thân thể. Độc sư cửu tinh cũng không phát hiện được. Có thể nói là giết người trong vô hình. Cho dù chết, cũng không biết ai đã hạ thủ. Ban đầu, cho dù mình là độc sư, cũng rất khó phát hiện. Nhưng hắn tu luyện chân khí thiên đạo, quá mức tinh thuần, chảy qua kinh mạch, máu, bất kỳ thứ dơ bẩn nào cũng không có cách nào ẩn nấp, lúc này mới khiến cho nó lộ rahình thái.

Nhưng lộ ra cũng vô dụng. Đối phương trải qua cơ thể mẹ nuôi dưỡng, giống như người, cũng có linh trí. Cho dù là chân khí thiên đạo, cũng không có cách nào loại trừ. Trái lại theo thời gian trôi qua, chỉ trở nên

càng ngày càng lớn mạnh, đến mức bảo đảm mình trước ba mươi tuổi chắc chắn phải chết.

Trời ạ!

Chuyện gì thế này? Người khác xuyên qua, có bàn tay vàng, vênh váo hò hét, mình lại cõng loại quả mìn hẹn giờ, hơn nữa bảo đảm ngươi chắc chắn phải chết này...

Xem ra tiền thân tuy rằng không phải độc phát mà chết, cũng không khác biệt lắm. Hắn ở dưới tâm tình phiền muộn, một lòng muốn chết, khí độc này lại sớm phát tác. Chỉ là không nghĩ tới mình chuyển kiếp tới.

Về phần trước là thiên tài, sau tài năng tầm thường, tu vi không lại tăng trưởng, cũng có liên quan đến thứ này.

Tiền thân ở trước khi chân khí cảnh đỉnh phong, tốc độ tu luyện cực nhanh, được xưng là hiếm có. Nhưng trùng kích Bì Cốt cảnh trước sau không có cách nào thành công. Chính là bởi vì độc này cùng toàn thân dung hợp, đối với chân khí vẩn đục của hắn phát sinh áp chế rất mạnh.

Trừ khi đạt được loại mức độ tinh thuần của chân khí thiên đạo này, bằng không, lấy loại công pháp của Thiên Huyền vương quốc này tu luyện ra mức độ chân khí vẩn đục, không có khả năng giải ra gông cùm xiềng xích, đạt được thực lực càng cao hơn.

- Là độc, khẳng định có giải. Bằng không, loại độc tiên thiên này làm sao được người biết tới? Có thể là Độc Điện này đẳng cấp quá thấp. Chỉ cần đi vào địa phương cấp bậc càng cao hơn, có thể lại có biện pháp...

Tuy rằng phiền muộn, Trương Huyền vẫn chưa bị hù dọa.

Lĩnh ngộ thiên đạo độc công, hắn đã có cách nhìn sâu hơn đối với độc.

Có nguyên nhân có kết quả, có độc lại có giải dược. Thai độc tiên thiên, tuy rằng ở trong sách này đánh dấu khó giải, nhưng không có nghĩa là

thật sự không có cách nào giải quyết. Có thể Độc Điện khác cao cấp hơn, sẽ có phương pháp giải quyết.

- Loại thai độc tiên thiên này, quy định ba mươi tuổi chắc chắn phải chết, trước đó cũng sẽ không phát tác. Nói cách khác... Phải ở bên trong mười năm này, tìm được phương pháp giải quyết!

Tâm phẳng lặng như mặt nước, giống như đao quang, chém sạch sẽ tâm tình tiêu cực, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm.

Sống lại chẳng qua chỉ có hơn một tháng, lại từ Chân Khí cảnh đỉnh phong đạt được nửa bước Tông Sư. Mười năm sau, còn không biết có thể đi đến mức nào. Đến lúc đó, chất độc này cũng chưa chắc không giải quyết được.

Không cần thiết phải khẩn trương.

Chỉ có điều, tuy rằng không khẩn trương nhưng cũng là một loại áp lực.

Lý luận và thực tế vẫn có chênh lệch. Hắn cũng không muốn đời người thật vất vả sống lại, lại vô duyên vô cớ chết đi.

- Đi gọi Cổ Mục đến!

Hắn đứng dậy, căn dặn đám người đại dược vương bảo vệ ở phía ngoài cửa một tiếng.

- Sư thúc tổ, ngài tìm ta?

Thời gian không lâu, Cổ Mục đã đi tới.

- Ngồi đi!

Trương Huyền ngoắc tay, nhìn lại:

- Tìm ngươi qua đây, là có chuyện muốn hỏi!

Cổ Mục ngồi nghiêm chỉnh:

- Sư thúc tổ mời nói!

Mấy ngày qua, vị trước mắt này tranh thủ thời gian thay hắn làm trị liệu lần thứ hai. Sau khi chấm dứt, hắn rõ ràng cảm thấy tinh lực tăng lên rất nhiều, hình như một lần nữa trở lại thời kì mười năm trước khi thể lực đỉnh phong nhất, nắm giữ lực lượng dùng không hết.

Liên tục hai lần trị liệu, hắn biết thủ đoạn của vị sư thúc tổ trước mắt này, có thể nói là thiên nhân. Trong lòng từ lâu đã bội phục tới quỳ rạp, không dám suy nghĩ nhiều.

- Ngươi có thể từng nghe nói về thai độc tiên thiên chưa?

Trương Huyền mở miệng.

Cổ Mục đến từ phân bộ độc sư Hiên Viên vương quốc, xem qua cao thâm hơn sách, ở trên kiến thức, khẳng định mạnh hơn nhiều so với loại sách nửa vời hắn vừa xem xong.

- Thai độc tiên thiên?

Cổ Mục có chút do dự:

- Loại chất độc này ta từng nghe nói qua. Là do trúng phải kịch độc từ khi còn trong bụng mẹ. Theo đứa trẻ sinh ra trưởng thành, cùng sinh mạng hoàn toàn dung hợp, không có cách nào giải quyết!

- Khó giải?

- Đúng!

Cổ Mục gật đầu, đột nhiên nghĩ tới điều gì, trên mặt do dự:

- Chỉ có điều...

- Chỉ có điều cái gì?

Trương Huyền nhìn qua.

- Ta từng nghe được một tin đồn, không biết thật hay giả!

Do dự một chút, Cổ Mục nói:

- Có người nói, thiên nhân Khổng sư lợi hại nhất trong lịch sử, trúng phải thai độc tiên thiên. Chỉ có điều, cuối cùng giải thế nào không biết, dù sao hắn sống đủ một vạn tuổi, sống thọ, chết tại nhà.

Thiên nhân Khổng sư, được gọi là người đứng đầu danh sư, người sáng lập ra Danh Sư Đường, được vô số người kính ngưỡng. Chỉ cần là danh sư, cho dù là học đồ, không ai không biết.

- A?

Trương Huyền trước đó cũng nghe Hoàng Ngữ nói qua một lần, sinh lòng kính ngưỡng.

Chỉ là không nghĩ tới, vị tiền bối này tự nhiên cũng giống như mình, cũng từng trúng phải thai độc tiên thiên.

Đã từng có tiền lệ có thể giải, đã nói lên loại độc này không phải khó giải.

- Đây chỉ là lời đồn đại. Muốn biết chuyện của Khổng sư, sợ rằng cần phải đi Danh Sư Đường. Chỉ có danh sư chân chính, mới có khả năng biết được. Loại độc sư như chúng ta, cũng chỉ nghe qua tin đồn... Không biết sư thúc tổ hỏi cái này để làm gì?

Cổ Mục nghi ngờ nói.

- Chỉ là thuận miệng hỏi một chút!

Khoát tay, trong lòng Trương Huyền có chủ ý. Hắn thấy sau khi chuyện bên này kết thúc, phải đi tới Danh Sư Đường đạo một vòng.

Cuộc đời nhân vật xuất sắc của các chức nghiệp đều sẽ do chuyên gia sáng tác thành sách, để lại các nghiệp đoàn, để cho hậu nhân chiêm

ngưỡng học tập.

Vị Khổng sư này nếu là lão tổ danh sư, Danh Sư Đường lại phải có sự tích của hắn.

Nếu quả thật trúng độc thai tiên thiên, đồng thời cuối cùng sống thọ và chết tại nhà, đã nói rõ quả thực có thể giải quyết.

Có tiền lệ thành công, hắn cũng không cần khẩn trương nữa.

- Tình huống Độc Điện thế nào?

Đã có tính toán, không muốn nói nhiều về chuyện này, Trương Huyền tiếp tục nói.

- Trải qua mấy vòng sát hạch, ta đã xác định lựa chọn người điện chủ mới, chính là phó điện chủ đầu tiên Liêu Huân! Hạt sen Xích Diễm chắc hẳn cũng đã chín, ngày mai là có thể hái xuống.

Cổ Mục trả lời.

- Ngày mai là được? Tốt!

Ánh mắt Trương Huyền nhất thời sáng lên.

Kiến thức đã học xong, cũng biết được loại độc, không cần thiết phải tiếp tục đợi ở chỗ này. Mau chóng rời khỏi đây là tốt nhất.

Cổ Mục rời đi. Trương Huyền tiếp tục học tập nội dung sách bên trong Đồ Thư Quán, đồng thời cũng củng cố lực lượng trong cơ thể.

Hồng Liên thành thu thập công pháp Tông Sư cảnh, tuy rằng không đủ để hình thành bí tịch thiên đạo, nhưng cũng không có thiếu câu nói chính xác, có thể thử tu luyện.

Trải qua không ngừng thử, hắn cảm nhận được rõ ràng chân khí nửa bước Tông Sư cảnh trong cơ thể càng hùng hậu, Tông Sư chân chính

cũng chỉ cách có một con đường, bất cứ lúc nào cũng sẽ phá cửa tiến vào.

Dung Nham thú (2)

dtv-ebook.com

Nguồn: TruyenYY

Nhóm: TTTV

Mặc dù có Thiên Đạo Đồ Thư Quán nhìn ra chỗ thiếu hụt, nhưng muốn đi xa hơn, vẫn phải làm vững chắc cơ sở. Bởi vậy, chỉ cần rảnh rỗi, hắn lại đi học tập. Mười ngày ngắn ngủi, so với lượng kiến thức trước đó, đã tăng lên không chỉ gấp đôi. Thuần thú, độc sư, hắn đều có hiểu biết sâu hơn. Hiện tại cho dù không mượn Đồ Thư Quán, hắn cũng được cho là bác học uyên thâm.

Học tập, đồng thời cũng một lần nữa tu luyện lại thiên đạo quyền pháp, cước pháp, thương pháp một lần.

Những chiêu số mặc dù vẫn là cơ sở nhất, lại có thể phát huy ra lực lượng trong cơ thể hoàn mỹ, khiến cho lực công kích của hắn tăng lên không ít. Hiện tại, nếu như hắn dùng ra các chiêu số thiên đạo quyền pháp, cho dù là một ít Tông Sư cảnh trung kỳ, hắn cũng có thể đối đầu, thậm chí giết chết.

Đương nhiên, nếu như mượn năng lực chỉ ra khuyết điểm của Thiên Đạo Đồ Thư Quán, tiến hành lợi dụng lại phối hợp thân pháp thiên đạo, liều mạng chịu tổn thương, Tông Sư cảnh đỉnh phong hắn cũng có thể giết chết.

Nửa bước Tông Sư, có thể chém giết Tông Sư đỉnh phong, loại năng lực chiến đấu vượt cấp này, chỉ sợ cho dù là thiên tài nổi danh nhất tại Danh Sư Đường, cũng khó có thể so sánh được.

- Sư thúc tổ, hạt sen Xích Diễm tự nhiên chín rồi!

Trong lúc hắn đang không ngừng tu luyện, học tập, thời gian dần trôi qua. Rạng sáng ngày hôm sau, Cổ Mục lại đi đến trước mặt hắn.

- Được!

Trương Huyền gật đầu, đứng dậy.

Bảo vật khiến cho người ta tăng tỷ lệ đột phá Chí Tôn đỉnh phong lên hai mươi phần trăm, đợi mười ngày chính là vì cái này. Cuối cùng... có thể hái!

- Hồng Liên sơn mạch là một ngọn núi lửa quy mô lớn. Độc Điện phân bộ chúng ta lại được xây dựng ở trên miệng núi lửa. Trước đây thời điểm xây dựng phân bộ, đã đặc biệt mời đại sư trận pháp, sử dụng trận pháp che đi núi lửa, hoàn toàn tập trung Địa Tâm Hỏa trong đó lại, dùng để cho sen Xích Diễm sinh trưởng.

Liêu Huân tuy rằng trở thành điện chủ chính thức, nhưng ở trước mặt hai người, vẫn không dám tỏ vẻ cao giá, vừa đi vừa giới thiệu, thái độ cung kính:

- Đặc sứ, sư thúc tổ, mời đi bên này!

Đối với Trương Huyền, hắn cũng theo cách xưng hô của Cổ Mục, gọi một tiếng "sư thúc tổ".

Ba người một đường đi về phía trước, rất nhanh đi tới một tế đàn.

- Miệng núi lửa đã bị che giáu ở phía dưới này!

Liêu Huân chỉ về phía trước.

Trương Huyền nhìn sang.

Trước mắt là một tế đàn cực lớn, đường kính chừng hơn trăm thước. Từ phía xa nhìn lại, mang theo mùi vị cổ xưa. Với cái gọi là miệng núi lửa,

hoàn toàn không có liên quan. Trái lại giống như một nơi đã hoang phế từ lâu.

Trong lòng hắn cảm thấy kỳ quái. Chỉ có điều từng trải qua chuyện đi tới Độc Điện trước đó, hắn biết ở đây khẳng định có trận pháp, cũng không nhiều nói.

Quả nhiên, Liêu Huân đi tới trong tế đàn, cổ tay lật một lần. Lệnh bài đại biểu thân phận điện chủ xuất hiện ở trong lòng bàn tay. Hắn cắm lệnh bài vào một cái lỗ ở trung tâm của tế đàn.

Ầm ầm ầm!

Một hồi trời đất quay cuồng, cảnh tượng trước mắt lập tức xuất hiện biến hóa.

Tế đàn rộng lớn bằng phẳng trước đó xuất hiện một cầu thang đi xuống phía dưới, không biết kéo dài đến nơi nào.

- Mời đi bên này!

Liêu Huân đi trước dẫn đường. Ba người dọc theo thang lầu đi gần một canh giờ, một cung điện rộng lớn dưới đất xuất hiện ở trước mắt.

Chính giữa cung điện là một miệng núi lửa cực lớn, hỏa diễm cực nóng thiêu đốt hừng hực, sóng nhiệt phả vào người, khiến người ta khó có thể tới gần.

Cảm nhận được nhiệt lượng trong đó, thần sắc Trương Huyền nghiêm trọng.

Còn chưa có tiến vào miệng núi lửa, chỉ bằng vào hơi nóng trong đại điện, cường giả Ích Huyệt cảnh tiến đến, chỉ sợ cũng không chịu nổi.

- Đặc sứ, sư thúc tổ, đó chính là sen Xích Diễm!

Đi về phía trước mấy bước, đi tới miệng núi lửa, Liêu Huân lại chỉ về phía trước.

Thuận theo hướng ngón tay hắn nhìn lại, lập tức nhìn thấy được ở giữa núi lửa, trong dung nham cực nóng, một đóa hoa sen màu đỏ thẫm lơ lửng ở trong đó. Phía trên một đài sen, kết đầy hạt sen, tản ra mùi thơm thoang thoảng.

- Thật đẹp!

Mắt Trương Huyền không nhịn được nhất thời sáng lên.

Sen Xích Diễm trước mắt, tuy rằng chỉ có cao hai, ba thước, toàn thân đỏ đậm, giống như hỏa diễm thiêu đốt.

Chỗ vị trí đó cách bọn họ không dưới mấy trăm thước, vẫn có thể cảm nhận được hơi nóng hung bạo mạnh mẽ trong đó. Đừng nói là thực lực như hắn, chỉ sợ cho dù là cường giả Chí Tôn cảnh, cũng khó có thể chịu đựng được.

- Cái này hái xuống thế nào?

Trương Huyền hỏi.

Không chỉ sen Xích Diễm cực nóng khó chịu được. Mấu chốt là nó vẫn lơ lửng ở ngay phía trên miệng núi lửa, cắm rễ ở trong nham thạch nóng chảy, cách bên bờ chừng mấy trăm thước. Làm thế nào với tới được?

Tiến vào nham thạch nóng chảy hái xuống sao?

Cho dù kim thân thiên đạo không kém, vừa tiến vào trong đó, khoảng khắc cũng sẽ bị thiêu đốt thành tro bụi!

Càng chưa nói tới những người khác.

- Ta cũng không biết. Sư phụ ta chính là thấy hạt sen sắp chín, muốn hái lấy, kết quả bị thiêu đốt thành tro tàn...

Liêu Huân lắc đầu, trên mặt lộ ra vẻ cô đơn.

Lão điện chủ đột nhiên chết bất đắc kỳ tử, chính là vì muốn hái lấy hạt sen Xích Diễm.

- Hạt sen Xích Diễm cứ hơn trăm năm sẽ chín một lần. Mỗi lần đều có người thành công hái xuống. Tổng bộ cũng có thể nhận được cống phẩm của các ngươi, làm sao có thể bị chết cháy?

Cổ Mục nghi ngờ nhìn qua.

Nếu Độc Điện phân bộ này được xây dựng ở đây, bảo vệ gốc hoa sen này, vậy khẳng định có biện pháp hái xuống. Bằng không, sử dụng vô số dược liệu cung cấp nuôi dưỡng, không phải là làm giá áo cho người khác sao?

Lại nói, phân bộ này trước đó cứ cách trăm năm lại cung cấp số lượng hạt sen nhất định về phía tổng bộ, không có khả năng ngay cả hái cũng không có phương pháp.

- Phương pháp thì có. Chỉ có điều, đã không có cách nào sử dụng được. Mời hai vị xem!

Liêu Huân cười khổ một tiếng, tiện tay nhặt một hòn đá lên. Bàn tay hắn rung lên, bắn thẳng về phía sen Xích Diễm.

Hắn là cường giả Tông Sư cảnh đỉnh phong. Dưới chân khí gia tăng, tảng đá phát ra tiếng vù vù, vọt thẳng tới phía trước, hình như cũng xé rách cả không khí.

- Ngươi muốn làm gì...

Thấy hắn trực tiếp ném ra tảng đá về phái Xích Diễm sen, hơn nữa lực lượng khổng lồ như vậy, Cổ Mục biến sắc.

Lúc này hạt sen Xích Diễm đã chín. Một khi bị đánh trúng, rất dễ dàng rơi vào nham thạch nóng chảy phía dưới. Nếu thật sự rơi vào, lại muốn

tìm ra, là gần như không thể nào.

- Đặc sứ nhìn là được!

Liêu Huân nói tiếp.

Hai người nói một hồi, tảng đá đã đi tới trước mặt sen Xích Diễm, mắt thấy sắp bắn trúng hoa sen, đột nhiên dung nham phía dưới chao đảo kịch liệt một hồi. Một thứ quái dị bay vút lên trời cao, mở miệng lại nuốt tảng đá xuống.

Con vật quái dị này, hình thể giống như rắn, dài chừng mấy chục thước, toàn thân bị vảy dày che kín, khắp người đỏ tươi, bơi ở trong nham thạch nóng chảy, hết sức quái dị.

- Đây là cái gì?

Không nghĩ tới trong nham tương cực nóng như vậy, lại có thứ cổ quái như vậy bơi lội. Cổ Mục nhớ tới cái gì, sắc mặt thoáng đổi:

- Lẽ nào chính là Dung Nham thú các ngươi nói với tổng bộ trước đó?

Nhìn thấy được thứ này, hắn nghĩ tới.

Trong tài liệu Hồng Liên phân bộ báo lên, không chỉ nói lão điện chủ chết bất đắc kỳ tử, còn có ghi chép về một loại man thú. Có người nói man thú này sinh sống trong dung nham, được gọi là Dung Nham thú.

Ban đầu hắn tưởng đó chỉ là lời nói vô căn cứ. Đối phương chỉ là không muốn nộp hạt sen Xích Diễm lên mới tìm lý do. Không nghĩ tới, đó lại là sự thật.

- Đúng, đây là Dung Nham thú. Bên ngoài thân có mảnh vảy đặc biệt có thể chịu được nhiệt độ cao, sinh sống ở trong nham thạch nóng chảy, thực lực có thể so với cường giả Chí Tôn cảnh đỉnh phong...

Liêu Huân cười gượng.

- Còn có loại vật này sao?

Không chỉ Cổ Mục kinh ngạc, ngay cả Trương Huyền cũng cảm thấy vô cùng kỳ quái.

Nhiệt lượng nham thạch nóng chảy phía dưới, tuyệt đối đạt tới một hai nghìn độ. Dưới tình huống cực nóng như thế, vẫn còn có sinh mạng tồn tại, hơn nữa còn khổng lồ như vậy. Không tận mắt nhìn thấy, căn bản không thể tin được.

- Đúng vậy, man thú này không biết từ nơi nào xuất hiện, cũng chẳng biết tới lúc nào, mấy năm nay vẫn bảo vệ hoa sen Xích Diễm, xem nó trở thành đồ của mình. Bất kỳ kẻ nào một khi nghĩ biện pháp tới gần, đều sẽ bị nó công kích!

Liêu Huân giải thích:

- Nếu như ở trên bờ còn tốt một chút. Bên trong nham thạch nóng chảy vốn chính là thiên hạ của nó. Hơn nữa... nó còn đạt tới Chí Tôn đỉnh phong. Chúng ta thật sự bất lực!

- Chuyện này...

Cổ Mục cũng trở nên lặng lẽ.

Tuy rằng hắn cũng là Chí Tôn đỉnh phong, nhưng phải so đấu với một man thú như vậy trong nham thạch... tám chín phần mười sẽ ngã xuống.

- Sử dụng độc không được sao?

Hắn không nhịn được hỏi.

Độc Điện tinh thông sử dụng độc, hoàn toàn có thể độc giết nó.

- Dung Nham thú ngay cả Địa Tâm Hỏa cực nóng như vậy còn không sợ. Một ít độc dược làm sao có thể có tác dụng...

Liêu Huân nói.

Nham thạch nóng chảy một hai nghìn độ, nó cũng có thể bơi lội. Một ít độc dược có khả năng còn chưa có tới gần, đã bị thiêu đốt thành tro bụi, càng chưa nói tới độc chết nó.

- Các loại phương pháp đều thử qua. Trừ khi... tìm một thuần thú sư, nghĩ biện pháp thuần phục nó. Bằng không... căn bản không phương pháp khác!

Liêu Huân nói đến đây, tiếp tục lắc đầu:

- Chỉ có điều... Nơi này là vị trí cơ mật lớn nhất của chúng ta. Hơn nữa Độc Điện chúng ta cũng không có liên hệ cùng những nghề nghiệp khác. Nếu thật sự muốn tìm một thuần thú sư qua, rất dễ dàng xuất hiện phiền phức, mang đến tai hoạ không cần thiết!

Độc sư không liên quan với những nghề nghiệp khác, thậm chí còn có quan hệ đối địch.

Mời những nghề nghiệp khác qua, chẳng khác nào để lộ vị trí sào huyệt, rất dễ dàng mang đến tai họa mang tính hủy diệt. Như vậy, bọn họ ẩn nấp ở Hồng Liên sơn mạch nhiều năm, cũng lại lãng phí.

- Đúng vậy...

Cổ Mục cũng biết điểm ấy, không nhịn được lắc đầu.

Độc dược không được, lại không xông qua được, thuần thú sư lại không thể tìm... Muốn hái lấy hạt sen Xích Diễm, thật sự một vấn đề khó khăn không nhỏ.

- Thuần thú sư có thể thuần phục man thú này?

Nghe được lời hai người nói chuyện, Trương Huyền có chút do dự, nói.

- Có lẽ... ta có thể thử xem!

Ngươi xuống đánh nó

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Nghe nói như thế, mắt của Cổ Mục và Liêu Huân đồng thời sáng lên:

- Lẽ nào sư thúc tổ muốn ra tay trấn áp?

Vị trước mắt này lại là nhân vật siêu cấp vượt qua Chí Tôn đỉnh phong. Cho dù con man thú này bơi ở trong dung nham, thoạt nhìn ngông cuồng tự đại. Nhưng chỉ cần hắn ra tay, vẫn có thể dễ dàng đánh bại, thậm chí giết chết.

- Man thú nho nhỏ mà thôi, không cần ta tự mình ra tay!

Trương Huyền lắc đầu, trên mặt xem thường, nhưng trong lòng không ngừng trợn trừng mắt.

Hắn ra tay?

Đùa gì thế!

Đây chính là man thú Chí Tôn đỉnh phong, cho dù ở trên bờ gặp phải, cũng có thể trốn thật xa, trốn thật xa. Còn ra tay trấn áp...

Sợ rằng nếu thật sự qua, không phải chém giết, mà là biến thành bữa ăn trưa ngon miệng cho đối phương.

- Chuyện này...

Hai người nghi ngờ.

- Một con man thú tu luyện tới Chí Tôn đỉnh phong, thật sự không dễ dàng. Ra tay chém giết, có tổn hại tới thiên hợp!

Trương Huyền lắc đầu, trên mặt lộ ra bộ dạng nhân từ:

- Cổ Mục, ngươi đã là đồ tôn của ta, ta sẽ đưa ngươi một hồi tạo hóa. Xuống thuần phục con man thú này! Chỉ cần nó thành thú sủng của ngươi, hái hạt sen Xích Diễm lại là chuyện đơn giản!

- Ta... thuần phục?

Còn tưởng rằng biện pháp gì!

Vừa nghe nói như thế, thân thể Cổ Mục thoáng lảo đảo một cái, thiếu chút nữa thì lập tức ngất đi.

Con vật kia cho dù ở trên đất bằng, cũng rất khó thắng được. Ở trong dung nham, tuyệt đối là đâm đầu vào chỗ chết!

Còn thuần phục, không bị đối phương thuần phục cũng không tệ...

- Sư thúc tổ, ta đối với một đạo thuần thú, một chữ cũng không biết...

Sắc mặt đỏ lên, Cổ Mục liền vội vàng lắc đầu.

Hắn chỉ biết sử dụng độc. Thuần thú là cái gì, tuy rằng hắn từng nghe nói, đối phương cũng biết hắn, hắn không biết đối phương.

Để cho hắn thuần phục cùng một con vật có cấp bậc tương đương với mình...

Thôi đi, cái mạng này còn muốn sống thêm một khoảng thời gian.

- Không hiểu đừng lo. Ta có thể chỉ điểm cho ngươi!

Trương Huyền nâng lông mày lên, không giận tự uy:

- Thế nào, không tin sư thúc tổ sao?

- Vãn bối không dám...

Có chút run rẩy, Cổ Mục vội vàng cung kính cúi đầu, không nhịn được nói:

- Sư thúc tổ... Lẽ nào ngài đối với một đạo thuần thú cũng có hiểu biết?

Vị sư thúc tổ này, thoạt nhìn không thể lớn hơn so với hắn bao nhiêu. Độc sư cấp bậc cao như vậy, lại am hiểu y đạo, sẽ không phải ngay cả thuần thú cũng tinh thông chứ?

Nếu thật sự như vậy, ở Thú Đường khẳng định tiếng tăm lừng lẫy, thế nào ta chưa từng nghe qua?

- Hiểu sơ một ít!

Gật đầu, Trương Huyền chắp hai tay ở sau lưng, đi tới miệng núi lửa. Dung Nham thú trước mắt giống như con rắn lớn lăn lộn ở trong hỏa diễm, xoay quanh sen Xích Diễm. Cho dù muốn hái lấy, cũng không có cách nào tới gần.

Hắn xoay người lại, nhìn chằm chằm vào đối phương:

- Đây là một con man thú Chí Tôn đỉnh phong, không biết bao nhiêu người tha thiết ước mơ muốn thu làm thú sủng. Cơ duyên như vậy, ngươi thật sự không cần?

- Ta...

Thấy vẻ mặt hắn nghiêm túc, Cổ Mục do dự một chút, sắc mặt ửng đỏ:

- Nó... thật sự có thể thuần phục sao?

Thuần phục một con man thú có thực lực tương đương với mình, tương đương với thực lực lập tức tăng mạnh gấp đôi. Nói thật, hắn có chút động tâm.

Loại man thú cấp bậc như vậy, dùng hạt sen Xích Diễm có lẽ cũng có thể đột phá gông cùm xiềng xích kia. Đến lúc đó một người một thú liên hợp, báo thù sẽ nắm chắc lớn hơn nữa.

Chỉ có điều... thuần phục man thú không phải là bản lĩnh thuần thú sư mới có sao?

Chỉ điểm cho ta?

Cho dù lại chỉ điểm, cũng không có khả năng lập tức biến thành thuần thú sư, thuần phục man thú lợi hại như thế?

- Dựa theo sự phân phó của ta đi làm, thuần phục không khó!

Thấy hắn động tâm, Trương Huyền vung tay áo một cái, thần sắc thản nhiên:

- Lấy hay bỏ thế nào là tùy vào chính ngươi. Nếu như không muốn thì thôi. Chỉ là một con man thú Chí Tôn cảnh mà thôi. Nếu như ngươi thật sự không muốn, ta ra tay giết chết là được. Chỉ có điều... mất đi cơ hội, lại không có lần thứ hai.

- Chuyện này...

Sắc mặt Cổ Mục lúc sáng lúc tối. Kiên trì không được mười lần hít thở, Cổ Mục cắn răng một cái:

- Được, sư thúc tổ, ta nên làm như thế nào... Có cần chuẩn bị đồ hay không?

Đối với hắn mà nói, đây chính là một lần cơ hội rất tốt. Thuần phục một con man thú có thực lực tương đương với hắn, hơn nữa còn là không sợ kịch độc. Một khi thành công, ở Hiên Viên phân điện, địa vị của hắn cũng sẽ tăng lên rất nhiều.

Chỉ có điều, tuy rằng không thuần phục qua man thú, không hiểu gì, nhưng người khác thuần thú, hắn vẫn gặp qua. Hắn biết, trước khi thuần

thú sư thuần phục man thú, cần phải chuẩn bị không ít thứ, dùng để thu hút sự chú ý của đối phương, từ đó nghĩ biện pháp thu được thiện cảm.

Chỉ có thiện cảm tăng, mới có khả năng từng bước tới gần, cho đến khi thuần phục.

- Không cần, cũng không kịp!

Trương Huyền lắc đầu:

- Con vật này có thể canh giữ sen Xích Diễm trước mặt không biết bao lâu, nói rõ đối với thứ này nó vô cùng yêu thích. Cho dù chuẩn bị đồ có tốt, lực hấp dẫn còn có thể thắng được thứ này sao? Lại nói, hạt sen đã chín, có thể dùng. Hiện tại đi chuẩn bị vật phẩm, sợ rằng còn không có làm xong, đã bị nó ăn hết rồi.

- Chuyện...

Cổ Mục lộ ra vẻ mặt kỳ quái.

Không chuẩn bị vật phẩm, làm thế nào có khả năng thu hút sự chú ý của nó?

Hắn đang nghi ngờ, liền nghe được giọng nói của "sư thúc tổ" vang lên ở bên tai.

- Rất đơn giản, ngươi bây giờ lại nhảy xuống, đánh nó một trận, sau đó ta sẽ nói cho ngươi biết thuần phục như thế nào!

- Đánh một trận?

Sắc mặt Cổ Mục xanh rờn.

Người khác thuần phục man thú, đều nghĩ biện pháp thu được sự tín nhiệm, sau đó sẽ sử dụng rất nhiều thủ đoạn cảm hóa, trực tiếp ra tay...

Làm như vậy, chẳng phải chọc cho con vật này tức giận? Có tranh chấp, khiến cho đối phương không hài lòng... còn thuần phục thế nào?

Hơn nữa, mấu chốt nhất chính là... sau khi xuống, mình chỉ sợ cũng không lên được nữa...

Ngươi xác định thật sự để cho ta thuần phục man thú, chứ không phải khiến cho ta xuống cho nó ăn?

Thấy hắn do dự, Trương Huyền biết hắn lo lắng cái gì, an ủi một câu:

- Yên tâm đi, có ta ở đây, nó muốn giết chết ngươi, cũng không dễ dàng như vậy.

- Vâng!

Cổ Mục cắn răng một cái.

Cũng đúng, sư thúc tổ lại là nhân vật cường hãn vượt qua Chí Tôn, đang ở ngay trước mặt, làm sao có thể để cho hắn bị hại.

Đương nhiên, nếu như hắn biết, thực lực chân chính của vị sư thúc tổ này chỉ có nửa bước Tông Sư, hắn có thể tiện tay bóp chết... Chỉ sợ hắn cũng sẽ không nghĩ như vậy, tuyệt đối sẽ lập tức khóc ra thành tiếng

Đưa ra quyết định, hít sâu một hơi, bàn tay Cổ Mục lật một cái. Một thanh trường kiếm xuất hiện ở trong lòng bàn tay hắn. Hắn vận chuyển chân khí. Kiếm khí giống như ánh sáng, rạch mấy cái ở trên mặt đất. Mặt nham thạch cứng rắn, nhất thời bị cắt thành từng mảnh phiến đá mỏng với kích thước tương đương nhau.

Đại khái bảy, tám mươi cái, mỗi một đều bốn cạnh vuông vắn, kích thước chừng một thước.

Bàn tay hắn chộp một cái, chất đống lại cùng một chỗ, đặt ở trước mặt Liêu Huân.

- Liêu điện chủ, một lát nữa có khả năng làm phiền ngươi, giúp ta tạo chỗ đặt chân!

- Được!

Liêu Huân gật đầu.

Cho dù là Chí Tôn đỉnh phong, cũng không thể bay. Muốn đi vào nham thạch nóng chảy cực nóng cùng Dung Nham thú chiến đấu, cần phải tạo ra vô số điểm dừng chân.

Những điểm dừng chân cũng không phải cố định. Chỉ cần cầm khối đá trong tay ném ra, dựa vào nham thạch và dung nham tiếp xúc tạo một điểm sức nổi, có thể đi ở phía trên, không đến mức chìm xuống.

Đây cũng là cường giả Chí Tôn, thực lực cường đại. Đổi lại thành Tông Sư, chỉ riêng chống lại hơi nóng cũng làm không được, đừng nói đi tới.

- Sư thúc tổ, vậy... ta xuống đây!

Chuẩn bị thỏa đáng, Cổ Mục hít sâu một hơi.

Trương Huyền khoát tay áo.

Vù!

Thấy hắn đồng ý, Cổ Mục vận chuyển chân khí cực hạn, cổ tay rung lên. Một phiến đá bay ra ngoài trước, rơi vào phía trên nham thạch nóng chảy. Bản thân hắn bay thẳng tới, đuổi theo.

Hắn đi tới trên phiến đá, nhẹ nhàng điểm một cái, mượn lực đẩy ngược, lại bay lên.

Cường giả Chí Tôn cảnh, đều tu luyện công pháp khinh thân. Cho dù ở trên mặt nước, có chút chỗ mượn lực, đều có thể dễ dàng lướt qua, càng chưa nói sức nổi của dung nham lớn hơn nữa.

Vèo!

Thấy lực lượng của hắn tiêu hao hết, bắt đầu rơi xuống, Liêu Huân tính ra chỗ hắn gần rơi xuống, sớm ném phiến đá ra.

Giống như chuồn chuồn đạp nước, hắn lại điểm trúng phiến đá, thân thể lại lao vút lên cao, tiếp tục phóng về phía trước. Lại liên tục nhảy lên như vậy, sau bảy tám lần, hắn lại đi đến trước mặt Dung Nham thú.

- Bắt đầu đi!

Cổ Mục nhướng mày, tập trung lực lượng toàn thân, hét lớn một tiếng, một kiếm đâm tới.

Nếu ra tay, thì không thể giữ lại. Bằng không kẻ chết chỉ có thể là mình.

Gào!

Thấy có người động thủ đối với nó, Dung Nham thú giận tím mặt, rít gào một tiếng, cái đuôi cực lớn quật mạnh ra.

Xì xì!

Nham thạch nóng chảy bắn ra, lực lượng bắn nhanh.

Công kích còn chưa tới trước mặt, lại cảm thấy một hơi nóng như lửa phả vào mặt, Cổ Mục cổ tay run lên, vội vàng biến chiêu, trường kiếm liền che phủ.

Đuôi quất vào trên thân kiếm, không có chỗ mượn lực thân thể Cổ Mục giống như một quả đạn pháo, lập tức bay ngược ra.

Vèo!

Nhắm ngay chỗ đặt chân, Liêu Huân tiếp tục ném phiến đá ra, tạo ra điểm đặt chân cho hắn, ngược lại cũng không có nguy hiểm gì.

Tuy rằng chưa từng phối hợp qua, nhưng Liêu Huân là cường giả Tông Sư đỉnh phong, ném ra một phiến đá mà thôi, vẫn không đến mức sai sót.

- Sư thúc tổ, tiếp theo ta nên làm cái gì?

Không nghĩ tới con vật này lợi hại như vậy, một đuôi lại quất cho hắn bay đi, Cổ Mục không nhịn được nói.

- Chờ chút, ta còn không có nghĩ ra. Ngươi tiếp tục...

Trương Huyền xua tay.

- Không nghĩ ra? Tiếp tục...

Cổ Mục thiếu chút nữa thì giẫm lên phiến đá, một đầu ngã vào trong nham thạch nóng chảy.

Sư thúc tổ này cũng quá không đáng tin cậy!

Vừa rồi nói với hắn, chỉ cần hắn cùng con vật này chiến đấu, sẽ chỉ điểm phương pháp giúp đỡ hắn thuần phục. Giờ đã bắt đầu đánh, lại còn chưa nghĩ ra...

Có cần hãm hại như thế hay không?

Vù!

Đang phiền muộn, chỉ thấy Dung Nham thú bị chọc cho tức giận, chủ động vọt tới, hàm răng sắc bén như đao, chợt cắn một cái.

Tốc độ công kích này quá nhanh chóng, Cổ Mục có phần không theo kịp, không thể làm gì khác hơn là đưa trường kiếm về phía trước.

Ầm!

Mũi kiếm và Dung Nham thú va chạm vào nhau một chút, cánh tay hắn tê rần, lại ngã, bay về phía sau.

Phía dưới là dung nham cực nóng, không có đất để có thể tiếp xúc. Tuy rằng có thể mượn phiến đá di chuyển, nhưng đối với Cổ Mục mà nói, thực lực toàn thân giảm đi rất nhiều. Hắn chỉ có thể phát huy ra khoảng sáu, bảy phần.

Thực lực như vậy, đối mặt với Dung Nham thú điên cuồng công kích, căn bản không chống đỡ được.

- Sư thúc tổ, đã nghĩ ra chưa?

Thật vất vả ổn định thân hình, hắn lại nhìn về phía Trương Huyền, chỉ thấy hắn đứng tại chỗ, suy nghĩ viển vông, hình như đang... đờ người ra.

Trong lòng Cổ Mục chợt lạnh. Hắn thật sự muốn khóc.

Sớm biết rằng vị sư thúc tổ này không đáng tin như thế, lại không nghĩ...

Bây giờ bị con vật này quấn lấy, cho dù hắn muốn chạy trốn, cũng trốn không thoát. Hắn sẽ không thật sự chết ở chỗ này chứ...

- Liều mạng!

Biết trốn không thoát, hắn cắn răng một cái, trường kiếm lại vung lên. Chân khí trong cơ thể phát ra như sóng như gió, bổ thẳng tắp xuống.

Ầm!

Hai bên vừa tiếp xúc, lại bay ra hơn mười thước.

Cũng may thực lực của Liêu Huân không kém, đối với chỗ hắn rơi xuống lại nắm chắc rất chuẩn. Mỗi lần đều có thể ném phiến đá qua đúng lúc. Bằng không, đừng nói thắng được đối phương, chỉ sợ sớm đã rơi vào trong dung nham, chết cháy.

Leng keng.

Lại liên tục va chạm vào nhau mấy chiêu, trong lúc Cổ Mục lộ ra vẻ mặt rầu rĩ, sắp không kiên trì nổi, một giọng nói vang lên ở bên tai.

- Được, bây giờ nghe ta phân phó!

Hắn quay đầu nhìn lại, chỉ thấy "sư thúc tổ" vẻ mặt thản nhiên nhìn qua.

Danh Sư Đường, ta tới đây! (1)

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Gào!

Thời điểm hắn vừa phân tâm, Dung Nham thú lại vọt tới, mang theo khí lưu cực nóng, muốn xé nát hắn.

Hít sâu một hơi, trường kiếm trong tay Cổ Mục rung lên, lại muốn một lần nữa chống đỡ. Giọng nói của đối phương vang lên lần nữa.

- Không nên chống đỡ. Thu hồi thanh kiếm vào chiếc nhẫn trữ vật!

- Không chống đỡ?

Nghe nói như thế, nhìn thấy được Dung Nham thú trước mắt vội vàng xông đến, Cổ Mục thiếu chút nữa ngất đi.

Công kích hung mãnh như vậy, không chống đỡ, còn không phải thoáng cái liền bị đánh chết sao?

- Nhanh!

Hắn đang do dự, giọng nói lại vang lên lần nữa.

- VÂng!

Tuy rằng trong lòng tràn đầy nghi ngờ, nhưng nghĩ tới sư thúc tổ thật sự muốn giết hắn, căn bản không cần phải phí nhiều tâm tư như vậy. Hắn

cắn răng một cái, thu hồi trường kiếm vào chiếc nhẫn trữ vật, không có chút phòng ngự nào.

- Đưa đầu tới!

Vừa thu xong trường kiếm, câu tiếp theo của sư thúc tổ lại phân phó ra.

Thân thể Cổ Mục thoáng lảo đảo một cái, thiếu chút nữa từ trên phiến đá ngã nhào vào trong nham thạch nóng chảy.

Ngươi nói thu trường kiếm, không chống đỡ, ta cũng có thể tuân thủ, đưa đầu tới làm cái gì?

Sư thúc tổ, ngươi làm vậy là ngại ta chết không đủ nhanh sao?

Nếu thật sự đưa tới, nhìn khí thế đối phương hung hăng, còn không phải thoáng cái đã bị cắn rơi đầu, lập tức chết sao?

Đây căn bản không phải là thuần thú, mà là chịu chết có được hay không...

- Chuyện không chậm trễ, động tác phải nhanh!

Bên tai lại vang lên âm thanh thúc giục.

Hai người nói chuyện sử dụng chính là truyền âm. Mặc dù nói nhiều, trên thực tế thời gian mới qua hai lần hít thở. Dung Nham thú hung bạo mạnh mẽ vô cùng, đã đi tới khoảng cách không đến ba thước, bất cứ lúc nào đều sẽ cắn một cái xuống. Thời gian dĩ nhiên không kịp.

- Liều mạng!

Nhớ tới vị sư thúc tổ này thật muốn giết hắn, đã sớm nhân lúc lúc hắn hôn mê, kết thúc tánh mạng, làm sao có thể chờ tới lúc này mượn con vật này tới giết người? Hắn cắn răng một cái, không lại rầu rĩ nữa. Thân thể hắn đưa ngang một cái, đầu mạnh mẽ nghênh đón, mục tiêu nhằm thẳng vào cái miệng lớn dữ tợn của đối phương.

- Này...

Nội dung hai người truyền âm, Liêu Huân ở bên cạnh cũng không biết. Thấy đặc sứ chủ động chịu chết, hắn khiếp sợ đến mức thân thể run lên, sắp hôn mê.

Thuần thú, người ta đều là chuẩn bị thức ăn ngon, bảo vật, thu hút sự chú ý của man thú. Đây vẫn là lần đầu tiên thấy cầm đầu người đưa qua...

Dung Nham thú chỉ cần cắn xuống một cái, đừng nói là Chí Tôn đỉnh phong, cho dù thực lực mạnh hơn, cũng sẽ thoáng cái vỡ óc, chết tại chỗ!

Đặc sứ chết ở chỗ này, hắn vừa lên làm điện chủ cũng sẽ không cần làm nữa. Chắc hắn sẽ lập tức bị tổng bộ điều qua, thẩm vấn mười ngày nửa tháng, sau đó sẽ bị độc chết.

Hắn vội vàng quay đầu lại nhìn về phía "Sư thúc tổ" đứng chếch một bên. Chỉ thấy hắn, mặt không đổi sắc, đứng lặng lẽ ở cách đó không xa, hoàn toàn không có chút sốt ruột nào.

- Sư thúc tổ...

Hắn không nhịn được la lên. Mới nói ba chữ, hắn đã thấy đối phương chỉ về phía trước.

Hắn vội vàng quay đầu lại nhìn. Vừa nhìn xuống, mắt hắn thoáng cái trợn tròn.

Cổ Mục đã cắm đầu vào trong miệng Dung Nham thú. Chỉ cần con vật này khép miệng lại, là có thể lập tức giết chết hắn. Dù thế nào cũng không nghĩ tới... vào thời khắc mấu chốt, Dung Nham thú không những không cắn, trái lại xoay người bỏ chạy.

Vừa rồi khí thế hung hăng, hận không thể băm thây Cổ Mục ra thành vạn đoạn, tại sao chủ động đưa đầu qua, trái lại nó lui về phía sau?

Đây là... tình huống gì vậy?

Không chỉ hắn choáng váng mơ hồ, Cổ Mục phía trên dung nham cũng lộ ra vẻ mặt không thể tưởng tượng nổi.

Lần này, hắn đã chuẩn bị tinh thần mình chắc chắn phải chết, không nghĩ tới gặp phải một cảnh tượng như vậy.

- Đừng đờ người ra nữa. Tiến lên ôm cái đuôi của nó!

Đang lúc trong lòng tràn đầy nghi ngờ, bên tai hắn lại vang lên giọng nói của sư thúc tổ.

Trước đó hắn còn có chút do dự, lúc này nghe thấy nói như thế, hắn không có bất kỳ do dự nào, bàn chân đạp một cái ở trên phiến đá, toàn thân giống như là chim én bay ra khỏi mặt nước, lao vút lên cao, trong thời gian nháy mắt lại đuổi tới trước mặt.

Hai cánh tay hắn hợp lại, thoáng cái ôm lấy cái đuôi cực lớn của Dung Nham thú vào trong ngực.

Gào!

Bị ôm lấy đuôi, Dung Nham thú hoang mang một hồi, dùng sức vung lên. Nhất thời dung nham cuồn cuộn, tia lửa bắn ra bốn phía, rơi vào trên người của Cổ Mục, thiếu đốt khiến y phục của hắn lại thủng từng lỗ.

- Tiếp theo phải làm sao bây giờ?"

Cảm nhận được chân khí trong cơ thể sắp không ngăn cản được nhiệt lượng của dung nham, Cổ Mục vội vàng nói.

- Ôm chặt, không quan tâm tới động tác của nó!

Trương Huyền tiếp tục nói.

- Được!

Trong lòng sinh ra một sự ngoan độc, hai tay, hai chân Cổ Mục ôm lấy đuôi của con vật này. Bất kể đối phương giãy dụa như thế nào, hắn đều

không buông tay. Về phần trên người, lúc này hắn cũng không quản được. Hắn không thể làm gì khác hơn là không ngừng vận chuyển chân khí, chống đỡ khí nóng bức từ bốn phía xung quanh tuôn trào tới.

Gào! Gào!

Bị ôm lấy đuôi, Dung Nham thú đầy phẫn nộ, không ngừng gào thét, muốn hất Cổ Mục ra. Nhưng động tác của nó lại càng lúc càng chậm chạp. Nó kiên trì không đến một phút, lại co quắp mềm nhũn ra, giống như một con rắn chết.

- Cái này...

Sau khi thấy con vật này biến thành như vậy, Cổ Mục thở phào nhẹ nhõm. Hắn không thể tin được, cảm thấy có phải mình đang nằm mơ hay không.

Vừa rồi khi mới đối chiến, con Dung Nham thú này hung bạo mạnh mẽ thế nào, hắn đã tận mắt nhìn thấy. Nó hận không thể xé hắn thành mảnh nhỏ. Thế nào... đưa đầu tới, nó không cắn, ngược lại lui về phía sau. Ôm lấy đuôi, liền biến thành như vậy?

- Được, mang nó lên bờ!

Trong lòng hắn vẫn đang do dự, bên tai lại nghe được phân phó.

- Vâng!

Lần này hắn không có bất kỳ nghi ngờ nào nữa. Bàn tay chộp một cái, chân khí điên cuồng phun ra, đã nhấc Dung Nham thú đang co quắp lên, bay vút đến.

Thời gian không lâu, một người một thú đi tới bên bờ.

Dung Nham thú vừa đến trước mặt, Trương Huyền đi hai bước tới trước mặt, cổ tay run lên. Mấy cây ngân châm hiện lên, bắn thẳng tới.

- Bảo nó thuần phục. Đáp ứng, giúp nó đột phá tu vi bây giờ. Không đáp ứng, chết!

Làm xong những điều này, Trương Huyền không nói thêm gì nữa, yên tĩnh đứng tại chỗ.

- Vâng!

Cổ Mục đi tới trước mặt Dung Nham thú, lặp lại lời nói của hắn một lần. Một lát sau, cái đầu cực lớn của con vật này từ từ quay qua, biểu thị thuần phục.

Rất nhanh khế ước được ký kết xong, hoàn toàn thu phục Dung Nham thú.

Liêu Huân đứng ở một bên ngây ra như phỗng.

Đã thấy thuần thú, nhưng chưa từng thấy qua lại nhanh như vậy!

Đây chính là man thú Chí Tôn đỉnh phong, thoáng cái liền thuần phục con người. Khó tránh khỏi... quá đơn giản!

Nếu như thuần thú đều dễ dàng như vậy, có phải hắn cũng có thể sát hạch thuần thú sư hay không?

Không chỉ hắn nghĩ như vậy, Cổ Mục cũng cảm thấy giống như nằm mơ.

Nếu như không phải con Dung Nham thú cực lớn vẫn luôn bên cạnh không ngừng cọ loạn, hắn cũng hoài nghi đây có phải là thật hay không.

- Sư thúc tổ...

Biết người làm ra kỳ tích này, chính là sư thúc tổ đứng cách đó không xa, hai người không kìm lòng được nhìn lại.

- Con Dung Nham thú này sinh sống ở trong dung nham, không có đồng loại, cũng không có đồng bọn, chưa bao giờ gặp gỡ qua sinh mệnh khác. Bởi vậy, nó trời sinh tính tình đa nghi, sợ hãi sự vật mới mẻ!

Biết bọn họ muốn hỏi cái gì, Trương Huyền giải thích.

Sinh sống một mình lâu này, đều sẽ tự bế, huống gì là man thú.

Man thú Chí Tôn đỉnh phong, đã không kém gì trí tuệ con người, một mình sinh sống ở sâu bên trong lòng đất sâu, ngay cả một sinh mạng cũng chưa thấy qua, đối với bất kỳ sự vật nào mới mẻ, đều tràn ngập hiếu kỳ và khiếp sợ.

- Ngươi liều mạng, muốn giết nó, nó tất nhiên cũng lại phản kháng, sẽ không suy nghĩ nhiều. Dung Nham thú trong dung nham, mặc dù không có bao nhiêu kinh nghiệm chiến đấu, nhưng chiếm ưu thế sân nhà, vẫn thắng không nổi!

Trương Huyền nói tiếp.

Cổ Mục gật đầu.

Danh Sư Đường, ta tới đây! (2)

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Thật sự chiến đấu, hắn chỉ có phần bị đánh, căn bản không phải là đối thủ.

Tiếp tục nữa, chỉ có thể một con đường chết.

- Ta bảo ngươi thu trường kiếm, đưa đầu qua, rõ ràng là hành vi chịu chết, lại sẽ làm cho Dung Nham thú này vốn đã đa nghi, sinh lòng nghi ngờ, cảm thấy khiếp sợ! Bởi vì... điều này hoàn toàn không phù hợp với lẽ thường!

Trương Huyền mỉm cười:

- Hơn nữa quan trọng nhất chính là, Dung Nham thú có một nhược điểm rất lớn ở trên miệng. Thấy động tác của ngươi khác thường như vậy, nó nghi ngờ có phải ngươi nhìn ra vấn đề. Nó sợ bị khống chế thu phục, lúc này mới xoay người bỏ chạy.

- Thì ra là thế!

Nghe được giải thích, Cổ Mục, Liêu Huân mới chợt hiểu ra.

Nhất là Cổ Mục, trong lòng âm thầm may mắn. Nhờ nghe theo lời sư thúc tổ, bằng không, tiếp tục đánh tiếp, hiện tại chắc hẳn đã xong rồi.

- Vậy... vì sao ôm lấy cái đuôi của nó, nó lại co quắp, không còn năng lực chiến đấu nữa?

- Man thú có cần hít thở hay không?

Trương Huyền nhìn qua.

- Đương nhiên cần...

Cổ Mục thoáng sửng sốt một chút, liền vội vàng gật đầu.

Man thú và người như nhau, tự nhiên cần phải hít thở.

- Dung Nham thú sinh hoạt ở trong dung nham. Trước đó chúng ta vừa tới, vẫn chưa nhìn thấy. Ngươi không cảm thấy kỳ quái sao?

Cổ Mục sửng sốt.

Cá ở trong nước có thể hít thở, đó là bởi vì tai nó có thể loại bỏ khí tức trong nước. Dung nham nói trắng ra chính là nham thạch tan chảy, cực nóng khó nhịn được. Bên trong không có khả năng có khí thể. Vừa rồi thời gian ba người tới, vẫn chưa nhìn thấy được đầu của Dung Nham thú ở bên ngoài. Vẫn là chờ Liêu Huân ném ra một tảng đá, nó mới nhảy ra.

Chẳng lẽ... Con vật này không cần hít thở?

Không thể như vậy được!

Chưa từng nghe nói qua có man thú không cần hít thở vẫn có thể sống!

- Chỗ Dung Nham thú sử dụng để hô hấp, cũng chính là cái chúng ta gọi là mũi, không phải ở trên đầu, mà là ở... trên đuôi!

Trương Huyền giải thích.

- Ở trên đuôi?

Hai người vội vàng nhìn lại về phía Dung Nham thú, quả nhiên thấy trên đuôi có hai hàng lỗ nhỏ.

- Bình thường con vật này ẩn nấp ở trong dung nham, chỉ cần lộ đuôi ra, có thể dễ dàng hít thở. Mà màu sắc đuôi của nó và dung nham gần như tương đồng. Cho dù chúng ta vừa tới, cũng không phát hiện ra!

Trương Huyền cười nói:

- Vừa rồi ta bảo ngươi ôm lấy đuôi của đối phương, chính là sử dụng thân thể ngăn chặn đường hít thở của nó. Không thể hít thở, trong cơ thể võ giả nắm giữ chân khí có thể kiên trì hồi lâu. Man thú lại khác, đặc biệt là còn ở trong nham thạch nóng cháy như vậy, không bao lâu, thể lực sẽ tiêu hao hết! Tất nhiên vì vậy, cũng không có sức phản kháng! Những đặc trưng này, khi vừa mới bắt đầu ta cũng không nhìn ra. Ta bảo ngươi cùng với nó chiến đấu, mới suy đoán ra.

- Thì ra là thế!

Giờ Cổ Mục mới hiểu được, vì sao vừa mới bắt đầu sư thúc tổ không nói chuyện. Hóa ra không phải hãm hại hắn, mà là đang quan sát đặc điểm của Dung Nham thú, lại nghĩ biện pháp lập ra phương án thuần phục nó.

Buồn cười cho hắn, còn hiểu nhầm như vậy... thực sự mất mặt!

Biết những điều này, đối với vị sư thúc tổ trước mắt này, hắn lại càng thêm bội phục sát đất.

Chỉ dựa vào chiến đấu, trong khoảng thời gian ngắn như vậy, lại xác định được đặc điểm, tính cách của con Dung Nham thú này, cũng lập ra được phương pháp thuần phục. Phần kiến thức này, sợ rằng thuần thú sư tứ tinh cũng khó có thể đạt được!

Nhất là sau khi lên bờ, đâm mấy châm đối với Dung Nham thú, sợ rằng chính là thủ đoạn hạn chế đối phương động đậy. Bằng không, tốc độ thần phục cũng không có khả năng nhanh chóng như vậy.

- Dung Nham thú đã thuần phục, đi hái hạt sen đến đây đi!

Giải thích xong, Trương Huyền khoát tay áo.

- Vâng!

Cổ Mục gật đầu, không nói nhiều, lại nhảy vào dung nham, bay nhanh về phía sen Xích Diễm.

Thấy hắn thành công thuần phục Dung Nham thú, Trương Huyền cũng thở phào nhẹ nhõm.

Man thú chiến đấu cũng giống như nhân loại, Đồ Thư Quán cũng có thể hình thành sách. Để cho Cổ Mục cùng nó đối chiến, chính là để xuất hiện sách nhìn ra chỗ thiếu hụt.

Biết khuyết điểm, việc còn lại sẽ đơn giản.

Không có Dung Nham thú ngăn cản, thời gian không lâu, một đài hoa sen đã bị hái qua. Phía trên kết chín viên hạt sen màu kim hoàng. Còn không có lấy ra, mùi thơm lại xông vào mũi, khiến người ta ngửi lên một hơi, không nhịn được tinh thần chợt thoải mái.

- Sư thúc tổ, đây là hạt sen Xích Diễm...

Dụng hộp ngọc đựng hạt sen xong, hắn đưa tới.

- Ừ!

Tiếp nhận hạt sen, Trương Huyền lấy ra hai hạt đưa tới:

- Một hạt là cho ngươi, một hạt khác là cho con Dung Nham thú này!

Đã nói trước, đối phương lưu lại một hạt sen Xích Diễm, còn lại thuộc về mình.

Hiện tại con Xích Viêm thú này, bất cứ lúc nào cũng sẽ đột phá, tăng thêm mộ hạt.

Dù sao không có vị đặc sứ này, đừng nói có thể có được thứ đồ tốt này, sợ rằng ngay cả biết cũng không biết, sẽ bỏ qua.

- Đa tạ sư thúc tổ!

Vẻ mặt Cổ Mục kích động.

- Những hạt này, lưu lại chia cho phân bộ các ngươi, đợi thực lực ai đạt được Chí Tôn đỉnh phong, mới có thể dùng!

Lại lấy ra một hạt, đưa cho Liêu Huân.

Người sau cũng không tránh khỏi ngàn ơn vạn tạ.

Hạt sen Xích Diễm tuy rằng vô cùng trân quý, nhưng đối với Trương Huyền hiện tại mà nói, tác dụng không lớn.

Hắn muốn đột phá Chí Tôn đỉnh phong, chỉ cần tìm được đủ bí tịch, công pháp là được. Cái gọi là rào cản tu luyện, căn bản không tồn tại.

Tác dụng không lớn, lại là nhận được ở Hồng Liên Độc Điện, không để cho đối phương một hạt, cũng không thể nào nói nổi.

Chín hạt sen, đưa ra ba hạt, còn lại sáu hạt, Trương Huyền yên tâm thoải mái thu vào chiếc nhẫn trữ vật.

- Chuyện nơi đây đã xong, ta cũng nên đi!

Hạt sen Xích Diễm tới tay, sách Độc Điện cũng xem xong, mục đích lần này hoàn thành viên mãn. Trương Huyền giúp Cổ Mục giải quyết một lần cuối cùng tai hoạ ngầm, xua tay từ biệt.

- Sư thúc tổ... sau đó ta muốn bái kiến ngài, phải đi nơi nào tìm kiếm?

Biết hắn nhất định sẽ đi, Cổ Mục có chút lưu luyến, không nhịn được nói.

Tuy rằng thời gian chung đụng không dài, vị trước mắt này lại hoàn toàn chữa trị tốt tai hoạ ngầm trong cơ thể hắn, đồng thời giúp hắn thuần phục một con man thú, ân tình to lớn, khó có thể miêu tả.

Cho dù cũng đoán ra đối phương có khả năng không phải là sư thúc tổ, nhưng vẫn bội phục không thôi, không dám có chút ý niệm phản kháng, trái lại còn mang theo một tia sùng bái.

- Ta bốn biển là nhà. Nếu có duyên, tự nhiên sẽ gặp mặt!

Trương Huyền lắc đầu.

Hắn là giả, có thể không thấy mặt thì tốt nhất không thấy.

- Sư thúc tổ. Đây là lệnh bài đại biểu thân phận của ta. Ta biết đối với sư thúc tổ không có tác dụng gì. Nhưng nếu chẳng may ngài có một hậu nhân, học sinh gặp phải khó khăn, có thể cầm thứ này tới Độc Điện của Hiên Viên vương quốc tìm ta. Chỉ cần có thể hoàn thành, ta sẽ dốc hết toàn lực!

Cổ tay hắn lật một lần, lấy ra một ngọc bài đưa tới.

- Tốt lắm, đa tạ!

Biết đối phương là có lòng tốt, muốn báo đáp ân tình của mình, Trương Huyền cũng không từ chối, tiện tay tiếp nhận, thu vào chiếc nhẫn trữ vật.

- Từ biệt!

Nên nói đều đã nói hết, Trương Huyền không từ chối nữa, đi nhanh từ Độc Điện ra ngoài.

Thời gian đi qua một lần, toàn bộ đường đi hắn đều nhớ. Cho dù không có đại dược vương dẫn dắt, hắn cũng có thể dễ dàng rời khỏi đó.

Một đường đi về phía trước, năm ngày sau, hắn rời khỏi phạm vi Hồng Liên sơn mạch.

Hắn khẽ kêu lên một tiếng, chờ đợi một lát, bóng dáng khổng lồ của Thiết Xỉ Khiếu Thiên thú lại xuất hiện ở trên không trung.

Thân thể hắn tung lên, nhảy lên trên lưng Khiếu Thiên thú, cánh nó vỗ, bay thẳng về phía phương hướng Thiên Vũ vương thành.

Danh Sư Đường, Trương Huyền ta tới đây!

Thiên Vũ vương thành

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Thiên Vũ vương quốc, đường kính quốc thổ vạn cây số, diện tích lãnh thổ mở rộng.

Vì có danh sư nhị tinh trấn thủ, được bầu thành vương quốc nhất đẳng.

Thiên Huyền, Bắc Vũ, Hàn Vũ, Bắc Thần, Càn Viễn, An Viễn, Bách Lý... mười hai vương quốc tiếp giáp, khiến cho Thiên Vũ vương thành ở giữa phạm vi thành hơn mười vạn cây số trở thành trung tâm tu luyện và buôn bán, thánh địa được người người hướng tới.

Mạc Vũ công chúa cưỡi Thanh Ưng thú rời khỏi từ lâu. Trên lưng rộng của Khiếu Thiên thú chỉ có một mình hắn, Trương Huyền cũng vui vẻ thanh nhàn, vừa học tập kiến thức bên trong Đồ Thư Quán, vừa củng cố tu vi, tổng kết tình hình hiện tại.

- Theo tu vi tăng, hiệu quả của thiên đạo kim thân đã không tính là gì cả...

Thiên đạo kim thân ở Thông Huyền cảnh lúc còn có tác dụng rất lớn, khiến cho hắn vượt qua không ít người đồng cấp khác. Nhưng đạt được nửa bước Tông Sư, lại không tính là gì. Một khi bước vào Tông Sư cảnh, hiệu quả sẽ càng nhỏ bé, gần như không tính là cái gì.

Xem ra lúc rảnh rỗi cần phải tìm một ít công pháp liên quan tới thân thể, tiếp tục tu luyện.

Về phần thiên đạo quyền pháp, cước pháp, thân pháp... Tuy rằng đơn giản, uy lực lại không thể xem là nhỏ. Xem ra ở trước Chí Tôn, sẽ không tụt lại, cũng không cần sốt ruột tìm kiếm bí tịch.

- Lần này đi Thiên Vũ vương thành, đầu tiên phải sát hạch danh sư. Chỉ có trở thành danh sư, mới có địa vị tiến vào Danh Sư Đường, lật xem ghi chép liên quan tới Khổng sư..."

Trên đường đến đây, hắn đặc biệt viết nội dung trên sách trắng, sử dụng Thiên Đạo Đồ Thư Quán trắc nghiệm vị thiên nhân Khổng sư này, giống như hắn, cũng trúng thai độc tiên thiên, cuối cùng thành công giải quyết.

Nói cách khác, cái gọi là thai độc tiên thiên này không phải khó giải. Chỉ có điều lấy trình độ của hắn hiện tại, cũng không tìm được phương pháp chính xác mà thôi.

Kiểm tra ra kết quả này, hắn an tâm hơn nhiều, đồng thời cũng đầy nghi ngờ. Tiền thân này của hắn, chỉ là một cô nhi, dựa vào cái gì có thể khiến cho đường đường độc sư bát tinh, cửu tinh tự mình hạ thủ?

Chẳng lẽ có bối cảnh nghịch thiên nào đó?

Tuy rằng kỳ quái, nhưng hắn cũng không suy nghĩ nhiều. Tạm thời không nói tiền thân chỉ là cô nhi bị vứt bỏ. Cho dù là chính hắn, làm người xuyên qua, hắn cũng không hy vọng đột nhiên xuất hiện một phụ mẫu, bảy cô tám dì các loại.

So với tăng thêm phiền não, còn không bằng mặc kệ.

Dù sao nắm giữ Thiên Đạo Đồ Thư Quán ở trong tay, theo tu vi tăng lên, trời đất bao la, nơi nào đi không được!

Đi gần hai ngày, mắt thấy mặt trời lại muốn hạ xuống về phía tây, một tòa thành thị nguy nga xuất hiện ở trước mắt, ở dưới ánh sáng đỏ như lửa, giống như một mảnh sơn mạch bát ngát, không biết bao nhiêu tầng tầng lớp lớp trải dài ra rất xa, không nhìn thấy được điểm cuối.

Thành thị này so với Thiên Huyền vương thành lớn hơn không chỉ gấp mười lần. Các loại kiến trúc giống như từng mảnh vẩy, xa hoa, cùng đối lập với tường thành cổ xưa cao tới mấy chục thước, khiến người ta có một loại cảm giác thương hải tang điền.

Người ở trên không, nhìn xuống dưới, đường xá bên trong thành thị bốn phía thông suốt, dòng người giống như thoi đưa. Các loại xe cộ, ngựa ra ra vào vào nối liền không dứt, nghiễm nhiên tạo thành một bức tranh tuyệt mỹ.

Có thể trở thành trung tâm giao dịch của mười ba đại vương quốc, Thiên Vũ vương thành này, quả nhiên khí thế rộng lớn, các thành thị hắn gặp được trước đó đã không thể nào so sánh được.

- Đi xuống đi!

Biết loại thành thị lớn này khẳng định có hạn chế đối với loại man thú cỡ lớn như Khiếu Thiên thú, Trương Huyền cũng không làm con chim đầu đàn. Còn chưa tới phía trước mặt, hắn lại hạ xuống, để cho nó tìm một sơn mạch tự do hoạt động, bản thân mình thì đi nhanh về phía thành thị nguy nga trước mắt.

- Xin dừng bước! Vào thành cần phải giao nộp lệ phí vào thành!

Đi tới trước cửa thành, hắn đã bị một đội binh sĩ ngăn cản.

- Lệ phí vào thành?

Nhìn xung quanh một vòng, lúc này hắn mới phát hiện ra, chỉ cần vào thành, đều cần giao nộp chi phí nhất định. Nếu như không có loại hạn chế này, Thiên Vũ vương thành nhất định sẽ lại mở rộng. Ngay cả vương thất Thiên Vũ cũng không có cách nào khống chế.

- Không sai. Trừ khi ngươi là danh sư, hoặc học đồ, bằng không cho dù có là đại sư, tông sư những nghề nghiệp khác, cũng phải giao nộp!

Binh sĩ nói.

Danh sư là căn cơ thế giới tiến bước, địa vị được tôn sùng, ở bất kỳ chỗ nào, đều sẽ nhận được đãi ngộ đặc biệt. Đây là điều những nghề nghiệp khác không có cách nào hưởng thụ được.

- Được rồi, nói nhiều lời vô nghĩa với hắn nhiều như vậy làm gì. Với tuổi này của hắn, làm sao có thể là danh sư hoặc học đồ?

- Không sai, động tác nhanh lên một chút, những người khác phía sau vẫn đang chờ!

Thấy hắn ở chỗ này làm chậm trễ thời gian, hai người binh sĩ khác vẻ mặt không kiên nhẫn. Mọi người xếp hàng ở phía sau đang chờ vào thành, cũng đều lộ ra ý giục giã.

Giả vờ gì mà giả vờ?

Thiên Vũ vương thành từ mấy ngàn năm trước, vào thành đã đòi tiền. Điều này cũng không biết, người quê mùa từ chỗ nào xuất hiện vậy?

- Bao nhiêu tiền?

Không để ý tới ánh mắt của mọi người, Trương Huyền nhìn qua.

- 100 kim tệ!

Binh sĩ nói.

- 100?

Trương Huyền líu lưỡi.

Ở Hồng Thiên học viện làm lão sư, một tháng cũng chỉ có một hai ngàn kim tệ. C chỗ này, tiến một thành lại phải tiêu tốn một trăm, thật là xấu xa.

- Không sai!

Thấy hắn nhất thời kinh sợ một dáng vẻ lần đầu thấy qua việc đời, trên mặt binh sĩ lộ ra vẻ khinh thường.

Ngay cả một trăm kim tệ cũng ngạc nhiên như thế, vừa nhìn chính là một quỷ nghèo không có tiền.

- Tiền ta không...

Trương Huyền lắc đầu.

Nghe nói như thế, trên mặt binh sĩ lộ ra một biểu tình đã biết ngươi sẽ nói như vậy, hét lớn một tiếng:

- Không có tiền lại đừng ở chỗ này gây vướng víu. Còn muốn vào thành, nằm mơ...

Chỉ có điều còn chưa nói dứt lời, chẳng biết lúc nào trong lòng bàn tay người thiếu đánh trước mắt này xuất hiện thêm một lệnh bài, đồng thời vẻ mặt cao hứng nhìn qua:

- Có cái này cũng không cần giao tiền...

- Có gì cũng không có tác dụng... A? Lệnh bài thân phận danh sư học đồ...

Nói được phân nửa, nhận ra lệnh bài trong tay đối phương, thân thể binh sĩ run lên. Lời muốn nói cũng nghẹn ở trong miệng, sắp muốn khóc.

- Danh sư học đồ?

Mấy binh sĩ vừa rồi còn hùng hùng hổ hổ cũng thấy được lệnh bài này. Lông mày tất cả đều giật loạn, sắc mặt trở nên trắng bệch.

Vốn tưởng là một người quê mùa, không ngờ được lại là một mãnh nhân.

Đại ca, ngươi cũng là danh sư học đồ, trực tiếp tiến vào trong là được, còn hỏi phí vào thành bao nhiêu, giả vờ giả vịt, điều này không phải là cố ý gây khó dễ với chúng ta sao...

- Mời vào...

Cố nén phiền muộn, mấy binh sĩ vội vàng nhường đường, không dám ngăn cản.

Gây khó dễ cho danh sư học đồ, một khi để cho vương thất biết, đừng nói là chức vụ, lại ngay cả tính mạng cũng khó có thể bảo vệ.

Thấy lấy ra lệnh bài đám người Lưu sư cho hắn, quả nhiên có thể tiến vào trong, Trương Huyền thoả mãn gật đầu:

- Không nghĩ tới thứ này vẫn sử dụng rất tốt, thoáng cái lại tiết kiệm một trăm kim tệ...

-...

Bọn binh lính.

Ra mắt người keo kiệt, lại chưa thấy qua người nào keo kiệt như thế.

Đường đường là danh sư học đồ, đi tới bất kỳ chỗ nào cũng là tồn tại được người kính trọng, tiết kiệm một trăm kim tệ, lại lộ ra vẻ mặt cao hứng...

Ngươi không làm thất vọng thân phận cao quý của ngươi sao?

Không để ý tới sự buồn bực của binh sĩ, Trương Huyền đi vào cửa thành.

Mặc dù bây giờ trong chiếc nhẫn trữ vật có mấy ngàn vạn kim tệ, nhưng trong xương cốt hắn vẫn là tư tưởng tiểu nông, có thể tiết kiệm được phần nào hay phần ấy. Về phần cái nhìn của người khác...

Liên quan gì tới ta!

...

Bên trong thành đường đi rộng rãi. Khắp nơi đều là tiếng rao hàng gọi mua của tiểu thương. Xung quanh, các cửa hàng mọc lên như rừng. Dưới

ánh mặt trời chiều chiếu xuống, kiến trúc cao lớn phản xạ ra ánh sáng, khiến người ta có một loại cảm giác ấm áp.

- Không hổ danh là Thiên Vũ vương thành, đồ tùy tiện bày bán trong một quầy hàng lại cao cấp hơn rất nhiều so với Thiên Huyền vương quốc!

Thong thả bước dọc theo con đường tiến về phía trước, nhìn các loại thương phẩm xung quanh, Trương Huyền không kìm lòng được chắt lưỡi.

Hiện tại, hắn lại giống như Lưu mỗ mỗ tiến vào quan viên lớn, đối với rất nhiều thứ đều cảm giác tràn ngập mới mẻ.

Tuy rằng không ít vật phẩm hắn đều thấy qua ở trong sách, nhưng chính mắt thấy được vẫn có cảm nhận khác.

- Ngươi cũng là danh sư học đồ?

Đang quan sát xung quanh, một giọng nói vang lên. Hắn quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một nữ hài hai mươi mấy tuổi đứng ở cách đó không xa, vẻ mặt nghi ngờ nhìn qua.

Nữ hài này, thân mặc trường bào màu xanh lục nhạt, dáng vẻ không tính là xinh đẹp. Tuy rằng so với đám người Trầm Bích Như, còn xa mới bằng được, nhưng cũng dễ nhìn, được cho là mỹ nữ.

Đi theo bên cạnh nàng là một lão nhân, rõ ràng mặc trang phục thị vệ, khí tức thâm trầm. Trong ánh mắt thường xuyên chớp hiện điện quang. Đó lại là một vị cường giả Tông Sư cảnh.

Cường giả tông sư làm thị vệ, xem ra thân phận nữ hài này không thấp.

- Ừ!

Trương Huyền lên tiếng. Hắn cũng nhận ra, hai người chắc là lúc vào cửa thành, đi theo sau lưng, mình đưa ra lệnh bài học đồ, bị thấy được,

lúc này mới đuổi theo hỏi thăm.

- Ta cũng vậy!

Cười một tiếng, bàn tay nữ hài lật một cái, một lệnh bài xuất hiện ở lòng bàn tay.

Không ngờ cũng một vị danh sư học đồ.

- Lợi hại!

Trương Huyền xúc động.

Thiên Huyền vương quốc, Lục Tầm ưu tú như vậy cũng rất khó trở thành học đồ. Ở chỗ này tùy tiện gặp gỡ một nữ tử lại đúng. Đủ thấy sự chênh lệch.

Nghe được đối phương khích lệ, nữ hài lộ ra biểu tình thoả mãn. Nàng lại nhìn về phía người thanh niên trước mắt, thái độ rõ ràng tốt hơn rất nhiều so với lúc trước:

- Lão sư của ta là danh sư nhất tinh Trình Hiên. Không biết lão sư của ngươi là người ở đâu?

- Lão sư của ta không có danh tiếng gì. Nói ra nàng cũng không biết, vẫn không cần nói!

Trương Huyền lắc đầu.

Hắn căn bản không có lão sư. Cái lệnh bài học đồ này cũng do do đám người Lưu sư cho, hắn không thể làm gì khác hơn là giả vờ ngớ ngẩn để lừa đảo.

Thấy hắn không nói, nữ hài không hỏi tới nữa, mà thoáng hiện ra vẻ nghi ngờ nhìn qua:

- Lúc này tới Vương Thành, lẽ nào... cũng tham gia hội vấn đáp?

- Hội vấn đáp?

Trương Huyền sửng sốt:

- Đó là cái gì?

- Ngươi không biết?

Nữ hài nhìn hắn giống như nhìn quái vật:

- Vấn đáp là quy trình cuối cùng để sát hạch danh sư. Chỉ có thông qua vấn đáp, mới có khả năng có thể trở thành danh sư chân chính. Nếu ngươi là học đồ, làm sao có thể ngay cả điều này cũng không biết?

Trương Huyền đầy mê man.

Hắn dựa vào giả mạo "Dương Sư" học đồ, mới được lệnh bài học đồ. Đối với quy trình sát hạch danh sư một chữ cũng không biết. Trước đó đám người Lưu sư cũng chỉ nói tư cách sát hạch, cái khác vẫn chưa nói tỉ mỉ. Bởi vậy hắn cũng không biết, còn có một vấn đáp.

- Đúng vậy!

Nữ hài gật đầu, có chút do dự, giống như nhớ ra cái gì đó, bừng tỉnh hiểu ra:

- Ta biết, ngươi vừa trở thành học đồ không lâu! Vừa trở thành học đồ, cách sát hạch danh sư chân chính còn không biết phải học tập bao lâu, tất nhiên đối với sát hạch thế nào, không biết nhiều lắm!

Trương Huyền gật đầu.

Tạm thời không nói thời gian hắn trở thành học đồ không lâu, cho dù thời gian đi tới thế giới này cũng chưa đầy hai tháng.

Lại nói Thiên Huyền vương quốc ngay cả một danh sư, thậm chí ngay cả sách liên quan tới danh sư cũng không có. Sát hạch thế nào, có quy đình gì, hứn biết được mới là lạ.

- Vừa trở thành học đồ cũng không cần sốt ruột. Học tập cho giỏi, chỉ cần trong vòng mười năm sát hạch thành công, đủ để làm rạng rỡ tổ tông!

Nghe hắn vừa trở thành học đồ, thái độ của nữ hài lại thân thiết hơn nhiều:

- Dù sao chúng ta không có thiên phú giống như Mạc Vũ công chúa, mới hai mươi hai tuổi lại sát hạch danh sư thành công!

Nói lên Mạc Vũ công chúa, mắt của nàng lập tức phóng ra ánh sáng, để lộ ra sự sùng bái nồng đậm.

Nghiệp đoàn thi họa sư

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Sát hạch danh sư thành công?

Trương Huyền nghi ngờ nhìn qua. Thời điểm ở Hồng Liên thành, nàng không phải là học đồ sao?

Mình đi Độc Điện chậm trễ thời gian hai mươi ngày, lẽ nào vị công chúa này vừa về tới Thiên Vũ vương thành, liền bắt đầu sát hạch, hơn nữa còn thành công?

- Mạc Vũ công chúa là một trong những thiên tài nổi danh nhất của Thiên Vũ vương quốc. Nửa tháng trước nàng xuất ngoại rèn luyện trở về, đầu tiên là sát hạch luyện đan sư nhị tinh thành công, lại đi sát hạch danh sư, không ngừng nỗ lực cho đến lúc cuối hoàn thành rất nhiều kiểm tra, chỉ còn lại hội vấn đáp ngày mai. Chỉ cần thông qua, chẳng khác nào trở thành danh sư nhất tinh chân chính!

Nữ hài đầy hưng phấn:

- Hai mươi hai tuổi làm danh sư nhất tinh, toàn bộ Thiên Vũ vương quốc, chỉ sợ cũng chỉ có người được xưng đệ nhất thiên tài Không Hoằng Nhất mới có khả năng hơn một chút.

- Mạc Hoằng Nhất?

Hai mươi hai tuổi luyện đan sư nhị tinh, thuần thú sư nhất tinh, danh sư nhất tinh, y sư học đồ, lại còn không phải là đệ nhất thiên tài?

- Ngươi không biết?

Thấy vẻ mặt hắn mê hoặc, nữ hài có chút hết chỗ nói rồi.

Không phải tận mắt nhìn thấy được lệnh bài học đồ của hắn, nàng thật sự nghi ngờ người này có phải là thật hay không.

Không biết quy trình sát hạch danh sư, không biết hội vấn đáp ngược lại cũng thôi...

Ngay cả Mạc Hoằng Nhất cũng không biết... Ngươi là từ xó xỉnh nào xuất hiện vậy?

- Hắn rất nổi danh sao?

Trương Huyền hỏi.

Nghe nói như thế, nữ hài cố nén vẻ mặt phiền muộn, nói:

- Ngươi không biết có phải là... lần đầu tiên tới Thiên Vũ vương thành!

- Ừ!

Trương Huyền gật đầu.

- Được rồi!

Thấy hắn thừa nhận sảng khoái như vậy, ngay cả một chút xấu hổ cũng không có, nữ hài trợn mắt khinh thường.

Đổi lại thành người khác, lần đầu tiên tới thành thị lớn, vẻ mặt nhất định sẽ ngượng ngùng, có loại cảm giác tự ti phức tạp. Đến người này thì hay rồi, vẻ mặt lẽ thẳng khí hùng.

Thật giống như lần đầu tiên tới Thiên Vũ vương thành là rất quang vinh vậy...

Thật không biết lấy tự tin như vậy ở đâu ra.

- Nếu ngươi không biết, ta lại nói cho ngươi biết!

Nữ hài nói:

- Mạc Hoằng Nhất, được gọi là đệ nhất thiên tài Thiên Vũ vương quốc trong nghìn năm qua, danh chấn mười ba vương quốc. Năm nay chỉ có hai mươi sáu tuổi, đã là một vị danh sư nhất tinh đỉnh phong, luyện đan sư nhị tinh, trận pháp sư nhị tinh và luyện khí sư nhị tinh!

Con mắt Trương Huyền trợn tròn.

Danh sư nhất tinh đỉnh phong, luyện đan sư nhị tinh, trận pháp sư nhị tinh, luyện khí sư nhị tinh...

Hai mươi sáu tuổi, một thân kiêm bốn chức nghiệp lớn!

Nhìn như vậy, vừa so sánh với với Lục Tầm trước đó được gọi là thiên tài, hoàn toàn không ở trên cùng một mặt. Thậm chí Mạc Vũ, cũng kém một đoạn thật lớn.

Thấy biểu tình của hắn biến hóa, nữ hài lúc này mới thoả mãn gật đầu, nói tiếp:

- Không chỉ có như vậy, vị thiên tài lớn lao này, trên thiên phú tu luyện, cũng vô cùng khủng khiếp. Ba năm trước đây, mới vào Tông Sư, lại đánh bại Thiết Thụ tướng quân là Tông Sư trung kỳ. Còn một người một kiếm, giết chết Thương Bắc Ngũ Hùng gây hại một phương! Phải biết rằng năm người này đều là cường giả Tông Sư, còn có ba người đạt tới Tông Sư trung kỳ, bị một mình hắn giết chết. Nếu không phải chính tai nghe nói, ta cũng không thể tin được.

- Năm nay hắn đạt được Tông Sư hậu kỳ, ở Thiên Tuyền Phong khiêu chiến Hồng Nhược đại sư, cường giả Tông Sư đỉnh phong, trong vòng trăm chiêu đánh bại hắn. Cũng ở trong so tài, thành công đột phá, đạt tới Tông Sư đỉnh phong. Ngay cả quốc vương bệ hạ cũng nói hắn là thiên tài nghìn năm khó gặp, tương lai thành tựu vô hạn!

- Hai mươi sáu tuổi, Tông Sư đỉnh phong? Còn có thể khiêu chiến vượt cấp?

Trương Huyền líu lưỡi.

Thảo nào có thể được gọi là đệ nhất thiên tài nghìn năm qua. Mạc Hoằng Nhất này quả thực rất đáng sợ.

Vừa so sánh với hắn, thiên tài hắn nhìn thấy trước đó, quả thực chỉ giống như con đom đóm, không đáng để nhắc tới.

- Mạc Hoằng Nhất này cũng là họ Mạc, chẳng lẽ cũng là người của vương thất Thiên Vũ?

Hắn cảm thán một câu, không nhịn được hỏi.

Mạc Vũ công chúa họ Mạc, nói rõ vương thất của Thiên Vũ vương quốc cũng là họ này. Mạc Hoằng Nhất này chẳng lẽ là thành viên của vương thất.

- Đúng vậy!

Nữ hài gật đầu:

- Hắn là con trai của một vương gia trong vương thất, cũng không được sủng ái. Tuy rằng trên bối phận là ca ca của Mạc Vũ công chúa, địa vị lại kém hơn rất nhiều. Chỉ có điều, có thiên phú như thế, ai cũng không dám khinh thường!

- Ừ!

Trương Huyền công nhận.

Con cháu vương hầu với nhau, trời sinh hậu đãi chỉ là một điều kiện. Miễn là cố gắng thật tốt, đều có thể thu được sự tôn trọng của người khác.

Lại lấy Mạc Hoằng Nhất này làm ví dụ. Hắn tuy rằng không phải là đích truyền của vương thất Thiên Vũ vương quốc, vậy mượn loại thế này, thật sự muốn trùng kích ngôi vua, nói vậy các vương tử khác cũng không có cách nào ngăn cản.

Dốc hết sức xuống mười cơ hội. Khi độ cao của ngươi thật sự đạt được cảnh giới nhất định, cái gọi là âm mưu quỷ kế, đều nực cười giống như qua mọi qua.

Thấy hắn dường như suy nghĩ tới điều gì, nữ hài nói tiếp:

- Chỉ có điều, hắn tuy rằng lợi hại, ta lại bội phục Mạc Vũ công chúa hơn. Không chỉ xinh đẹp, thiên phú cũng cao. Ta cũng muốn giống như nàng, khiêm tốn lễ độ, khiêm tốn hiếu học, học tập thật giỏi, tranh thủ cất một tiếng khiến người kinh ngạc, danh chấn thiên hạ.

- Khiêm tốn lễ độ, khiêm tốn hiếu học?

Trương Huyền nhìn qua.

Hắn và Mạc Vũ tiểu thư này đi chung thật nhiều ngày, thế nào lại chưa bao giờ cảm thấy nàng còn có ưu điểm này?

Hắn lắc đầu, không nghĩ thêm về vấn đề này nữa. Chợt nhớ tới những lời nàng nói tới lúc trước, hắn hỏi tiếp:

- Nàng nói hội vấn đáp... ngoại trừ vị Mạc Vũ công chúa này còn có rất nhiều người khác cũng tiến hành sát hạch?

Nghe hắn nói như thế, nữ hài lại trợn trừng mắt.

- Danh sư rất nhiều sát hạch, có thể thông qua, một năm không nhất định có một người. Ngươi tưởng là rau cải trắng, tùy tiện là có thể xuất hiện rất nhiều sao? Ta từ Tuyền Hải thành đặc biệt tới nơi này, chính là để tham gia nghi thức công chúa thăng cấp danh sư. Thế nào còn có thể có những người khác!

- Tuyền Hải thành?

Trong đầu Trương Huyền hiện lên một quyển sách, chính là địa đồ của Thiên Vũ vương quốc.

Nếu như so sánh Thiên Vũ vương thành với Thiên Huyền thành, Tuyền Hải thành này lại không khác biệt với Bạch Ngọc Thành, thuộc về thành thị lớn thứ hai trong ranh giới Thiên Vũ. Từ nơi đó đi qua, lại có cường giả Tông Sư làm hộ vệ, nữ hài này, thoạt nhìn thích nói, không sợ nà lạ, sợ rằng địa vị không thấp.

Cũng đúng, học tập danh sư, không có nhân mạch, muốn tìm đến được lão sư chỉ điểm, gần như không có khả năng.

Lại hàn huyên vài câu, hắn biết nữ hài này gọi là Lăng Tiêu Tiêu, năm nay mới sát hạch thành công danh sư học đồ.

Đều là học đồ chắc hẳn phải chiếu cố lẫn nhau, lúc này nàng mới nói nhiều với hắn như vậy.

- Hội vấn đáp ở Danh Sư Đường, trưa mai sẽ bắt đầu. Ngươi sau này muốn sát hạch danh sư, có thể tới xem một chút. Lúc này từ biệt!

Nói một hồi, phát hiện học đồ gọi là Trương Huyền này, đối với sát hạch danh sư một chữ cũng không biết, cái gì cũng không biết, Lăng Tiêu Tiêu cũng lại mất đi hứng thú nói chuyện phiếm với hắn.

Theo nàng, người như thế cho dù sau này có cơ hội sát hạch danh sư, cũng phải là mấy chục năm sau. So với nàng, hắn hoàn toàn không cùng trên một trình độ.

- Tạm thời tìm một chỗ ăn, sau đó sẽ tìm chỗ ở sau!

Sau khi từ biệt nữ hài từ, Trương Huyền duỗi người, vẫn không tiếp tục đi về phía trước.

Dù sao đã hỏi rõ chỗ vị trí của Danh Sư Đường, hắn không nóng nảy qua đó. Từ Độc Điện đi tới nơi này, liên tục sáu, bảy ngày đi đường, đều ăn lương khô. Trong miệng hắn đã sớm nhạt.

Ăn xong, hắn đang định tìm một tửu lâu ở lại một đêm, liền thấy một kiến trúc cao lớn xuất hiện ở trước mắt. Phía trên có năm chữ lớn rồng bay phượng múa, giống như có tinh khí thần, bất cứ lúc nào cũng sẽ bay lượn ra.

- Nghiệp đoàn thi họa sư?

Nhận ra chữ viết phía trên, ánh mắt Trương Huyền nhất thời sáng lên.

Thi họa sư và luyện đan sư giống nhau, thuộc về chức nghiệp đặc biệt, cũng có nghiệp đoàn thống nhất quản lý. Chỉ là địa phương Thiên Huyền vương quốc quá nhỏ, không đủ tư cách xây dựng phân bộ. Không nghĩ tới vừa tiến vào Thiên Vũ vương thành hắn liền nhìn thấy.

- Vào xem!

Hiện tại hắn có rất nhiều chức nghiệp. Ngoại trừ thuần thú sư, luyện đan sư, hiểu rõ đối với thi họa là tối đa. Thậm chí còn có thể làm ra tác phẩm ngũ cảnh. Nếu gặp gỡ nghiệp đoàn, thật ra có thể sát hạch một thi họa sư chính thức.

Dù sao lúc này chức nghiệp chính thức của hắn, cũng chỉ có hai loại thuần thú sư nhị tinh và luyện đan sư nhất tinh mà thôi. Thoạt nhìn lộ ra một chút yếu ớt.

Về phần độc sư, tuy rằng trình độ của hắn cũng đạt tới tiêu chuẩn nhị tinh, bởi vì ngụy trang "sư thúc tổ" vẫn chưa sát hạch, tất nhiên cũng không có cái gọi là huy hiệu gì cả.

Đương nhiên cho dù có, dựa theo bài xích của những nghề nghiệp khác đối với độc sư, hắn cũng không dám lấy ra.

Trong lòng nghĩ vậy, hắn nhấc chân đi vào.

Không hổ danh là nghiệp đoàn của thi họa sư, đồng dạng là đại điện rộng rãi, nhưng bên trong bố trí ngay ngắn có trật tự, khiến người ta có một loại cảm giác người ở trong tranh vẽ.

Chậm rãi đi vào trong đó, giống như rong chơi ở trong cuốn sách, thoải mái nói không nên lời.

Tường bốn phía xung quanh còn treo đầy đủ các loại tác phẩm. Một vài bức trông rất sống động, tất nhiên đều đạt tới trình độ Lục Thực nhất cảnh.

Tuy rằng thi họa sư chính thức cần phải nắm giữ bốn cảnh Lục Thực, Linh Động, Ý Tồn, Kinh Hồng. Nghe nhất cảnh rất đơn giản, lại cũng cần mấy năm học tập, không có khả năng một lần tụ tập là thành.

Nhất là vẽ tranh, không có kinh nghiệm và tự thân hiểu ra, muốn miêu tả ra phong cảnh nhìn thấy được ra, cũng không phải là một chuyện dễ dàng.

Xem ra có thể làm ra những bức tranh này, cho dù không phải là thi họa học đồ, nhưng cũng không khác biệt lắm.

- Vị công tử này, không biết cần bức tranh gì? Tiểu nhân có thể dẫn công tử đi xem một chút!

Chậm rãi đi về phía trước, một gã sai vặt mặc y phục màu xanh lại đi tới, nhìn về phía Trương Huyền vẻ mặt cung kính.

- Những bức tranh này bán ra sao?

Trương Huyền đưa tay chỉ.

- Đúng vậy! Công tử tới nơi này không phải muốn mua bức tranh sao?

Gã sai vặt gật đầu.

Nghiệp đoàn thi họa sư không bán thi họa, vậy đi chỗ nào mua?

- A...

Suy nghĩ một chút hắn cũng lại bừng tỉnh. Nghiệp đoàn luyện đan sư bán đan dược là một xu hướng. Nếu như ở đây cũng không bán thi họa, vậy đi nơi nào mua?

Hắn gật đầu, hỏi:

- Những thứ này đều là bức tranh nhất cảnh, có cấp bậc cao hay không?

- Mời lên lầu! Tầng một của nghiệp đoàn đều là tranh nhất cảnh. Tầng hai là nhị cảnh. Lấy loại này suy diễn ra. Công tử muốn mua cảnh giới gì? Ta lại dẫn ngài đi tới!

Ánh mắt của gã sai vặt nhất thời sáng lên.

Thi họa cảnh giới càng cao, giá cũng lại càng cao. Một khi có thể bán ra, làm nhân viên phục vụ, nhận được phần trăm tất nhiên cũng lại càng nhiều.

- Có...

Hắn đang muốn mở miệng hỏi một chút, có bức tranh ngũ cảnh hay không, vừa vặn cũng đi lên xem một chút. Chợt hắn nhìn thấy dòng người điên cuồng lao ra. Không ít người phóng về ngay phía trước.

- Nhanh lên một chút, Quý Mặc công tử đi ra!

- Hắn sát hạch thi họa sư nhất tinh thành công?

- Đúng vậy, vừa sát hạch xong, vì hồi đáp mọi người, dự định ở trước mặt mọi người vẽ tranh. Hơn nữa còn muốn công khai bán đấu giá!

- Vẽ tranh ở trước mặt mọi người? Quá tốt. Bức tranh của hắn, ta nhất định phải mua được...

...

Mọi người mỗi một người đều bàn luận ầm ĩ.

Những người này trên cơ bản đều là nữ tử, tuổi không lớn lắm. Bọn họ vừa đi về phía trước, vừa líu ríu bàn luận. Trong đó cũng có một vài người trung niên, từ y phục trên người có thể nhìn ra giá trị con người xa xỉ.

- Quý Mặc công tử, vẽ tranh?

Hắn nghi ngờ liếc mắt thoáng nhìn.

- Quý Mặc là tiểu thiếu gia Quý gia của vương thành, năm nay chưa đầy hai mươi, cũng đã là một vị thi họa sư chính thức...

Nói về Quý Mặc công tử, gã sai vặt cũng lộ ra vẻ mặt sùng bái:

- Nếu như công tử muốn mua bức tranh, không ngại đi qua nhìn một chút, có thể mua được bức tranh của Quý thiếu gia, chuyến đi này tuyệt đối không tệ.

Quý Mặc công tử (1)

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- A? Vậy ta lại đi qua nhìn một chút!

Vừa vặn cũng không có chuyện gì, Trương Huyền cũng muốn biết một chút xem sát hạch thi họa sư thế nào. Hắn đi theo phía sau gã sai vặt mặc y phục màu xanh, đi về hướng mọi người đang tranh cãi ầm ĩ.

Ngay phía trước đoàn người là cái bàn màu xanh sẫm dựa vào tường trưng bày. Một thiếu niên mười tám, chín tuổi, trang phục màu trắng, ngồi ngay ngắn ở trên ghế, hai mắt nhắm nghiền.

- Quý Mặc công tử ta yêu công tử, ta muốn sinh con cho công tử!

- Không biết xấu hổ. Quý công tử là của ta. Ai cướp với ta, ta lại xé nát y phục của nàng!

- Tiểu thư, bên kia có một mỹ nữ đang muốn cướp, nàng nhanh đi xé y phục của nàng ấy. Chúng ta giúp nàng cổ vũ!

-...

Quý Mặc công tử trước mặt vẫn đang nhắm mắt. Phía dưới rất nhiều nữ tử đã phát điên.

- Quý công tử tuy rằng tuổi không lớn lắm, lại thương hương tiếc ngọc. Mấu chốt nhất chính là, mặt như quan ngọc, phong thần tuấn lãng, có

không ít nữ hài tử sùng bái!

Gã sai vặt mặc y phục màu xanh thấp giọng.

Trương Huyền gật đầu, nhìn lại về phía vị Quý Mặc công tử này. Người này quả thực da trắng nõn, diện mạo có chút tuấn mỹ. Mặc dù nhắm mắt lại, khóe miệng lại thoáng cong lên, khiến người ta một loại cảm giác mỉm cười, khá trêu chọc nữ hài tử yêu thích.

Có thiên phú, có thực lực, có gia thế, quan trọng nhất bộ dạng còn rất tốt. Thảo nào nhiều nữ tử điên cuồng như vậy.

- Hắn đây là... đang làm gì?

Thấy đối phương ngồi ngay ngắn, không để ý tới tranh cãi xung quanh, hai mắt nhắm nghiền, Trương Huyền hỏi.

- Quý Mặc công tử muốn vẽ bức tranh, chắc là tâm thần phải yên tĩnh, điều chỉnh trạng thái!

Gã sai vặt mặc y phục màu xanh nói.

- Điều chỉnh trạng thái? Ở chỗ này sao?

Trương Huyền kỳ quái.

Chỉ là vẽ một bức tranh mà thôi, mình thông thường cầm bút lại tới. Người này... còn cần điều chỉnh trạng thái?

Lại nói, cho dù điều chỉnh, đến một nơi yên tĩnh không có người tốt hơn. Ở đây nhiều người như vậy, cãi nhau với nhau, điều chỉnh cái gì?

- Quý công tử chưa đầy hai mươi liền trở thành đại sư thi họa, thiên tài tuyệt đỉnh. Tất cả hành động đều tự có thâm ý. Loại người nhà quê giống như ngươi sao có thể hiểu được?

Nghe được giọng điệu nghi ngờ của hắn, gã sai vặt mặc y phục màu xanh còn chưa kịp mở miệng, một nữ hài đã xoay đầu lại, trợn mắt nhìn.

- Không sai, không biết người ngoài nghề từ nơi nào xuất hiện, cút sang một bên. Đừng ở chỗ này bôi nhọ Quý công tử thi họa!

Lại một một nữ tử hừ nói.

Xôn xao!

Xung quanh tách ra, tạo thành một khoảng trống. Tất cả nữ tử xung quanh đều lạnh lùng nhìn qua, vẻ mặt chán ghét.

- Ách?

Không nghĩ đến chỉ nói một câu, đã bị nhiều người căm thù như vậy, Trương Huyền cảm thấy bất đắc dĩ.

- Thiên Vũ vương quốc có nghiệp đoàn thi họa sư, không ít người đều yêu thích thi họa, học đòi văn vẻ. Bởi vậy địa vị của thi họa sư rất cao. Quý Mặc công tử lại là người xuất sắc trong số đó, nhận được vô số người theo đuổi tán tụng. Ở chỗ này tốt nhất cái gì cũng đừng nói. Nếu không, mắng cũng có thể mắng chết người!

Gã sai vặt mặc y phục màu xanh cười gượng, hạ giọng nói.

Trương Huyền gật đầu. Hắn đang muốn nói chuyện, lại thấy Quý công tử ở ngay phía trước đang nhắm chặt hai mắt, chợt mở mắt ra, chậm rãi đứng lên.

- Mau nhìn, Quý công tử sắp vẽ!

- Không biết sẽ vẽ ra bức tranh cấp bậc gì!

- Cái đó còn cần phải nói sao? Quý công tử lại là thi họa sư chính thức, nhất định có thể vẽ ra tác phẩm nhị cảnh.

...

Thấy hắn mở mắt, mọi người trước đó đang trợn mắt nhìn, cũng lại mặc kệ Trương Huyền, nhìn về phía trước. Trong mắt bọn họ xuất hiện từng

ngôi sao.

Thi họa sư chính thức cũng được gọi là đại sư thi họa, giống như Lục Trầm, Nguyên Ngữ, có thể dễ dàng vẽ ra bức tranh nhị cảnh, thậm chí tam cảnh, về phần có có thể ra Kinh Hồng hay không, lại phải xem vận khí và trạng thái.

Tứ cảnh đầu của thi họa theo thứ tự là: Lục Thực, Linh Động, Ý Tồn, Kinh Hồng.

- Tại hạ Quý Mặc, chuẩn bị bêu xấu!

Quý Mặc công tử đứng ở trước bàn, bàn tay rung lên. Một chiếc quạt giấy xuất hiện ở trước mặt. Hắn phe phẩy vài cái, tóc đen lay động, trang phục màu trắng giống như gặp gió:

- Bức tranh vẽ xong, lập tức bán đấu giá. Chỉ có điều, số tiền này, Quý mỗ không lấy một xu, sử dụng để xây dựng Thi Họa Đường, mời thi họa học đồ đứng ra dạy học, để cho nhiều người thích thi họa hơn, hiểu rõ về thi họa hơn!

- Không hổ danh là Quý công tử, xem tiền tài giống như cặn bã...

- Văn nhân khí khái, khiến cho người ta bội phục!

...

Nghe hắn nói như thế, mọi người lại ồ lên. Nhất là rất nhiều nữ tử, mỗi một người đều kêu lên thành tiếng chói tai.

- Người này cũng thật biết mua chuộc lòng người!

Trương Huyền lắc đầu.

Quý Mặc công tử này thoạt nhìn tuổi không lớn lắm, lại ngũ vị quan trường sâu sắc, biết cái gì có thể thu hút sự chú ý của người khác.

Cái đó giống như những minh tinh kiếp trước kia tổ chức bán đấu giá từ thiện, nói trắng ra, chính là một mánh lới.

Nếu quả thật muốn xây dựng Thi Họa Đường, khiến cho tất cả mọi người hiểu rõ thi họa, yêu thích thi họa, lặng lẽ làm là được, không cần thiết làm ra động tĩnh lớn như vậy. Huống gì... hiện tại cũng là cuối mùa thu, lại là buổi tối, đứng tại chỗ có chút lạnh, còn quạt cái quạt...

- Yên tĩnh!

Quạt giấy khép lại, Quý Mặc công tử giơ bàn tay ngăn lại:

- Được rồi, ta lại không nhiều lời vô ích, hiện tại liền bắt đầu vẽ tranh. Vẫn hi vọng các vị có thể giữ yên lặng!

Nghe được lời của hắn, mọi người trước đó còn thét chói tai, nhất thời ngừng lại.

Quý Mặc công tử khẽ cười, một tay giữ ống tay áo, bàn tay chộp một cái. Một cái lông bút xuất hiện ở trong lòng bàn tay.

Giấy Tuyên Thành mở ra. Tay trái ở trên bàn ấn một cái. Dưới chân khí trùng kích, nước mực trong nghiên mực rơi vào ngòi bút, tay phải múa, bút hạ xuống mặt giấy.

Rồng bay phượng múa, muôn hình vạn trạng.

Xôn xao!

Bút lông trên giấy đưa qua đưa lại, giống như một con cá bơi qua bơi lại ở trong hồ nước. Theo thời gian trôi qua, một bức tranh chậm rãi xuất hiện.

Là một bức cảnh nước từ trên núi chảy xuống.

Sơn mạch cao vút, rừng đá với hình thù kỳ quái, nước chảy rong chơi trong đó, đánh vào mặt đá, giống như phát ra những tiếng "đinh đang".

Tất cả lá cây đều giống như múa theo một phương hướng, hình như có gió nhẹ lướt qua.

- Là bức tranh cảnh giới Linh Động nhị cảnh!

Liếc mắt thoáng nhìn, Trương Huyền âm thầm gật đầu.

Ở trong nhà Lục Trầm đại sư học tập xong thiên đạo thi họa, đối với nghề nghiệp thi họa này hắn lại có hiểu rõ rất sâu. Cho dù không sử dụng Thiên Đạo Đồ Thư Quán, hắn cũng có thể tiến hành giám định và thưởng thức đối với một ít bức tranh.

Bức tranh sơn thủy này, non xanh nước biếc, giống như khiến cho người ta tận mắt nhìn thấy được một tòa sơn mạch, khí tức linh động, khiến người ta có thẩm mỹ khác thường, nói rõ dĩ nhiên đạt được Linh Động cảnh.

Chỉ có điều, tuy rằng vô cùng xuất sắc, trong nước từ trên núi chảy xuống lại không có ý cảnh, ý nhị, cũng chính là không đạt được cái gọi là Ý Tồn.

- Đáng tiếc, nếu như kỹ năng huyền diệu không quá mức, an tâm kiên định vẽ tranh, có lẽ thật sự có thể đạt được cảnh giới này!

Nhìn một hồi, Trương Huyền thở dài một tiếng.

Quý Mặc công tử này tuy rằng thoạt nhìn có chút giả vờ giả vịt, phần bản lĩnh vẽ tranh quả thật không tệ. Dựa theo đạo lý, chỉ cần tĩnh tâm vẽ tranh, làm ra tác phẩm Ý Tồn tam cảnh, không khó lắm.

Chỉ tiếc, vì động tác đẹp, không ít nơi quá mức khoa trương, bỏ quên ý định ban đầu vẽ tranh, cuối cùng chỉ khiến cho bức tranh đạt được Linh Động đỉnh phong, chỉ cách Ý Tồn kém một tia.

Trong lòng hắn xúc động, lại không nói ra.

Hắn tới đây chỉ là muốn xem thử sát hạch thi họa sư thế nào. Hắn cùng Quý Mặc công tử này hoàn toàn không có chút quan hệ nào. Lại nói, vừa rồi hắn còn chưa nói xong, đã bị mọi người quát lớn một trận. Hắn cũng không muốn bị đám đông nữ nhân trước mắt này mắng chết.

Quý Mặc công tử (2)

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Rất nhanh, bức tranh đã hoàn thành.

Sau đó Quý Mặc công tử ném bút lông vào ống đựng bút, treo bức tranh ở trên vách tường bên cạnh.

- Đây là một bức tranh nhị cảnh đỉnh phong, Bức tranh Thanh Phong Sơn Thủy Đồ này hiện tại bắt đầu bán đấu giá. Mọi người có thể tự do báo giá. Một trăm vạn kim tệ làm cơ sở. Mỗi lần tăng giá không thể ít hơn 10 vạn kim tệ.

Nói đến đây, Quý Mặc công tử nhếch miệng lên, lộ ra một nụ cười mỉm mê người, cây quạt ở trong lòng bàn tay phe phẩy, tôn lên khí chất công tử văn nhã của hắn:

- Người mua được bức họa này, ta có thể miễn phí theo nàng cùng đi ăn tối!

- Cùng đi ăn tối? Bức tranh này ta mua!

- Đừng tranh với ta, ta ra 110 vạn!

- 110 vạn đã muốn mua bức tranh của Quý Mặc công tử. Đùa gì thế, 130 vạn!

- Ta ra hai trăm vạn!

...

Nghe được bán đấu giá, còn tặng kém phúc lợi, rất nhiều nữ tử nhất thời hưng phấn đỏ mắt. Mỗi một người điên cuồng báo giá. Rất nhanh, giá tăng cao.

- Hai trăm bốn mươi vạn?

Thấy giá rất nhanh tăng cao tới hơn hai trăm vạn, Trương Huyền trợn tròn hai mắt.

Trước đó hắn bán bức tranh ngũ cảnh cho đám người Lục Trầm, Hoàng Ngữ, cũng chỉ hai trăm vạn kim tệ. Một bức tranh nhị cảnh, rác rưởi không thể lại rác rưởi hơn này, không ngờ vượt qua cái giá tiền này...

Quá gài bẫy!

- Cái này... bức tranh ngũ cảnh Hóa Linh cảnh, đại khái bao nhiêu tiền?

Vẻ mặt hắn phiền muộn, không nhịn được quay đầu lại hỏi gã sai vặt bên cạnh.

- Ngũ cảnh? Đây chính là bản vẽ đẹp do đại sư thi họa nhị tinh Tông Sư cảnh, hơn nữa còn không phải lần nào cũng có thể vẽ thành, cần phải có cơ duyên và trạng thái... Loại bức tranh này, tính toán ở chỗ này, đều sẽ là trấn hội chi bảo, có thể nói... vô giá!

Gã sai vặt mặc y phục màu xanh có chút do dự, nói.

- Vô giá?

Trương Huyền thoáng lắc lư một cái.

- Đúng vậy, nếu như muốn định ra một giá, giá khởi đầu chỉ sợ cũng phải một ngàn vạn kim tệ. Cuối cùng có thể tăng lên đến thế nào, ta cũng không biết. Chỉ biết là nửa năm trước, ở đây từng bán đấu giá một bộ. Giá cuối cùng là ba nghìn bốn trăm vạn kim tệ.

Gã sai vặt mặc y phục màu xanh nói.

Khóe miệng Trương Huyền giật một cái, cảm thấy lập tức muốn khóc.

Bức tranh hơn ba ngàn bốn trăm vạn kim tệ, hắn bán ra bốn bức hai trăm vạn... Có cần hãm hại như thế hay không?

- Nghiệp đoàn thi họa sư, thành lập ra ở vương thành không đầy ba mươi năm. Giá của bức tranh cũng trong khoảng thời gian này tăng lên. Đổi lại thành ba mươi năm trước, căn bản không ai coi trọng. Cho dù là bức tranh ngũ cảnh, chỉ sợ cũng chỉ đáng giá một hai trăm vạn.

Gã sai vặt nói tiếp:

- Cao hơn nữa, không ai đi mua!

- Ba mươi năm trước, một hai trăm vạn?

Trương Huyền sửng sốt.

- Đúng vậy!

Gã sai vặt gật đầu.

Thấy hắn xác nhận, Trương Huyền lúc này mới hòa hoãn lại, cảm thấy trong lòng thư thái một ít.

Tin tức Thiên Huyền vương quốc bế tắc, lại không có nghiệp đoàn thi họa sư. Xem ra trước đây đám người Hoàng Ngữ báo giá cho mình là giá của ba mươi năm trước. Hai trăm vạn... Đã coi như là không ít.

- Công tử muốn mua bức tranh ngũ cảnh sao?

Gã sai vặt mặc y phục màu xanh nghi ngờ nhìn qua:

- Bức tranh ngũ cảnh chỉ có hội trưởng mới có khả năng vẽ ra. Chỉ có điều hội trưởng nửa tháng trước lại đi ra tìm linh cảm, bây giờ còn chưa trở về...

- Chỉ là tùy tiện hỏi một chút...

Đè ép sự phiền muộn xuống, Trương Huyền lắc đầu.

- Vậy...

Gã sai vặt nhìn qua:

- Nếu không công tử... mua lại bức Thanh Phong Sơn Thủy Đồ của Quý Mặc công tử này lại! Nhị cảnh đỉnh phong, lại là sản phẩm của Quý công tử làm ra, sau này tất nhiên có thể tăng giá!

- Thôi đi!

Trương Huyền lắc đầu:

- Ta tới đây không phải là mua tranh... Lại nói, một bức tranh nhị cảnh làm mà thôi, không có hứng thú!

- Nhị cảnh, còn mà thôi? Khẩu khí thật là lớn!

Vừa dứt lời, gã sai vặt mặc y phục màu xanh vẫn chưa trả lời, liền nghe được một tiếng nói bực bội vang lên. Hắn ngẩng đầu nhìn lên, lại thấy Quý Mặc công tử phía trước đang lạnh lùng nhìn lại.

- Ách?

Không nghĩ tới giọng điệu chính mình nói không lớn, lại bị đối phương nghe được, Trương Huyền có chút xấu hổ:

- Thật ngại quá. Ta chỉ là thuận miệng nói một chút, xin lượng thứ cho!

Đối phương vẽ tranh mệt, đầu đầy mồ hôi, cũng không dễ dàng. Lời mình mới vừa nói, thật có chút thiếu sót.

- Hừ, ngươi cho rằng một câu xin lượng thứ cho là xong rồi sao?

Quý Mặc công tử vung ống tay áo, lông mày nâng lên:

- Cắt ngang buổi đấu giá, xem thường đối với bức tranh của ta. Ngươi làm vậy là đang sỉ nhục chức nghiệp thi họa, khinh thường một vị thi họa sư chính thức!

- Vậy... ngươi nói làm sao bây giờ?

Mình chỉ là thuận miệng nói, cũng nói xin lỗi, đối phương tự nhiên bay lên đến mức độ sỉ nhục chức nghiệp thi họa, khinh thường thi họa sư chính thức, Trương Huyền bất đắc dĩ lắc đầu.

- Rất đơn giản, năm trăm vạn kim tệ, mua bức tranh này của ta!

Quý Mặc công tử chắp hai tay ở sau lưng, thản nhiên nhìn qua:

- Ngươi yên tâm, số tiền này, ta một xu cũng không cầm, sẽ tất cả quyên góp ra ngoài, sử dụng để xây dựng Thi Họa Đường, cũng coi như cho ngươi lấy công chuộc tội!

- Năm trăm vạn kim tệ?

Trương Huyền sửng sốt.

Hắn tới xem một chút, thuận miệng nói một câu, đối phương đã muốn ép mua ép bán, đùa gì thế?

Ở đây nhiều bái nữ nhân sùng của ngươi như vậy, ngươi để cho các nàng mua không được sao...

- Thế nào? Không muốn mua?

Quý Mặc công tử lạnh lùng cười, giơ bàn tay ngăn lại:

- Không mua cũng có thể. Lập tức nói lời xin lỗi, sau đó lại đừng bước vào nghiệp đoàn nửa bước! Nghiệp đoàn thi họa sư chúng ta, không chào đón loại người như ngươi!

- Không bước vào nghiệp đoàn nửa bước?

Trương Huyền bất đắc dĩ.

Thực sự là người hiền bị người bắt nạt, ngựa tốt bị người cưỡi.

Mình chỉ thuận miệng nói, cũng đã nói xin lỗi, đối phương tự nhiên Y Y không buông tha.

- Xin lỗi cũng có thể. Không bước vào nghiệp đoàn thi họa cũng có thể. Cho dù năm trăm vạn kim tệ mua cũng có thể. Điều kiện trước tiên là... tác phẩm phải giá trị với giá tiền này!

Trương Huyền lắc đầu:

- Bức tranh này tùy tiện tìm một học đồ tới cũng vẽ ra được, cũng xứng sao?

Man thú vẽ tranh (1)

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Mới vừa rồi bị nữ tử chửi rủa, xung quanh tránh xa tạo thành một chỗ trống. Trương Huyền và gã sai vặt đứng ở nơi đó, vốn đã có vẻ đặc biệt.

Trong lúc tất cả mọi người báo giá, hai người lại ở phía dưới nói nhỏ, Quý Mặc công tử đều nhìn thấy ở trong mắt. Hắn vốn có chút không vui, cẩn thận vừa nghe, lại còn khinh thường tác phẩm của hắn. Hắn làm thế nào nhịn được, lập tức quát lớn.

Quả thực chính là đang khiêu chiến quyền uy và uy nghiêm của hắn.

Vốn tưởng rằng đối mặt với sự chất vấn, người này sẽ lập tức xin lỗi, không nghĩ tới lại nói ra lời này.

Thứ tùy tiện tìm một học đồ cũng có thể vẽ ra tới...

Lửa giận thoáng chốc vọt lên, hắn tức giận, sắc mặt đỏ lên.

- Ngươi nói cái gì?

Xiết chặt nắm đấm, lông mày nâng lên, một lực lượng từ trên người phát ra, thổi khiến không khí vang lên những tiếng phật phật. Hắn lại là cường giả Ích Huyệt cảnh.

Chưa đủ hai mươi lại đạt được Ích Huyệt cảnh, xem ra thiên phú tu luyện của Quý Mặc công tử này không hề kém hơn so thiên phú thi họa.

Gã sai vặt mặc y phục màu xanh cũng không nghĩ tới Trương Huyền sẽ nói ra lời này, sắc mặt trắng bệch.

Trước đó không nói Quý gia là một trong ba gia tộc lớn ở vương thành. Chỉ nói Quý công tử này thân là thi họa sư nhất tinh, được vô số người ủng hộ, có năng lực hiệu triệu rất mạnh. Khiêu khích như vậy... không phải muốn chết sao?

Chọc giận đối phương, bị đánh là nhẹ. Rất có thể bị nghiệp đoàn thi họa sư phong sát. Sau này cho dù có nhiều tiền hơn nữa, cũng mua không được nửa bức tác phẩm.

- Vị công tử này, đừng hành động theo cảm tình, ngươi... tốt nhất là xin lỗi, mềm mỏng một chút...

Không nhịn được, hắn kéo người thanh niên bên cạnh một cái, vội vàng truyền âm.

Nói xong, chỉ thấy người thanh niên bên cạnh gật đầu mở miệng:

- A, nói học đồ có thể vẽ ra, là ta nói sai!

- Như vậy còn tạm được...

Nghe hắn nhận sai, gã sai vặt đang muốn thở phào, lại nghe được lời phía dưới, lập tức mí mắt giật một cái, thiếu chút nữa thì lập tức ngã sấp xuống.

-... Đây là sỉ nhục đối với học đồ, nhìn trình độ bức tranh này, chắc hắn tùy tiện bắt một con man thú tới vẽ cũng còn tốt hơn so với cái này! Còn đòi năm trăm vạn, năm kim tệ ta cũng không muốn!

Trương Huyền xua tay.

Hắn không muốn gây chuyện, lại cũng không sợ chuyện. Muốn tìm phiền toái, đùa gì thế!

Không tìm người khác gây phiền phức còn không tệ.

Thời điểm đối phương vẽ tranh, hắn ngay cả năng lực Đồ Thư Quán cũng chưa từng sử dụng, chỉ dựa vào kiến thức, liền nhìn ra bảy, tám chỗ khuyết điểm. Loại bức tranh trình độ thấp này tặng không hắn cũng không muốn, còn muốn đòi tiền... Ngươi nghĩ như thế nào?

Man thú? Năm kim tệ?

Hắn nói, vẻ mặt thản nhiên. Tất cả mọi người xung quanh đều cắn đầu lưỡi, nhìn qua giống như nhìn quái vật.

Ở nghiệp đoàn thi họa sư, sỉ nhục một vị thi họa sư như vậy, tự tin ở đâu ra?

- Ngươi...

Quý Mặc công tử tức thiếu chút nữa nôn ra máu.

Tùy tiện bắt môn con man thú tới cũng vẽ tốt hơn so với hắn... Năm kim tệ cũng không muốn...

Đây cũng không phải là đánh vào mặt, mà là đang phủ định năng lực nghề nghiệp của hắn!

- Được, loại biểu diễn hài kịch này không có gì hay. Đi thôi, lên lầu đi dạo!

Đối mặt với sự tức giận của đối phương, Trương Huyền không chút dao động sợ hãi, xoay người muốn rời khỏi.

Tuy rằng hắn vừa tới Thiên Vũ vương quốc không có địa vị gì, nhưng lập tức lại muốn sát hạch danh sư, phải có khí độ của danh sư.

Nếu thật sự thi xong, đối phương dám nói như thế, lập tức đánh chết, cũng không ai dám nói thừa nửa câu!

Đây là đặc quyền và năng lực của danh sư.

Danh sư không thể sỉ nhục, người sỉ nhục hắn phải chết!

Một kẻ giả vờ giả vịt làm thi họa sư mà thôi, buộc hắn mua đồ, ép mua ép bán, mắng một câu xem như là rất nể tình.

- Đứng lại!

Thấy người này khiến mình tổn hao nhiều mặt mũi, lại xoay người muốn đi, khuôn mặt Quý Mặc công tử vặn vẹo, sắp phát điên.

Chỉ có điều, tuy rằng nổi giận, nhưng hắn không có tức giận thở hổn hển. Hắn hít sâu một hơi, đè nén tức giận trong lòng, lạnh lùng nhìn qua.

- Nếu ngươi nói tự tin như vậy, xem ra đối với thi họa nhất định cũng hiểu rõ rất nhiều, có dám cùng ta so tài một trận hay không?

- So tài?

- Không sai, chúng ta đồng thời vẽ tranh, tìm người qua giám định. Tác phẩm của ai tốt, cảnh giới cao, người đó lại thắng lợi! Thua, không chỉ quỳ xuống xin lỗi bên thắng, còn cút ra khỏi nghiệp đoàn thi họa sư cho ta, cả đời cũng không thể tiến vào...

Trong ánh mắt Quý Mặc công tử mang theo sự dữ tợn:

- Như thế nào, có dám hay không?

- Đồng thời vẽ tranh? Tìm người giám định? Ngươi xác định?

Thấy hắn tự tin như vậy, Trương Huyền lắc đầu.

Đối với hắn, so tài vẽ tranh cũng không có gì. Dù sao ngày hôm nay nhàn rỗi không có chuyện gì, hắn vốn chính là qua sát hạch thi họa sư. Hơn nữa nhìn bộ dạng này, không so tài một trận, đối phương chắc chắn sẽ không bỏ qua.

- Thế nào, không dám sao?

Quý Mặc công tử cười lạnh.

- Vậy cũng không phải. Mà là...

Trương Huyền đặt hai tay ra sau lưng, vẻ mặt bất đắc dĩ nhìn qua:

- Ta sợ... ngươi sẽ khóc!

Rầm!

Mọi người quăng ngã đầy đất. Đúng là một trò cười.

Ầm!

Ngay sau đó, giống như là giọt nước nhỏ vào trong dầu sôi, tất cả mọi người ồ lên.

- Giả vờ giả vịt cái gì?

- Quý Mặc công tử là thi họa sư chính thức, một kẻ không biết từ nơi nào xuất hiện, lại dám miệng ra nói lời ngông cuồng!

- So tài với hắn, cho hắn biết cái gì là đại sư thi họa chân chính!

...

Tất cả nữ tử xung quanh đều trợn mắt nhìn. Mỗi một người chống nạnh, hận không thể nuốt sống Trương Huyền.

Đã thấy kẻ điên cuồng, nhưng chưa thấy qua kẻ nào ngông cuồng như thế. Dám nói Quý Mặc công tử sẽ khóc?

Biết hắn là ai không?

Chưa đủ hai mươi tuổi lại sát hạch thi họa sư chính thức thành công, ở Thiên Vũ vương thành từ trước tới nay đứng vị trí thứ nhất, được người gọi là thi họa song tuyệt, tài tình đứng đầu...

Sợ hắn khóc?

Ngươi nghĩ rằng ngươi là ai?

Hội trưởng nghiệp đoàn sao?

- Ngươi...

Rất nhiều người hâm mộ phẫn nộ. Thân thể Quý Mặc công tử cũng thoáng lắc lư một cái, thiếu chút nữa phun ra máu.

Nói cũng quá nghẹn người!

Biết nói càng nhiều, tức chết càng nhanh, hắn khoát tay chặn lại:

- Vậy bớt nói nhảm đi. Ra tay sẽ biết được sự thật!

Nói xong, rất sợ đối phương đổi ý, hắn quay đầu lại phân phó một gã sai vặt phía sau.

Nghe được phân phó, gã sai vặt xoay người đi ra ngoài. Thời gian không lâu lắm, có hai lão nhân đi nhanh tới.

- Hai vị này là phó hội trưởng Trình, Ngô của nghiệp đoàn, thi họa nhị tinh Tông Sư. Để hai người làm trọng tài, chắc hẳn không có vấn đề gì chứ?

Nghe được là hai người là phó hội trưởng, Trương Huyền nhìn sang.

Hai người kia thoạt nhìn đều có tuổi tác tương đương cùng Lục Trầm, chòm râu trắng như tuyết. Bởi vì quanh năm tiếp xúc thi họa, khí chất cao nhã, đặc biệt là một hồi ý nhị.

- Không thành vấn đề!

Dù sao ai làm trọng tài đối với Trương Huyền đều giống nhau, hắn gật đầu.

- Các ngươi muốn so tài?

Đi tới trước mặt, Trình phó hội trưởng nhướng mày.

Bên này gây ra mâu thuẫn, thời điểm tới đây, hắn đã nghe gã sai vặt nói. Một người thanh niên không biết từ nơi nào xuất hiện, lại dám tranh đấu với Quý Mặc, còn nói cuồng vọng như vậy... khiến cho hai người không biết đối phương đến cùng lấy đâu ra tự tin như vậy.

Man thú vẽ tranh (2)

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Đúng!

Quý Mặc công tử khom người.

- Không biết vị tiểu huynh đệ này, lão sư ở chỗ nào, cùng ai học thi họa?

Trình phó hội trưởng nhìn về phía Trương Huyền:

- Tại hạ đại sư tông sư thi họa của mười ba vương quốc xung quanh, đều có chút giao tình. Nói ra có thể có quen biết từ trước!

- Chỉ là có chút hứng thú đối với thi họa, cũng không có lão sư!

Trương Huyền nói.

Hiểu biết của hắn đối với thi họa, đều đọc từ sách ra, quả thật không có lão sư.

- Có chút hứng thú? Không có lão sư?

Hai vị phó hội trưởng Trình, Ngô liếc mắt nhìn nhau, mỗi người đều nghi ngờ.

Một đạo thi họa mặc dù chỉ là một trong rất nhiều chức nghiệp không sát đầu, nhưng không có sư môn truyền thừa, muốn học được chân tài thật học, vẫn làm không được.

Chỉ có chút hứng thú, lại dám cùng thi họa sư nhất tinh so tài?

Là không biết thi họa sư lợi hại, hay tự tin hơi quá?

- Thi họa là hứng thú tao nhã tạo ra. Dùng để so đấu, có phần mất phong nhã. Hai vị thật sự có tranh cãi gì, giải quyết riêng là được, không cần thiết so tài tranh đấu!

Có chút do dự, Ngô phó hội trưởng khuyên can.

Thi họa là hành động tao nhã, dùng để so đấu, có phần làm mất mặt của văn nhâ.

- Vẫn mong hai vị tông sư không cần khuyên cản, văn nhân lấy văn để kết giao. Thi họa sư cũng có tức giận chém trời cao. Người này sỉ nhục chức nghiệp thi họa này, ngày hôm nay không cùng hắn so tài thắng bại, ta nuốt không trôi cơn giận này!

Trương Huyền còn chưa mở miệng, Quý Mặc công tử cắn răng nói.

Bị người này nói ngay cả học đồ, man thú cũng không bằng, ngày hôm nay không dạy dỗ một trận, sau đó mặt mũi quét ra rác, còn làm sao gặp người?

- Vậy...

Thấy thái độ hắn kiên quyết, hai vị phó hội trưởng nhìn về phía Trương Huyền. Sau đó bọn họ thấy người vẻ mặt không để ý, gật đầu:

- Hắn muốn so tài, so tài là được!

- Được rồi!

Thấy hai người đều đồng ý so tài, không có cách nào khuyên can, hai vị phó hội trưởng không thể làm gì khác hơn là đáp ứng:

- Nếu các ngươi muốn so tài, hai ta liền làm trọng tài! Quy định rất đơn giản, thời gian là một canh giờ. Ai vẽ ra cảnh giới cao, ai đó thắng! Cảnh

giới tương đương, thời gian vẽ tranh ngắn hơn thắng.

Văn không đứng nhất. Dựa theo đạo lý này, trình độ thưởng thức của mỗi người thưởng thức khác nhau, rất khó cân nhắc quyết định ưu khuyết của hai tác phẩm.

Chỉ có điều, thi họa nếu phân ra cảnh giới, lấy đẳng cấp này làm tiêu chuẩn, ai cũng không tìm ra được lỗi.

- Bắt đầu đi!

Đã đưa ra quy định, hai bên so tài cũng không có ý kiến, mấy học đồ chuẩn bị thỏa đáng hai cái bàn, giấy và bút mực.

- Bức tranh không giới hạn thể loại, không giới hạn đề tài, có thể tự do phát huy!

Thấy hai người đi tới vị trí, Ngô phó hội trưởng nói.

- Vâng!

Quý Mặc công tử gật đầu.

Không hạn chế đề tài và thể loại, có thể là bức tranh am hiểu nhất.

Bức tranh sơn thủy trước đó, hắn cũng không phải thường vẽ. Đổi lại thành loại tinh thông, tuyệt đối có thể làm ra tác phẩm tam cảnh.

Vừa trở thành thi họa sư nhất tinh, buồn vì không có chỗ nào khiến danh tiếng càng đánh càng vang, người này lại xuất hiện. Có thể nói, buồn ngủ đưa gối đầu, tới thật là kịp thời.

Nếu không, hắn cũng sẽ không chuyện bé xé ra to, cố ý làm lớn chuyện như vậy.

- Được, không có ý kiến gì, liền trực tiếp bắt đầu đi!

Quy định nói ra, hai người không phản đối, Ngô phó hội trưởng giơ tay quyết định.

- Được!

Quý Mặc công tử hừ lạnh một tiếng, bàn tay lật một cái, bút lông xuất hiện ở tronglòng bàn tay. Hắn chấm mực múa bút, lại vẽ tranh.

Lần này hắn vì muốn giành được nhiều sự thu hút, cố ý bỏ thêm càng nhiều kỹ xảo đẹp mắt, chọc cho xung quanh lại liên tục vang lên tiếng kêu sợ hãi.

- Các ngươi nói Quý Mặc công tử sẽ thắng chứ?

- Nói thừa, Quý công tử là thi họa sư thiên phú cao nhất trong thế hệ trẻ tuổi. Hội trưởng cũng nói, là tồn tại sau này có khả năng thay thế hắn nhất, làm sao có thể không thắng được một người quê mùa không biết từ đâu tới?

- Vậy ngược lại là...

- Ừ? Quý công tử cũng bắt đầu vẽ tranh. Người quê mùa kia thế nào ngay cả bút cũng chưa cầm? Chẳng lẽ ngoài miệng nói năng kiêu ngạo, trên thực tế không biết vẽ tranh?

- Thật đúng là... Lại còn không nhúc nhích...

Nhìn thấy được Quý Mặc công tử vẩy mực múa bút, mọi người hưng phấn bàn luận ầm ĩ. Lúc này bọn họ mới phát hiện, người thanh niên muốn so tài với hắn, đang đứng tại chỗ vẫn không nhúc nhích, trên mặt hình như có chút nhăn nhó.

- Vị tiểu huynh đệ sao vậy? Có phải có lời gì khó nói hay không?

Thấy bộ dạng này của hắn, Ngô phó hội trưởng nhìn lại.

- A, là như vậy...

Trương Huyền gãi đầu, có chút ngượng ngùng:

- Ta suy nghĩ một chút, vẽ bức tranh như vậy, thắng hắn, cũng có phần ỷ lớn hiếp nhỏ, thắng không anh hùng. Nếu mới vừa nói một con man thú cũng vẽ được tốt hơn so với hắn, xin hỏi... nơi này có man thú không? Có thể mượn một con cho ta dùng một chút hay không? Yên tâm, ta bảo nó vẽ xong... Lại trả lại cho các ngươi!

- Cái gì?

- Hắn cần một con man thú cùng... Quý Mặc công tử so tài?

- Trời ạ, ta không có nghe nhầm chứ?

Mọi người mỗi một người đều trợn mắt há hốc mồm, đều nhìn về phía người trước mắt này giống như nhìn người điên.

Man thú cho dù có trí khôn nhất định, nhưng so sánh với người mà nói, cái gì cũng đều không hiểu, càng chưa nói tới vẽ tranh.

Sử dụng man thú vẽ tranh so tài với một vị thi họa sư chính thức...

Sao có thể như vậy được!

Diễn trò vui đùa gì vậy.

Không phải chính tai nghe được, tận mắt nhìn thấy, bọn họ cũng hoài nghi người này có phải điên rồi hay không?

Thậm chí cho dù tận mắt nhìn thấy, cũng cảm thấy người này có phải đầu óc có vấn đề hay không.

Mọi người giật mình. Quý Mặc công tử đang vẽ tranh, thân thể nhất thời co rút. Trên đầu hắn, một vạn đầu thần thú bay qua, thiếu chút nữa bóp nát bút lông ném tới trên mặt đối phương.

Tìm một man thú so tài với hắn...

Em gái ngươi, ý của ngươi là nói ta không xứng so tài với ngươi phải không?

Ban đầu vốn chỉ định làm cho đối phương động bút. Kết quả vừa ra, liền có thể khiến cho hắn mất mặt xấu hổ. Ai biết... tranh này mới bắt đầu, đã bị khinh bỉ tới thương tích đầy mình.

Nếu như người này thật sự tìm con man thú qua, mình thua, chẳng phải là không bằng cầm thú sao?

Thắng, cũng chỉ là lợi hại hơn so với cầm thú...

Trời ạ!

Quý Mặc công tử chỉ cảm thấy trong miệng đầy máu, toàn thân đều Sparta.

- Khụ khụ, man thú mặc dù có trí tuệ, cũng không biết vẽ tranh. Ngươi... xác định, yêu cầu cái này?

Ngô phó hội trưởng cũng sững sờ ở tại chỗ, không nhịn được nhìn qua.

Đã thấy so tài đưa ra rất nhiều yêu cầu… thời gian quá ngắn, giấy quá kém, mực nước không tốt, nhưng vẫn chưa từng nghe nói qua, muốn một con man thú qua!

Ngươi xác định không phải nói đùa?

- Là cái này!

Trương Huyền gật đầu, vẻ mặt nghiêm túc.

Hắn có thể dễ dàng vẽ ra tác phẩm ngũ cảnh. Nếu thật sự sát hạch thi họa sư, cho dù không phải là tam tinh, cũng chí ít là nhị tinh đỉnh phong.

Loại năng lực vẽ tranh này, so tài với một hài tử vừa thi đậu nhất tinh, thật sự có chút ỷ lớn hiếp nhỏ.

Thắng trên mặt cũng không có ánh sáng!

Thấy nói một lần, lại xác nhận một lần, đối phương vẫn không có động tĩnh, Trương Huyền nhìn qua:

- Lẽ nào... Ở đây không có man thú? Hãy tìm man thú có chút khó khăn?

Nơi này là nghiệp đoàn thi họa sư, không phải nghiệp đoàn thuần thú, chẳng lẽ man thú không dễ tìm?

- Khó khăn...

Mọi người thoáng lảo đảo một cái.

Đây không phải là trọng điểm có được hay không?

Trọng điểm là... man thú làm sao có thể vẽ tranh?

- Cuồng vọng!

Ngô phó hội trưởng đang không biết làm sao, Trình phó hội trưởng ở bên cạnh sắc mặt trầm xuống, bàn tay vung lên.

Hắn chìm đắm ở trong thi họa không biết bao nhiêu năm, biết độ khó của một đạo thi họa. Tìm một con man thú vẽ tranh, đã muốn thắng thi họa sư chính thức?

Quả thực chính là không biết trời cao đất rộng.

Ban đầu, hắn còn cảm thấy là một hồi long tranh hổ đấu. Không nghĩ tới người trước mắt này là một người ngông cuồng!

- Nếu không... Ta đi tìm đi. Ta biết gần đây có một con man thú vô chủ...

Thấy mọi người vẫn ngây ra như phỗng, gã sai vặt mặc y phục màu xanh do dự một chút nói.

- Đi đi!

Trương Huyền xua tay.

- Vâng!

Gã sai vặt mặc y phục màu xanh vội vàng xoay người. Thời gian không lâu hắn lại ôm một con man thú chạy tới.

So với nói là man thú, còn không bằng nói là dã thú. Hoàn toàn không có chút lực chiến đấu nào, cùng loại với con chó nhỏ mèo nhỏ nuôi trong nhà. Nó không biết bị ôm tới đây làm gì, vẻ mặt ngây ngô đáng yêu.

Tiếp nhận man thú, Trương Huyền liếc mắt thoáng nhìn. Tuy rằng cảm thấy không hài lòng lắm, nhưng so tài cũng bắt đầu, cũng có không thời gian chọn lựa.

- Thử xem năng lực độc sư!

Man thú vẽ tranh (3)

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Ôm man thú vào trong ngực, trong lòng Trương Huyền thoáng động.

Sở dĩ hắn dám cùng đối phương đánh cược như vậy, nói sử dụng man thú vẽ tranh, tất nhiên không phải cuồng vọng, mà là có chỗ dựa.

Man thú cho dù thuần phục, cũng không có khả năng làm việc nghiêm khắc dựa theo suy nghĩ của con người. Muốn vẽ ra bức tranh vượt qua nhị cảnh, tất nhiên không có khả năng ký thác vào loại chuyện không thể khống chế này. Phải tuyệt đối khống chế.

Đổi lại thành trước đây, hắn khẳng định không có cách nào. Cho dù là thuần thú sư nhị tinh cũng không được. Nhưng trải qua Độc Điện, hắn đã không giống trước.

Thông qua mười ngày học tập ở Độc Điện, hắn không chỉ luyện thành độc thể, đối với khả năng khống chế độc, hắn còn đạt tới trình độ độc sư nhị tinh.

Quan trọng nhất chính là, hắn đối với chân khí thiên đạo càng hiểu rõ nhiều hơn. Có thể vừa nghĩ liền biến thành thuốc bổ, vừa nghĩ liền biến thành độc dược.

Nếu muốn khống chế chặt chẽ một con man thú, hành động theo ý niệm của hắn, chân khí thiên đạo chính là thứ tốt nhất.

Hắn đưa tay, một đạo chân khí dọc theo kinh mạch tiến vào trong cơ thể man thú trong lóng hắn. Tinh thần hắn thoáng động, lập tức phân tán ẩn nấp ở huyệt đạo toàn thân của nó.

- Bắt đầu đi!

Chuẩn bị sẵn sàng, đặt con man thú ở trong bệ mực lăn một vòng, tiện tay nhét vào trên giấy tuyên chỉ rộng.

- Thật sự để cho man thú vẽ tranh sao?

- Ta thật ra muốn xem thử, đến cùng có thể làm ra cái gì!

- Con man thú này ta cũng đã gặp, một chút trí tuệ cũng không có, làm gì biết vẽ tranh?

...

Thấy Trương Huyền không phải nói đùa, thật sự để cho một man thú thân dính mực, leo đến trên trang giấy, tất cả đều ồ lên.

Man thú vẽ tranh...

Muốn thắng một vị thi họa sư chân chính?

Đại ca, ngươi là chưa tỉnh ngủ hay đang nói đùa?

- Hồ đồ!

Sắc mặt Trình phó hội trưởng tái xanh.

Thi họa là một trong rất nhiều chức nghiệp, tôn quý khác thường. Tự nhiên để cho một con man thú trên người dính mực vẽ một chút, quả thực chính là cố tình gây sự.

Một lát nữa chờ tỷ thí xong, lại đuổi người này ra ngoài.

Thi họa căn bản không cho phép hắn sỉ nhục như vậy.

Trong lòng hắn không vui, đang nổi giận đùng đùng, lại nghe được giọng nói của lão hữu Ngô phó hội trưởng vang lên bên tai.

- Không đúng, Trình Phong, ngươi mau nhìn!

- Thế nào?

Hắn quay đầu lại chỉ thấy vẻ mặt lão hữu đang trợn mắt hốc mồm nhìn về phía trước.

Nhăn mày lại, Trình Phong phó hội trưởng nhìn sang theo. Vừa nhìn, hắn cũng sững sờ.

- Điều này... Sao có thể như vậy được?

Chỉ thấy con man thú trên tờ giấy có chút do dự, thong thả đi dọc theo một phương hướng. Trên giấy nhất thời lưu lại từng ấn ký hoa mai.

Những ấn ký này mới nhìn không thấy quy luật, lại dọc theo một đường thẳng tắp, dường như có một sợi dây vô hình chống đỡ.

Man thú không có trí tuệ gì, bị người dính vào mực nước, không phải nên lập tức chạy trốn sao? Tại sao có thể đi từng bước một tiến về phía trước như vậy. Vết chân hoàn toàn không có chút lặp lại nào?

- Là một loại thuật thuần thú!

Tiếng Ngô phó hội trưởng truyền âm vang lên ở bên tai.

- Không sai!

Nghe được lão hữu nói, Trình Phong bừng tỉnh hiểu ra.

Con man thú này không trốn đi, không chạy loạn, trái lại hội tụ vết chân lại thành một đường thẳng, rõ ràng đang nghe theo mệnh lệnh của đối phương. Trong nháy mắt khiến cho một con man thú nghe lời... Đây tuyệt đối là phương pháp thuần thú rất cao minh!

Chẳng lẽ... người tuổi không lớn này là một vị thuần thú sư?

- Chỉ có điều, cho dù thuần phục man thú nghe lời thì có ích lợi gì? Những vết chân đi lại chỉnh tề, cũng không phải là một bức tranh. Càng chưa nói đạt được cảnh giới Lục Thực, Linh Động.

Tuy rằng chấn động kinh ngạc, Trình Phong vẫn lắc đầu.

Đừng thấy Lục Thực chỉ là nhất cảnh của thi họa đệ. Không ít học đồ, thậm chí không ít người học tập thi họa, không tốn thời gian mấy năm, hơn mười năm cũng không đạt được.

Cho dù thuần thú sư có thủ đoạn có thể khống chế man thú hành động lại như thế nào?

Man thú chính là man thú, đối với bức tranh vẽ ra không có tình cảm và ý thức. Mặc dù khống chế giống như con rối gỗ, cũng không có khả năng làm ra tác phẩm có linh khí!

- Đúng vậy!

Ngô phó hội trưởng suy nghĩ sâu xa gật đầu.

Hắn cũng đang kỳ quái. Người này trong hồ lô đến cùng muốn làm cái gì.

Lạch cạch!

Hắn đang nghi ngờ, man thú đang đi dọc theo giấy Tuyên Thành, đột nhiên ngã xuống đất, trên người dính mực nước, lập tức đen thành một mảnh.

- Xem ra chúng ta quá lo lắng...

Ban đầu, bàn chân của con man thú này đi ra hình hoa mai, thoạt nhìn cũng không tệ lắm, giống như là một bức họa. Chỉ có điều, lần này nó ngã sấp xuống, lập tức đạp hỏng cả bức tranh.

Nói cách khác... Bức tranh này đã báo hỏng.

- Man thú làm sao có thể làm ra thi họa!

Trình Phong hừ một tiếng.

- Đúng vậy!

Ngô phó hội trưởng cũng cảm thán.

Lắc đầu, hai người không quan tâm tới người đang lấy lòng mọi người, đồng thời nhìn về phía Quý Mặc công tử.

Không hổ danh là thiên tài. Tuy rằng vừa phẫn nộ, tức giận, lại hoàn toàn không ảnh hưởng tới vẽ tranh. Bút mực giống như gió, bộ dạng đường nét tranh vẽ đã xuất hiện ở trước mắt mọi người.

Là một gốc cây mẫu đơn, ngạo nghễ ở trong trăm bụi hoa, mang theo khí chất khiến tất cả đóa hoa đều buồn bã, giống như vương giả.

- Vua của trăm hoa vua là cây mẫu đơn. Bức tranh này của hắn vẽ ra cây mẫu đơn cao thượng, ngạo khí, khiến cho hoa thơm cỏ lạ đều cúi đầu. Ý nhị đều vẽ ra được. Một khi hoàn thành, sợ rằng phải trực tiếp trùng kích tam cảnh, Ý Tồn!

Ánh mắt Trình Phong nhất thời sáng lên.

- Đúng vậy, Quý Mặc thật sự là một hạt giống tốt. Sau này cố gắng bồi dưỡng. Nghiệp đoàn chúng ta không chừng sẽ gặp được một nhân vật truyền kỳ thật sự!

Ngô phó hội trưởng cũng gật đầu.

Bọn họ là thi họa sư nhị tinh, đối với thi họa có nghiên cứu sâu sắc. Tuy rằng tác phẩm của Quý Mặc công tử vẫn chưa hoàn toàn thành hình, nhưng vẽ phác họa ra đại khái, từ đó có thể thấy được một vài vấn đề.

Bức tranh này nếu so sánh với Thanh Phong Sơn Thủy Đồ trước đó, rõ ràng tốt hơn nhiều, ý nhị mười phần. Chỉ cần phía sau không xảy ra biến cố đặc biệt lớn, đạt được Ý Tồn cảnh, đã là chuyện ván đóng thuyền.

Mặc dù chỉ là Ý Tồn đơn giản nhất, có thể ở thời điểm vừa đạt được thi họa sư nhất tinh lại dễ dàng làm ra, thiên phú của vị Quý Mặc công tử này, quả thực không phải là giả.

- Mau nhìn, Quý Mặc công tử lập tức hoàn thành...

- Cây mẫu đơn thật đẹp. Bản vẽ này ta thích!

- Quá đẹp...

...

Hai người xúc động. Quý Mặc công tử dĩ nhiên bắt đầu kết thúc công việc. Bút lông lướt qua lướt lại ở trên trang giấy vẽ, bộ dạng cây mẫu đơn đồ kiều diễm ướt át xuất hiện ở trước mặt mọi người.

Vù!

Ngón tay rung lên, vẽ phác họa ra một nét cuối cùng.

Ầm!

Theo bức tranh làm hoàn thành, mọi người dường như tiến vào một vườn hoa muôn hoa đua thắm khoe hồng, mùi hoa tỏa vào mũi. Một đóa mẫu đơn, ngạo nghễ đứng, khiến người ta có một loại cảm giác tươi đẹp át hết hoa thơm cỏ lạ.

- Là bức tranh tam cảnh!

- Đạt tới cảnh giới Ý Tồn, lợi hại!

- Ta đã nói Quý Mặc công tử làm sao có thể thất bại...

...

Có thể qua mua bức tranh, có thể theo đuổi người như vậy, tất nhiên đối với bức tranh phải có hiểu biết. Vừa rồi không nhìn ra, lúc này Quý Mặc công tử hoàn thành, nhất thời liền nhận ra được.

Tác phẩm cảnh giới Ý Tồn, cho dù là thi họa sư nhất tinh, cũng không phải mỗi lần đều có thể làm ra được.

Đặc biệt là nhiều người quan sát như vậy, còn dưới tình huống cùng người so tài.

- May mắn không làm nhục sứ mệnh!

Ném bút lông một cái, Quý Mặc công tử nhìn tác phẩm mình vẽ ra, cũng không dừng gật đầu.

Man thú vẽ tranh (4)

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Câu dẫn nữ hài, bức tranh hoa tất nhiên là thích hợp nhất. Mẫu đơn là vương giả trong các loại hoa. Hắn đã bỏ công sức rất lớn để luyện tập. Vẽ các bức tranh khác, hắn không dám cam đoan có thể tiến vào tam cảnh. Nhưng bức tranh này, hắn luyện tập không dưới nghìn lần, vạn lần. Chỉ cần vừa ra tay, tám chín phần mười.

Rất hiển nhiên, lần này cũng may mắn không làm nhục sứ mệnh, đạt tới hiệu quả như dự định.

Có thể khiến cho thi họa đạt được tam cảnh Ý Tồn. Cho dù một ít thi họa sư nhất tinh chìm đắm hơn mười năm, cũng rất khó làm được. Hắn một thi họa sư vừa thăng cấp nhất tinh, dễ dàng làm được, chẳng khác nào đã đứng ở cục diện bất bại.

- Lớn lối như vậy, xem ngươi có thể vẽ ra cái gì?

Trong lòng hừ lạnh, buông tác phẩm của mình, ngẩng đầu nhìn về phía Trương Huyền cách đó không xa.

Chỉ thấy con man thú kia cuối cùng từ trên trang giấy nhảy xuống.

Bởi vì vừa dính mực quá nhiều, trên giấy bất kể vết chân man thú giẫm lên hiện ra hoa mai hay vừa dấu vết ngã sấp xuống lưu lại, đều dính đầy mực nước. Hiện tại cũng chưa khô, thoạt nhìn ngập nước.

Nhất là dấu vết ngã sấp xuống lưu lại, bởi vì bộ lông man thú tương đối cứng rắn, lung tung, cái gì cũng không phải.

- Đây là bức tranh ngươi nói man thú vẽ? Ha ha! Cười chết ta!

Quý Mặc công tử thiếu chút nữa cười tới rơi cằm.

Vốn tưởng rằng đối phương lớn lối như vậy, thật sự có thể khiến cho man thú làm ra bức tranh gì lợi hại. Không nghĩ tới lại là thứ này...

Cái này cũng gọi là bức tranh?

Tùy tiện vẩy chút mực nước ở phía trên, cũng mạnh hơn so với như vậy nhiều?

- Vẽ thứ gì vậy? Còn đòi so tài với Quý công tử, thực sự buồn cười!

- Cái này cũng gọi là bức tranh sao? Vậy ta chẳng phải cũng là thi họa sư đi?

- Đồ vô tri. Một lát nữa xem ngươi xuống đài thế nào!

Nghe được tiếng cười của hắn, những người khác cũng đưa mắt nhìn qua. Mỗi một người đều đầy vẻ xem thường.

Tùy tiện vẩy chút mực nước, đã gọi là thi họa?

Đùa cái gì vậy.

- Ngươi... vẽ xong?

Ngô phó hội trưởng khoát tay chặn lại, cắt ngang tiếng bàn luận của mọi người, nhìn về phía Trương Huyền.

- Ừ, không khác biệt lắm...

Nghe được lời của đối phương, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm.

Nếu có người chú ý, sẽ phát hiện, thân thể hắn có chút run rẩy, sắc mặt cũng có chút trắng bệch.

Trải qua học tập ở Độc Điện, hắn có thể một ý niệm khiến chân khí thiên đạo hình thành độc dược, vừa niệm liền hình thành thuốc bổ.

Vừa rồi một đạo chân khí ở lại trong cơ thể man thú, lặng lẽ khống chế, lúc này mới khiến cho man thú dựa theo suy nghĩ của hắn hành động trên giấy. Tuy chỉ là gần mười phút ngắn ngủi, lại gần như khiến cho hắn tiêu hao hết tinh thần, toàn thân suy yếu một hồi.

- Xem ra vẫn là tu vi quá yếu...

Hắn cảm thán một tiếng, hít sâu một hơi, âm thầm khôi phục thể lực.

Phương pháp đưa chân khí ở lại trong cơ thể man thú, dựa vào khống chế biến thành độc dược hoặc thuốc bổ, kích thích đối với huyệt đạo, do đó khiến cho man thú làm ra động tác hắn muốn. Nghe thì đơn giản, trên thực tế đối với tâm cảnh có yêu cầu rất cao.

Nếu không phải mức độ tâm cảnh đạt tới ngoài 5. 0, khẳng định làm không được.

Đương nhiên, quan trọng hơn chính là, đẳng cấp của con man thú này rất thấp, dễ dàng điều khiển. Nếu như đổi lại thành cấp bậc cao, lấy thực lực của hắn bây giờ cùng đừng có mơ tưởng.

- Không khác biệt lắm?

Ngô phó hội trưởng lộ ra vẻ mặt thất vọng.

Còn tưởng rằng người này có thể làm ra thứ gì lợi hại. Không nghĩ tới lại là thứ này...

- Được, nếu Quý Mặc công tử đã hoàn thành, bên này hắn cũng không khác biệt lắm, ta thấy chúng ta vẫn trực tiếp tuyên bố kết quả!

Trình Phong phó hội trưởng nói.

- Được!

Ngô phó hội trưởng gật đầu, chỉ vào tác phẩm do Quý Mặc công tử lưu lại:

- Bức hoa mẫu đơn của Quý thi họa sư, linh khí điên cuồng phun ra, ý cảnh cao xa, dĩ nhiên đạt được trình độ thi họa tam cảnh, Ý Tồn.

Nói xong, hắn nhìn về phía tác phẩm trước mặt Trương Huyền:

- Bức tranh này, ta nhìn không hiểu, có thể nói... cái gì cũng không phải...

Có chút do dự, ngô phó hội trưởng nói tiếp:

- Cho nên, ta phán xét kết quả, là... Quý thi họa sư thắng lợi!

- Quan điểm của ta cũng giống như Ngô phó hội trưởng!

Trình Phong phó hội trưởng gật đầu.

- Ta thắng...

Nghe được trọng tài tuyên bố kết quả, Quý Mặc công tử cười lạnh một tiếng, nhìn về phía Trương Huyền:

- Nếu đã có kết quả, ngươi là tự mình quỳ xuống lăn ra ngoài, hãy để cho ta đánh ngươi quỳ xuống, sau đó ném ra khỏi nghiệp đoàn thi họa sư?

Vừa rồi, trước khi so tài hai người đã có đánh cược, bên thua quỳ xuống xin lỗi, lăn ra khỏi nghiệp đoàn thi họa sư, vĩnh viễn không trở lại.

Hiện tại Trương Huyền thua, làm sao hắn có thể bỏ qua cơ hội.

- Chuyện này...

Nhìn thấy được Quý Mặc công tử lộ ra mặt mũi dữ tợn, được lý không buông tha người, hai vị phó hội trưởng liếc mắt nhìn nhau, muốn khuyên can, cuối cùng vẫn lắc đầu.

Tiểu tử này từ bên ngoài đến, không tôn trọng thi họa, không ngờ sử dụng man thú vẽ tranh, cũng thực sự nên dạy dỗ một trận. Nếu không, nghiệp đoàn thi họa sư còn không phải là chỗ người nào cũng có thể sỉ nhục sao?

- Ách? Cái này là đưa ra giám định sao?

Điều tức một hồi, Trương Huyền này mới khôi phục một ít thể lực. Nghe được Quý Mặc công tử đắc ý, hắn ngẩng đầu lên.

- Thế nào? Hai vị phó hội trưởng cân nhắc đưa ra quyết định, ngươi không muốn thừa nhận?

Quý Mặc công tử hừ lạnh.

- Hai vị phó hội trưởng đều là thi họa sư nhị tinh, nhãn giới tất nhiên không giả. Chỉ có điều... Ta vừa rồi chỉ nói bức tranh của ta không khác biệt lắm, vẫn chưa nói là đã hoàn thành...

Trương Huyền lắc đầu.

- Còn chưa hoàn thành? Ngươi nói vậy là có ý gì? Chẳng lẽ, không thừa nhận thua, còn muốn cầm bút lên, tiếp tục vẽ tranh?

Quý Mặc công tử sửng sốt.

- Nếu nói là man thú vẽ tranh, ta đương nhiên sẽ không vẽ. Chỉ là bức tranh này, còn thiếu một bước cuối cùng...

Trương Huyền mỉm cười.

- Một bước cuối cùng?

Tất cả mọi người sửng sốt.

Ngươi để cho man thú vẽ cái này, thứ gì cũng không phải. Cho dù có một bước cuối cùng lại có tác dụng gì?

Ở dưới tình huống không sử dụng bút, chẳng lẽ còn có thể thay đổi kết quả?

- Ta thấy hắn chính là không muốn chịu thua!

- Thua không thừa nhận, còn thích thể hiện, làm sao có thể có người như vậy!

- Vô sỉ!

Mọi người bàn luận ầm ĩ. Khi nhìn về phía Trương Huyền, mỗi một người lộ ra sự xem thường nồng đậm.

Vừa rồi, ngươi không phải rất kiêu ngạo sao?

Lúc này tại sao lại giả vờ giả vịt?

Ngay cả hai vị Trình, Ngô phó hội trưởng cũng không hiểu ra sao.

Đây là trên giấy làm ra một đống mực nước, không dùng tới bút lông, lại có biện pháp nào có khả năng biến thành một bức tranh?

- Một bước cuối cùng, tốt lắm, ngươi lại hoàn thành đi! Ta thật ra muốn xem thử, bước này hoàn thành, ngươi còn có cái gì để nói!

Quý Mặc công tử cười lạnh.

- Tốt lắm, ta lại không khách khí!

Không để ý tới tiếng bàn luận của mọi người, Trương Huyền đi tới trước bức tranh, cầm một góc giấy Tuyên Thành lên, nhẹ nhàng rung lên.

Xôn xao!

Ban đầu, phía trên lại có không ít giọt mực, bị hắn rung lên, lập tức chảy xuôi xuống tới, dính đầy cả bức tranh.

- Được, một bước cuối cùng của ta đã hoàn thành!

Tiện tay để trang giấy Tuyên Thành lên bàn, Trương Huyền mỉm cười.

- Vậy là xong rồi?

Mọi người sửng sốt. Vốn cho rằng cái hắn gọi là một bước cuối cùng là cái gì. Không nghĩ tới chính là rũ trang giấy một cái. Tất cả đều không hiểu ra sao.

- Không đúng... Các ngươi nhìn kia!

Đang kỳ quái không hiểu người này giở trò quỷ gì, đột nhiên, trong đám người không biết có ai kêu lên.

Nghe được âm thanh này, Trình Phong phó hội trưởng và Ngô phó hội trưởng đồng thời quay đầu lại, nhìn về phía giấy Tuyên Thành, đồng thời toàn thân chấn động, sắc mặt thoáng chút trở nên trắng bệch, mắt trợn tròn.

Một lát sau, âm thanh khó có thể tin nổi từ trong miệng vang lên.

- Cái này... cái này... làm sao có thể?

Không phân thắng bại? (1)

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Chỉ thấy trên giấy Tuyên Thành vốn cũng không nhìn ra được cái gì. Sau khi Trương Huyền rũ một cái, mực nước tích lại cùng một chỗ chảy xuôi ra. Rất nhiều vết chân man thú lưu lại nối liền với nhau, tự nhiên hình thành một gốc cây hoa mai ngông nghênh trên đá lởm chởm.

Chỗ mực nước chảy xuôi, thân cây tối tăm khô quắt, hoa mai phía trên lác đác nở ra. Cho dù chỉ là nụ hoa, từ phía xa thoạt nhìn có chút tiêu điều, nhưng chẳng biết tại sao, lại khiến người ta một loại cảm giác trời đông giá rét kéo tới, lạnh lẽo tới tận xương.

Phía dưới, nơi man thú ngã xuống, biến thành hai khối nham thạch dữ tợn. Dấu vết bộ lông lưu lại trước đó, biến thành nếp uốn sâu cạn không đồng nhất ở mặt ngoài của nham thạch.

Hàn mai từ trong khe đá mọc ra, ngạo nghễ đứng sừng sững ở trong băng lạnh. Quý Mặc công tử sử dụng tranh đẹp hoa thơm cỏ lạ, tôn lên vẻ cao quý của cây mẫu đơn. Gốc cây hàn mai này không có một đóa hoa nào nhuộm đẫm, lại làm cho người ta sinh ra một loại cảm giác ngông nghênh, không người nào dám tranh, khiếp sợ cùng sánh vai.

Mục đích thể hiện sự lạc quan trong đau khổ, mặc cho hoa thơm cỏ lạ ghen ghét.

Nhìn thấy được bức tranh này, thật giống như nhìn thấy được người vẽ tranh, cô đơn hiu quạnh đi ở sát biên giới của thế giới, cho dù người khác không để ý tới ta thì thế nào? Không rõ lại như thế nào? Ta chỉ cần giữ vững sự ngông nghênh, vẫn không thẹn với thiên địa!

- Ta... tại sao khóc?

- Ta cũng vậy. Ta cảm giác hình như thấy được một người, không được hiểu, lại vẫn cất bước đi về phía trước, hoàn toàn không có chút lùi bước!

- Đây là... Thi họa tam cảnh, ý tồn?

- Đúng vậy. Bằng không, không có khả năng khiến cho chúng ta chỉ liếc mắt thoáng nhìn, lại cộng hưởng thật sâu...

...

Xung quanh yên lặng.

Yên lặng một lát, không ít người lại bị khí tức tiêu điều trong bức tranh làm cho cảm động, vành mắt ửng đỏ.

Thi họa ý cảnh cao, có thể ảnh hưởng tới tâm cảnh của người xem. Rất rõ ràng, bức tranh trước mắt này chính là vậy.

- Một con man thú vẽ ra... bức tranh tam cảnh Ý Tồn?

Mọi người bị ý nhị của hàn mai lây nhiễm. Trình Phong phó hội trưởng chỉ cảm thấy môi run rẩy, thân thể run rẩy.

Người khác có thể nhìn ra, hắn tất nhiên cũng nhận ra được. Đối phương rung lên, tranh vẽ vừa rồi cái gì cũng không phải, trong nháy mắt tăng lên vô số đẳng cấp, không chỉ linh khí ép người, ý cảnh còn trong nháy mắt mở ra.

Loại tác phẩm cấp bậc như vậy, cho dù là bọn họ, cũng cần rất lâu mới có khả năng vẽ ra.

Một con man thú đi mấy bước, lộn mèo... Sau đó rung động một cái lại vẽ ra được...

Mặc dù tận mắt nhìn thấy, hắn vẫn cảm thấy có phải mình đang nằm mơ hay không.

Thật sự không thể tưởng tượng nổi.

- Mấu chốt nhất chính là một cái rung cuối cùng!

Ngô phó hội trưởng trầm mặc một lát:

- Trên tuyên chỉ tích lại bao nhiêu mực nước. Làm sao rung lên, sử dụng bao nhiêu lực lượng, mới có thể làm cho những mực nước này chảy xuôi, hình thành thân cây, hoàn toàn hình thành bức tranh... Rất nhiều chi tiết, phải dung hợp hoàn mỹ ở trong đầu, thiếu một chút cũng không được!

- Đúng vậy, thoạt nhìn đơn giản, trên thực tế lại ẩn chứa học vấn cực lớn. Trang giấy, mực nước khác nhau, hiệu quả cũng không giống nhau. Có thể dưới một cái rung lên khiến cho bức tranh đạt được loại cảnh giới này, phần năng lực quan sát này, khống chế đối với thi họa, cho dù là ta, cũng làm không được...

Tuy rằng không muốn thừa nhận, Trình Phong phó hội trưởng vẫn không nhịn được gật đầu.

Vừa rồi, thoạt nhìn là man thú vẽ tranh, vị thanh niên này cái gì cũng chưa từng làm. Trên thực tế quan trọng nhất lại là một lần rung lên cuối cùng, giống như vẽ rồng điểm mắt, chỉ cần thiếu chút nữa, sẽ sai ngàn dặm, khiến cho bức tranh bộ dạng tam cảnh ý tồn, trở nên cái gì cũng không phải.

Rung thi họa, mực nước bay loạn, lại có thể tìm tới lực lượng thích hợp nhất, phương pháp tốt nhất...

Nói rõ từ khi vừa mới bắt đầu, vị thanh niên này có khống chế tuyệt đối đối với thi họa, biết cuối cùng bức tranh sẽ thành thế nào, đạt được trình độ gì...

Điều này cần có hiểu biết sâu sắc đối với thi họa, trong đầu có cảm giác đại cục hoàn chỉnh... Đừng nói bọn họ, cho dù hội trưởng đạt được thi họa sư tam tinh, sợ rằng cũng làm không được!

- Điều này... Không có khả năng...

Dương dương đắc ý, đang muốn khiến cho Trương Huyền mất mặt xấu hổ, Quý Mặc công tử nhìn thấy được sau khi rung một cái, một gốc cây lạnh mai xuất hiện. Hắn khiếp sợ đến mức lui về phía sau mấy bước, sắc mặt trở nên trắng bệch, toàn thân cũng sắp phát điên rồi.

Tùy tiện bắt tới một con man thú đặt ở trong bệ mực dính mực nước, ném tới trên giấy tuyên chỉ lại biến thành một bức thi họa tam cảnh...

Từ khi nào thi họa tam cảnh không đáng giá như vậy?

Hắn cực cực khổ khổ, vẽ sắp muốn nôn ra máu, cũng không quá cấp bậc này. Người ta nhẹ nhàng như vậy...

Chẳng lẽ thiên phú của mình thật sự không bằng một con man thú?

Gã sai vặt mặc y phục màu xanh trước đó dẫn Trương Huyền qua, cũng đang không ngừng kéo lỗ tai. Nếu không phải xung quanh đều là người, hắn khẳng định cũng có chút điên cuồng.

Làm nhân viên phục vụ cho nghiệp đoàn thi họa sư, dựa vào tiền lương và trích phần trăm, một tháng mới có mấy ngàn kim tệ mà thôi. Thời gian tốt nhất cũng không quá một vạn. Tùy tiện bắt một con man thú ném tới trên giấy liền làm ra tác phẩm giá trị mấy trăm vạn...

Trời ạ!

Vất vả như vậy làm gì? Sớm bắt nó tới vẽ tranh, mình chẳng phải đã sớm thành phú ông trăm vạn sao?

Rất nhiều thi họa học đồ trước đó dọn bàn ra, càng nước mắt lưng tròng.

Trong thời gian bọn họ học tập thi họa dài như vậy, cũng đến hơn mười năm, tối đa chỉ có thể vẽ ra tác phẩm cảnh giới Lục Thực. Cái gọi là Linh Động, Ý Tồn, nghĩ cũng không dám nghĩ.

Tận mắt nhìn thấy được một con man thú làm ra bức tranh còn cao hơn cấp bậc của bọn họ, nhất thời bọn họ cảm thấy học tập và khổ cực mấy năm nay, quả nhiên là... mẹ nó không có tác dụng.

Không lập tức suy sụp đã là rất tốt rồi.

- Hai vị phó hội trưởng, không biết tác phẩm này, tính là thắng, hay thua?

Thấy thi họa thành hình không ngoài dự đoán, Trương Huyền khẽ cười, nhìn lại.

Bức tranh này giống như trong tưởng tượng của hai vị phó hội trưởng, quan trọng nhất chính là hắn rung.

Cho dù hắn khống chế man thú lợi hại hơn nữa, lại làm sao có thể làm ra tác phẩm tam cảnh?

Cái rung lên cuối cùng, khiến cho mực nước chảy xuôi trở thành tranh vẽ hoàn chỉnh, sử dụng năng lực Đồ Thư Quán, phương pháp tránh chỗ có sai lầm.

Không khuyết điểm, dĩ nhiên chính là chính xác.

Khi nào rung lên, độ mạnh yếu bao nhiêu, phương hướng như thế nào, cầm lấy giấy Tuyên Thành như thế nào... đều cần chú ý. Sai một điểm,

đều không được.

May là, thành công.

- Cái này...

Hai vị phó hội trưởng liếc mắt nhìn nhau.

- Bức Hàn Mai Đồ của ngươi, và Mẫu Đơn Đồ của Quý thi họa đồng thời đạt tới thi họa tam cảnh, tuy rằng phong cách bức tranh khác nhau, lại tuy hai mà một. Cho nên, ta tuyên bố, tỷ thí lần này...

Do dự một lát, Trình Phong phó hội trưởng tuyên bố:

- Không phân thắng bại!

- Không phân thắng bại?

Trương Huyền lắc đầu, cũng không để ý lắm.

Thật ra nếu cẩn thận nói tiếp, trình độ bức tranh này của hắn cao hơn so với bức tranh cây mẫu đơn của Quý Mặc công tử. Chỉ có điều, bởi vì hai người dính dáng tới tiền đặt cược. Người sau lại là tinh anh sau này của nghiệp đoàn thi họa sư. Nếu thật sự tuyên bố hắn thua, chẳng lẽ thật sự có thể quỳ xuống xin lỗi, rời khỏi nghiệp đoàn?

Nếu thật sự làm như vậy, tất nhiên tổn thất một vị thiên tài.

Tuyên bố không phân thắng bại, hai bên không đắc tội, cũng coi như là kết quả hoàn mỹ nhất.

Đương nhiên, vị Quý Mặc công tử này, có khả năng cũng sẽ không lại uy phong giống như trước đây. Tuy rằng không phân thắng bại, cũng ngang hàng với man thú, cũng chính là giống như cầm thú... Khẳng định đi đến chỗ nào cũng bị người bàn luận.

Đối với điểm ấy, Trương Huyền cũng không quá để ý. Có cục diện như vậy, cũng là do hắn tự chuốc họa vào thân.

- Không phân thắng bại? Lại là không phân thắng bại!

- Như vậy hay nhất...

- Đúng vậy, mọi người không bị tổn thương hòa khí...

...

Nghe được phán quyết, mọi người cũng hiểu được, bàn luận ầm ĩ.

- Rất tốt. Hai vị đều là thiên tài thi họa. Sau này chắc hẳn phải cố gắng ở chung...

Tuyên bố xong, Trình Phong phó hội trưởng mỉm cười, đang muốn làm người hoà giải cho hai người, lại thấy Quý Mặc công tử hít thở vững vàng, bước lên trước:

- Hai vị phó hội trưởng, mời chậm lại đã!

Mọi người đồng loạt nhìn qua.

- Vừa rồi vẽ tranh, mọi người đều thấy được. Điểm mấu chốt hình thành bức tranh chính là lần cuối cùng hắn rung lên. Nếu như không phải vì cái này, ngay cả Lục Thực cảnh cũng không đạt được, huống gì là ý tồn!

Không phân thắng bại? (2)

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Quý Mặc công tử nhìn về phía Trương Huyền, lạnh lùng cười:

- Nói cách khác, bức tranh này của hắn, là một người một thú hợp tác mới vẽ ra được. Bọn họ cộng lại, trình độ mới ngang với bức tranh của ta, sao xứng cùng ta không phân thắng bại?

Mọi người sửng sốt.

Người người đều biết man thú vẽ tranh chỉ biết cản trở, như vậy cũng có thể làm ra thi họa cảnh giới ý tồn, đủ để nói rõ trình độ của đối phương.

Biết rõ những điều này, còn nói ra lời như vậy, có thể nói không biết xấu hổ đến cực hạn.

Chỉ có điều, lại cẩn thận nói tiếp, đối phương thật sự có hợp tác!

Trong thi họa có quy định rất rõ ràng, một người vẽ tranh, điều này lại không thể có bất kỳ kẻ nào nhúng chàm. Thậm chí ngay cả chỉ điểm cũng không được.

Man thú làm ra hoa mai, Trương Huyền rung lên hình thành nhánh cây... Lúc này mới hình thành tác phẩm này. Hai bên thiếu một thứ cũng không được.

Hợp tác mới sáng tạo ra tác phẩm, cùng một người so tài, quả thực... có phần mất công bằng chính trực.

- A, vậy ý của ngươi là...

Thấy hắn không biết xấu hổ như vậy, Trương Huyền cũng không tức giận, trái lại nhìn qua.

- Rất đơn giản. Tỷ thí lần này ta thắng lợi, ngươi dựa vào hợp tác mới có thể tương đương với tài nghệ của ta, chỉ có thể tính thua!

Quý Mặc công tử hừ lạnh.

- Quý thi họa sư, không phân thắng bại cũng vẫn có thể xem là một kết quả rất tốt...

Không nghĩ tới hắn không phong độ như thế, Ngô phó hội trưởng có chút không vui.

Man thú biết vẽ bức tranh gì?

Rất rõ ràng có vị này giúp đỡ, mới có tác phẩm trình độ như vậy.

Dưới tình huống này, tuy nói là một người một thú hợp tác, trên thực tế người thanh niên này vẽ tranh trình độ cực cao, mới có thể làm được. Loại tình huống này, tính là không phân thắng bại, đã cho ngươi nấc thang, lại còn không biết đủ?

Vẻ mặt Trình Phong phó điện chủ cũng mất hứng, đang muốn mở miệng, lại thấy Trương Huyền khoát tay áo, cười khanh khách nhìn qua:

- Quý công tử nói như vậy, cũng có vài phần đạo lý. Nếu ngươi kết luận đây là ta cùng với man thú hợp tác, vậy hợp tác cũng được. Chỉ có điều tính như vậy không hơn không phân thắng bại. Ta muốn hỏi một chút... phải như thế nào ngươi mới thừa nhận thua?

- Muốn ta chịu thua?

Quý Mặc công tử cười lạnh:

- Con người này luôn luôn công bằng, cũng không cùng ngươi chơi xấu. Nếu như bức tranh này, là tác phẩm tứ cảnh Kinh Hồng cảnh, ta sẽ lập tức thừa nhận. Đáng tiếc... Không phải! Hợp tác mới tương đương với ta, làm sao có khả năng không phân thắng bại?

- Nói rất hay, có đạo lý. Ta dường như không có gì để nói nữa!

Trương Huyền hoàn toàn không có chút tức giận nào, trái lại cười lắc đầu.

- Nếu không phản đối, vậy thừa nhận thua...

Ánh mắt Quý Mặc công tử nhất thời sáng lên, đang muốn nói tiếp, lại thấy người thanh niên đối diện, khóe miệng cong lên, đầy vẻ thương hại nhìn qua:

- Ngươi dường như đã xác định... Bức tranh này chỉ đạt tới tam cảnh?

- Ngươi nói vậy là có ý gì?

Quý Mặc công tử liếc mắt một cái, nhìn giấy Tuyên Thành trên mặt bàn, phía trên nét mực còn chưa có hoàn toàn khô. Mặc dù không tệ, cũng chỉ là tam cảnh mà thôi, không có khả năng vượt qua. Hắn lập tức lạnh lùng cười:

- Bớt ở chỗ này cố làm ra vẻ đi. Nếu chịu thua, cũng nhanh một chút. Nói nhiều hơn nữa, bức tranh này cũng không có khả năng biến thành tứ cảnh...

- Vậy thì không nhất định...

Trương Huyền thản nhiên nhìn qua:

- Ngô phó hội trưởng, làm phiền ngươi một việc!

- Có việc mời nói!

Ngô phó hội trưởng gật đầu.

- Không biết nghiệp đoàn có đuốc hay không, làm phiền mượn dùng một chút?

Trương Huyền nói.

Nghiệp đoàn thi họa sư nơi thế này, chiếu sáng sử dụng chính là dạ minh châu, ánh sáng ôn nhuận, giống như ban ngày, sáng ngời loá mắt.

Loại độ sáng rất lớn này, lại không có nhiệt lượng. Hiện tại trời thu, trong phòng vốn có chút lạnh lẽo. Cũng vì tất cả mọi người là người tu luyện, mới không thèm quan tâm.

- Có!

Ngô phó hội trưởng nghi ngờ liếc mắt thoáng nhìn, sau đó khoát tay. Một học đồ lui ra ngoài. Thời gian không lâu, hắn giơ cây đuốc đi tới.

- Cầm lấy bức tranh tới sấy khô một chút!

Không cầm cây đuốc, Trương Huyền phân phó.

- Vâng!

Liếc mắt nhìn Ngô phó hội trưởng, thấy hắn đồng ý, học đồ đi tới trước bắc tranh hàn mai.

Cây đuốc cực nóng, vừa đưa đến phía trước, nhất thời những chỗ mực nước còn chưa khô, chậm rãi ngưng đọng.

Ầm ầm!

Nét mực được hơ cho khô, khiến người ta cảm giác lại có phần không giống, trong nháy mắt xuất hiện biến hóa.

Trước đó bốn phía xung quanh thoáng hiện ra nụ hoa màu đen, lúc này không ngờ thoáng cái trở nên trắng, giống như nở rộ, xung quanh nhẹ

nhàng tỏa hương.

Vù vù!

Mấy con bướm không biết từ chỗ nào bay tới, dường như bị mùi hoa thu hút, đậu ở phía trên, thật lâu không đi.

- Đây là... Kinh Hồng cảnh?

- Làm sao có thể?

...

Mọi người chỉ cảm thấy toàn thân chấn động, sắp muốn phát điên rồi.

Thời điểm mực nước tối tăm, chỉ là ý tồn cảnh. Hơ cho khô, tự nhiên biến thành kinh hồng cảnh. Làm sao có thể xuất hiện loại tình huống này?

Mà nếu quả không phải là Kinh Hồng cảnh, làm thế nào có thể đưa tới bướm đứng ngoài xem? Thậm chí mơ hồ tản ra mùi thơm của hoa mai?

Bịch bịch bịch bịch!

Quý Mặc công tử lại liên tục lui về phía sau mấy bước, sắc mặt trắng bệch.

Vừa nói xong chỉ cần đối phương là bức tranh tứ cảnh, hắn chịu thua. Hắn nằm mơ cũng không nghĩ tới, sử dụng cây đuốc hơ cho khô chính là...

Thật hay giả vậy?

Bức tranh vừa rồi, hắn nhìn nhiều lần, tuyệt đối chỉ là ý tồn. Vì sao cây đuốc vừa hơ qua, cảnh giới lại tăng lên?

- Đây là giả... Ngươi nhất định sử dụng thủ đoạn dối trá gì đó!

Ra sức lắc đầu, bất kể thế nào đều không thể tin được, giọng điệu của Quý Mặc công tử dữ tợn, điên cuồng quát lớn.

- Dối trá?

Trương Huyền lắc đầu, nhìn quanh một vòng, mắt rơi vào trên người Trình Phong phó hội trưởng:

- Phó hội trưởng có nhìn ra được nguyên nhân hay không?

- Nhìn ra một chút, không biết có chính xác hay không!

Sắc mặt Trình Phong phó hội trưởng nghiêm trọng:

- Man thú vừa vẽ tranh, gọi là Thanh Tật thú, thích làm ổ ở nơi đất ẩm ướt. Mực nước của chúng ta do Hắc Mặc Thạch nghiền nát tạo thành. Hai thứ này thoạt nhìn không tồn tại quan hệ. Trên thực tế, trong đất ẩm ướt có chứa thành phần trung hoà Hắc Mặc Thạch. Một khi gặp phải cây đuốc hơ nóng, sẽ khiến cho màu sắc trở nên nhẹ hơn.

- Thanh Thật thú được ôm tới, không rửa, trên người tất nhiên dính một ít đất ẩm ướt, dung hợp cùng với Hắc Mặc Thạch được nghiền ra chế tạo mực nước, lại trải qua hơ nóng, hiệu quả nhất thời thể hiện ra, cũng khiến cho đóa hoa trong bức tranh này, giống như nở rộ, do đó... ý cảnh tăng lên rất nhiều!

- Điều này cần có hiểu rõ sâu sắc đối với thuần thú, các loại thuộc tính vật chất, mới có thể làm được. Ngươi...

Nói đến đây, Trình Phong phó hội trưởng vẫn không thể tin được.

Tình cảnh mới vừa rồi thoạt nhìn thần kỳ. Cây đuốc hơ nóng, khiến cho bức tranh vốn chỉ có tam cảnh, trình độ đột nhiên tăng lên, trên thực tế lại tập hợp vô số tri thức, kết luận sớm sáng tạo ra tất nhiên xuất hiện.

Trên thực tế cho dù không cần cây đuốc hơ nóng, theo thời gian trôi qua, sau một, hai ngày, bức tranh này cũng sẽ tự động thăng cấp đến kinh

hồng cảnh.

Có thể làm được điểm ấy, đối với thuần thú, thuộc tính vật chất... và rất nhiều chuyện, cần hiểu rõ như lòng bàn tay mới làm được. Một người thanh niên chưa đủ hai mươi tuổi lại làm được...

Trời ạ!

Là thế giới này điên rồi, hay là ta điên rồi?

Bức tranh ngũ cảnh, đối phó!

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Còn có cách nói này sao?

- Trước khi vẽ tranh, ngay cả thành phần mực nước, đất ướt trên người man thú đều có thể biết, còn là người sao?

...

Những người khác nghe được giải thích, tất cả đều mở to hai mắt nhìn, giống như nghe thiên thư.

Tùy tiện bắt một man thú qua vẽ tranh, trực tiếp làm ra thi họa sư nhị tinh, có khả năng làm ra tác phẩm Kinh Hồng cảnh... Đại ca, ngươi có cần nghịch thiên như thế hay không?

- Trình phó hội trưởng quả nhiên năng lực quan sát siêu quần!

Nghe đối phương nói ra nguyên nhân, Trương Huyền tán dương một tiếng.

Tuy rằng đối phương nói so với sự thực có chút không khớp, nhưng cơ bản cũng gần như vậy.

Trên người Thanh Tật thú quả thật có đất ướt, làm sao tất cả có thể trùng hợp biểu hiện ở bên cạnh hoa mai như vậy?

Tất nhiên là do hắn lặng lẽ động tay động chân.

Chỉ có điều, đối phương nói như vậy, hắn cũng không giải thích.

- Ngươi mới vừa nói, chỉ cần đây là bức tranh tứ cảnh sẽ chịu thua. Hiện tại lại còn có gì để nói nữa?

Quay đầu lại nhìn về phía Quý Mặc công tử, ánh mắt Trương Huyền như điện.

- Ta...

Đầu gối Quý Mặc công tử mềm nhũn, ngã xuống đất, sắc mặt trở nên trắng bệch.

Ban đầu, hắn cho rằng quy cách của tác phẩm đã được xác định chắc chắn, sẽ không có khả năng biến hóa. Hắn nằm mơ cũng không nghĩ tới, đối phương không ngờ che giấu sự chuẩn bị phía sau ở bên trong tác phẩm!

Cây đuốc vừa hơ nóng một cái, thăng cấp một cảnh giới...

Quý Mặc công tử chỉ cảm thấy trên đầu có từng trận thiên lôi đánh xuống, thiếu chút nữa khóc ra thành tiếng.

Ngươi nói nhàn rỗi không có chuyện gì, làm gì không tốt, chọc người này làm gì? Chọc thì chọc, vừa rồi không phân thắng bại cũng không tệ, không cần thích thể hiện. Hiện tại hay rồi...Tự mình đào hố cho mình, không nhảy vào cũng không được.

Hắn vô cùng chán nản, không nhịn được nhìn về phía Trình phó hội trưởng.

Trình phó hội trưởng vốn không muốn để ý tới, có chút do dự, cuối cùng vẫn thở dài một tiếng:

- Không biết vị tiểu huynh đệ này xưng hô như thế nào?

- Trương Huyền!

- Trương tiểu huynh đệ, ngươi và Quý thi họa sư đều là trụ cột của nghiệp đoàn, có thể xem như nể mặt lão phu... Đánh cược lúc đó coi như thôi hay không?

Trình Phong phó hội trưởng nói.

Quý Mặc đây là tự mình tìm đường chết, tuyên bố không phân thắng bại đã là giúp ngươi, ngươi lại còn không biết đủ, muốn đuổi tận giết tuyệt.

Bây giờ người ta cũng chưa hề đụng tới, khiến bức tranh tăng lên tới tứ cảnh, muốn không nhận thua cũng không có biện pháp.

Chỉ là... một khi chịu thua, lại phải thực hiện vụ đánh cược trước đó. Vụ đánh cược này, bất kể đối với một thiên tài, hay là đối với công hội, đều có tổn thất quá lớn.

- Coi như thôi? Thật ngại quá, ta còn không có thói quen bị người khác khi dễ lại không đánh trả!

Trương Huyền khoát tay:

- Quỳ xuống nhận sai, sau đó lăn ra khỏi nghiệp đoàn thi họa sư, vĩnh viễn không trở lại.

Người này khiêu khích một lần hai lần, mặc kệ ngược lại cũng thôi. Nhiều lần khiêu khích, vậy đừng trách hắn không khách khí.

- Chuyện này...

Nghe hắn nói như thế, hai vị phó hội trưởng Ngô, Trình liếc mắt nhìn nhau, đồng thời lắc đầu, không nói thêm gì nữa.

Đánh cược thua, vậy sẽ phải thực hiện. Bằng không, một khi truyền đi, đường đường là nghiệp đoàn thi họa sư bao che cho người thất bại, bọn họ làm sao có thể đặt chân ở Thiên Vũ Vương Thành nữa?

Thấy phó hội trưởng cầu tình, vị Trương Huyền này lại không hề nhượng bộ, sắc mặt Quý Mặc tái xanh:

- Ta xin lỗi ngươi!

Nói xong hắn quỳ rạp xuống đất, ánh mắt nhìn chằm chằm qua, giống như là nhìn kẻ thù giết cha:

- Là ta sai, không nên khiêu khích ngươi, ta xin lỗi ngươi!

- Lăn!

Biết đối phương không phải thật lòng xin lỗi, chỉ có điều Trương Huyền cũng không quan tâm. Đối với hắn mà nói, chẳng qua chỉ là một thằng hề nhảy nhót mà thôi.

- Lăn?

Quý Mặc công tử đứng dậy, ánh mắt lộ ra sự oán độc, lạnh lùng cười:

- Hừ, ta là đánh cược thua, nhưng ngươi có tư cách gì không cho ta tới nghiệp đoàn thi họa sư? Cho dù hôm nay ta rời khỏi đây, ngày mai còn có thể trở về. Làm như thi họa sư chính thức của nghiệp đoàn, một vụ đánh cược nho nhỏ đã muốn hạn chế ta sao? Nằm mơ!

- Chuyện này...

Nghe được hắn cười lạnh, mọi người xung quanh có vài phần khinh thường, nhưng cũng tán thành gật đầu.

Cho dù Quý Mặc công tử này lại sai, cũng là thi họa sư thông qua sát hạch chính thức. Một vụ đánh cược cho dù có thể khiến cho hắn tạm thời rời khỏi đây, nhưng muốn khiến cho hắn không có cách nào tiến vào nghiệp đoàn, rõ ràng không có khả năng.

- Không thể hạn chế ngươi?

Trương Huyền xoa cằm, dường như suy nghĩ tới điều gì.

- Không sai. Trừ khi ngươi mỗi ngày canh giữ ở nghiệp đoàn, nếu không, ta vẫn sẽ trở lại! Ha ha, lần này là ta thua, nhưng ngươi cũng không tính là thắng!

Quý Mặc công tử lộ ra biểu tình ngươi làm khó dễ được ta sao.

Quả thật, bất luận là ai, cũng không thể cứ canh giữ ở nghiệp đoàn thi họa sư. Chỉ cần rời khỏi, hắn hoàn toàn lại có thể trở về.

Một vụ đánh cược mà thôi, không tuân thủ, có thể làm gì được ta?

- Ta sẽ không có mỗi ngày canh giữ tại chỗ này. Ngươi muốn thật sự nhân lúc ta rời đi, lại tiến vào, quả thật khiến cho mặt mũi của ta khó coi!

Người cực kỳ đê tiện, là vô địch. Vốn tưởng rằng người này có thể để cho nhiều mỹ nữ ái mộ như vậy, sẽ rất coi trọng mặt mũi.

Không nghĩ tới hắn lại không biết xấu hổ như vậy. Thấy đối phương vô sỉ như vậy, Trương Huyền không thể làm gì khác hơn là gật đầu:

- Điều này đúng là một vấn đề khó khăn. Chỉ có điều... Cũng không phải là chuyện gì lớn, giải quyết rất đơn giản!

- Đơn giản? Trừ khi ngươi là thi họa sư tam tinh, có thể có tư cách truyền đạt mệnh lệnh phong cấm lệnh. Bằng không, muốn khiến cho ta không vào được, nằm mơ...

Quý Mặc công tử hừ lạnh.

Chỉ có đạt được thi họa sư tam tinh mới có đặc quyền truyền đạt mệnh lệnh phong cấm lệnh, cấm một vài người vĩnh viễn không thể vào. Cho dù thi họa của Trương Huyền rất lợi hại, cũng nhiều lắm là một nhị tinh. Muốn làm được, căn bản không có khả năng.

Làm không được điểm ấy, lại làm sao có khả năng hạn chế hắn?

- Thi họa sư tam tinh là có thể truyền đạt mệnh lệnh phong cấm lệnh, phong tỏa đối với ngươi sao?

Trương Huyền dường như suy nghĩ tới điều gì, một lát sau gật đầu:

- Vậy... Ta trước hết thi một thi họa sư tam tinh!

- Trước hết thi một họa sư tam tinh?

- Người này chưa tỉnh ngủ sao? Lại còn nói muốn sát hạch thi họa sư tam tinh?

- Đùa gì thế? Hắn có thể làm ra thi họa tứ cảnh, quả thật rất lợi hại. Nhưng so với thi họa sư tam tinh, vẫn kém hơn một đoạn rất lớn!

Tất cả mọi người đều sửng sốt, thiếu chút nữa ngất đi.

Thi họa sư tam tinh, toàn bộ nghiệp đoàn thi họa sư của Thiên Vũ vương quốc cũng chỉ có hội trưởng đạt được. Độ khó có thể tưởng tượng được. Ngươi nói sát hạch thì sát hạch sao?

Giọng điệu lớn như vậy, sao không sợ đau thắt lưng!

Ngay cả hai vị phó hội trưởng cũng nhìn nhau, không nhịn được lắc đầu.

Người tuổi trẻ bây giờ, thật đúng là tự cao tự đại, không biết trời cao đất rộng.

Tam tinh và nhị tinh mặc dù chỉ kém một bậc, lại có sự khác biệt một trời một vực. Bằng không, bọn họ cũng không có khả năng dừng lại ở nhị tinh đỉnh phong nhiều năm như vậy, vẫn không có cách nào đột phá.

Không chỉ là bọn họ, toàn bộ nghiệp đoàn thi họa sư của Thiên Vũ vương quốc, nhị tinh có chừng hơn mười vị, tam tinh cũng chỉ có một vị, độ khó lớn thế nào, có thể tưởng tượng được.

Một câu sát hạch... thì sát hạch sao?

Thực sự là người không biết không sợ!

- Ha ha! Đây là chuyện nực cười nhất ta từng nghe được trong hôm nay!

Quý Mặc công tử cười lạnh:

- Đừng tưởng rằng may mắn làm ra một bức tranh tứ cảnh, lại thấy cảm giác hài lòng về mình. Muốn thi hạch tam tinh, ngươi còn kém xa lắm!

Không để ý tới Quý Mặc công tử tự cho mình là đúng này, Trương Huyền đi vài bước tới trước mặt hai vị phó hội trưởng, có chút do dự, có chút ngượng ngùng.

- Hai vị, lần này ta tới chính là vì sát hạch thi họa sư. Cái này... ta muốn hỏi trước một chút, thi học đồ thế nào?

Phù phù!

Mọi người ngã xuống đất.

Em gái ngươi, vừa rồi vẫn kiêu ngạo nói, muốn sát hạch thi họa sư tam tinh. Lúc này lại hỏi thi học đồ thế nào...

Đại ca, ngươi không phải là chưa tỉnh ngủ chứ?

Lại nói, ngươi vừa rồi lại vẽ ra bức tranh tứ cảnh, có thể so sánh với thi họa sư nhị tinh, làm sao có thể ngay cả học đồ sát hạch thế nào cũng không biết?

- Thi học đồ thế nào? Ngươi... sẽ không phải ngay cả thi họa học đồ cũng chưa làm chứ?

Ý thức được điều gì, Ngô phó hội trưởng không nhịn được hỏi.

- Khụ khụ, ta thực sự chưa từng thi. Hôm nay ta tới đây, chính là muốn thi thử một chút xem sao...

Trương Huyền đương nhiên gật đầu.

Phụt!

Tròng mắt lại rơi đầy đất.

Hai đại phó hội trưởng đồng thời thoáng lảo đảo một cái, thiếu chút nữa nôn ra máu.

Ngay cả học đồ cũng không phải, lại dám cùng thi họa sư chính thức khiêu chiến, đánh cược... Lá gan của ngươi cũng quá lớn!

Hơn nữa, học đồ cũng không phải, lại có thể khống chế man thú dễ dàng vẽ ra tác phẩm tứ cảnh. Bất kể là kiến thức hay thủ đoạn, ngay cả bọn họ cũng kém hơn so với hắn?

Ngươi xác định không lừa gạt chúng ta chứ?

Mấu chốt nhất chính là, giọng điệu thoải mái, bộ dạng không thèm quan tâm..

Người khác một lần thi thi họa sư, tốn không biết bao nhiêu tâm huyết. Nghe giọng điệu của ngươi, giống như là đang chơi cái gì đó...

Được rồi!

Người này dường như thật sự có loại năng lực này.

Cố nén phiền muộn, Ngô phó hội trưởng giới thiệu.

- Thi họa sư không phức tạp giống như những chức nghiệp khác, phải làm từng bước, bắt đầu từ học đồ, đi từng bước một sát hạch tới. Chỉ cần có thể vẽ ra tác phẩm, đã nói lên thực lực đạt được. Có thể làm ra tác phẩm nhất cảnh Lục Thực, có thể trở thành học đồ. Có thể vẽ ra tác phẩm nhị cảnh Linh Động, có thể trở thành thi họa sư nhất tinh. Ngươi vừa rồi tạo ra tác phẩm tứ cảnh, đã có thể xin thân phận thi họa sư nhị tinh.

- Ách? Đơn giản như vậy sao?

Không nghĩ tới sát hạch thi họa sư dễ dàng hơn nhiều so với những chức nghiệp khác như vậy, ánh mắt Trương Huyền nhất thời sáng lên, không nhịn được hỏi:

- Vậy sát hạch tam tinh?

- Thi họa sư tam tinh, phải đạt được thi họa ngũ cảnh, tác phẩm Hóa Linh. Loại cảnh giới này, so với bốn cảnh có chênh lệch một trời một vực. Toàn bộ nghiệp đoàn cũng chỉ có một mình hội trưởng đạt được!

Thấy hắn còn đang nhớ thương, Ngô phó hội trưởng khuyên can nói:

- Ngươi bây giờ bằng chừng ấy tuổi là có thể làm ra bức tranh tứ cảnh, thiên phú đã rất cao, hơn nữa còn không học qua chuyên môn. Nếu như tìm người bồi dưỡng, học tập cho giỏi, không quá mười năm, tuyệt đối có thể vẽ ra tác phẩm ngũ cảnh, sát hạch thi họa sư tam tinh thành công. Hiện tại, không cần quá mức sốt ruột!

Tứ cảnh, ngũ cảnh, chênh lệch không thể nói bằng lý thuyết được, tương đương với sự khác biệt trong tu luyện Thông Huyền và Tông Sư.

Bức hàn mai đồ của ngươi vừa làm, tuy rằng đạt tới tứ cảnh, cũng chỉ là đầu cơ trục lợi, miễn cưỡng tiến vào.

Còn cách ngũ cảnh một khoảng cách rất lớn. Chưa học được đi đã muốn chạy... Khó tránh khỏi có chút quá sốt ruột!

- Ngô phó hội trưởng nói không sai. Ngươi với từng ấy tuổi lại có loại năng lực này, thiên phú mạnh mẽ. Trong nhiều năm như vậy, là người đầu tiên ta gặp được. Về phần tam tinh, vẫn...

Trình Phong phó điện chủ cũng theo sát đó khuyên can. Chỉ có điều hắn mới nói được phân nửa, đã thấy người thanh niên trước mắt xoay người đi ra ngoài, tiến vài bước tới trước bức hàn mai đồ.

Không biết lấy từ nơi nào tới một chén nước, người thanh niên uống một ngụm, quay về phía tờ giấy Tuyên Thành trước mặt, chợt phun lên.

Xôn xao!

Từng giọt nước rơi vào trong tranh vẽ. Những chỗ trống trước đó, trong nháy mắt hiện ra từng đốm trắng, giống như tuyết trắng từ trên trời rơi xuống, làm nổi bật cả gốc cây hoa mai, đứng ngạo nghễ trong băng tuyết, chống lại trời đất.

Oong!

Một tiếng động khẽ vang lên. Linh khí vờn xung quanh. Hoa mai đột ngột mọc ra từ trên tuyên chỉ. Từng đóa hoa không ngừng lan tràn về phía khoảng không trước mặt, dường như đang cùng chống lại trời, cùng quyết đấu với số phận.

- Được rồi!

Đặt chén nước lên bàn, Trương Huyền vỗ tay một cái, nhìn về phía hai vị phó hội trưởng, tiện tay chỉ.

- Bức tranh ngũ cảnh...

- Giải quyết xong!

Đám người Triệu Nhã đi tới

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Hàn mai mượn linh khí sinh trưởng, đây là... Bức tranh ngũ cảnh?

- Phun nước miếng, lại biến thành ngũ cảnh?

- Có cần khoa trương như vậy hay không?

Khuôn mặt của tất cả mọi người vặn vẹo, trợn mắt há hốc mồm.

Một man thú ở trên tuyên chỉ tùy tiện chạy một chút, lộn mèo, cái gì đều không phải. Kết quả người ta rũ một cái, biến thành tác phẩm tam cảnh!

Như vậy còn chưa xong, cây đuốc hơ nóng một chút, biến thành tứ cảnh... Phun nước một cái, xuất hiện thêm cảnh tượng tuyết bay đầy, thăng cấp ngũ cảnh...

Dựa vào!

Ngươi không phải là thi họa sư... là chơi xiếc ảo thuật sao?

Bức tranh ngũ cảnh, lại chỉ có thi họa sư tam tinh mới có khả năng làm ra. Ngươi sử dụng còn man thú liền làm được...

Có cần điên cuồng như vậy hay không?

Tất cả mọi người lại nhìn về phía Trương Huyền, giống như là đang nhìn một con quái vật.

Trước đó bọn họ chỉ thấy người này là nói bốc nói phét, tiểu tử vô tri giả vờ giả vịt. Mà bây giờ bọn họ đã biết, sợ rằng chức vị Tông Sư chân chính, điêu luyện sắc sảo, cao thâm khó dò.

Bộ dạng tác phẩm lúc đầu thoạt nhìn cũng không được tốt lắm, cứng rắn tăng lên tới ngũ cảnh!

Quả thực giống như phép thuật, khiến cho người ta không kịp nhìn, khó có thể tin nổi.

- Chuyện này... Chuyện này...

Môi của hai đại phó hội trưởng cũng run rẩy.

Điều này cũng quá nghịch thiên!

Chưa đủ hai mươi tuổi, làm ra tác phẩm ngũ cảnh. Thiên phú như thế, cho dù ở tổng hội thi họa sư, sợ rằng cũng có thể xếp lên hàng sát đầu!

Hơn nữa mấu chốt nhất chính là, đổi lại thành người khác, cho dù là thi họa sư tam tinh, làm ra tác phẩm ngũ cảnh, cũng cần trai giới tắm rửa, chuẩn bị các loại. Người này thì hay rồi, phun nước bọt liền làm ra được...

Từ khi nào tác phẩm ngũ cảnh lại đơn giản như vậy?

- Ta không ngờ lại so tài cùng một người có thể làm ra tác phẩm ngũ cảnh?

Sắc mặt Quý Mặc công tử càng trắng bệch, hận không thể đâm đầu chết.

Mắng xong đối phương, người ta liền lấy con man thú qua vẽ tranh. Vừa cười nhạo hắn vẽ không ra cái gì, lại tăng tác phẩm lên tới tam cảnh. Nói xong hắn là hợp tác không xứng cùng mình không phân thắng bại, hắn lại thăng cấp bức tranh thành tứ cảnh. Hiện tại còn làm ra một ngũ cảnh...

Ngươi là đặc biệt tới đánh vào mặt ta sao?

Sớm biết rằng ngươi là vị đại tông sư siêu cấp ngũ cảnh, ta lại tìm đường chết, cũng không có khả năng khiêu khích!

Cái này thì hay rồi. Thể hiện không thành ngược lại biến thành ngu ngốc. Tất cả mọi người chế giễu. Sau đó đừng nói tán gái, sợ rằng không còn mặt mũi sống sót nữa...

- Các ngươi kiểm tra một chút, có đúng là bức tranh ngũ cảnh hay không!

Không để ý tới sự chấn động kinh ngạc của mọi người, Trương Huyền lại trở lại trước mặt của hai vị phó hội trưởng hỏi.

- Không cần kiểm tra, đúng!

Hai vị phó hội trưởng đã chấn kinh nói không ra lời.

Bức tranh ngũ cảnh, có thể tự chủ hấp thu linh khí, lộ rõ hình thể. Mặc dù không có linh trí của mình, lại có thể rời khỏi bức tranh, lan tràn ra phía ngoài. Nhìn ra những điều này, không cần hiểu được bao nhiêu đối với thi họa, chỉ cần không mù mắt là được...

Bọn họ thân là phó hội trưởng, thi họa sư nhị tinh đỉnh phong, làm thế nào có thể không nhìn ra!

- Cái này... Ta không phải có thể nhận được huy hiệu thi họa sư tam tinh chứ?

Ánh mắt Trương Huyền nhất thời sáng lên.

- Cái này...

Ngô phó hội trưởng cố kìm chế kích động trong lòng, có chút do dự, nói:

- Dựa theo đạo lý, là có thể. Chỉ có điều, phân bộ chúng ta chỉ có một mình hội trưởng là thi họa sư tam tinh. Hơn nữa hắn còn không ở đây...

Chúng ta không có tư cách đánh giá đẳng cấp cao như vậy!

- Không có tư cách?

- Trương tông sư đừng có gấp...

Ngô phó hội trưởng vội vàng xua tay.

Trước đó xưng hô tiểu huynh đệ, giờ lại đổi giọng là tông sư.

Có thể làm ra tác phẩm ngũ cảnh, thực lực đã vượt quá xa so với bọn họ. Cho dù bọn họ lớn tuổi, cũng không dám vượt qua, xưng hô "huynh đệ".

Nếu thật sự như vậy, xem như là rối loạn quy định.

Xem đẳng cấp không có gì.

- Chỉ cần chúng ta đưa bức tranh của ngươi đi tới tổng bộ, tìm chuyên gia xét duyệt, huy hiệu đẳng cấp rất nhanh sẽ được đưa xuống.

Ngô phó hội trưởng nói tiếp:

- Cái này... Đại khái cần phải mất mười ngày!

- Mười ngày?

- Đúng. Chỉ có điều, huy hiệu tam tinh tạm thời không có cách nào giao cho ngươi. Thật ra huy hiệu nhị tinh ngược lại có thể giao ra ngay bây giờ!

Ngô phó hội trưởng ngoắc tay. Một học đồ đã đi ra. Thời gian không lâu lắm, hắn liền lấy ra một huy hiệu đi tới. Phía trên, hai ngôi sao lập lòe loá mắt.

Huy hiệu thi họa sư nhị tinh! Đại biểu cho thân phận thi họa sư nhị tinh.

- Ừ!

Sắc mặt Trương Huyền vui vẻ.

Hiển nhiên, hắn không nghĩ tới sát hạch thi họa sư đơn giản như vậy. Chỉ cần làm ra tác phẩm, có thể trực tiếp nhận được đẳng cấp. Không giống như những chức nghiệp khác, các loại sát hạch, phiền phức vô cùng.

- Trương tông sư làm ra tác phẩm ngũ cảnh, tuy rằng không lấy được huy hiệu đẳng cấp, lại có thực lực thi họa sư tam tinh, có thể sử dụng quyền lực!

Trình Phong phó hội trưởng nói chen vào.

- Có thể sử dụng quyền lực? Rất tốt, vị Quý Mặc thi họa sư này nhiều lần khiêu khích đối với ta. Hiện tại ta tuyên bố, lại đuổi hắn ra khỏi nghiệp đoàn, vĩnh viễn không cho phép trở lại!

Trương Huyền quay đầu lại nhìn qua.

Nghe hắn nói như thế, sắc mặt Quý Mặc công tử trắng bệch, ngã xuống đất.

Đối phương là thi họa sư tam tinh, đã có thể sử dụng phong cấm lệnh. Chỉ cần ghi lại trong hồ sơ, toàn bộ nghiệp đoàn thi họa sư, bất kể là người của phân bộ nào, đều sẽ nhận được mệnh lệnh, không cho phép hắn tiến vào.

Chỉ cần phá hủy, chẳng khác nào khiêu khích nghiệp đoàn, có thể trực tiếp giết chết!

Vốn tưởng rằng, một người quê mùa không biết từ nơi nào xuất hiện, mình có thể nhân cơ hội đánh vào mặt dương danh. Hắn nằm mơ cũng không nghĩ tới, lại đụng phải trên tảng đá... dầu rách máu chảy!

- Quý thi họa sư, ngươi bây giờ có thể rời khỏi đây!

Nghe được Trương Huyền mở miệng phát ra mệnh lệnh, Ngô phó hội trưởng lắc đầu, không thể làm gì khác hơn là mở miệng.

Tuy rằng bọn họ cũng cảm thấy có chút tàn nhẫn, nhưng hai bên trải qua so tài, thua thì thua, không nói gì có thể nói.

Còn nữa, cùng vị Trương Huyền này so với, cái gọi là thiên phú của Quý Mặc công tử, lại có vẻ vô cùng buồn cười.

Hai người lựa chọn như thế nào, có ngốc cũng có thể hiểu rõ.

- Được!

Vẻ mặt không cam lòng, Quý Mặc công tử cũng biết một chút về phong cấm lệnh, sẽ không có đường sống quay về. Trừ khi hắn có trình độ vượt quá đối phương, bằng không, vĩnh viễn cũng không có cách nào giải được.

- Ầm!

Hắn đứng dậy, xoay người đi ra ngoài.

Tiếp tục ở tại chỗ này, chỉ càng thêm mất mặt xấu hổ!

- Đáng giận, đáng giận!

Vừa rời khỏi cửa lớn của nghiệp đoàn, ngửa mặt lên trời hét dài, trong ánh mắt Quý Mặc công tử mang theo sát khí nồng đậm:

- Khiến cho ta bị sỉ nhục và áp bức lớn như vậy, ta và ngươi không đội trời chung! Người đâu!

- Thiếu gia!

Vù.

Một bóng người xuất hiện ở cách đó không xa.

- Điều tra cho ta, điều tra rõ ràng xem người này rốt cuộc là ai. Lúc cần thiết, có thể... giết chết!

Bàn tay lớn vung lên.

Đường đường là một trong ba gia tộc lớn ở vương thành, thiếu gia Quý gia bị một nhân vật nhỏ không biết tên sỉ nhục ác như vậy, lửa giận trong lòng từ lâu đã không thể kìm chế được.

- Vâng!

Bóng người gật đầu, thân thể thoáng lắc một cái, đã biến mất ở trong bóng tối.

...

- Tàng thư khố của các ngươi ở chỗ nào?

Có thân phận thi họa sư chính thức, Trương Huyền cũng không nóng vội rời khỏi đó, mà hỏi.

Trước đó hắn chỉ ở trong nhà Lục Trầm đại sư, xem qua loại sách thi họa. Những cái đó chỉ là căn bản, dùng để tiến hành vẽ bức tranh cấp thấp còn có thể. Lại muốn tiến bộ, thì không được.

Nếu đã trở thành thi họa sư chính thức, nơi đây lại là nghiệp đoàn, hắn không ngại đi xem có thể học tập thêm một ít hay không.

- Trương tông sư, mời đi bên này!

Ngô phó hội trưởng đi trước dẫn đường.

Chỉ chốc lát, mấy người tới một gian phòng cực lớn.

- Nơi này chính là kho sách của nghiệp đoàn chúng ta!

Ngô phó hội trưởng chỉ về phía trong.

Trương Huyền gật đầu:

- Ta tiến vào trong đi dạo một hồi, đừng cho người tới quấy rầy!

Nói xong hắn chắp tay sau lưng đi vào.

Tàng thư khố của nghiệp đoàn thi họa sư, quả nhiên phải lớn hơn rất nhiều so với tàng thư khố của nhà Lục Trầm đại sư. Đủ các loại sách, tác phẩm, toàn sách là sách, không biết bao nhiêu.

Thấy đám người Ngô phó hội trưởng cũng không tiến vào theo, Trương Huyền hít sâu một hơi, ngón tay từ bắt đầu giá sách hàng thứ nhất, không ngừng lướt qua.

Từng quyển sách một lại được tiến vào trong đầu.

...

Trương Huyền ở nghiệp đoàn thi họa sư, không ngừng thu nhận sách, bên ngoài Thiên Vũ vương thành, một con man thú bay cực lớn, đáp xuống. Vài bóng người từ trên lưng nhảy xuống.

- Đây là Thiên Vũ vương thành?

Một người thiếu niên nhìn về phía tường thành nguy nga cao vút, trong mắt đầy hưng phấn.

- Đúng vậy!

Trong đám người, một lão nhân vuốt râu, mỉm cười.

- Trước đó ngồi xe ngựa đi tới Bắc Vũ vương quốc, sau đó lại mượn man thú bay của vương thất bọn họ, một đường không nghỉ ngơi, giằng co đủ một tháng mới đến đây. Phạm vi của Thiên Vũ vương quốc thật là lớn!

Lại một nữ hài mỉm cười, lộ ra gương mặt mỹ lệ, mắt chớp chớp:

- Các ngươi nói xem, lão sư hắn đến chưa?

- Ta nghe Trầm lão sư nói, Trương lão sư từ sau khi Thú Đường rời khỏi, muốn đi Hồng Liên sơn mạch, chắc hắn có chuyện gì muốn làm. Hắn là

tạm thời còn chưa đến được. Chỉ có điều đừng lo, hắn nhất định sẽ qua sát hạch danh sư. Chỉ cần ở chỗ này chờ là được!

Lại một nữ hài mở miệng.

Trước đó, một nữ hài thoạt nhìn có chút ngại ngùng. Vị này tư thế oai hùng hiên ngang, khiến người ta một loại cảm giác anh khí bừng bừng phấn chấn. Nhất là diện mạo, đẹp không thể tưởng tượng nổi, giống như nhân vật ở trong bức tranh.

- Chúng ta đừng ở chỗ này đợi nữa, tiến vào thành trước đi!

Cắt ngang lời mấy người bàn luận, lão nhân vừa nói chuyện, nói:

- Nói trước một chút, Thiên Vũ vương quốc là vương quốc nhất đẳng, không có khả năng giống loại địa phương nhỏ như Thiên Huyền vương quốc. Làm chuyện gì cũng phải chú ý. Có chút lơ là có thể sẽ đắc tội với một ít nhân vật lợi hại. Tuy rằng thông qua nghiệp đoàn danh sư, chuyện bình thường đều có thể giải quyết, nhưng phiền phức vô cùng. Mọi người cẩn thật vẫn tốt hơn!

- Vâng!

Mấy người lên tiếng.

Thấy mọi người đáp ứng, lão nhân lúc này mới gật đầu, nói tiếp:

- Hiện tại trời đã tối rồi. Tiến vào Vương Thành, chúng ta tìm chỗ ở trước, nghỉ ngơi thật tốt. Sau đó sáng mai, ta lại thông qua Danh Sư Đường, hỏi thăm một chút xem Trương sư huynh có tới hay không. Trước khi Trương sư huynh quay về, tu vi của các ngươi đều phải đột phá Đỉnh Lực cảnh. Bằng không, ta cũng không tiện gặp hắn!

- Lưu sư yên tâm!

Nghe được phân phó, mấy người đồng thời gật đầu.

Nếu như Trương Huyền ở nơi này, khẳng định có thể nhận ra, những người này chính là học sinh của hắn năm đó, cùng đám người Lưu sư, Lục Tầm, Hoàng Ngữ.

Sau khi Trương Huyền rời khỏi Hồng Thiên học viện tiến vào núi rừng, bọn họ cũng đi về phía Bắc Vũ vương quốc, cưỡi xe ngựa, đi hơn mười ngày mới đến nơi.

Sau đó Lưu sư dựa vào mặt mũi, từ vương thất Bắc Vũ mượn con man thú bay, lúc này tốc độ mới nhanh hơn.

Chỉ có điều, con man thú này không có cách nào so sánh được với Khiếu Thiên thú của Trương Huyền, chỉ có thực lực khoảng Thông Huyền cảnh, bay hơn mười ngày mới đi tới nơi này.

Nói cách khác, trên đường quay vòng các loại, bọn họ đi hết khoảng một tháng, mới đến được Thiên Vũ vương thành trước mắt.

Thời gian lâu như vậy, tu vi của đám người Triệu Nhã cũng có bước tiến nhảy vọt.

Trương Huyền lưu lại bí tịch đều trải qua Thiên Đạo Đồ Thư Quán thay đổi, vốn đã cường hãn. Lại có Lưu sư ở một bên không ngừng chỉ điểm, bọn họ muốn tiến bước không nhanh cũng khó.

Thể chất của Triệu Nhã mở ra, vốn đạt tới Đỉnh Lực cảnh đỉnh phong, lúc này huyệt đạo bên ngoài thân lóe lên, dĩ nhiên mở ra hai nơi huyệt đạo, trở thành cường giả Ích Huyệt cảnh chân chính.

Về phần đám người Trịnh Dương cũng tiến bước rất lớn, đều đạt tới võ giả Bì Cốt cảnh tứ trọng đỉnh phong, cách Đỉnh Lực cảnh chỉ có kém một bước.

Tu vi yếu nhất, tất nhiên vẫn là Viên Đào. Chỉ có điều, hắn cũng đạt tới Bì Cốt cảnh trung kỳ, toàn thân phòng ngự càng cường đại hơn. Cho dù Triệu Nhã công kích đánh vào người, cũng không đau không ngứa. Có

thể nói, phòng ngự của hắn, cho dù là Ích Huyệt cảnh đỉnh phong tới, cũng đừng hòng mơ tưởng phá vỡ, tuyệt đối là tấm lá chắn thịt hình người.

Mấy người tiến bước, Lục Tầm là học đồ, cùng Lưu sư ở sau lưng, cũng tiến bước không nhỏ. Một tháng tu luyện, hắn cũng đã đột phá gông cùm xiềng xích, đạt được Thông Huyền cảnh sơ kỳ.

Về phần Hoàng Ngữ, cũng từ Đỉnh Lực cảnh đỉnh phong thuận lợi tiến vào Ích Huyệt cảnh.

Đương nhiên, tiến bước lớn nhất vẫn là Lưu sư Lưu Lăng.

Ban đầu ở Thiên Huyền vương quốc "Dương sư" chỉ điểm cho, lúc này hắn đã đột phá gông cùm xiềng xích gây phức tạp nhiều năm, trở thành cường giả Tông Sư cảnh.

Lực lượng trong cơ thể hắn cuộn trào mãnh liệt, khí thế mười phần.

- Được rồi, vào đi thôi!

Do Lưu sư dẫn dắt, không cần giao nộp lệ phí vào thành, mấy người thuận lợi tiến vào vương thành.

Vừa tiến vào, đám người Triệu Nhã lập tức bị sự phồn hoa của Thiên Vũ vương thành thu hút. Con mắt của mỗi một người đều t trợn tròn, đầy hưng phấn.

- Lại ở trong này đi!

Đi dọc theo đường phố một hồi, từ phía xa nhìn thấy được một lữ quán, Lưu sư dẫn theo mọi người đi vào, an bài để ở lại.

- Lưu sư, mới vừa rồi trên đường đến đây, ta thấy nghiệp đoàn thi họa sư đang ở gần. Ta muốn... Đi sát hạch học đồ thử xem!

Vừa an bài xong cho mọi người, Lục Tầm đã đi tới, vẻ mặt chờ mong.

- Sau này sát hạch danh sư, chức nghiệp trợ giúp cũng phải học tập. Đi đi!

Lưu sư khoát tay.

- Vâng!

Lục Tầm gật đầu đi ra ngoài.

Hắn gọi là Trương Huyền

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Phù!

Thở ra một hơi, Trương Huyền xoa xoa mi tâm.

Tàng thư khố của nghiệp đoàn thi họa sư tuy rằng nhiều sách, nhưng đối với hắn mà nói, cũng chỉ là chuyện chạy thêm một hồi. Không đến nửa canh giờ, hắn đã thu tất cả vào trong đầu.

- Trước đó tuy rằng có thể làm ra thi họa ngũ cảnh, nhưng hiểu biết đối với thi họa, còn có hơi ít. Có những quyển sách này bổ sung, tri thức mở rộng gấp mấy lần, không làm thất vọng thi thân phận họa sư tam tinh này!

Nhìn rất nhiều sách thật chỉnh tề bên trong Thiên Đạo Đồ Thư Quán, Trương Huyền duỗi người.

Trước đó, hắn mượn rất nhiều kỹ xảo từ chỗ Lục Trầm đại sư sưu tầm, tuy rằng có thể vẽ ra tác phẩm ngũ cảnh, nhưng trên thực tế, đối cái gọi là căn bản, lịch sử, phong cách, lưu phái... hắn biết cũng không nhiều.

Thật giống như Đoàn Dự, có thể thi triển ra Lục Mạch Thần Kiếm cao cấp nhất, đánh cho Cô Tô Mộ Dung Phục tè ra quần, võ công thô thiển lại một chút cũng không biết, cùng lưu manh chiến đấu, chuẩn bị không tốt vẫn không phải là đối thủ.

Trương Huyền cũng như vậy. Để cho hắn vẽ tác phẩm ngũ cảnh, dễ dàng đạt được như ý. Nhưng để cho hắn bức tranh Lục Thực cảnh, thật đúng là làm không được.

Chỉ có điều, có nhiều sách như vậy, vấn đề này lại không tính là gì.

Chỉ cần xem xong tất cả, bàn về lượng tri thức dự trữ, cho dù thi họa sư tam tinh lợi hại hơn nữa, cũng còn xa mới bằng được. Thậm chí những thi họa sư tứ tinh này có thể có loại kiến thức này của hắn hay không, vẫn còn khó nói được.

- Chỉ là... tàng thư khố của Thiên Huyền vương quốc, Thú Đường, Độc Điện, nghiệp đoàn thi họa sư... Đã thu thập mấy ngàn vạn quyển sách. Nếu như chỉ dựa vào đọc sách, tới năm nào tháng nào mới có khả năng xem xong?

Thu thập hết sách, những vấn đề mới lại xuất hiện, khiến cho hắn có chút đau đầu.

Từ Thiên Huyền vương quốc đi tới, số sách hắn lưu vào Thiên Đạo Đồ Thư Quán, đã vượt qua ngàn vạn quyển. Tuy rằng mấy ngày qua, chỉ cần nhàn hạ, hắn lại ở trong thức hải đọc sách, tốc độ cũng rất nhanh. Nhưng một ngày có thể xem một, hai nghìn quyển, cũng chính là cực hạn. Đối mặt với ngàn vạn quyển... Trên cơ bản giống như muối bỏ biển.

Hơn nữa, theo chức nghiệp hắn học được càng nhiều, địa vị càng cao, sách sẽ càng nhiều. Muốn chuyển hóa tất cả mấy thứ này thành kiến thức của mình, không tốn thời gian mấy năm, căn bản không có khả năng hoàn thành.

- Nếu như còn có trang sách màu vàng thì tốt rồi...

Trong lòng hắn thoáng động.

Trang sách màu vàng, thứ hình thành trong sách thiên đạo.

Có thể cho tri thức bên trong sách Đồ Thư Quán, trong nháy mắt chuyển hóa thành của mình. Nếu có thứ này, có thể dễ dàng nhớ kỹ nhiều nội dung như vậy, không cần khổ cực lật xem từng quyển một.

- Vốn tưởng rằng được người cảm kích sẽ hình thành. Hiện tại xem ra, chắc hẳn không phải! Thời điểm ngụy trang Dương sư, đã từng không ít lần nhận được cảm kích, lại chưa từng hình thành. Nói rõ không chỉ là yếu tố này!

Nhớ tới trang sách màu vàng của sách thiên đạo, hắn bắt đầu nhớ lại thời điểm thứ này xuất hiện.

Quyển đầu tiên xuất hiện khi nào, hắn không biết. Nhưng thời điểm quyển thứ hai xuất hiện, là khi đám người Triệu Nhã đang trên đài so tài, muốn khiêu chiến Lục Tầm, rửa nỗi nhục cho hắn.

Khi đó mấy người cảm kích đối với hắn, mang theo tình cảm lão sư và học sinh nồng đậm mạnh mẽ.

Chẳng lẽ... chỉ có cảm kích giữa lão sư và học sinh, mới có thể khiến cho thứ này xuất hiện?

Ngụy trang Dương sư, những cảm kích này phần nhiều hơn chính là kính nể, e sợ, cũng không có thêm thứ tình cảm này.

- Có thể thử một chút!

Nghĩ vậy, ánh mắt hắn nhất thời sáng lên.

Đối với chuyện không có cách nào xác nhận, người khác không có cách nào, hắn vẫn phải có.

Hắn tiện tay lấy ra một quyển sách trắng, viết suy đoán trong lòng của mình lên, bàn tay nhẹ nhàng nhấn một cái.

Oong!

Một hồi lắc lư, bên trong Đồ Thư Quán xuất hiện một quyển sách tương đồng.

Hắn tiện tay mở ra.

- Cảm kích chân thành tha thiết của lão sư và học sinh, có thể hình thành trang sách màu vàng... Không sai! Quả nhiên là như thế!

Nhìn thấy được kết quả tốt nhất trong sách, vẻ mặt Trương Huyền kích động.

Sớm biết rằng trang sách màu vàng này là hình thành như vậy, đoạn đường này xem sách cái lông, mệt chết đi sống lại, cũng không nhớ kỹ được bao nhiêu.

- Xem ra phải thu nhận vài học sinh, nghĩ biện pháp... khiến cho bọn họ cảm kích một chút!

Hắn khẽ cười.

Chỉ cần trang sách màu vàng hình thành, những quyển sách Đồ Thư Quán thu thập này, có thể dễ dàng chuyển hóa thành kiến thức của mình.

Hiện tại hắn thiếu hụt chính là tích lũy tri thức.

Chỉ cần có đầy đủ tri thức, cho dù sau này không cần mượn Thiên Đạo Đồ Thư Quán, cũng có thể dễ dàng nhìn ra chỗ thiếu hụt và vấn đề cả người khác.

- Đám người Triệu Nhã bọn họ cũng không biết đã tới chưa? Chỉ có thể chờ ngày mai đi Danh Sư Đường hỏi một chút. Hiện tại vừa vặn không có việc gì, đi dạo xung quanh, có lẽ là có thể tìm được một người chỉ điểm một chút, thuận tiện thu nhận học sinh các loại...

Nghĩ vậy, Trương Huyền không ở trong tàng thư khố rầu rĩ nữa, nhấc chân đi ra ngoài.

Rời khỏi tàng thư khố, hắn lại nhìn thấy hai vị phó hội trưởng. Sau khi hàn huyên vài câu, hắn liền không chờ đợi thêm, đi ra khỏi nghiệp đoàn thi họa sư.

Thời gian quý giá, nghĩ biện pháp hình thành trang sách màu vàng quan trọng nhất.

Hắn mới vừa đi ra khỏi nghiệp đoàn, một người thanh niên lại từ một góc khác, đi đến.

Chính là Lục Tầm vừa đến Thiên Vũ vương thành.

Vừa rồi bọn họ ở Thiên Vũ lữ quán cách nơi này chỉ có mấy khoảng trăm thước. Thấy Lưu sư an bài xong cho mọi người, hắn lại đi tới.

- Muốn thi danh sư, phải có một chức nghiệp trợ giúp. Ta từ nhỏ lại cùng phụ thân học tập vẽ tranh, sớm có thể làm ra tác phẩm Lục Thực. Vừa lúc thi họa học đồ trước, sau đó lại nghĩ biện pháp sát hạch thi họa sư chính thức!

Nhìn thấy được chữ lớn rồng bay phượng múa ở trước cửa của nghiệp đoàn thi họa sư, tâm thần Lục Tầm kích động.

Hiện tại với năng lực của hắn, sát hạch thi họa sư chính thức vẫn có chút miễn cưỡng. Chỉ có điều, sát hạch học đồ, hắn không có vấn đề gì lớn.

Đi vào nghiệp đoàn, vừa tiến đến, hắn liền thấy trên vách tường treo một vài tác phẩm, sơn thủy, chim tước, gió xuân, mặt trời rực rỡ... Tất nhiên tất cả đều đạt tới Lục Thực cảnh. Vừa nhìn đã biết, người vẽ ra những tác phẩm này, hiểu biết đối với thi họa, tất cả đều không thể yếu hơn so với hắn.

- Không hổ danh là nghiệp đoàn thi họa sư, lợi hại...

Không nhịn được xúc động, hai mắt Lục Tầm tỏa ra ánh sáng.

Nghiệp đoàn này, thời gian thành lập không lâu. Lục Trầm đại sư cũng chưa từng tới. Hắn tất nhiên cũng không biết bên trong có những gì. Lhông nghĩ tới mới vừa bước vào cửa, nhìn thấy được nhiều tác phẩm lợi hại như vậy, hắn không nhịn được cảm giác mới mẻ.

Trong lòng hắn âm thầm bội phục.

- Vị công tử này, không biết cần bức tranh gì? Tiểu nhân có thể dẫn công tử đi xem một chút!

Hắn đang đi về phía trước, gã sai vặt mặc y phục màu xanh vừa nghênh đón Trương Huyền kia đã đi tới, vẻ mặt cung kính.

- Ta không phải tới mua đồ, mà là... muốn thi sát hạch họa sư học đồ! Không biết ở chỗ nào?

Lục Tầm cười nói.

- Sát hạch học đồ?

Gã sai vặt mặc y phục màu xanh sửng sốt.

Bình thường sát hạch thi họa sư học đồ, mấy tháng không xuất hiện một nà. Ngày hôm nay đến cùng thế nào, thành đàn kéo tới!

Một Quý Mặc công tử vừa thi xong, lại tới một Trương tông sư. Trương tông sư vừa rời đi, giờ lại xuất hiện một người muốn thi học đồ...

Quá náo nhiệt!

- Mời đi bên này!

Trong lòng nghi ngờ, hắn cũng không dám chậm trễ.

Hắn chỉ là nhân viên phục vụ của nghiệp đoàn, học đồ lại là tồn tại có cơ hội trở thành thi họa sư chính thức. Địa vị của hai người có chênh lệch rất lớn.

- Ừ!

Lục Tầm đi theo.

- Thật là lợi hại. Đó thật sự là tác phẩm ngũ cảnh!

- Đúng vậy, lần sát hạch đầu tiên lại vẽ ra tác phẩm ngũ cảnh, hơn nữa ngay cả hai mươi tuổi cũng chưa tới. Thật sự là thiên tài!

- Ngay cả Quý Mặc công tử cũng thất bại, thậm chí bị đuổi ra khỏi nghiệp đoàn. Thiên phú như thế, thật khiến cho người ta bội phục!

- Cảnh tượng vẽ tranh vừa rồi, bây giờ còn đang xoay quanh trong đầu ta. Thực sự quá đặc sắc!

- Không nghĩ tới man thú cũng có thể vẽ tranh. Đây là điều trước ta nghĩ cũng không dám nghĩ...

...

Đi ở trong đại điện rộng rãi, tiếng mỗi một người khe khẽ bàn luận, từ bốn phương tám hướng truyền đến.

Trận so đấu trong nửa canh giờ trước, tuy rằng trong đám người có không ít người hâm mộ Quý Mặc công tử, cũng không có thiếu người thật sự nhiệt tình yêu thương thi họa quý tộc hiển hách.

Trương tông sư kia lần đầu tiên ở nghiệp đoàn bộc lộ tài năng, lại gần như khiến cho mọi người trong toàn bộ nghiệp đoàn khiếp sợ tới mức ngây người.

- Bọn họ nói... Lần sát hạch đầu tiên, lại vẽ ra tác phẩm ngũ cảnh, là có ý gì?

Nghe được mọi người xung quanh bàn luận càng lúc càng nhiều, Lục Tầm không thể tiếp tục kìm chế được sự hiếu kỳ, nhìn về phía gã sai vặt mặc y phục màu xanh bên cạnh.

- A, bọn họ nói là cuộc so đấu vừa rồi!

Nghe được câu hỏi, gã hai mắt sai vặt cũng tỏa ra ánh sáng.

Trận so đấu vừa rồi hắn lại ở một bên nhìn thấy rõ ràng. Thậm chí vị tông sư kia cũng là do hắn tự mình tiếp đón, có tự hào cực lớn.

- So đấu?

- Đúng vậy, lại ngay vừa rồi...

Gã sai vặt mặc y phục màu xanh rất nhanh nói ra rõ ràng tỉ mỉ về chuyện vừa phát sinh.

- Ngươi nói... Vị tông sư kia để cho man thú dính mực, ở trên tuyên chỉ đi một vòng, sau đó cầm lên tùy tiện rũ một cái, bức tranh kia lại biến thành tác phẩm tam cảnh?

Lục Tầm trợn tròn hai mắt.

Quanh năm cùng phụ thân học tập thi họa, hắn biết độ khó của tác phẩm tam cảnh là thế nào.

Cho dù là phụ thân, cũng không thể bảo đảm mỗi lần đều vẽ ra được. Người này lại để cho man thú đi loạn, tùy tiện rũ một cái liền làm ra được... Đây không phải là đang khoác lác chứ?

Chỉ có điều, giật mình vẫn ở phía sau.

- Cây đuốc hơ nóng một cái... Biến thành tứ cảnh?

- Phun nước miếng, biến thành ngũ cảnh?

Càng nghe tới phía sau, Lục Tầm càng cảm thấy đầu óc không linh hoạt, toàn thân cũng có chút phát điên.

Nghe thế nào cũng giống như là đang kể chuyện xưa vậy?

Nếu như là sự thật, năng lực khống chế của vị tông sư này đối với thi họa, cũng thật đáng sợ!

- Đương nhiên là sự thật. Ta tự mình tiếp đón vị tông sư kia. Toàn bộ quá trình so tài, ta tận mắt nhìn thấy, tuyệt không có sai!

Gã sai vặt mặc y phục màu xanh nhìn ra hắn không tin, nói ra lời thề son sắt.

- Thật lợi hại... Nếu như lời hắn nói là sự thật, ta có thể trở thành học sinh của vị tông sư này, trên thi họa nhất định có thể đột nhiên tăng mạnh, trở thành thi họa sư chân chính cũng sẽ đơn giản!

Nghe đối phương nói xác định như vậy, trong lòng Lục Tầm thoáng động, một ý nghĩ chợt dâng ra, khó có thể ngăn chặn được.

Sát hạch danh sư, chỉ trở thành học đồ không đủ. Còn phải nắm giữ chức nghiệp trợ giúp chính thức.

Hắn tuy rằng từ nhỏ học vẽ tranh, nhưng cũng biết, từ Lục Thực cảnh đến Linh Động cảnh, có chênh lệch rất lớn. Nếu như chỉ là tự mình học tập, không mất thời gian mấy năm, thậm chí hơn mười năm căn bản không có khả năng làm được.

Chỉ có điều... nếu có một lão sư lợi hại chỉ điểm, lại đơn giản.

Tông sư khác hắn không biết. Gã sai vặt mới vừa nói những điều này, quả thực khiến người ta xem thế là đủ.

Có thể khiến cho bức tranh tùy ý thăng cấp, đồng thời đạt được ngũ cảnh, phải hiểu biết sâu sắc đối với thi họa mới có thể làm được điểm ấy đi?

Bái người đó làm sư, tuyệt đối có thể giải quyết nghi ngờ, làm không tốt đi tới Thi Họa Sư Đường, sẽ đơn giản hơn rất nhiều.

- Tông sư này... tên gọi là gì? Không biết bây giờ người ở chỗ nào? Có thu nhận học sinh hay không?

Nghĩ vậy, cố nén kích động trong lòng, sắc mặt Lục Tầm đỏ bừng, không nhịn được hỏi.

- Vị tông sư này, hắn hình như gọi là... Trương Huyền!

Gã sai vặt mặc y phục màu xanh suy nghĩ một chút, không nhịn được nói.

- Trương Huyền?

Thân thể Lục Tầm run lên, mắt thoáng chút trợn tròn.

Bị người đánh trộm (1)

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Chẳng lẽ là Trương... thúc thúc kia?

Toàn thân Lục Tầm lắc lư vài cái, có phần kích động muốn nôn ra máu.

Từ Thiên Huyền vương quốc hắn bắt đầu muốn khiêu chiến đối phương, vẫn bị đả kích. Vốn tưởng rằng phí hết tâm huyết đi tới Thiên Vũ vương quốc, có thể yên tĩnh một hồi, có chút danh tiếng cho đã nghiền. Thật không nghĩ tới mới đến đây, lại bị đả kích.

Ngươi là khắc tinh trong số mạng của ta sao?

Vì sao đi tới chỗ nào, đều âm hồn không tiêu tan. Mấu chốt nhất chính là... Vẫn còn lợi hại như vậy?

Cố nén phiền muộn tràn ngập trong lòng, hắn hỏi:

- Vị Trương tông sư này, bộ dạng thế nào?

- Một người cao tương đương với ta, thân thể hơi gầy, da rất tốt, so với nữ hài tử còn muốn trơn nhẵn hơn...

Gã sai vặt mặc y phục màu xanh suy nghĩ một chút, nói ra diện mạo.

Nói đến phân nửa, Lục Tầm đã biết, nhất định là người kia, không chạy đi đâu được.

- Thôi đi, dù sao bị đả kích cũng đã quen...

Xác nhận là đối phương, tuy rằng phiền muộn, Lục Tầm cũng coi như thở phào nhẹ nhõm.

Tên biến thái này không chỉ bản thân lợi hại, tùy tiện dạy mấy học sinh cũng rất lợi hại. Trên đường đến đây, Lục Tầm cũng coi như đã suy nghĩ cẩn thận, không thể so sánh với hắn. Ai so sánh, người đó tức chết.

Vốn nghe được sự tích truyền kỳ của vị tông sư này, còn tưởng rằng Thiên Vũ vương quốc cũng có loại biến thái này.

Nếu như là cùng một người, hắn cũng yên lòng. Chí ít còn có hắn lối ra. Bằng không, đều lợi hại như vậy, hắn cũng sẽ không cần sống nữa.

- Trước tiên sát hạch học đồ. Chờ sát hạch kết thúc, trở lại nói với lão sư và đám người Trịnh Dương. Chắc hẳn bọn họ sẽ cao hứng tới điên mất!

Điều chỉnh tốt tâm tính, Lục Tầm không lại rầu rĩ nữa, bắt đầu tiến hành sát hạch thi họa học đồ.

...

Trương Huyền không biết mình vừa rời đi, Lục Tầm liền đi ngay tới nghiệp đoàn thi họa sư. Lúc này, hắn đang ở trên đường phố tự do đi loạn không mục đích.

Muốn hình thành trang sách màu vàng, nhất định phải tìm được học sinh, khiến cho bọn họ đạt được cảm kích thật sự.

Đi nơi nào tìm học sinh?

Cũng không thể lớn lối đi bộ tùy tiện bắt một người để hắn bái sư. Nếu thật sự làm như vậy, chắc hẳn sẽ bị người ta đánh chết tại chỗ.

- Thiên Vũ học viện!

Mắt hắn đột nhiên sáng lên.

Tùy tiện bắt một người để bái sư, đối phương nhất định sẽ đánh chết hắn. Nhưng... ở học viện, lại khác.

Học sinh đang học tập tri thức, chỉ cần là lão sư, đều sẽ tin tưởng.

Hắn hoàn toàn có thể giả mạo lão sư, chỉ cần tìm được học sinh thích hợp, khiến cho người đó cảm kích, vẫn rất đơn giản.

Trước khi đến Thiên Vũ Vương Thành, hắn lại nghe nói, học viện lợi hại nhất vương quốc, lại ở bên trong vương thành.

- Không sai, lập tức qua đó!

Nghĩ vậy, không do dự nữa, Trương Huyền muốn tìm người hỏi thăm xem học viện này ở đâu. Đột nhiên tâm thần hắn thoáng động, lông mày đột nhiên nâng lên.

- Có người theo dõi!

Hiện tại hắn là cường giả nửa bước Tông Sư. Cho dù không cần Đồ Thư Quán, thân thể, tinh thần đều có năng lực bảo vệ bản thân rất mạnh. Xung quanh có rất nhiều người, hắn vẫn có thể cảm nhận được rõ ràng, có người thường xuyên ném tới sự ác ý mờ nhạt.

Tuy rằng khí tức này bị giấu rất kỹ, đổi lại thành cường giả Tông Sư cảnh khác, rất khó biết được. Nhưng mức độ tâm cảnh của hắn đạt được ngoài 5.0, phân biệt vật rõ ràng, vẫn rất dễ dàng là có thể nhận ra được.

- Chẳng lẽ là Quý Mặc công tử kia?

Hắn vừa tới Thiên Vũ vương quốc, ai cũng không nhận ra. Cũng chỉ mới vừa rồi hung hăng dạy dỗ Quý Mặc này một chút. Không nghĩ tới tên này bụng dạ hẹp hòi như vậy. Thời gian ngắn như vậy, lại phái người tới gây phiền phức cho mình.

Mắt hắn tùy ý nhìn qua.

Tổng cộng có năm người, đều trong Thông Huyền cảnh, thực lực hậu kỳ. Còn có hai vị đạt tới đỉnh phong.

Xem ra Quý Mặc công tử này cũng không biết thực lực thật sự của mình, còn tưởng rằng phái mấy người tới đây, là có thể gây phiền toái.

Thi họa sư, không giống với các chức nghiệp sát đầu khác.

Thuần thú sư, luyện đan sư, muốn đạt được tiêu chuẩn nhị tinh, ít nhất phải có thực lực Tông Sư cảnh. Đạt được tam tinh, có ít nhất là lực lượng Chí Tôn cảnh.

Thi họa sư không cần thực lực bản thân cao bao nhiêu. Cho dù chỉ là Thông Huyền cảnh, Ích Huyệt cảnh, chỉ muốn lĩnh ngộ đủ, có thể vẽ ra tác phẩm ngũ cảnh, cũng có thể đạt được tam tinh.

Tuy rrằng nói như vậy, có thể vẽ ra ngũ cảnh, đều có cuộc sống từng trải phong phú, cơ bản đều già bảy tám mươi tuổi, hơn nữa địa vị tôn kính. Một bức vẽ vô giá, tài nguyên không thiếu. Cho dù không đạt được Chí Tôn, cũng ít nhất là Tông Sư đỉnh phong. Chung quy lại nói tiếp, so với những chức nghiệp khác cũng không kém bao nhiêu.

Chỉ có điều, xuất hiện một quái thai giống như Trương Huyền, chưa đủ hai mươi tuổi là có thể làm ra tác phẩm ngũ cảnh, trực tiếp phá tan luật lệ.

Ở nghiệp đoàn, hắn vẫn chưa từng biểu diễn thực lực, chân khí thiên đạo lại am hiểu che giấu. Không người nào có thể nhìn ra tu vi của hắn rốt cuộc cao bao nhiêu. Chỉ có điều, căn cứ vào tuổi tác, Thông Huyền cảnh là một cửa ải lớn. Bởi vậy, theo Quý Mặc công tử thấy, tìm mấy cường giả thực lực như vậy, đủ có thể giáo huấn hắn.

- Nơi này nhiều người, tìm một chỗ yên tĩnh, chơi với bọn họ!

Hắn khẽ cười.

Chuyển kiếp tới đây, tu luyện lâu như vậy, hắn vẫn không mấy động thủ, toàn thân đều có chút ngứa ngáy. Nếu như đám người kia dám đến tìm hắn gây phiền phức, vừa lúc hắn có thể luyện tay một chút.

Hắn giả vờ không phát hiện ra đối phương, nhìn xung quanh một chút, muốn tìm một hẻm nhỏ yên tĩnh. Nhưng hắn bất đắc dĩ phát hiện, Thiên Vũ vương quốc quá mức phồn hoa. Hiện tại trời vừa mới tối không bao lâu, mỗi một con đường đều náo nhiệt vô cùng, căn bản không tìm được nơi nào thích hợp.

- Ra khỏi thành!

Dù sao lại ở bên cạnh thành, cách bên ngoài thành cũng không xa, hắn đi nhanh ra ngoài.

- Người này thế nào lại ra ngoài?

Mấy người theo dõi hắn, thấy hắn đi nhanh rời khỏi đó, đi ra khỏi cửa thành, mỗi một người đều lộ ra vẻ mặt giống như nằm mộng.

Bên trong thành nhiều người, một khi gây ra mâu thuẫn, rất dễ dàng làm lớn chuyện. Bọn họ đang buồn rầu làm thế nào đưa người này tới nơi không ai. Không nghĩ tới hắn lại chủ động đi ra.

Điều này cũng quá phối hợp đi!

- Mặc kệ nó, một thằng nhãi còn chưa đủ hai mươi tuổi mà thôi. Chúng ta còn phải sợ hắn sao?

- Vậy thì ngược lại. Cho dù người này tu luyện từ trong bụng mẹ, tối đa cũng chỉ là Thông Huyền cảnh, không thể chống đỡ nổi chúng ta!

Mấy người có chút do dự, sau đó đồng thời gật đầu.

Hoàn cảnh tu luyện của Thiên Vũ vương quốc, tài nguyên tuy rằng tốt hơn nhiều so với Thiên Huyền vương quốc, Thông Huyền cảnh cũng được cho là cao thủ.

Một chút phái ra năm người, đối phó với một nhân vật nhỏ chưa đủ hai mươi tuổi, khó trách bọn họ tự tin.

- Ta nhắc lại một câu trước, vừa rồi thiếu gia thông báo, người này là thi họa sư tam tinh không thể giết. Một khi chết, tổng bộ nhất định sẽ truy tìm điều tra, phiền phức không ít! Chỉ có thể sỉ nhục một trận. Quá trình cụ thể, vậy không cần ta nói đi!

Trong đám người, một cường giả Thông Huyền cảnh đỉnh phong có vẻ là người dẫn đầu, khẽ căn dặn.

- Yên tâm đi, chúng ta có chừng mực!

Mọi người đồng thời gật đầu.

Tuy rằng nghiệp đoàn thi họa sư không phải loại hình chiến đấu, chỉ khi nào giết chết một vị chức nghiệp tam tinh, tổng bộ nhất định sẽ phái người qua tìm hiểu.

Cho dù Quý gia không kém, cũng chống đỡ không nổi.

Cho nên, Quý Mặc công tử đã sớm căn dặn, không cần giết chết, mà là sỉ nhục, hung hăng sỉ nhục.

...

Mấy người đi theo sau lưng, rất nhanh rời khỏi vương thành. Đi một hồi, bọn họ đi tới một rừng cây không người.

- Cẩn thận, người này chắc hẳn đã phát hiện ra chúng ta, cố ý dẫn dụ chúng ta đến nơi đây...

Người dẫn đầu hạ giọng.

- Sợ cái gì! Không có ai mới tốt, vừa lúc dạy dỗ hắn một trận!

Mấy người còn lại xem thường.

Theo bọn họ, đã thấy người tìm đường chết, chưa thấy qua người nào chủ động tìm đường chết.

Biết rõ bị theo dõi, lại còn dám đến nơi không có người. Đây không phải là chán sống rồi sao?

Ầm!

Mấy người đồng thời rút binh khí ra, đi vào rừng cây.

Bọng họ đang nghĩ người này có phải đang ẩn nấp ở nơi nào đó, lặng lẽ chờ bọn họ, lại thấy đối phương yên lặng dựa vào một cái cây khô, vẻ mặt tươi cười châm chọc nhìn qua.

- Là Quý Mặc phái các ngươi tới?

Nếu không có ai, Trương Huyền cũng lười ẩn nấp. Chỉ là mấy tiểu lâu la mà thôi, không tính là cái gì cả.

- Động thủ!

Không nghĩ tới tiểu tử này không nấp đi, còn không có sợ hãi như vậy, người dẫn đầu hừ lạnh một tiếng, ngoắc tay.

- Ta đến đây!

Bị người đánh trộm (2)

dtv-ebook.com

Người thực lực yếu nhất Thông Huyền cảnh trung kỳ cười một tiếng, bàn chân bước một bước, lao thẳng về phía trước.

Xôn xao!

Người trên không trung, phát ra sóng chân khí lại ép hoa cỏ xung quanh phải cúi đầu, phát ra từng tiếng khí.

- Chiêu này của Chương Khánh không tệ, khí tức viên mãn, lực lượng mười phần. Xem ra hắn cách Thông Huyền cảnh hậu kỳ, đã không xa!

Người dẫn đầu âm thầm gật đầu, đồng thời la lên:

- Khống chế lực lượng một chút, đừng giết chết...

- Yên tâm đi, ta ra tay có chừng mực...

Trả lời một câu, Chương Khánh đang nghĩ ngợi cần bao nhiêu phần khí lực đánh đối phương bị thương, liền thấy trước mắt chợt hoa lên.

Bốp!

Một tiếng động vang lên, một cái tát đánh vào trên mặt, một hồi đau đớn kịch liệt. Hắn còn không có kịp phản ứng, toàn thân lại biến thành bánh quai chèo, thân thể nhất thời bay ngang ra ngoài, bay qua mấy chục thước, từng ngụm máu phun ra, hàm răng cũng rơi đầy đất.

- A?

- Cái gì?

Vốn tưởng rằng Chương Khánh ra tay, khẳng định dễ như trở bàn tay. Nhưng không nghĩ tới một cái tát đã bị đánh bay, người cầm đầu và ba người kia đều giật nảy mình.

- Thật ngại quá, vẫn luôn tu luyện một mình, chưa từng cùng người đánh nhau, ra sức hơi lớn!

Trương Huyền vò đầu.

Hắn vẫn luôn tu luyện một mình, chưa từng cùng người động thủ, không biết một chưởng đánh xuống, lực lượng đến cùng lớn tới mức nào. Hắn vốn tưởng rằng nhẹ nhàng tát tới, tối đa là đau một chút. Kết quả... đối phương bị đánh cũng sắp phải chết. Nhất thời hắn lộ ra vẻ mặt ngại ngùng.

- Người này không đơn giản. Mọi người dùng toàn lực!

Nhìn thấy được động tác của hắn, biểu tình hỡ hững như vậy, sắc mặt người dẫn đầu nhất thời trắng bệch.

Trước đó, ngay cả hắn cũng cho rằng, thiếu gia phái bọn họ nhiều người qua như vậy, có phần chuyện bé xé ra to. Đối phó với một nhân vật nhỏ, căn bản không cần thiết! Bọn họ chỉ là hoàn thành một nhiệm vụ đơn giản mà thôi, không đủ gãi ngứa.

Nhìn thấy cảnh tượng như vậy, hắn mới biết được... Căn bản không phải là chuyện nhỏ.

Thực lực của người này tuyệt đối cao hơn so với hắn.

Chưa đầy hai mươi tuổi, lại có thực lực vượt quá Thông Huyền cảnh đỉnh phong?

Chỉ sợ cũng chỉ có đệ nhất thiên tài Mạc Hoằng Nhất mới có khả năng sánh ngang với hắn!

Ầm!

Những người khác cũng không ngốc. Cho dù không nói, bọn họ cũng biết người này không đơn giản. Sắc mặt bọn họ đồng thời trở nên nghiêm trọng, trường kiếm trong tay đưa ngang lên, bao vây xung quanh Trương Huyền.

Bốn người Thông Huyền cảnh gồm hai đỉnh phong, hai hậu kỳ, liên hợp lại, khí thế như rồng, giống như ngưng kết lại.

- Ra tay!

Biết đối phương cường đại, người dẫn đầu cũng không do dự nữa, lập tức phân phó.

Vù vù vù vù!

Bốn người đồng thời đâm binh khí đi ra.

Bốn người bọn họ đều là hộ vệ của Quý gia, sinh sống cùng một chỗ không đến năm sáu năm, từ lâu đã hình thành sự ăn ý. Bọn họ đồng thời ra tay, dưới chân khí huy động, trường kiếm giống như cơn gió mạnh, phong tỏa ba chỗ trên giữa vừa dưới của Trương Huyền, cùng với tuyến đường né tránh chạy trốn.

Phối hợp tinh diệu, lại thêm võ kỹ, cho dù là nửa bước Tông Sư bình thường gặp phải, cũng sẽ đau đầu vô cùng.

Chỉ có điều, Trương Huyền không phải là nửa bước Tông Sư bình thường, mà là thiên tài có thể chiến đấu vượt cấp.

Bốn người đâm trường kiếm ra, vốn tưởng rằng có ít nhất một thanh kiếm đâm vào trên người hắn. Ai biết kiếm mới ra tay, đã cảm thấy lòng bàn tay trống rỗng.

Ngẩng đầu nhìn lên, lại thấy công kích sắc bén của bọn họ chẳng biết từ lúc nào đã tiêu tan thành mây khói. Tất cả kiếm trong tay đều rơi vào trong lòng bàn tay của đối phương.

- A!

Toàn bộ bốn người giật nảy mình, đồng thời kinh ngạc kêu lên.

Trời ạ!

Điều này quá dọa người!

Tay không chụp lấy trường kiếm trong tay bọn họ, đã không chỉ là tu vi cao thâm.

Còn cần biết được rõ ràng tất cả đối với võ kỹ, lực lượng, chỗ trường kiếm rơi xuống, cùng với động tác chiêu tiếp theo của bọn họ, mới có thể làm được.

Bằng không, chỉ cần thiếu một chút, liền có thể có thể bị cắt mất ngón tay!

Cái này cho dù là Tông Sư đỉnh phong... cũng rất khó làm được!

Vốn tưởng rằng, giáo huấn một kẻ chưa đủ hai mươi tuổi, dễ như trở bàn tay. Bọn họ nằm mơ cũng không nghĩ tới... đây là mãnh hổ!

- Rút lui!

Đồng tử co lại, người dẫn đầu biết nếu tiếp tục ở lại nữa, hắn phải chết không thể nghi ngờ. Hắn la lên một tiếng, xoay người bỏ chạy.

Ba người kia cũng không chút do dự nào, hận cha mẹ không thể mọc thêm mấy chân.

Về phần người vừa rồi bị Trương Huyền một tát đánh bay, vẫn ở trên mặt đất chỗ cũ co giật. Bọn họ cũng không thể để ý tới được.

- Tới còn chưa nói hết, gấp gáp như vậy làm gì!

Không nghĩ tới một chiêu còn chưa đánh, mấy người này đã xoay người muốn bỏ chạy, Trương Huyền có chút bất đắc dĩ, ngoắc tay.

Vù!

Bốn người còn chưa có kịp phản ứng, liền thấy trước mắt tối đen. Một cái bóng khổng lồ từ trên không trung hạ xuống.

Lạch cạch!

Bốn người giống như là bị núi nhỏ đánh trúng, giống như đạn pháo bị đập bay ngược lại. Trước mắt mỗi một người đều tối sầm, phun ra từng ngụm máu tươi.

- Là... man thú cấp bậc nửa bước Chí Tôn...

Tất cả bọn họ thật vất vả tỉnh táo lại, tầm mắt chao đảo. Khi thấy rõ phía trước, bốn người thiếu chút nữa thì lập tức phát điên mất.

Không ngờ là...

Một con man thú cấp bậc nửa bước Chí Tôn!

Nửa bước Chí Tôn, lão tổ Thiên Vũ vương quốc mới có thực lực như vậy. Có thể nói là lực chiến đấu cao nhất của Thiên Vũ vương quốc. Lại có thú sủng như vậy...

Bọn họ đến cùng chọc vào một quái vật thế nào?

Khiếu Thiên thú vẫn ở rừng cây dạo chơi, nghe được mệnh lệnh của Trương Huyền, lập tức chạy tới.

Mấy nhân vật nhỏ mà thôi, nếu không lưu tình, sợ rằng lần này trực tiếp biến thành thịt nát.

Đánh bay bốn người, không đợi bọn họ rơi xuống đất, thân thể to lớn của Khiếu Thiên thú lại thoáng lắc một cái, đi tới trước mặt, cánh nhất thời vỗ mạnh.

Phạch phạch! Phạch phạch! Phạch phạch! Phạch phạch!

Liên tục bốn tiếng động phát ra. Sắc mặt bốn người đỏ lên, máu tươi điên cuồng phun ra, đồng loạt quỳ trên mặt đất, xương cốt toàn thân đều giống như tan ra.

Khiếu Thiên thú là cường giả nửa bước Chí Tôn, còn là man thú cường đại, lực lượng kinh người. Mặc dù chỉ là nhẹ nhàng vỗ cánh vài cái, xương cốt toàn thân của bốn người này lại gần như vỡ nát phân nửa, chân khí tan rã, chữa trị tốt cũng gần như bị tàn phế.

- Bảo ngươi ra tay nhẹ một chút, ngươi thế nào lại không biết. Ta còn có việc muốn hỏi. Ngươi đánh thành như vậy, còn hỏi thế nào?

Nhìn thấy được Khiếu Thiên thú vừa ra tay, bốn người gần như đều tàn phế, Trương Huyền nhướng mày.

Không nghe được lời này còn tốt, vừa nghe, tất cả bốn người bao gồm cả người dẫn đầu, khóe miệng đều co giật, thiếu chút nữa khóc lớn.

Đại ca, ngươi còn không biết xấu hổ còn nói người ta. Chương Khánh là ngươi đánh, dường như hắn còn thảm hơn so với chúng ta, bây giờ còn đang nôn ra máu. Hơn nữa xương cốt khắp mặt đều vặn vẹo, ngay cả mẹ hắn cũng không nhận ra được.

Không nhanh chóng trị liệu, tu vi mất hết là chuyện nhỏ, sợ rằng ngay cả đêm nay cũng không chống đỡ qua nổi...

Ngươi ra tay lại ác như vậy, còn không biết xấu hổ nói người ta?

Ô ô...

Ai nói với chúng ta đây là nhiệm vụ đơn giản?

Thiếu gia, ngươi qua đây, chúng ta bảo đảm không đánh chết ngươi...

Bái ta làm thấy

dtv-ebook.com

- Nói, có đúng là Quý Mặc phái các ngươi qua hay không?

Quát mắng Khiếu Thiên thú xong, Trương Huyền đi tới trước mặt người dẫn đầu.

Những người này khi vừa mới bắt đầu còn có chút cứng rắn. Thấy hắn lấy ra độc dược, ép ăn vào, lúc này mới biết người trước mắt này, không chỉ là một vị thi họa sư, võ giả, còn là một vị độc sư!

Bọn họ cũng không kiên trì nổi nữa, một năm một mười nói ra tất cả mọi chuyện.

- Quý Mặc công tử còn không cho các ngươi giết ta, mà là cởi sạch quần áo của ta, treo ở trên cây, thuận tiện sử dụng ngọc tinh ghi lại sao?

Nghe được mục đích của đối phương, Trương Huyền bất đắc dĩ một hồi.

Chỉ có điều, suy nghĩ một chút hắn cũng lại bừng tỉnh.

Mình bây giờ là thi họa sư tam tinh, bị người khác sỉ nhục, khẳng định không có mặt mũi nói ra, tự cảm thấy phải ép chuyện này xuống.

Mà nếu như giết chết, nghiệp đoàn thi họa sư nhất định phải điều tra kỹ càng. Vừa gây ra mâu thuẫn đã bị giết, điều tra ra hắn, không tính là quá khó khăn.

Đổi lại thành nhất tinh, nhị tinh bị giết, tổng hội có khả năng không quá quan tâm. Hắn một thi họa sư tam tinh chưa đầy hai mươi tuổi thật sự bị giết chết, đến lúc đó Quý gia sợ rằng cũng không chịu nổi lửa giận.

Về phần sử dụng ngọc tinh ghi lại, vậy càng đơn giản hơn. Chỉ cần nắm giữ cái này, chẳng khác nào nắm giữ con át chủ bài và quyền chủ động. Sau này mình biết rõ bị sỉ nhục, vì đề phòng tin tức lộ ra ngoài, cũng tuyệt đối không dám làm ra hành động gì quá đáng đối với Quý gia.

Không thể không nói, vị Quý Mặc công tử này thoạt nhìn lỗ mãng, trên thực tế suy nghĩ rất chu đáo.

Chỉ tiếc, hắn đánh giá thấp thực lực của mình, cuối cùng khiến cho năm người này rơi vào tình trạng thê thảm như thế.

Biết được mục đích của đối phương, tròng mắt Trương Huyền xoay chuyển, ở trên người bốn người đá mỗi người một cái.

- Không quan tâm các ngươi sử dụng biện pháp gì, cởi sạch y phục của Quý Mặc công tử, treo ở trên cây, sau đó dùng ngọc tinh ghi lại, đổi lấy giải dược. Bằng không, trong vòng năm ngày, chờ ruột thủng bụng nát, độc phát liền chết! Không cần kỳ vọng tìm độc sư khác giải độc. Độc lưu lại ở trên người các ngươi, là điều chế bí mật của ta độc nhất vô nhị. Cho dù độc sư tam tinh qua cũng không giải được!

Lấy của người, trả lại cho người.

Ngươi không phải là muốn khiến cho ta xấu mặt sao?

Tốt lắm, để mấy thuộc hạ này của ngươi, sử dụng biện pháp của ngươi ở trên người ngươi, xem thử hiệu quả thế nào.

Về phần cái gọi là độc dược độc môn điều chế bí mật chỉ là rót chân khí thiên đạo vào trong cơ thể đối phương. Chỉ có điều, thứ này trừ hắn ra, không người nào có thể giải, ngược lại cũng là sự thật. Chỉ cần ý niệm của hắn thoáng động, sẽ ở sâu bên trong huyệt đạo nổ tung, khiến cho bọn họ chết tại chỗ.

Hắn còn chưa nói dối.

- Vâng, vâng!

Cảm nhận được trên người bị hạ kịch độc, khóe miệng mấy người co giật.

Độc sư luôn luôn khủng khiếp, giết người vô hình. Đắc tội bọn họ, cũng chỉ có thể chờ chết.

Sớm biết rằng thiếu gia muốn bọn họ tìm tới người khủng khiếp như vậy, bọn họ đã trực tiếp chống lại mệnh lệnh chạy trốn, cũng không đến mức xông qua tìm đường chết.

- Cút đi!

An bài xong, Trương Huyền không tiếp tục để ý tới đối phương.

- Vâng!

Năm người giãy dụa đứng dậy, đỡ nhau, nhanh chóng rời khỏi rừng cây.

Vừa về tới vương thành, bọn họ đưa mắt nhìn nhau.

- Chúng ta làm sao bây giờ?

Chương Khánh bị thương nặng nhất, có khí vô lực nhìn qua.

- Còn có thể làm sao? Chỉ có thể làm theo lời hắn phân phó. Cùng lắm thì làm xong... vĩnh viễn rời khỏi Thiên Vũ vương quốc, không trở lại nữa!

Người dẫn đầu cắn răng.

Tuy rằng bọn họ chịu sự ép buộc của Quý gia, cũng chỉ là nhìn mặt tiền và tài nguyên. So sánh cùng tính mạng, đương nhiên là cái sau quan trọng hơn.

Lại nói, nếu không phải vì Quý Mặc công tử này tùy hứng, làm sao lại có thể đắc tội với nhân vật lợi hại như thế? Khiến cho bọn họ rơi vào bộ dạng thê thảm như thế?

Bọn họ đã sớm hận người kia thấu xương.

- Chuyện này cần bàn bạc kỹ hơn, tranh thủ làm xong trong vòng năm ngày...

Có quyết định, năm người uống máu ăn thề, kéo thân thể khập khễnh, đi tìm nơi chữa thương trước.

...

Không lại quan tâm tới năm người bị đánh tàn phế, Trương Huyền đang muốn trở về thành, tìm kiếm Thiên Vũ học viện. Hắn liền nghe được trong dãy núi cách đó không xa, vang lên những tiếng huyên náo. Hình như có người đang chiến đấu.

- Đi qua xem một chút!

Thân thể hắn phóng lên, bước lên lưng Khiếu Thiên thú, gào thét một tiếng. Man thú ngửa mặt lao lên trời, nhân lúc đêm tối bay về phía nơi âm thanh vang lên.

...

Thiên Vũ lữ quán.

- Ngươi nói... tối hôm nay lão sư mới sát hạch xong thi họa sư?

Đám người Triệu Nhã nhìn qua, mỗi một người đều lộ vẻ kích động.

Vốn tưởng rằng lão sư vẫn cần phải mất một khoảng thời gian nữa mới có khả năng đi tới vương thành. Thật không ngờ, hắn tự nhiên còn đến sớm hơn so với bọn họ.

- Ta cũng nghe người của nghiệp đoàn thi họa sư nói có một người tên là Trương Huyền, sát hạch thi họa sư tam tinh thành công. Về phần có đúng hay không... sư bá, ta cũng không rõ lắm!

Lục Tầm nói.

Thi xong học đồ hắn lại lập tức trở về nói tin tức cho mọi người biết.

- Nhất định là đúng. Có thể làm ra bức tranh ngũ cảnh, lại gọi là Trương Huyền, làm gì có được chuyện trùng hợp như vậy?

Hoàng Ngữ ở một bên nói.

Nàng lại từng tận mắt nhìn thấy Trương Huyền vẽ tranh, tốc độ vừa nhanh lại vừa lợi hại, trình độ cao, khiến cho người ta xem thế là đủ. Mánh khóe lấy một man thú ra vẽ tranh, cũng không phải là không có khả năng.

- Nếu lão sư thi xong thi họa sư chưa tới một canh giờ, khẳng định không đi xa. Chúng ta tìm kiếm gần đây xem. Có lẽ lại có thể gặp được!

- Đúng vậy, ta cũng muốn đi tìm lão sư!

Nghe đến lão sư lại ở khu vực gần đây, đám người Triệu Nhã cũng không ngồi yên được nữa. Tất cả đều đứng dậy.

- Được rồi, các ngươi ra ngoài đi lòng vòng. Trong hai canh giờ, không tìm được tất cả đều trở về!

Lưu sư không tiện cự tuyệt, căn dặn một câu.

- Được!

Đám người Triệu Nhã cũng không kiên nhẫn được nữa, mỗi một người đều vội vã đi ra ngoài.

...

Ầm ầm ầm!

Chân khí phóng lên trời cao, kình khí ngang dọc. Một người một thú đang chiến đấu ở sâu bên trong núi rừng.

- Cường giả Tông Sư cảnh và man thú Tông Sư cảnh?

Đứng ở trên lưng Khiếu Thiên thú, nhìn hai bên chiến đấu, Trương Huyền có chút kinh ngạc.

Chiến đấu phía dưới không ngờ là một cường giả Tông Sư đỉnh phong. Giao chiến với hắn, lại là một con hổ thân màu đỏ Tông Sư hậu kỳ.

Hình thể của con hổ thân đỏ so với con báo Kim Thân Thiết Tiễn trước đây hắn thu phục không chênh lệch lắm, da lông rắn chắc, lực lượng mười phần.

Con này rõ ràng cường đại hơn so với báo Thiết Tiễn, một chân một trảo, đều giống như muốn xé rách không khí.

Địa phương chiến đấu, cây cối dập nát, nham thạch biến thành bụi phấn, hình như cũng không chịu nổi lực lượng của bọn họ trùng kích.

Con hổ thân đỏ tuy chỉ là Tông Sư hậu kỳ, lại có thể chiến đấu vượt cấp. Tông Sư đỉnh phong kia thủ đoạn tuy nhiều, cũng không thể tránh được. Một người một thú đánh nhau kịch liệt, ai cũng không thể gây thương tổn được ai.

Ầm ầm ầm ầm!

Lại đấu một hồi, biết không có kết quả, con hổ thân đỏ vung cái đuôi cực lớn, xoay người rời khỏi đó.

Thấy nó đi xa, vị Tông Sư đỉnh phong này cũng thở phào nhẹ nhõm. Hắn cũng đang muốn rời khỏi đó, đột nhiên đồng tử co lại. Hắn ngẩng đầu nhìn đến Khiếu Thiên thú đang bay trong không trung.

Mặc dù là đêm tối, nhưng Khiếu Thiên thú bay không cao. Thời điểm vừa rồi chiến đấu, hắn có khả năng không phát hiện ra được. Cuộc chiến đấu kết thúc, sinh mạng cường đại như vậy xuất hiện ở trên không trung, nếu như không biết, thật sự có thể tự sát.

- Không biết vị tiền bối nào giá lâm, không thể nghênh đón, mong hãy thứ lỗi!

Hắn vội vàng ôm quyền.

Có thể thuần phục man thú đạt tới nửa bước Chí Tôn, thực lực sợ rằng phải đạt được cảnh giới Chí Tôn. Tuy rằng hắn là Tông Sư đỉnh phong, cũng không dám kiêu căng.

- Tiền bối?

Ban đầu xem bọn họ đánh xong, Trương Huyền đã muốn rời đi, không nghĩ tới lại bị phát hiện. Trong lòng hắn thoáng động, một ý nghĩ tuôn ra.

- Đúng vậy, ta không phải muốn tìm người cảm kích sao? Người này nếu nhận ta thành tiền bối, vừa vặn có thể lừa dối một chút, có thể lại có thu hoạch!

Hắn đang buồn rầu đi nơi nào tìm người, người này lại xuất hiện. Vừa vặn có thể thử xem.

- Chỉ có điều, dáng vẻ của ta hiện tại quá trẻ tuổi. Bị hắn phát hiện, nhất định sẽ nghi ngờ... vẫn là hình dáng của Dương sư đi!

Tinh thần hắn thoáng động, năng lực ngụy trang vận chuyển. Cơ bắp xương cốt toàn thân Trương Huyền phát sinh biến hóa, lại biến thành dáng vẻ "Dương Huyền".

Dù sao hiện tại hắn ở trên lưng Khiếu Thiên thú, lại là đêm tối, cho dù có người phát hiện, cũng không nhìn thấy rõ diện mạo.

Vù!

Ra mệnh lệnh một tiếng, thân thể Khiếu Thiên thú thoáng đảo một cái, chậm rãi hạ xuống.

Đi tới mặt đất, thấy rõ vị Tông Sư đỉnh phong này cũng là một người trung niên, toàn thân quần áo bó sát người, có vẻ tinh khí mười phần.

Trương Huyen có kinh nghiệm ngụy trang Dương sư trước đó, lúc này dễ như trở bàn tay, đứng ở trên lưng Khiếu Thiên thú, chắp hai tay ở sau lưng, thần sắc không đau không vui, không hề bận tâm:

- Không sao, ta chỉ là đi ngang qua nơi đây, thấy ngươi và con hổ thân đỏ kia chiến đấu, dừng chân nhìn một chút. Ngươi chiến đấu với nó, là muốn thu phục nó sao?

Thu phục man thú có rất nhiều loại phương pháp. Làn nó vừa lòng chỉ là một phương pháp. Loại chiến đấu này, cũng là một loại.

Vừa rồi, một người một thú chiến đấu tuy rằng hung ác độc địa. Nếu thật sự liều mạng, khẳng định trên người đã sớm đổ máu. Để mặc cho đối phương trực tiếp rời đi, chỉ sợ là có tâm tư muốn thu phục.

Hơn nữa nhìn bọn họ chiến đấu, hai bên đều có hiểu biết về nhau. Loại chiến đấu này, sợ rằng không chỉ một lần, hai lần.

- Tiền bối minh giám, vãn bối quả thật có tâm tư muốn thu phục nó.

Người trung niên ôm quyền.

Vừa rồi hắn cố ý dò xét, phát hiện đối phương trầm tĩnh giống như nước, hoàn toàn không cảm nhận được tu vi. Làm được điểm này, ngoại trừ chân khí tinh thuần hơn so với hắn ra, chỉ có một khả năng... Chính là tu vi vượt xa hắn!

Có một con Khiếu Thiên thú nửa bước Chí Tôn làm thú sủng, tu vi hắn lại nhìn không thấu. Xem ra thực lực chân chính của vị trước mắt này, thực sự là một vị cường giả Chí Tôn!

Nghĩ vậy, sắc mặt hắn càng cẩn thận, nhìn về phía Trương Huyền, thái độ cũng càng thêm cung kính.

- Con hổ thân đỏ, là vương giả của núi rừng, tính cách cao ngạo. Nếu muốn thuần phục khó khăn tới mức nào. Dựa vào mấy trận chiến đấu, đã muốn làm được, không có khả năng!

Trương Huyền thản nhiên nói.

Thân là thuần thú sư nhị tinh, Dung Nham thú loại man thú hiếm thấy này hắn không biết, nhưng loại hổ thân đỏ này, hắn vẫn biết không ít.

Hổ thân đỏ, vương giả trong núi rừng, thành niên nắm giữ lực chiến đấu Tông Sư đỉnh phong. Con này chỉ là hậu kỳ, nói rõ còn cách thành niên một khoảng thời gian.

Loại man thú trời sinh lại cường đại này, gần như rất ít thần phục người. Đánh mấy trận đã muốn thuần phục nó, khả năng rất thấp.

- Ta cũng biết, chỉ là... có chút lòng tham!

Người trung niên cười khổ.

Hắn cũng biết muốn thuần phục con vật này, thật sự quá khó khăn. Nhưng nghĩ đến có thể thuần phục, sẽ mang đến rất nhiều lợi ích đối với hắn, trong lòng hắn lại khó có thể kìm chế được khát vọng.

- Ta có thể truyền thụ cho ngươi phương pháp thuần phục!

Trương Huyền nói.

- Tiền bối có thể truyền thụ sao?

Đang rầu rĩ không biết nên làm thế nào mới có khả năng thuần phục, nghe hắn nói như thế, đồng tử của người trung niên co lại, sắc mặt kích động có chút ửng đỏ:

- Không biết tiền bối có gì cần tại hạ giúp một tay? Chỉ cần có thể làm được, ta không chối từ!

Biết trên đời không có bữa cơm nào miễn phí, tuy rằng cao hứng, nhưng hắn vẫn không có mất đi chừng mực.

- Ta không có chuyện gì cần ngươi hỗ trợ. Hơn nữa thực lực ngươi như vậy, cũng không đáng để ta lợi dụng. Chỉ có điều... phương pháp không

thể truyền qua sáu tai. Nếu đã gặp phải, xem như có duyên, ta có thể truyền thụ phương pháp, nhưng ngươi phải bái ta làm thầy!

Trương Huyền nhìn qua.

- Bái sư?

Vốn tưởng rằng đối phương sẽ có yêu cầu gì. Vừa nghe nói như thế, người trung niên sững sờ ở tại chỗ, vẻ mặt hoàn toàn không hiểu.

Học sinh Khương Thư

dtv-ebook.com

Đã thấy cao nhân một lời không hợp ra tay đả thương người, một lời không hợp xoay người rời đi, không để ý tới thế tục.

Một lời không hợp bảo người ta bái sư...

Người trung niên chớp mắt.

Có thể tu luyện tới Tông Sư đỉnh phong, thiên phú của hắn tất nhiên không kém. Hắn lại tự biết, mình cách thiên tài chân chính còn có một khoảng chênh lệch.

Không phải là thiên tài, đối phương vừa mở miệng lại muốn thu làm đệ tử...

Tình huống gì vậy?

- Không sai! Ngươi có thể nghi ngờ, vì sao ta vừa mở miệng lại muốn ngươi bái sư?

Trương Huyền khoát tay áo, ánh mắt mang theo sự thâm thúy và lạnh lùng bình tĩnh:

- Thiên phú của ngươi không phải là quá cao, thực lực cũng không tính là gì cả. Ta coi trọng ngươi ở điểm nào?

- Ta...

Bị nói toạc ra tâm tư, sắc mặt người trung niên thoáng hiện ra vẻ xấu hổ.

- Ngươi vừa cùng con hổ thân đỏ chiến đấu, thân pháp Thương Lãng phối hợp với Hoằng Nghiên Quyền, tuy rằng có chút tinh diệu, nhưng

không có cách nào phát huy ra tất cả uy lực. Nếu như ta không nhìn lầm, bộ Hoằng Nghiên Quyền này của ngươi, chỉ là học được bản thiếu!

Trương Huyền thản nhiên nói.

- Tiền bối, tiền bối... làm thế nào biết được?

Thần sắc người trung niên nhất thời biến đổi, đầy vẻ hoảng sợ.

Thân pháp Thương Lãng là thân pháp tương đối nổi danh ở Thiên Vũ vương quốc, có thể nhìn ra chẳng có gì là lạ. Nhưng Hoằng Nghiên Quyền là tuyệt chiêu độc môn của hắn, là khi xưa trong một lần lịch ra ngoài rèn luyện, hắn ở trong một sơn cốc thần bí phát hiện ra di tích do cường giả Chí Tôn lưu lại, từ trong đó học được.

Quyền pháp lấy người sáng tạo đặt tên, làm một vị tiền bối Hoằng Nghiên sáng chế, khí thế mạnh mẽ, uy lực mười phần, thi triển ra có thể có lực lượng cuồng mãnh cứng rắn lay động man thú.

Tuy rằng vị cường giả này lưu lại trong di tích chỉ là bản thiếu, hắn tu luyện nhiều năm như vậy, lại thông hiểu đạo lí, vẫn trở thành con át chủ bài bảo toàn tính mạng, trước kia hắn rất ít khi sử dụng. Vừa rồi, thời điểm cùng con hổ thân đỏ chiến đấu, tồn tại tâm tư rèn luyện, hắn mới thi triển đi ra. Hắn nằm mơ cũng không nghĩ tới, bị vị tiền bối này liếc mắt liền nhận ra.

Trương Huyền không trả lời câu hỏi của hắn, trên mặt bình tĩnh không dao động:

- Hoằng Nghiên Quyền đại khai đại hợp, lực lượng mạnh mẽ. Nếu như chỉ tu luyện một môn này, cho dù là bản thiếu, cũng không ảnh hưởng tới toàn cục, sẽ không mang đến gánh nặng cho thân thể. Ngươi lại muốn kiêm tu Tam Thốn Chưởng. Lực lượng phát huy ở trong ba tấc, vì gấp gáp đánh thẳng tới thốn kình. Thốn kình và quyền pháp đại khai đại hợp, trên ý định ban đầu tương khắc. Nếu như ta không nhìn lầm, thân thể ngươi hắn có chút bệnh tật, không có cách nào loại bỏ!

- Ta...

Người trung niên lộ ra vẻ mặt hoảng sợ, thân thể run lên, vội vàng ôm quyền, thái độ càng cung kính hơn:

- Tiền bối... nói một chút cũng không sai!

Vừa mới bắt đầu, hắn tu luyện võ kỹ chính là Tam Thốn Quyền.

Sau đó, hắn nhận được Hoằng Nghiên Quyền, mặc dù biết hai bên có thể sẽ tương khắc, vẫn không bỏ được quyền pháp lợi hại như vậy, mạnh mẽ tu luyện. Hắn vốn tưởng rằng dựa vào thân phận của hắn, có thể giải quyết được. Ai biết tu luyện càng sâu, tổn thương đối với thân thể cũng lại càng lớn.

Nhất là mấy năm gần đây, hắn đã cảm thấy thể lực không nhiều bằng lúc trước. Chính vì vậy, hắn mới một lòng muốn thuần phục con hổ thân đỏ tuổi không lớn lắm này. Một khi mình gặp chuyện không may, nó còn có thể bảo vệ chu toàn cho người thân.

- Thân là danh sư, biết rõ quyền pháp tương khắc, vẫn học tập, tổn hại tới bản thân lại không tự biết, là ngu xuẩn.

Trong giọng nói của Trương Huyền mang theo sự lạnh lùng.

- Tiền bối... biết ta là danh sư?

Người trung niên lại nhìn qua, hoàn toàn không thể tin được.

Vừa rồi khi chiến đấu, hắn thi triển ra Hoằng Nghiên Quyền và Tam Thốn Chưởng, đối phương có thể nhìn ra, chẳng có gì là lạ. Nhưng hắn không mang theo huy hiệu, không mặc trường bào danh sư, đối phương làm như thế nào biết được?

Hình như vừa rồi hắn cũng không biểu hiện ra giống như danh sư!

- Cùng hổ thân đỏ chiến đấu, có thể sớm nhanh chóng trốn thoát khỏi công kích lợi hại của đối phương. Mặc dù có nhiều lần chiến đấu đã quen thuộc với nhau, không đáng ngại. Nhưng mỗi một chiêu lại có thể nhắm ngay chỗ thiếu hụt của đối phương làm ra phản kích. Về điểm ấy, không phải danh sư, nói vậy cũng làm không được!

Trương Huyền nói.

Danh sư nắm giữ tâm cảnh Minh Lý cảnh, từ đó có thể thấy được chỗ thiếu hụt, sai lầm trong võ kỹ, do đó tìm ra chỗ cí vấn đề, tiến hành chỉ điểm.

Chính vì vậy, trong các võ giả đồng cấp, danh sư tuyệt đối là cường đại nhất.

Vừa rồi, vị này công thủ có mức độ, tuy rằng cùng man thú cuồng bạo đối chiến, lại hoàn toàn không khẩn trương. Mỗi một chiêu đều có thâm ý. Chỉ cần là người tu luyện, gần như đều có thể nhìn ra chỗ có vấn đề.

Huống gì vừa rồi hắn cùng với con hổ thân đỏ đối chiến, hai bên thi triển võ kỹ, bên trong Đồ Thư Quán từ lâu đã hình thành nội dung liên quan.

- Tiền bối có nhãn lực tốt...

Người trung niên do dự một lát, thoáng sửng sốt một chút, mắt đột nhiên sáng lên:

- Lẽ nào... Tiền bối cũng là một vị danh sư?

Ngoại trừ danh sư, hắn thật sự nghĩ không ra, người nào có thể liếc mắt nhìn ra hắn tu luyện võ kỹ, thân thể tồn tại vấn đề, thậm chí nhìn ra chức nghiệp của hắn.

Trương Huyền chắp hai tay ở sau lưng, gió núi thổi qua, ống tay áo tung bay, giống như tiên nhân:

- Ta quanh năm du lịch bên ngoài, đã rất nhiều năm chưa từng nghe qua người khác xưng hô như vậy!

- Quả nhiên là danh sư...

Nghe được đối phương nói như vậy, mắt người trung niên thoáng chốc sáng lên, đầy kích động.

Đối phương ít nhất là một cường giả Chí Tôn, lại có nhãn lực vượt xa so với hắn, nói rõ... ít nhất là một vị danh sư tam tinh!

Là danh sư, cũng lại có thể lý giải được vì sao vừa thấy mặt đã bảo hắn bái sư.

Danh sư, thân có trách nhiệm truyền đạo học nghề, gặp phải người biết suy sét, có thể giải đáp một chút. Chính vì vậy, mới làm cho cả đại lục, thậm chí nhân tộc, phồn thịnh như vậy.

Mới khiến cho chức nghiệp danh sư này, được mười vạn vạn người kính ngưỡng.

Đẳng cấp danh sư nghiêm ngặt, cấp bậc thấp nhìn thấy cấp bậc cao, vốn có thể xưng hô là lão sư. Cái gọi là bái sư, không tồn tại bất cứ vấn đề gì.

Huống gì, đối phương liếc mắt nhìn ra trên người hắn có vấn đề, còn có thể hỗ trợ thu phục con hổ thân đỏ. Nếu thật muốn bái sư, tuyệt đối là hắn kiếm lời lớn!

- Tiền bối nếu nguyện ý thu nhận ta làm học sinh, là vinh hạnh của ta!

Sắc mặt hắn đỏ lên, cố nén kích động, vội hỏi.

- Không nghi ngờ?

Trương Huyền nhìn qua.

- Vãn bối không dám!

Người trung niên liền vội vàng gật đầu.

Tu vi của đối phương hắn không nhìn ra. Thuần phục một con man thú bước Chí Tôn cảnh, còn có năng lực quan sát kinh người. Cho dù hiện tại đối phương nói mình không phải là danh sư, hắn cũng không tin.

- Con hổ thân đỏ vừa cùng ngươi chiến đấu, cũng là vị thành niên, thực lực vẫn chưa đạt đến cực hạn. Nếu như ngươi có biện pháp có thể khiến cho nó nhanh chóng tăng trưởng, thực lực đạt được Tông Sư đỉnh phong, thần phục ngươi, lại không phải là chuyện khó!

Thấy hắn tin tưởng thân phận danh sư của mình, biết chuyện còn lại là dễ làm, Trương Huyền không nói thêm gì nữa, cho ra lợi ích.

- Cái này... Ta cũng biết. Chỉ là ta thử qua, thật sự nghĩ không ra loại vật phẩm nào có thể làm cho thực lực của nó tăng trưởng...

Người trung niên có chút do dự.

Làm danh sư, kiến thứ bác học, đối với các loại kiến thức thuần thú đều có đọc lướt qua, biết muốn thuần phục đối phương, phải ném cho nó cái nó thích. Đáng tiếc... hắn thử nghiệm qua rất nhiều lần, cũng không biết thứ gì có thể khiến cho con hổ thân đỏ này đột phá.

Dù sao, đối phương không phải là lực lượng bị giam cầm, mà là tuổi tác chưa đủ. Ăn bất kỳ thuốc gì, cũng không có khả năng khiến cho tuổi của nó đột ngột sinh trưởng! Cho dù thật sự có, đó cũng là nuông chiều cho hư, để cho hổ thân đỏ biết được, chỉ biết oán hận. Muốn thuần phục, lại không có khả năng.

- Trên người ngươi có thể có đan dược không?

Trương Huyền thản nhiên nói.

- Có... mấy viên đan dược chữa thương!

Không biết vì sao vị tiền bối này hỏi như vậy, người trung niên có chút do dự, nói.

- Đưa cho ta!

Trương Huyền đưa tay.

- Vâng!

Tuy rằng không biết đối phương vì sao cần đan dược, chỉ có điều người trung niên lại không có quá nhiều do dự, cổ tay lật một cái. Một bình ngọc xuất hiện ở trong lòng bàn tay. Hắn nhẹ nhàng bắn ra, chân khí đẩy xuống, từ từ đưa đến trước mặt Trương Huyền.

Chiêu thức ấy tuy rằng đơn giản, lại cho thấy khống chế của hắn đối với chân khí rất mạnh.

Trong lòng thầm kinh ngạc, trên mặt lại không biểu hiện ra, Trương Huyền tiếp nhận bình ngọc, tiện tay mở ra. Quả nhiên hắn thấy bên trong có chứa chừng mười viên đan dược trơn nhẵn êm dịu, tự nhiên đều đạt tới cấp bậc nhị phẩm.

Đan dược nhị phẩm, mỗi một viên đều có giá trị xa xỉ. Hơn mười viên đặt chung vào một chỗ, giá tiền sợ rằng đã vượt quá ngàn vạn. Tùy tiện đeo ở trên người, trực tiếp ném qua, chỉ sợ cũng chỉ có danh sư mới có phách lực như thế.

Đổ những đan dược này vào lòng bàn tay, tinh thần hắn thoáng động. Chân khí thiên đạo tinh thuần, lập tức dũng mãnh tràn vào trong đó, ép chừng mười viên đan dược thành một viên thuốc cực lớn.

Muốn trợ giúp một man thú vị thành niên đột phá hạn chế của bản thân, trừ khi huyết mạch tiến thiên, không có phương pháp nào khác. Loại thuốc nào có thể làm được, Trương Huyền cũng không biết được rõ ràng. Chỉ có điều hắn biết... chân khí thiên đạo của hắn có thể!

Đối phương chỉ có Tông Sư đỉnh phong. Hắn cách Tông Sư cảnh cũng không xa, hai bên chênh lệch không quá nhiều. Hiệu quả của chân khí thiên đạo vẫn còn rất lớn.

Chỉ có điều, chân khí thiên đạo quá mức cao cấp, đối phương lại là danh sư, năng lực quan sát kinh người. Muốn giúp đối phương thăng cấp, chuẩn bị không tốt lại sẽ phát hiện ra vấn đề, khiến cho hắn ngụy trang nửa ngày, bị hủy hoại chỉ trong chốc lát.

Hơn nữa, sử dụng chân khí thiên đạo trực tiếp rót vào kinh mạch thăng cấp, phải làm cho đối phương không phản kháng mới được. Dù sao cũng không có khả năng chạy tới đánh cho con hổ thân đỏ bất tỉnh.

Cho dù muốn, cũng làm không được!

Rót chân khí vào bên trong đan dược, một khi đan dược dung hòa, chân khí lại sẽ tự động tiến vào trong cơ thể, theo máu tuần hoàn, do đó tinh lọc huyết mạch, cũng đồng dạng có thể đạt được công hiệu khiến cho man thú thăng cấp huyết mạch.

Chỉ là làm như vậy, tương đối lãng phí đan dược. Đan dược cấp bậc càng cao, dung nạp chân khí cũng càng nhiều. Mà lần này, đan dược mấy ngàn vạn kim tệ chẳng khác nào lãng phí.

Đương nhiên, đối với Trương Huyền mà nói, không có vấn đề gì. Dù sao là của người phúc ta.

Sử dụng mấy nghìn vạn đổi lấy sự thuần phục của một con man thú Tông Sư đỉnh phong... Chuyện này tuyệt đối là buôn bán lời.

- Được, ta đã chế luyện lại lần nữa đan dược của ngươi một chút. Chỉ cần đưa thứ này cho con hổ thân đỏ dùng, là có thể lập tức đột phá. Làm thế nào khiến cho nó thần phục với ngươi, vậy phải xem thủ đoạn của ngươi sau đó!

Hắn búng ngón tay một cái, viên thuốc bắn thẳng về phái người trung niên.

Hắn không có thủ pháp giống như đối phương nâng vật nặng dễ dàng giống như nâng vật nhẹ, không thể làm gì khác hơn là sử dụng loại biện pháp ngu ngốc này.

- Vâng!

Tiện tay tiếp nhận đan dược, vẻ mặt người trung niên mê man, có chút không quá tin tưởng.

Những đan dược chữa thương này, hắn mua được từ nghiệp đoàn luyện đan sư, không có bất kỳ đặc biệt gì. Ở trong tay vị tiền bối này một hồi, tối đa biến hơn mười viên đan dược thành một viên. Như vậy... là có thể khiến cho con hổ thân đỏ thăng cấp sao?

Dù thế nào hắn cũng cảm thấy có chút không đáng tin cậy?

- Ngươi bây giờ đưa qua cho nó dùng đi!

Trương Huyền cũng không giải thích.

- Vâng!

Trong lòng hắn nghi ngờ, nghĩ đến đối phương có thể là danh sư tam tinh, cường giả Chí Tôn cảnh, không có khả năng lừa gạt mình, người trung niên gật đầu một cái, cất viên thuốc xong, thân thể phóng về phía con hổ thân đỏ vừa bỏ chạy.

Trương Huyền cũng không qua, yên tĩnh đứng ở trên lưng Khiếu Thiên thú chờ.

Khoảng chừng qua một canh giờ, một hồi nổ lớn kịch liệt vang lên, người trung niên cưỡi ở trên lưng của con hổ thân đỏ đi tới trước mặt.

Lần này hắn lại không do dự, nhảy xuống khỏi hổ lưng, lập tức quỳ rạp xuống đất:

- Học sinh Khương Thư, bái kiến lão sư!

Triệu Nhã bị đùa giỡn

dtv-ebook.com

- Ừ!

Nhìn thấy được con hổ thân đỏ loanh quanh ở bên cạnh người trung niên Khương Thư, tu vi quả nhiên thăng cấp đến Tông Sư đỉnh phong, biết nó đã thần phục, Trương Huyền thoả mãn gật đầu. Hắn thản nhiên nhìn qua, âm thanh hoàn toàn không có chút dao động nào.

- Vi sư Dương Huyền, chỉ là đi ngang qua Thiên Vũ vương thành, ở chỗ này một thời gian ngắn. Trong lúc này, chúng ta có danh thầy trò. Sau khi rời đi, ngươi vẫn là ngươi, ta vẫn là ta, chỉ là có duyên phận bèo nước gặp nhau mà thôi. Không thể sử dụng tên của ta, đi khắp nơi giả danh lừa bịp, bằng không, giết chết không cần luận tội!

Mục đích hắn thu người học sinh này, là để hình thành trang sách màu vàng, tất nhiên không có khả năng luôn dẫn theo. Hắn sớm nói rõ ràng.

- Vâng!

Khương Thư gật đầu, thoáng lộ ra vẻ thất vọng.

Vừa rồi nghe đối phương muốn hắn bái sư, mặc dù không từ chối, trong lòng vẫn còn có chút kháng cự.

Chờ tới khi hắn thật sự đưa viên thuốc đó cho con hổ thân đỏ dùng, nó quả nhiên đột phá. Lúc này hắn mới biết, có thể bái nhập làm môn hạ của người như thế, là may mắn tới mức nào.

Đan dược chữa thương bình thường, tiện tay chế luyện một hồi, biến thành bảo vật khiến cho man thú đột phá. Loại thủ đoạn này, cho dù hắn kiến thức rộng rãi, cũng chưa từng nghe nói qua.

Chỉ riêng chiêu thức ấy, vị trước mắt này sợ rằng không chỉ đơn giản là danh sư tam tinh như vậy.

- Không biết lão sư ở nơi nào, học sinh cũng tiện lúc nào đó tới bái kiến!

Biết có thể trở thành học sinh của đối phương trong một khoảng thời gian, cũng là buôn bán có lời, áp chế sự thất vọng, Khương Thư ôm quyền hỏi.

- Ta tạm thời còn không có xác định được nơi dừng chân. Có, sẽ phái người tới nói cho ngươi biết!

Trương Huyền khoát tay:

- Được rồi, ngươi đi về trước đi!

Khiến cho hắn cảm kích, hình thành trang sách màu vàng, không thể nào là chuyện thoáng cái liền xong. Ngày hôm nay thu làm học sinh, đồng thời khiến cho hắn có tín nhiệm nhất định, đã coi như là tiến bộ rất lớn.

Nếu như lại bước nhanh hơn, sợ rằng làm không tốt sẽ có hoàn toàn ngược lại.

- Vâng!

Biết cao nhân có phong thái của cao nhân, Khương Thư không dám nhiều lời, lại nhảy lên trên con hổ thân đỏ, xoay người rời đi.

- Vù!

Đối phương rời khỏi đó, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm.

Ở trước mặt danh sư ngụy trang cao nhân, vẫn rất phiền phức.

Dù sao năng lực quan sát của đối phương kinh người. Có chút sai lầm, lại vô cùng có khả năng xảy ra vấn đề.

- Đúng rồi, quên mất vị trí Thiên Vũ học viện!

Vốn muốn hỏi thăm một chút về vị trí Thiên Vũ học viện, sau đó sẽ thu mấy học sinh, một lần bồi dưỡng, nhiều đường thao tác. Kết quả hắn lại quên mất. Chỉ sợ cũng chỉ có thể trở về thành tìm người hỏi.

Hắn lại trở lại vương thành.

Lần này không có ai theo dõi, cũng không có chuyện gì khác. Hắn hỏi đường lại đơn giản hơn nhiều.

Thiên Vũ học viện, là đất tập trung nhân tài lớn nhất trong vương thành, gần như người người đều biết.

Rất nhanh hắn đã hỏi thăm ra vị trí cụ thể.

Không ngờ Danh Sư Đường ở gần đó, gần dải đất trung tâm của thành thị. Đi bộ tới đó, ít nhất phải mất một, hai canh giờ.

Nghe được xa như vậy, Trương Huyền vốn còn muốn đi suốt đêm tìm người lừa dối, đành phải dừng lại.

Đi tới Thiên Vũ vương thành, trời đã tối, ăn, sát hạch thi họa sư thêm đọc sách, giằng co hơn một canh giờ. Hiện tại xử lý người đánh lén, thu Khương Thư làm học sinh, lại qua thêm hơn một canh giờ. Dựa theo thời gian kiếp trước, đã gần mười một giờ khuya.

Lúc này lại chạy tới, tới nơi cũng gần như đều đã ngủ. Hơn nửa đêm đi thu nhận người... Chuẩn bị không tốt sẽ bị xem trở thành người từ mộ phần nào đó bò ra, lại chôn vào.

- Vẫn là thôi đi. Ngày mai lại nói. Tìm một chỗ nghỉ ngơi một đêm đã!

Liên tục chạy đi, lại thêm sát hạch, chiến đấu, thể hiện, hắn đã mệt mỏi rã rời.

- A? Thiên Vũ lữ quán? Lại ở nơi này đi!

Ở trên đường phố đi một hồi, nhìn trái nhìn phải một vòng, một lữ quán xuất hiện ở trước mắt. Hắn nhấc chân đi vào.

Lữ quán rộng rãi sạch sẽ. Hắn tiến vào đại sảnh hỏi thăm một chút. Thấy vẫn còn phòng trống, hắn liền tiến vào trong.

Hắn vừa đi vào phòng ở, mấy bóng người liền sốt ruột đi tới đại sảnh.

- Triệu Nhã còn chưa có trở lại?

- Đúng vậy, Lưu sư!

Vương Dĩnh rụt rè nói.

- Ta không phải đã bảo các ngươi bất kể tìm được hay không tìm được, trong một canh giờ đều phải trở về sao? Hiện tại đã lâu như vậy, thế nào còn chưa về?

Lưu sư mày nhăn lại.

- Chúng ta... vừa ra khỏi cửa lại đi, vừa mới trở về ta không thấy nàng, còn cho rằng nàng đã trở về phòng. Không nghĩ tới, đợi một hồi còn không có xuất hiện...

Vương Dĩnh nói.

- Như vậy đi, Lục Tầm, ngươi dẫn theo Trịnh Dương đi về phía đông tìm kiếm. Tôn Cường ngươi và Lưu Dương, Viên Đào đi phía tây tìm xem. Ta và Vương Dĩnh, Hoàng Ngữ đi phía bắc. Phía nam là cửa thành, lại không cần đi!

Lưu sư căn dặn:

- Bất kể như thế nào, giống như lần trước quy định, trong một canh giờ phải trở về!

- Vâng!

Mọi người gật đầu, nhấc chân đi ra ngoài.

...

Bạch Thiềm y sư gần đây đường quan rộng mở.

Sau khi từ Hồng Liên sơn mạch trở về, tất cả y sư nhìn thấy hắn đều cung kính lễ độ, cực kỳ tôn kính.

Thậm chí tới hội trưởng nghiệp đoàn y sư, thái độ đều không bình thường.

Trước đây hắn vẫn chịu đủ vắng vẻ, hiện tại thoáng một cái trở thành tiêu điểm chú ý của tất cả mọi người. Trước đây những nhị tinh y sư này không cho mặt không cho mũi, hiện tại ở trước mặt hắn cũng không dám nói chuyện lớn tiếng...

Điều này khiến cho trong lòng hắn càng lúc càng cao hứng, càng lúc càng thoả mãn với cuộc sống bây giờ.

- Không nghĩ tới bị người đập hôn mê ở trong ngõ hẻm, lại được loại lợi ích này...

Ngày hôm nay cùng hội trưởng xưng huynh gọi đệ uống rượu một hồi, đi trên đường đầu đã có chút choáng váng hoa mắt.

Khởi điểm của cuộc đời hắn, chính là ở Hồng Liên thành bị người đập cho choáng váng.

Sau khi tỉnh lại, thái độ của vô số y sư đối với hắn lại thay đổi.

Suy nghĩ một chút hắn cũng cảm thấy có phải mình đang nằm mơ hay không.

Đương nhiên, trải qua mấy ngày, hắn coi như là hoàn toàn hiểu rõ.

Ngày đó người thanh niên cùng Mạc Vũ công chúa xuất hiện, đập cho hắn choáng váng, sau đó mượn danh tiếng và dáng vẻ của hắn, cứu đại

dược vương.

Những y sư cố ý lấy lòng, gần gũi với hắn, thứ nhất, là muốn thông qua quan hệ của mình, từ chỗ đại dược vương mua được dược liệu với giá thấp hơn, tốt hơn. Thứ hai, cũng muốn biết cái gì gọi là khế ước cổ, lại chữa trị như thế nào.

Lúc đó hắn chỉ nằm ở trong ngõ hẻm lạnh như băng, y phục cũng bị lột, làm sao có thể quen biết với đại dược vương nào? Hắn tất nhiên cũng không biết cái gọi là khế ước cổ...

Nhưng thật vất vả xoay người, được nhiều người coi trọng như vậy, lại phủ nhận như vậy, chẳng phải mất mặt xấu hổ, rất dễ dàng bị người ta đánh chết?

Suy đi nghĩ lại, hắn vẫn nói dối đến bây giờ.

Một khi gặp phải người khác hỏi thăm chuyện của đại dược vương, hắn lại cắn chặt răng, nói sang chuyện khác.

Thấy hắn không nói, mọi người biết có khả năng dính dáng tới bí mật, lại không hỏi thêm nữa. Địa vị của hắn trái lại càng cao hơn.

Kết quả này khiến cho hắn đầy hưng phấn. Vừa gặp phải hẻm nhỏ hắn liền chui vào, chờ mong lại bị đánh ngất xỉu, kiếm lấy danh tiếng lớn hơn nữa.

Ngày hôm nay từ biệt hội trưởng, một mình về phủ, hắn nhìn thấy được một ngõ nhỏ, đang muốn đi vào. Hắn liền nhìn thấy một thiếu nữ đã đi tới trước mặt.

Nữ hài tuổi không lớn lắm, dáng vẻ chỉ có mười sáu, mười bảy tuổi, diện mạo lại đặc biệt xinh đẹp, hơn tất cả mỹ nữ hắn từng gặp. Thậm chí ngay cả Mạc Vũ công chúa được xưng là đệ nhất mỹ nữ của Thiên Vũ vương quốc, vừa so sánh với nàng, cũng kém một mảng lớn.

Hắn có tiếng là háo sắc. Nguyên nhân chính vì như vậy, trước đây Mạc Vũ mới không định gặp. Giả vờ cao nhân lâu như vậy, đột nhiên nhìn thấy được không có ai, hơn nữa dưới tác dụng của rượu, nhất thời hai mắt hắn tỏa sáng.

...

Biết Trương lão sư xuất hiện ở nghiệp đoàn thi họa sư, đám người Triệu Nhã rời khỏi lữ quán tìm kiếm khắp nơi.

Vì hiệu suất cao hơn, mọi người phân chia nhau ra hành sự.

Tất cả con đường, tửu lâu xung quanh bọn họ gần như đã tìm qua một lượt, tự nhiên lại hoàn toàn không có một chút bóng dáng nào.

Vừa đi tới hẻm nhỏ này, Triệu Nhã dụi dụi con mắt, thoáng lộ ra vẻ mệt mỏi rã rời, dự định quay về nơi ở lại nói sau. Chợt nàng liền nhìn thấy một lão già vẻ mặt đáng khinh, tiến tới trước mặt.

- Uống rượu một mình không vui. Vị cô nương này, nếu không theo ta uống vài chén?

Bạch Thiềm y sư ngăn cản ở phía trước.

- Tránh ra!

Đôi mi thanh tú của Triệu Nhã thoáng nhíu lại.

Thể chất thuần âm mở ra, dung mạo, khí chất của nàng có sự thay đổi về chất. Loại quấy rầy này, nàng vẫn thường gặp. Chỉ có điều gần như đều là tuổi tác tương tự. Một lão đầu cũng có thể làm gia gia của nàng xuất hiện, khiến cho sắc mặt nàng khó coi.

- Nếu như không tránh?

Bạch Thiềm y sư hừ một tiếng.

Hiện tại đã gần nửa đêm, con đường phía trước không còn náo nhiệt, gần như không có người qua. Hơn nữa cho dù có người, nhìn thấy được trang phục hoa lệ đắt tiền của hắn, sợ rằng cũng không dám ra mặt.

- Đâm đầu vào chỗ chết!

Thấy bộ dạng và vẻ mặt lưu manh của người này, đôi mi thanh tú của Triệu Nhã nhíu lại, cổ tay lật một cái, trường kiếm xuất hiện ở trong lòng bàn tay.

Thể chất thuần âm vận chuyển tới cực hạn, kiếm khí âm u lạnh lẽo, đâm thẳng về phía người trước mắt này.

- Không biết điều!

Thấy Triệu Nhã cũng dám dùng kiếm với hắn, Bạch Thiềm y sư hừ lạnh, nắm lấy.

Trường kiếm rơi vào trong lòng bàn tay của đối phương.

Bạch Thiềm y sư ở trước mặt Trương Huyền bị một quyền đập cho hôn mê, nhưng thật ra là cường giả Thông Huyền cảnh đỉnh phong. Loại người chỉ mở ra hai huyệt đạo giống như Triệu Nhã, căn bản không có thể chống lại.

- Nguy rồi!

Trường kiếm bị đoạt, trong lòng Triệu Nhã thầm rùng mình. Nàng biết thực lực của người trước mắt này, mình căn bản không thể chống lại. Nàng phóng người, lao thẳng về phía lữ quán.

Thể chất thuần âm của nàng mở ra, tốc độ mặc dù thua Vương Dĩnh, nhưng cũng cực nhanh. Ở đây cách chỗ ở đã không xa. Chỉ cần tới chỗ đó, Lưu sư đứng ra, lại bảo đảm có thể đánh cho kẻ ngu ngốc, không dám nói thừa.

- Còn muốn trốn? Chạy thoát sao?

Thật vất vả mới gặp được mỹ nữ như thế, Bạch Thiềm làm sao có thể để cho nàng chạy thoát. Hắn đuổi sát theo phía sau.

- Triệu Nhã?

Chạy như điên một hồi, Triệu Nhã chạy tới đại sảnh của lữ quán, vừa lúc gặp được đám người Lưu sư đang dự định ra.

- Thế nào?

- Đã xảy ra chuyện gì?

Thấy nàng vội vàng xông vào, mọi người đầy nghi ngờ.

- Lão nhân này đùa bỡn ta...

Triệu Nhã chỉ về phía sau.

Lúc này Bạch Thiềm y sư cũng đi vào đại sảnh.

- Cái gì?

Nghe được nàng bị đùa giỡn, đám người Trịnh Dương nhất thời giận dữ, nhướng mày, lại muốn xông lại.

- Khoan đã!

Lưu sư liếc mắt nhìn ra được thực lực của đối phương, ngăn cản mấy người.

Bạch Thiềm y sư nhìn thấy được lại có người ở đây, ánh mắt lóe lên:

- Thảo nào chạy nhanh như vậy, hóa ra có người ở đây! Nếu như vậy thì dễ làm rồi!

Làm người lão luyện, loại cảnh tượng này hắn đã sớm nhìn thấy nhiều lần, một chút cũng không sợ.

- Không biết vị bằng hữu này đuổi theo học sinh của ta có chuyện gì?

Biết đây là Thiên Vũ vương thành, ngư long hỗn tạp, Lưu sư tuy rằng tức giận, nhưng cũng mạnh mẽ kìm chế, bước lên trước, ôm quyền nói.

- Tiểu cô nương này trộm đồ của ta, cho nên ta đuổi qua đòi lại! Nếu các ngươi quen nhau, vậy là dễ làm rồi. Hoặc là giao đồ vật ra, hoặc là, giao nàng cho ta xử lý!

Bạch Thiềm y sư khoát tay, thản nhiên nói.

- Trộm đồ của ngươi? Ngươi... nói bậy!

Không nghĩ tới người này đùa giỡn nàng, lại còn đánh ngược lại, nói nàng trộm đồ, Triệu Nhã nhất thời tức giận, khuôn mặt đỏ lên, thiếu chút nữa thì bùng nổ.

Vu oan hãm hại

dtv-ebook.com

- Không biết các hạ mất thứ gì?

Lưu sư làm sao có thể không nhìn ra được đối phương là cố ý nói như vậy. Lông mày hắn nhíu lại một cái.

- Tại hạ mất một gốc dược liệu vô cùng trân quý!

Bạch Thiềm y sư sớm đã quen với chuyện này, thản nhiên nói:

- Lập tức giao dược liệu ra, bằng không, ta sẽ lập tức báo lên trên, nhốt các ngươi vào đại lao!

- Lưu sư, ta không lấy bất kỳ vật gì của hắn. Là hắn ngậm máu phun người!

Triệu Nhã sốt ruột giải thích.

- Đúng vậy, Lưu sư, phụ thân của Triệu Nhã chính là thành chủ Bạch Ngọc Thành, muốn cái gì có cái đó, làm sao có thể trộm đồ!

- Bản thân Trương lão sư chính là luyện đan sư, dược liệu gì mua không được, còn cần phải trộm?

Đám người Trịnh Dương cũng bước lên trước.

Ở chung cùng nhau lâu như vậy, bọn họ tất nhiên tin tưởng tính tình Triệu Nhã làm sao có thể trộm đồ của lão đầu xấu xa này?

- Ừ!

Lưu sư xua tay cắt nang lời nói của mọi người, ngẩng đầu nhìn qua:

- Tại hạ danh sư nhất tinh của Bắc Vũ vương quốc, Lưu Lăng! Dẫn mấy học sinh đi tới nơi này. Có khả năng trong lúc đó có chút hiểu nhầm...

Nói xong cổ tay lật một cái, một cái lệnh bài đại biểu thân phận xuất hiện ở trong lòng bàn tay.

- Danh sư nhất tinh?

Bạch Thiềm y sư thoáng sửng sốt một chút.

Danh sư ở Thiên Vũ vương thành có địa vị cực cao. Dưới cùng cấp bậc, y sư còn xa mới có thể so sánh được.

Chỉ có điều ở Thiên Vũ vương thành, chức cao chân chính chính là danh sư nhị tinh. Nhất tinh còn kém một chút.

Lại nói, cường long không ép rắn địa đầu. Danh sư thì thế nào? Chỉ cần không phải là Thiên Vũ vương thành, có ít nhất một vạn loại phương pháp, khiến cho hắn nói không ra lời.

Nghĩ tới những điều này, còn muốn tới mấy ngày qua, một ít y sư nhất tinh nhìn thấy hắn cũng đều cung kính lễ độ, khí thế lại lên cao, sắc mặt hắn trầm xuống:

- Hiểu nhầm? Lão phu ở nghiệp đoàn y sư, ngay cả hội trưởng cũng phải kính nể, e sợ ba phần. Ngươi nói ta vu oan hãm hại học sinh nho nhỏ của ngươi sao?

- Tại hạ không phải ý này...

Đã cho thấy thân phận, đối phương vẫn nói chuyện như vậy, Lưu sư vội vàng giải thích.

Danh sư nhất tinh ở Bắc Vũ vương quốc, Thiên Huyền vương quốc, địa vị được tôn sùng, ai cũng không dám mạo phạm. Nhưng đến loại Thiên Vũ vương quốc nhất đẳng này, tầm quan trọng lại nhất thời giảm bớt.

Một ít gia tộc thế lực lợi hại, thậm chí còn được cung phụng nhiều hơn một chút.

Chính vì vậy, thân phận này tuy rằng khiến cho không ít người kiêng kỵ, thế lực lớn thật sự, người có bối cảnh, cũng sẽ không quá mức quan tâm. Trừ khi... đạt được cấp bậc nhị tinh!

Phía sau có Danh Sư Đường, hắn tuy rằng không quá sợ hãi, cũng không ai dám làm gì hắn. Nhưng đám người Triệu Nhã lại không giống hắn.

Người không quen với cuộc sống ở đây, một khi không giải quyết cho tốt, tranh cãi lên, phiền phức không ít.

Thậm chí thật sự bị chơi xấu, còn ảnh hưởng tới danh dự danh sư của mình.

- Không phải ý này, vậy ngươi nói vậy là có ý gì? Người học sinh này của ngươi trộm đồ của ta, ta cũng đuổi theo tới đây, chẳng lẽ còn không thể lấy được về?

Bàn tay Bạch Thiềm y sư vẫy một cái, khí thế tăng cao.

Hắn biết đối phương kiêng kỵ cái gì, càng thêm không kiêng nể gì cả.

- Mấy ngài, đây là thế nào?

Tiếng hai bên tranh cãi rất lớn. Nhưng vào lúc này, lão bản Thiên Vũ lữ quán vội vã chạy tới.

- Mấy vị khách hàng này của ngươi, có người trộm đồ của ta, ngươi nói thế nào?

Bạch Thiềm y sư tiện tay kéo qua một cái ghế, ngồi xuống.

- Chuyện này...

Lão bản lộ ra vẻ mặt sốt ruột.

Vừa nghe tiểu nhị nói, một bên là danh sư nhất tinh, một bên là Bạch Thiềm y sư của nghiệp đoàn y sư như mặt trời ban trưa chạm tay có thể bỏng, ai hắn cũng đắc tội không nổi.

- Ta cũng không phải là ngươi khó khăn. Nếu ngươi không giải quyết được, đi mời đội tuần tra, nói vậy bên ngoài lại có!

Mí mắt vừa nâng lên, Bạch Thiềm y sư không có sợ hãi. Danh sư ở loại địa phương nhỏ như Bắc Vũ vương quốc tới mà thôi... Căn bản không đủ khiến cho hắn sợ hãi.

- Vâng vâng!

Lão bản thở phào nhẹ nhõm, vội vàng ra hiệu. Tiểu nhị nghe được phân phó, vội vàng chạy ra ngoài.

Thiên Vũ vương thành lớn như vậy, mỗi ngày đều có các loại tranh đấu, cần phải kịp thời xử lý, mới có khả năng giữ gìn trị an. Đội tuần tra, chính là đội ngũ giữ gìn trị an do vương thất phái chuyên môn chịu trách nhiệm.

Một khi gặp phải phiền phức, có thể đi thông báo, để cho bọn họ qua.

- Cái này... Không biết các hạ mất dược liệu gì? Muộn thế này kinh động tới đội tuần tra cũng không tiện, không bằng giải quyết riêng!

Nghe nói muốn tìm đội tuần tra, Lưu sư không thể làm gì khác hơn là ôm quyền nói.

Ở trên địa bàn của người khác, lại chút chuyện không tốt, đội tuần tra khẳng định nghe hắn. Nếu quả thật kết luận Triệu Nhã trộm đồ của đối phương, hỏi thăm, thẩm vấn các loại, phiền phức sẽ rất nhiều.

Nếu như một mình hắn, tất nhiên không sợ, không có mệnh lệnh Danh Sư Đường, ai cũng không dám bắt người.

Nhưng đám người Triệu Nhã đến từ loại địa phương nhỏ Thiên Huyền vương quốc này, lại không có thân phận lợi hại gì, một khi điều tra, không một hai tháng khó có thể kết thúc. Lại nói, tiến vào đại lao, còn không phải là đối phương muốn nói cái gì thì nói cái đó sao?

Hắn nhận ủy thách của "đại sư huynh" dẫn học sinh qua. Nếu chẳng may bị giam lại, nhìn thấy "đại sư huynh" hắn biết ăn nói như thế nào?

Cho nên, hắn dự định dàn xếp ổn thoả, để tránh phiền phức.

- Mất dược liệu gì? Nếu muốn biết, ta lại nói cho ngươi biết. Ta mất một gốc Thiết Thanh Hoa nghìn năm. Bán ra... Giá trị chí ít một ngàn vạn kim tệ. Giải quyết riêng cũng tốt. Hoặc là, bồi thường một ngàn vạn kim tệ, hoặc là, giao nữ hài này cho ta xử lý.

Bạch Thiềm y sư dương dương đắc ý nhìn qua.

Tiểu tử này, muốn giải quyết riêng sao? Xem ta chơi chết các ngươi hay không!

- Ngươi... nói bậy!

- Ngậm máu phun người

Triệu Nhã không nghĩ tới đối phương vô sỉ như vậy, tức tới mức mặt đỏ bừng, hít thở dồn dập.

Đám người Trịnh Dương mỗi một người cũng xiết chặt nắm đấm.

- Thiết Thanh Hoa nghìn năm?

Sắc mặt Lưu sư cũng có chút khó coi.

Là danh sư, hắn tuy rằng không tinh thông y dược, cũng đã nghe nói qua Thiết Thanh Hoa, là một loại dược liệu trân quý, đặc biệt là đạt được nghìn năm, càng trân quý. Nếu thật sự muốn bán ra, một ngàn vạn kim tệ, sợ rằng cũng không nhất định có thể mua được.

Một ngàn vạn kim tệ, hắn tích lũy nhiều năm như vậy mặc dù có, nhưng thoáng cái bị người ta lừa đi nhiều như vậy, cho dù là hắn cũng cảm thấy không thể chịu đựng được.

- Không sai!

Ngón tay Bạch Thiềm y sư gõ bàn, mí mắt nâng lên:

- Ta vừa mua được dược liệu này, va chạm tới người học sinh này của ngươi, đã không thấy tăm hơi. Không phải là nàng trộm thì ai trộm? Hoặc là đền tiền. Không muốn đền tiền, để ta bắt nàng trở lại tra hỏi. Bằng không, cùng lắm thì ta lại nói chuyện này ra ngoài, nói ngươi dung túng học sinh ăn cắp, xem Danh Sư Đường có thể xử lý hay không.

Vừa nói hắn vừa rót một chén nước trên bàn, vẻ mặt đắc ý nhìn qua.

- Chuyện này...

Sắc mặt Lưu sư tái xanh.

Đối phương xem ra nắm chặt nhược điểm của danh sư.

Phàm là danh sư, đều yêu quý danh tiếng. Nếu như thật sự bị hắn vu oan hãm hại dung túng học sinh ăn cắp, sau này còn sát hạch nhị tinh thế nào? Làm sao có thể gặp người?

Xôn xao!

Gian phòng đang nặng nề, một đám người đã đi tới. Đó là tiểu nhị đi mời đội tuần tra.

Những người này mỗi người đều có thực lực Ích Huyệt cảnh. Người đi đầu kia còn là cường giả Thông Huyền cảnh.

Toàn thân mặc khôi giáp, cầm trường kiếm trong tay, khiến người ta có một loại cảm giác thiết huyết lạnh như băng.

- Ra mắt Bạch Thiềm y sư!

Người trong đội tuần tra đi tới phòng khách, vừa liếc mắt thoáng nhìn, liền nhận ra Bạch Thiềm, tiến lên ôm quyền.

Nếu nói gần đây trong toàn bộ vương thành người có danh tiếng nổi nhất là ai, tất nhiên là tam công chúa điện hạ Mạc Vũ. Về phần người thứ hai, chỉ sợ cũng phải kể tới người ngồi trước mắt này.

Có người nói hắn giải quyết được chứng bệnh ngay cả y sư tam tinh cũng không nhìn ra, thực lực chân chính, sợ rằng đã vượt qua tam tinh, đạt được cảnh giới cao hơn. Chỉ là tu vi không đủ, mới không đi thi hạch.

- A, hóa ra là Diêu đội trưởng!

Mí mắt vừa nâng lên, Bạch Thiềm cũng nhận ra đối phương, bàn tay vẫy một cái:

- Nếu là ngươi lại dễ giải quyết. Nữ hài kia trộm dược liệu do đại dược vương vừa đưa cho ta, Thiết Thanh Hoa nghìn năm. Ngươi xem chuyện này nên xử lý như thế nào!

- Đại dược vương?

Sắc mặt Diêu đội trưởng thoáng đổi.

Đại dược vương danh tiếng cực lớn, đại biểu cho Độc Điện. Chính vì vậy, ở Hồng Liên thành gần như cũng là bá chủ một phương. Thiên Vũ vương thất cũng chưa bao giờ xuất binh.

Dược liệu do đại dược vương tự mình đưa cho hắn, xem ra lời đồn đại là sự thật. Chuyện này phải cẩn thận xử lý.

- Ngay cả dược liệu của Bạch Thiềm y sư cũng dám trộm? Thật to gan!

Hừ lạnh một tiếng, Diêu đội trưởng bước lên trước, đi tới trước mặt Lưu sư:

- Vị danh sư này, ta kính trọng thân phận của ngươi, sẽ không động thủ. Mau giao người học sinh này của ngươi ra! Để cho ta mang về thẩm vấn. Yên tâm đi, đội tuần tra công bằng chính trực. Nếu quả thật là trong sạch, tất nhiên sẽ xử quyết công bằng chính trực cho các ngươi. Nếu thật sự trộm đồ, cho dù ngươi là danh sư, chúng ta cũng không ngại, ầm ĩ đến tai Danh Sư Đường!

- Chuyện này... vẫn mong đừng vội vàng. Chúng ta nguyện ý giải quyết riêng!

Thấy hai bên quen biết, biết một khi Triệu Nhã bị bắt, nhất định sẽ bị tội danh trộm đồ phải bắt giam, Lưu sư hít sâu một hơi, nói.

- Lưu sư, không được!

- Triệu Nhã không trộm đồ, vì sao phải giải quyết riêng?

- Không sai, Lưu sư, một khi giải quyết riêng, chẳng khác nào thừa nhận Triệu Nhã cầm đồ của bọn họ. Đối với danh tiếng lão sư của ngài, sẽ có tổn hại cực lớn...

...

Nghe được Lưu sư muốn giải quyết riêng, đám người Trịnh Dương, Lục Tầm sốt ruột la lên.

Một khi giải quyết riêng, lại cho thấy mình chột dạ, thật sự trộm đồ, danh dự của Lưu sư sẽ bị hao tổn thật lớn. Truyền tới Danh Sư Đường, thậm chí cũng sẽ tiếp nhận điều tra.

Như vậy thật sự lại trăm miệng khó cãi.

- Được rồi! Tất cả câm miệng!

Lưu sư khoát tay.

Không giải quyết riêng, Triệu Nhã tất nhiên cũng sẽ bị bắt trở lại thẩm vấn. Dẫn học sinh tới còn đánh mất, bảo hắn có mặt mũi nào đi gặp "đại sư huynh"?

- Giải quyết riêng?

Không nghĩ tới vị danh sư này vì học sinh, ngay cả một ngàn vạn kim tệ cũng bỏ ra được, Bạch Thiềm y sư chắt lưỡi. Hắn lập tức cười lạnh một tiếng:

- Giải quyết riêng cũng có thể. Ta vừa rồi suy nghĩ một chút, gốc cây Thiết Thanh Hoa nghìn năm này, vô cùng trân quý. Một ngàn vạn căn bản mua không được. Đại khái cần phải năm nghìn vạn kim tệ. Ngươi lấy kim tệ tới, ta liền rời đi. Nếu không lấy ra được, thật ngại qua, người hôm nay ta nhất định dẫn đi!

- Năm nghìn vạn? Ngươi... Dược liệu gì có thể đáng giá như thế?

- Vừa mới là một nghìn vạn, lập tức tăng giá. Đáng giận...

...

Nghe người này thoáng một cái nói tăng giá dược liệu lên năm nghìn vạn, tất cả mọi người phát điên rồi. Mỗi một trợn mắt nhìn.

Lưu sư cũng xiết chặt nắm đấm.

Hắn trở thành danh sư nhiều năm như vậy, đâu chịu nổi cơn giận này!

- Thế nào? Muốn giải quyết riêng cũng nhanh một chút. Đừng ở chỗ này dây dưa. Thời gian của ta quý giá, không có thời gian tiêu hao cùng với các ngươi!

Bạch Thiềm y sư nâng chén trà lên, vẻ mặt đắc ý nhìn qua.

- Ngươi...

Khuôn mặt Lưu sư tái nhợt.

- Lưu sư, ta đi cùng với bọn họ. Rõ ràng là hắn đùa bỡn ta, ngược lại vu oan hãm hại ta ăn cắp dược liệu. Ta không tin, toàn bộ Thiên Vũ vương quốc không có vương pháp!

Triệu Nhã bước lên trước, cất cao giọng nói.

...

Bên trong căn phòng, Trương Huyền rửa mặt xong đang muốn đi ngủ, đột nhiên sửng sốt.

- Nghe giống như... Triệu Nhã? Lẽ nào bọn họ tới?

Đánh người (1)

dtv-ebook.com

Ở chung hơn nửa tháng, giọng điệu của Triệu Nhã như thế nào, hắn nghe sao có thể không biết. Cái giọng điệu nổi giận đùng đùng ở bên ngoài kia, không phải nàng thì là ai?

Hắn sửa lại y phục một chút, đẩy cửa đi ra, lập tức nhìn thấy được hai bên đang đối địch trong đại sảnh.

- Quả nhiên đúng!

Nhìn thấy được rất nhiều bóng người quen thuộc, ánh mắt Trương Huyền nhất thời sáng lên.

Không nghĩ tới hắn vừa tới Chân Vũ vương thành, mọi người đã đến. Hơn nữa tự nhiên còn ở trong cùng một lữ quán. Vận khí thật đúng là đủ tốt.

- Người kia là... Bạch Thiềm?

Nhìn thấy được đám người Triệu Nhã, Lưu Lăng, hắn lập tức nhìn sang người đối diện. Đó không phải là người trước đây bị hắn đánh cho ngất xỉu ở trong ngõ hẻm sao?

- Xem ra người này, muốn khi dễ học sinh của ta...

Cục diện trước mắt cũng không phức tạp. Thoáng chú ý một chút là có thể hiểu rõ.

Triệu Nhã là loại người thế nào, hắn còn không biết được rõ rang sao? Trộm đồ... Đùa gì thế!

Ngược lại vị Bạch Thiềm y sư này háo sắc tham tài, không phải loại người tốt lành gì.

Nếu đã chạm tới trên đầu mình, vừa vặn dạy dỗ một chút.

Hắn khẽ cười, nhấc chân đi tới.

...

- Triệu Nhã, không thể đi...

- Đi cùng với bọn họ, còn không biết thế nào...

Nghe được Triệu Nhã quyết định, đám người Trịnh Dương mỗi một đều lộ ra vẻ mặt sốt ruột.

Rõ ràng có thể thấy được, vị y sư này và đội tuần tra cấu kết với nhau làm việc xấu. Một khi qua đó, ai biết sẽ an bài tội danh như thế nào?

- Các ngươi lẽ nào không nhìn ra sao? Hắn là cố ý. Cho dù cho nhiều tiền hơn nữa cũng không có tác dụng. Khẳng định hắn sẽ còn tiếp tục tăng giá!

Triệu Nhã nói.

Mọi người trầm mặc.

Quả thật.

Đối phương rõ ràng khi dễ bọn họ là người từ bên ngoài đến. Nếu thật sự trả tiền, hắn cũng sẽ nói không đủ, thậm chí còn nói mất những vật khác. So với bị sỉ nhục, còn không bằng đi theo, chứng minh sự trong sạch của mình.

Mọi người vốn tràn ngập mong chờ đối với vương đô của vương quốc nhất đẳng này, cho rằng có thể mở ra hoài bão. Thật không nghĩ tới vừa đến lại gặp phải loại chuyện này. Sâu trong lòng bọn họ sinh ra cảm giác bất lực.

- Đi, chẳng khác nào rơi vào cạm bẫy của đối phương!

- Không đi cũng không được. Đội tuần tra lại ở trong này canh chừng, mở miệng nhất định là trộm dược liệu của hắn, nhất định phải bắt lấy!

Xiết chặt nắm đấm, mỗi một người đêu giận dữ, lại không có biện pháp nào.

- Năm nghìn vạn... Lại năm nghìn vạn! Ta vẫn nguyện ý... giải quyết riêng!

Lưu sư lắc đầu, cũng đầy nhẫn nhục.

Thực sự là rồng bơi chỗ nước cạn bị tôm làm trò, hổ rơi đồng bằng bị chó bắt nạt.

Loại chuyện như vậy nếu như ở Bắc Vũ vương quốc, người trước mắt này nhất định sẽ bị lập tức đánh chết.

Nhưng ở chỗ này, đường đường là danh sư cũng không có cách nào.

- Lưu sư...

Mọi người đầy ngập lửa giận, mỗi một người xiết chặt nắm đấm, sắc mặt tái xanh.

- Được rồi, nhiều chuyện. Ai cũng không cần đi!

Lại ở thời điểm tất cả mọi người cảm thấy không có biện pháp nào khác, một giọng điệu lười biếng thoáng có phần ra vẻ vang lên. Trương Huyền đút tay trong túi đã đi tới.

- A... Lão sư?

- Trương lão sư, lão sư... tại sao lại ở chỗ này?

- Trương lão sư, lão sư cũng ở chỗ nay sao?

Thấy hắn từ trong lữ quán đi ra, tất cả mọi người đều sửng sốt, lập tức mừng như điên.

Mọi người đều ra ngoài tìm hắn, không nghĩ tới hắn lại từ bên trong đi ra.

Không để ý tới sự kích động của mọi người, Trương Huyền đi vài bước tới trước mặt Bạch Thiềm y sư, cười chế giễu nhìn qua:

- Là ngươi khi dễ học sinh của ta?

Bạch Thiềm nắm chắc tình hình, đang uống trà, lại thêm quay lưng về phía Trương Huyền, vẫn chưa nhìn kỹ, cũng không nhận ra được. Bàn tay hắn vẫy một cái, hừ một tiếng:

- Là học sinh của ngươi trộm đồ của ta. Ta chỉ truy tìm điều tra về vật bị mất...

- Trộm em gái ngươi!

Bạch Thiềm còn chưa nói hết lời, liền nghe được một âm thanh. Ngay sau đó trước mắt hắn tối sầm, một ấm trà lại đập xuống đầu.

Ầm!

Ấm trà vỡ nát, nước nóng bắn xuống toàn thân. Bạch Thiềm bị nóng, toàn thân nhất thời co rút, trực tiếp nhảy dựng lên, giống như động kinh.

- Con mẹ nó ngươi đâm đầu vào chỗ chết!

Mấy ngày qua, hội trưởng, vương công quý tộc ai thấy mình không lễ độ cung kính? Người này thì hay rồi, một ấm trà đập lên đầu. Ai cho hắn lá gan này?

Dưới nước sôi, toàn bộ da mặt đều bị nóng tới rụng lông.

Đầu hắn còn bốc hơi nóng, giống như đầu heo vừa nấu qua, đỏ ửng, tản ra từng mùi thịt.

- Lão sư...

- Điều này... cũng quá mạnh!

Đám người Triệu Nhã há to miệng, thiếu chút nữa thì sợ rơi cả cằm.

Biết Trương lão sư nhất định sẽ làm chủ cho bọn họ, nhưng nằm mơ bọn họ cũng không nghĩ tới... làm chủ như vậy!

Một ấm trà nện ở trên đầu, nước nóng tưới xuống mặt.

Ta ngất!

Trương lão sư này căn bản không xem đối phương là người!

Lưu Lăng, Lục Tầm ở bên cạnh, khóe miệng giật một cái, thiếu chút nữa ngất đi.

Nếu có thể dùng võ lực giải quyết, hắn đường đường là Tông Sư, danh sư, cần gì ăn nói khép nép như vậy?

Đối phương không có sợ hãi, vừa nhìn đã biết có địa vị không thấp, lại có đội tuần tra ở một bên canh chừng. Hắn trực tiếp đánh vào mặt, hơn nữa ngoan độc như vậy. Xem ra... chuyện ngày hôm nay, tuyệt đối không có cách nào giải quyết tốt được.

- Vậy cũng quá lỗ mãng...

Lưu Lăng cười gượng lắc đầu.

Đại sư huynh này của hắn bình thường luôn rất trầm ổn, mưu tính trước sau mới hành động. Thế nào ngày hôm nay lại liều lĩnh như thế?

Nơi này là Thiên Vũ vương quốc, không phải là Thiên Huyền vương quốc. Vừa đến lại đánh người, hơn nữa còn là một người có thân phận lớn. Sợ rằng hành trình tới vương quốc lần này, đầy chông gai.

- Tiểu tử này điên rồi sao?

- Đây chính là Bạch Thiềm y sư...

Diêu đội trưởng và các thành viên khác trong đội tuần tra cũng không nghĩ tới lại đột nhiên xuất hiện loại biến cố này, vẻ mặt mỗi một người giống như nằm mộng.

- Các ngươi muốn xem diễn trò sao? Người này động thủ với ta, còn không mau bắt hắn lại...

Thật vất vả mới tỉnh táo lại, nhìn thấy được người của đội tuần tra đang đứng một bên đờ người ra, Bạch Thiềm y sư rít gào một tiếng, tức tới nghiến răng nghiến lợi.

- Vâng!

Mọi người lúc này mới kịp phản ứng. Diêu đội trưởng rút trường kiếm trong tay ra vọt tới trước:

- Tiểu tử, dám ra tay với Bạch y sư. Ngươi có biết hắn là ai hay không? Dám ở vương đô động thủ, thật to gan... Ai nha, ta bắt!

Còn chưa nói dứt lời, một tiếng kêu thảm vang lên. Khuôn mặt hắn trong nháy mắt vặn vẹo thành bánh quai chèo, ở trên không trung liên tục lăn lộn bổ nhào vài cái, ngã xuống cách đó hơn mười thước.

- Đội trưởng...

Mọi người của đội tuần tra toàn bộ điên rồi.

Đánh người (2)

dtv-ebook.com

Trời ạ!

Bọn họ lại là đội tuần tra của vương quốc, đại biểu cho tôn nghiêm của vương quốc. Bọn họ đi tới bất kỳ chỗ nào, đều là người khác nơm nớp lo sợ, không dám đắc tội. Điện tại vừa tiến lên, đã bị một tát bay trở về...

- Tiểu tử, ngươi đây là đối nghịch với vương quốc...

Hét lớn một tiếng, bọn họ lại muốn xông qua thay đội trưởng báo thù. Còn chưa nói hết lời, liên tiếp những tiếng động.

Bốp! Bốp! Bốp! Bốp!

Mấy tên hộ vệ, sắc mặt đều nhăn nhó, đồng thời nằm trên mặt đất, kêu thảm một hồi.

- Kết thúc, kết thúc rồi...

Lão bản và tiểu nhị của lữ quán vốn tưởng rằng rất nhanh có thể dàn xếp ổn thoả. Khi nhìn thấy cảnh tượng như vậy, tóc của bọn họ đều bị kéo rơi xuống.

Ra tay đối với người của đội tuần tra, đây là chuyện đã rất nhiều năm chưa từng xuất hiện qua.

Một lần duy nhất giống như vậy, là mười năm trước, một vị tán tu Tông Sư sơ kỳ gây mâu thuẫn, ra tay độc ác, kết quả gặp phải toàn thành bao vây săn đuổi, không quá một ngày, đã bị lập tức giết chết!

Người này thì hay rồi. Không chỉ đánh đội tuần tra, ngay cả Bạch Thiềm y sư cũng bị bỏng thành đầu heo...

Vốn tưởng rằng chỉ là chuyện rất đơn giản, đội tuần tra đi tới liền có thể giải quyết. Kết quả ầm ĩ lớn như vậy, sớm biết được thì gọi người làm gì... Cái này, phía trên một khi hỏi thăm, mình ngay cả loại côn đồ này cũng tiếp đãi, lữ quán cũng không cần mở, có thể trực tiếp đóng cửa...

- Ngươi đâm đầu vào chỗ chết...

Bạch Thiềm y sư mới từ trong cảm giác đau rát tỉnh táo lại, mắt cũng có chút sưng. Hắn nhìn thấy người của đội tuần tra xung quanh nằm đầy đất, nổi giận một hồi. Hắn quay đầu lại nhìn về phía Trương Huyền:

- Ngươi kết thúc, lần này ngươi thật sự kết thúc rồi. Dám động thủ đối với người của đội tuần tra, ai cũng cứu không được ngươi...

Còn chưa nói dứt lời, cái cổ hắn tê rần, lại cảm thấy yết hầu căng thẳng. Hắn bị người nhấc lên.

Bốp! Bốp! Bốp!

Trên mặt đau rát đau, trái phải cùng lúc, bị liên tục đánh ngoan độc mười mấy cái.

- Ai cũng cứu không được ta? Ngươi xác định chứ?

Trương Huyền cười châm biếm, nhìn qua.

- Ô ô...

Bạch Thiềm y sư khóc.

Đau, thật sự quá đau.

Lớn như vậy hắn chưa từng bị đánh qua.

Hắn không dám nói thừa, chậm rãi mở đôi mắt sưng vù, nhìn về người phía trước mắt vừa đánh hắn. Hắn muốn nhớ kỹ dung mạo của đối phương, quay đầu lại tìm cơ hội băm thây đối phương thành vạn đoạn. Vừa nhìn xuống, sắc mặt hắn nhất thời trở nên trắng bệch.

Quá quen thuộc.

Hồng Liên sơn mạch, chính là hắn đi cùng Mạc Vũ công chúa cùng nhau, một quyền đánh mình ngất xỉu...

Hắn có địa vị như ngày hôm nay, cũng là bởi vì người này giả mạo...

- Không sai, là ta!

Tiện tay ném Bạch Thiềm xuống đất, Trương Huyền thản nhiên nói.

- Ta...

Sắc mặt Bạch Thiềm nhăn nhó.

Nếu nói thế giới này, hắn muốn nhìn thấy ai nhất, vậy nhất định là người trước mắt này. Bởi vì người này giả mạo, hắn mới có địa vị như bây giờ. Nếu nói hắn không muốn gặp ai nhất, cũng chính là vị trước mắt này. Bởi vì một khi thấy, là có thể vạch trần mình là một kẻ giả mạo, căn bản không phải hắn trị bệnh cho đại dược vương.

Không có chuyện này, mọi người của nghiệp đoàn y sư, ai còn tôn kính hắn? Còn coi hắn là rau củ?

Vốn tưởng rằng, chỉ cần phòng bị Mạc Vũ công chúa, nơi nàng xuất hiện, mình không đi, lại có thể thuận lợi tránh né. Hắn nằm mơ cũng không nghĩ tới sẽ gặp phải trường hợp này.

Mình lại còn háo sắc che tâm, đùa giỡn học sinh của hắn...

Không phải muốn chết sao?

Cho dù không động thủ, nói thẳng không phải hắn trị bệnh cho đại dược vương, sợ rằng mình còn không có ra khỏi cửa, đã bị vô số y sư đánh chết.

...

- Sư huynh, như vậy sẽ phiền toái...

Nhìn thấy được một đám lăn lộn đầy đất, Bạch Thiềm y sư bị đánh thành đầu heo, Lưu Lăng đã đi tới, không nhịn được lắc đầu.

- Phiền phức? Không có gì là phiền phức cả!

Trương Huyền không để ý.

Nếu ra tay, tất nhiên hắn đã sớm nghĩ xong đối sách tốt nhất có thể được dễ dàng giải quyết. Không giải quyết được, cùng lắm thì hạ kịch độc cho mỗi người này.

Hắn không tin dưới kịch độc, bọn họ còn dám làm càn.

- Đây là đội tuần tra. Đánh bọn họ bị thương...

Không biết suy nghĩ trong lòng hắn, Lưu Lăng muốn nói lại thôi, có chút do dự:

- Nếu không ta đi tới Danh Sư Đường, tìm kiếm sự che chở. Dựa vào thân phận danh sư của ta, Thiên Vũ vương quốc hắn tạm thời không dám tìm phiền toái. Chỉ là làm như vậy, có thể sẽ bị Danh Sư Đường xét xử...

Danh Sư Đường, có nghĩa vụ bảo vệ danh sư. Nhưng nếu như danh sư làm sai, cũng có quyền lợi xét xử.

Ban đầu, đối phương tìm phiền toái, đám người mình chiếm lý. Hiện tại đánh bọn họ thành như vậy, có lý cũng biến thành vô lý.

- Không cần!

Trương Huyền khoát tay, chỉ Bạch Thiềm bị đánh thành đầu heo:

- Chuyện này, ta tin tưởng hắn sẽ thay chúng ta giải quyết.

- Hắn?

Lưu Lăng có chút choáng váng mơ hồ.

Ngay cả đám người Triệu Nhã cũng đầy nghi ngờ nhìn qua.

Người này vốn chính là tới gây phiền toái. Vừa rồi ngươi cầm một ấm trà đập vào trên đầu của người ta, ngay sau đó lại đánh hắn thành đầu heo...

Thù hận gần như không chết không dừng, còn giúp ngươi giải quyết?

Đùa gì thế?

Ngay cả Lục Tầm đứng một bên, cũng không nhịn được lắc đầu.

Vị Trương sư bá này, các loại chức nghiệp thiên phú tuyệt đối cao, khuyết điểm duy nhất chính là quá lỗ mãng.

Loại tính cách này, sớm hay muộn cũng sẽ xảy ra chuyện lớn.

- Bạch Thiềm y sư, chuyện này... ngươi xem làm sao bây giờ?

Không để ý tới ánh mắt nghi hoặc của mọi người, Trương Huyền cười khanh khách nhìn về phía vị y sư trước đó đã bị hắn đánh qua một trận.

- Khụ khụ, cái này...

Nhìn thấy được ánh mắt của đối phương cười lại như không cười, Bạch Thiềm y sư rụt cổ lại:

- Chuyện này là ta sai. Là ta mê gái che lấp tâm hồn, gây phiền phức cho học sinh của ngươi. Yên tâm đi, ta rất nhanh có thể xử lý được...

Nói xong, Bạch Thiềm y sư đứng dậy, vẻ mặt đại nghĩa đi tới trước mặt đám người Diêu đội trưởng, cổ tay lật một lần lấy ra một lọ thuốc:

- Đây là thuốc trị liệu ngoại thương. Diêu đội trưởng cầm lấy. Còn nữa, mười vạn kim phiếu này, các ngươi cũng cầm đi, dẫn các huynh đệ ăn bữa ăn ngon...

- Bạch y sư?

Thấy người này tự nhiên mình rút tiền túi ra, thay người đánh hắn nói chuyện, Diêu đội trưởng và rất nhiều thành viên của đội tuần tra cũng sắp phát điên rồi. Hắn đang nghi ngờ, lại nghe bên tai vang lên tiếng nói khẽ của Bạch y sư.

- Xuỵt. Vị trước mắt này cùng Mạc Vũ công chúa quan hệ không tầm thường, kết bạn cùng đi... Còn lại ngươi nên biết phải làm sao rồi đấy...

- Cùng Mạc Vũ công chúa có quan hệ không tầm thường?

Đồng tử của đám người Diêu đội trưởng co lại, toàn thân cũng cứng đờ.

Bạch y sư xảo trá

dtv-ebook.com

Mạc Vũ công chúa tuy rằng kém hơn so với Mạc Hoằng Nhất được xưng đệ nhất Thiên Vũ vương quốc trong nghìn năm, nhưng cũng là thiên tài siêu cấp, địa vị vượt xa so với các vương tử, công chúa khác.

Hiện tại nàng còn lập tức sát hạch danh sư thành công, nhận được bệ hạ ưu ái sâu sắc.

Thậm chí có lời đồn, nàng sẽ được trọng điểm bồi dưỡng, trở thành người được đề cử đảm nhiệm quân chủ tiếp theo, để đề phòng đại vị rơi xuống trong tay Mạc Hoằng Nhất.

Có quan hệ không tầm thường với hắn? Còn kết bạn cùng đi?

Chẳng lẽ...

Bọn họ chỉ là một đám binh sĩ nhỏ, tuần tra xung quanh, thông qua ăn cần, kiểm tra đòi hỏi, kiếm được chút dầu nước... Đắc tội với "bằng hữu" của công chúa, đây không phải là muốn chết sao?

- Thật sao...?

Trong lòng run lên, Diêu đội trưởng vẫn có chút không dám tin tưởng.

Làm gì có chuyện trùng hợp như vậy? Tùy tiện cũng đụng với bằng hữu của công chúa?

Lại nói, công chúa luôn luôn giữ mình trong sạch. Vô số thiếu niên thiên tài liều mạng theo đuổi, cũng hoàn toàn không để ý. Hắn chưa từng nghe nói qua, nàng có một "bằng hữu"?

- Ta cũng hy vọng là giả...

Biểu tình Bạch Thiềm y sư cũng sắp muốn khóc.

- Cái này...

Thấy bộ dáng này của hắn, mọi người mặc dù cảm thấy gặp xui xẻo, nhưng cũng biết, khẳng định là sự thật.

Đây chính là Bạch Thiềm y sư gần đây giống như mặt trời ban trưa, bị đánh thành như vậy, cũng không dám phản kháng, đủ để nói rõ vấn đề.

- Nếu như vậy, lòng tốt của Bạch y sư chúng ta xin thu. Hiện tại từ biệt!

Giãy dụa đứng dậy, Diêu đội trưởng liền ôm quyền.

Bạch y sư cũng đắc tội không nổi, bọn họ tất nhiên lại càng không dám đắc tội. So với ở chỗ này tìm bị đánh, còn không bằng xoay người rời khỏi đây.

Ở vương thành tuần tra, mắt không tinh, hắn đã sớm bị người đánh chết, sao có thể sống đến bây giờ.

Bất kể là Bạch y sư, hay Mạc Vũ công chúa, người này đều đắc tội không nổi. Đã như vậy, sớm thoát thân mới là lựa chọn tốt nhất.

Xôn xao!

Thời gian chỉ trong chốc lát, người của đội tuần tra liền đi sạch sẽ.

- Cứ như vậy liền đi sao?

Đám người Lưu Lăng mới vừa rồi còn lo lắng vô cùng, mỗi một người trợn mắt há hốc mồm.

Nhất là Lục Tầm, vừa cảm thấy vị Trương sư bá này thật sự quá lỗ mãng. Hiện tại nhìn thấy một cảnh tượng như vậy, gương mặt co giật, sắp biến thành tảng đá.

Đây chính là đội tuần tra của vương quốc, đại biểu cho tôn nghiêm của vương quốc. Mỗi một bị đánh giống như đầu heo, ngay cả một câu chưa nói đã rời đi?

Mọi người còn chưa có hết kinh ngạc, lại nhìn Bạch y sư vừa rồi kiêu ngạo ngay cả Lưu sư cũng không để vào mắt, cung kính đi tới trước mặt Trương lão sư, vẻ mặt kính nể, e sợ:

- Cái này... Tiền bối, ta đã xử lý xong. Ngài xem... ta có thể đi không?

Tròng mắt mọi người lại rơi đầy đất.

Tiền bối?

Ngươi cũng già bảy tám mươi tuổi, sắp xuống lỗ rồi. Đối phương ngay cả hai mươi tuổi còn chưa tới, ngươi gọi người ta là tiền bối?

Còn có biết xấu hổ hay không?

- Lẽ nào... mọi người của Thiên Vũ vương quốc không có tự trọng, phải đánh cho một trận mới được?

Viên Đào không nhịn được thì thầm.

Nghe hắn nói như thế, mọi người ngoài mặt tuy rằng không nói gì, nhưng cũng hoàn toàn tán thành.

Trương lão sư đến cùng làm sao vậy?

Dựa theo tính tình đáng khính của người này vừa rồi, còn không có đánh, lại giận tới dựng lông, dự định để cho toàn thành đều biết. Thật sự dung ấm nước đập hắn, lại đánh liền mười mấy cái tát, còn không giết chết mọi người?

Nhưng bây giờ, hắn lại giống như con chó Nhật, khiến người ta không hiểu nguyên nhân, chỉ có thể âm thầm bội phục đối với vị Trương lão sư này không thôi.

Dường như... Không quan tâm chuyện khó khăn tới mức nào, đến trong tay hắn, cũng không gọi là chuyện nữa.

Lục Tầm trước đó còn tồn tại tâm tư muốn so sánh cùng đối phương. Hiện tại xem ra, loại ý nghĩ này, thực sự buồn cười!

- Đi? Đừng có gấp, ta không phải là người không nói lý. Làm việc, nhất định sẽ chịu trách nhiệm. Ta đánh cho ngươi một trận, có chút ngượng ngùng.

Trương Huyền nhìn qua:

- Vết thương trên người ngươi giải quyết như thế nào?

- Ta là tự ta chuốc họa vào thân, tùy tiện tìm chút thuốc bột bôi là được rồi...

Bạch Thiềm y sư cười gượng.

Để cho hắn chịu trách nhiệm?

Mình cũng không dám!

Không nói tới quan hệ với công chúa, chỉ nói đối phương trị được khế ước cổ ngay cả y sư tam tinh cũng không chữa khỏi, thực lực y đạo cao, Thiên Vũ vương quốc không có ai so với được. Hơn nữa quan hệ giữa hắn và đại dược vương...

Để cho hắn chịu trách nhiệm? Không phải đâm đầu vào chỗ chết sao?

- Nếu là tự chuốc họa vào thân, vậy ta lại không để ý nữa. Chỉ có điều... đệ tử của ta bị ngươi vu oan hãm hại, trong lòng bị tổn thương cực lớn, tính thế nào?

Biết hắn suy nghĩ điều gì, kiêng kỵ cái gì, Trương Huyền hờ hững nhìn qua.

- Ta...

Khóe miệng Bạch Thiềm y sư giật một cái.

- Không cần ngươi à ta à ta làm gì. Không phải mới vừa nói gốc dược liệu kia giá trị năm nghìn vạn sao? Như vậy đi, tâm lý học trò của ta bị tổn thương, mượn số tiền này bồi thường! Tiền giao ra, cút xéo cho ta. Không giao ra được, có tin hay không, ngay bây giờ ta chặt thứ gây họa cho ngươi!

Nói xong, ánh mắt Trương Huyền lướt qua, rơi vào một chỗ. Bạch Thiềm y sư khiếp sợ đến mức không kìm lòng được run rẩy một chút.

- Nhiều tiền như vậy... Ta thật sự không có!

Một lát sau, vẻ mặt buồn bã giống như đưa đám, Bạch Thiềm y sư không nhịn được nói.

Hắn chỉ là một y sư nhất tinh. Mấy năm nay tuy rằng lừa đảo hãm hại, chuyện xấu đã làm nhiều lần, trên thực tế lại không để dành được bao nhiêu tiền.

- Không?

Trương Huyền khẽ cười, bàn tay chợt vươn ra, đâm thẳng vào trán của đối phương.

Bạch Thiềm y sư dọa cho giật mình, cổ ngửa ra phía sau, nhất thời miệng hơi mở ra.

Trương Huyền bấm tay bắn ra.

- Vù!

Thoáng một cái, một vật lại bắn thẳng vào cổ họng của hắn.

- Khụ khụ... Đây là cái gì...

Ôm lấy cổ họng, sắc mặt Bạch Thiềm y sư trở nên trắng bệch.

- Không có gì. Chỉ là thứ tốt nhận được từ chỗ của đại dược vương, cho ngươi nếm thử. Ngươi không phải trị được bệnh cho đại dược vương, và hắn rất quen thuộc sao? Có thể đi tìm hắn hỏi một chút!

Vẻ mặt Trương Huyền không để ý nói.

- Ta...

Sắc mặt Bạch Thiềm y sư đỏ lên. Hắn chỉ cảm thấy hai chân như nhũn ra, không chịu được nữa, quỳ rạp xuống đất:

- Tiền bối, ngài đại nhân có đại lượng, bỏ qua cho ta đi...

Đại dược vương là người phát ngôn của Độc Điện. Thứ ở chỗ hắn cầm tới là cái gì, không cần đầu óc cũng có thể hiểu rõ...

- Muốn để ta tha cho ngươi cũng được. Vừa vặn chúng ta đến vương thành, không có chỗ ở. Ngươi đi tới gần chỗ Danh Sư Đường, tìm một phủ đệ! Chuẩn bị tốt, ta có thể suy nghĩ giải quyết cho ngươi. Chuẩn bị không tốt... Ta thấy cũng không sử dụng ta ra tay, thuốc của đại dược vương đã đủ tiễn ngươi một đoạn đường!

Trương Huyền tùy ý xua tay.

Người này tuy rằng sắc đảm che trời, một nhân vật nhỏ, nhưng cũng có thể có chỗ sử dụng.

Đám người mình vừa đi tới nơi này, cuộc sống không quen, do hắn từ trong đó chiếu cố, không ít chuyện khó khăn, cũng sẽ trở nên đơn giản hơn.

Tình huống như hôm nay, có thể trực tiếp ra tay, là bởi vì người này nhận ra mình, biết mình và Mạc Vũ công chúa ở cùng một chỗ, nghi ngờ có chút cáo mượn oai hùm.

Đổi lại thành thời điểm khác, thật sự muốn ra tay, tác dụng hoàn toàn ngược lại.

Cho nên, có một người hiểu rõ ở bên cạnh, chung quy tốt hơn so với hoàn toàn hồ đồ.

- Tiền bối...

Vẻ mặt đau khổ, Bạch Thiềm y sư giống như cha mẹ chết.

Chuyện gì thế này?

Lại uống rượu một chút, nhìn thấy được một mỹ nữ đùa giỡn một chút. Kết quả, bị người dùng dội nước sôi không nói, còn phải bồi thường cho đối phương một phủ đệ...

Thiên hạ làm gì có đạo lý bị đánh còn phải đền tiền?

- Thế nào, không đi sao? Tốt lắm, thuốc này đại dược vương cho ta, có người nói sau khi ăn, trong đầu sẽ sinh trưởng đầy giòi bọ, do đó dẫn đến thần trí hỗn loạn. Thời điểm nghiêm trọng, sẽ xé rách y phục, cởi truồng chạy xung quanh... Duy trì liên tục ba ngày có khả năng tử vong. Không biết có hợp với khẩu vị của ngươi hay không?

Trương Huyền nói.

Toàn thân Bạch Thiềm y sư run rẩy, khiếp sợ đến mức sắc mặt trắng bệch.

Tuy rằng hành vi của hắn không bị kiềm chế, nhưng nếu quả thật để cho hắn cởi sạch y phục trần truồng chạy xung quanh, hắn thật sự không cần sống nữa.

- Thế nào? Không hợp khẩu vị sao? Cái này cũng đơn giản. Trước đây hắn cho ta mười tám loại thuốc. Không hợp khẩu vị, ta có thể đều thử ở trên người ngươi một chút!

Trương Huyền khẽ nâng mí mắt lên.

- Không cần...

Vẻ mặt muốn khóc, Bạch Thiềm y sư liên tục lắc đầu:

- Không cần làm phiền tiền bối. Không phải tìm một phủ đệ sao? Cái này đơn giản. Ta lập tức qua. Ngày mai sẽ giúp tiền bối tìm được!

Đã trúng độc, sinh tử đã bị đối phương khống chế. Nếu không có cách nào phản kháng, vậy... thuận theo!

- Ừ, vậy còn tạm được. Tôn Cường!

Nghe hắn đáp ứng, Trương Huyền quay đầu lại nhìn.

- Thiếu gia!

Tôn Cường đi tới.

Dương sư là lão gia, vị này chính là học sinh của Dương sư, tất nhiên là thiếu gia.

- Đi theo hắn, đi tìm một phủ đệ ngươi thấy thoả mãn. Thu thập xong, có khả năng hai ngày nữa, lão sư ta cũng sẽ tới!

Trương Huyền nói.

- Lão gia cũng tới sao? Vâng, vâng!

Tôn Cường đầy hưng phấn gật đầu.

- Còn không đi, chẳng lẽ còn muốn đợi ăn?

Trương Huyền chắp hai tay ở sau lưng.

- Vâng!

Bạch Thiềm y sư liền vội vàng gật đầu, xoay người rời đi, một khắc cũng không dám dừng lại.

Rời khỏi lữ quán, lúc này hắn mới thở phào nhẹ nhõm, không nhịn được nhìn về phía Tôn Cường đi phía sau.

- Không biết... vị thiếu gia này nhà các ngươi, tên gọi là gì?

Lần trước nhìn thấy ở Hồng Liên thành, hắn chỉ nói là người sùng bái mình, đã bị đập cho choáng váng. Ngày hôm nay lại gặp phải, cũng không thể hiện ra thân phận.

Tuy rằng đối với hắn kiêng kỵ không thôi, nhưng không biết đến cùng hắn tên gì.

- Thiếu gia nhà chúng ta tên là Trương Huyền!

Tôn Cường gật đầu.

- Trương Huyền?

Bạch Thiềm y sư lộ ra vẻ mặt nghi ngờ. Mấy năm nay chưa từng nghe qua vương tử hoặc thiên tài lợi hại nào có tên gọi như vậy!

- Vừa rồi các ngươi nói lão gia... Không biết lão gia các ngươi là ai?

Tuy rằng cảm thấy kỳ quái, hắn cũng không dám có chút khinh thường, tiếp tục hỏi.

- Lão gia chúng ta, là danh sư vượt qua tam tinh!

Vẻ mặt Tôn Cường sùng bái.

- Danh sư… vượt quá tam tinh?

Thân thể Bạch Thiềm y sư run lên.

Khương sư lợi hại nhất Thiên Vũ vương quốc, đường chủ Danh Sư Đường, cũng chỉ là một vị danh sư nhị tinh mà thôi. Vượt quá tam tinh là khái niệm thế nào?

Có thể nói, chỉ cần nguyện ý, một tay có thể khiến cho toàn bộ Thiên Vũ vương quốc bị huỷ diệt!

Trương Huyền này không ngờ là vãn bối của người như thế?

- Đúng vậy, thiếu gia làm học sinh thân truyền của hắn, nhận hết chân truyền. Lần này thiếu gia tới vương thành chính là sát hạch danh sư! Không chỉ có như vậy, hắn còn là một vị thi họa sư tam tinh, thuần thú sư nhị tinh, luyện đan sư nhất tinh!

Tôn Cường nói tiếp. Đây là những gì hắn biết được từ trong miệng Trầm Bích Như.

- Thi họa sư… tam tinh? Thuần thú sư nhị tinh...

Thân thể Bạch Thiềm y sư cứng còng.

Thảo nào tuổi còn trẻ lại lợi hại như vậy. Tùy tiện lấy một thân phận ra, cũng kinh thiên động địa. Sợ rằng ngay cả... Mạc Vũ công chúa cũng có phần không bằng!

- Cố gắng thần phục thiếu gia và lão gia, sẽ thu được lợi ích cả đời ngươi cũng không hưởng thụ được. Phản bội, kết quả ta không cần phải nói. Ngươi chắc hẳn cũng có thể nghĩ đến!

Biết đối phương suy nghĩ điều gì, Tôn Cường gõ một câu.

- Vâng!

Bạch Thiềm y sư gật đầu. Nghĩ tới điều trải qua trong những ngày qua, trong lòng hắm đột nhiên dâng lên sự rung động...

Tuy rằng ngày hôm nay rất xui xẻo, nhưng có thể, thực sự cũng là một lần cơ hội tốt ngàn năm một thuở!

...

Bạch y sư và Tôn Cường rời khỏi đó, Trương Huyền đang muốn nghỉ ngơi, liền nhìn thấy mọi người vẻ mặt hiếu kỳ vây quanh.

Quý Mặc công tử hưng phấn

dtv-ebook.com

- Lão sư, tại sao lão sư lại ở chỗ này?

Trịnh Dương không nhịn được mở miệng. Những người khác cũng nhìn lại.

Bọn họ tìm một vòng, vất vả khổ cực, ngay cả bóng quỷ cũng không thấy một cái. Kết quả... hắn tự nhiên ở trong cùng một lữ quán với đám người mình.

Thật đúng là dưới đèn thì đen. Chuyện gì thế này?

- Hôm nay ta mới đến Thiên Vũ vương quốc, ở đây gần cửa thành, tất nhiên phải ở nơi này!

Trương Huyền cười nói.

Cửa thành gần đây, dường như chỉ có một nhà lữ quán này, không ở nơi đây thì ở nơi nào?

- Ngày hôm nay mới đến? Vậy...

Trịnh Dương chỉ vào Bạch Thiềm y sư vừa rời khỏi, hoàn toàn không thể tin được.

Người vừa rồi kiêu ngạo hận không thể hủy cả trời, ngươi tới đánh một trận, hắn lại ngoan ngoãn giống như cháu chắt. Nếu nói không biết, đánh chết cũng không tin.

Hơn nữa, đội tuần tra cũng nghe được cái gì, vẻ mặt kiêng kỵ rời khỏi. Vừa nhìn là có thể khiến cho bọn họ khiếp sợ? Chuyện gì xảy ra?

- Có thể là ta đánh tương đối đau, hắn cảm thấy sợ!

Trương Huyền thuận miệng đáp một câu.

Chuyện ở Hồng Liên sơn mạch dính dáng tới đại dược vương, Độc Điện, phiền phức rất nhiều. Hơn nữa các chức nghiệp ngụy trang sư, độc sư, y sư, cho dù giải thích, cũng giải thích không được, còn không bằng không nói.

Lại nói, có thể khiến cho Bạch Thiềm kiêng kỵ như thế, nguyên nhân không chỉ vì đại dược vương. Quan trọng hơn là thân phận của Mạc Vũ công chúa, hắn cũng cáo mượn oai hùm. Cho dù nói ra, cũng không có gì có thể khoe khoang.

- Đánh tương đối đau?

Mọi người bất đắc dĩ một hồi.

Nếu như đánh đau có thể có tác dụng, vừa rồi bọn họ đã sớm động thủ, còn cần chờ ngươi đến sao?

Không muốn giải thích, nói dối cũng nên nói uyển chuyển một chút. Nói ra loại lời này vừa nghe được, khó tránh khỏi quá miễn cưỡng!

- Người này lại như vậy...

Hoàng Ngữ đứng ở một bên, trợn trừng mắt.

Trước đây, người này chính là như vậy. Không muốn nói thì có thể không nói. Mỗi người đều có bí mật của mình. Vẻ mặt nghiêm túc nói dối, mấu chốt còn không đỏ mặt, suy nghĩ một chút cũng thấy choáng váng.

- Không quan tâm là nguyên nhân gì, lão sư chính là lão sư. Không quan tâm vấn đề thế nào, đều có thể giải quyết!

Không giống với những người khác nghĩ, hai mắt đám người Triệu Nhã vẫn nóng như lửa.

Vừa rồi bị ép đến tuyệt cảnh không có bất kỳ biện pháp nào, lão sư vừa xuất hiện, liền xuất hiện khả năng xoay chuyển. Quan trọng hơn chính là, đối phương còn ngoan ngoãn nghe lời. Lão sư chính là lão sư, hình như bất kỳ khó khăn nào cũng không làm khó được hắn.

- Sư huynh, nếu như ta không nhìn lầm, sư huynh đã đạt được nửa bước Tông Sư!

Thấy hắn không muốn dây dưa ở trên đề tài này, Lưu Lăng vuốt râu nhìn qua.

Chân khí thiên đạo của Trương Huyền che giấu khí tức, cho dù cường giả Chí Tôn, danh sư nhị tinh cũng không nhìn ra được sâu cạn. Chỉ có điều, thời điểm vừa chiến đấu, khí tức lộ ra ngoài, lực lượng dồi dào, khí thế kinh người, lại không nhìn ra nữa thì thật sự mắt mù rồi.

Tuy rằng nhìn ra, hắn vẫn cảm thấy không thể tin được.

Nửa bước Tông Sư, đột phá lên mặc dù không có khó khăn giống như Tông Sư cảnh, nhưng cũng là một bậc thang khó có thể vượt qua.

Thiên Huyền vương quốc, cường giả Thông Huyền cảnh đỉnh phong không dưới mấy trăm, nhưng chân chính đạt được nửa bước Tông Sư, cũng chỉ có một vị lão tổ Trầm Hồng, đủ thấy độ khó trong đó.

Khoảng thời gian trước, người này mới Thông Huyền cảnh đỉnh phong. Hắn vốn tưởng rằng cho dù có thể bước ra bước này, không tích lũy hai ba năm, cũng làm không được. Hắn nằm mơ đều không nghĩ tới... người này mới một tháng không gặp, đã đạt được!

- Nửa bước Tông Sư?

Mọi người cũng đều giật nảy mình. Nhất là Lục Tầm con mắt trợn tròn.

Thời gian một tháng này, hắn cuối cùng đột phá Thông Huyền cảnh, vốn tưởng rằng chí ít có thể đạt được cùng khởi điểm với đối phương. Hắn nằm mơ cũng không nghĩ tới... Đối phương đã đi được xa hơn!

- Ừ!

Trương Huyền lên tiếng.

- Tông Sư giống như biển chứa trăm sông, có thể sáng lập một tông, bảo tồn năng lực một phái, là cửa ải khó khăn đầu tiên của người võ giả cửu trọng. Nửa bước Tông Sư, tuy rằng khoảng cách rất gần, nhưng không tích lũy, lắng đọng cho tốt, muốn đột phá vẫn rất khó.

Nghe hắn xác nhận, Lưu Lăng gật đầu.

Nửa bước Tông Sư, nghe cách Tông Sư gần, trên thực tế chỉ là bàn đạp leo lên. Muốn thật sự bước qua, đâu chỉ có muôn vàn khó khăn.

Trầm Hồng, hắn, Trang sư, Trịnh sư, người nào lúc còn trẻ, không phải tiếng tăm lừng lẫy?

Đáng tiếc, tất cả đều dừng lại ở cửa ải này mấy chục năm, không có cách nào thành công.

Nếu không gặp phải Dương sư, sợ rằng suốt đời, cuối cùng cũng không có cách nào đột phá.

Bởi vậy, cho dù đạt được cảnh giới này, không cố gắng tu luyện, nắm chắc tâm tính, từ từ tích lũy, khoảng cách Tông Sư cũng còn xa mới gặp. Thậm chí cả đời cũng khó đạt được.

- Vâng!

Trương Huyền biết đối phương là có ý tốt nói ra kinh nghiệm, hắn gật đầu.

- Thiên phú của ngươi cao hơn ta, lại có lão sư tự mình chỉ điểm, đột phá chắc hẳn là dễ dàng hơn so với ta rất nhiều. Cùng ngươi nói nhiều như vậy, chỉ là hi vọng ngươi không nên gấp gáp, nóng lòng, do đó mất đi đúng mực. Trong vòng ba năm có thể đột phá, đã tính là thiên tài trong thiên tài.

Lưu Lăng nói tiếp.

Vị sư huynh này tuổi còn trẻ lại đạt được nửa bước Tông Sư, khó tránh khỏi trong lòng cao ngạo. Hắn nói ra câu này, là muốn cho đối phương không kiêu ngạo không nóng nảy, đừng quá theo đuổi tốc độ, mất đi bản tâm. Đến lúc đó trái lại trở thành cao không được thấp không phải.

- Được rồi, lại không làm chậm trễ thời gian sư huynh và học sinh gặp mặt, chúng ta nghỉ ngơi trước!

Biết Trương Huyền và rất nhiều học sinh lâu như vậy mới gặp mặt, khẳng định có không ít lời muốn nói, Lưu Lăng mỉm cười, ôm quyền từ biệt. Đám người Hoàng Ngữ, Lục Tầm cũng đi theo ở phía sau xoay người rời khỏi đó.

- Lão sư!

Ba người đi rồi, đám người Trịnh Dương quỳ xuống đất, mỗi một người đều mang theo kích động.

Đặc biệt là Triệu Nhã, vẻ mặt càng cảm kích.

Nếu không phải Trương lão sư xuất hiện đúng lúc, còn không biết sẽ phát sinh chuyện gì.

- Đều đánh một bộ quyền để cho ta xem tiến bước thế nào!

Trương Huyền vung tay, ngồi xuống, nhìn về phía mọi người.

Nếu là lão sư, lại phải nêu gương tốt cho người, kiểm soát chặt chẽ tu vi của bọn họ.

- Vâng!

Mọi người cùng nhau đánh ra quyền pháp.

Vù vù vù!

Bên trong gian phòng nhất thời có tiếng gió gào thét thổi, kình khí mười phần.

Đổi lại thành người khác, thoáng cái nhìn năm người đồng thời đánh quyền, cho dù có thể nhìn ra tu vi, khẳng định cũng tìm không ra chỗ mấu chốt.

Trương Huyền lại khác, Đồ Thư Quán trong đầu vận chuyển một cái, lập tức lại viết ra những chỗ thiếu hụt của trong tu luyện bọn họ.

- Coi như không tệ. Thời gian một tháng, tất cả đều có tiến bước. Chỉ có điều, còn kém xa lắm.

Nhìn xong vấn đề tu luyện của mọi người, lông mày Trương Huyền nâng lên:

- Trịnh Dương, công pháp ta cho ngươi tu luyện, bảo ngươi tu luyện kinh mạch Phế Thái Âm, ngươi tu luyện kinh mạch Tam Túc làm gì? Vẽ rắn thêm chân chẳng ra cái gì cả. Còn để ta phát hiện tu luyện như vậy nữa, cút xéo cho ta, đừng ở chỗ này chậm trễ thời gian!

- Lưu Dương, cánh tay phải của ngươi tuy rằng đã khôi phục. Lúc tu luyện, cũng phải chú ý. Mạnh mẽ sử dụng lực mạnh lượng trùng kích, chẳng lẽ còn muốn lại phế bỏ sao?

- Vương Dĩnh...

...

Rất nhanh, hắn nói ra một lượt những phát hiện sai sót tu luyện của năm đệ tử gần đây, lại truyền thụ một ít phương pháp tu luyện mới.

Trương Huyền tuy rằng làm những chuyện khác có chút lung tung, nhưng trên phương diện giáo dục học sinh, hoàn toàn không có chút chậm trễ, nghiêm túc chăm chỉ.

Ầm ầm! Ầm!

Một lúc lâu sau, mọi người đều đột phá. Đám người Trịnh Dương, Vương Dĩnh dẫn đầu đột phá Bì Cốt cảnh, đạt được Đỉnh Lực cảnh sơ kỳ. Ngay sau đó Viên Đào cũng đạt được Bì Cốt cảnh đỉnh phong.

Trong số mấy người, tiến bước lớn nhất vẫn là Triệu Nhã. Trước đó nàng chỉ mở ra hai huyệt đạo. Trải qua Trương Huyền giảng giải, trong một canh giờ, thậm chí liền đột phá mười huyệt vị, thực lực tăng mạnh.

Cảm nhận được trong thời gian ngắn như vậy, tu vi đột phá nhiều như vậy, mọi người hưng phấn, đồng thời đầy hoảng sợ.

Trước đó Lưu sư nói qua, bọn họ muốn đột phá, cần phải có cơ hội. Nhanh nhất cũng phải mười ngày nửa tháng. Trương lão sư tới, tùy tiện chỉ điểm một hồi, tất cả lại tiến bộ. Làm sao không nói rõ, thủ đoạn của hắn còn lợi hại hơn so với Lưu sư?

Hiểu rõ điểm ấy, trong lòng bọn họ càng bái phục.

- Được rồi, ngày hôm nay lại đến đây thôi? Nghỉ ngơi thật tốt, dưỡng đủ tinh thần. Ngày mai ta còn phải đi sát hạch danh sư!

Trương Huyền phân phó nói.

Trải qua chuyện của Triệu Nhã, hắn biết, bối cảnh lợi hại hơn nữa, cũng không giống như bản thân mạnh mẽ. Sát hạch danh sư, ở thế phải làm.

...

- Ta có việc gấp muốn bái kiến Quý Mặc công tử!

Quý gia một trong ba gia tộc lớn Thiên Vũ vương quốc, một bóng người vội vã đi tới.

Nếu như Trương Huyền ở đây, khẳng định có thể nhận ra, chính là người dẫn đầu trước đó bị đánh tới rối tinh rối mù ở ngoài thành.

Lúc này trên thân của người dẫn đầu vẫn đầy vết thương. Chỉ có điều, trải qua trị liệu, hắn đã khá hơn nhiều, chí ít hành động tự nhiên.

- Như thế nào? Thành công không?

Két!

Cửa phòng mở ra, nhìn thấy hắn đi tới, ánh mắt Quý Mặc công tử nhất thời sáng lên.

- Hồi bẩm công tử, tuy rằng chúng ta bị thương vô cùng nghiêm trọng, lại may mắn không làm nhục sứ mệnh!

Người dẫn đầu quỳ rạp xuống đất.

- Ừ, không tệ, không tệ!

Nghe được đối phương trả lời xác nhận, ánh mắt Quý Mặc công tử lóe lên sự hưng phấn.

Tiểu tử kia khiến cho hắn mất hết mặt mũi. Không giáo huấn thật kỹ, làm thế nào có thể giải được cơn giận trong lòng.

- Mau đưa ngọc tinh ghi lại cho ta xem!

Bàn tay đưa ra ngoài, vẻ mặt Quý Mặc công tử đầy chờ mong.

Trước đó ngươi không phải rất kiêu ngạo sao?

Còn tam cảnh, tứ cảnh, ngũ cảnh, giống như chơi xiếc ảo thuật, còn thi họa sư tam tinh... Người trần truồng bị treo ở trên cây, ta xem ngươi còn tỏ vẻ cái gì.

- Hồi bẩm thiếu gia, ngọc tinh ghi lại ở thời điểm chiến đấu, bị phá hỏng!

Người dẫn đầu đầy xấu hổ.

- Bị hỏng rồi?

- Vâng. Chỉ có điều, bây giờ chúng ta treo tiểu tử kia ở trên một cây đại thụ ngoài thành. Mấy huynh đệ khác đang canh chừng. Thiếu gia có thể đi theo ta, trực tiếp cười nhạo, có khả năng trút giận tốt hơn!

Người dẫn đầu nói.

- Không sai, trực tiếp đùa cợt mới là điều ta thích nhất!

Cười hắc hắc, ánh mắt Quý Mặc công tử lóe lên.

Người kiêu ngạo như thế bị lột hết đồ, treo ở trên cây, không qua nhìn, trực tiếp đùa cợt, hắn cũng cảm thấy có phần có lỗi với chính mình.

- Đi!

Mặc quần áo xong, Quý Mặc công tử lại muốn ra cửa.

- Công tử, chúng ta đắc tội dù sao cũng là một vị thi họa sư tam tinh. Cho dù có ngọc tinh ghi lại làm con át chủ bài, đối phương không dám làm gì. Chỉ có điều nếu bị một vài lão cổ hủ ở bên trong phủ đệ biết được, quát lớn một hồi, sợ rằng tránh không được. Ta thấy... Nếu không công tử thay y phục dạ hành. Chúng ta lặng lẽ rời khỏi đây! Tốt nhất ai cũng không kinh động, ai cũng không nói, để tránh để lộ tin tức, rước lấy không ít phiền toái không cần thiết.

Thấy hắn muốn nghênh ngang từ cửa chính ra ngoài, người dẫn đầu khuyên can nói.

- Không sai, ngươi suy nghĩ rất chu đáo. Đám cổ hủ kia đã sớm nên xử lý. Chờ ta trở thành thi họa sư nhị tinh, danh chấn một phương, kế nhiệm vị trí tộc trưởng, sẽ ra tay giáo huấn!

Quý Mặc công tử thoả mãn gật đầu.

Thấy không, đây mới là thuộc hạ trung thành nhất, suy nghĩ cho mình bao nhiêu.

Chỉ sợ cũng chỉ có ta mới có mị lực nhân cách như vậy, mới có thể làm cho thuộc hạ quyết một lòng làm việc như thế.

Nghĩ vậy, hắn đầy hưng phấn, phiêu phiêu dục tiên.

Ra mắt Trương lão sư (1)

dtv-ebook.com

- Ngươi rất trung thành. Trở về ta sẽ ngợi khen một hồi!

Biểu dương người dẫn đầu một câu, Quý Mặc công tử thay y phục dạ hành, đi theo phía sau đối phương, dọc theo nơi hẻo lánh nhất của phủ đệ, lặng lẽ rời đi.

Đi rất bí mật, quả nhiên một người cũng không hề kinh động.

Thời gian không lâu, hai người tới rừng cây nhỏ ngoài thành.

- Thiếu gia, chính là chỗ này...

Người dẫn đầu chỉ về phía trước.

- Được!

Nghe nói Trương Huyền người khiến cho mình mất mặt lớn, đang ở bên trong, vẻ mặt Quý Mặc công tử hưng phấn, thân thể thoáng một cái, đi vào.

- Người ở đâu?

Đi vào cánh rừng, nhìn xung quanh một chút, trống không không thấy một vật. Trong lòng hắn đang kỳ quái. Đột nhiên trước mắt hắn tối sầm. Trong nháy mắt, một cái bao tải rách bị chụp vào trên đầu.

- Làm gì...

Trong lòng hắn thầm cả kinh, đang muốn tránh thoát, đã cảm thấy trên mặt tê rần. Nắm đấm, gậy gộc, tảng đá bắt đầu hung hăng đập tới.

Bùm bùm!

Âm thanh quyền cước đập vào thịt vang lên không ngừng. Quý Mặc công tử còn không có kịp phản ứng, đã bị đánh lăn trên mặt đất, xương cốt toàn thân không biết vỡ nát bao nhiêu cái.

- Ô ô ô!

Môi bị đánh sưng giống như bánh quẩy, Quý Mặc công tử đến bây giờ cũng không biết chuyện gì xảy ra.

Không phải đến xem Trương Huyền chịu nhục sao? Thế nào mình thoáng cái lại bị đánh?

Không biết qua bao lâu, đau đớn trên người lúc này mới biến mất, bao tải bị xé ra. Ngay sau đó là y phục trên người cũng bị lột đi hết.

Bàn tay tê rần, hắn vừa kịp phản ứng, đã bị treo ở trên cây. Nửa đêm gió nhẹ thổi qua, thân thể trơn nhẵn, lạnh lẽo một hồi.

- Các ngươi muốn làm gì?

Lúc này, cuối cùng hắn cũng nhìn thấy rõ ràng dáng vẻ đám người đánh hắn.

Chính là năm thuộc hạ hắn phái ra theo dõi hành tung của Trương Huyền.

- Công tử, chúng ta cũng không có cách nào. Ai bảo công tử đắc tội người không nên đắc tội? Làm hại chúng ta bị liên lụy...

Người dẫn đầu vừa nói vừa rót chân khí rót đến bên trong ngọc tinh ghi hình, ghi lại tất cả cảnh tượng trước mắt ghi xuống.

- Các ngươi... Phụt!

Nhìn thấy được cảnh tượng mình toàn thân trần truồng bị ghi lại, Quý Mặc công tử vừa thẹn vừa giận, máu tươi điên cuồng phun ra.

Chuyện gì thế này...

Những người này không phải thuộc hạ của mình sao? Từ khi nào lại phản bội, biến thành người của đối phương?

Thật vất vả suy nghĩ ra một biện pháp tốt, làm cho đối phương bị hại còn có không dám nói nhiều. Kết quả... đều thi triển đến trên người mình!

Buồn cười. Trước đó hắn còn cảm thấy đối phương trung thành... Là rất trung thành. Chỉ có điều đối tượng trung thành không phải là mình...

- Ta vẫn luôn cho rằng, hắn chọc cho nhiều mỹ nữ chú ý như vậy, khẳng định rất cường tráng. Không nghĩ tới nhỏ như vậy!

- Đúng vậy, thật nhỏ. Ta vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy nhỏ như vậy...

- Ta cũng vậy. Thật là mở rộng tầm mắt!

...

Trong lòng đang tràn ngặp phiền muộn, hắn liền nghe được mấy người phía dưới nhỏ giọng bàn luận.

Em gái ngươi, ngươi mới nhỏ, cả nhà ngươi đều nhỏ...

Phụt!

Trong lòng muốn hô lên, Quý Mặc công tử không thể tiếp tục kìm chế được nữa, một ngụm máu tươi phun ra, ngất đi.

...

Suốt đêm không nói chuyện.

Trương Huyền tỉnh dậy, cảm giác mệt mỏi rã rời do liên tục đi đường đã biến mất sạch sẽ. Rửa mặt xong, hắn vừa ra khỏi phòng, đã thấy đám người Lưu Lăng đứng ở cửa nhìn qua giống như nhìn quái vật.

- Ngươi... chỉ điểm một cái, bọn họ đều đột phá?

Hắn ám chỉ đám người Trịnh Dương, Triệu Nhã. Lưu sư đến bây giờ vẫn không thể tin được.

Sáng sớm vừa rời giường, nhìn thấy được những người này đột nhiên tăng mạnh, tất cả đều đột phá, hắn khiếp sợ đến mức thiếu chút nữa thì rơi hàm răng trên mặt đất.

Tùy tiện chỉ điểm một hồi, đã đột phá...

Đột phá này cũng quá dễ dàng đi!

Trước đó, hắn vẫn cảm thấy, vị sư huynh này còn không có sát hạch danh sư, chỉ điểm học sinh tuy có lý giải đặc biệt, trên thực tế vẫn không giống như mình. Hiện tại, nhìn thấy cảnh tượng như vậy, hắn mới thật sự hiểu...

Hai người quả thật có chênh lệch lớn. Là đối phương vượt xa hắn...

- A, đúng vậy!

Trương Huyền gật đầu:

- Không phải chuyện gì lớn. Đi Danh Sư Đường thôi!

Nghe hắn nói như thế, mấy người lại một lảo đảo.

Giúp người đột phá, lại còn không phải là chuyện lớn?

Nhìn thấy được hắn nói qua loa vài câu như vậy, trong lòng Lưu sư, Lục Tầm sầu não vô hạn.

Người khác chỉ điểm đột phá, đủ loại phiền phức, dùng hết sở học, cũng không nhất định có thể thành công. Nhìn người ta đi, đơn giản giống như đi ngủ... Quả nhiên, giữa người và người là có chênh lệch lớn...

Rời khỏi lữ quán nơi ở, thuê hai chiếc xe ngựa, mọi người chạy thẳng về phía Danh Sư Đường.

Sau một lúc lâu, một tòa kiến trúc thật lớn xuất hiện ở trước mắt. Phía trên có ba chữ lớn, khí thế huy hoàng, đại biểu uy nghiêm bất khả xâm phạm!

Danh Sư Đường!

Danh Sư Đường mặc dù là một chi nhánh của nghiệp đoàn danh sư. Dù là cường đại hơn, có thể đi vào nhận được danh hiệu nhất định, cũng chẳng khác nào có địa vị cực cao.

Lưu sư đưa ra huy hiệu thân phận, dễ dàng dẫn mọi người vào trong đó.

Đại điện rộng rãi mênh mông, khí độ vô vàn.

- Trương Huyền? Ngươi tới rồi!

Bọn họ đi vào trong đó, đang muốn hỏi thăm một chút xem đi nơi nào sát hạch, liền nghe được một âm thanh vang lên. Bọn họ quay đầu nhìn lại. Một nữ hài dẫn theo một lão già đã đi tới.

- Là ngươi?

Chính là vị danh sư học đồ hắn gặp được khi mới vừa tiến vào Thiên Vũ vương thành... Lăng Tiêu Tiêu!

- Đúng vậy, ngươi cũng tới tham gia hội vấn đáp của Mạc Vũ công chúa sao? Sẽ lập tức bắt đầu. Gần như tất cả danh sư đều đang ở đây. Chúng ta đi nhanh lên một chút!

Tuy rằng không quá thiện cảm đối với người một chữ cũng không biết này, nhưng dù sao cũng là người quen, Lăng Tiêu Tiêu cười nói.

- Đều đang ở đây? Tốt lắm, đi qua nhìn một chút!

Tất cả danh sư đều đang ở đây, xem ra hắn muốn sát hạch, cũng không ai để ý tới. Không bằng đi qua xem một chút, đến cùng vấn đáp thế nào, cũng tiện sớm làm ra sự chuẩn bị.

Nghe được có người sát hạch danh sư tiến hành vấn đấp, đám người Lưu sư cũng đầy hứng thú. Tất cả đều đi theo sau lưng, đi tới một gian phòng.

Giống như một vài phòng học mang lý luận, bày đầy đủ các bàn. Phía trước mặt đã có không ít người đang ngồi. Ước chừng trên trăm người.

Một đám lão nhân, người trung niên dáng vẻ uy vũ ngồi ngay ngắn ở phía trên cùng.

- Không nghĩ tới người này lại ở đây...

Nhìn quanh một vòng, đột nhiên có một bóng người quen thuộc rơi vào tầm mắt hắn.

Đó chính là Diêu đội trưởng đội tuần tra tối hôm qua.

Người này tự nhiên đứng ở trong góc, làm công tác hộ vệ. Nếu không phải trên mặt vẫn ửng đỏ, có chút sưng, hắn cũng hoài nghi người này có phải có một huynh đệ song sinh hay không.

Liếc mắt thoáng nhìn, Mạc Vũ hình như còn chưa tới, mọi người tùy tiện tìm một chỗ ngồi xuống.

...

- Hắn quả nhiên tới!

Trương Huyền nhìn thấy được Diêu đội trưởng, người này cũng nhìn thấy được hắn.

Đội tuần tra chịu trách nhiệm an toàn trong vương thành. Ban đầu, an toàn của Danh Sư Đường còn chưa tới phiên hắn. Nhưng lần sát hạch này chính là Mạc Vũ công chúa. Lúc này mới tạm thời điều hắn qua.

Ban đầu bởi vì bị thương, hắn muốn tìm người thay thế. Nhưng vừa nghĩ tới công chúa sát hạch, nếu như vị kia thật sự có quan hệ, khẳng định cũng tới.

Không đến, hoặc nhìn thấy công chúa không quen biết, vậy đã nói rõ Bạch Thiềm y sư vẫn chưa nói thật. Bị đánh thảm như vậy, cũng đừng trách mình nghĩ biện pháp báo thù.

Ôm mục đích này, hắn cố nén thương thế trên người, đứng ở một bên. Không nghĩ tới người này quả nhiên tới.

- Hừ, ta thật ra muốn xem thử, công chúa và ngươi có quen hay không...

Diêu đội trưởng hừ lạnh một tiếng, đứng vào vị trí, lặng lẽ quan sát.

...

Đám người Trương Huyền ngồi xong.

- Thiên Vũ vương quốc tổng cộng mười ba vị danh sư nhất tinh, ba vị nhị tinh. Hội vấn đáp là bước cuối cùng của danh sư, cũng không có một danh sư nhị tinh nào qua.

Biết người trước mắt này cái gì cũng không hiểu, Lăng Tiêu Tiêu có lòng tốt giải thích.

Trương Huyền chắt lưỡi.

Thiên Huyền vương quốc ngay cả một danh sư nhất tinh cũng không có. Ở đây có mười ba vị nhất tinh, ba vị nhị tinh. Chỉ từ số lượng danh sư, cũng có thể thấy được chênh lệch thực lực của một nước.

Không hổ danh là vương quốc cường đại nhất trong mười ba vương quốc xung quanh.

Có nhiều danh sư như vậy khai đường giảng bài, hậu bối làm sao không lợi hại. Thực lực chỉnh thể làm sao không mạnh mẽ?

- Vương quốc có mấy vị danh sư nhị tinh?

Sau khi hết khiếp sợ, Trương Huyền không nhịn được hỏi.

Nghe hắn ngay cả loại kiến thức thông thường cơ sở nhất này, cũng không biết, Lăng Tiêu Tiêu lại nhướng mắt:

- Lợi hại nhất tất nhiên là Khương đường chủ. Có người nói đã đạt được nhị tinh đỉnh phong, cách danh sư tam tinh, cũng chỉ là vấn đề thời gian. Còn lại theo thứ tự là hai người Quan sư, Chúc sư. Trong đó Chúc sư mới đạt được danh sư nhị tinh không đầy hai năm, xem như là mới nhất.

- A!

Trương Huyền gật đầu, nhìn qua:

- Trước đó nàng nói vị thiên tài siêu cấp, Mạc Hoằng Nhất kia có tới sao?

- Đương nhiên tới. Hơn nữa trong những danh sư, còn là địa vị tối cao. Chính là vị ở chính giữa kia!

Lăng Tiêu Tiêu chỉ.

- Ở chính giữa?

Trương Huyền ngẩng đầu nhìn lên.

Trong một loạt danh sư ngồi đầu, quả nhiên có một người trẻ tuổi đang ngồi, dáng vẻ hai mươi lăm, hai mươi sáu tuổi, khí tức toàn thân giống như biển như vực, khiến người ta một loại cảm giác đè ép mãnh liệt.

Tông Sư đỉnh phong!

Thực lực cường đại không nói, hai tròng mắt đen càng giống như có chứa lực lượng đặc biệt, tự tin nhìn xa trông rộng, dường như chuyện gì cũng không có cách nào gây khó khăn được.

Ra mắt Trương lão sư (2)

dtv-ebook.com

- Lợi hại!

Chỉ liếc mắt thoáng nhìn, Trương Huyền đã biết, những thiên tài hắn gặp được trước kia so sánh với hắn, còn không khác gì đống cặn bã.

Hoàn toàn không có thể so sánh.

Ngay cả Mạc Vũ công chúa cũng kém hơn rất nhiều.

- Mức độ tâm cảnh của hắn sợ rằng chí ít đạt tới ngoài 6.0!

Lưu sư cũng tập trung lực chú ý, truyền âm đến.

- 6.0?

Trương Huyền líu lưỡi.

Mức độ tâm cảnh đạt được ngoài 3.0, có thể sát hạch danh sư nhất tinh. 6.0 cũng có thể sát hạch nhị tinh.

Hai mươi sáu tuổi lại có tâm cảnh lợi hại như vậy, tu vi cường đại như thế, tên thiên tài, quả nhiên danh bất hư truyền.

- Mạc Vũ công chúa tới!

Đang quan sát, âm thanh của Lăng Tiêu Tiêu vang lên. Hắn ngẩng đầu nhìn lên, quả nhiên thấy một nữ hài đi đến.

Không phải Mạc Vũ thì là ai!

Lúc này Mạc Vũ mặc một bộ trường bào lớn màu đỏ. Bất kể tóc hay khuôn mặt, đều được chuyên tâm chỉnh sửa qua, có vẻ càng mỹ lệ động

lòng người. Thậm chí so với Triệu Nhã hiện tại, cũng hoàn toàn không yếu.

Không hổ danh là đệ nhất mỹ nữ của Thiên Vũ vương quốc. Người cũng như tên, mới vừa tiến đến, lại thu hút ánh mắt của mọi người.

Tiến vào phòng, Mạc Vũ công chúa nhìn quanh một vòng. Đột nhiên mắt nàng dừng lại ở một chỗ, không nhịn được nhất thời sáng lên.

Nàng vốn là tiêu điểm chú ý của tất cả mọi người. Bộ dáng này của nàng lập tức thu hút sự chú ý của mọi người.

Tất cả đồng loạt theo ánh mắt của nàng nhìn lại. Vốn tưởng rằng là nhân vật lợi hại gì, lại phát hiện chỉ là một người thanh niên khuôn mặt không có gì đặc biệt.

Thấy nàng nhìn qua, Trương Huyền bất đắc dĩ một hồi.

Nàng đường đường là công chúa, nhìn ta như vậy, cố ý sao...

Hắn đang phiền muộn, nghĩ nên nói cái gì đó, liền nghe được bên cạnh kích động một hồi, giọng điệu hưng phấn vang lên.

- Mạc Vũ công chúa đang nhìn ta. Nàng tự nhiên chú ý tới ta...

Gương mặt Lăng Tiêu Tiêu đầy hưng phấn đỏ lên, kêu thành tiếng chói tai.

- Ách?

Nhìn về phía vẻ mặt hoa si của của nữ hài trước mắt, Trương Huyền lắc đầu.

Chỉ có điều, vừa vặn như vậy, cũng coi như giải vây cho hắn.

- Vấn đáp bắt đầu!

Đương sự đi tới, nương theo một tiếng la lên của Mạc Hoằng Nhất, cửa ải danh sư cuối cùng, vấn đáp sẽ bắt đầu.

Vấn đáp có phần tương tự với tranh luận đan của luyện đan. Ở đây mỗi vị danh sư nhất tinh đều sẽ hỏi một trong những vấn đề tu luyện. Mấy vấn đề này, thông thường sẽ không vượt quá Tông Sư cảnh.

- Chân khí bế tắc ở một chỗ huyệt vị cuối cùng, trước sau không có cách nào thành công, không đạt được Thông Huyền, lại có phương pháp gì giải quyết?

Một vị danh sư hỏi.

- Có hai biện pháp. Đầu tiên, phương pháp chân khí đâm huyệt. Tập trung lại rất nhiều chân khí, tập trung ở xung quanh huyệt đạo, tiến hành kích thích đối với nó. Thứ hai, phương pháp dùng thuốc tăng tiến. Đan dược nhất phẩm bôi lên huyệt đan. Tuy rằng đối với Ích Huyệt cảnh cũng có công hiệu, nhưng đối mặt với loại tình hình này thật lâu không có cách nào đột phá, hiệu quả không lớn. Có thể lựa chọn sử dụng đan dược nhị phẩm, trùng kích huyệt đan...

Mạc Vũ công chúa chậm rãi nói, lưu loát có thừa.

Nghe một hồi, vẻ mặt Trương Huyền choáng váng mơ hồ.

Hắn tuy rằng từng ngụy trang danh sư, cũng giúp rất nhiều người đột phá qua, cũng đều là thành lập ở trên cơ sở chân khí thiên đạo của hắn. Mạc Vũ công chúa nói ra không ít phương pháp, thậm chí hắn ngay cả nghe cũng chưa từng nghe qua.

Nếu thật sự để cho hắn trả lời, có thể nói... một cái cũng không biết!

- Xem ra sát hạch xong danh sư nhất tinh, nhanh chân đến xem sách. Nếu không, cửa vấn đáp này, khẳng định không có cách nào thông qua...

Hắn kắc đầu.

Cũng không thể người khác hỏi đột phá như thế nào, hắn nói một cây ngân châm, một đạo chân khí là được!

Nếu hắn thật sự nói như vậy, nhất định sẽ bị trực tiếp đuổi ra ngoài.

Hắn lại nghe một hồi, cảm thấy giống như nghe thiên thư, thật sự nghe không hiểu. Hắn không nhịn được nhìn về phía nữ hài bên cạnh:

- Sát hạch danh sư có mấy bước?

Tuy rằng muốn tới sát hạch danh sư, nhưng đối với sát hạch thế nào, hắn vẫn hoàn toàn không hiểu nổi.

- Ngay cả cái này ngươi cũng không biết?

Lăng Tiêu Tiêu cũng có phần muốn phát điên.

Nếu không tận mắt nhìn thấy được huy hiệu học đồ của hắn, nàng cũng cảm thấy có phải hắn dùng tiền mua được hay không.

Những điều này... đều là căn bản.

Thứ này cũng không biết, còn thi danh sư, thi cái lông!

Trương Huyền gật đầu.

- Được rồi!

Bị người này đánh bại, Lăng Tiêu Tiêu đầy bất đắc dĩ giải thích:

- Sát hạch danh sư tổng cộng năm cửa ải!

- Năm cửa ải?

- Không sai. Đầu tiên, phòng tín nhiệm. Sát hạch độ tín nhiệm của học sinh. Độ tín nhiệm của học sinh vượt quá năm mươi, mới tính thông qua. Nếu như không có học sinh, hoặc không có độ tín nhiệm, cũng chẳng khác nào không có tư cách.

- Thứ hai, phòng trợ giúp tu luyện, sát hạch chức nghiệp trợ giúp. Nói cách khác muốn trở thành danh sư nhất tinh, phải có một loại chức nghiệp trợ giúp, đồng thời đạt được chính thức mới được.

- Thứ ba, điện khôi lỗi. Thời điểm sát hạch, sẽ cho ra hai khôi lỗi đang chiến đấu. Phương pháp đúc khôi lỗi đặc biệt, sử dụng chiêu số, công pháp hoàn toàn khác nhau, thực lực lại tương đương. Ai cũng không có cách nào thắng được đối phương. Tại hiện trường chỉ điểm, khiến cho một khôi lỗi trong đó giành được thắng lợi, mới tính thông qua.

- Thứ tư, biển công pháp. Biển công pháp có vô số quyển công pháp tu luyện. Muốn thông qua, cần phải ngẫu nhiên lựa chọn ra một quyển tiến hành giảng bài. Thời gian giảng bài, không chỉ có rất nhiều danh sư trấn thủ phán xét. Quan trọng nhất còn có chuông Tiên Hiền!

- Chuông Tiên Hiền?

- Ừ, chuông Tiên Hiền là một bảo bối thông linh trong biển công pháp, có thể nói là linh binh. Trong đó có dấu ấn Tiên Hiền. Lý giải và khống chế tri thức giảng giải công pháp không có cách nào khiến cho nó thoả mãn, tiếng chuông sẽ không vang lên, cũng lại không có cách nào thông qua!

Trương Huyền sửng sốt.

Không nghĩ tới trên thế giới còn có thứ lợi hại như vậy.

- Thông qua bốn cửa ải trước, mới đến cửa ải cuối cùng, đường không sai! Đường không sai, có khôi lỗi biểu thị công pháp, võ kỹ, thậm chí còn có chức nghiệp trợ giúp ngươi lựa chọn. Thứ biểu thị ra sẽ có sai lầm, chỉ có điều giấu rất kỹ, gần như không tìm ra được. Trong thời gian một nén hương tìm ra một chỗ, có có khả năng thông qua. Bằng không, xem như thất bại.

Hình như hết sức quen thuộc đối với sát hạch danh sư, Lăng Tiêu Tiêu giải thích cái nào ra cái đấy.

Phòng tín nhiệm, phòng trợ giúp tu luyện, điện khôi lỗi, biển công pháp, đường không sai...

Năm cửa ải lớn, cái sau còn khó hơn so với cái trước.

- Không đúng. Vậy không phải còn có một hội vấn đáp sao?

Trương Huyền lộ ra vẻ mặt nghi ngờ.

Không phải nói vấn đáp là cửa ải cuối cùng của sát hạch danh sư sao? Tại sao không có?

- Hội vấn đáp, được gọi là cửa ải cuối cùng của danh sư sát hạch, trên thực tế là đơn giản nhất. Chỉ cần thông qua năm cái trước, có thể không đáng kể, trăm phần trăm thông qua. Bởi vậy, chỉ cần thông qua năm cửa ải trước, cho dù thông qua sát hạch, có thể gọi là danh sư. Cái này, chẳng qua là biến dạng. Trên thực tế chính là vì giới thiệu danh sư mới này cho các danh sư khác làm quen.

Lăng Tiêu Tiêu nói.

Trương Huyền gật đầu, đồng thời phiền muộn một hồi.

Hóa ra cửa ải này là hình thức đơn giản nhất... Kết quả, mình lại giống như nghe thiên thư, một chút cũng nghe không hiểu.

Hiện tại xem ra, danh sư cũng không phải dễ dàng sát hạch như vậy.

Thời điểm hai người nói chuyện với nhau, vấn đáp phía trên cũng gần kết thúc.

- Chúc mừng Mạc Vũ danh sư!

- Đây là huy hiệu cấp bậc của nàng. Từ giờ trở đi, nàng chính là danh sư nhất tinh!

...

Danh sư ngồi ở phía trước rối rít nói.

Tiếp nhận huy hiệu danh sư và trang phục đặc biệt của danh sư, Mạc Vũ công chúa cũng đầy hưng phấn.

Học đồ và danh sư tuy rằng chỉ kém một chút, địa vị lại có khác biệt giống như trời và đất.

Trở thành danh sư, mới được cho là thật sự đi ở phía trước.

- Ta còn có việc, cáo từ trước!

Đưa huy hiệu danh sư cho Mạc Vũ xong, Mạc Hoằng Nhất gật đầu, xoay người rời đi.

Hình như hiểu rất rõ đối với bản tính của hắn, Mạc Vũ cũng không tức giận.

Thật vất vả cùng mọi người hàn huyên xong, Mạc Vũ nhấc chân đi về phía bên này.

Thấy phương hướng của nàng, Lăng Tiêu Tiêu ở bên cạnh kích động, sắc mặt đỏ ửng, có vẻ có phần nói năng lộn xộn.

- Thần tượng đi qua. Lẽ nào nàng thật sự biết ta? Ngươi mau nhìn xem, đầu tóc ta có rối không?

- Ách... Không rối!

Trương Huyền lắc đầu.

- Vậy là tốt rồi...

Lăng Tiêu Tiêu vội vàng đứng lên.

- Học đồ Lăng Tiêu Tiêu, ra mắt Mạc sư!

- Ừ!

Mạc Vũ công chúa gật đầu, không tiếp tục để ý tới, lập tức quay đầu lại nhìn về phía Trương Huyền.

Nhìn thấy được vị công chúa này vừa sát hạch thành công danh sư nhất tinh, lại đưa mắt tập trung ở trên thân một người thanh niên không biết từ nơi nào xuất hiện, tất cả mọi người xung quanh đều lặng ngắt như tờ.

Lăng Tiêu Tiêu càng trợn mắt há hốc mồm, thiếu chút nữa ngất đi.

Vốn tưởng rằng thần tượng đặc biệt tới, là vì tìm nàng. Nàng nằm mơ cũng không nghĩ tới, thần tượng chỉ gật đầu một cái, lại nhìn về phía vị bên cạnh này.

Người này không chỉ là học đồ cái gì cũng không hiểu sao?

Đặc biệt tới nhìn hắn... làm cái quỷ gì?

- Lẽ nào... Bạch Thiềm y sư nói là sự thật?

Diêu đội trưởng đứng một bên vẫn chú ý tới động tĩnh bên này. Thấy Mạc Vũ công chúa tự nhiên đi tới trước mặt người kia, hắn lập tức hít thở dồn dập.

Xem ra Bạch Thiềm y sư nói là sự thật. Nếu không, công chúa cũng không có khả năng đặc biệt đi tới.

May mà trước đó, sau khi nghe được lời của hắn, mình không tiếp tục thể hiện. Bằng không, chết cũng không biết chết như thế nào...

- Chỉ có điều, công chúa luôn luôn giữ mình trong sạch. Nếu nàng cùng người này quả thật có quan hệ, khẳng định rất nhanh lại có không ít người biết...

Trong lòng hắn thầm nhủ. Hắn đang nghĩ ngợi, tới khi tin tức truyền ra, sẽ khiến không ít người theo đuổi nàng được mở rộng tầm mắt. Chỉ thấy cách đó không xa, Mạc Vũ công chúa ôm quyền, làm lễ tiết chỉ khi học sinh đến gặp lão sư mới có.

- Học sinh Mạc Vũ, ra mắt Trương lão sư!

Sát hạch danh sư, bắt đầu! (1)

dtv-ebook.com

Học sinh Mạc Vũ?

Ra mắt Trương lão sư?

Xung quanh lặng ngắt như tờ. Mỗi một người đều mở to hai mắt nhìn.

Đây là có chuyện gì?

Mạc Vũ công chúa lại là đệ nhị thiên tài của vương quốc, tuổi còn trẻ lại sát hạch trở thành danh sư nhất tinh... Người như thế lại tôn trọng, xưng hô là Trương lão sư...

Người này từ đâu xuất hiện?

Có tư cách gì khiến cho công chúa làm như vậy?

Phù phù!

Diêu đội trưởng chỉ cảm thấy đầu gối mềm nhũn, thiếu chút nữa thì lập tức quỳ xuống.

Má ơi!

Còn tưởng rằng người này và công chúa có chút mờ ám, tính tạo ra tai tiếng các loại. Hắn nằm mơ cũng không nghĩ tới, công chúa lại muốn tự cho mình là thân phận học sinh...

Có cần khoa trương như vậy hay không?

May mà ngày hôm qua không lỗ mãng gây phiền toái, bằng không bị lập tức giết, cũng không ai dám thay mình nói chuyện.

Lăng Tiêu Tiêu ở một bên, vẻ mặt giống như đang nằm mộng.

Còn tưởng rằng thần tượng đi qua nói chuyện với nàn. Dù thế nào nàng cũng không nghĩ tới, thần tượng muốn bái kiến người cái gì cũng không hiểu này?

Đại ca, ngươi không phải ngay cả Danh Sư Đường ở đâu cũng không biết, sát hạch danh sư thế nào cũng không biết sao?

Ngươi không phải ngay cả Mạc Hoằng Nhất cũng không biết sao?

Học đồ nho nhỏ cái gì cũng không biết, khiến cho đệ nhị thiên tài của vương quốc, Mạc Vũ công chúa vừa trở thành danh sư, cung kính cúi đầu xưng hô lão sư...

Có muốn kích thích như thế hay không?

Ngay cả vị cường giả bên cạnh nàng, cũng mở to hai mắt nhìn, thiếu chút nữa ngã sấp xuống.

Trước đó, hắn vẫn có chút bất mãn đối với chuyện tiểu thư nói thừa cùng người này. Bây giờ hắn mới biết, người này thoạt nhìn không có gì đáng chú ý, lại đúng là nhân vật che giấu quá lợi hại!

Công chúa xưng hô là lão sư... chỉ riêng điều này, lại có thể so sánh với một ít danh môn vọng tộc trong vương thành.

Không chỉ bọn họ, đám người Triệu Nhã mỗi người cũng sờ đầu không hiểu.

Bạch Thiềm y sư vô cùng kiêu ngạo, bị đánh không tìm được phương hướng, không dám phản bác. Công chúa thiên tài khom người lại bái, xưng hô lão sư...

Trương lão sư không phải nói... chiều hôm qua vừa đến Thiên Vũ vương thành sao?

Vừa đến, lại làm ra động tĩnh lớn như vậy, kính nể của kính nể, tôn trọng của tôn trọng, khiếp sợ trong khiếp sợ...

Nếu như ở lại một khoảng thời gian, có phải đường chủ Danh Sư Đường cũng muốn đi qua thăm viếng hay sao?

- Ừ!

Không để ý tới sự chấn động kinh ngạc của mọi người, Trương Huyền hờ hững gật đầu.

Đối phương khom người, hắn đúng là nhận được.

Không có hắn chỉ điểm và truyền thụ ở Hồng Liên thành, muốn thi hạch luyện đan sư nhị tinh thành công, tuyệt đối là không có khả năng.

- Trương lão sư...

Mạc Vũ công chúa có chút do dự, còn muốn hỏi một chút về chuyện Độc Điện. Cuối cùng nhiều người, nàng vẫn không có dám mở miệng.

Trước đây, thời điểm nàng rời khỏi Hồng Liên thành, Trương Huyền và đại dược vương đã xuất phát.

Giả mạo đặc sứ đi Độc Điện, nguy cơ trùng trùng, nàng vẫn lo lắng. Vốn tưởng rằng cho dù hắn bình an vô sự, còn muốn nhìn thấy cũng rất khó. Nàng nằm mơ cũng không ngờ tới, lúc này thời gian mới vài ngày, nàng lại gặp được hắn ở chỗ này.

Chính vì vậy, vừa rồi nàng mới có chút thất thần, liếc mắt nhìn thêm một cái.

Hội vấn đáp kết thúc, nàng không thể tiếp tục kìm chế được, đã đi tới, đến đây bái.

Có thể trở thành đệ nhị thiên tài của vương quốc, nàng còn có chút cao ngạo. Trải qua qua một khoảng thời gian ở chung, nàng mới biết được,

chút thiên phú này buồn cười thế nào. Ở trước mặt người thanh niên này, cũng không tính là cái gì.

- Mạc Vũ, không giới thiệu cho ta làm quen một chút sao?

Nàng đang muốn nói tiếp, một âm thanh vang lên. Ngay sau đó một người thanh niên thân hình cao lớn đã đi tới.

Người này chừng ba mươi tuổi, mặc trường bào, cũng là một vị danh sư nhất tinh. Khí tức trên người điên cuồng phun ra, lực lượng cuồn cuộn, thực lực hoàn toàn không yếu. Không ngờ là một vị cường giả Tông Sư cảnh!

Ba mươi tuổi Tông Sư, danh sư nhất tinh, tuy rằng thiên phú kém hơn so với Mạc Hoằng Nhất, Mạc Vũ, lại cũng không kém hơn quá nhiều.

Nhìn thấy người này, trong mắt Mạc Vũ thoáng hiện ra vẻ không vui. Chỉ có điều nàng vẫn gật đầu một cái:

- Ta có thể ở dưới tình huống tu vi của bản thân không đạt được Tông Sư chế luyện ra đan dược nhị phẩm, sát hạch luyện đan sư nhị tinh thành công, là nhờ có Trương lão sư chỉ điểm. Hắn đối với ta có nửa nghĩa sư đồ!

Luyện đan sư là chức nghiệp rất sát đầu trong cửu lưu. Dưới tình huống bình thường, muốn sát hạch nhị phẩm, chí ít tu vi của bản thân phải đạt được Tông Sư cảnh.

Bởi vì chỉ có đạt được cảnh giới này, mới có khả năng khống chế thật tốt nhiệt lượng, dược tính của dược vật, các loại lực lượng xung đột trong lò luyện đan... do đó thành công chế luyện ra dược vật cấp bậc nhị phẩm.

Mạc Vũ ở Thú Đường nhận được sự chỉ điểm, đã có thể chế luyện ra đan dược nhị phẩm.

Ở Hồng Liên thành nàng lại nghiêm túc học tập qua mấy ngày, thủ pháp càng thuần thục.

Sau khi trở lại vương thành, nhận được vương thất ra sức ủng hộ, tu vi cũng có đột phá cực lớn. Tuy rằng cách tông sư còn có chút khoảng cách, nhưng cũng thành cường giả Thông Huyền cảnh đỉnh phong.

Thực lực như vậy, vốn ngay cả cơ hội sát hạch cũng không có, nhưng có thể luyện chế thành công đan dược nhị phẩm, nhận được chấp thuận, đặc biệt thành luyện đan sư nhị tinh, do đó truyền thành giai thoại.

- Nửa nghĩa sư đồ?

- Khiến cho Mạc sư với từng ấy tuổi lại sát hạch luyện đan sư nhị tinh thành công, thuật luyện đan phải rất mạnh đi?

Mọi người ồ lên. Mỗi một nhìn về phía Trương Huyền đầy kinh ngạc. Đồng thời bọn họ cũng biết vì sao người thiếu niên này được tôn trọng như vậy.

Mạc Vũ công chúa có thể sát hạch luyện đan sư nhị tinh thành công, là nhận sự chỉ điểm của hắn... Chẳng phải là nói, ở trên phương diện luyện đan, người này càng thêm lợi hại sao?

Vượt quá nhị tinh? Chẳng lẽ là tam tinh?

Chưa đầy hai mươi tuổi đã là luyện đan sư tam tinh?

Tất cả mọi người đều hít một hơi lạnh.

- Dạy nàng luyện đan?

Ánh mắt người thanh niên lóe lên, lập tức nở nụ cười, nhìn về phía Trương Huyền:

- Hóa ra là một vị luyện đan Tông Sư, thất kính thất kính. Tại hạ Khương Thần, cảm ơn ngươi chỉ điểm đối với Mạc Vũ công chúa!

Mạc Vũ công chúa hoàn toàn không cho mặt mũi, đôi mi thanh tú thoáng nhíu lại:

- Ta không cần ngươi hỗ trợ cảm ơn!

- Ha hả!

Khương Thần cười khan một tiếng, cũng không cho là châm chọc, ống tay áo vung, mang theo sự cao cao tại thượng, nhìn về phía Trương Huyền:

- Nghiệp đoàn luyện đan sư Hồng đan sư là bằng hữu của tại hạ, mấy ngày trước đây vừa sát hạch luyện đan sư tam tinh thành công. Nếu Trương lão sư là cao thủ luyện đan, nói vậy hắn là quen thuộc với nhau. Chỉ là tại sao ta chưa từng nghe hắn nói tới, nghiệp đoàn lại có một vị đan đạo kỳ tài như vậy? Hơn nữa, dường như toàn bộ nghiệp đoàn, đan sư đã ngoài nhị tinh, ta gần như đều biết. Không biết... Trương lão sư rốt cuộc là mấy sao?

Nghe hắn nói như thế, những người khác cũng đồng loạt nhìn qua, tràn ngập tò mò.

- Chỉ là luyện đan sư nhất tinh mà thôi!

Trương Huyền nói.

Hắn chỉ từng sát hạch luyện đan sư nhất tinh, cũng không phải là kỳ tài gì cả, càng không đi qua nghiệp đoàn luyện đan sư vương thành, tất nhiên không biết Hồng đan sư gì đó, cũng không có danh tiếng gì.

- Nhất tinh?

- Nhất tinh chỉ điểm Mạc Vũ công chúa luyện ra đan dược nhị phẩm? Nói đùa sao?

- Đẳng cấp chức nghiệp đặc biệt rõ ràng, nhất tinh làm sao có thể chỉ điểm nhị tinh...

...

Mọi người lại không thể hiểu nổi.

Sát hạch danh sư, bắt đầu! (2)

dtv-ebook.com

Vừa rồi Mạc Vũ công chúa coi trọng như vậy, bội phục hận không thể quỳ rạp xuống đất. Bọn họ vốn tưởng rằng hắn là luyện đan sư rất cao minh. Kết quả chỉ là nhất tinh... có nhầm hay không?

- Nhất tinh?

Khương Thần cũng thoáng sửng sốt một chút, lập tức lộ ra sự xem thường. Chỉ có điều, hắn che giấu xuống rất tốt:

- Trương huynh có thể chỉ từng ấy tuổi lại đạt được nhất tinh, cũng coi như thiên phú tuyệt cao. Chỉ cần cố gắng thật tốt, sớm hay muộn cũng sẽ thi ra thứ tự tốt hơn!

Mới vừa rồi còn xưng hô là Trương lão sư, hiện tại trực tiếp đổi giọng "trương huynh", khách sáo cũng miễn.

Nói xong, hắn không tiếp tục để ý tới, quay đầu lại nhìn về phía Mạc Vũ công chúa:

- Mạc Vũ, ta đã chuẩn bị tiệc mừng cho nàng, chúc mừng nàng sát hạch danh sư thành công. Chúng ta đi thôi!

- Không đi!

Mạc Vũ công chúa giơ tay ngọc ngăn cản.

- Tiệc mừng chuẩn bị cho nàng, thiếu chủ nhân là nàng làm sao có thể được...

Bị từ chối ở trước mặt nhiều người như vậy, Khương Thần có chút xấu hổ.

- Ta còn có việc tìm Trương lão sư. Tiệc mừng gì đó, chính ngươi đi đi!

Mạc Vũ nói.

Xem ra đối với người này, nàng cũng đặc biệt không thích gặp.

- Nếu không như vậy, Trương huynh cùng qua, cũng coi như cho nàng báo đáp nửa nghĩa sư đồ.

Nói đến đây, Khương Thần nhìn qua:

- Không biết ý của Trương huynh thế nào? Ta thấy ngươi cũng vừa tới vương thành, yến hội có thể tập trung không ít danh nhân. Hồng đan sư trùng hợp cũng ở đó, vừa vặn có thể giới thiệu cho ngươi làm quen. Luyện đan sư nhất tinh, tiếp xúc nhiều với loại đan sư cấp bậc cao như bọn họ, lợi ích khẳng định không thiếu.

- Không rảnh!

Trương Huyền lắc đầu.

Nếu như đối phương thành tâm mời, có thể sát hạch xong danh sư, hắn sẽ đi qua nhìn một chút. Bộ dạng bố thí, đừng nói một yến hội nho nhỏ, cho dù tiệc mừng thọ quốc vương, hắn cũng sẽ mặc kệ.

- Không rảnh?

Bị Mạc Vũ từ chối, Khương Thần còn có thể nhịn. Một luyện đan sư nhất tinh cũng dám nói như vậy. Sắc mặt hắn trầm xuống, lông mày nâng cao lên, khí tức Tông Sư cảnh, phát ra:

- Luyện đan sư tuy rằng rất lợi hại, lại không cách nào so sánh được với danh sư. Ngươi phải suy nghĩ tốt quyết định của chính mình. Không nên bởi vì một chuyện nhỏ, một phán đoán sai lầm, do đó rơi vào phiền phức... Ai, nói chuyện với ngươi, đứng lại cho ta!

Hắn nói ra quan hệ lợi hại, vốn tưởng rằng đối phương hiểu ý sinh ra kiêng kỵ, do đó ngoan ngoãn nghe lời. Không nghĩ tới, hắn còn chưa nói hết, người đã không thấy đâu, Khương Thần thiếu chút nữa thì xỉu vì tức.

Đường đường là danh sư nhất tinh, cường giả Tông Sư cảnh, từ khi nào lại có người không cho mặt mũi như vậy.

Lắc đầu, không để ý tới người tự cho mình là đúng này, Trương Huyền đi tới trước mặt Mạc Vũ:

- Dẫn ta qua!

- Vâng!

Thời điểm ở Hồng Liên thành, hắn đã nói qua cùng nàng hắn muốn sát hạch danh sư. Mạc Vũ biết ý của hắn, hai người nhấc chân đi qua bên cạnh Khương Thần.

- Người này...

Thấy hắn không quan tâm tới vị này, xoay người rời đi, khóe miệng Lăng Tiêu Tiêu giật một cái.

Ngươi biết người này là ai không? Ngươi lại không để ý tới?

Cho dù là quốc vương bệ hạ, sợ rằng đều phải đối xử như khách quý. Ngươi lại không để ý tới...

Nàng đang muốn qua khuyên can một chút, lại thấy Mạc Vũ công chúa đi về phía trước chợt ngừng lại, đứng ở trước mặt một lão nhân:

- Ngô sư, Trương lão sư định sát hạch danh sư, vẫn mong ngài chuẩn bị một chút.

- Sát hạch danh sư?

Lăng Tiêu Tiêu đi về phía trước, bước chân chợt lảo đảo, thiếu chút nữa thì ngã trên mặt đất.

Sát hạch danh sư thế nào, thi thế nào, cái gì cũng không biết, lại tới đây thi... Đại ca, ngươi không có nói đùa chứ?

Trước đó tán gẫu qua, vừa rồi lại hàn huyên một hồi, người gọi là Trương Huyền này, đối với danh sư có thể nói là một chữ cũng không biết. Mình thậm chí cũng hoài nghi huy hiệu học đồ của hắn là do mua được...

Cái dạng này, mở miệng lại sát hạch danh sư...

Ngươi biết danh sư đại biểu cho cái gì không?

Nàng cũng cảm thấy điên rồi.

Khương Thần vốn muốn xông qua dạy dỗ một trận, nghe nói như thế, cũng ngừng lại. Hắn híp mắt lại, không biết suy nghĩ điều gì.

- Sát hạch danh sư? Được, chỉ có điều, ta tphải kiểm tra một chút rước, ngươi là có đầy đủ tư chất sát hạch không!

Ngô sư gật đầu.

Ở nghiệp đoàn, hắn chịu trách nhiệm sát hạch danh sư học đồ, đối với trình tự, hắn hiểu rất rõ.

Trước sát hạch, phải có đầy đủ điều kiện phần ngoài và điều kiện bên trong.

Điều kiện phần ngoài là: danh sư đề cử, thân phận trợ giúp dạy dỗ học đồ, nắm giữ chí ít một chức nghiệp trợ giúp!

Điều kiện bên trong vì: Đạt được Minh Lý cảnh tâm như mặt nước phẳng lặng, đạt được tu vi Thông Huyền cảnh!

Những điều kiện này, Lưu Lăng ở Thiên Huyền vương thành cũng đã nói qua, Trương Huyền cũng không xa lạ gì. Hắn lật cổ tay một cái, lấy ra

huy hiệu học đồ và huy hiệu luyện đan sư nhất tinh, đưa tới. Đồng thời hắn thể hiện ra tu vi nửa bước Tông Sư.

Mấy thứ này không có cách nào giả vờ. Ngô sư liếc mắt thoáng nhìn, liền xác nhận được. Hắn lập tức lấy ra một Văn Lý Thạch đưa qua.

- Thử một chút về mức độ tâm cảnh!

Trương Huyền gật đầu, nắm chặt Văn Lý Thạch, vận chuyển tâm cảnh.

...

- Khương sư, không cần tức giận. Chỉ là một kẻ vô tri không biết từ nơi nào xuất hiện mà thôi. Cho dù cho hắn thi, cũng chưa chắc có thể thành công!

Một người thanh niên học đồ, nhìn thấy được sắc mặt Khương Thần thâm trầm, liền đi tới trước mặt lấy lòng:

- Lại nói, cho dù có đầy đủ tiêu chuẩn sát hạch, có thể sát hạch, cũng khẳng định không có cách nào so sánh được với công tử! Công tử lại là thiên tài siêu cấp trời sinh có mức độ tâm cảnh đạt được 4.0!

Sát hạch danh sư cần phải có mức độ tâm cảnh đạt được 3.0.

Danh sư học đồ bình thường, vừa đạt được tâm như mặt nước phẳng lặng, tối đa cũng lại khoảng 1.5, cần trải qua vô số năm tháng tu luyện, mới có khả năng tăng lên tới cấp bậc này.

Mà vị Khương Thần này là tồn tại vừa đến tâm như mặt nước phẳng lặng, đã đạt được mức độ 4.0.

Danh tiếng nhất thời truyền ra.

Mặc dù so với Mạc Hoằng Nhất 6.0, Mạc Vũ 5.0, hắn có chút thua kém, cũng tuyệt đối được tính là thiên tài trong thiên tài.

- So sánh với ta? Hắn tính là thứ gì!

Nghe nói như thế, sắc mặt Khương Thần hòa hoãn không ít.

Ngoại trừ hai kẻ biến thái trước mặt này, bàn về mức độ tâm cảnh, hắn thật đúng là không còn sợ ai.

Một tiểu tử không biết từ nơi nào xuất hiện mà thôi. Luyện đan có thể không tệ, mức độ tâm cảnh... Đây chính là căn bản của danh sư, cũng giống như chân khí của võ giả. Cho dù đạt được 3.0, so với loại người trời sinh lại đạt được 4.0 như hắn, vẫn kém một khoảng rất lớn.

Ba và bốn, giống như chỉ chênh lệch một chút. Sử dụng tu luyện lại nâng cao, không khổ luyện hơn mười năm, mấy chục năm là không có khả năng hoàn thành.

Lăng Tiêu Tiêu cũng nhìn qua.

Đối với người trước mắt cái gì cũng không biết này, nàng cũng không cho rằng mức độ tâm cảnh có thể đạt tiêu chuẩn.

Ngươi thấy ai qua sát hạch danh sư, lại ngay cả nội dung thi cái gì cũng không biết?

Người khác thi danh sư, đều cần chuẩn bị trước, khổ học mấy năm, hoàn toàn không dám chậm trễ. Người này thì hay rồi, cái gì cũng không hiểu, lại vẫn tới sát hạch, thi cái lông!

Hắn cũng có thể thi đậu, mình loại người cái gì cũng biết, chẳng phải tùy tiện có thể thi được nhị tinh sao?

Trong lòng nàng miên man suy nghĩ, đang nghĩ tâm cảnh của đối phương không hợp cách, mình nên nói cái gì. Nàng liền nghe được một tiếng động khẽ.

Cách đó không xa Văn Lý Thạch thoáng chút lấp lánh, chậm rãi hiện lên một dòng chữ.

Ngô sư tiện tay tiếp nhận, lại cúi đầu nhìn. Ban đầu, biểu tình của hắn vốn có không thèm để ý chút nào, lại thoáng cái thay đổi. Môi hắn không khỏi run rẩy:

- Cái này... cái này...

- Mau nhìn xem bao nhiêu!

Thấy danh sư luôn luôn trầm ổn, biến thành bộ dạng này, tất cả mọi người đều sửng sốt, vẻ mặt hiếu kỳ, không nhịn được nhìn về phía Văn Lý Thạc.

Vừa nhìn xuống, thân thể mỗi một người đều chấn động.

- Đi xem!

Khương Thần ngại vì mặt mũi, vẫn không tiến lên.

Người thanh niên gật đầu, đi tới. Sau đó, biểu tình hắn giống như gặp quỷ đi tới trước mặt.

- Thế nào? Lẽ nào có thể sánh ngang cùng với ta? Cũng đạt được 4.0?

Lông mày Khương Thần nâng lên:

- Ta xuất thân thế gia danh sư, từ nhỏ lại tiếp xúc với chương trình học danh sư, lúc này mới có thể một đạt được tâm như mặt nước phẳng lặng, lại có mức độ cao như vậy. Hắn là một tiểu tử hoang dã, làm sao có thể so sánh được? Đến cùng là bao nhiêu?

Người thanh niên nghẹn đỏ mặt:

- Hắn... 5.1!

Phù phù!

Sát hạch danh sư, bắt đầu! (3)

dtv-ebook.com

Thân thể thoáng lảo đảo một cái, tim Khương Thần gần như ngừng đập:

- 5.1?

Trời ạ, vừa nói người này không thể so sánh được với mình, kết quả lại là một 5.1... Đây chính là mức độ tâm cảnh còn cao hơn so với Mạc Vũ công chúa!

Khương Thần chỉ cảm thấy một ngụm máu tươi ngậm trong miệng, buồn bực sắp phun ra.

- 5.1? Điều này...

Lăng Tiêu Tiêu cũng mở to hai mắt nhìn. Đại ca, mức độ tâm cảnh của ngươi cũng đạt được 5.1, tự nhiên danh sư thi cái gì cũng không biết. Đến cùng ngươi từ xó xỉnh nào xuất hiện vậy?

5.1 đã có thể xưng là tuyệt đỉnh thiên tài, có chút tu luyện có thể đạt tới mức độ 6.0. Có đầy đủ tư cách sát hạch danh sư nhị tinh!

Thiên Vũ vương quốc nhiều năm như vậy, người tài giỏi như thế, cũng chưa từng xuất hiện qua mấy người...

Vốn tưởng rằng là một kẻ nhà quê cái gì cũng sẽ không, kết quả nhanh chóng biến hóa, thành thiên tài tuyệt thế. Gương mặt Lăng Tiêu Tiêu đỏ ửng, không biết nên nói cái gì.

...

- Mức độ tâm cảnh 5.1, tuyệt đối là thiên tài trong thiên tài. Đi ra sân, hiện tại ta lại giúp ngươi sát hạch!

Ngô sư vẻ mặt kích động, đi nhanh ra ngoài.

Đám người Trương Huyền đi theo.

Thời gian không lâu, mọi người đi tới trong một đại sảnh rộng rãi.

Ngay phía trước đại sảnh có năm cửa lớn đóng chặt.

- Sát hạch danh sư chia ra làm năm bước đi: phòng tín nhiệm, phòng trợ giúp tu luyện, điện khôi lỗi, biển công pháp, đường không sai! Ngươi lại có học sinh, có lời, bảo bọn họ tiến vào phòng trước mặt này. Chỉ muốn độ tín nhiệm đối với ngươi đạt được 50, xem như thông qua!

Ngô sư chỉ vào cánh cửa đầu tiên, nói.

- Ừ!

Đã nghe Lăng Tiêu Tiêu nói qua quy định, Trương Huyền gật đầu ngoắc tay. Đám người Triệu Nhã đã đi tới:

- Mấy người này là đệ tử của ta!

- Bọn họ...

Liếc mắt nhìn mọi người, Ngô sư lại liếc mắt nhìn Trương Huyền, lộ ra một tia nghi ngờ.

Bình thường lão sư và học sinh đều có chênh lệch tuổi không nhỏ. Bởi vì như vậy, có thể rất dễ thu được độ tín nhiệm.

Giống như ngươi mới hai mươi tuổi, dạy tri thức cho hài tử bảy, tám tuổi, bọn họ khẳng định rất tín nhiệm ngươi. Nếu muốn dạy cho người mười sáu mười bảy tuổi, tin hay không không nói, sợ rằng để cho bọn họ nhận thức hắn làm lão sư, trong lòng cũng có chút không phục.

Dựa vào cái gì?

Trước mắt chính là như vậy. Vị Trương lão sư này, thoạt nhìn không đến hai mươi tuổi. Học sinh mười sáu mười bảy tuổi, tuổi không chênh lệch nhiều. Ngươi xác định dẫn loại học sinh này qua, độ tín nhiệm có thể đạt được năm mươi?

- Cái này... Không biết những học sinh này của ngươi, tổng cộng dạy trong thời gian bao lâu?

Có chút do dự, Ngô sư hỏi tiếp.

Tuổi không chênh lệch nhiều, mặc dù có chút vấn đề, nếu như dạy dỗ trong thời gian dài, trong lòng bội phục, độ tín nhiệm cũng sẽ tự nhiên cao hơn không ít.

- Hơn nửa tháng...

Trương Huyền suy nghĩ một chút, có chút ngượng ngùng:

- Hơn nửa tháng này, ta bình thường còn ở bên ngoài. Cẩn thận tính toán, có khoảng năm, sáu ngày!

- Năm, sáu ngày...

Thân thể thoáng lảo đảo một cái, Ngô sư thiếu chút nữa ngất đi. Hắn nhìn người trước mắt giống như đang nhìn quái vật.

Sát hạch danh sư, người khác tìm học sinh khắp nơi, nuôi dưỡng rất nhiều năm, như vậy độ tín nhiệm sẽ lớn. Khả năng có thể thông qua cũng lại lớn. Ngươi thì hay rồi... dạy năm, sáu ngày lại dẫn học sinh tới...

Ngươi xác định có độ tín nhiệm vượt quá năm mươi sao?

- Thế nào?

Trương Huyền không biết dẫn học sinh qua, còn có nhiều chú ý như vậy, vẻ mặt nghi ngờ.

- Cái này... Không có gì. Chỉ là muốn hỏi một chút, ngươi có còn những học sinh khác hay không. Ví dụ như, có thời gian dạy dài một chút, nhỏ tuổi một chút...

Rất sợ hắn không hiểu, Ngô sư kiên nhẫn nói.

- Không. Bọn họ là người ta dạy thời gian dài nhất, ít tuổi nhất!

Trương Huyền gật đầu.

Ngô sư đảo mắt.

Trời ạ, dạy mấy tuổi tuổi không chênh lệch với ngươi là mấy trong năm, sáu ngày, đây coi như là thời gian dạy dài nhất, ít tuổi nhất?

Đùa giỡn với ta sao?

Đang phiền muộn, không biết giải thích với người này như thế nào, liền nghe được người thanh niên trước mắt vẻ mặt nghi ngờ nhìn qua:

- Nếu như bọn họ không được, ta cũng Mạc Vũ công chúa dạy vài ngày, để cho nàng thử xem cũng được!

Thử?

Thử em gái ngươi!

Ngươi cho rằng sát hạch danh sư là chơi sao?

Vốn tưởng rằng mức độ tâm cảnh đạt được 5.1, là một thiên tài tuyệt đỉnh, khẳng định sát hạch không thành vấn đề. Thật không nghĩ tới... Ngay cả lời cũng nói không thông.

- Nếu như ngươi lại chỉ có mấy vị học sinh này, lại để cho bọn họ vào đi thôi. Sớm nói cho ngươi biết một tiếng, độ tín nhiệm bọn họ đối với ngươi phải đạt được ngoài 50, mới tính thông qua. Không đạt được... cũng chỉ có thể trở lại lần sau sát hạch!

Cố nén phiền muộn, Ngô sư lười phải tiếp tục giải thích, nói.

- Ừ, biết!

Trương Huyền khoát tay, nhìn về phía đám người Triệu Nhã:

- Các ngươi vào đi thôi!

- Vâng!

Đám người Triệu Nhã gật đầu, đẩy cửa đi vào gian phòng.

- Ở chỗ này nhỏ một giọt máu tươi của ngươi, giống như thủy tinh tín nhiệm, bên trong gian phòng gặp phải các loại huyễn cảnh, biểu hiện tín nhiệm của học sinh đối với ngươi ở trên vách tường!

Thấy người này trực tiếp cho học sinh nhanh chóng đi vào, ngay cả một câu cũng không khai báo, Ngô sư càng bất đắc dĩ. Đối với người này, hắn cũng không ôm lòng tin gì nữa.

Lão sư khác, trước khi để cho học sinh tiến vào trong, đều sớm căn dặn, gặp phải huyễn cảnh nên làm cái gì, thông qua ngôn ngữ ám chỉ, để tăng độ tín nhiệm đạt được...

Hắn thì hay rồi, cái gì cũng không nói, giống như thả vịt chết. Thật không biết người như thế, làm thế nào lên làm lão sư.

Đối với quy định sát hạch danh sư, Trương Huyền hoàn toàn không hiểu. Chỉ có điều, đối với hắn mà nói, cũng không cần phải biết. Hắn đi tới trước mặt, nhỏ một giọt máu tươi.

Oong!

Một tiếng động khẽ vang lên. Phòng tín nhiệm lập tức vận chuyển, lập lòe ánh sáng.

Nhìn thấy được cửa sát hạch danh sư thứ nhất bắt đầu, mọi người đi qua theo. Mỗi một người đều tập trung ánh mắt, thoáng hiện ra vẻ khẩn

trương.

- Dẫn một đám học sinh tuổi tác không chênh lệch cùng mình bao nhiêu, chỉ dạy năm, sáu ngày... vậy độ tín nhiệm có thể qua hai mươi cũng là không tệ!

Khương Thần cười lạnh.

Danh sư tuy rằng thi khó, nhưng cũng có thể theo dõi.

Làm danh sư nhất tinh, lại xuất thân thế gia danh sư, đối với loại phương pháp sát hạch này, hắn biết rất rõ.

Độ tín nhiệm cha mẹ là sáu mươi. Năm mươi mới qua cửa ải, nói rõ loại tín nhiệm này, đã không khác biệt so với huynh đệ tỷ muội.

Chỉ dạy học sinh mấy ngày, làm sao có thể có tín nhiệm cao như vậy?

Đừng nói một giáo sư ngôi sao, cho dù là danh sư nhất tinh, cũng không có khả năng trong thời gian ngắn ngủi như vậy, khiến cho học sinh tuổi xấp xỉ cùng mình, nắm giữ độ tín nhiệm cao như vậy.

- Mấy học sinh này... Thật sự chỉ dạy năm sáu ngày sao?

Không chỉ là hắn, ngay cả Mạc Vũ công chúa cũng không nhịn được đi tới.

- Thật ra... còn chưa có tới năm sáu ngày. Tất cả thời gian cộng lại, có chừng bảy, tám canh giờ!

Trương Huyền suy nghĩ một chút.

Thời gian giảng dạy đám người Triệu Nhã, mỗi ngày hắn đều có việc. Cơ bản là buổi sáng chỉ điểm một chút, buổi chiều cũng không ở đó. Muốn nói thời gian thật sự dạy học, có khả năng cũng chỉ bảy, tám canh giờ. Sẽ không vượt quá mười canh giờ.

- Bảy, tám... canh giờ?

Trước mắt Mạc Vũ công chúa cũng tối sầm.

Thời gian ngắn như vậy, có thể có độ tín nhiệm gì?

Vốn tưởng rằng người này khẳng định chuẩn bị thỏa đáng mới tới, không nghĩ tới không đáng tin như thế...

- Mau nhìn, độ tín nhiệm xuất hiện!

Đang nghĩ nên nói với người này thế nào, để cho hắn một lần nữa chuẩn bị, nàng liền nghe được trong đám người không biết có ai đó kêu lên.

Mạc Vũ vội vàng nhìn sang.

Oong!

Nàng chỉ nhìn thấy được cửa lớn đầu tiên trước mắt, lắc lư một hồi. Một nhóm chữ chậm rãi hiện lên ở phía trên.

- Cái gì? Sao có thể như vậy được?

Đám người Mạc Vũ, Khương Thần kinh ngạc kêu lên.

- Tín nhiệm sống chết có nhau? Đây chính là danh sư ngũ tinh mới có khả năng đạt được...

Thân thể Ngô sư cũng run rẩy, giống như đang rét lạnh.

Các danh sư khác từ trong phòng tới theo đều lặng ngắt như tờ một hồi. Dường như bọn họ đều bị con số trước mắt làm cho kinh ngạc hôn mê.

Chỉ thấy trên tường cửa có hai chữ lớn đặc biệt chói mắt, khiến người ta không thể tin được là sự thật...

Không sai?

dtv-ebook.com

Mức độ tín nhiệm giữa phụ mẫu cùng nhi tử, nữ nhi đại khái ở khoảng 60. Giữa phối ngẫu, không chênh biệt lắm là 70. Vượt qua điểm ấy, chính là cùng sống cùng chết, sinh tử khó lường!

Loại tín nhiệm này, không giữ lại chút nào, cho dù chết vì hắn, cũng cam tâm tình nguyện!

Đây chính là độ tín nhiệm danh sư ngũ tinh giảng dạy học sinh, mới có thể có!

Khương Thần vừa nói nhiều nhất chỉ có hai mươi, liền thấy loại tình huống này, giống như bị người tát một cái, trên mặt nóng hừng hực, miệng mở ra, ngây người tại chỗ.

Dạy năm, sáu ngày?

Con mẹ nó, ngươi đã từng thấy ai chỉ dạy trong thời gian dài như vậy, lại có tín nhiệm cao như vậy?

Thời gian ngắn như vậy lại cao như vậy, vậy dạy tới mấy năm, chẳng phải đạt được trên chín mươi sao?

Trời ạ!

Cho dù danh sư ngũ tinh cũng làm không được!

Mức độ tâm cảnh 5.1. Dạy học sinh độ tín nhiệm 85...

Tên nhà quê này là muốn nghịch thiên!

Thân thể Lăng Tiêu Tiêu cũng lảo đảo. Nàng cảm giác trên đầu một vạn con man thú bay qua.

Dẫn theo mấy học sinh tuổi không kém gì mình qua, thời gian dạy học không lâu... Bất kể từ một điểm nào, người thanh niên này đều giống như là tay mới. Đối với sát hạch danh sư hắn còn một chữ cũng không biết.

Nhưng người như vậy, tùy tiện không chuẩn bị, lại có giá trị tín nhiệm 85 điểm!

Thật khiến cho người ta bất đắc dĩ và phát điên.

Khóe miệng Mạc Vũ càng co giật.

Nàng đã sớm đoán ra, kết quả của Trương lão sư khẳng định có thể thông qua. Nhưng dù thế nào cũng không ngờ, hắn thông qua triệt để như vậy, không thể tưởng tượng nổi như vậy.

Phải biết rằng nàng dẫn tới học sinh bồi dưỡng ba năm, độ tín nhiệm cũng chỉ có 52, miễn cưỡng qua cửa ải.

Cho dù được xưng là đệ nhất thiên tài của vương quốc, Mạc Hoằng Nhất dẫn học sinh qua, độ tín nhiệm cũng không quá 55 mà thôi. Những học sinh kia, bảy tuổi đã cùng hắn học tập, thời gian sát hạch, cũng chỉ có mười một tuổi.

Học sinh từng tuổi này còn có độ tín nhiệm cao như vậy. Chính mắt thấy được, cũng làm cho người ta cảm thấy phòng tín nhiệm có phải đã hỏng hay không.

- Két!

Cửa phòng mở ra, đám người Triệu Nhã thoáng hiện ra vẻ mệt mỏi rã rời đi tới. Bọn họ quay đầu lại chú ý nhìn giá trị tín nhiện ở trên cửa.

- Xin lỗi, lão sư...

Mấy người lộ ra vẻ mặt áy náy.

Trong lòng bọn họ cảm thấy đã trăm phần trăm tín nhiệm vị Trương lão sư trước mắt này. Bằng không cũng không có khả năng rời khỏi người thân, một đường đi theo. Kết quả vừa kiểm tra, chỉ có như vậy. Nhất thời bọn họ đều cảm thấy xấu hổ.

Nhìn thấy được vẻ mặt của bọn họ, mọi người lại bị mười vạn vạn tổn thương.

Không chỉ lão sư biến thái, học sinh cũng biến thái. Độ tín nhiệm 85, tự nhiên con thấy chưa đủ. Tại sao không đi chết đi...

- Khụ khụ!

Thấy nhiều danh sư, học đồ đều bị đả kích nói không ra lời, Ngô sư kịp phản ứng, ho khan một tiếng.

- Độ tín nhiệm 85, cửa sát hạch thứ nhất thông qua! Hiện tại tiến hành cửa thứ hai, phía dưới tiến hành sát hạch phòng trợ giúp tu luyện!

Nói xong hắn nhìn về phía Trương Huyền:

- Sát hạch phòng trợ giúp tu luyện chính là chức nghiệp trợ giúp tu luyện. Chức nghiệp trợ giúp của ngươi là luyện đan sư. Ta ở chỗ này phải nhắc nhở một chút.

- Bình thường kiểm tra đánh giá luyện đan sư chính là thuật luyện đan, chỉ cần có thể chế luyện ra đan dược nhất phẩm, có thể gọi là đan sư nhất tinh. Phòng trợ giúp tu luyện lại khác. Không phải là sát hạch về hiểu biết của bản thân ngươi đối với luyện đan, mà là... chỉ điểm!

- Nói cách khác, ngươi cho dù là luyện đan sư tam tinh, nếu như không biết chỉ điểm cũng vẫn không có cách nào thông qua! Về phần thành tích cao thấp, có hai loại để quyết định: Đầu tiên, sau khi chỉ điểm qua, chế luyện ra đẳng cấp đan dược, thành đan, no đủ, hoàn mỹ, đan văn... Cấp bậc càng cao, thành tích cũng lại càng cao. Thứ hai, chỉ điểm trúng bao

nhiêu sai lầm, số sai lầm sẽ tương ứng với số điểm. Chỉ điểm sai một cái, trừ đi một điểm. Lấy loại này đẩy lên. Ngươi lại nghe rõ chưa?

Ngô sư giải thích xong, cố ý hỏi một câu.

- Hiểu rõ!

Ánh mắt Trương Huyền nhất thời sáng lên.

Hắn tuy là luyện đan sư nhất tinh, lại là thông qua tranh luận đan có được. Nếu như thật sự để cho hắn luyện đan, đừng nói là nhất phẩm, sợ rằng nửa phẩm cũng không có cách nào thành công. Chỉ điểm... lại đơn giản hơn nhiều.

Trong đầu dung hợp toàn bộ sách của nghiệp đoàn luyện đan sư tại Thiên Huyền vương quốc, cho dù không cần Đồ Thư Quán, chỉ điểm chế luyện đan dược nhất phẩm, hắn cũng thành thạo.

- Vậy là tốt rồi. Vào đi thôi!

Ngô sư khoát tay áo.

- Được!

Trương Huyền cũng không nhiều lời vô ích, nhấc chân đi vào.

- Các ngươi nói, cửa này hắn có thể thông qua không?

- Mạc sư cũng gọi hắn là lão sư, trên phương diện luyện đan, khẳng định có bản lĩnh đặc biệt, có thể thông qua. Cũng không biết thành tích là bao nhiêu.

- Phòng trợ giúp tu luyện đạt được, giống như độ tín nhiệm, cũng là 100 điểm. Chức nghiệp khác nhau, yêu cầu cũng sẽ không giống nhau. Hình như luyện đan sư, chỉ điểm thành đan, chỉ có thể được cho là miễn cưỡng thông qua. Đại khái khoảng 50. Thi họa sư, chỉ điểm vẽ ra bức tranh nhị cảnh, cũng khoảng số điểm này.

- Đúng vậy, 50 điểm liền có thể thông qua. Trước đây Mạc Hoằng Nhất Mạc sư sát hạch ở phòng trợ giúp tu luyện, chính là thi trận pháp sư. Thành tích trực tiếp đạt được 60, truyền vang dội một thời!

- Đạt được 60, nói rõ hiểu biết đối với chức nghiệp trợ giúp tu luyện, đã đạt được vượt qua trình độ nhất tinh, sát hạch danh sư nhất tinh... Lại có thực lực như thế, chỉ sợ cũng chỉ có loại thiên tài như hắn mới có thể làm được!

- Người này, mức độ tâm cảnh 5.1, khiến cho học sinh tín nhiệm 85. Sợ rằng... thành tích cũng sẽ không thấp.

- Đúng vậy, chỉ có điều, thuật luyện đan của cá nhân và chỉ điểm khác nhau. Ta cảm thấy, hắn có thể vượt qua 55 đã xem như là điểm cao!

...

Thấy hắn tiến vào phòng trợ giúp tu luyện, mọi người bàn luận.

Sát hạch phụ trợ tu luyện chính là chỉ điểm, không phải năng lực cá nhân. Rất nhiều người ở trên những chức nghiệp khác nhau rất có thiên phú, qua sát hạch lại đều tổn thương lông tóc ra về.

Tuy rằng Trương Huyền ở mức độ tâm cảnh và độ tín nhiệm của học sinh khiến người ta mở rộng tầm mắt, nhưng ở cửa thứ hai, vẫn có không ít người không coi trọng.

...

- Két!

Một tiếng động vang lên, cửa phòng đóng lại.

Trương Huyền nhìn vào bên trong.

Là một gian nhà đường kính chừng hai mươi thước, chính giữa để một lò luyện đan cực lớn.

- Xem ra chức nghiệp trợ giúp tu luyện khác nhau, phòng này cũng sẽ biến hóa tương ứng!

Thấy vừa tiến đến là lò luyện đan, Trương Huyền có chút bất ngờ. Chỉ có điều, hắn lập tức hiểu được.

Phòng trợ giúp tu luyện sẽ căn cứ chức nghiệp trợ giúp tu luyện của người sát hạch khác nhau, biến hóa ra cảnh tượng. Chức nghiệp trợ giúp của hắn là luyện đan, tất nhiên sẽ có lò luyện đan ở này.

Vù!

Hắn đang nghi ngờ sát hạch thế nào, bên cạnh lò luyện đan, một khôi lỗi đã đi tới.

Khôi lỗi này không biết từ cái gì chế luyện thành, cùng với người thật nói chung không có sự khác biệt, chỉ có điều mặt không đổi sắc, không có bất kỳ sức sống nào.

Phía trước khôi lỗi là một loạt dược liệu, dày đặc, chừng bốn mươi, năm mươi loại.

- Thanh Diệp Đoạn Chưởng Hoa, Vô Căn Thảo, Bạch Lan Chỉ... Chẳng lẽ là chế luyện Tráng Nguyên Đan nhất phẩm?

Nhìn về phía dược liệu, Trương Huyền nhận ra.

Dựa vào hiểu biết của hắn đối với luyện đan, cho dù không cần Thiên Đạo Đồ Thư Quán, cũng có thể nhìn ra những dược vật này dự định chế luyện cái gì.

Vừa nhận ra rõ ràng, khôi lỗi liền bắt đầu hành động.

Đốt lửa, nóng đỉnh, điều phối dược liệu... động tác của khôi lỗi, không tính là lưu loát sinh động mây bay nước chảy, lại ngay ngắn có trật tự, không sai chút nào.

- Như vậy là chế luyện không ra đan dược...

Liếc mắt thoáng nhìn, Trương Huyền lắc đầu.

Luyện đan giống như tu luyện võ học, cùng là dược liệu, cùng trình tự, người khác nhau chế luyện, sẽ xuất hiện kết quả khác nhau.

Khôi lỗi để đặt thuốc trình tự không bất kỳ sai lầm nào, đáng tiếc dược liệu trong lúc đó xung đột và khoảng cách, căn bản không nắm chắc được, dựa theo loại tình huống này luyện đan, khẳng định thất bại.

Quả nhiên, thời gian không lâu, luyện đan kết thúc.

- Bụp!

Một tiếng động vang lên, lò luyện đan mở ra, xuất hiện một làn khói đen.

Thất bại!

- Chỉ điểm khôi lỗi chế luyện đan dược, chế luyện thành công, thông qua!

Một âm thanh vang lên.

Xem ra vừa rồi khôi lỗi luyện đan, là để cho người sát hạch quan sát thật tốt, sau đó tìm ra sai lầm, thời gian lần thứ hai sát hạch, có thể dễ dàng chỉ điểm.

Âm thanh kết thúc, khôi lỗi lại một lần nữa luyện đan, trình tự giống hệt với trước đó, không sai chút nào.

Đổi lại thành luyện đan sư bình thường làm, không thể nào làm được hai lần hoàn toàn tương đồng. Chỉ sợ cũng chỉ có loại khôi lỗi được đặc biệt chế luyện này, mới có thể chấp hành nghiêm ngặt dựa theo trình tự.

- Chỉ có điều, như vậy cũng rất tốt, khôi lỗi không giống người, sẽ không thất thần. Chỉ phải yêu cầu nghiêm khắc, nhất định có thể chế luyện ra được đan dược!

Ánh mắt Trương Huyền nhất thời sáng lên.

Trước đây hắn chỉ điểm cho Mạc Vũ công chúa, lại bởi vì nàng thất thần, mới dẫn đến nổ lò, thiếu chút nữa luyện đan thất bại.

Con người là sinh mạng có tâm tình, mừng rỡ, lo lắng, đều có thể ảnh hưởng tới kết quả luyện đan, khôi lỗi lại không giống vậy.

Nó sẽ chấp hành nghiêm ngặt mệnh lệnh đi làm, không kém chút nào. Như vậy chế luyện đan dược, tất nhiên cũng sẽ không xuất hiện chỗ sơ suất.

- Đốt lửa chậm nửa lần hít thở, làm nóng đỉnh kéo dài bốn lần hít thở. Chờ một lát. Được, bắt đầu...

Hiểu rõ điểm ấy, Trương Huyền khẽ cười, đứng tại chỗ, phân phó từng câu một.

...

Bên ngoài phòng khách, tất cả mọi người đưa mắt tập trung ở con số hiện ra trên vách tường.

- Chắc hẳn là bắt đầu chỉ điểm!

Không biết có ai đó kêu lên.

- Không sai! Sát hạch ở phòng trợ giúp tu luyện không giống với phòng tín nhiệm. Cái sau là sau khi kiểm tra xong tín nhiệm, mới cho ra thành tích. Phòng trợ giúp tu luyện chỉ cần bắt đầu chỉ điểm, sẽ có thành tích hiện ra. Dựa theo phương pháp chỉ điểm chính xác càng nhiều, thành tích cũng lại càng cao. Chỉ cần xuất hiện sai lầm, thành tích sẽ giảm bớt tương ứng.

- Như vậy có thể nhìn trực quan ra thành tích bao nhiêu, cũng có thể nhìn ra tình hình hắn chỉ điểm!

- Trước đây, thời điểm Mạc Hoằng Nhất Mạc sư tới sát hạch, chỉ điểm bày trận, điểm không ngừng tăng lên. Chỉ xuất hiện tình hình năm lần quay ngược lại. Nói cách khác xuất hiện năm chỗ sai lầm!

- Đúng vậy, thời gian Khương đường chủ sát hạch nhị tinh, ta cũng nghe nói xuất hiện bảy lần. Hắn chỉ có năm lần, đã sáng tạo ra lịch sử!

- Không biết tình hình vị này như thế nào?

- Hắn cho dù là thiên tài, mức độ tâm cảnh cũng chỉ có 5.1 mà thôi. So với Mạc Hoằng Nhất Mạc sư 6.0, vẫn kém một ít. Ta cảm thấy chắc hẳn là chỗ sai lầm, không dưới mười!

- Ta cũng cho là như vậy. Ít nhất là mười chỗ!

...

Mọi người bàn luận ầm ĩ.

- Mau nhìn kìa, điểm bắt đầu tăng!

Lại một âm thanh vang lên, khiến cho tất cả mọi người ngừng bàn luận lại. Mọi người đồng loạt đưa mắt tập trung ở ngay trên vách tường phía trước.

Một con số hiện lên trước, thong thả tăng dần.

10!

11!

12!

- Thoạt nhìn không tệ, liên tiếp tăng tăng, không lùi về phía sau, nói rõ không có sai. Người này ngoài dự đoán của chúng ta!

- Không có sai, cũng chỉ là vấn đề thời gian. Chỉ điểm luyện đan, ai có thể bảo đảm tất cả đều chính xác?

- Điều này ngược lại cũng đúng...

Nhìn thấy được con số nhảy lên, mọi người gật đầu.

Mới bắt đầu mọi người còn chuyện trò vui vẻ. Nhìn một hồi, sắc mặt mỗi người đều trở nên nghiêm trọng.

- Đã 40, lại vẫn không có một chỗ sai lầm...

Tất cả danh sư đều mở to hai mắt nhìn. Mỗi một người giống như là nhìn thấy quái vật.

Lúc này con số trên vách tường đã đạt đến 40, tự nhiên không có một lần tình hình lui về phía sau. Nói cách khác, từ bắt đầu chỉ điểm đến bây giờ, không có một chỗ sai lầm!

Mạc Hoằng Nhất phát điên

dtv-ebook.com

- 45, không sai!

- 50, không sai!

- 55, không sai!

Âm thanh không ngừng vang lên càng lúc càng nhỏ, càng lúc càng chậm. Hình như người nói chuyện đã khó có thể kìm chế được sự kinh ngạc trong lòng.

Đạt được 55 điểm, không xuất hiện sai lầm. Nói rõ chỉ điểm luyện đan đã tiến hành quá nửa...

Quá nửa không sai?

Đây chính là điều thiên tài vô địch Mạc Hoằng Nhất trước đây cũng làm không được!

Thậm chí có thể nói, là từ khi sát hạch danh sư Thiên Vũ vương quốc tới nay, chưa từng thấy qua thành tích lợi hại như vậy.

- Điều này... Không có khả năng! Chỉ điểm luyện đan, toàn bộ hành trình không sai. Cho dù luyện đan sư tam tinh cũng làm không được... Hắn một tên nhà quê, dựa vào cái gì?

Khóe miệng Khương Thần run rẩy, thân thể không ngừng run rẩy.

Tuy rằng sát hạch danh sư nhất tinh, chỉ là chỉ điểm chế luyện đan dược nhất phẩm, nhưng thời điểm thiết kế trình tự khôi lỗi luyện đan, là tham khảo quá trình chế luyện đan dược nhất phẩm của đại Tông Sư luyện đan tứ tinh, để làm theo yêu cầu khuôn mẫu.

Đại Tông Sư Tứ tinh, hiểu biết đối với đan dược đã đạt được một loại cảnh giới đặc biệt cao thâm. Chế luyện đan dược nhất phẩm, có thể nói đã đạt đến trình độ hoàn mỹ không tỳ vết.

Dùng để làm tiêu chuẩn đáp án, lại là thích hợp nhất.

Chế luyện quá nửa, cũng không có sai. Điều này nói rõ cái gì? Còn không phải nói rõ người bên trong kia, ở trên đạo luyện đan, đã có thể so sánh với đại Tông Sư tứ tinh?

Sao có thể như vậy được?

Toàn bộ Thiên Vũ vương quốc, luyện đan cao minh nhất là hội trưởng nghiệp đoàn, cũng không quá luyện đan sư tam tinh sơ kỳ mà thôi. Giống như Hồng đan sư mới tiến vào, cách tứ tinh, còn có một khoảng cách rất lớn.

Một người thanh niên chưa đủ hai mươi tuổi, đạt tới tứ tinh?

- Lẽ nào... Mạc Vũ công chúa nói đều là sự thật?

Trong đám người không biết có ai nói nhỏ một câu.

Nghe nói như thế, đồng tử của mọi người không nhịn được co lại.

Trước đó Mạc Vũ công chúa, vị luyện đan sư nhị tinh này nói Trương Huyền đối với nàng có nửa nghĩa sư đồ. Nếu không phải nhờ người này, nàng căn bản không có khả năng sát hạch thành công.

Tất cả mọi người bán tín bán nghi.

Sau đó lại thấy hắn lấy ra đẳng cấp luyện đan... nhất tinh! Tất cả đều cảm thấy công chúa nói có chút phóng đại.

Luyện đan sư nhất tinh mà thôi, cho dù cao minh, lại có thể cao minh đến mức nào?

Hiện tại nhìn thấy, bọn họ mới hiểu được, khẳng định là sự thật.

Không phải sự thật, làm sao có thể đến bây giờ, toàn bộ hành trình không sai?

- Yên tâm đi, nhất định sẽ xuất hiện sai lầm. Cho dù đại Tông Sư tứ tinh chế luyện đan dược nhất tinh, cũng không thể bảo đảm nhiều lần không sai, hoàn mỹ không chút thiếu sót...

Sắc mặt dữ tợn, trên trán Khương Thần nổi gân xanh.

Vốn tưởng rằng người này một lần sát hạch tất nhiên sẽ lộ ra, mất mặt xấu hổ. Ai biết hắn nghịch thiên như thế, chỉ điểm quá nửa vẫn không có sai!

- 60, không sai!

Trong gương mặt chấn động kinh ngạc của mọi người, điểm trên vách tường vẫn từng chút một vững vàng tăng lên, không có ý dừng lại.

- Đã vượt qua kỷ lục của Mạc Hoằng Nhất Mạc sư!

- Đúng vậy, vốn tưởng rằng cái kỷ lục này ít nhất phải duy trì mấy trăm năm. Không nghĩ tới lúc này mới thời gian bao lâu đã bị phá?

- Hiểu biết của Trương Huyền này đối với luyện đan thật sự quá mạnh mẽ. Không chỉ điểm cao, mấu chốt còn một đường không sai, sẽ không phải sáng tạo một kỷ lục mới chứ?

- Ai biết được. Dù sao lại xem xu thế của hiện nay có thể thấy... Cái kỷ lục này là xác định. Chính là không biết đến cùng có thể đạt đến mức nào? 65? 70? Hay 75?

...

Dựa theo phần đáng giá không ngừng tăng, sắc mặt của mọi người càng lúc càng khẩn trương.

Ngô sư chịu trách nhiệm sát hạch, toàn thân cũng cứng đờ, mồ hôi trên trán không ngừng chảy xuôi.

Hắn chịu trách nhiệm sát hạch không biết đã bao nhiêu năm, loại tình huống này vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy.

Vượt quá sáu mươi điểm, tự nhiên không có một lần sai lầm, nói ra chưa chắc có người tin tưởng.

- Không đúng, mau nhìn, sai lầm!

Oong!

Mọi người ở đây cảm thấy người này sẽ vẫn không sai đến thời điểm cuối cùng kết thúc, đột nhiên trên vách tường phần giá trị lắc lư một hồi, từ 60 trực tiếp rơi xuống thành 59!

Điểm giảm xuống, nói rõ chỉ điểm sai lầm!

- Quả nhiên sai lầm, ta còn tưởng rằng hắn vẫn sẽ không sai, làm ta sợ muốn chết...

- Đúng vậy, ta đã nói mà. Làm sao có thể có người, chỉ điểm luyện đan một chỗ sai lầm cũng không có. Điều này không phù hợp với đạo lý...

...

Nhìn thấy được điểm giảm xuống, lúc này mọi người mới thở phào nhẹ nhõm.

Nếu như thật sự tất cả đều không sai, vậy thật sự đáng sợ.

Nói rõ người này, dĩ nhiên nghịch thiên.

May là, loại tình huống này không xuất hiện.

- Dựa theo thời gian tăng lên, nhiệt lượng của lò luyện đan tập trung lại từng chút một đến độ cao nhất định, dược liệu dung hợp càng nhiều, cơ

hội xuất hiện sai lầm cũng càng nhiều. Cho dù trước mặt một điểm sai lầm cũng không có, khó bảo đảm phía sau không có. Thậm chí, còn có thể càng lúc càng nhiều!

Trong đám người một vị danh sư trợ giúp luyện đan vuốt râu.

Đối với lời hắn nói, mọi người đồng thời gật đầu.

Luyện đan sư sở dĩ sát hạch khó khăn, lại là vì cái này.

Đan hỏa thiêu đốt lô đỉnh, dựa theo thời gian trôi qua, nhiệt độ bên trong càng lúc càng cao. Dược liệu dung hợp hai loại đơn giản. Dung hợp hơn mười lại, phát sinh biến hóa căn bản, xuất hiện các loại xung đột không tưởng được, là chuyện tất nhiên.

Điều này lại giống như chồng gỗ. Một khối hai khối rất đơn giản. Chất đống nhanh mấy trăm khối, không nói phía sau, cho dù là phía trước có một chút lệch lạc, một chút trọng tâm không ổn, cũng sẽ dẫn đến hủy hoại chỉ trong chốc lát.

Sai một ly, đi một ngàn dặm.

Bất cứ chuyện gì, càng về phía sau lại càng khó.

Trương Huyền này khi vừa mới bắt đầu không sai, khiến cho người ta chấn động kinh ngạc. Chỉ có điều, một khi xuất hiện sai lầm, thật giống như nhỏ mực nước vào nước trong, khó có thể ngăn cản.

- Hừ, ta còn tưởng rằng ngươi sẽ không xảy ra sai lầm...

Khương Thần cũng thở phào nhẹ nhõm. Hắn đang muốn nói tiếp, đột nhiên đồng tử co lại.

Chỉ thấy trên vách tường, chữ số vừa nhảy xuống lắc lư một cái, chợt tăng lên!

Tăng thêm!

62!

...

Một gian tĩnh thất tại Danh Sư Đường.

Mạc Hoằng Nhất ngồi ở trong đó, điều chỉnh hơi thở. Từng linh khí với mắt thường có thể thấy được chui vào trong da, khiến cho tu vi của hắn thong thả tăng lên.

Vù!

Hắn mở choàng mắt, trên mặt lộ ra một chút không vui:

- Không phải đã nói, thời điểm ta tu luyện, không nên quấy rầy sao?

Két!

Cửa phòng mở ra, một người thanh niên với dáng vẻ hạ nhân, sắc mặt thoáng hiện ra vẻ sợ hãi đi đến:

- Thuộc hạ không phải có ý định làm phiền điện hạ. Là bởi vì...

Nói đến đây, hắn có chút ấp a ấp úng.

- Nói!

Mạc Hoằng Nhất nhíu lông mày lại một cái.

- Là bởi vì có người sát hạch danh sư nhất tinh!

Người thanh niên vội hỏi.

- Danh sư là chức nghiệp đứng đầu. Mỗi ngày đều có vô số người mơ ước, đi tới các nơi của Danh Sư Đường phấn đấu. Chỉ có điều, có thể thông qua, lại lác đác không có mấy người!

Mạc Hoằng Nhất còn tưởng là chuyện gì lớn. Nghe được lời này của đối phương, hắn lắc đầu, trên mặt không buồn không vui:

- Lại chuyện này? Nếu như chỉ là vậy, làm phiền ta tu luyện, tự mình xuống lĩnh phạt, 100 roi, thiếu một lần cũng không được!

Hắn tu luyện tối kỵ người khác làm phiền, bởi vậy từng lập ra quy định. Dám quấy rầy, sẽ phải chịu trừng phạt.

Nghe được 100 roi, người thanh niên run rẩy một chút, sốt ruột vội vàng ngẩng đầu:

- Không chỉ là cái này... người sát hạch này, mức độ tâm cảnh đạt tới 5.1!

- Mức độ tâm cảnh 5.1? Còn mạnh hơn Mạc Vũ?

Ánh mắt hắn lóe lên.

Hiển nhiên tin tức này khiến cho hắn rất bất ngờ.

- Cũng không tính là gì cả. Chỉ có điều, có thể ở trước sát hạch danh sư nhất tinh, lại đạt được loại mức độ này, nói rõ thiên phú không tệ!

Mạc Hoằng Nhất chỉ là kinh ngạc, cũng không cảm thấy quá mức chấn động.

Hắn là thiên tài siêu cấp, mức độ tâm cảnh vượt quá 6.0. Một người 5.1 mà thôi. So với hắn, còn có một khoảng chênh lệch rất lớn.

- Người sát hạch danh sư mức độ tâm cảnh 5.1, thật sự là chuyện lớn. Chỉ có điều, còn chưa đủ để làm phiền ta tu luyện. Trở lại nhận 50 roi!

Mạc Hoằng Nhất khoát tay, không nói thêm gì nữa.

- Điện hạ, thuộc hạ... còn chưa nói hết...

Thấy hắn muốn tiếp tục tu luyện, người thanh niên vội vàng nói.

- Còn có cái gì nữa?

Lông mày Mạc Hoằng Nhất nhăn lại.

- Người sát hạch này tên là Trương Huyền, tuổi tác còn chưa tới hai mươi, vừa rồi dẫn theo mấy học sinh mười sáu, mười bảy tuổi, tiến vào phòng tín nhiệm sát hạch... kết quả, được 85 điểm!

Người thanh niên rất sợ mình nói chậm, chọc cho đối phương không hài lòng, tốc độ nói nhanh hơn.

- Phòng tín nhiệm tám mươi... năm điểm?

Không bình tĩnh được nữa, Mạc Hoằng Nhất chợt đứng phắt dậy.

Khiến cho học sinh có độ tín nhiệm cao như vậy, hắn nghe cũng chưa từng nghe qua. Có thể nói, điều này đã vượt quá sức tưởng tượng.

- Vâng!

Người thanh niên gật đầu, trên mặt hiện ra vẻ không thể tưởng tượng nổi, tiếp tục nói:

- Vẫn không chỉ như vậy. Hiện tại hắn đang tiến hành cửa sát hạch thứ hai phòng trợ giúp tu luyện, một đường đạt được sáu mươi điểm, hơn nữa tất cả đều không sai!

- Đạt được sáu mươi điểm không sai? Điều này... Sao có thể như vậy?

Mặt Mạc Hoằng Nhất biến sắc.

Ở nghiệp đoàn trong hơn nghìn năm qua, tại sát hạch phòng trợ giúp tu luyện, hắn là một người có thành tích tốt nhất, cũng sai năm chỗ. Một chỗ không sai?

Chẳng phải còn muốn thiên tài hơn so với hắn với?

- Vâng... chỉ có điều, kỳ quái lại kỳ quái ở chỗ này. Thời điểm 60 điểm, xuất hiện một lần sai lầm, giảm một điểm. Ai biết... sau một khắc, lập tức biến thành 62 điểm!

Người thanh niên đến bây giờ chưa từng hiểu rõ rốt cuộc có chuyện gì xảy ra. Thậm chí hắn nghi ngờ, tường của Danh Sư Đường có đúng là bị hỏng hay không?

- Giảm một điểm, biến thành 59, kết quả trong nháy mắt đổi thành 62?

Mạc Hoằng Nhất cũng chưa từng nghe qua loại tình huống này, không nhịn được sửng sốt.

- Chính là như vậy!

Nói đến đây, trên mặt người thanh niên vẫn đầy do dự:

- Hơn nữa...

- Hơn nữa, tiếp sau lại xuất hiện ba lần loại tình huống này, đều là giảm trước, sau đó nhanh chóng tăng ba điểm...

- Giảm điểm, tăng? Đến cùng có chuyện gì xảy ra? Tường của Danh Sư Đường là do trận pháp tông sư đúc, kết hợp với tâm huyết của vô số danh sư, sừng sững mấy nghìn năm cũng không có vấn đề. Làm sao có thể đột nhiên xuất hiện tình trạng này?

Mạc Hoằng Nhất nghi ngờ:

- Có thể có người điều tra, có đúng là hỏng hay không?

- Ngô sư chịu trách nhiệm sát hạch, lại ở ngay tại chỗ. Hắn đặc biệt nhìn, xác định không có bất kỳ sai lầm nào...

Thanh niên nói.

- Không có sai, lại giảm một điểm, sau nhanh chóng tăng? Điều này...

Mạc Hoằng Nhất lắc đầu, đột nhiên sửng sốt. Nghĩ đến cái gì, đồng tử của hắn không nhịn được co lại thành kích thước đầu kim:

- Ngươi mới vừa nói cái gì? Sau khi hắn sát hạch đến 60 điểm, xuất hiện qua một lần, sau đó lại xuất hiện ba lần?

- Vâng!

Người thanh niên gật đầu.

- Vậy...

Môi Mạc Hoằng Nhất run rẩy:

- Hắn... hiện tại bao nhiêu điểm?

Xảy ra một lần, lại biến thành 62 điểm. Xảy ra ba lần, vậy không phải có nghĩa là, điểm đã vượt qua 62? Cho dù mỗi lần tăng hai điểm mà tính, cũng phải đạt được 68!

Sát hạch ở phòng trợ giúp tu luyện đạt được 68 điểm?

Đây chính là điều... toàn bộ nghiệp đoàn cũng chưa bao giờ xuất hiện qua!

Chẳng lẽ người tên là Trương Huyền này, mức độ thiên tài thật sự vượt qua mình?

Sao có thể như vậy được?

- Hắn... hiện tại điểm của hắn là...

Nghĩ đến điểm, người thanh niên giống như là nhớ ra chuyện gì đó đáng sợ, thân thể không ngừng run rẩy, miệng mở nhiều lần, mới chậm rãi nói ra tiếng.

- 101 điểm!

Cao nhân

dtv-ebook.com

- 101?

thân thể Mạc Hoằng Nhất run lên, thiếu chút nữa thì ngã xuống đất.

Trời ạ!

Phòng trợ giúp tu luyện cao nhất chỉ có 100 điểm. Ngươi đạt tới 101 điểm?

Thật hay giả hậy?

Thảo nào thuộc hạ này giống như phát điên, không ngừng run rẩy. Đổi lại thành hắn, cũng muốn run rẩy!

Hắn thi ra 60 điểm, lại nổi danh một thời, khiến cho vô số người hâm mộ. 101 điểm là cái quỷ gì?

- Mấu chốt nhất chính là... 101 hình như không phải là giới hạn cuối cùng. Điểm của hắn vẫn đang gia tăng. Sát hạch ở phòng trợ giúp tu luyện đến bây giờ còn chưa kết thúc...

Người thanh niên không nhịn được nói.

- Còn không có kết thúc?

Mạc Hoằng Nhất có chút kích động muốn nắm tóc.

Sát hạch danh sư nhất tinh, phòng trợ giúp tu luyện vượt quá 60 điểm cũng rất ít thấy. Có thể nói gần như không có. Đạt tới 101 điểm... mấu chốt là còn chưa xong...

Điên rồi, hoàn toàn điên rồi!

- Đi qua nhìn một chút!

Hắn cũng không nhẫn nại được nữa, nhấc chân lại đi ra ngoài.

- Điện hạ, vậy trừng phạt của ta...

Đang muốn đi qua theo, người thanh niên có chút do dự, không nhịn được hỏi.

- Trừng phạt? Trừng phạt cái gì? Đi lĩnh thưởng. Mười viên dạ minh châu, kiếm tinh thép một thanh!

Mạc Hoằng Nhất xua tay, đi nhanh về phía nơi danh sư sát hạch.

Nghe được không có trừng phạt, còn có ban thưởng, người thanh niên biết lần này mình chạy tới bẩm báo là đúng, sắc mặt vui vẻ, cũng vội vàng đi theo.

...

Cảnh tượng tương tự cũng phát sinh ở nơi khác.

Nghiệp đoàn luyện đan sư.

- Chúc mừng, chúc mừng!

- Hồng đan sư cuối cùng đột phá, trở thành đan sư tam tinh, khiến cho chúng ta vừa hâm mộ lại vừa bội phục!

- Đúng vậy, trước đây chúng ta cùng nhau sát hạch đan sư nhị tinh, kết quả là ngươi bước tới bước này!

Rất nhiều luyện đan sư vây quanh một người trung niên.

Người này mặc một bộ trường bào, trên ngực gài một huy hiệu luyện đan sư tam tinh, lập lòe loá mắt.

Đó chính là Hồng đan sư vừa trở thành luyện đan sư tam tinh không lâu.

Khoảng thời gian trước hắn vừa kết thúc sát hạch, ngày hôm nay huy hiệu đại biểu thân phận vừa mới đến.

Nghiệp đoàn luyện đan sư ở Thiên Vũ vương quốc, lợi hại nhất cũng lại là tam tinh. Đạt được loại cấp bậc như vậy, đã tương đương cùng hội trưởng.

- Các vị khách khí. Ta cũng là cơ duyên xảo hợp. Khoảng thời gian trước ra ngoài, gặp được một vị cao nhân, chỉ điểm một cái, lúc này mới hiểu ra. Nếu như dựa vào năng lực bản thân, còn không biết tới năm nào tháng nào!

Hồng đan sư nói.

- Gặp được cao nhân cũng cần ngộ tính được mới được. Cũng không biết chúng ta khi nào mới có thể đột phá!

Nghe hắn khiêm tốn, một vị luyện đan sư cười gượng lắc đầu.

- Không xong...

Nhưng vào lúc này, một luyện đan học đồ sốt ruột vọt vào.

- Hoảng hoảng hốt hốt như thế còn ra thể thống gì nữa?

Nhìn thấy rõ ràng học đồ này chính là học sinh của hắn, Hồng đan sư khoát tay chặn lại.

- Vâng!

Học đồ ngừng lại, bởi vì sốt ruột, mở miệng thở dốc.

- Ta vừa bảo ngươi qua hỏi Khương Thần chuyện bữa tiệc danh sư, hắn nói như thế nào? Mạc Vũ công chúa có thể tham gia hay không?

Hồng đan sư nhìn qua.

- Ta...

Học đồ sửng sốt:

- Ta... còn chưa có hỏi!

- Chưa có hỏi?

Sắc mặt Hồng đan sư trầm xuống, mang theo lửa giận:

- Chút chuyện nhỏ như vậy cũng làm không xong, hoảng hoảng hốt hốt, sau này cũng không cần ở làm học đồ trong đám học trò của ta nữa!

Sắc mặt học đồ nhất thời trắng bệch.

Hồng đan sư là đan sư tam tinh, bọn họ làm học đồ của hắn, khởi điểm cao hơn so với bình thường không ít. Sau đó sát hạch đan sư nhất tinh cũng có ưu thế rất lớn.

Một khi bị khai trừ... Gần như chẳng khác nào vô vọng với luyện đan sư.

- Lão sư, ta... bối rối là có nguyên nhân. Vừa rồi... có người sát hạch danh sư nhất tinh, thời gian tiến vào phòng trợ giúp tu luyện, lựa chọn luyện đan. Kết quả...

Thân thể của học đồ run rẩy.

- Thế nào? Chẳng lẽ hắn thi ra 60 điểm, cao hơn so với Mạc Hoằng Nhất Mạc sư hay sao?

Hồng đan sư xua tay.

Học đồ nhất thời run rẩy:

- Hắn... hắn... thi ra 101 điểm?

- Cái gì? 101 điểm?

Thân thể Hồng đan sư thoáng lảo đảo một cái, tròng mắt trợn trừng thiếu chút nữa rơi ra ngoài. Trên mặt hắn đầy vẻ không thể tin được.

Tuy rằng luyện đan sư và danh sư thuộc về hai loại chức nghiệp khác nhau. Nhưng danh sư thật sự lợi hại trợ giúp tu luyện luyện đan, giữa hai bên vẫn hết sức quen thuộc.

Sát hạch phòng trợ giúp tu luyện, chỉ có 100 điểm. Thi ra 101 điểm. Chuyện gì xảy ra vậy?

- Ở phòng trợ giúp tu luyện đạt 101 điểm?

- Đi qua nhìn một chút!

Nghe học đồ nói xong, tất cả mọi người đều phát điên rồi, đồng loạt đi ra ngoài.

Một người có thể ở phòng trợ giúp tu luyện chỉ điểm luyện đan, làm ra 101 điểm, phải mạnh tới mức nào?

Bọn họ đều muốn xem thử một chút.

Nghiệp đoàn luyện đan sư và Danh Sư Đường liền nhau. Thời gian không lâu, bọn họ lại đi đến nơi sát hạch. Lúc này trong đại sảnh đã đông kín người. Tất cả đều đồng loạt nhìn về phía trước.

- Khương sư, có chuyện gì vậy?

Nhìn quanh một vòng, Hồng đan sư tìm được một bóng người quen thuộc, đi tới trước mặt.

Chính là Khương Thần trước đó.

Lúc này, mắt hắn trợn trừng sắp rơi ra ngoài, thân thể không tự chủ được run rẩy, xiết chặt nắm đấm, vẻ mặt kinh hoàng. Nhìn thấy Hồng đan sư đến, hắn hỉ về phía trước.

- Chính ngươi tự nhìn đi...

- Ừ?

Ngẩng đầu nhìn lên, nhìn thấy rõ ràng con số hiện ra trên vách tường, thân thể Hồng đan sư cũng thoáng lảo đảo một cái, thiếu chút nữa thì ngã xuống đất.

- 130? Làm sao có thể có 130? Phòng trợ giúp tu luyện cao nhất không phải là 100 sao?

Một tiếng la lên, hắn thiếu chút nữa thì điên mất.

Chỉ thấy trên vách tường phía trước, đồng thời có ba con số "130". Nó giống như là đâm vào trong lòng tất cả mọi người. Tất cả luyện đan sư đi theo phía sau hắn tới đây. Tất cả mỗi người đều cứng đờ đứng ở tại chỗ, trợn mắt há hốc mồm.

- Cụ thể có chuyện gì xảy ra, ta cũng không biết...

Khương Thần lắc đầu, cũng có chút phát điên:

- Có thể là phòng trợ giúp tu luyện xảy ra vấn đề. Nếu không làm sao có thể sẽ có loại thành tích như vậy?

- Xảy ra vấn đề?

- Đúng vậy, không xảy ra vấn đề, làm sao có thể có thành tích cao như thế?

- Xảy ra vấn đề lại chắc hắn là sát hạch lại một lần nữa. Thành tích này không tính là được!

Xung quanh có người hưởng ứng vài tiếng.

Đủ điểm là một trăm, kết quả làm ra một trăm ba mươi. Là ai cũng sẽ suy nghĩ theo chiều hướng này.

- Một lát nữa ta đi tìm Ngô sư nói một chút...

Khương Thần gật đầu, đang muốn nói tiếp, đã bị một âm thanh cắt ngang.

- Đại sảnh sát hạch là do nghiệp đoàn danh sư đặc biệt phái cường giả tu luyện, là một linh bảo, không có khả năng xảy ra vấn đề!

Nghe được đối phương không cho mặt mũi như vậy, Khương Thần đang muốn quát lớn. Khi nhìn thấy rõ ràng dung mạo của đối phương, hắn lập tức nuốt lại:

- Mạc sư nếu nói không phải xảy ra vấn đề, vậy... vậy rốt cuộc có chuyện gì xảy ra?

Người tới chính là đệ nhất thiên tài của vương quốc, Mạc Hoằng Nhất.

Hắn nhìn thấy được thành tích trên vách tường, hiển nhiên cũng dọa cho giật mình.

- Ta từng nghe nói có một lời đồn, là liên quan tới sát hạch danh sư, không biết có phải là sự thật hay không!

Sắc mặt Mạc Hoằng Nhất nghiêm trọng.

Thấy thần sắc này của hắn, tất cả mọi người xung quanh đều đồng loạt nhìn qua.

Ngay cả Ngô sư chủ trì sát hạch, cũng không nhịn được đi tới trước mặt.

- Phòng trợ giúp tu luyện, sát hạch chính là chỉ điểm. Chỉ điểm sai, sẽ giảm một điểm. Chính xác, điểm tăng lên. Về điểm ấy nói vậy không cần ta nói, mọi người đều biết!

Mạc Hoằng Nhất nói.

Mọi người gật đầu.

- Nhưng mọi người có nghĩ tới không... Cái chính xác, sai lầm này, là căn cứ vào cái gì để phán đoán?

Mạc Hoằng Nhất nhìn quanh một vòng, nhìn về phía mọi người:

- Thật giống như hiện tại sát hạch luyện đan, trong đó cái gọi là chính xác, là lấy luyện đan sư tứ tinh chế luyện đan dược nhất tinh làm tiêu chuẩn để cân nhắc. Nếu như là... khả năng quan sát của luyện đan sư ngũ tinh, luyện đan sư lục tinh tới nhìn luyện đan này?

- Điều này...

Toàn thân mọi người đồng thời chấn động.

Tri thức là tương đối.

Luyện đan sư nhất tinh cho rằng là lời lẽ chí lý, chuyện chính xác, đặt ở trong mắt tam tinh, lại chưa chắc là chính xác.

Hài đồng cảm thấy trời là tròn, đất là vuông. Khi lớn lên lại không nghĩ như vậy.

Tiêu chuẩn so sánh luyện đan của phòng trợ giúp tu luyện là từ luyện đan sư tứ tinh, cho rằng tất cả những điều hắn làm được đều chính xác, do đó tiến hành phán xét.

Chỉ cần trên luyện đan không đạt được tứ tinh, khẳng định cũng sẽ cho rằng hành động của hắn không có bất kỳ sai lầm nào. Mà nếu quả thật... vượt quá tứ tinh?

Nếu như là người luyện đan sư ngũ tinh, thậm chí lục tinh, thất tinh qua, lẽ nào cũng nhận thức điều này là chính xác sao?

Chỉ sợ cũng chưa chắc.

Có thể ở trong mắt loại cường giả này, quyết định tiêu chuẩn đáp án trước đó cũng trăm ngàn chỗ hở, sai lầm liên tục.

- Ngươi là nói... người sát hạch ở bên trong, thuật luyện đan đã vượt qua tứ tinh?

Dù thế nào Khương Thần cũng không tin tưởng được.

Tiểu tử kia thoạt nhìn rất bình thường, làm sao có thể có thuật luyện đan lợi hại như vậy?

- Nếu như không phải, ngươi giải thích như thế nào? Trước giảm điểm, sau đó tăng mạnh? Ta nhớ, cửa ải cuối cùng của sát hạch danh sư đường không sai, tìm ra một chỗ sai lầm, là một điểm, hai chỗ biến thành hai điểm. Ba chỗ ba điểm, cũng lần lượt tăng lên!

Thần sắc Mạc Hoằng Nhất nghiêm trọng:

- Người sát hạch bên trong này, chắc hẳn là tìm ra sơ hở trong câu trả lời chính xác, vừa mới bắt đầu bị phòng trợ giúp tu luyện quyết định là sai lầm. Chỉ có điều, phòng trợ giúp tu luyện là bảo vật có linh tính, phát hiện trong quá trình chế luyện đan dược, sau khi thay đổi, càng thông thuận, lập tức bổ sung điểm lại, cũng gia tăng gấp đôi xem như phần thưởng.

- Điều...

Tất cả mọi người đều không nhịn được, đồng tử co lại.

- Nói như vậy... người bên trong này, tìm ra đủ…15 chỗ sai lầm của luyện đan sư tứ tinh?

Thủ pháp luyện đan của luyện đan sư tứ tinh, phát huy hoàn mỹ, có thể được 100 điểm. Hiện tại lại nhận được 130 điểm, nói rõ chí ít tìm ra trong đáp án tiêu chuẩn 15 chỗ sai lầm!

Trời ạ!

Còn người sao?

- Ngoại trừ điểm ấy... Ta thật sự không nghĩ ra đến cùng có chuyện gì xảy ra!

Mạc Hoằng Nhất lắc đầu.

- Mạc sư vừa nói như vậy, ta nhớ ra rồi. Trước đó, lúc xem sách có liên quan tới sát hạch ở Danh Sư Đường, hình như trong một quyển sách có đề cập tới loại tình huống này. Chỉ có điều, thời gian lâu dài, không ai làm được điểm ấy, dần dần bị quên lãng!

Ngô sư giống như nhớ ra điều gì đó, không nhịn được nói.

Nghe được hai vị danh sư xác nhận, mọi người bâu giờ mới hiểu được, vẫn cảm thấy đầu óc choáng váng, không thể tin được.

Không chỉ tìm ra sai lầm do khôi lỗi cố ý lưu lại, ngay cả sai lầm do luyện đan sư tứ tinh lưu lại cũng có thể tìm ra. Người bên trong này, rốt cuộc ở trên thuật luyện đan đạt tới mấy sao?

- Người bên trong này tên là gì, có phải tiền bối nào đó của nghiệp đoàn hay không? Có cần ta đi điều tra một chút hay không?

Hồng đan sư không nhịn được nói.

- Không phải tiền bối. Chỉ là một luyện đan sư nhất tinh, hơn nữa tuổi tác còn chưa đầy hai mươi tuổi. Hắn tên là...

Khương Thần hừ một tiếng, đang muốn nói ra tên, liền nghe được cửa lớn của phòng trợ giúp tu luyện trước mắt "két" một tiếng mở ra.

Một người thanh niên chậm rãi đi ra.

- A... Trương Huyền? Hắn thế nào lại đến nơi này?

Thân thể thoáng lảo đảo một cái, Hồng đan sư không nhịn được la lên.

- Hồng đan sư, ngươi nhận ra người này?

Một vị luyện đan sư nhị tinh đi theo ở phía sau vội vàng nhìn qua.

- Hắn... hắn...

Sắc mặt Hồng đan sư trắng nhợt:

- Chính là người ta mới vừa nói, cao nhân… đã chỉ điểm khiến cho ta có thể đột phá nhanh như vậy!

Mấy chiêu? (1)

dtv-ebook.com

- Cao nhân?

Mấy vị luyện đan sư nhị tinh liếc mắt nhìn nhau, không nhịn được sửng sốt.

- Không sai. Khoảng thời gian trước không phải có người muốn mua Phá Âm Đan và máu của Cự Tê Thú sao? Trong rất nhiều vương quốc gần đây, có hai thứ đồ này, hơn nữa khoảng cách gần, chỉ có ở chỗ chúng ta. Cho nên, ta lại nhận lệnh đưa tới!

Hồng đan sư gật đầu.

- Chuyện đó ta biết. Không phải nói ngươi phải đi tới loại quốc gia cấp thấp nhất Thiên Huyền vương quốc này sao? Thế nào...

Luyện đan sư nhị tinh đặt câu hỏi trước đó cảm thấy kỳ quái.

Đi vương quốc cấp thấp nhất, gặp được cao nhân? Khiến cho thuật luyện đan của hắn tăng lên rất nhiều?

- Là vương quốc cấp thấp nhất. Trên đường ta đi tới đó, ta biết được người mua hai thứ này là một luyện đan sư nhất tinh thông qua tranh luận đan mới sát hạch thành công!

Hồng đan sư nói tiếp.

- Tranh luận đan thông qua sát hạch?

Đồng tử của mọi người co lại.

Tranh luận đan là cái gì, Thiên Huyền vương quốc biết ít, loại vương quốc cỡ lớn như Thiên Vũ vương quốc này, gần như tất cả luyện đan sư đều biết.

Loại sát hạch này, so với luyện đan bình thường khó khăn hơn gấp mấy lần, yêu cầu đối với lượng tri thức lý giải về luyện đan phải rất nhiều mới được. Cho dù Thiên Vũ vương quốc truyền thừa mấy nghìn năm, cũng gần như không có người nào từng thành công!

Thông qua tranh luận đan trở thành luyện đan sư, phải đáng sợ tới mức nào?

- Đúng vậy, vừa nghe được tin tức này, ta cảm thấy vô cùng tức giận. Ta cho rằng là nghiệp đoàn luyện đan sư của Thiên Huyền vương quốc, loại địa phương nhỏ này, không hiểu quy củ, sử dụng quy tắc lung tung. Chỉ có điều, chờ tới khi nhìn thấy ngọc tinh ghi hình bọn họ lưu lại, ta mới biết mình sai!

Nhớ tới tình cảnh lúc đầu, trong lòng Hồng đan sư vẫn còn sợ hãi.

Nếu như Trương Huyền nhìn thấy được hắn, khẳng định có thể nhận ra, vị Hồng đan sư Khương Thần muốn giới thiệu này, chính là Hồng Vân đan sư ban đầu ở Thiên Huyền vương quốc đánh cược thua cho mình Phá Âm Đan và máu của Cự Tê thú.

Lúc đó hắn chỉ là đan sư nhị tinh. Hơn một tháng không gặp, hắn đã sát hạch thăng cấp, thành công đột phá.

- Lẽ nào... người thông qua tranh luận đan thành công sát hạch mà ngươi nói tới, chính là... vị trước mắt này?

Một vị luyện đan sư nhị tinh kịp phản ứng, kinh ngạc kêu lên thành tiếng.

- Không sai, chính là hắn!

Trên mặt Hồng Vân đan sư cười gượng:

- Sau khi gặp mặt, hắn tiến hành chỉ điểm đối với ta, lúc này mới khiến cho ta hiểu ra, do đó có thể chế luyện đan dược tam tinh, trở thành luyện đan sư tam tinh!

- Điều này...

Đồng tử tất cả mọi người co lại. Khi lại nhìn về phía người thanh niên mới vừa đi ra, tất cả đều đầy kinh hoàng.

Sát hạch tranh luận đan trở thành luyện đan sư, chỉ điểm đan sư nhị tinh chế luyện ra đan dược tam tinh. Hiện tại còn ở phòng trợ giúp tu luyện nhận được 130 điểm...

- Chưa đầy hai mươi tuổi, hắn làm sao có thể có tri thức luyện đan cao thâm như vậy...

Một người không nhịn được nói.

Người thiên tài mấy đi nữa, thứ học tập được, đều có tính giới hạn. Chưa đủ hai mươi tuổi, lại có lượng tri thức cao thâm như vậy, đổi lại thành ai cũng khó có thể tin nổi.

- Chuyện này khi mới bắt đầu, ta cũng cảm thấy rất kỳ quái. Sau đó, ta lại đặc biệt tìm hiểu, lúc này mới biết, hắn có một vị lão sư rất lợi hại, gọi là Dương Huyền, là một vị danh sư chí ít vượt qua tam tinh!

Hồng Vân đan sư nói.

- Danh sư vượt qua tam tinh?

Mọi người hít thở dồn dập.

Danh sư giống như các những chức nghiệp khác, tổng cộng cửu tinh. Tam tinh là một cấp. Vượt quá tam tinh, cho dù là vương quốc phong hào, cũng không có một vị!

Thảo nào trẻ tuổi như vậy lại lợi hại như vậy. Hóa ra có bối cảnh vững chắc như vậy.

...

Mọi người nhỏ giọng nói thầm. Trương Huyền đi tới trước mặt Ngô sư.

Khôi lỗi luyện đan, nhìn một hồi, hắn đã biết chỗ thiếu hụt thật sự quá nhiều. Bởi vì liên quan tới thời gian, cũng không thiếu chỗ chưa kịp chỉ điểm. Dù vậy, trong nháy mắt mở lò, hắn lại biết chắc thông qua.

Đan dược êm dịu no đủ, mặt ngoài có một đường vân đặc biệt lưu chuyển, không ngờ là một viên đan dược vượt quá cấp bậc hoàn mỹ, đạt được đan văn siêu cấp.

Loại đan dược này, nếu như không có cách nào thông qua, thật sự lại không thể tưởng tượng nổi.

Hắn vốn tưởng rằng chế luyện ra loại đan dược này, cũng chính là bảy mươi, tám mươi điểm. Nằm mơ hắn cũng không nghĩ tới đạt được 130. Hắn cũng bị dọa cho giật mình.

- Cái này... không hỏng chứ?

Hắn thì thầm một tiếng.

Nghe hắn nói như thế, thân thể Ngô sư lảo đảo, không nhịn được giải thích:

- Là ngươi tìm ra chỗ thiếu hụt của luyện đan sư tứ tinh...

- Luyện đan sư tứ tinh lại là tài nghệ này sao?

Trương Huyền chớp mắt, vẻ mặt khinh bỉ:

- Quá yếu!

Mọi người nôn ra máu.

Không phải luyện đan sư tứ tinh yếu, là ngươi quá mạnh mẽ có được hay không...

Cũng khó trách Trương Huyền có bộ dáng này. Lần này hắn chỉ điểm luyện đan, vẫn chưa vận dụng tới năng lực Thiên Đạo Đồ Thư Quán, là dựa vào nhãn lực của mình.

Sau khi dung hợp thông hiểu được tất cả sách tại nghiệp đoàn luyện đan sư Thiên Huyền vương quốc, hiểu biết của hắn đối với chế luyện đan dược nhất phẩm, đã đạt đến cảnh giới cực cao.

Chỉ điểm đan dược nhị phẩm, không cần nhờ tới Đồ Thư Quán, có khả năng không bằng một ít đan sư nhị tinh. Nhưng nhất phẩm... đừng nói tứ tinh, ngũ tinh, cho dù lục tinh đan sư đi qua, chỉ sợ cũng chưa chắc giống như hắn.

Điều này lại giống như thiên đạo thần công, hiện nay cấp bậc rất thấp, không tính là gì cả. Nhưng nếu bàn về phương diện công pháp cấp thấp, cho dù bí tịch tuyệt thế trân quý nhất đại lục, cũng chưa chắc có thể lợi hại như vậy, ngưng tụ ra chân khí tinh thuần như vậy.

Nói cách khác, cho dù một vị danh sư ngũ tinh, lục tinh tới, giảng giải phương pháp tu luyện dưới nửa bước Tông Sư, cũng không nhất định có thể giống như hắn, nói trúng trọng tâm, nhắm thẳng vào đại đạo.

- Bắt đầu cửa sát hạch thứ ba điện khôi lỗi!

Biết cùng loại biến thái này nói chuyện không được, nói càng nhiều càng phiền muộn, Ngô sư chỉ tay về phía cánh cửa thứ ba.

- Ừ!

Trương Huyền gật đầu.

- Điện khôi lỗi, sẽ không lại có số điểm nữa. Tiến vào bên trong, sẽ có một khôi lỗi màu đỏ và một khôi lỗi màu xanh lam. Thực lực của hai bên

tương đương nhau. Ngươi tiến hành chỉ điểm, khiến cho màu đỏ đánh bại màu xanh lam, tức là thông qua sát hạch.

Ngô sư giảng giải một ít quy định.

- Được!

Nghe được điều này không khác biệt với lời Lăng Tiêu Tiêu nói, Trương Huyền không có quá nhiều do dự, đẩy cửa đi vào.

Bên trong gian phòng, là một cái đài so tài hình tròn, đường kính đại khái chừng hai mươi thước. Phía trên có hai khôi lỗi đang đứng. Một bên mặc áo lam, một bên mặc áo đỏ.

Thấy hắn tiến vào, hai khôi lỗi bắt đầu chiến đấu.

Ầm ầm ầm!

Hai người giao đấu, quyền phong gào thét.

- Lực lượng Thông Huyền cảnh đỉnh phong?

Trương Huyền đầy kinh ngạc.

Hai khôi lỗi này tự nhiên có thể phát huy ra lực lượng Thông Huyền cảnh đỉnh phong, hơn nữa chiêu số đáng kinh ngạc, thân pháp linh hoạt. Nếu như một mình chiến đấu với cường giả Thông Huyền cảnh đỉnh phong, sợ rằng người sau cũng không nhất định có thể là đối thủ.

Thông Huyền cảnh đỉnh phong, ở Thiên Huyền vương quốc, xem như là cường giả siêu cấp cấp bậc lão tổ, ở chỗ này thậm chí ngay cả một khôi lỗi cũng không bằng.

Không hổ danh là Danh Sư Đường!

- Cửa này thực sự có khó khăn rất lớn. Thảo nào không đạt được Thông Huyền cảnh đỉnh phong, muốn sát hạch danh sư không quá dễ dàng. Nguyên nhân ở chỗ này!

Hắn cảm thán một câu.

Thực lực bản thân không đạt được, tất nhiên cũng rất khó chỉ điểm ra chỗ thiếu hụt và sơ hở của Thông Huyền cảnh đỉnh phong. Tìm không ra, lại làm thế nào thông qua sát hạch?

- Bắt đầu đi!

Hiểu rõ những điều này, Trương Huyền cũng không suy nghĩ nhiều, nhìn về phía hai khôi lỗi đang chiến đấu.

Mấy chiêu? (2)

dtv-ebook.com

Thực lực của hắn bây giờ đã đạt được nửa bước Tông Sư. Chỉ cần dưới thực lực này, không cần mượn Đồ Thư Quán, hắn cũng có thể nhìn ra rõ ràng khuyết điểm và chỗ thiếu sót.

Bởi vì hắn tu luyện chính là chính xác nhất. Chỉ cần khác với hắn tu luyện, đó chính là chỗ sai lầm, nhìn ra đặc biệt dễ dàng.

Rất nhanh, chỗ thiếu hụt của hai đầu khôi lỗi đều lộ ra ở trước mắt hắn, được hắn ghi nhớ ở trong lòng.

Vù!

Cuộc chiến đấu ngừng lại.

Giống như ở phòng trợ giúp tu luyện trước đó, một âm thanh vang lên, bảo hắn chỉ điểm cho khôi lỗi áo đỏ thắng lợi.

Âm thanh kết thúc, hai người ép lại lực lượng, bất cứ lúc nào cũng sẽ tiếp tục bắt đầu lần so tài thứ hai.

- Khôi lỗi áo đỏ sử dụng lực lượng mạnh mẽ, cuồng bạo. Khôi lỗi áo xanh lại nhẹ nhàng linh động. Hai bên đối chiến, ai cũng có sở trường riêng, rất khó phân ra thắng bại... Nếu như vậy, ta lại chỉ điểm ra chỗ thiếu hụt của hai bên, khiến cho bên áo đỏ được tăng cường, áo lam giảm bớt...

Rất nhanh trong đầu hắn có phản ứng, thậm chí mô phỏng một chút, cảm thấy nhất định có thể thắng. Lúc này hắn mới thở phào nhẹ nhõm.

Vù vù vù!

Bên này suy nghĩ vừa ngừng hoạt động, bên kia hai người lại chiến đấu cùng một chỗ.

- Khôi lỗi áo đỏ lùi về phía sau ba tấc, xoay về phía phải nửa người, nắm đấm đánh ra...

Thấy bọn họ lại chiến đấu, Trương Huyền bắt đầu chỉ điểm.

...

- Các ngươi nói hắn có thể thông qua cửa này không? Luyện đan mạnh mẽ, chưa chắc trên phương diện chỉ điểm tu vi lại mạnh mẽ!

- Xem ra ngươi còn không biết, vừa rồi Hồng Vân đan sư nói, vị Trương Huyền này là học sinh của một vị danh sư vượt qua tam tinh!

- Học sinh của danh sư vượt quá tam tinh? Vậy... khẳng định có thể thông qua!

- Đúng vậy...

Danh sư am hiểu chỉ điểm. Là học sinh của hắn, trên phương diện chỉ điểm tu vi, sợ rằng so với luyện đan còn đáng sợ hơn. Nếu như cái này cũng không thông qua, lại thật sự buồn cười.

- Cửa này mặc dù không có thành tích, lại có hạn chế về thời gian và chiêu số. Không ít người cũng lấy điều này để so sánh lẫn nhau!

Đứng ở trước cửa của cửa ải thứ ba, Ngô sư vuốt râu.

Mấy vị danh sư khác gật đầu.

Hai người có trình độ thực lực tương đồng, thông qua chỉ điểm, khiến cho một người trong đó đánh bại một người khác, sử dụng ba phút và sử dụng mười giây tất nhiên là khái niệm khác nhau.

Sau khi tiếp nhận chỉ điểm, sử dụng một trăm chiêu mới thắng được đối phương, và sử dụng một chiêu lại thắng được, kết quả cũng nhất định

không giống nhau.

- Ta nhớ Mạc sư chỉ điểm, khôi lỗi áo đỏ sử dụng không đến hai mười chiêu thì đánh bại khôi lỗi áo xanh, truyền ra thành câu chuyện được mọi người ca tụng!

Ngô sư nhìn về phía Mạc Hoằng Nhất đứng một đứng.

- Là mười bảy chiêu!

Mạc Hoằng Nhất gật đầu, ánh mắt lộ ra vẻ tự tin.

- Không sai, là mười bảy chiêu! Chiêu số ít như vậy khiến hai khôi lỗi thế lực ngang nhau, một vị trong đó thắng được, lý giải đối với tu luyện tuyệt đối đạt tới một cảnh giới cực kỳ cao thâm mới có thể làm được!

Sau khi tán dương qua đi, Ngô sư nhìn về phía cửa lớn trước mắt:

- Cũng không biết vị Trương Huyền này, có thể sử dụng bao nhiêu chiêu!

- Ta cũng muốn xem thử một chút!

Ánh mắt Mạc Hoằng Nhất lóe lên.

Đối phương đã liên tiếp phá kỷ lục của hắn. Hắn cũng muốn xem thử, tiểu tử từ Thiên Huyền vương quốc xuất hiện này, đến cùng có thật sự lợi hại hay không? Có phải trên phương diện chỉ điểm tu vi cũng cường đại hay không.

...

- Chưa đầy hai mươi tuổi, có thể ở một hạng mục luyện đan lợi hại thì cũng thôi. Ta không tin trên phương diện tu vi hắn cũng lợi hại!

Khương Thần hừ một tiếng, hai mắt nhìn chằm chằm vào cửa lớn trước mặt.

Hắn từ nhỏ trưởng thành ở trong gia đình danh sư, ở dưới sự chỉ điểm của phụ thân, gần như không đi đường vòng nào, đối với tu luyện càng hiểu rõ như lòng bàn tay. Thời điểm sát hạch ở cửa này, hắn cũng sử dụng hai mươi lăm chiêu hoàn thành. Hắn không tin, tiểu tử này có thể nhanh hơn hắn.

- Hai khôi lỗi luận võ làm mẫu, đại khái trong 300 lần hít thở. Sau mười lần hít thở, sẽ tiến hành so tài tiếp theo! Dựa theo một lần hít thở một chiêu, sau 310 lần hít thở, có thể tính toán ra hắn dùng bao nhiêu chiêu...

Tuy rằng cảm thấy đối phương chưa chắc có thể so sánh được với hắn, vẻ mặt Khương Thần vẫn khẩn trương.

Người này vượt ra ngoài dự đoán của người bình thường.

Đổi lại thành trước đây, nếu có người nói với hắn, tùy tiện dạy học sinh mấy ngày có thể nắm giữ mức độ tín nhiệm 85, hắn tuyệt đối sẽ phun vào mặt đối phương.

Có người nói, phòng trợ giúp tu luyện có thể đạt được đến 130 điểm, sợ rằng hắn cũng sẽ xé nát miệng của người kia.

Nhưng bây giờ... toàn bộ đều đang xuất hiện ở trên người kẻ này.

Tuy rằng bởi vì quan hệ với Mạc Vũ công chúa, khiến cho hắn có chút căm thù, lại không thể không thừa nhận, người này quả thật có năng lực vượt qua sức tưởng tượng của người bình thường.

- 312, 313, 314...

Ngón tay phải của hắn điểm nhẹ ở trên mu bàn tay trái, trong miệng không ngừng đếm thời gian.

Dựa theo số thời gian càng dài, ánh mắt hắn lại càng lúc càng sáng.

- 333, 334, 335!

Rất nhanh hắn đếm tới 335 lần hít thở. Nói cách khác, so với chiêu số sử dụng lúc hắn chỉ điểm đã không khác biệt lắm, đối phương còn chưa đi ra. Lúc này Khương Thần mới thở phào nhẹ nhõm, sắc mặt vui mừng.

- Ha ha, thoạt nhìn trên phương diện chỉ điểm tu vi, cũng không được tốt lắm...

Hắn hừ lạnh một tiếng, lông mày không khỏi nâng lên.

Vốn tưởng rằng người này có thể giống như hai cửa ải trước, ngoài dự đoán của mọi người. Kết quả đếm tới 335 lần hít thở chưa đi ra. Nói cách khác, dưới sự chỉ điểm của hắn... Đối phương hai mươi lăm chiêu chưa phân ra thắng bại. Cho dù trở ra, thành tích cũng khẳng định không bằng hắn.

...

Không chỉ mắt Khương Thần sáng rực lên, Ngô sư, Mạc Hoằng Nhất cũng liếc mắt nhìn nhau, đồng thời lắc đầu.

- Xem ra, ở trên phương diện chỉ điểm tu vi, vẫn yếu hơn một chút!

- Con người luôn luôn có sở trưởng sở đoản. Hắn có khả năng am hiểu luyện đan, trên phương diện chỉ điểm tu vi yếu hơn một chút. Chỉ có điều...

Đầu Mạc Hoằng Nhất nâng lên, hiện lên một ánh sáng khiến cho người ta không dám nhìn thẳng:

- Hắn đây là bỏ gốc lấy ngọn, không đủ gây ra sợ hãi!

Ngươi là sát hạch danh sư. Chức trách lớn nhất của danh sư, chính là chỉ điểm tu vi cho người, khiến người ta nâng cao lực lượng.

Thuật luyện đan lại cao minh nữa, người ta còn không bằng trực tiếp tìm luyện đan sư, tìm ngươi làm gì?

Điều này lại giống như lão sư ngươi dạy sách không được, lại nói lái phi cơ tốt, có tác dụng cái trứng?

Chức nghiệp gì, lại cần có chức trách của chức nghiệp đó.

Ban đầu, hai cửa ải trước đó quá mức kinh diễm, còn tưởng rằng người này là đối thủ của mình sau này. Hiện tại xem ra, mình quá lo lắng.

Trên phương diện chỉ điểm tu vi không tốt, danh sư này cũng sẽ không đủ gây ra sợ hãi.

- Đúng vậy, đáng tiếc...

Ngô sư cũng hiểu rõ điểm ấy, lộ ra một phần tiếc hận.

Hai cửa ải trước kinh diễm như vậy, vốn tưởng rằng cửa thứ ba cũng sẽ cường thế thắng được. Ngay cả Mạc Hoằng Nhất so sánh với hắn cũng kém ưu thế hơn. Hiện tại xem ra, vẫn là suy nghĩ quá nhiều.

Trên thế giới làm gì có được người nào chức nghiệp gì cũng lợi hại?

Có một luyện đan sư năng lực nghịch thiên như vậy cũng rất đáng sợ, còn muốn để cho hắn lý giải đối với tu vi cũng lợi hại, không phải suy nghĩ nhiều là cái gì?

Mấy người đang miên mang suy nghĩ. Lại qua hơn mười lần hít thở, cửa phòng lúc này mới "két!" một tiếng mở ra, lộ ra cái đầu của Trương Huyền.

- Tổng cộng 352 lần hít thở. Nói cách khác, hai bên giao chiến khoảng 42 chiêu...

Khương Thần cười lạnh một tiếng, đang muốn chế nhạo một câu. Lại thấy người thanh niên lộ đầu ra, hết sức khó xử, gãi đầu một cái, vẻ mặt xấu hổ.

- Cái này... thời điểm ta vừa chỉ điểm, hình như dùng sức quá lớn. Khôi lỗi áo đỏ đập đầu của khôi lỗi áo xanh xuống... sửa hồi lâu cũng không sửa lại được. Xin hỏi... cái này... không tính là ta thất bại chứ?

- Đập đầu xuống?

- Hai khôi lỗi bất kể là kết cấu hay thực lực đều không chênh lệch bao nhiêu. Chỉ điểm qua đi, tối đa chỉ là đánh bại. Đập đầu xuống, đây là tình huống gì?

Xung quanh ngã sấp xuống một mảnh, lặng ngắt như tờ một hồi.

Biển công pháp (1)

dtv-ebook.com

Khôi lỗi của điện khôi lỗi là do đặc biệt mời luyện khí đại sư chế luyện thành, linh tính được rót vào trong đó. Chiêu số hai bên tu luyện tương đương nhau, cấp bậc công pháp tương đồng. Thời điểm chiến đấu, khó phân chia, ai cũng không có cách nào giành thắng lợi.

Người sát hạch danh sư bình thường chỉ điểm, cũng chỉ là khiến cho một vị trong đó, lấy chút ưu thế giành thắng lợi mà thôi.

Người này thì hay rồi, khiến cho một bên trong đó đập đầu của đối phương xuống... Làm sao làm được vậy?

Đám người Ngô sư, Mạc Hoằng Nhất vội vàng đi vài bước tới trước cửa, nhìn lại về phía bên trong. Đồng tử của tất cả đều co lại, thiếu chút nữa thì lập tức hôn mê.

Chỉ thấy hai khôi lỗi thế lực ngang nhau, một bên nằm trên mặt đất, đầu lăn thật xa.

Vốn tưởng rằng, đánh một người khác đầu cũng ngã xuống, nhất định là từng trải qua cuộc chiến đấu thảm khốc, chí ít cũng bị thương các loại. Nhưng nhìn xong mới phát hiện, căn bản không phải là chuyện này.

Khôi lỗi áo đỏ đứng tại chỗ, ống tay áo tung bay, lông tóc không tổn hao gì, da cũng chưa từng rách một miếng.

Một chút tổn thương không có, lại đập đầu một bên khác xuống...

Trời ạ!

Làm sao làm được?

Bình thường chiến đấu, cần thực lực vượt qua đối phương rất nhiều mới làm được.

Tùy tiện chỉ điểm một chút, khiến một khôi lỗi thực lực vượt qua rất nhiều, cường thế nghiền ép?

Tại sao luôn cảm thấy là mình đang nằm mơ?

- Ngươi nói đã sửa một hồi... Khôi lỗi áo đỏ là ở chiêu thứ mấy đánh bại khôi lỗi áo xanh?

Mạc Hoằng Nhất không nhịn được hỏi.

Đây là điều hắn quan tâm nhất.

Nghe nói như thế, những người khác cũng đều dựng lỗ tai lên, rất sợ nghe sót.

- Mấy chiêu? Khôi lỗi áo đỏ lực lượng lớn như vậy, chỉ đánh một quyền, đã như vậy. Nếu dùng thêm mấy chiêu, khôi lỗi áo lam sợ rằng cũng thành bánh thịt...

Trương Huyền bất đắc dĩ.

Còn mấy chiêu, một chiêu còn chưa ngăn cản được, thêm mấy chiêu, chẳng phải càng xong đời sao?

- Một chiêu...

Trước mắt đám người Mạc Hoằng Nhất, Khương Thần tối sầm, thân thể thoáng lảo đảo một cái.

Vốn tưởng rằng mười bảy chiêu, hai mươi lăm chiêu cũng rất lợi hại, rất nghịch thiên. Không nghĩ tới người này chỉ dùng một chiêu...

Một chiêu khiến cho hai khôi lỗi thế lực ngang nhau, không chỉ đánh bại, vẫn phá hủy đầu... Còn người sao?

Mấu chốt nhất chính là... Mặt ngươi ghét bỏ như vậy là có ý gì?

Người khác đều cần rất nhiều chiêu mới kết thúc cuộc chiến đấu. Ngươi một chiêu lại khiến cho một bên tàn phế...

- Cái này... mạo muội hỏi một câu, một chiêu khiến khôi lỗi áo đỏ đánh bại áo lam... Đến cùng làm thế nào làm được vậy?

Ngô sư thật sự không nhịn được, hỏi lên.

Chỉ cần là danh sư, đều trải qua sát hạch điện khôi lỗi này, biết hai bên gần như không có bất kỳ chênh lệch nào. Bình thường chiến đấu, đừng nói một chiêu bại trận, cho dù hơn mười chiêu, cũng sẽ truyền ra giai thoại, khiến cho vô số người hâm mộ.

Chính vì vậy, hắn thật sự không nghĩ ra, chuyện khó khăn như vậy, người này đến cùng làm thế nào được.

Mạc Vũ công chúa cũng nghi ngờ nhìn qua. Mấy ngày trước đây nàng sát hạch, cũng phải trải qua đủ hai mươi hai chiêu, mới thành công. Nàng cũng rất muốn biết, Trương lão sư này đến cùng đã sử dụng phương pháp gì.

Nghe được câu hỏi, Trương Huyền sửng sốt, vẻ mặt đương nhiên, nói:

- Cái này rất đơn giản! Khôi lỗi áo đỏ lực lượng mạnh mẽ, khôi lỗi áo xanh tốc độ nhanh. Nếu là so đấu chân chính, quả thật như nhau khó phân biệt được. Chỉ có điều, chỉ cần tìm được khuyết điểm của khôi lỗi áo xanh là dễ làm rồi. Tốc độ của hắn có nhanh hơn nữa, chung quy cũng phải dừng lại! Ở trong nháy mắt nó dừng lại, sớm phán đoán ra vị trí, để cho người trước công kích, một quyền lại đánh xuống đầu...

- Sớm phán đoán?

- Xác định vị trí?

Tất cả mọi người đều run lên.

Nói ra thì đơn giản, trên thực tế lại rất khó.

Người người đều biết, nắm giữ lực lượng một vạn đỉnh, cho dù ở trước mặt Tông Sư, cũng có thể một chiêu đánh chết. Nhưng... Biết thì biết, luyện không ra cũng chỉ là vô nghĩa.

Đạo lý giống vậy, loại phương pháp chiến đấu này, nói ra thì đơn giản, nhưng thời điểm hai bên chiến đấu, thời gian cũng ở trong khoảng một phần mười lần hít thở, một phần trăm lần hít thở. Kém hơn một chút, lại không có cách nào làm được. Làn không tốt còn có thể trở thành sơ hở cho đối phương phản kích.

Sớm phán đoán ra vị trí của đối phương, ra lệnh chính xác cho khôi lỗi áo đỏ một quyền phá hủy đầu của đối phương...

Không chỉ cần phải hiểu rõ đối với chiến đấu của hai bên giống như lòng bàn tay, thậm chí ngay cả lực lượng, tình trạng thân thể, nắm đấm và tốc độ động tác của đối phương... tất cả đều phải biết rõ ràng mới được!

Nhìn một lần lại nhớ kỹ những điều này, cũng làm ra hành động tương ứng...

Dựa vào!

Đại ca, ngươi không biết có phải là danh sư tam tinh ngụy trang thành nhất tinh, tới đùa giỡn chúng ta hay không?

Lăng Tiêu Tiêu ở một bên, thân thể cũng lắc lư sắp tan vỡ ra, sắp co giật ngay tại chỗ.

Một ngày trước, nàng nhìn thấy đối phương, còn tưởng rằng là học đồ nho nhỏ cái gì cũng không biết, vẻ mặt vô tri. Bây giờ nàng mới biết, là một quái vật lớn che giấu.

Hỏi cái gì cũng không biết, vừa thi lại rất lợi hại... Quái thai như ngươi... Đến cùng là từ đâu xuất hiện?

Nàngchỉ cảm thấy trong ngực khó chịu. Nếu không phải cố kìm nén, chỉ sợ nàng đã sớm phun một ngụm máu tươi ra ngoài.

- Cái này... Không cần bồi thường chứ?

Giải thích xong, thấy mọi người đều không nói lời nào, Trương Huyền chỉ khôi lỗi nằm trên mặt đất.

- Danh Sư Đường có năng lực tự động chữa trị. Chỉ cần nghỉ ngơi mấy ngày, khôi lỗi sẽ tự động khôi phục như lúc ban đầu!

Từ trong khiếp sợ tỉnh táo lại, Ngô sư gật đầu.

- Như vậy cũng tốt...

Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm:

- Vậy... vậy ta có tính là thông qua không?

- Thông qua!

Ngô sư cười gượng.

Những người khác đảo con mắt một vòng.

Chỉ điểm một chiêu lại đánh bại, ngươi không thông qua, ai thông qua?

- Cửa ải tiếp theo, là biển công pháp!

Cố nén phiền muộn, Ngô sư tiếp tục giảng giải về nội dung sát hạch ở cửa ải tiếp theo:

- Biển công pháp có vô số quyển công pháp tu luyện. Muốn thông qua, cần phải ngẫu nhiên lựa chọn ra một quyển tiến hành giảng dạy. Thời gian giảng bài, không chỉ có có rất nhiều danh sư trấn thủ phán xét, quan trọng nhất còn có chuông Tiên Hiền!

- Chuông Tiên Hiền là một bảo bối thông linh, có in dấu tiên hiền đối với lý giải và khống chế công pháp. Giảng giải tri thức, không có cách nào khiến cho nó thoả mãn, chuông cũng sẽ không vang lên, cũng lại không có cách nào thông qua! Tiếng chuông vang lên càng nhiều, cũng biểu thị, giảng giải càng chính xác.

Trương Huyền gật đầu.

- Được, vào đi thôi. Các vị danh sư, cũng đi theo ta. Về phần những người khác, vẫn mời ở lại bên ngoài!

Ngô sư nhìn quanh một vòng, nói.

Cửa sát hạch thứ tư biển công pháp cần phải có danh sư trấn thủ. Những người ngoài không có tư cách tiến vào.

- Vâng!

Mọi người đồng thời lên tiếng.

Trương Huyền đẩy cửa đi vào gian phòng.

Biển công pháp có chút tương tự với gian phòng giảng bài bình thường, sát hạch chủ yếu chính là danh sư giảng bài.

Danh sư cho dù tốt, chỉ điểm cường thịnh mấy đi nữa, không biết giảng bài, cũng chỉ có thể phục vụ cho cá nhân, không tính là lão sư tốt.

Lão sư thật sự tốt, phải đào lý khắp thiên hạ, môn hạ người người như rồng.

Một mình dạy dỗ một hai học sinh lợi hại, không tính là cái gì.

Đưa mắt nhìn qua, hai bên gian phòng để hai hàng chuông lớn, đều có một người trông coi. Phía trên khắc đường vân đặc biệt, khiến người ta một loại cảm giác ý cảnh sâu xa.

Ở giữa là một vài cái bàn, được đặt chỉnh tề, giống như bàn học sinh đi học.

Hơn mười vị danh sư lục tục đi đến, ngồi xuống.

Hiện tại bọn họ chính là học sinh. Lão sư chỉ có một vị, đó chính là Trương Huyền.

Mọi người ngồi vào chỗ của mình. Cửa phòng đóng lại. Gian phòng lập tức yên tĩnh trở lại.

Vù!

Trên bàn giáo viên lắc lư một hồi, một quyển sách chậm rãi xuất hiện.

- Quyển bí tịch này là lập tức lựa chọn từ trong kho sách ra sử dụng. Ngươi có thời gian một nén hương để xem, sau đó tiến hành giảng giải! Những cái chuông Tiên Hiền xung quanh sẽ tự động phân tích lời ngươi nói chính xác hay không. Chúng ta cũng sẽ đưa ra phán đoán. Ý kiến hai bên cộng lại, có thể xác định ngươi có thể thông qua hay không.

Biển công pháp (2)

dtv-ebook.com

Thấy quyển sách xuất hiện, Ngô sư nói.

Chuông Tiên Hiền là do danh sư tứ tinh đặc biệt lưu lại, trong đó ẩn chứa lý giải, ưu điểm, khuyết điểm của bọn họ đối với công pháp, võ kỹ, đều bị khắc ở trong đó. Chỉ cần nội dung giảng giải tương đồng, sẽ thu được sự tán thành. Xuất hiện sự sai lầm, cũng sẽ không phát ra tiếng động.

Nói tiếp thì rườm rà, trên thực tế có phần cùng loại với phòng trợ giúp tu luyện trước đó.

Phòng trợ giúp tu luyện là tăng và giảm bớt điểm. Cái này chẳng qua là chính xác tiếng chuông vang lên, sai lầm không có tiếng động mà thôi.

- Ừ!

Trương Huyền cầm lấy quyển sách, tùy tiện cầm lên.

- Đa Ba Thủy Văn Chưởng?

Mắt hắn nhìn vào bìa sách.

Là một bộ võ kỹ.

- Đa Ba Thủy Văn Chưởng? Vận khí của hắn xem ra không tốt lắm. Đây chính là một trong những võ kỹ hiếm có nhất trong sát hạch của Danh Sư Đường!

- Đúng vậy, khó tu luyện lại khó giảng giải. Vương quốc Danh Sư Đường thành lập mấy nghìn năm qua, tổng cộng có tám người sát hạch, rút trúng quyển sách này. Kết quả bảy vị đều tổn thương lông tóc mà về.

Duy nhất một người, cũng chỉ nói được một chút da lông, miễn cưỡng qua cửa ải!

- Chắc hẳn cửa này, cho dù may mắn thông qua, cũng không có thành tích tốt giống như trước đó...

...

Nhìn thấy được tên gọi phía trên quyển sách, rất nhiều danh sư ngồi phía dưới đồng thời lắc đầu, lộ ra vẻ thương tiếc.

Sát hạch biển công pháp tuy là lựa chọn ngẫu nhiên công pháp, võ kỹ sử dụng, lại có liên quan đến vận khí.

Vận khí tốt, lựa chọn ra một quyển đơn giản, hoặc trước đây đã gặp qua, giảng giải sẽ dễ dàng hơn rất nhiều. Lựa chọn ra một quyển khó khăn, bản thân mình cũng không biết tu luyện, nói như thế nào?

Hiển nhiên, vị Trương Huyền này vận khí không tốt lắm, thành người sau.

Quyển Đa Ba Thủy Văn Chưởng này, không nói là võ kỹ khó nhất trong cả Danh Sư Đường, nhưng cũng không khác biệt lắm.

Vô số võ giả muốn tu luyện, đều không làm được. Càng chưa nói trong thời gian ngắn ngủi một nén hương, hiểu đồng thời giảng giải.

Không để ý tới bàn luận của mọi người, Trương Huyền mở quyển sách ra, xem một hồi, gật đầu.

Bộ sách quý này thoạt nhìn cao thâm, trên thực tế vẫn không tách rời phạm vi Thông Huyền cảnh.

Tu luyện qua thương pháp thiên đạo, quyền pháp, thân pháp thiên đạo, hắn đối với võ kỹ cũng có chút hiểu biết. Chỉ cần không vượt quá phạm vi của thực lực của hắn, thứ khó hơn nữa, hắn xem một chút, cũng có thể tìm ra mục đích của người sáng tạo, xác định phương pháp tu luyện.

Cho nên, mọi người nói đáng sợ, trải qua Thiên Đạo Đồ Thư Quán rèn luyện, ánh mắt của hắn cũng đã trở nên cực kỳ tinh tế. Từ lâu, cho dù không mượn Đồ Thư Quán, hắn cũng có thể nhìn ra vấn đề của công pháp, nhắm thẳng vào đại đạo.

Điều này lại giống như thường xuyên nhìn thấy sao thực sự, cho dù chưa từng thấy qua sao giả, ngón tay sờ một cái, cũng có thể phân rõ được thật giả.

Thần công thiên đạo, rất nhiều võ kỹ thiên đạo, chẳng khác nào đứng ở trên con đường tu luyện thẳng tắp nhất, đã tới bờ bên kia, tiếp tục nhìn con đường quanh co, tất nhiên rất dễ dàng là có thể tìm ra chỗ có vấn đề.

- Vậy ta liền bắt đầu nói...

Sau hơn mười lần hít thở đã xem xong quyển sách, tiện tay đặt lên bàn, Trương Huyền mở miệng.

- Trương lão sư, thật ra ngươi không cần phải gấp gáp. Trong thời gian một nén hương nghiên cứu cẩn thận...

Thấy hắn chỉ liếc mắt nhìn, lại muốn bắt đầu bài giảng, Ngô sư không nhịn được nói.

- Không cần!

Trương Huyền lắc đầu.

Loại võ kỹ đơn giản này, nhìn thời gian dài, trái lại là lãng phí.

Nhìn quanh một vòng, lười phải tiếp tục dây dưa, hắn trực tiếp bắt đầu:

- Đa Ba Thủy Văn Chưởng, nghe tên là chưởng pháp thuộc tính thủy, rất nhiều người tu luyện, phần lớn coi đây là nguyên nhân, muốn tận dụng các loại biện pháp. Thật ra... đây là phương pháp sai lầm!

- Sai lầm?

Mọi người sửng sốt.

Trương Huyền nói tiếp:

- Thật ra cái gọi là Đa Ba Thủy Văn, là chỉ sau khi tu luyện, công kích giống như vân nước, cuộn sóng kéo dài vô tận, cuồn cuộn không ngừng! Bản thân nó không có quan hệ gì với thuộc tính thủy...

Thuận miệng hắn nói ra vấn đề tự mình nhìn ra, nói ra phương pháp tu luyện.

- Điều này...

- Không ngờ là có chuyện như vậy. Ta tự nhiên không nghĩ tới...

- Thì ra là thế, thật sự khiến cho ta hiểu ra!

...

Nghe được hắn giảng giải, tất cả mọi người cảm thấy toàn thân chấn động. Mỗi một người kích động sắc mặt trở nên trắng bệch.

Những người đang ngồi đều là danh sư, tất nhiên có thể nghe ra lời giảng giải rốt cuộc là chính xác hay là sai lầm. Trước bọn họ đều cho rằng bộ chưởng pháp này là chiêu số thuộc tính thủy. Dù thế nào bọn họ cũng không ngờ tới, căn bản không có chuyện như vậy.

Từ một mặt khác vừa phân tích, bí tịch trước đó vô cùng khó khăn, giống như mỹ nữ cởi sạch quần áo, lại không có bí mật gì có thể nói.

- Quả nhiên là có chênh lệch lớn...

Nghe xong giảng giải, Mạc Vũ công chúa nhìn về phía người thanh niên trên đài, ánh mắt phức tạp.

Bộ Đa Ba Thủy Văn Chưởng này, nàng trước đây trùng hợp đã xem qua, lý giải cũng giống như những người khác, chưa bao giờ từng nghĩ còn có loại phương pháp này.

Nghe xong đối phương giảng giải, cảm giác lý giải của mình đối với công pháp trong mấy năm nay, đều quá mức phiến diện.

- Lợi hại...

Mạc Hoằng Nhất xiết chặt nắm đấm.

Tuy rằng không muốn thừa nhận, hắn cũng cảm thấy đối phương nói không có sai lầm chút nào.

- Người này, chỉ sợ là kẻ địch lớn của ta...

Híp mắt lại, trong lòng Mạc Hoằng Nhất dâng lên ý chí chiến đấu nồng đậm.

Hắn là thiên tài siêu cấp, vẫn không có đối thủ. Hiện tại xuất hiện một người cùng hắn không phân cao thấp, thậm chí còn hơn một chút, hắn nhất thời dấy lên ý chí chiến đấu.

- Xem ra ta cũng phải sát hạch danh sư nhị tinh!

Hắn thở ra một hơi, hừ lạnh một tiếng.

Thật ra dựa theo tu vi của hắn, sớm có thể sát hạch danh sư nhị tinh. Chỉ là hắn muốn tích lũy nhiều hơn một chút, phá tan tất cả kỷ lục. Hiện tại Trương Huyền này biểu hiện nổi bật như vậy, nếu hắn không nhanh hơn, sợ rằng cũng sẽ bị đuổi kịp và vượt qua.

...

Các vị danh sư, mỗi người đều có suy muốn. Đối với người thanh niên trên đài, bọn họ bội phục không thôi. Mọi người ở bên ngoài chờ, khuôn mặt mỗi một người lại đầy sốt ruột, muốn biết kết quả.

- Không biết thành tích của hắn ở cửa này như thế nào!

Hai mắt Lăng Tiêu Tiêu nhìn chằm chằm cửa lớn của cửa ải thứ tư, hận không thể chui vào.

- Thành tích của biển công pháp có liên quan tới tiêng chuông của chuông Tiên Hiền. Tiếng chuông vang lên một tiếng, đại biểu miễn cưỡng thông qua. Hai tiếng đạt tiêu chuẩn. Ba tiếng hài lòng. Bốn tiếng thượng cấp. Năm tiếng lý giải triệt để không có bất kỳ sai lầm nào. Sáu tiếng hoàn mỹ!

Hộ vệ Tông Sư cảnh đứng sau lưng nàng nói:

- Hiện nay thành tích tốt nhất trong sát hạch danh sư vẫn là Mạc Hoằng Nhất, vang lên đủ bốn thanh, khiến cho vô số người liếc mắt nhìn. Vị Trương Huyền này muốn một tiếng khiến cho người ta kinh ngạc, phải vượt quá bốn tiếng mới được!

- Bốn tiếng ? Làm gì có chuyện dễ dàng như vậy. Thời gian một nén hương xem xong võ kỹ, đồng thời lý giải. Thật sự quá khó khăn.

- Ta nghe nói thời điểm Mạc Hoằng Nhất sát hạch, vận khí tốt, lấy ra bộ võ kỹ kia, vừa vặn từng xem, lúc này mới có thể giảng giải thấu triệt như vậy. Người này chưa chắc lại có may mắn như thế!

Nghe được hai người đối thoại, mọi người xung quanh đồng thời lắc đầu.

Sát hạch, người người đều muốn có thành tích tốt. Nhưng thành tích tốt làm gì có được nhiều như vậy?

Cửa ải thứ nhất, cửa ải thứ hai lợi hại, không tin cửa ải này, hắn cũng có thể vượt ra ngoài dự đoán của mọi người.

- Coong!

Mọi người đang đang bàn luận, đột nhiên mặt đất lắc lư một hồi, một tiếng động động cực lớn vang lên.

Chuông Tiên Hiền, vang lên!

- Sẽ có mấy tiếng?

Tất cả mọi người đều ngừng thở, đồng loạt nhìn về phía trước.

Trăm chuông đồng thời vang lên

dtv-ebook.com

- Làm sao có thể nhanh như vậy được?

- Hiện tại còn chưa tới thời gian nửa nén hương? Đã bắt đầu bài giảng, đồng thời... nói xong?

- Rốt cuộc nói cái gì?

Nghe được tiếng chuông, thân thể tất cả mọi người bên ngoài đều run lên.

Sau khi biển công pháp cho ra bí tịch, sẽ có thời gian một nén hương quan sát, sau đó sẽ tiến hành giảng giải.

Hiện tại, tính từ lúc mọi người tiến vào trong, tổng cộng cũng chỉ khoảng nửa nén hương, chuông Tiên Hiền lại vang lên. Chẳng lẽ... cho ra một quyển bí tịch mới, không cần nhìn liền trực tiếp bắt đầu bài giảng?

Hơn nữa... lúc này mới bao lâu, lại nói xong?

Bởi vì chỉ có giảng giải xong, mới có khả năng thu được tiên hiền tán thành, nghe được tiếng chuông.

Người khác tiến vào trong, cho dù thu được tiên hiền tán thành, cũng cần chí ít khoảng thời gian ba, bốn nén hương. Dài nhất còn nói tới nửa ngày.

Nửa nén hương liền bắt đầu gõ chuông...

Đừng nói là chưa thấy qua, nghe cũng chưa từng nghe qua!

- Nói quá nhanh, khẳng định nội dung không đầy đủ. Ta sợ một tiếng chuông chính là cực hạn!

Lão nhân phía sau Lăng Tiêu Tiêu không nhịn được lắc đầu, trên mặt lộ ra vẻ thương tiếc.

Nóng vội thì không thành công, bất cứ chuyện gì cũng đều như vậy.

Cho dù có bản lĩnh, lý giải đối với công pháp cũng nhanh... Nhưng liếc mắt xem sách lại bắt đầu bài giảng, quá cầu tốc độ, tất nhiên có chỗ quên, có chỗ không nhìn thấy. Dù sao công pháp đơn giản đến mấy cũng hội tụ trí tuệ của tiền bối. Chỉ chút lơ là, liền có thể nhầm đường lạc lối, vạn kiếp bất phục.

Người tu luyện trên đời, rất nhiều người tẩu hỏa nhập ma, chính là vì lý giải đối với công pháp có sai lầm, mới dẫn tới trong lúc tu luyện xuất hiện thành kiến.

Đương nhiên, không lý giải ngược lại cũng thôi, thời gian giảng bài cũng quá ngắn, nội dung lại không đầy đủ, rất dễ dàng đổ vào trọng điểm.

Không ít sát người hạch danh sư, giống như trả lời bàithi, sẽ nói ra hết những kiến thức biết được. Làm không tốt lại gạp phải câu kia, do đó nhận được tán thành lớn hơn nữa.

Thời gian ngắn như vậy đã kết thúc, lời hướng dẫn lại ít. Cho dù khiến cho chuông Tiên Hiền vang lên, chắc hẳn âm thanh cũng sẽ không quá nhiều.

- Đúng vậy, vẫn là trẻ tuổi, có chút quá sốt ruột...

Hồng Vân đan sư cũng gật đầu.

Hắn nhận ân huệ của đối phương, tất nhiên hi vọng vị lão sư Trương Huyền này có thể đi xa hơn. Không nghĩ tới hắn gấp gáp như vậy. Sợ rằng thành tích cũng không chừng sẽ phải dừng lại ở đó.

- Ngã một lần, chờ tới thời điểm hắn sát hạch danh sư nhị tinh, cũng sẽ không lỗ mãng như thế...

Lão nhân gật đầu, đang xúc động, mặt đất lại chấn động. Tiếng động cực lớn lại vang lên lần nữa.

Coong! Coong! Coong!

Ba tiếng liên tiếp vang dội, mặt đất chấn động run rẩy.

- Bốn tiếng? Thượng cấp? Tự nhiên có thể so sánh với thành tích của Mạc Hoằng Nhất Mạc sư?

Lão nhân, Hồng Vân đan sư liếc mắt nhìn nhau, thiếu chút nữa thì nôn ra máu.

Vừa rồi nói đối phương quá lỗ mãng, thành tích sẽ không quá tốt. Thoáng cái lại vang lên tốn tiếng... Hai người chỉ cảm thấy trên mặt nóng hừng hực, đau đớn một hồi.

- Bốn tiếng... chắc là cực hạn đi?

Bốn tiếng kết thúc, yên lặng một lát. Lúc này lão nhân mới thở phào nhẹ nhõm, nhìn về phía trước, đang muốn tiếp tục nói cái gì, bên tai lại chấn động.

Coong!

Âm thanh vang lên lần nữa.

- Năm tiếng lý giải triệt để... Kỷ lục mới... Ra đời!

Khuôn mặt tất cả mọi người trắng bệch, trợn mắt há hốc mồm.

Vương quốc Danh Sư Đường thành lập mấy nghìn năm qua, thành tích tốt nhất không qua được bốn tiếng của Mạc Hoằng Nhất. Những người khác cho dù cường thịnh mấy đi nữa, tối đa cũng không phân thắng bại... Trương Huyền trước mắt này, chỉ dùng thời gian nửa nén hương, lại có năm tiếng vang lên... Dĩ nhiên đã phá tan kỷ lục, trở thành người đứng đầu.

- Thiên tài, chính là thiên tài. Cầm lấy bí tịch, lại có thể hiểu được, khiến chuông vang lên năm tiếng. Hoàn toàn lý giải triệt để... Bội phục, bội...

Mới cảm thán một tiếng, lão nhân còn chưa nói hết, mặt đất lại chấn động.

Lại là một tiếng động lớn vang lên.

-...

Trời ạ!

Xong chưa?

Lão nhân sắp muốn khóc.

Vừa cảm thấy cực hạn của đối phương đến đây kết thúc, lại có một tiếng chuông vang lên. Vừa cảm thấy không có cách nào tiến thêm một bước, lại một tiếng chuông nữa vang lên... Ngươi là cố ý sao?

Người khác đều là giảng giải xong, tiếng động vang lên liên tiếp. Thời gian chênh lệch không lớn. Ngươi thì hay rồi, đột nhiên vang lên một tiếng, đột nhiên lại vang lên một tiếng, là muốn hù người sống phải chết sao?

- Năm tiếng chuông hoàn mỹ...

Trong lòng hắn phiền muộn, sắc mặt những người khác lại trắng bệch, tất cả đều hóa đá.

...

- Quan phó đường chủ, đường chủ ở chỗ nào, mau phái người đi mời!

Tại một gian phòng sâu bên trong Danh Sư Đường, một vị lão nhân đi nhanh đến.

- Đường chủ đêm qua sau khi trở về, bắt đầu bế quan, bảo chúng ta không có chuyện gì lớn không nên quấy rầy!

Phó đường chủ Danh Sư Đường Quan Trạch Quyền, nghi ngờ nhìn qua:

- Chúc trưởng lão, xảy ra chuyện gì, khiến cho trưởng lão bối rối như thế? Nào, nói một chút xem. Nếu như quả thật là chuyện lớn, ta đây sẽ lập tức đi tìm đường chủ, bảo hắn qua!

- Bế quan?

Chúc trưởng lão nhướng mày, có chút do dự, vẫn giải thích:

- Là có người sát hạch danh sư nhất tinh!

- Sát hạch danh sư nhất tinh?

Quan phó đường chủ cười một tiếng, không kìm lòng được lắc đầu:

- Ngô Toàn không phải ở đó sao? Để cho hắn chủ trì là được rồi. Loại chuyện nhỏ này cũng đáng để làm phiền đường chủ sao? Ngươi không biết thân thể đường chủ có nội thương, cần phải tĩnh dưỡng sao?

- Ta biết sát hạch danh sư nhất tinh không đáng để kinh động đường chủ! Nhưng... nếu như ngươi biết người sát hạch, gây ra động tĩnh lớn tới mức nào, thi ra thành tích gì, chỉ sợ ngươi cũng không nói như vậy!

Chúc trưởng lão lắc đầu.

- A? Còn có thể làm ra động tĩnh lớn tới mức nào? Chẳng lẽ xuất hiện một thiên tài giống như Mạc Hoằng Nhất sao?

Quan phó đường chủ sửng sốt.

- Mạc Hoằng Nhất?

Chúc trưởng lão lắc đầu:

- Ta là nghe được chuông Tiên Hiền vang lên, mới không nhịn được đi qua xem. Ba cửa ải trước đó, ta vẫn chưa nhìn thấy được, không biết thành tích cụ thể, không tiện xen vào. Chỉ biết là chuông Tiên Hiền không ngừng ngân dài...

- Không ngừng ngân dài? Chẳng lẽ, vượt qua bốn tiếng chuông?

Quan phó đường chủ nâng lông mày lên.

- Đâu chỉ có vậy...

Chúc trưởng lão cười khổ.

- Bốn tiếng vang lên là thượng cấp. Không chỉ bốn tiếng chuông. Chẳng phải là biểu thị... đạt tới năm tiếng chuông? Đây chính là lý giải hoàn toàn thấu triệt, không có bất kỳ sai lầm nào...

Quan phó đường chủ không còn có thể không để ý giống như lúc trước nữa. Hắn đứng dậy, sắc mặt nghiêm trọng:

- Trong chuông Tiên Hiền ẩn chứa tri thức, là do danh sư tứ tinh lưu lại. Đạt được năm tiếng chuông, đã nói lên tri thức giảng giải nhận được bọn họ hoàn toàn tán thành... Ngươi xác định là sát hạch danh sư nhất tinh chứ?

- Là sát hạch danh sư nhất tinh!

Chúc trưởng lão gật đầu:

- Hơn nữa... Vang lên không chỉ năm tiếng!

Không phải Chúc trưởng lão không muốn nói, cố ý lưu lại tăng thêm hồi hộp. Mà là ngay cả hắn, cũng không thể tin được.

- Không phải năm tiếng...

Quan phó đường chủ lại cũng không nhẫn nại được, môi run rẩy:

- Chẳng lẽ là... sáu tiếng chuông? Năm tiếng chuông đại biểu thấu triệt. Sáu tiếng chuông là hoàn mỹ, nói rõ lý giải đối với công pháp, nói chung không có sự khác biệt với danh sư tứ tinh...

Còn chưa nói hết lời, Chúc trưởng lão lại dùng âm thanh khiến cho hắn phát điên, nói:

- Là bảy tiếng chuông!

Phù phù!

Đầu gối Quan phó đường chủ mềm nhũn, một lần nữa ngồi ở chỗ ngồi, sắc mặt trắng bệch:

- Bảy tiếng chuông vang lên, các tiên hiền đều tán thành? Điều này... Làm sao có thể?

Người người đều biết sáu tiếng chuông vang vọng, lại đạt tới cấp bậc hoàn mỹ, nhưng không biết, phía sau còn có bảy tiếng chuông.

Đạt được loại tình huống này, tương đương với nhận được sự tán thành của chuông Tiên Hiền!

Nói cách khác, nhận được danh sư tứ tinh tán thành, ở trên lý giải công pháp, có thể luận bàn ngang hàng.

Một người sát hạch danh sư nhất tinh, khiến cho ý niệm của danh sư tứ tinh lưu lại tán thành, luận bàn ngang hàng?

Quan Trạch Quyền chỉ cảm thấy sắc mặt trắng bệch, trong lòng hoàn toàn điên cuồng.

Làm phó đường chủ Danh Sư Đường nhiều năm như vậy, hắn gặp qua không ít thiên tài!

Nhưng biến thái như vậy, đừng nói chưa thấy qua, nghe cũng chưa từng nghe qua!

- Vang lên bảy tiếng chuông... không phải có thể mời đường chủ qua chứ?

Thấy thân thể hắn run rẩy, Chúc trưởng lão biết đổi lại thành ai, nghe được tin tức này, sợ rằng cũng sẽ như vậy. Hắn lại nhìn qua.

- Cái này... đương nhiên có thể. Chỉ có điều, ta đi xem trước, xác nhận một chút...

Cố nén chấn động trong lòng, Quan phó đường chủ thở ra một hơi, vẫy tay áo.

- Vậy được rồi, chúng ta đi!

Chúc trưởng lão gật đầu. Hai người đi ra ngoài. Nhưng vừa ra khỏi phòng.

Coong!

Một tiếng chuông cực lớn vang lên, vang vọng toàn bộ Danh Sư Đường.

Âm thanh trước đó, chỉ vang vọng ở bên trong đại sảnh của sát hạch danh sư. Âm thanh này, hình như cũng khiến cho toàn bộ Thiên Vũ vương thành phải lắc lư một cái.

Chấn động mãnh liệt, giống như muốn xé rách gông cùm xiềng xích của Danh Sư Đường, khiến thiên địa đều thông suốt mở ra một đường.

Dưới chấn động cực lớn, Quan phó đường chủ, Chúc trưởng lão đồng thời ngã xuống đất, sắc mặt trắng bệch, không thể tin được âm thanh đang chậm rãi vang lên...

- Là... trăm chuông đồng thời vang lên... Các tiên hiền bái phục?

- Chuyện này... rốt cuộc đã có chuyện gì xảy ra?

...

- Các tiên hiền bái phục? Có ý gì? Ta thế nào lại chưa từng nghe nói qua?

Nghe được tất cả tiếng chuông đồng thời vang lên, âm thanh giống như là muốn xé rách không khí, Lăng Tiêu Tiêu không thể tiếp tục kìm chế được, nhìn về phía lão nhân phía sau.

Nàng từng nghe nói một tiếng chuông, hai tiếng chuông, ba tiếng chuông... Mãi cho đến sáu tiếng chuông. Bảy tiếng chuông lại chưa từng nghe qua!

Hiện tại trăm chuông nổi lên... càng làm cho đầu nàng choáng váng, không hiểu nổi rốt cuộc có chuyện gì xảy ra.

- Trăm chuông nổi lên, các tiên hiền bái phục, chính là có ý... Cho dù danh sư tứ tinh ở chỗ này, cũng sẽ an tâm nghe giảng bài, không dám phản bác... Nói đúng là, vị Trương Huyền này giảng giải đối với công pháp, đã vượt qua phạm trù tứ tinh, đạt được danh sư ngũ tinh, thậm chí càng cao hơn...

Lão nhân run rẩy.

- Cái gì? Vượt qua tứ tinh?

Sắc mặt Lăng Tiêu Tiêu nhất thời trắng bệch.

Người kia cái gì cũng đều không hiểu, lý giải đối với công pháp, võ kỹ lại vượt qua tứ tinh...

Sao có thể như vậy được?

Nàng chỉ cảm thấy thân thể run rẩy, cũng muốn phát điên rồi.

- Đúng vậy, chỉ có điều...

Lão nhân nói đến đây liền ngừng lại, trong ánh mắt hoảng sợ, vẫn mang theo sự nghi ngờ.

- Chỉ có điều cái gì?

Lần này không chỉ Lăng Tiêu Tiêu, ngay cả Hồng Vân đan sư đứng một bên cũng nhìn qua.

- Chỉ có điều... tình huống bình thường, trăm chuông nổi lên, các tiên hiền tán thành, tiếng chuông phải liên tục vang vọng trong thời gian uống cạn chén trà, xem như ăn mừng. Thế nào chỉ vang lên một tiếng lại kết thúc?

- Thời gian uống cạn một chén trà?

- Đúng vậy!

Lão nhân lắc đầu:

- Xem ra chỉ có thể chờ rất nhiều danh sư đi ra, mới có khả năng biết được đáp án!

...

Bên trong gian phòng của biển công pháp.

Tất cả danh sư nhất tinh chịu trách nhiệm sát hạch đều nghe như mê như say.

Người thanh niên trước mắt này giảng giải Đa Ba Thủy Văn Chưởng, quá thấu triệt. Dựa theo phương pháp hắn giảng giải để tu luyện, không bao lâu, là có thể người người học được.

Thật sự đạt được người người như rồng.

Coong coong coong coong!

Mọi người đều say sưa, chuông lớn xung quanh, nghe được lý luận cao thâm như vậy, cũng hưng phấn không thôi, đồng thời vang lên tiếng chuông, âm thanh xông thẳng lên trời.

- Im lặng, xong chưa? Một tiếng, hai tiếng, ba tiếng. Ta không tính toán ngược lại cũng thôi. Bây giờ lại cùng nhau kêu loạn, ta còn chưa có

giảng giải xong đâu, kêu loạn cái rắm!

Lông mày nhíu lại một cái, Trương Huyền quát lớn một tiếng.

Ô!

Rất nhiều chuông lớn đang kêu lên, lập tức im lặng.

Đám người Ngô sư, Mạc Hoằng Nhất, Mạc Vũ, Khương Thần há hốc miệng, mỗi một lộ ra vẻ mặt muốn phát điên.

Nguy rồi (1)

dtv-ebook.com

Chuông Tiên Hiền lại là do danh sư tứ tinh tự tay chế tạo, trong đó lưu có ý niệm của bọn họ. Toàn bộ người trong Danh Sư Đường, bao gồm cả đường chủ ở bên trong, đều xem nó như tổ tông. Một tiểu tử sát hạch danh sư nhất tinh, trực tiếp quát lớn...

Vẫn là trong cơn giận dữ, phiền não không thôi...

Ta ngất!

Đám người Ngô sư đều cảm thấy có lòng muốn chết!

Người khác nhận được trăm chuông đồng thời ngân lên, các tiên hiền bái phục, khẳng định hưng phấn không tìm được phương hướng, không biết họ gì.

Người này thì hay rồi, trái lại cảm thấy quá ồn, lửa giận thiêu đốt, giống như quát mắng con cháu...

Ngươi còn có thể mạnh hơn một chút nữa, lại điên cuồng hơn một chút không?

Điều này còn không phải là mấu chốt nhất... Mấu chốt nhất chính là, nghe được hắn quát lớn, tiếng chuông tự nhiên thật sự ngừng lại.

Nói cách khác, bên trong tiếng chuông ẩn chứa ý niệm của danh sư tứ tinh. Tất cả đều khuất phục đối với hắn...

Trời ạ!

Đây cũng không phải là bái phục mà là thần phục!

Rất nhiều danh sư, sắc mặt mỗi người đều xám ngắt, hận không thể lập tức ngắt đầu xuống.

Làm danh sư, bọn họ cũng coi như đã nhìn thấy đủ chuyện đời. Nhưng loại cục diện trước mắt này, vẫn khiến cho mỗi người bọn họ phải phát điên, khó có thể tự kìm chế.

Nhất là Khương Thần.

Trước đó hắn vẫn căm thù đối với người trước mắt này. Nay nhìn thấy một cảnh tượng như vậy, hắn khiếp sợ đến mức thiếu chút nữa thì chui vào trong lòng đất.

Đây là yêu nghiệt từ đâu xuất hiện?

Đối với ý niệm danh sư tứ tinh lưu lại, dám lớn tiếng quát mắng, khiến bọn họ khiếp sợ đến mức không dám ngân vang...

Dựa vào!

Cho dù là phụ thân hắn, cũng không có sức sống mạnh như thế!

- Ta... Ta... sẽ không thua ngươi...

Toàn thân Mạc Hoằng Nhất cũng cứng đờ. Qua hồi lâu, trên mặt hắn lộ ra vẻ dữ tợn.

Hắn từ khi bắt đầu tu luyện, vẫn mang theo vòng ánh sáng thiên tài. Bất kể loại chức nghiệp nào, loại công pháp, võ kỹ nào, chỉ cần hắn học tập, tu luyện, tuyệt đối đều sẽ đứng đầu!

Cho dù sát hạch danh sư cũng vậy, phá tan tất cả kỷ lục của Danh Sư Đường, danh tiếng chấn động mười ba vương quốc. Mà bây giờ...

Tất cả kỷ lục lại bị người trước mắt này lần lượt phá tan, khiến cho hắn cảm thấy trên mặt không còn ánh sáng, toàn thân cũng có phần điên cuồng.

- Ra ngoài, ta lại sát hạch danh sư nhị tinh!

Ánh mắt hắn kiên định.

Trước đó hắn có thể sát hạch nhị tinh, chỉ có điều muốn phá được càng nhiều kỷ lục hơn, nên hắn mới luôn nhẫn nhịn. Hiện tại Trương Huyền này một đường đuổi đến, khiến cho hắn lại không dám dừng lại.

- Ngươi tuy rằng lợi hại, nhưng mức độ tâm cảnh chỉ có 5.1, cách có thể sát hạch nhị tinh còn có một khoảng rất lớn. Chờ tới thời điểm ngươi có thể sát hạch, ta sẽ lại bỏ qua ngươi một khoảng cách lớn!

Lòng tin của Mạc Hoằng Nhất lại dâng lên.

Thành tích ở phòng tín nhiệm, phòng trợ giúp tu luyện, điện khôi lỗi, biển công pháp. của đối phương.. tất cả đều có rất tốt. Nhưng vậy thì thế nào?

Căn bản nhất của danh sư là mức độ tâm cảnh. Chỉ có 5.1, căn bản không đủ sát hạch danh sư nhị tinh.

Muốn sát hạch nhị tinh, phải đạt được ngoài 6.0 mới được.

Cái khác có thể học tập, có thể lợi hại, nhưng thứ này, chỉ có thể làm từng bước, đi từng bước một tới.

Chỉ cần hắn sát hoạch nhị tinh trước, đồng thời thành công, cái danh thiên tài vẫn là của hắn. Bất kỳ kẻ nào cũng cướp không được!

...

Quát mắng chuông lớn xong, thấy bọn chúng không tiếp tục ầm ĩ, lúc này Trương Huyền mới thở phào nhẹ nhõm.

Ngươi nói mấy cái chuông có phải có tật xấu hay không? Kêu lên một tiếng, hai tiếng thì cũng thôi, còn đổ chuông không ngừng. Thậm chí còn tất cả đều vang lên... Ngươi cho ta chút mặt mũi có được không?

Trứng tê dại.

Nếu không phải thấy là của công của Danh Sư Đường, hắn đã sớm phá thành tám mảnh.

Lại nói một hồi, lúc này hắn mới dừng lại, ngẩng đầu nhìn về phía Ngô sư trước mắt.

- Như vậy ta... có tính là thông qua không? Nếu như không thông qua, lại tiếp tục...

Bộ vũ kỹ này, căn cứ theo hắn lý giải, chỉ nói gần một nửa. Chỉ có điều, Lăng Tiêu Tiêu và Ngô sư đều từng nói, chỉ cần tiếng chuông vang lên, xem như thông qua. Hiện tại khắp phòng chuông lớn lại vang lên không ngừng, hận không thể nhảy dựng lên. Chắc hắn là xem như đủ tư cách chứ?

- Thông qua...

Nuốt hớp nước miếng, Ngô sư gật đầu.

Trăm chuông cũng đã đồng thời vang lên, các tiên hiền bái phục, nếu không thông qua, ra khỏi cửa sợ rằng sẽ bị đường chủ lập tức đánh chết.

- Như vậy cũng tốt!

Nghe được thông qua, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm:

- Nếu thông qua, vậy tiến hành cửa ải tiếp theo...

Nói xong, hắn đi ra ngoài trước.

...

Bên ngoài đại sảnh.

- Trăm chuông đồng thời vang lên, căn cứ theo ghi chép, chắc là phải ngân vang trong thời gian uống cạn một chén trà. Thế nào chỉ vang lên

mấy hơi thở đã không nghe thấy nữa?

Lúc này, Quan phó đường chủ và Chúc trưởng lão cũng đến nơi này, vẻ mặt kỳ quái nhìn về phía cửa lớn.

- Có phải là... vận khí người sát hạch này vô cùng tốt, rút được võ kỹ hoặc công pháp vô cùng đơn giản, đồng thời trước đây đã nhìn thấy qua sách liên quan, lúc này mới khiến cho trăm chuông đồng thời nổi lên, các tiên hiền bái phục! Chỉ là, không phải là lý giải và lý luận của mình, mới vang lên một chút, liền vội vàng kết thúc!

Chúc trưởng lão suy nghĩ một chút nói.

Danh sư giảng bài, phải có thứ của mình. Một mặt bắt chước theo, hoàn toàn không có sự đổi mới, chỉ có thể được cho tài năng tầm thường, cùng với thiên tài không có bất cứ quan hệ gì.

Nếu là như vậy, vì sao trăm chuông đồng thời vang lên một tiếng lại vội vàng kết thúc, ngược lại cũng nói thông.

- Nói như vậy thật ra cũng rất có thể!

Thần sắc Quan phó đường chủ nghiêm trọng, đang muốn nói tiếp, lại thấy cửa phòng "két!" một tiếng mở ra. Trương Huyền đi ra trước.

Ngay sau đó các danh sư khác cũng đi theo ở phía sau.

- Ngô sư!

Nhìn thấy được mọi người đi ra, quan Phó đường chủ đánh tiếng gọi.

Đang muốn cùng Trương Huyền nói cái gì đó, nhìn thấy được Phó đường chủ xuất hiện, Ngô sư không kịp nói, liền vội vàng nghênh đón.

Thiên Vũ vương quốc, tổng cộng có mười ba vị danh sư nhất tinh, ba vị danh sư nhị tinh, Quan phó đường chủ và Chúc trưởng lão, chính là hai trong ba vị phía sau.

Danh sư nhị tinh gọi, sao hắn dám chậm trễ?

- Người sát hạch vừa rồi rút được quyển bí tịch gì?

Quan Phó đường chủ nhướng mày, hỏi ra nghi ngờ trong lòng:

- Không biết có phải là Thiên Vũ Cửu Trọng Quyết, Khí Toàn Chưởng hay không? Nếu là như vậy, có thể phải sát hạch một lần nữa...

Thiên Vũ Cửu Trọng Quyết và Khí Toàn Chưởng tương tự với Hồng Thiên Cửu Trọng Quyết của Hồng Thiên học viện, là công pháp cơ sở nhất của Thiên Vũ vương quốc, gần như người người đều biết. Nếu như sát hạch danh sư rút được loại võ kỹ cấp bậc như vậy, cho dù thu được tiên hiền tán thành, cũng vô dụng.

Bởi vì quá tràn lan, có thể giảng giải không tính là bản lĩnh gì cả.

- Thiên Vũ Cửu Trọng Quyết? Khí Toàn Chưởng?

Không nghĩ tới phó đường chủ sẽ nghĩ như vậy, Ngô sư cười gượng lắc đầu:

- Là... Đa Ba Thủy Văn Chưởng!

- Đa Ba Thủy Văn Chưởng? Ngươi... Nói cái gì?

Quan phó đường chủ thoáng sửng sốt một chút, thân thể lập tức run lên.

- Bộ công pháp này rất khó khăn tu luyện đi?

- Hắn rút cái này?

Những người khác cũng có ý tưởng như vậy, vừa nghe nói thế, tất cả đều nhất thời run rẩy.

Bộ vũ kỹ này là một trong những võ kỹ khó tu luyện nhất ở Thiên Vũ vương quốc, gần như người người đều biết. Rút được quyển sách này, trăm chuông đồng thời van lên...

- Nếu như là Đa Ba Thủy Văn Chưởng, vậy... vì sao trăm chuông đồng thời vang lên lại chỉ có một tiếng, liền dừng lại? Dựa theo ghi chép, không phải là vang vọng thời gian đủ để uống cạn một chén trà sao?

Chúc trưởng lão không nhịn được nói chen vào.

Những người khác cũng nhìn qua, muốn nghe một chút xem bên trong rốt cuộc đã có chuyện gì xảy ra.

- Là...

Ngô sư lộ ra vẻ mặt cổ quái:

- Ban đầu tiếng chuông vẫn vang lên, Trương lão sư cảm thấy quá ồn, mắng một câu...

Hắn chấp nhận, nói ra cảnh tượng vừa mới nhìn thấy.

Nguy rồi (2)

dtv-ebook.com

Các danh sư khác cũng đồng thời gật đầu. Mỗi một người hình như còn chưa từ trong khiếp sợ trước đó tỉnh táo lại, ngây ra như phỗng.

- Ngại quá ồn?

- Quát mắng chuông Tiên Hiền?

Chúc trưởng lão, Quan phó đường chủ và mọi người bên trong đại sảnh nghe được giải thích này, giống như các danh sư khác, thiếu chút nữa thì trực tiếp phun ra máu tươi.

Người khác sát hạch danh sư, nằm mơ cũng muốn tiếng chuông vang lên thêm vài cái. Người này tự nhiên ngại ầm ĩ...

- Được rồi. Nếu đã không thành vấn đề, thi xong cửa ải thứ tư, lại tiếp tục sát hạch cửa thứ năm! Ta cũng muốn khiến cho Danh Sư Đường chúng ta xuất hiện thêm một vị thiên tài!

Biết chuyện phát sinh trong biển công pháp không có bất kỳ vấn đề gì, Quan phó đường chủ cố nén khiếp sợ trong lòng, khoát tay căn dặn.

Phân bộ Danh Sư Đường bọn họ có thiên tài, đối với phó đường chủ hắn mà nói, cũng là một loại vinh quang.

- Vâng!

Ngô sư gật đầu, nhìn quanh một vòng, đột nhiên sửng sốt:

- Trương Huyền lão sư?

Vừa rồi đi ở phía trước, thế nào... trong nháy mắt không thấy người đâu?

- Đã tiến vào đường không sai!

Trong đám người không biết có ai đó nói một câu.

Trương Huyền vừa ra tới, nhìn thấy được bên này quá nhiều người, dù sao cũng phải sát hạch, bốn cửa ải trước không khác với lời của Lăng Tiêu Tiêu nói, hắn cũng không ngừng lại, đi thẳng vào.

- Tiến vào rồi?

Ngô sư sửng sốt. Quả nhiên hắn nhìn thấy cửa lớn của cửa ải thứ năm đã đóng lại. Hắn đang muốn nói chuyện, đột nhiên nghĩ đến cái gì, đồng tử không nhịn được co lại, sắc mặt trắng bệch:

- Nguy rồi...

- Thế nào? Hắn không phải sát hạch xong cửa thứ tư, lại phải chuẩn bị tiến cửa thứ năm sao? Hiện tại hắn tiến vào trong, cũng không tính là gì cả?

Thấy hắn hoảng sợ biến sắc, Quan phó đường chủ nhướng mày.

Vốn là phải tiến vào trong, ngươi nhất thời kinh sợ như vậy làm gì?

- Hắn là muốn đi vào...

Vẻ mặt Ngô sư sốt ruột, trong ánh mắt có chút điên cuồng:

- Nhưng... ta còn chưa nói với hắn về quy định và những điều cần chú ý của đường không sai...

Mới ra, hắn đang muốn nói với Trương Huyền rất nhiều việc về cửa ải thứ năm, đã bị phó đường chủ gọi lại. Khi hắn kịp phản ứng, người đã tiến vào.

Chuyện hắn muốn căn dặn, toàn bộ cũng không kịp nói.

Nói cách khác... Đối phương đối với đường không sai cái gì cũng không biết, lại chui vào.

- Cho dù không căn dặn cũng không tính là cái gì. Chỉ cần là tới sát hạch danh sư, năm cửa ải này có người nào không biết? Khẳng định hắn đã sớm chuẩn bị, không cần lo lắng!

Còn tưởng rằng chuyện gì lớn. Nghe được được này, Quan phó đường chủ xua tay.

Chỉ cần tới sát hạch danh sư, có người nào không biết nội dung của năm cửa ải này?

Nếu biết, lại nhất định sớm làm ra sự chuẩn bị, sẽ không luống cuống tay chân, xảy ra vấn đề.

- Chuẩn bị trước? Ta thật ra muốn hắn có thể chuẩn bị một chút...

Nhớ tới biểu hiện của Trương Huyền này ở mấy cửa ải trước, Ngô sư thiếu chút nữa thì khóc lên.

Thực sự như vậy, hắn đã không nóng nảy.

Người này nhìn thế nào cũng giống như là một người mới cái gì cũng không hiểu.

Nếu như sớm biết trăm chuông đồng loạt kêu lên, là tán thưởng cao nhất, làm sao có thể quát mắng?

Nếu như biết mờ ám trong phòng tín nhiệm, làm sao có thể dẫn một đám học sinh có tuổi tác tương đương với mình qua?

Nếu như biết bản thân điện khôi lỗi có năng lực chữa trị, lại làm sao có thể sau khi thắng lợi, vẫn ở bên trong muốn tu sửa?

- Hắn... Chắc hắn là cái gì cũng không biết. Sát hạch danh sư, có năm cửa ải, là ta vừa nói cho... Ngày hôm qua, thời điểm ta vừa gặp được hắn,

ngay cả Danh Sư Đường chúng ta ở vị trí nào hắn cũng không biết!

Nghe được hai người nói chuyện, Lăng Tiêu Tiêu không nhịn được mở miệng.

Đám người Quan phó đường chủ, Chúc trưởng lão hình như cũng biết nàng, không tức giận vì nàng nói chen vào, trái lại đều nhìn qua.

Lăng Tiêu Tiêu liền nói ra một lượt tất cả chuyện mình gặp mắt Trương Huyền ngày hôm qua, cho tới chuyện gặp nhau hôm nay.

- Ngay cả danh sư sát hạch cái gì cũng không biết, lại tới đây sát hạch, còn làm ra thành tích lợi hại như vậy?

Những người khác nghe được lời của nàng, lại phát điên rồi.

Vốn tưởng rằng người này hiểu rất nhiều đối với quy tắc, đã sớm làm ra chuẩn bị, lúc này mới thi ra loại thành tích như vậy. Kết quả... Người ta không biết quy định là cái gì, lại tùy tiện thi!

Tùy tiện thi, lại thi ra loại thành tích như vậy...

Đây là phải có bao nhiêu nghịch thiên?

Thân thể Mạc Hoằng Nhất còn thoáng lảo đảo một cái, muốn nôn ra máu.

Hắn vì sát hạch danh sư nhất tinh, chuẩn bị không biết bao lâu, mới làm ra loại thành tích này. Kết quả, còn không bằng đối phương cái gì cũng không biết lại tới đây...

Nếu như vậy, còn chuẩn bị cái rắm!

- Hắn nếu quả thật cái gì cũng không biết, vậy khẳng định không biết đường không sai... thật ra phân thành hai cửa ải!

Nghe được Lăng Tiêu Tiêu giới thiệu, không chỉ Ngô sư khẩn trương, ngay cả sắc mặt Quan phó đường chủ cũng trầm xuống, thân thể không

tự chủ được run rẩy.

- Vậy...

- Đúng vậy, chia ra làm hai cửa ải, hơn nữa còn là song song...

Những người khác cũng nghĩ tới điều gì, đồng tử tất cả đều co lại.

- Phân ra hai cửa ải là có ý tứ?

Nhìn thấy được mọi người khẩn trương như vậy, Hồng Vân đan sư có chút không rõ, không nhịn được mở miệng.

- Đường không sai, ngoài mặt có khôi lỗi biểu thị công pháp, võ kỹ, nghe có chút cùng loại với điện khôi lỗi, trên thực tế lại hoàn toàn khác! Điện khôi lỗi là khôi lỗi tranh đấu với nhau, thử thách chính là chỉ điểm. Mà đường không sai... không chỉ phải tìm ra chỗ thiếu hụt của khôi lỗi, còn kiểm nghiệm đối với tu vi của người sát hạch!

- Nói cách khác... Đường không sai, là phải tiến hành chiến đấu với khôi lỗi. Trong khoảng thời gian một nén hương, tìm ra chỗ thiếu hụt, cũng tiến hành lợi dụng, đánh bại, mới tính là thông qua. Không tìm được, khôi lỗi vô cùng có khả năng không ngừng công kích, thậm chí... còn có thể giết chết hắn!

- Giết chết?

Không ít học đồ cũng không biết đường không sai kinh khủng như vậy. Toàn bộ đều ngẩn ra tại chỗ.

- Chỉ cần sát hạch danh sư đều sẽ từng trải qua cái này, sẽ không có gì nguy hiểm...

Hồng Vân đan sư không nhịn được hỏi.

Nhiều người sát hạch danh sư như vậy, chưa từng nghe qua có ai bị giết chết. Nếu những người khác không nguy hiểm, hắn chắc hẳn cũng không

có gì khác biệt lắm.

- Người khác không nguy hiểm, hắn lại khác...

Khóe miệng Ngô sư co giật:

- Sát hạch đường không sai của Thiên Vũ vương quốc, tổng cộng hai cửa ải. Cửa sát hạch thứ nhất là danh sư nhất tinh, cửa sát hạch thứ hai là nhị tinh. Đổi lại thành người khác, khẳng định sát hạch hết cửa thứ nhất lại đi ra. Ta vừa rồi chưa nói, hắn cái gì cũng không biết. Nếu chẳng may liều lĩnh trực tiếp xông đến cửa thứ hai... Đây chính là khôi lỗi Tông Sư cảnh!

- Khôi lỗi Tông Sư cảnh?

Mọi người đều giật nảy mình.

Sát hạch danh sư nhất tinh, cũng lại là thực lực Thông Huyền cảnh, đối mặt với khôi lỗi Thông Huyền cảnh, có thể chiến thắng.

Còn muốn đối mặt với Tông Sư cảnh... Hơn nữa còn là Tông Sư cảnh gần như không có chỗ thiếu hụt nào!

Cơ bản chẳng khác nào chịu chết.

Sắc mặt mọi người trắng bệch.

Đây chính là cục diện mười chết không có sống!

Thông Huyền cảnh và Tông Sư cảnh, hai khái niệm không thể so sánh nổi.

- Nhanh đi ngăn cản...

Quan phó đường chủ vội vàng kêu.

Thật vất vả xuất hiện một thiên tài, lại bởi vì không biết quy định ngã xuống, vậy Danh Sư Đường này của bọn họ, cũng không cần tiếp tục tồn

tại nữa.

Oong!

Còn chưa nói hết, chỉ thấy tường của cửa thứ năm đường không sai trước mắt lắc lư một hồi, một ánh sáng đột nhiên lập lòe phát ra.

- Hắn... hắn...

Nhìn thấy được màu sắc của ánh sáng, thân thể Ngô sư thoáng lắc lư một cái, trước mắt tối sầm.

- Đã không kịp nữa... Hắn… hắn không đi cửa thứ nhất, trực tiếp xông vào trong cửa thứ hai!

Ba mươi chỗ thiếu hụt

dtv-ebook.com

Lặng ngắt như tờ.

Thực sự lo lắng cái gì thì cái đó tới!

Cửa thứ nhất và cửa thứ hai của đường không sai cũng không cách xa nhau, mà là ngay sát.

Tình huống bình thường, trước khi tiến vào, Ngô sư đều sẽ sớm căn dặn, chắc hẳn có khả năng kích hoạt cửa thứ nhất.

Cho dù không căn dặn, chỉ cần là học đồ của Thiên Vũ vương quốc, cũng đều biết quy định, sẽ không xuất hiện quá nhiều sai lệch.

Người này thì hay rồi!

Cái gì cũng không hiểu, lại tùy tiện xông vào!

Xông vào ngược lại cũng thôi, cửa thứ nhất cũng không đụng tới, trực tiếp tiến vào cửa thứ hai... Vận khí này cũng quá tệ đi!

- Bây giờ có thể đi vào cứu người hay không?

Hồng Vân đan sư vội vàng mở miệng.

- Đường không sai một khi hoạt động, ngoại trừ xuất hiện kết quả, sẽ không có cách nào dừng lại...

Sắc mặt Ngô sư nhất thời trắng bệch, có chút do dự:

- Trừ khi... Đường chủ tự mình qua, sử dụng đường chủ lệnh, mạnh mẽ xông vào!

- Tốt lắm!

Quan phó đường chủ gật đầu, xoay người rời đi:

- Ta đi tìm đường chủ. Hi vọng hắn có thể kiên trì đến khi đường chủ đi tới...

Một thiên tài trước đó mấy lần liên quan tiếp theo phá kỷ lục. Nếu thật sự bởi vì sai lầm của bọn họ ngã xuống ở chỗ này, toàn bộ phân bộ cũng sẽ nhận phải tai họa cực lớn.

- Kiên trì đến khi đường chủ đi tới... Có khả năng sao?

Sắc mặt Ngô sư trở nên trắng bệch.

Thông Huyền cảnh đối mặt với cường giả Tông Sư, gần như sẽ lập tức bị giết chết trong nháy mắt, làm sao có thể kiên trì được!

- Chỉ có thể trông mong hắn cát nhân thiên tướng...

Biết không có biện pháp nào khác, hắn không thể làm gì khác hơn là ngẩng đầu nhìn về phía cửa lớn trước mắt, trong lòng âm thầm chờ đợi.

...

Gian phòng bên trong cửa ải thứ năm, Trương Huyền nhìn chằm chằm vào khôi lỗi trước mắt.

Bốn cửa ải trước, Lăng Tiêu Tiêu nói chưa từng sai, không chênh lệch so với lời Ngô sư nói là bao. Hắn lại không thấy có vấn đề gì, thấy mọi người nói chuyện phiếm, liền đẩy cửa đi vào.

Vừa tiến đến, hắn nhất thời phát hiện có điểm không bình thường.

Hắn vừa vào cửa, một con khôi lỗi tự nhiên lại đánh tới, bị hắn lập tức đánh cho lật mình nằm trên mặt đất, không có cách nào nhúc nhích.

Hiện tại khôi lỗi thứ hai cũng vọt tới, so với thực lực của con đầu tiên rõ ràng có sự khác biệt. Nếu không phải tốc độ của hắn nhanh, có khả năng đã bị thương.

- Khôi lỗi Tông Sư cảnh sơ kỳ? Không hổ danh là cửa ải cuối cùng. So với mấy cửa ải trước đó còn lợi hại hơn!

Nhận ra thực lực của khôi lỗi, hai mắt Trương Huyền nheo lại.

Cửa thứ ba giao chiến với hai con khôi lỗi, chỉ là tu vi Thông Huyền cảnh. Con này trực tiếp là Tông Sư cảnh sơ kỳ. Thảo nào sát hạch danh sư, nhiều người chẳng qua cũng chỉ như vậy. Sợ rằng đối thủ cường đại như thế, cũng rất khó chiến thắng.

- Chỉ có điều... Với ta mà nói không tính là gì cả!

Khôi lỗi Tông Sư cảnh tuy rằng lợi hại, nhưng đối với Trương Huyền mà nói, không tính là gì cả.

Hắn đạt được nửa bước Tông Sư, lực lượng nắm giữ 1500 đỉnh. Chỉ dựa vào thực lực, đã có thể cứng rắn lay động cường giả Tông Sư sơ kỳ. Lại thêm các loại thân pháp, quyền pháp võ kỹ thiên đạo, cùng với khả năng quan sát nhìn thấu chỗ thiếu hụt của người khác, Tông Sư trung kỳ, hậu kỳ giao chiến với hắn, cũng không nhất định có thể giành thắng lợi, càng chưa nói là một con khôi lỗi.

Vù!

Trong lòng hắn thầm nhủ, khôi lỗi trước mắt đã chợt vọt tới.

Tinh thần thoáng động, nhìn ra bảy tám chỗ thiếu hụt, Trương Huyền mỉm cười, thân thể chợt lui về phía sau, kẹp ngón tay làm kiếm, điểm qua trục của một cặp bánh xe.

Ầm!

Chiêu này hắn không sử dụng lực lượng gì, khôi lỗi lại giống như bị đòn nghiêm trọng, thân hình cao lớn không chống đỡ được, lui về phía sau.

- Tiếp tục!

Một chiêu đắc thủ, Trương Huyền cũng không do dự, thân thể tung lên, xông tới, không chút nương tay, đánh mạnh về phía chỗ thiếu hụt của khôi lỗi,.

Nếu cái này gọi là đường không sai, đó chính là phải tìm chỗ thiếu hụt tiến hành công kích, công kích chỗ thiếu hụt càng nhiều, thành tích khẳng định cũng lại càng cao.

Vừa rồi, khôi lỗi đầu tiên xông tới quá nhanh, không kịp phản ứng lại một tát đánh bay. Hiện tại thực lực khôi lỗi này mạnh, vừa vặn có thể luyện tay một chút.

Ầm ầm ầm ầm!

Nắm đấm, bàn chân, khuỷu tay, bắp đùi... Các loại công kích đều rơi vào trên người khôi lỗi, đánh cho nó liên tiếp lui về phía sau.

Từ khi chuyển kiếp tới đây, trên cơ bản Trương Huyền không mấy khi chiến đấu. Lúc này hắn dùng toàn lực, cũng cảm thấy chân khí trong cơ thể gào thét, chạy khắp toàn thân, thoải mái nói không nên lời.

Ầm! Ầm!

Dọc theo kinh mạch, chân khí tinh thuần càng chạy càng nhanh, thời gian chỉ có chốc lát, lại xông qua vài gông cùm xiềng xích bình thường tu luyện khó có thể đột phá.

- Tự nhiên phá tan vách ngăn Tông Sư cảnh?

Ánh mắt Trương Huyền nhất thời sáng lên.

Không nghĩ tới lần này tấn công, tự nhiên phá tan vách ngăn Tông Sư hắn chậm chạp không đột phá được, bất cứ lúc nào cũng sẽ đột phá, đạt được Tông Sư cảnh.

Bước vào Tông Sư, giống như cá hóa rồng, toàn thân bất kể tuổi thọ, hay thể lực đều sẽ có tiến bộ rõ ràng.

Trước đó, tuy rằng cảm giác cách một lớp màng mỏng, nhưng hắn biết, không mất mấy tháng khổ luyện rất khó bước ra được. Thật không nghĩ tới một trận chiến đấu lại đâm qua.

- Trước đó thong thả đột phá, vừa lúc có thể dùng khôi lỗi này luyện tay một chút!

Trong lòng vui vẻ, Trương Huyền cũng không nóng nảy đột phá.

Một khi đột phá, đánh người này, khẳng định đơn giản giống như đánh chó, cũng sẽ không có ý nghĩa gì.

Vừa vặn có thể nhân lúc hiện tại, cô gắng rèn luyện bản lĩnh cùng người chiến đấu, đồng thời tiến hành lợi dụng năng lực đối với chỗ thiếu hụt.

...

- Đường chủ sở, không có...

- Phòng nghị sự, không có...

- Đường chủ có thể đi nơi nào?

Biết vị thiên tài kia bị nhốt đường không sai, Quan phó đường chủ hoàn toàn không có chút ngừng lại. Thực lực Tông Sư đỉnh phong thi triển ra, tốc độ nhanh giống như một luồng gió xoáy.

Rất nhanh, những nơi đường chủ bình thường xuất hiện, hắn đều đã tìm một lượt, thậm chí ngay cả nửa cái bóng cũng không tìm được.

Trước đó hắn vẫn cho là đường chủ đang bế quan tu luyện. Dù thế nào hắn cũng không nghĩ tới... người tự nhiên không ở Danh Sư Đường.

- Hậu viện!

Tìm hết phía trước, thân thể hắn rẽ một cái, cháy về phía sau viện.

Không ít danh sư đều ở chỗ này. Phía sau Danh Sư Đường là một tòa phủ đệ rất to, phân cách ra rất nhiều viện. Đường chủ đang ở lại trong đó.

Tốc độ bay nhanh, thời gian sáu, bảy lần hít thở, hắn đã đi tới viện của viện trưởng. Hắn còn chưa tiến vào trong, liền nghe được một tiếng man thú gào thét.

- Làm sao có thể có man thú?

Quan phó đường chủ bị dọa cho giật mình.

Đây là Danh Sư Đường, cũng không phải là Thú Đường, man thú từ nơi nào xuất hiện?

- Lẽ nào đường chủ gặp nguy hiểm?

Đồng tử hắn co lại, cũng không để ý tới các loại lễ nghi thông báo, đẩy cửa vọt vào.

- Đường chủ...

Hắn la lên một tiếng, đang muốn ra tay, lại nhìn thấy rõ cảnh tượng trong viện, không nhịn được dừng lại tại chỗ.

Viện trưởng thật sự đang ở trong sân, cũng có man thú. Chỉ có điều, cũng không phải chiến đấu như trong tưởng tượng của hắn, mà là người trước vừa nướng thịt xong, đang tiến hành nuôi nấng người sau.

Một con man thú cực lớn đang hưng phấn ăn, vẻ mặt hưởng thụ.

- Quan sư, như thế lại vội vàng qua đây? Đã xảy ra chuyện gì?

Thấy hắn không thông báo, đã trực tiếp xông tới, lông mày đường chủ nhíu lại một cái.

- Đường chủ, không xong. Một thiên tài, sát hạch danh sư, kết quả rơi vào đường không sai...

Quan phó đường chủ biết bây giờ không phải là thời điểm rầu rĩ mấy vấn đề này. Hắn vội vàng nói sơ qua mọi chuyện một lượt.

- Ngươi nói... Hắn ở dưới tình huống hoàn toàn không hay biết gì, trực tiếp kích phát khôi lỗi ở cửa thứ hai sao?

Đường chủ sửng sốt, cũng lộ ra vẻ sốt ruột:

- Thực sự hồ đồ. Đi mau!

Biết không thể chậm trễ thời gian được nữa, không để ý tới con man thú đang ăn thịt, thân thể đường chủ thoáng lắc một cái, phóng ra ngoài.

Tốc độ của hai đại cường giả Tông Sư cảnh đỉnh phong cực nhanh, giống như gió mạnh, chừng mười lần hít thở, liền vọt tới đại sảnh sát hạch danh sư.

Vốn tưởng rằng vừa tiến vào trong đó, sẽ thấy sắc mặt khẩn trương của tất cả mọi người. Ai biết lại nhìn thấy mỗi người bọn họ mở to hai mắt nhìn, mất hồn mất vía, giống như trúng tà.

- Đây là thế nào?

Đường chủ nghi ngờ.

Thiên tài lợi hại như vậy rơi vào đường không sai, mọi người không phải nên lo lắng sốt ruột, trông mong mình qua, nghĩ biện pháp cứu người sao?

Thế nào mỗi một người trái lại hoàn toàn không có chút lo lắng, lại giống như choáng váng?

- Đường chủ... ngài… ngài xem!

Hắn đang cảm thấy kỳ quái, Quan phó đường chủ phát hiện ra cái gì, không nhịn được chỉ về phía trước.

Thuận theo ngón tay hắn nhìn lại, chỉ thấy trên vách tường cửa thứ năm, một loạt chữ số phóng ra ánh sáng cường đại, chiếu vào làm đau cả mắt.

- 465... Đây là cái gì?

Thân thể run lên, đường chủ thiếu chút nữa thì lập tức ngất đi.

- Chắc... chắc là tìm ra sai lầm, xuất hiện điểm...

Quan phó đường chủ nuốt nước miếng.

- Tìm sai lầm, xuất hiện điểm?

Sắc mặt đường chủ tối sầm, đã sắp muốn nôn ra máu.

Ngươi không phải nói người này gặp phải nguy hiểm, sắp bị giết sao?

Không phải nói rơi vào cảnh khốn cùng không có cách nào đi ra sao?

Số điểm này là cái quỷ gì?

Đường không sai, tìm ra một chỗ sai lầm, một chỗ thiếu hụt sẽ tăng một điểm, tìm ra hai chỗ, tăng hai điểm, ba chỗ tăng ba điểm... Lần lượt tăng lên.

Người khác, cho dù thiên tài đi nữa, tìm khoảng sáu điểm, mười điểm, đã là lợi hại đến đỉnh điểm, kỷ lục trăm năm khó phá. Còn trước mắt này... 465?

Trời ạ!

- 465, cũng lại đại biểu... tìm ra ba mươi chỗ thiếu hụt của khôi lỗi...

Trong lòng đường chủ run lên, da mặt không ngừng co giật, cảm thấy sắp muốn phát điên rồi.

Đường không sai được gọi là không sai, chiêu số, công pháp, khôi lỗi thi triển ra đều trải qua danh sư tứ tinh đặc biệt xét duyệt qua. Chiêu số có thể phát huy ra, cường đại giống như danh sư tứ tinh ép thấp tu vi.

Cho dù lưu lại có sai lầm, cũng tối đa một cái, hai cái, khiến người ta khó có thể phát hiện. Người này thì hay rồi...

Ba mươi chỗ thiếu hụt, 465 điểm...

Khôi lỗi là do nhà ngươi chế tạo ra sao?

- Ngươi xác định... hắn xông vào cửa thứ hai, mà không phải cửa thứ nhất?

Khóe miệng đường chủ co giật một hồi, cũng không nhịn được nữa.

Một người sát hạch danh sư nhất tinh trong lúc vô ý xông vào cửa thứ hai, tìm ra ba mươi chỗ thiếu hụt của khôi lỗi Tông Sư cảnh... cho dù người sát hạch danh sư nhị tinh cũng làm không được!

- Tường cửa thứ nhất lóe lên ánh sáng là màu xanh lam, cửa thứ hai là màu đỏ... Thời điểm cửa ải khởi động, ta tận mắt nhìn thấy, là màu đỏ, không có sai!

Quan phó đường chủ cũng lộ ra vẻ mặt si ngốc.

Mình đầy sốt ruột mời đường chủ đi theo, là muốn để cho hắn cứu người, để cho một thiên tài tránh gặp khó khăn bất trắc. Kết quả... người ta ở bên trong đánh hết sức cao hứng, chơi rất vui vẻ.

Lúc này thời gian mới bao lâu?

Cứ thế tìm ra hơn ba mươi chỗ thiếu hụt!

Thân thể Quan phó đường chủ thoáng lắc lư một cái.

Đừng nói hắn, cho dù bắt tất cả danh sư Danh Sư Đường đều tiến vào trong, cũng tìm không ra nhiều như vậy!

Dù sao, đây là khôi lỗi danh sư tứ tinh lưu lại, ngoại trừ kiến thức vượt qua đối phương, muốn tìm ra nhiều thiếu sót như vậy, gần như không có khả năng!

Két!

Hai người đang phát điên, cửa phòng mở ra, một người thanh niên đi ra.

Thấy hắn đi ra, Ngô sư vội vàng nghênh đón:

- Trương sư, ngươi... không có sao chứ?

Thông qua năm cửa ải sát hạch, đã nhất định là danh sư. Bởi vậy, hắn ngay cả xưng hô cũng sửa lại, từ Trương lão sư trước đó, đổi thành Trương sư.

- Sát hạch bình thường có thể có chuyện gì?

Vẻ mặt Trương Huyền kỳ quái nhìn qua, ngay sau đó không có hứng thú:

- Chỉ có điều... vừa rồi không khống chế tốt lực lượng, đánh tan khôi lỗi kia. Chắc hắn... cũng có thể tự động chữa trị đi?

Sát hạch nhị tinh

dtv-ebook.com

- Đánh tan?

Trên đầu Ngô sư xuất hiện vạch đen.

Đây chính là khôi lỗi cấp bậc Tông Sư cảnh, bị ngươi một người sát hạch danh sư nhất tinh tìm ra ba mươi chỗ thiếu hụt, đồng thời đánh tan cái...

Nếu như để cho vị danh sư tứ tinh đã làm ra nó biết được, nhất định sẽ lập tức nôn ra máu bất tỉnh.

Quá gài bẫy!

- Ngươi tiến vào cửa thứ hai, ta còn tưởng rằng sẽ gặp phải nguy hiểm. Lúc này mới lo lắng hỏi thăm...

Cố nén phiền muộn, Ngô sư không nhịn được nói.

- Cửa thứ hai? Đường không sai... còn có cửa ải sao?

Trương Huyền nghi ngờ nhìn qua.

Tiến vào trong, hắn lại cùng khôi lỗi chiến đấu, vẫn chưa phát hiện ra cửa ải gì cả!

Nghe nói như thế, nhìn thấy được vẻ mặt hắn mê mang, thân thể tất cả danh sư đều thoáng lảo đảo một cái, cảm thấy sắp phun ra máu.

- Ngươi... chỉ gặp phải một con khôi lỗi? Không thấy những con khác sao?

Khương Thần thật sự không nhịn được mở miệng.

- Khôi lỗi, à, gặp phải phải hai con. Ta mới vừa đi vào, lại có một con xông lại. Lúc đó không chú ý, dùng sức lớn, một tát lại đánh nó nằm trên mặt đất bất động. Chắc hẳn... cũng hỏng! Chẳng lẽ... như vậy coi như là một cửa ải?

Trương Huyền nhớ lại một chút.

Hắn vừa tiến vào đường không sai, lại có khôi lỗi xông lại. Lúc đó hắn không đề phòng, một tát đánh tới. Dù thế nào hắn cũng không nghĩ tới, dùng sức quá lớn, khôi lỗi kia lại không đứng lên.

Sau lại khôi lỗi thứ hai lại xuất hiện. Bởi vì chiến đấu quá mức cao hứng, lại quên mất điều này.

Chẳng lẽ... khôi lỗi bị một tát đánh hỏng kia là cửa thứ nhất?

Nếu như như vậy, cửa thứ nhất này cũng quá đơn giản đi!

- Một tát đánh cho không thể cử động?

- Đây chính là cửa ải ngươi sát hạch danh sư nhất tinh phải trải qua...

...

Mọi người phát điên. Khương Thần chỉ cảm thấy hai mắt biến thành màu đen.

Trước đây, thời điểm hắn sát hạch danh sư, vì chiến đấu với con khôi lỗi này, phí hết tâm huyết, thậm chí thiếu chút nữa lập tức ngã xuống. Người này thì hay rồi... căn bản không chú ý, một tát đánh bay...

Chênh lệch có cần lớn như vậy hay không?

Mấu chốt nhất chính là...

Đây mới là nội dung ngươi phải sát hạch. Một cái tát đánh bay, tự nhiên không biết, tiếp tục đi về phía trước, có cần giả vờ như vậy hay không?

- Thôi đi...

Ngô sư cũng bất đắc dĩ tới cực điểm.

Đại ca, ngươi rốt cuộc là tới sát hạch danh sư, hay tới để đập bãi?

Dường như, ngươi sát hạch danh sư một hồi, tất cả khôi lỗi của Danh Sư Đường chúng ta đều không gần như bị hỏng...

- Năm cửa ải sát hạch ngươi đều thông qua. Hiện tại đã đạt được một vị trí danh sư. Chỉ có điều, vẫn phải trải qua hội vấn đáp mới có khả năng giao huy hiệu cho ngươi!

Hít sâu vài hơi, kìm chế buồn bực trong lòng, Ngô sư nói.

- Được!

Trương Huyền gật đầu.

Vốn tưởng rằng sát hạch danh sư phiền phức tới mức nào. Thật không nghĩ tới lại đơn giản như vậy.

Bây giờ là danh sư nhất tinh, lại có thể đi vào tàng thư khố của danh sư xem sách!

Vừa vặn có thể kiểm tra một chút về cuộc đời của Khổng sư, tìm kiếm phương pháp giải quyết thai độc tiên thiên trong cơ thể.

Hắn đang muốn tàng thư khố hỏi thăm Danh Sư Đường ở chỗ nào, lại thấy Mạc Hoằng Nhất ở bên cạnh bước lên trước, trên người tản ra tự tin và ngạo khí kinh người.

- Ngô sư, Chúc trưởng lão, ta muốn sát hạch danh sư nhị tinh, vẫn mong mở ra sân sát hạch!

Người trước mắt này đã phá tất cả kỷ lục của hắn không còn một mảnh. Hắn không thể tiếp tục kìm chế được, quyết định hiện tại lại thi.

Chỉ có trở thành danh sư nhị tinh, mới có thể dẹp yên được chuyện ngày hôm nay.

Bằng không, chỉ cần người khác nhắc tới hắn, sẽ nhắc tới kẻ phá kỷ lục này. Bảo hắn sau này còn mặt mũi nào ra gặp người nữa?

Đường đường là đệ nhất thiên tài của vương quốc, chịu không nổi sỉ nhục này!

- Sát hạch danh sư nhị tinh?

- Mạc sư trở thành danh sư nhất tinh mới bao lâu? Lại muốn sát hạch nhị tinh?

- Thiên tài chính là thiên tài. Tốc độ tu luyện những người bình thường như chúng ta sao có thể tưởng tượng được...

Tất cả mọi người đều chấn động.

Đã rất nhiều năm không có ai sát hạch nhị tinh, hắn lại muốn sát hạch vào lúc này.

Tuy rằng chấn động kinh ngạc vì hắn muốn thi vào lúc này, nhưng không ít người sáng suốt cũng xem như đã nhìn ra.

Mạc Hoằng Nhất đây là muốn vượt qua người trước mắt này, chứng minh mình mới là đệ nhất thiên tài chân chính.

- Được!

Chúc trưởng lão, Ngô sư có chút do dự, sau đó gật đầu.

Danh Sư Đường không ngại cạnh tranh. Học sinh cũng có đánh giá thành tích. Chỉ có cạnh tranh mới có tiến bước. Mạc Hoằng Nhất muốn sát hạch danh sư nhị tinh, đối với phân bộ này mà nói, cũng là một chuyện may mắn.

- Ta hiện tại lại chuẩn bị một chút, ngày hôm nay có thể sát hạch!

Chúc trưởng lão nói một câu, đang muốn chuẩn bị đồ sát hạch, lại nghe một giọng nói khe khẽ vang lên.

- Vậy... Nếu ngày hôm nay cũng có thể thi danh sư nhị tinh, chuẩn bị một lần cũng phiền phức. Nếu không... Ta cũng tiện thể thi một lượt!

Trương Huyền nhìn qua.

Dù sao nhất tinh cũng là thi. Nếu nhị tinh cũng có thể sát hạch, lại không chậm trễ thời gian, tính như một lần thuận tiện thi, tránh khỏi hai lần phiền phức.

- Phụt!

Nghe nói như thế, tất cả mọi người xung quanh đều nôn ra máu. Đại sảnh vốn đang bàn tán ầm ĩ, liền trở nên yên tĩnh. Mỗi một người nhìn hắn giống như nhìn quái vật.

Chuẩn bị một lần cũng phiền phức... tiện thể thi...

Dựa vào!

Đây là danh sư nhị tinh, toàn bộ Thiên Vũ vương quốc cũng chỉ có ba vị... Ngươi tiện thể thi một chút...

Nói như đi ra chợ mua bán thức ăn vậy.

Ngươi mua thức ăn sao? Ta tiện đường mua một chút...

Trời ạ!

Còn có thể từ từ nói chuyện, cố gắng chơi đùa làm gì?

Thân thể Mạc Hoằng Nhất càng thoáng lảo đảo một cái.

Nhìn thấy được đối phương một đường nghiền ép tất cả kỷ lục của hắn, thật vất vả hạ quyết tâm muốn sát hạch nhị tinh, kết quả đối phương cũng muốn theo ở phía sau tiện đường thi một chút...

Phiền muộn mãnh liệt, khiến cho hắn sắp muốn nôn ra máu.

Ngươi là cố ý muốn đánh vào mặt ta đúng không?

Tốt lắm!

Nếu ngươi không cho mặt mũi như vậy, cũng đừng trách ta không khách khí...

Trong lòng hắn hừ lạnh, cắn răng nhìn lại:

- Lấy thành tích ngươi thông qua năm cửa ải, sát hạch danh sư nhị tinh quả thật có tư cách. Chỉ có điều... muốn tham gia sát hạch, đầu tiên phải có đầy đủ tư cách. Mấy thứ này ngươi có sao?

Tuy rằng không muốn thừa nhận, nhưng hắn cũng biết, người trước mắt này, quả thật có bản lĩnh sát hạch danh sư nhị tinh.

Nhưng có những bản lĩnh này chưa hẳn đã hữu dụng.

Bởi vì muốn sát hạch nhị tinh, phải có một chút điều kiện tiên quyết.

Thứ này không đạt được, cho dù muốn thi, cũng không đủ tư cách.

- Sao?

Trương Huyền nhìn qua.

- Sát hạch danh sư nhị tinh, giống như danh sư nhất tinh, cũng có yêu cầu đối chức nghiệp trợ giúp, thậm chí càng cao hơn. Quy định phải có chí ít hai chức nghiệp trợ giúp, đồng thời tất cả đạt được tiêu chuẩn nhị tinh!

Mạc Hoằng Nhất lộ ra vẻ tự hào:

- Tại hạ bất tài, là luyện đan sư nhị tinh, trận pháp sư nhị tinh cùng với luyện khí sư nhị tinh, trên chức nghiệp hoàn toàn phù hợp! Xin hỏi, chức nghiệp trợ giúp của ngươi cũng đủ sao?

Nói đến đây, hắn quay đầu lại nhìn qua, chắp hai tay ở sau lưng:

- Chỉ có một luyện đan sư nhất tinh, chỉ sợ cũng không đủ để sát hạch danh sư nhị tinh!

- Chức nghiệp trợ giúp phải đạt được nhị tinh? Còn cần có hai môn?

Trương Huyền sửng sốt, không nghĩ tới còn có quy định giống như vậy.

Trước đó Lưu sư hình như cũng đã nói, chỉ là không nói rõ, hắn cũng không để ý tới mà thôi.

- Không sai! Nếu như không có những chức nghiệp trợ giúp này, vẫn mong rời khỏi đây...

Nếu đã cạnh tranh đao sáng thương sáng, cũng không cần thiết lưu mặt mũi cho đối phương. Mạc Hoằng Nhất hừ một tiếng, đang muốn nói tiếp, đã thấy thiếu niên ở trước mắt có chút do dự, cổ tay lật một lần. Một huy hiệu xuất hiện ở trong lòng bàn tay.

- Đây là huy hiệu thi họa sư nhị tinh. Vốn có thi tam tinh, nhưng bọn họ không có đồ, nói phải đợi mười ngày, lại miễn cướng đưa cho ta một cái nhị tinh. Không nghĩ tới còn thật sự dùng tới!

- Thi họa sư nhị tinh?

- Miễn cưỡng?

Mọi người lại nôn ra máu.

khuôn mặt Mạc Hoằng Nhất càng vặn vẹo.

Vừa nói xong đối phương chỉ có một huy hiệu luyện đan sư nhất tinh, không có tư cách sát hạch, đối phương liền lấy ra một nhị tinh. Có cần nhanh như vậy hay không? Có cần đánh vào mặt như vậy hay không?

- Còn chức nghiệp thứ hai thì? Vậy còn có một...

Lấy ra huy hiệu thi họa sư, cổ tay Trương Huyền lại lật một cái. Lại một cái huy hiệu xuất hiện. Chính là huy hiệu thuần thú sư nhị tinh ban đầu sát hạch ở Thú Đường.

Hai cái huy hiệu nhị tinh lớn, lập lòe tỏa ánh sáng, soi sáng hai mắt.

- Thật sự có hai chức nghiệp nhị tinh?

- Thi họa sư nhị tinh, thuần thú sư nhị tinh... còn nắm giữ thuật luyện đan lợi hại như vậy...

- Mạc sư sợ rằng có hơi khó...

...

Thấy Mạc Hoằng Nhất nghi ngờ chức nghiệp của đối phương không đủ, đối phương liền lấy ra đủ huy hiệu, mọi người đồng loạt nhìn về phía vị đệ nhất thiên tài này.

Muốn xem thử hắn cuối cùng sẽ nói như thế nào.

Thấy ánh mắt của mọi người, sắc mặt Mạc Hoằng Nhất nhăn nhó. Đã đâm lao phải theo lao, hắn cũng lại không quan tâm tới cái gì nữa, cắn răng.

- Cho dù chức nghiệp của ngươi cũng đủ, muốn được sát hạch danh sư nhị tinh, đầu tiên phải có thực lực Tông Sư cảnh. Thực lực không đủ, cũng không có tư cách!

Sát hạch danh sư nhị tinh, cũng có yêu cầu về tu vi.

Không đạt được Tông Sư cảnh, là không được.

Cái đó giống như sát hạch danh sư nhất tinh, không đạt được Thông Huyền cảnh, không đủ tư chất sát hạch.

Nghe hắn nói như thế, mọi người lại nhìn về phía Trương Huyền.

Chân khí thiên đạo của Trương Huyền tinh thuần, không dùng tới tu vi, người ngoài căn bản không nhìn ra thực lực cụ thể.

Nhưng hắn có thể dễ dàng đánh bại khôi lỗi Tông Sư cảnh trong đường không sai, khiến cho mọi người đầy hiếu kỳ, muốn biết cuối cùng hắn đạt tới thực lực gì.

- Tông Sư cảnh... Ta thực sự không đạt được. Ta hiện tại chỉ là nửa bước Tông Sư!

Thấy sát hạch nhị tinh còn có yêu cầu trên phương diện tu vi, Trương Huyền có chút do dự. Thân thể thoáng lắc một cái, khí thế thể hiện ra không giữ lại chút nào.

Nửa bước Tông Sư!

- Nửa bước Tông Sư tuy rằng cách Tông Sư rất gần, còn chưa đủ tư cách...

- Đúng vậy, xem ra, hắn không có cách nào sát hạch danh sư nhị tinh...

- Tu vi nửa bước Tông Sư lại đánh bại khôi lỗi Tông Sư cảnh, đồng thời tìm ra ba mươi chỗ thiếu hụt... Thực lực như vậy, khiến cho người ta kinh hoàng!

...

Thấy hắn thể hiện ra tu vi chỉ có nửa bước Tông Sư, mọi người không nhịn được lắc đầu.

Sát hạch danh sư nhị tinh, chức nghiệp trợ giúp tu luyện, tu vi, là yêu cầu không thể thay đổi. Không đạt được thì không thể sát hạch. Đây là quy định chết của tổng hội, ai cũng không có cách nào thay đổi.

Nửa bước Tông Sư thoạt nhìn theo sát với Tông Sư, trên thực tế lại chênh lệch cực lớn. Vận khí tốt một hai năm lại có thể đột phá. Vận khí

không tốt, bị vây khốn ba mươi, năm mươi năm, cũng không phải là vấn đề.

Không nói gì khác, mười lăm vị danh sư nhất tinh trong toàn bộ Thiên Vũ vương quốc (lại thêm Mạc Vũ, Trương Huyền), danh sư nhị tinh cũng chỉ có ba vị, đủ thấy độ khó.

- Không đạt được Tông Sư cảnh, sẽ không có tư cách sát hạch. Hay là thôi đi!

Thấy tu vi của hắn quả nhiên không đạt được Tông Sư cảnh, Mạc Hoằng Nhất thở phào nhẹ nhõm, bàn tay vẫy một cái.

- Cái này... đừng có gấp!

Thấy đối phương nhanh chóng đưa ra kết luận như vậy, Trương Huyền lắc đầu:

- Nếu sát hạch nhị tinh cần phải đạt Tông Sư cảnh, ngươi chờ một chút!

Nói xong hắn nhắm hai mắt lại.

Chờ một chút?

Mạc Hoằng Nhất cảm, thấy kỳ quái.

Chờ cái gì?

Ầm ầm!

Hắn còn không có kịp phản ứng, lại cảm nhận được khí tức trên người đối phương đột nhiên nâng cao, giống như con chim bay thẳng lên chín tầng trời.

Trương Huyền mở mắt ra lần nữa, mỉm cười:

- Được, đạt được Tông Sư.

Lại nhìn thấy sư huynh

dtv-ebook.com

Chương 313: Lại nhìn thấy sư huynh

Phụt!

Thân thể Mạc Hoằng Nhất thoáng lảo đảo một cái.

Bảo mình chờ một chút, sau đó... sau đó đã đột phá!

Trời ạ.

Còn có chuyện gì vô nghĩa hơn so với chuyện này hay không?

Lĩnh hội võ học bốn biển, tập trung lại học thức tám phương, là vì Tông Sư.

Người khác nhắm mắt lại mở ra, nhiều lắm chợp mắt. Ngươi nhắm mắt lại mở ra, nói cho ta biết ngươi đột phá đến Tông Sư...

Ta đánh em gái ngươi!

Có cần đùa cợt như vậy hay không?

Có cần lớn lối như vậy hay không?

Trong nháy mắt, hắn giống như bị mấy luồng sét từ trên trời đánh trúng, từ trong tới ngoài, đều bị giật cho cháy khét. Hắn kích động muốn chết.

- Đột phá?

- Là thật. Khí tức trên người hắn, là Tông Sư cảnh!

- Vậy là đã đột phá? Cũng quá đơn giản đi!

...

Mọi người xung quanh, trong miệng tất cả đều giống như bị người nhét bông, tròng mắt mỗi một trợn trừng sắp rơi xuống mặt đất.

Đã từng thấy người tức giận phấn đấu, một buổi sáng mai lĩnh ngộ đột phá Tông Sư.

Từng nghe nói khắc khổ tu hành, bế quan không để ý tới sống chết, cuối cùng thành công.

Nhưng... nhắm mắt lại, bảo người ta chờ một chút đã đột phá, vẫn lần đầu tiên bọn họ nhìn thấy, lần đầu tiên nghe thấy.

Quả thực giống như trò đùa.

Đây chính là Tông Sư, một cửa ải khó khăn nhất của võ giả tu luyện. Vô số người đến cuối cuộc đời cũng không tìm được cánh cửa...

Lại cứ như vậy đột phá, là muốn phát điên sao?

- Hắn đã đột phá, chúng ta lại trước sau không tìm được phương pháp...

Vô số danh sư bị dừng lại ở nửa bước Tông Sư, chỉ cảm thấy trên mặt nóng hừng hực, hận không thể tìm một chỗ chui vào.

Cho dù người với người có chênh lệch lớn... Cũng không cần rõ ràng như vậy có được hay không?

Chênh lệch cũng quá lớn!

Lưu Lăng ở một bên, thân thể cũng thoáng lảo đảo một cái.

Đêm qua hắn nói lời chân thành, cho đối phương biết, phải cố gắng tích lũy, nếu không không có cách nào đột phá. Cái này thì hay rồi, ngày hôm nay người ta lại ở trước mặt mọi người đột phá, hơn nữa còn nhẹ nhàng như vậy.

Sư huynh, có phải ngày hôm qua sư huynh đã có thể đột phá, vì cho ta mặt mũi, lúc này mới cố ý áp chế. Ngày hôm nay thật sự không nhịn được, mới đột phá hay không?

Nếu quả thật là như vậy, còn không bằng không để cho ta mặt mũi này, khiến cho ta bị đả kích ngoan độc như vậy có được hay không...

Mọi người mỗi người đều có ý nghĩ riêng. Chỉ có điều, tất cả đều lộ ra biểu tình giống như nhìn thấy quỷ.

Hành động của người thanh niên này, đã phá tan nhận thức của bọn họ đối với tu luyện, vượt qua phạm vi bọn họ có thể hiểu được.

- Bây giờ là Tông Sư, chắc hẳn có thể sát hạch danh sư nhị tinh!

Trước đó ở đường không sai, thiếu chút nữa đột phá, chỉ có điều hắn ngăn chặn lại. Lúc này hắn dụng tâm dẫn dắt, tu vi lập tức tăng mạnh, thành công đạt được Tông Sư cảnh.

Tiến vào Tông Sư cảnh, khí chất toàn thân đều phát sinh sự thay đổi. Chân khí cũng càng thêm hùng hậu. Tuy rằng còn không có kiểm tra đo lường, đối với thực lực tăng bao nhiêu hắn không rõ lắm. Nhưng kình lực toàn thân phun ra, xét về lực lượng đơn thuần, chí ít tăng lên gần gấp đôi!

Trước đó có lực lượng 1500 đỉnh, hiện tại sợ rằng dĩ nhiên có 3000 đỉnh!

Loại lực lượng này, dĩ nhiên có thể so với Tông Sư hậu kỳ bình thường!

Nếu như để cho hắn lại gặp gỡ khôi lỗi kia. Sợ rằng sẽ giống như khôi lỗi đầu tiên, ngay cả khuyết điểm cũng không cần tìm, là có thể một quyền đánh nổ.

- Là Tông Sư cảnh... phù hợp điều kiện!

Nghe được câu hỏi, Chúc trưởng lão vẻ mặt thật thà gật đầu.

Sát hạch danh sư nhị tinh, yêu cầu đạt được Tông Sư cảnh. Hiện tại người thanh niên trước mắt này thành công đột phá, cũng sẽ không thể trở thành lý do gây khó dễ.

- Cho dù đạt được Tông Sư, có thể như thế nào? Mức độ tâm cảnh của ngươi chỉ có 5. 1, không được 6.0, cũng không có tư cách!

Mạc Hoằng Nhất xiết chặt nắm đấm.

Dù sao cũng đắc tội, vậy đắc tội tới cùng!

- Cái này... sát hạch danh sư nhị tinh, mức độ tâm cảnh quả thật cũng có yêu cầu, phải đạt được ngoài 6.0 mới được!

Rất sợ người thanh niên đối diện không biết, Chúc trưởng lão lần này nói sớm.

- Điều này, thật ra Lưu Lăng đã từng nói với ta!

Trương Huyền gật đầu.

Ban đầu ở Thiên Huyền vương quốc, thời điểm đám người Lưu Lăng giảng giải về mức độ tâm cảnh, lại từng nói qua, sát hạch danh sư nhất tinh, cần phải đạt được mức độ tâm cảnh ngoài 3.0, nhị tinh là 6.0, tam tinh là 9.0. Lấy loại này đẩy lên tiếp.

Mức độ tâm cảnh của mình chỉ có 5.1, quả thật không có tư cách sát hạch.

- Tại hạ bất tài, vừa lúc đạt tới 6.0, tâm cảnh thỏa mãn tiêu chuẩn sát hạch nhị tinh!

Thấy đối phương cuối cùng ăn ngậm bồ hòn, hòa nhau một phần, Mạc Hoằng Nhất thở phào nhẹ nhõm, bàn tay nắm chặt. Một Văn Lý Thạch xuất hiện ở trước mặt mọi người, phía trên viết mấy con số 6.0!

- Quả nhiên là mức độ tâm cảnh 6.0!

- Đáng sợ. Tâm cảnh mới là căn bản của danh sư. Tâm cảnh không đạt được, tu vi cao tới đâu cũng vô dụng!

- Đúng vậy, xem ra, Trương sư lại không sáng tạo kỳ tích!

- Đã coi như là kỳ tích, hắn mới bao nhiêu? Chưa đủ hai mươi tuổi... Từng tuổi này lại có mức độ tâm cảnh 5.1. Đạt được 6.0 chỉ là sắp tới!

...

Nhìn thấy được tâm cảnh của Mạc Hoằng Nhất, quả nhiên đạt được 6.0, mọi người ồ lên, đồng thời đáng tiếc thay cho Trương Huyền.

Chức nghiệp có thể sớm thi, tu vi có thể lập tức đột phá, mức độ tâm cảnh lại không có cách nào nâng cao trong khoảng thời gian ngắn!

Đây là chuyện không có cách nào khác.

- Được, nếu ngươi không có đủ tư cách, xin mời qua một bên chờ. Ta hiện tại phải tham gia sát hạch!

Biểu diễn xong mức độ tâm cảnh, Mạc Hoằng Nhất đưa hai tay ra sau lưng, vẻ mặt ngạo nghễ, thản nhiên nói.

- Tâm cảnh không được 6.0 quả thật rất phiền phức. Chỉ có điều... ngươi đừng có gấp. Lại chờ ta một hồi...

Có chút do dự, Trương Huyền nói.

- Lại chờ ngươi một hồi?

Nghe nói như thế, Mạc Hoằng Nhất lại thoáng lảo đảo một cái.

Hắn cũng sắp điên rồi.

Có nhầm hay không?

Mức độ tâm cảnh không phải là tu vi, chỉ có thể làm tăng trưởng từng bước. Ta không tin, để cho ta chờ một lát, ngươi còn có thể đột phá đến 6.0?

Ánh mắt hắn không tốt nhìn qua, đã thấy thanh niên trước mắt, lần này không phải nhắm mắt lại, mà là ngắm nhìn bốn phía, hình như đang tìm người nào đó.

Mức độ tâm cảnh muốn tăng trưởng, phiền phức vô cùng. Cần phải ngày qua ngày, năm lại năm không ngừng rèn luyện. Đối với Trương Huyền mà nói, căn bản không có khả năng chờ lâu như vậy.

Nếu lập tức phải bắt đầu sát hạch, tất nhiên cùng Mạc Hoằng Nhất này thi là hay nhất. Nếu không tới một chuyến nữa, đủ phiền phức.

Cho nên...

Hắn nghĩ đến một biện pháp, khiến cho học sinh cảm kích, phát sinh sách màu vàng!

Chỉ cần có sách thiên đạo này, có thể dễ dàng khiến cho mức độ tâm cảnh tăng mạnh, miễn đi phiền phức tu luyện.

Trước đó, hắn còn muốn đi tới Thiên Vũ học viện thu học sinh, khiến cho người đó cảm kích. Hiện tại đám người Triệu Nhã lại đang ở đây, hoàn toàn có thể gọi bọn họ đến, nghĩ biện pháp hình thành sách.

Đang tìm đám người Triệu Nhã, hắn đột nhiên sửng sốt, nhìn thấy được một bóng người quen thuộc.

Chính là danh sư đêm qua gặp ở trong núi, Khương Thư!

- Hắn cũng là đệ tử của ta. Ta giúp hắn thuần phục con hổ thân đỏ, hắn đã rất cảm kích. Nếu như lại có thể hỗ trợ giải quyết bệnh kín trên người, khẳng định sẽ mang ơn, có lẽ là có thể hình thành trang sách màu vàng!

Ý nghĩ này chợt lóe lên ở trong lòng, hắn mỉm cười, lập tức đánh tiếng:

- Khương Thư, ngươi tới đây một chút!

Đám người Chúc trưởng lão, Mạc Hoằng Nhất vốn tưởng rằng vị Trương Huyền trước mắt này bảo bọn họ chờ một chút, sẽ làm cái gì. Hiện tại nghe hắn nói như thế, tất cả đều lảo đảo, thiếu chút nữa nôn ra máu.

Khương Thư...

Đó là đường chủ Danh Sư Đường chúng ta có được hay không?

Danh sư nhị tinh đỉnh phong, bất kỳ kẻ nào cũng tôn trọng gọi là Khương sư, ngươi lại gọi thẳng tên họ!

Có nhầm hay không?

Không chỉ mọi người ở đó, Khương đường chủ cũng không nhịn được sửng sốt, không biết đối phương gọi hắn làm cái gì.

Vẻ mặt hắn kỳ quái, đang muốn đi tới, lại thấy Khương Thần đầy tức giận ngăn cản trước mặt.

- Trương Huyền, ngươi muốn làm gì? Phụ thân ta thân là danh sư nhị tinh đỉnh phong, đường chủ Danh Sư Đường, sao có thể để cho ngươi tùy tiện hô tới quát lui?

Vị Khương Thần này chính là con trai của Khương đường chủ.

- Hắn là phụ thân ngươi?

Trương Huyền sửng sốt, có chút dự không ngờ được.

Chỉ có điều, cẩn thận suy nghĩ một chút, hắn lại bừng tỉnh.

Khương đường chủ, danh sư nhị tinh đỉnh phong, Tông Sư đỉnh phong, ngay cả quốc vương bệ hạ Thiên Vũ vương quốc, sợ rằng cũng phải lấy lễ đối đãi, không dám vượt quá. Thảo nào Mạc Vũ tuy rằng đáng ghét đối với vị Khương Thần này, cũng không dám quá đáng. Hóa ra phía sau có thân thế lợi hại như vậy.

- Không sai!

Khương Thần ngẩng đầu lên.

Hắn là danh sư nhất tinh, ở địa phương Thiên Vũ vương quốc thế này, tuy rằng nổi danh, cũng không tính quá mức thu hút. Nhưng cũng bởi vì có thân thế tốt, phụ thân tốt, toàn bộ vương quốc cũng không ai dám khinh thường.

Cho dù vương thất, cũng hoàn toàn không dám thất lễ.

Có phụ thân như vậy, hắn đặc biệt tự hào.

Hiện tại người khiến cho người ta chán ghét này, tự nhiên gọi thẳng, bảo phụ thân hắn qua, tất nhiên hắn vô cùng không vui.

- Ngươi tránh qua một bên trước, ta có việc muốn nói với phụ thân ngươi!

Biết phụ thân của Khương Thần chính là Khương Thư, hơn nữa người sau còn là đường chủ Danh Sư Đường, Trương Huyền cũng có chút bất ngờ. Chỉ có điều, rất nhanh hắn lại bình tĩnh lại.

Trong Thiên Đạo Đồ Thư Quán, giới thiệu liên quan tới Khương Thư, chỉ nói là danh sư nhị tinh, vẫn chưa giới thiệu là đường chủ Danh Sư Đường. Nhưng toàn bộ vương quốc lại chỉ có ba vị danh sư nhị tinh. Hai vị Chúc trưởng lão, Quan phó đường chủ, hắn đã gặp. Người còn lại kia dĩ nhiên chính là đường chủ.

Tùy tiện nhận học sinh, chính là đường chủ Danh Sư Đường, vận khí cũng thật là tốt.

- Ngươi...

Thấy hắn không nhìn mình, còn muốn nói chuyện cùng phụ thân, Khương Thần tức giận, sắc mặt trắng bệch, đang muốn tiếp tục nói cái gì đó, đã bị người này đẩy sang một bên.

- Được, ngươi đi xuống trước đi!

Khương Thư đi tới trước mặt Trương Huyền, nhìn về phía thanh niên trước mắt.

Hắn có thể xác nhận, chưa từng gặp qua người trước mắt này.

Nhưng đối phương lại mở miệng gọi tên của hắn, bảo hắn qua. Trong lòng hắn khó tránh khỏi có chút cảm giác kỳ quái.

- Không biết Trương sư bảo ta qua, vì chuyện gì?

Tuy rằng trong lòng hắn thoáng không vui, nhưng vẫn làm đủ lễ nghi.

- A, ngươi ngày hôm qua không phải bái một vị danh sư tên là Dương Huyền làm lão sư?

Trương Huyền nói.

- Làm sao ngươi biết?

Toàn thân Khương Thư chấn động.

Chuyện này phát sinh tối hôm qua, hắn cũng không nói cho ai biết. Người trước mắt này lại mở miệng nói toạc ra, khiến cho hắn bị dọa giật mình.

- Khương đường chủ bái lão sư?

- Có thể khiến cho hắn bái làm lão sư, chẳng phải cho thấy, thực lực người kia còn trên nhị tinh đỉnh phong sao?

- Chỉ sợ là vị danh sư tam tinh...

- Thiên Vũ vương quốc từ lúc nào có nhân vật lợi hại như vậy?

...

Nghe được đường chủ thừa nhận, đoàn người ồ lên một hồi.

Khương đường chủ là danh sư lợi hại nhất trong cả Thiên Vũ vương quốc. Hắn tự nhiên bái người khác làm lão sư, như vậy Dương Huyền phải rất lợi hại?

- Là lão sư!

- Là sư tổ!

Nghe được Trương Huyền nói, mắt đám người Lưu Lăng, Triệu Nhã lại nhất thời sáng lên.

- Ngươi là...

Sau khi hết khiếp sợ, Khương Thư không nhịn được hỏi.

Chuyện hắn bái sư, vẫn chưa truyền ra ngoài. Như vậy... Lại có thể là lão sư bên kia tiết lộ tin tức.

Chẳng lẽ... người trước mắt này có quan hệ với lão sư?

- Ta là học sinh thân truyền của Dương Huyền Dương sư. Dựa theo quy định, ngươi phải gọi ta một tiếng...

- Sư huynh!

Tâm cảnh là số không?

dtv-ebook.com

- Sư huynh của phụ thân?

Khương Thần lại nôn ra máu.

Có nhầm hay không? Phụ thân bái sư khi nào?

Hơn nữa, gọi ngươi là sư huynh? Nếu như là sự thật, vậy ta là cái gì?

Sư điệt?

Sắc mặt hắn nhăn nhó, toàn thân từ trong tới ngoài, đều là biểu tình muốn phát điên.

Những người khác cũng vội vã nhìn qua, muốn từ trong sắc mặt của đường chủ, nhìn ra rốt cuộc có phải là sự thật hay không.

- Ngươi là đệ tử thân truyền của Dương sư?

Không để ý tới ánh mắt của mọi người xung quanh, Khương đường chủ sửng sốt, sau đó chợt hiểu ra:

- Thảo nào trẻ tuổi như vậy lại lợi hại như vậy, dễ dàng qua được cửa ải. Hóa ra là học sinh của lão sư học sinh...

Tùy tiện xuất hiện một người, bảo hắn gọi là sư huynh, hắn khẳng định sẽ không tin. Chỉ có điều, nếu như không phải học sinh của Dương sư, người này làm sao có thể biết chuyện mình bái sư?

Lại làm sao có thể có thiên phú lợi hại như vậy?

Tùy tiện thi một chút, lại làm cho toàn bộ Danh Sư Đường gà bay chó sủa. Nếu nói phía sau vị Trương Huyền này không có một vị danh sư lợi hại dạy dỗ, hắn cũng không tin.

Mới gặp được lão sư hôm qua, ngày hôm nay Trương Huyền này lại xông ra. Thời gian cũng đúng. Chắc hắn không phải nói dối.

- Không sai, lão sư nói bởi vì vấn đề tu luyện, thân mắc ngươi bệnh tật, lưu lại cho ta một bộ công pháp, thay mặt truyền cho ngươi. Chỉ cần dựa theo phía trên tu luyện, là có thể giải quyết được tai hoạ ngầm, thậm chí đột phá đến nửa bước Chí Tôn, cũng không phải là vấn đề hóc búa!

Trương Huyền truyền âm.

- Cái gì?

Sắc mặt Khương đường chủ trở nên ửng hồng.

Ngày hôm qua Dương sư mở miệng nói ra vấn đề trên người hắn, hắn vốn tưởng rằng muốn truyền thụ công pháp, cũng sẽ chờ mình làm vài chuyện. Không nghĩ tới trực tiếp để cho vị Trương sư này thay mặt truyền.

- Cẩn thận nghe kỹ!

Ngày hôm qua thông qua Đồ Thư Quán, nhìn ra trong cơ thể đối phương có tai hoạ ngầm, hắn tìm đọc không ít sách, đã tìm được phương pháp giải quyết. Nếu muốn thu được cảm kích, hình thành trang sách màu vàng, cũng không cần lại do dự nữa.

Hắn không giữ lại chút nào, lập tức truyền âm qua.

Một bộ công pháp tu luyện, rất nhanh được hắn nói xong.

Khương đường chủ thân là danh sư nhị tinh đỉnh phong, bộ công pháp này còn chưa có nghe xong, đã biết nó hữu hiệu đối với tai hoạ ngầm của hắn!

Sau khi nghe xong, hắn trực tiếp không ngừng run rẩy.

Có thể dự kiến, chỉ cần thật sự dựa theo bộ công pháp này tu luyện, không chỉ có thể chữa trị tốt bệnh, tu vi khẳng định còn có thể nhanh chóng tăng trưởng. Đột phá gông cùm xiềng xích hắn vẫn tha thiết ước mơ, cũng không phải là không có khả năng!

Đầu gối mềm nhũn, quỳ rạp xuống đất, Khương đường chủ thành khẩn ôm quyền.

- Đa tạ lão sư hậu ban thưởng! Đa tạ sư huynh thay mặt truyền công pháp.

Hai người từ khi nói ra bệnh tật, cơ bản đều truyền âm. Mọi người xung quanh cũng không biết bọn họ nói cái gì.

Tất cả đang cảm thấy kỳ quái, lại thấy Khương đường chủ quỳ rạp xuống đất.

Tất cả mọi người giật nảy mình.

- Khương đường chủ tự nhiên quỳ xuống trước tiểu tử này?

- Không phải quỳ trước hắn, mà là đối với lão sư của hắn... Nói cách khác, vị Trương sư này, thật sự là sư huynh của hắn!

- Vị Dương sư này rốt cuộc là ai? Cấp cao bao nhiêu?

- Ai biết được. Nhưng có thể khiến cho khương sư cam tâm bái sư, sợ rằng không thua kém tam tinh, thậm chí càng cao hơn...

...

Mọi người mỗi một người đều xiết chặt nắm đấm.

Danh sư cao cấp nhất Thiên Vũ vương quốc, chính là Khương đường chủ, nhị tinh đỉnh phong. Đột nhiên xuất hiện người khiến cho hắn cam

tâm bái sư, đổi lại thành ai cũng sẽ kích động không thôi, khó có thể tin được.

- Phụ thân...

Khương Thần khóc.

Vốn tưởng rằng tiểu tử kia chỉ là khoác lác, phụ thân nhất định sẽ đập chết hắn. Kết quả... là sự thật!

Hơn nữa, còn quỳ xuống bái phục?

Không cần chơi như vậy...

Đám người Triệu Nhã càng kích động. Sắc mặt mỗi người đỏ lên.

Trước đó bọn họ còn đang suy nghĩ, lão sư vừa mới tới khiến Bạch Thiềm y sư sợ chạy, Mạc Vũ công chúa ôm quyền. Nếu còn ở lại thời gian dài, có phải đường chủ Danh Sư Đường cũng muốn bái kiến hay không. Kết quả... không ngừng bái kiến, còn quỳ xuống...

Không hổ danh là lão sư, quả nhiên lợi hại!

Mọi người chấn động kinh ngạc dục tiên dục tử. Bên này Trương Huyền lại hưng phấn tới đỏ mắt.

Quả nhiên công sức không phụ lòng người. Trong nháy mắt Khương đường chủ quỳ xuống, trong đầu hắn chấn động, sách màu vàng lại xuất hiện. Lại ra một trang sách màu vàng.

Xem ra trước đó hắn đã suy đoán đúng.

Chỉ có học sinh phát ra cảm kích từ đáy lòng, mới có khả năng hình thành thứ này.

- Có thứ này, mức độ tâm cảnh có thể tăng...

Khóe miệng hắn cong lên, khẽ cười.

Ầm ầm!

Trong đầu hắn chấn động, trong nháy mắt trang sách màu vàng bốc cháy lên. Trương Huyền nhất thời cảm thấy trong đầu giống như là được cái gì đó thêm vào, lấp đầy. Chuyện trước đo không nghĩ ra, trở nên trong suốt rõ ràng, tốc độ tư duy cũng càng thêm nhanh chóng.

- Hóa ra đây chính là tâm cảnh Minh Lý cảnh...

Cảm nhận được rất nhiều chuyện loạn hết cả lên trước đây, giống như kéo tơ bóc kén, có thể thấy được rõ ràng, không cần kiểm tra đo lường, Trương Huyền cũng biết, mức độ tâm cảnh khẳng định tăng lên.

Tâm cảnh Minh Lý cảnh có thể khiến cho người ta dễ dàng hơn tìm được bản chất của sự việc, nắm bắt được điểm yếu hại.

Trước đây cần dùng Thiên Đạo Đồ Thư Quán hắn mới có thể tìm được chỗ thiếu hụt. Dựa theo tâm cảnh nâng cao, cũng biến thành đơn giản. Có thể dễ dàng phát hiện, cũng tìm được phương pháp giải quyết.

- Vốn định ngưng tụ ra trang sách, học tập tri thức...

Hắn lắc đầu.

Ban đầu, hắn dự định ngưng tụ trang sách màu vàng, chuyển hóa tất cả những quyển sách mới thu nhận gần đây thành kiến thức của mình. Hiện tại trang sách màu vàng đã sử dụng, hắn lại không có biện pháp nữa.

Chỉ có điều, không nóng nảy. Lần sau lại nghĩ biện pháp ngưng kết là được.

Bình phục tâm cảnh, thở ra một hơi, Trương Huyền lại nhìn về phía Chúc trưởng lão, mỉm cười:

- Được, tâm cảnh đủ rồi!

- Tâm cảnh đủ? Có ý gì?

Mạc Hoằng Nhất nhìn qua.

Vừa rồi từng đo, tâm cảnh 5.1. Muốn thi hạch danh sư nhị tinh căn bản không đúng quy cách. Sau khi nói chuyện với Khương đường chủ một hồi, hắn quay đầu lại nói đã đủ...

Có ý gì? Ngươi sẽ không phải nói... Lại chỉ một hồi như thế, tâm cảnh đã đạt được 6.0?

Đổi lại thành người khác, nói như vậy, hắn khẳng định ra tay lập tức đánh chết người đó. Nhưng... người này lại không giống.

Đầy điểm là một trăm phân, hắn có thể làm ra 130. Sát hạch cửa thứ nhất, xông vào cửa thứ hai còn có thể tìm ra ba mươi chỗ thiếu hụt, nhắm mắt lại đã đột phá Tông Sư...

Căn bản cũng không thể nào hình dung theo lẽ thường!

- Ngươi... là có ý nói, hiện tại mức độ tâm cảnh... đạt được 6.0?

Khóe miệng chúc trưởng lão cũng giật một cái, đầy nghi ngờ nhìn qua.

- Ta cũng không biết... Chỉ có điều, ta cảm thấy hắn là đủ. Có thể tìm một Văn Lý Thạch, thử một chút!

Trương Huyền gật đầu.

Trang sách màu vàng, có thể giúp hắn tăng cao mức độ tâm cảnh. Trước đó hắn đã từng trải qua. Nhưng một lần có thể nâng cao bao nhiêu hắn lại không xác định được. Dù sao, ai cũng không thể bảo đảm, trước đó tăng lên 5. 0, có đúng là quy tắc hay không.

Cho nên nói cũng không thể nói hết.

Hắn nói không xác định, mọi người nghe nói như vậy lại cảm thấy bất đắc dĩ.

Không biết?

Hắn là đủ?

Mức độ tâm cảnh của chính bản thân mình, mình cũng không biết... Nói đùa sao?

Lớn như vậy, thiên tài, yêu nghiệt gặp qua không ít. Quỷ dị như thế, khiến người ta chấn động kinh ngạc, vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy được.

- Chỗ của ta có. Cho ngươi!

Cố nén kích động muốn nôn ra máu, Chúc trưởng lão lấy ra một Văn Lý Thạch, đưa tới.

Tiện tay tiếp nhận, hai tay Trương Huyền nắm chặt, tâm cảnh toàn lực vận chuyển.

Oong!

Có tiếng động khẽ vang lên.

- Mau nhìn, bao nhiêu!

- Sẽ không phải thật sự vượt quá 6.0 chứ?

- Ai biết được. Nếu là người khác, khẳng định cảm thấy khoác lác. Nhưng người này, thật sự nhìn không thấu...

...

Nhìn thấy được hắn kiểm tra đo lường, tất cả mọi người đưa mắt tập trung qua, muốn nhìn xem kết quả.

Ngay cả Mạc Hoằng Nhất cũng không nhịn được hít thở dồn dập.

Vù!

Trong lòng Trương Huyền cũng đầy hi vọng, mở bàn tay ra, cúi đầu nhìn lại. Thiếu chút nữa thì hắn cầm mở bàn tay ra trong tay ném ra.

- Đây... là tình huống gì?

Chỉ thấy Văn Lý Thạch trong suốt lấp lánh, biến thành màu xanh xám, mất đi ánh sáng rực rỡ, phía trên lại không có chữ số xuất hiện.

Không có chữ số?

Trước đó thời điểm không dùng trang sách màu vàng, mức độ tâm cảnh cũng có chừng 0. 1. Hiện tại một điểm cũng không hiện. Thậm chí ngay cả một số 0 cũng không có. Làm cái gì vậy?

- Lẽ nào...

Trong lòng có chút hồi hộp, khóe miệng Trương Huyền giật một cái.

Hắn không biết là trang sách màu vàng có thể tăng mức độ tâm cảnh, cũng có thể trung hòa!

Thật vất vả đạt tới 5.1, kết quả trực tiếp tiêu trừ?

Nếu thực sự như vậy, đúng là đồ phá hoại...

Vừa khoe khoang khoác lác, lại làm ra chuyện này... Có thể bị mọi người trước mắt đánh chết hay không?

- Không có chữ số?

- Còn tưởng rằng thật sự đột phá 6.0, xem ra là phô trương thanh thế!

- Đúng vậy, làm gì có được vừa đo được 5.1, không được nửa canh giờ lại đạt được 6.0?

...

Không chỉ Trương Huyền sửng sốt, mọi người xung quanh, mỗi một cũng không thể hiểu nổi.

Ngươi không phải vừa nói có thể sát hạch sao? Thế nào vừa kiểm tra... Ngay cả một điểm cũng không có?

- Giả vờ giả vịt, còn tưởng rằng thật sự có thể đột phá 6.0...

- Xem ra suy nghĩ quá nhiều. Mức độ tâm cảnh cần phải thong thả tu luyện, làm sao có thể nói đột phá là đột phá?

Trong đám người vang lên âm thanh.

Tông Sư đột phá, có thể nói ngươi tích lũy đủ. Mức độ tâm cảnh lại không giống vậy. Trước đó mới kiểm tra ra 5.1. Một lát nữa đã nói có khả năng đạt được 6.0. Đùa gì thế.

- Nếu không có chữ số, cũng lại cho thấy, vẫn chưa đạt được 6.0. Ngươi còn chưa đủ tư cách sát hạch. Chúc trưởng lão, không cần chậm trễ thời gian nữa, chúng ta bắt đầu đi!

Thấy không xuất hiện 6.0, Mạc Hoằng Nhất thở phào nhẹ nhõm, lại khôi phục sự tự tin.

Cho ngươi giả vờ!

Hừ, lần này thất bại rồi!

Tâm cảnh không đạt được, sẽ không có tư cách sát hạch. Nếu muốn đuổi kịp ta... Lại chờ một khoảng thời gian đi!

- Ừ...

Liếc mắt thoáng nhìn Văn Lý Thạch trong tay Trương Huyền, vẫn chưa hiện ra chữ số, Chúc trưởng lão lắc đầu. Hắn đang muốn nói chuyện, chỉ thấy Khương đường chủ ở phía đối diện, thần sắc ngưng trọng đi tới.

- Tạm thời không vội!

- Thế nào?

Lần đầu tiên nhìn thấy được biểu tình của đường chủ như vậy, Chúc trưởng lão đầy nghi ngờ. Những người khác cũng không kìm lòng được quay đầu lại.

Khương đường chủ cũng không trả lời, mà đi tới trước mặt Trương Huyền, tiện tay cầm Văn Lý Thạch trong lòng bàn tay hắn lên. Năm ngón tay vừa chạm vào.

Răng rắc!

Một tiếng động vang lên. Văn Lý Thạch vỡ thành bụi phấn.

- Cái này...

Tất cả mọi người đều sửng sốt.

Văn Lý Thạch giống như ngọc thạch, vô cùng cứng rắn. Ngón tay Khương đường chủ căn bản không dùng lực, làm sao có thể vỡ nát?

- Quả nhiên là như thế...

Giống như xác nhận cái gì, Khương đường chủ gật đầu, trong mắt lóe lên một luồng ánh sáng.

- Đường chủ, rốt cuộc có chuyện gì xảy ra?

Chúc trưởng lão nhìn qua, những người khác cũng lộ ra biểu tình nghi ngờ.

- Chỉ cần là tâm cảnh Minh Lý cảnh, vận chuyển tâm cảnh, cầm Văn Lý Thạch, khẳng định sẽ xuất hiện chữ số. Trương sư trước đó khảo nghiệm qua, các ngươi cũng thấy, đạt tới 5.1. Hiện tại kiểm tra lại không có thành tích, chẳng lẽ không cảm thấy kỳ quái sao?

Khương đường chủ nói.

Mọi người gật đầu.

Đúng là như thế, chỉ cần là tâm cảnh Minh Lý cảnh, chắc hẳn là đều sẽ xuất hiện con số. Thế nào lại không có gì cả?

- Văn Lý Thạch không xuất hiện chữ số, có hai khả năng. Đầu tiên, không phải tâm cảnh Minh Lý cảnh. Thứ hai... Mức độ tâm cảnh vượt qua phạm vi Văn Lý Thạch có thể thừa nhận. Cho nên... Không phải là không muốn biểu hiện, mà là... biểu hiện không được!

Khương đường chủ chậm rãi nói.

- Vượt quá phạm vi chịu đựng?

Đồng tử của mọi người đồng thời co lại.

Tâm cảnh 10.1!

dtv-ebook.com

- Chúng ta sử dụng Văn Lý Thạch, là Văn Lý Thạch hạ phẩm, chỉ có thể kiểm tra đo lường tâm cảnh dưới 9.0. Nói cách khác, chỉ có thể kiểm tra mức độ dưới danh sư tam tinh. Một khi vượt quá... sẽ không chịu nổi, biến thành phế phẩm.

Khương đường chủ gật đầu, chỉ về phía bột phấn trên mặt đất, mở miệng giải thích:

- Bằng không, Văn Lý Thạch bình thường vô cùng cứng rắn, không vượt quá phạm vi chịu đựng, phá hủy hoa văn trong đó, làm sao có thể vừa đụng lại vỡ?

- Vừa nói như vậy, thật ra có khả năng!

Mọi người lại sửng sốt.

Văn Lý Thạch giống như ngọc thạch, phẩm chất cứng rắn. Cho dù sử dụng trường kiếm cứng rắn chém xuống, cũng rất khó phá hủy. Vừa đụng lại biến thành bụi phấn, quả thật có chút quỷ dị.

- Đường chủ là có ý nói... giá trị mức độ tâm cảnh của Trương sư, có khả năng vượt qua... 9.0?

Hiểu ý của đối phương, môi Chúc trưởng lão khô lại, âm thanh có chút run rẩy.

Khái niệm 9.0 là thế nào?

Danh sư tam tinh tiêu chuẩn! Một người chưa đủ hai mươi tuổi, đạt được loại tiêu chuẩn này?

Nghe nói như thế, mọi người xung quanh cũng hiểu được. Mỗi một người đều trợn mắt há hốc mồm.

Trời ạ, vừa kiểm tra 5.0, vốn tưởng rằng đột phá 6. 0 là trâu bò, không còn biết trời trăng gì nữa. Nghe ý của Khương đường chủ, còn không dừng lại ở đây...

- Muốn xác định có đúng hay không, cũng rất đơn giản. Chỗ của ta có một Văn Lý Thạch trung phẩm. Thử một chút, là có thể biết thành tích!

Sắc mặt Khương đường chủ nghiêm trọng, cổ tay lật một cái, một viên ngọc thạch xuất hiện.

Cái Văn Lý Thạch này rất rõ ràng khác với cái đã sử dụng trước đó, càng chói mắt hơn. Hoa văn phía ngoài cũng càng dày đặc. Người tu vi thấp chỉ xem một chút, sẽ cảm thấy đầu óc choáng váng, không chịu nổi.

Văn Lý Thạch trung phẩm! Mỗi một cái đều là vô giá.

Danh Sư Đường trong toàn bộ Thiên Vũ vương quốc, cũng chỉ có một cái.

- Trương sư huynh, vẫn làm phiền ngươi thử lại một chút!

Hắn đưa Văn Lý Thạch tới.

Nghe được công pháp, đã xác nhận vị Trương Huyền này nhất định là học sinh của Dương sư, hắn lập tức cũng sửa lại cách xưng hô, đổi thành sư huynh.

Đổi lại thành người khác, đường chủ Danh Sư Đường lại là nhân vật siêu cường ngay cả quốc vương cũng có thể không để ý tới, lại xưng hô một người còn nhỏ hơn cả con trai mình là sư huynh, tất nhiên sẽ xấu hổ.

Nhưng chính mắt thấy sự đáng sợ của "Dương sư", hơn nữa trong danh sư cũng có cách nói "tuổi không lớn nhỏ, người thành đạt là sư”. Tiếng thứ nhất gọi ra, phía sau cũng sẽ không cảm thấy mất tự nhiên nữa.

- Ừ!

Trương Huyền lên tiếng, tiếp nhận Văn Lý Thạch. Lòng bàn tay hợp lại, tinh thần thoáng động, tâm cảnh lại vận chuyển ra.

Oong!

Lại tiếng động khẽ vang lên. Hắn cúi đầu nhìn lại.

Không giống với vừa rồi không có chữ số, một tia sáng chói mắt từ trong Văn Lý Thạch trung phẩm bắn ra, chiếu khắp nơi sặc sỡ loá mắt. Một hàng con số chậm rãi nổi lên ở phía trên.

Nhìn thấy rõ ràng con số phía trên, tất cả mọi người đều ngây người, lập tức bùng nổ.

- Mười, mười... mười giờ phẩy một?

- Mức độ tâm cảnh của hắn, là... 10.1?

Vốn tưởng rằng đối phương là đang khoác lác, mức độ tâm cảnh là 0. Kết quả... đạt tới 10.1!

Tâm cảnh 3.0 sát hạch danh sư nhất tinh. 6.0 sát hạch nhị tinh. 10.1... cho dù sát hạch tam tinh cũng đủ!

- Không phải mới vừa rồi... 5.1 sao? Thế nào...

Lần này Mạc Hoằng Nhất thật sự muốn khóc.

Hắn cảm thấy đối phương là đặc biệt tới đánh vào mặt mình.

Phá đi tất cả kỷ lục hắn lưu lại không nói. Quan trọng hơn chính là, vừa nghi vấn chức nghiệp không đủ, hắn liền lấy ra huy hiệu. Vừa nói người ta không đạt được Tông Sư, lại ở ngay tại chỗ đột phá. Mấu chốt nhất chính là... vừa nói mức độ tâm cảnh của hắn không đủ, hắn không chỉ đạt tới 6.0, còn thoáng một chút ngay cả tư cách sát hạch danh sư tam tinh cũng đủ.

Vẫn có thể chơi đùa được nữa hay không?

Nếu có một khe nứt, hắn tuyệt đối sẽ lập tức chui vào, lại cũng không muốn sống nữa.

Lục Tầm ở một bên cũng cảm thấy cổ họng thoáng ngọt, thiếu chút nữa một ngụm máu tươi phun ra.

Hắn đột phá tâm như mặt nước phẳng lặng, mức độ đạt được 1. 8, đã thật hưng phấn cảm thấy không ngủ được, tự cho mình chính là thiên tài siêu cấp, trời đất bao la có thể tùy ý ngao du. Nhìn thấy được tâm cảnh của Trương lão sư, hắn mới biết được... hắn cái gì cũng không phải.

Quay đầu nhìn lại, hắn không nhịn được lắc đầu, đầy thông cảm với Mạc Hoằng Nhất.

Vị này đường đường là đệ nhất thiên tài, bị đả kích... cuộc sống cũng sắp không thể tự gánh vác.

Trương lão sư, ngươi cũng đủ rồi!

Ngay cả loại nhân vật lợi hại giống như Mạc Hoằng Nhất này, cũng bị đả kích thành như vậy. Hắn biết khoảng cách chênh lệch mình và vị Trương lão sư này dường như đã lớn hơn, không cần thiết để so sánh bất kỳ thứ gì nữa.

- Đến 10.1?

Mọi người phát điên. Trương Huyền cũng sững sờ, lập tức gật đầu.

Xem ra trang sách màu vàng vẫn chưa trung hòa mức độ trướcđó, vẫn trước sau cho lực như một, khiến mình lại tăng 5. 0 vạch.

-...

Ban đầu, mọi người cũng rất phiền muộn. Nhìn thấy vẻ mặt hắn ngây ngô, tới lúc này mới hiểu rõ, mọi người lại muốn nôn ra máu.

Mức độ tâm cảnh đạt được cảnh giới gì, bản thân mình còn không tự biết... ngươi tốt hơn một chút có được hay không?

- Trương sư, mức độ tâm cảnh rất khó nâng cao. Ngươi đây là...

Kìm chế sự chấn động trong lòng, Chúc trưởng lão thật sự không nhịn được, hỏi.

Mức độ tâm cảnh giống như tuổi, cho dù có biện pháp tu luyện tốt, cũng chỉ có thể làm từng bước, theo thời gian miệt mài, tăng lên từng chút một.

Thoáng cái từ 5.1, đạt được 10.1, khó tránh khỏi tăng cũng quá nhanh đi!

Hơn nữa, tâm cảnh tăng bao nhiêu, chính mình cũng không biết...

Ngươi lại chỉ hồ đồ một chút sao?

Nghe được câu hỏi, những người khác cũng đều nhìn qua, muốn biết có chuyện gì xảy ra.

- Cái này...

Trương Huyền có chút do dự, mặt lộ vẻ khổ sở, một lát sau, nói:

- Mà thôi, nếu như không nói, nói vậy các ngươi cũng sẽ không cam lòng. Mức độ tâm cảnh của ta, cụ thể là bao nhiêu, ta thực sự không biết. Bởi vì thời điểm trước khi đột phá, tâm như mặt nước phẳng lặng đã bị lão sư phong ấn lại, đồng thời đặc biệt căn dặn, chỉ có khi thực lực đạt được mới có khả năng giải ra ra... Vừa rồi sở dĩ tăng nhiều như vậy, chắc là vừa đột phá Tông Sư, khôi phục lại một ít!

Trang sách màu vàng, Thiên Đạo Đồ Thư Quán, hắn không có khả năng nói ra. Về phần lí do thoái thác, trước đó hắn đã nghĩ xong, giao cho lão sư không sờ tới kia là được.

- Phong ấn lại tâm cảnh? Còn có cách nói này?

- Tâm cảnh phải mạnh tới mức nào, mới muốn ra tay phong tỏa?

Mọi người ồ lên.

Phong ấn lại mức độ tâm cảnh, bọn họ chưa từng nghe qua. Nhưng nếu như không phải như vậy, thật sự không có cách nào giải thích được, tại sao mức độ tâm cảnh lại thoáng cái tăng mạnh 5.0!

Bọn họ chấn động đồng thời cũng nhìn qua giống nhìn quái vật.

Rốt cuộc tâm cảnh cao bao nhiêu, mới cần phải phong ấn?

Vị lão sư kia của hắn lại là danh sư mấy sao mới có thể làm được điểm ấy?

Trước đó, còn có người cảm thấy hắn có phải có phương pháp lợi hại nào đó để đột phá tâm cảnh hay không. Khi nghe được, lúc này mới biết, tâm cảnh của người ta cường đại là trời sinh, không cách nào sánh được.

- Có vài người xác thực trời sinh tâm cảnh cường đại. Có người nói trước đây Thiên Nhân Khổng sư, chính là tâm cảnh tiên thiên nhập thánh, có thể so với danh sư cửu tinh, vừa sinh ra lại vô cùng bất phầm. Cuối cùng ngài có khả năng đi tới thế giới đỉnh phong, khiến người ta bái phục!

Khương đường chủ mở miệng.

- Tâm cảnh tiên thiên nhập thánh? Có thể so với danh sư cửu tinh?

Mọi người lại bị dọa cho giật mình.

Tuy rằng không biết tiêu chuẩn cụ thể của danh sư cửu tinh, nhưng dựa theo 3.0 một cấp, cũng phải đạt đến ngoài 27.0 mới được.

Trời sinh lại có mức độ tâm cảnh đạt đến 27?

- Không chỉ Khổng sư, Danh Sư Đường trong Hiên Viên vương quốc phong hào, cũng có một vị thiên tài, mười bảy tuổi bước vào cảnh giới tâm phẳng lặng như mặt nước. Lần đầu tiên kiểm tra, lại có mức độ tâm

cảnh 9.3, khiến người ta cảm thấy khủng khiếp, đủ để sát hạch danh sư tam tinh.

Thân là đường chủ, biết rất nhiều bí mật, Khương Thư tiếp tục nói:

- Loại thiên tài siêu cấp này, tuy rằng rất hiếm có, lại đã từng có tiền lệ! Chỉ có điều, tâm cảnh rất cao, tu vi không theo kịp, rất dễ dàng xuất hiện độ chênh lệch, cuối cùng dẫn đến biến số không thể phát hiện. Có khả năng lão sư cũng xét thấy điều này, mới phong ấn mức độ tâm cảnh của ngươi.

Nói đến đây, hắn nhìn về phía Trương Huyền, trong mắt đầy vẻ hâm mộ.

Thảo nào loại nhân vật lợi hại như Dương sư này, thu hắn làm học sinh. Trời sinh lại nắm giữ loại mức độ tâm cảnh này, tuyệt đối là một danh sư kỳ tài ngàn dặm mới tìm được. Chỉ cần không ngã xuống, thành tựu tuyệt đối không ở dưới danh sư tứ tinh.

- Thì ra là thế...

- Cũng đúng. Tâm cảnh khó có thể nâng cao. Bình thường tu luyện mấy chục năm, đều nâng cao không phẩy mấy, một phẩy mấy. Nếu như đều giống chúng ta, khởi điểm thấp như vậy, lại làm sao có thể xuất hiện danh sư lục tinh, danh sư thất tinh? Thậm chí càng cao?

- Đúng vậy, trời đất bao la, cường giả vô số. Thiên Vũ vương quốc tuy rằng được tính là lớn nhất ở trong mười ba vương quốc xung quanh, nhưng so với cường quốc chân chính, vẫn chỉ là góc biên hẻo lánh.

...

Nghe xong Khương đường chủ giải thích, mọi người lúc này mới hiểu được.

Trời đất bao la, cường giả vô số, rất nhiều chuyện theo bọn họ, hoàn toàn không có lý do, trên thực tế chỉ là kiến thức ít mà thôi.

Trương Huyền cũng không nghĩ tới, còn có mức độ tâm cảnh trời sinh lại cường đại như vậy. Hắn có chút kinh ngạc.

Chỉ có điều, nếu Khương đường chủ đã thay hắn giải thích, hắn cũng lại lười tìm lý do. Hắn nhìn về phía Mạc Hoằng Nhất trước mắt.

- Chức nghiệp, tu vi, tâm cảnh đều đạt tới... Mạc sư, sát hạch danh sư nhị tinh, còn có yêu cầu gì? Nếu không... cùng nhau làm. Cũng tiện cùng nhau chuẩn bị một chút!

- Không...

Mạc Hoằng Nhất chỉ cảm thấy trên mặt nóng hừng hực, thân thể run lên, mặt giống như trái mướp đắng.

Ban đầu, hắn muốn ngăn cản đối phương sát hạch, để một tiếng cất lên khiến người ta kinh ngạc. Kết quả... kinh người không có làm được, ngược lại biến thành mất mặt.

- Không. Vậy... ta có thể sát hạch danh sư nhị tinh?

Ánh mắt Trương Huyền nhất thời sáng lên.

- Có thể...

Mạc Hoằng Nhất đè nén kích động muốn nôn ra máu.

Sớm biết rằng người này biến thái như vậy, không có việc gì lại gây với hắn làm gì. Kết quả lúc này lại hay rồi. Danh tiếng thiên tài xuống dốc. Ở trong mắt người khác biến thành không biết lượng sức...

- Nếu điều kiện phù hợp, vậy hai vị bắt đầu sát hạch!

Rất sợ Trương Huyền tiếp tục hỏi tiếp, Mạc Hoằng Nhất sẽ lập tức buồn bực nhảy lầu, Chúc trưởng lão cắt ngang sự xấu hổ.

- Sát hạch danh sư nhị tinh, cũng có năm cửa ải. Trong đó phòng trợ giúp tu luyện, điện khôi lỗi, biển công pháp, đường không sai gần như tương

đồng, chỉ là độ khó tăng lên. Ví dụ như, phòng trợ giúp tu luyện vẫn sát hạch luyện đan, sẽ chỉ điểm chế luyện đan dược nhị phẩm. Thi họa sư, cũng sẽ chỉ điểm làm ra bức tranh tứ cảnh!

- Bốn cửa ải này tương đồng. Chỉ có cửa thứ nhất phòng tín nhiệm, hoàn toàn khác!

- Cửa thứ nhất phòng tín nhiệm, yêu cầu kiểm tra đo lường độ tín nhiệm của học sinh. Người học sinh này, có thể dạy mấy năm, có thể không hạn chế tuổi tác. Không ít người có thể đầu cơ trục lợi, liền dẫn theo học sinh từ nhỏ, tất nhiên mức độ thân thiện với hắn cao... Nhưng sát hạch nhị tinh sẽ không dễ dàng như vậy.

- Sát hạch nhị tinh, sẽ để người sát hạch hiện tại thu học sinh. Cho mười ngày. Trong khoảng thời gian này, độ tín nhiệm không cần vượt quá năm mươi, đạt được bốn mươi xem như thông qua.

Chúc trưởng lão nói ra quy định sát hạch danh sư nhị tinh.

Quyển thứ năm: Hắn là lão sư của ta

Sát hạch phòng tín nhiệm chân chính

dtv-ebook.com

- Hiện tại thu học sinh?

- Dạy dỗ mười ngày, để độ tín nhiệm đạt được bốn mươi?

Mạc Hoằng Nhất nhướng mày.

Độ tín nhiệm bốn mươi nghe đơn giản hơn so với sát hạch nhất tinh, trên thực tế độ khó gia tăng không chỉ gấp đôi.

Trước đó độ tín nhiệm năm mươi, không ít người dạy dỗ học sinh chí ít ba năm trở lên, hơn nữa từ nhỏ đã bắt đầu chỉ điểm, mức độ tín nhiệm lại càng được thành lập.

Thu học sinh từ khi biết đến khi sát hạch, chỉ có mười ngày, đã muốn khiến cho hắn có độ tín nhiệm đạt được bốn mươi, khó khăn to lớn, khiến cho người ta khó có thể tưởng tượng được.

- Cửa sát hạch phòng tín nhiệm này, có thể đặt ở sau cùng. Hiện tại các ngươi có thể sát hạch bốn cửa ải còn lại!

Giới thiệu xong quy tắc, Chúc trưởng lão nhìn về phía hai người Trương Huyền, Mạc Hoằng Nhất.

- Được!

Trương Huyền gật đầu, nhấc chân lại muốn đi vào. Hắn mới đi hai bước đã bị Chúc trưởng lão gọi lại.

- Trương sư, ngươi tạm thời không vội...

Trương Huyền nghi ngờ nhìn qua.

- Ách... là như vậy, ngươi có thể thi sau Mạc sư hay không? Ta sợ... sau khi ngươi đi, khôi lỗi xuất hiện chuyện ngoài ý muốn. Như vậy... Mạc sư lại không có cách nào sát hạch!

Chúc trưởng lão có chút xấu hổ.

Cửa thứ nhất của Danh Sư Đường, sau khi người này thi qua, khôi lỗi ở các cửa ải đều hỏng. Lần sau còn không biết bao lâu mới có thể để cho người ta sát hạch,.

Chúc trưởng lão đã có chút sợ hãi. Hắn rất sợ cửa thứ hai qua đi cũng một mảnh hỗn độn.

Nếu thật sự như vậy, Mạc Hoằng Nhất cũng không cần thi nữa.

- Ách... Được rồi!

Trương Huyền đầy xấu hổ.

Không nghĩ tới lại sát hạch một lần, lưu lại cho người ta một ấn tượng xấu như vậy.

Đương nhiên, nếu như để cho hắn biết, trong lòng mọi người, hắn sát hạch danh sư, so với đập bãi, phá quán, quả thực giống nhau, hắn tuyệt đối sẽ càng bất đắc dĩ.

Mạc Hoằng Nhất không hổ danh là thiên tài siêu cấp của Thiên Vũ vương quốc, luân phiên sát hạch, một lúc lâu sau, đi ra, bốn cửa ải đều đã thông qua.

Trên thành tích mặc dù không có nghịch thiên giống như Trương Huyền, nhưng cũng phá vỡ không ít kỷ lục trước đây.

Đến lượt Trương Huyền bắt đầu sát hạch.

Lại là một trận gà bay chó sủa. Tất cả cửa ải đều gần như tàn phế, lúc này hắn mới đi ra.

Nhìn thấy được Danh Sư Đường hoàn toàn tê liệt, đám người Khương đường chủ, Chúc trưởng lão, Ngô sư nước mắt chảy ào ào... Tuy rằng Danh Sư Đường có thể tự động tu bổ, nhưng cũng cần rất nhiều tài chính, nguyên liệu tập trung vào. Khôi lỗi nhất tinh, nhị tinh đều bị tổn thương, còn không biết phải tiêu tốn bao nhiêu tiền, mới có khả năng hoàn hảo giống như lúc ban đầu.

- Thông qua bốn cửa ải này, còn có cửa ải cuối cùng sát hạch phòng tín nhiệm. Cho các ngươi mười ngày, thu một hoặc nhiều học sinh. Chỉ cần khiến cho độ tín nhiệm của hắn vượt quá bốn mươi là được!

Hai người đều thông qua tất cả, Chúc trưởng lão nói ra hạng mục cuối cùng.

- Thu một đệ tử là được?

Trương Huyền nhìn qua.

- Không sai!

Chúc trưởng lão vuốt râu.

- Mười ngày...

Trương Huyền suy tư một chút:

- Hiện tại ta thu một người... được chưa?

Mười ngày sát hạch danh sư nhị tinh, thật sự quá chậm. Không được, lại ở hiện trường thu một người, nói vậy khiến cho độ tín nhiệm của hắn vượt quá bốn mươi, cũng không khó.

- Đừng vội. Thu học sinh còn có yêu cầu!

Chúc trưởng lão lắc đầu, ngay sau đó nhìn quanh một vòng:

- Sát hạch danh sư nhị tinh, còn có nhiệm vụ cần Trương sư, Mạc sư đi làm. Có thể phải rời khỏi Thiên Vũ vương thành, trong khoảng thời gian ngắn không thể trở về. Mời các vị trở về đi. Yên tâm, nhiệm vụ này không dính dáng tới nguy hiểm, an toàn vô cùng. Chỉ có điều trong khoảng thời gian ngắn, không có cách nào liên hệ cùng các ngươi mà thôi!

- Còn có nhiệm vụ?

- Phải rời khỏi vương thành? Thế nào trước đây chưa từng nghe qua?

- Chỉ cần không nguy hiểm là được!

Không nghĩ tới sát hạch danh sư nhị tinh phức tạp như vậy, còn có nhiệm vụ rời khỏi vương thành, tất cả mọi người xung quanh đều sửng sốt. Bọn họ còn muốn hỏi rõ ràng. Nhưng nhìn thấy Chúc trưởng lão không muốn nhiều lời, lại hạ lệnh đuổi khách, bọn họ không thể làm gì khác hơn là lắc đầu, lui ra ngoài.

Đám người Triệu Nhã cũng liếc mắt nhìn Trương Huyền, sau đó đi ra khỏi đại sảnh. Rất nhanh trong đại sảnh chỉ còn lại có Trương Huyền, Mạc Hoằng Nhất cùng với ba vị danh sư nhị tinh Khương đường chủ.

- Được rồi, Chúc trưởng lão khác thừa nước đục thả câu nữa, nói đi!

Khương đường chủ khoát tay.

- Ừ!

Chúc trưởng lão gật đầu, nhìn về phía hai người Trương Huyền:

- Mới vừa rồi nói cùng mọi người, các ngươi phải có nhiệm vụ ra khỏi thành là giả. Mục đích là để phối hợp các ngươi hoàn thành sát hạch phòng tín nhiệm, đề phòng xảy ra phiền toái không cần thiết!

Trương Huyền và Mạc Hoằng Nhất nhìn nhau, đều có chút không hiểu nổi.

- Sát hạch phòng tín nhiệm, giống như ta mới vừa nói, trong vòng mười ngày, khiến cho học sinh mới thu nhận, độ tín nhiệm đạt được bốn mươi. Chỉ có điều, các ngươi không thể lấy thân phận bây giờ thu đồ đệ. Bằng không, khẳng định sẽ có không ít người nguyện ý bái làm học trò, độ tín nhiệm cũng rất dễ dàng đạt được!

Chúc trưởng lão nói.

- Cái này...

Hai người gật đầu.

Mặc dù không muốn thừa nhận, nhưng đây cũng là sự thật.

Hai người qua hết bốn cửa ải, cơ bản chẳng khác nào trói chặt ở trên chiếc ghết danh sư nhị tinh. Lúc này muốn thu học sinh, khẳng định có vô số người chen chúc đến, muốn cho một hai người đạt độ tín nhiệm đến bốn mươi, thật sự quá đơn giản.

- Không thể lấy thân phận bây giờ, vậy...

Mạc Hoằng Nhất đối với quy định sát hạch danh sư nhị tinh này hình như cũng biết không biết rõ ràng, nghi ngờ nhìn qua.

- Danh Sư Đường sẽ cho hai người các ngươi thân phận mới, cũng sẽ giúp các ngươi thay đổi dáng vẻ một chút, đưa đến Thiên Vũ học viện làm một lão sư bình thường. Trong vòng mười ngày, dựa vào thân phận mới, tuyển chọn, nhận học sinh, khiến cho độ tín nhiệm của hắn đạt được 40 xem như thông qua. Trong lúc ở chỗ này, không thể cho thấy thân phận, không thể liên hệ với bất kỳ người nào. Bằng không... sát hạch thất bại!

Chúc trưởng lão thần thái nghiêm túc.

- Giấu diếm thân phận, đi làm lão sư bình thường?

- Không thể cho thấy thân phận, không thể liên hệ với bất kỳ kẻ nào?

Trương Huyền, Mạc Hoằng Nhất đều sửng sốt.

Hiển nhiên, bọn họ đều không nghĩ tới cửa sát hạch danh sư nhị tinh này lại quỷ dị như vậy.

Chỉ có điều, suy nghĩ kỹ một chút, cũng có thể hiểu được.

Nắm giữ thân phận danh sư, bản thân có thể khiến cho độ tín nhiệm của người ta tăng lên. Nếu như quả thật lấy dáng vẻ của chính mình đi thu nhận học sinh, sợ rằng không bao lâu, có thể khiến cho người ta khăng khăng một mực.

Nhất là Mạc Hoằng Nhất, thân là đệ nhất thiên tài của vương quốc, người hâm mộ khẳng định rất nhiều. Chỉ cần tìm tới mấy người có độ tín nhiệm đạt được bốn mươi còn không phải là dễ dàng như trở bàn tay?

Một khi không cần thân phận, đổi lại thành một người khác, lại không giống.

Tất cả làm lại từ đầu. Nếu như vậy cũng có thể làm cho độ tín nhiệm của học sinh trong khoảng thời gian ngắn đạt được 40, mới chính thức có thể thể hiện ra năng lực dạy học, không xấu hổ với danh hiệu danh sư nhị tinh.

- Vừa rồi ta cố ý nói với mọi người, các ngươi phải ra ngoài làm nhiệm vụ, như vậy cho dù học viện xuất hiện thêm hai vị lão sư, cũng sẽ không có người nào nghi ngờ!

Chúc trưởng lão cười giải thích.

Hai người hiểu được.

Có hắn làm nền, chắc hắn không bao lâu, người trong toàn bộ vương thành đều biết bọn họ phải ra thành hoàn thành nhiệm vụ. Như vậy cho dù bọn họ lẩn vào Thiên Vũ học viện, cũng sẽ không gây ra sóng gió lớn.

Không ai nghi ngờ, thân phận trước đây tự nhiên cũng không dùng tới nữa.

Tất cả làm lại từ đầu.

- Được rồi, thân phận của hai người các ngươi, Danh Sư Đường đã sớm chuẩn bị thỏa đáng, có thể trải qua bất kỳ đợt thẩm tra nào. Buổi sáng ngày mai, bởi vì mấy vị lão sư rời khỏi, Thiên Vũ học viện vừa lúc sẽ công khai thông báo tuyển dụng lão sư, bổ sung máu mới. Các ngươi qua nhận lời mời... Nói trước một câu, lão sư của học viện, bao gồm viện trưởng, cũng không biết thân phận của hai người các ngươi. Tất cả chỉ có thể dựa vào chính mình. Mười ngày sau, dẫn theo học sinh mới thu nhận về tới đây. Chỉ cần độ tín nhiệm thông qua, xem như sát hạch thành công, có thể trực tiếp phát huy hiệu danh sư nhị tinh, ngay cả hội vấn đáp đều không cần trải qua!

Chúc trưởng lão nói xong, truyền lại hai bộ sách.

Tiếp nhận một quyển trong đó, Trương Huyền mở ra nhìn.

- Liễu Trình, sát hạch thành công giáo sư bình thường ở nghiệp đoàn giáo sư Tuyền Hải Thành của Thiên Vũ vương quốc, hai mươi bốn tuổi, tu vi Thông Huyền cảnh sơ kỳ, từng dạy thay một năm ở Tuyền Hải học viện...

Phía trên ghi lại là nhân vật hắn phải ngụy trang, cuộc đời từ khi sinh ra đến bây giờ, gần như bao dung tất cả ở bên trong. Không tính là thiên tài, cũng không tính là quá yếu, miễn cưỡng thành lão sư. Trên người không có quá nhiều hào quang, tất nhiên cũng không có quá nhiều sơ hở.

Rất nhanh hắn đã lật xem xong quyển sách. Tất cả mọi thứ về thân phận này, hắn đã ghi nhớ ở trong lòng.

Không thể không nói, Danh Sư Đường chuẩn bị vẫn rất chu toàn. Vị Liễu Trình này thật sự tồn tại. Cho dù điều tra tỉ mỉ, cũng có thể điều tra

ra. Chỉ có điều, vị Liễu lão sư này hiện tại đi chỗ nào, cũng không ai biết được.

Chắc là cùng nghiệp đoàn giáo sư ký kết hiệp nghị nào đó, vì phối hợp sát hạch đã cố ý ẩn nấp.

Hắn quay đầu lại nhìn về phía Mạc Hoằng Nhất, chỉ thấy hắn cũng vừa xem sách xong. Nói vậy phía trên cũng viết thân phận, cuộc đời hắn phải ngụy trang.

- Được, đây là mặt nạ da người của Danh Sư Đường, các ngươi mang vào, sẽ biến thành phải người phải ngụy trang kia. Sát hạch bắt đầu tính thời gian từ ngày mai. Trong vòng mười ngày phải dẫn học sinh tới kiểm tra, bằng không, cũng coi như là thất bại!

Chúc trưởng lão lại đưa qua hai chiếc mặt nạ da người.

Trương Huyền tiếp nhận, đặt ở trên mặt. Hắn lập tức cảm thấy nhẹ nhàng khoan khoái một hồi. Mặt nạ trong nháy mắt dung tiến vào da, sờ không tới nhìn cũng không thấy.

Hắn không nhìn thấy dáng vẻ của mình bây giờ. Chỉ có điều khi nhìn về phía Mạc Hoằng Nhất, hắn lập tức phát hiện, người này đã hoàn toàn khác hắn so với trước, giống như là thay đổi một người khác. Thậm chí ngay cả khí tức trước đó, cũng không cảm thấy được.

Không hổ danh là đồ của Danh Sư Đường, quả nhiên lợi hại!

- Ngày hôm nay còn có thời gian cả đêm để chuẩn bị. Có chuyện gì cần giao phó, sớm thông báo một chút. Chỉ có điều, không thể nói cho bất kỳ người nào biết các ngươi đi chỗ nào, ngụy trang thành người nào!

Căn dặn xong tất cả, cuối cùng Chúc trưởng lão nói.

Hai người gật đầu.

Nếu là sát hạch danh sư nhị tinh cửa ải, tất nhiên bọn họ không hy vọng bởi vì những nguyên nhân khác do đó dẫn đến bị bỏ quyền.

Đối với loại sát hạch này, Trương Huyền cũng không phản đối, trái lại nóng lòng muốn thử.

Vừa vặn hắn muốn đi tới Thiên Vũ học viện thu mấy học sinh, nghĩ biện pháp thu được sự cảm kích, tạo thành trang sách màu vàng. Sát hạch này, coi như là hắn thỏa mãn tâm nguyện.

- Chúc trưởng lão, ta muốn xem thử sách liên quan tới danh sư, không biết ở chỗ nào, hiện tại có thể đi hay không?

Trước khi đi Thiên Vũ học viện, hắn muốn xem kho sách của Danh Sư Đường, thuận tiện tìm xem tin tức liên quan tới Thiên Nhân Khổng sư, cùng với bí tịch võ giả Tông Sư cảnh bát trọng.

Ở Hồng Liên thành, hắn đã thu thập không ít bí tịch Tông Sư cảnh. Hiện tại hắn còn đột phá đến cảnh giới này. Chỉ cần tìm mấy trăm quyển, có thể hình thành công pháp thiên đạo, thuận lợi tu luyện.

Dù sao có thời gian mười ngày, chỉ cần sớm tìm được đủ bí tịch, có thể tranh thủ trong khoảng thời gian này, đột phá tu vi đến Tông Sư đỉnh phong.

- Muốn xem sách? Tàng thư khố ở bên kia. Chỉ có điều, ngươi bây giờ chỉ là danh sư nhất tinh, chỉ có thể quan sát kho sách nhất tinh. Còn chưa có tư cách tiến vào kho sách nhị tinh!

Chúc trưởng lão tiện tay chỉ.

- Được!

Trương Huyền lên tiếng, nhấc chân đi về phía kho sách nhất tinh của Danh Sư Đường.

Bạch Thiềm cung kính (1)

dtv-ebook.com

Tàng thư khố nhất tinh, rộng rãi mênh mông, không biết chứa bao nhiêu bộ sách, bao gồm không ít chức nghiệp và kỹ năng trên phương diện chỉ điểm.

Tiến vào trong đó, Trương Huyền liếc mắt thoáng nhìn, cũng nhịn không được chấn động kinh ngạc.

Tàng thư khố này còn lớn hơn so với tàng thư khố của vương quốc trước đó. Sách càng nhiều hơn. Phương diện tri thức cũng càng rộng hơn. Nhân văn địa lý, man thú đan dược, bí cảnh bảo vật... Không cái gì không có, không chỗ nào không chứa.

- Nhiều sách như vậy, phải xem xong trước sáng sớm ngày mai...

Hắn thở ra một hơi.

Trước đây tàng thư khố của vương quốc, hắn lại xem tròn năm ngày năm đêm. Chỉ có điều, lúc đó thủ pháp đọc sách quá chậm. Hiện tại cho dù tốc độ nhanh hơn nhiều, muốn trong thời gian nửa ngày một đêm xem xong hết, cũng là một công trình vĩ đại.

- Bắt đầu đi!

Biết không quá nhiều thời gian để cho hắn do dự. Thân thể hắn thoáng lắc một cái, lại chạy nhanh ra.

Tu vi đạt được Tông Sư cảnh, lại thêm mức độ tâm cảnh tăng, hắn không giống như trước, chạy nhanh một hồi lại không chịu nổi. Hắn có thể kiên trì càng lâu hơn, tốc độ cũng càng nhanh hơn.

Loạt xoạt!

Từng hàng sách được thu vào trong đầu, rong chơi ở trong biển tri thức, Trương Huyền quên cả thời gian.

...

Trong lòng Bạch Thiềm y sư đã suy sụp.

Hắn tìm được phủ đệ rất gần với Danh Sư Đường, nhưng giá cũng đắt tới dọa người, gần như tất cả số tiền hắn kiếm được trong đời này đều bỏ vào đó.

Chỉ có điều, so với mạng sống, những vật ngoài thân không tính là gì cả.

- Trương Huyền thiếu gia ở Danh Sư Đường, lẽ nào hắn cũng muốn sát hạch danh sư?

Tìm được phủ đệ, hai người hắn và Tôn Cường chịu trách nhiệm đốc thúc đi nhanh về phía Danh Sư Đường.

- Ừ, thiếu gia là học sinh của lão gia, tất nhiên phải sát hạch danh sư...

Tôn Cường gật đầu:

- Chúng ta đi nhanh lên một chút, có lẽ còn có thể nhìn thấy được thiếu gia biểu diễn tài hoa, một tiếng cất lên khiến ai nấy đều kinh ngạc!

- Một tiếng cất lên khiến ai nấy đều kinh ngạc?

Bạch Thiềm y sư lắc đầu:

- Danh sư không phải dễ dàng thi như vậy, nhất là năm cửa ải, cửa ải trước khó khăn hơn so với cửa ải sau. Thiếu gia nhà các ngươi tuy rằng cũng rất lợi hại, nhưng ta cảm thấy vẫn còn hơi trẻ. Thuận lợi thông qua có lẽ có thể. Một tiếng cất lên khiến ai nấy đều kinh ngạc, chỉ sợ cũng sẽ khó khăn! Dù sao, phía trên có một Mạc Hoằng Nhất đè nặng, tất cả kỷ lục đều là của hắn!

- Mạc Hoằng Nhất?

Tôn Cường nhìn qua.

Ngày hôm qua vừa đến Thiên Vũ vương quốc, lại gặp được người này. Sau đó chính là tìm phủ đệ, cơ bản không được nghỉ ngơi mấy. Đối với vị danh hiệu thiên tài siêu cấp này, hắn chưa từng nghe qua.

- Đúng vậy, Mạc Hoằng Nhất là đệ nhất thiên tài của Thiên Vũ vương quốc chúng ta. Đặc biệt là ở thời điểm sát hạch danh sư, liên tục phá kỷ lục, được gọi là người đứng đầu trong ngàn năm từ trước tới nay!

Ánh mắt Bạch Thiềm y sư lộ ra vẻ sùng bái:

- Mức độ tâm cảnh càng đạt tới 6.0, cái thế vô song! Khương đường chủ từng nói rõ, muốn vượt quá hắn, trong vòng trăm năm sợ rằng không có người nào có thể làm được.

- Mức độ tâm cảnh 6.0? Người đứng đầu nghìn năm?

Tôn Cường líu lưỡi.

Không nghĩ tới, vương quốc còn có một vị cao thủ như vậy.

Hai người vừa nói vừa đi về phía trước. Rất nhanh bọn họ đã đi tới trước cửa Danh Sư Đường. Bọn họ đang muốn đi vào, lại thấy một tên hộ vệ đi tới.

- Bạch y sư...

Nhìn thấy được hai người, ánh mắt hộ vệ nhất thời sáng lên, sốt ruột vội vàng nghênh đón.

- Diêu đội trưởng, ngươi cũng ở đây!

Bạch Thiềm y sư gật đầu.

Đó chính là vị Diêu đội trưởng tối hôm qua.

Lúc này, Diêu đội trưởng không khí thế giống như tối hôm qua, trên mặt vẫn còn sưng đỏ. Chỉ có điều, ánh mắt hắn lộ ra vẻ khiếp sợ khó có thể che giấu được.

Phù phù!

Hắn đi tới trước mặt, đầu gối mềm nhũn quỳ rạp xuống đất:

- Cảm ơn ân cứu mạng của Bạch y sư!

- Ân cứu mạng?

Bạch Thiềm y sư giống như hòa thượng sờ không thấy tóc:

- Diêu đội trưởng làm cái gì vậy? Tại sao lại nói ra lời này...

Mình cứu hắn khi nào?

- Nếu không nhờ y sư khuyên can, ta có khả năng còn có thể hồ đồ, không biết trời cao đất rộng, tìm cơ hội trả thù Trương sư. Là nhờ lời của y sư, khiến cho ta may mắn tránh khỏi khó khăn...

Diêu đội trưởng xúc động.

Làm hộ vệ của công chúa, quá trình Trương Huyền sát hạch danh sư, hắn đều nhìn thấy ở trong mắt, khiếp sợ đến mức thiếu chút nữa thì chết rồi.

Đối với công chúa có nửa nghĩa sư đồ. Sư huynh Khương đường chủ, có một lão sư lợi hại vượt quá tam tinh, bản thân gần như trở thành danh sư nhị tinh...

Bất kỳ một thân phận, bối cảnh nào, cũng không phải là người một hộ vệ nho nhỏ như hắn có thể đắc tội.

Nếu không phải ngày hôm qua Bạch Thiềm y sư khuyên can, hắn thật sự choáng váng đi tìm người ta gây phiền phức, sợ rằng đã lập tức bị đập chết, không hề có người nào thương tiếc thay hắn.

Quá dọa người!

- Trương sư?

Bạch Thiềm vẫn không biết rõ:

- Ngươi là nói... Trương Huyền thiếu gia?

- Đúng vậy, Trương sư thật lợi hại. Sát hạch danh sư nhất tinh phá hết tất cả kỷ lục do Mạc Hoằng Nhất lưu lại. Thậm chí cũng phá tan tất cả kỷ lục của sát hạch danh sư nhị tinh. Ta tự nhiên có mắt không tròng. Nếu muốn trả thù loại thiên tài này, thực sự là muốn chết...

- Phá tan kỷ lục của Mạc Hoằng Nhất? Rốt cuộc có chuyện gì xảy ra?

Bạch Thiềm y sư bối rối.

- Ngươi không biết sao? A, vừa rồi ngươi không ở Danh Sư Đường, không biết là rất bình thường. Là như vậy, hôm nay ta nhận lệnh bảo vệ công chúa...

Diêu đội trưởng vội vàng nói lại một lượt những gì bản thân mình nhìn thấy.

- Độ tín nhiệm 85, phòng trợ giúp tu luyện 130, điện khôi lỗi một chiêu đánh bại kẻ địch... Tại hiện trường đột phá Tông Sư, sát hạch danh sư nhị tinh thông qua bốn cửa ải, sư huynh của Khương đường chủ...

Nghe đối phương kể xong, mắt Bạch Thiềm y sư đỏ bừng, thân thể run rẩy, sắp muốn khóc.

Mình rốt cuộc đắc tội một quái vật thế nào vậy?

Vừa nói muốn phải phá được kỷ lục Mạc Hoằng Nhất ghi lại rất khó, kết quả hắn không chỉ phá được, còn cường thế đánh vào mặt...

Ban đầu còn nghĩ, chỉ cần đối phương giải hết kịch độc trong cơ thể hắn, hắn sẽ lập tức trở mặt, dựa vào nhân mạch của hắn, trừng trị cho tiểu tử

này một trận. Hiện tại nghe được mới biết, vừa so sánh với đối phương, một chút nhân mạch này của hắn, chó má cũng không phải, lông cũng không tính được một sợi.

Danh sư nhị tinh, lại thêm bản thân là sư huynh của Khương đường chủ, sợ rằng ra lệnh một tiếng, cho dù là quốc vương bệ hạ, cũng phải tuân theo không dám vi phạm.

Buồn cười hắn còn sắc đảm che trời, đùa giỡn học sinh của người ta...

Thực sự ông cụ thắt cổ... ngại mạng dài!

- Trương sư... hiện tại đang ở đâu?

Vẻ mặt buồn bã giống như đưa đám, hắn không nhịn được hỏi.

- Danh Sư Đường cho hắn nhiệm vụ gì đó, có khả năng trong khoảng thời gian ngắn phải rời khỏi vương thành!

Diêu đội trưởng suy nghĩ một chút, liền ôm quyền:

- Cảm kích, nhớ ở trong lòng. Sau này sẽ mời ngươi ăn cơm. Ta còn có việc, cũng không muốn nói nhiều!

Nói xong, hắn xoay người rời khỏi đó.

- Ta đã nói thiếu gia sát hạch nhất định sẽ một tiếng cất lên khiến ai nấy đều kinh ngạc, sẽ không sai!

Tôn Cường nâng đầu lên.

- Đúng, đúng!

Bạch Thiềm y sư nghĩ tới điều gì, ánh mắt nhất thời sáng lên:

- Trương sư đã có nhiệm vụ muốn làm, học sinh của hắn có phải cũng ở nơi đây, vừa vặn có thể nhận được phủ đệ... thuận tiện hầu hạ!

Bạch Thiềm cung kính (2)

dtv-ebook.com

Nghe được rất nhiều sự tích về vị Trương Huyền này, hắn lại không có tâm tư chống đối nữa. Trước đó bởi vì đùa giỡn học sinh của Trương sư, do đó phát sinh rạn nứt, có thể có thể nhân cơ hội tu bổ một chút.

- Ách, được rồi!

Tôn Cường gật đầu, hai người đi vào Danh Sư Đường.

...

- Lưu sư, Trương sư bảo ta nói cho các ngươi biết, tạm thời tìm nơi nghỉ ngơi, thay hắn chiếu cố mấy học sinh. Hắn sát hạch danh sư nhị tinh có khả năng còn cần một khoảng thời gian nữa!

Bên trong Danh Sư Đường, trước mặt Lưu Lăng, một học đồ đã đi tới.

- Cảm ơn đã truyền lời!

Học đồ đi rồi, Lưu Lăng nhìn về phía mọi người:

- Nếu sư huynh vẫn cần một khoảng thời gian, ta thấy chúng ta vẫn nên tìm chỗ ở trước đã!

- Được, chỉ là... ở nơi nào được?

Thiên Vũ vương thành chúng ta lại không quen. Nếu chẳng may ở quá xa, lão sư trở về không tìm được, vậy phải làm sao bây giờ?

Triệu Nhã không nhịn được nói.

- Cái này...

Lưu Lăng cũng nhăn mày lại:

- Thật sự không được, lại ở chỗ trước...

Còn chưa nói dứt lời, hắn liền nghe được một người kêu lên.

- Lưu sư, các vị thiếu gia, tiểu thư, ta đã chuẩn bị xong phủ đệ, mời đi theo ta...

Quay đầu lại nhìn lại, chỉ thấy Bạch Thiềm y sư ngày hôm qua giống như Thiên Vương lão tử đùa giỡn Triệu Nhã, hiện tại vẻ mặt cung kính, giống như nô bộc, trên mặt đầy vẻ tươi cười khiêm tốn, hình như rất sợ chọc bọn họ không vui.

-...

- Đây là tình huống gì?

Đám người Lưu Lăng đồng thời ngây người.

...

- Ngươi nói cái gì?

- Có người liên tiếp phá được kỷ lục do Mạc Hoằng Nhất ghi lại?

- Sư huynh của Khương đường chủ? Lão sư hắn là một vị danh sư vượt quá tam tinh?

- Sát hạch danh sư nhị tinh thành công?

Chuyện phát sinh ở Danh Sư Đường, giống như gió lốc, xoay tròn, trong khoảnh khắc lại truyền tới trong tai vô số tộc trưởng gia tộc lớn.

Danh sư cũng là căn bản của một nước.

Danh sư nhị tinh còn là nhân vật đỉnh phong nhất của Thiên Vũ vương quốc. Sát hạch thành công, đồng thời phá được tất cả kỷ lục do thiên tài

Mạc Hoằng Nhất lưu lại. Tin tức quá mức kinh người, muốn che giấu, cũng không che giấu được.

- Bên trong Vương quốc còn có một nhân vật như vậy sao? Người, tuyên chỉ, phong vị Trương sư này là Huyền vương, có thể tự do ra vào vương cung, không cần triệu kiến...

Trên ghế lớn cao nhất trong vương cung, một người trung niên nhìn xong tấu chương trong tay, ánh mắt lóe lên, lập tức tuyên bố.

Chỉ có điều, hắn còn chưa nói dứt lời, vội vàng khoát tay áo:

- Tạm thời không vội, những điều kiện này quá mức tầm thường. Ngươi phái người liên tục chú ý tới Danh Sư Đường. Một khi Trương sư xuất hiện, lập tức nói cho ta biết, ta muốn đích thân bái kiến!

- Đích thân bái kiến? Bệ hạ, chuyện này...

Nghe được quyết định của hắn, rất nhiều đại thần đều sửng sốt.

Bất kể nói thế nào, hắn cũng là bệ hạ của vương quốc nhất đẳng, tự mình bái kiến một người thanh niên chưa đủ hai mươi... có phải có chút chuyện bé xé ra to hay không?

- Không cần nói, ý ta đã quyết!

Người trung niên hừ lạnh nói.

Vị Trương Huyền này tuy rằng hiện tại thoạt nhìn chỉ là danh sư nhị tinh sơ kỳ, thậm chí còn có chưa có sát hạch xong, nhưng dựa vào tiềm lực, trở thành tam tinh, thậm chí càng cao hơn, chỉ là vấn đề thời gian.

Người như thế, đi tới bất kỳ chỗ nào cũng sẽ là tồn tại siêu cường xưng bá một bên. Cho dù hắn là quốc vương, cũng không dám có sơ suất.

- Vâng!

Mọi người không thể làm gì khác hơn là gật đầu.

...

- Thành tích khá như vậy, sát hạch danh sư nhị tinh, tuyệt đối là chuyện ván đã đóng thuyền. Nhanh đi chuẩn bị cho ta một phần hậu lễ. Chờ vị Trương sư này vừa xuất hiện, lại đưa qua cho ta...

Một tòa phủ đệ rộng rãi trong vương thành, một người trung niên cũng biết được tin tức, vỗ bàn một cái, đưa ra quyết định:

- Không, ta muốn đích thân đưa qua!

- Vâng!

Hộ vệ trước mắt gật đầu.

- Đúng rồi, tìm được thiếu gia không?

Phân phó xong, người trung niên nhìn qua.

- Hồi bẩm lão gia, tìm được thiếu gia, bị người treo ở trên cây ngoài thành, người trần truồng, nhận hết sỉ nhục...

Hộ vệ có chút do dự, ôm quyền bẩm báo.

- Cái gì? Dám cởi y phục con trai ta xuống, treo ở trên cây? Rốt cuộc là ai? Đâm đầu vào chỗ chết...

Sắc mặt tái xanh, toàn thân người trung niên giống như sắp thiêu đốt.

Đường đường là một trong ba gia tộc lớn tại vương thành, con trai trưởng của gia chủ bị người ta làm như vậy, quả thực chẳng khác nào không để ý tới uy nghiêm của Quý gia bọn họ, ngang nhiên khiêu khích.

- Thiếu gia chưa nói... Thuộc hạ không biết!

Thấy gia chủ nổi giận, hộ vệ bị dọa cho giật mình, liền vội vàng khom người.

- Dẫn hắn đến đây cho ta!

Người trung niên vẫy bàn tay một cái.

- Vâng!

Hộ vệ xoay người đi ra ngoài. Chỉ một lát sau, một người thanh niên gương mặt sưng đỏ đi đến.

Nếu như Trương Huyền ở này, khẳng định có thể nhận ra, chính là Quý Mặc công tử, thi họa sư nhất tinh cùng hắn so tài thi họa.

Lúc này dáng vẻ Quý Mặc đâu còn có nửa điểm phong lưu phóng khoáng. Toàn thân sưng đỏ, giống như đầu heo, khoác một bộ y phục, nói là xin cơm từ đâu vừa trở về, tuyệt đối cũng có người tin tưởng.

- Phụ thân, ngươi nhất định phải báo thù cho ta...

Vừa vào cửa, Quý Mặc công tử nhất thời lệ rơi đầy mặt, quỳ rạp xuống đất, lớn tiếng khóc.

- Yên tâm đi, dám khiêu khích uy nghiêm Quý gia ta, khiến cho con ta phải chịu nhục, ta không quan tâm hắn là ai, cho dù là lão thiên gia, cũng phải đâm phá một mảnh!

Nhìn thấy được tình cảnh bi thảm của con trai, người trung niên rít gào một tiếng, khí tức trên người điên cuồng phát ra, giống như nước sông, cuồn cuộn không ngừng không thôi.

- Cảm ơn phụ thân làm chủ thay ta!

Nghe được lời của phụ thân, viền mắt Quý Mặc công tử đỏ lên.

- Nói xem, là ai đánh con thành như vậy? Ta hiện tại lại dẫn người tới, chẻ hắn thành người gỗ, báo thù cho con!

Bàn tay vẫy một cái, người trung niên lộ ra uy nghiêm và khí chất của gia chủ của ba gia tộc lớn.

- Là mấy thuộc hạ của ta. À, không, chủ mưu không phải là bọn họ, là một vừa sát hạch thành công thi họa sư, là hắn không biết sử dụng thủ đoạn gì, khiến cho thuộc hạ của ta phản bội, treo ta ở trên cây, mất mặt xấu hổ, ta muốn hắn chết...

Vẻ mặt Quý Mặc công tử điên cuồng.

- Thi họa sư? Hừ, một chức nghiệp hạ cửu lưu, cũng dám tìm Quý gia chúng ta gây phiền phức. Ta lập tức qua tìm hội trưởng bọn họ, để cho hắn giao người này ra!

Hai mắt người trung niên như điện, lộ ra khí phách hùng hồn:

- Quý gia chúng ta khiêm tốn nhiều năm như vậy, cũng nên vùng lên, để cho tất cả mọi người nhìn thấy nội tình!

- Không sai...

Nghe được lời của phụ thân, Quý Mặc công tử chỉ cảm thấy toàn thân nhiệt huyết sôi trào, hưng phấn tới mức cũng đỏ mắt.

Quý gia bao nhiêu năm không ra tay, không ít người đã quên sự tồn tại của bọn họ.

Hiện tại chắc hắn phải khiến cho bọn họ biết, Thiên Vũ vương thành, Quý gia vẫn là đầu lĩnh vô thượng. Cho dù nghiệp đoàn thi họa sư lợi hại, cũng không quá một trong những chức nghiệp hạ cửu lưu, còn có thể làm gì được bọn họ?

- Đúng rồi, người hại con tên gọi là gì?

Người trung niên nhìn qua.

- Hồi bẩm phụ thân, người này gọi là Trương Huyền, vừa sát hạch thi họa sư thành công, còn tự xưng thiên tài gì đó!

Mắt Quý Mặc công tử ửng đỏ:

- Chờ bắt hắn qua, ta phải cố gắng chà đạp, khiến cho hắn muốn sống không được...

Đang rít gào dữ tợn, đột nhiên hắn thấy gian phòng yên tĩnh trở lại, không có một âm thanh. Hắn không nhịn được ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy phụ thân vừa rồi còn hăng hái, hiện tại đang trừng mắt nhìn qua.

- Phụ thân, thế nào...

Hắn vô cùng nghi ngờ.

Hắn còn chưa nói dứt lời, liền thấy một bàn chân cực lớn bay tới. Người trung niên rít gào một tiếng.

- Em gái ngươi, ngươi là một kẻ phá sản, thế nào không chết ở bên ngoài đi...

Ầm!

Quý Mặc công tử còn không có kịp phản ứng, lập tức bị đạp bay ra ngoài.

- Người đâu, trói tên nghiệt súc này lại cho ta, chờ đưa tới chỗ Trương sư xin lỗi!

Môi của người trung niên run rẩy.

- Xin lỗi?

Khóe miệng Quý Mặc công tử co giật, trước mắt biến thành màu đen, không nhịn được khóc lớn.

Vừa rồi không phải đã nói sẽ báo thù cho ta sao? Không phải nói cần lộ rõ uy nghiêm của Quý gia sao?

Một cước đá bay ta ra, xin lỗi cái quỷ gì?

Ai có thể nói cho ta biết... Đây rốt cuộc là có chuyện gì xảy ra?

...

Trải qua nửa ngày thêm một đêm chạy nhanh, cuối cùng Trương Huyền đã thu hết tất cả sách trong tàng thư khố nhất tinh của Danh Sư Đường vào Đồ Thư Quán.

Lúc này, trên mặt hắn cũng đầy vẻ mệt mỏi rã rời.

Vận dụng tinh thần cường độ cao, cho dù mức độ tâm cảnh đạt tới 10.1, hắn vẫn có chút không kiên trì nổi.

Hắn ngồi ở tại chỗ khôi phục nửa canh giờ, lúc này mới hoàn toàn giảm bớt.

Hắn quan sát bên trong tinh thần, nhìn lướt qua ở bên trong Đồ Thư Quán, không nhịn được nhướng mày.

- Tự nhiên không có giới thiệu liên quan tới Khổng sư, không có bí tịch tu luyện Tông Sư cảnh...

Bạch Thiềm cung kính (3)

dtv-ebook.com

Tới tàng thư khố đọc sách, chính là muốn tìm kiếm sự tích liên quan tới Thiên Nhân Khổng sư, thuận tiện tìm được bí tịch tu luyện Tông Sư cảnh. Kết quả... Hai thứ này, một cái cũng không có.

- Chắc là danh sư nhất tinh, còn không có tư cách tiếp xúc tới loại nhân vật cấp bậc giống như Khổng sư. Về phần công pháp, nhất tinh cơ bản đều đang ở Thông Huyền cảnh, nửa bước Tông Sư. Cho dù có công pháp Tông Sư cảnh, cũng vô dụng...

Suy nghĩ một hồi, Trương Huyền lắc đầu.

Xem ra hắn vẫn suy nghĩ nhiều.

Danh sư nhất tinh, làm như danh sư nghề nghiệp này tầng dưới cùng, là không tư cách tiếp xúc rất nhiều bí mật, nhất là Thiên Nhân Khổng sư, được xưng muôn đời sư, danh sư đứng đầu, người như thế sự tích, làm sao có thể tùy tiện đặt ở nơi này, khiến người ta đơn giản lật xem?

Mặc dù có, chỉ sợ cũng là nghe nhiều nên thuộc chuyện, không có khả năng ghi lại thai độc tiên thiên.

- Thôi đi. Mặc dù không có bí tịch công pháp Tông Sư cảnh, Thông Huyền cảnh, nửa bước Tông Sư cảnh, công pháp thật ra có không ít, có thể sửa sang một chút, cho đám người Triệu Nhã tu luyện...

Công pháp Tông Sư cảnh không có, còn lại thật ra có không ít. Mỗi một cấp bậc đều chứa chí ít mấy nghìn quyển bí tịch khác nhau. Chỉ cần cho ra thời gian nhất định để cho hắn chỉnh lý, tất nhiên có thể một lần nữa làm ra một bộ pháp quyết thích hợp cho đám người Triệu Nhã tu luyện.

Nhìn xong công pháp, hắn đưa mắt tập trung ở trong loại sách của danh sư.

Nhìn một hồi, hắn cuối cùng cũng hiểu rõ.

Thảo nào danh sư có thể trở thành đứng đầu trong rất nhiều chức nghiệp, quả thật không tầm thường.

Liếc mắt nhìn ra chỗ thiếu hụt, nhược điểm công pháp của người khác, không phải là năng lực quan sát trời sinh, mà là ngày ngày rèn luyện và cảm ngộ.

Căn cứ ghi chép trên sách, phương pháp quyết định người khác tu luyện công pháp các loại có vấn đề hay không, lại đều biết hơn mười vạn loại. giống như y sư xem bệnh, phải nắm giữ những điều này, mới có khả năng phát hiện ra chuyện những người khác không thể phát giác, do đó giải quyết vấn đề, nhận được sự tôn trọng của người khác.

- Mười ngày này vừa vặn cũng học tập cho tốt một chút...

Ngụy trang danh sư, hắn dễ dàng chỉ điểm cho người khác, là vì hắn dựa vào Thiên Đạo Đồ Thư Quán. Đối với kỹ năng thật sự của danh sư, hắn biết cũng không nhiều. Vừa vặn mười ngày sát hạch này, hắn có thể nhân cơ hội học thêm một ít, bổ sung một chút tri thức, khiến cho vị danh sư nhị tinh hắn cũng có thể tương xứng một chút.

Quét xong sách liên quan tới danh sư, hắn lại quét một lần những quyển khác.

Sách bên trong Danh Sư Đường tuy bao gồm nhiều loại, nhưng cũng chỉ tập trung ở trong mấy chức nghiệp thường gặp. Chức nghiệp giống như độc sư vậy, lại không có miêu tả quá nhiều.

Xem ra Danh Sư Đường cũng không phải vạn năng. Danh sư mặc dù có tâm cảnh Minh Lý cảnh, đọc sách, ghi nhớ đều nhanh hơn so với người

tu luyện bình thường, cũng không có khả năng một mình học hết tất cả chức nghiệp trong thiên hạ.

- Những chức nghiệp khác không nhiều lắm, nhưng ở đây sách liên quan tới luyện khí sư cũng không ít!

Mắt hắn dừng lại ở trên một đống sách.

Quyển sách liên quan tới luyện khí, nhiều vô số chừng hơn mấy vạn quyển.

Đối với luyện khí, hắn có thể nói một chữ cũng không biết.

Nghiệp đoàn luyện khí sư của Thiên Huyền vương quốc hắn không đi qua, tất nhiên cũng lại chưa có xem qua sách có liên quan.

- Binh khí chia ra làm năm loại thần, thánh, linh, quỷ, phàm. Trong mỗi một cấp bậc lại có bốn đẳng cấp hạ, trung, thượng, đỉnh phong...

Hắn tiện tay mở ra một quyển, phía trên miêu tả kỹ càng tỉ mỉ.

- Thông thường võ giả cửu trọng sử dụng binh khí ở giữa phàm cấp và quỷ cấp. Binh khí linh cấp, chỉ có luyện khí sư ngoài tứ tinh mới có khả năng rèn ra...

Hắn nhẹ nhàng lật xem, rất nhanh đã xem xong.

- Không nghĩ tới binh khí còn phân chia ra nhiều cấp như vậy...

Lúc trước nhìn thấy được khôi lỗi Danh Sư Đường hết sức lợi hại, trong lòng hắn tràn đầy nghi ngờ. Bây giờ hắn mới biết, thứ này thuộc về linh binh.

Cái gọi là linh binh, chính là trong binh khí có linh tính.

Ví dụ như, trường kiếm nắm giữ kiếm linh, có thể trở thành linh binh.

Loại binh khí này càng cường đại hơn, vượt xa quỷ binh, phàm binh.

Chỉ có điều, nó quá mức trân quý. Toàn bộ Thiên Vũ vương quốc cũng không nhất định có thể có vài món.

- Thật ra không riêng gì binh khí chia ra làm bốn loại. Ngay cả công pháp, bí tịch cũng có phân chia đẳng cấp!

Nhìn xong binh khí, hắn nhớ tới công pháp và bí tịch mình vừa mới nhìn thấy.

Mấy thứ này cũng chia ra làm năm cấp: thần, thánh, linh, quỷ, phàm. Giữa mỗi một cấp bậc cũng có bốn đẳng cấp hạ, trung, thượng, đỉnh phong.

Như tất cả học sinh Hồng Thiên học viện lúc trước tu luyện Hồng Thiên Cửu Trọng Quyết, chẳng qua là công pháp phàm cấp thượng phẩm mà thôi.

Vương thất Thiên Huyền tu luyện công pháp bí tịch, cũng không quá phàm cấp đỉnh phong.

Loại công pháp này, cấp bậc thấp, tu luyện chậm, ngưng tụ ra tới chân khí mức độ tinh thuần cũng còn kém, được cho là cấp thấp nhất.

Bởi vì Thiên Huyền vương quốc không công pháp cấp bậc cao hơn, cho nên những phân chia đẳng cấp cũng không tỉ mỉ. Ở Danh Sư Đường, nhìn thấy được sách ghi chép, hắn mới tính là hiểu được.

- Không biết công pháp thiên đạo là... cấp bậc gì!

Hắn biết trước đây, những công pháp mình xem qua đẳng cấp đều rất thấp, trong đầu hắn lóe lên, nhớ tới công pháp thiên đạo hắn tu luyện.

Bộ công pháp này là Thiên Đạo Đồ Thư Quán mượn vô số quyển công pháp ngưng tụ thành, tổng kết tất cả phương pháp tu luyện chính xác trong đó. Bất kể tốc độ tu luyện hay hiệu quả, đều vượt xa công pháp bình thường.

Tuy rằng không biết cấp bậc, nhưng sợ rằng không thua thánh cấp, thậm chí cao hơn cấp bậc thần cấp!

Bởi vì, cũng chỉ có công pháp lợi hại như vậy, mới có thể làm cho chân khí thiên đạo của hắn vô cùng tinh thuần. Bất kỳ kinh mạch nào bế tắc, cũng có thể dễ dàng khơi thông.

- Được rồi, sách cũng thu vào Đồ Thư Quán, có thể từ từ xem. Hiện tại thời gian cũng không còn sớm, nên đi tới Thiên Vũ học viện!

Xuyên qua cửa sổ liếc mắt thoáng nhìn ra bên ngoài, một đêm trôi qua, mặt trời đã sớm dâng lên. Trương Huyền duỗi người, đi nhanh ra ngoài.

Quyển sách nhiều như vậy, có thể từ từ xem, hiện tại quan trọng nhất chính là hoàn thành danh sư nhị tinh người cuối cùng sát hạch.

- Trương sư, thông báo tuyển dụng của Thiên Vũ vương quốc sẽ lập tức bắt đầu. Chúng ta vẫn nhanh lên một chút!

Mới vừa đi ra tàng thư khố, Mạc Hoằng Nhất lại tiến lên đón.

Lúc này, Mạc Hoằng Nhất đã hoàn toàn biến thành một người khác. Dáng vẻ hai mươi sáu, bảy tuổi, gương mặt xám xanh, so với đáng vẻ anh tuấn, bộ dáng lãnh khốc trước đó, hoàn toàn không giống nhau.

- Được!

Biết được ngày hôm nay Thiên Vũ vương quốc vừa vặn thông báo tuyển dụng, bỏ lỡ cơ hội này, còn muốn trà trộn vào trong sẽ lại khó khăn hơn, lúc này Trương Huyền gật đầu, đi theo sau lưng hắn, từ cửa sau của Danh Sư Đường đi ra. Theo con đường đi về phía trước gần nửa canh giờ, bọn họ liền thấy một sân trường cực lớn xuất hiện ở trước mắt.

Xây dựng dựa vào núi, nước sông uốn quanh, rộng rãi, khí thế! Vô số học sinh ra ra vào vào. Tiếng đọc sách lang lảnh, khiến người ta một loại cảm giác yên tĩnh đến kỳ lạ.

So sánh với ngôi trường này, Hồng Thiên học viện trước đó giống như trường học ở nông thôn, không đáng để nhắc tới.

Đi tới trước cửa lớn rộng rãi, hai người ngừng lại.

Thiên Vũ học viện, đến rồi!

Hình thức địa ngục

dtv-ebook.com

- Học viện bình thường đều là vừa khai giảng sẽ thông báo tuyển dụng lão sư. Lúc này nhận người, chẳng lẽ là do Danh Sư Đường cố ý làm?

Đi vào trong trường, nhìn thấy được vô số đông học sinh, trong lòng ôm mộng tưởng, an nhàn học tập, Trương Huyền cảm thấy thả lỏng một hồi, không nhịn được hỏi.

Học viện bình thường, đều là đầu học kỳ hoặc cuối học tuyển dụng lão sư. Sau khi học sinh nhập học, có khả năng tự mình lựa chọn.

Hiện tại lúc này đã khai giảng hai tháng, chính là giữa học kỳ. Vô duyên vô cớ vô cớ tuyển dụng lão sư, vậy học sinh phải làm sao? Chẳng lẽ để cho các lão sư khác giảm giờ lên lớp?

Điều này rõ ràng không quá hiện thực.

Chỉ sợ cũng chỉ có Danh Sư Đường mới có năng lực như vậy.

- Không phải!

Mạc Hoằng Nhất lắc đầu:

- Là học viện vài vị lão sư không biết bởi vì nguyên nhân gì rời đi. Lớp học của bọn họ để trống. Thông báo tuyển dụng lão sư mới là vì quản lý những lớp này, không làm chậm trễ các bài giảng bình thường.

- Lớp học để trống? Ý của ngươi... Một khi nhận lời mời, sẽ lại trực tiếp hướng dẫn? Mà không phải thật sự lựa chọn học sinh trong phạm vi toàn trường?

Trương Huyền sửng sốt.

Trực tiếp hướng dẫn, và khiến cho học sinh tự mình lựa chọn là hai chuyện khác nhau.

Hướng dẫn chẳng khác nào học sinh cái gì cũng đã sắp xếp xong xuôi, muốn đổi cũng không có cách nào đổi được. Cái sau, có thể tự do lựa chọn, dễ dàng lựa chọn học sinh mình thích tới lớp học của mình.

- Chân chính lựa chọn học sinh? Làm gì có được chuyện tốt như vậy! Cũng không phải là đầu học kỳ, làm sao có thể có học sinh để cho ngươi lựa chọn? Lại nói, thân phận này của chúng ta bây giờ, không có danh tiếng gì, cho dù có học viên mới, cũng sẽ không lựa chọn được!

Mạc Hoằng Nhất đảo mắt.

Hắn biết người trước mắt này cực kỳ quái thai, hắn cũng không căm thù giống như trước đây, thái độ hòa hoãn hơn rất nhiều.

Đường đường là thiên tài nếu như ngay cả tâm cảnh hòa hoãn cũng không biết, sợ rằng sớm không biết chết bao nhiêu lần.

- Điều này ngược lại cũng đúng...

Trương Huyền vò đầu.

Hiện tại hắn ngụy trang vị Liễu Trình này, không có danh tiếng, cũng không kinh nghiệm và lý lịch lợi hại gì. Cho dù là thời gian khai giảng, thu nhận học sinh mới, chắc hắn cũng không ai nguyện ý báo hắn ban.

Đương nhiên, muốn nói tới khởi điểm, so với khi hắn ở Hồng Thiên học viện còn cao hơn.

Khi đó, hắn lại còn đeo danh tiếng lão sư tệ nhất học viện, thu nhận đều là mấy học viên nghịch thiên.

- Học sinh của Thiên Vũ học viện phân chia lớp thế nào?

Suy nghĩ một chút, Trương Huyền hỏi tiếp.

- Ngươi không biết?

Mạc Hoằng Nhất nhìn qua giống như nhìn quái vật.

Có đôi khi hắn cảm thấy người trước mắt này yêu nghiệt không thể tưởng tượng nổi, khiến người ta tuyệt vọng. Lại có đôi khi hắn cảm thấy đó là người đơn thuần cái gì cũng đều không hiểu, giống như vừa tới thế giới này.

Thiên Vũ học viện là học phủ đứng đầu vương quốc. Là một lão sư, mọi người đều biết. Ngươi cũng trở thành danh sư, lại không biết được rõ ràng?

- Thiên Vũ học viện, thu nhận học sinh, cần phải đạt được tu vi chân khí võ giả tam trọng cảnh! Lớp được chia ra làm bốn cấp, tương ứng với bốn loại cảnh giới Chân Khí, Bì Cốt, Đỉnh Lực và Ích Huyệt. Đạt được Ích Huyệt cảnh, có thể xin tốt nghiệp.

Có chút do dự, Mạc Hoằng Nhất giải thích một hồi:

- Làm lão sư, hàng năm đều có thể thu nhận học sinh. Bởi vậy, môn hạ của lão sư bình thường, học sinh trong lớp của bốn cấp gần như đều có, so le không đồng đều.

Trương Huyền gật đầu.

Thật ra những quy định này không khác biệt so với Hồng Thiên học viện. Tiền thân trước khi hắn xuyên qua, nếu không dạy học sinh tẩu hỏa nhập ma, cũng là học viên cũ.

- Đến rồi!

Hắn đang suy tư, lại nghe Mạc Hoằng Nhất nói. Hắn ngẩng đầu nhìn lên, chính là trưởng lão Thiên Vũ học viện.

Thông báo tuyển dụng lão sư mới, cần phải được trưởng lão đồng ý mới được.

Chính giữa viện có một loạt lão nhân đang ngồi. Ước chừng hơn mười người. Tu vi tệ nhất cũng đạt tới nửa bước Tông Sư. Cường đại hơn còn có Tông Sư cảnh đỉnh phong.

- Ở giữa giữa kia là viện trưởng Tạ Tất, nhân vật siêu cường trong mười người đứng đầu Thiên Vũ vương quốc, danh sư nhất tinh, ở bên trong vương quốc có danh tiếng rất lớn. Cho dù là ta, chiến đấu với hắn, cũng không nắm chắc có thể thắng được!

Mạc Hoằng Nhất lặng lẽ chỉ, truyền âm qua.

Thuận theo ngón tay của hắn nhìn lại, là một lão nhân râu bạc trắng đang ngồi ở vị trí chính giữa, hai mắt trợn trừng giống như hùng sư. Mặc dù tuổi tác không nhỏ, lại hoàn toàn không có chút khí tức giảm sút, trái lại toàn thân tinh lực no đủ, để lộ ra khí thế cường đại.

Cường giả Tông Sư đỉnh phong!

Ngày hôm qua, ở thời điểm hội vấn đáp của Mạc Vũ công chúa, hắn không nhìn thấy người này. Xem ra chắc hắn cũng không có đi qua.

Trước mặt lão nhân râu bạc trắng là một loạt người, xếp thành đội ngũ chỉnh tề, ước chừng trên trăm người.

- Hai vị nếu như cũng tới sát hạch lão sư, mời điền tư liệu ở chỗ này, sau đó lại qua xếp hàng!

Mới vừa vào cửa, một đệ tử lại ở một bên bắt chuyện.

Hai người đi tới, nhận một bản kê khai.

Nội dung rất đơn giản, chính là tên họ, giới tính cùng với tu vi, kinh nghiệm dạy thay.

Hai người ngụy trang thành người có kinh nghiệm và lý lịch có thể qua được sự điều tra, rất nhanh đã điền xong.

- Ta muốn hỏi một chút, những người này đều là lão sư tới tuyển dụng sao?

Đưa bản khai đã điền xong tới, Trương Huyền chỉ về phía hơn trăm người đang xếp hàng, hỏi

- Đúng vậy!

Học sinh gật đầu.

- Nhiều như vậy sao?

Trương Huyền không nhịn được hỏi:

- Vậy... học viện chúng ta tổng cộng tuyển dụng mấy lão sư?

Trên trăm người qua tuyển dụng, nếu như tuyển dụng nhiều còn tốt. Nếu tuyển dụng ít, sợ rằng còn phải cạnh tranh một chút.

- A, tổng cộng tuyển dụng năm người. Hiện tại có ba người đã thông qua tuyển dụng. Những người này ở đây cạnh tranh số lượng hai vị trí còn lại!

Học sinh nói.

- Còn lại hai vị trí?

Trương Huyền và Mạc Hoằng Nhất liếc mắt nhìn nhau.

Trên một trăm lão sư cạnh tranh hai vị trí...

Danh Sư Đường không phải để cho chúng ta thu học sinh, sát hạch độ tín nhiệm sao? Thế nào ngược lại đầu tiên, biến thành tuyển dụng giáo sư?

Vạn nhất nếu là không được tuyển chọn, chẳng phải trực tiếp quyết định thất bại sao?

- Vâng!

Học sinh gật đầu.

- Những lão sư này không phải đang đứng xếp hàng sao? Thế nào đã có ba người thông qua tuyển dụng? Thông báo tuyển dụng lão sư lại có yêu cầu gì?

Trương Huyền tiếp tục hỏi.

Còn có người xếp hàng, lại có ba người thành công?

Không phải tất cả mọi người tới gặp một lần, sau đó sẽ cẩn thận lựa chọn sao?

- A, viện trưởng tuyển dụng, đầu tiên là xem sơ lược lý lịch. Sau khi xem xong, cảm thấy thích hợp liền trực tiếp thuê. Ba người trước đó đều là cường giả nửa bước Tông Sư, làm một lão sư bình thường tất nhiên là dư thừa!

Học sinh cười nói.

- Nửa bước Tông Sư?

Trương Huyền và Mạc Hoằng Nhất cười khổ.

Thực lực như vậy, ở Thiên Vũ học viện cũng có thể làm trưởng lão rồi. Làm lão sư thực sự rất đơn giản.

Mà Liễu Trình, người hắn ngụy trang này, chỉ có Thông Huyền cảnh sơ kỳ, so sánh ra, yếu hơn rất nhiều.

Nửa bước Tông Sư và Thông Huyền cảnh sơ kỳ đồng thời tới tuyển dụng, người ngu đi nữa cũng sẽ lựa chọn người trước.

Người Mạc Hoằng Nhất ngụy trang kia, cũng chỉ có Thông Huyền cảnh sơ kỳ. Hai người tám lạng nửa cân, không chênh lệch nhiều.

Vốn tưởng rằng đi tới sẽ trở thành lão sư của học viện, sau đó dạy dỗ học sinh, đơn giản đến cực điểm. Không nghĩ tới trực tiếp cho một hình thức

cao nhất. Không làm được, ngươi ngay cả phó bản cũng không thấy được.

Một vị đường đường là đệ nhất thiên tài của Thiên Vũ vương quốc, một vị là ngôi sao mới siêu cường của Danh Sư Đường liên tục phá tan kỷ lục...

Vì hoàn thành sát hạch danh sư nhị tinh, lại phải cùng một đám lão sư bình thường... Suy nghĩ một chút cũng choáng váng.

- Được rồi, mời hai vị xếp hàng. Nếu như thích hợp, tất nhiên sẽ được giữ lại!

Học sinh bắt chuyện.

Hai người Trương Huyền lên tiếng, theo sát ở phía sau lưng người.

- Các ngươi cũng tới tuyển dụng? Thông Huyền cảnh sơ kỳ, ta thấy vẫn trở về đi. Ở đây tệ nhất cũng đạt tới trung kỳ, hậu kỳ!

Bọn họ mới vừa đi qua đứng một người thanh niên, trước mặt lại lộ ra vẻ mặt khinh miệt nhìn qua, đồng thời thể hiện ra tu vi của mình, Thông Huyền cảnh hậu kỳ!

Hai người vì cần phải ngụy trang, đều phải áp chế tu vi của mình ở Thông Huyền sơ kỳ, khiến người ta liếc mắt có thể nhìn ra.

Bằng không, chân khí thiên đạo của Trương Huyền tinh thuần như vậy, ngay cả Khương đường chủ cũng không có cách nào phát hiện, người này lại làm sao có thể biết được.

- Lão sư, biết giảng bài mới là bản lĩnh. Không biết giảng bài, tu vi cao tới đâu cũng vô dụng!

Mạc Hoằng Nhất hừ một tiếng.

Hắn làm thiên tài siêu cấp, từ nhỏ đến lớn đều được người người ngưỡng mộ. Ngoại trừ bị thua thiệt ở trước mặt Trương Huyền này, hắn đã khi nào từng bị người khinh thường qua. Người này vừa bắt đầu đã nói lời này, khiến cho hắn đầy lửa giận.

- Tuổi không lớn lắm, giọng điệu còn không nhỏ!

Người thanh niên hừ lạnh một tiếng:

- Nói như vậy cũng vì tốt cho các ngươi. Nếu không ta sợ các ngươi mất công chờ một ngày, cuối cùng không thu hoạch được gì!

Nói xong hắn quay đầu đi, không tiếp tục để ý tới bọn họ.

Thấy bị đối phương khinh thường, sắc mặt Mạc Hoằng Nhất cũng xanh mét. Trương Huyền mỉm cười.

Có thể khiến cho đường đường đệ nhất thiên tài tức thành như vậy, người này cũng là một nhân tài.

Hắn đang muốn nói vài câu, liền nghe được ngay phía trước có một giọng nói già nua vang lên.

- Lão phu Tạ Tất, cảm ơn các vị lão sư đến đây tuyển dụng!

Nghe được viện trưởng mở miệng, tất cả mọi người đều an tĩnh lại, đồng loạt nhìn về phía trước.

- Chuyện học viện thiếu lão sư, nói vậy các vị cũng đã nghe nói. Nếu các vị đến đây tuyển dụng, chắc hẳn là cũng biết tình hình của lớp.

Tạ Tất viện trưởng nhìn quanh một vòng:

- Chỉ có điều, ta vẫn nói trước một chút về hai lớp này. Đó là do hai vị lão sư Hồ Nghĩa và Bạch Phương lưu lại. Bởi vậy, học sinh của hai lớp này đều tương đối ưu tú. Ta cũng hy vọng có thể thông báo tuyển dụng một lão sư ưu tú hơn, không đến mức lãng phí thiên phú của bọn họ.

- Hồ Nghĩa, Bạch Phương?

Mạc Hoằng Nhất nghe được tên, nhướng mày.

- Ngươi quen?

Trương Huyền nhìn qua.

- Bọn họ là giáo sư sao kim nổi danh của Thiên Vũ học viện, chất lượng dạy học rất tốt. Hơn nữa... còn là học đồ của Khương đường chủ!

Mạc Hoằng Nhất truyền âm.

- Học đồ của Khương đường chủ?

Có thể trở thành học đồ của danh sư nhị tinh đỉnh phong, trình độ của hai lão sư quả thật rất cao.

- Đúng vậy, nghe nói lớp học của bọn họ là một trong những lớp ưu tú nhất trong cả Thiên Vũ vương quốc. Học snh được tuyển chọn, cũng là số một số hai. Xem ra nhiệm vụ của chúng ta không đơn giản như vậy!

Mạc Hoằng Nhất xoa xoa mi tâm.

Học sinh ưu tú, bình thường đều sẽ tự cho mình là siêu phàm, đối với sự quản lý của lão sư cũng sẽ giảm bớt theo.

Thật giống như ngươi dạy một thiên tài và một tài năng tầm thường, cũng từ Chân Khí cảnh, dạy đến Đỉnh Lực cảnh, người sau tất nhiên mang ơn, người trước ngược lại sẽ cảm thấy ngươi là lão sư bình thường, làm chậm trễ hắn.

Cho phú hào một nghìn đồng tiền, và cho ăn mày một nghìn đồng tiền, là hai chuyện hoàn toàn khác nhau.

Đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi, ân nghĩa nặng. Mùa hè đưa áo bông qua, tất nhiên không được thiện cảm.

Hai lớp này là một trong những lớp ưu tú nhất của học viện, học sinh cũng đứng đầu. Nếu như bọn họ vẫn là thiên tài, thật ra có thể chấn áp được... Nhưng dựa vào thân phận giả tạo hiện tại này, nếu muốn trấn áp, cũng lại đạt được độ tín nhiệm, quá khó khăn...

Đường đường là thiên tài, làm sao có thể cam tâm tình nguyện nhận hai người bình thường làm lão sư?

Thật đau trứng. Vốn tưởng rằng chạy tới thu nhận học sinh, dễ dàng lại thêm vui vẻ, mười ngày rất phong phú. Không nghĩ tới không chỉ là gặp phải hình thức cao nhất, quả thực chính là hình thức địa ngục.

Sát hạch danh sư nhị tinh, quả nhiên... không dễ dàng giống như tưởng tượng.

Ghét học?

dtv-ebook.com

- Ta biết các vị ở tại đây, đều có kinh nghiệm dạy học phong phú kinh nghiệm dạy học, đều là lão sư nghiệp đoàn có tư chất thi đậu chính thức. Chỉ dựa vào lý lịch sơ lược, tùy tiện hỏi vài câu, lựa chọn ai, không lựa chọn ai, cũng làm cho người ta khó có thể tin tưởng và nghe theo.

Tạ Tất viện trưởng nhìn quanh một vòng, tiếp tục nói:

- Đã như vậy, ta cứ dựa theo tiêu chuẩn so sánh giáo sư tới lựa chọn.

- Tiêu chuẩn so sánh giáo sư?

Tất cả mọi người đều nghi ngờ nhìn qua.

- Không sai! Người làm lão sư, truyền bá giải dạy cùng giải thích nghi hoặc! Công tác chức vụ chính của lão sư vẫn là giáo dục học sinh, để cho hắn đi trên con đường chính xác, thu được phát triển tốt hơn! Chỗ của ta có hai học sinh, đều có chút vấn đề. Ai có thể giải quyết, học viện sẽ tuyển chọn người đó. Đồng dạng dưới tình huống có thể giải quyết, ai làm tốt nhất, thứ tự của người đó sẽ sát đầu!

Tạ Tất viện trưởng nói.

- Chức trách của lão sư chính là dạy học. Dạy học không tốt, tất cả đều không có tác dụng!

- Tu luyện có cao tới đâu nói không ra, cũng uổng công!

Nghe được tiêu chuẩn tuyển chọn, mọi người đồng thời gật đầu.

- Loại sát hạch này ngược lại cũng phù hợp quy định!

Trên mặt Mạc Hoằng Nhất cũng lộ ra vẻ hài lòng.

Thuật nghiệp có chuyên công, không có kinh nghiệm giảng bài, không hướng dẫn qua học sinh, không dạy học lý luận, cho dù thực lực cường thịnh mấy đi nữa, hiệu quả dạy học cũng chưa chắc quá mạnh!

Không ít người học vấn lớn chạy đi dạy học, nói chuyện trời đất, hết một tiết học, kết quả... học sinh chó má gì cũng không biết, cái gì cũng không hiểu rõ.

- Dẫn bọn họ vào đi!

Dựa theo Tạ một tiếng viện trưởng kêu lên, hai học viên mười lăm, mười sáu tuổi được dẫn vào.

Một nam một nữ.

Nữ hài mặt mang vẻ lạnh lùng cao ngạo, nam hài ánh mắt lại lóe lên, giống như chim ưng.

Hai vị học sinh đi tới trước mặt mọi người, trong mắt cũng không có vẻ sợ hãi, hình như biết vị trí chính xác của mình, yên tĩnh đến cực điểm.

- Chính là hai học sinh này, các ngươi ai đến xem trước?

Tạ Tất nhìn quanh mọi người.

- Ta!

Người thanh niên Thông Huyền cảnh hậu kỳ trước mặt Trương Huyền, Mạc Hoằng Nhất kia, hừ một tiếng, vẻ mặt cao ngạo đi ra.

- Không tệ. Lão sư lại cần có loại thái độ dũng cảm thử thách này. Sợ đầu sợ đuôi, nhìn trước ngó sau, chỉ sợ cũng dạy không ra đệ tử tốt!

Tạ Tất thoả mãn gật đầu.

Nghe nói như thế, mọi người hối hận một hồi.

Sớm biết vậy bọn họ đã đi tới. Người này không chỉ lấy ra danh tiếng, còn chiếm được thiện cảm của Tạ viện trưởng, làm không tốt, lại sát hạch thành công.

Nghe được tán dương, tinh quang trong mắt người thanh niên lóe lên. Hắn đi vài bước tới trước mặt hai học sinh, đi dạo một vòng xung quanh bọn họ, sau đó mở miệng phân phó:

- Mỗi người đánh ra một bộ võ kỹ xem thử!

- Vâng!

Trong mắt nữ hài lóe lên một biểu tình không mấy chú ý, bắt đầu trước.

Nàng đánh võ kỹ có quy có củ, lực lượng và linh tính đều có mười phần, cho thấy thiên phú rất tốt. Rất nhanh một bộ quyền pháp đã đánh xong. Nam hài đi vào giữa sân.

Chiêu số của hắn không linh động giống như người trước, càng trực tiếp, nhanh chóng hơn, mang theo lực lượng hùng hồn, thậm chí mơ hồ để lộ ra khí tức sát phạt.

Hai người thi triển võ kỹ, các lão sư khác cũng ở một bên quan sát, mỗi người có chút suy nghĩ.

Rất nhanh, võ kỹ biểu diễn xong. Hai người lại ôm quyền đứng thẳng.

- Được, vị lão sư này có thể bình luận cho điểm!

Tạ Tất ngoắc tay.

- Được!

Người thanh niên lên tiếng, chắp hai tay ở sau lưng, rất có ý tứ chỉ điểm giang sơn:

- Nữ hài này đánh ra bộ võ kỹ này là Thanh Thủy Phù Vân Thủ, nhẹ nhàng như gió thoảng may bay, lực lượng linh động. Chiêu số tuy rằng

tinh mỹ, hơn nữa tu luyện căn bản cũng rất vững chắc. Chỉ có điều... chân khí của nàng chưa đủ, thời điểm chuyển động kinh mạch, lộ vẻ khá tốn sức. Nếu như ta không nhìn nhầm, chắc hẳn là vừa đột phá Chân Khí cảnh không lâu, đối với vận dụng chân khí vẫn không mấy quen thuộc!

Nói xong, hắn nhìn về phía nữ hài, mang theo ý thăm dò:

- Không biết ta nói có chính xác hay không?

- Ba tháng trước ta mới đột phá Chân Khí cảnh!

Nữ hài gật đầu.

- Chiêu số tuy rằng tu luyện đến nơi đến chốn, nhưng đáng tiếc khống chế chân khí chưa đủ, đẹp hơn nữa, lại tinh chuẩn hơn nữa, cũng chỉ là động tác võ thuật đẹp. Nếu như là đệ tử của ta, ta sẽ yêu cầu nàng chuyên tâm tu luyện. Trước hết nghĩ biện pháp ngưng tụ chân khí lại nói sau. Chỉ có chân khí đạt được cảnh giới hùng hậu, mới có khả năng phát huy thấu triệt chiêu số!

Người thanh niên mỉm cười:

- Thân thể của nàng tú lệ đoan trang, khí tức tinh thuần. Ta sẽ đề nghị tu luyện Ngọc Tố Công của học viện, tương xứng với khí chất của nàng, tu luyện cũng có thể thuận buồm xuôi gió!

- Tại hạ tu luyện chính là Ngọc Tố Công!

Nghe được lời của hắn, ánh mắt nữ hài lộ ra một tia kinh ngạc, không nhịn được nói.

- Ha hả!

Vẻ mặt đắc ý, chỉ điểm xong cho nữ hài, người thanh niên nhìn về phía nam hài cách đó không xa:

- Lực lượng của ngươi mạnh mẽ có lực, nói rõ thích hợp tu luyện công pháp và võ kỹ loại hình lực lượng. Ta cảm thấy Trúc Dương Công tương đối thích hợp với ngươi!

- Hồi bẩm lão sư, tại hạ tu luyện chính là Trúc Dương Công!

Nam hài gật đầu.

- Được, ta chỉ điểm kết thúc...

Vung ống tay áo, vẻ mặt người thanh niên đắc ý đi trở về đoàn người, đi tới trước mặt hai người Trương Huyền, còn cố ý hất cằm lên.

- Những điều này ta cũng đã nhìn ra, chắc hẳn nên sớm đi ra nói!

- Ai nói không phải chứ? Để cho hắn cướp mất tiên cơ. Giờ đi qua nói, chẳng khác nào vẽ rắn thêm chân, trái lại không đẹp!

- Thực sự đáng giận...

...

Nghe được người thanh niên nói xong, tất cả mọi người đều lộ ra sự hối hận.

Có thể sát hạch chính thức giáo sư, những người này tất nhiên đều có thể nhìn ra. Chỉ có điều, người khác đã nói qua, ngươi đi lên nói, khó tránh khỏi có nghi ngờ sao chép, cũng không thu được thiện cảm.

- Ừ!

Khác với phản ứng của mọi người, biểu tình trên mặt Tạ viện trưởng không có quá nhiều biến hóa, trái lại lộ ra vẻ thất vọng, nhìn quanh một vòng:

- Còn có người nào có gì bổ sung không?

- Ta tới!

Do dự một lát, lại có một người đi ra.

Đó là một người trung niên, chừng bốn mươi tuổi.

- Là Đỗ Tầm lão sư của Thiên Tuyền học viện!

- Nghe nói là giáo sư sao kim, hơn nữa đã được một vị danh sư thu làm học đồ!

- Đúng vậy, ta từng nghe nói qua, lớp của hắn rất lợi hại...

- Xem ra, vị trí lại muốn muốn ít đi một cái!

...

Nhìn thấy được người trung niên đi tới, tất cả mọi người ồ lên, không nhịn được trên mặt lộ vẻ khẩn trương.

Vừa rồi người này ở trong đám người không mấy lộ sơn hiện thủy. Vừa đi ra khỏi đám người, nhất thời có không ít người nhận ra.

Có thể trở thành giáo sư sao kim và học đồ của danh sư, cũng phải là người có năng lực.

Trong số người đến đây tuyển chọn, cơ bản đều là lão sư bình thường, so với nhân vật cấp bậc cùng loại như vậy, vẫn có chênh lệch.

- Vừa rồi hai người bọn họ thi triển võ kỹ, ta cũng nhìn. Nữ sinh lực lượng nhẹ nhàng. Vị lão sư vừa rồi nói không sai, thích hợp tu luyện Ngọc Tố Công. Chỉ có điều... hắn bỏ quên một điểm. Cô nữ sinh này mới vừa gia nhập Chân Khí cảnh ba tháng, có thể tu luyện ra võ kỹ lợi hại như vậy, kết hợp chân khí cùng thân thể tốt như vậy... đoán chừng thiên phú, vượt qua người bình thường! Thuộc về... thiên tài!

Đỗ Tầm lão sư đi tới hai người trước mặt, nhìn kỹ một hồi, lời bình kỹ càng tỉ mỉ.

- Ngọc Tố Công, chỉ là tu luyện trong nữ tử, công pháp tương đối phổ biến. Nếu như thiên phú kém một chút, tu luyện không có vấn đề quá lớn. Nhưng cũng có chút lãng phí thiên phú. Ta cảm thấy nếu như đổi lại tu luyện Ngọc Nữ Công, càng thích hợp hơn!

- Về phần vị nam sinh này, lực lượng mạnh mẽ, khí thế hùng hậu, Trúc Dương Công loại hình lực lượng là tương đối thích hợp. Nhưng chiêu số của hắn gọn gàng sắc bén, nhằm thẳng vào chỗ yếu hại, hiển nhiên từng có rất nhiều kinh nghiệm chiến đấu. Trúc Dương Công có thể nâng cao tu vi, vận chuyển cũng có chút chậm. So với loại tính cách am hiểu công kích của hắn, còn kém một đoạn rất lớn. Ta cảm thấy, vẫn là tu luyện Phách Thiên Kìnhthì tương đối thích hợp hơn. Bộ công pháp ngắn và nhanh, có thể phát huy ưu thế của hắn tốt hơn!

Nói đến đây, Đỗ Tầm lão sư liền ôm quyền:

- Ta nói xong!

- Rất tốt!

Nghe được lời của hắn, Tạ Tất thoả mãn gật đầu.

Vừa rồi, lúc người thanh niên nói, hắn lộ ra vẻ thất vọng. Vị Đỗ Tầm này mở miệng, hắn tự nhiên khen một câu, đủ thấy hai người đã có sự khác biệt.

- Đáng giận!

Nhìn thấy được vẻ mặt của hắn biến hóa, biểu tình của người thanh niên vốn đắc ý, trầm xuống, xiết chặt nắm đấm.

Người trong nghề vừa ra tay đã biết có đúng hay không. Hắn nói tuy rằng cũng có sai lầm nào đó. Nhưng vừa so sánh cùng vị Đỗ Tầm này, lại thoáng lộ ra một chút trung dung. Quả thật, sử dụng phương pháp của hắn hiệu quả, nhất định phải tốt hơn bản thân mình.

- Được rồi, còn có ai muốn bổ sung không?

Tạ Tất lại nhìn ra.

Lại có mấy người đi lên phía trước. Chỉ có điều, bọn họ nói đều không khác mấy so với hai người lúc trước, không có quá nhiều ý mới.

- Nếu như không có bổ sung, vị trí chính là hai vị lão sư đầu tiên!

Thoáng hiện ra vẻ thất vọng, Tạ Tất tiếp tục nói.

- Ta đến đi!

Mạc Hoằng Nhất đi lên phía trước.

Thấy mọi người nói nhiều như vậy, còn có người tiến lên, tất cả mọi người đưa mắt tập trung qua. Chỉ có điều, khi thấy rõ tu vi, mỗi một người đồng thời lắc đầu.

Không ít Thông Huyền cảnh hậu kỳ, đỉnh phong đều đã nói, không có quá nhiều điều mới mẻ. Một sơ kỳ nho nhỏ mà thôi, lại làm sao có thể có kiến thức càng cao hơn!

Ngay cả Tạ Tất và tất cả trưởng lão cũng không ôm hy vọng quá lớn.

Tu vi tuy rằng không có nghĩa là giảng bài, nhưng có thể nói rõ một vài vấn đề.

Tu luyện cấp bậc cao, nói rõ lý giải đối với tu luyện cũng sâu hơn, dạy học tất nhiên cũng càng có tâm đắc.

Không để ý tới ánh mắt của mọi người, Mạc Hoằng Nhất đi tới trước mặt hai học sinh, đi dạo qua một vòng, nhìn về phía Tạ viện trưởng:

- Viện trưởng, nếu như ta không nhìn lầm, ngươi nói hai học sinh này có chút vấn đề, không phải chỉ về tu vi bọn họ, mà là có ám chỉ gì khác!

- Có ám chỉ gì khác?

- Lão sư giáo dục, không chỉ tu vi còn chỉ cái gì?

- Sai lầm! Không hiểu thì đừng nói nhảm...

...

Nghe được lời của hắn, sắc mặt tất cả đám người vừa tham dự sát hạch đều trầm xuống. Người thanh niên nói đầu tiên còn mang theo vẻ mặt khinh miệt.

Học sinh có vấn đề, không phải chỉ tu vi thì chỉ cái gì?

Chẳng lẽ còn có thể chỉ thân thế gia đình?

- A? Vẫn mong nói rõ một chút!

Tạ viện trưởng vốn đầy vẻ thất vọng, nghe hắn nói như thế, nhịn không được ngẩng đầu lên.

- Nữ sinh này, bất kể tu luyện chính là Ngọc Tố Công hay Ngọc Nữ Công, ảnh hưởng cũng không quá lớn. Giống như Đỗ Tầm lão sư trước đó đã nói, thiên phú của nàng cực cao. Cho dù trên công pháp Có chút khác biệt, cũng sẽ không quá mức ảnh hưởng.

Mạc Hoằng Nhất nhìn qua:

- Hơn nữa, cho dù Ngọc Tố Công hơi yếu, nàng tu luyện nhiều năm, đã quen thuộc. Tùy tiện thay đổi, đối với tiến bước của nàng ngược lại là một sự ngăn cản. Lại nói, chỉ cần chỉ điểm tốt, hai công pháp này vốn lại không chênh lệch nhiều, không khác nhau quá nhiều!

- Cho nên... trong mắt của ta, vấn đề lớn nhất của nàng, không phải là tu luyện công pháp, cũng không phải cần củng cố thêm tu vi chân khí, mà là... ghét học!

- Ghét học?

Mắt của Tạ viện trưởng thoáng cái sáng lên, không nhịn được nhìn qua:

- Không sai, nói tiếp!

- Điều này...

Nghe hắn thừa nhận, đồng tử của tất cả mọi người đều trợn tròn.

Ghét học?

Có nhầm hay không, người này làm sao nhìn ra được?

Ta có thể dạy được

dtv-ebook.com

Khác với phản ứng của mọi người, Trương Huyền không nhịn được gật đầu.

Không hổ danh là đệ nhất thiên tài của Thiên Vũ vương quốc, tồn tại sát hạch danh sư nhị tinh, câu nói đầu tiên đã nhằm vào bản chất.

- Đúng!

Mạc Hoằng Nhất khôi phục lại khí chất của đại thiên tài, hai tay giang ra, khí ép tám phương:

- Nữ sinh này, thiên phú cao, tu vi không tệ, lại mang theo sự lạnh lùng cao ngạo, không muốn cùng người tiếp xúc. Nếu thiên phú không tệ, lại làm sao có thể lớn tuổi như vậy, mới đạt được Chân Khí cảnh không lâu? Rất hiển nhiên, nàng tu luyện cũng không nghiêm túc!

Tất cả mọi người đều sửng sốt.

Đúng là như thế. Nếu như đều nói nàng có thiên phú rất khá, mười, sáu bảy tuổi mới đạt tới Chân Khí cảnh sơ kỳ, chỉ miễn cưỡng đạt được tư cách nhập học, trên lý thuyết căn bản nói không thông.

Khả năng duy nhất chính là, nàng tuy có thiên phú, nhưng không muốn tu luyện.

Không muốn tu luyện, bị giữ lại ở học viện, thời gian lâu dài, không phát sinh tâm lý ghét học, làm sao có thể?

Chỉ nhìn ra thiên phú nàng không tệ, thực lực không cao, lại suy diễn ra điều này...

Phần năng lực quan sát này cũng không tránh khỏi quá kinh người!

Người thanh niên vốn đang vô cùng kiêu ngạo, sắc mặt lúc này trở nên trắng bệch.

Làm lão sư, hắn biết rất có thể xuất hiện loại tình huống này.

Tu luyện khô khan chán nản, nam sinh thích, trong nữ sinh rất dễ dàng phát sinh tâm tình phản nghịch. Cho dù là thế giới lấy võ vi tôn, cũng có khối người không muốn tu luyện.

Làm lão sư đều hi vọng học sinh của mình người người như rồng. Nhưng đệ tử không chịu tranh đua, bùn nhão ko trát nổi tường, danh sư có lợi hại mấy cũng vô dụng!

Lực là tương tác. Lão sư dạy thật tốt là một phương diện. Nghiêm túc học cũng là một phương diện. Nữ hài này ghét học, không muốn học tập, sợ rằng mới là vấn đề vướng tay vướng chân Tạ viện trưởng nói tới.

Ngay từ lúc đầu bọn họ lại nắm bắt nhầm vấn đề. Thảo nào viện trưởng cũng mất hứng.

- Hắn thì sao?

Thấy Mạc Hoằng Nhất nói rõ ràng, phân tích có lý có chứng cứ, Tạ viện trưởng vuốt râu, chỉ vào y nam hài.

- Nếu như ta không nhìn lầm, hắn hắn là một thiếu niên có vấn đề, bình thường hay đánh nhau, đối mặt với nguy cơ bỏ học!

Mạc Hoằng Nhất cười nói.

- A?

Tạ viện trưởng tiếp tục nhìn qua:

- Lý do!

- Rất đơn giản, vừa rồi hắn biểu diễn võ kỹ, ta nhìn kỹ, so với học tập trên giảng đường có phần chênh lệch, lại thẳng vào chỗ yếu hại, hiển nhiên từng trải không ít lần cùng người trực tiếp chiến đấu. Loại chiến đấu này, khiến cho công kích của hắn nhanh chuẩn ngoan độc, lực lượng cũng càng thêm cuồng bạo.

Mạc Hoằng Nhất chậm rãi nói:

- Đương nhiên, đó cũng không phải là trọng điểm. Quan trọng nhất chính là, thời điểm hắn thi triển võ kỹ, mắt lộ ra hung quang, có loại kích động muốn giết người. Loại tính cách này, ở trong trường học, cùng bạn học không hòa hợp là rất bình thường... Loại thiếu niên có vấn đề này, cũng khiến học viện đau đầu, rất không muốn, không đối mặt với bỏ học, vậy đối mặt với cái gì?

Mọi người lại sửng sốt.

Cẩn thận cân nhắc, hắn phân tích đều hoàn toàn đúng.

Từ một võ kỹ nho nhỏ, lại nhìn ra nhiều như vậy, người trước mắt này bất kể là năng lực quan sát hay lực phân tích, đều vượt qua người thường.

- Rất tốt, rất tốt!

Mắt Tạ viện trưởng lộ ra ánh sáng vui mừng.

Mạc Hoằng Nhất nói không sai. Đây chính là điều hắn muốn sát hạch các vị lão sư. Nếu như chỉ là đơn thuần chỉ điểm tu vi, cho dù là lão sư nào cũng có thể hoàn thành, còn phải dùng tới để tuyển chọn sao?

Chỉ có nhìn thấy được chỗ người khác không thấy được, mới là một lão sư thật sự ưu tú.

- Vấn đề này giải quyết như thế nào?

Một trưởng lão nhìn qua.

- Nếu ghét học, vậy nghĩ biện pháp khiến cho nàng hứng thú tu luyện. Đối mặt với bỏ học, lại phải khiến cho hắn dừng ham muốn cùng bạn học đánh nhau... Điều này cần tiến hành theo chất lượng hết sức công phu. Chỉ sợ không phải một ngày, hai ngày có thể hoàn thành!

Mạc Hoằng Nhất nói.

- Ừ!

- Rất tốt, ngươi được chọn!

Tạ viện trưởng, tất cả trưởng lão đồng thời gật đầu.

Có thể từ hai trong võ kỹ của học sinh, nhìn ra tâm tình bọn họ có vấn đề, đủ để nói rõ năng lực quan sát.

Lão sư trước hết cần có thể tìm chỗ xảy ra vấn đề, mới có khả năng nhằm vào vấn đề, giải quyết vấn đề.

Người tài giỏi như thế không cần, sử dụng ai?

- Còn có người nào muốn nói không? Nếu như không có, lần này hai người được lựa chọn, chính là vị lão sư Tôn Thừa này, và Đỗ Tầm lão sư trước đó.

Tạ viện trưởng bàn tay vẫy một cái, lại muốn xác định số người.

Tôn Thừa, thân phận ngụy trang của Mạc Hoằng Nhất hiện tại.

- Không có!

- Lại nói nữa cũng chỉ bắt chước lời của người khác, còn không bằng không nói!

Tuy rằng trong lòng mọi người có bao nhiêu không cam lòng, nhưng hai người này phân tích thực sự hay nhất, không phục cũng không được. Cho dù bổ sung gì nữa, người khác cũng đã nói qua, không có ý nghĩa gì nữa.

- Ừ, tốt lắm, lần này thông qua sát hạch là...

Tạ viện trưởng đang muốn đưa ra quyết định, đã bị một giọng nói cắt ngang:

- Tạm thời không vội, nếu không... Ta tới nói một câu!

Giọng nói kết thúc, chỉ thấy người thanh niên đi cùng với "Tôn Thừa lão sư" đã đi tới.

Trương Huyền.

Nếu không nói lại không có cách nào được lựa chọn, không làm được sát hạch. Tất nhiên hắn không có thể duy trì trầm mặc.

Nhìn hắn đi tới, Mạc Hoằng Nhất mỉm cười.

Vừa rồi những gì có thể nhìn ra được cơ bản hắn đều nói, chẳng khác nào phá hỏng con đường phía trước. Vị đại thiên tài vượt qua hắn này nếu như không nói ra thứ cấp độ sâu hơn, chắc hắn cũng rất khó thông qua.

Biết suy nghĩ của hắn, Trương Huyền lắc đầu.

Người này thật sự có chút không phúc hậu.

Tốt xấu lưu lại một cái cho mình chứ? Bây giờ điều muốn nói đối phương đều nói, ngược lại có phần hơi khó.

- Vị Tôn lão sư này đều đã nói ra mục đích sát hạch của Tạ viện trưởng, ta lại kể lại một lần, khẳng định cũng vô ích!

Kìm chế buồn bực trong lòng, Trương Huyền bất đắc dĩ nhìn qua:

- Nếu kể lại không có tác dụng, nếu không... hiện tại ta lại giải quyết vấn đề của hai học sinh này!

- Giải quyết vấn đề của bọn họ?

- Đùa gì thế!

- Hai hài tử này một người ghét học, một người đối mặt với bỏ học, là vấn đề khó giải quyết nhất. Ngươi có biện pháp nào?

- Cho dù có thể có phương pháp giải quyết, cũng giống như lời của Tôn Thừa lão sư vừa nói, cần năm rộng tháng dài. Hiện tại lại giải quyết? Giọng điệu thật là lớn!

...

Tất cả mọi người đều ồ lên.

Làm lão sư, đau đầu nhất không ngoài học sinh không muốn học và mỗi ngày đánh nhau.

Hai loại tình hình này xuất hiện ở trên người hai người này. Cho dù biết nguyên nhân, muốn giải quyết cũng không quá dễ dàng. Cần phải tiêu tốn không ít thời gian.

Người này lại còn nói hiện tại có thể giải quyết, lập tức khiến cho không ít người cảm thấy hắn quá mức lỗ mãng.

Ngay cả Tạ viện trưởng và các trưởng lão khác sau khi nghe xong cũng nhướng mày.

Bọn họ là những giáo sư lâu năm, cũng không có cách nào, đau đầu không thôi. Một người trẻ tuổi như vậy, phát ngôn bừa bãi, khó tránh khỏi có chút cuồng vọng.

- Giải quyết như thế nào, không ngại nói ra!

Sắc mặt hơi trầm xuống, Tạ viện trưởng thoáng hiện ra vẻ không vui nhìn qua.

- Đơn giản!

Đi hai bước tới trước mặt nữ hài, Trương Huyền ở bên tai nàng nói một câu gì đó. Nữ hài thoáng sửng sốt một chút, sắc mặt lập tức đỏ lên, ngay sau đó ôm quyền quỳ rạp xuống đất:

- Vẫn mong lão sư thu nhận ta làm học sinh, ta nguyện ý theo lão sư nghiêm túc học tập!

- A?

- Chuyện gì xảy ra?

Mọi người đang chất vấn hắn không có khả năng thành công, nhìn thấy một cảnh tượng như vậy, trước mắt đồng thời tối sầm, thiếu chút nữa thì đã bất tỉnh.

Vừa nói xong người này không giải quyết được, người ta ở bên tai nói một câu, lại khiến nữ sinh này thay đổi thái độ, quỳ xuống xin bái sư...

Nàng không phải là ghét học, không muốn lên lớp sao?

Thái độ chuyển biến cũng quá nhanh đi!

Vẻ mặt Tạ viện trưởng, tất cả trưởng lão đang không vui. Mỗi một người đều trợn tròn con mắt, giống như là gặp quỷ.

Tìm tới hai học sinh này xem như là đề thi sát hạch, tất nhiên đã sớm biết tình huống của bọn họ. Nữ hài này, tâm tình ghét học đặc biệt nghiêm trọng. Bất kể lão sư nói cái gì, cũng không muốn tuân theo, càng không muốn học tập.

Vốn tưởng rằng trong khoảng thời gian ngắn không có cách nào trị liệu. Vị lão sư này nói một câu, khiến cho nàng quỳ xuống. Đến cùng có chuyện gì xảy ra?

Nếu không biết không có khả năng dối trá, bọn họ thật sự nghi ngờ hai người trước đó quen biết, cố ý diễn một cảnh tượng như vậy.

- Cái này... ngươi đến cùng nói gì? Lại khiến cho thái độ của nàng biến hóa nhanh như vậy?

Một vị lão sư thật sự không nhịn được, mở miệng hỏi.

Tất cả mọi người đưa mắt tập trung qua. Ngay cả Mạc Hoằng Nhất cũng đầy kỳ quái.

Hắn có thể phân tích ra đối phương ghét học, cũng biết loại tâm tình này rất khó khôi phục. Chỉ một câu nói liền thay đổi. Rốt cuộc là người này nói gì, lại có ma lực như thế.

- Nàng có chút ghét học. Chỉ có điều, không phải nàng thật sự không muốn học tập, mà vì thân thể có vài nguyên nhân khác.

Trương Huyền mỉm cười:

- Ta nhìn ra vấn đề, đáp ứng giúp nàng giải quyết, nàng tự nhiên nguyện ý theo ta học tập!

Nữ hài này sở dĩ ghét học, là bởi vì thân thể xuất hiện vấn đề. Mỗi lần tu luyện không thể lĩnh hội được cảm giác sung sướng, trái lại có cảm giác đau đớn, còn thống khổ, tất nhiên ai cũng không muốn chấp nhận. Lâu ngày, lại biến thành như vậy.

Nhìn ra được chỗ mấu chốt, cũng đáp ứng giải quyết, nữ hài tất nhiên lập tức bái phục.

- Đơn giản như vậy sao?

- Nếu như thân thể có nàng vấn đề, chắc hẳn phải sớm nói ra mới phải. Vì sao nàng vẫn không nói?

Mọi người lại nghi ngờ.

Trên tu luyện có vấn đề, có thể cùng bàn bạc với lão sư. Nhưng nữ hài này chưa bao giờ nói qua...

- Chuyện liên quan đến việc riêng tư của nữ hài, ai nguyện ý nói ra?

Trương Huyền lắc đầu.

Chứng bệnh của đối phương có chút cùng loại với Triệu Nhã trước đây, không có cách nào nói ra miệng, tất nhiên không thể nào cùng lão sư bàn bạc.

- Đã như vậy, không nói cũng được!

Tuy rằng kỳ quái, nhưng Tạ viện trưởng cũng biết nếu không muốn nói, không thể hỏi nhiều. Lúc này hắn nhìn về phía nam hài cách đó không xa:

- Vấn đề của hắn, ngươi cũng có thể giải quyết? Nếu như hiện tại hắn có thể bảo đảm, sau này không cùng bạn học tranh đấu, xem như ngươi thông qua sát hạch, lần này thông báo tuyển dụng, ngươi có một vị trí!

- Được!

Trương Huyền mỉm cười.

Những người khác lại đồng loạt nhìn qua.

Nếu như người này có thể bảo đảm, chỉ sợ cũng không đến mức khiến cho Tạ viện trưởng đau đầu, xem là đề mục để sát hạch lão sư.

Bọn họ cũng muốn xem thử một chút, người thanh niên này vừa khiến cho nữ hài loại bỏ tâm tình ghét học, sẽ dùng biện pháp gì thay đổi khuyết điểm của một đệ tử thích đánh nhau cùng bạn học.

Trong mắt của mọi người, Trương Huyền đi tới trước mặt nam sinh, cười khanh khách nhìn qua:

- Ngươi thích đánh nhau cùng người khác?

- Đúng!

Nam sinh gật đầu.

- Cái này đơn giản!

Trương Huyền mỉm cười, đột nhiên một tát đánh tới.

Bốp!

Nam sinh còn không chú ý, đã cảm thấy trên mặt tê rần, thân thể ở ngay tại chỗ quay một vòng, bay ngang ra ngoài.

- Ta nhổ vào!

- Đánh học sinh? Không cho phép dùng cách xử phạt về thể xác...

- Người này làm cái gì?

Các lão sư khác vốn cho rằng hắn có biện pháp gì tốt. Bọn họ nằm mơ đều không nghĩ tới người này không nói câu nào, trực tiếp động thủ. Tất cả đều sợ thiếu chút nữa ngất đi.

Ầm ầm ầm ầm!

Trong tiếng quát mắng, người thanh niên trước mắt liên tục ra chân ra quyền, từng chiêu tàn nhẫn, hoàn toàn không có chút lưu tình.

Sắc mặt Tạ viện trưởng trầm xuống, đang muốn đi qua khuyên can, lại thấy học sinh bị đánh giống như đầu heo vậy, đầu gối mềm nhũn quỳ rạp xuống đất.

- Lão sư, ta... bảo đảm cũng không dám đánh nhau với người khác nữa...

- A?

Tất cả mọi người lại ngây người, mỗi một đều phát điên rồi.

Ngươi được chọn

dtv-ebook.com

- Được, giải quyết xong!

Trương Huyền cười khanh khách vỗ tay một cái.

Nhìn thấy được bộ dáng hắn thoải mái, tất cả mọi người mê muội từng hồi, muốn nôn ra máu.

Người này ra bài cũng quá không theo lẽ thường.

Nghiệp đoàn giáo sư có văn bản quy định rõ ràng không cho phép dùng cách xử phạt học sinh về thể xác. Ngươi trực tiếp động thủ đánh người ta thành đầu heo. Một khi truy cứu tới, ai cũng không gánh nổi trách nhiệm này.

- Liễu lão sư, ngươi...

Mạc Hoằng Nhất cũng bất đắc dĩ một hồi, thiếu chút nữa thì không nhịn được cơn giận:

- Lão sư không thể đánh học sinh!

Người này cũng hay rồi.

Ngươi nói ngươi không hiểu quy định sát hạch danh sư ngược lại cũng thôi. Dạy học chung quy đã từng làm, học sinh chung quy đã từng dạy... Đều là người sát hạch danh sư nhị tinh, làm sao có thể ngay cả chút quy định ấy cũng không hiểu?

Lão sư phải lấy đức thu phục người, dùng cách xử phạt học sinh về thể xác, một khi bị phát hiện, rất có khả năng sẽ bị loại bỏ tư cách giáo sư.

- Đánh học sinh? Ai nói ta đánh học sinh?

Trương Huyền mở to hai mắt nhìn, nhìn về phía nam sinh trước mắt:

- Ta đánh ngươi sao?

- Không! Lão sư đối với ta ơn nặng như núi, là vì cứu ta, không phải đánh ta!

Nam sinh vội vàng dập đầu, dùng miệng thều thào kêu lên.

-...

Mọi người phát điên.

Đại ca, ngươi có cần phách lối hơn một chút nữa sao?

Đây là muốn xem nhiều người như vậy thành người mù a!

Chúng ta tận mắt nhìn thấy được ngươi đánh người, không thừa nhận ngược lại cũng thôi, lại còn uy hiếp học sinh, khiến cho hắn không dám nói. Quả thực chính là cùng hung cực ác, mất trí!

Đã từng thấy lão sư làm cho người ta không nói được lời nào, chưa thấy qua người nào không thể nói được như thế.

- Hừ!

Vung cánh tay, sắc mặt Tạ viện trưởng tái xanh.

Thân là viện trưởng, danh sư nhất tinh, sự kiện giáo sư đánh học sinh lại phát sinh ở trước mắt, thậm chí còn tiến hành uy hiếp đối với học sinh, cũng quá không để hắn vào trong mắt!

- Liễu lão sư, dùng cách xử phạt về thể xác đối với học sinh, đã vi phạm làm là chức trách của bản thân lão sư. Chuyện ngày hôm nay, ta sẽ đúng sự thật báo lên nghiệp đoàn. Ngươi cứ chờ nhận quyết định cân nhắc của nghiệp đoàn! Mặt khác, Thiên Vũ học viện chúng ta cũng sẽ không mời

loại lão sư có thái độ tệ hại giống như ngươi. Người không có sư đức, vẫn mời lập tức rời đi!

Nói khoát tay áo.

- Quyết định cân nhắc? Không có sư đức?

Trương Huyền thoáng sửng sốt một chút, nhìn về phía Tạ viện trưởng trước mắt:

- Đây là nhận định của ngươi?

- Không sai!

Tạ viện trưởng bực bội nói.

- Được rồi!

Trương Huyền lắc đầu:

- Với năng lực quan sát này của ngươi, thực sự là danh sư nhất tinh sao? Nói thật, ta thật muốn hỏi một câu... Ngươi có đúng là mù hay không!

- Phụt!

- Người này trực tiếp mắng Tạ viện trưởng mù?

- Trời ạ, dùng cách xử phạt học sinh về thể xác, mắc nhiếc danh sư nhất tinh, người này điên rồi sao?

...

Tất cả các lão sư khác tròng mắt trợn trừng cũng sắp rơi ra khỏi viền mắt.

Đây chính là viện trưởng của Thiên Vũ vương quốc, cường giả siêu cấp Tông Sư đỉnh phong. Nói riêng về thực lực, đủ để xếp vào mười người đứng đầu vương quốc, còn là danh sư nhất tinh. Nói hắn mắt mù...

Ta nhổ vào!

Vừa rồi chỉ cảm thấy ngươi kiêu ngạo. Bây giờ mới biết, ngươi là điên rồi!

Nếu không, làm sao muốn người ta tuyển dụng vào làm lão sư trong trường học, lại ở trước mặt mọi người đánh học sinh không nói, còn mắc nhiếc danh sư?

Danh sư không thể sỉ nhục. Chỉ riêng tội danh này cũng có thể khiến cho ngươi vạn kiếp bất phục, hoàn toàn xong đời!

Mạc Hoằng Nhất đứng ở một bên, khóe miệng cũng co giật.

Chỉ có điều, hắn biết người trước mắt này, tuy rằng tính cách cổ quái, nói không thèm quan tâm, nhưng có thực lực tuyệt đối, tuyệt đối không thể bắn tên không đích.

Hắn không nhịn được nhìn qua. Vừa nhìn, hắn không kìm lòng được sững sờ ở tại chỗ:

- Chuyện này...

Thời điểm hắn ngây người, Tạ viện trưởng dĩ nhiên hộc máu.

Hắn tức giận râu mép nhếch lên, râu tóc toàn thân dựng đứng, bất cứ lúc nào cũng sẽ bùng nổ.

- Liễu lão sư, ngươi có biết ngươi đang sỉ nhục một vị danh sư hay không?

Cố nén lửa giận, hàm răng Tạ viện trưởng nghiến lại vang lên những tiếng két két.

Nếu không e ngại tới thân phận, có khả năng hiện tại hắn đã động thủ đánh cho kẻ không biết trời cao đất rộng này thành đầu heo.

- Sỉ nhục danh sư? Ta sao?

Vẻ mặt Trương Huyền thương hại nhìn qua:

- Là có người đang sỉ nhục thân phận danh sư này. Chỉ có điều không phải ta, mà là ngươi!

- Ngươi...

Khí tức trên người hắn bắn ra, đang muốn dạy dỗ người nói không biết suy nghĩ này một trận, lại thấy hắn chắp hai tay ra sau lưng, đi tới trước mặt nam sinh, giọng nói khe khẽ vang lên.

- Nhện Huyết Ách, một loại man thú đặc biệt kỳ quái, hình thể chỉ có kích thước chừng ngón út con người, lấy cắn nuốt máu sinh mạng làm thức ăn, sinh sống ở môi tương âm u, thích hành động vào ban đêm, trong cơ thể có chứa kịch độc.

Vốn tưởng rằng người này muốn nói lời gì quan trọng. Không nghĩ tới hắn lại nói về một man thú không quan trọng, tất cả mọi người đều cảm thấy vô cùng kỳ quái.

Ngay cả Tạ viện trưởng cũng nhăn mày, ngừng lại, muốn xem thử người này đến cùng giở trò gì.

- Loại nhện độc này, võ giả trúng phải, trong thời gian ngắn sẽ không chết, chỉ có điều thần kinh lại tê liệt, khiến cho trong tính cách người ta xuất hiện biến hóa, nóng nảy bất an, muốn cùng người chiến đấu... Bởi vì chỉ có thông qua chiến đấu mới có khả năng giảm bớt độc trong người, nhận được sự bình tĩnh!

Giọng nói của Trương Huyền tiếp tục vang lên.

- Còn có loại vật này sao?

- Trên đời có độc kỳ quái như vậy sao?

Nghe được tác dụng độc của nhện Huyết Ách, trong lòng mọi người mơ hồ xuất hiện một suy đoán. Chỉ có điều, bọn họ không dám xác nhận,

đồng loạt nhìn về phía thiếu niên ở trước mắt.

- Không sai, nam sinh này trúng độc này, hơn nữa đã vô cùng nghiêm trọng! Cho nên, bình thường hắn mới đánh nhau cùng người, luống cuống bất an, khó có thể kìm chế. Các ngươi có phát hiện hay không, thời điểm vừa rồi hắn thi triển võ kỹ, tuy rằng chiêu số tinh chuẩn, trong mắt lại mang theo một tia ửng đỏ. Người tu luyện bình thường, cho dù từng nhiều lần trải qua chiến đấu, cũng không có khả năng ảnh hưởng tới tinh thần, khiến cho mắt thay đổi màu sắc.

Trương Huyền nhìn quanh một vòng.

- Ửng đỏ... Mới vừa rồi vẫn thật sự có. Chỉ có điều ta tưởng là tâm tình hắn kích động dẫn tới!

- Đúng vậy, ta cũng thấy được, cũng tưởng bởi vì võ kỹ của hắn đặc biệt. Chẳng lẽ là... một loại kịch độc?

- Làm sao có thể? Nếu như trúng độc, chúng ta tại sao hoàn toàn không có nhìn ra một chút nào?

...

Nhớ tới tình cảnh vừa rồi khi thiếu niên thi triển võ kỹ, tất cả mọi người đều sửng sốt.

Ánh mắt của người này có gì đó không đúng. Chỉ có điều, một ít võ kỹ cũng có thể khiến cho mắt người ta thay đổi. Bởi vậy bọn họ chưa từng suy nghĩ về phương diện này.

Lại nói, ai có thể biết trên thế giới còn có một loại độc, có thể ảnh hưởng tới tinh thần con người, khiến người ta trở nên nóng nảy thích chiến đấu?

- Vừa rồi ta không phải đánh hắn, mà là sử dụng phương pháp đặc biệt ép chất độc ở trong cơ thể hắn ra. Nếu như không tin có thể nhìn xuống đất, chỗ máu của hắn vừa chảy ra!

Trương Huyền tiện tay chỉ một cái.

Thuận theo hướng ngón tay hắn nhìn lại, mọi người quả nhiên thấy trên mặt đất có máu từ nam hài bị Liễu lão sư đánh, chảy ra.

Lúc này, máu đã biến thành màu đen, giống như chất keo đọng lại trên mặt đất, tiếp xúc cùng với nham thạch, xuất hiện vết lõm, giống như bị thứ gì đó ăn mòn, quỷ dị khác thường.

- Là kịch độc...

Sắc mặt Tạ viện trưởng nhất thời trắng bệch.

Bình thường máu nhỏ trên mặt đất, không có khả năng nhanh chóng ngưng đọng lại như vậy, càng không thể nào ăn mòn nham thạch ra hố sâu.

Chỉ có trong máu ẩn chứa kịch độc mới phải xuất hiện loại tình huống này.

Nói cách khác...

Trong cơ thể nam hài quả thật trúng kịch độc! Vừa rồi, vị Liễu lão sư này không phải đánh người, mà là... trừ độc!

- Trúng độc của nhện Huyết Ách, trong ba tháng lại sẽ chết. Bộ dạng hắn bây giờ, chắc hắn là mới trúng hơn một tháng, không tính là nguy hiểm. Bởi vậy, dựa vào năng lực bản thân hắn có khả năng áp chế, không bị phát hiện.

Trương Huyền nhìn về phía Tạ viện trưởng:

- Dù vậy, Thiên Vũ học viện, học phủ cao nhất vương quốc, để cho học sinh trúng kịch độc, bản thân lại không biết! Ta có lòng tốt cứu chữa, tự nhiên vu oan hãm hại ta đánh học viên, còn muốn tố cáo lên nghiệp đoàn... Đường đường là viện trưởng, danh sư nhất tinh ngay cả điều này cũng không nhìn ra. Xin hỏi... không phải mắt mù, thì là cái gì?

- Ta...

Sắc mặt Tạ viện trưởng nhất thời trắng bệch.

Máu độc rõ ràng như vậy không nhìn ra, còn quát mắng đối phương. Điều này khiến cho sắc mặt hắn đỏ lên, muốn giải thích, lại giải thích không được.

- Liễu lão sư vẫn xin bớt giận. Độc dính dáng tới chức nghiệp độc sư, rất nhiều người đều nói biến sắc, không biết cũng rất bình thường!

Thấy bầu không khí xấu hổ, Mạc Hoằng Nhất đi lên.

Hắn nói không sai. Chuyện dính dáng phương diện độc, rất nhiều tư liệu đều bị Độc Điện phong tỏa, không ít người cũng không rõ lắm.

Lão sư lại tự cho mình là lấy chính đạo, rất ít liên quan đến loại hạ cửu lưu này, tự nhiên kiến thức nửa vời.

Vừa rồi, hắn đã biết Trương Huyền không có khả năng bắn tên không đích. Nhìn thấy được nam hài phun ra máu chứa độc, hắn cũng vô cùng chấn động kinh ngạc.

Chỉ nhìn thi triển võ kỹ, đã biết hắn trúng loại kịch độc nào, đồng thời tiện tay hỗ trợ giải quyết... Nói rõ vị Trương Huyền này ở trên phương diện dùng độc, cũng tuyệt đối đạt tới cảnh giới Tông sư.

Thi họa sư tam tinh, thuần thú sư nhị tinh, thậm chí thuật luyện đan cao minh vượt quá luyện đan sư tứ tinh... Người này đến cùng còn có bao nhiêu bản lĩnh khiến người ta không biết?

Trước đó, hắn vẫn cảm thấy, đối phương cũng là danh sư, trên phương diện luyện đan mạnh hơn hắn, những phương diện chức nghiệp khác, chưa chắc đã so sánh được với mình. Bây giờ mới biết... đối phương khẳng định cũng có không ít chức nghiệp, căn bản không biểu diễn ra.

- Cho dù không biết kịch độc, vừa rồi người học sinh này đã nói, ta là đang cứu hắn, lại còn nghi ngờ ta. Danh sư nhất tinh lại là loại năng sức quan sát như vậy sao?

Không biết ý nghĩ trong lòng Mạc Hoằng Nhất, Trương Huyền tiếp tục nói.

-...

Không nói cái này còn tốt, hắn vừa nói, tất cả mọi người đều không nói gì.

Học sinh kia nói ngươi ở đang cứu hắn, nhưng ngươi vừa đánh người xong, lại là loại thái độ đó, ai cũng tưởng ngươi đang uy hiếp đối phương, khiếp sợ đến mức hắn chỉ có thể trả lời như vậy.

Ai ngờ được... Hắn nói là lời thật lòng.

- Là ta không quan sát tốt, xấu hổ với danh hiệu danh sư nhất tinh...

Bị liên tục chất vấn, sắc mặt Tạ viện trưởng trắng bệch, toàn thân giống như là già hơn mười tuổi.

Vốn tưởng rằng một thông báo tuyển dụng lão sư, cho đối phương sát hạch, thế nào cũng không nghĩ tới, nhiều chuyện như vậy, chính hắn cũng không phát hiện.

- Được rồi, cũng không cần chán nản. Sau đó học tập cho giỏi, gặp phải vấn đề, không nên tự ước đoán bừa bãi là được!

Trương Huyền khoát tay áo.

Mọi người lại thoáng lảo đảo.

Đây chính là viện trưởng của Thiên Vũ học viện, tự nhiên bị một lão sư nho nhỏ giáo huấn giống như học sinh...

Vẻ mặt mọi người bất đắc dĩ, nhưng cũng âm thầm chấn động kinh ngạc.

Vị Liễu lão sư này, nhìn ra được kịch độc ngay cả viện trưởng cũng không nhìn ra, tiện tay giải quyết vấn đề của hai học sinh, năng lực quan sát, thủ đoạn cao. Bọn họ không phải tận mắt nhìn thấy, tuyệt đối khó có thể tin nổi.

Trong nháy mắt, bọn họ đối vị lão sư tuổi không lớn lắm này, đều lộ ra cảm giác bội phục giống như ngửa đầu nhìn lên núi cao.

Thời điểm ánh mắt mọi người ở đây tập trung qua, muốn biết hắn làm thế nào nhìn ra được bản thân nam hài trúng kịch độc, lại thấy khí thế cao nhân của vị Liễu lão sư này hoàn toàn không còn, giống như biến thành một học sinh chờ thành tích, gãi đầu, nhìn lại:

- Vậy... ta như vậy, có thể được lựa chọn không?

- Chọn, đương nhiên có thể được chọn!

Trước mắt Tạ viện trưởng tối sầm, liên tục gật đầu.

Nếu như loại năng lực này của ngươi cũng không chọn, viện trưởng ta cũng không cần làm nữa...

Đối sách của Mộc Tuyết Tình (1)

dtv-ebook.com

Mộc Tuyết Tình là học viên thiên tài của Thiên Vũ học viện.

Năm nay chỉ có mười tám tuổi, tự nhiên đạt được Ích Huyệt cảnh, mở ra hơn mười chỗ huyệt vị.

Ở Thiên Vũ học viện, nàng cũng nắm giữ danh tiếng rất lớn. Dựa theo đạo lý, nàng chắc hẳn là phong cảnh vô hạn, đầy cao hứng mới phải. Mà bây giờ nàng lại buồn bã không vui, vẻ mặt phiền muộn.

Bởi vì lão sư giảng bài cho nàng đã rời khỏi học viện, không lại hướng dẫn lên lớp nữa.

Lão sư mới không được tuyển dụng qua, các nàng hiện tại lại giống như binh sĩ đi dạo, dũng khí tan ra, không ai để ý tới.

Nàng duỗi người, lộ ra đường cong cao ngạo kiều mị khiến người ta điên cuồng.

- Học tỷ!

Đúng lúc này một thiếu niên đã đi tới.

- Mạnh Đào, đã hỏi thăm rõ ràng, hiện tại có thể tin tưởng chứ?

Thấy hắn đi tới, Mộc Tuyết Tình nhìn qua.

- Hỏi thăm rõ ràng... Vị Trương Huyền danh sư kia, lợi hại giống như lời học tỷ nói! Chỉ có điều, nghe nói hiện tại đang tiến hành thí luyện danh sư nhị tinh, phải rời khỏi vương thành. Trong khoảng thời gian ngắn sẽ không trở về. Hơn nữa ta còn nghe nói... sự tích của hắn còn lợi hại hơn so với những gì học tỷ nói buổi sáng...

Thiếu niên Mạnh Đào mang theo vẻ xấu hổ. Ngay sau đó, trong mắt hắn phóng ra ánh sáng, đầy sùng bái.

- Nói nghe một chút!

Sắc mặt Mộc Tuyết Tình cũng đỏ lên.

Đêm qua nghe được tin tức tất cả kỷ lục của thiên tài Mạc Hoằng Nhất lại bị phá vỡ, biết vị danh sư gọi là Trương Huyền này chưa đủ hai mươi tuổi, sáng tạo ra vô số kỷ lục, khiến người ta thán phục phát điên, còn trực tiếp sát hạch danh sư nhị tinh... Mặc dù chính tai nghe được trưởng bối trong nhà nói ra, nàng cũng không thể tin được.

Sau khi xác nhận nhiều lần, nàng liền quyết định, từ nay về sau, vị Trương sư này, là thần tượng nàng sùng bái nhất... chưa từng thấy!

Hôm nay tới đến học viện, nàng nói chuyện này cho niên đệ, niên muội biết, chọc cho bọn họ kinh ngạc kêu lên liên tục. Người trước mắt này không tin, bị phái ra đi tìm hiểu tin tức.

- Ta nghe nói, khuya ngày hôm trước thời điểm Trương sư vừa tới vương thành, đi tới nghiệp đoàn thi họa sư sát hạch, gặp phải Quý Mặc công tử Quý gia khiêu khích, sử dụng một con man thú vẽ tranh, vẽ ra tác phẩm ngũ cảnh, trở thành thi họa sư tam tinh...

Mạnh Đào nói.

Ban đầu, hắn là không tin. Hắn không tin có người có thể lợi hại hơn so với Mạc Hoằng Nhất. Dù sao đại thiên tài đã thâm căn cố đế, danh tiếng rất lớn.

Sau khi ra ngoài nghe ngóng, hắn mới biết được, vị Trương sư này, so với Mạc Hoằng Nhất không chỉ lợi hại hơn một chút. Cho dù chính tai nghe nói, hắn cũng cảm thấy giống như nằm mơ.

- Man thú vẽ tranh, vẽ ra tác phẩm ngũ cảnh?

Mộc Tuyết Tình không tự chủ được xiết chặt nắm tay nhỏ nhắn của mình.

Bản thân nàng là thiên tài, càng sùng bái thiên tài.

Tuy rằng hôm qua thanh danh của vị Trương sư này mới nổi lên, sự tích truyền kỳ bây giờ lại quá nhiều, khiến người ta bội phục.

- Ngươi nói... chúng ta không có lão sư, nếu như có thể mời Trương sư qua, thì tốt biết bao...

Nghe xong tin tức đối phương đã sớm nghe được, cùng ngày hôm qua nàng nghe được không khác biệt lắm, gần như không có gì khác nhau, Mộc Tuyết Tình không nhịn được nói.

- Mời hắn qua? Học tỷ, Trương sư lại là danh sư nhị tinh, học viện làm sao mời được...

Mạnh Đào bất đắc dĩ một hồi.

Danh sư nhị tinh, toàn bộ Thiên Vũ vương quốc chỉ có ba người. Mỗi lần giảng bài, tất cả lão sư đều sẽ đi vào nghe giảng bài. Thậm chí viện trưởng cũng phải cung kính qua. Mời hắn qua làm lão sư...

Cũng thật sự dám nghĩ!

- Đúng vậy, ta cũng biết, chính là trong lòng có một loại kỳ vọng, hy vọng có thể nghe hắn giảng một tiết. Thiên tài như thế, giảng bài khẳng định lợi hại hơn. Nghe hắn giảng bài một tiết, có lẽ là có thể khiến cho thực lực của ta tăng mạnh!

Vẻ mặt Mộc Tuyết Tình si mê, nói.

- Đúng rồi, không phải bảo hôm nay học viện tuyển dụng lão sư sao? Có kết quả chưa?

- Dường như còn chưa có tin tức. Chỉ có điều, chỉ là vài giáo sư bình thường, ngay cả giáo sư sao kim cũng không có mấy vị, sẽ không có trình độ gì...

Mạnh Đào lắc đầu. Đối với lão sư sắp tới, hắn không ôm hy vọng quá lớn.

- Ngược lại điều này cũng đúng...

Mộc Tuyết Tình cũng gật đầu.

Lão sư tốt, khẳng định đã sớm đến Thiên Vũ học viện, không đến mức hiện tại mới được thông báo tuyển dụng qua.

- Không xong, không xong...

Hai người đang nói thầm, liền nghe được một giọng nói lo lắng vang lên. Một nữ sinh sắc mặt đỏ bừng vọt tới.

- Thế nào lại hoảng hoảng hốt hốt vậy?

Đôi mi thanh tú của Mộc Tuyết Tình thoáng nhíu lại:

- Ta không phải cho nàng canh giữ ở bên ngoài viện của trưởng lão, lặng lẽ quan sát được lão sư được nhận vào sao? Tại sao đã trở lại? Chẳng lẽ, học viện đã chọn xong lão sư?

- Đúng!

Nữ sinh nhanh chóng thở dốc, liên tục gật đầu.

- Nhanh như vậy sao?

Mộc Tuyết Tình sửng sốt.

Nghe nói hôm nay có rất nhiều lão sư tới tham gia tuyển dụng, chừng trên trăm người. Lúc này mới bao lâu, lại chọn xong?

- Ta ở bên ngoài tận mắt nhìn thấy được viện trưởng giao tất cả lệnh bài lớp chúng ta cho một người lão sư tuổi còn trẻ...

Thở dốc vài hớp, nữ hài điều hòa hơi thở, nói.

- Lão sư trẻ tuổi?

- Ừ, dáng vẻ người lão sư này chỉ có chừng hai mươi tuổi. Cụ thể tên gì, ta ở cách khá xa, không nghe rõ. Chỉ thấy, chỉ thấy...

Nữ hài nhớ ra cái gì đó, hình như vẫn không thể tin được.

- Nàng muốn làm người ta sốt ruột đến chết sao? Rốt cuộc là nhìn thấy cái gì?

Đôi mi thanh tú Mộc Tuyết Tình nhíu lại, sốt ruột nhìn qua.

- Nhìn thấy được... Lão sư kia đánh một học viên mới nôn ra máu...

Nữ hài này nói.

- Đánh học viên mới nôn ra máu?

Mộc Tuyết Tình và Mạnh Đào nhìn nhau.

Lão sư đánh học sinh?

Thiên Vũ học viện vẫn chưa từng nghe qua chuyện bạo lực như vậy.

- Là thật. Ta tận mắt nhìn thấy... Đây là ta vừa rồi lặng lẽ ghi lại, các ngươi nhìn đi!

Nói xong cổ tay nữ hài lật một cái, lấy ra một ngọc tinh ghi hình, chân khí dũng mãnh tràn vào trong đó. Trong nháy mắt hai thân ảnh xuất hiện. Một người thanh niên đánh một đệ tử đối diện.

Ầm!

Học sinh miệng nôn ra đầy máu, cuối cùng quỳ gối trước mặt đối phương.

Bởi vì khoảng cách rất xa, hai người nói nghe không rõ sở, lại có thể nhìn thấy được rõ ràng, học sinh bị đánh, vô cùng thê thảm.

- Nàng nói... Viện trưởng đều giao lệnh bài đại biểu thân phận của chúng ta, cho người này?

Hình ảnh kết thúc, sắc mặt Mộc Tuyết Tình tái xanh.

Chuyện gì xảy ra?

Thế nào lại tuyển dụng một phần tử bạo lực như vậy làm lão sư của bọn họ?

- Đúng vậy, ta tận mắt nhìn thấy. Hơn nữa...

Nữ hài đầy sốt ruột:

- Hắn tiếp nhận lệnh bài lại tới, có khả năng một hồi đi ra!

- Một hồi đi ra?

Mộc Tuyết Tình bóp nắm tay:

- Nghiệp đoàn giáo sư không phải không cho phép dùng cách xử phạt về thể xác đối với học sinh sao? Vì sao học viện lại muốn mời một lão sư như vậy?

- Cái này...

Nữ hài lắc đầu:

- Ta cũng không biết!

- Học tỷ, học tỷ nói xem có phải trường học biết lớp chúng ta... không quản được, cố ý tìm một lão sư lợi hại, muốn phải cố gắng giáo huấn

chúng ta một trận, cho một đòn ra oai phủ đầu hay không?

Nam hài vò đầu.

- Ra oai phủ đầu? Hừ, phải xem hắn có bản lãnh này hay không!

Sắc mặt Mộc Tuyết Tình trầm xuống:

- Mạnh Đào, gọi những người tu luyện khác đều tập hợp ở bên chỗ ta!

- Được!

Đối sách của Mộc Tuyết Tình (2)

dtv-ebook.com

Mạnh Đào gật đầu, xoay người rời khỏi đó. Chỉ chốc lát, đại khái có mười mấy học sinh vây quanh.

- Học tỷ!

- Ừ! Nói vậy vừa rồi Mạnh Đào đã nói cùng các ngươi, học viện mời một người hung ác, tùy ý dùng cách xử phạt về thể xác đối với học sinh để làm lão sư của chúng ta. Tất cả các ngươi có ý kiến gì?

Mộc Tuyết Tình giơ bàn tay, nhìn xung quanh.

- Để cho hắn làm lão sư của chúng ta, làm sao có ngày lành? Tuyệt đối không được!

- Không được có thể có biện pháp gì? Đây là học viện phái tới. Lệnh bài học sinh của chúng ta đều đã ở trên tay hắn. Trừ khi đi tìm tới phòng chính giáo thay lớp, bằng không, không có biện pháp nào khác!

- Nếu học viện phái hắn tới, chắc chắn sẽ không để cho chúng ta đổi lớp. Nếu thật sự không được, nghĩ biện pháp đuổi hắn đi, đổi một lão sư khá hơn một chút qua!

- Cho dù không mời được thiên tài lợi hại giống như Trương sư, cũng phải là một vị giáo sư sao kim. Người bạo lực chỉ biết đánh học sinh chỉ điểm, đời này chúng ta xong rồi!

...

Mọi người trong lòng đầy căm phẫn.

Vừa rồi, Mạnh Đào kể chuyện một lần. Hình ảnh lưu lại trên ngọc tinh ghi chép cũng cho bọn họ xem. Thấy vị lão sư này trực tiếp đánh học sinh nôn ra máu, mỗi một đều đầy phẫn nộ.

Đối với học sinh tàn nhẫn như vậy, người như thế cũng xứng làm lão sư sao?

Bảo bọn họ làm học sinh của người như thế?

Không có cửa đâu!

- Được rồi, chỉ tranh cãi ầm ĩ không được. Nếu học viện đã giao lệnh bài cho hắn, đã nói rõ chúng ta là học sinh của hắn. Phải nghĩ biện pháp, đuổi đi mới được!

Tay ngọc Mộc Tuyết Tình ngăn cản.

- Nếu không chúng ta cố ý không phối hợp, ngáng chân hắn!

- Ngáng chân? Ngáng thế nào?

- Chính là... Hắn nói cái gì chúng ta cũng không nghe. Hắn chỉ điểm tu luyện, cũng không đi làm! Làm lão sư không ra lệnh được cho học sinh, thời gian dài khẳng định lại không chịu được tự mình đi.

- Điều này đối với người khác có tác dụng. Vừa rồi không nghe nói sao, người này bạo lực đến cực điểm. Nếu thật sự không nghe lời, hắn động thủ với chúng ta, ai gánh vác được?

- Điều này...

Mọi người trầm mặc.

Không phối hợp, ngáng chân, không nghe lời bọn họ đều làm được. Mấu chốt là vị lão sư mới này là một phần tử bạo lực. Nếu như trực tiếp động thủ, dùng sức mạnh nghiền ép, bọn họ cũng không có cách nào phản kháng.

Dù sao, đại tỷ lớn thực lực mạnh nhất trong bọn họ, Mộc Tuyết Tình cũng chỉ là Ích Huyệt cảnh. So với lão sư Thông Huyền cảnh, vẫn kém hơn một mảng lớn.

- Nếu không như vậy, nếu như hắn thật sự dám động thủ với chúng ta, chúng ta lại ghi chép hình ảnh xuống, nghĩ biện pháp đưa đến nghiệp đoàn giáo sư. Tùy ý dùng cách xử phạt về thể xác đối với học sinh, ta không tin nghiệp đoàn không quan tâm!

- Biện pháp là biện pháp tốt. Nhưng vị lão sư này ở trước mặt viện trưởng và nhiều lão sư như vậy, dám đánh học sinh, khẳng định có quan hệ rất lớn, hoặc đã nhận được học viện ủng hộ. Nếu chẳng may biến khéo thành vụng, khiến cho hắn ghi hận, ta sợ chúng ta sau này càng không có ngày lành!

- Đúng vậy, nếu như biết chúng ta cố ý chỉnh hắn, còn không phải mỗi ngày đều bị dạy dỗ một trận sao?

...

Mọi người liên tục nói ra vài một kế hoạch, đều bị bác bỏ.

Vị lão sư này còn chưa có qua, có thể ở trước mặt nhiều vị lão sư như vậy, đánh học sinh, nhất định là nhận được viện trưởng bày mưu đặt kế. Bằng không, hắn tuyệt đối không dám không kiêng nể gì cả như thế.

Ghi lại hình ảnh mặc dù không tệ, có khi nào chưa đưa đến nghiệp đoàn, rơi vào trong tay hắn, mọi người khẳng định không có ngày lành.

Phải bàn bạc kỹ hơn, một lần vất vả suốt đời nhàn nhã, mà không phải lấy trứng chọi đá, tự tìm phiền toái.

- Vậy làm sao bây giờ? Học tỷ, có thể có biện pháp không?

Suy nghĩ một hồi, nghĩ tới đau đầu cũng chưa ra phương pháp, mọi người đồng loạt nhìn về phía Mộc Tuyết Tình.

Nàng là đại tỷ lớn của lớp, tất cả mọi người đều nghe nàng, cũng chỉ có nàng có chủ ý nhất.

- Ta thật ra có biện pháp!

Mắt Mộc Tuyết Tình đột nhiên sáng lên, hình như nghĩ tới điều gì, nhìn về phía mọi người:

- Chúng ta là học sinh, nếu như nghĩ biện pháp lăn qua lăn lại lão sư, bị nghiệp đoàn phát hiện, nhất định sẽ bị xử phạt, thậm chí chửi rủa!

Mọi người gật đầu.

Thế giới này lấy sư vi tôn. Học sinh phải vâng lời lão sư. Cố ý hãm hại, bị người biết được, tất nhiên bị mắc nhiếc. Nhà bọn họ cũng chắc chắn sẽ không buông tha.

- Vậy làm sao bây giờ?

Mạnh Đào không nhịn được nói.

- Nếu chúng ta không thể nghĩ biện pháp đối phó với lão sư, này... Chúng ta cũng có thể hỏi lão sư vấn đề?

Mắt lóe lên, Mộc Tuyết Tình lộ ra một sự giảo hoạt:

- Lớp chúng ta, có không ít bạn học thích thi họa, thích trà đạo. Còn có người thích trận pháp, luyện khí, luyện đan... Có thể đi hỏi hắn vấn đề! Hỏi nhiều, tất cả đều không đáp được, ta xem hắn còn mặt mũi nào tiếp tục ở lại chỗ này!

- Ý kiến hay!

- Đúng vậy, như vậy vừa không đắc tội hắn, có thể khiến cho hắn không còn mặt mũi tiếp tục ở lại chỗ này, một công đôi việc!

- Thật sự là quá tốt...

Nghe được biện pháp của Mộc Tuyết Tình, mắt tất cả mọi người đều sáng rực lên.

Đây quả thật là biện pháp tốt nhất.

Vừa không đắc tội, có thể khiến cho hắn mất mặt.

- Không đúng... Hắn là lão sư giảng dạy chúng ta tu luyện. Nếu như nói thẳng những chức nghiệp này, đều không tinh thông, chúng ta lại không có cách nào tiếp tục làm khó!

Một người nữ sinh không nhịn được nói.

Thuật nghiệp có chuyên công. Thiên Vũ học viện lớn như vậy, lão sư các loại ngành học đều có. Tất cả vấn đề đều hỏi một lão sư, người ngu đi nữa cũng nhất định có thể nhìn ra vấn đề.

Lại nói, lão sư tu luyên võ nghệ, cho dù đáp không được, cũng không tính là mất mặt!

Dù sao, không có khả năng có người chức nghiệp gì cũng sẽ.

- Về điểm ấy ta đã sớm nghĩ đến. Thật ra, chúng ta có thể cho hắn chút áp lực!

Mộc Tuyết Tình hình như đã nghĩ đến đối sách, trong tròng mắt mỹ lệ hiện lên một ý cười.

- Tạo áp lực?

- Không sai! Chờ một lát, vị lão sư này đi tới, ta sẽ nói mình và Trương Huyền danh sư, từng gặp mặt một lần. Hơn nữa, hắn có ý định thu ta làm học sinh!

Mộc Tuyết Tình mỉm cười cười.

- Cứ như vậy, có chỗ dựa vững chắc là Trương sư này, hắn sẽ ném chuột sợ vỡ bình, không dám làm quá đáng, cũng không dám thừa nhận mình

cái gì cũng không biết... Chỉ là, cáo mượn oai hùm như vậy, nếu chẳng may bị Trương sư biết, không tốt lắm đâu?

Một người học viên do dự.

- Làm sao có thể biết được. Trương sư là thiên tài siêu cấp, danh sư nhị tinh. Chúng ta có khả năng đời này cũng không thấy được! Ai bảo hắn hai ngày nay sôi động như vậy, phố lớn ngõ nhỏ đều bàn luận. Mượn danh tiếng của hắn mà thôi, cũng sẽ không bị phát giác!

Mộc Tuyết Tình hất mái tóc.

Trương sư và thế giới của bọn họ quá xa, căn bản không có khả năng cùng xuất hiện. Nếu hai ngày nay hắn có danh tiếng lớn như vậy, lại vừa vặn mượn dùng một chút, dùng để chấn áp vị lão sư bạo lực này.

- Tốt lắm, cứ làm như vậy...

Lại suy tư một chút, mọi người cũng cảm thấy không có vấn đề quá lớn, lúc này mới đồng thời gật đầu.

- Ừ, một lát nữa vị lão sư này tới, ngàn vạn đừng có thù địch. Mỗi người đều cung kính lễ độ, đừng làm cho hắn nắm được cán!

Mộc Tuyết Tình căn dặn.

- Vâng!

Mọi người gật đầu.

...

- Đây là lớp ta phải hướng dẫn sao?

Mấy người đang thương nghị, bên ngoài phòng học, Trương Huyền nhìn tên gọi một chút, xác nhận chính xác.

Ngươi bị khai trừ!

dtv-ebook.com

Giải quyết xong vấn đề cho hai học sinh, Tạ viện trưởng không tiếp tục nghi ngờ năng lực của hắn, trực tiếp giao lệnh bài học sinh lớp qua.

Có kinh nghiệm giảng bài ở Hồng Thiên học viện, hắn biết những lệnh bài, mỗi một cái đều đại biểu cho một đệ tử, bỏ vào chiếc nhẫn trữ vật bình thường, đi về phía phòng học bên này.

Liên tục đi nhầm vài lần, tìm người hỏi thăm một hồi, hắn mới tìm đến nơi.

Két!

Hắn đẩy cửa đi vào.

Phòng học này lớn hơn so với hắn ở Thiên Huyền học viện lúc trước, kích thước chừng bảy, tám trăm mét vuông, mặt đất đều bằng nham thạch màu xanh trơn nhẵn đánh bóng ghép thành. Hai bên có khắc tượng hình man thú, thân hình uy vũ khí phách.

Chính giữa gian phòng là mười mấy học sinh đang vây quanh bên cạnh một nữ hài dáng vẻ xinh đẹp, líu ríu nói gì đó. Bởi vì quá mức tập trung, hình như bọn họ không phát hiện hắn đã đến.

Trương Huyền lắc đầu.

Âm thanh đẩy cửa nói lớn không lớn, nói nhỏ cũng không nhỏ. Đám người kia tự nhiên một người cũng không phát hiện. Tính cảnh giác cũng không tránh khỏi có phần quá kém.

Đi về phía trước hai bước, đang muốn đánh tiếng, nội dung bọn họ nói chuyện phiếm lại truyền vào trong tai hắn.

- Học tỷ, ngày hôm qua học tỷ thật sự gặp Trương Huyền danh sư? Hơn nữa hắn có ý định muốn thu học tỷ làm học sinh sao?

- Đây chính là Trương Huyền danh sư, đệ nhất thiên tài của Thiên Vũ vương quốc hiện tại. Thật là muốn gặp mặt một mặt... Học tỷ, sau này học tỷ thật sự trở thành học sinh của hắn, nhất định phải dẫn ta đi gặp. Ta là người hâm mộ trung thành của hắn!

- Ta cũng vậy...

Đám học sinh vây quanh nữ hài, mỗi một hưng phấn sắc mặt đỏ lên, vẻ mặt mê gái dáng vẻ.

- Gặp mặt ta? Còn có ý thu làm học sinh?

Trương Huyền sửng sốt, lập tức nhìn sang.

Có thể xác nhận, hắn tuyệt đối chưa thấy qua nữ hài trước mắt này.

Càng đừng nói tới thu học sinh gì đó.

Lại nói, ngày hôm qua đến Danh Sư Đường, sát hạch xong hắn liền bắt đầu đọc sách, vẫn không đi ra, làm sao có thể gặp mặt một học sinh của Thiên Vũ học viện?

Hắn lại ngay cả học viện ở chỗ nào, cũng không tìm được...

- Yên tâm đi, Trương sư hiện tại đi làm nhiệm vụ do Danh Sư Đường giao phó, một khi trở về, tất nhiên là danh sư nhị tinh. Đến lúc đó, ta khẩn cầu một chút, bảo hắn giảng bài cho lớp chúng ta...

Nữ hài ở giữa cười khanh khách gật đầu. Đang nói phân nửa, nhìn thấy được Trương Huyền, đôi mi thanh tú của nàng thoáng nhíu lại:

- Ngươi là ai? Chạy đến lớp chúng ta làm gì?

Ầm!

Vừa dứt lời, rất nhiều học sinh vây chung quanh, đồng thời xoay người lại, mỗi một đều tràn ngập cảnh giác.

- Ta nhận lệnh của học viện, học kỳ này làm lão sư hướng dẫn cho các ngươi!

Trương Huyền nhìn qua.

- Lão sư của chúng ta?

Rất nhiều học sinh đều sửng sốt.

Trước đó ngọc tinh ghi lại ở khoảng cách quá xa, nhìn không được rõ ràng. Mọi người nghe nói hắn ngay cả học sinh cũng đánh nhau, vốn tưởng rằng ít nhất là một người cao lớn thô kệch, hình thể hùng tráng. Không nghĩ tới diện mạo thoạt nhìn thanh tú như vậy.

Trương Huyền ngụy trang Liễu Trình này, hai mươi bốn hai mươi lăm tuổi, hình thể hơi gầy. Tuy rằng không bằng tuấn mỹ bằng dáng vẻ thật của hắn, nhưng điều kiện vẻ ngoài cũng rất có mị lực.

- Ra mắt lão sư!

Nữ hài Mộc Tuyết Tình ở giữa ho khan một tiếng, mọi người này mới phản ứng được, đồng loạt cung kính cúi đầu.

- Ừ! Ta là Liễu Trình, sau này có thể gọi Liễu lão sư, ta sẽ chỉ điểm các ngươi tu vi, khiến cho thực lực các ngươi tiến bước!

Nói xong Trương Huyền đi vài bước tới trước mặt bàn giáo viên, ngồi xuống, nhìn về phía nữ hài cách đó không xa:

- Nàng từng gặp mặt Trương Huyền danh sư?

- Hồi bẩm Liễu lão sư, ta cũng là vận khí tốt mà thôi!

Mộc Tuyết Tình liền vội vàng gật đầu.

- Nói như vậy thật sự từng thấy qua? Không biết hắn lớn lên bộ dạng thế nào?

Trương Huyền tiếp tục hỏi.

- Điều này...

Không nghĩ tới vị Liễu lão sư này sẽ hỏi, Mộc Tuyết Tình có chút do dự:

- Dáng người hắn cao hơn so với Liễu lão sư vài phần, hình thể hùng tráng, trên mặt nở nụ mỉm mê người, toàn thân mặc áo vải màu xanh, hai mắt sáng như điện, khiến người ta một loại cảm giác không dính khói lửa nhân gian, bay lượn trên cửu thiên...

Nàng tuy rằng nghe không ít sự tích liên quan tới Trương sư, nhưng người nào cũng chưa nói qua hắn có bộ dạng gì!

Chỉ có điều, lúc này vị Liễu lão sư này đã hỏi thăm, một khi không nói, tất nhiên sẽ khiến cho hắn nghi ngờ. Nàng không thể làm gì khác hơn là kiên trì dựa theo dáng vẻ tưởng tượng miêu tả.

Trương Huyền lộ ra vẻ mặt cổ quái.

Chỉ nhìn từ bề ngoài, hắn chính là người bình thường. Từ khi nào hắn anh minh thần võ, dáng vẻ không tầm thường như thế?

- Theo ta được biết, danh sư nhị tinh muốn thu đồ đệ, nhất định sẽ có vô số người chen chúc tới. Vị danh sư Trương Huyền này còn là thiên tài trong thiên tài, năng lực hiệu triệu lớn hơn nữa, vì sao phải thu nàng làm học sinh?

Hiện tại đã xác định đối phương đang nói dối, từ vẻ mặt của mọi người, cũng nhìn ra được một ít manh mối, Trương Huyền tiếp tục hỏi.

- Ta...

Không nghĩ tới vị lão sư chỉ biết đánh học sinh này, đưa ra vấn đề xảo quyệt như thế, thân thể Mộc Tuyết Tình thoáng lảo đảo một cái, cố nén kích động muốn nôn ra máu, kiên trì tiếp tục biên soạn:

- Là ngày hôm qua ta giúp hắn một chuyện nhỏ, Trương sư nhìn thấy được thiên phú của ta cũng không tệ lắm, lúc này mới động tâm. Cụ thể... vì sao, ta cũng không biết!

- Thì ra là thế... Nếu Trương sư muốn thu nàng làm học sinh, ta một lão sư bình thường cũng không tiện tranh đoạt. Chim khôn chọn cành mà đậu. Như vậy, nàng đi đi. Đây là lệnh bài thân phận của nàng!

Cổ tay lật một cái, Trương Huyền lấy ra một lệnh bài ném tới.

Tuy rằng không biết nữ hài này tên gì, nhưng trong lệnh bài có giọt máu của nàng. Căn cứ vào khí tức, vẫn rất dễ dàng tìm được.

- Đây là ý gì...

Tiếp nhận lệnh bài, Mộc Tuyết Tình sửng sốt.

Kịch bản không phải như vậy.

Một người suốt đời không có khả năng chỉ có một lão sư. Nếu như học sinh của mình bị các danh sư khác nhìn trúng, hắn cũng rất có vinh dự.

Không phải hắn nghe được Trương sư nguyện ý thu mình làm học sinh, cảm thấy kinh ngạc, đối với mình càng coi trọng hơn sao?

Ném lệnh bài qua có ý gì?

- Không có ý gì!

Trương Huyền khoát tay, mí mắt vừa nâng lên:

- Nói đúng là... Nàng bị đuổi học!

- Bị đuổi...

Thân thể Mộc Tuyết Tình thoáng lắc lư một cái, thiếu chút nữa thì một ngụm máu tươi phun ra ngoài.

Ta là thiên tài, thiên tài siêu cấp. Bất kể đi tới môn hạ của lão sư nào, đều là tồn tại được người tranh đoạt. Vừa mới gặp lần đầu tiên đã bị đuổi?

Ngươi xác định không phải đang nói đùa?

- Không sai, làm học sinh, không giữ khuôn phép, dựa vào chút thông minh vặt, lừa gạt lão sư... Ta muốn, có ích lợi gì? Yên tâm, ta sẽ bẩm báo sự thật về chuyện này cho học viện, sau đó gửi công văn đi thông cáo tới tất cả học sinh, hoan nghênh tất cả mọi người tới bình luận, sẽ không ủy khuất nàng!

Trương Huyền thản nhiên nói.

- Ta...

Thân thể Mộc Tuyết Tình thoáng lảo đảo một cái.

Nàng bởi vì diện mạo, thiên phú, ở trong toàn bộ học sinh Thiên Vũ học viện, đều rất nổi tiếng, danh tiếng rất lớn. Nếu quả thật bị toàn trường thông cáo đuổi học, sau này nàng còn làm thế nào có mặt mũi gặp người nữa?

Sớm biết rằng vị lão sư này ra bài không theo lẽ thường, nhưng... đây cũng quá không theo lẽ thường!

Dựa theo tưởng tượng của nàng, cho dù đối phương không quá tin tưởng chính mình quen biết với Trương sư, cũng có thể có chỗ cố kỵ.

Dù sao nếu chẳng may nhận thức, có thể trở thành học sinh của Trương sư, thân phận này, đừng nói là một lão sư bình thường. Cho dù là viện trưởng cũng phải suy nghĩ vài phần.

Ai biết người này... căn bản không có ý định suy nghĩ, trực tiếp đuổi học...

Nếu như nói lão sư sát hạch, thành tích lót đáy, là chuyện lão sư rất mất mặt, bị khai trừ lại là chuyện khiến học sinh rất mất mặt.

Cho dù sau này tu vi cao tới đâu, chỉ cần trên lưng cõng cái tội danh này, đều giống như bị một bàn tay ngăn chặn, không có cách nào xoay người.

- Ta không lừa gạt lão sư...

Cắn răng một cái, Mộc Tuyết Tình vội nói.

- Không lừa gạt ta?

Trương Huyền lắc đầu, đứng dậy, chắp hai tay ở sau lưng, ở bên trong phòng học chậm rãi đi lại:

- Đầu tiên, ta vào cửa lớn tiếng như vậy, nàng là cường giả Ích Huyệt cảnh, tự nhiên không phát hiện, vẫn cùng những người khác chậm rãi nói chuyện. Nàng cảm thấy ta sẽ tin tưởng sao?

- Lão sư tới, không cung kính, cố ý không rảnh để ý tới, đã vi phạm quy tắc thứ mười bảy của học sinh trong Thiên Vũ học viện. Không tuân theo sư trưởng, người nghiêm trọng có thể đuổi học!

- Thứ hai, cố ý ở phạm vi ta có thể nghe được, nói nàng quen biết Trương Huyền danh sư... Trước không nói có phải là sự thật hay không. Nếu như là sự thật, điều này là cố ý muốn dùng danh tiếng của Trương sư ép ta. Quy tắc thứ bốn mươi hai của học sinh quy định, mượn chuyện nhà, bối cảnh, nói năng lỗ mãng đối với lão sư, thậm chí uy hiếp, người nghiêm trọng cũng có thể đuổi học!

- Nếu như là giả, đó chính là cố ý gạt lừa gạt lão sư, vi phạm quy tắc thứ bốn mươi lăm, lấy ngôn luận giả tạo, lừa gạt mê hoặc lão sư, cũng sẽ bị đuổi học!

- Bất kể điều nào, nghiêm khắc chấp hành đều sẽ bị đuổi học. Nàng còn có cái gì để nói?

Quy tắc học sinh của Thiên Vũ học viện, dán đầy khắp trường. Trên đường đến đây, hắn đã ghi nhớ.

Đám hài tử này muốn cho mình một đòn ra oai phủ đầu... Đã như vậy, trước tiên phải khiến cho bọn họ biết lợi hại!

- Ta...

Mộc Tuyết Tình mặt không có chút máu, liên tục lui về phía sau mấy bước, nhìn về phía lão sư trước mắt giống như là nhìn quái vật.

Không nói hắn vừa tới trường học sao?

Làm sao có thể biết rõ ràng đối với quy tắc học sinh của Thiên Vũ học viện như vậy?

Quan trọng hơn... Không phải nói hắn thích dùng cách xử phạt về thể xác đối với học sinh sao? Thế nào miệng cũng lợi hại như vậy?

- Dọn dẹp đồ một chút rồi rời khỏi đây! Ta giảng bài, thích học sinh có tư duy của mình, có suy nghĩ của riêng mình, nhưng không thích có người kích động những học sinh khác đối nghịch với ta!

Trương Huyền xua tay.

Nha đầu kia nói một câu, khiến những học sinh khác đến đây gặp mặt, đủ thấy ở trong đám người, nàng có uy tín rất lớn.

Nếu như gặp mặt lần đầu tiên không gõ một cái, sau này khẳng định không quản được.

Tuy rằng học tập tự do, dạy học không phải là luyện đan, nghiêm ngặt dựa theo quy trình, nhưng ngày đầu tiên hướng dẫn học sinh, không trấn áp đối phương, khiến cho hắn nghe lời, một khi nhảy nhót, quản lý không được là chuyện nhỏ. Quan trọng hơn chính là... đối phương cái gì đều không học được.

Khinh thường vị lão sư ngươi, tri thức tất nhiên cũng sẽ không học thật tốt.

- Lão sư... Mộc học tỷ là học viên có thiên phú nhất của lớp chúng ta, năm nay chỉ mười tám tuổi, lại đạt được Ích Huyệt cảnh, là mục tiêu và phương hướng phấn đấu của tất cả học sinh lớp chúng ta. Vẫn mong lão sư thu hồi mệnh lệnh đã ban ra!

Thấy vị lão sư này mới vừa tới lại muốn đuổi học đại tỷ lớn của bọn họ, Mạnh Đào không nhịn được tiến lên.

- Học viên rất có thiên phú? Mục tiêu và phương hướng?

- Bảy tuổi luyện khí, đủ mười một năm, nuốt ba cái Nhuận Huyệt đan, hơn mười viên đan dược, mới mở ra mười hai chỗ huyệt vị. Lực lượng miễn cưỡng đạt được mười hai đỉnh.

- Tu luyện một bộ Du chưởng, ba năm tiểu thành, thậm chí không thuần thục. Cùng người chiến đấu không có cách nào phát huy toàn lực!

- Tu luyện chân khí, ngưng tụ ở thân thể. Có ít nhất bảy chỗ kinh mạch hoàn toàn bị chân khí đục phong kín, khó có thể tinh tiến. Thông Huyền cảnh là một cửa ải lớn...

Nói đến đây, Trương Huyền quay đầu lại nhìn về phía Mạnh Đào cách đó không xa, âm thanh không hề bận tâm:

- Như vậy... cũng có thể gọi là thiên tài sao? Ngươi đùa gì thế?

- Ta...

Sắc mặt Mộc Tuyết Tình trong nháy mắt trở nên trắng bệch.

Các học sinh đều ngốc hết

dtv-ebook.com

Người người đều biết tốc độ tu luyện của nàng rất nhanh, là thiên tài.

Nhưng không biết nguyên nhân bởi vì gia thế, mấy năm nay dùng đan dược quá nhiều, trong cơ thể từ lâu lưu lại không ít độc tố, tu luyện phía sau vô cùng khó khăn.

Bằng không, đạt được Ích Huyệt cảnh có thể xin tốt nghiệp, cũng không cần vẫn ở lại học viện không rời đi.

Loại tình huống này, ngay cả một vị lão sư trước đó đều không nhìn ra. Người này mới vừa vào tới, đã nói không sai chút nào, khó tránh khỏi thật sự đáng sợ!

Lẽ nào... Hắn cũng không phải là lão sư bạo lực, mà là một người thật sự có bản lĩnh lớn?

Thân thể Mộc Tuyết Tình run rẩy.

Nếu không phải như vậy, hắn lại làm sao có thể liếc mắt liền nhìn ra bảy chỗ kinh mạch trong cơ thể nàng hoàn toàn bị chân khí đục phong kín, Thông Huyền cảnh là một cửa ải khó khăn lớn?

Mạnh Đào cũng không nghĩ tới vị lão sư này vừa mở miệng nói ra nhiều điều như vậy. Cho dù hắn và Mộc học tỷ mỗi ngày cùng đến trường, hắn cũng không biết. Hắn không tự chủ được cứng đờ tại chỗ, muốn nói giúp, cũng không biết trả lời như thế nào, á khẩu không trả lời được.

- Mộc học tỷ trong thi đấu học viện lần trước, xếp hạng thứ mười, là thiên tài nổi danh của học viện, người người đều biết. Thế nào... Lại không gọi là thiên tài?

Một nữ học sinh không phục.

- Thiên tài, không phải trong khoảng thời gian ngắn nâng cao thực lực nhanh, là có thể đi được xa hơn! Nàng tuổi không lớn lắm, đạt được Ích Huyệt cảnh, được cho là tiến bước nhanh, nhưng trong cơ thể đan độc quá nhiều, thậm chí tâm lý cũng phát sinh ỷ lại. Cho dù sau này có thể tiến bước, cũng có hạn!

Trương Huyền lắc đầu.

Nếu đã dẫn lớp, tư liệu cơ bản của học sinh, trường học vẫn phải có. So sánh một chút, là có thể biết nữ hài diện mạo không kém gì Vương Dĩnh này, chính là Mộc Tuyết Tình thực lực mạnh nhất trong lớp.

Biết tên, điều tra một chút thân thế, bối cảnh, cũng lại vừa nhìn liền hiểu ngay.

Nữ hài này, phụ thân là một vị luyện đan sư nhị tinh nổi danh. Đối người khác mà nói, đan dược vô cùng trân quý, đối với nàng mà nói, hoàn toàn không thiếu.

Ưu thế đã vượt qua những bạn học khác, cũng khiến cho chuyện tu luyện của nàng sau này rơi vào hoàn cảnh xấu.

Mặc dù không dùng Thiên Đạo Đồ Thư Quán, nhưng mức độ tâm cảnh của hắn đạt được 10.1, am hiểu quan sát cân nhắc, lại thêm quen thuộc nhất đối với luyện đan sư. Trong cơ thể có đan độc tích lũy hay không, hắn liếc mắt liền có thể nhìn ra.

Dù sao, bất kể nói thế nào hắn cũng dựa vào bản lĩnh thật sự sát hạch danh sư nhị tinh. Nếu như ngay cả chút vấn đề nhỏ này hắn cũng phát hiện không ra, cũng sẽ không cần lăn lộn tiếp.

Mộc Tuyết Tình này hiện tại tu vi là không tệ. Đáng tiếc, quá mức ỷ lại vào đan dược, đối với tiến bước sau này sẽ tạo thành gông cùm xiềng xích rất lớn.

Là thuốc có ba phần độc. Đan dược cũng như vậy. Trừ khi đạt được cấp bậc đan văn.

Chỉ thành đan, no đủ, hoàn mỹ... tạp chất vẫn rất nhiều. Không có chân khí tinh thuần cọ rửa, độc dược sẽ dễ dàng bế tắc kinh mạch, khiến người ta tiến bước càng ngày càng chậm.

Chính vì vậy, trước mắt không cẩn thận tu luyện, thật sự không có cách nào đột phá, rất ít người lựa chọn dùng đan dược.

Lại giống như sinh bệnh, có thể dễ dàng chịu đựng được, khẳng định không có ai uống thuốc. Cho dù biết rõ uống thuốc sẽ qua đi, sẽ nhanh tốt hơn một chút.

Hiện tại tốc độ tu luyện của nàng là nhanh, bởi vì có một phụ thân luyện đan sư nhị tinh làm hậu thuẫn, cơ sở đánh ra vững chắc. Nhưng dựa theo thời gian trôi qua, mười năm sau, lại chưa chắc nhanh.

Thậm chí Thông Huyền cảnh cũng là một cửa ải khó khăn rất lớn.

Không chỉ là đan độc, quan trọng hơn là trong lòng phát sinh ỷ lại, đối với chuyện không sử dụng thuốc phá tan tu vi, không có lòng tin.

- Nàng ấy không phải là thiên tài, ngược lại nàng cũng không tệ lắm!

Nói xong Mộc Tuyết Tình, Trương Huyền nhìn về phía nữ hài vừa nói:

- Tu vi tuy rằng không cao chỉ có Bì Cốt cảnh sơ kỳ, lại rèn luyện thân thể rất tốt, tâm cảnh cũng vô cùng vững chắc. Nếu như ta không nhìn lầm, nhà các nàng tất nhiên có một vị thuần thú sư, lợi dụng tinh huyết man thú giúp nàng tăng lên tu vi.

- Làm như vậy tuy rằng có chút cùng loại với dùng đan dược nâng cao thực lực, nhưng cũng hoàn toàn khác nhau. Tinh huyết của man thú thích hợp hơn cơ thể người, chẳng những không sẽ hình thành ngăn cản, còn có thể khiến cho cơ bắp càng càng rắn chắc, lực lượng càng cao!

- Nếu như ta không nhìn lầm, nàng mới có thể chiến đấu vượt cấp, Bì Cốt cảnh sơ kỳ, ngay cả người trung kỳ, cũng có thể đánh một trận!

- Ta...

Nữ hài khiếp sợ đến mức thiếu chút nữa nhảy lên.

Phụ thân nàng là một vị thuần thú sư nhất tinh, ở thời điểm nàng đột phá Bì Cốt cảnh, quả thật dùng tinh huyết man thú, lúc này mới khiến cho thể lực của nàng khác hẳn với người bình thường, có thể chiến đấu vượt cấp.

Chuyện này, nàng cũng chỉ nói qua với mấy bằng hữu tốt, học viện tuyệt đối không biết chuyện này. Vị lão sư này liếc mắt thoáng nhìn, lại từ trong miệng nói ra...

Cũng quá dọa người!

- Chỉ có điều... tinh huyết man thú là rất tốt, nhưng có câu gọi là yếu không nên bổ. Cho một nam hài làm như vậy, có thể không có tai hoạ ngầm quá lớn. Nàng... thân thể nữ hài vốn lại suy yếu, trong khoảng thời gian ngắn mượn tinh huyết kích phát thể năng, lực lượng mười phần. Sau một thời gian, vẫn gặp phải đủ loại tai hoạ ngầm.

- Thật giống như bệnh nhân nằm lâu ở giường ăn vào nhân sâm nghìn năm, sợ rằng bệnh không những chữa trị được, ngược lại còn mất mạng!

Trương Huyền lắc đầu.

Nữ hài này da ửng đỏ, máu trong cơ thể lao nhanh có lực, tương tự một ít bí pháp trong thuần thú sư. Có chút chú ý, là cũng có thể nhìn ra. Cho dù tư liệu không ghi chép, đối với hắn mà nói cũng không phải là vấn đề hóc búa.

- Còn ngươi nữa!

Nói xong hai nữ hài, mắt Trương Huyền rơi vào trên người Mạnh Đào:

- Tính cách hay xấu hổ, có chứa thư khí. Giữa ngón cái và ngón giữa, có nhiều vết chai. Khẳng định không phải do tu luyện gây ra. Góc áo có dính màu mực. Nếu như ta không đoán sai, ngươi chắc hẳn là thích thi họa, hơn nữa thường xuyên vẽ!

- Đáng tiếc, ánh mắt tan rã, nhìn bất kỳ vật gì, không có năng lực nắm được bản chất tìm kiếm linh tính. Cho dù có thể vẽ tranh, thành tựu không cao, càng chưa nói tới Linh Động, Ý Tồn!

- Về phần ngươi, chắc hẳn là rất thích trà đạo! Trên người có lưu lại mùi trà thơm, mùi cũng rất nhẹ nhàng khoan khoái. Chỉ có điều, ba vị không có, hơn nữa thời gian chìm đắm ở trong trà đạo vượt qua thời gian tu luyện, khiến cho tu vi trì trệ không tiến, lực lượng không thực... Nếu như ta không nhìn lầm, ngươi có một năm không thăng cấp qua tu vi, hơn nữa ý chí tu luyện không kiên định. Sau khi lão sư đã phân phó, không đi tuân thủ, phần nhiều thời gian, chỉ miên man suy nghĩ, điển hình mê muội mất cả ý chí...

Chắp hai tay ở sau lưng, Trương Huyền liên tục mở miệng, liên tiếp nói bốn người, tất cả đều hoàn toàn không sai lầm. Tất cả mọi người khiếp sợ đến mức đều ngây ra như phỗng, lặng ngắt như tờ.

Rốt cuộc là tình huống gì vậy?

Vừa rồi mọi người thương lượng, cố ý hỏi hắn một ít vấn đề trên những chức nghiệp khác, làm cho hắn khó xử. Kết quả... còn chưa kịp mở miệng, người ta chỉ liếc mắt thoáng nhìn, đã nói ra rất nhiều chức nghiệp, đĩnh đạc nói!

Chẳng lẽ vị lão sư này... chức nghiệp gì cũng tinh thông?

Nếu như không phải, làm sao có thể chỉ bằng mực nước trên góc áo, mùi trên người, là có thể phán đoán ra Mạnh Đào thích thi họa, người nam hài thứ hai thích trà đạo?

Điều này... cũng quá dọa người!

- Tới đây, mấy người các ngươi đánh một bộ quyền pháp để cho ta xem một chút!

Thấy chấn áp được mọi người, Trương Huyền nhìn về phía mấy người còn lại.

Mấy người trước mặt, hết sức rõ ràng. Hơn nữa những nghề nghiệp này, hắn cũng tương đối quen thuộc, cho nên mới có thể mở miệng nói ra.

Những học sinh còn lại biết cái gì, thích gì, hắn lại có chút nhìn không ra.

Thiên Vũ học viện loại địa phương lớn này, khác hẳn so với loại trường học nhỏ như Thiên Huyền, không ít học sinh trừ tu luyện ra, đều có buổi trợ giúp tu luyện, lựa chọn một chức nghiệp thích để học tập.

Mặc dù không ít người cả đời cũng không đạt được học đồ, chức nghiệp chính thức. Nhưng đối với bản thân hắn mà nói, lại là một loại sở thích và rèn luyện.

Thật giống như đám người Lưu sư từng học tập trà đạo từ Điền lão.

Lý giải của mấy người bọn họ đối với trà đạo, cũng không đạt được cấp bậc học đồ, lại không cản trở sở thích của bọn họ.

Những người này cũng vậy. Tu luyện chức nghiệp trợ giúp, tất cả đều học tám lạng nửa cân, cách học đồ chân chính còn có một khoảng cách rất lớn.

- Vâng!

Bị vị lão sư trước mắt này chấn áp, những người khác không dám do dự, tất cả đều đứng dậy đánh quyền.

Trong nháy mắt toàn bộ phòng học vang lên tiếng gió thổi gào thét.

Một lát sau, Trương Huyền gật đầu.

Không thể không nói, học sinh của Thiên Vũ học viện về tố chất chỉnh thể so với Thiên Huyền vương quốc vẫn mạnh hơn rất nhiều. Bất kể võ kỹ, công pháp tu luyện, hay là đối với lý giải về những chức nghiệp khác, đám người Chu Hồng, Mạc Hiểu đều không có thể so sánh.

- Ngươi tu luyện võ kỹ Bạch Điểu Tình Không thoạt nhìn uy lực không tệ, chiêu số cũng rất nhanh chóng và mãnh liệt. Nhưng trên bước chân không theo kịp, hơn nữa chân khí không đông đủ. Gặp phải đối thủ có chút mạnh mẽ, chỉ cần đứng tại chỗ không động, công kích dưới nách của ngươi, lại sẽ khiến trực tiếp bị bại tới rối tinh rối mù!

- Sở dĩ xuất hiện loại tình huống này, không phải ngươi tu luyện không nghiêm túc. Nếu như ta không nhìn lầm, chắc hẳn là chức nghiệp trợ giúp tu luyện luyện khí sư! Luyện khí sư cần phải tinh luyện các loại khoáng vật, kim loại. Cần phải có khí lực tuyệt đối, vung vẩy búa lớn. Lâu ngày, lực lượng của cánh tay phải vượt xa cánh tay trái, đưa đến không thăng bằng. Bạch Điểu Tình Không, chim có hai cánh, một bên cánh lực lượng lớn, một bên lực lượng nhỏ, không xảy ra vấn đề mới là lạ!

- Ngươi chắc hẳn là thích giám bảo. Chỉ đáng tiếc, giám bảo là một chức nghiệp đốt tiền. Ngươi tuy là mặc đồng phục học sinh, lại bị mài mòn nghiêm trọng, ít nhất là y phục nửa năm trở lên. Nói cách khác... hoàn cảnh nhà của ngươi cũng không tốt. Không có tiền học tập giám bảo? Có thể tìm tới bảo bối gì?

- Về phần ngươi, một lòng hướng về phía võ, không lựa chọn bất kỳ chức nghiệp trợ giúp tu luyện nào. Về điểm ấy không có vấn đề gì. Nhưng ngươi có phát hiện hay không, ngươi tu luyện tuy rằng khắc khổ, lại tu vi không tiến bộ quá lớn? Không phải ngươi không đủ cố gắng, cũng không phải là bởi vì thiên phú không tốt, mà là tu luyện sai phương hướng! Rõ ràng thích hợp với công pháp thổ khí đại khai đại hợp bật, lại luyện thành chiêu số bế khí co tay cóng chân...

...

Đi ở trong rất nhiều học sinh, Trương Huyền thuận miệng nói. Tất nhiên mỗi một học sinh sắc mặt trắng bệch, trên đầu xuất hiện mồ hôi lạnh.

Vị Liễu lão sư này, chỉ xem bọn họ đánh ra võ kỹ, lại chỉ điểm ra vấn đề của bọn họ trong tu luyện, cùng với vấn đề trong chức nghiệp trợ giúp tu luyện, không sai chút nào!

Năng lực quan sát mạnh mẽ, khiến người ta kinh hoàng.

Có thể nói... thật đáng sợ!

Tuy rằng trình độ trợ giúp tu luyện của bọn họ rất thấp, cũng chỉ là tiếp xúc da lông, nhưng cũng bao hàm bảy, tám loại chức nghiệp. Vừa mở miệng nói ra, giống như lão sư trợ giúp tu luyện của bọn họ nói, đã không phải là lão sư võ tu bình thường có thể nhìn ra được.

Thậm chí... cho cảm giác của bọn họ, một ít danh sư cũng chưa chắc có nhãn lực như thế!

- Điều này... điều này...

Mộc Tuyết Tình ở một bên đã hoàn toàn ngớ ngẩn.

Mới vừa rồi còn nói lời son sắt cùng mọi người, chỉ cần hỏi đối phương một ít vấn đề về những chức nghiệp khác lên, vị lão sư mới tới này, nhất định có thể biết khó mà lui. Kết quả...

Không chờ bọn họ mở miệng, người ta đã lột mọi người tới đáy, càng nói chó má cũng không phải!

Ngươi không phải là nam bạo lực chỉ biết dùng cách xử phạt về thể xác đối với học sinh sao?

Ngươi không phải là lão sư bình thường ngay cả giáo sư sao kim cũng không phải sao?

Thế nào cái gì cũng biết?

Cái gì cũng tinh thông?

Điều này...

Học viện đến cùng phái tới một... quái vật thế nào vậy?

Các trưởng lão nghi ngờ

dtv-ebook.com

Viện trưởng lão.

Các lão sư đến đây phỏng vấn đều đã rời đi. Tạ viện trưởng cũng đi. Chỉ còn lại có các vị trưởng lão.

- Bạch Phương lão sư lưu lại lớp này, là một trong những lớp tốt nhất của toàn trường, cũng là khó khăn hướng dẫn nhất. Không biết vị Liễu lão sư này có thể trấn áp khiến cho bọn họ phục, ngoan ngoãn nghe lời hay không!

Nhớ tới sự an bài của viện trưởng vừa rồi, một trưởng lão không nhịn được lắc đầu.

Lớp này, học sinh thiên phú cao, tu vi cao chỉ là một phương diện trong đó. Quan trọng nhất chính là, không ít học sinh đều có chút bối cảnh.

Không nói người khác, đại tỷ lớn Mộc Tuyết Tình kia là nữ nhi duy nhất của Mộc đan sư đan sư nhị tinh của nghiệp đoàn luyện, trở thành bảo bối. Tu vi cao không nói, còn có nhiều ý đồ xấu. Lão sư bình thường, ai dám đắc tội?

- Ta sợ rất khó! Những học sinh này, phiền phức rất nhiều. Các ngươi quên, lần trước phái mấy lão sư đi qua, đều bị chơi đùa ngay cả một ngày cũng chưa từng đợi được, đã trở về sao?

Một trưởng lão khác lộ ra vẻ mặt cười gượng:

- Nếu không như vậy, cũng không cần đặc biệt mời lão sư từ bên ngoài đến!

Giữa học kỳ mời lão sư, nguyên nhân chủ yếu nhất không phải mấy lão sư có việc không ở.

Dù sao, một lão sư có thể hướng dẫn mười học sinh, tất nhiên cũng có thể hướng dẫn hai mươi người. Chỉ cần ghép mấy lớp này đến lớp khác, hoặc điều qua mấy lão sư, vẫn có thể đủ làm được.

Chủ yếu nhất là... học sinh mấy lớp này không phối hợp!

Nhất là lớp này.

Trước đó phái vài lão sư qua, đều không kiên trì được mấy ngày, đã bị đuổi đi.

Một đám học sinh phía sau có gia thế, lại không có cách nào xử phạt quá đáng. Liên tục vài lần, người người đau đầu vô cùng, lại không có lão sư nào dám nhận nữa.

Không có cách nào, bọn họ không thể làm gì khác hơn là từ trường thông báo tuyển dụng ra ngoài.

- Chỉ có điều, cũng không nhất định. Vị Liễu lão sư này, có thể dễ dàng giải quyết vấn đề ghét học, bỏ học. Thậm chí ngay cả viện trưởng cũng mắng cho một trận. Vừa nhìn lại không phải là chiếc đèn cạn dầu. Có lẽ có thể thật sự ngăn chặn được đám học sinh này cũng chưa biết chừng!

- Liễu lão sư này lá gan quả thật rất lớn. Nhưng đám kia học sinh cũng là cứng đầu! Hai bên đụng vào nhau, không biết sẽ gây ra mâu thuẫn gì!

- Các ngươi nói, sẽ không đánh nhau chứ?

Đột nhiên, một trưởng lão lộ vẻ lo lắng nói.

- Điều này...

Tất cả mọi người đều sửng sốt.

Đổi lại thành các lão sư khác, kiêng kỵ nghiệp đoàn giáo sư, e ngại thân phận, không có khả năng ra tay đối với học sinh. Nhưng vị Liễu sư vừa rồi lại không nhất định.

Ngay cả viện trưởng đường đường danh sư nhất tinh, hắn cũng dám trực tiếp mắng người ta mù, ở trước mặt nhiều người như vậy, ra tay đánh học sinh...

Nếu chẳng may đám người Mộc Tuyết Tình làm được quá đáng, chuẩn bị không tốt thật sự sẽ dám động thủ!

Nếu như, những học sinh kia là nhân tố không xác định, là cứng đầu, vị Liễu lão sư này, càng cứng hơn... Không thấy được viện trưởng đều lộ ra vẻ mặt buồn bực. Bên này vừa kết thúc, hắn lại xoay người rời khỏi sao?

- Nguy rồi. Một khi đánh nhau, dựa vào thân phận phía sau đám học sinh này, làm không tốt sẽ là một hồi phong ba bão táp lớn!

- Đúng vậy, nhanh đi ngăn cản!

Nghĩ vậy, sắc mặt tất cả trưởng lão đồng thời thay đổi, cũng ngồi không yên được nữa, đồng loạt đứng dậy.

Nếu quả thật xảy ra chuyện lão sư đánh nhau học sinh, Thiên Vũ học viện bọn họ chỉ sợ cũng sẽ trở thành trò cười cho tất cả vương quốc xung quanh!

Làm không tốt Danh Sư Đường cũng sẽ đích thân đứng ra.

Ý thức được sự việc nghiêm trọng, mười mấy trưởng lão phong trần mệt mỏi, vô cùng lo lắng lao vọt về phía phòng học của Trương Huyền hiện tại.

- Kết thúc rồi. Mau nhìn đi!

Còn chưa tới đến phía trước, một trưởng lão liền không nhịn được kêu thảm.

Dựa theo tiếng la, mọi người vội vàng nhìn lại, lập tức nhìn thấy được một nữ sinh quỳ thẳng tắp ở bên ngoài phòng học, vẫn không nhúc nhích.

Nhìn thấy rõ ràng dung mạo của nàng, tất cả mọi người đều thoáng lảo đảo, thiếu chút nữa lập tức chết rồi.

Chính là Mộc Tuyết Tình gây ầm ĩ nhất lớp này!

Nha đầu kia thiên phú tốt, tu vi cao, lại có bối cảnh, bình thường cũng rất khiến cho lão sư đau đầu. Trực tiếp để cho nàng quỳ ở ngoài cửa... Liễu lão sư, ngươi đây là muốn chọc thủng trời à!

Bọn họ vội vã đi tới trước mặt.

- Tuyết Tình chất nữ, thế nào lại quỳ ở chỗ này, mau đứng lên!

Một trưởng lão đi tới trước.

Vị trưởng lão này, ngay cả danh sư học đồ cũng không tính. Gặp phải phụ thân của Mộc Tuyết Tình, cũng phải tôn kính gọi một tiếng Mộc đan sư. Nhìn thấy được cục diện này, còn có thể đứng được sao?

- Ta không dậy!

Mộc Tuyết Tình lắc đầu:

- Là ta làm sai, cam tâm tình nguyện bị phạt. Nếu như bây giờ đứng lên, Liễu lão sư nhất định sẽ đuổi học ta. Ta còn có mặt mũi nào về nhà nữa.

- Liễu lão sư kia chúng ta sẽ xử lý...

Vốn tưởng rằng nàng sẽ nói ra một vài thỉnh cầu khóc lóc kể lể, xử lý Liễu lão sư. Bạch trưởng lão nằm mơ cũng không nghĩ tới nàng lại nói ra lời này. Hắn sửng sốt, lời nói ra phân nửa liền ngậm ở trong miệng, con mắt trợn tròn:

- A, nàng nói cái gì?

- Nàng... cam tâm tình nguyện bị phạt? Làm sai?

Các trưởng lão khác cũng bối rối.

Mộc Tuyết Tình ở học viện, bị người ta gọi là "tiểu ma nữ", đủ thấy vô pháp vô thiên đến trình độ nào. Lúc này nàng quỳ gối ở cửa thừa nhận mình sai...

Thế nào lại cảm giác không cho người ta tin tưởng như thế?

- Đúng vậy, trải qua lão sư giáo dục, ta ý thức được mình chưa đủ, cam tâm tình nguyện trở thành học sinh của hắn, vẫn mong mấy vị trưởng lão không nên khuyên nữa.

Ánh mắt Mộc Tuyết Tình kiên định.

Vị Liễu lão sư vừa rồi mở miệng một cái liền nói ra vấn đề trên người nàng, còn chỉ điểm ra tình hình của những bạn học khác, tuyệt đối là một người có bản lĩnh lớn.

Chuyện đan độc, nàng cũng nghe phụ thân nói qua. Chỉ cần là người tu luyện, đều sẽ gặp phải. Chuyện không có cách nào khác.

Vị Liễu lão sư này thuận miệng nói ra, có lẽ cũng có thể giải quyết. Cơ hội giống như vậy, lão sư như vậy, một khi bỏ qua, nhất định sẽ hối hận suốt đời.

Nàng tuy rằng bướng bỉnh, nhưng cũng không ngốc.

- Giáo dục? Ý thức được chưa đủ?

Đám người Bạch trưởng lão giống như hòa thượng sờ không thấy tóc.

Từ khi nào Mộc Tuyết Tình này nghe lời như vậy?

Nếu như sớm như vậy, cũng không đến mức khiến cho mấy vị lão sư tức giận bỏ chạy.

- Bạch trưởng lão, ngươi nói có thể bởi vì vị Liễu lão sư này... động thủ hay không?

Một trưởng lão ý thức được cái gì, sắc mặt nhất thời trắng bệch.

Thân thể mọi người run lên.

Thật sự là có khả năng.

Học sinh trước kia, chính là bị đánh một trận, thay đổi thái độ. Vị Mộc Tuyết Tình này sẽ không phải cũng vậy chứ?

Nghĩ vậy, mọi người đồng loạt nhìn về phía trên người nữ hài, lại phát hiện trên người nàng một chút thương tích cũng không có.

Két!

Bọn họ đang cảm thấy kỳ quái, cửa phòng mở ra.

Một đệ tử đi ra. Đó chính là Mạnh Đào.

- Học tỷ, lão sư cho học tỷ tiến vào trong!

- Vâng!

Nghe được lão sư cho phép, Mộc Tuyết Tình thoáng cái nhảy lên, vẻ mặt hưng phấn vọt vào, ngay cả chào hỏi cũng không làm.

- Thế này... Không giống bị đánh lắm...

Sắc mặt nghẹn đỏ lên, một trưởng lão không nhịn được nói.

Nếu như là bị đánh khuất phục, trên người luôn luôn có vết thương! Cho dù không bị thương, bị người đánh cho một trận, khẳng định sinh lòng oán hận. Hiện tại để cho nàng tiến vào trong, nàng hưng phấn trực tiếp xông vào, vẻ mặt kích động ửng đỏ...

Ai đã từng thấy người bị đánh xong, vẻ mặt vẫn tràn đầy hạnh phúc, đầy hưng phấn?

Nhưng... nếu như không phải đánh cho một trận, nha đầu này ai cũng không phục, làm sao có thể ngoan ngoãn như vậy, thậm chí quỳ ở ngoài cửa?

- Ngươi tên là Mạnh Đào đúng không?

Thấy thiếu niên vẫn chưa tiến vào, một trưởng lão vội vàng hô một tiếng:

- Gia gia ngươi Mạnh Phàm và ta là bạn tốt, chúng ta lần trước đã gặp!

- Kim trưởng lão!

Nghe được tiếng kêu, lúc này mới chú ý tới cửa có nhiều người như vậy, thân thể Mạnh Đào cứng đờ, vội vàng ôm quyền.

Vị Kim trưởng lão này và gia gia hắn là bạn tốt, đã gặp nhiều lần.

- Liễu lão sư các ngươi, không... Dùng cách xử phạt về thể xác đối với các ngươi chứ?

Kim trưởng lão hỏi.

Mấy vị trưởng lão khác cũng liền vội vàng dựng thẳng lỗ tai lên.

- Dùng cách xử phạt về thể xác?

Mạnh Đào sửng sốt:

- Liễu lão sư thái độ hòa ái, làm sao có thể dùng cách xử phạt về thể xác?

- Vậy... Mộc Tuyết Tình vừa rồi...

Kim trưởng lão chỉ một cái.

- A, là Mộc học tỷ tự nguyện. Lão sư cái gì cũng chưa nói, chính là bảo nàng dọn dẹp đồ một chút, rời khỏi phòng học này, đi lớp học khác. Học tỷ không tình nguyện, vẫn quỳ ở bên ngoài!

Mạnh Đào nói.

- Tự nguyện?

Tất cả trưởng lão lại đưa mắt nhìn nhau.

Dựa theo kinh nghiệm trước kia, có lão sư dám nói đối với nàng như vậy, vị đại tiểu thư này không phải sẽ gầm thét đến tai trưởng lão viện sao?

Thế nào cái gì cũng không nói, cam tâm tình nguyện quỳ?

- Các vị trưởng lão, Liễu lão sư đang giảng bài, ta cũng không muốn nói nhiều, từ biệt!

Không nói thêm gì nữa, Mạnh Đào vội vàng đi vào gian phòng.

- Chuyện này?

Thấy bộ dạng người này cũng như vậy, các trưởng lão thật sự không nhịn được đẩy cửa lớn của phòng học ra một khe hở, nhìn vào.

Xuyên qua khe cửa nhìn về phía trong, chỉ thấy tất cả học sinh, mỗi một đầy cung kính đứng ở trước mặt Liễu lão sư, thông minh linh lợi nói không nên lời. Liễu lão sư bảo bọn họ làm gì, bọn họ liền làm cái đó, hoàn toàn không có chút nói thừa và động tác dư thừa.

Thực sự là lớp náo động nhất, khó quản lý nhất của học viện sao?

Thế nào thoáng cái tất cả đã thay đổi thành bộ dạng này?

Cho dù Liễu lão sư có bản lĩnh có thể để cho học sinh tin tưởng và nghe theo, lúc này mới bao lâu?

Tổng cộng không được nửa canh giờ, khiến học sinh bướng bỉnh nhất phải cúi đầu nghe lệnh, không dám thở mạnh...

Ai có thể nói cho ta biết rốt cuộc có chuyện gì xảy ra?

Tất cả trưởng lão đều hôn mê.

Ba câu

dtv-ebook.com

Phòng học.

Mộc Tuyết Tình nhìn chằm chằm vào phía trước, mắt cũng không nháy mắt một chút.

Để cho nàng đi vào, vốn tưởng rằng Liễu lão sư sẽ nói cái gì đó, kết quả chỉ là đứng ở một bên, hắn tiếp tục chỉ điểm cho những bạn học khác.

- Lúc ngươi tu luyện, có phải cảm thấy thời điểm chân khí lưu chuyển qua ngực, có chút bế tắc?

Liễu lão sư đi tới trước mặt một thiếu niên, thản nhiên nói.

- Vâng!

Thiếu niên vẻ mặt kinh ngạc, vẫn gật đầu một cái.

- Ngươi vừa mới bắt đầu là tu luyện công pháp Thiên Vũ cơ sở bí quyết. Môn công pháp này không có vấn đề quá lớn. Chỉ có điều, ở thời điểm ngươi trùng kích Chân Khí cảnh, tìm nhầm kinh mạch, dẫn đến thân thể xuất hiện liệt nửa người, có thể có chuyện này hay không?

- Có...

Thiếu niên nắm đấm căng thẳng, gật đầu.

Quả thật có chuyện này. Chỉ có điều, đây là chuyện hai năm trước, lão sư đã hỗ trợ giải quyết.

- Sau đó, ngươi sửa lại tu luyện Tứ Lưu Chân Vũ Quyết. Bộ công pháp này so với cái trước có chút bình thản hơn, quả thật hóa giải vấn đề liệt

nửa người của ngươi. Trên thực tế lại là trị ngọn không trị gốc, cho ngươi tai hoạ ngầm ẩn nấp, càng nghiêm trọng hơn!

Liễu lão sư thản nhiên nhìn qua:

- Nghe lời của ta, hiện tại sửa lại tu luyện Đông Hỏa Công!

- Đông Hỏa Công?

Khóe miệng Mộc Tuyết Tình giật một cái.

Đây là công pháp nổi danh cuồng bạo của Thiên Vũ học viện. Võ giả tu luyện bình thường đều cẩn thận, rất sợ xảy ra sai lầm. Trong cơ thể hắn có vấn đề, tu luyện cái này, chẳng phải không không gì đâm đầu vào chỗ chết sao?

- Ta...

Thiếu niên hình như cũng phát hiện ra điểm không thích hợp, sắc mặt nhăn nhó.

- Yên tâm, ta ở chỗ này, sẽ không xảy ra vấn đề!

Liễu lão sư vẫy bàn tay một cái.

- Được!

Người thiếu niên cắn răng một cái, gật đầu.

Đông Hỏa Công không tính là công pháp trân quý gì cả, phòng học cũng có. Trước đó hắn cũng xem qua. Hắn lại mang tới một quyển, tiện tay lật xem một lần, bắt đầu tu luyện.

Chân khí ở bên trong thân thể vận chuyển, sắc mặt thiếu niên lúc đỏ lúc trắng, giống như là thừa nhận thống khổ khó có thể ngăn chặn. Thời điểm Mộc Tuyết Tình cảm thấy khẳng định không chịu nổi, sẽ tẩu hỏa nhập ma, khí tức hắn đột nhiên chuyển động một cái.

Ầm ầm!

Một tiếng chân khí đột phá vang lên, khí thế trong cơ thể thiếu niên xông thẳng lên trời.

- Đột nhiên, đột phá?

Môi run rẩy, thân thể Mộc Tuyết Tình run lên.

Những bạn học khác mỗi một người cũng trợn trừng mắt lớn giống như chiêng đồng, khó có thể tin nổi.

Làm bạn học mỗi ngày ở cùng một chỗ, tình hình của thiếu niên này, bọn họ biết rất rõ. Hắn ở trong cảnh giới hiện tại này, hơn nửa năm không tiến bộ.

Trước đó một lão sư sử dụng rất nhiều biện pháp. Thậm chí ngay cả nàng, cũng nhờ cậy phụ thân, mua một viên đan dược trân quý... Kết quả, cũng không có bất kỳ hiệu quả nào.

Dựa theo cách nói của lão sư trước đó, chỉ có thể dựa vào ý chí của bản thân, tiến hành theo chất lượng, ít nhất hai năm mới có thể có tinh tiến... Kết quả, vị Liễu lão sư này chỉ để cho hắn sửa lại, tu luyện một bộ công pháp, liền trực tiếp đột phá...

Có cần khoa trương như vậy hay không?

- Ngươi không phải là lực lượng bế tắc, mà là chân khí xuất hiện vấn đề...

Không để ý tới sự chấn động kinh ngạc của mọi người, Liễu lão sư cách đó không xa dường như làm một chuyện nhỏ nhặt không đáng kể, tiếp tục nhìn về phía người bạn học. kế tiếp

Gần mười phút sau, khí tức của người bạn học này xoay chuyển một cái, lực lượng nhanh chóng bay lên, cũng "ầm!" một tiếng, phá tan gông cùm xiềng xích, thành công thăng cấp.

Ầm! Ầm! Ầm! Ầm!

Chưa tới hai canh giờ, trong phòng gần như tất cả học sinh, tu vi đều có tiến bước nhảy vọt.

vị Liễu lão sư này trước mắt lại giống như tiên nhân sửa dở thành hay, thuận miệng chỉ điểm vài câu, là có thể chính xác tìm ra vấn đề tồn tại trong tu luyện, đồng thời tiến hành giải quyết.

Sắc mặt trắng bệch, cơ bắp toàn thân Mộc Tuyết Tình cứng đờ giống như gỗ.

Cảnh tượng như vậy thật sự khiến cho người ta quá chấn động kinh ngạc.

Trái tim không tốt, sợ rằng sẽ lập tức phát điên mất.

Phụ thân là luyện đan sư nhị tinh, địa vị khá cao. Bình thường nàng cũng đã gặp không ít giáo sư sao kim, thậm chí danh sư!

Có lẽ cho dù là danh sư, cũng không có lợi hại như vậy. Thuận miệng chỉ điểm, khiến tất cả học sinh đột phá...

Điều này đã vượt ra khỏi phạm trù có thể tưởng tượng.

- Làm sao có thể lợi hại như vậy? Sợ rằng... đã có thể so sánh cùng Trương sư...

Nuốt nước miếng, thái độ của nữ hài hoàn toàn thay đổi.

Trước đó, nghe được vị lão sư này dùng cách xử phạt về thể xác đối với học sinh, nàng rất phẫn nộ, thậm chí mang theo sự chán ghét.

Bây giờ thấy đối phương tiện tay chỉ điểm, khiến cho mỗi một người đều đột phá, giờ nàng mới hiểu được, vị lão sư này tuyệt đối là một người đặc biệt lợi hại.

Thậm chí so với danh sư Trương Huyền thần tượng của nàng, cũng hoàn toàn không yếu.

Học viện từ nơi nào tuyển dụng tới một quái thai như vậy?

Liếc mắt thoáng nhìn về những bạn học khác, Mộc Tuyết Tình lại run lên.

Ánh mắt những bạn học này nhìn về phía Liễu lão sư, cũng thay đổi, đầy sùng bái, tin tưởng và nghe theo.

Xem ra, cho dù nàng mở miệng lần nữa, khiến cho mọi người đối nghịch cùng đối phương, chắc hẳn cũng sẽ không nghe lời.

Cho tới trưa, không đến hai canh giờ, khiến mọi người tín nhiệm, đuổi kịp và vượt qua nàng...

Cho dù tận mắt nhìn thấy được, nàng cũng cảm thấy giống như là muốn điên rồi.

...

- Đến ngươi!

Không quan tâm tới Mộc Tuyết Tình chấn động kinh ngạc muốn phát điên, Trương Huyền nhìn về phía một thiếu niên trước mắt cách đó không xa.

Đây là người học sinh cuối cùng của lớp này, Lộ Trùng, võ giả ngũ trọng Đỉnh Lực cảnh sơ kỳ.

Thấy lão sư đi tới trước mặt, người thiếu niên cũng không nói một lời nào, chỉ là ôm quyền, yên tĩnh đứng tại chỗ.

- Liễu lão sư, Lộ Trùng không thích nói chuyện...

Mạnh Đào vội vàng đi tới trước mặt.

- Ừ! Nghe nói hắn bất kể là tu vi hay gia thế, đều rất bình thường, là ở ngoài cửa quỳ tròn bảy ngày bảy đêm, mới được đặc biệt thu?

Nhớ tới miêu tả trong tài liệu của học viện, Trương Huyền nói.

Lớp học này, phần lớn học sinh phía sau đều có bối cảnh rất mạnh. Chỉ có Lộ Trùng vị trước mắt này, thân thế không rõ, gia thế không rõ, viết cực kỳ hàm hồ. Điều duy nhất ghi lại chính là, hắn bái sư nhập môn, là ở bên ngoài quỳ bảy ngày bảy đêm.

- Vâng!

Mạnh Đào gật đầu.

- Vì bái sư, có thể quỳ thời gian dài như vậy, là có một người tinh thần cương quyết. Chỉ có điều, tu luyện chỉ dựa vào tinh thần cương quyết không được!

Trương Huyền lắc đầu.

Vị trước mắt này, trong toàn bộ lớp tuyệt đối là người có thể chịu được cực khổ nhất. Đáng tiếc, nhập môn hai năm, cũng chỉ từ Bì Cốt cảnh sơ kỳ, đạt được Đỉnh Lực cảnh sơ kỳ. Chỉ là tăng một cấp lớn.

- Ngươi bây giờ tu luyện công pháp, là Hàn Vũ Quyết!

Cảm thán một câu, hắn tiếp tục nhìn về phía Lộ Trùng trước mắt.

Người thiếu niên gật đầu, vẫn không nói một lời.

- Liễu sư đừng trách. Hắn luôn như vậy. Chúng ta đều ở cùng một chỗ hai năm, tổng cộng nghe hắn nói cũng không quá ba câu...

Thấy người này vẫn không nói lời nào, Mạnh Đào có chút xấu hổ, lần nữa nói.

- A? Hai năm nói không quá ba câu?

Trương Huyền khẽ cười:

- Có thể hiện tại ta sẽ khiến hắn nói vượt quá ba câu!

Mạnh Đào sửng sốt. Tất cả mọi người cũng đều hoàn toàn không tin.

Ngay cả Mộc Tuyết Tình đứng một bên cũng không nhịn được lắc đầu.

Lộ Trùng này so với người câm điếc không có gì khác nhau. Cho dù nàng có tên là đại mỹ nữ của Thiên Vũ học viện này, đối phương cũng chưa bao giờ nói qua một câu. Trước đó, thời điểm một lão sư dạy học, cũng là nói cái gì làm cái đó, một chữ cũng không sẽ thốt ra.

Nếu không phải biết hắn có thể nói, mọi người cũng sẽ cảm thấy có phải hắn là người câm hay không.

Hai năm cũng nói không quá ba câu. Hiện tại để hắn vượt qua? Làm sao có thể!

- Không tin?

Nhìn ra được mọi người nghi ngờ, Trương Huyền nhìn về phía thiếu niên ở trước mắt:

- Ngươi cũng không tin?

Lộ Trùng vẫn im lặng.

- Tốt lắm...

Không để ý tới điều này, Trương Huyền vừa nâng mí mắt, chắp hai tay ở sau lưng:

- Dựa theo ngươi tu luyện như vậy, trong vòng mười năm cũng không đột phá nổi Ích Huyệt cảnh, đời này sợ rằng cũng không có cách nào... Báo thù!

- Báo thù?

Mọi người sửng sốt. Làm sao đang nói tốt, lại nói ra chuyện báo thù?

Ở chung với Lộ Trùng hai năm qua, chưa từng nghe nói qua hắn có thù oán với ai!

Bọn họ đang kỳ quái, chỉ thấy người thiếu niên từ không nói lời nào, giống như câm điếc vậy, sắc mặt thoáng cái trở nên trắng, thân thể khẽ run lên:

- Lão… lão sư làm sao biết được ta muốn báo thù?

- Ngươi không cần phải quan tâm ta làm sao biết được! Thù hận nén ở trong lòng, có thể là động lực, cũng có thể là ngăn cản. Ngươi bây giờ ép tâm sự quá lợi hại, sẽ chỉ làm tu vi bị gông cùm xiềng xích, khó có thể đột phá! Ta biết ngươi không nói lời nào, là sợ sống không nhịn được, nói ra thù tên của người, gặp phải trả thù.

Thần sắc Trương Huyền thản nhiên:

- Yên tâm, chỉ cần ngươi tin tưởng ta, bảo vệ ngươi trong vòng mười ngày, có thể báo thù!

- Mười ngày?

Trong mắt Lộ Trùng đầy không thể tin được:

- Kẻ thù của ta... là cường giả Thông Huyền cảnh...

Hắn chỉ có Đỉnh Lực cảnh sơ kỳ, kẻ thù là Thông Huyền cảnh. Hai người chênh lệch hai cấp lớn, căn bản không có khả năng vượt qua. Đừng nói mười ngày, cho dù qua tiếp ba năm, năm năm, cũng không thể nào làm được!

- Có thể tin, cũng có thể không tin, lựa chọn do ngươi! Chỉ có điều... cơ hội chỉ có một lần!

Trương Huyền nói.

- Ta...

Vẻ mặt Lộ Trùng rầu rĩ, do dự một lát, cắn răng một cái, đầu gối mềm nhũn.

Bịch bịch!

Hắn quỳ rạp xuống đất.

- Vẫn mong Liễu lão sư dạy ta...

- Ba câu...

Nghe được hai người nói chuyện, mọi người phát điên.

...

Một tòa phủ đệ rộng rãi gần Danh Sư Đường.

- Lưu sư, lão sư lúc nào mới có khả năng thi xong danh sư nhị tinh trở về?

Triệu Nhã không nhịn được hỏi.

- Ta cũng không biết. Sáng hôm nay ta đi Danh Sư Đường nghe có người nói, hắn đã rời khỏi vương thành đi thí luyện. Chắc hắn chí ít hơn mười ngày mới được!

Nhớ tới câu trả lời của Danh Sư Đường, Lưu Lăng nói.

- Lâu như vậy sao...

Đôi mi thanh tú của Triệu Nhã nhíu lại.

- Thời gian hơn mười ngày nói dài cũng không dài lắm. Xem các ngươi nhìn nhận thế nào thôi. Như vậy đi, ta dẫn các ngươi đi dạo Thiên Vũ vương thành, cũng coi như thêm kinh nghiệm!

Nhìn tất cả đám người Triệu Nhã đều lộ ra vẻ mặt đau khổ, Lưu Lăng mỉm cười.

- Kinh nghiệm? Tốt! Đi tới nơi nào?

Ánh mắt Viên Đào nhất thời sáng lên.

Thiên Vũ vương thành vượt xa bất kỳ một tòa thành thị nào ở Thiên Huyền vương quốc, hắn đã sớm muốn đi dạo xung quanh, nghe nói như thế vậy còn nhịn được.

- Như vậy đi, ta dẫn các ngươi đi tới Thiên Vũ học viện thăm trước. Đây chính là học phủ cao nhất trong mười ba vương quốc xung quanh, Thánh Địa Tu Luyện. Danh sư của Danh Sư Đường cơ bản cũng sẽ theo thời gian định trước qua giảng bài. Các ngươi đi xem, có thể có lợi đối với tu luyện!

Lưu Lăng suy nghĩ một chút nói.

- Danh sư ở bên trong giảng bài?

- Học phủ cao nhất?

- Dù sao Trương sư còn cần hơn mười ngày mới có thể trở về. Đi qua xem một chút cũng không sao!

...

Nghe được Thiên Vũ học viện, danh sư giảng bài, thánh địa tu luyện, trong lòng mọi người đều thoáng động tâm.

- Hơn nữa, không chỉ như vậy, ta nghe nói, phong cách học tập của Thiên Vũ học viện thuần khiết. Muốn nghe lão sư nào giảng bài, có thể trực tiếp đẩy cửa tiến vào trong, không cần trình báo trước. Các ngươi đi nghe một chút, thu thập nhiều kiến thức tăng, tuyệt đối có lợi!

Lưu Lăng cười nói.

- Được!

Nghe được có thể đẩy cửa đi vào, tùy ý nghe giảng bài, tất cả mọi người đều hưng phấn gật đầu.

Nói đi là đi, không làm chậm trễ quá nhiều thời gian, đám người Triệu Nhã liền đi về phía Thiên Vũ học viện.

Lão sư, ta sai rồi!

dtv-ebook.com

- Lão sư, lão sư... thật sự có thể khiến cho ta báo thù trong vòng mười ngày?

Bên trong phòng học nhỏ phụ đạo riêng, Lộ Trùng quỳ gối trước mặt Trương Huyền, đến bây giờ còn có chút không dám tin tưởng.

Chuyện bản thân hắn mang huyết hải thâm cừu, chưa bao giờ nói qua với người khác, càng không biểu hiện ra ngoài. Vì đề phòng nói mớ tiết lộ các loại, hắn trực tiếp giả dạng làm người câm điếc, tự tin không lưu lại bất kỳ sơ hở nào.

Nhưng vị Liễu lão sư trước mắt này, chỉ nghe được chuyện trước kia và trạng thái tu hành của mình, lại suy đoán ra mình trên lưng mang thù lớn. Điều này... năng lực quá kinh khủng!

Mấu chốt nhất chính là... hứa hẹn mình mười ngày báo thù!

Kẻ thù của hắn lại là cường giả Thông Huyền cảnh. Nếu đơn giản như vậy, hắn cũng không cần ngày đêm khổ sở tu luyện suốt hai năm qua!

- Nếu nói như vậy, tất nhiên có phương pháp. Chỉ có điều... Phương pháp của ta rất thống khổ, có thể chịu được hay không, lại phải xem chính bản thân ngươi!

Trương Huyền nhìn về phía thiếu niên ở trước mắt.

Đối với người học sinh này, hắn hết sức hài lòng.

Vì tăng thực lực, quỳ ở trước cửa bảy ngày bảy đêm, sợ tiết lộ tin tức, giả vờ tròn hai năm câm điếc. Bất kể bên nào, đều nói rõ tâm trí của hắn cường đại, lực ý chí kiên cường.

Người như thế tuy rằng thiên phú không được tốt lắm, nhưng chỉ cần cố gắng bồi dưỡng, thực lực tuyệt đối sẽ tăng mạnh, vượt quá Mộc Tuyết Tình chỉ là vấn đề thời gian.

Không phải như vậy, hắn cũng không có khả năng đặc biệt phí nhiều nước miếng như vậy.

Hắn thu học sinh, nhìn tâm tính, nhìn lực ý chí, về phần thiên phú. Có hắn ở đây, không tính là cái gì.

- Chỉ cần có thể báo thù, thống khổ lớn hơn nữa ta cũng có thể chịu được!

Lộ Trùng xiết chặt nắm đấm, ánh mắt kiên định.

- Rất tốt!

Chắp hai tay ở sau lưng, ánh mắt Trương Huyền sâu thẳm:

- Trong chức nghiệp đặc biệt, có một loại khiến người ta không muốn tiếp xúc, cũng không muốn nhắc tới, là độc sư. Không biết ngươi đã nghe nói qua không?

- Từng nghe nói!

Lộ Trùng gật đầu.

Trước đây hắn cũng muốn học tập chức nghiệp độc sư, đáng tiếc không tìm được phương pháp.

- Lẽ nào lão sư người...

Hắn thoáng có chút sửng sốt, nghi ngờ nhìn qua.

Độc sư, không phải bị những chức nghiệp khác xa lánh, rất ít khi lộ diện sao? Chẳng lẽ vị lão sư này nắm giữ loại chức nghiệp này?

Hoặc muốn cho hắn học tập?

- Ta không phải là độc sư, cũng sẽ không cho ngươi học tập!

Hình như nhìn ra được suy nghĩ của hắn, Trương Huyền thản nhiên nói:

- Ta có một bộ phương pháp, có thể khiến cho thực lực ngươi tăng nhanh chóng. Chỉ có điều, cần phải mượn độc dược, đối với tu luyện về sau không có hại, lại phải nhận thống khổ, cực lớn cửu tử nhất sinh, không chịu nổi sẽ phải chết.

Hắn nói, tất nhiên là phương pháp tu luyện độc thể nhìn thấy được ở Độc Điện.

Độc thể, sau khi luyện thành, không chỉ có thể dùng kịch độc không gặp phải tổn thương, lực lượng, tinh thần, lực nhanh nhẹn đều sẽ tăng lên rất nhiều, trong khoảng thời gian ngắn khiến người ta bạo phát ra lực lượng cường đại hơn.

Muốn cho vị trước mắt này, trong khoảng thời gian ngắn lực lượng tăng mạnh, ngoại trừ thần công thiên đạo, cũng chỉ có một biện pháp này.

Bình thường độc sư tu luyện, lấy thân độc này, đều sẽ ảnh hưởng tuổi thọ. Giống như Cổ Mục trước đây, tồn tại dạng này, nội thương như vậy.

Nhưng bộ này của Trương Huyền, trải qua Đồ Thư Quán chỉnh lý, ảnh hưởng tiêu cực đã rất nhỏ. Chỉ có điều, không có chân khí thiên đạo duy trì, muốn tu luyện, cũng không dễ dàng như vậy, cần phải nhận thống khổ cực lớn mới có khả năng hoàn thành.

Nếu Lộ Trùng này có nghị lực như vậy, để cho hắn thử xem, có lẽ lại có thể tạo được hiệu quả không tệ.

- Bất kể bao nhiêu thống khổ, chỉ cần có thể báo thù, ta đều nguyện ý!

Ánh mắt Lộ Trùng kiên định, trong ánh mắt mang theo sự kiên quyết.

Cơ hội chỉ có một lần.

Hắn tu luyện, đối phương cũng tu luyện. Dựa vào thiên phú của hắn hai năm mới nâng cao một bậc, muốn vượt qua đối phương, cho dù khổ công tám năm mười năm, cũng không nhất định có thể làm được.

Vị Liễu lão sư này nếu nói mười ngày có thể khiến cho hắn báo thù, vậy khẳng định có thể làm được.

Tận mắt nhìn thấy được đám bạn học trong cả lớp hắn chỉ trong khoảng thời gian ngắn nâng cao thực lực, có ngốc cũng biết, vị lão sư này chính là có bản lĩnh lớn chân chính.

Thấy ánh mắt hắn kiên định, Trương Huyền thoả mãn gật đầu, âm thanh rất nặng, mang theo sự lạnh lùng:

- Ta truyền thụ công pháp của ngươi, cũng không thể truyền ra cho bất kỳ kẻ nào. Bằng không, không cần ta động thủ, chân khí lại sẽ tự động cắn trả, khiến cho ngươi chết không có chỗ chôn!

- Vâng!

Lộ Trùng gật đầu, một tay giơ lên:

- Lộ Trùng ta xin thề, Liễu lão sư truyền thụ công pháp bí tịch cho ta, nếu như có lộ ra ngoài, khiến cho ta hồn phi phách tán, vạn kiếp bất phục!

- Ừ!

Trương Huyền cũng không nói một lời nào, ngón tay điểm một cái. Một luồng chân khí chui vào huyệt đạo của đối phương, lặng lẽ ẩn nấp.

Hắn truyền thụ công pháp quá mức kinh người. Một khi truyền bá ra ngoài, tuyệt đối sẽ gây ra họa lớn ngập trời. Hắn cũng không muốn tự tìm phiền toái. Mặc dù đối phương phát lời thề, hắn vẫn càng tin tưởng vào chính mình hơn.

Trải qua học tập và nghiên cứu đối với độc, chân khí thiên đạo của hắn có thể một ý niệm là độc, một ý niệm là thuốc.

Nếu như đối phương giữ mồm giữ miệng, luồng chân khí này, hoàn toàn có thể giúp hắn dọn sạch cản trở trong kinh mạch, giúp đỡ nâng cao tu vi, sử dụng lực lượng làm xằng làm bậy, cũng có thể độc giết hắn.

- Tu luyện độc thể, cần phải có độc dược phối hợp. Trên người ta bây giờ không có những dược vật này! Công pháp ngày mai lại truyền thụ cho ngươi. Chỉ có điều, ngày hôm nay thật ra có thể truyền thụ một bộ công pháp khác, khiến cho thể chất của ngươi tăng lên rất nhiều. Chỉ có lực lượng tăng, mới có khả năng chống đỡ kịch độc tập kích, không bị chết!

Làm xong chuẩn bị, Trương Huyền nhìn qua:

- Ta chỉ nói một lần, có thể nhớ kỹ được bao nhiêu, lĩnh ngộ bao nhiêu, dựa vào năng lực cá nhân của ngươi, ngàn vạn lần đừng làm cho ta thất vọng!

- Học sinh sẽ không để cho lão sư thất vọng!

Lộ Trùng gật đầu.

- Rất tốt. Đây là bộ công pháp luyện thể của ta...

Trương Huyền lập tức mở miệng.

Hắn nói chính là thiên đạo kim thân. Đương nhiên, hắn truyền thụ giống như đám người Triệu Nhã như nhau, thuộc về bản rút gọn.

Tu luyện độc thể, trải qua kịch độc, cửu tử nhất sinh. Nếu như thể chất không đủ cường đại, sợ rằng sẽ không kiên trì nổi.

Bộ thiên đạo kim thân này tuy rằng không bằng cái hắn tu luyện, nhưng cũng là sản phẩm do Đồ Thư Quán sản xuất ra, không thể khinh thường. Chỉ cần nghiêm túc tu luyện, khiến cho hắn trong khoảng thời gian ngắn lực lượng tăng vọt, không phải là vấn đề.

-... Vì thế, mới là thân thể hoàn chỉnh!

Rất nhanh, Trương Huyền đọc xong khẩu quyết một lần.

- Đa tạ lão sư ban thưởng hậu!

Nghe xong công pháp, thân thể Lộ Trùng run rẩy, kích động tới mức sắc mặt đỏ lên.

Hắn đi tới Thiên Vũ học viện hai năm, tu luyện tới Đỉnh Lực cảnh sơ kỳ, gặp qua không ít công pháp, cũng biết một ít pháp quyết luyện thể.

Mấy thứ này so với thứ vị Liễu lão sư này vừa dạy, quả thực ngay cả rác rưởi cũng không tính.

Loại công pháp cấp bậc như vậy, ít nhất đạt tới quỷ cấp đỉnh phong, thậm chí còn cao hơn!

Tùy tiện lấy ra đi bán đấu giá, đều tuyệt đối là giá trên trời. Thậm chí vương thất Thiên Vũ cũng sẽ điên cuồng vì nó...

Công pháp trân quý như thế, lão sư lại tùy tiện dạy... Phần ân tình này, hắn căn bản không có cách nào báo đáp.

- Tu luyện!

Không để ý tới sự cảm kích của hắn, Trương Huyền tùy ý khoát tay áo.

- Vâng!

Biết lão sư không thích nói thừa, Lộ Trùng cũng không nói thêm gì nữa, lúc này ngồi khoanh chân xuống, bắt đầu tu luyện.

Thiên đạo kim thân, nơi chân khí chạy qua, gần như tất cả đều là con đường chính xác. Tu luyện một lát, Lộ Trùng lại cảm thấy toàn thân đau tê dại, thư thái một hồi. Thậm chí trên người có nội thương, ở trong nháy mắt đã bị loại trừ.

- Lợi hại!

Không biết qua bao lâu, cơ bắp toàn thân vang lên những tiếng động giống như tiếng pháo nổ, khí thế toàn thân tăng lên rất nhiều.

Vù!

Lộ Trùng mở mắt.

Lúc này, hắn cảm thấy trên người có lực lượng không dùng hết.

- Ừ, không tệ. Một canh giờ, lại đạt được tiểu thành, nói rõ nền tảng của ngươi không tệ!

Trương Huyền thoả mãn gật đầu.

Đối phương vì báo thù, khổ gì cũng chịu. Thân thể khẳng định đã sớm rèn luyện qua. Bằng không, một canh giờ đã muốn khiến cho thiên đạo kim thân bản rút bớt tiểu thành, cũng làm không được.

- Đi ra ngoài đi. Chắc hẳn những bạn học khác của ngươi, đều đang chờ đợi sốt ruột!

Thấy hắn tu luyện xong, Trương Huyền đẩy cửa ra khỏi phòng.

Hai người tiến vào, đã hơn một canh giờ. Đám học sinh chờ ở bên ngoài, chỉ sợ đã sớm sốt ruột.

...

Bên trong lớp học.

- Liễu lão sư nói... Mười ngày khiến Lộ Trùng có thể thắng được cường giả Thông Huyền cảnh. Điều này... có khả năng sao?

Đến bây giờ, trên mặt mỗi đệ tử đều không thể tin được.

- Ta cũng không biết. Chỉ có điều, Liễu lão sư thuận miệng chỉ điểm, khiến chúng ta đột phá. Ta cảm thấy năng lực quan sát mạnh mẽ, không thể kém hơn so với danh sư!

- Ta từng nghe danh sư giảng giải. So với lão sư trước kia của chúng ta cao thâm hơn một ít. Nhưng so với Liễu lão sư, ta cảm thấy... còn có chút không bằng!

- Đúng vậy... Lợi hại như vậy, hắn thật sự chỉ là một lão sư bình thường sao?

Bọn họ bàn luận ầm ĩ.

Ban đầu, bọn họ đối với vị lão sư này còn ôm sự thù địch. Kết quả hắn vừa mở miệng chỉ điểm, mọi người lập tức đã biết gặp phải một lão sư tốt, đều phản chiến.

- Thông Huyền cảnh, lực lượng vượt quá một trăm đỉnh. Một quyền có thể chặt cây mở núi. Lộ Trùng hiện tại chỉ là Đỉnh Lực cảnh sơ kỳ, chênh lệch quá nhiều... Mười ngày, làm sao có thể!

Mộc Tuyết Tình lắc đầu.

Nàng bây giờ là Ích Huyệt cảnh, biết độ khó khi lực lượng tăng trưởng. Ngắn ngủi mười ngày, có thể khiến cho Lộ Trùng từ Đỉnh Lực cảnh sơ kỳ, đạt được trung kỳ đã rất tốt. Vượt qua hai cấp lớn, cùng cường giả Thông Huyền cảnh chiến đấu...

Nghe không có gì khác so với khoác lác.

- Đúng vậy...

Mạnh Đào cũng gật đầu.

Trước đây hắn từ Đỉnh Lực cảnh sơ kỳ, đạt được hậu kỳ, lại tốn vô số tâm huyết, hao phí thời gian gần một năm. Trong khoảng thời gian ngắn nâng cao... hắn cũng không quá tin tưởng.

Két!

Bọn họ đang xúc động, cửa phòng mở ra. Liễu lão sư và Lộ Trùng đi ra.

Lúc này, toàn thân Lộ Trùng tinh khí no đủ, hai mắt sáng như điện, trong cơ thể bạo phát lực lượng, giống như sóng triều lao nhanh, khiến người ta bị đè ép rất mạnh.

- Đỉnh Lực cảnh... đỉnh phong?

Cảm nhận được khí tức này, Mộc Tuyết Tình, Mạnh Đào câm nín, mắt trợn trừng sắp rơi ra.

Hắn mới cùng Liễu lão sư tiến vào trong bao lâu?

Khoảng một canh giờ, lại từ Đỉnh Lực cảnh sơ kỳ đạt được đỉnh phong...

Hai người cảm thấy muốn nôn ra máu.

Bọn họ tu luyện, nâng cao một cấp bậc, giống như ốc sên. Mấy tháng không động được một điểm. Vị Liễu lão sư này dẫn Lộ Trùng vào một hồi, liền tiếp theo đột phá mấy cấp bậc nhỏ...

Có cần khoa trương như vậy hay không?

Thật ra bọn họ không biết, Lộ Trùng tu luyện thiên đạo kim thân bản rút bớt tiểu thành, chỉ dựa vào lực lượng, đã vượt qua Đỉnh Lực cảnh đỉnh phong bình thường!

Phối hợp chân khí, hắn đã nắm giữ lực lượng tròn năm đỉnh!

Đỉnh Lực cảnh đỉnh phong bình thường, cũng không quá bốn đỉnh mà thôi.

- Cái này... cái này, thật lợi hại... Học tỷ, ta thấy học tỷ vẫn nên chủ động nhận sai, đi. Lão sư tốt như thế, đi nơi nào tìm được...

Đè nén khiếp sợ trong lòng, Mạnh Đào không nhịn được truyền âm.

Hắn nói phân nửa, thấy không có câu trả lời, cho rằng tính cách học tỷ quá ngạo, không muốn khuất phục, vội vàng quay đầu lại. Vừa nhìn, hắn thiếu chút nữa thì lập tức ngất đi.

Chỉ thấy Mộc Tuyết Tình tiểu ma nữ cao ngạo vô cùng cũng không chịu nhận sai, "bịch bịch" quỳ rạp xuống trước mặt Liễu lão sư, vẻ mặt thành khẩn.

- Lão sư, ta sai rồi... xin hãy tha thứ. Sau này lão sư phân phó ta làm cái gì, thì ta làm cái đó, không dám có chút làm trái! Cho dù vị danh sư thiên tài Trương Huyền kia qua, ta cũng sẽ coi hắn thành không khí, liếc mắt nhìn cũng không nhìn!

-...

Trương Huyền.

Hai nữ tử tranh đấu

dtv-ebook.com

- Đứng lên đi!

Phiền muộn một hồi, Trương Huyền nâng Mộc Tuyết Tình dậy.

Hắn còn không có công sức đi tính toán với một đệ tử. Nói đuổi học chỉ là một lần ra oai phủ đầu cho đối phương, khiến cũng cho nàng ngoan ngoãn nghe lời.

Nha đầu kia bởi vì nguyên nhân tiên thiên, từ nhỏ dùng đan dược, đan độc đã xâm nhập vào trong cơ thể, giống như gông cùm xiềng xích kinh mạch. Muốn giải trừ loại chất độc này, cần nàng tín nhiệm không giữ lại chút nào.

Cho nên, hắn mới cố ý vắng vẻ. Nàng có thể nghĩ thông suốt, quý trọng cơ hội lần này, hắn không ngại ra tay cứu chữa. Nàng không nghĩ ra, không quý trọng, đối với Trương Huyền mà nói, cũng không tính là gì cả. Chẳng qua là ít đi một đệ tử mà thôi. Chỉ cần nguyện ý, mười ngày, tám ngày là có thể đào tạo ra một học viên thực lực vượt xa nàng.

- Đan dược cho dù có độc, cũng sẽ không quá nghiêm trọng. Bằng không, chức nghiệp luyện đan sư này sẽ không có địa vị cao như vậy!

Rất sợ nữ hài lại nói ra lời gì, Trương Huyền trực tiếp giải thích:

- Sở dĩ tình hình của nàng nghiêm trọng, là bởi vì pháp quyết tu luyện, có tác dụng nhanh chóng khuếch tán dược lực. Điều này có thể khiến cho dược hiệu rất nhanh phát huy ra. Đáng tiếc, cũng sẽ thuận lợi hấp thu đan độc tiến vào trong cơ thể. Năm này tháng nọ chồng chất lên, không có cách nào loại bỏ!

- Nàng lặng lẽ viết ra công pháp, ta giúp nàng sửa chữa một chút, sau đó chiếu theo tu luyện, chắc hẳn là không cần mười ngày, có thể loại bỏ đan độc lắng đọng trong cơ thể, thực lực cũng sẽ có tinh tiến!

Đối với các danh sư khác mà nói, cho dù tam tinh, tứ tinh, muốn giải quyết những đan độc này, cũng rất khó khăn. Nắm giữ công pháp thiên đạo chính xác nhất, muốn xử lý giải quyết, không tính là gì cả.

- Vâng!

Mộc Tuyết Tình không dám do dự, vội vàng chép ra công pháp mình học tập một lần.

Trương Huyền liếc mắt thoáng nhìn, sửa đổi mấy chỗ, để cho nàng một lần nữa tu luyện.

Sau nửa canh giờ, Mộc Tuyết Tình lại cảm thấy toàn thân sảng khoái một hồi. Gông xiềng giam cầm ở trên người trước đó, dường như trong nháy mắt được giải ra. Từ trong tới ngoài, thoải mái một hồi. Thậm chí thực lực cũng đột phá một cấp bậc nhỏ, lại mở ra một huyệt đạo.

Cảm nhận được trên thân thể biến hóa, nàng rốt cuộc biết vị Liễu lão sư trước mắt này có bao nhiêu nghịch thiên.

- Được rồi, buổi dạy ngày hôm nay lại đến đây thôi. Tất cả đều trở về đi!

Xử lý xong chuyện của nàng, không để ý tới sự cảm kích của đối phương, Trương Huyền tùy ý khoát tay áo.

Mọi người đồng thời gật đầu, lui ra ngoài.

Rời khỏi phòng học, đi ở sân trường, những học sinh có liên quan không thể tiếp tục kìm chế được hưng phấn trong lòng.

- Liễu lão sư thật sự quá lợi hại. Trải qua sự chỉ điểm của hắn, ta phát hiện những gì mình tu luyện trước đó đều sai. Dựa theo phương thức tu

luyện hiện tại, không tới ba tháng, tuyệt đối có thể đột phá đến Đỉnh Lực cảnh!

- Ta cũng vậy. Sau khi tu luyện qua, toàn thân thoải mái một hồi. Lực lượng cũng nhanh chóng tăng trưởng. Thật không nghĩ tới vấn đề trước đây chưa bao giờ chú ý, lão sư vừa nói, lại khiến cho ta tiến bước lớn như vậy!

- Đây mới thực sự là lão sư lợi hại, hóa mục nát thành thần kỳ! Các ngươi thấy không, chuyện hắn chỉ điểm, chúng ta trước đây đều biết, chỉ là căn bản không nghĩ tới có thể liên kết cùng một chỗ...

- Ta còn tưởng rằng trường học sẽ giống như trước đây, phái một lão sư rất kém cỏi tới. Không nghĩ tới lại lợi hại như vậy...

...

Mắt của mỗi một người đều tỏa ánh sáng.

Tuy rằng chỉ cùng vị lão sư này tiếp xúc trong thời gian không lâu, bọn họ lại hoàn toàn bái phục.

- Tùy tiện chỉ điểm cho chúng ta, khiến thực lực tăng mạnh. Loại năng lực này, cho dù một vài danh sư cũng kém hơn so với hắn!

Nghe được tiếng bàn luận của mọi người, Mạnh Đào không nhịn được xúc động.

- Đúng vậy, ta đã gặp danh sư, thậm chí còn may mắn từng được ngọc phù chương trình học của Khương đường chủ, đặc biệt từng nghe suốt một canh giờ. Tuy rằng nói không tệ, nhưng so với Liễu lão sư, năng lực nói trúng trọng tâm vẫn kém hơn!

Mộc Tuyết Tình gật đầu.

Bởi vì nguyên nhân gia thế, nàng từ nhỏ đã cùng không ít danh sư tiếp xúc qua. Thậm chí bài giảng của Khương đường chủ nàng cũng đã từng

nghe. Nhưng thật sự lại nói tiếp, tất cả ngôn ngữ cũng không có sắc bén giống như Liễu lão sư, nói thẳng trúng chỗ yếu hại, khiến người ta nhất thời sửa đổi, lại có tiến bộ cực lớn.

- Bài giảng của Khương đường chủ cũng không bằng? Chẳng lẽ vị Liễu lão sư này của chúng ta, trên phương diện giảng bài đã vượt qua danh sư nhị tinh?

Mạnh Đào không thể tin được.

- Không chỉ Khương đường chủ. Ta thậm chí cảm thấy, vị thiên tài danh sư Trương Huyền kia, cũng còn xa mới bằng được! Hắn cũng chỉ là thiên phú bản thân mạnh mẽ, thời điểm sát hạch danh sư, gây ra động tĩnh rất lớn mà thôi... Mấy học sinh của hắn, tu vi lại không được tốt lắm. Ta nghe nói, cơ bản đều đang là Đỉnh Lực cảnh. Mạnh nhất cũng chỉ có Ích Huyệt cảnh!

Mộc Tuyết Tình nói:

- Nếu quả thật giảng bài tốt, lợi hại giống như Liễu lão sư, học sinh làm sao có thể kém như vậy?

Có đối tượng sùng bái mới, nàng đối với vị danh sư thiên tài này, cũng không mù quáng như vậy nữa.

Nhớ tới tin tức nghe được trước đó, so sánh cùng Liễu lão sư mình biết, liền có kết luận.

Vị danh sư Trương Huyền này, cũng chỉ là thiên phú bản thân cao mà thôi. Trên phương diện giảng bài khẳng định kém hơn so với Liễu lão sư sửa dở thành hay.

Bằng không, học sinh thân truyền của hắn, làm sao có thể kém như vậy?

Phải biết rằng, Liễu lão sư lại công bố mười ngày là có thể khiến cho Lộ Trùng có thể chiến thắng cường giả Thông Huyền cảnh. Học sinh của

danh sư Trương Huyền, cho dù thời gian hướng dẫn ngắn, cũng tuyệt đối vượt qua mười ngày.

Vừa so sánh hai người với nhau, liền phân ra cao thấp.

- Nàng nói ai giảng bài không tốt? Có dám lặp lại lần nữa!

Vừa dứt lời, liền nghe được một giọng điệu lạnh lùng vang lên. Nàng quay đầu lại nhìn, liền thấy một nữ sinh đẹp không thể tưởng tượng nổi và mấy học sinh tuổi tương đương nhau, đứng ở cách đó không xa, đôi mi thanh tú nhíu lại, đầy không vui nhìn qua.

Nhìn thấy được nữ hài này, Mộc Tuyết Tình luôn luôn tự nhận mình có khuôn mặt đẹp, cũng không nhịn được tán dương một tiếng. Chỉ có điều, nàng lập tức dâng lên lòng so sánh.

- Ta nói ai, liên quan gì tới nàng?

Hừ một tiếng, Mộc Tuyết Tình phản bác một câu.

Nàng là tiểu ma nữ, không sợ trời không sợ đất. Ở dưới quyền uy của Liễu lão sư nàng không dám nói thêm cái gì. Không biết người từ nơi nào đi ra cũng muốn dạy dỗ nàng, làm xuân thu đại mộng cái gì chứ!

- Nàng nói Trương Huyền danh sư giảng bài không tốt? Học sinh quá kém?

Nữ hài xinh đẹp đối diện, hai mắt bắn ra hàn tinh, mang theo lửa giận.

- Thế nào, ta nói thì đã có sao? Không nói tới thiên phú cá nhân của Trương sư, nhưng ta nghe nói mấy học sinh của hắn, thật sự rất bình thường. Tu vi kém không nói, còn giống như người quê mùa. Vừa nhìn đã biết, phương diện giảng bài của hắn không được tốt lắm!

Mộc Tuyết Tình ăn mềm không ăn cứng. Ban đầu, nàng vốn vô cùng sùng bái Trương sư. Lúc này thấy trong giọng nói của nữ hài này mang theo sự uy hiếp, lập tức nói lời phản kích.

- Nàng... Nếu nói như vậy, cũng không cần nhiều lời. Có dám theo ta quyết đấu hay không?

Sắc mặt nữ hài đối diện tái xanh, rắng trắng cắn chặt.

- Quyết đấu?

Mộc Tuyết Tình sửng sốt.

Có phải bị bệnh hay không?

Chỉ là thuận miệng nói danh sư Trương Huyền giảng bài kém hơn so với Liễu lão sư, người này lại giống như mình giết chết người nhà của nàng, không chịu buông tha. Muốn làm cái gì vậy?

Chỉ có điều, thật sự quyết đấu, nàng đường đường là tiểu ma nữ, là học sinh toàn bộ Thiên Vũ vương quốc cũng phải kể đến. Nàng cũng không có khả năng sợ hãi!

- Đấu thì đấu, ai sợ ai!

Hừ lạnh một tiếng, Mộc Tuyết Tình vung ống tay áo lên.

- Học tỷ...

Nhìn thấy được tiểu ma nữ nổi giận, tất cả đám người Mạnh Đào đều giật nảy mình, vội vàng khuyên can.

Một nữ hài đi cùng với nữ hài xinh đẹp kia, trên mặt cũng có chút lo lắng nhìn sang.

- Triệu Nhã, Lưu sư bảo chúng ta không nên gây chuyện...

Giọng điệu nữ hài này nhu nhược, đầy lo lắng nhìn qua.

- Vương Dĩnh, nàng đừng nói nữa. Người ta đều khi dễ đến trên mặt, chẳng lẽ còn có thể nhịn?

Một thiếu niên đi tới, cổ tay rung lên. Phía sau hắn, từng đoạn trường thương vặn lại cùng một chỗ.

- Không sai, không thể nhẫn nhịn. Bọn họ sỉ nhục lão sư của ta, sỉ nhục chúng ta, cho dù Thiên Vũ học viện lại như thế nào?

Người béo mập vẻ mặt cũng dữ tợn đi tới.

Không phải là ai khác, chính là đám người Triệu Nhã, Trịnh Dương đến Thiên Vũ học viện đi dạo.

Bọn họ đi dạo ở Thiên Vũ học viện một hồi, quả thật bị học phủ cao nhất trong mười ba vương quốc này làm chấn động kinh ngạc. Đi dạo một buổi chiều, bọn họ đang định trở lại, bất chợt nghe được có người sỉ nhục Trương lão sư!

Lửa giận này làm sao có thể nhịn được.

Sỉ nhục bọn họ có thể. Sỉ nhục Trương lão sư, tuyệt đối không được!

Ở trong lòng bọn họ, Trương lão sư đã có thể so sánh với thần linh. Liễu lão sư gì đó, Khương Toàn gì đó... so sánh ra đều kém!

- Ta...

Thấy Trịnh Dương, Viên Đào đều cố gắng hết sức tán thành, Vương Dĩnh do dự cũng gật đầu:

- Được rồi!

Năm học sinh này của Trương Huyền, tính cách đều luôn luôn không sợ trời không sợ đất. Nếu không trước đây cũng sẽ không ngang nhiên ở trên đài so tài, khiêu chiến Lục Tầm.

Hiện tại tuy rằng ở Thiên Vũ học viện, cuộc sống không quen, nhưng có người dám sỉ nhục lão sư của bọn họ, bọn họ tuyệt đối không thể tha thứ.

- Phía trước có một đài so tài. Ta và nàng lại đó. Người nào thua, người đó xin lỗi!

Mái tóc đen nhánh của Triệu Nhã tung bay, toàn thân đứng tại chỗ, cao quý, mạnh mẽ kiên cường:

- Dám hay là không dám?

- Có gì không dám? Ta thật ra sợ đến lúc đó nàng thua lại không chịu làm!

Mộc Tuyết Tình không nhường chút nào.

- Vậy bớt nói những lời dư thừa đi. Đến đây đi!

Triệu Nhã lười cùng đối phương dây dưa, đi nhanh về phía đài so tài.

Thiên Vũ học viện, khí thế tu luyện nồng đậm. Loại đài so tài này không lớn, khắp nơi trong toàn bộ học viện đều có, để cho học sinh có thể luận bàn bất cứ lúc nào bất cứ chỗ nào, tu vi tăng lên rất nhanh.

- Đây là thế nào?

- Hình như tiểu ma nữ Mộc Tuyết Tình muốn so đấu với người ta!

- So đấu với người ta? Ai lớn gan như vậy? Triệu Vũ sao? Hay là Lưu Trường Nham?

- Đều không phải... Ta cũng chưa từng thấy qua. Là một nữ hài rất xinh đẹp, đẹp không thể tưởng tượng nổi!

- Mỹ nữ chiến đấu? Vậy phải qua xem nhìn...

...

Nhìn thấy được hai nhóm người mùi thuốc súng mười phần, những học sinh khác đang đi dạo trong sân trường lập tức chấn động. Vô số người chen chúc đến.

Mộc Tuyết Tình người xinh đẹp, tu vi lại cao, vẫn là nhân vật rất phong vân trong học viện. Hiện tại nàng muốn cùng luận võ với một nữ hài khác không thua kém nàng chút nào, thậm chí còn đẹp hơn lên mấy phần, lập tức thu hút sự chú ý của mọi người.

Còn chưa tới đài so tài, bên này đã chật kín người.

- Quả nhiên thật xinh đẹp!

- Người này... ta thế nào chưa thấy qua?

- Chắc là vừa tới trường học. Nếu không, học sinh đẹp như vậy, khẳng định phải biết!

...

Nhìn thấy được đám người Triệu Nhã, ánh mắt tất cả học sinh đều nhất thời sáng lên.

Triệu Nhã thể chất thuần âm mở ra, toàn thân bất kể khí chất hay là dung mạo, đều xuất trần thoát tục. So với nữ hài bình thường còn có một linh khí. Vừa xuất hiện nàng liền thu hút ánh mắt của mọi người. Không ít nam học sinh, hai mắt đều tỏa sáng.

- Đáng giận...

Nhìn thấy được những nam sinh này đều tập trung ánh mắt ở trên người nàng, sắc mặt Mộc Tuyết Tình tái xanh, toàn thân cũng sắp phát nổ.

Trước đây nàng đi tới chỗ nào, người khác đều đưa mắt tập trung qua. Hiện tại bọn họ lại tập trung ở trên người một nữ hài khác, nàng làm sao nhịn được.

- Ta không đánh cho nàng đầu rách máu chảy, không tìm được phương hướng, ta không phải họ Mộc nữa...

Răng trắng cắn chặt, Mộc Tuyết Tình xiết chặt nắm đấm.

Ước chiến

dtv-ebook.com

- Triệu Nhã, nữ tử kia tuy rằng người không được tốt lắm, thực lực lại không thấp. Nàng phải cẩn thận!

Đối diện với cảnh giương cung bạt kiếm, Trịnh Dương đã đến trước mặt, hạ giọng nói.

- Ừ, yên tâm!

Triệu Nhã lên tiếng.

Ngày hôm trước trải qua Trương lão sư chỉ điểm, lại mở ra mười chỗ huyệt đạo, nữ hài đối diện thực lực cho dù không kém, so với nàng cũng chỉ chênh lệch không bao nhiêu. Thật sự chiến đấu, hươu chết về tay ai, còn chưa nhất định.

Vù!

Thân thể nàng tung lên, nhẹ nhàng rơi vào trên đài so tài. Tay ngọc vung lên, đôi mắt đen thanh tú nhìn về phía Mộc Tuyết Tình đối diện:

- Bắt đầu đi!

- Hừ!

Mộc Tuyết Tình cũng không cam chịu tỏ ra yếu kém, nhảy lên đài so đấu, toàn thân chấn động. Tu vi vừa đột phá lại thể hiện ra. Lực lượng lao nhanh giống như nước.

- Bắt đầu!

- Hai đại mỹ nữ tranh đấu...

Nhìn thấy được hai nàng không nói nhiều nói, trực tiếp nhảy lên đài so đấu, tất cả mọi người xung quanh đều trở nên yên tĩnh, rất sợ làm phiền.

- Ta sẽ khiến cho nàng phải nói lời xin lỗi!

Một âm thanh rõ ràng vang lên. Thân thể Triệu Nhã bước trên mặt đất một bước, lao thẳng về phía trước, đồng thời tay ngọc lật một cái, gào thét kình khí, giống như kiếm quang.

- Nói xin lỗi là nàng!

Không nhường chút nào, Mộc Tuyết Tình cũng tiến lên đón.

Ầm ầm ầm ầm!

Rất nhanh, hai người liên tiếp giao đấu. Đều là Ích Huyệt cảnh, lực lượng trùng kích mọi nơi, phát ra từng tiếng nổ kịch liệt.

- Lợi hại! Nữ hài này từ nơi nào xuất hiện? Tuổi không lớn lắm, tự nhiên đánh cùng Mộc Tuyết Tình khó phân thắng bại!

Trong đám người, một người thanh niên nhìn cuộc chiến đấu trong sân, đầy kỳ quái.

Đó chính là trong thi đấu học viên, xếp hàng thứ nhất Triệu Vũ Tinh.

- Ta cũng không biết. Hình như là ngày hôm nay đột nhiên xuất hiện!

Một người khác bên cạnh hắn, cũng đầy nghi ngờ nhìn về phía trên đài.

Nếu như Mộc Tuyết Tình nhìn thấy người này, khẳng định có thể nhận ra. Đó chính là Lưu Trường Nham xếp hạng thứ hai trong cuộc thi đấu giữa học sinh của Thiên Vũ học viện.

Triệu Vũ Tinh, Lưu Trường Nham, hai vị học sinh nổi danh nhất học viện, đều đến nơi này, quan sát các nàng so tài.

- Ngươi nói các nàng ai có thể thắng lợi?

Lại nhìn một hồi, Lưu Trường Nham cười nói.

- Mộc Tuyết Tình, vài ngày không gặp, tu vi tăng không nói. Tình hình chiến đấu bó tay bó chân trước đây cũng đã biến mất. Lực chiến đấu tăng lên không ít. Nữ hài đối diện nàng, sử dụng võ kỹ tuy rằng không mấy cao minh, nhưng lực lượng mười phần. Hơn nữa trong chiêu số có hàn khí ép người, khiến người ta khó có thể chống lại... Muốn nói ai có thể thắng, ta cũng không nắm chắc được!

Triệu Vũ Tinh có chút do dự, nói.

Hắn mặc dù là đứng đầu trong các học sinh, năng lực quan sát kinh người. Nhưng hai nữ hài trên đài so tài, bất kể tu vi hay thực lực, đều chênh lệch không bao nhiêu. Nếu thật muốn nói ai có thể thắng lợi, ngay cả hắn, cũng nói không chính xác.

Lưu Trường Nham gật đầu, lông mày nhăn lại:

- Nữ hài này đột nhiên xuất hiện, tu vi vững chắc như thế, vì sao võ kỹ lại kém nhiều như vậy. Sử dụng gần như đều phàm cấp trung phẩm. Nếu như võ kỹ cao minh, có thể lại thắng!

- Đúng vậy!

Triệu Vũ Tinh cũng lộ ra vẻ mặt kỳ quái.

Nữ hài này mỹ lệ không thể tưởng tượng nổi, tu vi đạt được Ích Huyệt cảnh. Chỉ cần nguyện ý, là có thể tùy tiện ở trong học viện tìm được cấp bậc công pháp đạt được phàm cấp thượng phẩm, thậm chí đỉnh phong. Chỉ dùng trung phẩm, khó tránh khỏi quá yếu.

Nếu không phải trong cơ thể nàng có khí âm hàn vô cùng cường đại, so với Mộc Tuyết Tình không có cách nào tiến tới gần, sợ rằng đã sớm thua.

- Không ổn!

Lúc này, đám người Trịnh Dương cũng nhìn ra chỗ có vấn đề.

Thân thể Triệu Nhã thuần âm, dựa theo đạo lý, chắc hẳn là vô cùng cường đại, chiến thắng đối phương rất dễ dàng. Nhưng nàng tu luyện võ kỹ, rõ ràng chỉ ở trình độ Thiên Huyền vương quốc, so với đối phương vẫn có chênh lệch rất lớn.

Hơn nữa, quan trọng hơn chính là, Triệu Nhã từ võ giả nhất trọng tập trung hơi thở cảnh đạt được Ích Huyệt cảnh, chỉ dùng thời gian ngắn ngủi hai tháng, lực lượng nâng cao quá nhanh, thiếu thực chiến.

Mộc Tuyết Tình đối diện vừa vặn ngược lại. Nàng ở Thiên Vũ học viện hô phong hoán vũ, được gọi là tiểu ma nữ. Có thể nhìn ra được, nàng nhất định từng trải qua vô số chiến đấu.

Võ kỹ yếu, thực chiến ít, nếu không phải có thể chất cường đại, chân khí trong cơ thể dâng trào giống như rồng lớn, chỉ sợ sớm đã thất bại.

- Đừng có gấp. Triệu Nhã tuy rằng thực chiến ít, đối phương muốn thắng, cũng không dễ dàng như vậy!

Lưu Dương nói.

Trước đây thể chất của Triệu Nhã ngay cả Lục Tầm lão sư cũng có thể áp chế. Nữ hài này cường thịnh mấy đi nữa, còn có thể mạnh hơn Lục Tầm sao?

- Yên tâm đi. Chỉ cần nàng thích ứng qua, đánh bại đối phương, chỉ là vấn đề thời gian!

Triệu Nhã yếu thế ở kinh nghiệm thực chiến ít. Dựa theo thời gian trôi qua, dần dần thích ứng với phương thức chiến đấu, đánh bại đối phương, cũng không khó.

- Đáng giận!

Mọi người dưới đài nhìn ra điểm ấy, Mộc Tuyết Tình cũng ý thức được. Sắc mặt nàng tái xanh.

Nàng tuy rằng không phải nữ sinh lợi hại nhất của Thiên Vũ vương quốc, nhưng cũng không khác biệt lắm. Nàng vốn tưởng rằng giáo huấn một nha đầu còn nhỏ hơn mình, dễ như trở bàn tay. Nàng nằm mơ đều không nghĩ tới, đối phương lợi hại như vậy!

Thiên Vũ học viện từ khi nào xuất hiện một học viên mới lợi hại như vậy?

- Tiếp tục kéo dài nữa, chân khí của nàng còn muốn hùng hậu hơn so với ta, ta nhất định sẽ thua. Chỉ có thể sử dụng chiêu đó!

Cắn răng một cái, ánh mắt Mộc Tuyết Tình lộ ra một sự tàn nhẫn.

Vừa mới bắt đầu, đối phương vẫn ở hạ phong. Dựa theo thời gian trôi qua, nàng đã có chút không kiên trì nổi.

Đan dược nâng cao tu vi, lại cẩn thận nói tiếp, vẫn còn có chút không thực.

- Hừ!

Hừ nhẹ một tiếng, Mộc Tuyết Tình nhướng mày. Khí tức toàn thân đột nhiên tăng mạnh, lập tức một quyền đánh ra.

- Là Lạc Hoa Quyền nổi danh của Mộc đan sư!

Sắc mặt Triệu Vũ Tinh thoáng ngưng trọng.

- Lạc Hoa Quyền?

Lưu Trường Nham nhìn qua.

- Không sai, là một bộ võ kỹ quỷ cấp thượng phẩm. Nghe nói là Mộc đan sư đạt được đột phá Tông Sư cảnh, tưởng niệm thê tử đã chết, sáng lập ra quyền pháp, tổng cộng ba chiêu, uy lực vô cùng. Ngay cả Mạc Hoằng Nhất cũng tán dương không dừng!

Hai mắt Triệu Vũ Tinh nhìn chằm chằm nữ hài trên đài:

- Không nghĩ tới Mộc đan sư truyền bộ quyền pháp này. Hơn nữa nàng đã luyện thành chiêu thứ nhất!

- Võ kỹ quỷ cấp thượng phẩm? Cho dù ở vương thành cũng phải kẻ tới? Nữ hài đối diện nàng sắp gặp xui xẻo!

Vẻ mặt Lưu Trường Nham kinh ngạc, lập tức gật đầu.

Võ kỹ quỷ cấp thượng phẩm, cho dù ở toàn bộ Thiên Vũ vương quốc, đều được cho là đỉnh phong. Ban đầu, võ kỹ của nữ hài đối diện đã yếu kém. Mộc Tuyết Tình lại thi triển ra cái này, đối phương khẳng định khó có thể chống lại.

Quả nhiên, lời của bọn họ vừa phát ra, cảm nhận được đối diện vọt tới áp lực cuồng bạo, Triệu Nhã biến sắc.

- Liều mạng!

Nàng cắn răng, biết tiếp tục thi triển chiêu số bình thường, tất nhiên bị thua, khẽ kêu một tiếng. Lực lượng toàn thân của Triệu Nhã dọc theo kinh mạch điên cuồng tuôn ra.

Được ăn cả ngã về không.

Ầm!

Lạc Hoa Quyền và bàn tay nàng đối diện va chạm vào nhau.

Đăng đăng đăng đăng!

Sắc mặt hai người đồng thời đỏ lên. Mỗi người lui về sau bảy, tám bước, máu tươi phun ra.

Không phân thắng bại!

- Triệu Nhã!

- Học tỷ!

Đám người Trịnh Dương, Mạnh Đào từng người xông lên.

- Là ta coi thường nàng. Ngày hôm nay không phân thắng bại. Nhưng nàng có dám cùng ta ba ngày sau lại đấu một trận hay ko?

Hai cánh tay chấn động, đẩy đám người Mạnh Đào ra, Mộc Tuyết Tình lạnh lùng nhìn qua.

- Ba ngày thì ba ngày. Nếu như đến lúc đó nàng thua, nhất định phải xin lỗi!

Hai mắt Triệu Nhã nhìn chăm chú qua.

- Xin lỗi? Ta chỉ nói là Trương sư dạy học sinh không được tốt lắm, mắc mớ gì tới ngươi?

Nói đến đây, Mộc Tuyết Tình kịp phản ứng, đột nhiên sửng sốt:

- Các ngươi không phải là... học sinh của Trương sư chứ?

- Không sai. Hắn là lão sư của chúng ta. Nàng sỉ nhục hắn, chính là sỉ nhục chúng ta!

Triệu Nhã nói.

- Thì ra là thế!

Rốt cuộc nàng biết vì sao đối phương tức giận như thế, muốn cùng nàng quyết đấu. Mộc Tuyết Tình lắc đầu:

- Đối với Trương sư, ta cũng rất sùng bái. Chỉ là... ta chỉ là luận chuyện, không phải vọng ngôn. Ở trên phương diện giảng bài, ta dám cam đoan, Liễu lão sư chúng ta tuyệt đối vượt qua Trương sư các nàng!

- Liễu lão sư? Chưa từng nghe qua!

Triệu Nhã lắc đầu, vẻ mặt kiêu ngạo:

- Trương sư chúng ta tuyệt đối là giảng bài hay nhất. Không người nào có thể so sánh!

- Nàng...

Mộc Tuyết Tình cắn răng một cái:

- Nếu chúng ta ai cũng không phục ai, vậy dưới nắm đấm sẽ nhìn thấy được sự thật! Ngày hôm nay đánh không phân thắng bại, ba ngày sau tái chiến. Người nào thua, người đó lại thừa nhận lão sư của mình không bằng đối phương, có dám đáp ứng hay không?

- Có gì không dám!

Triệu Nhã gật đầu.

- Tốt lắm, một lời đã định, chúng ta đi!

Thấy nàng đáp ứng, Mộc Tuyết Tình vung cánh tay lên, xoay người rời đi.

Tuy rằng thời gian nàng tiếp xúc với Liễu lão sư ngắn, nhưng đối phương ra tay lại giải quyết được tai hoạ ngầm trên người nàng, cũng giúp đỡ tu vi nàng tăng lên. Trong lòng nàng vô cùng cảm kích. Hiện tại gặp phải học sinh của Trương sư khiêu chiến, nàng tất nhiên nên vì hắn lấy lại danh tiếng!

Phải để cho người khác biết, Liễu lão sư tuy rằng không phải là danh sư, nhưng cũng không kém danh sư.

- Chúng ta đi!

Triệu Nhã cũng cùng đám người Vương Dĩnh, xoay người rời khỏi đó.

- Mấy người này không ngờ là học sinh của Trương sư?

- Vậy là lớn chuyện...

- Ta nghe nói, Trương sư phá tan vô số kỷ lục Mạc Hoằng Nhất thiên tài lưu lại, vinh quang leo vị trí người đứng đầu. Thảo nào nữ hài này lợi hại như vậy. Hóa ra là học sinh của hắn!

Mọi người dưới đài xem náo nhiệt, biết đám người Triệu Nhã không ngờ là học sinh của Trương sư, tất cả đều ồ lên.

Một ít học sinh ban đầu thấy Triệu Nhã diện mạo mỹ lệ, còn muốn đánh chủ ý, hiện tại cũng không dám suy nghĩ nhiều.

Muốn nói gần đây ai có danh tiếng lớn, nhất định là vị danh sư Trương Huyền này.

Đánh chủ ý vào học sinh của hắn, không phải muốn chết sao?

- Đúng rồi, Mộc Tuyết Tình không phải là học sinh của Bạch Phương lão sư sao? Liễu lão sư là ai?

- Các ngươi còn không biết sao? Bạch Phương lão sư sớm đã rời khỏi trường học. Vị Liễu lão sư này, nghe nói là vừa được tuyển dụng!

- Vừa được tuyển dụng?

- Đúng vậy. Thời điểm tuyển dụng lão sư, ta chịu trách nhiệm tiếp đãi, tận mắt nhìn thấy được. Vị Liễu lão sư này tuyệt đối là một nhân tài...

...

Một vị người biết rõ tình hình nói qua một lượt về tình hình lúc sát hạch tuyển dụng giáo sư.

- Một câu nói trị được ghét học. Đánh cho một trận, trị khuyết điểm muốn bỏ học?

- Ngươi đang nói đùa chứ? Trên thế giới có người có loại bản lĩnh này sao?

Sau khi nghe xong, tất cả mọi người đều trợn mắt há hốc mồm, cảm thấy có phải đang nghe chuyện cổ tích hay không.

- Là thật!

Người biết sự tình nói lời son sắt:

- Nếu như không phải sự thật, các ngươi cũng đều biết tính cách của Mộc Tuyết Tình, làm sao có thể mới tiếp xúc một hồi với vị lão sư này, lại cam tâm tình nguyện vì hắn cùng người quyết đấu?

- Điều này...

- Ngươi vừa nói như vậy, ta nhớ ra rồi. Hình như sáng sớm ta còn thấy, tu vi người lớp bọn họ không hề cao như vậy. Thế nào nửa ngày không gặp, gần như tu vi của tất cả mọi người đều tăng lên?

- Thật đúng là...

- Lẽ nào... đều là công lao của vị Liễu lão sư này? Vị Liễu lão sư này rốt cuộc là thần thánh phương nào?

Càng thảo luận, mọi người càng cảm thấy kỳ quái, đều tràn ngập tò mò đối với vị lão sư mới này của Mộc Tuyết Tình.

- Hắt xì!

Rời khỏi phòng học, đi trên đường, Trương Huyền xoa xoa mũi, vẻ mặt nghi ngờ.

Đây là thế nào? Bị cảm sao?

Nghiệp đoàn y sư

dtv-ebook.com

Đám người Mộc Tuyết Tình rời khỏi phòng học, Trương Huyền cũng liền rời đi.

Muốn trong khoảng thời gian ngắn, khiến cho Lộ Trùng nâng cao thực lực, hắn phải mua cũng đủ dược liệu để điều chế độc dược. Chờ ở trong trường học, sẽ không có khả năng có những thứ này.

- Loại dược liệu này, chỉ có hai nơi bán ra. Một là dược vương, hai là nghiệp đoàn y sư!

Vừa đi về phía trước, hắn vừa suy nghĩ tìm hiểu.

Dược vương, thật ra chính là buôn bán cung ứng dược liệu, tích trữ rất nhiều dược liệu, mới được người xưng hô như vậy. Trước đây Hồng Liên thành đại dược vương, chính là người buôn bán dược liệu lớn nhất trong mười ba vương quốc xung quanh.

- Thiên Vũ vương thành nếu có dược vương, đám người Bạch Thiềm cũng sẽ không cần chạy đến Hồng Liên thành mua dược liệu... Hay là đi tới nghiệp đoàn y sư!

Rất nhiều y sư như Bạch Thiềm chạy đến Hồng Liên thành mua dược liệu, nói rõ Thiên Vũ vương quốc cũng không có dược vương. Cho dù có, dược liệu khẳng định cũng không có đủ toàn bộ. Nếu không, không có khả năng có người mạo hiểm chạy xa như vậy mua đồ.

Đã như vậy, hắn còn không bằng trực tiếp đi nghiệp đoàn y sư.

Nghiệp đoàn luyện đan sư và nghiệp đoàn y sư, đều sử dụng dược liệu. Nhưng nghiệp đoàn luyện đan sư chế luyện thuốc, có liên quan đến tu

luyện, chứa dược liệu, thuốc bổ, linh dược chiếm đa số. Nghiệp đoàn y sư ở thời điểm trị bệnh cứu người, độc vật cũng có thể làm thuốc. Bởi vậy, mấy thứ này, chỉ có nghiệp đoàn y sư mới có thể cung cấp.

Rời khỏi trường tìm người hỏi thăm một chút, hắn rất nhanh biết rõ chỗ vị trí của nghiệp đoàn y sư.

So với Thiên Vũ học viện không tính là quá xa. Sau nửa canh giờ, hắn đã đi đến trước mặt.

Nghiệp đoàn y sư so với Danh Sư Đường, kém hơn rất nhiều. Chỉ có điều so với nghiệp đoàn thi họa sư vẫn cao lớn, khí thế hơn rất nhiều.

Đi vào đại sảnh, hắn lập tức nhìn thấy được không ít người đứng ở trong đó, xếp hàng chỉnh tề. Phía trước có học đồ đặc biệt ngồi khám bệnh, có chút tương tự với bệnh viện kiếp trước.

Vòng qua đoàn người, hắn đi tới trước đài. Một cô nương chừng hai mươi tuổi tiến lên tiếp đón, trên mặt lộ ra nụ cười ngọt ngào.

- Không biết vị công tử này cần tư vấn gì...

- Ta muốn mua một ít dược liệu!

Trương Huyền nói.

- Mua dược liệu?

Cô nương có chút do dự, rất lễ phép nhìn qua:

- Xin lấy ra đơn thuốc!

- Đơn thuốc?

Hắn tới mua dược liệu, làm gì có được thứ kia?

- Có đơn thuốc mới có thể mua thuốc...

Bởi vì thấy vẻ mặt hắn không hiểu, đôi mi thanh tú của cô nương này thoáng nhíu lại.

- Đan thuốc phải đi nơi nào chuẩn bị?

Trương Huyền hỏi.

- Y sư, và học đồ đều có thể kê đơn!

Cô nương nhìn qua hắn giống như là nhìn quái vật:

- Chỉ có điều, học đồ chỉ có thể kê đơn ra một ít thuốc cấp thấp. Ngươi muốn mua đồ tương đối trân quý, nhất định phải tìm y sư!

Đơn thuốc ai kê đơn cũng không biết, lại dám chạy tới mua thuốc. Cũng may mà tính tình mình tốt, bằng không, tuyệt đối sẽ xem hắn trở thành kẻ quấy rối đuổi ra ngoài.

- A, ta mua dược liệu, không tính là cao cấp, chỉ là tương đối hiêm. Ta nói cho nàng nghe, nàng xem là y sư, hay học đồ kê đơn thuốc mới có thể mua được!

Hắn qưuay đầu lại liếc mắt thoáng nhìn đội ngũ xếp thành hàng dài, Trương Huyền quyết định hỏi rõ trước lại nói.

Nếu chẳng may chạy đến phía sau học đồ xếp hàng mấy canh giờ, cuối cùng hắn lại không kê đơn được, lại uổng công một hồi.

- Được!

Cô nương gật đầu.

- Ta muốn mua Bạch Chỉ Hoa, Xích Vĩ Hồng Diệp, Lang Độc Thảo...

Suy nghĩ một chút, Trương Huyền liên tiếp nói ra hơn loại dược liệu.

Hắn còn chưa nói dứt lời, chỉ thấy cô nương đối diện hai mắt trợn tròn, nhìn qua giống như là nhìn quái vật. Nagy lập tức, vẻ mặt nàng cảnh giác

về phía lui về phía sau mấy bước, vừa gõ chiên đồng phía sau:

- Đội hộ vệ, có người quấy rối...

-...

Trương Huyền.

Vù vù!

Mấy hộ vệ mặc áo giáp đã đi tới.

- Nhã Nhu tiểu thư, đã xảy ra chuyện gì?

Đầu lĩnh hộ vệ là một hán tử thân hình cao lớn cường tráng, dáng người giống như tháp sắt, khiến người ta có cảm giác đè ép mãnh liệt.

Lại là một cường giả Thông Huyền cảnh.

- Người này cố ý quấy rối...

Nhân viên phục vụ Nhã Nhu chỉ tay.

- Khụ khụ...

Không nghĩ tới đến đây mua dược liệu, bị xem thành quấy rối, Trương Huyền lắc đầu:

- Ta là lão sư Thiên Vũ học viện, cố ý tới mua thuốc!

Nói xong, hắn lấy ra huy hiệu đại biểu thân phận lão sư.

Hắn cũng không muốn mới tiến vào nghiệp đoàn đã bị người ta đuổi ra ngoài.

- Hóa ra là Liễu lão sư, thất kính!

Liếc mắt nhìn kỹ huy hiệu, đầu lĩnh hộ vệ liền ôm quyền, nghi ngờ nhìn về phía Nhã Nhu:

- Đây là có chuyện gì?

Thiên Vũ học viện được gọi là thánh địa tu luyện. Lão sư trong đó, ở vương thành cũng có địa vị rất cao, khiến người ta không dám khinh thường.

Nếu đối phương là lão sư, tự giữ thân phận, làm sao có thể quấy rối.

- Hắn... hắn ngay cả đơn thuốc cũng không có, lại muốn mua những dược liệu cấm Bạch Chỉ Hoa, Xích Vĩ Hồng Diệp, Lang Độc Thảo, không phải quấy rối là cái gì...

Không vừa nghĩ tới người cái gì cũng không hiểu này, là lão sư của học viện, Nhã Nhu thoáng sửng sốt một chút, nói.

- Mua dược liệu cấm?

Nghe hiểu rõ nguyên nhân, đầu lĩnh của hộ vệ nhìn về phía Trương Huyền:

- Liễu lão sư, dược liệu cấm, nghiệp đoàn không dễ dàng bán ra. Nhất là loại Lang Độc Hoa này có chứa kịch độc. Cho dù có đơn thuốc, cũng không có khả năng mua được. Trừ khi... bản thân y sư đứng ra, bằng không, nghiệp đoàn không có khả năng bán ra!

- Có đơn thuốc cũng mua không được?

- Đúng! Những dược liệu cấm này đều ẩn chứa kịch độc. Vì đề phòng có vài người không hợp pháp dùng để làm chuyện ác, nghiệp đoàn mới cố ý đưa ra yêu cầu này. Mong thứ lỗi!

Đầu lĩnh của hộ vệ ôm quyền nói.

Đối phương nếu không phải là lão sư của học viện, hắn cũng nhất định cho rằng người này tới quấy rối.

Cái gì cũng không hiểu, chạy tới nghiệp đoàn mua dược liệu cấm... Lá gan lại thật lớn.

- A!

Trương Huyền gật đầu.

Thật ra cũng có thể hiểu được, kiếp trước một ít thuốc lợi hại, thuốc ngủ các loại cho dù có đơn thuốc của bác sĩ, cũng không thể mua được, hoặc mua quá nhiều.

Đây cũng là vì đề phòng những thuốc kịch độc lưu truyền đi, gây ra phiền toái không cần thiết.

- Nếu Liễu lão sư biết được quy định, vẫn mong rời khỏi đây. Không nên làm khó chúng ta...

Thấy hắn nghe đã hiểu, đầu lĩnh của hộ vệ nói tiếp.

Chỉ có điều, còn chưa nói dứt lời, chỉ thấy người thanh niên trước mắt, chân mày mặt nhăn thành một đống, vẻ mặt bất đắc dĩ lắc đầu:

- Xem ra... phải thi y sư một chút. Ai, mua một chút dược liệu cũng thật sự phiền phức...

- Sát hạch y sư?

- Mua dược liệu thật sự phiền phức?

Mấy tên hộ vệ và nhân viên phục vụ tên gọi Nhã Nhu nghe hắn nói như thế, thiếu chút nữa thì lập tức ngã sấp xuống, trực tiếp ngất đi.

Y sư ở trong thượng cửu lưu chức nghiệp, đều có thứ hạng sát đầu, muốn sát hạch độ khó lớn tới mức nào, có thể tưởng tượng được.

Ngươi ngay cả một học đồ cũng không phải, mua dược liệu ngay cả đơn thuốc cũng không biết, lại nói khoác không biết ngượng, thi dược sư. Nguyên nhân, chỉ là bởi vì mua dược liệu phiền phức...

Đại ca, không thể hiện như thế, sẽ chết không?

Nhất là Nhã Nhu, sắc mặt tái xanh khó coi.

Đã thấy những kẻ thích khoác lác, chưa thấy qua người nào khoác lác như vậy.

Cho dù ngươi không biết mua thuốc cần phải có đơn thuốc, đối với rất nhiều quy định không hiểu, nhưng muốn sát hạch y sư, đối với dược liệu chung quy phải hiểu!

Ngay cả vài loại dược liệu Bạch Chỉ Hoa, Xích Vĩ Hồng Diệp, Lang Độc Thảo này là dược liệu cấm cũng không biết... Còn sát hạch y sư, sát hạch cái lông!

- Liễu lão sư, y sư không phải đơn giản giống như ngươi...

Sắc mặt đầu lĩnh hộ vệ khó coi. Chỉ có điều, e ngại thân phận lão sư học viện của đối phương, hắn vẫn cố nén tức giận, bực bội nói.

- Ừ, ta biết! Có thể trở thành chức nghiệp thượng cửu lưu, làm sao có thể dễ dàng!

Trương Huyền gật đầu.

Nghe hắn nói biết, đầu lĩnh hộ vệ còn tưởng rằng hắn đã nghĩ thông suốt, đang muốn trả lời, lại nghe câu nói phía sau, thoáng lảo đảo, thiếu chút nữa nôn ra máu.

Chỉ thấy người thanh niên trước mắt, vẻ mặt nghiêm túc nhìn qua:

- Xin hỏi... Y sư sát hạch ở nơi nào?

Ngay cả y sư sát hạch ở nơi nào cũng không biết... Lại muốn sát hạch y sư?

- Ở Y Sư Đường bên kia...

Cố nén tức giận, đầu lĩnh hộ vệ chỉ về phía trước.

Theo ngón tay hắn nhìn lại, Trương Huyền quả nhiên thấy phía xa có một đại sảnh, phía trên viết ba chữ lớn "Y Sư Đường!"

- Được, đa tạ. Làm phiền ngươi giúp ta chuẩn bị trước một chút những dược liệu ta mới vừa nói, một hồi nữa ta thi xong y sư, sẽ tới đây lấy!

Biết chỗ, Trương Huyền quay đầu lại thông báo với nhân viên phục vụ Nhã Nhu một tiếng, nói xong trực tiếp đi về phía trước.

- Khoác lác!

Thấy người này rời khỏi, Nhã Nhu không thể tiếp tục kìm chế được, hừ ra tiếng, trong mắt đầy vẻ khinh miệt.

Hiện tại nàng đã có thể xác định trăm phần trăm, người này chính là tới quấy rối.

Nếu không, ai đã từng thấy người nào cái gì không hiểu, lại tới sát hạch y sư?

- Thật sự có chút không đáng tin cậy. Y sư là chức nghiệp cao quý như vậy, làm sao có thể nói thi thì thi!

Đầu lĩnh hộ vệ cũng lắc đầu.

Ngươi muốn nói, ngươi trước đây đã học qua ngược lại cũng thôi. Ngay cả sát hạch y sư ở chỗ nào cũng không biết. Thậm chí mua thuốc cần phải có đươn thuốc cũng không biết được rõ ràng, lại muốn sát hạch...

Thật sự cho rằng nghề nghiệp này dễ dàng sao?

- Cái này cũng không nhất định. Ta nhớ nghiệp đoàn chúng ta trước đây, lại có ví dụ người ngay cả học đồ cũng không phải, trực tiếp sát hạch y sư nhất tinh thành công!

Một tên hộ vệ mở miệng.

- A, ngươi nói là Mộc Hoành y sư tam tinh. Hắn không giống. Nhà hắn học nguồn gốc sâu xa, tổ tông đều là y sư thế gia. Tuy rằng hắn chưa bao giờ đến nghiệp đoàn sát hạch qua, nhưng có bản lĩnh thật sự, cho nên mới có thể một làn thi lại thông qua!

Đầu lĩnh hộ vệ nói.

Đối phương nói không sai, nghiệp đoàn quả thật có tiền lệ.

Chính là Mộc Hoành y sư rất nổi danh.

Lúc đó vị y sư này tuy rằng chưa bao giờ sát hạch qua, ngay cả học đồ cũng không phải, nhưng bởi vì bình thường đi theo phía sau phụ thân trị bệnh cứu người, danh tiếng đã rất lớn.

- Chẳng qua là một người ngông cuồng mà thôi, làm sao có thể sánh ngang với Mộc Hoành y sư?

Nhã Nhu hừ lạnh.

Mộc Hoành y sư, từ nhỏ học y, mười ba tuổi liền bắt đầu một mình chữa bệnh cho người ta, chưa từng sát hạch, lại gần như lớn lên ở nghiệp đoàn y sư, đối với tất cả mọi thứ nơi đây đều rất quen thuộc.

Mà người trước mắt này, lại cái gì cũng không biết, vẻ mặt đần độn. Dược liệu cấm cũng không biết hiểu... Làm sao có thể so sánh được?

- Cũng khó có thể nói được. Bất kể nói thế nào, vị này cũng là lão sư của Thiên Vũ học viện, không có khả năng ngay cả danh dự của mình cũng không quan tâm!

Đầu lĩnh hộ vệ nói.

- Cái này...

Nhã Nhu câm nín.

Nghề nghiệp lão sư này, cẩn thận luận, tuy rằng kém hơn so với y sư, nhưng bởi vì quan hệ với danh sư, được người tôn trọng. Đường đường là lão sư chính thức của học viện, vẫn không đến mức không để ý tới thân phận, cố ý quấy rối!

- Có thể hắn là nhân vật có bản lĩnh thật sự!

- Đúng vậy, có khả năng giống như Mộc Hoành y sư, chưa bao giờ sát hạch qua. Nếu thật sự sát hạch, làm không tốt sẽ một tiếng cất lên khiến ai nấy đều kinh ngạc!

Hai hộ vệ đối với nghề nghiệp lão sư này vẫn rất tin phục.

- Nói như vậy, cũng không phải không có khả năng...

Nghe được mọi người phân tích, Nhã Nhu có chút do dự. Cuối cùng nàng vẫn gật đầu. Nàng đang muốn nói tiếp, lại thấy người thanh niên vừa rời đii đã đi tới, vẻ mặt ngượng ngùng.

- Xin hỏi... Sát hạch y sư cần phải có những trình tự nào? Cần phải xem sách nào đó không?

-...

Nhã Nhu.

-...

Các hộ vệ.

Khiêu chiến hội trưởng?

dtv-ebook.com

Vốn nhớ tới đối phương là lão sư, bản thân phải chú ý tới thân phận, có thể có chút bản lĩnh. Vừa nghe hắn nói như thế, tất cả đều hiểu...

Mẹ nó, tất cả đều suy nghĩ nhiều!

Ngay cả sát hạch y sư cần phải đi theo những trình tự nào cũng không biết, có thể thi cái rắm!

Cố nén tức giận, đầu lĩnh hộ vệ nói:

- Liễu lão sư, nếu ngươi ngay cả trình tự sát hạch y sư cũng không biết, ta thấy... hay là thôi đi...

- Thôi?

Trương Huyền lắc đầu:

- Ta cũng không muốn thi lắm. Nhưng các ngươi mới vừa nói, không phải y sư, không có cách nào mua những dược liệu này! Được rồi, chỉ cần nói cho ta, sát hạch y sư cần phải thi những gì là được. Cái khác không cần phải để ý đến!

Mọi người vò đầu bứt phát.

Chúng ta cũng không muốn quan tâm tới ngươi... Chẳng qua là cảm thấy, ngươi cái gì cũng không biết, lại muốn sát hạch y sư, có phải thật sự có chút quá đáng hay không?

Chỉ có điều, nếu ngươi cố ý như vậy, muốn mình mất mặt, chúng ta cũng mặc kệ...

Trong lòng thầm hừ lạnh, sắc mặt đầu lĩnh hộ vệ càng không vui:

- Sát hạch y sư không khác mấy so với những chức nghiệp khác, cần phải sát hạch lý luận và thực tiễn... Y Sư Đường có người chuyên môn phụ trách. Chỉ muốn đi vào, sẽ có người tới đặc biệt dẫn ngươi qua...

Vừa dứt lời, chỉ thấy thanh niên trước mắt đã đi xa, rất nhanh đi vào Y Sư Đường.

- Hồ y sư chịu trách nhiệm sát hạch Y Sư Đường, ghét nhất loại người cái gì cũng không biết, lại đi vào hy vọng vận may lớn. Chắc hẳn người này sắp gặp xui xẻo!

- Trước đó ta còn tưởng rằng, thân là lão sư của học viện, dù thế nào cũng muốn để ý tới hình tượng. Hiện tại xem ra, a suy nghĩ nhiều rồi... Ngay cả trình tự sát hạch y sư cũng không biết, làm sao có thể thông qua sát hạch!

- Đúng vậy, y sư thi dễ dàng như vậy, cũng không đến mức toàn bộ vương thành, chỉ có chưa tới ba mươi người!

...

Thấy người này cái gì cũng không hiểu rõ, liền tiến vào Y Sư Đường, tất cả mọi người lắc đầu.

Lúc mới bắt đầu, đầu lĩnh hộ vệ vẫn cảm thấy hắn có thể sẽ không làm càn. Hiện tại thấy người này quả thực cái gì cũng không biết, liền lộ ra ý khinh thường.

Đều nói lão sư của học viện ổn trọng. Nhìn thấy người này mới biết được, ổn trọng cái lông!

Có từng thấy qua người nào cái gì cũng không biết, lại dám đi sát hạch y sư sao?

- Được rồi, Nhã Nhu tiểu thư, chúng ta tiếp tục tuần tra. Tiểu thư đợi ở chỗ này...

Cảm thán một hồi, đầu lĩnh hộ vệ không nghĩ nhiều nữa, liền ôm quyền, đang muốn rời đi. Đột nhiên hắn cảm thấy dưới chân chấn động, một tiếng nổ lớn vang lên.

Ầm!

Giống như chuông lớn vang lên, mặt đất cũng có dư chấn.

- Thế nào?

- Ta cũng không biết. Âm thanh hình như là từ Y Sư Đường truyền đến!

- Y Sư Đường?

- Thật đúng là...

...

Nghe được âm thanh, mọi người xếp hàng xem bệnh xung quanh ồ lên một hồi.

So với bệnh nhân không hiểu nguyên nhân, thân thể đầu lĩnh hộ vệ run lên, sắc mặt trong nháy mắt trắng bệch, thiếu chút nữa thì lập tức ngất đi:

- Người này... sẽ không xông đến tường Nghi Nan chứ?

- Tường Nghi Nan? Đó là cái gì?

Nhã Nhu nghi ngờ nhìn qua.

Nàng chỉ là nhân viên phục vụ trước đài, tuy rằng cũng biết một ít quy định của y sư sát hạch, đối với sát hạch thật sự, lại cũng không biết được rõ ràng.

- Tường Nghi Nan... Là nơi nghiệp đoàn chuyên môn ghi lại tất cả chứng bệnh tạp chứng nghi vấn khó xử lý, bệnh chứng không có cách nào giải quyết... nghiệp đoàn thu nhận xử lý trong trăm năm qua, khó có thể giải quyết!

Vẻ mặt đầu lĩnh hộ vệ sắp khóc.

- Nghiệp đoàn thu nhận chứng bệnh khó có thể giải quyết trong trăm năm qua? Chứng bệnh ngay cả đám y sư tam tinh như Mộc Hoành y sư cũng không giải quyết được?

Nhã Nhu sửng sốt.

Nghiệp đoàn y dược sư này của bọn họ cũng là phân bộ. Thực lực y đạo mạnh nhất chính là Mộc Hoành y sư tam tinh!

Nếu như đối phương nói chỗ này thật sự ghi chép tạp chứng khó có thể giải quyết nghi vấn khó xử lý, chẳng phải ngay cả Mộc Hoành y sư cũng không giải quyết được?

- Đúng vậy...

Đầu lĩnh hộ vệ gật đầu:

- Không chỉ là hắn không giải quyết được, trăm năm qua, nghiệp đoàn y sư chúng ta qua các triều đại đều không giải quyết được. Chính vì vậy, mới gọi là tường Nghi Nan...

- Chỉ là một nơi ghi lại tạp chứng nghi vấn khó xử lý, xông vào thì xông vào, không cần khẩn trương như vậy!

Nhã Nhu kỳ quái.

Còn tưởng rằng là chuyện gì lớn. Không phải xông vào nơi ghi lại tạp chứng nghi vấn khó xử lý sao?

Cùng lắm thì xem không hiểu, lui ra ngoài là được. Về phần ngươi đường đường là đầu lĩnh hộ vệ, khẩn trương tới toàn thân run rẩy, nói cũng có chút run rẩy sao?

Không chỉ nàng như vậy, rất nhiều hộ vệ khác cũng kỳ quái nhìn qua.

Đầu lĩnh này của bọn họ luôn luôn rất ổn trọng. Giống như vừa, tuy rằng tức giận người kia cuồng vọng và kiêu ngạo, hăn vẫn trầm ổn không nổi giận, kiên trì nói cho đối phương biết sát hạch y sư thế nào.

Tâm tính trầm ổn như vậy, làm sao vừa biết được đối phương xông vào tường Nghi Nan này, lại khẩn trương thành như vậy.

- Các ngươi là không biết, nơi này đại biểu cho hàm nghĩa...

Nhìn thấy được vẻ mặt mọi người không quá coi trọng, đầu lĩnh hộ vệ không nhịn được lắc đầu.

- Hàm nghĩa?

- Đúng! Tường Nghi Nan, là nơi... chỉ đại hội trưởng nghiệp đoàn các triều mới có tư cách xông vào. Chỉ cần đi vào, lại đại biểu khiêu chiến với hội trưởng, muốn thừa kế vị trí hội trưởng!

Môi đầu lĩnh hộ vệ trắng bệch giải thích.

- Khiêu chiến với hội trưởng... kế thừa vị trí hội trưởng?

Tất cả mọi người cảm thấy trước mắt tối sầm.

Tình huống gì vậy?

Thế nào xông vào một tường Nghi Nan, chính là khiêu chiến với hội trưởng?

- Tường Nghi Nan bảo tồn tạp chứng nghi vấn khó xử lý, vấn đề khó khăn cũng đã trải qua thời gian chồng chất, tất cả y sư của toàn bộ nghiệp đoàn cũng không có cách nào giải quyết.

Thấy mọi người nghi ngờ, đầu lĩnh hộ vệ cười gượng một tiếng, nói:

- Muốn trở thành hội trưởng nghiệp đoàn, y thuật tất nhiên phải thắng được những người khác. Như vậy mới có khả năng nắm giữ quyền uy vô thượng!

Mọi người gật đầu.

Y sư giống như những chức nghiệp khác, muốn thống lĩnh những người khác, không hề có kỹ thuật cứng rắn, cấp bậc và năng lực vượt qua những người khác, làm sao có thể?

- Y thuật thứ này, không giống như luận võ, có thể lượng hóa. Một bệnh nhân, ngươi có thể trị hết, ta cũng có thể trị hết. Cho dù thời gian trị liệu khác nhau, cũng không có cách nào so sánh được y thuật của ai cao hơn! Dù sao, chữa trị tốt chỉ là chứng bệnh. Thân thể điều dưỡng như thế nào, có để lại tai hoạ ngầm ẩn chứa bên trong hay không... cũng là vấn đề. Có khả năng cùng một loại bệnh, ngươi hai ngày trị, lại chỉ là trị phần ngọn. Rất nhanh còn có thể lại bị lại. Đối phương tốn một tháng, lại trị tận gốc...

Mọi người lại gật đầu.

Luận võ, thắng là thắng, thua chính là thua, liếc mắt có thể nhìn ra. Y đạo lại khác. Có người am hiểu bệnh chứng này, có người am hiểu cái kia. Trị liệu nhanh cũng chưa chắc đã nói lên hiệu quả tốt.

Nhất là y thuật cũng ở dưới tình huống không khác biệt lắm, càng khó cân nhắc quyết định.

- Nếu rất khó cân nhắc quyết định, vậy làm sao có khả năng thể hiện ra y thuật hơn người, vượt qua những người khác? Đó chính là cái tường Nghi Nan này!

Đầu lĩnh hộ vệ nói tiếp:

- Trên tường ghi chép tạp chứng nghi vấn khó xử lý khó có thể giải quyết của nghiệp đoàn trong các triều đại. Muốn trở thành hội trưởng y sư, mới có tư cách tiến vào trong đó. Giải quyết vấn đề khó khăn càng nhiều, nói rõ y thuật càng cao minh, cũng có thể nhận được nhiều người tin tưởng và nghe theo hơn! Nếu như một chứng bệnh vẫn không có cách nào giải quyết, chẳng khác nào đang quấy rối, khiêu chiến quyền uy của hội trưởng, tất nhiên bị trừng phạt!

- Cái này...

Mọi người chớp mắt, giờ mới hiểu được.

Khó trách hắn khẩn trương như vậy.

Người này cái gì cũng đều không hiểu lại xông vào, chẳng khác nào khiêu chiến với hội trưởng, quả thực chính là đâm đầu vào chỗ chết.

Mà bọn họ nói cho “người biết rõ” biết sát hạch thế nào, chuẩn bị không tốt cũng sẽ phải chịu liên lụy.

- Nếu là tạp chứng nghi vấn khó xử lý, nghiệp đoàn không có người nào có thể giải quyết. Cho dù trả lời sai... cũng không biết!

Buồn bực một lát, Nhã Nhu không nhịn được nói.

Đều nói là tạp chứng nghi vấn khó xử lý, không có cách nào giải quyết, đáp sai, ai cũng không phân được rõ ràng được!

Chỉ cần người này trả lời, cho dù một mạch đáp loạn, chắc hẳn cũng sẽ không có người nào biết được. Có lẽ lại có thể lừa dối qua cửa ải.

- Nếu quả thật đơn giản như vậy, lại dễ dàng...

Thủ lĩnh hộ vệ cười gượng:

- Tường Nghi Nan là một linh khí đặc biệt, có thể cùng liên hệ cùng tổng hội. Một khi có người trả lời, sẽ có y sư tứ tinh, thậm chí ngũ tinh tự

mình kiểm nghiệm. Một khi chính xác, tường sẽ phóng ra ánh sáng màu cam. Sai lầm, phóng ra ánh sáng màu đỏ!

- Liên hệ cùng tổng hội?

- Phóng ra ánh sáng?

Tất cả mọi người đều ngây người.

Nói như vậy, giả vờ cũng làm không được. Dựa theo tính tình của Liễu lão sư vừa rồi cái gì cũng không biết, sợ rằng mới vừa đi vào, sẽ tạo ra ánh sáng màu đỏ. Sau đó... sẽ không có sau đó!

- Vậy tiếng chuông vừa rồi là...

Nhã Nhu không nhịn được nói.

- Tiếng chuông vừa rồi chính là kích phát tường Nghi Nan, chẳng khác nào nói cho mọi người của toàn bộ nghiệp đoàn y sư biết, có người muốn khiêu chiến hội trưởng...

Đầu lĩnh hộ vệ nói đến đây, đột nhiên ngừng lại, chỉ về phía trước:

- Kết thúc rồi...

Thuận ngón tay của hắn nhìn lại, khóe miệng tất cả mọi người đều giật một cái.

Chỉ thấy vừa nghe động tĩnh của tiếng chuông, tất cả nghiệp đoàn đều kinh động, từ đâu có tới mười mấy người tiến tới gần.

- Mộc Hoành hội trưởng, Đỗ Nhiêu y sư tam tinh, Thành Phong y sư...

Đọc lên mỗi một cái tên, chân mày Nhã Nhu lại động một cái.

Những người này đại biểu cho tầng cao nhất của toàn bộ nghiệp đoàn. Nói cách khác, tiếng chuông vừa rồi đã gọi tất cả cao tầng qua!

Hội trưởng tự mình qua. Có người muốn khiêu chiến vị trí của hắn... có thể tưởng tượng được sắc mặt của hắn.

- Chuyện gì xảy ra?

Quả nhiên, không rầu rĩ quá lâu, Mộc Hoành hội trưởng lại đi đến trước mặt Y Sư Đường, bàn tay vẫy một cái.

- Hồi bẩm hội trưởng, vừa có người xông vào, hình như muốn khiêu chiến... tường Nghi Nan!

Một học đồ vừa khám bệnh cho người đã đi tới.

Hắn không thấy rõ, cũng vì nghe được tiếng chuông, xung quanh bàn luận mới biết.

- Khiêu chiến tường Nghi Nan?

Lông mi Mộc Hoàng hội trưởng giật giật vài cái.

Đây là đang khiêu chiến vị trí của hắn!

- Là ai?

- Ta... cũng không thấy rõ. Chẳng qua là từ phía kia đi tới, trước đài bên kia khẳng định biết được!

Học đồ có chút do dự, nói.

- Trước đài? Gọi mấy người kia đến!

Mộc Hoành hội trưởng ngẩng đầu nhìn qua. Đám người Nhã Nhu, đầu lĩnh hộ vệ không thể làm gì khác hơn là vẻ mặt buồn bã giống như đưa đám đi tới.

- Nói, chuyện gì xảy ra? Là ai xông vào?

Hội trưởng không giận tự uy.

- Hồi bẩm hội trưởng, là một lão sư họ Liễu của Thiên Vũ học viện xông vào...

Đầu lĩnh hộ vệ nhất thời run rẩy, nói.

- Lão sư họ Liễu?

Mộc Hoành hội trưởng chớp mắt:

- Một lão sư xông vào làm gì?

- Hắn nói muốn sát hạch y sư. Chúng ta lại nói với hắn, tới Y Sư Đường thi... Chúng ta cũng không biết, hắn làm thế nào lại xông tới chỗ tường Nghi Nan...

Môi đầu lĩnh hộ vệ run rẩy.

- Sát hạch y sư? Mấy sao? Trực tiếp xông tới tường Nghi Nan, chẳng lẽ là tam tinh? Không đúng...

Mộc Hoành hội trưởng không nhịn được nói, mày nhăn lại, cẩn thận suy nghĩ tìm hiểu.

Dám xông tới tường Nghi Nan, khiêu chiến với mình, nói rõ chí ít cũng đạt được cấp bậc tam tinh. Từ khi nào... Thiên Vũ học viện lại có y sư lợi hại như vậy?

- Tam tinh?

Trước mắt đầu lĩnh hộ vệ tối sầm:

- Hồi bẩm hội trưởng... Hắn còn không có sát hạch đẳng cấp, không phải là y sư chính thức!

- Không phải y sư chính thức? Lại dám khiêu chiến với ta?

Trên trán Mộc Hoành hội trưởng tuôn ra vạch đen:

- Lẽ nào y thuật của hắn rất cao minh?

- Cao minh...

Đầu lĩnh hộ vệ khóc:

- Có khả năng... khả năng... Hắn sẽ không hiểu y thuật!

Cho đơn thuốc hoàn mỹ

dtv-ebook.com

- Không biết y thuật?

Thân thể Mộc Hoành hội trưởng thoáng lảo đảo một cái.

Không biết y thuật lại dám khiêu chiến... Từ khi nào chính hắn một hội trưởng lại giá hạ như thế?

- Đến cùng có chuyện gì xảy ra? Nói rõ cho ta!

Sắc mặt tái xanh khó coi, hắn vẫy bàn tay một cái.

- Là... Là như vậy!

Đầu lĩnh hộ vệ và Nhã Nhu nói rõ ràng tỉ mỉ một lượt chuyện vừa rồi gặp Trương Huyền đến như thế nào, muốn sát hạch y sư thế nào.

Nghe hai người nói xong, không chỉ Mộc Hoành, ngay cả đám y sư Đỗ Nhiêu, thành Phong, tất cả đều bối rối. Mỗi một người mắt lớn trừng mắt nhỏ.

Kỳ lạ mỗi ngày đều có, ngày hôm nay đặc biệt nhiều...

Ngay cả ở đâu sát hạch y sư, thi thế nào cũng không biết, lại dám đi khiêu chiến tường Nghi Nan. Lá gan của ngươi cũng quá lớn!

- Hội trưởng, hắn đã dẫn động tường Nghi Nan. Hiện tại sợ rằng đã kết nối cùng tổng bộ bên kia. Chúng ta phải làm gì?

Thành Phong y sư đi lên phía trước.

Tiếng chuông vang lên, tường Nghi Nan mở ra, sẽ lập tức liên kết với tổng bộ. Phía đối diện có khả năng đã có y sư tứ tinh, thậm chí ngũ tinh chuẩn bị cho tốt, chờ kiểm nghiệm. Nếu như bây giờ chạy tới gián đoạn, rất có khả năng sẽ chọc giận tổng hội bên kia.

- Còn có thể làm sao? Chúng ta lại ở chỗ này chờ. Nếu ngay cả y sư sát hạch thế nào cũng không biết, tất nhiên không có cách nào giải đáp. Chờ hắn thất bại, đuổi ra ngoài là được. Nhất định phải dạy dỗ thật tốt một trận!

Sắc mặt Mộc Hoành tái xanh.

Khiêu chiến tường Nghi Nan không chỉ là khiêu chiến uy nghiêm của hắn, quan trọng hơn chính là... dẫn động tường Nghi Nan, chẳng khác nào kinh động tổng hội.

Kinh động tổng hội, kết quả lại xuất hiện người cái gì cũng không biết. Nếu như bên kia biết tình hình thật sự, sợ rằng ngay cả tâm tư muốn giết hắn cũng có...

Đường đường là nghiệp đoàn y sư vương quốc nhất đẳng, xuất hiện loại chuyện ô long này, có thể chính là phá hoại một chút...

- Vâng!

Nghe được lời của hội trưởng, biết hắn thật sự tức giận, mọi người ngay cả thở mạnh cũng không dám.

- Nếu như đối phương giải đáp ra vấn đề trên tường Nghi Nan, chúng ta ở chỗ này có thể nhìn thấy được sao?

Bên này nặng nề, bên trong đại sảnh, không ít bệnh nhân, học đồ lúc này cũng biết rõ ràng chuyện gì xảy ra. Mỗi một người ngừng động tác trên tay, đồng loạt nhìn qua.

- Ừ!

Trong đám người một người biết chuyện gật đầu:

- Tường của Y Sư Đường, cùng một dạng với Danh Sư Đường, sử dụng vật phẩm đặc biệt xây dựng thành. Sai lầm sẽ xuất hiện ánh sáng màu đỏ. Một khi chính xác, sẽ xuất hiện ánh sáng màu cam! Hơn nữa... chính xác cũng phân chia đẳng cấp!

- Đẳng cấp?

- Đúng vậy, cùng một loại bệnh, dược liệu, trị liệu thủ đoạn khác nhau, hiệu quả cũng không giống nhau. Căn cứ hiệu quả, có thể chia ra làm miễn cưỡng, đạt tiêu chuẩn, hài lòng và cao nhất! Miễn cưỡng, xuất hiện một luồng ánh sáng cam. Đạt tiêu chuẩn là hai luồng. Lấy loại này đẩy lên, cao nhất là bốn luồng! Trước đây, Mộc Hoành hội trưởng liên tục giải quyết bốn tạp chứng nghi vấn khó xử lý, viết ra mỗi một đơn thuốc, đều là ba ánh sáng cam, soi sáng đại điện, khiến người ta cả đời khó quên...

Nhớ tới cảnh tượng rầm rộ lúc đó, sắc mặt người biết chuyện ửng đỏ, kích động một hồi.

Những tạp chứng nghi vấn khó xử lý, là nghiệp đoàn nhiều năm tích lũy có được, đối với những y sư tam tinh, tứ tinh này của tổng hội mà nói, có thể rất dễ dàng. Nhưng đối với Thiên Vũ vương quốc mà nói, tuyệt đối là nhiệm vụ khó có thể hoàn thành!

Mộc Hoành hội trưởng vừa khiêu chiến lại hoàn thành bốn cái. Hơn nữa còn mỗi một cái đều là ba luồng ánh sáng màu cam, phá tan nhận thức của tất cả mọi người.

- Mộc Hoành hội trưởng thật là lợi hại!

- Đúng vậy!

- Người này xông vào, cái gì cũng không biết, chắc hẳn sẽ lập tức xuất hiện ánh sáng màu đỏ...

Mọi người bàn luận ầm ĩ.

Coong!

Còn chưa nói dứt lời, tường Y Sư Đường đột nhiên lắc lư, một khí tức nguy nga kích phát ra.

- Xem ra người này đã trả lời xong tạp chứng nghi vấn khó xử lý, y sư đối diện cũng đã kiểm nghiệm xong, chắc hẳn sắp gặp xui xẻo...

Người biết sự tình hừ một tiếng, đang muốn nói tiếp, đột nhiên mắt trợn tròn, trong đầu ầm ầm tiếng chán động, sững sờ ở tại chỗ.

Trong lúc đó, ở vách tường phía trước chợt bắn ra ánh sáng. Chỉ có điều, không phải là ánh sáng màu đỏ, mà là... ánh sáng cam!

- Thế nào lại là ánh sáng màu cam? Lẽ nào hắn trả lời đúng rồi? Điều này... làm sao có thể? Những vấn đề khó khăn, trải qua nhiều năm lắng đọng, rất nhiều y sư tam tinh cũng trả lời không được, hắn làm sao có thể thành công? Không phải nói hắn cái gì cũng không biết sao...

Người biết chuyện dùng sức dụi mắt, không thể tin được cảnh tượng vừa nhìn thấy.

- Hắn hình như không chỉ trả lời chính xác, còn... không chỉ là cấp bậc miễn cưỡng...

Trong đám người không biết ai hô một câu.

Dựa theo tiếng nói của hắn, đường ánh sáng màu cam thứ nhất trên quả cầu thủy tinh trước mắt còn không có biến mất, quả nhiên lại bắn ra một đường khác!

Hai đường ánh sáng màu cam xen vào nhau ăn ý, soi sáng khắp nơi.

Oong!

Thời điểm mọi người ở đây khó có thể tin nổi, tường lại lắc lư, ánh sáng bắn nhanh, giống như trong điện xuất hiện vô số ngôi sao chói mắt.

Ba đường!

Bốn đường!

Năm đường!

Năm đường ánh sáng màu cam, chiếu khắp nơi!

- Đây là... hoàn mỹ, trả lời cấp bậc hoàn mỹ...

Người biết sự tình, miệng lại khó có thể khép lại, run rẩy nói không ra lời.

Phương thuốc thông thường, chỉ có bốn loại cấp bậc: miễn cưỡng, đạt tiêu chuẩn, hài lòng, cao nhất! Nhưng còn có một loại, tồn tại trong truyền thuyết. Loại phương thuốc này, có thể sử dụng thời gian ngắn nhất, dược liệu giá rẻ nhất, hoàn toàn chữa trị tốt chứng bệnh!

Cũng chính là phương thuốc hoàn mỹ trong truyền thuyết. Loại phương thuốc này sẽ cùng chứng bệnh xứng đôi đến mức tận cùng, cái khác so sánh với nó, đều giống như bụi bặm, lại không có màu sắc.

Loại phương thuốc cấp bậc như vậy, chỉ tồn tại trong truyền thuyết. Thiên Vũ vương quốc lập quốc từ ngàn năm trước tới nay, cũng mới nghe lần đầu!

Người cái gì cũng không biết, không chỉ giải đáp được vấn đề, còn đưa ra phương thuốc như vậy... Con mắt của ta mù sao?

- Năm đường ánh sáng màu cam?

- Chuyện gì xảy ra?

- Phương thuốc cấp hoàn mỹ sao?

Những người khác trong đại sảnh cũng đồng thời bùng nổ.

Nhìn thấy cảnh tượng như vậy, Mộc Hoành hội trưởng cũng thấy trước mắt choáng váng. Hắn quay đầu lại nhìn về phía Nhã Nhu và đầu lĩnh hộ vệ trước mắt.

Em gái ngươi!

Các ngươi không phải nói người xông vào kia cái gì cũng không biết sao?

Ngươi tới giải thích cho ta biết, đây là có chuyện gì...

- Ta...

Nước mắt của đầu lĩnh hộ vệ lại ào ào chảy xuống.

Đại ca, ngươi không phải cái gì cũng đều không hiểu, cái gì cũng không biết sao?

Thế nào tạp chứng nghi vấn khó xử lý ngay cả hội trưởng cũng không có cách nào giải đáp, trực tiếp hoàn thành một cái, còn... năm đường ánh sáng màu cam, cấp bậc hoàn mỹ?

- Hắn... hắn... chắc hắn chỉ là gặp may mắn. Có khả năng, tiếp theo sẽ không trả lời được...

Cắn cắn đầu lưỡi, đầu lĩnh hộ vệ không thể làm gì khác hơn là nói.

Chỉ có điều... hắn còn chưa nói hết lời, tường trước mắt lại lắc lư.

Coong coong coong coong!

Hào quang bắn ra bốn phía, lại năm đường ánh sáng soi sáng ra.

- Lại là một câu trả lời hoàn mỹ?

- Trời ạ!

...

Nhìn thấy được năm đường ánh sáng màu cam thứ hai, tất cả mọi người lại sôi sục. Đầu lĩnh hộ vệ càng cảm thấy mặt đỏ lên, thiếu chút nữa nôn ra máu bỏ mình.

Vừa nói xong người kia chỉ là vận khí tốt, người ta lại trả lời một câu. Không cần phải đánh vào mặt nhanh như vậy...

Ong ong ong ong!

Chỉ có điều, chuyện cũng chưa kết thúc. Ánh sáng càng chiếu càng thịnh, cũng càng lúc càng sáng. Ngay sau đó mọi người giống như là rơi đến xưởng pháo hoa, ánh sáng màu cam liên tiếp phát ra.

- Ba lần!

- Bốn lần!

- Năm lần...

- Mười tám lần...

...

Từ lần đầu tiên bắt đầu xuất hiện năm đường ánh sáng màu cam, chưa đầy nửa canh giờ, liên tục xuất hiện tròn mười tám lần!

Mọi người cũng từ chấn động kinh ngạc lúc vừa mới bắt đầu, biến thành cảm giác tê dại.

Môi Mộc Hoành hội trưởng run rẩy, sắp muốn khóc.

Hắn làm ra bốn lần ba đường ánh sáng màu cam, đã cảm thấy mình rất trâu bò, rất thiên tài. Lúc này nhìn thấy được mới biết... cái gì cũng không tính.

Hắn thật sự chắc chắn không biết y thuật?

Đùa gì thế? Nếu như hắn không biết, mình tính là cái gì?

Ngay cả không biết cũng không bằng sao?

- Hội trưởng...

Thấy bộ dáng này của hắn, đầu lĩnh hộ vệ không nhịn được mở miệng.

- Hội em gái ngươi. Sau này ta không phải là hội trưởng nữa. Người bên trong này mới phải!

Mộc Hoành vung bàn tay to.

Khiêu chiến tường Nghi Nan, chỉ cần vượt qua thành tích của hội trưởng tại vị, sẽ trực tiếp tiếp nhận chức vụ, đảm nhiệm hội trưởng tiếp theo. Hắn mới hoàn thành bốn lần ba đường ánh sáng màu cam. Người ta đã lấy ra mười tám lần cấp bậc hoàn mỹ. So sánh thế nào?

Nói cách khác, hội trưởng đã rơi xuống trong tay đối phương, còn có thể trưởng với hội cái rắm!

- Vâng...

Khóe miệng đầu lĩnh hộ vệ giật một cái, lại không dám nói lời nào.

Hắn thật sự sợ nói nhiều, sẽ bị vị Mộc Hoành y sư này nổi giận, lập tức đánh chết.

- Hắn… hắn...

Nhã Nhu ở một bên, thân thể run rẩy loạn, hối hận cũng muốn xanh cả ruột.

Sớm biết rằng vị này y thuật giống như vậy, thậm chí khiêu chiến tường Nghi Nan thành công, lên làm hội trưởng, đánh chết nàng cũng không dám chậm trễ!

Cái này thì hay rồi. Trước đây tỏ vẻ xem thường. Chắc hẳn công việc này của nàng cũng không cần làm nữa, hoàn toàn có thể xoay người về nhà.

Khác với biểu tình của đám người hội trường, đại sảnh hoàn toàn ồ lên.

- Lại là năm đường ánh sáng màu cam, phương thuốc cấp bậc hoàn mỹ!

- Có thể chính mắt thấy được y sư lợi hại như vậy, xông tường Nghi Nan, đời này sống không uổng...

- Nhanh đi thông báo với lão gia, chứng bệnh của hắn không phải khó có thể giải quyết, thuộc về tường Nghi Nan sao? Cuối cùng có thể trị...

...

Tiếng bàn luận không ngừng vang lên. Ánh mắt mọi người nóng như lửa.

Cho dù không hiểu nổi, vừa rồi có học đồ, người biết chuyện giải thích, cũng gần như hiểu rõ.

Liên tục giải quyết mười tám vấn đề khó khăn trên tường Nghi Nan, hơn nữa từng cái đều hoàn mỹ, lý giải đối với y thuật, sợ rằng đã vượt xa cấp bậc tam tinh!

Thiên Vũ vương thành có một vị y sư siêu cấp như vậy, đối với bọn họ cũng có lợi ích rất lớn.

Dù sao, tiền nhiều hơn nữa, trị không hết, cũng không có cách nào.

...

- Mấy năm nay, tường Nghi Nan tổng cộng chỉ có hai mươi tạp chứng nghi vấn khó xử lý. Chẳng lẽ... hắn muốn giải quyết tất cả sao?

Vứt bỏ buồn bực trong lòng, Mộc Hoành y sư chăm chú nhìn ở trên vách tường phía trước.

Người khác không biết trong tường Nghi Nan đến cùng lưu lại bao nhiêu vấn đề khó khăn. Hắn làm hội trưởng, tồn tại đã từng xông qua tường Nghi Nan, biết hiểu rất rõ.

Mấy năm nay, mỗi một hội trưởng xuất hiện, giải quyết được vài cái. Mấy trăm năm tích lũy, nghe nhiều, trên thực tế cũng chỉ có khoảng hai mươi cái.

Hiện tại đã hoàn thành mười tám cái, hơn nữa tất cả đều là hoàn mỹ. Người này sẽ không phải một hơi giải quyết hết hai mươi cái này chứ?

- Không có khả năng... Một cái vuối cùng là chứng bệnh mấy trăm năm qua, ai cũng không có cách nào giải quyết. Hắn không có khả năng thành công...

Nhớ tới một đề mục cuối cùng, hắn thoáng sửng sốt một chút, không nhịn được cắn răng.

Các chứng bệnh khác, ở Thiên Vũ vương quốc xem như là rất khó. Nhưng đến Hiên Viên vương quốc phong hào, hoặc địa phương khác đẳng cấp cao hơn, không đáng kể chút nào.

Nhưng... một đề mục cuối cùng, cho dù ném tới vương quốc phong hào, sợ rằng cũng không giải quyết được!

Là một loại chứng bệnh cực kỳ hiếm thấy. Theo truyền thuyết, trước đây một vị y sư ngũ tinh cũng không tìm được chỗ mấu chốt, cũng không biết ra tay từ đâu.

Coong!

Hắn đang miên mang suy nghĩ, trước mắt lại có ánh sáng màu cam lóe lên, vấn đề thứ mười chín đã giải quyết tốt đẹp.

- Lại xem cái cuối cùng...

Mộc Hoành y sư nhất thời hít thở dồn dập.

Chúng ta không biết

dtv-ebook.com

Thiên Vũ vương cung, trên vương tọa thật cao, một người trung niên ngồi ngay ngắn trong đó.

Quốc vương bệ hạ Thiên Vũ vương quốc, Mạc Thiên Tuyết!

- Ngươi nói nghiệp đoàn y sư, có người khiêu chiến hội trưởng, liên tục giải quyết mười chín vấn đề trên tường Nghi Nan?

Hắn chăm chú nhìn qua, hoàn toàn không thể tin được.

Tường Nghi Nan của Nghiệp đoàn y sư, lưu lại tạp chứng nghi vấn khó xử lý không biết bao nhiêu năm không có cách nào giải quyết. Cho dù y sư tứ tinh qua, cũng rất khó một hơi giải quyết xong. Một người không biết từ đâu xuất hiện, không chỉ hoàn thành, còn liên tục giải quyết mười chín vấn đề. Mỗi một vấn đề còn đạt được cấp bậc hoàn mỹ...

Đây cũng quá nghịch thiên!

- Thật trăm phần trăm!

Một người áo xám đứng ở phía dưới, cung kính ôm quyền.

Người áo xám này, khí tức mơ hồ, lại là vị cường giả Tông Sư cảnh.

Người quen thuộc với điển cố của vương quốc, khẳng định biết, đây chính là vệ đội thần bí nhất của Thiên Vũ vương quốc... ám ảnh vệ!

Ám ảnh vệ do Mạc Thiên Tuyết tự mình khống chế, ngầm chấp hành một ít nhiệm vụ không thấy được ánh sáng.

Nghiệp đoàn y sư phát sinh chuyện lớn như vậy, ở trong phạm vi bọn họ điều tra, vị quốc vương bệ hạ này có được tin tức trước tiên.

- Có thể giải quyết chứng bệnh trên tường Nghi Nan nhanh như vậy, cũng cho ra phương thuốc hoàn mỹ, y đạo của người này sợ rằng chí ít đạt tới tứ tinh, thậm chí ngũ tinh!

Mạc Thiên Tuyết xiết chặt nắm đấm.

- Đúng vậy, y đạo cao minh như thế, nếu như vương quốc có thể sử dụng, trong tu luyện xuất hiện bệnh kín, khẳng định cũng có thể giải quyết. Có lẽ lại có thể khiến cho bệ hạ, một lần hành động đột phá chạy nước rút tới cảnh giới kia!

Người áo xám ôm quyền nói.

- Không sai!

Ánh mắt Mạc Thiên Tuyết nhất thời sáng lên, vội vàng nhìn qua:

- Điều tra rõ ràng là ai chưa?

Chỉ cần là công pháp tu luyện, không có cái nào hoàn mỹ không khuyết điểm. Tu luyện ra, lại xuất hiện dạng này, xuất hiện bệnh kín.

Tuy rằng sẽ không ảnh hưởng tới tính mạng, cũng sẽ không ảnh hưởng tới phát huy thực lực, nhưng sẽ giam cầm cho người ta ở một cấp bậc không có cách nào đi tới.

Nếu như có thể trị hết loại bệnh kín này, có lẽ lại có thể khiến cho tu vi tiến thêm một bước.

Đương nhiên, chỉ là có khả năng. Dù sao y sư chỉ là chữa bệnh, không phải danh sư, có thể chỉ điểm người ta đột phá. Dù vậy, chữa trị tốt bệnh kín, cũng tuyệt đối có thể khiến cho tuổi thọ tăng, tinh lực càng tràn đầy.

Loại năng lực này, đổi lại thành ai, cũng không có cách nào cự tuyệt.

- Đã điều điều tra rõ ràng. Là... lão sư Thiên Vũ học viện mới mời tới, gọi là Liễu Trình! Giáo sư bình thường sát hạch thành công tại nghiệp đoàn giáo sư Tuyền Hải Thành, hai mươi bốn tuổi, tu vi Thông Huyền cảnh sơ kỳ, từng ở Tuyền Hải học viện dạy thay một năm. Bệ hạ, đây là tài liệu của hắn!

Người áo xám nói xong, đưa tới một tờ giấy.

Nhanh như vậy hắn đã điều tra ra Liễu Trình, đồng thời tìm được tất cả tư liệu. Không hổ danh là Ám Ảnh vệ, đáng sợ!

- Ừ!

Tiếp nhận trang giấy, Mạc Thiên Tuyết cúi đầu nhìn.

Phía trên ghi chép vô số tin tức cặn kẽ về con người Liễu Trình này.

Không thể không nói, Danh Sư Đường làm được thân phận này, quả nhiên lợi hại, hoàn toàn không có chút sơ sót nào. Cho dù là Ám Ảnh vệ, cũng chỉ tra ra những điều này.

- Không nghĩ tới một giáo sư bình thường của Tuyền Hải Thành, lại có y thuật cao minh như thế! Đi chuẩn bị thêm một phần lễ vật giống như ta chuẩn bị cho Trương Huyền danh sư. Hắn vừa rời khỏi tường Nghi Nan, lập tức đi bái kiến!

Nhìn xong tư liệu, biết người này trong sạch, không có bất kỳ vấn đề gì, Mạc Thiên Tuyết hưng phấn vẫy bàn tay một cái.

- Lễ vật cho Trương sư?

Người áo xám sửng sốt.

Làm thân tín, hắn cũng biết lễ vật chuẩn bị cho Trương sư là trân quý tới mức nào.

- Không sai. Loại thiên tài này đã có thể sánh ngang cùng Trương sư. Thậm chí tác dụng của hắn đối với chúng ta, so với Trương sư còn muốn lớn hơn!

Mạc Thiên Tuyết nói.

- Vâng!

Người áo xám gật đầu.

- Đi, theo ta cùng đi tới nghiệp đoàn y sư!

Nói xong, Mạc Thiên Tuyết không do dự nữa, nhấc chân đi ra ngoài.

...

Thiên Vũ học viện, vẻ mặt Tạ viện trưởng buồn bực ngồi ở trong sân.

Bị một lão sư mới tới chỉ trích, đổi lại thành ai, cũng sẽ cảm thấy vô cùng khó xử.

- Viện trưởng, viện trưởng...

Hắn đang nghĩ ngợi làm thế nào ép cơn giận xuống, một trưởng lão lại vội vã chạy tới.

- Thế nào?

Tạ viện trưởng nhăn mày lại.

- Cái đó... Liễu lão sư chạy tới nghiệp đoàn y sư xông vào tường Nghi Nan!

Trưởng lão nói.

- Xông vào tường Nghi Nan? Khiêu chiến Mộc Hoành hội trưởng? Đầu óc của người này không bệnh chứ?

Thân thể Tạ viện trưởng thoáng lảo đảo một cái, thiếu chút nữa ngất đi.

Ngươi không lo làm lão sư cho tốt, chạy tới nghiệp đoàn y sư làm gì? Mấu chốt nhất chính là... xông tới tường Nghi Nan người ta, khiêu chiến hội trưởng, không điên sao!

- Thực sự không khiến cho người ta bớt lo. Chỉ có điều, người này cũng thật sự có chút bản lĩnh, là trụ cột của học viện sau này, ngàn vạn lần không thể xảy ra chuyện gì!

Mặc dù đối phương khiến cho hắn khó xử, nhưng cùng là lão sư, xảy ra chuyện, hay là muốn ra tay:

- Lấy bái thiếp của ta tới. Hiện tại ta lại thăm hỏi Mộc Hoành hội trưởng, để cho hắn nể tình ta, không cần tính toán!

- Không được. Xông tường Nghi Nan, chẳng khác nào khiêu chiến với vị trí của hội trưởng. Mộc Hoành hội trưởng không có khả năng dễ dàng dừng tay như vậy... Như vậy, chúng ta đi Danh Sư Đường, tìm Khương đường chủ. Do hắn đứng ra, chắc hắn là sẽ tốt hơn một chút!

Trong nháy mắt, suy xét về sự tình hậu quả một lượt, Tạ viện trưởng đứng dậy, lại muốn đi về phía Danh Sư Đường.

- Khụ khụ... Viện trưởng, ngài đừng có gấp. Hãy nghe ta nói hết đã...

Mới nói một câu, viện trưởng lại phản ứng lớn như vậy, căn bản không để cho hắn nói chen vào. Hắn không nhịn được phiền muộn một hồi.

- Nói nhiều như vậy có ích lợi gì? Ta biết tính tình của Mộc Hoành hội trưởng, bị người khiêu chiến, nhất định sẽ nổi giận! Vị Liễu lão sư này mặc dù có chút bừa bãi, dù sao cũng là người của Thiên Vũ học viện chúng ta, không thể xuất hiện bất kỳ chuyện gì. Bằng không, mặt mũi của học viện để ở nơi nào?

Tạ viện trưởng vẫy bàn tay một cái, nhấc chân ra khỏi cửa.

Hắn mới đi được hai bước, đã bị trưởng lão ngăn cản.

- Viện trưởng, ngài hãy nghe ta nói hết...

Vị trưởng lão này cũng muốn hôn mê.

Ngươi kích động như vậy làm gì? Không thể nghe ta nói hết lời sao?

- Nói đi, không biết có phải là... đã muộn rồi, hắn đã bị Mộc Hoành hội trưởng dạy dỗ!

Nhìn thấy được đối phương gấp gáp như vậy, một dự cảm chẳng lành xuất hiện ở trong lòng, tim Tạ viện trưởng đập thịch một cái.

- Không phải. Mà là... Liễu lão sư liên tục giải quyết mười chín vấn đề trên tường Nghi Nan, đồng thời cho ra đơn thuốc hoàn mỹ... Hiện tại toàn bộ nghiệp đoàn y sư đều chấn động!

Rất sợ đối phương lại miên man suy nghĩ, vị trưởng lão này vội vàng nói.

- Giải quyết mười chín vấn đề trên tường Nghi Nan? Cho ra đơn thuốc hoàn mỹ...

Tạ viện trưởng sửng sốt. Lúc này hắn mới phản ứng được, mắt trợn trừng, đồng tử sắp rơi ra:

- Ý của ngươi... Là vị Liễu lão sư này đã phá tan kỷ lục của Mộc Hoành y sư, trở thành hội trưởng mới của nghiệp đoàn y sư?

- Đúng...

Vị trưởng lão này cười gượng.

Vừa rồi, hắn nghe được tin tức này, cũng giống như phát điên rồi, biểu tình không tốt hơn so với Tạ viện trưởng là bao nhiêu.

- Điều này... điều này... Làm sao có thể?

Tạ viện trưởng ngây người tại chỗ.

...

Bên ngoài lại huyên náo tới long trời lở đất. Bên trong Y Sư Đường, Trương Huyền lại không biết chuyện gì. Lúc này hắn đang nhìn đề mục cuối cùng trên tường Nghi Nan.

Thiên Đạo Đồ Thư Quán tuy rằng chỉ có thể tìm ra chỗ thiếu hụt, không thể cho ra đáp án. Nhưng chứng bệnh không giống với những chức nghiệp khác.

Cơ thể người nhiễm bệnh, chính là thân thể xuất hiện vấn đề, xuất hiện chỗ thiếu hụt. Lỗ thủng đưa đến, chỉ cần tìm được điểm ấy, tìm hiểu nguồn gốc, giải quyết vô cùng đơn giản.

Chính vì vậy, mười chín vấn đề tạp chứng nghi vấn khó xử lý trước, đối với người khác mà nói, không có cách nào giải quyết. Đối với hắn mà nói, cực kỳ dễ dàng, căn bản không suy nghĩ tìm hiểu quá lâu, lại cho ra đáp án.

- Cơ tiên thiên không có lực, thân thể không có lực lượng, tuổi thọ chưa đầy hai mươi, trị liệu, giải quyết như thế nào!

Đề mục cuối cùng, khắc ở trên vách tường, chỉ có một câu ngắn ngủi, thoạt nhìn vô cùng đơn giản.

- Cơ tiên thiên không có lực?

Tinh thần hắn thoáng động, một quyển sách xuất hiện ở trong đầu.

Danh Sư Đường thu thập sách của không ít nghề nghiệp. Y sư là một trong mấy chức nghiệp trong thượng cửu lưu, thu nhận không ít, vừa vặn có giới thiệu về loại bệnh tật này.

- Cơ tiên thiên không có lực, cơ bắp suy giảm, sẽ không tiếp tục sinh trưởng. Người như thế sau khi sinh ra, cũng chỉ có thể nằm yên ở trên

giường, không có cách nào vận động, càng không có cách nào tu luyện...

Trên sách chỉ giới thiệu bệnh tình, cũng không có phương pháp giải quyết.

- Xem có biện pháp giải quyết không? Chỗ thiếu hụt!

Ngón tay hắn vừa chạm lên trên vách tường, tinh thần thoáng động.

Oong!

Một quyển sách xuất hiện ở thức hải.

- Cơ tiên thiên không có lực, cơ bắp lực lượng mệt mỏi, chỗ thiếu hụt: Kinh mạch tiên thiên bị hao tổn...

Trên sách miêu tả kỹ càng tỉ mỉ chỗ thiếu hụt của loại bệnh cơ tiên thiên không có lực này, kinh mạch bị tổn thương, vị trí huyệt đạo, thân thể.

- Điều này...

Nhìn một hồi, Trương Huyền không nhịn được sửng sốt:

- Loại bệnh này, tự nhiên ngược lại với thiên đạo kim thân?

Bệnh chứng này hắn chưa từng nghe qua, khi biết chỗ thiếu hụt, lại phát hiện, phương hướng vị trí, trùng hợp với tu luyện thiên đạo kim thân.

Nói cách khác, lợi dụng phương pháp tu luyện thiên đạo kim thân, chắc hẳn có thể dễ dàng trị tận gốc loại bệnh này.

- Thiên đạo kim thân không thể lộ ra ngoài. Chỉ có điều, có khả năng điều này là mấu chốt để sát hạch y sư. Một khi không thông qua, lại có khả năng không có cách nào trở y sư chân chính...

Hắn xoa xoa mi tâm.

Hắn cũng không biết xông vào tường Nghi Nan, còn tưởng rằng là trình tự bình thường để sát hạch y sư.

- Nếu như mấy chỗ này xuất hiện thiếu hụt, chỉ cần sử dụng cho chân khí xoa dịu mấy chỗ này, cũng có thể trị liệu. Không cần phương pháp tu luyện thiên đạo kim thân cũng được!

Do dự một chút, đột nhiên hắn vỗ trán một cái.

Cho tới nay, đều lấy thân phận người tu luyện tự suy nghĩ, muốn tự mình trị liệu. Thật ra chữa bệnh, hoàn toàn có thể dựa vào ngoại lực.

Chỉ cần viết ra mấy chỗ thiếu hụt này, đồng thời ghi chú rõ phương pháp điều dưỡng chân khí, chỉ cần không nói tỉ mỉ trình tự vận chuyển chân khí, chẳng khác nào công pháp thiên đạo kim thân không lộ ra ngoài.

Dù sao, trong tu luyện, phương thức công pháp vận chuyển mới là quan trọng nhất.

- Được!

Xác định phương pháp trị liệu, hắn tiện tay cầm bút lông lên, viết ở trên vách tường.

...

- Đề mục này... nếu muốn hoàn thành sợ rằng không có hi vọng!

Đứng ở trước cửa Y Sư Đường, Mộc Hoành y sư xiết chặt nắm đấm, toàn thân cứng đờ.

Đối phương đã vượt qua hắn, thay thế vị trí hội trưởng. Cho dù hắn cũng phiền muộn vô dụng, nhưng hiện tại hắn chỉ muốn biết, người họ Liễu này, đến cùng có thể liên tục giải quyết tất cả hai mươi vấn đề, lấy phương thuốc hoàn mỹ, thông qua tường Nghi Nan hay không.

Nếu thật sự như vậy, nghiệp đoàn toàn bộ Thiên Vũ vương quốc, cũng có thể vì vậy mà danh tiếng vang xa.

Chỉ là... độ khó của chứng bệnh cuối cùng, ngay cả y sư tứ tinh cũng rất khó giải quyết. Vị Liễu lão sư này thật sự có thể thành công sao?

Coong!

Hắn đang khẩn trương, bức tường trước mắt lại dao động.

- Có đáp án...

Nhìn thấy được điều này, tất cả mọi người ngừng thở. Toàn thân Mộc Hoành y sư cũng khẩn trương.

Vù!

Một đường ánh sáng bắn ra.

- Là... ánh sáng trắng? Ánh sáng trắng là cái gì?

- Thất bại là ánh sáng màu đỏ, chính xác là ánh sáng màu cam. Làm sao có thể xuất hiện ánh sáng trắng?

Nhìn thấy được ánh sáng, tất cả mọi người sửng sốt.

Ngay cả Mộc Hoành y sư cũng mở to hai mắt nhìn, hoàn toàn bối rối.

Giải đáp tạp chứng nghi hoặc khó xử lý, hoặc là chính xác, hoặc là sai. Nói cách khác, không phải ánh sáng màu đỏ, chính là ánh sáng màu cam. Xuất hiện ánh sáng trắng... trò quỷ gì vậy?

- Chẳng lẽ là... tường Y Sư Đường hỏng?

- Không thể như vậy được...

Mọi người chớp mắt.

- Mau nhìn, hình như có cái gì xuất hiện...

Lại ở thời điểm vẻ mặt tất cả mọi người choáng váng mơ hồ, không biết chuyện gì xảy ra, đột nhiên, trong đám người không biết có ai đó kêu lên.

Theo tiếng la nhìn lại, chỉ thấy trên vách tường trước mắt vô cùng trơn nhẵn, chậm rãi hiện lên bốn chữ lớn...

Chúng ta không biết!

Hội trưởng

dtv-ebook.com

- Chúng ta không biết? Có ý gì?

- Ta cũng không biết!

- Có người nói tường Nghi Nan liên hệ với tổng bộ bên kia. Trong đó chính xác hay không, đều có y sư tứ tinh, ngũ tinh tự mình thẩm tra đối chiếu kiểm nghiệm... Phía trên nói chúng ta không biết, có phải là chỉ... Liễu lão sư tuy rằng cho ra đáp án, y sư tứ tinh, ngũ tinh đối diện lại không biết có chính xác hay không?

- Điều này... Không biết là thật sao? Nếu thật sự như vậy, y thuật của Liễu lão sư chẳng phải còn mạnh hơn so với y sư ngũ tinh sao?

- Điều này...

...

Tất cả mọi người đều choáng váng nhìn về phía bức tường trước mắt.

Bốn chữ lớn “chúng ta không biết”, khiến người ta ý nghĩ choáng váng, trước mắt biến thành màu đen.

Đối diện Tường Nghi Nan, nối liền chính là y sư tứ tinh, ngũ tinh. Kết quả lại không có cách nào xác định đáp án, cho tới một câu không biết...

Trời ạ.

Liễu lão sư, ngươi rốt cuộc là cho ra một đáp án thế nào? Làm cho đối phương ngay cả dũng khí bác bỏ cũng không có? Trực tiếp thừa nhận không được?

Khóe miệng Mộc Hoành y sư co giật, cảm giác đều nhanh đứng không yên.

Hắn từng nghĩ đến đáp sai, từng nghĩ đến tiếp tục năm đường ánh sáng màu cam. Hắn nằm mơ cũng không nghĩ tới, trực tiếp tới là câu... không biết!

Không biết em gái ngươi ấy!

Các ngươi lại là y sư cấp bậc tứ tinh, ngũ tinh, trực tiếp ở trước mặt nhiều người như vậy nói như vậy... Có nhầm hay không?

Coong!

Cảm giác muốn phát điên còn chưa có kết thúc, bốn chữ trên vách tường chậm rãi biến mất, xuất hiện một nhóm chữ khác.

- Mười ngày sau, cho ra đáp án!

Ngay sau đó chữ viết chậm rãi tiêu tan.

- Xem ra... bên kia quả thật không biết chuyện, cần phải báo lên phân bộ cao cấp hơn, hoặc là tìm một vị người bệnh cơ không có lực thực nghiệm!

Tuy nói tường Nghi Nan có thể nối liền tổng bộ, nhưng tổng bộ đồ sộ vô cùng. Trong đó đều là y sư bát tinh, cửu tinh. Làm sao có thể tiếp xúc cùng loại địa phương nhỏ như Thiên Vũ vương quốc này?

Nói là tổng bộ, trên thực tế cũng chính là trên một cấp, hoặc lại trên một cấp bậc khác.

Thật giống như trước đây Trương Huyền ở nghiệp đoàn luyện đan sư Thiên Huyền vương quốc xin Phá Âm Đan, liên lạc tổng bộ, trên thực tế đến Thiên Vũ vương quốc lại ngừng, phái ra Hồng Vân đan sư.

Nếu không đường đường tổng bộ, tất cả phân bộ đều qua trưng cầu ý kiến, còn không mệt chết sao?

- Mười ngày sau cho ra đáp án... Vậy là thông qua hay là không có thông qua?

Tất cả mọi người đều sửng sốt.

- Cho dù một đề cuối cùng đáp án sai, vị Liễu lão sư này cũng chẳng khác nào đã giải quyết tốt mười chín vấn đề, vượt qua hội trưởng Mộc Hoành, xem như là... hội trưởng mới tên xứng với người thực!

Không biết ai thở dài nói một câu.

Mọi người bừng tỉnh.

Một đề mục cuối cùng sai thì đã có sao? Thành tích trước mặt, cũng đủ để nổ hết tất cả hội trưởng các triều đại!

Có thể nói, hiện tại hắn đã là hội trưởng mới, không thể nghi ngờ.

- Chỉ có điều, không nghe nói hắn là tới sát hạch y sư sao? Nếu như trước đó không có đẳng cấp, hiện tại nên đánh giá thế nào?

Trong đám người có một người nghi vấn hỏi ra.

Tất cả mọi người im lặng.

Quả thật, nếu như trước đó hắn không có đẳng cấp y sư, hiện tại loại tình huống này, giải quyết như thế nào?

Có thể giải quyết tất cả vấn đề trên tường Nghi Nan, thậm chí khiến cho y sư tứ tinh, ngũ tinh đều thừa nhận không biết...

Y thuật cao, khẳng định vượt xa tam tinh, thậm chí đạt tới ngũ tinh!

Nhưng... nghiệp đoàn này cũng đánh giá không được cấp bậc cao như vậy, huy hiệu đẳng cấp phát ra như thế nào?

- Tạm thời đừng có gấp. Mười ngày sau sẽ cho ra đáp án. Đáp án xuất hiện, tổng bộ bên kia nhất định sẽ tự mình định ra cấp bậc, không cần chúng ta suy nghĩ!

Một y sư nhị tinh mở miệng nói.

- Ừ!

Mọi người gật đầu.

Cũng đúng. Việc này không phải là việc bọn họ cần suy nghĩ. Xông vào tường Nghi Nan, giải quyết nhiều vấn đề như vậy, đồng thời viết ra một đáp án ngay cả y sư tứ tinh, ngũ tinh cũng không biết chính xác hay không. Vấn đề khó khăn tất nhiên ném tới tổng bộ.

Bọn họ nghĩ nhiều như vậy có ích lợi gì.

- Két!

Đang bàn luận, cửa phòng Y Sư Đường mở ra, Trương Huyền đi ra.

Vừa đi ra, nhìn thấy bên ngoài nhiều người như vậy, đều đồng loạt nhìn qua, hắn bị dọa cho giật mình.

- Đây là... tình huống gì?

Hắn chỉ thi một y sư, về phần nhiều người như vậy là sao?

Hắn nhìn trái nhìn phải một vòng, tìm được đầu lĩnh hộ vệ và Nhã Nhu, vội vàng đi tới:

- Vậy làm sao sát hạch lại không giống như lời các ngươi... Ta tính là thông qua sát hạch không?

Hai người kia nói, y sư sát hạch giống như những chức nghiệp khác, cũng cần tri thức căn bản cùng thực tiễn. Thế nào hắn đi vào, không thấy người, đi thẳng tới trước mặt một bức tường, cần phải không ngừng trả lời vấn đề?

Không giống với những gì bọn họ nói, sẽ không phải vừa rồi thi sai, không để cho thông qua...

- Hội... hội trưởng nói đùa...

Thân thể đầu lĩnh hộ vệ run lên, không ngừng run rẩy.

- Hội trưởng?

Trương Huyền sửng sốt, liếc mắt nhìn chung quanh, đang muốn hỏi thăm. Hắn lại thấy mười mấy y sư thân mặc trường bào, trước ngực mang theo huy hiệu, đi nhanh tới trước mặt, đồng thời ôm quyền:

- Chúng ta ra mắt Liễu hội trưởng!

- Liễu hội trưởng? Có ý gì...

Trương Huyền đờ người ra.

Hắn chỉ thi y sư, một đám người đồng loạt gọi hawnsl à hội trưởng. Có nhầm hay không?

- Liễu y sư sát hạch tường Nghi Nan, liên tục giải quyết mười chín loại tạp chứng nghi vấn khó xử lý, đã trở thành hội trưởng mới của nghiệp đoàn chúng ta!

Mộc Hoành y sư bước lên trước.

- Hội trưởng mới?

Trương Huyền chớp mắt.

Trả lời mấy vấn đề lại biến thành hội trưởng... Đây thật sự cũng quá trò đùa!

Rất nhanh, nghe xong đối phương giải thích, Trương Huyền lúc này mới hiểu được, vẻ mặt bất đắc dĩ.

Hắn vốn chỉ định thi y sư, thế nào cũng không nghĩ tới, làm ra động tĩnh lớn như vậy, trực tiếp làm tới hội trưởng nghiệp đoàn y sư...

Chỉ có điều, nếu chuyện đã phát sinh, rầu rĩ cũng vô dụng. Lúc này hắn nhìn về phía Nhã Nhu đứng bên cạnh:

- Vậy... ta trở thành hội trưởng, có tư cách mua những dược liệu Bạch Chỉ Hoa, Xích Vĩ Hồng Diệp, Lang Độc Thảo... này hay không?

-...

Nhã Nhu khóc.

Mới rồi còn nói người ta không có tư cách mua, sát hạch y sư không thành công, đối phương không chỉ trở thành y sư, còn trực tiếp làm tới hội trưởng...

Mặt mũi này đánh thật vang!

- Trở thành hội trưởng, tất nhiên có tư cách mua. Chỉ có điều, những dược liệu ngài nói, nghiệp đoàn chúng ta mặc dù có, nhưng cũng không được đầy đủ!

Lúc này Mộc Hoành cũng biết tiền căn hậu quả của sự việc, có chút do dự giải thích.

Tuy rằng y sư chữa bệnh, có thể cần dùng tới có độc dược, nhưng dù sao cũng chỉ là số ít. Vị hội trưởng mới này cần các loại dược liệu Bạch Chỉ Hoa, Xích Vĩ Hồng Diệp, toàn bộ đều có thể bổ sung thêm. Nhưng một ít dược liệu tương đối lợi hại cho dù nghiệp đoàn, cũng không lấy ra được.

- Tạm thời có thể tìm qua bổ sung!

Trương Huyền nói.

- Ừ!

Mộc Hoành nói một tiếng. Rất nhanh Nhã Nhu lại qua, cầm ra một bọc dược liệu lớn.

Liếc mắt thoáng nhìn, Trương Huyền đã biết, dược liệu hắn cần cơ bản đều có. Chỉ thiếu có hai loại.

- Kim Diệp Hỏa Căn và Cửu Trùng Hoa là dược liệu có tính kịch độc. Chúng ta ở đây, quả thật không. Chỉ có điều... Độc Điện khẳng định có!

Mộc Hoành nói.

- Độc Điện?

Trương Huyền lắc đầu.

Hắn cũng biết Độc Điện khẳng định có.

Nhưng ở đây cách Độc Điện chí ít hai, ba ngày lộ trình. Một khi qua lại, phải mất bốn, năm ngày. Vậy còn chưa tiến vào Hồng Liên sơn mạch. Nếu như hơn nữa, chí ít thời gian nửa tháng. Cho dù mua được, thức ăn hoa cúc cũng lạnh.

- Đúng rồi, ta nghe nói Khương đường chủ của Danh Sư Đường, cũng thích thu thập một ít dược liệu quý hiếm. Hai thứ đồ này, ở chỗ hắn có lẽ có thể tìm được!

Có chút do dự, Mộc Hoành đột nhiên nhớ tới cái gì, nói.

- Khương đường chủ? Được!

Trương Huyền gật đầu.

Ở chỗ những người khác, hắn có thể còn không làm được. Khương đường chủ... Nhưng học sinh của hắn, chỉ cần lấy thân phận vị "Dương Huyền" này xuất hiện, hai gốc cây dược liệu mà thôi, chắc hắn không phải là vấn đề.

- Những dược liệu này tổng cộng bao nhiêu tiền?

Thu dược liệu vào trong chiếc nhẫn trữ vật, Trương Huyền nhìn qua.

- Tổng cộng một nghìn bốn trăm vạn kim tệ!

Mộc Hoành hội trưởng ôm quyền.

- Một nghìn bốn trăm vạn?

Trương Huyền líu lưỡi.

Vốn tưởng rằng hơn mười vạn kim tệ cũng không tệ. Trực tiếp hơn một nghìn vạn. Đây là muốn đi cướp sao...

Chỉ có điều, hắn cũng biết, mình cũng là hội trưởng. Đối phương khẳng định không có khả năng lừa dối. Hắn không thể làm gì khác hơn là bất đắc dĩ đưa kim phiếu tới.

Hơn một ngàn vạn tuy rằng không ít, ban đầu ở Thiên Huyền vương quốc buôn bán lời không ít, vẫn có tiền trả được.

- Ta còn có việc, lại đi trước. Mộc Hoành y sư, hội trưởng này ta chỉ làm trên danh nghĩa. Chuyện của nghiệp đoàn, vẫn cần ngươi đi xử lý!

Đặc biệt tới mua dược liệu, hiện tại dược liệu tới tay, Trương Huyền cũng không có cần phải tiếp tục lưu lại. Lúc này hắn liền ôm quyền.

- Ách?

Vốn tưởng rằng vị trước mắt này lên làm hội trưởng, sẽ lập tức chỉnh đốn nghiệp đoàn, quan mới nhậm chức đốt ba cây đuốc. Ai biết, hắn cái gì cũng không quản, xoay người muốn đi. Tất cả mọi người đều sửng sốt.

- Từ biệt!

Không để ý tới nghi ngờ của mọi người, Trương Huyền đi nhanh ra ngoài. Thời gian chớp mắt, hắn lại biến mất khỏi tầm mắt mọi người.

Cái gì mà hội trưởng nghiệp đoàn, hắn mới không có hứng thú. Vì tính toán của hắn hiện nay là trở thành danh sư nhị tinh, điều tra về Thiên Nhân Khổng sư, tìm kiếm phương pháp giải quyết thai độc tiên thiên.

So với cái này, những chuyện khác đều không quan trọng.

- Chuyện gì xảy ra vậy?

Trương Huyền đi rồi, mọi người đang xúc động, vẻ mặt giống như nằm mộng, lại thấy một lão nhân vẻ mặt nghi ngờ đi tới.

- Hồ y sư? Ngươi... không có ở Y Sư Đường?

Nhìn thấy người này, tất cả mọi người đều sửng sốt.

Hồ y sư, chịu trách nhiệm sát hạch Y Sư Đường, làm sao có thể từ bên ngoài đi tới?

- Ta mới đi ra ngoài một chuyến. Đây là tình huống gì?

Hồ y sư mới vừa vào tới, cũng không biết chuyện gì xảy ra, chỉ thấy mọi người đứng cùng một chỗ. Thậm chí Mộc Hoành y sư đều đang ở đây. Hắn không nhịn được có chút kỳ quái.

- Ra ngoài một chuyến...

Tất cả mọi người đều bất đắc dĩ.

Bọn họ vốn đang cho rằng, vị Liễu lão sư này là cố ý xông tường Nghi Nan. Nhìn thấy được người này không ở đó, bọn họ mới biết được... chỉ sợ là hắn đánh bậy đánh bạ vọt vào.

Kết quả, lại như vậy, giải quyết được tất cả vấn đề trên tường Nghi Nan...

Có cần hãm hại như vậy hay không?

- Các ngươi nói... Thời gian ta ra ngoài gần nửa canh giờ, có người xông vào Y Sư Đường, đồng thời giải quyết được tất cả vấn đề trên tường Nghi Nan?

Chỉ chốc lát, Hồ y sư hiểu rõ chuyện gì xảy ra. Hắn chỉ cảm thấy trên đầu có từng trận thiên lôi đánh xuống.

Hắn chỉ đi ra ngoài một hồi, kết quả phát sinh loại chuyện như vậy. Xem ra tội danh lơ là nhiệm vụ này, hắn trốn không thoát...

...

Mấy nhà vui mừng mấy nhà lo lắng.

Trương Huyền xông tường Nghi Nan thành công, không chỉ dẫn tới toàn bộ Thiên Vũ vương thành đều gà bay chó sủa.

Tường Nghi Nan liên kết với một phía khác, mấy lão nhân ở cùng một chỗ, mỗi một người đưa mắt nhìn nhau.

- Cơ tiên thiên không có lực là bệnh nan y. Năm đó Phí Thanh y sư gặp được loại bệnh này, kết quả không có cách nào trị liệu, không thể làm gì khác hơn là trơ mắt nhìn bệnh nhân buông tay rời khỏi nhân gian. Đối diện cho ra kết quả này... rốt cuộc là chính xác hay không chính xác?

- Cái này... ta cũng không biết. Chỉ có điều, có hai loại phương pháp kiểm nghiệm. Đầu tiên, tiếp tục báo lên. thứ hai, tìm một người cơ tiên thiên không có lực thử xem!

- Ta nhớ nhị công chúa liên minh, dường như chính là cơ tiên thiên không có lực!

- Không sai. Chuẩn bị xe ngựa, chúng ta lập tức qua Minh Chủ phủ!

Mấy lão nhân đồng thời đứng dậy.

Liên minh vạn quốc

dtv-ebook.com

Trên đại lục vương quốc cùng loại với Thiên Huyền, Thiên Vũ, nhiều như cát vĩnh hằng, nhiều đến mức đếm không xuể.

Đẳng cấp của vương quốc, là không nhập lưu Thiên Huyền vương quốc, vương quốc nhị đẳng Bắc Vũ vương quốc, vương quốc nhất đẳng Thiên Vũ vương quốc và vương quốc phong hào Hiên Viên vương quốc.

Rất nhiều vương quốc, khó tránh khỏi chiến sự thay nhau nổi lên, sinh linh đồ thán. Vì trung hoà mâu thuẫn của các quốc gia, khiến cho các quốc gia cúi đầu, một quốc gia cường đại vượt lên trên các quốc gia sẽ theo đó xuất hiện.

Liên minh vạn quốc!

Tường Nghi Nan nối liền, chính là nghiệp đoàn y sư của liên minh vạn quốc!

Minh chủ trong miệng mấy lão nhân này, cũng chính là người khống chế cao nhất của liên minh, nhân vật siêu cường tất cả vương quốc đều bái phục, không dám chống lại.

Xe ngựa rất nhanh tới Minh Chủ phủ.

- Đi bẩm báo với minh chủ, đã nói đám người Mạnh hội trưởng, Hồng y sư của nghiệp đoàn y sư cầu kiến!

- Vâng!

Thời gian không lâu, mấy vị y sư lại ở dưới sự hướng dẫn của hộ vệ, đi vào Minh Chủ phủ giống như hoàng cung vậy.

- Các ngươi nói, đã có phương pháp có thể cứu chữa cho Liên nhi?

Đi tới đại điện, bọn họ liền thấy một người trung niên, ánh mắt lấp lánh nhìn qua. Trên người tản ra lực lượng và uy nghiêm khiến người ta kính nể, e sợ.

- Phương pháp chính xác hay không chính xác, chúng ta cũng không biết. Chúng ta là muốn...

Sắc mặt Mạnh hội trưởng đỏ lên, có chút do dự:

- Thí nghiệm một chút...

- Làm càn!

Đường đường là người đứng đầu quyền lực trong phạm vi vương quốc, nữ nhi ruột thịt mắc phải bệnh lạ, đã rất thống khổ, lại muốn phải thử phương pháp trị liệu không xác định, vạn nhất xuất hiện sai lầm, ai gánh vác được?

- Lẽ nào tính mạng nữ nhi của ta, là để cho các người dùng thí nghiệm sao?

Lông mày nâng lên, một luồng sát khí xuyên qua cơ thể người trung niên lao ra, khiến người ta cảm giác rơi vào một trận bão, dường như muốn xé rách toàn bộ thiên địa.

Minh chủ liên minh vạn quốc, không phải thừa kế, mà là do các quốc gia tuyển chọn ra. Không có thực lực tuyệt đối, không có khả năng được lựa chọn.

- Chúng ta không dám!

Sắc mặt Mạnh hội trưởng nhất thời trắng bệch, thở ra một hơi:

- Minh chủ mời hãy nghe ta nói hết, hẵng quyết định. Nếu như không muốn để cho công chúa mạo hiểm, chúng ta không nói thêm gì nữa!

- Ừ!

Người trung niên gật đầu.

- Chứng bệnh này của công chúa, chúng ta quả thật bất lực. Chỉ có điều, ngay hôm nay, một vương quốc nhất đẳng phía dưới, đưa ra phương pháp giải quyết, chờ đợi chúng ta kiểm nghiệm!

Mạnh hội trưởng nói.

Nghe được là phương pháp do một vương quốc nhất đẳng đưa lên, sắc mặt người trung niên càng thêm khó coi.

Đường đường là ngũ tinh y sư hội trưởng nghiệp đoàn y sư của liên minh vạn quốc, còn không có cách nào giải quyết. Một y sư nho nhỏ của một vương quốc nhất đẳng có thể có biện pháp nào?

Các ngươi đang đùa giỡn ta sao?

Trong lòng hắn tuy rằng phẫn nộ, ngoài miệng lại không nói chuyện. Hắn lạnh lùng nhìn mọi người trước mắt, muốn xem bọn họ cuối cùng có thể nói ra cái gì.

- Minh chủ khẳng định cho rằng, một vương quốc nho nhỏ đưa lên phương pháp giải quyết, làm sao có thể là sự thật, căn bản không có tính tham khảo... Nhưng nếu như người biết được, đáp án người này đưa lên trước đó, cũng sẽ không nghĩ như vậy!

Hình như biết trong lòng đối phương suy nghĩ điều gì, Mạnh hội trưởng cười gượng một tiếng:

- Người này ở chỗ vương quốc trùng kích tường Nghi Nan, trong nửa canh giờ giải quyết tròn mười chín tạp chứng nghi vấn khó xử lý, đưa cho đơn thuốc... tất cả đều đạt được cấp bậc hoàn mỹ!

- Mười chín đơn thuốc, tất cả đều hoàn mỹ?

Người trung niên sửng sốt, lập tức hoảng sợ:

- Các ngươi xác định?

Tường Nghi Nan của nghiệp đoàn y sư là vấn đề khó khăn đã tồn đọng lại không biết bao nhiêu năm. Thông thường ở trong phạm vi vương quốc này, có thể giải quyết được một, hai vấn đề. Cho dù là thiên tài trong thiên tài, một hơi giải quyết xong mười chín vấn đề, hơn nữa mỗi cái đều hoàn mỹ... là khái niệm thế nào?

Nói rõ lý giải của hắn đối với y thuật, đã đạt đến một loại trình độ xuất thần nhập hóa.

- Đúng, đây là phương án giải quyết tạp chứng nghi vấn khó xử lý cuối cùng hắn cho ra. Phương pháp trị liệu mới mẻ vô cùng, chúng ta chưa từng thấy qua. Chúng ta nhớ tới nhị công chúa vừa vặn mắc bệnh này, cho nên muốn tới thử một chút... Một khi thành công, công chúa có thể khôi phục khỏe mạnh!

Mạnh hội trưởng nói.

Người trung niên do dự.

Để cho nữ nhi của hắn sử dụng thân thể kiểm nghiệm một phương thuốc chưa bao giờ thí nghiệm qua, đổi lại thành ai, cũng sẽ không nguyện ý.

- Ngoại trừ phương pháp này, chúng ta cũng thật sự không nghĩ ra biện pháp giải quyết nào khác. Hơn nữa nói thật... thời gian của nhị công chúa cũng không dài. Vẫn mong minh chủ thử một lần!

Mạnh hội trưởng ôm quyền.

Người mắc bệnh cơ tiên thiên không có lực, tuổi thọ chưa đầy hai mươi sẽ chết trẻ. Hiện tại công chúa đã mười chín tuổi, càng ngày càng tệ. Nếu như phương pháp này không thể trị liệu, chung quy cũng tốt hơn so với trơ mắt nhìn nàng chết đi nhiều!

- Được! Vẫn mong hội trưởng ra tay!

Có chút do dự, người trung niên nhắm mắt lại, thở ra một hơi.

Cho dù không muốn để cho nữ nhi mạo hiểm, nhưng hắn cũng không có biện pháp nào khác.

Rất nhanh, công chúa nằm thẳng ở trên giường, đã được mang theo qua.

- Tại hạ thất lễ!

Hít sâu một hơi, ở trong đầu Mạnh hội trưởng cẩn thận ổn lại phương pháp trị liệu từ trên tường Nghi Nan truyền đến một lần. Chân khí trong cơ thể phát ra, nhanh chóng điểm qua về phía nữ hài trước mắt.

Ô ô ô ô!

Tiếng gió thổi lên!

Thực lực y sư ngũ tinh, từ lâu đã vượt qua Chí Tôn, đạt tới cảnh giới cực kỳ cao thâm. Cho dù không cần tiếp xúc với thân thể đối phương, chân khí vẫn có thể thấu vào huyệt đạo, giải quyết tai hoạ ngầm.

Ầm ầm ầm ầm!

Thời gian không lâu, chân khí khổng lồ cứ dựa theo phương pháp trị liệu lưu lại trên vách tường, ở huyệt đạo của đối phương, chảy xuôi trong kinh mạch một lần.

- Phùù!

Thở ra một hơi, Mạnh hội trưởng xoa xoa mồ hôi trên đầu.

Đối phương ghi lại thật sự quá nhiều huyệt vị, kinh mạch. Hơn nữa không vài nơi đều vô cùng tinh tế. Cũng may mà hắn có y thuật cao minh, thực lực cao thâm. Bằng không, chỉ có chút lơ là, liền có thể trị người bệnh chết ngay tại chỗ.

- Không biết có hữu dụng hay không...

Nghiêm khắc dựa theo trình tự trị liệu của đối phương xong, trong lòng Mạnh hội trưởng đầy lo lắng nhìn về phía trước. Chỉ liếc mắt thoáng nhìn, thân thể hắn thoáng lắc lư một cái, tròng mắt thiếu chút nữa rơi ra.

Chỉ thấy nhị công chúa mới vừa rồi còn nằm ở trên giường động một cái cũng không thể, lại đột nhiên nhảy dựng lên, một quyền đập trên mặt đất, nham thạch vỡ đầy đất.

-...

Mấy vị y sư khác, thân thể cũng đều run rẩy, nói không ra lời.

Người trung niên càng trợn mắt há hốc mồm, sắp muốn phát điên rồi.

Nữ nhi thứ hai này của hắn, mắc bệnh cơ tiên thiên không có lực, từ khi sinh ra đã không có cách nào nhúc nhích, chịu đủ ốm đau hành hạ. Thân là một vị quyền lợi lớn nhất trong liên minh vạn quốc, các loại y sư lợi hại, hắn mời không ít, kết quả chưa từng có bất kỳ biện pháp nào.

Vốn tưởng rằng lần này cũng chỉ là một vọng tưởng. Dù thế nào hắn cũng không nghĩ tới, tự nhiên trị được...

Mấu chốt nhất chính là... Cho dù chữa trị tốt, không phải thong thả khôi phục, trước tiên từ từ động ngón tay, rồi đến chậm rãi xuống đất đi lại sao?

Thế nào... bên này mới trị xong, bên kia đã có thể nhảy xuống, hơn nữa một quyền đá vụn?

Cái này cũng quá khoa trương đi!

- Liên nhi, con... khỏe không?

Hắn hoàn toàn không thể tin được, không nhịn được hỏi.

- Hồi bẩm phụ vương, ta đã hoàn toàn khỏe. Hơn nữa... cảm giác toàn thân nắm giữ lực lượng không dùng hết!

Nữ hài khẽ cười, bàn chân bước một bước trên mặt đất.

Vù!

Lại một nham thạch bay qua, bàn tay vung lên trời cao đè xuống một cái.

Ầm!

Đá vụn bắn tung toé.

-...

Mọi người.

Trị liệu một chút, khiến người mắc bệnh cơ tiên thiên không có lực, biến thành đại lực sĩ, lực lượng cơ bắp kinh người...

Cho dù phương pháp trị liệu này có tác dụng... Nhưng hiệu quả cũng quá tốt đi!

- Mạnh hội trưởng, người cung cấp phương thuốc này, là ở vương quốc nào? Ta muốn đích thân tới cảm ơn!

Nhìn thấy được nữ nhi khỏe mạnh giống như người bình thường, tai hoạ ngầm tiêu tan hết, người trung niên hưng phấn, mắt tỏa sáng.

- Là... một vương quốc nhất đẳng xa xôi, ở trong phạm vi Hiên Viên vương quốc phong hào!

Mạnh hội trưởng suy nghĩ một chút, nói.

- Phụ vương, không cần phụ vương tự mình cảm ơn, hiện tại thân thể ta đã khỏe, ta cũng muốn ra ngoài lòng vòng. Vừa vặn tự mình đi gặp người chữa trị tốt cho ta!

Nữ hài mỉm cười.

- Cũng tốt!

Người trung niên gật đầu.

...

Chuyện ở liên minh vạn quốc, Trương Huyền tất nhiên cái gì cũng không biết. Giờ phút này, hắn đã thay đổi diện mạo, một lần nữa ngụy trang thành hình dáng "Dương Huyền", đi về phía Danh Sư Đường.

Mới đi mấy bước, hắn ngừng lại.

- Trực tiếp qua tìm Khương Thư như vậy, rất dễ dàng lộ ra sơ hở!

Hiện tại hắn ngụy trang vị Dương Huyền này, lại là danh sư siêu cấp vượt qua tam tinh.

Thực lực sâu không lường được, chạy đến Danh Sư Đường đi tìm người, nhiều danh sư như vậy nhìn, làm không tốt sẽ lộ ra dấu vết.

Những người khác dễ gạt gẫm. Loại người đã trải qua sát hạch danh sư như thế, năng lực quan sát đáng sợ đến mức nào.

Có chút lơ là, lại có khả năng bị phát hiện, sẽ xuất hiện nghi ngờ.

- Trước hết tìm đám người Lưu Lăng, bảo Khương Thư qua gặp ta!

Có chút do dự, Trương Huyền có tính toán.

Loại danh sư cấp bậc như “Dương Huyền”, muốn gặp học sinh, tất nhiên là đối phương qua bái kiến. Tự mình chạy tới tìm, bản thân lại bị tổn hại tới uy nghiêm.

Đám người Triệu Nhã là học sinh của Trương sư, được cho là danh nhân của vương thành. Sau khi tùy tiện nghe ngóng, sẽ biết nơi ở.

- Xem ra Bạch Thiềm kia, vẫn tính là thức thời!

Biết chỗ ở, Trương Huyền mỉm cười. Hắn biết uy hiếp cho Bạch Thiềm này dùng tốt.

Nếu không, dựa vào đám người Lưu Lăng, Triệu Nhã, khẳng định không có khả năng tìm được phủ đệ bát ngát như thế ở gần Danh Sư Đường.

Xác định vị trí, hắn sải bước đi qua, thời gian không lâu đã đi tới trước mặt.

- Lão gia, ngài đã trở về...

Vừa tới đến trước cửa, hắn đang nghĩ làm thế nào để cho thủ vệ hộ vệ biết được thân phận, đã thấy Tôn Cường tiến lên đón, kích động bay ngang qua.

- Ừ!

Nếu hắn ở đây, cũng lại đơn giản. Trương Huyền gật đầu, đi vào trong viện.

- Lão gia, nghe Trương sư nói, lão gia cũng tới, ta còn tưởng rằng trong khoảng thời gian ngắn không thấy được. Không nghĩ tới nhanh như vậy lão gia đã tới...

Vẻ mặt Tôn Cường kích động, đi dọc theo sân về phía trước.

Không thể không nói, năng lực làm việc của Bạch Thiềm này vẫn đáng tin cậy. Phủ đệ nay rộng rãi thênh thang, so với ở Thiên Huyền vương quốc ban đầu, lớn không biết gấp bao nhiêu lần.

- Lão sư!

Thời gian không lâu, hắnđãđi tới giữa đại sảnh. Đám người Lưu Lăng cũng nhận được tin tức, sốt ruột vội vàng nghênh đón.

Bạch Thiềm lại nơm nớp lo sợ.

Vị trước mắt này lại là lão sư của Khương đường chủ và Trương sư. Lá gan của hắn lớn hơn nữa, cũng không dám làm càn.

- Ừ!

Trương Huyền gật đầu, nhìn quanh một vòng, nhướng mày:

- Mấy học sinh của Trương tiểu tử đâu?

Tại sao đám người Bạch Thiềm, Lưu Lăng, Lục Tầm, Hoàng Ngữ đều tới, mấy đệ tử của hắn, đám người Triệu Nhã lại không xuất hiện?

Hiện tại ngụy trang thành Dương Huyền, nhưng là sư phụ của lão sư bọn họ, cũng chính là sư tổ.

Sư tổ đi tới, tự nhiên không tiến tới bái kiến, khó tránh khỏi quá không hiểu quy củ!

- Bọn họ...

Lưu Lăng đang muốn nói chuyện, liền nghe được bên ngoài có tiếng bước chân gấp rút vang lên.

- Lưu sư, không xong rồi. Triệu Nhã bị người ta đả thương, vẫn mong ngài ra tay cứu chữa...

Âm thanh kết thúc, chỉ thấy đám người Trịnh Dương đỡ Triệu Nhã đi đến.

Dược liệu tới tay

dtv-ebook.com

Triệu Nhã bị thương nặng hơn nhiều so với trong tưởng tượng. Nếu không phải thể chất nàng cường hãn, sợ rằng cũng không kiên trì trở lại được.

Không nghĩ tới để cho bọn họ đi thăm học viện, lại bị người đả thương thành như vậy, Lưu Lăng bị dọa cho giật mình, vội vàng tới đón.

- Chuyện gì xảy ra?

- Nàng là bị một nữ nhân hung dữ đả thương, vẫn mong Lưu sư hỗ trợ trị liệu!

Trịnh Dương nói.

- Ừ!

Liếc mắt thoáng nhìn, Lưu Lăng thở phào nhẹ nhõm:

- Chỉ là chân khí bị chấn động, vấn đề không lớn. Điều dưỡng khoảng nửa tháng là tốt rồi.

- Nửa tháng? Không được, ba ngày sau còn phải cùng nữ nhân kia so tài...

Trịnh Dương sửng sốt, đang muốn nói, lại thấy Lưu sư khoát tay áo, ôm quyền nhìn về phía trước:

- Vị này chính là sư tổ của các ngươi, Dương sư. Còn không đến đây bái kiến!

- Sư tổ?

- Dương sư?

Lúc này đám người Trịnh Dương mới phát hiện ra Trương Huyền ngồi ở chính giữa gian phòng.

Vị Dương sư ày, ở Thiên Huyền vương quốc sáng lập vô số truyền kỳ. Lão sư của mình còn là học sinh thân truyền của hắn.

Trước đó chỉ nghe qua lời đồn đại, bọn họ chưa từng thấy qua.

Lúc này vừa nghe được, thân thể tất cả đều chấn động, cung kính quỳ xuống đất, làm một đại lễ.

- Đồ tôn Triệu Nhã (Trịnh Dương, Vương Dĩnh, Lưu Dương, Viên Đào), ra mắt sư tổ!

- Ừ!

Trương Huyền gật đầu, nhướng mày nhìn về phía Triệu Nhã:

- Chuyện gì xảy ra?

Không nghĩ tới mới rời khỏi một ngày, đã bị đánh thành như vậy. Rốt cuộc là ai gan to như vậy?

- Hồi bẩm sư tổ, cùng người luận võ công bằng bị thương nhẹ, là tu vi của Triệu Nhã chưa đủ!

Triệu Nhã nói.

- Luận võ công bằng?

Lông mày Trương Huyền nhíu lại một cái.

Luận võ công bằng thua, chỉ có thể nói mình tài nghệ không bằng người. Cho dù hắn là lão sư của đối phương, cũng không có cách nào bao che khuyết điểm.

- Nàng qua đây!

Trương Huyền khoát tay áo.

- Vâng!

Triệu Nhã đi lên phía trước.

Ngón tay đặt ở trên ở trên mạch đập của đối phương, chân khí tinh thuần lập tức xuyên qua kinh mạch vọt tới.

Bùm bùm!

Được chân khí thiên đạo của hắn xoa dịu, chân khí hỗn loạn trên người Triệu Nhã, rất nhanh được một lần nữa tập trung lại. Tổn thương bên trong cơ thể cũng lấy tốc độ mắt thường có thể thấy được, khôi phục lại.

- Đa tạ sư tổ trị thương cho Triệu Nhã!

Cảm nhận thân thể lại long tinh hổ mãnh, Triệu Nhã hưng phấn, mắt lóe sáng lên.

Vị sư tổ này quả nhiên lợi hại giống như trong lời đồn tại. Vừa tùy tiện ra tay, không chỉ khiến cho thương thế của nàng phục hồi, tu vi được kích động, hình như có phần kích động muốn đột phá.

- Lợi hại!

Nhìn thấy một cảnh tượng như vậy, Lưu Lăng lại càng bội phục đối với vị lão sư này không thôi.

Vừa rồi, vết thương trên người Triệu Nhã, hắn thấy thuộc về loại mạnh mẽ sử dụng lực lượng, bị cắn trả, nội tạng lệch vị trí, chân khí tan rã. Cho dù không có gì đáng ngại, muốn chữa trị tốt, không mười ngày nửa tháng, không có cách nào làm được.

Lão sư chỉ đặt ngón tay lên trên mạch đập, trong thời gian mấy hơi thở lại hoàn toàn chữa trị tốt. Phần thủ đoạn này thực sự quỷ dị khó lường.

Không tận mắt nhìn thấy, khiến người ta khó có thể tin nổi.

- Mới vừa nói ba ngày sau muốn cùng người luận võ, có ý gì?

Khoát tay áo, cắt ngang sự cảm kích của đối phương, lông mày Trương Huyền nhíu lại một cái, nhìn tới.

Đám tiểu tử này xảy ra chuyện gì? Thế nào vừa đến lại cùng người khác đánh nhau. Mấu chốt là còn hẹn đấu?

- Hồi bẩm sư tổ, là chúng ta đi dạo ở bên ngoài, gặp phải một nữ tử nói khoác không biết ngượng, ngang nhiên nói xấu lão sư của ta. Triệu Nhã lúc này mới nổi giận, ra tay giáo huấn. Ai biết người này thực lực không kém, đánh nàng thành như vậy!

Triệu Nhã vẫn chưa trả lời, Viên Đào vội vàng nói.

Nghe được lời của hắn, tất cả mọi người giật nảy mình.

Rất nhiều danh sư đều không thích học sinh của mình gây chuyện thị phi.

Đi ra ngoài cùng người khác đánh nhau, bản thân đã không đúng, tự nhiên không biết hối cải, còn nói với lý lẽ hào hùng như vậy. Nói với Trương lão sư một chút thì có thể. Cùng vị danh sư siêu cấp vượt qua tam tinh này như vậy, nhất định sẽ chọc cho hắn mất hứng. Làm không tốt khiến cho lão sư cũng sẽ bị đánh một trận...

Nghĩ đến điểm này, tất cả mọi người trừng mắt nhìn Viên Đào. Mỗi người đầy sốt ruột, rất sợ Dương sư tức giận.

- Sỉ nhục lão sư của ngươi?

Lông mày Dương sư nâng lên:

- Không sai. Học sinh phải bảo vệ uy nghiêm của lão sư. Làm rất khá!

- Làm rất khá?

Vốn tưởng rằng sẽ bị giáo huấn một trận, không nghĩ tới Dương sư trực tiếp khen ngợi, tất cả mọi người đều sửng sốt. Ngay cả Lưu Lăng cũng thân thể thoáng lảo đảo một cái.

Nói như vậy, chẳng phải đang khích lệ bọn họ đánh nhau sao?

Suy nghĩ vị lão sư này của mình cũng quá... cực đoan!

- Chỉ có điều, giáo huấn người khác, lại bị người khác đánh cho bị thương, mất mặt đến cực điểm!

Trương Huyền hừ nói.

- Thật ra... luận về tu vi Triệu Nhã hoàn toàn không yếu. Chỉ là võ kỹ của đối phương thật sự lợi hại...

Trịnh Dương có chút do dự, nói.

Đối phương có thể thắng, không phải vì thực lực mạnh, mà là ưu thế trên phương diện võ kỹ.

Thiên Vũ vương quốc là vương quốc nhất đẳng. Thiên Huyền vương quốc chỉ là một quốc gia không nhập lưu. Hai bên chênh lệch hai cấp bậc. Võ kỹ trong đó tất nhiên cũng có chênh lệch như giữa trời và đất.

Có thể duy trì không bị bại, đã nói rõ thực lực của Triệu Nhã không yếu.

- Võ kỹ?

Lúc này Trương Huyền mới nhớ tới, mình vẫn chưa dạy Triệu Nhã võ kỹ.

Vương Dĩnh được truyền thụ cước pháp và thân pháp thiên đạo. Trịnh Dương được truyền thụ thương pháp thiên đạo. Lưu Dương là quyền pháp thiên đạo. Viên Đào, Triệu Nhã hai người mở ra thể chất sau, vẫn chưa từng truyền bất kỳ võ kỹ nào. Thảo nào cùng người khác chiến đấu, có phần bị tổn hại.

- Nếu lão sư các ngươi đang sát hạch danh sư nhị tinh, trong khoảng thời gian ngắn không có cách nào trở về, ta lại thay hắn truyền thụ cho nàng một bộ võ kỹ. Chẳng biết nàng có nguyện ý học hay không?

Nghĩ vậy, Trương Huyền nhìn về phía nữ hài trước mắt.

- Nguyện ý học!

Nghe được sư tổ muốn đích thân truyền thụ võ kỹ, Triệu Nhã vội vàng ôm quyền.

Nói đùa, đây chính là sư phụ của lão sư. Hắn truyền thụ võ kỹ, khẳng định cao minh đến cực điểm.

- Nàng từ nhỏ sử dụng kiếm. Vậy ta đây lại truyền thụ cho nàng một bộ kiếm pháp!

Suy tư một chút, Trương Huyền nói:

- Chỉ có điều, kiếm pháp của ta tương đối sắc bén. Nàng vừa bị thương, tạm thời vẫn không thích hợp tu luyện. Ngày hôm nay tạm thời điều chỉnh một chút. Ngày mai lại truyền thụ kiếm pháp!

Triệu Nhã mở ra thể chất thuần âm, quyền pháp, cước pháp các loại, đều không thích hợp. Nếu như nàng từ nhỏ đã tu luyện kiếm pháp, truyền thụ kiếm pháp, mới là thích hợp nhất.

- Vâng!

Triệu Nhã gật đầu.

Nàng vừa bị thương, học tập kiếm pháp lợi hại, quả thật không quá thích hợp. Điều chỉnh đến trạng thái tốt nhất lại học, mới có thể phát huy ra uy lực tốt hơn.

- Được rồi, các ngươi đi xuống trước đi. Tôn Cường, ngươi phái người đi tới Danh Sư Đường tìm Khương Thư, lại nói ta tìm hắn!

Đáp ứng Triệu Nhã, Trương Huyền không nói thêm gì nữa, khoát tay áo.

Ở Danh Sư Đường xem không ít sách, võ kỹ kiếm pháp các loại tự nhiên cũng không có thiếu. Chỉ có điều, tất cả đều có chút cao thâm. Trực tiếp truyền thụ, sợ rằng khó có thể luyện thành. Vẫn là chờ hắn học xong thử xem uy lực trước, lại suy nghĩ truyền thụ như thế nào.

Nếu không, ngay cả hắn chưa từng luyện, lại tùy tiện dạy học, một khi xảy ra vấn đề, phiền phức không nhỏ.

Hiệu suất làm việc của Tôn Cường rất nhanh. Không đến nửa canh giờ, Khương đường chủ lại đi đến trước mặt hắn.

Nhìn thấy được Trương Huyền ngồi ở chủ vị, hắn hưng phấn tiến lên quỳ gối:

- Khương Thư ra mắt lão sư!

Vị trước mắt này không chỉ giúp hắn thu phục man thú cường đại, còn ban tặng công pháp, giải quyết tai hoạ ngầm, bệnh kín trong cơ thể. Trong lòng hắn từ lâu đã tràn ngập cảm kích.

- Ta cần hai loại dược liệu, Cửu Trùng Hoa và Kim Diệp Hỏa Căn. Ngươi có thể tìm được không?

Cũng không nhiều lời vô ích, Trương Huyền thản nhiên nhìn qua.

- Cửu Trùng Hoa và Kim Diệp Hỏa Căn? Hồi bẩm lão sư, học sinh ở đây vừa vặn có!

Khương Thư có chút do dự, cổ tay lật một cái, lòng bàn tay xuất hiện thêm hai gốc cây dược liệu. Đúng là thứ hắn muốn tìm.

- Ừ!

Tiện tay tiếp nhận dược liệu, Trương Huyền khoát tay áo:

- Vi sư cũng không chiếm tiện nghi của ngươi. Hai gốc dược liệu này bao nhiêu tiền, một lát nữa bảo Tôn Cường giao cho ngươi!

- Lão sư đối với học sinh ơn nặng như núi. Hai gốc dược liệu mà thôi, xem như là học sinh hiếu kính ngài...

Khương Thư vội hỏi.

Không có công pháp của lão sư, bệnh ngầm trên người hắn, sớm hay muộn cũng sẽ phát tác, nguy hiểm đến tính mạng. Mà bây giờ, không chỉ thu phục man thú lợi hại, còn hoàn toàn giải quyết tai hoạ ngầm. Đừng nói hai gốc dược liệu, cho dù bất chấp gian nguy, hắn cũng cam tâm tình nguyện.

Không phải loại cảm kích chân chính này, cũng không có khả năng khiến cho Đồ Thư Quán phát sinh trang sách màu vàng.

- Ta thu học sinh, là xem có duyên phận hay không. Chẳng lẽ còn có thể chiếm tiện nghi của ngươi hay sao?

Trương Huyền nhướng mày, khí thế kinh người:

- Cần bao nhiêu tiền, thì nói bấy nhiêu tiền!

Thấy lão sư kiên trì, Khương Thư âm thầm bội phục.

Thấy được không?

Đây mới thực sự là danh sư độ lượng.

Khiến người ta không phục không được.

- Vâng!

Hắn gật đầu, cẩn thận suy nghĩ một chút, nói:

- Hai gốc dược liệu này, xem là ban đầu ta nhận được từ trong tay đại dược vương, hơn nữa cũng đạt tới trăm năm trở lên. Sử dụng kim tệ mua,

cộng lại phải hai ngàn vạn!

- Hai ngàn vạn... khụ khụ!

Trương Huyền đang định vung tay lên, giao tiền cho đối phương, nghe nói như thế, ho khan một tiếng, thiếu chút nữa thì nôn ra máu ngất đi.

Hai ngàn vạn? Kim tệ?

Trời ạ!

Giá trị bán hắn cũng không có được số tiền này!

Còn tưởng rằng tối đa mấy trăm vạn, hắn giả vờ hào phóng lại giao cho. Nằm mơ hắn cũng không nghĩ tới, hai gốc cây này còn đắt hơn so với tất cả những cái dược liệu mua được trước đó cộng lại.

Mẹ nó, đây đều là những dược liệu gì vậy...

Ban đầu hắn muốn thu học sinh, tăng thực lực lên nhanh nhất, thu được độ tín nhiệm của đối phương. Nằm mơ hắn cũng không nghĩ tới, trực tiếp khiến cho hắn phá sản...

Quá gài bẫy!

- Tiền là vật ngoài thân. Làm như danh sư, ngày ngày nhớ tới tiền... sẽ ảnh hưởng tới tâm trí!

Sắc mặt Trương Huyền đỏ lên, bàn tay vẫy một cái.

-...

Khương Thư trong đầu đầy mê hoặc.

Là ta không muốn, ngươi nặc nặc đòi đưa. Sau khi nói ra cái giá như thế, còn nói nghĩ tới tiền, ảnh hưởng tới tâm trí?

Thấy vẻ mặt hắn kỳ quái, Trương Huyền có chút xấu hổ, lại khoát tay áo:

- Như vậy đi, ngươi cố gắng điều chỉnh một chút. Mấy ngày nữa, ta sẽ tranh thủ thời gian, qua chỉ điểm cho ngươi đột phá... coi như thù lao cho hai gốc dược liệu này!

Đáp ứng đưa tiền, kết quả không có. Hắn còn không vứt được người này, không thể làm gì khác hơn là hứa hẹn lợi ích.

- Chỉ điểm cho ta đột phá?

Đang thấy lão sư kỳ quái thế nào lại đột nhiên thay đổi thái độ, lại nghe nói như thế, Khương Thư hưng phấn thiếu chút nữa nhảy dựng lên, thoáng cái quỳ xuống đất.

- Đa tạ lão sư...

Hắn dừng lại ở Tông Sư đỉnh phong đã không biết bao nhiêu năm. Nếu như có thể đột phá, đạt được nửa bước Chí Tôn, bất kể tuổi thọ hay lực lượng, đều sẽ tăng lên rất nhiều.

- Ngươi cũng đi xuống đi!

Dược liệu đã có đủ, Trương Huyền cũng không có ý định ở lại lâu. Hắn đánh tiếng cùng mọi người:

- Ta còn có việc, phải rời đi trước, ngày mai sẽ lại qua!

Nói xong hắn đi nhanh ra ngoài.

Rời khỏi phủ đệ, thấy không có ai phát giác, lúc này hắn mới biến trở về diện mạo Liễu lão sư, đi về phía Thiên Vũ học viện.

Bạch Thiềm tìm phủ đệ này, cách Danh Sư Đường và Thiên Vũ học viện cũng không xa. Thời gian không lâu, hắn đã trở về đến phòng học của mình.

Hắn còn chưa đi tiến vào trong, đã thấy Mạnh Đào tiến lên đón:

- Lão sư, ngài đã trở về. Vẫn mong ngài ra tay mau cứu học tỷ. Nàng... bị thương!

- Mộc Tuyết Tình bị thương?

Trương Huyền sửng sốt.

Đám Lộ Trùng nâng cao thực lực

dtv-ebook.com

Vừa rời khỏi đám người Trịnh Dương không được một ngày, Triệu Nhã đã bị người đánh tổn thương. Hiện tại mới rời khỏi đám người Mộc Tuyết Tình chưa đủ hai canh giờ, nha đầu kia thế nào cũng bị thương?

Vận khí này cũng quá tệ đi!

- Vâng!

Sắc mặt Mạnh Đào đỏ ửng.

- Dẫn ta đi xem!

Lắc đầu, Trương Huyền đi sau lưng hắn tiến vào phòng học.

Vừa tiến vào, quả nhiên thấy sắc mặt Mộc Tuyết Tình trắng bệch, nghiêng người dựa vào trên đệm.

Trương Huyền đi tới trước mặt, liếc mắt nhìn cẩn thận...

Trương Huyền phiền muộn một hồi.

Quả nhiên...

Cái gì cũng nhìn không ra!

Triệu Nhã tu luyện công pháp hắn truyền thụ, cùng thuộc phạm trù thiên đạo, đồng căn đồng nguyên. Hơn nữa chung đụng lâu, cho dù không cần biết chứng bệnh, cũng có thể dễ dàng trị liệu.

Mộc Tuyết Tình là học sinh ngày hôm nay hắn mới thu nhận, hiểu biết không sâu, tất nhiên không có khả năng giống như người trước, liếc mắt

nhìn ra chứng bệnh, nhanh chóng trị liệu.

Nhưng không nhìn ra chứng bệnh, trị như thế nào?

- Nàng đánh ta một quyền!

Có chút do dự, hắn không thể làm gì khác hơn là sử dụng biện pháp ngu nhất trước đó.

- Vâng!

Tuy rằng nghi ngờ lão sư vì sao muốn nàng làm như vậy, nhưng xuất phát từ sự tín nhiệm, Mộc Tuyết Tình vẫn gật đầu, nắm đấm thanh hú xiết chặt, một quyền đánh qua.

Đối phương công kích, trong đầu được như nguyện xuất hiện sách liên quan tới Mộc Tuyết Tình. Hắn liếc mắt thoáng nhìn, thở phào nhẹ nhõm.

Nha đầu kia chỉ là mạnh mẽ sử dụng võ kỹ vượt quá thể năng, tổn thương kinh mạch mà thôi, không tính là vấn đề lớn.

Búng ngón tay một cái, mấy cây ngân châm xuất hiện, bay đi.

Một lát sau, Mộc Tuyết Tình lại cảm thấy khoan khoái một hồi. Thương thế lưu lại bởi vì mạnh mẽ thi triển võ kỹ, biến mất, hoàn toàn khôi phục.

Cảm nhận được biến hóa trên thân thể, nữ hài mở to hai mắt nhìn, có phần khó có thể tin được.

Cha nàng là luyện đan sư, bình thường thay người giải quyết tai hoạ ngầm do bị thương, biết mạnh mẽ thi triển võ kỹ, muốn tiêu trừ rất khó. Một khi xử lý không tốt, có thể dẫn đến người tu luyện mất hết tu vi.

Thế nào đến trong tay Liễu lão sư lại đơn giản như vậy?

- Đã thêm phiền toái cho lão sư...

Trong lòng chấn động kinh ngạc, Mộc Tuyết Tình biết vị Liễu lão sư trước mắt này, thủ đoạn sâu không lường được, càng thêm bội phục.

- Không có gì? Thế nào lại đột nhiên bị thương?

Trương Huyền nghi ngờ nhìn qua.

- Học tỷ là...

Mạnh Đào mở miệng đang muốn giải thích, lại thấy Mộc Tuyết Tình khoát tay chặn lại, cắt ngang lời hắn.

- Là ta vừa rồi mạnh mẽ thi triển võ kỹ, kết quả bởi vì tu vi không đủ dẫn đến... Đa tạ lão sư quan tâm!

Biết nàng nghĩ một đằng nói một nẻo. Chỉ có điều, nếu nàng không muốn nói, Trương Huyền cũng lười hỏi nhiều. Lúc này hắn mở miệng:

- Vậy là tốt rồi! Nếu như không có chuyện gì, Lộ Trùng lưu lại, những người khác đi về trước đi!

- Lão sư...

Mộc Tuyết Tình có chút do dự.

- Có việc gì?

Trương Huyền nhìn qua.

- Lão sư có thể truyền thụ cho ta một bộ võ kỹ hay không...

Sắc mặt Mộc Tuyết Tình đỏ lên.

Trước đó, nàng vẫn không tin vị Liễu lão sư này, hắn chưa từng tính toán. Hiện tại nàng lại muốn người ta truyền thụ võ kỹ, nhất thời có chút ngượng ngùng.

Chỉ có điều, nàng cũng biết, không học võ kỹ mới, căn bản không có khả năng chiến thắng được nữ hài kia.

Võ kỹ của phụ thân quá mức cao thâm. Thi triển không tốt, làm không tốt còn có thể giống như vừa rồi, bản thân bị trọng thương.

Mấu chốt nhất chính là...

Học được võ kỹ, không khổ công mấy năm làm không được. Ba ngày sau lại phải một lần nữa cùng người kia luận võ, học bất kỳ cái nào, sợ rằng cũng không kịp. Nàng chỉ có thể gửi gắm hi vọng vào trên người vị Liễu lão sư liên tục sáng tạo kỳ tích này.

- Võ kỹ?

Trương Huyền nghi ngờ nhìn qua:

- Nàng muốn học cái gì?

- Học sinh am hiểu sử dụng đao, không biết lão sư có thể truyền thụ cho ta một bộ đao pháp hay không...

Mộc Tuyết Tình nói.

- Đao pháp?

Trương Huyền có chút kỳ quái.

Nữ hài đều thích sử dụng kiếm, bởi vì kiếm đi nhẹ nhàng, cũng rất đẹp mắt thanh tú, phù hợp với khí chất. Nha đầu kia tự nhiên thích sử dụng đao. Thật khiến cho người ta có chút bất ngờ.

- Ngày hôm nay cứ về trước đi. Đao pháp ta suy tính một chút, ngày mai truyền thụ cho nàng!

Trương Huyền khoát tay áo.

- Vâng!

Mộc Tuyết Tình gật đầu, lúc này mới cùng đám người Mạnh Đào lui ra ngoài.

- Học tỷ, vì sao học tỷ không cho ta nói?

Rời khỏi phòng học, Mạnh Đào thật sự không nhịn được, mở miệng hỏi.

Rõ ràng là vì tranh mặt mũi cho lão sư mới bị thương, vì sao học tỷ không cho hắn nói ra?

- Nói? Nói như thế nào? Cùng học sinh của Trương sư so tài, mới bị thương? Thật sự nói như vậy, ta sợ đêm nay Liễu lão sư sẽ lôi kéo chúng ta đi xin lỗi!

Mộc Tuyết Tình hừ một tiếng, nói.

- Chuyện này...

Mạnh Đào sửng sốt.

Địa vị và lực ảnh hưởng của danh sư thật sự quá lớn. Huống gì là loại thiên tài siêu cấp như Trương sư này, loại lão sư bình thường như Liễu lão sư căn bản không thể chống lại.

Nếu thật sự biết cùng học sinh của hắn xuất hiện mâu thuẫn, làm không tốt thật sự sẽ giống như học tỷ nói, dẫn đi xin lỗi.

- Xin lỗi không tính là gì cả. Ta là chân chính cảm thấy Liễu lão sư so với vị Trương sư kia, không kém hơn chút nào... thậm chí có phần hơn! Nhưng vì sao hai người có danh khí chênh lệch nhiều như vậy? Ta nhất định phải chiến thắng người kia, dương danh cho Liễu lão sư!

Ánh mắt Mộc Tuyết Tình lộ ra một sự kiên định.

Liễu lão sư bản lĩnh tốt như vậy, nhưng vẫn không có tiếng tăm gì, rõ ràng thiếu một bình đài. Lần này vừa vặn cùng học sinh của Trương sư

so đấu, một khi thắng được... tuyệt đối có thể trong nháy mắt danh chấn vương thành.

Khiến cho tất cả mọi người biết, vị Liễu lão sư này tuy rằng không phải là danh sư, lại có trình độ chỉ điểm không kém danh sư chút nào!

- Không sai!

Mạnh Đào gật đầu.

Quả thật vậy.

Nếu quả thật nói chuyện nói cho Liễu lão sư, cuộc tỷ thí này khẳng định không đánh nổi, làm thế nào lấy danh tiếng cho hắn, để cho tất cả mọi người biết, hắn là một vị lão sư cực kỳ lợi hại?

Đương nhiên, Mạnh Đào cũng biết, học tỷ nói những lời này chỉ là khiến cho trận so tài trở nên đường hoàng, không phải là mục đích chủ yếu của nàng.

Vị Mộc học tỷ này lại là tiểu bá vương của học viện, liên tục khiến cho vài lão sư phải rời đi. Ngày hôm nay bị người đánh tổn thương, nếu như không báo thù, trực tiếp xin lỗi, khẳng định đánh chết trong lòng cũng không phục.

- Được, chuyện này ngàn vạn lần không thể để cho Liễu lão sư biết. Ai nói ra, xem ta giáo huấn như thế nào!

Nhìn về phía một đám niên đệ niên muội, Mộc Tuyết Tình hừ lạnh uy hiếp.

- Vâng!

Mọi người lên tiếng.

- Chúng ta không nói, nhưng nếu chẳng may Lộ Trùng...

Mạnh Đào sửng sốt, chỉ về phía phương hướng phòng học.

Tất cả bọn họ đi ra, Lộ Trùng bây giờ ở cùng Liễu lão sư. Nếu chẳng may bọn họ giữ mồm giữ miệng, nhưng người này nói ra thì làm sao bây giờ?

- Lộ Trùng? Người câm này, ngay cả chuyện của mình cũng sẽ không mở miệng, ngươi cảm thấy, có thể nói tới chúng ta sao?

Mộc Tuyết Tình liếc một cái.

- Điều này ngược lại cũng đúng...

Mạnh Đào lúng túng gãi đầu một cái.

Hơn hai năm Lộ Trùng ngay cả ba câu cũng chưa nói qua, làm sao có thể lắm miệng nói những điều này...

...

Giống như bọn họ suy đoán, Lộ Trùng quả thật không nói gì.

Lúc này, vẻ mặt hắn đang câu nệ nhìn qua. Bởi vì Liễu lão sư... nói yêu cầu, khiến cho hắn có chút thẹn thùng.

- Cởi sạch y phục...

Tiếng của lão sư vang lên.

- Cởi quần áo...

Lộ Trùng gãi đầu, không biết nên làm như thế nào cho phải.

- Tu luyện độc thể vô cùng khó khăn. Hơn nữa, cần công pháp luyện thể ta dạy cho ngươi tu luyện đạt tới đại thành. Ngươi bây giờ vẫn thiếu chút hỏa hậu, chỉ có thể để ta giúp ngươi!

Thần sắc Trương Huyền nghiêm trọng.

Tu luyện độc thể khó khăn hơn so với trong tưởng tượng. Nếu không, vô số độc sư cũng không có khả năng đều chết ở trong đó.

- Vâng!

Nghe lão sư bảo hắn cởi quần áo là vì tu luyện, lúc này Lộ Trùng mới thở phào nhẹ nhõm.

Nếu như để cho Trương Huyền biết suy nghĩ của hắn, nhất định sẽ tức chết.

Học sinh bây giờ... đều trưởng thành sớm như vậy sao?

Đều là những tư tưởng gì vậy...

Thời gian không lâu, Lộ Trùng lại cởi sạch y phục nằm thẳng ở trên ghế nghỉ trong phòng học.

Lông mày Trương Huyền nhíu lại một cái, búng ngón tay một cái. Mấy cây ngân châm xuất hiện ở lòng bàn tay. Hắn nhẹ nhàng run lên.

Ngân châm lập tức đâm vào bên trong huyệt đạo Lộ Trùng. Chân khí thiên đạo tinh thuần, lập tức chảy xuôi ở bên trong thân thể ra.

Thiên phú của Lộ Trùng này quả thật rất bình thường. Dựa theo tốc độ tu luyện của hắn, tu luyện thiên đạo kim thân bản đơn giản hoá tới đại thành, sợ rằng cần phải một, hai ngày. Nếu như lại thêm củng cố các loại, chí ít phải ba, bốn ngày.

Đã mở miệng khoe khoang, trong vòng mười ngày khiến cho hắn báo thù, chỉ thần công thiên đạo lại tốn thời gian lâu như vậy, độc thể tất nhiên rất khó hoàn thành.

Cho nên, vì tốc độ nhanh hơn, hắn dự định mạnh mẽ vận chuyển chân khí, giúp đối phương nâng cao thực lực.

Nếu như giúp đám người Triệu Nhã nâng cao, trong lòng bọn họ có thể sẽ phát sinh sự ỷ lại, đối với tu luyện về sau, lưu lại tai hoạ ngầm. Nhưng Lộ Trùng này lại khác.

Hắn có thể ở ngoài cửa quỳ bảy ngày bảy đêm, chỉ vì bái sư. Vì đề phòng nói lộ ra, giả vờ câm điếc hai năm... Phần tâm trí này, vượt qua bọn họ quá nhiều.

Tâm trí mạnh như vậy, sau này làm sao có thể tiến bước chậm, đánh mất lòng tin?

Mấu chốt nhất chính là, loại mạnh mẽ nâng cao thực lực này, sẽ phải chịu thống khổ rất lớn. Đám người Triệu Nhã, cho dù là Viên Đào, sợ rằng cũng sẽ không chịu nổi.

Ầm ầm ầm ầm!

Năm ngón tay khẽ búng, ngân châm bay lượn.

Từng luồng chân khí dọc theo kinh mạch tiến vào trong cơ thể Lộ Trùng, trong nháy mắt xé mở kinh mạch chật hẹp trước đó.

Đau đớn mãnh liệt giống như lăng trì, xé rách từng mảng cơ bắp toàn thân. May mà ý chí của Lộ Trùng kiên định, bằng không, khẳng định đã sớm kêu thảm thành tiếng.

- Chịu đựng!

Cũng không nhiều lời vô ích, chân khí trong cơ thể Trương Huyền sôi trào, tất cả ngân châm trong tay bắn ra ngoài.

Phương thức vận chuyển của thiên đạo kim thân, hắn hết sức rõ ràng. Hắn biết tu luyện thế nào mới có khả năng tăng lên nhanh nhất. Kim châm giống như dọc theo một tuyến đường, không ngừng đi về phía trước, rất nhanh đi tới đỉnh đầu.

Ầm ầm!

Chân khí trong cơ thể ở dưới sự hướng dẫn chân khí của hắn, vọt tới. Lộ Trùng chỉ cảm thấy trong đầu vang lên một tiếng động rất lớn, giống như là phá tan một vách ngăn.

- Ích Huyệt cảnh... Ta tự nhiên đạt được Ích Huyệt cảnh?

Trong nháy mắt, hắn đã biết, mình tự nhiên đột phá Đỉnh Lực cảnh đỉnh phong, đạt tới cảnh giới Ích Huyệt.

- Đừng nhúc nhích. Còn không có kết thúc!

Thấy thân thể hắn kích động run rẩy, lông mày Trương Huyền nâng lên, bàn tay chộp một cái. Dược liệu hắn nhận được từ chỗ của nghiệp đoàn y sư và Khương Thư xuất hiện ở trước mặt. Hai tay hắn kích phát chân khí, chợt trùng kích qua, đánh cho dược liệu trở thành thuốc bột.

Tăng tăng tăng tăng!

Những thuốc bột này dung hợp với nhau, lập tức phát sinh phản ứng, giống như là thay đổi hình thái, biến thành một loại vật phẩm kịch độc.

Bàn tay chộp một cái, ngân châm trên người Lộ Trùng bay ra, vừa tiếp xúc với thuốc bột, nhất thời biến thành màu đen.

Mười ngón liên tục bắn ra. Độc châm lại bay trở lại, một lần nữa đâm vào trong cơ thể người này.

- A...

Kịch độc dọc theo ngân châm chui vào trong cơ thể. Một đau đớn xé rách mạnh mẽ hơn so với trước gấp mấy lần ập đến. Sắc mặt Lộ Trùng thoáng chốc trở nên trắng bệch. Hắn cũng không kiên trì nổi, la lên.

- Phù!

Đánh tất cả ngân châm vào trong cơ thể đối phương, lúc này Trương Huyền mới thở phào nhẹ nhõm. Hắn lau mồ hôi trên đầu một chút, cất số

thuốc bột còn lại, bỏ vào trong chiếc nhẫn trữ vật.

Lần đầu tiên rèn luyện đã làm xong. Có thể kiên trì hay không lại phải xem lực ý chí của hắn.

Không kiên trì nổi, chết!

Kiên trì được, cá chép nhảy long môn, phá kén thành bướm, một lần bay lên trời!

Công pháp thiên đạo Tông Sư cảnh

dtv-ebook.com

Kịch độc xâm nhập huyết mạch, Lộ Trùng cảm thấy toàn thân cũng muốn phát điên rồi.

Mãnh liệt đau đớn tiến vào trong đầu, khiến cho hắn khó có thể chịu đựng được.

- Phụ thân, nương, tỷ tỷ, đệ đệ...

Mỗi một bóng người xoay quanh ở trong đầu, trong lúc hắn tiến hành triệu hoán, một lực hút cường đại, hình như muốn hút linh hồn tiến vào trong, vĩnh cửu trầm luân ở trong bóng tối, lại không có cách nào xoay người.

- Không được. Ta không thể bất tỉnh. Một khi không chịu nổi, một phen tâm huyết của lão sư sẽ trôi theo dòng nước... Ta lại còn mặt mũi nào đi gặp phụ thân, nương bọn họ?

Xiết chặt nắm đấm, trong lòng hắn la hét một tiếng.

Hai năm qua, cố nén không nói lời nào, không phải hắn không muốn nói, mà là... kẻ thù của hắn quá mức cường đại. Hắn không muốn mình còn chưa có tu luyện thành công, đã bị đối phương phát hiện, chịu khổ diệt khẩu!

Mười mấy tuổi, chính là thời điểm thích náo nhiệt nhất, lại cứng rắn giả dạng làm lão đầu trầm mặc ít nói, áp lực trong lòng có thể tưởng tượng được.

Làm như vậy là vì cái gì?

Phần hận thù trong lòng này!

Phụ thân, mẫu thân, tỷ tỷ, đệ đệ... cả nhà một trăm ba mươi bảy người, tất cả đều chết thảm... Nếu không phải hắn trùng hợp không ở đó, chỉ sợ từ lâu cũng biến thành thi thể.

Vốn tưởng rằng, nếu muốn báo thù, còn cần phải mất rất nhiều năm, thậm chí cả đời vô vọng... Hiện tại Liễu lão sư cho hắn cơ hội, hắn tuyệt đối không thể bỏ qua!

- Kiên trì! Ta nhất định phải kiên trì!

Trong lòng hắn thầm gào thét, ý chí rèn luyện hơn hai năm càng thêm kiên cường. Hắn vốn sắp không kiên trì nổi, tinh thần rơi vào ảm đạm, lại một lần nữa trở nên hoạt bát.

- Không tệ!

Nhìn thấy được người này ngay cả thống khổ như vậy cũng có thể chịu được, Trương Huyền thoả mãn gật đầu.

Suy đoán của mình không sai. Lực ý chí của đối phương quả thật vượt quá sức tưởng tượng. Tiếp tục kiên trì như vậy, vô cùng có khả năng tu luyện thành công độc thể, do đó thực lực tăng lớn.

- Được hiệu của kịch độc sẽ kéo dài một đêm. Một đêm này đều sẽ thống khổ như vậy. Nghĩ biện pháp kiên trì được, ngươi sẽ phát hiện tất cả cố gắng này đều đáng giá!

Căn dặn một tiếng, Trương Huyền đắp chăn lên cho Lộ Trùng, xoay người ra khỏi phòng.

Tu luyện độc thể đã bắt đầu, có thể kiên trì hay không, hoàn toàn dựa vào chính hắn. Những người khác cũng không giúp được. Ở lại chỗ này cũng không có tác dụng gì, còn không bằng rời khỏi đây.

Ra khỏi phòng, lúc này hắn mới phát hiện, trời đã hoàn toàn tối đen.

Hắn tùy tiện tìm một chỗ ăn chút gì đó.

- Ngày mai phải dạy Triệu Nhã và Mộc Tuyết Tình kiếm pháp, đao pháp. Trước hết tu luyện một chút thử xem...

Đáp ứng hai nàng dạy các nàng võ kỹ, nhưng hiện tại bản thân hắn cũng không biết. Hắn phải tận dụng thời gian tu luyện, hoàn toàn nắm giữ, mới có khả năng truyền thụ tốt hơn.

- Kiếm pháp trước!

Tinh thần hắn liên kết với Đồ Thư Quán, chồng chất tất cả võ kỹ kiếm pháp nhìn thấy được từ Danh Sư Đường lại cùng cùng một chỗ.

- Chính xác!

Một tiếng kêu khẽ vang lên, lập tức hình thành một quyển bí tịch kiếm pháp hoàn chỉnh.

- Kiếm, trăm binh cùng vương, múa nhẹ linh động, như rắn, như mị...

Phía trên viết kỹ càng tỉ mỉ cách tu luyện một bộ kiếm pháp.

Hắn tiện tay nhặt một nhánh cây lên, chân khí trong cơ thể vận chuyển chặt chẽ dựa theo nội dung trên bí tịch.

Chỉ luyện một hồi, hắn liền ngừng lại, mày nhăn lại.

- Không đúng... Những kiếm pháp còn có thiếu sót, không hoàn chỉnh...

Võ kỹ do Danh Sư Đường lưu lại đều tương đối cao cấp. Tệ nhất cũng đạt tới phàm cấp đỉnh phong, quỷ cấp hạ phẩm còn chỗ nào cũng có.

Võ kỹ cao minh, cũng lại đại biểu cho số lượng rất hiếm hoi. Toàn bộ tàng thư khố, võ kỹ liên quan tới kiếm pháp, tổng cộng chỉ có hơn mười

quyển, thu tập những chính xác trong đó, căn bản không hình thành chiêu số hoàn mỹ, càng chưa nói võ kỹ thiên đạo.

- Loại kiếm pháp gián đoạn này, mạnh mẽ tu luyện làm không tốt sẽ tẩu hỏa nhập ma...

Nhìn kiếm phổ không trọn vẹn, Trương Huyền phiền muộn một hồi.

Vốn tưởng rằng Danh Sư Đường có bí tịch kiếm pháp, chỉ cần dung hợp với nhau, là có thể hình thành kiếm pháp thiên đạo. Hiện tại xem ra, hắn vẫn suy nghĩ quá đơn giản.

May mà không có truyền thụ loại kiếm pháp này cho Triệu Nhã. Nếu thật sự truyền đi, sợ rằng không cần cùng những người khác luận võ, bản thân cũng sẽ luyện chết chính mình.

- Xem đao pháp...

Nhịn xuống sự phiền muộn, hắn đưa mắt tập trung ở trên đao pháp.

Chỉ chốc lát, trên mặt hắn càng phiền muộn.

Giống như kiếm pháp, bí tịch thu thập quá ít, không có cách nào hình thành chiêu số hoàn chỉnh.

Người khác tu luyện võ kỹ, cấp bậc bí tịch càng cao càng tốt. Hắn trùng hợp lại khác. Hắn cần số lượng càng nhiều càng tốt. Về phần cấp bậc... không quan trọng.

Danh sư là chức nghiệp lợi hại nhất ở đại lục, võ kỹ bình thường tất nhiên không có khả năng để vào mắt, cũng sẽ không thu thập.

Làm như vậy đối với các danh sư khác mà nói, không tính là gì cả. Đối với hắn mà nói cũng có chút vô nghĩa.

- Đi nơi nào tìm một ít bí tịch đao pháp, kiếm pháp căn bản đây?

Sửa sang lại một hồi, biết không có bất kỳ biện pháp nào, Trương Huyền gãi đầu.

- Đúng rồi. Đây là Thiên Vũ học viện. Trong học viện khẳng định có không ít kiếm pháp, đao pháp căn bản!

Ánh mắt hắn nhất thời sáng lên.

Nơi khác tìm loại bí tịch này khẳng định không quá dễ dàng. Nhưng nơi này là học viện, khẳng định có rất nhiều loại cấp bậc như vậy.

Nghĩ đến điểm này, hắn không lại rầu rĩ nữa. Hắn tìm học sinh hỏi thăm một chút về vị trí kho sách của giáo sư, sau đó sải bước đi qua.

Thời gian không lâu, hắn đi tới một tàng thư khố cực lớn.

Hắn lấy ra lệnh bài đại biểu thân phận, rất nhanh tiến vào trong đó.

Không hổ danh là nơi chứa sách của học viện. Mặc dù không có lớn bằng tàng thư khố của Danh Sư Đường, lại cũng không nhỏ. Chứa đầy đủ các loại công pháp, võ kỹ tu luyện. Nhìn thoáng cqua một cái, không dưới trăm vạn.

Trong kho sách của Danh Sư Đường có không ít sách và những chức nghiệp khác. Nhưng ở đây, trên cơ bản đều là công pháp và võ kỹ. Cái khác cho dù có, cũng rất ít.

Công pháp dưới Tông Sư cảnh, đối với Trương Huyền mà nói, cũng không có tác dụng gì. Hắn trực tiếp lượt qua, tìm kiếm kiếm pháp.

Chỉ một lát sau, hắn tìm được bí tịch liên quan tới kiếm pháp, đủ một hàng lớn, không dưới mấy nghìn quyển.

Hắn thu thập tất cả quyển sách vào trong đầu.

- Chính xác!

Lần này kiếm pháp xuất hiện, hoàn chỉnh không sứt mẻ, có thể dễ dàng tu luyện.

Hắn cũng không nóng nảy, lại tìm được đao pháp, cũng thu vào trong đầu.

- Ừ? Công pháp tu luyện Tông Sư cảnh?

Đi dọc theo kệ sách, hắn lại thu vào không ít bí tịch võ kỹ khác. Đột nhiên ánh mắt hắn nhất thời sáng lên. Hắn thấy được một loạt sách.

Không ngờ là... công pháp tu luyện của Tông Sư cảnh!

Dựa theo quy định của Thiên Huyền vương quốc, bí tịch Tông Sư cảnh vô cùng trân quý. Chắc hẳn là gửi ở một kho sách riêng. Chỉ có trưởng lão mới có tư cách quan sát. Không vừa nghĩ kho sách tới đây mặc cho lão sư nào cũng có thể tới lại có.

Tùy tay cầm lên một quyển, hắn mở ra vừa nhìn, nhất thời cười gượng lắc đầu.

Vốn tưởng rằng Thiên Vũ vương quốc chú ý chính là dạy dỗ không phân loại. Trưởng lão, lão sư bình thường đều bình đẳng. Vừa nhìn xong, hắn mới phát hiện... mình suy nghĩ quá nhiều.

Mặc dù là bí tịch có thể tu luyện tới Tông Sư, nhưng chồng chất ở đây đều là loại bình thường nhất, cấp thấp nhất. Nói tới cấp bậc, cũng lại ở trong phàm cấp, hạ phẩm.

Loại công pháp tu luyện cấp bậc như vậy, cho dù thiên phú cực cao, không mười năm tám năm, cũng đừng mong tiến bộ một bậc.

Xem ra công pháp thật sự lợi hại, vẫn bị đưa đến trong một kho sách riêng. Lưu lại ở đây, đều là vô bổ, có cũng được không có cũng được.

Ném đi thì đáng tiếc, lưu lại cơ bản không có ai đi luyện.

Chỉ có điều, đối với Trương Huyền mà nói, đây lại là đồ tốt nhất.

Ngón tay hắn xẹt qua, rất nhanh thu tất cả công pháp vào trong đầu.

- Chính xác!

Trước đó, ở Hồng Liên thành hắn đã thu thập không ít công pháp Tông Sư cảnh. Lúc này lại thêm những cái này, bên trong Đồ Thư Quán lập tức hình thành công pháp thiên đạo cảnh giới Tông sư.

- Đi ra ngoài trước, lại tu luyện!

Cố nén kích động muốn lập tức tu luyện, hắn lại ở tàng thư khố dạo qua một vòng, lại không có đồ gì cần, lúc này hắn mới xoay người rời khỏi đó.

Một lần nữa trở lại lớp học, thấy Lộ Trùng đang đối đầu với kịch độc, hoàn toàn không có chút thả lỏng, Trương Huyền âm thầm gật đầu. Hắn đi vào phòng học nhỏ, khoanh chân ngồi xuống.

Tiện tay mở ra công pháp thiên đạo Tông Sư cảnh, nhắm mắt tu luyện.

Tăng tăng tăng tăng!

Dựa theo vận chuyển chân khí, linh khí trong không khí xung quanh lập tức cuồn cuộn lao đến, dọc theo huyệt đạo dũng mãnh tràn vào kinh mạch.

- Ừ?

Tu luyện một hồi, hắn mở mắt.

Lần tu luyện này hình như không được thông thuận giống như trước kia, thăng cấp giống như uống nước. Trái lại hắn có loại cảm giác chết chìm, giống như hắn là một bệnh nhân tham lam, không ngừng muốn cắn nuốt. Thứ trước mắt lại quá mức thưa thớt, căn bản không đủ ăn.

- Linh khí...

Suy tư một hồi, hắn hiểu được.

Võ giả bảy tầng đầu, Tụ Khí, Đan Điền, Chân Khí, Bì Cốt, Đỉnh Lực, Ích Huyệt, Thông Huyền... Đối với linh khí yêu cầu cũng không nhiều. Ví dụ như: Ích Huyệt cảnh, chỉ cần mở huyệt đạo là có thể nâng cao thực lực. Thông Huyền cũng chỉ là khơi thông kinh mạch. Đỉnh Lực cảnh còn là tu luyện thân thể...

Đạt đến Tông Sư lại khác. Đó là dung nạp chân khí, tích lũy linh khí.

Mỗi lần thăng cấp một điểm, đều cần số lượng lớn linh khí bổ sung.

Nếu như xem đan điền của cấp bậc Tông Sư trở thành hồ nước, linh khí xem như dòng nước, muốn lấp đầy, nước tất nhiên càng nhiều càng tốt.

Công pháp cao cấp sẽ làm dòng nước trở nên lớn hơn nữa. Công pháp thiên đạo, thật giống như sông lớn bao la, rót vào hồ nước, nhất định phải chảy nhanh hơ nhiều so với dòng suối nhỏ... Nhưng điều kiện trước tiên là, trong sông lớn phải có nước.

Còn không đủ nước, sông lớn lại rộng đi nữa, cũng sẽ không nhanh hơn so với dòng suối là bao nhiêu.

Nói cách khác... công pháp thiên đạo không có bất kỳ vấn đề gì. Chỉ có điều dựa vào linh khí hấp thu trong không khí để thăng cấp, tốc độ cũng có chút không đủ nhìn.

Không có khả năng lại giống như trước kia, một canh giờ đột phá một cấp lớn.

- Lấy mức độ linh khí loãng trong không khí, tu luyện như vậy, không ba tới năm tháng, rất khó đạt được Tông Sư đỉnh phong!

Trong lòng Trương Huyền suy nghĩ tìm hiểu.

Công pháp thiên đạo tuy rằng vẫn cường đại, đáng tiếc linh khí trong không khí quá ít. Chỉ bằng vào hấp thu như vậy, muốn tích lũy lực lượng

Tông Sư đỉnh phong, chí ít cần phải ba tới năm tháng. Thật sự quá mức phiền phức.

Đương nhiên, nếu như cho người khác biết ý nghĩ này của hắn, tuyệt đối cũng sẽ có lòng muốn giết chết hắn.

Ba tới năm tháng lại từ Tông Sư sơ kỳ đạt được đỉnh phong, đã rất đáng sợ có được hay không? Lại còn không biết đủ...

- Thôi đi, ngày mai đi nghiệp đoàn luyện đan sư xem, có thể tìm được một ít đan dược ẩn chứa linh khí hay không. Có mấy thứ này giúp đỡ, chắc hẳn là có thể nhanh chóng thăng cấp...

Biết tu luyện như vậy rất chậm, Trương Huyền cũng không lại sốt ruột nữa.

Linh khí không đủ, có thể dùng đan dược thay thế. Nghiệp đoàn luyện đan sư lại có không ít đan dược ẩn chứa linh khí hùng hậu.

Không đi tu luyện công pháp Tông Sư cảnh, Trương Huyền tập trung lực chú ý ở trên võ kỹ kiếm pháp và võ kỹ đao pháp, chậm rãi nghiên cứu.

Hai canh giờ sau.

Vù!

Từ trên kệ binh khí trong phòng học, hắn tiện tay lấy tới một thanh trường kiếm, dựa theo phương pháp vận chuyển chân khí ghi chép trong đầu, nhẹ nhàng đâm một cái.

Tê nữa!

Chân khí bắn thẳng ra, ở mũi kiếm hình thành kiếm quang chói mắt, phun ra nuốt vào không tắt.

Hắn nhẹ nhàng rạch một cái!

Kiếm khí lập tức lan tràn về phía trước hơn mười thước, lúc này mới dừng lại. Trên mặt đất rắn chắc, bị rạch ra một đường rãnh thật sâu.

Thù lớn của Lộ Trùng (1)

dtv-ebook.com

Ánh mắt nhất thời sáng lên, Trương Huyền lại cầm lấy một thanh trường đao, nhẹ nhàng bổ xuống.

Giống như trường kiếm, hình thành một đao quang trắng toát, mang theo khí tức khiếp người, cũng bổ mặt đất ra một vết nứt thật sâu.

- Không hổ danh là chiêu số võ kỹ dung hợp cao cấp. So với thần quyền thiên đạo, thương pháp thiên đạo trước đó cũng lợi hại hơn không ít!

Cảm nhận được uy lực của kiếm khí, đao khí, Trương Huyền gật đầu.

Lại củng cố một hồi, hoàn toàn quen thuộc, lúc này hắn mới thở phào nhẹ nhõm, mỉm cười:

- Tinh giản bộ kiếm pháp, đao pháp này một chút, truyền thụ cho Triệu Nhã, Mộc Tuyết Tình, không quan tâm chiến đấu cùng ai, chắc hắn đều có thể dễ dàng chiến thắng!

Tuy rằng không biết đối thủ của Triệu Nhã là ai, nhưng nếu nàng thua thiệt về võ kỹ, chỉ cần học được bộ kiếm pháp này, đối phương lợi hại hơn nữa, khẳng định cũng không chống đỡ được.

Trương Huyền không tin, Thiên Vũ vương quốc còn có võ kỹ gì có thể thắng được thứ lấy từ Thiên Đạo Đồ Thư Quán ra.

Về phần Mộc Tuyết Tình, miệng nàng không nói, có khả năng cũng cùng người khác gây ra mâu thuẫn bị thương. Truyền thụ cho nàng bộ đao pháp này, đủ để phòng thân, khiến cho đối thủ lại khó chống đỡ.

...

Mộc Tuyết Tình trở lại nơi ở.

Nhớ tới chuyện ngày hôm nay, nàng vẫn giống như đang nằm mơ.

Mặc dù chính mắt thấy được rất nhiều thủ đoạn của Liễu lão sư, nàng vẫn cảm thấy khó có thể tin được.

Tùy tiện chỉ điểm, khiến cho bạn học cả lớp đều đột phá. Giải quyết dễ dàng đan độc trong cơ thể nàng. Tuyên bố trong vòng mười ngày khiến cho Lộ Trùng nắm giữ thực lực chiến thắng cường giả Thông Huyền cảnh... Những điều này, cho dù là một vài danh sư lợi hại, so với hắn cũng kém hơn.

Đi vào phòng khách, nàng duỗi người, đang định đi về nghỉ, lại thấy vẻ mặt phụ thân kích động đi tới.

- Tình nhi, con đã trở về, thật sự là quá tốt!

- Thế nào, phụ thân?

Phụ thân Mộc đan sư luôn luôn trầm ổn, thế nào hiện tại lại là bộ dáng này?

- Con được cứu rồi!

Mộc đan sư hưng phấn, hai mắt tỏa sáng.

- Có thể cứu chữa?

Mộc Tuyết Tình không hiểu ra sao.

Nàng vừa không chết, lại không bệnh, cái gì mà được cứu rồi?

- Mấy năm nay con tu luyện, vẫn dùng đan dược, tuy rằng tiến bước rất nhanh, nhưng nguyên nhân bởi vì thể chất và công pháp tu luyện, trong cơ thể tồn tại không ít đan độc, ảnh hưởng tiến bước sau này! Những điều này, năm ngoái ta mới phát hiện... nhưng đã muộn.

Vẻ mặt Mộc đan sư áy náy nhìn qua:

- Vì có thể giúp con loại trừ tai hoạ ngầm, ta đặc biệt đi qua nghiệp đoàn y sư, ghi chép cặn kẽ tình huống của con. Kết quả... ngay cả mọi người trong nghiệp đoàn y sư cũng không có bất kỳ biện pháp nào! Mộc Hoành hội trưởng cũng bất lực, thậm chí đánh dấu nó là tạp chứng nghi vấn khó xử lý...

- Ban đầu ta nghĩ, loại tình huống này của con rất khó chữa trị được. Không nghĩ tới... Ngày hôm nay xuất hiện một y sư lợi hại, một hơi cho ra phương pháp tốt đẹp giải quyết tất cả vấn đề trên tường Nghi Nan! Nói cách khác... đan độc bên trong cơ thể con có thể trị hết...

Hai mắt Mộc đan sư tỏa sáng.

Chuyện đan độc trong thân của nữ nhi, khi hắn ý thức được thì đã muộn. Hắn vẫn cảm thấy hổ thẹn, tìm phương pháp trị liệu khắp nơi. Hiện tại hắn biết được vị hội trưởng mới của nghiệp đoàn y sư có thể giải quyết dễ dàng, hưng phấn khó có thể kìm chế được.

- Đan độc?

Mộc Tuyết Tình chớp mắt, đang muốn nói đan độc trên người đã hoàn toàn giải quyết được, lại nghe được lời của phụ thân tiếp tục vang lên.

- Con không biết, vị hội trưởng mới nhậm chức này là thiên tài tới mức nào. Tường Nghi Nan của nghiệp đoàn y sư, hắn tự nhiên trực tiếp xông đến điểm cuối, liên tục giải quyết mười chín tạp chứng nghi vấn khó xử lý. Mỗi một cái đều cho ra phương thuốc hoàn mỹ. Cái cuối cùng, còn làm cho y sư tứ tinh, ngũ tinh cũng khó quyết định được kết quả...

Vừa tán thưởng, Mộc đan sư vừa lắc đầu.

Mặc dù chính tai nghe nói, hắn cũng cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

Nếu không phải bằng hữu bên nghiệp đoàn y sư thề thốt là sự thật, hắn cũng hoài nghi tin tức có phải là thật hay không.

- Ai, đúng rồi, nghe nói... hội trưởng mới nhậm chức này làm lão sư ở trường học các con. Ngày mai con giúp ta hỏi thăm một chút. Ta chuẩn bị trước, cố gắng bái kiến, cầu cho con lấy phương pháp trị liệu...

Xúc động qua đi, Mộc đan sư nhìn sang.

- Học viện có lão sư lợi hại như vậy sao? Tên gọi là gì? Tại sao con chưa từng nghe nói qua?

Mộc Tuyết Tình nghi ngờ nhìn qua.

Nàng cũng đã nghe nói qua về tường Nghi Nan của nghiệp đoàn y sư. Một hơi giải quyết mười chín chứng bệnh, mỗi cái đều hoàn mỹ, tuyệt đối có thể nói là nghịch thiên!

Tạo thành thanh thế, sợ rằng không thể nhỏ hơn so Trương Huyền danh sư.

Lão sư của học viện, nàng cơ bản đều biết. Từng người có bao nhiêu cân lượng, nàng đều so sánh qua. Từ khi nào xuất hiện một vị lợi hại như vậy?

Nếu như có, chắc hẳn danh tiếng đã sớm truyền ra bên ngoài!

- Hắn hình như...

Mộc đan sư có chút do dự:

- Họ Liễu...

- Họ Liễu?

Tim Mộc Tuyết Tình đập “thịch” một cái. Nhớ ra cái gì đó, đôi mắt thanh tú của nàng chăm chú nhìn qua, sắc mặt đỏ lên, có chút khẩn trương:

- Hắn... Hắn sẽ không phải gọi là Liễu Trình chứ?

Tên của Liễu lão sư, khi hắn vừa vào phòng học đã giới thiệu, nàng nhớ rõ.

- Không sai, gọi là Liễu Trình. Hình như là vừa được Thiên Vũ học viện tuyển dụng qua...

Nhớ tới nội dung bằng hữu nói với hắn, Mộc đan sư gật đầu.

- Liễu Trình...

Đôi mắt thanh tú thoáng cái trợn tròn, giống như đèn lồng. Mộc Tuyết Tình giống như là gặp quỷ.

Vị lão sư này của mình không ngờ là y sư? Một hơi giải quyết mười chín tạp chứng nghi vấn khó xử lý, trở thành hội trưởng của nghiệp đoàn y sư?

Vừa rồi, trong lòng tuy rằng đã đoán được một ít, nghe được phụ thân xác nhận, nàng vẫn còn có chút không thể tin được.

- Con biết vị lão sư này? Điều này thật sự quá tốt. Ngày mai đi ngay tới bái kiến, mời hắn ra tay giúp con giải quyết đan độc trong cơ thể...

Không phát hiện ra sự chấn động kinh ngạc của nữ nhi, Mộc đan sư hưng phấn tiếp tục nói.

- Không cần bái kiến... Đan độc trong cơ thể ta, hắn đã giúp ta giải quyết...

Một lát sau, cuối cùng tiêu hóa tin tức này, Mộc Tuyết Tình cười gượng lắc đầu.

- Giúp con giải quyết?

Mộc đan sư nhìn qua.

- Vâng...

Mộc Tuyết Tình gật đầu.

- Hắn... tại sao phải giúp con?

Mộc đan sư không quá tin tưởng.

Thân phận của vị Liễu lão sư này như vậy, làm sao có thể giúp nữ nhi mình giải quyết đan độc miễn phí?

- Bởi vì...

Nghe được phụ thân nghi ngờ hỏi, gương mặt Mộc Tuyết Tình khẽ nâng lên, một sự tự hào từ trong mắt lộ ra.

- Hắn... là sư phụ của ta!

- Sư phụ của con?

Mộc đan sư sững sờ đứng ở tại chỗ, toàn thân đều bối rối.

Cảnh tượng tương tự phát sinh ở trước mặt đám người Mạnh Đào. Tất cả học sinh của Liễu lão sư, trong một đêm đều xôn xao.

...

Tỉnh dậy, Trương Huyền cảm thấy tinh thần thông suốt.

Tối hôm qua luyện xong kiếm pháp thiên đạo, đao pháp, lại suốt đêm sửa đổi một chút.

Võ kỹ do Đồ Thư Quán thu thập sửa sang lại, tuy rằng cường đại, nhưng không có chân khí thiên đạo duy trì, không những khó có thể phát huy uy lực mạnh nhất, làm không tốt còn có thể tạo thành tổn thương đối với thân thể.

Lại giống như đứa trẻ sơ sinh ép buộc dùng búa lớn, lực lượng không đủ, ngược lại uy lực giảm bớt.

Có chút sửa chữa, thích hợp với đối phương, có khả năng càng sắc bén.

Đi ra khỏi phòng nhỏ của phòng học, đi tới lớp học, hắn lập tức nhìn thấy được Lộ Trùng ngày hôm qua tu luyện độc thể cuối cùng chống đỡ nổi đợt hành hạ thứ nhất, mở miệng lớn thở hổn hển ngồi ở trên ghế.

- Lão sư!

Thấy Trương Huyền đi ra, hắn vội vàng ôm quyền.

- Ừ!

Hắn có thể chống đỡ được, hoàn toàn nằm trong dự liệu. Vẫn không cảm thấy quá mức bất ngờ, Trương Huyền gật đầu, cười nhìn qua:

- Cảm giác như thế nào?

- Ta...

Lộ Trùng có chút do dự:

- Cảm giác vẫn là Ích Huyệt cảnh sơ kỳ, tu vi không mấy tăng lên...

Độc tính tiêu giảm, hắn lại quan sát. Giống như tối hôm qua, vẫn là Ích Huyệt cảnh sơ kỳ. Thực lực hoàn toàn không có chút tăng trưởng. Nếu không phải xuất phát từ sự tín nhiệm đối với vị lão sư trước mắt này, hắn cũng hoài nghi thống khổ chịu đựng tối hôm qua, đã nhận một cách vô nghĩa.

Nhớ tới loại đau đớn này, trong lòng hắn liền không nhịn được run lên.

Giống như xuống địa ngục, nhiều lần đều cảm thấy có thể không kiên trì nổi. Nếu không phần thù hận trong lòng này chống đỡ, hắn khẳng định không chịu đựng được.

- Bên kia có một cột đá đo lực, có thể thử một chút!

Trương Huyền cười khẽ.

- Vâng!

Lộ Trùng gật đầu, đi vài bước tới phía trước cột đá, xiết chặt nắm đấm, đập mạnh tới.

Oong!

Cột đá run rẩy, một nhóm chữ chậm rãi hiện lên.

- Bốn mươi bốn đỉnh? Ích Huyệt cảnh đỉnh phong... Điều này, sao có thể như vậy được?

Nhìn thấy rõ ràng chữ ở phía trên, thân thể Lộ Trùng thoáng lảo đảo một cái, con mắt trợn tròn.

Hắn không cảm thấy lực lượng tăng, thế nào thoáng một chút lại đạt được hơn bốn mươi đỉnh?

Cái này cũng quá kinh khủng!

Cường giả Ích Huyệt cảnh bình thường, mở một chỗ huyệt đạo tăng một đỉnh lực. Bốn mươi bốn đỉnh tương đương với mở ra bốn mươi chỗ huyệt đạo (Đỉnh Lực cảnh đỉnh phong có bốn đỉnh lực). Nhưng... hắn cũng chỉ mở ra một chỗ, còn là đêm qua đột phá, làm sao có thể có lực lượng cường đại như vậy?

- Ngươi gia tăng là lực lượng của thân thể!

Trương Huyền thoả mãn gật đầu.

Lộ Trùng tu luyện chính là độc thể, gia tăng chỉ là lực lượng thân thể, mà không phải là tu vi.

Lực lượng thân thể đạt được cảnh giới nhất định, cũng có thể so sánh cùng chân khí của cường giả. Một ít độc sư lợi hại, cho dù không cần chân khí, cũng có thể xé nát Tông Sư.

Ngày hôm qua lợi dụng phương pháp tu luyện độc thể, sử dụng kịch độc giúp rèn luyện thân thể của hắn, thời gian một đêm ngắn ngủi, khiến cho lực lượng từ năm đỉnh, cứng rắn tăng lên tới bốn mươi bốn đỉnh!

- Ta...

Nhìn thấy được con số ở trên tấm bia đá, cảm nhận được lực lượng trong cơ bắp phát ra, viền mắt Lộ Trùng đỏ lên.

Trước đó Liễu lão sư nói, khiến cho hắn trong vòng mười ngày báo thù, trong lòng hắn vẫn còn có chút nghi ngờ. Bây giờ hắn mới biết, là sự thật!

Thời gian nửa ngày một đêm, khiến hắn từ Đỉnh Lực cảnh sơ kỳ, tăng lên tới bốn mươi bốn đỉnh, có thể so với Ích Huyệt cảnh đỉnh phong. Phần năng lực này, quả thực hắn mới nghe lần đầu. Cho dù tự mình trải qua, hắn cũng cảm thấy có phải mình đang nằm mơ hay không.

- Đa tạ lão sư!

Lúc này, hắn mới tính là vui lòng phục tùng đối với Liễu lão sư trẻ tuổi trước mắt này, lại không có nửa điểm nghi ngờ nữa.

- Hiện tại có thể nói một chút về chuyện của ngươi!

Trương Huyền nói.

- Ta...

Nắm đấm của Lộ Trùng căng thẳng.

- Nhớ kỹ, ngươi là học sinh của Liễu Trình ta. Cho dù kẻ thù của ngươi là quốc vương bệ hạ của Thiên Vũ vương quốc, chỉ cần hắn làm sai...

Chắp hai tay ở sau lưng, trên người Trương Huyền tản ra sự tự tin không cho phép người khác nghi ngờ:

- Vi sư đều sẽ giúp ngươi đâm hắn thủng lỗ!

- Lão sư...

Nắm đấm căng thẳng, nước mắt Lộ Trùng cũng không dừng được nữa, từ viền mắt chen chúc ra.

Nếu như người khác nói vậy, hắn sẽ cảm giác rất buồn cười, cảm thấy nhất định là đang nói mạnh miệng.

Nhưng chẳng biết tại sao, vị Liễu lão sư trước mắt này nói như vậy, lại làm cho hắn không dám có chút nghi ngờ.

Từ khi phụ mẫu, người thân bị giết chết, loại cảm giác có chỗ cho người ta dựa vào này, sớm đã không còn. Không nghĩ tới, từ trên người vị Liễu lão sư này hắn lại cảm nhận được.

Lão sư trước mắt, tuổi tác thoạt nhìn không lớn, lại giống như một ngọn núi cao, khiến cho trái tim đang trôi nổi của hắn, trầm tĩnh lại, không cô độc nữa.

- Nói đi!

Trương Huyền nhìn qua.

- Vâng...

Lộ Trùng cũng không giấu diếm nữa, mở miệng nói ra chuyện mình gặp phải,.

Thù lớn của Lộ Trùng (2)

dtv-ebook.com

So với lời nói của nhân vật trong một ít cốt truyện, âm mưu không khác nhau quá nhiều.

Lộ Trùng ở tại Lục gia, ở Thiên Vũ vương thành, không tính là thế gia gì cả, nhưng cũng có của cải giàu có.

Từ nhỏ, thiên phú của hắn lại không mấy tốt, ngược lại nổi bật nhất chính là tỷ tỷ của hắn, mười bảy tuổi lại sát hạch trận pháp sư học đồ thành công, được truyền thành giai thoại.

Chỉ có điều, cũng chính vì như vậy, tạo thành khởi nguồn của tai họa.

Thiên phú tốt, dáng người xinh đẹp, hồng nhan gây họa, bị một kẻ ăn chơi trác táng nhìn trúng.

Chuyện về sau, đoán cũng có thể đoán được. Vì yêu sinh hận, cuối cùng tạo thành bi kịch.

- Cả nhà chúng ta một trăm ba mươi bảy người, trong một đêm bị tàn sát sạch sẽ. Ta vừa vặn ra ngoài săn bắn, mới may mắn tránh khỏi tai họa...

Nhớ tới thu hận trong lòng, toàn thân hắn lại run rẩy, nắm đấm không tự chủ được xiết chặt.

- Gia tộc của ngươi ở Thiên Vũ vương thành?

Trương Huyền nhìn qua.

Nếu như không phải ở Thiên Vũ vương thành, cũng không cần cẩn thận như vậy, ngay cả lời cũng không dám nói.

- Đúng!

Lộ Trùng gật đầu:

- Tu vi của ta quá kém, biết chắc trốn không thoát, mới trà trộn vào học viện, ru rú trong nhà, không nói lời nào. Đương nhiên, có lẽ đối phương cũng có thể không coi ta là chuyện gì, lúc này mới sống cẩu thả đến bây giờ.

- Chỗ nguy hiểm nhất là chỗ an toàn nhất. Đối phương có khả năng không nghĩ tới ngươi có thể ẩn nấp ở nơi làm người khác chú ý nhất. Chỉ là... một gia tộc bị diệt, một trăm ba mươi bảy người bị tàn sát sạch sẽ, chắc hẳn phải gây ra động tĩnh rất lớn. Lẽ nào Danh Sư Đường và Thiên Vũ vương quốc không quản sao?

Trương Huyền có chút không dám tin tưởng.

Danh Sư Đường trấn áp một phương, không chỉ bồi dưỡng danh sư, giảng dạy học sinh, quan trọng hơn chính là, duy trì trật tự một phương. Bình thường đánh nhỏ, nháo nhỏ có thể sẽ không lưu ý. Nhưng thoáng cái tàn sát cả gia tộc, tuyệt đối sẽ gây ra chấn động, phái người tra xét.

Lại nói, cho dù Danh Sư Đường không quan tâm, vương thất của Thiên Vũ vương quốc cũng ăn phân sao? Có thể ở vương thành tùy tiện giết người sao? Thậm chí diệt tộc sao?

- Cụ thể có chuyện gì xảy ra, ta cũng không biết. Chỉ biết là, tất cả mọi người chết, lại còn ta sống. Ta cũng không dám đi hỏi thăm, sợ bị phát hiện.

Trên mặt Lộ Trùng lộ ra sự dữ tợn, trong mắt hận ý chảy xuôi.

Lại hỏi vài câu, phát hiện hắn nói không rõ, Trương Huyền không hỏi tới nữa, an ủi một câu:

- Cái khác không cần nghĩ, cố gắng tu luyện. Ngày hôm qua truyền thụ phương pháp cho ngươi, chỉ cần kiên trì năm lần, gần như lại có thành

tựu, có thể dễ dàng chém giết cường giả Thông Huyền cảnh đỉnh phong. Ngày hôm nay nghỉ ngơi trước đi, điều chỉnh trạng thái, nuôi dưỡng đủ tinh thần. Buổi tối tiến hành lần thứ hai!

- Vâng!

Lộ Trùng ôm quyền, xoay người đi về phía ký túc xá.

Hắn nói đơn giản, nhưng Trương Huyền biết, tuyệt đối không phải là đơn giản như vậy.

Sự kiện tàn sát gia tộc như vậy, khiến cho Thiên Vũ vương quốc không có chút động tĩnh nào, hoặc là kẻ thù của hắn nắm giữ thực lực cực cao, hoặc chính là có địa vị rất cao.

Quan trọng nhất chính là, nếu như chỉ là vì yêu sinh hận, tối đa giết chết tỷ tỷ của hắn là được. Làm sao có thể huỷ diệt cả gia tộc?

Sợ rằng điều dính dáng trong đó, không phải nói đơn giản như vậy.

Xem ra người học sinh này mặc dù nói nghiêm túc, lại nghĩ một đằng nói một nẻo, che giấu không ít điều.

- Không tính nói, vậy chờ hắn muốn nói, lại hỏi thăm kỹ càng tỉ mỉ!

Trương Huyền lắc đầu, không nghĩ nhiều nữa.

Tuy rằng giúp đối phương nâng cao thực lực, nhưng thời gian chung đụng còn ít. Hắn không dám nói tường tận với mình, cũng rất bình thường, không có gì phải rầu rĩ.

Về phần Thiên Đạo Đồ Thư Quán, chỉ có thể nhìn ra hắn có thù lớn, tình huống đại khái về chuyện đã từng trải qua, cũng không thể kỹ càng tỉ mỉ nói ra kẻ thù của hắn là ai, vì sao nhận được kẻ thù như vậy.

Lại giống như Triệu Nhã, Mộc Tuyết Tình, hắn có thể nhìn ra hai người bị thương, thậm chí nguyên nhân, lại không thể biết được là bị ai đả

thương.

...

Đi ra khỏi phòng học, nhìn về phía Liễu lão sư tuổi không lớn trong phòng học này, viền mắt Lộ Trùng ửng đỏ, xiết chặt nắm đấm.

Không phải hắn không muốn nói, mà là... không dám!

Kẻ thù của hắn có thân phận và địa vị gì, hắn biết rất rõ. Hắn không muốn để cho lão sư duy nhất trên thế giới này thật sự trả giá vì hắn, lại bị độc thủ.

- Liễu lão sư, ngài giúp ta nâng cao thực lực, ta đã thiếu nợ ân tình cực lớn, không có cách nào hoàn trả lại. Nên thật sự không muốn để cho ngài dính vào... Ngài dù sao chỉ là một vị lão sư bình thường của học viện! Một khi bị người ta phát hiện, thu ta làm học sinh, truyền thụ thực lực, nhất định sẽ khiến cho ngài rơi vào tai họa!

- Mối thù của ta... để bản thân ta đi giải quyết!

Trong lòng thầm hạ quyết định, Lộ Trùng xoay người rời đi.

Một đêm lực lượng tăng mạnh nhiều như vậy, khiến cho hắn một lần nữa dấy lên hi vọng báo thù.

...

Lộ Trùng rời khỏi không lâu, những học sinh khác đã trở lại.

Trương Huyền giảng giải cho những người khác một ít tri thức cănbarn, lại chỉ điểm tu vi một hồi, lúc này mới gọi một mình Mộc Tuyết Tình vào gian phòng, truyền thụ đao pháp.

Vừa mới bắt đầu nghe nói chỉ có một chiêu, Mộc Tuyết Tình còn có chút thất vọng. Học một hồi, lúc này nàng mới phát hiện ra ảo diệu, thân thể không ngừng run rẩy.

Chiêu đao pháp này tuy rằng không nhận ra cấp bậc, nhưng nàng biết, so với Lạc Hoa Quyền phụ thân nàng truyền thụ cho, cao minh không biết gấp bao nhiêu lần.

Căn bản không phải cùng một khái niệm.

Một chiêu đao pháp này ẩn chứa thiên địa chí lý, biến phức tạp thành đơn giản. Chỉ cần ra tay, cũng cảm giác làm cho không người nào có thể chống đỡ.

- Cảm ơn Liễu lão sư ban thưởng hậu hĩnh!

Luyện tròn một canh giờ, chân khí ở bên trong thân thể lao nhanh, lại không có thể ngăn cản, lúc này Mộc Tuyết Tình mới đầy hưng phấn quỳ xuống đất, đối với vị lão sư trước mắt này tràn ngập cảm kích và sùng bái.

Tiện tay giúp nàng giải quyết đan độc, lại truyền thụ võ kỹ lợi hại như vậy...

Phần ân tình này, đã khó có thể dùng từ ngữ để biểu đạt nên lời.

- Ta nhất định phải đánh bại nữ nhân kia, sửa danh cho Liễu lão sư!

Răng trắng cắn chặt, nàng âm thầm đưa ra quyết định.

Lão sư đối với nàng như vậy, nàng không có gì có thể báo đáp, chỉ có thể thay hắn dương danh. Đánh bại danh sư học sinh của Trương Huyền, chính là đường tắt hay nhất.

Không biết người học sinh mới thu nhận này, đã cắn răng nghiến lợi cố gắng tu luyện muốn giáo huấn đám người Triệu Nhã, Trương Huyền một trận, hắn muốn rời khỏi phòng học.

Thật vất vả thu thập công pháp Tông Sư cảnh, nhưng bởi vì linh khí không đủ, tu luyện chậm chạp. Hiện tại lúc rảnh rỗi, hắn đương nhiên

muốn đi tới nghiệp đoàn luyện đan sư, tìm xem có đan dược ẩn chứa linh lực hay không.

...

- Ngươi nói vị Liễu lão sư này, có thật sự lợi hại giống bọn họ nói hay không? Tùy tiện chỉ điểm, khiến người ta đột phá?

Cách chỗ lớp học của Trương Huyền không xa, hai người thiếu niên đứng ở một bên.

Một người trong đó mở miệng nói.

Nếu có những học sinh khác ở đây, nhất định có thể nhận ra, hai người này chính là sao kim nổi danh nhất học viện, Triệu Vũ Tinh đứng đầu và Lưu Trường Nham đứng thứ hai trong trận thi đấu của học viện.

Người nói chính là Triệu Vũ Tinh.

- Nếu nói như vậy, khẳng định có lý do! Mộc Tuyết Tình tính tình ra sao ngươi cũng không phải không biết. Có thể khiến cho nàng ngoan ngoãn nghe lời, thậm chí không tiếc cùng học sinh của Trương sư trở mặt, vị Liễu lão sư này khẳng định có thủ đoạn không muốn cho người biết.

Lưu Trường Nham nói tiếp.

Ngày hôm qua tận mắt nhìn thấy được hai nàng tranh đấu, hai người lại đối vị Liễu lão sư trong truyền thuyết này tràn ngập tò mò.

- Ngày hôm nay thế nào cũng phải đi tìm hiểu một chút, rốt cuộc có phải là sự thật hay không. Ta lại không tin, học viện này ở trên phương diện dạy học, còn có người có thể vượt qua được Bạch lão sư!

Mặc dù biết đối phương nói như vậy, khẳng định không thành vấn đề, Triệu Vũ Tinh vẫn có chút không tin.

Bọn họ đều ở trong trường, cũng không biết vị Liễu lão sư trong miệng bọn họ ở nghiệp đoàn y sư gây ra động tĩnh lớn tới mức nào, bằng không, cũng sẽ không hiếu kỳ như vậy.

Về phần Bạch lão sư, là giáo sư sao kim nổi danh nhất của học viện, giống như Lục Tầm ở Thiên Huyền vương quốc trước đây.

- Ừ? Xe ngựa của vương thất tới đây làm gì?

Đang nói thầm, đột nhiên, Lưu Trường Nham chỉ về phía trước.

Theo hắn chỉ nhìn lại, Triệu Vũ Tinh cũng không kìm lòng được sững sờ ở tại chỗ.

Chỉ thấy ngay phía trước một chiếc xe ngựa màu kim hoàng, dọc theo con đường chậm rãi chạy nhanh đến.

Chính là xe ngựa vương thất của Thiên Vũ vương quốc.

- Tám con tuấn mã. Xem bộ dáng này là... thành viên nòng cốt của vương thất mới có khả năng ngồi. Chẳng lẽ là thái tử điện hạ hoặc... tam công chúa?

Nói tới tam công chúa, ánh mắt Triệu Vũ Tinh, Lưu Trường Nham đều nóng như lửa.

Tam công chúa Mạc Vũ lại là nữ thần hoàn mỹ nhất trong lòng bọn họ. Người xinh đẹp, thiên phú cao... còn sát hạch danh sư thành công, danh tiếng chấn động vương thành.

Nếu không phải hai thiên tài Trương Huyền danh sư và Mạc Hoằng Nhất đè nặng, khẳng định nàng càng chói mắt.

Vù!

Ngựa xe dừng lại, một bóng người xinh đẹp đi xuống.

- Quả nhiên là công chúa điện hạ...

Nhìn thấy được bóng người này, hai vị thiếu niên thiên tài đều kích động, sắc mặt đỏ lên, khó có thể tự kìm chế.

Chỉ có điều, hai người lập tức cảm thấy có chút kỳ quái:

- Nàng tới học viện làm gì?

Vị Mạc Vũ công chúa này đã là danh sư nhất tinh, lại có thiên phú và tu vi cao như vậy, tự nhiên không có khả năng đến trường, càng không cần chạy tới dạy học. Vậy nàng muốn làm gì?

Bọn họ đang nghi ngờ, đã thấy nàng đi vài bước tới trước mặt lớp học của Liễu lão sư, thân thể thoáng cúi xuống.

- Tại hạ Mạc Vũ của Thiên Vũ vương quốc, đặc biệt tới bái kiến Liễu Trình lão sư!

Giọng nói thanh thúy to rõ vang vọng khắp nơi.

- Bái kiến Liễu lão sư?

- Đường đường là danh sư nhất tinh, luyện đan sư nhị tinh, thuần thú sư nhất tinh... Mạc Vũ công chúa, lại muốn bái kiến vị Liễu Trình này?

Triệu Vũ Tinh, Lưu Trường Nham sửng sốt, thiếu chút nữa khiếp sợ đến mức hàm răng rơi trên mặt đất.

Mạc Vũ công chúa lại là Thiên Vũ vương quốc, gần với thiên tài siêu cấp Mạc Hoằng Nhất. Không chỉ là danh sư, thực lực bản thân, cũng đạt được Thông Huyền cảnh... Đặc biệt tới bái kiến một lão sư bình thường của học viện?

Không nhìn lầm chứ?

Hắn không phải hôm qua mới được tuyển chọn vào học viện sao?

Hắn có tư cách gì khiến cho một vị danh sư, đường đường là công chúa của vương quốc tự mình qua?

Chỉ có điều, chấn động kinh ngạc còn không có kết thúc. Bọn họ lại nhìn thấy Liễu lão sư vẫn khiến cho bọn họ rất tò mò, đẩy cửa đi ra, liếc mắt thoáng nhìn Mạc Vũ công chúa.

- Nàng tới đây làm gì... Khụ khụ, tìm ta có chuyện gì?

Phù phù!

Thân thể Triệu Vũ Tinh, Lưu Trường Nham thoáng lảo đảo một cái, cảm thấy muốn nôn ra máu.

Đây là thái độ gì?

Cho dù có chút bản lĩnh, nhìn thấy công chúa, chung quy phải cúi người chào chứ?

Mặc dù không như vậy, chí ít cũng xưng hô công chúa, khách khí... trực tiếp nói "nàng tới đây làm gì"..."tìm ta có chuyện gì?"

Ngươi nghĩ rằng ngươi là ai hả?

Một lão sư bình thường của học viện, ngay cả giáo sư sao kim cũng không phải, nhìn thấy đường đường một danh sư nhất tinh, một chút tôn kính cũng không có. Trong giọng nói còn mang theo nghi ngờ. Thật quá không để người ta ở trong mắt!

Hai người chỉ cảm thấy lửa giận vọt tới da mặt. Bọn họ đang nghĩ ngợi làm thế nào báo cáo lên học viện, cảnh cáo người tự cho mình là đúng này, khiến cho hắn tuân thủ quy định của nghiệp đoàn giáo sư. Bọn họ lại thấy Mạc Vũ công chúa bước lên trước:

- Phụ vương nhà ta đang ở bên ngoài chờ. Hi vọng Liễu lão sư có thể qua gặp mặt...

- Phụ vương? Vương quốc bệ hạ Mạc Thiên Tuyết?

- Hi vọng Liễu lão sư có thể... gặp mặt?

Đây là tình huống gì? Bệ hạ tự mình đến bái kiến một vị lão sư bình thường?

Hai vị thiên tài Triệu Vũ Tinh, Lưu Trường Nham trợn tròn con mắt. Giờ phút này, bọn họ thật sự cảm thấy mình điên rồi.

Linh thạch

dtv-ebook.com

Không chỉ hai người bọn họ phiền muộn, ngay cả Mạc Vũ lông mày cũng nhảy loạn, thiếu chút nữa nổ tung.

Nàng tự mình qua, đã cảm thấy có chút ủy khuất.

Người này thì hay rồi. Bộ dạng thái độ thờ ơ!

Người khác lần đầu tiên gặp mặt, tệ nhất đều là "ra mắt Mạc Vũ công chúa", "tại hạ có lễ" cố gắng hết mức giả vờ thân sĩ. Hắn trực tiếp tới một câu, nàng tới đây làm gì...

Ta với ngươi rất quen thuộc sao?

Nếu không phải phụ vương ngàn dặn vạn dặn, ngươi nghĩ rằng ta sẽ tới sao?

Đã thấy người không lễ phép, lại chưa thấy qua người nào không lễ phép như vậy!

Ngực không ngừng lên xuống, Mạc Vũ tức giận nghiến răng nghiến lợi.

Nhớ đến căn dặn của phụ vương trước khi tới đây, nàng đã cảm thấy càng phiền muộn hơn, chỉ có thể cố nén cơn giận.

Phụ vương kết giao vị Liễu lão sư này, muốn nàng qua trước, ý tứ rất đơn giản... để cho bọn họ làm quen một chút. Tốt nhất có thể phát triển chút gì đó!

Như vậy, đối với nàng có lợi ích rất lớn.

Vương thất cạnh tranh tàn khốc. Mạc Hoằng Nhất tuy rằng họ Mạc, lại không phải là đích không phải thân. Hắn lập tức sẽ trở thành danh sư nhị tinh, lại thêm bản thân có thiên phú cường đại, nếu thật sự muốn cướp giật vương vị, cái gọi là thái tử, vương tử căn bản cũng không phải là đối thủ.

Chỉ sợ cũng chỉ có người cũng là danh sư như nàng mới có thể chống lại một chút.

Cho nên, Mạc Thiên Tuyết bệ hạ có ý định muốn bồi dưỡng Mạc Vũ, để cho nàng trở thành một đời nữ đế, chống lại Mạc Hoằng Nhất, không đến mức quyền lực rơi ra bên ngoài... Như vậy tới nay, vị hôn phu tương lai của nàng lại rất quan trọng.

Hiện tại toàn bộ vương thành, người trẻ tuổi danh tiếng thịnh nhất, không ngoài Trương Huyền danh sư và vị Liễu lão sư này.

Trương Huyền danh sư địa vị cao, thực lực mạnh, phía sau lại có lão sư lợi hại làm chỗ dựa. Cho dù sau đó có quan hệ mang tính thực chất, cũng không tiện khống chế.

Vị Liễu lão sư này lại khác.

Phụ vương đặc biệt phái người điều tra qua, là người sinh ra lớn lên ở địa phương Thiên Vũ vương quốc, bởi vì nguyên nhân thân thể, không có cách nào sát hạch danh sư... Tu vi cũng chỉ có Thông Huyền cảnh sơ kỳ, không tính là quá cao.

Ban đầu, người như thế không có khả năng xứng với Mạc Vũ. Ai cũng không nghĩ tới, hắn có y thuật cao minh, thậm chí nhảy một cái trở thành hội trưởng của nghiệp đoàn y sư.

Y sư tuy rằng không phải là chức nghiệp chủ chiến, lại là một trong những chức nghiệp vô số người không dám đắc tội. Bởi vì ai cũng không thể bảo đảm, sẽ không mắc bệnh.

Nếu như người này thật sự có quan hệ cùng Mạc Vũ, vương vị của nàng khẳng định có thể ngồi vững vàng. Cho dù Mạc Hoằng Nhất muốn cướp giật, cũng phải e ngại một chút.

Bởi vì những điều này, Mạc Vũ mới nhịn xuống sự phiền muộn, đặc biệt tới mời. Nàng vốn tưởng rằng người này sẽ được sủng mà kinh hãi lo sợ, cao hứng tới khoa chân múa tay. Dù nằm mơ nàng cũng không nghĩ tới, hắn lại là bộ dạng không thèm để ý chút nào.

Nàng lại là công chúa, danh sư...

Đây tính là thái độ gì?

Hàm răng cắn chặt, nàng hừ một tiếng.

Nàng đưa ra phụ vương, cho rằng vị Liễu Trình này cho dù phách lối đi nữa, cũng phải e ngại một chút, lại thấy hắn nhướng mày:

- Phụ vương của nàng? Hắn tìm ta làm gì? Ta còn có việc, không có quá nhiều thời gian!

Đối với người gọi là quốc vương của vương quốc, Trương Huyền cũng không quá quan tâm.

Đường đường là danh sư nhị tinh, cũng thật sự có bản lĩnh và khí thế cao ngạo này.

Chỉ có điều, Mạc Vũ công chúa nghe vào trong tai, cũng có chút phát điên.

Cho dù ngươi là hội trưởng của nghiệp đoàn y sư, nhưng bây giờ thực lực bản thân không đủ, đẳng cấp không đạt được, cũng chỉ là hữu danh vô thực, có gì có thể kiêu ngạo?

Còn không có quá nhiều thời gian gặp phụ thân...

Cuồng vọng như thế, tại sao không đi chết đi...

Triệu Vũ Tinh, Lưu Trường Nham ở một bên, cũng sắp muốn nôn ra máu.

Vốn tưởng rằng đối mặt với công chúa hoàn toàn không có chút cung kính nào, cũng làm cho người ta không nói được lời nào. Không nghĩ tới, hắn nghe được bệ hạ cũng không quan tâm...

Ngươi làm như vậy, lẽ nào sẽ không sợ chọc giận Mạc Vũ công chúa, bị một cái tát đánh chết sao?

- Phụ vương đặc biệt đến đây, lại từ chối như vậy, khó tránh khỏi không tốt lắm!

Răng trắng cắn chặt, Mạc Vũ bực bội nói.

- Ách... Được rồi, dẫn ta qua!

Trương Huyền khoát tay.

Hắn cũng không phải cố tình khiến cho vị công chúa kiêu ngạo này. Mà là một đường từ Thú Đường đi tới Hồng Liên thành, hai người quá quen thuộc. Thấy nàng qua bái kiến, trong lúc nhất thời hắn không chú ý tới thân phận của Liễu lão sư.

Chỉ có điều, hiện tại xem ra mặt nạ da người của Danh Sư Đường hết sức lợi hại, hơn nữa làm ra thân phận giả không chê vào đâu được. Cho dù là nàng, cũng không nhìn ra được sơ hở.

- Hừ!

Vung ống tay áo, Mạc Vũ đi về phía trước.

Nhìn hai người rời đi, Triệu Vũ Tinh, Lưu Trường Nham đưa mắt nhìn nhau.

Người này không phải là một lão sư bình thường sao? Vì sao có thể để cho quốc vương bệ hạ tự mình bái kiến, còn khiến cho Mạc Vũ công

chúa tức giận thành như vậy, cũng không nổi giận?

Đừng nói là lão sư, cho dù Tạ viện trưởng, chỉ sợ cũng không có đặc quyền này?

- Đi qua xem một chút...

Lại cũng không nhịn được hiếu kỳ, hai người theo sát phía sau.

...

Ngoài cửa học viện, một chiếc xe ngựa cực lớn đang đỗ. Đám người Trương Huyền còn chưa tới trước mặt, chỉ thấy Hoàng Liêm kích động. Một người trung niên khí tức uy vũ đi xuống.

Hai mắt người này giống như điện, khí tức như rồng. Còn chưa đến trước mặt, lại khiến người ta một loại cảm giác bị áp bách mãnh liệt. Không ngờ là cường giả Tông Sư cảnh đỉnh phong, cách nửa bước Chí Tôn cũng chỉ kém một bước cuối cùng.

- Chắc hẳn vị này chính là Liễu hội trưởng...

Mạc Thiên Tuyết cười tiến lên đón.

Vừa đi hắn vừa cẩn thận quan sát.

Một lát sau, ánh mắt lộ ra sự tán dương.

Thân chức vị cao, trên người hắn tự mang theo một loại lực áp bách. Cho dù là cường giả đồng cấp khác gặp hắn, cũng sẽ cảm thấy hoảng loạn.

Thanh niên trước mắt tuổi không lớn lắm, lại ung dung tự nhiên, hoàn toàn không có chút khẩn trương nào. Chỉ riêng phần tâm tính này, người bình thường lại không thể so sánh được.

Không hổ danh là cường nhân siêu cấp giải quyết mười chín vấn đề trên tường nghi vấn khó xử lý, lòng can đảm, hiểu biết và tâm trí, người thường không có thể sánh kịp.

- Không biết quốc vương bệ hạ tìm tại hạ có chuyện gì?

Trương Huyền nghi ngờ nhìn qua.

- Liễu hội trưởng liên tục giải quyết mười chín vấn đề khó khăn của tường nghi vấn khó xử lý, một tiếng cất lên khiến ai nấy đều kinh ngạc, làm ta vẫn rất sùng bái. Ngày hôm nay vừa vặn đi ngang qua đây, muốn mời hội trưởng đi tới vương cung ngồi, để cho ta cũng làm tròn trách nhiệm của người chủ địa phương!

Mạc Thiên Tuyết nói.

- Vương cung?

Trương Huyền lắc đầu:

- Thật ngại quá. Ta còn có việc phải đi tới nghiệp đoàn luyện đan sư một chuyến. Có khả năng không rảnh qua được. Lòng tốt của ngai ta xin nhận!

Hiện tại hắn còn muốn đi nghiệp đoàn luyện đan sư, tìm kiếm đan dược ẩn chứa linh khí, về phủ để truyền thụ võ kỹ cho Triệu Nhã, quả thật không có thời gian đi vương cung.

- Từ chối lời mời của bệ hạ?

Triệu Vũ Tinh, Lưu Trường Nham vừa đến cách đó không xa, lại nghe hắn nói như thế, khiếp sợ đến mức tất cả đều rụt cổ lại.

Vị Liễu lão sư này cũng quá mạnh mẽ!

Không chỉ có thái độ bất kính đối với Mạc Vũ công chúa, hiện tại bệ hạ ở ngay trước mặt mời, hắn cũng trực tiếp từ chối...

- Nếu Liễu hội trưởng có việc, ta cũng không tiện làm phiền. Đây là một chút tâm ý của tại hạ, xin hãy nhận lấy!

Nghe hắn từ chối, Mạc Thiên Tuyết vẫn không tức giận, trái lại mỉm cười. Một vị thái giám đi lên, chuyển tới một cái hộp ngọc.

Nghiệp đoàn y sư tuy rằng ở trong phạm vương thành vi, nhưng có thể làm được hội trưởng, đã có tư cách để cho hắn luận giao ngang hàng.

Hắn ngoắc tay.

Thái giám mở hộp ngọc ra. Một luồng linh khí nồng đậm đập vào mặt, khiến huyết mạch toàn thân người ta đều thoáng chút bị hưng phấn.

Trong hộp ngọc để một hòn đá nhỏ sáng óng ánh, kích thước bằng hạt đào, phản xạ dưới ánh sáng mặt trời, giống như kim cương sáng chói.

- Linh thạch?

- Là linh thạch!

Nhìn thấy được thứ này, thân thể Triệu Vũ Tinh, Lưu Trường Nham đều run lên, trong mắt đồng thời có ngọn lửa bốc cháy.

Linh thạch, khoáng thạch đặc biệt ở vương quốc phong hào cũng rất ít thấy, sinh ra ở địa phương linh khí tập trung lại. Mỗi một khối đều vô cùng trân quý, vạn vạn lần khó cầu, là bảo bối vô thượng người tu luyện dùng để tu luyện.

Có người nói thứ này, chỉ giao lưu ở trong cao tầng, có tiền không mua được. Cho dù là danh sư nhị tinh, muốn cầu lấy một viên cũng không thể được. Không nghĩ tới... quốc vương bệ hạ tự nhiên tiện tay lấy ra một viên, đưa cho vị Liễu lão sư trước mắt này!

Phần lễ vật này quả thực quá lớn!

Đổi lại thành bọn họ, sợ rằng trong nháy mắt sẽ kích động, khó có thể tự kìm chế được, không tìm được phương hướng.

Bọn họ vội vàng nhìn về phía Liễu lão sư cách đó không xa... chỉ thấy bộ dạng hắn không chút động lòng, không nhúc nhích chút nào.

- Thảo nào... chỉ phần bình tĩnh này của Liễu lão sư, khiến người ta bội phục!

Nhìn thấy cảnh tượng như vậy, hai người đồng thời bội phục sát đất.

Đây chính là linh thạch. Chỉ cần là người tu luyện, nhìn thấy không có người nào không hít thở dồn dập, khó có thể tự kìm chế được. Liễu lão sư có thể mặt không đổi sắc, chỉ dựa vào điểm ấy, đã làm cho bệ hạ phải lấy lễ đối đãi như vậy...

Đang âm thầm cảm thán sự chênh lệch giữa người và người thật sự quá lớn, bọn họ liền nghe được người thanh niên cách đó không xa vẻ mặt nghi ngờ nhìn qua:

- Đây là cái gì?

Phù phù!

Trước mắt hai người tối sầm, cũng sắp khóc.

Mới vừa rồi bọn họ còn bội phục sát đất. Náo loạn nửa ngày, vị Liễu lão sư này... căn bản không nhận ra!

Hại bọn họ uổng công lãng phí biểu tình...

- Khụ khụ!

Vẻ mặt Mạc Thiên Tuyết đang đầy cao ngạo, hi vọng nhìn thấy được Trương Huyền chấn động kinh ngạc, thiếu chút nữa cũng bị sặc nước bọt, đầy bất đắc dĩ.

Linh thạch, cho dù chưa thấy qua, nhưng chung quy cũng từng nghe nói qua chứ?

Vị Liễu hội trưởng này đối với y đạo tinh thông như vậy, kết quả... lại ngay cả thứ này cũng chưa từng nghe qua...

Tuy rằng Trương Huyền ở Danh Sư Đường xem không ít sách, nhưng những quyển sách này vẫn chưa dung hợp thành trí nhớ của bản thân, chỉ có thời điểm kiểm tra, mới xuất hiện. Bình thường cho dù có kiến thức gì, cũng không biết được rõ ràng.

Thật giống như một ít động cơ tìm kiếm ở kiếp trước, có thể tìm kiếm được không ít tri thức, bất cứ lúc nào bất cứ chỗ nào khiến người ta hiểu rõ những chuyện không biết... Nhưng điều kiện trước tiên, phải sớm biết cần tìm kiếm chính là cái gì. Bằng không, cũng không có cách nào!

Nói cách khác, những kiến thức này cho dù ở Đồ Thư Quán, có thể lật xem bất cứ lúc nào, cũng không thuộc về bản thân hắn.

Hiện tại chính là loại tình huống này. Đột nhiên nhìn thấy được một hòn đá trong suốt lấp lánh, cho dù trong đầu có nhiều sách hơn nữa, không biết phải tìm từ đâu, cũng không khớp.

- Đây là một viên linh thạch, trong đó ẩn chứa linh khí hùng hậu, có thể khiến cho người tu luyện làm ít công to...

Mạc Thiên Tuyết giải thích.

- Linh thạch?

Biết tên, tinh thần hắn thoáng động, trong đầu lập tức xuất hiện một quyển sách liên quan, Trương Huyền tiện tay mở ra.

Quả nhiên thấy miêu tả kỹ càng tỉ mỉ: Linh thạch là do linh khí tập trung lại thành khoáng thạch, trong đó ẩn chứa linh khí dày đặc, dùng để tu luyện, có thể giải quyết tình trạng khốn cùng do linh khí trong không khí quá thưa thớt...

- Cái này...

Trong chớp mắt, sắc mặt Trương Huyền đỏ lên.

Hắn vừa lúc muốn tìm đan dược có linh khí sung túc. Có thứ này, hắn còn đi nghiệp đoàn luyện đan sư làm cái gì?

Hoàn toàn có thể hấp thu linh khí trong đó, trùng kích Tông Sư đỉnh phong!

- Cảm ơn!

Biết thứ này trân quý, cũng không chờ đối phương giới thiệu xong, Trương Huyền đưa tay lập tức cầm ở trong lòng bàn tay, thu vào trong nhẫn chứa vật.

-...

Nhìn hắn một khắc trước còn bình tĩnh không thèm quan tâm, sau một khắc trực tiếp lấy đi, rất sợ người khác cướp giật, Mạc Thiên Tuyết, Mạc Vũ đều muốn phát điên.

Trời ạ, có cần biến hóa nhanh như vậy hay không?

Đang cảm thấy đối phương có phải có chút tinh thần phân liệt hay không, lại thấy người thanh niên trước mắt chắp hai tay ở sau lưng, mắt liếc nhìn vào không trung, thần sắc cao thâm xam vời, giống như thế ngoại cao nhân hiếm có.

- Ta sẽ không tùy tiện lấy đồ của ngươi. Như vậy đi, ta có thể miễn phí chữa bệnh cho ngươi một lần!

-...

Mạc Thiên Tuyết, Mạc Vũ.

-...

Triệu Vũ Tinh, Lưu Trường Nham.

Truyền thụ kiếm pháp

dtv-ebook.com

Linh thạch vô cùng quan trọng. Nếu đối phương đưa ra, hắn đương nhiên phải lấy.

Chỉ có điều, Trương Huyền cũng sẽ không thu lợi ích suông, cho bọn họ một lần trị liệu miễn phí, coi như thù lao.

- Muốn nói trị liệu, có khả năng thật sự cần Liễu hội trưởng phải ra tay một lần!

Bất đắc dĩ một hồi, Mạc Thiên Tuyết ôm quyền nói.

Hắn qua lại thân thiết với vị trước mắt này, mục đích chủ yếu, lại là muốn mượn y thuật của đối phương. Hiện tại nếu đối phương mở miệng, hắn đương nhiên sẽ không từ chối.

- Đánh quyền!

Trương Huyền xua tay.

- Đánh quyền?

Mạc Thiên Tuyết lại bất đắc dĩ. Chữa bệnh không phải nên trình bày bệnh tình sao? Đánh quyền cái quỷ gì?

Hắn lúng túng mỉm cười:

- Không phải trị liệu cho ta, mà là... Như vậy đi, nếu như Liễu hội trưởng hiện tại có thời gian rảnh rỗi, có thể đi vương cung một chuyến hay không?

- Ta còn có chút chuyện. Xử lý xong, lại đi qua một chuyến!

Có chút do dự, Trương Huyền nói.

- Được rồi, Tiểu Vũ, Liễu hội trưởng không phải muốn đi tới nghiệp đoàn luyện đan sư sao? Con đi cùng hắn qua một chuyến. Vừa vặn con là luyện đan sư nhị tinh, đối với nơi đó cũng tương đối quen thuộc!

Thấy hắn đáp ứng, Mạc Thiên Tuyết cười vuốt râu:

- Lại nói, các ngươi đều là thiên tài, cũng có thể nhân cơ hội biết rõ nhau hơn một chút, thảo luận nghiên cứu với nhau một hồi.

Vừa rồi, vị này nói muốn đi nghiệp đoàn luyện đan sư một chuyến. Đây chính là cơ hội tốt. Nếu chẳng may hai người ở cùng một chỗ có cảm giác, vậy càng hoàn mỹ.

- Bệ hạ để cho Mạc Vũ công chúa tiếp khách?

- Rất rõ ràng là muốn giới thiệu công chúa cho Liễu lão sư...

Nhìn thấy một cảnh tượng như vậy, vẻ mặt Triệu Vũ Tinh, Lưu Trường Nham đều buồn bã giống như đưa đám.

Mạc Vũ công chúa một người có thân phận địa vị, khuôn mặt đẹp, thiên phú... giống như ông trời cũng yêu mến, có lợi đều cho. Ở cùng nàng, sợ rằng bất kỳ nam nhân nào vẫn không có cách nào từ chối.

Hiện tại bệ hạ nói rõ ràng như vậy, còn kém trực tiếp hôn phối, khiến cho những người ngầm sùng bái bọn họ, cõi lòng tan nát rơi đầy đất.

Ở thời điểm bọn họ cảm thấy vị Liễu lão sư này nhất định sẽ vui vẻ đáp ứng, vẻ mặt cao hứng, lại thấy hắn nhướng mày, lắc đầu:

- Không cần...

- Không cần?

Mạc Thiên Tuyết cũng sững sờ:

- Liễu hội trưởng không phải muốn đi nghiệp đoàn luyện đan sư sao? Tiểu nữ tuy rằng ở bên trong không tính là đứng đầu, nhưng cũng có chút quyền phát biểu. Để cho nàng dẫn ngươi qua đó, mua các loại đan dược, có thể miễn đi không ít phiền phức!

Nghiệp đoàn luyện đan sư của Thiên Vũ vương quốc, hội trưởng đan thuật cao nhất cũng không quá tam tinh. Nhị tinh tính là địa vị cấp cao.

- A, nghiệp đoàn luyện đan sư ta không đi nữa. Ta còn có những chuyện khác, lại cáo từ trước. Bên này xong việc, sta ẽ đi tới vương cung thăm hỏi!

Trương Huyền ôm quyền từ biệt.

Hắn đi nghiệp đoàn luyện đan sư, chính là vì tìm kiếm đan dược ẩn chứa linh khí. Hiện tại có linh thạch, hắn tất nhiên không cần.

Việc cấp bách là về phủ đệ, truyền thụ kiếm pháp cho Triệu Nhã.

Dù sao hai ngày sau nàng còn phải cùng người nào đó so tài.

- Không đi nữa?

Mạc Thiên Tuyết chớp mắt.

Mạc Vũ càng nghiến răng nghiến lợi.

Phụ vương nàng cũng nói rõ ràng như thế, rõ ràng, người này tự nhiên lại từ chối... Từ chối ngược lại thì cũng thôi. Vừa rồi thái độ của hắn kiên quyết nói muốn đi tới nghiệp đoàn luyện đan sư. Nghe nói đi cùng mình, liền lập tức không qua nữa...

Ta là nữ tử xấu xí sao? Khiến ngươi sợ đến như vậy sao?

- Từ biệt...

Không biết mình tùy tiện nói một câu làm cho đối phương hiểu nhầm, Trương Huyền xoay người rời đi.

Danh sư, có thể không để ý tới địa vị vương quyền. Đối phương nhiều nhất cũng chỉ là một quốc vương của vương quốc nhất đẳng mà thôi. Không nói uy hiếp của nghiệp đoàn danh sư, cho dù là một danh sư nhị tinh bình thường, bọn họ cũng không dám như thế nào.

Bởi vì năng lực hiệu triệu của danh sư thật sự quá lớn. Nếu thật sự đắc tội loại quái vật này, tùy tiện tới giảng bài, chỉ sợ cũng có thể tập trung lại phần lớn tinh nhuệ của toàn bộ vương quốc.

Một khi nghe giảng bài nhận được lợi ích, chẳng khác nào có nửa nghĩa sư đồ. Để cho bọn họ huỷ diệt vương quyền, cũng dễ dàng như trở bàn tay.

- Phụ vương, người này quả thực thật không có quy củ!

Thấy hắn đi xa, Mạc Vũ công chúa thở phì phò nói.

- Thiên tài cậy tài khinh người, không quy định cũng rất bình thường. Ta nhớ con đã nói, dường như Trương sư càng không có quy củ hơn!

Mạc Thiên Tuyết nói.

Thường là đại tài, khẳng định có sự khác biệt đối với người bình thường. Nếu như giống với tất cả mọi người, làm sao có thể nổi tiếng, ngạo cười quần hùng?

- Trương sư chính là có bản lĩnh thật sự. Hắn tính là cái gì, có thể so sánh cùng sao?

Mạc Vũ bực bội nói.

Trên đường từ Thú Đường đi tới, bản lĩnh của Trương sư nàng nhìn ở trong mắt, không nói độc nhất vô nhị, nhưng cũng không khác biệt lắm, đối tượng là nàng sùng bái. Liễu Trình này... chẳng qua là một nhân vật nhỏ chưa từng trải đời, may mắn có y thuật cao mà thôi. Làm thế nào cùng so sánh?

- Điều này lại không nhất định, vị Liễu hội trưởng này không chỉ có y thuật cao minh, bản lĩnh giảng dạy học sinh cũng nhất lưu!

Mạc Thiên Tuyết mỉm cười, cổ tay lật một cái, lấy ra một phần mật tấu:

- Con xem cái này một chút!

Mạc Vũ nghi ngờ tiếp nhận. Chỉ vừa liếc mắt thoáng nhìn, đôi mắt thanh tú của nàng nhất thời trợn tròn:

- Hắn.. hắn chỉ chỉ điểm một ngày, khiến tất cả học sinh môn hạ đều có đột phá? Còn tiện tay hóa giải đan độc trên người Mộc Tuyết Tình?

Phụ thân của Mộc Tuyết Tình là Mộc đan sư, xem như là một trong những lão sư sát hạch của Mạc Vũ. Nàng đã từng gặp vài lần, cũng coi như quen thuộc. Nàng biết trên người nữ hài này ẩn chứa đan độc.

Làm hội trưởng của nghiệp đoàn y sư, y thuật cao minh, tiện tay giải quyết đan độc là rất bình thường. Nhưng chỉ điểm một ngày, khiến người trong cả lớp đều đột phá. Đây cũng không phải là chuyện người bình thường có thể làm được!

Cho dù nàng là một danh sư nhất tinh, sợ rằng cũng không có cách nào hoàn thành.

- Đúng vậy, nếu không phải lợi hại như vậy, ta làm sao có thể để cho con đi kết giao!

Mạc Thiên Tuyết mỉm cười:

- Hơn nữa, con tiếp tục nhìn xuống phía dưới. Phía dưới còn có điều càng thú vị hơn!

Mạc Vũ công chúa tiếp tục nhìn xuống phía dưới, lại sửng sốt:

- Triệu Nhã học sinh của Trương sư và Mộc Tuyết Tình học sinh của hắn so tài không phân thắng bại? Hẹn hai ngày sau lại chiến đấu?

- Ừ, tỷ thí lần này, nếu như Mộc Tuyết Tình thắng, đã nói rõ vị Liễu lão sư này ở trên phương diện giảng bài, so với Trương sư còn đáng sợ hơn! Người như thế cho dù không phảlà danh sư, cũng tuyệt đối là một trụ cột quốc gia. Thử nghĩ một chút, nếu để cho hắn đi tới quân đội giảng bài... sẽ mang tới hiệu quả lớn tới mức nào?

Mạc Thiên Tuyết nói.

- Điều này...

Mạc Vũ trầm mặc.

Tùy tiện chỉ điểm, khiến mọi người trong cả lớp đột phá. Phần năng lực này, đặt ở trong đội quân, tuyệt đối có thể phát sinh hiệu quả khiến người ta khó có thể tưởng tượng được, thậm chí khiến cho lực lượng quân sự của một vương quốc, nhanh chóng tăng mạnh.

- Vị Liễu hội trưởng này có y thuật cao minh, giảng bài lợi hại. Tuy rằng ở trên phương diện luyện đan, thuần thú kém xa so với Trương sư, nhưng cũng hoàn toàn không yếu. Qua lại thân thiết hớn hắn, chắc chắn sẽ không có hại. Đương nhiên, Trương sư bên kia, con cũng muốn theo sát. Nếu như hắn có thể giúp con, cho dù Mạc Hoằng Nhất lợi hại hơn nữa, cũng không có khả năng ảnh hưởng đến vị trí của con!

Mạc Thiên Tuyết nghiêm túc căn dặn.

- Vâng!

Mạc Vũ gật đầu, nhớ tới cái gì đó, có chút do dự nhìn qua:

- Nếu chúng ta đều phải qua lại thân thiết với hai người kia, Mộc Tuyết Tình và Triệu Nhã so tài, không phải nên ngăn cản sao?

- Ngăn cản làm gì? Chúng ta không những không nên ngăn cản, còn phải cổ động tuyên dương, để cho tất cả mọi người biết chuyện này, gây ra chấn động lớn hơn nữa! Như vậy tiếp theo, có khả năng hoàn toàn khiến

cho danh tiếng của Liễu hội trưởng truyền rộng, thu được thiện cảm của hắn!

Mạc Thiên Tuyết nắm chắc nắm đấm:

- Không ngăn cản Mộc Tuyết Tình và Triệu Nhã chiến đấu, rất rõ ràng, hắn muốn mượn chuyện trợ giúp này, dương danh thiên hạ. Đã như vậy, chúng ta lại trợ giúp hắn một tay!

Mạc Vũ hiểu được, trong lòng cũng tràn ngập tò mò đối với cuộc so tài trong hai ngày sau. Cuối cùng, học sinh của Trương sư Triệu Nhã có thể giành thắng lợi, hay là vị Mộc Tuyết Tình học sinh của Liễu hội trưởng này có thể giành được thắng lợi?

Chỉ có điều, không quan tâm trong hai người ai có thể thắng được, người giao chiến không phân thắng bại một lần, đã nói rõ, vị Liễu hội trưởng này giảng bài, không kém hơn Trương sư chút nào!

- Sau hai ngày, nhất định phải tới xem các nàng luận võ một chút...

Trong lòng nàng thầm hạ quyết định.

...

Rời khỏi học viện, phát hiện cũng không có ai theo dõi, lúc này Trương Huyền mới tìm một chỗ vắng người, biến thành dáng vẻ "Dương sư", đi vào phủ đệ.

- Lão gia, đêm qua có mấy tên hộ vệ nói, nói là muốn đầu nhập vào thiếu gia. Hiện tại thiếu gia không ở đây, lão gia xem làm sao bây giờ?

Tôn Cường tiến lên đón.

- Đầu nhập vào thiếu gia?

Trương Huyền nghi ngờ nhìn qua.

- Vâng, bọn họ nói từng là hộ vệ của Quý gia, bởi vì có giao hẹn với thiếu gia, mới qua tìm kiếm sự che chở...

Tôn Cường nói.

- A!

Trương Huyền gật đầu, nhớ tới.

Ngày hôm trước, thời điểm mình vừa đến vương thành, đắc tội vị Quý Mặc công tử thi họa sư kia, người này phái người hầu tới gây phiền phức cho mình. Kết quả đám người kia bị mình đánh cho một trận, lại uy hiếp dùng độc dược, thay hắn giáo huấn đối phương.

Hiện tại Trương Huyền sát hạch danh sư nhị tinh không ở vương thành... Đám người kia vì phòng ngừa bị Quý gia truy sát, chỉ có thể trốn tới đây.

- Chuyện này Trương Huyền đã từng nói với ta. Để cho bọn họ ở chỗ này cố gắng làm việc. Tai hoạ ngầm trên người, ta sẽ ra tay giúp đỡ giải quyết!

Trương Huyền khoát tay.

Đối với hắn mà nói, tu vi của những người này không được tốt lắm, lại đều đạt tới Thông Huyền cảnh. Dùng để bảo vệ an toàn cho phủ đệ, so với tuyển dụng những người cường đại vẫn tốt hơn rất nhiều.

Mặc dù biết đây là nơi ở của Trương sư, không có ai chạy tới quấy rối, hắn cũng phải đề phòng nếu chẳng may xảy ra.

- Vâng!

Mặc dù không biết lão gia nói như vậy có ý gì, Tôn Cường vẫn ghi nhớ.

- Gọi Triệu Nhã đến!

Không đi quản mấy người hộ vệ này, Trương Huyền đi đến đại sảnh, căn dặn.

Tôn Cường gật đầu rời khỏi đó. Thời gian không lâu sau, Triệu Nhã lại đi đến trước mặt.

- Chỗ của ta có một bộ kiếm pháp, hiện tại truyền thụ cho nàng. Không quan tâm hai ngày sau nàng và ai so tài, hy vọng có thể thắng lợi. Đừng làm cho sư tổ và lão sư của nàng thất vọng!

Nhìn về phía nữ hài trước mắt, Trương Huyền thản nhiên nói.

- Sư tổ yên tâm, Triệu Nhã tất nhiên sẽ không phụ sự kỳ vọng!

Triệu Nhã cắn răng.

- Vậy là tốt rồi. Đây là bí tịch của kiếm pháp. Xem xong có gì không hiểu, trực tiếp hỏi!

Hắn tiện tay truyền đạt kiếm pháp thiên đạo bản rút gọn do hắn chỉnh lý qua.

Triệu Nhã biết sư tổ truyền truyền thụ, khẳng định không đơn giản. Nàng không chút do dự nào, lập tức nghiêm túc học tập.

Kiếm pháp thiên đạo biến phức tạp thành đơn giản, nhắm thẳng vào đại đạo, học cũng không phức tạp. Một lúc lâu sau, Triệu Nhã đã nắm giữ cơ bản. Chỉ có điều, vẫn phải cần mất một khoảng thời gian mới có thể hoàn toàn thuần thục.

Dù vậy, nàng cũng biết bộ kiếm pháp này cường đại!

Thậm chí so với thương pháp của Trịnh Dương, cũng chỉ có hơn chứ không kém.

- Lão sư, Khương đường chủ cầu kiến!

Truyền thụ kiếm pháp cho Triệu Nhã xong, Lưu Lăng đi lên phía trước.

- Để cho hắn tiến vào...

Trương Huyền khoát tay áo, đột nhiên sửng sốt. Hắn vỗ trán một cái, một ý nghĩ xuất hiện.

Cho tới nay hắn đều lấy thân phận của mình làm việc, quên còn có vị hiện tại ngụy trang này.

Thân phận của Trương Huyền của hắn chỉ là danh sư nhất tinh, không có tư cách tiến vào tàng thư khố nhị tinh của Danh Sư Đường quan sát. Hiện tại hắn làm "Dương sư", nếu muốn đi vào, chắc hắn là rất dễ dàng!

Hắn tin tưởng chỉ cần đưa ra yêu cầu, cũng không phải là chuyện gì lớn, Khương đường chủ chắc chắn sẽ không ngăn cản!

Phương pháp giải quyết thai độc tiên thiên

dtv-ebook.com

Khương đường chủ đi ở phía sau lưng Lưu Lăng đến đại sảnh.

- Ra mắt lão sư!

Hắn ôm quyền khom người, còn chưa có nói tiếp, liền nghe được giọng của lão sư vang lên hỏi thăm:

- Danh Sư Đường chúng ta có tài liệu và giới thiệu liên quan tới Thiên Nhân Khổng sư hay không?

- Thiên Nhân Khổng sư?

Khương đường chủ thoáng sửng sốt một chút:

- Chuyện của Khổng sư, ở tàng thư khố nhị tinh có chút ghi chép, chỉ có điều không quá kỹ càng tỉ mỉ...

- Dẫn ta qua xem!

Nghe được đối phương xác nhận, ánh mắt Trương Huyền nhất thời sáng lên.

Tuy rằng hiện tại, thai độc tiên thiên ảnh hưởng đối với hắn không lớn, nhưng hạn chế tuổi thọ, vẫn khiến cho người ta rầu rĩ.

Có thể sớm nhận giải quyết được, tất nhiên hay nhất.

- Vâng!

Khương đường chủ gật đầu.

Tàng thư khố nhị tinh Danh Sư Đường, tuy rằng chỉ cho phép danh sư nhị tinh tiến vào, nhưng thực lực của lão sư khẳng định vượt xa nhị tinh, có thể tùy tiện đi vào quan sát.

Trương Huyền đi theo phía sau lưng Khương Thư, đi về phía Danh Sư Đường.

Khoảng cách giữa phủ đệ và Danh Sư Đường không xa, không tốn quá nhiều thời gian, bọn họ lại đi đến tàng thư khố nhị tinh.

Bảo Khương đường chủ không cần đi theo, Trương Huyền tự mình đi vào.

Bên trong tàng thư khố có rất nhiều sách. Dù sao hiện tại cũng không quá nhiều chuyện, hắn một đường chạy như điên.

Mất thời gian hơn nửa ngày, hắn lại thu tất cả sách trong nhị tinh tàng thư khố vào trong đầu.

- Khổng sư!

Tinh thần hắn thoáng động, hai bộ sách xuất hiện ở trước mắt.

Hắn tiện tay mở ra.

- Thiên Nhân Khổng sư, trước Thiên Hồn lực nhập thánh...

Phía trên miêu tả kỹ càng tỉ mỉ chuyện của Khổng sư.

Lại phân tích nghiên cứu sự việc của Khổng sư trước ba mươi tuổi cẩn thận hai lần, quả nhiên để cho hắn phát hiện có điểm không thích hợp.

Vị Khổng sư này không chỉ có thiên phú cao, tu luyện cũng cực kỳ khắc khổ, còn vì nâng cao thực lực, lấy thân xông vào nguy hiểm, lại vào Trầm Hải, tiến vào Mãng Nguyên, ba lần xuống hang đất... Còn chưa tới ba mươi tuổi, lại đạt được cảnh giới danh sư cửu tinh!

Chỉ có điều, sau khi đạt được loại cảnh giới này, tu luyện của hắn hình như lại chậm lại. Còn lại chính là giảng bài cho thiên hạ, thành lập Danh Sư Đường, lập quy tắc cho toàn bộ đại lục... Tuy rằng sự tích vẫn huy hoàng, nhưng so với phấn đấu lúc trước rõ ràng khác hẳn.

- Lẽ nào... đạt được danh sư cửu tinh mới là mấu chốt giải quyết thai độc tiên thiên?

Tim hắn đập “thịch thịch” một cái.

Danh sư không giống với những chức nghiệp khác. Đối với yêu cầu về tu vi cực kỳ nghiêm khắc. Thật giống như sát hạch nhị tinh, không phải Tông Sư, Thú Đường, nghiệp đoàn thi họa sư đều có thể ban huy hiệu. Nhưng ở Danh Sư Đường, ngay cả tư cách sát hạch cũng không có.

Bởi vậy, đạt được cấp bậc cửu tinh, không chỉ yêu cầu cực lớn về mức độ hồn lực, ngay cả tu vi của bản thân sợ rằng cũng phải đạt được một loại cảnh giới nghe rợn cả người.

Nếu quả thật là đạt được loại cảnh giới này, mới có thể giải quyết thai độc tiên thiên, khó tránh khỏi quá gài bẫy!

- Thử một chút!

Một quyển sách trắng xuất hiện ở lòng bàn tay, Trương Huyền lấy ra bút lông, tiện tay viết một câu:

- Đạt được danh sư cửu tinh, có thể hóa giải thai độc!

Ngón tay hắn vừa đụng.

Oong!

Một quyển sách xuất hiện, vội vàng mở ra. Lông mày hắn lại giật mạnh.

Trên quyển sách trong đầu không có xuất hiện sai. Nói cách khác... những lời này là đúng!

- Đạt được danh sư cửu tinh, có khả năng hóa giải thai độc tiên thiên. Nói cách khác... Ta phải ở trước ba mươi tuổi... đạt được danh sư cửu tinh?

Thân thể thoáng lảo đảomột cái, Trương Huyền sắp muốn khóc.

Trời ạ, có cần hãm hại như thế hay không?

Người khác đều có các loại thân thể tiên thiên rất lợi hại. Như Triệu Nhã, Viên Đào... một khi mở ra, uy phong tám phía, thực lực vọt mạnh giống như ngồi tên lửa.

Hắn là một thai độc tiên thiên vừa mở ra, lại chết không nói, còn phải ép buộc ở trước ba mươi tuổi, đạt được danh sư cửu tinh?

Có nhầm hay không?

Danh sư cửu tinh, đây chính là một người mạnh nhất giẫm giậm chân một cái, toàn bộ đại lục đều lắc lư.

Một thiếu niên không sống được bao nhiêu năm, trước ba mươi tuổi đạt tới...

Mặc dù có Thiên Đạo Đồ Thư Quán, tu luyện vô cùng đơn giản, nhưng đi nơi nào tìm kiếm nhiều linh khí như vậy? Quan trọng hơn chính là... đi nơi nào tìm nhiều bí tịch như vậy, hình thành công pháp thiên đạo?

Vẻ mặt hắn phiền muộn, tinh thần thoáng động, lại viết một câu.

- Thai độc tiên thiên, ngoại trừ đạt được danh sư cửu tinh, còn có phương pháp giải quyết khác!

Ngón tay hắn lại tiếp xúc.

Oong!

Sách mới xuất hiện, phía trên vẫn không có sai lầm.

- Còn có biện pháp khác...

Nhìn thấy không sai, Trương Huyền lại kích động.

Chỉ có điều, kích động một hồi, vẻ mặt hắn lại giống như trái mướp đắng.

Biết có phương pháp khác lại có tác dụng gì? Không đưa ra phương pháp và phương hướng cụ thể, chẳng khác nào khó giải.

Điều này lại giống như ngươi biết rất rõ ràng biến thành chim, sẽ bay. Đáng tiếc... biến không được. Tất cả giả thiết trước đó lại đều là vô nghĩa.

- Thôi đi. đã có những biện pháp khác, khẳng định lại có thể tìm được. Thật sự không được, ta lần lượt thử từng cái!

Hắn buồn bực một hồi, cũng đã nghĩ thoáng ra.

Hắn nắm giữ Thiên Đạo Đồ Thư Quán, mặc dù không cách nào cho ra phương pháp giải quyết chính xác, lại có thể phán đoán có chính xác hay không. Thật sự không được, hắn lần lượt thử nghiệm các phương thuốc, chung quy có thể tìm tới một thứ thích hợp.

Dù sao hiện tại còn cách ba mươi tuổi còn sớm, hắn cũng không cần quá mức sốt ruột.

Giằng co một ngày, bên ngoài bầu trời lại tối đen. Trương Huyền duỗi người, đi ra ngoài.

Rời khỏi Danh Sư Đường, hắn một lần nữa trở lại học viện, tiếp tục giúp Lộ Trùng rèn luyện độc thể một lần. Lúc này hắn mới tiến vào phòng học nhỏ, lấy cái linh thạch này ra ngoài.

Trong hòn đá trong suốt lấp lánh, linh khí chuyển động. Vừa lấy ra khỏi hộp ngọc lập tức khiến người ta một loại cảm giác ấm áp thoải mái.

- Tu luyện!

Đã có công pháp thiên đạo, có linh thạch, hắn cũng không do dự nữa.

Tất cả đều là giả, thực lực mới là thật.

Có đủ thực lực, cho dù không ngụy trang thành "Dương Huyền" khẳng định người người cũng tôn trọng, không dám chống lại.

Đặt ngọc thạch ở trong lòng bàn tay, hắn chắp hai tay lại trước ngực, dựa theo phương thức vận chuyển của công pháp thiên đạo Tông Sư cảnh bắt đầu tu luyện.

Vù vù vù vù!

Linh khí lập tức giống như nước thủy triều dũng mãnh tràn vào kinh mạch, chuyển hóa thành chân khí thuần chính nhất, chậm rãi tập trung lại về phía bên trong đan điền.

Mà tu vi của hắn đã ở dưới linh khí rót vào, liên tục tăng lên.

Tông Sư sơ kỳ!

Tông Sư trung kỳ!

Sau nửa canh giờ, tu vi của hắn lại đạt tới Tông Sư trung kỳ, cách Tông Sư hậu kỳ, cũng chỉ thiếu chút nữa.

Răng rắc!

Lại ở thời điểm hắn muốn không ngừng nỗ lực cho đến lúc cuối, trực tiếp trùng kích Tông Sư hậu kỳ, linh thạch trong lòng bàn tay phát ra một tiếng động, vỡ thành bột phấn.

Linh khí trong linh thạch tiêu hao hầu như không còn.

- Như thế là không sử dụng được nữa sao?

Nhìn hòn đá biến thành bột phấn, đã không có hoàn toàn linh khí, Trương Huyền gãi đầu.

Trước đó, hắn vẫn cảm thấy có linh thạch này giúp hắn trùng kích đến Tông Sư đỉnh phong cũng không có vấn đề. Hiện tại xem ra... hắn suy nghĩ quá nhiều.

Linh thạch tuy nhiều linh khí, nhưng cũng có hạn chế. đổi lại thành Tông Sư khác tu luyện, có lẽ quả thật có thể đạt được Tông Sư đỉnh phong. Hắn lại không giống vậy.

Chân khí thiên đạo vô cùng tinh thuần, đối với hấp thu linh khí, cũng có yêu cầu càng cao hơn. Có một chút tạp chất, sẽ không có bất kỳ công dụng nào. Cứ như vậy, linh khí trong một khối linh thạch, có ít nhất hơn phân nửa sẽ lãng phí hết. Có thể giúp hắn tu luyện tới Tông Sư trung kỳ, đã là rất tốt!

- Một khối linh thạch không đủ. Quốc vương kia bệ hạ không phải muốn ta đi chữa bệnh sao? Thật sự không được, lại chuẩn bị hai khối qua...

Lĩnh hội mức độ đột phá của linh thạch, tâm tư Trương Huyền trở nên sinh động.

Nếu như quốc vương bệ hạ này có thể lấy ra một viên xem như lễ vật, vậy có khả năng còn có vài cái khác. Có lẽ lấy tới mấy viên, mình có thể dễ dàng đạt được Tông Sư đỉnh phong!

Nắm giữ thực lực như vậy, cho dù không có thân phận danh sư, cũng tuyệt đối có thể xông pha trong Thiên Vũ vương quốc.

Có quyết định, trời vừa sáng, Trương Huyền đã tiện tay ném độc dược cho Lộ Trùng, nói cho hắn biết phương pháp sử dụng, tự nghĩ biện pháp rèn luyện độc thể. Hắn lại rời khỏi lớp học, đi về phía vương cung.

...

Thiên Vũ vương cung.

- Thiên Tuyết bệ hạ, Phí Hiên vương tử chúng ta, từ xa như vậy đặc biệt đến đây, chính là vì cầu hôn Mạc Vũ công chúa. Một khi Thiên Vũ và Khôn Càn vương quốc chúng ta kết thân, tương trợ lẫn nhau, các vương quốc khác nhất định không dám lại có dự định khác!

Trong đại điện, một lão nhân ôm quyền nhìn về phía Mạc Thiên Tuyết trên vương tọa nói.

Đó là Nhiên Mộc đặc sứ của Khôn Càn vương quốc.

Cường giả Tông Sư đỉnh phong.

Bên cạnh hắn là một người thanh niên, dáng vẻ hai mươi bốn, hai mươi năm tuổi, diện mạo tuấn mỹ, dáng vẻ hiên ngang, tự nhiên cũng đạt tới Thông Huyền cảnh đỉnh phong!

Người thanh niên đưa mắt nhìn chằm chằm về phía Mạc Vũ công chúa cách đó không xa, hoàn toàn không che giấu sự ái mộ của mình.

Chỉ có điều, đôi mi thanh tú của Mạc Vũ nhíu lại, hình như không những không có hứng thú đối với vị vương tử này, còn ẩn chứa một chút chán ghét.

- Nhiên Mộc đặc sứ không cần nóng lòng. Mạc Vũ là hài tử ta sủng ái nhất. Hôn sự của nàng lại bàn bạc sau. Không vội không vội!

Mạc Thiên Tuyết không từ chối, cũng không đáp ứng.

- Thiên Tuyết bệ hạ đã nói lời này rất là nhiều lần. Lần này ta cùng vương tử đi qua, chính là để thúc đẩy chuyện này!

Nhiên Mộc đặc sứ mỉm cười:

- Ta nghe nói, man thú trấn quốc của quý quốc xảy ra chút chuyện rắc rối, vẫn sử dụng trận pháp vây khốn. Không biết có thể có chuyện này hay không?

Sắc mặt Mạc Thiên Tuyết trầm xuống:

- Tại sao đặc sứ lại nói ra lời này?

- Ha hả!

Nhiên Mộc đặc sứ nhìn qua:

- Nếu như Khôn Càn vương quốc chúng ta có thể biết được chuyện này, hầu như các vương quốc khác khẳng định cũng biết! Bệ hạ chỉ cần đáp ứng đám hỏi liên kết với chúng ta, ta sẽ dâng lên một gốc cây! Thứ này, nói vậy bất kỳ man thú nào cũng không có cách nào từ chối!

- Thú Linh thảo?

Mạc Thiên Tuyết nhướng mày.

Man thú giống như võ giả, có thực lực Thông Huyền cảnh, cũng có thực lực Tông Sư cảnh, còn có Chí Tôn cảnh.

Từng Chí Tôn, trình độ sinh mạng sẽ phát sinh biến hóa, lại không gọi là man thú, mà gọi là linh thú.

Thú Linh thảo là một loại dược liệu sinh trưởng ở nơi linh khí tập trung lại, linh thú đều vô cùng yêu thích, có phần đổ xô vào.

Giá trị của loại Thú Linh thảo này, sợ rằng không thể yếu hơn so với linh thạch!

Đương nhiên, trân quý hiếm có cũng không thể khiến cho Mạc Thiên Tuyết chấn động kinh ngạc. Chủ yếu nhất là loại dược liệu này, có tác dụng hòa hoãn cực lớn đối với man thú bị thương bị bệnh. Nếu như có thể dùng quanh năm, man thú cảnh giới Chí Tôn cũng có cơ hội trùng kích linh thú.

Thiên Vũ vương quốc có thể trở thành vương quốc nhất đẳng, sừng sững không ngã, quan trọng nhất chính là nắm giữ một con man thú trấn quốc

nửa bước Chí Tôn cảnh.

Chỉ có điều, hiện tại tình hình của con man thú này không tốt lắm. Hắn kết giao với Trương Huyền, mời hắn hỗ trợ chữa bệnh, cũng chính là vì điều này.

Nếu có một gốc cây Thú Linh thảo, cho dù không có thể trị hết bệnh cho man thú trấn quốc, chí ít cũng có thể giảm bớt.

Chỉ có điều, Mạc Vũ là người hắn muốn bồi dưỡng làm quốc vương tương lai. Một gốc cây Thú Linh thảo đưa ra, làm sao có thể. Hắn đang muốn nói chuyện, đã thấy Mạc Vũ tiến lên một bước.

- Phụ vương, việc cầu hôn con, con có thể nói một câu hay không?

- Cứ nói đừng ngại!

Mạc Thiên Tuyết gật đầu.

- Con người của ta thật ra rất đơn giản. Việc cầu hôn ta, ta cũng không có ý kiến quá lơn. Chỉ có điều...

Nhìn về phía Phí Hiên vương tử cách đó không xa, thần sắc Mạc Vũ thản nhiên:

- Ngươi cũng biết ta là một thuần thú sư. Tính tình thú sủng của ta không tốt lắm. Một khi có người hiện hữu tới gần, nó sẽ tức giận. Nếu như Phí Hiên vương tử có thể đánh thắng được thú sủng của ta, đáp ứng đám hỏi cũng không tính là gì cả!

- Đánh thắng thú sủng của nàng? Lời này có phải là thật hay không?

Ánh mắt Phí Hiên vương tử nhất thời sáng lên.

- Đương nhiên!

Mạc Vũ khẽ cười, ngoắc tay. Một con Thanh Ưng thú cực lớn lại bay tới, đi tới trước mặt.

Là đầu óc ngươi có bị bệnh không!

dtv-ebook.com

Thu!

Đầu hất lên, Thanh Ưng thú mang theo một khí thế cao ngạo.

- Thanh Ưng thú?

Phí Hiên vương tử nhận ra được.

Tuy rằng hắn không phải thuần thú sư, đối với man thú vẫn có hiểu biết nhất định. tuy rằng ở trong man thú bay, Loại man thú này được cho không kém, nhưng bị giới hạn bởi thiên phú, thực lực mạnh nhất cũng là Thông Huyền cảnh đỉnh phong.

Hắn cũng là Thông Huyền cảnh đỉnh phong, phối hợp rất nhiều thủ đoạn, chiến thắng cũng không khó.

Hắn thân là vương tử, không chỉ lực lượng tinh thuần, quan trọng hơn học tập đều là võ kỹ cao minh nhất. Nếu như ngay cả một con dã thú chỉ dựa vào man lực cũng chiến thắng không nổi, thật sự quá mất mặt.

Hắn khẽ cười, nhìn về phía Mạc Vũ công chúa:

- Công chúa điện hạ nói có thể làm chủ được không? Chỉ cần ta đánh thắng con Thanh Ưng thú này, liền đáp ứng hôn sự cùng ta?

- Ừ!

Mạc Vũ công chúa gật đầu:

- Chỉ có điều, nếu như ngươi thua, vẫn mời lập tức rời đi!

- Đó là tất nhiên. Nếu như ngay cả thú sủng cũng đánh không lại, lại có tư cách gì cưới công chúa!

Hai mắt Phí Hiên vương tử tỏa ánh sáng.

Mạc Vũ công chúa lại ra cấp thiên tài nổi danh khắp nơi, còn là đại mỹ nữ, không biết bao nhiêu vương tử điện hạ đều muốn thấy được dung mạo, có thể cùng giai nhân hẹn gặp.

Hắn nhắc tới hôn sự, vốn cũng không ôm hy vọng quá lớn. Không nghĩ tới đối phương tự nhiên đưa ra yêu cầu này.

Đổi lại thành cái khác, hắn còn không có tự tin quá lớn. Nhưng đối phó với một con man thú có Thông Huyền cảnh đỉnh phong, vẫn không có bất cứ vấn đề gì.

- Điện hạ...

Nhiên Mộc đặc sứ nhướng mày, không nhịn được nhìn về phía Thanh Ưng thú trước mắt.

Man thú và nhân loại không giống nhau. Dựa thân thể, thời điểm không chiến đấu, thực lực cơ bản không nhìn ra. Cho dù hắn đạt được Tông Sư đỉnh phong, cũng không biết đối phương đến cùng mạnh tới mức nào.

Căn cứ vào kinh nghiệm, Thanh Ưng thú sẽ không vượt quá Thông Huyền cảnh đỉnh phong. Thực lực như vậy chắc hẳn không phải là đối thủ của vương tử. Nhưng... Mạc Vũ công chúa tự tin như vậy, khiến cho trong lòng hắn có chút không nắm chắc.

- Một con Thanh Ưng thú mà thôi, không quan trọng!

Phí Hiên vương tử khoát tay áo.

- Vậy liền bắt đầu đi!

Khẽ cười, Mạc Vũ ngoắc tay. Thanh Ưng thú kêu to một tiếng chói tai, vọt thẳng về phía trước mặt Phí Hiên vương tử. Đôi cánh khổng lồ, quét ngang xuống.

Lông chim lớn giống như sắt thép, phối hợp với lực lượng mạnh mẽ, còn chưa tới đến trước mặt, trong đại sảnh giống như có một trận cuồng phong cuồn cuộn nổi lên. Mặt đất nham thạch cứng rắn, ở dưới lực lượng trùng kích, xuất hiện vết nứt.

- Nửa bước Tông Sư? Điều này...

Cảm nhận được lực lượng trên cánh đối phương vung vẩy đến, vẻ mặt Phí Hiên vương tử đang tự tin, thiếu chút nữa thì ngã bổ nhào xuống đất.

Thanh Ưng thú thành niên không phải cũng chỉ có Thông Huyền cảnh đỉnh phong sao? Tại sao có thể là nửa bước Tông Sư? Hơn nữa nhìn mức độ vận dụng lực lượng thuần thục, sợ rằng thăng cấp không phải trong thời gian ngắn.

Hai cấp bậc này, tuy rằng chỉ chênh lệch một chút, lực chiến đấu lại kém xa.

- Trúng kế!

Lúc này có ngốc, cũng biết mình bị đối phương lừa gạt. Phí Hiên vương tử đầy buồn bực, bàn chân bước trên mặt đất một bước, chạy trốn thẳng về phía sau.

Vù!

Chỉ có điều, hắn còn chưa đi xa, chỉ thấy Thanh Ưng thú trước mắt, thân thể to lớn nhẹ nhàng thoáng lắc một cái, đã bay vọt không trung, cương trảo mạnh mẽ xé rách lao đến.

Con vật này không chỉ có thực lực mạnh, phản ứng cũng nhanh hơn nhiều so với man thú bình thường, một đòn không trúng trực tiếp biến chiêu.

Thanh Ưng thú có hai tuyệt chiêu lợi hại nhất: Cánh quét ngang, cương trảo xé rách.

Chiêu thứ nhất thất bại, tiếp đến cánh quét ngang lực lượng, thân thể đột ngột từ mặt đất nhô lên.

Vù!

Không khí phát ra tiếng nức nở, Phí Hiên vương tử còn chưa kịp chạy trốn, đã bị cương trảo đánh trúng ngực, đập một cái, bay ngược ra. Một ngụm máu tươi điên cuồng phun ra.

- Ngươi thất bại!

Mạc Vũ ngoắc tay. Thanh Ưng thú bay trở về. Nàng quay đầu lại nhìn về phía vương tử cách đó không xa, thản nhiên nói.

- Ta...

Giãy dụa đứng dậy, mặt Phí Hiên vương tử xám như tro tàn.

Vốn tưởng rằng dựa vào thực lực của hắn, đối phó với con Thanh Ưng thú này dễ như trở bàn tay. Hắn nằm mơ đều không nghĩ tới, ngay cả một chiêu cũng không chịu đựng nổi, bản thân đã bị đánh trọng thương.

Con vật này cũng quá quái dị!

Giống như con người, hiểu được phương pháp chiến đấu.

- Nàng giở trò lừa bịp... Thanh Ưng thú bởi vì bị giới hạn huyết mạch, chỉ có Thông Huyền cảnh đỉnh phong. Con này làm sao có thể có nửa bước Tông Sư?

Dùng một đan dược chữa thương, khôi phục được một ít, Phí Hiên vương tử cắn răng, nói.

- Thua chính là thua! Thế nào, đường đường là vương tử điện hạ, còn muốn đổi ý?

Vẻ mặt Mạc Vũ công chúa thản nhiên.

Con Thanh Ưng thú này chính là con ban đầu ở Thú Đường, bị Trương Huyền dùng phương pháp đánh thuần thú thuần phục kia, lấy chân khí thiên đạo tinh lọc huyết mạch, thuận lợi tăng lên tới nửa bước Tông Sư.

Không chỉ có như vậy, chân khí thiên đạo vô cùng tinh thuần của hắn tinh lọc huyết mạch của man thú, suy nghĩ sẽ trở nên càng rõ ràng hơn, càng thông minh hơn.

Chính vì vậy, nó có khả năng ở thời điểm chiến đấu, nhanh chóng biến chiêu, dễ dàng nghiền ép Phí Hiên.

Ban đầu, thời điểm ở Hồng Liên thành, Trương Huyền bởi vì có thú sủng cấp bậc nửa bước Chí Tôn, nó có cũng được không có cũng được, mới ném cho Mạc Vũ, để cho nàng cưỡi trở lại vương thành.

Tuy rằng không với ký kết khế ước, nhưng cũng có độ tín nhiệm. Đối với lời của nàng, nó tất nhiên nói gì nghe nấy.

- Ta...

Sắc mặt Phí Hiên vương tử đỏ lên, muốn phản bác, lại nói không ra lời.

Vừa lời nói rất chắc chắn, chỉ cần đánh bại, vứt bỏ ý định cầu hôn. Hiện tại ngay cả hai chiêu của nó còn chưa tiếp được, cho dù da mặt dầy đi nữa, cũng khó mà mở miệng.

Hắn đang rầu rĩ không biết trả lời như thế nào, lại thấy một tên thái giám từ bên ngoài đi vào.

- Bệ hạ, Liễu lão sư của Thiên Vũ học viện cầu kiến!

- A? Liễu lão sư, mau mời!

Ánh mắt Mạc Thiên Tuyết nhất thời sáng lên.

- Vâng!

Thái giám đi ra ngoài.

- Hừ!

Nhớ tới người đáng giận kia, gương mặt Mạc Vũ thâm trầm.

Từ nhỏ đến lớn, luôn luôn đều là người khác vây quanh nàng. Vẫn lần đầu tiên... a, lần thứ hai, nàng bị đãi ngộ như thế.

Thu được biểu tình của nữ nhi nhìn ở trong mắt, Mạc Thiên Tuyết cười lắc đầu:

- Tiểu Vũ, con phải chú ý một chút, cố gắng tạo quan hệ với Liễu lão sư, không nên tùy hứng như vậy! Hắn lại là thí sinh tốt nhất phụ vương xem trọng!

- Thí sinh tốt nhất?

Phí Hiên vương tử và Nhiên Mộc đặc sứ nhìn nhau, từng người đều lộ ra vẻ cảnh giác.

Thảo nào vị Thiên Tuyết bệ hạ này vẫn trả lời ba phải. Xem ra đã ở Thiên Vũ vương thành hắn đã tìm được một người thích hợp.

- Hừ, ta thật ra muốn xem thử, hắn đến cùng lợi hại tới mức nào, có thể khiến cho Thiên Tuyết bệ hạ coi trọng như vậy...

Phí Hiên vương tử híp mắt lại. Đối với Liễu lão sư vẫn chưa thấy qua, hắn tràn ngập sự thù địch.

Ánh mắt Nhiên Mộc đặc sứ cũng có phần nghiêm trọng.

Bọn họ vừa tới Thiên Vũ vương thành, cũng không biết chuyện Liễu lão sư đại triển thần uy, giải quyết mười chín tạp chứng nghi vấn khó xử lý. Chỉ có điều, có thể khiến cho Thiên Tuyết bệ hạ coi trọng như vậy, khiến cho hắn cũng không nhịn được có chút ngạc nhiên.

Hắn quay đầu lại, nhìn về phía bên ngoài điện. Hắn lập tức nhìn thấy được một người thanh niên đi theo phía sau thái giám đi tới.

- Thông Huyền cảnh sơ kỳ?

Nhiên Mộc đặc sứ và Phí Hiên vương tử liếc mắt nhìn nhau, đồng thời nhướng mày.

Còn tưởng rằng là một thanh niên tài tuấn thế nào. Không nghĩ tới thực lực kém như vậy, chỉ có Thông Huyền cảnh sơ kỳ.

Người như thế ở loại địa phương nhỏ Thiên Huyền vương quốc này, xem như là rất mạnh, nhưng ở phạm vi vương quốc nhất đẳng, chỉ có thể cho là bình thường.

- Bệ hạ!

Đi vài bước đến đại sảnh, vị người thanh niên là Liễu lão sư này tùy ý ôm quyền.

- Ách?

Nhìn thấy được hành động của hắn, hai người đầu đầy mê hoặc.

Tình huống bình thường, nhìn thấy được quốc vương bệ hạ, thế nào cũng phải hành lễ. Cho dù không phải lễ quân thần, từng tuổi này cũng phải làm lễ vãn bối. Người này thì hay rồi... Trực tiếp làm một lễ ngang hàng?

Người này chừng hai mươi tuổi, chỉ có Thông Huyền cảnh sơ kỳ, đối với quốc vương bệ hạ Tông Sư đỉnh phong, làm lễ ngang hàng?

Rốt cuộc hắn cso thân phận gì?

- Thiên Vũ vương thành, ba gia tộc lớn, vô số vương công đại thần... Không có nghe nói tới nhân vật nào có mặt mũi, họ Liễu cả?

Nhiên Mộc đặc sứ càng không thể tưởng tượng nổi.

Ngay cả man thú trấn quốc của Thiên Vũ vương quốc thân thể có bệnh nhẹ, bọn họ đều có thể điều tra rõ ràng. Thế lực phân bố trong vương thành, bọn họ tất nhiên cũng biết rất nhiều, nhưng chưa từng nghe qua thế lực lớn nào họ Liễu.

Ngay cả Danh Sư Đường cũng không có nghe nói có danh sư gì họ Liễu.

Lại nói, nếu quả thật là danh sư, lại không thể gọi là Liễu lão sư, mà là Liễu sư.

- Liễu lão sư, ta thật sự đợi đã lâu, còn tưởng rằng ngày hôm qua sẽ tới. Không nghĩ tới, hôm nay mới đến!

Mạc Thiên Tuyết cười gượng nhìn qua.

Đối phương là thiên tài y đạo, đường đường là hội trưởng của nghiệp đoàn y sư. Cho dù hắn là quốc vương bệ hạ, cũng không có tư cách giục, chỉ có thể chờ. Chỉ là không nghĩ tới vừa chờ lại hơn một ngày.

- Ngày hôm qua có việc!

Trương Huyền gật đầu, nhìn qua:

- Ngày hôm qua ta đã nói qua, có thể trị bệnh giúp cho ngươi một lần. Ai có bệnh, gọi hắn ra đây!

Sau khi nói xong, hắn nhìn quanh một vòng, mắt rơi vào trên người Phí Hiên vương tử, Nhiên Mộc đặc sứ.

Bị hắn vừa nhìn, lông mày Phí Hiên vương tử lại giật mạnh.

Ban đầu, hắn đối với người này đã khó chịu. Lúc này người này nói xong có bệnh lập tức nhìn qua, khiến cho hắn thiếu chút nữa thì bùng nổ.

- Liễu lão sư đúng không?

Sắc mặt hắn trầm xuống, đi lên.

Trương Huyền nghi ngờ.

- Tại hạ nhị vương tử của Khôn Càn vương quốc, Phí Hiên, ngày hôm nay cố ý tới cầu thân Mạc Vũ công chúa...

Nói đến cầu thân, hắn cố ý nhấn mạnh, muốn xem thử biến hóa của đối phương, lại phát hiện vẻ mặt đối phương đờ đẫn, hình như căn bản không quan tâm.

Lông mày hắn nâng lên, hừ một tiếng, nói:

- Ngươi đã là người được bệ hạ và công chúa lựa chọn, có dám cùng ta so đấu hay không?

- Người được lựa chọn?

Trương Huyền giống như hòa thượng sờ không thấy tóc.

Ngươi cầu hôn là chuyện của ngươi. Ta trị bệnh là chuyện của ta. Đầu óc của người này có phải có phải có vấn đề hay không? Vừa xuất hiện, lại muốn so đấu một trận?

Lại nói, người được lựa chọn là có ý tứ?

Hắn đang nghi ngờ, đột nhiên trong đầu có linh quang lóe lên, liền hiểu được.

Không phải Mạc Thiên Tuyết mời hắn sang đây xem bệnh sao?

Người này nói năng bừa bãi, sợ rằng chính là bệnh nhân kia...

Ừ, bệnh tâm thần, chắc hắn là chứng bệnh khó có thể trị liệu trên thân thể. Vừa vặn có thể nhân cơ hội nói ra khó khăn, vơ vét tài sản một chút, xem thử có thể lấy thêm vài khối linh thạch hay không...

Hắn chủ động qua chữa bệnh, chính là vì linh thạch. Cho dù vị bệnh nhân này không nặng, cũng phải cố ý nói lợi hại một chút. Nếu không, hắn không biết xấu hổ lấy tiền như vậy sao?

Chỉ có điều, thấy dáng vẻ người này nói chuyện không đâu, chắc hẳn là bệnh rất nặng. Lừa gạt đối phương hai ba, khối linh thạch, giá trị với số tiền này!

Suy nghĩ cẩn thận những điều này, vẻ mặt Trương Huyền thoả mãn liếc mắt nhìn Phí Hiên vương tử, gật đầu. Lúc này hắn mới dường như suy nghĩ tới điều gì, nhìn về phía Mạc Thiên Tuyết:

- Bệ hạ, bệnh nhân này rất nghiêm trọng! Đầu óc có bệnh, thuộc về vấn đề tinh thần. Nếu so với trị liệu bình thường còn phiền phức hơn. Có khả năng cần phải tiêu tốn không ít công phu...

- Phụt...

Còn tưởng rằng hắn gật đầu là đáp ứng so tài, Phí Hiên vương tử đang muốn nói chuyện. Nghe được câu này, một ngụm máu tươi phun ra, thiếu chút nữa thì lập tức ngất đi.

Đầu óc ngươi mới có bệnh, cả nhà đều có bệnh...

Cam tâm bị đòn Thanh Ưng thú

dtv-ebook.com

- Làm càn!

Nghe đối phương nói thẳng bản thân vương tử đầu óc có bệnh, sắc mặt Nhiên Mộc đặc sứ trầm xuống:

- Vương tử nhà chúng ta, thân thể khoẻ mạnh, ngươi nói bậy bạ gì đó?

- Thân thể khoẻ mạnh?

Trương Huyền kỳ quái:

- Cái này... Chẳng lẽ là ngươi có bệnh?

Mạc Thiên Tuyết bệ hạ đặc biệt mời hắn sang đây khám bệnh, tự nhiên có người có vấn đề. Hôm qua hắn mới gặp bệ hạ và Mạc Vũ, không có khả năng có việc. Đại điện này chỉ còn lại hai người. Không phải bọn họ thì là ai?

- Ngươi...

Nhiên Mộc đặc sứ tức thiếu chút nữa phun máu, sắc mặt đỏ lên. Hắn vung tay áo một cái, quay đầu lại nhìn về phía vương tọa:

- Thiên Tuyết bệ hạ, cái này chẳng lẽ chính là đạo đãi khách của Thiên Vũ vương quốc các ngươi sao? Vương tử điện hạ chúng ta, mặc dù không phải là thái tử, nhưng cũng quyền cao chức trọng, được bệ hạ thân phong làm thân vương. Các ngươi phái một người tùy tiện sỉ nhục, chẳng lẽ là khiêu khích về phía Khôn Càn vương quốc chúng ta?

- Nhiên Mộc đặc sứ không cần nổi giận...

Cũng không nghĩ tới vị Liễu lão sư này sẽ nói thẳng ra lời này, trên mặt Mạc Thiên Tuyết xấu hổ một hồi, vội vàng giải thích:

- Liễu lão sư là người được ta đặc biệt mời đi tới trị liệu chứng bệnh, không biết hai vị, trong lúc vô ý mới mạo phạm, mong hãy thứ lỗi!

Nói xong, vội vàng nhìn về phía Trương Huyền:

- Liễu lão sư, hai người bọn họ là khách của vương quốc, không phải bệnh nhân...

- A!

Trương Huyền gật đầu, nghi ngờ liếc mắt nhìn Phí Hiên vương tử.

Không phải bệnh nhân, nói bừa bãi như thế. Xem ra Khôn Càn vương quốc này cũng chỉ bình thường thôi. Tự nhiên để cho một người đầu óc có vấn đề lên làm thân vương...

Nhìn thấy được ánh mắt hắn, Phí Hiên vương tử thiếu chút nữa lại phun ra một ngụm máu tươi, trực tiếp ngất đi.

Ngươi đây là có ý gì?

Ánh mắt tràn ngập thương hại là cái quỷ gì?

Ta đường đường là vương tử, dưới một người, trên vạn người, là thần tượng được vô số người sùng bái, còn cần tới ngươi thương hại sao?

Hắn tức sắp bùng nổ. Mạc Vũ công chúa đứng ở một bên, đôi mắt mở to nhìn, thiếu chút nữa thì bật cười.

Thảo nào người này có thể làm cho mình tức giận như vậy. Thủ đoạn kéo thù hận của hắn thật sự quá mạnh.

Hai câu khiến cho Phí Hiên vương tử trầm ổn lại tức giận tới mắt ửng đỏ, muốn giết người. Điều này cũng thật khiến cho người ta choáng váng.

Ban đầu, nàng vẫn có chút ý kiến đối với người này. Thấy hắn nhanh như vậy lại khiến cho Phí Hiên vương tử tức muốn bùng nổ, nàng nhất thời thoả mãn gật đầu.

Cố nén lửa giận sắp bùng nổ, Phí Hiên vương tử lạnh lùng nhìn qua chăm chú:

- Không dám so tài, thì trực tiếp mở miệng. Bớt tìm lý do nào khác đi!

Vừa rồi ở trước mặt công chúa, hắn bị mất mặt. Lúc này lại bị người này cười nhạo, lửa giận từ lâu đã khó có thể kìm chế.

- So tài? So cái gì?

Thấy người này vừa đến lại không ngừng lôi kéo mình so tài, Trương Huyền có chút buồn bực.

Ta trị bệnh của ta, ngươi cầu hôn của ngươi, có quan hệ với ta cái lông? Muốn so tài?

- Rất đơn giản, Mạc Vũ công chúa vừa chính miệng nói, muốn để cho nàng tiếp nhận cầu thân, trước hết phải đánh bại thú sủng của nàng. Nếu như ngươi có thể đánh bại, ta lại thừa nhận thua! Có dám so đấu hay không?

Phí Hiên vương tử lạnh lùng cười, vung tay áo một cái.

Mới vừa rồi, ở trên thân con Thanh Ưng thú kia, hắn bị mất mặt lớn như vậy. Người này đụng vào, tất nhiên cũng sẽ không thể sống tốt.

Dù sao quy định là do Mạc Vũ công chúa đưa ra. Nếu như ngươi cũng không có cách nào thông qua, ta xem qua một hồi nữa, Mạc Thiên Tuyết trả lời như thế nào.

Về phần Trương Huyền có thể thông qua, hắn căn bản là chưa từng nghĩ tới.

Hắn đường đường là Thông Huyền cảnh đỉnh phong, còn bị con man thú này dùng hai chiêu đánh bại. Người trước mắt này, chỉ có Thông Huyền cảnh sơ kỳ, làm sao có thể chống đỡ được cấp bậc nửa bước Tông Sư công kích?

- Đánh bại man thú?

Trương Huyền quay đầu lại nhìn sang, lúc này mới chú ý tới con Thanh Ưng thú của Mạc Vũ.

Hắn thay đổi dáng vẻ và khí tức, cho dù man thú mẫn cảm, cũng không nhận ra được.

- Không sai. Không dám, ta khuyên ngươi đừng tiếp tục quấn quít lấy Mạc Vũ công chúa. Nàng đối với loại người nhu nhược như ngươi, không có hứng thú!

Khóe miệng Phí Hiên vương tử cong lên.

- Cái này...

Trương Huyền đang tính mặc kệ người tự cho mình là đúng này, trị xong bệnh sẽ rời đi. Đột nhiên nghĩ đến cái gì, ánh mắt hắn nhất thời sáng lên.

Hắn không phải là vương tử gì đó sao?

Chắc hẳn là... cũng có linh thạch!

Nghĩ vậy, thoạt nhìn người này lại không mấy đáng ghét nữa, trái lại giống như là một đống bảo tàng:

- Đánh bại con man thú này đối với ta mà nói, không tính là gì cả. Chỉ có điều... nếu ngươi muốn so đấu, chung quy phải có chút tiền đặt cược?

- Tiền đặt cược?

Phí Hiên vương tử sửng sốt.

Người thất bại, mất đi tư cách truy đuổi Mạc Vũ công chúa, chẳng lẽ không phải là tiền đặt cược?

- Như vậy đi, chúng ta là người tu luyện, linh thạch tương đối quan trọng. Nếu như ta có thể đánh bại con man thú này, ngươi thua cho ta một viên linh thạch! Nếu như không có cách nào thành công, ta thua ngươi một viên, có dám hay không?

Khóe miệng Trương Huyền nâng lên, cười khanh khách nhìn qua.

- Linh thạch?

Đồng tử của Phí Hiên vương tử co lại.

Thứ này vô cùng trân quý. Cho dù hắn là vương tử, cũng chỉ có một viên. Còn là vì phụ vương trợ giúp hắn trùng kích nửa bước Tông Sư, đặc biệt ban thưởng. Bởi vì tu vi không tích lũy đủ, hắn vẫn không nỡ mang ra sử dụng.

Cầm thứ này đi đặt cược?

- Thế nào, không dám sao? Không dám thì thôi. Vừa vặn ta cũng không có hứng thú đối phó với man thú gì!

Trương Huyền duỗi người, bộ dạng thiếu đánh.

- Ngươi... có gì không dám!

Thấy bộ dạng này của hắn, Phí Hiên vương tử không thể tiếp tục kìm chế được, khoát tay chặn lại:

- Đánh cược thì đánh cược!

- Điện hạ...

Nhiên Mộc đặc sứ không nhịn được khuyên can.

Linh thạch thứ này, cho dù là vương thất của Khôn Càn vương quốc cũng rất ít ỏi. Phí Hiên vương tử thân là thân vương, mới có tư cách được ban tặng một quả. Lấy cái này ra đặt cược, khó tránh khỏi có chút quá lớn.

- Yên tâm, hắn chỉ là phô trương thanh thế thôi. Ta không tin Thông Huyền cảnh sơ kỳ nho nhỏ, có thể chiến thắng được man thú nửa bước Tông Sư!

Phí Hiên vương tử hừ một tiếng nói.

Tu vi trong đó chênh lệch như biển lớn. Nhất là nửa bước Tông Sư đã lĩnh ngộ khí độ "Tông Sư".

Thông thường một người nửa bước Tông Sư, bốn năm Thông Huyền cảnh đỉnh phong cũng không chiến thắng nổi, càng chưa nói tới một sơ kỳ nho nhỏ.

Thật muốn chiến đấu, tuyệt đối là bị giết chết trong nháy mắt.

Liễu lão sư này cố ý đánh cược, rất đơn giản, chính là đang hù dọa hắn.

Cổ tay hắn lật một cái, một cái hộp ngọc xuất hiện. Sau khi mở ra, một hòn đá trong suốt lấp lánh, bình phương trong đó, tản ra linh khí nồng đậm.

Linh thạch!

- Linh thạch của ta ở chỗ này, không biết của ngươi ở đâu?

Cầm linh thạch ở trong lòng bàn tay, Phí Hiên vương tử nhìn qua.

- Của ta? Ta đương nhiên có. Thua, nhất định sẽ giao cho ngươi!

Trương Huyền nói:

- Không tin ngươi có thể hỏi bệ hạ một chút!

linh thạch của hắn đều bị hấp thu sạch, biến thành bụi phấn, tất nhiên không lấy ra được. Chỉ có điều, nếu nói không có, đối phương có khả năng lại khiếp sợ đến mức không thể so đấu.

- Liễu lão sư quả thật có một viên. Là lễ vật ta tặng ngày hôm qua!

Tuy rằng vị Liễu lão sư trước mắt này kỳ quái, không đáng tự tin, Mạc Thiên Tuyết có chút do dự, vẫn gật đầu.

- Được!

Phí Hiên vương tử khoát tay chặn lại:

- Vậy thì mời! Mạc Vũ công chúa, vẫn hi vọng nàng đừng để man thú hạ thủ lưu tình. Nếu không, quy định nàng nói trước đó, cũng đừng trách ta không đi tuân thủ!

Hắn cố ý để cho Trương Huyền khiêu chiến, thứ nhất muốn sỉ nhục người này một hồi. Thứ hai, hắn cũng muốn xem thử phản ứng của Mạc Vũ công chúa.

Nếu như hắn cũng thua, ta xem nội bộ các nàng còn quyết định, xem trọng thế nào...

Đôi mi thanh tú của Mạc Vũ công chúa thoáng nhíu lại, không nhịn được mở miệng.

- Liễu lão sư, ngươi suy nghĩ kỹ càng. Con Thanh Ưng thú này của ta đã đạt được cấp bậc nửa bước Tông Sư!

Nếu thật sự để cho Thanh Ưng thú cấp nửa bước Tông Sư động thủ, hắn chỉ có tu vi Thông Huyền cảnh sơ kỳ, nhất định là không chống đỡ được.

Phụ vương có ý muốn qua lại thân thiết với hắn. Còn chưa có quan hệ tốt được, hắn đã bị thú sủng của mình đánh bị thương. Tiếp sau còn muốn làm tốt quan hệ, lại không quá dễ dàng.

Nàng nói chưa dứt lời, Phí Hiên vương tử ở bên cạnh đã sắp tức tới bùng nổ.

Thời điểm bảo ta và con vật này so đấu, nàng vui vẻ đồng ý, hưng phấn và tự đắc. Vừa nghe được hắn so đấu, lại lập tức do dự. Đây là có ý tứ?

- Đánh cược ta đã nhận. Hiện tại đổi ý, lại đại biểu cho thua. Mạc Vũ công chúa cũng không hy vọng vị Liễu lão sư này còn chưa bắt đầu so tài, đã thất bại thảm hại!

Phí Hiên vương tử hừ một tiếng, nói.

- Đa tạ công chúa nhắc nhở. Nửa bước Tông Sư thì nửa bước Tông Sư!

Trương Huyền nhìn Mạc Vũ gật đầu. Tiếp đó, hắn lại nhìn về phía Phí Hiên vương tử:

- Ta sẽ cùng còn Thanh Ưng thú này so đấu. Chỉ có điều, ta muốn hỏi trước một chút, thế nào là đánh bại?

- Đánh bại chính là đánh con Thanh Ưng thú không dám đấu với ngươi nữa...

Phí Hiên vương tử chắp hai tay ở sau lưng.

- Ta đã biết!

Trương Huyền gật đầu, dùng ngón tay ngoắc Thanh Ưng thú cách đó không xa:

- Ngươi qua đây, để cho ta đánh một trận. Ta đánh không dám phản kháng là được rồi!

- Khụ khụ!

Nghe hắn nói như thế, không chỉ Mạc Vũ công chúa, ngay cả Mạc Thiên Tuyết bệ hạ trên vương tọa, thân thể cũng thoáng lắc lư một cái, thiếu chút nữa ngất đi.

Man thú trời sinh tính tình hung bạo, tức giận nhất chính là bị khiêu khích. Ngươi ngoắc ngón tay, hơn nữa nói ra lớn lối như vậy...

Sẽ không sợ bị đối phương một cánh đánh chết sao?

- Tự mình đâm đầu vào chỗ chết...

Phí Hiên vương tử bốn đang lo lắng người này sử dụng âm mưu quỷ kế gì, lại nghe được hắn nói loại lời khiêu khích này, lập tức hưng phấn, hai mắt tỏa sáng.

Hắn không khiêu khích, còn thiếu chút nữa bị đánh một trận tới chết. Vừa nói như vậy, không phải là đâm đầu vào chỗ chết thì làm gì?

Có thể dự đoán được, con Thanh Ưng thú này nhất định sẽ lập tức nổi giận, hung hăng đập nát đầu của người này.

- Thu!

Quả nhiên, loại ý nghĩ này vừa kết thúc, mắt con Thanh Ưng thú trước mắt lập tức đỏ lên, ngân dài một tiếng, tiếng động vang vọng chín tầng trời.

Vù!

Cánh lớn vung lên, lập tức từ phía sau lưng Mạc Vũ vọt ra ngoài.

- Cẩn thận...

Cùng con Thanh Ưng thú này ở chung lâu như vậy, đây coi như là lần thứ hai nàng nhìn thấy nó nổi giận như thế. Lần đầu tiên là ở Thú Đường, bị Trương sư khiêu khích.

Chỉ là, Trương sư người ta nắm giữ thực lực chân chính. Người này, chỉ có Thông Huyền cảnh sơ kỳ, giả vờ cái gì mà giả vờ?

Thật sự muốn một cánh bị đánh chết, người của nghiệp đoàn y sư còn không qua đây làm ầm ĩ muốn lật trời sao?

Nàng đang nghĩ ngợi có nên quát Thanh Ưng thú, để cho nó hạ vuốt lưu tình. Nàng lập tức trợn tròn mắt, thân thể thoáng lắc một cái, thiếu chút nữa ngất đi.

Ngay cả Phí Hiên vương tử vẻ mặt đang đắc ý, cho rằng người trước mắt này hẳn phải chết không thể nghi ngờ, cũng cảm thấy trước mắt tối sầm.

Chỉ thấy khí thế Thanh Ưng thú hung hăng, cánh mở tới đi tới trước mặt Liễu lão sư, dùng miệng lôi kéo nắm đấm của hắn, không ngừng đưa về phía trên người của mình.

Xem ra, là chủ động yêu cầu người thanh niên động thủ đánh nó...

Ngươi không phải là bị hắn sỉ nhục, khí thế hung hăng muốn giết người sao?

Không phải là không muốn từ bỏ ý định sao?

Đây là giở trò quỷ gì?

Càng hãm hại phụ thân chính là, nhìn thấy được quả đấm đối phương xiết chặt, lập tức dừng động tác, cánh mở, đứng tại chỗ vẫn không nhúc nhích, không phản kháng, cũng không tránh né. Trong ánh mắt nó trái lại lộ ra một thần sắc chờ mong, khát vọng.

Rất rõ ràng, nó đang chờ bị đánh...

Bị vũ nhục một trận, không động thủ với hắn, còn chờ mong, khát vọng...

Phí Hiên vương tử chỉ cảm thấy một ngụm máu tươi ở nơi cổ họng không ngừng cuồn cuộn, bất cứ lúc nào cũng sẽ phun ra.

Ai có thể nói cho ta biết chuyện gì đang phát sinh không?

Trương Huyền thân phận để lộ

dtv-ebook.com

Thấy thái độ này của Thanh Ưng thú, Trương Huyền cũng bất đắc dĩ một hồi.

Vừa rồi đối phương xông lại, hắn lập tức khai thông khế ước, chứng minh thân phận.

Kết quả...

Lại xuất hiện cảnh tượng trước mắt.

Hắn thoáng sửng sốt một chút, rất nhanh lại hiểu rõ, vì sao nó biến thành bộ dạng này.

Trước đây nó bị điên cuồng đánh một trận, huyết mạch của nó nhận được sự tinh lọc, lúc này mới thuận lợi thăng cấp nửa bước Tông Sư. Hiện tại biết vị trước mắt này chính là chủ nhân, không cam tâm tình nguyện bị đánh mới là lạ.

Thấy hai mắt nó nheo lại, dáng vẻ đầy hưng phấn chờ đợi mình điên cuồng đánh, Trương Huyền bị sặc nước bọt một cái, bất đắc dĩ nhìn qua.

- Cái này... ngươi xem, nó không dám cùng ta đối đầu, tính là ta thắng chứ?

-...

Mạc Thiên Tuyết, Mạc Vũ.

Trước mắt Phí Hiên vương tử tối sầm.

Đối phương vừa hỏi qua, thế nào tính là thắng. Hắn nói lời chắc chắn cho đối phương biết, đánh cho nó không dám đối đầu, xem như là thắng...

Nhưng... bây giờ còn chưa bắt đầu đánh, con Thanh Ưng thú này lại cam tâm tình nguyện, không dám đối đầu, chờ bị đánh...

Đây tính là cái gì?

Hát đôi sao?

- Ta biết rồi!

Phí Hiên vương tử xiết chặt nắm đấm, đang muốn nổi giận. Đột nhiên hắn nghĩ tới điều gì, trong mắt chợt lóe sáng:

- Ngươi và Mạc Vũ công chúa đã sớm quen biết. Con Thanh Ưng thú này quen thuộc với ngươi, đương nhiên không dám đối đầu. Ngươi làm vậy là giở trò xấu!

Vừa rồi con Thanh Ưng thú này kiêu ngạo hận không thể lột ra hắn ra. Hiện tại nó lại thông minh linh lợi giống như chó Nhật. Rất rõ ràng, nó đã sớm nhận ra Liễu lão sư này.

Làm không tốt, quan hệ vô cùng mật thiết.

Bằng không, làm sao có thể ngay cả phản kháng cũng không phản kháng, trực tiếp thể hiện ra bộ dáng này?

Thật ra không chỉ hắn kịp phản ứng, Nhiên Mộc đặc sứ, thậm chí Mạc Thiên Tuyết cũng đều suy đoán như vậy.

Chỉ có Mạc Vũ biết, con Thanh Ưng thú này tuyệt đối là lần đầu tiên nhìn thấy vị Liễu lão sư này. Trước đó, nó không có khả năng quen biết được.

- Nói lời khiến người ta tức chết, thiên phú tuyệt hảo, y thuật cao minh, biết ngụy trang, còn cùng Thanh Ưng thú thiên thiết như thế... Ta trước

đó tại sao lại không nghĩ tới?

Linh quang lóe lên, thân thể Mạc Vũ run lên.

Trước đó, nàng quá tin tưởng vào tin tức của Danh Sư Đường và phụ vương đưa cho, tận mắt nhìn thấy được vị Liễu lão sư hiện tại và vị kia hoàn toàn không có chút nào tương tự, cũng không mấy nghi ngờ.

Nhìn thấy một cảnh tượng như vậy, nàng xem như đã hiểu được.

Người khác không biết, nhưng nàng lại biết rất rõ. Vị kia đối với y thuật cũng vô cùng tinh thông. Ban đầu ở Hồng Liên thành, hắn đã từng thể hiện.

Tiện tay giải quyết ngay cả chứng bệnh ngay cả đám người Mộc Hoành hội trưởng cũng không có cách nào giải quyết, thủ đoạn kinh người... Giải quyết một tường nghi vấn khó xử lý, chắc hẳn cũng không khó khăn!

Thảo nào nàng còn kỳ quái, thế nào Thiên Vũ vương thành thoáng cái xuất hiện hai thiên tài cấp lợi hại như vậy. Hóa ra... là cùng một người!

- Mới vừa rồi là ngươi muốn đánh cược, không phải ta ép buộc ngươi...

Không biết nữ hài trước mắt đã đoán ra được thân phận thực sự của hắn, nhìn về phía vương tử trước mắt, vẻ mặt Trương Huyền khinh bỉ:

- Ngươi không biết là luyến tiếc linh thạch, hau không dám thừa nhận thua! Ngay cả một quả linh thạch cũng không thua nổi, thật là một quỷ nghèo!

- Ngươi...

Sắc mặt Phí Hiên vương tử đỏ lên.

Hắn đường đường là vương tử, bị người trực tiếp mắng thành quỷ nghèo, không thua nổi... Toàn thân hắn cũng sắp bùng nổ.

Nhưng bây giờ xét việc thực mà nói, hắn thật sự thua.

Là do hắn yêu cầu so tài, nội dung cũng do hắn xác nhận. Thậm chí kết quả cũng nghiêm khắc dựa theo lối nói của hắn...

Không quan tâm từ phương diện nào, hắn đều thua, không tìm được bất kỳ lý do gì để đùn đẩy.

- Thua thì thua. Ta vẫn sẽ không thể không tiếp nhận!

Bàn tay run lên, đưa hộp ngọc tới, Phí Hiên vương tử xiết chặt nắm đấm:

- Họ Liễu kia, ngươi thắng ta một lần, có dám cùng ta lại đánh cược một lần nữa hay không. Đặt cược vẫn là cái linh thạch này?

- Đánh cược? Đánh cược gì?

Trương Huyền nhìn qua.

- Rất đơn giản, ngươi không chấp nhận bản thân giở trò xấu giành chiến thắng cũng không sao, có dám cùng ta luận võ công bằng hay không?

Phí Hiên vương tử cắn răng.

Hắn thật sự nổi giận.

Ngươi giở trò xấu mới có thể khiến cho Thanh Ưng thú cam tâm tình nguyện bị đánh. Xem ngươi làm sao có thể thắng được ta!

Đường đường là Thông Huyền cảnh đỉnh phong, đối phó với một sơ kỳ, vẫn có tự tin rất lớn.

- Tỷ thí công bình, thật ra có thể. Chỉ có điều... Ngươi có tiền đặt cược sao? Nếu như không có linh thạch, xem như thôi!

Trương Huyền nói.

Thông Huyền cảnh đỉnh phong mà thôi, thời điểm cấp tương đồng, hắn có thể dễ dàng nghiền ép, huống gì hiện tại.

Chỉ có điều, không có lợi, hắn lười cùng đối phương động thủ.

- Ta...

Sắc mặt Phí Hiên vương tử đỏ lên.

Hắn chỉ có một viên linh thạch, chính là cái trước mắt này. Kết quả bị đối phương thắng được. Nếu còn muốn đánh cược, cũng mất.

Không có đồ đặt cược, ai cùng ngươi so đấu?

- Không có thì thôi. Ta còn có việc phải bận rộn!

Thấy biểu tình này của hắn, Trương Huyền khoát tay áo.

Không có linh thạch, ai cùng ngươi mù quáng lăn qua lăn lại lại gì.

Nhân vật nhỏ của Thông Huyền cảnh đỉnh phong mà thôi.

- Ta không có viên linh thạch thứ hai, nhưng còn có thứ có thể so sánh được với linh thạch!

Nhìn thấy được bộ dạng đối phương không có tiền đừng tìm ta, Phí Hiên vương tử tức tới nghiến răng nghiến lợi. Cổ tay hắn lật một cái, một cái hộp ngọc xuất hiện ở lòng bàn tay. Hắn nhẹ nhàng mở ra. Nhất thời một linh khí xông thẳng đến.

Linh khí là từ trên một gốc cây dược liệu tản ra.

Đúng là bụi Thú Linh thảo hắn mang đến!

- Điện hạ...

Không nghĩ tới Phí Hiên vương tử tức giận, sử dụng thứ này đánh cược, Nhiên Mộc đặc sứ vội vàng khuyên can.

Bụi dược liệu này có tác dụng cực lớn đối với man thú. Nếu như không thể làm đám hỏi, rơi xuống trong tay Thiên Vũ vương quốc, chẳng khác nào tai họa.

- Ngày hôm nay ta không lấy máu rửa nỗi sỉ nhục, sau này còn làm thế nào gặp người?

Phí Hiên vương tử cắt ngang lời của đối phương.

Bị một lão sư không biết từ nơi nào xuất hiện luân phiên đánh vào mặt, còn thua mất một viên linh thạch, sớm đã không nhịn được.

Nếu như không báo thù, thật sự để tin tức truyền quay lại, hắn còn mặt mũi nào làm vương tử, kết thân vương?

- Như thế nào? Có dám đánh cược hay không?

Đóng hộp ngọc lại, Phí Hiên vương tử lạnh lùng nhìn qua.

- Ngươi đây là... Thú Linh thảo?

Có chút do dự, Trương Huyền không nhịn được nói.

Tất cả sách của nghiệp đoàn luyện đan sư của Thiên Huyền vương quốc có liên quan tới dược liệu, hắn đều dung nhập trong đầu. Bụi dược liệu này tuy rằng trân quý, nhưng cũng có thể đủ nhận ra.

- Không sai, gốc cây Thú Linh thảo này đã chừng mấy trăm năm, giá trị to lớn, có thể so với linh thạch, thậm chí còn vượt qua. Hiện tại ta lấy cái này xem như đồ đặt cược, tới ép linh thạch của ngươi. Ngươi có đánh cược hay không?

Phí Hiên vương tử nói.

- Cái này... Thú Linh thảo tuy rằng trân quý, nhưng đối với ta lại vô dụng. Ta chỉ cần linh thạch. Nếu có linh thạch, ta lại cùng ngươi đánh cược...

Trương Huyền nói.

Thú Linh thảo chỉ có tác dụng đối với man thú. Trong đó tuy rằng ẩn chứa linh khí sung túc, hắn lại không thể hấp thu. Nói thật, cho dù thắng nổi, cũng lãng phí.

Giúp man thú thăng cấp, Thú Linh thảo lợi hại hơn nữa cũng kém hơn so với chân khí thiên đạo của hắn, cần gì bỏ gần tìm xa.

- Ngươi...

Thấy lấy ra vật trân quý như thế, đối phương vẫn ra sức khước từ, Phí Hiên vương tử chỉ cảm thấy một ngọn lửa giận đang sôi trào ở trong ngực, sắp nổ tung:

- Thiên Tuyết bệ hạ, gốc cây Thú Linh thảo này có thể thế chấp với hai linh thạch của quý quốc hay không?

- Thú Linh thảo hiếm có vô cùng... đương nhiên có thể!

Ánh mắt Mạc Thiên Tuyết nhất thời sáng lên.

Thứ này vừa rồi hắn đã muốn. Đáng tiếc đối phương không lấy ra, hắn cũng không tiện cướp giật. Hiện tại đối phương lại muốn mang ra thế chấp lấy linh thạch, hắn lập tức kích động một hồi.

- Ngươi nghe cho rõ, gốc cây Thú Linh thảo này, có thể thế chấp lấy hai linh thạch. Nếu như ta thua, ngươi lấy đi dược liệu, có thể trực tiếp trao đổi với Thiên Tuyết bệ hạ. Nếu như ta thắng... ta muốn ngươi không chỉ trả lại linh thạch vừa thắng cho ta, còn phải bồi thường một viên nữa. Ngươi... có dám nhận hay không?

Phí Hiên vương tử nghiến răng nghiến lợi.

- Thứ này thế chấp được hai linh thạch? Được!

Mắt Trương Huyền cong thành hình trăng lưỡi liềm.

Hắn đang rầu rĩ về không lấy được linh thạch vào tay, người này lại chủ động đưa tới cửa, thật là người quá tốt!

Mạc Vũ ở một bên vỗ trán một cái.

Nếu như suy đoán của nàng là thật, vị trước mắt này lại là cường giả Tông Sư cảnh, còn là danh sư nhị tinh...

Ngươi là một nhân vật nhỏ Thông Huyền cảnh đỉnh phong, khiêu chiến với danh sư nhị tinh...

Khụ khụ, thực sự là người không biết không sợ. Không cần suy nghĩ nhiều, cũng biết hắn nhất định phải thua.

Vẻ mặt nàng đang bất đắc dĩ, liền nghe được tiếng truyền âm phụ vương vang lên ở bên tai.

- Tiểu Vũ, Liễu hội trưởng... này không có vấn đề chứ?

Nàng biết thân phận của đối phương, Mạc Thiên Tuyết còn không biết sự tình, trong lòng khó tránh khỏi có chút lo lắng.

Hắn thấy, vị Liễu lão sư này cũng chỉ có thuật chạy chữa cao minh, tu vi chỉ có Thông Huyền cảnh sơ kỳ, lực chiến đấu khẳng định không tốt.

So với vương tử Thông Huyền cảnh đỉnh phong, sợ rằng chênh lệch khá xa.

- Yên tâm đi, chờ xem là được...

Mạc Vũ lắc đầu.

Nếu như người này thực sự là Trương Huyền, phụ vương cũng không nhất định có thể là đối thủ của hắn, càng chưa nói tới người này.

- Ừ!

Trong lòng Mạc Thiên Tuyết tuy rằng kỳ quái, nhưng hắn biết nữ nhi là danh sư, năng lực quan sát kinh người, cũng không hỏi thêm nữa.

- Nếu đáp ứng, vậy liền bắt đầu đi!

Vốn đang sợ đối phương không đáp ứng, chuẩn bị thật nhiều lí do thoái thác, không nghĩ tới hắn trực tiếp đáp ứng. Phí Hiên vương tử thoáng sửng sốt một chút, không nhịn được hai mắt tỏa sáng.

Chỉ cần người này dám đáp ứng, lại dám lặng lẽ hạ thủ nặng, khiến cho hắn sau này phải hối hận vì đã đắc tội mình!

- Thời gian của ta có hạn. Cũng không cần tìm nơi khác nữa, lại ở trong này đi!

Trương Huyền nói.

- Tự mình đâm đầu vào chỗ chết, cũng đừng trách ta!

Trên mặt Phí Hiên vương tử lộ ra vẻ dữ tợn, trong lòng thầm hừ lạnh một tiếng, năm ngón tay mở ra, lại tung người lao về phía Trương Huyền.

Vù vù!

Người chưa đến, chân khí Thông Huyền cảnh đỉnh phong đã đập vào mặt, giống như thổi lên cơn lốc, đánh nát mặt đất nham thạch.

Không thể không nói, vị Phí Hiên vương tử này thoạt nhìn kiêu ngạo, quả thật có bản lĩnh kiêu ngạo, trong cùng cấp bậc, xem như là đỉnh phong.

- Chắc hắn phải sử dụng chiêu số nào đó, không lộ ra thực lực, lại có thể giáo huấn người này một trận?

Thấy hắn xông lại, Trương Huyền có chút do dự.

Hiện tại hắn ngụy trang thành Liễu Trình, chỉ có Thông Huyền cảnh sơ kỳ. Nếu như dễ dàng đánh bại người này, nhất định sẽ lộ ra dấu vết. Chắc

hắn phải dùng phương pháp gì, cũng không hiện ra thực lực, lại có thể dễ dàng giải quyết người này.

Đang suy tư, hắn lại thấy có bóng xám lóe lên. Phí Hiên vương tử còn chưa đến trước mặt Trương Huyền, trước mắt hắn lại xuất hiện thêm một móng vuốt cực lớn.

Ầm!

Một âm thanh nặng nề vang lên. Phí Hiên vương tử lấy tốc độ còn nhanh hơn bay ngược ra ngoài.

Trương Huyền sửng sốt, vội vàng ngẩng đầu. Lúc này hắn mới phát hiện, chẳng biết từ lúc nào Thanh Ưng thú đã ngăn cản ở trước người, một trảo đập cho người này bay trở lại, mở miệng không ngừng nôn ra máu.

- Ta nhổ vào...

Phí Hiên vương tử thật sự muốn khóc.

Con Thanh Ưng thú này xảy ra chuyện gì vậy?

Vừa rồi bảo ngươi đánh vị Liễu lão sư này, ngươi chẳng những không động thủ, còn nhắm mắt lại chịu đòn... Hiện tại mình muốn động thủ, hết lần này tới lần khác ngươi lại xông lại, một bước đạp mình bay ra ngoài...

Ngươi rốt cuộc là thú sủng của Mạc Vũ công chúa, hay là Liễu lão sư trước mắt này?

Hắn phiền muộn một hồi, đang muốn đứng lên, đã cảm thấy thân thể lún xuống. Thân thể to lớn của Thanh Ưng thú nặng nề giẫm lên trên người của hắn, giống như một ngọn núi lớn. Ngay sau đó có tiếng mắng lớn liên tiếp vang lên.

- Thanh Ưng thú, ngươi muốn làm gì? Ta và Phí Hiên vương tử luận võ, ngươi dính vào làm cái gì?

- Lại nói, cho dù ngươi động thủ, cũng chờ ta so tài xong. Không nhìn thấy được ta đang kiếm lấy linh thạch sao? Làm lỡ chuyện ta kiếm tiền, có tin ta nướng ngươi ăn hay không...

- Đúng là kẻ không biết quy củ...

- Lần sau chú ý một chút cho ta, không nên lỗ mãng như thế. Nghe theo ý của ta mà động thủ...

...

Âm thanh cuồn cuồn không ngừng vang lên. Phí Hiên vương tử nghe được, trước mắt tối đen, từng ngụm máu tươi không ngừng từ khóe miệng tràn ra. Đồng thời, nước mắt hắn ào ào chảy xuôi.

Đại ca...

Cho dù ngươi muốn giáo huấn con man thú này, có thể tạm thời bảo nó xuống khỏi người ta trước hay không?

Còn đè nặng như vậy, ngươi còn chưa nói hết, chỉ sợ ta đã chết...

Y đạo Tông Sư?

dtv-ebook.com

- Điện hạ...

Nhiên Mộc đặc sứ thấy bản thân vương tử ở dưới thân Thanh Ưng thú, không ngừng nôn ra từng ngụm máu, sắc mặt trở nên trắng bệch, tiện tay cũng sẽ chết mất. Hắn sốt ruột một tiếng la lên, vọt tới.

- Buông điện hạ ra!

Mắt đỏ lên, bàn tay Nhiên Mộc đặc sứ đánh ra một trảo, công kích đối với Trương Huyền.

Biết Thanh Ưng thú nghe lời người trước mắt này. Nó tập kích vương tử bất ngờ, vô cùng có khả năng chính là ý của hắn.

- Đặc sứ, ngươi muốn làm gì?

Thấy hắn ra tay, Mạc Thiên Tuyết trên vương tọa hét lớn một tiếng.

Vèo!

Một bóng người áo xám không biết từ chỗ nào chui ra, hai tay lật một cái, nghênh đón.

Ầm!

Quyền chưởng tấn công, hai người đồng thời lui về phía sau một bước.

Tự nhiên cũng là cường giả Tông Sư cảnh đỉnh phong.

Ám Ảnh vệ của vương thất...!

Ngăn cản Nhiên Mộc đặc sứ xong, thân thể người áo xám thoáng lắc một cái, một lần nữa biến mất ở đại điện, giống như chưa bao giờ xuất hiện qua.

- Điều này...

Lông mày Nhiên Mộc đặc sứ run lên.

Trước đó, dựa vào Tông Sư đỉnh phong, hắn không quá để ý đối với Thiên Vũ vương cung này. Hắn cho rằng, cho dù gặp phải nguy hiểm, dựa vào thực lực, hắn cũng có thể thuận lợi xông ra. Lúc này nhìn thấy được thế, hắn mới biết, loại ý nghĩ này là buồn cười biết bao.

Đại điện trước mắt này thoạt nhìn yên tĩnh, sợ rằng trên thực tế, che giấu không biết bao nhiêu cao thủ giống như vậy.

- Tại hạ cũng vì sốt ruột muốn cứu điện hạ, mong rằng Thiên Tuyết bệ hạ thứ lỗi...

Điều chỉnh hít thở, tạm thời ngăn chặn chân khí trong cơ thể sôi trào, Nhiên Mộc đặc sứ ôm quyền nói xin lỗi.

- Yên tâm, điện hạ các ngươi không có việc gì...

Mạc Thiên Tuyết khoát tay áo.

Nhiên Mộc đặc sứ quay đầu lại nhìn lại, quả nhiên thấy con Thanh Ưng thú đã buông móng vuốt ra. Sắc mặt vương tử trắng bệch, thân thể run rẩy đứng lên.

Tuy rằng bị thương nặng, nhưng hắn không bị tổn thương đến căn cơ, không cần lo lắng tới tính mạng.

- Điện hạ...

Hắn đi tới trước mặt, muốn đỡ lấy, lại bị người này giãy ra.

- Ngươi xấu lắm. Nói rõ là tỷ thí công bằng, lại để cho man thú tập kích bất ngờ...

Phí Hiên vương tử cắn răng, nhìn chằm chằm vào người thanh niên trước mắt, hận không thể chặt hắn thành bánh thịt.

Quá bẫy người.

Nói rõ là luận võ công bằng, ngay cả đồ đặt cược cũng đã đặt lên. Ngươi lại để cho man thú ở một bên tập kích bất ngờ. Trên thế giới thế nào có người nào không biết xấu hổ như vậy sao?

- Cái này...

Trương Huyền vò đầu, vẻ mặt cũng ủy khuất.

Không bị đánh, Thanh Ưng thú vốn đã tức giận. Lại thấy hắn động thủ đối với chủ nhân, làm sao còn nhịn được. Trên thực tế... căn bản không phải là mệnh lệnh của mình.

- Ngươi...

Thấy bộ dạng này của hắn, Phí Hiên vương tử tức giận, trước mắt tối sầm, thiếu chút nữa đứng không được.

Ta bị đánh thành như vậy, cũng chưa từng cảm thấy ủy khuất. Ngươi ủy khuất cái lông?

Ta có thể lấy chút mặt mũi hay không?

Thời điểm hắn đang tức giận sắp bùng nổ, muốn nói cái gì đó, lại nghe giọng nói không biết xấu hổ của người thanh niên đối diện vang lên:

- Là con Thanh Ưng thú này lỗ mãng vô ý mạo phạm. Nếu không như vậy đi. Ta bảo nó ra ngoài, chúng ta lại đánh một trận công bằng, bảo đảm nó sẽ không quấy rối nữa!

Phí Hiên vương tử lại phun ra máu tươi.

Điều này căn bản cũng không phải là chuyện nó quấy rối hay không quấy rối. Hiện tại bản thân ta bị trọng thương, chỉ riêng máu cũng đã nôn vài lần, ngươi muốn đánh với ta?

Mấu chốt nhất chính là... Lại còn nói "công bằng".

Thân thể ngươi hoàn hảo, đánh một người trọng thương như ta, hai chữ này, ngươi còn không biết xấu hổ nói ra khỏi miệng như vậy?

- Điện hạ của chúng ta bị thương nặng, chuyện so tài hiện tại thôi đi!

Thấy vương tử còn không có so tài với đối phương, đã sắp bị tức chết, sắc mặt Nhiên Mộc đặc sứ trầm xuống, nói.

Nếu không kiêng kỵ những lực lượng ẩn nấp trong vương cung này, chỉ sợ hắn đã sớm tiến lên tháo Liễu lão sư trước mặt này ra làm tám mảnh.

- Hiện tại liền thôi? Như vậy sao được?

Nghe đối phương muốn dừng so tài, Trương Huyền đầy sốt ruột.

Đùa gì thế? Đây chính là hai linh thạch. Cứ như vậy lại không thể so đấu, chẳng phải hắn thua thiệt lớn sao?

- Một chút vết thương nhỏ mà thôi. Ngươi chờ một chút, ta hiện tại lại trị thương cho hắn...

Nói xong, hắn đi tới trước mặt.

- Ngươi muốn làm gì?

Vẻ mặt Nhiên Mộc đặc sứ đầy cảnh giác.

- Ta trị thương cho hắn. Yên tâm đi, chút vết thương nhỏ như vậy, rất nhanh sẽ tốt thôi!

Vẻ mặt nghiêm Trương Huyền túc gật đầu.

- Trị thương?

Nhiên Mộc đặc sứ đầy nghi ngờ.

Khóe miệng Phí Hiên vương tử cũng co giật.

Người này không biết có phải là thấy mình không có bị Thanh Ưng thú giết chết, muốn bổ đao hay không...

- Phí Hiên vương tử, Nhiên Mộc đặc sứ, không cần hoang mang! Liễu lão sư là hội trưởng mới của nghiệp đoàn y sư, y thuật cao minh. Hắn nói trị liệu, khẳng định không thành vấn đề!

Thấy bộ dạng của hai người cảnh giác, Mạc Thiên Tuyết cười nói.

- Hội trưởng của nghiệp đoàn y sư?

Hai người sửng sốt.

- Không sai, hắn lại có y đạo Tông Sư liên tục giải quyết tốt đẹp mười chín vấn đề trên tường nghi vấn khó xử lý, ngay cả vô số bệnh nặng cũng có thể tiện tay giải quyết. Chút vết thương ấy của ngươi, không tính là gì cả!

Mạc Thiên Tuyết nói.

- Cái này...

Phí Hiên vương tử và Nhiên Mộc đặc sứ nhìn nhau.

- Một chút thương nhỏ mà thôi, yên tâm!

Đi tới trước mặt, Trương Huyền tiện tay đỡ lấy Phí Hiên vương tử.

- Đặc sứ không cần lo lắng, vẫn mong đứng yên tĩnh chờ một lần. Nếu Liễu hội trưởng nói như vậy, khẳng định không bao lâu, là có thể hoàn toàn chữa trị tốt thương thế trên người vương tử.

Mạc Thiên Tuyết vuốt râu, thoải mái nói một câu.

Y đạo Tông Sư có thể tiện tay giải quyết mười chín vấn đề trên tường nghi vấn khó xử lý, chút ngoại thương ấy, hắn vẫn rất có tự tin.

- Vậy được rồi...

Thấy đối phương nói chắc chắn như vậy, Nhiên Mộc đặc sứ có chút do dự, lúc này mới buông vương tử ra, tránh sang một bên.

Không phải hắn tin tưởng Trương Huyền, mà là tin tưởng vào chiêu bài của nghiệp đoàn y sư, càng tin tưởng Thiên Vũ vương quốc không dám hoàn toàn xích mích với Khôn Càn vương quốc.

- Điện hạ bị thương, dù chưa ảnh hưởng đến căn bản, nhưng cũng tương đối nghiêm trọng. Ta lại mỏi mắt mong chờ xem Liễu hội trưởng nhanh chóng trị liệu như thế nào...

Hừ một tiếng, Nhiên Mộc đặc sứ cũng muốn xem thử vị Liễu hội trưởng này giải quyết như thế nào. Hắn còn chưa nói hết lời, nhìn thấy rõ ràng động tác của đối phương, mắt thoáng cái trợn tròn, một ngụm máu già thiếu chút nữa phun ra, thô tục mắng lớn:

- Ta nhổ vào! Ngươi muốn làm gì?

Chỉ thấy người thanh niên cách đó không xa giơ bàn tay lên, "bộp" một cái đánh vào trên gáy của điện hạ.

Đáng thương cho Phí Hiên vương tử ngay cả phản ứng cũng không kịp, lại hôn mê bất tỉnh.

-...

Mạc Thiên Tuyết cũng bối rối.

Ở nghiệp đoàn y sư, vị Liễu hội trưởng này có thể nghiền ép, y thuật tuyệt đối có thể so với y sư tứ tinh, năm sao. Vốn tưởng rằng sẽ trị liệu

thật tốt, cũng vừa được chiêm ngưỡng y thuật một chút. Kết quả... một cái tát đánh người bất tỉnh.

Lẽ nào cảm thấy... người này bị đòn còn chưa đủ, chưa hết giận?

- Dừng tay...

Toàn thân Nhiên Mộc đặc sứ đều phát nổ, thân thể thoáng một cái lại muốn tiến lên. Hắn còn không có động thủ, đã thấy có bóng người hoa lên một cái. Chẳng biết từ lúc nào Mạc Vũ công chúa ngăn cản trước mặt.

- Đặc sứ không cần hoảng hốt. Nhìn xong lại nói...

Nếu như trước đó nàng còn không dám xác nhận, nhìn thấy được hắn một cái tát đánh ngất Phí Hiên vương tử, nàng đã xác nhận Liễu hội trưởng này, nhất định là Trương Huyền.

Trước đây thời điểm hắn chữa bệnh cho đại dược vương, chính là đánh cho người đó choáng váng trước.

Thấy công chúa nói như vậy, Nhiên Mộc đặc sứ nhìn sang, không nhịn được lại sửng sốt.

Chỉ thấy “hung thủ” đánh điện hạ ngất xỉu, lòng bàn tay xuất hiện thêm hơn mười cây ngân châm, nhẹ nhàng rung lên. Lại thấy tất cả cắm vào trong huyệt đạo của Phí Hiên vương tử.

Ngay sau đó bàn tay hắn nhẹ nhàng phất một cái, thu hồi ngân châm. Đầu ngón tay điểm một cái ở trên mi tâm của điện hạ.

Vù!

Phí Hiên vương tử đang hôn mê chợt mở mắt ra, thân thể thoáng động nhảy dựng lên, sắc mặt nhăn nhó, điên cuồng rít gào.

- Họ Liễu, ngươi muốn làm gì? Có bản lĩnh lại quyết đấu công bằng, tập kích bất ngờ tính là bản lĩnh gì...

Âm thanh như sấm, vang vọng đại sảnh, đâu còn có dáng vẻ nửa điểm trọng thương.

- Điện hạ...

Nhiên Mộc đặc sứ chớp mắt, không thể tin được:

- Thương thế của ngươi...

- Thương thế?

Phí Hiên vương tử sửng sốt. Hắn cũng phát hiện ra có điểm không thích hợp, vận chuyển chân khí. Nhất thời hắn cảm thấy khí tức như sấm, đâu còn có dáng vẻ bị thương chút nào.

Hình như vừa rồi trọng thương căn bản không phải hắn, mà là người khác.

- Chuyện này... chuyện này...

Lần này thật sự là choáng váng.

Một khắc trước, còn trọng thương mở miệng nôn ra máu. Sau một khắc lại khôi phục như lúc ban đầu... Có cần nhanh như vậy hay không?

- Đâm mấy châm, khiến điện hạ trọng thương lại khỏi hẳn?

Nhiên Mộc đặc sứ cũng không thể tin được.

Mãi đến lúc này, hắn mới biết được vì sao Thiên Tuyết bệ hạ coi trọng một tiểu tử chỉ có Thông Huyền cảnh sơ kỳ như vậy.

Chỉ riêng thủ đoạn y thuật này, có thể làm cho vô số vương quốc thoáng cái trở nên điên cuồng.

- Ừ, một chút vết thương nhỏ mà thôi!

Trương Huyền tùy ý khoát tay áo:

- Thương thế lành, không phải có thể tỷ thí công bằng sao?

Thực lực đối phương và hắn chênh lệch cực lớn, chữa trị cũng rất đơn giản. Nếu như tu vi cao hơn so với hắn, hoặc tương đương với hắn, sẽ không dễ dàng như vậy.

- Chuyện này...

Phí Hiên vương tử thoáng cái sửng sốt:

- Liễu hội trưởng y thuật cao minh, là ta có mắt như mù, đã đắc tội nhiều, xin hãy tha lỗi! Chuyện so đấu, là do ta lỗ mãng, mong rằng dừng lại tại đây!

Có thể làm vương tử, tất nhiên không phải là người ngu dốt. Tuy rằng hắn hết sức bất mãn đối với người này, nhưng đối phương có thể dễ dàng chữa trị tốt thương thế của hắn, y thuật phải cao tới mức kinh người.

Người như thế có thể qua lại thân thiết, tất nhiên mạnh mẽ hơn so với đắc tội.

Bằng không, cho dù Khôn Càn vương quốc cũng không bảo vệ được hắn.

- Dừng lại tại đây?

Trương Huyền sửng sốt:

- Như vậy sao được...

Đây chính là hai linh thạch. Không thể so đấu, chung quy mình cũng không thể trắng trợn cướp lấy?

- Trước đó, không biết Liễu lão sư còn là hội trưởng của nghiệp đoàn y sư, y thuật cao minh. Sớm biết như vậy, ta cũng sẽ không đưa ra ý định so tài, khẳng định đã sớm trực tiếp nhận thua...

Phí Hiên vương tử vội hỏi.

Nhìn Mặc Thiên Tuyết bệ hạ cũng cố gắng hết mức qua lại thân thiết với người này, hắn cũng hiểu được, không dám đắc tội.

Y sư tuy rằng năng lực hiệu triệu không bằng của danh sư, nhưng cũng không thể khinh thường, một tiểu vương tử nho nhỏ như hắn, không thể chống lại.

Còn chưa nói dứt lời, liền nghe được người thanh niên đối diện cảm thán một tiếng:

- Cái gì? Trực tiếp chịu thua? Như vậy thật ngại quá. Như vậy gốc cây Thú Linh thảo, ta lại từ chối thì bất kính...

-...

Phí Hiên vương tử sửng sốt.

Ta nói như vậy chỉ là một câu lời khách khí, chiếu cố tới mặt mũi, thế nào lại nhận thua?

Đường đường hội trưởng của nghiệp đoàn y sư, y đạo Tông Sư, có thể cho chút mặt mũi hay không?

Trong lòng hắn chấn động kinh ngạc, còn chưa kịp giải thích, đã thấy người thanh niên cầm hộp ngọc trong tay hắn tới, tiện tay cất vào chiếc nhẫn trữ vật. Vừa cất xong, người này còn không có hứng thú nhìn qua:

- Dược liệu ta đã thu. Vẫn là vương tử điện hạ khí thế lớn, nói chịu thua liền chịu thua, khiến cho ta tự thấy xấu hổ!

Nói đùa, lần này tới vương cung chính là nghĩ biện pháp kiếm linh thạch. Bụi dược liệu này có thể đổi lấy hai linh thạch, hắn làm sao có thể bỏ qua.

- Khí thế lớn? Tự thấy xấu hổ?

Khóe miệng Phí Hiên vương tử co giật, sắp muốn khóc.

Đã thấy người không biết xấu hổ, nhưng hắn chưa thấy qua người nào không biết xấu hổ như vậy.

Ngươi cũng đã cầm dược liệu của ta đi, còn nói khí thế lớn. Khí thế lớn cái lông!

Tự nhận xấu hổi. Ta sao không thấy ngươi xấu hổ, chỉ thấy được vẻ mặt mỉm cười?

Nếu không phải tự mình từng trải qua, hắn thật sự nghi ngờ người vô sỉ như thế, làm sao lại là một vị y đạo Tông Sư y thuật cao minh.....

Thần thú trấn quốc

dtv-ebook.com

- Ta cũng sẽ không phải tùy tiện lấy dược liệu của ngươi. Như vậy đi!

Lại ở thời điểm Phí Hiên vương tử đầy buồn bực, người thanh niên đối diện mở miệng lần nữa:

- Giông như Thiên Tuyết bệ hạ, ta cũng miễn phí một lần chữa bệnh cho ngươi!

Tuy rằng Thú Linh thảo có thể so sánh với hai khối linh thạch, Trương Huyền muốn lấy được, nhưng cũng không thể khiến cho đối phương bị thiệt hại quá mức.

Chắp hai tay ở sau lưng, hắn đi dạo một vòng xung quanh Phí Hiên vương tử:

- Vừa rồi, thời điểm chữa thương cho ngươi, ta liền phát hiện, chân khí trong cơ thể ngươi tích tụ, khí tức không thuận. Thân thể thoạt nhìn rất tốt, nhưng trên thực tế có chút suy yếu! Nếu như ta không nhìn lầm, thời gian gần nhất, có phải sáng sớm rời giường khó khăn, buổi tối lại rất khó ngủ hay không?

- Ta...

Vẻ mặt Phí Hiên vương tử đang phiền muộn, nghĩ có cần cướp Thú Linh thảo về hay không, Vừa nghe người này nói như thế, thân thể hắn run lên, sắc mặt trắng bệch:

- Ngươi... Làm sao ngươi biết?

Gần đây hắn quả thật có loại tình huống này.

Chân khí tích tụ, khí tức không thuận, nghỉ ngơi cũng không tốt lắm, toàn thân luống cuống bất an.

Nếu không như vậy, hắn khẳng định đã sớm mượn linh thạch trùng kích nửa bước Tông Sư. Cũng không đến mức vẫn giữ lại, bị người trước mắt này thắng được...

Chỉ có điều, việc này, hắn cũng chưa nói qua với ai. Ngay cả vị Nhiên Mộc đặc sứ bên cạnh này cũng không biết. Người này làm sao có thể mở miệng nói ra được?

Chẳng lẽ người này lại thật sự nhìn ra được chứng bệnh?

- Ta là y sư. Thời điểm vừa rồi giúp ngươi chữa thương, ta đã kiểm tra qua, tự nhiên sẽ biết!

Trương Huyền gật đầu.

- Vẫn mong... hội trưởng ra tay!

Sắc mặt nhất thời trắng bệch, Phí Hiên vương tử vội vàng ôm quyền, lại không kiêu ngạo giống như trước đây.

Bệnh chứng này khiến cho hắn mỗi ngày đều không tập trung tinh lực, do đó dẫn đến gần đây tu luyện chưa từng tiến bước. Nếu như có thể chữa trị tốt, Thú Linh thảo tuy rằng trân quý, đưa ra thì đưa ra, cũng không tính là cái gì cả.

- Ừ, thật ra rất đơn giản. Thiên phú của ngươi không tệ, nhưng từng tuổi này lại đạt được Thông Huyền cảnh đỉnh phong, còn có chênh lệch nhất định. Nếu như ta không nhìn lầm, vì nâng cao thực lực, từng dùng qua phương pháp thăng cấp đặc biệt! Nói thật cho ngươi biết, chính là loại phương pháp này lưu lại tai hoạ ngầm cho ngươi!

Trương Huyền nói.

Thân thể Phí Hiên vương tử run lên.

Đối phương nói không sai.

Thiên phú của hắn chỉ có thể được cho là thượng trung thượng, chưa tính là đặc biệt cao minh.

Vương thất không có thân tình. Tu vi không đủ, rất dễ dàng gặp phải đủ loại phiền phức. Muốn sống thật tốt, cũng chỉ có thể nhanh chóng tu luyện. Vì mau chóng thu được thực lực, hắn từng sử dụng một loại bí pháp đặc biệt, cũng chính là dùng dược liệu đặc biệt, kích thích huyệt vị, kích phát tiềm năng.

Như vậy tuy rằng tốc độ tiến bộ rất nhanh, nhưng cũng lưu lại tai hoạ ngầm.

Chẳng lẽ... thân thể gần đây xuất hiện tình hình, lại là vì cái này?

- Chính là cái này. Ta kê cho ngươi một phương thuốc, ngươi chiếu theo đó dùng, chắc hẳn là trong một tháng là có thể hoàn toàn giải trừ tai hoạ ngầm. Đến lúc đó nhân cơ hội trùng kích nửa bước Tông Sư, cũng không phải là không có khả năng!

Mỉm cười, Trương Huyền đi tới trên bàn cách đó không xa, tiện tay lấy giấy bút, viết một phương thuốc đưa tới.

- Cảm ơn Liễu hội trưởng!

Tiếp nhận phương thuốc, sắc mặt Phí Hiên vương tử đỏ lên.

Hắn bị bệnh chứng này hành hạ mỗi ngày, tinh lực không đầy đủ, người cũng có chút hoảng hốt, nôn nóng. Chính vì vậy, vị trước mắt này vừa khiêu khích, hắn lại không kìm chế nổi, hoàn toàn không có sự trầm ổn vương tử phải có.

Nếu như có thể chữa trị tốt, đồng thời trùng kích nửa bước Tông Sư, phương thuốc lại quá trân quý.

Đừng nói một viên linh thạch, một gốc cây Thú Linh thảo, cho dù nhiều thứ hơn nữa, hắn cũng cam tâm tình nguyện!

Bởi vì... Khôn Càn vương quốc vẫn chưa xác lập thái tử. Nếu như hắn có thể sớm thăng cấp nửa bước Tông Sư, vị trí này vô cùng có khả năng chính là hắn.

Trương Huyền khoát tay, nhìn về phía Mạc Thiên Tuyết cách đó không xa:

- Bệ hạ, vẫn mong dẫn người cần trị liệu tới, trị xong, ta còn có việc!

Lúc này Mạc Thiên Tuyết giống như những người khác, cũng đang trong sự khiếp sợ. Vừa nghe người này nói như thế, hắn liền vội vàng đứng dậy:

- Liễu hội trưởng, người mắc bệnh này tình hình tương đối đặc biệt. Có khả năng làm phiền ngươi dời bước đi tới...

- Muốn ta qua? Cũng được, đi trước dẫn đường!

Trương Huyền gật đầu.

- Vẫn mong hai vị đi tới dịch quán nghỉ ngơi...

Mạc Thiên Tuyết ôm quyền hướng về phía Phí Hiên vương tử và Nhiên Mộc đặc sứ, nói.

- Chúng ta từ biệt!

Hai người cũng biết, đối phương dính dáng tới quốc sự, không muốn quá nhiều người biết được. Bọn họ cũng thức thời xoay người rời khỏi đó. Ngay sau đó một tên thái giám lại tiến lên nghênh đón, dẫn theo bọn họ đi ra ngoài.

- Liễu hội trưởng, mời đi bên này!

Hai người rời khỏi đó, Mạc Thiên Tuyết đi trước dẫn đường.

Trương Huyền theo sát phía sau. Hắn vừa đi được mấy bước, một mùi thơm thoang thoảng lại bay vào mũi. Ngay sau đó bên tai vang lên tiếng truyền âm.

- Trương Huyền, Trương sư! Ngươi lừa mọi người thật là khổ...

- Khụ khụ!

Trương Huyền sửng sốt:

- Mạc Vũ công chúa nhận lầm. Ta là Liễu Trình, nào có phải là Trương sư gì!

- Không muốn nói thì thôi. Ta vốn có một việc muốn nói cho ngươi biết. Nếu ngươi không nói, quên đi, ta cũng lười nói thừa!

Thấy hắn không thừa nhận, Mạc Vũ hừ một tiếng.

Nàng muốn nói, chính là chuyện Triệu Nhã và Mộc Tuyết Tình so đấu. Nếu như người này không thừa nhận, nàng cũng lại lười lắm miệng.

Dù sao đều là học sinh của ngươi, thích động thủ thì động thủ.

Thấy nữ hài xoay người rời đi, không muốn nói nữa, Trương Huyền lắc đầu.

Xem ra sau này vẫn bớt xuất hiện quá nhiều ở trước mặt người quen. Bằng không, rất dễ dàng bị nhìn thấu.

Thời gian hắn và vị Mạc Vũ này chung đụng không ngắn, lại thêm Thanh Ưng thú, đối phương không nhận ra cũng khó.

- Mạc Vũ công chúa, đây là một lần thí luyện của Danh Sư Đường, vẫn hi vọng nàng không nên truyền tin tức đi!

Biết đối phương dĩ nhiên đã xác nhận, hắn muốn giấu diếm cũng không gạt được, không thể làm gì khác hơn là truyền âm qua.

- Yên tâm, muốn bảo ta nói, ta cũng sẽ không nhiều lời!

Thấy hắn thừa nhận, Mạc Vũ mỉm cười:

- Nếu ngươi nói, ta cũng không giấu diếm nữa. Buổi trưa ngày mai, ngươi tìm đến chỗ ta. Ta dẫn ngươi đi xem trò hay!

- Trưa mai? Trò hay gì?

Trương Huyền cảm thấy kỳ quái.

- Đi thì biết!

Mạc Vũ mỉm cười.

Nhìn bộ dạng hắn mê man, rất rõ ràng hắn không biết chuyện Triệu Nhã và Mộc Tuyết Tình so tài. Ngày mai lại dẫn hắn đi xem, cục diện nhất định chơi rất vui.

Nói thật, nàng thật sự muốn xem thử một chút, nhìn thấy được hai học sinh của mình, từng người vì danh dự của lão sư chiến đấu, hắn sẽ có biểu tình gì...

Người này vẫn luôn làm cho nàng tức giận. Nàng thật sự muốn nhìn một chút, bộ dạng kinh ngạc của hắn.

Đương nhiên, điều kiện trước tiên là không thể để cho người này lại trở về học viện. Nếu không, nếu chẳng may ai đó không cẩn thận nói lộ ra, hắn biết sớm, lại không dễ chơi...

Trong lòng nàng âm thầm vạch kế hoạch, đồng tử chuyển loạn.

- Chính là chỗ này!

Trương Huyền đang muốn tiếp tục hỏi thăm đến cùng có chuyện gì, nàng lại thần bí như vậy, liền nghe được giọng nói của Mạc Thiên Tuyết vang lê ở phía trước mặt.

Hắn ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy chẳng biết lúc nào đã đi tới một cái sân rộng.

Sân thoạt nhìn không sâu, nhưng chẳng biết tại sao, trước sau không nhìn thấy được điểm cuối. Hình như bị cái gì đó ngăn lại, ngăn cản tầm mắt. Không biết bên trong rốt cuộc có cái gì.

- Lẽ nào... đây là trận pháp?

Trương Huyền sửng sốt.

Chỉ sợ cũng chỉ có trận pháp, mới có năng lực như vậy, khiến người ta đứng ở bên ngoài viện, lại không nhìn thấy được đồ vật bên trong.

- Để cho Liễu hội trưởng tới trị liệu, không phải là nhân loại, mà là… man thú trấn quốc của vương quốc chúng ta!

Hình như nhìn ra được sự nghi ngờ của hắn, Mạc Thiên Tuyết giải thích.

- Man thú trấn quốc?

- Ừ, Thiên Vũ vương quốc cũng không có lão tổ đặc biệt lợi hại, chỉ dựa vào con man thú này trấn thủ, mới có khả năng ổn định ranh giới, không bị vương quốc khác mơ ước.

Mạc Thiên Tuyết giải thích:

- Chỉ có điều, dựa theo tuổi dần dần lớn, lực lượng man thú trấn quốc của chúng ta không lớn bằng lúc trước. Thể lực cũng bắt đầu suy kiệt! Mãi đến khoảng thời gian trước, mắc một cơn bệnh nặng, sợ rằng sẽ không kiên trì được quá lâu. Cho nên... ta mới muốn làm phiền hội trưởng hỗ trợ xem thử, có thể trị liệu hay không. Nếu như thật sự không có cách nào chữa trị tốt, cũng hy vọng có thể nghĩ biện pháp khiến cho nó kéo dài thêm một khoảng thời gian, đợi cho tới khi Mạc Vũ trưởng thành!

Trương Huyền gật đầu.

Vương quốc muốn sừng sững, không bị vương quốc khác quấy nhiễu, tất nhiên có cường giả siêu cấp trấn giữ.

Thật giống như Trầm Hồng lão tổ ở Thiên Huyền vương quốc trước đây. Không có hắn chấn áp, vương quốc khác lại rất có khả năng sẽ đánh tới, chia cắt ranh giới.

Về phần Danh Sư Đường, rất ít khi dính vào chính sự. Trừ khi quan hệ cùng đương sự thật tốt, bằng không, cơ bản đều duy trì trung lập.

Dù sao, cho dù vương quốc đổi chủ, cũng không có ai dám hạ thủ đối với chức nghiệp lợi hại nhất trên đại lục này.

Nói cách khác, bất kể vương quốc sụp đổ thế nào, đối với Danh Sư Đường mà nói, cũng không ảnh hưởng tới được.

- Trận pháp này...

Biết muốn trị liệu không phải là nhân loại, Trương Huyền kỳ quái nhìn qua.

Nếu đây là chỗ ở của man thú trấn quốc, vì sao phải bố trí trận pháp?

- Man thú trấn quốc tuổi tác lớn, vừa nặng bệnh, gần đây còn phát điên, liên tục đả thương không ít người. Không có cách nào ta mới mời cường giả của nghiệp đoàn trận pháp sư bố trí cái này, vây khốn nó. Dựa vào thực lực của nó, thật sự muốn gây ầm ĩ ở vương cung, ai cũng không có cách nào trấn áp!

Mạc Thiên Tuyết cười gượng.

Lúc này Trương Huyền mới hiểu được.

Tuổi thọ sắp đến giới hạn, lại thêm thân mắc trọng bệnh, bất kể là người hay là man thú, khẳng định cũng sẽ không cam lòng, muốn lăn qua lăn lại một chút, nghĩ biện pháp sống thêm một khoảng thời gian.

Nó lăn qua lăn lại cũng không có vấn đề gì, nhưng đối với Thiên Vũ vương quốc chính là tai họa. Lúc này hắn mới cố ý sử dụng trận pháp che lại, rất sợ gây ra mầm tai vạ không cần thiết.

- Liễu hội trưởng yên tâm. Ta đã phái người đi mời Tông Sư của nghiệp đoàn trận pháp sư, để cho hắn dẫn chúng ta tiến vào trong. Nếu không, trong lúc trận pháp vận chuyển, vô cùng nguy hiểm. Tìm không rõ phương hướng, rất dễ dàng bị lạc mất phương hướng ở trong đó...

Mạc Thiên Tuyết nói.

Vì đề phòng man thú trấn quốc lao ra, trận pháp vẫn luôn vận chuyển. Cho dù bản thân Mạc Thiên Tuyết là quốc vương bệ hạ, cũng không biết làm thế nào mới có thể tiến vào, chỉ có thể chờ Tông Sư của nghiệp đoàn trận pháp sư qua, mới có thể thuận lợi tiến vào.

- Ừ!

Trương Huyền gật đầu.

Hắn đối với trận pháp một chữ cũng không biết. Tuy rằng Danh Sư Đường có không ít sách liên quan, hắn lại chưa bao giờ lật xem qua, càng không mấy đọc. Hiểu biết của hắn đối với trận pháp, cũng chỉ giới hạn ở cái tên.

- Ừ, đúng rồi, nếu trận pháp này đang vận chuyển, Thiên Đạo Đồ Thư Quán có thể nhìn ra hay không?

Đứng ở tại chỗ một hồi, trong lòng hắn đột nhiên thoáng động một cái, một ý nghĩ xuất hiện.

Võ giả thi triển võ kỹ, từ đó có thể thấy được chỗ thiếu hụt của võ giả, thiếu sót của võ kỹ.

Luyện đan sư luyện đan, đó có thể thấy được vấn đề trên thủ pháp luyện đan, đan dược có có thể thành công hay không.

Thời gian trận pháp sư bày trận, cũng có thể nhìn ra vấn đề.

Nói cách khác, chỉ cần là trạng thái động, Đồ Thư Quán có thể nhìn ra chỗ thiếu hụt.

Hiện tại trận pháp này đang vận chuyển, hắn có thể nhìn ra thiếu sót trong đó hay không?

- Chỗ thiếu hụt!

Tinh thần thoáng động, Trương Huyền vội vàng nhìn sang.

Oong!

Đồ Thư Quán chấn động, một quyển sách xuất hiện.

- Quả nhiên có thể thực hiện...

Ánh mắt Trương Huyền nhất thời sáng lên, vội vàng mở quyển sách nhìn sang.

Lâm gia

dtv-ebook.com

- Kinh Đào Khốn trận, trận pháp tam cấp, chỗ thiếu hụt...

Trong sách viết kỹ càng tỉ mỉ về tên gọi và khuyết điểm của trận pháp.

Hắn đang quan sát, lại thấy Mạc Thiên Tuyết ở bên cạnh xoay người ôm quyền:

- Lâm Đào tông sư!

Hắn thu hồi tinh thần, chỉ thấy một lão nhân đã đi tới, vẻ mặt cao ngạo khí thế, hàm dưới hơi nâng lên, mang theo sự lạnh lùng lên tiếng:

- Ừ!

- Đây là Lâm Đào tông sư, phó hội trưởng của nghiệp đoàn trận pháp sư, đại trưởng lão Lâm gia, một trong ba gia tộc lớn ở Thiên Vũ vương thành!

Thấy Trương Huyền cũng không biết, Mạc Vũ lặng lẽ truyền âm qua.

- Phó hội trưởng của nghiệp đoàn trận pháp sư?

Trương Huyền nhìn sang.

Lão nhân này, thực lực Tông Sư đỉnh phong, trước ngực có một huy hiệu màu vàng lóe ra ánh sáng, phía trên có hai ngôi sao.

Trận pháp sư nhị tinh đỉnh phong!

- Trận pháp này là do hội trưởng tự mình bố trí, vây khốn con man thú kia không có bất kỳ vấn đề gì. Thế nào, gấp gáp tìm ta qua như vậy, xảy

ra chuyện gì?

Liếc mắt nhìn Mạc Thiên Tuyết, Lâm Đào phó hội trưởng nhướng mày.

Trong giọng nói hắn hoàn toàn không có chút cung kính nào, trái lại mang theo sự nghi vấn.

Trương Huyền nghi ngờ.

Bất kể nói thế nào, Mạc Thiên Tuyết cũng là quốc vương bệ hạ của Thiên Vũ vương quốc, địa vị tôn sùng, cho dù là loại người thân phận như Khương đường nói chuyện, đều sẽ chiếu cố tới vài phần mặt mũi. Một phó hội trưởng của nghiệp đoàn trận pháp sư, loại thái độ này, khó tránh khỏi có hơi quá!

Cho dù trận pháp sư là chức nghiệp tương đối sát đầu trong thượng cửu lưu, dựa vào trận pháp, có thể phát huy lực uy hiếp siêu cường vượt cấp. Dù sao cũng không có khả năng còn mạnh hơn so với danh sư!

- Là Lâm gia... Lâm gia tương đối đặc biệt!

Hắn đang thấy kỳ quái, bên tai lại vang lên tiếng Mạc Vũ truyền âm.

Nàng đoán được ý nghĩ của Trương Huyền, giải thích:

- Gia chủ Lâm gia Lâm Nhược Thiên, là hội trưởng của nghiệp đoàn trận pháp sư, thực lực đạt tới nửa bước Chí Tôn không nói, quan trọng hơn chính là một vị trận pháp sư tam tinh!

- Nửa bước Chí Tôn? Trận pháp sư tam tinh?

Thiết Xỉ Khiếu Thiên thú là nửa bước Chí Tôn, Trương Huyền biết thực lực đáng sợ như vậy.

Mặc dù chỉ cao hơn Tông Sư đỉnh phong nửa bước, lại chẳng khác nào tiếp xúc đến đỉnh phong nhất của võ giả. Người trước căn bản không có cách nào so sánh được.

Hơn nữa, trận pháp sư tam tinh có thể bố trí ra trận pháp tam cấp. Cho dù Chí Tôn thật sự giao phong cùng, sợ rằng cũng rất khó chiếm được tiện nghi.

Thực lực như vậy, ở vương quốc phong hào, có thể không tính là gì cả, nhưng ở loại vương quốc nhất đẳng như Thiên Vũ này, sợ rằng cũng chỉ có con man thú trấn quốc bên trong kia có khả năng áp chế một chút.

Hiện tại man thú bị bệnh nặng, thường xuyên phát điên. Thảo nào đối phương cũng không mấy coi trọng đối với vương thất.

- Khương đường chủ chưa từng đạt được nửa bước Chí Tôn, hắn làm sao có thể có thực lực như vậy?

Sau khi hết khiếp sợ, hắn lại cảm thấy không hiểu được.

Dựa theo đạo lý, bất luận là ở một vương quốc nào, Danh Sư Đường đều nắm giữ lực lượng nghiệp đoàn khác không thể chống lại. Tại sao Khương đường chủ mới là Tông Sư đỉnh phong, hội trưởng của nghiệp đoàn trận pháp sư, ngược lại thực lực càng mạnh hơn?

- Thật ra vị hội trưởng Lâm Nhược Thiên là này năm nay mới đột phá, ai bảo hắn có nữ nhi tốt...

Mạc Vũ nói.

Trương Huyền chớp mắt.

- Nữ nhi của hắn ở trên trận pháp rất có thiên phú, đã sớm được đưa đến Hiên Viên học viện học tập. Kết quả vận khí tốt, được Hiên Viên vương quốc thái tử coi trọng, thành thái tử phi! Một người đắc đạo, ban cho một viên đan dược, lúc này mới khiến cho hắn thành công đột phá, nắm giữ thực lực như vậy!

Mạc Vũ giải thích.

Trương Huyền hiểu được.

Thái tử Hiên vương quốc phong hào, quyền cao chức trọng, chuẩn bị một viên đan dược có thể đột phá Tông Sư đỉnh phong, cũng không khó.

Hơn nữa, có loại quan hệ này chẳng khác nào phía sau có chỗ dựa kiên cường vững chắc. Thảo nào không có để Mạc Thiên Tuyết vào trong mắt.

Tuy rằng vương quốc nhất đẳng và vương quốc phong hào chỉ kém một bậc, lại có sự chênh lệch rất lớn.

Dưới sự quản lý của Hiên Viên vương quốc, vương quốc như Thiên Vũ, không ba mươi cũng hơn hai mươi cái. Nếu thật sự đắc tội, tùy tiện hủy diệt, cũng không ai dám nói thêm cái gì.

Dù sao, Thiên Vũ vương quốc là một vương quốc lại ngay cả một vị cường giả Chí Tôn cũng không có. Man thú trấn quốc thực lực mạnh nhất, cũng chỉ tương đương với Thiết Xỉ Khiếu Thiên, nửa bước Chí Tôn mà thôi.

- Vị này là Liễu Trình hội trưởng nghiệp đoàn y sư, là do ta đặc biệt mời đi theo, hỗ trợ trị liệu cho man thú trấn quốc hùng sư đuôi vàng!

Mạc Thiên Tuyết xấu hổ cười, vội vàng giải thích:

- Cho nên, mời Lâm Đào tông sư hỗ trợ, mở trận pháp ra, để cho hắn vào xem, có lẽ lại có thể chữa trị tốt chứng bệnh, không cần phiền toái nữa!

- Hùng sư đuôi vàng không chỉ là mắc chứng bệnh, tuổi thọ còn đã gần hết. Hội trường chúng ta cũng nói, không thuốc nào có thể chữa được, lúc này mới giúp ngươi vây khốn, yên tĩnh chờ chết... Hiện tại tháo bỏ trận pháp, nếu như không có cách nào trị liệu, để cho nó chạy ra, đại náo vương thành, ai chịu trách niệm?

Lâm Đào vung ống tay áo.

- Điều này...

Mạc Thiên Tuyết không biết trả lời như thế nào.

Đối phương nói cũng không sai. Nếu như có thể chữa trị tốt, tất nhiên là tốt nhất. Nhưng điều trị không hết, rút bỏ trận pháp, một khi con man thú kia xông ra, ở bên ngoài quấy rối, nhất định sẽ khiến cho sinh linh đồ thán.

Đến lúc đó cho dù hắn là bệ hạ quốc vương của Thiên Vũ vương quốc, cũng khó thoát khỏi tội, không chống đỡ nổi áp lực.

- Nếu có thể bố trí trận pháp, phải có phương pháp tự do ra vào! Nếu như lo lắng không có cách nào trị liệu, có thể vào xem, không thể trị liệu trở ra là được!

Trương Huyền không nhịn được nói chen vào.

Trận pháp sư có thể bày trận, khẳng định là có thể tự do ra vào. Bằng không, bố trí đi ra trận pháp, bản thân mình cũng không có cách nào, còn có ích lợi gì?

Hắn đáp ứng hỗ trợ trị liệu, là vì hoàn trả lại nhân tình về linh thạch, nghĩ biện pháp xem có thể kiếm được càng nhiều hơn hay không.

Hiện tại bởi vì cùng Phí Hiên vương tử đánh cược, hắn nhận được Thú Linh thảo, tương đương với ba cái linh thạch, cũng đủ cho hắn tu luyện tới Tông Sư đỉnh phong.

Bởi vậy, có trị liệu cho con man thú này hay không, đã không quá quan trọng.

Chỉ có điều, dù thế nào hắn cũng muốn đi vào xem thử một chút. Cho dù không thể trị, cũng coi như dễ ăn nói.

- Ở đây có phần cho ngươi nói chuyện sao?

Nghe được lời của hắn, lông mày Lâm Đào tông sư nâng lên, lộ ra sự xem thường:

- Chuyện của ngươi ta đã nghe nói. Dựa vào vận khí dễ giải quyết vấn đề trên tường nghi vấn khó xử lý mà thôi. Thực lực chỉ có Thông Huyền cảnh sơ kỳ, sát hạch y sư nhất tinh cũng có chút miễn cưỡng... Có tư cách gì làm hội trưởng?

- Nghiệp đoàn y sư và nghiệp đoàn trận pháp chúng ta nổi danh. Nếu thật sự làm hội trưởng, cũng ít nhất phải có lực lượng Tông Sư đỉnh phong, thậm chí nửa bước Chí Tôn! Trước khi thực lực còn không đủ, tốt nhất không nên tự xưng hội trưởng cái gì cả, để tránh mất mặt xấu hổ!

-...

Không nghĩ tới mình thuận miệng nói một câu, đối phương lại nói ra lời này, còn bị khinh bỉ, Trương Huyền bất đắc dĩ một hồi.

Cái gọi là Liễu hội trưởng, cũng không phải do hắn muốn người khác gọi. Nghiệp đoàn y sư của một vương quốc nhất đẳng mà thôi. Cho dù thực sự làm hội trưởng, hắn cũng không cảm thấy uy phong lớn tới mức nào.

- Vẫn mong Tông Sư bớt giận!

Rất sợ Trương Huyền tức giận, Mạc Thiên Tuyết vội vàng mở miệng:

- Chỉ cần làm phiền Tông Sư dẫn chúng ta tiến vào trong, không có cách nào trị liệu, đi ra là được...

- Trận pháp tam cấp, ngươi cho rằng muốn vào thì vào muốn ra thì ra sao? Trong đó nguy cơ trùng trùng. Chỉ lơ là một chút, sẽ rơi vào nguy hiểm! Một mình ta tiến vào trong không có vấn đề gì. Dẫn theo gánh nặng là một Thông Huyền cảnh sơ kỳ tiến vào trong? Đùa gì thế?

Lâm Đào tông sư cười lạnh.

Mạc Thiên Tuyết câm nín.

Đối phương mặc dù nói vô lễ, nhưng cũng là lời nói thật.

Trận pháp tam cấp, ngay cả cường giả Chí Tôn cũng có thể vây khốn. Từ việc hùng sư đuôi vàng bị nhốt nhiều ngày như vậy vẫn không có cách nào đi ra, có thể nhìn ra sự cường đại của nó.

Người thực lực mạnh tiến vào trong, biết tuyến đường, tốc độ phản ứng nhanh, có lẽ có thể thuận lợi lẩn tránh nguy hiểm. Thông Huyền cảnh sơ kỳ, có chút quá yếu. Một khi không theo kịp bước chân, rơi vào trong đó, có thể nghĩ ra được khó khăn trong đó.

Những điều này, lúc trước hắn cũng không nghĩ tới. Nghe được lời của đối phương, hắn mới ý thức được, trên mặt không nhịn được có chút xấu hổ, nhìn lại:

- Liễu hội trưởng, thật sự ngại quá...

Mời người mời đi tới, kết quả lại bởi vì chuyện trận pháp này, ngay cả man thú cũng không gặp được, thật sự có chút xấu hổ.

- Không sao!

Trương Huyền lắc đầu, nghi ngờ nhìn qua:

- Trận pháp này, nếu không thể rút bỏ, lại không có cách nào dẫn ta tiến vào trong, khiến cho nó ngừng vận chuyển không được sao? Chỉ cần không vận chuyển, sẽ không có nguy hiểm. Đợi trở ra, lại tiếp tục kích hoạt. Con man thú ngươi nói tất nhiên cũng sẽ không chạy ra!

Trận pháp nếu có thể kích hoạt vận chuyển, tất nhiên cũng có thể khiến cho hắn dừng lại.

Trước hết, để cho hắn tạm dừng, đi vào lại tiếp tục, không phải sao.

- Dừng?

Mạc Thiên Tuyết cười gượng một hồi, không nhịn được lắc đầu.

Cho dù hắn đối với trận pháp không hiểu nhiều, cũng cảm thấy có chút nghe không nổi nữa.

Trận pháp lợi hại, hấp thu linh khí thiên địa vận chuyển, một khi kích hoạt, sẽ phát huy uy lực siêu cường.

Trừ khi phá hủy trận cơ, bằng không, muốn khiến cho nó dừng lại, vô cùng khó khăn.

Cho dù làngười bày trận, cũng rất khó làm được.

Trừ khi trận pháp sư cấp bậc cao hơn người bày trận, đối với trận pháp hết sức quen thuộc, tìm ra chỗ vấn đề thiếu hụt, bằng không, tuyệt đối không thể nào làm được.

Nếu không, người người đều có thể làm cho trận pháp ngừng vận chuyển, trận pháp sư cũng sẽ không đáng sợ như vậy, không trở thành tồn tại tương đối sát đầu trong chức nghiệp thượng cửu lưu.

- Vô tri!

Sự khinh thường trong mắt Lâm Đào càng lộ rõ.

Khiến cho trận pháp tam cấp ngừng vận chuyển... Cho dù hội trưởng cũng làm không được, ngươi nói thật dễ dàng...

Đến cùng có hiểu về trận pháp hay không?

Mạc Vũ cũng vỗ trán một cái.

Đại ca, bất kể nói thế nào ngươi cũng là danh sư nhị tinh. Cho dù không hiểu quá rõ đối với trận pháp, cũng không thể nói ra lời nói giống như người bình thường thường như vậy!

Trận pháp tam cấp lại có thể vây khốn được ngay cả cường giả Chí Tôn. Nếu như có thể dừng lại dễ dàng như vậy, giữ lại còn có tác dụng gì?

- Khiến cho trận pháp dừng, cần phải hiểu rõ rất nhiều đối với trận pháp mới được. So với... tháo bỏ trận pháp, càng khó khăn...

Thấy vẻ mặt đối phương vẫn mê man, Mạc Thiên Tuyết không nhịn được mở miệng nói.

- Khó khăn hơn so với tháo bỏ trận pháp? Được rồi...

Trương Huyền có chút do dự:

- Ngươi chờ ta một chút!

- Ừ?

Vốn tưởng rằng giải thích xong, vị Liễu hội trưởng này có thể nghe hiểu. Ai biết đã thấy vẻ mặt hắn không có gì đáng kể tới.

Chờ một chút...

Chờ cái gì?

Lẽ nào chờ một chút ngươi lại hiểu được?

Đang nghi ngờ, đã thấy người này nhấc chân đi về phía sân trước mắt.

- Liễu hội trưởng cẩn thận, rơi vào thì phiền toái...

Không nghĩ tới hắn không nói hai lời, trực tiếp phóng về phía trận pháp, Mạc Thiên Tuyết dọa cho giật mình, thiếu chút nữa ngất đi.

Đây chính là trận pháp, ngay cả hùng sư đuôi vàng cũng có thể vây khốn. Ngươi là một Thông Huyền cảnh sơ kỳ chạy tới làm gì...

- Đâm đầu vào chỗ chết...

Cũng không ngờ tới người này không biết trời cao đất rộng, lại dám xông qua. Lâm Đào tông sư hừ lạnh một tiếng. Hắn đang muốn xem thử bộ dạng mất mặt xấu hổ của người không biết trời cao đất rộng này bị

nhốt trận, lại thấy người này đi tới trước mặt trận pháp, giơ bàn chân lên, mạnh đạp tới.

Oong!

Một tiếng nổ lớn vang lene.

Sân trước mắt không nhìn thấy rõ, trong nháy mắt trở nên rõ ràng, lộ ra tình huống bên trong.

- Được rồi. Trận pháp dừng lại...

Trương Huyền vỗ tay một cái.

Bệnh gì?

dtv-ebook.com

Tất cả chợt yên tĩnh.

Mạc Thiên Tuyết dụi dụi con mắt, thiếu chút nữa ngất đi.

Chỉ thấy trận pháp trong sân khiến cho người ta không nhìn thấy rõ, quả thật đã biến mất.

Đạp một cước, khiến trận pháp tam cấp ngừng vận chuyển?

Thế nào... giống như đang nằm mơ vậy?

Hễ là trận pháp, có thể căn cứ vào địa hình, núi, sông, thậm chí thiên địa ngôi sao xây dựng ra từ trường đặc biệt, có thể khiến cho sinh mạng tiến vào trong đó, rơi vào hỗn loạn, tìm không rõ phương hướng.

Không nghiên cứu sâu sắc đối với trận pháp, muốn tìm được chỗ cốt lõi của trận cơ, khiến cho nó dừng lại, tuyệt đối là không có khả năng.

Người trước mắt này, vẻ mặt mê man, đối với trận pháp hoàn toàn không hiểu, đạp một cước qua khiến cho trận pháp tam cấp ngừng vận chuyển...

Có thể lại khoa trương thêm một chút nữa hay không?

Nếu như chỉ là vận khí, vận cứt chó này cũng quá nghịch thiên!

Mạc Vũ cũng sững sờ.

Từng tận mắt nhìn thấy rất nhiều thủ đoạn của Trương Huyền, biết hắn thần bí, cường đại. Nhưng khi nàng nhìn thấy một cảnh tượng như vậy, vẫn thiếu chút nữa thì khiếp sợ đến mức lập tức ngất đi.

Lâm gia sở dĩ lợi hại, ở toàn bộ vương thành ngang ngược không chút e ngại, thậm chí ngay cả mặt mũi vương thất cũng không cần nhìn tới, chủ yếu nhất lại là dựa vào trận pháp tam cấp.

Loại đại trận cấp bậc như vậy bố trí ra, cường giả Chí Tôn sơ kỳ gặp gỡ, cũng rất khó chạy trốn...

Kết quả, người này ngay cả Lâm gia là gì cũng không biết, một cước... dễ dàng phá giải!

Sớm biết rằng thủ đoạn của ngươi rất nhiều, khiến người ta giật mình, nhưng điều này... giật mình cũng có chút quá mạnh mẽ đi!

Chẳng lẽ, ngươi ngoại trừ danh sư, luyện đan sư, y sư, thuần thú sư, độc sư ra... còn là một vị trận pháp sư?

Đây cũng đều là chức nghiệp đứng trước trong thượng cửu lưu...

Người người đều nói nàng là thiên tài, bất kỳ nghề nghiệp nào cũng vừa học liền biết. Nhưng vừa so sánh với người này... Trời ạ, vẫn giống như một kẻ ngu si... Vô tri tới cực điểm!

Suy nghĩ một chút cũng khiến cho người ta buồn bực có chút phát điên.

- Ngươi, ngươi...

Hai người chỉ là chấn động kinh ngạc. Lâm Đào tông sư vừa rồi vẫn là vẻ mặt khinh bỉ, cằm thiếu chút nữa rơi trên mặt đất.

Sở dĩ hắn hết lần này đến lần khác từ chối, không phải lo lắng hùng sư đuôi vàng chạy ra, cũng không phải cảm thấy trị không hết, mà là... trận pháp này do hội trưởng tự tay bố trí. Hắn chỉ là nhị tinh đỉnh phong, ngay cả trận cơ, cờ trận ở chỗ nào cũng không tìm được, càng chưa nói tới loại bỏ!

Bỏ còn bỏ không xong, tất nhiên cũng làm không được chuyện khiến cho trận pháp ngừng vận chuyển.

Ai biết người này không chỉ khiến cho trận pháp dừng, còn đơn giản như vậy...

Người khác dừng một trận pháp, tiêu hao vô số tâm huyết. Không chỉ nhiều lần thử, còn cần la bàn định vị, quan sát chỉnh thể, tìm đọc sách cổ, nghiên cứu tư liệu... Chuẩn bị không tốt còn có thể bị trận pháp vây khốn, sinh tử không do mình quyết định...

Người này thì hay rồi. Nhìn cũng không nhìn, đạp qua một cước, so với đá cọc gỗ không có gì khác nhau...

Nếu như là người khác làm vậy, khẳng định gặp phải trận pháp cắn trả, lập tức lại chết.

Hắn không chỉ không có việc gì, trận pháp mẹ nó thật đúng là dừng lại...

Có nhầm hay không?

- Vào đi thôi!

Hắn đang chấn động kinh ngạc không biết nên nói cái gì, lại nghe người thanh niên cách đó không xa bắt chuyện một tiếng, đi vào sân trước.

Theo sát phía sau, Lâm Đào tông sư nhìn xung quanh một vòng, bất đắc dĩ phát hiện, trận pháp quả nhiên không tiếp tục vận chuyển... Quả thật bị hắn đạp một cước ngừng lại.

- Trước kia còn tưởng rằng người này chỉ có hư danh, thực lực kém, không xứng với chức vị. Không nghĩ tới hắn lợi hại như vậy... Chỉ sợ cũng chỉ có vị Trương Huyền Trương sư danh tiếng nổi như cồn kia, mới có khả năng với sánh ngang với hắn!

Nhìn một hồi, xác nhận trận pháp ngoại trừ ngừng vận chuyển, cũng không bất kỳ tổn hại nào, gương mặt khinh thường của Lâm Đào tông sư, trở nên ngưng trọng.

Vừa nghe được tin tức vị Liễu lão sư này giải quyết tường nghi vấn khó xử lý trở thành hội trưởng, hắn vẫn xem thường.

Dù sao, bất kỳ nghề nghiệp nào, thực lực mới là quan trọng nhất. Thực lực không bằng, tất cả đều hoa trong gương, trăng trong nước.

Thông Huyền cảnh sơ kỳ, không tầm thường chút nào. Trước đó hắn căn bản không để ở trong lòng... Hiện tại một cước khiến cho trận pháp tam cấp dừng lại. Phần thủ đoạn này, ngay cả hội trưởng cũng làm không được. Xem ra vị Liễu lão sư này cũng không đơn giản giống như trong tưởng tượng.

- Phải mau chóng nói chuyện này cho tộc trưởng biết...

Trong lòng hắn âm thầm có quyết định.

...

Trận pháp có sinh môn, tử môn, tất nhiên cũng có ưu điểm và khuyết điểm.

Tìm được loại khuyết điểm này, lợi hại hơn nữa cũng sẽ trở nên giống như rơm rạ, không chịu nổi một đòn.

Đương nhiên, loại thiếu sót này, nói trắng ra là chỗ từ trường của trận pháp giao hòa.

Có cái ở chính giữa, có cái ở bên cạnh. Vận khí của Trương Huyền không tệ. Cái này vừa vặn ở bên cạnh, bị Đồ Thư Quán chỉ rõ vị trí.

Người ngoài thoạt nhìn hắn đạp một cước qua, khiếntrận pháp dừng, đơn giản vô cùng. Trên thực tế, chân khí thiên đạo tiến vào trong đó, dung hợp với linh khí trong đó, phá hủy từ trường của trận pháp bình thường, mới đưa đến lực lượng hai bên trùng kích, mất đi tác dụng.

Chân khí thiên đạo là do linh lực tinh thuần nhất dung hợp thành, giống như nam châm, có thể đơn giản phá hủy kết cấu của trận pháp.

Chính vì vậy, một cước đơn giản, liền làm ra hiệu quả ngoài dự đoán của mọi người. Đổi lại thành những người khác, cho dù biết sự thiếu sót này, chỉ sợ cũng phải tiêu tốn công phu rất lớn mới làm được.

Dọc theo con đường nhỏ rải đá cuội quanh co đi về phía trước.

Sân sạch sẽ ngăn nắp, cũng không bẩn loạn giống như trong tưởng tượng. Bọn họ đi về phía trước không xa, một cung điện to lớn xuất hiện ở trước mắt.

Ngay sau đó một tiếng ngáy đinh tai nhức óc vang lên. Mặt đất chấn động bụi bặm bay lên, khiến người ta mê muội từng đợt.

- Quá tốt. Hùng sư đuôi vàng đang ngủ!

Ánh mắt Mạc Thiên Tuyết nhất thời sáng lên.

Hắn sợ trận pháp dừng lại, hùng sư đuôi vàng lại lao tới. Không nghĩ tới nó vừa vặn ngủ, miễn đi không ít phiền phức.

Theo âm thanh đi đến, nhất thời nhìn thấy được trong đại điện, một con man thú cực lớn nằm trên mặt đất, hai mắt nhắm nghiền.

Dáng vẻ có phần giống với hùng sư, hình thể lớn hơn nữa, đuôi là màu kim hoàng, chỉ có vị trí cao nhất trở nên hơi trắng.

Thiết Xỉ Khiếu Thiên thú và nó đều là man thú nửa bước Chí Tôn, rất rõ ràng man thú trước bộ lông càng mềm mại hơn, cơ bắp cũng càng căng hơn.

Con man thú trước mắt này, cơ bắp nhão, bộ lông rối tung, giống như người lớn tuổi. Chỉ từ bên ngoài là có thể nhìn ra, nó tiến vào tuổi già.

- Liễu hội trưởng, đây chính là man thú trấn quốc chúng ta hùng sư đuôi vàng, bệnh càng nghiêm trọng hơn...

Liếc mắt thoáng nhìn con hùng sư đuôi vàng đang nằm ngủ trên mặt đất, Mạc Thiên Tuyết lắc đầu.

Man thú nửa bước Chí Tôn, tính cảnh giác rất mạnh. Bọn họ đi tới trước mặt, nó lại chưa từng tỉnh lại. Đủ thấy bệnh nặng tới mức nào.

- Trước đó nó có triệu chứng bệnh thế nào?

Trương Huyền hỏi.

- Ban đầu nó vẫn rất yên tĩnh. Đại khái nửa tháng trước, đột nhiên no bắt đầu phát điên, hai mắt đỏ đậm, gặp người lại cắn, liên tục cắn bị thương bảy, tám tên thái giám và cung nữ. Không có cách nào, ta mới mời Lâm hội trưởng ra tay, sử dụng trận pháp vây khốn nó!

Nghĩ đến tình cảnh ngày đó, trong lòng Mạc Thiên Tuyết vẫn còn sợ hãi.

Đây chính là man thú cấp bậc nửa bước Chí Tôn. Nếu nó thật sự điên tới, ngay cả hắn cũng không chống đỡ được.

May mà, nó còn có thể kìm chế. Bằng không, sợ rằng Ám Ảnh vệ cũng phải chết một số lượng lớn.

- Đột nhiên phát điên?

Trương Huyền nhìn qua.

Man thú lợi hại như thế, cho dù già, thân thể suy kiệt, cũng không đến mức đột nhiên bệnh nặng, tinh thần xuất hiện sự hỗn loạn.

- Đúng vậy, hùng sư đuôi vàng thoạt nhìn hung bạo mạnh mẽ, trên thực tế bình thường rất ngoan. Nó là do tiên tổ thuần phục lưu lại, ở vương cung đợi bảo vệ đủ hai trăm năm, luôn luôn vững vàng, không tổn thương từng bất kỳ kẻ nào. Không biết đây là bị bệnh lạ gì!

Mạc Thiên Tuyết nói tiếp:

- Lúc đó ta tìm Mộc Hoành y sư tới xem. Hắn nói là tuổi thọ không lâu, dẫn tới nôn nóng, phải nghĩ biện pháp trấn an mới được. Ngay sau đó lại mời không ít y sư đến đây hội chẩn. Kết luận đại thể cũng tương tự với hắn, nói là loại bệnh này, không có cách nào trị liệu. Chỉ có thể dựa vào bản thân chậm rãi khôi phục! Nếu như có thể chống đỡ được, còn có thể sống thêm một khoảng thời gian. Không chống đỡ nổi, cũng lại gần như là chấm dứt...

- Hơn nữa, không quan tâm có thể chống đỡ được hay không, kỳ hạn đều là ba tháng. Nói cách khác... dù chữa trị thế nào, tốn cái giá lớn hơn nữa, trong vòng ba tháng tất nhiên sẽ chết, đã không có hi vọng khỏi hẳn...

- Ba tháng hẳn phải chết? Ăn thịt người?

Nghe đến mấy kết luận này, tinh thần Trương Huyền thoáng động, lật tất cả sách y sư bên trong Danh Sư Đường xem một lượt. Hắn rất bất đắc dĩ phát hiện... giống như hắn dự đoán, không có bất kỳ tác dụng gì.

Những quyển sách này tuy rằng ghi lại không ít chứng bệnh kỳ quái, đều hoàn toàn không phù hợp với triệu chứng của con hùng sư đuôi vàng này. Thậm chí hoàn toàn không có một chỗ nào tương tự.

Cũng đúng. Nếu như dễ dàng tìm được ở trong sách như vậy, đám người Mộc Hoành y sư khẳng định đã sớm giải quyết, cũng không đến mức cầu đến trên đầu mình.

- Xem ra sách thu thập vẫn không đủ bộ...

Hắn lắc đầu.

Nếu như sách đủ nhiều, biết chứng bệnh, lại vô cùng có khả năng tìm được tình huống tương tự.

Cái gì cũng không phát hiện, đó chính là sách thu thập quá ít, lượng tri thức còn chưa đủ.

- Xem ra phải bớt chút thời gian rảnh, cũng thu tất cả sách của nghiệp đoàn y...

Hắn tuy rằng sát hạch y sư, thậm chí thành hội trưởng, sách bên trong nghiệp đoàn lại chưa từng nhìn qua. Sách ở bên trong Đồ Thư Quán, đều sử dụng thu nhận từ Danh Sư Đường.

Người sau tuy rằng bao hàm rất nhiều chức nghiệp, muốn nói lý giải đối với chứng bệnh, thuốc, khẳng định vẫn không giống như nghiệp đoàn chuyên môn.

- Liễu hội trưởng, có cần ta đưa kết quả chuẩn đoán bệnh của đám người Mộc Hoành y sư qua cho ngươi hay không? Cũng có thể tham khảo một chút?

Thấy hắn cúi đầu trầm tư, Mạc Thiên Tuyết nói.

- Không cần...

Hắn khoát tay áo.

Nếu đối phương không tìm ra nguyên nhân, kết quả này với hắn mà nói cũng không có tác dụng gì.

- Vậy... hùng sư đuôi vàng đang ngủ, có cần đánh thức nó, cho ngươi tiện quan sát hay không?

Y sư xem bệnh, cần người bệnh tỉnh táo, có khả năng nhìn, nghe, hỏi, biết tình huống cặn kẽ. Hiện tại đầu này man thú trấn quốc đang ngủ, bất kỳ chứng bệnh đều không nhìn thấy được, tự nhiên cũng sẽ không có cách nào trị liệu.

Trương Huyền vội vàng lắc đầu.

Nếu như tỉnh táo, muốn để man thú này có động tác công kích, có khả năng xuất hiện sách ở trong đầu. Nếu chẳng may nó không công kích, hoặc tốc độ công kích quá nhanh, thì phiền toái.

- Ta đi xem...

Nói xong, hắn nhấc chân đi về phía man thú cao lớn trước mắt.

- Tu vi của hắn không tốt, có thể giải quyết rất nhiều vấn đề trên tường nghi vấn khó xử lý, y thuật xác thực không cần nghi ngờ. Ta phải xem thật kỹ một chút, rốt cuocọ hắn chẩn đoán bệnh cho con man thú này như thế nào...

Lâm Đào tông sư ở một bên, thấy hắn đi về phía trước, cũng vội vàng đưa mắt tập trung qua.

Làm phó hội trưởng của nghiệp đoàn trận pháp sư, hắn quan hệ qua lại thân thiết với không ít y sư, biết rất nhiều thủ đoạn chữa bệnh.

Có người cẩn thận hỏi thăm, quan sát bộ lông, hình thể màu sắc.

Có người quan sát hơi thở, nghe tim đập.

Cũng có người quan sát thức ăn, nước uống, phân và nước tiểu, từ trong đó tìm kiếm vấn đề...

Người trước mắt này phá tan lịch sử ghi chép của nghiệp đoàn y sư, sẽ dùng loại phương pháp nào?

Trong lòng hắn kỳ quái, hai mắt không dám chớp một cái, rất sợ bỏ qua một chi tiết nào!

Chỉ có điều, ngay sau đó hắn nhìn thấy được... Người thanh niên đi tới trước mặt man thú, sờ một chút, sau đó... lại có vẻ mặt cổ quái đi trở về.

- Vậy... vậy là xong rồi?

Vẻ mặt Lâm Đào tông sư giống như vỡ mộng.

Hoa cúc

dtv-ebook.com

Xem bệnh không phải trò đùa, không thể chỉ nhìn ở bề ngoài, đi tới, ngay cả màu sắc lông thân thể man thú, tình trạng thân thể, tim đập hít thở chưa từng nhìn, chỉ sờ một chút liền trở lại... có ý gì?

Đừng nói cho ta biết, người đã xem xong chứng bệnh của đối phương, biết phương pháp trị liệu?

Vẻ mặt mỗi người Mạc Thiên Tuyết, Mạc Vũ cũng mê hoặc, không biết trong hồ lô của vị Liễu hội trưởng này bán thuốc gì.

Đi về, vốn tưởng rằng hắn sẽ nói cái gì đó. Nhưng không ngờ lại phát hiện, một mình hắn đứng tại chỗ... bắt đầu đờ người ra.

Cái gì cũng không nhìn, tùy tiện sờ một cái liền trở lại đờ ra. Loại thủ đoạn xem bệnh này, đừng nói là hắn, ngay cả Lâm Đào tông sư kiến thức rộng rãi cũng không hiểu ra sao.

- Khụ khụ, Liễu hội trưởng, hùng sư đuôi vàng... có thể còn cứu được không?

Thấy hắn ngây người một hồi thật lâu, biểu hiện trên mặt lúc sáng lúc tối, Mạc Thiên Tuyết không thể tiếp tục kìm chế được hỏi.

Có thể trị hay không, ngươi thật ra nói một lời đi. Còn đứng ngây ra ở chỗ này, ý tứ thế nào?

- A, ta nói mấy thứ, ngươi lập tức qua chuẩn bị, càng nhanh càng tốt!

Lúc này Trương Huyền mới hồi phục tinh thần lại, cũng không trả lời, sắc mặt ngưng trọng phân phó.

- Vâng!

Mạc Thiên Tuyết gật đầu.

- Vô Cốt Hoa, Kim Huyết Độc Dịch, Tam Thiên Trùng Huyết...

Trương Huyền thuận miệng nói tên hơn mười dạng dược liệu.

- Đây... đây đều là độc dược?

Vốn cho rằng hắn sẽ nói ra một ít thuốc đại bổ các loại, kết quả nói ra đều là vật kịch độc, Mạc Thiên Tuyết nghe thấy, da đầu tê dại.

- Ừ, đi đi!

Trương Huyền xua tay.

- Độc dược, thật sự có thể trị được chứng bệnh cho hùng sư đuôi vàng sao?

Mạc Thiên Tuyết không hiểu ra sao.

Sinh mạng của hùng sư đuôi vàng suy giảm cạn kiệt, còn có chút phát điên. Dựa theo tình huống bình thường, chắc hẳn là tìm kiếm một ít đại bổ thuốc, cho nó dùng, khiến cho hắn khôi phục tinh lực, một lần nữa tỉnh lại.

Tìm một ít độc dược tới làm gì?

- Phụ vương, nghe lời của Liễu hội trưởng đi. Nếu hắn bảo phụ vương lấy mấy thứ này này, nhất định có mục đích của chính mình!

Thấy phụ thân do dự, Mạc Vũ vội vàng truyền âm.

Nàng từng tận mắt nhìn thấy vị này chữa bệnh cho đại dược vương, thủ đoạn thần kỳ đa dạng. Nếu hắn bảo phụ vương chuẩn bị độc dược, tự nhiên có đạo lý của hắn.

- Được!

Mạc Thiên Tuyết đáp ứng, khoát tay áo. Một lát sau, một người áo xám xuất hiện, hắn phân phó một câu.

Không hổ danh là vương thất của Thiên Vũ vương quốc, tốc độ làm việc cực nhanh. Không bao lâu, tất cả dược liệu lại được đưa tới.

- Liễu hội trưởng, vậy nên dùng như thế nào?

Nhìn một đống độc dược, Mạc Thiên Tuyết chỉ cảm thấy khóe miệng co giật, không nhịn được nhìn lại.

Những dược liệu này, tùy tiện một gốc cây cũng có thể đơn giản độc chết cường giả Tông Sư. Hơn mười loại ở chung vào một chỗ, càng đáng sợ hơn. Thật không biết hắn cần mấy thứ này làm gì.

- Có trường mâu hay không? Chuẩn bị 36 cây!

Vẫn không trả lời, Trương Huyền nói tiếp.

Trường mâu là một loại binh khí. Trong vương cung, rất nhiều hộ vệ đều sẽ đeo, rất dễ tìm. Mấy phút sau, trước mắt hắn liền thả một đống lớn.

- Lại đi chuẩn bị bốn mươi con bò dê, cũng giết chết nó, máu tươi đều chứa ở trong thùng...

Trương Huyền tiếp tục phân phó.

Tuy rằng trong lòng Mạc Thiên Tuyết tràn đầy nghi ngờ, nhưng biết vị Liễu hội trưởng trước mắt này khẳng định sẽ không bắn tên không đích, hắn tiếp tục để người ta chuẩn bị.

Tất cả chuẩn bị thỏa đáng xong, lúc này Trương Huyền mới thở phào nhẹ nhõm, đi vài bước đến trước mặt đống dược liệu đã chuẩn bị lúc đauà, bàn tay vỗ ở trên bàn.

Vù!

Hơn mười loại thuốc lập tức bay ra. Hai tay hắn hợp lại, dưới sự trùng kích của chân khí, độc dược đồng thời bị đánh nát, biến thành bột, giống như dung hợp với nhau, xanh mượt, khiến người ta vừa nhìn dưới lại sởn tóc gáy.

Những dược vật này, một mình như nhau là có thể độc chết cường giả Tông Sư cảnh, hơn mười dạng dung hợp, uy lực lớn hơn nữa, sợ rằng nửa bước Chí Tôn ngửi lên một ngụm, đều ít nhất phải hôn mê nửa ngày.

- Đây là... thủ đoạn độc sư điều chế dược? Chẳng lẽ... Vị Liễu hội trưởng này là một vị độc sư?

Nhìn thấy được độc phấn tung bay, thuốc dựa theo sự dung hợp không ngừng thay đổi màu sắc. Mạc Thiên Tuyết, Lâm Đào tông sư đều âm thầm cảnh giác.

Độc sư đáng sợ ở chỗ có thể giết người vượt cấp.

Đừng thấy có vài độc sư tu vi của bản thân không tính là gì cả, nhưng ai cũng không biết hắn có thể điều chế ra loại thuốc thế nào. Chuẩn bị không tốt sẽ sơ suất mất Kinh Châu, chết ở trên tay của đối phương.

Loại ví dụ này chỗ nào cũng có. Chính là vì nguyên nhân như vậy, nghề nghiệp này mới bị người ta kiêng kỵ, khiến người ta kinh hoàng.

Vị Liễu hội trưởng này dùng nhiều thuốc kịch độc như vậy, tiện tay dung hợp, nói rõ đối với thuốc độc tính, lực không chế cực kỳ cao minh, không phải sẽ là một vị độc sư chân chính chứ?

- Y sư lợi hại, nắm giữ thuộc tính của dược liệu, cho dù kịch độc cũng có thể hiểu được một chút, không có gì là kỳ quái!

Nhìn ra hai người nghi ngờ, Mạc Vũ truyền âm.

Y sư và độc sư, một bên cứu người một bên giết người, thoạt nhìn tương sinh tương khắc, trên thực tế lại có rất nhiều chung chỗ!

Thậm chí lời đồn đại, trước đây vị độc sư đứng đầu, lúc đầu là một vị y sư cao minh. Sau khi thê nhi bị kẻ thù thảm sát, lúc này tính tình mới thay đổi lớn, nghiên cứu kịch độc, lưu lại một quyển sách, diệt sạch tất cả nhà của kẻ thù.

Đương nhiên, sự thực rốt cuộc như thế nào, trải qua năm tháng lâu dài, ai cũng không có cách nào xác nhận được. Nhưng thông qua truyền thuyết này, có thể biết được, độc sư và y sư có rất nhiều chỗ dung hợp. Y sư cao minh, có thể điều chế độc, cũng không có gì kỳ quái.

- Được rồi...

Ba người đang giao lưu, đã thấy người thanh niên cách đó không xa ngừng lại, thuốc bột đã hoàn toàn điều chế xong. Hắn tiện tay bỏ vào nước thùng. Nước trong đó lập tức biến thành màu xám tro.

Làm xong những việc này, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm. Hắn di dạo một vòng dọc theo hùng sư đuôi vàng, lại ngừng lại, ngẩng đầu nhìn về phía Lâm Đào tông sư cách đó không xa.

- Trận pháp này, có thủ đoạn nhanh chóng kích hoạt hay không?

- Nhanh chóng kích hoạt?

Lâm Đào sửng sốt.

- Ừ!

Trương Huyền gật đầu.

Trước đây, thời điểm đi tới Thú Đường, hắn từng tận mắt nhìn thấy Vân Đào kích hoạt qua trận pháp, cần phải chuẩn bị trước, tương đối phiền phức.

- Tốt nhất có thể ở bên trong nửa hít thở, khiến cho trận pháp khởi động, mới có thể phát huy ra hiệu quả!

Suy nghĩ một chút, Trương Huyền nói.

- Nửa hít thở?

Lâm Đào thiếu chút nữa thì bị sặc nước bọt:

- Sao có thể như vậy được! Trận pháp tam cấp lớn như vậy, muốn kích hoạt, chí ít cần phải tám vị cường giả Tông Sư đỉnh phong, canh giữ ở tám phương hướng vị trí, đồng thời rót vào chân khí. Đợi tất cả khí tức dung hợp mới có thể vận chuyển... biện pháp nhanh nhất, cũng phải mất ngoài mười phút!

- Mười phút?

- Ừ, nếu như nắm giữ thực lực Chí Tôn, một người có thể kích hoạt. Tốc độ cũng sẽ tăng nhanh. Chỉ có điều, không hai ba phút cũng không có cách nào hoàn thành!

Vẻ mặt Lâm Đào bất đắc dĩ.

Ngươi rốt cuộc có hiểu trận pháp hay không?

Kích hoạt trận pháp, nghe đơn giản. Trên thực tế lại phải truyền qua chân khí, giao cho hoạt tính. Quá trình này rườm rà phức tạp, cực kỳ phiền phức.

Chỉ cần là người có chút hiểu rõ đối với trận pháp, đều hiểu điểm ấy. Ngươi một cước đạp cho đại trận này cũng phải ngừng vận chuyển, làm sao có thể không biết?

- Thời gian này quá dài...

Trương Huyền nhíu mày:

- Lẽ nào không có biện pháp tốt hơn?

- Có thì có. Chỉ là... ta làm không được!

Lâm Đào có chút do dự,nói.

- A? Nói qua nghe một chút đi!

Trương Huyền vội vàng nhìn qua.

- Mỗi một trận pháp đều có một tâm trận, là nơi then chốt đầu mối nhất để cả trận vận chuyển. Chỉ phải rót vào chân khí ở chỗ này, trận pháp có thể khởi động rất nhanh... Đây cũng là phương pháp vận chuyển trận bàn!

Lâm Đào nói đến đây, có chút xấu hổ:

- Ngươi cũng biết, muốn khắc trận bàn, tệ nhất đều là trận pháp sư tam tinh. Ta chỉ là nhị tinh đỉnh phong... còn kém một chút!

Trận bàn, là thông qua phương pháp đặc biệt, khắc trận pháp lớn như vậy ở trên một vật phẩm có thể mang theo trên người, thời gian cần sử dụng, chỉ cần truyền chân khí là được. Mặc dù không phải là trận pháp sư, cũng có thể dễ dàng kích hoạt.

Tuy rằng uy lực yếu hơn so với trận pháp chân chính không ít, nhưng có thể trong nháy mắt kích phát, đồng thời thuận tiện mang theo, là thủ đoạn bảo toàn tính mạng được không ít người dùng tới.

Trên người Mạc Vũ lại có một cái. Đây cũng là nguyên nhân vì sao Mạc Thiên Tuyết yên tâm để cho nàng đi ra ngoài.

- Ý tứ của ngươi, tìm được tâm trận... Là có thể rất nhanh kích hoạt trận pháp đúng không?

Trương Huyền hỏi.

- Đúng!

Lâm Đào gật đầu:

- Nói là nói như vậy, nhưng muốn tìm được tâm trận, làm gì có thể dễ dàng như vậy. Loại trận pháp bố trí xong này, không giống với trận bàn cố định. Tâm trận sẽ căn cứ địa hình, canh giờ phát sinh biến hóa. Cho dù là ta, cũng không tìm được. Càng chưa nói... tới kích hoạt!

- A!

Trương Huyền không hỏi nhiều, mà có chút do dự. Một lát sau mắt hắn rơi vào nơi nào đó.

Ngay sau đó, hắn không có dừng lại quá nhiều, lại đi tới trước hùng sư đuôi vàng, cầm lấy một thanh trường mâu.

Bàn tay run lên, mâu nhọn cắm vào trong thùng gốc chứa nọc độc. Trên trường mâu nhất thời phát ra âm thanh "tách tách", giống như sắt thép cũng bị ăn mòn.

- Đi!

Cầm trường mâu dính đầy độc dược, Trương Huyền nhướng mày, cổ tay bất chợt run lên, phóng ra ngoài.

Vèo!

Giống như tiêu thương, trường mâu bay thẳng tắp về phía trước, ẩn chứa lực lượng khổng lồ, trực tiếp cắm ở trên người của con hùng sư đuôi vàng đang ngủ.

- A?

Còn tưởng rằng hắn muốn làm cái gì, đám người Mạc Thiên Tuyết, Lâm Đào nhìn thấy một cảnh tượng như vậy, trong nháy mắt tóc gáy đều dựng ngược.

Đây chính là kịch độc... Tạm thời không nói có thể độc chết con man thú trấn quốc này hay không, trực tiếp công kích như vậy, chẳng khác nào

đang khiêu khích với đối phương, rất dễ dàng khiến cho hắn hoàn toàn tức giận.

Ban đầu, tính tình của nó đã không tốt, khắp nơi ăn thịt người. Một khi bị chọc giận, còn không giết chết tất cả mọi người?

Gào!

Quả nhiên, khiếp sợ trong lòng còn chưa có kết thúc, mọi người liền nghe được một tiếng gầm rú đầy giận dữ. Con hùng sư đuôi vàng vốn đang chìm vào trong ngủ say, chợt mở mắt ra. Con mắt giống như đèn lồng vậy, trong nháy mắt trở nên đỏ đậm.

- Kết thúc rồi...

Nhìn thấy một cảnh tượng như vậy, trái tim mấy người đồng thời lạnh hết phân nửa.

Phần phật!

Hùng sư đuôi vàng cúi đầu liếc mắt thoáng nhìn trường mâu đâm ở trên người, sự phẫn nộ xông lên tận trời. Nó lại hét lớn một tiếng, đứng dậy. Thân hình nó cao lớn, giống như một ngọn núi nhỏ. Nó còn không có động thủ, lại khiến cho người ta có áp lực cường đại, khiến người ta có chút mềm chân.

- Liễu hội trưởng, nguy hiểm...

Mạc Vũ không nhịn được hô lên một tiếng.

Hùng sư đuôi vàng nổi giận, ngay cả phụ thân hắn loại Tông Sư đỉnh phong này cũng không chống đỡ được. Đối phương chỉ có Tông Sư sơ kỳ, làm sao có thể chống lại được.

Tiếng la kết thúc, vốn tưởng rằng người thanh niên phía trước sẽ lập tức lui về phía sau. Ai biết đã thấy hắn lại cầm lấy một cây trường mâu, dính kịch độc, đâm tới.

Hơn nữa... Lần này đâm vào phương hướng vị trí là... hoa cúc của hùng sư đuôi vàng.

Xì!

Phương hướng của trường mâu rất chuẩn, trực tiếp đâm vào bên trong. Máu tươi nhất thời theo thân mâu điên cuồng phun ra ngoài ra.

- Gào!

Lúc này không chỉ đám người Mạc Thiên Tuyết, Lâm Đào điên, hùng sư đuôi vàng càng điên hơn.

Nó mở mắt, muốn xem rốt cuộc là ai dám động tới nó. Kết quả nó nhìn thấy được người này cầm trường mâu đâm hoa cúc của nó. Lửa giận trong lồng ngực thiếu chút nữa khiến cho hắn nổ mạnh.

Ầm!

Cái đuôi cực lớn vung lên, chợt đánh về phía Trương Huyền. Bởi vì tốc độ quá nhanh, phát ra tiếng nổ liên tiếp.

Hình như sớm biết rằng nó sẽ có động tác này, Trương Huyền cũng không hoảng hốt. Thân thể hắn thoáng lắc một cái, đã xuất hiện ở vị trí hơn mười thước hắn xem trọng lúc trước. Bàn chân hắn chợt giẫm mạnh trên mặt đất.

Ầm!

Dựa theo âm thanh, đám người Mạc Thiên Tuyết, Mạc Vũ chỉ cảm thấy thấy trước mắt chợt hoa lên. Trong nháy mắt trận pháp khởi động, lại bao phủ toàn sân.

- Trận pháp... kích hoạt?

Mắt Lâm Đào tông sư lại trợn tròn.

Chữa trị xong

dtv-ebook.com

Trong nháy mắt lại kích hoạt trận pháp, chỉ nói rõ một việc... Người này tìm được tâm trận!

Từ lúc vừa rồi nói chuyện với nhau, có thể biết, tâm trận là gì. Nhưng hắn nhất định không biết, sau khi nói xong người này trực tiếp tìm được, đồng thời lợi dụng...

Điều này có phải là sự thật hay không?

Lâm Đào tông sư chỉ cảm thấy thân thể run rẩy loạn, toàn thân cũng sắp ngất đi.

Tâm trận sẽ căn cứ hoàn cảnh bố trí mà thay đổi. Cho dù gia chủ loại trận pháp sư tam tinh sơ kỳ này, không có la bàn định vị, cẩn thận quan sát, cũng rất khó tìm được. Người này cái gì cũng không có sử dụng, tùy tiện nhảy một cái, sau đó... bàn chân giẫm một cước, trận pháp lại vận chuyển!

Cho dù tận mắt nhìn thấy được, dù thế nào hắn cũng cảm thấy giống như đang nằm mơ...

Trước đó, hắn vẫn cảm thấy mình là trận pháp Tông Sư, đối mặt với một tiểu tử chỉ có Thông Huyền cảnh, nắm giữ ưu thế cực lớn... Nhìn thấy một cảnh tượng như vậy, hắn cũng sắp không nhịn được, muốn khóc.

Liễu hội trưởng, rốt cuộc ngươi là trận pháp Tông Sư, hay là ta?

Vì sao ở trước mặt ngươi, ta cảm thấy lý giải của mình đối với trận pháp, cũng giống như kẻ đần độn, cái gì cũng không biết?

Gào! Gào! Gào!

Trận pháp khởi động, đám người Mạc Thiên Tuyết lại không nhìn thấy rõ tình cảnh trước mặt. Chỉ có điều, ngay sau đó nghe được tiếng hùng sư đuôi vàng gầm thét giận dữ, có chút suy sụp. Hình như có chuyện gì đó khiến cho nó muốn phát điên.

Hơn mười lần hít thở qua đi, tiếng động ngừng lại.

- Đi qua xem một chút!

Trong lòng sốt ruột, mấy người Mạc Thiên Tuyết vội vàng đi về phía trước.

Bọn họ vừa rồi vẫn chưa rời đi rất xa, lại có Lâm Đào dẫn đường, vẫn chưa chạm đến trận pháp, rất nhanh đã đi ra khỏi sương mù dày đặc, thấy được cảnh tượng trước mắt. Vừa nhìn xuống, lông mày tất cả đều giật loạn, cảm thấy mình cũng sắp điên rồi.

Chỉ thấy hùng sư đuôi vàng để cho người thanh niên cứu chữa, toàn thân cắm đầy trường mâu, trên lỗ mũi, trong tai, hoa cúc...

36 cây trường mâu, tất cả cắm tới, máu tươi chảy ra đầy đất. Mới vừa rồi hùng sư còn uy phong lẫm liệt, không ngừng rít gào, lúc này đã mệt mỏi mắt cũng không mở ra được, hơi thở mong manh.

- Liễu hội trưởng...

Mạc Thiên Tuyết chỉ cảm thấy gân xanh trên da đầu nhảy loạn, một ngụm máu già thiếu chút nữa nhổ ra.

Mời ngươi qua, là để trị liệu cho man thú trấn quốc, không phải bảo ngươi tới giết nó...

Trên người cắm nhiều trường mâu như vậy, làm giống như chổi lông gà. Mấu chốt nhất là trên đầu mâu đều có ẩn chứa kịch độc. Ngươi đây là... không giết chết nó không cam lòng sao?

Không phải mới lần đầu tiên gặp mặt sao?

Thù gì oán gì tới mức phải ra tay độc ác như vậy?

Một lửa giận đang thiêu đốt ở trong ngực, Mạc Thiên Tuyết xiết chặt nắm đấm. Nếu không phải cố gắng kìm chế, chỉ sợ hắn sớm đã tiến lên đánh người này thành bánh thịt.

Tuy rằng man thú trấn quốc, mạng sống không lâu dài, hơn nữa còn có chút điên cuồng, đả thương người, dù sao nó cũng bảo vệ Thiên Vũ vương quốc mấy trăm năm, nắm giữ tình cảm sâu đậm.

Đối xử với nó như thế, quả thực chính là trực tiếp đánh vào mặt!

Sắc mặt hắn tái xanh nhìn về phía người thanh niên cách đó không xa. Chỉ thấy sắc mặt người này trở nên trắng bệch, hình như cũng có chút tổn hao quá lớn.

Nhìn thấy được ba người, người thanh niên hình như thở phào nhẹ nhõm, thân thể mềm nhũn ngồi dưới đất:

- Chứng bệnh này quả nó thật sự khó có thể trị liệu. Chỉ có điều, may mắn không làm nhục sứ mệnh...

- May mắn không làm nhục sứ mệnh?

Thấy nụ cười tự tin của đối phương, Mạc Thiên Tuyết sửng sốt.

Lẽ nào mình hiểu nhầm hắn?

Hắn thực sự dang cứu chữa cho hùng sư đuôi vàng sao?

Ý nghĩ này dâng lên, Mạc Thiên Tuyết không nhịn được lại nhìn về phía man thú cách đó không xa. Vừa nhìn xuống, hắn đã cảm thấy da đầu lại sắp nổ tung, thiếu chút nữa thì lập tức phát điên rồi.

Chỉ thấy hùng sư mới vừa rồi còn có thể mở mắt ra, rít gào, lúc này hai mắt nhắm nghiền nằm, ngang trên mặt đất, ngay cả hít thở cũng không thấy.

- Hùng sư đuôi vàng... chết...

Hai người Mạc Vũ cũng nhìn ra được điểm không thích hợp, tròng mắt mỗi một người sắp rơi ra ngoài.

Bảo ngươi tới chữa bệnh, không phải bảo ngươi qua đây giết thú...

May mắn không làm nhục sứ mệnh... May mắn em gái ngươi!

Ý tứ của ngươi, giết chết nó là may mắn không làm nhục sứ mệnh?

- Liễu hội trưởng, rốt cuộc đây là có chuyện gì xảy ra?

Cố nén lửa giận sắp bùng nổ, Mạc Thiên Tuyết nhìn chằm chằm vào người trước mắt.

Hắn từng nói lời chắc chắn, thật sự cho rằng có thể khiến cho man thú trấn quốc cải tử hoàn sinh, sống thêm một khoảng thời gian. Bản thân nằm mơ cũng không nghĩ tới, hắn không những bó tay không chữa được, trái lại còn chữa chết...

Nếu không e ngại thân phận của đối phương, Mạc Thiên Tuyết khẳng định đã sớm gọi người tới chặt người này ra thành thịt vụn.

- Chuyện gì xảy ra cái gì? Ta trị xong...

Không nhìn ra đối phương đang phẫn nộ, Trương Huyền nói:

- Hoàn hảo, xem như là trị liệu rất thuận lợi!

- Thuận lợi?

Lông mày Mạc Thiên Tuyết run rẩy.

Trị chết người bệnh, xem như là thuận lợi?

Ngươi không phải là y sư, mà là... Đồ tể!

- Khụ khụ, Liễu hội trưởng, hùng sư đuôi vàng thế nào... không hít thở, sẽ không chết chứ?

Nhìn ra phụ vương không thể tiếp tục kìm chế được nữa, bất cứ lúc nào cũng sẽ bùng nổ, Mạc Vũ vội vàng bước lên trước, mở miệng hỏi.

- Chết?

Lúc này Trương Huyền mới biết vì sao bộ dáng mọi người như vậy. Hắn lắc đầu:

- Ta đang ở đây, muốn chết làm gì có được dễ dàng như vậy...

Nói xong, hắn đi vài bước đến trước mặt hùng sư, một cước đạp tới.

- Bớt ở chỗ này giả chết đi. Nhanh đứng lên cho ta...

Gào!

Bàn chân hắn rơi vào trên gò má của hùng sư. Sau một khắc, hùng sư đuôi vàng thoạt nhìn giống như là ngừng hít thở, giống như bị chạm điện, nhảy dựng lên.

Một tiếng rít gào điên cuồng vang lên, lông toàn thân chấn động mạnh một cái.

Vèo vèo vèo vèo!

Tất cả trường mâu cắm vào thân thể nó bắn ra, rơi đầy đất.

- Uống số máu này...

Trương Huyền tiện tay chỉ một cái.

Mà không ít máu tươi chuẩn bị trước đó, toàn bộ đều đặt ở trong thùng gỗ cách đó không xa. Hùng sư vội vàng đi tới, mở miệng nuốt.

Rất nhanh, mấy thùng máu đều bị uống sạch. Hùng sư đuôi vàng hình như cũng khôi phục không ít, không còn dáng vẻ mệt mỏi trước đó, tinh lực no đủ.

- Điều này...

Trong mắt nhìn thấy được cảnh tượng như vậy, đám người Mạc Thiên Tuyết đều giống như nằm mơ, mỗi một người ngây người ở tại chỗ.

Trường mâu kịch độc như thế, 36 cây cắm vào trong cơ thể, hùng sư đuôi vàng không những không chết, vẫn tinh lực tràn đầy...

Đến cùng có chuyện gì xảy ra?

Hơn nữa, không phải mới vừa rồi cảm giác được rõ ràng nó ngừng hít thở sao?

Thế nào đạp một cước, lại sống lại?

Sau khi đi tới, vị Liễu hội trưởng này tổng cộng đá ba cước. Cước thứ nhất, trận pháp dừng. Cước thứ hai kích hoạt trận pháp. Cước thứ ba... hùng sư tỉnh táo...

Cảm giác chân của hắn giống như có ma lực, lần lượt khiến người ta chấn động kinh ngạc.

- Liễu hội trưởng...

Thấy hùng sư cách đó không xa, tinh khí thần hình như khôi phục không ít, Mạc Thiên Tuyết không thể tiếp tục kìm chế được, nhìn lại.

- Có phải là kỳ quái hay không? Đây là có chuyện như vậy?

Trương Huyền mỉm cười:

- Thật ra... con hùng sư đuôi vàng này của các ngươi, không phải nhiễm bệnh, mà là... bị người hạ độc!

- Bị người hạ độc?

Mạc Thiên Tuyết sửng sốt, Lâm Đào tông sư Tông Sư lại biến sắc.

Hạ độc đối với man thú cấp bậc lão tổ Thiên Vũ vương quốc? Rốt cuộc là ai?

Lại làm sao làm được?

- Dưới tình huống, hùng sư đuôi vàng đuôi khỏe mạnh, đuôi đều là màu vàng. Trước đó có một chỗ hơi trắng, nói rõ khẳng định không phải đơn giản là chứng bệnh bình thường như vậy!

Trương Huyền mở miệng giải thích.

Nghe nói như thế, đám người Mạc Thiên Tuyết cũng nghĩ tới, đỉnh đuôi của con hùng sư trước đó, thực sự có nhiều chỗ màu sắc không đúng.

- Ngươi nói nó nóng nảy điên... Nếu phát điên, vì sao không phải người nào cũng ăn, chỉ ăn mấy tên thái giám cung nữ lại xong chuyện? Điều này đủ để nói rõ, nó cũng không phải hoàn toàn phát điên, mà là còn có lý trí nhất định!

Trương Huyền tiếp tục nói:

- Kết hợp hai điểm này, ta đoán, nó có khả năng trúng một loại kịch độc, ép khí độc đến đuôi, mới khiến cho màu sắc thay đổi!

- Điều này...

Mọi người sửng sốt.

Quả thật vậy.

Nếu như nó thực sự hoàn toàn phát điên, khẳng định gặp người liền ăn, tuyệt đối không thể chỉ ăn mấy thái giám, cung nữ không quan trọng.

- Có phải là những thái giám cung nữ, chính là người hạ độc nó. Trong lòng nó tức giận, mới giết chết bọn họ hay không...

Đột nhiên, tinh thần Mạc Vũ thoáng động.

Muốn khiến cho con man thú nửa bước Chí Tôn này trúng độc, dựa vào lực lượng khẳng định không làm được. Phương pháp duy nhất, chính là trộn thêm vào trong đồ ăn của nó.

Mà có khả năng nhất chính là những thái giám cung nữ hầu hạ nó.

- Không sai!

Trương Huyền gật đầu:

- Không có khế ước với người nào, nó cũng không thể nói ra suy nghĩ của mình. Nó giết những thái giám cung nữ này, thứ nhất, là muốn báo thù, thứ hai cũng để nói cho các ngươi biết, những người này có vấn đề đang nghi... Kết quả các ngươi lại xem nó là điên rồi, trực tiếp sử dụng trận pháp phong tỏa...

Sắc mặt Mạc Thiên Tuyết đỏ lên.

Trước đây man thú trấn quốc ăn thái giám cung nữ, khiến hắn sợ hãi, còn tưởng rằng no điên thật rồi. Vừa vặn Lâm hội trưởng cùng tới chỗ hắn. Hắn liền mời người này bày trận pháp.

Không nghĩ tới... đối phương là muốn truyền lại ý tứ này.

- Trúng độc lợi hại, nó dù sao cũng là man thú sống mấy trăm năm, hơn nữa còn có tu vi nửa bước Chí Tôn cảnh, sẽ không lập tức chết ngay, lại giống như đám người Mộc Hoành y sư nói, sẽ không qua được ba tháng!

- Loại chất độc này, nếu như sớm trị liệu, sẽ đơn giản hơn rất nhiều. Nhưng bây giờ độc đã tản ra đến kinh mạch toàn thân. Muốn trị liệu rất khó!

- Do dự hồi lâu, ta quyết định sử dụng phương pháp lấy độc trị độc!

- Cho nên, ta mới để cho ngươi chuẩn bị kịch độc, cùng sử dụng trường mâu, đưa những kịch độc này đâm vào nơi tập trung kịch độc trong cơ thể hùng sư.

- May là, may mắn không làm nhục sứ mệnh, cứu sống nó...

Trương Huyền mỉm cười.

Bàn tay vừa đụng vào ở trên người đối phương, hắn đã biết nó trúng loại kịch độc nào.

Loại chất độc này, hắn từng thấy qua ở trong tàng thư khố của Độc Điện, biết phương pháp trị liệu là phải lấy độc trị độc.

Biết những điều này, còn lại sẽ đơn giản. Chỉ cần những thứ kịch độc này tiếp xúc với độc phân tán khắp nơi trong người nó, chỉ có thể trung hoà lẫn nhau, hoàn toàn hóa giải.

Đương nhiên, đổi lại thành người khác, vẫn bất lực.

Bởi vì kịch độc chạy khắp toàn thân, phân tán tại rất nhiều kinh mạch trong thân thể. Cho dù muốn tìm, cũng không tìm được, làm sao có thể dễ dàng hóa giải?

Phải biết rằng một khi tìm nhầm chỗ, chẳng những không có thể giải quyết, chất độc này cũng sẽ độc chết hắn.

Chỉ có điều, Trương Huyền có Thiên Đạo Đồ Thư Quán, bên trong sách ghi chép rõ ràng chỗ vị trí của chất độc. Tổng cộng có 36 chỗ. Thậm chí trong cúc hoa cũng có, tìm ra được lại đơn giản.

Về phần máu dê bò sau đó, là bởi vì đâm nhiều trường mâu như vậy, mất máu quá nhiều, để cho nó khôi phục thể lực.

Nghe giải thích xong, đám người Mạc Thiên Tuyết lại trợn tròn cặp mắt, nhìn về phía người thanh niên trước mắt, bội phục sát đất.

Thảo nào có thể giải quyết tất cả vấn đề khó khăn trên tường nghi vấn khó xử lý, trở thành hội trưởng nghiệp đoàn. Phần y thuật này thật sự quá cường đại!

Mặc dù tận mắt nhìn thấy, bọn họ cũng khó có thể tin được.

- Ta tuy rằng giải quyết được kịch độc trên người nó, nhưng quả thật tuổi thọ của nó sắp kết thúc. Cho dù tạm thời không đáng ngại, cũng tuyệt đối sống không quá một năm. Trừ khi...

Trương Huyền có chút do dự, nói:

- Nghĩ biện pháp khiến cho nó đột phá đến Chí Tôn cảnh!

- Đột phá Chí Tôn?

Hơi thở của Mạc Thiên Tuyết nhất thời dồn dập, xiết chặt nắm đấm:

- Liễu hội trưởng có thể có biện pháp?

Tông Sư đỉnh phong

dtv-ebook.com

Chí Tôn cảnh, võ giả đỉnh phong nhất. Đến một cấp bậc này, thân thể, chân khí, tinh thần của người tu luyện, đều đạt tới giới hạn nhân thể, đi tới điểm cuối.

Nhất là man thú, huyết mạch nắm giữ khả năng đi tới, không có huyết mạch tiến thiên, muốn thành công, gần như không khả năng.

Chính vì vậy, hùng sư đuôi vàng bảo vệ Thiên Vũ vương quốc hai trăm năm, cũng không thể lại đột phá.

Bằng không, dựa vào tài lực của vương thất, vật lực, khẳng định đã sớm khiến cho nó thăng cấp, không đến mức vẫn ở lại nửa bước Tông Sư, không có cách nào tiến bước.

- Biện pháp... thì có. Chỉ có điều, có khả năng cần phải tiêu tốn cái giá cực lớn!

Đầu Trương Huyền hất lên, ánh mắt lộ ra sự mờ mịt.

- Chỉ cần có thể đột phá, giá lớn hơn nữa, ta cũng nguyện ý bỏ ra...

Mạc Thiên Tuyết vội hỏi.

Man thú trấn quốc một khi tử vong, Thiên Vũ vương quốc sẽ lập tức rơi vào trong bấp bênh. Nếu có thể khiến cho hắn đột phá đến Chí Tôn, không chỉ miễn trừ nguy hiểm, thực lực của một nước cũng chắc chắn sẽ cường thịnh hơn. Một số gia tộc trước đó rục rịch, khẳng định cũng sẽ thu liễm lại.

Cho nên, hùng sư đuôi vàng có thể đột phá, tốn giá lớn hơn nữa, hắn cũng sẽ không tiếc.

- Ừ!

Thấy đối phương tỏ rõ loại thái độ này, Trương Huyền thoả mãn gật đầu, thần sắc thản nhiên nhìn qua, giống như thế ngoại cao nhân không màng tới phàm vật:

- Nói khó thì rất khó, nói đơn giản cũng đơn giản! Nếu có linh thạch, số lượng càng nhiều, tỷ lệ đột phá cũng lại càng lớn. Mặt khác, còn cần một ít bí tịch công pháp Chí Tôn cảnh, không cầu chất lượng, chỉ cầu số lượng, càng nhiều càng tốt!

Hai thứ này, tất nhiên không phải sử dụng cho hùng sư đuôi vàng đột phá, mà là chuẩn bị cho hắn nâng cao thực lực.

Giúp đối phương giải hết độc, linh thạch ân tình trước đó đã được báo đáp. Nếu như muốn giúp man thú thăng cấp, điều này là thuộc về một hạng mục phục vụ khác, cần phải thu lệ phí khác.

Đương nhiên, đưa ra linh thạch, bí tịch, cũng không hoàn toàn là vì tư tâm. Chân khí thiên đạo có thể tinh lọc huyết mạch man thú, điều kiện trước tiên là tu vi của hắn cùng đối phương không thể chênh lệch quá xa.

Giúp man thú Tông Sư đỉnh phong thăng cấp đến nửa bước Chí Tôn, hắn vẫn có thể làm được. Muốn cho nửa bước Chí Tôn bước ra một bước cuối cùng, không đạt được Tông Sư đỉnh phong, sợ rằng rất khó hoàn thành.

Nếu như không có loại hạn chế này, không ngừng giúp man thú tinh lọc huyết mạch, Thiết Xỉ Khiếu Thiên thú hoàn toàn có thể liên tục đột phá, đạt được Chí Tôn đỉnh phong thậm chí lại đột phá. Cho dù vương quốc phong hào, cũng có thể quét ngang. Hắn không nhất định phải ở chỗ này giả vờ giả vịt.

Có thể nói, đòi linh thạch, bí tịch Chí Tôn cảnh, là vì nâng cao thực lực của hắn, cũng vì để cho con man thú trước mắt này. Có thể thuận lợi đột phá, ngược lại cũng không phải lừa dối đối phương.

- Linh thạch... bên trong vương quốc còn có một chút. Chỉ có điều, chỉ có khoảng năm viên, nhiều hơn nữa cũng không lấy ra được!

Nghe được cần mấy thứ này, Mạc Thiên Tuyết tuy rằng cảm thấy kỳ quái, vẫn mở miệng nói:

- Về phần công pháp bí tịch Chí Tôn cảnh... một quyển cũng không có!

- Chỉ có năm viên? Một quyển cũng không có?

- Đúng... Linh thạch là vật phẩm chỉ có vương quốc phong hào mới có tư cách giao dịch, Thiên Vũ vương quốc chúng ta có mấy viên, cũng tốn cái giá cực lớn mới nhận được. Mấy năm nay dùng để ban thưởng và kết giao, cơ bản đều tiêu hao sạch...

- Công pháp Chí Tôn cảnh, vương quốc nhất đẳng bị hạn chế, lại thêm tài nguyên thiếu thốn, căn bản là không có khả năng tu luyện tới loại cảnh giới này. Cho nên... Công pháp có cũng không có sử dụng được, ngược lại sẽ mang đến tai họa...

Mạc Thiên Tuyết có chút xấu hổ.

Linh thạch, thứ này quá mức trân quý. Cho dù vương quốc phong hào có thể lưu thông, cũng không có bao nhiêu viên, huống gì bọn họ.

Có thể có tích trữ được năm viên, đã coi như là không ít.

Về phần công pháp tu luyện Chí Tôn cảnh, toàn bộ Thiên Vũ vương quốc đều không có một vị Chí Tôn cảnh, đi nơi nào tìm loại công pháp cấp bậc như vậy?

Lại nói, thật sự muốn có cường giả Chí Tôn cấp xuất hiện, vương quốc phong hào tất nhiên kiêng kỵ, đến lúc đó chỉ càng phiền phức.

- Năm viên... thì năm viên. Đưa tất cả cho ta, ta nghĩ biện pháp khiến cho nó đột phá!

Tuy rằng không cho quá nhiều linh thạch, có chút có phần thiệt hại, Trương Huyền vẫn gật đầu đáp ứng.

Dựa theo tu luyện cấp bậc càng cao, cũng cần linh khí càng nhiều. Một viên linh thạch khiến hắn đạt được Tông Sư trung kỳ. Sáu viên chắc hẳn là đủ để hắn thăng cấp đến đỉnh phong.

- Lại nhờ cậy Liễu hội trưởng!

Nghe được năm linh thạch cũng đủ, Mạc Thiên Tuyết thở phào nhẹ nhõm. Cổ tay hắn lật một cái, một chiếc hộp ngọc thật dài xuất hiện ở trong lòng bàn tay, đưa tới.

Mở hộp ra, linh khí bên trong kích động, một loạt năm viên linh thạch được đặt ở trong đó, khiến lỗ chân lông người ta mở rộng ra, thoải mái nói không nên lời.

Trương Huyền tiện tay thu hồi, thoả mãn gật đầu.

- Liễu hội trưởng, còn cần chuẩn bị cái gì không? Đan dược các loại có muốn hay không?

Mạc Thiên Tuyết hỏi tiếp.

Huyết mạch tiến thiên vô cùng phức tạp. Cho dù là một ít thuần thú sư lợi hại của Thú Đường, cũng không có cách nào làm được. Hắn thật sự nghĩ không ra, chỉ dựa vào linh thạch, phải làm sao, mới có thể làm cho hùng sư đuôi vàng đột phá qua đủ một cửa ải.

- Không cần. Giúp ta tìm một phòng yên tĩnh. Ta phải cố gắng chuẩn bị một hồi. Mặt khác, đừng cho người khác làm phiền!

Trương Huyền khoát tay.

- Vâng!

Mạc Thiên Tuyết lên tiếng.

Hùng sư đuôi vàng chữa trị tốt, không phát điên, sân cũng lại an toàn, không có bất kỳ nguy hiểm nào.

Mạc Thiên Tuyết ở chỗ này tìm một gian phòng yên tĩnh, để cho hắn tiến vào nghỉ ngơi, sau đó mới cùng đám người Mạc Vũ lui ra ngoài.

Vừa rời khỏi sân, Lâm Đào tông sư lại xoay người từ biệt, vội vã rời đi.

Nhìn hắn đi xa, mắt Mạc Thiên Tuyết đột nhiên híp lại, bắn ra một luồng ánh sáng.

- Phụ vương...

Mạc Vũ nghi ngờ nhìn qua.

- Xem ra phải cẩn thận Lâm gia!

Mạc Thiên Tuyết lắc đầu.

- Lâm gia?

Mạc Vũ kỳ quái.

Trước đó không phải quan hệ cũng không tệ lắm sao? Vì sao đột nhiên nói ra lời này?

- Ta nghi ngờ hùng sư đuôi vàng trúng độc, phía sau có cái bóng của Lâm gia!

Mạc Thiên Tuyết hừ một tiếng nói.

Có thể trở thành người đứng đầu một quốc gia, tất nhiên không phải là hạng người giá áo túi cơm. Trương Huyền chẩn đoán chính xác chứng bệnh của hùng sư đuôi vàng, trong lòng hắn lại có suy đoán.

Mạc Vũ có chút không dám tin tưởng.

- Hùng sư đuôi vàng là man thú trấn quốc của vương quốc chúng ta. Nếu như nó chết rồi, con cảm thấy ai sẽ được lợi?

Mạc Thiên Tuyết nhìn qua.

- Vương thất lập quốc vượt quá nghìn năm, căn cơ vững chắc. Cho dù không có hùng sư đuôi vàng, một ít gia tộc, thế lực cũng có thể dễ dàng huỷ diệt, sẽ không tạo thành ảnh hưởng quá lớn. Chỉ có Lâm gia, kiệt sức khống chế... Không có hùng sư đuôi vàng áp chế, sợ rằng thật sự sẽ là vậy...

Phân tích một chút, thần sắc Mạc Vũ cũng biến thành nghiêm trọng.

Lâm gia có một vị lão tổ nửa bước Chí Tôn, biết nhiều trận pháp cường đại, còn có Hiên Viên vương quốc phong hào ở sau lưng chống đỡ, nếu thật sự muốn mưu đồ gây rối, quả thật phần thắng rất lớn.

Hơn nữa, có thể hữu dụng độc dược đối với nửa bước Chí Tôn, gia tộc bình thường, chỉ sợ cũng không có khả năng bắt được vào tay.

Còn nữa, có thể bố trí cơ sở ngầm đến vương cung, khiến cho ở dưới tình huống đường đường bệ hạ cũng không biết, đút cho man thú trấn quốc ăn. Làm được điểm này, lại có thể đếm được trên đầu ngón tay.

- Thời điểm hùng sư đuôi vàng phát điên thời gian, Lâm Nhược Thiên vừa vặn tới vương cung, cùng ta thương nghị. Lúc đó ta đã cảm thấy kỳ quái. Chuyện này quá mức kỳ quặc. Hiện tại xem ra, chỉ sợ hắn cũng đã sớm vạch sẵn âm mưu từ trước! Chỉ cần trận pháp vây khốn hùng sư, điều tra không ra chứng bệnh, lại sớm hay muộn cũng sẽ độc phát mà chết!

Mạc Thiên Tuyết xiết chặt nắm đấm.

Trước đó hắn vẫn không cảm thấy được. Kúc này từ khi chuyện man thú trúng độc suy ngược lại, hắn mới phát hiện, rất nhiều manh mối đều chỉ về phía Lâm gia.

- Cho dù xác định là hắn, thì có biện pháp gì? Nữ nhi của Lâm Nhược Thiên là thái tử phi của Hiên Viên vương quốc...

Mạc Vũ lắc đầu.

Tuy rằng đoán được có thể là Lâm gia làm, nhưng bọn họ cũng không dám làm gì đối phương.

Trước đó không nói Lâm Nhược Thiên nắm giữ thực lực nửa bước Chí Tôn, chỉ nói tầng quan hệ nữ nhi của hắn kia, sẽ không có bất kỳ vương quốc nào dám động tới.

- Đúng vậy... chỉ hy vọng Liễu hội trưởng có thể khiến cho hùng sư đuôi vàng đột phá. Một khi nó đạt được Chí Tôn cảnh, cho dù bọn họ muốn làm gì, cũng sẽ phải kiêng kỵ vài phần!

Mạc Thiên Tuyết nói.

Tuy rằng Danh Sư Đường ở vương thành, không quan tâm để ý tới vương quyền tranh bá, nhưng nếu như vi phạm quy tắc chuẩn, lợi dụng thủ đoạn khác, chuẩn bị sinh linh đồ thán, nhất định bọn họ sẽ trực tiếp ra tay.

Danh Sư Đường, giáo hóa thiên hạ, mục tiêu là người người như rồng. Đánh nhỏ, nháo nhỏ có thể. Xúc phạm tới điểm đạo đức mấu chốt, không quan tâm ngươi là ai, đều có thể dễ dàng huỷ diệt.

Chính là bởi vì có cái này chấn áp, tuy rằng vương quốc mọc lên như rừng, nhưng không thống nhất.

Đương nhiên, một ít vương quốc thật sự có vị trí địa lý chênh lệch quá nhiều. Thật giống như Thiên Huyền vương quốc, vị trí quá chênh lệch, hơn nữa nghèo khổ thống nhất cũng sẽ hướng đập tiền vào bên trong, không ai sẽ ngốc tới mức tốn tâm huyết.

Hùng sư đuôi vàng đột phá đến Chí Tôn, Lâm gia không có cách nào chống lại. Dục niệm dĩ nhiên sẽ bỏ đi. Nếu không, chỉ biết tự tìm phiền

toái.

- Con tin tưởng Liễu hội trưởng, nhất định có thể thành công!

Mạc Vũ nói.

Phương pháp đánh thuần thú của Trương sư, tình cảnh giúp man thú đột phá, nàng còn tận mắt nhìn thấy. Có thể người thanh niên không gì không làm được này thật sự có thể sáng tạo ra kỳ tích, khiến cho Thiên Vũ vương quốc vượt qua cửa ải khó khăn này.

- Chỉ mong vậy!

Mạc Thiên Tuyết cũng gật đầu. Nhớ tới cái gì, vẻ mặt hắn nghi ngờ nhìn lại:

- Tiểu Vũ, con không phải nói ngày hôm qua con và vị Liễu lão sư này chung đụng cũng không thoải mái sao? Thế nào Thanh Ưng thú của con và hắn quen thuộc như vậy. Hình như con cũng rất hiểu về hắn?

- Con...

Khuôn mặt Mạc Vũ nhất thời đỏ lên:

- Con làm sao có thể hiểu rõ hắn? Chỉ là... thuận miệng nói một chút!

- Không quan tâm con có ý kiến gì, phụ vương vẫn là câu nói kia. Cố gắng nắm chắc cơ hội. Vị Liễu hội trưởng này, là long phượng trong loài người. Nếu như con có thể giữ được trái tim của hắn lại, Thiên Vũ vương quốc sau đó thăng cấp phong hào, cũng chưa chắc là làm không được!

Mạc Thiên Tuyết nói:

- Đương nhiên, còn có Trương Huyền Trương sư kia, hai người đó, bất kể là ai, có thể nắm được một người là tốt rồi.

- Nắm một người...

Mạc Vũ vỗ trán một cái, ta cũng muốn tùy tiện nắm một người, nhưng đây dường như là cùng một người...

...

Gian phòng yên tĩnh trong viện của hùng sư đuôi vàng.

Trương Huyên ngồi ngay ngắn ở bên trong, điều chỉnh không biết bao lâu, mới từ trong cảm giác mệt mỏi sau khi trị liệu cho hùng sư đuôi vàng khôi phục lại.

Ngay sau đó, cổ tay hắn lật một cái, một viên linh thạch xuất hiện ở trong lòng bàn tay.

- Bắt đầu đi!

Điều chỉnh trạng thái xong, thu thập cũng đủ linh thạch, tất nhiên hắn muốn lại một lần nữa nâng cao tu vi.

Tinh thần thoáng động, công pháp thiên đạo Tông Sư cảnh nhanh chóng vận chuyển ra.

Vù vù vù vù!

Công pháp thiên đạo nhanh chóng từ trong linh thạch lấy ra linh khí, tinh luyện là chân khí dung nhập đan điền, tu vi của hắn cũng đang không ngừng tiến bước.

Tông Sư trung kỳ đỉnh phong!

Tông Sư hậu kỳ!

Tông Sư hậu kỳ đỉnh phong!

...

Ầm ầm!

Hơn nửa canh giờ sau, Khí Hải nổ lớn một trận. Toàn thân hắn giống như là phá tan tấm lá chắn nào đó. Kình khí cuồng bạo, chạy khắp toàn thân. Một khí tức cường đại, từ trên người hắn tự nhiên sinh ra.

So với trước kia, đã cường đại không chỉ gấp đôi. Hình như hắn nắm giữ lực lượng dùng không hết.

Ầm!

Cảm nhận được trên người dâng trào chân khí hung bạo mạnh mẽ, Trương Huyền chợt đứng phắt dậy, hai mắt tỏa ra ánh sáng.

Tông Sư cảnh đỉnh phong... Cuối cùng đã tới!

Tới, đánh ta đi!

dtv-ebook.com

Răng rắc, răng rắc!

Thân thể hắn chấn động, cơ bắp toàn thân phát ra tiếng nổ. Hắn đi tới vài bước đến phía trước cột đá được chế tạo đặc biệt để kiểm tra lực lượng cho man thú, một quyền đánh tới.

Oong!

Ánh sáng lóe lên.

Một nhóm chữ chậm rãi hiện lên... 5000!

Tông Sư cảnh, lực lượng qua một nghìn đỉnh. Bình thường sơ kỳ là vì 1000 đỉnh, trung kỳ 2000 đỉnh... Lấy loại này đẩy lên, đỉnh phong là lực lượng khoảng 4000 đỉnh.

Thời điểm Trương Huyền là nửa bước Tông Sư, lại có lực lớn1500 đỉnh. Hiện tại hắn đạt được đỉnh phong, còn đột nhiên tăng mạnh, đạt tới khoảng 5000 đỉnh.

Loại lực lượng này đã không chênh lệch so với nửa bước Chí Tôn bình thường.

- Đáng tiếc. Số lượng linh thạch vẫn quá ít. Nếu không, tuyệt đối không thể chỉ có năm nghìn...

Trong lòng hắn hưng phấn, nhưng cũng không thỏa mãn.

Hắn từ chỗ của Mạc Thiên Tuyết nhận được năm khối linh thạch, lại thêm chỗ của Phí Hiên vương tử một khối, nửa ngày qua đều dùng hết rồi. Tất cả đều biến thành bột phấn.

Quả nhiên giống như suy đoán. Tu vi càng về phía trước, đối với tiêu hao linh thạch cũng lại càng lớn.

Trước đó, một khối linh thạch khiến hắn từ Tông Sư sơ kỳ đạt được trung kỳ. Hiện tại sáu khối, cũng chỉ miễn cưỡng tiến vào đỉnh phong.

Căn cứ vào tình hình tiêu hao hiện tại, nếu muốn trùng kích Chí Tôn, sợ rằng không chỉ mười cái, thậm chí hơn mười cái, cũng làm không được.

- Sau này phải nghĩ biện pháp kiếm linh thạch...

Hắn xoa xoa mi tâm.

Thần công thiên đạo tuy rằng tu luyện rất nhanh, nhưng yêu cầu đối với linh khí, cũng lớn tới kinh người. Đặc biệt là tu luyện cấp bậc càng cao, chân khí càng tinh thuần, tổn hao cũng lại càng lớn.

Một Tông Sư cảnh, lại cần tới mười cái. Nếu thật sự muốn ở cảnh giới Chí Tôn đi xa hơn, sao không cần tới mấy trăm?

Thiên Vũ vương quốc loại vương quốc nhất đẳng này, số lượng dự trữ cũng không được mười cái. Hắn đi đâu chuẩn bị nhiều linh thạch như vậy?

Vốn tưởng rằng mấy nghìn vạn kim tệ, trong chiếc nhẫn trữ vật, mình xem như đã là người giàu có. Hiện tại xem ra, lại biến thành kẻ nghèo hàn.

Kim tệ cái gì đều chỉ là phù vân... Linh thạch mới là vương đạo!

- Điều chỉnh trạng thái, lại thêm tu luyện, một ngày trôi qua...

Hắn ngẩng đầu nhìn về phía ngoài cửa sổ, đã là buổi trưa ngày hôm sau. Hắn không nhịn được bất đắc dĩ một hồi.

Giải độc cho thần thú trấn quốc, tốn của hắn không ít chân khí và lực lượng. Chỉ riêng khôi phục thể lực, điều chỉnh trạng thái, lại tốn không ít

thời gian. Lại thêm đột phá. Không nghĩ tới bất tri bất giác, lại đã đến giữa trưa ngày hôm sau.

- Giúp hùng sư đuôi vàng đột phá!

Duỗi người, tùy tiện ăn một chút thức ăn do Mạc Thiên Tuyết sai người ta đưa tới, hắn đẩy cửa đi ra ngoài.

Tu vi đạt được Tông Sư đỉnh phong, chân khí thiên đạo càng tinh thuần phong phú hơn, đã có thể giúp con vật lớn này đột phá.

- Liễu hội trưởng!

Vừa ra khỏi phòng, hắn chỉ thấy hai người Mạc Thiên Tuyết, Mạc Vũ đứng ở cách đó không xa.

Bọn họ tự nhiên lại sớm chờ đợi ở đây.

Chuyện có thể giúp hùng sư đuôi vàng đột phá hay không, liên quan đến căn bản của Thiên Vũ vương quốc. Cho dù Mạc Thiên Tuyết lại bình tĩnh mấy, cũng không thể ngoại lệ. Trời vừa sáng hắn đã cùng Mạc Vũ đi tới nơi này chờ.

Biết tâm tình của bọn họ, Trương Huyền cũng không để ý nhiều, lên tiếng:

- Dẫn ta đi tìm hùng sư đuôi vàng!

- Liễu hội trưởng, ta đã nói rõ cùng hùng sư đuôi vàng, có thể dùng phương pháp của ngươi giúp nó thăng cấp!

Mạc Vũ mỉm cười nhìn qua.

- Phương pháp của ta?

Trương Huyền sửng sốt.

Lẽ nào Mạc Vũ biết chân khí của hắn có thể tinh lọc huyết mạch của man thú sao?

Không có khả năng!

Lần trước giúp Thanh Ưng thú đột phá, hắn lý do là mượn huyết mạch của Vân Điện Cổ Tước. Khi giúp Thiết Xỉ Khiếu Thiên thú thăng cấp, là bởi vì nàng chế luyện đan dược...

Dựa theo đạo lý, nàng không nên biết...

Vậy... nàng nói lời này là có dụng ý gì?

Thần sắc hắn nghiêm trọng, đang muốn hỏi rõ, lại thấy nữ hài chỉ về phía trước.

- Hùng sư đuôi vàng đều chuẩn bị xong!

Thuận theo ngón tay của nàng nhìn lại, mí mắt Trương Huyền giật một lần, thiếu chút nữa ngất đi.

Chỉ thấy hùng sư đuôi vàng cực lớn hùng tráng, lúc này bị vô số sợi xích sắt trói thành cái bánh chưng, nằm t ngang rên mặt đất, vẻ mặt đang u oán nhìn qua.

Giở trò quỷ gì vậy?

Vẻ mặt Trương Huyền nghi hoặc, không nhịn được nhìn qua:

- Đây là...

Trói nó thành cái bánh chưng, cùng với phương pháp của ta có cái lông quan hệ gì chứ?

Không chỉ có hắn kỳ quái, Mạc Thiên Tuyết đứng mở một bên, trên thực tế trong lòng cũng tràn suy sụp.

Mới sáng sớm, nữ nhi bảo bối này tới tìm hắn, nói muốn hùng sư đuôi vàng đột phá, phải trói nó lại.

Hắn cũng thương nghị hồi lâu, mới nói thông với hùng sư, khiến nó cam tâm bị trói.

Như vậy... lại có thể đột phá đến Chí Tôn sao?

Thế nào hắn lại chưa từng nghe nói qua...

- Tu vi của ngươi chỉ có Thông Huyền cảnh sơ kỳ. Muốn thi triển, vì lý do an toàn, chỉ có thể giam cầm hành động của nó...

Vẻ mặt Mạc Vũ nghiêm túc.

-...

Sắc mặt Trương Huyền đầy cổ quái.

Trước đây hắn giúp Thanh Ưng thú đột phá, sử dụng, có khả năng trong lòng nàng cho rằng, mình giúp man thú đột phá thủ đoạn cuối cùng chính là cái này...

Hiện tại ngụy trang thành Liễu hội trưởng, chỉ có Thông Huyền cảnh sơ kỳ, khẳng định mình không phải đối thủ của hùng sư đuôi vàng. Cho nên nàng mới sớm trói nó lại...

Khụ khụ!

Làm hại hắn bị dọa cho giật mình. Hóa ra ý của nàng là cái này...

Tuy rằng thoạt nhìn chẳng ra cái gì cả, nhưng cũng vừa lúc có thể giấu diếm thân phận ngụy trang của mình, có thể che giấu hiệu quả chân khí thiên đạo tinh lọc huyết mạch, một công đôi việc.

- Ừ, không sai. Vậy ta lại bắt đầu...

Hắn thoả mãn gật đầu, đi nhanh về phía hùng sư đuôi vàng bị trói giống như bánh chưng cách đó không xa.

Mạc Thiên Tuyết vội vàng tập trung lực chú ý qua.

Nữ nhi nói rất chắc chắn, hắn đến bây giờ vẫn không hiểu ra sao. Hắn không biết rõ cái gọi là phương pháp đánh thuần thú là có ý gì.

Nằm trên mặt đất vẻ mặt hùng sư đuôi vàng u oán, cũng hoàn toàn chút không hiểu chuyện gì. Khi thấy Trương Huyền đi tới, ánh mắt nó lộ ra sự cảm kích.

Nếu không có vị y sư này, nó sợ rằng đã bị độc chết, cũng không hề có người nào biết.

Tuy rằng đến bây giờ, cúc hoa vẫn có chút đau đớn, nhưng kịch độc giải hết, những nơi khác trên người đã thoải mái không ít. Dựa vào man thú lực khôi phục cường đại, chắc hẳn không cần tới vài ngày là có thể hoàn toàn khỏi hẳn.

Nó đang muốn vô cùng thân thiết cảm kích một chút, lại thấy vị này đi tới trước mặt, không nói hai lời, đạp một cước.

- Gào????

Vẻ mặt hùng sư đuôi vàng giống như vỡ mộng.

Không phải nói muốn giúp ta thăng cấp sao? Đá ta làm gì?

Ầm ầm ầm!

Còn không có kịp phản ứng, người trước mắt này lại điên cuồng đá ra.

Mỗi một cước đều đá vào trên vết thương ngày hôm qua, khiến cho nó nhe răng trợn mắt, tê tâm liệt phổi.

...

- Đây là... phương pháp đánh thuần thú con đã nói sao?

Khóe miệng Mạc Thiên Tuyết co giật.

Làm quốc vương bệ hạ, kiến thức rộng rãi, hắn đã từng tận mắt nhìn thấy thuần thú sư giúp man thú nâng cao thực lực. Nhưng loại điên cuồng đánh man thú này, nói có thể giúp nó thăng cấp, sống lâu như vậy, ngay cả nghe hắn cũng chưa từng nghe qua.

- Yên tâm đi. Liễu hội trưởng khẳng định có thể thành công!

Mạc Vũ tràn đầy tự tin.

Cảnh tượng Thanh Ưng thú bị đánh một trận đã đột phá, đến bây giờ còn rõ ràng ở trước mắt nàng, nàng nhớ tất cả rất rõ ràng.

Con hùng sư đuôi vàng này chắc hẳn cũng sẽ không có vấn đề quá lớn.

- Nhưng...

Nữ nhi nói lời chắc chắn như vậy, Mạc Thiên Tuyết vẫn cảm thấy không thể tin được.

- Phụ thân xem, hùng sư đuôi vàng hình như ý thức được cái gì đó...

Biết hắn rất khó hiểu về loại phương pháp cao cấp mạnh mẽ này, Mạc Vũ chỉ một cái.

Mạc Thiên Tuyết nhìn lại.

Chỉ thấy man thú vừa rồi còn là vẻ mặt cùng khổ, hiện tại hai mắt tỏa ra ánh sáng, để lộ ra sự hưng phấn nồng đậm.

Bị người đánh cho nôn ra máu, thân thể đau tới mức run rẩy, ánh mắt lại đầy hưng phấn...

Mạc Thiên Tuyết chỉ cảm thấy tất cả nhận thức trước đó, đều hoàn toàn đổ nát, toàn thân sắp hôn mê.

...

Trong lúc Trương Huyền điên cuồng đánh, vừa mới bắt đầu hùng sư đuôi vàng đau chết đi sống lại. Một lát sau, nó đã cảm nhận được có điểm không thích hợp.

Một cái đá của đối phương, đều sẽ có một đạo chân khí truyền tới, tinh lọc huyết mạch của nó, khiến cho lực lượng của nó không ngừng tăng vọt.

Lúc này, có ngốc cũng biết đối phương là đang giúp nó đột phá. Nó không phản kháng nữa, liều mạng hấp thu chân khí tiến vào trong cơ thể, khiến cho lực lượng huyết mạch càng lúc càng mạnh.

Ầm ầm!

Không biết hấp thu bao nhiêu chân khí, huyết mạch trong cơ thể bị tinh lọc đến cực hạn, phát ra tiếng nổ mãnh liệt, một lực lượng cường đại từ trên người nó tản ra!

Chí Tôn cảnh, đến!

- Gào...

Một tiếng hí dài, hùng sư đuôi vàng đột nhiên đứng phắt dậy, thân hình cao lớn chấn động.

Xôn xao!

Xích sắt trói ở trên người nói, lập tức rời ra, rơi trên mặt đất.

- Thật sự... đột phá?

Mạc Thiên Tuyết ngây người ra tại chỗ.

Cho dù tận mắt nhìn thấy, hắn đều cảm thấy đầu óc không hoạt động.

Chí Tôn cảnh, nhân loại muốn đột phá cũng khó khăn, huống gì là man thú huyết mạch cố định... Điên cuồng đánh một trận, đánh cho nôn ra máu, đã đột phá...

Mẹ nó, điều này cũng quá trò đùa đi!

- Chẳng lẽ... Liễu hội trưởng này, tuy rằng ngoài sáng đang đánh nó, trên thực tế lại là đả thông những ràng bộc trong cơ thể nó, giúp lực lượng của nó tăng lên?

Một ý nghĩ xông ra.

Hắn đã từng xem qua ở trên sách cổ, một ít danh sư lợi hại, giúp người thăng cấp tu vi, chính là điên cuồng đánh một trận, đả thông đoạn bế tắc trong cơ thể, do đó khiến cho chân khí khơi thông, tu vi tăng lên rất nhiều.

Vị trước mắt này, đánh hùng sư đuôi vàng miệng phun ra máu tươi, sắp chết, nó lại có thể thuận lợi đột phá, chắc hẳn cũng là nguyên lý này.

- Có thể giúp man thú đột phá như vậy, có phải cũng có thể giúp người đột phá hay không?

Ánh mắt nhất thời sáng lên, Mạc Thiên Tuyết nghĩ đến cái gì, lộ ra ánh mắt nóng như lửa.

...

- Được rồi!

Thấy hùng sư đuôi vàng đột phá, Trương Huyền thoả mãn gật đầu.

Xem ra chân khí đạt tới Tông Sư đỉnh phong, quả nhiên có thể khiến cho nửa bước Chí Tôn đột phá.

Quay đầu lại cũng thử giúp Thiết Xỉ Khiếu Thiên thú một chút. Nó có thể đạt được Chí Tôn, cho dù hoành hành Thiên Vũ vương quốc, cũng

không cần lo lắng.

Hắn vỗ tay một cái, không để ý tới sự cảm kích của con hùng sư trước mắt này, đang muốn nói gì đó, đã thấy Mạc Thiên Tuyết tiến lên đón.

- Cảm ơn Liễu hội trưởng ra tay giúp hùng sư đột phá. Tại hạ vô cùng cảm kích...

Hơi khom người, Mạc Thiên Tuyết thật lòng thật ý nói.

- Không có gì!

Trương Huyền lắc đầu.

Trước đó đáp ứng, lại nói, thu người ta năm khối linh thạch, giúp chút chuyện nhỏ ấy, không tính là cái gì.

Thấy hắn nói tùy ý, Mạc Thiên Tuyết càng khẳng định suy đoán trong lòng. Hắn có chút do dự, nói:

- Tại hạ còn có một yêu cầu quá đáng... Hy vọng có thể nhận được sự giúp đỡcủa Liễu hội trưởng!

- A?

- Ta dừng lại ở Tông Sư đỉnh phong cũng đã rất nhiều năm, vẫn không có cách nào tiến bước. Liễu hội trưởng... Có thể cũng giúp ta đột phá gông cùm xiềng xích hay không? Không cầu đạt được Chí Tôn, nửa bước Chí Tôn cũng được...

Vẻ mặt Mạc Thiên Tuyết mong đợi nhìn qua, hít thở dồn dập.

- Giúp ngươi đột phá?

Trương Huyền thoáng sửng sốt một chút.

- Đúng vậy. Yên tâm đi, ta biết nên làm cái gì...

Mạc Thiên Tuyết gật đầu.

Thấy vẻ mặt hắn tự tin, Trương Huyền cảm thấy kỳ quái. Chẳng lẽ người này biết mình cần linh thạch, còn có chút cất giữ riêng, lưu ở trong tay, trước đó không nói thật sao?

Ý nghĩ này còn không có kết thúc, hắn đã thấy người này tiện tay nhặt xích sắt trên mặt đất lên, cứng rắn trói chặt bản thân lại, ngay sau đó nằm trên mặt đất:

- Ta chuẩn bị xong! Tới, đánh ta đi...

-...

Trương Huyền.

Ước đấu bắt đầu

dtv-ebook.com

- Khụ khụ!

Mạc Vũ ở một bên, che trán, thiếu chút nữa thì phun ra một ngụm máu tươi, choáng váng ngay tại chỗ.

Phương pháp đánh thuần thú này của Trương Huyền, chỉ thích hợp với man thú, phụ thân tự trói mình nằm trên mặt đất làm gì?

Lại nói, trói hùng sư đuôi vàng lại, là bởi vì sợ nó bị đánh, sốt ruột đả thương người. Một nhân loại như phụ thân, chỉ cần nhớ kỹ không đánh trả là được...

Mấu chốt nhất chính là... một câu “tới, đánh ta đi!”

Nếu không biết nguyên nhân, còn tưởng rằng là kẻ điên cuồng thích bị ngược đãi...

- Phụ vương, mau đứng lên...

Sắc mặt nàng đỏ bừng, vội vàng đi tới trước mặt, nâng hắn dậy.

Thật ra cũng không thể trách Mạc Thiên Tuyết bị ma quỷ ám ảnh. Tận mắt nhìn thấy được man thú không có cách nào đột phá, ở ngay trước mắt mình thành công thăng cấp Chí Tôn, tất nhiên cũng sẽ nghĩ mình có thể đột phá hay không.

Nếu thật sự thành công, so với man thú đột phá, lực ảnh hưởng tuyệt đối lớn hơn nữa. Thực lực của một nước cũng càng thêm cao hơn.

Mấy năm nay ở dưới áp lực của Lâm gia và Mạc Hoằng Nhất, tinh thần toàn thân hắn vẫn luôn căng thẳng. Nhìn thấy được hi vọng đột phá, hắm

làm sao có thể kiềm chế được!

- Nó đã đột phá Chí Tôn, ta lại không tiếp tục quấy rầy nữa. Ta còn có những chuyện khác, hiện tại từ biệt!

Giải thích rõ ràng, phương pháp đánh thuần thú của hắn chỉ thích hợp với man thú, lúc này Trương Huyền mới ôm quyền, xoay người đi ra ngoài.

Thật ra giúp hắn đột phá, cũng có thể làm được. Chỉ có điều, khẳng định như vậy sẽ để lộ thân phận của Trương Huyền. Đó chính là được một mất mười.

Lại nói, ngay cả linh thạch cũng không có, mình làm gì có nhiều thời gian rảnh rỗi như vậy!

Vừa đi mấy bước, hắn lại ngửi được mùi thơm xông vào mũi. Mạc Vũ công chúa đuổi theo.

- Trương Huyền, ngày hôm qua ta nói sẽ dẫn ngươi đi xem trò hay. Tính toán thời gian, chắc hẳn cũng đã bắt đầu. Cùng đi thôi!

- Trò hay? Đến cùng là chuyện gì?

Trương Huyền nhìn qua.

- Đi qua xem một chút sẽ biết...

Mạc Vũ công chúa giống như là một tiểu hồ ly đắc ý.

- Được rồi!

Thấy nàng không nói, Trương Huyền không tiếp tục hỏi thăm. Hai người cùng đi về phía bên ngoài vương cung.

...

Thiên Vũ học viện.

Đám người Triệu Nhã lại tới nơi này lần nữa.

Lần trước qua, cùng nữ hài nói khoác không biết ngượng kia so tài một hồi, cuối cùng không phân thắng bại, khiến cho nàng vô cùng phiền muộn.

Sau khi trở về, học tập kiếm pháp của sư tổ, mấy ngày qua nàng không ngừng tu luyện, có một trăm phần trăm tự tin, nhất định có thể đánh bại nữ tử kia, ép nữ tử kia phải nói lời xin lỗi!

- Nữ nhân kia cũng chỉ ỷ vào võ kỹ lợi hại. Hiện tại Triệu Nhã học tập được kiếm pháp của sư tổ, khẳng định nàng ta không phải là đối thủ!

- Đúng vậy. Dám sỉ nhục lão sư, nếu không xin lỗi, phải cho nàng đẹp mặt!

Đám người Trịnh Dương, Viên Đào hừ lạnh.

Trương sư một đường chỉ điểm, khiến cho tu vi bọn họ càng lúc càng mạnh. Ở trong lòng bọn họ, hắn từ lâu đã được sùng bái giống như thần linh. Lại có người ở trước mặt mọi người nghi ngờ, còn nói Liễu lão sư lợi hại hơn, bọn họ làm sao không tức giận?

Cái gì mà Liễu lão sư... có thể sánh được bằng gót chân của Trương lão sư sao?

- Ừ!

Vương Dĩnh cũng gật đầu, miệng mím lại.

Nàng mặc dù nhu nhược. Ai dám sỉ nhục Trương sư, nàng tuyệt đối là người đầu tiên xông lên!

Rất nhanh bọn họ đã đi tới nơi so tài đã hẹn trước đó. Chỉ thấy đài so đấu trước đó vắng vẻ, đã đông nghịt người.

Không ít học viên nghe tin đầu đến đây, muốn xem thử giữa Trương sư, và Liễu lão sư gần đây danh tiếng vang xa, đến cùng học trò của ai lợi hại hơn.

- Nữ nhân kia tới!

Trịnh Dương đưa tay chỉ.

Mọi người nhìn lại, chỉ thấy ở một góc của đoàn người, đám người Mộc Tuyết Tình, Mạnh Đào đã đi tới.

Thời khắc này, Mộc Tuyết Tình cũng lộ ra biểu tình hoàn toàn tự tin.

Liễu lão sư truyền thụ đao pháp, nàng thử nghiệm, tinh diệu tuyệt luân. So với võ kỹ nàng tu luyện trước đó, cường đại hơn rất nhiều.

Nữ hài kia, vốn không biết võ kỹ gì, chỉ dựa vào chân khí hùng hậu mới có thể miễn cưỡng đánh với nàng một trận không phân thắng bại. Lần này nàng học được võ kỹ lợi hại như vậy, còn ngăn cản được sao!

- Trương sư không ở Thiên Vũ vương thành. Cho dù ở đây, cũng không có khả năng hai ba ngày ngắn ngủi, khiến nàng học thành thạo võ kỹ giống như đao pháp của ta. Cho nên... ngày hôm nay nàng ta nhất định phải thua!

Ánh mắt của hai nàng va chạm vào nhau, trong lòng Mộc Tuyết Tình thầm hừ lạnh.

...

- Xem ra hai vị này đều rất có tự tin!

Trong đám người, Lưu Trường Nham sớm lại có mặt ở phía sau. Sau khi nhìn thấy được biểu tình của hai nàng, ánh mắt hắn căng thẳng.

- Thời gian ba ngày, các nàng chắc hẳn đều học được chiêu số lợi hại hơn, dự định một trận quyết thư hùng!

Cách đó không xa, thần sắc Triệu Vũ Tinh cũng nghiêm nghị.

Hai người là cao thủ lợi hại nhất thế hệ trẻ tuổi, năng lực quan sát kinh người.

Hai nữ hài này tập trung tinh lực, có sự tự tin cường đại, cũng có phần khí thế cao ngạo hơn người. Về điểm ấy, bọn họ có thể dễ dàng nhìn ra được.

- Ngươi nói lần này các nàng ai sẽ thắng lợi?

Lưu Trường Nham nhìn qua.

- Ta cảm thấy là Mộc Tuyết Tình!

Triệu Vũ Tinh có chút do dự nói.

- A?

Nghe được kết luận này, không chỉ Lưu Trường Nham, ngay cả mấy học sinh xung quanh cũng không nhịn được nhìn qua, muốn nghe xem học sinh đứng đầu này sẽ giải thích như thế nào.

- Sau khi biết Liễu lão sư giải quyết tốt đẹp nghi tường Nghi Nam, trở thành hội trưởng của nghiệp đoàn y sư, ngày hôm qua ta đặc biệt đi tới lớp học của hắn xem thử. Trùng hợp nhìn thấy được Mộc Tuyết Tình thi triển đao pháp...

Nắm đấm của Triệu Vũ Tinh căng thẳng, trên đầu xuất hiện mồ hôi lạnh:

- Nói thật, rất lợi hại. Cho dù ta gặp phải, cũng không đỡ nổi, phải cúi xuống chịu thua!

Nhớ tới cảnh tượng ngày hôm qua mình nhìn thấy được, đến bây giờ tim vẫn còn đập nhanh không dừng.

Ngày hôm trước, nghe được lời nói chuyện giữa Liễu lão sư và Mạc Thiên Tuyết bệ hạ, hắn đặc biệt tìm người hỏi thăm, lúc này mới hiểu

được Liễu lão sư vừa đến vương thành lại đánh ra danh tiếng lớn như vậy.

Trong lòng hắn bội phục. Ngày hôm qua hắn đặc biệt đi tới lớp học xem, vừa vặn nhìn thấy được Mộc Tuyết Tình thi triển đao pháp vừa học được.

Một đao đánh xuống, giống như linh dương móc sừng, không tìm được nửa điểm vết tích. Hắn nghiên cứu cả đêm, bất đắc dĩ phát hiện, cho dù hắn dùng ra hết thế võ toàn thân, vẫn không có cách nào tránh né.

Thật sự quá mạnh mẽ!

Chỗ tinh diệu, tuyệt đối vượt qua bất kỳ võ kỳ nào của Thiên Vũ học viện!

Thực lực bản thân nàng lại mạnh mẽ, học chiêu số như vậy, ai có thể thắng được?

- Triệu học trưởng chịu thua?

- Vậy không phải có nghĩa là, thực lực Mộc Tuyết Tình bây giờ, đã là cao nhất trong tất cả học sinh của Thiên Vũ học viện sao?

- Vậy cũng quá đáng sợ...

Mọi người ồ lên.

Triệu Vũ Tinh xưng bá trong học viện mấy năm, vẫn là mục tiêu và thần tượng của vô số học sinh. Ngày hôm nay hắn tự nhiên cam tâm tình nguyện thừa nhận không bằng Mộc Tuyết Tình. Một khi truyền ra, đủ để gây ra sóng to gió lớn.

- Kết luận của ngươi, ta cũng không ủng hộ!

Lưu Trường Nham lắc đầu:

- Tuy rằng đao pháp của Mộc Tuyết Tình lợi hại, nhưng ta cảm thấy... ngày hôm nay nàng chưa chắc có thể thắng lợi!

- Vì sao?

Thấy bằng hữu tốt không đồng ý với quan điểm của hắn, Triệu Vũ Tinh nhìn qua.

- Triệu Nhã này trong vòng 3 ngày có tăng lên hay không, ta không biết. Nhưng mấy ngày qua ta đặc biệt nghe qua chuyện của Trương sư. Hắn sáng tạo ra vô số kỳ tích. Những kỳ tích này, bất kỳ kẻ nào cũng không có cách nào làm theo được!

Lưu Trường Nham lộ ra vẻ sùng bái.

- Không đầy hai mươi tuổi, sát hạch danh sư, phá tan rất nhiều kỷ lục do Mạc Hoằng Nhất để lại. Tuổi còn trẻ liền trở thành thi họa sư tam tinh, danh chấn thiên hạ. Tu vi bản thân còn đạt tới Tông Sư cảnh... Mấu chốt nhất chính là, ta nghe nói những học sinh Triệu Nhã này, hắn tổng cộng dạy không đến hai tháng, thật sự giảng bài mới khoảng năm, sáu ngày!

- Thời gian ngắn như vậy, khiến cho đám người Triệu Nhã xuất thân Thiên Huyền vương quốc, cùng Mộc Tuyết Tình chiến đấy không phân thắng bại... Các ngươi không cảm thấy đáng sợ sao?

- Dạy không đến hai tháng?

- Thật sự giảng bài năm, sáu ngày?

- Ngươi từ nơi nào nhận được tin tức này? Có đáng tin hay không vậy?

...

Nghe được tin tức này, tất cả mọi người đều ngây người.

Thiên Huyền vương quốc ở chỗ nào?

Góc xa xôi rác rưởi tới mức không thể lại rác rưởi hơn!

Có người nói học sinh nơi đó, võ giả nhất trọng là có thể thi vào học viện. Đạt được Chân Khí cảnh, lại được cho cao thủ lợi hại nhất trong đám học sinh!

Người ở loại địa phương nhỏ này, thật sự chỉ giảng bài năm, sáu ngày, lại bồi dưỡng ra người có thể sánh ngang cùng Mộc Tuyết Tình...

Ta không nghe nhầm chứ?

- Ta thỉnh giáo một vị danh sư học đồ. Quá trình Trương sư sát hạch danh sư, nàng trùng hợp ở đó. Chuyện này là nghe được từ chính miệng của Trương sư nói ra, không có khả năng giả vờ!

Lưu Trường Nham chắc chắn nói.

Nói tin tức này, là bằng hữu thanh mai trúc mã của hắn, tuyệt đối sẽ không nói dối.

- Giảng dạy năm, sáu ngày, lại có thực lực như vậy. Ba ngày có lẽ thật sự có thể khiến cho Triệu Nhã lại thay da đổi thịt...

Triệu Vũ Tinh gật đầu.

- Không đúng. Không phải nói Trương lão sư sát hạch danh sư nhị tinh, phải đi ra ngoài thí luyện, không ở Thiên Vũ vương thành sao?

- Đúng vậy. Nếu như hắn không ở đây, không tự mình chỉ điểm, Triệu Nhã còn muốn thắng được Mộc Tuyết Tình, chỉ sợ cũng có chút khó khăn!

...

Trong đám người không biết có ai nói một câu, lập tức khiến cho những người khác tán thành.

- Trương sư cho dù không ở đây, loại danh sư lợi hại này, chưa chắc sẽ không lưu lại chiêu số lợi hại... Đám người Triệu Nhã, là đang giúp hắn

giành lấy vinh dự. Nếu thật sự phải thua, không phải có nghĩa là, không bằng vị Liễu lão sư này sao?

- Trương sư đường đường danh sư, làm sao có thể không bằng Liễu lão sư?

- Liễu lão sư cũng không kém có được hay không? Tuổi còn trẻ, liền trở thành hội trưởng của nghiệp đoàn y sư. Tùy tiện chỉ điểm, khiến tu vi của học sinh đột nhiên tăng mạnh. Nếu không bị giới hạn bởi thiên phú, không thể sát hạch danh sư, nếu không, làm sao tới phiên Trương sư gây náo động!

- Ta vẫn cảm thấy Trương sư lợi hại hơn...

...

Một hòn đá kích thích ngàn tầng sóng, mọi người bàn luận ầm ĩ.

Trong số học sinh có vài người hâm mộ Trương Huyền, đối với hắn sùng bái có thừa. Cũng có vài người bị vị Liễu lão sư này chinh phục, muốn khiến cho lão sư của học viện mình thu hoạch toàn thắng.

Mọi người ở bên nào cũng cho là mình phải, không ai nhường ai. Triệu Nhã, Mộc Tuyết Tình còn không có đánh nhau, phía dưới đã khí thế hừng hực.

...

- Đáng giận!

- Lại dám nói cái gì Liễu lão sư còn lợi hại hơn so với Trương lão sư. Triệu Nhã, ngày hôm nay nàng không đánh cho Mộc Tuyết Tình này thành đầu heo, ta cũng coi thường nàng!

Nghe được xung quanh bàn luận, Trịnh Dương cắn chặt hàm răng.

Tính tình hắn vốn là nóng nảy, nếu không ban đầu ở Hồng Thiên học viện cũng không có khả năng nghe được Chu Thiên lão sư đối xử không công bằng, liền trực tiếp khiêu chiến học đài chiến đấu.

So tài với đối phương, vốn định sửa lại danh tiếng cho lão sư, khiến cho danh tiếng của hắn lớn hơn nữa. Kết quả hiện tại đã có hơn phân nửa người, ủng hộ Liễu lão sư gì đó. Hắn làm sao nuốt trôi khẩu khí này.

- Yên tâm đi! Không đánh nàng chịu thua, không cần ngươi nhắc nhở, ta cũng sẽ tự mình đi tìm Trương lão sư nhận sai!

Thân thể thoáng động, Triệu Nhã nắm trường kiếm ở trong lòng bàn tay, khí tức cường đại xuyên qua cơ thể lao ra, khiến người ta một loại cảm giác đẹp lạnh lùng.

Vù!

Dòng người tách ra, nàng đi từng bước một về phía đài so đấu. Rất nhanh nàng đi tới trên đài, ngạo nghễ đứng thẳng. Dường như toàn thế giới, chỉ còn lại có nàng một, không ai có thể chống lại.

Oong!

Tay rút trường kiếm ra khỏi vỏ, trên không trung phát ra tiếng gió giống như tiếng nức nở, nàng chỉ về phía trước, khí tức như cầu vồng.

- Mộc Tuyết Tình, nàng có dám dùng binh khí đánh với ta một trận hay không?

- Có gì không thể!

Một tiếng quát vang lên, Mộc Tuyết Tình cũng nhảy lên đài so đấu, trường đao múa nhanh, giống như rồng lớn, phát ra tiếng vù vù, khiến cho khí thế của nàng, trong nháy mắt tăng lên.

Chiến đấu... liền bắt đầu!

Đao ý kiếm ý

dtv-ebook.com

- Lập tức muốn bắt đầu...

Trong kiến trúc thật cao phía xa, có mấy lão nhân ngồi ở bên trong, ánh mắt tập trung qua.

Một người trong đó, chính là Tạ Tất viện trưởng sát hạch Trương Huyền, bị tức thiếu chút nữa nôn ra máu. Mấy vị khác, thình lình đều là mấy vị trưởng lão có địa vị tối cao ở trong học viện.

Mộc Tuyết Tình và học sinh của Trương sư so đấu, mặc dù là chuyện giữa học sinh, nhưng lại thật sự dính dáng quá lớn. Ngay cả bọn họ cũng đều bị kinh động.

- Nếu như lần này Mộc Tuyết Tình có thể thắng lợi, học viện chúng ta làm không tốt cũng sẽ nước lên thì thuyền lên, thanh danh đại chấn!

Một trưởng lão vuốt râu nói.

- Đúng vậy, Trương sư là ngôi sao nổi bật nhất của Danh Sư Đường vương thành, trong cũng trăm ngàn năm qua. Mức độ học sinh của hắn tín nhiệm hắn đạt tới 85, xưa nay chưa từng có! Nếu như nha đầu Tuyết Tình có thể thắng, trình độ giảng bài chỉnh thể của học viện chúng ta sẽ được vô số người khen ngợi, mang đến chấn động là cực lớn!

Lại một vị trưởng lão tán thành gật đầu.

- Thắng chấn động rất lớn. Vậy các ngươi có từng nghĩ tới, Mộc Tuyết Tình thất bại hay chưa?

- Thật ra, bất kể thắng hay thua, học viện chúng ta đều thắng!

Người trưởng lão thứ hai cười nói.

- Vì sao?

Người vừa hỏi kia, hiển nhiên không biết rõ.

- Rất đơn giản, Liễu lão sư chỉ là học viện lão sư bình thường. Trương sư lại là nhân vật siêu cường sát hạch danh sư nhị tinh. Cho dù thua bởi hắn, cũng không mất mặt gì. Mà một khi thắng, lợi ích to lớn, còn cần phải nói nữa sao?

Người trưởng lão thứ hai cười nói.

- Lạc trưởng lão nói không sai. Bất kể thắng hay thua, đối với học viện chúng ta đều là chuyện tốt! Cho nên, các nàng hẹn đấu riêng, ta mới không ngăn cản!

Tạ Tất viện trưởng vẫy bàn tay một cái, ánh mắt đột nhiên nghiêm trọng:

- Mau nhìn đi, đã bắt đầu rồi!

Mọi người đồng loạt nhìn lại. Quả nhiên thấy cuộc so tài của hai nữ hài tự nhiên đã bắt đầu.

- Chiêu này của Tuyết Tình bắt đầu rất tốt. Trường đao ngang trời, khí thế hạ xuống lại có. Không hổ danh là xuất thân danh môn, nắm giữ đối với võ kỹ, đã đạt được cảnh giới cực kỳ cao thâm!

Tất cả trưởng lão đều là cao thủ trong cao thủ, liếc mắt liền nhìn ra vấn đề trong chiêu số của hai nàng, bắt đầu đánh giá.

- Chiêu này thật là không tệ. Lại xem đối diện ứng phó thế nào...

Một trưởng lão khác cũng gật đầu. Hắn còn chưa nói dứt lời, đã không nhịn được vỗ bắp đùi một cái, hai mắt tỏa ra ánh sáng:

- Lợi hại, lợi hại! Học sinh gọi là Triệu Nhã này cũng thật sự là thiên tài. Một chiêu trường kiếm đâm nghiêng, không chỉ có hóa giải khí thế của

thanh trường đao, còn mang theo ý phá không, ngược lại lấy thủ làm công.

- Một lần hành động phá vỡ cục diện, loại thủ đoạn và tâm tính quyết đoán này, ta cũng chỉ nhìn thấy ở trên người của Ngô trưởng lão!

- Phản ứng của nàng nhanh, Tuyết Tình cũng không kém chút nào. Ngươi xem nàng cũng phản kích, trường đao bổ ngang sử dụng cũng vừa vặn, thêm một phần lại có vẻ lực lượng quá nhiều. Thiếu một phần, lại không đủ! Trước đây ta cũng thấy nàng dùng qua đao pháp, lúc nào lại lợi hại như vậy? Sợ rằng so với Bạch trưởng lão, cũng hoàn toàn không yếu hơn!

- So với Bạch trưởng lão? Đùa gì thế!

Tạ Tất viện trưởng lắc đầu:

- Bạch trưởng lão chìm đắm trong đao pháp, không dưới ba mươi năm, cách lĩnh ngộ xuất ra đao ý, chỉ có kém nửa bước, là người sử dụng đao lợi hại nhất ở học viện chúng ta! Vị Mộc Tuyết Tình này mới bao nhiêu tuổi? Cho dù lý giải đối với đao không ít, nhưng khoảng cách với đao ý, khẳng định cũng kém xa!

- Điều này thì ngược lại... Đao ý, đó là khả năng lĩnh hội cực điểm đối với đao mới lĩnh ngộ ra được. Trong một vạn người không có một người. Thiên Vũ vương thành chúng ta cũng chỉ có Phong Đao Quách Đạt năm đó mới đạt tới loại cảnh giới này. Ngay cả Bạch trưởng lão, cũng kém một chút.

- Đúng vậy...

Tạ Tất viện trưởng gật đầu:

- Chân ý của binh khí, không phải dễ dàng lĩnh ngộ như vậy! Không chìm đắm ở phía trên trong thời gian mấy chục năm, tuyệt đối là không có khả năng. Mộc Tuyết Tình tuy rằng lý giải đối với đao rất nhiều,

nhưng nếu muốn thật sự đạt được cảnh giới lĩnh ngộ đao ý, còn cần tích lũy không biết bao nhiêu năm... Ta nhổ vào!

Còn chưa nói hết nói, Tạ viện trưởng giống như là nhìn thấy chuyện gì đó, khiến cho hắn không thể tin được, trực tiếp bạo phát ra lời thô tục.

Thấy hắn thất thố, mấy vị trưởng lão khác cũng nghi ngờ nhìn về phía trước. Vừa nhìn xuống, đồng thời đồng tử của bọn họ co lại. Mỗi một người run rẩy giống như phát điên.

- Điều này... điều này... Làm sao có thể?

Chỉ thấy trên đài, mái tóc đen nhánh của Mộc Tuyết Tình bay múa, váy dài bay phất phới, tôn lên dáng vẻ giống như Lăng Ba tiên tử!

Phía trên trường đao trong tay nàng, một luồng đao khí trắng nõn, phun ra nuốt vào không ngừng, giống như trường xà, chạy xung quanh, khiến người ta một loại cảm giác dữ tợn.

- Đao quang ngang trời, khí tức như điện, đây là... Đao ý!

Cổ họng Tạ Tất viện trưởng chợt khô khốc.

Vừa nói xong đối phương muốn luyện được đao ý, không có khổ công rất nhiều năm thì làm không được, lại nhìn thấy một cảnh tượng như vậy. Trong lòng hắn chấn động thế nào, có thể tưởng tượng được.

Bạch trưởng lão chìm đắm ở thế giới đao pháp, mấy chục năm cũng chưa từng làm được. Bàng một tiểu cô nương mười mấy tuổi lại hoàn thành... Làm sao có thể?

- Là Liễu lão sư, nhất định là hắn!

Một trưởng lão không nhịn được la lên:

- Tuyết tình nha đầu, ta từ nhỏ đã biết nàng. Trình độ của nàng thế nào ta biết rất rõ. Khoảng thời gian trước, nàng còn ở trước mặt ta biểu diễn qua

đao pháp, cách đao ý, chênh lệch cách xa vạn dặm. Thời gian ngắn như vậy, lĩnh ngộ đao ý, không phải nguyên nhân vì hắn, ta thật sự nghĩ không ra lý do nào khác!

- Ta nghe nói Liễu Trình lão sư này hai ngày trước vừa truyền thụ cho nàng một bộ đao pháp. Có thể chính là bộ đao pháp này, khiến cho nàng lĩnh ngộ đao ý hay không?

Một vị trưởng lão trước đó đã đi qua lớp học của Liễu lão sư nói.

- Thời gian ba ngày ngắn ngủi, lĩnh ngộ đao ý... Liễu lão sư này đến cùng làm sao làm được?

- Bất kể làm thế nào làm được, không thể phủ nhận, trình độ hắn dạy học, đã đạt đến mức độ nghe nói cũng thấy kinh người. Tiểu cô nương đối diện kia, sợ rằng phải thua!

- Đúng vậy, đối mặt với cường giả lĩnh ngộ đao ý, điều duy nhất có thể chống lại, chỉ có một. Đó chính là lĩnh ngộ kiếm ý... kiếm pháp vừa rồi của nàng, ta đã thấy!

Tạ Tất viện trưởng lắc đầu:

- Tuy rằng không kém, nhưng cách lĩnh ngộ kiếm ý, còn có một khoảng cách rất lớn. Thua là chuyện tất nhiên...

- Khụ khụ, viện trưởng, điều này lại chưa chắc. Viện trưởng mau nhìn...

Tạ viện trưởng còn chưa nói dứt lời, đã bị một trưởng lão cắt ngăng.

- Thế nào?

Tạ viện trưởng nhướng mày, nghi ngờ nhìn qua.

- Cái đó... trường kiếm của Triệu Nhã kia tuy rằng không giơ lên, nhưng thân kiếm động khẽ, một luồng ánh sáng trắng lưu chuyển. Ta làm sao lại nhìn thấy... giống như là kiếm ý?

Trưởng lão này không nhịn được nói.

- Kiếm ý?

Mọi người nhìn lại.

Trước đó, Triệu Nhã đưa lưng về phía bọn họ, trường kiếm trong tay không giơ lên. Bọn họ lại bị Mộc Tuyết Tình làm cho chấn động, vẫn chưa cẩn thận quan sát/ Lúc này vừa lưu tâm, bọn họ lập tức phát hiện ra điểm không thích hợp.

Chỉ thấy trường kiếm trong tay nữ hài, vang lên âm thanh nức nở. Một luồng ánh sáng trắng chảy xuôi ở trên thân kiếm, giống như vằn nước.

- Gợn sóng chảy xuôi, tiếng kim loại giống như tiếng phượng hót! Thật sự... Là kiếm ý!

Nhìn thấy rõ ràng cảnh tượng như vậy, tất cả mọi người đều xác nhận.

Triệu Nhã trước mắt này... tự nhiên cũng lĩnh ngộ kiếm ý!

Hai nữ hài mười mấy tuổi, một người lĩnh ngộ đao ý, một người lĩnh ngộ kiếm ý...

Còn có thiên lý hay không?

Trời ạ!

Ai có thể nói cho ta biết, đây rốt cuộc có chuyện gì xảy ra hay không?

Trong vòng ba ngày lĩnh ngộ đao ý, lĩnh ngộ kiếm ý...

Nếu như người khác nói với bọn họ như vậy, bọn họ nhất định sẽ nhổ vào mặt hắn. Hiện tại tận mắt nhìn thấy được, bọn họ đều cảm thấy toàn thế giới sắp phá vỡ, trái tim cũng sắp phải nổ tung.

-...

Tạ Tất viện trưởng khóc.

Vừa nói Mộc Tuyết Tình, không có khả năng lĩnh ngộ đao ý, người ta lại thi triển ra. Vừa nói xong Triệu Nhã phải thua, nàng lại biết xuất ra kiếm ý...

Hai người các nàng hôm nay là cố ý tới đánh vào mặt ta hay sao?

Mấu chốt đánh vào mặt thì cũng thôi...

Đao ý, kiếm ý cái gì... Dễ dàng lại tu luyện được như vậy sao? Hơn nữa còn xuất hiện ở trên người thiếu nữ mười mấy tuổi... Có nhầm hay không!

Trong lúc nhất thời, tất cả trưởng lão bên trong gian phòng đều ngây người tại chỗ, ai cũng nói không ra lời.

.....

Thiên Vũ học viện, trong viện của trưởng lão.

Vù vù vù!

Một lão nhân cầm trường đao trong tay, ở trong viện không ngừng múa. Đao phong giống như sóng lớn kinh đào, khiến người ta nhìn một chút, lại chìm đắm vào trong đó, khó có thể rời khỏi.

Vù!

Đao pháp dừng lại, lão nhân thu đao đứng thẳng.

- Đao pháp của lão sư càng lúc càng thuần thục rồi. Sợ rằng còn cách đao ý chân chính, đã không chênh lệch bao nhiêu!

Một người thanh niên vội vàng đưa khăn mặt tới, vẻ mặt cung kính nói.

- Ai!

Lão nhân lắc đầu, trong mắt đầy phiền muộn:

- Tuy rằng những ngày gần đây ta vẫn có thể cảm ngộ được loại cảnh giới đó, thoạt nhìn khoảng cách không xa. Trên thực tế một ngày không lĩnh ngộ, chẳng khác nào cách xa thiên nhai!

Hắn chính là Bạch trưởng lão đám người Tạ viện trưởng vừa nhắc tới.

Hắn chìm đắm ở trong thế giới đao pháp mấy chục năm, trước sau không thể phá cửa tiến vào.

Lại nói tiếp chân ý binh khí đơn giản, trên thực tế rất khó. Có đôi khi cho dù chỉ kém một bước cuối cùng, cả đời sợ rằng cũng chưa chắc có thể đạt được.

- Tin tưởng lão sư chỉ thiếu một kỳ ngộ. Kỳ ngộ đến, nhất định sẽ nước chảy thành sông!

Người thanh niên cũng biết đạo lý này, an ủi một câu.

- Đúng vậy, còn kém kỳ ngộ. Đáng tiếc, đi nơi nào tìm kỳ ngộ?

Bạch trưởng lão cười khổ:

- Nếu như bây giờ có thể có một vị tiền bối lĩnh ngộ đao ý, ta sẽ lập tức bái ông ta làm thầy. Chỉ cần có thể mỗi ngày quan sát loại ý cảnh này, có thể bảo đảm không cần một tháng, là có thể hoàn toàn đột phá! Đáng tiếc... Thiên Vũ vương thành không ai có thể lĩnh ngộ loại ý cảnh này. Những điều này cũng chỉ là hy vọng xa vời mà thôi!

Loại đao ý này, lại có thể gặp không thể nói ra. Nếu có một vị tiền bối lĩnh ngộ đao ý, ở trước mặt hắn thi triển đao pháp, hắn có thể rất nhanh lĩnh ngộ, bước ra một bước cuối cùng.

Đáng tiếc, người có thể lĩnh ngộ đao ý, có ai không phải là tồn tại tiếng tăm lừng lẫy, có ai có khả năng làm lão sư của hắn, mỗi ngày luyện đao cho hắn nhìn?

- Lão sư không cần nóng lòng...

Người thanh niên đang muốn lại an ủi một câu, đột nhiên thấymắt lão sư thoáng cái trợn tròn, hô hấp dồn dập.

Leng keng!

Trường đao được lão sư cầm trong tay coi như trân bảo lại rơi trên mặt đất, vẫn còn không cảm giác được.

- Lão sư...

Lão sư luôn luôn bình tĩnh. Đây là lần đầu tiên thấy hắn thất thố như vậy, người thanh niên không nhịn được nhìn qua.

- Là đao ý. Có tiền bối ở học viện thi triển đao ý!

Không để ý tới lời hỏi thăm của hắn, sắc mặt Bạch trưởng lão trở nên trắng bệch, kích động tới mức môi run rẩy.

- Đao ý?

Người thanh niên mơ hồ không hiểu.

Cách loại ý cảnh này quá xa. Cho dù có đao ý xuất hiện, cũng không lý giải được.

- Nhanh, nhanh đưa quần áo của ta tới đây, dẫn ta qua. Ta muốn bái vị tiền bối lĩnh ngộ đao ý kia làm sư...

Lại không nhẫn nại được nữa, Bạch trưởng lão xoay người rống to hơn.

Vừa luyện công, hắn đang mặc một bộ quần áo luyện công, có vẻ không đủ nghiêm túc.

Loại tiền bối này, một khi đắc tội, phiền phức lại lớn!

- Vâng!

Người thanh niên cuối cùng đã kịp phản ứng, vội vàng cầm y phục trưởng lão của hắn tới.

Vội vàng khoác lên người, Bạch trưởng lão xoay người rời đi, vọt thẳng về phía phương hướng phát sinh đao ý.

.....

- Lại là đao ý, kiếm ý!

Dưới đài so đấu, Triệu Vũ Tinh, Lưu Trường Nham đâu còn có nửa điểm phong độ trước đó. Sắc mặt mỗi người trắng bệch, thân thể run rẩy.

Trước đó, thời điểm Mộc Tuyết Tình thi triển đao pháp, Triệu Vũ Tinh đã biết chắc không phải là đối thủ. Hiện tại nàng sử dụng ra đao ý, hắn nhất thời hiểu rõ, đối phương thật sự muốn hạ sát thủ, thực lực hắn như vậy, tuyệt đối sẽ bị lập tức giết chết trong nháy mắt, trốn cũng trốn không thoát.

Trước đây, nữ hài này tuy rằng lợi hại, nhưng so với bọn họ vẫn có chênh lệch rất lớn. Lúc này mới mấy ngày không gặp, nàng lại cường đại như vậy?

Vị Liễu lão sư này rốt cuộc là một loại người thế nào. Trong thời gian mấy ngày ngắn ngủi, khiến một đệ tử, nắm giữ loại biến hóa nghiêng trời lệch đất như vậy?

- Quyết đấu giữa đao ý và kiếm ý...

Một tiếng la lên, kéo hắn từ trong sự chấn động trở về. Hắn nhìn lại về phía trên đài. Hai nữ hài xinh đẹp không thể tưởng tượng nổi, lại va chạm vào nhau.

Đao quang vút lên trời cao, kiếm quang gào thét.

Đao kiếm vừa tiếp xúc, kình khí cuồng bạo, lập tức giống như trận gió lốc đảo qua, tạo thành vô số đường vân sâu cạn không giống nhau ở trên

mặt nham thạch trên đài so đấu.

Nắm giữ chân ý chân khí của binh khí, trở nên vô cùng sắc bén. Người bình thường đụng với, căn bản không chống đỡ được, càng chưa nói tới những nham thạch kia.

- Đáng giận!

Sắc mặt Mộc Tuyết Tình tái xanh.

Học được đao pháp của Liễu lão sư, lĩnh ngộ ra đao ý, hiểu biết của nàng ở trên đao pháp, đã vượt qua người khác rất nhiều. Loại võ kỹ này, Triệu Vũ Tinh cũng có thể dễ dàng đánh bại.

Vốn tưởng rằng ngày hôm nay so tài, sẽ thoải mái vui vẻ, ra tay là có thể nghiền ép.

Dù thế nào nàng cũng không nghĩ tới, nàng tiến bước lớn... đối phương còn tiến bước lớn hơn nữa!

Triệu Nhã này trước đó chỉ biết một chút võ kỹ mèo ba chân, ngày hôm nay lại thi triển ra kiếm ý.

Hơn nữa bên trong kiếm ý mang theo thể chất âm hàn, cho dù có đao ý hộ thể, cũng khiến cho nàng càng đánh càng gian khổ, sắp không kiên trì nổi!

- Vị Trương sư này... thật sự lợi hại như vậy sao?

Ba ngày trước, chỉ biết một chút võ kỹ cấp thấp. Ba ngày sau, lại cường đại như vậy. Nếu như phía sau không có Trương sư chỉ điểm, đánh chết nàng cũng không tin.

Cũng chỉ có vị thiên tài siêu cấp danh chấn mười ba vương quốc, ép đầu Mạc Hoằng Nhất cũng không ngẩng lên được, mới có loại bản lĩnh này. Mấy ngày ngắn ngủi khiến một người không biết võ kỹ gì, phát huy ra lực chiến đấu vượt qua bản thân mấy lần.

- Cho dù Trương sư lợi hại, Liễu lão sư chúng ta cũng sẽ không thua ngươi...

Cắn chặt răng, trong lòng nàng sinh ra một sự tàn nhẫn.

Trương sư là lợi hại, là cường đại. Nhưng Liễu lão sư các nàng không kém chút nào!

Không chỉ khiến cho nàng dễ dàng học được đao ý, nàng nhìn thấy được Lộ Trùng vẫn đang tu luyện, nhất thời hiểu rõ, là khủng khiếp tới mức nào.

Ba ngày trước, Lộ Trùng chỉ có Đỉnh Lực cảnh sơ kỳ, cùng nàng vị Ích Huyệt cảnh này chênh lệch cách xa vạn dặm, có thể tiện tay bóp chết vài một.

Sáng sớm hôm nay thời điểm đi tới thăm, hắn tự nhiên đã nắm giữ lực lượng Thông Huyền cảnh sơ kỳ!

Thậm chí Thông Huyền cảnh trung kỳ bình thường, cũng không nhất định có thể thắng được.

Thời gian ngắn như vậy, khiến thiên phú Đỉnh Lực cảnh sơ kỳ bình thường, vượt qua tròn hai cấp lớn... loại thủ đoạn này của Liễu lão sư, nàng có tự tin, lại danh sư lợi hại cũng kém hơn. Trương sư cũng không được!

- Danh dự của Liễu lão sư không cho phép bị sỉ nhục, ngày hôm nay ta phải thắng!

Trong lòng nàng gào thét, đao quang trên tay lại tăng mạnh, điên cuồng bổ về phía nữ hài đối diện.

Bên này Mộc Tuyết Tình cắn răng kiên trì, Triệu Nhã đối diện cũng bắt đầu có chút nóng nảy.

Sư tổ thân truyền kiếm pháp, khiến cho nàng lĩnh ngộ kiếm ý, cho rằng có thể dễ dàng nghiền ép. Thật không nghĩ tới đối phương tiến bước không kém hơn so với mình bao nhiêu.

- Thảo nào nàng có thể bảo vệ như thế. Xem ra vị Liễu lão sư này hoàn toàn không có đơn giản một chút nào!

Trước đó bởi vì Trương lão sư cường đại, nàng đã cảm thấy anh hùng thiên hạ không ngoài như vậy.

Giờ phút này nhìn thấy được, nàng mới hiểu ra, người cường đại thật sự quá nhiều.

Chí ít vị Liễu lão sư này, cũng rất mạnh.

- Nàng tuy rằng cũng rất lợi hại, lĩnh ngộ đao ý cũng rất mạnh, đáng tiếc... thể chất không bằng ta!

Thở ra một hơi, hai mắt Mộc Tuyết Tình sáng như điện.

Lực lượng của đối phương cũng rất mạnh, chiêu số cũng rất cao minh. Đáng tiếc, trên phương diện thể chất, nàng kém hơn mình quá nhiều!

Nàng đường đường là thể chất thuần âm, cho dù thực lực bản thân hơi thấp, cũng có thể khiêu chiến vượt cấp. Trước đó, bị giới hạn bởi võ kỹ yếu, nàng mới không phải là đối thủ. Hiện tại lĩnh ngộ kiếm ý, so sánh với đao ý của đối phương, làm sao có thể không chống đỡ được!

- Kết thúc!

Nàng nhướng mày, mái tóc đen nhánh đón gió tung bay. Thể chất thuần âm được toàn lực vận chuyển, tôn lên dáng vẻ nàng giống như tiên nữ không dính bụi trần.

Bộ dạng này, ngay cả Mộc Tuyết Tình tự nhận là mỹ lệ, cũng không kìm lòng được tự cảm thấy xấu hổ.

Thể chất thuần âm, có thể hoàn toàn phát huy ra nữ tính một cách hoàn mỹ. Một khi kích hoạt, không có bất kỳ chỗ thiếu hụt nào. Bất kỳ nữ tử nào cũng đều hướng tới, tha thiết ước mơ.

Vù!

Thể chất phát huy đến cực hạn, trên thân kiếm phun ra nuốt vào kiếm quang, cũng đột nhiên bắn ra, giống như du long, lao thẳng tắp về phía Mộc Tuyết Tình.

Lần này uy lực rất mạnh, đao quang vừa đụng vào, lập tức bị chém thành hai đoạn, hoàn toàn không có chút dừng lại, tiếp tục đi về phía trước.

- A...

Trong phút chốc, Mộc Tuyết Tình biến sắc, trở nên trắng bệch.

Bởi vì... một khi kiếm quang bổ ở trên người, bản thân nàng bị trọng thương không nói, danh dự của Liễu lão sư, cũng sẽ bị hủy hoại chỉ trong chốc lát.

Chỉ có điều, đao quang bị chém đứt, kiếm khí đã đi tới trước mặt. Cho dù nàng muốn biến chiêu cũng không kịp, trốn không trốn nổi, cũng tránh không được. Nàng không thể làm gì khác hơn là hai mắt nhắm lại, chờ đợi kiếm quang đánh trúng.

- Xem ra Mộc Tuyết Tình phải thua...

- Đúng vậy, cái này cũng không có cách nào. Đối mặt với kiếm quang này, đổi lại thành ai, cũng không chống đỡ được!

- Công kích lợi hại như thế, cường giả Thông Huyền cảnh sơ kỳ muốn ngăn cản cũng khó khăn, huống gì Ích Huyệt cảnh!

Nhìn thấy một cảnh tượng như vậy, trong lòng mọi người rùng mình, đồng thời lộ ra vẻ thương tiếc.

Hai nữ hài này đều rất ưu tú. Nhưng nếu hai người so tài, khẳng định có một người thất bại. Chỉ là không nghĩ tới, thua lại là nàng...

.....

- Đến cùng có kịch hay gì? Cứ nhất quyết phải kéo ta đi xem? Ta còn có việc, không có thời gian đi theo nàng xem náo nhiệt!

Đi ra khỏi vương cung, thấy Mạc Vũ công chúa cách đó không xa vẻ mặt hưng phấn, Trương Huyền có chút bất đắc dĩ.

Hắn còn muốn đi nghiệp đoàn y sư đọc sách, còn muốn trở về phủ đệ, chỉ điểm cho đám người Triệu Nhã tu luyện... Chuyện cần làm rất nhiều, hắn làm gì có được thời gian rảnh rỗi cùng nàng đi xem náo nhiệt?

- Đừng có gấp. Lập tức đến nơi. Cái trò hay này, ngươi tuyệt đối sẽ rất cao hứng...

Lông mày rướn lên, Mạc Vũ khẽ cười.

Người trước mắt này, ở trước mặt nàng luôn luôn bình tĩnh, lạnh lùng, thoạt nhìn hình như cái gì cũng không biết, trên thực tế bất cứ chuyện gì, cũng có thể giải quyết dễ dàng.

Hiện tại, hai học sinh của ngươi, chiến đấu vì vinh dự của ngươi, đánh tới khí thế hừng hực, xem ngươi xử lý như thế nào!

- Đây là đi... Thiên Vũ học viện?

Thấy nàng không muốn nói, Trương Huyền biết hỏi cũng vô dụng. Hắn nhìn tuyến đường đi một chút, vẻ mặt nghi ngờ.

Tuyến đường bọn họ đi về phía trước, chính là Thiên Vũ học viện.

Không phải nói đi xem náo nhiệt sao?

Đi học viện làm gì?

Trong lòng hắn cảm thấy kỳ quái, theo sát ở phía sau. Vừa tiến vào học viện, hắn lập tức cảm giác được có điểm không thích hợp.

- Tại sao không có ai?

Đang buổi trưa, trong học viện chắc hẳn phải khắp nơi đều là người. Thế nào ngay cả một bóng quỷ cũng không thấy?

- Đã bắt đầu... Chúng ta nhanh chân lên một chút!

Sắc mặt ngưng trọng, Mạc Vũ công chúa vội vàng đi về phía vị trí đài so đấu.

Trong trường không thấy người nào, chỉ có thể nói rõ một vấn đề, tất cả đều chạy đi xem náo nhiệt!

Trương sư, Liễu Trình hội trưởng bất kể người nào cũng đều danh chấn vương thành. Học sinh bọn họ so tài, tuyệt đối có thể khiến cho tất cả mọi người quan tâm.

Thấy nàng sốt ruột đi về phía trước, Trương Huyền cảm thấy kỳ quái đi theo sau. Rất nhanh hắn liền thấy không biết bao nhiêu người, đứng ở dưới một đài so đấu, náo nhiệt khác thường.

- Chẳng lẽ có người so tài? Không biết có phải là viện trưởng muốn cùng người quyết đấu hay không? Nếu không làm sao có thể tập trung nhiều người như vậy?

Bị dòng người ngăn cản, trong lúc nhất thời hắn không nhìn thấy được tình huống bên trong. Chỉ có điều, nhìn thấy được nhiều người như vậy đứng ở chỗ này, trong lòng Trương Huyền có suy đoán.

Có thể khiến cho nhiều học sinh như vậy tập trung ở chỗ này, ngoại trừ cấp bậc viện trưởng, hắn thật sự nghĩ không ra người nào có năng lực hiệu triệu lớn như vậy.

- Xem ra, vẫn là Trương sư tốt hơn. Học sinh của hắn lợi hại hơn một ít!

- Cũng không thể nói như vậy. Liễu lão sư mới dạy bốn ngày, lại có hiệu quả này. Ta cảm thấy hắn càng lợi hại hơn!

- Triệu Nhã này thật là xinh đẹp. Từ hôm nay trở đi, nàng chính là nữ thần của ta!

- Không nghĩ tới Mộc Tuyết Tình cũng lợi hại như vậy. Đao ý... Đây chính là đao ý. Từng tuổi này lại lĩnh ngộ được, quá mạnh mẽ...

...

Đi tới phía trước đoàn người, hắn vẫn chưa tiến vào, liền nghe được xung quanh có tiếng bàn luận ầm ĩ.

- Trương sư? Liễu lão sư? Triệu Nhã? Mộc Tuyết Tình?

Trương Huyền sững sờ đứng ngây ở tại chỗ, giống như bị lôi điện đánh trúng, mắt thoáng cái trợn tròn. Sau khi liên hệ rất nhiều chuyện với nhau:

- Sẽ không phải... là hai người bọn họ đang luận võ chứ?

Vào đên Triệu Nhã bị thương, Mộc Tuyết Tình cũng bị thương.

Hai người hình như đều bị người đánh cho bị thương, còn hẹn sẽ tiếp tục chiến đấu.

Ban đầu, hắn thấy, khả năng hai người gặp nhau rất nhỏ. Học sinh dưới thân phận giáo dục khác nhau, không có khả năng biết nhau. Hắn cũng lại không nghĩ đến điểm này.

Hắn nằm mơ cũng không nghĩ tới, bọn họ không chỉ gặp gỡ, còn đánh nhau!

Thật hay giả vậy?

Hắn vội vàng nhìn về phía Mạc Vũ cách đó không xa, đã thấy vẻ mặt nàng đắc ý nhìn qua. Hình như vì hắn chịu thiệt, nàng cảm thấy hưng

phấn.

Trong lòng hắn thầm rùng mình, không tiếp tục để ý tới đối phương nữa, vội vàng chạy về phía trước, tìm nơi thích hợp. Quả nhiên hắn nhìn thấy rõ ràng hai người đang trên đài so tài.

Không phải là Triệu Nhã và Mộc Tuyết Tình thì là ai!

Vù vù!

Vừa biết được thân phận của hai người, liền thấy thể chất thuần âm của Triệu Nhã vận chuyển, trường kiếm chặt đứt đao quang của đối phương, nặng nề bổ xuống.

Mộc Tuyết Tình... Nguy hiểm trong sớm tối!

- Dừng tay!

Vù!

Bóng người lóe lên, thân pháp thiên đạo vận chuyển, từ trong đám người trong nháy mắt hắn lao qua, xuất hiện ở trên đài so đấu.

...

Vốn tưởng rằng lần này phải thua không thể nghi ngờ, Mộc Tuyết Tình đang nhắm mắt chờ đợi. Nàng lại cảm thấy một ngọn gió gào thét lao tới. Ngay sau đó một bóng người thận trọng ngăn cản trước mặt.

- Lão sư...

Viền mắt đỏ lên, Mộc Tuyết Tình cũng không kìm chế được nữa.

Lần thứ hai hẹn đấu (1)

dtv-ebook.com

Nàng tùy hứng hồ đồ, lão sư không lưu tâm, giúp nàng giải quyết đan độc trong cơ thể, truyền thụ đao pháp thượng thừa, chỉ điểm tu vi, ơn nặng như núi!

Nàng vốn muốn có thể làm việc giúp cho lão sư, vì hắn dương danh, ai biết... tự nhiên thua, hại danh thanh của hắn bị hao tổn...

Cho dù như vậy, hắn cũng không buông tha, rất sợ nàng bị thương tổn, trực tiếp xông lên cứu người!

Lão sư, cảm ơn!

Lão sư, là Tình nhi hồ đồ, vẫn xin ngươi tha thứ cho!

Lão sư, sau này ta lại không dám nữa...

Mộc Tuyết Tình xiết chặt nắm đấm.

Lão sư trước mắt, tuy rằng tuổi không lớn lắm, lại lớn giống như núi, khiến cho nàng đi tới không còn mê man nữa.

Khiến cho nàng tu luyện nắm giữ động lực lớn hơn nữa!

...

Triệu Nhã đối diện đang rầu rĩ một kiếm này đến cùng bổ xuống hay không, lại thấy một bóng người ngăn cản trước mặt ở Mộc Tuyết Tình.

Là một người thanh niên hai mươi bốn hai mươi lăm tuổi, sắc mặt có chút ngả vàng.

Ầm!

Dưới quán tính, trường kiếm không dừng lại, đánh thẳng xuống.

Người thanh niên nhướng mày, bàn tay vươn ra, ngón giữa uốn cong, nhẹ nhàng bắn ra.

Coong!

Đầu ngón tay và thân kiếm vừa tiếp xúc, Triệu Nhã nhất thời cảm thấy lòng bàn tay đau đớn một hồi. Trường kiếm gãy thành hai đoạn, tuột ra khỏi tay, bay thẳng ra ngoài.

Bịch bịch!

Lui về sau hai bước, Triệu Nhã điều chỉnh hít thở. Lúc này nàng mới hiện đối phương không có ý công kích nàng, chỉ là búng cho trường kiếm bay đi. Bởi vì lực lượng trong kiếm quá mạnh mẽ, lúc này mới bị cắt ngang trong nháy mắt.

- Lợi hại!

Đồng tử nàng co lại.

Vừa rồi toàn bộ thể chất khai hỏa, kiếm quang quét ngang, ngay cả nàng cũng có phần không khống chế được. Đối phương chỉ một ngón tay lại phá hỏng. Hơn nữa không tổn thương nàng chút nào. Phần năng lực quan sát và thực lực này, quả thực nghe thôi cũng rợn cả người. Không phải tận mắt nhìn thấy, nàng cũng khó có thể tin được!

- Không biết vị tiền bối này, vì sao phải ngăn cản chúng ta so đấu!

Tuy rằng chấn động kinh ngạc, trên mặt nàng lại hoàn toàn không có chút hoảng loạn, liền ôm quyền, thái độ không kiêu ngạo không siểm nịnh.

- Các nàng thực sự... hồ đồ!

Vung cánh tay, Trương Huyền kêu lên một tiếng phiền muộn.

Nàng nói hai người các nàng đi, cho dù luận võ, cũng tìm người khác. Đều là đệ tử của ta, chỉ có điều một người dùng tên giả, ngụy trang một chút mà thôi. Về phần phân cao thấp với nhau, đánh nhau sao?

Một người được truyền thụ kiếm pháp, một người muốn học tập đao pháp, còn tưởng rằng làm cái gì. Dù thế nào hắn cũng không thể ngờ được, hai người chạy đến đây đánh tới khí thế hừng hực.

Ta ngất!

Đây là tranh danh dự cho ta sao?

Là tới đây khiến cho ta mất mặt thì có!

Thảo nào vẻ mặt Mạc Vũ cổ quái. Nói cũng phải. Con mẹ nó... điều này thật đúng là náo nhiệt!

- Nói vậy vị này chính là Liễu lão sư!

Đoán được thân phận của người thanh niên đối diện, Triệu Nhã bước lên trước, trên mặt xinh đẹp lộ ra vẻ kiên định:

- Học sinh của các hạ nói lời sỉ nhục lão sư của ta. Làm học sinh, cùng nàng so tài, là giữ danh dự cho lão sư, quang minh chính đại. Vì sao đến trong miệng của các hạ lại biến thành hồ đồ?

- Ừ?

Trương Huyền sửng sốt.

Hắn nói "hồ đồ", là lấy thân phận Trương Huyền, quát mắng học sinh không tính là gì cả. Nhưng nếu sử dụng thân phận Liễu lão sư, chẳng khác nào đang khinh thường đối phương.

Học sinh so đấu với nhau, ngươi là một lão sư xông lên ngăn cản không nói, còn nói đối phương "hồ đồ", không phải càn quấy là cái gì?

Dựa vào cái gì học sinh ngươi đánh ta, là đương nhiên. Ta đánh học sinh của ngươi, lại xem như là hồ nháo?

- Được rồi. Chuyện ngày hôm nay, dừng ở đây. Các ngươi trở về đi!

Không nghĩ tới một thân phận ngụy trang, lại bị học sinh của mình nghi vấn, Trương Huyền đau đầu một hồi.

Gây ra cái ô rồng này, cũng thực sự choáng váng.

Trước đó, thời điểm hai nàng học tập kiếm pháp đao pháp, chỉ cần có chút lưu ý, cũng không đến mức bị nhiều người đứng ngoài xem như vậy!

- Trở lại? Dựa vào cái gì phải trở lại? Mộc Tuyết Tình này so tài thua, phải lập tức nói xin lỗi trước, thừa nhận vị Liễu lão sư này của nàng không bằng Trương sư của chúng ta. Bằng không, cho dù chuyện này đến tai nghiệp đoàn giáo sư, đến tai Danh Sư Đường, ta cũng không lùi bước!

Một tiếng gầm thét phẫn nộ vang lên. Trịnh Dương bắt đầu nhảy lên, nổi giận đùng đùng.

Hắn thật sự tức giận.

Học sinh đánh không lại, lão sư chạy tới... Ngươi nói vậy là có ý gì?

Chỉ ngăn cản ngược lại cũng thôi, còn nói chúng ta hồ đồ, chuyện này dừng ở đây... Đã thấy kẻ không biết xấu hổ, nhưng chưa thấy qua kẻ không biết xấu hổ như vậy.

Đường đường là lão sư, thua còn không muốn thừa nhận sao?

- Không sai. Trước khi so tài đã nói rõ, lẽ nào không thua nổi?

- Thua thì thua, thắng thì thắng, còn muốn quịt nợ phải không?

- Không biết xấu hổ!

Đám người Viên Đào Lưu Dương Vương Dĩnh cũng đi lên, mỗi một người đều nổi giận đùng đùng.

- Ta thua, cũng là do ta học nghệ không tinh, không có vấn đề gì với lão sư!

Thấy lão sư của mình bị đối phương nghi vấn, Mộc Tuyết Tình tiến lên một bước.

Vốn định chiến thắng, giành vinh dự cho lão sư, không nghĩ tới lại làm cho hắn rơi vào cục diện lúng túng như thế, nàng cắn răng:

- Nếu nói xin lỗi, cũng chỉ đại biểu cá nhân ta, không có nghĩa là lão sư không bằng Trương sư của các ngươi!

- Thật thú vị... Nói nửa ngày như vậy, chính là không muốn nhận thua? Ba ngày trước nàng không có khả năng nói như vậy. Thế nào, đánh không lại, không muốn thừa nhận sao?

Trịnh Dương lạnh lùng nhìn chăm chú qua.

Ba ngày trước, nàng lại rất kiêu ngạo nói, Trương sư cũng không sánh bằng Liễu lão sư các nàng, hơn nữa còn giao hẹn thua sẽ thừa nhận. Ngày hôm nay nàng lại đổi giọng, tưởng chúng ta dễ bị khi dễ sao?

- Lập tức nói lời xin lỗi, thừa nhận Liễu lão sư của nàng không bằng Trương sư chúng ta. Chuyện ngày hôm nay đến đây lại kết thúc. Bằng không, đừng trách chúng ta không khách khí!

Lưu Dương cũng bước lên trước.

- Ta...

Sắc mặt Mộc Tuyết Tình tái xanh.

Một khi nàng ở chỗ này thừa nhận, sau này bảo Liễu lão sư nàng như vậy làm sao sống được ở học viện?

- Được!

Thấy mấy hài tử này ép buộc đối với lão sư hắn, Trương Huyền càng phiền muộn hơn:

- So tài ngày hôm nay xem như không phân thắng bại. Tất cả đều trở về đi!

Những chuyện khác cũng không thấy các ngươi để ý như vậy.

Nếu học sinh của mình, thừa nhận mình không bằng mình...

Chuyện gì thế này!

- Không phân thắng bại?

- Dựa vào cái gì tính là không phân thắng bại?

...

Không nghe lời này còn tốt. Vừa nghe, đám người Trịnh Dương liền muốn bùng nổ. Ngay cả Triệu Nhã sắc mặt cũng trầm xuống.

Ra mắt không biết xấu hổ, chưa thấy qua không biết xấu hổ như vậy!

Rõ ràng thua, không thực hiện lời đánh cược ngược lại cũng thôi, lại còn mặt dày nói không phân thắng bại!

Vốn đang cảm thấy vị Liễu lão sư này giảng bài tốt, được cho là thiên tài, hiện tại thiên tài cái lông!

Làm gì có thiên tài thua không thừa nhận?

Làm gì có được thiên tài giả vờ giả vịt, ở chỗ này lấy thân phận sư trưởng nói chuyện?

Ta biết ngươi là ai sao? Ở chỗ này giả vờ, giả vờ cái lông a!

Quả thực không biết xấu hổ đến cực điểm!

- Triệu Nhã không thắng, Mộc Tuyết Tình cũng không có thua. Không tính là không phân thắng bại, tính cái gì? Đều trở về đi. Đừng ở chỗ này hồ đồ! Bằng không, ta nói với lão sư các ngươi, để cho hắn cố gắng dạy dỗ một trận!

Trương Huyền xua tay.

Không tuyên bố không phân thắng bại, cũng không có cách nào.

Nói Triệu Nhã thắng lợi, đó chính là nói Liễu Trình mình ngụy trang này không bằng Trương Huyền. Sau này thân phận vạch trần, không phải mất hết mặt mũi sao?

Nói Mộc Tuyết Tình thắng lợi, vậy đại biểu, Trương Huyền không bằng Liễu lão sư...

Hiệu quả cùng cấp!

Chuyện gì thế này.

Bất kể nói thế nào, bị tổn thương cũng là hắn.

Cùng với phiền toái như vậy, còn không bằng đừng nói nhảm, trước đuổi đám hài tử này về rồi lại nói sau.

- Ngươi...

Không vừa nghĩ tới Liễu lão sư này vô sỉ không biết xấu hổ như vậy. Thua không thừa nhận, còn quang minh chính đại như vậy. Đám người Triệu Nhã đều cảm thấy tức muốn nổ phổi.

.....

- Liễu lão sư làm vậy có chút không ổn!

Đám người Tạ viện trưởng cũng không nhịn được lắc đầu.

- Hắn lại không nên xuất hiện. Học sinh tranh đấu với nhau, hắn là một lão sư dính vào làm cái gì?

Một trưởng lão hừ nói.

- Nói là như vậy. Nhưng nếu như quả thật không ngoài tay, Mộc Tuyết Tình nhất định sẽ bị thương. Thân là lão sư, dù sao cũng không có khả năng trơ mắt nhìn nàng bị thương, lại không đi ngăn cản!

Tạ viện trưởng nói.

- Điều này ngược lại cũng đúng...

Mọi người gật đầu.

Thân là lão sư, có trách nhiệm giảng dạy, cũng có nghĩa vụ bảo vệ học sinh của mình không bị tổn thương. Không nói vị Liễu lão sư này, đổi lại là bọn họ, để cho học sinh của mình bị người đánh tổn thương, khẳng định bọn họ cũng làm không được.

- Hiện tại học viện cũng rất khó xử. Giúp Liễu lão sư, nhất định khiến cho Trương sư bất mãn, Giúp Trương sư, Liễu lão sư khẳng định cũng sẽ mất hứng. Bất kể nói thế nào, hắn cũng không phải là lão sư bình thường, mà là hội trưởng của nghiệp đoàn y sư. Một mực không ra tay, hai bên khẳng định đều sẽ tức giận. Dù sao, các nàng so đấu, chúng ta không những không ngăn cản, còn mặc cho bọn họ tự do...

Tạ viện trưởng xoa xoa mi tâm, cảm thấy đau đầu vô cùng.

Mới vừa rồi vẻ mặt còn hưng phấn, bất kể hai nữ hài này ai thắng, Thiên Vũ học viện đều sẽ có danh tiếng vang xa, thu được ngư ông đắc lợi.

Dù thế nào hắn cũng không nghĩ tới sẽ tiến triển đến bước này.

Cái này thì hay rồi. Toàn bộ học viện đều có phần không biết làm sao.

- Thật sự không được... Viện trưởng, ngài đứng ra, mời Trương sư và Liễu lão sư ngồi chung một chỗ, làm quen một chút. Đều là thiên tài, có thể sẽ tỉnh táo luyến tiếc lẫn nhau, bội phục lẫn nhau!

Một trưởng lão đưa ra ý kiến.

Tạ viện trưởng do dự.

- Như vậy là hay nhất. Nhưng Trương sư hiện tại đang sát hạch danh sư nhị tinh, không ở vương thành. Một khi biết được mâu thuẫn, không muốn qua, vậy phải làm thế nào?

Lại một một trưởng lão nói.

Mời ngồi chung một chỗ, là có thể hóa giải mâu thuẫn. Nhưng cần phải mời được đương sự đi theo mới được. Liễu lão sư thân là lão sư của học viện, sẽ đơn giản chút.

Nhưng Trương sư là danh sư nhị tinh. Nếu chẳng may hắn không tới, nói nhiều hơn nữa cũng chỉ uổng công.

- Thôi đi. Chỉ có thể để ta mặt dày đi mời. Ta là danh sư nhất tinh, bất kể nói thế nào, Trương sư chắc hẳn cũng sẽ cho chút thể diện!

Do dự một chút, Tạ viện trưởng lắc đầu, nói tiếp:

- Còn nữa, chuẩn bị cho ta mấy tấm vé học viện. Ta muốn tặng cho mấy học sinh của Trương sư. Sau này bọn họ muốn đến học viện, có thể tiến vào bất cứ lúc nào. Muốn sách, hoặc cần tài nguyên gì, cũng không cần ngăn cản!

- Vâng!

Một trưởng lão gật đầu.

.....

Phía dưới đài so đấu vốn có Mạc Vũ công chúa đang chờ. Nàng cũng hoàn toàn bối rối.

Nàng vốn tưởng rằng hai nhóm học sinh thân phận khác nhau của Trương Huyền so đấu, khẳng định tương đối thú vị. Dù thế nào nàng cũng không nghĩ tới, ầm ĩ thành như vậy.

Đến lúc này, Trương Huyền thật sự quá lúng túng.

Không quan tâm để cho phía nào giành thắng lợi, đối với danh dự của hắn đều có tổn hại, biến thành thế cưỡi trên lưng cọp.

- Phải ngăn cản...

Nghĩ vậy, nàng không nhịn được đẩy đoàn người ra, đi tới.

- Triệu Nhã Trịnh Dương...

- Mạc sư!

Đám người Triệu Nhã đang ở trong cơn giận dữ, nhưng vẫn lập tức nhận ra được vị công chúa này. Lão sư đối với nàng có nửa nghĩa sư đồ, được xem là đồng môn.

Trước đây, thời điểm lão sư sát hạch danh sư, ở Danh Sư Đường bọn họ đã gặp được.

- Nếu không... các ngươi đi về trước đi! Nếu như Trương sư biết các ngươi ở chỗ này cùng người của Thiên Vũ học viện ầm ĩ lên, khẳng định cũng sẽ mất hứng!

Mạc Vũ gật đầu, mở miệng khuyên can.

Nếu không phải nàng có tư tâm, Trương Huyền sớm biết rằng chuyện này, chỉ sợ cũng sẽ không phiền toái như vậy.

Lần thứ hai hẹn đấu (2)

dtv-ebook.com

Nghe nói như thế, đám người Triệu Nhã nhìn nhau, thoáng hiện ra vẻ do dự.

Bọn họ tiếp xúc với Trương sư trong thời gian không lâu, cũng biết hắn luôn luôn không thích phiền phức.

Nếu như biết đám người mình chạy đến Thiên Vũ học viện đại náo, thậm chí cùng một lão sư thiếu chút nữa trở mặt, sợ rằng thật sự sẽ mất hứng.

Nhưng cứ như vậy rời đi, bọn họ làm sao có khả năng nuốt được lửa giận trong lòng?

- Mạc sư, ngươi là danh sư, cũng cho chúng ta nói một lời công bằng giúp chúng ta. Vừa rồi so tài, nếu như không phải hắn nhúng tay vào, Mộc Tuyết Tình phải thua không thể nghi ngờ. Thua không thừa nhận ngược lại cũng thôi, lại còn nói không phân thắng bại...

Trịnh Dương tức giận mở miệng.

- Được rồi, bất kể nói thế nào Liễu lão sư cũng là lão sư, chừa cho hắn một chút mặt mũi. Về phần Trương sư bên kia, ta sẽ thay các ngươi giải thích. Hắn sẽ không tức giận cũng sẽ không trách tội các ngươi!

Thấy hắn còn nói không ngừng, Mạc Vũ rất sợ hắn nói tiếp, càng khiến cho mọi việc khó có thể kết thúc, vội vàng truyền âm.

- Làm phiền Mạc sư!

Trịnh Dương vẫn muốn nói tiếp, bị Triệu Nhã cắt ngang.

- Ừ!

Mạc Vũ gật đầu.

Triệu Nhã xoay người nhìn về phía Trương Huyền, mở miệng:

- Liễu lão sư, gọi ngươi một tiếng lão sư, là nể mặt Thiên Vũ học viện. Nếu ngày hôm nay ngươi nói không phân thắng bại, vậy xem như là không phân thắng bại! Chỉ có điều... Mộc Tuyết Tình, ba ngày sau, ta vẫn khiêu chiến với nàng. Nàng có dám nhận hay không?

- Thế nào lại không dám!

Mộc Tuyết Tình cắn răng.

- Vậy là tốt rồi. Hi vọng ba ngày sau so tài, Liễu lão sư lại không nên nhúng tay nữa. Ta cũng hi vọng ngươi thua, sẽ không lại không thừa nhận nữa!

Triệu Nhã vung ống tay áo, nhìn Mạc Vũ ôm quyền, nói:

- Mạc sư, từ biệt!

Nói xong, nàng lạnh lùng liếc mắt nhìn Trương Huyền, sau đó dẫn theo mọi người xoay người đi ra ngoài.

- Ách...

Trương Huyền không nghĩ tới mình đã chạy tới ngăn cản, không những không thành công, còn để cho các nàng hẹn trận thứ ba. Mấu chốt nhất... còn bị học sinh của mình ghi hận. Hắn xoa xoa mi tâm, vẻ mặt đau khổ gượng ép.

Chuyện gì thế này!

Đúng là nằm cũng bị thương. Cũng quá gài bẫy đi!

- Trước đó vì sao nàng không nhắc nhở ta...

Hắn đầy phiền muộn, quay đầu lại nhìn về phía Mạc Vũ.

- Ta...

Mạc Vũ sắc mặt đỏ lên.

Nàng vốn có nghĩ hai học sinh đùa giỡn, không ảnh hưởng tới toàn cục. Nhưng không ngờ được bầu không khí lại xấu hổ như vậy...

Nàng đang không biết trả lời như thế nào, linh cơ thoáng động, truyền âm qua:

- Thật ra, như vậy cũng tốt. Có cạnh tranh, hai nhóm học sinh của ngươi cũng sẽ cố gắng tu luyện. Ngươi xem... Triệu Nhã và Mộc Tuyết Tình, tiến bước nhanh bao nhiêu...

Nàng nói như vậy chỉ muốn thoát khỏi tình cảnh xấu hổ. Trương Huyền nghe được vào trong tai, lại là sửng sốt.

Khoan hãy nói, hai người có cạnh tranh, quả thật liều mạng tu luyện, tiến bước cũng rất lớn.

Mình truyền thụ kiếm pháp, đao pháp, mặc dù là bản rút gọn, thích hợp cho các nàng tu luyện hơn, nhưng muốn hoàn toàn nắm giữ, lĩnh ngộ xuất ra kiếm ý, đao ý, không mười ngày nửa tháng rất khó làm được. Nhưng trong thời gian hơn hai ngày ngắn ngủi, bọn họ đều hoàn thành... Đủ thấy mức độ khắc khổ của hai người.

Hơn nữa, mấu chốt nhất chính là... trải qua loại so tài này, mức độ Mộc Tuyết Tình tín nhiệm hắn, càng nhanh tăng.

- Được rồi, cứ như vậy đi... Ngàn vạn lần đừng để lộ thân phận của ta!

Nàng có chút do dự, không thể làm gì khác hơn là không nói thêm nữa.

Chuyện đã như vậy chính là ván đã đóng thuyền. Nói nhiều hơn nữa cũng chỉ là vô ích. Dù sao nàng cũng không khả năng đi nói khắp nơi, Liễu Trình chính là Trương Huyền, các ngươi là sư huynh đệ đồng môn?

Thật sự nói như vậy, sát hạch danh sư nhị tinh chỉ sợ cũng không cần tiếp tục tiến hành, gần như lại hủy bỏ.

- Lão sư, xin lỗi...

Mộc Tuyết Tình đi tới trước mặt, vẻ mặt xấu hổ.

Trương Huyền lắc đầu, đang muốn an ủi một câu, lại thấy trong đoàn người lập tức bị đẩy ra. Một lão nhân vội vã chạy tới:

- Tiền bối vừa rồi thi triển đao ý ở nơi nào? Vẫn mong thu ta làm học sinh. Tại hạ Bạch Hâm, lý giải đối với đao pháp đã rất sâu, tuyệt đối sẽ không bôi nhọ danh tiếng của lão sư...

-...

Trương Huyền, Mộc Tuyết Tình.

-...

Mạc Vũ.

-...

Mọi người.

...

- Đáng giận! Đáng giận!

Trên đường đi trở về phủ đệ, đám người Trịnh Dương sắc mặt mỗi người đều xanh cả lại, thâm trầm đáng sợ.

Nhớ tới sắc mặt đáng giận của Liễu lão sư kia, bọn họ đã cảm thấy lửa giận thiêu đốt.

- Triệu Nhã, nàng làm gì lại ngăn cản ta? Nói thật, nếu không phải vì nàng lôi kéo, ta cũng muốn lên Sư Đài Chiến!

Trịnh Dương hừ nói.

- Sư Đài Chiến? Vị Liễu lão sư này chỉ tiện tay, một ngón đã phá vỡ trường kiếm của ta, đối với nắm chặt thời cơ đã lên đến đỉnh phong, năng lực quan sát mạnh mẽ. Sợ rằng không kém Trương sư. Cho dù tu vi có giảm thấp xuống, chúng ta cũng tuyệt đối không phải là đối thủ!

Triệu Nhã lắc đầu.

- Cho dù không phải là đối thủ lại như thế nào? Hắn làm vậy rõ ràng là khi dễ người! Che chở cho học sinh của mình, thua không thừa nhận. Ta vẫn là lần đầu tiên thấy lão sư không biết xấu hổ như vậy. Cho dù đánh không thắng, cũng quyết không để cho hắn đẹp mặt!

Trịnh Dương cắn răng.

- Trịnh Dương nói không sai. Cũng tại thực lực của ta không tốt. Nếu thực lực mạnh, khẳng định sẽ dạy dỗ một trận, khiến cho hắn đẹp mặt!

Viên Đào ở một bên thổi gió, không chê chuyện lớn.

- Được, vị Liễu lão sư này tuy rằng vô sỉ, nhưng quả thật cũng có bản lĩnh. Lần này nếu không phải thể chất của ta cường hãn, sư tổ lại truyền thụ kiếm pháp, người thua nhất định là ta! Việc cấp bách, không phải ở chỗ này chửi bới, mà là nghĩ biện pháp nâng cao thực lực. Nếu không ba ngày sau thua, người khó chịu chính là chúng ta!

Triệu Nhã cắt ngang lời hai người bàn luận.

- Điều này thật ra cũng đúng...

Mấy người gật đầu.

Loại tình huống vừa rồi, hẹn chiến là tất nhiên. Nếu không, đối phương khẳng định cho rằng đám người mình dễ khi dễ, danh dự của Trương sư, bị xem thường.

Nhưng thời gian ba ngày ngắn ngủi, để Mộc Tuyết Tình kia trưởng thành đến mức Triệu Nhã thiếu chút nữa đánh không lại, đủ thấy năng lực của vị Liễu lão sư này, quả thật đáng sợ.

Hiện tại Trương sư không ở đây, ba ngày sau so tài, nếu như Triệu Nhã thua, nói nhiều hơn nữa cũng chỉ là vô ích!

- Trương sư không ở đây, chúng ta chỉ có thể khẩn cầu sư tổ, hi vọng hắn có thể chỉ điểm giúp một chút... Mấy ngày tới các ngươi cũng phải cố gắng tu luyện. Vạn nhất đối phương lại thua không thừa nhận, cùng lắm thì chúng ta lại khiêu chiến sư đài chiến đấu, ầm ĩ một trận long trời lở đất!

Tay ngọc vung, hai mắt Triệu Nhã tỏa sáng, lộ ra tư thế oai hùng hiên ngang. Trước đây nghe được người khác bàn luận Lục Tầm không bằng Trương lão sư, đã trực tiếp chạy tới tìm phiền toái, đủ thấy nàng cũng một người không sợ chuyện.

Đối phương một lần vô sỉ ngược lại cũng thôi. Hai lần vô sỉ, vậy đừng trách bọn họ không nể tình!

Ở Thiên Huyền vương quốc, Lục Tầm lão sư còn có thể đánh. Hiện tại chỉ là một Liễu lão sư mà thôi. Cùng lắm thì liên thủ đánh một trận, cũng không có gì!

- Được, ta chờ chính là những lời này...

Trịnh Dương gật đầu nhìn về phía đám người Vương Dĩnh, Viên Đào:

- Thế nào? Nếu như Liễu lão sư này vẫn vô sỉ như vậy, có dám làm ầm ĩ lớn chuyện hay không?

- Có gì không dám? Liễu lão sư cái gì, xử hắn là được!

Viên Đào rít gào.

- Ta cũng sẽ không sợ hãi!

Lưu Dương gật đầu.

- Tính ta một người!

Ánh mắt Vương Dĩnh cũng kiên định.

- Vậy là tốt rồi. Cứ quyết định như vậy đi...

Mấy người thương nghị xong, cảm thấy tâm tình tốt hơn nhiều, đi nhanh về phía phủ đệ. Vừa tới đến cửa viện, bọn họ liền nhìn thấy có hai bóng người đứng ở bên ngoài.

- Làm phiền hai vị đi vào bẩm báo, nói ta là người quen cũ ở Hồng Liên thành, đặc biệt tới bái kiến Bạch y sư!

Một người trong đó dáng vẻ như quản gia, đứng ở trước mặt hộ vệ, nói.

- Vâng!

Nghe được là người quen cũ của Bạch y sư, hộ vệ có chút do dự, đi về phía trong. Thời gian không lâu, chỉ thấy Bạch y sư theo ở phía sau, đi ra.

- Bạch y sư, chúng ta lại gặp mặt!

Nhìn thấy được Bạch Thiềm, vẻ mặt hai người hưng phấn. Ngược lại vẻ mặt Bạch Thiềm mê man:

- Hai vị là...

- A?

Thấy hắn không nhận ra mình, hai người cảm thấy kỳ quái một hồi. Người dáng vẻ giống như quản gia không nhịn được nói:

- Bạch y sư, ta là Lộ quản gia. Vị này chính là lão gia nhà chúng ta đại dược vương. Ngươi thế nào...

Hai người này, chính là đại dược vương và Lộ quản gia ở Hồng Liên thành.

Chuyện Độc Điện đã được dẹp yên, đại dược vương làm bằng hữu của đặc sứ "sư thúc tổ", nhận được coi trọng lớn hơn nữa, lại không ai dám cho hắn ăn khế ước cổ.

Người khác không biết đặc sứ "sư thúc tổ" là ai, nhưng đại dược vương lại biết rõ ràng, chính là vị Bạch Thiềm y sư Thiên Vũ vương thành này.

Lần này, vừa vặn vương thành có giao dịch dược liệu, hắn lại dẫn Lộ quản gia tới, nhân cơ hội thăm hỏi, làm tốt quan hệ.

Bạch Thiềm làm danh nhân trong vương thành, hiện tại càng leo lên Trương Huyền danh sư. Hỏi thăm nơi ở vẫn rất đơn giản. Thời gian không lâu bọn họ liền tìm đến được đây.

Chỉ là... Khuôn mặt không đổi, thế nào Bạch y sư lại không biết hai người mình?

- Đại dược vương?

Bạch Thiềm nhất thời run rẩy.

Hắn sở dĩ ở vương thành lăn lộn có uy tín danh dự, cũng bởi vì Trương sư mượn dung mạo của hắn, chữa trị cho đại dược vương. Không nghĩ tới bản thân người này tự nhiên lại tới đây.

- Đại dược vương, thật ra người trước đây cứu chữa cho ngài cũng không phải ta, mà là... Trương sư. Chuyện là thế này...

Hắn không dám giấu diếm, nói kỹ càng tỉ mỉ mọi chuyện một lần.

- Hóa ra là Trương sư... Không biết hiện tại hắn ở nơi nào? Lại có thời gian rảnh để cho chúng ta bái kiến hay không?

Nghe được lại là loại tình huống này, đại dược vương, Lộ quản gia đều sửng sốt, tùy tiện nói.

Đặc biệt là đại dược vương. Hắn từng tận mắt nhìn thấy Trương Huyền thay đổi diện mạo, rất nhanh liền tin tưởng.

- Trương sư đang sát hạch danh sư nhị tinh, không ở trong phủ đệ...

Bạch Thiềm giải thích một câu, đang muốn nói tiếp, đột nhiên nhìn thấy được đám người Triệu Nhã đi tới. Hắn vội vàng giới thiệu:

- Mấy vị này chính là cao đồcủa Trương sư. Nếu như hai vị muốn chuyển lời cho Trương sư cái gì, nói với bọn họ là được!

- Học sinh của Trương sư?

Đại dược vương và Lộ quản gia vội vàng ôm quyền.

Trương sư lại là đặc sứ sư thúc tổ, bối phận cực cao. Cho dù học sinh của hắn tuổi không lớn lắm, hai người cũng không dám chậm trễ.

- Đại dược vương?

Nghe giới thiệu xong, tất cả đám người Triệu Nhã đều nhất thời kinh sợ:

- Đại dược vương của Hồng Liên thành sao?

Trên đường tới Thiên Vũ vương quốc, bọn họ đã nghe Lưu sư giới thiệu kỹ càng tỉ mỉ, biết địa vị và quyền thế của vị đại dược vương này.

Không nghĩ đến người này đối với lão sư cung kính như thế.

- Lão sư ra khỏi thành thí luyện, đại khái cần năm, sáu ngày mới có thể trở về. Không biết đại dược vương có chuyện gì, có thể chuyển cáo với chúng ta. Khi nào lão sư trở về, chúng ta lại nói cho hắn biết một tiếng!

Triệu Nhã nói.

- A, không có chuyện gì. Chính là vừa vặn đi ngang qua Thiên Vũ vương thành, tới bái phỏng một chút!

Nghe Trương Huyền không ở đây, đại dược vương có chút thất vọng:

- Nếu Trương sư không ở đây, chúng ta liền cáo từ!

- Tạm thời không vội...

Viên Đào vội vàng tiến lên, vẻ mặt hiếu kỳ nhìn qua:

- Ta nghe nói... Ngài và Độc Điện có quan hệ mật thiết, có phải trong tay cũng có một chút độc dược hay không?

- Cái này...

Đại dược vương không nghĩ tới hắn hỏi trực tiếp như vậy, xấu hổ cười:

- Đúng là có một chút!

- Như vậy, có loại có thể khiến cho cường giả Thông Huyền cảnh chịu đau khổ, lại không mất mạng hay không? Ta muốn mua một ít...

Ánh mắt Viên Đào nhất thời sáng lên.

- Khiến cho cường giả Thông Huyền cảnh chịu khổ, lại không mất mạng?

Đại dược vương không biết hắn cần thứ này làm gì, nên có chút do dự, nhưng lại lập tức gật đầu:

- Quả thật có... Nếu như ngươi muốn dùng, cho ngươi là được, không cần phiền phức! Chỉ có điều, phải cẩn thận. Thứ này dược lực cực lớn. Cho dù cường giả Tông Sư không cẩn thận dùng, cũng sẽ bị thua thiệt!

Nói xong cổ tay hắn lật một cái, một cái bình ngọc xuất hiện ở trong lòng bàn tay.

Mộc đan sư

dtv-ebook.com

- Quá tốt!

Viên Đào hưng phấn cười hắc hắc, vội vàng tiếp nhận, cất vào trong người.

- Chúng ta lại cáo từ trước!

Trương sư không có ở đây, tiếp tục ở lại chỗ này cũng không có ý nghĩa gì, đại dược vương cùng Lộ quản gia xoay người rời khỏi đó.

Hai người vừa đi, đám người Trịnh Dương lại nhìn về phía Viên Đào.

- Ngươi chuẩn bị thuốc này làm gì?

Đồ của Độc Điện vô cùng khủng khiếp. Ai cũng không muốn dính vào. Viên Đào thì hay rồi, trực tiếp muốn một lọ. Thật không biết hắn suy nghĩ điều gì.

- Tuy rằng ba ngày sau Triệu Nhã sẽ cùng Mộc Tuyết Tình kia tiếp tục so tài. Nhưng Liễu lão sư kia, ta càng nghĩ càng giận. Không trả thù một chút, thật sự nuốt không trôi!

SAnh mắt Viên Đào lóe lên.

- Ý của ngươi là... Muốn dùng độc dược này, khiến cho hắn chịu chút vị đắng?

Ánh mắt Trịnh Dương cũng nhất thời sáng lên.

- Không sai! Một ngón tay đánh gãy trường kiếm của Triệu Nhã, còn đuổi chúng ta đi, giả vờ giả vịt cái gì? Biểu hiện thực lực sao? Ta lại ghét

loại giả vờ giả vịt này!

Viên Đào nghiến răng nghiến lợi.

Hắn là một cô nhi, từ nhỏ lại không sợ trời không sợ đất, bây giờ đối với Liễu lão sư này căm thù đến tận xương tuỷ, tất nhiên muốn hãm hại một chút. Cho dù hãm hại không, cũng phải khiến người đó khó chịu!

- Hắc hắc, cái này ta thích. Đến lúc đó gọi ta...

Trịnh Dương nở nụ cười.

Nhìn thấy được âm mưu quỷ kế của hai người, Triệu Nhã không nhịn được lắc đầu.

Tuy rằng đối với loại chuyện như vậy nàng không đồng ý, chỉ có điều lại không phản đối.

Thế giới tu luyện, nếu như người người đều nhân từ, cũng không đến mức cạnh tranh kịch liệt như vậy.

...

Trương Huyền không biết mấy học sinh của mình, đang bực bội nghĩ biện pháp hại chết hắn. Lúc này, hắn đang ngồi ở trong phòng học, nhìn Bạch trưởng lão càn quấy trước mắt bất đắc dĩ một hồi.

Người này xông tới, lại muốn bái sư, làm cho hắn cũng có chút bất đắc dĩ.

Ngươi nói ngươi một trưởng lão nổi danh của học viện, bái sư thì bái sư, lại bái học trò ta, còn lý lẽ ngay thẳng như vậy... tính là cái gì?

- Bạch trưởng lão, ta thật sự không thể làm lão sư của ngươi... Đao pháp là do lão sư sáng chế. Không được hắn đồng ý, ta không thể truyền ra ngoài, xin hãy tha lỗi!

Phí cả buổi, mới nói cho Bạch trưởng lão rời khỏi đó, Mộc Tuyết Tình đi tới trước mặt Trương Huyền, sắc mặt đỏ lên:

- Lão sư, học sinh khiến cho lão sư mất mặt!

- So tài cũng đã kết thúc, rầu rĩ cũng vô dụng!

Trương Huyền lắc đầu.

Tuy rằng bị hai nhóm học sinh gài bẫy, khiến cho hắn vô cùng bị động. Trên thực tế, cẩn thận mà nói, đối phương cũng là vì giúp hắn tranh vinh dự, làm cũng không có sai.

Chỉ có điều... Sai lại sai ở chỗ, hai nhóm người này gặp phải nhau, mỗi bên còn không nhường.

- Vẫn mong lão sư chỉ điểm, khiến cho ta nâng cao thực lực!

Thấy lão sư không trách tội, Mộc Tuyết Tình càng xấu hổ. Nàng quỳ xuống đất, trong mắt mang theo vẻ kiên định.

- Nâng cao thực lực?

- Ừ!

Mộc Tuyết Tình gật đầu.

- Lĩnh ngộ đao ý, đao pháp tiện tay của nàng cũng là chiêu số, so với Bạch trưởng lão còn mạnh mẽ hơn. Về phương diện võ kỹ, đã không có gì có thể dạy nữa. Muốn nhanh chóng nâng cao lực chiến đấu, chỉ có một biện pháp. Đó chính là... nâng cao tu vi!

Trầm tư một lát, Trương Huyền nói.

Muốn tăng lực chiến đấu, có hai phương diện. Đầu tiên, nâng cao tu vi. Thứ hai, tu luyện võ kỹ lợi hại.

Tu luyện đao pháp thiên đạo, lĩnh ngộ đao ý, Mộc Tuyết Tình đối với khống chế võ kỹ, đã đạt được cảnh giới nhất định. Còn muốn tăng cao, chỉ có thể là loại thứ nhất.

- Nâng cao thực lực?

sắc mặt Mộc Tuyết Tình giống như trái mướp đắng.

Nếu như tu vi dễ nâng cao, cũng không đến mức cao thủ ít như vậy.

Đặc biệt là đạt được Ích Huyệt cảnh, mỗi một huyệt đạo, cần phải cẩn thận lục lọi, sau đó mới có khả năng mở ra. Mỗi lần tăng một huyệt đạo, đều cần tốn mấy tháng. Ba ngày... Chắc hẳn là mức độ tăng cường không lớn!

- Đổi lại thành người khác, thời gian ba ngày quả thật mức độ tăng cường không lớn, nàng lại khác!

Nhìn ra được nỗi phiền muộn của nàng, Trương Huyền mỉm cười:

- Nàng từ nhỏ đã dùng đan dược, trong cơ thể có đan độc, trên thực tế cũng có không ít dược lực còn lưu lại, tích trữ lại. Nếu như có thể kích hoạt những dược lực này, lại phối hợp với phương pháp đặc biệt, lực lượng tăng mạnh trong thời gian ngắn, không phải là vấn đề hóc búa!

Trương Huyền nói.

Sở dĩ hắn nói muốn giúp nàng nâng cao thực lực, tất nhiên là đã nghĩ xong.

Mộc Tuyết Tình từ nhỏ đã dùng đan dược. Đan độc bảo tồn ở bên trong thân thể. Cũng có nhiều dược lực tích lũy, giống như mỡ, không có cách nào hóa giải.

Nếu như có thể kích hoạt những dược lực này, tu vi tất nhiên có thể nhanh chóng nâng cao.

- Điều này... Lão sư... Có thể làm được sao?

Mộc Tuyết Tình sửng sốt.

Lão sư nói đơn giản, nhưng nàng xuất thân luyện đan sư thế gia, nàng biết độ khó trong đó.

Đừng nói là nàng, cho dù phụ thân nàng, thậm chí hội trưởng nghiệp đoàn luyện đan sư, cũng làm không được. dược lực của đan dược hung bạo mạnh mẽ, thuộc về vật đại bổ, thật giống như thịt béo, cơ thể người hấp thu năng lực chung quy có một hạn chế. Kấp thu không được, sẽ chất đống lại.

Tình huống bình thường, dựa theo tu vi tăng, sớm hay muộn cũng sẽ hóa giải. Nhưng cần thời gian dài. Không mấy năm, mấy chục năm cũng làm không được.

Trong vòng ba ngày đã muốn khiến cho những dược lực tích tụ lại nhiều năm hoàn toàn tản ra, đồng thời giúp đỡ mình đột phá... Làm sao có thể?

- Có thể. Chỉ có điều, cần phải chuẩn bị trước vài thứ!

Trương Huyền có chút do dự.

Những dược lực tích tụ, sẽ căn cứ vào thể chất, công pháp khác nhau của người tu luyện, ẩn nấp ở bất kỳ một góc nào. Đổi lại thành những người khác, tìm cũng không tìm được, tự nhiên không có cách nào kích hoạt dược hiệu tản ra. Hắn lại không giống bọn họ. Thư tịch sinh ra trong Thiên Đạo Đồ Thư Quán, những chỗ thiếu hụt có thể thấy được rõ ràng. Muốn tìm được, đơn giản đến cực điểm.

Sau khi tìm được, lại phối hợp chân khí thiên đạo tinh thuần, là có thể dễ dàng hóa giải dược lực, biến thành năng lượng khiến cho người ta nâng cao thực lực.

Đương nhiên, nhiều năng lượng như vậy một khi thả ra ngoài, sẽ cuồng bạo giống như xả lũ. Đổi lại thành Lộ Trùng, hoàn toàn không cần lo

lắng, khẳng định có thể vượt qua. Nhưng vị Mộc Tuyết Tình này lại chưa chắc.

Nàng sinh ra tốt, tu luyện cũng không khắc khổ. Một khi không chịu nổi, trọng thương không có cách nào khôi phục là chuyện nhỏ, chủ yếu nhất sẽ lãng phí cơ hội lần này.

Cho nên, phải chuẩn bị trước một chút. Tốt nhất là có nước thuốc hộ thể.

- Nàng điều chỉnh trạng thái trước, không cần rời khỏi đây. Ta đi thăm nghiệp đoàn luyện đan sư!

Suy nghĩ một chút, Trương Huyền phân phó.

Loại nước thuốc này, giống như nước dưỡng thể trước đây hắn chuẩn bị cho Vương Dĩnh, chỉ có nghiệp đoàn luyện đan sư mới có.

- Nghiệp đoàn luyện đan sư? Lão sư, nếu không ta đi với lão sư. Phụ thân ta phụ thân là luyện đan sư nhị tinh đỉnh phong của nghiệp đoàn. Có nhu cầu gì, hắn nhất định sẽ tận lực giúp đỡ!

Mộc Tuyết Tình vội hỏi.

- Được!

Thoáng sửng sốt một chút, Trương Huyền gật đầu.

Hiện tại Liễu Trình này của hắn là ngụy trang, tất nhiên không thể lấy ra thân phận luyện đan sư. Có luyện đan sư hỗ trợ, có thể tiết kiệm không ít phiền phức.

Thông báo đám người Mạnh Đào tu luyện, lại kiểm tra tiến độ tu luyện của Lộ Trùng một lần, thấy không xuất hiện bất kỳ vấn đề gì, Trương Huyền dẫn theo Mộc Tuyết Tình đi về phía nghiệp đoàn luyện đan sư.

Không thể không nói, Lộ Trùng này trên phương diện tu luyện quả thật đủ ngoan độc. Hắn đã tu luyện tròn ba lần, thừa nhận thống khổ vô cùng

lớn, thành quả cũng đặc biệt rõ rệt.

Thời khắc này, thực lực của hắn cho dù so sánh với Thông Huyền cảnh sơ kỳ, cũng hoàn toàn không yếu hơn.

Xem ra kiên trì vài lần nữa, chiến thắng Thông Huyền cảnh đỉnh phong, chỉ là vấn đề thời gian.

Hai người một đường đi về phía trước. Nghiệp đoàn cách học viện không tính là quá xa. Ước chừng nửa canh giờ, hai người lại đi đến phía trước.

Nghiệp đoàn luyện đan sư của Thiên Vũ vương quốc, so với Thiên Huyền vương quốc khí thế hơn rất nhiều, cũng to hơn rất nhiều.

Vừa nhìn đã biết Mộc Tuyết Tình thường xuyên đến nơi đây, quen việc dễ làm. Thời gian không lâu nàng liền tìm được phụ thân Mộc đan sư.

- Cảm ơn Liễu hội trưởng giúp tiểu nữ giải quyết tai hoạ ngầm đan độc...

Nghe nói Liễu lão sư đi tới, Mộc đan sư liền chờ không được, nhất thời tiến lên đón.

Mặc dù hắn là luyện đan sư nhị tinh, nhưng đối phương lại là hội trưởng của nghiệp đoàn y sư, còn giúp cho nữ nhi giải quyết phiền toái lớn, truyền thụ võ kỹ lợi hại. Bởi vậy, ở trước mặt đối phương, hắn hoàn toàn không dám giả vờ cao quý.

- Tiểu nữ vừa nói tình hình với ta. Liễu lão sư muốn giúp nàng kích thích dược lực bảo tồn bên trong cơ thể? Cần ta làm cái gì, cứ phân phó là được!

Hàn huyên vài câu, Mộc đan sư mở miệng.

Vừa rồi nữ nhi tìm hắn, nói ra quyết định này của vị Liễu lão sư, khiến cho hắn đến bây giờ cũng cảm thấy không thể tin được.

Làm luyện đan sư nhị tinh, hắn biết độ khó của chuyện này!

Đổi lại thành người khác nói như vậy, khẳng định hắn sẽ cho rằng là người đó khoác lác. Nhưng vị trước mắt này, lại là tồn tại ngay cả đan độc cũng có thể giải quyết. Có lẽ thật sự có thể làm được chuyện ngay cả hội trưởng cũng làm không được.

- Ta cần một phần nước thuốc Cố Bản Bồi Nguyên, cấp bậc càng cao càng tốt!

Trương Huyền có chút do dự:

- Mặt khác, còn muốn xem tàng thư khố của nghiệp đoàn các ngươi. Mong rằng ngươi dàn xếp giúp một chút!

Nước thuốc Cố Bản Bồi Nguyên có thể bảo vệ thân thể, không bị tổn thương quá lớn, kích hoạt dược lực như vậy, cũng sẽ không có nguy hiểm quá lớn.

Về phần đi tàng thư khố...

Thứ nhất, phong phú kiến thức luyện đan của mình. Thứ hai, hắn cũng muốn tìm phương pháp giúp Triệu Nhã thăng cấp tu vi.

Nếu hai bên lại hẹn đấu, hắn cũng không thể chỉ giúp một bên nâng cao, lại không giúp một người khác.

Trong cơ thể Triệu Nhã mặc dù không có quá nhiều dược lực chồng chất, lại là thể chất thuần âm. Trước đó Phá Âm Đan chỉ giúp nàng kích hoạt 10% mà thôi. Nếu như có thể kích hoạt đến hai mươi phần trăm, thực lực tất nhiên có thể lại tăng trên diện rộng.

Đương nhiên, điều kiện trước tiên là có thể được phương pháp tới nâng cao thể chất.

Trước đó, ở Thiên nghiệp đoàn luyện đan sư Huyền vương quốc, hắn tìm được phương pháp sử dụng Phá Âm Đan. Có thể nghiệp đoàn này cũng có miêu tả cùng loại.

- Nước thuốc ta đi tìm. Cái này đơn giản. Về phần đi tàng thư khố? Dựa theo đạo lý bình thường, không phải luyện đan sư chính thức thì không có tư cách tiến vào... Chỉ có điều, Liễu hội trưởng là y sư lợi hại. Y sư cùng luyện đan sư, có điểm chung. Ngài lại giúp nữ nhi của ta kích hoạt dược lực... Ta đi xin hội trưởng một chút, có lẽ có thể dàn xếp được!

Có chút do dự, Mộc đan sư nói.

Tình huống bình thường, tàng thư khố của nghiệp đoàn chỉ cung cấp cho người chức nghiệp đặc biệt. Người ngoài không có tư cách vào.

Chỉ có điều, vị trước mắt này là hội trưởng của nghiệp đoàn y sư, còn là lão sư của nữ nhi. Cho dù trái với lệ thường, hắn cũng phải nghĩ biện pháp hỗ trợ.

- Ừ!

Trương Huyền gật đầu.

Mộc đan sư lui ra ngoài, thời gian không lâu đã đi về:

- Hội trưởng đã đáp ứng!

- Làm phiền!

Sau khi căn dặn Mộc Tuyết Tình điều chỉnh trạng thái, Trương Huyền gật đầu, ở dưới sự hướng dẫn của Mộc đan sư, đi nhanh về phía tàng thư khố.

.....

Một gian phòng học của Thiên Vũ học viện.

- Tôn Thừa lão sư, viện trưởng tìm ngươi!

Một lão sư đẩy cửa đi đến.

- Ta?

Tôn lão sư nghi ngờ.

- Đúng vậy, hình như là chuyện có liên quan tới Liễu Trình lão sư!

Vị lão sư này nói.

- Hắn đã xảy ra chuyện gì?

Tôn lão sư sửng sốt.

- Ngươi không phải không biết...

Nhìn vẻ mặt hắn mê man, vị vẻ mặt lão sư này bất đắc dĩ. Bên ngoài huyên náo lớn như vậy, cũng lại có người này bình tĩnh, còn ở nơi này an tâm lên lớp.

- Học sinh của Liễu lão sư và học sinh của Trương Huyền danh sư đánh nhau... Ngươi và Liễu lão sư cùng nhau tiến tới học viện, hai bên quen thuộc. Viện trưởng có khả năng tìm ngươi muốn thương nghị chuyện này!

Vị lão sư này nói.

- Liễu lão sư... Trương Huyền danh sư?

Tôn lão sư ngây ra như phỗng.

Nếu như Trương Huyền ở nơi này, khẳng định có thể nhận ra, vị Tôn Thừa lão sư này, chính là thiên tài tuyệt thế cùng hắn tiến hành sát hạch danh sư nhị tinh... Mạc Hoằng Nhất.

Tường phương pháp luyện đan

dtv-ebook.com

- Rốt cuộc có chuyện gì xảy ra?

Mạc Hoằng Nhất sắp phát điên rồi.

Liễu lão sư, Trương Huyền danh sư... Mẹ nó, đây không phải là cùng một người sao?

Học sinh của bọn họ đánh nhau? Tình huống thế nào?

- Ngươi à, thật đúng là chăm chỉ...

Thấy hắn hoàn toàn không hay biết chuyện này, vị lão sư này không nhịn được phổ cập tri thức:

- Trong mấy học sinh của Trương Huyền danh sư, có một người hình như gọi là Triệu Nhã, cùng Mộc Tuyết Tình, học sinh của Liễu lão sư không biết gì nguyên nhân tranh cãi với nhau, đã đánh nhau một lần. Ngày hôm nay đánh trận thứ hai...

Rất nhanh hắn nói ra một lượt chuyện mình biết được.

Nghe rõ chuyện gì xảy ra, vẻ mặt Mạc Hoằng Nhất nhất thời cổ quái, muốn cười lại không dám bật cười.

Học sinh của thân phận ngụy trang, và học sinh của mình đánh nhau, hơn nữa còn ác liệt như vậy, có tư thế không chết không dừng... Chắc hẳn lúc này, trong lòng Trương Huyền cũng muốn suy sụp.

- Viện trưởng tìm ta qua, có ý gì?

Hắn không nhịn được hỏi.

- Ý của viện trưởng rất đơn giản, hắn muốn làm người trung gian để Trương sư cùng Liễu lão sư gặp mặt làm quen một chút, gặp gỡ một nụ cười tiêu tan ân oán thù hận. Ngươi và Liễu lão sư quen thuộc, để cho ngươi làm thuyết khách!

Vị lão sư này nói.

- Ta đi làm thuyết khách? Thuyết phục Liễu lão sư và Trương lão sư... ngồi xuống cùng nhau nói chuyện phiếm sao?

Vẻ mặt Mạc Hoằng Nhất càng cổ quái hơn.

Ngươi sẽ không nói đùa chứ?

Hai người này là cùng một người. Trương sư xuất hiện, Liễu lão sư lại không xuất hiện. Làm thế nào ngồi chung một chỗ?

- Như vậy đi, trở lại nói cho viện trưởng biết, chuyện này ta sẽ đi tìm Liễu lão sư thương nghị. Các ngươi không cần để ý nữa...

Nhịn cười, Mạc Hoằng Nhất nói.

Ngươi không phải rất thiên tài, cái gì cũng biết sao?

Ta thật ra muốn xem thử, chuyện này ngươi xử lý như thế nào...

Lại hàn huyên một hồi, Mạc Hoằng Nhất nhấc chân đi về phía lớp học của Trương Huyền.

...

- Viên Đào, đi đâu vậy? Vì sao không gọi ta?

Vừa ra khỏi phòng, liền nghe được một giọng nói khe khẽ vang lên, Viên Đào vội vàng xoay người. Hắn chỉ thấy Trịnh Dương cười khanh khách đứng ở cách đó không xa.

- Ta...

Viên Đào do dự.

- Được rồi, ta biết ngươi là muốn đi gây sự với Liễu lão sư kia. Chúng ta cùng nhau đi!

Tròng mắt Trịnh Dương xoay chuyển.

- Ta sợ sau này lão sư biết được sẽ trách tội...

Viên Đào nói.

Một mình hắn đi làm, sau đó này dù Trương sư biết được, nhiều lắm là bị đánh một trận. Hắn da dày thịt béo, không mấy khiếp sợ. Nếu như hại cả Trịnh Dương vậy thì nguy rồi.

- Không có việc gì. Chúng ta là huynh đệ tốt, bằng hữu tốt, làm sao có thể để cho ngươi một mình chịu tiếng xấu thay cho người khác!

Biết suy nghĩ của hắn, Trịnh Dương mỉm cười:

- Chỉ có điều, nói thật, hai người chúng ta qua, sợ rằng thật sự không được!

- Có ý gì?

- Rất đơn giản. Muốn tính kế cho Liễu lão sư kia, phải lẻn vào lớp học của hắn đi? Còn phải tìm ra đồ dùng đựng nước uống của hắn, mới có khả năng thả thuốc vào trong. Ngươi phòng ngự vô địch, nhưng tốc độ quá chậm! Ta am hiểu thương pháp, thân pháp cũng không tốt lắm...

Trịnh Dương cười nói:

- Trừ khi...

- Vương Dĩnh?

Viên Đào hiểu rõ ý tứ của hắn.

- Không sai, gọi nàng cùng đi. Dựa vào thân pháp của nàng, nhất định có thể thần không biết quỷ không hay hạ thuốc ở trong ấm trà của Liễu lão sư kia!

Trịnh Dương nói.

- Được...

Suy nghĩ một chút, cảm thấy hắn nói không có bất kỳ vấn đề gì, Viên Đào gật đầu.

Vương Dĩnh bên kia rất dễ nói. Cô nương này mặc dù có chút nhu nhược, ý chí không kiên định, nhưng chỉ cần bắt được mạch, vẫn rất dễ dàng mê hoặc.

Mà cái mạch này, chính là trút giận cho Trương sư!

Vị Liễu lão sư này không biết xấu hổ thiên vị, vô sỉ đến cực điểm, Vương Dĩnh không cần nói bao nhiêu, trong lòng cũng vô cùng tức giận. Lúc này nghe nói muốn nàng hỗ trợ tính kế, do dự không bao lâu, nàng lại vui vẻ đáp ứng.

Thương nghị hoàn tất, ba người lại nhân lúc bóng đêm, ra khỏi phủ đệ, lại đi về phía Thiên Vũ học viện.

Buổi tối yên tĩnh, học sinh đi lại ở trong sân trường không nhiều lắm. Hỏi thăm một chút, bọn họ liền tìm được lớp học của Liễu lão sư.

- Hình như không có ai!

Đẩy cửa liếc mắt thoáng nhìn, không phát hiện có bóng người, ánh mắt mấy người nhất thời sáng lên.

Vốn tưởng rằng sẽ có học sinh hoặc vị Liễu lão sư kia ở đây. Không nghĩ tới phòng học trống trải.

Trương Huyền và Mộc Tuyết Tình đi nghiệp đoàn luyện đan sư, những học sinh khác tu luyện xong, cũng nghỉ học rời khỏi đó.

Trước đó Lộ Trùng vẫn luôn tu luyện ở đây, lúc này từ lâu đã kéo thân thể mệt mỏi trở lại nơi ở.

Lúc này, phòng học quả thật nửa bóng người cũng không có.

Bọn họ đẩy cửa đi vào, tìm một hồi, quả nhiên tìm được ấm và chén trà dành riêng cho lão sư.

- Chính là cái này, bỏ thuốc vào!

Ba người gật đầu. Viên Đào lấy ra bình ngọc, đổ tất cả bột thuốc bên trong vào.

Không nghĩ tới chuyện thuận lợi như vậy, bọn họ đầy hưng phấn đang muốn rời đi, liền nghe được cửa phòng học "két" một tiếng, bị người đẩy ra.

Ba người bị dọa cho giật mình, lúc này trốn khẳng định không kịp, vội vàng quay người đi qua.

- Liễu lão sư các ngươi ở đây không?

Một câu hỏi vang lên.

- Hồi bẩm lão sư, Liễu lão sư không ở đây...

Nghe được câu hỏi, biết không phải là Liễu Trình, ba người thở phào nhẹ nhõm. Trịnh Dương cúi đầu xoay người.

- Không ở đây? Chờ hắn trở về, nói Tôn Thừa lão sư tới chơi!

Người bên ngoài nói.

- Vâng...

Trịnh Dương liền vội vàng gật đầu.

- Ừ!

Người tới xoay người rời khỏi đó. Đi không xa, hắn đột nhiên sửng sốt. Người thiếu niên vừa rồi thế nào lại nhìn có chút quen mắt, hình như đã gặp qua ở nơi nào?

- Thôi đi...

Suy nghĩ hồi lâu không nhớ ra được, có thể đoán hắn cũng không phải là nhân vật quan trọng gì. Hắn không có dừng lại quá lâu, trực tiếp rời khỏi đó.

- Đi mau!

Thấy không có bị nghi ngờ, đám người Trịnh Dương làm sao còn dám dừng lại, vội vã rời khỏi phòng, chạy như bay thẳng về phía phủ đệ.

...

Phù!

Thở phào nhẹ nhõm, Trương Huyền duỗi người.

Giằng co một buổi chiều, cuối cùng đã thu thập tất cả sách trong nghiệp đoàn luyện đan sư vào trong đầu.

Tiêu hao quá lớn, toàn thân hắn đầy mệt mỏi rã rời.

- Thân thể thuần âm!

Tinh thần hắn thoáng động, lập tức có hơn mười bộ sách xuất hiện ở trước mắt.

Hắntiện tay mở ra, xem một hồi, mắt không nhịn được nhất thời sáng lên.

Phía trên quả nhiên có ghi chép liên quan đến ở thể chất thuần âm.

- Hàn Âm Đan tứ phẩm, đối với kích hoạt thể chất thuần âm có hiệu quả cực lớn...

- Hàn Âm Đan?

Sau khi xem tất cả sách có liên quan tới thân thể thuần âm, hắn chỉ tìm được trên hai bộ sách có ghi chép liên quan tới kích hoạt thể chất thuần âm. Trong đó đều viết đến Hàn Âm Đan.

- Hàn Âm Đan, đan dược tứ tinh, lấy dược liệu thuộc tính cực âm cực hàn ngưng luyện thành, vô cùng trân quý...

Sử dụng Thiên Đạo Đồ Thư Quán thử một chút, biết loại thuốc này quả thật có tác dụng đối với thể chất thuần âm, Trương Huyền lại bắt đầu sầu muộn.

Thiên Vũ vương quốc không có luyện đan sư tứ tinh, tất nhiên cũng không có đan dược tứ phẩm, chỉ có thể mua từ phía tổng bộ. Làm không tốt sẽ giống như lần trước ở Thiên Huyền vương quốc, chí ít cần phải tiêu tốn mấy ngày.

Ba ngày sau, Triệu Nhã và Mộc Tuyết Tình lại muốn luận võ. Trên phương diện thời gian khẳng định không kịp.

Hơn nữa, mấu chốt nhất chính là... đan dược tam phẩm, thiếu chút nữa khiến cho hắn táng gia bại sản. Tứ phẩm khẳng định còn đắt hơn, chắc hẳn mua cũng mua không nổi.

- Nếu có phương pháp luyện đan, có thể chỉ điểm người khác chế luyện...

Tinh thần hắn thoáng động.

Hắn không biết luyện đan, nhưng có thể chỉ điểm người khác chế luyện. Chỉ có điều, điều kiện trước tiên là phải có phương pháp luyện đan. Nếu

không, trên đời này dược liệu vô số, chỉ lục lọi còn không phải khiến người ta mệt chết sao...

- Phương pháp luyện đan Hàn Âm Đan!

Tinh thần hắn thoáng động, lục soát tất cả sách ở Đồ bên trong Thư Quán. Rất nhanh, sắc mặt hắn trở nên khó coi.

Nghiệp đoàn luyện đan sư Thiên Vũ vương quốc, cất giữ nhiều sách như vậy, tự nhiên lại không có phương pháp luyện đan của đan dược này.

Nghi ngờ một chút, hắn cũng lại bừng tỉnh hiểu ra.

Đây là tứ đan dược phẩm. Nghiệp đoàn này mạnh nhất cũng lại luyện đan sư tam phẩm, làm sao có thể có được?

- Không có phương pháp luyện đan, lại không có cách nào luyện đan... Vậy nên làm cái gì?

Trương Huyền xoa xoa mi tâm.

Cũng không thể giúp Mộc Tuyết Tình nâng cao thực lực, mà không giúp Triệu Nhã?

Như vậy lại không phải khiến cho hai người cạnh tranh, mà là nghiền ép.

- Đi ra ngoài trước rồi hãy nói!

Hắn đẩy cửa tàng thư các đi ra. Lúc này, bên ngoài trời đã tối đen.

- Liễu lão sư!

Mộc đan sư tiến lên đón.

Đối phương là đang giúp nữ nhi của hắn nâng cao thực lực, mất ăn mất ngủ, khiến cho hắn đầy cảm kích.

- Mộc đan sư, nghiệp đoàn chúng ta ai có phương pháp luyện đan dược tứ phẩm không?

Trương Huyền hỏi.

Tàng thư khố không có phương pháp chế luyện tứ phẩm đan dược, có lẽ những luyện đan sư có cất giữ riêng.

- Phương pháp luyện đan của đan dược tứ phẩm sao?

Mộc đan sư lắc đầu:

- Nghiệp đoàn chúng ta không có loại phương pháp luyện đan cấp bậc như vậy. Chỉ có điều, nếu như muốn, thật ra có thể xin từ phía tổng bộ!

- Xin từ phía tổng bộ?

Trương Huyền cười khổ:

- Vậy một lần còn không phải mất nửa tháng sao?

Hắn cũng biết tổng bộ khẳng định có loại phương pháp luyện đan này. Nhưng Hiên Viên vương quốc cách nơi này gần nhất, cưỡi man thú bay, cũng cần chí ít nửa tháng. Cho dù hiện tại xin, phương pháp luyện đan cầm tới cũng mất nửa tháng, thức ăn hoa cúc đều lạnh.

- Nửa tháng? Không cần! Đan dược loại vật này là thực thể, phải tự mình đưa đi. Ít nhất cần phải nửa tháng... Phương pháp luyện đan, có thể trực tiếp xuất hiện ở tường phương pháp luyện đan!

Mộc đan sư cười nói.

- Tường phương pháp luyện đan?

Trương Huyền sửng sốt.

- Đúng vậy, có chút tương tự với tường nghi vấn khó xử lý của nghiệp đoàn y sư, nối liền với tổng bộ. Đạt được cấp bậc luyện đan sư, có thể bỏ

ra giá lớn nhất định, thỉnh cầu tổng bộ, ban tặng cho phương pháp luyện đan cấp bậc cao hơn, hoặc tri thức khó có thể hiểu được!

Mộc đan sư giải thích.

- A!

Biết tên, Trương Huyền đã tìm được ghi chép liên quan ở trong thư tịch.

Tường phương pháp luyện đan giống như hắn nói, tương tự cùng tường nghi vấn khó xử lý của nghiệp đoàn y sư, có thể thông với tổng hội. Chỉ cần trả giá thật lớn, có thể thỉnh cầu tổng bộ, truyền tới phương pháp luyện đan hoặc tri thức.

Chỉ có điều, muốn sử dụng thứ này, chí ít cần phải đạt được cấp bậc luyện đan sư tam tinh.

Cho dù loại nhị tinh đỉnh phong như Mộc đan sư này, cũng không có tư cách.

- Chẳng lẽ phải sát hạch luyện đan sư tam tinh?

Trương Huyền do dự.

Sát hạch luyện đan sư hắn không lo lắng. Nhưng người người đều biết Trương sư thuật luyện đan mạnh mẽ. Nếu như vào lúc này sát hạch, rất dễ dàng lộ ra dấu vết, khiến cho người ta nghi ngờ.

- Nghiệp đoàn chúng ta có mấy vị luyện đan sư tam tinh?

Không nhịn được hỏi.

- Nghiệp đoàn vốn có chỉ có một vị hội trưởng. Chỉ có điều, khoảng thời gian trước, Hồng Vân đan sư đột phá, cũng đạt tới loại cấp bậc như vậy. Những người khác cao nhất đều giống như ta, nhị tinh đỉnh phong, cách tam tinh còn kém một chút. Cho nên... chỉ có hai người bọn họ có tư cách xin tường phương pháp luyện đan.

Nói đến đây, Mộc đan sư nghi ngờ nhìn qua:

- Liễu lão sư lẽ nào cần phương pháp luyện đan tứ phẩm? Nhưng... Cho dù biết phương pháp luyện đan, không biết chế luyện cũng vô dụng!

- Hồng Vân đan sư? Người ở đâu? Dẫn ta đi gặp hắn!

Không trả lời hắn, nghe được Hồng Vân đan sư, ánh mắt Trương Huyền nhất thời sáng lên.

Người này chính là người kiêu ngạo trước đây đưa tới Phá Âm Đan kia, khoảng thời gian trước sát hạch danh sư thời gian, Trương Huyền cũng đã gặp.

Chỉ là không nghĩ tới, hắn đã đột phá đến cảnh giới luyện đan sư tam tinh.

Nếu hắn có thể xin, hoàn toàn có thể hỗ trợ cho mình, như vậy lại tránh cho mình khỏi phải sát hạch luyện đan sư tam tinh, cũng có thể giảm bớt phiền toái không cần thiết.

Vậy ngươi thi một lần là được!

dtv-ebook.com

Mộc đan sư dẫn đường. Thời gian không lâu, bọn họ đi tới trước một căn phòng.

- Làm phiền thông báo một tiếng, đan sư Mộc Dương Phong cầu kiến!

Mộc đan sư ôm quyền nói với một học đồ canh giữ ở ngoài cửa.

- Vâng!

Biết thân phận của hắn, học đồ xoay người đi vào. Một lát sau vẻ mặt hắn áy náy đi ra:

- Lão sư đang bàn chuyện cùng khách quý, hiện tại không rảnh. Vẫn mong Mộc đan sư ngày mai trở lại!

- Ta có chuyện quan trọng, thật sự không đợi được đến ngày mai...

Mộc đan sư lắc đầu, nói:

- Mong rằng lại hỗ trợ thông báo, nói ta có việc gấp, cần nhờ Hồng đan sư hỗ trợ!

Liễu lão sư nếu mở miệng, khẳng định phương pháp luyện đan tứ phẩm này vô cùng quan trọng, nếu không cũng không có khả năng ngay cả vài ngày cũng không kịp đợi. Bất kể như thế nào cũng phải giúp hắn hoàn thành.

- Vậy... ta sẽ đi qua hỏi một chút!

Học đồ gật đầu, xoay người đi vào.

- Các ngươi không phải đều là luyện đan sư sao? Thế nào...

Tận mắt nhìn thấy đối thoại này, Trương Huyền không giải thích được.

Hồng Vân và Mộc Dương Phong đều là luyện đan sư, một người là tam tinh sơ kỳ, một người là nhị tinh đỉnh phong, chênh lệch cũng không lớn. Thế nào gặp mặt một lần cũng phiền toái như vậy?

- Hội trưởng tuổi tác đã cao, cơ bản không hỏi tới chuyện trong hội. Ngươi đi tàng thư khố, ta cũng đã phí hết công phu! Hiện tại cơ bản đều do Hồng đan sư quản lý đại cục, tất cả đan sư đều nghe hắn. Cho nên, địa vị của hắn tương đối cao...

Mộc đan sư nói.

Nghe giải thích một hồi, Trương Huyền xem như đã hiểu được.

Hồng Vân đan sư này vốn đã ngạo khí. Nếu không ban đầu ở Thiên Huyền vương quốc, hắn cũng không đến mức gặp cũng không gặp mình, lại cả vú lấp miệng em mắng chửi đan sư khác.

Hiện tại đột phá cửa ải cuối cùng, trở thành đan sư tam tinh, hắn càng đắc ý. Đừng nói đan sư khác nhờ hắn làm việc, muốn gặp mặt một lần cũng khó khăn.

- Liễu lão sư, một lát nữa đến gian phòng, có khả năng làm phiền ngươi khoan hãy nói vội. Phương pháp luyện đan sẽ không dễ dàng để cho người ngoài xem. Nếu như nói ngươi muốn, ta sợ không chỉ sẽ bị trực tiếp từ chối không nhận, còn có c không ítphiền phứ!

Mộc đan sư căn dặn.

- Ừ!

Trương Huyền gật đầu.

Phương pháp luyện đan là của quý của luyện đan sư, sẽ không dễ dàng phơi bày ra với người ngoài. Một y sư như hắn lại muốn phương pháp luyện đan, thật có chút không thích hợp.

Hai người ở ngoài cửa đợi đủ hai nén hương, thời điểm cũng sắp chờ không được, học đồ lại đi ra.

- Mộc đan sư mời vào! Chỉ có điều, lão sư chúng ta chỉ có thời gian uống cạn một chén trà, một lát nữa còn phải ra ngoài. Cho nên, có chuyện gì, vẫn mong hãy nhanh lên một chút...

- Được!

Mộc đan sư gật đầu.

Hai người đi vào gian phòng, quả nhiên thấy Hồng Vân đan sư ngồi ở chủ vị. Ngồi bên cạnh la một người thanh niên, vẻ mặt thản nhiên đang uống trà.

Không phải là ai khác, chính là Khương Thần, con trai Khương đường chủ, trước đó sát hạch danh sư, vì ái mộ Mạc Vũ, vẫn muốn ở trước mặt hắn biểu hiện tính ưu việt của danh sư nhất tinh!

- Mộc đan sư, tìm ta gấp gáp như vậy có chuyện gì?

Nâng chén trà lên, thổi lá trà bồng bềnh phía trên, thần sắc Hồng Vân đan sư thản nhiên nhìn qua.

- Quả thật có việc muốn làm phiền!

Mộc đan sư vẻ mặt cung kính:

- Ta muốn nhờ Hồng đan sư hỗ trợ xin một phương pháp luyện đan tứ phẩm. Về phần chi phí, ta sẽ tự mình gánh chịu!

- Phương pháp luyện đan tứ phẩm?

Hồng Vân đan sư nhướng mày:

- Ngươi chỉ là luyện đan sư nhị tinh, cần cái này làm cái gì?

Mộc đan sư ôm quyền:

- Tại hạ có cách dùng khác. Chỉ có điều, Hồng đan sư yên tâm, sẽ không làm chuyện trái với quy định của nghiệp đoàn!

Luyện đan sư có thể xin phương pháp luyện đan, chỉ có điều, không cho phép làm chuyện như bán ra, mượn phương pháp luyện đan tiến hành lừa dối các loại, trái với đạo đức quy củ.

- Cách dùng khác? Hừ!

Hồng Vân đan sư đứng dậy, chắp hai tay ở sau lưng, hai bước đi tới trước mặt, hai mắt sáng như điện:

- Thân là luyện đan sư, quá tham vọng, làm một vài chuyện bản thân mình làm không được, chẳng những không thể một tiếng cất lên khiến ai nấy đều kinh ngạc, còn có thể mất mặt xấu hổ! Trình độ luyện đan của ngươi mặc dù không tệ, đan dược nhị phẩm đỉnh phong đã là cực hạn. Ta thấy ngươi vẫn nên chờ tới lúc nào có thể luyện ra đan dược tam phẩm, lại xin cái phương pháp luyện đan tứ phẩm đi!

Hắn thấy người trước mắt này muốn phương pháp luyện đan tứ phẩm, nhất định là muốn thử chế luyện, dự định một tiếng cất lên khiến ai nấy đều kinh ngạc.

Nhưng đẳng cấp luyện đan sư nghiêm ngặt, một mình ngươi ngay cả đan dược tam phẩm cũng không luyện được, đi chế luyện tứ phẩm, không phải đâm đầu vào chỗ chết thì là làm gì?

- Ta...

Không nghĩ tới đối phương phản ứng lớn như vậy, sắc mặt Mộc đan sư nhất thời đỏ lên.

- Được rồi, đi xuống đi!

Sắc mặt Hồng Vân đan sư trầm xuống, đầu hất lên, vẻ mặt ngạo nghễ.

- Lại xin một chút, cũng không phức tạp. Chỉ là giúp một chuyện mà thôi...

Mộc đan sư vội hỏi.

Bất kể nói thế nào mọi người đều là luyện đan sư của một nghiệp đoàn này, cấp bậc chênh lệch cũng không lớn. Phương pháp luyện đan tứ phẩm tuy rằng trân quý, chỉ cần nguyện ý trả giá thật lớn, hỗ trợ xin cũng không có gì.

Một tiếng cự tuyệt, còn nói ra lời này, khiến cho hắn quá mức khó xử.

- Thế nào, lời của ta còn không rõ ràng sao? Phương pháp luyện đan tứ tinh, chỉ dựa vào thuật luyện đan của ngươi bây giờ, còn không có tư cách nhìn!

Hồng Vân đan sư vung ống tay áo:

- Ta còn có việc, Mộc đan sư vẫn mời trở về đi!

Nói xong không để ý tới Mộc Dương Phong, mà lấy vẻ mặt mỉm cười ôm quyền nhìn Khương Thần cách đó không xa, nói:

- Khương thiếu, chuyện của Trương sư bên kia làm phiền Khương thiếu phải phiền lòng! Trước đây được hắn chỉ điểm một lần, được ích lợi không nhỏ. Khương thiếu nhất định phải giúp ta dẫn tiến.

- Yên tâm, đây là chuyện nhỏ, Trương sư bá và phụ thân ta là sư huynh đệ. Thi xong danh sư nhị tinh, ta muốn bái kiến, vẫn rất đơn giản. Chuyện này ta đáp ứng!

Khương Thần thản nhiên nói.

Bởi vì Mạc Vũ, hắn có phần thù địch đối với Trương Huyền. Hiện tại biết Trương Huyền đối với nàng căn bản không có ý nghĩ, hơn nữa lại là

sư huynh của phụ thân, tiền đồ vô lượng, trong lòng hắn không những không có sự thù địch, còn xem hắn trở thành thần tượng.

- Vậy cảm ơn Khương thiếu...

Nghe đối phương đáp ứng, Hồng Vân đan sư lộ rõ sự hưng phấn, ánh mắt nhất thời sáng lên, liền vội vàng gật đầu.

Mặc dù hắn ở Thiên Huyền vương quốc cùng vị Trương sư này tiếp xúc trong thời gian không dài, nhưng người này lại chỉ điểm cho hắn, mở ra một cánh cửa luyện đan, sáng tỏ thông suốt

Chính là nguyên nhân như vậy, hắn mới bước vào cấp bậc tam tinh. Nếu như có thể nghe Trương Huyền dạy một buổi nữa, thuật luyện đan của hắn tuyệt đối vẫn sẽ tăng lên, thăng cấp càng cao hơn cũng chưa biết chừng.

- Ừ!

Khương Thần gật đầu.

Vẻ mặt Hồng Vân đan sư cao hứng. Ngay sau đó hắn nhìn thấy được hai người Mộc Dương Phong còn chưa rời khỏi, sắc mặt lại trầm xuống:

- Tại sao còn chưa đi? Lẽ nào vừa rồi ta nói còn chưa đủ rõ ràng sao?

- Hồng đan sư, ta cần phương pháp luyện đan tứ tinh, thật sự có việc gấp. Mong ngài hỗ trợ...

Mộc Dương Phong lại khẩn cầu.

- Làm càn!

Lông mày Hồng Vân đan sư rướn lên, không giận tự uy, mang theo khí thế ngạo nghễ không thể xâm phạm:

- Mộc đan sư, mời chú ý tới thân phận của mình! Ohương pháp luyện đan tứ phẩm, chỉ có luyện đan sư tam tinh mới có tư cách xin. Ta còn có

việc, không muốn xin. Thế nào... ngươi chẳng lẽ còn muốn buộc ta phải đi hay sao?

- Nếu thật sự muốn phương pháp luyện đan tứ phẩm, chờ khi nào ngươi trở thành luyện đan sư tam tinh, lại tự mình đi xin đi! Lại ở chỗ này càn quấy, cẩn thận ta lấy tội danh dĩ hạ phạm thượng, báo lên tổng hội!

Mỗi một chức nghiệp đều có chế độ đẳng cấp nghiêm khắc. Đẳng cấp thấp mạo phạm đẳng cấp cao, một khi báo lên tổng hội, rất có khả năng sẽ bị trừng phạt.

Thấy đối phương có loại thái độ này, thân thể Mộc đan sư run rẩy, tức giận tới mức sắc mặt tái xanh. Hắn đang muốn nói chuyện, liền nghe được một giọng điệu thoáng hiện ra vẻ nghi vấn vang lên.

- Phương pháp luyện đan tứ tinh... Đạt được luyện đan sư tam tinh là có thể đích thân xin sao?

Người nói chuyện chính là Liễu hội trưởng đứng phái sau hắn.

- Đúng!

Mộc đan sư gật đầu.

- Vậy... Ngươi thi một lần luyện đan sư tam tinh không được sao?

Liễu hội trưởng nghi ngờ nhìn qua.

Nghe hắn nói như thế, Mộc đan sư vốn đang tức giận nhất thời vẻ mặt cổ quái, không nhịn được cười gượng lắc đầu:

- Sát hạch luyện đan sư tam tinh, trước đó phải có thể chế luyện ra đan dược tam phẩm. Ta... còn kém xa lắm!

Tuy rằng hắn dừng lại ở nhị tinh đỉnh phong không biết đã bao nhiêu năm, nhưng còn cách có thể chế luyện đan dược tam tinh, một khoảng

cách rất lớn. Thậm chí căn cứ vào thiên phú của hắn, đời này cũng không nhất định có thể làm được.

Đây là sự thực người người đều biết. Vị Liễu hội trưởng này lại nói như vậy, khiến cho hắn thật sự không biết trả lời như thế nào.

- Vô tri!

- Đan dược tam phẩm, nếu như dễ chế luyện như vậy, toàn bộ nghiệp đoàn cũng sẽ không chỉ có ta cùng hội trường hai vị luyện đan sư tam tinh!

Nghe được "học đồ" đứng phía sau lưng Mộc Dương Phong nói ra lời nói vô tri như thế, Hồng Vân đan sư và Khương Thần đều vung cánh tay.

Đùa gì vậy!

Còn nói... Sát hạch luyện đan sư tam tinh không được sao... Ngươi cho rằng đan sư tam tinh là cọng hành sao?

Nói thi liền thi, muốn thi là thi được sao?

Nghiệp đoàn luyện đan sư trong toàn bộ Thiên Huyền vương quốc, luyện đan sư nhị tinh đỉnh phong, không dưới năm vị, nhiều năm như vậy, có thể đột phá, cũng chỉ có một mình hắn, đủ thấy độ khó của nó!

Vị Mộc đan sư này nếu có thể chế luyện ra đan dược tam phẩm, đã sớm sát hạch, còn cần chờ tới bây giờ sao?

Thực sự vô tri đến cực điểm!

- Đan dược tam phẩm mà thôi. Cái này đơn giản. Dựa theo trình tự của ta đi chế luyện, bảo đảm ngươi thành công!

Không để ý tới hai người ở bên cạnh hừ lạnh, Trương Huyền thản nhiên nói.

Ban đầu còn nghĩ vị Hồng đan sư này có thể giúp đỡ xin giúp, nếu không muốn thì thôi.

Chỉ cần luyện đan sư tam tinh đều có thể xin, vậy... mình lại làm ra một cái là được!

Đỡ nhiều chuyện!

- Đơn giản?

- Nói khoác không biết ngượng!

Thấy "học đồ" này càng nói giọng điệu càng lớn, sắc mặt Hồng Vân đan sư tái xanh, thiếu chút nữa sắp phát nổ.

Ngươi từ chỗ nào xuất hiện vậy?

Còn nói đơn giản...

Ngươi biết đan dược tam phẩm là cái gì không? Lại từ trong miệng nói ra lời nói ngông cuồng!

- Chuyện này...

Mộc đan sư có chút do dự, sau đó cắn răng một cái, nói:

- Được!

Tuy rằng không biết vị Liễu lão sư trước mắt này vì sao nói ra lời này, nhưng đường đường là hội trưởng của nghiệp đoàn y sư, không có khả năng ăn nói bừa bãi. Nếu hắn dám nói, khẳng định có biện pháp.

- Vậy cũng đừng chậm trễ thời gian nữa, lại ở trong này chế luyện đi!

Thấy hắn đáp ứng, Trương Huyền khoát tay áo.

Trước đây có thể chỉ điểm Mạc Vũ chế luyện ra đan dược nhị phẩm, chỉ điểm một luyện đan sư nhị tinh đỉnh phong chế luyện ra đan dược tam

phẩm, cũng không phải là chuyện gì khó.

Sớm biết là đơn giản như vậy, đến tìm Hồng Vân đan sư này làm gì, phiền phức vô cùng.

- Được!

Biết lúc này đâm lao phải theo lao, Mộc Dương Phong cũng không do dự nữa, cổ tay lật một cái, một lò luyện đan cực lớn xuất hiện ở đại sảnh.

- Được... Ta thật ra muốn xem thử ngươi có thể chế luyện ra đan dược gì!

Không vừa nghĩ tới "học đồ" này lớn lối như vậy, tự nhiên bảo Mộc Dương Phong ở chỗ này trực tiếp chế luyện đan dược tam phẩm, Hồng Vân đan sư giận dữ cười ngược.

Đã thấy người thích thể hiện, lại chưa thấy qua kẻ nào thể hiện tới như vậy!

Ngươi chỉ điểm hắn luyện đan... còn chế luyện tam phẩm... Ngươi nghĩ rằng ngươi là ai?

Khương đường chủ của Danh Sư Đường sao?

Đan sư cấp thiên tài Trương sư sao?

Nói đùa, học đồ này không biết từ đâu xuất hiện, người không lớn, giọng điệu lại không nhỏ!

Khương Thần ở một bên cũng nhướng mày.

Thân là danh sư biết độ khó của luyện đan, chỉ điểm luyện đan sư nhị tinh đỉnh phong chế luyện ra đan dược tam phẩm... Đây không phải là nằm mơ sao?

Ngươi thật sự không bệnh chứ?

Người là ai?

dtv-ebook.com

- Liễu lão sư, vậy chúng ta chế luyện... đan dược gì?

Biết không có đường lui nào có thể đi, Mộc Dương Phong đặt lô đỉnh xuống, đốt lên đan hỏa, quay đầu lại nhìn về phía Trương Huyền đứng đằng sau.

Đan dược tam phẩm, ngàn ngàn vạn vạn loại. Muốn chế luyện, chung quy phải có lựa chọn.

Nghe giọng điệu hẩu khí của hắn, chắc là hết sức quen thuộc đối với đan dược nào đó, đạt tới cấp bậc cực cao, mới dám nói như vậy.

Bằng không, cũng không có khả năng trực tiếp mở miệng nói, theo sát trình tự của hắn, có thể chế luyện ra đan dược.

- Đan dược?

Trương Huyền sửng sốt. Điều này hắn thật sự không có suy nghĩ đến trước. Hắn có chút do dự, nhìn qua:

- Đúng rồi, chế luyện cái gì có thể thăng cấp luyện đan sư tam tinh?

Nếu sát hạch luyện đan sư tam tinh là chế luyện đan dược tam phẩm. Như vậy t khẳng định cũng có quy định về dược vật. Dù sao đều là sát hạch, lại theo quy định để làm.

- Bất kỳ một loại đan dược tam phẩm đều có thể. Chỉ có điều bình thường sát hạch luyện đan sư tam tinh, đều là Bạch Dương Đan tam phẩm. Trước đây Hồng đan sư chính là chế luyện cái này!

Nghe đối phương ngay cả chế luyện cái gì, sát hạch luyện đan sư tam tinh cũng không biết, Mộc đan sư trợn mắt khinh thường, trong lòng xuất hiện dự cảm chẳng lành, cuối cùng vẫn gật đầu, nói.

- Tốt lắm, lại chế luyện Bạch Dương Đan này... A, đứng rồi, phương pháp luyện đan của ngươi, có thể cho ta nhìn một chút không?

Trương Huyền gãi đầu, trên mặt lộ ra vẻ áy náy:

- Ta còn chưa từng thấy qua đan dược, cần dược liệu gì, chế luyện thế nào cũng không rõ lắm... Chỉ có thể xem kết thúc, sẽ chỉ điểm cho ngươi...

-...

Mộc Dương Phong thoáng lảo đảo, trực tiếp khóc.

Đại ca, ta tại sao lại tin tưởng ngươi, ngay cả lò luyện đan cũng lấy ra, lửa cũng đã đốt lên...

Ngươi lại nói với ta... chưa thấy qua phương pháp luyện đan...

Không cần bẫy người như vậy chứ...

-...

Hồng Vân đan sư, Khương Thần cũng đều bất đắc dĩ một hồi.

Vốn tưởng rằng người này thật sự có chút bản lĩnh, một tiếng cất lên khiến ai nấy đều kinh ngạc. Không nghĩ tới lại là một cái chày gỗ!

Ngay cả phương pháp luyện đan cũng chưa thấy qua, lại mở miệng muốn chỉ điểm luyện đan...

Không thể hiện sẽ chết à?

Suy nghĩ một chút cũng thấy choáng váng.

- Đây là phương pháp luyện đan...

Vẻ mặt u oán, Mộc đan sư đưa phương pháp luyện đan tới.

Bạch Dương Đan làm đan dược cơ sở để sát hạch luyện đan sư tam tinh, phương pháp luyện đan không tính là bí mật gì cả, gần như tất cả luyện đan sư nhị tinh đều biết. Cho hắn nhìn cũng không có vấnđề gì.

- Được!

Trương Huyền gật đầu, bàn tay vừa chạm vào, nội dung có liên quan, trong nháy mắt xuất hiện ở trong đầu.

Cùng thời khắc đó, trong đầu hắn xuất hiện sách thêm liên quan tới kinh nghiệm chế luyện Bạch Dương Đan.

Hắn đã thu toàn bộ tàng thư khố của nghiệp đoàn luyện đan sư vào trong đầu, phương pháp luyện đan trân quý, giữ riêng, hắn không có khả năng xem được. Nhưng loại sách tổng kết kinh nghiệm này vẫn có rất nhiều.

- Chính xác!

Một tiếng kêu khẽ lên vang lên. Một quyển sách mới tinh xuất hiện ở trước mắt.

- Được, bắt đầu chế luyện!

Xem sách một lần, thần sắc Trương Huyền ngưng trọng nhìn qua:

- Nhớ dựa theo đúng trình tự của ta, hoàn toàn không thể có sai lầm!

- Được rồi!

Mặc dù có chút phiền muộn, nhưng lúc này lời nói khoác cũng đã nói ra ngoài, Mộc Dương Phong cũng không có biện pháp nào khác. Hắn không thể làm gì khác hơn là bất đắc dĩ gật đầu.

Làm luyện đan sư nhị tinh đỉnh phong, hắn cũng thường xuyên thử chế luyện Bạch Dương Đan.

Bởi vậy, trong chiếc nhẫn trữ vật vẫn chuẩn bị vài bộ dược liệu, không cần phiền toái đi mua.

Đốt lửa, làm nóng đỉnh, lựa chọn dược liệu, hắn làm lưu loát.

Liếc mắt thoáng nhìn, Trương Huyền bội phục không thôi.

Không hổ danh là luyện đan sư nhị tinh đỉnh phong. Một bộ thủ pháp, cao hơn so với những người đã gặp trước đây vô số lần. Cái gì Mạc Vũ, cái gì Âu Dương hội trưởng, đều chênh lệch rất xa.

Đi vài bước đến trước mặt lò luyện đan, bàn tay thoáng chạm vào, ngay sau đó ắn lui về phía sau vài bước, không nói thêm gì nữa.

- Nhiệt độ được rồi, có thể thả dược liệu chứ?

Đan hỏa hừng hực, rất nhanh lô đỉnh lại nóng gần được, tản ra cảm giác cực nóng, Mộc đan sư không nhịn được nhìn qua.

- Tạm thời đừng có gấp!

Trương Huyền khoát tay:

- Tiếp tục thêm lửa!

- Được!

Nếu nghe theo hắn, cũng không cần rầu rĩ, Mộc đan sư kích phát chân khí. Ngọn lửa dưới lò điên cuồng thiêu đốt.

- Lò luyện đan này cũng đã đỏ...

Hồng Vân đan sư và Khương Thần đứng ở một bên nhìn nhau, nhìn cũng sắp hôn mê.

Người này rốt cuộc có thể luyện đan hay không?

Chế luyện dược liệu không phải tinh luyện binh khí kim loại, nhiệt độ càng cao càng tốt. Dược liệu đều là thuộc tính mộc. Nhiệt độ quá cao, rất dễ dàng đánh mất dược tính, trái lại mất đi tác dụng.

Hiện tại đốt đỏ lò luyện đan, tới sắp nổ, đừng nói luyện đan, dược liệu sợ rằng thả vào, lại sẽ lập tức bị đốt cháy, trở thành tro bụi...

Làm cái gì vậy?

- Thả Bạch Mộc thảo vào!

Lại ở thời điểm bọn họ nghi hoặc không thôi, giọng nói của người thanh niên cuối cùng vang lên.

- Nguyên liệu chính của Bạch Dương Đan... Trực tiếp ném vào?

Hồng Vân đan sư lại thoáng lảo đảo một cái.

Bạch Mộc thảo là nguyên liệu chính của Bạch Dương Đan, sợ nhất là lửa. Và cùng tiếp xúc với lửa, sẽ bị thiêu đốt.

Tình huống bình thường, đều bỏ vào ở giữa quá trình luyện chế. Thứ nhất, tránh cho lò luyện đan quá nóng, thiêu đốt nó thành tro bụi. Thứ hai, cũng có thể dung hợp cùng những dược vật khác tốt hơn, phát huy tác dụng của dược liệu chính.

Hiện tại lô đỉnh đốt cũng sắp nổ, khói đen bốc lên loạn... cái gì không đặt, lại thả thứ này...

Hãm hại phụ thân à!

Không cần suy nghĩ, dược liệu này vừa tiến vào trong lô đỉnh sẽ bị thiêu đốt, trực tiếp biến thành than đen... còn nói phát huy dược tính, phát hay cái lông!

- Hồ đồ, thực sự hồ đồ! Người này đối với luyện đan một chữ cũng không biết. Thật không biết Mộc đan sư tìm được từ đâu ra!

Hừ lạnh một tiếng, sắc mặt Hồng Vân đan sư tái xanh.

Không cần nghĩ cũng biết, lò đan dược này khẳng định hỏng!

Chỉ cần biết một chút về luyện đan, đều biết đạo lý này. Người này một chữ cũng không biết, còn nói khoác không biết ngượng muốn chế luyện ra đan dược tam phẩm...

Từ nơi nào xuất hiện kẻ kỳ lạ như vậy?

Mộc đan sư tin tưởng hắn... Mắt thực sự mù rồi.

Chuyện này qua đi, phải suy tính một chút, tổ chức cuộc họp trưởng lão, cố gắng giáo huấn hắn một trận. Bằng không, lãng phí dược liệu là chuyện nhỏ, người của nghiệp đoàn người sớm hay muộn sẽ bị mất mặt!

Không quan tâm tới sắc mặt Hồng Vân đan sư càng lúc càng trầm xuống, thấy Mộc Dương Phong thả xong Bạch Mộc thảo, Trương Huyền tiếp tục nói:

- Thả Thanh Mộc thảo, sau mười hai lần hít thở, thả Nhị Mục Tu...

Hắn liên tiếp phân phó.

Trình tự này hoàn toàn khác với bình thường chế luyện Bạch Dương Đan, thậm chí có chút phần đi ngược lại. Chỉ có điều, nếu đáp ứng, lại theo đúng yêu cầu để làm. Mộc Dương Phong cắn răng một cái, không ngừng đưa dược liệu về phía lò luyện đan, đồng thời khống chế nhiệt độ đan hỏa, hoàn toàn không dám có sai lầm.

- Ừ? Không đúng...

Dựa theo dược liệu đưa về phía bên trong lò luyện đan càng lúc càng nhiều, trong lòng hắn càng lúc càng nghi ngờ.

Bạch Dương Đan, trước đây hắn luyện qua rất nhiều lần, thông thường thả vào không vài cọng dược liệu, lô đỉnh lại sôi trào không khống chế được, bất cứ lúc nào cũng sẽ nổ tung. Lần này thế nào liên tục thả vào nhiều loại như vậy, cũng không có động tĩnh gì?

Chẳng lẽ là trung hoà tất cả dược tính?

Nếu như là như vậy, đã nói rõ phương pháp của đối phương là chính xác, vô cùng có khả năng thành đan.

- Không đúng...

Hắn lại lập tức lắc đầu.

Lò luyện đan không có động tĩnh, tất cả dược tính phối hợp không thành chỉ là một trong những vấn đề trong đó. Còn có một loại khả năng đó chính là... dược liệu đều bị lô đỉnh nóng rực thiêu đốt thành tro bụi. Không có dược hiệu, tất nhiên cũng sẽ không có lực lượng phản kháng!

Lý do trước quá khó khăn. Cho dù là một ít luyện đan sư tứ tinh, cũng làm không được. Nhìn thế nào cũng giống như là lý do sau...

- Thôi đi. Không quan tâm như thế nào, luyện xong lại nói...

Mặc dù có suy đoán, cảm thấy không có khả năng thành công, Mộc đan sư vẫn dựa theo phân phó, cẩn thận tỉ mỉ đưa lên dược liệu.

Rất nhanh, cuối cùng một cái dược liệu cũng ném vào.

- Mở lò!

Trương Huyền phân phó.

- Mở lò?

Mộc Dương Phong lại sửng sốt.

Bình thường chế luyện đan dược, ném tất cả dược liệu vào, cần phải có một khoảng thời gian lắng đọng, mới có khả năng dung hợp tốt nhất, hình thành đan dược.

Vừa ném dược liệu vào lại mở lò... Có đúng là có chút quá sốt ruột hay không?

- Nhanh!

Không nghĩ tới đối phương do dự, Trương Huyền lại phân phó.

Dựa theo trong miêu tả của Đồ Thư Quán, dược liệu vừa xong liền mở lò, mới không có chỗ thiếu hụt. Hắn vừa do dự, đã xuất hiện chí ít vài chỗ sai lầm. Chỉ sợ cũng tính là thành đan, nhưng dược hiệu cũng phải giảm xuống một vài đẳng cấp.

Khác với sự sốt ruộc của hắn, Hồng Vân đan sư cách đó không xa nhìn thấy một cảnh tượng như vậy, hừ lạnh một tiếng, lắc đầu.

- Viên đan dược này có thể luyện thành hay không?

Khương Thần đứng ở một bên không nhịn được nhìn qua:

- Ngươi có thể luyện chế thành công qua Bạch Dương Đan, hơn nữa đạt tới cấp bậc thành đan, có quyền lên tiếng nhất!

Trước đây Hồng Vân đan sư sát hạch luyện đan sư tam tinh, chính là chế luyện Bạch Dương Đan, hơn nữa đạt tới cấp bậc thành đan, chấn động Thiên Vũ vương thành.

- Luyện thành?

Hừ lạnh một tiếng, Hồng Vân đan sư lộ ra sự khinh miệt:

- Tuy rằng không nổ lò, nhưng dựa theo nhiệt lượng của lô đỉnh vừa rồi, tất cả dược liệu gần như đều bị thiêu đốt thành tro bụi. Hoàn thành đan... Nằm mơ!

- Thiêu đốt thành tro bụi?

Khương Thần nghi ngờ.

- Không tin ngươi xem. Nếu như có thể thành đan, ta cắt đầu...

Bàn tay vẫy một cái, Hồng Vân đan sư lộ ra vẻ mặt tự tin.

Cái gì cũng đều không hiểu, chế luyện lung tung nếu có thể thành đan... chính hắn một luyện đan sư tam tinh chẳng phải quá không đáng giá?

Không chỉ hắn có bộ dạng này, Mộc Dương Phong cũng không có hy vọng quá lớn. Có chút do dự, hắn cắn răng một cái, mở lô đỉnh ra.

Vù!

Lại ở thời điểm đầy thất vọng, cảm thấy khẳng định nhìn thấy được đầy tro than, một đan hương nồng đậm lập tức thoang thoảng bay ra.

- Cái này...

Mộc Dương Phong sửng sốt, vội vàng đi tới trước mặt, đưa tay chộp một cái. Một viên đan dược lại xuất hiện ở trong lòng bàn tay, no đủ êm dịu, mùi thơm xông vào mũi.

- Đây là... Bạch Dương Đan... cấp hoàn, hoàn mỹ?

Đồng tử co lại, trợn tròn mắt, Mộc Dương Phong ngây người ngay tại chỗ.

Đan dược chia ra làm, thành Rất nhiều cấp bậc: đan, no đủ, hoàn mỹ, đan văn....

Ban đầu, hắn thấy, dựa theo phương pháp luyện chế vừa rồi, khẳng định thất bại. Mở lô đỉnh ra, chỉ có thể xuất hiện một đống than. Hắn nằm mơ cũng không nghĩ tới, lại là thành đan... còn đạt tới cấp bậc hoàn mỹ!

Điều này... Làm sao có thể?

- Cái gì?

- Cấp bậc hoàn mỹ?

Hắn chỉ là chấn động kinh ngạc đờ ra, thân thể Hồng Vân đan sư ở bên cạnh, thoáng lảo đảo một cái, thiếu chút nữa thì cắn đứt đầu lưỡi xuống.

Vừa nói xong nếu như đối phương thành đan, hắn lại chặt đầu xuống...

Kết quả, người ta không chỉ thành đan, còn hoàn mỹ...

Trời ạ!

Làm sao làm được?

Chưa thấy qua phương pháp luyện Bạch Dương Đan, liếc mắt thoáng nhìn lại chỉ điểm chế luyện...

Nung đốt lô đỉnh nóng như vậy, mới thả dược liệu, không thiêu đốt thành tro bụi, ngược lại làm cho đan dược đạt được cấp bậc hoàn mỹ...

Cảnh tượng trước mắt, hoàn toàn lật đổ nhận thức, khiến cho hắn muốn phát điên.

- Đây... đây... đây là có chuyện gì?

Toàn thân Mộc đan sư run rẩy nhìn về phía Trương Huyền, muốn biết rốt cuộc có chuyện gì xảy ra.

Thế nào... cái này lại thành công?

Từ khi nào đan dược tam phẩm, luyện chế, đơn giản như vậy?

Thấy ánh mắt nghi hoặc của hắn, Trương Huyền cười khẽ.

- Bạch Mộc thảo tuy rằng sợ lửa, nhưng không phải không thể gặp lửa. Ngược lại, cực nóng ở trong hoàn cảnh kín mít, sẽ làm cho dược tính phát huy ra tốt hơn! Ngươi đầu tiên lại thả dược vật này vào trong đó,

dược lực trong đó sẽ cùng những dược vật khác t dung hợp hoàn mỹtừng tầng mộ, phát huy hiệu quả lớn hơn!

- Đương nhiên, dựa theo những dược vật khác đưa lên, lô đỉnh không ngừng mở ra, dược hiệu cũng sẽ lãng phí rất nhiều. Lúc này thả vào Thanh Mộc thảo, có thể hấp thu tất cả dược hiệu phát ra vào trong, đồng thời dung hợp cô đọng lại...

- Về phần Nhị Mục Tu, sinh trưởng ở nơi đầm lầy, tuy có lực lượng thuộc tính dương, lại cũng có khí tức thuộc tính thủy. Trong hoàn cảnh cực nóng, có khả năng ép tất cả thuộc tính thủy ra...

Trương Huyền chắp hai tay ở sau lưng, vừa đi vừa mở miệng.

- Điều này... điều này...

Vừa mới bắt đầu, còn có chút không tin. Sau khi nghe xong giải thích về từng dược liệu một, đám người Hồng Vân đan sư lại không kìm chế được, thân thể chấn động. Đến cuối cùng, sắc mặt bọn họ cứng đờ, cũng có chút mất cảm giác.

Đối phương nói những điều này, hoàn toàn không có chút kỹ xảo thuật luyện đan. Toàn bộ đều xuất phát từ dược tính của dược lực. Chế luyện như thế nào, trung hoà như thế nào, làm như thế nào mới có thể phát huy ra dược lực...

Nghe không tính là gì cả, nhưng tập trung ở trên một phương pháp luyện đan, lại đáng sợ!

Điều này cần phải hiểu rõ tới cực điểm đối với đan dược thậm chí mỗi một gốc dược liệu, mới có thể làm được. Lượng tri thức, độ phán đoán chuẩn xác, đạt tới mức kinh người!

- Dựa vào khả năng nắm giữ đối với dược tính, có thể khiến cho trong quá trình chế luyện hoàn toàn không xuất hiện vấn đề, dung hợp dược

liệu hoàn mỹ... Ngươi, ngươi không phải là học đồ. Ngươi... rốt cuộc là ai?

Vẻ mặt Hồng Vân đan sư hoảng sợ nhìn qua.

Chỉ dựa vào dược tính của dược liệu, có thể khiến cho đan dược tam phẩm chế luyện ra hoàn toàn thành công không sai lầm, đừng nói là hắn, cho dù hội trưởng cũng làm không được!

Người trước mắt này rốt cuộc là ai? Làm sao có thể nắm giữ đối với dược liệu quen thuộc như vậy?

- Hắn chính là hội trưởng mới nhậm chức của nghiệp đoàn y sư vừa giải quyết hoàn mỹ mười chín vấn đề nghi vấn khó xử lý...

Mộc đan sư mở miệng:

- Liễu Trình!

Chương 363: Trả giá lớn

- Liễu Trình, Liễu hội trưởng?

Thân thể Hồng đan sư, Khương Thần đồng thời chấn động.

Tuy rằng gần đây danh tiếng của vị Liễu hội trưởng này mới tăng mạnh, lại có phần đuổi kịp thiên tài siêu cấp Trương Huyền, nhưng hai người đều chưa thấy qua hình dáng.

Ban đầu, nhìn thấy hắn trẻ tuổi lại đi ở phía sau lưng Mộc đan sư, nên tự nhiên tưởng là một học đồ. Dù thế nào bọn họ cũng không nghĩ tới, hắn lại nắm giữ loại thân phận này.

Hội trưởng của nghiệp đoàn y sư, địa vị hoàn toàn không yếu hơn so với hội trưởng nghiệp đoàn luyện đan sư!

Cho dù Hồng đan sư là luyện đan sư tam tinh, cũng vẫn kém hơn một mảng lớn.

Chỉ là... hắn không chỉ là tinh thông y đạo sao? Thế nào cũng biết luyện đan? Tùy tiện chỉ đạo lại khiến cho một luyện đan sư nhị tinh, chế luyện ra đan dược tam phẩm?

- Bất kể y đạo, hay là luyện đan, đều phải tuyệt đối nắm chắc đối với dược tính, mới có khả năng điều chế ra phương thuốc tốt nhất, chế luyện ra thuốc hay nhất! Ta tuy rằng không phải là luyện đan sư, không biết luyện đan, nhưng đối với dược tính của đan dược, khống chế thuần thục. Bất kỳ một vị thuốc nào, ở trong lò luyện đan biến hóa ra sao, ta đều biết rất rõ ràng. Chỉ điểm chế luyện, đừng nói là đan dược tam phẩm, cho dù đan dược tứ phẩm, chế luyện ra cũng không khó!

Biết suy nghĩ của bọn họ, Trương Huyền hờ hững nói ra.

- Biết dược tính có thể làm được điểm ấy sao?

Hồng Vân đan sư cảm thấy mình sắp phát điên rồi.

Cùng một gốc dược liệu, ở trong lò luyện đan nhiệt độ khác nhau, phát huy dược lực không giống nhau, phát sinh phản ứng cũng lại hoàn toàn khác nhau. Nếu có chút không may xuất hiện, sẽ sai ngàn dặm, dẫn đến luyện đan thất bại.

Không biết luyện đan, chỉ dựa vào khống chế đối với dược tính của dược liệu, là có thể chỉ điểm người luyện được đan dược tam phẩm... còn là người sao?

Trước đó hắn vẫn cảm thấy, vị Liễu hội trưởng kia giải quyết mười chín tạp chứng nghi vấn khó xử lý, có thể là đã chuẩn bị trước, tích dày phát mỏng. Bây giờ hắn mới biết... Người ta là thật sự có bản lĩnh!

Không nói gì khác, chỉ riêng phần nhận thức và hiểu đối với dược tính dược liệu, chính là bất kỳ kẻ nào trong Thiên Vũ vương thành cũng không có cách nào so sánh!

Đừng nói là hắn, ngay cả hội trưởng của bọn họ, cũng còn xa mới bằng được!

- Dược đạo, bác đại tinh thâm. Sao chỉ một câu nói là có thể nói hết? Luyện đan sư luyện đan, và phương thuốc của y sư, thật ra đều lợi dụng các loại phối hợp, ngưng tụ dược hiệu lại cùng nhau, phát huy ra hoàn mỹ. Chỉ cần lý giải đối với dược liệu, trên thực tế trăm sông đổ về một biển, lý giải không khó!

Hờ hững nhìn qua, Trương Huyền vung ống tay áo lên, giống như thế ngoại cao nhân.

Hắn nói tuy rằng nhịp nhàng ăn khớp, làm cho không người nào có thể phản bác, trên thực tế mấy thứ này, chỉ tồn tại trong lý luận.

Nói cách khác, nhân loại bình thường căn bản không có cách nào thực hiện được. Cho dù y sư lục tinh, thất tinh, hiểu rất nhiều đối với dược liệu, cũng không có khả năng chỉ dựa vào điểm ấy, lại tùy tiện chỉ điểm người luyện thành đan dược.

Thật giống như dựa theo thời kỳ phát triển sỉnh trưởng ngắn dài của nhân loại, trên lý thuyết muốn sống hai trăm tuổi mới tính là bình thường. Đáng tiếc, gần như không ai có thể làm được.

Lý luận là lý luận, so với thực tế vẫn có sự chênh lệch rất lớn. Chất lượng của lò luyện đan, nhiệt độ ngọn lửa, tu vi của người luyện đan, hoàn cảnh, năm của dược liệu, trạng thái sinh trưởng... Những thứ này đều là có thể là nhân tố thay đổi. Một cái, khác biệt không đáng để ý tới. Nhưng nhiều cái tập chung vào cùng một chỗ, lại gần như không có cách nào khống chế.

Hắn cũng mượn lực lượng của Đồ Thư Quán mới làm được.

- Thụ giáo...

Biết độ khó trong đó, Hồng đan sư bội phục không thôi.

- Ừ!

Trương Huyền thoả mãn gật đầu:

- Hiện tại hắn có thể tính là luyện đan sư tam tinh chưa? Lại có tư cách đi tường phương pháp luyện đan xin phương pháp luyện đan chưa?

- Mộc đan sư có thể chế luyện đan dược tam tinh, tuy là được ngươi chỉ điểm của, nhưng có kinh nghiệm lần này, sau này thành công, chắc hắn không phải là vấn đề hóc búa. Dựa theo quy định, có tư cách đi tường phương pháp luyện đan xin phương pháp luyện đan!

Do dự một hồi, tiếp theo Hồng đan sư nói.

Tuy rằng lần này Mộc đan sư là ở dưới sự chỉ điểm của đối phương chế luyện thành công, nhưng có kinh nghiệm lần này, chỉ cần thêm chút luyện tập, một mình có thể luyện được, đã không phải là vấn đề hóc búa.

Nói cách khác, vị Mộc đan sư này, sau này chỉ cần luyện tập thêm, trở thành luyện đan sư tam tinh chân chính chỉ là vấn đề thời gian.

Loại tình huống này, đi xin phương pháp luyện đan, đã không tính là vi phạm quy định.

- Sớm biết đơn giản như vậy, lại không cần qua tìm ngươi. Tự nhiên uổng phí mất khoảng thời gian dài như vậy...

Nghe được xác nhận trả lời, Trương Huyền lắc đầu, cảm thán một câu.

Chuyện gì thế này? Ở bên ngoài đợi lâu như vậy, cuối cùng vẫn không được. Trên thực tế lại là chuyện luyện đan dược một hồi... uổng phí chậm trễ thời gian!

-...

Hắn chỉ là thuận miệng nói thầm, nhưng trong tai Mộc đan sư nghe được, khóe miệng không nhịn được nhất thời co rút.

Đây cũng quá không nể tình, chẳng khác nào trực tiếp đánh vào mặt.

Hắn lặng lẽ nhìn lại về phía Hồng đan sư, quả nhiên thấy da mặt người này run rẩy, thân thể co giật, thiếu chút nữa phun ra một ngụm máu.

Liễu hội trưởng, ngươi là cố ý sao?

Đi tới sau, cố ý không nói lời nào, khiến người ta không biết thân phận, chờ chế giễu...

Trời ạ!

Sớm biết rằng ngươi có bản lĩnh này, ta còn giả vờ cái gì! Cái này thì được rồi. Thể hiện không thành, ngược lại biến thành ngu ngốc!

Quan trọng hơn chính là, bởi vậy đắc tội một thiên tài như vậy, sau này cho dù muốn cầu người, cũng không có biện pháp!

- Đi thôi!

Không để ý tới vẻ mặt buồn bực của Hồng Vân đan sư, ở dưới sự hướng dẫn của Mộc đan sư, Trương Huyền đi ra đại sảnh. Chỉ chốc lát bọn họ đi tới một gian phòng kín mít.

Giống như tường nghi vấn khó xử lý của nghiệp đoàn y sư, trong phòng không có vật gì khác, chỉ có một bức tường cực lớn

Hồng đan sư, Khương Thần cũng theo sau, muốn xem thử vị Mộc đan sư này rốt cuộc muốn xin phương pháp luyện đan thế nào.

- Xin, phương pháp luyện đan Hàn Âm Đan tứ phẩm!

Trương Huyền truyền âm qua.

- Ừ!

Mộc đan sư gật đầu, đặt huy hiệu đại biểu thân phận luyện đan sư, ở trên vách tường, hoàn toàn kích hoạt. Bàn tay hắn thoáng động, ở trên tường

phương pháp luyện đan, viết xuống ba chữ, Hàn Âm Đan!

Tường phương pháp luyện đan, sử dụng rất đơn giản, chỉ cần kích hoạt tường thể, ở phía trên viết lên tên phương pháp luyện đan mình cần là được. Không quá nhiều thời gian, tổng bộ bên kia, sẽ đáp ứng.

Nghiệp đoàn Thiên Vũ vương quốc, nắm giữ đan sư tam tinh, xin phương pháp luyện đan tứ phẩm, không có bất cứ vấn đề gì. Muốn xin ngũ phẩm, lại không thể nào!

Nghiệp đoàn khác cũng lấy loại này đẩy lên.

Oong...

Tên viết lên, một lát sau, trên tường mặt chấn động một hồi, hiện lên một hàng chữ...

Thù lao: ba cái linh thạch hoặc một gốc cây Dịch Trúc thảo!

- Đây là... cần phải trả giá lớn sao?

Nhìn thấy được hàng chữ này, Khương Thần không nhịn được nói.

- Ừ, xin tổng bộ phương pháp luyện đan, là cần phải tiêu tốn giá lớn. Bằng không, người người đều xin, tổng bộ còn không vội vàng đến chết sao?

Hồng Vân đan sư lên tiếng, lập tức lộ ra sự nghi ngờ:

- Chỉ là... phương pháp luyện đan tứ phẩm hhác, tối đa đều là một viên linh thạch. Cái này lại cần ba cái, hoặc một gốc cây Dịch Trúc thảo. Cái giá lớn khó tránh khỏi quá lớn đi!

- Dịch Trúc thảo là cái gì?

- Là một loại dược liệu quý hiếm, rất khó tìm. Cho dù là Hiên Viên vương quốc, cũng khó mà mua được, càng chưa nói tới nơi này!

Hồng Vân đan sư lắc đầu, đầy vẻ thương tiếc:

- Cái này giá lớn thật sự quá lớn. Mộc đan sư rất khó trả được. Chỉ sợ cho dù có tư cách xin, cũng không có tiền mua!

...

Quả nhiên, giống như hắn dự đoán, nhìn thấy được hàng chữ phía trên, sắc mặt Mộc đan sư tái xanh, trở nên hết sức khó coi.

Vốn tưởng rằng giá không cao, hắn hỗ trợ chi trả, không tính là gì cả. Nhưng ba khối linh thạch... Thật sự quá đắt. Hắn tuy là luyện đan sư nhị tinh đỉnh phong, cũng không lấy ra được.

Về phần Dịch Trúc thảo, chỉ nghe qua lời đồn, tìm cũng không tìm được... Lại càng không cần phải nói tới lấy ra.

- Liễu hội trưởng, thật sự xin lỗi...

Quay đầu lại, vẻ mặt Mộc đan sư áy náy.

Đối phương tới nghiệp đoàn luyện đan sư nghĩ biện pháp giúp con gái nàng nâng cao thực lực. Hắn vốn tưởng rằng dựa vào thân phận của hắn, có thể hỗ trợ. Kết quả, chuyện gì cũng không giúp được.

- Đây là cần trả thù lao sao? Linh thạch giao thế nào?

Cũng không kịp phản ứng, Trương Huyền đầy vẻ kỳ quái.

Phương pháp luyện đan là tin tức, có thể thông qua tường phương pháp luyện đan truyền lại. Linh thạch hoặc Dịch Trúc thảo đều là thực thể, làm thế nào đưa qua làm cho đối phương xác nhận?

- Rất đơn giản. Chỉ phải đáp ứng tiền trả, trong vòng nửa tháng sẽ có người đặc biệt tới nhận. Chỉ cần xác nhận đồ không sai, sẽ truyền đến phương pháp luyện đan!

Mộc đan sư nói.

- Nửa tháng?

Trương Huyền bất đắc dĩ.

Như vậy so với trực tiếp mua đan dược tứ tinh có gì khác nhau?

Mua đan dược, lại cần phải tiêu tốn thời gian nửa tháng. Bởi vì chờ không được, mới chịu truyền lại phương pháp luyện đan. Hiện tại thì hay rồi, làm ra chuẩn bị, lại vòng trở về.

- Muốn đối phương lập tức lại đưa cho phương pháp luyện đan, cũng có thể. Chính là để lại huy hiệu ở chỗ này, không lấy về! Cứ như vậy, chẳng khác nào cầm nghề nghiệp cả đời bảo đảm nhất định sẽ trả tiền. Đối phương truyền đến phương pháp luyện đan xong, đồng thời trong vòng nửa tháng sẽ phái người đến đây lĩnh thù lao...

Mộc đan sư có chút do dự:

- Dùng huy hiệu của ta gán nợ không có gì. Chỉ là... ta thật sự không lấy ra được mấy thứ này. Một khi đối phương tới đòi... Vậy không có biện pháp trả!

Nếu như hắn có thể lấy ra ba khối linh thạch, gán nợ huy hiệu cũng không tính là gì cả. Nhưng... trên đầu không có, một khi đối phương tới lấy, tiền trả không có, vậy sẽ lại có phiền phức lớn.

Chẳng khác nào mấy năm nay khổ cực bị chôn vùi không công. Chức nghiệp luyện đan sư nhị tinh đỉnh phong cũng sẽ bởi vậy mà mất đi.

- Một phương pháp luyện đan tứ phẩm mà thôi... Quá đắt!

Hiểu rõ chuyện gì xảy ra, vẻ mặt Trương Huyền phiền muộn.

Linh thạch thứ này, hắn còn không biết phải hỏi ai đòi. Thoáng một chút ba cái... Trước không nói không có, cho dù có, hắn cũng muốn để cho mình tu luyện. Sử dụng tới mua một phương pháp luyện đan, đùa gì thế?

- Lẽ nào không có biện pháp nào khác?

Không nhịn được hắn nhìn qua.

- Ngoại trừ dùng vật thực để trả ra, còn có thể trả bằng tri thức, tin tức. Chỉ cần có thể lấy ra thứ đối phương cho rằng có giá trị, cũng có thể x3em như là thù lao!

Mộc đan sư cười gượng lắc đầu:

- Chỉ là... đối diện tường phương pháp luyện đan, cơ bản đều là luyện đan sư tứ tinh, ngũ tinh. Chúng ta còn xa mới có thể so sánh được. Cho dù biết một ít tri thức, tin tức cũng không có giá trị gì!

Đối diện tường phương pháp luyện đan, tệ nhất đều là luyện đan sư tứ tinh. Loại người cấp bậc như vậy, lý giải đối với đan thuật đã đạt được tới trình độ cao thâm khó dò. Loại luyện đan sư nhị tinh như hắn, làm sao có thể cầm ra tin tức hoặc tri thức khiến cho bọn họ cảm giác hứng thú!

- Còn có thể sử dụng cái này để trả sao?

Trương Huyền thoáng sửng sốt một chút, ánh mắt nhất thời sáng lên:

- Thật sao?

- Ừ!

Thấy bộ dạng này của hắn, đám người Mộc đan sư sửng sốt.

Lẽ nào một y sư như hắn, một người ngoài nghề, có thể lấy ra tin tức khiến luyện đan sư tứ tinh cảm giác hứng thú sao?

- Tốt lắm, vậy để ta đây đi!

Không để ý tới mọi người đang giật mình, Trương Huyền suy nghĩ một chút, cầm lấy bút lông đi tới trước tường phương pháp luyện đan, múa bút vẩy mực, viết một hàng chữ.

-...

Nhìn thấy được nội dung hắn viết, Hồng Vân đan sư thoáng lảo đảo, thiếu chút nữa thì nôn ra máu ngất đi.

Thân thể mộc đan sư còn lắc lư một cái, nước mắt chảy ra.

Đây là sử dụng huy hiệu của hắn kích hoạt, đối diện có tên của hắn. Liễu hội trưởng, ngươi viết thứ này...

Là giết chết ta à...

Ô ô, ta không muốn bị bẫy người như vậy đâu...

Thù lao ba khối linh thạch (1)

dtv-ebook.com

Kỳ Thánh Vũ là một vị luyện đan sư tứ tinh trung kỳ của liên minh vạn quốc, tính tình nghiêm khắc, làm việc kỹ lưỡng.,

Luôn luôn là do hắn chịu trách nhiệm chăm sóc tường phương pháp luyện đan.

Tường phương pháp luyện đan, nối liền với thuộc hạ của rất nhiều vương quốc nhất đẳng, sử dụng để giải quyết những vấn đề xuất hiện trong công hồi. Bình thường quanh năm suốt tháng, hắn cũng sẽ không có chuyện gì. Không nghĩ tới hôm nay mới đến, đã bị người kích hoạt.

- Là Thiên Vũ vương quốc nhất đẳng?

Mặt tường kích hoạt, cho thấy vị trí và người kích hoạt ở đối diện là ai.

- Mộc Dương Phong?

Hắn tiện tay mở ra danh sách liên quan tới luyện đan sư, liếc mắt thoáng nhìn, nhướng mày:

- Luyện đan sư nhị tinh đỉnh phong? Xem ra chắc là sát hạch tam tinh thành công, còn chưa kịp thay đổi huy hiệu! Chỉ có điều, vừa thi xong, lại kích hoạt tường phương pháp luyện đan, xin phương pháp luyện đan tứ phẩm. Khó tránh khỏi quá nóng nảy!

Sắc mặt hắn xám xịt, hai mắt sáng như điện.

Đối với khát vọng học tập của luyện đan sư, Kỳ Thánh Vũ cũng không bài xích. Nhưng tối thiểu cũng phải đạt được tam tinh đỉnh phong, xin phương pháp luyện đan tứ phẩm, lục tìm cách chế luyện.

Ngươi một người vừa đột phá, ngay cả huy hiệu còn chưa từng đổi, đã lại chạy tới xin. Đùa gì thế?

- Còn là phương pháp luyện đan Hàn Âm Đan tứ phẩm trung kỳ!

Nhìn xong tên phương pháp luyện đan từ đối diện truyền đến, hắn càng phẫn nộ hơn.

Vừa sát hạch thành công luyện đan sư tam tinh, đan dược tam phẩm cũng không nhất định có thể nhiều lần chế luyện thành công, đã trực tiếp xin phương pháp luyện đan tứ phẩm trung kỳ...

Lẽ nào đan sư hiện tại, đều nóng nảy như thế sao?

- Hừ!

Hừ lạnh một tiếng, hắn tiện tay viết ra thù lao giao dịch.

Muốn phương pháp luyện đan tứ phẩm cũng có thể, lấy ra thù lao lại nói. Không lấy ra được, lại ngoan ngoãn, bớt ở chỗ này quá tham vọng.

Ở trong giá cả, hắncố ý tăng cao gấp ba, mục đích chính là cho đối phương một sự cảnh tỉnh, để cho đối phương biết khó mà lui.

Quả nhiên, viết xong tin tức, tường phương pháp luyện đan yên lặng xuống, không có động tĩnh.

- Nhìn đi. Đối phó với những kẻ vô tri này, chắc hẳn phải khiến cho hắn biết khó mà lui...

Nói thầm một tiếng, Kỳ Thánh Vũ tiện tay rót đầy một chén nước trà, nhấp một hớp.

Lại ở thời điểm hắn cho rằng đối phương cảm thấy khó có thể trả nổi, sẽ lặng lẽ rời đi, đột nhiên có ánh sáng lóe lên. Một dòng chữ chậm rãi hiện lên.

- Linh thạch không có. Có thể giúp ngươi giải đáp vấn đề. Có gì nghi vấn khó xử lý, không hiểu, có thể hỏi thăm!

Phụt!

Một miệng nước trà phun ra.

Đồng tử của Kỳ Thánh Vũ trợn tròn, không ngừng ho khan.

Hỏi thăm?

Giúp ta giải đáp?

Kỳ Thánh Vũ chỉ cảm thấy trên đầu có một vạn con thần thú bay qua.

Trời ạ!

Lão tử là luyện đan sư tứ tinh trung kỳ, có gì nghi vấn khó xử lý, không hiểu muốn hỏi, cũng phải hỏi luyện đan sư ngũ tinh. Ngươi là một người vừa đạt được tam tinh, giọng điệu ngông cuồng như thế, không sợ bị lôi ra đánh chết sao?

Vốn cho rằng, tăng giá gấp ba sẽ làm đối phương biết khó mà lui. Không nghĩ tới đối phương lại trả lời cuồng vọng như thế, hắn cũng nổi giận.

- Kỳ đan sư? Thế nào?

Hắn đang tức giận, dự định cố gắng giáo huấn kẻ không biết tôn ti này một chút, gian phòng lại "két" một tiếng mở ra. Một lão nhân đã đi tới.

hội trưởng nghiệp đoàn luyện đan sư của liên minh vạn quốc, Tô Tỉnh!

Vương quốc cảnh nội, một vị luyện đan sư tứ tinh đỉnh phong duy nhất!

- Không có gì. Chỉ là ở Thiên Vũ vương quốc xuất hiện một kẻ ngông cuồng!

Cố nén tức giận, Kỳ Thánh Vũ hừ một tiếng nói.

- Người ngông cuồng?

Tô hội trưởng thoáng sửng sốt. Tất nhanh biết rõ ràng chuyện gì xảy ra. Hắn cũng mở to hai mắt nhìn tường phương pháp luyện đan trước mắt, giống như là nhìn một con quái vật.

Em gái ngươi!

Một người nhị tinh đỉnh phong, tối đa vừa đột phá, lấy giọng điệu của lão sư, bảo luyện đan sư tứ tinh trung kỳ tùy tiện trưng cầu ý kiến, hỏi thăm?

Đây cũng không phải là người ngông cuồng, mà là đầu óc có vấn đề!

Dù sao, chỉ cần người có chút bình thường, cũng không thể nói lời này!

Thảo nào Kỳ Thánh Vũ phát điên. Cho dù là hắn vừa nhìn thấy được, cũng cảm thấy chóng mặt, cảm thấy vị Mộc Dương Phong đan sư này, có phải là gân rối hoạn, phát điên hay không?

- Đưa tài liệu của hắn cho ta xem...

Nghiệp đoàn luyện đan sư của liên minh vạn quốc, làm đầu mối then chốt khống chế nghiệp đoàn của vương quốc nhất đẳng. Chỉ cần có luyện đan sư kiểm tra đánh giá, đều được thông báo tới chỗ này. Tư liệu của tất cả mọi người, cơ bản đều có thể điều tra ra được.

Hắn tiếp nhận tư liệu, nhìn một lần xong xuôi. Người này... chưa từng biểu hiện qua thiên phú thật lợi hại, chỉ có thể nói là thượng trung dung.

Đạt được nhị tinh đỉnh phong đến bây giờ đã đủ mười bảy năm, không có bất kỳ đột phá nào. Thế nào vừa đột phá, lại bừa bãi như vậy?

Đầu óc là bị cánh cửa kẹp, hay bị man thú gì đó đá?

Tô Tỉnh chớp mắt.

- Hội trưởng, làm sao bây giờ?

Kỳ Thánh Vũ bực bội nói:

- Có cần cho người này tội danh không nhìn đẳng cấp hay không, thủ tiêu tư chất của luyện đan sư hay không?

Trên đại lục, chức nghiệp trung, hạ rất nhiều, đẳng cấp nghiêm ngặt. Chức nghiệp thấp hơn phải tôn trọng chức nghiệp cao đẳng, lấy lễ sư trưởng để đối đãi. Đây là quy định.

Người này bừa bãi như vậy, kiêu ngạo không ai bì nổi, hoàn toàn có thể định ra một tội danh không tôn trọng đẳng cấp, trực tiếp thủ tiêu tư cách luyện đan sư.

- Tạm thời không vội. Không bằng cho hắn vấn đề trước thử xem. Hắn đáp không được lại trị tội cũng vẫn kịp!

Có chút do dự, Tô hội trưởng nói.

Chuyện kỳ lạ hàng năm đều có. Cũng không thể vì đối phương nói chuyện cuồng vọng, lại muốn khai trừ tư cách luyện đan sư của hắn.

- Được!

Kỳ Thánh Vũ gật đầu:

- Vừa vặn ta có một vấn đề, trước đó muốn thỉnh giáo hội trưởng, vẫn không có cơ hội. Hiện tại lại viết lên. Hội trưởng cũng giúp ta xem một chút, hắn giải thích như thế nào! Chỉ cần là giải đáp lung tung, ta sẽ cho hắn biết, quyền uy của luyện đan sư cao cấp không cho phép được khiêu khích!

- Ừ!

Tô Tỉnh hội trưởng gật đầu.

Thấy hắn đồng ý, Kỳ Thánh Vũ cầm lấy bút lông, tiện tay viết lên.

- Chế luyện, Tử Châu thảo, Dậu Dương hoa, Tam Diệp Thanh ba loại dược liệu dung hợp, trình tự dựa theo đúng quy định, tại sao lại dẫn đến dược tính xói mòn!

Nhìn thấy được hắn viết hàng chữ này, Tô Tỉnh gật đầu.

Vấn đề này của hắn rất xảo quyệt. Khuê Hải đan là đan dược tứ phẩm. Thời điểm viết ba vị thuốc dung hợp, quả thật sẽ dẫn đến dược bị xói mòn. Không ít luyện đan sư tứ tinh đều sẽ phạm loại sai lầm này.

Cho dù là hắn năm đó cũng chưa từng ngoại lệ.

Sau khi hỏi thăm nhiều phía, lục lọi hồi lâu, hắn mới tìm được giải pháp chính xác.

Hỏi lên vấn đề này, xem ra Kỳ Thánh Vũ là giận thật, trực tiếp hỏi một ngay cả chính hắn đều khó khăn lấy giải đáp vấn đề.

- Phương pháp giải quyết vấn đề này, cho dù là một ít luyện đan sư ngũ tinh cũng rất khó trả lời. Ta cũng là vận khí tốt, mới tìm được đáp án ở trong một quyển cổ tịch. Một người vừa đột phá luyện đan sư tam tinh, làm sao có thể trả lời...

Trong lòng hắn hừ lạnh, nhìn về phía tường phương pháp luyện đan trước mắt, muốn xem thử kẻ lớn lối này, đến cùng có thể trả lời được nội dung gì.

...

Đối diện.

Không chỉ Mộc đan sư phát điên, ngay cả lông mày Khương Thần, Hồng Vân đan sư cũng giật loạn.

Đây cũng không phải là quấy rối, mà là không nhìn đẳng cấp uy nghiêm của luyện đan sư, khiêu chiến quyền uy!

Một khi đối phương xác định tội danh, hoàn toàn có thể trực tiếp khai trừ tư cách luyện đan sư của Mộc Dương Phong!

- Chắc hẳn... tiền bối ở đối diện bị chọc tức!

Khóe miệng giật một cái, Hồng Vân đan sư tràn ngập sự đồng cảm đối với Mộc Dương Phong.

Chắc hẳn chức nghiệp cả đời của người này sẽ kết thúc...

Oong!

Hắn đang lắc đầu, mặt tường lóe lên, một dòng chữ xuất hiện.

- Khuê Hải đan?

- Tử Châu thảo, Dậu Dương hoa, Tam Diệp Thanh?

Nhìn xong nội dung, đầu óc Hồng Vân đan sư mơ hồ.

Nói thật, hắn ngay cả Khuê Hải đan là gì cũng không biết, càng chưa nói tới dược tính của ba loại dược liệu này làm sao lại xói mòn.

Hắn len lén nhìn về phía Mộc Dương Phong, chỉ thấy gương mặt hắn còn co giật, dáng vẻ giống như táo bón.

Hắn lại nhìn về phía Liễu Trình cầm đầu gây họa.

Vẻ mặt người này cũng mờ mịt, hình như hoàn toàn không hiểu. Hắn đang kỳ quái sẽ kết thúc như thế nào. Chỉ thấy người này đứng dậy, đưa tay lau ở trên tường phương pháp luyện đan một cái...

Ngay sau đó, cầm lấy bút lông, viết lên.

...

- Tử Châu thảo phơi nắng lớn ba ngày, Dậu Dương hoa bỏ rễ. Tam Diệp Thanh lấy trong vòng năm năm, năm không thay đổi quá lớn!

Nhìn chữ viết rất nhanh hiện ra ở trên tường phương pháp luyện đan, Kỳ Thánh Vũ tức giận đột nhiên đứng lên, lửa giận sắp từ trong miệng mũi phun ra.

- Nói bậy, quả thực chính là nói bậy!

- Tử Châu thảo trời sinh có tính âm hàn, sinh trưởng ở nơi bóng râm. Một khi phơi dưới nắng lớn, dược hiệu sẽ nhanh chóng xói mòn, cuối cùng dẫn đến không tìm thấy. Nếu thật sự ném loại dược liệu này ra, đừng nói là ba ngày, một ngày cũng không chịu nổi!

- Dậu Dương hoa, thời gian giờ Dậu mặt trời chiều hạ xuống, mới có thể nở ra đóa hoa kiều diễm, mang theo thiên hỏa chìm xuống, địa hỏa sống lại mới có dược tính. Nhất là rễ cây sinh trưởng ở trong đất bùn, là cầu nối liền trời đất. Một khi bỏ đi rễ cây, còn có hiệu quả gì?

- Về phần cuối cùng Tam Diệp Thanh, bình thường chín, cần phải mười năm. Dược liệu trong vòng năm năm, giống như hoa cỏ bình thường, hoàn toàn không có chút dược tính nào...

- Nếu thật sự dựa theo như vậy đi làm, đừng nói là xói mòn, sợ rằng một chút dược tính cũng không có...

Kỳ Thánh Vũ càng nói càng nhanh, nắm đấm bóp phát ra tiếng rắc rắc vang dội.

Chỉ cần là luyện đan sư tứ phẩm, có hiểu biết đối với Khuê Hải đan, chỉ biết dược tính chính của ba loại thuốc này.

Đối phương nói những điều ày, quả thực chính là nói đùa, nói liều nói loạn!

- Hội trưởng, không cần do dự nữa. Đầu óc của người này tuyệt đối có bệnh. Hiện tại ta xin lại khai trừ tư cách luyện đan sư của hắn...

Hừ lạnh một tiếng, Kỳ Thánh Vũ quay đầu đi, đang muốn từ trong miệng của Tô hội trưởng nghe được quyết định, lại lập tức nhìn thấy hội trưởng

luôn luôn trầm ổn, mắt trợn trừng, dường như choáng váng đứng tại chỗ.

- Hội trưởng...

Hắn không nhịn được hô lên một tiếng.

- A?

Tô Tỉnh này mới phản ứng được, môi run rẩy:

- Đây... phương pháp của hắn, một điểm không sai, hoàn toàn chính xác!

- Chính xác?

Lần này đến lượt Kỳ Thánh Vũ choáng váng.

Thật hay giả vậy?

- Tử Châu thảo thích âm sợ dương, trong cơ thể tích lũy khí âm hàn cực kỳ nặng. Thời điểm chế luyện Khuê Hải đan, âm khí này dung hợp ở trong dược liệu, lại sẽ ảnh hưởng tới khả năng phát huy dược tính, quả thật cần phải phơi dưới nắng lớn mới có thể giải quyết!

- Về phần Dậu Dương hoa, sử dụng làm dược liệu trung hoà, lại thêm rễ cây, tuy rằng dược lực tăng, trên thực tế lại tốt quá hoá dở, ảnh hưởng tới khả năng pháp huy dược tính của Tử Châu thảo, dẫn đến chỉnh thể dược tính xói mòn. Tam Diệp Thanh cũng như vậy...

Tô Tỉnh há to miệng:

- Đây là những gì ta thấy được từ trên một quyển sách cổ. Không ít luyện đan sư ngũ tinh cũng khó có thể giải đáp... Hắn làm sao có thể?

Kỳ Thánh Vũ bối rối:

- Ý của hội trưởng là nói hắn... không sai?

- Không sai. Không những không sai, còn hết sức chính xác. Ta đặc biệt nghiệm chứng qua, không có bất cứ vấn đề gì!

Tô Tỉnh gật đầu.

- Điều này... Làm sao có thể?

Kỳ Thánh Vũ điên rồi.

Vốn tưởng rằng đối phương chỉ là một luyện đan sư tam tinh vừa sát hạch thành công, miệng nói ra lời ngông cuồng. Dù thế nào hắn cũng không nghĩ tới, ngay cả vấn đề luyện đan khó khăn hắn cũng không biết, lại dễ dàng giải quyết...

Thật hay giả vậy?

Rốt cuộc hắn là luyện đan sư tứ tinh trung kỳ, hay là mình?

Thù lao ba khối linh thạch (2)

dtv-ebook.com

- Liễu hội trưởng, ngươi viết như vậy... Thật sự không có việc gì chứ?

Nghiệp đoàn luyện đan sư, Mộc Dương Phong ngay cả tâm tư muốn chết cũng có.

Vừa rồi đáng lẽ phải ngăn cản đối phương, đừng đẻ cho hắn viết loạn!

Khuê Hải đan là cái gì không biết thì thôi, ngươi không tốt thì đi tra tư liệu một chút! Sờ sờ tường liền trực tiếp viết đáp án, quá tùy ý!

Tuy rằng không biết vì sao dược tính của Tử Châu thảo, Dậu Dương hoa, Tam Diệp Thanh sẽ xói mòn, nhưng làm luyện đan sư nhị tinh đỉnh phong, dược tính của vài loại dược liệu này hắn vẫn biết một chút.

Dược liệu thuộc tính âm phơi dưới nắng lớn, không cần rễ Dậu Dương hoa, Tam Diệp Thanh năm càng thấp càng tốt... Mẹ nó đây đều viết cái gì vậy?

Chỉ cần có chút hiểu biết về luyện đan, đều hiểu đây là chuyện phiếm, đi ngược lại với luyện đan bình thường, không phải đẩy người ta vào chỗ chết sao?

Không cần suy nghĩ, luyện đan sư tứ tinh đối diện khẳng định tức tới giậm chân, hận không thể bóp chết hắn.

Ban đầu, đối phương chỉ điểm chế luyện ra đan dược tam phẩm, mình cảm kích vạn phần, cảm thấy cuộc sống đi lên đỉnh phong. Bây giờ mới biết, đỉnh phong cái rắm!

Đây là tiết tấu cho đi lên tới đỉnh phong, sau đó sẽ một gậy đánh chết!

Nếu không, ngươi có từng thấy qua luyện đan sư cấp thấp và luyện đan sư cao cấp nói chuyện như vậy sao?

Môi hắn co giật, đang cảm thấy cuộc sống ảm đạm không ánh sáng, chỉ thấy tường trước mắt có ánh sáng lóe lên, lại sáng lên.

- Kết thúc rồi...

Biết trên vách tường nhất định là xử phạt đối với hắn, trong lòng buồn bã một mảnh, đang muốn xoay người qua chỗ khác, không lại đi nhìn nữa, để tránh mất mặt. Hắn lại thấy Hồng Vân đan sư cách đó không xa hít thở dồn dập, dường như chấn động kinh ngạc sắp tắt thở.

- Mộc đan sư, ngươi, ngươi mau nhìn...

Ngay sau đó người kia run rẩy chỉ sang.

Trong sự nghi ngờ, quay đầu nhìn lại, vừa nhìn xuống, Mộc Dương Phong cũng cảm thấy trái tim sắp nổ tung, toàn thân ngây ra tại chỗ.

Qua hồi lâu, âm thanh mới từ trong miệng hắn phát ra.

- Điều này... sao có thể như vậy được?

Chỉ thấy trên vách tường, chữ viết với ánh sáng chói mắt, cứng cáp có lực... Chính xác. Có thể để làm thù lao cho phương pháp luyện Hàn Âm Đan.

Chính xác?

Mộc Dương Phong dùng sức dụi dụi con mắt. Khi phát hiện không nhìn lầm, hắn trợn tròn mắt, dù thế nào cũng không tỉnh táo lại được.

Vẻ mặt mê man tùy tiện viết, chính là câu trả lời chính xác. Ta không phải nằm mơ chứ?

- Chính xác là tốt rồi. Bất kể nói thế nào, chức nghiệp được bảo vệ...

Sau khi hết khiếp sợ, hắn cảm thấy đầy may mắn. Nếu như đã quyết định chính xác, đối phương lại không thể loại trừ hắn tư cách luyện đan sư. Chức nghiệp xem như là được bảo vệ.

Hắn thở phào nhẹ nhõm, đang muốn nói mấy câu, lại thấy bức tường trước mắt lại có ánh sáng lóe lên. Lại là một hàng chữ hiện lên.

- Trong quá trình chế luyện tứ phẩm đỉnh phong, dễ dàng nổ lò, giải quyết như thế nào?

- Đan dược tứ phẩm đỉnh phong?

- Khí Khiếu đan? Cái này ta nghe nói qua, thuộc về tứ phẩm đỉnh phong, một ít luyện đan sư ngũ tinh, cũng rất khó có thể dễ dàng luyện được. Sau khi dùng sau, có thể mở ra khí khiếu cho cơ thể người, khiến tu vi càng cường đại hơn, vô cùng trân quý... Hỏi loại vấn đề chế luyện đan dược này sao?

Gian phòng lại im lặng.

Luyện đan sư tứ tinh đối diện không bệnh chứ?

Vị Liễu hội trưởng này vô lễ như vậy, chẳng những không tính toán, còn tiếp tục theo đuổi hỏi vấn đề. Chẳng lẽ... Vị Liễu hội trưởng này thật sự lợi hại như vậy, có thể chỉ điểm cho luyện đan sư tứ tinh luyện đan?

- Điều này...

Bọn họ đầy kỳ quái nhìn về phía người thanh niên cách đó không xa, đang muốn thảo luận với hắn xem giải quyết như thế nào, đã thấy hắn cầm lấy bút lông, lại viết một hàng chữ.

Nhìn thấy được hàng chữ này, vừa thở phào một cái Mộc Dương Phong, lại cảm thấy trước mắt tối sầm, trái tim thiếu chút nữa nhảy ra.

Cách đó không xa, đầu gối Hồng Vân đan sư, Khương Thần cũng đều mềm nhũn, có phần không đứng thẳng nổi.

Đại ca... Ngươi đây là muốn nghịch thiên sao!

Chỉ thấy trên mặt tường có sáu chữ lớn, lập lòe tỏa ra ánh sáng...

Thù lao, ba khối linh thạch!

...

- Người này... thật sự coi chúng ta học tập hắn sao?

Thấy rõ chữ từ phía đối diện truyền đến, Kỳ Thánh Vũ thiếu chút nữa thì lập tức phát điên rồi.

Vừa nãy đưa ra câu trả lời, sau khi hết khiếp sợ, cảm thấy vẫn muốn tiếp tục hỏi thăm, xem đối phương rốt cuộc là có bản lĩnh thật sự, hay đánh bậy đánh bạ.

Nhận...

Tô hội trưởng lại đưa ra vấn đề này, vốn tưởng rằng sẽ cho ra câu trả lời thế nào, lại trực tiếp tới sáu chữ này...

Thù lao... thù lao em gái ngươi!

Đường đường là luyện đan sư tứ tinh của nghiệp đoàn vương quốc liên minh, sát hạch một tam tinh như ngươi, ngươi lại muốn tiền...

Trời ạ!

Chúng ta đây là đang thử thách ngươi, thử thách hiểu hay không?

Thật sự cho rừng chúng ta không biết, thỉnh giáo ngươi sao?

- Đáp ứng hắn!

Có chút do dự, Tô Tỉnh gật đầu.

- Đáp ứng?

Lần này đến lượt Kỳ Thánh Vũ bối rối.

- Đề này... Ta cũng không biết. Ta muốn xem thử hắn cho ra đáp án gì!

Tô Tỉnh nói.

- Ngươi... không biết?

Kỳ Thánh Vũ ngã sấp xuống.

Tô hội trưởng là đan thuật cao nhất trong cả nghiệp đoàn, đạt tới tứ tinh đỉnh phong. Không biết là có ý gì...

Không phải nói sát hạch sao?

Thế nào thật sự biến thành hỏi thăm?

Lại nói, thật sự không biết, làm thế nào xác định có chính xác hay không?

Trong lòng hắn chấn động kinh ngạc, thấy hội trưởng kiên trì, vẫn viết lên hai chữ "đồng ý".

Vừa viết xong, đối diện cũng truyền đến hai chữ "phương pháp luyện đan".

Có chút do dự, hắn viết lên phương pháp luyện Khí Khiếu đan.

Oong!

Thời gian không lâu, trên tường lại hiện lên một hàng chữ.

- Khí Khiếu đan, khí tức tương khắc, dược liệu cần có dược tính mạnh mẽ, cần phải sớm ngâm dược liệu ở nước chảy, loại bỏ tính nóng, sau đó thêm một mặt Khứ Tiển thảo...

- Ta thử xem...

Phương pháp ghi chép trên vách tường rất đơn giản. Tô hội trưởng nhìn xong lập tức làm thí nghiệm. Thời gian không lâu hắn ngừng lại, nhìn trong lò luyện đan nhẹ nhàng bay ra mùi thuốc, vẻ mặt đờ đẫn.

Đúng!

Tự nhiên cũng đúng!

Hắn đường đường là luyện đan sư tứ tinh đỉnh phong. Vấn đề hắn còn không có cách nào giải quyết, đối phương một người vừa sát hạch xong tam tinh, lại giải đáp được, hơn nữa không có chút sai lầm nào...

Rốt cuộc có chuyện gì xảy ra?

- Đối diện chỉ sợ không phải là Mộc Dương Phong. Kỳ đan sư, ngươi đi điều tra một chút, rốt cuộc là ai...

Sửng sốt một hồi, hắn đột nhiên hiểu được.

Nếu như vị Mộc đan sư này thật sự có loại bản lĩnh như vậy, khẳng định đã sớm nổi danh, làm sao có thể không có tiếng tăm gì, hiện tại cũng không có người biết tới?

- Được, ta lập tức qua Hiên Viên Phong Hào vương quốc...

Cũng ý thức được điểm ấy, Kỳ Thánh Vũ sốt ruột vội vàng gật đầu.

Thiên Vũ vương quốc, ở phạm vi Hiên Viên vương quốc phong hào, nếu muốn đi tìm, chỉ có thể đi trước người.

- Ừ, chỉ có điều, tạm thời không vội, lập tức đánh chuông! Để cho tất cả luyện đan sư, ở liên minh lập tức tới nghiệp đoàn!

Tô hội trưởng lại phân phó.

- Vâng!

Kỳ Thánh Vũ gật đầu, xoay người đi xuống.

...

- Được rồi, giải quyết xong!

Thu nhận phương pháp luyện Hàn Âm Đan xuất hiện trên tường vào Đồ Thư Quán, Trương Huyền mỉm cười.

Có phương pháp luyện đan này, là có thể chế luyện Hàn Âm Đan, kích hoạt thể chất cho Triệu Nhã.

Không chỉ có phương pháp luyện đan không tốn tiền, còn có người đưa linh thạch qua, xem như là buôn bán có lời.

- Đúng rồi, linh thạch của đối phương đại khái lúc nào mới có thể nhận được?

Hắn không nhịn được hỏi.

- Cái này... chưa bao giờ trải qua chuyện như vậy, ta cũng không biết được rõ ràng... Chỉ có điều, dựa theo tình huống bình thường, khoảng nửa tháng là có thể!

Mộc Dương Phong có chút do dự, nói.

Ban đầu hắn còn chấn động kinh ngạc, sau đó đã mất cảm giác.

Người khác hỏi tổng bộ bên kia xin phương pháp luyện đan, đều trả giá thật lớn, bỏ ra cả vốn gốc. Người này thì hay rồi, không chỉ nhận được phương pháp luyện đan, còn kiếm được tiền...

Cho dù tận mắt nhìn thấy, hắn cũng cảm thấy không thể tin được, đầu óc choáng váng.

- Nửa tháng? Cũng không chậm...

Trương Huyền gật đầu.

Nửa tháng có thể kiếm lời ba khối linh thạch, cũng xem là không tệ.

- Liễu hội trưởng, hiện tại chúng ta làm cái gì?

Mộc Dương Phong nhìn qua.

- Phương pháp luyện đan tới tay, tất nhiên phải luyện đan. Ngươi giúp ta tìm những dược liệu này tới...

Trương Huyền nói.

- Hàn Âm Đan mặc dù là đan dược tứ phẩm, nhưng vừa rồi ta thấy, dược liệu không hiếm có. Nghiệp đoàn luyện đan sư chúng ta cũng có thể lấy ra được. Chỉ là... cho dù tìm được dược liệu, không có luyện đan sư tứ tinh, cũng không có cách nào chế luyện!

Mộc Dương Phong nghi ngờ nhìn qua.

Vẻ mặt Hồng Vân đan sư cũng không giải thích được.

Toàn bộ nghiệp đoàn luyện đan sư Thiên Vũ vương quốc, hội trưởng thuật luyện đan cao nhất cũng chỉ có tam tinh sơ kỳ, không có cách nào chế luyện ra đan dược tứ phẩm!

Biết phương pháp luyện đan, tìm được dược liệu, không có ai chế luyện, cũng vô dụng!

- Ai nói không có luyện đan sư tứ tinh thì không thể chế luyện ra đan dược tứ phẩm?

Trương Huyền xua tay, nhìn lại:

- Không phải còn có ngươi sao? Ngươi giúp ta chế luyện là được...

- Ta?

Bị dọa cho giật mình, Mộc Dương Phong thiếu chút nữa ngất đi.

Hắn trình độ thế nào, bản thân hiểu rất rõ. Nhị tinh đỉnh phong, có thể luyện ra đan dược tam phẩm, cũng là công lao đối phương chỉ điểm...

Tứ phẩm?

Nghĩ cũng không dám nghĩ!

- Yên tâm, tìm xong dược liệu trước, đến lúc đó ta chỉ điểm cho ngươi!

Biết đối phương lo lắng cái gì, Trương Huyền thoải mái.

- Ngươi chỉ điểm cho ta?

Có chút do dự, Mộc Dương Phong nghi ngờ nhìn qua:

- Thật có thể thành công?

Đổi lại thành những người khác nói vậy, hắn nhất định sẽ cảm thấy khoác lác. Nhưng người thanh niên trước mắt này từ tối nay nhận biết đến hiện tại, sáng tạo ra quá nhiều kỳ tích. Có lẽ, hắn chỉ điểm thật có thể khiến mình luyện thành đan dược tứ phẩm, một tiếng cất lên khiến ai nấy đều kinh ngạc.

- Yên tâm đi, không thành công, còn không phải thất bại sao? Cùng lắm thì nổ lò thôi...

vẻ mặt Trương Huyền hoàn toàn không để ý.

- Nổ lò?

Khóe miệng Mộc Dương Phong giật một cái, thiếu chút nữa ngất đi:

- Ngươi biết đan dược tứ phẩm, một khi nổ lò... uy lực lớn tới mức nào sao?

Đan dược tứ phẩm và tam phẩm tuy rằng chỉ kém một bậc, trên thực tế lại có sự khác biệt về bản chất. Thật giống như binh khí lột xác từ quỷ cấp đến linh cấp, không thể so sánh nổi!

Đan dược tứ phẩm bình thường, một khi nổ lò, cường giả Chí Tôn không đề phòng, cũng sẽ bị nổ chết tại chỗ... Càng chưa nói những Tông Sư

bọn họ!

Còn cùng lắm thì nổ lò...

Nếu thật sự nổ mạnh, toàn bộ nghiệp đoàn luyện đan sư, sợ rằng cũng bị mất.

- Có thể nổ nghiệp đoàn luyện đan sư sao?

Nghe xong giải thích, Trương Huyền sửng sốt.

Vốn có hắn còn tưởng rằng nổ lò giống như Mạc Vũ làm ở Thú Đường lúc trước, sẽ không tạo thành tổn thương quá lớn. Thật không nghĩ tới đan dược tứ phẩm có uy lực lớn như vậy.

- Ừ, không chỉ có nguy hiểm nổ lò, đan dược tứ phẩm dược liệu cũng vô cùng trân quý. Tuy rằng nghiệp đoàn chúng ta có thể gom đủ, cẩn thận tính toán, giá trị cực lớn, không thể đong đếm được! Tinh ra lại cần phải... ba khối linh thạch mới có khả năng mua đủ! Đổi thành kim tệ, không trên mười vạn, không có khả năng...

Mộc đan sư nói tiếp.

- Ba khối linh thạch? Trên mười vạn kim tệ?

Còn chưa nói dứt lời, chỉ thấy thân thể người thanh niên đối diện thoáng lảo đảo một cái. Ngay sau đó hai mắt hắn đỏ đậm lại đi tới tường phương pháp luyện đan trước mặt, vẻ mặt đầy chính nghĩa và chính khí, cầm lấy bút lông, tiện tay viết xuống một hàng chữ:

- Luyện đan sư đối diện còn ở đó hay không? Các ngươi còn có vấn đề khó khăn gì không? Ba khối linh thạch trả lời một lần. Vấn đề càng nhiều càng tốt, đều có thể trả lời cho các ngươi...

-...

Mộc Dương Phong.

-...

Khương Thần, Hồng Vân đan sư.

Đối diện.

-...

Tô Tỉnh hội trưởng.

Lộ Trùng liều mạng

dtv-ebook.com

Nghe đến giá của mấy dược liệu này, trong lòng Trương Huyền liền tan vỡ.

Tốn miệng lưỡi cả đêm, kiếm được ba khối linh thạch, kết quả mới đủ mua dược liệu...

Các ngươi đây là muốn cướp à!

Ta kiếm chút linh thạch dễ dàng sao? Có cần ác như vậy hay không?

Hắn cầm bút lông, đợi một hồi, phía đối diện không hề truyền lại tin tức qua, rất rõ ràng... không có vấn đề.

- Thật sự keo kiệt! Còn là luyện đan sư tứ tinh, chút tiền lẻ này cũng không muốn bỏ ra. Quỷ nghèo!

Ném bút lông một cái, Trương Huyền lên tiếng rít gào.

Cái gì vậy?

Không nói là luyện đan sư tứ tinh sao? Không phải là nhân gì đó của liên minh vạn quốc sao? Ngay cả ba khối linh thạch cũng không bỏ được ra... Lại chưa thấy qua người nào keo kiệt như thế...

- Quỷ nghèo...

Mộc Dương Phong, Hồng Vân đan sư run rẩy.

Đại ca, rõ ràng là ngươi keo kiệt có được hay không?

Người ta không có vấn đề, cũng không thể tự nhiên đưa linh thạch cho ngươi!

Trực tiếp mắng luyện đan sư tứ tinh keo kiệt, quỷ nghèo... Đừng nói toàn bộ nghiệp đoàn, sợ rằng phạm vi toàn bộ vương quốc, cũng lại chỉ có một mình ngươi...

- Liễu hội trưởng, tổng hội bên kia linh thạch qua, coi như mua dược liệu. Ta hiện tại lại chuẩn bị cho ngươi...

Hô một tiếng, Mộc Dương Phong rất sợ đối phương lại làm ra chuyện gì quá khích, xoay người rời đi.

Vị trước mắt này quả thật có bản lĩnh lớn, nhưng lá gan cũng thật sự quá lớn.

Đổi lại thành hắn, cho dù có chút năng lực, đối mặt với luyện đan sư đẳng cấp cao hơn mình, cũng sẽ lễ độ cung kính. Hắn thì hay rồi, một chút không hài lòng, liền chửi ầm lên...

Nếu như tiếp tục đợi ở chỗ này, hắn thật lo lắng mình có thể bị hù chết hay không.

- Chúng ta...

Hồng Vân đan sư, Khương Thần đang muốn rời đi, lại thấy vẻ mặt người thanh niên tươi cười nhìn qua, hai mắt tỏa ra ánh sáng:

- Bọn họ là quỷ nghèo, nghe nói đòi tiền, khiếp sợ đến mức liền hỏi cũng không có... Hai người các ngươi có hay không? Vấn đề gì cũng làm được. Chỉ cần cho linh thạch, lại khó mấy ta cũng có thể hỗ trợ giải quyết...

- Không có...

Hai người khiếp sợ đến mức sắc mặt nhất thời trắng bệch, đồng thời xua tay.

- Không có vấn đề? Vậy... có bệnh cũng được, ta có thể trị liệu cho các ngươi...

Trương Huyền tiếp tục nói.

-...

Hồng Vân đan sư, Khương Thần.

...

Không hổ danh là nghiệp đoàn luyện đan sư, tốc độ thu thập dược liệu cực nhanh. Không đến nửa canh giờ, tất cả dược liệu chế luyện Hàn Âm Đan lại được thu thập hoàn chỉnh, mang theo qua.

Hết lần này đến lần khác xác định hai người không cần trị bệnh, cũng không có vấn đề cần hỏi, Trương Huyền không thể không tiếc nuối đi theo sau lưng Mộc Dương Phong, tới phòng luyện đan chuyên dụng của nghiệp đoàn.

Nơi này có lô đỉnh tốt nhất. Xung quanh cũng bố trí trận pháp. Cho dù nổ lò, cũng sẽ không ảnh hưởng với vận hành bình thường của nghiệp đoàn.

- Liễu hội trưởng, ngươi... Thật sự để cho ta chế luyện sao?

Nhìn dược liệu và lò luyện đan trước mắt đã dọn xong, vẻ mặt Mộc đan sư do dự.

Đan dược tứ phẩm, lại được gọi là linh phẩm đan dược. Cho dù không cần hộp ngọc đựng, cũng có thể tự chủ hấp thu linh khí thiên địa, không tổn hao.

Có lời đồn đại, ở một ít cổ mộ từng đào qua loại đan dược cấp bậc như vậy, bao nhiêu năm qua, dược hiệu không những không có tiêu hao, còn tăng lên rất nhiều. Một ít cấp bậc thành đan, đều đạt tới viên mãn, thậm chí cấp bậc hoàn mỹ!

Loại đan dược cấp bậc như vậy, không chỉ cần ngươi nắm giữ thành thạo cơ sở luyện đan, còn phải có tu vi siêu cường. Bằng không, một khi xuất hiện biến cố, cũng sẽ gây ra nổ lò, vạn kiếp bất phục.

Vị Liễu hội trưởng này trước mắt để cho hắn ra tay, trong lòng hắn thật sự không có tự tin gì.

- Một lát nữa dựa đúng theo trình tự ta giao phó đi chế luyện, hoàn toàn không thể có sai sót!

Trương Huyền lại không có trạng thái cười đùa cợt nhả trước đó, ngược lại nghiêm trọng một hồi.

Xem qua sách của nghiệp đoàn, hắn cũng biết độ khó của đan dược tứ phẩm.

Mặc dù có Thiên Đạo Đồ Thư Quán, có thể tìm ra trong chế luyện có sai lầm nào, muốn cho Tông Sư chế luyện ra đan dược tứ phẩm, vẫn rất khó.

- Được!

Biết chế luyện đan dược tứ phẩm nguy hiểm, Mộc đan sư cũng hiểu rõ, một khi thành công, đối với đan thuật hắn của, không thể nghi ngờ là nâng cao cực lớn. Hắn do dự không bao lâu, cắn răng.

Người thanh niên trước mắt này sáng lập quá nhiều kỳ tích. Trong lòng đã phát sinh cảm giác tin cậy đối với hắn. Ngày hôm nay thật sự muốn cự tuyệt, bỏ qua cơ hội lần này, chỉ sợ là cả đời chết cũng sẽ hối hận.

- Bắt đầu!

Điều chỉnh một hồi, Mộc Dương Phong đạt tới trạng thái tốt nhất, lúc này mới đến được trước mặt lò luyện đan, bàn tay giơ lên, đan hỏa sôi trào.

Hừng hực hừng hực!

Ngọn lửa thiêu đốt, lô đỉnh bắt đầu biến thành đỏ, trở nên nóng hơn.

- Để vào Mục Túc hoa, hai nửa hít thở sau, để vào Tiết Mẫu thảo. Mười bốn hít thở sau để vào Hàn Băng Diệp...

Nhìn đối phương bắt đầu luyện đan, Trương Huyền không ngừng hô lên.

Mộc Dương Phong tuân thủ một cách nghiêm ngặt, hoàn toàn không dám làm trái.

Xôn xao!

Từng gốc dược liệu vội vàng rơi vào trong lô đỉnh, tiến hành dung hợp hoàn mỹ.

...

Bên ngoài phòng luyện đan.

Vì để tránh làm phiền hai người, đám người Hồng Vân đan sư cũng không có tiến vào.

- Các ngươi nói... bọn họ có thể thành công hay không?

Qua một hồi thật lâu, Khương Thần mới nói.

- Ta cũng không biết... Người khác còn dễ nói. Nhưng Liễu hội trưởng này, thật sự không có cách nào sử dụng lẽ thường để cân nhắc...

Hồng Vân đan sư lắc đầu.

Người khác còn dễ nói nói, nhưng Liễu Trình này thật sự khiến cho người ta nhìn không thấu.

Ở tường phương pháp luyện đan tìm kiếm phương pháp luyện đan, có thể làm cho luyện đan sư đối diện nói không ra lời, giải quyết vấn đề luyện đan sư tứ tinh cũng không giải quyết được...

Phần năng lực này, tuyệt đối vượt quá sức tưởng tượng.

- Đúng vậy!

Khương Thần cảm thấy từng đợt cảm giác bị thất bại.

Hắn là con trai của Khương đường chủ, cũng là thiên tài, luôn luôn tràn đầy tự tin. Tuy rằng kém hơn so với hai quái vật Mạc Hoằng Nhất, Mạc Vũ, nhưng trong cùng tuổi, hắn cũng được cho đỉnh phong nhất.

Vốn tưởng rằng, dựa vào cố gắng sau này, sớm muộn có thể đuổi kịp bọn họ. Nay nhìn thấy Trương Huyền và vị Liễu hội trưởng này hắn mới hiểu được...

So với cùng thiên tài chân chính, hắn vẫn có chênh lệch rất lớn.

Một y sư, dựa vào nắm giữ dược tính đối với dược liệu, chỉ điểm một luyện đan sư nhị tinh đỉnh phong, chế luyện đan dược tứ phẩm... Không phải tận mắt nhìn thấy, truyền ra cũng sẽ bị người ta xem thành kẻ điên.

- Chỉ có điều, không quan tâm có thành công hay không, tiến bước sau này của Mộc đan sư, sợ rằng đều ngăn cản không được. Nếu như lấy thời gian, thành tựu luyện đan sư tứ tinh cũng không phải không có khả năng...

Xúc động nói một tiếng, vẻ mặt Hồng Vân đan sư hối hận.

Cho dù lần này luyện đan thất bại, có kinh nghiệm từng tự mình chế luyện đan dược tứ phẩm này, cũng sẽ khiến cho đan thuật của Mộc đan sư tăng lên rất nhiều. Tất cả chuyển hóa thành kinh nghiệm. Sau này, muốn vượt qua hắn, chỉ là vấn đề thời gian.

Có thể dự kiến, vài năm sau, cái vị trí hội trưởng, tất nhiên rơi vào trên đầu đối phương, mà không phải hắn.

Nếu không phải trước đó hắn giả vờ giả vịt, cố ý từ chối, cơ hội lần này, rất có khả năng sẽ là của hắn. Đáng tiếc...

Cơ hội chỉ có một lần, thời gian cũng không thể quay đầu lại!

Lại hối hận nữa cũng vô dụng.

.....

Trong một phòng nhỏ tại Thiên Vũ học viện.

Toàn thân Lộ Trùng trần trụi mở mắt.

Hắn sử dụng khăn mặt lau mồ hôi đang chảy xuông ở trên người, phun ra một hơi.

- Đây là lần tu luyện thứ tư...

Nhìn thuốc bột còn lại hơn phân nửa, Lộ Trùng do dự.

- Lão sư nói, năm lần tu luyện, lực lượng trong cơ thể ta sẽ lại đạt tới cực hạn, thuốc cũng sẽ không có tác dụng... Thông qua vài lần tu luyện này, có lẽ hiệu quả lần sau thật sự kém hơn so với lần trước. Không có gì bất ngờ xảy ra, lần thứ năm luyện xong, tối đa cũng lại nắm giữ thực lực Thông Huyền cảnh đỉnh phong. Nếu muốn báo thù... vẫn rất khó!

Hắn cắn chặt hàm răng.

Liễu lão sư nói qua, độc thể của hắn, đại khái cần phải năm lần rèn luyện, mới có thể thành công.

Mấy ngày qua một ngày một đêm tu luyện, chỉ cần có chút khôi phục, hắn liền tiếp tục tiến hành, quả thật khiến cho thực lực có tiến bước nhảy vọt.

Nhưng hắn phát hiện ra một vấn đề.

Đó chính là... hiệu quả của bột độc dần dần giảm bớt. Nhất là lần vừa rồi, tiến bước đã rất yếu. So với lần đầu tiên, kém hơn không chỉ phân nửa.

Có thể dự kiến, tiếp tục nữa, hiệu quả khẳng định yếu hơn, cho đến khi không có hiệu quả.

- Thật sự không được... sử dụng tất cả những bột thuốc này đi

Ánh mắt hắn hiện lên một sự ngoan độc.

Dựa theo yêu cầu của lão sư, năm lần tu luyện xong, độc phấn cũng chỉ sử dụng chừng phân nửa.

Nếu hiệu quả lần thứ năm tiến bước cực kỳ bé nhỏ, tăng lượng thuốc lên?

- Thâm thù đại hận, không thể không báo. Liều mạng!

Hai hàng lông mày rướn lên, Lộ Trùng cắn răng một cái, không lại dùng ngân châm, trực tiếp vẽ loạn tất cả thuốc bột ở chỗ huyệt vị.

Ngân châm dính vào một điểm, và trực tiếp bôi thuốc bột loạn lên trên, hoàn toàn là hai loại khái niệm khác nhau. Cho dù Trương Huyền đang ở bên cạnh, cũng sẽ cảm thấy hắn có phải điên rồi hay không.

Ầm ầm!

Một cảm giác đau đớn tới tận tim, trong nháy mắt kéo tới. Cảm giác hôn mê mãnh liệt khiến cho thân thể Lộ Trùng kịch liệt run rẩy.

- Ta không thể chết được. Ta muốn báo thù. Phụ thân, mẫu thân, tỷ tỷ, ta nhất định sẽ báo thù cho các ngươi...

Mỗi một khuôn mặt quen thuộc lại hiện lên trong đầu, gào thét một tiếng, trong lòng Lộ Trùng điên cuồng hét lên.

Cả gia tộc một trăm ba mươi bảy người, chỉ còn lại có một mình hắn. Trước khi còn chưa báo được thù, hắn làm sao có thể chết?

Cô cô cô cô cô!

Kịch độc dọc theo da thấm vào bên trong, ở trên toàn thân chảy xuôi, đau đớn kịch liệt giống như xé rách toàn thân, khiến cho hắn giống như rơi xuống địa ngục.

Nếu như nói lần đầu tiên tu luyện khiến hắn khó có thể chịu được, lần thống khổ này so với lần đó đủ tăng gấp mười lần!

Nếu không phải mấy ngày qua vẫn tiếp nhận, khẳng định ngay cả một lần hít thở hắn cũng không kiên trì nổi!

Dù vậy, hắn cũng cảm thấy trước mắt mê muội từng đợt, hình như bất cứ lúc nào cũng sẽ chết đi.

- Lão sư có kỳ vọng cực lớn đối với ta. Đám người phụ mẫu vẫn chờ ta báo thù cho bọn họ. Kiên trì...

Từng tiếng gầm thét giận dữ vang lên, hàm răng hắn cắn chặt đầu lưỡi, miệng đầy máu tươi.

Hai năm qua, cố gắng tu luyện, lời cũng không dám nói, vì cái gì?

Không sợ khó khăn, lựa chọn tu luyện độc thể, vì cái gì?

Chỉ cần thù lớn không báo, Lộ Trùng ta, không thể chết!

Ầm ầm!

Không biết qua bao lâu, đau đớn cuối cùng chậm rãi tiêu tan. Lúc này tâm thần Lộ Trùng mới buông lỏng, trước mắt tối sầm, ngất đi.

Lại ở thời điểm sau khi hắn hôn mê, một dòng chân khí tinh thuần, phối hợp với phấn độc chậm rãi dung hợp cùng thân thể của hắn, khiến cho lực lượng của hắn càng lúc càng mạnh.

Đạo chân khí này, chính là lần đầu tiên Trương Huyền giúp hắn thăng cấp thực lực, lưu lại ở bên trong thân thể.

Nếu như không có nó bảo vệ tâm mạch, cho dù lực ý chí của Lộ Trùng có cường thịnh mấy đi nữa, cũng không thể chống đỡ nổi nhiều kịch độc như vậy.

Ban đầu, chân khí không phải của hắn, cùng thân thể không hợp nhau, không có khả năng dung hòa. Nhưng chẳng biết tại sao, dưới kịch độc tập kích, ma xui quỷ khiến tiến vào thân thể, cải thiện hoạt tính và lực lượng của bắp thịt.

Khiến cho hắn vốn chỉ có thể đạt được thực lực Thông Huyền cảnh đỉnh phong, lại nhanh chóng tăng lên.

.....

Hồng Vân đan sư, Khương Thần đợi gần một canh giờ, lúc này phòng luyện đan mới "két" một tiếng mở ra. Hai bóng người đi ra.

Đó chính là Mộc đan sư và Liễu hội trưởng.

Lúc này sắc mặt cả hai người đều trắng bệch, thân thể giống như kiệt sức, mồ hôi ướt đẫm y phục, chật vật nói không nên lời.

- Lẽ nào...

Thấy bộ dạng này của bọn họ, tim hai người "thịch thịch" một cái, đồng thời xuất hiện dự cảm chẳng lành, vội vàng nghênh đón.

Mạc Hoằng Nhất rơi xuống hố phân

dtv-ebook.com

- Như thế nào?

Hồng Vân đan sư đi tới trước mặt không nhịn được lên tiếng hỏi.

- Thành công...

Mộc Dương Phong thoạt nhìn mệt mỏi rã rời, trong mắt lại lộ ra lửa nóng nồng đậm. Đặc biệt là khi nhìn về phía Liễu hội trưởng cách đó không xa, đầy sùng bái.

Thật sự cùng vị này luyện đan, mới biết được hiểu rõ của hắn đối với luyện đan thâm sâu đến mức tận cùng.

Tuyệt đối không phải là chỉ bằng vào lý giải đối với dược tính, là có thể đạt được.

Tuy rằng nghiêm khắc tiến hành dựa theo trình tự, nhưng trên đường vẫn xảy ra vài lần nguy cơ.

Không phải làm sai, mà là thực lực của hắn thật sự quá kém. Ở Thiên Vũ vương quốc, vẫn tính là có thể. Có lẽ dùng để chế luyện đan dược tứ phẩm, cũng có chút không đủ nhìn.

Chế luyện đan dược, duy trì đan hỏa, khống chế lô nhiệt độ đỉnh đều cần tới chân khí.

Nhiều lần, bởi vì chân khí suy kiệt, hắn thiếu chút nữa chết. Nếu không phải mấy năm nay chế luyện không ít đan dược dùng để hồi khí, thời khắc mấu chốt phát huy công dụng, chỉ sợ hắn sớm đã lập tức mệt chết.

Mỗi lần chân khí không đủ, xuất hiện tình thế nguy hiểm, đều có vị Liễu hội trưởng này chỉ điểm, sử dụng thủ đoạn không thể tưởng tượng nổi, nhưng hiệu quả lại là lớn nhất. Rõ ràng nhìn như sắp không khống chế nổi, lại đều có thể cứng rắn cứu vãn, sáng tạo ra kỳ tích.

Thật giống như hắn có thể nhìn ra tình huống thật sự bên trong lò luyện đan, làm thế nào mới có thể tránh được nổ mạnh vậy.

Thật không biết tuổi này học tập thế nào, mới có tri thức bác học và thuật luyện đan như vậy!

Giống như Hồng Vân đan sư suy đoán, thông qua lần luyện đan này, hắn thực sự học được rất nhiều. Bất kể tri thức hay tâm lý, đều có trưởng thành cực lớn. Có thể dự kiến được, cho dù không cần chỉ điểm, chế luyện ra tam phẩm sơ kỳ, thậm chí đan dược trung kỳ, cũng chỉ là vấn đề thời gian!

- Thành công?

Nhìn thấy được ánh mắt sùng bái của Mộc đan sư, Hồng Vân và Khương Thần cũng nhìn về phía Liễu hội trưởng cách đó không xa, hoàn toàn ngây người.

Không nghĩ tới đối phương thật sự sáng tạo ra kỳ tích, một thành tích khiến người ta chính mắt thấy được, cũng khó có thể tiếp nhận!

...

Hàn Âm Đan chế luyện thành công, còn lại cũng không có chuyện gì nữa. Sau khi nghỉ ngơi một hồi, khôi phục chút thể lực, Trương Huyền bắt đầu giúp Mộc Tuyết Tình kích hoạt dược lực lưu lại ở bên trong cơ thể.

Nước thuốc trước đó, Mộc đan sư đã sớm làm xong. Người sau cũng điều chỉnh đến trạng thái đỉnh phong nhất, mượn ngân châm, rót chân khí thiên đạo vào trong cơ thể đối phương.

Dưới chân khí tinh thuần, dược lực tích tụ ở trong cơ thể Mộc Tuyết Tình, giống như là bị tia lửa đốt xăng, lập tức bốc cháy lên hừng hực. Lực lượng khổng lồ dọc theo kinh mạch, chạy tới toàn thân.

Bùm bùm!

Thân thể vang lên tiếng động giống như pháo vậy, liên tiếp phát ra tiếng dễ vỡ. Rất nhiều huyệt đạo đều mở ra.

Nhìn một hồi, biết có nước thuốc hộ thể, không có nguy hiểm gì, Trương Huyền lập tức từ biệt Mộc Dương Phong, rời khỏi nghiệp đoàn.

Hắn tìm một địa phương không có ai, một lần nữa biến trở về dáng vẻ Dương Huyền, lại đi về phía phủ đệ.

Trở lại phủ đệ, đã khuya lắm rồi. May là đám người Triệu Nhã chưa ngủ. Hắn đưa Hàn Âm Đan chế luyện được, bảo nàng mau chóng dùng.

Hắn lại đưa qua thanh trường kiếm Vương thú sư đưa lúc còn ở Thú Đường ra.

Thanh trường kiếm này so với cái bị hắn bắn gãy cấp bậc cao hơn không ít, cùng Triệu Nhã thật ra xứng đôi.

Xử lý xong những chuyện này, lúc này mới cảm thấy toàn thân mệt mỏi rã rời, Trương Huyền nằm xuống ngủ thật say.

Nói thật, hắn vẫn coi thường độ khó khi chế luyện Hàn Âm Đan. Nếu không có Thiên Đạo Đồ Thư Quán, biết trong quá trình chế luyện khuyết điểm ở đâu, sợ rằng đã nổ lò từ lâu.

Dù vậy, tinh thần khẩn trương cao độ, tiêu hao quá lớn, lúc này mới dẫn đến sắc mặt hắn trắng bệch, toàn thân mềm nhũn.

Xem ra sau này vẫn bớt làm loại chuyện vượt cấp này quá nhiều. Nếu không, chết cũng không biết chết như thế nào.

...

Lúc tỉnh dậy, mặt trời lên cao.

Nghỉ ngơi đầy đủ, Trương Huyền lại cảm thấy tinh lực dư thừa.

Hắn hỏi một câu, Triệu Nhã hình như còn đang bế quan tu luyện. Hắn căn dặn Tôn Cường một tiếng, rời khỏi phủ đệ, đi về phía Thiên Vũ học viện.

Liên tục hai ngày không nhìn thấy Lộ Trùng, cũng không biết có cố gắng tu luyện hay không. Hiện tại đúng lúc rảnh rỗi, hắn vừa vặn muốn đi qua nhìn một chút.

- Lão sư, ngài dã tới...

Mới đến được bên ngoài lớp học, Mạnh Đào lại vội vã tiến lên đón.

- Thế nào?

Trương Huyền nhìn qua.

Mạnh Đào này luôn luôn trầm ổn, không có chuyện gì không có khả năng chờ ở bên ngoài.

- Lão sư, Tôn lão sư sáng sớm đã tới tìm ngài, đã đợi hơn một canh giờ!

Mạnh Đào vội hỏi.

- Tôn Thừa?

Trương Huyền sửng sốt.

Không phải là Mạc Hoằng Nhất sao? Lúc này tìm mình làm gì?

Hắn đẩy cửa đi vào gian phòng, quả nhiên thấy, Mạc Hoằng Nhất đang ngồi yên tĩnh ở trên ghế bên cạnh phòng học, yên tĩnh uống trà.

- Ngươi rốt cuộc đã tới. Lại có thể khiến cho ta đợi lâu...

Thấy hắn đi vào cửa phòng, Mạc Hoằng Nhất cười gượng.

Người này thật sự khiến cho người không còn cách nào khác. Vì thông qua sát hạch danh sư nhị tinh, hắn gần như mỗi ngày đều ở phòng học, không dám ra ngoài. Một ngày ít nhất lên lớp bốn, năm canh giờ, cố gắng cùng học sinh bồi dưỡng độ tín nhiệm.

Người này thì hay rồi. Ba ngày đánh cá hai ngày phơi lưới. Một ngày dạy không được nửa canh giờ. Kết quả... Học sinh của hắn đối với hắn lại khăng khăng một mực, hoàn toàn bội phục!

Thậm chí vì danh dự của hắn, không tiếc cùng học sinh của "Trương sư" tranh đấu...

Thực sự là người so với người khiến người ta tức chết!

Khiến người ta không phục không được.

- Tiến vào trong nói đi!

Bên ngoài đều là học sinh, không có tiện nhiều lời. Trương Huyền đánh tiếng, sau đó cùng Mạc Hoằng Nhất đi vào phòng nhỏ.

- Tới tìm ngươi có hai chuyện!

Hàn huyên vài câu, Mạc Hoằng Nhất mở miệng:

- Đầu tiên, viện trưởng bảo ta qua làm thuyết khách, để cho ngươi hẹn thời gian cùng Trương sư gặp mặt một lần, cùng nhau ngồi uống chút trà, ăn cơm, để tránh bởi vì chuyện học sinh tranh đấu, gây ra mâu thuẫn!

- Cùng Trương sư gặp mặt?

Trương Huyền chớp mắt, dở khóc dở cười:

- Khẳng định không thể đáp ứng...

Bảo mình cùng mình hẹn gặp mặt? Vẫn uống trà ăn cơm?

Ăn thế nào?

Nếu thật sự đáp ứng, khẳng định lập tức bị lộ ra manh mối.

- Ai bảo ngươi phách lối như vậy...

Thấy người này phá tan nhiều kỷ lục mình ghi lại, cuối cùng chịu thiệt, Mạc Hoằng Nhất nở nụ cười.

Ngươi nói ngươi ngụy trang lão sư bình thường thì làm lão sư bình thường, thoáng một cái làm một hội trưởng của nghiệp đoàn y sư, học sinh ngươi dạy còn không ngừng muốn cùng học sinh của "Trương sư" so đấu...

Phách lối như vậy, muốn không làm cho người khác chú ý cũng khó khăn!

Hiện tại loại cục diện đâm lao phải theo lao này, cũng là do ngươi tự tìm.

- Được, không nói cái này. Ta cũng biết ngươi chắc chắn sẽ không đáp ứng. Chỉ có điều, nhìn thái độ của viện trưởng, ta khuyên bảo vô dụng. Hắn nhất định sẽ tự mình qua! Đến lúc đó, cho dù muốn từ chối, cũng không quá thuận tiện!

Mạc Hoằng Nhất cũng lắc đầu, không tiếp tục dây dưa trong vấn đề này, nói:

- Còn nói chuyện thứ hai, trải qua mấy ngày qua, ta cảm thấy độ tín nhiệm của học sinh cũng gần đủ bốn mươi, muốn quay về Danh Sư Đường kiểm tra đo lường, mau chóng thông qua sát hạch!

- Ta thấy học sinh của ngươi, đối với ngươi cũng rất tín nhiệm, khẳng định từ lâu đã quá bốn mươi. Không bằng cùng nhau đi! Một khi thông qua, người ngoài biết Liễu lão sư chính là Trương sư, có thể thoát khỏi

thân phận này, tránh cho xấu hổ. Cũng có thể khiến cho học sinh của ngươi, không tự giết lẫn nhau!

- Ừ...

Có chút do dự, Trương Huyền gật đầu.

Trước đây Danh Sư Đường cho điều kiện của bọn họ là, trong vòng mười ngày sử dụng thân phận ngụy trang thu được học sinh có độ tín nhiệm đã ngoài bốn mươi.

Thời gian này, chỉ là một phạm vi. Nếu như đạt tới trước, tự nhiên có thể trở về Danh Sư Đường thông qua cửa ải cuối cùng.

Chỉ có điều, một khi kiểm tra đo lường, học sinh khẳng định cũng biết thân phận thực sự, lại không có cách nào tiếp tục ngụy trang. Luyện đan sư nhị tinh sát hạch chẳng khác nào không thành công.

Trải qua mấy ngày qua chỉ điểm, trước không nói Mộc Tuyết Tình, Lộ Trùng, cho dù đám người Mạnh Đào, cũng gần như đối với hắn nói gì nghe nấy. Loại mức độ tín nhiệm này, cho dù không đạt được bốn mươi, cũng không kém bao xa, đủ để hoàn thành sát hạch.

Thấy hắn đáp ứng, Mạc Hoằng Nhất mỉm cười:

- Vậy nói rõ, buổi sáng ngày mai cùng đi Danh Sư Đường!

- Được!

Trương Huyền lên tiếng.

Chuyện lại nói tiếp cũng không phức tạp. Thương nghị xong, Mạc Hoằng Nhất không tiếp tục dừng lại, xoay người rời khỏi đó, tiếp tục đi dạy học, làm một trận đánh cuối cùng.

Một lần nữa trở lại lớp học, chỉ điểm cho đám người Mạnh Đào tu luyện một hồi, Trương Huyền lúc này mới hỏi:

- Lộ Trùng đâu? Thế nào ngày hôm nay không qua đi học?

- Chắc hắn là đang tu luyện. Vậy để ta tìm hắn qua...

Mạnh Đào lên tiếng, xoay người đi ra ngoài.

Lộ Trùng là học sinh của học viện, tất nhiên ở tại ký túc xá của học sinh.

Biết tìm đối phương tới, cần phải mất một khoảng thời gian, Trương Huyền cũng không nóng nảy, ngồi xuống, để cho mọi người dựa theo chỉ điểm của hắn tu luyện. Hắn rót một chén nước, nâng chén trà lên.

Vừa nâng chén trà lên, đang muốn uống nước, môi và cái chén vừa tiếp xúc, chân mày hắn đột nhiên nhíu lại một cái.

- Bột Địa Can?

Hắn tuy rằng không sát hạch qua độc sư, nhưng đã học xong sách ở Độc Điện, đã nắm giữ năng lực của độc sư nhị tinh đỉnh phong.

Lúc này còn chưa có chạm tới nước trà, lại phát hiện bên trong ẩn chứa kịch độc.

Bột Địa Can là một loại độc dược nhị phẩm đỉnh cấp, đối với cường giả Tông Sư đỉnh phong cũng có hiệu quả. Mặc dù không đến mức chết, lại có thể khiến cho người ta trong khoảng thời gian ngắn thể lực hoàn toàn không có, thượng thổ hạ tả, khổ không thể tả.

Ai sẽ hạ độc ở trong chén trà của hắn?

Để làm cái gì?

Hắn nhướng mày, đang muốn hỏi thăm ai động tới bộ trà của hắn, lại thấy Mạnh Đào mới đi ra, vội vã chạy tới, vẻ mặt cổ quái và bối rối.

- Liễu lão sư, không xong!

- Thế nào? Lẽ nào Lộ Trùng đã xảy ra chuyện?

Nhìn thấy được dáng vẻ của hắn, lông mày Trương Huyền nâng lên.

Để cho hắn đi tìm Lộ Trùng, hiện tại lại trở về với bộ dáng này. Chẳng lẽ gia hỏa kia không dựa theo phương pháp hắn dạy để tu luyện, không nghiêm túc tu luyện, dẫn đến xảy ra vấn đề?

Nếu thật sự ở trong lúc ngụy trang dạy dỗ học sinh xảy ra sự cố, tẩu hỏa nhập ma hoặc dạy chết...

Đừng nói là luyện đan sư nhị tinh không có cách nào sát hạch, sợ rằng đời này cũng sẽ vô duyên cùng danh sư.

Nếu như trước đây, nắm giữ Thiên Đạo Đồ Thư Quán, sát hạch hay không sát hạch danh sư, đối với hắn mà nói, không có ảnh hưởng quá lớn.

Nhưng bây giờ trước ba mươi tuổi, không đạt được danh sư cửu tinh, thai độc tiên thiên sẽ phát sinh. Không sát hạch danh sư, khẳng định không được!

Cho dù có những biện pháp khác, cũng phải tìm đến mới được...

Không tìm được, chẳng khác nào vô dụng! Hiện nay đáng tin nhất, vẫn là cái này.

Đối với những người khác, mục tiêu này thật sự quá khó khăn, có thể quyết định là không có khả năng. Nhưng với hắn mà nói, chỉ cần cố gắng tu luyện, mau chóng tìm kiếm bí tịch công pháp tương ứng, thật ra có cơ hội thành công rất lớn.

- Không phải chứ? Trong cơ thể hắn có chân khí thiên đạo của ta bảo vệ tâm mạch, lại chịu đựng qua một cửa khó khăn nhất, không có khả năng gặp chuyện không may đi?

Trước khi đi, hắn đã đặc biệt nhìn qua. Trong cơ thể Lộ Trùng có một dòng chân khí của hắn. Ngay cả cửa ải đầu tiên khó nhát cũng sống qua, cơ bản tính mạng không đáng lo. Làm sao có thể xảy ra vấn đề?

- Không phải Lộ Trùng!

Mạnh Đào lắc đầu, lập tức trên mặt lộ ra vẻ cổ quái:

- Là Tôn Thừa lão sư, hắn, hắn...

- Hắn thế nào?

Trương Huyền nhìn qua.

Vẻ mặt Mạnh Đào xấu hổ:

- Hắn, hắn rơi vào hố phân...

Hai loại phương pháp

dtv-ebook.com

Trong sân trường, gió thu thổi, lá cây phát ra những tiếng xào xạc.

- Không thể không nói, Tôn lão sư dạy thật sự không tệ!

Vừa đi về phía trước, Triệu Vũ Tinh vừa xúc động.

Tôn Thừa lão sư và Liễu Trình lão sư cùng nhau bị tuyển chọn qua, tuy rằng ánh sáng đều bị người trước che lấp, bản lĩnh lại là sự thật.

Ngày hôm qua hắn và Lưu Trường Nham nghe một tiết dạy, cũng cảm thấy được ích lợi không nhỏ.

- Đúng vậy, quả thật rất tốt. Ta cảm thấy so với đám người Hồ lão sư nói còn tốt hơn!

Lưu Trường Nham gật đầu.

Thật ra bọn họ muốn nhất nghe là Liễu lão sư dạy. Chỉ có điều vị này thần long thấy đầu không thấy đuôi, tìm nhiều lần, cũng không thấy người.

Sau đó lại nghe được nghe đồn, Tôn lão sư dạy cũng không tệ. Lúc này bọn họ mới đi nghe ngóng một hồi, nhất thời kinh sợ.

Vị Tôn lão sư này thoạt nhìn không có gì đáng chú ý, nhưng hiểu biết và lĩnh ngộ đối với tu luyện, lại đạt tới trình độ khiến người ta khó có thể tin nổi. Cho dù giáo sư sao kim lợi hại nhất Thiên Vũ học viện, so sánh cùng hắn, cũng kém một mảng lớn.

- Liễu lão sư, Tôn lão sư, đều có người có bản lĩnh lớn, nhưng vì sao trước đó học viện không tuyển chọn, không có danh tiếng gì?

Trong lòng bọn họ xúc động, đồng thời cũng đầy nghi ngờ.

Là vàng sẽ phát sáng. Dựa theo đạo lý, hai vị lão sư này ưu tú như vậy, cũng không thể bị mai một, đã sớm danh chấn một phương. Thế nào đến bây giờ mới bị người ta biết đến?

- Ta cũng không biết. Chỉ có điều, học viện nếu như tuyển bọn họ làm lão sư, nhất định là điều tra kỹ càng tỉ mỉ lai lịch, sẽ không có vấn đề gì!

Lưu Trường Nham lắc đầu:

- Thật ra không cần suy nghĩ nhiều như vậy. Chỉ cần giảng bài tốt, chúng ta bình thường đi nghe giảng bài là được. Tu vi tăng mới là vương đạo!

Thiên Vũ học viện, có thể đẩy cửa tiến vào nghe giảng bài.

Thiên tài cao cấp nhất như bọn họ, lớp học bình thường đã rất khó có hiệu quả.Cchỉ có loại nghe nhiều, học thêm này, mới có thể càng tăng thêm sự dẫn dắt.

- Điều này thật ra cũng đúng... Nói thật, hiện tại ngoại trừ Trương sư, Liễu lão sư, ta lại có thêm một thần tượng. Đó chính là Tôn lão sư!

Triệu Vũ Tinh mỉm cười.

- Đúng vậy, có thể giảng giải tu luyện vào sâu ra cạn như vậy, khiến người ta nghe một lần, lại hiểu ra, quả thật lợi hại...

Lưu Trường Nham cũng gật đầu. Hắn đang muốn nói chuyện đột nhiên sửng sốt một cái:

- Ngươi xem, đó không phải là Tôn lão sư sao?

Thuận ngón tay của hắn nhìn lại, quả nhiên thấy một người thanh niên thân thể lảo đảo đã đi tới, thoạt nhìn ủ rũ, không có một chút lực lượng.

Không phải là vị Tôn Thừa lão sư lợi hại kia sao?

- Hắn làm sao vậy? Đi qua nhìn một chút...

Hôm qua mới nhìn thấy đối phương, khí lực mười phần, sôi nổi cường tráng, thế nào ngày hôm nay lại là bộ dạng này?

- Chẳng lẽ... đang tu luyện võ kỹ lợi hại nào đó sao?

Trong lòng thoáng động, nghĩ đến một loại khả năng, Triệu hai mắt Vũ Tinh tỏa ra ánh sáng.

Theo lời đồn đại, Thiên Vũ vương quốc có loại võ kỹ lợi hại, có thể thi triển khi uống say, thoạt nhìn lảo đảo, giống như hán tử say, trên thực tế lại có lực công kích lớn lao.

Vị Tôn lão sư này, ngày hôm qua thời gian giảng giải công pháp, võ kỹ, tự mở ra một con đường, cao thâm khó dò. Lúc này hắn lại có bộ dạng này, khiến cho hai người không kìm lòng được nghĩ tới một điểm này.

- Vô cùng có khả năng!

Lưu Trường Nham đầu tiên là sửng sốt, sau cũng gật đầu, thần sắc ngưng trọng xúc động:

- Thật là bộ pháp cao thâm, thoạt nhìn tất cả đều là sơ hở, nhưng... có thể là có chút có ý tứ!

Một ít lão sư thiên tài của học viện, hành vi đều rất quái dị. Ngày hôm qua vị lão sư này khiến cho bọn họ chấn động thật sự quá lớn, đến bây giờ còn chưa hoàn toàn tiêu hóa được.

Nhìn thấy được hắn đi lại rã rời, bọn họ cũng không nghĩ tới có phải xảy ra vấn đề gì, mà là đang tu luyện võ kỹ lợi hại nào đó.

- Ngươi xem bước này, nhìn như hướng đông, thực tế lại là hướng tây, chắc là sử dụng phương pháp dương đông kích tây...

- Bước này cũng rất lợi hại, đầu gối mềm nhũn nhìn như thiếu chút nữa ngã sấp xuống, lại có thể đơn giản tránh né công kích của kẻ địch. Thực sự là chiêu số hay. Quay đầu lại ta cũng thử xem...

Hai người đang xúc động tán thưởng, đột nhiên đồng thời sửng sốt.

- Ta ngất. Tôn lão sư rơi xuống hố phân, nhanh cứu người...

Chỉ thấy Tôn lão sư vừa được bọn họ vừa khen thành một đóa hoa, nằm rạp trên mặt đất, thân thể nghiêng một cái, một đầu rơi vào trong hố phân cách đó không xa.

Học viện có nhà vệ sinh công công, tất nhiên cũng có con đường xử lý vật bẩn thối. Những con đường đều ở một bên của viện, khoảng cách đường đi rất xa.

Vị Tôn lão sư này giống như uống say, thân thể lảo đảo, không biết thế nào lại đi đến phía trước. Hai người vốn tưởng rằng hắn tu luyện võ kỹ nào đó, dù thế nào cũng không nghĩ tới, hắn nghiêng đầu lại rơi xuống.

Vội vàng đi tới phía trước, cố chịu đựng mùi thối, kéo hắn lên, Triệu Vũ Tinh, Lưu Trường Nham đưa mắt nhìn nhau, cảm thấy trên mặt giống như lửa đốt.

Vừa rồi lẩm bẩm nói, vị Tôn lão sư này khẳng định đang tu luyện võ kỹ gì đó. Kết quả hắn lại rơi hố ao... Trời ạ, rốt cuộc có chuyện gì xảy ra?

Một lão sư rất lợi hại hiểu rõ đối với võ kỹ, công pháp nhiều như vậy, bước đi liền đi tới hố phân...

Cho dù tận mắt nhìn thấy được, hai người vẫn cảm giác vỡ mộng, hoàn toàn không hiểu nổi lý do.

- Tôn lão sư, ngài có phải... có gì đó luẩn quẩn trong lòng hay không?

Ba chân bốn cẳng cầm tới mấy thùng nước sạch dội lên trên người hắn, Triệu Vũ Tinh không nhịn được hỏi.

- Phụt!

Không nghe được lời này còn tốt, vừa nghe được Mạc Hoằng Nhất sắc mặt nhất thời trắng bệch, một ngụm máu tươi phun ra.

Em gái ngươi!

Cho dù luẩn quẩn trong lòng, đã thấy nhảy sông, nhảy lầu, nhảy sông tự vận. Con mẹ nó ngươi đã nhìn thấy... người nào nhảy hố phân sao?

Muốn chết cũng không đến mức làm cho mình đê tiện tới như vậy!

Ta là trúng độc có được hay không...

Loại chất độc này có thể tê liệt tinh thần con người, khiến cho thân thể không chịu sự khống chế của bản thân. nếu không... Ngươi nghĩ rằng ta có thể rơi vào sao?

May là hiện tại hắn sử dụng chính là thân phận ngụy trang. Nếu không, sợ rằng sáng mai, tin tức thiên tài Mạc Hoằng Nhất rơi vào hố phân sẽ truyền khắp vương quốc, bảo hắn sau này làm sao còn có thể gặp người?

- Sáng sớm ta đã ở trong phòng học của Trương Huyền uống qua nước, cũng không làm gì khác cả...

Trong lòng phiền muộn, nhưng hắn cũng không hối hận, mà là cân nhắc, rốt cuộc có chuyện gì xảy ra.

Sáng sớm tỉnh ngủ lại tới lớp học của Trương Huyền, chỉ ở chỗ này uống qua nước. Chẳng lẽ... trong nước có độc?

Nhìn như vậy, thật ra vô cùng có khả năng!

Hắn đi tới lớp học của đối phương, thậm chí uống nước cũng là ngẫu nhiên, không phải tất nhiên. Nói cách khác, đối phương thật sự muốn hại mình, không có khả năng chuẩn bị một nhân tố không xác định. Vô cùng

có khả năng đối phương muốn ngầm hãm hại chính là... Trương Huyền danh sư!

Rốt cuộc là ai? Lá gan lớn như vậy, dám ra tay đối với một vị danh sư?

- Không đúng, đêm qua...

Trong đầu lóe lên linh quang, đột nhiên hắn nhớ lại ba bóng người gặp được trong đêm qua..

Trước đó, hắn cảm thấy bọn họ có thể là học sinh "Liễu Trình" mới thu nhận, cũng không có suy nghĩ nhiều. Sáng sớm hôm nay ở phòng học hắn đợi hơn một canh giờ, cũng chưa gặp qua.

Không phải học sinh của hắn, nhưng buổi tối lại xuất hiện, chẳng lẽ...

- Bọn họ là... học sinh của Trương Huyền?

Cẩn thận nhớ lại dáng vẻ của một người trong đó, linh quang lóe lên, hắn nghĩ ra.

Trương Huyền sát hạch danh sư nhất tinh, dẫn theo mấy học sinh qua. Cũng chính là độ tín nhiệm của mấy học sinh này đạt tới 85, phá tan kỷ lục của mình.

Lúc đó mình đầy chấn động kinh ngạc, từng liếc mắt nhìn qua mấy người này, nhớ không phải đặc biệt chuẩn xác.

Bởi vậy, lần thứ hai nhìn thấy, chẳng qua là cảm thấy quen mặt, cũng không nghĩ tới. Hiện tại cẩn thận nhớ lại, cuối cùng cũng đối chiếu tìm ra được...

Học sinh của Trương Huyền gài bẫy cho "Liễu Trình", kết quả... mình nằm cũng bị thương!

Mẹ nó, đây là chuyện gì?

Ta trêu ai ghẹo ai?

Ngươi nói hai nữ học sinh của ngươi huyên náo tới long trời lở đất, cả thành chấn động kinh ngạc thì thôi... Mấy học sinh còn lại, tự nhiên lặng lẽ chạy tới hãm hại ngươi!

Hãm hại thì hãm hại. Ta chính là một người đánh nước tương, liên quan gì tới ta...

Mạc Hoằng Nhất chỉ cảm thấy trong ngực khó chịu, nước mắt ào ào chảy ra.

Hắn ngang dọc Thiên Vũ vương quốc, năm tuổi bắt đầu đã là thiên tài siêu cấp danh chấn thiên hạ. Đã khi nào gặp qua loại nỗi khổ này...

...

- Tôn... Tôn lão sư rơi vào hố phân?

Nghe được Mạnh Đào nói, Trương Huyền thiếu chút nữa bị nghẹn nước bọt.

Đây chính là Mạc Hoằng Nhất, cường giả Tông Sư đỉnh phong, một trong mười cường giả siêu cấp đứng đầu toàn bộ Thiên Vũ vương quốc, thần tượng được vô số thiếu nữ sùng bái...

Tự nhiên rơi vào hố phân?

Rốt cuộc có chuyện gì xảy ra?

- Đúng, ta mới đi ra, vừa lúc gặp phải hai người Triệu Vũ Tinh, Lưu Trường Nham cứu hắn ra... Lão sư, ngài nhanh đi qua xem một chút!

Mạnh Đào vội nói.

Trương Huyền gật đầu, vội vàng đi ra khỏi phòng học, đi về phía trước chưa đầy hai trăm thước, quả nhiên thấy "Tôn lão sư" nằm trên mặt đất, toàn thân cứng đờ, vẻ mặt suy sụp nhìn qua.

- Liễu lão sư, Tôn lão sư có khả năng luẩn quẩn trong lòng. Ngài nhanh đi khuyên hắn một chút...

Thấy hắn đi tới, Triệu Vũ Tinh, Lưu Trường Nham vội vàng đứng lên, liền ôm quyền.

- Luẩn quẩn trong lòng?

Trương Huyền đầy cổ quái.

Sau khi ngụy trang thân phận, người này trong bốn, năm ngày ngắn ngủi khiến độ tín nhiệm của học sinh đạt được bốn mươi, đang hăng hái dự định một lần hành động sát hạch danh sư nhị tinh thành công... Làm sao có thể luẩn quẩn trong lòng?

- Đừng có gấp. Ta xem một chút!

Hắn lên tiếng, đi tới trước mặt đối phương.

Lúc này sắc mặt "Tôn lão sư" trở nên trắng bệch, toàn thân tản ra mùi hôi, môi run rẩy muốn nói cái gì đó, hình như cũng nói không nên lời.

- Đây là... trúng độc?

Liếc mắt thoáng nhìn, cho dù không cần Đồ Thư Quán, Trương Huyền cũng biết chuyện gì xảy ra.

Nhất định là trúng độc. Hơn nữa... bệnh trạng có chút cùng lợi với phấn Địa Can trong chén trà của hắn.

- Ngươi uống nước trong chén?

Trong nháy mắt hắn liền hiểu được.

Vừa phát hiện nước trà trong phòng học có độc, Mạc Hoằng Nhất lại là bộ dáng này, không cần suy nghĩ, nhất định là uống nước đưa đến.

Nghĩ thông suốt những điểm này, Trương Huyền bất đắc dĩ một hồi.

Phấn Địa Can, độc dược nhị phẩm đỉnh phong, không chỉ có thể khiến cho người ta thượng thổ hạ tả, suy yếu không có lực, quan trọng nhất là có thể tê liệt tinh thần, khiến cho cơ bắp và tinh thần không có cách nào phối hợp.

Người này hoàn toàn không có đề phòng, lại trúng chiêu. Cũng khó trách đi tới một hồi lại rơi vào hố phân.

Kịch độc của độc sư, không sắc không vị, khiến người ta khó lòng phòng bị. Tông Sư đỉnh phong cũng không chống đỡ nổi. Chính vì vậy, độc sư mới có thể đáng sợ như vậy, khiến cho vô số người kinh hồn bạt vía, không muốn tiếp xúc.

Mấu chốt nhất chính là...

Đây là bị bỏ bao nhiêu thuốc?

Sợ rằng một lọ cũng có!

- Ô ô!

Thấy Trương Huyền trước mắt nhìn ra hắn là bị trúng độc, đồng thời suy đoán ra nguyên nhân, Mạc Hoằng Nhất muốn gật đầu, lại hoàn toàn không có chút khí lực, không thể làm gì khác hơn là ô ô lên tiếng.

- Ừ, nếu trúng độc, vậy nghĩ biện pháp giải quyết... Ta biết một loại phương pháp giải quyết, cần phải điều chế không ít dược liệu, ít nhất phải tốn thời gian một hai ngày! Còn có một loại biện pháp khác nhanh chóng giải quyết. Không có gì bất ngờ xảy ra, ngày hôm nay lại có thể giúp ngươi chữa khỏi! Ngươi... chọn loại nào?

Trương Huyền nhìn qua.

Mạc Hoằng Nhất giãy dụa vươn hai ngón tay.

- Loại thứ hai sao? Tốt lắm...

Gật đầu, Trương Huyền vươn bàn tay ra.

- Bốp!

Một cái tát đánh tới.

-...

Mạc Hoằng Nhất trợn tròn mắt, ở trong ánh mắt khó có thể tin được, hôn mê bất tỉnh.

Khổng sư thu đồ đệ, môn sinh của thánh nhân

dtv-ebook.com

Trước khi hôn mê, trong lòng hắn u oán vô hạn.

Ta có lòng tốt tìm ngươi, trước bị học sinh của ngươi hạ độc, lại bị ngươi một cái tát đánh cho hôn mê...

Đến cùng ta trêu ai ghẹo ai?

- Liễu lão sư...

Đám người Triệu Vũ Tinh cũng lộ ra vẻ mặt nghi ngờ.

Không để ý tới mọi người đang giật mình, Trương Huyền lấy ra ngân châm, chân khí điên cuồng phun ra, đâm tới mấy chỗ huyệt vị củ đối phương.

Loại chất độc Phấn Địa Càn này, hắn xem qua sách liên quan, biết chứng bệnh và phương pháp cứu trị. Dựa theo tình huống bình thường, cần phải điều chế giải dược, các loại phiền phức.

Nhưng sử dụng ngân châm và chân khí thiên đạo, sẽ trở nên vô cùng đơn giản.

Chỉ có điều chân khí của hắn tinh thuần đến cực điểm, không thể để cho người bên ngoài biết được. Mạc Hoằng Nhất thân là thiên tài, thực lực lại tương đương với hắn. Cùng với đến lúc đó không có cách nào giải thích, còn không bằng đánh ngất xỉu trước lại nói sau.

Chỉ chốc lát, mười mấy cây ngân châm lại cắm vào chỗ khí độc tập trung tối đa ở trên người Mạc Hoằng Nhất. Dưới chân khí thiên đạo khơi

thông, độc tố bị ngân châm hấp thu, dần dần biến thành màu đen. Gương mặt hắn thoáng lộ ra một chút tái nhợt, cũng được giảm bớt, chậm rãi trở nên hồng nhuận.

- Lợi hại...

Đám người Triệu Vũ Tinh nhìn nhau, từng người chấn động kinh ngạc.

Bọn họ đã sớm nghe nói về vị Liễu lão sư này, liên tục giải quyết mười chín tạp chứng nghi vấn khó xử lý, trở thành hội trưởng của nghiệp đoàn y sư, y thuật cao minh như thế nào. Nay tận mắt nhìn thấy được, bọn họ mới biết thật đáng sợ.

Chỉ đâm mấy châm, khiến suy yếu Tôn lão sư khôi phục. Chẩn đoán bệnh cũng không cần. những lão sư truyền thụ y thuật trong học viện vừa so sánh với hắn, quả thực cặn bã đến mức không thể lại cặn bã hơn.

- Hai người các ngươi đưa Tôn lão sư trở về. Chắc hắn qua một lúc lâu sau hắn sẽ tỉnh lại!

Tháo hết châm, xác nhận độc tố trong cơ thể đối phương toàn bộ được giải, Trương Huyền lúc này mới khoát tay áo.

Độc dược nhị phẩm đỉnh phong, đáng sợ đến cực điểm. Cho dù giải quyết, cũng cần có thời gian giảm xóc nhất định có khả năng khôi phục.

Đương nhiên, nếu như hắn rót vào nhiều chân khí thiên đạo một chút, chắc hắn rất nhanh có thể tỉnh táo. Chỉ có điều, như vậy đồng thời hắn cũng sẽ gặp phiền phức, không có cách nào giải thích.

- Vâng!

Triệu Vũ Tinh hai người một trái một phải, đỡ Tôn lão sư đi về phía phòng học của hắn.

- Có người muốn hạ độc cho ta. Mạc Hoằng Nhất chỉ là vừa vặn gặp phải, xui xẻo uống nước có chứa phấn độc... Chỉ là, rốt cuộc có ai muốn

giết ta?

Xoa xoa mi tâm, Trương Huyền hoàn toàn không nghĩ ra được.

Thân phận của hắn bây giờ là "Liễu Trình", không thế nào đắc tội với người. Sẽ có người nào, tốn công phu lớn như vậy, làm ra phấn độc trân quý như vậy, muốn độc chết mình?

Chẳng lẽ là người của nghiệp đoàn y sư?

Mình thành hội trưởng, có chút không phục?

Lắc đầu.

Y sư cứu sống, lòng mang nhân từ. Có thể trở thành y sư chính thức, cho dù tâm thuật bất chính, cũng không đến mức sử dụng loại thủ đoạn thối nát này.

Trước đó không nói phấn Địa Càn này không có cách nào lấy mạng người. Quan trọng hơn chính là, cho dù giết chết mình, cũng rất dễ dàng bị tổng hội truy tìm điều tra, được một mất mười.

Suy nghĩ hồi lâu, hắn cũng nghĩ không ra được, rốt cuộc có người nào muốn giết chết hắn. Xoa xoa mi tâm, hắn không rầu rĩ nữa.

- Đi tới chỗ Lộ Trùng xem thử!

Mạnh Đào đi phía trước dẫn đường. Thời gian không lâu lắm, bọn họ đi tới ký túc xá của học sinh.

Lộ Trùng cũng không ở cùng với những học sinh khác, mà là ở trong một phòng nhỏ bên cạnh ký túc xa, nơi chỉ dùng để tới chứa cây lau nhà, tạp vật.

Ký túc xá của Thiên Vũ học viện, cơ bản đều là do bốn học sinh ở một phòng. Hắn sở dĩ lựa chọn nơi đây, chỉ vì sợ mình nói mớ, tiết lộ cơ mật.

Gian phòng chứa đồ tuy nhỏ, bẩn loạn, cũng chỉ có một mình, có thể bảo vệ cho bí mật trong lòng.

- Lộ Trùng, Lộ Trùng, ngày hôm nay thế nào không đi học? Lão sư tới thăm ngươi!

Đi tới trước cửa, Mạnh Đào đập vài cái.

Không thấy có lời đáp lại, tim Trương Huyền chợt đập "thịch thịch" một cái.

Người này thật sự không sẽ phải không chịu nổi kịch độc, đã chết rồi chứ!

Không do dự, hắn một bước đá văng cánh cửa, đi vào.

Gian phòng nhỏ hẹp, đổ đầy loại vật linh tinh, chỉ có điều, được sửa sang lại rất sạch sẽ. Chỗ góc khuất nhất, trên một chiếc giường nhỏ chỉ có thể khiến cho một người nghỉ ngơi trống trải.

- Không có ai?

Nơi này rất nhỏ, rất nhanh lại nhìn hết một vòng, vẫn chưa phát hiện ra bóng người. Nói cách khác... Lộ Trùng cũng không ở đây.

- Lão sư...

Mạnh Đào tinh mắt nhìn thấy gì, cầm lấy đưa tới.

Là một lá thư. Trên viết "Liễu lão sư thân khải".

Xem ra, biết Trương Huyền sẽ tìm tới, hắn chuẩn bị từ lâu.

Trương Huyền tiện tay xé mở lá thư.

Chỉ có một hàng chữ, đơn giản rõ ràng.

- Liễu lão sư, thứ lỗi cho học sinh bất hiếu. Thù của cha mẹ không thể không báo. Không cần nhớ tới!

- Hắn... đi báo thù sao?

Lông mày hắn nhíu lại một cái.

Sớm biết rằng Lộ Trùng có thù lớn đốt thân, không một ngày nào không muốn đi báo thù. Nhưng vừa mới luyện thành độc thể đã tiến tới, cũng có chút quá sốt ruột!

Chỉ có điều, suy nghĩ một chút hắn cũng lại bừng tỉnh.

Thù của cha mẹ, không đội trời chung. Nhẫn nhịn hơn hai năm, lúc này thực lực tiến bước lớn, khẳng định lại cũng không nhẫn nại được nữa.

- Không biết kẻ thù của hắn là ai...

Lộ Trùng rất sợ liên lụy tới vị lão sư này, vẫn chưa nói ra kẻ thù là ai. Hiện tại hắn chạy đi báo thù, cho dù muốn tìm, chỉ sợ cũng khó có thể tìm được!

- Hai ngày nay ngươi lưu tâm quan sát, Thiên Vũ vương thành có người nào bị giết, hoặc xuất hiện náo động gì, lập tức báo cho ta biết!

Trương Huyền phân phó.

Một đám học sinh này, phía sau đều có thân thế rất hiển hách. Để cho một mình hắn đi hỏi thăm, mệt chết cũng không tìm được tin tức gì. Phân phó xuống, chắc hắn là có thể rất nhanh biết được.

Lộ Trùng nếu giả vờ câm điếc, không dám nói lời nào, nói rõ kẻ thù khẳng định lại ở vương thành, hơn nữa địa vị không thấp!

Một khi có việc, tất nhiên sẽ gây ra chấn động. Đến lúc đó hắn tự nhiên lại có thể tìm tới.

- Lỗ mãng!

Trương Huyền lắc đầu.

Ban đầu còn nghĩ, chờ hắn độc thể tu luyện xong, truyền thụ một bộ võ kỹ. Như vậy chí ít có thể khiến cho khả năng báo thù tăng lớn hơn một chút.

Ai biết vừa tu luyện xong liền đi, cũng không nói một tiếng. Thoạt nhìn tính tình trầm ổn, làm việc, vẫn lỗ mãng như thế.

Thật ra, Trương Huyền cũng biết, sở dĩ chưa nói đã đi, là không muốn liên lụy tới mình.

Nếu như mình biết, nhất định sẽ tiến hành can thiệp. Một khi gặp phải nguy hiểm, vô cùng có khả năng ra tay giúp đỡ. Như vậy, chẳng khác nào hắn cũng rơi vào trong vũng bùn.

Vì đề phòng ân sư giảng dạy bị liên lụy vì hắn, hắn mới viết lá thư xoay người rời đi, khiến cho ai cũng không biết hắn đi chỗ nào.

Người này thoạt nhìn tuổi không lớn lắm, nghĩ lại thật nhiều.

- Trở về phòng học trước đã!

Thở dài một tiếng, Trương Huyền đi về phía phòng học.

Tuy rằng cảm thấy người này có chút lỗ mãng, thật ra phần nhiều hơn chính là cảm động.

- Sư sinh sư sinh, sư như thế nào? Sinh như thế nào?

Vừa đi về phía trước, hắn vừa suy nghĩ tìm hiểu, một ý nghĩ xông ra.

Sống lại tới nay, hắn cũng là vì mục đích thu học sinh, cũng vì các loại mục đích truyền thụ tri thức.

Tuy rằng cũng là thật lòng thật ý, truyền thụ tri thức cũng suy nghĩ sâu xa, không có một tia giả tạo... Nhưng trên thực tế, từ đầu đến cuối, chưa từng hoàn toàn mang vào nghề nghiệp lão sư này.

Thật giống như một ít phụ mẫu trẻ tuổi, tuy rằng sinh ra hài tử, cũng vô cùng chiếu cố, vô tư kính dâng, nhưng ở sâu trong nội tâm, lại không có khái niệm của người làm cha, làm mẹ.

Kiếp trước Trương Huyền chỉ là nhân viên quản lý Đồ Thư Quán của trường cao đẳng, không phải là lão sư thật sự.

Kiếp này cho dù thu không ít học sinh, thứ nhất, thời gian ngắn ngủi, thứ hai, sự tình phong phú, không rảnh chú ý tới nhiều.

Lúc này xúc động trước hành động của Lộ Trùng, bất tri bất giác, hắn dẫn động tâm cảnh.

- Truyền thụ tri thức lại là “sư”? Thu được học thức lại là “sinh”?

- Không đúng, sư không nên đơn giản như vậy. Sinh cũng không phải dễ dàng như vậy!

Từng cảnh tượng khi chung đụng với đám người Triệu Nhã, Mộc Tuyết Tình, Lộ Trùng chảy xuôi ở trong đầu, tâm cảnh của Trương Huyền càng lúc càng trống trải, càng lúc càng rõ ràng.

- Là một loại ăn ý, một loại trách nhiệm, một loại ỷ lại, một loại...

Ầm ầm!

Không biết qua bao lâu, Trương Huyền chỉ cảm thấy ánh mắt liền sáng ngời, dường như gông cùm xiềng xích gì đó bị đánh nát, rộng mở rõ ràng.

Ngay sau đó một lực lượng cuồn cuộn, giống như đường vân, từ trên trời hạ xuống, tiến vào trong đầu, khiến cho tâm cảnh của hắn càng lúc càng rõ ràng, càng lúc càng thuần hậu.

- Bảo mọi người không nên quấy rầy, ta phải bế quan!

Cảm nhận được trên phương diện tâm cảnh biến hóa, Trương Huyền cũng không nhẫn nại được nữa, căn dặn Mạnh Đào một tiếng, thân thể thoáng một cái, tiến vào phòng học nhỏ, ngồi xuống.

...

Danh Sư Đường.

- Phụ thân, ta nói là sự thật. Liễu Trình lão sư kia thật sự chỉ điểm cho Mộc đan sư chế luyện ra đan dược tứ phẩm...

Khương Thần nhìn về phía phụ thân cách đó không xa.

Cảnh tượng ngày hôm qua nhìn thấy được khiến hắn thật sự quá chấn động kinh ngạc, đến bây giờ còn chưa tỉnh táo lại được.

Sáng sớm dậy, hắn lại tìm đọc không ít sách. Lúc này hắn mới hiểu được, chỉ điểm luyện đan sư nhị tinh chế luyện đan dược tứ phẩm là khó khăn tới mức nào. Tuyệt đối không phải chỉ tinh thông dược lý, là có thể hoàn thành.

Nói cách khác, vị Liễu lão sư này tuyệt đối tinh thông luyện đan, thậm chí còn là cao thủ cực kỳ lợi hại.

- Ừ, ta tin tưởng!

Khương đường chủ gật đầu.

Hắn sớm biết vị sư huynh này của mình có thuật luyện đan hơn người, nhưng phát sinh loại hành động này, vẫn khiến hắn bất ngờ.

- Phụ thân, phụ thân lại nói cho ta biết, vị Liễu lão sư này và Trương sư bá có phải có liên hệ gì hay không?

Thấy phụ thân cũng không lộ ra biểu tình bất ngờ, Khương Thần hỏi ra nghi ngờ trong lòng.

Bắt đầu từ hôm qua, hắn đã nghi ngờ.

Trương sư tinh thông luyện đan, Liễu lão sư cũng tinh thông! Trương sư ra đi thí luyện biến mất, Liễu lão sư lại xông ra... Hai thiên tài cấp lợi hại như vậy, tự nhiên không có bất kỳ tiếp xúc nào... Khiến cho hắn không thể không suy nghĩ.

Thấy con trai có lòng nghi ngờ, Khương đường chủ đang muốn nói chuyện, đột nhiên đứng ở tại chỗ, biến sắc.

- Cái gì?

Không chỉ là hắn, Khương Thần cũng sửng sốt một cái.

- Là Phong Sư điện!

Thân thể Khương đường chủ thoáng lắc một cái, lao vọt thẳng ra ngoài. Khương Thư theo sát phía sau.

Vừa rời khỏi viện, nhất thời hắn phát hiện, tất cả danh sư trong toàn bộ Danh Sư Đường đều bị kinh động, vội vàng vọt tới phía trước.

Phong Sư điện, địa phương sau khi sát hạch danh sư, trao tặng huy hiệu danh sư, sắc phong danh sư.

Bình thường sát hạch danh sư thành công, đều cần phải ở chỗ này xin huy hiệu, bái tế bức tượng Khổng sư, thu được Danh Sư Đường tán thành, tương tự với một ít gia tộc nhận tổ quy tông, tế tổ.

Về phần hội vấn đáp, tương đương với tuyên bố thân phận, khiến cho tất cả mọi người thừa nhận, là sau khi bái tế ở chỗ này. Cho nên, Trương Huyền vẫn chưa tới nơi đây.

Vù vù vù vù!

Rất nhiều danh sư đồng thời đi tới Phong Sư điện, ngẩng đầu nhìn lên.

Chỉ thấy trước mắt, bài vị do vô số tiền bối lưu lại không ngừng lắc lư, giống như động đất.

Phù phù! Phù phù! Phù phù!

Bài vị liên tiếp lắc lư.

- Vạn bài chấn động. Đây là... ?

Môi Khương đường chủ run rẩy.

- Không chỉ có như vậy. Đường chủ ngài xem...

Một danh sư chỉ về phía trước.

Khương đường chủ và những người khác nghe nói như thế đồng thời nhìn lại.

Chỉ thấy bức tượng Khổng sư cao lớn ở chính giữa gian phòng, cũng thoáng chấn động, không ngừng lắc lư.

- Đây là... Khổng sư thu đồ đệ, môn sinh của thánh nhân?

Một tiếng thét kinh hãi.

Không muốn làm học sinh của ngươi

dtv-ebook.com

Muốn trở thành danh sư, cần phải tiến hành các loại sát hạch. Sau khi thông qua, mới có thể thu được Danh Sư Đường tán thành, nhận được huy hiệu, được người tôn kính.

Đây là trình tự bình thường nhất.

Chỉ có điều, cũng có vài thiên tài siêu cấp, vừa sinh ra lại có năng lực vô số danh sư cũng không có, khiến người ta phải liếc mắt nhìn.

Bọn họ có năng lực rất cao, không có khả năng làm từng bước sát hạch, tất nhiên cũng lại không có cách nào xác định đẳng cấp.

Thật giống như Khổng sư sáng lập Danh Sư Đường, Danh Sư Đường đều là hắn sáng lập. Cấp bậc của hắn, ai có tư cách so sánh?

Người như thế, cảm ngộ tự nhiên, sẽ thu được thiên địa tán thành, tự động giao cho thân phận danh sư, cũng chính là cái người ta nói tới!

Trời nhận danh sư, là thiên địa tán thành. Cho dù không cần trải qua sát hạch, cũng sẽ tự động thành tựu danh sư, được người tán thành. Thậm chí... Địa vị càng cao hơn!

Dù sao, ông trời cũng tán thành ai còn dám phủ nhận?

Loại thiên tài này chỉ có ở trong truyền thuyết. Chỉ nghe nói năm đó Khổng sư từng đạt được. Dù thế nào bọn họ cũng không nghĩ tới, trong nghiệp đoàn của bọn họ sẽ có người thành công!

Thiên nhận danh sư cũng đã rất đáng sợ, khiến cho vô số người tha thiết ước mơ. Hiện tại bức tượng Khổng sư tự nhiên cũng run rẩ theo y...

Điều này càng khiến cho người ta điên cuồng!

Sách ghi chép, Khổng sư lưu lại một tia ý niệm ở trên bức tượng lên. Chỉ cần gặp phải tồn tại hắn nguyện ý thu làm đồ đệ, sẽ run rẩy.

Tất cả Danh Sư Đường đều xem những lời này là huấn đạo, nghiêm khắc tuân thủ.

Đáng tiếc, vô số năm qua, chưa bao giờ xuất hiện qua một lần. Nói cách khác, không ai có thể được Khổng sư tán thành, cũng không ai có thể trở thành môn sinh của hắn.

Dù thế nào bọn họ cũng không nghĩ tới, lại ở trong nháy mắt "danh sư được trời công nhận", bức tượng lắc lư. Nói cách khác... Khổng sư tán thưởng vị này, muốn thu làm môn sinh!

Khổng sư thu đồ đệ, đó chính là... học sinh của thánh nhân!

Thiên Nhân Khổng sư, cả đời thu đồ đệ vô số, được gọi là hơn ba ngàn.

Chỉ có điều những người này, dựa theo thời gian trôi qua, từ lâu đã qua đời. Cho dù danh sư cửu tinh lợi hại nhất, chỉ sợ cũng là hậu nhân trong hậu nhân, vãn bối trong vãn bối.

Trở thành môn sinh của thánh nhân, chỉ bằng vào địa vị, cho dù là danh sư cửu tinh, cũng phải tôn trọng gọi một tiếng tiền bối, lão tổ tông!

Nghiệp đoàn của bọn họ tự nhiên xuất hiện một nhân vật siêu cường như vậy...

Một khi tin tức truyền ra, tuyệt đối sẽ làm cho toàn thế giới thoáng cái trở nên điên cuồng.

Rốt cuộc là ai?

Mạc Hoằng Nhất? Trương Huyền?

Hay các vị ở đây?

Phong Sư điện của nghiệp đoàn, chỉ biểu hiện tin tức, cũng không thể xác nhận được cụ thể là ai.

Bởi vậy, mọi người cho dù chấn động kinh ngạc, cũng không có cách nào biết được, rốt cuộc là ai may mắn như vậy, tự nhiên nhận được Khổng sư ưu ái.

- Chỉ có điều... Thánh nhân thu đồ đệ, nổi danh khắp thiên hạ. Sợ rằng chuyện này, không che giấu được...

Khương đường chủ thì thào tự nói.

Cho dù không biết là ai, nhưng tin tức khẳng định cũng rất khó che giấu.

Thánh nhân thu đồ đệ, vừa mới bắt đầu sẽ khiến cho nghiệp đoàn chấn động. Một khi xác nhận xuống, lập tức lại thông truyền tới thiên hạ. Danh sư trong tất cả vương quốc, tất cả nghiệp đoàn, đều sẽ nhận được tin tức.

Đến lúc đó, tuyệt đối sẽ xuất hiện cục diện vạn nước triều bái, mười vạn tông tới chúc mừng.

Nếu thật sự phát sinh, cho dù người kia muốn giấu diếm, cũng giấu không được.

- Đúng vậy, nghiệp đoàn chúng ta chắc hẳn sẽ danh chấn thiên hạ...

- Thật lợi hại. Khổng sư biến mất nhiều năm như vậy, lại muốn thu đồ đệ sao?

...

Rất nhiều danh sư không nhịn được, hai mắt tỏa ra ánh sáng, hưng phấn khó có thể kìm chế được.

Chỉ có điều...

Còn chưa nói dứt lời, bức tượng Khổng sư trước mắt đột nhiên dừng lắc lư lại, chấn động mạnh một cái.

- Răng rắc!

Một tiếng động vang lên. Từ trong đó tách ra.

Nhìn thấy cảnh tượng như vậy, tất cả mọi người lại ngẩn người. Mắt của Khương đường chủ còn thoáng cái trợn tròn.

- Đây là...

- Khổng sư muốn thu đồ đệ, bị... từ chối?

Tất cả lặng ngắt như tờ.

Mỗi một người đều có biểu tình giống như gặp quỷ.

Lão sư có thể lựa chọn học sinh, học sinh tất nhiên cũng có thể lựa chọn lão sư.

Cho dù Khổng sư là lão sư của thiên hạ, là Thiên Nhân, tuyển chọn học sinh, cũng phải xem đối phương có nguyện ý hay không. Nếu không muốn, cũng không thể cưỡng ép.

Bức tượng run rẩy, nói rõ đồng ý thu đối phương làm học sinh. Kết quả, ngay sau đó vỡ ra... Nói rõ ý niệm thu đồ đệ, bị đối phương từ chối!

Từ chối làm học sinh của Khổng sư?

Trời ạ!

Người trâu bò này rốt cuộc là ai?

Ngay cả học sinh của hắn cũng không làm. Ngươi... còn có thể lại lợi hại hơn một chút nữa không?

...

Bên trong phòng học nhỏ.

Trương Huyền tập trung tinh thần cao độ, liều mạng hấp thu lực lượng đặc biệt từ trên trời rơi xuống.

Những lực lượng này tiến vào thân thể lại cùng linh hồn dung hợp hoàn mỹ với nhau, khiến cho khả năng quan sát nhìn nhận sự việc của hắn cũng càng thêm thấu triệt.

- Đây là phần thưởng của Minh Lý...

Thông qua đọc sách Danh Sư Đường, Trương Huyền hiểu được.

Không phải là linh khí, không là chân khí, mà là lực lượng Minh Lý!

Muốn trở thành danh sư, phải có tâm cảnh Minh Lý cảnh.

Mà muốn cho mức độ tâm cảnh nâng cao, cần phải hấp thu loại lực lượng Minh Lý đặc biệt này.

Trước đây, Triệu Phong phụ thân của Triệu Nhã đưa cho hắn một viên ngọc tinh Minh Lý, trong đó lại ẩn chứa loại năng lượng này. Hắn cũng bởi vì hấp thu, khiến cho tiêu hao hết mức độ tâm cảnh, một lần nữa trở lại 0.1.

- Hấp thu!

Trong lòng hắn hấn động kinh ngạc, lại hoàn toàn không có chút dừng lại nào.

Sử dụng trang sách màu vàng nâng cao mức độ tâm cảnh, hắn vẫn chưa tu luyện qua bí tịch, công pháp, cũng không thế nào hấp thu qua thứ này. Nhưng hắn cũng biết thứ này trân quý.

Đối với danh sư mà nói, đây tuyệt đối thuộc về vật báu vô giá.

Tăng tăng tăng tăng!

Lực lượng Minh Lý truyền thụ xuống, không ngừng bị hấp thu tiến vào trong cơ thể. Mức độ tâm cảnh chậm rãi tăng lên.

Không biết qua bao lâu.

Thân thể hắn thoáng lắc một cái, ngừng lại.

- Không còn...

Nhìn xung quanh một chút, biết lực lượng vừa chen chúc tới bị hoàn toàn hấp thu sạch sẽ, lúc này Trương Huyền mới thở ra một hơi, cổ tay lật một cái. Một miếng Văn Lý Thạch xuất hiện ở trong lòng bàn tay.

Tinh thần hắn thoáng động.

Phía trên hiện lên một hàng chữ.

11.1!

- Hấp thu lâu như vậy, mới tăng thêm 1.0 vạch?

Hắn bĩu môi.

Vốn tưởng rằng hấp thu nhiều năng lượng hợp lý như vậy, có thể khiến cho tâm cảnh đột nhiên tăng mạnh, tăng tám vạch mười vạch. Dù thế nào hắn cũng không nghĩ tới mới chỉ tăng 1.0!

Quá tốn!

Nếu như để cho những người khác biết được ý nghĩ này, tuyệt đối sẽ chạy tới bóp chết hắn.

Người khác vì tăng 0.1 vạch, cũng tốn không biết bao nhiêu tâm huyết, tu luyện bao nhiêu năm.

Hắn một hơi tăng lên 1.0 lại còn thấy chưa đủ...

Đương nhiên, nếu như biết rằng hắn dùng trang sách màu vàng, cũng trực tiếp 5.0, thăng cấp 5.0, chỉ sợ bọn họ cũng sẽ không nghĩ như vậy.

Lắc đầu, vứt bỏ buồn bực trong lòng, Trương Huyền từ từ mở mắt, nhìn về phía trước.

Từng hoa văn chảy xuôi ở trong ánh mắt, khiến cho tất cả sự vật trước mắt, đều lộ ra diện mạo căn bản nhất.

Một thanh trường đao trên kệ binh khí, ở dưới ánh mắt nhìn chăm chú, biến thành một đám sắt thép. Ngay sau đó một ảo ảnh không ngừng rèn luyện, thong thả thay đổi dáng vẻ và hình thái.

Dường như nhìn một cái, là có thể biết quá trình chế luyện, cấp bậc, chỗ thiếu hụt của thanh đao này.

Phía sau cái bàn cách đó không xa, là một ảo ảnh cây cối cao lớn, ngay sau đó bị chặt xuống, sau đó tạo ra...

- Đây là...

Một cái tên xông ra ở trong đầu, Trương Huyền trợn tròn mắt, nắm đấm xiết chặt!

Mắt Minh Lý.

Có người nói danh sư lợi hại, thông qua tiêu hao lực tâm cảnh, có thể nắm giữ mắt Minh Lý, nhìn thấu bản chất của sự vật, thậm chí ưu khuyết điểm của võ kỹ, công pháp.

Thật giống như hắn dùng mặt nạ da người, ngụy trang "Liễu Trình", Chí Tôn cũng không nhất định có thể nhìn ra. Nắm giữ mắt Minh Lý, lại có thể thoáng chút nhìn thấu, nhận ra diện mạo như cũ.

Chính vì vậy, danh sư cấp bậc càng cao, mới càng đáng sợ.

Cho dù chỉ thấy một mặt, là có thể đơn giản nhìn vấn đề xảy ra, chỗ mấu chốt, tiến hành chỉ điểm.

Chỉ là...

- Không phải nói, ít nhất phải đạt được danh sư lục tinh mới có tư cách lĩnh ngộ sao? Đây là có chuyện gì?

Xác nhận giống với mắt Minh Lý được ghi chép ở trong sách, đồng thời trong lòng hắn nghi ngờ.

Dựa theo ghi chép, chỉ có đạt được danh sư lục tinh, mới có tư cách lĩnh ngộ loại thiên phú lợi hại này.

Thế nào hắn ngay cả nhị tinh còn không được, lại nắm giữ?

Ầm ầm!

Đang thấy kỳ quái, hắn thấy trước mắt chợt hoa lên, ý thức dường như bị một lực lượng mênh mông kéo vào một không gian hỗn độn.

Ngay sau đó một lão nhân râu bạc trắng như tuyết đã đi tới, giọng điệu hiền hòa xuất hiện ở trong đầu.

- Ta muốn thu ngươi làm học sinh, ngươi có thể nguyện ý hay không?

- Thu ta làm học sinh?

Trương Huyền sửng sốt, lập tức lắc đầu:

- Không muốn!

Nói đùa, nắm giữ Thiên Đạo Đồ Thư Quán, bất cứ chuyện gì cũng có thể tìm tới mấu chốt, tìm được chỗ thiếu hụt. Lão sư ở trong mắt người khác, hắn thấy, căn bản không cần thiết.

Cho dù danh sư tứ tinh, danh sư ngũ tinh, ở trên phương diện chỉ điểm có thể so sánh được với Thiên Đạo Đồ Thư Quán sao?

Trên tu luyện, có thể so sánh được với công pháp thiên đạo sao?

Lại nói, đối phương lặng lẽ không một tiếng động lại xâm nhập trong đầu của hắn, ai biết tốt hay xấu?

Tất cả cẩn thận vẫn thỏa đáng hơn.

Dù sao, mới có người hạ độc trong nước trà của hắn, muốn gây bất lợi cho hắn.

Vù!

Ý nghĩ này vừa xuất hiện, thân thể lại thoáng lắc một cái. Lúc này hắn mới phát hiện, mình vẫn ở trong phòng học nhỏ, chưa từng đi ra. Cảnh tượng vừa rồi, giống như là giấc mộng.

- Huyễn trận? Không đúng, ở đây không có trận pháp. Bằng không, Đồ Thư Quán khẳng định sớm đã phát hiện... Chẳng lẽ là thứ giống như đá tín nhiệm?

Phục hồi lại tinh thần, Trương Huyền nghi ngờ.

Thời điểm đám người Triệu Nhã kiểm tra tín nhiệm, sẽ giống như vừa rồi, tinh thần tiến vào trong ảo tưởng, trải qua các loại sự tình, kiểm tra phối hợp cùng lão sư.

Lẽ nào vừa rồi hắn cũng gặp phải loại chuyện như vậy?

Nếu không làm sao có thể có một kẻ ngu ngốc không biết từ nơi nào xuất hiện, muốn thu mình làm học sinh?

Cái gì chứ? Muốn nhận ta làm đồ đệ, ngươi cũng phải nói một chút xem mình là ai? Lại lặng lẽ không một tiếng động như vậy khiến cho hắn rơi vào huyễn cảnh, khó tránh khỏi quá thất đức!

Hừ lạnh một tiếng, hắn lại nhét vị lão nhân kia, vào phạm trù vô sỉ.

Đương nhiên, nếu như để cho hắn biết, lão già này chính là Thiên Nhân Khổng sư, dự định thu hắn làm học sinh, chỉ cần vừa đáp ứng, bất kể thân phận hay là địa vị, đều sẽ có biến hóa về chất...

Không biết hắn có thể buồn bực trực tiếp nôn ra máu bỏ mình hay không.

- Hiện tại cho dù không cần sát hạch, ta cũng là danh sư chân chính, không ai có thể phản bác...

Không muốn nghĩ lão đầu thiếu đạo đức kia nữa, che giấu đi mắt Minh Lý, Trương Huyền hưng phấn xiết chặt nắm đấm.

Thông qua xem sách, hắn biết, trong lúc vô ý lĩnh ngộ ý nghĩa chân chính của "sư sinh", do đó nhận được thiên địa tán thành, thành danh sư được trời công nhận!

Nói cách khác, cho dù không cần thông qua kiểm tra phía sau, hắn cũng là danh sư chân chính, không cần lại ngụy trang.

- Chỉ có điều... danh sư được trời công nhận quá mức gây chú ý. Ta vẫn làm từng bước sát hạch đi. Dù sao còn thiếu một bước cuối cùng...

Hưng phấn trong lòng, nhưng hắn cũng biết, tốt nhất đừng để cho những người khác biết được.

Danh sư trời nhận, quá mức kinh thế hãi tục. Một khi tin tức truyền ra, phiền phức không ít.

Giấu mình mới là vương đạo.

Bất kể nói thế nào, Trương Huyền ta... luôn luôn hết sức giấu mình...

Nói năng thận trọng

dtv-ebook.com

Yên tĩnh!

Khổng sư thu đồ đệ, xem như là chuyện lớn khiến đại lục chấn động kinh ngạc. Không quan tâm là danh sư, hay cái gì, chỉ cần là người tu luyện, lấy được quang vinh đặc biệt này, tất nhiên sẽ hưng phấn phương hướng cũng tìm không ra.

Người này tự nhiên... Trực tiếp từ chối, quyết đoán, kiên quyết như vậy!

Ai có thể nói cho ta biết, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì sao?

Trời nhận danh sư, khiến người ta chấn động kinh ngạc. Nhưng... Từ chối thỉnh cầu Khổng sư thu đồ đệ, chính là khiến người ta nổi điên.

Tất cả danh sư Phong Sư điện giống như là bị người dán chặt miệng, mỗi một người đưa mắt nhìn nhau, trong lòng phát điên.

Vị đại năng này, ngươi không muốn trở thành học sinh của Khổng sư, ta muốn à...

Lưu lại vị trí này cho ta cũng được, làm gì phải từ chối...

- Khương đường chủ, rốt cuộc có chuyện gì xảy ra?

Qua cả buổi, một vị danh sư không nhịn được nhìn về phía Khương đường chủ cách đó không xa. Những người khác cũng đưa mắt tập trung qua.

- Ta... Ta cũng không biết!

Lúc này, trong lòng Khương đường chủ đang tan vỡ.

Hắn cũng cảm nhận được Phong Sư điện có khác thường mới xông tới. Ai có thể ngờ tới, nhìn thấy được cảnh tượng như vậy.

Từ chối Khổng sư...

Đừng nói Thiên Vũ vương quốc, cho dù đặt ở liên minh vạn quốc, khẳng định cũng sẽ hù chết một đám lớn.

Loại chuyện như vậy, danh sư cửu tinh cũng làm không được!

- Không biết sao?

Vị danh sư này có chút do dự:

- Có thể trở thành danh sư được trời thừa nhận, nói rõ hắn còn không có thu được nghiệp đoàn tán thành. Nói cách khác, không phải là danh sư chính thức, hoặc... đang sát hạch cấp bậc cao hơn! Mà mấy ngày qua, đang tham gia sát hạch, chỉ có hai người... Trương Huyền và Mạc Hoằng Nhất! Ngài lại nói cho chúng ta biết, hai người này đi nơi nào là tốt rồi. Còn ở đó vương thành hay không!

Danh sư trời thừa nhận, chỉ kinh động ở Danh Sư Đường gần đây, sẽ không mở rộng phạm vi lớn hơn.

Nếu ở Phong Sư điện này xuất hiện biến cố, đã nói rõ nhất định là danh sư đột phá ở Thiên Vũ vương thành!

Suy nghĩ một chút, lại biết chắc là một trong hai người, không thể nghi ngờ.

- Bọn họ...

Khương đường chủ do dự.

- Nói đi, hắn đã trở thành danh sư được trời thừa nhận, chẳng khác nào thông qua sát hạch. Mặc dù tiết lộ thân phận, cũng không tính là vi phạm quy định...

Chúc trưởng lão nói.

- Ừ!

Khương đường chủ gật đầu:

- Bọn họ còn đang ở vương thành, chỉ có điều vì tiến hành sát hạch cuối cùng của danh sư nhị tinh, dùng thân phận ngụy trang!

- Ngụy trang?

Những người khác sửng sốt.

Sát hạch danh sư nhị tinh, chuyện ngụy trang thân phận thu học sinh, đặc biệt bí ẩn. Rất nhiều danh sư ở đây, tất cả đều không biết được rõ ràng. Thậm chí Khương Thần cũng lần đầu tiên nghe nói tới.

- Là như vậy!

Khương đường chủ nói ra sát hạch cuối cùng của danh sư nhị tinh.

- Ngài là nói... Liễu Trình hội trưởng danh chấn vương thành... và Trương sư là một người?

Nghe xong giải thích, tất cả mọi người lại chấn động, mỗi một đều hôn mê.

Hai ngày nay, danh tiếng lớn nhất không ngoài Danh Sư Đường Trương Huyền và hội trưởng của nghiệp đoàn y sư Liễu Trình!

Tất cả mọi người biết hai người này là thiên tài siêu cấp, khiến người ta hâm mộ. Nhưng dù có thể nằm mộng bọn họ cũng không nghĩ tới... Con mẹ nói, cuối cùng lại là cùng một người!

- Thảo nào...

Khương Thần cũng cứng đờ người tại chỗ.

Trước đó hắn cũng có chút hoài nghi, chỉ là không thể tin được. Nghe được phụ thân xác nhận, hắn mới hiểu được!

Thảo nào có thể có thuật luyện đan cao minh như thế, có thể khiến cho luyện đan sư nhị tinh, chế luyện ra đan dược tứ phẩm!

Trương Huyền sát hạch, tuy rằng hắn biết rõ không địch lại, trong lòng vẫn có tâm tư so sánh, cảm thấy chỉ cần sau này làm từng bước, không ngừng cố gắng, sớm hay muộn mình có một ngày đuổi kịp đối phương...

Bây giờ mới biết... Con mẹ nó chênh lệch thật sự quá lớn, không thể so sánh nổi.

Đừng nói đuổi kịp, không nhận ra không được!

Người ta không chỉ luyện đan lợi hại, y thuật, thi họa, thuần thú... Rất nhiều chức nghiệp, đều khiến cho người ta theo không kịp, so sánh thế nào?

- Nếu hai người bọn họ đều đang ở vương thành, bảo ngày mai nhận thức danh sư, nhất định là một người trong đó, chỉ cần tìm được xác nhận, liền biết là người nào!

Cố nén chấn động kinh ngạc, một danh sư nói.

- Không sai. Bất kể nói thế nào, nghiệp đoàn chúng ta xuất hiện một danh sư được trời nhận thức, thậm chí thiếu chút nữa trở thành môn sinh của thánh nhân, phải biết là ai...

Lại có một danh sư nói.

Phạm vi xác nhận, chỉ có hai người. Còn lại sẽ đơn giản. cũng không thể để nghiệp đoàn xuất hiện nhân vật trâu bò như vậy, nhưng ngay cả là ai, cũng không biết được rõ ràng?

- Mọi người đừng có gấp. Hiện tại ta lại phái một học đồ tới xme!

Khương đường chủ xoay người đi ra ngoài, thời gian không lâu lại đi tới.

Liễu Trình, Tôn Thừa hiện tại đều là danh sư nổi danh của Thiên Vũ học viện. Hỏi thăm tin tức rất đơn giản.

- Như thế nào?

Chúc trưởng lão không nhịn được nhìn qua.

- Mạc Hoằng Nhất... hình như bị bệnh, hiện tại đang hôn mê! Trương sư, có người nói đang bế quan, ai cũng không gặp...

Khương đường chủ nói.

- Vậy cũng không cần suy nghĩ, nhất định là Trương sư...

Mọi người đồng thời gật đầu.

Nếu hôn mê, khẳng định không phải là danh sư được trời công nhận, cũng không có khả năng từ chối Khổng sư. Vậy lại chỉ có một khả năng... Gây ra động tĩnh lớn như vậy, không phải là ai khác, chính là Trương Huyền vừa đến lại sáng tạo ra rất nhiều kỳ tích.

- Nếu biết là Trương sư, có cần báo tin tức này lên tới tổng hội hay không?

Trong đám người, một vị danh sư nói.

- Không được!

Khương đường chủ lắc đầu:

- Nếu như chỉ là danh sư được trời công nhận, báo lên tổng hội không có bất cứ vấn đề gì. Nhưng... vị Trương sư này vừa từ chối Khổng sư. Chuyện này một khi truyền ra, sợ rằng toàn bộ tổng hội cũng sẽ nổ tung...

Mọi người sửng sốt.

Quả thật vậy.

Khổng sư là ai? Người đứng đầu vạn cổ, lão sư chung của thiên địa... Người như vậy, muốn thu đồ đệ, tự nhiên bị cự tuyệt, khẳng định hội chắc chắn sẽ bị khủng hoảng cực lớn!

Hơn nữa, Khổng sư thu đồ đệ lại bị từ chối, không tính là hào quang. Nếu như bị tuyên dương ra, chọc cho Khổng sư tức giận...

Cho dù chết muôn lần cũng khó hết được tội.

- Chuyện này đã vượt quá ta phạm vi chúng ta có thể khống chế. Tốt nhất nói năng thận trọng...

Một lát sau, Khương đường chủ căn dặn.

- Vâng!

Mọi người cũng biết tính nghiêm trọng của chuyện này, không dám nói thừa, đồng thời gật đầu đáp ứng.

Bất kể là danh sư được trời công nhận, hay Khổng sư thu đồ đệ bị cự tuyệt, đều đã vượt quá phạm vi bọn họ có thể lý giải. Đối mặt loại chuyện như vậy, tốt nhất im lặng, không nói, không biết, không nghe thấy. Bằng không, làm không tốt chết cũng không biết chết như thế nào.

- Đã như vậy, các vị lại ở trong này quay về phía bức tượng của Khổng sư thề đi!

Khương đường chủ lại một lần nữa mở miệng.

- Vâng!

Rất nhanh, lời thề được hoàn thành. Mọi người nhất thời cảm thấy một lực lượng đặc biệt xâm nhập trong đầu, trói buộc chuyện vừa rồi ở một chỗ. Một khi nói ra, lại sẽ gặp phải trừng phạt.

...

Trương Huyền muốn giấu mình, lại không biết chuyện của hắn từ lâu đã huyên náo tới mức toàn bộ Danh Sư Đường đều đã biết được. Lúc này hắn đẩy cửa phòng học nhỏ đi ra ngoài.

Danh sư được trời công nhận, tuy rằng khiến cho mức độ tâm cảnh của hắn tăng tròn 1.0, ngưng tụ ra mắt Minh Lý. Nhưng đối với tu vi mà nói, lại hoàn toàn không có chút tăng nào.

Vẫn là Tông Sư đỉnh phong, lực lượng ở khoảng 5000.

- Lão sư!

Hắn mới vừa đi ra, đã thấy một nữ hài quỳ xuống mặt đất, nhìn lão sư trước mắt, vui lòng phục tùng.

Đó chính là Mộc Tuyết Tình.

Lúc này, khí tức toàn thân nàng như rồng, toàn thân giống như là thay da đổi thịt!

Sau khi kích phát tất cả dược lực tích tụ ở trong cơ thể, khiến cho nàng trực tiếp đột phá gông cùm xiềng xích Ích Huyệt cảnh, đạt tới Thông Huyền cảnh sơ kỳ!

Thậm chí khí tức mơ hồ, còn có thể đột phá đến trung kỳ bất cứ lúc nào.

Trong một đêm, thay da đổi thịt, nắm giữ tiến bộ lớn như vậy, cho dù là nàng, cũng không thể tin được.

- Không tệ!

Thấy nàng tiến bước, Trương Huyền thoả mãn gật đầu.

Từ nhỏ lại dùng đan dược, số lượng dược lực tích lũy đã đạt đến mức độ kinh người. Có thể thoáng một chút đột phá nhiều như vậy, cũng là chuyện đương nhiên.

- Tu vi vừa thăng cấp, cố gắng củng cố một chút. Ngày mai ta dẫn nàng đi tới một chỗ!

Biết độ tín nhiệm của đối phương đối với mình khẳng định vượt qua 40, có thể đi kết thúc danh sư sát hạch, Trương Huyền căn dặn một tiếng.

- Vâng!

Mộc Tuyết Tình gật đầu, lùi sang một bên.

...

Phỉ Thúy các là khu vực tiêu tiền nổi danh nhất trong Thiên Vũ vương thành.

Tiêu xài một ngày ở đây, sợ rằng có thể khiến cho một gia tộc nhỏ trong vương quốc nhị đẳng phá sản.

Dù vậy, người tới đây, vẫn đông như trẩy hội, xe ngựa không dứt.

Vô số người đều tha thiết ước mơ, có thể ở chỗ này tiêu phí, trở thành một thành viên thường xuyên đi lại.

Bởi vì, xung quanh nơi này có mười ba nước, rượu ngon mạnh nhất, cô nương xinh đẹp nhất, phục vụ tốt nhất, hoàng cảnh hưởng thụ nhất...

Bất kỳ một người tu luyện nào, bất kể nam nữ, chỉ cần đã tới một lần, sẽ muốn tới lần thứ hai, đắm chìm ở bên trong đó, lưu luyến quên cả đường về!

Còn không có tiến vào trong đó, một linh khí nồng hậu lại đập vào mặt. So với bên ngoài phải nồng đậm hơn gấp ngoài hai lần. Ở trong hoàn cảnh này tu luyện, tuyệt đối phải nhanh hơn so với bên ngoài, không chỉ gấp đôi.

Sáng sớm, một chiếc xe ngựa dừng lại. Gã sai vặt điều khiển xe vội vàng dọn xong đá xuống ngựa.

- Thiếu gia, đến nơi rồi!

- Ừ!

Mành được vén lên. Một người thanh niên từ trong đó đi xuống.

Người thanh niên mặc quần áo sang trọng, mặt như quan ngọc. Trong ánh mắt chớp động, thỉnh thoảng mang theo một tia vẻ lo lắng. Ở phần cơ thể lộ ra ngoài, hình như còn có vài vết máu bầm, hiện rõ trước đó không lâu mới bị thương, đến bây giờ còn chưa khỏi hẳn.

- Thiếu gia, chúng ta... thật sự phải tìm Lâm Lang công tử sao? Nhưng ta nghe nói, hắn chỉ cần mở miệng, liền đưa ra cái giá xa xỉ!

Gã sai vặt do dự liếc mắt thoáng nhìn.

- Không tìm hắn, còn có thể tìm ai?

Sắc mặt của người thanh niên xám xịt:

- Hiện tại gia tộc cũng đã vứt bỏ ta, còn muốn đưa ta cho Trương Huyền kia, dẹp yên lửa giận của hắn! Cũng chỉ có Lâm gia, mới có khả năng bảo vệ ta an toàn! Chỉ cần Lâm Lang công tử mở miệng, cho dù hắn sát hạch danh sư nhị tinh thành công thì sẽ thế nào? Chẳng lẽ còn dám đắc tội nghiệp đoàn trận pháp sư, cùng Hiên Viên vương quốc sao?

Nếu như Trương Huyền ở đây, khẳng định có thể nhận ra, đây không phải là ai khác, chính là Quý Mặc công tử, thi họa sư trước đây bị thuộc hạ của mình, cởi sạch treo ở trên cây!

Sau khi biết người hắn đắc tội là thiên tài Trương Huyền, Quý gia lại không có ai bảo vệ hắn nữa. Ngay cả cha ruột của hắn, gia chủ của Quý gia cũng muốn đích thân trói hắn lại đưa qua bù tội.

Hắn biết một khi mình bị đưa qua, khẳng định không ăn được trái cây ngon, lúc này mới tìm một cơ hội chạy đến, tìm kiếm người che chở.

Nếu nói trong Thiên Vũ vương quốc ai có thể bảo vệ hắn, ngoại trừ Lâm gia, ai cũng không được. Thậm chí vương thất cũng làm không được!

Gia chủ Lâm gia, không chỉ là hội trưởng nghiệp đoàn trận pháp sư. Nữ nhi còn là thái tử phi của Hiên Viên vương quốc. Chỉ dựa vào loại thân phận này, Khương Thư đường chủ cũng phải nể tình, càng chưa nói tới một Trương Huyền vừa sát hạch thành công.

Về phần Lâm Lang trong miệng hắn, được xưng đệ nhất công tử của Thiên Vũ vương quốc!

Chính là con trai của gia chủ Lâm gia, đệ đệ của thái tử phi của Hiên Viên vương quốc.

Hắn cũng coi như là thiên tài, lại là con trai của gia chủ một trong ba gia tộc lớn tại vương thành, lúc này mới may mắn nhận thức, tiếp xúc qua vài lần.

Mà Phỉ Thúy các này, chính là do Lâm Lang tự tay mở ra.

Lâm Lang

dtv-ebook.com

- Lâm gia, là đệ nhất gia tộc của Thiên Vũ vương quốc. Lâm Lang công tử là con trai độc nhất được Lâm gia chủ sủng ái nhất, đệ đệ của thái tử phi Hiên Viên vương quốc. Hắn mở miệng nói, Mạc Thiên Tuyết bệ hạ cũng phải cho chút thể diện. Chỉ phải đáp ứng, thiếu gia lại không cần lo lắng nữa!

Gã sai vặt có chút do dự, liên tục gật đầu.

Hiện nay, loại tình huống này, không có biện pháp tốt hơn.

Vị Trương Huyền này, một khi sát hạch danh sư nhị tinh thành công, địa vị, thân phận nước lên thì thuyền lên, thật sự muốn truy cứu chuyện ngày đó, Quý gia cho dù thân là một trong ba gia tộc lớn, cũng không dám chống lại.

Danh sư nhị tinh, nhất là loại cấp cấp bậc thiên tài này, có thể nói, nắm giữ lực lượng cực kỳ cường đại.

Hơn nữa còn là sư huynh của Khương đường chủ, phía sau có một lão sư càng lợi hại hơn...

Trả thù nhất định là không dám. Hắn thầm nghĩ tìm một người có địa vị đứng giữa, chuyện lớn hóa nhỏ, chuyện nhỏ hóa không.

Mà Lâm gia này, chính là một lựa chọn trong đó.

- Ừ, nhanh đi vào đi!

Vung tay lên, Quý Mặc công tử đi nhanh về phía Phỉ Thúy các.

Nhìn bộ dạng hắn quen việc dễ làm, chắc hẳn là thường xuyên đến đây. Dọc theo con đường nhỏ lát đá, đi một hồi, đi tới trước một gian phòng rộng rãi.

Và hộ vệ thông bẩm một tiếng, đi vào.

Vừa tiến vào phòng, bên trong rộng rãi sáng sủa.

Đại sảnh rộng rãi, xung quanh có đủ loại bảo thạch, da thú, lắp đặt thiết bị tráng lệ. Cho dù vương cung so sánh với nơi đây, cũng kém một mảng lớn.

Dưới trận pháp gia tăng, linh khí kinh người. Đại điện đóng kín, chẳng những không có vẻ nặng nề, trả lại cho người ta một loại cảm giác của chốn bồng lai tiên cảnh.

Giữa gian phòng, một người thanh niên nghiêng dựa vào trên một tấm da thú cực lớn, hai bên có mỹ nữ vây quanh. Trên bàn trà trước mặt bày đầy các loại món ngon mỹ vị, mùi rượu xông vào mũi.

Đối diện với hắn, cũng là một người thanh niên, toàn thân ung dung sang trọng, đang cầm chén rượu lên cùng đối phương chè chén.

- Quý Mặc lão đệ, đã lâu không gặp...

Thấy hắn tiến đến, người thanh niên nghiêng người dựa vào trong lòng mỹ nữ, vẫy vẫy tay.

- Lâm Lang công tử!

Quý Mặc ôm quyền.

- Tới đây, ta giới thiệu cho ngươi một chút. Vị này chính là Phí Hiên vương tử của Khôn Càn vương quốc!

Lâm Lang công tử chỉ vào người thanh niên đối diện, giới thiệu hai người với nhau:

- Phí Hiên vương tử, vị này chính là Quý Mặc công tử của Quý gia ở Thiên Vũ vương thành!

- Hóa ra là Quý công tử, tuổi còn trẻ liền trở thành thi họa sư chính thức. Ta ở Khôn Càn vương quốc đã từng nghe nói tới đại danh!

Phí Hiên vương tử cười nói.

Vị này, chính là người Trương Huyền đã nhìn thấy ở vương cung, vương tử cầu thân Mạc Vũ công chúa.

Cầu thân thất bại, lại biết Liễu hội trưởng trị bệnh cho thần thú trấn quốc, lại đánh chủ ý tới Lâm gia.

Sử dụng nghiệp đoàn trận pháp sư và thái tử phi ở sau lưng chống đỡ, Lâm gia ở trong vương quốc nhất đẳng, giống như cự phách. Cho dù hắn là vương tử, cũng không dám giả vờ lớn lối.

Trước khi tới đây, ba gia tộc lớn, các loại thế lực phân bố trong vương thành, hắn đã sớm nghe ngóng. Về phần Quý Mặc công tử này, vừa nghe tên, hắn tự nhiên sẽ biết chuyện.

Hai bên nhận thức, ngồi xuống, hàn huyên vài câu. Quý Mặc công tử cũng không nhiều lời vô ích:

- Lâm công tử, lần này lão đệ tới tìm công tử, là cầu công tử giúp một tay...

- A?

Lâm Lang liếc mắt nhìn lại.

- Là như vậy, ta... trước đó trong lúc vô ý đắc tội Trương Huyền Trương sư. Hiện tại hắn sát hạch danh sư nhị tinh thành công, ta sợ hắn gây phiền toái, cho nên muốn mời Lâm công tử làm người trung gian, từ trong đó hòa giải một chút...

Quý Mặc công tử nói.

- Trương Huyền? Ngươi nói chính là thiên tài danh tiếng rất lớn trong mấy ngày qua sao?

Lâm Lang rót đầy một chén rượu, vẻ mặt cũng không quá để ý.

- Chính là hắn...

Quý Mặc công tử liền vội vàng gật đầu, cổ tay lật một cái:

- Ta biết chuyện này rất khó làm, cũng biết Lâm công tử cũng có chút yêu thích đối với thi họa, đặc biệt chuẩn bị tranh do Kim Mãn Đường tiền bối lưu lại, mong rằng công tử vui lòng nhận cho!

- Khô Tùng Đồ? Đây chính là một bức họa cuối cùng Kim Mãn Đường tiền bối bảo tồn cho hậu thế! Cho dù ở trong tác phẩm ngũ cảnh, cũng được cho là trân phẩm. Bức họa này, giá trị cực cao. Quý gia các ngươi, năm đó có ơn cùng lão tiên sinh, lúc này mới may mắn thu thập, tàng trữ được. Lần này tự nhiên bỏ được, lấy ra cho ta. Không tệ, không tệ!

Tiếp nhận bức tranh cuộn tròn, mở ra nhìn một hồi, Lâm Lang thoả mãn gật đầu:

- Chuyện này của ngươi, ta đáp ứng!

- Cảm ơn Lâm công tử!

Sắc mặt Quý Mặc công tử nhất thời đỏ lên.

- Được rồi, cũng không phải là chuyện gì lớn. Danh sư nhị tinh tuy rằng lợi hại, nhưng ở trước mặt Lâm gia chúng ta vẫn không tính là gì cả! Một kẻ có vận khí tốt, bái lạy được một sư phụ tốt mà thôi!

Lâm Lang công tử khoát tay áo:

- Chờ hắn sát hạch xong, ta gửi một tấm thiệp, mời hắn đi theo, các ngươi gặp mặt một lần. Có mâu thuẫn gì, cũng sẽ lại hóa giải!

- Vâng!

Quý Mặc công tử liên tục gật đầu.

Nếu như người khác nói như vậy, hắn khẳng định xem thường. Nhưng vị Lâm công tử trước mắt này, quả thật có bản lĩnh này.

Chỉ lớn hơn so với hắn không đến ba tuổi, lại nắm giữ thực lực trận pháp sư nhị tinh. Ở hai tháng trước, tu vi của bản thân thành công đột phá, bước vào Tông Sư cảnh!

Từ Thông Huyền cảnh đỉnh phong đến Tông Sư, chỉ dùng thời điểm ngắn ngủi chưa đến nửa năm, mặc dù có Hiên Viên vương quốc và Lâm gia cung ứng rất nhiều vật tư, cũng nói rõ thiên phú đủ lớn!

Bản thân có thực lực, lại thêm Lâm gia làm chỗ dựa vững chắc.

Trương Huyền kia cho dù thiên tài, thoạt nhìn phong cảnh vô hạn, ở trước mặt hắn, cũng không tính là cái gì.

Hiên Viên vương quốc phong hào, lại có danh sư tam tinh trấn giữ.

- Lâm công tử không nên khinh thường. Ta lại nghe nói Trương Huyền Trương sư này, có năng lực rất lớn, thiên phú cao tuyệt. Ngay cả Mạc Hoằng Nhất vương quốc các ngươi, cũng bị ép xuống!

Phí Hiên vương tử nói xen vào.

Ở Thiên Vũ vương thành chừng mấy ngày, hắn cũng nghe nói được không ít chuyện.

Vị Trương Huyền này sát hạch danh sư, liên tiếp phá vô số kỷ lục do Mạc Hoằng Nhất ghi lại, từ lâu vang vọng khắp phố lớn ngõ nhỏ.

- Có chút thiên tài lại như thế nào? Thực lực bản thân chỉ có Tông Sư cảnh sơ kỳ... Muốn ở lại Thiên Vũ vương thành tốt, lại không dám làm loạn!

Lâm Lang khinh miệt cười.

Thiên tài tính là cái gì?

Thực lực bản thân không đủ, tất cả cũng không có tác dụng.

Dù sao, thế giới này cuối cùng vẫn nhìn thực lực. Ở vương quốc cấp bậc càng cao càng rõ ràng. Thực lực càng cao, địa vị càng cao. Thực lực không đủ, cho dù nắm giữ chức nghiệp đặc biệt, cũng bị người khinh thường.

- Điều này ngược lại cũng đúng...

Phí Hiên vương tử suy nghĩ sâu xa gật đầu, nói tiếp:

- Đúng rồi, gần đây còn có một thiên tài, không biết Lâm công tử có nghe nói không? Hắn tên là Liễu Trình, nghe nói là lão sư của Thiên Vũ học viện!

- Ngươi nói chính là Liễu hội trưởng nghiệp đoàn y sư, giải quyết mười chín tạp chứng nghi vấn khó xử lý sao?

Lâm Lang vung bàn tay lên, mang theo ý chỉ điểm giang sơn:

- Đương nhiên từng nghe nói qua. Hắn xem như là một nhân tài! Chỉ có điều, thực lực bản thân quá kém, chỉ có Thông Huyền cảnh sơ kỳ. Tiện tay có thể bóp chết... không tính là gì cả!

- Được rồi. Tới Phỉ Thúy các của ta đừng nói là những điều này nữa. Tận hưởng lạc thú trước mắt mới là vương đạo! Người đâu, những rượu thức ăn này đã nguội đổi thành nóng cho ta!

Lâm Lang khẽ cười, phân phó.

- Vâng...

Dựa theo tiếng kêu của hắn, mấy người hầu sai vặt đã đi tới, bưng thức ăn nóng lên.

Một người trong đó, cố ý hạ thấp vành nón xuống, chậm rãi đi tới. Ánh mắt hắn nhìn về phía Lâm Lang, lộ ra hận ý nồng đậm.

Đó chính là học sinh đi ra ngoài báo thù của Trương Huyền kia... Lộ Trùng!

Lâm Lang bi thương

dtv-ebook.com

Thảo nào Trương Huyền hỏi thế nào, hắn cũng không muốn nhiều lời về chuyện của kẻ thù. Ai cũng không nghĩ tới, đó chính là thiếu gia Lâm Lang của Lâm gia!

Lâm gia là một trong ba gia tộc lớn, ngay cả Mạc Thiên Tuyết biết rõ có thể là bọn họ hạ độc đối với man thú trấn quốc, cũng phải ép tin tức xuống, đủ thấy sự kiêng kỵ đối với bọn họ.

Hắn chỉ một người cô đơn, thực lực lại thấp, nếu quả thật nói ra kẻ thù, sợ rằng không cần tới nửa ngày, sẽ bị người tranh công đòi phần thưởng tự mình đưa qua... Bởi vậy, hắn tình nguyện giả vờ câm điếc, cũng không nguyện nói ra.

Hận ý trong mắt lóe lên liền biến mất, Lộ Trùng lại khôi phục vẻ bình tĩnh.

Có thể hai năm không nói câu nào, cứng rắn chịu đựng rèn luyện độc thể, nói rõ lực ý chí của hắn. Lúc này báo thù ở trong tầm mắt, hắn tất nhiên sẽ không lỗ mãng.

Phỉ Thúy các thoạt nhìn bình yên, nhưng hắn biết, trong đó cao thủ rất nhiều. Nếu thật sự muốn động thủ, nhất định phải làm được một đòn tất sát. Bằng không... Lại không có cơ hội lần thứ hai.

Đặt thức ăn ở trên bàn, hắn lặng lẽ nhìn quanh một vòng, chậm rãi lui ra ngoài.

Phòng này, cao thủ không ít. Rõ ràng không phải là nơi động thủ. Hắn chỉ có thể yên tĩnh chờ cơ hội.

Hắn đứng ở ngoài cửa phòng. Không biết qua bao lâu, "két" một tiếng, Lâm Lang lắc lư đi ra.

Phỉ Thúy các cất giữ rượu, đều do đại sư đặc biệt chế luyện riêng cho. Cho dù cường giả Tông Sư cảnh dùng, cũng sẽ say ngã xuống đất.

Lúc này hắn dĩ nhiên có tám, chín phần say, gương mặt đỏ ửng, đi vào nhà vệ sinh cách đó không xa.

- Chính là cơ hội này!

Biết đây là thời cơ tốt nhất, Lộ Trùng lại không dừng lại, thân thể thoáng một cái, theo sát ở phía sau cũng đi vào.

- Người nào?

Hắn đi vào, Lâm Lang đang đi tiểu, nhất thời nhướng mày.

Vù!

Cơ hội chỉ có một lần, Lộ Trùng cũng không nhiều lời vô ích, thân thể lập tức giống như hổ báo vọt tới trước, một chưởng bổ xuống.

Bàn tay còn chưa tới đến trước mặt, tiếng gió thổi vù vù, không khí giống như là bị xé rách, lực lượng cuồng bạo, giống như dời núi lấp biển điên cuồng lao tới.

- Tông Sư... Tông Sư trung kỳ?

Đồng tử Lâm Lang co lại, rượu nhất thời tỉnh hơn phân nửa.

Người này tập kích hắn bất ngờ, chẳng những là cường giả Tông Sư, lại còn đạt tới trung kỳ.

Cường giả thực lực như vậy, ở Thiên Vũ vương thành cũng là cao thủ có danh tiếng rất lớn. Dù thế nào, hắn cũng không nghĩ tới sẽ ngụy trang ở trong đám sai vặt tập kích hắn bất ngờ.

Lộ Trùng bôi tất cả thuốc độc ở huyệt đạo, tuy rằng nhận thống khổ bất cứ lúc nào cũng có thể chết, thực lực lại đột nhiên tăng mạnh, lực lượng không chỉ đột phá Tông Sư cảnh, cho dù so với Tông Sư trung kỳ, cũng không kém chút nào.

- Đâm đầu vào chỗ chết!

Lạnh lùng quát một tiếng, Lâm Lang tung hai tay ra, đón đỡ.

Ầm! Ầm!

Hai tay vừa chạm vào, hai người đồng thời lui về phía sau một bước.

Sắc mặt Lộ Trùng trầm xuống.

Hai năm trước, thời điểm tàn sát cả nhà hắn, đối phương chỉ có Thông Huyền cảnh sơ kỳ. Vốn tưởng rằng cho dù tiến bước, đỉnh phong chính là cực hạn. Không nghĩ tới... giống như hắn, cũng là Tông Sư trung kỳ!

Chỉ có điều, chỉ có cơ hội lần này. Ngày hôm nay không giết được đối phương, chính là hắn chết. Hắn lại không có khả năng lui về phía sau.

Hai mắt hắn nheo lại, chợt xông tới. Độc thể bị đẩy đến cực hạn, hai tay giống như gió, một chưởng lại một chưởng bổ ngang tới.

- Đáng giận!

Lâm Lang đạt Tông Sư trung kỳ, là do các loại thuốc cứng rắn đẩy lên, vốn cũng không vững chắc. Ở dưới công kích không muốn sống của đối phương, vậy mà còn chống đỡ, liên tiếp lui về phía sau.

Phù phù!

Đang lui về phía sau, đột nhiên dưới chân mềm nhũn, thân thể không kìm lòng được lún xuống phía dưới. Ngay sau đó một mùi thối gay mũi xông thẳng vào trong đầu, khiến cho đầu óc hắn choáng váng.

Cúi đầu vừa nhìn, hắn mới hiện tại dưới từng bước ép sát, của đối phương hắn tự nhiên lùi đến hố phân.

- Ngươi đâm đầu vào chỗ chết...

Hắn luôn luôn thích sạch sẽ, bị ép rơi vào hố phân, trong lòng sắp muốn phát điên, kích phát ra sự tàn nhẫn mãnh liệt. Hắn rít gào một tiếng, chợt phóng về phía đối phương.

Còn chưa tới trước mặt, hắn đã bị đạp một cước ở trên mặt, thân thể thoáng một cái, một đầu nằm úp sấp tiến vào trong.

Bởi vì đang hô hoán, tất cả đều ùa vào trong miệng.

- Ta muốn giết ngươi...

Lâm Lang sắp phát điên rồi.

Đường đường là đệ nhất công tử Thiên Vũ vương thành, địa vị cao, cho dù Mạc Thiên Tuyết cũng phải coi trọng ba phần. Bây giờ hắn bị người đánh cho ăn phân, lửa giận trong lồng ngực có thể tưởng tượng được!

Phù phù!

Nói còn chưa nói hết, đầu hắn lại bị đạp vào trong hố, đầy miệng đầy mặt đều dính.

- Lâm Lang công tử, nữ nhân ngươi cho ta thật sự rất khá, tư thái này, cảm xúc kia...

Đang bị tức nghẹn sắp tắt thở, một giọng nói say khướt vang lên. Quý Mặc công tử cũng đi đến.

Ầm!

Hắn chỉ có thực lực Thông Huyền cảnh, còn chưa nói dứt lời, lại thấy trước mắt chợt hoa lên, cũng một đầu chui vào trong hố ao.

- Ta làm chết ngươi. Ai dám đánh bản thiếu gia. Có biết bản thiếu gia là ai không...

Một tiếng phẫn nộ vang lên, Quý Mặc công tử rít gào.

Nơi này chính là Phỉ Thúy các, khu vực tiêu tiền của Thiên Vũ vương thành, địa phương thiếu gia Lâm Lang của Lâm gia mở ra, ai dám động thủ với hắn?

Lẽ nào muốn đắc tội với Lâm gia sao?

Cho dù không nói tới Lâm gia, hắn lại là con trai của gia chủ của Quý gia, đắc tội không nổi Trương Huyền Trương sư, cũng không phải là người nào cũng có thể đánh loạn!

Trong lòng hắn vô cùng phẫn nộ. Còn chưa có mắng xong, hắn liền thấy bên cạnh một người đang phun bong bóng, mùi thối xông vào mũi, sắc mặt bị ngâm ra trắng bệch, toàn thân càng bị đánh sắp tắt thở...

Không phải Lâm Lang thì là ai...

- Ngươi... dám đánh Lâm thiếu gia?

Quý Mặc công tử điên rồi.

Vừa nói đối phương không biết hắn là ai, liền nhìn thấy Lâm Lang bị đánh.

Lâm gia chỉ có một thiếu gia như vậy. Dám động thủ với hắn, chẳng khác nào tuyên chiến đối với Lâm gia, quả thực đâm đầu vào chỗ chết tới cực điểm!

Hắn sốt ruột vội vàng ngẩng đầu, chỉ thấy một thiếu niên tuổi không lớn lắm, đang từng cước từng cước đá vào trên người Lâm Lang, khiến cho hắn không có cách nào phản kháng.

Mà hắn chỉ là cá trong chậu bị vạ lây.

- Không được. Nếu như Lâm Lang thật sự bị giết, ta khẳng định cũng xong đời...

Trong lòng hắn phát điên, cũng biết tính nghiêm trọng của chuyện này.

Ngày hôm nay hắn đến tìm Lâm Lang, kết quả là bị người giết chết ở trong nhà vệ sinh. Tạm thời không nói đối phương sẽ không bỏ qua cho hắn, cho dù buông tha, cũng rất khó chịu được lửa giận của Lâm gia. Làm không tốt, toàn bộ Quý gia cũng sẽ bởi vậy bị huỷ diệt!

Tê trứng. Thế nào lại khiến ta gặp phải loại chuyện này... Ngươi muốn giết, cũng chờ lúc ta không có mặt hãy động thủ. Hiện tại hay rồi. Lâm Lang đi nhà vệ sinh, ta cũng đi nhà vệ sinh. Hắn một khi chết, thật sự chính là bùn vàng dính vào đũng quần, không phải phân cũng là phân...

Mấu chốt nhất chính là... Giết người thì giết người, lại đạp người vào tỏng hố phân là có ý gì?

Quý Mặc công tử chú trọng nhất là hình tượng, luôn luôn lấy dáng vẻ công tử văn nhã gặp người, dẫn tới nữ nhân hâm mộ vô số. Hiện tại toàn thân đầy mùi hôi, trang phục màu trắng biến thành trang phục màu vàng, mùi mãnh liệt còng làm cho hắn cũng sắp phun hết thức ăn vừa rồi ra ngoài...

Sắc mặt hắn tái xanh, cắn răng một cái.

- Thả Lâm thiếu gia...

Biết vị Lâm Lang này không thể chết được, Quý Mặc công tử vội vàng vọt tới trước mặt, ngăn cản ở phía trước.

Ầm!

Hắn còn chưa nói dứt lời bị đạp một cước ở trên mặt, đụng đầu vào trên tường nhà vệ sinh, miệng mũi phun ra máu.

Tuy rằng hắn không ngăn cản đối phương, chỉ có điều lại có chút thời gian, Lâm Lang cuối cùng đã tỉnh táo lại.

Cảm nhận được trên người bị trọng thương và sỉ nhục, hắn tức sắp bùng nổ mạnh.

- Ban đầu ta không muốn dùng tới thứ này. Nếu ngươi đã ép ta, ta muốn ngươi chết...

Hắn rít gào một tiếng, cổ tay lật một cái. Một vòng tròn lớn chừng bàn tay xuất hiện ở trong lòng bàn tay hắn.

- Trận bàn?

Thấy đối phương điên cuồng tự đắc lấy đồ ra, đồng tử Lộ Trùng co lại.

trước đây từng nghe tỷ tỷ nói qua về thứ này, Khiếu Trận Bàn!

Là ép trận pháp ở trong một cái đĩa ngọc đặc biệt, một khi kích hoạt, có thể trực tiếp hình thành trận pháp, vây khốn hoặc giết chết người. Cho dù không phải là trận pháp sư cũng có thể thi triển.

Chỉ có điều thứ này vô cùng trân quý, mỗi một cái đều có giá trị xa xỉ. Toàn bộ Thiên Vũ vương quốc, cũng không lấy ra được mấy cái.

Lâm Lang thân là trận pháp sư nhị tinh, phụ thân là hội trưởng nghiệp đoàn trận pháp sư, tỷ tỷ còn là thái tử phi của Hiên Viên vương quốc. Vì bảo toàn tính mạng, trên người hắn có mang theo một cái, cũng không nghĩ sẽ dùng.

- Không tốt!

Biết trận bàn một khi khởi động, sẽ có trận pháp lập tức bao phủ xung quanh.

Tuy rằng uy lực của trận bàn, không bằng trận pháp bố trí đi ra, nhưng vây khốn loại người đối với trận pháp một chữ cũng không biết như hắn,

khẳng định không có bất cứ vấn đề gì.

Một khi bị vây khốn, không giết được Lâm Lang là chuyện nhỏ, sau này lại muốn báo thù, khẳng định không có cơ hội.

Vì thù hận của người nhà, mình không thể chết!

- Lui!

Hoàn toàn không có chút ngừng lại, thân thể lao nhanh, phóng thẳng ra ngoài. Sau nửa hít thở, hắn đã đi tới ngoài cửa của Phỉ Thúy các.

Hắn mặc y phục sai vặt, cho dù có người phát hiện, cũng cho rằng có thể là do Lâm Lang thiếu gia an bài, không ai ngăn cản.

Oong!

Vừa rời khỏi Phỉ Thúy các, hắn liền cảm thấy phía sau có linh khí dao động kịch liệt một hồi. Phủ đệ, kiến trúc, trước đó vô cùng rõ ràng giống như là bị một trận sương mù bao phủ.

Trận bàn đã hoàn toàn bị kích phát.

- Đi mau...

Biết lần này không có giết chết được Lâm Lang, khẳng định gây ra mối họa cực lớn, Lộ Trùng không dám dừng lại, xoay người rời khỏi đó, chỉ chốc lát biến mất ở trong tầm mắt mọi người.

Trước đây có thể từ trong sự truy sát của Lâm gia chạy trốn, hắn đã sớm học được năng lực phản truy tìm tung tích. Hắn biết làm thế nào, để không bị phát hiện.

- Thế nào lại khởi động trận pháp?

- Lẽ nào... Đã xảy ra chuyện sao?

- Đây là trận bàn thiếu gia mang theo vên người. Nguy rồi, thiếu gia đã xảy ra chuyện...

...

Lộ Trùng bên này vừa rời khỏi, Phỉ Thúy các lập tức nổ tung.

Cận vệ của Thiếu gia tất nhiên nhận ra đây là trận bàn của Lâm Lang. Có thể làm cho hắn ngay cả thủ đoạn bảo toàn tính mạng cũng thi triển ra, nhất định là gặp phải nguy hiểm cực lớn.

- Nhanh thông báo với lão gia!

Trận bàn khởi động, toàn bộ Phỉ Thúy các đều bị bao phủ ở trong trận pháp. Không ít hộ vệ, đối với trận pháp một chữ cũng không biết, không dám đi lại.

Chỉ có điều, bọn họ cũng có phương thức đưa tin đặc biệt. Thời gian không lâu, gia chủ Lâm gia Lâm Nhược Thiên nhận được tin tức, đi tới trước mặt.

- Rốt cuộc phát sinh chuyện gì? Lang Nhi tại sao lại khởi động trận bàn?

Hai mắt thâm trầm như băng, sắc mặt Lâm Nhược Thiên tái xanh.

- Tốt nhất hy vọng Lang Nhi không có việc gì. Một khi xảy ra chuyện, các ngươi đều phải chôn cùng hắn...

Lạnh lùng liếc mắt nhìn rất nhiều hộ vệ, Lâm Nhược Thiên đi nhanh đi về phía trong.

Hắn là trận pháp sư tam tinh, trận bàn này tuy rằng vẫn bao phủ, khiến người ta khó có thể nhận ra phương hướng, nhưng đối với hắn mà nói, không tính là gì cả.

Đi vào Phỉ Thúy các, đi về phía phương hướng trung tâm của trận pháp, thời gian không lâu đi tới trước nhà vệ sinh.

- Tại sao lại ở nơi này?

Vẻ mặt Lâm Nhược Thiên nghi ngờ.

- Nhanh đi tìm thiếu gia ra...

Hắn phân phó một tiếng. Mấy tên hộ vệ vội vàng chui vào.

Một lát sau, bọn họ lại đưa ra một người gương mặt sưng phù, toàn thân bốc ra mùi thối.

Thấy rõ bộ dáng của đối phương, Lâm Nhược Thiên bị dọa cho giật mình.

Hắn cũng có phần t không nhận ra được.

Lâm Lang mở chỗ này không phải là nơi uống rượu ăn cơm sao? Thế nào... hắn rơi vào nhà vệ sinh?

- Rốt cuộc là ai? Điều tra cho ta. Cho dù lật trung toàn bộ Thiên Vũ vương thành, cũng phải tìm ra được cho ta...

Rất nhanh, hắn liền biết rõ tình hình. Một tiếng gào thét phẫn nộ vang tận mây xanh.

Tàng thư khố của Thiên Vũ vương quốc

dtv-ebook.com

Thiên Vũ học viện, phòng học. Trương Huyền

Hắn giao phó xong Mộc Tuyết Tình, bắt đầu đi học.

Nắm giữ mắt Minh Lý, lý giải đối với tu vi, có biến hóa.

Trước đó, hắn chỉ điểm cho đám người Mạnh Đào, cần phải mượn năng lực của Thiên Đạo Đồ Thư Quán, có khả năng kiểm tra chỗ thiếu hụt, chỉ điểm tu vi.

Mà bây giờ, chỉ cần tiêu hao một tia mức độ tâm cảnh, là có thể biết vấn đề xuất hiện trong tu luyện của đối phương, cho phán đoán chính xác nhất.

- Đây mới thực sự là thực lực danh sư...

Hai mắt Trương Huyền tỏa sáng.

Trước đây, đối với danh sư, ở hình thức di động. Tuy rằng làm lão sư, nhưng trong lòng không có khái niệm. rõ ràng

Lần này giác ngộ, tâm cảnh nhận được sự thăng hoa. Toàn thân giơ tay nhấc chân đều có phong độ của sư giả, lại không cảm giác có chút không hòa hợp giống như trước đó.

Hơn nữa, có mắt Minh Lý, cho dù không cần Đồ Thư Quán, hắn cũng có thể dễ dàng nắm được bản chất của sự vật. Không giống như trước đây, làm một chuyện gì đều phải đập cho người ta hôn mê trước, hoặc thi triển võ kỹ.

Tuy rằng so với Thiên Đạo Đồ Thư Quán, chỉ có thể nhìn ra chút da lông. Nếu tu vi cao hơn so với hắn, hắn cũng không nhìn ra được, lại chẳng khác nào có khởi điểm tốt. Dựa theo thực lực sau này tăng lên, lượng tri thức dự trữ càng nhiều, khẳng định còn có thể tiến bước.

Chí ít so với giả vờ giả vịt như trước đây, đã có phong độ danh sư, càng lúc càng muốn gần với danh sư thật sự.

Rất nhanh, hết buổi học, tất cả học sinh như mê như say, cảm giác tu vi lại nhảy lên, bất cứ lúc nào cũng sẽ đột phá.

Trước đây đi học, bọn họ đều ép buộc mình học tập tri thức. Lâu ngày, trong lòng không ít người đều sinh ra sự chán ghét.

Mà sau khi vị Liễu lão sư này đi tới, tất cả mọi người khát vọng đi học, mỗi khi lên lớp, đều giống như uống tiên nhưỡng. Lỗ chân lông trên toàn thân mở rộng ra.

Không sự thay đổi một cách vô tri vô giác, mức độ tín nhiệm đối với hắn đều chậm rãi nâng cao, chậm rãi tăng lên.

- Lão sư, Mạc Vũ công chúa cầu kiến!

Buổi học vừa kết thúc, Mạnh Đào đã đi tới.

- Ừ!

Trương Huyền lên tiếng, đi ra ngoài.

Mạc Vũ tiến lên nghênh đón, mỉm cười, giống như trăm hoa đua nở:

- Liễu lão sư lần trước không phải nói muốn đi tàng thư khố của vương quốc đọc sách sao? Phụ vương bảo ta qua mời...

Trước đó, thời điểm Trương Huyền trị liệu thần thú trấn quốc, từng nói muốn đi tàng thư khố của vương quốc nhìn. Ngay sau đó hai học sinh của hắn so đấu, liên tiếp gây ra chuyện, hắn lại chưa kịp qua.

Hiện tại vừa vặn không có chuyện gì, nàng đặc biệt tới mời.

Thứ nhất, đại biểu vương thất lấy lòng hắn. Thứ hai, cũng biểu thị xin lỗi đối với được giấu giếm Triệu Nhã, Mộc Tuyết Tình so đấu.

- Được!

Trương Huyền đáp ứng.

Lộ Trùng không biết chạy tới chỗ nào báo thù. Triệu Nhã hiện tại khẳng định đang kích hoạt thể chất thuần âm, qua cũng không giúp được chuyện gì.

Hắn hẹn với Mạc Hoằng Nhất, ngày hôm sau kết thúc danh sư sát hạch. Nghĩ tới nghĩ lui, ngày hôm nay hắn cũng không có chuyện gì khác. Vừa lúc hắn đi tàng thư khố của vương quốc xem sách, thu thập chút tri thức.

Có công chúa dẫn đường, hơn nữa đã tới một lần, quen việc dễ làm, rất nhanh hắn đã đi tới trước tàng thư khố.

- Đây chính là tàng thư khố của vương quốc chúng ta. Bên trong có sách do Thiên Vũ vương quốc thu thập hơn nghìn năm. Muốn xem loại nào, đều có thể tìm kiếm ở bên trong!

Mạc Vũ giới thiệu.

- Ừ!

Trương Huyền lên tiếng.

Nếu là Thiên Vũ vương quốc thu thập hơn nghìn năm, khẳng định số lượng khổng lồ. Đối với hắn mà nói, không cần xem loại gì, chỉ cần số lượng đủ là được.

Đọc sách... Hắn thật sự không chọn.

Cho người khác biết hắn có ý nghĩ này, tuyệt đối sẽ lập tức phun máu.

Lại là danh sư lợi hại, cho dù đã gặp qua là không quên được, một ngày có thể nhớ kỹ nội dung của hơn vạn bộ sách, bị tinh lực ảnh hưởng, cũng chỉ có thể đọc sách mang tính lựa chọn.

Không chỉ bởi vì không có nhiều thời gian như vậy, quan trọng hơn chính là, sách là do người đời trước lưu lại, tư tưởng của mỗi một người khác nhau, kiến thức khác nhau, nội dung tất nhiên cũng hoàn toàn khác nhau.

Rất nhiều cách nhìn mâu thuẫn, thật hay giả khiến người ta khó có thể phân biệt được. Nhìn quá nhiều, tương đương với dung hợp tư tưởng của vô số người, ngược lại dễ dàng khiến cho ý chí của người ta hỗn loạn, cuối cùng không phân rõ phương hướng.

Cho nên, sách không phải xem càng nhiều càng tốt, phải xem có lựa chọn, mới có thể làm cho tri thức của người ta càng tích lũy càng nhiều, ý nghĩ càng rõ ràng.

Không lựa chọn, sách gì cũng xem, làm không tốt sẽ khiến cho người ta rơi vào sự hỗn loạn, tẩu hỏa nhập ma.

Trương Huyền lại khác. Chỉ cần sách ghi vào Thiên Đạo Đồ Thư Quán, có thể tự động phân rõ sự sai lầm, chỗ thiếu hụt, chuyện khiến người ta không biết xử trí thế nào, đối với hắn mà nói, lại không đáng kể chút nào.

Đi vào tàng thư khố, hắn giương mắt nhìn lại, quả nhiên thấy vô số giá sách đứng sừng sững ở bên trong, tàng thư vô số, cộng lại sợ rằng phải hơn ngàn vạn quyển.

- Ngươi muốn xem loại sách gì, ta dẫn ngươi qua...

Mạc Vũ công chúa cười nhìn qua.

Nàng mặc dù bị người ta xem là thiên tài, chủ yếu nhất chính là đọc sách nhiều.

Từ khi bắt đầu sáu tuổi biết chữ, gần như mỗi ngày nàng đều muốn đi qua xem sách một canh giờ, trong cùng tuổi, nàng tuyệt đối là học vấn phong phú nhất. Đối với tàng thư khố này, nàng cũng hiểu rõ nhất!

Loại sách gì, đặt ở chỗ nào, chỉ cần nói ra, nàng đều có thể rất nhanh tìm được.

- Nàng đi làm việc của nàng đi. Cần phải xem cái gì, ta tự mình tìm là được, không cần phiền tới công chúa! Hơn nữa, thời điểm ta xem sách thích yên tĩnh, cho nên...

Trương Huyền khoát tay, vẻ mặt áy náy.

Hắn đọc sách thật sự quá mức kinh thế hãi tục, một đường chạy như điên là có thể thu thập nội dung trong sách tới trong đầu.

Để cho người khác nhìn thấy được, nhất định sẽ bị xem trở thành quái vật. Hắn vẫn giấu mình một chút thì tốt hơn.

- Vậy ta đi ra ngoài trước!

Thấy đối phương không cần nàng hỗ trợ, Mạc Vũ có chút mất mát đi ra ngoài.

Ở trước mặt người thanh niên này, nàng thật sự cảm thấy sắc đẹp của mình, không có một chút tác dụng nào.

Khác khác phái cùng tuổi khác, chỉ cần gặp được, đều sẽ bị dung mạo của nàng thu hút, đủ loại biểu hiện, khoe khoang. Người trước mắt này, căn bản không quan tâm, xem nàng như trở thành không khí.

Có đôi khi suy nghĩ một chút, nàng thật sự cảm thấy phiền muộn.

Lẽ nào hắn không có hứng thú đối với nữ nhân? Là một... người không có năng lực lực?

Khụ khụ!

Khuôn mặt Mạc Vũ công chúa đỏ lên.

Đối phương y thuật cao minh như vậy, cho dù có tất nhiên cũng có thể chữa trị được. Không có khả năng... Có thể là mị lực của nàng còn không có đạt được đến mức độ thu hút đối phương!

Cũng đúng.

Đối phương loại thiên tài này ngay cả Mạc Hoằng Nhất cũng kém hơn, ánh mắt khẳng định cao hơn rất nhiều. Cho dù nàng không tệ, cũng chỉ dừng lại ở trong vương quốc nhất đẳng. Ánh mắt của đối phương khẳng định càng cao hơn xa hơn, chướng mắt nàng cũng xem như là bình thường.

Hiểu rõ những điều này, nàng quay đầu lại liếc mắt nhìn người thanh niên đứng ở trước kệ sách, cúi đầu trầm tư, thoáng hiện ra vẻ tiếc nuối, sau đó xoay người đi ra ngoài.

Thiên Tuyết bệ hạ bảo nàng nghĩ biện pháp làm tốt quan hệ với một trong hai người Trương Huyền và Liễu hội trưởng. Tốt nhất có thể trở thành tình lữ. Hiện tại xem ra... không thể nào!

Nếu như để cho Trương Huyền biết suy nghĩ của nàng, nhất định sẽ trực tiếp lắc đầu.

Không phải hắn không thích đối với mỹ nữ, chỉ là không thấy người nào khiến cho hắn động tâm.

Mạc Vũ tuy rằng xinh đẹp, còn có thể xinh đẹp hơn Triệu Nhã sao?

Người sau cũng chỉ là học sinh mà thôi.

Hơn nữa, kiếp trước sinh sống ở trong thời đại tin tức bùng nổ, mỹ nữ thế nào mà chưa thấy qua? Đối với những điều này, hắn sớm có năng lực miễn dịch.

Mấu chốt nhất chính là, vừa tới một hoàn cảnh xa lạ, còn không có hoàn toàn dung hợp, hơn nữa bản thân trúng kịch độc, trước ba mươi tuổi không đạt được danh sư cửu tinh sẽ chết. Sinh tử ép buộc, hắn cũng không có tâm tình suy nghĩ những điều này.

- Bắt đầu đi!

Thấy nàng rời khỏi, tàng thư khố lại không có một người nào, Trương Huyền thở hắt ra một hơi, đi tới giá sách hàng thứ nhất, ngón tay đưa tới, bàn chân nhất thời vung lên, chạy về phía trước.

Ào ào ào ào!

Từng hàng sách, ở dưới ngón tay hắn chạm đến, tiến vào trong đầu, thu thập, tàng trữ tiến vào Đồ Thư Quán.

Tu vi đạt được Tông Sư cảnh đỉnh phong, linh hồn càng cường đại hơn, tốc độ thu nhận cũng càng nhanh hơn.

...

Vù!

Một ngõ nhỏ yên tĩnh, Lộ Trùng ngừng lại, miệng mở to thở hổn hển.

Rời khỏi Phỉ Thúy các, hắn lại đổi xong y phục đã sớm chuẩn bị, thay đổi hình dạng, che giấu khí tức. Hắn vốn tưởng rằng tuyệt đối không thể sai sót nhầm lẫn, thế nào cũng không nghĩ tới, phía sau còn có người đuổi qua.

Liên tục tránh né mấy lần, đổi vài bộ quần áo, lại vẫn bị theo không dừng.

- Tiến vào Phỉ Thúy các, ta vẫn tận lực ẩn nấp, không khiến người ta nhìn thấy được diện mạo thật sự. Sau khi trốn ra, lại chú ý bí mật, làm sao có thể vẫn bị đuổi theo?

Lông mày hắn rướn lên, đầy nghi ngờ.

Tuổi không lớn lắm, trải qua sinh tử, hắn biết làm thế nào để có khả năng chạy trốn sự truy sát. Tuy rằng dưới sự chỉ điểm của Liễu lão sư, thực lực của hắn tăng không ít, đạt được Tông Sư trung kỳ, thực lực tăng mạnh, nhưng hắn vẫn không hề lỗ mãng!

Lần này ám sát, hắn chuẩn bị hồi lâu, từ khi bắt đầu lẩn vào Phỉ Thúy các, hắn vẫn ẩn nấp, không khiến cho người ta nhìn thấy được diện mạo thật sự. Hắn trốn lâu như vậy, tại sao vẫn có người theo dõi phía sau?

- Tiếp tục bị đuổi như vậy, không phải là biện pháp...

Sắc mặt hắn khó coi.

Dựa vào thực lực và sự nhạy bén, hắn liên tục tránh né được vài lần đuổi bắt, nhưng cứ như vậy cũng không phải là biện pháp.

Nhìn bộ dạng đối phương miệt mài không buông tha, sớm hay muộn hắn cũng sẽ bị bắt.

- Thiên Vũ học viện không thể đi. Như vậy sẽ liên lụy lão sư và bạn học. Ngoài thành càng không thể đi, mênh mông vô bờ, trống trải vô biên, rất dễ dàng bị phát hiện! Biện pháp tốt nhất chính là ở lại trong vương thành ẩn nấp...

Trong lòng hắn sốt ruột, nhưng không có bối rối.

Nếu như lúc này đi Thiên Vũ học viện, nhất định sẽ bị người ta nhận ra hắn là học sinh của Liễu lão sư. Đến lúc đó, tất nhiên nhất định sẽ mang đến tai họa cho lão sư.

Lão sư đối với hắn ơn nặng như núi, hắn quyết không thể làm như vậy!

Về phần chạy đi.

Ngoài thành trống trải, một khi mất đi dòng người yểm hộ, hắn dễ dàng bị bắt hơn.

Lâm gia địa vị cao như vậy, hoàn toàn có thể điều động đội quân của vương quốc bao vây.

Nếu thật sự bị ngăn cản ở nơi hoang vắng trống trải, thật sự lại lên trời không có đường, xuống đất không có cửa.

Đường ra duy nhất, chính là ở lại vương thành, kiến trúc rất nhiều, khắp nơi đều là dòng người chật chội, dễ dàng ẩn nấp hơn.

- Đi nơi nào ẩn nấp mới có thể khiến cho Lâm gia không lục tìm ra được?

Xác định đối sách, trong đầu Lộ Trùng nhanh chóng suy nghĩ tìm hiểu.

Liên tục tránh né thật nhiều lần, đối phương còn có thể đuổi theo, nói rõ khẳng định có loại phương pháp đặc biệt nào đó, không nấp ở một địa phương tốt, rất dễ dàng bị phát hiện. Chỉ cần bị ngăn chặn, khẳng định hắn chắc chắn phải chết không thể nghi ngờ.

- Đúng rồi, Thiên Vũ vương cung!

Ánh mắt hắn nhất thời sáng lên, đột nhiên nghĩ đến một chỗ.

Trước đây, gia tộc bọn họ bị diệt, chuyện huyên náo lớn như vậy, lại một chút tin tức cũng chưa từng truyền ra. Danh Sư Đường không người biết. Nếu như nói không vương thất Thiên Vũ ra tay, hắn tuyệt đối không tin!

Nếu bọn họ cấu kết với nhau làm việc xấu, không bằng hắn trực tiếp nấp ở vương cung.

Lâm gia cho dù lợi hại hơn nữa, dù sao cũng không khả năng quang minh chính đại lục soát vương cung!

Có tính toán, bàn chân hắn dịch chuyển, bay thẳng về phía phương hướng vương cung.

Tu luyện độc thể thành công, thực lực của hắn hiện nay, từ lâu đạt được Tông Sư trung kỳ. Loại tu vi này ở Thiên Vũ vương quốc tuy rằng không tính là cao cấp nhất, nhưng cũng không kém bao xa. Các loại hộ vệ bình thường, căn bản không phát hiện ra được.

Thời gian không lâu, hắn đã tiến vào trong đó.

Chuột tìm dấu vết

dtv-ebook.com

Thiên Vũ vương cung.

Nhìn vẻ mặt chán nản của nữ nhi, Mạc Thiên Tuyết có chút nghi ngờ:

- Thế nào? Liễu hội trưởng không đến sao?

- Đến rồi...

Mạc Vũ lắc đầu:

- Hắn muốn tự mình xem sách, không cần ta theo cùng!

- Thôi đi!

Mạc Thiên Tuyết thở dài một tiếng:

- Xem duyên phận vậy. Không có duyên phận, muốn nhiều hơn nữa cũng vô dụng!

Hắn vẫn muốn nữ nhi và vị Liễu hội trưởng này tiếp cận, trở thành một đôi. Một khi như vậy, chẳng khác nào cột hắn vào trên chiến thuyền của mình. Sau này cho dù Lâm gia, Mạc Hoằng Nhất có động tĩnh và ý nghĩ gì khác thường, cũng phải e ngại một chút.

Hiện tại xem ra, có phần suy nghĩ viển vông.

Nữ nhi của hắn tuy rằng cũng thuộc về long phượng trong đám người, so với người như Liễu hội trưởng, Trương sư, vẫn kém một đoạn rất lớn.

Mạc Vũ gật đầu.

Nàng ngược lại không phải là có ý đối với Trương Huyền. Cho tới nay đều là người khác vây quanh nàng. Đột nhiên gặp phải một vị không quan tâm, dâng lên lòng háo thắng. Hiện tại xem ra, không hi vọng gì, nàng cũng rất nhanh bình phục lại.

- Phụ vương, man thú trấn quốc có phải do Lâm gia đã hạ thủ? Bọn họ lại có động tĩnh gì?

Vứt bỏ tâm cảnh hỗn loạn, Mạc Vũ lại khôi phục dáng vẻ nhìn xa trông rộng trước kia.

- Liên quan đến chuyện này tổng cộng có bảy vị thái giám. Chỉ có điều, vừa điều tra một người, tất cả lại tự sát!

Ánh mắt Mạc Thiên Tuyết có phần nghiêm trọng:

- Ta biết điều tra như vậy khẳng định không tìm được cái gì. Hơn nữa chúng ta ở ngoài sáng, đối phương ở trong tối, có thể chuẩn bị trước. Cho dù tìm được, cũng có thời gian đi chuẩn bị. Chuẩn bị không tốt vẫn sẽ nhận được tin tức sai lầm. Cho nên... Ngoài sáng truy tìm điều tra cái này, gióng trống khua chiêng, trên thực tế lại phái người âm thầm điều tra!

- Âm thầm điều tra?

Mạc Vũ nghi ngờ.

- Ừ, đi thăm dò... nơi nguồn gốc độc phát ra!

Ánh mắt Mạc Thiên Tuyết lóe lên:

- Có thể khiến cho hùng sư đuôi vàng nửa bước Chí Tôn bệnh nặng, chúng ta vẫn không có cách nào phát hiện, loại chất độc này, ít nhất cũng phải đạt được nhị phẩm đỉnh phong, thậm chí cách tam phẩm cũng không xa!

Có thể có tác dụng đối với hùng sư đuôi vàng, loại chất độc này khẳng định vô cùng đáng sợ.

Độc dược nhất phẩm, có thể độc chết cường giả dưới Tông Sư cảnh. Đan dược nhị phẩm, Tông Sư thậm chí nửa bước Chí Tôn, cũng có thể bị liên lụy.

Thuốc độc này tuy rằng trong khoảng thời gian ngắn không thể khiến cho hùng sư đuôi vàng tử vong, lại làm cho nó nhanh chóng già yếu. Cấp bậc cao, tuyệt đối đạt tới nhị phẩm đỉnh phong.

- Có thể lấy ra loại độc dược này, chỉ có Độc Điện. Trải qua sự điều tra của ta, Lâm gia vừa vặn cùng Hồng Liên thành có lui tới. Thậm chí vị đại dược vương lợi hại nhất kia, mấy ngày qua cũng đến vương thành!

Mạc Thiên Tuyết hừ một tiếng, vung tay áo một cái:

- Tất cả mọi chuyện, đều quá mức trùng hợp. Bởi vậy, ta đặc biệt phái người điều tra, rất nhanh đã điều tra ra kết quả. Quả thật cùng Lâm gia này không hề tránh được có liên quan!

- Vậy chúng ta phải làm sao bây giờ?

Nghe được đã xác nhận là Lâm gia hạ thủ, sắc mặt Mạc Vũ cũng trở nên khó coi.

Ngày hôm nay đối phương có thể hạ thủ đối với hùng sư đuôi vàng, ngày mai lại có khả năng hạ thủ đối với thành viên vương thất bọn họ.

Một khi động tâm đối với quyền lợi, dã tâm sẽ giống như nâm mọc lên, không ngừng lan tràn. Ai cũng không có cách nào ngăn chặn.

- Tuy rằng hùng sư đuôi vàng đạt tới Chí Tôn cảnh, nhưng Lâm gia có Hiên Viên vương quốc làm chỗ dựa vững chắc, vẫn không thể đắc tội!

Biết nữ nhi lo lắng, Mạc Thiên Tuyết lắc đầu.

Biết là bọn họ làm, lại thế nào?

Đối phương không chỉ có trận pháp sư tam tinh trấn thủ, còn có một nữ nhi phong hào thái tử phi của Hiên Viên vương quốc, căn bản không thể trêu chọc vào.

Hiện tại không làm rõ, mọi người giả vờ hồ đồ. Có Danh Sư Đường trấn thủ, Lâm gia còn không dám vượt quá.

Nếu thật sự muốn xé rách da mặt, Hiên Viên vương quốc chỉ cần phái một cường giả Chí Tôn có chút lợi hại, có thể hoàn toàn diệt sạch vương thất bọn họ.

- Đúng vậy! Giống như Cù gia trước đây... Chúng ta cũng không có cách nào!

Mạc Vũ cũng hiểu rõ điểm ấy, thở dài một tiếng.

- Cù gia tuy rằng không phải là danh môn vọng tộc, nhưng cũng được cho là nhà lớn nghiệp lớn. Không nghĩ tới không biết bởi vì sao, toàn gia một trăm ba mươi bảy người, bị Lâm gia một đêm diệt sạch... Chuyện này, ta vẫn nhớ...

Mạc Thiên Tuyết xiết chặt nắm đấm.

Hai năm trước, Thiên Vũ vương thành có một Cù gia không biết thế nào lại đắc tội Lâm gia, trong một đêm, toàn gia đều bị tàn sát sạch sẽ. Hắn phái người hỏi thăm, người còn chưa tới, gia chủ Lâm gia lại tự mình qua, bảo bọn họ phong tỏa tin tức, khiến cho chuyện này cuối cùng không giải quyết được gì.

Thân là quốc vương bệ hạ, ngay cả thần dân vương quốc mình cũng không bảo vệ được. Cho tới nay chuyện này cũng giống như một cây gai, đâm vào trong tim hắn.

- Thật ra cũng không trách được phụ vương. Đối phương lúc đó cầm lệnh bài của Hiên Viên vương quốc, nghe nói là nhận lệnh của thái tử.

Chúng ta chỉ là vương quốc nhất đẳng, thật sự không có cách nào từ chối!

Thấy bộ dáng này của phụ thân, Mạc Vũ an ủi.

Lúc đó không phải vương thất bọn họ sợ hãi Lâm gia không làm, mà là đối phương cầm theo thủ lệnh của thái tử điện hạ Hiên Viên vương quốc.

Đối mặt với cái này, loại vương quốc thấp hơn như bọn họ chỉ có thể tuân thủ, căn bản không có biện pháp nào khác.

- Ta biết...

Mạc Thiên Tuyết lắc đầu:

- Tình thế không bằng người, ta cũng không có cách nào! Cho nên, ta muốn con lôi kéo Liễu hội trưởng hoặc Trương sư. Chỉ cần một trong hai thiên tài này trở thành phò mã, bọn họ cho dù muốn động thủ, cũng không dám!

Mấy ngày qua hắn vẫn muốn bảo nữ nhi tiếp xúc gần gũi với hai thiên tài này một chút. Đáng tiếc... Đối phương căn bản không để ý tới nữ nhi của hắn.

Nghe được lời của phụ thân, Mạc Vũ có chút mất mát, lắc đầu. Hắn đang muốn nói chuyện, lại thấy một tên thái giám vội vã vọt vào.

- Thế nào?

Lông mày Mạc Thiên Tuyết thoáng nhíu lại.

- Hồi bẩm bệ hạ, tam trưởng lão Lâm gia dẫn theo rất nhiều người qua, nói muốn vương thất chúng ta có một lời giải thích...

Toàn thân thái giám run rẩy.

- Muốn vương thất chúng ta có một lời giải thích? Có ý gì?

Mạc Thiên Tuyết híp mắt lại.

Điều tra ra Lâm gia muốn độc chết man thú trấn quốc, mình còn không có tìm các ngươi tính sổ, thế nào bọn họ còn chạy tới tìm chúng ta trước?

Còn một lời giải thích?

Chẳng lẽ, bọn họ không e ngại nữa, muốn xé rách da mặt?

- Thuộc hạ không biết. Bây giờ bọn họ đang ở bên ngoài cửa cung, muốn lập tức xông vào...

Thái giám vội hỏi.

- Đi qua xem thử!

Hừ một tiếng, Mạc Thiên Tuyết và Mạc Vũ nhấc chân đi ra ngoài.

Rất nhanh hai người đi tới bên ngoài cửa cung, quả nhiên thấy không ít người Lâm gia đứng ở bên ngoài. Trong ánh mắt mỗi một người mang theo vẻ lạnh lùng cao ngạo.

- Thiên Tuyết bệ hạ, ta khuyên ngươi nhanh chóng giao người ra đây, mọi người không cần xé rách da mặt. Bằng không, chuyện ngày hôm nay, ta sợ ngươi cũng đừng mong chết già!

Một lão nhân nhìn thấy đám người Mạc Thiên Tuyết đi ra, bước lên trước, sắc mặt trầm thấp.

- Giao người? Ngươi nói vậy là có ý gì?

Mạc Thiên Tuyết không hiểu ra sao.

- Không cần giả vờ. Ngươi phái người ám sát Lâm Lang thiếu gia chúng ta, dẫn đến bản thân hắn hiện tại vẫn bị trọng thương, hôn mê bất tỉnh, lẽ nào muốn không thừa nhận?

Tam trưởng lão Lâm gia híp mắt lại.

- Ám sát Lâm Lang thiếu gia?

Mạc Thiên Tuyết càng nghe càng không hiểu:

- Chuyện này có phải có gì hiểu nhầm hay không?

Hắn tuy rằng rất muốn tiêu diệt hết Lâm gia, nhưng cũng biết hậu quả, vẫn cố gắng kìm chế. Chẳng lẽ Lâm Lang thiếu gia đã xảy ra chuyện?

- Hiểu nhầm? Hung thủ đã chạy trốn tới vương cung, ở bên trong tường cung nơi này, ngươi nói hiểu nhầm?

Tam trưởng lão Lâm gia lạnh lùng cười.

Mạc Thiên Tuyết căn bản không biết chuyện gì xảy ra, đang muốn tiếp tục hỏi thăm, lại có một người áo xám lặng lẽ đi tới phía sau, nói vài câu.

Thành viên của Ám Ảnh vệ.

Phỉ Thúy các gây ra động tĩnh lớn như vậy, toàn thể Lâm gia xuất động, Ám Ảnh vệ rất nhanh nhận được tin tức.

Nghe xong lời của đối phương, Mạc Thiên Tuyết lúc này mới hiểu được chuyện gì xảy ra, vẻ mặt phiền muộn.

Hắn căn bản không phái người. Hơn nữa cho dù phái người, cũng phải làm đến một đòn tất sát. Làm cho một nửa chết nửa sống... Đây không phải là chờ đối phương tới trả thù sao?

- Lâm Huy trưởng lão, ta có thể nói rõ ràng cho ngươi biết, Lâm Lang công tử bị thương, tuyệt điíu không phải do vương thất chúng ta gây nên...

Mạc Thiên Tuyết nói.

- Không phải?

Tam trưởng lão Lâm Huy lạnh lùng cười:

- Muốn nói không phải cũng được, làm phiền ngươi bảo những hộ vệ này tránh ra, để cho chúng ta lục soát kiểm tra một chút. Chỉ cần bắt được hung thủ, tự nhiên sẽ điều tra ra manh mối!

Sắc mặt khó coi, toàn thân Mạc Thiên Tuyết căng thẳng.

Vương cung không chỉ là căn cơ của vương thất, còn đại biểu cho tôn nghiêm của một vương quốc. Nếu thật sự để cho bọn họ lục soát, sau này Thiên Vũ vương thất còn mặt mũi nào ra hiệu lệnh cho thiên hạ?

- Các ngươi nói hung thủ chạy trốn tới vương cung, bỏ chạy đến vương cung, có chứng cứ gì?

Mạc Vũ không nhịn được quát mắng.

- Tại hạ ra mắt Mạc sư!

Liếc mắt nhìn Mạc Vũ, Lâm Huy khẽ cười:

- Dám nói như vậy, đương nhiên phải có căn cứ!

Hắn ngoắc tay.

Lập tức có người đi lên phía trước, cầm một lồng sắt.

Trong lồng sắt là một con chuột tuyết trắng nằm ở bên trong, nhếch mũi lên, không ngừng ngửi loạn.

- Đây là... ?

Mạc Thiên Tuyết chấn động.

Chuột tìm dấu vết, một loại man thú đặc biệt, nắm giữ mũi siêu cường. Bất kỳ vật gì chỉ cần bị ngửi một chút, cho dù cách xa ngàn vạn dặm, cũng có thể truy tìm được.

Thứ này, so với linh thạch còn muốn hiếm có hơn. Cho dù Hiên Viên vương quốc phong hào cũng không thấy nhiều. Không nghĩ tới Lâm gia

lại có một con, còn mang theo qua.

Nếu quả thật là thứ này, chỉ cần thích khách kia lưu lại mùi, trốn có xa mấy, đổi y phục nhiều hơn nữa, cũng không có cách nào chạy trốn.

- Không sai. Xem ra Thiên Tuyết bệ hạ rất biết hàng. Thích khách ẩn nấp ở vương cung, không phải ta nói, là chuột tìm dấu vết tìm tới... Thế nào, bệ hạ không tin vào phán đoán của nó sao?

Lâm Huy hừ một tiếng, nói.

- Cái này...

Mạc Thiên Tuyết trầm mặc.

Nếu như là chuột tìm dấu vết tìm tới, nói rõ hung thủ thật sự ẩn nấp ở vương cung. Chỉ là... Mình cũng không biết, rốt cuộc có chuyện gì xảy ra?

- Nếu bệ hạ nói không phải là do bệ hạ phái người ra, chúng ta cũng chỉ vì bắt được hung thủ gây tổn thương thiếu gia, sẽ không trắng trợn tìm kiếm. Nếu như bệ hạ cố ý ngăn cản, đó chính là chột dạ...

Lâm Huy nói tiếp.

Nếu như con hùng sư đuôi vàng chết, Lâm gia nhất định sẽ mượn cơ hội lần này, nhân cơ hội ép vua thoái vị, khiến cho vương thất chiếm Thiên Vũ vương quốc nghìn năm, đi xuống khỏi vũ đài lịch sử.

Chỉ có điều, con man thú này không chỉ không chết, còn đột phá thành cường giả Chí Tôn. Cho dù có ý nghĩ này, bọn họ cũng phải do dự một chút.

Chưa có hoàn toàn chuẩn bị trước, cũng không nên hoàn toàn xé rách da mặt thì tốt hơn.

Nếu không, Chí Tôn man thú động thủ, cho dù Lâm gia có đại trận tam phẩm, chỉ sợ cũng rất khó chống lại.

- Được, vương thất chúng ta tuyệt đối không phái người đi gây phiền phức cho Lâm Lang công tử. Chỉ cần chuột tìm dấu vết tìm được hung thủ, dĩ nhiên là chân tướng rõ ràng!

Có chút do dự, Mạc Thiên Tuyết gật đầu.

Nếu đối phương có chuột tìm dấu vết, tìm người sẽ rất đơn giản, không có khả năng trắng trợn lật loạn. Chủ yếu hắn cũng muốn xem thử một chút, rốt cuộc là ai, tập kích bất ngờ Lâm Lang, lại chạy đến vương cung tiến hành giá họa đối với bọn họ.

- Bệ hạ đồng ý, chúng ta lại không khách khí!

Thấy hắn nhả ra, Lâm Huy ngoắc tay. Thuộc hạ mở ra lồng sắt, chuột tìm dấu vết lập tức nhảy ra ngoài, vươn cái mũi dài nhỏ, ngửi một cái, lập tức vọt về phía trước.

- Mọi người đuổi theo!

Thấy nó dẫn đường, Lâm Huy dẫn mọi người đi theo. Đám người Mạc Thiên Tuyết cũng theo sát phía sau.

Ta là lão sư của hắn

dtv-ebook.com

- Đây là đâu?

Thiên Vũ vương cung rộng rãi thênh thang. Lộ Trùng đi một hồi, nhất thời bị các loại kiến trúc tương đồng lượn quanh làm hoa cả mắt, bị lạc phương hướng.

Tránh thoát vài lần tuần tra, một kiến trúc cao lớn xuất hiện ở trước mắt. Phía trên có ba chữ lớn... Tàng thư khố!

- Hóa ra đây chính là tàng thư khố của vương quốc...

Tàng thư khố của Thiên Vũ vương quốc, cất chứa sách trong thiên hạ, bao hàm tất cả tri thức của mười ba nước xung quanh, danh tiếng rất lớn, hắn đã sớm nghe thấy. Không ít người trẻ tuổi, đều lấy việc có thể tiến vào đọc sáng, làm vinh hạnh lớn nhất và ban thưởng.

Không nghĩ tới tiến vào vương cung bảy rẽ tám ngoặt, hắn lại đến nơi này.

- Tự nhiên không có trận pháp...

Thận trọng nhìn một vòng, Lộ Trùng không nhịn được sửng sốt.

Loại địa phương chứa tri thức này, bình thường đều có trận pháp bao phủ, không lệnh phù đặc biệt, một khi tiến vào, sẽ lại gặp phải công kích, trốn cũng trốn không thoát.

Nhưng lúc này bên ngoài tàng thư khố, hoàn toàn không có chút linh khí dao động, cũng không có một điểm phòng ngự. Chẳng lẽ có người dừng trận pháp?

- Nhanh lên một chút. Chắc hẳn là đang ở bên trong...

- Đừng để cho hắn chạy thoát. Bao vây bốn phía xung quanh nơi này cho ta!

...

Hắn đang nghi ngờ, bên ngoài viện truyền đến liên tiếp những tiếng bước chân và lời nói chuyện.

- Đuổi theo tới đây rồi...

Biết không có thời gian để lại suy nghĩ, thân thể thoáng lắc một cái, Lộ Trùng vọt thẳng về phía tàng thư khố, lặng lẽ đẩy cửa ra, thân thể thoáng một cái chui vào.

Hắn không có lựa chọn nào khác. Một khi ra ngoài, tất nhiên bị bắt. Hắn chỉ có thể hi vọng đối phương kiêng kỵ nơi này là tàng thư khố, không dám trắng trợn lục soát.

Từng hàng sách mọc lên như rừng. Dạ minh châu cực lớn gắn ở bốn phía xung quanh, chiếu sáng tàng thư khố. Bên trong không có một chút cảm giác u tối.

Biết bên trong có khả năng có người, Lộ Trùng thận trọng đi về phía trước. Hắn đang muốn tìm một chỗ trốn, liền nghe được phía trước vang lên tiếng bước chân dồn dập.

Hắn ngẩng đầu nhìn lên.

Chỉ thấy một bóng người ở tàng thư khố không ngừng chạy như điên, giống như phát điên.

Người khác tới tàng thư khố, đều yên tĩnh đọc sách hoặc là tìm sách. Chạy nhanh... Có ý gì?

Chạy nhanh như vậy, ngay cả tên sách là gì cũng không nhìn thấy rõ... Làm cái gì vậy?

- Là... Lão sư?

Đang kỳ quái người ngu ngốc chạy như điên này là ai, mắt rơi vào trên gương mặt đối phương, hắn không nhịn được chấn động.

Chính là lão sư của hắn, Liễu Trình!

Lão sư không ở trường học giảng bài, ở chỗ này làm gì?

Vẻ mặt vỡ mộng, Lộ Trùng không biết rõ chuyện gì xảy ra.

- Ngươi thế nào lại ở đây?

Trương Huyền đang thu sách thu tới sảng khoái, phát hiện có người ẩn nấp ở trong góc. Hắn vốn tưởng rằng là Mạc Vũ hoặc người của vương thất. Dù thế nào hắn cũng không nghĩ tới... học sinh đi ra ngoài báo thù. Hắn không nhịn được đã đi tới.

- Ngươi không phải đi báo thù sao? Lẽ nào...

Thoáng sửng sốt một chút, đột nhiên lông mày hắn nâng lên:

- Kẻ thù của ngươi là... vương thất của Thiên Vũ vương quốc?

Nói muốn đi ra ngoài báo thù, kết quả lại chạy tới vương cung. Chẳng lẽ của một kẻ thù học sinh này là vương thất? Lúc này hắn mới sợ liên lụy tới mình, cái gì cũng không chịu nói?

Rất có thể!

Chỉ sợ cũng chỉ có vương thất mới có thể làm cho hắn kiêng kỵ như vậy, thậm chí không tiếc giả vờ câm điếc.

Thực sự như vậy, hắn lại có chút khó xử.

Trước không nói quan hệ giữa hắn và Mạc Vũ quan hệ không tệ. Dù sao vương thất Thiên Vũ người ta cho hắn vài khối linh thạch, lại lấy lòng các loại...

Hơn nữa nhìn bộ dạng đám người Mạc Thiên Tuyết, cũng không giống như kẻ ác làm xằng làm bậy, tùy ý tàn sát gia tộc khác.

Cho dù thật sự muốn làm như vậy, quyền lợi nắm giữ trong tay hắn, tùy tiện an bài một tội danh rất đơn giản, không cần thiết phải lén lút!

Hai người có thể có gì hiểu nhầm hay không?

- Ta...

Có chút do dự, Lộ Trùng đang muốn nói chuyện, liền nghe được tiếng bước chân sốt ruột truyền đến. Ngay sau đó cửa lớn tàng thư khố "két" một tiếng, bị người mở ra.

- Cẩn thận tìm kiếm cho ta. Người khẳng định ở bên trong!

Xôn xao!

Dựa theo một tiếng hét lớn, một đám người vọt vào.

Hai người đứng ở phía sau một loạt giá sách, chắn tầm nhìn. Đám người tiến đến cũng không trực tiếp phát hiện ra. Chỉ có điều, dáng vẻ bọn họ không tìm được mục tiêu không bỏ qua, bị bắt cũng chỉ là vấn đề thời gian.

Biết chạy trời không khỏi nắng, Lộ Trùng không hoảng loạn, trái lại mang theo sự kiên nghị, đầu gối mềm nhũn quỳ rạp xuống đất, liên tục dập đầu mấy cái, viền mắt ửng đỏ:

- Thứ lỗi cho học sinh bất hiếu, sau này không thể hầu hạ lão sư. Nếu như có kiếp sau, Lộ Trùng vẫn nguyện làm đệ tử của lão sư!

Nếu muốn nói hắn có lỗi nhất là ai, vậy chính là vị lão sư này.

Chỉ cần chết, là có thể xuống cùng cha mẹ. Vị lão sư này, vì hắn bỏ ra nhiều như vậy, vất vả bỏ công bỏ sức hỗ trợ hắn nâng cao thực lực, lại hoàn toàn không nhận được hồi báo...

Lão sư, là ta có lỗi với lão sư!

Lão sư, ta khiến cho lão sư thất vọng!

Lão sư, nếu có kiếp sau, ta vẫn nguyện làm học sinh của lão sư, hầu hạ đến già, lại không rời đi...

Hàm răng cắn chặt một cái, thân thể chợt tung lên, lao thẳng ra ngoài.

Hắn vừa xuất hiện, lập tức thu hút sự chú ý của mọi người. Chuột tìm dấu vết phát ra âm thanh "chít chít", xác định mục tiêu.

- Quả nhiên ở chỗ này, trốn chỗ nào!

Cười lạnh một tiếng, một lão nhân của Lâm gia tiến lên đón.

Vù vù!

Thân thể thoáng động, khí tức áp chế khắp nơi, còn chưa ra chiêu, đã thể hiện ra tu vi, lại là vị cường giả Tông Sư trung kỳ.

Biết không có thể lui về phía sau, Lộ Trùng hoàn toàn không có chút ngừng lại, độc thể vận chuyển tới cực hạn, tiến lên nghênh đón.

- Đâm đầu vào chỗ chết!

Lão nhân Lâm gia cười hắc hắc, năm ngón tay xiết chặt, một quyền đánh ra.

Quyền chưa tới, lực lượng đã tới, giống như cuồng phong ép qua, khiến người ta khó thở, cơ bắp toàn thân căng thẳng.

Lâm gia làm thế gia trận pháp, lắng đọng không biết bao nhiêu năm, cất giấu không ít công pháp võ kỹ lợi hại. Cho dù so với Thiên Vũ vương

thất, cũng hoàn toàn không yếu hơn.

Lão già này sử dụng, chính là một bộ quyền pháp nổi danh trong đó... Đại Nhật Diễm Dương Thiên!

Bộ quyền pháp này, mạnh mẽ cuồng bạo, mang theo cảm giác mặt trời chói chang thiêu đốt. Một khi thi triển, giống như sét đánh xuống, nhanh chóng và mãnh liệt, làm cho không người nào có thể chống đỡ.

Trước không nói tu vi đồng dạng, cho dù Tông Sư hậu kỳ gặp phải, đều phải tạm tránh phong quang, không dám đối địch.

Xem ra người này đối với Lộ Trùng là tình thế bắt buộc, vừa ra tay lại thi triển ra chiêu số mạnh nhất.

Biết dù sao cũng là một lần chết, Lộ Trùng cũng không tránh né, mắt nhất thời đỏ lên, người lại va chạm tới.

Một tiếng động rất lớn vang lên. Tay của lão nhân này đánh vào trên người Lộ Trùng, vai người sau cũng va chạm vào ngực hắn.

Ầm!

Cao thủ Lâm gia phun ra một ngụm máu tươi, ngã bay ra ngoài, trước mắt tối sầm trực tiếp hôn mê.

Lộ Trùng lại lui về sau hai bước, mạnh mẽ nuốt xuống ngụm máu tươi đã vọt tới bên mép.

Hắn là Tông Sư trung kỳ không giống với người tu luyện bình thường, hoàn toàn dựa thân thể. Đại Nhật Diễm Dương Thiên của đối phương mặc dù mạnh mẽ, đánh vào người cũng chỉ là đau đớn kịch liệt mà thôi, không đả thương được căn cơ.

Một đòn thành công, đánh bại một vị Tông Sư trung kỳ, Lộ Trùng rên rỉ một tiếng, thân thể kéo thành hình cung, tiếp tục phóng ra ngoài.

Ở tại chỗ này, không chỉ mình phải chết, còn liên lụy tới lão sư. Hiện tại điều duy nhất mình có thể làm chính là lao ra khỏi vòng vây, trốn càng xa càng tốt. Cho dù chết ở bên ngoài, cũng tốt hơn so với ở đây.

- Lưu lại cho ta!

Không nghĩ tới cường giả Tông Sư của gia tộc bọn họ, bị đụng một cái liền choáng váng, sống chết không rõ, sắc mặt Lâm Huy tái xanh, phẫn nộ gầm một tiếng, ngăn cản ở trước mặt.

Không động còn tốt, thoáng động hắn lập tức lộ ra tu vi. Vị tam trưởng lão Lâm Huy này, lại là vị cường giả Tông Sư đỉnh phong!

Hơn nữa nhìn số lượng chân khí dồi dào, so với Mạc Thiên Tuyết cũng không kém hơn chút nào. Cho dù ở trong cường giả đồng cấp khác, sợ rằng đều có thể đứng sát đầu.

- Không hổ danh là cường giả đứng thứ bảy trong mười đại cao thủ của vương quốc...

Mạc Vũ đứng ở một bên, đồng tử co lại.

Thiên Vũ vương quốc dựa theo chiến tích của cường giả Tông Sư đỉnh phong, đưa ra từng thứ hạng. Vị Lâm Huy trưởng lão này ở Lâm gia không lộ sơn hiện thủy, danh tiếng không quá lớn, thực lực lại không thể khinh thường!

Đủ để xếp hàng thứ bảy, cho dù đối chiến cùng cấp thiên tài Mạc Hoằng Nhất, chỉ sợ cũng phải ngoài trăm chiêu mới có khả năng hoàn toàn đánh bại hắn.

- Thích khách này sợ rằng xong rồi...

Nàng quay đầu lại nhìn về phía Lộ Trùng.

Nàng tuy rằng đi qua lớp học Trương Huyền, nhưng chưa từng thấy qua vị này, tất nhiên cũng không nhận ra được. Chỉ có điều, nhìn thấy được

tuổi tác của hắn nhỏ như vậy, nàng vẫn không nhịn được có chút chấn động kinh ngạc.

Mười sáu, bảy tuổi Tông Sư trung kỳ...

Thiên phú như thế cho dù Mạc Hoằng Nhất cũng kém hơn!

Từ khi nào vương quốc xuất hiện một vị cao thủ như vậy?

Hơn nữa, trẻ tuổi như vậy lại có thực lực như vậy, sau đó khẳng định tiền đồ không thể đo đếm...

Loại tiềm lực này tự hủy tương lai tập kích bất ngờ Lâm Lang, rốt cuộc hắn và Lâm gia có mâu thuẫn gì?

Nghĩ đến đây, nàng không nhịn được nhìn về phía phụ vương cách đó không xa. Nàng phát hiện vẻ mặt Mạc Thiên Tuyết cũng không hiểu nguyên nhân.

Thật ra Mạc Thiên Tuyết là người buồn bực nhất trong đám người.

Nếu như hắn phái người đi ra, ngược lại cũng thôi. Cho dù thật sự xé rách da mặt hắn cũng nhận. Mấu chốt... Người này từ đâu xuất hiện? Lại làm sao có thể chạy đến vương cung, ẩn nấp ở trong tàng thư khố?

Cái này thì hay rồi. Cho dù hắn lại giải thích, sợ rằng Lâm gia cũng sẽ không tin tưởng. Chuẩn bị không tốt, một trận đại chiến là không thể tránh được.

Trong sự chấn động kinh ngạc của hai người, lòng bàn tay của Lâm Huy trưởng lão đã rơi xuống.

Ầm!

Bàn tay to bay lên trời cao, chân khí hùng hậu lập tức đều phong tỏa tất cả đường lui của Lộ Trùng.

Đối mặt với lão nhân vừa rồi, hắn có thể cứng rắn xông tới. Đối mặt với vị này, thực lực chênh lệch thật sự quá lớn. Còn không có cùng đối phương giao đấu, hắn lại cảm thấy lực lượng của toàn thân đều bị áp chế, khó có thể nhúc nhích.

Răng rắc!

Dưới áp lực cực lớn, thân thể hắn mềm nhũn, lại muốn ngã sấp xuống.

Cường giả trong lúc công kích, chênh lệch chỉ có chút xíu. Chỉ cần hắn không kiên trì nổi, không chỉ bị thương, thương thế vừa rồi cũng sẽ nặng thêm, lại không có năng lực phản kháng nữa.

- Kết thúc rồi...

Cảm nhận được áp lực cực lớn, lại cũng không chịu nổi nữa, ánh mắt Lộ Trùng lộ ra một chút ảm đạm.

Vốn tưởng rằng cho dù liều mạng, cũng phải trốn xa hơn, không cần liên lụy tới lão sư. Không nghĩ tới thực lực của vị trưởng lão này quá mạnh mẽ, hắn căn bản không chống đỡ nổi.

Gặp lại sau, lão sư!

Gặp lại sau, ân nhân của ta!

Trong lòng hắn thoáng động, đang muốn chủ động buông tha, chết ở dưới chưởng của đối phương. Đột nhiên hắn cảm thấy thân thể thoáng nhẹ bỗng, bị người từ phía sau nắm lấy, tiện tay ném ra.

- Vù!

Thoáng cái, hắn bay ra mấy chục thước, tránh né công kích.

Ầm!

Chưởng lực cực lớn của Lâm Huy, rơi vào địa phương hắn vừa đứng thẳng, kích thích một mảnh bụi bặm bay lên.

Một chưởng thất bại, lúc này mọi người mới phát hiện ra, chẳng biết từ lúc nào phía trước Lâm Huy trưởng lão xuất hiện một người thanh niên. Lộ Trùng chính là bị hắn ném văng ra.

- Ngươi là ai? Dám ngăn cản Lâm gia ta bắt người? Chán sống rồi sao?

Sắc mặt tái xanh, Lâm Huy híp mắt nhìn lại, toàn thân đằng đằng sát khí.

- Tạm thời không vội động thủ, là hiểu nhầm...

Nhìn thấy được hai bên giằng co, Mạc Thiên Tuyết vội vàng đi về phía trước.

Liễu hội trưởng ở chỗ này đọc sách. Là hắn bảo nữ nhi mời tới, khẳng định không biết chuyện phát sinh ở bên ngoài, cũng không biết đây là thích khách. Có khả năng cho rằng người thiếu niên này bị khi dễ, mới không nhịn được ra tay.

Nghĩ vậy, hắn đi tới phía trước, giới thiệu cho hai bên:

- Lâm Huy trưởng lão, vị này chính là hội trưởng nghiệp đoàn y sư mới nhậm chức, Liễu Trình! Liễu hội trưởng, vị này chính là... tam trưởng lão Lâm gia, Lâm Huy!

- Liễu Trình?

Nghe được giới thiệu, Lâm Huy hừ lạnh một tiếng, lộ ra sự xem thường:

- Ngươi chính là hội trưởng nghiệp đoàn y sư mới nhậm chức giải quyết mười chín tạp chứng nghi vấn khó xử lý? Ta tôn trọng thân phận của ngươi, lập tức tránh ra, ta có thể không tính toán chuyện vừa rồi. Bằng không, cũng đừng trách ta không khách khí!

Liễu hội trưởng cái gì chứ? Lại nói tiếp, rất có danh tiếng, trên thực tế, tu vi không đủ. Ngay cả chức nghiệp chính thức cũng sát hạch không qua. Có danh hiệu một hội trưởng, cũng là giả.

Hội trưởng thật sự hắn còn không sợ, làm sao có thể sợ một người giả?

Trương Huyền còn tưởng rằng kẻ thù của Lộ Trùng là vương thất Thiên Vũ, như vậy có chút không dễ làm. Nay nghe được có thể là Lâm gia, hắn nhất thời thở phào nhẹ nhõm, ngẩng đầu nhìn qua, khóe miệng cong lên:

- Nếu như không nhường đường?

Người nào từ chỗ nào xuất hiện, ở này giả vờ đầu to tính là cái gì?

- Liễu hội trưởng...

Nghe nói như thế, Mạc Thiên Tuyết thiếu chút nữa thì bị hù chết, hắn vội vàng đi lên phía trước:

- Lâm gia thiếu gia bị đâm, Lâm Huy trưởng lão đang bắt hung thủ... chính là người thiếu niên vừa rồi. Ngươi... vẫn đừng nhúng tay vào!

Hắn là có lòng tốt.

Lâm gia ngay cả hắn cũng không muốn đắc tội. Vị trước mắt này mặc dù là hội trưởng của nghiệp đoàn y sư, ở trước khi thực lực không đạt được, không có thực quyền, không cần thiết phải trở mặt!

Lại nói, đối phương bắt thích khách, với ngươi không có nửa xu quan hệ, có thể bớt một chuyện thì bớt một chuyện, cần gì cùng bọn họ tranh chấp? Tìm phiền toái cho mình?

- Vị bằng hữu này, ý tốt của ngươi tại hạ xin nhận tấm lòng. Người nào làm người ấy chịu. Lâm Lang là do ta đánh. Ta đi cùng bọn họ, cùng ngươi không có bất kỳ quan hệ gì...

Lộ Trùng bước lên trước, cắn răng nói.

Một khi thừa nhận quan hệ của hai người, không chỉ hắn phải chết, lão sư khẳng định cũng khó mà chạy trốn được. Vì tính toán tới điều nay,

hắn chỉ có thể ném sạch quan hệ. Mình chết thì chết, ngàn vạn không thể để cho lão sư gặp phải phiền phức.

Nếu thật sự như vậy, hắn người học sinh này, muôn lần chết cũng khó hết được tội.

- Trương Huyền, đừng cùng bọn họ tranh chấp, Lâm gia... phiền phức không ít!

Rất sợ hắn không biết tình hình, Mạc Vũ cũng liền vội vàng truyền âm, đồng thời trong lòng nghi ngờ.

Từ khi bắt đầu biết người này, lại không phải là một người thích phiền phức. Thế nào vì người không ai nhận ra này lại ra tay?

- Còn chưa tránh ra? Thế nào, Liễu hội trưởng lẽ nào muốn ra mặt cho một người không liên hệ, cùng Lâm gia chúng ta đối nghịch?

Nhìn thấy thái độ của mọi người ở trong mắt, Lâm Huy lạnh lùng cười.

Thân là một thành viên của Lâm gia, hắn có tự tin này.

Chỉ cần báo ra danh hiệu, chí thân cũng có thể bỏ qua. Càng chưa nói tới người không có người nào nhận ra.

Liễu hội trưởng trước mắt này còn trẻ đắc chí, lúc này mới tiến lên giả vờ giả vịt. Sau khi biết rõ ràng thân phận của bọn họ, chỉ sợ cũng không có can đảm kia.

Một hội trưởng trên danh nghĩa của vương quốc nhất đẳng mà thôi, ở trước mặt Lâm gia, cái gì cũng không phải, có thể đơn giản nghiền ép!

- Đúng vậy, vị bằng hữu này, không nên vì một người không có liên hệ như ta, lại cùng Lâm gia gây ra mâu thuẫn...

Lộ Trùng nói.

- Câm miệng cho ta! Ta cho ngươi nói chuyện sao?

Biết ý học sinh này của mình, Trương Huyền nhướng mày, quát một tiếng. Ngay sau đó hắn quay đầu lại nhìn về phía đám người Lâm Huy:

- Thật ngại quá, thích khách trong miệng các ngươi, vừa vặn ta nhận ra, là đệ tử của ta. Ta...

- Là lão sư của hắn!

- Lão sư, ngài...

Không nghĩ tới lão sư sẽ trực tiếp thừa nhận, làm như vậy, chẳng khác nào vì hắn trực tiếp đối lập cùng Lâm gia.

Toàn thân chấn động, viền mắt Lộ Trùng lập tức ửng đỏ, nước mắt không thể tiếp tục kìm chế được, trong nháy mắt chảy xuống.

Lộ Trùng cảm kích

dtv-ebook.com

Ta là lão sư của hắn...

Những lời này rất bình thường, rất đơn giản, không có bất kỳ ngôn ngữ gì mới, cũng không có bất kỳ mùi vị tình cảm nào. Lộ Trùng lại dường như trong nháy mắt bị nước ấm bao phủ, máu tươi toàn thân sôi trào.

Từ gia tộc giàu có đi tới, biết lão sư chế biến phấn độc này cho hắn có giá trị tới mức nào, biết bộ công pháp truyền thụ này trân quý...

Không cần bất kỳ hồi báo nào, không có bất kỳ yêu cầu gì, tất cả đưa ra, thậm chí vì hắn, không tiếc đắc tội với Lâm gia...

Chỉ vì hắn, gọi một câu lão sư!

Chỉ vì hắn, là học sinh của đối phương!

Lão sư, ngài biết không, ngài vừa thừa nhận như vậy, chẳng khác nào cùng Lâm gia hoàn toàn ầm ĩ rạn nứt. Bọn họ không có khả năng buông tha cho ngài...

Vì một học sinh mới quen không được sáu ngày, cống hiến gì cũng không có, chỉ biết báo thù, không đáng...

Là học sinh liên lụy tới ngài...

Toàn thân Lộ Trùng run rẩy, viền mắt ửng đỏ.

- Trương Huyền, ngươi...

Mạc Vũ cũng ngẩn người.

Vốn tưởng rằng hai người không có quan hệ, không ngờ được lại là học sinh của hắn. Nhưng... Cho dù là học sinh, cũng mới vừa biết không lâu, vì một người lỗ mãng đắc tội Lâm gia... Thật sự giá trị sao?

- Học sinh của ngươi?

Lâm Huy sửng sốt, cũng có chút không dám tin tưởng.

Liễu hội trưởng này mới là Thông Huyền cảnh sơ kỳ, dạy dỗ học sinh Tông Sư trung kỳ?

Chỉ có điều, rất nhanh hắn cũng lại bừng tỉnh. Loại tình huống này cũng không phải không tồn tại.

Đệ tử không cần không bằng sư, lão sư không cần có tài hơn đệ tử. Văn đạo có trước sau, thuật nghiệp có chuyên công, như thế mà thôi!

Vị Liễu hội trưởng này y thuật cao minh như thế, vô cùng có khả năng người này là học sinh y thuật của hắn, mà không phải là tu vi.

- Không sai!

Trương Huyền gật đầu, chắp hai tay ở sau lưng.

Nếu đối phương gọi mình một tiếng lão sư, vậy vào lúc này không thể buông tha.

Cho dù đắc tội Lâm gia, cho dù đắc tội toàn thế giới, là đệ tử của ta, lão sư cũng muốn bảo vệ ngươi chu toàn!

- Rất tốt!

Thấy hắn đáp ứng, Lâm Huy bình phục lại, lạnh lùng nhìn qua, khóe miệng cong lên:

- Thừa nhận là hay nhất. Nói, thiếu gia của chúng ta rốt cuộc đắc tội ngươi chỗ nào? Tự nhiên phái học sinh của mình tiến hành tập kích bất ngờ đối với hắn...

- Lâm trưởng lão, lời này của ngươi có ý gì? Cho dù là lão sư, cũng không có khả năng bất cứ chuyện gì học sinh làm cũng biết được? Cũng không phải là bảo mẫu, người hầu...

Sắc mặt Mạc Vũ trầm xuống.

Cho dù là lão sư lại như thế nào? Lẽ nào học sinh giết người, chính là lão sư xui khiến? Đây là cái lý luận gì?

Lão sư, truyền đạo học nghề giải thích nghi hoặc, không có nghe nói còn phải xử lý nhân sinh, chịu trách nhiệm đối với cuộc sống của hắn. Cho dù là phụ mẫu, cũng không có nghĩa vụ này!

- Mạc sư, đây là chuyện giữa Lâm gia và Liễu hội trưởng, không có phần cho nàng nói xen vào!

Bàn tay vung lên, cắt ngang lời Mạc Vũ nói, Lâm Huy ngẩng đầu nhìn về phía Trương Huyền, cười hắc hắc:

- Liễu hội trưởng, ta kính trọng ngươi là nhân vật có mặt mũi, vậy ngoan ngoãn đi theo ta đi? Hãy để cho ta bắt hắn dẫn đi?

Vốn tưởng rằng ám sát thiếu gia chính là một con cá tạp nhỏ, kết quả xuất hiện một nhân vật lớn. Chỉ phải dạy dỗ thật tốt một trận, hoàn toàn có thể chấn áp vương quốc, khiến cho tất cả mọi người biết, giá lớn khi đắc tội Lâm gia bọn họ!

- Ta còn chưa xem sách xong, không có thời gian đi theo ngươi!

Trương Huyền lắc đầu.

Lộ Trùng xông tới, sách mới xem được gần một nửa, còn cách xem xong một khoảng thời gian. Hắn không có thời gian cùng người này dây dưa loạn.

- Đọc sách?

Lâm Huy thoáng sửng sốt một chút, sắc mặt trầm xuống:

- Cho ngươi mặt mũi, ngươi không cần? Không quan tâm có lý do gì, ngày hôm nay đều phải trở lại cho ta, tiếp nhận xử phạt. Dám đả thương hãm hại thiếu gia Lâm gia chúng ta, nhẹ thì huỷ bỏ tu vi, nặng thì lập tức giết chết! Cảnh cáo ngươi, đừng ép ta động thủ. Ngươi mặc dù là hội trưởng của nghiệp đoàn y sư, thực lực chân chính cũng chỉ là Thông Huyền cảnh sơ kỳ mà thôi. So với ta chênh lệch quá xa. Muốn giết chết ngươi, sẽ không khó khăn hơn so với giết chết một con gà con là bao nhiêu!

- Lão sư...

Lộ Trùng bước lên trước lại ngăn cản trước mặt Trương Huyền, xiết chặt nắm đấm.

Thực lực của vị Lâm Huy này, hắn vừa lĩnh giáo, quả thật đáng sợ. Thực lực lão sư ngay cả hắn cũng không bằng, như thế nào có thể là đối thủ?

- Trương Huyền...

Mạc Vũ cũng đầy lo lắng.

Nàng biết người trước mắt này chính là Trương Huyền, thực lực không kém, nhưng chỉ có Tông Sư sơ kỳ, vẫn là thời điểm mấy ngày hôm trước sát hạch danh sư mới vừa đột phá, khẳng định không chống đỡ được.

- Ép ngươi động thủ? Vậy ngươi động đi...

Bảo Lộ Trùng tránh sang một bên, vẻ mặt Trương Huyền thương hại nhìn qua, lắc đầu.

- Muốn đâm đầu vào chỗ chết, vậy đừng trách ta không khách khí!

Híp mắt lại một cái, Lâm Huy hừ lạnh một tiếng, bàn tay chuyển động, chợt vỗ xuống.

Ầm!

Giống như vừa rồi, chưởng lực chưa tới, khí tức đã ngưng đọng, dường như cũng phong tỏa không khí xung quanh.

- Lão sư...

Xiết chặt nắm đấm, Lộ Trùng đang định liều mạng, dù trọng thương cũng phải bảo vệ lão sư an toàn, lại thấy Liễu lão sư cách đó không xa lắc đầu, bàn tay để ở sau người động cũng không hề động, bộ dạng lười biếng, bàn chân giơ lên, đạp tới.

Một cước này như ảnh như ảo, nhanh tới mức khiến người ta không nhìn thấy rõ ràng. Ngay cả Mạc Thiên Tuyết ở bên cạnh cũng không thấy rõ chuyện gì xảy ra, lại rơi vào háng của đối phương.

- Răng rắc!

Một tiếng động, tiếng trứng bị nghiền nát vang lên.

- A...

Kêu thảm một tiếng, Lâm Huy bay ra, âm thanh chói tai vang dội, giống như muốn đâm thủng màng nhĩ của người ta.

Ngay sau đó, kẻ mới vừa rồi còn kiêu ngạo không ai bì nổi, giống như con tôm, cong người nằm trên mặt đất, khóe miệng không ngừng phun ra bọt mép, toàn thân co giật.

- A...

Lộ Trùng, Mạc Thiên Tuyết đều ngây người tại chỗ, có chút bối rối.

Điều này...

Vừa rồi, Lâm Huy ra tay, bọn họ nhìn thấy rõ ràng. Không hổ danh là cao thủ tuyệt thế đứng hàng thứ bảy trong vương quốc, người còn chưa

động, áp lực đã tới... Cho dù Mạc Hoằng Nhất muốn thắng được, cũng cần sau trăm chiêu. Kết quả...

Vị Liễu lão sư này đạp một cước qua, hắn lại lập tức lăn trên đất... tình trạng giống như chó chết!

Từ khi nào đối phó với loại cao thủ cấp bậc như vậy, đơn giản như vậy?

Có cần hãm hại như thế hay không?

Ngươi không phải là Thông Huyền cảnh sơ kỳ sao?

Đạp một cước Tông Sư đỉnh phong mất đi lực chiến đấu? Điều này...

Mạc Vũ cũng trợn mắt há hốc mồm.

Vị Trương Huyền này mấy ngày hôm trước ở trước mặt mọi người đột phá Tông Sư cảnh, nàng cũng ở bên cạnh, tất cả đều nhìn thấy rõ ràng! Tông Sư cảnh sơ kỳ và đỉnh phong chênh lệch gấp mấy lần lực chiến đấu, căn bản không có khả năng chống lại. Đạp một cước liền nằm xuống, liên tục kêu lên thảm thiết...

Rốt cuộc hắn làm sao làm được?

Rất nhiều hộ vệ đứng ở phía sau Lâm Huy cũng đều choáng váng.

Vốn tưởng rằng tam trưởng lão ra tay, khẳng định sẽ dễ như trở bàn tay. Dù thế nào bọn họ cũng không ngờ tới, còn chưa tới trước mặt đối phương, đã bị đạp cho đoạn tử tuyệt tôn, miệng sùi bọt mép...

- Chiến đấu không cần lấy mạnh mẽ đập mạnh mẽ, mà là phải tìm được nhược điểm, tiến hành lợi dụng! Toàn thân hắn như gió tự phong kín, khí tức hoàn toàn không có chút lộ ra. Chỉ có chỗ này là có lỗ thủng. Một khi phá vỡ, lại có thể tạo được hiệu quả làm ít công to!

Không để ý tới dáng vẻ mọi người há hốc miệng, Trương Huyền quay đầu lại liếc mắt nhìn Lộ Trùng, giải thích.

Đối phương vận chuyển chân khí, hỗn nguyên như ý, thực lực không thể khinh thường. Thật sự chiến đấu, cho dù hắn nắm giữ lực lớn5000 đỉnh, cũng không có khả năng một chiêu nhất định phân thắng bại.

Chỉ có điều, nắm giữ mắt Minh Lý, liếc mắt liền nhìn ra phương hướng và tốc độ hắn vận chuyển chân khí, tìm được chỗ sơ hở, đạp một cước ra, trực tiếp phá mệnh môn.

Sau đó... Người này lại bi kịch.

- Vâng!

Bị đá một cước tam trưởng lão Lâm gia thiếu chút nữa đã chết. Lão sư vẫn giống như một người không có vấn đề gì, giải thích cho hắn. Vẻ mặt Lộ Trùng xấu hổ, một lát sau, mới phản ứng được, sốt ruột vội vàng gật đầu.

- Hiểu rõ là tốt rồi!

Thoả mãn gật đầu, Trương Huyền phân phó:

- Nếu biết, lại đi thử một chút!

Vừa rồi người này cùng người đối chiến, trực tiếp cứng rắn đụng vào, chiêu số thật sự quá thô ráp. Vừa vặn lúc rảnh rỗi, hắn lại chỉ điểm một cái.

- Thử xem?

Lộ Trùng do dự.

- Đúng vậy, tu luyện và chiến đấu cần phải không ngừng rèn luyện. Không luyện tập làm sao có thể mạnh hơn người khác?

Trương Huyền nhướng mày.

Cái gọi là võ kỹ, chỉ nói không luyện không có kỹ năng. Chỉ có kết hợp cùng thực tế, mới có thể phát huy ra uy lực và hiệu quả lớn hơn.

- Vâng!

Do dự một chút, Lộ Trùng cắn răng một cái, đi tới trước mặt Lâm Huy nằm trên mặt đất giống như con tôm, hướng về nơi nào đó, nhấc chân lại đạp tới!

- A...

Vốn đã vỡ, lại bị đạp, hai mắt Lâm Huy trắng nhợt. Hắn biết lần này, ngay ra gốc rễ cũng bị mất, hắn không thể tiếp tục kìm chế được nữa, lập tức ngất đi.

Đạp xong, Lộ Trùng quay đầu lại nhìn về phía lão sư, muốn nghe xem có đánh giá gì. Chỉ thấy người sau nổi giận đùng đùng nhìn qua:

- Ta bảo ngươi thử xem, là đối với những hộ vệ kia. Ai bảo ngươi đạp hắn...

Cũng khó trách Trương Huyền tức giận. Giải thích cho hắn, mục đích rất đơn giản, khiến cho hắn lĩnh ngộ kỹ xảo chiến đấu, mà không phải sử dụng man lực đối đầu...

Bảo hắn đi thử một chút ý tứ cũng rất đơn giản. Lâm Huy ngã xuống, còn có một phần lớn hộ vệ. Đi chiến đấu cùng bọn họ, có lẽ lại có thể tìm được linh cảm... Dù sao đều là kẻ thù, đánh một hai người, cũng coi như trút giận...

Nhưng... Em gái ngươi, chạy đi đạp Lâm Huy làm gì?

Người này đã miệng sùi bọt mép sắp chết, đạp hắn có thể học một cái gì?

Lại cùng đâm đao với một người chết trên chiến trường, có thể nói rõ ngươi từng giết người sao?

- Vâng...

Lúc này mới hiểu được ý tứ của lão sư, sắc mặt Lộ Trùng nhất thời đỏ lên, thân thể thoáng động, lao thẳng về phía đám người hộ vệ.

Thực lực của những hộ vệ này, phần lớn đều ở Thông Huyền cảnh, nhắc tới cũng không kém. Ở trước mặt cường giả Tông Sư trung kỳ hắn, lại cái gì cũng không tính. Chỉ chốc lát tất cả đều bị đánh cho nằm ở tại chỗ, giống như Lâm Huy, miệng sùi bọt mép.

- Ừ!

Thấy công kích của hắn tuy rằng cứng nhắc, so với vừa rồi cứng rắn xông tới, đánh khá hơn rất nhiều, Trương Huyền thoả mãn gật đầu.

-...

Nhìn thấy cảnh tượng như vậy ở trong mắt, Mạc Vũ, Mạc Thiên Tuyết hai mắt choáng váng, cũng cảm thấy trong lòng có chút phát điên.

Liễu lão sư, ngươi biết ngươi đang làm cái gì sao?

Đây là tam trưởng lão Lâm gia và hộ vệ Lâm gia, đạp một cước không còn tri giác, sinh tử không rõ. Đánh tất cả hộ vệ đều nằm trên mặt đất... Chẳng khác nào cùng Lâm gia hoàn toàn xé rách da mặt, lại không còn đường sống quay về.

Học sinh lỗ mãng, ngươi thế nào cũng lỗ mãng như thế?

- Lão sư...

Đánh ngất xỉu những người này, Lộ Trùng đi tới trước mặt, lại quỳ xuống đất, nhìn về phía lão sư trước mắt, ánh mắt lộ ra sự kích động và sùng bái.

Bị người đuổi giết, mai danh ẩn tích, gặp quá nhiều người, quá nhiều phản bội. Hắn vốn tưởng rằng nói ra kẻ thù, vị lão sư này sẽ trực tiếp đưa hắn cho Lâm gia. Thật không nghĩ tới, không những không làm như vậy, còn không tiếc đắc tội với Lâm gia, ra tay giúp hắn!

Phần ân tình này thật sự quá lớn!

Biết hắn cảm kích cái gì, Trương Huyền cũng không từ chối, gật đầu. Hắn đang muốn nói chuyện, đột nhiên tinh thần thoáng động. Bên trong Đồ Thư Quán kịch liệt sôi trào một trận.

Một quyển sách màu vàng lại xuất hiện.

- Điều này...

Trương Huyền sửng sốt.

Vốn chỉ là muốn cứu học sinh của mình, không nghĩ tới còn chiếm được sự cảm kích của hắn, lại hình thành một trang sách màu vàng!

Mộc Hoành y sư suy sụp (1)

dtv-ebook.com

- Có trang sách này, sách thu vào Đồ Thư Quán mấy ngày qua, đều có thể thành kiến thức của mình!

Trương Huyền mỉm cười.

Từ Thiên Huyền vương quốc đi ra đến bây giờ, từng trải qua tàng thư khố của Thú Đường, Độc Điện, nghiệp đoàn luyện đan sư, vương quốc... Bên trong Đồ Thư Quán thu nhận sách, đã vượt qua hơn một nghìn vạn quyển. Nếu như tất cả biến thành kiến thức của mình, lượng tri thức dự trữ sẽ lập tức tăng mạnh.

Đến lúc đó, cho dù không mượn Đồ Thư Quán, chỉ dựa vào học thức cũng có thể khiến cho vô số người liếc mắt nhìn. Sát hạch nhị tinh, thậm chí danh sư tam tinh, không thành vấn đề.

- Chờ sau khi xem xong toàn bộ sách trong tàng thư khố lại nói!

Biết trang sách màu vàng tới không dễ, Trương Huyền cũng không vội vàng sử dụng.

Dù sao đây là thứ duy nhất, tích lũy sách càng nhiều, tác dụng càng lớn. Tàng thư khố của vương quốc hắn mới xem chừng phân nửa. Chờ xem xong tất cả, dùng lại sử dụng cũng không trễ.

Ngưng tụ ra một trang sách màu vàng, trong lòng cao hứng, càng nhìn Lộ Trùng trước mắt hắn càng cảm thấy thoả mãn.

- Đứng lên đi! Ngươi là đệ tử của ta, ta là sư phụ của ngươi. Chỉ cần dựa vào tình nghĩa lão sư và học sinh... ta không có khả năng thờ ơ trơ mắt nhìn ngươi bị nhục!

Đưa tay nâng người thiếu niên dậy, Trương Huyền gật đầu.

Lĩnh ngộ chân lý giữa lão sư và học sinh, những lời này nói xong hoàn toàn không có chút làm ra vẻ, hoàn toàn phát ra từ trong lòng, giống như sư đạo thiên bẩm, vang vọng xung quanh, làm cho tâm linh người ta không tự chủ được cảm thấy chấn động.

Ngay cả chính hắn, sau khi nói xong, cũng cảm thấy tâm niệm thông suốt, tinh thần thoáng cái được thoải mái.

Nghe nói như thế, Mạc Vũ xiết chặt nắm tay:

- Thảo nào Triệu Nhã, Mộc Tuyết Tình đều nguyện ý vì hắn, liều mạng tranh đấu, không tiếc bị thương. Hóa ra đây mới thực sự là hàm nghĩa của “sư”!

Nàng là danh sư, cũng có học sinh, cũng từng dạy học, nhưng quan hệ giữa nàng cùng học sinh, giới hạn ở truyền thụ tri thức, giảng giải vấn đề khó khăn.

Trước đó nàng vẫn không rõ vì sao học sinh của Trương Huyền có thể bởi vì một câu nói đánh tới mức khó bỏ khó phân, không ai nhường ai. Lúc này nhìn thấy được, nàng mới tính là hiểu rõ... Là kính nể của học sinh đối với lão sư, phát ra từ trong lòng!

Lão sư làm gương tốt, làm gương sáng cho người, mới có thể làm cho học sinh cam tâm tình nguyện đi theo, thậm chí vì bảo vệ danh dự của hắn cố gắng phấn đấu.

- Lợi hại!

Mạc Thiên Tuyết cũng gật đầu.

Thân là quốc vương bệ hạ cỉa Thiên Vũ vương quốc, hắn gặp qua không ít lão sư, cũng đã gặp không ít học sinh. Có thể giống như bây giờ, lão sư và học sinh tín nhiệm lẫn nhau, thật sự ít lại càng ít!

Không ít lão sư, học sinh vì lợi ích, biểu hiện cũng như người lạ, cả đời không qua lại với nhau.

Thảo nào hắn tiến vào Thiên Vũ học viện chỉ có vài ngày, lại có thể khiến cho học sinh hoàn toàn tin tưởng và nghe theo. Phần mị lực nhân cách này đúng là không ít lão sư, thậm chí danh sư, vẫn không có cách nào làm được.

- Muốn người khác thật lòng, đầu tiên bản thân mình phải thật lòng đã...

Đồng thời hắn xúc động.

Vị Liễu lão sư này đối đãi với học sinh chân thành, không bắt nạt không dối gạt, không rời không bỏ, lấy tâm đối đãi với người, tất nhiên cũng nhận được học sinh thật sự ủng hộ và kính trọng.

Xúc động xong, hắn quay đầu lại liếc mắt thoáng nhìn hộ vệ nằm đầy đất, cùng Lâm Huy trưởng lão hôn mê vẫn không ngừng co giật, hắn lại thấy đau đầu, không nhịn được mở miệng.

- Khụ khụ, không phải ta muốn phá hủy bầu không khí này. Liễu hội trưởng, ngươi lần này thật sự... quá lỗ mãng!

Sư đồ các ngươi đánh không có khả năng là người bình thường, mà là Lâm gia khiến cho hắn cũng đau đầu không thôi!

Cho dù Lâm gia kiêng kỵ ngươi là hội trưởng của nghiệp đoàn y sư, không dám làm gì ngươi, nhưng học sinh của ngươi? Người thân bằng hữu của ngươi thì sao?

Lâm gia không chỉ có nghiệp đoàn trận pháp sư làm chỗ dựa, quan trọng hơn chính là... phía sau còn có một thái tử phi Hiên Viên vương quốc!

Tỷ tỷ của Lâm Lang không nói lý kia!

Đây mới là người khiến ta lo lắng nhất.

Hai năm trước, chính là thời điểm tỷ tỷ của hắn thăm viếng, Cù gia phát sinh mâu thuẫn, nàng tự mình sai một vị thuộc hạ Chí Tôn, hạ thủ.

Vương thất biết rất rõ ràng chuyện này, ở dưới cường giả Chí Tôn ép xuống, cũng không dám nói thêm nửa câu!

Hiện tại đồ đệ tập kích bất ngờ khiến Lâm Lang bị đánh thành trọng thương, nghe nói còn ném vào hố ao, làm cho bộ mặt hoàn toàn thay đổi. Lão sư còn đánh tam trưởng lão tới không có cách nào lại tạo người, giống như thái giám...

Như vậy chính là cùng Lâm gia kết mối thù lớn không chết không dừng, lại không có cách nào hòa giải!

- Lỗ mãng?

Đối với lời hắn nói, Trương Huyền từ chối cho ý kiến, nhìn lại:

- Cho dù ngày hôm nay không ra tay, ngươi cảm thấy Lâm gia sẽ cùng ta nâng cốc chúc mừng sao?

- Điều này...

Mạc Thiên Tuyết sửng sốt.

Nếu như Lộ Trùng này thật sự bị bắt đi, dựa vào năng lực của Lâm gia, điều tra ra lão sư của hắn là ai, vô cùng đơn giản.

Cho dù không bởi vì chuyện này giận chó đánh mèo, vị trước mắt này cứu chữa hùng sư đuôi vàng, vạch ra chuyện bị trúng độc, chẳng khác nào phá tan bố trí của Lâm gia đối với vương thất... Sợ rằng dĩ nhiên trở thành cái đinh trong mắt, cái gai trong thịt của đối phương. Sớm hay muộn bọn họ cũng sẽ trực tiếp xung đột.

Lúc này, chẳng qua là đẩy xung đột lên trước mà thôi.

- Lộ Trùng một ngày gọi ta là lão sư, ta không thể làm được chuyện khoanh tay đứng nhìn!

Hừ một tiếng, Trương Huyền không tiếp tục rầu rĩ trong vấn đề này, thản nhiên nói:

- Chuyện còn lại, các ngươi xử lý. Ta còn chưa xem sách xong, cần xem một hồi nữa. Về phần Lộ Trùng, ngươi lại ở một bên chờ ta. Tạm thời không nên đi ra ngoài...

Nói xong hắn trực tiếp đi về phía tàng thư khố, rất nhanh biến mất ở trước mặt mọi người.

- Đọc sách?

- Lúc này, còn có tâm tình đọc sách?

Thấy hắn xoay người đi đọc sách, Mạc Thiên Tuyết, Mạc Vũ đưa mắt nhìn nhau, mê muội một hồi.

Đại ca, đây chính là Lâm gia. Đối mặt với bọn họ, vương thất cũng lo lắng không thôi, nơm nớp sợ hãi. Ngươi đánh trưởng lão của người ta, ném xuống đất lại bất để ý tới...

Đọc sách?

Tàng thư khố này khoảng chừng mấy trăm vạn bộ sách. Thật sự muốn xem, mười năm, tám năm cũng không xem hết. Xem thêm một hồi, có tác dụng cái lông à?

- Điều này... người này, có thể... là thích xem sách!

Nghẹn cả buổi, Mạc Vũ mới nặn ra một câu.

Quen biết với vị Trương Sư này rất lâu, ban đầu ở Thú Đường, cũng đòi muốn xem sách.

Sau đi Hồng Liên thành, cứu chữa đại dược vương muốn thù lao chính là sách.

Hiện tại Lâm gia đều sắp đánh tới, lại còn muốn xem sách... Đây là yêu thương nhiệt tình đối với quyển sách bao nhiêu!

Thảo nào trẻ tuổi như vậy biết nhiều chức nghiệp như vậy. Có khả năng có quan hệ rất lớn đối với chuyện đọc sách này.

Trong lòng hai người miên man suy nghĩ, đều theo đuổi suy nghĩ riêng của mình.

Thật ra Trương Huyền không để ý. Không phải hắn giả vờ giả vịt, mà là Lâm gia ở Thiên Vũ vương quốc lấy thúng úp voi, đối với hắn mà nói, thật sự không tính là gì cả.

Thực lực của hắn hiện nay mặc dù chỉ là Tông Sư đỉnh phong, nhưng dựa vào Đồ Thư Quán, mắt Minh Lý và nửa bước Chí Tôn so với đều không kém nhiều!

Cho dù thực lực không bằng, phía sau còn có Thiết Xỉ Khiếu Thiên thú cái này vương bài, lại cùng lắm thì... Để lộ thân phận Trương sư là được!

Thiên tài danh sư, sư huynh đường chủ Khương Thư, học sinh danh sư Dương Huyền... Có những thân phận ở đây, cho dù đối phương có lá gan lớn hơn nữa, chỉ sợ cũng không dám làm gì mình!

Cho nên... Lâm gia khiến cho đám người Mạc Thiên Tuyết kiêng kỵ không thôi, trong mắt hắn căn bản không phải là vấn đề gì lớn.

So với lãng phí thời gian, còn không bằng đi đọc sách trước thì thực tế hơn.

...

Lâm gia.

Đại sảnh rất xa hoa rộng lớn, nơi trưởng lão Lâm gia nghị sự. Bình thường những người không có nhiệm vụ không được đến gần. Cho dù trưởng lão tiến vào, cũng phải sớm xin phép. Mà giờ khắc này, dòng người xuất hiện, một mảnh hỗn loạn.

Hai người thanh niên nằm thẳng dưới đất, mặt sưng phù giống như đầu heo, chỉ từ bề ngoài đã rất khó phân biệt ra được rốt cuộc là ai.

Đó chính là Lâm Lang và Quý Mặc công tử bị Lộ Trùng điên cuồng đánh một trận.

Chuyện này tang vật trên người của hai người đã được rửa sạch. Chỉ có điều, mùi thối đã ngấm vào da, không quan tâm tắm bao nhiêu lần cũng xử lý không hết. Từng con ruồi xanh lục không ngừng bay xung quanh, giống như tìm được thức ăn ngon. Mọi người nhìn thấy cũng muốn nôn ra.

Bên trong gian phòng có vài người đáng đứng. Chính là đám người gia chủ Lâm gia Lâm Nhược Thiên.

- Lâm gia chủ, rốt cuộc có chuyện gì xảy ra? Con ta đi một chuyến tới Phỉ Thúy các, thế nào lại biến thành như vậy?

Một trận ồn ào náo động vang lên. Một người người trung niên cao lớn đi nhanh tới, đầy lo lắng.

Gia chủ của Quý gia Quý Phong!

Đi vào đại sảnh, nhìn thấy được con trai nằm trên mặt đất giống như người chết, sắc mặt tái xanh, một ngọn lửa giận chuyển động, giống như sắp nổ mạnh.

Quý Mặc công tử đã chạy tới tìm Lâm Lang công tử nhờ biện hộ giúp, hắn có biết.

Thậm chí hắn còn mang theo sự cổ vũ. Nếu không, bị gia tộc giam cầm, hắn làm sao có thể ngồi xe ngựa dẫn theo gã sai vặt quang minh chính

đại rời đi?

Vốn tưởng rằng tìm được Lâm Lang, dựa vào Lâm gia biện hộ cho, có thể đơn giản giải quyết, khiến cho con của hắn tránh được sự trách cứ. Hắn nằm mơ cũng không nghĩ tới, mọi người còn chưa gặp Trương sư, con trai đã bị đánh thành đầu heo.

Phỉ Thúy các, sản nghiệp Lâm Lang, khu vực tiêu tiền của vương thành!

Ở chỗ này vương cung quý tộc cũng không dám làm loạn, Quý Mặc lại bị đánh hôn mê bất tỉnh, chuyện gì cũng không biết... Rốt cuộc là ai? Còn có thiên lý sao? Còn có vương pháp sao?

Quá kiêu ngạo!

- Quý gia chủ đừng có gấp. Tam trưởng lão đã dẫn người đi lùng bắt hung thủ. Chắc hẳn rất nhanh lại có kết quả!

Lâm Nhược Thiên nói:

- Hơn nữa, không chỉ con trai ngươi bị đánh, ngay cả Lang Nhi cũng bị độc thủ!

- Lâm Lang công tử cũng bị đánh?

Quý Phong chỉ nhận được tin tức con trai bị đánh, cũng không biết những chuyện khác. Hắn không nhịn được sửng sốt, vội vàng hỏi:

- Lâm Lang công tử ở đâu? Có nghiêm trọng không?

- Không phải cùng nằm với công tử nhà ngươi sao?

Sắc mặt Lâm Nhược Thiên khó coi.

Ngươi đây là ánh mắt gì vậy? Nhìn ra được con trai ngươi trọng thương. Con ta cũng nằm đó, thế nào không thấy được?

- Người này là... Lâm Lang công tử?

Lúc này mới chú ý thấy bên cạnh con trai cũng có một người đang nằm, Quý Phong bị dọa cho giật mình.

Con của hắn tuy rằng bị thương nặng, chí ít còn có thể nhìn ra dáng vẻ đại khái, mơ hồ có thể nhận ra. Nhưng vị Lâm Lang công tử này, đã bị người bị đánh cho hình dáng cũng không có, hơn nữa toàn thân bốc ra mùi thối xông lên tới trời. Nếu không phải Lâm gia chủ mở miệng thừa nhận, dù thế nào hắn cũng không ngờ được, người giống như đầu heo này... là đệ nhất công tử danh chấn vương thành.

Chỉ từ bề ngoài căn bản không nhìn ra...

- Rốt cuộc có chuyện gì xảy ra?

Nuốt nước bọt, Quý Phong không nhịn được nói.

Vừa rồi hắn cho rằng có kẻ đánh con của hắn, đã là vô pháp vô thiên. Hiện tại hắn biết được, ngay cả Lâm Lang công tử cũng bị đánh, mới biết được, đã không phải là vô pháp vô thiên, mà căn bản không quan tâm trời cao đất rộng!

- Thời điểm ta nhận được tin tức qua, đã như vậy!

Lâm Nhược Thiên lắc đầu.

Tình huống cụ thể thế nào, hắn cũng không nói chính xác được. Còn phải chờ tam trưởng lão trở về, mới có khả năng xác nhận.

- Vậy... bọn họ bị thương nặng, cần phải mau chóng trị liệu...

Thấy hắn cũng không biết được rõ ràng, Quý Phong không dây dưa trong vấn đề này, vội hỏi.

- Thương thế của bọn họ rất nặng, hơn nữa có chút cổ quái. Y sư bình thường rất khó trị liệu. Ta đã mời Mộc Hoành y sư của nghiệp đoàn y sư. Dựa theo thời gian, chắc hắn rất nhanh sẽ đến...

Lâm Nhược Thiên gật đầu.

- Ừ!

Quý Phong gật đầu.

Trong y sư, ngoại trừ Liễu hội trưởng gần đây có danh tiếng rất lớn kia, chỉ sợ cũng chỉ có Mộc Hoành y sư.

Làm hội trưởng tiền nhiệm, y sư tam tinh, cho dù địa vị rất cao, cái giá rất lớn, Lâm gia tự mình mời, hắn vẫn không dám cự tuyệt.

Mộc Hoành y sư suy sụp (2)

dtv-ebook.com

Chờ thời gian không lâu, Mộc Hoành y sư lại ở dưới sự hướng dẫn của một lão nhân, đi đến.

- Ra mắt Lâm gia chủ, Quý gia chủ!

Mộc Hoành liền ôm quyền, thần sắc thản nhiên.

Thân là y sư tam tinh, có ngạo khí của mình. Hai vị này mặc dù là gia chủ quyền thế khuynh đảo vương thành, hắn vẫn không đến mức khúm núm.

- Vẫn mong Mộc tông sư ra tay cứu chữa cho tiểu nhi...

Lâm Nhược Thiên vội hỏi.

- Có ta ở đây, yên tâm!

Cho đối phương một lời bảo đảm, Mộc Hoành mặt không đổi sắc, đi vài bước đến trước mặt hai người Lâm Lang, Quý Mặc công tử, ngồi xổm xuống, cẩn thận quan sát.

Thế giới này mặc dù không có "bắt mạch" trung y, nhưng cũng có ba dạng thủ đoạn khám bệnh: nhìn, nghe, hỏi.

Cho dù đối phương hôn mê không thể hỏi thăm, làm y sư tam tinh, hắn vẫn có thể nhìn ra đại khái.

- Như thế nào?

Thấy hắn nhìn hồi lâu, không nói một câu, Lâm Nhược Thiên không nhịn được nhìn qua.

Lâm Lang là con trai độc nhất của hắn, luôn luôn sủng ái có thừa. Hiện tại bộ dạng này, hắn so với ai khác cũng sốt ruột hơn.

- Thương thế có chút nặng, là bị người sử dụng ngoại lực cứng rắn đánh ra. Nếu như đoán không sai, người đả thương hắn, chắc hắn là am hiểu tu luyện thân thể!

Hoàn toàn kiểm tra xong, Mộc Hoành thở ra một hơi, đứng dậy, chắp hai tay ở sau lưng, thản nhiên nói.

Người tu luyện cùng người chiến đấu, đều sử dụng chân khí, dễ dàng tạo thành nội thương, cũng chính là kinh mạch, nội tạng bị hao tổn. Mà người trước mắt này, hàm răng bị đánh rơi ra, xương trên người vỡ nát, da thịt bị xé rách. Có thể dễ dàng phân biệt ra được, vì ngoại lực tác động.

Loại tình huống này, hoặc là cường giả am hiểu về thân thể ra tay, hoặc chính là man thú.

- Cường giả thân thể?

Lâm Nhược Thiên nhíu lông mày lại một cái.

Hắn chưa nghe nói qua Thiên Vũ vương thành, có cường giả nào thân thể đạt được cấp Tông Sư?

Trong lòng hắn kỳ quái, vẫn còn có chút lo lắng nhìn qua:

- Mộc tông sư có thể có biện pháp trị liệu hay không? Nếu thật sự không được... Ta tìm người hội chẩn… hoặc mời Liễu hội trưởng tới xem một chút!

- Yên tâm, vết thương ngoài da nho nhỏ mà thôi, không tính là gì cả!

Thấy trong giọng nói của hắn mang theo sự nghi vấn, vẫn nói tới Liễu hội trưởng, sắc mặt Mộc Hoành trầm xuống, bàn tay to vung.

Trước đó, hắn ở giới y thuật của Thiên Vũ vương quốc, cao cao tại thượng, không ai dám nghi vấn. Từ khi Liễu hội trưởng kia xuất hiện, ai cũng hoài nghi, khiến cho hắn đầy phiền muộn.

Lẽ nào ngoại trừ Liễu hội trưởng, sẽ không người nào có thể chữa bệnh?

- Làm phiền Tông Sư!

Nghe có thể trị liệu, Lâm Nhược Thiên và Quý Phong đều thở phào nhẹ nhõm.

- Ừ!

Không có nói thừa, Mộc Hoành y sư lật cổ tay một cái, lòng bàn tay xuất hiện thêm một cái bình ngọc, nhẹ nhàng rung lên. Nước thuốc chảy ra, chậm rãi rơi vào trên làn da để trần của Lâm Lang.

Tăng tăng tăng!

Vừa tiếp xúc với nước thuốc, miệng vết thương lập tức xuất hiện vô số bọt khí. Vết rách trước đó, với tốc độ mắt thường có thể thấy được, đang nhanh chóng khép lại.

- Lợi hại...

Nhìn thấy được hiệu quả rõ ràng như vậy, mắt Lâm Nhược Thiên, Quý Phong nhất thời sáng lên.

Không hổ danh là y sư tam tinh, ra tay quả nhiên không tầm thường!

- Đây là nước thuốc độc môn ta phân phối, có hiệu quả đối với vết thương ngoài da. Bất kỳ vết thương nào chỉ cần tiếp xúc, đều có thể nhanh chóng khép lại, sinh cơ mọc thịt, thần diệu không tầm thường...

Thấy hai người chấn động kinh ngạc, Mộc Hoành y sư thoả mãn gật đầu. Hắn đang muốn nói tiếp, lại thấy Lâm Nhược Thiên sững sờ ở tại chỗ.

- Không đúng. Mộc tông sư ngươi xem...

Thấy biểu tình hắn kỳ quái, Mộc Hoành theo ngón tay hắn nhìn lại. Vừa nhìn xuống, Mộc Hoành nhất thời sửng sốt.

Chỉ thấy vết thương vừa khép lại, đã bị xé rách, thậm chí còn lớn hơn so với trước đó. Đồng thời không ngừng có máu tươi tràn ra.

Lấy một thí dụ, vết thương trước chỉ có hai ngón tay. Trị liệu một chút, không những không nhìn thấy nữa, còn biến thành ba ngón tay. Thậm chí bắt đầu chảy máu!

- Chuyện gì xảy ra?

Vừa khoe khoang khoác lác thuốc nước của hắn là điều chế độc môn, lại xuất hiện loại chuyện như vậy, sắc mặt Mộc Hoành khó coi, vội vàng rót nước thuốc vào một chỗ khác.

Xèo!

Giống như vừa rồi, cơ bắp vừa mọc ra được lại bị xé rách, trở nên càng dữ tợn hơn.

- Không đúng...

Dù thế nào Mộc Hoành y sư cũng không nghĩ tới sẽ gặp phải loại biến cố này. Hắn lật cổ tay một cái, lại lấy ra bảy, tám loại nước thuốc, lần lượt rót vào mấy chỗ vết thương khác nhau.

Chỉ có điều, những nước thuốc trước đó có hiệu quả thần kỳ đối với vết thương ngoài da, lại giống như nước thuốc lần đầu tiên hắn sử dụng. Khi mới bắt đầu có tác dụng, thời gian không lâu, lại nứt ra. Lâm Lang vừa rồi đã ngừng chảy máu, thần thái bình thản. Lúc này, không những không được chữa trị tốt, máu ngược lại càng chảy càng nhiều, vết thương càng lúc càng lớn, sắc mặt cũng càng lúc càng trắng bệch.

- Mộc tông sư vẫn mong... dừng lại một chút!

Thấy hắn lại lấy ra mười mấy chai chai lọ lọ, dự định lần lượt thử nghiệm, Lâm Nhược Thiên nhất thời run rẩy, vội vàng ngăn cản.

Mộc Hoành Tông Sư, ta là mời ngươi tới trị bệnh cứu người, không phải tới giết người... Còn tiếp tục trị như vậy nữa, ta sợ người còn không có chữa trị xong, sẽ bởi vì chảy máu quá nhiều, trực tiếp chết ở chỗ này!

- Yên tâm, ta tự có chừng mực!

Sắc mặt trầm xuống, cắt nang lời của đối phương, Mộc Hoành y sư rất nhanh cầm tất cả thuốc trong tay thử một lần. Lúc chân mày hắn này mới nhíu chặt, sắc mặt khó coi.

Tất cả dược liệu đều thử hết, lúc này Lâm Lang cũng chỉ còn hơi thở mong manh, cách tắt thở cũng không quá xa.

- Rốt cuộc như thế nào?

Môi Lâm Nhược Thiên run rẩy.

Vừa rồi con trai mặc dù trọng thương, chí ít vẫn như sống. Kết quả trị liệu nửa ngày, càng lúc càng kém, bất cứ lúc nào cũng sẽ chết, khiến cho hắn đầy phiền muộn, lại không thể nổi giận.

Liễu hội trưởng kia làm hỏng chuyện tốt của hắn, ở sâu trong nội tâm hắn không muốn tiếp xúc. Bằng không, hắn cũng không có khả năng trực tiếp mời Mộc Hoành y sư.

Nếu như vị hội trưởng tiền nhiệm này cũng không giải quyết được, hắn thật sự không biết nên làm gì bây giờ.

- Trải qua phán đoán của ta, Lâm Lang công tử bị thương, không chỉ đơn giản là vết thương ngoài da như vậy. Sợ rằng... còn trúng độc!

Do dự một lát, Mộc Hoành chậm rãi nói.

- Trúng độc?

Lâm Nhược Thiên sửng sốt.

Chẳng lẽ người kia ra tay đối với con của hắn, còn là một vị độc sư nữa sao?

Nếu không, độc bình thường, đối với cường giả Tông Sư, gần như là không có bất kỳ tác dụng nào.

- Không sai! Chất độc này vô cùng kỳ quặc. Ta cũng không nhận ra được. Chỉ có điều cũng không cần lo lắng quá mức. Một lát nữa ta sử dụng chân khí nghĩ biện pháp ép nó ra. Chỉ cần không có độc, vết thương của hắn sẽ không lại nứt ra nữa. Rất nhanh sẽ khỏi hẳn!

Mộc Hoành y sư nói tiếp.

Thí nghiệm vài loại dược liệu, hắn cũng cuối cùng xác nhận được, đối phương nhất định là trúng độc. Nếu không, không có khả năng nước thuốc ở trên người người khác không có bất cứ vấn đề gì, ở trên thân người này liên tiếp xuất hiện biến cố.

Chỉ có điều, độc có ngàn ngàn vạn vạn loại. Hắn không phải là độc sư, căn bản không có cách nào xác nhận được.

- Vậy làm phiền Mộc tông sư!

Lâm Nhược Thiên liền vội vàng gật đầu.

- Ừ!

Mộc Hoành lên tiếng, Lâm Lang nâng dậy, ngồi khoanh chân ở sau người, bàn tay để ở lưng hắn, một luồng chân khí chậm rãi truyền thụ, tiến vào trong.

Giúp người khác trừ độc, cần phải có phương pháp đặc biệt. Thân là y sư tam tinh, hắn đã đặc biệt học qua, hết sức quen thuộc.

Chân khí dọc theo kinh mạch của đối phương, tra xét từng tấc một.

- Chính là chỗ này...

Rất nhanh, vị trí độc lại bị phát hiện. Mắt hắn không nhịn được nhất thời sáng lên.

Sau khi trúng độc, độc sẽ theo kinh mạch chạy khắp toàn thân. Muốn loại bỏ, đầu tiên phải tìm được nó ở chỗ nào. Nếu không, thủ đoạn nhiều hơn nữa, cũng chỉ vô dụng.

- Lâm Lang công tử tu luyện công pháp Lâm gia, cùng chân khí ta tu luyện thuộc về hai phái khác nhau, không phù hợp. Chỉ cần khống chế chân khí bao vây, ép độc ra bên ngoài cơ thể là được...

Tìm được vị trí, Mộc Hoành không hưng phấn, trái lại càng cảnh giác hơn.

Bệnh nhân trúng độc, nói cách khác, độc đã cùng chân khí, thân thể của hắn, dung hợp tốt. Muốn loại bỏ, đầu tiên cần tính chất chân khí của mình cùng đối phương khác nhau mới được.

Nếu không chân khí dung hợp với nhau, chẳng những không thể loại bỏ được độc, còn rất dễ dàng dính tới trên người mình, được một mất mười.

Lâm Lang tu luyện công pháp Lâm gia, hoàn toàn khác hắn so với hắn, quan hệ thật giống như dầu và nước. Chỉ cần cẩn thận một chút, chắc hắn là rất dễ dàng tống nọc độc ra bên ngoài cơ thể.

Chân khí chậm rãi chảy xuôi, Mộc Hoành y sư cẩn thận từng li từng tí khống chế tiếp xúc cùng nọc độc. Mới vừa va chạm, đang định trục xuất thứ này ra khỏi bên ngoài cơ thể, "xèo" một tiếng, trong nháy mắt giống như là diêm gặp phải xăng.

Nọc độc giống như là truyền nhiễm, trong phút chốc chui vào trong chân khí của hắn.

- Cái gì?

Đồng tử hắn co lại, còn chưa kịp phản ứng, liền thấy bàn tay nhanh chóng biến thành màu đen. Ngay sau đó, kịch độc lập tức lan tràn lên phía trên, chui vào cánh tay.

- Cái này... cái này... làm sao có thể?

Sắc mặt nhất thời trắng bệch, Mộc Hoành thiếu chút nữa phát điên rồi.

Đã thấy độc mạnh, lại chưa thấy qua độc mạnh như vậy!

Trước đây hắn cũng từng tự tay giúp người giải quyết qua độc dược nhị phẩm. Dựa theo tình huống bình thường, chỉ cần cùng chân khí của đối phương dung hòa, sẽ rất khó tạo thành uy hiếp đối với chân khí của người khác chân khí...

Dù sao chân khí chỉ cần khác tông đồng nguyên, cơ bản đều bài xích lẫn nhau, rất khó dung hợp!

Đây là cái quỷ gì?

Thế nào chân khí mới vừa tiếp xúc lên, lại giống như đốt thuốc nổ?

- Nguy rồi. Nhất định là... trong độc này, ẩn chứa chân khí tinh càng thuần hơn. Loại chân khí này có thể cùng bất kỳ chân khí nào dung hòa...

Linh quang lóe lên, nhớ tới chuyện ghi lại ở trên một quyển y thuật.

Có thể cùng chân khí của hắn nhanh chóng dung hợp, đồng thời truyền độc tới. Chỉ có một loại khả năng, đó chính là... người hạ độc, chân khí cực tinh thuần, có thể cùng chân khí của hắn dung hợp hoàn mỹ, hoàn toàn không có chút đường sống phản kháng.

- Kết thúc rồi...

Thân thể thoáng lắc một cái.

Giải độc cho người ta không giải được, ngược lại mình trúng độc...

Mộc Hoành khóc không ra nước mắt.

Mới vừa rồi còn nghĩ cố gắng trị liệu, lưu lại cho Lâm gia một ấn tượng tốt, hoàn toàn đánh vào mặt, khiến cho tất cả mọi người biết, Mộc Hoành hắn không phải ngồi không. So với Liễu hội trưởng kia, cũng không kém hơn chút nào. Kết quả là làm ra tình huống này...

Chuyện gì thế này!

Cổ tay hắn lật một cái, sốt ruột vội vàng lấy ra một viên thuốc giải độc ngậm vào trong miệng, vừa hóa giải một chút, liền thấy vẻ mặt Lâm Nhược Thiên sốt ruột đi tới trước mặt, bàn tay vừa chạm vào ở trên người hắn:

- Mộc tông sư, chuyện gì xảy ra? Ngươi làm sao vậy...

- Đừng động vào...

Vốn đang mạnh mẽ áp chế khí độc lan tràn, đối phương vừa đụng vào, chân khí lại không khống chế được, chân khí ẩn chứa độc xông phá gông cùm xiềng xích ở hai cánh tay, chui vào toàn thân của hắn.

Phụt!

Một ngụm máu tươi điên cuồng phun ra. Thân thể Mộc Hoành y sư thoáng lắc lư một cái, lại cũng không kiên trì nổi.

- Độc trong người hắn cổ quái...

Còn chưa nói dứt lời, trước mắt hắn tối sầm, hôn mê bất tỉnh.

- Mộc y sư...

Thấy đường đường là y sư tam tinh, hội trưởng y sư tiền nhiệm của nghiệp đoàn y sư, trực tiếp ngất xỉu, Lâm Nhược Thiên và Quý Phong đều bối rối.

Ai có thể nói cho ta biết chuyện gì xảy ra?

Mộc Hoành y sư, ngươi không phải tới trị thương sao?

Thế nào càng trị thương thế của Lâm Lang càng nghiêm trọng... Không chỉ như vậy, chính ngươi gương mặt tối tăm, ngất đi, tính là cái gì?

Trị thương cho người ta trị, kết quả mình lại trúng độc hôn mê...

Mộc Hoành, ngươi vừa rồi không phải đã trả lời rất chắc chắn nói "có ngươi ở đây, yên tâm" sao?

Yên tâm, với tài nghệ này... ta yên tâm cái rắm!

Đánh tới cửa

dtv-ebook.com

- Làm sao bây giờ?

Người còn chưa có trị được, y sư đã ngất đi trước, Lâm Nhược Thiên, Quý Phong đưa mắt nhìn nhau, cũng có chút hôn mê.

Lâm Lang, Quý Mặc rốt cuộc gặp phải một đối thủ thế nào, mới khiến cho bọn họ thành như vậy?

- Y thuật của Mộc Hoành y sư, ở Thiên Vũ vương quốc cũng có thể đứng hàng thứ tự trên. Hắn cũng không được, đổi lại thành các y sư khác khẳng định cũng không có cách nào!

Một lát sau, Quý Phong nói:

- Trừ khi... Dựa theo hắn nói, nghĩ biện pháp giải độc cho bọn họ trước!

- Giải độc? Ngay cả độc là cái gì cũng không biết, giải thế nào?

Lâm Nhược Thiên lắc đầu.

Độc vật này không phải người nào nói giải là có thể giải được. Không xác định được loại, không xác định được lượng thuốc, muốn giải quyết, gần như không có khả năng!

- Đúng vậy. Nếu muốn giải quyết kịch độc ngay cả Mộc tông sư cũng bó tay không làm gì được, sợ rằng chỉ có thật sự độc sư mới được...

Quý Phong gật đầu.

- Độc sư? Đúng rồi, Hồng Liên thành đại dược vương lại ở vương thành. Mau phái người đi mời hắn tới. Ta còn nghe nói, Liêu Huân điện chủ

Độc Điện, ngày hôm qua cũng đến. Cùng mời tới cho ta!

Nghe đến độc sư, ánh mắt Lâm Nhược Thiên nhất thời sáng lên, vội vàng quay đầu lại phân phó.

Hắn và đại dược vương vẫn có liên hệ. Nếu không cũng không có khả năng mua được độc dược độc chết hùng sư đuôi vàng.

- Liêu điện chủ? Điện chủ của Độc Điện không phải...

Vẻ mặt Quý Phong gia chủ nghi ngờ.

Hắn và Độc Điện ít tiếp xúc, nhưng làm quần thể chức nghiệp đặc biệt uy hách một phương, hắn vẫn có nghe thấy. Tuy rằng không xác thực biết được tên họ của điện chủ, lại biết, tuyệt đối không phải là họ Liêu.

Hơn nữa đường đường là điện chủ của Độc Điện không ở trong sào huyệt, chạy tới Thiên Vũ vương thành làm gì?

- Cụ thể chuyện gì xảy ra, ta cũng không biết được rõ ràng. Hình như là điện chủ trước đây đã qua đời, học sinh của hắn tiếp nhận chức vụ. Lần này là vì đưa tiễn một vị nhân vật lợi hại rời khỏi đây, mới đến nơi đây!

Lâm Nhược Thiên suy nghĩ một chút, nói.

Hắn cũng từ trong miệng đại dược vương nhận được tin tức, giống như là tổng bộ phái đặc sứ nào đó đến đây. Liêu điện chủ cũng vì đưa tiễn đối phương rời khỏi đây, mới đến nơi này.

- Không quan tâm vì nguyên nhân gì, bọn họ ở trên tin tức này thuộc về tuyệt mật, không thể để cho bất kỳ người nào biết!

Giải thích xong, Lâm Nhược Thiên nhìn qua, ánh mắt lóe lên:

- Quý gia chủ, ta là thấy hai nhà chúng ta đời trước qua lại thân thiết mới không có giấu diếm, nói thật cho biết! Ngươi hắn cũng biết nên làm thế nào!

Độc sư và những chức nghiệp khác quan hệ cũng không tốt. Nếu như để cho những người khác biết đường đường điện chủ của Độc Điện ở vương thành, rất có khả năng sẽ phát sinh mâu thuẫn không cần thiết.

- Lâm gia chủ yên tâm, ta còn không có lắm miệng như vậy!

Thấy bộ dáng đối phương nghiêm túc, Quý Phong biến sắc, liền vội vàng gật đầu đáp ứng.

Không đáp ứng cũng không được. Lâm gia cường thế. Hắn không đáp ứng sợ rằng không cần tới ngày mai, Quý gia thật sự sẽ bị tàn sát sạch sẽ.

Mà cảnh tượng như vậy, vương thất Thiên Vũ tuyệt đối cam tâm tình nguyện nhìn thấy được.

Loại gia tộc lớn như bọn họ, đối với quyền uy vương thất là một loại ngăn cản. Có thể bị người tiêu diệt không cần bọn họ nhúng tay, bọn họ tuyệt đối cao hứng cũng không kịp.

...

Lâm gia phái người đi mời. Thời gian không lâu, đại dược vương và Liêu Huân điện chủ lại đi tới nơi này.

Lúc này Liêu Huân dĩ nhiên có khí thế và uy nghiêm của điện chủ, chắp hai tay ở sau lưng, ánh mắt sâu thẳm cao xa, khiến người ta cảm nhận được một loại dáng vẻ sâu không lường được.

Trước đó Lâm Nhược Thiên. Quý Phong vô cùng kiêu ngạo, thấy hắn đi tới, cũng không dám giả vờ lớn lối, đồng loạt ôm quyền

- Lâm Nhược Thiên (Quý Phong), ra mắt Liêu điện chủ!

Độc sư không giống với những chức nghiệp khác, tính cách hình như đều có chút cổ quái. Nếu chẳng may đắc tội, chọc cho hắn mất hứng, sau đó hắn dùng độc chơi đùa một chút, chết cũng không biết chết như thế nào.

- Ừ

Nhìn dáng vẻ hai người, Liêu Huân thoả mãn gật đầu, mí mắt vừa nhấc lên:

- Không biết Lâm gia chủ tìm ta qua gấp như vậy, vì chuyện gì?

- Là như vậy!

Lâm Nhược Thiên nhìn qua:

- Khuyển tử không cẩn thận trúng kịch độc, ngay cả Mộc Hoành y sư bó tay không làm gì được. Hi vọng điện chủ có thể ra tay cứu giúp...

- Trúng độc?

Liếc mắt thoáng nhìn ba người nằm dưới đất (còn có Mộc Hoành y sư), sắc mặt không buồn không vui, mí mắt Liêu Huân vừa nhấc lên:

- Thật sự trúng độc. Chỉ có điều... Ta tại sao phải ra tay cứu giúp?

Con trai ngươi trúng độc liên quan gì đến ta?

Người khác muốn nịnh bợ Lâm gia ngươi, với ta lại không có quan hệ quá lớn!

- Điều này...

Nhìn thấy được biểu tình của đối phương chẳng hề để ý, sắc mặt Lâm Nhược Thiên nhất thời đỏ lên, buồn bực suy nghĩ muốn nôn ra máu.

Lâm gia làm đệ nhất thế gia của Thiên Vũ vương quốc, luôn luôn đều là bọn họ khi dễ người khác, đòi lợi ích từ chỗ người khác, đã khi nào có người khác nói chuyện với hắn như vậy?

Nhưng đối mặt với người trước mắt này, hắn lại không dám phát tác.

Thực lực của đối phương thì không bằng hắn, nhưng độc sư công kích quỷ dị, không thể dùng lẽ thường phỏng đoán. Không ít người thực lực thấp, cũng có thể dễ dàng vượt qua người mạnh hơn hắn, độc chết.

Vị Liêu Huân này, thân là điện chủ của Độc Điện, thực lực lại đạt tới Tông Sư đỉnh phong. Tốt nhất vẫn đừng có đắc tội hắn. Nếu không chọc cho hắn tức giận, sợ rằng một viện người cũng không đủ cho hắn độc chết.

Nghĩ vậy, cố nén phiền muộn, cổ tay hắn lật một cái. Một cái bình ngọc xuất hiện ở trong lòng bàn tay.

- Đây là một viên Kim Nguyên đan, đan dược tam phẩm trung kỳ, Thiết Du tông sư của Hiên Viên vương quốc tự tay chế luyện thành, đạt tới cấp bậc hoàn mỹ! Sau khi dùng, tuyệt đối có thể khiến cho tu vi của điện chủ tiến thêm một bước, bước vào nửa bước Chí Tôn cảnh, cũng chưa biết chừng!

Kim Nguyên Đan thuộc tính kim, vô cùng sắc bén, có chứa hiệu quả bài trừ bình chướng.

Đạt được cấp bậc hoàn mỹ, giá trị càng lớn hơn nữa, dĩ nhiên không kém gì một khối linh thạch!

Lấy thứ này ra, Lâm Nhược Thiên coi như là bắn ra máu.

- Kim Nguyên Đan?

Nhìn cũng không liếc mắt nhìn, Liêu Huân khoát tay áo, vẻ mặt hoàn toàn không để ý chút nào:

- Thứ đan dược này, đối với độc sư mà nói chỉ là vô dụng, cũng không cần lấy ra cho mất mặt!

Độc sư muốn nâng cao, phải dùng độc vật, tu luyện độc côn. Đan dược quả thật có tác dụng không lớn.

- Điều này...

Không nghĩ tới thứ mình cắn răng lấy ra, đối phương cũng hoàn toàn không để ý tới, Lâm Nhược Thiên đầy xấu hổ, không biết nên làm như thế nào cho phải.

- Như vậy đi! Ta nói một điều, chỉ cần ngươi có thể làm được, đừng nói là hỗ trợ giải độc, cho dù giúp ngươi giết người cũng không sao!

Liêu Huân lại nhìn qua.

- Điện chủ mời nói!

Thấy chuyện còn có khả năng xoay chuyển, Lâm Nhược Thiên vội hỏi.

- Rất đơn giản, ta nghe nói Lâm gia các ngươi ở vương quốc rất có địa vị. Muốn nhờ ngươi giúp một tay xây dựng một nơi độc sư có thể giao dịch ở vương thành!

Liêu Huân nói ra mục đích của chính mình.

Nếu không phải bởi vì cái này, hắn làm sao có thể đáp ứng đối phương tới nơi này.

Độc sư không có khả năng cứ ở trong Độc Điện không ra, cũng cần cuộc sống và giao dịch. Nếu như có thể ở chỗ này thành lập một nơi giao dịch như vậy, chẳng khác nào chính thức thừa nhận thân phận, miễn đi không ít phiền phức, không cần cả ngày che che giấu giấu.

- Điều này...

Lâm Nhược Thiên đầy do dự, một lát sau:

- Điện chủ nói vậy cũng biết Lâm gia chúng ta tuy rằng ở Thiên Vũ vương quốc có quyền lợi nhất định, nhưng dù sao không phải là người thật sự nắm giữ vương quốc ở trong tay. Tùy tiện thành lập loại nơi giao dịch này, sợ sẽ khiến rất nhiều nghiệp đoàn bất mãn...

- Không cần quanh co với ta! Ngươi nói vậy là có ý gì, đại dược vương đã nói với ta. Hạ độc cho vương thất hùng sư đuôi vàng, không phải là xong rồi sao? Yên tâm, chỉ cần ngươi đáp ứng yêu cầu của ta vừa rồi, cho dù man thú trấn quốc đạt tới cấp Chí Tôn, Độc Điện chúng ta cũng có thuốc đối phó!

Liêu Huân thản nhiên nói.

- Chí Tôn cũng có thể đối phó?

Ánh mắt Lâm Nhược Thiên nhất thời sáng lên.

Trước đó, hùng sư đuôi vàng đột phá khiến cho hắn thu lại không ít tâm tư. Hiện tại vị điện chủ này hứa hẹn như vậy, khiến cho tâm tư đã thu liễm lại trở nên sống động.

Nói thật, cho dù không ra trận giao dịch, độc sư cũng có thể âm thầm giao lưu.

Trên thực tế Hồng Liên thành chính là nơi giao dịch lớn nhất, vì một quyết định không ảnh hưởng đại cục, lôi kéo một giúp đỡ cường đại... Sao lại không làm?

Lâm Nhược Thiên gật đầu, đang muốn mở miệng, lại thấy một tên hộ vệ hoảng hoảng hốt hốt chạy vào.

- Tộc trưởng, không xong...

Còn không có tiến vào phòng, âm thanh lại truyền vào.

- Chuyện gì?

Bị người làm phiền, vẻ mặt Lâm Nhược Thiên không vui.

- Tam trưởng lão, hắn...

Hộ vệ đi tới, môi run rẩy.

- Thế nào? Lẽ nào đã bắt được hung thủ? Bắt được hung thủ có gì phải khẩn trương?

Lâm Nhược Thiên nhìn qua.

Tam trưởng lão được phái đi bắt hung thủ, hiện tại lại có tin tức, sợ rằng hung thủ dĩ nhiên đền tội.

- Không phải... Là tam trưởng lão được người đưa trở về! Bản thân bị trọng thương, hôn mê bất tỉnh. Hơn nữa, hơn nữa...

- Hơn nữa cái gì?

- Hạ thân của hắn bị người đá vỡ, đã hoàn toàn phế...

Vẻ mặt hộ vệ buồn bã giống như đưa đám.

- Bị người đá vỡ?

Lâm Nhược Thiên sửng sốt, vẻ mặt lập tức phát điên:

- Là ai? Ai lớn gan như vậy?

Ta nhổ vào!

Lâm gia vẫn là hùng bá vương thành, không người nào dám chọc. Mẹ nó ngày hôm nay thế nào vậy?

Con trai trước tiên bị người đánh thành trọng thương ném vào hố phân. Tam trưởng lão đi truy đuổi điều tra còn bị người đá vỡ chim!

Từ lúc nào Lâm gia bọn họ bị người khi dễ như vậy?

Nếu như bị khi dễ thành như vậy, lại không có bất kỳ hành động nào, sau này Lâm gia còn làm sao đặt chân ở Thiên Vũ vương quốc nữa?

- Là... Là vương thất phái người đưa tới! Có người nói hung thủ bất ngờ tập kích thiếu gia chạy trốn tới vương cung, bị chuột tìm dấu vết tìm

được. Kết quả hai bên phát sinh mâu thuẫn, tam trưởng lão bị đối phương một cước đá cho như vậy. Những hộ vệ khác cũng là sinh tử không rõ...

Hộ vệ nói ra tin tức biết được.

- Về phần người xuất thủ, hình như là hội trưởng Liễu Trình của nghiệp đoàn y sư gần đây danh tiếng vang xa. Hung thủ bất ngờ tập kích thiếu gia, chính là học sinh của hắn...

Thiên Vũ vương cung có nội gian của Lâm gia. Muốn hỏi thăm ra việc này, cũng không khó.

- Liễu Trình? Đáng giận... Dám đả thương nhi tử và tam trưởng lão của ta. Xem uy nghiêm của Lâm gia chúng ta như không có gì. Lâm Nhược Thiên ta và hắn không chết không dừng...

Biết rõ ràng chuyện gì xảy ra, Lâm Nhược Thiên gào thét một tiếng, sắp phát điên rồi!

Người này từ chỗ nào xuất hiện, luôn gây phiền phức cho Lâm gia bọn họ, còn nghiện rồi sao?

Chữa trị tốt hùng sư đuôi vàng, phá hủy bố trí và kế hoạch của bọn họ, không gây phiền phức cho ngươi, cũng không tệ, lại còn dám phái học sinh đả thương người, tự mình còn ra tay đánh bị thương tam trưởng lão...

Một hội trưởng danh dự mà thôi, ai cho ngươi lá gan?

- Người đâu, bắt Liễu Trình này tới cho ta. Không giết hắn, khó giải được mối hận trong lòng của ta...

Buồn bực sắp muốn nôn ra máu, Lâm Nhược Thiên vẫy bàn tay một cái, khôi phục khí chất của thế hệ kiêu hùng.

Cần gì quan tâm ngươi là hội trưởng gì, thiên tài gì. Đắc tội ta, ta lại giết chết ngươi. Sau này cho dù nghiệp đoàn y sư đến gây phiền phức, ta cũng có lý...

Phân phó của hắn còn chưa có kết thúc, đã thấy một tên hộ vệ cũng đầy hốt hoảng chạy tới:

- Gia chủ, không xong... Liễu hội trưởng kia dẫn theo học sinh của hắn, đã đi tới ngoài cửa, nói muốn tìm Lâm gia chúng ta tính sổ, đòi lại công đạo. Muốn chúng ta... Xin lỗi!

- Xin lỗi? Hắn đánh bị thương người của ta, còn muốn bảo ta xin lỗi?

Mắt ửng đỏ, Lâm Nhược Thiên điên thật rồi!

Học sinh của ta không thể bắt nạt

dtv-ebook.com

Có nhầm hay không?

Hắn là ai? Gia chủ gia tộc đệ nhất thế gia của Thiên Vũ vương quốc, trận pháp sư tam tinh, cường giả nửa bước Chí Tôn, trong mười ba vương quốc, bất kỳ kẻ nào nhìn thấy, đều phải cung kính hành lễ, không dám thở mạnh!

Vị này thì hay rồi. Không chỉ đánh con, trưởng lão của hắn, còn chạy tới tính sổ, đòi ông đạo...

Trời ạ!

Cho dù tính sổ cũng ta tìm ngươi tính sổ, ngươi đi tìm mà tính cái lông?

Họ Liễu, lão tử với ngươi còn chưa xong đâu!

Thật sự cho rằng Lâm gia chúng ta là thành trái hồng mềm, tùy tiện nắm bóp sao?

Nói cho ngươi biết, Lâm gia chúng ta hiện nay, cũng chưa từng sợ ai!

Nếu muốn tìm cái chết, ta sẽ thanh toàn cho ngươi..

Lâm Nhược Thiên tức giận tới mức sắc mặt tái xanh, đang muốn đi ra ngoài gặp Liễu Trình, xem hắn rốt cuộc có chỗ dựa gì, liền nghe phía ngoài một âm thanh truyền khắp vương thành vang lên.

- Lâm gia chủ, thở dốc, nhanh lăn ra đây xin lỗi, nếu không đừng trách ta không khách khí!

Mang theo sự phẫn nộ, giọng nói giống như sấm sét nổ vang trên đất bằng.

- Ta nhổ vào!

- Ai vậy? Dám ở Lâm gia tranh cãi ầm ĩ, điên rồi sao?

- Đối với Lâm gia không khách khí... Chuyện gì xảy ra?

Giọng nói vang vọng bốn phía xung quanh, khiến hco tất cả mọi người khiếp sợ ngây người.

Ngang nhiên khiêu khích Lâm gia?

Ai gan to như vậy?

- Mặt cũng quá lớn!

- Không khách khí đối với chúng ta? Cũng không sợ mạnh miệng đau đầu lưỡi!

- Đâm đầu vào chỗ chết...

Bên ngoài ồn ào náo động, đại sảnh Lâm gia ồ lên một mảnh. Bên trong gian phòng, tất cả trưởng lão mỗi một người đều đỏ mắt, sắp xỉu vì tức.

Từ khi Lâm gia quật khởi, có khi nào có người dám tới cửa lớn giọng mắng như vậy?

Một y sư nho nhỏ, lá gan quá lớn!

- Đáng giận! Các vị trưởng lão, theo ta ra ngoài giết kẻ không biết trời cao đất rộng này!

Gầm lên một tiếng phẫn nộ, Lâm Nhược Thiên đi nhanh đi ra ngoài. Còn chưa đi xa, hắn đột nhiên nhớ tới cái gì, không nhịn được quay đầu lại nhìn về phía đại dược vương và Liêu Huân điện chủ.

- Liêu điện chủ, đại dược vương... có khả năng thật sự có chuyện phải làm phiền hai vị!

- Sao?

Hai người nhìn qua.

- Khuyển tử và công tử Quý gia đều bị học sinh của Liễu Trình này đánh cho bản thân bị thương, trúng kịch độc. Cho nên, ta nghi ngờ, người học sinh này của hắn có thể là độc sư! Đối mặt với độc sư... Cho dù ta là nửa bước Chí Tôn, cũng rất khó đối phó. Hi vọng điện chủ có thể ra tay!

- Độc sư? Nếu như là vậy, ta khẳng định biết. Chắc hắn chỉ là một kẻ không biết từ nơi nào học độc thuật mèo ba chân mà thôi!

Liêu điện chủ gật đầu, bàn tay vẫy vây, không lưu tâm:

- Cũng được! Loại kiến hôi nhỏ, này giao cho ta là được, không tính là gì cả!

Nếu quả thật là độc sư, làm điện chủ của Độc Điện, khẳng định nhận ra!

Chưa từng nghe qua, vậy đã nói rõ, không đáng kể tới chút nào.

- Đa tạ!

Ánh mắt Lâm Nhược Thiên nhất thời sáng lên, liên tục gật đầu.

Hắn lo lắng nhất cũng không phải là Liễu Trình kia, mà là vị học sinh sử dụng độc này. Độc trên người Lâm Lang, ngay cả Mộc Hoành y sư cũng không giải quyết được, đủ thấy đáng sợ! Hắn đối với độc một chữ cũng không biết. Nếu như thật sự gặp phải, khẳng định phiền phức vô cùng!

Hiện tại điện chủ của Độc Điện nguyện ý ra tay, vậy lại không cần lo lắng.

- Đi thôi!

Có bảo đảm, lại không do dự nữa, hắn mang theo các vị trưởng lão đi nhanh ra ngoài. Đám người Liêu Huân, đại trưởng lão, Quý Phong cũng đi theo.

...

Trở lại thời gian nửa canh giờ trước.

Đưa tay ra duỗi thắt lưng, Trương Huyền đẩy cửa từ tàng thư khố của vương quốc đi ra ngoài.

Trải qua hơn một canh giờ phấn đấu, cuối cùng hắn đã thu hết tất cả sách vào Đồ Thư Quán.

Tốc độ quá nhanh, lúc này toàn thân hắn cũng có chút choáng váng.

May mà gần đây thực lực tăng lớn, lại nhân được danh sư được trời thừa nhận bồi dưỡng, linh hồn cường đại không ít. Bằng không, lấy tốc độ thu như vậy, sợ rằng còn không có nhận được phân nửa, đã bị chấn động mãnh liệt trùng kích đến bất tỉnh.

- Bây giờ còn thiếu sách của nghiệp đoàn y sư chưa có xem qua. Còn có nghiệp đoàn trận pháp sư... Tranh thủ thời gian xem xong những quyển sách này, lại sử dụng tới trang sách màu vàng!

Nói thầm một tiếng, Trương Huyền cũng không nóng nảy.

Trang sách màu vàng là vật phẩm duy nhất, không thể tùy ý sử dụng. Dù thế nào cũng phải thu thập nhiều sách một chút, mới có khả năng có tác dụng lớn hơn.

- Liễu lão sư!

Mới vừa đi ra cửa lớn, Lộ Trùng chờ ở một bên đã đi tới, cung kính ôm quyền.

Mạc Thiên Tuyết, Mạc Vũ lúc này vẫn không rời đi, nghênh đón.

Không phải bọn họ không muốn đi, mà là không dám. Một khi đi, đám người nằm trên đất này phải làm sao bây giờ?

- Thế nào còn chưa có đưa trở về?

Nhìn thấy được tam trưởng lão vẫn nằm trên mặt đất không ngừng co giật, Trương Huyền sửng sốt.

Tuy rằng vương cung đã có y sư ngự dụng xử lý sơ qua, nhưng thương thế nặng như vậy, loại xử lý đơn giản này chỉ có thể khống chế không có cách nào nặng thêm, muốn chữa trị tốt, gần như không có khả năng.

- Đưa trở về?

Mạc Thiên Tuyết vò đầu.

Ngươi chưa nói xử lý như thế nào, chúng ta thật sự không biết nên làm như thế nào!

Đưa qua chẳng khác nào cùng Lâm gia khai chiến, lại không có cách nào lui trở về sau.

- Ừ! Cũng không thể để cho bọn họ chết tại đây!

Không thấy có vấn đề gì, lắc đầu, không tiếp tục để ý tới những người thương bệnh tàn này, Trương Huyền quay đầu lại nhìn về phía Lộ Trùng:

- Lần này nên nói một chút về kẻ thù của ngươi!

Lần trước hắn đặc biệt hỏi thăm qua người này, vì sợ liên lụy mình, nói chỉ bề ngoài, mơ hồ không rõ. Hắn không có cách nào phán đoán. Lần này bị trực tiếp va chạm, chắc hẳn là có thể nói một chút xem rốt cuộc có chuyện gì xảy ra!

Nghe được câu hỏi, Mạc Thiên Tuyết, Mạc Vũ cũng không nhịn được nhìn lại, muốn biết người này rốt cuộc chạm vào giây thần kinh nào, ngay cả Lâm gia thiếu gia cũng dám đánh!

- Vâng!

Lão sư vì mình bỏ ra nhiều như vậy, biết giấu diếm nữa cũng không có ý nghĩa gì, Lộ Trùng gật đầu cuối cùng mở miệng:

- Ta thật ra không ở gọi Lộ Trùng, gọi là Cù Trùng, là thiếu gia Cù gia ở Thiên Vũ vương quốc...

- Cù gia? Là Cù gia hai năm trước bị người tiêu diệt một trăm ba mươi bảy người? Còn có... hậu nhân sống sót?

Liếc mắt nhìn nhau, Mạc Thiên Tuyết, Mạc Vũ đều đầy chấn động kinh ngạc.

- Đúng, ta còn sống...

Viền mắt nhất thời đỏ lên, Lộ Trùng cắn chặt hàm răng.

- Các ngươi biết chuyện này?

Trương Huyền nhướng mày.

Chẳng lẽ vương thất thực sự hỗ trợ giấu diếm, thông đồng làm bậy?

- Biết, nhưng chúng ta cũng không có cách nào. Là tỷ tỷ của Lâm Lang Lâm thái tử phi tự mình ra lệnh, một vị cường giả Chí Tôn ra tay, cả gia tộc đều bị huỷ diệt!

Nói đến đây, vị quốc vương bệ hạ này luôn luôn trầm ổn lạnh lùng bình tĩnh hít sâu một hơi, chậm rãi nhắm hai mắt lại:

- Trong đó còn có lão nhân và hài tử. Sau đó ta từng tự mình đi xem, một người sống cũng không lưu lại. Tất cả đều bị một chiêu giết chết!

Nghe hắn nói như vậy, Lộ Trùng dường như nhớ lại ngày đó hai năm trước, từng giọt nước mắt lớn chừng hạt đậu ở trong hốc mắt không ngừng xoay quanh, bất cứ lúc nào cũng sẽ rơi xuống.

Năm nay hắn mới mười bảy tuổi, hai năm trước mới mười lăm tuổi!

Mười lăm tuổi tận mắt nhìn thấy được phụ mẫu, người thân, phơi thây trước mặt, đau thương và khổ sở trong lòng có thể tưởng tượng được.

- Rốt cuộc vì sao?

Mắt híp lại, Trương Huyền chỉ cảm thấy một ngọn lửa giận từ mi tâm bay lên.

Tuy rằng không trải qua loại đau buồn này, nhưng chính một học sinh của hắn, lúc đó tuyệt vọng và thương tâm, hắn hoàn toàn có thể cảm nhận được.

Nếu không phải như vậy, không có khả năng khiến cho một thiếu niên chỉ có mười lăm tuổi, không nói câu nào, cứng rắn quỳ gối học viện mấy ngày mấy đêm, chỉ cầu học được bản lĩnh báo thù!

Cũng không có khả năng khiến cho hắn, đối mặt với độc thể hành hạ tàn khốc, cứng rắn chịu đựng, thời gian vài ngày lại đạt được Tông Sư trung kỳ!

- Nghe nói là Lâm Lang coi trọng tiểu thư Cù Linh của Cù gia, kết quả người này thề sống chết không theo, còn dường như làm cho hắn bị thương... Cụ thể thương thế cùng loại với tam trưởng lão, lúc này mới dẫn tới Lâm Lung nổi giận lôi đình, phái người ra tay!

Mạc Thiên Tuyết nói.

- Ừ...

Nhìn học sinh trầm mặc ít nói này của mình, trong đầu Trương Huyền đại khái biết được toàn bộ câu chuyện cũ.

Chắc là Lâm Lang coi trọng Cù Linh, muốn bá vương ngạnh thượng cung, kết quả bị người này không cẩn thận thương tổn tới của quý, không có cách nào làm chuyện của con người.

Chặt đứt con cháu của Lâm gia, khiến cho Lâm Lung giận dữ, không tiếc phái ra cường giả Chí Tôn tự mình ra tay...

- Rõ ràng sai ở mình, lại muốn giận chó đánh mèo người khác, không tiếc để cho vô số người bị chôn cùng?

Sắc mặt Trương Huyền thâm trầm đáng sợ.

Sống lại tới nay, đây vẫn là lần đầu tiên hắn tức giận như vậy.

Mạnh mẽ cướp dân nữ, ép buộc không thành, lại diệt toàn gia người ta. Dưới chân Danh Sư Đường, ai cho bọn họ lá gan này?

- Vẫn mong lão sư làm chủ cho ta!

Hai tay xiết chặt, Lộ Trùng “bịch” một tiếng quỳ rạp xuống đất, toàn thân không ngừng run rẩy.

- Yên tâm, nếu lão sư biết chuyện này, lại nhất định sẽ thay ngươi đòi một công đạo!

Sắc mặt Trương Huyền trầm thấp, hai mắt giống như thiêu đốt, bàn tay vẫy một cái:

- Đi!

Nói xong ắn đi theo phía sau đám người tam trưởng lão vừa được đưa đi.

- Liễu hội trưởng, ngươi... Ngươi muốn làm gì?

Thấy hắn không một lời, trực tiếp rời khỏi đó, Mạc Thiên Tuyết không nhịn được hỏi. Mạc Vũ cũng không kìm lòng được nhìn qua.

- Không làm gì cả. Đi giúp Lộ Trùng đòi một công đạo!

Chắp hai tay ở sau lưng, giọng nói khe khẽ của Trương Huyền truyền tới.

Những chuyện khác có thể không cần để ý tới. Lâm gia này giết một nhà một trăm ba mươi bảy của Lộ Trùng, phải đòi lại công đạo, đồng thời cũng để cho tất cả mọi người biết!

học sinh Trương Huyền của ta...

Không thể bắt nạt!

...

- Ngươi... nói cái gì? Lão sư dẫn theo Lộ Trùng chạy đến trước cửa Lâm gia đang mắng lớn?

Lớp học của Liễu lão sư tại Thiên Vũ học viện, Mộc Tuyết Tình trợn tròn hai mắt nhìn về phía Mạnh Đào trước mắt, đầy vẻ không thể tin được.

Lâm gia đây chính là gia tộc giống cự phách vậy, cho dù phụ thân nàng cũng phải cẩn thận. Vị lão sư này của mình, tự nhiên chạy đến trước cửa nhà người ta mắng to... Thật hay giả vậy?

Lão sư luôn luôn rất trầm ổn, làm sao có thể làm ra chuyện ấu trĩ như thế?

- Lộ Trùng không phải muốn báo thù sao? Lão sư bảo ta tìm thêm người, bất cứ lúc nào cũng phải hỏi thăm chuyện lớn phát sinh trong vương thành. Đây là vừa rồi có người nói với ta...

Mạnh Đào nói:

- Là quan hệ của cha ta, tuyệt đối không thể có sai lầm...

- Báo thù? Lẽ nào kẻ thù của Lộ Trùng là... Lâm gia?

Thảo nào người này tình nguyện giả vờ câm điếc, cũng không muốn nói ra. Có kẻ thù như vậy, đổi lại là nàng cũng không dám nói thừa!

Loại kẻ thù cấp bậc như vậy, so với đối mặt toàn bộ Thiên Vũ vương quốc cũng có thể đáng sợ hơn...

Mộc Tuyết Tình cảm thấy mình sắp phát điên rồi.

- Không được, lão sư có nguy hiểm, làm học sinh làm sao có thể khoanh tay đứng nhìn?

Sau khi hết khiếp sợ, xoa nắm đấm, trong ánh mắt Mộc Tuyết Tình lộ ra vẻ kiên định.

Lão sư sắp gặp phải nguy hiểm, làm như học sinh làm sao có thể biết tin tức còn thờ ơ?

Những người khác có thể làm được, Mộc Tuyết Tình nàng làm không được!

- Học tỷ chúng ta cũng đi!

- Học tỷ dẫn chúng ta theo. Lão sư đối với chúng ta ơn nặng như núi. Biết hắn gặp phải nguy hiểm, làm sao có thể ở tại chỗ này chờ đợi được!

...

Mộc Tuyết Tình còn chưa nói dứt lời, lập tức khiến cho một đám người hưởng ứng.

Tuy rằng thời gian những học sinh bọn họ tiếp xúc với Liễu lão sư không dài, nhưng lão sư đối xử với bọn họ thật lòng thật ý không giữ lại chút nào, khiến cho tất cả bọn họ đều bội phục không thôi.

Mưa núi muốn tới

dtv-ebook.com

Một lão sư tốt vì học sinh cam tâm tình nguyện mạo hiểm không tiếc đắc tội với Lâm gia, bọn họ cũng không thể chẳng quan tâm tới.

- Được, nếu tất cả mọi người quyết định giúp đỡ Liễu lão sư. Dựa vào thực lực của chúng ta khẳng định không được. Ta biết phía sau các vị đều có bối cảnh thâm hậu. Hi vọng các ngươi có thể động tới những bối cảnh này. Như vậy mới có thể đưa đến tác dụng chân chính!

Tuy rằng hận không thể lập tức tiến lên giúp đỡ lão sư, nhưng Mộc Tuyết Tình cũng biết lỗ mãng không có bất kỳ tác dụng nào, trái lại chỉ mang đến phiền phức.

Số lượng những học sinh này không nhiều lắm, phía sau mỗi một người đều có bối cảnh cực lớn.

Không nói khác, giống như Mạnh Đào, phụ thân chính là hội trưởng nghiệp đoàn thi họa sư, tam tinh Mạnh Viễn tông sư.

Những người khác cũng vậy. Nếu như có thể tập trung những lực lượng sau lưng lại, cho dù là Lâm gia cũng tất nhiên có phần sợ hãi, không dám làm gì đối với lão sư của bọn họ.

- Được!

Nghe được học tỷ nói, mọi người biết đây mới là biện pháp tốt nhất lúc này. So với bọn họ trực tiếp tiến lên, còn tốt hơn nhiều. Toàn bộ đều gật đầu đáp ứng.

- Vậy liền bắt đầu đi. Tốc độ phải nhanh!

Giao phó xong, Mộc Tuyết Tình đi về phía nghiệp đoàn luyện đan sư.

.....

- Triệu Nhã, nói cho nàng biết một tin tức tốt!

Cũng trong lúc đó, tại phủ đệ Bạch y sư chuẩn bị cho Trương Huyền, vẻ mặt Viên Đào hưng phấn đã đi tới.

- Tin tức tốt gì?

Nữ hài kỳ quái nhìn qua.

Lúc này khí tức toàn thân Triệu Nhã trầm ổn, mang theo lực lượng khiến cho người ta sợ hãi. Mặc dù nàng đứng lặng lẽ ở tại chỗ, cũng khiến cho người ta một loại cảm giác áp bách kịch liệt!

Tông Sư cảnh trung kỳ!

Không hổ danh là đan dược tứ phẩm. Sau khi lợi dụng Hàn Âm Đan kích hoạt thể chất, thực lực của nàng lập tức tăng mạnh, từ Ích Huyệt cảnh một đường thăng cấp, liên tục đột phá một vài cấp lớn, đạt tới loại cảnh giới này.

Tiến bước to lớn, truyền đi, cũng có thể hù người chết.

Trải qua lần lột xác này, thể chất thuần âm của nàng cũng thành công mở ra khoảng hai mươi phần trăm.

Khí chất toàn thân nàng càng thêm linh động, diện mạo cũng giống như trước đây, trở nên càng mỹ lệ hơn.

Nếu như trước đó là một mỹ nữ ngàn dặm mới có một, hiện tại tuyệt đối là ngàn dặm mới tìm được một người. Cho dù Mạc Vũ đứng ở phía trước, sợ rằng cũng tự mình thấy xấu hổ, không dám so sánh với nàng.

Thể chất đặc biệt, đứa trẻ được ông trời sủng ái, một khi kích hoạt lập tức có thể lộ ra thiên phú kinh người. Nếu như không có loại năng lực này, cũng sẽ không khiến cho vô số người hâm mộ.

Đương nhiên, thể chất mở ra vô cùng phiền phức. Rất nhiều người biết rõ mình không giống cùng người khác, nhưng đến cuối cuộc đời, cũng không có cách nào kích hoạt được nửa phần, chỉ có thể buồn bực mà chết.

Thật giống như Triệu Nhã, mặc dù có thể nhanh chóng mở ra đến hai mươi phần trăm như vậy, Phá Âm Đan, Hàn Âm Đan chỉ là trợ giúp. Quan trọng nhất là nàng tu luyện công pháp thiên đạo bản rút gọn, chân khí tinh thuần, lực lượng có thể nối liền hoàn mỹ kinh mạch, huyệt đạo toàn thân.

Có loại chỗ dựa này, nàng mới nhanh chóng tiến bước, nếu không không tăng lên quá nhanh sẽ lưu lại tai hoạ ngầm.

Bằng không, đổi lại thành những người khác, nhất định sẽ xuất hiện vấn đề như vậy.

- Người kia... Liễu lão sư không biết xấu hổ gặp phải phiền toái!

Hai mắt Viên Đào chớp động.

Sau khi hạ độc, hắn vẫn hỏi thăm vị Liễu lão sư này khi nào trúng độc... Ai biết tin tức trúng độc không nghe được, ngược lại biết một việc lớn như vậy.

- Phiền toái gì?

Triệu Nhã không giải thích được.

- Dưới bọn họ có học sinh gọi là Lộ Trùng, chúng ta vẫn chưa thấy qua! Không biết thế nào lại đắc tội Lâm gia, bị người tiêu diệt cả nhà. Hắn làm là lão sư, thay học sinh trút giận, đang chạy đến Lâm gia đại náo!

Viên Đào cười nói.

- Lâm gia? Đệ nhất thế gia Thiên Vũ?

Triệu Nhã thần sắc nghiêm trọng.

Đi tới vương thành lâu như vậy, thế lực phân chia trong vương thành, nàng đã nghe nói qua được nhiều lần.

Lâm gia này vô cùng đáng sợ, không chỉ có thế lực trên mặt nổi, còn có Hiên Viên vương quốc làm bối cảnh.

Có người nói ngay cả vương thất Thiên Vũ cũng không dám đắc tội. Vị Liễu lão sư này thế nào lại chạy đi đại náo?

- Chính là Lâm gia kia. Hắn chạy đến trước cửa nhà người ta lớn tiếng mắng chửi, còn muốn đối phương xin lỗi...

Viên Đào cười hắc hắc.

Ngươi có lợi hại mấy đi nữa cũng chỉ là một lão sư bình thường, Thông Huyền cảnh sơ kỳ mà thôi. Chạy tới Lâm gia nắm giữ cường giả nửa bước Chí Tôn đại náo, không phải đâm đầu vào chỗ chết là cái gì?

- Ngươi nói... hắn vì thay học sinh trút giận mới đi?

Không để ý tới sự hả hê, cười trên nỗi đau người khác của hắn, đôi mi thanh tú của Triệu Nhã nhíu lên.

Lâm gia cường đại như vậy, các nàng vừa tới cũng biết. Vị Liễu lão sư này không có khả năng không biết!

Dưới loại tình huống biết rõ, người này lại vì học sinh việc nghĩa không hề chùn bước... Đây là quyết đoán tới mức nào, tinh thần tới mức nào?

Có loại người sư đức cao thượng này, lại làm sao có thể không nói lý, cố ý thiên vị?

Có phải là cho tới nay mình đều hiểu nhầm hắn hay không?

- Cái này... Đúng!

Không nghĩ tới điểm đối phương chú ý không giống với hắn, Viên Đào suy nghĩ một chút gãi đầu.

- Ngươi gọi tất cả những người khác đến, nói tường tận với bọn họ về chuyện này một lượt!

Có chút do dự, Triệu Nhã phân phó.

Ở trong năm học sinh, hiện tại tu vi của nàng cao nhất, mơ hồ có phong độ lớn của đại tỷ. Trương sư không ở đây tất cả mọi người lấy nàng làm đầu.

- Được!

Viên Đào đi ra ngoài. Thời gian không lâu đám người Trịnh Dương, Vương Dĩnh, Lưu Dương đã đi tới.

- Triệu Nhã, nàng có ý kiến gì sao?

Vừa vào cửa, Trịnh Dương lại mở miệng hỏi. Rất hiển nhiên, thời gian qua đây, Viên Đào đã nói tỉ mỉ mọi chuyện một lần.

- Cái này... Liễu lão sư tuy rằng ở thời điểm ta và Mộc Tuyết Tình tỷ võ, có sơ suất công đạo, nhưng có thể vì học sinh của mình không sợ cường quyền, tuyệt đối là một lão sư hiếm có được!

Triệu Nhã nói.

Mặc dù cảm quan đối với Liễu lão sư này không tốt có, một ít ý kiến về cách làm của hắn, nhưng sự thực chính là sự thực. Về điểm ấy không có cách nào gạt bỏ, cũng không có cách nào giả vờ nhìn không thấy.

- Đúng vậy!

Trịnh Dương gật đầu.

- Nếu không... Chúng ta đi qua xem thử! Loại lão sư tốt suy nghĩ vì học sinh, không tiếc đắc tội Lâm gia, chúng ta gặp chuyện không may như

vậy, không có bất kỳ hành động nào, Trương sư trở về nhất định sẽ trách cứ!

Suy tính một hồi, Triệu Nhã nói ra quyết định của chính mình.

Trương sư chính là lão sư tốt như vậy. Nếu như biết được chuyện của vị Liễu lão sư này, nhất định sẽ thương tiếc.

Hiện tại Trương sư đang thí luyện, việc này, lại cần có học sinh bọn họ đứng ra.

- Không sai, Trương sư vì chúng ta chuyện gì cũng có thể làm. Vị Liễu lão sư này vì học sinh, cũng có thể không quan tâm... Loại lão sư tốt như vậy, không thể để cho hắn có việc gì. Bất kể như thế nào cũng phải đi qua xem một chút!

Trịnh Dương gật đầu.

Tuy rằng thực lực của bọn họ không tốt, so với Lâm gia chênh lệch quá xa, nhưng bọn họ đại biểu cho Trương sư, mong rằng đối với phương cho dù muốn động thủ, cũng phải suy tính một chút.

- Được, cùng đi!

Những người khác cũng hiểu được, đồng thời gật đầu.

Vì học sinh ngay cả Lâm gia còn không sợ, thảo nào đám người Mộc Tuyết Tình vì hắn có thể cùng đám người mình chiến đấu, hoàn toàn không hề lùi bước.

Loại lão sư này thực sự đáng để người ta tôn kính.

Cũng có mị lực nhân cách giống như Trương sư!

.....

- Quá lỗ mãng, thực sự quá lỗ mãng...

Nghe được thuộc hạ báo cáo, Mạc Thiên Tuyết thiếu chút nữa thì lập tức bị hù chết.

Hắn là người đứng đầu một nước, mọi hành động của hắn đều đại biểu cho ý của vương quốc. Vởi vậy, vừa rồi lúc Trương Huyền rời đi, hắn vẫn không đuổi theo, nhưng phái người tìm hiểu tin tức. Tin tức vừa truyền về, hắn nhất thời hôn mê!

Vốn tưởng rằng người này đi tìm Lâm gia chỉ là đòi phân xử. Chẳng ai nghĩ tới, hắn trực tiếp chạy đến trước cửa mắng to, còn bảo gia chủ lăn ra đây...

Trời ạ!

Đây không phải là muốn chết sao?

- Người đâu, tập kết tất cả binh tướng ở vương thành, chờ đợi mệnh lệnh!

Cắn răng một cái, hắn quay đầu lại phân phó.

Liễu hội trưởng không thể có việc gì. Không nói trước đó có ân tình trị liệu man thú trấn quốc, chỉ nói tới thân phận hội trưởng của nghiệp đoàn y sư, hắn không thể khiến cho người này xảy ra vấn đề.

Lại nói, Lâm gia đã chạm vào ranh giới cuối cùng của hắn. Thật sự làm không tốt, mọi người lại xé rách da mặt...

Dù sao cho dù lấy lòng, đối phương cũng không có khả năng cho hắn sắc mặt dễ coi.

- Vâng!

Một người dáng vẻ tướng quân lui xuống.

- Mạc Vũ, hiện tại đi với ta đến Lâm gia xem. Nếu như bọn họ thật sự động thủ đối với Liễu hội trưởng, cũng tiện ngăn cản...

Sau khi lại thông báo vài tiếng, an bài tất cả đường lui xong, Mạc Thiên Tuyết lúc này mới đánh tiếng cùng Mạc Vũ, hai người nhanh chóng đi về phía Lâm gia.

Làm đệ nhất gia tộc ở vương thành, cách vương cung cũng không xa. Thời gian không lâu, hai người lại đi đến phía trước. Còn chưa có đi qua, bọn họ liền nhìn thấy phía trước đã một đám người tập trung đông đúc.

Khi nhìn thấy rõ ràng hình dạng của những người này g, hai người không nhịn được đồng thời sửng sốt.

- Vị kia là... Trần Kiện Trạch Thông Thiên Ma Thủ? cường giả Tông Sư cảnh đỉnh phong, vô cùng quái dị, từng cắt một đôi tay của kẻ thù đi nấu ăn... Không phải hắn luôn luôn không để ý tới thế sự sao? Hắn thế nào lại chạy tới nơi đây?

- Người kia là... hội trưởng nghiệp đoàn thư pháp sư Mạnh Viễn? Không nói ra đi vẽ vật thực còn chưa có trở lại sao?

- Hội trưởng nghiệp đoàn luyện đan sư, luyện đan sư tam tinh hồng Vân Tông sư? Còn có Mộc Dương Phong đan sư?

- Lão bản ngân hàng tư nhân Thiên Vũ...

Nhìn thấy được một đám người tập trung đông đúc ở trước mặt, Mạc Thiên Tuyết, Mạc Vũ đều bối rối.

Những người này, mỗi một người đều là nhân vật chấn động vương thành. Mỗi người có địa vị tôn sùng. Bình thường muốn bọn họ tập trung lại vương thất, cũng khó khăn làm được. Thế nào thoáng một chút tất cả đều chạy tới?

- Chẳng lẽ là... do Lâm gia tập trung lại, tính đối phó với Liễu hội trưởng? Không đúng... Đối phó hắn cũng không cần tới những người này?

Một ý nghĩ xuất hiện, lập tức khiến Mạc Thiên Tuyết đồng thời lắc đầu.

Lâm gia cường đại như vậy, đối phó với một Liễu lão sư, không cần tốn nhiều sức. Căn bản không cần phải ra trận thế lớn như vậy.

- Phụ vương, những người này là... tới giúp đỡ Liễu hội trưởng!

Mạc Vũ mở miệng.

Nghe nói như thế, Mạc Thiên Tuyết mới chú ý tới, những người này đều đứng sau lưng Liễu hội trưởng, lấy hắn làm trung tâm, giông như thiên lôi sai đâu đánh đó.

Nói cách khác... Bọn họ đều là tới lên tiếng ủng hộ cho vị Liễu hội trưởng này?

Đây... Là chuyện gì xảy ra?

Cho dù vương thất bọn họ đánh nhau cùng Lâm gia, cũng không tập trung được nhiều người như vậy. Một lão sư vừa tới Thiên Vũ học viện không được sáu ngày tu vi Thông Huyền cảnh sơ kỳ, rốt cuộc lấy từ đâu năng lực hiệu triệu lớn như vậy?

Mạc Thiên Tuyết đều cảm thấy đầu óc choáng váng, toàn thân sắp điên rồi.

- Khả năng này chính là... Hắn có mị lực của một sư đạo...

Mạc Vũ khẽ thở dài một tiếng.

Cho dù nàng là công chúa, thiên tài cao ngạo, lại không thừa nhận cũng không được. Vị Trương Huyền này, thật giống như có đầy đủ loại ma lực đặc biệt nào đó, khiến tất cả người bên cạnh, người đã nhìn thấy hắn, tất cả tập trung lại cùng một chỗ, giống như quả cầu tuyết lăn, càng ngày càng trở nên lớn mạnh!

Loại mị lực này, bất kỳ người nào khác cũng không có cách nào bắt chước theo được. Mạc Hoằng Nhất cũng làm không được.

- Mau nhìn kia, gia chủ Lâm gia đi ra!

- Thật nhiều trưởng lão. Chắc hẳn tất cả Lâm gia đều xuất động...

- Cũng đúng, bị người tới cửa mắng như vậy, ai cũng không nhịn được...

Nàng đang trầm tư, liền nghe được phía trước ồn ào náo động một hồi. Nàng nâng mắt nhìn lại, chỉ thấy gia chủ Lâm gia Lâm Nhược Thiên dẫn theo một đám trưởng lão lớn bước ra ngoài, trên mặt thâm trầm như băng, sắp lấy máu.

Vậy đánh làm ra lựa chọn

dtv-ebook.com

- Ngươi chính là Liễu Trình?

Nhìn về phía người thanh niên đứng ngoài cửa, Lâm Nhược Thiên híp mắt lại.

Đối phương lớn lối như vậy, còn tưởng rằng là ba đầu sáu tay. Không nghĩ tới chỉ là một kẻ Thông Huyền cảnh sơ kỳ. Thực lực như vậy, trong viện chộp một cái cũng được một đống lớn, ném ra bên ngoài không hề có người nào nhặt.

Cũng dám chạy tới Lâm gia bọn họ gây phiền phức, có phải đầu óc có vấn đề hay không?

- Ngươi là gia chủ của Lâm gia?

Không trả lời lời của đối phương, Trương Huyền chắp hai tay ở sau lưng, hờ hững nhìn qua.

- Lão sư, hắn là gia chủ Lâm gia, Lâm Nhược Thiên!

Lộ Trùng xiết chặt nắm đấm.

Trước đây Lâm Lung phái người giết toàn gia bọn họ, vị Lâm Nhược Thiên này khẳng định cũng có tác dụng mấu chốt!

Bằng không, một nữ nhân gả ra ngoài từ lâu, làm sao có thể biết Cù gia bọn họ ở đâu? Có thể chém giết sạch sẽ, một người cũng không hề buông tha?

Hai năm qua, tuy rằng không báo thù, nhưng tất cả lớn nhỏ Lâm gia, nhân vật có mặt mũi, đều ghi tạc sâu sắc trong đầu, hoàn toàn không dám

quên.

- Lâm Nhược Thiên?

Nghe được quả nhiên là gia chủ, Trương Huyền thoả mãn gật đầu:

- Ngươi đã là gia chủ vậy lại dễ làm. Cù Trùng, người học sinh này của ta, hai năm trước, các ngươi giết cả nhà của hắn một trăm ba mươi bảy người, có thể còn nhớ rõ không?

- Cù Trùng? Tiểu súc sinh chạy trốn kia? Còn chưa có chết sao?

Lâm Nhược Thiên sửng sốt.

Hai năm trước một đứa trẻ nhỏ trốn đi, hắn làm sao không biết. Chỉ có điều thực lực người này quá thấp, thiên phú cũng không được tốt lắm, hắn không coi ra gì. Không nghĩ tới, đứa trẻ đó tự nhiên trở thành tai hoạ ngầm!

Chưa đầy hai năm ngắn ngủi, người trẻ đó đã đạt được Tông Sư cảnh!

Chỉ có điều...

Chạy trốn lại như thế nào? Ngày hôm nay qua chẳng khác nào tự chui đầu vào lưới. Đừng mong rời đi!

Hắn nhướng mày, ánh mắt liên tục hiện lên sát cơ, ra hiệu một chút. Mấy vị trưởng lão nhất thời chậm rãi từ hai bên bao vây lại, phong tỏa tất cả đường lui của Trương Huyền và Lộ Trùng.

- Không chết là hay nhất. Hôm nay ta sẽ đưa ngươi đi tới hoàng tuyền cùng những người thân đoàn tụ!

Hắn lạnh lùng cười, khóe miệng cong lên.

- Giết một trăm ba mươi bảy người? Lâm gia chủ, rốt cuộc có chuyện gì xảy ra?

- Đúng vậy, trước đó có Cù gia, ta cũng đã nghe nói qua. Sau lại nói bọn họ dời đi, cũng không có lưu tâm. Nghe giọng điệu này, đều bị các ngươi giết sạch?

- Vương thành cấm giết chóc, càng chưa nói tới tàn sát cả nhà. Chuyện ngày hôm nay phải nói rõ ràng!

...

Các nhân vật có mặt mũi xung quanh, nghe được hai người nói chuyện, toàn bộ đều nhìn lại.

Cù gia tuy rằng không tính là gia tộc nổi danh gì cả, nhưng cũng không tính là quá yếu. Bọn họ biết được tin tức là dời đi, không nghĩ tới lại bị người sử dụng thủ đoạn tàn nhẫn giết chết.

Thảo nào lão sư người ta tìm tới cửa. Mối hận diệt môn, đổi lại thành ai cũng không thể tha thứ.

Bọn họ ngày hôm nay bị hậu bối lôi kéo qua, đã sớm làm xong dự định, chỉ là trợ trận, làm người hoà giải, cũng không dự định cùng Lâm gia đối nghịch.

Chỉ có điều, biết được vụ án thảm khốc này, sắc mặt mỗi người đều khó coi.

Lâm gia có thể lặng lẽ không một tiếng động tiêu diệt môn Cù gia, cũng sẽ có thể giết chết gia tộc của bọn họ.

Xem ra sau này phải cẩn thận!

- Lâm gia làm việc, vẫn không cần phải giải thích với các ngươi!

Bàn tay vẫy một cái, cắt ngang tiếng bàn luận của mọi người, Lâm Nhược Thiên cười lạnh:

- Cù gia cấu kết với kẻ thù bên ngoài, có ý đồ tập kích bất ngờ thái tử phi... Chuyện này, tội danh thành lập, không tin có thể đi tới Hiên Viên vương quốc kiểm tra!

- Ngươi... Nói bậy!

Không nghĩ tới đối phương đổi trắng thay đen, Lộ Trùng tức giận, toàn thân run rẩy.

- Được rồi, có thể sử dụng những phương pháp khác giải quyết, đừng nói nhảm nữa!

Vỗ nhẹ vào vai của học sinh, mí mắt của Trương Huyền thoáng nâng lên, nhìn về phía Lâm Nhược Thiên trước mắt:

- Nếu ngươi thừa nhận chuyện Cù gia diệt vong và Lâm gia các ngươi có liên quan, vậy là tốt rồi. Hiện tại cho hai người các ngươi lựa chọn. thứ nhất, giao hung thủ ra, tự sát tạ tội! Thứ hai, toàn bộ Lâm gia sẽ bị chôn cùng!

- Chôn cùng? Muốn Lâm gia chúng ta chôn cùng? Chỉ dựa vào hai người các ngươi? Ha ha!

Giống như là nghe được chuyện nực cười nào đó, Lâm Nhược Thiên đầy thương hại nhìn qua.

Cù Trùng này từ nơi nào tìm ra một lão sư đầu óc có bệnh như vậy? Nếu như hắn vẫn ẩn giấu, mình khẳng định không biết, hắn có lẽ còn có thể tiếp tục sống tạm. Hiện tại vừa xuất hiện, chẳng khác nào chặt đứt đường lui, hoàn toàn không có cách nào trốn.

Một Thông Huyền cảnh sơ kỳ, một Tông Sư trung kỳ, chỉ như vậy... khiến cho Lâm gia bọn họ chôn cùng?

Tuy nhiên người này có khả năng sử dụng loại phương pháp nào đó che giấu tu vi, nếu không cũng không có khả năng đánh bị thương tam trưởng lão.

Dù vậy, còn trẻ như vậy, lại ở Thiên Vũ vương quốc, thực lực có thể cao bao nhiêu?

Tông Sư đỉnh phong thì thế nào?

Ở trước mặt nửa bước Chí Tôn hắn, cũng chỉ càn tiện tay là có thể giết chết!

Không chỉ hắn có biểu tình này, mọi người đến đây giúp đỡ, cũng đầy nghi ngờ.

Mở miệng bảo Lâm gia chôn cùng... Lời này ngay cả vương thất Thiên Vũ cũng không dám nói. Ngươi chỉ là một Thông Huyền cảnh sơ kỳ nho nhỏ, không nên tự tin như vậy chứ?

Trong lòng Mạc Thiên Tuyết cũng cảm thấy quái.

Liễu hội trưởng... Rốt cuộc lấy từ đâu tới tự tin và chỗ dựa này?

Không nhịn được, hắn nhìn về phía nữ nhi.

- Con... Cũng không biết!

Mạc Vũ lắc đầu.

Ngày sát hạch danh sư đó, nàng tận mắt nhìn thấy được Trương Huyền đột phá. Đến bây giờ cũng không quá sáu, bảy ngày. Chút thời gian này, có khả năng Tông Sư sơ kỳ cũng chưa từng được củng cố, lại chạy đến nơi đây nói khoác không biết ngượng, luôn mồm muốn tiêu diệt Lâm gia...

Lẽ nào... hắn mang theo Thiết Xỉ Khiếu Thiên thú tới?

Nghĩ vậy, nàng không nhịn được ngẩng đầu nhìn lên. Bầu trời quang đãng, vạn dặm không mây. Nửa cái bóng của man thú cũng không có.

Không có Khiếu Thiên thú? Hắn dựa vào cái gì nói như vậy? Thật không sợ vị Lâm Nhược Thiên trước mắt này nổi giận? Trực tiếp ra tay sao?

...

- Ý của ngươi là... hai lựa chọn này, không đáp ứng thì sao?

Không để ý tới ánh mắt kỳ quái của mọi người, Trương Huyền nhìn về phía Lâm Nhược Thiên.

- Đáp ứng ngươi tê liệt à! Tiểu tử, nếu ngươi muốn chết, lão tử sẽ thanh toàn cho ngươi!

Lâm Nhược Thiên không nói chuyện, một trưởng lão không thể tiếp tục kìm chế được, rít gào một tiếng, đi ra.

Ầm ầm!

Một trong đám người đi ra, khí tức trên người lập tức giống như là đốt xăng vậy, mạnh nổ tung, chân khí cuồng bạo mang theo tất cả cuốn đi, giống như cuồng phong gào thét.

Tông Sư hậu kỳ!

- Là thập nhất trưởng lão Lâm gia, Lâm Hổ!

- Nghe nói hắn am hiểu quyền pháp, quét ngang vô địch, được người gọi là Thiết Tí Hổ!

- Đúng vậy, tính tình nóng nảy, cánh tay sắt vô địch, hơn nữa thực lực Tông Sư hậu kỳ, Tông Sư đỉnh phong bình thường đều rất khó thắng được...

...

Thấy hắn trong đám người đi ra, tất cả mọi người đều thấp giọng.

Có thể trở thành trưởng lão Lâm gia, mỗi một người đều có tiếng tăm lừng lẫy, ở Thiên Vũ vương thành xem như là có uy tín danh dự.

Lâm Hổ này, danh tiếng tuy rằng kém hơn so với đám người đại trưởng lão Lâm Đào, nhưng cũng rất lớn, thuộc về nhân vật siêu cường Tông Sư đỉnh phong cũng không muốn đắc tội.

Hắn vừa xuất hiện, đám người Mộc Tuyết Tình cách đó không xa cũng vừa đi tới, lại không tự chủ được xiết chặt nắm đấm.

- Lão sư... không có sao chứ?

Một đệ tử không nhịn được mở miệng.

- Chắc hẳn là... sẽ không có việc gì đâu. Thực lực của lão sư, chúng ta trên thực tế căn bản cũng không biết...

Mộc Tuyết Tình nói.

Miệng nàng nói tự tin, trên thực tế cũng có chút bừng tỉnh.

Chỉ có điều, nếu lão sư chỉ mấy ngày ngắn ngủi khiến nàng đột phá đến Thông Huyền cảnh, khiến cho Lộ Trùng đạt được Tông Sư cảnh... Thực lực của bản thân làm sao có thể ngay cả học sinh cũng không bằng?

- Không cần lo lắng. Thực lực của Liễu lão sư, khẳng định không chỉ là Thông Huyền cảnh đỉnh phong!

Mộc đan sư nhìn qua, ánh mắt sâu xa, thản nhiên nói.

Hắn cũng chưa từng thấy qua Liễu lão sư ra tay, nhưng cùng đối phương trải qua luyện đan, có thể chỉ điểm cho hắn chế luyện ra đan dược tứ phẩm, đối mặt với nguy hiểm bất cứ lúc nào cũng sẽ nổ lò, mặt không đổi sắc, làm sao có thể chỉ có Thông Huyền cảnh sơ kỳ!

Hơn nữa, thời gian luyện đan, các loại thủ đoạn đề phòng nổ lò đều phù hợp với tu vi của hắn bây giờ, không có sai lầm chút nào. Nếu như tu vi của bản thân không đạt được Tông Sư cảnh, tuyệt đối không thể chỉ điểm cặn kẽ như vậy!

- Chắc hẳn phải đánh nhau...

Đám người Triệu Nhã cuối cùng cũng đi tới. Nhìn thấy được cục diện trước mắt, bọn họ biết cuộc chiến đấu hết sức căng thẳng.

...

- Chết đi!

Lâm Hổ trưởng lão từ trong đám người đi ra, rít gào một tiếng, không nói thừa tiếng nào, vọt thẳng về phía Trương Huyền.

Ngươi không phải bảo Lâm gia chúng ta xin lỗi, bảo chúng ta chôn cùng sao?

Tốt lắm, ta lại nhìn xem có thực lực gì!

- Lão sư...

Nhìn thấy được hắn điên cuồng xông đến, Lộ Trùng bóp nắm đấm, lại muốn lao về phía trước.

- Không cần!

Lắc đầu, Trương Huyền hít sâu một hơi, ngăn cản Lộ Trùng. Đột nhiên dưới chân hắn thoáng động.

Hai cánh tay hắn vẫn để ở sau người, toàn thân húc mạnh về phía trước.

Thiết quyền của Lâm Hổ còn chưa có rơi xuống trên người hắn, toàn thân hắn đã chui vào trong lòng đối phương.

Ầm!

Tiếng đá lớn lao nhanh. Vị Lâm gia này là cường giả Tông Sư cảnh hậu kỳ, còn chưa có kịp phản ứng, lại thoáng một chút bay ra ngoài. Người còn ở trên không trung, máu tươi lại điên cuồng phun ra. Ở dưới lần va chạm này, đan điền trực tiếp nổ tung, trở thành phế nhân.

Phù phù!

Hắn bay ra hơn mười thước, ngã trên mặt đất, sinh tử không rõ.

Đan điền bị hủy, xương cốt toàn thân bị va chạm gần như bị toàn bộ phá hủy. Cho dù cứu sống, sợ rằng đời này cũng kết thúc.

- Cái gì?

- Cường giả Tông Sư hậu kỳ bị hắn thoáng một chút đánh bay?

- Làm sao làm được?

...

Tất cả mọi người bối rối.

Vốn tưởng rằng nhất định phải chiến đấu một hồi, cũng có thể nhân cơ hội xem thử, rốt cuộc vị Liễu hội trưởng này có thực lực gì. Dù thế nào bọn họ cũng không nghĩ tới người được gọi là Thiết Tí Hổ, ngay cả trước mặt cũng chưa từng đi tới, đã trực tiếp bị đánh bay...

Đây phải là thân thể cường đại và tốc độ phản ứng tới mức nào?

- Thực lực của hắn...

Vẻ mặt Mạc Vũ còn đờ ra, đầu óc không hoạt động nổi.

Mấy ngày hôm trước mới đột phá Tông Sư cảnh sơ kỳ. Hiện tại một chiêu lại đập cho Tông Sư hậu kỳ đụng sinh tử không rõ...

Người này rốt cuộc tu luyện thế nào?

- Lão sư...

Trong đám người kinh ngạc nhất tuyệt đối phải kể tới Lộ Trùng.

Thậm chí đã không phải là kinh ngạc, mà là phát điên.

Trước đó, vừa giáo dục hắn, cùng người chiến đấu phải tìm khuyết điểm, mà không phải sử dụng thân thể ngang ngược đi va chạm. Kết quả... lão sư vừa ra tay, lập tức đánh bay một người!

Có nhầm hay không?

Khuyết điểm ngươi nói trước đó đâu?

Nói kỹ xảo sao?

So với trước đó, ta sử dụng man lực va chạm, có gì khác nhau?

- Lâm Hổ...

Đám người Lâm Nhược Thiên cũng không nghĩ tới Lâm Hổ ngay cả nửa chiêu cũng không thể chống đỡ được, đã bị đánh tới phế bỏ, mỗi một người đều có sắc mặt khó coi.

Thực lực của hắn, ở Lâm gia tuy rằng không tính là đứng đầu, nhưng tuyệt đối không tính là yếu đi. Một chiêu đánh bại kẻ địch, tàn nhẫn như vậy, xem ra hắn thực sự coi thường người này!

- Xem ra quả nhiên có chút bản lĩnh. Thảo nào lớn lối như vậy. Chỉ có điều... chỉ có chút bản lĩnh này, lại dám ở Lâm gia kiêu ngạo. Ta thấy ngươi đã tìm nhầm chỗ rồi!

Liếc mắt thoáng nhìn Lâm Hổ nằm dưới đất, Lâm Nhược Thiên híp mắt lại, lạnh lùng nhìn chăm chú về phía Trương Huyền, lại không có sự khinh thường trước đó.

Va chạm như vậy lại khiến Lâm Hổ bị đụng tới tàn phế. Mặc dù hắn cũng có thể làm được, chỉ có điều, không có khả năng có thoạt nhìn nhẹ nhàng giống như đối phương.

Chỉ có điều, tuy rằng ở điểm này không bằng đối phương, nhưng hắn cũng không cảm thấy thực lực mình không bằng đối phương.

Có vài người am hiểu thân thể, có vài người am hiểu võ kỹ. Hắn chính là người sau.

- Thế nào, hai điều kiện vẫn lựa chọn không ra sao?

Đụng Lâm Hổ trọng thương, Trương Huyền giống như làm một chuyện nhỏ nhặt không đáng kể tới, hai tay vẫn để ở phía lưng, khẽ cười.

- Nếu lựa chọn không ra, vậy cũng đơn giản! Lại...

- Đánh các ngươi đưa ra lựa chọn!

Nói xong, hắn bước lên trước, gió nổi mây phun, thực lực Tông Sư đỉnh phong, lại không giữ lại, ầm ầm nổ tung!

Bị Vương Dĩnh nhận ra

dtv-ebook.com

Là ý chí nuôi dưỡng từ xã hội văn minh, có thể sử dụng những biện pháp khác giải quyết, Trương Huyền luôn luôn không muốn động thủ.

Chỉ có điều, hiện tại xem ra, chiêu này không thể thực hiện được!

Đã như vậy, hắn cũng không việc gì phải khách khí.

Lâm gia ngươi không phải rất lợi hại sao?

Không phải Thiên Vũ vương quốc ai cũng không để vào mắt sao?

Đã như vậy, ta lại đánh cho các ngươi khuất phục, đánh được các ngươi biết...

Thế giới này, còn có một loại người... Các ngươi đắc tội không nổi!

- Tông Sư đỉnh phong?

- Liễu hội trưởng không ngờ là cường giả Tông Sư đỉnh phong?

- Thảo nào... Dám cùng Lâm gia trực tiếp cứng rắn chống lại, thoáng đụng một chút Lâm Hổ trở thành tàn phế. Thực lực như vậy, quả thật có bản lĩnh để kiêu ngạo!

...

Cảm nhận được khí tức trên người hắn phát ra, tất cả mọi người đều rùng mình.

Ban đầu, trước khi tới, hắn cho thấy Thông Huyền cảnh sơ kỳ, cũng chỉ là biểu hiện giả dối. Thực lực chân chính là Tông Sư đỉnh phong!

Thực lực như vậy, cho dù ở Thiên Vũ vương quốc, cũng tuyệt đối sắp thứ hạng đầu!

- Hắn... Hắn...

Tròng mắt Mạc Vũ sắp rơi ra khỏi viền mắt.

Người khác không biết thân phận của Liễu hội trưởng, cho dù chấn động kinh ngạc, cũng không kinh ngạc quá nhiều. Dù sao, hai mươi bốn hai mươi lăm tuổi, tu luyện tới Tông Sư đỉnh phong, mặc dù thiên tài, cũng không khiến cho tất cả mọi người trợn mắt há hốc mồm!

Nhưng... nàng biết thân phận của đối phương.

Trương Huyền!

Mấy ngày hôm trước mới đột phá Tông Sư, sáu bảy ngày ngắn ngủi không gặp, hắn lại đạt được đỉnh phong?

Tông Sư cảnh mỗi lần thăng cấp một cấp bậc nhỏ, đều cần tốn rất nhiều thời gian. Cho dù thiên tài, từ sơ kỳ đến đỉnh phong không mất thời gian mấy năm cũng rất khó thành công. Vài ngày...

Nàng chỉ cảm thấy toàn thân cũng có chút hoảng hốt, sắp phát điên rồi.

Rất mấu chốt nhất chính là... hắn còn đạt được luyện đan sư tam tinh thậm chí có vượt qua, y sư, thi họa sư, thuần thú sư nhị tinh, danh sư nhị tinh...

Vốn tưởng rằng tệ nhất chính là tu vi. Không nghĩ tới, cũng mạnh như vậy... Mạc Vũ cảm thấy toàn thân đều điên rồi.

Thảo nào đối phương chướng mắt mình. Loại tu vi này, thiên phú này... Đối mặt với thế giới, khẳng định càng rộng lớn hơn, chướng mắt nàng cũng là rất bình thường.

- Liễu lão sư... Là Tông Sư đỉnh phong? So với Trương lão sư còn lợi hại hơn?

Đám người Triệu Nhã cũng đưa mắt nhìn nhau.

Trước đây bị đối phương một chỉ làm gãy kiếm, bọn họ đã biết thực lực của đối phương không kém. Nhưng dù thế nào bọn họ cũng không thể ngờ được, hắn tự nhiên đáng sợ như vậy.

Trương sư chỉ là Tông Sư sơ kỳ, hắn là đỉnh phong...

So với Trương sư còn lợi hại, thảo nào có thể chọc cho đám người Mộc Tuyết Tình khắp chốn bảo vệ. Hắn cũng thật sự có loại bản lĩnh này.

...

- Tông Sư đỉnh phong? Từng này tuổi lại có thực lực như thế, quả thật không kém. Chỉ có điều, còn chưa đủ bản lĩnh để ngươi kiêu ngạo. Tộc trưởng, mong hãy cho phép ta ra tay giết hắn!

Trương Huyền thể hiện ra thực lực, mọi người Lâm gia cũng đều sửng sốt. Một lão nhân đi nhanh đi lên, hai mắt như đao, lạnh lùng như sương.

- Là nhị trưởng lão Lâm gia, Lâm Tạ!

- Cường giả Tông Sư đỉnh phong, khoảng cách nửa bước Chí Tôn, chỉ có kém một bước!

- Xếp hạng thứ tư trong mười võ giả lớn của vương quốc!

- Hắn ra tay, sợ rằng Liễu lão sư sẽ gặp phải phiền toái...

...

Đồng tử của mọi người lại co lại.

Lâm Hổ tuy rằng lợi hại, nhưng so với mười võ giả lớn của vương quốc, vẫn còn kém rất xa.

Mười người này, ở trong vô số cường giả Tông Sư đỉnh phong trổ hết tài năng, được cho đứng ở vị trí cao cấp nhất... Người này, còn đứng hàng thứ tư ở trong đám người này!

Thực lực đã không thể dùng từ đáng sợ để hình dung.

Không nói gì khác, tam trưởng lão trước đó bị Trương Huyền một cước đá cho thành thái giám, so sánh cùng hắn, cũng kém một khoảng rất lớn.

- Được, cẩn thận một chút!

Lâm Nhược Thiên gật đầu.

Thân là gia chủ Lâm gia, phải có địa vị và uy nghiêm của mình. Vị Liễu Trình này mặc dù không kém, nhưng khiến cho hắn ra tay, rõ ràng còn cách một khoảng lớn.

Đương nhiên, để cho nhị trưởng lão ra tay, cũng có thể nhân cơ hội xem thử, đối phương rốt cuộc có con át chủ bài và chỗ dựa nào, có thể sớm làm ra sự đề phòng.

- Yên tâm, dễ như trở bàn tay!

Bàn tay vẫy một cái, nhị trưởng lão Lâm Tạ đi tới trước mặt Trương Huyền, mang theo ý từ trên cao nhìn xuống:

- Tiểu tử, ra tay đi. Ta muốn xem ngươi rốt cuộc có năng lực gì, dám ở chỗ này nói lời ngông cuồng, dám động thủ đối với người của Lâm gia ta!

- Ngươi?

Đối mặt với khiêu khích, Trương Huyền hoàn toàn không để ý chút nào, lắc đầu:

- Một mình ngươi không được. Các ngươi vẫn là cùng lên đi!

Nếu tới trút giận cho đám Lộ Trùng, lại thể hiện ra tu vi, hắn lại lười che giấu nữa.

Thực lực của hắn, Tông Sư đỉnh phong tuyệt đối không có đối thủ. Nhị trưởng lão này lợi hại hơn nữa, cũng khẳng định không chống đỡ được.

- Muốn bảo chúng ta cùng nhau lên, cũng phải xem ngươi có thể qua được cửa của ta hay không...

Không nghĩ tới hắn đường đường là cao thủ đứng hàng thứ tư của vương quốc, lại bị đối phương khinh thường như vậy, sắc mặt Lâm Tạ khó coi. Hắn lại không nhiều lời vô ích, bàn tay cung lên trời cao đánh một trảo, thẳng tắp bổ xuống.

- Là Đại Phách Quải Chưởng lợi hại nhất của Lâm Tạ trưởng lão!

- Không ít cao thủ đều thua ở chiêu này. Không nghĩ tới vừa ra tay lại dùng đến!

- Không dùng cũng không có cách nào. vị Liễu hội trưởng này một chiêu đánh bại Lâm Hổ trưởng lão. Hắn khẳng định cũng cảm nhận được áp lực, lúc này mới dự định trực tiếp sử dụng chiêu số mạnh nhất!

- Lại xem Liễu hội trưởng đối phó thế nào...

...

Nhìn thấy được Lâm Tạ trưởng lão công kích, thần thái tất cả mọi người đều nghiêm trọng.

Vừa rồi, lại nói là mạnh nhất của Lâm Hổ, nhưng cũng phải so sánh với ai. Vừa so sánh với vị Lâm Tạ này, lại kém quá xa.

Cao thủ như thế, hoàn toàn không có chút sự khinh địch nào, vừa ra tay lại thi triển ra tuyệt chiêu mạnh nhất. Đừng nói là Liễu hội trưởng, cho dù là Mạc Thiên Tuyết, bệ hạ Mạc Hoằng Nhất đứng thứ hạng đầu tiên, thứ hai, chỉ sợ cũng phải cẩn thận ứng phó, không dám khinh thường.

- Lâm Tạ trưởng lão mặc dù nổi danh là Đại Phách Quải Chưởng, nhưng chiêu này chỉ là ngụy trang. Hắn lợi hại hơn chính là Âm Hồn Liên Hoàn Thích!

Mạc Thiên Tuyết ở một bên, thần sắc nghiêm trọng.

- Âm Hồn Liên Hoàn Thích?

Mạc Vũ sửng sốt.

- Không sai,, Đại Phách Quải Chưởng công kích từ trên xuống dưới, khí ép khắp nơi, chấn động kinh ngạc hoàn vũ, khiến người ta không thể không đề phòng. Thoạt nhìn hung bạo mạnh mẽ vô cùng, trên thực tế là để che giấu công kích hạ thân!

Mạc Thiên Tuyết giải thích:

- Đó là một chiêu số liên hoàn, vô cùng thâm độc. Trước đây ta từng cùng hắn luận bàn, cũng thiếu chút nữa trúng chiêu!

Đại Phách Quải Chưởng, từ trên xuống dưới., Âm Hồn Liên Hoàn Thích, từ dưới lên. Hai cái ngược lại. Cái trước hết sức uy thế, chỉ để che giấu động tác sau.

Nếu như không có chuẩn bị hoặc sớm biết được, cho dù thực lực vượt quá đối phương, cũng rất khó đề phòng.

- Vậy... Liễu hội trưởng chẳng phải rất nguy hiểm sao?

Đôi mi thanh tú của Mạc Vũ thoáng nhíu lại, lộ ra vẻ lo lắng.

Thực lực của phụ thân, đứng vị trí đầu tiên trong mười đại cường giả vương quốc. Ngay cả hắn cũng thiếu chút nữa bị hại, Trương Huyền chẳng phải rất nguy hiểm sao? (Mười đại cường giả của vương quốc chỉ thứ hạng Tông Sư đỉnh phong. Lâm Nhược Thiên đạt tới nửa bước Chí Tôn, không ở nhóm này).

- Có chút nguy hiểm. Lại xem hắn có thể kịp phản ứng, sớm dự phòng hay không. Chỉ có điều, theo ta thấy, rất khó! Chiêu này không quá dễ dàng đề phòng... Ta nhổ vào!

Nhớ tới sự đáng sợ của chiêu này, Mạc Thiên Tuyết lắc đầu, cũng không cho rằng vị Liễu hội trưởng này có thể tránh thoát. Còn chưa nói hết lời, đang muốn xem thử vị Liễu hội trưởng này ứng phó như thế nào, đột nhiên hắn sửng sốt một cái, thiếu chút nữa thì lập tức điên mất:

- Đây... Tình huống gì?

Mạc Vũ cũng vội vàng nhìn lại. Vừa nhìn sang, nàng cũng ngây người tại chỗ, đầu óc dừng hoạt động.

Chỉ thấy Đại Phách Quải Chưởng của Lâm Tạ trưởng lão hung bạo mạnh mẽ vô cùng còn chưa đến tới trên người Trương Huyền, đã bị đạp một cước bay ra, lúc này đang nằm trên mặt đất không ngừng co giật. Kết cục cùng với... tam trưởng lão trước đó, giống nhau như đúc...

Một vị trí đặc biệt... nổ!

Đạp một cước... Nổ tung ra! Ngay cả đường sống tránh né cũng không có...

Rốt cuộc làm sao làm được?

Phải biết rằng đối phương lại là cường giả đứng hàng thứ tư trong Tông Sư đỉnh phong của vương quốc!

Những người khác đang vây xem, nhìn thấy cảnh tượng như vậy, cũng cảm thấy phía sau có gió mát thổi qua, dưới đái quần lạnh giá, mồ hôi lạnh xuất hiện.

Vừa rồi rõ ràng nghe được tiếng trứng vỡ. Chắc hẳn vị Lâm Tạ trưởng lão danh chấn vương quốc này, hoàn toàn bị tàn phế... lại không còn đất dùng võ nữa!

- Nói ngươi không được, lại không nghe...

Không để ý tới sự chấn động kinh ngạc của mọi người, Trương Huyền lắc đầu.

Đại Phách Quải Chưởng theo động tác trên đùi của đối phương xuống, vô cùng thâm hiểm. Đổi lại thành người khác quả thật không có cách nào né tránh. Nhưng hắn nắm giữ mắt Minh Lý, đối phương còn chưa bắt đầu hành động, hắn đã nhìn ra, sớm đạp tới.

Tạm thời không nói thực lực vốn cũng không giống nhau. Cho dù tương đương nhau, lại làm sao có thể chống đỡ được hắn sớm làm ra phán đoán?

- Đây là... cước pháp thiên đạo?

Vương Dĩnh sửng sốt.

Lão sư trước đây truyền thụ cước pháp, để cho nàng đặt tên, nhưng cuối cùng nàng vẫn không dám, dựa theo cách nói của lão sư, gọi là cước pháp thiên đạo.

Chiêu cước pháp này, là sáng tạo độc đáo của lão sư, chỉ truyền thụ cho nàng. Thế nào... vị Liễu lão sư này lại biết dùng?

- Thế nào Vương Dĩnh? Nàng nói cái gì?

Nghe nàng nói thầm, Triệu Nhã nhìn qua.

- Không, không có gì...

Sắc mặt nhất thời đỏ lên, Vương Dĩnh liền vội vàng lắc đầu.

Chiêu vừa rồi của Liễu lão sư đó, tốc độ quá nhanh. Nàng chỉ là nhìn thấy giống, lại không dám xác định... Triệu Nhã vừa hỏi, ngược lại nàng không dám nói.

- Nếu các ngươi không muốn đồng loạt ra tay, vậy ta lại động thủ...

Thấy mọi người bị một chiêu hù dọa, Trương Huyền hừ nhẹ một tiếng, thân thể hắn thoáng một cái, chui vào đoàn người.

Tốc độ nhanh chóng giống như thuấn di. Tất cả trưởng lão còn không thấy rõ, hắn đã đi tới trước mặt.

Ầm ầm ầm ầm!

Âm thanh nắm đấm đánh vào thịt, cái tát vào mặt vang lên. Ngay sau đó tiếng kêu thảm không ngừng vang lên.

Lâm Nhược Thiên còn chưa có kịp phản ứng, liền thấy mười mấy trưởng lão bên cạnh, gần như trong cùng một lúc bay ra. Mỗi một nằm ngang, co giật co giật, không còn có người nào đứng lên.

- Thân pháp… thiên đạo?

Lần này nhìn thấy rõ ràng động tác của vị Liễu lão sư trước mắt này, Vương Dĩnh hít thở dồn dập, mặt ửng đỏ.

Nếu như nói cước pháp thiên đạo vừa rồi, nàng còn không có cách nào xác định, thân pháp này tuyệt đối là thân pháp thiên đạo không có bất cứ vấn đề gì!

Vị Liễu lão sư này tại sao lại biết... thân pháp thiên đạo do Trương sư sáng lập ra?

Lẽ nào...

Trong lòng nàng thoáng động, nghĩ đến một khả năng. Thân thể thoáng lảo đảo một cái, sắc mặt Vương Dĩnh trở nên trắng bệch.

Sau khi Trương lão sư thí luyện... Liễu lão sư xuất hiện!

Sau khi Liễu lão sư xuất hiện, lại chưa từng thấy Trương lão sư...

Trước đó nàng vẫn cho là Danh Sư Đường nói đúng, nhất định là hắn đi làm thí luyện gì đó... Chẳng lẽ biến thành Liễu lão sư, đi tới Thiên Vũ

học viện dạy học?

Nói như vậy... Mộc Tuyết Tình cũng là học sinh của hắn?

Triệu Nhã và Mộc Tuyết Tình so tài...

Thảo nào ngày đó ngăn cản hai người luận võ, nói một câu "hồ đồ". Nhất định là xem chúng ta đánh nhau, cảm thấy mất hứng... Cũng không phải lấy thân phận lão sư chèn ép!

Toàn thân nàng lạnh như băng.

- Hạ độc...

Nghĩ vậy, nàng lại nhớ tới mình và đám người Viên Đào chạy tới hạ độc, da mặt nhất thời co rút, sắp muốn khóc.

Nếu như vị Liễu lão sư này, thực sự là Trương lão sư, bọn họ đặc biệt chạy tới hạ độc...

Quả thực chính là tội không thể tha thứ!

Chuyện gì thế này...

Tự nhiên theo đám người Viên Đào hồ đồ, chạy tới hạ độc cho Trương lão sư...

Cũng không biết có trúng độc không. Nếu thật sự trúng độc, vậy nàng còn mặt mũi nào đi gặp lão sư?

Lão sư đối với bọn họ toàn tâm toàn ý, đám người mình lại muốn hại chết hắn...

- Nàng làm sao vậy?

Thấy sắc mặt nàng lúc đỏ lúc trắng, khuôn mặt vặn vẹo, Triệu Nhã lại nhìn qua.

- Không có việc gì...

Muốn nói ra suy đoán, lại có chút do dự, Vương Dĩnh lại ngậm chặt miệng.

Nếu như nói đi ra, đám người Triệu Nhã, Viên Đào nên làm cái gì? Đối mặt như thế nào?

Nhất thời trăm mối lo toan, nàng không biết phải làm sao bây giờ.

- Lão sư...

Vương Dĩnh bên này không biết nên làm thế nào cho phải, Lộ Trùng phía sau Trương Huyền trợn tròn mắt, sắp phát điên rồi.

Hắn thấy được lão sư một cước đá nát tam trưởng lão, đã biết chắc rất lợi hại, chí ít cường đại hơn so với thực lực của hắn...

Có thể làm mơ hắn cũng không nghĩ tới sẽ lợi hại như vậy!

Một người hai lần hít thở cũng không cần, đánh cho tất cả mười mấy trưởng lão Lâm gia đều nằm trên mặt đất sinh tử không rõ...

Rốt cuộc làm sao làm được?

Cho dù nửa bước Chí Tôn, cũng không có cách nào!

Sớm biết lợi hại như vậy, đối với Lâm gia không thèm quan tâm, làm gì còn cố ý giấu diếm... Khẳng định cũng đã sớm nói!

- Ngươi, ngươi...

Hắn chấn động kinh ngạc không thể tăng thêm được nữa, Lâm Nhược Thiên ở một bên sắp phát điên rồi.

Lâm gia sở dĩ xưng bá ở Thiên Vũ vương thành, không chỉ bởi vì có hắn, quan trọng hơn chính là những trưởng lão này. Mỗi người đều tự mình đảm đương một phương!

Vốn tưởng rằng chỉ là một Tông Sư đỉnh phong, không cần hắn ra tay, mọi người cũng có thể thu thập. Dù thế nào cũng không nghĩ tới, thời gian chớp mắt một cái, tất cả trưởng lão đều nằm trên mặt đất, người tàn phế, kẻ bị thương...

Có nhầm hay không?

- Liễu Trình, nhận lấy cái chết cho ta!

Gầm lên giận dữ, Lâm Nhược Thiên không thể tiếp tục kìm chế được, bàn tay lật một lần, lại bổ xuống Trương Huyền trước mặt.

Chương này không có nội dung

dtv-ebook.com

Chương này không có nội dung

Triệu Nhã, kiếm tới!

dtv-ebook.com

Ầm!

Kình khí phun ra, giống như ánh sáng trắng, lao thẳng tắp về phía Trương Huyền.

Chí Tôn, lại gọi là Vạn Đỉnh cảnh, cảnh giới cuối cùng trong võ giả cửu trọng. Bất kể thân thể hay là chân khí, đều đạt tới cực hạn và đỉnh phong, Tông Sư căn bản không thể so sánh được.

Lâm Nhược Thiên mặc dù chỉ là nửa bước Chí Tôn, lực lượng trong cơ thể lại cuồn cuồn không ngừng, giống như sông lớn, giống như chân khí rót vào, điên cuồng phun ra, dường như một cây trường tiên cực lớn, còn chưa đến tới trước mặt, mặt đất nham thạch lại cuốn lên, biến thành bột mịn.

Chân khí trong cơ thể vận chuyển tới cực hạn, giống như cái còi được thổi lên, phát ra tiếng động lớn chói tai.

- Khí huyết cộng hưởng, chân khí phóng ra ngoài. Đây... đây là... dấu hiệu lập tức sẽ đột phá Chí Tôn!

Sắc mặt Mạc Thiên Tuyết nhất thời trắng bệch.

Hắn là đệ nhất cao thủ trong cảnh giới Tông Sư đỉnh phong ở Thiên Vũ vương quốc, đối với Chí Tôn cảnh hiểu rõ tối đa. Có người nói, người đạt được loại cảnh giới này, khí huyết toàn thân ngưng thực, giống như thủy ngân, chân khí mang theo tất cả cuốn tới, sẽ phát ra âm thanh giống như tiếng còi vậy.

Cho tới nay, hắn đều cho rằng Lâm Nhược Thiên là dựa vào quan hệ cạp váy của Hiên Viên vương quốc, mới nhận được lợi ích đột phá. Cho dù là nửa bước Chí Tôn, cũng không quá vững chắc, chưa đủ để gây ra sợ hãi. Lúc này nhìn thấy được thế, hắn mới biết...

Căn bản không có chuyện như vậy!

Thực lực của hắn, cho dù ở trong nửa bước Chí Tôn, cũng tuyệt đối được cho người mạnh nhất. Thậm chí bất cứ lúc nào cũng có thể đột phá cửa ải cuối cùng, trùng kích đỉnh phong nhất của võ giả!

Thảo nào rõ ràng có nửa bước Chí Tôn cảnh, phía sau lại có Hiên Viên vương quốc làm chỗ dựa vững chắc, ám toán man thú trấn quốc, còn phải lén lút... Không phải khiếp sợ vương thất Thiên Vũ trả thù, mà là khiến cho bọn họ bị mê hoặc.

Mục đích thực sự chỉ sợ là mau chóng trùng kích Chí Tôn thành công, đến lúc đó, trực tiếp nghiền ép, cho dù đám người Danh Sư Đường biết, cũng không có cách nào ngăn cản.

Nhìn bộ dạng bây giờ, nếu như không phải Liễu hội trưởng buộc hắn ra tay, sợ rằng tối đa một năm, chậm thì mấy tháng, là có thể đạp bằng gông cùm xiềng xích, đột phá thành công!

Đến lúc đó... cho dù không ngụy trang, bọn họ đã không thể tránh được.

Đáng sợ!

Toàn thân lạnh như băng, thân thể Mạc Thiên Tuyết run rẩy.

Nếu không có vị Liễu hội trưởng này cùng đối phương cứng rắn va chạm, có khả năng hắn cũng không phát hiện được bí mật này!

Buồn cười, hắn còn không tự biết, cho rằng chỉ cần man thú trấn quốc không chết, đối phương cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ.

- Liễu hội trưởng... Nếu như thật sự không chống đỡ được...

Hắn hoảng sợ, đồng thời cũng đầy lo lắng.

Liễu hội trưởng ở Tông Sư đỉnh phong tuy rằng cường đại, nhưng so với cùng loại cường giả cấp như vậy, sợ rằng vẫn phải kém hơn một mảng lớn.

Không nói gì khác, chỉ nói lực lượng. Lúc này Lâm Nhược Thiên, khẳng định tự nhiên đạt tới hơn 9000 đỉnh. Chỉ bằng vào chân khí, là có thể nghiền ép hoàn mỹ.

Hắn không nhịn được nhìn về phía trước.

...

- Lợi hại...

Tương tự với sự lo lắng của hắn, ánh mắt Trương Huyền vốn khinh thường, trở nên nghiêm trọng.

Hắn đột phá đến Tông Sư đỉnh phong, trực tiếp nắm giữ lực lớn 5000 đỉnh, so với nửa bước Chí Tôn bình thường tương đương nhau. Nhưng so với Lâm Nhược Thiên, hắn vẫn kém hơn không ít.

Hai người vừa tiếp xúc, nhất thời cảm nhận được áp lực nồng đậm.

Chân khí của đối phương, giống như nước sông chen chúc đến. Cho dù hắn muốn né tránh cũng né tránh không được, chỉ có thể cứng rắn đập lại.

Bịch bịch bịch bịch!

Liên tục lui về sau bảy, tám bước, khí huyết trong cơ thể sôi trào.

Biết liều mạng, khẳng định không chống đỡ được, Trương Huyền cũng không nóng nảy, tinh thần thoáng động, hai mắt phóng ra tinh quang, từng hoa văn chậm rãi xuất hiện.

Mắt Minh Lý!

Ngay sau đó, lông mày hắn nhíu lại một cái, bất đắc dĩ lắc đầu.

Mắt Minh Lý có thể thấy được chỗ thiếu hụt, mấu chốt của người tu luyện. Chỉ có điều... bị hạn chế tu vi. Thực lực của đối phương mạnh hơn hắn, phần thường danh sư được trời thừa nhận này tuy rằng đáng sợ, lại cũng không có cách nào.

Nói cách khác, chỉ cần thực lực mạnh hơn hắn, mắt Minh Lý cũng không có cách nào tìm được vấn đề, càng không thể nào bốc thuốc đúng bệnh, khiến cho nó thắng lợi.

- Thôi đi, chỗ thiếu hụt!

Biết thiên phú mới nhận được này vào lúc này không có tác dụng gì, trong đầu hắn la hét.

Vù!

Đồ Thư Quán chấn động. Một quyển sách xuất hiện ở trước mắt, hắn tiện tay mở ra.

Nội dung tiến vào thức hải.

Một lát sau hắn mỉm cười:

- Thảo nào thể lực long tinh hổ mãnh, lại là sử dụng máu của linh thú!

Thiên Đạo Đồ Thư Quán, không quan tâm đối phương tu vi cao bao nhiêu, chỉ cần thi triển võ kỹ cũng có thể thấy được chỗ thiếu hụt. Về điểm ấy nó và mắt Minh Lý hoàn toàn khác nhau.

Phía trên ghi chép kỹ càng tỉ mỉ vị thực lực chân thực nhất, võ kỹ cùng với công pháp tu luyện của này Lâm đại gia chủ này.

Mặc dù có thể đủ đột phá nhanh như vậy, nắm giữ thực lực cường đại như vậy, không phải như Mạc Thiên Tuyết nói, dùng đan dược lợi hại nào đó, mà là... tinh huyết của linh thú!

Linh thú, vượt qua sinh mạng man thú.

Linh thú cấp thấp nhất, đều sẽ vượt qua lực lượng chí tôn. Một giọt tinh huyết của loại sinh mạng siêu cường này, lại rất có thể khiến cho man thú cấp bậc nửa bước Chí Tôn, huyết mạch tiến thiên, trùng kích Chí Tôn thành công.

Lâm Nhược Thiên từ Tông Sư đỉnh phong đột phá đến nửa bước Chí Tôn, chính là mượn loại vật này, lực lượng mới cuồng bạo hung bạo mạnh mẽ, khiến người ta cảm giác vô cùng vô tận.

- Đối phó thế nào?

Bên trong Đồ Thư Quán tuy rằng ghi chép rất nhiều chỗ thiếu hụt, nhưng khí tức của đối phương kéo dài, dưới chân khí cuồng bạo, ngay cả lại gần người cũng khó khăn, càng chưa nói tới thương tổn.

Vừa giao đấu với loại cường giả này, Trương Huyền liền hiểu được, võ kỹ của hắn quá mức vụn vặt. Cùng người chiến đấu, không chiếm được bất kỳ ưu thế nào.

Bất kể là thiên đạo quyền pháp, thân pháp... cơ bản đều là một chiêu khống chế kẻ địch.

Những chiêu số này, gần người nắm giữ công hiệu cực lớn, không đến trước mặt, tự nhiên cũng lại vô dụng. Hơn nữa, cho dù đi tới trước mặt đối phương, đối phương dùng tinh huyết linh thú, phòng ngự cường đại giống như man thú, hắn muốn đánh ngã, cũng không quá dễ dàng.

Sợ rằng chân khí tiêu hao sạch sẽ, cũng chỉ có thể đánh cho đối phương bị thương. Về phần giết chết, gần như không thể nào.

Dù sao, bất kể quyền pháp, thân pháp, cước pháp thiên đạo... đối chân khí và thân thể, đều tiêu hao cực lớn. Cho dù tu vi đạt được Tông Sư đỉnh phong, không có khả năng liên tục sử dụng ra, cũng sẽ bị hạn chế số lần.

- Thôi đi, tạm thời không cần võ kỹ thiên đạo, cùng hắn tiêu hao. Ta không tin hắn có thể kiên trì được quá lâu!

Nắm giữ Thiên Đạo Đồ Thư Quán nhìn thấu võ kỹ, tuy rằng một chiêu khó có thể đánh bại hắn, đối phương muốn thương tổn hắn, cũng tuyệt đối không có khả năng. Cùng lắm thì cũng từ từ tiêu hao, xem đối phương có thể thể lực mạnh tới mức nào.

Cho dù dùng tinh huyết linh thú, cũng không có khả năng nắm giữ thể lực vô cùng vô tận.

...

Trong lòng Trương Huyền miên man suy nghĩ, Lâm Nhược Thiên đối diện lại càng đánh càng cảm thấy phiền muộn sắp muốn nôn ra máu.

Người thanh niên này, thân pháp quỷ dị, tốc độ cực nhanh. Hắn vừa ra tay lại phát ra chân khí trong cơ thể, mục đích rất đơn giản, đề phòng đối phương lại gần người...

Vốn tưởng rằng, công kích cuồng bạo như vậy, cho dù lực chiến đấu của đối phương rất mạnh, khẳng định cũng không kiên trì được bao lâu.

Dù thế nào hắn cũng không nghĩ tới...

Đối phương giống như con cá chạch, dường như sớm biết sơ hở trong công pháp và chiêu số của hắn, nhẹ nhàng thoáng lắc một cái, lại trốn đến điểm mù của công kích. Lực lượng của hắn tuy rằng điên cuồng, đánh cho nham thạch bốn phía xung quanh bắn ra, không khí nổ mạnh, nhưng... người ta lông chưa từng rơi một sợi!

Thậm chí chân khí cuồng bạo, ngay cả tóc người ta cũng chưa từng thổi lên.

Người này quả thực lại không phải chiến đấu, mà là giống như đang nghỉ ngơi. Tất cả hư chiêu, biến chiêu của hắn... một điểm cũng không có tác

dụng. Cái gọi là cạm bẫy công kích, càng hoàn toàn không có một chút tác dụng...

Chỉ cần tùy tiện di chuyển, tất nhiên lại là hắn cực kỳ khó chịu. Muốn đánh nhau cũng đánh không được, muốn tổn thương cũng không có chỗ tổn thương.

Điều này lại giống như tay giơ đại đao, muốn chém người, mỗi lần chếm xuống, đều lệch đối phương mấy cm... Nhưng chút chênh lệch đó, một chút tổn thương cũng không làm được không nói, còn khiến mình sắp mệt tới nôn ra máu.

Ngươi có ý gì?

Chúng ta là đang đọ sức sinh tử với nhau. Đã đánh ra hơn một trăm chiêu, ngay cả một chút góc áo cũng chưa từng đập tới... Ngươi đây là muốn điên sao!

- Điều này...

- Hai người bọn họ... xác định là đang chiến đấu sao?

- Thế nào cảm giác không giống lắm?

...

Lâm Nhược Thiên sắp muốn phát điên. Mọi người ở bên cạnh nhìn thấy trợn mắt há hốc mồm, vẻ mặt vỡ mộng.

Bình thường hai người giao đấu, chân khí kích động, lực lượng va chạm vào nhau, đánh tới khí thế hừng hực.

Nếu như thực lực chênh lệch, một bên yếu hơn cho dù có thể kiên trì, cũng khẳng định không kiên trì được bao lâu. Chỉ cần chiến đấu, khẳng định có va chạm, có giao chiến...

Trời ạ! Hai người này đang có chuyện gì xảy ra vậy?

Thế nào nhìn không giống chiến đấu, giống như là...

Khiêu vũ!

Vị Lâm Nhược Thiên này bình thường còn chưa có ra tay, Liễu hội trưởng này lại nhảy sang một bên, vẻ mặt nhàn rỗi nhìn qua. Ngay sau đó... công kích của người trước mới đến được.

Nói cách khác, rõ ràng là Lâm Nhược Thiên công kích, nhưng ở trong mắt của mọi người thật giống như Liễu hội trưởng nhảy tới chỗ nào, hắn công kích đến chỗ đó.

Hai người ngươi lui ta lui, ngươi tiến ta tiến... Khiêu vũ cũng không ăn ý được như thế!

Chẳng lẽ hai người đã sớm quen biết, đối với phương thức chiến đấu của từng người đã quen thuộc tới cực điểm?

Không đúng. Nhìn dáng vẻ Lâm Nhược Thiên bất cứ lúc nào cũng muốn cắn người. Hai người cũng không quen biết, lại không đến mức buồn chán cố ý biểu diễn ở trước mặt mọi người!

- Là Liễu hội trưởng sớm nhìn ra được chiêu số của Lâm Nhược Thiên, hoàn toàn dẫn loạn tiết tấu của hắn...

Sắc mặt Tạ viện trưởng nghiêm trọng.

Xảy ra chuyện lớn như vậy, lão sư học viện bọn họ chạy đến Lâm gia gây sự, hắn tất nhiên cũng nhận được tin tức, vừa mới tới đây, lại nhìn thấy một cảnh tượng như vậy, toàn thân đều choáng váng.

Sớm nhìn ra chiêu số, đồng thời ở thời điểm đối phương còn chưa có công kích tới, lại trốn đến nơi an toàn, khiến cho đối phương ở dưới lực lượng cuồng bạo, cũng không có kế sách gì có thể thực hiện được...

Rốt cuộc hắn làm sao làm được?

Cho dù danh sư tam tinh, cũng không có năng lực kinh khủng như vậy!

Trừ phi là... Vị Liễu hội trưởng này là lão tử của hoặc lão sư của Lâm Nhược Thiên, đối với công kích của hắn, tất cả chiêu số đều rõ ràng. Bằng không, không có khả năng quen thuộc như vậy, do đó sớm làm ra phán đoán!

Nhưng... Liễu hội trưởng có thể là lão tử của hoặc lão sư của Lâm Nhược Thiên sao?

Tuyệt đối không thể nào!

Sớm biết rằng Liễu hội trưởng này thiên phú cao, người cũng không bình thường, nhưng có lẽ nằm mộng hắn cũng không nghĩ tới lại không bình thường như thế.

Làm cho đối thủ cường đại hơn so với bản thân mình nhiều như vậy, từng chiêu đánh vào không khí. Chiêu số lợi hại hơn nữa cũng không có một chút tác dụng gì... Suy nghĩ một chút cũng choáng váng.

...

- Ngươi... Ngươi có thể trực tiếp cùng ta chiến đấu hay không?

Càng đánh càng phiền muộn, tức tới sắp bùng nổ, Lâm Nhược Thiên rít gào một tiếng.

- Chiến đấu trực tiếp, chúng ta không phải đang làm sao?

Vừa né tránh, Trương Huyền vừa nói.

Ngươi công kích ta trốn, ngươi thu hồi lực lượng lại, ta đi tới... Còn muốn đối mặt với ta, thế nào không phải là chiến đấu trực tiếp?

Nghe nói như thế, Lâm Nhược Thiên buồn bực thiếu chút nữa phun máu ra. Hắn biết lại nói nữa, khẳng định không cần động thủ, sẽ lập tức bực bội mà chết.

Cổ tay hắn lật một cái, một thanh trường kiếm xuất hiện ở trong lòng bàn tay. Hắn nhẹ nhàng rạch một cái, không khí giống như là trang giấy bị mở ra, xuất hiện từng tầng sóng cuộn:

- Có dám cùng binh khí của ta so chiêu chân chính hay không?

- Binh khí? Được!

Trương Huyền sửng sốt, lập tức nở nụ cười, quay đầu nhìn lại, khẽ cười:

- Triệu Nhã, kiếm tới!

Điện chủ cứu ta

dtv-ebook.com

Trương Huyền không có kiếm, cũng không có bất kỳ binh khí gì, duy nhất một thanh trường kiếm do trưởng lão Thú Đường đưa tặng, đã đưa cho Triệu Nhã.

Lúc này đối phương lấy ra binh khí, buộc hắn sử dụng binh khí. Mắt hắn rơi vào trên người nữ hài, lập tức la lên.

- Kiếm?

Triệu Nhã có chút do dự, tay ngọc vẫn run một cái, trường kiếm bay thẳng tắp về phía Liễu lão sư trước mắt.

Không biết vị Liễu lão sư này tại sao lại mượn kiếm của nàng, nhưng lần này nếu là tới giúp đỡ hắn, cũng không sao cả.

Ầm!

Trường kiếm rút ra khỏi vỏ, hàn quang bắn ra bốn phía. Khí chất toàn thân Trương Huyền nhất thời thay đổi, giống như lập tức cùng kiếm dung hợp với nhau, khí tức xông thẳng lên trời, muốn cắt phá ngay cả bầu trời xanh.

Leng keng leng keng

Tất cả võ giả mang theo kiếm, trường kiếm trong tay giống như nhìn thấy vương giả, đồng thời phát ra âm thanh thanh thúy, hội tụ lại hình thành một tiếng động to rõ.

- Vạn kiếm đồng loạt kêu lên... Đây là cảnh giới kiếm tâm cao hơn so với cảnh giới kiếm ý sao?

- Liễu hội trưởng chừng hai mươi tuổi, lĩnh ngộ kiếm tâm?

- Hắn... Làm sao làm được?

...

Tất cả mọi người run rẩy kịch liệt, nhìn qua giống như nhìn quái vật.

Tu luyện binh khí, lĩnh ngộ chân ý của binh khí, chỉ là bước đầu tiên. Đạt được cảnh giới càng cao thâm mới là tâm của binh khí!

Kiếm tâm, nói rõ lĩnh ngộ đối với kiếm, đã đạt đến một loại mức độ nghe thôi đã khiến cho người ta kinh hãi. Có người nói ngay cả một ít cường giả vượt qua Chí Tôn vẫn không có cách nào làm được. Lúc này ở trên người một người thanh niên chỉ có Tông Sư đỉnh phong sử dụng ra, làm sao không khiến cho người ta kinh ngạc?

Kiếm tâm, lấy tâm làm kiếm, lấy ý làm thế, đạt đến mức độ này, tất cả đều là kiếm chiêu.

Bằng chừng ấy tuổi lĩnh ngộ loại ý cảnh này, sử dụng trên phương diện kiếm, cùng cấp bậc, đã không có địch thủ.

- Không đúng, không phải là kiếm tâm!

Khương đường chủ phía sau đoàn người vừa đi tới, chậm rãi lắc đầu.

Người khác không biết thân phận của Liễu hội trưởng, hắn biết rất rõ. Thế hệ thiên kiêu Danh Sư Đường, nếu chẳng may ngã xuống ở Lâm gia, tổng hội nhất định giết chết hắn.

Bởi vậy, nghe được tin tức, hắn lại lập tức chạy tới.

Chỉ có điều, lúc này Trương Huyền chiếm thượng phong, không có bất kỳ bị động nào, hắn cũng không cần ra tay.

- Không phải chứ?

Chúc trưởng lão nghi ngờ nhìn qua.

Vạn kiếm đồng loạt kêu lên, rồng ngâm gọi trời, chính là dấu hiệu lĩnh ngộ kiếm tâm. Nếu như nói không phải, đó là cái gì?

- Kiếm tâm chia ra làm ba loại thượng, trung, hạ. Căn cứ lĩnh ngộ nhiều ít, lần lượt xếp thành hàng. Bình thường hạ kiếm tâm, thì có thể làm cho trường kiếm sinh ra linh tính, cùng người phù hợp, giống như cánh tay! Trương sư tuy rằng dẫn động vạn kiếm đồng loạt kêu lên, trên thực tế chỉ là điều động khí tức của thân kiếm, đối với loại linh tính này, vẫn chưa hoàn toàn nắm giữ...

Khương đường chủ giải thích.

Kiếm tâm là một loại cảnh giới, cũng đại biểu cho kiếm có linh, kiếm có tình.

Trương Huyền tuy rằng lĩnh ngộ đối với kiếm rất cao sâu, thậm chí dẫn động vạn kiếm đồng loạt kêu lên, trên thực tế đối với nắm giữ "linh" rất ít. Thậm chí ngay cả sát mép cũng chưa từng lục lọi đến, tất nhiên cũng không có hoàn chỉnh đạt được cái gọi là kiếm tâm cảnh.

- Như vậy là...

Hiểu được, Chúc trưởng lão không nhịn được ngẩng đầu.

Nếu không phải kiếm tâm cảnh, đó là cái gì?

- Là nửa tâm cảnh!

Thần sắc Khương đường chủ nghiêm trọng:

- Trên thực tế hắn là lĩnh ngộ kiếm tâm, chỉ có điều tu vi không đột phá, đối với linh tính chưa nắm giữ xong. Chỉ cần thực lực nâng cao, chỉ sợ cũng sẽ thật sự nắm giữ, một đạo kiếm thuật, không đâu địch nổi!

- Ngay cả “linh” là cái gì cũng không biết, lại nắm giữ nửa tâm... Làm sao làm được?

Nói xong, đồng thời chấn động kinh ngạc không thể tăng thêm được nữa.

Rất nhiều cường giả siêu cấp vượt qua Chí Tôn, mỗi ngày quan sát, mỗi ngày nghiên cứu, vẫn không có cách nào lĩnh ngộ kiếm tâm. Người này ngay cả linh là cái gì cũng không biết, thậm chí... ngay cả bội kiếm cũng không có, lại đạt được loại cảnh giới này...

Suy nghĩ một chút cũng làm cho người ta tan vỡ.

Nếu như tin tức này để cho những người nghiên cứu kiếm thuật, cả đời không bước vào cửa biết được, không biết có thể lập tức phiền muộn mà chết hay không.

- Kiếm ý thật nồng đậm mạnh mẽ...

Triệu Nhã không biết còn có cách nói về kiếm tâm, nhưng Liễu lão sư trước mắt, kiếm ý trên người bay lên, khiến cho nàng cảm thấy thân thể mềm mại run rẩy, hình như toàn thân đều bị áp chế, ở trước mặt đối phương không thể dâng lên dũng khí rút được kiếm dũng khí.

Kiếm ý nghiền ép!

Đồng dạng lĩnh ngộ kiếm ý, lĩnh ngộ sâu sắc, có thể dễ dàng nghiền ép lĩnh ngộ thấp.

- Sử dụng binh khí, chỉ sợ là quyết định ngu nhất ngươi làm ra!

Trường kiếm ở trong tay,, Trương Huyền khẽ cười nhìn lại.

Quyền pháp thiên đạo, thân pháp thiên đạo, chỉ có một chiêu. Hơn nữa phải gần người mới có khả năng công kích. Kiếm pháp thiên đạo lại khác. Lĩnh ngộ kiếm ý, một chiêu phá vạn chiêu, tiện tay đều là chiêu số!

Trước đó, hắn cùng đối phương giao đấu, vì bị chân khí trấn ép, không có cách nào công kích, chỉ có thể né tránh. Trong tay có kiếm, hắn lập tức khác hẳn.

Hoàn toàn có thể cứng rắn chống lại!

Ầm!

Trường kiếm run lên, kiếm quang gào thét. Một luống kiếm quang sáng ngời từ mũi kiếm bắn ra, lao về phía Lâm Nhược Thiên.

- Cái gì?

Lâm Nhược Thiên khóc.

Vừa rồi đối phương vẫn né tránh, khiến cho hắn đánh không được. Hắn vốn tưởng rằng dùng tới binh khí, lực lượng ngưng tụ, phạm vi công kích rộng... Có thể chiếm tiện nghi, làm cho đối phương không có cách nào lại chạy trốn nữa. Dù nằm mơ hắn cũng không nghĩ tới... Người ta lĩnh ngộ tâm của binh khí!

Trời ạ!

Vậy làm sao đánh?

Tuy rằng tu vi đạt được nửa bước Chí Tôn, nhưng lĩnh ngộ đối với kiếm, ngay cả kiếm ý cũng chưa từng đạt được, càng chưa nói tới kiếm tâm!

Sắc mặt khó coi, thân thể chợt co lại, tránh thoát kiếm khí của đối phương. Hắn đang muốn đánh trả, liền thấy một luồng ánh sáng trắng, đâm qua sát da đầu.

- Ta ngất!

Cảm nhận được sát khí lướt qua ở phía trên, biết một khi chạm với, da đầu đều sẽ bị xé mở, Lâm Nhược Thiên lại không quan tâm, ngay tại chỗ lăn ra ngoài.

Ầm!

Kiếm quang rơi xuống mặt đất, vẽ ra một rãnh sâu. Nham thạch, bùn đất bắn ra.

- Đáng giận!

Đường đường là nửa bước Chí Tôn, tự nhiên phải dựa vào lăn lộn mới có khả năng tránh né công kích, Lâm Nhược Thiên tức giận sắp bùng nổ. Trong lúc lăn qua, bàn tay vỗ ở trên mặt đất, hắn đang định nhảy dựng lên, lông tơ lại dựng đứng, không kìm lòng được lăn một vòng về phía trước.

Vút!

Vừa thoát đi, địa phương hắn vừa ở, lại xuất hiện một vết rãnh sâu.

Lĩnh ngộ kiếm ý, có thể thi triển kiếm khí, kiếm khí là chân khí phối hợp trường kiếm ngưng tụ thành, vô cùng sắc bén, sức mạnh vô địch. Hắn mặc dù là cường giả nửa bước Chí Tôn, đụng tới loại vật này, cũng chỉ có phần bị giết chết, căn bản không chống đỡ được.

Trước đó hắn có khí lực hùng hậu, làm cho đối phương không có cách nào gần người. Nhưng ở dưới kiếm sắc bén khí, loại lực lượng này lại vô dụng. Nếu thật sự muốn thi triển, làm không tốt sẽ bị cắt qua, bản thân bị trọng thương.

- Liễu Trình, ngươi...

Liên tục lăn qua hai lần, Lâm Nhược Thiên vừa vội vừa tức, lại rít gào. Chỉ có điều, âm thanh còn chưa kết thúc, lại có một luồng kiếm quang đâm thẳng tắp tới.

A!

Lần này không kịp né tránh, trên người mát lạnh, ống tay áo rộng rãi, từ trong đó xé rách, tóc cũng rơi xuống vài sợi.

Cảm nhận được băng hàn thấu xương trong kiếm quang, biết được vừa rồi chậm một bước nữa, khẳng định ruột thủng bụng nát, hắn lại không để ý tới chuyện nói thừa, liên tục lăn.

...

- Thực sự kỳ quái. Dùng quyền pháp, Liễu hội trưởng liên tục né tránh, không chống đỡ được, không có có bất kỳ biện pháp nào... Sử dụng kiếm, Lâm hội trưởng liền đứng dậy cũng làm không được, chỉ có thể lăn trên mặt đất...

- Lâm gia là gia tộc nổi danh về kiếm pháp. Lâm gia chủ còn là kiếm thuật đại sư nổi danh vương quốc... Liễu hội trưởng là y sư, lão sư bình thường, ngay cả kiếm cũng không có! Hiện tại kiếm thuật đại sư quyền pháp mạnh mẽ, không có kiếm thuật tinh thông bằng y sư không có kiếm...

- Chuyện gì thế này...

...

Đưa mắt nhìn nhau, tất cả mọi người dường như choáng váng.

Lâm gia là gia tộc dùng kiếm, kiếm thuật kéo dài không dưới mấy trăm năm. Bàn về kiếm thuật, thậm chí toàn bộ Thiên Vũ vương quốc cũng lấy hắn làm đầu.

Ban đầu, mọi người thấy hắn lấy ra trường kiếm, đều cho rằng vị Liễu hội trưởng này sẽ phải thua không thể nghi ngờ. Dù nằm mơ bọn họ cũng không ngờ được, sẽ gặp phải loại cục diện này.

Đường đường là Lâm gia chủ kiếm thuật đại sư, liên tục hơn mười chiêu, phản kích cũng phản kích không được, chỉ có thể lăn trên mặt đất...

Cũng quá kém!

- Không phải Lâm gia chủ quá kém, mà là... Liễu hội trưởng quá mạnh mẽ!

Thần sắc Tạ viện trưởng nghiêm trọng:

- Dựa theo đạo lý bình thường, cho dù hắn lĩnh ngộ kiếm ý, kiếm tâm, chỉ có thực lực Tông Sư đỉnh phong, không có khả năng liên tục thi triển kiếm khí công kích. Hơn nữa, kiếm khí công kích cũng có phạm vi nhất định. Công kích càng xa, tiêu hao đối với chân khí cũng lại càng lớn!

Mấy vị lão sư của Thiên Vũ học viện đồng thời gật đầu.

Kiếm khí là chân khí phóng ra ngoài, công kích khoảng cách càng xa, phát ra càng nhanh, uy lực càng nhỏ không nói, tổn hao lại càng lớn.

- Các ngươi nhìn đi, liên tục công kích nhiều chiêu như vậy, kiếm khí vẫn huy hoàng, uy lực rất mạnh, làm cho Lâm gia chủ cũng không dám chống lại... Đủ để nói rõ, chân khí trong cơ thể hắn, hoặc là vô cùng hùng hậu, hoặc là vô cùng tinh thuần!

Tạ viện trưởng chậm rãi nói:

- Chỉ có chân khí hùng hậu đến cảnh giới nhất định, mới dám sử dụng không chút kiêng kỵ như thế, không lo lắng sẽ khô cạn! Cũng chỉ có tinh thuần đến cảnh giới nhất định, mới có thể làm cho kiếm quang rời khỏi thân thể xa như vậy, vẫn duy trì sự tập trung không tiêu tan, lực lượng mười phần!

- Đúng vậy!

Tất cả mọi người đều gật đầu.

...

Bên này tất cả mọi người chấn động kinh ngạc câm nín không thể nói lời nào, bên kia trường kiếm trong tay Trương Huyền múa giống như gió.

- Lâm gia chủ, ngươi không phải mới vừa nói muốn ta sử dụng binh khí so tài sao? Lại lăn lộn trên mặt đất là có ý gì...

Hét lớn một tiếng, Trương Huyền dùng ngôn từ chính nghĩa:

- Có thể trực tiếp chiến đấu với ta hay không?

- Phụt!

Nghe nói như thế, Lâm Nhược Thiên phiền muộn một hồi, không cẩn thận bị kiếm khí quét trúng, một ngụm máu tươi điên cuồng phun ra.

Điên rồi!

Đây chính là lời hắn mới vừa nói với đối phương, không nghĩ tới bị trực tiếp chuyển ra.

Trực tiếp đối chiến?

Ta nhổ vào!

Kiếm khí của ngươi ngang dọc, đánh cho ta ngay cả năng lực ngăn cản cũng không có, chiến đấu chính diện thế nào?

Vừa rồi quyền pháp làm cho hắn né tránh xung quanh, không dám trực tiếp tiếp xúc. Đánh thật tốt, giả vờ cái gì, muốn sử dụng binh khí. Vậy thì hay rồi. Giả vờ không làm được, biến tđổi vỡ mộng.

Đệ nhất cao thủ của Thiên Vũ vương quốc, cường giả nửa bước Chí Tôn...

Ai từng thấy cao thủ bị người đánh, lăn trên khắp mặt đất?

- Liêu điện chủ, đại dược vương, nhanh lên động thủ một chút... Chỉ cần độc chết người này, các ngươi có điều kiện gì ta đều đáp ứng. Hơn nữa còn cho gấp đôi!

Lại bị đánh lăn một hồi, biết tiếp tục nữa, sớm hay muộn cũng sẽ bị kiếm khí của đối phương chém giết, Lâm Nhược Thiên không thể tiếp tục kìm chế được, hét dài một tiếng.

Tất cả trưởng lão của gia tộc gần như đều tàn phế, đã không có cách nào đối phó với người thanh niên này. Hy vọng duy nhất chính là vị Liêu điện chủ và đại dược vương phía sau này.

Thân là điện chủ của Độc Điện, có thể giết vượt cấp địch. Chỉ cần sử dụng độc, cho dù kiếm khí cường thịnh mấy đi nữa cũng vô dụng!

- Được, nhớ kỹ lời của ngươi. Người này, ta tới giúp ngươi giải quyết!

Nghe được lời hứa hẹn, Liêu Huân thoả mãn gật đầu đi ra.

- Liêu điện chủ? Đại dược vương? Độc chết? Chẳng lẽ là... đại dược vương của Hồng Liên thành, Liêu Huân điện chủ của Độc Điện?

Trong đám người không biết có ai đó kêu lên, sắc mặt mọi người đồng thời trắng bệch, ồ lên một trận.

Điện chủ không đáng tin cậy

dtv-ebook.com

Độc Điện là tồn tại người tu luyện bình thường, người người kính nể, e sợ.

Khí độc vừa ném ra, mọi người cường thịnh mấy đi nữa cũng khó có thể đề phòng, không có cách nào chống đỡ.

Ban đầu Liêu Huân cùng người của Lâm gia đi ra, tất cả mọi người không chú ý. Khi nghe được tiếng la, bọn họ mới hiểu được... Lại là vị điện chủ mới nhậm chức của Hồng Liên sơn mạch kia!

Tin tức này, đám người Quý gia chủ không biết, nhưng một ít gia tộc tin tức nhạy bén, vẫn có thể có được tin tức.

Có thể trở thành điện chủ, ít nhất là độc sư nhị tinh đỉnh phong. Một khi sử dụng độc, đừng nói Tông Sư đỉnh phong, cho dù cường giả Chí Tôn gặp phải, sợ rằng cũng phải tạm tránh phong quang!

Không nghĩ tới, Lâm gia tự nhiên có giao dịch với người như thế.

Trong lòng tất cả đều ớn lạnh.

Liễu hội trưởng có lực chiến đấu mạnh mẽ, công kích cũng rất đáng sợ, nhưng... độc, thứ này nhìn không thấy sờ không được. Một khi gặp phải, thực lực cường thịnh mấy đi nữa, cũng sẽ biến thành bọt nước, không có bất cứ tác dụng gì.

- Liễu hội trưởng sợ rằng sẽ gặp phải xui xẻo...

- Đúng vậy, có người nói Liêu điện chủ ngay cả Chí Tôn sơ kỳ cũng có thể độc chết. Hắn chỉ có Tông Sư đỉnh phong, sao có thể đỡ nổi!

- Không nghĩ tới, Lâm gia tự nhiên có liên quan với Độc Điện. Đáng giận...

...

Xác nhận thân phận của đám người Liêu Huân, mọi người tuy rằng phẫn nộ, lại không có bất kỳ biện pháp nào.

Nếu như không phải sợ bọn họ sử dụng độc, nghiệp đoàn này, khẳng định đã sớm bị người ta tiêu diệt sạch.

- Phải cứu Trương sư! Độc Điện thật sự dám động thủ, ta lập tức xin tổng bộ, lật tung toàn bộ Hồng Liên sơn mạch!

Ánh mắt Khương đường chủ sáng như điện.

Danh sư có dạy không phân biệt chủng loại. Độc Điện tuy rằng khiến người ta kính nể, e sợ, nhưng cũng có giá trị tồn tại. Bởi vậy, chỉ cần không thái quá, bọn họ sẽ không đuổi tận giết tuyệt.

Hiện tại vị Liêu Huân điện chủ này, thật muốn động thủ đối với thiên tài Trương sư, vậy đừng trách hắn không khách khí.

Hắn nhất định sẽ xin tổng bộ, phái người hoàn toàn tiêu diệt con sâu làm rầu nồi canh này!

...

- Kiếm ý, kiếm khí, kiếm pháp thiên đạo?

Không giống với sự phẫn nộ của mọi người khác, gương Triệu Nhã trắng bệch, thân thể không ngừng run rẩy.

Tuy rằng vị Liễu lão sư trước mắt này sử dụng kiếm pháp, chỉ giống ở bề ngoài, cùng kiếm pháp thiên đạo nàng tu luyện, có nhiều điểm khác biệt, nhưng nàng vẫn nhận ra được.

Tuyệt đối là chiêu thức sư tôn truyền thụ!

kiếm pháp của sư tổ, người này làm sao có thể?

- Lẽ nào...

Linh quang lóe lên, nghĩ tới điều gì, nàng không nhịn được nhìn về phía Vương Dĩnh bên cạnh.

Ánh mắt mới vừa cùng tiếp xúc đối phương, đã thấy đối phương gật đầu.

- Thật sao?

Sắc mặt nàng nhất thời trắng bệch.

Cho tới giờ khắc này, rốt cuộc nàng hiểu rõ, vì sao đối phương muốn mượn kiếm của nàng để sử dụng, cũng biết vì sao biết nàng và Mộc Tuyết Tình chiến đấu, sắc mặt đối phương cổ quái như vậy, tức giận như vậy...

Hóa ra, Liễu lão sư... chính là Trương sư!

- Lão sư, nguy hiểm!

Kịp phản ứng, nắm tay căng thẳng.

Thực lực của lão sư, nàng không lo lắng. Nhưng đối phương là độc sư, am hiểu sử dụng những thứ nhìn không thấy này. Lão sư... có thể đỡ nổi sao?

Trong lòng sốt ruột, không nhịn được nàng ngẩng đầu nhìn qua.

...

- Ngươi tên là Liễu Trình đúng không? Không thể không thừa nhận, là một thiên tài tu luyện!

Hai bước đi tới giữa sân, thần sắc Liêu Huân thản nhiên nhìn về phía Trương Huyền cách đó không xa:

- Đáng tiếc... Gặp phải ta!

Hắn lắc đầu.

Người này thiên phú thật sự không tệ. Nhưng... thiên phú mạnh mẽ có tác dụng gì?

Không nên cùng Lâm gia đối nghịch!

Chỉ có Lâm gia trở thành chủ của Thiên Vũ vương quốc, Độc Điện mới có ngày nổi danh. Về chuyện này, ai cũng không thể ngăn cản...

Hắn lật cổ tay một cái, một lọ thuốc bột xuất hiện ở trong lòng bàn tay. Chân khí trong cơ thể phát động, bất cứ lúc nào cũng sẽ phun mạnh ra ngoài.

Vù!

Thấy hắn muốn ra tay, Trương Huyền thu kiếm.

Công kích dừng lại, Lâm Nhược Thiên chậm lại, vội vàng đứng lên, đầy chật vật trốn sau lưng Liêu Huân.

- Độc chết hắn...

Hắn rít gào,ột tiếng, đầy dữ tợn và hưng phấn.

May mà ngày hôm nay mời Liêu điện chủ tới, nếu không, cho dù Lâm gia không phá, cũng gần như bị người thanh niên này, đánh cho không còn mặt mũi!

- Yên tâm đi, giao cho ta là được rồi...

Độc phấn loanh quanh ở trong lòng bàn tay, Liêu điện chủ cũng sẽ kích phát bất cứ lúc nào.

- Lão sư...

Lộ Trùng đầy sốt ruột, liền muốn xông lên. Nhưng còn chưa đến trước mặt, đã thấy Trương Huyền khoát tay áo, nhìn về phía đại dược vương cách đó không xa, mỉm cười:

- Đại dược vương, hiện tại không có khế ước cổ, lá gan thật lớn, dẫn Liêu Huân đi tới quấy rối sao?

- Khế ước cổ?

Đại dược vương đang ở một bên xem náo nhiệt, đồng tử co lại, thiếu chút nữa thì co quắp trên mặt đất.

Liêu Huân không biết thân phận thật sự của vị "Bạch y sư" kia, nhưng hắn lại biết hiểu rất rõ... thiên tài danh của Danh Sư Đường sư, Trương Huyền!

Trước đây, khế ước cổ chính là do người này ra tay giải quyết.

Chuyện này, rất ít người biết được. Hắn mở miệng nói ra, hơn nữa tự tin như vậy, chẳng lẽ...

Phải biết rằng vị Trương sư kia có bản lĩnh ngụy trang, hắn lại tận mắt nhìn thấy được!

Liễu lão sư này, không biết có phải là hắn ngụy trang hay không?

Thảo nào... Trước đó đã nghi ngờ, Thiên Vũ vương thành, thế nào có Trương sư, còn xuất hiện một vị y đạo Đại Tông Sư như vậy...

Hóa ra là cùng một người!

- Không nên nói thừa. Cho dù biết đại dược vương cũng vô ích...

Liêu Húc cũng không kịp phản ứng, gầm một tiếng đầy phẫn nộ, tay cầm phấn độc lại muốn bắn ra.

- Điện chủ dừng tay...

Đại dược vương nhanh như hổ đói vồ mồi, vọt tới.

- Thế nào?

Liêu Huân sửng sốt.

Đại dược vương luôn luôn rất trầm ổn, thế nào lại là bộ dạng đức hạnh? này

- Điện chủ, không thể động thủ... Hắn, hắn...

Sắc mặt nhăn nhó sắp muốn khóc, đại dược vương không nhịn được truyền âm:

- Hắn là... sư thúc tổ!

- Sư thúc tổ?

Đầu gối mềm nhũn, Liêu điện chủ thiếu chút nữa thì lập tức quỳ xuống.

Sư thúc tổ, đây chính là nhân vật siêu cường thần long thấy đầu không thấy đuôi. Ngay cả đặc sứ Cổ Mục, cũng cung kính không thể tăng thêm được nữa.

Hắn có thể thuận lợi lên làm điện chủ, chính là công lao của vị sư thúc tổ này. Vị trước mắt này chính là hắn?

Thiếu chút nữa thì một ngụm máu tươi phun ra ngoài.

- Ngươi xác định?

Run rẩy, hắn vội vàng truyền âm.

Nếu quả thật là vị kia, sử dụng một chút phấn độc đối phó với người ta, còn muốn giết người... Cổ Mục đặc sứ biết được, nhất định sẽ lột da hắn ra, lập tức giết chết.

- Tuyệt đối không có sai lầm...

Đại dược vương liên tục gật đầu, đang muốn tiếp tục giải thích, chỉ thấy người thanh niên đối diện nhìn qua, giọng nói vang lên:

- Liêu điện chủ, Cổ Mục? Dung Nham thú hoàn toàn thuần phục!

Phù phù!

Nếu như mới vừa rồi còn không thực sự xác định, nghe nói như thế, đầu gối Liêu Huân mềm nhũn, thiếu chút nữa thì quỳ rạp xuống đất.

Dung Nham thú, chỉ có ba người biết được. Cổ Mục, hắn và sư thúc tổ.

Hiện tại Cổ Mục đặc sứ đã rời đi, quay về Hiên Viên vương quốc. Mình lại chưa từng nói ra. Người này mở miệng nói ra, tuyệt đối là sư thúc tổ không thể nghi ngờ.

- Liêu điện chủ, đừng nghe người này nói bậy. Nhanh độc chết hắn...

Thấy Liêu điện chủ lấy ra độc dược, không những không có động thủ, ngược lại cùng đối phương dây dưa, Lâm Nhược Thiên sốt ruột không nhịn được hét lớn một tiếng. Chỉ có điều, còn chưa nói hết lời, liền thấy một cái bình ngọc đập tới đúng ngay mặt.

Ầm!

Còn chưa tới trước mặt, phấn độc lại rơi ra, dính vào mặt.

Vừa tiếp xúc với da, nhất thời cảm thấy toàn thân ngứa ngáy, kinh mạch toàn thân đều giống như bị xé rách, đau đớn kịch liệt, khiến cho hắn sắp phát nổ mạnh.

- Liêu điện chủ, ngươi đây là...

Hắn rít gào một tiếng.

Ngươi giở trò quỷ gì vậy?

Ta bảo ngươi đi độc chết Liễu Trình, ngươi ném vào mặt ta là có ý gì?

Vút!

Nghi ngờ trong lòng còn chưa có kết thúc, trên mặt tê rần, bị người tát một cái qua.

Thân thể thoáng lảo đảo một cái, một đầu bổ nhào ngã xuống đất, hàm răng đụng vào đất, từng miệng máu phun ra.

- Ta giết chết đồ hại người nhà ngươi...

Đang choáng váng mơ hồ không rõ ai động thủ với hắn, lại thấy Liêu điện chủ hai mắt đỏ ửng, người đã nhào tới.

Ầm ầm ầm ầm!

Hắn thật sự nổi giận.

Nếu như ngày hôm nay thật sự ra tay đối với sư thúc tổ, đừng nói vị trí điện chủ, hắn nhất định sẽ chết rất thảm...

Đều tại kẻ hại người này làm ra. Không đánh chết hắn, trong lòng có phần không cam...

- A?

- Đây là... Chuyện gì xảy ra?

Nhìn thấy được vẻ mặt Liêu điện chủ tức giận, hoàn toàn điên cuồng, mọi người đang muốn giúp một tay, mỗi một người đều ngây người ra tại chỗ.

Nhất là đám người Khương đường chủ, Tạ viện trưởng, giống như choáng váng.

Liêu điện chủ không phải là do Lâm gia chủ mời tới giúp một tay sao?

Vừa rồi không phải kiêu ngạo muốn độc chết Liễu hội trưởng sao?

Thế nào... thoáng một chút lại phản bội, bắt đầu điên cuồng đánh Lâm Nhược Thiên?

-...

Quý gia chủ trốn ở phía sau cùng càng thiếu chút nữa thì đánh tới.

Ai có thể nói cho ta biết, trời ạ chuyện gì xảy ra vậy?

Mới vừa rồi Liêu điện chủ còn cùng Lâm gia thân thiết giống như cùng một người, nổi điên làm gì?

Đây chính là Lâm Nhược Thiên, cường giả nửa bước Chí Tôn, trực tiếp đánh thành đầu heo...

Ta ngất. May là vừa rồi không ra ngoài. Nếu không, ta khẳng định chết thảm hại hơn...

Thực lực của Lâm Nhược Thiên vốn mạnh hơn Liêu Huân, nhưng dưới tình huống hoàn toàn không có đề phòng, trúng độc. Vậy còn là đối thủ sao? Bị điên cuồng đánh một trận, hắn lập tức hoàn toàn thay đổi, nhân dạng cũng không có.

- Được rồi!

Thấy đánh tiếp nữa, người này khẳng định lập tức lại chết, Trương Huyền khoát tay.

- Vâng!

Ngừng tay lại, vẻ mặt Liêu Huân tươi cười đứng ở trước mặt Trương Huyền, giống như tôn tử:

- Cái đó... Sư thúc tổ, là ta có mắt như mù, không biết tôn giá quang lâm...

- Không nên nói thừa, qua một bên đợi đi!

Nhướng mày, Trương Huyền quát mắng.

Người của Độc Điện, không ở Hồng Liên sơn mạch đợi, chạy tới đây làm gì?

Còn muốn dính dáng tới mưu quyền đoạt vị, thật sự là chán sống rồi sao!

- Vâng!

Thấy hắn không ý định truy cứu, Liêu Huân lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, vẻ mặt hăng hái bừng bừng đứng ở một bên, một câu cũng không dám nói thêm.

- Lão sư quát mắng một tiếng, Liêu điện chủ chạy tới đánh Lâm Nhược Thiên. Lại quát mắng một tiếng, ngoan ngoãn giống như học sinh, đứng ở một bên?

Đám người Mộc Tuyết Tình chớp mắt, mỗi người đều hận không thể nắm tóc.

Ban đầu nghĩ, lão sư và Lâm gia tranh đấu, khẳng định nhất định phải thua. Bọn họ cầu xin trưởng bối trong nhà mình qua trợ trận. Kết quả...

Người trợ trận ngay cả lời cũng chưa từng nói, Liễu lão sư lại đánh ngã cả nhà người ta...

Thậm chí Lâm Nhược Thiên nửa bước Chí Tôn cảnh cũng không phải là đối thủ!

Thực lực mạnh, đó là kết quả tu luyện, không có cách nào. Nhưng vị điện chủ của Độc Điện này là nhân vật tất cả mọi người nghe được đều đã sợ mất mật. Thế nào khi thấy đến lão sư, đã biến thành con thỏ ngoan ngoãn?

Bảo hắn làm cái gì hắn liền làm cái đó...

Còn đánh cho Lâm Nhược Thiên kẻ muốn cùng hắn giao dịch thành đầu heo?

Nghi ngờ tương tự cũng xuất hiện ở trong mắt người khác.

- Đáng giận, đáng giận...

Mọi người đang thấy kỳ quái, liền nghe được một tiếng rít gào. Bọn họ nhìn về phía trước, chỉ thấy Lâm Nhược Thiên giãy dụa đứng dậy, ánh mắt lộ ra ánh sáng dữ tợn:

- Liễu Trình, đây là ngươi ép ta. Ban đầu ta còn không muốn dùng tới. Dù sao tổn hao quá lớn... Nếu không để cho ta sống đường, ta lại cùng các ngươi đều chết ở chỗ này!

Trong tiếng gầm gừ, hai tay trái phải của hắn điểm một cái. Hai luồng chân khí bắn ra ngoài.

Oong!

Một đám sương dâng lên. Một đại trận trong nháy mắt khởi động.

- Là... sát trận tam phẩm đỉnh phong, Lâm Lung thái tử phi trước đây lưu lại? Cái này...

- Thật sự kết thúc rồi...

Thân thể Mạc Thiên Tuyết thoáng lảo đảo một cái!

Một bước phá trận

dtv-ebook.com

Vị thái tử phi kia trong lời đồn đại, vì đề phòng gia tộc bị người huỷ diệt, từng đặc biệt ở nghiệp đoàn trận pháp sư Hiên Viên vương quốc, cầu xin một bộ trận pháp tam phẩm đỉnh phong, trấn thủ nhà cửa Lâm gia, bảo vệ gia tộc thiên thu vạn đại, không người nào dám xâm phạm.

Chính là vì tin tức này, cho dù man thú trấn quốc đột phá đến Chí Tôn cảnh, Mạc Thiên Tuyết cũng không dám ra tay, đầy kiêng kỵ.

Trước đó, hắn vẫn ôm tâm lý may mắn, cảm thấy cho dù có trận pháp này, cũng không ai có thể kích hoạt. Dù thế nào hắn cũng không nghĩ tới, Lâm Nhược Thiên không chỉ kích phát trong nháy mắt, còn muốn bao vây tất cả bọn họ ở bên trong.

Đây chính là sát trận tam phẩm đỉnh phong!

Cùng khốn trận hoàn toàn khác nhau. Một khi rơi vào trong đó, sẽ bị đủ loại lực lượng kỳ quái công kích. Cường giả Chí Tôn chuẩn bị không tốt cũng sẽ chết ở bên trong!

- Ha ha, tất cả đều chết đi cho ta...

Trận pháp kích hoạt, trong không khí giống như là hội tụ vô số chuôi lưỡi dao sắc bén, bất cứ lúc nào cũng sẽ từ trên trời hạ xuống, loại bỏ mọi người. Lâm Nhược Thiên hưng phấn mắt đỏ ửng, rít gào một tiếng.

Trận pháp này là do lúc đó Lâm Lung lưu lại, chỉ có thể thi triển một lần. Trừ khi Lâm gia đứng trước sinh tử huỷ diệt, mới có thể sử dụng.

Hiện tại Liễu Trình này khinh người quá đáng, lại thêm Liêu điện chủ, khẳng định hắn không chống đỡ được. Hắn không do dự nữa, trực tiếp

kích hoạt.

Các ngươi không phải muốn giết chết ta sao?

Tốt lắm, tất cả đều chết ở chỗ này cho ta!

Trận pháp tam phẩm đỉnh phong, là tồn tại ngay cả Chí Tôn cường giả đỉnh phong cũng có thể vây khốn, thậm chí chém giết. Cho dù ngươi lợi hại hơn nữa lại như thế nào?

Cũng phải chết!

- Kết thúc... Chưa từng nghĩ tới chỉ xem náo nhiệt, kết quả phải chết ở chỗ này!

- Lâm gia lại có con át chủ bài như vậy, thảo nào vương thất vẫn không dám động...

- Có thể chết ở dưới loại trận pháp lợi hại này, cũng coi như giá trị...

...

Mỗi một người bị nhốt ở trong trận đều lộ ra sự tuyệt vọng.

Trận pháp sư, một trong rất nhiều chức nghiệp sát đầu trong thượng cửu lưu, trận pháp vận chuyển, chiến lực vô cùng.

Bị nhốt ở trong này, căn bản chạy trốn không xong, chỉ có thể chờ chết!

- Khương đường chủ, ngươi hiểu rõ đối với trận pháp, có thể dẫn chúng ta đi ra hay không?

Không biết ai đó hô lên một tiếng.

Mọi người đồng loạt đưa mắt tập trung qua, giống như là thấy được cứu tinh.

Khương Thư làm danh sư nhị tinh, cũng là trận pháp sư nhị tinh, có lẽ sẽ có biện pháp tốt.

- Ta... cũng không có cách nào. Trận pháp này đã vượt ra khỏi phạm trù ta có thể hiểu được!

Lắc đầu, Khương Thư đầy cười khổ.

Hắn chỉ là danh sư nhị tinh, trận pháp sư nhị tinh, đối mặt loại trận pháp cấp bậc như vậy, cũng không thể làm gì được.

- Vậy thật sự kết thúc...

Nghe được hắn cũng không có cách nào, mọi người tuyệt vọng càng sâu.

- Ha ha, trận pháp tam phẩm đỉnh phong, ngoại trừ đạt được trận pháp sư cấp bậc tam tinh, bằng không, ai cũng đừng mong phá vỡ...

Trong mắt nhìn thấy được sự tuyệt vọng và hoang mang này, sắc mặt Lâm Nhược Thiên dữ tợn, điên cuồng gào thét.

Chỉ có điều... tiếng hô còn không có kết thúc, một âm thanh không phù hợp vang lên.

- Ngoại trừ trận pháp sư tam tinh ai cũng đừng mong phá vỡ? Ta thấy chưa chắc!

Âm thanh thản nhiên.

Mọi người vội vàng nhìn lại. Người nói chính là vị Liễu hội trưởng kia.

Chỉ thấy lúc này thanh niên trong mắt đầy vẻ bất đắc dĩ nhìn qua, đột nhiên bước lên trước, một chân đá về phía trước.

Oong!

Không khí lập tức đông cứng lại. Trận pháp sẽ chém giết mọi người bất cứ lúc nào, thoáng cái dừng lại trên không trung.

Trận pháp dừng!

Giống như làm một chuyện nhỏ nhặt không đáng kể tới, Trương Huyền vỗ tay một cái:

- Không phải lúc này đây đã phá vỡ sao?

- Ngươi...

Gương mặt Lâm Nhược Thiên đầy tươi cười, mắt thoáng một chút trợn tròn, thân thể lảo đảo một cái, thiếu chút nữa tắt thở.

Đây chính là trận pháp tam phẩm đỉnh phong, ngay cả trận pháp sư tứ tinh cũng rất khó làm được chuyện tùy ý dừng lại... Một bước đạp lại ngừng...

Ta nhổ vào!

Còn có thiên lý hay không?

Trước đó đại trưởng lão Lâm Đào từng nói qua, Lâm hội trưởng này có thể khiến cho trận pháp dừng lại, ta cảm thấy có khả năng là trùng hợp, vừa lúc quen thuộc đối với trận pháp vây khốn hùng sư đuôi vàng. Nhưng trận pháp này...

Ngay cả hắn cũng chỉ là kiến thức nửa vời, có thể kích phát, vẫn bởi vì nguyên nhân khống chế đầu mối then chốt. Bảo hắn bố trí, nhất định không biết không làm ra được.

Một y sư, một người bình thường, một cước đạp xuống lại ngừng lại...

Toàn thân Lâm Nhược Thiên co giật, tóc cũng sắp kéo rơi xuống.

- Này... này...

- Trận pháp ngừng?

- Bị đạp một cước dừng?

Khương đường chủ cũng cảm thấy đầu óc bị rút gân.

Trận pháp tam phẩm đỉnh phong, tồn tại siêu cường cường giả Chí Tôn cũng phải bị lột một lớp da, một cước dừng lại...

Thi họa, luyện đan, thuần thú, danh sư, y sư... Hiện tại lại tới một trận pháp!

Đại ca, ngươi lại ngươi nói một chút xem, còn có cái gì không biết nữa!

- Vẫn... đạp một cước dừng?

Mạc Thiên Tuyết, Mạc Vũ nhìn nhau, từng người đều run lên.

Đây thật là trận pháp chém giết Chí Tôn sao?

Thế nào ở dưới chân đối phương, giống như trò đùa vậy?

Rốt cuộc làm sao làm được?

- Trốn!

Tất cả mọi người đều sợ tới ngây người. Lâm Nhược Thiên cuối cùng khôi phục lại, cắn răng một cái, xoay người liền đi về phía phủ đệ.

Lúc này, có ngốc cũng biết, đừng nói giết chết đối phương, có thể không bị giết cũng rất tốt rồi!

Phải mau chóng nói chuyện này cho thái tử phi, để cho nàng phái người đến đây. Nếu không, Lâm gia huỷ diệt chính là kết cục đã định!

Vù!

Vừa tiến vào viện, hắn lập tức khởi động trận pháp trong đó. Sương mù dày đặc lại dâng lên, bao phủ Lâm gia ở bên trong.

Là sào huyệt, tất nhiên không có khả năng chỉ bố trí một trận pháp. Chỉ có điều trận pháp mạnh nhất cũng bị đối phương phá. Cho dù kích hoạt

những trận pháp này, cũng chỉ có thể lùi lại thời gian bọn họ tiến vào.

Đương nhiên, có chút thời gian này, như vậy cũng đủ rồi!

- Còn chưa xin lỗi đã muốn chạy?

Thấy hắn xoay người rời đi, hoàn toàn không dừng lại, Trương Huyền lắc đầu:

- Ta đã từng nói, không xin lỗi, sẽ đánh cho các ngươi xin lỗi... Lộ Trùng, theo ta tiến vào trong!

Trả trường kiếm trả lại cho Triệu Nhã, hắn khẽ cười, đi về phía trước, đứng ở trong viện, lại một bước bước ra.

Oong!

Trận pháp trong viện lại bị dừng lại.

Hai người nối đuôi nhau tiến vào.

- Chờ ta một chút...

Thấy bọn họ rời khỏi, ánh mắt mọi người xung quanh quái dị, Liêu Huân điện chủ và đại dược vương làm sao còn dám đợi, theo sát bọn họ vọt tới.

...

Mấy người biến mất ở trước mắt, mọi người bên ngoài trầm mặc một hồi.

- Xem ra... Lâm gia kết thúc rồi!

Nhìn các trưởng lão nằm trên mặt đất, mỗi một người không ngừng co giật, còn có Lâm Nhược Thiên xoay người bỏ chạy, tất cả mọi người đồng thời xúc động.

Trước đó, sau khi nghe được thế hệ con cháu cầu xin, bọn họ vẫn cảm thấy cùng Lâm gia tranh chấp, có chút lỗ mãng. Bây giờ mới biết... ý nghĩ này là buồn cười biết bao.

Một người đạp Lâm gia, một bước ép vương thành!

Đây là điều trước đó bọn họ có nghĩ cũng không dám nghĩ.

Người này rốt cuộc là loại tồn tại đáng sợ tới mức nào, mới có khả năng cường đại như vậy?

- Lão sư...

Khác với sự chấn động kinh ngạc của những người khác, đám người Mộc Tuyết Tình hai mắt tỏa ra ánh sáng, mỗi một người hưng phấn xiết chặt nắm đấm.

Đồng thời trong đầu có một âm thanh không ngừng vang vọng... Hắn là... lão sư của ta!

Lão sư của ta, một cước đạp bằng trận pháp, ngay cả Lâm gia xưng bá vương thành cũng có thể đánh bại!

Lão sư của ta, kiếm khí ngang dọc, khiêu chiến vượt cấp đánh cho nửa bước Chí Tôn bó tay không làm gì được...

Có thể có lão sư như vậy, may mắn tới mức nào, đáng tự hào tới mức nào!

Trong lòng đang kích động, đột nhiên mắt rơi vào trên thân mấy người khác.

Chính là đám người Triệu Nhã, Trịnh Dương.

- Triệu Nhã, ta biết Trương sư cũng rất lợi hại, nhưng có thể giống như Liễu lão sư, kiếm khí ngang dọc, một kiếm quét ngang nửa bước Chí

Tôn không có cách nào phản kháng, một bước trấn áp, trận pháp tam phẩm đỉnh phong cũng mất đi hiệu quả?

Chắp hai tay ở sau lưng, mắt Mộc Tuyết Tình tỏa ra ánh sáng.

Trương sư rất lợi hại, cũng chỉ là ở mấy ngày hôm trước vừa đột phá đến Tông Sư mà thôi. Liễu lão sư chúng ta, không chỉ là Tông Sư đỉnh phong, còn đánh cho cường giả siêu cấp Lâm Nhược Thiên quăng mũ cởi giáp!

Sợ rằng xưng hô người đứng đầu vương quốc, cũng không quá đáng.

Người như thế, Trương sư các người sao có thể chống lại?

- Liễu lão sư... Quả thật lợi hại!

Triệu Nhã thản nhiên nói.

- Triệu Nhã, nàng thế nào...

Thấy dáng vẻ dương dương đắc ý của Mộc Tuyết Tình, đám người Trịnh Dương hận đến nghiến răng nghiến lợi. Vốn tưởng rằng Triệu Nhã sẽ phản bác vài câu, bọn họ nằm mơ cũng không nghĩ tới, nàng lại trực tiếp thừa nhận. Tất cả đều sốt ruột, sắc mặt đỏ bừng.

- Không có việc gì. Liễu lão sư tuy rằng không kém, nhưng Trương sư của chúng ta... cũng không kém chút nào!

Biết Liễu lão sư và Trương sư lại là cùng một người, cũng không có gì cần phải tranh chấp nữa. Nếu lão sư cố ý giấu diếm thân phận, ngay cả bọn họ cũng chưa từng nói cho, tất nhiên nàng cũng không tiện nói toạc ra.

Hừ nhẹ một tiếng, thân thể Triệu Nhã đột nhiên chuyển một cái.

Ầm ầm!

Khí tức trên người đột nhiên phát ra ngoài, lực lượng Tông Sư trung kỳ, giống như sóng triều.

- Tông Sư trung kỳ?

- Mấy ngày hôm trước không trả mới là Ích Huyệt cảnh sao? Thoáng một chút nhảy qua hai cấp lớn?

- Đây là hiệu quả Trương sư dạy dỗ?

...

Nhìn thấy được khí tức trên người Triệu Nhã, đoàn người lại ồ lên.

Không ít người đều biết vị Triệu Nhã này, hai ngày trước mới là Ích Huyệt cảnh. Hai ngày không gặp, lại đạt được Tông Sư trung kỳ...

Tốc độ thăng cấp này cũng quá nhanh đi!

- Nàng...

Đồng tử Mộc Tuyết Tình cũng co lại.

Ban đầu, lần thứ hai so tài nàng bại bởi đối phương, vẫn cảm thấy không cam lòng, cho rằng đạt được Thông Huyền cảnh, đánh bại đối phương, dễ dàng như trở bàn tay. Dù thế nào nàng cũng không nghĩ tới, mình tiến bộ, đối phương cũng tiến bộ, hơn nữa... còn lớn hơn!

Ngay cả Thông Huyền cảnh cũng đột phá, trực tiếp đạt được Tông Sư trung kỳ!

Như vậy... còn đánh thế nào?

Lẽ nào Trương sư chỉ điểm lợi hại như vậy, khiến người ta hai ngày lại có thể đột phá nhiều như vậy?

- Không lợi hại gì. Lộ Trùng vừa rồi, năm ngày trước thời điểm lão sư chỉ điểm, mới là Đỉnh Lực cảnh sơ kỳ, hiện tại cũng đạt được Tông Sư

trung kỳ!

Mạnh Đào hừ một tiếng nói.

- Năm ngày từ Đỉnh Lực cảnh sơ kỳ thăng cấp đến Tông Sư trung kỳ?

Sự chấn động kinh ngạc của mọi người vẫn chưa có đi qua, nghe được tin tức này lại thoáng lảo đảo một cái.

Liễu lão sư, Trương sư, hai ngươi cũng quá biến thái!

Người khác chỉ điểm, nâng cao một cấp bậc nhỏ, thật hưng phấn không thể tăng thêm được nữa, khó có thể tự kìm chế được. Các ngươi thì hay rồi, một lần thăng cấp là mấy cấp bậc...

- Xem ra Liễu lão sư này cũng là thiên tài giống như Trương sư!

- Đúng vậy, hai người chẳng phân biệt được, ngang bằng như nhau, đều là thiên tài siêu cấp!

- Thật ra cá nhân ta, vẫn có khuynh hướng cảm thấy Liễu lão sư lợi hại hơn. Hơn năm ngày khiến một người Đỉnh Lực cảnh sơ kỳ đạt được Tông Sư đỉnh phong. Rất rõ ràng, so với khiến người ta hai ngày từ Ích Huyệt cảnh đạt được Tông Sư cảnh càng khó hơn!

- Mấu chốt nhất chính là, thực lực cao hơn bản thân hắn nữa. Trương sư cho dù rất nhiều thiên phú cũng rất mạnh, thực lực chân chính, cũng chỉ có Tông Sư sơ kỳ!

- Ta cảm thấy Trương sư lợi hại hơn! Sát hạch Danh Sư Đường, có thể khiến cho rất nhiều cửa ải hoàn toàn phế bỏ, phá tan vô số kỷ lục. Chỉ dựa vào điểm ấy, chính là không biết bao nhiêu thiên tài so sánh cũng kém hơn. Mấu chốt nhất chính là tuổi trẻ, tiền đồ vô lượng...

Trong đám người, lập tức xuất hiện không ít người hâm mộ trung thành của Trương sư và Liễu lão sư. Từng người tranh chấp, không ai nhường ai.

...

Một đường hốt hoảng bỏ chạy, rất nhanh đi tới một gian mật thất. Gian phòng này không có gì cả, chỉ có một mặt tường màu trắng.

Búng ngón tay một cái, một giọt máu tươi bay ra ngoài, rơi vào trong vũng nhỏ trên mặt tường.

Oong!

Ánh sáng lóe lên, mặt tường kích hoạt.

Tương tự với tường nghi vấn khó xử lý của nghiệp đoàn y sư, tường phương pháp luyện đan của nghiệp đoàn luyện đan sư... tường đưa tin!

Khổng sư tự tay viết

dtv-ebook.com

Tường đưa tin, phía trên bố trí trận pháp đặc biệt, cách xa nhau vạn dặm, cũng có thể truyền lại tin tức.

Tường phương pháp luyện đan, tường nghi vấn khó xử lý cũng có nguyên lý tương đồng.

Thứ này giá trị chế tạo cực cao. Mặc dù chỉ là một mặt tường, ở phía trên lại bố trí trận pháp tam phẩm đỉnh phong, dựa vào trận pháp truyền lại tin tức.

Giá trị to lớn, cho dù vương thất Thiên Vũ, cũng không lấy ra được.

Cũng chỉ có một ít nghiệp đoàn đẳng cấp cao, mới có đầy đủ khả năng.

Ai cũng không nghĩ tới, Lâm gia tự nhiên cũng có một bức tường.

Xem ra vì bảo vệ gia tộc, vị thái tử phi Lâm Lung này thực sự tốn giá lớn cực lớn.

- Lâm gia bị ác tặc Liễu Trình đạp bằng. Vi phụ, Lâm Lang trọng thương, viện trợ!

Cầm lấy bút lông, cắn răng một cái hắn viết một hàng chữ ở phía trên.

Vù!

Ánh sáng lóe lên, chữ viết chậm rãi biến mất.

Làm xong những điều này, Lâm Nhược Thiên lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, ánh mắt hiện lên một sự tàn nhẫn, cắn chặt hàm răng.

- Liễu Trình, vương thất Thiên Vũ... vì chuyện ngày hôm nay, ta phải khiến cho các ngươi trả giá thật lớn!

...

Hiên Viên vương quốc, một tòa hành cung thật to sát vương cung.

Đông cung, cũng gọi là Thái Tử cung, là chỗ ở của thái tử Hiên Viên vương quốc.

Một gian phòng bên trong góc khuất của hành cung, một bức tường trắng đừng sừng sững, trước đó không có bất cứ động tĩnh gì, đột nhiên ánh sáng lóe lên, hiện lên một nhóm chữ.

- Đã xảy ra chuyện. Nhanh đi bẩm báo nương nương...

Một tên hộ vệ bảo vệ tường biến sắc, vội vàng phân phó.

Người khác không biết vách tường này là cái gì, nhưng hắn hiểu rất rõ, nó nối liền với nhà cũ của thái tử phi nương nương. Bình thường không có bất kỳ tin tức truyền lại, đột nhiên kích hoạt, hơn nữa còn viết ra một đoạn văn như vậy, nói rõ... khẳng định xảy ra chuyện lớn!

Thời gian không lâu, một nữ tử duyên dáng sang trọng vội vã đi tới.

Thái tử phi của Hiên Viên vương quốc, Lâm gia Lâm Lang tỷ tỷ, Lâm Lung!

- Phụ thân... Đệ đệ!

Nhìn thấy rõ ràng dấu vết chữ phía trên, toàn thân nữ tử run rẩy, một luồng sát khí từ trong đôi mắt đẹp sôi trào ra.

Người nhà là điểm nàng để ý nhất. Dù thế nào nàng cũng không nghĩ tới mình mới rời khỏi không bao lâu, lại xuất hiện loại tình huống này!

- Liễu Trình? Liễu Trình này là ai?

Nổi giận gầm lên một tiếng, hận ý của Lâm Lung tuôn ra:

- Người đâu, tìm Lương thống lĩnh qua cho ta!

- Vâng!

Hộ vệ vội vàng đi ra ngoài.

Lương thống lĩnh, Lương Thanh Mệnh, đại thống lĩnh Hiên Viên Thái Tử cung, nhân vật Chí Tôn hậu kỳ cường đại, chịu trách nhiệm an toàn cho đông cung.

Chỉ nghe lệnh của thái tử cùng thái tử phi.

Rất nhanh, một người trung niên đã đi tới.

Toàn thân áo đen, hai mắt sáng như điện, khiến cho người ta một loại cảm giác lạnh lùng đến cực điểm, khiến người ta xem một chút, lại không nhịn được, không ngừng run rẩy.

- Nương nương tìm ta?

Vừa khom người, Lương Thanh Mệnh ôm quyền.

- Lương thống lĩnh, chọn hai vị cao thủ theo ta đi tới Thiên Vũ vương thành!

Lâm Lung nói.

- Thiên Vũ vương thành?

Lương Thanh Mệnh nghi ngờ nhìn qua.

- Đúng. Gia tộc Lâm gia ta bị người san bằng. Bản thân đệ đệ và phụ thân ta đều bị trọng thương. Động tác của ngươi phải nhanh...

Một tiếng gào thét vang lên, Lâm Lung đầy sốt ruột:

- Không được, tìm hai người không được. Ngươi theo ta cùng đi! Chỉ có thực lực của ngươi ta mới yên tâm!

- Ta?

Lương Thanh Mệnh do dự:

- Nhưng thái tử xuất ngoại còn chưa có hồi cung. Ta rời đi, không cần xin phép một chỉ thị một chút sao?

- Xin chỉ thị cái gì? Nếu không nhanh lên một chút, Lâm gia chúng ta cũng sẽ bị huỷ diệt!

Lâm Lung vung tay áo một cái.

- Vâng!

Biết thái tử sủng ái nhất vị nương nương này. Nếu gia tộc của nàng thật sự bị huỷ diệt, mình cũng chịu không nổi, Lương Thanh Mệnh không do dự quá lâu, trực tiếp gật đầu một cái:

- Nếu như không có thời gian, cưỡi Kim Lân thú tia chớp của thái tử! Nó đạt tới Chí Tôn trung kỳ, tốc độ cực nhanh. Thiên Vũ vương thành cách nơi này tuy rằng rất xa, thời gian hai ngày là được đến!

- Được!

Lâm Lung gật đầu.

Kim Lân thú tia chớp của Thái tử điện hạ, là man thú cấp Chí Tôn. Ngày đi mấy vạn dặm không thành vấn đề.

Cưỡi nó đi tới, có lẽ còn có thể tới kịp.

- Để cho thuần thú Tông Sư Chu Tiến theo, do hắn khống chế, tốc độ nhanh hơn!

Lâm Lung lại phân phó.

- Được!

Lương Thanh Mệnh xoay người chuẩn bị.

Thời gian không đến một nén hương, một con man thú cực lớn xuất hiện ở sân. Lâm Lung tiến vào gian phòng trên lưng nó. Man thú vỗ cánh, bay thẳng lên phía trời cao.

...

Ầm! Ầm!

Chậm rãi đi về phía trước, liên tục phá vỡ bảy, tám chỗ trận pháp, cuối cùng đi tới gian phòng Lâm Nhược Thiên chạy trốn.

Đi theo phía sau đám người Trương Huyền, Liêu Huân lúc này mới biết sự cường đại của người thanh niên trước mắt này.

Bất kỳ trận pháp nào, xem một chút, là có thể một cước đạp cho dừng lại... Đã không thể dùng từ khủng khiếp để hình dung nữa.

May mà vừa rồi mình phản ứng nhanh, lập tức đoạn tuyệt với Lâm gia. Bằng không, hiện tại khẳng định chết cũng không biết chết như thế nào.

- Đuổi theo thật nhanh!

Cửa phòng đẩy ra, hình như sớm biết rằng bọn họ sẽ tới, Lâm Nhược Thiên hoàn toàn không có chút khẩn trương, vẻ mặt dữ tợn:

- Chỉ có điều, cho dù đuổi qua, ngươi dám giết ta sao? Ta đã thông báo với thái tử phi nương nương, người của nàng rất nhanh sẽ lại tới! Chỉ cần ngươi lại dám đụng đến một cọng lông măng của ta, không chỉ các ngươi phải chết, toàn bộ Thiên Vũ vương quốc, cũng phải bị huỷ diệt!

- Ý tứ của ngươi, không động thủ với ngươi, người gọi là thái tử phi nương nương lại không động thủ với chúng ta?

Thấy đối phương tự tin như vậy, Trương Huyền bất đắc dĩ lắc đầu.

Thù đã kết, cho dù không động thủ, đối phương cũng chắc chắn sẽ không buông tha mình.

- Ngươi...

Cho rằng nói ra lời này, đối phương sẽ kiêng kỵ, sợ ném chuột vỡ bình. Không nghĩ tới tên này còn ngoan độc hơn so với trong tưởng tượng của hắn, Lâm Nhược Thiên sửng sốt.

- Lộ Trùng, báo thù như thế nào, là chuyện của ngươi. Báo thù xong, quay về học viện tìm ta!

Mặc kệ Lâm Nhược Thiên tự cho mình là đúng này, Trương Huyền căn dặn một tiếng:

- Liêu Huân, ngươi ở nơi này trợ giúp!

- Vâng!

Lộ Trùng, Liêu Huân gật đầu.

Trưởng lão lợi hại của Lâm gia đều bị đánh ngã. Số còn lại chạy thì đã chạy, tản ra thì tan ra, cơ bản không có nhân vật lợi hại gì. Liêu Huân, Lộ Trùng phối hợp, gần như hoàn toàn có thể làm được.

Lười phải tiếp tục ra tay, Trương Huyền chậm rãi đi ra ngoài.

Lúc này, mọi người bên ngoài còn chưa có tản đi. Thấy hắn đi ra, mỗi một người lộ ra vẻ sùng bái.

- Cảm ơn các vị đến đây trợ trận!

Biết những người này đều do học sinh tìm tới, tuy rằng không giúp đỡ được cái gì, lại chẳng khác nào ở thời khắc mấu chốt, đắc tội Lâm gia, thay hắn làm chỗ dựa, ở bên trong có tình nghĩa cực lớn.

- Liễu lão sư (Liễu hội trưởng) khách khí. Chúng ta cũng không làm gì...

Mọi người liền vội vàng khom người, sắc mặt tất cả đều nhất thời đỏ lên.

Ban đầu, bọn họ thật sự dự định giúp một tay. Kết quả, người ta một mình lại tiêu diệt toàn bộ Lâm gia, muốn giúp cũng không giúp đỡ được.

- Các vị trợ giúp ta, Liễu Trình ta có ơn nhất định phải trả. Như vậy đi, ta ở chỗ này giảng giải cho mọi người một buổi, xem như là báo đáp ân tình!

Có ơn nhất định phải trả. Đã có tình nghĩa ở bên trong, Trương Huyền cũng không thể thờ ơ thản nhiên tiếp nhận.

- Giảng bài?

Sắc mặt vui vẻ, tất cả mọi người hưng phấn, hai mắt tỏa sáng.

Tuy rằng vị hội trưởng Liễu Trình này không phải là danh sư, lại là tồn tại cường giả Tông Sư đỉnh phong chân chính, lĩnh ngộ kiếm tâm mạnh mẽ.

Có thể nghe hắn giảng bài, đối với tu luyện tất nhiên có lợi ích cực lớn!

- Con đường tu luyện, ở chỗ tâm...

Không có nói thừa quá nhiều, Trương Huyền trực tiếp mở miệng, âm thanh vang vọng ở đáy lòng của mọi người, chấn động linh hồn.

Vì đề phòng tiết lộ thân phận Trương sư, lần này hắn không thi triển thiên bẩm sư đạo. Chỉ có điều, dù vậy, trong quá trình nghe giảng bài, vẫn có không ít người dừng chân ở đỉnh phong, thuận lợi đột phá, thành công thăng cấp.

Đến đây trợ trận, chí ít trên trăm người. Sau một buổi giảng giải, tự nhiên đột phá đủ bảy vị!

- Một buổi giảng giải cũng khiến người ta đột phá. Không hổ danh là danh sư thiên tài nhất của Thiên Vũ vương quốc...

Nhìn thấy cảnh tượng như vậy, Khương đường chủ bội phục không thôi.

Hắn mặc dù là danh sư nhị tinh đỉnh phong, cũng làm không được điểm ấy.

Đối phương giảng giải tỉ mỉ nhẹ nhàng, những thứ bình thường rất khó, đến trong miệng hắn, trở nên cực kỳ đơn giản. Hình như người khác tu luyện, là một đám loạn như ma, hắn, đã tìm được phương pháp kéo tơ bóc kén.

Dựa theo hắn giảng giải tu luyện, giống như tìm được bản chất tu luyện, muốn không tiến bộ cũng khó khăn.

- Thật mạnh... Không nghĩ tới vị Liễu lão sư này giảng bài, không thể kém hơn so với Trương sư!

- Đúng vậy. Từ hôm nay trở đi, ta lại xuất hiện thêm một thần tượng!

Ba người Trịnh Dương, Viên Đào, Lưu Dương nghe, cũng nghe như mê như say.

Trước đó, bọn họ vẫn cảm thấy Trương sư là lão sư lợi hại nhất trên đời này. Đối với các lão sư khác, bọn họ đều xem thường. Lúc này bọn họ mới biết, thiên địa to lớn, núi cao còn có núi cao hơn.

Trương sư tuy rằng lợi hại, so với vị này, có khả năng cũng rất khó thắng được.

Buồn cười, trước đó bọn họ vẫn cho rằng đối phương là kẻ phóng túng có được hư danh.

- Các ngươi cảm thấy Trương sư giảng bài tốt, hay vị Liễu lão sư này tốt?

Thấy bộ dạng này của bọn họ, Triệu Nhã bất đắc dĩ lắc đầu, vẻ mặt cổ quái nhìn qua.

- Hai người bọn họ... đều rất tốt!

Nghẹn tới mặt đỏ ửng, Trịnh Dương nói.

Hắn có lòng muốn nói Trương sư rất tốt, nhưng vị Liễu lão sư này giảng bài, không kém chút nào, không thể phủ nhận.

- Thôi đi, chính các ngươi lĩnh ngộ!

Lão sư nếu không nói, nàng cũng lười giải thích. Triệu Nhã và Vương Dĩnh xoay người rời đi.

...

Một buổi giảng dạy rất nhanh nói xong. Trương Huyền một lần nữa trở lại Thiên Vũ học viện.

Thời gian không lâu, Lộ Trùng lại đi đến trước mặt, viền mắt ửng đỏ, thân thể không tự chủ được run rẩy, đầu gối mềm nhũn quỳ rạp xuống đất.

Thiên ngôn vạn ngữ, tất cả biến thành một câu nói:

- Lão sư...

Là nhờ lão sư, hắn mới có cơ hội báo thù, mới tìm được ý nghĩa sống sót chân chính.

Là nhờ lão sư, hắn mới có thể làm cho cha mẹ người thân mỉm cười dưới cửu tuyền, không đến mức sau này gặp lại phải hổ thẹn.

Có thể tìm tới một vị lão sư tốt như vậy, là chuyện may mắn nhất trong đời này.

- Đứng lên đi!

Ngồi ở trong phòng học, Trương Huyền thản nhiên nhìn qua:

- Hiện tại có thể nói với ta, Lâm gia vì sao phải muốn tiêu diệt gia tộc các ngươi!

Cho dù Cù Linh tỷ tỷ Lộ Trùng đánh cho Lâm Lang đoạn tử tuyệt tôn, Lâm gia cũng phải bận tâm tới hình tượng, đi tìm đầu sỏ gây họa, không có khả năng trực tiếp ra tay tiêu diệt một gia tộc hơn một trăm người.

Trừ khi... Có lý do lớn hơn nữa!

Trước đó, ở vương cung, đám người Mạc Thiên Tuyết, Mạc Vũ ở bên cạnh, Lộ Trùng vẫn chưa nói tỉ mỉ. Người khác không nhìn ra, hắn vẫn có thể biết được.

- Lão sư tinh mắt. Lâm gia thực sự không phải là bởi vì chuyện này, tàn sát Cù gia chúng ta. Mà là... vì bảo vật gia truyền của gia tộc chúng ta!

Lộ Trùng không chút do dự nào, trực tiếp mở miệng nói.

Lão sư vì hắn bỏ ra nhiều như vậy, có thể nói, hắn tuyệt đối sẽ không dấu diếm.

- Bảo vật gia truyền?

Trương Huyền nhướng mày.

- Đúng, là một quyển bản chép tay của tổ tiên!

Lộ Trùng nói.

- Bản chép tay của tổ tiên?

Trương Huyền kỳ quái:

- Bản ghi chép của tổ tiên các ngươi, Lâm gia bọn họ lấy có ích lợi gì?

Bản chép tay, là chỉ sách tự tay viết.

Bản chép tay của tổ tiên Lộ Trùng, cũng chính là sách do tổ tiên hắn lưu lại mà thôi. Lâm gia cướp thứ đó làm gì? Thậm chí không tiếc tiêu diệt cả gia tộc, hơn một trăm người?

- Bản chép tay của tổ tiên chúng ta, quả thật không đáng bao nhiêu tiền. Nhưng... trong bản chép tay, có câu trả lời do Khổng sư tự tay viết lưu lại!

Lộ Trùng giải thích.

- Khổng sư tự tay viết?

Trương Huyền sửng sốt, đầu óc thoáng một chút nổ tung.

Linh Huyết Dưỡng Thể Quyết

dtv-ebook.com

Thiên Nhân Khổng sư, người sáng lập Danh Sư Đường, đứng đầu từ cổ kim từ trước tới nay.

Vhữ viết hắn lưu lại, mỗi một chữ đều có giá trị vô cùng. Trong bản chép tay của tổ tiên Cù gia, lại có lời đáp lại của hắn...

Đừng nói Lâm gia điên cuồng, truyền đi, sợ rằng toàn bộ Hiên Viên vương quốc, cũng sẽ ra tay cướp giật!

Trương Huyền cũng nhất thời hiểu được.

Trước đó, hắn nghi ngờ, Lộ Trùng tuy rằng dùng tên giả, giả vờ câm điếc, nhưng dựa vào thế lực cường đại giống như Lâm gia, thậtsự muốn nhổ cỏ nhổ tận gốc, tuyệt đối có thể tìm được.

Không có khả năng sinh hoạt ngay dưới mắt hai năm, không có bất kỳ phát hiện nào.

Hiện tại xem ra, chỉ sợ là cố ý để cho hắn còn sống, sau đó muốn mượn tay hắn, đi tìm bản chép tay này.

Nói vậy bọn họ cũng biết về thiên phú của Lộ Trùng, căn bản không có khả năng báo thù, cũng lại hoàn toàn không để ý chút nào.

Chỉ tiếc, trăm tính vạn tính, dù thế nào bọn họ cũng chưa từng tính đến, gặp phải vị lão sư có thủ đoạn nghịch thiên này của mình. Lúc này mới mang đến cho gia tộc bọn họ tai ương ngập đầu.

- Tổ tiên các ngươi quen biết với Khổng sư?

Nghĩ thông suốt những điều này, hắn không nhịn được nói.

Không có quan hệ sâu xa, Khổng sư làm sao có thể đáp lại sách viết tay cho tổ tiên hắn?

- Cụ thể ta cũng không biết được rõ ràng. Thậm chí phần bản chép tay này, ta cũng chưa từng thấy qua. Ta chỉ nghe phụ thân mơ hồ nhắc tới...

Lộ Trùng nói:

- Chỉ có điều, không có ở gia tộc, cũng không có ở trên người ta. Mà là bị tiền bối giấu ở sâu bên trong sơn mạch. Nếu như lão sư muốn, ta có thể dâng tới cho lão sư!

Phần bản chép tay này, là do thế hệ trước lưu lại. Lâm gia cho dù tiêu diệt gia tộc bọn họ, cũng không có thể lấy được. Chỉ có điều, nếu lão sư thật sự muốn, hắn sẽ cam tâm dâng lên.

- Thôi đi. Khổng sư lưu lại chữ viết cho dù trân quý, đối với ta mà nói cũng không có tác dụng gì!

Trương Huyền lắc đầu.

Cái gọi là bút tích thực của Khổng sư, đối những người khác mà nói, trân quý không thể hơn được nữa, thậm chí có thể tranh cướp vỡ đầu. Nhưng đối với hắn mà nói, lại không tính là gì cả.

Lợi hại hơn nữa, còn có thể so với được với trang sách màu vàng trong sách thiên đạo sao?

Tối đa chỉ là giá trị cao, có thể bán lấy tiền mà thôi. Đối với tu vi hoàn toàn không có chút giúp đỡ nào. Cho dù bắt được, cũng không có bất kỳ ý nghĩa gì.

Lại nói, trân quý nữa cũng là của học sinh. Vì thứ này, thậm chí toàn gia của học sinh bị diệt. Hắn còn không có sở thích tranh đoạt bảo vật với học sinh.

- Là học sinh lỗ mãng!

Nghe được lời của lão sư, sắc mặt Lộ Trùng nhất thời đỏ lên.

Lão sư vì hắn, bỏ ra nhiều như vậy, thật lòng thật ý, tất nhiên không phải là vì bản chép tay này. Nói như vậy, ngược lại có chút nghi ngờ mình thử lão sư, lấy lòng tiểu nhân đo bụng quân tử.

- Đúng rồi, cuối cùng các ngươi xử lý Lâm gia như thế nào?

Không tiếp tục rầu rĩ trong vấn đề này, Trương Huyền nhìn qua.

Vừa giảng bài xong, hắn liền rời đi, cũng không biết bọn họ xử lý như thế nào, cũng không biết Lâm gia cuối cùng thế nào.

- Ta vẫn chưa giết bọn họ, mà là để cho Liêu điện chủ, giúp ta hoàn toàn phế bỏ tu vi của bọn họ...

Lộ Trùng trả lời.

Tuy rằng thâm cừu đại hận không thể không báo, nhưng hắn cũng biết, lại giết bọn họ như vậy, xem như là tiện nghi.

Lâm gia mấy năm nay bừa bãi vô cùng, đắc tội với không ít người. Huỷ bỏ tu vi, không có trận pháp bảo vệ và chỗ dựa, cho dù không cần hắn ra tay, cái gia tộc hiển hách một thời này, cũng nhất định sẽ biến thành mây khói thoảng qua, hoàn toàn biến mất ở dòng sông dài lịch sử.

Không giết, còn có thể là lưu lại danh dự tốt cho lão sư, không rơi xuống một ác danh tàn sát.

- Ừ!

Nghe được hắn xử quyết, Trương Huyền gật đầu.

Không thể không nói, học sinh này trong lòng tràn ngập sự thù hận, trải qua chuyện này, đã lớn lên.

Nếu thật sự tiêu diệt sạch toàn bộ Lâm gia, ngược lại rơi xuống kém cỏi.

Huỷ bỏ tu vi, khiến cho bọn họ kéo dài hơi tàn, sợ rằng sống sót càng thống khổ hơn so với chết.

- Lão sư, đây là thứ tịch thu được từ Lâm gia...

Lộ Trùng lấy ra một chiếc nhẫn trữ vật đưa tới.

Lâm gia gia tộc lớn như vậy, nếu đã tan biến, thứ tốt đương nhiên không thể lưu lại, đều bị hắn thu vào chiếc nhẫn trữ vật, mang theo qua.

Về phần chiếc nhẫn này, cũng do lột ra được từ trên tay của Lâm Nhược Thiên.

Hắn tiện tay tiếp nhận.

Đồ của học sinh, hắn không có hứng thú. Đồ của Lâm gia, hắn nhận lấy lại hoàn toàn không có gánh nặng trong lòng.

Dù sao, không có hắn đừng nói báo thù, bị Lâm gia bắt có thể sống sót hay không cũng còn chưa chắc.

Nhỏ giọt máu tươi lên, nhẫn nhận chủ, lực tinh thần lan tràn về phía trong. Nhất thời một không gian rộng rãi xuất hiện ở trước mắt. So với chiếc nhẫn của hắn trước đó, còn muốn lớn hơn, dài rộng chừng trăm thước.

- Không hổ danh là Lâm gia, thật nhiều kim tệ...

Tinh thần đảo qua, kim tệ bên trong chồng chất giống như núi, số lượng không dưới hơn mười mười vạn.

Đương nhiên, trân quý nhất cũng không phải mấy thứ này, mà là đủ loại trận pháp, binh khí, linh dược.

- Linh thạch?

Tìm một vòng, đột nhiên ánh mắt hắn nhất thời sáng lên.

Trong một góc của chiếc nhẫn, mấy khối linh thạch đang yên tĩnh đặt ở trong hộp ngọc, tản ra linh khí mỏng manh.

Hắn đếm, tổng cộng mười cái. So với hắn nhận được ở vương thất Thiên Vũ lại còn nhiều hơn.

- Có nhiều linh thạch như vậy, trùng kích nửa bước Chí Tôn không thành vấn đề...

Hắn khẽ cười.

Tông Sư đỉnh phong, đến nửa bước Chí Tôn, chỉ kém một cấp bậc nhỏ. Đối với nhu cầu linh khí, so với toàn bộ cấp bậc trước Tông Sư sợ rằng cũng cần nhiều hơn.

Trước đó, hắn còn đang rầu rĩ, đi nơi nào tìm linh thạch. Không nghĩ tới Lâm gia giàu có như vậy.

- Có công pháp, bí tịch hay không?

Tìm được linh thạch, Trương Huyền tiếp tục tìm kiếm.

Bây giờ quan trọng nhất đối với hắn có sự khác biệt: thứ nhất, linh thạch. Thứ hai, công pháp, bí tịch, số lượng càng nhiều càng tốt.

- Ừ? Có không ít sách trận pháp sư...

Rất nhanh, mắt hắn ngừng lại, phát hiện một đống sách lớn, cũng liên quan tới trận pháp.

Làm thế gia trận pháp, loại số lượng sách dự trữ này, sợ rằng so với nghiệp đoàn trận pháp sư của vương thành cũng phải nhiều hơn.

Đảo qua những cái này, mắt hắn rất nhanh rơi vào trên một đống giá sách cuối cùng.

- Quả nhiên có bí tịch nửa bước Chí Tôn và Chí Tôn cảnh...

Giá sách ở chỗ cuối cùng đặt vật Lâm gia trân quý nhất, công pháp và võ kỹ gia truyền của Lâm gia.

Trong đó trong công pháp gia truyền, lại có công pháp nửa bước Chí Tôn, và Chí Tôn cảnh.

Chỉ có điều, số lượng cũng không nhiều.

Nửa bước Chí Tôn, chỉ có hơn mười quyển. Chí Tôn cảnh, chỉ có hai quyển.

- Muỗi nhỏ nữa cũng là thịt...

Người khác có những công pháp này, khẳng định hưng phấn khó có thể tự kìm chế được. Nhưng đối với Trương Huyền mà nói, tác dụng không lớn. Chỉ có điều, tích ít có khả năng thành nhiều. Xem trước một chút nội dung lại nói.

Vù!

Sách xuất hiện ở trong lòng bàn tay. Ngón tay vừa tiếp xúc, Đồ Thư Quán lập tức xuất hiện nội dung tương đồng.

- Chính xác!

Tập trung hơn mười quyển sách nửa bước Chí Tôn lại, rất nhanh hình thành một quyển.

Vừa mở ra nhìn, hắn bất đắc dĩ một hồi.

Nói chính xác quá ít, căn bản không có cách nào hình thành công pháp có thể tu luyện.

- Thôi đi...

Biết dựa theo loại vật này tu luyện, đừng nói là đột phá, có thể không luyện chết cũng không tệ, Trương Huyền nhất thời không có hứng thú.

- Đó là cái gì?

Đang định rời khỏi chiếc nhẫn trữ vật, đột nhiên trong góc nhẫn, một bình ngọc không lớn lắm xuất hiện ở trước mắt.

Một cái bình ngọc không lớn, thoạt nhìn cũng không mấy bắt mắt, lại sử dụng Uẩn Linh Ngọc vô cùng tốt khắc thành, mang theo sự ôn nhuận.

Cổ tay hắn lật một cái, bình ngọc xuất hiện ở trong lòng bàn tay.

Không nóng nảy mở ra, trong đầu hắn khẽ kêu lên:

- Chỗ thiếu hụt!

Đồ Thư Quán xuất hiện một quyển sách. Hắn nhẹ nhàng mở ra:

- Uẩn Linh Ngọc khắc thành, tác phẩm của Thất Mạt tượng công, tác dụng có thể duy trì máu không hỏng, linh khí không tiêu tan. Bên trong chắa hai giọt tinh huyết củ linh thú nhất cấp, Thiết Giáp Long!

- Máu linh thú?

Ánh mắt Trương Huyền nhất thời sáng lên, kích động thiếu chút nữa nhảy dựng lên.

Trước đó, thời điểm hắn cùng Lâm Nhược Thiên chiến đấu, Đồ Thư Quán rõ ràng nhìn ra hắn dùng máu linh thú, mới trở nên long tinh hổ mãnh như thế.

Vốn tưởng rằng, loại máu này đã sớm bị người này hấp thu hết, không nghĩ tới, lại còn có giữ lại hai giọt.

Xem ra, vị nữ nhi thái tử phi kia của hắn, cho hắn ba giọt. Lấy thể lực của hắn, chỉ luyện hóa một giọt.

Dù vậy, cũng khiến cho hắn từ Tông Sư đỉnh phong, cứng rắn nắm giữ sức chiến đấu kinh khủng nửa bước Chí Tôn đỉnh phong.

- Có phương pháp sử dụng hay không?

Máu linh thú khác với các loại linh thạch, cũng không phải dùng đơn thuần, mà là có phương pháp đặc biệt luyện hóa, có khả năng dung nhập thân thể, khiến cho thực lực tăng lớn.

Nếu vị Lâm gia chủ này thành công, lại khẳng định có phương pháp luyện hóa.

Nghĩ đến điểm này, hắn không ngừng tìm kiếm ở trong chiếc nhẫn trữ vật. Thời gian không lâu, một quyển bí tịch rơi vào mi mắt, phía trên có năm chữ lớn... Linh Huyết Dưỡng Thể Quyết!

- Chỗ thiếu hụt!

Thu vào Thiên Đạo Đồ Thư Quán, hắn chậm rãi mở ra. Vừa nhìn xuống, hắn đầy bất đắc dxi.

Linh Huyết Dưỡng Thể Quyết này thoạt nhìn lợi hại, trên thực tế tất cả đều là chỗ thiếu hụt, không dưới mấy trăm.

Loại công pháp này luyện thế nào?

- Đúng rồi, tàng thư khố của Thiên Vũ vương quốc cũng có không ít pháp quyết luyện thể, dung hợp một chút, xem có thể được hay không...

Hắn có chút do dự, đang định vứt bỏ quyển sách này không để ý tới, một ý nghĩ lại xông ra.

Quét qua tàng thư khố của Thiên Vũ vương quốc xong, bên trong có không ít bí quyết luyện thể.

Trong đó rất nhiều công pháp, so với lúc trước nhìn thấy được ở nhà Lục Trầm đại sư, cường đại hơn nhiều.

Từ tàng thư khố của vương quốc đi ra, đã giúp Lộ Trùng báo thù, vẫn chưa xem qua. Hiện tại thật ra có thể dung hợp một chút thử xem.

Hắn điều những quyển sách này từ bên trong Đồ Thư Quán đi ra, đặt chung một chỗ với Linh Huyết Dưỡng Thể Quyết này.

- Chính xác!

Vù!

Sách mới tinh xuất hiện ở trước mắt hắn.

Hắn vội vàng mở ra. Nội dung bên trong tiến vào mi mắt.

- Thân thể tiến bước, rèn luyện chân khí, có thể khiến cho người đạt được mức độ chân khí tương đương nhau, thậm chí còn muốn cao hơn một chút. Nhưng muốn đột phá càng cao hơn, khó khăn! Sử dụng linh huyết tẩm bổ, có thể khiến cho thân thể của con người đáng sợ giống như linh thú...

Phía trên lưu loát, viết đầy phương pháp tu luyện.

- Quả nhiên có thể thực hiện...

Rất nhanh xem qua một lần, nắm đấm Trương Huyền chợt xiết chặt.

Giống như hắn phán đoán, dung hợp quyển sách này và những công pháp luyện thể, quả nhiên hình thành công pháp thiên đạo mới.

- Lại gọi là... Thiên Đạo Kim Thân tầng thứ hai!

Biết có thể tu luyện, Trương Huyền lập tức đặt tên.

Thiên đạo kim thân trước đó hình thành ở nhà Lục Trầm, tuy rằng cũng rất lợi hại, nhưng dựa theo tu vi tiến bước, đã có tác dụng không lớn. Cái trước mắt này, thu thập pháp quyết luyện thể cao cấp hơn, cùng Linh Huyết Dưỡng Thể Quyết, rõ ràng cấp bậc cao không chỉ gấp đôi.

- Muốn luyện thành, cần phải lấy linh huyết bôi ở trên huyệt đạo, hấp thu lực lượng trong đó, cải thiện thân thể. Một khi thành công, là có thể khiến cho người tu luyện nắm giữ sức chiến đấu cường đại...

Ôn lại nội dung một lần, không có quá nhiều do dự, Trương Huyền mở bình ngọc trong lòng bàn tay ra, đổ ra hai giọt tinh huyết, dựa theo phương pháp ghi lại trong sách, đặt ở phía trên huyệt đạo.

Tăng tăng tăng!

Linh máu vừa tiếp xúc với da, nhất thời cảm thấy cực nóng giống như hỏa diễm vậy.

Linh thú, trình độ sinh mạng càng hơn võ giả, không có công pháp, mạnh mẽ hấp thu, chẳng những không thể tiến bước, làm không tốt còn có thể chết tại chỗ.

Đám tiểu súc sinh này!

dtv-ebook.com

Thiên Đạo Kim Thân tầng thứ hai, có phương pháp chính xác nhất. Thân thể Trương Huyền giống như là đói khát thức ăn mấy năm, tham lam hấp thu năng lượng trong linh huyết.

Không biết qua bao lâu.

Ầm ầm!

Một trận nổ lớn vang lên. Dường như có thứ gì đó nổ tung. Lực lượng thân thể trong nháy mắt phá tan gông cùm xiềng xích, đạt tới một thiên địa mới.

Vù!

Mở miệng thở ra một hơi, Trương Huyền lúc này mới phát hiện, cơ bắp toàn thân no đủ, da căng, trơn nhẵn, diện mạo cũng phát sinh biến hóa, càng anh tuấn cao ngất, thân thể càng phù hợp với tỉ lệ hoàng kim.

Thiên Đạo Kim Thân tầng thứ hai, tu luyện thành công!

Hai giọt linh huyết trước đó thả ở trên huyệt đạo, cũng đã hoàn toàn tiêu hao sạch sẽ, biến mất.

- Thử xem lực lượng!

Biết lực lượng cơ bắp rất khó cảm giác được, hắn mỉm cười, thân thể thoáng một cái đi tới cột đá đo lực phía trước, cách đó không xa, giơ tay lên đánh tới.

Răng rắc!

Cột đá thoáng lắc lư một cái, thiếu chút nữa bị đánh nát, một lát sau chậm rãi hiện lên một hàng chữ.

- 9999 đỉnh? Thiếu chút nữa là hơn vạn?

Chí Tôn cảnh, lại là cảnh giới bảo vạn đỉnh, lực lượng đạt được một vạn. 9999 đỉnh, nói rõ hắn chỉ dựa vào thân thể, đã gần như dưới Chí Tôn không có địch thủ!

- Đáng tiếc, linh huyết quá ít, chỉ có hai giọt. Nếu có thêm mười giọt, có lẽ có thể xông thẳng tới Chí Tôn đỉnh phong...

Hắn mỉm cười.

Tuy rằng tu luyện hoàn thành Thiên Đạo Kim Thân tầng thứ hai, nhưng hắn biết, lực lượng vẫn chưa đạt được điểm cuối. Chỉ cần tinh huyết đủ, tiếp tục tu luyện, thực lực khẳng định còn có thể tăng mạnh.

Dù vậy, hắn cũng rất hài lòng.

Lâm Nhược Thiên ở Tông Sư đỉnh phong không biết tốn bao lâu, mượn lực lượng trong đó, chân khí đột phá, lực lượng cũng mới chỉ có hơn chín ngàn đỉnh.

Thân thể hắn đột phá, đạt được 9999 đỉnh, độ khó to lớn, tuyệt đối là gấp mấy lần so với đối phương.

Phải biết rằng chân khí cùng người chiến đấu, luôn sẽ có thời gian tiêu hao sạch sẽ. Lực lượng thân thể, lại là vô cùng vô tận. Hơn nữa phòng ngự có thể nói vô địch, đồng thời lực lượng của thân thể cường giả, một người chiến thắng ba người, bốn cường giả chân khí cũng không thành vấn đề.

Điều kiện trước tiên là võ kỹ tương đương nhau, ý thức chiến đấu tương đồng.

- Loại lực lượng này, Chí Tôn sơ kỳ, dễ dàng giết chết. Chí Tôn trung kỳ, cũng có thể đánh một trận!

Cơ bắp toàn thân chuyển động, khiến cho hắn giống như một vị ma thần.

Trước đó Lâm Nhược Thiên Tông Sư đỉnh phong, là có thể đạt được 9000 lực lớn đỉnh, hắn đánh giống như chuột chạy qua đường. Lúc này lực lượng tăng mạnh, lực chiến đấu tự nhiên mạnh hơn.

Lực lượng Chí Tôn sơ kỳ một vạn đỉnh. Trung kỳ hai vạn. Hậu kỳ, ba vạn. Đỉnh phong bốn vạn đỉnh!

Thân thể 9999 đỉnh, lại phối hợp với chân khí 5000 đỉnh, cộng lại là lực lượng lớn chừng 14999 đỉnh. Chí Tôn trung kỳ, cũng không nhất định không thể đánh một trận.

Xác định xong thực lực, hắn thở phào nhẹ nhõm.

Trước đóLâm Nhược Thiên nói đã nói cho Lâm Lung thái tử phi biết. Đối phương vô cùng có khả năng phái người qua. Ngoài mặt hắn tỏ ra không để ý, trong lòng vẫn còn có chút lo lắng.

Lúc này thực lực tăng mạnh, lo lắng tiêu tan.

Thở phào nhẹ nhõm, lúc này hắn mới nhớ tới, Lộ Trùng còn đang ở trong gian phòng. Hắn quay đầu lại nhìn lại, chỉ thấy người thiếu niên mở miệng tròn vo, nhìn chằm chằm qua, trợn mắt há hốc mồm.

Thời khắc này, Lộ Trùng có chút suy sụp.

Sau khi đưa qua chiếc nhẫn trữ vật tịch thu được từ Lâm gia, lão sư liền bắt đầu đờ người ra. Thời gian không lâu, đánh như như gió, một quyền nện ở trên trụ đá đo lực...

Sau đó... cho thấy lực lớn 9999 đình!

Rốt cuộc có chuyện gì xảy ra?

Lấy ra một bình ngọc, nhỏ thứ đỏ giống như máu bên trong ở trên người, đờ người ra một hồi, thực lực lại tăng mạnh. Nếu không đột phá Tông Sư đỉnh phong, còn thiếu chút nữa đạt được Chí Tôn...

Làm sao làm được?

Trước đó, hắn vẫn cho là, lợi dụng độc dược ngâm thể, nhận thống khổ vô cùng, hắn tiến bước lại rất nhanh. Lúc này, nhìn thấy lão sư, hắn mới hiểu được... Về chút thành tựu này, cái gì cũng không tính.

Người khác đột phá nửa bước Chí Tôn, cũng muốn mệt chết. Lão sư ngây người một hồi là có thể... Hơn nữa chạy thẳng tới đỉnh phong... Chuyện này truyền đi, chắc hẳn những người tự xưng là thiên tài, tất cả đều sẽ xấu hổ mà chết.

Điều này đã không thể dùng thiên tài để hình dung nữa, mà là... Yêu nghiệt!

Trong lòng đang xúc động, kìm chế chấn động, đã thấy lão sư luôn luôn trầm ổn, hai mắt sáng lên nhìn qua:

- Đúng rồi, ngươi còn có kẻ thù nào không? Nếu không... Ta cũng giúp ngươi báo thù! Nếu như không có, thuận tiện hỏi giúp ta một chút, Mộc Tuyết Tình bọn họ có hay không...

Nói xong, hắn bẻ ngón tay tính toán:

- Nếu có mấy Lâm gia như vậy, nhất định có thể lấy được không ít bảo vật bí tịch. Vậy thật sự đã phát tài...

-...

Lộ Trùng.

Lão sư, ngươi không phải là cao nhân thế ngoại, xem tiền tài giống như cặn bã sao?

Ngươi không phải là thiên tài siêu cấp, trong lòng ngạo khí, không để ý tới vật tầm thường sao?

Thay người báo thù... cướp đoạt đồ?

Dù thế nào càng nhìn càng không giống cao nhân, ngược lại giống như một kẻ tham tiền?

Trong nháy mắt, Lộ Trùng cảm thấy tán thưởng đối với lão sư trước đó, cần phải định vị lại một lần nữa...

Cũng khó trách Trương Huyền hưng phấn. Ban đầu hắn giúp Lộ Trùng báo thù, chẳng qua là cảm thấy không cam lòng, thay đối phương trút giận. Dù thế nào hắn đều không nghĩ tới, có có thể được nhiều lợi ích như vậy.

Không nói gì khác, nếu như lại có thể tìm tới vài giọt linh huyết, mượn Thiên Đạo Kim Thân tầng thứ hai, tuyệt đối có thể khiến thân thể đột phá gông cùm xiềng xích, đạt được cảnh giới Chí Tôn.

Đến lúc đó, cho dù đi tới Hiên Viên vương quốc, cũng có thể không cần sợ hãi gì, xông ra một phần thiên địa.

Đang đợi đối phương trả lời, hắn lại nghe phía ngoài vang lên tiếng gõ cửa.

- Liễu lão sư ở đây không?

- Trước qua một bên nghỉ ngơi đi!

Lại khôi phục vẻ uy nghiêm của lão sư, Trương Huyền nhìn Lộ Trùng khoát tay áo, ngồi nghiêm chỉnh, hờ hững mở miệng:

- Là Tôn lão sư sao? Tiến vào đi!

Nghe âm thanh, chính là Mạc Hoằng Nhất ngụy trang Tôn Thừa.

Xem ra hắn hoàn toàn hóa giải độc trong người, thân thể bình phục.

Két!

Vừa dứt lời, một bóng dáng lại vọt vào. Vừa nhìn về phía Trương Huyền, hắn nổi giận đùng đùng, đầy chất vấn:

- Liễu lão sư, nước trà của ngươi có độc, ngươi hắn biết chứ?

- Sau này ta mới biết. Nói thật, ta cũng là người bị hại...

Thấy cái bộ dáng này của hắn, Trương Huyền an ủi một câu:

- Nhất định là có người muốn độc chết ta. Ngươi trùng hợp đi qua, uống nhầm nước trà, mới biến thành như vậy... Yên tâm, ta nhất định sẽ điều tra ra rốt cuộc là ai muốn hại ta, trả lại cho ngươi một công đạo!

- Trả lại công đạo? Người bị hại, bị hại cái rắm...

Không nghe được lời này còn tốt, vừa nghe, Mạc Hoằng Nhất thiếu chút nữa thì bùng nổ.

Người bị hại cái lông. Ngươi đánh rắm không đến.Tta đường đường đệ nhất thiên tài của vương quốc, không chỉ trúng độc, còn rơi vào hố phân...

Mấu chốt nhất chính là, còn điều tra... Ngươi điều tra thế nào? Chính là học sinh của ngươi hạ độc, còn trả công đạo cho ta thế nào?

- Thế nào?

Thấy hắn càng lúc càng tức giận, Trương Huyền đầy kỳ quái.

Loại chuyện trúng độc như vậy, ai cũng không muốn. Nói thật, ta cũng không biết ngươi sẽ đang ở trong phòng ta uống nước...

- Ngươi... được lắm!

Biết người này cũng là người bị hại, quả thật không biết chuyện, cố nén tức giận, Mạc Hoằng Nhất hừ một tiếng:

- Cũng không cần tra xét nữa! Độc này là ai hạ, ta dĩ nhiên biết được!

- Ai?

Nhướng mày, sắc mặt Trương Huyền nghiêm trọng nhìn qua.

Trước đó hắn vẫn kỳ quái, thân phận này của hắn ai cũng không đắc tội. Tại sao lại có người hạ độc. Nếu như biết là ai, hắn tuyệt đối không từ bỏ ý định!

- Là... đám người Trịnh Dương bọn họ hạ. Chuyện tối ngày hôm qua, ta tận mắt nhìn thấy!

Không biết suy nghĩ trong lòng hắn, Mạc Hoằng Nhất hừ một tiếng nói.

- Trịnh Dương?

Đang suy nghĩ giáo huấn đối phương như thế nào, nhân cơ hội cướp đoạt đồ, nghe nói như thế, Trương Huyền thoáng cái lảo đảo, thiếu chút nữa thì ngã sấp xuống.

Học sinh của mình, tính kế với mình?

Tình huống gì vậy?

Trong lòng hắn chấn động kinh ngạc. Chỉ có điều, rất nhanh hắn cũng lại kịp phản ứng, sắc mặt tái xanh, hoàn toàn là phát điên.

- Đám tiểu súc sinh này...

Rít gào một tiếng, Trương Huyền đột nhiên đứng phắt dậy, lửa giận giống như sóng đào.

Người ta dạy đồ đệ đều ngoan ngoãn nghe lời. Mình cũng dạy một đám gì vậy? Hạ độc cho lão sư, không phải đánh nhau chính là quấy rối...

Trời ạ!

Xem ta không cố gắng giáo huấn các ngươi một trận, ta không lại gọi là Trương Huyền nữa!

...

- Triệu Nhã, nàng có chuyện gì vậy? Vừa rồi Mộc Tuyết Tình lớn lối như thế, làm gì không dạy dỗ một trận. Liễu lão sư là lợi hại, cũng không phải nàng lợi hại, có gì đắc ý?

Trên đường trở về phủ đệ, Trịnh Dương đuổi theo Triệu Nhã, không nhịn được chất vấn.

Hiện tại danh tiếng của Trương sư đều bị vị Liễu lão sư này che phủ. Nàng làm như học sinh, không giúp lão sư nói vài câu, tự nhiên tán dương đối thủ. Có nhầm hay không vậy?

- Giáo huấn? Ta thấy ngươi vẫn nên nghĩ xem, tiếp theo nên chịu phạt thế nào!

Thấy người này đến bây giờ còn không kịp phản ứng, Triệu Nhã bất đắc dĩ hừ nói.

- Chịu phạt? Chịu phạt cái gì?

Trịnh Dương không hiểu nguyên nhân. Viên Đào, Lưu Dương cũng nghi ngờ nhìn qua.

Tuy rằng bọn họ rất thông minh, trên tu luyện cũng rất có thiên phú, nhưng bất kể nói thế nào, cũng chỉ là một hài tử mười lăm, mười sáu tuổi. Rất nhiều chuyện, không có chút kinh nghiệm nào, căn bản không nghĩ ra.

- Vương Dĩnh, vẫn là nàng nói cùng bọn họ đi. Ta trước hết phải suy nghĩ xem xin lỗi lão sư nói thế nào đã...

Triệu Nhã che trán, vẻ mặt rầu rĩ.

Vốn muốn giúp lão sư trút giận, truyền bá danh tiếng. Kết quả... Danh tiếng là truyền bá, một khi lão sư công bố thân phận, cũng nhất định sẽ trở thành chuyện cười cho người khác.

Chuyện gì thế này!

Vuốt mông ngựa vỗ tới trên móng ngựa.

Thật không biết Trương sư trở về, có thể tức giận hay không.

- Vương Dĩnh, rốt cuộc có chuyện gì xảy ra?

Trịnh Dương vội vàng nhìn sang.

- Cái này...

Sắc mặt Vương Dĩnh nhất thời đỏ lên:

- Ta nghi ngờ... Liễu lão sư chính là Trương sư ngụy trang!

- Liễu lão sư là Trương sư?

Tất cả đám người Trịnh Dương đều ngẩn người.

- Đúng vậy, Liễu lão sư kia vừa rồi iáo huấn trưởng lão Lâm gia là thi triển ra thân pháp thiên đạo và cước pháp thiên đạo. Về điểm ấy ta nhìn thấy rõ ràng, không có sai lầm chút nào! Sau khi mượn trường kiếm của Triệu Nhã, sử dụng lại là kiếm pháp thiên đạo do sư tổ truyền thụ... Lại thêm thái độ đối với chúng ta, cho nên...

Thấy bọn họ không tin, Vương Dĩnh giải thích.

- Liễu lão sư, là Trương sư?

- Chúng ta còn đặc biệt chạy tới hạ độc cho hắn?

- Vẫn mắng vui vẻ như thế...

...

Thân thể tất cả ba người Viên Đào, Trịnh Dương, Lưu Dương đều chấn động, sắc mặt trắng bệch, sắp muốn khóc.

Nếu như là sự thật, mấy ngày qua bọn họ đều đã làm gì?

Lão sư vì bọn họ bỏ ra nhiều như vậy, bọn họ lại ngày ngày muốn giết chết...

Ba người đều cảm thấy buồn bực muốn nôn ra máu.

- Ta muốn đi Thiên Vũ học viện, nói lời xin lỗi với lão sư...

Sắc mặt trắng bệch, qua hồi lâu, Trịnh Dương vội hỏi.

- Ta cũng đi!

- Ta cũng đi!

Hai người Viên Đào, Lưu Dương cũng liền vội vàng gật đầu.

- Được...

Đưa ra quyết định, mấy người vội vã đi về phía Thiên Vũ học viện. Biết không có biện pháp nào khác, Triệu Nhã, Vương Dĩnh cũng bất đắc dĩ đuổi theo.

- Coong!

Còn chưa đi đến học viện, bọn họ liền nghe được một tiếng chuông cực lớn vang lên.

- Là Danh Sư Đường...

Theo phương hướng tiếng chuông vang lên, mấy người không nhịn được nhìn sang.

Người tổng bộ tới

dtv-ebook.com

- Đây là tiếng chuông tất cả danh sư tập hợp khẩn cấp của Danh Sư Đường. Nhất định là có chuyện lớn xảy ra!

Sắc mặt Triệu Nhã căng thẳng.

Tiếng chuông của Danh Sư Đường, bình thường sẽ không rung loạn. Cấp bách như vậy, rõ ràng đã có chuyện xảy ra.

- Đi qua xem một chút đã. Nếu như lão sư ở vương thành, cũng nhất định sẽ chạy tới...

Đôi mi thanh tú một nhíu lại, Triệu Nhã phân phó.

Tiếng chuông của Danh Sư Đường, tập kết danh sư. Nếu như vị Liễu lão sư kia thực sự là Trương sư, nghe được âm thanh này, khẳng định cũng sẽ chạy tới.

- Ừ!

Đám người Trịnh Dương gật đầu.

Mấy người đồng thời đi về phía Danh Sư Đường.

...

- Là tiếng chuông tập hợp khẩn cấp? Ai gõ vậy?

Khương đường chủ còn đứng ở ngoài cửa của Lâm gia, vừa mới từ lớp học của Trương Huyền trở về, nghe được âm thanh cũng sững sờ.

Chuông của Danh Sư Đường, cũng không phải người nào cũng có tư cách gõ. Toàn bộ Thiên Vũ vương quốc, cũng chỉ có đường chủ và hai vị danh sư nhị tinh còn lại mới có loại năng lực này. Hiện tại ba người bọn họ đều ở trong này. Chuyện gì xảy ra?

- Nhất định là đã xảy ra chuyện. Nhanh trở về xem!

Sắc mặt Chúc trưởng lão thoáng ngưng trọng.

- Ừ!

Khương đường chủ gật đầu, không dám do dự, dẫn theo một đám danh sư, nhanh chóng đi về phía Danh Sư Đường.

- Danh sư tập hợp khẩn cấp. Chúng ta cũng đi qua xem thử một chút!

Đám người Mạc Thiên Tuyết vội vã đi theo.

Danh Sư Đường là một vương quốc căn cơ ổn định. Không có bọn họ trấn thủ, vương quốc hàng cấp bậc thấp không nói, chuẩn bị không tốt, còn có thể dễ dàng bị vương quốc khác chiếm đoạt.

Lúc này, tiếng chuông vang vọng vương thành, khiến cho vô số người chú ý.

Ngay cả Trương Huyền và Mạc Hoằng Nhất cũng đồng thời sửng sốt.

- Danh Sư Đường triệu hoán, chúng ta cũng qua!

Thần sắc Mạc Hoằng Nhất nghiêm trọng.

- Ừ!

Trương Huyền gật đầu.

- Lão sư...

Lộ Trùng đuổi theo

- Ngươi tìm được Mộc Tuyết Tình các nàng rồi cùng nhau qua đó!

Biết ý tứ của hắn, Trương Huyền khoát tay áo.

Trước đó, vốn đã nói ngày hôm sau sẽ đi thông qua sát hạch. Hiện tại Mạc Hoằng Nhất đã khôi phục, lại phải qua. Nếu như không có chuyện gì lớn, vừa lúc kết thúc cuộc thi, chính thức trở thành danh sư nhị tinh.

...

Đám người Khương đường chủ không dám lưu lại. Thời gian không lâu, bọn họ lại đi đến Danh Sư Đường. Còn chưa có tiến vào đại điện, bọn họ đã thấy một học đồ tiến lên nghênh đón.

- Đường chủ, Chúc trưởng lão...

- Đã xảy ra chuyện gì?

Nhướng mày, Khương Thư nhìn qua.

- Là người tổng bộ tới... Bọn họ thấy không có một vị danh sư nào, mới bảo ta gõ!

Học đồ giải thích.

- Tổng bộ?

Khương đường chủ có chút "hồi hộp":

- Nhanh dẫn ta qua!

Đẩy cửa phòng ra, đi vào đại điện, quả nhiên hắn nhìn thấy hai lão nhân ngồi ngay ngắn ở chỗ ngồi của gian phòng.

- Ngươi chính là Khương Thư?

Còn chưa lên tiếng, một người lão nhân trong đó nhìn lại, vuốt vuốt chòm râu:

- Lão phu Tô Phàm. Vị này chính là Lăng Vũ Hằng, từ nghiệp đoàn danh sư liên minh vạn quốc đến!

- Tô Phàm, Lăng Vũ Hằng?

Khương đường chủ đầu tiên là sửng sốt, lập tức chấn động toàn thân, cứng đờ ra tại chỗ, ánh mắt lộ ra vẻ không thể tin được:

- Liên minh vạn quốc, danh sư tứ tinh... Tô sư, Lăng sư?

Tuy rằng không đi qua liên minh, nhưng danh tiếng của Tô sư, Lăng sư vang vọng bốn biển. Chỉ cần là danh sư, gần như tất cả đều biết được. Chẳng lẽ... Là hai vị này?

Bọn họ... thế nào lại đích thân đến đây?

- Ha hả! Chính là lão phu!

Hai người đồng thời cười, khẽ gật đầu.

Không có quá nhiều lời nói và động tác, lại khiến người ta một loại cảm giác tốt lành, yên tĩnh, hoàn toàn không mang đến cho người ta một chút đè ép của người nổi danh.

- Tứ tinh...

Đám người Chúc trưởng lão nghe được lời nói chuyện, sắc mặt tất cả đều nhất thời trắng bệch, khiếp sợ đến mức thiếu chút nữa ngất đi.

Đây chính là tồn tại trong truyền thuyết. Mỗi một vị đều có thủ đoạn sửa dở thành hay và thực lực hủy thiên diệt địa.

Vốn tưởng rằng bọn họ cách mình vô cùng xa xôi, không nghĩ tới sẽ xuất hiện ở nơi này, cùng mọi người nói chuyện hòa ái.

Trước đó vẫn cảm thấy kỳ quái, ai lại gõ chuông tập hợp khẩn cấp, hóa ra là bọn họ, đường đường danh sư tứ tinh, quả thật có tư cách và năng lực này.

- Không cần khẩn trương. Lần này chúng ta qua, là vì Trương Huyền!

Thấy mọi người cứng người, Tô sư mỉm cười.

Giọng nói của hắn giống như mưa thuận gió hoà, vừa vang lên ở bên tai mọi người, thân thể đang cứng đờ không tránh được lại thả lỏng, sự khẩn trương biến mất.

Sư ngôn thiên bẩm!

- Thật mạnh...

Cảm nhận được biến hóa trên thân thể, tất cả mọi người đều lộ ra vẻ mặt sùng bái.

Câu nói đầu tiên có thể tiêu trừ sự khẩn trương của bọn họ, khẳng định cũng có thể một câu nói khiến cho bọn họ mất đi năng lực phản kháng.

Danh sư tứ tinh... Quả nhiên đáng sợ!

- Trương Huyền?

Từ trong khiếp sợ khôi phục lại, Khương đường chủ thở phào nhẹ nhõm.

Trương Huyền phá tan vô số kỷ lục ghi lại của Danh Sư Đường. Tuy rằng hắn không tận lực thông báo, nhưng làm tổng bộ, khẳng định cũng có biện pháp biết được tình hình sát hạch. Thành tích nghịch thiên như vậy, muốn không bị chú ý cũng khó khăn.

- Không biết vị Trương Sư này có ở nhà hay không, là vị nào?

Tô sư nhìn quanh.

- Hồi bẩm Tô sư, Trương Huyền đang tiến hành sát hạch độ tín nhiệm danh sư nhị tinh, vẫn không ở nơi này...

Khương đường chủ vội hỏi.

- Không ở đậy? Vậy lấy ngọc tinh ghi lại sát hạch ngày đó tới cho ta. Chúng ta muốn xem tình huống thật!

Tô sư không lưu tâm, gật đầu.

- Vâng!

Không dám do dự, Khương đường chủ phân phó một tiếng. Một vị danh sư nhất thời đi ra ngoài. Thời gian không lâu, hắn lấy ngọc tinh ghi lại sát hạch bên trong đại sảnh qua.

Tô sư, Lăng sư nhìn nhau, bàn tay đặt ở phía trên một tấm. Cuộc thi cảnh tượng nhất thời nổi lên.

Phòng tín nhiệm, phòng trợ giúp tu luyện, điện khôi lỗi, biển công pháp, đường...

Người thanh niên sát hạch từng một cửa một. Vừa mới bắt đầu, hai người Tô sư vẫn có chút do dự. Càng xem sắc mặt càng nghiêm trọng. Cuối cùng bọn họ giống như những người khác, biến thành kinh ngạc.

- Chuyện này...

Rất nhanh, xem xong nội dung trong đó, hai người nhìn nhau, từ trong mắt từng người bọn họ nhìn ra được vẻ không thể tưởng tượng nổi.

Dạy học sinh mấy ngày, độ tín nhiệm đạt được 85. Vừa mới bắt đầu kiểm tra, mức độ tâm cảnh 5.1, đợi một lát đạt tới 10.1. Phòng trợ giúp tu luyện đạt 130 điểm. Biển công pháp, trăm chuông đồng loạt kêu lên, một lời quát mắng, ý niệm thuần phục. Đường thiếu hụt điểm ra ba mươi chỗ. Tùy tiện đột phá Tông Sư...

Rất nhiều thành tích, cho dù tận mắt nhìn thấy, cũng cảm giác giống như đang nằm mơ, khiến người ta khó có thể tin nổi.

Người này rốt cuộc từ nơi nào xuất hiện? Có thể thi ra thành tích lợi hại như vậy?

- Hồi bẩm Tô sư, Lăng sư, Khương Thư ta có thể dùng danh sư của mình làm đảm bảo, Trương sư ban đầu ngay cả đề thi là cái gì cũng không biết. Đây đều là ghi chép hiện trường lưu lại, chưa từng làm bất kỳ thay đổi nào!

Thấy bọn họ không tin, Khương Thư giải thích.

- Ừ, thay đổi hay không thay đổi, chúng ta vẫn có thể nhìn ra được...

Tô sư gật đầu.

Thân là danh sư tứ tinh, vị trước mắt này có nói dối hay không, ngọc tinh ghi chép này có phải là thật hay giả, hắn vẫn có thể liếc mắt nhìn ra được.

Chính vì vậy, hắn mới cảm thấy chấn động.

Liên minh vạn quốc tập hợp thiên tài siêu cấp của vô số vương quốc, dường như đều không có một người nào, làm được nghịch thiên như thế.

Đương nhiên, nếu không vì nguyên nhân này, bọn họ cũng không có khả năng nhận được tin tức, lại từ liên minh vọt tới, đi tới loại địa phương xa xôi hẻo lánh này.

- Nói cho chúng ta nghe một chút về lý lịch sơ lược của vị Trương Sư này!

Sau khi chuyển lại ngọc tinh ghi chép, Tô sư hỏi.

- Vâng, vị Trương Sư này, là người của Thiên Huyền vương quốc...

Suy nghĩ một chút, Khương đường chủ trả lời.

Muốn trở thành danh sư, không chỉ thiên phú cao, còn phải tiếp nhận sự điều tra của Danh Sư Đường. thân phận và lai lịch của Trương Huyền, không khó điều tra. Hắn rất nhanh lại nắm giữ tư liệu cặn kẽ nhất.

-... Bây giờ là thi họa sư tam tinh, vượt qua luyện đan sư và y sư tam tinh, đương nhiên hai cái này đều không có huy hiệu, chỉ nói là năng lực đạt được, thực lực còn kém một ít. Thuần thú nhị tinh... Trên phương diện tu vi, đã đạt được Tông Sư đỉnh phong, lĩnh ngộ binh khí nửa tâm cảnh...

Khương Thư giới thiệu kỹ càng tỉ mỉ.

Mỗi khi giới thiệu một chức nghiệp, sắc mặt Tô sư, Lăng sư đối diện chính là thoáng ngưng trọng thêm. Dựa theo giới thiệu càng lúc càng nhiều, toàn thân bọn họ cũng đều có phần mất cảm giác.

Chỉ là đồng thời bọn họ cũng cảm thấy đầy kỳ quái. Một người từ một nơi xa xôi hẻo lánh xuất hiện, làm sao có thể có nhiều chức nghiệp như vậy? Lại đối với danh sư có thiên phú mạnh như vậy?

Nghĩ vậy, không nhịn được hỏi lên.

- Lúc đầu ta cũng cảm thấy kỳ quái. Sau này lại mới biết được, là lão sư của Trương sư, rất lợi hại!

Khương Thư giải thích:

- Có thể là danh sư tứ tinh giống như hai vị. Thậm chí... càng cao hơn!

- A?

Sắc mặt hai người đồng thời nghiêm trọng:

- Vị lão sư này của hắn tên gọi là gì?

- Dương Huyền!

- Dương Huyền?

Tô sư, Lăng sư nhìn nhau, mỗi người đều nghi ngờ.

Danh sư tứ tinh, thậm chí danh sư ngũ tinh, bọn họ đều biết không ít, lại chưa từng nghe qua cái tên này.

- Vị Dương sư này hiện tại cũng là sư phụ của ta...

Thấy bọn họ không tin, Khương Thư lập tức nói ra một lượt tình cảnh mình quen biết Dương sư như thế nào, lại bái sư như thế nào.

- Chỉ điểm một câu, khiến ngươi thuần phục hổ thân đỏ, nhìn ra được chỗ thiếu hụt trên phương diện tu luyện của ngươi?

Tô sư trợn tròn hai mắt.

Nhìn ra vấn đề tu luyện trên người Khương Thư, hắn cũng có thể làm được. Chỉ điểm thuần phục hổ thân đỏ, cũng miễn cưỡng có thể... Nhưng muốn nhanh như vậy, cấp tốc như thế, lại gần như không có thể hoàn thành.

Vị Dương sư này dễ dàng như vậy, nghe nói ngay cả lưng man thú bay cũng không xuống, lại có thể làm được điểm ấy, năng lực quan sát khó tránh khỏi quá mạnh mẽ!

- Đúng!

Khương Thư gật đầu.

Đối với Dương sư, hắn là thật tâm thật ý bội phục.

Tu luyện pháp quyết sau khi đối phương sửa chữa, mấy ngày qua, không chỉ những nội thương trước đây lưu lại đã phục hồi, tu vi cũng mơ hồ, có loại cảm giác bất cứ lúc nào cũng sẽ đột phá gông cùm xiềng xích.

Có ngốc cũng biết, đây là công lao của Dương sư. Tùy tiện chỉ điểm, là có thể có loại công hiệu này, Trương sư làm thân truyền của hắn, mỗi ngày tiếp nhận sự hun đúc, nghịch thiên như thế cũng sẽ không có quá nhiều kỳ quái.

- Vị Dương sư này còn ở vương thành không? Có thể dẫn chúng ta đi bái kiến một chút hay không?

Sau khi hết khiếp sợ, Tô sư không nhịn được nói.

Tuy rằng chưa từng nghe qua cái tên Dương Huyền này, nhưng có thể bồi dưỡng được loại học sinh như Trương Huyền này, tùy tiện chỉ điểm khiến Khương Thư biến hóa lớn như vậy, cấp bậc danh sư so với bọn họ chỉ sợ cũng chỉ có cao chứ không thấp hơn.Nnếu như có thể gặp mặt một lần, trao đổi một chút, đối với hai bên khẳng định đều có lợi ích cực lớn.

- Lão sư lại ở vương thành. Chỉ có điều... không thường ở tại phủ đệ. Hai vị nếu như muốn gặp, mong cho phép ta sớm bẩm báo một tiếng, trở lại sẽ trả lời!

Khương Thư vội hỏi.

Lão sư tuy rằng ở vương thành, nhưng thần long thấy đầu không thấy đuôi, bình thường không ở phủ đệ. Hơn nữa không có được lão sư cho phép, hắn cũng không dám tùy ý dẫn người khác qua. Cho dù đối phương là hai vị danh sư tứ tinh.

- Ừ! Làm phiền Khương đường chủ...

Tô sư gật đầu, đang muốn nói tiếp, lại thấy Chúc trưởng lão ra ngoài một chuyến, vội vã đi tới.

- Tô sư, Lăng sư, đường chủ, Trương sư và Mạc Hoằng Nhất qua, đã đến nơi sát hạch, hình như muốn sớm kết thúc danh sư sát hạch...

- Sớm kết thúc danh sư sát hạch?

Khương đường chủ sửng sốt:

- Lúc này mới mấy ngày? Bọn họ lẽ nào lại lấy thân phận ngụy trang, khiến cho độ tín nhiệm của học sinh đạt được bốn mươi?

Tên của ngươi (1)

dtv-ebook.com

Một sát hạch sát hạch cuối cùng của danh sư nhị tinh, giấu diếm thân phận, giảng dạy học sinh, trong vòng mười ngày, độ tín nhiệm đạt được bốn mươi, tức là qua cửa ải.

Bây giờ còn không đến bảy ngày lại tới đây, chẳng lẽ học sinh đã đạt được độ tín nhiệm bốn mươi?

- Trương Huyền kia tới?

Trong tai nghe được lời nói chuyện, Tô sư nhìn qua:

- Chuyện gì xảy ra?

- Là như vậy...

Khương đường chủ nói mọi chuyện kỹ càng tỉ mỉ một lần.

Phương pháp sát hạch danh sư nhị tinh, chừng mấy trăm loại. Mỗi một nghiệp đoàn, đều sẽ căn cứ vào tình hình, tiến hành lựa chọn.

Nguyên nhân chính là như vậy, toàn bộ nghiệp đoàn danh sư nhất tinh, thậm chí ngay cả Tạ Tất viện trưởng, cũng không biết hai người sát hạch không ngờ là ngụy trang thân phận, đi tới Thiên Vũ học viện dạy học.

- Thì ra là thế. Vừa vặn chúng ta cũng muốn xem thử một chút, vị Trương Huyền này ở dưới tình huống ngụy trang thân phận, có thể khiến cho học sinh đạt được độ tín nhiệm bao nhiêu!

Làm rõ ràng nguyên nhân, Tô sư gật đầu, nhìn về phía bên cạnh:

- Lăng sư, nếu không cùng nhau đi!

- Ừ!

Lăng sư mỉm cười:

- Đi qua xem một chút thì có thể. Chỉ có điều, phải sớm chuẩn bị một chút. Thân phận danh sư tứ tinh của chúng ta, truyền đi động tĩnh rất lớn, gây cho chấn động, rất dễ dàng khiến cho sát hạch xuất hiện biến cố. Như vậy đi, các ngươi tạm thời không vội nói ra, xem bọn họ sát hạch xong mới quyết định!

Danh sư tứ tinh, thân phận tôn quý. Cho dù ở Hiên Viên vương quốc, quốc vương bệ hạ cũng phải tự mình nghênh đón, thở mạnh cũng không dám thở.

Ở chỗ này nói rõ ràng ra, khẳng định sẽ gây ra rối loạn. Làm không tốt lại sẽ ảnh hưởng tới thành tích sát hạch, mất đi độ chuẩn xác vốn nên có.

Đám người Khương Thư gật đầu.

Hai vị này mở miệng, ai còn dám từ chối. Tất cả đồng loạt đi về phía đại sảnh sát hạch. Vẫn chưa tiến vào, bọn họ liền nghe được tiếng bàn luận ầm ĩ, giống như là nước sôi sùng sục.

- Vừa rồi có tiếng chuông vang lên, chuyện gì xảy ra?

- Không biết. Có phải là có người muốn sát hạch danh sư hay không? Chỉ có điều, thoạt nhìn không có động tĩnh gì!

- Sát hạch danh sư, không có khả năng. Trước đây thời điểm Trương sư, Mạc sư sát hạch, ta ở đây...

...

Đẩy cửa tiến vào, bọn họ nhất thời nhìn thấy được một đám người đang chen lấn.

Chính là mọi người từ cửa của Lâm gia chạy tới.

Mạc Thiên Tuyết, Mộc Dương Phong... Thình lình cũng có mặt ở trong đó.

Bọn họ nghe được tiếng chuông vang lên, liền tới đây. Chỉ có điều Danh Sư Đường có rất nhiều chỗ cơ mật, không cho phép người ngoài tiến loạn vào. Bọn họ chỉ có thể tới nơi này chờ, đến bây giờ cũng không biết có chuyện gì xảy ra.

- Khương đường chủ tới. Khương đường chủ, vừa rồi tiếng chuông vang lên, rốt cuộc có chuyện gì xảy ra?

Thấy bọn họ đi tới, một âm thanh không nhịn được hô lên.

Trong đám người đi tới, dễ thấy nhất chính là Khương đường chủ. Về phần Tô sư, Lăng sư đi theo ở phía sau, ai cũng không có chú ý.

Hơn nữa, cho dù chú ý, sợ rằng cũng không nhận ra được.

Liên minh vạn quốc, cách nơi này thật sự quá xa. Lại nói cấp bậc của Tô sư, Lăng sư cũng thật sự quá cao. Khương đường chủ cũng chỉ có được giới thiệu, mới có khả năng nhận ra, càng chưa nói tới bọn họ.

- Là có chuyện gì phát sinh, các vị không nên gấp gáp, cứ xem tiếp là được!

Cũng không giải thích, Khương đường chủ khoát tay áo, quay đầu lại lặng lẽ căn dặn Chúc trưởng lão một tiếng.

Chỉ cần độ tín nhiệm học sinh của Trương Huyền, Mạc Hoằng Nhất đạt được bốn mươi, xác định thông qua, lại sẽ lập tức tuyên bố thân phận, xem như là phát sinh chuyện lớn.

Chỉ có điều, bây giờ còn không thể nói ra được. Nếu không, cũng sẽ ảnh hưởng tới kết quả cuối cùng.

Nghe xong lời căn dặn, Chúc trưởng lão lui xuống, chỉ chốc lát, đã dẫn theo hai người đi tới.

Trương Huyền, Mạc Hoằng Nhất!

Lúc này, vẫn là thân phận ngụy trang, cũng chính là Liễu Trình, Tôn Thừa.

- Là Liễu hội trưởng và Tôn lão sư!

- Nghe nói Tôn lão sư này là người được Thiên Vũ học viện tuyển dụng vào mấy ngày hôm trước, lên lớp dạy cũng rất lợi hại. Một vãn bối của ta học ở lớp học của hắn, thực lực nâng cao rất nhanh!

- Để cho hai người bọn họ qua, chẳng lẽ Danh Sư Đường muốn đặc biệt tuyển danh sư?

- Đặc biệt tuyển? Vẫn chưa nghe nói qua. Chắc là trao tặng một ít đặc quyền, nắm giữ địa vị càng cao hơn...

Mọi người lại bàn luận.

Hai người gần đây danh tiếng lớn, có người từng đặc biệt nghiên cứu qua... biết bọn họ bởi vì nguyên nhân của bản thân, không có cách nào sát hạch danh sư!

Không thể sát hạch, lại được dẫn đến nơi đây, đoán chừng là ban tặng chút đặc quyền, được Danh Sư Đường che chở.

Loại chuyện này, trước đây cũng từng phát sinh qua.

Hơn một trăm năm trước, một vị lão sư giảng bài vô cùng tốt, có cống hiến cực lớn, bị Danh Sư Đường ban tặng thân phận trưởng lão danh dự, người người kính trọng, vương thất Thiên Vũ cũng phải xem như là quý khách.

Bây giờ là không phải lại một lần nữa chứ?

- Không đúng. Nếu như nói là ban tặng loại đặc quyền này, học sinh của bọn họ thế nào cũng tới?

- Đúng vậy...

Rất nhanh, bọn họ liền phát hiện ra điểm không được bình thường. ban tặng đặc quyền không phải chuyện cơ mật gì, nhất định sẽ sớm tuyên bố ra ngoài, không cần phải thần thần bí bí gõ chuông tập hợp, khiến cho tất cả danh sư tập trung.

Lại nói, ban tặng đặc quyền cũng không đến mức dẫn theo học sinh của hai người tới.

Học sinh của Tôn Thừa, biết không nhiều lắm. Nhưng tất cả mọi người ở tại chỗ, gần như đều là học sinh do Liễu hội trưởng tìm tới. Đám người Lộ Trùng, Mộc Tuyết Tình, Mạnh Đào... không ngờ cũng có mặt.

Có ngốc cũng biết có cái gì không đúng.

Thật ra, không riêng gì bọn họ không biết rõ, đám người Mộc Tuyết Tình cũng không hiểu ra sao.

Lão sư bảo Lộ Trùng cuống cuồng tìm bọn họ tới, bọn họ còn tưởng rằng có chuyện gì. Dù thế nào bọn họ đều không nghĩ tới, đi tới... Danh Sư Đường.

Không phải danh sư, tới nơi này làm gì?

- Hai vị lão sư, các ngươi ai trước?

Khương đường chủ mỉm cười, nhìn lại.

- Tôn lão sư, vẫn là ngươi đi!

Trương Huyền bắt chuyện.

Học sinh của mình hạ độc tới mức đối phương chật vật không chịu nổi, đến bây giờ trong lòng hắn còn tồn tại sự hổ thẹn.

- Tốt lắm, ta tới trước!

Mạc Hoằng Nhất cũng không từ chối, vẫy vẫy tay với hai học sinh phía sau đi tới:

- Hai người các ngươi, tiến vào trong kiểm tra độ tín nhiệm, đừng để cho ta thất vọng!

- Là bọn họ?

Thấy rõ dáng vẻ của hai người, Trương Huyền có chút kinh ngạc.

Tất nhiên hắn đều biết, chính là ngày đầu tiên tiến vào Thiên Vũ học viện, hai học viên một ghét học, một gần như bị khai trừ được đưa ra xem như nội dung thử thách...

Sau khi thông qua sát hạch, tiếp nhận lớp của Mộc Tuyết Tình, hắn không chú ý tới nữa. Thật không nghĩ tới, tự nhiên bọn họ lại trở thành học sinh của Mạc Hoằng Nhất.

Trước đây rõ ràng chỉ ra hai người chỗ mấu chốt, nhắm thẳng vào bản chất. Mạc Hoằng Nhất tiếp nhận vào trong tay, xử lý bốc thuốc đúng bệnh, chắc hẳn là sẽ đơn giản hơn rất nhiều.

Thảo nào trong thời gian ngắn lại có tự tin, có thể thông qua sát hạch như vậy.

Hóa ra trước khi đến đã có sự chuẩn bị.

- Vâng!

Hai học sinh gật đầu, đi vào phòng tín nhiệm.

Trình tự cũng giống như sát hạch danh sư nhất tinh, đồng thời kiểm tra.

- Lẽ nào vị Tôn lão sư này, là... Mạc Hoằng Nhất?

Trong mắt nhìn thấy cảnh tượng như vậy, trong đám người Mạc Vũ liền hiểu được.

Liễu Trình là Trương Huyền. Một người khác cùng hắn sát hạch danh sư nhị tinh, dĩ nhiên chính là vị này.

- Không ở sát hạch danh sư mới cần phải kiểm tra độ tín nhiệm sao? Sẽ không phải là hai vị này thật sự muốn sát hạch chứ?

- Nhưng bọn họ đều không phải là độ tâm cảnh Minh Lý cảnh, thi thế nào?

- Hãy chờ xem. Một lát nữa nhất định sẽ công bố đáp án!

Về phần những người khác vẫn không hiểu ra sao, không biết để cho vị Tôn lão sư này dẫn theo học sinh kiểm tra độ tín nhiệm là có ý gì. Mỗi một người mày nhăn lại, không hiểu nổi trong hồ lô của Khương đường chủ rốt cuộc bán thuốc gì.

Oong!

Hai người tiến vào, thời gian không lâu, ánh sáng lóe lên. Trên vách tường phòng tín nhiệm, một nhóm chữ chậm rãi xuất hiện.

Mọi người vội vàng nhìn lại.

Bốn mươi hai!

Nhìn thấy được ba chữ này, sắc mặt Mạc Hoằng Nhất đang khẩn trương lập tức trấn tĩnh lại, thở ra một hơi.

Tuy rằng cảm thấy khả năng vượt qua bốn mươi, nhận thức còn có chút không xác thực, lúc này, thật sự sát hạch thông qua, hắn mới tính buông xuống một tảng đá.

Trong vòng mười ngày thông qua, lại cho thấy, hắn đã thành công trở thành danh sư nhị tinh, không cần dị nghị nữa.

- Không tệ!

Tô sư, Lăng sư đồng thời gật đầu.

Vị Mạc Hoằng Nhất này, bọn họ cũng đã nghe nói qua, thiên tư không tệ, ở vương quốc nhất đẳng được cho thiên tài. Thậm chí ở vương quốc phong hào, danh hiệu cũng có thể sắp xếp ở phía trên. Chỉ có điều... Ở toàn bộ khu vực vương quốc liên minh, còn kém hơn rất nhiều.

Mặc dù không nói không tầm thường chút nào, nhưng cũng không thể gây ra sóng gió gì.

- Liễu lão sư, đến ngươi!

Mạc Hoằng Nhất thông qua, trở thành danh sư nhị tinh chính thức. Đám người Khương đường chủ đưa mắt tập trung ở trên người Trương Huyền.

- Được rồi!

Duỗi người, Trương Huyền gật đầu, mỉm cười:

- Trước đó các ngươi dường như nói qua, chỉ cần có một đệ tử độ tín nhiệm đạt được bốn mươi xem như thông qua?

Hắn nhớ đối phương từng nói qua, trong vòng mười ngày, chỉ cần có một đệ tử độ tín nhiệm đạt được bốn mươi là được, không cần thiết kiểm tra tất cả học viên.

- Không sai!

Khương đường chủ gật đầu.

- Vậy là tốt rồi, ngươi vào đi thôi!

Nhìn quanh một vòng, Trương Huyền tiện tay chỉ một cái.

Trải qua mấy ngày ở chung, hắn có tự tin những học sinh này, độ tín nhiệm chắc hẳn đều qua bốn mươi. Nếu vượt qua là có thể thông qua, không cần thiết phải gây ra một đợt kinh sợ.

Khụ khụ!

Có đôi khi, vẫn nên giấu mình một chút.

Đương nhiên, nếu như cho đám người Mạc Vũ biết được suy nghĩ của hắn, nhất định sẽ lập tức hôn mê. Ngươi còn giấu mình... Ngươi đến đây, không làm long trời lở đất, người người đều biết, mới thực sự gặp quỷ!

- Vâng, lão sư!

Người học sinh này nhấc chân đi vào.

- Hắn chính là Trương Huyền?

Học sinh của Trương Huyền tiến vào phòng. Hai vị danh sư tứ tinh từ tổng bộ tới, cũng tập trung lực chú ý qua.

Trong ngọc tinh ghi chép quá mức chấn động. Bọn họ muốn tận mắt xem vị thanh niên này, có đúng là có thể cũng giống như trước đây, sáng tạo ra kỳ tích hay không.

- Thoạt nhìn rất tự tin. Cũng không biết thành tích như thế nào!

Vuốt râu, Tô sư khẽ gật đầu.

- Nghiệp đoàn chúng ta, ba mươi năm trước, sát hạch danh sư nhị tinh, cũng dùng qua phương pháp tương đồng, dường như học sinh của một vị thiên tài nhất trong đó giảng dạy, khiến cho độ tín nhiệm đạt tới tròn 65!

Trong ánh mắt Lăng sư mang theo hồi ức.

Loại phương pháp sát hạch này, liên minh vạn quốc cũng từng dùng qua. Cũng có thiên tài lợi hại, sáng tạo ra thành tích khiến người ta kiêu ngạo.

- Đúng vậy, loại cấp bậc độ tín nhiệm như vậy, đã có thể so với phụ mẫu chí thân. Mười ngày ngắn ngủi lại đạt được, hơn nữa còn là dưới tình huống ngụy trang, năng lực mạnh mẽ, đủ để khiến cho vô số thiên tài lùi bước!

Tô sư gật đầu.

Nhị tinh, danh sư tam tinh, trong khoảng thời gian ngắn khiến độ tín nhiệm của người ta đạt được 65, cũng không quá dễ dàng. Càng chưa nói ngụy trang thành một người không có danh tiếng gì.

Dưới tình huống không có bất kỳ người nào biết tới, bắt đầu lại từ đầu, nắm giữ loại thành tích như vậy, cho dù ở liên minh vạn quốc cũng tuyệt đối là danh hiệu thứ hạng đầu.

Đương nhiên, cũng chỉ là ở liên minh vạn quốc, đi đế quốc khác cao cấp hơn, khẳng định lại không coi là gì.

- Trương Huyền này, sáng tạo ra nhiều kỷ lục như vậy, lại xem lần này có thể phá được kỷ lục của vị thiên tài kia 65 hay không…

Lăng sư nói.

- Ừ! Chỉ có thể phá được, mới có tư cách cùng với những người đó...

Hai người nói đều sử dụng truyền âm, người ngoài căn bản không nghe thấy.

Oong!

Đang thảo luận, trên vách tường phòng tín nhiệm lắc lư một hồi. Một hàng chữ xuất hiện... 61!

Tên của ngươi (2)

dtv-ebook.com

- 61?

Thấy rõ chữ số, Tô sư, Lăng sư nhìn nhau, đồng thời lắc đầu, hiện lên một vẻ đáng tiếc.

Vốn tưởng rằng, người thanh niên này sáng tạo ra vô số kỷ lục, có thể lại phá tan ghi lại. Hiện tại xem ra, vẫn đánh giá cao đối phương.

- 61, thành tích cũng không kém. Chỉ có điều, nếu thật sự muốn so sánh với những thiên tài siêu cấp kia, rõ ràng vẫn yếu hơn một ít...

Tô sư lắc đầu.

- Đúng vậy!

Lăng sư cũng gật đầu.

Độ tín nhiệm đạt được sáu mươi, tương tự với cha mẹ người ta. Vượt quá giá trị con số này, so với Mạc Hoằng Nhất trước đó lại mạnh mẽ không ít. Nhưng với mong muốn trong lòng bọn họ, rõ ràng còn kém hơn một khoảng lớn.

- Đây coi là thông qua?

Không biết hai người thất vọng, Trương Huyền nhìn về phía Khương đường chủ cách đó không xa.

- Thông qua!

Khương đường chủ gật đầu.

Chỉ cần qua bốn mươi xem như đạt tiêu chuẩn. 61 so với những người khác, đã là rất cao.

Nhìn thấy được thành tích này, Mạc Hoằng Nhất cười khổ.

Những kỷ lục trước đó ghi được đã bị phá hết. Vốn tưởng rằng lần này có thể hòa nhau một phần. Hiện tại xem ra, mình vẫn nghĩ quá ngây thơ rồi.

Vị thiên tài như hắn vừa so sánh với đối phương, vẫn chênh lệch rất xa.

- Không đúng. Liễu lão sư, học sinh tốt nhất của ngươi không phải là Mộc Tuyết Tình, Lộ Trùng sao? Người học sinh này là ai? Ta thế nào lại chưa từng thấy qua?

Tuy rằng xác định thông qua, Khương đường chủ vẫn còn có chút kỳ quái, không nhịn được hỏi.

Dựa theo tin tức hắn nhận được, Trương Huyền chắc hắn là chiếu cố đối với Mộc Tuyết Tình, Lộ Trùng tương đối nhiều. Độ tín nhiệm cũng có thể là cao nhất trong bọn họ.

Sát hạch này, tuy nói tùy tiện đưa ra một đệ tử là được, nhưng bình thường đều sẽ đưa học sinh có độ tín nhiệm cao nhất qua. Vị này thấy cũng chưa thấy qua, thậm chí nghe cũng chưa từng nghe qua, thế nào lại phái hắn lên?

Chẳng lẽ, hắn ngầm chiếu cố đối với người học sinh này nhiều hơn, mới khiến cho độ tín nhiệm của hắn đạt tới 61?

Nghe nói như thế, những người khác cũng kỳ quái nhìn qua, muốn nghe hắn giải thích một chút.

- Ngươi chưa từng thấy qua?

Không nghĩ tới đối phương sẽ hỏi như vậy, Trương Huyền gãi đầu:

- Được rồi, ta giới thiệu cho các ngươi một chút, vị này chính là...

Nói được phân nửa, vẻ mặt hắn xấu hổ, vội vàng nhìn về phía học sinh vừa từ phòng tín nhiệm đi ra:

- Cái này, thật ngại quá, dạy học cho ngươi mấy ngày, còn không biết ngươi tên gì. Xin hỏi tên của ngươi là...

Phù phù! Phù phù!

Vừa dứt lời, liền nghe được một trận âm thanh ném tới. Tất cả mọi người cảm thấy mắt hoa lên, thiếu chút nữa thì ngất xỉu.

Ngay cả Tô sư, Lăng sư vừa rồi còn lắc đầu không dừng cũng cảm thấy khóe miệng không ngừng co giật.

Có nhầm hay không?

Một học sinh độ tín nhiệm đối với ngươi đạt được 61, ngươi tự nhiên... ngay cả tên cũng không biết?

Người khác muốn được học sinh tín nhiệm, đều phải đối xử với bọn họ giống như bằng hữu, dùng hết các loại thủ đoạn, mới có khả năng trong khoảng thời gian ngắn thu được thiện cảm. Ngươi thì hay rồi... Lên lớp dạy nhiều ngày như vậy, ngay cả tên người ta cũng không biết...

Mấu chốt nhất chính là, đối phương không có một câu oán hận nào, độ tín nhiệm còn đạt được 61, có thể so với cha mẹ...

Trời ạ!

Mọi người đồng loạt nhìn về phía người học sinh kia. Vị lão sư này ngay cả tên của ngươi cũng không biết. Độ tín nhiệm của ngươi lại đạt được 61, không tiếc điều động gia tộc, vì hắn trực tiếp đối đầu với Lâm gia... Suy nghĩ thế nào vậy?

- Hồi bẩm lão sư, học sinh Ký Ức. Lão sư từng giúp ta chỉ điểm, giải quyết vấn đề bế tắc kinh mạch bên trái thân thể của ta...

Nghe được câu hỏi của lão sư, vẻ mặt người thiếu niên kích động, liền vội vàng gật đầu.

- Ký Ức?

Trương Huyền vò đầu.

Tên này, thật đúng là chưa từng nghe qua. Chỉ có điều, giải quyết vấn đề bế tắc kinh mạch bên trái thân thể, thật ra từng có. Chính là ngày đầu tiên tiến vào học viện, thông qua Đồ Thư Quán, nhìn ra được trên thân thể người học viên này vấn đề.

Bế tắc kinh mạch nửa người, tiếp tục tu luyện tiếp, có dấu hiệu liệt nửa người, đúng lúc chỉ điểm.

Người này cũng thật không chịu thua kém. Lúc đó đã đột phá hai cấp bậc nhỏ, khiến cho không ít người hâm mộ.

Hiện tại suy nghĩ kỹ một chút, dường như trong Đồ Thư Quán cho thấy tên họ, hình như quả thật gọi là Ký Ức. Chẳng qua là lúc đó chỉ điểm quá nhiều người, lại không có gì đặc sắc, cũng lại quên.

Ba thân phận (Liễu Trình, Trương Huyền, Dương Huyền) bận rộn túi bụi, cơm cũng ăn không ngon, làm gì có thời gian nhớ kỹ tên của nhiều học sinh như vậy?

Có thể nhớ kỹ ba người Lộ Trùng, Mộc Tuyết Tình, Mạnh Đào, cũng là không tệ.

- Được, ta giới thiệu cho ngươi một chút, hắn gọi là Ký Ức, là... là đệ tử của ta!

Biết tên, Trương Huyền cũng không có ý định miệt mài theo đuổi, vẻ mặt trịnh trọng nhìn về phía Khương đường chủ giới thiệu.

-...

Khương Thư.

-...

Mọi người.

Các ngươi nói chuyện, chúng ta đều nghe được. Lại giới thiệu còn có ý nghĩa gì?

Mấu chốt nhất chính là, đã nói ra tên, hơn nữa, nhìn vẻ mặt ngươi mơ hồ, rất rõ ràng, đối phương có gia tộc gì, bối cảnh gì, bao nhiêu tuổi... cũng không biết!

Nói chẳng khác nào không nói, còn không bằng đừng giới thiệu, chúng ta còn có thể bớt nhận tổn thương...

Mạc Hoằng Nhất ở một bên, nước mắt tuôn ra ào ào.

Chuyện gì thế này.

Vì để cho độ tín nhiệm của hai học sinh tăng lên rất nhanh, hắn cũng thiếu chút nữa đối xử với đối phương trở thành tổ tông, mỗi ngày hỏi han ân cần, trên phương diện tu luyện tự mình chỉ điểm, đêm không thể chợp mắt, rất sợ xuất hiện một điểm lệch lạc...

Lại như vậy, độ tín nhiệm của hai người này đối với ta, cũng mới là bốn mươi hai. Ngươi thì hay rồi, ngay cả nhận biết học sinh cũng không nhận ra, tên cũng chưa từng nhớ kỹ, lại đạt được 61...

Ta nhổ vào. Người với người thế nào lại khác biệt lớn như vậy?

Quay đầu lại nhìn về phía hai học sinh của mình, không nhìn còn tốt, vừa nhìn tới, thiếu chút nữa suy sụp.

Chỉ thấy đôi mắt của hai người này đầy mong chờ nhìn về phía "Liễu lão sư". Rất hiển nhiên, bọn họ một lòng muốn trở thành học sinh của hắn,

đối với đám người Mộc Tuyết Tình tràn ngập hâm mộ.

Hai người các ngươi đủ rồi đấy. Cho ta chút mặt mũi. Đừng dùng loại ánh mắt này có được hay không?

Là chưa thấy qua lão sư hay sao? Lại nói, Mạc Hoằng Nhất ta đường đường là đệ nhất thiên tài của Thiên Vũ vương quốc, cũng hoàn toàn không yếu có được hay không?

Trước mắt biến thành màu đen, Mạc Hoằng Nhất rốt cuộc hiểu rõ, cùng đối phương sát hạch danh sư nhị tinh, là quyết định ngu xuẩn tới mức nào.

- Chính là tên biến thái...

Mạc Vũ cũng gắt lên một cái.

Không phải tận mắt nhìn thấy, người khác có khả năng cho rằng vị Trương Huyền này có thể là giả vờ. Độ tín nhiệm không có khả năng đạt được 61. Ngay cả tên người ta cũng không biết. Nhưng nàng lại biết, tuyệt đối là t sựhật.

Người này có đôi khi khôn khéo khiến người ta kinh hoàng, có đôi khi lại hồ đồ làm cho không người nào hiểu được.

Đừng nói là học sinh, cho dù nàng vị đệ nhất mỹ nữ Thiên Vũ vương quốc này, nếu không cùng hắn tìm được đại dược vương, có khả năng ngay cả tên cũng không nhớ được.

Suy nghĩ một chút cũng khiến cho người ta buồn bực.

- Chúng ta biết tên người học sinh này của ngươi. Vậy... có thể cũng thử xem độ tín nhiệm của vị Lộ Trùng này không?

Cố nén phiền muộn, Khương đường chủ không nhịn được mở miệng.

Một học sinh ngay cả tên cũng không biết, độ tín nhiệm đối với hắn còn đạt được 61. Vị Lộ Trùng này thì sao?

Vì người này, ngươi ngay cả Lâm gia cũng tự mình đấu!

Trương Huyền thoáng sửng sốt một chút:

- Cái này...

- Lão sư, học sinh nguyện ý thử xem!

Hắn còn chưa nói dứt lời, Lộ Trùng đã bước lên trước.

Hắn cũng muốn xem thử một chút, mình và lão sư rốt cuộc tín nhiệm cao bao nhiêu.

- Vậy được rồi. Tự mình cẩn thận một chút!

Thấy ánh mắt mọi người đều tập trung qua, biết đã không có cách nào từ chối, Trương Huyền bất đắc dĩ lắc đầu.

Ban đầu, hắn nghĩ chỉ cần thông qua sát hạch là được, không muốn cho người này lên...

Ôi, muốn giấu mình thế nào lại khó như vậy?

Nếu như để cho Mạc Hoằng Nhất biết ý nghĩ này, nhất định sẽ trực tiếp nôn ra máu.

Đại ca, ta một lòng muốn phách lối, đáng tiếc, chính là phách lối không nổi...

Nhận được sự cho phép, Lộ Trùng đầy cao hứng đi vào phòng tín nhiệm.

Oong!

Phòng tín nhiệm khởi động, ánh sáng chớp động.

- Người học sinh này, độ tín nhiệm có thể cao hơn so với người kia không?

Nhìn thấy cảnh tượng như vậy ở trong mắt, Tô sư có chút kỳ quái, không nhịn được truyền âm qua.

Hắn vừa tới Thiên Vũ vương quốc, liền đến nơi này. Đối với chuyện của Trương Huyền và Lộ Trùng, vẫn chưa nghe nói. Tất nhiên hắn cũng sẽ không biết rõ ràng, quan hệ của hai người, nhất định phải thâm sâu hơn so với vị Ký Ức vừa rồi rất nhiều.

- Tô sư nhìn tiếp là được!

Khương đường chủ khẽ cười.

Hắn tuy rằng không xác định được Lộ Trùng rốt cuộc có độ tín nhiệm bao nhiêu, nhưng một cảnh tượng trước đó vẫn còn ở trong mắt.

Vì báo thù cho học sinh, đường đường Lâm gia cũng hoàn toàn không có chút sợ hãi nào. Loại tình huống này, độ tín nhiệm nếu như không cao, hắn cũng sẽ cảm thấy có phải điên rồi hay không.

- Ừ!

Nhìn nhau, Tô sư, Lăng sư biết Khương đường chủ nói như vậy, khẳng định có mục đích của chính mình, không kìm lòng được nhìn sang.

Những người khác cũng muốn xem thử rốt cuộc cao bao nhiêu. Toàn bộ đại sảnh, không có một người nào nói chuyện. Ánh mắt tất cả mọi người đều bắt đầu tập trung qua.

Oong!

Một lát sau, phòng tín nhiệm bắt đầu lắc lư. Trong tiếng động khẽ vang lên, một hàng con số chậm rãi xuất hiện.

Nhìn thấy được mấy con số này, tất cả mọi người trợn mắt há hốc mồm, giống như gặp quỷ, ngây người ngay tại chỗ.

Ngay cả Tô sư, Lăng sư, môi cũng run rẩy, tròng mắt sắp rơi xuống đất, không nhịn được thét một tiếng kinh hãi.

- Chín mươi... chín? Độ tín nhiệm chín mươi chín? Đây là...

- Tín nhiệm hoàn mỹ, sinh tử có nhau?

Khổng sư, ngươi thu ta đi!

dtv-ebook.com

Độ tín nhiệm, đầy giá trị 100. Đạt được ngoài chín mươi, lại được cho là cao cấp nhất, chỉ tồn tại trong danh sư ngoài lục tinh và học sinh của hắn.

Ngoài 95, càng hiếm thấy hơn. Chí ít loại cấp bậc như bọn họ vậy, nghe cũng chưa từng nghe qua.

Loại mức độ tín nhiệm này, được gọi là “tín nhiệm hoàn mỹ, sinh tử có nhau"!

Nói cách khác, dưới loại mức độ tín nhiệm này, chỉ cần lão sư ra lệnh một tiếng, học sinh vì hắn đi tìm chết, cũng không chậm trễ chút nào.

Tô sư, Lăng sư chỉ cảm thấy trời đất quay cuồng, cũng ngây người.

Mới vừa rồi còn cho rằng đối phương so với những thiên tài kia, kém hơn không ít. Hiện tại nhìn thấy được mới biết, người ta căn bản là không có lấy ra học sinh lợi hại nhất...

Độ tín nhiệm chín mươi chín...

Đừng nói những người khác, cho dù hai người bọn họ dẫn theo học sinh hơn ba mươi năm, cũng còn xa mới đạt được...

Mà người này, chỉ dẫn theo sáu ngày!

Làm sao có thể có quái vật lợi hại như vậy?

- Độ tín nhiệm chín mươi chín?

- Cao như vậy sao?

Gian phòng giống như là nổ tung.

Rất nhiều gia chủ, trưởng lão ở đây... Cho dù không phải là danh sư, đối với độ tín nhiệm vẫn biết rất nhiều. Đạt được chín mươi chín...

Điều này đã vượt quá sức tưởng tượng, khiến người ta nổi điên.

- Độ tín nhiệm cao như vậy, hắn làm sao có thể chỉ là một lão sư bình thường? Rất nhiều danh sư lợi hại, cũng còn xa mới bằng được?

Không biết ai kêu lên.

Khiến cho học sinh tín nhiệm mình, có khả năng dạy học rất tốt, độ tín nhiệm cực cao, đều tồn tại giữa danh sư và học sinh của hắn. Chẳng lẽ, vị Liễu hội trưởng này là vị danh sư?

Trước đó, những người khác đều không hoài nghi. Lúc này, bọn họ không thể không trầm tư suy nghĩ.

- Được rồi. Trước đó ta đã từng nói có chuyện lớn phải tuyên bố. Nếu sát hạch kết thúc, ta cũng sẽ không nói nhiều thêm nữa!

Thấy trong mắt mọi người đều lộ ra biểu tình nghi ngờm, Khương đường chủ mỉm cười, nhìn về phía hai người Trương Huyền:

- Hai vị, lấy mặt nạ xuống đi!

- Ừ!

Biết thông qua sát hạch, phải trở lại thân phận, Trương Huyền và Mạc Hoằng Nhất không chút do dự, bàn tay đặt ở trên mặt xoa một cái. Diện mạo ban đầu lập tức hiện ra ở trước mặt mọi người.

- Là... Trương Huyền Trương sư!

- Liễu lão sư, Liễu hội trưởng là Trương sư?

- Thảo nào, ta vẫn kỳ quái, vương thành thế nào thoáng một cái xuất hiện hai vị thiên tài lợi hại như thế. Hóa ra... Là cùng một người!

- Đời này ta lại bội phục hai người. Cái này thì hay rồi, lại biến thành một người!

...

Đại sảnh nổ tung.

Hai vị thiên tài danh tiếng lớn nhất vương thành gần đây, mỗi người có người hâm mộ và người ủng hộ, trước đây vẫn tranh cãi túi bụi... Kết quả, tự nhiên là cùng một người!

Dựa vào!

Có nhầm hay không?

Nói như vậy, vị Trương Sư này, chẳng phải là ở trên y thuật, trên kiếm pháp, đều trâu bò không còn biết trời trăng gì nữa?

- Liễu lão sư... là Trương sư?

Mặt nạ lấy ra, nghe được xung quanh bàn luận, vẻ mặt đám người Mộc Tuyết Tình, Lộ Trùng cũng đờ ra.

Trước đây bọn họ đầy sùng bái muốn bái Trương Huyền làm sư, nhưng cũng biết, đây là không có khả năng...

Ai biết, hạnh phúc tới đột nhiên như vậy. Liễu lão sư, chính là Trương sư...

Sớm biết rằng như vậy, còn cùng Triệu Nhã đánh làm cái gì?

Đánh tới đánh lui, huyên náo tới ngươi chết ta sống, kết quả... vì cùng một người.

- Quả nhiên là vậy...

Phía sau đoàn người, đám người Triệu Nhã vừa chạy tới, đều cười khổ.

Tuy rằng sớm đoán được, nhưng tận mắt nhìn thấy được, vẫn mang theo chấn động cực mãnh liệt.

Đặc biệt là đám người Trịnh Dương, Viên Đào, đều sắp khóc, hận không thể đụng đầu ở trên mặt đất, lập tức chết đi.

Làm học sinh, lại nghĩ biện pháp hạ độc cho lão sư, khiến cho hắn chịu khổ...

Chuyện gì thế này!

Mất mặt quá mức rồi.

- Liễu hội trưởng là... Trương sư?

Mạc Thiên Tuyết cũng chấn động, lập tức nhìn nữ nhi đang ở bên cạnh một chút, bất đắc dĩ lắc đầu.

Trước đó còn nghĩ, Trương sư cao trèo không tới, bảo nữ nhi tiếp xúc nhiều với vị Liễu hội trưởng này, tranh thủ thu làm rể hiền.

Hiện tại xem ra, ý nghĩ này chỉ có thể là ý nghĩ...

Đường đường là thiên tài siêu cấp lợi hại như vậy của Danh Sư Đường, sau đó tiền đồ tất nhiên không thể đo đếm. Thiên Vũ vương quốc đã không giữ được, rất nhanh lại sẽ giang cánh bay cao.

Mặt nạ được kéo xuống, mỗi người đều theo đuổi suy nghĩ riêng của mình. Chỉ có điều, bọn họ phần nhiều hơn là khiếp sợ.

Rất hiển nhiên, gần như tất cả mọi người không nghĩ tới, Liễu hội trưởng nổi danh trong vương thành, và thiên tài Trương Huyền, là cùng một người.

Dù sao, tu vi của hai người không giống nhau, diện mạo không giống nhau. Kinh nghiệm cũng có thể điều tra ra, hoàn toàn khác nhau...

- Đây là huy hiệu đẳng cấp của hai vị!

Sớm biết rằng sẽ có một cảnh tượng như vậy, Khương đường chủ khẽ cười, lấy ra hai huy hiệu đại biểu thân phận đưa tới.

Sát hạch thành công, từ giờ trở đi, bọn họ chính là danh sư nhị tinh chính thức.

- Các vị, Trương sư, Mạc sư sát hạch danh sư nhị tinh thành công, cần phải đi Phong Sư điện tiếp nhận tán thành. Lại cáo từ trước!

Đặt huy hiệu ở trong lòng bàn tay của hai người, Khương đường chủ mỉm cười, ôm quyền nói với mọi người.

- Được, mau đi đi!

- Đây là lệ cũ của Danh Sư Đường, chúng ta không quấy rầy nữa...

- Ngày hôm nay có thể chính mắt thấy được, độ tín nhiệm giữa danh sư và học sinh tới chín mươi chín, Liễu lão sư biến thành Trương sư... Chuyến này cũng coi như giá trị!

...

Biết ý tứ trong lời nói của đối phương, mọi người đều từ biệt.

Lần này qua, chính là muốn xem thử chuông tập hợp vang lên, Danh Sư Đường rốt cuộc có chuyện gì xảy ra. Nhìn thấy một cảnh tượng như vậy, biết được tất cả, chuyến này tới đây, cực kỳ có giá trị.

Chuyện ngày hôm nay, nhất định sẽ lấy tốc độ nhanh nhất lưu truyền toàn bộ vương thành. Tên của Trương Huyền, cũng sẽ rất nhanh chấn động mười ba nước, trở thành thần tượng được vô số người sùng bái.

Rất nhanh, đại sảnh náo nhiệt chỉ còn lại có mấy vị danh sư. Những người khác đều rời ra ngoài.

- Trương sư, Mạc sư, sát hạch trở thành danh sư nhị tinh, dựa theo lệ cũ, phải dẫn các ngươi tiếp nhận tán thành. Mặt khác giảng giải trách nhiệm và nghĩa vụ của danh sư... Cùng đi Phong Sư điện thôi!

Mọi người rời đi, Khương đường chủ cười bắt chuyện.

- Được!

Biết có quy định này, Trương Huyền cũng không nói nhiều, đi theo ở sau lưng mọi người, ra ngoài.

Phong Sư điện lại ở gần đại sảnh sát hạch này. Chỉ cần vài bước, mọi người đi vào trong đó.

Gian phòng đặt rất nhiều bài vị của tiền bối danh sư. Ở chính giữa có một bức tượng to lớn đứng sừng sững, trong tay cầm cuốn sách, uy nghi tám phương.

- Cái này...

Mắt rơi vào trên bức tượng, đầu óc chấn động, Trương Huyền đầy mê man:

- Đây là... lão đầu kia?

Người này sáng hôm nay thời điểm hắn được trời thừa nhận danh sư, đã từng gặp mắt!

Bị kéo vào huyễn cảnh, muốn thu mình làm học sinh, lúc đó đã bị mình trực tiếp từ chối. Không nghĩ tới Phong Sư điện này, lại có bức tượng.

- Lão nhân này là ai? Điện chủ đời trước sao? Hay là ai? Làm sao có thể đặt bức tượng của người vô sỉ như vậy ở tại chỗ này?

Nhớ tới đối phương lại dám âm thầm đánh lén mình, Trương Huyền lại phiền muộn một hồi, không nhịn được quay đầu lại nhìn về phía Khương đường chủ, tiện tay chỉ qua, hét lớn một tiếng, ngạo nghễ chính khí.

Đây là cái gì vậy!

Phong Sư điện, địa phương cao cấp như vậy, tự nhiên lưu lại bức tượng của một lão đầu đáng khinh, cũng quá không nghiêm khắc thận trọng đi!

- Lão đầu?

Sắc mặt của tất cả đám người Khương đường chủ, Tô sư, Lăng sư đều nhất thời trắng bệch, thiếu chút nữa thì hôn mê.

Đây chính là Khổng sư, danh sư muôn đời.

Bất kỳ kẻ nào nhìn thấy, cho dù là danh sư cửu tinh nhìn thấy, cũng phải cung kính hành lễ, không dám thở mạnh. Người này gọi thẳng lão đầu...

Ta ngất!

Ngươi đây là phát điên sao!

- Làm càn!

Vung ống tay áo, Tô sư không nhịn được quát mắng.

- Ta nói là sự thực. Người này bất ngờ tập kích ta...

Nhớ tới một cảnh tượng trước đó, hắn lại có chút buồn bực. Trương Huyền đang muốn nói thêm vài câu đột nhiên sửng sốt, không nhịn được nhìn về phía Tô sư:

- Ngươi là ai vậy? Từ đâu xuất hiện? Ở đây có phần cho ngươi nói chuyện sao?

Thiên Vũ vương quốc tổng cộng mười ba vị danh sư nhất tinh, ba vị danh sư nhị tinh. Hiện tại lại thêm Mạc Hoằng Nhất và hắn cũng lại là năm vị nhị tinh.

Những người này, trước đó hắn đều gặp qua, đều đã biết. Lão nhân này từ nơi nào xuất hiện? Dám quát mắng mình?

Không biết mình là danh sư nhị tinh sao?

Thật to gan...

-...

Đám người Khương đường chủ, Quan phó đường chủ, Chúc trưởng lão nắm tóc.

Ngươi nói Khổng sư là lão đầu, vô sỉ, khiến người ta nổi điên. Hiện tại trực tiếp quát mắng một vị danh sư tứ tinh?

Các danh sư theo vào đây, tất cả cũng đều phát điên.

Danh sư tứ tinh, bọn họ đứng ở trước mặt, thở mạnh cũng không dám, nói chuyện cũng sợ lớn tiếng. Người này thì hay rồi, trực tiếp quát mắng.

Có cần mạnh như vậy hay không?

- Trương sư không cần phải gấp. Tô sư và Lăng mỗ vừa từ phía xa đến, lại không để cho Khương đường chủ giới thiệu, ngươi không biết cũng là bình thường!

Thấy bầu không khí xấu hổ, Lăng sư không nhịn được mở miệng.

Danh sư, có khí độ của danh sư.

Hai người bọn họ cố ý che giấu, không biết cũng rất bình thường.

- Nhìn ngươi nói chuyện lễ độ, ta lại không tính toán nữa!

Trương Huyền gật đầu.

Đối phương thái độ thành khẩn, hắn cũng lười tính toán.

- Khụ khụ!

Thấy dưới sự cố gắng của mình, thu được đối phương "tha thứ", Lăng sư, Trương sư nhìn nhau, đồng thời bị sặc nước bọt một cái.

Biết đối phương không biết thân phận của bọn họ, người không biết vô tội, Tô sư cũng không rầu rĩ, giới thiệu:

- Mới vừa rồi là ta có chút lỗ mãng. Hiện tại ta giới thiệu cho ngươi một chút, ngươi sẽ biết tại sao lại nói như thế. Nơi này là Phong Sư điện. Những người khác đều chỉ có thể là bài vị. Cho dù là danh sư cửu tinh, cũng chỉ là nhớ một tên. Người này lại có thể được dựng tượng đứng sừng sững ở đây, ngươi chẳng lẽ còn không đoán ra được hắn là ai sao?

- Hắn là ai?

Trương Huyền sửng sốt.

Vừa vào cửa lại nhận ra dáng vẻ của lão đầu, nhớ tới đối phương lặng lẽ hạ thủ đối với mình, hắn vô cùng phẫn nộ, lập tức thốt ra... không suy nghĩ nhiều như vậy. Vừa nghe giải thích như vậy, quả thật có vấn đề.

Bài vị xung quanh, phía trên đều là danh sư cửu tinh, bát tinh danh sư danh tiếng chấn động đại lục... Người như thế cũng không có tư cách lưu lại bức tượng. Người này lại được đặt ở chính giữa, không thể không khiến người ta trầm tư suy nghĩ.

- Lẽ nào, hắn là...

Nghĩ đến một loại khả năng, Trương Huyền sửng sốt, trợn tròn mắt.

- Không sai, hắn chính là Khổng sư!

Tô sư vuốt râu:

- Được tất cả mọi người kính ngưỡng. Chỉ cần sát hạch danh sư, đều cần đến đây bái tế.

- Khổng sư?

Trương Huyền ngây người.

Hắn vẫn không ngừng điều tra ra được sự tình của Khổng sư, chính là vì muốn học tập đối phương, hóa giải thai độc tiên thiên.

Đáng tiếc, sự tích về đối phương trên đời không bảo tồn nhiều lắm, điều tra tới điều tra lui, thậm chí kết hợp với Thiên Đạo Đồ Thư Quán, cũng chỉ biết được phương pháp trở thành danh sư cửu tinh, có khả năng giải độc này.

Hắn vốn còn muốn đi Danh Sư Đường khác cao cấp hơn tiếp tục tuần tra. Dù thế nào hắn cũng không nghĩ tới...

Khổng sư thu mình làm học sinh, mình tự nhiên... vẻ mặt chính khí... Từ chối?

- Lão đầu... A, không đúng, Khổng sư, ta đáp ứng. Ngươi nhanh thu ta, nhanh thu ta...

Sắc mặt Trương Huyền lúc đỏ lúc trắng, đột nhiên gầm rú một tiếng, lao về phía bức tượng, hai mắt tỏa ra ánh sáng.

-... Tô sư, Lăng sư.

-...

Khương đường chủ, rất nhiều danh sư.

Tiền bối tán thành

dtv-ebook.com

Đây chính là Khổng sư!

Người sáng lập Danh Sư Đường, nhân vật đẳng cấp siêu cường thành lập danh sư.

Có thể bái hắn làm sư, không chỉ có thể biết được phương pháp giải quyết thai độc tiên thiên, quan trọng hơn chẳng khác nào có cái núi dựa lớn.

Người lợi hại như thế, thu làm học sinh, thế nào cũng phải cấp cho ngót nghét một vạn khối linh thạch làm lễ gặp mặt. Nếu không, cũng có lỗi với thân phận lão sư của thiên hạ chứ?

Sớm biết rằng ngươi chính là Khổng sư, giả vờ cái gì, khẳng định đáp ứng lập tức, nói cũng không nói thêm một câu...

Trương Huyền cảm thấy hối hận tới mức xanh cả ruột.

Khổng sư thu đồ đệ, tự nhiên từ chối. Trên thế giới còn có người nào ngu hơn so với hắn nữa sao?

Sớm biết được, có cơ hội như thế, thế nào hắn cũng phải lật sách nhìn hình. Biết lão nhân này là ai, hắn không đến mức làm ra quyết định ngu xuẩn như thế...

- Trương sư, Khổng sư qua đời từ lâu không biết đã bao nhiêu năm. Đây chỉ là bức tượng của hắn, không có ý thức...

Thấy người này giống như điên, Tô sư vội vàng tiến lên.

Khổng sư sớm đã biến mất ở trên đại lục không biết bao nhiêu năm. Ở trên bức tượng cũng chỉ là một ít ý niệm còn sót lại mà thôi. Đừng nói ngươi ở nơi này khóc lớn náo loạn lớn, cho dù đập nát bức tượng cũng vô dụng!

Vẫn thu ngươi, thu cái gì?

Ngươi cho rằng tường môn của Khổng sư dễ dàng tiến vào như vậy sao?

- Chẳng lẽ không phải là hắn?

Khác với suy nghĩ của Tô sư, đám người Khương đường chủ, Chúc trưởng lão nhìn nhau, cũng đầy nghi ngờ.

Buổi trưa, trời thừa nhận danh sư, Khổng sư thu đồ đệ... Bọn họ đều tận mắt nhìn thấy.

Kết quả, vị đồ đệ này, lập tức từ chối...

Trước đó còn đang suy nghĩ có phải là vị Trương sư Trương Huyền này hay không? Hiện tại xem ra không giống!

Ngươi xem vẻ mặt hắn khát vọng và chờ đợi, làm sao có thể từ chối cơ hội tốt như vậy?

Đương nhiên, để cho Trương Huyền biết ý nghĩ của mấy người, khẳng định nước mắt sẽ chảy xuống: Ngươi nghĩ rằng ta muốn sao? Ta căn bản không biết có được hay không...

- Không có ý thức? Được rồi!

Ngẩng đầu liếc mắt nhìn bức tượng trước mắt, quả thật vẫn không nhúc nhích, lại không có dao động ý niệm trước đó, Trương Huyền không thể làm gì khác hơn là bất đắc dĩ lắc đầu.

Ngón tay hắn len lén đưa tới.

Vù!

Trong đầu xuất hiện sách:

- Bức tượng được làm tại La Hải Thành, chín tia thợ thủ công lưu lại, dùng đất ở dưới biển sâu nung lên bảy bảy bốn mươi chín ngày tạo thành, nghìn năm không bị hủy. Khuyết điểm:...

Phụt!

Thân thể hắn thoáng lảo đảo một cái.

Không cần suy nghĩ, thật sự là bức tượng.

Đáng tiếc rõ ràng có cơ hội bái nhập Khổng môn...

Lại lãng phí như thế!

- Bắt đầu đi!

Thấy vị thiên tài Trương sư này, cuối cùng khôi phục lại bình thường, Tô sư khoát tay áo.

- Ừ!

Khương đường chủ bước lên trước:

- Các ngươi tuy rằng thông qua sát hạch, được trao tặng huy hiệu danh sư, nhưng muốn có được các danh sư khác thừa nhận, còn cần tiếp nhận Phong Sư điện tán thành!

- Một khi thành công, sẽ thu được phần thưởng khí tức đặc biệt, cho dù không mang huy hiệu, phóng ra loại khí tức này, người ngoài cũng có thể nhận ra thân phận của ngươi.

Hai người Tô sư, Lăng sư vừa rồi vẫn chưa lấy ra huy hiệu, chỉ nói ra tên họ, Khương đường chủ lại tin tưởng sâu sắc, không nghi ngờ, chính là bởi vì trong cơ thể bọn họ ẩn chứa loại khí tức đặc biệt này, có thể khiến cho các danh sư khác liếc mắt nhìn ra.

- Thành công? Chẳng lẽ có người còn không có cách nào thu được tán thành sao?

Trương Huyền nhìn qua.

- Đương nhiên là có! Cái gọi là tán thành, là chỉ tiền bối thừa nhận. Nơi này có bài vị của vô số vị tiền bối. Phía trên nắm giữ một ý niệm bọn họ trước đây lưu lại. Mặc dù không cách nào thành hình, cũng không có ý thức của bản thân mình, lại có thể phân biệt rõ ràng có thật sự có tư chất trở thành danh sư hay không!

Khương đường chủ cười chỉ về phía trước:

- Các ngươi chỉ cần quỳ xuống ở chỗ này. Có người thừa nhận, bài vị sẽ ngã xuống. Nhận được một tán thành, thu được một khí tức. Tán thành càng nhiều, khí tức càng nhiều, cũng lại cho thấy, tiền đồ sau này không thể đo đếm, có thể đạt được cảnh giới cao hơn.

- Thì ra là thế!

Trương Huyền hiểu được.

Hắn trực tiếp sát hạch danh sư nhị tinh, cũng chưa từng tới nơi đây. Rất nhiều chuyện hắn căn bản không biết rõ ràng. Ngược lại là Mạc Hoằng Nhất, biết rất nhiều, không có quá nhiều kinh ngạc.

- Vậy, không tán thành lại như thế nào? Sẽ hủy bỏ tư cách danh sư sao?

Có tán thành, sẽ được công nhận. Không được tán thành thì như thế nào?

Cũng không thể để đối phương cực cực khổ khổ sát hạch thành công, cũng bởi vì một ít bài vị không thừa nhận, lại thủ tiêu tư chất của hắn?

- Sẽ không!

Khương đường chủ lắc đầu:

- Thật ra không chiếm được tán thành, cũng rất bình thường. Chủ nhân của những bài vị này, khi còn sống đều là nhân vật lớn. Chỉ có có thể khiến cho bọn họ để vào trong mắt, mới có thể thừa nhận. Dưới tình huống bình thường, danh sư nhất tinh, tỷ lệ thành công, không vượt quá một phần trăm. Danh sư nhị tinh, cũng chỉ có 10% mà thôi!

- 10%?

Mọi người líu lưỡi.

Nói thật, cái xác suất này thật sự quá thấp.

- Đạt được danh sư tam tinh, sẽ có hai mươi phần trăm. Tứ tinh là bốn mươi phần trăm. Ngũ tinh bảy mươi phần trăm. Chỉ có danh sư lục tinh, có khả năng trăm phần trăm thu được tán thành. Chỉ có điều, là mấy bài vị ngã xuống, lại không nhất định giống nhau.

Khương đường chủ gật đầu.

Nghiệp đoàn của bọn họ mặc dù không có danh sư vượt quá nhị tinh, nhưng những điều này đều là kiến thức căn bản. Làm đường chủ, biết rất rõ, không cần hỏi thăm, mở miệng lại tới.

- Điều này...

Lúc này Trương Huyền mới hiểu được độ khó.

Danh sư lục tinh, bất kể ở chỗ nào, cũng tuyệt đối được cho là cường giả siêu cấp, danh chấn một phương. Người như thế, giậm chân một cái, liên minh vạn quốc sợ rằng cũng sẽ bị huỷ diệt.

Nhân vật cấp bậc siêu cấp như vậy, mới có thể bảo đảm trăm phần trăm thừa nhận. Bởi vậy có thể thấy được độ khó trong đó.

- Phong Sư điện tán thành, chỉ là một loại vinh dự. được càng nhiều người tán thành, đại biểu sau này thành công lại càng lớn, thiên phú càng cao. Một vị thiên tài nổi danh nhất ở liên minh vạn quốc, Khương Tử

Kiệt, chưa đầy ba mươi tuổi, lại sát hạch danh sư tứ tinh thành công, truyền ra thành giai thoại một đời. Trước đây, thời điểm nhị tinh, từng khiến cho bảy khối bài vị tán thành!

Tô sư nhìn qua, cười nói.

Thiên Vũ vương quốc tuyệt đỉnh thiên tài là Mạc Hoằng Nhất. Vị Khương Tử Kiệt này, chính là người đứng đầu liên minh vạn quốc.

- Chưa đầy ba mươi tuổi, sát hạch danh sư tứ tinh thành công?

Trương Huyền líu lưỡi.

Hắn biết danh sư, cơ bản đều già bảy tám mươi tuổi. Tuổi còn trẻ, chưa đầy ba mươi lại sát hạch tứ tinh thành công, thiên phú quả thật đáng sợ.

Mạc Hoằng Nhất được gọi là thiên tài, vừa so sánh với hắn, cũng buồn bã không ánh sáng.

Phải biết rằng, danh sư càng về phía trước thi càng khó. Đối với mức yêu cầu độ tâm cảnh cũng lại càng lớn. Không ít cường giả nghe rất có thiên phú, tam tinh là một cửa ải lớn, suốt đời cũng khó có thể vượt qua.

Dựa theo phân chia cấp bậc của nghiệp đoàn tổng bộ, vừa đến tam tinh là danh sư sơ cấp. Tứ tinh đến lục tinh là danh sư trung cấp. Thất tinh đến cửu tinh là danh sư cao cấp.

Giữa tam tinh và tứ tinh, chênh lệch một chiều ngang lớn, giống như chênh lệch giữa Thông Huyền và Tông Sư, người bình thường không thể nào thành công.

- Các ngươi cũng không cần có gánh nặng trong lòng. Nhận được tán thành là hay nhất. Không nhận được, cũng không quan trọng. Danh Sư Đường chúng ta, đã có ba trăm năm không ai được thành công. Ta chỉ là hi vọng, ở thời gian ta làm đường chủ, có thể xuất hiện một lần như vậy! Sau đó đi đường khác, cũng có vốn liếng để khoe khoang!

Khương đường chủ cười khổ nói.

- Ừ!

Trương Huyền gật đầu.

Còn tưởng rằng là phải nhận được tán thành. Hiện tại xem ra, không quan trọng.

Cũng đúng, khẩu vị của danh sư không bình thường. Có đôi khi ngươi coi trọng, hắn chưa chắc coi trọng. Lại nói, chủ nhân của những bài vị này đã sớm qua đời. Một điểm ý niệm mà thôi, không được thừa nhận, cũng không tính là gì cả.

- Mạc sư, ngươi tới trước đi!

Giải thích xong, Khương đường chủ ngoắc tay.

- Được!

Mạc Hoằng Nhất gật đầu, sắc mặt nghiêm trọng.

Trước đây thời điểm danh sư nhất tinh, hắn vẫn chưa nhận được tán thành. Lúc này sát hạch nhị tinh thành công, hắn muốn xem thử, có cơ hội hay không.

Một khi thành công, lập tức danh tiếng quang vinh trong thiên hạ, lưu truyền thiên cổ.

Chí ít, không cần ở dưới sức ép của Trương Huyền, ảm đạm không ánh sáng.

Hít sâu một hơi, hắn bước lên trước, đi tới trước bồ đoàn ở chính giữa, đầu gối cong lại, quỳ xuống.

- Vãn bối Mạc Hoằng Nhất, bái kiến các vị tiên sư, khẩn cầu thu được tán thành!

Âm thanh hắn lanh lảnh, nói xong, thân thể ép sát mặt đất.

- Như thế nào?

Trương Huyền vội vàng nhìn lại. Các danh sư khác, thậm chí Tô sư, Lăng sư cũng không nhịn được nhìn qua.

Mạc Hoằng Nhất, thiên tài nổi danh nhất Thiên Vũ vương quốc trong nghìn năm qua, tuổi còn trẻ lại sát hạch nhị tinh thành công.

Nếu như không tính tới tên biến thái Trương Huyền này, ở Hiên Viên vương quốc hắn cũng tiếng tăm lừng lẫy. Người như thế nếu như cũng không nhận được sự thừa nhận, tán thành của Phong Sư điện, cũng thực sự quá khó khăn.

Mọi người không dám nói một lời nào. Cả phòng kim rơi cũng có thể nghe được.

Răng rắc!

Không biết qua bao lâu, thời điểm mọi người ở đây cảm thấy khả năng không có hy vọng, một bài vị lắc lắc, ngã xuống.

Ầm ầm!

Lập tức, một khí thể màu xanh mờ nhạt, từ trong điện bay thẳng tắp ra, bao phủ về phía Mạc Hoằng Nhất.

- Đây là... loại khí thể đặc biệt trời thừa nhận danh sư sao?

Nhìn thấy được khí tức này, Trương Huyền sửng sốt.

Thời điểm trời thừa nhận danh sư, hắn từng được một loại khí tức đặc biệt bao quanh, do đó dẫn đến mức độ tâm cảnh tăng lên rất nhanh.

Không nghĩ tới, Phong Sư điện tán thành, cũng có công hiệu tương tự.

Thảo nào nói sau khi trời thừa nhận danh sư, cho dù không có huy hiệu, các danh sư khác cũng sẽ thừa nhận. Hóa ra cái gọi là khí tức tán thành, chính là thứ này.

- Quá loãng...

Xác nhận được cái gì, Trương Huyền không nhịn được lắc đầu.

Thời điểm hắn được trời thừa nhận danh sư, khí tức giống như khói báo động, rất dày rất lớn. Còn cái này của đối phương, chỉ có một luồng, lớn bằng ngón tay vậy, nhỏ tới mức đáng thương.

Sông lớn cùng dòng suối, hai bên không thể so sánh nổi.

Vù!

Sau mấy hơi thở, khí tức bị hấp thu sạch sẽ, sắc mặt Mạc Hoằng Nhất vui mừng, không nhịn được đứng dậy.

Hắn khó có thể kìm chế được sự hưng phấn trong lòng.

Mặc dù chỉ là một bài vị ngã xuống, nhưng nói rõ nhận được một vị tiền bối tán thành, phá tan kỷ lục Thiên Vũ vương quốc, mấy trăm năm qua, không người nào thành công!

- Lợi hại!

- Không hổ danh là đệ nhất thiên tài trước kia của vương quốc chúng ta!

- Hơn ba trăm năm, là người đầu tiên nhận được tán thành. Tốt, tốt. Sau đó lão già Triệu Tước kia, lại không đắc ý nổi nữa...

Nhìn thấy một cảnh tượng như vậy, đám người Khương đường chủ, Chúc trưởng lão không nhịn được hưng phấn la lên.

Vương quốc sát hạch không ít danh sư, vẫn là lần đầu tiên tận mắt nhìn thấy được có người thành công, kích động trong lòng có thể tưởng tượng được.

- Không tệ. Danh sư nhị tinh khiến tổ tiên tán thành, thiên phú không thể đo đếm. Cho dù là ta, cũng phải danh sư tam tinh mới được thừa nhận!

Tô sư cũng thoả mãn gật đầu.

- Đúng vậy, ngươi danh sư tam tinh nhận được thừa nhận, đã coi như là không tệ. Ta là trở thành danh sư tứ tinh, mới khiến cho một bài vị ngã xuống... Xem ra thiên phú của vị Mạc sư này, quả thật không tầm thường!

Lăng sư cũng mỉm cười.

Tô sư, Lăng sư, ở thời điểm danh sư nhị tinh, chưa từng nhận được thừa nhận, đủ thấy độ khó.

- Được rồi. Mạc sư nhận được thừa nhận, Trương sư, tới phiên ngươi!

Sau khi hết khiếp sợ, Khương đường chủ mở miệng.

Mọi người đồng loạt đưa mắt tập trung qua.

Bức tượng của Khổng sư vỡ

dtv-ebook.com

- Được!

Trương Huyền gật đầu.

Hắn là danh sư được trời thừa nhận, cho dù không cần tiền bối tán thành cũng không sao. Chỉ có điều nếu tới nơi đây, vừa vặn hắn cũng muốn xem thử rốt cuộc có thể thu được đối phương thừa nhận hay không.

Hai bước đi tới bồ đoàn trước mặt, hít sâu một hơi, đầu gối gập lại, quỳ xuống.

- Vãn bối Trương Huyền, bái kiến các vị tiên sư, khẩn cầu thu được tán thành!

Hắn khấu đầu hành lễ, giống hệt với Mạc Hoằng Nhất trước đó.

Mọi người đồng loạt nhìn qua. Tô sư, Lăng sư mặc dù là danh sư tứ tinh, cũng không nhịn được có chút khẩn trương, nắm đấm nhất thời xiết chặt.

Người này sáng tạo ra quá nhiều kỳ tích, có lẽ lại có thể phá tan kỷ lục của Khương Tử Kiệt.

Gian phòng yên tĩnh kim rơi có thể nghe được. Bài vị ở khắp phòng, yên tĩnh ở tại chỗ, vẫn không nhúc nhích, hình như không có bất kỳ phản ứng nào.

- Lẽ nào... Không nhận được một tiền bối nào thừa nhận?

Đợi một hồi, không có bất cứ động tĩnh gì, rất nhiều danh sư nhìn nhau. Mỗi người nhìn ra được sự mơ hồ từ trong mắt đối phương.

Vị Trương Huyền này liên tục phá tan nhiều kỷ lục như vậy, giảng dạy học sinh, còn đạt được độ tín nhiệm chín mươi chín, chắc hẳn là có thể nhận được không ít cường giả tán thưởng, làm sao có thể một chút động tĩnh cũng không có?

Quá khác thường.

- Bình thường thời gian uống cạn một chén trà, không có động tĩnh, đã nói rõ không có được tán thành. Hiện tại thời gian đã qua. Xem ra... Là thất bại!

Yên tĩnh một lát, Khương đường chủ tính toán thời gian một chút, đầy thất vọng.

Dựa theo thành tích của hai người, Mạc Hoằng Nhất cũng có thể làm cho một vị tiền bối tán thành. Trương sư hẳn phải có không ít cường giả công nhận mới phải. Nhưng tình huống hiện thực, lại là một chút động tĩnh cũng không có, khiến cho tâm tình của hắn không nhịn được có chút giảm sút.

- Tiền bối tán thành, không phải xem thiên phú, thực lực, mà là... xem ngươi có thích hợp làm học sinh của hắn hay không.

Một lát sau, Tô sư mở miệng:

- Có thể là thiên phú của vị Trương Sư này quá cao, khiến cho những tiền bối, đều cảm thấy áp lực!

Hiện tại cũng chỉ có giải thích này. Bằng không, ai cũng không hiểu nổi, Mạc Hoằng Nhất thiên phú yếu hơn thành công, thiên phú mạnh mẽ ngược lại thất bại.

- Đúng vậy, chắc là như vậy. Nếu không, làm sao có thể một tán thành cũng không có?

Khương đường chủ cười gượng gật đầu, đang muốn nói tiếp, lại thấy Quan phó đường chủ ở một bên, vẻ mặt sốt ruột chỉ về phía trước:

- Không đúng, mau nhìn...

Mọi người sốt ruột vội vàng ngẩng đầu. Chỉ thấy bên trong căn phòng rất nhiều bài vị, vẫn không chút động đậy, cũng không có phát sinh biến hóa.

- Quan phó đường chủ...

Khương Thư nghi ngờ nhìn qua.

- Không phải những bài vị đó. Mà là...

Sắc mặt Quan phó đường chủ nhất thời trắng bệch, môi run lên:

- Mà là... bức tượng của Khổng sư!

Mọi người sửng sốt, nhìn về phía bức tượng cao lớn ở chính giữa. Chỉ thấy bức tượng gỗ đặt ở trên mặt đất, đột nhiên... lắc một chút!

- Bức tượng lắc lư?

Lần này không chỉ những người khác kỳ quái, ngay cả Tô sư, Lăng sư cũng cảm thấy suy nghĩ không rõ ràng.

Trước đó đã thấy qua bài vị đều rơi xuống đất, chưa từng nghe qua bức tượng Khổng sư lắc lư!

- Không phải lắc lư...

Đang thấy kỳ quái, Khương đường chủ đột nhiên nhìn ra cái gì, thét lên một tiếng chói tai:

- Trương sư, cẩn thận...

Còn chưa nói dứt lời, chỉ thấy bức tượng cao lớn của Khổng sư, "két" một tiếng đổ xuống.

Trương Huyền bái lạy dưới rất nhiều bài vị, vị trí chính là phía trước bức tượng. Một lần đổ này, lại đập tới đầu hắn.

- Ta ngất!

Đang quỳ gối tại chỗ, chờ tán thành, Trương Huyền nằm mơ cũng không nghĩ tới, một bức tượng lớn như vậy sẽ đập xuống. Sắc mặt thoáng một chút trở nên khó coi. Lúc này trốn cũng không kịp, hắn không thể làm gì khác hơn là vội vàng đứng dậy, hai tay nghênh đón.

Ầm!

Nắm đấm và bức tượng va chạm vào nhau.

Hắn là cường giả Tông Sư đỉnh phong, thân thể còn cường đại đến 9999 đỉnh. Bức tượng của Khổng sư đổ xuống, cho dù lại kiên cố nữa cũng chỉ là một bức tượng điêu khắc, làm thế nào chịu được, "ầm" một tiếng, từ trong đó nổ tung.

Xôn xao!

Trong nháy mắt bức tượng của Khổng sư bị đánh nát, rất nhiều bài vị chồng chất ở bên trong phòng, đồng thời giống như tiếng đậu xào vậy, ngã xuống. Ngay sau đó Phong Sư điện, cũng "két! két!" rung lên.

- Mau lui lại...

Sắc mặt Khương đường chủ nhất thời trắng bệch, la lên một tiếng, dẫn theo rất nhiều danh sư, lui về phía sau, lao vọt ra ngoài.

Trương Huyền cũng không dám do dự, theo sát ở phía sau, lao ra.

Mới vừa rời khỏi phòng, chỉ thấy đại điện trước mắt "ầm" một cái đổ xuống, bụi bặm bay lên. Bụi bặm từ từ bay lên, giống như sóng lớn cuồn cuộn.

- Chuyện này... Trời ạ chuyện gì xảy ra vậy?

Tất cả Khương đường chủ và mấy vị danh sư khác đều choáng váng, đồng loạt nhìn về phía người thanh niên đứng cách đó không xa, vẻ mặt vỡ mộng, hận không thể bóp chết hắn.

Người khác bái tế, hoặc là nhận được tán thành, hoặc là không nhận được tán thành. Nhưng hắn thì hay rồi, bái lạy một chút, phá hủy đi bức tượng của Khổng sư. Cái này ccòn chưa hết, toàn bộ Phong Sư điện cũng cả sụp...

Có nhầm hay không!

Khổng sư, lão sư của thiên hạ, tồn tại được người người kính nể, e sợ. Bức tượng đổ xuống, cho dù sắp đập phải ngươi, ngươi chung quy cũng nên đỡ lấy chứ? Trực tiếp giơ nắm đấm lên. Tình huống thế nào?

Động thủ đối với Khổng sư...

Cũng đủ rồi!

Rất nhiều danh sư, mỗi một cảm thấy trước mắt choáng váng. Chỉ thấy người thanh niên cách đó không xa, nhìn đống đổ nát trước mắt, không ngừng vò đầu:

- Cái này... Ta tính là được tán thành không?

Tán thành?

Tán thành em gái ngươi ấy!

Mọi người nước mắt chảy ra ào ào.

Ngươi đập nát bức tượng người ta, hủy đi từ đường, còn bảo người ta tán thành thế nào?

Mọi người phát điên, thật ra Trương Huyền cũng suy sụp.

Thừa nhận thì thừa nhận, không thừa nhận thì không thừa nhận, bức tượng lớn như vậy đổ xuống là có ý gì?

Có thể bảo đảm nghìn năm không hỏng, bức tượng này cho dù cứng rắn kém hơn so với tảng đá, cũng không khác biệt lắm. Không ngăn cản, thật sự bị đập ở trên đầu, cho dù thân thể hắn có phòng ngự vô địch, cũng sợ rằng sẽ phải bị trọng thương.

- Nhất định là lão đầu trả thù...

Vẻ mặt hắn đầy bất đắc dĩ.

Trước đó Khổng sư muốn thu làm đệ tử, hắn không đáp ứng. Hiện tại nhất định là cố ý trả thù. Nếu không, bức tượng lớn như vậy, làm sao có thể đột nhiên đổ xuống?

Ngay cả Phong Sư điện cũng lại sụp đổ?

Cái này thì hay rồi. Muốn giải thích cũng giải thích không được...

- Chuyện ngày hôm nay, ai cũng không cho phép nói ra!

Buồn bực một lát, Tô sư nhìn quanh một vòng, căn dặn một câu.

Bức tượng của Khổng sư vỡ nát, Phong Sư điện sụp đổ, giống như phần mộ tổ tiên bị người ta đào lên vậy... Một khi truyền đi, người khác nhất định sẽ cười đến rụng răng. Uy tín của Danh Sư Đường bọn họ cũng còn không tồn tại nữa.

Duy nhất có thể làm chính là hạ lệnh phong khẩu.

May là, ở đây tổng cộng cũng chỉ còn lại mấy vị. Lại thêm mỗi người đều có thân phận. Nói vậy cũng sẽ không để chuyện mất mặt như vậy, truyền ra ngoài.

- Vâng!

Mọi người liền vội vàng gật đầu.

- Được rồi. Không được tán thành cũng không có gì. Hai vị thành danh sư, ta liền giới thiệu với các ngươi một chút về trách nhiệm và nghĩa vụ

của danh sư!

Biết thảo luận chuyện này, là tự tìm không vui, Khương đường chủ nhìn lại.

- Sư giả, sở dĩ truyền đạo dạy nghề giải thích nghi hoặc đều có! Làm danh sư, càng phải như vậy. Trước đây Khổng sư thành lập Danh Sư Đường, mục đích quy phạm nghề nghiệp, chỉ có một. Đó chính là... Người người như rồng!

- Người người như rồng?

Mạc Hoằng Nhất, Trương Huyền đều nhíu mày.

- Không sai, các vị được thế giới bây giờ thấy, yên tĩnh không sóng gió, các loại chức nghiệp huy hoàng chói mắt. Trên thực tế không phải như vậy.

Sắc mặt Khương đường chủ nghiêm trọng:

- Ở thời đại Khổng sư, nhân loại cũng không phải là bá chủ duy nhất của toàn bộ đại lục. Trong đó còn có một chủng tộc cường đại khác... Dị linh tộc!

- Dị linh tộc?

- Ừ, đây là một chủng tộc đặc biệt lợi hại, vừa sinh ra lại mang theo lực lượng vượt qua chí tôn, vô cùng cường đại! Mà nhân loại khi đó, một khi bị bắt, cũng chỉ có thể làm nước phụ thuộc, bị nó nô dịch!

Khương đường chủ chậm rãi nói:

- Khổng sư dẫn dắt nhân loại cuối cùng trấn áp hắn. Vì có thể để cho nhân loại trở nên càng cường đại hơn, mới sáng lập ra Danh Sư Đường, truyền dạy không phân biệt, truyền thừa thiên hạ, mục đích chính là khiến cho chúng ta, trở nên càng thêm lợi hại, có đầy đủ lực lượng tự bảo vệ mình.

- Điều này...

Trương Huyền đầy chấn động kinh ngạc.

Tuy rằng thu thập không ít sách, nhưng những bí mật dính dáng đến thượng cổ, không có một quyển nào ghi chép, cũng chưa từng nghe qua.

Dù thế nào hắn cũng không ngờ, trên thế giới còn có chủng tộc cường đại như vậy, vừa sinh ra lại nắm giữ lực lượng ngoài Chí Tôn.

- Các ngươi biết, vì sao độc sư bị người phỉ nhổ, không được chức nghiệp cửu lưu tán thành hay không?

Khương đường chủ tiếp tục nhìn qua.

Hai người lắc đầu.

- Tình huống bình thường, độc sư tuy rằng giết người ở trong vô hình, khiến người ta khủng khiếp, trên thực tế cũng có ích lợi rất lớn, không thể chỉ một mực phủ định. Nhưng độc sư lại bị vô số chức nghiệp chán ghét... Không phải là khiếp sợ, lo lắng về bọn họ. Mà là ở thời đại kia, bọn họ từng đầu nhập vào dị linh tộc, nối giáo cho giặc, tàn hại nhân loại ruột thịt!

Khương đường chủ nói.

Hai người hiểu được.

Trước đó Trương Huyền cũng cảm thấy kỳ quái. Độc sư tuy rằng khủng khiếp, nhưng cũng không phải là gặp người lại hạ độc, không cần thiết đề phòng như vậy, đuổi bọn họ ra khỏi vương thành, gửi thân nơi Hồng Liên sơn mạch!

Nghe được vậy, hắn mới biết, là rất nhiều chức nghiệp chưa từng tha thứ đối với chuyện của bọn họ trước kia,.

Lâu ngày, thù hận tuy rằng quên, nhưng thói quen lại không đổi được, trở thành cục diện hôm nay.

Độc sư, ở trong phạm chức nghiệp vi bình thường, thật giống như chuột chạy qua đường. Tuy rằng không ai nguyện ý chủ động đắc tội, nhưng cũng không có danh tiếng gì tốt.

- Được rồi. Các ngươi mới là danh sư nhị tinh, hơn nữa việc này qua cũng lâu. Dị linh tộc sớm đã biến mất ở dòng sông dài lịch sử, không cần thiết rầu rĩ nữa!

Khương đường chủ mỉm cười, không tiếp tục dây dưa ở trên đề tài này:

- Mặc dù không có nguy cơ dị linh tộc, nhưng danh sư truyền thừa giữ lại, chỉ cần trở thành một trong những thành viên, lại phải làm được bổn phận của lão sư, nghiêm khắc tuân thủ quy định, dùng sách giáo dục người!

- Giáo hóa thiên hạ, người trong thiên hạ mới cho danh sư địa vị thân phận cao cao tại thượng, mà không phải trở thành danh sư, mới có thân phận và địa vị cao cao tại thượng!

Sắc mặt Khương đường chủ nghiêm túc:

- Nếu như sau này để cho ta biết được, hai người các ngươi có ai làm xằng làm bậy, không để ý tới quy định, cho dù không cần ta ra tay, Danh Sư Đường khác cũng sẽ tự động thanh lý, trục xuất người đó!

- Vâng!

Gai người Trương Huyền đồng thời gật đầu.

- Nhớ kỹ, trở thành danh sư, cũng không phải một loại vinh dự và địa vị, mà là một loại trách nhiệm và nghĩa vụ. Chỉ có để học sinh ở trong lòng, thật sự giáo dục dạy người, truyền giáo thiên hạ, mới có thể thực sự trở thành lão sư tốt, được vạn nước dương danh!

Giao phó xong, lúc này Khương đường chủ mới khoát tay áo:

- Được rồi, nên nói đều nói rồi. Đi tới đại sảnh, vừa vặn cũng giới thiệu cho các ngươi một chút về Tô sư, Lăng sư!

- Được!

Mọi người lên tiếng, đi về phía phòng tiếp khách của Danh Sư Đường.

Bọn họ rời khỏi, ai cũng không có chú ý, trên vô số bài vị, bức tượng của Khổng sư, chậm rãi xuất hiện từng khí tức đặc biệt rất nhỏ, hội tụ lại, hình thành một dòng nước lũ cực lớn.

Bởi vì không có người tiếp nhận, thời gian không lâu chậm rãi tiêu tan, giống như chưa bao giờ xuất hiện qua.

Tiên sư gặp từ chối, hóa thành tiếng chuông rên rỉ

dtv-ebook.com

Liên minh vạn quốc, Danh Sư Đường, điện nghị sự.

- Chuyện lần này, nói vậy mọi người đều biết. Hi vọng các vị có thể dốc hết toàn lực, không nên làm giảm sút danh tiếng của chúng ta!

Một lão nhân ngồi ngay ngắn ở chỗ ngồi chính giữa, gương mặt lạnh lùng, bàn tay lớn phất một cái.

Đường chủ Danh Sư Đường của liên minh vạn quốc, danh sư tứ tinh đỉnh phong, Khang Cảm đường chủ.

- Đường chủ yên tâm, chúng ta sẽ dốc hết toàn lực, tìm kiếm thí sinh thích hợp, sẽ không làm giảm sút danh tiếng liên minh vạn quốc chúng ta!

- Tô trưởng lão, Lăng trưởng lão nghe nói Hiên Viên vương quốc bên kia xuất hiện một thiên tài, mấy ngày trước đã chạy tới đó!

- Bạch trưởng lão, Lộc trưởng lão, nghe nói Trì Viễn vương quốc bên kia có thiên tài sát hạch thành công, tám ngày trước đã đi qua!

...

Trong phòng rất nhiều lão nhân đều trả lời.

Những lão nhân này đều mặc trường bào danh sư đặc biệt, trước ngực gắn huy hiệu ghi chú đẳng cấp, tệ nhất cũng là nhị tinh, cao hơn còn có tam tinh, tứ tinh, phản xạ ra ánh sáng, khiến người ta lóa mắt.

- Vậy là tốt rồi. Chuẩn bị trước, ứng phó thật tốt. Trước kia liên minh vạn quốc chúng ta đều ở lót đáy, lần này nhất định phải khiến cho bọn họ nhìn thấy, thiên tài của chúng ta không kém chút nào!

Đường chủ hừ một tiếng, gật đầu.

- Ừ...

Mọi người lên tiếng, đang muốn nói tiếp, một tiếng chuông đột nhiên vang lên.

Mang theo tiếng rên rỉ, giống như xuất hiện biến cố gì to lớn.

Coong coong coong!

Ngay sau đó vô số tiếng chuông liên tiếp vang lên.

- Chuyện gì xảy ra?

Khang đường chủ đột nhiên đứng phắt dậy.

- Vị trí phương hướng kia là... Phong Sư điện!

Liếc mắt thoáng nhìn, hiểu rõ phương hướng âm thanh truyền đến, một vị danh sư biến sắc, la lên.

- Xem thử!

Đám người Khang đường chủ không thể tiếp tục kìm chế được, vội vàng liền xông ra ngoài, đi tới Phong Sư điện. Vừa đẩy cửa nhìn lại, chỉ thấy vô số bài vị tiên sư không ngừng rung lên, giống như gặp phải chuyện gì thương tâm, không ngừng rên rỉ. Từng khí tức đặc biệt, quay xung quanh, bồi hồi giống như sấm rền, gào thét không dừng.

- Đây là... Tiên sư gặp cự tuyệt, hóa thành tiếng chuông rên rỉ?

Biến sắc, thân thể Khang đường chủ thoáng lảo đảo một cái, thiếu chút nữa ngã sấp xuống.

- Tiên sư gặp cự tuyệt? Có ý gì?

Thấy hắn thất thố như vậy, một vị danh sư không nhịn được hỏi lên.

- Sát hạch danh sư thành công, cần phải được tiền bối tán thành. Rất nhiều người đều coi đây là vinh dự!

Khang đường chủ giải thích.

Mọi người gật đầu.

Đây là chuyện danh sư đều biết. Sát hạch đẳng cấp càng thấp, tiền bối tán thành càng nhiều, đại biểu sau đó thành tựu lại càng lớn, cũng lại càng đáng tự hào.

- Làm danh sư, chúng ta đều biết, lão sư có thể lựa chọn học sinh, học sinh cũng có thể lựa chọn lão sư!

Khang đường chủ nói đến đây, nắm đấm nhất thời xiết chặt, hình vẫn không dám tin tưởng:

- Các đời trước có thể tán thành vãn bối, đồng thời... cũng sẽ gặp phải từ chối!

- Từ chối? Tiền bối tán thành, chẳng những là vinh dự, cũng có thể ban tặng khí tức đặc biệt, khiến cho tâm cảnh nâng cao. Có người sẽ từ chối sao?

Tất cả mọi người sửng sốt, đều trợn tròn mắt.

Tiền bối tán thành, đại biểu cho vinh dự vô thượng không nói, quan trọng hơn chính là, có thể trợ giúp tâm cảnh nâng cao. Có người từ chối? Có ý gì?

- Đúng, có người sẽ từ chối! Dung hợp khí tức ban cho, chẳng khác nào in lại ý niệm của vị tiền bối này, và nắm giữ nghĩa nửa lão sư với hắn. Các vị cũng biết, tình nghĩa nhận được, chẳng khác nào dính vào nhân

quả, phải có hồi báo mới có khả năng hoàn chỉnh. Một ít cấp thiên tài, không muốn tiếp nhận loại tình nghĩa này, liền trực tiếp từ chối!

Khang đường chủ nói.

- Điều này...

Mọi người ngây người.

Người người như bọn họ, mỗi ngày vẫn nằm mơ muốn khiến cho tiền bối tán thành, lại có người từ chối... Rốt cuộc làm sao làm được?

- Bài vị của tiền bối, mặc dù chỉ là một tàn niệm, lại ẩn chứa tinh thần của bọn họ khi còn sống. Bị hậu bối từ chối, tự nhiên rên rỉ không dừng! Chính là loại tình huống trước mắt này, tiên sư gặp cự tuyệt, hóa thành chuông rên rỉ! Những điều này ta cũng chỉ thấy qua ở trong sách, không nghĩ tới... là thật!

Sắc mặt Khang đường chủ trở nên trắng bệch:

- Mấu chốt nhất chính là... Nhiều bài vị như vậy đồng thời rên rỉ, cho thấy... Những tiền bối đồng thời tán thành người kia, kết quả bị... cự tuyệt!

- Nhiều tiền bối như vậy đồng thời tán thành sao?

- Điều này... Loại chuyện này làm sao có thể?

Tất cả mọi người giật nảy mình, thiếu chút nữa thì lập tức ngất đi.

Liên minh vạn quốc mấy trăm năm qua, thiên tài nổi danh nhất là Khương Tử Kiệt, cũng chỉ được bảy vị tiền bối tán thành. Ai vậy? Thoáng một cái nhận được tất cả tiền bối tán thành. Mấu chốt nhất chính là... còn từ chối?

Ta nghe nhầm sao?

tất cả danh sư Danh Sư Đường của liên minh vạn quốc, môi đều run rẩy, vẻ mặt phát điên.

- Điều tra tỉ mỉ cho ta, khẳng định ở bên trong liên minh vạn quốc chúng ta. Bằng không, không có khả năng xuất hiện loại chuyện như vậy! Một vị thiên tài khiến cho các hiền bái phục, tất cả tán thành, nếu như có thể mời đi theo, tuyệt đối có thể tạo thành chấn động...

Hai mắt Khang đường chủ tỏa ra ánh sáng, đang muốn tiếp tục phân phó, mặt đất đột nhiên chấn động.

Xôn xao!

Chỉ thấy bức tượng của Khổng sư ngay phía trước cũng run rẩy kịch liệt, không ngừng rên rỉ.

- Khổng sư rên rỉ? Lẽ nào... Khổng sư cũng bị cự tuyệt?

Tất cả mọi người ngây người tại chỗ, giống như gà gỗ.

Khang đường chủ cũng mở miệng, câu nói kế tiếp, lại cũng nói không nên lời.

...

- Cái này... thật sự không cần phải để ý tới sao?

Thấy đám người Khương đường chủ xoay người rời khỏi, cũng không để ý tới bức tượng của Khổng sư bị bài vị tiền bối bị đè ở phía dưới, Trương Huyền không nhịn được cảm thấy kỳ quái.

Đây chính là bức tượng của lão sư thiên hạ, bài vị của vô số tiền bối, thế nào...

- Danh sư nhìn thấu bản chất của sự vật, trọng ý không trọng hình. Đối với Khổng sư và tiền bối kính ngưỡng ở trong lòng, mà không phải ở trên những bài vị này. Nếu không, bài vị ngã xuống, vốn chính là bất

kính lớn, thế nào còn có thể có vãn bối cam tâm tình nguyện chờ? Yên tâm đi, Danh Sư Đường có thợ thủ công đặc biệt chịu trách nhiệm sửa chữa. Chắc hẳn không bao lâu, là có thể khiến cho Phong Sư điện, lại hoàn hảo như lúc ban đầu!

Khương đường chủ giải thích.

- Trọng ý không trọng hình?

Trương Huyền gật đầu.

Nói như vậy, ngược lại không tệ.

Danh sư hắn biết, đám người Lưu Lăng, Trang Hiền, Khương Thư, cũng không lấy danh sư làm cái gì cao giá, ngược lại và người bình thường như nhau, gặp phải đối, trực tiếp thừa nhận, gặp phải sai, mở miệng phản bác.

Thuận ý thì làm, hài lòng vì chuyện.

Biết đối phương hiểu hắn đánh nát bức tượng của Khổng sư cũng là hành vi vô tâm, lúc này hắn mới thở phào nhẹ nhõm.

Một đường đi tới, chỉ chốc lát bọn họ đã đi tới phòng nghị sự.

- Ta hiện tại giới thiệu cho các ngươi một chút, hai vị này là danh sư tứ tinh đến từ liên minh vạn quốc, Tô sư, Lăng sư!

Mọi người ngồi vào chỗ của mình, Khương đường chủ giới thiệu.

- Danh sư tứ tinh?

Trương Huyền, Mạc Hoằng Nhất sửng sốt, đồng thời bị dọa cho giật mình.

Trước đó bọn họ đều cho rằng hai người này là danh sư nhất tinh từ vương quốc khác qua. Dù thế nào cũng không nghĩ tới, lại là tứ tinh...

Nhất là Trương Huyền, cảm thấy mặt cũng xanh rờn.

Trước đó, hắn lại từng quát mắng đối phương.

- Hai vị thiên tư ngang dọc, sau này trở thành danh sư tứ tinh, chỉ là vấn đề thời gian, không cần thiết câu nệ!

Tô sư mỉm cười, nhìn qua:

- Trương sư, tại hạ có một yêu cầu quá đáng, không biết có tiện hay không?

- Tô sư mời nói!

Biết đối phương là danh sư tứ tinh, Trương Huyền không dám cao giá, cung kính ôm quyền.

Danh sư tứ tinh, không chỉ có lượng tri thức uyên bác, quan trọng nhất chính là tu vi cao thâm!

Muốn trở thành danh sư tam tinh, ít nhất phải nắm giữ thực lực cấp Chí Tôn. Tứ tinh... Sợ rằng tu vi đã đạt được Chí Tôn trở lên.

- Nghe nói Dương sư lại ở vương thành. Không biết ta và Lăng sư, có thể bái kiến một chút hay không?

Tô sư nói.

- Bái kiến... Dương sư?

Khóe miệng Trương Huyền giật một cái, thiếu chút nữa ngất đi.

Làm gì có Dương sư nào... Phía sau người lão sư này, chính là chính hắn!

Hai vị danh sư tứ tinh, muốn đi bái kiến, làm sao bây giờ?

Lừa gạt Khương Thư, cũng tốn sức của chín trâu hai hổ. Đối phương lại là danh sư tứ tinh, muốn lừa gạt, sợ rằng không đơn giản như vậy!

Chỉ sợ cho dù tính cả hắn dùng ra năng lực ngụy trang sư, đối phương cũng có thể nhìn ra một chút.

- Thế nào? Không có thuận tiện sao?

Tô sư nhìn qua.

- Ngược lại không phải vậy. Chỉ là gia sư... luôn luôn di chuyển không ngừng. Ngay cả ta cũng không biết ở nơi nào...

Trương Huyền vội vàng giải thích:

- Như vậy đi, gia sư một khi xuất hiện, ta lại bẩm báo!

- Ừ! Vậy làm phiền Trương sư!

Tô sư mỉm cười.

Mặc dù là danh sư tứ tinh, hai người không có bất kỳ cảm giác cả vú lấp miệng em nào, ngược lại mang theo sự hòa ái.

Theo lời đồn đại, danh sư càng lợi hại càng là như vậy.Bbằng không, cũng không có khả năng rất nhanh thu được học sinh tán thành, học tập thật tốt tri thức.

- Được rồi, các ngươi sát hạch xong, ta cũng sẽ không vòng vo nữa. Ta và Lăng sư lần này tới đây, thứ nhất, là bởi vì thành tích sát hạch của Trương sư quá mức kinh người, muốn đích thân tới xem thử một chút. Thứ hai, còn có một việc, có khả năng cần phải nhờ hỗ trợ!

Thấy hắn đáp ứng, Tô sư không tiếp tục rầu trong vấn đề này rĩ, vuốt râu, nói.

- Tô sư có việc phân phó là được. Danh Sư Đường của Thiên Vũ vương quốc chúng ta có thể làm được, nhất định sẽ dốc hết toàn lực!

Khương đường chủ vội hỏi.

Trước không nói, đối phương là thượng cấp của hắn. Cho dù không phải, danh sư tứ tinh cũng có tư cách ra lệnh cho bọn họ.

Trên liên minh

dtv-ebook.com

- Vậy ta không khách khí nữa!

Tô sư có chút do dự, nói:

- Liên minh vạn quốc chúng ta, địa vị ở trên đại lục, các vị cho dù không biết, nói vậy cũng đã nghe nói qua một ít!

Xem qua không ít sách, Trương Huyền đã biết, đại lục này, bởi vì tồn tại nghề nghiệp danh sư này, được gọi là đại lục danh sư.

Diện tích lãnh thổ mở rộng, vô biên vô hạn.

Trong đó vương quốc mọc lên như rừng, đếm không hết. Các loại tông môn, thế lực độc lập càng nhiều như cát vĩnh hằng, nhiều đếm không xuể.

Vương quốc liên minh, mặc dù là tồn tại cường đại nhất trong vương quốc, nhưng đặt ở toàn bộ đại lục danh sư, vẫn không tính là cái gì.

Thấy có không ít danh sư đầy mơ hồ, Tô sư lắc đầu:

- Cho dù biết, khẳng định cũng là kiến thức nửa vời. Ta vẫn nên nói một chút!

- Đẳng cấp vương quốc, các vị chắc hẳn là hết sức quen thuộc, bao gồm bốn đẳng cấp: Không nhập lưu, nhất đẳng, nhị đẳng, và phong hào!

- Thiên Vũ vương quốc chúng ta, là vương quốc nhất đẳng, thuộc về nước chư hầu của giới vực Hiên Viên vương quốc phong hào. Hiên Viên vương quốc loại quốc gia cấp bậc như vậy, ở trong phạm vi liên minh vạn quốc quản lý, có khoảng một trăm bốn mươi hai nước!

- Nhiều như vậy sao?

Trương Huyền sửng sốt.

Hắn đã nhìn thấy được minh họa địa vực, chỉ là đạt được cấp bậc vương quốc nhất đẳng, vương quốc phong hào cụ thể bao nhiêu, cũng không biết được rõ ràng.

Hắn vốn tưởng rằng cái gọi là liên minh vạn quốc, chỉ là một ám chỉ giả. Bây giờ hắn mới biết, trong phạm vi khống chế, số lượng quốc gia, sợ rằng chỉ nhiều hơn không ít.

Hơn một trăm bốn mươi quốc gia cấp bậc phong hào, phía dưới Hiên Viên vương quốc lại có hơn hai mươi vương quốc nhất đẳng giống như Thiên Vũ. Phân chia cấp bậc xuống dưới nữa... Số lượng nhiều, vô số kể, rất khó nhớ hết.

- Đúng vậy, nguồn gốc, lịch sử liên quan của vương quốc, cũng có nguyên nhân Danh Sư Đường trấn giữ, ngày hôm nay cũng không cần phải nói nhiều. Chỉ nói một chút về liên minh vạn quốc!

- Liên minh vạn quốc, phạm vi nắm giữ tất cả vương quốc, nghe vô cùng lớn. Trên thực tế phạm vi ở đại lục danh sư, chỉ giống như muối bỏ biển, không tính là gì cả. Với thế lực cấp bậc tương đồng, toàn bộ đại lục có tới mấy ngàn. Giống như lân cận có Minh Hạ đế quốc, Hoàn Hải đế quốc... Đương nhiên, còn có một vài tông môn tam lưu cường đại, giống như Lạc Sa Tông, Hàn Khí Tông v.v.

- Còn có tồn tại khổng lồ giống như liên minh vạn quốc sao?

Tất cả mọi người đều lộ ra vẻ mặt kinh ngạc.

Sớm biết rằng đại lục danh sư rất rộng lớn. Nhưng dù thế nào cũng không nghĩ tới rộng như thế.

Tập trung lại hơn vạn một quốc gia, ở trong mắt bọn họ, cũng rất lớn, thế nào đều không nghĩ tới, đồng cấp thế lực khác, đủ có mấy ngàn!

Đáng sợ!

- Liên minh vạn quốc, nghe khí phách, nhưng bởi vì vương quốc làm theo ý mình, không trao đổi tin tức với nhau, trong thế lực cùng cấp bậc xem như là nhỏ yếu nhất.

- Thật giống như Minh Hạ đế quốc, bất kể số lượng cao thủ, hay kinh tế, đều phải mạnh hơn chúng ta không ít. Lưu Vân Tông, Lạc Sa Tông cũng có nhân tài xuất hiện lớp lớp. Số lượng thiên tài, vượt xa so với chúng ta.

- Đương nhiên, những thế lực này, cũng có Danh Sư Đường của riêng mình, bị tổng bộ khống chế.

- Vì tuyển chọn nhân tài tốt hơn, khiến cho chức nghiệp danh sư càng thêm quang minh chói mắt, liên minh vạn quốc và hai mươi bảy thế lực đẳng cấp tương đương xung quanh, liên hợp tiến hành một trận thi đấu lớn danh sư!

- Mười năm một lần, danh sư dưới ba mươi tuổi, mới có thể tham gia. Người xuất sắc, có thể nhận được phần thưởng hậu hĩnh.

- Cuộc thi đấu này đã liên tục tổ chức bảy mươi bảy lần. Đáng tiếc... Danh Sư Đường của liên minh vạn quốc, trước sau ở lót đáy. Một lần tốt nhất, cũng chỉ là đứng thứ hai mươi ba...

Nói đến đây, sắc mặt Tô sư nhất thời đỏ lên.

Hai mươi bảy chỗ thế lực tương đồng so tài, một lần tốt nhất cũng chỉ mới đứng thứ hai mươi ba, cũng chính là thứ năm đếm ngược. Thành tích kém, có thể tưởng tượng.

Thảo nào xấu hổ.

- Lần này, Khang đường chủ mới nhậm chức, chăm lo việc nước, muốn thề vượt qua tình cảnh khó khăn... Muốn chúng ta chú ý mật thiết tới tất cả vương quốc. Chỉ cần có thiên tài lợi hại, lại tuyển chọn ra, tiến hành bồi dưỡng! Đến tham gia trận thi đấu ba tháng sau...

Tô sư nhìn qua, ánh mắt lộ ra vẻ chờ đợi.

- Ý tứ của Tô sư, là... dự định để cho Trương sư tham gia cuộc thi đấu này?

Khương đường chủ hiểu được.

- Không sai!

Tô sư gật đầu:

- Trương sư tuổi còn trẻ lại có thành tích như vậy, liên tục phá tan vô số kỷ lục của Danh Sư Đường, thiên tư cao. Cho dù liên minh vạn quốc, cũng là có một không hai. Bởi vậy... ta muốn mời hắn tham gia!

- Cái này...

Không nghĩ tới thỉnh cầu là cái này, Khương đường chủ quay đầu lại nhìn về phía Trương Huyền.

Các danh sư khác cũng đưa mắt tập trung qua.

Có so tài, lại có thua có thắng. Tham dự hay không tham gia, là tự nguyện. Ai cũng không có cách nào cưỡng ép.

- Cái này...

Trương Huyền cũng sững sờ.

- Trương sư không cần phải vội vàng trả lời. Cho ngươi hai ngày suy nghĩ. Cũng có thể thương lượng với lệnh sư một chút, nhận được trả lời chính xác rồi trả lời sau cũng không muộn!

Tô sư nói.

- Tốt lắm, ta suy nghĩ một chút...

Trương Huyền gật đầu.

Thi đấu danh sư, hắn nghe cũng chưa từng nghe qua, càng không biết so tài như thế nào. Vẫn cẩn thận một chút cho thỏa đáng, không thể mù quáng đáp ứng.

Hiện tại mục đích chủ yếu nhất của hắn, vẫn là trước ba mươi tuổi, nghĩ biện pháp đạt được danh sư cửu tinh. Những chuyện khác, đều không quan trọng.

- Ta lại chỉ có chuyện này, không có chuyện gì khác. Trương sư, có khả năng còn phải làm phiền ngươi, hỗ trợ dẫn tiến một chút. Ta và Lăng sư, vẫn muốn gặp lão sư ngươi, Dương sư một lần!

Tô sư cười nói.

Có thể đào tạo ra loại thiên tài nghịch thiên giống như Trương Huyền, thực lực của vị Dương sư này so với bọn họ, sợ rằng cũng chỉ có cao chứ không thấp hơn. Nếu đi tới, không bái kiến, có phần sơ suất lễ phép.

- Lão sư trở lại, ta sẽ lập tức bẩm báo với hai vị.

Nghe đối phương còn không có quên chuyện nàya, Trương Huyền đau đầu một hồi.

Nhìn bộ dạng nghiêm túc của hai vị danh sư tứ tinh này, nhất định là không tránh thoát. Nếu thật sự không được, chỉ có thể kiên trì giả trang.

Chỉ có điều, ngụy trang ở trước mặt danh sư tứ tinh... hắn thật sự không có tự tin gì.

- Không có phân phó gì khác, ta lại cáo từ trước!

Thấy lại không có an bài nữa, không nói thêm gì nữa, Trương Huyền liền ôm quyền.

- Từ biệt!

Mọi người gật đầu.

Sát hạch danh sư thành công, nên giảng giải đều giảng giải hết, tán thành sửa đổi cũng tán thành xong, cũng cần phải trở về xem một chút.

Đi tới vương thành không lâu, lại ngụy trang thân phận, nói thật, hắn còn chưa từng lấy khuôn mặt Trương Huyền đi lại.

Hắn đi ra khỏi phòng nghị sự, chỉ thấy Mộc Tuyết Tình, Lộ Trùng tiến lên nghênh đón.

- Lão sư!

Trong mắt mỗi người đầy sùng bái.

Vốn cho rằng lão sư của bọn họ, chỉ là giáo sư bình thường. Không nghĩ tới, lại chính là thiên tài siêu cấp danh tiếng chấn động vương thành, Trương Huyền!

Có một lão sư như vậy, sau này tất nhiên cá chép nhảy long môn, một lần bay lên trời.

- Lão sư...

Đám người Triệu Nhã cũng đã đi tới. Mỗi một người giống như con gà trống đấu bại, lại không còn hăng hái như lúc trước.

Nhất là đám người Trịnh Dương, giống như con chuột thấy mèo, run rẩy.

- Mấy người các ngươi, trở về phủ đệ xem ta giáo huấn như thế nào!

Nơi này là Danh Sư Đường, không ít người nhìn vào. Nếu để cho người ngoài biết học sinh của hắn mỗi ngày đều muốn hại chết mình, nhất định sẽ cười đến rụng răng.

Vừa sát hạch danh sư nhị tinh, uy tín nhận được, cũng sẽ trong nháy mắt đổ nát.

Việc xấu trong nhà không thể truyền ra ngoài. Vẫn về nhà giáo huấn đám người không biết trời cao đất rộng này thì tốt hơn.

- Các ngươi cũng đi theo ta!

Liếc mắt nhìn đám người Mộc Tuyết Tình, Lộ Trùng, Trương Huyền cũng vẫy bàn tay một cái.

Hai thân phận biến thành một, hai nhóm học sinh, nên kết thúc thì kết thúc, nên chỉnh đốn thì chỉnh đốn, cũng cần điều chỉnh một chút.

- Vâng!

Mọi người gật đầu, đi theo ở phía sau.

Trở lại phủ đệ, đám người Lưu sư, Bạch Thiềm nhận được tin tức từ lâu, khó tránh khỏi lại là xúc động một hồi.

Tới đại sảnh, ngồi ngay ngắn ở chủ vị, nhìn đám người Trịnh Dương, Viên Đào quỳ gối phía dưới, sắc mặt tái xanh.

Vừa đến, mấy người lại nói tường tận chuyện hạ độc.

- Không quan tâm Liễu lão sư kia là ai, có đúng là ta hay không, thân là lão sư, giảng dạy tám phương, chắc hẳn phải tôn trọng. Chỉ vì một chút không cam lòng, cố ý hạ độc, các ngươi thực sự quá to gan!

Một tiếng quát mắng.

Mấy tên này, thật sự quá làm loạn.

Hạ độc cho mình, cũng không có vấn đề gì. Điều khiến cho hắn tức giận chính là loại hành vi và việc làm này của bọn họ, không để ý tới tôn nghiêm của sư đạo, không có điểm mấu chốt đạo đức.

Một người, một khi không có đạo đức, thực lực cường thịnh mấy đi nữa, cũng chỉ là rác rưởi, phế vật!

Người làm sư, giáo dục người không chỉ là truyền thụ tri thức, còn phải giáo dục hành vi, giáo dục tâm tính.

Thật giống như làm vườn vậy, không chỉ tưới nước bón phân. Còn phải định kỳ cắt sửa. Bằng không, mọc lên ngã trái ngã phải, không những không có thẩm mỹ, còn có thể hại tới người ăn uống.

- Lão sư, học sinh không dám...

Lần đầu tiên thấy lão sư tức giận như vậy, đám người Trịnh Dương khiếp sợ đến mức sắc mặt nhất thời trắng bệch.

- Không dám? Còn dám xuống tay với lão sư, còn có cái gì không dám? Trương Huyền ta không có loại học sinh này, cũng dậy nổi bật người này!

Vung ống tay áo, Trương Huyền bực bội nói.

- Lão sư...

Thân thể đám người Trịnh Dương đồng thời thoáng lảo đảo một cái.

Nói như vậy, chẳng khác nào muốn trục xuất sư môn!

- Vẫn mong lão sư thu hồi mệnh lệnh đã ban ra. Trịnh Dương bọn họ cũng chỉ là lỡ vô tâm...

Vội vàng tiến lên, trong mắt Triệu Nhã mang theo sự cầu xin.

- Không được cầu tình, để cho bọn họ quỳ, lúc nào suy nghĩ cẩn thận, lúc đó lại nói tiếp!

Quát mắng đám người Trịnh Dương xong, Trương Huyền không nói nhiều nữa, quay đầu lại nhìn về phía đám người Mộc Tuyết Tình cách đó không xa.

- Ta ngụy trang Liễu Trình, chúng ta mới có duyên lão sư học sinh. Thân phận bây giờ khôi phục, duyên phận cũng chẳng khác nào kết thúc. Ta sẽ lưu lại công pháp bảo đảm các ngươi có thể thăng cấp Tông Sư. Tất cả đều trở về đi!

Duyên phận với những học sinh này, chỉ ở Thiên Vũ học viện. Hiện tại nhiệm vụ hoàn thành, không cần thiết phải tiếp tục nữa.

Lại nói, Thiên Vũ vương quốc đối với hắn mà nói, vẫn là quá nhỏ. Sớm hay muộn hắn cũng phải rời, dẫn theo đám người Triệu Nhã, lại không quá dễ dàng. Cũng không thể dẫn theo cả những người này nữa!

- Lão sư...

Vành mắt tất cả đám người Mộc Tuyết Tình, Mạnh Đào đều nhất thời đỏ lên.

- Được rồi, thiên hạ không có bữa tiệc nào không tan. Sau này cho dù không phải là đệ tử của ta, cũng phải cố gắng tu luyện, không thể chậm trễ!

Giao phó xong, Trương Huyền khoát tay:

- Đều trở về đi!

- Vâng...

Mọi người quỳ xuống, đồng thời lễ bái. Viền mắt mỗi một người đều ửng đỏ.

- Lão sư, ta... nuốn đi cùng lão sư. Lão sư đi đâu ta đi nơi đó!

Mộc Tuyết Tình cắn răng một cái.

- Nàng? Mộc đan sư lại một mình nàng là nữ nhi. Nàng đi, tận hiếu như thế nào? Trở về đi!

Trương Huyền xua tay.

- Ta...

Mộc Tuyết Tình nghẹn lời.

Từ nhỏ nàng đã không có mẫu thân. Phụ thân ngậm đắng nuốt cay nuôi dưỡng nàng thành người. Nếu nàng thật sự muốn rời đi, vậy phải ăn nói với phụ thân như thế nào?

- Sau này còn muốn đi cùng ta, có thể an bài tốt chuyện bên Mộc đan sư, thì qua tìm ta. Yên tâm đi, lão sư thân là danh sư, tìm được tung tích cũng không khó!

Trương Huyền mỉm cười.

Sau này muốn đi cùng mình, cũng rất đơn giản, đuổi theo là được.

- Vâng. Đa tạ lão sư mấy ngày qua khổ cực bồi dưỡng!

Mộc Tuyết Tình hiểu được, cúi người xuống, nặng nề dập đầu mấy cái.

Trương Huyền gật đầu, đang muốn nói thêm hai câu, trong đầu đột nhiên lắc lư. Sâu bên trong giá sách lắc lư, lại xuất hiện thêm một quyển sách màu vàng.

Trưởng lão?

dtv-ebook.com

- Lại ra một quyển?

Ánh mắt Trương Huyền nhất thời sáng lên.

Cực cực khổ khổ chỉ điểm cho Mộc Tuyết Tình, còn truyền thụ kiếm pháp. Sư đồ tạm biệt, không nghĩ tới nhận được cảm kích thật sự, lại nhận được một quyển sách màu vàng.

Cách thiên đạo này, cụ thể có bao nhiêu hiệu quả, tuy rằng hắn không biết, nhưng có thể dễ dàng nâng cao mức độ tâm cảnh, khiến bản thân ghi nhớ vô số tri thức. Hai thứ này, lại tương đương với vật báu vô giá.

- Lão sư, bất kể lão sư đi tới chỗ nào, chúng ta đều trở lại tìm lão sư!

Trong lòng âm thầm thề, Mộc Tuyết Tình dẫn theo mọi người xoay người rời khỏi đó.

Gian phòng rất nhanh trở lại vắng vẻ, chỉ có Lộ Trùng vẫn không đi theo, mặt vẫn không đổi sắc đứng tại chỗ.

- Ngươi...

Trương Huyền đang muốn nói chuyện, đã bị hắn cắt ngang.

- Lão sư, một mình ta không rễ không bình. Lão sư đi đâu, ta đi tới đó!

Trong ánh mắt Lộ Trùng mang theo sự kiên định.

- Được rồi!

Thấy hắn hoàn toàn không có chút do dự nào, Trương Huyền hiểu rõ tính tình của người học sinh này, biết khuyên bảo nhiều hơn nữa cũng vô dụng, lúc này gật đầu.

Xử lý xong rất nhiều học viên, vừa ra khỏi phòng, Lưu sư lại tiến lên nghênh đón, lộ ra vẻ lo âu.

- Lại để cho bọn họ quỳ như vậy sao?

Đám người Trịnh Dương, Viên Đào, Vương Dĩnh vẫn quỳ ở đại sảnh, vẫn không nhúc nhích. Chẳng lẽ vẫn quỳ xuống như vậy?

- Tu vi bọn họ thăng cấp quá nhanh, có chút tức giận nóng nảy không ổn định. Quỳ thêm một ít thời gian, cũng có thể khiến cho tâm cảnh càng trầm ổn, làm việc không lỗ mãng như thế!

Trương Huyền nói.

Hạ độc với hắn mà nói, căn bản không gọi là chuyện gì. Tất nhiên hắn cũng sẽ không tức giận. Sở dĩ hắn cố ý lạnh nhạt, khiến cho bọn họ quỳ gối tại chỗ không quan tâm không hỏi tới, mục đích chỉ có một, rèn luyện tâm cảnh, khiến cho bọn họ sau này, đi xa hơn.

Thật giống như Lộ Trùng, trải qua biến cố gia tộc, tâm giống như sắt thép. Cho dù mấy ngày ngắn ngủi tu vi đột nhiên tăng mạnh, cũng không có một chút không thực, ngược lại càng lắng đọng.

Đám người Trịnh Dương, Viên Đào, Vương Dĩnh một đường đi theo mình, tiếp nhận giáo dục tốt nhất, quen với sự ưu việt, là thời gian cho bọn họ học một bài học, khiến cho bọn họ hiểu rõ khó khăn của sự tu luyện, không nên quá đắc ý.

- Không sai. Là ta quên...

Lưu sư gật đầu. Giờ này phút này, đối với vị sư huynh này, hắn thật sự bội phục không thôi.

Thời điểm vừa nhìn thấy vị sư huynh này, làm một chuyện gì cũng rất non nớt. Mà bây giờ, đã có phong độ của "sư", khắp nơi đều có phong độ của "sư".

Người làm sư, không chỉ cần nâng cao tu vi của học sinh, còn phải củng cố tâm cảnh.

Nếu như so sánh tu luyện với kiến trúc, tâm cảnh chính là dàn giáo sắt thép bên trong kiến trúc.

Không có dàn giáo, cho dù có nhiều cục đá hơn nữa, kỹ xảo cao siêu tới đâu, độ cao sau này cũng có hạn. Hơn nữa, rất khó tiếp nhận mưa gió.

Mượn đề tài để nói chuyện của mình, phong thái nghiêm nghị trừng phạt đối với mọi người, trên thực tế lại đang cực khổ rèn luyện...

Không trải qua một hồi xương cốt hoàn toàn lạnh lẽo, sao được mùi hương hoa mai thoảng vào mũi!

- Chỉ mong bọn họ có thể hiểu rõ một hồi khổ tâm của sư huynh...

Lưu sư xúc động.

Có đôi khi học sinh không hiểu vì sao lão sư nghiêm khắc như vậy, do đó sinh lòng phản nghịch. Đợi cho tới thời điểm hối hận, đã không kịp.

Trương Huyền gật đầu, cùng Lưu sư hàn huyên một lát, sau đó đi ra phủ đệ, xử lý chuyện còn lại.

Đám người đại dược vương, Liêu Thanh đã rời khỏi vương thành. Quý gia đến đây chịu nhận lỗi, đưa qua không ít đồ, bị hắn một đầu thu vào chiếc nhẫn trữ vật.

Chuyện của Quý gia, vốn là không tính là chuyện gì cả. Hắn cũng không có ý định truy cứu.

Chuyện xử lý xong, đã đến đêm khuya.

Ngày hôm sau, hắn đi tới nghiệp đoàn y sư, quét tất cả sách chưa xem xong một lần, lại tới mấy nghiệp đoàn khác trong vương quốc, thu nhận tất cả sách tiến vào Đồ Thư Quán. Hắn vội vàng đến khi bầu trời tối đen, lúc này mới trở lại phủ đệ.

- Bắt đầu đi!

Tinh thần thoáng động, một quyển sách màu vàng được điều động ra.

Hai vị danh sư tứ tinh, chỉ mặt đọc tên muốn gặp Dương Huyền, một mực không gặp khẳng định không thể được. Nếu không muốn bị đối phương nhìn thấu, chỉ có nắm giữ lượng tri thức phong phú. Dù sao hiện tại có hai quyển sách màu vàng, sử dụng một cái cũng không tính là lãng phí.

- Học tập tri thức...

Ầm ầm!

Dựa theo ý niệm phát sinh, phát ra chấn động mãnh liệt, quyển sách màu vàng đột nhiên phóng ra tia sáng chói mắt. Nội dung quyển sách ghi lại bên trong Đồ Thư Quán, trong nháy mắt truyền thụ đến, tiến vào trong đầu. Trước mắt Trương Huyền tối sầm, hôn mê bất tỉnh.

...

Nghiệp đoàn y sư.

Nhìn Mộc Hoành y sư nằm trên mặt đất vẫn không có cảm giác gì, vẻ mặt Thành Phong y sư bất đắc dĩ.

Vị hội trưởng tiền nhiệm này, chạy đến Lâm gia giúp người ta giải độc. Kết quả... độc không giải được, người biến thành như vậy.

Đường đường y sư tam tinh... Thật là mất mặt.

- Thành Phong y sư, có thể có phương pháp cứu chữa hay không?

Học sinh của Mộc Hoành y sư, chính là y sư nhị tinh của nghiệp đoàn Tạ Thuận Đạt.

Lúc này, hắn đang đầy khẩn trương nhìn qua.

- Tất cả biện pháp đều đã sử dụng. Hắn trúng độc... thật sự quá lợi hại. Ta bất lực!

Thành Phong y sư lắc đầu.

Chất độc này, nghiên cứu cẩn thận, có thể cùng chân khí dung hợp, khiến người ta căn bản không có cách nào.

- Trừ khi...

- Cái gì?

Sắc mặt Tạ Thuận Đạt căng thẳng.

- Trừ khi Liễu hội trưởng, cũng chính là Trương sư tự mình ra tay. Hắn có thể giải quyết nhiều tạp chứng nghi vấn khó khăn như vậy, y thuật kinh người, độc này tuy rằng lợi hại, nhưng có thể có phương pháp giải quyết!

Thành Phong y sư nói.

- Trương Huyền...

Nghe được cái tên này, Tạ Thuận Đạt chẳng những không cao hứng, sắc mặt trái lại trầm xuống, phát ra tiếng gào thét thật dài:

- Chính là học sinh của hắn hạ độc. Nhất định là hắn cấu kết với điện chủ của Độc Điện gây ra!

Liêu điện chủ kia thấy vị Trương Sư này, giống như thấy cha ruột, kêu lên một tiếng cung kính.

Mộc Hoành y sư thân trúng kịch độc, điện chủ của Độc Điện lại xuất hiện. Nếu nói hai người không có quan hệ, ai sẽ tin tưởng?

- Làm càn. Lời này không thể nói bậy!

Thành Phong y sư nghiêm sắc mặt:

- Trương sư là danh sư, lại là đại Tông Sư y đạo, làm sao có thể có liên quan với Độc Điện?

- Ta nói bậy? Hừ, nhiều người chính mắt thấy được như vậy, còn có thể là giả sao?

Tạ Thuận Đạt hừ lạnh:

- Vẫn xông tường nghi vấn khó xử lý, hội trưởng, ta nhổ vào! Cùng người của Độc Điện lui tới, có tư cách gì trở thành hội trưởng của nghiệp đoàn y sư?

- Thậm chí, ta cảm thấy hắn căn bản cũng không hiểu y thuật. Vấn đề trên tường nghi vấn khó xử lý, đều do hắn chuẩn bị trước phương pháp giải đáp. Nếu không, làm sao có thể trong thời gian ngắn như vậy, lại giải quyết nhiều vấn đề như vậy?

Thấy lão sư nằm trên mặt đất, vẫn không nhúc nhích, Tạ Thuận Đạt không thể tiếp tục kìm chế được, lên tiếng rít gào.

Trên nghi vấn khó xử lý tường, mỗi một tạp chứng nghi vấn khó xử lý đều khó khăn đến mức không thể lại khó hơn. Một người chưa đầy hai mươi tuổi, cho dù học y từ trong bụng mẹ, có thể lợi hại tới mức nào?

Rất hiển nhiên, là có người sớm đưa ra đáp án, chỉ có điều máy móc chép lại mà thôi.

Bằng không, nếu y thuật cao minh, vì sao không ra tay chữa bệnh cho người khác? Chưa từng nghe qua hắn giúp ai giải quyết chứng bệnh

chưa? (Chuyện trị liệu man thú trấn quốc, là cơ mật, rất nhiều người đều không hiểu rõ tình hình.)

- Điều này...

Thành Phong y sư do dự.

Thời điểm vị Trương Sư này tới nghiệp đoàn y sư, hắn đã ở đó. Đối với rất nhiều chuyện người này đều không hiểu rõ tình hình, trực tiếp xông vào tường nghi vấn khó xử lý... Rất rõ ràng là cái gì cũng đều không hiểu.

Người như thế tự nhiên có thể liên tục phá giải mười chín tạp chứng nghi vấn khó xử lý, bản thân điều này khiến cho người ta cảm thấy kỳ quái.

Lại cẩn thận nói tiếp, hắn cũng có chút nghi ngờ.

- Người như thế, căn bản không xứng làm hội trưởng của nghiệp đoàn y sư chúng ta. Hi vọng Thành Phong y sư có thể chủ trì công đạo, tổ chức đại hội y sư, loại bỏ danh hiệu hội trưởng, đừng để cho hắn lại đi giả danh lừa bịp...

Tạ Thuận Đạt tiếp tục bực bội nói.

Còn chưa nói hết lời, chỉ thấy một người trung niên vội vã chạy tới.

- Thành Phong, Tạ Thuận Đạt y sư, tường nghi vấn khó xử lý bên kia... có động tĩnh, truyền đến tin tức!

Vừa vào cửa, người trung niên với vẻ mặt hưng phấn la lên.

- Truyền đến tin tức? Có phải câu trả lời cuối cùng sai hay không?

Ánh mắt Tạ Thuận Đạt nhất thời sáng lên, vội vàng nhìn qua.

Mấy ngày trước, vị Trương sư kia liên tục trả lời hai mươi tạp chứng nghi vấn khó xử lý. Một cái cuối cùng, đối diện tường nghi vấn khó xử lý, vẫn chưa đưa ra câu trả lời chính xác.

Vốn tưởng rằng phải đợi hơn mười ngày. Không nghĩ tới hôm nay lại có tin tức truyền đến.

- Sai?

Người trung niên chạy vào, thoáng sửng sốt một chút, liền vội vàng lắc đầu:

- Chưa nói là chính xác hay sai lầm...

- Chưa nói?

Hai người đồng thời sửng sốt.

Nếu trả lời, dĩ nhiên là có chính xác và sai lầm. Chưa nói là có ý gì?

- Vậy... phía trên nói gì vậy?

Tạ Thuận Đạt không nhịn được nói.

Người trung niên tiến đến, có chút do dự:

- Nói là... mời Liễu Trình làm trưởng lão của nghiệp đoàn y sư liên minh vạn quốc. Đẳng cấp cụ thể, đợi tu vi đạt được sẽ tiến hành kiểm tra!

- Mời hắn... làm trưởng lão của nghiệp đoàn y sư liên minh vạn quốc?

Thân thể Thành Phong y sư, Tạ Thuận Đạt nhìn nhau, đồng thời thoáng lảo đảo một cái, thiếu chút nữa nôn ra máu.

Trời ạ, tình huống gì vậy?

Liên minh vạn quốc, đó là đẳng cấp cao nhất của vương quốc. Trưởng lão nghiệp đoàn y sư trong đó, tệ nhất cũng đạt tới cấp bậc tứ tinh.

Mời vị Liễu Trình này làm trưởng lão?

Tạ Thuận Đạt chỉ cảm thấy trên mặt nóng hừng hực, dường như bị người ta hung hăng tát một cái.

Vừa rồi còn nói đối phương không xứng làm hội trưởng. Kết quả... nghiệp đoàn y sư liên minh vạn quốc người ta gửi tới tin tức, muốn hắn làm trưởng lão của đối phương...

Ta ngất!

Ngươi này là cố ý...

Gương mặt đỏ bừng, Tạ Thuận Đạt sắp muốn khóc.

...

Một gian phòng của Danh Sư Đường, trước mắt chỉ có một bức tường trắng như tuyết.

Tường đưa tin!

Đám người Tô sư, Lăng sư, Khương đường chủ đều đứng ở phía trước bức tường.

- Hồi bẩm Tô sư, Lăng sư, Khương đường chủ, Phong Sư điện đã chữa trị xong một lần nữa!

Chúc trưởng lão đi vào gian phòng, ôm quyền nói.

- Vậy là tốt rồi!

Khương đường chủ thở phào nhẹ nhõm.

- Bức tượng của Khổng sư đột nhiên lắc lư, sau đó khiến cho bài vị của vô số tiền bối đổ xuống. Loại chuyện như vậy, ở nơi khác, chưa bao giờ phát sinh qua. Lăng sư, có thể tìm được vấn đề ở chỗ nào hay không?

Tô sư nhíu mày nhìn qua.

Ngày đó bọn họ đều ở hiện trường. Bức tượng của Khổng sư đột nhiên đổ sấp xuống, dẫn đến toàn bộ đại điện lắc lư. Đến bây giờ vẫn chưa hiểu rõ rốt cuộc có chuyện gì xảy ra.

Trước đó, vẫn nghi ngờ, có phải Trương sư bái lạy, dẫn tới tiền bối tán thành. Nhưng cuối cùng hắn vẫn lắc đầu một cái.

Đây chính là bức tượng của Khổng sư, ý niệm Khổng sư ẩn chứa trong đó, làm sao có thể dễ dàng tán thành người khác?

Từng có lời đồn đại danh sư cửu tinh bái lạy hy vọng có thể trở thành học sinh của Khổng sư, đều bị từ chối. Một danh sư nhị tinh... Đùa gì thế!

- Nghĩ không thông!

Lăng sư cũng cảm thấy hoàn toàn không nghĩ ra, lắc đầu, tiện tay cầm bút lông lên, mỉm cười:

- Chỉ có điều, không cần phải gấp. Ta dự định hiện tại lại hỏi thăm tổng bộ bên kia một chút... Chúng ta không hiểu, hội trưởng bọn họ hẳn đã nghe nói qua!

- Ừ, mau chóng hỏi đi...

Tô sư gật đầu, đang muốn nói xem hỏi thăm thế nào, chỉ thấy bức tường cực lớn trước mắt, đột nhiên có ánh sáng lóe lên. Một hàng chữ hiện ra.

- Tiên sư gặp cự tuyệt, hóa thành tiếng chuông rên rỉ! Trong phạm vi liên minh vạn quốc, có người sau khi sát hạch danh sư, từ chối tiền bối tán thành. Nếu như có Phong Sư điện sụp đổ, cấp tốc báo lên!

- Phong Sư điện sụp đổ?

Đám người Tô sư, Lăng sư, Khương đường chủ trợn mắt há hốc mồm.

Bái kiến Dương sư

dtv-ebook.com

Có người sau khi sát hạch danh sư... Từ chối tiền bối tán thành?

Nói đùa sao?

Trên đời... Còn có người mạnh như vậy sao?

- Có thể được tiền bối tán thành, là đã tu luyện mấy đời có phúc. Từ chối? Rốt cuộc là ai?

Ngẩn người một hồi, Khương đường chủ thiếu chút nữa thì lập tức điên mất.

Mạc Hoằng Nhất nhận được một vị tiền bối tán thành, phá tan kỷ lục ba trăm năm qua, hưng phấn tới phát điên.

Hắn cũng cảm thấy đầy vinh dự. Sau đó ở Danh Sư Đường vương quốc khác, có thể mở mày mở mặt.

Được thừa nhận, tự nhiên từ chối...

May mà Mạc Hoằng Nhất không ở đó, nếu như biết được tin tức này, có thể lập tức nôn ra máu, hôn mê hay không?

- Điều này... Không có khả năng!

Trong đầu Tô sư và Lăng sư cũng đầy mê hoặc.

Tiền bối tán thành, thu được khí tức đặc biệt, có thể khiến cho mức độ tâm cảnh tăng lên. Loại chuyện như vậy, chỉ cần là danh sư, không có một người nào có thể từ chối. Điều này... có ý gì?

- Chờ một chút... Tổng bộ nói, giống như có Phong Sư điện sụp đổ, cấp tốc bẩm báo... Phong Sư điện ở đây sụp đổ!

Kịp phản ứng trước, sắc mặt Lăng sư căng thẳng.

- Tổ tiên gặp cự tuyệt, hóa thành tiếng chuông rên rỉ.

Bọn họ không hiểu, nhưng tổng bộ hỏi thăm Phong Sư điện sụp đổ, rất dễ dàng có thể hiểu rõ có ý gì.

Người của tổng bộ lại không rảnh rỗi. Nếu hỏi như vậy, Phong Sư điện sụp đổ, khẳng định có quan hệ cùng tám chữ này.

- Ý của ngươi là nói... người từ chối tiền bối tán thành kia, có khả năng ở nghiệp đoàn này?

Đồng tử trợn tròn, giọng nói của Tô sư âm khàn.

Mấy ngày qua, Trương sư và Mạc sư sát hạch thành công, người trước bái lạy, đầu tiên là bức tượng của Khổng sư ngã sấp xuống, nhận toàn bộ Phong Sư điện sụp đổ... Tuy rằng động tĩnh huyên náo thật lớn, nhưng không thấy được từ chối tiền bối tán thành?

- Hỏi một chút!

Đặc biệt không giải thích được, Lăng sư cầm bút lông trong tay dính vào mực nước, tiện tay viết lên:

- Tiên sư gặp cự tuyệt, hóa thành tiếng chuông rên rỉ là có ý gì?

Oong!

Chữ viết biến mất, rất nhanh ánh sáng lóe lên. Trên tường đưa tin xuất hiện ra hàng chữ viết mới, giải thích cặn kẽ ý tứ của tám chữ này.

- Không tiếp nhận khí tức đặc biệt do tiền bối ban cho, từ chối lòng tốt...

Hiểu được, mấy người lại run lên.

Từ chối tiền bối, dẫn tới bọn họ hóa tiếng chuông rên rỉ...

Điều này phải mạnh tới mức nào mới có thể làm được?

Mọi người ngươi nhìn ta, ta nhìn ngươi, đang khiếp sợ rốt cuộc là ai có can đảm và quyết đoán như vậy, đã thấy bức tường trước mắt lại lóe lên. Lại một hàng chữ chậm rãi xuất hiện.

- Thời điểm hai ngày trước, từ chối các vị tiên sư, còn từ chối ý niệm của Khổng sư, dẫn đến bức tượng chấn động... Dưới tình huống này, cực kỳ có khả năng dẫn tới Phong Sư điện sụp đổ! Nếu giống như có một trong hai việc bức tượng chấn động, Phong Sư điện sụp đổ, cấp tốc bẩm báo!

- Thời điểm hai ngày trước... Hình như là thời gian Trương sư bái lạy thu nhận sự tán thành...

Tô sư run rẩy.

- Đúng vậy, bức tượng chấn động, Phong Sư điện sụp đổ. Lẽ nào... từ chối tiền bối khiến cho bọn họ hóa thành tiếng chuông rên rỉ, là... Trương sư?

Thân thể Lăng sư cũng thoáng lảo đảo một cái.

Vừa rồi còn đang suy nghĩ rốt cuộc vị nào trâu bò lợi hại như vậy. Dù thế nào cũng không nghĩ tới, chính là vị bên cạnh bọn họ này!

Thật hay giả vậy?

- Chắc là sự thật...

Nghĩ tới điều gì, vẻ mặt Khương đường chủ cười gượng.

- A?

Thấy hắn khẳng định, hai vị danh sư tứ tinh không nhịn được nhìn lại.

- Cũng vào hai ngày trước, vạn bài của Phong Sư điện chấn động... Hơn nữa bức tượng điêu khắc dường như cũng xuất hiện chấn động...

Suy nghĩ một chút, Khương đường chủ nói kỹ càng tỉ mỉ lại chuyện phát sinh vào hai ngày trước một lượt.

- Vạn bài chấn động... Trời thừa nhận danh sư? Khổng sư run rẩy, là... Khổng sư thu đồ đệ, môn sinh của thánh nhân?

- Mấu chốt nhất chính là... còn từ chối?

Tô sư, Lăng sư sắp phát điên rồi.

Từ chối tiền bối tán thành, khiến người ta phát điên. Không chỉ có như vậy, còn từ chối Khổng sư thu đồ đệ...

Việc này phát sinh ở đây, không cần suy nghĩ, khẳng định vị thiên tài siêu cấp kia lại ở nghiệp đoàn này.

Trong nháy mắt, ánh mắt mọi người tập trung lại, một bóng người đồng thời xuất hiện ở trong đầu...

Trương Huyền!

- Nhất định là hắn!

Môi run rẩy, Tô sư kích động nhảy dựng lên.

Tồn tại được trời thừa nhận danh sư, Khổng sư muốn thu làm đệ tử... Vốn tưởng rằng lần này đã chạy tới, tối đa có thể tìm một thiên tài có phần lợi hại hơn một chút. Nằm mơ cũng không nghĩ tới, là một nhân vật vượt quá sức tưởng tượng, trâu bò đến tận chân trời.

- Nhanh thông báo với tổng bộ, để cho đường chủ tự mình nghênh đón...

Đầy kích động hưng phấn, Lăng sư cầm lấy bút lông, lại muốn viết lên.

Không nói Khổng sư muốn thu đồ đệ, chỉ nói trời thừa nhận danh sư, điều này để cho đường chủ tự mình tới đón tiếp, cũng không quá đáng.

Toàn bộ đại lục, tới hiện nay cũng chỉ có Khổng sư trở thành danh sư được trời thừa nhận. Trừ hắn ra, ai cũng không có làm được.

- Lăng sư, xin đừng sốt ruột...

Khương Thư vội vàng ngăn cản.

- Thế nào?

Lăng sư nhướng mày, nhìn qua.

- Trời thừa nhận danh sư thật đáng sợ... Nếu như truyền ra, ta sợ tin tức tiết lộ, gây ra quá nhiều phiền phức. Hơn nữa... Khổng sư bị cự tuyệt, cũng không phải là chuyện vinh quang gì. Ta đã ra lệnh cho những người khác nói năng thận trọng. Lúc này truyền đi...

Khương đường chủ giải thích.

Tuy rằng Danh Sư Đường ở đại lục nắm giữ quyền uy rất lớn, nhưng vẫn có không ít kẻ địch ẩn nấp ở bên trong.

Lại nói, cuộc so tài thiên tài sắp mở ra, cho thế lực khác biết có thiên tài lợi hại như vậy tham gia, muốn sớm hạ sát thủ, hoặc đào góc tường, tất nhiên cũng không phải là số ít.

Tất cả cẩn thận vẫn thỏa đáng hơn.

- Khương đường chủ nói không sai. Chuyện này, không thể đưa tin, phải trực tiếp báo cáo. Hơn nữa chỉ có thể nói tỉ mỉ với một mình đường chủ. Người biết càng ít càng tốt!

Tô sư cũng nghĩ đến điểm này, thần sắc ngưng trọng nói.

- Ừ!

Lăng sư kịp phản ứng, gật đầu, bút lông chuyển động một cái, ở trên tường đáp lại:

- Không!

Nếu không thể nói, trước hết cứ trả lời như vậy.

- Trời thừa nhận danh sư, thiếu chút nữa trở thành môn sinh của Khổng sư... Không biết ngược lại cũng thôi. Nếu biết, thế nào cũng phải đi thăm hỏi!

Trả lời xong, Tô sư, Lăng sư cũng không nhẫn nại được nữa.

Tuy rằng bọn họ là danh sư tứ tinh, nhưng ở trước mặt danh sư được trời thừa nhận, vẫn kém hơn rất nhiều.

Bọn họ tối đa nhận được tiền bối tán thành, người ta nhận được thiên đạo tán thành...

Hai vên vừa so sánh, chênh lệch lớn không phải bình thường.

Chỉ cần không ngã xuống, sau này tất nhiên có thành tựu vô hạn.

- Trương sư, nhất định phải thăm hỏi. Chỉ có điều, việc cấp bách, không phải thăm hỏi hắn, mà là... Dương sư!

Thần sắc Tô sư ngưng trọng nói.

- Không sai, có thể dạy ra một danh sư được trời thừa nhận, mấu chốt nhất chính là, còn từ chối Khổng sư thu đồ đệ. Vị Dương sư này phải đáng sợ tới mức nào? Nếu có thể trực tiếp lắng nghe lời dạy dỗ, cho dù chỉ có nửa nghĩa sư đồ, sợ rằng cũng có thể dễ dàng thăng cấp, thực lực tăng lớn!

Lăng sư cũng kịp phản ứng, gật đầu.

Một người trong cuộc đời có thể có rất nhiều lão sư.

Nhưng cũng có vài người, suốt đời chỉ nhận định một người, đến chết không thay đổi.

Thật giống như môn sinh của Khổng sư, cho dù còn muốn bái lạy người khác, người khác cũng phải dám nhận đã!

Vì Dương sư, ngay cả Khổng sư cũng từ chối. Vị Dương Huyền này phải mạnh tới mức nào, còn cần nghĩ nữa sao?

- Đi!

Không do dự chút nào, hai vị danh sư tứ tinh nhanh chóng đi về phía viện của Trương Huyền.

...

Hai ngày nay tâm tình của Mạc Hoằng Nhất rất tốt.

Từ mấy ngày trước, người gọi là Trương Huyền kia xuất hiện, kỷ lục của hắn đã bị liên tiếp phá tan. Danh hiệu đệ nhất thiên tài còn bị trực tiếp ném đi.

Thực lực không bằng người, cũng nói không nên lời gì, chỉ có thể không ngừng tăng lên, tranh thủ có một ngày vượt quá hắn.

Công phu không phụ lòng người. Hai ngày trước tiền bối tán thành, cuối cùng khiến cho hắn hòa một phần.

Bất kể nói thế nào, hắn cũng phải được một vị tiền bối tán thành, phá tan kỷ lục của Danh Sư Đường ba trăm năm qua. Trương Huyền kia, không phải là thiên tài sao? Không phải là rất lợi hại sao?

Không phải không có đến một vị tiền bối tán thành sao?

Không phải nhìn thấy mà thèm sao?

Khóe miệng hắn cong lên, mỉm cười.

Các đời trước không thừa nhận, nói rõ tiềm lực đã tiêu hao hết, sau này thành tựu có hạn!

Trở thành danh sư nhiều năm, gặp quá nhiều thiên tài, lúc còn trẻ ánh sáng chói mắt, sau khi lớn lên dần dần biến mất trong đám người.

Sợ rằng vị Trương Huyền này cũng giống như vậy.

Thiên tài lại như thế nào? Kéo dài mới là vương đạo!

- Qua tìm Tô sư, Lăng sư, xem có thể bái bọn họ làm sư hay không. Nếu như thành công, sau này tiền đồ sẽ không thể đo!

Đang chỉnh lại mũ áo, trong mắt hắn lóe lên một sự hưng phấn.

Lần này qua, hắn đã sớm có kế hoạch, dự định bái một trong hai người Tô sư, Lăng sư đó làm lão sư.

Chỉ cần thành công, sau này sẽ một bước lên mây, thành tựu vô hạn.

- Mạc sư, thật ngại quá. Sáng sớm, Tô sư, Lăng sư liền đi ra ngoài!

Tới Danh Sư Đường, hắn không tìm được hai vị này, hỏi thăm một chút. Khương đường chủ đầy áy náy đón.

- Ra ngoài? Không biết đi nơi nào?

Mạc Hoằng Nhất không nhịn được hỏi.

- A, đi phủ đệ của Trương sư!

Khương đường chủ nói.

- Cảm ơn...

Biết nơi đi, Mạc Hoằng Nhất gật đầu, xoay người rời đi.

- Nhanh lên một chút...

Hắn có thể nghĩ đến bái hai vị này làm sư, Trương Huyền khẳng định cũng có thể nghĩ đến.

Loại cơ hội tốt này, thế nào cũng không thể để cho người kia nhanh chân đến trước được.

Trên phương diện tiền bối tán thành, vượt quá đối phương một lần, nói rõ là một dấu hiệu tốt. Chỉ cần chịu cố gắng, sau này phá tan kỷ lục của đối phương, trả lại từng cái một, sẽ ở trong tầm tay!

Chỗ phủ đệ của Trương Huyền, cách nơi này cũng không xa. Bước chân nhanh chóng, chỉ chốc lát Mạc Hoằng Nhất lại đi đến phía trước.

Di chuyển qua đường, đang định đi tới, hắn không nhịn được sửng sốt, vội vàng ngừng lại.

- Người kia là... Tô sư, Lăng sư?

Chỉ thấy trước cửa phủ đệ của Trương Huyền, hai bóng người lặng lẽ đứng ở cửa, vẻ mặt cung kính.

Không phải là hai nhân vật lớn từ liên minh vạn quốc tới, thì là ai!

Bọn họ không phải sáng sớm đã tới sao? Thế nào còn đứng ở cửa chưa tiến vào?

Hơn nữa... Mấu chốt nhất chính là, thái độ cung kính như thế... giở trò quỷ gì vậy?

Bọn họ lại là danh sư tứ tinh, trưởng lão ở liên minh vạn quốc cũng có danh tiếng. quốc vương của Hiên Viên vương quốc qua, cũng phải bái lạy nghênh đón.

Lúc này bọn họ lại giống như học sinh, đứng ở cửa phủ đệ của Trương Huyền...

Mạc Hoằng Nhất chớp mắt, đầy vẻ không thể tin được.

Két!

Đang thấy kỳ quái, cửa lớn của phủ đệ mở ra. Một tên béo mập đi ra, vẻ mặt tùy tiện:

- Hai vị đợi lâu, lão gia nhà ta vừa trở về. Các ngươi vào đi! Sớm đã nói rõ ràng, lão gia không thích huyên náo ầm ĩ. Đến phủ đệ yên tĩnh một chút!

- Vâng!

- Yên tâm đi, chúng ta tuyệt đối yên tĩnh!

Tô sư, Lăng sư liền vội vàng gật đầu.

- Vậy là tốt rồi. Đi thôi!

Khoát tay chặn lại, người béo mập đi vào trước.

Hai vị danh sư, đi theo sát.

- Ta nhổ vào...

Mắt Mạc Hoằng Nhất trừng trừng, sắp rơi trên mặt đất.

Đây là... tình huống gì vậy?

Đường đường là danh sư tứ tinh, tới nơi này tìm người, còn cần bái kiến?

Còn cần chờ từ sáng sớm?

Một quản gia diễu võ dương oai như thế... Thế nào lại không sợ bị đánh chết?

Khóe miệng Mạc Hoằng Nhất co giật, sắp phát điên rồi.

=Dương sư sâu không lường được (1)

dtv-ebook.com

Xoa xoa mi tâm, Trương Huyền tỉnh lại lần nữa.

Lần này bên trong Đồ Thư Quán chứa đựng số lượng tri thức quá nhiều, khiến cho thời gian hắn hôn mê dài hơn.

Chỉ có điều, thu hoạch cũng cực lớn.

Võ công, luyện đan, thuần thú, thi họa, y đạo, danh sư, độc sư...

Tri thức của rất nhiều chức nghiệp xoay quanh ở trong đầu. Tất cả thành đồ của mình, không cần tốn tinh thần, tìm kiếm khắp nơi nữa.

Người khác học tập những cái này, cho dù nắm giữ năng lực đã gặp qua là không quên được, không mất tám năm mười năm cũng làm không được. Hắn chỉ dùng một đêm nửa ngày...

Để cho người ta biết được, nhất định sẽ trực tiếp nôn ra máu.

Thiên tài gì, danh sư cao cấp gì, ở trước mặt loại tốc độ này, toàn bộ cũng không tính là cái gì.

Căn bản không có thể so sánh được.

- Không hổ danh là sách thiên đạo. Quả nhiên lợi hại!

Trương Huyền khẽ cười.

Sớm biết rằng học sinh thật sự cảm kích, hình thành sách thiên đạo rất lợi hại, thật sự sử dụng, vẫn cảm khái không thôi.

Tùy tiện khiến cho mức độ tâm cảnh tăng 5.0, trực tiếp khiến cho nhiều tri thức như vậy bên trong Đồ Thư Quán, biến thành của mình...

Bất kể cái nào truyền đi, đều sẽ làm cho vô số người điên cuồng.

- Tác dụng của sách thiên đạo, sợ rằng cũng không phải chỉ có vậy!

Đây vẫn chỉ là tác dụng hắn đánh bậy đánh bạ phát hiện ra. Tác dụng thật sự của sách thiên đạo, khẳng định không phải chỉ là hai thứ này.

Xem ra sau này phải thu nhiều học sinh một chút, thu được nhiều cảm kích, mới có thể có được càng nhiều sách.

Sau này cũng có thể tiến bước nhanh hơn.

Xúc động xong, hắn lại sắp xếp nửa ngày, thông hiểu đạo lí tất cả tri thức, lúc này mới duỗi người, từ trong gian phòng đi ra.

- Thiếu gia, bên ngoài có người cầu kiến lão gia, đã đợi cho tới trưa!

Mới vừa đi tới đại sảnh, hắn đã thấy Tôn Cường tiến lên nghênh đón.

- Cầu kiến lão gia? Ai vậy?

Trương Huyền sửng sốt.

- Bọn họ nói là nghiệp đoàn danh sư. Một người tên là Tô Phàm, một người tên là Lăng Vũ Hằng!

Tôn Cường nói.

- Tô Phàm? Lăng hằng vũ?

Trương Huyền không hiểu ra sao. Từ đâu xuất hiện vậy? Nghiệp đoàn danh sư không phải hai người kia à...

- Không đúng, là... Tô sư? Lăng sư?

Nhớ tới cái gì, hắn thiếu chút nữa ngất đi.

Trước đây lúc Khương đường chủ giới thiệu, xuất phát từ tôn trọng, vẫn không gọi thẳng kỳ danh. Bởi vậy hắn cũng không biết Tô Phàm, Lăng Vũ Hằng là ai. Chỉ có điều, từ nghiệp đoàn danh sư đến, lại muốn tìm "lão gia Dương Huyền", không phải hai người này, thì là ai?

Không phải nói rõ, "Dương sư" tới sẽ báo lại với bọn họ sao? Thế nào mới sáng sớm lại chạy tới?

Mình còn chưa từng chuẩn bị được gì...

Hai danh sư tứ tinh, thực lực vượt qua cường giả siêu cấp Chí Tôn... Sáng sớm lại tới đây, còn chờ cho tới trưa?

- Ngươi an bài bọn họ tới chỗ nào? Phòng tiếp khách hay phòng nghị sự?

Nghĩ đến để cho người cấp bậc cao như vậy chờ đợi, khóe miệng Trương Huyền lại giật một cái, không nhịn được hỏi.

- Còn phòng tiếp khách? Phòng nghị sự? Bọn họ muốn bái kiến Dương sư, không cầm vật gì theo, tay không lại tới, đùa gì thế!

Tôn Cường hừ một tiếng, trong giọng nói đầy khinh bỉ:

- Loại người không lễ phép này, ta trực tiếp để cho bọn họ ở bên ngoài chờ, căn bản không để cho tiến vào! Nếu không nể tình là từ Danh Sư Đường tới, sợ rằng đã trực tiếp đuổi đi! Loại người gì vậy, một chút quy củ cũng không hiểu!

Phù phù!

Còn chưa nói dứt lời, hắn đã thấy "thiếu gia" trước mắt thân thể thoáng lảo đảo một cái, thiếu chút nữa thì ngã xuống đất.

- Thiếu gia, thiếu gia làm sao vậy?

Tôn Cường vội vàng nâng dậy.

- Thế nào?

Trương Huyền thiếu chút nữa thì khóc lên.

Em gái ngươi!

Ngươi biết hai người kia cấp bậc gì không? Lại nói ra lời này?

Người này thành sự không đủ, bại sự có thừa, tại sao mình tìm một người ngu ngốc như vậy làm quản gia chứ...

Đây chính là danh sư tứ tinh. Trực tiếp để người ta đợi ở bên ngoài cho tới trưa...

Lá gan thật là lớn!

Trương Huyền có phần kích động muốn nôn ra máu.

Không quản giáo tốt được, sợ rằng sớm hay muộn sẽ có một ngày cũng bị người này hại chết.

May mà hai vị này danh sư tính tình tốt. Nếu không, giây phút trở mặt, tiêu diệt toàn bộ Thiên Vũ vương thành cũng không phản kháng được!

Muốn mắng đối phương vài câu, lại nghĩ đến loại chuyện này, hắn vẫn là vị "Dương sư" đích thân ra tay dạy bảo, lập tức cảm thấy tâm đắc không gì sánh được.

- Mau mời bọn họ đến...

Cố nén phiền muộn, hắn phân phó một tiếng. Còn chưa nói dứt lời, hắn lại lắc đầu:

- Giống như trước đây, dẫn bọn họ tiến vào. Ta hiện tại lại liên hệ với sư phụ...

Nếu đối phương muốn bái kiến "lão gia" nhất định là xem mình làm tồn tại cùng cấp. Nếu như đột nhiên thay đổi thái độ, trái lại phiền phức càng

nhiều.

Dù sao cũng từng giả vờ cao nhân rồi, cùng lắm thì giả vờ một lần nữa.

Không giả vờ cũng không được...

Quản gia cũng hạ mã uy cho người ta, nếu như thực lực của vị "Dương sư" này không bằng người ta, còn không phải trực tiếp trở mặt sao?

- Vâng!

Tôn Cường đi ra ngoài.

Thấy hắn rời khỏi, Trương Huyền lấy quần áo từ trong chiếc nhẫn trữ vật ra, mặc ở trên người, vận chuyển pháp quyết ngụy trang, cơ bắp chuyển động một hồi, dáng vẻ biến hóa giống hệt với "Dương Huyền". Chỉ có điều, dựa theo thực lực thăng cấp, tâm cảnh trống trải, so với thời điểm ở Thiên Huyền vương thành, có vẻ càng có khí chất hơn.

Ngụy trang tốt, phát hiện hoàn toàn không có vấn đề gì, lúc này hắn mới ngồi ở chủ vị của phòng tiếp khách, cầm chén trà lẳng lặng chờ.

Thời gian không lâu, hai người ở dưới sự hướng dẫn của Tôn Cường đi đến.

Không ngoài dự đoán, chính là Tô sư, Lăng sư.

- Hai vị, đây chính là lão gia nhà chúng ta, Dương sư!

Đi vào gian phòng, thấy lão gia quả nhiên ở đây, Tôn Cường thoáng sửng sốt một chút, vẻ mặt lập tức tự hào giới thiệu.

- Tô Phàm ra mắt Dương sư!

Hai người ôm quyền, đồng thời nhìn lại.

Tuy rằng thông qua Trương Huyền, biết vị Dương sư này khẳng định rất lợi hại, nhưng để cho bọn họ ở bên ngoài đợi cho tới trưa, trong lòng vẫn

còn có chút mất hứng.

Bất kể nói thế nào, bọn họ cũng là danh sư tứ tinh, thân phận không thấp. Chờ đợi như vậy, nói rõ đối phương căn bản không coi bọn họ vào đâu.

Bởi vậy, vừa đến, bọn họ lại cẩn thận quan sát, muốn xem thử vị Dương Huyền này rốt cuộc có lợi hại giống như trong lời đồn đại hay không.

Liếc mắt thoáng nhìn, tất cả đều nhướng mày.

Vị trước mắt này, cơ bắp xương cốt không phù hợp so với bình thường, có sự thay đổi, hiển nhiên là cố ý ngụy trang.

Mặc dù không nhìn ra dáng vẻ trước khi ngụy trang, nhưng da trơn nhẵn sạch sẽ, lực sinh mạng tràn đầy, tuổi chắc chắn sẽ không quá lớn.

Cho dù trên đời này có cách nói "thiên tài", nhưng người thiên tài mấy đi nữa, trưởng thành cũng cần năm tháng. Tuổi không lớn lắm, bản lĩnh chỉ sợ cũng là có hạn.

- Vị Dương sư này tuổi không lớn lắm...

Nhìn ra những điều này, Tô sư không nhịn được truyền âm.

- Là không lớn. Chỉ có điều, thực lực của hắn, ta không nhìn ra!

Lăng sư nhăn mày lại.

Bọn họ đều là tồn tại siêu cường vượt qua Chí Tôn. Chỉ cần thực lực không vượt qua, có thể dễ dàng nhìn ra. Nhưng... nhìn hồi lâu cũng không nhìn ra cái gì. Sợ rằng vị trước mắt này, so với bọn họ, chỉ có cao hơn chứ không thấp hơn.

- Ừ!

Tô sư gật đầu.

Hắn cũng nhìn không ra.

Không nhìn ra tu vi, có hai loại khả năng. Đầu tiên, thực lực đối phương mạnh hơn bọn họ. Thứ hai, công pháp tu luyện cao cấp hơn nhiều so với bọn họ, chân khí tinh thuần đến mức bọn họ khó có thể phát hiện.

Hai loại này, bất kể loại nào, đều nói rõ vị Dương sư này không đơn giản.

- Nhìn xong chưa?

Đang muốn tiếp tục quan sát, thuận tiện mò mẫn tới cùng, lại thấy Dương sư trước mắt tiện tay cầm ấm trà lên, chậm rãi rót một chén nước, đầu cũng không chuyển, giọng nói khe khẽ vang lên.

- Đã sớm nghe nói rất nhiều sự tích về Dương sư, còn đào tạo ra loại học sinh giống như Trương sư, trong lòng hiếu kỳ, không khỏi có chút thất lễ, mong thứ lỗi!

Bị người trực tiếp vạch trần, có chút xấu hổ, hai người Tô, Lăng mỉm cười, nhìn nhau, ngồi xuống.

- Không sao!

Rót nước trà xong, Trương Huyền ngẩng đầu nhìn qua.

Thấy hắn quay đầu lại, hai người này mới nhìn rõ dáng vẻ. Khoảng chừng ba mươi tuổi, có chút anh tuấn.

Bọn họ đang nhớ lại tư liệu rất nhiều danh sư trong đầu, muốn xem thử ai có thể tương tự với vị trước mắt này, liền thấy mắt đối phương trong suốt thấy đáy.

Nhìn thấy được đôi mắt này, Tô sư, Lăng sư hít thở lập tức dồn dập, trợn tròn mắt. Vhén trà vừa bưng lên thiếu chút nữa rơi trên mặt đất.

- Đây là...

- Mắt Minh Lý!

Đôi mắt trước mặt, từng hoa văn chảy xuôi ở trong đó, thâm trầm nhìn xa trông rộng, khiến người ta không nhìn ra sâu cạn.

Chỉ nhìn một chút, một cái tên lại xông ra...

Mắt Minh Lý!

Năng lực siêu cường chỉ có danh sư lục tinh mới có cơ hội lĩnh ngộ. Có người nói có thể liếc mắt nhìn thấu bản chất của sự vật...

Vốn tưởng rằng đây chỉ là lời đồn đại, không nghĩ tới lại có thật. Còn nhìn thấy được ở trên người vị trước mắt này!

- Lẽ nào...

Môi của hai người đồng thời run lên.

Chẳng lẽ vị Dương sư này trước mắt, là một vị danh sư đã ngoài lục tinh?

Nếu quả thật là như vậy, chậm trễ bọn họ trước đó cũng nói qua được.

Danh sư đạt được lục tinh, tạm thời không nói tới nhãn giới và năng lực hiệu triệu, chỉ dựa vào tu vi, loại tồn tại cấp bậc như liên minh vạn quốc, tiện tay có thể huỷ diệt.

Loại cường giả này, đừng nói chậm trễ bọn họ, cho dù sỉ nhục một trận, bọn họ cũng không dám nói thừa!

Đây là chênh lệch về thực lực và đẳng cấp!

Danh sư, cấp bậc càng cao, chênh lệch cũng lại càng lớn. Đặc biệt là sau khi đến ngũ tinh, mỗi một chênh lệch cũng như trời và đất, không thể so sánh nổi.

Danh sư nhị tinh, muốn chiến thắng mười vị danh sư nhất tinh không quá dễ dàng. Nhưng một danh sư lục tinh, một trăm danh sư ngũ tinh, sợ rằng cũng không phải là đối thủ.

Vù!

Trong lòng của hai người kinh hãi, chỉ thấy trong ánh mắt cách đó không xa, hoa văn lóe lên biến mất. Dương sư lại khôi phục dáng vẻ ban đầu, thần sắc thản nhiên nhìn qua:

- Tô sư, Lăng sư, thân là danh sư tứ tinh, tới đây tìm Dương mỗ, không biết vì chuyện gì?

- Ách...

Tô sư im lặng.

Vốn có cho rằng vị Dương sư này cùng bọn họ không khác biệt lắm. Cho dù lợi hại, tối đa cũng chỉ là tứ tinh đỉnh phong, ngũ tinh. Như vậy cũng có thể trao đổi với nhau. Không nghĩ tới... đối phương thoáng chốc dùng ra mắt Minh Lý chỉ có danh sư lục tinh mới có cơ hội lĩnh ngộ!

Cũng lại cho thấy thực lực, tuyệt đối không ở dưới lục tinh!

Cùng cấp bậc, có thể nói là giao lưu. Với loại cường giả này... giao lưu thế nào?

Thật muốn nói đến thỉnh giáo, cũng quá mức liều lĩnh!

- Là như vậy, chúng ta có một việc muốn làm phiền Trương sư, không biết hắn có thể đã bàn bạc với Dương sư hay không?

Lăng sư phản ứng tương đối nhanh, vội hỏi.

- Đúng, đúng, chúng ta tới chính là vì chuyện này!

Tô sư cũng vội vàng gật đầu.

- Là chuyện tham gia thi đấu danh sư sao?

Trương Huyền nhướng mày.

Còn tưởng rằng hai cường giả này, liều mạng tìm "Dương sư" muốn làm gì. Không nghĩ tới vẫn là chuyện này.

Trước đây đối phương nói muốn mình và "lão sư" bạc bạc một chút, xem ra thật sự là để ý.

- Đúng. Trương sư chưa đầy hai mươi, lại có thiên phú và thực lực như vậy. Nếu thật sự tham gia, tất nhiên nổi danh khắp thiên hạ...

Tô sư vội vàng giải thích. Còn chưa nói dứt lời, liền nghe được một hừ lạnh vang lên.

- Học sinh của ta, có thể nổi danh khắp thiên hạ hay không, còn cần so tài chứng minh sao?

Dương sư vẫy bàn tay một cái:

- Nực cười!

- Cái này...

Tô sư, Lăng sư đều nhất thời run rẩy, sắc mặt đồng thời trắng bệch.

Dương sư sâu không lường được (2)

dtv-ebook.com

Vị trước mắt này có thể là danh sư vượt qua lục tinh.Hhọc sinh Trương Huyền lại liên tục phá tan vô số kỷ lục của nghiệp đoàn. Nếu thật muốn dương danh thiên hạ, quả thật không cần bất kỳ chứng minh nào. Chỉ cần nói ra là học sinh của hắn, lại đủ để khiến cho vô số thiên tài hâm mộ, ghen tỵ.

- Dương sư đừng trách, là ta nói lỡ lời!

Tô sư vội vàng xin lỗi.

- Được!

Trương Huyền khoát tay áo:

- Nếu như chỉ là chuyện này, các ngươi có thể đi về. Trương Huyền có nguyện ý tham gia hay không, hoàn toàn dựa vào quyết định của cá nhân hắn. Ta sẽ không hỏi nhiều! Ta chỉ chịu trách nhiệm dẫn dắt, chỉ điểm, không phải là bảo mẫu, chuyện gì cũng phải quản.

- Là chúng ta lỗ mãng...

Nghe được trong giọng nói có ý đuổi khách, Tô sư, Lăng sư cũng vội vàng đứng lên, có chút do dự. Đang muốn từ biệt, người trước cắn răng một cái:

- Hôm nay có may mắn nhìn thấy Dương sư, vừa rồi thật là trên tu luyện có chút mơ hồ, còn muốn hỏi. Hy vọng có thể nhận được Dương sư chỉ điểm.

Đây chính là danh sư siêu cấp vượt qua lục tinh, cả đời cũng không nhất định có thể nhìn thấy một vị. Thật vất vả mới gặp được, không hỏi thăm một vài vấn đề, trở lại khẳng định hối hận.

- Có mơ hồ gì?

Nắm đấm nhất thời xiết chặt, trên mặt Trương Huyền lại biểu hiện hoàn toàn không để ý chút nào.

Ngụy trang danh sư cấp bậc cao, sợ nhất chính là cái này. Chỉ có điều, một khi đối phương mở miệng, vẫn không thể không trả lời được. Bị người lên án là chuyện nhỏ, khẳng định còn có thể bị nghi ngờ.

Thấy đối phương cũng không có ý cự tuyệt, Tô sư thở phào nhẹ nhõm, trong mắt vui mừng, vội vàng mở miệng:

- Công pháp ta tu luyện là Tiểu Thuần Dương Công. Mỗi lần vận hành đến thời điểm thất chuyển, đều cảm thấy thân thể giống như bị xé rách, không có cách nào tiếp tục. Không biết là vì loại nguyên nhân nào!

- Tiểu Thuần Dương Công?

Hai mắt Trương Huyền biến thành màu đen.

Tuy rằng dung hợp vô số tri thức của Thiên Vũ vương quốc, nhưng tên môn công pháp này một lần hắn cũng chưa từng nghe qua, càng đừng nói cái gì gọi là lục chuyển, thất chuyển!

- Tu luyện một chút, cho ta xem thử!

Trong lòng hắn phiền muộn. Dù sao trải qua rất nhiều chuyện như vậy, Trương Huyền cũng không hoảng hốt, từ từ nâng chén trà lên, mí mắt thoáng nâng lên, cử chỉ trầm ổn ưu nhã.

- Vâng!

Tô sư gật đầu.

Danh sư chỉ điểm, trước hết phải xem tu luyện, mới có khả năng bốc thuốc đúng bệnh.

Thân thể thoáng động, tới chính giữa đại sảnh, khoanh chân ngồi xuống, hai tay vòng quanh. Linh khí nồng đậm mạnh mẽ, lập tức tập trung lại.

Tăng tăng tăng tăng!

Không khí bị hút ra với tốc độ quá nhanh, phát ra tiếng nổ kịch liệt.

- Lợi hại...

Nhìn thấy được tốc độ đối phương hấp thụ linh khí, lông mày Trương Huyền thoáng giật.

Không hổ danh là danh sư tứ tinh, quả nhiên không tầm thường.

- Chỗ thiếu hụt!

Đối phương tu luyện, chẳng khác nào có căn cứ, tinh thần thoáng động, một quyển sách xuất hiện ở Đồ Thư Quán.

Hắn tiện tay mở ra, cúi đầu nhìn qua.

- Tô Phàm, danh sư tứ tinh sơ kỳ, cường giả Hóa Phàm, trưởng lão của Danh Sư Đường liên minh vạn quốc. Tu luyện công pháp: Tiểu Thuần Dương Công. Chỗ thiếu hụt:...

Phía trên ghi chép chi chít nội dung kỹ càng tỉ mỉ.

Sau khi dung nhập tất cả tri thức bên trong Đồ Thư Quán vào trong đầu, hắn đã biết, trên võ giả cửu trọng, chính là Hóa Phàm.

Võ giả cửu trọng, là tu luyện lực lượng của phàm nhân tới cực hạn, sau đó có khả năng hóa đi phàm trần, vào linh nhập thánh.

Hóa Phàm Cảnh, giống như võ giả, cũng là chín tầng. Cấp bậc cụ thể, loại sách trong Thiên Vũ vương quốc, cũng không giới thiệu kỹ càng tỉ

mỉ.

Chỉ có điều, có thể là cường giả Hóa Phàm, nói rõ vị trước mắt này dĩ nhiên vượt qua phạm trù Chí Tôn. Bất kể trình độ thân thể, tinh thần hay sinh mạng, đều đạt tới cấp độ cực cao.

Thật giống như trong binh khí, chênh lệch giữa quỷ binh và linh binh.

Không thể so sánh nổi.

Xem xong chỗ ghi chép thiếu hụt trên sách, trên mặt Trương Huyền lại lộ ra vẻ cổ quái.

...

Ngay từ lúc Tô sư bắt đầu tu luyện, Lăng sư lại đưa mắt tập trung ở trên người vị Dương sư trước mắt này.

Bệnh xấu này của lão hữu, hắn cũng biết, tìm đọc qua vô số tư liệu, thậm chí cũng thông qua tường đưa tin, hỏi thăm qua về phía nghiệp đoàn cấp bậc cao hơn. Đáng tiếc, không ai có thể giải đáp.

Nếu hỏi ra, vừa lúc hắn cũng muốn xem thử một chút, đối phương quan sát như thế nào, chỉ điểm như thế nào.

Một nhân vật siêu cường có thể chỉ điểm ra loại thiên tài siêu cấp như Trương Huyền này, danh sư hư hư thực thực vượt qua lục tinh siêu cấp, tại hiện trường quan sát, lập tức chỉ điểm, có thể học tập thật tốt, đối với thăng cấp của hắn, khẳng định cũng có trợ giúp rất lớn.

Ánh mắt hắn tập trung, nghiêm túc học tập.

Chỉ có điều, nhìn một hồi, chân mày nhăn thành thành một đống, trong lòng hắn xuất hiện liên tiếp nghi vấn.

Danh sư chỉ điểm, để cho đối phương tu luyện công pháp, võ kỹ, sau đó nghiên cứu cẩn thận. Đây là chuyện rất bình thường. Nhưng... vị trước

mắt này, chỉ ngồi ở tại chỗ liếc mắt thoáng nhìn, lại nhắm mắt lại, vẫn không nhúc nhích. Làm cái gì vậy?

Ngươi không phải có mắt Minh Lý sao?

Không nên sử dụng loại năng lực đặc biệt này, quan sát vấn đề trong tu luyện, tìm ra mấu chốt sao?

Vì sao không dùng?

Hơn nữa, cho dù sử dụng mắt Minh Lý, vấn đề trên công pháp, không giống với võ kỹ, cũng có thể xem thêm vài lần, thậm chí hỏi thăm nội dung trong đó, mới có khả năng đưa ra quyết định!

Chẳng quan tâm, nhắm mắt giống như đang ngủ... Đây là phương pháp gì?

Lăng sư không hiểu ra sao.

Danh sư chỉ điểm cho người ta, giống như y sư, cũng cần cẩn thận quan sát, mới có khả năng tìm kiếm chỗ thiếu hụt, bốc thuốc đúng bệnh.

Làm danh sư tứ tinh, biết không dưới vạn loại phương pháp quan sát, cũng không có một cái nào, là tùy tiện liếc nhìn một chút, lại nhắm mắt đờ người ra...

- Sẽ không phải... cũng không có cách nào giải quyết chứ?

Một ý nghĩ xông ra.

Nắm giữ mắt Minh Lý, hắn ngược lại không nghi ngờ đối phương là cao thủ giả mạo. Chỉ là hắn lo lắng cho bằng hữu tốt, rất sợ lần này lại là vô công trở về.

- Không cần luyện nữa!

Đang nghi ngờ, chỉ thấy Dương sư cách đó không xa lại mở mắt, trên mặt không hề bận tâm, không buồn không vui.

- Vâng!

Tô sư ngừng lại, vẻ mặt mong chờ nhìn qua.

- Dương sư... có thể tìm được phương pháp giải quyết sao?

Lăng sư chấn động.

Liếc mắt thoáng nhìn, ngay sau đó nhắm mắt lại, cái gì cũng chưa từng làm... Chẳng lẽ như vậy liền nhìn ra chỗ mấu chốt, tìm được biện pháp giải quyết?

- Phương pháp?

Trương Huyền lắc đầu:

- Trên tu luyện, hắn không có bất kỳ vấn đề gì. Tiểu Thuần Dương Công, cũng phù hợp với thể chất!

- Vậy...

Hai người đồng thời sửng sốt.

Tu luyện không thành vấn đề, công pháp lại phù hợp, vậy vì sao tu luyện tới thất chuyển, lại không có cách nào tiếp tục?

- Ngươi muốn trùng kích bát chuyển?

Không trả lời lời của đối phương, Trương Huyền nhìn qua.

- Đúng! Thất chuyển đã vây khốn ta hơn năm năm, trước sau không có cách nào đột phá, không tìm được con đường...

Tô sư liền vội vàng gật đầu.

Hắn tu luyện Tiểu Thuần Dương Công, công pháp linh cấp. Từ khi vừa mới bắt đầu tu luyện, đến bây giờ đã không dưới năm mươi năm, vô số năm tháng thấm dần. Vốn tưởng rằng, có thể không ngừng nỗ lực cho

đến lúc cuối, đột phá đến cửu chuyển, đạt được cảnh giới đại viên mãn, do đó trùng kích danh sư ngũ tinh...

Dù thế nào hắn cũng không nghĩ tới, sẽ dừng lại ở thất chuyển không bất kỳ biện pháp nào.

Liên tục năm năm, vẫn không có cách nào tiến bước, hỏi thăm không biết bao nhiêu danh sư, thậm chí mấy vị trưởng lão của nghiệp đoàn liên hợp cùng nhau quan sát qua, cũng không có bất kỳ kết luận nào.

- Muốn trùng kích bát chuyển, lại nghe ta phân phó, không được có bất kỳ kháng cự và bất kỳ do dự nào!

Chậm rãi đi tới, Trương Huyền chắp hai tay ở sau lưng.

- Được!

Tô sư cắn răng.

Đây chính là một vị cường giả dạy dỗ ra danh sư được trời thừa nhận. Nếu như mở miệng, đối với hắn mà nói, tuyệt đối là một lần cơ hội tốt nhất.

- Rất tốt. Hiện tại bắt đầu tu luyện, thời điểm luyện đến thất chuyển, ta sẽ nghĩ biện pháp cho ngươi đột phá. Chỉ có điều, trước đó, cần phải nhắm mắt lại, không quan tâm không hỏi, toàn tâm toàn ý vận chuyển công pháp!

Trương Huyền khoát tay.

- Vâng!

Hít sâu một hơi, Tô sư ngồi xuống khoanh chân, lại muốn tu luyện.

- Không thể ngồi, phải đứng lên, trung bình tấn!

Trương Huyền tiếp tục phân phó.

- Trung bình tấn tu luyện?

Tô sư thoáng sửng sốt một chút, chỉ có điều, không do dự bao lâu, lại gật đầu.

Đạt được loại cấp bậc tu vi như hắn vậy, hoàn toàn có thể phân tâm sử dụng. Đừng nói trung bình tấn tu luyện, cho dù tu luyện ở trong quá trình đánh quyền, cũng hoàn toàn có thể làm được.

- Bắt đầu đi!

Hiểu rõ yêu cầu, Tô sư hít sâu một hơi, nhắm hai mắt lại.

Ục ục ục!

Linh khí trong không khí lại bị hút vào trong cơ thể, giống như ở trong sôi dầu cho thêm giọt nước, liên tiếp phát ra tiếng động.

Tiểu Thuần Dương Công, dương khí cao, lực lượng hùng hồn, sử dụng trong loại công pháp cùng cấp bậc này, vô cùng cường đại.

Chính vì vậy, Tô sư, Lăng sư đều là tứ tinh sơ kỳ, người này lại nắm giữ địa vị cao hơn.

Thấy đối phương nói bắt đầu liền bắt đầu, lập tức tiến vào cảnh giới tu luyện quên đi chính mình, Trương Huyền thoả mãn gật đầu, chắp tay sau lưng đi vong quanh đối phương một vòng, nhìn về phía Lăng sư cách đó không xa.

- Có muốn giúp hắn hay không?

Lăng sư sửng sốt:

- Giúp thế nào?

Thế nào không phải ngươi vẫn muốn chỉ điểm sao? Thế nào còn có chuyện của ta?

- Nghe ta phân phó là được!

Trương Huyền nói.

- Được!

Lăng sư đáp ứng.

Đối phương nhìn một chút, lại nhắm mắt lại, vốn khiến cho hắn nghi ngờ. Hiện tại lại bảo hắn hỗ trợ, lập tức khiến cho lòng hiếu kỳ của hắn dâng lên.

Hắn cũng muốn xem thử, rốt cuộc đối phương dùng phương pháp gì, làm cho đột phá bát chuyển, lại muốn hắn giúp thế nào.

- Tạm thời chờ đã!

Thấy hắn đáp ứng, Trương Huyền không nói thêm gì nữa, đứng yên lặng tại chỗ, hoàn toàn không có chút biểu tình nào.

Ục ục ục!

Tô sư ở một bên, dựa theo tu luyện, khí tức cả người dần dần tăng cao, như rồng như hổ, kích động khí tức lại khiến cho người ta hoảng sợ.

- Tứ chuyển, ngũ chuyển... lục chuyển!

Cảm nhận được khí tức trên người đối phương, sắc mặt Lăng sư càng lúc càng nghiêm trọng.

Hai người hết sức quen thuộc, cũng biết mấu chốt của Tiểu Thuần Dương Công, từng thấy đối phương tu luyện. Bởi vậy, đối với vài lần công pháp vận chuyển trong cơ thể đối phương, hắn biết hết sức rõ ràng.

Răng rắc!

Lục chuyển qua đi, ngay từ lúc thất chuyển lúc đầu, xương cốt Tô sư lập tức phát ra âm thanh “rắc rắc”, giống như là vật gì bị xé rách, cơ bắp

toàn thân nứt ra, máu tươi phụt ra.

Thời gian trong nháy mắt, Tô sư vốn nho nhã, lại biến thành một người giống như ác quỷ từ địa ngục đi ra.

- Dương sư, Tô sư... có khả năng lập tức không kiên trì nổi nữa...

Nhìn thấy được bộ dạng này của lão hữu, Lăng sư biến sắc, đầy sốt ruột.

Quen thuộc với đối phương, biết lúc này đã đạt đến cực hạn có thể kiên trì. Tiếp tục nữa, không có cách nào không đột phá là chuyện nhỏ, rất dễ dàng khiến bản thân bị trọng thương.

Chính là bởi vì thân thể không chịu nổi, liên tục năm năm, thực lực của lão hữu hoàn toàn không tiến triển chút nào, lúc này mới tìm hiểu xung quanh, thậm chí nghe được Dương sư lợi hại, lập tức tới hỏi thăm.

- Ừ, có thể bắt đầu. Đưa lỗ tai qua đây!

Trương Huyền gật đầu, ngoắc tay.

- Vâng!

Lăng sư vội vàng đi tới.

- Ngươi bây giờ chỉ cần như vậy...

Thấy hắn đi tới trước mặt, Trương Huyền truyền âm, nói kỹ càng tỉ mỉ bí pháp của mình một lần.

- Cái này... cái này...

Nghe xong bí pháp của hắn, khóe miệng Lăng sư giật một cái, trợn tròn mắt, toàn thân cứng đờ ở tại chỗ, sắp muốn khóc.

Trời ạ, đây phương pháp gì? Ngươi là muốn ta giết chết hắn sao?

- Làm vậy... thật có thể được sao?

Dương sư sâu không lường được (3)

dtv-ebook.com

- Có thể thử xem!

Nói xong, thần sắc Trương Huyền thản nhiên ngồi xuống, lại rót đầy một chén nước trà, yên tĩnh thưởng thức.

- Thử?

Lăng sư nôn ra máu.

Phương pháp ngươi nói ra, rõ ràng là muốn giết người. Vốn tưởng rằng chắc chắn thành công rất lớn, không nghĩ tới chỉ là..."thử"!

Nếu chẳng may không thành công, Tô sư có thể chết!

Ta cũng không muốn gánh trên lưng tội danh tàn sát đồng liêu!

- Dương sư... có thể còn có biện pháp khác hay không?

Do dự hồi lâu, Lăng sư không nhịn được nhìn qua.

Trương Huyền mặc kệ, yên tĩnh ngồi ở tại chỗ, đầu cũng không chuyển.

Thấy bộ dáng này, Lăng sư biết, cho dù có khẳng định cũng không muốn nói. Hắn lại nhìn về phía Tô sư cách đó không xa, vẻ mặt rầu rĩ.

Chuyện gì thế này? Vấn đề là Tô sư, muốn đột phá thất chuyển cũng là hắn, khó xử lại là mình...

- Như thế nào? Nhanh lên một chút. Ta không chịu nổi...

Không biết làm như thế nào cho phải, chỉ thấy vẻ mặt Tô sư dữ tợn kêu lên.

Thất chuyển, đã kiên trì một hồi. Nếu không nghĩ biện pháp giải quyết, khẳng định lại bị trọng thương, kết thúc trong thất bại.

Trước kia tu luyện, đều như vậy. Tu luyện một lần, tu dưỡng chí ít một tháng.

Tô sư cũng rất phiền muộn, người này làm cái gì vậy?

Lão hữu nhiều năm, Dương sư đã nói ra bí pháp giải quyết, động tác lại nhanh lên một chút. Do dự như vậy làm gì? Lẽ nào muốn trơ mắt nhìn ta lại trùng kích thất bại sao?

Lại quay về trên giường tiếp tục nằm sao?

- Được rồi!

Hắn đang muốn tiếp tục giục, lại thấy Lăng sư cắn răng một cái đi tới, vẻ mặt đồng tình:

- Tô sư, thật xin lỗi!

- Xin lỗi?

Tô sư sửng sốt. Sử dụng bí pháp giúp ta đột phá thất chuyển, đây là giúp ta. "Xin lỗi" có ý gì?

Hắn đang nghi ngờ, còn không có suy nghĩ cẩn thận, đã thấy một bàn chân quay về phía hắn, đạp mạnh tới.

- Ngươi...

Nhìn thấy được mức độ của bàn chân này, Tô sư nhất thời khiếp sợ đến mức hồn phi phách tán, thiếu chút nữa ngất đi.

Nếu thật sự bị đá trúng, không cần suy nghĩ, tuyệt đối tàn phế!

Tuy rằng người đã già, không thế nào sử dụng, nhưng cũng là vật trên người. Ngươi làm cái gì vậy...

- Không nên cử động!

Thân thể vặn chuyển, đang muốn né tránh, bên tai liền nghe được giọng nói nghiêm nghị của Dương sư, hắn có chút do dự, bàn chân của Lăng sư tự nhiên đi tới trước mặt, lại né tránh không được nữa.

Ầm!

Sắc mặt Tô sư thoáng chút vặn vẹo đến mức co giật, trước mắt tối sầm, một cơn đau đớn kịch liệt từ trong quần truyền đến, khiến cho hắn thiếu chút nữa thì lập tức ngất đi.

Lăng Vũ Hằng, lão tử với ngươi còn chưa xong đâu...

Trong lòng gào thét một tiếng, đang muốn xé nát người này, chỉ thấy trước mắt tối sầm, một bàn tay lớp đập về phía đầu.

Đạp một cước trúng trong quần, chắc là thấy mình không chết, lại một cái tát đánh ra.

- Ngươi...

Tô sư khóc.

Dương sư không phải bảo ngươi thi triển bí pháp sao? Đánh ta làm cái gì?

Đạp một cước qua, có phải cảm thấy tàn phế còn không đã nghiền, muốn ngay cả cái mạng cũng lấy đi hay không?

Hắn buồn bực sắp muốn phát điên, muốn né tránh, lại phát hiện căn bản tránh không xong.

Thực lực của hai người tương đương nhau, cho dù có thể thắng được đối phương, cũng ít nhất phải sau nghìn chiêu. Bây giờ bị đạp một cước sắp

tàn phế, đau tới mức một chút lực lượng cũng không có, chống đỡ như thế nào được.

Huống gì đối phương vừa ra tay, chân khí lại bao phủ bốn phía xung quanh, giống như lồng giam, chưa kịp giãy ra, bàn tay của đối phương đã hung hăng rơi vào trên đầu.

Ầm!

Trước mắt tối sầm, một ngụm máu tươi điên cuồng phun ra.

Ngay sau đó, Tô sư lại cảm thấy một lực lượng hung bạo mạnh mẽ bất chợt từ đan điền sinh ra, lại cũng không kìm chế được, rít gào một tiếng.

Ầm ầm!

Sóng khí khổng lồ mang theo tất cả cuốn ra, khiến mặt đất nổ mạnh, đầy vết nứt. Cái bàn gần đó cũng biến thành bột mịn.

Răng rắc!

Chân khí vận chuyển đã dừng lại, dường như ăn phải thuốc đại bổ, trong chớp mắt hình thành dòng nước lũ, phá tan vô số gông cùm xiềng xích, lại vận chuyển một vòng.

Bát chuyển!

- Thành… thành công?

Cảm nhận được chân khí trong cơ thể cuồng bạo, không ngừng không nghỉ, Tô sư từ trong đau đớn tỉnh táo lại. Đầu tiên hắn sửng sốt, sau đó lập tức mừng như điên.

Nằm mơ hắn cũng không nghĩ tới, bình chướng tu luyện quấy rầy hắn hắn tròn năm năm, lại đột phá như thế...

- Quả nhiên được sao?

Vốn tưởng rằng đạp tàn phế lão hữu, lại một cái tát đánh hắn sắp chết, thuyền nhỏ hữu nghị khẳng định đã lật ngược. Dù thế nào hắn cũng không nghĩ tới, hơi thở đối phương đột nhiên tăng mạnh, đột phá gông cùm xiềng xích thất chuyển.

Hắn vội vàng quay đầu lại, nhìn về phía Dương sư cách đó không xa. Chỉ thấy đối phương hình như đã sớm nghĩ tới kết cục này, vẫn yên tĩnh uống trà, thân thể không nhúc nhích chút nào.

- Hội trưởng, thậm chí danh sư ngũ tinh cũng không giải quyết được vấn đề này. Một cước, một chưởng lại giải quyết được...

Miệng mở ra, thân thể Lăng sư run rẩy.

Giáo dục ra học sinh lợi hại như Trương Huyền, sớm biết rằng vị Dương sư này không đơn giản. Nhưng... không nghĩ tới lợi hại như vậy.

Liếc mắt một cái, lại nhìn ra chỗ có vấn đề, tìm được phương pháp giải quyết. Ngay cả mắt Minh Lý cũng không có vận dụng. Phần thực lực này, dĩ nhiên vượt ra ngoài sức tưởng tượng.

- Chỉ là... phương pháp giải quyết, quá trò đùa...

Sau khi hết khiếp sợ, hắn lại bất đắc dĩ một hồi.

Người khác chỉ điểm, đều đổi công pháp, ghi rõ tuyến đường tu luyện, dùng các loại đan dược. Người này thì hay rồi, một cước một chưởng lại giải quyết vấn đề...

Đơn giản thì đơn giản, nhưng...

Vừa nghĩ tới một cước vừa rồi, khóe miệng hắn liền không nhịn được co giật.

Lần này, cho dù không tàn phế, cũng ít nhất phải tu dưỡng hai tới năm năm, không chắc có thể sử dụng được.

- Cảm ơn Dương sư trợ giúp ta đột phá...

Lúc này, Tô sư cuối cùng tu luyện xong, khí tức rõ ràng tăng lên một mảng lớn, hưng phấn ôm quyền.

Thành công đột phá bát chuyển, thực lực cũng thăng cấp tương ứng. Tuy rằng vừa đột phá, còn không quá vững chắc, lại bước ra khỏi cửa ải vây khốn hắn tròn năm năm.

Chỉ có điều... đột phá thì đột phá, cái giá phải trả cũng có chút quá cao!

Đau đớn sắp không nhúc nhích nổi, trên đầu mồ hôi lạnh tuôn ra, hai chân mềm nhũn. Nếu không phải bận tâm tới hình tượng, chỉ sợ hắn sớm đã cúi người xuống, lại không kiên trì nổi.

- Ừ!

Đặt chén trà xuống, Trương Huyền đứng dậy, thản nhiên nhìn qua:

- Đã hiểu ra nguyên nhân?

- Vẫn mong Dương sư nói rõ ràng!

Hai người đồng thời nhìn qua.

Đá một bước, đánh một chưởng lại có thể đột phá. Đây là điều bọn họ trước đó có nằm mơ cũng không nghĩ ra được.

Thậm chí tận mắt nhìn thấy được, vẫn cảm thấy hoàn toàn không thể tưởng tượng nổi, không hiểu nổi rốt cuộc có chuyện gì xảy ra.

Thấy bọn họ còn không có hiểu được, Trương Huyền lắc đầu, nhìn về phía Tô sư.

- Ngươi tu luyện chính là Tiểu Thuần Dương Công, thể chất cũng thuộc tính dương, cùng công pháp xứng đôi, không có bất kỳ vấn đề gì! Dựa theo đạo lý, thành công tu luyện tới bát chuyển, cũng không thành vấn đề. Chỉ có điều...

Ánh mắt thâm thúy, Trương Huyền lộ ra một vẻ thương tiếc:

- Thời gian thấm thoát, tuổi trôi qua, dựa theo sức sống trong cơ thể suy yếu, thân thể thuộc tính dương đã không theo kịp! Nếu như ta không nhìn lầm, ngươi bây giờ chắc hẳn là đối với nữ nhân không hứng thú quá lớn?

- Ta...

Tô sư xấu hổ.

Dựa theo cơ năng của thân thể suy yếu, tuổi tác càng lúc càng lớn, quả thật đối với nữ nhân không có tình cảm mãnh liệt giống như trước đây.

Chỉ có điều đây là bí mật của hắn, hắn cũng giữ mình trong sạch, bị đối phương mở miệng nói ra, lập tức xấu hổ đến mức gương mặt đỏ ửng.

Nam nhân, sợ nhất lại là bị người nói không được.

- Ngay cả nữ nhân cũng không có hứng thú, nói rõ dương khí dĩ nhiên suy nhược. Dương khí không sinh ra, tu luyện công pháp thuần dương, lợi hại hơn nữa, lại làm sao có khả năng tự do như ý được?

Không để ý tới sự xấu hổ của đối phương, Trương Huyền tiếp tục nói:

- Trong quần, không chỉ là tiêu chí của nam nhân, còn là nơi khởi nguồn của dương khí. Muốn khiến cho Tiểu Thuần Dương Công vận chuyển thêm, chỉ có nơi này. Lăng sư ra tay bạo lực, sử dụng lực lượng cuồng bạo trùng kích, khiến cho dương khí chồng chất trong đó, trong nháy mắt tuôn ra. Lực lượng đột nhiên chợt tăng lên không chỉ gấp đôi.

- Đương nhiên, lực lượng tăng mạnh, cũng không thể bảo đảm nhất định đột phá thất chuyển. Vì bảo đảm, ta bảo hắn công kích thêm phần đầu của ngươi.

- Đầu, cũng có nhiều dương khí! Chỗ khởi nguồn bị đánh tan, dương khí phân tán ra bốn phía, sẽ tự nhiên tập trung lại đến trên đỉnh đầu. Lúc này

lực lượng Lăng sư sẽ tiếp xúc với nó, lập tức lại phá tan gông cùm xiềng xích, khiến cho ngươi thành công đột phá!

Khẽ cười, Trương Huyền chắp hai tay ở sau lưng, bóng lưng kéo dài, thoạt nhìn cao lớn không gì sánh được.

- Điều này...

Hai người đồng thời chấn động.

Mặc dù đối phương nói thản nhiên, nhưng đều là danh sư, bọn họ biết độ khó trong đó.

Trong quần, mặc dù là nơi khởi nguồn của dương khí, nhưng cũng là vận mệnh. Chút có bất trắc, liền có thể đi đời nhà ma. Đầu càng là chỗ trọng yếu nhất. Sử dụng hai nơi này tiến hành đột phá...

Chỉ cần suy đoán xuất hiện một điểm sai lầm, hoặc nhìn thiếu một điểm, Tô sư lại không phải là đột phá, mà là chết!

Có thể nắm chắc bệnh trạng rõ ràng như thế, đây... còn là người sao?

- Sâu không lường được! Dương sư tuyệt đối sâu không lường được...

Nhìn nhau, trong lòng của hai người đồng thời xuất hiện một ý nghĩ.

Có thể nhìn một chút, đã biết chỗ vấn đề của hắn, hoàn toàn không có sai lầm. Thậm chí ngay cả lực lượng Lăng sư công kích cũng cân nhắc ra. Phần năng lực này, cho dù là bọn họ, cũng khó có thể tưởng tượng được!

Trước đó còn tưởng rằng, Dương sư này tối đa cùng cấp với bọn họ, trình độ không khác biệt lắm. Dù thế nào cũng không nghĩ tới, chênh lệch to lớn, giống như trời và đất, không thể so sánh nổi!

Không hổ danh là danh sư mạnh mẽ lĩnh ngộ mắt Minh Lý, đáng sợ!

- Mau chóng điều chỉnh một chút. Lần này, tổn thương cũng tương đối nặng.

Thấy biểu tình của hai người, Trương Huyền biết đối phương bị hoàn toàn lừa dối, không nhịn được thở phào nhẹ nhõm, đồng thời đồng tình nhìn qua.

Nếu như hắn tự mình ra tay, lợi dụng chân khí thiên đạo kích thích huyệt vị, cũng có thể khiến cho dương khí cao thịnh, đạt được hiệu quả đột phá thất chuyển.

Nhưng làm như vậy, rất dễ dàng bị đối phương nhìn ra tu vi và chân khí thiên đạo đặc biệt, được một mất mười. Suy đi nghĩ lại, cũng chỉ có một biện pháp này.

Chỉ có điều, cũng thật sự quá độc ác...

Đừng nói đối phương, trong mắt hắn nhìn thấy, đều cảm thấy trong quần lạnh, đau trứng một hồi.

- Vâng...

Nghe nói như thế, lúc này Tô sư mới thở phào nhẹ nhõm, lại không để ý tới những cái khác, liền ngồi xuống tu luyện, chống đỡ đau đớn do bị hai lần công kích hung bạo mang đến.

- Dương sư, lần này là đột phá thất chuyển. Nhưng... nếu như Tô sư, lại muốn một lần nữa đột phá, trùng kích cửu chuyển thì làm sao bây giờ?

Thấy lão hữu tu luyện, Lăng sư không nhịn được nhìn qua.

Tiểu Thuần Dương Công muốn đạt được cửu chuyển mới có khả năng đại viên mãn, mới có thể trùng kích càng cao hơn. Đột phá bát chuyển cũng phiền toái như vậy. Vậy cửu chuyển mạnh nhất chắc hẳn phải trùng kích thế nào?

- Đơn giản, cũng phương pháp này, đá một cái không có tác dụng, vậy đá hai cái. Hai cái không có tác dụng, đá mười cái... Đá nhiều một hồi, chắc chắn sẽ khiến lực lượng bạo động!

Trương Huyền thản nhiên nói.

- Đá mười cái? Đá thêm một hồi...

Tóc gáy Lăng sư dựng ngược.

Tô sư tu luyện ở một bên, thân thể thoáng lắc lư một cái, thiếu chút nữa tẩu hỏa nhập ma.

Trời ạ...

Chúng ta rốt cuộc gặp phải danh sư thế nào, lại cho ra một phương pháp thế nào?

...

Bên này hai vị danh sư suy sụp, Lâm phủ cách đó không xa, một man thú cực lớn bay thẳng tới, "vù" một cái, hạ vào giữa viện. Hai nam một nữ, đi ra.

Tôn Cường lợi hại

dtv-ebook.com

- Đây là Lâm phủ?

Trước kia, Lâm phủ là đệ nhất gia tộc của Thiên Vũ vương quốc, mặc dù là đêm khuya, dòng người điên cuồng, khách như thoi đưa.

Mà bây giờ, viện trống trải hỗn độn một mảnh. Một tên hộ vệ, người hầu cũng không có, trống rỗng, khiến người ta một loại cảm giác như trang viên bỏ hoang.

Hoàn toàn khác hẳn so với trong trí nhớ.

- Liễu Trình, ta muốn giết ngươi...

Đôi mắt thanh tú trợn tròn, mái tóc đen bóng không gió tự lay động, tiếng Lâm Lung thái tử phi gầm lên giận dữ, vang vọng ở trong sân.

Nhận được tin tức, người gọi là Liễu Trình kia đang động thủ đối với Lâm gia. Hiện tại xuất hiện loại tình huống này, không cần suy nghĩ, nhất định là người này đã làm được!

- Nhanh đi tìm kiếm một chút, xem phụ thân và đệ đệ của ta ở chỗ nào. Nếu như bọn họ xảy ra chuyện, ta phải khiến toàn bộ Thiên Vũ vương quốc bị chôn cùng!

Răng trắng cắn chặt, hận ý của Lâm Lung chảy xuôi, sát cơ trong mắt tăng mạnh.

Vương quốc nhất đẳng nho nhỏ, tồn tại giống như rác rưởi, trước đó căn bản không lưu ý tới, lại dám ra tay với Lâm gia. Quả thực đâm đầu vào chỗ chết!

Liễu Trình kia, khiêu khích Lâm gia, phải chết!

Đường đường là vương thất Thiên Vũ, biết rất rõ ràng, tự nhiên không ngăn cản, cũng nhất định phải huỷ diệt!

- Vâng!

Hai người phía sau vọt ra ngoài.

Thống lĩnh đông cung Lương Thanh Mệnh, thực lực Chí Tôn hậu kỳ, cùng thuần thú sư Chu Tiến, cũng đạt tới Chí Tôn sơ kỳ!

Hai vị cường giả Chí Tôn cảnh, tốc độ cực nhanh, thời gian không lâu, đồng thời bay vút đến.

- Nương nương, Lâm gia chủ và Lâm gia thiếu gia ở bên kia!

Nghe được phụ thân và đệ đệ không chết, Lâm Lung thở phào nhẹ nhõm, vội vàng đi theo. Rất nhanh nàng đi tới một đại điện, liếc mắt thoáng nhìn, khóe mắt lập tức muốn rách ra.

Hai người thật sự không chết, nhưng so với chết cũng không khác biệt là bao nhiêu.

Tu vi hoàn toàn bị phế bỏ. Trên người gần như không có một chỗ nào lành lặn, bị trọng thương, cho dù cứu sống, cũng không khác biệt hoàn toàn tàn phế cho lắm.

Người trước còn có ý thức, người sau đang hôn mê bất tỉnh. Nếu không còn có hít thở, nàng thật sự cho rằng đã sớm chết.

- Lung Nhi, phải báo thù cho chúng ta!

Thấy nàng đi tới, Lâm Nhược Thiên vẫn có ý thức giống như là nhìn thấy cứu tinh, vội vàng vọt tới.

Trước đây Lộ Trùng không có giết hắn, có thể để cho Liêu điện chủ hạ ở trên người hắn chí ít bảy, tám loại kịch độc. Mỗi ngày hắn đều nhận đau

khổ kịch liệt, sống không bằng chết.

Hơn nữa, Lâm gia bị phá hủy, kẻ thù trước đây đều tới, hành hạ sỉ nhục. Hắn hận không thể lập tức tự sát!

Nếu không phải vì chờ nữ nhi tới báo thù cho hắn, hắn khẳng định đã sớm không kiên trì nổi.

- Rốt cuộc có chuyện gì xảy ra?

Lâm Lung vội vàng tiến lên, đưa cho đối phương ăn một đan dược chữa thương bảo toàn tính mạng, lúc này mới nhìn qua.

- Là... Liễu Trình! Không, là Trương Huyền danh sư nhị tinh của Danh Sư Đường! Học sinh của hắn, chính là tên súc sinh của Cù gia hai năm trước chạy trốn kia...

Ăn đan dược vào, Lâm Nhược Thiên khôi phục không ít, hàm răng cắn chặt, nói ra sự tình một lượt.

Đương nhiên, nói cũng là bị đối phương khi dễ như thế nào. Về phần vì sao gây ra, cả nhà Cù gia bị diệt, không nói tới một chữ.

- Trương Huyền?

Hàm răng nghiến "ken két" vang dội, mắt Lâm Lung híp lại một cái:

- Lương thống lĩnh, lập tức qua Danh Sư Đường, bắt Trương Huyền này qua cho ta. Ta muốn lấy máu tươi của hắn, nói cho tất cả mọi người biết, đắc tội Lâm gia chúng ta, chỉ có một con đường chết!

- Nương nương nghĩ lại. Vị Trương Huyền này là danh sư nhị tinh, lại là thiên tài. Ta sợ hắn sẽ được Danh Sư Đường che chở...

Lông mày nhíu lại một cái, Lương Thanh Mệnh vẫn chưa trực tiếp đáp ứng.

Danh sư nhị tinh sơ kỳ đối với Hiên Viên vương quốc, không tính là cái gì.

Nhưng cũng là một thành viên của Danh Sư Đường. Ngang nhiên chém giết, làm không tốt lại sẽ gây ra bắn ngược, như vậy cho dù Hiên Viên vương quốc, cũng khó mà chống lại.

- Hủy gia tộc ta, hại phụ mẫu huynh đệ ta, thâm cừu đại hận. Cho dù Danh Sư Đường tìm tới lại như thế nào? Chẳng lẽ còn không thể nói đạo lý? Lại nói, Lạc đường chủ Danh Sư Đường, là bạn tri kỉ của thái tử. Chỉ cần trình bày tình hình, hắn cũng sẽ không nhiều lời!

Hai mắt Lâm Lung đỏ đậm.

Lạc Thiên Hồng đường chủ Danh Sư Đường ở Hiên Viên vương quốc, là bạn tri kỉ của thái tử. Danh sư của một vương quốc nho nhỏ mà thôi, giết thì giết. Lẽ nào Lạc đường chủ còn có thể bởi vì một chuyện nhỏ như vậy, gây ầm ĩ cùng vương thất bọn họ?

- Vâng!

Thấy đối phương cố ý như vậy, Lương Thanh Mệnh thân là thuộc hạ, không có cách nào phản bác, chỉ đành phải gật đầu. Hắn đang muốn rời đi, lại nghe một giọng nói vang lên.

- Không vội, ta đi cùng với ngươi. Ta muốn tận mắt nhìn thấy người này bị ngàn đao vạn róc...

Khuôn mặt Lâm Nhược Thiên dữ tợn, hận ý cuồn cuộn dâng lêng không ngừng.

- Được, chúng ta cùng đi!

Thấy bộ dáng của phụ thân, Lâm Lung gật đầu đồng ý.

Mấy người ngồi trên Kim Lân thú tia chớp, bay vút lên trời cao.

- Hắn bây giờ không có ở Danh Sư Đường, ở trong một phủ đệ không xa. Ta cũng đã hỏi thăm rõ ràng. Ngày hôm qua hắn trở ra, cũng lại không đi ra nữa!

Lâm Nhược Thiên nói.

Biết nữ nhi nhất định sẽ báo thù, hai ngày nay hắn vẫn phái người hỏi thăm tin tức... Vị Trương Huyền này vẫn chưa chạy trốn, mà đang ở bên trong phủ đệ của mình.

Ầm ầm!

Kim Lân thú tia chớp nhanh như điện chớp, thời gian chỉ trong chốc lát, lại đi đến trên không trung của phủ đệ.

- Lương thống lĩnh, hi vọng ngươi có thể bắt hắn qua. Ta muốn hành hạ hắn từng chút một cho tới chết...

Khuôn mặt dữ tợn, vặn vẹo, trên mặt Lâm Nhược Thiên lộ ra sự điên cuồng.

Từ thời điểm ở Lâm gia đi ra, hắn đã biết thực lực của người trung niên trước mắt này.

Chí Tôn hậu kỳ!

Người như thế, giậm chân một cái, toàn bộ Thiên Vũ vương quốc cũng sẽ đổ nát, ai cũng không chống lại được!

Cho dù con man thú trấn quốc Vương thất Thiên Vũ kia đột phá, cũng chỉ là Chí Tôn sơ kỳ mà thôi. Ở trước mặt loại cường giả này, tiện tay có thể bóp chết!

- Yên tâm!

Lương Thanh Mệnh gật đầu, thân thể thoáng lắc một cái, rơi vào trên cái đầu cực lớn của con Kim Lân thú tia chớp, lạnh lùng nhìn sân viện phía

dưới. Trong nháy mắt khí tức Chí Tôn hậu kỳ bao phủ khắp nơi. Giọng nói lạnh như băng, vang lên.

- Trương Huyền, lăn ra đây nhận lấy cái chết!

Ầm ầm!

Âm thanh vang lên tận mây xanh, mang theo lực lượng chân khí của cường giả Chí Tôn, chấn động tới mức toàn bộ vương thành cũng lắc lư một hồi.

- Lăn ra đây nhận lấy cái chết?

- Nguy rồi, là vị thái tử phi của Lâm gia kia tới!

- Không sai, lần này xong rồi. Nghe âm thanh uy thế, ít nhất là một cường giả Chí Tôn cảnh. Trương sư... có thể chống lại sao?

- Hắn tuy rằng không kém, nhưng so với Chí Tôn còn kém rất nhiều. Phiền phức lớn...

...

Âm thanh vang lên, vô số người bị quấy nhiễu. Sắc mặt tất cả mọi người đều nhất thời trắng bệch.

Thế lực sau lưng Lâm gia, đã sớm không phải là bí mật gì. Mấy ngày qua tuy rằng không có động tĩnh, nhưng mọi người biết, chỉ là yên tĩnh trước cơn bão táp mà thôi.

Lúc này, âm thanh không chút kiêng kỵ, man thú cực lớn bay trên không trung, không phải nói rõ, đối phương...

Tới rồi!

Tới báo thù!

- Cường giả Chí Tôn... hậu kỳ? Nếu như không đoán sai, chắc là Vệ thống lĩnh bảo vệ thái tử phủ Hiên Viên vương quốc, Lương Thanh Mệnh!

Trong vương cung, Mạc Thiên Tuyết cũng nghe được âm thanh, vội vàng đi tới tháp cao, nhìn thấy được người trung niên đứng ở trên đầu man thú, môi run lên.

Thân là vương quốc phụ thuộc, một ít phân bố thế lực ở Hiên Viên vương quốc, hắn vẫn biết rất nhiều. Có thể tản ra loại uy thế này, lộ ra loại lực lượng này, không cần suy nghĩ, nhất định là vị thống lĩnh Chí Tôn hậu kỳ kia!

- Chí Tôn hậu kỳ? Vậy... Trương sư chẳng phải nguy hiểm sao?

Thân thể Mạc Vũ thoáng lảo đảo một cái, vẻ mặt lo lắng.

Tuy rằng Trương Huyền có thể liên tiếp sáng tạo ra kỳ tích, nhưng Chí Tôn hậu kỳ và nửa bước Chí Tôn, chênh lệch không kém hơn vạn dặm. Hai bên không thể so sánh nổi.

Lâm Lung tự nhiên trực tiếp điều động người như thế qua, Trương sư chống đỡ như thế nào?

- Làm sao bây giờ? Ta... cũng không có cách nào! Hơn nữa, sợ là vương quốc chúng ta cũng kết thúc...

Thân thể Mạc Thiên Tuyết run rẩy.

Đối phương lại là Chí Tôn hậu kỳ, hắn có thể có biện pháp nào?

Cho dù có man thú trấn quốc qua, cũng không đủ để giết.

Căn bản không phải là đối thủ.

- Tiểu Vũ, cầm chiếc nhẫn này, tận dụng thời gian chạy trốn. Có con còn sống cho dù vương quốc tan biến, vẫn có hi vọng...

Cắn răng một cái, Mạc Thiên Tuyết lấy từ trên tay ra chiếc nhẫn trữ vật đưa tới.

Mạc Vũ thiên phú cao, người cũng thông minh, là hi vọng sau này của Thiên Vũ vương quốc, không thể ngã xuống ở chỗ này.

Nếu không, cho dù chết, hắn cũng thẹn với liệt tổ liệt tông.

- Phụ vương...

Thân thể Mạc Vũ run rẩy.

Tuy rằng không cam lòng, nhưng nàng cũng biết, quyết định của phụ thân là chính xác.

Trước đây Lâm Lung cũng bởi vì một chút chuyện nhỏ, tiêu diệt toàn gia Cù gia. Hiện tại Lâm gia gần như huỷ diệt. Dựa theo tác phong trước sau như một của nàng, một khi giết chết Trương sư, nhất định sẽ gây bất lợi đối với vương thất Thiên Vũ bọn họ!

Toàn bộ vương thất bởi vậy bị huỷ diệt, cũng vô cùng có khả năng.

- Được, đi đi. Phụ vương không đi được... Cũng không thể đi. Nếu như bọn họ thật sự muốn động thủ, ta sẽ tồn vong cùng vương quốc!

Ánh mắt Mạc Thiên Tuyết kiên định.

Nữ nhi có thể rời khỏi, nhưng hắn không được.

Làm quốc vương nhiều năm như vậy, trên người đã in thật sâu vết tích của Thiên Vũ vương quốc, lại không có cách nào rời khỏi.

- Phụ...

Biết kết quả trốn không thoát, thân thể Mạc Vũ run rẩy, đang muốn nói cái gì. Ngay sau đó nàng liền nghe được một giọng điệu không nhịn được từ phủ đệ vang lên.

- Làm càn! Kẻ ngu ngốc ở đâu ra, tới chỗ này làm ầm ĩ? Không muốn sống sao? Muốn gặp thiếu gia, cút ra ngoài quỳ!

- A?

Mạc Vũ, Mạc Thiên Tuyết ngây người.

Lương Thanh Mệnh huyên náo đến mức lớn như vậy, gần như toàn bộ Thiên Vũ vương thành đều biết. Tất cả đều đang quan sát tình hình. Toàn bộ đều ngẩn người ra tại chỗ, thiếu chút nữa thì nôn ra máu.

Đây chính là cường giả Chí Tôn hậu kỳ từ Hiên Viên vương quốc tới. Nói chuyện như vậy...

Mọi người leo đến chỗ cao, đồng loạt nhìn về phía người nói chuyện. Còn cho rằng sẽ là nhân vật lợi hại nào. Vừa nhìn dưới, trước mắt liền tối sầm.

Chính là người béo mập bụng tròn vo của phủ đệ kia... Tôn quản gia.

Mấy ngày qua, không ít người cũng tiếp xúc qua với người này, cũng biết, thực lực của hắn mới là Bì Cốt cảnh đỉnh phong. Ngay cả Đỉnh Lực cảnh cũng chưa từng đạt được, yếu không thể yếu hơn nữa...

Kém như vậy... Không biết lá gan và khí phách ở đâu ra?

Ngươi biết người bay trên bầu trời này mạnh như thế nào sao? Lại dám nói như vậy?

Mạc Vũ, Mạc Thiên Tuyết nhìn nhau, mỗi người đều run rẩy.

Cường giả Chí Tôn hậu kỳ, đừng nói Thiên Vũ vương quốc, cho dù Hiên Viên vương quốc cũng tuyệt đối được cho là cao thủ. Một quản gia nho nhỏ, Đỉnh Lực cảnh chưa từng đạt được, lại dám lớn lối như vậy...

Ta ngất!

Vốn đã khó có thể điều tiết, cái này sợ rằng càng xong đời.

Không cần suy nghĩ, một hồi tàn sát lớn sắp bắt đầu.

- Ngươi...

Mọi người phát điên, Lương Thanh Mệnh cũng thiếu chút nữa từ trên đầu của Kim Lân thú tia chớp rơi xuống.

Thực lực của hắn, ở Hiên Viên vương quốc cũng được cho cấp nhân vật lớn, tiếng tăm lừng lẫy. Hắn vốn tưởng rằng hét lớn một tiếng, nhân vật nhỏ trong tiểu vương quốc này sẽ phải khiếp sợ đến mức run rẩy, không dám nói thừa. Hắn nằm mơ cũng không nghĩ tới...

Người ta căn bản không quan tâm, còn bảo hắn ra ngoài quỳ xuống chờ...

Trời ạ!

Ngươi đây là tâm lớn, hay đầu óc có vấn đề?

- Ta đếm ba tiếng. Bảo Trương Huyền đi ra nhận lấy cái chết. Bằng không, ta lại tiêu diệt phủ đệ này. Tất cả mọi người chôn cùng với hắn!

Da mặt run rẩy, cố nén tức giận, sắc mặt Lương Thanh Mệnh tái xanh.

Tát tai thái tử phi

dtv-ebook.com

Vốn tưởng rằng uy hiếp giống như vậy, sẽ làm tên mập này và người trong phủ đệ loạn hết cả lên, khiếp sợ đến mức chạy trốn bốn phía, tè ra quần.

Lương Thanh Mệnh vừa nhìn xuống, thân thể lại thoáng lảo đảo một cái.

Chỉ thấy người bên trong phủ đệ, kẻ tu luyện thì tu luyện, nấu cơm thì nấu cơm, giặt quần áo thì giặt quần áo, lắc đầu thì lắc đầu. Đối với lời của hắn... một chút cũng không quan tâm!

Nhất là người mập mạp đang ở phía dưới kia, vẻ mặt khinh bỉ nhìn qua, giống như là đang nhìn một người ngu ngốc.

Trời ạ!

Đó là tình huống gì?

Danh sư nhị tinh sơ kỳ của vương quốc nhất đẳng nho nhỏ, đáng lẽ nhìn thấy cường giả Chí Tôn giống như mình vậy, phải khiếp sợ đến mức run rẩy, không dám nói thừa chứ?

Danh sư là mạnh nhất trong cùng cấp bậc. Nhưng cấp bậc chênh lệch lớn, lợi hại hơn nữa cũng vô dụng!

Đương sự không ra ngược lại cũng thôi. Một người béo mập ngay cả Đỉnh Lực cảnh cũng không đạt được, cũng lớn lối như vậy?

Chẳng lẽ không biết ta sẽ giết người sao?

Đây cũng quá không để hắn vào trong mắt!

Đường đường là Vệ thống lĩnh bảo vệ thái tử, cường giả Chí Tôn hậu kỳ, đi tới bất kỳ chỗ nào đều uy chấn tám phương, xung quanh bái phục. Hét lớn một tiếng, sợ rằng quốc vương của Thiên Vũ vương quốc Mạc Thiên Tuyết cũng phải trực tiếp quỳ xuống...

Người béo mập tu vi thấp của phủ đệ nho nhỏ, tự nhiên khinh bỉ!

Khinh bỉ em gái ngươi!

Trong lòng hắn càng nghĩ càng tức giận. Hắn lập tức nghe được giọng điệu của người béo mập kia tiếp tục vang lên.

- Đếm ba tiếng? Vậy ngươi có dám đếm nhanh không? Đừng nói ta không khuyên ngươi, làm không tốt đây có thể là lần đếm đến ba cuối cùng, trong cuộc đời ngươi...

- Ta ngất!

Lương Thanh Mệnh chỉ cảm thấy sắc mặt biến thành màu đen, trên đầu cũng muốn bốc hơi.

Là ta muốn giết các ngươi, lại còn nói đây là lần đếm tới ba cuối cùng trong cuộc đời của ta...

Uy nghiêm Chí Tôn của ta?

Ngươi một tên béo mập chết bầm, lão tử phải chặt ngươi...

Sắc mặt hắn khó coi, toàn thân tức giận sắp nổ tung, đang muốn tức giận, giết vài người cho đối phương nhìn, khiến cho bọn họ biết, Mã vương gia có ba con mắt. Hắn lại thấy đại điện ở phía dưới vang lên một tiếng "két", ba bóng người đi ra.

Đi trước là một người trung niên chừng ba mươi tuổi. Đi theo phía sau là hai lão nhân, thân mặc trang phục danh sư. Chắc là người của Danh Sư Đường.

Chỉ có điều, Danh Sư Đường của Thiên Vũ vương quốc, đường chủ thực lực lợi hại nhất cũng chỉ là Tông Sư đỉnh phong mà thôi, còn không cần hắn để vào mắt.

- Chuyện gì xảy ra? Mới sáng ra ầm ĩ cái gì?

Người trung niên đi ra, cũng không ngẩng đầu lên, nhăn mày lại nhìn về phía người béo mập cách đó không xa.

- Hồi bẩm lão gia, người này ở phía trên nhiều lần kêu loạn, nói muốn gặp thiếu gia. Nói đùa sao? Thiếu gia là thân phận gì? Sao có thể để loại người như vậy muốn gặp liền gặp được?

Người béo mập ngôn từ chính nghĩa:

- Ta đang định bảo hắn cút đi.

- Ừ, làm được không tệ!

Người trung niên gật đầu. Đối với lời của người béo mập, hắn rất tán thành.

Phụt!

Lương Thanh Mệnh lại lảo đảo một cái.

Tên béo ngốc, ngược lại cũng thôi. Người trung niên này rõ ràng giống như là chủ nhân của phủ đệ, tự nhiên cũng bộ dạng này... Quả thực quá vô pháp vô thiên!

Ban đầu còn nghĩ rằng đối phương là người của Danh Sư Đường, một khi động thủ, không tiện thu cục diện. Lúc này hắn tức sắp bùng nổ, lại cũng không quan tâm nữa.

- Nếu đâm đầu vào chỗ chết, ta sẽ thanh toàn cho các ngươi...

Tức giận hét một tiếng, bàn tay Lương Thanh Mệnh ấn xuống một cái. Lực lượng hùng hậu từ trên trời giáng xuống. Dấu ấn bàn tay cực lớn, vố

xuống đám người ở bên trong phủ đệ.

Võ kỹ quỷ cấp viên mãn, Kim Cương Đại Thủ Ấn!

Kim cương không phá, thủ ấn kinh phong.

Công kích bay lên trời cao, lực lượng vượt quá ba vạn đỉnh. Cường giả Chí Tôn trung kỳ đụng phải, cũng sẽ trong nháy mắt bị nghiền nát thành bột mịn.

Một chiêu đánh ra, cho rằng đối phương nhìn thấy được uy lực, sẽ phải kinh hoàng. Nhưng dáng vẻ sợ hãi lại không thấy, chỉ thấy vẻ mặt người trung niên thản nhiên nhìn qua, thoáng nghiêng đầu:

- Tiểu Tô, người này giao cho ngươi. Kể cả con chim to bay trên không trung kai, cũng kéo xuống luôn!

- Vâng, Dương sư!

Lão nhân được gọi là "Tiểu Tô", bước lên trước.

"Tiểu Tô" này thoạt nhìn cũng không cao lớn, thậm chí cũng không có khí chất gì. Quan trọng nhất chính là, hai chân kẹp chặt, sắc mặt trở nên trắng bệch, hình như có lời gì khó nói.

Tóc tai còn rối loạn, giống như vừa bị người ta đánh, không có nửa phần dáng vẻ cao thủ.

Bảo loại người này đối phó với mình?

Một đám người phía dưới có phải đều điên rồi hay không?

Không chỉ hắn nghĩ như vậy, rất nhiều cao thủ, thế lực vương thành ở một bên lặng lẽ nhìn qua, tất cả cũng đều ngây người ra tại chỗ, nhanh chóng co giật.

Đây chính là chỗ dựa vững chắc của Lâm gia, cường giả siêu cấp do thái tử phi của Hiên Viên vương quốc dẫn đến. Người ta muốn giết ngươi, tốt

xấu gì cũng phải để ý cho chút thể diện. Đây là ý gì?

Phái ra một lão nhân hai chân kẹp chặt, sắc mặt trắng bệch?

Quá là không xem bánh ngô thành lương khô!

Chuyện Tô sư, Lăng sư đi tới vương thành, là cơ mật của Danh Sư Đường, không ai tiết lộ. Tất cả mọi người không biết người này thoạt nhìn rất bình thường, nhưng thật ra là một kẻ trâu bò, một nhân vật siêu cường.

- Hừ!

Lại ở thời điểm mỗi một người đều choáng váng hoa mắt, không biết chuyện gì xảy ra, chỉ thấy vị "Tiểu Tô" này ngẩng đầu lên, hừ lạnh một tiếng.

Ầm!

Âm thanh không lớn, lại giống như là kim thạch nổ tung, vừa tiếp xúc với bàn tay cực lớn trong không trung, bàn tay kia ngay cả ngăn cản cũng không có thời gian, lập tức nổ tung.

Ầm!

Ngay sau đó, Lương Thanh Mệnh lại cảm thấy ngực tê rần, giống như là bị thanh kiếm sắc bén đâm trúng, một ngụm máu tươi phun ra, trước mắt tối sầm, run rẩy một cái, thiếu chút nữa từ trên đầu man thú ngã xuống.

- Là... cường giả Hóa Phàm cảnh?

Đối phương ngay cả chưa từng ra tay, chỉ quát mắng một câu, lại đánh nát công kích của hắn, miệng phun ra máu tươi. Có ngốc cũng biết, "Tiểu Tô" này thực lực mạnh mẽ, hắn tuyệt đối không thể nào chống lại.

Đồng tử co lại, thân thể Lương Thanh Mệnh run rẩy.

Cường giả Hóa Phàm Cảnh, Hiên Viên vương quốc cũng gần như không có. Vương quốc nhất đẳng này từ nơi nào xuất hiện?

Hơn nữa, hơi thở đối phương không tiêu tan. Một câu nói lực công kích lớn như vậy... Cho dù ở trong Hóa Phàm, sợ rằng cũng đạt được cảnh giới nhất định, không phải hạng người tầm thường!

- Cái này...

Mọi người đang đưa mắt tập trung qua, lúc này tất cả đều mở to hai mắt nhìn, suýt nữa lập tức bị hù chết.

Cường giả Chí Tôn hậu kỳ toàn lực đánh ra công kích, bị một tiếng hét liền vỡ nát. Bản thân còn thiếu chút nữa từ trên đầu man thú ngã xuống...

Rốt cuộc có chuyện gì xảy ra?

- Đây... danh sư này, con có biết không?

Mạc Thiên Tuyết không nhịn được nhìn về phía nữ nhi.

Không biết vị "Tiểu Tô" này là ai, nhưng hắn mặc trang phục danh sư đặc biệt, liếc mắt vẫn có thể nhìn ra.

Một tiếng hét, lại đánh tan một đòn toàn lực của Chí Tôn hậu kỳ. Đây là nhân vật cường hãn từ nơi nào xuất hiện?

Có cần mạnh mẽ như vậy hay không?

- Cái này...

Mạc Vũ cũng sửng sốt.

Thời điểm Tô sư, Lăng sư tới, nàng vẫn chưa trở lại, cũng chưa từng thấy qua. Ngay sau đó Trương Huyền, Mạc Hoằng Nhất sát hạch, cũng không ở lại lâu.

Bởi vậy, chuyện hai vị danh sư tứ tinh của nghiệp đoàn danh sư xuất hiện, nàng cũng không hiểu quá rõ.

Hơn nữa, cho dù biết rõ ràng, nàng cũng khẳng định không thể tin được, có người dám gọi danh sư tứ tinh là "Tiểu Tô"... Người trung niên kia lại là dạng tồn tại đáng sợ tới mức nào?

- Xuống đây đi!

Chấn động kinh ngạc còn không có kết thúc. "Tiểu Tô" phía dưới cong lưng, lại hừ một câu.

Ầm!

Giống như thanh kiếm sắc bén cắt phá trường không, bị kình khí này chấn động, Kim Lân thú tia chớp trên không trung còn chưa có kịp phản ứng, thân thể lại thoáng lảo đảo một cái, rơi thẳng tắp xuống dưới.

Ầm!

Bụi bặm bay lên. Đám người mới vừa rồi còn kiêu ngạo không thôi, dự định phải tàn sát Trương phủ, chém giết Trương Huyền, thật sự ngã xuống đất.

Bị rơi tới thất điên bát đảo, thật vất vả mới tỉnh táo lại, Lâm Lung vội vàng nhìn về phía phụ thân và đệ đệ trên lưng man thú. Vừa nhìn, nàng thiếu chút nữa thì lập tức điên mất.

Chỉ thấy Lâm Lang vốn đang hôn mê bất tỉnh, vừa ngã, tất cả chân tay đều gãy, hơi thở bất cứ lúc nào cũng sẽ dừng lại, nhất định là không sống nổi.

Lâm Nhược Thiên vừa ăn đan dược vào, còn có chút tinh thần, lúc này cũng nôn ra từng ngụm máu, vết thương cũ mới nhanh chóng lộ ra, có thể cứu sống hay không, cũng còn khó nói được.

Lâm Lung phát điên.

Chúng ta là tới báo thù...

Kết quả một người chưa giết qua, thậm chí ngay cả Trương Huyền cầm đầu gây họa còn chưa thấy, phụ thân, đệ đệ thiếu chút nữa đã chết. Nàng cũng bị rơi muốn nôn ra máu. Rốt cuộc có chuyện gì xảy ra?

- Lương thống lĩnh, ngươi làm ăn cái gì không biết? Mau giết hắn...

Ngồi ở trong gain phòng trên lưng con Kim Lân thú tia chớp, cũng không biết nhiều về tình huống bên ngoài, chỉ nghe được lời nói chuyện, còn tưởng rằng là Lương Thanh Mệnh cố ý nhường, sắc mặt Lâm Lung dữ tợn, rít gào một tiếng.

- Giết?

Thân thể Lương thống lĩnh run lên, suýt ngất đi.

Giết thế nào?

Đối phương lại là cường giả Hóa Phàm Cảnh, ngươi bảo ta giết hắn? Hay là bảo ta đi chịu chết?

Thái tử người anh minh như thế, thế nào cưới phải một kẻ ngu ngốc thiếu hụt giống như ngươi?

- Giết ta?

Tô sư nhìn qua.

Tuy rằng hắn đột phá tu vi, nhưng đau đớn trên người còn chưa có biến mất. Hắn vốn đã phiền não, thấy nữ nhân trên lưng man thú vọt ra, vừa mở miệng lại muốn giết mình, sắc mặt hắn trầm xuống.

- Không phải, không phải... Tiền bối bớt giận!

Thân thể run lên, Lương thống lĩnh liên tục xua tay.

- Ngươi sợ hắn làm cái gì? Chỉ là danh sư của vương quốc nhất đẳng mà thôi, còn có thể làm gì được ngươi?

Thấy thuộc hạ không chịu hăng hái tranh giành như thế, trực tiếp gọi đối phương là tiền bối, Lâm Lung càng tức giận hơn.

Nàng vốn cũng là một người rất thông minh. Chỉ có điều phụ thân, đệ đệ đã chạy tới, muốn tự tay đâm chết kẻ thù không thành, lập tức rơi vào tình cảnh sắp chết, nàng sớm đã tức giận tới mức hồ đồ.

- Coi thường danh sư!

Sắc mặt Tô sư trầm xuống:

- Vả miệng!

Có thể trở thành danh sư tứ tinh, tất nhiên không phải dạng người hiền lành gì. Lời này của đối phương, rõ ràng không để danh sư vào mắt, tâm tình hắn trầm xuống.

- Vâng...

Có chút do dự, Lương Thanh Mệnh cuối cùng vẫn là xoay người sang chỗ khác.

Cho dù là thái tử phi, hắn cũng không có cách nào. Vị trước mắt này lại là cường giả Hóa Phàm cảnh. Chỉ cần dám không tuân thủ, chỉ sợ tất cả đám người bọn họ ngày hôm nay đều sẽ chết ở chỗ này.

- Lương thống lĩnh, ngươi muốn làm gì?

Thấy bộ dáng của hắn, Lâm Lung sửng sốt. Nàng còn chưa nói hết lời, chỉ thấy thân thể người này thoáng lắc một cái, đã đi tới trước mặt, một cái tát đánh tới.

Bốp!

Hoàn toàn không có chút phản kháng nào, Lâm Lung bị đánh một cái bổ nhào bay ra ngoài, đầu úp sát trên mặt đất, hàm răng rơi đầy đất.

Nàng mặc dù là thiên tài, tiến bước cũng rất nhanh, lại chịu giới hạn của tuổi tác, cũng không quá Tông Sư hậu kỳ mà thôi, làm thế nào chống đỡ được công kích của cường giả Chí Tôn hậu kỳ.

Bốp bốp bốp bốp!

Đánh một cái tát, thấy cao thủ trước mắt không hề nói dừng, Lương thống lĩnh không dám do dự, tiếp tục tát qua.

- Ngươi... Ngươi...

Bị liên tục tát mấy cái, gương mặt vốn thanh tú, sưng lên giống như đầu heo. Lâm Lung có ngốc cũng hiểu rõ làm sao có thể có chuyện này. Nàng tức giận, thân thể mềm mại run rẩy loạn, lại nhìn về phía Tô sư, nhìn về phía người trung niên Dương sư kia, lộ ra sự hận thù nồng đậm.

Từ Lâm gia sinh ra, đến khi trở thành thái tử phi, nàng luôn luôn xuôi dòng thuận gió, làm sao chịu nổi sỉ nhục lớn như vậy.

Loại thù hận này, cho dù dốc hết nước Tam Giang cũng khó mà rửa sạch.

Đẳng cấp linh thạch

dtv-ebook.com

- Được rồi!

Thấy lại tát nữa, nữ nhân này không chết cũng không khác biệt cho lắm, Trương Huyền lúc này mới khoát tay áo.

Lại ở thời điểm đám người Tô sư cảm thấy, Dương sư vẫn khoan hồng độ lượng, nhân nghĩa vô song, lại nghe giọng nói của hắn tiếp tục vang lên:

- Tôn Cường, đi gọi Lộ Trùng qua, đánh nữ nhân này. Hắn là thích hợp nhất!

-...

Tô sư, Lăng sư.

-...

Mạc Thiên Tuyết, Mạc Vũ.

Nếu năm đó, cả nhà Lộ Trùng là nữ nhân này phái người tới giết. Đầu sỏ gây họa đã tới, dù thế nào cũng phải để cho hắn báo thù.

Vị thái tử phi này, nhanh như vậy có thể tới đây, trên thực tế là ngoài dự đoán của Trương Huyền.

Chỉ có điều, vận khí của bọn họ cũng không tốt lắm. Tô sư, Lăng sư ở đây, lại cái gọi là báo thù, nhất định chính là một chuyện tiếu lâm.

- Vâng!

Tôn Cường xoay người đi ra ngoài. Thời gian không lâu, Lộ Trùng đã đi tới.

- Sư tổ!

Lúc này Lộ Trùng cũng biết thân phận của người trước mắt này, ôm quyền khom người.

- Sư tổ, lão gia? Ta biết, đây là vị lão sư vẫn không lộ diện kia của Trương Huyền, Dương Huyền!

Mỗi người tới xem lén, rốt cuộc đã hiểu rõ.

Theo lời đồn đại, vị lão sư này của Trương Huyền còn thu nhận Khương đường chủ làm học sinh, thực lực sâu không lường được.

Vốn tưởng rằng đó chỉ là lời đồn đại. Lúc này mới biết được, lại là sự thật.

Thảo nào trước đây, Trương sư tiện tay tiêu diệt Lâm gia, không chút do dự nào. Hóa ra là có chỗ dựa như vậy!

- Ừ, nữ nhân kia chính là tỷ tỷ của Lâm Lang, vị thái tử phi kia của Lâm gia, giao xử lý cho ngươi!

Thấy hắn đi tới trước mặt, Trương Huyền xua tay.

- Đa tạ lão sư...

Thấy kẻ thù sát hại toàn gia ở đây, viền mắt nhất thời đỏ lên, Lộ Trùng quay lại, lao vọt về phía Lâm Lung.

- Ngươi muốn làm gì? Ta là thái tử phi của Hiên Viên vương quốc. Dám đụng đến ta, có tin ta diệt cả nhà ngươi hay không...

Lâm Lung khiếp sợ, liên tiếp lui về phía sau. Chỉ có điều nàng còn chưa nói dứt lời, trên mặt chính là tê rần.

- Ầm!

Nàng bay ngược ra.

Cấp bậc của nàng, tuy rằng cao hơn so với Lộ Trùng, nhưng đã bị đánh tới mức đầu choáng mắt hoa, thực lực tổn thất lớn, làm thế nào chống đỡ được! Thời gian chỉ trong chốc lát, nàng đã bị đánh tới nói cũng nói không nên lời, trên người lại không có một chỗ nào lành lặn.

Lương Thanh Mệnh muốn hỗ trợ, nhìn thấy được ánh mắt Tô sư thường xuyên đảo qua, khiếp sợ đến mức một cử động nhỏ cũng không dám.

Sớm biết vậy, hắn đã không đi theo vị nương nương này qua báo thù. Đây là báo thù sao? Quả thực chính là tìm ngược...

- Đa tạ sư tổ thành toàn!

Đánh một hồi, Lộ Trùng lui về phía sau.

Giống như đám người Lâm Nhược Thiên trước đó, tuy rằng hắn không có giết chết đối phương, nhưng cũng huỷ bỏ tu vi, đánh cho nàng hoàn toàn thay đổi.

Trừng phạt như vậy, tuyệt đối còn khó chịu hơn so với trực tiếp giết chết.

- Ừ!

Trương Huyền lên tiếng, khoát tay áo:

- Được rồi, ném tất cả bọn họ ra ngoài!

Hiện tại hắn là tuyệt thế cao thủ Dương sư. Tô sư không hạ tử thủ, hắn lại không tiện nhiều lời.

Tình huống trước mắt, Lâm Lung trọng thương, tên hộ vệ này khiếp sợ đến mức lá gan đều vỡ, nói vậy không dám làm càn. Lúc này tiếp tục đuổi tận giết tuyệt nói, sợ rằng Tô sư, Lăng sư sẽ phải hoài nghi.

Vẫn là ném ra trước tính sau.

- Vâng!

Gật đầu, Tô sư một trảo vút lên trời cao, chân khí hình thành một chưởng ấn cực lớn, nhấc Kim Lân thú tia chớp, đám người Lương Thanh Mệnh lên, ném ra ngoài.

- Như... Như vậy là xong rồi?

Mạc Thiên Tuyết, Mạc Vũ nhìn nhau. Mỗi một người đến bây giờ vẫn không thể tin được.

Vốn tưởng rằng Lâm Lung qua, Thiên Vũ vương quốc cũng bởi vậy sẽ bị huỷ diệt, lại khó có thể giữ lại. Dù thế nào bọn họ cũng không nghĩ tới, phủ đệ của Trương Huyền xuất hiện hai người, đơn giản như vậy lại giải quyết xong cuộc chiến đấu.

- Tiểu Vũ, con đi điều tra một chút, xem hai vị danh sư này là ai? Thế nào lại lợi hại như vậy... Lão sư của Trương sư, lại phải mạnh tới mức nào mới có thể ra lệnh cho bọn họ!

Có chút do dự, Mạc Thiên Tuyết phân phó.

Nguy cơ giải trừ, tất nhiên cũng sẽ không cần rời đi. Dưới tâm tình thật tốt, hắn muốn tiếp xúc nhiều hơn với những người này.

- Được!

Mạc Vũ gật đầu.

Cho dù không cần hắn nói, nàng cũng dự định cẩn thận điều tra một chút.

Vừa quát lên, khiến cho công kích của Chí Tôn hậu kỳ hóa thành hư không. Lại hét lớn, man thú Chí Tôn trung kỳ từ trên không trung ngã xuống...

Thực lực của vị "Tiểu Tô" này, dĩ nhiên vượt quá sức tưởng tượng, sợ rằng ít nhất là vị danh sư tam tinh!

Danh Sư Đường xuất hiện một nhân vật cường hãn như vậy, làm danh sư nhất tinh, nàng tự nhiên lại hoàn toàn không biết, cũng coi như không làm tròn bổn phận.

...

Về phòng.

Vừa rồi Tô sư ra tay, trong lòng Trương Huyền vẫn rất chấn động.

Một tiếng khiến cho công kích của cường giả Chí Tôn hóa thành hư không, quả thực nghe rợn cả người.

Tuy rằng thông qua Thiên Đạo Đồ Thư Quán, hắn biết thực lực của vị trước mắt này vô cùng cường đại. Nhưng dù thế nào hắn cũng không nghĩ tới, lại lợi hại như vậy.

- Dương sư...

Đang xúc động, mình khi nào mới nắm giữ thực lực như vậy, đã thấy Tô sư nhìn lại.

- Ừ?

- Không biết... Trương sư ở nơi nào? Ta có thể thảo luận với hắn một chút, về chuyện đi thi đấu danh sư hay không?

Trải qua điều tức, chỗ bị thương cũng khá hơn nhiều, tinh thần trở lại bình thường, Tô sư mở miệng.

Hắn từ liên minh vạn quốc chạy tới, chính là vì chuyện này. Thật vất vả tìm được một vị cấp thiên tài như vậy, hắn làm sao có thể buông tha.

- Hắn đang bế quan tu luyện!

Trương Huyền xua tay.

Tô sư âm thầm gật đầu, bừng tỉnh hiểu ra.

Thảo nào huyên náo đến mức động tĩnh lớn như vậy, chưa từng đi ra. Hóa ra đang bế quan tu luyện.

Trẻ tuổi như vậy, lại có thực lực và năng lực như vậy, có một vị lão sư lợi hại giống như Dương sư vậy chỉ là một phần. Chỉ sợ cũng có liên quan đến sự cố gắng của bản thân.

- Vậy... chuyện thi đấu danh sư...

Đối phương bế quan, không tiện gọi ra, vẻ mặt Tô sư rầu rĩ.

- Cũng giống như ta đã nói, thân là lão sư, không thể làm chủ thay hắn.

Trương Huyền nói.

- Vâng...

Tô sư không thể làm gì khác hơn nói:

- Thi đấu danh sư, mỗi lần đều có đường chủ Danh Sư Đường các thế lực lớn thảo luận thành, chưa có xác định quy định. Chỉ có điều, đều có phần thưởng hậu hĩnh. Thu được thứ tự sát đầu, không chỉ có linh thạch làm phần thưởng, còn có cơ hội đi bí cảnh tu luyện...

Hắn còn chưa nói dứt lời, đã thấy Dương sư cách đó không xa nhìn lại, hai mắt tỏa sáng:

- Linh thạch?

- Ách... Đúng!

Tô sư gật đầu.

- Đại khái có thể thưởng bao nhiêu?

Vẻ mặt Dương sư chờ đợi.

Đối với thi đấu danh sư gì đó, hắn thực sự không có bất kỳ hứng thú gì. Nhưng đối với linh thạch, hắn lại có mong chờ rất lớn.

Hiện tại tu luyện cần linh khí càng lúc càng nhiều. Cho dù có thần công thiên đạo, không có linh khí, cũng cần tốn công phu rất lớn. Nếu có đủ linh thạch lại đơn giản.

- Cụ thể ta cũng không biết. Dựa theo lệ cũ năm trước, danh hiệu đứng đầu, có thể được đến một viên lịch thạch cấp bậc trung phẩm!

Tô sư có chút do dự, nói.

Quy định và phần thưởng so tài năm nay, còn chưa có thực sự quyết định ra. Nhưng trước kia hắn đều có tham khảo, cũng có thể suy tính ra một phần tương đương.

- Linh thạch trung phẩm?

Trương Huyền chớp mắt.

Thiên Vũ vương quốc cấp bậc quá thấp. Sách trong đó, ghi chép đối với linh thạch không nhiều lắm. Cho dù có, cũng chỉ là một loại. Trung phẩm... Có ý gì?

- Chúng ta bình thường sử dụng linh thạch, đều là hạ phẩm. Số lượng linh khí dự trữ tuy rằng rất nhiều, nhưng mức độ tinh thuần lại không đủ. Khi tu vi đạt được cảnh giới nhất định, còn muốn hấp thu, cũng rất khó khăn.

Tô sư nghi ngờ liếc mắt thoáng nhìn, giải thích:

- Trung phẩm, so với hạ phẩm cao hơn một cấp. Loại linh thạch cấp bậc như vậy, linh khí ẩn chứa trong đó, không chỉ số lượng nhiều, cũng càng thêm tinh thuần. Thích hợp cho người tu vi càng cao hơn tu luyện.

Thông thường một viên linh thạch trung phẩm, có thể đổi một vạn linh thạch hạ phẩm. Hơn nữa còn có tiền cũng chưa chắc mua được!

- Một vạn cái?

Trương Huyền thiếu chút nữa thì ném chén trà trong tay ra.

Vì một viên linh thạch hạ phẩm, lừa đảo hãm hại, gần như kỹ xảo gì đều đem ra hết. Tham gia một cái gọi là thi đấu danh sư, một khi thu được quán quân, có thể được đến một viên trung phẩm, cũng chính là một vạn cái linh thạch hạ phẩm?

Thật hay giả vậy?

- Dương sư, cái này... ngươi không biết sao?

Thấy Dương sư sâu không lường được, bộ dạng như vậy, Tô sư và Lăng sư nhìn nhau, đầy nghi ngờ.

Đột phá Hóa Phàm, từ trong không khí hấp thu linh khí tu luyện, dĩ nhiên rất khó. Linh thạch là vật chuẩn bị, gần như tất cả danh sư đã vượt qua tam tinh đều biết. Thế nào... Dương sư lợi hại như vậy, giống như hoàn toàn không rõ?

- Ta đương nhiên biết được! Chỉ là nhớ lại một ít chuyện cũ... Xúc động mà thôi!

Thấy thiếu chút nữa lộ ra dấu vết, Trương Huyền nhịn xuống kích động, ngồi nghiêm chỉnh, vẻ mặt tang thương.

Loại chuyện như vậy giải thích càng nhiều càng không giải thích rõ được, còn không bằng cao thâm khó dò, khiến cho bọn họ đi suy đoán.

- A!

Quả nhiên, nghe được Dương sư nhớ lại có chút chuyện cũ, hai người Tô sư thức thời không hỏi thêm nữa.

- Vậy... chuyện Trương sư tham gia thi đấu danh sư...

Tô sư tiếp tục hỏi.

- Loại thi đấu này, là rèn luyện đối với vãn bối, ta làm sao có thể từ chối. Yên tâm đi, ta sẽ bảo hắn tham gia!

Bàn tay vẫy một cái, Trương Huyền nói.

Nói đùa, một vạn khối linh thạch đấy...

Loại cơ hội tốt như vậy, nếu thật sự bỏ qua, đúng là ngu ngốc.

- Cái này...

Vốn nghĩ vẫn sẽ gặp phải từ chối, không nghĩ tới nói chuyện sảng khoái như vậy, Tô sư, Lăng sư nhìn nhau, sững sờ ở tại chỗ.

Dương sư, trước đó ngươi không phải thái độ này. Rất rõ ràng có chút phản cảm... Ta không nghĩ sẽ thay đổi nhanh như vậy chứ?

Cao nhân tính tình tùy tiện như vậy... Cũng choáng váng!

- Tốt lắm, Dương sư nói như vậy, chúng ta lại yên tâm...

Chỉ có điều, không quan tâm vì nguyên nhân gì, chỉ cần đáp ứng, chẳng khác nào có hi vọng giành thắng lợi, hai người Tô sư đồng thời hưng phấn xiết chặt nắm đấm:

- Vậy kính mời Trương sư trong vòng ba tháng, tới liên minh vạn quốc tham gia thi đấu...

- Được!

Trương Huyền gật đầu.

Tô sư lật cổ tay một cái, lấy ra một lệnh bài:

- Đây là tín vật tham gia thi đấu, có thể phải làm phiền Dương sư chuyển lại cho Trương sư. Đến lúc đó chỉ cần cầm cái này trong tay, có thể tới Danh Sư Đường của liên minh vạn quốc tìm ta!

Tiện tay tiếp nhận, Trương Huyền bỏ vào chiếc nhẫn trữ vật.

- Nếu Dương sư đáp ứng, chúng ta từ biệt trước, trở lại trước thời hạn để chuẩn bị. Đến lúc đó sẽ ở liên minh vạn quốc cung kính chờ đợi tiền bối và Trương sư đến!

Tô sư ôm quyền.

Mục đích tới Thiên Vũ vương quốc, chính là tìm vị thiên tài gọi là Trương Huyền này, xem có thể tham gia thi đấu danh sư hay không. Hiện tại nhìn thấy người, còn lợi hại hơn so với tưởng tượng không nói, còn nhận được lời hứa hẹn, xem như là hoàn thành nhiệm vụ hoàn mỹ, có thể đi về.

- Ừ!

Trương Huyền gật đầu.

...

Bên ngoài phủ đệ.

Vẻ mặt Mạc Hoằng Nhất khẩn trương.

Âm thanh Lương thống lĩnh vừa kêu lên, toàn bộ đều nghe được. Hiện tại không có động tĩnh, có thể đã đánh nhau hay không?

Xiết chặt nắm đấm, hắn muốn xông đi qua hỗ trợ. Nhưng suy nghĩ một chút, có khả năng như vậy quá mức liều lĩnh, rất dễ dàng dẫn tới người khác phản cảm. Còn muốn bái sư lại không quá dễ dàng.

- Chỉ mong đừng náo loạn lớn...

Hắn nói thầm một tiếng, đang phỏng đoán bên trong rốt cuộc phát sinh cái gì, lại cảm thấy phía trên tối sầm. Một bóng đen to lớn từ trong viện bay thẳng ra.

Phù phù! Phù phù! Phù phù!

Hắn khiếp sợ đến mức vội vàng nhảy về phía xa. Vừa mới đứng vững, hắn liền nhìn thấy một con man thú cực lớn, còn có ba bóng người giống bánh chẻo ngã ở trên đường phố cách đó không xa. Mỗi một người đều cắm đầu trên mặt đất, đập xuống từng lỗ thủng cực lớn.

- Là vị thái tử phi của Lâm gia kia?

Mạc Hoằng Nhất ngây người tại chỗ.

Học sinh thân truyền

dtv-ebook.com

Một đám người trước mắt này, không phải chính là đám người mới vừa rồi còn ở trên trời kiêu ngạo không thôi sao?

Người dáng vẻ thống lĩnh trước đó, đứng ở trên đầu man thú, bàn tay to mở ra, lực phá càn khôn, khí ép hoàn vũ, khí phách không thể lại khí phách hơn, thế nào nửa người cũng cắm vào mặt đất... giống như một cái cây non vậy?

Đặc biệt là thái tử phi kẻ cầm đầu gây họa, giống như đầu heo. Nếu không y phục đẹp đẽ quý giá, ném tới trong đám ăn mày, sợ rằng cũng không nhận ra.

Không chỉ ba người, ngay cả con man thú hung mãnh kia, thoạt nhìn cũng rơi tới thất điên bát đảo, không tìm được phương hướng.

Điều này, điều này...

Mắt Mạc Hoằng Nhất giống như chiêng đồng.

Rốt cuộc có chuyện gì xảy ra? Thời gian trong nháy mắt, khiến đám người trước đó vẫn kiêu ngạo không ai bì nổi, biến thành như vậy?

Trong lúc đang nghi ngờ, lại nghe được hai âm thanh rơi xuống đất.

Hắn vội vàng nhìn lại. Chỉ thấy "bệnh nhân" trước đó nằm ở trên lưng man thú bị quăng ra, bay ở trên không trung thêm một hồi, lúc này mới rơi xuống đất.

Chính là Lâm Nhược Thiên, Lâm Lang.

Bọn họ vốn đã trọng thương, lại bay từ trên cao mấy trăm thước ngã xuống, xương cốt toàn thân đều vỡ nát, hơi thở thoáng cái đứt đoạn, trực tiếp đi địa phủ báo cáo.

- Phụ thân, đệ đệ...

Nhìn thấy cảnh tượng như vậy, Lâm Lung trọng thương vừa vội vừa tức, trực tiếp hôn mê bất tỉnh.

Nàng chỉ là ngất đi, nhưng Lâm Nhược Thiên đã chết không nhắm mắt.

Vốn tưởng rằng nữ nhi tới, nhất định có thể đại triển hùng phong, chém giết tất cả đám Trương Huyền kia, báo thù rửa hận. Hắn nằm mơ nữa cũng không nghĩ tới, mới đến được trên không trung của phủ đệ người ta, man thú lại rơi xuống, bị rơi nhanh muốn chết.

Ngay sau đó, còn mong chờ có thể chuyển bại thành thắng, kết quả làm người bay trên không trung... Sau đó, sẽ không có sau đó nữa.

Tới báo thù, kẻ thù còn không thấy lại chết...

Trên thế giới còn có ai buồn bực hơn so với hắn?

Sớm biết như vậy, còn không bằng đừng chờ nữ nhi, chết sớm một chút, cũng không phải chịu tội thêm mấy ngày này...

- Lâm gia, lần này xem như là chạm tới thiết bản!

- Đúng vậy, Trương sư không chỉ thiên phú cao, còn có một sư phụ tốt. Đấu cùng bọn họ, không phải muốn chết sao?

- Không hỏi thăm một chút lại xông tới. Đáng đời gặp xui xẻo...

Nhìn thấy được tình cảnh mấy người bi thảm, không những không có ai đồng tình, ngược lại còn hả lòng hả dạ.

Chuyện của Lộ Trùng, gần như tất cả mọi người đều biết. Lâm gia vốn danh tiếng không tốt, hiện tại là thế tường ngã mọi người đẩy, thành cháy

lửa lan ra đồng cỏ.

- Đây là vị lão sư của Trương sư kia ra tay sao?

- Không phải. Vừa rồi có người ở Vọng Thiên Lâu nhìn thấy, là một vị danh sư, tên gì... Tiểu Tô. Rốt cuộc là ai, ta cũng không biết được rõ ràng!

- Bất kể là ai, tiện tay ném ra cường giả Chí Tôn cảnh, phần thực lực này, đáng sợ...

- Đúng vậy, sau này Trương phủ này chính là cấm địa, hậu bối ai dám xông vào, lập tức trục xuất gia tộc!

...

Bàn luận ầm ĩ.

- Tiểu Tô? Chẳng lẽ là... Tô sư ra tay?

Sắc mặt Mạc Hoằng Nhất nhất thời đỏ lên, xiết chặt nắm đấm.

Danh sư tứ tinh quả nhiên lợi hại. Xem ra quyết định của hắn đúng. Bái hai vị này làm sư, sau này nhất định có thể đột nhiên bay nhanh tiến mạnh.

Két!

Hắn đang kích động, chờ hai người Tô sư đi ra, đi vào bái sư, liền nghe được cửa lớn cách đó không xa mở ra. Hai bóng người đi ra.

- Tôn quản gia, vậy chúng ta liền cáo từ. Nhìn thấy Trương sư, cũng làm phiền nói giúp cho một tiếng, chúng ta ở liên minh vạn quốc chờ hắn!

Tô sư ôm quyền nói.

- Yên tâm đi, chuyện nhỏ mà thôi!

Tôn Cường vung tay lên.

- Điều này...

Mạc Hoằng Nhất thoáng lảo đảo một cái.

Đây chính là Tô sư, Lăng sư, danh sư tứ tinh của liên minh vạn quốc. Dương sư không đưa tiễn, ngược lại cũng thôi. Trương sư thế nào cũng không đi ra?

Chỉ để cho một quản gia đưa ra. Mấu chốt nhất chính là... Người quản gia này, cũng quá tùy tiện!

Ngươi xem bộ dáng này, rõ ràng chỉ làm cho có lệ... và không kiên nhẫn được!

Không kiên nhẫn được cái quỷ à. Nếu như nói trước đó không biết thân phận của hai người Tô sư, ngược lại cũng thôi. Vừa ra tay, long trời lở đất, lại còn thái độ như vậy...

Là muốn điên hay có bệnh?

- Cũng không phải là... Chỉ sợ là thực lực của vị Dương sư này, sâu không lường được, lúc này mới một người đắc đạo, quản gia cũng diễu võ dương oai như vậy...

Mạc Hoằng Nhất không ngốc, rất nhanh liền hiểu được, không nhịn được choáng váng.

Khiến cho danh sư tứ tinh đều kiêng kỵ... Vậy vị Dương sư này, rốt cuộc lợi hại tới mức nào?

...

Danh Sư Đường.

- Ngươi nói... lão sư gọi Tô sư là... Tiểu Tô?

Đầy chấn động kinh ngạc nhìn qua báo cáo trước mắt, Chúc trưởng lão, Khương đường chủ không thể tin được.

- Đúng! Không chỉ có như vậy, Tô sư dường như còn rất nghe lời Dương sư nói...

Chúc trưởng lão nói.

- Tô sư đường đường là danh sư tứ tinh của liên minh vạn quốc, đối với lão sư lễ độ cung kính, thậm chí gọi là Tiểu Tô cũng không dám phản kháng... Lẽ nào, thực lực của lão sư, đã vượt qua tứ tinh?

Sớm đã biết rằng thực lực lão sư sâu không lường được, nhưng Khương đường chủ nằm mơ cũng không nghĩ tới, lợi hại như vậy.

Danh sư tứ tinh lễ độ cung kính, tự xưng vãn bối, phải mạnh tới mức nào?

- Cũng sợ rằng chỉ có danh sư lợi hại như thế, mới có khả năng dạy dỗ ra thiên tài như Trương Huyền vậy!

Sau khi hết khiếp sợ, hắn không nhịn được xúc động.

Thiên phú của Trương sư, rõ như ban ngày. Đổi lại thành mình, nhất định là dạy không nổi. Cũng chỉ có lão sư, mới có loại năng lực này.

- Đúng rồi, đường chủ, đám người Tô sư rời khỏi phủ đệ của Trương sư, lại cưỡi man thú bay, quay về liên minh vạn quốc!

Chúc trưởng lão tiếp tục nói.

- Ừ, Tô sư, Lăng sư là trưởng lão Danh Sư Đường của liên minh vạn quốc, khẳng định vẫn có rất nhiều chuyện muốn làm, không có khả năng đợi ở chỗ này lâu!

Khương đường chủ gật đầu, có chút do dự:

- Chuẩn bị một chút, chúng ta đi gặp Trương sư và lão sư. Chắc hẳn, bọn họ cũng không ở lại Thiên Vũ vương thành được bao lâu!

Hắn cũng biết một ít về mục đích của Tô sư, Lăng sư. Hiện tại hai người xoay người rời đi, hoàn toàn không có chút dừng lại nào, nói rõ chuyện đã làm gần như thỏa đáng.

Ba tháng sau lại có thi đấu danh sư, nói vậy đám người Trương sư rất nhanh sẽ phải rời khỏi đây.

- Đúng vậy!

Chúc trưởng lão gật đầu.

Trương sư đại tài, loại địa phương nhỏ như Thiên Vũ vương thành này, hiển nhiên không giam cầm được, muốn đi tới địa phương huy hoàng hơn, giang cánh bay lượn.

...

Khương đường chủ và Chúc trưởng lão đều nhìn ra, thời khắc này, Trương Huyền quả thật đang suy nghĩ vấn đề rời khỏi đây.

Tu vi của hắn bây giờ đạt tới Tông Sư đỉnh phong, không có nhiều công pháp cấp bậc Chí Tôn. Muốn đột phá, gần như không có khả năng.

Mà loại địa phương cấp bậc như Thiên Vũ vương quốc này, loại công pháp này là căn bản không tìm được.

Chỉ có thể đi quốc gia cấp bậc cao hơn.

Hắn khôi phục diện mạo vốn có, trở lại phòng tiếp khách.

Lúc này, đám người Trịnh Dương vẫn quỳ gối tại chỗ, kiên trì hai ngày hai đêm, giọt nước không uống, tuy rằng thân thể run rẩy, có chút không kiên trì nổi, ánh mắt lại càng lúc càng kiên định, lại không lỗ mãng như trước.

Hai ngày hai đêm rèn luyện, giống như dự đoán, rèn luyện tinh thần, rèn luyện ý chí.

Biết mục đích trừng phạt bọn họ đã đạt tới, Trương Huyền gật đầu.

- Đều đứng lên đi!

Hắn vung tay lên, ngồi ở trên chỗ ngồi của gian phòng.

Đám người Lộ Trùng, Triệu Nhã đã đến trước mặt. Lúc này, sáu học sinh tập trung lại.

- Ta muốn rời khỏi Thiên Vũ vương quốc đi liên minh vạn quốc. Ai không muốn đi, ta sẽ không cưỡng ép!

Nhìn về phía mọi người, Trương Huyền thản nhiên nói.

Lại đến lúc cần phải lựa chọn.

Học sinh không phải là nô lệ. Nguyện ý theo, thì dẫn theo. Không muốn, đại biểu duyên phận hết, không cần thiết cưỡng ép.

- Ta nguyện ý đi theo lão sư!

Triệu Nhã bước lên trước.

- Ta cũng nguyện ý!

Đám người Trịnh Dương cũng vội vàng mở miệng.

Không có lão sư, bọn họ sẽ không có thực lực bây giờ. Đương nhiên phải đi theo sau lưng lão sư, truy đuổi bước chân, càng chạy càng xa.

- Lộ Trùng, ngươi thì sao?

Năm học sinh theo Thiên Huyền tới đây rất nhanh đều biểu lộ thái độ, nguyện ý đi theo ở phía sau, không bỏ không rời. Chỉ có Lộ Trùng đứng ở một bên, một câu không nói.

- Ta trước đó cũng đã nói, cái mạng này đều là của lão sư, tất nhiên là lão sư đi tới nào, ta đi đến nơi đó! Chỉ có điều... trước đó, còn có vài chuyện cần xử lý!

Có chút do dự, Lộ Trùng nói.

- Sao?

Trương Huyền nhìn qua.

- Liên minh vạn quốc cách nơi này không dưới hơn mười vạn cây số. Đường xá xa xôi. Một khi đi, chẳng biết lúc nào mới có thể trở về. Ta muốn... trước khi đi, bái tế phụ mẫu người thân một chút!

Lộ Trùng nói.

- Bái tế người thân, nên làm!

Trương Huyền đáp ứng.

Lần này đi không biết bao lâu. Trước khi đi, bái tế phụ mẫu người thân đã chết, chuyện thường tình của con người.

- Nếu có cơ hội... Ta còn muốn nhờ lão sư ra tay giúp đỡ, lấy về vật do tổ tiên lưu lại. Thực lực của ta vẫn... có chút không đủ!

Lộ Trùng nói tiếp.

Trương Huyền đáp ứng.

Hắn nói vật của tổ tiên, hắn là bản chép tay do Khổng sư tự tay viết.

Thứ này đối với hắn mà nói không có tác dụng gì. Nhưng Lộ Trùng bởi vì nó, khiến gia tộc tan biến, lại là vật do tổ tiên lưu lại. Trước khi đi, lấy được vào tay mới rời khỏi, không có gì đáng trách.

- Đa tạ lão sư!

Trong mắt Lộ Trùng tràn ngập cảm kích.

- Nếu các ngươi đều muốn đi cùng ta, vậy ta cũng nói một câu quy định!

Thấy mọi người đều muốn đi cùng, Trương Huyền nhìn quanh một vòng, thần thái nghiêm túc.

- Lão sư và học sinh chú ý duyên phận. Lão sư học sinh ở học viện bình thường, không muốn đi học, có thể rời khỏi, đổi lão sư, cũng không có vấn đề gì. Nhưng... các ngươi muốn đi theo ta, lại không giống như vậy.

Quan hệ giữa lão sư và học sinh bình thường, tuy rằng kính trọng, lại cũng không có ràng buộc quá lớn.

Thật giống như Bạch lão sư của đám người Lộ Trùng trước đó, tuy rằng dạy bọn họ trong thời gian dài, nhưng đổi lại cũng sẽ không có cảm giác có lỗi quá lớn.

Ban đầu ở Hồng Thiên học viện cũng vậy. Học sinh cho rằng dạy không tốt, rời khỏi lớp, đổi lão sư, là chuyện thường xảy ra.

- Lão sư... chẳng lẽ muốn thu chúng ta làm thân truyền?

Kịp phản ứng, Trịnh Dương kích động, sắc mặt nhất thời đỏ lên.

Đám người Triệu Nhã cũng từng người xiết chặt nắm đấm.

Đồng thời là học sinh, thân truyền, giảng bài, địa vị chênh lệch rất lớn, không thể so sánh nổi.

Học sinh nghe giảng bài, có thể rời khỏi, đổi lão sư khác. Thân truyền, nếu làm như vậy, chẳng khác nào phản bội sư môn, bị tiêu diệt cũng không ai dám nói cái gì!

Trở thành thân truyền, nhận được pháp quyết tu luyện cao thâm nhất, chỉ điểm cặn kẽ nhất, gặp phải người tới nghe giảng bài, tự động thăng cấp "sư huynh".

Đồng dạng, cũng ỏ thần phục sư môn, lại không thể hai lòng.

Mặt khác, trở thành thân truyền, cũng là lão sư đối với học sinh tán thành, không tán thành, không có khả năng thu.

Đám người Triệu Nhã trước đây vẫn tự cho mình là học sinh thân truyền. Nhưng Trương sư chưa bao giờ mở miệng, trong lòng bọn họ vẫn ít nhiều có chút mất mát. Lúc này nghe được lời này, tất cả đều hưng phấn khó có thể tự kìm chế được.

Trở thành thân truyền, chẳng khác nào có thân phận thật sự.

Lại ra mặt cho lão sư, cũng có lý chẳng sợ gì.

- Không sai, muốn trở thành thân truyền của ta, phải tuân thủ mấy quy định: Tôn sư trọng đạo, nghe theo lão sư phân phó, không thể ngỗ nghịch.

- Sư môn truyền thụ, chưa cho phép không được truyền ra ngoài.

- Khoan dung đối đãi, không thể ỷ mạnh hiếp yếu.

- Thành thật giữ tín làm gốc, không thể lừa trên gạt dưới.

- Đoàn kết đồng môn...

- Nếu như có thể tuân thủ những điều mục, có thể làm thân truyền của ta. Làm không được hoặc sau này vi phạm, Trương Huyền ta sẽ đích thân ra tay giết chết hắn, tuyệt đối không nuông chiều!

Trương Huyền đứng dậy, chắp hai tay ở sau lưng, mỗi một câu nói ra, sắc mặt nghiêm khắc thêm một phần. Nói xong lời cuối cùng, không khí trong phòng hình như cũng ngưng đọng.

Trải qua mấy ngày sát hạch, những học sinh này mặc dù có thời gian thoạt nhìn rất vô liêm sỉ, trên thực tế trong lòng đối với hắn vẫn vô cùng

tôn trọng, không dám hoàn toàn trái ý, phù hợp tiêu chuẩn của học sinh thân truyền.

Nhưng... nếu thu làm thân truyền, quy định tất nhiên phải lập ra.

- Chúng ta nguyện ý vào môn hạ của Trương sư, trở thành thân truyền, nhận lệnh của lão sư, trung thành như một, đến chết không hối hận!

Đám người Triệu Nhã không chút do dự nào, đồng thời quỳ rạp xuống đất.

- Được!

Trương Huyền gật đầu:

- Từ hôm nay trở đi, Triệu Nhã là đại sư tỷ, Vương Dĩnh là nhị sư tỷ. Tiếp đó theo thứ tự là Lưu Dương, Trịnh Dương, Viên Đào, Lộ Trùng. Đồng môn sáu người, tương thân tương ái, không được xuất hiện nội chiến!

Vương Dĩnh mặc dù là người đầu tiên nhập môn, nhưng tính cách quá yếu ớt. Trong mọi người, cũng chỉ có Triệu Nhã kiến thức nguyên tắc, tu vi cũng cao nhất, thích hợp làm đại sư tỷ. Để cho đám người Trịnh Dương dẫn dắt, còn không biết sẽ gây ra bao nhiêu tai họa.

- Vâng!

Mọi người gật đầu.

Kết thúc buổi lễ, bối phận đã xác nhận.

...

Thiên Vũ năm 1736.

Mùa thu.

Triệu Nhã, Trịnh Dương, Lưu Dương, Vương Dĩnh, Viên Đào, Lộ Trùng bái sư, làm thân truyền của Trương sư.

Thái tử quyết định

dtv-ebook.com

- Thái tử điện hạ, nhất định phải làm chủ cho ta, giết chết người kia, báo thù rửa hận cho ta!

Bên trong gian phòng đóng kín, một nữ nhân hoàn toàn thay đổi, toàn thân sưng phù, quỳ trên mặt đất, lên tiếng gào thét.

Chính là thái tử phi Lâm Lung bị điên cuồng đánh một trận, sau đó lại bị rơi tới nửa chết nửa sống.

Thời khắc này, nàng dùng thuốc chữa thương, khôi phục một ít, nhưng khắp người vẫn sưng phù, bẩn xấu không chịu nổi.

Phía trước nàng, một người thanh niên đang ngồi, dáng vẻ ba mươi bốn, ba mươi lăm tuổi, trên mặt góc cạnh rõ ràng như đao, cương nghị, thường xuyên có thể thấy được vẻ uy nghiêm lộ ra, thân ở chức vị cao.

Đó chính là thái tử điện hạ của Hiên Viên vương quốc, Đinh Mục!

- Báo thù?

Bốp!

Một cước đạp qua, Đinh Mục tức giận, sắc mặt đỏ lên, thân thể run rẩy:

- Nàng có biết mình rốt cuộc đắc tội với người nào không? Còn dám nhắc tới báo thù với ta?

Thời điểm Lâm Lung rời khỏi hành cung thái tử, hắn vừa vặn không ở đó. Khi trở về nghe được tin tức lại chạy qua, muốn xem thử rốt cuộc có chuyện gì xảy ra. Không nghĩ tới, vẫn tới muộn!

Biết nữ nhân của mình bị đánh nửa chết nửa sống, hắn vẫn không lỗ mãng tìm vị Trương sư kia gây phiền phức, mà là phái người hỏi thăm một chút. Không hỏi thăm còn tốt. Sau khi nghe ngóng, hắn thiếu chút nữa thì lập tức hù chết.

Thiên tài danh sư liên tiếp phá vô số kỷ lục, còn có một lão sư sâu không lường được...

Lâm gia các ngươi đắc tội người nào không được? Không cần đắc tội lợi hại như vậy!

Báo thù? Báo thù thế nào đây?

Chuyện Tô sư, Lăng sư tới Danh Sư Đường, người biết không nhiều lắm, cũng là danh sư chính thức, thăm dò không ra. Mà trước đây Lương Thanh Mệnh không phải là đối thủ, sự thực bày ra ở đó.

Một tiếng quát khiến cho cường giả Chí Tôn hậu kỳ và Kim Lân thú tia chớp mất đi năng lực phản kháng, nhấc mọi người lên ném ra, thực lực mạnh mẽ, thủ đoạn ngoan độc. Cho dù toàn bộ Hiên Viên vương quốc cộng lại, cũng không chống đỡ nổi!

Thật muốn báo thù cho nàng, không phải là toàn bộ vương quốc cũng chôn vùi vào trong sao?

Đùa gì thế!

- Ta đương nhiên biết hắn là ai. Danh sư nhị tinh của Danh Sư Đường. Phía sau còn có một vị sư phụ hư hư thực thực danh sư tứ tinh!

Bị đạp ngã trên mặt đất, Lâm Lung vẫn không sốt ruột, mà cười lạnh nhìn qua.

Thái tử cũng biết, nàng khôi phục lại, tự nhiên cũng nghe.

- Biết còn nói thừa? Danh sư tứ tinh, tệ nhất cũng phải đạt được Hóa Phàm cảnh. Loại cường giả này, đừng nói Hiên Viên vương quốc, cho dù

ở liên minh vạn quốc, cũng là nhân vật lớn, chúng ta không thể đắc tội được!

Bàn tay vẫy một cái, Đinh Mục đưa ra quyết định:

- Được rồi, chuyện này đến đây thì dừng. Sau đó đừng nhắc lại nữa!

- Đừng đưa ra quyết định sớm như vậy!

Lâm Lung đứng dậy:

- Điện hạ cũng biết vì sao Lâm gia ta và vị Trương Huyền này chọc ra thù hận?

- Không phải nàng giết toàn gia học sinh của hắn, mới dẫn tới phiền phức hay sao?

Đinh Mục nhướng mày.

- Là ta phái người giết toàn gia Cù Trùng. Nhưng điện hạ có biết vì sao làm như vậy hay không?

Lâm Lung nói.

Đinh Mục nhướng mày.

Chuyện này, hắn thực sự không biết.

Bên ngoài có lời đồn là bởi vì tỷ tỷ của Cù Trùng, cùng Lâm Lang gây ra mâu thuẫn. Theo hắn thấy, sợ rằng không đơn giản như vậy.

Lâm Lung tuy rằng bao che khuyết điểm, không có khả năng là một người thấy được việc lớn. Bằng không, làm thái tử của Hiên Viên vương quốc, hắn cũng không có khả năng để ý.

Bình thường tiếp xúc, không tính là lỗ mãng. Thế nào lần này lại bất chấp sự tình khó có thể xử lý, trực tiếp động thủ?

Chẳng lẽ có ẩn tình gì?

Hắn không nhịn được nhìn qua.

- Điện hạ một lòng muốn bái nhập Lưu Vân Tông, ta vẫn nhớ ở trong lòng... Thật ra, nếu thật sự muốn thành công, vị Cù Trùng này, chính là mấu chốt trong mấu chốt!

Lâm Lung khẽ nói.

- A?

Đinh Mục sửng sốt.

Hiên Viên vương quốc mặc dù thuộc về liên minh vạn quốc, nhưng nếu nói xung quanh thế lực mạnh nhất, không ngoài Lưu Vân Tông này!

Duy trì liên tục bảy mươi bảy lần thi đấu danh sư, 36 lần quán quân đều ôm vào lòng. Số lượng vượt quá phân nửa, đủ thấy sự cường đại.

Liên minh vạn quốc thành tích tốt nhất, cũng mới là thứ hai mươi ba, thứ năm đếm ngược mà thôi.

Đinh Mục là thái tử Hiên Viên vương quốc, nhất định kế thừa vị trí quốc vương. Nhưng dã tâm của hắn không giới hạn ở trong này, mà là thiên địa rộng lớn hơn. Hắn sớm đã muốn bái nhập môn hạ Lưu Vân Tông, chỉ là vẫn không có cơ hội!

Một khi thành công, nhận được bồi dưỡng, nhất định có thể một lần bay lên trời, thành tựu Hóa Phàm, thậm chí đạt được cấp bậc cao hơn, cũng không phải là mộng tưởng.

Chỉ có điều khởi điểm của Lưu Vân Tông rất cao, muốn đi vào, làm gì có được dễ dàng như vậy. Hơn nữa hắn thuộc về thái tử thế lực vương quốc lân cận, không có người đắc lực đề cử, gần như là không có khả năng.

- Cù gia này, thoạt nhìn là một gia tộc tàn bại không ra gì, nhưng hàng vạn năm trước, lại đặc biệt lợi hại! Nhất là tiên tổ bọn họ, từng ở trong lúc vô ý đã cứu được Mẫn Thánh một cái mạng!

Lâm Lung nói.

- Mẫn Thánh? Nàng nói là... một trong bảy mươi hai thánh Khổng Môn... Mẫn Thánh Mẫn sư sao?

Đồng tử co lại, Đinh Mục hít thở dồn dập.

Khổng sư được biết có ba nghìn đệ tử. Lợi hại nhất, được gọi là bảy mươi hai thánh. Mẫn Thánh là một trong số đó, tham dự qua sáng tạo Danh Sư Đường, thuộc về một trong những người sáng lập.

Trong lúc vô ý đã cứu hắn một mạng?

Cù gia này cũng thật lợi hại?

- Không sai! Chính vì vậy, bọn họ nhận được thư trả lời do Khổng sư tự tay viết, do đó được tôn làm chí bảo, lưu truyền qua các đời cho tới nay.

Lâm Lung nhìn qua:

- Thư trả lời do Khổng sư tự tay viết lưu lại, cho dù chỉ có không nhiều chữ viết lắm, giá trị to lớn. Không cần ta nói, điện hạ nói vậy cũng có thể hiểu rõ! Nếu như nhận được thứ này vào tay, đưa cho tông chủ Lưu Vân Tông, đừng nói một đệ tử nội môn, cho dù chân truyền, thậm chí đổi tới một vị trí trưởng lão, chỉ sợ cũng không phải là vấn đề!

- Điều này...

Đinh Mục chấn động, toàn thân cứng đờ.

Khổng sư, lão sư thiên hạ.

Người đứng đầu vạn cổ cho tới nay.

Chữ do hắn tự tay viết, chứa đựng đạo lý của thiên địa, đã sớm được học sinh cất kỹ, không có lộ ra bên ngoài.

Bộ dạng bút tích thực sự của Khổng sư, lấy ra đưa cho danh sư lục tinh, đối phương sợ rằng cũng sẽ cao hứng thu hắn làm chân truyền...

Quá trân quý!

Đừng nói liên minh vạn quốc, cho dù lại thêm hai mươi sáu chỗ thế lực tương đồng xung quanh, có thể có hay không cũng còn khó nói... Cù gia lại có!

Điều này...

Hít thở dồn dập, toàn thân Đinh Mục cũng có chút miệng khô lưỡi khô.

- Hai năm trước, giết chết Cù gia, nếu ra tay, đương nhiên phải lôi đình vạn quân, một lần hành động tiêu diệt, làm sao có thể còn cố ý lưu lại một cái đuôi không giết chết?

Lâm Lung hừ lạnh:

- Người này cho rằng ẩn nấp ở trong Thiên Vũ học viện, đổi tên thành Lộ Trùng sẽ không người nào biết. Đùa gì thế! Nếu thật sự muốn tìm được, có chuột tìm dấu vết, đừng nói không thay hình đổi dạng, cho dù ngụy trang thân phận, cũng đều có thể điều tra tất cả rõ ràng!

Lộ Trùng ẩn nấp ở Thiên Vũ học viện, ru rú trong nhà, vốn tưởng rằng là Lâm gia không phát hiện. Hóa ra bọn họ đã sớm biết được, chỉ là không có động thủ mà thôi.

Dù sao, có loại đáng sợ như chuột tìm dấu vết, biết mùi, lại có thể tìm tới.

Nếu như ngay cả một hài tử mười mấy tuổi Bì Cốt cảnh cũng chưa đạt tới còn không bắt được, Lâm gia cũng không có khả năng xưng bá vương thành nhiều năm như vậy.

- Người của Cù gia, xương rất cứng, thẩm vấn thế nào cũng không có cách nào biết được thứ này đang ở đâu. Cho nên, ta liền cố ý để lại người sống, chờ bản thân hắn đi tìm.

Ánh mắt lóe lên, Lâm Lung nói:

- Ai biết người này, cũng nhẫn nhịn được, hơn hai năm qua, vẫn không nhúc nhích. Ban đầu, nếu hắn không hành động, chúng ta cũng muốn động thủ, bắt tới cố gắng điều tra. Ai biết người này nhận được một lão sư tốt, nguyện ý thay hắn ra mặt...

Nói đến đây, Lâm Lung xiết chặt nắm đấm, trên mặt đầy căm hận.

Tuy rằng gả xa tới Hiên Viên vương quốc, không thường trở về, Lâm gia phát sinh chuyện, nàng vẫn rất rõ ràng.

Chính vì vậy, nàng mới đặc biệt tốn giá trị lớn xây dựng tường đưa tin. Chỉ là không nghĩ tới, tường này phát huy tác dụng, không phải bởi vì tìm đến một bản chép tay lưu truyền xuống, mà là tin tức Lâm gia bị người xóa bỏ.

- Lão sư tốt? Ta thấy không nhất định! Có thể vị Trương Huyền này sớm biết được chuyện bản viết tay của Khổng sư. Bằng không, một đệ tử mà thôi. Có cần để cho hắn một danh sư nhị tinh Tông Sư đỉnh phong, đắc tội Hiên Viên vương quốc và Lâm gia giống như mặt trời ban trưa hay không?

Lương Thanh Mệnh ở một bên, nói chen vào.

Hắn là thân tín của thái tử điện hạ, tin tưởng sâu không nghi ngờ. Bởi vậy, chuyện cơ mật như thế, cũng không giấu diếm.

- Không sai, nhất định là vì nguyên nhân này. Bằng không, cho dù hắn có Dương sư làm chỗ dựa vững chắc, cũng không có khả năng vô duyên vô cớ đi đắc tội chúng ta, không để ý tới uy nghiêm của Hiên Viên vương quốc!

Lâm Lung gào thét, hàm răng cắn đến “ken két” vang dội.

Không phải nguyên nhân này, nàng thật sự không nghĩ ra, một danh sư nhị tinh tiền đồ vô lượng, làm gì vì một học sinh mới nhận thức mấy ngày, không tiếc cùng Lâm gia khai chiến, thậm chí ngay cả nàng vị thái tử phi của Hiên Viên vương quốc này, đều điên cuồng đánh một trận.

- Được rồi. Bây giờ không phải là thời điểm thảo luận về động cơ của Trương Huyền!

Đinh Mục xua tay cắt ngang lời hai người thảo luận, mắt cũng có chút ửng đỏ:

- Nếu như tin tức là thật, Khổng sư tự tay viết thư, đừng nói đắc tội một thiên tài danh sư, cho dù đắc tội liên minh vạn quốc cũng đáng giá!

Liên minh vạn quốc khống chế vạn nước, là rất cường đại. Nhưng ở trong hai mươi sáu thế lực lớn xung quanh, chỉ có thể xếp vị trí cuối cùng.

Tin tức là thật, chỉ cần cướp được đồ vào trong tay, là có thể thành công nịnh bợ tới Lưu Vân Tông, thậm chí thế lực càng cao hơn. Bởi vì vậy đắc tội liên minh vạn quốc, cũng tuyệt đối là kiếm lời lớn.

- Đúng vậy, điện hạ, ngài phải nhanh đưa ra quyết định một chút. Ta đã phái người nghe được, Trương Huyền này quyết định rời khỏi Thiên Vũ vương thành, đã cùng mọi người của Danh Sư Đường từ biệt. Sáng sớm hôm nay hắn liền đi về phía Thiên Vũ sơn mạch. Liên minh vạn quốc ở phía nam, hắn đi tây nam. Ta đoán không sai, hắn là muốn đi tìm món bảo vật này. Một khi để cho bọn họ nhận được, thuận lợi đưa đến liên minh, còn muốn đoạt lại, sẽ không dễ dàng như vậy!

Lâm Lung vội hỏi.

Nàng cũng không phải là hạng người lỗ mãng. Trước đó đơn giản là nhìn thấy được tình cảnh bi thảm của phụ thân, đệ đệ ở trước mặt, do đó mất

đi sự đúng mực, bị điên cuồng đánh một trận, tỉnh ngộ lại, sớm đã làm ra nhiều lần chuẩn bị.

- Đến liên minh, còn muốn cướp được vào tay, quả thật không thể nào. Chỉ là...

Đinh Mục nhăn mày lại:

- Vị lão sư kia của hắn, và hai lão nhân bên cạnh...

Hắn lo lắng không phải là Trương Huyền, mà là vị lão sư kia, và "Tiểu Tô" đã đánh cho Lương Thanh Mệnh bị thương.

Cường giả Hóa Phàm Cảnh trấn thủ, đừng nói cướp giật, sợ rằng vừa tiến tới gần, sẽ bị lập tức đánh chết.

- Yên tâm đi, điện hạ. Người của ta đặc biệt thấy rõ, lão nhân gọi là Tiểu Tô và một người khác, ngày hôm qua đã rời khỏi đây. Sáng sớm lúc Trương Huyền đi, Dương sư cũng không đi theo. Hắn chỉ dẫn theo mấy học sinh và tùy tùng!

Lâm Lung nói.

Tô sư, Lăng sư rời đi, không giấu diếm, không ít người đều biết, không khó hỏi thăm.

Sáng nay, đám người Trương Huyền cưỡi một con Thiết Xỉ Khiếu Thiên thú cực lớn rời khỏi, Khương đường chủ tự mình đưa tiễn, Dương sư không có ở trong đó, cũng có không ít người nhìn thấy được.

- Không theo? Tốt lắm... Thiên Vũ sơn mạch man thú rất nhiều. Một đám người ngay cả Chí Tôn cũng chưa từng đạt được, chết ở bên trong, chỉ cần xử lý thoả đáng, nói vậy... không ai sẽ biết nguyên nhân!

Đinh Mục đứng dậy, trong mắt lóe lên một sự tàn nhẫn.

- Cứ quyết định như vậy, giết!

Tìm được chỗ ở cũ

dtv-ebook.com

- Sao nàng lại tới đây?

Nhìn nữ tử trước mắt, Trương Huyền bất đắc dĩ một hồi.

Nhận lấy thân truyền, chuyện của Thiên Vũ vương quốc cũng xử lý gần xong, triệu hoán Thiết Xỉ Khiếu Thiên thú qua, không có dừng lại quá lâu, hắn trực tiếp rời đi.

Lưu sư, Lục Tầm biết bản lĩnh của bản thân, ở Thiên Vũ vương quốc, có vương thất, Danh Sư Đường chăm sóc, còn có thể tiến bước nhanh một chút. Đến liên minh vạn quốc, bị người ăn cũng không biết chuyện gì xảy ra. Bọn họ chủ động ở lại.

Chỉ có Tôn Cường ồn ào muốn đi theo Dương sư. Hắn rất sợ lộ ra, không thể làm gì khác hơn là giống như trước đây, dẫn theo ở bên cạnh.

Từ khi đến Thiên Vũ vương thành rồi rời khỏi, vừa lúc mười ngày. Tu vi từ Thông Huyền cảnh đỉnh phong thuận lợi đạt tới Tông Sư đỉnh phong, thân thể còn nắm giữ lực lượng Chí Tôn sơ kỳ.

Học sinh cũng có thêm một người, Lộ Trùng.

Về phần chức nghiệp đặc biệt, sát hạch danh sư nhị tinh thành công, huy hiệu thi họa sư tam tinh ngày hôm qua đã được đưa tới.

Bởi vì tu vi không đủ, y sư, luyện đan sư tạm thời không có cách nào có được cấp bậc cao hơn, nhưng cũng lấy được hai huy hiệu tam tinh.

Nghề nghiệp của hắn cũng lại biến thành: Danh sư nhị tinh, luyện đan sư tam tinh, y sư tam tinh, thi họa sư tam tinh, thuần thú sư nhị tinh.

Thu hoạch khá phong phú.

Chức nghiệp và vinh dự người khác cả đời cũng không lấy được, trong vòng mười ngày hắn lại lấy được, lưu lại vô số thán phục và bội phục.

- Ta cũng muốn xem thử thi đấu danh sư ở liên minh vạn quốc. Không thể dẫn ta theo sao?

Mạc Vũ thở phì phò nhìn người thanh niên trước mắt.

Người nào vậy!

Cho dù phát triển quan hệ không sâu hơn, chí ít cũng là bằng hữu!

Muốn đi liên minh vạn quốc tham gia thi đấu danh sư, không nói một tiếng thì cũng thôi.

Nhưng xoay người rời đi, thông báo cũng chưa từng thông báo, quá không có suy nghĩ!

May mà sớm có sự chuẩn bị, cưỡi Thanh Ưng thú đuổi theo. Nếu không, khẳng định sớm đã không thấy tăm hơi.

(Mạc Vũ là danh sư, hỏi thăm thi đấu danh sư, và chuyện của đám người Tô sư, không tính là quá khó khăn.)

- Được rồi, dẫn...

Trương Huyền bất đắc dĩ.

Dù sao gian phòng trên lưng Thiết Xỉ Khiếu Thiên thú cũng đủ lớn. Sáu học sinh, Tôn Cường, lại thêm Mạc Vũ ngồi vào, cũng không có vẻ chật chội.

Mặc kệ Mạc Vũ đang thở phì phò, Trương Huyền đứng ở bên cửa sổ, nhìn ra ngoài. Mây trắng nối liền cùng một chỗ, giống như cánh đồng tuyết mênh mông vô bờ, sơn mạch xanh tươi vây quanh trong đó, khiến phạm vi tầm nhìn của người ta mở rộng, tinh thần sảng khoái.

- Lão sư...

Lộ Trùng đi tới trước mặt:

- Tổ tiên chúng ta, trước đây vì đề phòng hậu bối chẳng ra gì, để bản chép tay rơi vào tay người khác, đặc biệt để nó ở nhà cũ tại Thiên Vũ sơn mạch. Ta cũng nghe phụ thân thuận miệng đề cập qua một câu, biết đại khái phạm vi. Cụ thể ở đâu, cũng không rõ lắm!

- Tìm thử xem đi!

Đây là căn nguyên khiến gia tộc Lộ Trùng gặp phải tai họa, có thể tìm được tất nhiên là hay nhất.

- Lão sư, đại khái lại ở phạm vi này!

Nửa ngày sau, Lộ Trùng chỉ tay.

- Phạm vi này thật lớn, đi nơi nào tìm?

Từ trên lưng Khiếu Thiên thú xuống, nhìn quanh một vòng, Triệu Nhã không nhịn được nói.

Trước mắt là một sơn cốc cực lớn. Xung quanh thế núi lên xuống, liên tục không dừng. Xung quanh còn có cây cối cao lớn xanh ngắt. Đừng nói tìm chỗ ở cũ gì đó, ngay cả một bóng quỷ cũng không nhìn thấy được.

Chủ yếu hơn chính là, ở đây man thú hoành hành. Không tìm được phương vị chính xác, nếu chẳng may xông đến sào huyệt của man thú, chết cũng không biết chết như thế nào.

- Ta... cũng không biết!

Lộ Trùng gãi đầu, vẻ mặt xấu hổ.

Hắn chỉ là nghe trưởng bối nói qua phạm vi đại thể, chưa từng đi qua, cũng không biết được rõ ràng.

- Sơn mạch rộng lớn như vậy, tìm chỗ ở cũ cái gì cũng không biết được rõ ràng... Một năm cũng không tìm được!

Mạc Vũ cũng lắc đầu.

Nàng chỉ biết là Lộ Trùng trước khi đi liên minh vạn quốc trước, muốn về chỗ ở cũ tìm một món đồ, cũng không biết là vật gì.

Nhưng phạm vi trước mắt này cũng thật sự quá lớn.

Sơn mạch rộng lớn, cây cối bao phủ. Lại nói, khả năng còn có trận pháp che giấu... Làm sao tìm được?

- Lão sư...

Mọi người thấy một vòng cũng không có bất kỳ biện pháp nào, không thể làm gì khác hơn là đưa mắt tập trung ở trên người Trương Huyền.

- Cái này...

Trương Huyền cũng gãi đầu:

- Nhìn ta cũng vô dụng, ta chưa từng qua chỗ ở cũ của gia tộc bọn họ, càng không biết ở đâu...

Nói được phân nửa, đột nhiên ánh mắt hắn nhất thời sáng lên:

- Đúng rồi, ta nghĩ đến một phương pháp, tuyệt đối đáng tin. Không có bất kỳ vấn đề gì!

- Có biện pháp?

Tất cả mọi người đều sửng sốt, hai mắt sáng lên nhìn qua.

Mạc Vũ cũng rất hiếu kỳ.

Chỗ ở cũ của gia tộc Lộ Trùng, ngay cả đương sự cũng không biết, hắn có biện pháp nào?

Nàng đang thấy kỳ quái, đã thấy người thanh niên trước mắt lấy ra một quyển sách trắng, tiện tay vẽ một sơ đồ phương hướng, không ngừng chuyển động thân thể, trong miệng lẩm bẩm vài từ:

- Chỗ ở cũ của gia tộc Lộ Trùng ở hướng này... Ở hướng này... Hướng này...

-...

Đám người Mạc Vũ, Triệu Nhã thoáng lảo đảo.

Vốn tưởng rằng sẽ có phương pháp đáng tin gì. Nhìn thấy được điều này, bọn họ cũng thiếu chút nữa thì lập tức ngất đi.

Cầm một quyển sách quỷ quái, tùy tiện vẽ một bức tranh, lại xác định phương hướng, còn đáng tin, nhất định có thể tìm được... Không cần tự tin như vậy chứ?

Lừa gạt người, cũng cần chuẩn bị cho tốt một chút. Đây cũng quá miễn cưỡng!

- Được, lại hướng này!

Dạo qua một vòng, Trương Huyền thực sự đưa ra quyết định, chỉ về phía trước.

-...

Mạc Vũ lại thoáng lảo đảo một cái.

Có đôi khi nàng cảm thấy vị Trương Sư này thiên tư vô song, thế nào lúc này lại cảm thấy làm bậy như thế?

- Phương pháp này của ngươi... thật sự có thể xác nhận phương hướng?

Thật sự không nhịn được, nàng hỏi lên.

- Đương nhiên!

Trương Huyền gật đầu, gương mặt nghiêm lại:

- Phương pháp này của ta dính dáng thiên địa ngôi sao, sơn xuyên đại trạch, kết hợp với cảm ngộ trong lòng đối với thiên địa. Bảo tàng cũng có thể tìm tới, đừng nói là phương hướng!

Thiên Đạo Đồ Thư Quán có thể xác định sai lầm. Không tìm được phương hướng cũng không cần lo. Chỉ cần viết ra, trong lòng mặc niệm, là có thể phán đoán ra chỗ thiếu hụt, tìm được vị trí chính xác nhất.

Chỉ có điều, chuyện này không thể nói ra được.

- Thiên địa ngôi sao? Sơn xuyên đại trạch?

- Cảm ngộ đối với thiên địa?

Mọi người ngươi nhìn ta ta nhìn ngươi.

Cầm cuốn sách nát, tùy tiện vẽ một phương hướng, đi một vòng lại dính dáng tới những thứ này? Ngươi dám lại kéo thêm một ít nữa sao?

- Thôi đi. Dù sao cũng không tìm được phương hướng, nghe theo hắn!

Mạc Vũ cảm giác táo bón một hồi.

Thế nào liền theo qua. Nàng thật sự nghi ngờ đi tiếp như vậy, có thể đi lạc, lại cũng tìm không được đường về hay không.

Dọc theo phương hướng vạch ra, tiến về phía trước. Một khi đi tới điểm cuối, hoặc nhận không ra phương hướng mới, Trương Huyền liền lấy ra quyển sách xoay quanh một vòng. Một lúc lâu sau, bọn họ đi tới một khe núi không lớn.

- Chính là chỗ này!

Hắn chỉ về phía trước.

Theo đó nhìn lại, tất cả mọi người đều sửng sốt.

Chỉ thấy cách đó không xa trong màu xanh ngắt, quả nhiên lộ ra nóc của mấy gian nhà đá, hình như ẩn nấp ở trong trận pháp nào đó, như ẩn như hiện, có chút mơ hồ.

- Chính là nơi này. Giống hệt với lời phụ thân nói với ta như đúc...

Ánh mắt Lộ Trùng nhất thời sáng lên, thốt ra.

- Điều này...

Thấy hắn xác nhận, tất cả mọi người đều trợn tròn mắt nhìn qua. Nhất là Mạc Vũ, nhìn về phía Trương Huyền giống như nhìn quái vật. Nàng sắp phát điên rồi.

Ngay cả Lộ Trùng người biết rõ tình hình, còn không tìm được phương hướng. Hắn tùy tiện lấy ra quyển sách, đi một vòng, vốn tưởng rằng làm loạn. Kết quả... lại là đúng!

Có nhầm hay không?

Chẳng lẽ lại thật sự giống như hắn đã nói, dính dáng thiên địa ngôi sao, sơn xuyên đại trạch gì dods?

Bằng không, làm sao có thể thật sự tìm tới được?

Hơn nữa cẩn thận nhớ lại một chút, từ khi đối phương bắt đầu lấy ra quyển sách xoay quanh, phương hướng bọn họ đi tới, tất cả đều thẳng tắp, còn rất an toàn, không có man thú thường lui tới. Cho dù sớm biết vị trí, cũng không thể đi chính xác như vậy đi?

Mấu chốt nhất chính là, chỗ vị trí của mọi người, chính là mắt trận trong trận pháp. Đứng ở chỗ này, có thể nhìn thấy được nhà. Đổi một góc độ vị trí khác, những cái này sẽ bị trận pháp bao phủ, lại không nhìn thấy được.

Nói cách khác, nếu như không biết vị trí, cho dù đi tới trước mặt, cũng sẽ bị trận pháp mê hoặc, gặp xong thoáng qua.

Không biết ở chỗ nào, tùy tiện tìm được, không chỉ phương hướng chính xác, còn có thể một chút tìm tới chỗ...

Người này... làm sao làm được?

- Thôi đi, hắn lại không phải người...

Trong lòng chấn động kinh ngạc, thật sự không nghĩ ra, Mạc Vũ không thể làm gì khác hơn là cười gượng lắc đầu.

Người này từ khi vừa thấy được, lại biểu hiện ra ra năng lực nghịch thiên. Không ít chuyện, sử dụng lẽ thường căn bản phỏng đoán không thông.

Nếu thật muốn phỏng đoán, sớm hay muộn cũng sẽ bị mệt chết.

- Qua đó!

Không để ý tới mọi người đang đứng ngây người ra, Trương Huyền đi về phía khe núi trước.

- Lão sư, tạm thời không vội. Trận pháp này vô cùng nguy hiểm!

Lộ Trùng vội vàng đi về phía trước:

- Do ta tổ tiên lưu lại. Có người nói chỉ có thể có máu của hậu bối mới có khả năng dừng...

- Máu của hậu bối?

Trương Huyền nhìn qua.

- Ừ, hình như cần máu của ta, rơi vào trên tảng đá chính khống chế trận pháp, trận pháp lại sẽ lập tức dừng lại, xuất hiện một thông đạo có thể cho phép người ta tiến vào. Nếu như không có thứ này bảo vệ, ở lại sơn mạch nhiều năm như vậy, chỉ sợ sớm đã bị người hoặc man thú đến thăm!

Lộ Trùng giải thích.

Đám người Mạc Vũ gật đầu.

Chỗ ở nhà cũ này, không biết bao nhiêu năm không có người đến qua, còn có thể duy trì trạng thái ban đầu, không có bị hủy hoại, đủ thấy trận pháp cường đại.

Không chỉ người không vào được, cho dù man thú muốn đi vào, cũng gần như không có khả năng.

Trận pháp lợi hại như vậy, không dừng lại trước, tùy tiện tiến lên, sẽ rất phiền phức.

- Vậy hãy nhanh thử xem!

Mạc Vũ mở miệng.

Lộ Trùng cũng không nhiều lời vô ích, nhìn về bốn phía. Nhìn một hồi, hắn lộ ra gương mặt giống như trái mướp đắng.

Phụ thân ban đầu đã nói qua, nhỏ máu tươi vào trên tảng đá chủ khống chế trận pháp, có thể khiến cho trận pháp dừng lại. Nhưng... đâu mới đúng là khối đá chủ khống chế trận pháp chứ?

Đá với hình thù kỳ quái đứng vững, vài bước một khối. Trong toàn bộ khe núi, không có một vạn cũng có ít nhất mấy nghìn. Nếu như mỗi một khối đều nhỏ một giọt máu tươi thử xem, chắc hẳn trận pháp còn không có dừng lại, hắn lại chết trước.

- Cái này... Lão sư, ta không tìm được khối đá chủ khống chế trận pháp...

Một lát sau, vẻ mặt hắn xấu hổ.

Tỷ tỷ của hắn là trận pháp sư thiên tài, hắn lại không phải.

Từ nhỏ đến lớn, gia tộc mặc dù có rất nhiều bí tịch trận pháp, nhưng hắn cũng không thích, chưa bao giờ xem qua. Cái này thì hay rồi. Đến trước

nhà cũ của tổ tiên, nhưng ngay cả khối đá chủ khống chế trận pháp cũng không tìm được...

- Không tìm được?

Trương Huyền thoáng sửng sốt một chút, nhìn quanh một vòng, cũng day day chân mày:

- Ta cũng không tìm được...

Tuy rằng xem qua không ít sách có liên quan tới trận pháp, nhưng trận pháp này rõ ràng cao hơn so với nhị phẩm, tam phẩm, vượt qua trình độ của Thiên Vũ vương quốc.

Lấy nhãn lực của hắn, muốn tìm được, cũng rất phiền phức.

- Thôi đi, cũng đừng tìm khối đá chủ khống chế nữa...

Lắc đầu, Trương Huyền nói.

- Vậy... chúng ta tiến vào thế nào?

Lộ Trùng sửng sốt.

- Đơn giản...

Trương Huyền bước lên trước.

Oong!

Một bước tiến vào phạm vi trận pháp, toàn bộ đại trận lập tức đung đưa. Trương Huyền giơ bàn chân lên, đạp thẳng tắp tới.

Vù!

Trận pháp dừng lại.

Trương Huyền xua tay:

- Được rồi, có thể đi!

-...

Đám người Lộ Trùng, Mạc Vũ.

Hắn là lão sư của ta

dtv-ebook.com

Trận pháp chênh lệch một đẳng cấp nhỏ, uy lực còn kém đi không chỉ một lần, tìm chỗ đầu mối then chốt cũng càng khó khăn.

Mọi người vốn tưởng rằng Trương sư có thể một cước đá dừng trận pháp tam phẩm sơ kỳ, cũng rất nghịch thiên, rất khiến người ta chấn động kinh ngạc. Lúc này nhìn thấy mới biết...

Cái gì nhị phẩm, tam phẩm, tứ phẩm, căn bản không phải là chuyện gì!

Chỉ cần hắn ở đó, lợi hại hơn nữa, một cước cũng phải xong đời.

Khóe miệng giật một cái, Lộ Trùng dùng sức lắc đầu.

Trước đây phụ thân nói với hắn, trận pháp này vô cùng lợi hại, là các đời trước hết lần này tới lần khác gia cố mới hình thành, ẩn chứa trí tuệ lớn... Hiện tại xem ra, trí tuệ cái lông. Lão sư qua, tất cả đều thành gà đất chó ngói.

Trận pháp dừng lại, không có nguy hiểm, mọi người nối đuôi nhau tiến vào.

Mấy gian nhà đá đơn sơ, không biết tồn tại bao lâu. Cho dù có hậu bối thường xuyên sửa chữa lại, cũng có vẻ đổ nát không chịu nổi.

- Đi thôi!

Đi tới trước nhà đá, Trương Huyền ngừng lại.

Đây là vật tổ tiên Lộ Trùng lưu lại. Đi theo hắn qua, chỉ vì phá trận. Mục đích đạt được, không có nguy hiểm, qua hay không qua cũng sẽ không quan trọng nữa.

- Vâng, lão sư!

Lộ Trùng gật đầu, đi vào. Thời gian không lâu, hắn đi ra, viền mắt ửng đỏ.

Cả nhà phụ mẫu, người thân năm đó bị diệt, hắn bị ép phải chạy trốn, thi thể xương cốt cũng không có thu lại được. Hôm qua suốt đêm hắn đã làm nhiều bài vị, đặt chung một chỗ cùng các đời trước, cũng coi như lá rụng về cội.

- Thế gian chuyện không như ý thường tới tám chín phần. Đi thôi!

Biết tâm tình của đối phương, biết không có lời khuyên gì hay, Trương Huyền khoát tay áo.

- Lão sư!

Vội vàng bước lên trước, Lộ Trùng cầm một cái quyển trục trong tay đưa tới.

Là loại sách thẻ tre, vừa nhìn chỉ biết niên đại rất xa xưa, cũ kỹ không chịu nổi. Chỉ có điều, hình như sử dụng phương pháp đặc biệt nào đó chế luyện qua, tuy rằng cũ nát, lại bền vững kiên cố vô cùng, sẽ không dễ dàng rơi hỏng.

Biết đây chính là bản chép tay do Khổng sư tự tay viết lưu lại, Trương Huyền nhận lấy, tiện tay mở ra xem.

Nói thật, đối với vị lão sư thiên hạ Khổng sư này, hắn vẫn rất tò mò. Tuy rằng không thèm muốn đồ của học sinh, nhưng liếc mắt nhìn chữ viết của đối phương, chắc hẳn là không có gì đáng ngại!

Bản chép tay mở ra, một sự tang thương, sôi trào phát ra.

Thư từ nửa đoạn trước, chữ viết mặc dù không tệ, cũng không thể mang đến cho người ta sự chấn động kinh ngạc. Nửa đoạn sau mặc dù chỉ có

mấy chữ rất ít, lại có loại cảm giác rồng bay phượng múa, núi lớn đè xuống.

Nội dung rất đơn giản, thật sự là thư bình thường. Chắc là tổ tiên Lộ Trùng gửi thư qua, Mẫn Thánh vì báo đáp tỏ vẻ cảm kích, mời lão sư tự mình đáp lại vài câu, cùng đưa trở về.

Cúi đầu nhìn về phía chữ viết Khổng sư lưu lại, Trương Huyền lại cảm thấy một khí tức mênh mông xông thẳng trong đầu, khiến cho tâm cảnh của hắn vốn phẳng lặng giống như mặt nước, lập tức mở ra, trở nên sáng giống như gương.

Chữ sư luyện tâm!

Có lời đồn đại, danh sư lợi hại lưu lại chữ viết, ẩn chứa tinh thần của hắn và cảm ngộ đối với thiên địa. Thường xuyên quan sát, có trợ giúp đối với nâng cao tâm cảnh người ta cực lớn, cũng chính là cái gọi chữ sư luyện tâm.

Chỉ có điều, loại rèn luyện này là một loại cộng hưởng. Trừ khi sư mạch truyền thừa, thậm chí các loại quan hệ huyết mạch, người bình thường nhìn chữ viết tiền bối lưu lại, muốn dẫn động, tỷ lệ rất thấp. Một vạn lần, cũng rất khó dẫn động được một lần.

Trương Huyền và Khổng sư, không có sư mạch truyền thừa và liên hệ máu mủ, lại có thể trực tiếp dẫn động, không thể không nói, vận khí thật tốt.

Ầm ầm ầm!

Cầm lá thư trong tay, Trương Huyền chỉ cảm thấy tâm cảnh của mình càng vững chắc, mức độ tâm cảnh cũng thong thả tăng lên.

Toàn thân giống như là rơi vào ý cảnh đặc biệt, đứng ngẩn ngơ tại chỗ.

...

- Điện hạ, nương nương, bọn họ hình như đã lấy được đồ!

Phía sau một tảng đá lớn phía trên khe núi, Lương Thanh Mệnh ôm quyền, nói.

Đưa ra quyết định, đám người Đinh Mục, Lâm Lung lại đuổi theo.

Tuy rằng tập kích bất ngờ thiên tài danh sư nhị tinh, một khi bị điều tra ra, có nguy hiểm rất lớn. Nhưng chỉ cần thành công, hồi báo lớn hơn nữa.

- Làm danh sư nhị tinh, trên người Trương Huyền này khẳng định có không ít vật bảo toàn tính mạng do lão sư hắn ban cho. Phải một đòn tất trúng! Không thể cho hắn bất kỳ cơ hội nghỉ lấy sức nào. Nếu không, một khi phát ra tin tức cầu cứu, hoặc bắt đầu dùng vật bảo toàn tính mạng, còn muốn thành công lại khó khăn!

Sắc mặt Đinh Mục nghiêm trọng an bài:

- Đương nhiên, quan trọng hơn chính là, bản chép tay này phải tới tay.

Nếu Dương sư yên tâm để cho Trương Huyền một mình đi ra, trên người khẳng định có không ít bảo toàn tính mạng. Muốn động thủ cũng phải nhanh, không thể có chút do dự nào.

- Điện hạ yên tâm!

Lương Thanh Mệnh gật đầu.

- Động thủ đi!

Sắc mặt thoáng tập trung, Đinh Mục gật đầu.

Nếu như không hạ sát thủ, chỉ đơn thuần cướp giật bản chép tay, ẩn nấp cho dù tốt, khẳng định cũng sẽ bị phát hiện. Đến lúc đó, toàn bộ Hiên Viên vương quốc, làm không tốt cũng sẽ bởi vì vậy tan biến.

Chém giết người, chỉ cần xử lý thoả đáng, ngụy trang ra biểu hiện giả dối bọn họ bị man thú tập kích bất ngờ giết chết, đánh lừa dư luận. Đợi tới khi thật sự phát hiện, có thể đã dựa vào bản chép tay có chữ Khổng sư tự viết, tìm được chỗ dựa vững chắc, không cần lo lắng.

Danh Sư Đường tuy rằng công bằng chính trực, cùng chịu sự khống chế của tổng bộ, nhưng vẫn có phân chia thế lực.

Thật giống như đại quan biên giới, nhận triều đình khống chế, giữa tỉnh địa vực, so sánh với nhau, tranh đấu chỗ nào cũng có.

Danh Sư Đường trong cùng thế lực tranh đấu, chỉ cần không xuất hiện vấn đề vi phạm nhân loại, tổng bộ rất ít hỏi đến.

Có cạnh tranh mới có tiến bước, mới có thể làm cho nhân loại càng vui sướng đi về phía quang vinh. Đối với Danh Sư Đường mà nói, cạnh tranh... cũng là một loại thúc giục.

- Vâng!

Nghe được mệnh lệnh động thủ, ánh mắt Lương Thanh Mệnh nghiêm trọng, chân khí trong cơ thể vận chuyển, cổ tay lật một cái. Một thanh trường kiếm xuất hiện ở trong lòng bàn tay.

Ầm!

Bóng người lóe lên, lại từ phía sau khối đá lao ra, hóa thành tia chớp, đâm thẳng tắp về phía trong đám người Trương Huyền.

Thực lực Chí Tôn hậu kỳ hoàn toàn thi triển ra, thời gian trong nháy mắt lại vọt qua khoảng mấy trăm thước, đi tới trước mặt.

Trận pháp bị dừng lại. Bên trong khe núi không bất kỳ phòng ngự nào. Bởi vậy, tốc độ rất nhanh, hoàn toàn không bị ngăn cản.

Lúc này Trương Huyền đang rơi vào trong cảnh giới chữ sư luyện tâm, căn bản không phát hiện ra.

Mạc Vũ, Lộ Trùng càng không có nghĩ tới sẽ có người tập kích bất ngờ vào lúc này.

Nhìn thấy được kiếm quang vô cùng chói sáng, nghe được trong không khí có tiếng phá âm, đồng tử tất cả mọi người đều co lại, sắc mặt biến đổi lớn.

- Lão sư!

- Trương Huyền!

- Thiếu gia!

Tiếng kêu vang lên, thân thể mỗi một người run rẩy.

- Lão sư, cẩn thận!

Lộ Trùng cách Trương Huyền gần nhất, nhìn thấy được kiếm quang sáng chói như vậy, biết một khi bị đâm trúng, hắn phải chết không thể nghi ngờ, viền mắt nhất thời đỏ lên.

Vì giúp hắn báo thù, đơn độc một mình đối đầu với Lâm gia, lão sư chưa nói qua nửa câu trách cứ. Vì nâng cao thực lực cho hắn, tốn vô số giá lớn, lão sư không muốn qua bất kỳ hồi báo nào...

Truyền thụ võ kỹ, giáo dục công pháp!

Giảng giải đạo lý tiêu chuẩn làm người, bản chất tu luyện!

Không có lão sư, chỉ có thể tu luyện bình thường, cả đời không có khả năng báo thù!

Không có lão sư, có khả năng sớm hay muộn sẽ bị Lâm gia phát hiện, sinh tử không do mình quyết định.

Là lão sư, khiến cho hắn đi ra khỏi vũng bùn, là lão sư khiến cho hắn có mặt mũi đối diện với người thân đã chết...

Đây là người hắn kính trọng nhất, kính yêu nhất.

Tuyệt đối không thể có việc gì!

- Dựa theo ngươi tu luyện như vậy, trong vòng mười năm cũng không đột phá nổi Ích Huyệt cảnh. Cả đời này sợ rằng vẫn không có cách nào... báo thù!

- Ngươi không cần phải quan tâm ta làm sao biết được! Thù hận nén ở trong lòng, có thể là động lực, cũng có thể là ngăn cản. Ngươi bây giờ ép tâm sự quá lợi hại, sẽ chỉ làm tu vi bị gông cùm xiềng xích, khó có thể đột phá! Ta biết ngươi không nói lời nào, là sợ trong lúc sống không nhịn được, nói ra tên của kẻ thù, gặp phải trả thù.

- Yên tâm, chỉ cần ngươi tin tưởng ta, bảo đảm ngươi trong vòng mười ngày, có thể báo thù!

- Có thể tin, cũng có thể không tin, lựa chọn do ngươi! Chỉ có điều... cơ hội chỉ có một lần!

- Thích khách trong miệng các ngươi, vừa vặn ta nhận biết. Đó là đệ tử của ta. Ta... là lão sư của hắn!

...

Ầm!

Từng cảnh tượng cùng Trương lão sư tiếp xúc, chảy xuôi ở trong đầu, từng câu từng câu vang vọng ở trong đầu hắn. Trong nháy mắt trong cơ thể hắn sinh ra lực lượng vô hạn, toàn thân giống như là thuấn di, trong thời gian nháy mắt vọt qua khoảng cách mấy thước, chắn ở trước mặt Trương Huyền.

Xì!

Vào lúc này, trường kiếm của Lương Thanh Mệnh trùng hợp đi tới trước mặt, đâm thẳng vào ngực hắn. Chân khí của cường giả Chí Tôn, dọc theo

thân kiếm, điên cuồng dũng mãnh tràn vào thân thể, trong phút chốc, lại phá hủy sức sống.

- A!

Cảm nhận được kiếm khí của đối phương trùng kích ở trong cơ thể mình, toàn thân bất cứ lúc nào cũng sẽ bị xé rách, Lộ Trùng gầm lên giận dữ, hai tay duỗi ra, đưa về phía trước, nắm chặt lấy trường kiếm của đối phương ở trong lòng bàn tay.

- Ngươi...

Không nghĩ tới một đòn tất sát, lại bị người này ngăn cản, sắc mặt Lương Thanh Mệnh trầm xuống, muốn đâm xuyên qua đối phương, lại giết chết Trương Huyền. Nhưng hắn lại phát hiện trường kiếm bị đối phương hung hăng nắm chặt, giống như là cắm ở trong tảng đá, bất kể đâm hay rút, đều không có chút dịch chuyển nào.

- Buông tay...

Dù thế nào cũng không nghĩ tới, bị một kẻ Tông Sư cảnh ngăn cản, Lương Thanh Mệnh vừa vội vừa tức. Hắn rít gào một tiếng, chân khí trong cơ thể dọc theo trường kiếm không ngừng truyền về phía đối phương, dường như muốn tiến hành chém giết trước, sau đó lại động thủ đối với Trương Huyền.

- Ngươi không thể tổn thương hắn. Bởi vì...

Cảm nhận được sức sống trên người ở dưới chân khí của đối phương điên cuồng trút xuống, dần dần tiêu tan, Lộ Trùng hoàn toàn không có chút hối hận, trái lại ánh mắt nghiêm trọng, mang theo sự kiên định cho dù là ai cũng không có cách nào dao động.

- Hắn là lão sư của ta!

Thay hắn báo thù rửa hận!

dtv-ebook.com

- Lộ Trùng!

Đang chìm đắm ở trong chữ sư luyện tâm, nghe được một tiếng la sốt ruột vang lên, ngay sau đó liền thấy Lộ Trùng bị một kiếm đâm thủng, đầu óc Trương Huyền thoáng cái nổ tung, viền mắt không nhịn được đỏ ửng.

Người học sinh này, tuy rằng biết muộn nhất, lại nắm giữ tín nhiệm cao nhất, tình cảm chân thật nhất đối với hắn.

- Chết cho ta!

Rít gào một tiếng, trong đầu chấn động, một quyển sách màu vàng đột ngột xuất hiện.

Lực lượng giống như khiến cho thế giới đổ nát đột nhiên sinh ra. Thiên địa phong vân tụ hội. Quyển sách rất nặng giống như một ngọn núi lớn, trực tiếp rơi vào trên đầu Lương thống lĩnh.

Choảng!

Hoàn toàn không có chút ngừng lại, đầu lại biến thành dưa hấu dưới búa sắt, nổ nát bấy. Dưới trùng kích mãnh liệt, toàn bộ khe núi xuất hiện một hố to sâu mấy trăm thước, chiều rộng mấy trăm thước.

- Cái gì?

Đám người Đinh Mục, Lâm Lung nấp ở một bên, chuẩn bị xuất thủ lần nữa đánh lén, không nghĩ tới Lương thống lĩnh đường đường là Chí Tôn hậu kỳ, bị thứ xuất hiện trên người đối phương đập một cái, tan thành

mây khói, khiếp sợ đến mức sắc mặt đồng thời trắng bệch, thiếu chút nữa ngất đi.

Đã sớm đoán ra trong tay vị Trương Huyền này tất nhiên có pháp bảo hộ thân do Dương sư ban cho, nhưng không nghĩ tới lại đáng sợ như thế!

Đập xuống một chút, thành cái hố lớn như vậy, cho dù là cường giả Hóa Phàm Cảnh, cũng làm không được.

- Trốn...

Biết ngăn cản không được, không dám dừng lại, Đinh Mục cũng không để ý tới bất kỳ người nào, xoay người bỏ chạy.

Thuần thú sư Chu Tiến, cũng đuổi theo sát phía sau.

Hai người đều đạt tới cấp bậc Chí Tôn, tốc độ cực nhanh, thời điểm hai lần hít thở lại biến thành một đường trắng, chạy qua khoảng trăm thước.

- Điện hạ chờ ta...

Không nghĩ tới phu quân của mình, chỗ dựa lớn nhất phía sau xoay người bỏ chạy, ngay cả nói cũng chưa từng nói, sắc mặt Lâm Lung trắng bệch, vội vàng đuổi theo.

- Chết đi...

Ánh mắt đỏ như máu, nhìn có người từ phía sau khối đá chạy ra, làm sao không biết là quỷ kế của bọn họ, Trương Huyền rít gào một tiếng thật dài, quyển sách màu vàng xoay quanh trên không trung, lại đập tới.

Ầm ầm!

Biến cố lớn, phạm vi mấy trăm thước lại bị mài bằng. Lâm Lung bị đập ở phía dưới, biến thành thịt vụn. Đinh Mục, Chu Tiến trốn tương đối nhanh, lúc này mới may mắn tránh khỏi tai họa.

- A...

- Man thú nhanh hơn, nhanh!

Nhìn thấy được cảnh tượng phía sau, hai người khiếp sợ đến mức toàn thân run rẩy. Cái gì thái tử phi, cái gì thê tử, lại không quan tâm nữa, phóng người nhảy lên, rơi vào trên lưng của Kim Lân thú tia chớp, bay thẳng về phía trước.

Pháp bảo này của Trương Huyền quá mạnh. Cường giả Hóa Phàm Cảnh, cũng có thể dễ dàng đập chết, càng chưa nói tới bọn họ.

Không trốn đi nữa, chỉ có một con đường chết.

- Chết!

Trong tiếng gầm thét, Trương Huyền đang muốn khống chế sách màu vàng, cũng lập tức giết chết hai người một thú này, lại nghe "oong!" một tiếng, quyển sách biến mất. Ngay sau đó một cảm giác mệt mỏi rã rời cực lớn dâng lên, khiến cho đầu óc hắn ảm đạm, bất cứ lúc nào cũng sẽ ngất đi.

- Lộ Trùng...

Biết man thú Chí Tôn trung kỳ bay đi, lại không đuổi kịp nữa, Trương Huyền cố nén choáng váng trong đầu, nhìn về phía người học sinh trước mắt này.

Chỉ thấy khuôn mặt kiên nghị của người học sinh này, vì báo thù, cố nén hai năm không nói lời nào, vì nâng cao thực lực, sử dụng độc dược cửu tử nhất sinh cũng không oán không hối hận, mắt nhắm chặt, dĩ nhiên không còn tri giác.

Chỉ có điều, hình như thấy được lão sư an toàn, mặc dù lại không có cách nào mở mắt nữa, khóe miệng vẫn lộ ra nụ cười mỉm.

Hai tay vẫn nắm chặt trường kiếm đâm vào ngực, chết sống cũng không buông tay.

Hình như là đang nói, cho dù chết...

Lão sư chỉ cần không có việc gì... là tốt rồi!

- Chân khí thiên đạo có thể trị tất cả thương thế. Ngươi không có việc gì...

Nước mắt chảy ra, cầm bàn tay của đối phương, chân khí thiên đạo trong cơ thể Trương Huyền, điên cuồng dũng mãnh tràn vào trong đó.

- Lão, lão sư làm sao biết được ta muốn báo thù?

- Vẫn mong Liễu lão sư dạy ta...

- Ngươi không thể tổn thương hắn, bởi vì... hắn là lão sư của ta!

...

Nhới lại từng từ khi ở cùng người thiếu niên, trong lòng Trương Huyền thầm run rẩy.

Từng trải qua hai năm "câm điếc", Lộ Trùng không nói nhiều. Trong thời gian tiếp xúc, không nói được mấy câu, có chỉ là ánh mắt kiên định, bóng lưng trầm ổn...

Vì có thể báo thù, quỳ gối trước học viện bảy ngày bảy đêm, không nói đôi câu vài lời. Rèn luyện độc thể, đau khổ mấy đi nữa cũng không kêu khổ một tiếng, hoàn toàn không lùi bước. Biết rõ Lâm gia cường thế, vẫn tiến lên...

Người thiếu niên này không muốn nói, lại kiên trì không ngừng, khiến người ta cảm giác lạnh như băng, thật ra trong lòng lại rất mềm yếu.

Nếu không, cũng không có khả năng chắn ở trước mặt, tình nguyện bản thân chết đi, cũng không muốn lão sư bị bất cứ thương tổn gì!

Lộ Trùng, học sinh của ta, là lão sư không bảo vệ tốt cho ngươi!

Ngươi mau tỉnh lại, cho lão sư một cơ hội lấy công chuộc tội...

Chân khí thiên đạo không cần tiền điên cuồng truyền vào, nhưng mà bóng dáng gầy gò nghị lực của Lộ Trùng, lại vẫn không nhúc nhích, không phản ứng chút nào.

...

Nhìn thấy được người thanh niên trước mắt, giống như phát điên, sắc mặt Mạc Vũ trắng bệch.

Một cảnh tượng vừa rồi, quá mức nhanh chóng. Tuy rằng trong mắt nhìn thấy, lại không có bất kỳ biện pháp nào. Vốn tưởng rằng, lần này khẳng định dữ nhiều lành ít.

Thế nào cũng không ngờ được, một đệ tử lại vì hắn, cam tâm tình nguyện bỏ ra sinh mạng.

Nắm đấm của nàng xiết chặt, vội vàng tiến về phía trước.

- Trương Huyền!

Nàng hô một tiếng, không có phản ứng chút nào.

- Trương Huyền...

Nàng lại hô một tiếng nữa, mới nhìn thấy thiên tài nổi bật nhất Thiên Vũ vương thành, với ánh mắt mờ mịt ngẩng đầu, giống như mất đi hồn phách.

- Đừng có gấp, y thuật của ngươi vô song. Có thể... Lộ Trùng sẽ không có việc gì!

Trong lòng quặn đau một hồi, Mạc Vũ không nhịn được nói.

- Đúng, ta có y thuật...

Đối phương nhắc nhở, lúc này Trương Huyền mới phản ứng được. Ánh mắt mờ mịt lại một lần nữa tập trung.

Không sai!

Hắn không chỉ có y thuật, còn có Thiên Đạo Đồ Thư Quán!

Dưới thiên đạo, không chỗ nào che giấu được. Chỉ cần không phải thịt nát xương tan, chắc hẳn đều có biện pháp!

Ánh mắt hắn nhất thời sáng lên, một lần nữa tập trung tinh thần.

- Chỗ thiếu hụt!

Trong lòng hắn khẽ kêu lên, trong đầu xuất hiện một quyển sách. Hắn vội vàng mở ra.

- Còn cứu được...

Liếc mắt thoáng nhìn nội dung phía trên, toàn thân Trương Huyền run lên, sắc mặt thoáng chút trở nên ửng đỏ.

Vốn tưởng rằng bị trường kiếm của cường giả Chí Tôn đâm thủng ngực, hắn phải chết không thể nghi ngờ, không nghĩ tới, lại còn có một tia khí tức.

Phía trên quyển sách viết chi chít đầy các loại chỗ thiếu hụt. Kinh mạch trong cơ thể Lộ Trùng, gần như bị chân khí của cường giả Chí Tôn, làm vỡ nát tất cả. Nội tạng cũng bị tổn thương nặng nề. Đổi lại thành bất kỳ kẻ nào, loại tình huống này, khẳng định đã chết.

Chỉ có điều, hắn tu luyện qua Thiên Đạo Kim Thân và độc thể, thân thể cường đại vượt xa so với người bình thường gấp mấy lần. Lại thêm chân khí thiên đạo truyền vào đúng lúc, lúc này mới lưu lại một tia sức sống.

- Trước hết chữa trị kinh mạch, nội tạng!

Dung nhập tất cả sách của nghiệp đoàn y sư trong đầu, lĩnh ngộ lý giải, cho dù không cần Đồ Thư Quán, y thuật của Trương Huyền cũng không thua kém gì y sư tam tinh. Biết tình hình hiện tại, hắn chữa trị vết thương trên người đối phương trước.

Hắn lập tức không nói thừa, chân khí thiên đạo chậm rãi ở chảy xuôi trong cơ thể đối phương, tu bổ tổn hại kinh mạch và thân thể trong đó.

Đồng thời hắn lấy ra một viên đan dược chữa thương đút xuống.

Cướp đoạt hết Lâm gia, loại dược vật chữa thương này, trong chiếc nhẫn trữ vật có rất nhiều. Đừng nói một viên, cho dù lấy ra tất cả, chỉ cần có thể khiến đối phương tỉnh lại, đều không tính là gì cả.

- Trương Huyền...

Thấy người thanh niên một lần nữa khôi phục lại thần thái, bắt đầu cứu chữa, lúc này Mạc Vũ mới thở phào nhẹ nhõm. Nàng cúi đầu nhìn lại, đồng tử co lại.

Chỉ thấy vết thương của Lộ Trùng, ở dưới chân khí của đối phương truyền qua, khôi phục với tốc độ mắt thường có thể thấy được. Trước đó mất máu quá nhiều, sắc mặt cũng hồng nhuận. Tuy rằng vẫn mê man, nhìn bề ngoài, so với lúc trước không bị thương, không khác nhau quá nhiều.

- Chỉ dựa vào chân khí, hoàn toàn chữa trị thân thể?

Thân thể run rẩy, Mạc Vũ khó có thể tin được.

Trước đó, mặc dù nàng đã thấy vị trước mắt này thi triển y thuật, nhưng gần như đều sử dụng ngân châm đâm vào huyệt, sau đó kê ra phương pháp luyện đan.

Như vậy là có thể chữa trị thương thế, tu bổ kinh mạch... Chân khí phải tinh thuần tới mức nào?

- Chẳng lẽ là... chân khí trên tam phẩm?

Đồng tử nàng co lại.

Chân khí trên tam phẩm, tinh thuần đến cực điểm, có thể chữa thương, khơi thông gông cùm xiềng xích trong kinh mạch... Nàng vốn tưởng rằng chỉ là trong truyền thuyết, không nghĩ tới tự nhiên có thể chính mắt thấy được.

Có thể truyền ra loại công pháp tu luyện chân khí này, Dương sư lại phải mạnh tới mức nào?

Thảo nào có thể khiến cho Tô sư, Lăng sư đều cam tâm tình nguyện ra tay vì hắn!

Phù!

Chữa trị hoàn chỉnh một đường kinh mạch cuối cùng trên người Lộ Trùng, Trương Huyền lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Trong đầu hắn lại hình thành quyển sách mới. Hắn liếc mắt thoáng nhìn, sắc mặt tái xanh.

- Lão sư, Lộ Trùng như thế nào?

Triệu Nhã không nhịn được nhìn qua.

- Thân thể không có vấn đề quá lớn. Chính là ý thức rơi vào giấc ngủ sâu, chẳng biết lúc nào mới có thể tỉnh lại!

Lộ Trùng bị tổn thương thật sự quá lợi hại. Cho dù chân khí thiên đạo có uy lực vô song, có thể hoàn toàn khôi phục được thương thế ở trên thân thể hắn, nhưng trên phương diện ý thức lại bất lực.

Nói cách khác, hắn hiện tại, giống như người sống thực vật, có khả năng ngày mai lại tỉnh, cũng có khả năng vĩnh viễn cũng không tỉnh lại.

- Vậy làm sao bây giờ?

Triệu Nhã hỏi tiếp.

- Ta cũng không biết!

Trương Huyền lắc đầu, lại lộ ra vẻ cô đơn.

Tuy rằng đã biến tất cả sách của nghiệp đoàn y sư thành kiến thức của mình, nhưng loại tình huống này, hắn cũng nghĩ không ra được phương pháp giải quyết.

Kinh mạch bế tắc, thân mắc bệnh tàn tật, không có cách nào đột phá... Chân khí thiên đạo vẫn có thể trị liệu. Nhưng thuộc về ý thức, thuộc về linh hồn, huyền diệu khó giải thích. Chân khí thiên đạo lại nghịch thiên nữa, có thể giúp đỡ được cái gì?

- Chúng ta không có cách nào. Nhưng có lẽ Dương sư có thể chữa trị được!

Mạc Vũ không nhịn được nói chen vào.

- Dương sư?

Sắc mặt Trương Huyền khó coi.

Dương sư... là giả, không tồn tại.

Hắn chính là vị "cao nhân" này. Mình không có cách nào, chẳng khác nào đối phương cũng không có cách nào.

- Ta nghe nói danh sư ngoài thất phẩm, không chỉ có thể dùng ngôn ngữ thay đổi hành vi cử chỉ của người khác, còn có thể ảnh hưởng tới ý thức, lục soát linh hồn. Lộ Trùng chỉ là rơi vào giấc ngủ say. Nếu có loại danh sư cấp bậc như vậy, tiến vào trong óc của hắn, có lẽ lại có thể khiến cho hắn tỉnh lại!

Mạc Vũ nói tiếp.

- Ảnh hưởng ý thức, lục soát linh hồn?

Trương Huyền nhất thời xiết chặt nắm đấm.

Giống như đối phương nói, Lộ Trùng chỉ là ý thức ngủ say. Nếu thật sự có người nào có thể tiến vào óc của hắn, có lẽ thật sự có thể tỉnh lại.

- Ừ, tuy rằng đây là nghe người khác nói, nhưng danh sư cấp bậc càng cao, thủ đoạn càng nhiều. Chúng ta nghĩ không ra biện pháp, chưa chắc cấp bậc cao hơn lại không thể...

Mạc Vũ nói.

- Không sai!

Trương Huyền gật đầu.

Thật giống như thai độc tiên thiên của hắn, Thiên Huyền vương thành và Độc Điện không có phương pháp giải quyết, Danh Sư Đường lại có. Tuy rằng cũng rất khó, nhưng chí ít tốt hơn chẳng khác có phương hướng nào.

Tình hình Lộ Trùng hiện tại, hắn bất lực. Nhưng dựa theo cấp bậc cao, xem sách càng nhiều, có lẽ lại có phương pháp tốt hơn.

- Ta sẽ đi tìm danh sư lợi hại. Chỉ có điều, trước đó...

Nghĩ vậy, an tâm hơn không ít, mắt Trương Huyền nheo lại. Một sát ý từ trong cơ thể sôi trào phát ra, giống như kinh đào, khiến thiên địa cũng bị nhấn chìm.

- Trước hết phải thay hắn... báo thù rửa hận!

Chương 413: Thực lực của Hiên Viên vương quốc

Làm người hiện đại sinh ra ở thời đại tin tức lớn bùng nổ, có thể giải quyết, Trương Huyền không muốn động thủ giết người. Ai có thể ngờ được, cũng bởi vì điểm ấy, hại Lộ Trùng.

Sớm biết như vậy, chắc hẳn phải bảo Tiểu Tô giết chết Lâm Lung, Lương thống lĩnh này. Bằng không, cũng sẽ không có chuyện như vậy.

- Báo thù?

Đôi mi thanh tú của Mạc Vũ thoáng nhíu lại:

- Thù nhất định là phải báo. Nhưng ngươi... hiểu rõ đối với Hiên Viên vương quốc không?

Trương Huyền lắc đầu.

Hiên Viên vương quốc là quốc gia cao cấp hơn Thiên Vũ vương quốc, cho dù có tin tức cặn kẽ, cũng sẽ bị phong kín che giấu, rất ít người biết được, không có khả năng ngang nhiên trưng bày ở tàng thư khố, để cho tất cả mọi người quan sát.

Bởi vậy, tri thức trong đầu hắn, đối với Hiên Viên vương quốc cũng có miêu tả, nhưng liên quan đến cơ mật lại hàm hồ qua loa. Cho nên, cho dù xem xong toàn bộ tàng thư khố, đối với vương quốc phong hào này, hắn cũng không hiểu nhiều.

Chí ít ở trên phương diện đẳng cấp võ lực, phân chia thế lực, hắn biết cũng không phải quá rõ ràng.

- Không biết được rõ ràng, lại muốn báo thù?

Mí mắt giật một cái, Mạc Vũ trừng mắt.

Trái tim lại thật là lớn. Đối tượng ngươi muốn báo thù là thái tử Hiên Viên vương quốc. Lão quốc chủ bệnh nặng, tồn tại bất cứ lúc nào cũng sẽ đăng cơ độc tài quyền to.

Người như thế hoàn toàn có thể điều động lực lượng của một quốc gia, giao chiến với ngươi.

Trước không nói vương quốc phong hào có bao nhiêu binh sĩ, có thể điều động lực lượng lớn tới mức nào. Chỉ nói con số cao thủ, lại không thể đơn thương độc mã xông vào.

Trừ khi nắm giữ thực lực giống như Tô sư.

Hơn nữa, cho dù có thực lực như vậy, muốn giết thái tử có thể so với quốc chủ nước người ta, khẳng định cũng sẽ phải chịu các loại ngăn cản, phiền phức không nhỏ.

- Muốn ở Hiên Viên vương quốc có địa vị và danh tiếng nhất định, ít nhất phải đạt được Chí Tôn cảnh. Hơn nữa còn phải đạt được ngoài trung kỳ! Tu vi ngươi bây giờ, tuy rằng vô địch trong nửa bước Chí Tôn, nhưng so với cường giả Chí Tôn chân chính... vẫn kém hơn một ít!

Có chút do dự, Mạc Vũ sử dụng lời lẽ tương đối ôn hòa nói.

Vị trước mắt này vừa mất đi học sinh, nàng sợ nói quá nghiêm trọng, kích thích đối phương, lại dẫn tới phiền toái càng lớn hơn nữa.

- Không phải kém một chút. Gặp phải cường giả Chí Tôn, hoàn toàn không có sức phản kháng!

Trương Huyền xua tay.

Chí Tôn cảnh, đỉnh phong nhất của võ giả, đạt được trung kỳ, lại nắm giữ lực lượng hai vạn đỉnh. Hậu kỳ ba vạn. Đỉnh phong bốn vạn.

Hiện tại, cường lực thân thể của hắn phối hợp với chân khí, cũng chỉ có không đến một vạn năm ngàn đỉnh. So với Chí Tôn động hay không động cũng mấy vạn đỉnh, còn kém một mảng lớn.

Huống gì tu vi đạt được mức như vậy, lực lượng chỉ là một tiêu chuẩn so sánh. Đột phá Chí Tôn, bất kể tốc độ phản ứng, kiến thức hay là lý giải đối với võ học, Tông Sư đều không thể nào so sánh được.

- Biết là tốt rồi. Ý kiến của ta là... Ba tháng sau thi đấu danh sư lại bắt đầu. Hiện tại không thích hợp gây phiền toái. Chỉ cần ngươi tham gia thi đấu, có thể thu được thứ hạng không tệ. Có thể lấy cái này làm chỗ dựa, yêu cầu nghiệp đoàn danh sư báo thù cho ngươi! Đến lúc đó, thuận lý thành chương, không ai sẽ nói cái gì, cũng rất thuận tiện, đơn giản!

Nói ra suy nghĩ của riêng mình, Mạc Vũ nói.

Ba tháng sau lại phải thi đấu danh sư, thực lực bản thân không đủ, mạnh mẽ đi báo thù, một khi bị thương, hoặc gặp phải nguy hiểm, làm sao bây giờ?

Còn không bằng tham gia thi đấu trước, thắng được thứ hạng và địa vị, đến lúc đó lại mang theo uy thế vô địch. Chỉ sợ coi như có người muốn che chở, cũng không che chở nổi.

Danh sư địa vị tuy cao, nhưng cũng chỉ là tương đối.

Danh sư nhị tinh ở Thiên Vũ vương quốc rất lợi hại, đến Hiên Viên vương quốc, liên minh vạn quốc,một bọt sóng cũng không tạo ra nổi.

Chỉ có bản thân thực lực mạnh hơn, hoặc thật sự khiến cho mọi người ý thức được tiềm lực vô hạn, có khả năng khiến cho người ta coi trọng, không ai dám cùng đối địch.

Nếu không, nói nhiều hơn nữa cũng chỉ là phù vân.

- Ba tháng ta đợi không được. Tin tưởng... Lộ Trùng cũng không muốn để chúng ta chờ!

Liếc mắt thoáng nhìn học sinh hôn mê bất tỉnh, ánh mắt Trương Huyền sáng như điện.

Ba tháng quá lâu, chỉ tranh sớm chiều.

Làm hại Lộ Trùng thảm như vậy, còn để cho hắn tiếp tục ung dung tự tại thêm ba tháng? Đùa gì thế!

- Nhưng thực lực của ngươi... Ngay cả nửa bước Chí Tôn còn chưa từng đạt được, làm sao báo thù? Cho dù thật sự muốn, cũng ít nhất phải nắm giữ Chí Tôn đỉnh phong, mới dám qua. Nếu không, rất dễ dàng bị giết chết...

Thấy hắn tâm ý đã quyết, Mạc Vũ có chút nóng nảy.

Người này rốt cuộc có chuyện gì xảy ra?

Ta cũng đã nói, Hiên Viên vương quốc, cường giả Chí Tôn cũng không dám làm càn. Ngươi ngay cả một nửa bước Chí Tôn còn chưa từng đạt được, cứ như vậy chạy tới, không phải đâm đầu vào chỗ chết là cái gì?

Phải biết rằng cảnh nội vương quốc phong hào, Chí Tôn đỉnh phong chộp một cái cũng được một đám lớn. Nếu thật sự vô địch, sợ rằng ít nhất phải đạt được nửa bước Hóa Phàm.

- Chí Tôn đỉnh phong mới dám đi? Vậy cũng đơn giản!

Trương Huyền nói.

- Đơn giản? Lẽ nào... Ngươi có biện pháp nào?

Thấy hắn nói tự tin, ánh mắt Mạc Vũ nhất thời sáng lên.

Xem ra là có chỗ dựa, mình quá lo lắng...

Nói cũng đúng. Thiên tài như thế, làm sao có thể làm ra chuyện lỗ mãng như vậy!

Trong lòng nàng thở phào nhẹ nhõm, đang muốn hỏi xem thử rốt cuộc có chỗ dựa gì, khiến cho hắn có tự tin như vậy. Lại thấy người thanh niên vẻ mặt bình tĩnh:

- Rất đơn giản, mấy ngày tới nghĩ biện pháp đột phá đến Chí Tôn đỉnh phong không được sao?

Phụt!

Thân thể thoáng lảo đảo một cái, Mạc Vũ thiếu chút nữa thì bị nước miếng của mình sặc chết.

Trời ạ!

Ngươi vừa phải một chút có được hay không?

Chí Tôn là cửa ải cuối cùng của võ giả, độ khó to lớn, so với Tông Sư còn cao hơn gấp mấy lần.

Ngươi tưởng rau cải trắng trong chợ bán thức ăn, một lần thấy một đống lớn? Chộp một cái được một xấp dầy sao?

Mấy ngày tới nghĩ biện pháp đột phá...

Ta có thể từ từ nói chuyện sao?

Nếu như để cho những người bị dừng lại ở Tông Sư đỉnh phong nghe được, khẳng định tức giận đánh chết ngươi ngay tại chỗ.

Còn tưởng rằng là biện pháp gì tốt, hóa ra là cái này...

- Triệu Nhã, còn không khuyên bảo lão sư các nàng...

Nàng thật sự không nhịn được, nhìn về phía nữ hài đứng bên cạnh.

- Khuyên can? Lão sư nói đúng, làm gì phải khuyên can?

Triệu Nhã nhìn qua,vẻ mặt nghi ngờ.

-...

Mạc Vũ phát điên:

- Đây chính là Chí Tôn, Chí Tôn! Không thể nào dễ dàng đột phá như vậy. Đừng nói mấy ngày, cho dù ba tháng dùng hết để tu luyện, cũng không đột phá nổi...

- Lão sư từ Ích Huyệt cảnh đến bây giờ, chỉ dùng hết một tháng. Thời gian tới Thiên Vũ vương thành, mới là Thông Huyền cảnh đỉnh phong, hiện tại đã là Tông Sư đỉnh phong, chỉ có mười ngày ngắn ngủi... Không có việc gì, yên tâm đi!

Triệu Nhã an ủi.

Trên đường đi tới, lại là chuyện rất lợi hại, cũng phát sinh qua trên người lão sư. Đừng nói mấy ngày đột phá Chí Tôn, cho dù bảo ngày mai đạt được Hóa Phàm, bọn họ cũng tin tưởng.

Chuyện lớn bao nhiêu đâu, ngươi xem ngươi nhất thời kinh sợ như vậy.

-...

Mạc Vũ.

Đây đều là... người gì vậy!

Mấy ngày đột phá Chí Tôn, chẳng những không kinh ngạc, khủng hoảng, còn hoàn toàn đều cho rằng là đương nhiên?

Nàng vội vàng nhìn lại về phía đám người Trịnh Dương, Vương Dĩnh.

Thấy tất cả bọn họ đều lộ ra vẻ mặt khinh bỉ nhìn qua, ý tứ hình như là đang nói, nhìn nàng chưa thấy qua việc đời...

Thân thể thoáng lảo đảo một cái, Mạc Vũ nôn ra máu.

Đường đường là công chúa của vương Thiên Vũ quốc, danh sư nhất tinh, tự nhiên bị một đám học sinh khinh bỉ... Còn có thiên lý hay không?

Chỉ có điều... Cẩn thận suy nghĩ một chút, nói cũng đúng.

Người trước mắt này, không thể dùng lẽ thường phỏng đoán. Thời gian sát hạch danh sư, vừa mới đột phá đến Tông Sư, kết quả thời điểm chiến đấu với Lâm gia, đã là Tông Sư đỉnh phong...

Dường như cũng vượt qua sáu, bảy ngày!

Đột phá Tông Sư dễ dàng như vậy, có thể... Chí Tôn thật sự giống như hắn nói, mấy ngày là có thể hoàn thành.

- Cho dù có thể đạt được Chí Tôn đỉnh phong, trên phương diện thực lực không có vấn đề. Nhưng Đinh Mục là thái tử của vương quốc phong hào, địa vị được tôn sùng. Động thủ với hắn, chẳng khác nào khiêu chiến một vương quốc. Ta sợ... sẽ gặp phải Danh Sư Đường ngăn cản!

Cố nén phiền muộn bị khinh bỉ, không dây dưa trong vấn đề này, Mạc Vũ tiếp tục nói.

- Ngăn cản? Danh Sư Đường không phải bảo vệ danh sư sao?

Trương Huyền nhướng mày,không giải thích được.

Danh Sư Đường, là tổ chức của danh sư.

Hiện tại danh sư bị sỉ nhục, ngang nhiên có người muốn ám sát, không giúp báo thù cũng không tệ, còn che chở cho hung thủ?

- Danh Sư Đường là phải bảo vệ danh sư, nhưng... dính dáng tới một vương quốc phong hào, lại không nhất định! Một khi loại đẳng cấp thái tử này bị giết, tất nhiên rơi vào náo động, làm không tốt sẽ gây ra chiến tranh, tạo thành sinh linh đồ thán, mười vạn vạn bách tính trôi giạt khắp nơi. Vì đề phòng chuyện như vậy phát sinh, Danh Sư Đường sợ rằng sẽ lựa chọn đối phương, mà không phải là ngươi! Dù sao, ngươi chỉ là một danh sư nhị tinh sơ kỳ. phân lượng còn chưa đủ lớn...

Mạc Vũ nói tiếp:

- Lại nói, Danh Sư Đường ở Hiên Viên vương quốc, ở chung cùng vương thất không biết bao lâu, sẽ có địa phương bảo vệ. Ngươi một người ngoài, tùy tiện tiến vào, rất dễ dàng bị xa lánh!

- Điều này...

Trương Huyền dừng lại.

Nàng nói mặc dù khiến người ta căm tức, nhưng có thể là sự thực.

Mục đích tồn tại của Danh Sư Đường, chính là vì duy trì hòa bình một phương, cố gắng hết mức tránh cho chinh chiến.

Mình vừa đi qua, lại muốn giết chết thái tử, người kế vị của người ta. Không khuyên can cũng không thể.

Huống gì, cho dù Danh Sư Đường lại vượt ra ngoài hoàn cnarh, nhưng tồn tại ở Hiên Viên vương thành không biết bao nhiêu năm, khẳng định có như vậy, nhân tình thói đời như vậy, dựa vào thân phận một danh sư nhị tinh từ bên ngoài đến, muốn đối phương không quan tâm không hỏi, quả thật rất khó làm được.

Quy định vô tư, nhưng người có tình cảm.

- Thật sự có vấn đề!

Nghĩ thông suốt những điểm này, Trương Huyền gật đầu. Hắn không nhịn được nhìn qua:

- Lẽ nào không có biện pháp gì giải quyết?

- Có thì có. Chính là... quá khó khăn!

Mạc Vũ lắc đầu.

- A?

- Muốn Danh Sư Đường ở Hiên Viên vương quốc không gây phiền toái, thậm chí còn hỗ trợ cho ngươi, vậy phải nghĩ biện pháp khiến cho bọn họ nghe lời ngươi nói.

Mạc Vũ nói.

- Nghe lời của ta? Ý tứ của nàng chẳng lẽ là... xông đường?

Trương Huyền sửng sốt.

Muốn khiến cho một chỗ Danh Sư Đường, nhanh chóng nghe theo lời một vị danh sư nói, quả thật có một biện pháp. Đó chính là... xông đường!

Cái đó cũng giống như đập quán của võ quán.

Dựa vào thực lực cá nhân, xông ngang Danh Sư Đường, chỉ cần thông qua, không quan tâm ngươi thực lực và yêu cầu gì, Danh Sư Đường này đều sẽ nghe theo vô điều kiện.

Cái từ này, trong sách của Danh Sư Đường từng có ghi chép. Đối phương vừa nói, hắn nhất thời nghĩ tới.

- Không sai, chính là xông đường! Chỉ có điều, đường chủ trấn giữ Danh Sư Đường của Hiên Viên vương quốc, dĩ nhiên đạt được cấp bậc tam tinh, thực lực cũng đạt được nửa bước Hóa Phàm... Muốn xông đường, khó khăn thế nào, không có năng lực và thực lực của danh sư tứ tinh, gần như hoàn thành không có khả năng!

Mạc Vũ chậm rãi nói.

Đường chủ, trưởng lão Danh Sư Đường của Hiên Viên vương quốc, đều đạt được cấp bậc tam tinh, thực lực càng cường đại đáng sợ.

Xông đường dính dáng tới các mặt, cũng giống như cái gọi là tranh luận đan, không có thực lực và lượng tri thức tuyệt đối, là không có khả năng thành công.

- Nếu như bọn họ thức thời, không đi quản chuyện này, ngược lại cũng thôi... Nếu như nhất định muốn bảo vệ vị thái tử kia...

Ánh mắt Trương Huyền híp một cái, xiết chặt nắm đấm:

- Vậy ta cũng không ngại, xông một chút... thử xem!

Hiên Viên Thú Đường

dtv-ebook.com

Lộ Trùng vì hắn, tính mạng cũng có thể không cần, vì đối phương, hắn lại có cái gì không bỏ qua được?

Đối địch cùng một vương quốc phong hào thì như thế nào?

Đối địch với một tòa Danh Sư Đường lại như thế nào?

Lộ Trùng, yên tâm, dám tổn thương ngươi thành như vậy, không quan tâm đối phương là ai, vi sư đều sẽ báo thù cho ngươi, khiến cho hắn hối hận vì đã làm như vậy!

- Được rồi...

Biết người trước mắt này đã khuyên can không được, Mạc Vũ bất đắc dĩ lắc đầu, không nói thêm gì nữa:

- Chúng ta làm sao bây giờ?

- Đi Hiên Viên vương quốc!

Trương Huyền gật đầu, kêu lên một tiếng. Trong không trung có một hồi gào thét, Thiết Xỉ Khiếu Thiên thú bay tới, hạ xuống trước mặt.

Chỉ có đi nơi đó, mới có thể tìm được công pháp Chí Tôn cảnh chân chính, mới có thể làm cho thực lực tăng lên rất nhanh.

Nếu không, tất cả đều không có tác dụng.

Cũng giống như nàng nói, không đủ thực lực, tất cả đều chỉ là lời nói xuông, làm không tốt còn có thể chết.

- Hiên Viên vương thành quốc gia của Hiên Viên vương quốc, cách nơi này khoảng chừng hơn mười vạn cây số. Thiết Xỉ Khiếu Thiên thú thực lực nửa bước Chí Tôn, cho dù toàn lực bay, chí ít cũng mất bảy, tám ngày!

Mạc Vũ nói.

Làm vương quốc phong hào, diện tích Hiên Viên vương quốc càng rộng lớn hơn. Từ nơi này đến vương thành của đối phương, bảy, tám ngày đã tính là rất nhanh.

- Bảy, tám ngày?

Trương Huyền sửng sốt.

Lâu như vậy, cũng không khác gì thời gian hắn vượt qua ở Thiên Vũ vương thành.

Mạc Vũ gật đầu:

- Đúng vậy, đây đã là tốc độ cực hạn của nửa bước Chí Tôn. Trừ khi đạt được Chí Tôn, khoảng ba ngày là có thể đến. Nếu không, chỉ có thể chạy tới như vậy!

Nửa bước Chí Tôn và Chí Tôn, chỉ kém một cấp bậc nhỏ, đối với man thú bay mà nói, lại có thể khiến cho tốc độ tăng lên không chỉ gấp đôi.

- Chí Tôn có thể nhanh nhiều như vậy sao? Vậy hãy để cho nó đột phá...

Trương Huyền gật đầu.

- Khiến cho nó đột phá?

Mạc Vũ cười khổ.

Nàng ngược lại đã quên mất điều này. Người trước mắt này không chỉ là một danh sư lợi hại, còn là một vị thuần thú sư cường đại, nhất là sáng tạo ra "phương pháp đánh thuần thú" độc đáo, đến bây giờ cũng làm cho

người ta giống như hòa thượng đầu trọc sờ không thấy tóc, không biết rốt cuộc vì loại nguyên nhân nào, khiến cho man thú nghe lời, thậm chí đột phá.

Nàng ngẩng đầu nhìn lên, quả nhiên thấy người thanh niên đã động thủ, đi tới trước mặt Thiết Xỉ Khiếu Thiên thú, một quyền đập tới.

Ầm ầm ầm ầm!

Nắm đấm rơi vào trên người man thú, đổi lại thành thuần thú sư khác, không chút kiêng kỵ như vậy, cho dù ký kết khế ước, khẳng định cũng sẽ khiến cho nó phản cảm.

Con vật này thì hay rồi, thấy hắn ra quyền, hưng phấn không ngừng gầm rú, nằm ở tại chỗ vẫn không nhúc nhích, đầy thích thú.

Bị đánh còn là bộ dáng này, chắc hẳn cũng phần độc nhất...

Ầm ầm!

Bị đánh một hồi, Thiết Xỉ Khiếu Thiên thú giống như trong dự liệu, gào thét một tiếng chói tai, đột phá gông cùm xiềng xích, khí tức xông thẳng lên trời.

Chí Tôn cảnh!

Khiếu Thiên thú đạt được cấp bậc này, hình thể càng khổng lồ hơn, lực lượng cũng càng hung hiểm hơn.

Leo lên lưng thú, nhận thức chuẩn phương hướng, mọi người bay thẳng về phía trước.

...

Ngồi xếp bằng, Trương Huyền nhớ lại chuyện lúc trước.

Lúc đó tình huống nguy cấp, một lòng muốn giết chết Lương Thanh Mệnh, không nghĩ nhiều như vậy. Kết quả sách màu vàng lại xông ra,

đập chết đối phương.

Chẳng lẽ... quyển sách thiên đạo này, còn có tác dụng đập chết người?

Vừa rồi có Đồ Thư Quán này liền suy nghĩ, người khác ném ra pháp bảo, hắn ném ra sách báo. Không nghĩ tới... Lại là sự thật!

Nhớ tới uy lực của quyển sách, hắn liền không nhịn được cảm thán không thôi.

Chí Tôn hậu kỳ ngay cả phản kháng cũng chưa từng phản kháng, đã bị đập thành thịt vụn. Sợ rằng so với cường giả Hóa Phàm công kích cũng cường đại hơn không biết gấp bao nhiêu lần.

Nói cách khác, nếu quả thật muốn động thủ, cho dù Tô sư, có khả năng cũng không chịu được!

Đáng sợ!

- Đáng tiếc... Chỉ có một quyển!

Bất đắc dĩ lắc đầu.

Vật này đúng là cường đại, nhưng... chỉ có một quyển, hơn nữa đã sử dụng. Cho dù muốn tìm, cũng mất.

Nhận học sinh cảm kích, mới có khả năng ngưng tụ. Xem ra sau này, vẫn phải thu nhiều học sinh, làm ra thêm mấy cái.

Có thể khiến cho tri thức Đồ Thư Quán, biến thành của mình, khiến cho mức độ tâm cảnh trực tiếp tăng cao 5.0, còn có thể vượt cấp đập chết kẻ địch...

Sách màu vàng mặc dù chỉ lĩnh ngộ được ba tác dụng, nhưng cái sau đáng sợ hơn cái trước.

Sau này có nhiều thứ này, pháp bảo gì cũng có thể không cần mang theo. Ai dám tìm phiền toái, một quyển sách ném qua, cường thịnh mấy đi nữa

cũng không chịu được!

- Có thể đập chết người, nhưng hình như có hạn chế thời gian... Đại khái ở trong khoảng mười giây đồng hồ!

Hồi tưởng lại cuộc chiến đấu vừa rồi.

Nhìn thấy được Lộ Trùng bị giết, tâm cảnh xúc động phẫn nộ, không nghĩ quá nhiều. Lúc này thời gian rảnh rỗi, cẩn thận cân nhắc, khiến cho hắn tìm ra một ít quy luật.

Quyển sách thiên đạo này, chỉ cần ý niệm mãnh liệt, có thể chủ động bay ra ngoài giết người.

Chỉ có điều, rời khỏi thân thể, ở bên ngoài duy trì khoảng mười lần hít thở, sẽ biến mất.

Nếu không có hạn chế này, làm sao có thể để cho đám người Đinh Mục chạy trốn!

Nếu không, một quyển sách đập xuống, cho dù Hóa Phàm cảnh cũng phải chết, đừng nói hai người này.

- Trải qua chữ sư luyện tâm, tâm cảnh lại tiến bộ không ít!

Quan sát chữ do Khổng sư tự tay viết, khiến cho hắn tiến vào ý cảnh đặc biệt chữ sư luyện tâm.

Nếu không vì cái này, nắm giữ thân pháp thiên đạo, cho dù cường giả Chí Tôn muốn giết chết mình, cũng không dễ dàng như vậy!

- Mức độ tâm cảnh, đạt tới 12.1, sát hạch danh sư tứ tinh, cũng thoải mái!

Thời gian chữ sư luyện tâm tuy rằng ngắn, dù sao cũng là chữ do Khổng sư tự tay viết, tác dụng rất lớn, khiến cho tâm cảnh của hắn có tiến bộ rất lớn, đủ tăng lên 1.0.

Mỗi 3.0 là một thang độ, nói như vậy, mức độ tâm cảnh của hắn, đã có thể sát hạch danh sư tứ tinh.

- Mức độ tâm cảnh tăng, mắt Minh Lý cũng cường đại hơn so với trước đây! Trước đây, chỉ có thể quan sát cùng cấp bậc hoặc tu vi thấp với mình. Mà bây giờ, cho dù gặp phải nửa bước Chí Tôn, cũng có thể dễ dàng nhìn ra chỗ thiếu hụt, vấn đề!

Dựa theo mức độ tâm cảnh đạt được 12.1, có thể so sánh với danh sư tứ tinh, mắt Minh Lý cũng có sự lột xác.

Hiện tại thực lực của hắn là Tông Sư đỉnh phong, đổi lại thành trước đây, là nhìn không thấu nửa bước Chí Tôn.

Mà lúc này, cho dù có cường giả thực lực như vậy xuất hiện, cũng có thể nhìn thấu, không cần phải dựa vào Thiên Đạo Đồ Thư Quán nữa.

Đồ Thư Quán tuy rằng nghịch thiên, lại có rất nhiều tính giới hạn.

Ví dụ như, chỉ có thi triển võ kỹ, hoặc hôn mê mới có khả năng biểu hiện sách. Mắt Minh Lý lại khác, chỉ cần tiêu hao mức độ tâm cảnh nhất định, có thể dễ dàng sử dụng, đơn giản thuận tiện, càng thực dụng hơn.

- Không chỉ có như vậy, uy lực sư ngôn thiên bẩm đã gia tăng không ít!

Hiện tại hắn tổng cộng lĩnh ngộ hai bản lĩnh đặc biệt của danh sư.

Mắt Minh Lý và sư ngôn thiên bẩm.

Chỉ cần tiêu hao mức độ tâm cảnh, có thể khiến cho người ta rất nhanh tin tưởng và nghe theo. Thậm chí chân khí trong cơ thể cũng không do mình khống chế, dựa theo ngôn ngữ vận chuyển.

Trước đó, chỉ có thể ảnh hưởng một ít người tu luyện tu vi thấp hơn so với hắn rất nhiều. Hiện tại, cho dù Tông Sư đỉnh phong và thực lực tương đương với hắn, một lời hắn nói ra, cũng có thể chịu ảnh hưởng.

Nói chung, chữ sư luyện tâm đối với phương diện danh sư có giúp đỡ rất lớn. Về phần khác, không có quá nhiều biến hóa.

- Mấy người các ngươi đều đánh một bộ quyền cho ta xem!

Chỉnh lý xong tiến bộ của mình, Trương Huyền nhìn về phía đám người Triệu Nhã.

Đã lâu không chỉ điểm, thực lực của bọn họ tuy rằng tiến bước rất nhanh, rõ ràng đã không đuổi kịp bước chân của mình, cần phải nhanh hơn.

- Vâng!

Lưng thú rộng rãi, mọi người từng người thi triển võ kỹ. Trương Huyền chỉ điểm từng người một.

Thời gian ba ngày, thoáng một cái đã qua. Trải qua chỉ điểm và tu luyện, tu vi của mọi người lại tăng không ít. Đám người Vương Dĩnh, Trịnh Dương đều đạt được Ích Huyệt cảnh. Ngay cả Viên Đào tệ nhất, cũng mở ra một chỗ huyệt đạo.

Triệu Nhã còn mượn thể chất kích hoạt uy lực, đạt tới Tông Sư hậu kỳ.

Thể chất thuần âm lại thêm kiếm pháp thiên đạo, nàng bây giờ so với Tông Sư đỉnh phong bình thường, cũng không kém chút nào.

Mạc Vũ cũng nhận được chỉ điểm, có tiến bộ không ít.

- Chúng ta không đi Hiên Viên vương thành sao?

Liên tục bay, mắt thấy lại sắp đi tới vương thành, ai biết Trương Huyền lại bảo Khiếu Thiên thú thay đổi phương hướng, bay về phía sơn mạch cách đó không xa.

- Tìm một chỗ nâng cao thực lực!

Đứng ở bên cửa sổ, Trương Huyền thản nhiên nói.

- Nâng cao thực lực?

Mạc Vũ chớp mắt.

Trước thấy hắn nói hờ hững, vốn tưởng rằng ba ngày nay, sẽ cố gắng tu luyện, chí ít tranh thủ đột phá nửa bước Chí Tôn. Ai biết... ngoại trừ chỉ điểm mọi người, chính là chiếu cố Lộ Trùng, không tu luyện qua một lần.

Bây giờ lập tức đến vương thành, ngược lại muốn nâng cao thực lực...

Chẳng lẽ, thứ này còn cần địa điểm đặc biệt?

- Thú Đường!

Trương Huyền nói.

Nhìn xong sách của Thiên Vũ vương quốc, đối với phân chia thế lực của Hiên Viên vương quốc biết không biết được rõ ràng. Vị trí địa lý và phân bộ những chức nghiệp đặc biệt, vẫn có thể tìm được.

Giống như trước đó, Thú Đường của Hiên Viên vương quốc, cũng không ở vương thành, mà là ở sâu bên trong sơn mạch cách vương thành mấy chục cây số.

- Thú Đường? Đi tới đây nâng cao thực lực?

Nghe được địa điểm, vẻ mặt Mạc Vũ càng không hiểu.

Nghe nói qua man thú đi Thú Đường nâng cao thực lực, còn chưa có nghe nói, người cũng có thể!

Chẳng lẽ, công pháp hắn tu luyện, cần phải mượn man thú?

...

Lại ở thời điểm đám người Trương Huyền tiến về phía Thú Đường, Thú Đường Hiên Viên vương quốc bên trong thành nhỏ trấn rộng rãi, ba bóng

người từ trên lưng thú rơi xuống.

Hai người trong đó, chính là người quen cũ Trương Huyền đã từng gặp ở Huyền Lạc sơn mạch: Thú Đường Phong đường chủ và Vương thú sư.

Trước mặt bọn họ là một người thanh niên khoảng chừng ba mươi tuổi, ngẩng đầu ưỡn ngực, vẻ mặt ngạo khí.

- La thú sư, đây là Thú Đường ở Hiên Viên vương quốc, chúng ta chính là ở chỗ này tham gia trận thi đấu lớn thuần thú!

Phong đường chủ nói.

- Ừ, ta biết! Yên tâm đi, một quán quân mà thôi. Ta nhất định lấy về cho các ngươi!

Người thanh niên La thú sư vẫy bàn tay một cái, hoàn toàn không để ý chút nào.

- Ách...

Nghe được lời nói của đối phương cuồng vọng như vậy, Phong đường chủ và Vương thú sư nhìn nhau, mỗi người cười khổ.

La thú sư này ở trong sát hạch thú sư gần đây, tương đối có thiên phú, nhưng tuyệt đối không phải là có thiên phú nhất.

Nếu không phải ban đầu giao hẹn nửa năm sau mới tiến hành thi đấu, đột nhiên sửa đến hai tháng sau, không tìm được Trương Huyền có thiên phú nhất kia, bọn họ cũng không cần tìm tới người này.

Thiết Xỉ Khiếu Thiên thú ở Thú Đường Huyền Lạc sơn mạch, bị người kia lấy đi, không thể làm gì khác hơn là cưỡi man thú cấp bậc Tông Sư qua, tốc độ thật sự quá chậm, đủ hao phí hơn một tháng mới đi tới nơi này. Mấy người đều đầy mệt mỏi.

(Hơn một tháng trước, Trương Huyền vẫn đang tìm Độc Điện. Ngay cả Thiên Vũ vương thành cũng chưa từng đi qua, bọn họ tự nhiên không tìm được)

- Thế nào? Không tin sao?

- Hừ, các ngươi vẫn nói Trương Huyền gì đó! Hắn là thuần thú sư nhị tinh, ta cũng vậy. Hắn sát hạch lần đầu tiên lại thông qua. Ta cũng vậy, thậm chí làm còn tốt hơn! Thế nào nhắc tới hắn, lại tự tin lớn như vậy. Dối với ta ngược lại thật sự không có lòng tin sao?

Nhìn thấy được biểu tình của hai người, La thú sư vung bàn tay lên, đầy không vui, nói.

Mười lồng thú

dtv-ebook.com

Các ngươi có ý tứ?

Trương Huyền kia là thiên tài, ta lại không phải sao?

Vì sao nói tới hắn, mỗi một người lại ôm kỳ vọng. Ta qua, ngược lại loại dáng vẻ này?

Mọi người đều là thuần thú sư nhị tinh, ta hình như không thể so kém gì so với hắn!

- Chúng ta không phải ý này. Mà là...

Phong đường chủ xấu hổ cười:

- Trận thi đấu thuần thú tập trung lại thiên tài trong phạm vi vương quốc phong hào, không thể khinh thường, vẫn cẩn thận một chút thì thỏa đáng hơn!

- Cẩn thận? Có gì phải cẩn thận! Hạng mục so tài lần trước, ta đã nghiên cứu qua, không phải là thuần phục một con man thú Chí Tôn sơ kỳ sao? Thực lực của ta bây giờ, tuy rằng còn kém hơn so với Chí Tôn, nhưng có tự tin có thể thành công!

Hai cánh tay của người thanh niên chấn động, tu vi trên người, thể hiện ra.

Lại là cường giả Tông Sư đỉnh phong!

Tông Sư đỉnh phong hơn ba mươi tuổi, cho dù ở Thiên Vũ vương quốc, cũng tuyệt đối được cho là thiên tài. Thảo nào có tự tin này.

- Hạng mục thi đấu, mỗi một lần cũng không quá tương đồng. Lần này cụ thể là cái gì ta cũng không biết được rõ ràng. Chỉ có điều... Sở dĩ trận thi đấu lớn diễn ra sớm, nghe nói là bởi vì Hiên Viên Thú Đường bắt được một con man thú lợi hại, thuần phục nhiều lần cũng chưa từng thành công. Vì đề phòng đêm dài nhiều mộng, lúc này mới tập trung thiên tài đến đây!

Có chút do dự, Phong đường chủ nói ra tin tức biết được:

- Ta cảm thấy... Lần thi đấu này, khẳng định có liên quan đến con man thú này!

- Ta cũng cho là như vậy. Nếu không, trận thi đấu lớn thuần thú năm năm một lần, mỗi lần thời gian đều chính xác, không có khả năng đột nhiên sớm hơn!

Vương thú sư cũng gật đầu.

Mấy tin tức này là do một người bằng hữu của bọn họ ở Hiên Viên Thú Đường lặng lẽ truyền tới, cụ thể có phải thật như vậy hay không, vẫn còn cần nghiên cứu thêm.

Chỉ có điều, trải qua cân nhắc, cũng không giả.

Bằng không, trận thi đấu lớn thuần thú năm năm một lần, từ lâu hình thành quy luật, không cần thiết đột nhiên sớm hơn, khiến người ta trở tay không kịp.

- Thú Đường bắt một con man thú lợi hại? Cấp bậc gì?

La thú sư sửng sốt.

- Cụ thể ta cũng không rõ lắm!

Phong đường chủ lắc đầu.

Hắn mặc dù là đại lão quản lý Thú Đường một phương, nhưng Hiên Viên Thú Đường rõ ràng cao hơn một cấp. Không ít chuyện, hắn vẫn không có tư cách biết được.

- Ngay cả thuần thú sư tam phẩm cũng không có cách nào, thế hệ trẻ tuổi, có ai có thể thành công? Cho dù có liên quan tới điều này, sợ rằng nghiên cứu tập tính, yêu ghét của man thú, trợ giúp cho thuần phục mà thôi!

La thú sư hất đầu lên, khí phách bắn ra khắp nơi:

- Về điểm ấy, ta không thua bất kỳ kẻ nào!

Trận thi đấu lớn thuần thú của Thú Đường, sát hạch chính là thế hệ trẻ dưới ba mươi tuổi. So với những thuần thú sư sống không biết bao nhiêu năm này, hắn không dám nói. Nhưng dưới ba mươi tuổi, một đám thuần thú, có thể thắng được hắn, trong phạm vi Hiên Viên vương quốc, tuyệt đối không nhiều lắm.

- Thực lực của ngươi, chúng ta biết. Chỉ có điều, ta nghe nói, năm nay xuất hiện không ít thiên tài thuần thú sư, đều rất lợi hại! Như Ngụy Hữu Đạo ở Tế Bắc vương quốc, Giang Nam Bình ở Khai Hùng vương quốc, Kê Vô Tín ở Hồng Tuyền sơn trang... Mấy vị này, cũng không tính là yếu, đều chưa đầy ba mươi tuổi, đạt tới nhị tinh đỉnh phong...

Thấy hắn tràn đầy tự tin, nhìn Vương thú sư, Phong đường chủ nói.

Vị trước mắt này, trên phương diện thuần thú cũng rất có thiên phú. Nếu như không tính là Trương Huyền, có thể nói là người đứng đầu thế hệ trẻ tuổi của Thú Đường ở Huyền Lạc sơn mạch.

Nhưng khuyết điểm cũng hết sức rõ ràng, quá kiêu căng, tự cho mình là đúng, hoàn toàn không hiểu được khiêm tốn.

Nếu không phải liên lạc không được người trước, nói thật, bọn họ đúng là không muốn tìm hắn.

Thuần thú, có tự tin là chuyện tốt, nhưng không thể có chút ngạo mạn. Nếu không, chẳng những không thành công, làm không tốt còn có thể hại hắn rất thảm.

Chủ trì Thú Đường nhiều năm như vậy, gặp qua không ít thuần thú sư lợi hại, cũng bởi vì điểm ấy, làm man thú tức giận, bị xé rách ngay giữa ban ngày.

- Mấy người này thật sự là không tệ. Trước đó chúng ta đã giao đấu qua. Lúc đó quả thật ta không bằng. Chỉ có điều, ta nhận được truyền thừa mới, học tập thủ pháp thuần thú mới. Bọn họ muốn thắng ta, sẽ không dễ dàng như vậy...

La thú sư chắp hai tay ở sau lưng, đang muốn nói tiếp, liền nghe được cách đó không xa có một tiếng hừ lạnh vang lên.

- Khẩu khí thật là lớn. Còn tưởng là nhân vật lợi hại gì, hóa ra là một kẻ tự biên tự diễn!

Một người thanh niên đi tới, cười nhạo một tiếng.

- Phương Tiến? Thế nào, muốn cùng ta so tài sao? Tới đi!

Nhận ra được người này, lông mày La thú sư nâng lên.

- So tài với ngươi? La Đường, ngươi cũng xứng sao?

Khẽ cười, thân thể Phương Tiến thoáng lắc một cái, khí tức bay lên.

- Nửa bước... Nửa bước Chí Tôn?

La thú sư La Đường biến sắc, lui về sau hai bước, trợn tròn mắt.

Hắn là Tông Sư đỉnh phong, vốn tưởng rằng đã rất lợi hại, không nghĩ tới vị này dĩ nhiên đột phá.

Thuần thú sư, thực lực càng cao, uy hiếp đối với man thú càng lớn, cũng càng dễ thu phục.

- Hai năm trước mọi người đều là Tông Sư đỉnh phong. Lấy trình độ và năng lực thuần thú của ngươi, quả thật được cho là nhất lưu trong thế hệ trẻ tuổi. Nhưng mấy người Ngụy Hữu Đạo, Giang Nam Bình chúng ta đều đột phá. Nếu như vẫn chỉ có chút thực lực ấy, ta khuyên ngươi vẫn nên ngoan ngoãn trở lại, đừng ở chỗ này làm mất mặt xấu hổ!

Phương Tiến hờ hững nhìn qua.

- Ngươi...

Sắc mặt La Đường tái xanh:

- Ý của ngươi... Ngụy Hữu Đạo bọn họ, cũng đột phá?

Tông Sư đỉnh phong và nửa bước Chí Tôn, chênh lệch giống như trời và đất. Không ít người đến cuối đời vẫn không có cách nào làm được. Những người này làm sao có thể đều đột phá?

- Không chỉ có như vậy, Ngụy Hữu Đạo còn đạt tới Chí Tôn sơ kỳ!

Phương Tiến mỉm cười.

- Chí Tôn sơ kỳ?

La Đường xiết chặt nắm đấm:

- Thực lực cao lại như thế nào? Thi đấu thuần thú, so tài chính là trình độ thuần thú, chú ý chính là lý giải đối với man thú, cũng không đơn thuần dựa vào thực lực. Cho dù thực lực mạnh, cũng không thể đánh cho man thú chủ động tán thành, hoàn toàn thuần phục...

Đông!

Đang muốn tiếp tục phản bác vài câu, tăng khí thế cho mình, đột nhiên mặt đất Thú Đường lắc lư kịch liệt một hồi. Một tiếng chuông giống như tiếng sấm vang lên.

- Tiếng chuông vang lên? Nguy rồi, có chuyện lớn phát sinh!

Phong đường chủ biến sắc.

La Đường, Phương Tiến đang tranh cãi cũng ngừng lại, đồng tử đồng thời co lại.

Thú Đường nuôi dưỡng không ít man thú, vì đề phòng quấy nhiễu, bình thường đều lấy yên lặng làm chủ. Trừ khi phát sinh chuyện gì lớn, mới có thể gõ chuông lớn.

Một khi tiếng chuông vang lên, tất cả thuần thú sư đều phải lập tức tập hợp, cùng nhau đối mặt!

Rốt cuộc có chuyện gì, có thể khiến cho tiếng chuông đột nhiên vang lên?

Coong coong coong!

Tiếng chuông tiếp tục.

- Nhanh đếm thử tổng cộng có mấy tiếng!

Phong đường chủ vội hỏi.

Tiếng chuông vang lên số lượng khác nhau, sẽ truyền lại ý tứ cũng không giống nhau.

- Tổng cộng... bảy tiếng!

Rất nhanh, tiếng chuông kết thúc, La Đường nói.

Phương Tiến cũng nhìn qua. Tuy rằng bọn họ đều là thuần thú sư, nhưng đối với tiếng chuông Thú Đường mấy tiếng đại biểu hàm nghĩa gì, bọn họ lại không hiểu rõ nhiều lắm, thua xa vị đường chủ Huyền Lạc sơn mạch này.

- Tiếng chuông vang lên bảy tiếng, đây là...

Nhớ lại một chút về quy tắc tiếng chuông, sắc mặt Phong đường chủ nhất thời trắng bệch, thân thể lắc lư kịch liệt:

- Có người muốn xông mười lồng thú? Đây... Đây rốt cuộc làm sao có thể?

- Mười lồng thú?

La Đường, Phương Tiến liếc mắt nhìn nhau, từng người vẻ mặt nghi ngờ.

Cái tên này, bọn họ vẫn là lần đầu tiên nghe nói.

- Mười lồng thú, là chỉ ở trong một cái lồng sắt dài nhỏ, để vào mười con man thú, cấp bậc lần lượt tăng cao... Người xông qua ải, phải ở trong một canh giờ từ con này, đi tới con kia...

Môi Phong đường chủ run rẩy.

- Mười còn man thú? Một mình xông qua? Điều này... Làm sao có thể?

- Man thú gặp phải người lạ sẽ công kích. Đây là thiên tính. Nếu không phải chức nghiệp thuần thú sư, cũng sẽ không tới gần như thế. Một canh giờ từ con này đi tới con kia, đi qua mười con?

Không chi La Đường, Phương Tiến kinh ngạc kêu lên, ngay cả Vương thú sư, cũng bị dọa cho giật mình.

Man thú đa nghi, cùng nhân loại đối địch. Nếu như không có phương pháp đặc biệt, sợ rằng vừa đi qua, lại sẽ gặp phải công kích!

Một man thú còn có thể đối phó. Mười con, đối phó thế nào?

- Đúng rồi, thực lực man thú như thế nào?

Nghĩ đến cái gì, La Đường vội vàng hỏi.

Nếu như thực lực yếu hơn rất nhiều so với người xông qua ải, cho dù thực lực tăng lên, chừng mười con, cũng không đủ hình thành nguy

hiểm.

- Bốn con đầu, thấp hơn so với người tu luyện một cấp bậc nhỏ. Ba con giữa, thực lực tương đồng. Hai con sau, cao hơn một cấp bậc nhỏ. Con trấn giữa cuối cùng kia... Lại cao hơn hai cấp bậc!

Giọng nói của Phong đường chủ run rẩy.

- Cái gì?

Sắc mặt của ba người kia cũng lập tức trắng bệch.

Làm thuần thú sư, bọn họ tất nhiên biết man thú đáng sợ.

Hình thể cực lớn, man lực kinh người, nhân loại cùng cấp bậc cũng không phải là đối thủ. Xông đến phía sau lại còn cao hơn hai cấp bậc?

Thật hay giả vậy?

- Thật muốn xông qua ải, tuyệt đối là đâm đầu vào chỗ chết... Ai sẽ làm như vậy? Làm như vậy lại sẽ có ích lợi gì?

Phương Tiến không nhịn được nói.

Đám người La Đường cũng nhìn qua.

Không lợi không dậy sớm nổi. Mười lồng thú này, người xâm nhập tuyệt đối mười chết không sống. Đã như vậy... Vì sao còn có người muốn xông qua?

Chẳng lẽ là tự tìm đường chết?

- Đương nhiên là có lợi ích!

Có chút do dự, Phong đường chủ xiết chặt nắm đấm, móng tay cũng cắm vào trong thịt:

- Làm được chuyện ấy, có thể nhận được một giọt...

- Máu linh thú!

Gấp đôi bắt đầu, cầu vé tháng!

Rốt cuộc là ai?

dtv-ebook.com

- Cái gì?

Mắt La Đường, Phương Tiến nhất thời đỏ lên..

Linh thú tương đương với cường giả Hóa Phàm nhân loại. Huyết dịch của bọn họ, không chỉ có thể khiến cho huyết mạch của man thú tiến thiên. Nhân loại dùng, cũng có thể rèn luyện thân thể, thực lực tăng lớn.

Thứ này, so với linh thạch còn trân quý hơn.

Không nghĩ tới khiêu chiến mười lồng thú cuối cùng phần thưởng lại là cái này!

Chỉ có điều... Cho dù biết có loại phần thưởng này, bọn họ cũng tuyệt đối sẽ không tham gia.

Bảo vật lợi hại hơn nữa cũng phải có mạng cầm mới được!

Nếu không, người cũng đã chết, muốn thưởng có tác dụng cái lông?

- Cùng cấp bậc, chiến thắng một con man thú cũng khó khăn, đừng nói khiêu chiến mười con. Mau đi xem một chút, rốt cuộc là ai. Đây là... không muốn sống sao?

Cắn răng một cái, La Đường nói.

Hắn luôn luôn tự tin, thậm chí cảm thấy lần thi đấu này quán quân trừ hắn ra không còn có thể là ai khác. Nhưng dù vậy, hắn cũng tuyệt đối không dám một mình đối mặt với mười con man thú lớn.

Rốt cuộc là ai?

Lại xông vào như vậy, thậm chí dẫn tới tiếng chuông của toàn bộ Thú Đường vang lên... Không muốn sống nữa, hay thế nào?

- Đi qua xem thử một chút!

Phong đường chủ gật đầu.

Vương thú sư, Phương Tiến cũng tò mò, rốt cuộc là ai, có gan này.

Đoàn người vội vàng đi về phía Thú Đường. Thời gian không lâu, bọn họ đi tới một cái sân cực rộng lớn, chiều ngang chiều rộng chừng bảy, tám trăm thước, giống như là trên mặt đất đập xuống một hố sâu cực lớn. Sân lại ở dưới đáy hố.

Toàn bộ sân viện đều bị một lồng sắt cực lớn bao phủ. Mười con man thú bị lần lượt cách ly, chạy xung quanh, phát ra tiếng gầm rú đinh tai nhức óc.

Lúc này, bên ngoài sân đã chật cứng người. Không ít đều nghe được tiếng chuông qua đây. Mỗi một người nhìn về lồng sắt phía dưới, lông mày giật loạn, khóe miệng co giật.

Thuần thú sư có thể ở chỗ này, cũng có không ít thiên tài. Nhưng đối mặt nhiều man thú hung bạo mạnh mẽ như vậy, vẫn cảm thấy da đầu tê dại.

- Một con cuối cùng lại là man thú Chí Tôn sơ kỳ...

- Loại man thú cấp bậc như vậy, cho dù cường giả Chí Tôn trung kỳ muốn chiến thắng, cũng đặc biệt khó khăn. Vậy... Khiêu chiến thế nào?

- Nhìn lực lượng man thú phân bố, tệ nhất là Tông Sư hậu kỳ. Lần lượt tăng lên, như vậy nói cách khác... Phải xông qua mười lồng thú này, tu vi đạt được Tông Sư đỉnh phong! Là đám người Ngụy Hữu Đạo, Giang Nam Bình, Kê Vô Tín hay La Đường, Phương Tiến? Theo ta được biết, thực lực của bọn họ, đại khái ở phạm vi này. Cũng có đầy đủ năng lực thuần thú!

- Ngươi kiến thức nông cạn. Ngụy Hữu Đạo, Giang Nam Bình đều đã đột phá. Người trước còn đạt tới Chí Tôn sơ kỳ. Chắc hẳn không phải là bọn họ!

- Không phải? Vậy còn có người nào, dám trực tiếp đối mặt với mười man thú lớn?

...

Nhìn thực lực man thú, tất cả mọi người đều ồ lên.

Trấn giữ cuối cùng lại là man thú Chí Tôn cảnh... Thật sự muốn khiêu chiến, đây tuyệt đối là đã chán sống rồi.

Rốt cuộc là ai, lá gan lớn như vậy?

Là không sợ chết, hay chán sống rồi?

- Vì một giọt máu linh thú, ngay cả mạng cũng không cần. Đầu óc của người này có bị bệnh không?

La Đường không nhịn được nói.

Máu linh thú cho dù là trân quý, không có khả năng trân quý hơn so với sinh mạng.

Vì thứ này, mạng cũng không cần, khiêu chiến thứ này... Điên rồi sao?

- Trong phạm vi Hiên Viên vương quốc, có vài thuần thú sư Tông Sư đỉnh phong có danh tiếng, ta gần như đều biết. Rốt cuộc là ai? Thế nào hoàn toàn không nghĩ ra được, rốt cuộc ai điên cuồng như vậy?

Phương Tiến cũng nhăn mày lại, đau khổ suy nghĩ tìm hiểu.

Từ thực lực man thú, có thể thấy được đó không phải là đám người Ngụy Hữu Đạo. Nhưng ngoại trừ mấy người đó ra, còn có ai, điên cuồng như vậy, có gan lớn như vậy?

Hơn nữa, cho dù là mấy người này, chỉ sợ cũng không dám xông vào mười lồng thú lợi hại như vậy!

...

- Xông vào mười lồng thú? Lá gan thật là lớn! Đoán chừng là không muốn sống, trước khi chết, thu một danh tiếng!

Trong đám người, một người thanh niên khoanh hai tay trước ngực, đầy nghiền ngẫm nhìn về lồng giam phía dưới.

Chính là Ngụy Hữu Đạo, cấp thiên tài khiến đám người La Đường nhắc tới, kiêng kỵ không thôi!

- Đúng vậy, người như thế, ta thấy cũng nhiều. Chỉ là muốn xem, hắn có thể thông qua cửa thứ nhất hay không!

Một người thanh niên khác cũng khẽ nói.

một vị thiên tài nổi danh khác của Thú Đường tại Hiên Viên vương quốc, Giang Nam Bình.

Hai đại thiên tài giống như ngôi sao mai, hào quang chói mắt, nói lý ra cũng là bạn tốt.

Lần này nghe được có người lại muốn khiêu chiến mười lồng thú, bọn họ mới đi tới trước mặt.

Bọn họ ngược lại muốn xem, người nào, có can đảm giống như vậy.

Về phần... Người này có thể xông qua hay không, bọn họ đều cảm thấy là lời nói vô căn cứ.

Trước đó không nói con cuối cùng kia còn là man thú thực lực cấp bậc Chí Tôn cao hơn hai cấp. Chỉ nói cửa thứ nhất, bốn con man thú thấp hơn so với thực lực bản thân một cấp bậc, cũng không có bất cứ cơ hội nào thành công.

- Cửa thứ nhất là bốn con Tật Phong Lang Tông Sư hậu kỳ! Loại man thú này tốc độ nhanh, am hiểu hợp tác. Một mình chiến đấu, Tông Sư đỉnh phong cũng khó có thể giành được thắng lợi. Bốn con liên hợp... Nửa bước Chí Tôn cũng chiếm không được lợi ích. Một Tông Sư đỉnh phong, ha hả, không biết lượng sức!

Ngụy Hữu Đạo lắc đầu.

- Đúng vậy. Chắc hẳn cửa này sẽ bị xé thành thịt nát!

Giang Nam Bình cũng lắc đầu.

- Cho dù chết, cũng là tự chuốc họa vào thân. Khiêu chiến mười lồng thú, phải sớm ký kết giấy sinh tử, sinh tử không luận tới, không trách được người khác!

Hừ một tiếng, Ngụy Hữu Đạo đang muốn nói tiếp, ánh mắt chợt ngưng trọng:

- Người đi ra!

Dựa theo lời của hắn, mọi người quả nhiên thấy trong sân phía dưới, một người thanh niên chậm rãi đi ra, tiến về phía cửa thứ nhất của mười lồng thú.

- Người này thoạt nhìn rất trẻ tuổi, sợ là ngay cả hai mươi cũng chưa tới...

- Là rất nhỏ. Nhỏ như vậy lại đạt được Tông Sư đỉnh phong, nói rõ thiên phú cực cao, làm sao có thể gấp gáp tìm chết như vậy?

Nhìn thấy rõ ràng dáng vẻ của bóng người phía dưới, mọi người đầu tiên là sửng sốt, lập tức ồ lên.

- Ngụy huynh, ngươi có thể nhận ra?

Giang Nam Bình cũng sửng sốt.

Thiên tài của Hiên Viên vương quốc, hắn cơ bản đều biết. Nhưng người này hắn chưa từng thấy qua.

- Chưa thấy qua!

Ngụy Hữu Đạo lắc đầu.

- Chưa từng nghe qua, tuổi tác lại nhỏ như vậy, lại dám xông mười lồng thú, chỗ dựa của hắn rốt cuộc là cái gì?

Giang Nam Bình nhăn mày lại.

- Chỗ dựa? Mười lồng thú đứng sừng sững ở nơi đây đã nghìn năm, chưa từng có người nào thành công qua. Ai dám nói có chỗ dựa? Chắc hắn chính là một nhân vật nhỏ thích lấy lòng mọi người mà thôi!

Ngụy Hữu Đạo giơ bàn tay ngăn lại.

- Đúng vậy, Thú Đường ở Hiên Viên vương quốc thành lập nghìn năm qua, từng xuất hiện vô số thiên tài, không ai thành công. Một người không biết từ đâu xuất hiện mà thôi, chắc hắn muốn mua danh chuộc tiếng.

Đối với lời của hắn, Giang Nam Bình biểu thị tán thành, lên tiếng:

- Lại xem hắn có mạng sống hay không...

...

- Là... là... hắn?

- Tại sao là hắn? Hắn điên rồi sao?

Khác với sự nghi ngờ của mọi người, Phong đường chủ, Vương thú sư nhìn thấy được bóng người, biến sắc, thiếu chút nữa thì kinh ngạc cắn đứt đầu lưỡi xuống.

- Các ngươi quen hắn?

La Đường sửng sốt, vội vàng xem qua.

- Hắn... chính là người ta bình thường nói... Trương thú sư!

Cắn đầu lưỡi một chút, phát hiện không phải nằm mơ, trong ánh mắt Phong đường chủ đầy hoảng hốt.

Vốn tưởng rằng người khiêu chiến mười lồng thú kia, là thần thánh phương nào. Dù thế nào hắn cũng không nghĩ tới, tự nhiên mình biết, chính là vị... Trương Huyền kia!

Người này không phải là đi Thiên Vũ vương quốc, liên lạc không được sao?

Thế nào lại chạy tới nơi đây?

Hơn nữa... Khiêu chiến mười lồng thú làm gì?

Chẳng lẽ không biết nguy hiểm?

Mấu chốt nhất chính là...hắn không phải mới Thông Huyền cảnh đỉnh phong sao? Từ khi nào biến thành Tông Sư đỉnh phong?

Liên tiếp nghi vấn, khiến cho đầu óc hắn chuyển động không kịp, có chút phát điên.

Trời ạ, đây rốt cuộc có chuyện gì xảy ra?

- Hắn chính là Trương Huyền?

La Đường sửng sốt, lập tức lạnh lùng cười:

- Các ngươi nói giống như một đóa hoa, còn tưởng rằng là nhân vật lợi hại gì. Không nghĩ tới là một kẻ trẻ tuổi lỗ mãng!

Trước đó Phong đường chủ, Vương thú sư vẫn nói Trương Huyền này như thế nào, lợi hại như thế nào, đã sớm khiến cho hắn khó chịu.

Vốn tưởng rằng thực sự là nhân vật rất lợi hại nào. Dù thế nào hắn cũng không nghĩ tới, là một người trẻ tuổi lỗ mãng cái gì cũng không biết, trực tiếp vọt tới mười lồng thú.

Còn nói thiên tài... Ta nhổ vào!

Không biết trời cao đất rộng. Xem ngươi một lát nữa chết như thế nào...

Nghĩ vậy, nhất thời hắn lộ ra sự xem thường.

- Thiên tài? Có loại thiên tài tìm đường chết như vậy sao?

Nghe được lời đối thoại, Phương Tiến cũng hiểu được, đầy cười nhạo.

Thiên tài cho dù có ngạo khí, ít nhất cũng có đúng mực. Khiêu chiến mười lồng thú, chỉ vì nhận được một giọt máu linh thú. Đây tuyệt đối là hành động não tàn tới cực điểm.

...

- Trương Huyền, cẩn thận...

Một chỗ khác ở phía trên, đám người Mạc Vũ, Triệu Nhã nhìn xuống phía dưới quan sát, tất cả cũng đều đầy khẩn trương.

Bọn họ còn thấy kỳ quái, tới Thú Đường nâng cao thực lực như thế nào. Nghe được hắn muốn khiêu chiến mười lồng thú, lúc này bọn họ mới hiểu được... Máu linh thú!

Nhưng... cho dù máu linh thú có thể khiến cho thực lực tiến bước, vì thứ này, bỏ ra nhiều như vậy, thật sự giá trị sao?

Đây chính là mười con man thú, mỗi một con bất cứ lúc nào cũng có thể giết người. Cho dù trình độ thuần thú của ngươi cực cao, hai cửa ải đầu qua được, nhưng phía sau thì sao?

Man thú nửa bước Chí Tôn và man thú Chí Tôn sơ kỳ... Đây chính là tồn tại ngay cả cường giả Chí Tôn trung kỳ, cũng không muốn trực tiếp đụng

phải.

- Lão sư, khẳng định... không có chuyện gì!

Triệu Nhã nói.

Đối với lão sư, nàng tin tưởng sâu sắc không nghi ngờ. Nhưng cảnh tượng trước mắt nguy hiểm như vậy, nàng cũng âm thầm khẩn trương.

- Sẽ phải không có việc gì...

Mạc Vũ cũng gật đầu, âm thầm động viên tinh thần cho mình.

...

Khác với sự xem thường, khẩn trương của mọi người, Trương Huyền ở phía dưới ngược lại rất thả lỏng.

Trước khi báo thù, cần phải nâng cao thực lực, công pháp cấp Chí Tôn, cho dù tìm được, dựa vào linh thạch hắn dự trữ, cũng không có cách nào nhanh chóng đạt được đỉnh phong. Biện pháp tốt nhất, chỉ có một... Tìm kiếm đủ máu linh thú!

Thứ này tìm đủ, dựa vào Thiên Đạo Kim Thân tầng thứ hai, hoàn toàn có thể khiến cho thân thể trong khoảng thời gian ngắn đạt được Chí Tôn đỉnh phong.

Máu linh thú vô cùng trân quý. Thú Đường chắc chắn sẽ không bán ra ngoài. Hơn nữa cho dù bán ra, mình cũng mua không nổi. Dựa vào thực lực bây giờ, lại không thể cứng rắn cướp. Phương pháp duy nhất, cũng chỉ có khiêu chiến mười lồng thú.

Căn cứ theo trong sách ghi chép, chỉ cần thành công, là có thể miễn phí nhận được một giọt.

Vù!

Phun ra một hơi thở, hắn nhìn bốn con Tật Phong Lang cửa thứ nhất, mỉm cười.

- Đến đây đi!

Hắn bước lên phía trước, đi tới.

...

- Trực tiếp xông vào?

- Lẽ nào người này còn muốn cứng rắn chống lại sao?

- Đầu óc có bị bệnh không? Khiêu chiến mười lồng thú, là kết hợp thuần thú và thực lực. Chắc hẳn là ném đồ ra, tranh thủ thu được thiện cảm của man thú, sau đó lại mưu tính những chuyện khác. Một đầu lại lao vào, không phải khiến cho bọn chúng nổi giận sao?

- Nguy rồi, Tật Phong Lang đã bị chọc giận...

...

Khiêu chiến mười lồng thú, không phải cuộc chiến đấu đơn thuần. Nếu không, cho dù mệt chết, cũng không thể thắng được nhiều man thú như vậy!

Dưới tình huống bình thường, đều kết hợp với thuần thú, cùng man thú làm tốt quan hệ, khiến cho nó không công kích, lại nghĩ biện pháp thông qua.

Người này thì hay rồi. Giống nh trẻ tuổi lỗ mãng, không nói câu nào, thứ gì cũng không mang theo, trực tiếp tiến lên. Đây không phải là... chờ Tật Phong Lang giết chết ngươi sao?

Tật Phong Lang ngây ngô đáng yêu

dtv-ebook.com

- Ngu xuẩn!

Ngụy Hữu Đạo hừ lạnh, trong mắt đầy xem thường.

Đây chính là Tật Phong Lang, một trong những man thú táo bạo nhất, hung tàn nhất trong núi rừng.Ttuy chỉ có thực lực Tông Sư hậu kỳ, nhưng khi phát uy, đừng nói Tông Sư đỉnh phong, cho dù nửa bước Chí Tôn cũng phải nhượng bộ lui binh.

Kẻ ngu ngốc này tự nhiên cái gì cũng không hề chuẩn bị qua, trực tiếp tiến lên... Ngươi là tới diễn trò sao?

- Tật Phong Lang thích ăn thịt Lưu Ba thú. Nếu như nướng lên, rất dễ dàng thu được thiện cảm. Đương nhiên, nếu như muốn thuần phục, không tích lũy hai, ba năm, gần như không có khả năng... Người này, thứ này chưa từng chuẩn bị, lại tiến lên. Chẳng lẽ muốn cứng rắn chống lại?

Giang Nam Bình cũng mở miệng, vẻ mặt bất đắc dĩ, nói:

- Trên thế giới còn có người chày gỗ như thế sao? Sẽ không... không phải thuần thú sư?

Khiêu chiến mười lồng thú, đối mặt với mười man thú lớn, cho dù chân khí nhiều hơn nữa, lực lượng cường thịnh hơn nữa, cũng không có khả năng dựa vào man lực cứng rắn xông qua. Chỉ có thông qua các loại phương pháp thuần thú, tìm được sở thích của man thú, từ đó thu được thiện cảm, khiến cho nó mở một mắt lưới.

Người này thì hay rồi. Tay không lại xông tới. Hơn nữa nhìn bộ dạng, dự định cùng những con Tật Phong Lang này cứng rắn chống lại...

Đầu óc không phải có bệnh sao?

Chỉ cần là thuần thú sư đầu óc bình thường, cũng không thể làm như vậy!

Bởi vì... đây cũng ngu ngốc quá trời.

- Trên thế giới nếu quả thật có thuần thú sư như vậy, tuyệt đối là sỉ nhục của thuần thú sư!

Vẫy bàn tay một cái, Ngụy Hữu Đạo khẽ nói.

- Đúng vậy!

Giang Nam Bình gật đầu.

Chỉ cần là thuần thú sư, sẽ không làm như vậy.

- Không nói hắn nữa. Ngụy huynh, nếu như là huynh xông vào cửa này, huynh sẽ làm như thế nào?

Không tiếp tục để ý tới kẻ đầu óc có vấn đề này, Giang Nam Bình cười khanh khách nhìn qua.

Hai người cùng là thiên tài, cạnh tranh kịch liệt, nhưng cũng học tập lẫn nhau, cùng nhau tiến bước.

- Ta sao?

Ngụy Hữu Đạo nhếch miệng lên, trên gương mặt anh tuấn lộ ra nụ cười mỉm mê người:

- Rất đơn giản, nướng thịt Lưu Ba thú thịt thơm, lại thêm nước Minh Thanh Sơn, sau đó sẽ sử dụng tốc độ nhanh nhất, đánh bại một con mạnh nhất trong đó!

Nghe được biện pháp của hắn, Giang Nam Bình không khỏi vỗ tay, đầy tán thưởng:

- Ngụy huynh vừa ra tay quả nhiên không tầm thường! Thịt Lưu Ba thú, nước Minh Thanh Sơn, đều là thứ Tật Phong Lang yêu thích nhất. Sử dụng hai thứ này lung lạc, sau đó sẽ bạo lực ra tay... Dùng đồ tốt nhất câu dẫn, thủ đoạn cường lực nhất chấn áp! Tất nhiên có thể ở thời gian ngắn nhất, khiến cho nó đánh mất ý chí chiến đấu, không dám cùng đối địch. Hay, thật sự hay!

- Ha hả... Man thú cho dù lại đoàn kết, từ bỏ liên hợp, cũng chỉ là thú mà thôi. Phân hóa, khiến cho nó đánh mất ý chí chiến đấu, qua cửa thứ nhất vẫn rất dễ dàng!

Hai mắt Ngụy Hữu Đạo tỏa ra ánh sáng, cũng nhìn qua:

- Nếu như đổi lại thành Giang huynh, huynh sẽ làm như thế nào?

- Ta?

Giang Nam Bình để tay trái ở sau người, tay phải chỉ về phía lồng sắt bên dưới, rất có ý chỉ điểm giang sơn:

- Cách làm của ta và Ngụy huynh không giống nhau. Ta sẽ... Ta sẽ... Ta lấy! Đây tình huống gì? Làm sao có thể?

Đang muốn nói ra suy nghĩ của riêng mình, sắc mặt Giang Nam Bình đột nhiên trắng bệch, đồng tử co lại, thiếu chút nữa thì chấn động kinh ngạc từ phía trên ngã xuống.

- Thế nào?

Đang muốn nghe kỹ bằng hữu nói ra quan điểm của mình, thấy hắn thất thố như vậy, ngay cả lời thô tục cũng bạo phát ra, lông mày Ngụy Hữu Đạo nhíu lại một cái, không nhịn được nhìn sang.

Vừa nhìn xuống, toàn thân hắn cũng run lên, một ngụm máu không nhịn được phun ra ngoài.

- Điều này, điều này... Ta hoa mắt sao?

Hai người đưa mắt nhìn nhau, lặng ngắt như tờ.

...

- Phong đường chủ, Vương thú sư, ta trước đó đã nói các ngươi già rồi, khả năng quan sát không tốt, cứ không chịu nghe. Thế này xong rồi!

Trong mắt nhìn thấy dáng vẻ Trương Huyền một đầu lao vào trong đàn Tật Phong Lang, La Đường liếc mắt nhìn hai lão già phía sau, không nhịn được lắc đầu.

Cái gì vậy!

Các ngươi lại muốn tìm thiên tài như vậy so sánh với ta sao?

Mạnh hơn ta?

Là nằm mơ mạnh hơn ta đi!

- May mà không để cho hắn đi đến đây. Nếu không, đừng nói lấy một thứ hạng tốt. Có thể không mất mặt cũng không tệ!

Vẻ mặt ngạo nghễ, La Đường tận tình nói.

Hai lão già ngoan cố này tự nhiên dùng một kẻ ngu ngốc như vậy so sánh với mình, thực sự là mắt mù.

- Ta nói như vậy, không phải có ý trách cứ. Chỉ là để cho các ngươi chú ý một chút, không nên bị tiểu nhân dỗ ngon dỗ ngọt lừa gạt một hồi...

Hắn đang muốn nói tiếp, đột nhiên cảm thấy có người kéo ống tay áo của hắn.

- Làm gì?

Hắn nhướng mày, đang muốn nói cái gì, chỉ thấy Phương Tiến giống như ngu si nhìn qua, hai mắt đầy vẻ kinh hoàng và hoảng sợ.

- Phương huynh...

La Đường sửng sốt, còn muốn hỏi, mắt vừa liếc xuống, nhìn thấy được tình cảnh ở sân phía dưới, đầu óc thoáng một cái nổ tung, nước mắt sắp chảy ra.

Làm sao có thể... là tình hình này?

Chỉ thấy Tật Phong Lang phía dưới mới vừa rồi còn khí thế hung hăng, uy phong tám phía, lúc này mỗi một con lộ ra vẻ mặt ngây ngô đáng yêu đứng ở trước mặt người thanh niên, đầu không ngừng dụi dụi vào phía trên ống quần của hắn, le lưỡi ra liếm loạn... Đuôi còn lắc lắc giống như quạt hương bồ, nhìn dáng vẻ cũng sắp muốn rơi xuống.

Đây không phải là công kích... Mà là lấy lòng?

Đại ca, các ngươi là Tật Phong Lang bá chủ rừng cây, hung ác vô cùng, không phải là chó Nhật...

Tỏ vẻ đáng yêu như thế, trên mặt có biểu tình thiếu đánh, có ý gì?

Rốt cuộc muốn làm gì?

- Đây là... thuần phục triệt để? Muốn hắn thi triển khế ước?

Nuốt nước miếng, giọng nói của La Đường khàn khàn.

Lúc này hắn cũng đã nhìn ra, Tật Phong Lang có danh xưng là bá chủ rừng cây, đây là đang lấy lòng, muốn trở thành thú sủng của đối phương!

Tật Phong Lang không phải rất cao ngạo, không muốn cúng nhân loại tiếp xúc sao? Không phải rất trâu bò, thuần phục mỗi một con, đều cần tốn mấy năm thời gian, kiên trì không ngừng sao?

Khi nào lại giống như chó, lè lưỡi, lắc đuôi... chờ người khác thuần phục? Hơn nữa còn là... thuần phục triệt để?

- Rốt cuộc chuyện gì xảy ra?

Hắn thật sự không nhịn được, nhìn về phía Phương Tiến.

Vừa rồi hắn bận giáo huấn Phong đường chủ và Vương thú sư, không chú ý nhìn. Hắn nằm mơ cũng không nghĩ tới, trong thời gian nháy mắt, lại biến thành như vậy. Đối phương rốt cuộc làm sao làm được, hắn hoàn toàn không biết.

- Cái này... Trương thú sư này vọt vào bầy sói, đánh bọn họ một trận tới mập cả người, sau đó... sau đó... lại như vậy!

Phương Tiến cũng sắp muốn khóc. Hắn muốn giải thích, lại phát hiện, cái gì cũng nói không nên lời.

Chuyện mới vừa rồi, hắn ngay cả chớp mắt một cái cũng chưa từng, nhìn thấy rõ ràng tất cả. Kết quả... Sau khi xem xong, phát hiện mình còn muốn vỡ mộng hơn so với La Đường.

Tật Phong Lang khí thế hung hăng, dáng vẻ muốn giết người, không phải giả vờ. Lấy nhãn lực của hắn, hoàn toàn có thể nhìn ra được...

Chỉ là thế nào bị đánh một trận, lại lập tức thay đổi thái độ, cung kính không thể lại cung kính hơn?

Hai năm trước, hắn từng theo trưởng bối trong nội đường, cùng nhau vây bắt qua Tật Phong Lang. Còn vật này hung tàn thành tính, có đôi khi vừa cho ăn ngon, sau một khắc lại bị nó hạ độc thủ!

Bằng không cũng sẽ không nhận được danh hiệu "bạch nhãn lang".

Loại vật này tính là một trong những man thú khó thuần phục nhất. Bị đánh một trận là tốt như vậy...

Các ngươi có dám đáng khinh hơn một chút không?

Ngươi dám lại mất mặt sói một chút nữa không?

- Đánh một trận lại như vậy?

La Đường cũng choáng váng. Hắn đang muốn cẩn thận hỏi thăm, lại thấy Phong đường chủ, Vương thú sư phía sau đầy kích động xông lại.

- Là “phương pháp đánh thuần thú” đặc biệt của Trương thú sư!

- Không sai, không sai. Không nghĩ tới dùng tới ở chỗ này, lợi hại, thật lợi hại!

- Phương pháp đánh thuần thú?

La Đường, Phương Tiến nhìn nhau, từng người choáng váng.

- Ừ, phương pháp đánh thuần thú là phương pháp độc môn của Trương thú sư. Man thú chỉ cần bị đánh một trận, lại sẽ lập tức hoàn toàn thuần phục. Trước đây, thời điểm sát hạch thuần thú sư, hắn đã dùng phương pháp này, lập tức thu phục một con Thanh Ưng thú nửa bước Tông Sư.

Thấy hai người không rõ, Phong đường chủ giới thiệu.

Bị đánh một trận, là có thể thuần phục?

Cái quỷ gì vậy?

Man thú không phải càng bị đánh, càng có tâm tình phản nghịch sao?

Đánh một trận hoàn toàn thuần phục...

Trên thế giới còn có phương pháp thuần thú quỷ dị như vậy sao? Thế nào bọn họ lại cảm giác so với đang nằm mơ không có gì khác nhau?

Hai người chỉ cảm thấy thiên lôi đánh xuống từng trận, đầu óc đều sắp rút gân.

...

- Hoàn toàn thuần phục... Hắn tự nhiên chỉ dùng mấy cái hít hơi lại thuần phục Tật Phong Lang?

Lúc này, Ngụy Hữu Đạo, Giang Nam Bình cũng tỉnh táo lại, vẻ mặt dại ra.

- Tật Phong Lang tuy là man thú Tông Sư hậu kỳ, nhưng tốc độ nhanh, lực công kích mạnh mẽ. Một khi thuần phục, tuyệt đối trở thành một trợ lực lớn. Người này kiếm lời lớn...

Giang Nam Bình xúc động, đầy hâm mộ.

Vốn tưởng rằng người này ra bài không theo lẽ thường, cửa thứ nhất sẽ bị lập tức cắn chết. Dù thế nào cũng không nghĩ tới, người ta không những không có vấn đề gì, còn thuần phục bốn còn Tật Phong Lang...

- Đúng vậy, tuy rằng không biết hắn dùng bí pháp gì, khiến cho Tật Phong Lang thuần phục triệt để, nhưng thuần thú sư có thể được man thú tán thành, cam tâm tình nguyện kính dâng khế ước, là chuyện vô cùng may mắn. Người này khẳng định trong lòng vui vẻ...

Ngụy Hữu Đạo nói.

Thuần phục man thú có thuần phục sơ bộ và thuần phục triệt để.

Chỉ có thuần phục triệt để mới có thể làm cho man thú cam tâm tình nguyện kính dâng khế ước. Điều này không chỉ là thể hiện năng lực, còn là sự tán thành của man thú đối với thuần thú sư.

Người này trong thời gian ngắn như vậy, khiến cho Tật Phong Lang cúi đầu thuần phục, chắc hẳn là chí đắc ý đầy, thần thái sáng láng!

Cho dù phía sau không xông lên nữa, danh tiếng cũng tuyệt đối vang dội...

- Đúng vậy!

Hai người đồng thời xúc động, đang muốn xem thử người thanh niên phía dưới sẽ quan hệ tốt thế nào với bốn con man thú, lại thấy người sau vẻ mặt không kiên nhẫn đạp tới.

- Tất cả đều cút sang một bên cho ta, đừng ở chỗ này quấy rối!

Ầm ầm ầm ầm!

Bốn tiếng kêu thảm hốt, bốn con Tật Phong Lang bị đá bay qua một bên. Người thanh niên đi nhanh xuống cửa tiếp theo.

Ô ô ô ô!

Bị đạp ngã lăn trên mặt đất, Tật Phong Lang không những không có tức giận tiến lên cắn người, trái lại mỗi một con vẻ mặt u oán, nằm ở tại chỗ một cử động nhỏ cũng không dám, nhìn theo đối phương rời đi.

- Ta ngất!

Tất cả mọi người ở phía trên nhìn thấy một cảnh tượng như vậy, đồng thời trợn mắt há hốc mồm.

Hổ Đầu thú

dtv-ebook.com

Một tòa tháp cao bên ngoài, cách mười lồng thú mấy trăm thước.

Hai lão nhân đứng ở trước cửa sổ, trên mặt cũng đầy vẻ không thể nào tưởng tượng nổi.

Chính là đường chủ Tạ Cửu Thần và đại trưởng lão Ngụy Dư Thanh của Thú Đường tại Hiên Viên vương quốc.

Mà vị Ngụy Hữu Đạo này chính là cháu trai ruột của vị đại trưởng lão này.

Trương Huyền đi tới Thú Đường, chính là tìm hai vị này trước. Bằng không, cũng không có khả năng trực tiếp tiến vào mười lồng thú, gây ra động tĩnh lớn như vậy.

- Động tác của hắn vừa rồi, ngươi thấy rõ chứ?

Tạ Cửu Thần không nhịn được nói.

- Ta... Liền thấy hắn đánh Tật Phong Lang một trận. Cái khác... nhìn không hiểu!

Sắc mặt đại trưởng lão Ngụy Dư Thanh nhất thời đỏ lên.

Làm thuần thú sư tam tinh, thực lực bản thân còn đạt được Chí Tôn đỉnh phong, năng lực quan sát kinh người... Vốn đáng lẽ có thể lý giải được hành động của đối phương. Kết quả... Giống như những người khác, cái gì cũng không nhìn ra.

Suy nghĩ một chút hắn cũng cảm thấy xấu hổ.

- Động tác của hắn rất nhanh, ngươi không nhìn ra là bình thường! Nếu như ta không nhìn lầm, hắn không chỉ sử dụng thủ đoạn của thuần thú, còn dùng thủ pháp của danh sư!

Sắc mặt Tạ Cửu Thần đường chủ ngưng trọng nói.

- Thủ pháp của danh sư?

Ngụy Dư Thanh trưởng lão đầy nghi ngờ.

- Không sai, trực tiếp tiến lên công kích đối với mấy con Tật Phong Lang, thoạt nhìn lỗ mãng, trên thực tế mỗi một chiêu lại đều đánh vào trên tiết điểm kinh mạch của đối phương, liên tục vài cái, khiến cho mạch đập giam cầm thực lực của bọn chúng buông lỏng không ít!

Tạ Cửu Thần đường chủ giải thích:

- Cái đó và khơi thông kinh mạch cho võ giả giống nhau, giống như trải qua đánh búa. Tật Phong Lang tuy rằng cấp bậc không thay đổi, thực lực lại tăng không ít. Man thú thăng cấp luôn luôn phiền phức. Đánh vài cái khiến thực lực tăng lên trên mức diện rộng, chúng nó tất nhiên muốn thuần phục, giống như thiên lôi sai đâu đánh đó!

- Cái này...

Ngụy Dư Thanh đồng tử trợn tròn.

Đối phương nói đơn giản, trên thực tế độ khó rất lớn, có thể nói là không có khả năng hoàn thành nhiệm vụ.

Mỗi một con Tật Phong Lang thể chất không giống nhau, tuổi khác nhau, tình trạng thân thể khác nhau. Cái gọi là tiết điểm kinh mạch, tự nhiên cũng hoàn toàn khác nhau. Xông qua lại ra tay, hơn nữa còn ở thời điểm chiến đấu, chính xác đánh ở phía trên...

Đây là năng lực quan sát thế nào?

Làm sao làm được?

Đừng nói hắn, cho dù là danh sư tam tinh, danh sư tứ tinh, sợ rằng cũng khó có thể hoàn thành được.

- Ngoại trừ cái này ra, ta thật sự nghĩ không ra khả năng nào khác!

Tạ Cửu Thần đường chủ, hai mắt tỏa sáng, không nhịn được xúc động:

- Người thanh niên này, tuổi tác tuy rằng không lớn, nhưng tuyệt đối là thiên tài lợi hại nhất trong thuần thú!

- Đúng vậy, lại xem hắn sống sót qua cửa thứ hai thế nào!

Ngụy Dư Thanh gật đầu.

Có thể sử dụng ra phương pháp ngay cả hắn vị tam tinh thuần thú sư này cũng không nhìn ra được, người này quả thật rất lợi hại.

- Cửa thứ hai, là ba còn Hổ Đầu thú cấp bậc tương đương với hắn.

Sắc mặt Tạ Cửu Thần đường chủ nghiêm trọng:

- Hổ Đầu thú và Tật Phong Lang quần thể khác nhau, thích làm theo ý mình, một mình tấn công. Hơn nữa chỉ một con thực lực cường đại. Nhất là thân thể và móng vuốt, từ lâu đạt tới trình độ có thể so với binh khí quỷ cấp. Có thể nói... phòng ngự vô địch, đao thương bất nhập!

- Cửa này muốn sử dụng biện pháp trước đó, đánh vào cục u đốt của đối phương, sợ rằng rất khó làm được.

- Đúng vậy!

Ngụy Dư Thanh trưởng lão gật đầu.

Đường chủ có thể nhìn ra, hắn tất nhiên cũng biết, bốn con Tật Phong Lang cửa thứ nhất, tuy rằng nguy hiểm đáng sợ, nhưng chỉ cần dám xông m tới ười lồng thú, tám, chín phần mười, đều có thể tiến lên.

Thật sự nguy hiểm, thử thách thực lực... Nói thật, lúc này vừa mới bắt đầu!

Tuy rằng dưới nhân loại cấp bậc tương đương, thân thể, tốc độ, phòng ngự của man thú đều rất cường đại, nhưng người sau dù sao cũng là chủ thể có ý thức, hơn nữa thời đại tương truyền, lưu lại vô số võ kỹ.

Chỉ cần nắm giữ mấy môn võ kỹ lợi hại, dựa vào cao hơn một cấp, áp chế bốn con cấp bậc thấp, vẫn có thể làm được.

Chỉ có điều... Muốn áp chế ba con man thú cùng cấp bậc, độ khó lại lớn hơn.

Hơn nữa còn là loại man thú am hiểu công kích đơn thể, lại phòng ngự vô địch này.

Có thể nói, tám chín phần mười, người khiêu chiến cũng sẽ thất bại ở cửa này, không chết cũng tàn phế.

- Nếu quả thật gặp phải nguy hiểm, thật sự không được thì ra tay cứu giúp. Loại thiên tài này, Thú Đường cũng ít khi thấy!

Tạ Cửu Thần đường chủ sinh ra lòng yêu tài, căn dặn một câu.

- Ừ!

Ngụy Dư Thanh trưởng lão gật đầu.

Sử dụng phương pháp thuần thú, ngay cả hắn xem cũng không hiểu, hoặc là Trương Huyền này có một lão sư lợi hại tới cực điểm, hoặc là... lại năng lực quan sát và thiên phú không có người có thể có được.

Bất kể bên nào, đều là tồn tại Thú Đường bọn họ cần phải cố gắng hết sức bảo vệ.

- Mau nhìn, bắt đầu...

Trong khi hai người nói chuyện, Trương Huyền đã đi tới trước mặt ba conu Hổ Đầu thú, chiến đấu hết sức căng thẳng.

- Hổ Đầu thú, thân thể mạnh mẽ, lại thêm tính cách cao ngạo đa nghi, không giống Tật Phong Lang dễ dàng thuần phục như vậy!

Nhìn ba con thú cao lớn hình hổ trước mắt, trong đầu hắn hiện lên lời giới thiệu liên quan tới loại này.

Hổ Đầu thú thành niên, thân cao ba thước, thân dài năm thước, phòng ngự vô địch, lại có thân hình cực lớn. Một con xông lại, khiến người tu luyện cảm thấy áp lực rất lớn, càng chưa nói đồng thời ba con.

Thông thường cùng nhân loại chiến đấu, ngay cả chiêu số cũng không sử dụng, cứng rắn đụng tới, là có thể lập tức đâm chết đối thủ.

Chỉ có điều, đối với Trương Huyền mà nói, không có vấn đề gì.

Thực lực của bản thân hắn tuy rằng chỉ có Tông Sư đỉnh phong, lực chiến đấu thật sự, lại có thể cùng Chí Tôn trung kỳ đánh một trận. Ba con Hổ Đầu thú mà thôi, không tính là gì cả.

Hắn híp mắt lại, tinh thần thoáng động, từng hoa văn từ trong đồng tử hiện ra.

Ba con Hổ Đầu thú cực lớn trước mặt, lập tức thay đổi dáng vẻ, hoa văn cơ bắp, xương cốt sắp thành hàng, hướng đi của huyệt đạo, chỗ mấu chốt... Tất cả xuất hiện ở trong mắt hắn.

Mắt Minh Lý!

Sau chữ sư luyện tâm, kỹ năng đặc biệt này của danh sư thăng cấp, không chỉ nhìn cấp bậc cao, có thể nhìn ra vấn đề cũng nhiều hơn.

Ba con Hổ Đầu thú này ở trước mặt người khác, uy phong lẫm liệt, trong mắt hắn, trăm ngàn chỗ hở, khắp nơi đều là vấn đề.

- Bắt đầu đi, tốc chiến tốc thắng! Không dễ dàng thuần phục lại như thế nào? Mục đích của ta cũng không phải thuần phục!

Trương Huyền mỉm cười, tiến lên một bước.

Mục đích của hắn là thông qua mười lồng thú, mà không phải thuần phục man thú. Thuần phục nhiều cũng không có ý nghĩa gì.

Ngược lại còn có thể giống như Tật Phong Lang trước đó, lại đuổi qua bên cạnh không đi, như vậy lại nguy rồi.

Gào!

Hắn từng bước một tiến lên, chẳng khác nào tiến vào lĩnh vực của Hổ Đầu thú. Trong một tiếng rống lên, ba con đều bao vây xung quanh hắn.

- Hổ Đầu thú có phòng ngự vô địch. Lần này chắc hắn phải rơi vào khổ chiến...

Mắt Ngụy Hữu Đạo nheo lại.

- Đúng vậy!

Giang Nam Bình gật đầu:

- Lại xem công kích của hắn có thể phá vỡ phòng ngự của đối phương hay không. Không phá nổi, lại chỉ có một con đường chết...

Ầm ầm ầm ầm!

Còn chưa nói dứt lời, chỉ thấy một người ba hổ đã giao đấu.

- Hắn... thế nào lại công kích vào bụng của Hổ Đầu thú? Nguy rồi!

Giang Nam Bình biến sắc.

- Hổ Đầu thú không giống với man thú khác. Bụng ngược lại là địa phương phòng ngự mạnh nhất. Nó là cố ý lộ ra điểm ấy, dụ cho người

công kích. Một khi tiếp chiêu lại bị lừa...

Sắc mặt Ngụy Hữu Đạo cũng khó coi.

Man thú bình thường, bởi vì bụng tu luyện không được, thông thường đều yếu nhất. Điều này đã thành quy luật. Nhưng... Hổ Đầu thú lại khác.

So với man thú khác, bụng nó xuất hiện thêm một khối xương cốt, trời sinh cứng rắn kiên cường dẻo dai.

Chính vì vậy, nó thông thường đều sẽ coi đây là mồi, thu hút người tu luyện công kích. Một khi mắc câu, chẳng khác nào đi tới gần thân nó, còn không tùy ý nó bóp nặn?

Vừa nhìn người thanh niên này thuần phục Tật Phong Lang, tốc độ vừa nhanh vừa độc, cho rằng khẳng định hết sức quen thuộc đối với tập tính của man thú. Thế nào gặp phải Hổ Đầu thú lại phạm vào loại sai lầm cấp thấp nhất này?

Tấn công bụng, chẳng khác nào đang làm chuyện vô nghĩa. Vừa bị đối phương phản kích, ngươi lại xong đời!

- Mau nhìn, Hổ Đầu thú chuẩn bị phản kích...

Lại ở thời điểm hai người nhăn mày lại, phía dưới một người một thú đã hoàn toàn tiếp xúc.

Hổ Đầu thú thấy người này quả nhiên công kích bụng của nó, hưng phấn mắt tỏa ra ánh sáng, đuôi cực lớn chợt vung lên một cái, lại muốn kéo người thanh niên trước mắt qua.

Ai biết còn chưa đến tới trước mặt đối phương, nắm đấm của người này đã lại rơi vào bụng của nó.

Ánh mắt lộ ra một tia khinh miệt và đùa cợt, đang định dựa theo kế hoạch đã định lập tức đánh ngã đối phương, nó liền nghe được một tiếng động khẽ.

Ầm!

Một lực lượng lớn vô cùng, dọc theo cánh tay của đối phương trào vào trong cơ thể.

Hổ Đầu thú vốn đang cười nhạo nhân loại này ngu si, mắt hổ thoáng một cái trợn tròn, thiếu chút nữa rơi ra khỏi viền mắt, đầu lưỡi phun ra, nước bọt ào ào chảy xuôi.

Ngay sau đó "vèo!" một tiếng...

Thân hổ cực lớn dài hơn năm thước, bay thẳng tắp về khoảng không phía trước, đầu đụng vào trên lồng sắt.

Ầm!

Một hình hổ cực lớn đập xuống lồng sắt.

Ầm!

Từ không trung ngã xuống, ngã trên mặt đất, hất tung một mảng bụi bặm lớn, Hổ Đầu thú vùng vẫy một cái, mở miệng nôn mửa từng đợt. Nó muốn đứng lên, lại cảm thấy đau bụng vô cùng, thế nào cũng không đứng nổi.

- Cái gì?

- Một quyền đánh vào địa phương phòng ngự mạnh nhất của Hổ Đầu thú, đánh nó cũng đứng lên không nổi, bò cũng bò không được?

- Cái này... cái này...

Trong nháy mắt, phía trên khán đài, tất cả lặng ngắt như tờ.

Hổ Đầu thú lại có phòng ngự vô địch. Dựa theo tình huống bình thường, lực lượng của nhân loại chỉ đủ gãi ngứa cho đối phương, lại thoáng một chút đánh đối phương thiếu chút nữa chết...

Làm sao làm được?

Ngươi xác định đây chỉ là một quyền, không phải một chân voi chứ?

- Là thiên đạo quyền!

Trong đám người Lưu Dương nhất thời xiết chặt nắm đấm, mắt ửng đỏ.

Đây là thiên đạo quyền lão sư truyền thụ cho hắn, tuy rằng giống hệt với hắn dùng, nhưng uy lực của hai người, lại có sự chênh lệch lớn như trời và đất.

Hổ Đầu thú Tông Sư đỉnh phong bị một chiêu đánh bay, đầu óc choáng váng, không tìm được phương hướng. Lực lượng to lớn, sợ rằng Chí Tôn sơ kỳ, cũng không chống đỡ được!

- Xem ra sau này ta phải cố gắng tu luyện...

Trong lòng hắn thầm hạ quyết định.

- Gào...

Không để ý tới sự chấn động kinh ngạc của mọi người, một chiêu đánh bay một con Hổ Đầu thú, Trương Huyền nhìn về phía hai con còn lại.

Không nhìn còn tốt, ánh mắt hắn vừa đảo qua, chỉ thấy hai con này khóe miệng đồng thời giật một cái, đồng loạt lui về phía sau.

Tuy rằng man thú không thông minh, lại không ngốc.

Con vừa rồi, là cường đại nhất trong bọn chúng, kết quả... bị một quyền đánh bay, mở miệng nôn mửa. Nhìn dáng vẻ bất cứ lúc nào cũng sẽ chết. Bọn chúng lại làm sao có thể chống đỡ được?

- Đừng sợ, để cho ta đánh một quyền, chúng ta lại kết thúc. Nếu không các ngươi không ngã xuống, ta không có cách nào thông qua khiêu chiến...

Thấy man thú được xưng là hung mãnh tự nhiên khiếp sợ đến mức lui về phía sau, Trương Huyền bất đắc dĩ một hồi, bóp bóp nắm đấm, bắt chuyện nói một tiếng.

Bịch! Bịch!

Vừa dứt lời, liền nghe được hai tiếng vật nặng ngã sấp xuống. Ngay sau đó liền thấy hai con Hổ Đầu thú mới vừa rồi còn uy phong lẫm lẫm, đồng thời nằm ở trên mặt đất, chổng vó, đầu lưỡi vươn ra, nước miếng chảy ròng ròng.

-...

Trương Huyền.

-...

Mọi người.

Thất Mạch Bạo Hùng

dtv-ebook.com

- Đây là tình huống gì?

- Hai con Hổ Đầu thú lẽ nào bị bệnh?

- Bệnh cái lông. Ngươi lẽ nào không nhìn ra, là bị sợ...

- Hắn nói “các ngươi không ngã xuống, ta không có cách nào thông qua khiêu chiến”, hai con này lại khiếp sợ đến mức ngã sấp xuống...

Sau đó lặng ngắt như tờ. Tất cả mọi người phía trên đều muốn phát điên rồi.

Đã thấy man thú liều chết đánh lại, thà chết chứ không chịu khuất phục.

Đã thấy cao ngạo không kềm chế được, không cho bất kỳ kẻ nào mặt mũi...

Còn chưa từng thấy qua, ngay cả đánh cũng không đánh, trực tiếp nằm trên mặt đất giả chết.

Các ngươi rốt cuộc là sợ người này tới mức nào?

- Vừa ra tay, lại khiến cho Hổ Đầu thú được gọi là hung mãnh khiếp sợ đến mức nằm trên mặt đất giả chết?

La Đường, Phương Tiến cũng thiếu chút nữa cắn đầu lưỡi của mình.

Có cần khoa trương như vậy hay không?

Đây chính là Hổ Đầu thú, hung bạo mạnh mẽ vô cùng. Ngay cả cường giả Chí Tôn cũng dám xông lên cắn một cái! Nghe được đánh một

quyền, lại nằm xuống tới, không ngừng phun nước miếng...

Có dám giả tạo hơn một chút nữa không? Có thể không biết xấu hổ hơn một chút nữa sao?

Tôn nghiêm của man thú đâu?

Khí phách của bá vương rừng rậm đâu?

Khí độ của Tông Sư đỉnh phong đâu?

La Đường đều cảm thấy toàn thân cũng bị suy sụp.

Mười phút trước, còn tràn đầy tự tin cảm thấy được ta là anh hùng thiên hạ trong thế hệ. Trong đạo thuần thú, tại Hiên Viên vương quốc không có địch thủ. Nhìn thấy Trương Huyền này, thế giới quan đều sụp đổ.

Mấy hơi thở khiến Tật Phong Lang quỳ rạp trên mặt đất chờ thuần phục triệt để. Kết quả người này... cũng không để ý tới, một cước đá bay.

Ngươi không cần man thú, ta cắn răng nhận. Nhưng... chỉ một câu nói, Hổ Đầu thú khiếp sợ đến mức giả chết, khó tránh khỏi có chút quá khoa trương đi!

- Nếu như đổi lại thành ta... sẽ như thế nào?

Đặt mình vào hoàn cảnh người khác suy nghĩ một chút, lập tức vẻ mặt buồn bã giống như đưa đám.

Nếu như hắn ở vị trí của đối phương, nhất định sẽ bị ba con này cào chết, đừng nói khiến cho chúng khiếp sợ đến mức nằm trên mặt đất.

Đoán chừng là đối phương hét lớn một tiếng, mình nằm trên mặt đất giả chết...

Trước đó đám người Phong đường chủ đối với người này vô cùng tôn sùng, mình còn cảm thấy bọn họ nói quá. Bây giờ mới biết, mình và

người này quả thật có chênh lệch lớn. Hơn nữa còn là... chênh lệch một trời một vực.

- Ta cũng làm không được...

Phương Tiến cũng cười gượng lắc đầu.

Cho dù hiện tại hắn là cường giả nửa bước Chí Tôn, gặp phải ba con Hổ Đầu thú cũng chỉ có thể chạy được xa bao nhiêu thì chạy xa bấy nhiêu. Đánh bại, khiến cho chúng thuần phục, cũng chỉ có thể nằm mơ mới suy nghĩ một chút.

...

- Hổ Đầu thú có địa phương phòng ngự mạnh nhất là bụng, ảnh hưởng đến lực lượng toàn thân phát huy. Hắn trực tiếp dùng một thủ đoạn bạo lực nhất, đánh trúng ở đây, trong nháy mắt phá hủy kết cấu sinh lý. Điều này mới dẫn đến nó không ngừng nôn mửa, đứng lên cũng không nổi!

Nhìn thấy cảnh tượng như vậy ở trong mắt, Tạ Cửu Thần đường chủ cũng há hốc miệng, qua hồi lâu, mới chậm rãi mở miệng:

- Hai con Hổ Đầu thú còn lại nhìn thấy một cảnh tượng như vậy, biết một khi bị đánh trúng, sẽ giống như con trước đó, đánh mất lực chiến đấu...

- Man thú không có lực chiến đấu, chẳng khác nào mất đi tính mạng. Có ngốc cũng biết lựa chọn thế nào!

Man thú cũng sẽ tránh dữ tìm lành, gặp phải một vài kẻ có thể khiến cho nó chết, phách lối hơn nữa cũng sẽ phân chia trường hợp, không có khả năng kiên trì xông lên.

- Đúng vậy, nhưng... phạm vi bụng của Hổ Đầu thú lớn như vậy, một quyền đánh trúng, xuất hiện loại tình huống này, nguyên nhân cũng không chỉ là lực lượng mạnh mẽ, còn phải hiểu rõ đầy đủ nhất đối với kết cấu sinh lý của nó, có khả năng trong nháy mắt tìm đúng khe hở cơ bắp, xương cốt, kinh mạch vận chuyển, một chiêu phá huỷ...

Toàn thân Ngụy Dư Thanh trưởng lão cũng giống như nằm mộng.

Đây chính là Hổ Đầu thú. Đừng nói thời điểm hắn là Tông Sư đỉnh phong, cho dù là hiện tại, muốn một quyền chấn áp nó, khiến nó nằm trên mặt đất giả chết, cũng làm không được!

Đây cũng không phải là lực lượng đơn thuần, mà là dính dáng tới hiểu rõ hình thái sinh mạng, quen thuộc với cuộc sống và thói quen tấn công của man thú loại hổ này tới cực điểm, khiến cho người ta giận sôi, mới có thể làm được!

Có thể nói, đã nghiên cứu loại man thú này đến mức còn hiểu rõ hơn so với bản thân mình, mới có thể qua loa một chút liền kết thúc như vậy.

Đây... còn là người sao?

Một thuần thú sư nhị tinh chưa đủ hai mươi tuổi... làm sao làm được?

- Nếu ta đoán không lầm, hắn có khả năng có một con thú sủng chính là Hổ Đầu thú, ngày đêm ở chung, lúc này mới có thể hiểu rõ nhiều đối với chúng như vậy. Nếu không... thật sự không nghĩ ra!

Tạ Cửu Thần đường chủ chậm rãi nói.

Quen thuộc đối với bất kỳ vật gì, cũng không thể từ trong không trung ra. Cần phải ngày đêm ở chung mới được tìm được quy luật.

Năm đó một vị thi họa sư ở vương thành, vì có thể vẽ ra thật tốt linh tính của trúc, xung quanh nhà ở trồng đầy trúc, ngày đêm quan sát, tròn hai mươi bảy năm, lúc này mới vẽ ra được tác phẩm rất có thần vận, một lần hành động thành danh, được thiên hạ biết tới!

Một vài thuần thú sư lợi hại, vì hiểu rõ hiểu thú sủng của mình, cũng ngủ nghỉ không rời, thậm chí còn bắt chước theo động tác của bọn họ, mới sáng tạo ra công tác tương ứng, hiểu rõ càng nhiều thói quen, khiến cho độ tín nhiệm của nó tăng lên rất nhiều.

Trên thế giới không có bữa cơm nào miễn phí. Có thể thoáng chốc tìm được vấn đề ngay cả bọn họ cũng không ngờ tới, đánh cho Hổ Đầu thú chủ động chịu thua, nói rõ hiểu biết của hắn đối với loại man thú này, cho dù bọn họ cũng không thể bằng được.

Sợ rằng, ở trên người loại Hổ Đầu thú này, hắn bỏ không ít công sức.

Hắn vô cùng có khả năng lại có một con man thú loại này.

- Đúng vậy!

Ngụy Dư Thanh trưởng lão tán thành gật đầu. Hắn nhìn về phía trước, ánh mắt lộ ra vẻ lo lắng:

- Hiểu rõ đối với Hổ Đầu thú, dễ dàng có thể thông qua. Nhưng cửa thứ ba lại không quá dễ dàng!

- Cửa thứ ba là man thú nửa bước Chí Tôn, Thất Mạch Bạo Hùng.

Thần sắc Tạ Cửu Thần đường chủ cũng dần dần ngưng trọng:

- Loại man thú này số lượng rất ít ỏi, hơn nữa gần như không khả năng thuần phục. Cho nên, muốn nói hiểu rõ trước, là không thể nào làm được!

- Mấu chốt nhất chính là, loại này lực lớn vô cùng. Tuy chỉ có nửa bước Chí Tôn, nhưng lực lượng chân chính sợ rằng đã vượt qua vạn đỉnh!

- Ừ, trong cơ thể Thất Mạch Bạo Hùng chỉ có bảy kinh mạch, thoạt nhìn ít, nhưng cũng chẳng khác nào cho bọn chúng ưu thế tự nhiên. Kinh mạch ít cũng lại càng lớn hơn, lực lượng mạnh hơn. Nếu không động tác của bọn chúng chậm chạp, tốc độ không nhanh, tuyệt đối là man thú cấp Chí Tôn, mà không phải phân loại thấp hơn một cấp bậc!

Ngụy Dư Thanh trưởng lão gật đầu.

Thất Mạch Bạo Hùng được công nhận chính là man thú nửa bước Chí Tôn, chủ yếu bởi vì tốc độ của nó không nhanh, thực lực tổng hợp tương đương với nửa bước Chí Tôn. Nhưng nếu như nói riêng về lực lượng, cho dù Chí Tôn sơ kỳ bình thường, cũng khó có thể bằng được.

- Cửa thứ ba của mười lồng thú, vì bù đắp chỗ thiếu hụt về tốc độ của Thất Mạch Bạo Hùng, cố ý sửa lại lồng giam chật lại, người mình chắn cửa ải, vạn người không thể qua. Người khiêu chiến không có khả năng tìm khe hở chui qua. Còn muốn dựa vào phương pháp hai cửa ải vừa rồi, sợ là không thể nào!

Tạ Cửu Thần đường chủ nói.

Hai cửa ải trước, Trương Huyền này thoạt nhìn quá dễ dàng, trên thực tế bị nghi ngờ có đầu cơ trục lợi.

Đều nắm giữ chỗ thiếu hụt, vấn đề của hai loại man thú, lúc này mới một đòn tất trúng, mới thuận lợi hoàn thành.

Mà cửa thứ ba, rõ ràng tình huống không giống vậy. Chỗ khiêu chiến chật hẹp vô cùng, né tránh xê dịch cũng khó khăn, Thất Mạch Bạo Hùng nhất định sẽ che giấu chỗ thiếu hụt ở sau lưng, khiến cho ngươi công kích không được. Cho dù thủ đoạn nhiều hơn nữa, cũng chỉ có thể đối đầu cứng đối cứng.

Nếu như thực lực tương đồng ngược lại cũng thôi. Cao hơn một cấp, còn phải muốn đối phó với hai con...

Độ khó không phải lớn bình thường.

Có thể nói gần như không có hy vọng chiến thắng gì.

...

- Chắc hẳn... hắn phải dừng lại ở chỗ này!

Nắm đấm Giang Nam Bình đang xiết chặt chậm rãi buông ra.

Một chiêu khiến Hổ Đầu thú khiếp sợ đến mức giả chết tránh né, cũng cho hắn chấn động rất lớn.

Nhưng Thất Mạch Bạo Hùng và Hổ Đầu thú không giống nhau.

Liều chết trấn thủ ở trong lối đi chật hẹp, hoàn toàn không thể mưu lợi được, chỉ có thể dung lực lượng cứng rắn đập tới.

Chỉ cần lực lượng không đủ, thua... là tất nhiên.

Từ khi người thanh niên này mới vừa mới cùng Tật Phong Lang chiến đấu, có thể thấy được, hắn cực kỳ am hiểu tốc độ. Người tu luyện loại này, trên phương diện lực lượng rất nhiều chỗ đều bị thiếu hụt.

Giống như chiếc gương phản chiếu ngược lại, ngươi không có khả năng chỗ nào cũng có lợi.

- Muốn khiến cho Thất Mạch Bạo Hùng thần phục, Chí Tôn sơ kỳ cũng làm không được. Hắn... khẳng định không ngăn cản được!

Ngụy Hữu Đạo cũng có quan điểm tương đồng.

Nếu như nói cửa thứ hai cùng Hổ Đầu thú chiến đấu, là nguy hiểm đáng sợ, vậy cửa này, chính là tuyệt vọng!

Sẽ cho ngươi biết, rõ ràng động tác của đối phương không nhanh, nhưng không có bất kỳ khả năng chiến thắng nào.

- Lại xem hắn dùng binh khí gì!

Giang Nam Bình lên tiếng.

Cửa này, bởi vì đối đầu là man thú có lực lớn vô cùng, có thể cho phép sử dụng binh khí.

Có thể lựa chọn binh khí cũng có kỹ xảo. Nếu như quá dài, nơi chật hẹp, khó có thể thi triển, ngược lại sẽ trở thành gánh nặng. Quá ngắn, đối đầu

với man thú có thân thể to lớn như thế, lại không có tác dụng gì, khiến người ta rầu rĩ.

Lựa chọn không tốt, chẳng khác nào hoàn toàn buông tha.

- Đã đi tới trước giá binh khí. Ta đoán hắn sẽ phải lựa chọn búa lớn các loại, rất nặng lại dễ dàng thi triển...

- Ta cảm thấy chắc là đoản kiếm sắc bén các loại, sử dụng đơn giản dễ dàng...

Mắt hai người nhìn chăm chú qua, trong miệng nói ra suy nghĩ. Còn chưa nói dứt lời, tất cả đều sửng sốt.

Chỉ thấy người thanh niên phía dưới đi tới trước cái giá binh khí, hình như không thấy được thứ mình cần, nhấc chân đi tới, cái gì cũng không chọn.

- Không chọn? Có ý gì? Sẽ không phải... là muốn tay không cùng Thất Mạch Bạo Hùng tranh đấu chứ?

- Tay không? Người này không điên chứ?

Đây chính là Thất Mạch Bạo Hùng lực lớn vô cùng. Dựa binh khí đánh kỹ xảo cùng đối phương, có lẽ còn có thể thắng... Tay không, đánh như thế nào?

Điều này lại giống như cầm trứng gà đập tảng đá, quả thực là đâm đầu vào chỗ chết!

- Bắt đầu rồi... Hiện tại còn muốn chọn, cũng đã muộn...

Bọn họ đang kinh ngạc, lại thấy người thanh niên đã đi tới phạm vi của hai con Thất Mạch Bạo Hùng.

Gào! Gào!

Hai tiếng rít gào phẫn nộ, hai con man thú cực lớn, ngăn cản chặt chẽ lồng sắt chật hẹp, khí thế hung hăng nhìn lại, hình như muốn xé nát hắn.

- Thất Mạch Bạo Hùng, không chỉ lực lớn vô cùng, phòng ngự cũng vô địch. So với Hổ Đầu thú cũng không kém hơn. Hơn nữa lại đặt ở loại địa phương chật hẹp này... Cửa ải này quả thật rất khó!

Trương Huyền nhìn về phía trước.

Trong kiến thực hắn học tập qua, miêu tả đối với loại man thú này không dưới mấy vạn chữ, biết man thú này đáng sợ và cường đại.

Nếu như không tu luyện qua Thiên Đạo Kim Thân tầng thứ hai, gặp phải, sợ rằng thật sự rất khó giải quyết. Mà bây giờ, ngược lại cũng không tính là gì cả.

Về phần binh khí...

Hắn có học qua thương pháp, kiếm pháp, đao pháp, đều quá mức sắc bén. Nếu chẳng may làm không tốt giết chết, Thú Đường còn không cùng mình liều mạng sao?

Man thú cấp bậc nửa bước Chí Tôn, cho dù ở Thú Đường tại Hiên Viên vương quốc, cũng không phải một trảo nắm được một đám lớn.

- Được rồi, động tác của chúng ta cũng nhanh một chút. Ta còn muốn kiếm thêm chút máu linh thú...

Lắc đầu, không đợi đối phương đi qua, Trương Huyền tiến lên trước, thân thể thoáng lắc một cái, đã đi tới trước mặt một con Thất Mạch Bạo Hùng, hai tay ôm lấy cái chân lớn bằng cái đầu của con man thú này.

- Lên!

Hắn hét lớn một tiếng, ném nó lên.

-...

- Đây là đấu pháp gì?

Đám người Ngụy Hữu Đạo, Giang Nam Bình, Tạ Cửu Thần đường chủ, Ngụy Dư Thanh trưởng lão, đồng thời đứng ngây ra tại chỗ.

Ta muốn khiêu chiến mười lồng thú (1)

dtv-ebook.com

- Gào? Gào? Gào?

Vẻ mặt Thất Mạch Bạo Hùng cũng vỡ mộng.

Vốn tưởng rằng đối phó một nhân loại chỉ có Tông Sư cảnh, dễ dàng vui vẻ, trực tiếp nghiền ép. Ai biết người này vừa xông lại, liền ôm lấy nó. Nó còn chưa có kịp phản ứng, đã bị ném văng ra ngoài.

- Gào cái gì mà gào!

Ngay sau đó nghe được tiếng nói của người thanh niên vang lên, đầu thoáng cái đập vào trên lồng sắt.

Ầm ầm ầm ầm!

Thất Mạch Bạo Hùng thân thể to lớn, không ngừng tiếp xúc thân mật với lồng sắt, một chút bên trái, một chút bên phải, bị rơi tới đầu choáng mắt hoa, sắp muốn nôn ra máu.

Một con Thất Mạch Bạo Hùng khác không nghĩ tới người này mạnh như vậy, lực lượng lớn như vậy, đập cho bạn đồng hành ngã tới ngã lui, nó tức giận kêu loạn, vừa tung người lại muốn xông lại hỗ trợ.

- Muốn cứu nó? Cho!

Còn chưa đến tới trước mặt, tiếng của thanh niên đối diện tiếp tục vang lên. Ngay sau đó nó liền thấy cái bóng tối tăm cực lớn của bạn đồng hành đánh qua.

Còn chưa có kịp phản ứng, đã bị đập trúng, cả hai cùng ngã trên mặt đất.

- Có nhận thua hay không?

Đánh cho hai con rơi tới thất điên bát đảo, tay Trương Huyền đút túi lười biếng đi tới.

- Gào!

Con Thất Mạch Bạo Hùng thứ hai bị đập trúng, lại gào thét, còn muốn phản kích. Trương Huyền lắc đầu, lại ôm lấy một chân của nó, hung hăng vung lên.

Ầm ầm ầm ầm!

Trên lồng sắt, trên mặt đất, rất nhanh bị đập lõm xuống từng cái hố lớn. Con Bạo Hùng đầu tiên trước đó bị ngã, sắp muốn nôn ra máu đang muốn đứng lên, liền thấy bạn đồng hành cũng xem là binh khí đánh qua.

Bịch bịch!

Thời gian không lâu, hai con đều không chịu được. Mỗi một con choáng mắt hoa ngã xuống đất, cũng đứng lên không nổi nữa.

Đấu khí lực cùng với mình sao?

Nói đùa!

Tu luyện Thiên Đạo Kim Thân tầng thứ hai hoàn thành, lực lớn gần một vạn năm ngàn đỉnh, cho dù hai con này lực lượng lớn hơn nữa, cũng chỉ có thể chờ bị đánh.

- Khiến Hổ Đầu thú nổi danh về phòng ngự bị đánh một quyền không có sức phản kháng. Thất Mạch Bạo Hùng lấy lực lượng xưng bá, cũng bị lực lượng đánh bại, tiện tay ném tới ném đi...

- Đây là người sao?

- Hắn thật sự chỉ là Tông Sư đỉnh phong?

...

Xung quanh hoàn toàn yên tĩnh.

Vốn tưởng rằng xông qua mười lồng thú là não tàn mới có quyết định. Lúc này nhìn thấy mới biết, người ta đây là nghiền ép!

Cái gì Tật Phong Lang, cái gì Hổ Đầu thú, cái gì Thất Mạch Bạo Hùng...

Lại nói giống như một đóa hoa, ở trước mặt hắn chẳng khác nào một con gà con, muốn ném lại ném, muốn đánh thì đánh.

- Cấp bậc của hắn vẫn là Tông Sư đỉnh phong. Chỉ có điều, sử dụng... thân thể lực lượng thuần khiết!

Lần này, sau cả buổi Tạ Cửu Thần đường chủ mới khép miệng lại.

Trước đó, động tác của đối phương nhanh, lại mượn kỹ xảo, không nhìn ra. Hiện tại hoàn toàn dựa vào man lực chiến đấu, trong cơ thể đối phương này cả một chút sóng dao động chân khí cũng không có, lại đánh ngã Bạo Hùng hoàn toàn không có chút năng lực phản kháng...

Có ngốc cũng hiểu rõ, đối phương không chỉ có năng lực quan sát cao, hiểu rõ đối với man thú nhiều, lực lượng cũng cường đại kinh người.

- Không chỉ là đơn thuần lực lượng thân thể... Hắn nhẹ nhàng ôm lấy một chân của Bạo Hùng, cũng... sử dụng kỹ xảo!

Ngụy Dư Thanh trưởng lão nói.

- Không sai, tốc độ Bạo Hùng tuy rằng chậm, nhưng có thể trở thành man thú nửa bước Chí Tôn, cũng có kỹ năng chiến đấu rất lớn. Tiến lên khiến hắn không năng lực phản kháng, chỉ sợ không chỉ đơn giản là ôm lấy như vậy, còn khống chế nguồn gốc đối phương thi triển lực lượng, khiến cho hắn không có cách nào điều động sử dụng lực lượng!

Tạ Cửu Thần đường chủ cũng không biết hình dung như thế nào.

Dựa theo tình huống bình thường, cho dù Thất Mạch Bạo Hùng bị ôm lấy cái chân, thân thể nó cao lớn như vậy, lực lượng cuồng bạo như vậy, làm sao có thể bị người đánh ngã, mà không nhúc nhích?

Rất rõ ràng, dưới một cái ôm của đối phương, nó lại bị khống chế điểm yếu hại.

Mà điểm yếu hại này giống như mạch môn của nhân loại, một khi bị nắm lấy, lập tức không còn lực lượng, lúc này mới mặc cho người bóp nặn.

- Đường chủ, ngươi nói hắn... trong nhà sẽ không phải cũng nuôi một con Thất Mạch Bạo Hùng chứ?

Ngụy Dư Thanh trưởng lão nhìn qua.

Vừa rồi đường chủ nói trong nhà đối phương có khả năng nuôi một con Hổ Đầu thú, lúc này mới có thể quen thuộc như vậy, dễ dàng tìm được chỗ mấu chốt.

Đối phó với con Thất Mạch Bạo Hùng này, cũng thoáng cái tìm được mạch môn... Chẳng lẽ cũng nuôi một con?

- Khụ khụ...

Sắc mặt nhất thời đỏ lên, Tạ Cửu Thần đường chủ thiếu chút nữa bị nước bọt sặc chết.

Đã thấy trong nhà nuôi một con man thú, chưa thấy qua nuôi một đống man thú!

Nhà hắn cũng không phải mở Thú Đường, làm sao có thể vừa có Tật Phong Lang, vừa có Hổ Đầu thú... Hiện tại ngay cả Thất Mạch Bạo Hùng cũng nuôi?

- Liên tục qua ba cửa. Sợ rằng vị Trương Huyền này sẽ trở thành, người thuần thú sư đầu tiên thông qua mười lồng thú ở Thú Đường chúng ta!

Biết ở phía trên này rầu rĩ, là đánh mặt vào mặt mình, Tạ Cửu Thần đường chủ lúng túng cười, nói sang chuyện khác.

Trước đó cũng có người xông qua mười lồng thú, qua hai cửa ải còn không kiên trì nổi. Người ta qua ba cửa, đơn giản giống như ăn cơm uống nước. Có lẽ có cửa ải thứ tư cũng có thể qua.

- Đúng vậy, đường chủ, xem ra ngươi phải chuẩn bị máu linh thú!

Ngụy Dư Thanh trưởng lão mỉm cười.

Khiêu chiến mười lồng thú thưởng là một giọt máu linh thú. Nhìn khí thế của đối phương hiện tại, chắc hẳn là có thể một lần hành động thành công, đến lúc đó không thiếu phải lấy ra vật này.

- Ha hả!

Tạ Cửu Thần đường chủ vuốt râu mỉm cười:

- Có thể thông qua mười lồng thú, nói rõ thiên tài của Thú Đường chúng ta càng lúc càng lợi hại. Một giọt máu linh thú mà thôi, không tính là gì cả! Ta không chỉ muốn lấy ra, còn muốn tuyên bố, sau này có thiên tài xông vào, cũng sẽ lấy ra, hơn nữa còn là càng nhiều hơn!

Mười lồng thú, không chỉ Thú Đường tại Hiên Viên vương quốc nghìn năm qua không ai thành công. Thú Đường ở các vương quốc phong hào tương đương, cũng không có mấy thông lệ từng thành công qua. Có một người như vậy, sau này nói chuyện cùng những người khác, cũng có mặt mũi, mở mày mở mặt.

Hơn nữa, còn có thể cổ vũ càng nhiều thiên tài, phấn đấu tiến tới. Đối với toàn bộ Thú Đường mà nói, đây cũng là khích lệ lớn nhất.

- Đúng vậy!

Ngụy Dư Thanh trưởng lão cũng hiểu rõ điểm ấy, không nhịn được gật đầu.

Hắn đang muốn nói tiếp, ánh mắt nghiêm trọng:

- Mau nhìn, xông qua cửa ải cuối cùng!

Không chỉ là hắn, lúc này tất cả những người khác cũng đều nhìn lại.

Hai con Thất Mạch Bạo Hùng đã ngã xuống, lại không có sức phản kháng, Trương Huyền tiếp tục đi về phía trước, cuối cùng đã tới cửa ải cuối cùng của mười lồng thú.

Man thú Chí Tôn sơ kỳ... Kim Thân Thiết Tí Viên!

- Kim Thân Thiết Tí Viên, hình thể không lớn, tương đương với nhân loại. Cũng chính vì nguyên nhân này, bất kể tốc độ, lực lượng, hay độ linh mẫn, đều không giống nhân loại. Thật sự chiến đấu, Chí Tôn trung kỳ sợ rằng cũng khó giành lấy thắng lợi!

- Trương Huyền sợ rằng phải rơi vào khổ chiến!

Phong đường chủ và Vương thú sư nhìn nhau, từng người nhìn ra được sự lo lắng trong ánh mắt.

Đối với vị Trương thú sư này, bọn họ vẫn có thiện cảm rất lớn.

Rõ ràng có bản lĩnh, còn giấu mình giống như cái gì cũng không biết. Không diễu võ dương oai giống như La Đường, cái gì cũng không hiểu, nhưng hết lần này tới lần khác thích giả vờ tới giả vờ lui.

Ba cửa ải trước, bất kể Tật Phong Lang, Hổ Đầu thú hay Thất Mạch Bạo Hùng, đều chỉ có mạnh mẽ bình thường, hoặc có khuyết điểm có thể lợi dụng.

Mà con Kim Thân Thiết Tí Viên này, không chỉ tu vi cao, còn gần như không có bất kỳ khuyết điểm nào.

Có thể nói, cùng nó chiến đấu, không thể dễ dàng giống như chiến đấu cùng một cường giả Chí Tôn sơ kỳ, thậm chí còn vượt qua.

- Đừng nghĩ nhiều như vậy. Thực lực của Trương thú sư, đã vượt ra ngoài phạm vi chúng ta có thể lý giải. Có lẽ... thật sự có thể giành được thắng lợi!

Không rầu rĩ bao lâu, Phong đường chủ lắc đầu.

Hơn một tháng trước, thời điểm lần đầu tiên nhìn thấy vị Trương thú sư này, hắn vẫn chỉ là một tiểu tử Thông Huyền cảnh. Mà bây giờ, tự nhiên đạt được Tông Sư đỉnh phong. Ngay cả Thất Mạch Bạo Hùng nửa bước Tông Sư, hắn cũng có thể dễ dàng đánh bại.

Thực lực dĩ nhiên vượt qua bọn họ, đủ để khiến cho bọn họ phải nhìn lên.

Loại cường giả này, cho dù có giấu giếm thủ đoạn gì, bọn họ cũng không có thể phỏng đoán.

Trong khi hai người đầy vẻ lo lắng, Trương Huyền phía dưới đã đi tới trước mặt Kim Thân Thiết Tí Viên.

Trước đó, cảnh tượng Trương Huyền lăn qua lăn lại rất nhiều man thú, Thiết Tí Viên đều nhìn thấy ở trong mắt. Nó biết người trước mắt này tuổi tác tuy rằng không lớn, lại không dễ dàng đối phó. Nó không chút do dự nào, bước trên mặt đất một bước, không có nửa câu nói thừa, trực tiếp ra tay.

Ầm ầm!

Không hổ danh là Thiết Tí Viên, vừa ra tay lại không tầm thường. Kình khí nổ lớn, nắm đấm còn chưa đến tới trước mặt, lại đè ép không khí vù vù vang dội, giống như xé rách.

- Lợi hại!

Sắc mặt Trương Huyền thoáng ngưng trọng, cũng một quyền nghênh đón.

Ầm!

Nắm đấm đụng và nhau, một người một vượn đồng thời lui về phía sau mấy bước.

- Ừ?

Trương Huyền sửng sốt.

Không vừa nghĩ tới con Thiết Tí Viên này tự nhiên có thể cùng Thiên Đạo Kim Thân tầng thứ hai của hắn cứng rắn chống đỡ, hoàn toàn không rơi xuống hạ phong.

Những con man thú trước đó có danh tiếng rất lớn. Nhưng nếu thật muốn chiến đấu, căn bản không chống đỡ được. Con này có thể cùng hắn cứng rắn chống lại, đủ thấy đáng sợ.

Vù vù!

Một chiêu va chạm vào nhau, Thiết Tí Viên hình như dấy lên hưng phấn, lại vọt tới, bóng người nhanh như điện.

Quả nhiên giống như trong truyền thuyết, bất kể là tốc độ hay phản ứng, đều cực nhanh, khiến người ta khó có thể chống đỡ.

Ầm ầm ầm ầm!

Liên tiếp va chạm vào nhau mấy chiêu, Trương Huyền liên tiếp lui về phía sau.

- Không được. Thực lực của con này rất mạnh, hơn nữa lực phòng ngự cũng không yếu. Cùng nó chiến đấu, nó muốn thắng ta dễ dàng. Ta muốn thắng nó... khó khăn!

Lông mày hắn nhăn lại.

Lại cẩn thận nói tiếp, hiện tại tu vi chân khí Trương Huyền chỉ có Tông Sư đỉnh phong. Mặc dù có thể cùng đối phương chiến đấu, là bởi vì thân thể cường lực.

Nhưng phản ứng của cường giả Chí Tôn và Tông Sư rõ ràng vẫn có chênh lệch nhất định.

Cho dù lực lượng của hắn không kém gì đối phương, trên phản ứng cũng sẽ không theo kịp, có vẻ tương đối tốn sức.

Nếu như đối phương chỉ cao hơn hắn một cấp bậc, còn có thể sử dụng mắt Minh Lý, suy nghĩ bước hành động tiếp theo. Nhưng cao hơn hai cấp (nửa bước Chí Tôn, Chí Tôn sơ kỳ), kỹ năng này lại vô dụng.

Đoán không ra động tác kế tiếp, trên tư duy lại có phần không theo kịp, chỉ dựa vào thân thể, đã muốn thắng được, quả thật rất khó.

Đương nhiên, nếu như là đọ sức sinh tử, giết chết nó vẫn rất nhẹ nhàng.

- Chỗ thiếu hụt!

Biết tay không muốn thắng được đối phương rất khó khăn, Trương Huyền không do dự quá lớn, tinh thần thoáng động. Một quyển sách xuất hiện ở Đồ Thư Quán. Sau một khắc, nội dung trong đó rơi vào mi mắt.

- Thì ra là thế...

Nhìn xong nội dung, Trương Huyền khẽ cười, khóe miệng cong lên.

...

- Thực lực của hắn rất mạnh. Nhưng muốn thắng được Kim Thân Thiết Tí Viên, không quá dễ dàng!

Trong mắt nhìn thấy cảnh tượng chiến đấu, Ngụy Dư Thanh trưởng lão nói.

Làm cường giả Chí Tôn đỉnh phong, thực lực của một người một thú, hắn nhìn có thể hiểu rất rõ.

Rất rõ ràng, Trương Huyền rơi vào hạ phong.

- Không phải là không quá dễ dàng, mà là không có khả năng... Không nghĩ tới liên tục ba cửa đều thuận lợi như vậy, cuối cùng lại dừng lại ở chỗ này. Đáng tiếc!

Tạ Cửu Thần đường chủ cảm thán một tiếng, không nhịn được lắc đầu.

Ban đầu còn nghĩ chỗ này của bọn họ có thể có một vị khiêu chiến thành công. Không nghĩ tới, cuối cùng vẫn bị thất bại.

Ta muốn khiêu chiến mười lồng thú (2)

dtv-ebook.com

Vị Trương Huyền này chắc hẳn là học được phương pháp luyện thể nào đó lợi hại, có thể khiến cho lực lượng thân thể đột phá vạn đỉnh, có thể chiến đấu vượt cấp.

Nhưng Kim Thân Thiết Tí Viên tăng cương kinh khủng!

Hơn nữa mạnh mẽ chính là thực lực tổng hợp. Bất kể từ một điểm nào, đều không chê vào đâu được. Cho dù người thanh niên không kém, vẫn không có hy vọng chiến thắng.

Ngược lại sẽ dựa theo chiến đấu chuyển dời, xuất hiện loại nhược điểm này, có thể bị nó nhân cơ hội.

Nói cách khác, dựa theo kiến thức của hắn thấy, nếu như vị Trương Huyền này không có phương pháp khác, thua trận đã là điều tất nhiên.

- Đúng là rất đáng tiếc...

Ngụy Dư Thanh trưởng lão cũng nhìn ra, theo thở dài một tiếng, đang muốn nói tiếp. Đột nhiên khóe miệng hắn giật một cái:

- Đường chủ...

Không cần hắn nói tiếp, chỉ thấy Tạ Cửu Thần đường chủ tự nhiên nói không ra lời, mắt trợn trừng sắp rơi ra, sắc mặt trở nên trắng bệch.

Chỉ thấy phía dưới, một người một thú vừa rồi còn chiến đấu khí thế hừng hực, chẳng biết lúc nào, tự nhiên kề vai sát cánh, thất giống như cùng một người còn kém chút nữa ôm nhau ở cùng một chỗ.

Kim Thân Thiết Tí Viên trước đó vẫn hung hăng hằn học, muốn xé rách Trương Huyền thành mảnh nhỏ, lúc này đang vỗ vai Trương Huyền, bộ dạng ta bảo bọc ngươi, đầy nghĩa khí.

Không chỉ hai người khiếp sợ đến mức cắn đầu lưỡi, mọi người khác xem náo nhiệt khóe miệng mỗi người cũng co giật, không hiểu ra sao.

Đây là... Tình huống gì?

Vừa rồi còn đánh ngươi chết ta sống, chiến đấu nhiệt huyết sôi trào. Thế nào... trong nháy mắt, lại như vậy?

Cho dù hai ngươi trước đó quen biết, cũng có một dấu hiệu. Hiện tại chợt kinh chợt sợ, làm cái gì vậy?

- Vừa rồi thời điểm chiến đấu, ta dường như nhìn thấy được người thanh niên này, lợi dụng truyền âm nhập mật nói gì đó. Kim Thân Thiết Tí Viên lập tức thay đổi thái độ quá lớn! Thay đổi với tốc độ nhanh như vậy, có thể có liên quan đến tới nội dung hắn nói hay không?

Giang Nam Bình không nhịn được nói.

Trước đó, có chút thất thần, phía dưới lại xuất hiện kết quả. Lần này từ khi vừa mới bắt đầu, hắn đã mở to hai mắt nhìn, không dám bỏ qua bất kỳ một chi tiết nào.

Bởi vậy, một người một thú phía dưới thay đổi thái độ mặc dù nhanh, vẫn khiến cho hắn thấy được manh mối...

Lại ở thời điểm Thiết Tí Viên chiếm thượng phong, môi người thanh niên mấp máy, hình như sử dụng truyền âm nói gì đó.

Sau đó... man thú vừa rồi thoạt nhìn còn giống như có kẻ thù giết cha, lại lập tức giống như rút gân, thay đổi thái độ lớn.

- Ta cũng thấy được... Chỉ là, nói một câu, khiến Kim Thân Thiết Tí Viên thay đổi thái độ. Điều này... không thể nào đâu?

Vẻ mặt Ngụy Hữu Đạo vẫn mơ hồ.

- Ta cũng cảm thấy không có khả năng. Nhưng... Ngươi đã thấy đánh một trận, khiến Tật Phong Lang ngoan giống như chó Nhật, đánh một quyền khiến Hổ Đầu thú nằm xuống giả chết chưa?

Giang Nam Bình nói.

- Ta...

Ngụy Hữu Đạo cứng đờ.

Không phải tận mắt nhìn thấy, nằm mơ hắn cũng không dám nghĩ.

Dù vậy, hắn vẫn cảm thấy mình giống như chưa tỉnh ngủ, khiến cho hắn cảm thấy rất nhiều man thú phía dưới, không phải là cố ý nhường.

- Cho dù thái độ thay đổi... Kim Thân Thiết Tí Viên cũng không có khả năng nhường để cho hắn qua được! Nó là thú sủng tốt nhất của trưởng lão, đã đáp ứng bảo vệ cửa ải cuối cùng, chắc hắn sẽ làm tròn trách nhiệm...

Lại nhìn một hồi, thật sự không hiểu nổi đối phương rốt cuộc làm sao làm được, Ngụy Hữu Đạo không nhịn được nói.

Cho dù người này sử dụng phương pháp đặc biệt nào, có thể khiến cho mấy man thú trước mặt nhường, vậy chắc chắn sẽ không được.

Con man thú này lại là thú sủng tốt nhất của trưởng lão Thú Đường, từ lâu đã nhận mệnh lệnh, liều chết trấn thủ cửa ải cuối cùng. Cho dù có thể sử dụng ngôn ngữ gì mê hoặc nó không động thủ. Muốn thông qua, khẳng định vẫn không có khả năng!

Còn chưa nói dứt lời, hắn liền nghe được giọng nói lanh lảnh của người thanh niên phía dưới vang lên.

- Viên huynh, ta muốn qua, huynh nhường đường một chút!

Ngay sau đó hắn liền nhìn thấy, Kim Thân Thiết Tí Viên vẻ mặt hưng phấn gật đầu, hoàn toàn không có chút do dự nào, tránh ra khỏi thông đạo. Ngay sau đó móng vuốt cực lớn giơ lên, phất tay chia tay.

- Ta thấy... Hình như nó không làm tròn trách nhiệm...

Giang Nam Bình nói.

-...

Ngụy Hữu Đạo.

...

Cùng Kim Thân Thiết Tí Viên cáo biệt.

Thiên Đạo Đồ Thư Quán chiếu xuống, bất kỳ chỗ thiếu hụt nào cũng không thể tránh được. Con Thiết Tí Viên có chút vấn đề tự nhiên. Trương Huyền nói cho nó phương pháp giải quyết, đừng nói nhường đường, cho dù bảo nó lập tức thay đổi tín ngưỡng, biến thành thú sủng của mình, khẳng định nó cũng không sẽ từ chối.

Man thú, chỉ cần không có bị thuần phục triệt để, ký kết khế ước, thay đổi chủ nhân không có bất cứ vấn đề gì.

Thật giống như Thanh Ưng thú trước đây, Mạc Vũ tốn giá trị cực lớn, thật vất vả bồi dưỡng được cảm giác tín nhiệm, lại thua Trương Huyền điên cuồng đánh một trận.

Rất nhanh, đi tới điểm cuối của mười lồng thú, Trương Huyền vỗ bàn tay, một ánh sáng lóe lên.

Mười lồng thú khiêu chiến thành công!

- Cái này... thông qua? Sử dụng bao nhiêu thời gian?

Tạ Cửu Thần nhịn xuống hỏi.

- Cái này...

Khóe miệng Ngụy Dư Thanh trưởng lão co giật:

- Đại khái... thời gian nửa chén trà nhỏ!

- Nửa chén trà nhỏ?

Lông mày Tạ Cửu Thần đường chủ giật loạn.

Bình thường khiêu chiến mười lồng thú, phải một canh giờ.

Một chén trà nhỏ, là một khắc đồng hồ, cũng chính là một phần tám canh giờ.

Nửa chén trà nhỏ, mười một phần sáu thời gian lại thông qua bốn cửa ải, đánh bại mười con man thú...

- Mấu chốt nhất chính là... Tám phần mười thời gian của hắn, đều sử dụng để đi trên đường. Thật sự tiếp xúc, giao đấu cùng những con man thú này, cũng chỉ mười mấy lần hít thở!

Ngụy Dư Thanh trưởng lão tiếp tục nói.

Thời gian uống cạn nửa chén trà khiêu chiến mười lồng thú thành công đã rất nghịch thiên. Thời gian người ta thật sự tiếp xúc và va chạm, tổng cộng mới sử dụng mười mấy lần hít thở...

Nếu không tận mắt nhìn thấy, thuộc hạ có người trả lời như vậy, hắn khẳng định cảm thấy nói dối cũng không biết đường...

- Tạ đường chủ, ta tính thông qua không?

Lông mày đang giật loạn, chỉ thấy người thanh niên đi tới trước mặt.

- Thông qua, thông qua...

Tạ Cửu Thần gật đầu.

Nếu như vậy cũng không tính thông qua, vậy thế nào mới qua?

- Vậy... máu linh thú của ta!

Người thanh niên nhìn qua.

- Đi tới đài cao, ta sẽ đưa cho ngươi ở trước mặt mọi người!

Tạ Cửu Thần mỉm cười.

Có người xông qua mười lồng thú là công lao và thành tích của hắn trong thời điểm thân là đường chủ, tất nhiên hắn cần tuyên truyền lớn cho bốn phương một hồi, để cho tất cả mọi người biết.

- Được!

Trương Huyền biết mục đích của đối phương, cũng không nói nhiều.

Rất nhanh mấy người từ trong sân này đi ra, đi tới đài cao.

- Các vị thuần thú sư cùng với bằng hữu tới Thú Đường, nói vậy bữa tiệc xông mười lồng thú lànn ày, các vị cũng đều thấy được.

Đi tới đài cao, Tạ Cửu Thần tiếp nhận hộp ngọc do một vị trưởng lão đưa tới, nhìn quanh một vòng, giọng nói sang sảng.

- Thật lợi hại!

- Không biết vị thuần thú sư này tên gọi là gì? Sau này hắn lại là thần tượng của ta! Ta phải lấy hắn làm mục tiêu, cố gắng phấn đấu.

- Lấy hắn làm mục tiêu? Ngươi không cảm thấy cái khởi điểm này xác định quá cao, sau đó tuyệt vọng sao? Ta xem, vẫn là lấy Ngụy Hữu Đạo, Giang Nam Bình bọn họ làm mục tiêu mới tính làm đến nơi đến chốn! Thật sự không được, lấy đám người La Đường, Phương Tiến làm mục tiêu cũng được!

-... Vậy ngược lại cũng đúng!

Phía dưới ồ lên một mảnh.

Mới vừa rồi còn tranh tới mặt đỏ tận mang tai, La Đường, Phương Tiến, Ngụy Hữu Đạo, Giang Nam Bình nghe được lời bàn luận, mỗi một người mặt đỏ tới mang tai, hận không thể có kẽ nứt nào chui vào.

Trước đó mỗi người đều cảm thấy Thú Đường tại Hiên Viên vương quốc ta lợi hại nhất. Bây giờ mới biết... Muốn lấy người ta làm mục tiêu, cũng không thể!

Nửa chén trà nhỏ xông qua mười lồng thú, loại thành tích như vậy, suy nghĩ một chút cũng khiến cho người ta tuyệt vọng.

- Thông qua mười lồng thú, thưởng một giọt máu linh thú. Đây là quy định Thú Đường đã sớm lập được, ai cũng không thể thay đổi! Nếu vị Trương thú sư này thành công, ta hiện tại lại trao tặng phần thưởng!

Giọng nói của Tạ Cửu Thần đường chủ vang lên.

Nói một hồi, hắn mở hộp ngọc trong tay ra. Quả nhiên thấy một giọt máu, xoay quanh ở trong cái bình đặt bên trong đó, khiến người ta một loại lực ép cường đại.

Máu linh thú!

- Trương thú sư, chúc mừng!

Biểu diễn cho mọi người xem xong, Tạ Cửu Thần cười khanh khách đưa qua.

- Ừ!

Trương Huyền vội vàng cầm hộp ngọc ở lòng bàn tay.

Mục đích lớn nhất hắn tới Thú Đường chính là vì cái này. Hiện tại máu thú tới tay, tâm tình thật tốt.

- Được rồi, ta hi vọng từ nay về sau, Thú Đường chúng ta, đều có thể lấy Trương thú sư làm gương, cố gắng tu luyện, khiêu chiến mười lồng thú chứng minh thực lực.

Biết đây là cơ hội tốt nhất để tuyên truyền, Tạ Cửu Thần đường chủ vuốt vuốt chòm râu, cười lớn một tiếng, nhìn quanh một vòng:

- Chỉ cần sau này, bất kể ai khiêu chiến thành công, Thú Đường đều sẽ ban tặng một giọt máu linh thú làm phần thưởng.

- Máu linh thú có ý nghĩa như thế nào đối với thuần thú sư, nói vậy không cần ta nhiều lời, tất cả đều rõ ràng! Các vị, nỗ lực lên. Chỉ cần cố gắng, cũng không phải không có khả năng...

Hai cánh tay vung lên, Tạ Cửu Thần đường chủ cười to.

Không thể không nói, cử chỉ và lời nói của hắn lần này rất có lực kích động.

Trao phần thưởng trước mặt mọi người, khiến cho tất cả mọi người nhìn thấy được nội dung phần thưởng, sau đó lấy Trương Huyền làm thí dụ, tiến hành khích lệ đối với mọi người...

Hắn vừa nói xong, phía dưới xôn xao một mảnh. Không ít thế hệ trẻ tuổi, đều kích động sắc mặt đỏ ửng, xiết chặt nắm đấm.

Hiệu quả của máu linh thú, bất kể đối với người hay là thú đều có cực trợ giúp lớn. Mỗi một giọt đều có giá trị cực lớn. Loại phần thưởng này, ai cũng không có cách nào từ chối.

Có người thông qua mười lồng thú, vì sao ta không thể?

Trong lúc nhất thời, quần chúng xúc động, mỗi người đều hăng hái giống như uống máu gà.

- Đường chủ, ta cũng muốn khiêu chiến mười lồng thú!

- Ta cũng muốn thử xem...

Trong thời gian mấy hơi thở, lại có mười mấy thuần thú sư xông lại, nóng lòng muốn thử.

Nhìn thấy được bộ dáng mọi người kích động như vậy, Tạ Cửu Thần đường chủ thoả mãn gật đầu. Hắn đang muốn nói chuyện, lại thấy người thanh niên cách đó không xa thu hồi máu linh thú, cũng dùng đôi mắt mong chờ nhìn qua.

- Đường chủ, nếu người người đều có thể khiêu chiến mười lồng thú, ta khiêu chiến lần thứ hai, sẽ không có vấn đề gì chứ?

Trước đó, hắn từ trong tay Lâm Nhược Thiên nhận được hai giọt, chỉ khiến cho hắn nắm giữ lực lượng 9999 đỉnh mà thôi, chưa từng đột phá Chí Tôn.

Thêm một giọt nữa, cho dù có hiệu quả, muốn cho hắn đạt được Chí Tôn đỉnh phong, cũng còn kém rất xa.

Muốn giúp Lộ Trùng báo thù, thực lực này là yêu cầu thấp nhất.

Cho nên, cần có càng nhiều thú huyết.

- Ngươi nói cái gì?

Tạ Cửu Thần đường chủ sửng sốt, không kịp phản ứng.

- Ta nói... Vẫn muốn khiêu chiến mười lồng thú!

Trương Huyền nói.

- Vẫn muốn khiêu chiến?

Khóe miệng Tạ Cửu Thần giật một cái:

- Ngươi không phải vừa thành công sao?

- Đúng vậy. Ngươi vừa nói qua, bất kể ai khiêu chiến thành công, qua một lần, là có thể nhận được một giọt máu linh thú. Ta còn cần càng nhiều máu linh thú hơn, cũng muốn tiếp tục khiêu chiến!

Trương Huyền nghiêm túc trả lời.

- Tiếp tục?

Thân thể Tạ Cửu Thần đường chủ thoáng một cái.

Ngươi trong thời gian uống cạn nửa chén trà là thành công. Nếu cứ quét tới quét đi như vậy, Thú Đường chúng ta còn không phải trực tiếp phá sản sap?

Máu linh thú, vật trân quý như vậy, cho dù Thú Đường tại Hiên Viên vương quốc, cũng không tích trữ bao nhiêu...

- Đúng vậy!

Trương Huyền gật đầu, bẻ ngón tay tính toán:

- Yên tâm đi, để cho ta liên tiếp khiêu chiến hai mươi lần, kiếm lấy hai mươi giọt máu linh thú là được. Ta không tham nhiều!

-...

Thân thể Tạ Cửu Thần đường chủ thoáng lảo đảo một cái, thiếu chút nữa ngã quỵ.

Thanh Yểm thú

dtv-ebook.com

Hai mươi giọt? Còn không tham nhiều?

Ngươi biết Thú Đường chúng ta có tổng cộng bao nhiêu không?

Tạ Cửu Thần đường chủ cảm thấy mặt cũng xanh cả lại.

Sớm biết vậy không ba hoa bốc phét làm cái gì.

Vừa nói xong bất kể ai khiêu chiến thành công, là có thể nhận được một giọt máu linh thú... Người này lại mở miệng.

Thế nào cảm giác đang buộc lòng lọng cho chính mình?

Một khi hắn liên tục khiêu chiến, cho hay là không cho?

Cho dù Thú Đường tại Hiên Viên vương quốc truyền thừa nghìn năm, máu linh thú cũng cực kỳ hiếm có. Còn quét xuống, nhất định sẽ bị chơi đùa tới phá sản!

Người khác khiêu chiến mười lồng thú, cho dù có thể thông qua, cũng cửu tử nhất sinh, bản thân bị trọng thương. Ba tới năm tháng không có cách nào xuống giường.

Người này thì hay rồi, khiêu chiến thành công, giống như đi dạo hậu hoa viên, đánh rắm không đủ, ngược lại cũng thôi... còn thu một đám tiểu đệ man thú lớn.

Ngươi xem, con Kim Thân Thiết Tí Viên kia đến bây giờ còn đang không ngừng phất tay, khóe miệng nhếch lên, giống như ăn mật. Cánh tay cũng vẫy tới sắp rơi ra... Tật Phong Lang vẫn tội nghiệp nhìn qua, đầy u oán.

U oán em gái ngươi đấy!

Đám Tật Phong Lang này trước đây lại là do hắn đặc biệt phái người bắt tới. Mỗi một con đều cương quyết không tuân theo. Không ít thuần thú sư thế hệ trẻ tuổi chưa từng thành công. Thậm chí đề mục thi đấu thuần thú lần này, cũng một lần nữa muốn làm thành thuần phục bọn chúng...

Những con này thì hay rồi, bị đánh cho một trận, chẳng những không tức giận, còn là bộ dáng này. Ngươi nói đám các ngươi, rốt cuộc thiếu đánh tới mức nào?

Có thể tưởng tượng, thật sự để cho vị Trương Huyền này quét xuống, chút nội tình trong nhà bị quét sạch không nói, toàn bộ man thú trong đường, chắc hẳn cũng thành của hắn...

Rốt cuộc là một biến thái thế nào?

- Đường chủ đồng ý, ta sẽ xuống ngay. Nói thật, khiêu chiến mười lồng thú vẫn rất thú vị!

hấy đối phương không nói lời nào, Trương Huyền lại muốn một lần nữa nhảy xuống.

Hắn có nhu cầu cấp bách cần khoảng hai mươi giọt máu linh thú, hoàn toàn không chậm trễ được, nếu quyết định quét phó bản, vậy tốc độ nhanh một chút.

- Khoan đã...

Tạ Cửu Thần đường chủ vội vàng ngăn cản ở phía trước, xấu hổ cười:

- Tạm thời đừng có gấp. Ngươi vừa xông qua mười lồng thú, khẳng định tiêu hao không ít, không ngại nghỉ ngơi một chút lại nói!

- Không cần, ta không mệt! Thật ra xông vào nhiều, đối với ta cũng là một loại tôi luyện. Đường chủ không cần lo lắng cho ta.

Trương Huyền gật đầu.

- Lo lắng...

Lo lắng ngươi cái chuối à!

Ta là lo lắng Thú Đường bị ngươi làm cho suy sụp...

Tạ Cửu Thần đường chủ vội vàng xua tay:

- Ta biết Trương thú sư ở trên con đường thuần thú, có thiên phú người bình thường khó có thể sánh bằng. Cho dù lại xông qua cũng không có việc gì. Nhưng... Thu thập man thú nhiều như vậy, thật phiền toái... Nếu như ngươi không mệt, có thể để cho man thú nghỉ ngơi một hồi hay không?

- Nghỉ ngơi?

Trương Huyền cúi đầu nhìn xuống dưới:

- Các ngươi mệt mỏi?

Đám Tật Phong Lang, Hổ Đầu thú, Kim Thân Thiết Tí Viên vội vàng lắc đầu.

- Ngươi xem, bọn chúng không mệt!

Trương Huyền nói.

-...

Tạ Cửu Thần đường chủ hôn mê.

Ngươi nói ngươi xem, thời điểm thuần thú, lợi hại như vậy, nói thế nào làm việc lại không có tình thương như thế?

Ta vẫn từ chối, ý tứ rất đơn giản, không muốn để cho ngươi quét. Thế nào ngươi lại nghe không hiểu tiếng người?

- Khụ khụ, Trương thú sư, có khả năng ngươi không hiểu ý tứ của đường chủ. Nếu ngươi xông qua mười lồng thú một lần, cũng không cần lại xông qua nữa. Thành công một lần, lại xông qua nữa, ý nghĩa cũng không lớn!

Thấy hai người nói chuyện với nhau, càng lúc càng hồ đồ, Ngụy Dư Thanh trưởng lão không nhịn được mở miệng.

- Xông qua một lần, có thể được một giọt máu linh thú. Điều này đối với ta rất quan trọng!

Trương Huyền gật đầu.

Đương nhiên là có ý nghĩa. Không có ý nghĩa, ta cũng không có khả năng rảnh rỗi đến mức buồn chán, lại xông qua thứ đồ chơi này.

- Ngươi...

Ngụy Dư Thanh trưởng lão cũng nghẹn tới mức mặt xám xịt. Nói hàm súc với hắn, đối phương lại trực tiếp làm rõ...

Còn có thể vui vẻ chơi đùa hay không?

- Được rồi, ta biết ngươi khẳng định có thể thông qua. Nhưng cơ hội cũng phải lưu cho thuần thú sư khác. Tiếp tục khiêu chiến mười lồng thú, cái này thôi đi!

Lại không nhịn được nữa, Tạ Cửu Thần đường chủ vung tay lên đưa ra quyết định.

- Cái này...

Trương Huyền nhướng mày.

Trong sách về Từ Thú Đường, hắn nhìn thấy được chuyện liên quan tới mười lồng thú, lúc này mới qua khiêu chiến. Hắn vốn tưởng rằng khiêu chiến hai mươi lần, máu linh thú Thiên Đạo Kim Thân tầng thứ hai cần,

lại gần đủ. Hắn nằm mơ cũng không nghĩ tới, đối phương căn bản cũng không đồng ý!

- Không để cho ta khiêu chiến cũng có thể!

Có chút do dự, Trương Huyền nhìn qua:

- Ta cần dùng gấp, còn cần mười chín giọt máu linh thú. Ngươi xem là mua, hay làm thế nào, mới có thể có được.

- Còn cần mười chín giọt?

Tạ Cửu Thần đường chủ, Ngụy Dư Thanh trưởng lão nhìn nhau, tất cả mỗi một người đều choáng váng.

Nhiều máu linh thú như vậy... Nấu ăn à!

Man thú bình thường, một giọt loại máu này, cũng hấp thu không được. Ngươi thì hay rồi, vừa mở miệng lại muốn hai mươi giọt... Chẳng lẽ, phía sau có một quân đoàn man thú?

- Mua thật ra có thể. Một giọt máu linh thú, bình thường báo giá là năm khối linh thạch. Ngươi là thuần thú sư, tính rẻ cho ngươi một chút, bốn cái!

Tạ Cửu Thần đường chủ nói.

- Bốn khối linh thạch một giọt?

Mắt Trương Huyền trợn trừng:

- Thôi đi, ta vẫn là khiêu chiến mười lồng thú. Các ngươi nhanh chút chuẩn bị!

Linh thạch thứ này, hắn còn không biết hỏi ai đòi đây!

Bốn khối linh thạch một giọt... Ngươi trắng trợn cướp đi!

Nâng cằm, Trương Huyền bắt đầu tính toán:

- Nếu máu linh thú thật sự đắt, sau khi khiêu chiến hai mươi lần mười lồng thú, còn lại ta có thể không cần, bán tất cả lại cho các ngươi. Một ngày xông qua một trăm lần, là có thể kiếm lời bốn trăm khối linh thạch. Kiên trì một tháng, lại có hơn một vạn...

-...

Hai vị đại lão Thú Đường phát điên.

Đại ca, ngươi đây không phải là chưa chơi chết Thú Đường tại Hiên Viên vương quốc chúng ta, thì chưa từ bỏ ý định sao!

Thù gì oán gì, khiến cho ngươi ngoan độc như vậy?

- Được, được! Ngươi muốn hai mươi giọt máu linh thú, ta có thể cho ngươi. Chỉ có điều, có một điều kiện trước tiên!

Nghẹn tới mức ngực sắp nổ mạnh, đột nhiên ánh mắt Tạ Cửu Thần nhất thời sáng lên, nghĩ đến một biện pháp. Hắn vẫy bàn tay một cái, khẽ nói.

Trước không nói để cho đối phương quét xuống như vậy, Thú Đường sớm hay muộn sẽ sụp đổ. Nếu thật sự làm như vậy, mình nhất định sẽ lập tức trở thành trò cười cho vương quốc phong hào xung quanh, mắt mặt tới chết.

- Điều kiện trước tiên?

- Không sai, Thú Đường chúng ta vừa thu được một con man thú, khó có thể thuần phục. Nếu như ngươi có thể nghĩ biện pháp khiến cho nó ra sức vì Thú Đường, đừng nói hai mươi giọt máu linh thú, cho dù cho thêm ngươi mười giọt, cũng không tính là gì cả!

Tạ Cửu Thần nhìn qua:

- Đương nhiên, nếu như ngươi không có cách nào thành công, chuyện khiêu chiến mười lồng thú, lúc đó thôi đi, sau này đừng nhắc lại nữa!

- Cho thêm mười giọt?

Ánh mắt Trương Huyền nhất thời sáng lên:

- Được, ta đáp ứng!

Nhìn bộ dạng đối phương một mực từ chối, tiếp tục khiêu chiến mười lồng thú nhất định là không được. Nếu đối phương đưa ra loại điều kiện này, không đáp ứng mới thật khờ.

Thêm mười giọt, chẳng khác nào xuất hiện thêm bốn mươi khối linh thạch. Thuần phục một con man thú mà thôi, tuyệt đối là kiếm lời lớn.

- Không đáp ứng, chính là bản thân ngươi bỏ quyền. Sau này chuyện khiêu chiến mười lồng thú, đừng nói nữa...

Tạ Cửu Thần đường chủ vẫy bàn tay một cái, nói được phân nửa sửng sốt, trợn tròn mắt:

- Ngươi nói cái gì? Đồng ý?

- Đồng ý. Vì sao không đồng ý!

Trương Huyền gật đầu.

- Nhưng... Ngươi biết ta muốn ngươi thuần phục man thú cấp bậc gì đâu, ngươi đã đáp ứng?

Tạ Cửu Thần cũng sắp kéo râu mép xuống.

Hắn là một thuần thú sư tam tinh, đường đường là cường giả Chí Tôn đỉnh phong còn không có cách nào thuần phục man thú, ngươi liền trực tiếp đáp ứng?

Ban đầu còn nghĩ sử dụng phép khích tướng gì đó, dẫn tới đối phương rút lui. Dù sao, hắn cũng thuần phục không được, hắn không tin đối phương cũng có thể làm được. Hắn cố ý nói như vậy, chỉ là khiến cho đối phương không đánh chủ ý vào mười lồng thú mà thôi.

Dù thế nào hắn cũng không nghĩ tới, còn chưa nói dứt lời đối phương lại đồng ý.

- Cần gì quan tâm nó cấp bậc gì!

Trương Huyền xua tay.

Cấp bậc gì với hắn mà nói, thật sự không có vấn đề gì.

Mấu chốt nhất chính là, chỉ cần có đủ máu linh thú là được.

-... Được!

Thấy người này tự tin như vậy, Tạ Cửu Thần có chút do dự.

Thật ra không khác mấy với tin tức Phong đường chủ nhận được tin tức. Bọn họ đột nhiên sớm tiến hành trận thi đấu lớn thuần thú, trên thực tế chính là muốn tập hợp thiên tài thuần thú của toàn bộ vương quốc, xem có thể tìm được phương pháp thuần phục con man thú này hay không.

Người trước mắt này có thiên phú thuần thú như vậy, trong thời gian nháy mắt là có thể thuần phục Tật Phong Lang... Có lẽ hắn thật sự có thể nghĩ được biện pháp thích hợp.

Chỉ cần có thể thuần phục con man thú này, cho dù trả giá lớn là hai mươi giọt máu linh thú, cũng thật sự không tính là gì cả.

- Đi thôi, ta dẫn ngươi đi xem!

Có quyết định, Tạ Cửu Thần không rầu rĩ trong vấn đề này nữa. Hắn tùy tiện gọi qua một vị trưởng lão, căn dặn một tiếng, cùng Ngụy Dư Thanh đi về phía sâu bên trong Thú Đường.

Biết đây là kiếm cơ hội lấy máu linh thú, Trương Huyền cũng không chậm trễ, theo sát phía sau.

- Lão sư!

- Thiếu gia!

Đám người Triệu Nhã, Tôn Cường đuổi theo.

- Cùng đi!

Biết không có gì phải giấu giếm mấy người này, Trương Huyền cũng không nói nhiều. Mấy người dọc theo con đường đi tới. Chỉ chốc lát, bọn họ lại đi đến một cái viện rộng.

Tường viện cao vút rất dàt, chừng hơn mười thước, xây dựng giống như tường thành, bên trong có sương mù mờ ảo. Vừa nhìn đã biết có bố trí trận pháp lợi hại.

- Con man thú này đang ở bên trong. Ta nói trước một tiếng! Hiện tại từ chối còn kịp.

Dừng lại ở bên ngoài viện, thần sắc Tạ Cửu Thần ngưng trọng, nói:

- Là con Thanh Yểm thú. Toàn bộ Thú Đường chúng ta tốn cái giá cực lớn mới bắt được nó. Trong cơ thể nó nắm giữ huyết mạch loãng của Long tộc, cương quyết không chịu tuân theo, gần như không có cách nào thuần phục.

- Thanh Yểm thú? Man thú nửa bước Hóa Phàm cảnh?

Trương Huyền sửng sốt.

Tiêu hóa sách của Thú Đường, hắn biết loại man thú này.

Được xưng là một trong những man thú cường đại nhất dưới linh thú, trong cơ thể nắm giữ huyết mạch loãng của Long tộc, vô cùng cường đại. Cường giả Hóa Phàm cảnh sơ kỳ cũng có thể đánh một trận!

Thú Đường này tự nhiên bắt được một con như vậy qua, thật lợi hại!

- Không sai. Con man thú này hung tàn thành tính. Muốn lại gần người nó, cũng khó khăn. Ta có thể dẫn các ngươi tới xem. Nếu như ngươi cảm thấy không có cách nào, liền trực tiếp từ chối. Ngàn vạn không nên mạo hiểm. Đương nhiên, nếu như từ chối, cũng phải đáp ứng, không thể tiếp tục khiêu chiến mười lồng thú.

Tạ Cửu Thần nói ra yêu cầu trước đó.

Hắn sợ đối phương không thuần phục được, lại chạy về, đi khiêu chiến mười lồng thú. Cứ như vậy, nửa ngày cố gắng chẳng khác nào uổng phí.

- Vào xem một chút đi!

Trương Huyền khoát tay chặn lại.

Tạ Cửu Thần, Ngụy Dư Thanh trưởng lão gật đầu, tìm được vị trí then chốt của trận pháp đầu, để dẫn theo mọi người đi vào.

Trong viện rộng rãi bao la, xung quanh không chỉ có trận pháp, còn có lưới sắt do luyện khí sư đặc biệt chế luyện bao phủ. Một khi có man thú rơi vào trong đó, muốn đi ra ngoài, gần như không có khả năng.

Đi dọc theo sân một hồi, một lồng sắt cực lớn xuất hiện ở trước mắt. Một con man thú cực lớn, cao ước chừng hơn năm thước, chiều dài hơn mười thước, yên tĩnh nằm trên mặt đất. Thấy có người qua, mắt nó lập tức ửng đỏ, phát ra một tiếng gào thét điếc tai nhức óc.

Thú ngữ thượng cổ

dtv-ebook.com

Tiếng kêu của nó giống như phải đâm rách lỗ tai người ta, khiến khí tức của người ta không có thực, thân thể không kìm lòng được lảo đảo.

Trong đám người, đám người Viên Đào, Tôn Cường tu vi yếu kém, bị kích thích, sắc mặt tái nhợt, toàn thân run rẩy.

Dưới tiếng gào thét trùng kích, dĩ nhiên bọn họ bị thương.

- Các ngươi đi ra ngoài trước!

Biết man thú cường đại, cho dù không động thủ, chỉ dựa vào tiếng hô là có thể lập tức giết chết người, Trương Huyền khoát tay áo.

Sắc mặt đám người Tôn Cường, Viên Đào nhất thời đỏ lên, lui ra ngoài.

- Con này, chính là Thanh Yểm thú!

Sắc mặt Tạ Cửu Thần đường chủ cũng trở nên đầy nghiêm trọng.

Con Thanh Yểm thú này quá mức cường đại. Hắn cũng không phải là đối thủ. Nếu không phải trong lồng sắt có chứa trận pháp đặc biệt, sân lại bố trí thiên la địa võng, chỉ sợ nó đã sớm trốn.

Linh thú đã nắm giữ linh tính không kém gì nhân loại. Đạt được loại cấp bậc như vậy, thậm chí có thể chủ động tu luyện, nâng cao tu vi.

Con Thanh Yểm thú trước mắt này cho dù không đạt được cấp bậc linh thú, lại không kém bao xa. Hơn nữa trong cơ thể nó nắm giữ huyết mạch Long tộc, thực lực mạnh mẽ, không phải cơ duyên xảo hợp, cho dù có mười người hắn, cũng khó mà bắt được.

- Bị thương?

Liếc mắt thoáng nhìn, Trương Huyền nhăn mày lại.

- Ừ!

Tạ Cửu Thần gật đầu.

Cái gọi là cơ duyên xảo hợp, chính là con này vừa vặn bị thương, mới bị bọn họ bắt được.

Chỉ có điều, nhìn tốc độ đối phương khôi phục, sợ rằng không cần một tháng là có thể hoàn toàn khôi phục. Trong lúc này, không có cách nào thuần phục nó, cũng chỉ có thể trơ mắt nhìn nó rời đi.

Chính vì vậy, mới không tiếc sớm trận thi đấu lớn thuần thú, tìm kiếm biện pháp thuần phục.

- Nó không phải là bị người gây thương tích, mà là trùng kích linh thú thất bại!

Tạ Cửu Thần giải thích.

Trương Huyền gật đầu.

Đúng là như thế.

Cho dù không cần Thiên Đạo Đồ Thư Quán, mắt Minh Lý, dựa vào tri thức hắn đối với thuần thú, cũng có thể nhìn ra.

Nửa bước linh thú giống như cường giả nhân loại, rất hy vọng có thể bước vào một bước cuối cùng, từ cá chép hóa rồng, sinh mạng lại không còn gông cùm xiềng xích.

Con Thanh Yểm thú này không chỉ được kỳ ngộ gì đó mạnh mẽ trùng kích, kết quả dẫn đến thất bại, mới biến thành bộ dạng này. Thân thể khó có thể nhúc nhích, chỉ có thể dựa vào tiếng gầm rú chấn áp kẻ địch.

Bằng không, nửa bước linh thú, một khi tức giận, nửa bước Hóa Phàm cũng không chịu được. Đám người Tạ Cửu Thần lại làm sao có thể bắt được, nhốt nó ở chỗ này.

- Chỉ cần tìm được phương pháp thuần phục, cho dù không cần tự mình ra tay, để cho chúng ta tới cũng được. Chỉ cần phương pháp làm được, cũng cho ngươi hai mươi giọt máu linh thú.

Giải thích xong, Tạ Cửu Thần nói ra yêu cầu.

Thực lực của đối phương bày ra ở nơi đó. Thuần phục một con man thú cấp bậc nửa bước Hóa Phàm, khẳng định rất khó làm được.

Chỉ có điều, có thể tìm được phương pháp là được.

Cho dù để cho hắn hoặc toàn bộ tất cả thuần thú sư tam tinh của Thú Đường ra tay, chỉ cần có thể thành công, cũng không tính là gì cả.

Bởi vì thuần phục một con man thú như vậy, thực lực của toàn bộ Thú Đường, đều sẽ gia tăng rất lớn.

Đừng nói sử dụng hai mươi giọt máu linh thú, cho dù tổn thất lớn hơn nữa, cũng có thể tiếp nhận.

- Tìm được phương pháp?

Không nghĩ tới đối phương yêu cầu đơn giản như vậy, Trương Huyền thoáng sửng sốt một chút, bàn tay ngăn lại:

- Được rồi, ngươi qua đánh cho nó ngất xỉu, sau khi ta nghiên cứu qua, lại có thể cho ngươi biện pháp!

Con trước mắt này quá mạnh mẽ. Mắt Minh Lý không dùng được, chỉ có thể sử dụng Thiên Đạo Đồ Thư Quán. Đồ Thư Quán yêu cầu chính là đối phương thi triển võ kỹ hoặc... ngất đi.

Hiện tại con này nằm trên mặt đất, dậy cũng không dậy nổi, có khả năng thi triển võ kỹ là số không, gầm rú lại không thuộc về phạm trù võ kỹ.

Muốn xuất hiện chỗ thiếu hụt, cũng chỉ có thể khiến cho hắn hôn mê.

Nói cách khác, chỉ cần nó té xỉu, lại có biện pháp tìm được chỗ thiếu hụt, cũng tiến hành nhằm vào, thuận tiện thuần phục hắn.

- Đánh ngất xỉu?

Vốn tưởng rằng đối phương có thể có phương pháp gì tốt. Vừa nghe nói như thế, lông mày Tạ Cửu Thần, Ngụy Dư Thanh lại giật.

Trong cơ thể nó có huyết mạch Long tộc, đánh ngất đi?

Bọn họ cũng phải có bản lĩnh này mới được!

Huyết mạch long tộc, năng lực khôi phục mạnh mẽ, phòng ngự càng tốt hơn. Nửa bước linh thú, cường giả nửa bước Hóa Phàm, cũng rất khó đánh ngất xỉu, càng chưa nói bọn họ.

- Làm không được?

Trương Huyền nhăn mày lại.

Không thể thi triển võ kỹ, lại không đánh choáng váng được, chuyện càng khó giải quyết.

- Vẫn là... nghĩ một biện pháp khác!

Tạ Cửu Thần nói.

Trương Huyền vò đầu.

Thuần thú mặc dù có rất nhiều thủ đoạn, nhưng Thanh Yểm thú tính cách cao ngạo, ngay cả vị đường chủ này còn không có cách nào thuần phục. Hắn thực lực như vậy, có thể có biện pháp nào?

Cho dù có chân khí thiên đạo, có thể giúp man thú nâng cao, cũng không thể chênh lệch quá lớn.

Nửa bước Hóa Phàm thật sự quá mạnh mẽ. Chân khí của hắn, đối với đối phương hoàn toàn không có chút hiệu quả nào, tất nhiên cũng không có khả năng khiến cho nó hứng thú.

- Ý kiến của ta, vẫn... là đánh bất tỉnh!

Suy nghĩ hồi lâu, thật sự nghĩ không ra biện pháp, Trương Huyền không thể làm gì khác hơn là nói lần nữa.

Thật sự không có chủ ý gì tốt.

-...

Tạ Cửu Thần, Ngụy Dư Thanh.

- Thật ra, chúng ta cũng nghĩ ra một biện pháp. Đáng tiếc, không có cách nào thành công!

Một lát sau, Tạ Cửu Thần nói.

- A?

Trương Huyền nhìn qua.

- Thanh Yểm thú muốn trùng kích linh thú, nhất định là biết phương pháp trùng kích. Loại phương pháp này, cơ bản đều là do linh thú thượng cổ lưu lại. Nếu như có thể tìm được một vị thuần thú sư biết thú ngữ thượng cổ, khẳng định trong lòng tồn tại kính nể, e sợ, còn muốn thuần phục lại dễ dàng.

Tạ Cửu Thần nói.

- Thú ngữ thượng cổ?

- Ừ, thuần thú sư có thể dễ dàng trao đổi cùng man thú của mình. Nhưng trao đổi cùng man thú khác sẽ đặc biệt phiền phức. Thiên Nhân Khổng sư, năm đó từng lưu lại Thú Ngữ Quyển. Chỉ cần học được, có thể cùng linh thú tùy ý trao đổi. Con này mặc dù không phải là linh thú, lại bước vào nửa bước, hơn nữa trên thân có huyết mạch Long tộc. Đối với loại ngôn ngữ này chắc hẳn là tinh thông. Bằng không, cũng không có khả năng học tập biện pháp linh thú thượng cổ lưu lại.

Ánh mắt Tạ Cửu Thần nghiêm trọng, chậm rãi nói:

- Nếu như chúng ta có người cũng có thể tinh thông, có thể cùng nó tiến hành giao lưu, biết nó muốn cái gì, thuần phục cũng sẽ dễ dàng hơn không ít.

Trương Huyền gật đầu.

Chuyện thú ngữ thượng cổ, trong sách Thú Đường ở Huyền Lạc sơn mạch, đã từng có một phần giới thiệu.

Chỉ có điều, người tinh thông, hoặc là không xuất thế, hoặc là coi trọng đồ của mình, không có truyền ra ngoài. Hơn nữa cơ bản chỉ có một ít thuần thú sư cao cấp nắm giữ ở trong tay.

Chính vì vậy, những thuần thú sư này có khả năng khiến man thú dễ dàng tin tưởng và nghe theo, khiến cho nó cúi xuống nghe lệnh.

- Thú Đường chúng ta, có loại sách liên quan tới thú ngữ này hay không?

Trương Huyền không nhịn được hỏi.

- Có thì có, chỉ có điều đều là niên đại đã lâu, hơn nữa còn có rất nhiều chỗ sdo thế hệ sau suy đoán ra được, không có cách nào công nhận là thật hay giả.

Tạ Cửu Thần đường chủ cười gượng lắc đầu.

Thú ngữ thượng cổ tuy rằng thất truyền, vẫn có không ít âm tiết, chữ lưu truyền tới nay. Nhưng... chỉ biết những điều này cũng vô dụng. Trước đó không nói chính xác hay không, cho dù chính xác, không biết ý tứ, cũng chỉ là vô nghĩa.

Vô số tiền bối Thú Đường, không ít người chuyên môn nghiên cứu qua, nhưng đều nghe truyền nhau có được, từ ngữ không diễn đạt được ý, sai lầm xuất hiện nhiều lần. Bất kỳ ai cũng không có cách nào phân rõ thật hay giả. Lâu ngày, cũng sẽ không người nào tiếp tục nghiên cứu nữa.

- Có thể dẫn ta đi xem hay không?

Ánh mắt Trương Huyền nhất thời sáng lên, trong lòng thoáng động.

Người khác không phân rõ được, hắn lại không giống!

Nắm giữ Thiên Đạo Đồ Thư Quán, chỉ cần có sách, là có thể dễ dàng nhìn ra chính xác hay không. Người khác khó có thể nhận chính xác sai lầm, hắn lại dễ như trở bàn tay.

Hợp nhất hai ngôn ngữ kỳ quái

dtv-ebook.com

- Ngươi muốn xem những quyển sách này?

Tạ Cửu Thần đường chủ, Ngụy Dư Thanh trưởng lão nhìn nhau, mỗi người đều không hiểu ra sao.

Thú ngữ thượng cổ có uy phong mấy đi nữa, cũng không có đặc biệt truyền thừa, xác suất chỉ dựa vào đọc sách là có thể học được, gần như là số không.

Trước đó không nói trên sách đánh dấu âm tiết có chính xác hay không. Cho dù chính xác, không tay bắt tay dạy dỗ, cũng uổng công.

Mấu chốt nhất chính là, phương thức thú ngữ thượng cổ phát ra tiếng và yết hầu nhân loại hoàn toàn khác nhau, không có phương pháp vận chuyển chân khí đặc biệt, muốn nói ra, hoàn toàn là người si nói mộng.

Vô số tiền bối Thú Đường đều thí nghiệm qua, không một người nào thành công. Người này lại mở miệng muốn xem sách. Không biết là si tâm vọng tưởng, muốn học thứ này?

- Ừ!

Trương Huyền gật đầu.

- Cái này...

Tạ Cửu Thần đường chủ có chút do dự, trong lời nói mang theo sự khuyên can:

- Học tập thú ngữ thượng cổ, không phải chuyện một lát là xong. Không có người truyền thụ, mạnh mẽ học tập, ta sợ làm không tốt còn có thể

khiến bản thân bị trọng thương...

- Ta lại tùy tiện nhìn, vạn nhất thành công, có lẽ lại có thể thuần phục con này!

Trương Huyền thản nhiên cười khẽ một tiếng.

Thấy hắn kiên trì, Tạ Cửu Thần đường chủ nhăn mày lại, thoáng hiện ra vẻ không vui.

Người này thoạt nhìn thật thông minh, xông mười lồng thú, thiên phú thực lực cũng là tuyệt đỉnh. Thế nào hồ đồ, đầu óc lại bệnh như thế?

Thú ngữ thượng cổ là tùy tiện đọc sách, có thể học được?

Nếu quả thật là như vậy, thuần thú sư có thể biết thú ngữ cũng sẽ không ít như vậy.

Còn vạn nhất thành công... Nếu có thể thành công, đám người mình còn cần rầu rĩ như vậy sao?

Đùa gì thế!

- Sách Thú Đường, có thể tùy tiện nhìn. Ngụy trưởng lão, ngươi dẫn hắn đi. Mặt khác, mười lồng thú không thể lại tiếp tục xông qua!

Cố nén cảm giác không hài lòng, Tạ Cửu Thần đường chủ nói.

- Được!

Trương Huyền gật đầu.

Cho dù Thú Đường có rất nhiều man thú, muốn gom đủ man thú cho mình khiêu chiến, chỉ sợ cũng không dễ dàng. Liên tục xông qua hai mươi lần, khẳng định là không thể nào. Vừa rồi sở dĩ hắn kiên trì, đã muốn lấy lui làm tiến, làm cho đối phương nói ra biện pháp tốt hơn.

Ở trước mặt Thanh Yểm thú lại đợi một hồi, phát hiện không tìm được phương pháp tốt hơn, lúc này Trương Huyền mới đi theo phía sau Ngụy Dư Thanh trưởng lão, đi tới tàng thư khố.

- Sách liên quan tới thú ngữ thượng cổ, vô cùng hỗn loạn. Bản thân ngươi tìm đi!

Đưa tới cửa, Ngụy trưởng lão khoát tay áo.

Hắn và Tạ Cửu Thần đường chủ có cái nhìn giống nhau, đọc sách đã muốn học được thú ngữ thượng cổ... Nằm mộng to đầu gì chứ!

Nếu như thứ này dễ dàng, thuần thú sư thú ngữ cũng lại không đáng giá.

Thấy vẻ mặt hắn bất đắc dĩ rời khỏi, Trương Huyền vừa vặn vui vẻ thanh nhàn, nhấc chân đi vào.

Tàng thư khố của Thú Đường tại Hiên Viên vương quốc, rõ ràng khổng lồ hơn so với Huyền Lạc sơn mạch không ít. Vô số giá sách dựng đứng sừng sững trong đó. Nếu đã tới, hắn cũng lười đi tìm lần lượt, ngón tay lại xẹt qua, nhanh chóng chạy.

...

- Xem ra tuổi vẫn còn nhỏ, thiếu niên đắc chí, nóng nảy không ổn định!

Một lần nữa trở lại sân, Ngụy Dư Thanh lắc đầu.

- Chưa đủ hai mươi tuổi, liền trở thành thuần thú sư nhị tinh, ôm thủ đoạn có thể chiến đấu cùng man thú Chí Tôn sơ kỳ, có chút ngạo khí là bình thường. Chỉ có điều, tùy tiện đọc sách, đã muốn học tập thú ngữ, vẫn là xem thuần thú sư quá đơn giản!

Tạ Cửu Thần đường chủ, thản nhiên nói.

Ban đầu, hắn ôm hi vọng rất lớn đối với người thanh niên ngang trời xuất thế này. Kết quả... nghe đối phương đưa ra phương pháp, thiện cảm biến

mất không thấy bóng dáng.

Đánh Thanh Yểm thú ngất xỉu... Đùa gì vậy?

Muốn thuần phục man thú, cần phải hiểu tập tính, nghiên cứu sở thích của đối phương. Mạnh mẽ đánh ngất xỉu sẽ chỉ khiến nó chán ghét.

Người này vốn lại cao ngạo, không tốt thuần phục, thật muốn làm như vậy, sau đó thuần phục, khả năng thành công chỉ sợ cũng là không.

- Đúng vậy!

Ngụy Dư Thanh trưởng lão gật đầu.

- Không nói hắn nữa. Bên ngoài hiệu quả xông mười lồng thú như thế nào?

Tạ Cửu Thần nhìn qua.

Bọn họ đi tới nơi này, nghiên cứu làm thế nào thuần phục Thanh Yểm thú, mười lồng thú cũng không nhàn rỗi.

Không ít thiên tài của Hiên Viên vương quốc lần đầu tiên tới, thấy có người dễ dàng thông qua, tất cả đều hứng thú tăng cao, muốn xông qua một chút thử xem.

- Thời gian ta qua, có liếc mắt thoáng nhìn. Hiệu quả... không tốt lắm!

Ngụy Dư Thanh trưởng lão cười khổ.

Đưa Trương Huyền đi tàng thư khố xong, hắn đặc biệt liếc mắt thoáng nhìn qua, nhất thời cười khổ không thôi.

Nhìn thấy được vị Trương thú sư này đánh Tật Phong Lang một trận, lại dễ dàng qua cửa ải, còn dẫn tới đàn sói triều bái, mấy thiên tài xông qua ải trước, cũng khí thế hung hăng tiến lên. Sau đó... đã bị đàn sói đánh cho giống như đầu heo và ném ra. Có hai người thậm chí thiếu chút nữa bị cắn chết.

Trong đó rất thiên tài lợi hại, xông qua cửa ải Tật Phong Lang, đi tới trước mặt Hổ Đầu thú.

Trông mèo vẽ hổ, bọn họ cũng đánh một quyền đối với trên bụng người ta. Kết quả bị lập tức chấn động gãy cánh tay, thiếu chút nữa bị Hổ Đầu thú chụp được, đè chết.

Không đến nửa canh giờ, đã hao tổn không dưới mười vị thiên tài, gần như cửa thứ nhất cũng không qua, lại nằm ở trên mặt đất.

Ngay cả đám người Giang Nam Bình, Phương Tiến, La Đường danh tiếng rất vang dội, cũng xông vào. Trong bọn họ, có người thực lực còn cao hơn Trương Huyền, cũng không thông qua cửa thứ nhất, đã bị đánh thương.

Tật Phong Lang ở trước mặt Trương Huyền, dịu ngoan giống như chó Nhật, vốn tưởng rằng không được tốt lắm. Dù thế nào cũng không nghĩ tới, nhìn thấy bọn họ, chúng hung bạo mạnh mẽ tới rối tinh rối mù, hận không thể ăn người.

- Mười lồng thú nếu như dễ dàng thông qua như vậy, cũng không đến mức trong thời gian ngàn năm, vẫn không có tin tức tốt!

Tạ Cửu Thần lắc đầu.

Độ khó của mười lồng thú, hắn biết rất rõ, cũng không vì Trương Huyền thông qua đơn giản, mà có điều khinh thường.

- Ừ!

Ngụy Dư Thanh trưởng lão gật đầu, đột nhiên nghĩ tới điều gì, nói:

- Đúng rồi, Trương thú sư khiêu chiến mười lồng thú huyên náo đến mức động tĩnh quá lớn. Ta sợ... thi đấu thuần thú của chúng ta sau này, cho dù tổ chức, cũng không có ý nghĩa gì nữa!

- A?

Tạ Cửu Thần sửng sốt.

- Trương thú sư tuổi không lớn lắm, hoàn toàn phù hợp tiêu chuẩn trận thi đấu lớn thuần thú... Khiêu chiến mười lồng thú thành công, dẫn tới không ít thiên tài đều nóng lòng muốn thử, cũng muốn xông một chút thử xem. Chỉ cần thông qua, tất nhiên danh tiếng vang xa...

Ngụy Dư Thanh cười khổ.

- Ý tứ của ngươi... Tất cả mọi người xem vị Trương thú sư này, trở thành mục tiêu khiêu chiến? Cho dù thi đấu thuần thú sau đó có tiến hành, có người được quán quân, chỉ cần không làm được khiêu chiến mười lồng thú, cũng sẽ không được tán thành?

Tạ Cửu Thần kịp phản ứng.

Trước mặt châu ngọc quá chói mắt, gạch ngói vụn phía sau sẽ không được người nhìn tới.

Vị Trương thú sư này, rõ ràng chính là loại châu ngọc này.

Một hơi xông qua mười lồng thú, phá tan kỷ lục nghìn năm. Nếu như không ai đuổi kịp, cho dù tiếp sau có ai nhận được quán quân của trận thi đấu lớn thuần thú, tất nhiên cũng sẽ buồn bã thất sắc, không có nửa phần hào quang nào đáng nói.

- Đúng vậy!

Ngụy Dư Thanh gật đầu.

- Cái này...

Tạ Cửu Thần cười khổ.

Thật ra cũng không phải hắn sơ suất. Người kia vừa đến, lại muốn xông qua mười lồng thú, ai cũng không nghĩ tới hắn có thể thành công, hơn nữa còn đơn giản như vậy!

- Như vậy đi, bây giờ ngươi phát mệnh lệnh, nói... nội dung thi đấu thuần thú lần này chính là xông mười lồng thú. Ai có thể thông qua, chính là quán quân!

Do dự một lát, Tạ Cửu Thần phân phó một câu, nói tiếp:

- Còn có, đi điều tra một chút xem Trương thú sư này thuộc về phân bộ nào. Nếu như lại không có ai thông qua... Hắn chính là quán quân!

- Được! Ngụy Dư Thanh gật đầu.

Cũng chỉ có thể như vậy.

Đương nhiên, nếu như để cho Trương Huyền biết, hắn vì máu linh thú khiêu chiến mười lồng thú, còn có khả năng nhận được một quán quân trong trận thi đấu thuần thú, không biết hắn sẽ có cảm tưởng thế nào.

Chỉ có điều, hắn không có nhiều thời gian suy nghĩ. Hắn đang nhăn mặt nhíu mày, vẻ mặt bất đắc dĩ.

Trải qua một ngày, cuối cùng hắn đã thu tất cả tàng thư khố của Thú Đường vào Đồ Thư Quán.

Tiến vào nơi đây, còn muốn tìm kiếm sách thú ngữ thượng cổ lại đơn giản. Chỉ là... Nhìn xong những cái này mới biết được, vì sao Tạ Cửu Thần cảm thấy không có khả năng thành công.

Các đời trước quả thật lưu lại không ít sách liên quan tới thú ngữ thượng cổ, cũng chi chú rất nhiều âm tiết. Đáng tiếc... thông qua Đồ Thư Quán kiểm tra, chính xác... tự nhiên không vượt quá mười chữ!

Không vượt quá mười chữ, hình thành ngôn ngữ thế nào?

Mấy trăm quyển sách liên quan tới thú ngữ, không vượt quá mười chữ chính xác...

Thảo nào vô số người cũng không thể thành công. Lại với loại xác suất chính xác này, có thể thành công mới thực sự gặp quỷ.

- Xem ra, muốn học tập thú ngữ thượng cổ, là không thể nào...

Hắn lắc đầu, đầy thất vọng.

Còn tưởng rằng thông qua Thiên Đạo Đồ Thư Quán, có thể học tập một môn kiến thức mới, sau này thuần thú cũng thuận tiện hơn không ít. Hiện tại xem ra, hắn vẫn quá coi thường thứ này.

Thú ngữ thượng cổ, vì Khổng sư sáng chế, nếu như có thể học được đơn giản như vậy, cũng sẽ không gây khó cho vô số thuần thú sư.

- Ừ? Vậy còn có một quyển liên quan tới ngôn ngữ...

Thở dài một tiếng, hắn đang định rời khỏi tàng thư khố, nghĩ biện pháp thuyết phục Tạ Cửu Thần, nghĩ mọi biện pháp đánh ngất xỉu Thanh Yểm thú, mắt đột nhiên rơi vào một góc khuất trong gian phòng.

Trong góc vẫn đặt một quyển sách thật dày, phía trên chỉ có hai chữ "ngôn ngữ" thể cổ, cũng không viết quá nhiều chữ.

Bởi vì để ở vị trí quá khuất, vừa rồi hắn vẫn không chú ý tới.

Hai bước tới trước mặt, tiện tay rút ra.

Độ dày của quyển sách này chừng mười ngón tay. Phía trên đầy bụi bặm. Trang giấy cũng có chút ố vàng, có vẻ cũ kỹ không chịu nổi, hình như không biết đã đặt ở nơi đây bao nhiêu năm, không có người từng lấy ra.

- Chỗ thiếu hụt!

Hắn lười mở ra, tinh thần thoáng động. Một quyển sách tương đồng, xuất hiện ở trên giá sách của Đồ Thư Quán.

- Ừ? Đây không phải là thú ngữ thượng cổ sao?

Tiện tay mở ra, liếc mắt thoáng nhìn, Trương Huyền sững sờ ở tại chỗ.

Chỉ thấy trên sách ghi chi chít một loại ngôn ngữ phát âm và giới thiệu đặc biệt, nhưng so với thú ngữ thượng cổ đã xem qua trước đó, hoàn toàn khác nhau. Cụ thể là ngôn ngữ gì, phía trên không viết rõ ràng, Đồ Thư Quán cũng không ghi rõ.

- Chính xác tổng cộng có ba âm tiết!

Lật quyển sách một lần.

Quyển sách dày mười ngón tay, viết kỹ càng tỉ mỉ trên ngàn âm tiết. Chỉ có điều, căn cứ Đồ Thư Quán biểu hiện, chính xác chỉ có ba.

- Chính xác!

Tinh thần hắn thoáng động, phương pháp chân khí lưu chuyển liên quan tới lúc phát âm, tập hợp cùng một chỗ, hình thành một quyển sách.

- Thử xem ba âm tiết này...

Có phương pháp chính xác, Trương Huyền hít sâu một hơi, chân khí vận chuyển trong cơ thể dựa theo phương pháp Đồ Thư Quán tổng kết ra.

- Hồng!

Trong miệng phát ra âm thanh, một trận chấn động mãnh liệt, thân thể không tự chủ được lắc lư, trước mắt biến thành màu đen.

- Đây... là ngôn ngữ gì? Thế nào lại lợi hại như vậy?

Mở miệng thở hổn hển, Trương Huyền thiếu chút nữa ngất đi.

Hắn lại đọc một âm tiết, khiến cho chân khí trong cơ thể hắn thiếu chút nữa tiêu hao sạch sẽ. Hơn nữa, còn có một loại cảm giác, nếu không phải chân khí thiên đạo vô cùng tinh thuần, cho dù phương pháp chính xác, cũng không có khả năng phát ra âm thanh.

Hơn nửa ngày thông qua nghiên cứu thú ngữ thượng cổ, hắn biết loại ngôn ngữ này rất khó phát ra. Nhưng chỉ cần tìm được phương thức vận chuyển chân khí chính xác, muốn lưu loát nói ra vẫn rất đơn giản.

Nhưng vừa nói cái này, chỉ một âm tiết, thiếu chút nữa khiến cho hắn chết. Khó tránh khỏi quá đáng sợ!

- Có người nói, ngôn ngữ càng lợi hại, càng khó nói ra. Nhu cầu đối với mức độ chân khí tinh thuần cũng càng cao hơn. Chẳng lẽ, cái âm tiết này rất lợi hại sao?

Ánh mắt hắn nhất thời sáng lên.

Tuy rằng kỳ quái, nhưng trong lòng hắn hết sức kích động.

Thông qua đọc sách, hắn biết đại lục danh sư, không phải chỉ có một loại nhân loại. Có rất nhiều chủng tộc cùng tồn tại. Cũng các có các ngôn ngữ. Chủng tộc càng lợi hại, ngôn ngữ càng cường đại, yêu cầu đối với mức độ chân khí tinh thuần cũng lại càng cao.

Chân khí thiên đạo, tuyệt đối là tồn tại chân khí trên tam phẩm đỉnh phong. Dù vậy, nói ra cũng khó khăn như vậy. Ba âm tiết này, rốt cuộc là ngôn ngữ gì, lợi hại như vậy?

Nghiên cứu nửa ngày, phát hiện tác giả của quyển sách cũ này, cũng không biết rốt cuộc là loại ngôn ngữ nào. Thậm chí, ngay cả phát ra tiếng cũng không phát ra được, lúc này hắn mới lắc đầu không tiếp tục nữa.

- Nhất định là không trông cậy được vào thú ngữ thượng cổ...

Lăn qua lăn lại nửa ngày, vốn tưởng rằng có thể học được thú ngữ thượng cổ, thắng lợi trở về. Kết quả chỉ học không được mười âm tiết, thậm chí chỉ biết phát âm, ngay cả ý gì cũng không biết. Suy nghĩ một chút cũng choáng váng.

- Chờ một lát đi qua xem thử, có thể dựa vào mấy chữ này lừa gạt con Thanh Yểm thú kia hay không. Nếu có thể thành công, lại đơn giản. Lừa

gạt không được, cũng chỉ có thể tìm những biện pháp khác!

Hắn duỗi người đi ra khỏi tàng thư khố, đi nhanh về phía viện của Thanh Yểm thú.

Tuy rằng không học được mấy chữ, nhưng có Đồ Thư Quán, có thể xác nhận, đây tuyệt đối là thú ngữ thượng cổ phát âm, hoàn toàn không có sai lầm. Cùng lắm thì đi qua thử một chút, xem có thể lừa gạt ở đối phương hay không.

Nếu chẳng may thành công, chẳng khác nào hai mươi giọt máu linh thú tới tay.

Không thành công, cái này còn không có đánh cho nó choáng váng được sao?

- Trương thú sư!

Thời gian không lâu, hắn đã đi tới viện. Còn chưa tiến vào trong, hắn liền thấy lúc trước viện vắng vẻ, lúc này đông như trẩy hội, bóng người điên cuồng lao ra.

Rất nhiều thuần thú sư trước đó nhìn thấy được ở sân mười lồng thú, tự nhiên đều tới nơi đây.

- Chuyện gì xảy ra?

Hắn đầy nghi ngờ đi vào, tự nhiên ở trong đám người thấy được hai bóng người quen thuộc.

- Trương thú sư!

Đối phương cũng thấy được hắn, tiến lên nghênh đón.

- Phong đường chủ, Vương thú sư, các ngươi tại sao lại ở chỗ này?

Trương Huyền lộ ra vẻ mặt kỳ quái.

Hai vị này chính là đám người Phong đường chủ ở Huyền Lạc sơn mạch.

- Tại sao lại ở đây?

Phong đường chủ, Vương thú sư ho khan một tiếng:

- Thi đấu thuần thú diễn ra sớm, chúng ta không liên lạc được với ngươi, lại qua sớm!

- Thi đấu thuần thú diễn ra sớm?

Trương Huyền chớp mắt.

Nếu đối phương không nói, hắn cũng quên mất chuyện này.

Hắn vừa từ Thiên Vũ vương quốc đến liền vọt vào mười lồng thú, sau đó là tàng thư khố. Hắn cũng không biết tin tức thi đấu thuần thú diễn ra sớm.

Lại nói, trước đây hắn cũng không thực sự đáp ứng. Cho dù lỡ hẹn cũng không tính là gì cả.

- Ngươi không biết?

Nhìn thấy được vẻ mặt hắn mơ hồ, hai đại thuần thú sư đều thoáng lảo đảo một cái.

- Không biết!

Trương Huyền lắc đầu.

- Nhưng... Ngươi là quán quân của lần so tài này!

Hai đại thuần thú sư nắm tóc.

Có nhầm hay không? Lại ở thời điểm vừa rồi... Tạ Cửu Thần đường chủ đã tuyên bố, Trương Huyền là quán quân trận thi đấu lớn thuần thú lần này?

Còn đặc biệt tìm bọn họ nói chuyện, chúc mừng một hồi...

Hắn cũng đạt được đến quán quân, thậm chí ngay cả trận thi đấu lớn khi nào thi đấu cũng không biết...

Ngươi dám lại mơ hồ hơn một chút nữa sao?

- Quán quân? Quán quân gì?

Không chỉ hai người bối rối, Trương Huyền cũng không hiểu ra sao.

Ta ngay cả thi đấu tiến hành khi nào cũng không biết, khi nào được quán quân?

- Lần này nội dung trận thi đấu lớn thuần thú là khiêu chiến mười lồng thú. Hiện nay trong toàn bộ phạm vi Hiên Viên vương quốc, chỉ có một mình ngươi thành công... Cho nên, thành quán quân cũng là chuyện đương nhiên!

Thấy hắn thực sự cái gì cũng không biết, Phong đường chủ không thể làm gì khác hơn là bất đắc dĩ giải thích.

Hắn trở thành quán quân như vậy, cũng thực sự làm cho người ta không nói được lời nào.

Huyền Lạc sơn mạch bọn họ mỗi lần thi đấu, đều tuyển chọn xung quanh, muốn chuẩn bị tranh lấy thứ tự tốt. Kết quả, lại vẫn không thành công...

Người này thì hay rồi. Nhận được quán quân, chính mình cũng không biết. Chuyện gì thế này.

- Hóa ra là như vậy... Quán quân có thể có phần thưởng chứ?

Nghe được khiêu chiến mười lồng thú là có thể nhận được quán quân, Trương Huyền cũng có chút bất đắc dĩ. Ngay lập tức ánh mắt hắn nhất thời sáng lên, không nhịn được nhìn qua.

Vô địch hay không vô địch với hắn mà nói không có vấn đề gì. Quan trọng nhất chính là, thưởng!

Nếu như có thể thưởng hai mươi, ba mươi giọt máu linh thú, cũng sẽ không cần khó khăn như thế.

- Thưởng là năm khối linh thạch, ta đã giúp ngươi nhận lấy. Ngươi kiểm tra một chút!

Nói xong, Phong đường chủ lấy ra một hộp ngọc dài nhỏ, mở ra nhìn. Năm khối linh thạch đặt song song ở trong đó.

- Lại là cái này?

Còn tưởng rằng được một quán quân, có thể có bao nhiêu phần thưởng. Lại là năm khối linh thạch. Thú Đường cũng thật là keo kiệt.

Chỉ có điều, với hắn mà nói, muỗi nhỏ hơn nữa cũng là thịt, không cần cũng uổng.

Tiện tay thu linh thạch vào chiếc nhẫn trữ vật, hắn không nhịn được nhìn về bốn phía xung quanh:

- Đây là có chuyện gì? Thế nào lại có nhiều người tới như vậy?

Hôm qua, thời gian tới, ở đây vẫn bố trí trận pháp, không cho phép người tùy tiện đi vào. Thế nào ngày hôm nay lại biến thành như vậy?

- Thú Đường bắt được một con man thú cấp bậc nửa bước Hóa Phàm, muốn thuần phục. Đáng tiếc trước sau không tìm được phương pháp thích hợp. Mục đích sớm triển khai trận thi đấu lớn thuần thú, chính là vì cái này. Hiện tại trận thi đấu lớn kết thúc, lại triệu tập tất cả đường chủ, trưởng lão cùng với thiên tài các phân bộ qua, hợp mưu hợp sức, xem ai có thể nghĩ ra, phương pháp thuần phục Thanh Yểm thú!

Phong đường chủ nói.

Mục đích sớm tiến hành trận thi đấu lớn thuần thú chính là vì con man thú này. Hiện tại xác định quán quân, cũng không có cần phải tiếp tục so tài nữa, Tạ Cửu Thần đường chủ, lại triệu tập tất cả thuần thú sư tới Thú Đường lần này lại, cùng nhau nghiên cứu.

Lúc này mới xuất hiện loại cảnh tượng rầm rộ, khắp nơi đều là người này.

- A!

Trương Huyền hiểu được.

Xem ra đối phương đối với việc hắn nghiên cứu thú ngữ thượng cổ, cũng không ôm hy vọng quá lớn.

Suy nghĩ một chút cũng khó trách được. Cho dù có Đồ Thư Quán làm căn cứ, hắn cũng chỉ học được mấy âm tiết. Những người khác không biết chính xác hay không, có thể học được mới là lạ.

- Có người thành công sao?

Hắn không nhịn được hỏi.

- Tạm thời còn không có. Man thú nửa bước Hóa Phàm cảnh quá mạnh mẽ, không có khả năng thành công...

Phong đường chủ thở dài một tiếng, lắc đầu.

Ngay cả loại thuần thú sư tam tinh như Tạ Cửu Thần đường chủ này cũng bó tay không làm gì được, những người như bọn họ thì có biện pháp gì?

Không ít người quả thật nói ra kiến nghị, chỉ có điều, đều bị phủ định từng cái một.

- Mau nhìn kìa. Thiên tài Ngụy Hữu Đạo dự định thử một chút!

- Ngụy Hữu Đạo? Thiên tài ngày hôm qua khiêu chiến mười lồng thú xông đến cửa thứ ba?

- Chính là hắn...

...

Ba người đang nói chuyện với nhau, liền nghe được đoàn người ồn ào náo động một hồi. Trương Huyền quay đầu lại nhìn lại, chỉ thấy một người thanh niên đi nhanh về phía trước lồng sắt Thanh Yểm thú.

Trước lồng sắt, đám người Tạ Cửu Thần đường chủ, Ngụy Dư Thanh trưởng lão đứng ở phía trước, biểu tình trên mặt cũng không lạc quan.

Xem ra bọn họ cũng biết khó có thể thành công, dự đoán tới tình huống xấu nhất.

Ta đến đây đi!

dtv-ebook.com

Lúc này Thanh Yểm thú đang lười biếng nằm trên mặt đất, ngay cả tâm tư tức giận cũng không có, đầu đều lười nâng lên, hình như đang dùng loại phương pháp đặc biệt nào đó, khôi phục thương thế trên người.

- Đường chủ, ta muốn thử xem!

Đi tới trước mặt, Ngụy Hữu Đạo liền ôm quyền.

- Đi đi!

Liếc mắt nhìn Ngụy Dư Thanh trưởng lão cách đó không xa, Tạ Cửu Thần gật đầu đồng ý.

Người cháu này của lão hữu, vừa sinh ra lại có thiên phú thuần thú cực cao, trong thế hệ trẻ tuổi còn có tiếng tăm lừng lẫy, rất có xu hướng của người đứng đầu.

Nếu không phải từ trong không trung xuất hiện một Trương Huyền, danh tiếng người đứng đầu thuần thú thế hệ trẻ tuổi của Thú Đường tại Hiên Viên vương quốc tuyệt đối chạy không thoát.

Dù sao hiện tại cũng là chữa ngựa chết thành ngựa sống, một khi để cho Thanh Yểm thú khôi phục, lại cũng không nhốt được nữa, còn không bằng để cho tất cả mọi người thử xem, không biết chừng lại có người nào có phương pháp hiệu quả.

- Đa tạ Đường chủ!

Hít sâu một hơi, Ngụy Hữu Đạo đi tới trước mặt Thanh Yểm thú.

Cổ tay hắn lật một cái, một cái bình ngọc xuất hiện ở trong lòng bàn tay.

Hắn mở nắp bình ra. Một mùi thơm nồng nặc nhất thời bay ra, khiến cho tất cả mọi người mừng rỡ.

- Là mật bảy màu của Vân Vụ Sơn!

- Theo lời đồn đại, loại mật này là man thú ong Thiên Tuyết Tông Sư cảnh, thu thập bảy loại hoa có màu sắc khác nhau đặc biệt chế luyện thành, ngọt vô cùng, mùi thơm xông vào mũi, linh thú cũng khó có thể chống lại!

- Thứ này vô cùng trân quý, số lượng rất hiếm có. Cho dù có linh thạch cũng chưa chắc mua được. Không nghĩ tới hắn có một bình!

- Lợi hại, ngay cả cái này cũng lấy ra được. Sợ rằng Thanh Yểm thú khó có thể từ chối được sự hấp dẫn!

...

Ngửi được mùi thơm trong bình ngọc, xung quanh nhất thời ồ lên.

Mật bảy màu, bảy loại màu sắc hỗn hợp hình thành, mùi thơm xông vào mũi, ngửi lên một cái, khiến lỗ chân lông trên toàn thân mở rộng ra.

Man thú luôn luôn tham ăn, gặp phải thứ này, quả thật rất khó chống đỡ.

- Mật bảy màu, xếp hạng thứ năm trong mười loại vật phẩm man thú thích nhất. Ngụy Hữu Đạo ngay cả thứ đồ tốt này cũng có thể tìm tới, không tệ!

Ánh mắt Phong đường chủ cũng nhất thời sáng lên.

- Vật phẩm man thú thích nhất? Còn có xếp thứ hạng?

Trương Huyền sửng sốt.

Sách Thú Đường gần như đều bị hắn xem qua, lại chưa từng nghe qua còn có loại xếp hạng này.

- Có!

Phong đường chủ mỉm cười:

- Những thứ xếp hạng này là do một ít thuần thú sư chúng ta thời điểm buồn chán quyết định, không có được Thú Đường tán thành, cho nên cũng không có sách ghi chép. Mật bảy màu, thứ này không chỉ mùi thơm xông vào mũi, quan trọng hơn chính là, đối với kinh mạch trong cơ thể man thú có tác dụng xoa dịu cực lớn, có thể khiến cho mức độ thư giãn của nó lớn hơn nữa! Thuần thú sư bình thường, lấy ra một giọt, là có thể khiến cho man thú Tông Sư cảnh, thuần phục triệt để. Bình ngọc trong tay Ngụy Hữu Đạo, thoạt nhìn không lớn, chỉ sợ cũng có hơn mười giọt. Thoáng cái lấy ra nhiều như vậy, khoản này thật sự là lớn!

- Xoa dịu kinh mạch, tăng độ thư giãn?

Nghe được mật bảy màu này lại còn có loại công hiệu này, Trương Huyền không nhịn được tán thưởng.

Man thú, kinh mạch nhân loại giống như kênh mương, có độ rộng nhất định. Mức độ sử dụng chân khí quá nhanh, liền có thể có thể dẫn tới kênh mương đổ nát, chân khí lộ ra bên ngoài, bản thân bị trọng thương.

Tăng mức độ thư giãn, chẳng khác nào có thể mở rộng độ rộng của kênh mương. Đối với người tu luyện mà nói, hiệu quả cực lớn. Đừng nói man thú, cho dù không ít người tu luyện xung quanh, biết tác dụng của thứ này, tất cả mỗi một người cũng đều đỏ mắt, đầy khát vọng.

- Ngươi nói cái thứ hạng này, còn có những vật phẩm gì?

Cảm thán một tiếng, Trương Huyền không nhịn được hiếu kỳ.

Có thể biết được thứ hạng những vật phẩm man thú thích nhất, sau này thuần phục man thú cấp bậc cao hơn, cũng có thể chuẩn bị trước.

- Bởi vì không được phía chính phủ xác nhận, mọi người đều là tùy tiện trò chuyện loạn. Được công nhận đứng đầu chính là máu rồng. Thứ nhì

là nội đan linh thú. Thứ ba là tinh huyết cổ mạch. Thứ tư là Yếm Thần Hoa. Thứ năm chính là mật bảy màu này!

- Thì ra là thế!

Trương Huyền cảm thán.

Bốn cái trước hắn đều đã nghe nói qua.

Long tộc vô cùng cường đại. Cho dù dính vào một chút, chỉ có một chút huyết mạch, cũng có thể lợi hại hơn so với man thú khác.

Thật giống như con Thanh Yểm thú trước mắt này, chỉ ẩn chứa máu rồng loãng đến mức có thể không đáng kể tới, khiến nó nắm giữ lực lượng có thể so với cường giả nửa bước Hóa Phàm, không người nào có thể thuần phục.

Huyết mạch Long tộc, chỉ riêng điều này, là có thể khiến cho vô số man thú, linh thú thoáng bị điên cuồng. Xếp hạng đầu tiên, không có gì đáng trách.

Về phần tinh huyết cổ mạch đứng thứ ba, ở Huyền Lạc sơn mạch hắn lại đã biết, có công hiệu tương đồng, khi vận dụng, hoàn toàn có thể khiến cho huyết mạch của man thú tiến thiên.

Nội đan linh thú, lại là linh thú phun ra nuốt vào tinh hoa nhật nguyệt ngưng luyện thành, ẩn chứa tu vi và lực lượng suốt đời của chúng. Có thể có được, cho dù linh thú không thể trực tiếp đột phá, cũng tuyệt đối sẽ làm cho thực lực tăng lớn.

Yếm Thần Hoa, có người nói có thể nâng linh hồn và tinh thần của cao man thú, tác dụng cũng cực lớn.

Bốn loại nghịch thiên như vậy, mật bảy màu có thể xếp ở thứ năm, chạy song song với chúng, đủ thấy sự đáng sợ.

Hắn không nhịn được ngẩng đầu nhìn qua.

Quả nhiên, Thanh Yểm thú trong lồng ngửi được mùi thơm, thân thể lười biếng thoáng động, đầu cực lớn chợt ngẩng lên, mắt phóng ra ánh sáng.

Hiển nhiên thứ này gợi hứng thú cho nó.

- Ta biết ngươi nghe hiểu được ngôn ngữ nhân loại, cũng biết mục đích của chúng ta. Chỉ cần ngươi lấy máu rồng trong cơ thể ra thề, sau đó thần phục Thú Đường, bình mật bảy màu này chính là của ngươi!

Cầm mật bảy màu ở trong lòng bàn tay, hai mắt Ngụy Hữu Đạo lấp lánh nhìn sang.

Có thứ này làm chỗ dựa, kỹ xảo thuần thú gì cũng có thể quên, có thể trực tiếp nói điều kiện.

- Gào!

Vốn đang rất có hứng thú, nghe hắn nói như thế, Thanh Yểm thú lại lười biếng nằm xuống, vẫn không nhúc nhích.

- Ta biết ngươi từng trùng kích qua linh thú, hơn nữa thất bại. Mật bảy màu có thể thư giãn kinh mạch, khôi phục thương thế. Một khi dùng, có lẽ lại có thể phá tan gông cùm xiềng xích, sao lại không làm? Lại nói, thần phục Thú Đường, không phải bảo ngươi thần phục người kia. Có cái này làm hậu thuẫn, sau này bất kể tu luyện hay trưởng thành, khẳng định đều có giúp lớn cực trợ... Lời của ta, hi vọng ngươi có thể suy nghĩ thêm một chút!

Ngụy Hữu Đạo tiếp tục nói.

Chỉ có điều, hắn nói tuy rằng khiến cho người ta rất động tâm, Thanh Yểm thú đối diện vẫn là bộ dạng lười phản ứng không để ý tới.

Bất kể thần phục ai, ở trong mắt man thú, đều biến thành khôi lỗi của nhân loại, bị ràng buộc, làm gì có được vui sướng giống như khi trở thành tự do tự tại?

- Nhìn là không thực hiện được rồi!

Nhìn thấy một cảnh tượng như vậy, mọi người vốn một lần nữa dấy lên hy vọng, thần sắc lại ảm đạm xuống.

Còn tưởng rằng lấy ra mật bảy màu đứng hàng thứ năm này, có thể khiến cho con Thanh Yểm thú này động tâm. Xem ra vẫn coi thường con vật này.

- Mật bảy màu tuy rằng xếp hạng thứ năm, đối với man thú bình thường có sức dụ dỗ không thể kháng cự, nhưng con Thanh Yểm thú này, rõ ràng lập tức lại sắp nhảy ra khỏi phạm vi man thú. Cho dù có công hiệu, cũng sẽ không quá lớn! Hơn nữa trong cơ thể nó ẩn chứa huyết mạch Long tộc, cao ngạo vô cùng, làm sao có thể bởi vì chút mật bảy màu này lại thần phục nhân loại?

Trong đám người, một thuần thú sư nhị tinh đỉnh phong cảm thán.

- Đúng vậy, Long tộc là một trong những chủng tộc cường đại nhất đại lục, cũng cao ngạo nhất. Cho dù hàm lượng huyết mạch trong nó có loãng, cũng không có khả năng bởi vì một vài thứ, cúi đầu về phía nhân loại. Trừ khi có thể tìm tới máu rồng đứng thứ hạng đầu!

- Máu rồng? Đùa gì thế? Thứ này làm sao có thể đơn giản tìm được? Trước đó không nói Long tộc rất ít ỏi, cho dù có thể tìm được, mỗi một con cũng vô cùng cường đại. Tệ nhất cũng giống như con trước mắt này, đạt được cấp bậc nửa bước Hóa Phàm. Sao có thể là tồn tại thuần thú sư bình thường chúng ta có thể tùy tiện săn giết?

Bàn luận ầm ĩ.

Thi đấu thuần thú triệu tập đường chủ, thuần thú sư ở hơn mười phân bộ xung quanh, có thể trở thành đứng đầu thế lực một phương, những người này bất kể kiến thức hay tri thức dự trữ, đều không đơn giản.

Mật bảy màu cho dù rất trân quý, có thể khiến cho một man thú trên thân có máu rồng khuất phục, rõ ràng vẫn làm không được.

- Xin lỗi!

Lại giằng co một hồi, phát hiện Thanh Yểm thú không nhúc nhích chút nào, Ngụy Hữu Đạo lúc này mới đầy thất vọng lui xuống.

- Có còn ai muốn thử một chút hay không?

Hình như đã sớm biết kết quả, Tạ Cửu Thần đường chủ lại nhìn quanh.

Lặng ngắt như tờ.

Vừa mới bắt đầu nghe được tin tức này, không ít người đều nóng lòng muốn thử. Chỉ có điều khi nhìn thấy được một ít thuần thú sư nhị tinh đỉnh phong, thậm chí tam tinh sơ kỳ đều bại trận, cũng sẽ không có người nào có dũng khí tiếp tục đi thử nữa.

- Vậy ta đây đi!

Lại ở thời điểm tất cả mọi người nặng nề, một giọng nói khe khẽ vang lên.

- Là Trương Huyền thú sư!

- Khiêu chiến mười lồng thú nhẹ nhàng như vậy, tất nhiên đối với thuần thú có nghiên cứu sâu sắc. Hắn ra tay có lẽ thật sự có thể thành công!

- Ta không phủ nhận trình độ thuần thú của hắn cực cao, nhưng thực lực của bản thân hắn quá thấp!

- Ngược lại cũng đúng. Thuần thú sư bình thường, có thể thuần phục cao hơn bản thân mình một cấp bậc nhỏ đã không yếu. Cao hơn hai cấp bậc, dĩ nhiên nổi tiếng... Hắn chỉ có Tông Sư đỉnh phong, con man thú này nửa bước Hóa Phàm, chênh lệch tròn sáu cấp bậc nhỏ. Nếu muốn thuần

phục, gần như không có khả năng! (nửa bước Chí Tôn, Chí Tôn sơ kỳ, trung kỳ, hậu kỳ, đỉnh phong, nửa bước Hóa Phàm)

- Đúng vậy. Nếu như hắn đạt được Chí Tôn đỉnh phong, ngược lại có chút hi vọng. Hiện tại... Dù sao ta cũng không coi trọng!

Nhìn thấy rõ ràng người nói chuyện là ai, đoàn người ồ lên.

Ngày hôm qua Trương Huyền xông qua mười lồng thú, chấn áp Thú Đường, gần như tất cả mọi người đều nhận ra.

Thấy hắn xuất hiện, có người ôm hi vọng, cũng có người không nhịn được lắc đầu.

Thuần thú, không chỉ cần có kỹ xảo, quan trọng hơn chính là thiên phú.

Cùng với man thú đẳng cấp chênh lệch nhau quá nhiều, từ trong lòng đối phương coi thường ngươi, lại làm sao có thể ngoan ngoãn nghe lời, trở thành đối tượng ngươi thuần phục.

- Ta nghe nói, ngày hôm qua hắn khiêu chiến hết mười lồng thú, lại tới thử qua. Đáng tiếc thất bại!

- Vậy tại sao còn đi ra? Chẳng lẽ có phương pháp mới?

- Cái này cũng không biết. Xem một chút đi...

Cũng có người biết chuyện Trương Huyền đã từng thử thuần phục, tuy rằng không biết cụ thể phát sinh cái gì, nhưng thấy Thanh Yểm thú không có ai thuần phục, lại biết chắc là thất bại.

- Ngươi... học tập thành công?

Thấy hắn xuất hiện, ánh mắt Tạ Cửu Thần đường chủ nhất thời sáng lên.

Người này chạy đến tàng thư khố, muốn học tập thú ngữ thượng cổ. Hiện tại hắn lại chạy tới, chẳng lẽ học được cái gì?

- Thành công? Còn kém xa...

Trương Huyền lắc đầu.

Không phải thú ngữ thượng cổ khó học, mà là cấp bậc Thú Đường này rõ ràng quá thấp, không tìm được đủ sách.

- Vậy...

Nghe chính hắn thừa nhận kém xa, Tạ Cửu Thần đầy nghi ngờ.

- Ta chỉ học được mấy chữ, muốn thử xem, có thể thành công hay không? Nếu như không thành công, lại có thể phải sử dụng phương pháp trước đó đã nói!

Trương Huyền nói.

- Phương pháp lúc trước?

Nghe nói như thế, Tạ Cửu Thần bất đắc dĩ một hồi.

Vốn tưởng rằng người này chạy đến tàng thư khố đọc sách, lại gặp được nhiều người thuần phục như vậy, sẽ bỏ qua ý nghĩ này. Không nghĩ tới, hắn còn nhớ rõ ràng.

Uy lực của ngôn ngữ kỳ quái

dtv-ebook.com

- Thú ngữ thượng cổ, bác đại tinh thâm. Học tập mấy chữ, khẳng định không được!

Vẻ mặt Ngụy Dư Thanh trưởng lão bất đắc dĩ nói xen vào.

Luôn mồm nói muốn đi học tập, xem sách một ngày một đêm, vốn tưởng rằng thật sự có thể học cái gì trở về, không nghĩ tới chỉ học được mấy chữ... Ngươi không biết là khôi hài tới mức nào!

Cho dù biết thú ngữ thật sự, có thể cùng con man thú này nói thông hay không cũng chưa biết chừng. Chỉ biết mấy chữ, ngươi cảm thấy đối phương có thể để ý tới sao?

Đù gì vậy!

Vốn tưởng rằng vẻ mặt hắn tự tin nói "vậy ta đến đi" chắc chắn có thành công rất lớn. Không nghĩ tới... Chính là tới quấy rối.

Xem ra cấp thiên tài cũng không đáng tin cậy...

- Không được, các ngươi lại nghĩ biện pháp ra tay, đánh nó ngất xỉu!

Đối với mấy chữ học được, hắn cũng không bất kỳ nắm chắc nào.

- Bắt đầu đi...

Rất sợ người trước mắt này tiếp tục dây dưa ở phía trên phương diện này, Tạ Cửu Thần đường chủ sốt ruột vội vàng cắt đứt, mở miệng nói.

Cái gì với cái gì vậy?

Ngươi đánh Tật Phong Lang một trận, khiến cho nó hoàn toàn thần phục, thật đúng là vì lấy biện pháp này có được không?

Đây chính là Thanh Yểm thú, man thú trong cơ thể nắm giữ huyết mạch Long tộc cao cấp nhất, cao ngạo vô cùng. Đừng nói đánh ngất xỉu, cho dù đánh chết, cũng tuyệt đối vô dụng.

Nếu thật sự đơn giản như vậy là được, bọn họ còn chờ gì, khẳng định đã sớm ra tay.

- Được!

Lười phải tiếp tục dây dưa, Trương Huyền bước hai bước đi tới trước mặt Thanh Yểm thú.

Thấy hắn đi tới, man thú cực lớn cũng lười mí mắt nâng lên, dáng vẻ đầy lười biếng.

- Bắt đầu...

Ngụy Hữu Đạo nhất thời xiết chặt nắm đấm.

Hắn đã lấy mật bảy màu ra cũng không có tác dụng. Người trước mắt này liên tục phá kỷ lục mười lồng thú, rốt cuộc có thể sử dụng biện pháp gì?

Mắt hắn trợn tròn, rất sợ bỏ qua bất kỳ một chi tiết nào, nhìn chăm chú về phía trước. Hắn chỉ liếc mắt thoáng nhìn, nhất thời không nhịn được khóe miệng co rút.

Chỉ thấy người này, vừa không lấy ra thứ đối phương thích ăn, cũng không lấy ra cái gì gây cảm giác hứng thú, mà là nhăn mày lại, miệng uốn éo một hồi, đột nhiên từ trong yết hầu phát ra một âm thanh kỳ quái.

- Cô!

Âm thanh giống như là sét đánh, ai nghe cũng không hiểu rốt cuộc là ý gì.

- Đây là thú ngữ thượng cổ?

Thấy loại động tác và âm thanh cổ quái này của hắn, Ngụy Hữu Đạo không hiểu nguyên nhân. Da mặt Tạ Cửu Thần đường chủ, Ngụy Dư Thanh trưởng lão đồng thời căng thẳng, vội vàng nhìn sang về phía Thanh Yểm thú cách đó không xa.

Người này đi học thú ngữ thượng cổ, nếu hiện tại phát ra âm, nhất định là học được một ít.

Cho dù chỉ có một âm tiết, vạn nhất có tác dụng thì sao?

Dưới ánh mắt tập trung, Thanh Yểm thú vốn lười biếng, đột nhiên mở mắt...

Sau đó, ngáp một cái, tiếp tục nằm xuống, không có động tĩnh nữa.

- Không có tác dụng?

Thấy man thú này vẫn không có động tĩnh gì khác biệt, Trương Huyền gãi đầu.

Thú ngữ thượng cổ, tổng cộng chỉnh lý ra tám âm tiết. Âm và hình chữ không có bất kỳ vấn đề gì. Nhưng cụ thể có ý gì, trên sách không ghi chép, Đồ Thư Quán cũng không phân biệt ra được.

Nói cách khác, hắn mặc dù biết âm, lại không biết có ý gì.

Cho dù nói ra, cũng không hiểu, muốn man thú trước mắt này làm gì.

- Kế tiếp.

Chỉ có điều, có thể thử từng cái một. Hắn không có bất kỳ rầu rĩ nào, miệng lại mở ra:

- Ô!

Âm thanh giống như chim ưng con cú kêu to, to rõ thanh thúy, đâm vào màng tai người.

Tạ Cửu Thần, Ngụy Dư Thanh lại nhìn lại. Chỉ thấy Thanh Yểm thú ngủ được càng vui vẻ hơn, đầu chôn ở dưới một cái móng vuốt, môi vươn về phía trước, vẫn không nhúc nhích.

- Cái này... Rốt cuộc là dùng được hay là không có dùng được?

Hai người đưa mắt nhìn nhau.

Nhắc tới người này nói ra thú ngữ thượng cổ dùng được, nhưng Thanh Yểm thú vẫn nằm không có động tĩnh gì, thậm chí một chút biểu thị cũng không có.

Muốn nói không có tác dụng, vốn vẫn không nhúc nhích, hiện tại chí ít điều chỉnh tư thế ngủ...

Chẳng lẽ âm tiết này, là lừa man thú này ngủ...

Ngươi là học thú ngữ thượng cổ thuần phục man thú, thế nào lại học được bài hát ru con?

Thực sự như vậy, học cáinày có tác dụng cái lông!

Ta là muốn thuần phục, không phải muốn nó ngủ...

- Chít!

Trong sự nghi ngờ, người thanh niên trước mặt, hô lên âm thanh thứ ba.

Lại nhìn lại, cái này tốt hơn. Không chỉ điều chỉnh một tư thế thoải mái, ngủ đến đầu lưỡi phun ra, nước bọt cũng chảy đầy đất.

- Ta ngất!

- Hô ba tiếng, khiến Thanh Yểm thú ngủ?

Đám thuần thú sư vây chung quanh, mỗi một đều lộ ra vẻ mặt choáng váng.

Vốn tưởng rằng vị thanh niên thiên tài này sẽ thi triển ra thủ pháp thuần thú gì không thể tưởng tượng nổi. Kết quả, thật sự không thể tưởng tượng nổi, lại khiến cho người ta không giải thích được.

Không phải nói muốn thuần phục sao? Ngươi lừa nó ngủ làm gì?

- Ách?

Trương Huyền cũng đầy kỳ quái.

Chỉ có điều, ánh mắt hắn nhất thời sáng lên.

- Như vậy cũng tốt. Nếu như có thể choáng váng ngủ mất, lại tiết kiệm đánh một trận!

Hắn ngoại trừ chiêu này, còn có một biện pháp. Chính là đánh cho nó choáng váng, sau đó thông qua Đồ Thư Quán, tìm ra chỗ thiếu hụt, thuần phục.

Đáng tiếc, đám người Tạ Cửu Thần, Ngụy Dư Thanh vẫn không phối hợp. Hắn lại đánh không lại, còn không có cách nào thực hiện được. Nếu thông qua mấy âm tiết trong thú ngữ thượng cổ này, dụ được nó ngủ, quả thực quá tốt.

- Ê a oh ô ô!

Càng nghĩ càng cao hứng, hắn liên tiếp hô lên mấy chữ còn lại.

Nghe hắn hô lên liên tiếp chữ và âm tiết, mọi người vội vàng nhìn sang.

Nhất là Tạ Cửu Thần càng thêm khẩn trương, muốn xem thử phản ứng của Thanh Yểm thú một chút. Vừa nhìn, hắn không nhịn được liền choáng váng.

Thanh Yểm thú chỉ mới vừa rồi còn hỗn loạn sắp ngủ, chợt mở choàng mắt, thân thể to lớn, đứng lên.

Gào!

Một tiếng gào thét cực lớn, âm thanh xông thẳng lên trời, chấn động mọi người khiến trong đầu mê muội.

Cùng thời khắc đó, đầu nó chợt đụng mạnh về phía lồng sắt trước mắt.

Oong!

Trận pháp dẫn động, ngăn cản động tác của nó dừng lại. Dù vậy, lồng sắt thép kiên cố ở dưới va chạm này, cũng lập tức xuất hiện đường cong cực lớn, hình như bất cứ lúc nào đều sẽ vỡ ra.

- Nguy rồi...

Đồng tử co lại, sắc mặt Tạ Cửu Thần đại biến.

Vốn tưởng rằng con man thú này trọng thương, vẫn không có cách nào hành động. Không nghĩ tới trải qua mấy ngày qua điều chỉnh, đã có thể đứng dậy, hơn nữa còn có lực công kích lớn như vậy.

Đương nhiên, cũng không biết có phải nhận được “thú ngữ thượng cổ” của vị Trương thú sư này kích thích hay không, bất kể ánh mắt hay trạng thái tinh thần, đều có vẻ nóng nảy khác thường.

Dưới trạng thái này, một khi Thanh Yểm thú lao tới, toàn bộ Thú Đường đều sẽ phải đối mặt với nguy hiểm, sinh linh đồ thán.

- Ngươi làm chuyện tốt...

Quay đầu lại trách Trương Huyền một tiếng, Tạ Cửu Thần càng nghĩ càng giận.

Cái này gọi là chuyện gì?

Ta là bảo ngươi tới thuần phục man thú, không phải bảo ngươi đến gây chuyện khiến nó tức giận, trắng trợn làm hỏng chuyện.

- Các vị trưởng lão, chuẩn bị Tụ Tinh Khốn Thú Trận!

Biết rầu rĩ chuyện này cùng với người này, không có bất kỳ ý nghĩa gì, Tạ Cửu Thần hét lớn một tiếng.

- Vâng!

Tất cả trưởng lão Thú Đường tại Hiên Viên vương quốc cũng biết tình cảnh nguy cấp, đồng thời lên tiếng, đồng loạt vây quanh. Sắc mặt mỗi người nghiêm trọng.

Tụ Tinh Khốn Thú Trận là trận pháp vây khốn man thú lợi hại của Thú Đường. Không ít trưởng lão cũng đã có nghiên cứu và tu luyện qua. Chỉ cần chạy đến vị trí đặc biệt, đưa vào chân khí, là có thể kích hoạt, cũng không cần hiểu rõ quá nhiều đối với trận pháp.

- Tình huống gì vậy?

- Hình như Trương thú sư chọc giận con man thú này!

- Không phải là muốn thuần phục sao? Làm sao có thể làm nó tức giận?

...

Đám người Ngụy Hữu Đạo, Giang Nam Bình đều lộ ra vẻ mặt khẩn trương.

Đây chính là Thanh Yểm thú nửa bước Hóa Phàm, một khi nổi giận, toàn bộ Thú Đường sợ rằng cũng sẽ bị san thành bình địa!

Ầm ầm ầm!

Trong ánh mắt khiếp sợ của mọi người, Thanh Yểm thú trước mắt lại đụng vào vài lần, thời điểm lồng sắt trong nháy mắt lại hoàn toàn biến hình, xuất hiện một lỗ thủng cực lớn có thể cho phép nó chui ra ngoài.

Oong!

Nó vừa thò đầu ra, muốn lao tới, liền nghe được một hồi âm thanh rõ ràng. Tụ Tinh Khốn Thú Trận được kích hoạt. Trong phút chốc, từng ánh sáng màu trắng từ chỗ tất cả trưởng lão đứng thẳng bắn ra, giống như hình thành một thiên la địa võng, bao phủ nó ở bên trong.

Bị ánh sáng hình thành tấm lưới lớn vây khốn, Thanh Yểm thú càng thêm nóng nảy, tiếng rít gào mãnh liệt xông thẳng lên trời, móng vuốt cực lớn chợt chộp lên trời cao.

Tăng tăng tăng tăng!

Dưới lực lượng cường đại trùng kích, đầu ngón tay bắn ra từng ánh sáng trắng giống như kiếm khí, đâm về phía tấm lưới lớn trên đầu.

Tấm lưới lớn lắc lư kịch liệt một hồi, giống như là bị búa lớn va chạm vào tấm lá chắn, lại phát ra âm thanh khiến người ta mê man.

Phụt! Phụt!

Dưới chấn động mãnh liệt, mấy vị trưởng lão đứng ở trung tâm trận pháp sắc mặt đồng thời đỏ lên, máu tươi điên cuồng phun ra.

Nửa bước linh thú vốn đã cường đại. Hơn nữa con man thú này còn ẩn chứa huyết mạch Long tộc, lực lượng kinh người. Cho dù so sánh cùng cường giả Hóa Phàm Cảnh, cũng hoàn toàn không yếu hơn. Tất cả trưởng lão mặc dù rất mạnh, cũng chỉ là Chí Tôn trong, hậu kỳ mà thôi, căn bản không chống đỡ được con man thú này nổi giận ra tay.

- Nhanh đưa vào chân khí, gia cố trận pháp...

Thấy người của chính mình không ngăn cản được, Tạ Cửu Thần càng sốt ruột, vội vàng la lên.

Một khi không ngăn cản được, toàn bộ Thú Đường đều sẽ gặp phải tai ương ngập đầu. Bất kể như thế nào cũng không thể lùi bước.

Ầm ầm!

Cũng biết tính nghiêm trọng của chuyện này, tất cả trưởng lão không ai chậm trễ, đồng thời hét lớn. Chân khí trong cơ thể giống như không cần tiền, điên cuồng dũng mãnh tràn vào trong trận pháp.

Dựa theo chân khí tuôn ra, thiên la địa võng đã ảm đạm, lại sáng lên, phát ra tia sáng chói mắt.

Trận pháp tăng cường, lực lượng Thanh Yểm thú hình như cũng tăng lên, lại gầm thét giận dữ. Chi sau chợt giẫm mạnh trên mặt đất một cái. Thân thể to lớn, lập tức bắt đầu hung hăng húc vào tấm lưới lớn trên không trung.

A!

Thể trọng cực lớn lại thêm lực lượng cuồng bạo, lưới vây khốn man thú lại cũng không kiên trì nổi, bị xé rách ra.

Đăng đăng đăng đăng!

Tất cả trưởng lão bố trí trận pháp sắc mặt đều trắng bệch, ngã xuống đất.

Vù!

Thanh Yểm thú từ trong trận pháp vọt ra, hai mắt trợn trừng, mang theo lực lượng vô cùng, lao thẳng tắp về phía Trương Huyền.

- Kết thúc rồi...

Thấy trận pháp, lồng sắt đều bị xé rách, sắc mặt Tạ Cửu Thần trắng bệch.

Dù thế nào cũng không nghĩ tới, thuần thú thuần phục nửa ngày, không những không khiến cho man thú thuyết phục, còn kích thích hung tính của nó, khiến nó muốn giết người.

Bên mình nhiều người như vậy cũng không chống đỡ được, bị con man thú này để mắt tới, sợ rằng vị Trương thú sư thiên tài huy hoàng vô cùng

này, nhất định sẽ trực tiếp bị xé rách thành mảnh nhỏ, lập tức bỏ mạng.

- Hồng!

Thời điểm hắn đang không đành lòng nhìn thẳng, cảm thấy lại không có cách nào cứu được, đã thấy người thanh niên cách đó không xa, lại phát ra một âm thanh.

Tạ Cửu Thần thoáng lảo đảo.

Vừa rồi cũng bởi vì ngươi kêu loạn, con man thú này mới nổi giận. Không nghĩ tới lúc này lại còn không biết hối cải...

Muốn nó đập chết ngươi mới được sao?

Đang muốn quát mắng, bảo người này mau chạy đi, đừng tiếp tục mê luyến cái thú ngữ thượng cổ gì đó, hắn lại thấy Thanh Yểm thú đi tới trước mặt, nghe được tiếng kêu, đột nhiên thoáng cái quỳ rạp trên mặt đất, đầu lưỡi vươn ra, không ngừng liếm loạn ở trên người của người thanh niên, dáng vẻ... giống hệt với Tật Phong Lang trước đây.

- Một lời thuần phục, huyết mạch đè ép. Đây... chẳng lẽ là âm của chân long?

Đồng tử của Tạ Cửu Thần đường chủ co lại, sắc mặt trong nháy mắt trắng bệch.

- Đây là tình huống gì?

Âm của Chân Long

dtv-ebook.com

Âm của Chân Long, ngôn ngữ chân long tộc thượng cổ mới có thể sử dụng. Chỉ cần nắm giữ huyết mạch Long tộc không đạt được cấp bậc chân long, một lời thốt ra, huyết mạch sẽ phát sinh đè ép, do đó trực tiếp thuần phục.

Con Thanh Yểm thú này mới vừa rồi còn khí thế hung hăng, hận không thể ăn Trương thú sư trước mắt, sau một khắc lại quỳ rạp trên mặt đất, giống như chó Nhật. Nếu như không phải loại ngôn ngữ này chỉ tồn tại trong truyền thuyết, hắn thật sự không nghĩ ra, rốt cuộc có biện pháp nào có thể làm được.

Nhưng... loại ngôn ngữ này, dựa theo chân long tộc biến mất, không phải đã sớm thất truyền rồi sao?

Hắn làm sao có thể?

Quan trọng hơn chính là... âm của Chân Long cho dù có Long tộc truyền thụ, nhân loại cũng không có cách nào học được.

Đây không phải là vấn đề thiên phú hiểu rõ, là thể chất nhân loại căn bản không chịu nổi âm thanh to rõ như vậy. Cho dù chân khí phẩm cao nhất trong thượng tam phẩm, cũng không có cách nào làm được.

Bởi vì âm thanh phải trải qua tất cả kinh mạch toàn thân, cộng hưởng tất cả huyệt đạo. Cho dù tu luyện công pháp cao thâm nhất, cũng không có khả năng đả thông tất cả kinh mạch, tất cả huyệt đạo mở ra!

- Chẳng lẽ... hắn là chân long hóa thân?

Đồng tử co lại, thân thể run rẩy.

Trong truyền thuyết, chân long tộc xuyên qua chư thiên, thiên biến vạn hóa, là thú, tính tình, vì linh, vì quái... Không người có thể nhận ra chân thân.

Đánh một trận khiến cho Tật Phong Lang thuần phục, hận không thể liếm giầy cho hắn. Đánh một quyền, Hổ Đầu thú nằm trên mặt đất giả chết, phun nước bọt. Nói vài câu khiến Kim Thân Thiết Tí Viên vẫy tay chia tay, tốt giống như lão hữu nhiều năm...

Không phải là chân long hóa thân, làm sao có thể thái quá như vậy?

Cho dù thuần thú sư tứ tinh, ngũ tinh cũng không làm được điểm ấy!

- Bất kể có phải hay không phải, cũng không dám nói chuyện này ra... Nếu không, nhất định sẽ bị diệt khẩu!

Sắc mặt hắn nhất thời trắng bệch.

Chân long tộc vô cùng cường đại. Vừa sinh ra lại nắm giữ năng lực hủy thiên diệt địa. Nếu chẳng may chọc cho hắn tức giận, rất dễ dàng bị giết hết.

Vị Trương thú sư trước mắt này, nếu quả thật là chân long hóa thân, không muốn nói ra. Mình hết lần này tới lần khác vạch trần, làm không tốt lại phạm vào kiêng kỵ, lập tức bị đánh chết, cũng không ai dám nói cái gì.

Suy đoán lung tung, sắc mặt hắn lúc sáng lúc tối.

Mọi người xung quanh lại không hiểu nguyên nhân, mỗi một ngây ra tại chỗ, cũng muốn phát điên rồi.

Thanh Yểm thú vừa rồi hung bạo mạnh mẽ, tất cả đều nhìn thấy ở trong mắt. Nhiều trưởng lão bố trí trận pháp tam phẩm đỉnh phong như vậy, cũng bị thoáng cái rách, không ngăn cản được. Thực lực mạnh mẽ, khiến cho người ta kinh hoàng.

Con man thú này đã có thể cường đại, cao ngạo như vậy, ai cũng không có cách nào thuần phục, lại quỳ rạp trên mặt đất liếm ống quần... Rốt cuộc có chuyện gì xảy ra?

- Đây là đang làm cái gì vậy?

- Ta cũng không biết. Lẽ nào... y phục của Trương thú sư còn ăn ngon hơn so với mật bảy màu? Lúc này mới chọc cho nó không ngừng liếm loạn?

- Không biết là... thuần phục đi? Cho dù thuần phục, cũng không đến mức thay đổi nhanh như vậy chứ!

...

Có vài thuần thú sư tuổi tác lớn, kéo râu mép xuống, lại không hề cảm thấy đau đớn.

Cảnh tượng như vậy thật sự quá dọa người.

Nửa bước linh thú vừa rồi vẫn khí thế hung hăng, hận không thể giết chết tất cả mọi người, thời gian trong nháy mắt lại quỳ rạp trên mặt đất với bộ dạng này, đổi lại thành ai cũng sẽ không tiếp thu được.

- Hô một tiếng... Con man thú này lại nằm xuống?

Đám người Ngụy Hữu Đạo và Giang Nam Bình nhìn nhau, cũng cảm thấy sắp bùng nổ.

Lấy ra mật bảy màu đứng hàng thứ năm, không có tách dụng cái rắm. Các loại bảo vật nhìn cũng không liếc mắt nhìn, vốn tưởng rằng cao ngạo lại không có cách nào thuần phục. Kết quả... Người ta hô một tiếng, lại lộ ra vẻ mặt đáng khinh, quỳ rạp trên mặt đất, rất sợ đối phương không thu...

Từ khi nào nửa bước linh thú nắm giữ huyết mạch Long tộc, cũng không đáng tin như thế, không biết xấu hổ như vậy?

Rốt cuộc là nó điên rồi, hay là chúng ta hoa mắt?

- Ách?

Thật ra, không chỉ mọi người có bộ dáng này, ngay cả Trương Huyền cũng mở to hai mắt nhìn.

Vừa rồi thú ngữ thượng cổ không chỉ không khai thông được, còn muốn làm cho nó tức giận, hắn cũng có chút khẩn trương.

Vốn dự định chờ nó đi tới trước mặt, liền sử dụng thân pháp thiên đạo chạy trốn. Ai ngờ hô một tiếng ngôn ngữ kỳ quái, thái độ lập tức thay đổi.

Sớm biết rằng từ này lợi hại như vậy, những từ trước đừng nói.

Cúi đầu nhìn về phía cái đầu cực lớn không ngừng từ từ duỗi qua, Trương Huyền chậm lại, kìm chế kinh ngạc trong lòng:

- Ngươi muốn thuần phục?

- Gào!

Thanh Yểm thú liên tục gật đầu.

- Vậy...

Cho dù nhận được đối phương chính miệng thừa nhận, Trương Huyền vẫn có chút choáng váng mơ hồ.

Cái này cũng... quá dễ dàng đi?

- Vậy... Ký kết khế ước!

Tuy rằng kỳ quái, nhưng hắn cũng biết đây là cơ hội tốt. Lúc này hắn xoa đỉnh đầu đối phương, lấy ra một giọt máu tươi.

Thanh Yểm thú hình như rất sợ hắn sẽ đổi ý, vội vàng mở miệng nuốt máu t xuống, vẻ mặt thỏa mãn.

Lập tức, Trương Huyền lại cảm thấy một ý niệm liên kết cùng một chỗ với mình, có thể thuận lợi khai thông.

- Vậy... là thuần phục triệt để?

Rất nhiều thuần thú sư xung quanh trên mặt choáng váng.

Gặp mặt một lần, hô lên mấy âm tiết cổ quái, lại thành công. Từ khi nào thuần phục nửa bước linh thú, dễ dàng như vậy?

- Buồn cười cho chúng ta còn muốn so tài thuần thú với hắn...

Rất nhiều thiên tài thế hệ trẻ tuổi, còn sắp muốn khóc.

Người trước mắt này khiêu chiến mười lồng thú thành công, nhưng thật ra có không ít người không phục.

Lúc này nhìn thấy được mới biết... mình cùng căn bản không ở cùng trên một cấp bậc. Chênh lệch thật sự quá nhiều...

Tạ Cửu Thần đường chủ Thuần thú sư tam tinh còn không có cách nào thành công. Người ta sử dụng mười mấy hơi thở lại đối phó được. Quả thực nghịch thiên lại không phải là người.

- Đây mới thật sự là cao thủ thuần thú!

Không biết là ai cảm khái một câu.

Nghe nói như thế, tất cả mọi người đồng thời gật đầu.

Chỉ sợ cũng chỉ có cao thủ như vậy, mới có khả năng dễ dàng thuần phục Thanh Yểm thú. Thời gian uống cạn nửa chén trà lại thông qua mười lồng thú...

Bọn họ đồng loạt nhìn lại về phía "cao thủ", muốn xem thử hắn và Thanh Yểm thú ở chung như thế nào, đại triển thần uy như thế nào... Chỉ thấy người này nhìn về phía Tạ Cửu Thần đường chủ.

- Tạ đường chủ, con man thú này đã thuần phục. Ngươi xem... hai mươi giọt máu linh thú, a, ngươi còn nói muốn cho ta thêm mười giọt, lúc nào thanh toán?

- Máu linh thú...

Thân thể Tạ Cửu Thần thoáng lảo đảo một cái, khóe miệng giật một cái.

Ta bảo ngươi thay Thú Đường thuần phục con Thanh Yểm thú này. Nói cách khác, thuần phục thành thú sủng cho chúng ta, phát huy tác dụng cho chúng ta.

Kết quả... Ngươi biến thành của mình, còn hỏi ta đòi thù lao...

Nói đạo lý một chút có được không?

Điều này lại giống như, ta thật vất vả biết một mỹ nữ, tìm ngươi nghĩ biện pháp hỗ trợ theo đuổi. Ngươi thì hay rồi, trực tiếp câu được người ta... Còn hỏi ta đòi phí tán gái...

Chỉ cảm thấy một hơi thở ẩn ở trong ngực, Tạ Cửu Thần buồn bực suy nghĩ muốn nôn ra máu.

Không cần như vậy đi...

- Trương thú sư, Thanh Yểm thú bị ngươi thuần phục, thành thú sủng của ngươi, lại bảo chúng ta trả máu linh thú, có phải không thỏa đáng lắm hay không?

Thấy đường chủ cũng bị tức giận đến nói không ra lời, Ngụy Dư Thanh trưởng lão không nhịn được nói.

- Không thỏa đáng? Ta có phải thuần phục Thanh Yểm thú hay không?

Trương Huyền nhìn qua.

- Phải...

- Các ngươi không phải là nói, chỉ muốn thuần phục, lại cho ta máu linh thú để bồi thường?

Trương Huyền tiếp tục nói.

- Phải...

Tạ Cửu Thần muốn khóc.

Trước đây cảm thấy người trước mắt này cho dù lại nghịch thiên, cũng chỉ là một Tông Sư đỉnh phong. Thanh Yểm thú ngay cả bọn họ cũng không phục, làm sao có thể thuần phục người có thực lực như vậy.

Dù thế nào bọn họ cũng không nghĩ tới, hắn không chỉ thuần phục, còn triệt để như vậy...

- Nếu đáp ứng, vậy động tác nhanh một chút. Nếu không... Ta lại tiếp tục xông mười lồng thú!

Trương Huyền nói.

- Vẫn thôi đi. Ngụy trưởng lão, nhanh đi lấy máu linh thú tới...

Khóe miệng giật một cái, Tạ Cửu Thần đường chủ vội vàng xua tay.

Thanh Yểm thú thuần phục, bọn họ không có cách nào. Nhưng nếu như lại để cho người này xông mười lồng thú, sợ rằng tất cả man thú của Thú Đường đều sẽ biến thành của hắn...

Nếu thật sự như vậy, đường chủ này cũng không cần làm nữa. Nhất định sẽ bị những người khác cười ngạo...

- Vâng!

Tuy rằng phiền muộn, Ngụy trưởng lão vẫn lui ra ngoài, chỉ chốc lát, đã cầm một cái bình ngọc đi tới.

Tiếp nhận bình ngọc, mở nắp bình ra liếc mắt thoáng nhìn, chỉ thấy máu đỏ bên trong chuyển động, chừng nửa lọ. Cộng lại vừa lúc ba mươi giọt, không nhiều không ít.

- Không sai!

Mục đích chủ yếu tới Thú Đường chính là vì cái này. Hiện tại vật tới tay, Trương Huyền mỉm cười, thu vào chiếc nhẫn trữ vật.

Thấy hắn lấy đi không chậm trễ chút nào, trong lòng Tạ Cửu Thần nhỏ máu.

Thú Đường tại Hiên Viên vương quốc, cho dù tích lũy hùng hậu, tổng cộng cũng chỉ có bốn, năm mươi giọt. Thoáng một cái bị cướp đoạt hơn phân nửa, đổi lại thành ai cũng thấy đau lòng.

Chỉ có điều vừa nghĩ tới đối phương có thể là chân long hóa thân, hắn vẫn đành nhịn xuống cảm giác không vui trong lòng.

- Được rồi. Ngươi theo ta cũng vô dụng, ở lại Thú Đường đợi, thuận tiện thuần phục! Chỉ cần đáp ứng, ta sẽ giúp ngươi giải quyết bệnh tật trong cơ thể, giúp ngươi đột phá trở thành linh thú, cũng không phải không có khả năng!

Không để ý tới thái độ của đối phương, Trương Huyền nhìn về phía Thanh Yểm thú, tùy ý khoát tay áo.

Thực lực con man thú này tuy mạnh, nhưng không thể bay. Tác dụng đối với mình lại không lớn.

Hiên Viên vương quốc chỉ là một điểm dừng chân mà thôi. Trong vòng ba tháng, nhất định phải đi liên minh vạn quốc. Cùng với không dẫn theo được, không bằng đưa một lần thuận nước giong thuyền.

Đương nhiên, vừa rồi đối phương không đưa máu linh thú cho hắn, cho dù thả cho con Thanh Yểm thú này đi, hắn cũng không muốn làm như vậy.

Hắn cũng không phải là người hiền lành. Ngay cả đồ tốt đáp ứng cũng không cho, lại làm sao có thể cho đối phương lợi ích?

- Ngươi... Ngươi nói cái gì? Muốn Thanh Yểm thú thuần phục Thú Đường chúng ta?

Ban đầu, đối với chuyện người trước mắt này xảo trá vơ vét tài sản, trong lòng tràn ngập không vui. Vừa nghe nói như thế, Tạ Cửu Thần kích động hít thở dồn dập.

- Ừ!

Trương Huyền khoát tay áo.

- Vậy...

Tạ Cửu Thần và Ngụy Dư Thanh trưởng lão đồng thời chấn động, viền mắt nhất thời đỏ lên.

Đây chính là nửa bước linh thú. Bất kể ai thuần phục, khẳng định cũng sẽ không buông tay. Vị trước mắt này vừa mở miệng liền nói sẽ đưa cho người, khó tránh khỏi quá hào phóng!

Trước đó vẫn cảm thấy đối phương là một người lòng tham không đáy, chỉ biết đòi hỏi. Bây giờ mới biết, người ta căn bản không phải có ý này.

Máu linh thú có lẽ thật sự là có tác dụng.

Nếu không, so với một con nửa bước linh thú bất cứ lúc nào cũng có thể đột phá, đừng nói lấy ba mươi giọt máu, cho dù một trăm giọt, cũng hoàn toàn không thể so sánh được!

Linh thú lợi hại như vậy, đưa ra mí mắt cũng không chớp mắt đưa, làm sao có thể thèm muốn một ít máu linh thú của hắn?

- Đúng... Chúng ta hiểu nhầm hắn. Thiên tài có ngạo khí của thiên tài, làm sao có thể chỉ vì một ít lợi nhỏ, làm như vậy...

Trong lòng đồng thời xuất hiện một ý nghĩ. Thái độ của hai người đối với vị Trương thú sư trước mắt này hoàn toàn đổi mới.

Đang muốn nói cái gì đó vì sự hào phóng của hắn, bọn họ lại thấy người thanh niên trước mắt có chút do dự, mở miệng nói:

- A, đúng. Ta bảo Thanh Yểm thú thuần phục Thú Đường các ngươi, các ngươi không phải cũng nên biểu thị một chút. Cái gì linh thạch vô dụng, đan dược nâng cao chân khí, các loại dược liệu, không ngại chất cho ta lên một xe, hai xe...

-...

Tạ Cửu Thần đường chủ, Ngụy Dư Thanh trưởng lão.

Tôn Cường thúc thúc tới (1)

dtv-ebook.com

Chúng ta là Thú Đường, không phải mở mỏ linh thạch, tổng cộng có thể có bao nhiêu?

Còn một xe, hai xe. Có thể lấy ra hơn mười cái cũng không tệ...

Về phần đan dược, dược liệu các loại, Thú Đường cho dù có, cũng nhằm vào man thú, đi nơi nào lấy cho ngươi nhiều như vậy?

Vốn nghĩ người này đại công vô tư, hào khí ngất trời. Không nghĩ tới, hai câu vừa nói, lập tức lộ ra khuyết điểm...

- Trương thú sư nói đùa. Không phải là không muốn cho, chúng ta quả thật không có nhiều đồ như vậy...

Sắc mặt nhất thời đỏ lên, Tạ Cửu Thần đường chủ nói.

- Không có cũng không sao. Ta đây cần một loại thứ, các ngươi không có thể từ chối!

Trương Huyền nhìn qua.

- Mời nói!

- Ta muốn trên nghìn quyển công pháp tu luyện cấp bậc nửa bước Chí Tôn và Chí Tôn. Cấp bậc không giới hạn, số lượng càng nhiều càng tốt!

Trương Huyền nói.

Chào giá cao ngất trời, lại trả tiền lại.

Mục đích chủ yếu của hắn cũng không phải là linh thạch, dược liệu, mà là cái này.

Có đủ công pháp, là có thể tạo thành công pháp thiên đạo Chí Tôn, sau đó nghĩ biện pháp một lần hành động đột phá.

Bất kể như thế nào, muốn báo thù cho Lộ Trùng, thực lực vẫn là quan trọng nhất.

- Hơn một nghìn quyển công pháp cấp bậc nửa bước Chí Tôn và Chí Tôn?

Tạ Cửu Thần chớp mắt.

Muốn thứ này làm gì?

Công pháp nhiều lại không thể nấu ăn... Lại nói còn không yêu cầu cấp bậc.

- Cái này đơn giản. Ta có thể chuẩn bị. Chỉ có điều, có khả năng cần tốn thời gian ba ngày!

Suy nghĩ một chút, Tạ Cửu Thần nói.

Công pháp cấp Chí Tôn, ở Thiên Vũ vương quốc trân quý tìm không được, nhưng ở chỗ này, không ít gia tộc, đều sẽ dự trữ mấy quyển. Hơn một nghìn quyển nghe vốn phiền phức, nhưng dựa vào nhân mạch và lực lượng của Thú Đường tìm được, sẽ không quá khó khăn.

- Được!

Nghe được đối phương có thể thu thập đầy đủ hết, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm.

Hai mục đích để tới Thú Đường, máu linh thú, công pháp, hiện tại đều đã tới tay. Những vật khác cũng sẽ không quan trọng.

- Ta hiện tại giúp ngươi giải quyết vết thương trên người!

Hắn quay đầu lại nhìn về phía Thanh Yểm thú cách đó không xa.

Con man thú này trùng kích Hóa Phàm thất bại, trong cơ thể giữ bệnh tật. Vừa rồi đáp ứng giúp nó chữa trị tốt, nói chuyện điều kiện thỏa đáng, hắn cũng nên thực hiện.

- Gào!

Biết ý tứ của chủ nhân, một khi giải quyết xong thương thế, liền có thể không theo nữa, Thanh Yểm thú rống lên một tiếng, vẻ mặt không muốn.

Vị trước mắt này lại là cường giả có thể nói ra âm của Chân Long. Đi theo sau lưng hắn, sau này cá chép nhảy long môn là tất nhiên.

Ở lại Thú Đường, loại kỳ ngộ này cũng lại sẽ chôn vùi.

Chỉ có điều, chủ nhân lên tiếng, làm thú sủng ký kết khế ước, căn bản không dám phản bác.

- Muốn giải quyết vấn đề của ngươi, đầu tiên phải biết rằng thân thể ngươi xuất hiện tình hình gì!

Không để ý tới vẻ u oán của nó, Trương Huyền nhìn qua:

- Như vậy... Trước hết đánh bản thân ngất xỉu đi!

- Gào???

Thanh Yểm thú trợn tròn mắt, sững sờ ở tại chỗ.

Tạ Cửu Thần, Ngụy Dư Thanh cũng đều lộ ra vẻ mặt bất đắc dĩ.

Xem ra người này còn không có buông tha ý nghĩ đánh ngất xỉu Thanh Yểm thú...

- Gào cái gì mà gào. Nhanh lên một chút!

Lông mày nhíu lại một cái, Trương Huyền quát mắng.

Hắn còn muốn tận dụng thời gian đi tu luyện, không có thời gian dây dưa loạn với con man thú này.

- Gào!!!

Lại u oán nhìn qua, Thanh Yểm thú có chút do dự, cắn răng một cái, móng vuốt lớn đánh mạnh vào đầu.

Bịch bịch!

Trước mắt tối sầm, nó lập tức hôn mê bất tỉnh.

Đám người Tạ Cửu Thần dường như muốn đánh ngất xỉu, sợ rằng cần phải tiêu tốn tay chân cực lớn. Nó tự mình động thủ, lại đơn giản hơn nhiều.

- Đây là làm gì?

- Tình huống thế nào?

Vừa rồi Thanh Yểm thú lao ra, thuần thú sư khác từ lâu đã lui ra xa. Lời mấy người nói chuyện, bọn họ cũng không nghe được. Lúc này nhìn thấy được con man thú này tự đánh mình ngất xỉu, tất cả đều lộ ra vẻ mặt cổ quái.

- Trương thú sư chữa bệnh cho con man thú này!

Phong đường chủ và Chúc trưởng lão cười gật đầu.

- Chữa bệnh?

La Đường, Phương Tiến không hiểu ra sao.

Chữa bệnh còn cần phải đánh man thú ngất xỉu trước á?

- Đây là phương pháp trị liệu đặc biệt của Trương thú sư, phương pháp trị liệu đánh ngất xỉu!

Phong đường chủ tổng kết.

- Phương pháp trị liệu đánh ngất xỉu? Phương pháp đánh thuần thú... Đây đều là cái gì và cái gì vậy?

Hai người đều cảm thấy có chút không chịu nổi.

Đã thấy chuyện kỳ lạ, nhưng chưa thấy qua chuyện kỳ lạ như thế.

Từ khi bắt đầu trở thành học đồ thuần thú, bọn họ lại nhớ kỹ một luật sắt. Nếu muốn thuần phục man thú, tốt nhất là làm tốt quan hệ, ngàn vạn lần không thể xuất hiện xung đột...

Người này thì hay rồi, phương pháp đánh thuần thú, phương pháp trị liệu đánh ngất xỉu...

Đều phải điên cuồng đánh man thú một trận mới được. Đổi lại thành người khác làm như vậy, khẳng định đã sớm bị man thú cào chết. Người này không những sống thật tốt, còn khiến cho man thú chủ động thuần phục...

Suy nghĩ một chút cũng khiến cho người ta buồn bực.

Trong ánh mắt không giải thích được và phiền muộn của mọi người, Trương Huyền đã chạm đến Thanh Yểm thú một chút, hình thành sách, biết chỗ mấu chốt của con man thú này.

- Thật sự mạnh mẽ trùng kích linh thú thất bại, đưa đến thương thế, không chỉ kinh mạch bị hao tổn, ngay cả nội tạng cũng có tổn thương. Cần phải có rất nhiều thuốc điều chỉnh... Ta hiện tại lại viết xuống mấy thứ này, các ngươi chuẩn bị một chút, do Thú Đường các ngươi thay nó trị liệu, cũng có thể tăng chút thiện cảm!

Trương Huyền mở miệng.

Con man thú này thương thế không nhẹ, nếu không cũng không có khả năng bị Thú Đường bắt, dẫn tới đây.

Hơn nữa vết thương cũ chưa lành, vừa mạnh mẽ vận dụng lực lượng, tai hoạ ngầm lớn hơn nữa.

Không cần Thiên Đạo Đồ Thư Quán, tuy rằng cũng có thể cho thuốc, lại chỉ có thể trị phần ngọn không có cách nào trị tận gốc.

Lúc này, biết nguyên nhân căn bản của thương thế, lại đơn giản hơn nhiều. Chỉ có điều, muốn hoàn toàn chữa trị tốt, khiến cho nó hoàn hảo giống như lúc ban đầu, thậm chí có thể trùng kích Hóa Phàm, không mất thời gian nửa năm, rất khó làm được.

Đương nhiên, sử dụng chân khí thiên đạo của hắn, tốc độ chữa trị sẽ rất nhanh.

Chỉ có điều, tu vi hắn bây giờ cùng đối phương chênh lệch quá nhiều. Hiệu quả chân khí thiên đạo không lớn không nói, thi triển ra, khó tránh khỏi sẽ khiến cho người ta nghi ngờ, phiền phức không ít.

Còn không bằng ném cho Thú Đường, để cho bọn họ giải quyết, thuận tiện cũng có thể ở chung nhiều hơn, quan hệ qua lại thân thiết.

- Vâng!

Tạ Cửu Thần đường chủ gật đầu.

Không nói thêm gì nữa, Trương Huyền lấy ra giấy bút, tiện tay viết một phương thuốc. Dược liệu chủ yếu nhất trong đó, chính là bình mật bảy màu của Ngụy Hữu Đạo.

Hắn chỉ cung cấp phương thuốc, đối phương thỏa hiệp như thế nào, sử dụng như thế nào, vậy thì không phải là chuyện của hắn.

- Tìm cho ta một gian tĩnh thất!

Xử lý xong chuyện bên này, Trương Huyền căn dặn.

Tạ đường chủ không dám chậm trễ. Thời gian không lâu, hắn lại chuẩn bị một biệt thự rộng rãi yên tĩnh.

Vị Trương thú sư này khiêu chiến mười lồng thú thành công, đừng nói xin một biệt thự, cho dù cho một tòa phủ đệ, cũng không ai dám nói cái gì.

Huống gì, đối phương còn muốn trực tiếp đưa Thanh Yểm thú đã thuần phục cho Thú Đường, ân tình to lớn, khó diễn tả được.

- Đúng rồi, Tạ đường chủ, có thể làm phiền ngươi một việc nữa hay không?

An bài đám người Triệu Nhã vào ở, Trương Huyền lại nhìn qua.

- Trương thú sư cứ nói đừng ngại!

Tạ đường chủ mỉm cười.

Vị trước mắt này tuy rằng tuổi không lớn lắm, nhưng ở trong lòng hắn đã có thể địa vị ngang hàng với, thậm chí còn có phần vượt qua.

Không nói gì khác, chỉ nói có thể dễ dàng thuần phục Thanh Yểm thú, nói ra âm của Chân Long, hắn lại không thể so sánh được.

- Đường chủ có thể phái một người bảo vệ vị bằng hữu này của ta, đi tới Vọng Phong Cốc ở Lạc Hà sơn mạch hay không?

Hắn gọi Tôn Cường đến, tiện tay chỉ.

- Lạc Hà sơn mạch... Vọng Phong Cốc? Đây là muốn đi... Độc Điện?

Đồng tử Tạ Cửu Thần co lại.

Phân bộ Độc Điện ở Hiên Viên vương quốc, tuy rằng ẩn nấp thần bí, không ít người cũng không biết vị trí cụ thể, nhưng làm đường chủ Thú Đường, hắn vẫn có nghe nói qua.

Ở bên trong Vọng Phong Cốc này!

Bình thường ở đây là nơi cấm kỵ của người tu luyện. Trương thú sư thế nào lại để cho hạ nhân của hắn qua đó?

- Ngươi cũng biết Độc Điện. Đúng vậy, ta là muốn cho hắn đi một chuyến!

Trương Huyền mỉm cười.

- Nhưng... Độc Điện vô cùng nguy hiểm...

Tạ Cửu Thần không nhịn được nói.

Độc Điện có tiếng xấu, không ít người trên thân mang án mạng. Tùy tiện chạy tới, sẽ vô cùng nguy hiểm.

Huống gì hạ nhân này, chỉ có Thông Huyền cảnh mà thôi, thực lực rất yếu.

- A, ta có một bằng hữu ở Độc Điện. Bảo hắn qua tìm, không có nguy hiểm gì! Bảo ngươi phái người bảo vệ, chỉ là tránh cho phiền toái không cần thiết mà thôi.

Trương Huyền giải thích.

Trước đây Cổ Mục rời đi, từng cho hắn một lệnh bài, nói cần giúp đỡ, có thể cầm đi tìm.

Bây giờ đối địch cùng vương thất Hiên Viên, muốn giết thái tử của người ta, quan hệ này có thể sử dụng, tự nhiên hắn cũng muốn dùng một chút.

Chỉ có điều, hiện tại hắn phải tu luyện, tận dụng thời gian nâng cao thực lực, không có thời gian qua đó. Suy đi nghĩ lại, cũng chỉ có Tôn Cường thích hợp.

Người này tính tình khôn khéo. Bảo hắn tìm người, khẳng định mạnh hơn đám người Triệu Nhã nhiều.

- Được! Vậy ta đi chuẩn bị ngay!

Nghe hắn còn có bằng hữu ở Độc Điện, Tạ Cửu Thần đường chủ có chút do dự, cuối cùng gật đầu.

Hắn xoay người rời khỏi đó. Trương Huyền nhìn về phía Tôn Cường.

- Tôn quản gia, ta biết ngươi đối với lão sư trung thành và tận tâm. Lúc này vừa vặn có chuyện làm phiền ngươi đi làm.

- Thiếu gia phân phó là được!

Tôn Cường vội vàng ôm quyền.

Lời đệ tử thân truyền duy nhất của lão gia nói ra, hắn tự nhiên tuân thủ.

- Ngươi cầm cái lệnh bài này, đi Độc Điện ở Vọng Phong Cốc tìm kiếm một vị độc sư gọi là Cổ Mục, bảo hắn tới Hiên Viên vương thành tìm ta!

Lấy lệnh bài ra, Trương Huyền nói.

- Được!

Tôn Cường nghi ngờ nhìn qua:

- Vậy vị Cổ Mục này là bằng hữu của thiếu gia hay là cái gì? Ta nên xưng hô như thế nào?

Chuyện Trương Huyền từng trải qua ở Độc Điện, không nói qua cùng bất kỳ kẻ nào. Hắn cũng không biết được rõ ràng.

- A, vị này Cổ Mục là ta... Là đồ tôn của lão sư, cũng chính là sư chất của ta!

Trương Huyền nói.

Ban đầu hắn muốn nói là đồ tôn của mình. Nhưng nếu như người này đi tới phát hiện vị sư thúc tổ này ngay cả hai mươi cũng chưa tới, nhất định

sẽ sinh lòng nghi ngờ. Còn không bằng đổ thân phận vị cao nhân này lên trên người lão sư có lẽ có.

Dù sao vị "lão sư" này thần bí đã quen, cũng không quan tâm thần bí thêm một lần.

- Đồ tôn của lão gia?

Ánh mắt Tôn Cường nhất thời sáng lên.

Không nghĩ tới lão gia còn có một vị đồ tôn Độc Điện. Người này lợi hại.

- Ta theo sau lão gia, cho dù không thể cùng lão gia ngang hàng, cũng chí ít ngang hàng cùng thiếu gia! Vị này nếu là đồ tôn của lão gia, sư điệt của thiếu gia, vậy cũng là vãn bối của ta...

Trong lòng Tôn Cường tính toán một chút:

- Làm trưởng bối của hắn, gọi hắn qua hỗ trợ, còn không phải là đơn giản lại thêm vui vẻ sao? Lại nói, ta là trưởng bối, đi tới chỗ hắn, thế nào cũng có thể được tiếp đãi thật tốt, rượu ngon thịt ngon hầu hạ!

Hắn càng nghĩ càng cao hứng, cảm thấy thiếu gia cho hắn một công tác tốt.

- Ừ, Độc Điện không phải là nơi an toàn, nhất định phải cẩn thận!

Thấy bộ dạng hắn cao hứng, Trương Huyền nhắc nhở một câu.

- Thiếu gia yên tâm!

Tôn Cường gật đầu.

- Như vậy đi, ta cho ngươi một luồng chân khí. Nếu có người hạ độc đối với ngươi, cũng có thể ứng phó, không đến mức bị thương!

Có chút do dự, Trương Huyền búng ngón tay một cái. Chân khí thiên đạo dọc theo kinh mạch của đối phương chui vào đan điền, lặng lẽ ẩn nấp đi.

Tôn Cường thúc thúc tới (2)

dtv-ebook.com

Chân khí thiên đạo của Trương Huyền Tông Sư cấp bậc đỉnh phong, có thể hóa giải tất cả kịch độc cấp bậc chỉ có tam phẩm, giải dược đều không cần.

Tôn Cường đi lần này không biết sẽ gặp phải nguy hiểm thế nào, vẫn cẩn thận một chút cho thỏa đáng.

Nếu thật sự có người dám động thủ với hắn, có luồng chân khí này ở đây, cho dù không đối kháng được kịch độc tam phẩm, bảo toàn tính mạng chí ít không có vấn đề quá lớn.

- Đa tạ thiếu gia!

Cảm nhận được chân khí ẩn nấp ở bên trong thân thể, biết thiếu gia là vì suy nghĩ cho an toàn của hắn, Tôn Cường cảm kích gật đầu.

Trải qua những ngày chung đụng này, hắn biết vị thiếu gia này, cho dù không bằng lão gia, nhưng cũng là một người có bản lĩnh lớn.

Nếu làm như vậy, khẳng định có mục đích của hắn.

Giảng giải kỹ càng tỉ mỉ một chút về phương pháp sử dụng chân khí này, thấy người này hoàn toàn nhớ kỹ, lúc này Trương Huyền mới thở phào nhẹ nhõm.

Từ khi đi theo mình, Tôn Cường người này mặc dù có chút đầu cơ, vẫn rất đáng tin. Không ít chuyện, đều có thể thuận lợi hoàn thành, bớt đi không ít phiền phức.

“Dương sư” là một danh sư cao giai không biết tên. Làm quản gia, tự nhiên phải có khí độ của quản gia. Hắn tuy rằng thực lực không ra sao,

đối với chút đắn đo này, vẫn là hết sức tinh chuẩn.

Nếu không, cũng không đến mức dẫn hắn từ Thiên Huyền vương quốc tới đây.

- Đây là mấy đan dược rất có ích lợi đối với tu vi. Thời điểm ở trên đường không nên lười biếng tu luyện.

Cổ tay lật một cái, hắn lấy ra một ít đan dược nhận được từ Lâm gia, đưa tới.

- Vâng!

Tôn Cường vội vàng tiếp nhận.

Hắn cũng không ngốc. Hắn biết tu vi bây giờ đã có chút cản trở. Nếu không nhanh hơn, một khi không còn tác dụng, thật sự lại thảm.

Trương Huyền lại căn dặn vài câu, đã thấy Tạ Cửu Thần đường chủ trở về. Đi theo phía sau là một lão nhân, chính là Ngụy Dư Thanh.

- Độc Điện nguy hiểm, ta suy đi nghĩ lại, vẫn để cho Ngụy trưởng lão đi theo thôi. Như vậy có thể an toàn hơn một ít!

Tạ đường chủ nói.

Ngụy Dư Thanh là thuần thú sư tam tinh, còn là cường giả Chí Tôn đỉnh phong. Toàn bộ Thú Đường trừ hắn ra, đó là người thực lực mạnh nhất, hơn nữa cũng biết tương đối nhiều về Độc Điện.

Để cho người này dẫn hạ nhân của vị Trương thú sư này qua, chắc hẳn là an toàn nhất.

Trương thú sư là vị khách tôn quý nhất của Thú Đường. Lại nói Thanh Yểm thú đến bây giờ cũng không thuần phục triệt để. Đối phương nhờ cậy một lần, bất kể như thế nào cũng phải bảo vệ hạ nhân của hắn cho tốt tốt.

- Vậy làm phiền Ngụy trưởng lão!

Trương Huyền ôm quyền.

- Yên tâm đi!

Ngụy Dư Thanh cười gật đầu:

- Ta tuy rằng không đi qua Độc Điện, lại từng nghe qua không ít nghe đồn. Chỉ là tìm người, không có nguy hiểm!

Chỉ là tìm người mà thôi, không phải đi quấy rối Độc Điện, vấn đề không lớn.

Cho dù độc sư thủ đoạn rối loạn kinh người, làm thuần thú sư nghề nghiệp sát đầu của thượng cửu lưu, cũng không phải là giả.

- Ừ!

Do Ngụy trưởng lão tự thân xuất mã, Trương Huyền yên tâm không ít, không nói thêm gì nữa.

Hai người cưỡi man thú bay rời khỏi đó. Tạ Cửu Thần đường chủ đợi một hồi, cũng xoay người từ biệt.

Thanh Yểm thú đã tỉnh lại. Hắn phải tận dụng thời gian giải quyết tai hoạ ngầm trong cơ thể đối phương, làm tốt quan hệ.

- Bắt đầu đi!

Mọi người rời khỏi, Trương Huyền tìm một gian phòng yên tĩnh, điều chỉnh tốt hít thở, khoanh chân ngồi xuống.

Máu linh thú cũng đủ, cũng nên tiếp tục tu luyện Thiên Đạo Kim Thân tầng thứ hai.

Điều chỉnh tốt trạng thái, hắn búng ngón tay một cái. Vài giọt máu linh thú xuất hiện ở trong lòng bàn tay. Một linh khí nồng đậm tràn ngập gian

phòng.

Loại biệt thự một mình tu luyện này, đều có bố trí có trận pháp, có thể tập trung lại linh khí, khiến cho nó không dễ dàng tản đi.

Hai mắt chăm chú, chân khí dựa theo phương pháp Thiên Đạo Kim Thân tầng thứ hai không ngừng vận chuyển. Hắn búng ngón tay một cái, máu lập tức biến thành từng làn sương mù, chui vào mỗi một chỗ huyệt đạo trong toàn thân.

Máu linh thú, tinh huyết lấy trong cơ thể linh thú ra, mặc dù không có trân quý như nội đan, nhưng cũng ẩn chứa tinh túy căn bản nhất của một con linh thú. Mỗi một giọt ẩn chứa năng lượng, đều càng tinh thuần, phong phú vượt xa so với linh thạch.

Hấp thu những lực lượng này, trong cơ thể lập tức hình thành một dòng nước lũ cường đại, tẩm bổ mỗi một chỗ tế bào, trở nên càng cường đại hơn.

- Hiệu quả yếu hơn không ít...

Cảm nhận được tình hình sau khi hấp thu máu, thần sắc Trương Huyền nghiêm trọng.

Dựa theo lực lượng tăng lên, nhu cầu đối với máu linh thú cũng sẽ càng lúc càng lớn. Trước đây một giọt thì có thể làm cho hắn nắm giữ tiến bước cực lớn, hiện tại gần như không có tác dụng quá lớn.

Chỉ có điều, máu của con linh thú này cũng đủ, hắn cũng không quan tâm.

Hơn nữa trước đó hắn lại tính toán qua, hai mươi giọt máu linh thú, chắc hắn là cũng đủ để hắn trùng kích Chí Tôn đỉnh phong.

Chỉ cần lực lượng đạt được, dựa vào mắt Minh Lý, Thiên Đạo Đồ Thư Quán, cho dù gặp phải nửa bước Hóa Phàm, cũng chưa chắc không thể đánh một trận.

Báo thù cũng sẽ dễ dàng hơn.

Tăng tăng tăng!

Tầng thứ hai Thiên Đạo Kim Thân vận chuyển, không ngừng thay đổi hình thái cơ bắp, khiến cho lực lượng thăng cấp bay nhanh.

Ầm ầm!

Không biết qua bao lâu, một tiếng nổ lớn, giống như là phá tan gông xiềng nào đó giam cầm ở trên người, lại giống như là tiến vào trong nước ấm, toàn thân khoan khoái.

Trải qua tu luyện, cuối cùng phá tan gông cùm xiềng xích 9999 đỉnh, đạt được cấp Chí Tôn!

9999 và một vạn, tuy chỉ có chênh lệch một đỉnh, lại là sự khác biệt giữa Chí Tôn cùng nửa bước Chí Tôn, trình độ sinh mạng hoàn toàn khác nhau.

Chí Tôn, đỉnh phong nhất của võ giả tu luyện, bất kể thân thể hay tinh khí thần, đều đạt tới cực hạn nhân loại có thể đạt được.

Bước ra bước này, thành tựu Hóa Phàm, trình độ sinh mạng sẽ xảy ra lột xác. Bất kể tuổi thọ, hay thực lực, đều sẽ bay vọt trên diện rộng.

Không đạt được, cũng chỉ có thể cả đời đứng ở Tông Sư cảnh, dựa theo năm tháng trôi qua, tuổi xuân tươi đẹp dần dần già, lại bất lực.

Nói cách khác, là trở thành bàn đạp của cường giả chân chính.

Không ít người tu luyện, đều không xông qua được bước này, cuối cùng cả đời. tiếc nuối

Trương Huyền trước đó hấp thu hai giọt máu linh thú, cũng dừng lại ở trên cửa ải này, bất kể tu luyện như thế nào, cũng chỉ kém lực một đỉnh.

Hiện tại máu cũng đủ, có thể thoả thích tiêu xài, cuối cùng đột phá.

Cảnh giới đột phá, trong nháy mắt Trương Huyền cảm thấy độ phản ứng và tư duy cũng có tăng lên trên diện rộng.

Càng trong sáng, càng rõ ràng hơn.

Không hổ danh là đỉnh phong nhất của võ giả. Chỉ thân thể đột phá, khiến hắn nhận được lợi ích không tưởng được.

Mặc dù lực lượng chỉ thêm một đỉnh, thực lực lại chợt tăng gần gấp đôi.

Nếu như lại chiến đấu cùng Kim Thân Thiết Tí Viên, cho dù không cần Đồ Thư Quán, cũng có thể dễ dàng dựa vào thực lực nghiền ép nó, trấn phục nó.

Đây là Chí Tôn!

- Cố gắng gia tăng!

Biết đạp bằng cái gông cùm xiềng xích này, lại muốn tăng lên sẽ càng dễ dàng hơn. Hắn mỉm cười, điên cuồng hấp thu máu linh thú trong bình ngọc, nhanh chóng vận chuyển Thiên Đạo Kim Thân tầng thứ hai. Lực lượng lại tăng lên với tốc độ mắt thường có thể thấy được.

10100 đỉnh!

10200 đỉnh!

10300 đỉnh!

...

3000 đỉnh!

Không đến một ngày, lại từ một vạn đỉnh, trực tiếp đạt tới ba vạn đỉnh, cùng Chí Tôn hậu kỳ không chênh lệch bao nhiêu.

Lúc này, đã tiêu hao đủ mười tám giọt máu linh thú.

- Xem ra so với ta dự đoán, còn muốn tiêu hao lớn hơn...

Vốn tưởng rằng đạt được Chí Tôn hậu kỳ, tối đa chỉ dùng khoảng mười giọt. Kết quả lại sử dụng mười tám giọt, vượt ra ngoài dự toán.

Chỉ có điều, không có vấn đề gì. Còn lại mười hai giọt, chắc hẳn là cũng đủ.

- Tiếp tục!

Hít sâu một hơi, không nghĩ nhiều nữa, mắt nhắm lại, Trương Huyền tiếp tục tu luyện.

...

Hắn ở bên này bế quan, Tôn Cường bên kia trải qua hơn nửa ngày bay, cuối cùng đi tới Vọng Phong Cốc ở Lạc Hà sơn mạch.

Nơi này giống như Hồng Liên sơn mạch trước đây, cỏ mọc lan tràn không biết sâu tới mức nào. Liếc mắt không nhìn thấy được điểm cuối. Độc Điện lại ẩn nấp ở trong núi rừng xanh biếc này.

Không biết vị trí cụ thể, đừng nói không tìm được, sợ rằng đi xa một chút, sẽ bị man thú ẩn nấp trong đó, chướng khí giết chết.

- Cẩn thận một chút!

Ngụy Dư Thanh trưởng lão đã sớm lấy Tị Chướng Đan ra ngoài.

Bỏ qua man thú bay, bọn họ dọc theo sơn cốc không ngừng về phía trước.

Ngụy trưởng lão thực lực Chí Tôn đỉnh phong, một ít man thú cấp bậc thấp, căn bản không dám tới gần. Hơn nữa hắn tính tình nhạy bén, kinh nghiệm giang hồ phong phú, một đường đi về phía trước, ngược lại không gặp phải quá nhiều nguy hiểm.

Đi tròn một ngày, vòng qua vô số khí độc và sào huyệt man thú, một khu nhà cực lớn xuất hiện ở trong phạm vi tầm nhìn.

Vô số nham thạch màu xám tro dựa vào nhau, dựng thành nhà, cao lớn khí thế, khiến người ta một loại cảm giác cổ xưa tang thương.

Có chút tương tự với Độc Điện ở Hồng Liên thành, chỉ có điều, càng rộng lớn khổng lồ hơn, đầy các loại trận pháp lợi hại.

Vòng qua một nham thạch to lớn, đi tới trước mặt một cửa lớn.

Còn chưa tiến vào, lại đụng vào cơ quan gì đó, phát ra âm thanh "két". Ngay sau đó có tiếng chuông vang lớn.

Ầm!

Mấy trường bào độc sư xuất hiện ở trước mắt.

Độc Điện tuy rằng che giấu rất kỹ, đơn giản không có người công kích, nhưng làm một trong những nghề khiến người ta kiêng kỵ, vẫn làm đầy đủ phòng ngự.

- Người nào dám xông vào Độc Điện?

Một người thanh niên đi lên, lạnh lùng nhìn qua.

Mấy người này dáng vẻ chừng ba mươi tuổi, tất cả đều đạt tới Tông Sư cảnh. Người thanh niên nói chuyện còn là Tông Sư đỉnh phong.

Đương nhiên, độc sư đáng sợ nhất cũng không phải là thực lực, mà là bản lĩnh sử dụng độc.

Mặc dù chỉ là cấp bậc Tông Sư, cho dù Ngụy Dư Thanh trưởng lão cũng không dám khinh thường.

- Tại hạ thuần thú sư tam tinh của Thú Đường, Ngụy Dư Thanh trưởng lão, đến tìm một vị bằng hữu!

Bước lên trước, Ngụy Dư Thanh ôm quyền.

Trải qua hơn một ngày ở chung, biết Tôn Cường này thực lực chỉ có Đỉnh Lực cảnh, kém đến rối tinh rối mù, hắn lại chủ động nhận trách nhiệm giao thiệp đến trên người mình.

- Ngụy trưởng lão Thú Đường?

Thoáng sửng sốt một chút, thần sắc người thanh niên nghiêm trọng.

Cho dù ít ra ngoài, đối với lực lượng đẳng cấp bên ngoài hắn vẫn biết một chút. Có thể trở thành trưởng lão Thú Đường, thực lực của vị trước mắt này, sợ rằng tự nhiên đạt được Chí Tôn đỉnh phong. Bọn họ không thể đắc tội.

- Không biết hai vị muốn tìm vị độc sư nào trong Độc Điện chúng ta?

Trả lại lễ tiết, thần sắc người thanh niên cung kính nói.

- Là một người độc sư tên là Cổ Mục!

Tôn Cường mở miệng.

- Cổ Mục?

Người thanh niên sửng sốt, lông mày nhăn lại:

- Các ngươi muốn tìm Cổ điện chủ?

- Điện chủ?

Tôn Cường và Ngụy Dư Thanh trưởng lão đồng thời sửng sốt.

Thời gian đi trên đường, Ngụy trưởng lão cũng biết, là phải đi qua tìm kiếm sư điệt của Trương Huyền... Vốn tưởng rằng chỉ là một độc sư không có danh tiếng. Hắn nằm mơ cũng không nghĩ tới, không ngờ đường đường là điện chủ của Độc Điện.

Người như thế, cho dù địa vị so sánh với Tạ Cửu Thần, đều hoàn toàn không kém hơn.

- Không sai!

Thấy đối phương không biết Cổ Mục là điện chủ, lại tới đây tìm kiếm, đám người thanh niên lộ ra một tia cảnh giác, không nhịn được nhìn qua:

- Không biết các ngươi muốn tìm điện chủ có chuyện gì? Ta sẽ thay mặt đi thông báo!

- Chuyện gì?

Có chút do dự, Tôn Cường nhớ tới thân phận của mình, thân thể to béo lập tức trở nên ổn trọng, giống như một ngọn núi lớn.

Lông mày hắn nang lên, chắp hai tay ở sau lưng, lộ ra vẻ ngạo nghễ:

- Hừ, lại nói với hắn, Tôn Cường thúc thúc của hắn tới, nhanh ra ngoài nghênh đón một chút!

Lão sư của Cổ Mục cũng tới (1)

dtv-ebook.com

- Tôn Cường thúc thúc?

Đang muốn hỗ trợ giải thích, nghe nói như thế, môi Ngụy Dư Thanh nhất thời co rút, thiếu chút nữa cắn phải đầu lưỡi.

Có thể trở thành điện chủ của Độc Điện, bất kể thực lực hay là trình độ dùng độc, khẳng định đều cực kỳ cường đại. Cho dù Tạ Cửu Thần đường chủ đích thân tới, sợ rằng không dám cam đoan có thể chiến thắng.

Gặp phải loại cường giả này, cho dù là hắn, cũng phải giữ vững tôn trọng lớn nhất, không dám khinh thường.

Người này thì hay rồi, vừa mở miệng "thúc thúc tới".

Ngươi là luận từ đâu ra vậy?

Cho dù vị Cổ Mục này, là đồ tôn của Dương sư, cũng với ngươi cũng không có quan hệ quá lớn!

Một kẻ Đỉnh Lực cảnh, mở miệng bảo cường giả Chí Tôn đỉnh phong gọi thúc thúc

Còn ngông nghênh, khí thế ép người như vậy.

Ngụy Dư Thanh cảm thấy mặt xanh lét.

Vốn tưởng rằng tới đây tìm người, chỉ là chuyện nhỏ. Không nghĩ tới tên này không đáng tin cậy như vậy.

- Ngươi nói cái gì?

- Không nên ngu xuẩn!

Quả nhiên, nghe được lời nói của người này lớn lối như thế, mọi người lập tức bùng nổ.

Cổ Mục đường chủ vô cùng cường đại, còn là thần tượng của bọn họ, từ khi nào xuất hiện một thúc thúc?

Hơn nữa, cho dù có thúc thúc, cũng cần phải là cường giả thực lực Hóa Phàm, làm sao có thể là bộ dáng đáng khinh như ngươi, chỉ có Đỉnh Lực cảnh!

- Làm càn!

Đã sớm thường thấy loại cục diện này, lông mày Tôn Cường nâng lên, không giận tự uy:

- Nhanh đi gọi người ra, để tránh phiền phức. Nếu không, chọc giận ta, có tin ta bảo Cổ Mục hạnh này hủy đi bộ xương của các ngươi hay không?

- Cổ Mục hạnh này?

Ngụy Dư Thanh khóe miệng lại nhất thời co rút, cảm thấy nếu phải tiếp tục nghe tiếp, trái tim có lẽ sẽ không thể nào chịu nổi.

- Ngươi..

Một đám người thanh niên cũng tức giận sắc mặt tái xanh, đang muốn hỏi rõ chuyện gì xảy ra, liền nghe được một giọng nói lạnh lùng nghiêm nghị vang lên.

- Chuyện gì xảy ra? Lại có người nào qua sao?

Quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một người thanh niên dáng vẻ quyền thế, đi nhanh tới.

Vừa rồi gõ chuông lớn, lúc này mới qua thời gian không bao lâu, lại có tiếng chuông một lần. Từ khi nào Độc Điện dễ chọc giận như thế?

- Ngô Hi độc sư, ngươi tới thật đúng lúc. Người này không biết từ nơi nào xuất hiện, lại còn nói là thúc thúc của Cổ điện chủ.

Mọi người sốt ruột đi tới, giải thích sự việc một lần.

- Thúc thúc của lão sư? Lão sư chưa từng nói qua còn có thân thích gì?

Ngô Hi nhướng mày, đầy nghi ngờ đi tới trước mặt.

Tuy rằng kỳ quái, hắn vẫn chưa lỗ mãng, ôm quyền mở miệng.

- Tại hạ Ngô Hi. Gia sư chính là Cổ Mục điện chủ. Không biết các hạ xưng hô như thế nào, lại là từ đâu đến, ta cũng tiện bẩm báo với lão sư.

Thấy người này thái độ cung kính, Tôn Cường thoả mãn gật đầu:

- Xưng hô như thế nào? Ta là thúc thúc của lão sư các ngươi, ngươi kêu ta một tiếng gia gia là được!

Lông mày giật giật, thân thể Ngô Hi thoáng lảo đảo một cái.

Làm thân truyền của điện chủ, bối phận của hắn ở Độc Điện luôn luôn rất lớn. Không biết một kẻ Đỉnh Lực cảnh từ nơi nào xuất hiện, tự nhiên tự xưng là gia gia của hắn.

Nghẹn một hơi thở ở ngực, hắn thiếu chút nữa nổ tung.

Chỉ có điều, hắn cũng biết, nếu như đối phương thực sự là thúc thúc của lão sư, loại xưng hô này, quả thật không sai.

- Các hạ tự xưng là thúc thúc của lão sư, không biết có tín vật gì?

Ngô Hi cố nhịn, ôm quyền nói.

- Cho!

Cổ tay lật một cái, Tôn Cường ném lệnh bài của Trương Huyền ném tới.

- Là lệnh bài của lão sư.

Liếc mắt thoáng nhìn, Ngô Hi biến sắc.

Lệnh bài của lão sư, hắn trước đây đã thấy qua, chỉ có một cái. Không nghĩ tới tên mập này lại lấy ra từ trên người. Lẽ nào kẻ tầm thường này thực sự là thúc thúc của lão sư?

- Tiền bối chờ, ta đi vào thông báo ngay!

Thần sắc Ngô Hi nghiêm trọng, lại không có dáng vẻ vừa rồi, vội vàng ôm quyền, xưng hô cũng từ các hạ, đổi thành tiền bối.

- Ừ, đi đi!

Bàn tay vẫy một cái, Tôn Cường ngạo nghễ, nói

Thấy Ngô Hi bình thường uy phong tám phía, bộ dáng trước ngạo mạn sau cung kính này, khiến mấy người thanh niên há hốc mồm.

Vốn còn cho rằng người này khoác lác, không nghĩ tới lại là sự thật.

Trước đó có một người tự xưng là lão sư của điện chủ, uy phong tám phía, khí thế vô song, khiến người ta tin tưởng sâu sắc không nghi ngờ.

Tại sao lại xuất hiện một thúc thúc. Mấu chốt nhất chính là, thực lực thấp như vậy, thoạt nhìn không đáng chú ý như vậy?

Đại sảnh Độc Điện.

Cổ Mục ngồi ngay ngắn ở chỗ ngồi, vẻ mặt cung kính.

Hơn hai mươi ngày không gặp, thực lực của hắn càng no đủ hơn so với trước kia, khí tức mơ hồ, cách nửa bước Hóa Phàm, cũng chỉ có kém một bước.

Xem ra dựa theo thời gian trôi qua, không cần bao lâu, hắn có thể bước ra một bước kia, thay da đổi thịt, cá chép nhảy long môn.

Phía trước hắn là một lão nhân râu bạc trắng, ánh mắt đầy tang thương, giống như hồ nước sâu, không nhìn thấy đáy, khiến người ta một loại cảm giác cao thâm khó lường.

Bên cạnh lão nhân lại là một thiếu niên mười mấy tuổi, toàn thân mặc trang phục màu trắng, tay cầm quạt giấy, môi hồng nhuận, nhìn kỹ, dáng vẻ so với Quý Mặc công tử tự nhận phong lưu, cũng phải anh tuấn hơn vài phần.

Thậm chí có thể nói, so sánh ra, người sau bất kể khí chất, hay diện mạo, đều kém hơn quá nhiều, căn bản không ở cùng một cấp bậc.

Nhất là da, trơn nhẵn trắng nõn. Ngay cả Trương Huyền tu luyện loại Thiên Đạo Kim Thân này tới tầng thứ hai, cũng thoáng có chút không bằng. Cũng chỉ có Triệu Nhã, mới có khả năng so sánh ngang với hắn.

Ngồi yên tĩnh ở trên ghế, người thiếu niên tuy rằng không nói một câu, lại khiến người ta có một loại áp lực. Ngay cả lão nhân râu bạc trắng, đều lấy hắn làm đầu, không dám nhiều lời.

- Lão sư, đây là hạt sen Xích Diễm, sau khi dùng có thể giúp nửa bước Hóa Phàm tăng thêm hai mươi phần trăm cơ hội trùng kích Hóa Phàm cảnh thành công!

Cổ tay lật một cái, Cổ Mục điện chủ đưa qua một cái hộp ngọc về phía lão nhân.

Hộp ngọc mở ra, bên trong một vật phẩm đỏ như máu kích thước chừng củ lạc, tản ra linh khí kinh người, khiến người ta hít vào một hơi, lại không nhịn được thấy sáng tỏ thông suốt.

Hạt sen Xích Diễm!

Bảo vật ban đầu nhận được ở Hồng Liên sơn mạch.

- Ừ!

Lão nhân gật đầu, nhận lấy, đưa cho người thiếu niên bên cạnh:

- Công… công tử!

- Ngươi muốn tới đây, chính là vì thứ này?

Người thiếu niên được gọi là "công tử", liếc mắt thoáng nhìn, liền thu hộp ngọc về.

Hạt sen Xích Diễm trong mắt người khác vô cùng trân quý, trong mắt hắn giống như rẻ mạt, cũng không quá để ý.

- Ta nghe nói thứ này, có lợi đối với thân thể của công tử.

Lão nhân vội vàng giải thích.

- Hao tâm tổn trí rồi!

Nghe được là vì hắn, "công tử" gật đầu, thu hồi hộp ngọc, không nói thêm gì nữa.

- Làm được không tệ!

Thấy “công tử” tầm mắt luôn cao nhận lấy hạt sen Xích Diễm, lão nhân lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, nhìn về phía Cổ Mục điện chủ, thoả mãn gật đầu.

- Lão sư đối với ta ơn nặng như núi. Học sinh hiếu kính là chuyện nên làm!

Cổ Mục liền vội vàng đứng lên ôm quyền.

Vị trước mắt này, chính là lão sư của hắn trước kia, độc sư tứ tinh, Kim Tòng Hải.

Thời điểm đối phương còn là độc sư tam tinh, lại thu hắn làm học sinh, vẫn bồi dưỡng hắn, sau đó, đột phá gông cùm xiềng xích, rời khỏi nơi này, vừa đi chính là hai mươi năm.

Có thể nói, hắn có thể có thành tựu như ngày hôm nay, cùng với đối phương chỉ điểm, không thể không có phần.

Bằng không, đừng nói độc sư tam tinh đỉnh phong, hắn có khả năng còn đang bò trên nhị tinh, không có cách nào tiến bước.

Sau khi nhận được hạt sen Xích Diễm, biết là bảo vật hiếm có, lại truyền lại tin tức ra ngoài, lão sư lúc này mới đặc biệt di chuyển, đi tới nơi này.

- Đồ đã lấy được, nhanh đi thôi!

Đối với loại hàn huyên này, "công tử" cũng không quá để ý, trong tay cầm quạt giấy ngăn cản, đứng dậy.

- Vâng!

Kim Tòng Hải gật đầu.

- Lão sư, không biết lần này lão sư muốn đi tới nơi nào, vội vàng như thế? Có gì học sinh làm được, sẽ dốc hết toàn lực đi làm.

Thoáng sửng sốt một chút, Cổ Mục điện chủ không nhịn được nói.

Vốn tưởng rằng lão sư qua, có thể cảm ơn một khoảng thời gian, thuận tiện chỉ điểm một chút, tranh thủ phá gông cùm xiềng xích, trùng kích cảnh giới cao hơn. Không nghĩ tới vừa đến sẽ phải rời khỏi, khiến cho hắn đầy mất mát.

- Công tử muốn đi tới một vương quốc nhất đẳng phía dưới của Hiên Viên vương quốc, không cần ngươi đi làm gì cả. Cứ an tâm đợi ở chỗ này đi!

Kim Tòng Hải Cười khoát tay áo, cự tuyệt.

- Phía dưới Hiên Viên vương quốc sở hữu hai mươi bảy vương quốc nhất đẳng. Không biết công tử và lão sư muốn đi đâu? Ta đều tương đối quen thuộc.

Biết lão sư lấy vị "công tử" này làm chủ, Cổ Mục điện chủ vội vàng nói.

- Thiên Vũ vương quốc!

Kim Tòng Hải nói.

- Thiên Vũ? Ta mấy ngày hôm trước vừa từ nơi đó trở về. Thực không dám giấu giếm, hạt sen Xích Diễm này chính là nhận được từ phân bộ nơi ấy! Công tử và lão sư muốn qua, ta có thể dẫn đường!

Ánh mắt nhất thời sáng lên, Cổ Mục điện chủ vội vàng nói.

Hắn từ Thiên Vũ vương quốc trở về, cũng đã chừng mười ngày, vừa vặn có thể dẫn đường cho lão sư.

- Ngươi vừa trở về?

Nghe hắn nói như vậy, vừa rồi “công tử” cái gì cũng không quan tâm xoay đầu lại:

- Tốt lắm, ta vừa lúc có chuyện này hỏi ngươi.

- Công tử mời nói!

Vẻ mặt Cổ Mục điện chủ cung kính.

"Công tử" dừng lại một chútm đang muốn hỏi thăm, liền nghe được một tiếng bước chân vội vã truyền vào. Ngay sau đó Ngô Hi xuất hiện ở phạm vi tầm nhìn:

- Lão sư!

- Thế nào?

Thấy học sinh cắt ngang câu hỏi của "công tử", sợ hắn tức giận, sắc mặt Cổ Mục điện chủ trầm xuống.

- Bên ngoài có người tự xưng là thúc thúc của lão sư, muốn tiến vào.

Ngô Hi vội hỏi.

- Thúc thúc của ta?

Cổ Mục cảm giác giống như hòa thượng đầu trọc sờ không thấy tóc:

- Ta có một thúc thúc từ lúc nào?

Phụ thân hắn là con trai độc nhất trong nhà. Từ khi nào xuất hiện một thúc thúc?

- Nhưng trong tay hắn có lệnh bài của lão sư.

Ngô Hi vội vàng đưa lệnh bài của Tôn Cường tới.

Nhìn thấy được lệnh bài, Cổ Mục nghiêm sắc mặt:

- Chẳng lẽ là sư thúc tổ phái tới?

Lệnh bài này hắn chỉ cho một người, chính là vị "sư thúc tổ" thần bí kia.

Lão sư của Cổ Mục cũng tới (2)

dtv-ebook.com

Tuy rằng tuổi không lớn lắm, lại có thủ đoạn quỷ thần khó lường. Hắn mặc dù có thể ở trong hai mười ngày ngắn ngủi, cũng sắp muốn đột phá Chí Tôn đỉnh phong, chính là bởi vì đã từng được vị tiền bối này chỉ điểm.

Ra tay giải quyết tai hoạ ngầm trên người, hỗ trợ thuần phục Dung Nham thú, khiến cho hắn báo thù cho thê tử, lại có thời gian và hi vọng.

Nói thật, đối với vị trưởng bối thần bí này, trong lòng cảm kích không kém gì lão sư trước mắt.

- Sư thúc tổ nào?

Kim Tòng Hải ở một bên, nghe được hắn tự nói, không nhịn được nhìn qua.

- Chuyện này ta vừa vặn muốn bẩm báo với lão sư.

Cổ Mục điện chủ vội vàng đi tới trước mặt:

- Không biết lão sư có thể có một sư thúc thoạt nhìn tuổi không lớn lắm hay không?

Nếu là sư thúc tổ của hắn, tất nhiên cũng chính là sư thúc của vị này.

- Sư thúc?

Kim Tòng Hải không hiểu ra sao:

- Tuổi không lớn lắm? Tên gọi là gì?

- Gọi là Bạch Thiềm. Chỉ có điều, đây là sử dụng tên giả. Cụ thể tên gọi là gì, ta cũng không biết được rõ ràng!

Cổ Mục nói.

Bạch Thiềm, cái tên này, sau này hắn lại để cho Liêu Huân điều tra, chỉ là một y sư bình thường ở Thiên Vũ vương thành. Chắc hắn sư thúc tổ sợ người biết được, mượn thân phận. Tên họ thật sự của hắn, cũng không biết là gì.

- Hắn người ở đâu?

Thấy hắn nói mơ hồ không rõ, Kim Tòng Hải hỏi tiếp.

Mỗi một người tu luyện, suốt đời đều có không ít lão sư. Chỉ có điều phần lớn đều nửa nghĩa sư đồ. Thật sự thụ nghiệp, có nhận đại ân, thông thường chỉ có một vị.

Lão sư của hắn nhiều năm trước đã mất, không có nghe nói còn có sư đệ các loại. Loại sư thúc đột nhiên xuất hiện này là có ý gì?

- Sau khi từ biệt ở Hồng Liên sơn mạch, lại chưa thấy qua. Chỉ có điều, ta cho hắn một cái lệnh bài. Hiện tại có người cầm qua, chắc hắn là thế hệ con cháu, hoặc học sinh của hắn!

Cổ Mục nói tiếp.

Nếu như đối phương xưng là thúc thúc của mình, chắc hắn là vãn bối của vị sư thúc tổ này.

- Sư phụ của ta, Kim Thành Tuyết tiên sinh, mười ba năm trước đây đã mất, chưa bao giờ từng nói với ta chuyện sư môn truyền thừa. Ta cũng không rõ lắm. Chỉ có điều, nếu như là một mạch ra, có lẽ có thể nhận ra.

Nhăn mày lại, Kim Tòng Hải muốn xem thử vị sư thúc này, rốt cuộc là nguồn gốc thế nào. Hắn có chút do dự, nhìn về phía "công tử".

- Ta đi Thiên Vũ vương quốc chỉ là hưng thú nhất thời. Đi chậm mấy ngày cũng không sao. Nếu là chuyện sư môn của ngươi, tất nhiên phải điều điều tra rõ ràng, để tránh có người vàng thau lẫn lộn!

“Công tử" biết ý tứ của hắn, khoát tay áo, nói.

- Đa tạ công tử!

Thấy đối phương cũng không vì chuyện của mình làm chậm trễ, cảm thấy mất hứng, ánh mắt Kim Tòng Hải nhất thời sáng lên, xoay người phân phó một câu.

- Để cho bọn họ vào đi. Ta vừa lúc xem thử, vị sư thúc này ngươi nói, rốt cuộc là có phải thật sự hay không.

- Vâng!

Cổ Mục gật đầu, nhìn Ngô Hi vẫy vẫy.

Người thanh niên đi ra ngoài. Thời gian không lâu, hai bóng người đi theo ở phía sau, bước đến.

Một người đi trước, thực lực chỉ có Đỉnh Lực cảnh, thân hình mập mạp, chắp hai tay ở sau lưng, ngẩng đầu ưỡn ngực, mang theo một chút ngạo khí, chính là Tôn Cường.

Một lão nhân phía sau, lại là một vị cường giả Chí Tôn đỉnh phong, khí tức trầm ổn, ánh mắt sáng như điện.

Ngụy Dư Thanh trưởng lão.

Ba người đi tới, Ngô Hi còn chưa kịp giới thiệu, Tôn Cường lại liếc mắt nhìn tới:

- Các ngươi người nào là Cổ Mục?

Thấy người này không có bất kỳ cấp bậc lễ nghĩa, gọi thẳng kỳ danh của điện chủ, cử chỉ mang theo sự ngạo mạn, sắc mặt đám người Ngô Hi khó

coi.

- Chính là tại hạ!

Cổ Mục cũng nhướng mày, ôm quyền nói.

- Lệnh bài đã nhìn thấy. Lão gia nhà chúng ta, bảo ngươi đi Hiên Viên vương thành một chuyến.

Không chút khách khí, Tôn Cường đi thẳng tới chủ vị ngồi xuống, bàn tay thô dày vẫy vẫy:

- Tranh thủ thời gian chuẩn bị đi!

- Không biết sư thúc tổ muốn ta đi Hiên Viên vương thành có chuyện gì? Ta nên chuẩn bị cái gì?

Cổ Mục nhìn qua.

Có lệnh bài làm chứng, đối phương khẳng định không phải là giả. Hơn nữa trước đó hắn cũng đã nói, bất luận là ai, chỉ cần cầm lệnh bài trong tay, đi qua tìm kiếm, đưa ra yêu cầu, tất nhiên hắn sẽ dốc hết toàn lực hỗ trợ giải quyết.

Tôn Cường nghiêm sắc mặt:

- Chuyện của lão gia, ta làm hạ nhân, không dám tham dự. Khuyên ngươi tốt nhất cũng không nên hỏi đến quá nhiều. Đến nơi, lão gia tự nhiên sẽ nói, ngươi cũng sẽ biết được!

- Đúng vậy!

Cổ Mục gật đầu.

Thấy một người thực lực ngay cả Ích Huyệt cảnh cũng không đến, đối mặt với đường đường điện chủ của Độc Điện, cường giả siêu cấp Chí Tôn đỉnh phong, không những hoàn toàn không có sợ hãi, trong giọng

nói còn mang theo sự quát mắng, Ngụy Dư Thanh trưởng lão choáng váng mắt trợn trắng.

Vốn tưởng rằng người này thực lực kém, lại từ địa phương nhỏ đi qua, chưa thấy qua việc đời. Hắn là Chí Tôn đỉnh phong, trưởng lão Thú Đường, có thể nói giúp một chút, thuận tiện dẫn hắn tăng thêm chút kiến thức.

Kết quả vừa so sánh cùng người ta, mình thành người quê mùa.

Đối mặt với Độc Điện chỗ khủng khiếp, người người nhắc tới đều biến sắc, hắn khiếp sợ đến mức không dám nhiều lời. Đối phương đĩnh đạc nói, không thèm quan tâm. Ngay cả điện chủ cũng muốn quát mắng thì quát mắng, muốn không nể tình lại không nể tình.

Quá mạnh!

Rốt cuộc không cần tự tin như vậy chứ?

Chẳng lẽ lại thật sự cho rằng bọn họ sẽ không giết người?

"Công tử" chuyện gì cũng không để tâm, không thèm quan tâm cũng trợn tròn mắt, có chút đờ người ra.

Đã thấy kẻ ngu ngốc, lại chưa thấy qua kẻ ngu ngốc như thế.

Chút thực lực ấy, tùy tiện một học đồ cũng có thể tiện tay bóp chết. Tự nhiên hắn ở chỗ này đĩnh đạc nói, hoàn toàn không có chút sợ hãi nào. Chẳng lẽ nhân vật sau lưng thật sự rất lợi hại, đoán chắc Cổ Mục không dám động thủ, mới có khả năng không có sợ hãi như vậy?

- Vị bằng hữu này, không biết lão gia nhà các ngươi, xưng hô như thế nào?

Thật sự không nhịn được, Kim Tòng Hải mở miệng.

Đối phương tự tin như vậy, lẽ thẳng khí hùng, hắn cũng nghi ngờ.

Nếu quả thật là giả mạo, khẳng định ngoài mạnh trong yếu, có thể nhìn ra. Người trước mắt này, là tự tin từ trong lòng sinh ra, hoàn toàn không có ý sợ hãi.

Nói rõ có chỗ dựa tuyệt đối

Đây cũng không phải là điều có thể giả mạo được.

- Làm càn. Ngươi là ai? Ta và Cổ Mục điện chủ nói, có phần cho ngươi nói chen vào sao?

Tôn Cường rướn lông mày lên.

- Ta ngất!

Thân thể thoáng lảo đảo một cái, Ngụy Dư Thanh trưởng lão thiếu chút nữa thì lập tức nôn ra máu, xoay người bỏ chạy.

Tôn Cường thực lực thấp, không nhìn ra sự cường đại của vị lão nhân trước mắt này. Nhưng hắn vừa vào cửa đã chú ý thấy, khí tức nội liễm, không chút dao động sợ hãi, tuyệt đối là một vị cường giả siêu cấp Hóa Phàm cảnh!

Chính là bởi vì có một vị như vậy tồn tại, hắn cũng không dám có một cử động nhỏ, lời gì cũng không dám nói. Người này thì hay rồi trực tiếp mắng lớn!

Kết thúc rồi!

Vốn tưởng rằng tới nơi này tìm người, là một nhiệm vụ đơn giản không thể lại đơn giản hơn. Hiện tại xem ra, sợ rằng phải chết ở nơi này.

Không chỉ hắn có biểu tình này, "công tử" và Cổ Mục cũng thiếu chút nữa cắn phải đầu lưỡi.

Một nhân vật nhỏ võ giả ngũ trọng Đỉnh Lực cảnh, nói chuyện với cường giả Hóa Phàm Cảnh như vậy

Đây cũng không phải là gan lớn, mà là đầu óc có vấn đề.

- Ngươi…

Bị trực tiếp quát mắng, sắc mặt Kim Tòng Hải tái xanh, vung ống tay áo:

- Ta là lão sư của Cổ Mục điện chủ, độc sư tứ tinh Kim Tòng Hải, lẽ nào cũng không có phần?

- Lão sư của Cổ Mục? Độc sư tứ tinh?

Tôn Cường sửng sốt.

Còn tưởng rằng đối phương chỉ là một kẻ đánh nước tương, không nghĩ tới lợi hại như vậy.

Chỉ có điều, hắn cũng không khẩn trương, mà là hai mắt nhìn qua.

- Tứ tinh độc thủ thì như thế nào? Cho dù danh sư tứ tinh Tô Phàm, Lăng Vũ Hằng, nhìn thấy lão gia nhà chúng ta, cũng phải hành lễ học sinh, quát mắng một câu, cũng không dám phản bác. Thế nào? Ngươi chẳng lẽ còn cao giá hơn so với danh sư tứ tinh?

Làm ta sợ sao!

Nói cho ngươi biết, Cường ca cũng đã thấy quen việc đời.

Trước đây danh sư tứ tinh "họ" ở trước mặt lão gia cũng phải cúi đầu khom lưng, không dám nói chuyện lớn tiếng. Mình cũng là nói một không ai dám nói hai. Một độc sư mà thôi, lợi hại hơn nữa, còn có thể mạnh hơn chức nghiệp đệ nhất thiên hạ sao?

Cho ngươi mặt mũi sao? Giả vờ cái gì mà giả vờ!

- Tô Phàm, Lăng Vũ Hằng? Ngươi nói lại là Tô sư Tô trưởng lão, Lăng sư Lăng trưởng lão của Danh Sư Đường của liên minh vạn quốc?

Đang muốn tức giận, nghe hắn nói như thế, Kim Tòng Hải biến sắc.

Tô Phàm, Lăng Vũ Hằng làm danh sư tứ tinh, ở liên minh vạn quốc vô cùng nổi danh, không chỉ thực lượng, quan trọng hơn chính là, bản thân là trưởng lão Danh Sư Đường, địa vị cho dù so sánh với vương thất quyền quý liên minh vạn quốc, cũng hoàn toàn không yếu.

Hai vị danh sư cường đại cao quý như vậy, ở trước mặt lão gia nhà hắn, hành lễ học sinh, thật hay giả vậy?

Nếu là nói thật, vị lão gia này của hắn rốt cuộc là người ra sao? Lợi hại như vậy?

Trong nháy mắt thần sắc Kim Tòng Hải ngưng trọng.

Đại náo Hiên Viên vương quốc (1)

dtv-ebook.com

- Ngươi biết Tiểu Tô, Tiểu Lăng?

Tôn Cường nhướng mày.

- Từng... thấy mặt một lần!

Nghe hắn gọi danh sư tứ tinh như vậy, Kim Tòng Hải không dám trả lời, khóe miệng giật một cái.

Hai vị này ở liên minh vạn quốc đều là nhân vật hô phong hoán vũ, trong miệng đối phương lại giống như nhân vật nhỏ...

Cho dù tận mắt nhìn thấy, hắn cũng cảm thấy đầu óc có chút choáng váng.

- Nếu quen biết, tính là người quen. Nói cho ngươi biết cũng không sao!

Sắc mặt Tôn Cường hòa hoãn một ít, nói:

- Lão gia nhà chúng ta Dương Huyền, là một vị danh sư. Muốn nói cấp bậc... Lão gia chưa bao giờ nói qua, ta cũng không biết. Chỉ có điều, Tô sư từng ngầm biểu thị, tuyệt đối đạt tới... ngoài lục tinh!

- Danh sư… ngoài lục tinh?

Đám người “công tử", Kim Tòng Hải, Cổ Mục đồng thời bị dọa cho giật mình.

Khang đường chủ lợi hại nhất liên minh vạn quốc, cũng không quá tứ tinh đỉnh phong, còn cách ngũ tinh một đoạn, càng chưa nói lục tinh.

Danh sư cấp bậc càng cao, chênh lệch cũng lại càng lớn.

Lục tinh và tứ tinh đỉnh phong, thoạt nhìn chênh lệch hai cấp lớn, trên thực tế tu vi lại có sự khác biệt một trời một vực. Loại cường giả này thật sự muốn động thủ, tất cả cao thủ liên minh vạn quốc tập chung vào một chỗ, cũng không chịu nổi một đòn!

Lão gia nhà bọn họ lại là tồn tại cường đại như thế...

Thảo nào chỉ có Đỉnh Lực cảnh, lại dám lớn lối như vậy, đối với bọn họ hoàn toàn không có chút sợ hãi.

Có một vị núi dựa cường đại như vậy ở sau lưng, đừng nói Chí Tôn đỉnh phong, Hóa Phàm cảnh... Cho dù Lưu Vân Tông vô cùng cường đại, khẳng định cũng không dám nói thừa thêm một câu.

Ngụy Dư Thanh trưởng lão ở bên cạnh, thân thể cũng run rẩy, khiếp sợ đến mức suýt ngất đi.

Lão gia trong miệng đối phương, hắn chưa thấy qua. Nhưng thiếu gia lại đã gặp... chính là thiên tài vô cùng Trương thú sư!

Thuần thú giống như bắt chó, xông qua ải giống như bắt con gà!

Vốn tưởng rằng là cao đồ của một vị thuần thú Đại Tông Sư nào đó. Dù thế nào cũng không ngờ, lão sư lại là một vị danh sư siêu cấp vượt qua lục tinh!

Thảo nào trẻ tuổi như vậy lại nghịch thiên như thế...

- Trở lại nhất định phải mau chóng bẩm báo đường chủ!

Thần sắc hắn nghiêm trọng, trong lòng có quyết định.

- Không sai! Chỉ có điều, lão gia nhà chúng ta luôn luôn thần long thấy đầu không thấy đuôi. Lần này cần Cổ điện chủ đi qua, là thiếu gia Trương Huyền. Nhanh chuẩn bị đi một chút. Tốt nhất mang nhiều độc

dược một chút. Một khi có tác dụng, cũng không đến mức luống cuống tay chân!

Thấy mọi người bị chấn áp, Tôn Cường thoả mãn gật đầu.

Dương sư là người nào?

Danh sư siêu cấp vượt qua lục tinh, làm quản gia của loại cường giả này, đương nhiên muốn xuất ra khí chất. Nếu như tùy tiện để cho mấy tiểu lâu la hù dọa, sau này còn làm thế nào gặp người?

- Vâng!

Biết vị "sư thúc tổ" này không ngờ là một vị danh sư vượt qua lục phẩm, Cổ Mục lập tức nhớ lại từng chuyện nhỏ khi ở cùng trước kia.

Chỉ ra mấu chốt trong cơ thể hắn, hỗ trợ thuần phục Dung Nham thú, giải quyết khế ước của đại dược vương cổ...

Các loại thủ đoạn, đều cho thấy không tầm thường.

Nghĩ tới những thứ này, hắn nhất thời hiểu rõ... Người này có thể cũng không khoác lác.

Vị sư thúc tổ "Dương sư" này có lẽ thật sự có bản lĩnh cường đại như vậy.

- Công tử, lời hắn nói có thể là lời nói thật hay không?

Kim Tòng Hải và "công tử" cũng truyền âm với nhau.

Tuổi tác của công tử tuy rằng không lớn, tu vi cũng kém hơn so với hắn, nhưng khả năng quan sát lại cực kỳ lợi hại, nhìn người cực chuẩn.

- Lúc hắn nói chuyện, hoàn toàn tự tin, hoàn toàn không có chút giả vờ giả vịt. Sợ rằng vị Dương Sư kia, cũng không đơn giản!

Thần sắc “công tử” thản nhiên.

- Vậy...

- Muốn phân biệt rõ hắn nói là thật hay giả, cũng rất đơn giản. Bọn họ không phải muốn đi Hiên Viên vương thành sao? Ta nhớ đi Thiên Vũ vương quốc, cũng phải đi ngang qua đó. Có thể đi qua xem thử một chút. Nếu như lão gia trong miệng hắn này, thực sự là vị danh sư lục tinh. Qua lại thân thiết với người này, có ích lợi to lớn, không thể nghi ngờ. Vấn đề của ta cũng nhất định có thể giải quyết dễ dàng.

“Công tử" nói tiếp:

- Nếu như không phải, xử lý như thế nào, ngươi xem làm là được!

- Vâng!

Kim Tòng Hải liền vội vàng gật đầu.

Đối phương nói lời chắc chắn, hắn cũng không dám xác định.

Nếu như người này thực sự là hạ nhân của danh sư lục tinh, một khi đắc tội, chẳng khác nào trở mặt cùng loại cường giả này, phiền phức lớn.

Dù sao cũng phải đi Hiên Viên vương thành, vừa lúc có thể đi xem, có lẽ lại có thể phân rõ thật giả, biết được sâu cạn.

Hiểu rõ những điều này, hai người không nói thêm gì nữa.

Cổ Mục cũng không có gì phải chuẩn bị cả. Tất cả gia sản, đều đặt ở chiếc nhẫn trữ vật. Rất nhanh hắn đã chuẩn bị thỏa đáng. Mấy người rời khỏi Độc Điện, tiến thẳng về phía phương hướng Hiên Viên vương thành.

...

Vù!

Tĩnh thất, Trương Huyền lại mở mắt.

- Đáng tiếc...

Trên mặt hắn lộ ra một chút bất đắc dĩ.

Tôn Cường đi rồi, hắn liền bắt đầu bế quan tu luyện, đến bây giờ đã gần ba ngày.

Ngày đầu tiên lực lượng thân thể lại đạt tới ba vạn đỉnh.

Sau liên tục hai ngày, máu linh thú tiêu hao năm giọt, lực lượng chỉ tăng đến ba vạn năm ngàn đỉnh, liền ngừng lại.

- Trên tu luyện không có vấn đề. Là máu linh thú không có hiệu quả!

Thở ra một hơi, Trương Huyền lắc đầu.

Thiên Đạo Kim Thân tầng thứ hai, mượn máu linh thú thăng cấp thân thể. Thiên Đạo Đồ Thư Quán hình thành công pháp, tất nhiên không có bất kỳ vấn đề gì, cũng không phải tu luyện tới viên mãn, lại không có cách nào tiến bộ. Mà là... tác dụng của máu linh thú biến mất.

Thú Đường tại Hiên Viên vương quốc thu thập, chỉ là tinh huyết của linh thú nhất cấp. Thứ này, ở thời điểm sử dụng trên người tu vi thấp, hiệu quả rất lớn, đạt được Chí Tôn hậu kỳ, lại trở nên cực kỳ yếu ớt.

Thật giống như hai hồ nước, thời gian độ cao mặt nước chênh lệch lớn, tốc độ dòng nước rất nhanh. Chênh lệch không bao nhiêu, cũng sẽ không lại lưu chuyển.

Loại tinh huyết linh thú nhất cấp này, khiến cho thân thể của hắn trùng kích đến Chí Tôn hậu kỳ, lại giống như độ cao dòng nước tương đồng, cho dù sử dụng nhiều hơn nữa, lực lượng cũng rất khó tăng lên.

Hắn tập trung tinh thần quan sát bên trong.

Máu trong cơ thể, từng viên một đều êm dịu no đủ, giống như thủy ngân ẩn chứa lực lượng. Lấy ra một giọt, cũng không kém gì so với máu của

linh thú nhất cấp trước đó.

Tuy rằng hai ngày sau tu vi không thể nào tiến bước, nhưng cũng không phải là không có công dụng, khiến cho hắn hoàn toàn củng cố, quen thuộc với lực lượng, sẽ không có xuất hiện cục diện thân thể tăng mạnh, lại không khống chế được, khiến người thiếu chút nữa ngã chết.

- Còn lại bảy giọt. Ba giọt cho Viên Đào, giúp hắn nghĩ biện pháp kích hoạt huyết mạch linh tê. Bốn giọt cho Khiếu Thiên thú!

Từ Thú Đường tổng cộng nhận được ba mươi giọt máu linh thú, tu luyện hoàn thành, còn lại bảy giọt. Hắn giữ lại cũng vô dụng, không bằng trực tiếp đưa ra tất cả, sử dụng hết cho người khác.

Viên Đào nắm giữ huyết mạch linh tê. Máu linh thú chính là bảo bối có thể kích hoạt thể chất.

Về phần Thiết Xỉ Khiếu Thiên thú, hiện tại tu vi chân khí của nó không tăng, không có cách nào hỗ trợ huyết mạch tiến thiên. Nhưng cho nó sử dụng máu linh thú, sẽ tìm đến phương pháp dẫn dắt đặc biệt phù hợp với thể chất, thăng cấp một hai cấp bậc nhỏ vẫn có thể làm được.

Cho dù không cần Thiên Đạo Đồ Thư Quán, xem xong tất cả sách ở hai đại Thú Đường của Huyền Lạc sơn mạch, Hiên Viên vương quốc, lại thêm mắt Minh Lý, chút năng lực ấy vẫn phải có.

Có thể nói, cho dù không mượn thủ đoạn danh sư, chỉ bằng vào thuần thú, so với thuần thú sư tam phẩm cũng chỉ mạnh hơn chứ không kém.

Nghĩ đến liền làm, Trương Huyền đứng dậy đi ra ngoài, gọi Viên Đào và Khiếu Thiên thú tới trước mắt, phân bảy giọt máu linh thú còn lại xuống, cũng chỉ điểm kỹ càng tỉ mỉ phương pháp sử dụng.

Vừa xử lý xong việc này, đã thấy vẻ mặt Tạ Cửu Thần đường chủ cao hứng đi tới.

- Trương thú sư, may mắn không làm nhục sứ mạng. Sách ngươi cần, đã thu thập tất cả đến cho ngươi!

Sau khi để cho Thanh Yểm thú thuần phục Thú Đường, đưa ra yêu cầu công pháp bí tịch cần, trải qua ba ngày thu thập, cuối cùng công pháp tu luyện nửa bước Chí Tôn và Chí Tôn cảnh, đều đã thu thập hơn một ngàn quyển.

Ầm!

Dựa theo lời nói, bàn tay Tạ Cửu Thần lật một lần, hai giá sách cực lớn xuất hiện ở trước mắt. Phía trên bày đầy vô số quyển sách. Ước chừng hơn hai ngàn quyển.

Rất sợ Trương Huyền không hài lòng, những công pháp này đều từ các gia tộc lớn, các thế lực lớn, tiêu hao nhân tình, tốn cái giá cực lớn mới trả lấy được, tính đến không kém.

Mặc dù đều là bản viết tay, có thể ở trong thời gian ngắn như vậy tìm tới nhiều như vậy, Thú Đường cường đại không thể nghi ngờ.

- Làm phiền Tạ đường chủ!

Nhìn lướt qua, đã biết làm ra mấy thứ này, khẳng định tốn cái giá không nhỏ, Trương Huyền đầy cảm kích, mở miệng hỏi:

- Thanh Yểm thú thuần phục như thế nào?

- Thương thế của nó đã bắt đầu khôi phục, đối với ta cũng không kháng cự giống như trước đây... Còn phải đa tạ Trương thú sư thành toàn!

Tạ Cửu Thần cười gật đầu.

Thanh Yểm thú mặc dù có chút không tình nguyện, nhưng đã ký kết khế ước, chủ nhân nói, chẳng khác nào mệnh lệnh. Lúc này thái độ của nó đối với bọn họ rõ ràng tốt hơn nhiều.

Dựa theo thời gian trôi qua, cho dù không có cách nào thuần phục triệt để, để cho nó sống chung hòa bình, thời khắc mấu chốt ra tay, không khó lắm.

- Vậy là tốt rồi!

Thấy tất cả thuận lợi, Trương Huyền cười một tiếng.

- Trương thú sư ngươi bận rộn, ta lại cáo từ trước!

Biết vị trước mắt này cần những bí tịch này, nhất định là muốn tu luyện, hoặc nghiên cứu cái gì đó, Tạ Cửu Thần xoay người từ biệt.

Tạ đường chủ rời đi, ngón tay Trương Huyền lướt qua rất nhiều bí tịch, thu nó vào Đồ Thư Quán.

- Chính xác!

Một tiếng khẽ kêu lên, trong đầu hắn hiện ra hai quyển bí tịch.

Chính là bí tịch thiên đạo cấp bậc nửa bước Chí Tôn và Chí Tôn.

- Tiếp tục!

Khẽ cười, Trương Huyền nhìn sang.

Thời gian không lâu, hai quyển sách đều nhìn qua một lần, nội dung trong đó cũng đều ghi nhớ ở trong đầu.

- Tu luyện!

Đại náo Hiên Viên vương quốc (2)

dtv-ebook.com

- Không đạt được Chí Tôn đỉnh phong, tùy tiện qua, chính là đâm đầu vào chỗ chết...

Mạc Vũ sốt ruột hô lên một tiếng. Nói được phân nửa, lúc này nàng mới phản ứng được, đồng tử co lại, môi run rẩy:

- Ngươi nói cái gì... Đã đạt được?

Bốn ngày trước, người này trước khi bế quan, vẫn chỉ là Tông Sư đỉnh phong. Ngày hôm nay hắn tự nhiên nói với nàng đã đạt đến Chí Tôn đỉnh phong?

Đây chính là Chí Tôn, không biết bao nhiêu người bị vây khốn ở tại chỗ, cho tới cuối đời, vẫn không có cách nào thăng cấp. Bốn ngày ngắn ngủi...

Có cần khoa trương như vậy hay không?

Ngươi ăn gì... Mạnh như vậy?

Trong lòng nàng chấn động kinh ngạc, vội vàng nhìn lại. Quả nhiên nàng cảm nhận được khí tức trên người đối phương, như sóng như nước thủy triều, sâu không lường được.

Cho dù thực lực của nàng vừa đột phá Tông Sư, đứng ở phía trước, cũng giống như châu chấu ở trước mặt cùng sông đào, hoàn toàn không có chút năng lực chống đỡ.

- Thực sự là Chí Tôn đỉnh phong?

Mạc Vũ đờ người ra.

Đây rốt cuộc là một quái vật thế nào?

Mấy ngày trước, nói muốn báo thù. Mình nói cho đối phương biết, phải đạt được Chí Tôn đỉnh phong mới có cơ hội và hi vọng.

Nói như vậy, là muốn cho hắn biết khó mà lui, tạm thời không cần nhớ tới loại chuyện không phù hợp thực tế này.

Vốn tưởng rằng hắn sẽ ngừng cuộc chiến, an tâm đi tham gia thi đấu danh sư. Ai biết... Nói đột phá liền đột phá.

Thời gian mấy ngày ngắn ngủi, lại từ Tông Sư đỉnh phong đạt được Chí Tôn đỉnh phong. Cái gọi là bình chướng tu luyện, giống như không tồn tại, thăng cấp cũng dễ dàng giống như ăn cơm, uống nước... Còn là người sao?

Có phải nói nửa bước Hóa Phàm mới có khả năng báo thù, ngươi cũng sẽ thuận tiện đột phá một chút hay không?

Nàng là thiên tài luôn luôn cao ngạo vô cùng, ở trước mặt đối phương, nhìn thế nào cũng không khác gì so với phế vật...

Cho dù thiên tài tuyệt thế Mạc Hoằng Nhất... vừa so sánh với hắn, cũng gì cũng không tính.

Thảo nào ngày đó thời điểm nói Chí Tôn đỉnh phong, đám người Triệu Nhã xem thường, cảm thấy chỉ cần lão sư làm, khẳng định có thể thành công. Bây giờ mới biết, căn bản không có khoa trương, thậm chí càng hung tàn hơn.

- Chờ ta một chút, ta cũng qua...

Sắc mặt nàng lúc trắng lúc xanh, ngẩng đầu nhìn lên, lại phát hiện người thanh niên đã đi xa, nàng vội vàng đuổi theo.

- Thực lực nàng quá kém, vẫn nên cùng Triệu Nhã các nàng, đợi ở chỗ này!

Dừng bước, Trương Huyền khoát tay.

Tuy rằng trong khoảng thời gian này Mạc Vũ tiến bước rất nhanh, đã thành công đột phá đến Tông Sư cảnh, nhưng đi Hiên Viên vương thành ở trên đại điển đăng cơ gây sự, thực lực rõ ràng không đủ.

Lần này qua đó, sợ rằng tránh không được một lần tinh phong huyết vũ. Hắn tự bảo vệ mình không thành vấn đề, còn muốn bảo vệ một người nữa, lại khó khăn.

- Ta là danh sư chính thức của Danh Sư Đường, còn là công chúa của Thiên Vũ vương quốc. Chỉ cần không động thủ, chỉ ở một bên quan sát, sẽ không ai dám làm gì ta!

Mạc Vũ vội vàng nói.

Dựa theo thời gian chung đụng lâu dài, trong lòng nàng đối với người thanh niên trước mắt này, phát sinh một loại cảm khác khó hiểu, không thể vứt bỏ. Lần này đi nguy cơ trùng trùng, nàng cũng muốn đi cùng. Nếu thật sự xảy ra chuyện gì, cũng có thể chiếu cố một chút.

- Tốt lắm. Đến lúc đó nàng ở trên lưng của Thiết Xỉ Khiếu Thiên thú không nên xuống. Một khi gặp phải nguy hiểm, trực tiếp rời đi!

Nhìn thấy được trên mặt đối phương lộ ra vẻ lo lắng, Trương Huyền có chút do dự, cuối cùng gật đầu.

Giúp Lộ Trùng báo thù là chuyện người làm lão sư như hắn nên đi làm, không có quan hệ gì với nàng, không thể để cho nàng bị liên lụy.

- Được!

Biết đây là điểm mấu chốt của đối phương, Mạc Vũ lộ ra vẻ cảm kích, gật đầu đáp ứng.

Đi tới trong viện, hắn khẽ huýt sáo một tiếng, Khiếu Thiên thú gào thét bay tới.

Nuốt máu linh thú, lại thêm sử dụng phương pháp Trương Huyền ban cho, thời gian mặc dù không dài, man thú này lại có đột phá, đạt tới Chí Tôn trung kỳ.

Thực lực như vậy, so với con Kim Lân thú kia của thái tử Đinh Mục, cũng không kém chút nào.

Thú Đường cách vương thành không xa. Thời gian không lâu, bọn họ lại đi đến bên trong thành.

- Hôm nay là đại điển đăng cơ của Đinh Mục thái tử, cả nước cùng vui mừng. Có một quốc vương bệ hạ thiên tài như vậy, xem ra Hiên Viên vương quốc chúng ta lại sắp một lần nữa mở mày mở mặt!

- Đúng vậy, thái tử năm nay mới ba mươi hai tuổi, cũng đã là trận pháp sư tam tinh, cường giả Chí Tôn hậu kỳ, danh tiếng vang xa!

- Mới ba mươi tuổi là cường giả Chí Tôn, toàn bộ lịch sử Hiên Viên vương quốc nhiều năm như vậy, cũng chưa từng xuất hiện qua mấy vị. Lấy thiên tư của hắn, không cần tới mười năm, có lẽ có hi vọng có thể đạt được Chí Tôn đỉnh phong, trùng kích nửa bước Hóa Phàm.

- Đinh Mục điện hạ vẫn là thần tượng của ta, mục tiêu ta muốn phấn đấu. Nghe nói đại điển đăng cơ hôm nay, sẽ tiến hành ở đài tế thiên trước mặt mọi người. Ta nhất định phải đi qua xem một chút!

- Ta cũng đi. Chờ một chút...

Đi ở trên đường phố rộng rãi của Hiên Viên vương thành, xung quanh tiếng bàn luận không dứt.

Đại điển kế vị của Đinh Mục thái tử, còn chưa bắt đầu, dư luận đã xôn xao, thành thế lớn người người đều biết.

- Giỏi tính toán!

Sắc mặt Trương Huyền càng thâm trầm.

Hắn còn chưa xuất hiện, có khả năng khiến cho đối phương không chịu được, cố ý khiến chuyện này ầm ĩ lớn, dụ dỗ mình hiện thân.

Lúc này đài tế thiên, khẳng định bố trí xong thiên la địa võng từ lâu. Nếu quả thật muốn động thủ, sợ rằng đối phương lại thật sự dám điều động toàn bộ binh lực của vương quốc, lập tức bao vây giết chết.

Chỉ có điều...

Cho dù thiên la địa võng lại như thế nào.

Dám giết hắn, vậy sẽ phải chuẩn bị tiếp nhận sự trả thù điên cuồng nhất.

Ánh mắt hắn nghiêm trọng, một lần nữa bước lên lưng Khiếu Thiên thú, bay về phía phương hướng đài tế thiên.

...

Hiên Viên vương thành, Thanh Diệp Lâu.

Đây là trung tâm lưu thông tin tức lớn nhất trong cả Hiên Viên vương quốc. Mỗi ngày người từng tới mua, bán ra tin tức, nối liền không dứt. Thậm chí so với một ít phường thị cực lớn cũng muốn náo nhiệt hơn.

Ở chỗ này, ngươi có thể mua được tất cả tình hình muốn biết, cũng có thể bán ra tin tức độc nhất vô nhị biết được.

Thanh Diệp Lâu sẽ căn cứ vào những tin tức nắm giữ, tập trung thành sách, thậm chí làm ra xếp hạng.

“Sách Thanh Diệp đặt ra, truyền tiếng vang trong vương quốc!” tuyệt đối không phải là không có lửa mà có khói.

Theo như lời Phong đường chủ trước đó, xếp hạng vật phẩm man thú thích nhất, tuy là do không ít thuần thú sư lén xếp thứ hạng, nhưng cũng có bóng dáng của bọn họ ở bên trong.

Nếu như Hiên Viên vương quốc không có thế lực cực lớn có một không hai này, trợ giúp, tin tức không có khả năng truyền lại nhanh như vậy.

Không chỉ những điều này, trong đó cũng tiến hành xếp thứ hạng đối với rất nhiều cường giả bên trong vương quốc. Thậm chí đặc biệt làm ra một Thanh Diệp Bảng, và Thanh Diệp Tài Tuấn Bảng.

Cái gọi là Thanh Diệp Bảng, là chỉ xếp thứ hạng những người mạnh nhất trong phạm vi của vương quốc. Chỉ có chân chính đứng ở đỉnh phong nhất, mới có tư cách tiến vào trong đó.

Lạc Thiên Hồng, đường chủ Danh Sư Đường, cảnh giới nửa bước Hóa Phàm cũng chỉ ở đứng hàng thứ ba trên bảng danh sách.

Về phần Tài Tuấn Bảng, lại ghi chép những người trẻ tuổi tài tuấn nổi danh nhất trong phạm vi vương quốc.

Trong đó, thái tử Đinh Mục thình lình ở đầu bảng.

- Lâu chủ, Tài Tuấn Bảng vì sao phải xếp thái tử điện hạ ở đầu bảng. Thực lực của hắn chỉ có Chí Tôn hậu kỳ. Lăng Lạc Dạ xếp hạng thứ hai, rõ ràng đã đạt được đỉnh phong!

Trong một gian phòng ở tầng cao nhất của Thanh Diệp Lâu, hai bóng người ngồi đối diện nhau.

Nói chính là một lão già áo xám, nhìn bảng danh sách trên mặt bàn, có chút không giải thích được.

Trưởng lão, Liêu Thanh Huấn.

Mà đối diện hắn chính là một lão nhân mặc trang phục màu trắng, trán nhô cao, râu tóc trắng toát, hai mắt trầm ổn sáng như điện. Vừa nhìn đã biết là người nắm giữ năng lực quan sát hơn người và tư duy nhìn xa trông rộng.

Lâu chủ, Đới Phong.

- Tài Tuấn Bảng dựa theo thực lực xếp thứ hạng. Lăng Lạc Dạ tuy rằng tu vi mạnh hơn so với thái tử, nhưng chiến đấu thật sự, sợ rằng người sau muốn càng tốt hơn!

Đới Phong lâu chủ cười nói.

- A?

Liêu Thanh Huấn trưởng lão không tin.

- Ta giải thích cho ngươi nghe, ngươi liền hiểu!

Thấy bộ dáng này của hắn, Đới Phong lâu chủ tiện tay cầm chén trà trên mặt bàn lên, khẽ thổi lá trà bồng bềnh phía trên, nói:

- Lăng Lạc Dạ trẻ tuổi tài tuấn, ba mươi bốn tuổi lại đạt được Chí Tôn đỉnh phong, thực lực vượt qua người bình thường. Nhưng... tu vi tiến bước nhanh, cũng sẽ tồn tại đủ loại vấn đề. Đầu tiên, công pháp hắn tu luyện là Ba Huyền Công. Công pháp thuộc tính thủy, lực công kích chưa đủ. Thứ hai, võ kỹ mạnh nhất Hàn Thủy Diêu, cũng tương đối mềm yếu, trong cùng cấp bậc chỉ có thể được cho trung bình.

-... Thái tử Đinh Mục, nói mấy ngày nữa ngươi sẽ biết!

- Đầu tiên, chuyện vương thất bao vây tiêu diệt một con linh thú trọng thương, nói vậy không phải là tin tức gì mới! Lúc đó nhận được không ít máu linh thú. Linh Huyết Dưỡng Thể Quyết của vương thất, uy lực vô song, đã sớm rèn luyện thân thể hắn cường đại không gì sánh được!

- Thứ hai, công pháp tu luyện Chân Hùng Cương Kình, khí phách vô song, vô cùng cường đại. Hơn nữa hắn lấy Thiên Liệt Quyền nổi tiếng bạo lực, đừng nói cùng cấp bậc không có đối thủ, cho dù khiêu chiến vượt cấp, cũng vô cùng đơn giản.

- Đương nhiên, mấu chốt nhất chính là một điểm cuối cùng. Thân là trận pháp sư tam tinh, trên người có ít nhất bảy, tám trận bàn cấp bậc tam

tinh. Tất cả ném ra, cường giả Hóa Phàm nếu muốn giết hắn cũng khó khăn, huống gì Chí Tôn đỉnh phong!

- Cho nên, xếp hắn ở thứ hạng đứng đầu, hoàn toàn xứng đáng!

Nói xong Đới Phong lâu chủ cười khanh khách nhìn qua:

- Thế nào, hiện tại ngươi vẫn cảm thấy Lăng Lạc Dạ có thể chiến thắng sao?

- Không thể!

Liêu Thanh Huấn trưởng lão gật đầu.

Công pháp cường đại như vậy, thiên phú, lại thêm rất nhiều thủ đoạn, vị thái tử Đinh Mục này, tuy chỉ có Chí Tôn hậu kỳ, lực chiến đấu thật sự, lại ngay cả Chí Tôn đỉnh phong cũng không muốn đắc tội.

- Đúng vậy, cũng bởi vì những điều này, xếp hắn ở vị trí đứng đầu Tài Tuấn Bảng, không có gì đáng trách. Đừng nói Lăng Lạc Dạ, bên trong Hiên Viên vương quốc, trước năm trăm năm, sau năm trăm năm, muốn có người bằng chừng ấy tuổi lại thắng được hắn, sợ rằng cũng không có!

Đới Phong lâu chủ cười nói.

- Đúng vậy. Đinh Mục thái tử thực sự là tài ba kinh người, thiên phú vô song...

Liêu Thanh Huấn trưởng lão đầy xúc động.

- Lập tức phải đổi cách xưng hô, phải gọi là Đinh Mục bệ hạ. Thái tử dĩ nhiên là cách gọi của quá khứ!

Đới Phong lâu chủ khuyên can.

- Ừ, là bệ hạ! Thảo nào bên ngoài đều đang lưu truyền, có một thiên tài như vậy lãnh đạo Hiên Viên vương quốc chúng ta, thực lực của một

nước chắc chắn cường thịnh lên. Trong vương quốc phong hào, lại không người nào dám sỉ nhục! Hiện tại xem ra, quả nhiên là như thế.

Nhớ tới lời nói lưu truyền bên ngoài, Liêu Thanh Huấn nói.

Thực lực của một nước mạnh hay yếu, thực lực chỉnh thể là một phương diện. Quan trọng hơn chính là tính tình và thái độ của người lãnh đạo.

Người lãnh đạo thiên tài, cường thế, thực lực của một nước khẳng định cũng sẽ lại cường đại.

- Đúng vậy, hắn kế vị, nếu so với lão quốc vương Đinh Sùng, lại mạnh hơn nhiều. Chí ít đối với các quốc gia xung quanh, đều có chấn áp cực lớn. Vô số đám đạo chích đều sẽ khiếp sợ đến mức không dám lên tiếng. Đoán không sai, Hiên Viên vương quốc sẽ nghênh đón một lần phát triển nhanh chóng, lại không có người nào có thể ngăn chặn!

Vẻ mặt Đới Phong lâu chủ lộ ra ý cười.

Liêu Thanh Huấn gật đầu, đang muốn cùng cảm thán, đột nhiên cảm thấy mặt đất chấn động. Ngay sau đó một tiếng nổ mạnh rất lớn vang vọng toàn bộ vương thành.

- Đinh Mục, Trương Huyền ta tới đây. Còn không mau lăn ra đây nhận lấy cái chết!

- Nhận lấy cái chết?

- Có người ở đại điển kế vị xông đến đài tế thiên... muốn giết Đinh Mục bệ hạ?

Đới Phong lâu chủ, Liêu Thanh Huấn trưởng lão trợn mắt há hốc mồm.

Bạch Thần

dtv-ebook.com

Hai người vừa nói xong chuyện Đinh Mục kế nhiệm bệ hạ, khẳng định lại không có người nào dám quấy rối, liền nghe được lời khiêu khích trắng trợn này. Tất cả đều cảm thấy trên mặt nóng hừng hực, giống như bị người đánh phải.

Chuyện gì xảy ra?

Bọn họ đồng thời đứng dậy, theo cửa sổ nhìn ra ngoài.

Thanh Diệp Lâu cao vút đứng sừng sững. Tầng cao nhất vừa vặn có thể nhìn thấy được sân rộng cực lớn ở đài tế thiên.

Từ phía xa nhìn lại, chỉ thấy trên không trung của đài tế thiên người đông nghìn nghịt, một người thanh niên đứng ở trên đỉnh đầu một con Khiếu Thiên thú cực lớn, lơ lửng ở trên khoảng không, đang lạnh lùng nhìn trên đài mọi người tiến hành đại điển kế vị.

- Nhìn dáng vẻ... chưa đầy hai mươi, khí tức hùng hồn nghiêm trọng. Sợ rằng tu vi dĩ nhiên đạt được Chí Tôn đỉnh phong... từ khi nào xuất hiện một cường giả như vậy?

Khóe miệng hai người đồng thời nhất thời co rút.

Vừa thảo luận Đinh Mục thái tử trẻ tuổi tài tuấn đứng đầu, trước năm trăm năm, sau năm trăm năm, cái thế vô song... Lại xuất hiện một người như vậy, tới cũng thật trùng hợp!

- Trương Huyền, mấy ngày hôm trước ta nghe nói Thú Đường có một thuần thú sư tên là vậy, vừa đạt được quán quân thi đấu thuần thú lần

này. Nhưng... Nghe nói hắn mới Tông Sư đỉnh phong. Thế nào... Là Chí Tôn đỉnh phong?

Một thuần thú sư, ở trên đại điển kế vị, luôn mồm muốn thái tử gần kế vị nhận lấy cái chết...

Chuyện gì xảy ra?

Hai nhân vật lớn của Thanh Diệp Lâu, tin tức linh thông nhất, đồng thời đưa mắt nhìn nhau, cảm thấy sắp phát điên rồi.

...

Man thú cực lớn bay trên không trung. Trong phòng nhỏ trên lưng nó, mấy người đứng ở phía trước cửa sổ.

Người đứng phía trước nhất là một thiếu niên mặc áo trắng, chắp hai tay ở sau lưng, mang theo khí tức siêu thoát, thản nhiên.

- Công tử, phía trước chính là Hiên Viên vương thành!

Cổ Mục bước lên trước, giới thiệu.

Phía xa, một thành thị cực lớn xuất hiện ở trong tầm mắt, phạm vi mấy trăm cây số, tường dày, dãy núi bao vây xung quanh, giống như một con thú lớn ngủ say.

- Vương thành này bố trí có ý tứ, tự nhiên ngầm kết hợp với trận pháp!

Mở quạt giấy ra, công tử mỉm cười.

Toàn bộ Hiên Viên vương thành và dãy nũi xung quanh nối liền cùng một chỗ, tiến vào trong đó không nhìn ra nguyên nhân, nhưng ở trên cao nhìn xuống là có thể phát hiện ra, ngầm kết hợp với trận pháp nào đó, linh khí vốn tập trung lại, có mùi vị tẩm bổ sinh linh.

- Hiên Viên vương thất, vốn dĩ dùng trận pháp lập nghiệp. Quốc vương các triều đại đều vô cùng tinh thông đối với trận pháp. Nhất là thái tử

Đinh Mục, càng là thiên tài trong đó...

Cổ Mục nói.

- Phi, còn thiên tài, thiên tài cái rắm!

Còn chưa nói dứt lời, một giọng điệu xem thường vang lên. Lập tức nhìn thấy được người béo mập Tôn Cường, vẻ mặt xem thường.

- Ta nói không đúng sao?

Biết đối phương có thể là quản gia của danh sư lục tinh, Cổ Mục không dám tức giận, mà nghi ngờ nhìn qua.

- Đinh Mục này đắc tội thiếu gia nhà chúng ta, chắc hẳn là sống không lâu. Lại nói, muốn nói thiên tài, ai còn có thể hơn được thiếu gia nhà chúng ta?

Tôn Cường bĩu môi.

Đinh Mục phái người tập kích bất ngờ Trương Huyền, tạo thành tình cảnh Lộ Trùng trọng thương sắp chết, hắn tận mắt nhìn thấy được, biết thiếu gia đã sớm hạ sát tâm đối với thái tử này.

Thiếu gia tâm chí kiên định, cho dù không muốn làm phiền lão gia, chuyện đưa ra quyết định, cũng không phải một Hiên Viên vương quốc nho nhỏ có thể ngăn cản.

Dù sao, trong mắt hắn, trên thế giới có thiên tài, cũng kém hơn so với một đầu ngón tay của thiếu gia.

Còn nói thiên tài, đừng nói mất mặt.

- Vị... sư thúc này, thiên phú rất cao sao?

Cổ Mục hỏi.

- Đó là đương nhiên. Thiếu gia nhà chúng ta, chưa đầy hai mươi, đã là thi họa sư tam tinh, danh sư nhị tinh, thuần thú sư nhị tinh... Còn được nghiệp đoàn y sư liên minh vạn quốc mời làm trưởng lão, thiên phú cao. Loại người như Đinh Mục làm sao có thể đánh đồng?

Tôn Cường đầy tự hào.

- Thiếu gia nhà các ngươi không phải người của Thiên Vũ vương quốc sao? Làm sao có thể trở thành trưởng lão của liên minh vạn quốc?

"Công tử" vốn đứng ở cửa sổ, không lên tiếng, đột nhiên xoay đầu lại, lộ ra một tia kỳ quái.

Một nhân vật nhỏ ở Thiên Vũ vương quốc, làm sao có thể trở thành trưởng lão của nghiệp đoàn y sư liên minh vạn quốc.

- Thiếu gia nhà chúng ta là ai? Một hơi giải quyết tất cả chứng bệnh trên tường nghi vấn khó xử lý của nghiệp đoàn y sư Thiên Vũ vương quốc. Thậm chí giải quyết vấn đề khó khăn ngay cả nghiệp đoàn y sư liên minh vạn quốc cũng phải khoanh có cách nào, lúc này mới làm cho đối phương khiếp sợ không thôi, mời làm trưởng lão...

Tôn Cường hừ một tiếng nói.

Nói tới chuyện của thiếu gia, hắn lại đầy cao hứng, đang muốn tiếp tục giới thiệu càng nhiều công tích vĩ đại, lại thấy "công tử" luôn luôn bình tĩnh lạnh lùng, sắc mặt nhất thời trắng bệch, thân thể thoáng có chút run rẩy.

- Thiếu gia các ngươi…. không phải gọi là Trương Huyền không? Ta thế nào lại nghe nói, y sư giải quyết tạp chứng nghi vấn khó xử lý gọi là Liễu Trình?

- A, Liễu Trình là tên giả thiếu gia nhà ta sử dụng lúc sát hạch danh sư nhị tinh!

Tôn Cường nói.

- Trương Huyền chính là Liễu Trình? Là thiếu gia nhà các người?

“Công tử" và Kim Tòng Hải nhìn nhau, tất cả đều đầy chấn động.

- Không sai!

Tôn Cường gật đầu.

- Nếu là y sư, làm sao còn có thể học tập thủ đoạn độc sư? Hai cái này ngược nhau...

Một lát sau, "công tử" lại không nhịn được hỏi.

Danh sư, có thể lựa chọn nhiều loại chức nghiệp. Vốn có nghe nói vị Dương Huyền này tinh thông độc đạo, còn là sư thúc tổ Cổ Mục. Lại lấy Trương Huyền này cũng am hiểu sử dụng độc... đã như vậy, thế nào lại là một y sư lợi hại?

- Thiếu gia thiên tư lỗi lạc, đồng thời học được hai loại chức nghiệp có gì kỳ quái!

Tôn Cường xua tay.

- Y sư tế thế cứu người, phải có lòng nhân từ mới có thể làm được. Độc sư chế tạo độc chết người, tính cách lạnh lùng... Hai người hoàn toàn không giống nhau. Thiếu gia các ngươi không lẽ là hai tầng tính cách, hai loại đều có?

“Công tử" không giải thích được.

Y sư, độc sư tuyệt nhiên ngược nhau. Thật sự không nghĩ ra được, hai loại chức nghiệp này, làm sao có thể xuất hiện ở trên cùng một người.

- Cái này có gì kỳ quái. Thiếu gia nhà chúng ta, tính cách ôn hòa, bình dị gần gũi, cũng không tranh cãi với người khác. Mặc dù biết sử dụng độc, cũng sẽ không giống độc sư khác, gặp người lại giết! Ngược lại, bất kể làm chuyện gì, đều sẽ giảng đạo lý, lấy đức thu phục người...

Thấy đối phương nghi ngờ ở điểm này, Tôn Cường khinh bỉ liếc mắt thoáng nhìn.

Còn nói cao thủ, điều này cũng không biết, thật sự mất mặt.

Đang muốn giới thiệu kỹ càng tỉ mỉ ưu điểm của thiếu gia, lời mới nói phân nửa, liền nghe được phía dưới vương thành, một âm thanh nổ lớn vang vọng đến.

- Đinh Mục, Trương Huyền ta tới, còn không mau lăn ra đây nhận lấy cái chết!

- Trương Huyền?

Nghe nói như thế, trên lưng man thú trầm mặc một hồi. Ngay sau đó tất cả mọi người đồng thời đồng loạt nhìn lại.

Đây là... người ngươi nói bình dị gần gũi, cũng không tranh cãi với người, lấy đức thu phục người sao?

Dường như, cũng đã giết tới cửa vương thất Hiên Viên người ta!

- Đây là muốn làm gì?

Thân thể thoáng lảo đảo một cái, Ngụy Dư Thanh sửng sốt.

Thế nào mới đi mấy ngày, Trương thú sư chạy vương cung người ta gây sự, còn muốn giết thái tử?

- Ngụy trưởng lão, nhanh đi qua xem thử!

Trong đám người, chỉ có Tôn Cường biết chuyện gì xảy ra. Hắn biết bây giờ không phải là thời gian rầu rĩ những chuyện này, vội vàng phân phó.

Xem ra thiếu gia đã chờ không được, chuẩn bị động thủ.

- Được!

Biết tình cảnh nguy cấp, Ngụy Dư Thanh gật đầu, dưới chân giẫm một cái. Man thú bay thẳng tắp về phía phương hướng âm thanh truyền tới.

...

Đứng ở chính giữa đài tế thiên, Đinh Mục đang định tiếp nhận nghi thức cuối cùng, leo lên vương vị, thành tựu Chí Tôn, lại nghe nói như thế, không nhịn được cũng sững sờ ở tại chỗ.

Hắn từng nghĩ tới nhiều cách đối phương tìm mình báo thù, tập kích bất ngờ, ám sát, đưa lên bái thiếp, hẹn chiến...

Nhưng dù thế nào hắn cũng không ngờ tới, quang minh chính đại như vậy.

Ở trước mặt nhiều bách tính vương thành như vậy, nhiều danh sư của Danh Sư Đường, cùng với các vị vương công đại thần, lại không chút kiêng kỵ xông tới, cao giọng hét lớn... Người này không phải điên rồi chứ?

Đây chính là Hiên Viên vương thành, sân nhà của hắn, trọng binh canh gác không nói, còn có rất nhiều trận pháp xung quanh... Trực tiếp xông tới, không kiêng nể gì cả như vậy. Loại chỉ số thông minh này, thật sự là thiên tài danh sư nhị tinh sao?

- Đây là vị danh sư muốn giết ngươi sao?

Một người trung niên đã đi tới.

Đường chủ Danh Sư Đường, Lạc Thiên Hồng!

Đã nhiều ngày, Đinh Mục vẫn đợi ở Danh Sư Đường, đã nói với một chút. Hình như là một vị danh sư muốn giết hắn. Vốn tưởng rằng đây chỉ là buồn lo vô cớ, không nghĩ tới thật sự đã tới.

- Ừ!

Đinh Mục gật đầu, liền ôm quyền:

- Đều là hiểu nhầm mà thôi, mong rằng Lạc huynh hỗ trợ phối hợp một chút!

- Danh sư nhị tinh nho nhỏ mà thôi. Lời của ta, vẫn không dám vi phạm!

Lạc Thiên Hồng khoát tay áo.

Danh sư có chế độ đẳng cấp cực kỳ nghiêm khắc. Danh sư nhị tinh ở trong mắt người khác, chói mắt vô cùng. Nhưng ở trước mặt hắn đường đường danh sư tam tinh đỉnh phong, lại không đủ nhìn.

Loại người trình độ này, nhìn thấy mình, phải làm lễ học sinh, bằng không, hoàn toàn có thể báo lên Danh Sư Đường, khai trừ tư cách danh sư.

- Vậy là tốt rồi...

Thấy đường chủ Danh Sư Đường muốn thay hắn ra mặt, Đinh Mục thở phào nhẹ nhõm.

- Bạch Thần, qua cảnh cáo một tiếng, đừng chậm trễ đại điển đăng cơ của điện hạ. Nếu như không biết tốt xấu, có thể ra tay giải quyết!

Lạc Thiên Hồng khoát tay áo.

- Vâng!

Một người mặc trường bào danh sư từ trong đoàn người đi ra.

Người này chừng bốn mươi tuổi, hai mắt lấp lánh có thần, trên huy hiệu trước ngực, ba ngôi sao sáng ngời loá mắt.

Lại là vị danh sư tam tinh sơ kỳ.

Tu vi của bản thân cũng đạt tới Chí Tôn đỉnh phong.

Nhận được mệnh lệnh, Bạch Thần danh sư xoay người nhìn về phía Trương Huyền trong không trung, nhướng mày:

- Bây giờ là đại điển đăng cơ của Đinh Mục điện hạ, đừng vội quấy rối. Lập tức rời đi, có thể chuyện cũ sẽ bỏ qua. Bằng không, đừng trách ta đây không khách khí!

- Giết Đinh Mục, ta tự sẽ rời đi!

Lười nói thừa, thân thể thoáng lắc một cái, Trương Huyền từ trên người Khiếu Thiên thú nhảy xuống.

Tuy rằng không tu luyện qua võ kỹ khinh thân đặc biệt, tu vi đạt tới Chí Tôn, lại thêm thân thể cường lực, độ cao hơn mười thước, không đáng kể chút nào.

Vù!

Hắn hạ xuống trên thang lầu của đài tế thiên, khiến mặt đất nham thạch vỡ nát một mảng lớn. Hắn nhấc chân đi về phía trước.

- Tại hạ là danh sư tam tinh Bạch Thần. Thân là sư giả, nên biết quy định, tôn sư trọng đạo, nghe theo danh sư cấp bậc cao phân phó. Chẳng lẽ còn muốn chống lại mệnh lệnh?

Thấy người thanh niên này không để ý tới lời của hắn, trực tiếp đi qua, sắc mặt Bạch Thần khó coi.

Lời đường chủ và Đinh Mục vừa rồi nói chuyện, hắn cũng nghe được, biết đối phương là một danh sư.

Nhị tinh sơ kỳ nho nhỏ mà thôi, nhìn thấy tam tinh sơ kỳ mình, chắc hẳn phải lấy sư lễ đối đãi, không dám phản bác... Lại dám vi phạm mệnh lệnh, không thèm quan tâm, quả thực cả gan làm loạn tới cực điểm.

- Lăn!

Không nghĩ tới người Danh Sư Đường ở Hiên Viên vương quốc, không hỏi rõ đúng sai lại ngăn cản mình, bảo mình rời đi, Trương Huyền hừ lạnh một tiếng.

- Ngươi... Đâm đầu vào chỗ chết!

Vốn tưởng rằng chỉ ra thân phận, đối phương sẽ biết khó mà lui, xoay người rời khỏi. Không nghĩ tới đối phương trực tiếp bảo hắn "lăn". Sắc mặt Bạch Thần thoáng cái trở nên tái nhợt, toàn thân thiếu chút nữa nổ tung.

Bạch Thần suy sụp

dtv-ebook.com

Từ bảy năm trước, hắn sát hạch danh sư tam tinh thành công, trở thành trưởng lão Danh Sư Đường tới nay, địa vị được tôn sùng, đi đến chỗ nào cũng được người coi trọng. Hiên Viên vương thất cũng phải cho đủ thể diện, tôn sùng là khách quý.

Gặp phải danh sư nhị tinh, đối phương dám có chút chậm trễ, quát mắng một trận, đối phương ngay cả thở mạnh cũng không dám.

Người này thì hay rồi, tự nhiên bảo mình... lăn!

Bạch Thần híp mắt lại.

Đầu óc ngươi không bị bệnh chứ? Quả thực không thể tha thứ!

Ầm ầm!

Khí tức trên người hắn thoáng cái thiêu đốt.

Danh sư, bởi vì có tâm cảnh Minh Lý cảnh, lại am hiểu chỉ điểm, quen thuộc các loại công pháp võ kỹ, rất nhiều chức nghiệp trong cùng cấp bậc, thực lực là mạnh nhất.

Cũng là Chí Tôn đỉnh phong, thực lực của Bạch Thần, tuyệt đối là xuất sắc. Cho dù ở Thanh Diệp Bảng chưa có thứ tự xếp hạng, hắn cũng tuyệt đối đứng ở đỉnh phong nhất trong toàn bộ Hiên Viên vương quốc.

Cường giả như vậy, bị một danh sư nhị tinh nho nhỏ sỉ nhục, làm sao có thể nhịn được. Sắc mặt tái xanh, lực lượng Chí Tôn đỉnh phong, giống như sóng to gió lớn, lan tràn về phía người thanh niên cách đó không xa.

Răng rắc! Răng rắc!

Bởi vì không chịu nổi, mặt đất thềm đá xuất hiện từng vết nứt.

- Ngươi bị người này làm cho khiếp sợ đến mức chạy đến Danh Sư Đường ẩn nấp không dám ra khỏi cửa sao?

Nhìn thấy cảnh tượng như vậy ở trong mắt, Lạc Thiên Hồng lắc đầu.

Còn tưởng rằng danh sư khiến thái tử điện hạ đứng đầu Tài Tuấn Bảng, sợ không dám ra khỏi cánh cửa, lợi hại tới mức nào. Không nghĩ tới lại là một kẻ chày gỗ như thế.

Quang minh chính đại xông tới quấy rối không nói, mở miệng lại bất kính đối với danh sư tam tinh, đã không thể sử dụng ngu xuẩn để hình dung.

Đây không phải là loại tiểu vương quốc Thiên Vũ, danh sư nhị tinh có thể diễu võ dương oai. Ở chỗ này, đừng nói nhị tinh, cho dù tam tinh sơ kỳ, cũng muốn đầy chậu, là hổ cũng phải nằm cho ta!

Danh Sư Đường nhiều quy định như vậy, tùy tiện tìm vài người, là có thể đập cho không lại ngẩng đầu lên được.

- Ta cũng nhìn nhầm...

Khuôn mặt Đinh Mục xấu hổ.

Trước đây Trương Huyền sử dụng một pháp bảo lập tức đập chết Lương Thanh Mệnh, Lâm Lung, khiến cho hắn khiếp sợ, lúc này mới xoay người bỏ chạy. Vốn tưởng rằng đối phương sẽ mời vị Dương Sư kia, truy sát đối với mình. Không nghĩ tới lại một mình đến...

Dương sư ở đây, có khả năng còn có thể kiêng kỵ một chút. Một danh sư nhị tinh, ở trong mắt hắn, thật đúng không tính là gì cả.

Ngược lại không phải là danh sư không đáng bao nhiêu tiền, mà là danh sư nhị tinh đối với vương quốc nhất đẳng vô cùng cường đại. Nhưng đối

với quốc vương bệ hạ vương quốc phong hào... thật đúng là không coi vào đâu.

- Không tìm Danh Sư Đường giải quyết, xông đến nơi đây, lòe bịp thiên hạ, là không khôn ngoan. Thân phận không đủ, nói chống đối tam tinh, là bất kính. Làm con dân của vương quốc bề tôi, đối với quốc quân vô lễ, là bất trung... Không khôn ngoan, bất kính, bất trung, chỉ bằng vào ba dạng này, có thể thủ tiêu tư cách danh sư của hắn!

Lạc Thiên Hồng lắc đầu, ý khinh thường trong mắt càng nồng đậm.

- Hắn chọc giận Bạch sư, sợ rằng không cần thủ tiêu tư cách, ngày hôm nay cũng không được trái cây ăn!

Đinh Mục gật đầu, khóe miệng cong lên.

- Đó là tất nhiên!

Chắp hai tay ở sau lưng, trong ánh mắt Lạc Thiên Hồng mang theo uy nghiêm và khí độ:

- Không chỉ phải dạy dỗ một trận thật tốt, từ hôm nay trở đi, cũng phải cố gắng chỉnh đốn Danh Sư Đường ở những vương quốc nhất đẳng một chút. Nếu không, những kẻ thượng vàng hạ cám nào cũng có thể trở thành danh sư, uy nghiêm ở đâu?

- Không sai. Phải cố gắng chỉnh đốn!

Đinh Mục lại gật đầu, đang muốn nói tiếp, ánh mắt nhất thời sáng lên:

- Mau nhìn, Bạch sư ra tay...

Cuối tầm mắt, Bạch Thần mở năm ngón tay ra, xông tới chộp về phía Trương Huyền.

Người trong nghề vừa ra tay liền biết có được hay không. Lực lượng Chí Tôn đỉnh phong giống như gió mạnh, khí thế ép xuống, còn chưa đến tới

trước mặt, khiến thềm đá xung quanh, từng cục vỡ nát.

- Đại Bàn Nhược Thủ của Bạch Thần là võ kỹ quỷ cấp, mạnh mẽ cuồng bạo, lực lượng mười phần. Trước đây, thời điểm vẫn là Chí Tôn hậu kỳ, Chu Thiên cấp bậc đỉnh phong, đã bị một chưởng trấn phục, không có cách nào phản kháng. Người này chắc hẳn là phải xui xẻo!

Lạc Thiên Hồng đánh giá.

Danh sư này tới quấy rối, thoạt nhìn khí tức kinh người, với Chí Tôn đỉnh phong có chút cùng loại. Trên thực tế, làm danh sư tam tinh đỉnh phong, có thể liếc mắt nhìn ra, thực lực chân chính chỉ có Chí Tôn sơ kỳ.

Cho dù may mắn được công pháp gì khiến cho lực lượng thân thể tăng. Nhưng... vậy thì sao?

Thân thể trước sau vẫn là thân thể, man lực mà thôi, không có cách nào thi triển võ kỹ lợi hại. So với cao thủ chân chính, kém hơn quá nhiều.

Hai người ở bên này đánh giá cuộc chiến đấu, đánh giá võ kỹ, thực lực. Một phía khác, bàn tay của Bạch Thần dĩ nhiên đi tới trước mặt Trương Huyền.

- Hừ!

Không nghĩ tới đường đường danh sư cái gì cũng không hỏi, trực tiếp ra tay. Sắc mặt Trương Huyền trầm xuống, hừ nhẹ một tiếng, trong mắt hiện ra từng đường hoa văn.

Trong nháy mắt, công kích trước mắt của đối phương, giống như là trở nên chậm lại. Sơ hở và chỗ thiếu hụt trong chiêu số giống như một mỗi hố đen được phóng đại, có thể thấy được rõ ràng.

Nhìn thấy được những sơ hở này, thân thể nhẹ nhàng nghiêng sang một bên, Trương Huyền quay về một chỗ trong đó, một cước đạp tới.

- Cái gì?

Bạch Thần đang muốn một chưởng đánh cho danh sư nhị tinh tới quấy rối này thành tàn phế, khiến cho hắn không dám nói thừa. Vừa nhìn thấy được một cước này, sắc mặt hắn nhất thời trắng bệch.

Tay Đại Bàn Nhược Thủ của hắn vô cùng cường đại, dưới khí ép công kích, làm cho không người nào né tránh được. Cùng cấp bậc cũng rất khó chống đỡ. Nhưng... thứ cường thịnh mấy đi nữa cũng không có khả năng không có sơ hở. Một cước này của đối phương, chính là tâm điểm khí tức giao hòa. Một khi bị đá trúng, cho dù lực lượng một cước này còn xa mới bằng được, cũng sẽ trong nháy mắt bị lực lượng cắn trả, bản thân bị trọng thương.

Tuyệt chiêu nhiều lần thi triển qua, tự nhiên bị đối phương liếc mắt nhìn ra được khuyết điểm, Bạch Thần buồn bực suy nghĩ muốn nôn ra máu.

Lúc này hắn cũng không để ý tới tiếp tục công kích, bởi vì một khi chiêu số dùng hết, không những không đả thương được đối phương, có thể sẽ bị một cước đá cho tàn phế trước. Cánh tay hắn vội vàng giơ lên, chân dùng lực, không nhịn được nhảy về phía sau một bước.

Không tránh không được, hắn vẫn muốn sống.

Công kích tiến hành phân nửa, mạnh mẽ thu hồi lực lượng, nhảy về phía sau. Dưới chân khí trong cơ thể kích động, cổ họng thoáng ngọt, một ngụm máu tươi phun tới.

- Đáng giận!

Còn không có cùng đối phương giao đấu, lại phun ra một búng máu, Bạch Thần đỏ mắt.

Từ khi trở thành danh sư tới nay, bất kể năng lực quan sát hay kiến thức đều tăng lên rất nhiều, từ khi nào bị ngã lớn như vậy!

- Nằm xuống cho ta!

Hắn lại chợt quát, hai tay đồng thời vươn ra. Hai tay giống như gió, lực quyền như đao.

Võ kỹ quỷ cấp, Thanh Phong Liên Hoàn Quyền!

Chiêu này chỉ riêng lực công kích tuy rằng không bằng Đại Bàn Nhược Thủ, nhưng hai tay đồng thời ra chiêu, tốc độ công kích nhanh, phạm vi phòng ngự cũng lớn, không có quá nhiều sơ hở và lỗ thủng như vậy chắc hẳn là có thể dễ dàng đánh bại đối phương.

Khuôn mặt dữ tợn, trong tiếng gào thét, nắm đấm cũng hạ xuống dốc trên người thanh niên. Chỉ thấy đối phương lại vươn một bàn chân ra.

Nhìn thấy được phương hướng vị trí của bàn chân, Bạch Thần lại một ngụm máu tươi phun ra, thiếu chút nữa thì khóc lên, vội vàng lui về phía sau.

Thanh Phong Liên Hoàn Quyền, võ kỹ cực kỳ nổi danh của Danh Sư Đường, nghe nói là do một vị danh sư tứ tinh sáng chế, động tác nhanh, khuyết điểm ít. Cho dù đối chiến cùng Lạc Thiên Hồng thân là đường chủ, cũng chỉ có thể cứng rắn chống lại, không có biện pháp nào khác. Người này thì hay rồi, lại là đạp một cước ở trên sơ hở...

Nếu thật sự bị đá trúng, sợ rằng sẽ còn phải thảm hơn hồi nãy nữa, không chết cũng sẽ bị lột lớp da.

Liên tục hai cước... Người này là thật sự có năng lực quan sát rất tốt, hay trùng hợp?

- Ta không tin!

Hắn lại điên cuồng hét lên, cổ tay lật một cái. Một thanh trường đao xuất hiện trong lòng bàn tay hắn. Đao khí quét ngang, trong thời gian nháy mắt múa ra từng đường đao hoa.

Võ kỹ quỷ cấp, Ly Thương Đao!

Ly Thương tám tám sáu mươi bốn đao, từng đao Ly Thương, một chiêu sử dụng ra, liên tục không dừng. Trừ khi có binh khí và chiêu số cường đại hơn chống đỡ, bằng không, căn bản ngăn cản không được đao pháp.

Vù vù vù!

Đao phong mang theo tất cả cuốn tới. Bạch Thần đang cảm thấy đối phương không có cách nào phá giải nữa, lại nhìn thấy được một bàn chân, lại từ trong khe hở của đao pháp chui qua, xông thẳng mệnh môn của hắn.

- Ta... Phụt!

Vội vàng thu đao, lại vội vã lui về phía sau. Chiêu số biến hóa quá nhanh, sắc mặt lại nhất thời đỏ lên, máu tươi phun ra.

Liên tục ba chiêu, sử dụng ba võ kỹ quỷ cấp chưởng, quyền, đao, không những không tổn thương được đối phương, còn làm cho mình toàn thân bị thương. Bạch Thần sắp phát điên rồi.

Không phải nói người này chỉ là một danh sư nhị tinh sao?

Liếc mắt nhìn ra chỗ thiếu hụt trong võ kỹ của cường giả Chí Tôn đỉnh phong...

Từ khi nào danh sư nhị tinh lợi hại như vậy?

Nếu như cũng lợi hại như vậy, chính hắn một tam tinh tính là cái gì?

Bên này Bạch Thần càng đánh càng phiền muộn, sắp phát điên rồi. Mọi người ở xung quanh xem náo nhiệt, cũng đều đưa mắt nhìn nhau, mỗi người cũng lộ ra vẻ mặt phát điên.

Hai người đều là cường giả Chí Tôn đỉnh phong, còn là danh sư, tốc độ giao đấu rất nhanh. Bình thường một chiêu mới ra, liền nhìn ra phương hướng vị trí công kích của đối phương, hiểu rõ tiếp theo sử dụng thế nào, có thể bị thương hay không, sau đó sớm làm ra phán đoán.

Nói cách khác... Ở trong mắt mọi người, Bạch sư khí thế hung hăng luôn mồm muốn giáo huấn người từ ngoài đến này, đối phương vừa nhấc chân lên, hắn liền nhảy ra phía sau. Bắp đùi vừa nhấc lên, liền nhảy ra phía sau, sau đó còn phối hợp phun ra một ngụm máu...

Ngươi đang chơi tạp kỹ gì vậy?

Nhìn thế nào, so với người xông lại tìm Đinh Mục thái tử gây phiền phức, lại càng không đáng tin cậy hơn?

- Bạch sư đây là đang... khiêu vũ sao?

- Hình như... là đúng!

Trong đám người không biết có ai nói ra.

Người thanh niên tiến về phía trước, vừa nhấc chân, Bạch sư lại nhảy, vừa nhấc chân lại nhảy, giống như con chó nhỏ bị người đùa giỡn, lại giống như cặp đôi khiêu vũ, ngươi tiến ta lui... Thỉnh thoảng còn phun ra một ngụm máu tô điểm một chút...

Ngươi không phải nổi giận đùng đùng muốn giết người sao?

Trực tiếp khiêu vũ, có phần không thể nào nói nổi đi?

Chúng ta không cần làm như vậy...

Phụt! Phụt! Phụt!

Không nghe lời này còn tốt, vừa nghe nói như thế, nhìn thấy được vẻ mặt ánh mắt cổ quái của mọi người, Bạch Thần thiếu chút nữa một hơi không thở được, lập tức ngất đi.

Khiêu vũ... khiêu vũ em gái ngươi!

Ngươi mới khiêu vũ, cả nhà ngươi mới khiêu vũ!

Ta đây là cùng hắn chiến đấu, chiêu số bị hoàn toàn áp chế, thi triển không ra mà thôi...

Hắn càng nghĩ càng tức giận. Đường đường danh sư tam tinh, nhân vật tuyệt thế uy chấn Hiên Viên vương quốc. Lúc này cho dù thắng được đối phương, khẳng định cũng sẽ trở thành trò cười, bị người cười nhạo.

- Ta với ngươi không đội trời chung...

Hắn rít gào một tiếng, trường đao trong tay lại vung vẩy. Đao quang lóe lên, giống như bố trí ra một quang ảnh ở xung quanh hắn.

Đao pháp nhanh như vậy, tốc độ nhanh như vậy, sử dụng nước tát không lọt để hình dung cũng không quá đáng chút nào.

Lại ở thời điểm hắn cảm thấy đối phương không có cách nào, cúi đầu nhìn lại, hắn lại nhìn thấy được một bàn chân chậm rãi duỗi tới, vẫn cắm ở bên trong khe hở của đao pháp.

- Dựa vào!

Đây rốt cuộc là cái quỷ gì?

Ta thi triển một chiêu, ngươi có thể nhìn ra lỗ thủng. Thi triển một chiêu, lại có thể nhìn ra lỗ thủng...

Ngươi có phải đã nghiên cứu tất cả võ kỹ ta tu luyện một lượt, hay tất cả đều biết?

Thú vị sao?

Ta có thể đánh một trận ngươi tới một quyền, ta đi một chưởng thật tốt hay không?

Công kích đối với chỗ thiếu hụt của ta, hoàn toàn không lưu tình, thật sự tốt sao?

Bạch Thần khóc.

Đêm mưa vật ướt vượt Giang Môn

dtv-ebook.com

- Không thích hợp, người này có chút môn đạo!

Sắc mặt Lạc Thiên Hồng nghiêm trọng.

Người thường xem náo nhiệt, trong nghề giữ cửa nói.

Bạch Thần ở bên cạnh gọi tới gọi lui, phối hợp phun máu, giống như hồ phun nước. Người khác thấy tới là khiêu vũ, nhưng hắn nhìn ra không đơn giản.

Rất rõ ràng người thanh niên này sắp giơ chân lên đối với vị lão hữu này của mình, có uy hiếp rất lớn, thậm chí không tiếc cắn trả bị thương, cũng phải lui về phía sau né tránh.

Nói cách khác... Người này nhìn ra được chỗ có vấn đề trong chiêu số của Bạch Thần, sớm nghĩ ra phương pháp hóa giải, lúc này mới dễ dàng tùy ý như vậy, khiến cho Bạch Thần cũng là danh sư, chật vật như vậy.

- Có phải là... Hắn đã sớm biết Bạch sư sẽ ra tay, sớm nghiên cứu qua võ kỹ và công pháp Bạch sư tu luyện hay không?

Đinh Mục cũng nhìn ra, không nhịn được nói.

- Sớm nghiên cứu? Không thể như vậy được! Công pháp, võ kỹ mỗi người tu luyện, ngoại trừ người chí thân, không có khả năng nói ra ngoài. Thậm chí cho dù người thân, cũng sẽ lưu lại thủ đoạn, sợ bị đối thủ biết được, tiến hành lợi dụng.

Lạc Thiên Hồng ở bên cạnh, lắc đầu nói:

- Bạch Thần biết Đại Bàn Nhược Thủ, ta biết. Nhưng Thanh Phong Liên Hoàn Quyền và Ly Thương Đao, chưa bao giờ thi triển qua ở trước mặt người khác. Ta cũng không rõ lắm, một người từ ngoài đến, làm sao có thể sớm điều tra ra được?

- Điều này...

Sắc mặt Đinh Mục nhất thời trắng bệch.

Hắn nghĩ đến các loại lời đồn đại về vị danh sư trẻ tuổi này.

Trước đối phương không coi ra gì, chỉ cảm thấy đối phương là có một lão sư tốt, dính ánh sáng của sư phụ. Hiện tại xem ra, sợ rằng không đơn giản như vậy.

- Có thể là hắn đã thấy hoặc tu luyện qua những võ kỹ này, biết chỗ vấn đề trong đó...

Giải thích một câu, Lạc Thiên Hồng không nhịn được xoay đầu lại, nhìn chằm chằm vào thái tử điện hạ trước mắt:

- Ngươi có phải là có chuyện gì giấu diếm ta, không nói tỉ mỉ hay không? Người này thật sự chỉ là một danh sư nhị tinh sơ kỳ bình thường sao?

Người này đi tới nói cho hắn biết, đắc tội một danh sư bình thường của vương quốc nhất đẳng.

Danh sư nhị tinh của vương quốc bề tôi mà thôi, hắn không mấy lưu ý, cũng không có điều tra tỉ mỉ.

Ai biết, nhất thời sơ suất, tự nhiên gây ra vấn đề như vậy.

Vừa rồi, người này đứng ở trên lưng man thú, lên tiếng quát mắng, vốn tưởng rằng là một kẻ lỗ mãng cái gì cũng đều không hiểu. Cho dù có ít thiên phú, bị giới hạn bởi tuổi tác, cũng không đáng để lo. Hiện tại xem ra... Căn bản không phải chuyện này.

Danh sư nhị tinh sơ kỳ bình thường, có thể tu luyện qua nhiều võ kỹ như vậy, thuận tiện biết chỗ thiếu sót?

Nhất định là Đinh Mục úp úp mở mở, lời lẽ không rõ ràng, mới khiến mình có phán đoán sai lầm!

- Hắn...

Bị trực tiếp chất vấn, Đinh Mục nhất thời xiết chặt nắm đấm:

- Ta đối với hắn cũng không biết nhiều. Chỉ biết là... Thi đậu danh sư nhị tinh, còn chưa đủ mười ngày!

- Chưa đủ mười ngày?

Lạc Thiên Hồng nhăn mày lại.

Theo lý thuyết, thật sự là một người vừa sát hạch danh sư nhị tinh thành công, không nên lợi hại như vậy chứ?

Ầm!

Vẻ mặt hắn nghi ngờ, còn chưa có suy nghĩ cẩn thận, liền nghe được một tiếng quyền cước đập vào thịt. Hắn vội vàng quay đầu nhìn lại. Chỉ thấy Bạch Thần lại né tránh không được, bị đạp một cước ở trên mặt, bay ra bốn, năm mươi thước, đầu cắm ở trên một đoạn tường thấp, dĩ nhiên đã ngất đi.

Liên tục bị Trương Huyền làm cho chỉ có thể nhảy loạn, gặp lực lượng của mình cắn trả, cũng không nhịn được nữa, mạo hiểm muốn đồng quy vu tận cùng đối phương. Kết quả... Hắn là "về", đối phương ngay cả đánh rắm cũng không có.

- Bạch sư bị đạp một cước bay?

- Thực lực mạnh như vậy?

- Không phải nói thái tử điện hạ là đứng đầu tài tuấn sao? Hắn... chưa đầy hai mươi tuổi, lại đánh bại Bạch sư, chẳng phải càng lợi hại hơn sao?

Vừa rồi "khiêu vũ", mọi người thấy không hiểu rốt cuộc là tình huống gì. Hiện tại Bạch Thần bị đạp cho choáng váng, có ngốc cũng biết người thanh niên "liều lĩnh" này, thực lực cao, vượt qua cả Bạch sư. tam tinh sơ kỳ

Mỗi một người, ngươi nhìn ta, ta nhìn ngươi, giống như choáng váng.

Xôn xao!

Mọi người giật mình. Rất nhiều binh sĩ xung quanh thấy người thanh niên tiếp tục đi về phía trước, cách bọn họ thái tử điện hạ càng lúc càng gần, đồng loạt vọt tới, ngăn cản ở phía trước.

- Tạm thời không vội!

Thấy Đinh Mục dự định để cho hộ vệ động thủ, Lạc Thiên Hồng vẫy bàn tay một cái.

- Lạc đường chủ...

Còn tưởng rằng hắn muốn thay đổi, Đinh Mục nhìn qua.

- Ta giúp ngươi khuyên nhủ, có thể giải quyết hòa bình là hay nhất!

Tuy rằng trách người này không nói thật, nhưng Lạc Thiên Hồng thiếu nợ ân tình của vương quốc, không thể không báo. Huống gì việc đã đến nước này, cho dù muốn trốn tránh cũng không kịp. Hắn chỉ có thể kiên trì tiếp tục.

- Vậy nhờ cậy Lạc đường chủ!

Đinh Mục gật đầu.

- Ừ, ngươi tiếp tục tiến hành nghi thức, tốc độ nhanh hơn một chút. Chỉ cần trở thành quốc vương, trong tay cầm ngọc tỷ, lại đơn giản. Ta cũng

có lý do tốt hơn giúp ngươi nói chuyện!

Lạc Thiên Hồng nói.

- Vâng!

Đinh Mục liền vội vàng gật đầu, đi nahnh về phía vương vị ở giữa.

Thấy hắn đi nghênh đón vương miện, tiếp nhận nghi thức lên ngôi cuối cùng, lúc này Lạc Thiên Hồng mới thở phào nhẹ nhõm, xoay người nhìn về phía Trương Huyền đã đi tới. Hắn nhìn về phía rất nhiều binh sĩ rút binh khí ra, bất cứ lúc nào cũng sẽ động thủ:

- Tất cả đều tránh ra cho ta!

- Lạc đường chủ!

Đám binh lính đều biết thân phận của hắn, nhường ra một cái lối đi. Tất cả đều khom người.

- Vị này chắc là Trương Huyền Trương sư. Tại hạ là đường chủ Danh Sư Đường Hiên Viên, Lạc Thiên Hồng!

Đi vài bước đến trước mặt, Lạc Thiên Hồng ôm quyền:

- Ta không biết ngươi và Đinh Mục có thù hận gì. Chỉ có điều, oan gia nên giải không nên kết. Nếu mọi người đều là danh sư, ta lại ở nơi đây làm người giải hòa. Chuyện đến đây thì dừng đi. Ngươi chỉ cần mở miệng, bồi thường thế nào, ta cũng sẽ bảo hắn đi chuẩn bị!

- Ta đã từng nói, lấy mạng của Đinh Mục tới, ta sẽ rời đi!

Giọng điệu Trương Huyền thản nhiên.

Bồi thường trân quý hơn nữa, lại có thể nào so sánh được với tính mạng học sinh của mình!

- Đinh Mục là thái tử điện hạ, hơn nữa lập tức kế vị trở thành quốc vương bệ hạ của Hiên Viên vương quốc. Nếu như bị giết, sẽ dẫn tới quốc gia rung chuyển, dân chúng lầm than. Chuyện này truyền tới bất kỳ một Danh Sư Đường nào, cũng sẽ ngăn cản. Làm không tốt, thân phận danh sư của ngươi, cũng sẽ phải chịu liên lụy...

Nhướng mày, Lạc Thiên Hồng không nhịn được nói.

- Tránh ra!

Thấy Đinh Mục đang nhanh chóng làm nghi thức kế vị, người này rõ ràng đang trì hoãn thời gian, sắc mặt Trương Huyền trầm xuống.

- Ta là nhìn thấy ngươi tuổi còn trẻ lại có thực lực như vậy, yêu quý nhân tài, mới không đành lòng ra tay. Đừng có không biết tốt xấu!

Lạc Thiên Hồn bực bội nói.

Cho mặt mũi còn không biết xấu hổ. Cho dù thiên tài lại như thế nào? Chẳng lẽ còn thật sự cho rằng mình đường đường là danh sư tam tinh đỉnh phong, cường giả nửa bước Hóa Phàm, sợ ngươi sao?

- Không tránh đường, vậy hãy giống như người kia, nằm xuống!

Thấy hắn còn đang dây dưa, lông mày rướn lên, Trương Huyền cũng không nhiều nói, bóng người đột nhiên thoáng lắc một cái.

Vù!

Hắn lại lập tức biến mất, vọt ra hơn mười thước, xuất hiện ở trước mặt đối phương.

Thân pháp thiên đạo.

Mới rồi hắn cùng Bạch Thần chiến đấu, vẫn không sử dụng võ kỹ thiên đạo, chính là chờ đợi giờ phút này. Nếu không, tuyệt chiêu bị đối phương

phát hiện, liền có thể sớm làm ra dự phòng, cũng lại không đạt được hiệu quả.

Tu vi đạt được Chí Tôn cảnh, chân khí thiên đạo trở nên càng tinh thuần rất phong phú hơn. Tốc độ và hiệu quả của thân pháp thiên đạo, đã gia tăng hơn rất nhiều.

Cho dù Lạc Thiên Hồng thân là nửa bước Hóa Phàm, cũng không nghĩ tới có tốc độ nhanh như vậy. Đợi tới khi hắn kịp phản ứng, người đã lướt tới trước mắt.

- Ngươi...

Đồng tử co lại, Lạc Thiên Hồng vội vàng lui về phía sau.

Còn chưa có rời được nửa bước, hắn liền thấy một nắm đấm, từ nhỏ biến thành lớn, xuất hiện ở trong phạm vi tầm nhìn.

Thiên đạo quyền!

Nhìn tốc độ của quyền này, không thể chậm hơn so thân pháp, thậm chí có phần vượt qua, vô cùng có khả năng vượt ra ngoài tốc độ của âm thanh. Lạc Thiên Hồng biết không tránh nổi, chân khí trong cơ thể sôi trào, tràn đầy hai tay. Cánh tay hắn giao nhau, tiến lên nghênh đón.

Ầm!

Quyền, chưởng va chạm vào nhau. Hắn chỉ cảm thấy lòng bàn tay tê dại, sắc mặt nhất thời trắng bệch.

Lạc Thiên Hồng liên tục lui về sau bảy, tám bước, thân hình mới đứng vững.

Vì giảm bớt lực lượng cuồng bạo của đối phương, mỗi khi lui một bước, bàn chân đều sẽ giẫm sâu xuống mặt đất đủ ba tấc. Dưới khí tức trùng kích, nham thạch cứng rắn đều vỡ thành bụi phấn.

- Quyền pháp thật là lợi hại!

Đau đớn kịch liệt truyền đến, cánh tay Lạc Thiên Hồng run rẩy.

Cứng rắn đập một chút, hắn cũng đã nhìn ra, lực lượng của đối phương tuy mạnh, nhưng so với loại nửa bước Hóa Phàm này của hắn, vẫn kém hơn không ít. Đáng sợ chính là chiêu quyền pháp này!

Phù hợp đại đạo, trong thời gian nháy mắt lại đi đến trước mắt, tự nhiên... hoàn toàn không có chút sơ hở nào có thể tìm ra, hoàn toàn không có khuyết điểm!

Mặc dù là danh sư tam tinh đỉnh phong như hắn, trong lúc vội vàng, cũng thầm chịu thiệt.

Hít sâu một hơi, ngăn chặn chân khí có chút hỗn loạn, hai tay hắn lật một cái, bước về phía trước.

Một chiêu làm cho hắn lui về phía sau, mất hết mặt mũi. Lần này không thể để cho đối phương động thủ, hắn phải cướp tiên cơ.

Ầm ầm!

Chân khí của cường giả nửa bước Hóa Phàm phun mạnh ra ngoài, ở xung quanh giống như hình thành một mảnh sông lớn. Không khí xung quanh hình như cũng trở nên đặc dính.

Võ giả, tu luyện bản thân, có thể chém ra thân thể, lực lượng chân khí tuyệt đối, đồng thời khiến cho hắn đạt được đỉnh phong và cực hạn.

Mà phương pháp tu luyện của cường giả Hóa Phàm Cảnh, hoàn toàn khác hắn.

Cường giả Hóa Phàm chân chính có thể mượn hoàn cảnh xung quanh, điều động nguyên khí xung quanh cho mình sử dụng, do đó chém ra chiến đấu gấp mấy lần lực lượng xuất phát từ bản thân.

Sử dụng cách nói của Trương Huyền kiếp trước, võ giả sử dụng chính là nắm đấm và cơ bắp. Hóa Phàm lại chẳng khác nào vận dụng máy móc, mượn ngoại lực.

Không thể so sánh được.

Tay không, làm sao có thể đánh thắng được xe tăng, đại pháo?

Nửa bước Hóa Phàm, mặc dù còn không có đạt được loại năng lực mượn tự nhiên, mượn hoàn cảnh này, nhưng cũng bước chân vào cánh cửa. Lực lượng có thể vận dụng, dĩ nhiên vượt xa Chí Tôn đỉnh phong bốn vạn đỉnh!

Thậm chí, cho dù năm vạn đỉnh của Trương Huyền, so sánh cùng, cũng bé nhỏ không đáng kể.

Chân khí tản ra, thực lực nửa bước Hóa Phàm cảnh đều thi triển ra, khống chế tốt xung quanh, lúc này Lạc Thiên Hồng mới thở phào nhẹ nhõm. Hắn hừ nhẹ một tiếng, bàn tay chuyển một cái, lại vỗ xuống về phía Trương Huyền.

Võ kỹ quỷ cấp đỉnh phong, Phất Tụ Thủ!

Gió mát thổi lay ống tay áo, đêm mưa vật ướt vượt Giang Môn!

Một chưởng này thoải mái, nhìn như hoàn toàn không có trọng lượng, lại khiến nguyên khí xung quanh, ngưng tụ thành một cục sắt. Đừng nói nham thạch, cho dù sắt thép, binh khí quỷ cấp, cũng có thể dễ dàng đánh xuyên qua.

Nửa bước Hóa Phàm phối hợp với võ kỹ quỷ cấp đỉnh phong, lực lượng mười phần. Đừng nói một Chí Tôn đỉnh phong, cho dù cao thủ đồng cấp khác, cũng khó có thể chống lại.

Vừa ra tay, Lạc Thiên Hồng xem như là dùng đến bản lĩnh của mình.

Vèo!

Bàn tay khiến người ta kính nể, tốc độ đáng sợ, đi tới trước mặt người thanh niên, đang muốn hạ xuống. Chỉ thấy đối phương không những không trốn, không tránh, trái lại thân thể thoáng lắc một cái, tiến thẳng lên nghênh đón.

- Nguy rồi!

Phất Tụ Thủ, che giấu ở trong gió, chiêu số mờ ảo, khiến người ta khó có thể chống đỡ... Nhưng cũng có chỗ thiếu hụt. Cũng chính là "Giang Môn" trong khẩu quyết.

Mà người này lúc này đang đứng ở chỗ "Giang Môn" của hắn!

Một chiêu nhìn ra chỗ thiếu hụt, tìm được vị trí, không sai chút nào.

Điều này... Làm sao có thể!

Giờ phút này...

Lạc Thiên Hồng kinh hãi gần chết.

Một lời quát lui ngàn vạn quân (1)

dtv-ebook.com

- Lợi hại!

Trên lưng man thú, đám người "công tử" đã đi tới. Nhìn thấy cảnh tượng như vậy ở trong mắt, Kim Tòng Hải không nhịn được la lên.

- Quả thật rất lợi hại. Liếc mắt nhìn ra chỗ sơ hở trong chiêu số, vọt vào chỗ nguy hiểm nhất trong mắt người khác, vào tử sau đó sinh. Không chỉ năng lực quan sát tốt, còn phải có nghị lực lớn!

“Công tử" cũng gật đầu.

- Chắc hẳn Lạc Thiên Hồng này đã không chống đỡ được. Chỉ có điều... Đây là Hiên Viên vương cung, binh sĩ không ít. Cho dù võ lực cá nhân cường thịnh mấy đi nữa, cũng không thể nào chống lại cùng một quốc gia. Chúng ta làm sao bây giờ? Có cần đi xuống hỗ trợ hay không?

Kim Tòng Hải đầy do dự nói.

- Hắn khẳng định cũng biết vấn đề này. Hắn tìm Cổ Mục tới, có khả năng chính là để chống lại những binh sĩ kia!

“Công tử" nói.

Trong rất nhiều chức nghiệp, danh sư đơn thể lực công kích mạnh nhất. Nhưng muốn nói quần công rộng nhất, không e ngại nhiều người, sợ rằng chỉ có độc sư.

Chỉ cần độc dược đủ, tới nhiều hơn nữa, cũng uổng công.

- Chắc vậy!

Kim Tòng Hải gật đầu.

- Tạm thời không vội. Danh sư nhị tinh trẻ tuổi như vậy, liếc mắt nhìn ra sơ hở của cường giả nửa bước Hóa Phàm, bất kể năng lực quan sát, hay kiến thức, cũng làm cho người ta bái phục. Nếu như hắn muốn người khác nhúng tay, khẳng định đã sớm nói cho Dương sư biết. Hắn không nói ra, rõ ràng là không muốn làm phiền người khác. Chúng ta hay tạm thời xem thử. Chờ tới khi hắn thật sự không kiên trì nổi lại nói sau!

“Công tử” mỉm cười.

- Vâng!

Kim Tòng Hải gật đầu, lông mày nâng lên:

- Lạc Thiên Hồng thua!

Dựa theo tiếng nói của hắn, Trương Huyền phía dưới đã từ "Giang Môn" chui ra, tiến vào, vai quét ngang, hung hăng đánh vào ngực đối phương.

Ầm!

Bị thân thể cuồng bạo trực tiếp đụng ở trên người, da mặt Lạc Thiên Hồng nhất thời co rút, toàn thân trong nháy mắt bay ra ngoài, nặng nề ngã trên mặt đất.

Đường chủ Danh Sư Đường, danh sư tam tinh đỉnh phong, nửa bước Hóa Phàm đứng hàng thứ ba trong Thanh Diệp Bảng, một chiêu bại trận.

Tất cả mọi người đều ồ lên.

Cho tới nay, Lạc Thiên Hồng đều lấy tư thế vô địch xuất hiện, có vô số người hâm mộ. Vốn tưởng rằng đối phó một người chưa đủ hai mươi tuổi, dễ như trở bàn tay. Dù nằm mơ cũng không nghĩ tới, là dễ như trở

bàn tay. Chỉ có điều bên phía bị thương biến thành hắn, bị người ta "bắt lấy"... Hơn nữa, còn triệt để như vậy.

- Lâu chủ, danh hiệu đứng đầu Tài Tuấn Bảng này... còn là Đinh Mục thái tử sao?

Trên lầu cao nhất của Thanh Diệp Lâu, Liêu Thanh Huấn trưởng lão không nhịn được nhìn qua.

- Đinh Mục? Nói bậy bạ gì đó? Đương nhiên là vị danh sư Trương Huyền này. Hai người bọn họ sao có thể so sánh được? Đùa gì thế!

Đới Phong lâu chủ nói.

- Nhưng ngươi... vừa nói Đinh Mục thái tử, trước năm trăm năm, sau năm trăm năm, cái thế vô song...

Liêu Thanh Huấn trưởng lão đầy kỳ quái.

Vừa rồi khen dáng vẻ thái tử thành một đóa hoa, trên bầu trời hiếm thấy, trên mặt đất không có. Thế nào trong thời gian nháy mắt lại lật lọng?

Quá nhanh!

- Ta đã từng nói sao? Liêu trưởng lão, không nên rầu rĩ những chuyện này. Nhanh đi phái người điều tra một chút, lấy tài liệu của hắn tới đây cho ta!

Bị trực tiếp vạch trần, mặt Đới Phong lâu chủ đỏ lên, vội vàng phân phó.

- Vâng!

Liêu Thanh Huấn trưởng lão xoay người đi ra ngoài.

Thanh Diệp Lâu chịu trách nhiệm thu thập tin tức cảnh nội vương quốc phong hào này, cùng với rất nhiều nước chư hầu cảnh nội thống trị. Đột nhiên xuất hiện một cao thủ như vậy, trước đó tự nhiên không có một

chút tin tức nào, chỉ biết là vị thuần thú sư. Thật sự là bọn họ không làm tròn bổn phận.

- Thực lực của hắn...

Mọi người xung quanh kinh ngạc không thể tin được. Mạc Vũ trên lưng Khiếu Thiên thú càng chấn động kinh ngạc muốn chết.

Đối phương một đường trưởng thành, nàng tận mắt nhìn thấy được.

Vốn tưởng rằng, bốn ngày, cho dù trở thành Chí Tôn đỉnh phong, cũng yếu nhất. Lực lượng thăng cấp quá nhanh, sử dụng khẳng định có chút không thực và miễn cưỡng.

Dù thế nào cũng không nghĩ tới... Ngay cả nửa bước Hóa Phàm cũng dễ dàng đánh bại!

Người này... còn là người sao?

Không chỉ thăng cấp nhanh, còn vừa thăng cấp lại củng cố, khí lực trầm ổn... Rốt cuộc làm sao làm được?

...

Một chiêu đánh bay, bản thân bị trọng thương, sắc mặt Lạc Thiên Hồng khó coi, buồn bực sắp phát điên, đầy hối hận.

Thế nào lại ngu như vậy, dễ dàng nghe lời nói dối của Đinh Mục.

Có thể làm cho hắn trốn vào Danh Sư Đường, làm sao có thể đơn giản được?

Không dính vào người này, còn có thể bảo vệ được danh dự. Hiện tại hay rồi, mất mặt xấu hổ. Cái vị trí đường chủ Danh Sư Đường này, sau đó sợ rằng sẽ trở thành đích cho tất cả mọi người lên án.

- Lấy thân phận danh sư nhị tinh, chiến đấu tam tinh, thuộc về dĩ hạ phạm thượng... Xử lý xong ở đây, sẽ cho Danh Sư Đường một lời giải

thích. Tự mình xông đường, về phía Danh Sư Đường ở Hiên Viên vương quốc, sẽ có một công đạo!

Vung ống tay áo, không đợi đối phương nói, Trương Huyền bực bội nói.

Xông đường, là chỉ một mình khiêu chiến một tòa Danh Sư Đường.

Có mâu thuẫn cũng tốt, có vấn đề cũng được, danh sư phạm sai lầm, chỉ cần không phải phản bội nhân tộc, có thể xông qua các loại gông cùm xiềng xích của Danh Sư Đường, sẽ không có tư cách định tội hắn, tổng bộ cũng không truy cứu nữa.

- Xông đường?

Sắc mặt Lạc Thiên Hồng nhất thời trắng bệch.

Danh sư xông đường, xác xuất thành công cực thấp. Nhưng chỉ cần thành công, Danh Sư Đường bị xông đường, chẳng khác nào bị hủy, sẽ trở thành trò cười cho toàn bộ liên minh vạn quốc!

Hắn là đường chủ cũng không cần làm nữa. Không chỉ sẽ bị mất chức, làm không tốt còn có thể bị triệu hồi tổng bộ điều tra!

Dù sao, có thể làm cho một vị danh sư xông đường, giải quyết vấn đề, đủ để nói rõ chuyện ầm ĩ đến trình độ nào.

Phù phù!

Thân thể hắn mềm nhũn, ngã xuống đất.

Mới vừa rồi còn khí thế hung hăng, nghe nói như thế, dĩ nhiên không lên được một chút tinh thần nào...

Đinh Mục này, rốt cuộc đắc tội một quái vật thế nào?

...

Không để ý tới Lạc Thiên Hồng đã hoảng sợ biến sắc, nói không ra lời. Liếc mắt thoáng nhìn, Đinh Mục lập tức sẽ kết thúc nghi thức, kế vị quốc vương bệ hạ, Trương Huyền tiếp tục đi về phía trước.

- Ngăn hắn lại cho ta!

Thấy Danh Sư Đường không ngăn cản được, còn để lại hào ngôn xông đường, sắc mặt Đinh Mục khó coi, hét lớn một tiếng.

Rào rào!

Dựa theo tiếng la của hắn, rất nhiều binh sĩ xông tới. Các loại binh khí rút ra khỏi vỏ. Hàn quang lóe lên.

Thực lực của những binh sĩ cũng không cao, chỉ có Đỉnh Lực cảnh. Nhưng số lượng người rất nhiều, bao vây xung quanh đài tế thiên này, phải có tới mấy ngàn.

Mấy nghìn binh sĩ, liên hợp hình thành công kích, cho dù nửa bước Hóa Phàm cũng phải tạm tránh phong quang, không dám cứng rắn va chạm.

- Trương Huyền... Ngươi phải cẩn thận!

Sắc mặt Mạc Vũ trở nên trắng bệch.

Hai tay khó địch nổi bốn tay.

Một Đỉnh Lực cảnh chưa đủ gây họa. Mười người cũng không tính là gì cả. Nhưng số lượng đạt được hơn một trăm, hơn một nghìn lại khác.

Một lực lượng của cá nhân cường thịnh mấy đi nữa, cũng có thời gian phải hết. Cùng mấy nghìn người chiến đấu, dây dưa cũng có thể dây dưa chết ngươi!

Đây cũng là nguyên nhân, tán tu không dám đắc tội quốc gia.

Trước mặt một quốc gia, cường giả lợi hại hơn nữa, cũng chỉ là có dũng không có mưu.

- Phiền toái...

Lông mày Kim Tòng Hải cũng nhíu lại một cái.

Thân là cường giả Hóa Phàm cảnh, đối mặt với một nghìn võ giả, cũng có thể ung dung trở ra. Nhưng đối mặt với mấy nghìn, cho dù là hắn, cũng cảm nhận được áp lực nồng đậm.

Đại tướng dễ dàng giết, thiên quân khó lui.

Thực lực cá nhân cường thịnh mấy đi nữa, ném tới trong một quân đội huấn luyện nghiêm chỉnh, cũng sẽ phải chịu trùng kích, rất khó chống lại.

- Đúng vậy, cái này phiền phức lớn. Trừ khi... sử dụng thủ đoạn độc sư!

“Công tử” cũng nhăn mày lại.

Đối mặt nhiều binh sĩ như vậy, ngay cả Kim Tòng Hải cũng cảm thấy khó khăn, càng chưa nói tới đối phương.

Trương Huyền này vừa rồi biểu hiện tuy rằng có kinh nghiệm, nhưng cùng vị thuộc hạ này của mình, vẫn kém một đoạn rất lớn.

Muốn thắng lợi, trừ khi sử dụng thủ đoạn độc sư, đồng thời hạ độc cho nhiều người như vậy.

Nếu không, năng lực quan sát cao tới đâu, lực lượng cường thịnh mấy đi nữa, cũng không có thể thắng được đại quân tre già măng mọc.

- Thủ đoạn của độc sư không thể dùng. Bản thân hắn là danh sư, đánh mạnh vào một vương quốc, đã bị người lên án. Một khi sử dùng độc, ta sợ... thân phận thật sự sẽ bị nghi vấn, thậm chí đưa tới Danh Sư Đường càng cao hơn điều tra, trở thành một vết nhơ lớn trong cuộc đời...

Ngụy Dư Thanh không nhịn được mở miệng:

- Cổ Mục điện chủ, thật sự không được... Ngươi động thủ đi!

Thân là trưởng lão Thú Đường, đối với nghề nghiệp danh sư này, hắn biết rất nhiều.

Nghề nghiệp này, đại biểu cho chính thống của đại lục, hành vi mẫu mực của tất cả mọi người.

Đánh mạnh vào một vương quốc, muốn giết thái tử sắp đăng cơ của người ta, bản thân cũng bị nghi ngờ. Một khi lại dùng thủ đoạn của độc sư, sau này cho dù đến tổng bộ Danh Sư Đường, cũng khó mà phân ra rõ ràng.

Nếu thật sự mang danh tiếng xấu, sau này ai còn dám bái sư?

Khẳng định tất nhiên sẽ trở thành vết nhơ trong cuộc đời, lại không có cách nào rửa sạch.

Sau này còn muốn sát hạch cấp bậc cao hơn, cũng không thể nào.

- Được!

Cổ Mục điện chủ gật đầu.

Lần này nhận mời đi theo, chính là vì chuyện này. Chỉ cần ra tay, cũng coi như báo đáp ơn chỉ điểm của "sư thúc tổ".

- Tạm thời không vội. Các ngươi nhìn ánh mắt Trương Huyền!

Cổ Mục điện chủ đáp ứng, đang chuẩn bị độc dược, liền nghe được giọng nói của "công tử" ở bên cạnh vang lên.

- Ánh mắt?

Cổ Mục điện chủ sửng sốt, vội vàng nhìn sang. Quả nhiên cho hắn nhìn ra được có điểm không tầm thường.

Bị nhiều binh lính như vậy vây quanh, người thanh niên thân là Chí Tôn đỉnh phong, hoàn toàn không có chút bối rối, trái lại thần sắc thản nhiên.

Quá bình tĩnh.

Cục diện này đổi lại thành bất kỳ kẻ nào cũng sẽ hốt hoảng, hắn tự nhiên hoàn toàn không để ý.

- Chỉ sợ hắn đã có đối sách. Nếu không sẽ không bình tĩnh như vậy!

“Công tử" nói tiếp:

- Ngươi đừng có vội vàng ra tay, yên lặng theo dõi tình hình!

- Ừ!

Mọi người đồng thời gật đầu, đồng loạt nhìn xuống dưới, đang muốn suy nghĩ người thanh niên rốt cuộc dùng phương pháp gì, khiến cho những binh sĩ không công kích đối với hắn, liền nghe được phía dưới có một âm thanh vang lên.

- Con đường tu luyện, quý ở kiên trì, mới có thể tiến bước, có thành tựu. Đỉnh Lực cảnh, muốn đột phá Ích Huyệt cảnh, cần ba điểm. Đầu tiên, nhận thức chuẩn lực lượng huyệt đạo...

Âm thanh sang sảng, từ trong miệng người thanh niên phát ra.

- Giảng bài?

- Lúc này giảng bài cái gì?

- Có phải đầu óc bị đánh hỏng hay không?

...

Vốn cho rằng hắn có đối sách gì, lại nghe được hắn tự nhiên mở miệng giảng bài, tất cả mọi người đều đưa mắt nhìn nhau. Mỗi một người đều không hiểu nguyên nhân.

Làm cái gì?

Bị nhiều binh lính như vậy vây quanh, hắn bắt đầu giảng bài?

Người người đều cho rằng, hắn qua gây sự, hắn lại đại chiến khắp nơi, khó thua trận. Người người cảm thấy Danh Sư Đường đứng ra, nhất định sẽ chuyện lớn hóa nhỏ, chuyện nhỏ hóa không, hắn lại mở miệng nói xông đường, một chút mặt mũi cũng không cho...

Hiện tại, lúc mọi người đều cảm thấy, nhất định hắn sẽ huyết tẩy đài tế thiên, hắn lại bắt đầu giảng bài...

Ngươi có thể ra bài theo lẽ thường hay không?

Ngươi hành động cũng khiến cho người ta không thể nào suy nghĩ được!

Mọi người trên lưng man thú đều là vẻ mặt vỡ mộng, không hiểu nổi Trương Huyền phía dưới rốt cuộc muốn làm gì.

- Không đúng. Hắn không phải đang giảng bài...

Đột nhiên "công tử" kịp phản ứng, biến sắc, thân thể không tự chủ được run rẩy:

- Hắn đây là sư ngôn thiên bẩm... Một lời trăm địch chạy, một lời diệt vạn quân.

Một lời quát lui ngàn vạn quân (1)

dtv-ebook.com

- Sư ngôn thiên bẩm?

Tất cả mọi người đều đầy nghi ngờ.

Một vài người có thực lực, đều biết sư ngôn thiên bẩm, đây là năng lực đặc biệt danh sư. Chỉ cần mức độ tâm cảnh đạt được ngoài 3.0, đồng thời nội dung giảng giải, nhắm thẳng vào chân ý tu luyện, không có sai lầm chút nào, lại có cơ hội tiếp xúc, khiến cho người nghe giảng bài chân khí trong cơ thể tự chủ vận chuyển, nâng cao thực lực.

Cái này nghe lợi hại, trên thực tế chỉ cần là danh sư, gần như cũng có thể làm được.

Vị Trương Huyền này nếu là cấp thiên tài, lợi hại như vậy, giảng bài thi triển ra cái này, chẳng có gì là lạ!

- Sư ngôn thiên bẩm là không đáng chú ý, không lợi hại. Nhưng... nếu như đạt được cảnh giới cực kỳ cao thâm, hiệu quả lại hoàn toàn khác biệt!

Hàm răng của “công tử” run lên, hình như đến bây giờ cũng không thể tin được.

Trên làn da có thể so sánh với Triệu Nhã, lộ ra một mảng ửng đỏ.

- Cảnh giới cực cao thâm?

Mọi người càng mê hoặc.

- Kim lão biết, thân thể ta từ nhỏ không tốt lắm, không có cách nào tu luyện, lại yêu thích đọc sách. Gần như tất cả những quyển sách có thể nhìn, đều đã nhìn qua một lần. Ta từng thấy ở trên một quyển sách cổ có người đề cập qua, sư ngôn thiên bẩm đạt được cấp bậc cao nhất, hoàn toàn có thể giảng thuật âm của đại đạo, trực tiếp đến tâm linh. Cho dù là kẻ địch nghe được, đều sẽ cam tâm tình nguyện bái phục, miệng gọi lão sư, không dám phản bác!

Hít sâu một hơi, khống chế hơi thở có chút gấp rút, "công tử" không nhịn được mở miệng.

- Âm của đại đạo?

Mắt mọi người trợn trừng.

Còn có loại chuyện như vậy?

Nếu thật sự là như vậy, chẳng phải nghịch thiên sao?

Không quan tâm người nào, chỉ cần giảng bài, sẽ bái phục. Chẳng phải người trong thiên hạ, đều là “sinh” của hắn, đều là môn của hắn sao?

Không đúng!

Sắc mặt nhất thời trắng bệch, Ngụy Dư Thanh đột nhiên nghĩ đến một người, đồng tử co lại, không nhịn được nhìn qua:

- Ngươi nói... Chẳng lẽ là Thiên Nhân Khổng sư?

Có người nói, Khổng sư Kim Ngôn vừa mở miệng, có hiện tượng thiên địa kỳ lạ. Người nghe được giảng bài, đều gọi là lão sư, vui lòng phục tùng. Cho dù là người lợi hại nhất, muốn giết hắn nhất, cũng sẽ trong nháy mắt bị cảm hóa, không có cách nào phản kháng.

Từng có một chuyện cũ được lưu truyền rất lâu. Lúc đó Khổng sư còn chưa có đạt được trình độ danh sư cửu tinh, một người gọi là "Đồi", đối với hắn có sự thù địch cực lớn, dường như muốn chém giết.

Trải qua hỏi thăm, hắn biết Khổng sư bình thường giảng bài dưới tàng cây, lại ẩn nấp ở chỗ cành lá rậm rạp, chuẩn bị xong binh khí, dự định tập kích bất ngờ.

Kết quả, Khổng sư đi tới dưới tàng cây, trực tiếp mở miệng giảng bài. Vị "Đồi" này chỉ nghe vài câu, lại xấu hổ không chịu nổi, từ chỗ ẩn thân nhảy ra, mở miệng gọi lão sư.

Nguyên nhân chính là như vậy, Khổng sư lúc này mới có danh tên truyền thiên hạ, thành lão sư của thiên hạ.

Có dạy dỗ không phân loại, một lời thành môn đồ, đây là trong truyền thuyết. Năng lực này Khổng sư mới có. Chẳng lẽ, vị Trương Huyền này cũng có thể làm được?

- Không sai, ta nói chính là Khổng sư!

Xiết chặt nắm đấm, toàn thân "công tử" cũng có chút kích động và khẩn trương, sắc mặt có vẻ ửng đỏ:

- Sư ngôn thiên bẩm của Khổng sư, lại đạt tới loại cảnh giới này, một lời nói ra, thiên địa tùy theo. Một lời nói ra, giông tố nổi lên. Một lời chạy trăm địch, một lời phá vạn quân!

- Theo lời đồn đại, dị linh tộc từng phái ra đại quân ám sát đối với hắn, không thể buông tha. Lúc đó Khổng sư chỉ có một người một xe một con ngựa. Chỉ có điều, ngài hoàn toàn không có chút sợ hãi, mở miệng giảng bài, đao búa lên thân, mặt không đổi sắc. Mấy phút sau, dị linh tộc tán loạn, tự giết lẫn nhau, không lực phản kháng...

Nói đến đây, đôi mắt đen nháy của hắn nhìn chăm chú xuống phía dưới:

- Các ngươi chẳng lẽ không cảm thấy được, việc vị Trương Huyền này làm, và chuyện này rất tương tự sao?

- Quả thật tương tự...

Sắc mặt trở nên trắng bệch, tất cả mọi người đều run lên nhè nhẹ.

- Ý của ngươi là nói... Trương thú sư, không đúng, Trương sư vô cùng có khả năng giảng bài tại chỗ, quát lui những binh sĩ kia?

Thân thể thoáng lảo đảo một cái, Ngụy Dư Thanh trưởng lão dù thế nào cũng không thể tin được.

Sự tích của Khổng sư, trên đại lục lưu truyền rất nhiều, phần lớn chỉ thật mà lại như giả, nói không rõ được. Cũng có rất nhiều người nghe nhầm đồn sai, theo gió bắt bóng, khó phân biệt thật giả.

Bởi vậy, không ít chuyện, trở thành câu chuyện khi trà dư tửu hậu, không có người nào xem là thật.

Chuyện giảng bài quát lui dị linh tộc, hắn cũng nghe qua lời đồn đại, chỉ coi là chuyện cười. Nhưng hôm nay nhìn thấy được vị Trương Sư này, trực tiếp giảng bài đối với đám người vây bắt hắn, trong lòng cũng có chút hồi hộp.

- Ta cũng không biết. Chỉ là đột nhiên nhớ tới chuyện này... Nếu Trương sư làm như vậy, khẳng định có mục đích của hắn. Dù sao cũng không có khả năng, chỉ là buồn chán!

“Công tử" nói.

Có phải như vậy hay không, hắn cũng không phải là con giun trong bụng Trương Huyền, cũng không đoán ra được.

- Công tử không nói, ta còn không cảm thấy. Giải thích như vậy, thật sự có khả năng. Các ngươi nhìn phía dưới!

Còn có chút không tin, Ngụy Dư Thanh muốn tiếp tục hỏi thăm, liền nghe được giọng nói của Kim Tòng Hải vang lên.

Lúc này sắc mặt Kim Tòng Hải, nghiêm trọng, hai mắt nhìn chằm chằm xuống mặt đài tế thiên phía dưới, vẻ mặt cũng đầy vẻ khó có thể tin nổi.

Theo ánh mắt hắn nhìn xuống, Ngụy Dư Thanh nhất thời sửng sốt.

Chỉ thấy rất nhiều binh sĩ vốn có khí thế hung hăng dự định bao vây tấn công Trương Huyền, có hơn phân nửa ngây người đứng ở tại chỗ, giống như là nhận được bảo vật tốt nhất, vẻ mặt mừng rỡ.

Còn lại gần một nửa, còn ném đi binh khí ở trên mặt đất, khoanh chân ngồi dưới đất, lập tức dựa theo ngôn ngữ của đối phương tu luyện.

Nói cách khác, vừa rồi cục diện đằng đằng sát khí, trong nháy mắt trở nên hài hòa.

- Điều này... này... là thật sao?

Miệng mở, mắt trợn trừng, thân thể Ngụy Dư Thanh giống như hóa đá, đang không biết phải nói cái gì, liền nghe được phía sau một khí tức cấp bách tuôn ra.

Bùm bùm!

Ngay sau đó, âm thanh giống như tiếng đậu xào vang lên.

Nhìn về phía sau, chỉ thấy Tôn Cường chẳng biết lúc nào, đã chìm đắm trong lời nói của đối phương, chân khí trong cơ thể không chịu sự khống chế vận chuyển, đột phá gông cùm xiềng xích Đỉnh Lực cảnh, trở thành cường giả Ích Huyệt cảnh.

- Một lời phá chướng? Quả nhiên là sự thật...

Nhìn thấy cảnh tượng như vậy ở trong mắt, đám người "Công tử" mỗi một người xiết chặt nắm đấm.

Nếu như nói vừa rồi không xác nhận được, mà bây giờ, gần như đã xác định.

Bình chướng tu vi Đỉnh Lực cảnh đến Ích Huyệt cảnh, một lời loại trừ...

Chỉ có Khổng sư, bản lĩnh quát lui dị linh tộc quân địch, mới từng có hiệu quả như thế.

Cho dù các danh sư khác có thể làm được chuyện chân khí tự chủ vận chuyển, đột phá cảnh giới, cũng cần tích lũy và thời gian nhất định. Từ khi Trương Huyền giảng bài đến bây giờ, mới bao lâu?

Hai mươi lần hít thở?

Ba mươi lần hít thở?

Tối đa chỉ có bốn mươi lần hít thở. Nói cách khác, thời gian không tới một phút, vị Tôn Cường này không chỉ trầm mê trong đó, tự chủ vận chuyển chân khí, còn thuận lợi đột phá Đỉnh Lực cảnh...

Phần năng lực này, đừng nói là danh sư tam tinh, cho dù bọn họ đã thấy danh sư tứ tinh đỉnh phong lợi hại nhất, cũng còn xa mới làm được!

- Mau nhìn những bách tính bình thường xem náo nhiệt...

Cổ Mục nói tiếp.

Mấy người lại nhìn lại.

Chỉ thấy bách tính bình thường vốn ở xung quanh xem náo nhiệt, lúc này cũng ngồi xuống một đám lớn, dựa theo ngôn ngữ trong miệng Trương Huyền tu luyện. Âm thanh giống như tiếng đậu xào, tiếng pháo liên tiếp vang lên. Không biết có bao nhiêu người đột phá.

Những người này, là cư dân sinh trưởng ở địa phương Hiên Viên vương quốc, đối với vương thất có tình cảm khác thường.

Ban đầu, vị thanh niên này xông thẳng đài tế thiên, gây bất lợi đối với thái tử điện hạ, bọn họ hết sức căm hận chán ghét. Mà giờ khắc này, loại vẻ mặt này đều biến thành tin tưởng và nghe theo và cảm kích.

Tán tu, không có danh sư chỉ điểm, không có công pháp lợi hại, đừng nói một cấp lớn, cho dù là một cấp bậc nhỏ, cũng phải tiêu tốn vô số tinh lực.

Mà giống bây giờ, nghe nói mấy câu lại phá cảnh, tuyệt đối là trước đó dù thế nào cũng không ngờ được.

Nói cách khác, trong thời gian nháy mắt, từ căm giận biến thành kính phục và cảm ơn.

Nhận được Trương Huyền chỉ điểm, đã có nửa nghĩa sư đồ.

- Điều này, làm sao có thể như vậy?

Thanh Diệp Lâu, Đới Phong lâu chủ nắm chặt khung cửa sổ, nhìn trước mắt biến đổi khác thường, cũng đầy vẻ mê muội.

Làm một đầu lĩnh lấy thu thập tin tức mà sống, loại tình cảnh một lời phá chướng này, tự nhiên hắn đã nghe nói qua.

Vốn tưởng rằng chỉ là một lời đồn đại. Không nghĩ tới... lại là sự thật!

Một danh sư lợi hại như vậy, đi tới Hiên Viên vương thành, tự nhiên hắn cái gì cũng không biết...

Thanh Diệp Lâu sợ rằng sau này cũng không cần mở lại nữa!

- Không được, ta muốn đích thân đi thăm dò, xem vị Trương Huyền này, rốt cuộc là ai... Đinh Mục thái tử, rốt cuộc làm sao lại đắc tội với một tồn tại như thế?

Nghĩ đến điểm này, khóe miệng hắn giật một cái, lại cũng đợi không được, trực tiếp phóng về phía dưới lầu.

Nhân vật lợi hại như vậy, Thanh Diệp Lâu làm cơ cấu tin tức, hoàn toàn không biết, quả thực quá thất bại!

Người này, mình không tự mình đi điều tra, tuyệt đối sẽ cảm thấy ngủ cũng không ngon.

...

- Các ngươi muốn làm gì? Đừng nghe hắn nói bậy, mau giết hắn!

Mọi người ngây người ra, Đinh Mục thái tử lại có chút phát điên, rống lớn.

Bố trí một quân đoàn, trấn thủ tại chỗ này, chính là sợ vị thanh niên này dùng ra pháp bảo đáng sợ kia.

Hiện tại đối phương không sử dụng ra pháp bảo, nhưng vừa giảng bài, tất cả mọi người ngây người. Làm cái gì vậy?

Các ngươi nhanh đi giết hắn đi. Nghe giảng bài cái gì?

Cũng không phải lớp học...

- Ta hiện tại ra lệnh cho các ngươi, nhanh động thủ...

Cắn răng một cái, Đinh Mục thái tử tiếp tục quát lớn.

Ai biết hắn còn chưa nói dứt lời, chỉ thấy rất nhiều binh sĩ đồng thời quay đầu lại.

- Im lặng!

Ầm ầm!

Mọi người đồng tâm hiệp lực, sức mạnh giống như thành đồng, âm thanh giống như núi.

Nhiều Đỉnh Lực cảnh như vậy nghiêm chỉnh huấn luyện, cường giả Ích Huyệt cảnh, đồng thời mang theo phẫn nộ quát mắng, âm thanh giống như là sấm sét cửu thiên, cắt qua bầu trời, đổ ập xuống trấn áp.

Phụt!

Bị sóng âm trùng kích, Đinh Mục thái tử còn chưa có kịp phản ứng, đã cảm thấy lỗ tai chấn động, miệng mũi đồng thời chảy ra máu tươi.

Thậm chí mắt hắn cũng đầy tơ máu, hình như bất cứ lúc nào cũng có máu tươi chảy xuôi.

Mấy nghìn binh sĩ, liên hợp công kích, ngay cả cường giả Hóa Phàm cũng phải tránh né, càng chưa nói tới hắn một Chí Tôn hậu kỳ nho nhỏ.

- Các ngươi... Các ngươi...

Liên tục lui về sau chừng mười bước, Đinh Mục thái tử cảm thấy sắp phát điên rồi.

Đây chính là binh lính của hắn, ăn của vương thất, huấn luyện nghìn ngày, vốn định dùng binh một giờ... Kết quả, tất cả đều phản chiến, ra tay đối với chính mình!

Làm cái gì vậy?

Toàn thân hắn không ngừng co giật.

- Đều tại ngươi... Đều tại ngươi!

Hắn mắt đỏ ửng nhìn về phía Trương Huyền đang ở giữa rất nhiều binh sĩ giảng bài, cắn chặt hàm răng.

Không phải giết một đệ tử của ngươi thôi sao?

Về phần đuổi qua, không tiếc đánh bị thương danh sư tam tinh, cùng với đường chủ Danh Sư Đường, thậm chí khiến cho nhiều binh sĩ của ta lâm trận phản chiến như vậy sao?

Đáng giận, đáng giận!

Trong lòng hắn rít gào, đang muốn sử dụng biện pháp gì đó, khiến cho những binh sĩ hồi tâm chuyển ý, hạ thủ đối với người này.

Chỉ thấy người thanh niên đang đứng thẳng ở chính giữa ngạo nghễ, không ngừng giảng bài đột nhiên ngừng lại, nhìn quanh một vòng:

- Hành lễ đi!

Ầm!

Lời nói vừa kết thúc, mấy nghìn binh sĩ, vô số quần chúng vây xem xung quanh, đồng loạt quỳ mọp xuống đất, lộ ra sự cung kính và ngoan đạo.

Lập tức... âm thanh vang lên.

- Chúng ta bái kiến lão sư!

...

- Là lễ nửa sư! Nhiều người như vậy vui lòng phục tùng bái sư...

Trên lưng Khiếu Thiên thú, Mạc Vũ nuốt miệng nướt bọt, cổ họng khô khốc.

Một lời quát lui ngàn vạn quân (2)

dtv-ebook.com

Đã sớm biết vị thanh niên này ở trên thiên phú danh sư, vượt xa người bình thường. Nhưng nàng vẫn không nghĩ tới, giảng bài một hồi, khiến binh sĩ, quần chúng ở đài tế thiên cam tâm tình nguyện mở miệng gọi lão sư.

Nghĩ nửa sư, mặc dù tình nghĩa không sâu đậm bằng sư sinh, nhưng cũng vượt xa tình nghĩa bình thường. Học sinh giống như thế hệ con cháu, cung kính lễ độ, không dám phản bác.

Cúi đầu nhìn lại, chỉ thấy lúc này Trương Huyền giống như đế hoàng, chắp hai tay ở sau lưng, yên tĩnh chờ người khác bái lạy xuống. Đinh Mục đang tiếp thụ lên ngôi, nực cười giống như con khỉ gỗ.

- Mấy nghìn người bao vây tấn công. Hắn mặt không đổi sắc, giảng bài khiến mọi người trở thành "nửa học sinh" của hắn... Trương Huyền, có lẽ ngươi thật sự có thể ở trong thi đấu danh sư một tiếng cất lên khiến ai nấy đều kinh ngạc, nổi danh khắp thiên hạ!

Nắm tay nhỏ nhắn xiết chặt, Mạc Vũ kích động mắt ửng đỏ.

Đây mới thật sự là thiên tài. Ai không phục, chỉ có một phương thức... nghiền ép!

Cần gì quan tâm ngươi là cao thủ, cường giả hay quyền thế ngập trời, ở trước mặt năng lực tuyệt đối, cũng không có tác dụng!

Có thể dự đoán được, nếu hắn thật sự tham gia trận thi đấu lớn danh sư ở liên minh vạn quốc, nhất định sẽ quấy đảo mưa gió, làm cho cả liên minh

đều thoáng khiếp sợ.

...

- Nói một hồi, là có thể khiến cho nhiều người như vậy cam tâm tình nguyện trở thành học sinh. Không chỉ đối với sư ngôn thiên bẩm, khống chế đến cảnh giới cực cao thâm, quan trọng hơn chính là... mức độ tâm cảnh thấp nhất cũng muốn đạt được 12.0 mới có thể làm được! Nói cách khác... trên phương diện tâm cảnh mà nói, dĩ nhiên không kém gì danh sư tứ tinh?

Lạc Thiên Hồng lại khác. Hàm răng hắn run rẩy, giống như là rơi vào hố băng, toàn thân đều phủ sương lạnh.

Cho dù “công tử" đọc sách nhiều hơn nữa, dù sao cũng không phải là danh sư, đối với rất nhiều chuyện không rõ biết, nói được bề ngoài.

Sư ngôn thiên bẩm, tuy rằng yêu cầu rất thấp, chỉ cần nội dung giảng giải nhắm thẳng vào chân ý tu luyện, là có thể khiến cho người ta tự chủ tu luyện... Có thể khiến cho nhiều người như vậy đồng thời trầm mê, đều phá chướng, mở miệng gọi "lão sư", vậy không dễ.

Đối với mức độ tâm cảnh có yêu cầu cực lớn!

Không nói gì khác, vừa rồi trong lời nói của đối phương, nhộn nhạo phát ra dao động hoa văn, khiến người ta giống như tắm trong gió xuân, không tự chủ được tin tưởng và nghe theo... Chỉ bằng vào điểm ấy, là có thể phán đoán, chí ít đạt tới ngoài 12.0.

Danh sư, 3.0 là một cấp bậc. Mức độ ngoài 12.0, nói cách khác... so với danh sư tứ tinh, cũng không kém chút nào!

Một người chưa đủ hai mươi là danh sư tứ tinh?

Đây rốt cuộc là một quái vật thế nào?

Không phải nói, chỉ là một danh sư nhị tinh sao?

Không phải nói, chỉ là một người liều lĩnh từ địa phương nhỏ tới sao?

Sớm biết là lợi hại đến biến thái, đánh chết hắn cũng không dính vào!

Lạc Thiên Hồng, Bạch Thần nhìn nhau, đều từ trong mắt đối phương nhìn ra được vẻ kinh hoàng và hối hận.

Hận không thể xé nát tên Đinh Mục thái tử kia.

Sợ nhất chính là loại đồng bạn giống như heo này. Lần này thật sự bị người này hãm hại thảm...

- Đường chủ, chúng ta làm sao bây giờ?

Cố nén thương thế trên người, vẻ mặt Bạch Thần buồn bã giống như đưa đám.

Ban đầu bị đối phương đánh cho trọng thương, còn muốn báo thù rửa hận. Nay biết mức độ tâm cảnh của đối phương có khả năng vượt qua 12, hắn lại không còn tâm tư nữa.

Danh sư khó thăng cấp nhất chính là tâm cảnh. Chỉ cần đạt được, dựa theo thời gian trôi qua, tu vi tăng lên, trở thành danh sư tứ tinh, quả thực là chuyện ván đã đóng thuyền.

Trả thù một danh sư tứ tinh tương lai sao?

Hắn thật đúng là không có lá gan này!

- Trở lại chuẩn bị một chút, để cho hắn xông đường... Chỉ hy vọng không xông qua được, vậy chuyện còn có đường sống hóa giải. Một khi thông qua, cũng chỉ có thể mặc cho người làm thịt!

Thần sắc cô đơn, Lạc Thiên Hồng lắc đầu.

Xông không qua, còn có thể bán một nhân tình, nhận được lượng thứ. Thành công, người ta đã đứng ở điểm đạo đức chí cao, cho dù muốn hóa giải, cũng vô ích.

Chuyện gì thế này!

Thế nào lại đắc tội một người như vậy.

Thân thể cứng ngắc hắn, còn muốn nói gì, liền thấy người thanh niên đứng ở chính giữa, chắp hai tay ở sau lưng, lạnh lùng nhìn quanh một vòng, giọng nói tràn ngập uy nghiêm vang lên.

- Nếu gọi ta là sư, ta muốn giết người này, còn ngăn cản không?

Sau khi Trở thành danh sư được trời thừa nhận, Trương Huyền không chỉ nhận được mắt Minh Lý, sư ngôn thiên bẩm, cũng nhận được tiến bước cực lớn.

Khiến cho những người này thuận lợi đột phá, thành học sinh của mình, vô cùng đơn giản.

- Chúng ta không dám!

- Lão sư nếu như không muốn bẩn tay, các học sinh có thể làm thay!

- Đinh Mục vương tử, mặc dù thân là thái tử, việc xấu không ít. Chúng ta đã sớm muốn động thủ với hắn, vẫn không dám. Lão sư chỉ cần ra lệnh một tiếng, nguyện ý ra tay cho lão sư!

...

Xôn xao!

Mọi người bao vây tấn công, nhường ra một lối đi. Đồng thời cũng có không thiếu người kêu lên.

Đinh Mục thân là thái tử, cực kì hiếu chiến, bảo thủ, làm ra không ít việc xấu. Không ít binh sĩ đều giận mà không dám nói gì. Lúc này nhận được ân huệ của lão sư, bọn họ không e ngại nữa.

- Các ngươi...

Ban đầu, đối mặt nhiều binh sĩ đột nhiên phản bội như vậy, lại cảm thấy vô cùng uất nghẹn. Nghe nói như thế, Đinh Mục thiếu chút nữa thì không thể nổi, lập tức hôn mê.

Vương quốc người ta khác đều nuôi một đám binh sĩ bách chiến bách thắng, cam tâm tình nguyện thần phục vì vương thất, chết còn không sợ. Phía bên mình rốt cuộc nuôi một đám người gì vậy?

Bảo bọn họ giết người, cái này thì hay rồi, trực tiếp bái sư, muốn giết mình, còn có thể "làm thay"...

Làm thay em gái ngươi!

Ta là thái tử, là quốc vương sắp kế vị của Hiên Viên vương quốc, làm sao có thể bị loại đám các người rác rưởi các ngươi chém giết?

- Muốn giết chết ta, không dễ dàng như vậy. Đưa vương miện cho ta...

Sắc mặt dữ tợn, khuôn mặt Đinh Mục vặn vẹo.

Mạng của ta là do ta, ai cũng đừng mong động thủ!

Hét lớn một tiếng, hắn lao thẳng về phía lão quốc vương Đinh Sùng đang đứng bên cạnh, đưa tay đoạt lấy vương miện đặt ở trên đầu của mình.

Lúc này, không cần quan tâm tới nghi thức gì đó, quy tắc pháp luật gì đó nữa, hắn đi vài bước đến vương tọa giữa đài tế thiên, xoay người ngồi xuống.

- Ta bây giờ là quốc vương của Hiên Viên vương quốc, được liên minh vạn quốc bổ nhiệm. Ta xem các ngươi, ai dám đụng đến ta?

Khuôn mặt hắn vặn vẹo, rít gào một tiếng.

Đội vào vương miện, ngồi ở vương vị, đại biểu hắn đã là quốc vương bệ hạ của Hiên Viên vương quốc, nhận sự che chở của liên minh vạn quốc.

Đừng nói một danh sư nhị tinh, cho dù là danh sư tứ tinh, muốn động thủ với hắn, cũng phải hỏi thăm liên minh trước!

Nếu không, bất kỳ quốc chủ nào cũng có thể tùy tiện chém giết, liên minh tồn tại còn có ý nghĩa gì nữa?

Liên minh, bảo vệ sự thống nhất của rất nhiều vương quốc, bên trong tranh đấu có thể. Một người lại muốn tàn sát một nước, chém giết quốc vương, đây là chuyện kiên quyết không cho phép xuất hiện.

- Chuyện này...

- Cái này nguy rồi!

Binh sĩ vừa muốn thay Trương Huyền động thủ, nhìn thấy một cảnh tượng như vậy, tất cả đều đưa mắt nhìn nhau, lộ ra vẻ do dự.

Giết một thái tử, quốc vương còn có thể lập người khác lên làm người kế vị. Giết chết một vị bệ hạ, chẳng khác nào đang khiêu chiến uy nghiêm của liên minh vạn quốc.

- Chuyện này...

Sắc mặt Trương Huyền cũng trầm xuống.

Hiển nhiên hắn không nghĩ tới, người này bị ép buộc, tự nhiên không biết xấu hổ như vậy, không quan tâm tới nghi thức, trực tiếp khoác hoàng bào, thành quốc vương. Hắn lại muốn giết, tuyệt đối phiền phức không ít.

- Ha ha, ta là quốc vương bệ hạ, do liên minh vạn quốc ban tặng phong hào. Ngươi dám động thủ với ta, có tư cách động thủ với ta sao?

Thấy mọi người do dự, Đinh Mục cất tiếng cười to, đắc ý nói không nên lời.

Bị đối phương truy sát, hắn lại nghĩ xong đường lui, chờ chính là hôm nay.

Ngươi lợi hại, thiên phú cao, thực lực mạnh, còn có một lão sư tốt.

Nhưng ta cũng không kém. Phía sau ta có vương quốc phong hào, còn có liên minh vạn quốc!

Loại thân phận này, cho dù có sai, cũng chỉ có liên minh mới có tư cách thẩm tra. Ngươi một danh sư nhị tinh...

Không xứng!

- Còn nữa, tất cả đám người các ngươi, ăn lộc của vương quốc, lại phản bội vương quốc. Toàn bộ đều phải chết!

Lại điên cuồng hét lên, Đinh Mục đầy dữ tợn.

- Chúng ta...

Sắc mặt mọi người đều trắng bệch.

Thái tử và quốc vương mặc dù chỉ chênh lệch một chút, ở một quốc gia, lại chẳng khác nào kém một tòa núi cao khó có thể vượt qua.

Thái tử không có quyền chém giết nhiều binh sĩ như vậy. Nhưng quốc vương lại có quyền lợi này.

- Trương Huyền, vừa rồi Lạc đường chủ nói giảng hòa, ngươi không đồng ý. Mà bây giờ... Cho dù ngươi muốn giảng hòa cũng đã muộn!

Cười nhạo Trương Huyền xong, Đinh Mục vênh váo tự đắc nhìn về phía mọi người, mang theo thái độ và hành động của quốc vương bệ hạ phải có:

- Hiện tại ta cho các ngươi cơ hội lấy công chuộc tội. Chỉ cần giết chết người từ ngoài đến này, ta có thể bỏ qua đối với chuyện các ngươi vô lễ

trước đó! Thậm chí còn có thể khiến cho các ngươi thăng quan tiến tước, cho các ngươi hưởng thụ phú quý vô cùng.

- Thế nào? Các ngươi chẳng lẽ còn muốn kháng mệnh, chống lại mệnh lệnh của quân vương...

Thấy mọi người do dự, Đinh Mục nhìn quanh. Khí thế đế vương trấn áp tất cả mọi người ở đó.

Oong!

Hắn còn chưa nói dứt lời, một ngọc bài bay tới, ánh sáng bắn ra, soi sáng khắp nơi. Trên không trung vẽ ra một hình ảnh cực lớn.

Phía trên bốn chữ lớn liên minh vạn quốc.

Ngay sau đó một giọng nói nặng nề vang lên.

- Kế thừa vương vị, cần sớm báo trước chuẩn bị, nắm giữ nghi thức hoàn chỉnh. Đinh Mục không để ý quy định, tự ý cướp đoạt vương quyền, liên minh không thừa nhận!

Âm thanh vang vọng khắp nơi, chấn động tới mức tầng mây cũng có chút lắc lư.

- Là... thủ lệnh của đặc sứ liên minh vạn quốc!

Trong đám người không biết có ai kêu lên.

Hiên Viên Đại Trận

dtv-ebook.com

Lặng ngắt như tờ.

Đinh Mục vừa tuyên bố mình trở thành quốc vương nắm giữ quyền lợi chí cao vô thượng, cái này lại tới. Tất cả mọi người trong toàn bộ đài tế thiên choáng váng.

Liên minh vạn quốc cách nơi này chừng mấy chục vạn dặm. Cho dù ngồi man thú Chí Tôn đỉnh phong, cũng cần hơn mười ngày mới có khả năng đi tới. Trực tiếp truyền đến thủ lệnh đặc sứ... khó tránh khỏi quá nhanh đi!

- Điều này... Không có khả năng! Không có khả năng...

Tròng mắt sắp rơi trên mặt đất, Đinh Mục cũng muốn phát điên rồi.

Chơi ta hay sao?

Lúc này mới vừa lên quốc vương, làm cho đối phương không dám động thủ. Mắt thấy thắng lợi trong tầm mắt, sao cái này lại xuất hiện. Hắn còn hiệu lệnh thiên hạ thế nào? Làm cho người tin phục thế nào?

Vương quốc phong hào, là liên minh vạn quốc phong. Người sau không thừa nhận, nói nhiều hơn nữa cũng vô ích!

- Bệ hạ, cái này... Là thủ lệnh đặc sứ thật sự. Ta đã từng thấy qua...

Thấy hắn nghi ngờ, một đại thần vẻ mặt khẩn trương đi tới.

Thủ lệnh đặc sứ, đại thiên dò xét. Bốn chữ liên minh vạn quốc, có chứa uy nghiêm đặc biệt, bất kỳ kẻ nào cũng không thể bắt chước ra được.

Chỉ liếc mắt thoáng nhìn liền biết, tuyệt đối là sự thật.

- Người đâu, Tả tướng hồ ngôn loạn ngữ, ảnh hưởng tới nền tảng lập quốc, dùng trượng đánh chết ngay tại chỗ!

Vốn đã điên cuồng, thấy người này không có mắt như vậy, Đinh Mục chợt quay đầu lại, lớn tiếng quát mắng.

- Điện hạ...

Mọi người ngươi xem ta, ta xem ngươi, cũng không biết nên tuân theo hay từ chối.

- Các ngươi...

Thấy vị quốc vương như hắn ra lệnh, không ai để ý tới, Đinh Mục tức giận, hai mắt đỏ ửng, đang muốn tiếp tục, liền nghe được một giọng nói khe khẽ vang lên.

- Liên minh vạn quốc không thừa nhận, quốc vương ngươi chính là giả. Không có người nào sẽ nghe theo mệnh lệnh của ngươi được!

Quay đầu lại nhìn lại, chỉ thấy Trương Huyền đã đi tới cách đó không xa, lạnh lùng nhìn qua.

Thật ra, đến bây giờ hắn cũng có chút nghi ngờ.

Ban đầu, hắn đã có dự định xấu nhất, không quan tâm đối phương có phải là quốc vương hay không, hắn đều sẽ ra tay. Không nghĩ tới gặp phải cảnh tượng liên minh vạn quốc không thừa nhận như vậy.

Thứ này xuất hiện, đại biểu thân phận quốc vương của đối phương danh không chính ngôn không thuận. Cho dù giết, cũng không ai dám nói cái gì.

- Không nghe mệnh lệnh của ta lại như thế nào? Ngươi lẽ nào cho rằng ta không có bọn họ, ta sẽ sợ ngươi? Thực lực của ngươi tuy rằng rất lợi hại,

nhưng muốn giết chết ta, cũng không dễ dàng như vậy!

Không có vị trí quốc vương, thuộc hạ lại không ra lệnh được, Danh Sư Đường lúc này lại không đứng ở bên phía hắn. Đinh Mục biết, ngoại trừ liều mạng, dĩ nhiên không còn đường nào khác.

Mặt mũi hắn dữ tợn giống như sói đói, nhìn chằm chằm vào người thanh niên trước mắt. Đột nhiên hắn đưa tay về phía trước, cầm ngọc tỷ vương vị trước đó ở trong lòng bàn tay.

Ngọc tỷ ở trong tay, khí chất toàn thân hắn thay đổi, dường như trở thành một ngọn núi cao, trấn áp khắp nơi.

Khí tức mạnh mẽ, ngay cả nửa bước Hóa Phàm cũng phải tạm tránh ngọn núi hắn.

- Đinh thị một môn ta có thể có được đất đai màu mỡ phạm vi hơn mười vạn cây số thành lập vương quốc, được ban cho phong hào, truyền thừa nghìn năm không đổ, vương quốc khác không dám tới tập kích, không phải chỉ đơn giản dựa vào man lực, mà là... trận pháp!

- Hiên Viên vương thành trải qua nhiều năm giữ gìn, các loại kiến trúc, dung hợp nhật nguyệt ngôi sao, từ lâu hình thành một đại trận tứ tinh sơ kỳ! Muốn giết chết ta, ngươi chết trước đi! Cho dù không làm quốc vương, ta cũng sẽ kéo ngươi chôn cùng!

Hắn rít gào một tiếng, ngọc tỷ trong tay bay ra, trong nháy mắt dẫn động trận pháp. Toàn bộ vương thành, giống như là bị kích hoạt. Một uy áp cường đại đến cực điểm, từ trên bầu trời ép xuống.

Tất cả mọi người ở tại chỗ, cả đều cảm thấy trên người căng thẳng, giống như bị một trận pháp giam cầm thân hình, chỉ cần lộn xộn, sẽ bị dễ dàng chém giết.

- Là... Hiên Viên Đại Trận... Hắn tự nhiên khởi động Hiên Viên Đại Trận!

Trong đám người, một đại thần sắc mặt nhất thời trắng bệch, toàn thân mềm nhũn, ngồi ngã xuống đất.

- Hiên Viên Đại Trận, đó là cái gì?

Không ít người cũng không biết chuyện. Một người không nhịn được hỏi.

- Theo lời đồn đại, lão tổ lập quốc Hiên Viên vương quốc, là một vị trận pháp sư cường đại. Sau khi thống nhất vương quốc, thành lập quốc gia, chọn trúng chỗ này, lấy sơn mạch, sông, các loại kiến trúc làm trận cơ, kiến tạo một đại trận nghịch thiên. Cho dù cường giả Hóa Phàm cảnh sơ kỳ, rơi vào trong đó, cũng có thể dễ dàng chém giết!

- Trận pháp này, do ngọc tỷ kích hoạt... là bảo vệ cuối cùng của cả vương quốc. Một khi sử dụng, tất cả mọi người ở tại chỗ đều không chống lại được...

Vị đại thần này không ngừng run rẩy.

Vừa rồi, Đinh Mục phân phó mọi người chém giết vị danh sư này, ai cũng không có nghe theo. Hiện tại thì hay rồi, khởi động đại trận, giam cầm tất cả mọi người ở trong đó. Nếu hắn thật sự muốn tính sổ, chống đỡ như thế nào?

Nghe nói như thế, cảm nhận được trận pháp xung quanh cuồng bạo tàn sát bừa bãi, mọi người cũng đều hoảng sợ biến sắc.

Vốn tưởng rằng không ai nghe theo mệnh lệnh, thực lực bản thân hắn lại cùng đối phương chênh lệch quá xa, đã không đáng để lo ngại. Dù thế nào cũng không nghĩ tới, phía sau còn ẩn giấu một thủ đoạn như vậy.

Trận pháp ngay cả Hóa Phàm cảnh sơ kỳ cũng có thể chém giết, sợ rằng dĩ nhiên đạt tới tứ phẩm!

Thực lực không đạt được, là tuyệt đối không trốn thoát được.

Xem ra... lần này thật sự kết thúc!

...

- Ngươi là... đặc sứ của liên minh vạn quốc?

Phía dưới hoảng loạn thành một đoàn, trên lưng man thú giữa không trung, Ngụy Dư Thanh nhìn về phía thiếu niên ở trước mắt, xiết chặt nắm đấm.

Từ Độc Điện, hắn chỉ biết vị "công tử" này thân phận rất cao, địa vị được tôn sùng, bằng không cũng không có khả năng khiến cho lão sư của Cổ Mục, đường đường là độc sư tứ tinh, cung kính tuân mệnh.

Nhưng dù vậy... dù thế nào hắn cũng không nghĩ tới, lại là đặc sứ của liên minh.

Đặc sứ cầm lệnh bài trong tay, giống như quốc vương bệ hạ liên minh đích thân tới. Bất kỳ vương quốc chư hầu nào dám cả gan nghi vấn, có thể giết trước, báo lại sau!

Có thể nói, chỉ cần ở cảnh nội liên minh, nắm giữ quyền lợi vô thượng.

Người cầm quyền lớn như vậy trong tay, cũng chỉ là một thiếu niên mười mấy tuổi...

Nếu không tận mắt nhìn thấy hắn ném ra lệnh bài, xuất hiện cảnh tượng vừa rồi, cũng không thể tin được là sự thật.

- Ừ!

“Công tử” gật đầu, cũng không giải thích, mà cúi đầu nhìn về phía trận pháp bên dưới đã vận chuyển, lông mày nhăn lại.

Một lát sau, hắn nhìn về phía lão nhân bên cạnh.

- Có thể có biện pháp phá giải không?

- Công tử biết, ta cũng không am hiểu trận pháp!

Sắc mặt Kim Tòng Hải nhất thời đỏ lên.

Mặc dù là cường giả Hóa Phàm Cảnh, nhưng hắn chỉ tinh thông sử dụng độc. Đối với trận pháp hắn cũng không am hiểu. Trận pháp phía dưới này, khổng lồ rộng lớn. Cho dù là trận pháp sư tứ tinh sơ kỳ thật sự qua, cũng rất khó giải quyết, huống gì hắn.

- Trận pháp này, mượn sơn xuyên địa thế, hơn nữa thời gian bố trí lâu, chưa bao giờ dùng qua, từ lâu hội tụ năng lượng cường đại. Đừng nói ta. Ta sợ... cho dù Khang đường chủ tới, cũng không có bất kỳ biện pháp nào!

Có chút do dự, vị lão sư này của Cổ Mục, tiếp tục nói.

Cho dù không am hiểu trận pháp, thân là cường giả Hóa Phàm Cảnh của liên minh vạn quốc, năng lực quan sát và kiến thức vẫn phải có. Hắn có thể dễ dàng nhìn ra được sự đáng sợ của trận pháp này.

Đừng nói hắn, chỉ sợ cho dù là Khang đường chủ, cũng không có cách nào giải quyết.

Khang đường chủ không chỉ là đường chủ Danh Sư Đường, cũng là trận pháp đại tông sư lợi hại nhất trong cả liên minh vạn quốc.

Hắn cũng phá giải không được, đủ thấy sự đáng sợ.

- Ta biết trận pháp này lợi hại. Vậy... ngươi có thể có biện pháp cứu hắn hay không?

“Công tử” không nhịn được nói.

Phá giải trận pháp và cứu một người ở trong trận pháp hoàn toàn khác nhau. Cái sau hắn đơn giản hơn nhiều.

- Không có cách nào!

Kim Tòng Hải lại lắc đầu, nói:

- Trận pháp này, tích góp đại thế, uy lực vô cùng, cướp đoạt sinh sát. Tất cả trận pháp sư chỉ cần một ý niệm! Muốn phá vỡ, chí ít cần phải mười sáu vị cường giả Hóa Phàm, ở mười sáu phương hướng vị trí đặc biệt... Cho dù đơn thuần là cứu người, cũng ít nhất phải năm người thực lực như ta, đồng thời ra tay, mới có khả năng ngăn cản...

Uy lực của trận pháp, cấp bậc là quan trọng nhất. Thứ hai, chính là phạm vi và kích thước trận pháp!

Bố trí phạm vi càng lớn, cấp bậc cũng lại càng mạnh mẽ.

Đây cũng là nguyên nhân vì sao uy lực trận bàn nhỏ.

Đại trận phía dưới này, căn cứ vào toàn bộ địa thế Hiên Viên vương thành xây thành, diện tích không dưới mấy trăm cây số, lại tích góp năng lượng hơn nghìn năm, chưa bao giờ dùng qua. Một khi sử dụng ra, tất nhiên long trời lở đất, khiến người ta phải liếc mắt nhìn.

Mặc dù hắn là cường giả Hóa Phàm, gặp phải sát trận cường đại như vậy, có thể tự bảo vệ mình cũng không tệ. Cứu người... Căn bản không có khả năng!

- Vậy... làm sao bây giờ? Ngươi biết, hắn chính là Liễu Trình!

Nghe vị hộ vệ này của mình cũng cứu không được, "công tử" có chút lo lắng.

- Đừng có gấp. Thật sự không được, cùng lắm thì ta lại xông vào thử xem...

Kim Tòng Hải cắn răng.

Hắn biết ân tình của "Liễu Trình" y sư đối với "công tử". Lần này đặc biệt từ liên minh vạn quốc đi ra, chính là vì tìm hắn. Nếu như tận mắt

nhìn thấy được hắn chết ở trước mặt, còn không phải hối hận tới chết sao?

- Xông cái gì?

Hai người còn chưa nói dứt lời, trong phòng vang lên một giọng nói nghi ngờ. Lập tức mọi người liền nhìn thấy Tôn Cường đã tu luyện xong, một lần nữa đứng dậy.

Lúc này Tôn Cường không chỉ củng cố tu vi Ích Huyệt cảnh, thậm chí còn mở ra đủ ba chỗ huyệt đạo, khí tức mười phần, tinh thần sung mãn.

Trương Huyền vừa dùng sư ngôn thiên bẩm, đối với người cấp bậc khác hiệu quả không lớn, nhưng đối với Đỉnh Lực cảnh bất cứ lúc nào cũng sẽ đột phá như hắn mà nói, có trợ giúp cực lớn.

- Thiếu gia nhà các ngươi bị đại trận của Đinh Mục vây khốn, vô cùng nguy hiểm. Ngươi nếu có thể liên hệ với Dương sư, tận dụng thời gian. Ta sợ... hắn lại có thể không kiên trì nổi!

Nhìn hắn tu luyện xong, "công tử" vội hỏi.

Nói thật, vừa rồi, thời điểm ném ra thủ lệnh đặc sứ, đáng lẽ phải trực tiếp bắt Đinh Mục này lại.

Nếu thật sự làm như vậy, cũng không đến mức xuất hiện loại tình huống này.

Qua báo ân, ân gì cũng chưa báo, ngược lại hại ân nhân chết ở trước mặt, bảo hắn còn có mặt mũi nào trở lại? (Hắn thấy, nếu như không phải hắn ném ra thủ lệnh, cũng sẽ không ép được Đinh Mục cùng đường, trực tiếp kích hoạt đại trận)

- Trận pháp?

Xuyên qua cửa sổ xuống, liếc mắt thoáng nhìn xuống phía dưới, vẻ mặt Tôn Cường không quan tâm:

- Còn tưởng rằng chuyện gì lớn. Lại là thứ này. Yên tâm đi, không có việc gì đâu!

Không nghe lời này còn tốt. Vừa nghe nói như thế, Kim Tòng Hải thoáng lảo đảo, thiếu chút nữa ngất đi:

- Ngươi cũng biết trận pháp này là cái gì sao? Lại lợi hại tới mức nào sao?

Phía dưới lại là thiếu gia của ngươi, bị trận pháp cường giả Hóa Phàm Cảnh cũng không có cách nào bài trừ vây khốn. Ngươi tự nhiên hoàn toàn không có chút lo lắng, còn là vẻ mặt không có vấn đề gì... Là ngươi trái tim lớn, hay đầu óc có bệnh?

- Không biết!

Tôn Cường vẫy bàn tay một cái:

- Cũng không cần biết. Trận pháp nhỏ nhỏ mà thôi, không tính là gì cả!

Thiên Huyền vương quốc ngay cả trận pháp sư cũng không có. Hắn làm soa hiểu trận pháp gì đó. Nói thật, cho dù đơn giản nhất, đặt ở trước mặt hắn, hắn xem cũng không hiểu.

Tuy rằng không biết, nhưng cảnh tượng đại náo Lâm gia, hắn đã sớm nghe đám người Triệu Nhã nói tới mấy trăm lần. Lại thêm hắn tận mắt nhìn thấy được thiếu gia đạp một cước dừng trận pháp tổ trạch của Lộ Trùng.

Hắn biết thiếu gia lý giải đối với trận pháp, không ai bằng.

Nói cách khác, thứ này đối với người khác mà nói, khủng khiếp đến cực điểm. Nhưng đối với thiếu gia mà nói... vô hiệu.

- Không tính là gì cả? Trận pháp nho nhỏ mà thôi? Ngươi chính là làm hạ nhân như vậy sao?

Sắc mặt trầm xuống, ngực "công tử" lên xuống, toàn thân thiếu chút nữa nổ tung.

Tâm cảnh thông minh

dtv-ebook.com

Hạ nhân khác, nhìn thấy thiếu gia nhà mình bị vây nhốt, khẳng định sốt ruột tìm người khắp nơi. Người này thì hay rồi, hoàn toàn cũng không lo lắng, còn là bộ dáng này...

Ngươi rốt cuộc là hạ nhân, hay là kẻ thù?

Đây chính là đại trận ngay cả Khang đường chủ cũng không nhất định có thể phá giải. Dáng vẻ không thèm quan tâm, là tâm lớn, hay ước gì thiếu gia nhà các ngươi chết ở chỗ này?

“Công tử" sắp xỉu vì tức. Ngụy Dư Thanh ở một bên, mắt cũng giật loạn.

Nếu không phải Trương Huyền trịnh trọng nói với mình, người này chính là hạ nhân của hắn, muốn mình bảo vệ thật tốt, Ngụy Dư Thanh cũng cảm thấy, rốt cuộc người này có phải là giả mạo hay không.

Làm hạ nhân, chủ nhân bị vây nhốt, bất cứ lúc nào cũng sẽ chết, hắn không có bất kỳ lo âu nào, vẻ mặt còn thản nhiên không để ý. Khắp thiên hạ chỉ sợ cũng chỉ có độc nhất người này.

- Thế nào?

Bị đối phương quát mắng, Tôn Cường không hiểu nguyên nhân.

- Ta đi xuống! Dương sư có ân đối với ta. Học sinh của hắn rơi vào cảnh khốn cùng, không thể không cứu...

Thấy người ngu ngốc này căn bản không có dự định tìm kiếm Dương sư cứu người, Cổ Mục lười cùng hắn tiếp tục dây dưa, không nhịn được nói.

- Cứu người?

Lúc này Tôn Cường mới hiểu được, vẻ mặt khinh bỉ:

- Nhìn bộ dạng các ngươi chưa thấy qua việc đời... Còn từ liên minh vạn quốc tới, còn là đặc sứ... Đều là người gì vậy! Trận pháp mà thôi, có cái gì ghê gớm? Có thiếu gia ở đó, yên tâm đi!

- Chưa thấy qua việc đời?

Một người từ vương quốc nhỏ tới, ngay cả trận pháp là gì cũng chưa từng biết rõ ràng, tự nhiên khinh bỉ đặc sứ từ liên minh vạn quốc tới...

Đám người tức thiếu chút nữa nôn ra máu.

Ngươi mới chưa thấy qua việc đời. Cả nhà ngươi đều chưa thấy qua việc đời!

Hàm răng “công tử" nghiến "ken két" vang dội, hận không thể lập tức xé nát tên mập này.

Nhưng bây giờ ngoại trừ để cho hắn tìm kiếm Dương sư, không có bất kỳ phương pháp giải quyết nào khác.

Cố nén tức giận, hắn mở miệng giải thích:

- Đây là Hiên Viên Đại Trận, trận pháp Hiên Viên vương quốc tích góp nghìn năm, mới mở ra một lần...

- A!

Nghe xong giới thiệu, Tôn Cường vẫn là vẻ mặt không để ý tới, gật đầu:

- Nói xong, vậy nghỉ ngơi đi!

- Ngươi...

Trước mắt tối sầm, "công tử" dường như muốn nổ tung.

Nói ngôn ngữ nhân loại cùng người này quả thực lại nói không thông. Giải thích nửa ngày, chẳng khác nào không giải thích.

Đáng giận!

Thôi đi, bây giờ không phải là thời gian tức giận cùng loại người không tim không phổi này. Cứu người vẫn quan trọng hơn.

Nghĩ vậy, hắn lại không để ý tới tên mập này, quay đầu lại nhìn về phía Kim Tòng Hải:

- Kim lão, có khả năng làm phiền ngươi động thủ. Đây là thủ lệnh đại biểu thân phận ta. Nếu như Đinh Mục cố ý động thủ, có thể lập tức giết chết...

Hắn đang căn dặn thể hiện thân phận, dùng tới thủ đoạn cứng rắn nhất. Còn chưa nói dứt lời, lại nghe Ngụy Dư Thanh, Cổ Mục ở bên cạnh đồng thời kinh ngạc kêu lên.

- Cái gì?

- Công tử, công tử mau nhìn...

Thấy biểu tình của hai người, "công tử" thoáng chút hồi hộp, còn tưởng rằng Trương Huyền đã bị giết, vội vàng cúi đầu. Vừa nhìn xuống, đồng tử hắn cũng trợn tròn.

Chỉ thấy đại trận gió nổi mây phun, bất cứ lúc nào cũng sẽ phát ra một đòn trí mạng, giống như là biến mất ở trong không trung. Phía dưới gió êm sóng lặng, giống như cái gì cũng chưa từng phát sinh qua.

Trương Huyền vẫn chậm rãi đi về phía trước, tự nhiên cách Đinh Mục không đến mười thước.

- Chuyện gì xảy ra?

Dùng sức dụi dụi con mắt, "công tử" không hiểu.

Vừa rồi, vẫn nhìn thấy được trận pháp cuộn trào mãnh liệt, mưa núi muốn tới, hình như bất cứ lúc nào cũng sẽ chém giết người. Thế nào chỉ nói chuyện một hồi, cái gì cũng biến mất?

Chẳng lẽ nhìn nhầm?

- Vừa... Vừa rồi...

Nghe được hắn nghi vấn, môi Ngụy Dư Thanh run rẩy, khiếp sợ đến mức sắc mặt trắng bệch, hình như nói cũng không nói rõ được.

- Rốt cuộc thế nào?

Kim Tòng Hải cũng không nhịn được hỏi.

- Hình như... Trương Huyền duỗi một đầu ngón tay. Sau đó... sau đó lại như vậy!

Ngụy Dư Thanh vẻ mặt buồn bã giống như đưa đám.

Cho dù tận mắt nhìn thấy, hắn cũng cảm thấy phát điên.

Đây đều là chuyện gì vậy?

Trận pháp cuộn trào vô cùng mãnh liệt, duỗi ngón tay nhẹ nhàng điểm một cái, lập tức dừng lại.

Vừa rồi bất luận là Kim Tòng Hải hay "công tử", đều nghĩ hình dáng trận pháp này trên trời hiếm thấy, trên mặt đất tuyệt đối không có...

Không phải nói, ngay cả đường chủ Danh Sư Đường của liên minh vạn quốc cũng không giải quyết được, lại cần phải mười mấy cường giả Hóa Phàm mới có khả năng phá giải sao?

Đơn giản như vậy? Không phải đang nằm mơ chứ?

- Chỉ điểm một cái liền dừng?

Kim Tòng Hải, "công tử" thiếu chút nữa cắn đầu lưỡi. Bọn họ đang muốn hỏi một chút, có đúng nhìn nhầm hay không, đã thấy Tôn Cường chắp hai tay ở sau lưng, bộ dạng ngạo nghễ đi tới trước mặt.

- Thiếu gia nhà chúng ta tuy rằng chưa từng thi trận pháp sư, nhưng trận pháp này vây khốn được con chó con mèo gì đó, thiếu gia vẫn sẽ không để vào mắt...

Lại khinh bỉ liếc mắt nhìn mọi người, Cường ca bĩu môi.

Đều là loại người gì vậy?

Còn đặc sứ, độc sư tứ tinh, ta nhổ vào!

Còn không có kiến thức nhiều bằng ta!

- Ngươi...

Lại bị khinh bỉ, "công tử" đang tức giận, muốn cùng người này lý luận, lại thấy sắc mặt Kim Tòng Hải ngưng trọng chỉ xuống phía dưới:

- Công tử, mau nhìn!

Rất sợ lại bỏ lỡ giống như vừa, "công tử" mặc kệ người này, cũng vội vàng nhìn lại.

...

- Ngươi... không thể như vậy được!

Đám người "công tử", Kim Tòng Hải ở phía trên chấn động kinh ngạc dục tiên dục tử, Đinh Mục cũng sắp bị đánh.

Chỗ dựa lớn nhất của hắn chính là Hiên Viên Đại Trận này. Chỉ cần trở thành quốc vương, khống chế ngọc tỷ, lại có tư cách kích hoạt...

Vốn tưởng rằng một khi vận chuyển, đừng nói là người này, cho dù đặc sứ hắn cũng có thể không để vào mắt. Hắn nằm mơ cũng không nghĩ tới,

trận pháp lợi hại như vậy, còn không có hoàn toàn vận chuyển, lại ở dưới một cái điểm xuống nhẹ nhàng của đối phương, hoàn toàn dừng lại...

Đại ca, ngươi rốt cuộc là người gì vậy?

Bàn chân còn không có giơ lên, Bạch Thần lại khiếp sợ đến mức giống như khiêu vũ, không ngừng lui về phía sau. Lạc Thiên Hồng đường chủ nửa bước Hóa Phàm cảnh, một vai đụng trúng, mở miệng lớn nôn ra máu. Hiện tại tốt rồi. Đại trận lợi hại như vậy chỉ điểm một chút không còn vận chuyển...

Ngươi không phải là danh sư nhị tinh, mà là Khổng sư chuyển thế sao?

- Thời điểm muốn giết chết ta, chắc hẳn phải suy nghĩ tới một cảnh tượng này!

Không để ý tới vẻ kinh hoàng của hắn, Trương Huyền nhìn qua.

Hiên Viên Đại Trận tuy rằng phạm vi bao trùm rất rộng, uy lực cũng rất lớn, lại tuân theo đặc điểm của trận pháp, cũng có chỗ nòng cốt nhất.

Có thể sử dụng ngọc tỷ kích hoạt, nơi trọng yếu tất nhiên là ở đài tế thiên này, khiến cho hắn dừng lại cũng đơn giản hơn nhiều.

- Không đến thời điểm cuối cùng, ai sống ai chết, còn chưa nhất định...

Kinh hoàng qua đi, trên mặt Đinh Mục lại lộ ra vẻ hung ác độc địa.

Biết trận pháp đã không có cách nào lại sử dụng được nữa, hắn ném ngọc tỷ xuống đất, xiết chặt nắm đấm. Dưới chân khí điên cuồng phun ra, bàn tay hắn lập tức bị một đoàn chân khí xung quanh.

Võ kỹ quỷ cấp, Thiên Liệt Quyền!

Mặc dù chỉ là Chí Tôn hậu kỳ, nhưng dựa vào bộ võ kỹ này, khiến cho hắn có thể chiếm được vị trí đứng đầu Tài Tuấn Bảng, đủ thấy đáng sợ.

- Chết!

Biết thực lực đối phương cường lực, rất khó chiến thắng, hoàn toàn không có chút do dự nào, Đinh Mục vận chuyển lực lượng toàn thân tới cực hạn, không nói thừa một câu, lập tức ra quyền.

Ầm ầm!

Không khí bị nén thành tiếng nổ gấp gáp. Trong thời gian nháy mắt nắm đấm lại đi đến trước mặt Trương Huyền.

Đập đến ngực hắn.

- Thật mạnh!

- Cũng là Chí Tôn đỉnh phong... Không nghĩ tới hắn đã đột phá!

Nhìn thấy được lực lượng nhanh chóng phát ra, tất cả mọi người đều sửng sốt. Rất nhiều người hiểu rõ đối với vị thái tử này, lúc này mới biết, vị trước mắt này, không phải Chí Tôn hậu kỳ trong lời đồn đại, mà đạt tới đỉnh phong từ lâu!

- Không phải đột phá, mà là... sử dụng bí pháp nào đó!

Thần sắc Lạc Thiên Hồng nghiêm trọng.

Hắn và đối phương là bạn tốt, mấy ngày qua lại một đường ẩn nấp ở Danh Sư Đường. Hắn biết thực lực chính xác của người này.

Tuy rằng đạt được Chí Tôn hậu kỳ đã lâu, nhưng muốn đột phá, còn cần chí ít nửa năm.

Không có khả năng trong nháy mắt đã đột phá. Giải thích duy nhất lại là dùng bí pháp đặc biệt nào đó.

Nghe đồn, trong vương thất có một Nhiên Huyết Bí Pháp, có thể thiêu đốt tinh huyết trong cơ thể, đổi lấy thực lực tăng mạnh, tối đa có thể tăng lên đến hai cấp bậc nhỏ.

- Nếu quả thật là loại phương pháp này, vị Trương Huyền này... sợ rằng có nguy hiểm!

Hắn xiết chặt nắm đấm.

Đinh Mục có thể trở thành người đứng đầu Tài Tuấn Bảng, cũng không bởi vì là thái tử, mà là nắm giữ thực lực chân chính.

Không sử dụng bí pháp, là có thể vượt cấp chém giết cường giả Chí Tôn đỉnh phong. Một khi thực lực lại tăng, cho dù là hắn, muốn thắng được, cũng rất khó.

Vị Trương Huyền này đánh hắn bị thương, chỉ là nhìn ra được chỗ thiếu hụt trong chiêu số mà thôi, dựa vào cường lực thân thể mới làm được. Đinh Mục thái tử, thân thể cũng cường đại, bất kể công pháp, võ kỹ, thân thể, gần như đều không chê vào đâu được.

Còn muốn sử dụng thủ đoạn bình thường đánh bại, gần như không có khả năng!

- Đây là chiêu số của ngươi?

Lại ở thời điểm Lạc Thiên Hồng miên man suy nghĩ, cảm thấy Trương Huyền có khả năng không chống đỡ nổi, liền nghe được một giọng nói khe khẽ của người thanh niên vang lên.

Lập tức nhìn thấy được bóng đáng hắn đứng tại chỗ bất động, nhẹ nhàng thoáng lắc một cái. Năm ngón tay mở ra, giống như là đang bắt một con thỏ bị nhốt ở trong lồng.

Vù!

Quyền pháp cuồng bạo của Đinh Mục tiêu tan thành mây khói. Ngay sau đó toàn thân, hắn giống như là con gà con bị nắm cổ, bị tiện tay nhấc lên.

Cái gì Thiên Liệt Quyền, võ kỹ quỷ cấp đỉnh phong, Nhiên Huyết Bí Pháp...

Ở trước mặt đối phương, nực cười giống như một tiểu hài tử!

- Đây là... cảnh giới mất giả còn thật, tâm cảnh thông minh, danh sư tứ tinh đều rất khó đạt được?

Đồng tử co lại, môi Lạc Thiên Hồng run rẩy, vẻ mặt không thể tin được.

Đinh Hoành

dtv-ebook.com

Tâm cảnh tầng thứ nhất là tâm như mặt nước phẳng lặng. Rất nhiều người tu luyện, người chức nghiệp chính thức, đều có thể đạt được.

Nhưng muốn vượt qua loại cảnh giới này, sẽ rất khó.

Có người nói chỉ có danh sư đạt được tứ tinh, mới có thể có cơ hội thành công.

Tâm như mặt nước phẳng lặng, chỉ là khiến cho tâm cảnh không hề bận tâm, không bị hoàn cảnh xấu ảnh hưởng. Cảnh giới cao thâm hơn, chính là Lạc Thiên Hồng, vừa hô lên "giả đi còn thật, tâm cảnh thông minh!

Đạt được loại cảnh giới này, có thể từ trong hỗn độn tìm ra bản chất, tâm cảnh càng thông suốt, phân tích sự việc, cũng sẽ trở nên đơn giản hơn rất nhiều.

Tuy rằng kém xa so với mắt Minh Lý, nhưng cũng có thể khiến cho danh sư khi tìm phương diện bản chất của sự việc, càng thuận buồm xuôi gió.

Thật giống như trả lời vấn đề, một ít đề mục, chưa từng thấy qua, cũng không có tri thức tương ứng.

Nhưng chỉ cần đạt được loại cảnh giới này, có thể dễ dàng nhìn ra mục đích của người ra đề mục, cùng với nội dung đề mục muốn sát hạch, do đó giả mất còn thật, loại bỏ thủ thuật che mắt, tìm được đáp án chính xác nhất.

Thế sự hiểu rõ tất cả học vấn, nhân tình luyện đến gần văn chương!

Bởi vậy, cảnh giới này cũng được người xem thành Động Minh Cảnh.

Vị Trương Huyền này không để ý tới Thiên Liệt Quyền của Đinh Mục, Nhiên Huyết Bí Pháp... Vừa ra tay liền trực tiếp nắm cái cổ, rất rõ ràng khám phá hư ảo trong chiêu số, chạy thẳng tới đích, chỉ sợ cho dù không phải tâm cảnh Động Minh cảnh, cũng không kém hơn là bao nhiêu.

Điều này cũng có thể giải thích được, vì sao có thể dễ dàng loại bỏ Phất Tụ Thủ của hắn.

Về phần... Có phải là mắt Minh Lý cấp bậc cao hơn hay không, hắn nghĩ cũng không dám nghĩ.

Dù sao đây chính là năng lực rất nhiều danh sư lục tinh còn không có, làm sao có thể xuất hiện ở trên người một danh sư nhị tinh chưa đủ hai mươi?

Dù vậy, đã khiến cho hắn cảm thấy khủng hoảng.

Chưa đủ hai mươi, tâm cảnh tu luyện tới Động Minh Cảnh. Đây rốt cuộc... là một quái vật thế nào?

...

- Ngươi, ngươi...

Bị nắm cổ, Đinh Mục càng kinh hoàng muốn chết.

Vốn tưởng rằng thi triển ra Nhiên Huyết Bí Pháp, dùng ra chiêu số cường đại nhất, cho dù không địch lại, cũng có thể cùng đối phương chiến đấu một hồi, ung dung trở ra. Dù thế nào hắn cũng không nghĩ tới, vừa ra tay đã bị nắm lấy chỗ yếu hại.

- Đừng giết ta. Ta là bị nữ nhân Lâm Lung kia mê hoặc, mới ra tay với ngươi... Chỉ cần không giết ta, muốn cái gì, Hiên Viên vương quốc có thể lấy ra, tất cả đều cho ngươi. Một trăm khối linh thạch, hai trăm khối linh thạch cũng làm được!

Người thanh niên trước mắt này đánh bại Lạc Thiên Hồng, loại trừ Hiên Viên Đại Trận, ngay cả chỗ dựa cuối cùng của hắn, cũng dễ dàng bị đánh nát. Đinh Mục thật sự cảm nhận được khủng hoảng, cảm thấy khiếp sợ.

Hiên Viên vương quốc có thể giao dịch linh thạch, nắm giữ tài sản to lớn. Chỉ cần đối phương nguyện ý, cho dù lấy ra tất cả tiền tài, cũng không tính là gì cả.

- Linh thạch?

Trương Huyền lắc đầu.

Nếu không nhờ Lộ Trùng thay hắn ngăn cản công kích, người cũng đã chết. Linh thạch nhiều hơn nữa, có thể đổi được người học sinh này sao?

- Ta đã từng nói sẽ giết ngươi, vậy thật ngại quá, ngươi... chỉ có thể chết!

Thần sắc thản nhiên, lông mày nâng lên, năm ngón tay Trương Huyền tăng lực.

- A... Thái gia gia cứu ta!

Thấy hắn thật sự muốn động thủ, sắc mặt Đinh Mục nhất thời trắng bệch, lên tiếng la lên.

- Dừng tay!

Tiếng la kết thúc, ngay sau đó một tiếng hét lớn vang vọng ra.

Giống như chuông vàng đại lữ, sấm sét đánh xuống đất bằng, chấn động tới mức rất nhiều kiến trúc lắc lư một hồi.

Lông mày nâng lên, Trương Huyền nhìn sang.

Âm thanh từ sâu bên trong vương cung ngay phía trước truyền đến, rất trầm ổn nặng nề, khiến người ta một loại cảm giác áp bách rất mạnh.

Cho dù gần đây thực lực tiến bước lớn, hắn vẫn cảm thấy có phần không chống đỡ nổi.

- Thực lực thật là mạnh...

Nắm đấm nhất thời xiết chặt.

Hiện tại hắn phối hợp mắt Minh Lý, Thiên Đạo Đồ Thư Quán, cho dù nửa bước Hóa Phàm cũng có thể đánh một trận.

Một lời của đối phương khiến hắn phát sinh loại cảm giác này. Thực lực mạnh mẽ, tuyệt đối vượt qua Lạc Thiên Hồng. Sợ rằng đã chân chính bước vào cái cảnh giới kia.

Không nghĩ tới trong vương thất Hiên Viên vương quốc, còn tồn tại cường giả thực lực như vậy!

...

- Thái gia gia? Chẳng lẽ là... Lẽ nào hắn còn chưa có chết?

Trên lưng man thú trong không trung, sắc mặt Ngụy Dư Thanh trưởng lão trầm xuống.

- Ngươi biết người này?

“Công tử” nhìn qua.

- Ừ!

Ngụy Dư Thanh trưởng lão vẫn chưa trực tiếp trả lời, mà là mở miệng nói:

- Hiên Viên vương quốc có một Thanh Diệp Bảng. Phía trên này ghi chép thứ hạng người mạnh nhất. Lạc Thiên Hồng làm cường giả nửa bước Hóa Phàm, danh sư tam tinh đỉnh phong, cũng chỉ có thể xếp hạng thứ ba!

- Thứ ba?

“Công tử” và Kim Tòng Hải nhìn nhau.

Vừa rồi, thời điểm vị đường chủ Danh Sư Đường này xuất thủ, tất cả bọn họ đều nhìn thấy. Mặc dù ở trước mặt Trương Huyền không chịu nổi một đòn, một chiêu lại bại trận, thực lực thật sự, tuyệt đối không thể khinh thường.

Trong Nửa bước Hóa Phàm, được cho cao cấp nhất.

Thực lực như vậy, ở Hiên Viên vương quốc chỉ có thể sắp xếp thứ ba. Vậy hai người đứng đàu sẽ là ai?

- Đứng hàng thứ hai, không phải người tu luyện, mà là chỗ dựa lớn nhất của Hiên Viên vương quốc, nửa bước linh thú Thiết Bối Dực Long!

Ngụy Dư Thanh trưởng lão nói.

- Loại man thú ẩn chứa huyết mạch Long tộc đỉnh phong này sao?

Lông mày Kim Tòng Hải nhíu lại một cái.

Trong truyền thuyết, Thiết Bối Dực Long giống như Thanh Yểm thú, ẩn chứa huyết mạch Long tộc, tuy rằng vô cùng loãng, nhưng lại thừa kế truyền thống tốt đẹp của Long tộc, cánh sắt như đao, tốc độ cực nhanh, toàn thân dài đầy mảnh vảy lớn, phòng ngự vô địch, lực lượng lâu dài.

Loại man thú này trời sinh lại đạt được cấp bậc nửa bước linh thú, thậm chí cùng với một ít linh thú yếu, cũng có thể đánh một trận.

- Chuyện của Hiên Viên Đại Trận, vương quốc phong hào khác biết không nhiều lắm. Nhưng Thiết Bối Dực Long lại là tồn tại gần như tất cả mọi người đều biết. Chính vì vậy, Đinh Sùng bệ hạ tuy rằng suy nhược, vương quốc khác vẫn không có dám đánh chủ ý!

Thân là đại trưởng lão Thú Đường, Hiên Viên vương quốc có man thú lợi hại như vậy, Ngụy Dư Thanh biết rất rõ.

Nếu không có chỗ dựa này, cho dù không cần Trương Huyền ra tay, vương quốc này không thiếu được sớm bị quốc gia phong hào khác qua phân chia.

- Thiết Bối Dực Long chỉ có thể xếp thứ hai. Ngươi nói người đứng đầu này lẽ nào chính là...

Cổ Mục không nhịn được nhìn qua.

- Không sai, chính là người vừa nói, thái gia gia của Đinh Mục thái tử, quốc vương bệ hạ Hiên Viên vương quốc đời thứ 178... Đinh Hoành!

Ngụy Dư Thanh nhất thời xiết chặt nắm đấm:

- Vị Đinh Hoành này, lại là thiên tài trong thiên tài, tám mươi năm trước được gọi là đệ nhất cao thủ vương quốc. Chỉ có điều... sớm đã không có tin tức. Ngay cả ta cũng cho rằng hắn đã chết. Trên Thanh Diệp Bảng sở dĩ không xóa tên, chỉ là vì kỷ niệm... Không nghĩ tới, hắn lại còn sống sót!

- Đệ nhất cao thủ tám mươi năm trước? Vậy tuổi thọ của hắn...

Cổ Mục trợn tròn mắt.

Võ giả cửu trọng, tuy rằng đạt được Chí Tôn cảnh, thay đổi trình độ sinh mạng, khiến cho lực lượng cường đại, nhưng tuổi thọ cũng sẽ không tăng lên bao nhiêu. Đưới tình huống bình thường, một trăm tuổi là một cực hạn và cửa ải lớn.

Không ít cường giả Chí Tôn đều sẽ hai tay buông xuôi. Người cường thịnh mấy đi nữa, thiếu phương pháp cũng trở về trời.

Tám mươi năm trước, chính là đệ nhất cao thủ của vương quốc, chí ít đạt được nửa bước Hóa Phàm, hiện tại lại còn sống sót...

Chẳng phải cho thấy, tuổi thọ đã sớm vượt qua một trăm tuổi?

- Nếu quả thật là hắn, tuổi thọ cũng đã đạt được 165 tuổi!

Ngụy Dư Thanh nói.

- 165 tuổi? Hóa Phàm tầng thứ nhất... Tăng Thọ cảnh?

Kim Tòng Hải nói.

Hóa Phàm cảnh, cũng gọi là Siêu Phàm Cảnh, thoát khỏi Phàm Cảnh, đại biểu cho thoát khỏi gông cùm xiềng xích của phàm nhân, trình độ sinh mạng tăng trên diện rộng.

Đó là tên gọi chung của một cảnh giới lớn, giống như võ giả, cũng chia làm chín tầng.

Tầng thứ nhất, Tăng Thọ cảnh.

Đạt được loại cảnh giới này, trình độ sinh mạng phát sinh biến hóa cực lớn, có thể tự chủ hấp thu linh khí thiên địa bổ dưỡng tai hoạ ngầm do tu luyện mang đến, từ đó khiến cho thọ nguyên gia tăng thật lớn.

Võ giả, cho dù là Chí Tôn đỉnh phong, nửa bước Hóa Phàm, một trăm tuổi cũng rất khó vượt qua.

Mà đạt được loại cảnh giới này, thọ nguyên tăng mạnh gấp đôi, hoàn toàn có thể sống đến hai trăm tuổi.

Vị Đinh Hoành này, nếu như hơn 165 tuổi không chết, còn phát ra âm thanh khí thế như vậy, nói rõ ràng, dĩ nhiên đã đột phá gông cùm xiềng xích.

Không nghĩ tới Hiên Viên vương quốc tự nhiên che giấu một vị cường giả Hóa Phàm!

- Tu vi đạt được Hóa Phàm, và nửa bước có sự khác biệt một trời một vực. Công tử, có nên ra tay hay không?

Khuôn mặt Kim Tòng Hải nghiêm trọng.

Nửa bước Hóa Phàm và Hóa Phàm chân chính, chỉ kém một bước nhỏ, lại là chênh lệch giữa người phàm và nhập linh, không thể so sánh nổi.

Trương Huyền phía dưới có thể dễ dàng chiến thắng nửa bước Hóa Phàm, nhưng gặp phải Hóa Phàm chân chính, lại không có biện pháp.

Trình độ sinh mạng khác nhau, lực chiến đấu tất nhiên cũng không cách nào so sánh được.

Thật giống như con hổ và người, đều là tay không, khả năng có thể chiến thắng, gần như là số không.

- Tạm thời không cần. Xem hắn giải quyết như thế nào đã. Nếu thật sự không được, sẽ xuất thủ vẫn còn kịp!

“Công tử” lắc đầu.

Người này dễ dàng chiến thắng nửa bước Hóa Phàm, một ngón tay khiến cho Hiên Viên Đại Trận dừng, thủ đoạn vô số, khiến cho hắn không nhịn được phát sinh hiếu kỳ, muốn xem thử, đối mặt với Hóa Phàm chân chính, có thể có thủ đoạn gì.

Cho dù gặp phải nguy hiểm, Kim Tòng Hải đã ở trên con đường Hóa Phàm hồi lâu, trở tay trấn áp một người Tăng Thọ cảnh, cũng không khó khăn.

- Ừ!

Kim Tòng Hải lên tiếng, không hỏi thêm nữa, cúi đầu nhìn xuống dưới.

Đám người Cổ Mục cũng vội vàng nhìn qua.

...

- Trương Huyền danh sư đúng không? Có thể cho lão phu một chút mặt mũi, buông tha hậu bối bất tài này hay không? Ta nguyện sử dụng hai

nghìn khối linh thạch xem như đáp tạ!

Giọng nói già dặn, có chút do dự, chậm rãi vang lên.

- Hai nghìn khối linh thạch?

Mọi người hít thở dồn dập.

Linh thạch giá trị cực lớn. Sử dụng kim tệ đổi, vạn vàng khó cầu.

Vừa mở miệng lại hai nghìn cái. Thật là rộng rãi.

Nhiều tiền như vậy, đổi lại thành vương quốc và thành thị, tuyệt đối có thể mua được Thiên Vũ vương quốc!

Tài phú có thể mua một vương quốc nhất đẳng, chắp tay đưa ra, chỉ vì cứu Đinh Mục. Đủ thấy người này ở trong mắt hắn vô cùng quan trọng.

Nghe được lời của đối phương, Trương Huyền cũng sững sờ.

Thời điểm hắn giàu có nhất, cũng chỉ có mười lăm khối linh thạch. Đối phương vừa mở miệng lại nhiều như vậy, số lượng thật lớn.

- Không sai. Hai nghìn khối linh thạch, đại biểu tài phú, không cần phải nói cũng nên biết!

Giọng nói của lão già lại vang lên:

- Hơn nữa, thật sự giết chết hắn, đối với ngươi cũng không có lợi ích gì. Ngược lại phải đối mặt với sự truy sát vô tận của lão phu. Lựa chọn thế nào, ngươi là người thông minh, nói vậy có thể suy nghĩ cẩn thận!

Giọng điệu của đối phương mặc dù thản nhiên, lại mang theo sự uy hiếp.

Hình như chỉ cần Trương Huyền thật sự dám động thủ, tuyệt đối sẽ tự mình ra tay, giết chết hắn.

Chẳng để ý tới uy hiếp của đối phương, Trương Huyền xiết chặt năm ngón tay.

Hắn mặc dù yêu tài như mạng, vô cùng cần linh thạch, nhưng tuyệt đối sẽ không vì thứ này, vi phạm đạo nghĩa và nguyên tắc làm người.

Nếu thật sự làm như vậy, sau này Lộ Trùng tỉnh táo, có mặt mũi nào đối mặt với hắn?

Răng rắc!

Lực lượng xuyên qua cổ họng. Một tiếng động vang lên. Đinh Mục cũng không kịp phát ra tiếng kêu thảm, đầu lại chợt nghiêng sang một bên, hơi thở đứt đoạn.

Phù phù!

Thi thể bị ném xuống đất.

- Ngươi... Làm càn!

Không nghĩ tới nói nhiều như vậy, người này một câu cũng không hề nói, trực tiếp ra tay. Giọng nói đã không bình tĩnh giống như trước, hét lớn một tiếng xông thẳng lên trời, giống như là muốn xé rách cả bầu trời.

Xôn xao!

Nghe được âm thanh đáng sợ giống như tiếng sấm, mọi người ở đài tế thiên xem náo nhiệt, tất cả đều đứng không vững, đồng loạt ngã sấp xuống một mảnh.

Hóa Phàm giận dữ, thiên địa biến sắc!

- Nguy rồi...

- Giết chết hắn có thể có được gì. Còn không bằng đổi lấy hai nghìn linh thạch!

- Đúng vậy, lần này xong rồi. Đây chính là Hóa Phàm cảnh. Cho dù thực lực cường thịnh mấy đi nữa, cũng không có khả năng chống lại...

...

Dưới đài tế thiên, tất cả đều ồ lên một mảnh.

Rất hiển nhiên bọn họ cũng không nghĩ tới, Trương Huyền thật sự dám động thủ.

Bọn họ càng không có nghĩ tới, phía sau Hiên Viên vương quốc, lại còn có một vị cường giả lợi hại như vậy.

Hét lớn một tiếng, khiến nhiều người ngã xuống đất như vậy, thực lực mạnh mẽ, có thể nói là khủng khiếp.

Cho dù vừa rồi vị Trương Sư này biểu hiện hết sức kinh người, cũng không có một ai xem trọng.

Hóa Phàm và võ giả, chênh lệch thật sự quá lớn. Có thể nói là khác biệt giữa người phàm và thần linh, căn bản không ở cùng một trình độ.

- Cường giả Hóa Phàm... Trương Huyền, là ta hại ngươi...

Sắc mặt Mạc Vũ càng trắng bệch, thân thể mềm mại run rẩy loạn.

Nàng biết Hiên Viên vương quốc rất mạnh, biết không có Chí Tôn đỉnh phong, tốt nhất không nên tới quấy rối. Nhưng nàng lại không biết, vị lão tổ danh tiếng chấn động vương quốc một thời này, đến bây giờ tự nhiên vẫn còn sống.

Thậm chí thực lực tiến thêm một bậc.

Đạt được Hóa Phàm, thật giống như cá chép nhảy long môn. Cho dù lực lượng tăng không lớn, nhưng khống chế đối với thiên địa, võ giả còn xa mới có thể so sánh được.

Chỉ cần lão tổ này ra tay, Trương Huyền thủ đoạn nhiều hơn nữa, cũng không có nửa phần tác dụng.

Danh sư chính là có thể thấy được chỗ thiếu hụt, nhưng cũng không phải là bách chiến bách thắng.

Lại giống như ngươi có thể nhìn ra chỗ thiếu hụt ở tường thành, cũng biết phương pháp giải quyết... Chỉ cần mở ra đi, sẽ không có hiệu quả...

Nhưng... dựa vào năng lực cá nhân, có thể làm được sao?

Biết chỗ thiếu hụt và chiến thắng, là hai chuyện khác nhau.

Đạt được Hóa Phàm, sinh mạng lột xác. Cho dù có chỗ thiếu hụt, cũng che giấu tất cả. Có thể nhìn thấy được, ngay cả tốc độ của người ta cũng không đuổi kịp, không có cách nào tới gần người, đánh như thế nào?

Gào!

Mọi người mỗi người đều có ý nghĩ riêng. Thời điểm có người sốt ruột có người lo lắng, sâu bên trong vương cung, vang lên một tiếng thú gầm cực lớn. Ngay lập tức có tia chớp vọt thẳng ra, xuất hiện ở trên không trung của đài tế thiên.

Là một con man thú cực lớn, chiều dài không dưới mười thước, cánh mở ra, còn hơn ba mươi thước. Toàn thân bị vảy thật dầy bao vây, tản ra khí tức mạnh mẽ, khiến người ta một loại cảm giác áp bách nồng đậm.

- Thiết Bối Dực Long?

Lông mày rướn lên.

Nhìn nhiều sách liên quan tới thuần thú như vậy. Trong man thú, loại này là tồn tại đỉnh phong nhất. Trương Huyền tất nhiên có thể nhận ra.

Đều là nửa bước linh thú ẩn chứa huyết mạch Long tộc, con này phải mạnh mẽ hơn Thanh Yểm thú nhiều, hơn nữa càng hung tàn hơn.

Vương cung có một lão tổ Hóa Phàm cảnh cũng rất đáng sợ. Không nghĩ tới lại còn có một con man thú lợi hại như thế.

Không hổ danh là vương quốc phong hào, xem ra mình vẫn coi thường.

Trên lưng Thiết Bối Dực Long, một người ngạo nghễ đứng thẳng.

Người này cũng không như già nua như trong giọng nói, thoạt nhìn dáng vẻ chừng năm mươi tuổi, khí tức trên người giống như biển rộng, khiến người ta không nhìn thấy được tới đáy.

Đạt được Tăng Thọ cảnh, tuổi thọ tăng, thân thể vốn già yếu, cũng sẽ giống như lột xác, trở nên trẻ tuổi.

Vị lão tổ Hiên Viên vương quốc Đinh Hoành này, mặc dù đã hơn một trăm sáu mươi tuổi, diện mạo lại không già nua giống như trong tưởng tượng.

- Quả nhiên là hắn...

Lạc Thiên Hồng ở một bên, đồng tử co lại.

Hắn mặc dù chưa thấy qua vị lão tổ này, lại thông qua các loại con đường khác nhìn được bức tranh. Vốn tưởng rằng người này qua đời từ lâu. Dù thế nào hắn cũng không nghĩ tới, người này không chỉ khoẻ mạnh, còn có khí thế như vậy.

- Đã cho ngươi cơ hội! Đáng tiếc, ngươi không có nắm chắc!

Cắn chặt hàm răng, lạnh lùng nhìn về phía Trương Huyền, ánh mắt Đinh Hoành như đao.

Đối với tằng tôn tử này, hắn vô cùng sủng ái. Nếu không cũng không có khả năng sớm quyết định ra vị trí thái tử.

Hiện tại người này tự nhiên ở trước mặt hắn, giết chết người. Quả thực... không thể tha thứ.

Ầm ầm!

Âm thanh từ trên trời vọng xuống, giống như từng cái chùy lớn rất nặng, vọt thẳng tới.

Đăng đăng đăng đăng!

Trương Huyền cảm thấy ngực thoáng khó chịu, giống như là bị người đánh trúng ngực. Sắc mặt hắn nhất thời trắng bệch, không nhịn được lui về phía sau mấy bước.

Cường giả Hóa Phàm có thể khống chế lực lượng thiên địa. Cho dù khoảng cách rất xa, cũng có thể trực tiếp công kích.

Thật giống như Tô sư trước đây, vừa mở miệng khiến Kim Lân thú từ trên trời rơi xuống, Lương Thanh Mệnh miệng phun ra máu tươi.

Thực lực Đinh Hoành không bằng Tô sư. Thực lực Trương Huyền cũng mạnh mẽ hơn Lương Thanh Mệnh không ít. Dù vậy, hắn vẫn bị chấn động lui về phía sau. Cường giả Hóa Phàm, quả nhiên đáng sợ.

- Nắm chắc cơ hội? Thật ngại qua, cho ta thêm cơ hội, ta vẫn sẽ giết hắn!

Chân khí thiên đạo vận chuyển, tiêu trừ áp lực trên người, Trương Huyền nhìn về phía không trung.

- Mắt Minh Lý!

Trong mắt có hoa văn chảy xuôi. Hắm muốn xem thử đối phương rốt cuộc có chỗ thiếu hụt nào, lại không thu hoạch được gì.

Mắt Minh Lý tối đa có thể nhìn ra cường giả nửa bước Hóa Phàm, nói cách khác cao hơn hắn một đẳng cấp nhỏ. Hóa Phàm chân chính, vẫn không nhìn ra.

- Chỗ thiếu hụt!

Biết năng lực đặc biệt của danh sư này không thể cho hắn giúp đỡ, Trương Huyền cũng không khẩn trương, trong đầu la hét.

Vù!

Một quyển sách xuất hiện ở trong đầu.

Đối phương thi triển âm thanh đè ép, chẳng khác nào vận chuyển võ kỹ. Đồ Thư Quán đã có thể phát sinh phân tích.

Hắn vội vàng mở trang sách ra.

Lông mày hắn nhíu lại một cái, sắc mặt tái xanh.

Trong đó tuy rằng viết không ít khuyết điểm liên quan tới vị trước mắt này, nhưng... dựa vào thực lực của mình bây giờ, cho dù biết, cũng không có cách nào tạo thành uy hiếp đối với hắn.

Thật giống như đứa trẻ sơ sinh mặc dù biết, trong quần nam nhân là khuyết điểm, trước không nói có thể đá trúng hay không, cho dù có thể đá lên, cũng không nhất định có thể đủ tổn thương được.

Hiện tại thân thể hắn thêm chân khí mặc dù có thể phát huy ra lực lượng năm vạn đỉnh, có thể tưởng tượng, muốn đả thương đến một cường giả Hóa Phàm, vẫn không có khả năng.

Nói cách khác, cho dù thực lực của hắn bây giờ, biết chỗ thiếu hụt, cũng vô dụng!

Căn bản không đả thương được đối phương.

- Nếu muốn chết, ta sẽ thanh toàn cho ngươi!

Thấy người này lúc này còn dám chống đối hắn, đứng ở trên lưng thú rộng, Đinh Hoành hừ lạnh một tiếng.

Gào!

Vừa dứt lời, Thiết Bối Dực Long dưới thân giống như là nhận được mệnh lệnh, cánh khổng lồ chợt vỗ một cái.

Vèo!

Thân thú cực lớn giống như là tên bắn ra khỏi cung, trong thời gian nháy mắt lại đi đến trước mặt. Cánh giống như đao phong vậy, vung lên về phía Trương Huyền.

Nhìn âm thanh vang lên trong không khí, chỉ cần bị cắt trúng, đừng nói người, cho dù sắt thép, cũng sẽ thoáng một cái bị xé thành hai nửa.

Đồng tử Trương Huyền co lại. Hắn biết cho dù uy lực Thiên Đạo Kim Thân tầng thứ hai của hắn rất mạnh, khẳng định cũng không chịu nổi. Dưới chân hắn thoáng động.

Vù!

Thân pháp thiên đạo.

Trong thời gian nháy mắt xuất hiện ở cách đó hơn mấy chục thước, tránh thoát một đòn.

Gào!

Một đòn không trúng, Thiết Bối Dực Long trên không trung xoay người, cánh lại đảo qua.

Lại lui về phía sau.

Cứ như thế hết lần này đến lần khác, sắc mặt Trương Huyền đã trở nên tái nhợt.

Tuy rằng tu vi tăng, khiến cho số lần thân pháp thiên đạo có thể thi triển ra nhiều hơn, nhưng thân thể sớm hay muộn cũng sẽ không chịu nổi. Tiếp tục nữa, sử dụng không tới ba lần, chỉ sợ cho dù cánh của đối phương quét không trúng mình, mình cũng sẽ trọng thương.

- Chỉ né tránh như vậy, khẳng định không được. Nhưng... man thú nửa bước Hóa Phàm cảnh, cường giả Hóa Phàm Cảnh... Bất kể bên nào, mình đều không có cách nào chiến thắng!

- Đúng vậy, Trương sư không quá tốt!

Vẻ mặt tất cả mọi người khẩn trương.

Trước không nói Đinh Hoành Hóa Phàm cảnh, cho dù Thiết Bối Dực Long đứng hàng thứ hai của Thanh Diệp Bảng, võ giả cũng không có thể đối phó.

Phòng ngự vô địch, lực công kích mạnh mẽ không nói, quan trọng nhất là bay trên trời...

Ngươi lợi hại hơn nữa, cũng chỉ có thể chịu đòn. Chung quy không bay tới nổi, công kích nó xuống.

- Lẽ nào... Trương sư thật sự sẽ bị giết?

Trong đám người không biết có ai nói.

Vị Trương Sư này vừa giúp hắn đột phá, nợ nghĩa nửa sư. Tận mắt nhìn thấy được người này bị giết, lại bất lực, vẻ mặt hắn sốt ruột.

- Trừ khi có thể khiến cho Thiết Bối Dực Long không bay nữa, dựa vào thực lực của hắn, có khả năng đánh một trận. Nhưng... điều này có khả năng sao?

Một người xúc động.

Thiết Bối Dực Long là nửa bước linh thú, linh trí không kém gì người. Nếu bay giữ lấy ưu thế lớn như thế, làm sao có thể buông tha!

Trừ khi có biện pháp đánh nó rơi từ không trung xuống.

Nhưng... Trước không nói đối phương có phòng ngự vô địch, cho dù có đầy đủ lực lượng, cũng phải đuổi kịp tốc độ của nó trước mới được.

Nói cách khác, Thiết Bối Dực Long lúc này đã đứng ở thế bất bại. Tiếp tục như vậy, sớm hay muộn cũng sẽ bị giết.

Mọi người trầm mặc, sốt ruột lại không có cách nào.

- Tránh rất nhanh. Ta xem ngươi có thể tránh được mấy lần nữa!

Tất cả mọi người có thể nhìn ra, Đinh Hoành tất nhiên cũng biết. Hắn đứng ở lưng thú, lạnh lùng cười, chắp hai tay ở sau lưng, ngạo nghễ nhìn qua, giống như là nhìn một người chết.

Chạy nhanh nữa lại như thế nào? Có thể chạy hơn bay sao?

- Ta thực sự không tránh được mấy lần!

Trương Huyền ngừng lại, ngẩng đầu lên:

- Nếu không... Lại không tránh nữa!

- Không tránh? Vậy thì chết đi!

Hừ một tiếng, Đinh Hoành đang muốn điều động Thiết Bối Dực Long tiến hành công kích, đột nhiên nghe được phía dưới có một âm thanh chói tai đột ngột vang lên.

- Hồng!

Phù phù!

Còn chưa có kịp phản ứng, Đinh Hoành lại cảm thấy dưới chân mềm nhũn. Thiết Bối Dực Long dưới thân từ trong không trung thoáng cái lao đầu xuống. Ngay cả hắn đã ở dưới tình huống không đề phòng, một đầu cắm trên mặt đất, hất tung lên một mảnh bụi bặm.

Ta đây đã đột phá!

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Yên tĩnh.

Binh sĩ lại thêm người vây xem ở đài tế thiên, ước chừng mấy vạn, mỗi một người đều trợn mắt há hốc mồm.

Đinh Hoành lão tổ, uy áp tại chỗ, một lời khiến cho tất cả mọi người không tự chủ được thuần phục, còn cưỡi Thiết Bối Dực Long xuất hiện, uy phong cái thế, khí thế như mây.

Vốn tưởng rằng, rất nhanh lại trấn áp vị Trương Sư này không có cách nào phản kháng. Ai biết còn chưa có ra tay, liền trực tiếp từ không trung ngã xuống...

Ta ngất!

Ngươi có dám lôi kéo thêm một chút nữa không?

Từ vương cung đi tới, đối với cao thủ như ngươi vậy, cũng mệt mỏi không nổi. Không cần thích thể hiện, bay cao như vậy, nghĩ đến một trừng phạt trời giáng, từ trên cao nhìn xuống, lấy thế đè người... Cái này thì hay rồi. Trừng phạt là có, chỉ là đối tượng biến thành mình.

Tất cả mọi người đồng loạt nhìn về phía Đinh Hoành lão tổ đầu cắm vào mặt đất sâu chừng nửa thước, khóe miệng cũng co giật, cảm thấy đau thay hắn.

Cho dù là cường giả Hóa Phàm, cũng chắc chắn không biết bay. Từ độ cao năm, sáu mươi thước, hoàn toàn không có đề phòng, trực tiếp ngã xuống. Mặc dù không đến mức ngã chết, nhưng cũng ngã gần thất điên bát đảo, ngay cả phương hướng cũng tìm không rõ lắm.

May mà thực lực mạnh. Bằng không, lần này, cường giả Chí Tôn cũng phải chết nửa cái mạng.

- Thiết Bối Dực Long man thú siêu cấp nửa bước Hóa Phàm cảnh, làm sao có thể bay không ổn, từ trên trời rơi xuống được?

Chấn động qua đi, âm thanh giống như sóng triều vang lên. Tất cả mọi người mỗi một đầy khó hiểu.

Đây không phải là loại man thú chưa thuần phục, cố ý giở trò xấu. Thiết Bối Dực Long lại là man thú của Hiên Viên vương thất, trấn áp vận mệnh quốc gia mấy trăm năm, gần như thành đồ đằng và thần linh được người người trong toàn bộ vương quốc sùng bái.

Một man thú vĩ đại như vậy, "vù" cái ngã xuống, khiến mình rơi tới mí mắt lật loạn, kêu loạn cũng không bò dậy nổi...

Mặc dù tận mắt nhìn thấy được, cũng không biết chuyện gì xảy ra.

- Vừa rồi... hình như Trương sư phát ra một tiếng kêu kỳ quái, man thú này lại rơi xuống!

- Đúng vậy, ta cũng nghe được. Âm thanh kia, to rõ thanh thúy, giống như tiếng bò hống, lại giống như là tiếng sấm lớn từ mặt đất dâng lên. Không biết là gì. Nhưng... vì sao Dực Long khủng hoảng như thế?

Có người cảm giác được không thích hợp, không nhịn được nói.

Trước đó còn rất tốt. Hét lên một tiếng, lại ngã xuống. Hai điều này có thể có gì liên quan hay không?

Mọi người kỳ quái. Đinh Hoành lão tổ cuối cùng chậm lại, từ dưới đất bò dậy, sắp tức tới nổ phổi.

Vốn tưởng rằng cưỡi dực long xuất hiện, chính tay chém giết vị Trương Huyền này, có thể lập được quyền uy vô thượng, khiến cho Hiên Viên vương thất một lần nữa lập lại uy tín. Dù nằm mơ hắn cũng không nghĩ tới, thiếu chút nữa đã bị ngã chết.

Nếu thật sự thành là một người Hóa Phàm đầu tiên bị ngã chết, mặt mũi thật sự là ném đi mảng lớn.

Phủi sạch sẽ bùn đất dính ở trên đầu, hai mắt hắn đỏ ửng, nhìn chằm chằm người thanh niên cách đó không xa, ánh mắt muốn ăn thịt người.

- Giết chết hắn!

Nhìn về phía Thiết Bối Dực Long nằm trên mặt đất, cũng rơi xuống có chút nôn ra máu, hắn hét lớn một tiếng.

Gào lên xong, lúc này hắn mới phát hiện, ánh mắt man thú này nhìn về phía người thanh niên, mang theo vẻ mặt khủng hoảng, giống như nhìn thấy quỷ. Đừng nói giết người, một bước cũng không dám lại gần.

- Phế vật!

Đinh Hoành thiếu chút nữa tức nổ phổi.

Đều là thứ gì vậy!

Ngươi lại là huyết mạch Long tộc, bình thường ở trong vương cung vô pháp vô thiên, ai cũng không quan tâm. Thế nào bảo ngươi giết người, lại là cái bộ dáng này?

Có thể có chút khí phách hay không?

Hắn chỉ là một Chí Tôn đỉnh phong mà thôi. Trước đây ngươi ngay cả linh thú cũng từng chém giết qua...

Lại mắng vài tiếng, phát hiện con man thú ngu ngốc này cho dù đánh chết, cũng không thể nào đối đầu cùng người thanh niên, Đinh Hoành cố nén tức giận, xoay người nhìn về phía Trương Huyền.

- Có thể khiến cho nó không động thủ, cũng coi như có bản lĩnh. Chỉ có điều... Ta sẽ đích thân ra tay. Có thể chết ở trên tay ta, cũng coi như là vinh hạnh của ngươi!

Thiết Bối Dực Long đột nhiên sợ đến như vậy, cho dù không biết nguyên nhân, hắn cũng biết chắc có liên quan đến người thanh niên này.

Chỉ có điều, vậy thì tính sao?

Chí Tôn đỉnh phong mà thôi. So với hắn vị Hóa Phàm cảnh này, còn kém một đoạn rất lớn. Chỉ cần ra tay giết chết hắn, cần gì quan tâm ngươi có thủ đoạn gì, đều sẽ lại không có chỗ dùng.

Ầm ầm!

Trong tiếng hừ lạnh, Đinh Hoành lão tổ ra tay.

Bàn tay đẩy ra, chân khí cuồng bạo, bí mật mang theo nguyên khí thiên địa, hình thành một chưởng ấn cực lớn, vỗ qua.

Võ kỹ linh cấp hạ phẩm, Nguyên Khí Chưởng!

Vừa rồi đứng ở trên lưng man thú, khoảng cách xa, chỉ là sử dụng các loại âm thanh công kích tầm xa. Mặc dù biết cường đại, nhưng không có cảm nhận rõ ràng. Mà lúc này cùng ở trên mặt đất, mới biết được, đạt được loại cảnh giới này, là kinh khủng tới mức nào.

Trong nháy mắt, Trương Huyền lại cảm thấy một lực lượng cường đại đến cực điểm đập vào mặt, đè ép toàn thân cứng đờ, vận chuyển chân khí cũng có chút tốn sức.

- Liều mạng!

Biết cường giả Hóa Phàm khống chế bốn phía xung quanh, trốn cũng trốn không thoát, hắn nhướng mày, chân khí thiên đạo vận chuyển tới cực hạn, một quyền tiến lên đón đỡ.

Thiên đạo quyền!

Cơ bắp vận chuyển, chân khí từ trên nắm tay phun mạnh ra ngoài, lực lượng khổng lồ vượt quá sáu vạn đỉnh, giống như thú lớn hồng hoang xé ra thiên địa, cùng Nguyên Khí Chưởng của đối phương va chạm vào nhau.

Ầm!

Dưới trùng kích mãnh liệt, Trương Huyền không nhịn được lui về sau hơn mười bước, sắc mặt nhất thời đỏ lên, thiếu chút nữa phun ra máu tươi.

Tuy rằng mấy ngày qua hắn tiến bước rất lớn, lực lượng cũng vượt qua Chí Tôn đỉnh phong bình thường, nhưng so sánh với Hóa Phàm chân chính, vẫn chênh lệch hơn quá nhiều.

Căn bản không chống đỡ được.

- Tự nhiên ngăn cản? Cũng không tệ lắm. Chỉ có điều, ta thật ra muốn xem thử, ngươi tổng cộng có thể ngăn cản được mấy chiêu!

Thấy hắn ngăn cản Nguyên Khí Chưởng, Đinh Hoành cảm thấy có chút kỳ quái.

Thảo nào người này ngay cả Lạc Thiên Hồng đường chủ cũng có thể đánh bại. Lực lượng toàn thân quả thật kinh người.

Đừng nói Chí Tôn đỉnh phong, đổi lại thành nửa bước Hóa Phàm khác, Nguyên Khí Chưởng vừa ra, cũng khẳng định bị đánh thành trọng thương. Hắn tự nhiên chỉ lui lại phía sau mấy bước, lại không có vấn đề gì.

Không nói gì khác, chỉ nói mức độ cường đại của thân thể, lại không thể kém hơn so với mình.

Chí Tôn nho nhỏ, lại có lực lượng của thân thể có thể so sánh với Hóa Phàm?

Lợi hại!

Ầm ầm!

Trong lòng cảm thấy kỳ quái, trên tay hắn lại không có ngừng lại, lại một chưởng đánh xuống.

Biết thân thể Trương Huyền có lực lượng cường đại, lần này hắn sử dụng lực lượng lớn hơn nữa. Chưởng ấn còn chưa đến tới trước mặt, lại vẽ ra trên mặt đất một khe rãnh thật sâu.

- Nguyên Khí Chưởng, lấy lực lượng Hóa Phàm cảnh, khai thông nguyên khí thiên địa hình thành. Chỗ thiếu hụt: Một, chỉ tu luyện tới cảnh giới tinh thông, không thể vận chuyển như bình thường...

Trong đầu hiện ra chỗ thiếu hụt trong chiêu võ kỹ này của đối phương.

Nguyên Khí Chưởng, võ kỹ linh cấp hạ phẩm, chiêu số tuy rằng cường đại, nhưng Đinh Hoành chỉ là tu vi Hóa Phàm sơ kỳ, cho dù tìm hiểu hồi lâu, cũng chỉ lĩnh ngộ được phần da lông, cách hoàn toàn luyện thành, viên mãn như ý, còn có một mảng lớn.

Tu luyện võ kỹ, Danh Sư Đường cũng định ra đẳng cấp. Theo thứ tự là năm cấp bậc: Nhập môn, tinh thông, tiểu thành, đại thành, viên mãn như ý.

Nhập môn, là chỉ mới vừa lý giải đối với võ kỹ, có thể miễn cưỡng sử dụng ra.

Tinh thông, tăng lên một cấp bậc, có thể phát huy ra lực lượng, nhưng ở trên phương diện vận chuyển không được thành thạo.

Về phần tiểu thành, coi như là hiểu rất nhiều đối với võ kỹ, có thể sử dụng trở thành tuyệt chiêu bảo toàn tính mạng.

Phải biết rằng phần lớn võ giả cũng chỉ tu luyện võ kỹ tới loại cảnh giới này mà thôi.

Về phần đại thành, viên mãn phía sau, không có ở trên một chiêu số, nghiền ngẫm thời gian mấy chục năm, căn bản không có khả năng làm được.

Đinh Hoành tuy rằng nhận được Nguyên Khí Chưởng trong thời gian lâu dài, cũng tìm hiểu không dưới mấy chục năm, đáng tiếc thực lực của bản thân hắn không có cách nào nâng cao, lại tự mình lục lọi, lĩnh ngộ có hạn.

Mặc dù học lâu như vậy, cũng chỉ đạt được tầng thứ hai tinh thông mà thôi.

- Nguyên Khí Chưởng cảnh giới tinh thông, chỗ thiếu hụt tổng cộng có mười bảy chỗ...

Biết cùng đối phương cứng rắn chống lại, sớm hay muộn cũng sẽ bị đánh chết, lông mày Trương Huyền rướn lên, không nhịn được tìm kiếm lỗ thủng.

Hiện tại, hắn không có cách nào cùng Hóa Phàm chân chính cứng rắn chống lại, chỉ có thể dựa vào tìm kiếm khuyết điểm, mới có khả năng tiến hành phản kích.

- Tìm được rồi!

Ánh mắt hắn lóe lên, mắt đột nhiên rơi vào một chỗ.

Vù!

Tìm được chỗ thiếu hụt có thể lợi dụng, hắn hoàn toàn không có chút ngừng lại, dừng bước, thẳng tắp tránh thoát một đòn trực diện của đối

phương. Cổ tay hắn lật một cái, một thanh trường thương xuất hiện ở trong lòng bàn tay, đâm tới chỗ thiếu hụt.

Thương pháp thiên đạo!

Cướp đoạt Lâm gia, nhận được không ít binh khí, đều ném vào trong chiếc nhẫn trữ vật của hắn, đề phòng bất cứ tình huống nào xảy ra.

Lúc này vừa lúc phái lên công dụng.

Sự thiếu sót này, chính là thời khắc Nguyên Khí Chưởng của Đinh Hoành, lực cũ giảm bớt, lực mới chưa sinh.

Trường thương gào thét, đâm nhanh như rồng.

- Lợi hại. Năng lực quan sát của vị Trương Sư này quả nhiên đáng sợ!

Trên lưng man thú, nhìn thấy được một thương này đâm ra, đồng tử Kim Tòng Hải co lại.

Bản thân hắn là cường giả Hóa Phàm Cảnh, cũng không tìm được chỗ thiếu hụt của Đinh Hoành. Không nghĩ tới bị Trương Huyền này một chút tìm được, năng lực quan sát mạnh mẽ, có thể nói khủng khiếp.

- Chỉ có điều... Đáng tiếc, lực công kích quá yếu. Cho dù tăng thêm thương pháp, cũng vô dụng!

Sau khi hết khiếp sợ, hắn không nhịn được lắc đầu.

- Vô dụng?

“Công tử" nghi ngờ.

Nếu tìm được chỗ sơ hở, vì sao vô dụng?

- Đúng vậy!

Chắp hai tay ở sau lưng, ánh mắt Kim Tòng Hải giống như hồ nước sâu.

- Hóa Phàm cảnh... Không đơn giản giống như tưởng tượng vậy!

...

Oong!

Không biết lời hai người nói chuyện, thương pháp thiên đạo, giống như độc long chui tới, đâm thẳng tắp vào chỗ thiếu hút.

- Hừ!

Đồng tử Đinh Hoành co lại, liền vội vàng lui về phía sau một bước, toàn thân đồng thời chấn động.

Ầm!

Không khí xung quanh giống như là lập tức ngưng đọng, trường thương nhanh giống như tia chớp, tiến vào nơi đây, giống như tiến vào đầm lầy, tốc độ trong nháy mắt giảm bớt.

Vù!

Sau một khắc, mũi thương bị Đinh Hoành nắm ở trong lòng bàn tay, giống như là một con giun muốn chạy trốn lại không thể tránh được.

Răng rắc!

Chân khí thoáng động, trường thương binh khí quỷ cấp, trong nháy mắt bị chấn động gãy thành từng đoạn. Ngực có phần khó chịu, Trương Huyền lại lui về sau vài chục bước, sắc mặt giống như tờ giấy trắng.

- Đáng giận!

Hắn nhất thời xiết chặt nắm đấm.

Không nghĩ tới tìm ra được chỗ thiếu hụt, đồng thời đâm trúng, cũng không có cách nào tổn thương được đối phương chút nào.

Hóa Phàm cảnh quả nhiên cường đại đáng sợ, cảnh giới Chí Tôn căn bản không có thể chiến thắng.

- Nhanh như vậy đã tìm ra chỗ thiếu hụt trong chiêu số của ta, còn tiến hành lợi dụng, quả thật không tầm thường. Ngay cả ta cũng không nghĩ tới!

Đinh Hoành nhìn qua.

Một Chí Tôn, nhanh như vậy tìm ra chỗ thiếu hụt của cường giả Hóa Phàm hắn. Năng lực quan sát quả thật rất mạnh. Nếu không thực lực của hắn đã đạt được Hóa Phàm, vừa rồi sợ rằng đã bị thương.

- Chỉ có điều, thực lực ngươi quá yếu! Nếu có lực lượng nửa bước Hóa Phàm, có thể vừa rồi ta đã bị thương. Đáng tiếc... Chí Tôn đỉnh phong, còn kém quá xa! Cho dù biết chỗ thiếu hụt, nhưng... lại làm khó dễ được ta sao?

Đinh Hoành lạnh lùng cười:

- Để tỏ lòng tôn kính đối với ngươi, ta sẽ dùng toàn lực giết ngươi!

- Ngươi nói đúng!

Đối mặt với uy hiếp của đối phương, mặt Trương Huyền không đổi sắc, trái lại gật đầu:

- Lực công kích của ta quả thật quá kém. Chí Tôn đỉnh phong quả thật không có cách nào tổn thương được ngươi!

- Nếu ngươi nói nửa bước Hóa Phàm có thể thành công, vậy...

- Ta đột phá!

Vừa nói kết thúc, Trương Huyền lật cổ tay một cái, ném một thứ có hình dạng như hạt sen vào trong miệng.

Ầm ầm!

Trong phút chốc, toàn thân hắn giống như là dầu hỏa được châm lửa, trong nháy mắt thiêu đốt.

Đột phá giống như uống nước, phá cảnh giống như đi dạo phố!

dtv-ebook.com

Chí Tôn và Hóa Phàm, dĩ nhiên thuộc về hai loại sinh mạng, chênh lệch không chỉ là lực lượng... Ý thức, tinh thần, cũng có sự khác biệt một trời một vực.

Nếu như vẫn là Chí Tôn đỉnh phong, mặc dù biết chỗ thiếu hụt, biết chỗ sơ hở trong chiêu số của đối phương, muốn giành thắng lợi, cũng gần như không có khả năng!

Cho dù công kích thêm mười lần nữa, cũng gặp phải cục diện bị đối phương ngăn cản.

Trừ khi... đột phá!

Đã như vậy, Trương Huyền làm sao có thể còn do dự!

Công pháp thiên đạo Chí Tôn cảnh từ lâu đã thuộc lòng. Trước đó hắn không đột phá, chủ yếu bởi vì linh khí không đủ, trong tay cũng không đủ linh thạch cung cấp năng lượng.

Chỉ dựa vào hấp thu linh thạch, không tới mấy canh giờ, không có khả năng hoàn thành. Trừ khi vận dụng món bảo vật đó.

Hạt sen Xích Diễm!

Thứ này, do sen Xích Diễm tập trung linh khí ở dưới Hồng Liên sơn mạch không biết bao nhiêu năm, ngưng kết thành. Mỗi một hạt, đều ẩn chứa năng lượng cực kỳ khổng lồ. Thậm chí có thể khiến cho xác xuất võ giả trùng kích Hóa Phàm thành công, tănglên hai mươi phần trăm.

Ngay cả đối với nửa bước Hóa Phàm cũng có hiệu quả cực lớn, đủ thấy đáng sợ.

Trước đó hắn vẫn không dùng, là muốn tới thời điểm đạt được nửa bước Hóa Phàm, một lần hành động phá tan gông cùm xiềng xích cuối cùng. Hiện tại xem ra, không lưu lại được.

Ầm!

Hạt sen tiến vào trong miệng, lập tức tan ra. Một lực lượng cuồng bạo, trong nháy mắt dọc theo kinh mạch điên cuồng trùng kích.

Khống chế năng lượng, dựa theo công pháp thiên đạo vận chuyển, khí tức trên người Trương Huyền càng lúc càng thịnh. Trong phút chốc đã đột phá gông cùm xiềng xích.

Chí Tôn trung kỳ!

Chí Tôn hậu kỳ!

Chí Tôn đỉnh phong!

...

Hắn vốn chỉ có Chí Tôn sơ kỳ, lúc này, dưới tình huống năng lượng đầy đủ, công pháp thiên đạo giống như nuốt trôi biển rộng, không đến mười lần hít thở, khiến tu vi một lần hành động thăng cấp, liên tục đột phá ba cấp bậc nhỏ, đạt được đỉnh phong.

- Cái này, cái này...

- Đây chính là cảnh giới Chí Tôn. Người khác đột phá một cấp bậc nhỏ, không có mười năm thuần công, khó có thể hoàn thành. Hắn... chớp mắt lại từ sơ kỳ đạt tới đỉnh phong?

- Còn là người sao? Quá nghịch thiên...

- A, đau quá... Ngươi làm gì thế?

- Ta muốn xác định một chút, có đúng là đang nằm mơ hay không!

- Ngươi xác định nằm mơ, làm gì bấu ta?

- Bấu mình không đau sao?

-...

...

Nhìn thấy một cảnh tượng như vậy, tất cả mọi người đều rơi vào trong sự điên cuồng.

Mỗi một người môi run rẩy, giống như co giật.

Đã thấy đột phá, lại chưa thấy qua đột phá điên cuồng như vậy.

Người khác tu luyện mấy năm cũng không phá được một cấp bậc nhỏ. Hắn thì hay rồi, cảm thấy không phải là đối thủ của Đinh Hoành, trực tiếp từ Chí Tôn sơ kỳ, vọt tới đỉnh phong...

Ngươi dám mạnh hơn một ít nữa sao? Phách lối hơn một ít nữa sao?

Không trách được một người lại dám đối đầu cùng toàn bộ Hiên Viên vương quốc. Phần thủ đoạn này, truyền đi tuyệt đối có thể dọa chết người.

...

- Đột phá giống như uống nước, phá cảnh giống như đi dạo phố?

Sắc mặt “công tử” cũng trắng bệch, thân thể run rẩy.

Hắn là đặc sứ của liên minh vạn quốc, từ nhỏ lại đọc thuộc sách, gặp qua không ít nhân vật siêu cường tự nhận thiên tài. Nhưng nghịch thiên như thế, hắn vẫn là lần đầu tiên thấy được.

Lâm chiến đột phá, khiến cho thực lực tăng mạnh, rốt cuộc làm sao làm được?

- Đây là hạt sen Xích Diễm... Cho dù năng lượng ẩn chứa, có thể giúp người đột phá, công hiệu cũng không lớn như vậy đi?

Cổ Mục cũng mở to hai mắt nhìn.

Hạt sen là hắn và sư thúc tổ nhận được từ Hồng Liên sơn mạch, lại được ban tặng một viên, biết hiệu quả. Cho dù trong đó ẩn chứa năng lượng khổng lồ, có thể tưởng tượng khiến người ta liên tục thăng cấp nhiều cấp bậc như vậy, tuyệt đối là không có khả năng!

Vị trước mắt này lại phá tan lệ thường, liên tiếp đột phá...

Là hắn điên rồi, hay là mắt ta có vấn đề?

- Loại đột phá này, ta chỉ thấy qua ở trên sách. Có người nói một vị nhân vật nhỏ, trùng hợp nghe được danh sư bát tinh giảng bài, dưới cơ duyên xảo hợp, liên tục phá cảnh. Không nghĩ tới... tự nhiên tận mắt nhìn thấy được!

Kim Tòng Hải cũng nuốt nước miếng.

Hắn là cường giả Hóa Phàm Cảnh, cũng coi như nhìn thấy quen cảnh đời, nhìn thấy một cảnh tượng như vậy, vẫn khiếp sợ không nhẹ.

Nếu không phải cố nén, sợ rằng hắn cũng phải lập tức giơ chân.

- Hạt sen Xích Diễm có năng lượng cuồng bạo không kềm chế được, giống như hỏa dược thiêu đốt. Một khi tan ra sẽ điên cuồng vận chuyển ở trong kinh mạch. Có chút đi nhầm, đừng nói đột phá, thậm chí có thể sẽ lập tức bạo thể mà chết... Trực tiếp đột phá, hoàn toàn không có chút do dự nào. Rốt cuộc là có bao nhiêu quen thuộc đối với Chí Tôn cảnh, lại có tự tin nhiều, mới dám làm như thế? Lại tu luyện công pháp gì, có khả năng nghịch thiên như thế?

Thân thể Ngụy Dư Thanh trưởng lão cũng cứng đờ.

Đột phá cảnh giới, không chỉ cần phải hấp thu năng lượng, quan trọng hơn chính là lý giải đối với công pháp và khống chế đối với bản thân.

Một lần hành động đột phá ba cấp bậc nhỏ, không có bất kỳ ngừng lại nào, đây là lý giải đối với tu luyện đến trình độ nào?

Phải biết rằng ăn vật đại bổ trùng kích cảnh giới, là con dao hai lưỡi.

Một khi sử dụng không tốt, năng lượng trong cơ thể sẽ càng chồng chất càng nhiều. Nếu không có cách nào đột phá, còn có thể chết tại chỗ.

Trong lịch sử đã có không ít người tu luyện, liều lĩnh dùng thiên tài địa bảo, do đó không có cách nào tiêu thụ, trực tiếp nổ thành bụi phấn.

Hạt sen Xích Diễm cho dù không phải loại bảo vật có thể khiến cho thân thể người ta nổ nát, Năng lượng cuồng bạo trong đó, một Chí Tôn sơ kỳ cũng tuyệt đối không có thể hưởng dụng.

Vị trước mắt này không chỉ ăn không có việc gì, còn có thể mượn năng lượng trong đó, đột nhiên tăng mạnh. Đây rốt cuộc là công pháp gì?

Đối với môn công pháp này lại tự tin lớn tới mức nào, mới có thể làm được, hoàn toàn không sai?

- Mau nhìn, trùng kích nửa bước Hóa Phàm!

Đang chấn động, lại nghe được phía dưới có tiếng kêu vang lên, hắn vội vàng nhìn lại.

Quả nhiên thấy khí tức trên người Trương Huyền tăng mạnh, không những không có suy giảm, còn càng để lâu ép lại càng nhiều, hình như đang trùng kích nửa bước Hóa Phàm.

Một viên hạt sen Xích Diễm, phá đến Chí Tôn cảnh!

...

Mọi người chấn động kinh ngạc, Đinh Hoành ở đối diện thiếu chút nữa thì hù chết.

Ban đầu, nói phải có nửa bước Hóa Phàm mới có khả năng tổn thương hắn, là cố ý chọc cho đối phương tức giận, thuận tiện lộ rõ sự cường đại của mình. Dù thế nào hắn cũng không nghĩ tới...

Người này tự nhiên thật sự đột phá, hơn nữa nhanh như vậy!

Thoáng không chú ý, tu vi chân khí lại từ Chí Tôn sơ kỳ, đạt tới đỉnh phong, hơn nữa còn lập tức lại muốn trùng kích nửa bước Hóa Phàm.

Sớm biết rằng người này mạnh như vậy, nói nhảm nhiều như vậy làm gì?

Không phải là mình muốn chết sao?

Từ phương hướng vị trí người này vừa rồi công kích có thể thấy, nếu thật sự thành công, ngày hôm nay hắn làm không tốt sợ rằng sẽ muốn ngã xuống ở chỗ này.

- Muốn đột phá, nằm mơ!

Rít gào một tiếng, không chút do dự, Đinh Hoành xiết chặt bàn tay, một quyền đập xuống.

Võ kỹ quỷ cấp viên mãn, Lạc Thương Quyền!

Tuy rằng võ kỹ linh cấp, sử dụng càng cường đại hơn. Nhưng hắn chỉ là Hóa Phàm sơ kỳ, đối với loại võ kỹ cấp bậc như vậy, còn xa mới tu luyện tới cảnh giới tiểu thành, không có cách nào phát huy ra lực chiến đấu mạnh nhất, ngược lại không giống như võ kỹ quỷ cấp viên mãn, càng thuận buồm xuôi gió hơn.

Lạc Thương Quyền, là một vị từ thương nhân từ Lạc Thủy tới, lĩnh ngộ ra quyền pháp, không người nào biết thương nhân này tên là gì, chỉ biết là trong quyền pháp mang theo một sự cuộn trào không ngừng, uy thế vô song.

Sau đó, trước khi thương nhân này chết, giao quyền pháp cho Hiên Viên vương thất, lưu truyền đến nay.

Một chiêu vừa ra, chân khí giống như sông lớn, liên tục không dừng. Toàn bộ đài tế thiên, giống như là nước sông lan tràn ra cuồn cuộn bất tận, tùy ý chảy xuôi. Trương Huyền giống như một chiếc thuyền con đi đêm bị nhấn chìm ở trong đó, bất cứ lúc nào cũng sẽ bị lật úp.

- Vô sỉ!

- Đáng giận, nhân lúc người ta đột phá lại công kích...

- Còn là cường giả Hóa Phàm Cảnh, thực sự mất mặt!

Không nghĩ tới hắn sẽ công kích vào lúc này, tất cả mọi người xem náo nhiệt đều sốt ruột lớn tiếng la lên.

Đường đường là cường giả Hóa Phàm, lúc này động thủ, quả thực mất mặt xấu hổ.

- Sinh tử một đường, nếu để cho Trương sư đột phá thành công, hắn lại thảm. Lúc này ra tay cũng không có gì đáng trách!

Tuy rằng phẫn nộ, nhưng bọn họ cũng biết, không ra tay vào lúc này, một khi chờ Trương sư đột phá thành công, lại cái gì cũng đã muộn.

Dù sao, đây là chiến đấu, dính dáng tới sinh tử, mà không phải là luận võ, điểm đến liền dừng!

- Công tử...

Thấy động tác của Đinh Hoành, rõ ràng là muốn "Qua sông không qua, công kích giữa dòng chảy", Kim Tòng Hải không nhịn được nhìn qua.

- Hắn dám lựa chọn đột phá vào lúc này, khẳng định đã sớm có đối sách. Chúng ta xem tiếp là được...

"Công tử" biết ý tứ của hắn, xua tay từ chối.

Người thanh niên trước mắt này, cho hắn chấn động liên tiếp. Mỗi lần đều nhìn thấy tiến vào tuyệt cảnh, kết quả là trong thời gian nháy mắt nghịch chuyển, khiến người ta nghẹn họng nhìn trân trối.

Mà lần này... sẽ không xuất hiện tình huống tương tự chứ?

Dù sao, dám ở thời điểm chiến đấu đột phá, nếu như không có tự tin tuyệt đối, tuyệt đối không dám làm như thế.

- Vâng...

Kim Tòng Hải gật đầu, quay đầu lại nhìn, đột nhiên toàn thân cứng đờ, thân thể run lên:

- Nguy rồi, hắn tự nhiên không chống đỡ!

Chỉ thấy Trương Huyền phía dưới, hình như rơi vào trong ý cảnh trùng kích nửa bước Hóa Phàm, đứng ngây người ở tại chỗ, vẫn không nhúc nhích, mặc cho chính mình bị nước sông cuồng bạo nhấn chìm.

Lạc Thương Quyền, tuy là do thương nhân sáng chế, nhưng không có sự ngang dọc ra vào của thương nhân, sự lưỡng lự của con buôn, ngược lại mang theo tất cả khí phách nghiền ép.

Hắn vốn ở vào thời khắc đột phá mấu chốt, dưới tình huống hoàn toàn không có sự ngăn cản, bị loại lực lượng này đánh trúng, sợ rằng sẽ trực tiếp thân chết, đạo rơi, bị lập tức chém giết.

Ầm!

Một tiếng nổ mạnh vang lên. Đá vụn, bụi bặm bắn ra. Bóng dáng của người thanh niên bị nhấn chìm ở trong lớp bụi mù mịt.

- Trương sư...

Đồng tử co lại, thân thể "công tử" run rẩy, thiếu chút nữa ngã sấp xuống.

Mọi người quen nhìn đối phương vượt ra ngoài dự đoán, vốn tưởng rằng sẽ có thủ đoạn tuyệt địa phản kích. Dù thế nào cũng không nghĩ tới, tự nhiên... là ở vào thời điểm đột phá, không có bất kỳ năng lực phản kháng nào!

Một chút như vậy, sẽ không bị trực tiếp đánh chết chứ?

Đây chính là cường giả Hóa Phàm, thi triển ra công kích mạnh nhất. Cường giả Hóa Phàm va chạm tới, cũng khó có thể chống lại, càng chưa nói Chí Tôn đỉnh phong!

- Kết thúc rồi...

Ngụy Dư Thanh, Cổ Mục cũng đồng thời cảm thấy trước mắt tối sầm.

Bọn họ đều là Chí Tôn đỉnh phong, đặt mình vào hoàn cảnh người khác, đổi thành góc độ của đối phương, ở dưới tình cảnh hoàn toàn không có đề phòng... Có thể dự kiến được, sẽ bị lập tức công kích thành cặn bã, chết không thể chết lại.

Vốn tưởng rằng, có thể một lần nữa chứng kiến kỳ tích, vị thanh niên này có lẽ thật sự có thể phá tan lẽ thường và kiến thức của tất cả mọi người, thành công đột phá, ngăn cơn sóng dữ... Dù thế nào cũng không nghĩ tới, lại bị giết như thế...

- Không có khả năng... Trương Huyền, ngươi không thể chết được!

Mặt cười trắng bệch, viền mắt Mạc Vũ nhất thời đỏ lên.

Trương Huyền, ngươi phải báo thù cho Lộ Trùng, làm sao có thể tự mình chết ở chỗ này?

Nếu thật sự như vậy, làm thế nào có mặt mũi đối mặt với người học sinh này...

Không được, tuyệt đối không được!

- Ha ha! Lâm trận đột phá, thích giả vờ với ta sao? Quả thực chết chưa hết tội...

Đinh Hoành cũng không nghĩ tới, công kích của mình có thể có hiệu quả. Hắn hưng phấn gào thét một tiếng.

Chỉ có điều, hắn còn chưa nói dứt lời, liền nghe được một âm thanh quen thuộc từ trong bụi bặm vang lên.

- Cảm ơn ra tay, giúp ta đột phá nửa bước Hóa Phàm!

Ầm ầm!

Âm thanh kết thúc. Ngay phía trước một khí tức đột nhiên nổ tung, giống như giao long, trong nháy mắt bay lên, bay lượn cửu châu.

Nửa bước Hóa Phàm, đạt được!

Lực lớn mười vạn

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Cái gì?

Đồng tử hắn co lại, lập tức liền nhìn thấy bụi bặm chậm rãi tan đi. Một bóng người đã chậm rãi đi tới.

Không phải Trương Huyền thì là ai!

Lúc này, trên người Trương Huyền hoàn toàn không có chút chật vật nào, không dính một hạt bụi nhỏ. Hình như mới vừa rồi bị công kích căn bản không phải là hắn.

Một điểm quan trọng hơn, khí thế toàn thân như mây, lực lượng cuồng bạo từ huyệt đạo toàn thân bắn ra, so với trước cường đại không biết gấp bao nhiêu lần.

- Ngươi, ngươi...

Toàn thân Đinh Hoành cứng đờ.

Toàn lực đánh ra công kích, thật sự rơi vào trên người đối phương, không những không có giết chết, còn khiến cho hắn đột phá, thật sự đạt tới nửa bước Hóa Phàm. Điều này... tuyệt đối không phải là sự thật!

Trước đó, đám người "công tử" cảm thấy Trương Huyền lần này lẽ nào gặp kiếp nạn, mỗi một người đều đứng ngây ra tại chỗ.

Thuộc loại con gián sao?

Đánh như vậy cũng không hề có chuyện gì?

- Nửa bước Hóa Phàm thì thế nào, chết!

Mắt Đinh Hoành đỏ ngầu, khẽ cắn răng, cổ tay lật một cái. Một thanh trường kiếm xuất hiện ở trong lòng bàn tay hắn, trực tiếp đâm qua.

Trước đó, hắn vẫn không sử binh khí, không phải nhân từ nương tay, mà là cảm thấy muốn đối phó với một Chí Tôn đỉnh phong, không cần thiết. Hiện tại người này nghịch thiên như thế, lại không sử dụng nữa, hắn sợ rằng thật sự phải chết ở chỗ này.

Hắn không thể tiếp tục kìm chế được.

Ầm!

Kiếm quang giống như nước, hơi lạnh giống như sương.

Hắn đạt được Hóa Phàm cảnh, lại chìm đắm ở trong thế giới kiếm đạo hơn một trăm năm, từ lâu tu luyện xuất thần nhập hóa. Một chiêu sử dụng ra, kiếm khí ngang dọc, kiếm quang màu trắng, bao phủ phạm vi khoảng cách mấy chục thuớc, khiến người ta khó có thể tới gần người.

- Là kiếm ý!

Gương mặt tất cả mọi người đều thoáng nghiêm lại.

Có thể lĩnh ngộ chân ý của binh khí, nói rõ lý giải đối với binh khí đã đạt đến một cảnh giới cực kỳ cao thâm. Thi triển ra, giống như điều động cánh tay.

Đây là một loại ý cảnh, cảm ngộ và tâm đắc đối với binh khí, nếu không có nhiều năm khổ công rất khó hoàn thành. Lĩnh ngộ cái này, cùng cấp bậc muốn chiến thắng, gần như không có khả năng.

- Không chỉ lĩnh ngộ kiếm ý, còn đi rất xa!

Lông mày Kim Tòng Hải nhăn lại:

- Xem ra, Trương sư muốn giành thắng lợi, gần như không có khả năng gì!

Trước khi Trương Huyền đột phá, đối phương chỉ dựa vào võ kỹ, mặc dù có thể tổn thương được, muốn giết chết còn cần tốn không ít thủ đoạn. Nhưng thi triển ra kiếm ý, lại khác.

Kiếm ý đại biểu cho phong quang và tốc độ của kiếm. Trong cường giả cùng cấp bậc, lĩnh ngộ tầng này, rõ ràng đều phải tăng thêm một bậc.

Mà vị Trương Sư này, ngay cả hai mươi tuổi cũng chưa tới, lại sử dùng chính là thương. Sợ rằng lý giải đối với kiếm ý, còn xa mới bằng được. Còn muốn thắng được, khó khăn lại càng thêm khó khăn.

Đám người "công tử", Ngụy Dư Thanh mặc dù không nói chuyện, nhưng biểu tình mỗi người nghiêm trọng. Rất rõ ràng, bọn họ cũng thầm chấp nhận sự thật này.

Cường giả Hóa Phàm Cảnh lĩnh ngộ kiếm ý, không phải khủng khiếp bình thường. Có thể nói, cho dù Kim Tòng Hải ra tay, muốn thắng được, cũng phải tiêu tốn một hồi hành động.

Ầm!

Kiếm khí trực tiếp xẹt qua, mặt đất bị đâm ra một khe rãnh thật sâu.

- Tới rất hay!

Khác với sự khẩn trương của mọi người, trên mặt Trương Huyền không có nửa phần sốt ruột, mà là khẽ cười, bước về phía trước.

Bóng người hư ảo, trong thời gian nháy mắt đã đi tới bốn, năm thước.

Dường như sớm biết chiêu số và kiếm quang của đối phương, thân thể lắc lư trái phải, kiếm khí sắc bén, bay sát da đầu, không tổn thương được

nửa phần.

Lúc này, Trương Huyền thật giống như một con cá bơi linh hoạt. Cho dù kiếm khí phía trước giống như tấm lưới, cũng có thể thuận lợi tìm được chỗ sơ hở, dễ dàng chui qua.

- Nửa bước Hóa Phàm... quả nhiên cường đại!

Cảm nhận được lực lượng trên người biến hóa, Trương Huyền vừa đi về phía trước vừa cảm thán.

Dựa theo tình huống bình thường, hắn không có cách nào đột phá nửa bước Hóa Phàm.

Tạ Cửu Thần đường chủ thu thập rất nhiều bí tịch Chí Tôn, nhưng đột phá nửa bước Hóa Phàm như thế nào, cũng không có mấy quyển. Mặc dù có ghi chép linh tinh, sắp xếp lại, cũng không toàn diện, không có cách nào hình thành bí tịch thiên đạo thật sự.

Chính là nguyên nhân như vậy, sau khi thuận lợi đột phá xong Chí Tôn đỉnh phong, hắn mới ngừng lại.

Chỉ có điều, lực lượng trong hạt sen Xích Diễm thật sự quá cuồng bạo. Hắn muốn dừng, lực lượng lại không tiêu hao sạch sẽ, căn bản không dừng lại được, lại xuất hiện cục diện tiếp tục trùng kích nửa bước Hóa Phàm.

Dựa theo đạo lý, không có công pháp thiên đạo tương ứng, mạnh mẽ trùng kích, rất dễ dàng tẩu hỏa nhập ma. Làm không tốt, còn có thể bởi vậy mà bị thương.

Có thể nói là vô cùng nguy hiểm. Hắn thiếu chút nữa lại không khống chế được lực lượng cuồng bạo trong cơ thể.

Nhưng vào lúc này, Đinh Hoành ra tay.

Lực lượng cường đại đập vào mặt, lập tức khiến Trương Huyền sắp nổ mạnh, hoàn toàn áp chế được. Hai lực lượng va chạm vào nhau, hắn không những không có việc gì, trái lại mượn cơ hội đột phá gông cùm xiềng xích, thành công thăng cấp.

Có thể nói, nếu không có người này ra tay, hắn làm không tốt sẽ bởi vì lực lượng cuồng bạo của hạt sen Xích Diễm mà tẩu hỏa nhập ma, không cần đánh, cũng sẽ bị thương.

Vốn định giết hắn, nhưng ở trong lúc vô ý giúp hắn một chút, thuận lợi đột phá.

Chính là nguyên nhân như vậy, vừa rồi hắn mới nói "cảm ơn", thật lòng thật ý, không có nửa phần giả tạo.

Đương nhiên, nếu như để cho Đinh Hoành biết chuyện này, hắn nhất định sẽ nôn ra máu nhiều lần, lập tức tức giận mà chết.

Chuyện gì thế này?

Sớm biết vậy, hắn tất nhiên không thể sốt ruột, không ra tay...

...

Ý nghĩ lóe lên ở trong đầu liền biến mất. Tiến vào khu vực kiếm quang của đối phương, Trương Huyền đánh ra một quyền.

Lúc này, hai tròng mắt hắn có hoa văn chảy xuôi, mắt Minh Lý lại vận chuyển.

Mắt Minh Lý của hắn, có thể nhìn thấu cường giả vượt qua bản thân một cấp bậc nhỏ.

Đinh Hoành Hóa Phàm nhất trọng Tăng Thọ cảnh sơ kỳ, dưới hoa văn lưu chuyển, các loại chỗ thiếu hụt, chiêu số, ở trước mặt hắn hoàn toàn không bị che giấu.

Ầm ầm!

Thiên đạo quyền phối hợp với chân khí huy hoàng, hình thành một quyền cầu vồng, từ trong kiếm quang bắn tới.

- Đáng giận!

Không nghĩ tới thi triển ra kiếm quang, vẫn bị đối phương chui qua, còn đánh ra một quyền, khuôn mặt Đinh Hoành tái mét, rít gào một tiếng. Trường kiếm vòng qua nửa vòng, nhất thời che phủ kín phía trước.

Quyền cầu vồng rơi vào trên thân kiếm, công kích cường đại, phát ra một tiếng kim loại va chạm vang lên giòn giã. Đinh Hoành không nhịn được lui về sau hai bước.

- Lực lớn mười vạn? Lực lượng Tăng Thọ cảnh?

Sắc mặt hắn nhất thời trắng bệch.

Chí Tôn cảnh, lại gọi là vạn đỉnh cảnh, ý tứ là lực lượng đột phá vạn đỉnh. Chỉ dựa vào lực lượng là có thể ép ngang cái thế, khí phách vô song.

Đạt được loại cấp bậc như vậy, tăng mỗi một cấp bậc nhỏ, lực lượng sẽ tăng một vạn đỉnh.

Chí Tôn hậu kỳ bình thường, vừa vặn nắm giữ lực lượng bốn vạn đỉnh.

Về phần Hóa Phàm cảnh, vượt qua phàm thai, tuy rằng có thể mượn lực lượng thiên địa phát huy ra lực chiến đấu siêu cường, nhưng cũng có hạn chế.

Nhất trọng Tăng Thọ cảnh, dưới tình huống bình thường, toàn lực bạo phát, mười vạn đỉnh chính là giới hạn cuối.

Bởi vậy cũng được gọi là lực lớn mười vạn.

Nếu như nói vạn đỉnh đại biểu cho Chí Tôn, lực lớn mười vạn lại đại biểu cho Hóa Phàm.

Vị trước mắt này, chỉ là nửa bước Hóa Phàm, là có thể phát huy ra lực lớn mười vạn... Rốt cuộc làm sao làm được?

Ban đầu, Đinh Hoành còn nghĩ, cho dù đối phương đột phá, trên lực lượng tuyệt đối, khẳng định có chỗ không bằng. Hiện tại nhận một quyền, hắn lập tức biết, tất cả loại ưu thế này đã không con.

- Cho dù lực lượng đạt được mười vạn, lại như thế nào? Chỉ dựa vào quyền pháp, đã muốn loại bỏ kiếm ý của ta, không có cửa đâu!

Hàm răng hắn lại cắn chặt.

Ầm!

Trường kiếm múa lên, kiếm quang như thoi đưa. Từng kiếm ý, trong thời gian nháy mắt che kín toàn thân, giống như nước chảy, hình thành một vòng ánh sáng.

- Vô sỉ!

Nhìn thấy chiêu này ở trong mắt, "công tử" hừ một tiếng.

- Quả thật đủ vô sỉ!

Kim Tòng Hải gật đầu:

- Lợi dụng kiếm ý bao phủ bản thân, chẳng khác nào áp dụng phòng ngự, không cầu có công, nhưng cầu không qua t! Đường đường là cường giả Hóa Phàm Cảnh bị một nửa bước Hóa Phàm làm cho chỉ có thể phòng ngự, thực sự hắn cũng đủ kỳ lạ!

Chiêu này của Đinh Hoành hiện tại, không phải muốn giết chết Trương Huyền, mà là phòng ngự bản thân.

Kiếm quang sắc bén, bao phủ toàn thân kín không kẽ hở, nắm đấm cường thịnh mấy đi nữa, cũng không có khả năng thông qua, đả thương người.

Nói cách khác, người này hiện tại đã bị thủ đoạn luân phiên của người thanh niên trước mắt này làm cho khiếp sợ.

Biết lại muốn giết chết đối phương, đã không thể nào, hắn trực tiếp áp dụng thế phòng thủ.

Cường giả Hóa Phàm, cho dù ở liên minh vạn quốc cũng là nhân vật cao cao tại thượng, lúc này bị một nửa bước Hóa Phàm ép thành như vậy, cho dù tận mắt nhìn thấy, cũng làm cho người ta cảm thấy đầu choáng mắt hoa.

- Chủ động phòng thủ... vậy Trương sư, có phải không có biện pháp hay không?

Ngụy Dư Thanh không nhịn được hỏi.

- Quả thật không có biện pháp tốt. Kiếm ý che kín toàn thân, không ngừng lưu chuyển, không tìm được khe hở. Trừ khi cũng lĩnh ngộ được kiếm ý cảnh, nếu không, muốn phá vỡ loại thế phòng thủ này, rất khó!

Kim Tòng Hải nói.

Áp dụng loại thế phòng thủ này, kiếm ý chảy xuôi, toàn thân đều có phong quang kiếm khí, nắm đấm lại cứng rắn nữa, cũng chỉ là thân thể phàm thai, làm sao có thể cứng rắn chống lại với kiếm khí nổi tiếng là sắc bén?

- Trương Huyền, ngươi rất lợi hại. Chỉ có điều, hiện tại không thể gây thương tổn được ta, ta cũng không thể gây thương tổn được ngươi! Nếu Đinh Mục đã chết, không bằng chúng ta dừng lại tại đây, nước giếng không phạm nước sông. Thế nào?

Phòng ngự trước công kích của đối phương, lúc này Đinh Hoành mới thở phào nhẹ nhõm, nhìn về phía người thanh niên cách đó không xa, mở miệng nói.

Đối phương chém giết tôn tử hắn sủng ái nhất, ban đầu muốn giết chết đối phương, lấy lại uy nghiêm. Hiện tại hắn lại phát hiện, không những không giết được, làm không tốt mình còn có thể chết. Hắn rầu rĩ hồi lâu, không thể làm gì khác hơn là lui về phía sau một bước.

Đinh Mục chết thì chết. Nhiều hậu người như vậy, hắn luôn có thể lựa chọn ra một người mới, tiếp nhận chức vụ vương vị. Một khi mình bị giết chết, thật sự lại cái gì cũng bị mất.

- Không thể gây thương tổn được ngươi?

Trương Huyền lắc đầu:

- Ngươi suy nghĩ nhiều quá!

- Thế nào? Kiếm ý của ta trôi nổ, che kín toàn thân, ngươi còn muốn lấy nắm đấm phá ra được sao?

Đinh Hoành cười lạnh:

- Trừ khi, ngươi cũng lĩnh ngộ kiếm ý, lấy kiếm ý đấu với kiếm ý... Chỉ có điều, điều này có thể sao?

Nói đùa!

Hắn vì lĩnh ngộ kiếm ý, từng vào vùng đất cằn khô sỏi đá, ở lại tròn ba mươi năm, lúc này mới thành công đột phá. Người trước mắt này, ngay cả hai mươi cũng chưa tới, cho dù bắt đầu luyện kiếm từ trong bụng mẹ, có thể lĩnh ngộ được bao nhiêu?

Huống gì, trước đó hắn thi triển thương pháp, mình cũng nhìn thấy. Chiêu số tinh thuần, lực lượng mười phần. Rất rõ ràng có thành tựu cực cao thâm.

Thứ binh khí này, mặc dù không có hạn chế, mỗi người đều có thể tu luyện vài loại, nhưng muốn luyện một loại đến cực hạn, phải tốn vô số tinh lực.

Tu luyện thương pháp tới cảnh giới như thế đã rất tốt rồi, còn muốn tu luyện ra kiếm ý... điều này có khả năng sao?

- Để cho ta thi triển kiếm ý? Ở đây xác thực không có khả năng!

Biết suy nghĩ của hắn, Trương Huyền cười nhạt. Cổ tay lật một cái, một thanh trường kiếm xuất hiện ở trong lòng bàn tay.

- Bởi vì... cấp bậc của thứ này quá thấp!

Dựa theo lời nói, hắn cầm chuôi kiếm, chậm rãi rút ra.

Oong! Oong! Oong!

Trường kiếm còn chưa có hoàn toàn rút ra khỏi vỏ, tất cả bội kiếm của mọi người xung quanh, thân kiếm bên thắt lưng không khỏi tự mình vang lên âm thanh, giống như triều bái đế vương, run rẩy.

- Vạn kiếm đồng loạt kêu lên, rồng ngâm ngang trời... Đây là, đây là... cao thâm hơn so với kiếm ý... kiếm tâm cảnh?

Da đầu nổ tung, trước mắt Đinh Hoành tối sầm.

Một kiếm chém Hóa Phàm (1)

dtv-ebook.com

Kiếm tâm, lấy tâm làm kiếm, lấy ý làm thế, đến mức đánh ra đều là kiếm chiêu.

Kiếm ý vừa so sánh với nó, chính là lĩnh ngộ nông cạn nhất, ấu trĩ không thể lại ấu trĩ hơn.

Cỏ dại cùng với đại thụ che trời khác nhau.

Vốn tưởng rằng trường kiếm thi triển ra, kiếm ý ngang dọc, đối phương chắc chắn sẽ thất bại. Cho dù không giết chết, cũng có thể bảo vệ được bản thân, ung dung dừng tay. Nằm mơ hắn cũng không nghĩ tới, đối phương căn bản không quan tâm... Người ta đối với kiếm lĩnh ngộ cao thâm hơn so với hắn, tự nhiên đạt được kiếm tâm cảnh!

Đây chính là cảnh giới vô số cường giả Hóa Phàm, vẫn không có cách nào đạt được. Một tiểu tử vừa đột phá nửa bước Hóa Phàm, chưa đủ hai mươi tuổi, lại lĩnh ngộ được...

Khi dễ hắn trên mặt đất không thể bay, kết quả thét một tiếng chói tai, Thiết Bối Dực Long rơi xuống, khiếp sợ đến mức không dám cùng hắn đối chiến.

Cười nhạo thực lực của hắn không đủ, không có cách nào tổn thương được mình, kết quả... trong chớp mắt đột phá, trùng kích nửa bước Hóa Phàm thành công.

Cảm thấy đối phương không lĩnh ngộ kiếm ý, không phá nổi phòng ngự. Ai biết người ta không chỉ lĩnh ngộ, còn đạt được kiếm tâm cảnh càng cao hơn...

Đại ca, ngươi còn có gì không lĩnh ngộ, có thể sớm nói một chút, để cho ta có một sự chuẩn bị hay không? Còn như vậy, mẹ nó quá dọa người...

Chỉ cảm thấy tự tin tan vỡ, Đinh Hoành có chút không chịu được.

- Không sai, ngươi nói đúng. Thật sự là kiếm tâm cảnh!

Trương Huyền khẽ cười, trường kiếm trong tay cuối cùng rút ra.

Kiếm của hắn là đoạt được từ Lâm gia, cấp bậc cũng không cao. Chỉ là quỷ cấp thượng phẩm mà thôi. Thoạt nhìn cũng không sắc bén. Chẳng biết tại sao, lại khiến cho người ta một loại cảm giác kiên cố không gì phá nổi.

Kiếm khí lưu chuyển, khí tức phun ra nuốt vào, cổ tay run lên, không khí nhất thời giống như trang giấy bị cắt ra.

Ầm!

Dưới tình huống bình thường, vòng ánh sáng kiếm khí trên người Đinh Hoành, lực lượng chỉ có thể hơn hắn rất nhiều, rất khó đánh bại. Chẳng biết tại sao, chống lại thanh kiếm cũng không sắc bén này, giống như nam châm va chạm tới hai cực tương đồng, ngay cả chống đỡ cũng không dám, trong nháy mắt tản ra.

Xì!

Kiếm khí xẹt qua, Đinh Hoành tê rần. Cánh tay trái nhất thời bị chém xuống. Chỗ bị cắt qua, ngay cả máu cũng không chảy ra.

Kiếm khí kiếm tâm cảnh, sức mạnh vô địch. Lại thêm lực lượng của Trương Huyền dĩ nhiên không kém gì hắn. Cho dù là cường giả Hóa Phàm Cảnh, cũng không ngăn cản được chút nào.

- Trốn!

Sắc mặt Đinh Hoành trắng bệch. Hắn biết tiếp tục nữa, chắc chắn phải chết không thể nghi ngờ. Hắn làm sao còn dám dừng lại, vội xoay người bỏ chạy.

Khi đến, khí thế hung hăng đến. Khi đi trốn vào đồng hoang.

Đường đường là lão tổ Hiên Viên vương quốc, cường giả Hóa Phàm cảnh, tự nhiên lấy loại cục diện này kết thúc, ngoài dự đoán của tất cả mọi người.

- Quá mạnh mẽ!

- Lâm trận đột phá, một kiếm chém Hóa Phàm. Nam nhi chính là như vậy!

- Từ hôm nay trở đi, Trương sư lại là thần tượng của ta. Ai cũng không cần tranh với ta.

- Đây mới là thiên tài. Đinh Mục và hắn vừa so sánh, cái gì cũng không tính.

...

Thế hệ trẻ tuổi đứng ngoài xem, mỗi một người ánh mắt nóng như lửa.

Trước đó, Trương Huyền một mình đến đây, khiêu chiến thái tử đương triều, tất cả mọi người cảm thấy hắn quá mức cuồng vọng, cũng không thích. Dựa theo sau lại, một lời phá vạn quân, sư ngôn thiên bẩm, một lời phá cảnh, nhận được ân huệ nửa sư, cảm kích càng lúc càng nồng đậm.

Mà giờ khắc này, nhìn thấy được hắn thần uy vô địch, ngay cả lão tổ Hiên Viên vương quốc cũng bị đánh cho chạy trối chết, cuối cùng bọn họ hoàn toàn bội phục, đầy sùng bái.

Một người chiến đấu với một quốc gia.

Là nam nhi, là như vậy!

- Các ngươi có khả năng không biết. Ta nghe nói là Đinh Mục giết học sinh của Trương sư, Trương sư báo thù cho hắn, lúc này mới xông tới!

- Làm sao ngươi biết?

- Đường ca ta là thuần thú sư Chu Tiến được thái tử điện hạ ngự dụng. Tin tức này là do hắn trong lúc uống say vô ý nói ra được!

- Vì thay học sinh báo thù, một mình chiến đấu với một quốc gia, một mình chống lại Hóa Phàm?

- Phải biết rằng thời điểm hắn vừa tới, thực lực cũng không phải lợi hại như vậy...

- Có một vị lão sư như vậy, cho dù chết... cũng đáng!

...

Trong đám người, có người biết chuyện nói ra sự tình từ đầu đến cuối một lượt. Tất cả mọi người đều xiết chặt nắm đấm, viền mắt ửng đỏ.

Người tu luyện, may mắn nhất chính là tìm được một vị lão sư tốt, chỉ điểm tu luyện.

Vị Trương Sư này không chỉ thực lực bản thân cao, giảng bài lợi hại, vì học sinh còn muốn một mình đối đầu với vương quốc phong hào, không có lùi bước. Phần tình nghĩa này, cũng đủ để không làm thất vọng cái danh hiệu "sư" này.

...

Mọi người kích động. Mỗi một người đầy hưng phấn, đầy sùng bái. Trên đài tế thiên, nhìn thấy Đinh Hoành muốn chạy trốn, mắt Trương Huyền híp lại một cái.

- Hừ, chạy trốn sao?

Hai hàng lông mày rướn lên, bước chân nâng lên, đuổi theo.

Từng trải qua chuyện của Đinh Mục, hắn biết đạo lý nuôi hổ mắc họa. Nếu động thủ, lại phải đuổi tận giết tuyệt, hoàn toàn không thể lưu lại người sống. Nếu không, gặp phiền phức trước sau sẽ là mình.

Trước đây không nhân từ nương tay, cũng sẽ không có chuyện Lộ Trùng hi sinh.

Nếu động thủ, vậy thì không thể lưu lại hậu hoạn.

- Dừng lại cho ta!

Cổ tay run lên, trường kiếm hạ xuống.

Kiếm khí như cầu vồng, xuyên qua khoảng cách trăm thước, trực tiếp bổ xuống về phía Đinh Hoành đang chạy trốn.

Đạt được nửa bước Hóa Phàm, đối với xung quanh đã vốn có năng lực khống chế nhất định. Trước đây kiếm khí phun ra nuốt vào, hơn mười thước chính là cực hạn. Lúc này, dưới chân khí tuôn ra, đủ để lan tràn tới khoảng cách trăm thước.

Ầm!

Kiếm khí bổ vào trên lưng đối phương, vẽ ra một miệng máu cực lớn, dữ tợn đáng sợ.

Bởi vì khoảng cách xa, uy lực lại yếu đi không ít, nếu không, chỉ một kiếm này, có thể chém hắn thành hai khúc.

- Huyết tế!

Cảm nhận được đau đớn trên người, biết cho dù khoảng cách quá xa, uy lực chiêu này tạm thời không giết chết được mình. Nhưng liên tục bị chém tới mấy kiếm, mình cũng nhất định phải chết không thể nghi ngờ. Cắn răng một cái, Đinh Hoành thiêu đốt máu tươi, tốc độ đột nhiên tăng lên gấp đôi.

Trước đây, Đinh Mục thi triển phương pháp huyết tế, là do hắn truyền thụ. Tuy rằng có thể trong khoảng thời gian ngắn bạo phát ra ra lực lượng và tốc độ của bản thân. Chỉ có điều... có thời gian hạn chế nhất định. Thời gian qua đi, tu vi lại sẽ tự động giảm cấp.

Giết địch một nghìn, tự tổn thương tám trăm.

Có thể nói, đây là tuyệt chiêu chỉ vạn bất đắc dĩ mới sử dụng. Đổi lại thành lúc bình thường, thi triển huyết tế, tất nhiên phải chém giết đối thủ, báo thù rửa hận. Nhưng bây giờ... hắn thật sự sợ.

Người này mỗi lần thoạt nhìn đều phải thua không thể nghi ngờ, kết quả lại ở trong tuyệt địa tập kích ngược, khiến người ta kinh hoàng.

Hắn sợ chiến đấu một hồi nữa, đối phương còn có thể lấy ra vô số thủ đoạn. Nếu thật sự như vậy, hắn ngay cả sức lực chạy trốn cũng không có.

Vèo!

Huyết tế thi triển ra, tốc độ tăng mạnh. Trong thời gian nháy mắt Đinh Hoành liền chui vào trong khu nhà giống như mê cung của vương thành.

- Đáng giận!

Thấy người này biến mất, Trương Huyền nhất thời xiết chặt nắm đấm.

Hắn tuy rằng thành công đột phá, đạt được nửa bước Hóa Phàm, nhưng mạnh mẽ vận dụng lực lượng, nghịch thiên mà đi, trên người đã có không ít nội thương.

Hơn nữa trước đó sử dụng nhiều lần thân pháp thiên đạo, đến bây giờ đã gần như cực hạn. Tiếp tục sử dụng, sợ rằng còn chưa có đuổi kịp, đã không chịu nổi, trực tiếp suy sụp.

Mà không cần cái này, chỉ nói công pháp khinh thân, căn bản không học qua. Hơn nữa thực lực của mình không bằng đối phương, làm thế nào đuổi kịp Đinh Hoành thi triển huyết tế?

- Không cần tiếc nuối. Người này thi triển huyết tế, lại thêm bị ngươi chém rơi một tay, cho dù ngày hôm nay may mắn chạy thoát giữ được tính mạng, tu vi cũng sẽ hao tổn hơn phân nửa. Sợ rằng ngay cả nửa bước Hóa Phàm cũng rất khó duy trì, sẽ không đủ gây ra sợ hãi!

Đang nghĩ ngợi có nên dùng những binh sĩ nắm giữ nửa nghĩa sư này, ở trong toàn thành tìm kiếm, nhổ cỏ nhổ tận gốc hay không, hắn liền nghe được một âm thanh vang lên.

Hắn quay đầu lại nhìn lại, chỉ thấy cách đó không xa, một thiếu niên cười khanh khách đã đi tới.

So với Triệu Nhã, tuổi tác không khác biệt lắm. Thân thể thoạt nhìn có chút gầy yếu. Đôi mắt thật ra đen nháy sáng ngời, để lộ ra linh quang, da nhẵn nhụi, diện mạo tuấn mỹ.

- Nữ?

Hắn nhướng mày.

Một kiếm chém Hóa Phàm (2)

dtv-ebook.com

Mặc dù đối phương mặc y phục nam sĩ, nhưng làm sao giấu diếm được Trương Huyền nắm giữ mắt Minh Lý.

Loại năng lực này danh sư lục tinh mới có cơ hội lĩnh ngộ. Ngay cả ngụy trang cũng có thể nhìn thấu, đừng nói là nữ giả nam trang.

- Tại hạ Triệu Phi Vũ, từ liên minh vạn quốc đến, ra mắt Dương sư!

Người thiếu niên cũng không biết mình đã bị nhìn thấu thân phận, chỉ mỉm cười, ôm lấy quạt giấy, tự mang theo vẻ hào hiệp.

Vị thiếu niên này chính là vị "công tử" từ liên minh vạn quốc tới. Chỉ là ai cũng không nghĩ tới, không ngờ nàng là một nữ nhi ruột thịt của quốc vương.

- Cảm ơn đặc sứ ra tay!

Nghe đến liên minh vạn quốc, Trương Huyền nhất thời hiểu được.

Vừa rồi, đột nhiên xuất hiện một thủ lệnh của liên minh, không thừa nhận vị trí quốc vương của Đinh Mục, hóa giải cục diện quẫn bách. Chỉ sợ chính là do người trước mắt gây nên.

Nếu không, hắn thật sự nghĩ không ra có người nào có thể làm được.

- Hiên Viên vương thất thay đổi quốc chủ, không báo tới liên minh, một mình hành sự. Ta chỉ là theo quy định làm việc mà thôi!

“Công tử" Triệu Phi Vũ mỉm cười, nhìn về phía người thanh niên trước mắt, vẻ mặt bội phục:

- Muốn nói cảm ơn, chắc hẳn là ta cảm ơn ngươi mới đúng. Là phương thuốc của ngươi, khiến cho ta khôi phục. Nếu không, sợ rằng bây giờ ta còn nằm ở trên giường, nhắm mắt đợi chết!

- Phương thuốc?

Trương Huyền nghi ngờ.

- Chính là Trương sư dùng tên giả Liễu Trình, ở nghiệp đoàn y sư Thiên Vũ vương quốc giải quyết vấn đề khó khăn cuối cùng trên tường nghi vấn khó xử lý. Ta mắc chính là chứng bệnh này, tìm hết lương y, cũng không thể chữa được. Là ngươi giải quyết thương thế trên người, mới khiến ta khôi phục!

Triệu Phi Vũ đạo.

Nữ nhân này mặc nam trang giả "công tử" quyền quý chính là nhị công chúa của liên minh vạn quốc trước đây bệnh nặng nằm giường, khi dậy một quyền đánh nát đá.

Biết là được một y sư của vương quốc nhất đẳng chữa trị, nghe được cái tên "Liễu Trình" này, nàng liền mang theo thuộc hạ Kim Tòng Hải chạy tới.

Đến cảnh nội Hiên Viên vương quốc, Kim Tòng Hải đi tìm Cổ Mục. Hai người gặp phải Tôn Cường, biết Liễu Trình chính là Trương Huyền, lúc này mới đến nơi này, ra tay giúp đỡ.

Nếu không, nàng cùng hắn không thân chẳng quen, làm sao có thể vì một danh sư nhị tinh, phản bác vương quốc phong hào phía dưới? Lại nhiều lần bảo Kim Tòng Hải ra tay cứu người?

- Cơ tiên thiên không có lực?

Nhớ lại một chút, Trương Huyền cũng nghĩ tới.

Lúc đó chỉ là giải quyết vấn đề khó khăn, sát hạch y sư, không nghĩ tới lại còn cứu một người.

Hơn nữa nhìn hình dáng, địa vị của nữ hài này không thấp.

- Đúng vậy!

Triệu Phi Vũ gật đầu.

- Phương thuốc của ta trị chứng bệnh của ngươi. Ngươi cũng giúp ta giải quyết khó khăn. Chúng ta xem như là hai bên không ai thiếu nợ ai!

Trương Huyền ôm quyền.

Hắn không muốn nợ người ân tình, để tránh dính vào nhân quả.

Vừa rồi đối phương ra tay, xem như là báo ân. Hai người xem như đã thanh toán xong.

- Hai bên không ai thiếu nợ ai?

Triệu Phi Vũ sửng sốt.

Dưới tình huống biết rõ hắn là đặc sứ của liên minh vạn quốc, hơn nữa còn có ý lấy lòng, tự nhiên yêu cầu gì cũng không cầm. Thật đúng là một quái nhân.

Phải biết rằng, đổi lại thành người khác, có cơ hội như thế, khẳng định sẽ đưa ra yêu cầu.

Tròng mắt xoay chuyển, nàng mỉm cười:

- Có thể! Chỉ có điều... Ngươi chém giết quốc vương một vương quốc phong hào của chúng ta, đuổi lão tổ đi, điều này giải quyết như thế nào? Nếu như không có giao phó, chắc chắn sẽ gây ra rung chuyển.

Một bên đường đường là vương quốc phong hào, bây giờ bị làm cho thất linh bát lạc. Quốc vương gần kế vị tử vong, lão tổ chạy thoát, vương

quốc khác biết được cục diện này, rung chuyển là điều tất nhiên.

- Điều này...

Trương Huyền sửng sốt.

Hắn chỉ muốn báo thù cho Lộ Trùng, cũng không nghĩ tới những thứ này.

Cục diện hiện tại này, Hiên Viên vương quốc quả thật gặp phải phong ba bão táp lớn. Vương triều huỷ diệt chỉ là chuyện sớm hay muộn.

- Ta cho ngươi đề nghị thì thế nào?

Thấy hắn do dự, mắt Triệu Phi Vũ lóe lên, nở nụ cười.

- A?

- Nếu ngươi một mình diệt quốc, do ngươi làm quốc quân mới, khẳng định không ai có ý kiến. Ta cũng tiện trở về báo cáo kết quả công tác.

Triệu Phi Vũ đạo.

Nàng cố ý hỏi như vậy, không phải gây khó dễ, mà là vì cái này.

Trước đó, nàng đã suy nghĩ đến điểm này. Nếu không cũng không có khả năng giúp đỡ Trương Huyền.

Vị trước mắt này, một người thắng được một quốc gia, cho dù lên làm quốc quân, khẳng định cũng không có ai dám nói thừa thêm một câu.

Giúp hắn leo lên vị trí quốc vương, xem như báo đáp ân tình cứu mạng, có thể thoả mãn trở lại.

- Làm quốc vương?

Trương Huyền lắc đầu:

- Không có hứng thú.

Hắn trước ba mươi tuổi phải trùng kích danh sư cửu tinh thành công, mới có thể còn mạng sống sót. Lưu lại nơi này làm quốc vương của một vương quốc phong hào, thật đúng là hắn chưa từng nghĩ tới.

- Vậy...

Không nghĩ tới hắn lại trực tiếp từ chối, Triệu Phi Vũ sửng sốt.

Làm quốc vương, hiệu lệnh khắp nơi, uy chấn trong nước, là chuyện vô số người tha thiết ước mơ. Hắn tự nhiên không đồng ý...

- Hiên Viên vương quốc biến thành như vậy, thật sự là lỗi của ta. Như vậy đi, ta mặc dù không muốn làm quốc vương, thật ra có thể giúp các ngươi xem xét một chút!

Có chút do dự, Trương Huyền nói.

Bất kể nói thế nào, nước không thể một ngày không có chủ. Bằng không, khẳng định sinh linh đồ thán, phiền phức rất nhiều. Đây cũng không phải là điều hắn nguyện ý nhìn thấy được.

- A?

Không nghĩ tới mình không muốn làm, còn giúp tìm một người, Triệu Phi Vũ đầy kỳ quái nhìn qua:

- Giúp ta chọn một quốc vương? Không biết là thần thánh phương nào? Đừng nói cho ta biết là Tôn Cường!

Nếu như là Tôn Cường nói, nàng khẳng định sẽ khóc.

Người này thực lực không được tốt lắm, giọng điệu lại lớn không thể chịu được. Mấu chốt nhất chính là, một chút năng lực quan sát lực cũng không có. Nếu thật sự lên làm quốc vương, sợ rằng không bao lâu, toàn bộ Hiên Viên vương quốc đều sẽ xong đời.

- Tôn Cường? Làm sao có thể. Để cho hắn làm quốc vương, chính là tài lớn dùng vào việc nhỏ!

Trương Huyền lắc đầu.

Tôn Cường lại là quản gia của mình, sau này phải đi theo mình, tới thế giới càng lớn hơn, làm sao có thể ở lại loại địa phương nhỏ này, làm người đứng đầu một nước?

-... Khụ khụ!

Bị nước bọt sặc một cái, vẻ mặt Triệu Phi Vũ bất đắc dĩ.

Thật là có dạng chủ tử gì, lại có dạng người hầu như vậy.

Vốn tưởng rằng Tôn Cường thích khoác lác, là nguyên nhân của một mình hắn. Hiện tại xem ra, người chủ tử này còn khoa trương hơn...

Một người Ích Huyệt cảnh, cái gì cũng không biết, làm quốc vương của vương quốc phong hào, còn tài lớn dùng vào việc nhỏ... Ta có thể vui vẻ nói chuyện phiếm không?

- Vậy ngươi muốn chọn ai?

Cố nén phiền muộn, Triệu Phi Vũ hỏi.

- Nàng...

Trương Huyền mỉm cười, hướng lên bầu trời ngoắc tay:

- Mạc Vũ, xuống đây đi!

Gào!

Hắn vừa nói dứt lời, Thiết Xỉ Khiếu Thiên thú trong không trung gầm lên một tiếng, bay xuống. Mạc Vũ viền mắt ửng đỏ đi tới trước mặt, muốn gục vào trong lòng Trương Huyền, lại có chút do dự, cuối cùng vẫn ngừng lại.

Vừa rồi nàng thật sự lo lắng cho hắn tới hỏng rồi.

Chỉ có điều, nàng cũng biết, đối phương đối với nàng không có bất kỳ ý nghĩ gì. Nếu thật sự muốn nhào qua, trái lại tăng thêm xấu hổ.

- Nàng?

Không nghĩ tới một người nữ tử xuống, Triệu Phi Vũ đầy nghi ngờ.

- Không sai. Ta muốn để cho nàng làm vị nữ đế đầu tiên của Hiên Viên vương quốc. Chẳng biết có được không?

Trương Huyền cười nói.

- Nữ đế? Nữ đế của Hiên Viên vương quốc?

Mạc Vũ sửng sốt, thân thể mềm mại không nhịn được run rẩy.

Giúp Mạc Vũ thăng cấp

dtv-ebook.com

Quốc vương của Thiên Vũ vương quốc Mạc Thiên Tuyết, vẫn muốn bồi dưỡng nữ nhi thành thế hệ nữ đế, bởi vậy, Mạc Vũ tuy rằng tuổi không lớn lắm, lại từ nhỏ mưa dầm thấm đất, đối với thống trị vương quốc, vô cùng tinh thông.

Để cho nàng làm quốc vương mới của Hiên Viên vương quốc, tuyệt đối mạnh hơn bản thân mình rất nhiều.

- Nàng?

Triệu Phi Vũ thoáng kinh ngạc, không nhịn được mở miệng:

- Thực lực của nàng, hình như vừa đạt được Tông Sư cảnh...

Hiên Viên vương quốc Chí Tôn khắp nơi. Một người tu vi Tông Sư cảnh, muốn trở thành người đứng đầu, trấn áp khắp nơi, rõ ràng có chút người si nói mộng.

- Tu vi là thấp một chút. Chỉ có điều, trẻ tuổi như vậy lại có thực lực như vậy, đã coi như là thiên tài tuyệt đỉnh. Sau này chỉ cần tài nguyên đầy đủ, trong khoảng thời gian ngắn chấn áp khắp nơi, cũng không khó!

Mạc Vũ chỉ là người của một vương quốc nhất đẳng, tuổi này lại có thực lực như thế, một khi có tài nguyên của Hiên Viên vương quốc, nhất định có thể đột nhiên tăng nhanh hơn. Sau này đạt được Chí Tôn đỉnh phong, thậm chí nửa bước Hóa Phàm, cũng không phải là không thể.

- Ta tin tưởng thiên phú của nàng. Nhưng còn bây giờ thì sao? Thay đổi quốc vương, chấn động lòng người. Nếu như không có võ lực cường đại

trấn áp, ta sợ nàng không những ngồi không ổn vương tọa, còn có thể mang đến tai họa!

Thấy người này giống như đang đùa, Triệu Phi Vũ có chút bất đắc dĩ, lần nữa nói.

Đứng đầu một nước, không phải ai cũng có thể làm. Đầu tiên phải có võ lực tuyệt thế. Nếu không, làm thế nào phục chúng, làm thế nào khiến cho người ta cam tâm tình nguyện nghe lời ngươi nói?

Thực lực không đủ, mạnh mẽ leo lên vương tọa, mặc dù có liên minh vạn quốc ở phía sau ủng hộ, làm không tốt cũng sẽ bị người ám sát.

Dù sao, mơ ước vị trí này, trong phạm vi toàn bộ vương quốc phong hào, không biết có bao nhiêu.

Thật sự nếu như vậy, lên làm quốc chủ, chẳng những không phải là ân tình, mà là khiến cho hắn rơi vào vực sâu.

- Như vậy à...

Không nghĩ nhiều như vậy, Trương Huyền gãi đầu một cái, không nhịn được nhìn về phía Mạc Vũ trước mắt:

- Muốn trở thành cường giả Chí Tôn đỉnh phong hay không?

- Đương nhiên!

Không biết hắn hỏi cái này có ý gì, Mạc Vũ gật đầu.

Người tu luyện ai không muốn thực lực tăng lên?

Nhưng Chí Tôn đỉnh phong, muốn đạt được là có thể đạt được sao?

Thiên hạ người tu luyện vô số. Có thể đạt được, chưa đủ một phần vạn, đủ thấy độ khó trong đó.

Triệu Phi Vũ ở một bên, nghe được câu hỏi, cũng không hiểu ra sao.

Người này ngoài dự đoán của mọi người, lại muốn làm cái gì?

- Muốn là tốt rồi. Mở miệng!

Không quan tâm tới sự nghi ngờ của mọi người, Trương Huyền búng ngón tay một cái.

Mạc Vũ còn không có kịp phản ứng, đã cảm thấy yết hầu nóng lên, một viên hạt sen nuốt xuống.

Hạt sen vừa tiến vào trong cơ thể, nhất thời giống như có ngọn lửa hiêu đốt, lực lượng lớn mạnh mẽ bành trướng, khiến cho nàng thiếu chút nữa nổ tung.

- Ngồi xuống!

Trương Huyền nói tiếp.

- Vâng!

Không dám do dự, Mạc Vũ vội vàng ngồi xuống. Ngay sau đó nàng lại cảm thấy một cái bàn tay, trong nháy mắt ấn lên đỉnh đầu.

Ầm ầm!

Chân khí tinh thuần hùng hậu, truyền thụ xuống, khống chế được lực lượng hạt sen trong cơ thể, lấy phương thức vận chuyển đặc biệt, chạy ở bên trong thân thể.

Răng rắc! Răng rắc! Răng rắc!

Liên tiếp có âm thanh giống như tiếng đậu vỡ vang lên. Mạc Vũ cảm thấy thân thể nhẹ đi một chút. Bình chướng và gông cùm xiềng xích tu luyện trước đó, đều đột phá.

Tông Sư trung kỳ!

Tông Sư hậu kỳ!

Tông Sư đỉnh phong!

Nửa bước Chí Tôn!

...

Trong thời gian nháy mắt, nàng lại nhanh chóng đột phá. Khí tức toàn thân càng lúc càng mạnh.

- Cái này, này...

Tròng mắt Triệu Phi Vũ sắp rơi xuống.

Đang cảm thấy được việc người này có thể sẽ làm, kết quả... thật sự đang làm chuyện này! Hơn nữa còn kinh thế hãi tục như vậy.

Khiến cho người ta trong thời gian nháy mắt đột phá?

Cho dù danh sư tứ tinh đỉnh phong của liên minh vạn quốc, cũng làm không được!

Ngươi, ngươi còn là người sao?

Thảo nào cùng Tôn Cường nói chuyện phiếm, bị người kia lộ ra vẻ mặt khinh bỉ. Loại thủ đoạn này, quả thật quá cường đại. Cho dù là người của liên minh vạn quốc tới, cũng chưa từng thấy qua.

Thậm chí mới nghe lần đầu.

- Giơ tay lên khiến người ta đột phá...

Kim Tòng Hải cũng cảm thấy cổ họng phát khô.

Hắn là cường giả Hóa Phàm, cũng làm không được điểm ấy. Người trước mắt này lại qua loa vài cái...

Ta chỉ muốn hỏi một chút, ngươi còn có gì không biết, không làm được nữa không?

Thiên Vũ vương quốc từ khi nào xuất hiện một quái vật bắt mắt như vậy? Cũng quá dọa người...

Lạc Thiên Hồng đường chủ càng khiếp sợ đến mức khóe miệng giật một cái, suýt lập tức phát điên rồi.

Người khác thấy náo nhiệt, làm danh sư, nhưng biết độ khó trong đó.

Bản thân mình trong nháy mắt đột phá, không để ý tới các loại bình chướng, có thể nói là thiên tài. Nhưng... giơ tay nhấc chân khiến cho người khác cũng đột phá. Đây cũng không phải là thiên tài có thể hình dung.

- Là... truyền công rót đỉnh?

Giống như run rẩy vì khiếp sợ, trong đầu hắn không nhịn được xuất hiện một từ ngữ.

Trong truyền thuyết, danh sư lợi hại có thể căn cứ vào thể chất của học sinh, đặc biệt lập ra một bộ công pháp, sau đó lợi dụng chân khí của bản thân dẫn dắt, rót đỉnh nâng cao tu vi.

Muốn làm được điểm ấy, phải có đầy đủ vài một điều kiện.

Đầu tiên, ít nhất là danh sư lục tinh lấy trở lên. Thứ hai, hiểu rõ sâu sắc đối với người học sinh này, tình hình kinh mạch, sức chịu đựng thân thể, tất cả đều phải biết rõ ràng. Thứ ba, nắm giữ công pháp rất phù hợp với thể chất của đối phương. Thiếu một cái cũng không được...

Ba điều kiện, bất kể loại nào xuất hiện sơ suất, đều sẽ dẫn đến thân thể người kia bị nổ nát mà chết. Người này thì hay rồi, tùy tiện thi triển, ngay cả thời gian chuẩn bị cũng không có. Chẳng những thành công, thậm chí ngay cả một chút tác dụng phụ cũng không có...

Ngươi thật là một danh sư nhị tinh?

Thật sự chưa đủ hai mươi tuổi sao?

Trong nháy mắt, Lạc Thiên Hồng chỉ cảm thấy mấy năm nay nghiên cứu và lĩnh ngộ của mình đối với danh sư, đều học được trên người chó, tương đương với cái gì cũng không biết...

- Giơ tay lên khiến cho người ta thăng cấp... Má ơi, đừng nói cho ta biết đây là sự thật?

- Thần tượng, tuyệt đối là thần tượng. Ta phải bái hắn làm sư!

- Quá mạnh mẽ. Loại thủ đoạn này, tuyệt đối là thần linh mới có...

...

Vô số binh sĩ cũng nhìn thấy một cảnh tượng như vậy, đều trợn mắt há hốc mồm.

Đã thấy thiên tài, nhưng chưa thấy qua thiên tài như vậy.

Thậm chí đã không thể dùng thiên tài để hình dung.

Răng rắc! Răng rắc! Răng rắc!

Trong ánh mắt khiếp sợ của mọi người, khí tức của Mạc Vũ không ngừng bay lên, cuối cùng ngừng lại. Hai mắt nàng sáng như điện, hào quang bắn ra bốn phía.

Chí Tôn đỉnh phong, đạt được!

Sáu tuổi tu luyện, mất thời gian vài chục năm, mới đạt tới Tông Sư cảnh. Vốn tưởng rằng đạt được Chí Tôn đỉnh phong, cần phải mất thời gian dài hơn, thậm chí không dưới hai mươi năm. Dù thế nào nàng cũng không nghĩ tới, chưa tới một canh giờ lại thành công.

Loại tốc độ thăng cấp này, quả thực chính là nằm mơ.

- Cảm ơn Trương sư!

Biết không có người trước mắt này, khẳng định không có cách nào thành công, Mạc Vũ đứng dậy quỳ gối, thật sự hoàn toàn bái phục.

Xưng hô cũng từ Trương Huyền, đổi thành Trương sư.

Trước đó, trong lòng vẫn tồn tại tâm tư cùng người thanh niên trước mắt này cạnh tranh, thậm chí còn hy vọng xa vời, có thể được sự thưởng thức của đối phương.

Bây giờ nàng mới biết, giữa hai người chênh lệch đã giống như cái hào rộng, lại không có cách nào vượt qua.

Đừng nói cạnh tranh, được thưởng thức, sợ rằng tư cách làm học sinh, cũng không có. Sau này chỉ biết càng lúc càng xa, cho đến khi lại không cùng xuất hiện nữa.

- Không có việc gì!

Không biết suy nghĩ của nàng, Trương Huyền vẫy vẫy tay, nhìn về phía “công tử” cách đó không xa:

- Hiện tại có thể chứ?

- Thực lực đạt được Chí Tôn đỉnh phong, quả thật có tư cách làm quốc vương. Chỉ là... muốn khiến cho tất cả mọi người bội phục, vẫn kém một ít...

Có chút do dự, Triệu Phi Vũ nói tiếp.

Chí Tôn đỉnh phong tuy mạnh, nhưng muốn ở Hiên Viên vương quốc hoàn toàn nghiền ép, sợ rằng vẫn thoáng có một chút chưa đủ. Ít nhất phải đạt được nửa bước Hóa Phàm mới được.

Dù sao có thể tiến vào Thanh Diệp Bảng, cơ bản đều đạt tới thực lực như vậy. Chí Tôn đỉnh phong, tối đa cũng chỉ có thể tiến vào một Tài Tuấn Bảng mà thôi.

- Vậy... như vậy đi!

Trương Huyền chà xát tay, lập tức quay đầu lại nhìn về phía Thiết Bối Dực Long nằm rạp trên mặt đất cách đó không xa, vẫn đang run lẩy bẩy:

- Từ hôm nay trở đi, bảo vệ Mạc Vũ, nhận nàng làm chủ, nghiêm khắc nghe theo mệnh lệnh!

- Ách?

Nghe được phân phó này, tất cả mọi người đều không thể hiểu được.

Ngay cả Mạc Vũ, Triệu Phi Vũ cũng hoàn toàn không giải thích được.

Ngươi sẽ không phải đang nói mê sảng chứ!

Con man thú này lại là man thú của Hiên Viên vương thất, tính cách Long tộc cao ngạo, chỉ gặp mặt một lần, bảo nó hàng phục Mạc Vũ...

Làm sao có thể?

Gào!

Thời điểm mọi người ở đây cảm thấy con man thú này khẳng định sẽ không đồng ý, chỉ thấy Thiết Bối Dực Long sắc mặt vui vẻ, vội vàng bò tới, cái đầu cực lớn dán ở trước mặt Mạc Vũ, liều mạng lấy lòng.

- Ta nhổ vào...

- Vậy... cũng quá tiện đi?

Mọi người run rẩy loạn, thiếu chút nữa nôn ra máu.

Thiết Bối Dực Long nắm giữ huyết mạch Long tộc, dựa theo đạo lý cao ngạo vô cùng, cương quyết không tuân theo. Hiện tại thì hay rồi, người này thét một tiếng chói tai, nó lại từ bầu trời rơi xuống, ngay cả chủ nhân cũng không cần. Ngay sau đó không dám cùng đối địch, nói gì nghe nấy...

Còn có thể có chút tôn nghiêm của Long tộc không?

Làm giống như chó Nhật, có cần vô sỉ như vậy hay không!

- Người này, hình như lại có một loại lực lượng làm cho người ta không nói được lời nào...

Từ trên lưng man thú vừa xuống tới, Ngụy Dư Thanh trưởng lão không nhịn được xúc động.

Rõ ràng cảm thấy làm không được, vị này không những có thể hoàn thành, còn vô cùng dễ dàng. Có đôi khi thật khiến cho người ta thật sự nghi ngờ, hắn không phải bộ dạng trước mắt này, mà là một vị danh sư cao giai lặng lẽ ngụy trang.

- Chuyện vương quốc xử lý xong, nên xử lý Danh Sư Đường một chút!

Xoay người nhìn về phía Lạc Thiên Hồng, thần sắc Trương Huyền thản nhiên.

Thân là Danh Sư Đường, không chỉ không làm chủ cho danh sư của mình, còn giúp trợ giúp Đinh Mục nối giáo cho giặc, cũng nên cố gắng giải quyết.

Không giải quyết được, chuyện mình không để ý tới đẳng cấp ràng buộc, đánh cho danh sư tam tinh bị thương, sẽ trở thành chỗ bẩn trong cuộc đời. Sau này còn muốn sát hạch cấp bậc cao hơn, lại khó hơn.

Dù sao, danh sư cao thượng tới đâu, cũng do người tạo thành. Có người lại khó bảo đảm không có tư tâm.

Một người không tuân thủ quy định, ngay cả danh sư đẳng cấp cao cũng dám chống lại, thậm chí đả thương người. Đổi lại thành ai, sợ rằng cũng sẽ không yên tâm.

- Ngươi... chẳng lẽ lại thật sự muốn xông đường?

Triệu Phi Vũ không nhịn được nói.

Xông đường, nếu như chỉ là đơn thuần chọn rất nhiều danh sư trong Chiến Đường, ngược lại cũng không thể sợ. Dù sao vị Trương Huyền trước mắt này ngay cả cường giả Hóa Phàm cũng có thể chém giết. Những danh sư lợi hại hơn nữa, cũng không tính là cái gì.

- Xông đường, chẳng khác nào khiêu chiến với một tòa Danh Sư Đường. Từ thành lập Danh Sư Đường cho đến tận bây giờ có, Danh Sư Đường ở Hiên Viên vương quốc, mặc dù là chỉ địa phương hẻo lánh, nhưng thời gian thành lập tới mấy nghìn năm. Theo ta được biết, từng xuất hiện qua một vị danh sư ngũ tinh, ba vị danh sư tứ tinh...

Triệu Phi Vũ xiết chặt nắm đấm nhỏ nhắn:

- Những người này tuy rằng qua đời từ lâu, cũng đều để lại ý niệm. Xông đường, lại đại biểu phải đối đầu cùng bọn họ. Ngươi có cần suy nghĩ lại một chút hay không?

Xông đường, chỉ đơn thuần chiến đấu cùng danh sư còn sống, thật sự không đáng lo. Mấu chốt nhất chính là, còn phải đối đầu cùng những tiền bối đã chết này.

Những người này, có người đã đạt đến trình độ danh sư tứ tinh, thậm chí càng cao hơn. Ngươi chỉ có danh sư nhị tinh mà thôi, đấu cùng bọn họ, khiến cho những ý niệm bái phục, làm sao có thể?

- Ta đã quyết định!

Trương Huyền nói.

Không có gì có thể do dự. Ý niệm mà thôi. Muốn thắng hắn, chỉ sợ cũng không dễ dàng như vậy!

Mạc Thiên Tuyết phát điên

dtv-ebook.com

Thiên Vũ vương quốc.

- Bệ hạ, công chúa điện hạ và Trương sư đã đến Hiên Viên vương quốc!

thống lĩnh Ám Ảnh Vệ ôm quyền.

- Ừ!

Mạc Thiên Tuyết gật đầu, nghĩ đến cái gì đó, không nhịn được thở dài một tiếng:

- Nha đầu kia cái gì cũng tốt, chính là quá trọng tình. Xem như tất cả tâm huyết của ta đều uổng phí!

Mạc Hoằng Nhất cường thế quật khởi, hắn lo lắng vương vị không bảo vệ nổi, một lòng muốn bồi dưỡng Mạc Vũ thiên tài nhất trong đám nữ nhi, nhi tử của mình, kế thừa vị trí của mình. Kết quả, nha đầu vì một tư tình nhi nữ, xoay người cùng Trương sư rời đi, khiến cho hắn lại sốt ruột nữa, cũng không có làm được gì.

Thật đúng là con gái lớn không giữ được.

Trương sư thiên tài, độc nhất vô nhị, người như thế Thiên Vũ vương quốc nhất định là không giữ được. Nếu không có hi vọng, cần gì phải đi cưỡng ép nữa?

Còn không bằng an tâm ở lại vương quốc, cố gắng tu luyện, mau chóng nâng cao thực lực, để kế thừa vương vị.

Hiện tại, sau khi Mạc Hoằng Nhất trở thành danh sư nhị tinh, tiếng tăm càng lớn. Con lại xoay người rời khỏi. Sau này người trong nước đều

quên đi vị thiên tài là con, còn còn kế vị thế nào?

Thật không biết nha đầu kia suy nghĩ như thế nào!

- Công chúa tuy rằng tùy hứng, nhưng đối với bệ hạ nói nói gì nghe nấy. Công chúa đưa Trương sư đến liên minh vạn quốc, chắc hẳn là sẽ trở về!

Thống lĩnh Ám Ảnh Vệ nói.

Làm vệ đội riêng của quốc vương bệ hạ, tâm tư của Mạc Thiên Tuyết, hắn đều biết rõ ràng.

Muốn thuận lợi kế thừa vị trí quốc vương, không chỉ chỉ cần thực lực mạnh, còn phải có uy vọng.

Bệ hạ không muốn công chúa ra ngoài, lại muốn để cho nàng dần dần tiếp nhận chính vụ, làm ra nhiều công lao và thành tích một chút, sau đó sẽ yên tâm truyền vương vị. Nàng thì hay rồi, xoay người rời đi, một câu cũng không hề nói. Cũng khó trách bệ hạ tức giận.

- Chỉ mong vậy!

Mạc Thiên Tuyết cười khổ:

- Nếu như nàng thật có thể nắm được trái tim của Trương sư, đi đưa tiễn cũng không có vấn đề gì. Đáng tiếc, Trương sư long phượng trong loài người, đối với nàng hoàn toàn không có một chút ý tứ gì. Cho dù là vạn dặm đưa tiễn, cũng chỉ lãng phí thời gian!

Thống lĩnh Ám Ảnh Vệ không biết trả lời như thế nào.

Tuy rằng không trực tiếp cùng vị Trương Sư này tiếp xúc qua, nhưng ngầm nhìn thấy vài lần. Rất nhiều chuyện hắn cũng nghe không ít. Hắn biết chí hướng của loại cấp thiên tài này, không có khả năng vì nhi nữ tình trường vây khốn.

- Được, không nói cái này...

Vứt bỏ buồn bực trong lòng, Mạc Thiên Tuyết đang muốn nói tiếp, lại thấy một lão nhân vội vã đi tới.

- Bệ hạ, bệ hạ...

Còn chưa có tiến vào phòng, vẻ mặt lão nhân lại đỏ vừng, toàn thân kích động không ngừng run rẩy.

- Cừ lão, không phải bảo ngươi để ý tường đưa tin sao? Gấp gáp tới đây như vậy làm gì?

Mạc Thiên Tuyết nhướng mày.

Cừ lão, Mạc Cừ, lão nhân vương thất.

Lâm gia có có thể có tường đưa tin liên lạc với Hiên Viên vương quốc, làm vương thất Thiên Vũ của vương quốc nhất đẳng, cũng có một cái, có thể từ Hiên Viên vương thành truyền tin tức qua lại, sớm biết quốc gia thượng cấp có biến động, do đó làm ra ứng phó.

Vị Cừ lão này, chính là chịu trách nhiệm khai thông và liên hệ ở tường đưa tin. Không chỉ có như vậy, còn giống như Tiễn các lão Thiên Huyền vương quốc, trông coi tin tức truyền lại và lưu thông của toàn bộ vương quốc.

Chức vụ này chịu trách nhiệm thu thập tin tức, bình thường phái một ít vãn bối đưa tin tức qua là được. Trừ khi gặp phải chuyện lớn, nếu không không có khả năng tự mình qua.

- Bệ hạ, xảy ra... chuyện lớn!

Dừng bước, vẻ mặt Cừ lão kích động.

- Chuyện lớn?

Mạc Thiên Tuyết nhìn qua:

- Chuyện gì?

- Trương sư đến Hiên Viên vương thành, ngay hôm nay, đại náo vương thành, giết… thái tử Đinh Mục!

Cừ lão đạo.

- Giết thái tử Đinh Mục?

Sắc mặt Mạc Thiên Tuyết nhất thời trắng bệch, thiếu chút nữa ngất đi.

Thái tử của vương quốc phong hào, địa vị được tôn sùng, tuyệt đối không phải là loại vương quốc nhất đẳng như hắn có thể so sánh được... Trực tiếp chém giết. Trương sư này phát điên hay chán sống dài?

- Đúng. Không chỉ có như vậy, còn ở trên đại điển kế vị của Đinh Mục thái tử hành động đắc thủ!

Không thấy được mặt bệ hạ có chút đen, Cừ lão tự mình trả lời:

- Kết quả dẫn lão tổ Đinh Hoành...

- Ngươi nói lại là Đinh Hoành bệ hạ một trăm năm trước lại danh tiếng chấn động Hiên Viên? Hắn... còn sống sao?

Mạc Thiên Tuyết thoáng lảo đảo một cái.

Vị Đinh Hoành bệ hạ này, hơn một trăm năm trước đã đạt được nửa bước Hóa Phàm, danh chấn thiên hạ. Vốn tưởng rằng hắn qua đời từ lâu, không nghĩ tới lại còn sống sót.

- Đúng, không chỉ sống sót, hoàn thành cao thủ Hóa Phàm cảnh...

Cừ lão nói.

- Hóa Phàm?

Giọng nói Mạc Thiên Tuyết run rẩy:

- Vậy Trương sư...

Hắn còn chưa nói dứt lời, nhưng ngụ ý rất đơn giản. Trương sư sợ rằng đã dữ nhiều lành ít.

Ngươi chạy tới nhà người ta, giết quốc vương bệ hạ sắp kế vị của người ta, lão tổ người ta làm sao có thể tha cho ngươi?

Đối với vị Trương Sư này, hắn vẫn hiểu rất rõ. Thực lực Tông Sư đỉnh phong, tuy rằng có thể chém giết nửa bước Chí Tôn, nhưng so với Hóa Phàm... chênh lệch quá xa. Quả thực chính là sự khác biệt giữa thần long và con kiến hôi.

Sợ rằng vị lão tổ trăm năm trước lại danh chấn thiên hạ này vừa ra tay, ngay cả chạy trốn cũng trốn không thoát, sẽ lập tức bị đánh chết.

- A, Trương sư không có việc gì, lập tức đột phá đến nửa bước Hóa Phàm, đánh cho Đinh Hoành bệ hạ tàn phế...

Cừ lão nói.

- Cái gì?

Mạc Thiên Tuyết thiếu chút nữa ngất đi.

Thực lực Tông Sư đỉnh phong, đột phá đến nửa bước Hóa Phàm? Ngươi đây không phải là đang nói đùa sao?

Hơn nữa, cho dù là nửa bước Hóa Phàm và Hóa Phàm cảnh chân chính, khoảng cách chênh lệch cũng rất lớn có được hay không? Làm sao có thể đánh cho hắn tàn phết?

- Đối diện truyền lại tin tức như vậy. Ta đã từng xác nhận, không có sai lầm chút nào!

Cừ lão gật đầu:

- Hơn nữa... Hơn nữa...

- Cái gì?

Cừ lão có chút do dự, nhớ lại nội dung trên tường đưa tin trước đó. Hình như đến bây giờ hắn cũng không thể tin được:

- Ta qua, chủ yếu nhất chính là bẩm báo với bệ hạ chuyện này. Sau khi Trương sư đánh bại Đinh Hoành bệ hạ, đã để cho Mạc Vũ tiểu thư đăng cơ làm quốc vương bệ hạ mới của Hiên Viên vương quốc, thành thế hệ nữ đế...

- Đăng cơ làm đế? Quốc vương của Hiên Viên vương quốc?

Mạc Thiên Tuyết thiếu chút nữa thì từ trên vương tọa rơi xuống.

Vừa nói xong Mạc Vũ trọng tình cảm, cùng vị Trương Sư này đi ra ngoài, làm lỡ việc lung lạc lòng người, tăng uy vọng. Kết quả... Người ta chạy đến Hiên Viên vương quốc làm quốc vương!

Có cần ác như vậy hay không?

Hiên Viên vương quốc lại là quốc gia thượng cấp của hắn, vương quốc phía dưới giống như Thiên Vũ vậy có chừng hơn hai mươi cái. Ở chỗ này làm quốc vương...

Thế nào lại giống như nằm mơ?

- Vũ nhi chỉ có tu vi Thông Huyền cảnh đỉnh phong, làm sao có thể làm quốc vương của vương quốc phong hào?

Sau khi hết khiếp sợ, Mạc Thiên Tuyết vội vàng nói.

Lúc Mạc Vũ rời đi, mới là Thông Huyền cảnh đỉnh phong. Tông Sư còn chưa từng đạt được. Thực lực thấp như vậy, ở Thiên Vũ vương quốc, cũng rất khó trở thành quốc vương. Làm quốc vương Hiên Viên vương quốc, đây không phải là muốn chết sao?

- Cái này... Trương sư cũng cảm thấy thực lực của nàng thấp, lập tức rót đỉnh khiến cho nàng đột phá. Mạc Vũ công chúa hiện tại đã là... cường giả Chí Tôn đỉnh phong!

Cừ lão nói.

- Lập tức đột phá? Chí Tôn đỉnh phong?

Phù phù!

Cũng không ngồi yên được nữa, Mạc Thiên Tuyết rơi trên mặt đất, hai mắt si ngốc, tóc bị kéo xuống cũng không có chút cảm giác nào.

Thông Huyền cảnh đỉnh phong, lập tức đột phá đến... Chí Tôn đỉnh phong. Trương sư, ngươi có thể nói cho ta biết, rốt cuộc làm sao làm được không?

- Vũ nhi... là thật sự có khả năng quan sát...

Không biết qua bao lâu, lúc này Mạc Thiên Tuyết mới nuốt nước miếng, sắc mặt tái nhợt thì thào tự nói.

Vu hồn sư

dtv-ebook.com

Liên minh vạn quốc, Danh Sư Đường.

Một lão già mặc áo bào màu xám đứng ở ngay phía trước, âm thanh ôn hòa vang vọng khắp nơi, dẫn động linh khí thiên địa, giống như đóa hoa nở rộ.

Nói tụ linh khí, miệng phun hoa sen.

Năng lực danh sư ngũ tinh mới có!

Ngay phía trước hắn, từng hàng lão nhân ngồi thẳng, trên người tất cả đều mặc trang phục danh sư. Mỗi một người ngồi nghiêm chỉnh, nghe như mê như say.

Oong!

Âm thanh kết thúc, lão già mặc áo bào màu xám chắp tay sau lưng đứng.

- Ngày hôm nay đến đây kết thúc. Còn có cái gì nghi vấn, mau chóng đưa lên!

- Hồng sư cực khổ, mới từ địa phương xa như vậy đến, lại mở đường giảng bài. Chúng ta vô cùng cảm kích!

Khang đường chủ đứng dậy, cười nói.

Hồng sư, Hồng Thiển, danh sư ngũ tinh của Danh Sư Đường tại Hồng Phong đế quốc, nhận lời mời qua chủ trì thi đấu danh sư lần này.

- Để cho tất cả người tu luyện không lại gặp phải vấn đề khó xử lý, người người như rồng, là trách nhiệm của danh sư chúng ta, không thể

nói là khổ cực!

Lão già mặc áo bào màu xám Hồng sư gật đầu.

- Vâng!

Khang đường chủ gật đầu, đang muốn nói chuyện, mặt đất chợt chấn động, tiếng chuông vang liên tục ở mọi nơi.

- Bốn tiếng chuông vang lên, có người xông đường? Không nghĩ tới vừa đến lại gặp phải loại chuyện lý thú này!

Hồng sư mỉm cười.

Tiếng chuông của Danh Sư Đường, tiếng chuông vang lên mấy lần cũng có cách nói khác nhau. Liên tục vang lên bốn lần, cho thấy có người xông đường.

Xông đường, tuy rằng chẳng khác nào rõ ràng khiêu chiến với Danh Sư Đường, hàng năm lại cũng có không ít người muốn thử. Bởi vì một khi thành công, nhất định thanh danh lan truyền lớn, lưu truyền thiên cổ.

Danh sư, không chỉ là "sư", còn muốn có "danh". Không ít thế hệ trẻ tuổi, vì nhanh chóng đánh ra danh tiếng, có khối người bí quá hoá liều.

Đương nhiên, xông đường giống như phá quán, thành công tất nhiên mang đến lợi ích cực lớn, thất bại bị trừng phạt cũng cực lớn.

- Ngô sư, đi điều tra một chút, là chuyện của phân bộ nào...

Nhướng mày, Khang đường chủ vẫy bàn tay một cái.

Hồng sư vừa đến lại gặp phải loại tình huống này, khiến cho hắn cảm thấy trên mặt không có ánh sáng.

- Vâng!

Là Ngô sư lão nhân lui ra ngoài, thời gian không lâu đi về:

- Hồi bẩm đường chủ, Hồng sư, là tin tức từ Hiên Viên vương quốc phong hào phía dưới liên minh vạn quốc truyền đến.

- Hiên Viên vương quốc?

Thoáng sửng sốt một chút, đầu hơi nâng lên, Hồng sư vuốt râu:

- Nơi này, ta đã từng qua một khoảng thời gian. Danh sư tam tinh của ta, chính là ở nơi đó sát hạch!

- Hồng sư vừa nói, ta nhớ ra rồi. Ngài thật sự là từ nơi đó đi ra. Tuy rằng chỉ ở lại chưa đủ ba năm, lại trấn áp vô số danh sư không ngóc đầu lên được!

Suy nghĩ một chút, Khang đường chủ nói.

Vị Hồng sư trước mắt này, tuy rằng đã đi Hồng Phong đế quốc, địa vị càng được tôn sùng, hơn một trăm năm trước, lại là từ Hiên Viên vương quốc đi ra, cùng liên minh vạn quốc có nguồn gốc sâu xa.

Bằng không, hắn cũng sẽ không không ngại cực khổ, từ đế quốc xa như vậy, tự mình qua quan sát thi đấu danh sư hậu bối.

- Đúng vậy, chuyện cũ giống như gió, không đáng để nhắc tới. Nếu như đoán không sai, người này muốn xông Danh Sư Đường của Hiên Viên vương quốc, sợ rằng sẽ phải bị thua thiệt!

Hồng sư mỉm cười:

- Nơi này ta lại lưu lại một luồng ý niệm. Đừng nói là kẻ đầu đường xó chợ, cho dù danh sư tứ tinh, muốn thông qua, cũng không qua cửa ải dễ dàng.

- Hồng sư lưu lại ý niệm? Muốn xông qua sợ rằng thật sự không dễ dàng...

Thoáng sửng sốt một chút, Khang đường chủ cười khổ.

Xông đường, cũng không phải đánh bại danh sư có bên trong Danh Sư Đường. Chủ yếu nhất là, trả lời vấn đề ý niệm của tiền bối đưa ra.

Vị Hồng sư này, quý là danh sư ngũ tinh, thủ đoạn kinh thiên động địa, nghe rợn cả người. Nếu như hắn lưu lại ý niệm ở Danh Sư Đường tại Hiên Viên vương quốc, ai có thể xông qua?

Đừng nói người của một vương quốc phong hào, cho dù là hắn, đường đường là đường chủ Danh Sư Đường tại vương quốc liên minh, muốn thành công, sợ rằng cũng phải tốn trắc trở cực lớn.

- Một vài người trẻ tuổi, hy vọng có thể dựa vào xông đường giành được danh tiếng, làm gì có được dễ dàng như vậy.

Hồng sư lên tiếng, tư tưởng đang bay bổng ở trong cửa chính ký ức:

- Danh Sư Đường ở Hiên Viên vương quốc, không chỉ xuất hiện một vị danh sư ngũ tinh ta, còn có ba vị danh sư tứ tinh, đều lưu lại ý niệm. Muốn đến trước mặt của ta, phải qua ba cửa ải bọn họ!

- Ba cửa ải này sợ rằng có thể làm cho đối phương chùn bước...

Khang đường chủ gật đầu, đang muốn nói tiếp, không lại rầu rĩ về vấn đề này. Nhưng hắn cảm thấy mặt đất lại chấn động, tiếng chuông liên tiếp vang lên năm tiếng.

- Đây là... xông đường thành công?

Trong nháy mắt, tất cả mọi người cứng đờ tại chỗ.

Từ khi bắt đầu xông đường đến bây giờ, chỉ có hơn mười phút, lại khiêu chiến thành công ý niệm của ba vị danh sư tứ tinh, một vị danh sư ngũ tinh...

Tốc độ cũng quá nhanh đi?

Vẻ mặt Hồng sư đang bình tĩnh cũng sững sờ ở tại chỗ.

- Nhanh đi điều tra... Đây rốt cuộc là ai?

Một lát sau, môi hắn run rẩy, không nhịn được vội vàng mở miệng.

Hơn mười phút, giải quyết vấn đề khó khăn do ý niệm của hắn lưu lại, xông đường thành công... Rốt cuộc làm sao làm được?

Toàn bộ Danh Sư Đường ồ lên.

...

Vù!

Danh Sư Đường của liên minh vạn quốc gây ra động tĩnh lớn, tất cả mọi người ở Hiên Viên vương quốc đều không biết được rõ ràng. Lúc này Lạc Thiên Hồng nhìn cả tháp danh sư phía trước đã chỉ còn một mảnh tối tăm, vẻ mặt bất đắc dĩ.

Xông đường cần phải có mấy bước. Đầu tiên, chiến thắng danh sư có trong Danh Sư Đường.

Hắn cũng không phải là đối thủ của đối phương. Chiến đấu cũng không bất kỳ ý nghĩa gì. Vì vậy vừa đến, hắn lại mở ra tháp danh sư.

Ở đây bảo tồn ý niệm của tiền bối. Nếu thật sự xông đường thành công, phải từ dưới tháp đi tới đỉnh tháp, cũng tắt hết ngọn đen được đốt trong đó.

Hiện tại đèn trên tháp đều đã tắt, nói rõ... vị Trương Huyền này dĩ nhiên thông qua tất cả các tầng, xông đường thành công.

Két!

Người thanh niên từ cửa tháp đi ra.

Ngẩng đầu nhìn về phía gương mặt người trẻ tuổi chưa đầy hai mươi này, Lạc Thiên Hồng lắc đầu.

Đối phương ở trên đài tế thiên biểu hiện kinh tài tuyệt diễm, khiến cho hắn đoán ra có khả năng sẽ thành công. Nhưng... hắn nằm mơ cũng không nghĩ tới, tốc độ nhanh như vậy.

Ý niệm do một vị ngũ tinh, ba vị danh sư tứ tinh lưu lại, hơn mười phút lại thông qua tất cả. Cho dù danh sư ngũ tinh, cũng không dễ dàng như vậy!

Rốt cuộc là một dạng quái thai như thế?

- Trương sư xông đường thành công. Danh Sư Đường ở Hiên Viên vương quốc ta chịu thua, cam tâm nguyện ý nghe theo tất cả phân phó.

Bước lên trước, Lạc Thiên Hồng ôm quyền nói.

Xông đường thành công, làm phía thất bại, phải đáp ứng yêu cầu đối phương đưa ra, không được phản bác.

- Ta cần sách và dược liệu có thể thức tỉnh lại linh hồn ngủ say!

Trương Huyền nói.

Đại náo đài tế thiên, chém giết Đinh Mục thái tử, tất cả cũng là vì báo thù cho Lộ Trùng.

- Trương sư lại muốn cứu tỉnh học sinh của ngươi?

Lạc Thiên Hồng không nhịn được nói.

Thời gian Trương Huyền xông đường, hắn cũng đã hỏi thăm rõ ràng sự tình từ đầu đến cuối, biết được tiền căn hậu quả, trong lòng phiền muộn vì mình tin vào lời nói dối của Đinh Mục, đồng thời cũng càng thêm bội phục đối với vị Trương Sư này.

Học sinh cam tâm chịu chết, đây không phải là chuyện sư sinh bình thường có thể đạt được.

Mà lão sư vì học sinh, không tiếc đắc tội khiêu chiến Danh Sư Đường, đại náo vương quốc phong hào... càng cho thấy tình cảm.

- Ừ!

Trương Huyền gật đầu.

- Linh hồn ngủ say... dính dáng tới bí mật linh hồn. Nói thật, Danh Sư Đường chúng ta tuy rằng không kém, nhưng còn không có tư cách tiếp xúc. Trừ khi...

Nói đến đây, Lạc Thiên Hồng có chút do dự.

- Lạc đường chủ cứ nói đừng ngại.

Thấy hắn muốn nói lại thôi, Trương Huyền nhìn qua.

- Trừ khi đạt được danh sư thất tinh, có khả năng ảnh hưởng ý thức, lục soát linh hồn! Hoặc... tìm được truyền thừa của vu hồn sư thượng cổ!

Lạc Thiên Hồng nói.

- Vu hồn sư? Đó là cái gì?

Trương Huyền nhướng mày.

Danh sư thất tinh có thể lục soát linh hồn, tỉnh lại ý thức ngủ say. Về điểm ấy hắn từ trong miệng Mạc Vũ đã nghe nói qua. Nhưng vu hồn sư là cái gì, hắn chưa từng nghe qua.

Xem nhiều sách như vậy, thông hiểu nhiều tri thức như vậy, không có một chỗ nào ghi chép.

- Vu hồn sư, là một loại chức nghiệp đặc biệt tồn tại ở thượng cổ, cực kỳ quỷ dị. Ta cũng chỉ là nghe các đời trước nhắc qua. Có người nói, người loại nghề nghiệp này, lấy vu vũ làm phương pháp, triệu hoán linh hồn, tập trung hồn phách lại, thậm chí còn có thể tập trung âm hồn lại. Đương

nhiên, loại nghề nghiệp này đã thất truyền không dưới vạn năm, chỉ là lời đồn đại. Cụ thể có loại năng lực này hay không, ai cũng không biết.

Lạc Thiên Hồng suy nghĩ một chút nói.

- Có đúng là lời đồn đại hay không, có năng lực hay không, rất dễ phán đoán!

Cổ tay lật một cái, lấy ra một quyển sách, Trương Huyền tiện tay viết ở phía trên một hàng chữ, ngay sau đó bàn tay chộp một cái, trong đầu khẽ nói chỗ thiếu hụt.

Oong!

Hiện tại không có cách nào xác định được chính xác hay sai lầm, hắn đều sẽ dùng loại phương pháp này.

Thiên Đạo Đồ Thư Quán, dưới thiên đạo, không chỗ nào che giấu. Sử dụng nó tới xác định, so với kiểm tra bất kỳ tư liệu nào, còn muốn chính xác, có tác dụng hơn.

Hắn tiện tay mở ra, hơi thở nhất thời dồn dập, nắm đấm không tự chủ được xiết chặt.

Trên trang sách trống chỉ viết một hàng chữ "Vu hồn sư, có khả năng triệu hoán linh hồn, tập trung lại hồn phách."

Trong đầu sinh ra thành sách, vẫn chưa biểu hiện sai lầm.

Nói cách khác...

Điều này đúng!

Trên đời tự nhiên thật sự có nghề nghiệp vu hồn sư này. Thật đúng là có thể làm ra thay đổi đối với linh hồn.

- Lạc đường chủ có biết... Nơi nào có truyền thừa vu hồn sư hay không? Hoặc sách liên quan tới loại nghề nghiệp này?

Đè nén kích động trong lòng, Trương Huyền không nhịn được hỏi.

Chỉ cần có thể tìm được sách liên quan, là có thể hình thành bí tịch thiên đạo, tự động học được loại nghề nghiệp này. Về phần thất truyền hay không thất truyền, đối với hắn mà nói, cũng không quan trọng.

- Truyền thừa vu hồn sư, ta còn thật không biết. Chỉ có điều... Nghe nói ở Hồng Hải Thành của liên minh vạn quốc, từng đào ra một thứ, ở nơi này bán đấu giá mấy ngày. Thứ này, chính là do Vu hồn sư chế luyện. Nếu quả thật có truyền thừa, chắc hẳn là có thể từ phía trên nó tìm được manh mối.

Suy nghĩ một hồi, Lạc Thiên Hồng nói.

- Hồng Hải Thành?

Lông mày Trương Huyền rướn lên.

Trong đầu hắn hiện ra địa đồ của liên minh vạn quốc. Hồng Hải Thành thình lình ở trước mắt.

Liên minh vạn quốc tuy rằng được gọi là liên minh, thật ra cũng tương đương với một vương quốc, cũng chính là nước trên nước trong miệng người khác.

Cái gọi là minh chủ, địa vị cùng đẳng cấp cùng quốc vương bệ hạ.

Hồng Hải Thành, chính là một thành thị lớn trong phạm vi liên minh. So với Vạn Quốc Thành của liên minh, cũng không kém hơn chút nào.

- Hồng Hải Thành là trung tâm giao dịch của cả liên minh vạn quốc. Vô Hồn Kim Nhân, là khôi lỗi do Vu hồn sư thượng cổ đặc biệt chế luyện, dùng để bảo vệ an toàn của bản thân, cũng không rời khỏi người. Nếu xuất hiện ở nơi đó, có lẽ thật sự có thể tìm ra cái gì đó.

Lạc Thiên Hồng nói.

Tuy rằng vu hồn sư hư vô mờ mịt, nhưng chung quy so với nhờ danh sư thất tinh vẫn dễ hơn nhiều.

Danh sư thất tinh, đã coi như là chân chính đứng ở đỉnh phong của thế giới. Loại nhân vật cấp bậc cường đại như vậy, đừng nói hắn, cho dù rất nhiều cường giả của liên minh vạn quốc cũng không ai thấy qua, lại làm sao có thể ra tay giúp cứu chữa học sinh của một nhân vật nhỏ như hắn?

- Ừ!

Nghe xong giải thích, Trương Huyền đưa ra quyết định:

- Dù sao cũng phải đi Vạn Quốc Thành. Nếu tiện đường, vậy đi Hồng Hải Thành xem thử!

Đẳng cấp Hóa Phàm cảnh

dtv-ebook.com

Mây trắng như biển, thú xông vào trời cao.

Trên lưng linh thú cực lớn, Trương Huyền đứng ở bên cửa sổ, ngắm nhìn phía xa.

Đây là một con linh thú Hóa Phàm tam trọng, vật cưỡi của "công tử" Triệu Phi Vũ.

Biết vu hồn sư và Hồng Hải Thành, Trương Huyền không dừng lại quá lâu, dẫn theo đám người Triệu Nhã, trực tiếp rời khỏi đó.

Mạc Vũ bây giờ là quốc vương của Hiên Viên vương quốc, có vô số chuyện lớn cần xử lý, tất nhiên không thể cùng hắn đi xa, lại ở lại vương thành, nhờ cậy Lạc Thiên Hồng chiếu cố giúp.

Ban đầu muốn ngồi Thiết Xỉ Khiếu Thiên thú, nghe được Hồng Hải Thành cách nơi này không dưới trăm vạn dặm, nhất thời lại thôi.

Khoảng cách xa như vậy, Khiếu Thiên thú chỉ có Chí Tôn cảnh mà thôi, cho dù ngày đêm không ngừng, cũng cần một tháng. Thật sự quá lãng phí thời gian.

Mà vật cưỡi của Triệu Phi Vũ, từ lâu đạt được Hóa Phàm tam trọng, lưng cũng rộng rãi. Mọi người ngồi ở phía trên, không có vẻ chật chội, hơn nữa cũng cần đi chung, Trương Huyền sẽ không từ chối nữa.

Một đường đi tới, đây đã là ngày thứ năm.

- Lão sư, lão sư không phải là độc sư sao? Thế nào lại thành thuộc hạ của đặc sứ...

Thật vất vả lại nhìn thấy lão sư, Cổ Mục cũng đi theo sau, nghi ngờ nhìn về phía Kim Tòng Hải cách đó không xa.

Độc sư, người người nói biến sắc, bình thường đều sẽ rời xa triều đình, không người hỏi thăm. Vị lão sư này của mình, thế nào ngược lại thành khách làm việc cho vị "công tử" này, trung thành và tận tâm?

- Ta năm đó rời khỏi Độc Điện, muốn đi báo thù, kết quả bị đối thủ ám toán. Tuy rằng giết chết hắn, nhưng người cũng bị thương nặng. Là phụ thân của công tử, cứu ta... Mấy năm nay vì đề phòng người khác biết thân phận độc sư của ta, ta đã rất ít khi sử dụng độc!

Kim Tòng Hải nói.

Giống như Cổ Mục nghĩ, độc sư bình thường rất ít khi thần phục người khác, không phải là không nguyện ý, mà là ai sẽ thu nhận người như thế, sẽ gặp phải kiêng kỵ, bị người cô lập... Thử nghĩ một chút, ai còn dám muốn?

Kim Tòng Hải được phụ thân của công tử cứu, còn đi theo. Vì đề phòng thân phận lộ ra, đã không biết bao nhiêu năm chưa dùng qua độc. Trong mắt người khác, hắn chỉ là một hạ nhân cần cù và thật thà mà thôi, cũng không biết còn là một vị độc sư tứ tinh khiến người ta hoảng sợ.

- Lão sư!

Không để ý tới sư đồ bọn họ nói chuyện với nhau, đám người Viên Đào đã đi tới.

Lúc này, Viên Đào mượn máu linh thú, huyết mạch linh tê lại kích hoạt, thực lực tăng trên diện rộng, dĩ nhiên đạt được Tông Sư đỉnh phong, so với Triệu Nhã cũng hoàn toàn không yếu.

Về phần bốn người Trịnh Dương, Vương Dĩnh, Lưu Dương, Tôn Cường, Trương Huyền lại ban cho mỗi người một viên hạt sen.

Lần này chỉ là truyền thụ bản công pháp thiên đạo rút gọn, vẫn không rót đỉnh.

Dù vậy, có loại bảo vật nghịch thiên như hạt sen Xích Diễm này, lại thêm bản công pháp thiên đạo rút gọn, bọn họ tiến bước cũng dễ dàng giống như uống nước. Năm ngày ngắn ngủi, liên tiếp đột phá vài cấp bậc. Hiện tại tất cả cũng đều đạt tới Tông Sư sơ kỳ.

Tuy rằng so với hai người Triệu Nhã, bọn họ thoáng lộ ra một chút không bằng, thực lực lại hết sức củng cố, hoàn toàn không có chút cảm giác không thực. Quan trọng hơn chính là, hạt sen đến bây giờ ngay cả một phần trăm năng lượng cũng chưa từng tiêu hao đến.

Có thể dự kiến, thật sự hấp thu sạch sẽ năng lượng trong đó, cho dù trùng kích không đến Chí Tôn đỉnh phong, cũng không kém hơn bao nhiêu.

Nhìn thấy được hạt sen Xích Diễm trân quý như thế, tiện tay tặng người, còn làm cho học sinh, hạ nhân nhanh chóng đột phá, trong lòng đám người Triệu Phi Vũ tan vỡ. Chỉ có điều, dựa theo số lần tan vỡ càng lúc càng nhiều, cũng lại dần dần thành thói quen.

Đối với bọn họ mà nói, vị Trương Huyền trước mắt này đã là người không thể dùng lẽ thường để cân nhắc.

Cùng với càng nghĩ càng mệt, còn không bằng thản nhiên tiếp nhận.

- Trước mặt chính là Hồng Hải Thành!

Linh thú tiếp tục đi về phía trước. Rất nhanh một thành thị cực lớn xuất hiện ở trong phạm vi tầm nhìn của mọi người.

Vô số kiến trúc kề sát nhau trên mặt đất, giống như là những hạt tròn rất nhỏ vây quanh trên mặt đất, phản xạ ánh mặt trời.

Hiên Viên vương thành cho dù rất lớn, nhưng vừa so sánh với Hồng Hải Thành này, cái gì cũng không tính, giống như thôn xá hẻo lánh ở nông thôn.

Không hổ danh là một trong những thành thị lớn nhất của liên minh vạn quốc. Không nói gì khác, chỉ riêng diện tích và lối kiến trúc, vương quốc phong hào, vương quốc nhất đẳng lại không có thể so sánh được.

- Hồng Hải Thành tập trung thương nhân các phương. Không chỉ Hiên Viên vương quốc, Xích Hà vương quốc, Lưu Tô vương quốc... rất nhiều vương quốc phong hào, đều ở trong này tiến hành buôn bán, do đó kiếm lấy giá cả chênh lệch, thu được lợi nhuận kinh người. Ở đây có thể nói là nơi thương nghiệp phồn hoa nhất trong toàn bộ vương quốc liên minh!

Triệu Phi Vũ giải thích.

Trương Huyền gật đầu.

Sách trong tàng thư khố của Thiên Vũ vương quốc, có giới thiệu Hồng Hải Thành này, được gọi là thành thương nghiệp, liên minh vạn quốc cùng rất nhiều vương quốc phía dưới buôn bán và khai thông, cơ bản đều ở trong này.

Muốn nói tới mức độ phồn hoa, thậm chí còn vượt qua vương đô, Vạn Quốc Thành.

- Liên minh vạn quốc không phải là loại địa phương nhỏ như Hiên Viên vương quốc. Thực lực của ngươi đạt được nửa bước Hóa Phàm, tuy rằng so với những người cùng tuổi xem như là không yếu, nhưng ở chỗ này, vẫn phải cẩn thận một chút cho thỏa đáng.

Thần sắc Triệu Phi Vũ ngưng trọng căn dặn:

- Danh Sư Đường tại Hồng Hải Thành, có danh sư tứ tinh trấn thủ. Mặc dù chỉ là tứ tinh trung kỳ, nhưng thực lực chân chính, dĩ nhiên đạt được Hóa Phàm tam trọng Âm Dương Kính, sâu không lường được!

- Âm Dương Kính?

Trương Huyền nhìn qua.

Đã sớm biết trên võ giả cửu trọng chính là Hóa Phàm. Hóa Phàm đồng thời chia ra làm chín tầng, nhưng không biết phân chia cụ thể trong đó.

- Hóa Phàm tổng cộng có chín tầng. Theo thứ tự là tầng 1 Tăng Thọ, tầng hai Nguyên Khí, tầng ba Âm Dương, tầng bốn Trọc Thanh, tầng năm Hợp Linh, tầng sáu Kiều Thiên, tầng bảy Quy Nhất, tầng tám Đạp Hư, tầng chín Tàm Phong!

Biết ý tứ của hắn, Triệu Phi Vũ giải thích:

- Tăng Thọ cảnh, ngươi cũng đã biết. Đạt được cấp bậc này, lực lượng tuy rằng duy trì ở mười vạn, cũng không tăng, tuổi thọ lại sẽ đột phá con số một trăm. Mỗi khi tăng một cấp bậc nhỏ, sẽ tăng 50 năm tuổi thọ. Đạt được đỉnh phong, đủ để đạt được hơn 350 tuổi.

- Về phần tầng thứ hai Nguyên Khí Cảnh, là gần hơn một bước với chân khí trong cơ thể, nguyên khí chuyển hóa thành có thể điều động thiên địa tự nhiên. Một nguyên phục thủy, vạn vật đổi mới... Nguyên khí và chân khí hoàn toàn khác nhau. Cái trước đại biểu cho lực lượng và tiềm lực sinh mạng, sau đó người có thể dung nhập tự nhiên, cũng có thể từ trong tự nhiên thu hoạch, đã có thể cho thấy vô số huyền bí!

- Thật giống như một trang giấy bình thường, dung nhập nguyên khí, lại vô cùng có khả năng trở nên có linh tính, tự mình lơ lửng, bay lượn mọi nơi. Bởi vậy, Nguyên Khí cảnh, cũng chính là Pháp Lực cảnh chúng ta thường nói. Nguyên khí chính là pháp lực.

- Về phần tầng thứ ba Âm Dương Kính, âm dương tương sinh, lực lượng hỗ trợ lẫn nhau, thực lực càng cường đại hơn. Đạt được loại tu vi này, đỉnh lực đã không thể hạn chế, dĩ nhiên có đầy đủ năng lực hủy thiên diệt địa! Giống như ngọn núi phía xa, cũng có thể thoáng một chút đánh nát.

Triệu Phi Vũ đối với đẳng cấp tu luyện, hiểu rõ rất nhiều, nói liên tục.

- Ngọn núi cũng có thể một đòn đánh nát?

Đám người Trịnh Dương líu lưỡi.

Đạt được Tông Sư, bọn họ đã cảm thấy rất lợi hại. Nham thạch mấy ngàn cân, có thể dễ dàng đánh văng ra. Một quyền đánh ra, sắt thép cũng có thể vặn vẹo.

Nhưng cường thịnh mấy đi nữa, cũng chỉ là thân thể. Cơ thể người có giới hạn. Muốn một quyền hủy diệt ngọn núi, vẫn là còn xa mới làm được. Điều này đã không khác biệt với thần linh.

Thảo nào Hóa Phàm cảnh cũng gọi là Linh Cảnh. Loại năng lực này, quả thật võ giả không có thể chống lại. Cho dù nửa bước Hóa Phàm, cũng còn xa mới đủ.

- Về phần Hóa Phàm tầng thứ tư, Trọc Thanh cảnh, nguyên khí phân ra trong đục, linh hồn phân ra nặng nhẹ. Cố gắng tu luyện, hoàn toàn có thể khiến cho phẩm chất nguyên khí tiến thêm một bậc. Nói cách khác, đây là một lần cơ hội để người tu luyện có thể thăng cấp đẳng cấp nguyên khí. Nếu như có thể từ hạ tam phẩm thăng cấp đến trung tam phẩm, không cần ta nói, tác dụng to lớn có thể tưởng tượng được!

Triệu Phi Vũ cười một tiếng, nói tiếp:

- Khang đường chủ Vạn Quốc Thành danh sư tứ tinh đỉnh phong, chính là cấp bậc này. Đạt được loại tu vi này, ở liên minh vạn quốc có khả năng được xem như là hoành hành, ai cũng không dám đắc tội. Về phần, tầng thứ năm Hợp Linh cảnh, ta cũng chỉ là nghe nói, đã vượt ra ngoài phạm vi của liên minh vạn quốc. Tình huống cụ thể, cũng không rõ lắm.

- Thì ra là thế!

Trương Huyền gật đầu.

Chín tầng Hóa Phàm, giống như chín tầng võ giả, cũng một tầng một tầng trời, tu luyện, cần phải không ngừng nỗ lực và kiên trì.

Đương nhiên, đối với hắn mà nói, vẫn cần phải tìm vô số bí tịch, hình thành công pháp thiên đạo.

- Đến rồi, đi xuống đi!

Nói một hồi, đã đi tới phía trước Hồng Hải Thành. Man thú vỗ cánh, trực tiếp đáp xuống.

Giống với vương thành khác, vào thành cần phải giao nộp phí nhất định. Trương Huyền lấy ra huy hiệu danh sư, loại tiêu tốn này có thể được miễn.

Đi vào Hồng Hải Thành, đường phố rộng rãi, xung quanh náo nhiệt khác thường. Khắp nơi đều bày bán các loại vật phẩm.

Binh khí quỷ cấp đỉnh phong trân quý nhất ở Lâm gia trước đó, ở chỗ này tùy tiện một cửa hàng cũng có thể mua.

- Ở Hồng Hải Thành, kim tệ cơ bản là không có tác dụng gì. Dùng để giao dịch nhiều nhất là chương trình học, ngọc phù và linh thạch.

Triệu Phi Vũ nói:

- Ngọc phù chương trình học của danh sư, phân chia theo đẳng cấp. Cấp tứ tinh, một giờ dạy học có thể đổi một trăm giờ dạy học của cấp tam tinh. Cấp tam tinh có thể đổi một trăm giờ dạy học của cấp nhị tinh... Lấy loại này đẩy ra. Về phần linh thạch, khoảng mười cái, có thể mua một khối ngọc phù chương trình học của cấp tam tinh!

- Sử dụng chương trình học ngọc phù xem như tiền giao dịch?

Ánh mắt Trương Huyền nhất thời sáng lên.

Thảo nào địa vị của danh sư được tôn sùng, được người kính trọng. Giờ dạy học của bọn họ tương đương với tiền. Cho dù là người không muốn tu luyện, cũng không thể nào không quan tâm tới tiền tài.

Chỉ có điều, suy nghĩ kỹ một chút cũng lại hiểu được.

Giờ dạy học của danh sư, có thể giải quyết cho người tu luyện vô số vấn đề và cản trở trong tu luyện. Đừng nói một canh giờ, cho dù mấy phút, bình thường cũng có thể đưa đến tác dụng mang tính quyết định đối với đột phá.

Lấy thứ này làm tiền giao dịch, thật sự công bằng nhất, vô tư nhất.

- Nghe nói ở đây đào ra một con Vô Hồn Kim Nhân. Nếu như ta muốn mua, vậy phải đi tới nơi nào?

Lại nghe Triệu Phi Vũ giảng giải một hồi, đối với Hồng Hải Thành này có nhận thức nhất định, Trương Huyền mở miệng hỏi.

- Vô Hồn Kim Nhân loại bảo vật này, vô cùng trân quý. Thông thường đều sẽ do Giám Bảo các chịu trách nhiệm bán đấu giá. Nếu như đoán không sai, chắc hẳn là lại ở bên trong Giám Bảo các!

Triệu Phi Vũ suy nghĩ một chút nói.

- Giám Bảo các?

Trương Huyền nhìn qua:

- Nơi có thể tập trung giám bảo sư?

Ban đầu, thời điểm ở Thiên Huyền vương quốc, hắn từng gặp được một "giám bảo đại sư"... Mặc Dương.

Người này chỉ là một học đồ mà thôi, lại giả thần giả quỷ, sử dụng các loại thủ đoạn lừa gạt tiền.

Chỉ có điều, hết lần này tới lần khác có không ít người tin tưởng.

Giám bảo sư mặc dù chỉ là chức nghiệp trung cửu lưu, nhưng bởi vì có thể xác định mức độ trân quý của bảo vật, chạm tay có thể bỏng.

Giám Bảo các (1)

dtv-ebook.com

Trên đường đi tới, đối với loại người nghề nghiệp này, thấy rõ ít hơn, cũng sẽ không coi ra gì. Không nghĩ vừa tới Hồng Hải Thành này, lại có Giám Bảo các. Vậy phải có giám bảo sư chính thức và phương pháp sát hạch giám bảo sư.

Thật sự không được, thật ra có thể thi chơi một chút, kiếm thêm chút khoản thu nhập.

Nếu không, cho dù biết Vô Hồn Kim Nhân, chỉ sợ cũng không có tiền mua.

Nếu như cho những người khác biết ý nghĩ này, nhất định sẽ nói không ra lời.

Giám bảo sư, tuy rằng không ở thượng cửu lưu, muốn sát hạch, lại cực kỳ khó khăn, cần phải hiểu rõ sâu sắc đối với bảo vật mới được. Mỗi một giám bảo sư chính thức, không có nghiên cứu đối với bảo vật hơn mười năm, cũng không thể sát hạch thành công.

Người này lại bởi vì không có tiền đã muốn thi thử một chút. Nói cho bất kỳ kẻ nào nghe được, đều sẽ không còn lời để nói tới cực điểm.

- Đi Giám Bảo các!

Có ý nghĩ, hoàn toàn không có chút do dự nào, tìm người hỏi thăm vị trí một chút, Trương Huyền và mọi người cùng nhau đi tới.

Giám Bảo các nguy nga lộng lẫy, không chỉ giám bảo một thị trường giao dịch cực lớn, các loại vật phẩm mọc lên như rừng, dòng người điên

cuồng ra vào. Còn chưa đến tới phía trước, đã bị cảnh tượng huy hoàng trước mắt làm chấn động.

- Đây là cửa hàng kinh doanh của Giám Bảo các. Có thể vào ở nơi này, rất nhiều thứ đều là chính phẩm. Bởi vậy, nơi này cũng thành thị trường giao dịch lớn nhất của toàn bộ liên minh vạn quốc!

Nhìn thấy được vẻ mặt kinh ngạc của vị thiên tài siêu cấp trước mắt này, Triệu Phi Vũ có chút đắc ý.

Giám Bảo các, bởi vì đặc tính chức nghiệp đặc biệt của nó, khiến người ta từ ở sâu trong nội tâm phát sinh tin cậy. Cửa hàng tất nhiên cũng lại mở tới phong sinh thủy khởi. Càng nhiều người nguyện ý tiêu giá cao hơn mua, chỉ vì an lòng.

Chính vì vậy, giám bảo sư mặc dù không phải thượng cửu lưu, nhưng thật là một trong mấy chức nghiệp kiếm tiền nhất.

Không ít danh sư lựa chọn chức nghiệp trợ giúp , thông thường thích cửa này.

Chỉ có điều, muốn giám bảo, đối với lịch sử, điển cố, đồ vật, chất liệu, lai lịch... phải biết rất nhiều. Vô số tri thức hợp lại một lò mới có thể có thành tựu. Sát hạch nhất tinh dễ dàng. Sát hạch cao cấp hơn khó khăn càng thêm khó khăn.

Cho nên, rất nhiều người muốn thi hạch giám bảo sư, nhưng đạt được tam tinh trở lên, đã ít lại càng ít. Thậm chí ở trên số lượng, ngay cả danh sư cũng còn xa mới bằng được.

Nguyên nhân chính là vì điều này, số lượng Giám Bảo các cũng không nhiều. Cho dù là địa phương Thiên Vũ vương thành thế này, cũng không có một tòa. Một Mặc Dương giả mạo đại sư cũng có thể khiến cho nhiều người theo đuổi tán dương như vậy.

- Giám bảo sư, lại có thể bảo đảm nhất định có thể phán đoán chính xác sao?

Tôn Cường ở một bên không nhịn được nói.

Hắn từng mở cửa hàng ở trong thương trường, biết rất nhiều mờ ám. Cho dù giám bảo sư lại như thế nào? Cũng có thời điểm nhìn nhầm, không có thể bảo đảm mỗi một lần đều phán đoán chính xác!

Dù sao, người không phải là máy móc, luôn luôn có thời điểm bị mắc lừa.

Thường đi ở bên bờ sôngi làm gì có chuyện không ướt giày. Giám bảo sư lợi hại hơn nữa, cũng không thể bảo đảm cả đời không xuất hiện một lần sai lầm.

- Giám bảo sư, chịu giới hạn bởi cấp bậc và năng lực quan sát, quả thật không có thể bảo đảm mỗi một món vật phẩm đều quyết định chính xác! Chỉ có điều, gặp phải loại tình huống này, bình thường đều sẽ niêm phong cất vào kho, sau đó mời giám bảo sư khác cùng nhau giám định. Nếu như mời vài người, cũng cho không ra đáp án xác định, cũng chỉ có thể cho ra ý kiến tổng hợp, làm tham khảo.

Triệu Phi Vũ nói.

- Như vậy khác nào cho đáp án!

Tôn Cường lắc đầu.

- Giám bảo sư suốt đời chỉ có ba lần cơ hội phán đoán sai lầm. Một khi vượt quá, lại sẽ tự động loại bỏ chức nghiệp này. Gặp được thứ không có thể xác định, sẽ không dám dễ dàng cho ra kết luận!

Kim Tòng Hải nói chen vào.

- Ba lần?

- Ừ, từ khi bắt đầu trở thành giám bảo sư chính thức, giám định mỗi một dạng bảo vật, đều phải ghi chép sắp đặt. Một khi thứ này xuất hiện vấn đề, chẳng khác nào xuất hiện sai lầm. Chỉ cần vượt quá ba lần, không quan tâm sau đó đạt tới mấy tinh, đều sẽ trực tiếp thủ tiêu tư cách!

Kim Tòng Hải nói tiếp.

Mấy năm nay hắn gặp qua không ít giám bảo sư, bởi vì sai lầm bị loại bỏ tư cách, trong lòng có chút buồn bã.

Rất nhiều người danh tiếng buôn bán cả đời, đến già xuất hiện vấn đề.

Mọi người im lặng.

Xem ra người người đều hâm mộ giám bảo sư. Chức nghiệp này, cũng không dễ làm như vậy.

Vượt quá ba lần sai lầm, lại loại bỏ tư cách. Nhưng... ai có thể bảo đảm, mỗi lần giám bảo, cũng có thể làm không sai chút nào?

- Thật ra mỗi một chức nghiệp đều giống nhau. Danh sư càng cao thâm, chỉ điểm một chỗ sai lầm, lại vô cùng có khả năng tuyên bố bị quét rác, lại không có người tin tưởng!

Thấy mọi người thông cảm cho giám bảo sư, Trương Huyền lắc đầu.

Trước khi hắn tới thế giới này, tiền thân cũng bởi vì chỉ điểm sai lầm, khiến cho học sinh tẩu hỏa nhập ma, lúc này mới khiến cho dư luận xôn xao, ngay cả học sinh cũng không tuyển được.

- Đúng vậy, y sư cũng vậy. Tính sai lầm một chỗ, lại vô cùng có khả năng hại chết sinh mạng một người...

Triệu Phi Vũ cũng gật đầu, đồng thời nhìn về phía thiếu niên ở trước mắt.

Người này thoạt nhìn không lớn hơn nàng là mấy, làm sao có thể giải quyết dễ dàng chứng bệnh cơ tiên thiên không có lực, ngay cả y sư tứ tinh, ngũ tinh cũng không giải quyết được, do đó trị được cho nàng?

- Thật nhiều đồ...

- Thật đẹp...

Đang hiếu kỳ, rốt cuộc hắn học tập y thuật thế đó, lại có chỗ dựa thế nào, nàng liền nghe được giọng nói đầy hưng phấn của đám người Viên Đào vang lên.

Nói một hồi, mấy người đã dọc theo đại sảnh lắp đặt thiết bị rực rỡ đi vào. Trước mắt khắp nơi đều bày bán các vật phẩm của tiểu thương, bao gồm hơn mười loại chức nghiệp.

Thuốc, đan dược, lô đỉnh, binh khí, trận bàn... bày kín mít, rực rỡ muôn màu, khiến người ta không kịp nhìn.

Vô số trân bảo bình thường muốn gặp cũng không gặp được, lóe ra ánh sáng, kích thích thần kinh của mọi người.

- Đi qua, đi qua. Đều tới xem một chút đi. Mới nhất, có thể tự động định ra giá trị của bảo vật, cho ngươi một căn cứ và chỗ dựa để mua. Chỉ cần mười khối linh thạch, không mua sẽ thiệt. Mua rồi không trả lại!

Một người thanh niên la lớn.

- Gương thăm dò bảo?

Đám người Triệu Nhã mắt chớp chớp, đã muốn qua.

- Mảnh gương vỡ bình thường mà thôi. Gạt người. Mười linh thạch nếu như có thể mua được gương thăm dò bảo, cũng sẽ không cần ở chỗ này bán gương!

Trương Huyền lắc đầu.

Cho dù không cần Đồ Thư Quán, mắt Minh Lý cũng có thể nhìn ra dễ dàng lai lịch và giá trị của một vài bảo vật.

Cái gọi là gương thăm dò bảo trong tay của người thanh niên này, vừa nhìn cũng biết là giả.

- Gạt người? Không phải nói... ở đây đều là hàng thật sao?

Trịnh Dương không nhịn được nhìn về phía Triệu Phi Vũ.

Hắn vừa nói xong, có Giám Bảo các làm bảo đảm, vật phẩm ở đây hàng thật chiếm đa số. Thế nào thoáng cái lại xuất hiện một đồ giả?

- Nơi này có bao nhiêu bảo bối?

Không trả lời vấn đề, Triệu Phi Vũ liếc một cái, chỉ trái và phải.

- Ít nhất cũng phải có mấy ngàn vạn, thậm chí trên mười vạn món!

Trịnh Dương liếc mắt thoáng nhìn:

- Đây là chỗ ta có thể nhìn thấy được. Bên trong còn có chỗ không nhìn thấy được, chắc hẳn là... càng nhiều hơn!

Toàn bộ cửa hàng, bày ra không dưới mấy ngàn quầy hàng. Trên mỗi một quầy hàng lại có không biết bao nhiêu bảo vật. Toàn bộ cộng lại, số lượng nhiều, có thể nói là khủng khiếp.

- Đúng vậy, nhiều đồ như vậy, nếu như để cho giám bảo sư phân biệt toàn bộ, mệt chết cũng làm không được! Hơn nữa, mỗi ngày ra ra vào vào, chỉ riêng mức bán ra lại cũng tới vạn món, hơn mười vạn món. Giám định từng cái một, làm sao có thể?

Triệu Phi Vũ mỉm cười:

- Ta nói chính phẩm, là thứ nắm giữ đánh dấu của giám bảo sư giám định. Không có thứ này, tốt nhất đừng mua. Nếu không, bị lừa gạt cũng không biết!

- A!

Mọi người gật đầu.

Cửa hàng Giám Bảo các, làm thị trường giao dịch lớn nhất của liên minh vạn quốc. Buôn bán trong đó, người mua thật sự quá nhiều. Nếu như mỗi một món bảo vật đều cần giám định, giám bảo sư lợi hại hơn nữa, chắc hẳn cũng mệt chết đi được.

- Đương nhiên, nhìn thấy được thứ thích hợp, mua cũng được. Nếu như lo lắng, có thể trả giá lớn, đi trên lầu tìm giám bảo sư chân chính giám định. Chính phẩm, lại buôn bán. Hàng giả, lại bồi thường!

Triệu Phi Vũ nói tiếp.

Giống như đánh cược số phận với giám bảo, mua đồ không qua giám định, sát hạch năng lực quan sát và vận khí. Không có vận khí này, chỉ có thể nắm lỗ mũi tự nhận gặp xui xẻo.

- Giám bảo sư thật đúng là kiếm tiền...

Mở cửa hàng kiếm lấy tiền thuê, không cần nói. Mua đồ lại đi tìm bọn họ, cam tâm tình nguyện để cho bọn họ bóc lột. Không hổ danh là một trong những nghề có thể kiếm tiền nhất.

- Mau đến xem thử. Chỗ của ta có đồ. Chỉ cần ngậm loại cá này vào trong miệng, là có thể hít thở tự do ở dưới nước, ba ngày ba đêm cũng sẽ không ngạt thở. Tuyệt đối là thứ tốt!

- Đi bộ tới xem một chút, đồ chính tông, có thể giải mười bảy loại khí độc thường gặp, giá không đắt, tác dụng vô cùng!

- Chỗ của ta có đá ngôi sao, buổi tối lấy ra giống như ngôi sao, rọi sáng khắp nơi. Mọi người đi qua đi lại, không nên bỏ qua...

...

Các loại âm thanh lần lượt phát ra. Khắp nơi đều là bảo vật. Không có ai dẫn dắt, một thân một mình tiến tới, thật đúng là không thể phân biệt ra thật giả, khó có thể lấy hay bỏ!

Dọc theo rất nhiều quầy hàng, chậm rãi đi về phía trước, đột nhiên Trương Huyền nhướng mày, ngừng lại.

Trong một quầy hàng cách đó không xa, một vật phẩm màu xám lớn chừng bàn tay xuất hiện ở trong tầm mắt.

Mắt Minh Lý của hắn tuy rằng không đạt được cấp bậc cao nhất, so với danh sư cao cấp sẵn có, cũng kém một mảng lớn. Nhưng bảo vật bình thường vẫn có thể dễ dàng nhìn ra lai lịch, giá trị.

Chỉ có điều, chẳng biết tại sao, mảnh vảy này lại chết sống đều nhìn không thấu.

- Kỳ quái!

Bước chân chuyển một cái, Trương Huyền nhăn mày lại.

Nhìn không thấu, lẽ nào giá trị xa xỉ? Vượt ra khỏi trình độ thực lực hắn bây giờ có thể phân tích?

- Vị bằng hữu này, có coi trọng đồ gì không? Chỗ của ta có thể bảo đảm đều là chính phẩm...

Thấy có người qua, chủ quán vội vàng chào đón, vẻ mặt tươi cười.

- Chính phẩm?

Mỉm cười, Trương Huyền nhìn quanh một vòng.

Đồ trên quầy hàng này thực sự không ít, không dưới mấy nghìn. Binh khí, đan dược, hộ giáp... Cái gì cần có đều có, thật sự rất nhiều. Nhưng giả thật cũng không ít.

Giám Bảo các (2)

dtv-ebook.com

Đều là chính phẩm. Lời thương gia nói, quả nhiên không thể tin tưởng.

Hoa văn ở trong mắt dao động, rất nhanh lại nhìn một lần.

Mấy thứ này cơ bản đều có thể liếc mắt nhìn thấu, không quá nhiều bảo bối trân quý. Hắn cũng không có quá nhiều do dự, chỉ về phía vật phẩm màu xám cách đó không xa, trực tiếp mở miệng:

- Đây là vật gì?

- Cái này?

Chủ quán thoáng sửng sốt một chút, lập tức cười:

- Vị thiếu gia này thật là có mắt nhìn. Đây chính là thứ đáng tiền nhất trong quầy hàng của ta, là ta nhận được từ trong tay một tên trộm mộ. Cụ thể là bảo bối gì, cũng không biết được rõ ràng. Chỉ có điều, đã từng sử dụng lửa luyện qua, hoàn toàn không tổn hại. Sử dụng nước ngâm qua, cũng không có bất kỳ vết thương nào, vô cùng cứng rắn. Tuyệt đối là một bảo bối nhất đẳng...

- Trân quý nhất? Ngươi lừa gạt ai?

Nghe hắn tự biên tự diễn không ngừng, Triệu Phi Vũ hừ một tiếng.

Chủ quán của những quầy hàng này, chỉ cần có người nhìn trúng đồ, đều sẽ nói như vậy, có ý định bán đắt một chút.

Gì mà đáng tiền nhất, trân quý nhất, nếu như tin tưởng, vậy thật khờ.

- Ta làm sao dám lừa gạt các ngươi. Vật này thật sự rất trân quý. Ta từng nhờ một vị giám bảo sư nhị tinh giám định, cũng không có kết quả!

Chủ quán nói lời thề son sắt.

- Được, thứ này bán thế nào?

Lười dây dưa cùng đối phương, Trương Huyền nhìn sang.

- Thiếu gia nếu như coi trọng, nói rõ có duyên với thứ này. Thuận tiện bán rẻ cho ngươi, một trăm linh thạch!

Nghe thấy hỏi giá cả, ánh mắt chủ quán nhất thời sáng lên, cười nói.

- Ngươi nói gì?

Trương Huyền sửng sốt, thiếu chút nữa thì máu tươi phun ra.

Còn tưởng rằng loại hàng trong quầy hàng này, có thể mua rẻ, tối đa một, hai khối linh thạch, hoặc bao nhiêu kim tệ... Không nghĩ tới đắt như thế.

Một trăm linh thạch...

Hắn có chừng mấy khối, mấy ngày qua ở trên đường cũng dùng hết. Nhiều tiền như vậy, bán hắn cũng không đủ!

Không hổ danh là liên minh vạn quốc, vừa mở miệng lại ra giá nhiều tới mức dọa người.

- Loại hàng vỉa hè này, cũng cần ra giá cao hù dọa người, ngàn vạn lần đừng mắc lừa!

Thấy bộ dạng hắn trợn mắt hốc mồm, Triệu Phi Vũ cười một tiếng, truyền âm qua.

- Hù dọa người?

- Ngươi xem, ta giúp ngươi mặc cả. Một lát nữa, nhất định có thể mua rẻ hơn!

Vẻ mặt Triệu Phi Vũ tự tin.

- Được!

Trương Huyền gật đầu.

Một trăm linh thạch, với hắn mà nói, là giá trên trời, căn bản không lấy ra được. Nếu vị trước mắt này chủ động muốn giúp giảm giá xuống, hắn tự nhiên vui vẻ hưởng thành quả của hắn.

- Cũng không cần ở chỗ này ăn nói ba hoa. Đồ của Giám Bảo các chúng ta cũng không phải chưa từng mua qua. Ở đây cũng không phải lần đầu tiên tới. Còn một trăm linh thạch. Cũng vượt quá mười giờ ngọc phù tam tinh dạy học. Lại còn là đồ giả, cũng đáng với cái giá này sao? Ngươi muốn cướp sao?

Bàn tay vẫy một cái, Triệu Phi Vũ tử làm ra bộ dạng một khách quen cũ, trừng mắt:

- Nói giá thật!

- Vị công tử này nói đùa, ta nói chính là giá thật. Thứ này, tuy rằng không bắt mắt, lại là ta thu mua với giá cao, luyện khí sư cũng rèn qua, chỉ là không thành công mà thôi. Cho dù ta không biết cụ thể là cái gì, nhưng cũng biết, nhất định là món bảo bối...

Cười khan một tiếng, chủ quán cắn răng:

- Chỉ có điều... Ngươi đã là khách quen cũ, cũng thường xuyên đến nơi đây, ta lại không dây dưa nữa. Như vậy, ngươi nói một giá, chúng ta thương lượng một chút. Thích hợp thì đưa đi, không thích hợp, vậy thì thôi!

- Như vậy còn tạm được. Như vậy đi, ta cho ngươi 15 khối linh thạch!

Thấy phương pháp khách quen cũ thực hiện được, vẻ mặt Triệu Phi Vũ đắc ý khoát tay.

- Mười lăm? Được, xem như ta lỗ vốn, mười lăm thì mười lăm!

Chủ quán thoáng lộ ra vẻ mặt đau lòng.

- Như vậy là được?

Đám người Triệu Nhã đồng thời lảo đảo, mỗi một người trợn tròn mắt.

Chào giá 100, trực tiếp trả giá 15, vốn tưởng rằng sẽ bị lập tức đánh chết, kết quả lại đồng ý...

Đây cũng quá ngoan độc!

Không phải tự mình từng trải qua, thật sự không thể tin được.

- Ừ!

Trả giá xong thấy đối phương đáp ứng, Triệu Phi Vũ giống như là đánh thắng trận, vẻ mặt đắc ý nhìn về phía Trương Huyền:

- Được, trả tiền!

- Trả tiền?

Trương Huyền lắc đầu.

Hắn rất muốn trả tiền. Nhưng... mười lăm linh thạch, đối với hắn mà nói, cũng là một khoản tiền lớn, lục khắp toàn thân cũng không có.

- Mười lăm linh thạch, ta cảm thấy vẫn quá đắt!

Trương Huyền nhìn qua.

- Mười lăm linh thạch còn chê đắt? Thiếu gia nói đùa, đây đã là giá thấp nhất...

Chủ quán cười khổ.

- Cái này... Quả thật không đắt. Nếu quả thật coi trọng, mua là được!

Thấy mình cũng đã trả giá xuống mười lăm, người này lại còn từ chối, lông mày Triệu Phi Vũ nâng lên.

Ngươi lần này qua, lại là muốn mua Vô Hồn Kim Nhân. Loại vật này, không có mấy ngàn, cũng hơn vạn khối linh thạch, không có khả năng lấy được.

Mười lăm linh thạch mua một thứ nhìn trúng, thế nào ngược lại còn chê đắt?

- Như vậy đi, ngươi lấy cho ta xem trước một chút, rốt cuộc có thể giá trị bao nhiêu tiền, sau đó sẽ thương lượng!

Trương Huyền nói.

- Được!

Chủ quán đưa vật phẩm màu xám trong tay tới.

Tiện tay tiếp nhận, cầm ở trong lòng bàn tay, Trương Huyền lúc này mới nhìn rõ rốt cuộc là cái gì.

Lớn chừng bàn tay, mặt ngoài hiện lên màu xám tro, một bên hiện lên hình cong. Một góc khác, lại lõm vào trong, cùng loại với một cái vẩy cá lớn.

Nơi lõm xuống, khắc một ít hoa văn đặc biệt, rậm rạp chằng chịt, còn có nhiều chỗ mơ hồ không rõ, không nhìn ra rốt cuộc là cái gì.

- Chỗ thiếu hụt!

Nhìn lướt qua vẻ ngoài, không có quá nhiều do dự, trong lòng hắn khẽ kêu lên.

Mắt Minh Lý không nhìn ra đây là cái gì, Thiên Đạo Đồ Thư Quán tuyệt đối có thể nhìn rõ ràng ra.

Vù!

Sách xuất hiện ở trong đầu. Hắn tiện tay mở ra. Chỉ xem một chút, mắt hắn nhất thời trợn tròn, hít thở trở nên gấp gáp.

- Thứ tốt...

Chỉ thấy trên sách viết một hàng chữ, giới thiệu kỹ càng tỉ mỉ tên và chỗ thiếu hụt của thứ này.

- Vảy rồng bùa hộ mệnh, hai ngàn năm trước, luyện khí sư Bách Tích lục tinh chế luyện, có khả năng chống đỡ ba lần công kích của cường giả Hóa Phàm cửu trọng. Khuyết điểm:...

Nắm đấm nhất thời xiết chặt.

Không nói gì khác, chỉ riêng việc chống đỡ công kích của cường giả Hóa Phàm cửu trọng, cũng rất đáng sợ.

Có thể nói, trước đây có thứ này, Lộ Trùng tuyệt đối sẽ không bị thương, lại không rơi vào trong giấc ngủ say, đến bây giờ vẫn không có cách nào tỉnh lại.

- Nhất định phải mua được!

Ban đầu chỉ là hiếu kỳ, không nghĩ tới trân quý như thế. Hắn đè nén kích động trên mặt, đang muốn mở miệng nói mua, liền nghe được cách đó không xa có một giọng nói lên.

- Mười lăm linh thạch đúng không? Ta muốn!

Hắn quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một người trung niên, ánh mắt lấp lánh nhìn qua, nhìn chằm chằm vào bùa hộ mệnh vảy rồng trong lòng bàn tay hắn.

- Hóa ra là Lưu Xương giám bảo tông sư!

Nhìn thấy người này, chủ quán hình như nhận ra được, vội vàng mở miệng:

- Ngươi muốn mua, ta chắc hẳn phải trực tiếp cho ngươi. Chỉ có điều, vị thiếu gia này nhìn thấy trước, không bằng... các ngươi thương lượng?

- Giám bảo tông sư?

Nghe được cách xưng hô, Trương Huyền lúc này mới chú ý tới vị trước mắt này.

Ngực mang theo một huy hiệu, mặt ngoài có hai ngôi sao sáng ngời chói mắt.

Lại là vị giám bảo sư nhị tinh.

Giám bảo sư có đôi khi cũng lại đi dạo ở chỗ này, thuận tiện mua vài món đồ. Nếu chẳng may gặp được giá trị cao, cũng có thể kiếm lời một khoản.

- Thứ này ta coi trọng, chuyển cho ta đi!

Lưu Xương giám bảo sư nhướng mày, nhìn về phía Trương Huyền.

- Thật ngại quá, ta cũng coi trọng, không muốn chuyển cho người khác!

Trương Huyền lắc đầu.

Nói đùa, nếu như không biết là cái gì, cho thì cho. Biết là vật gì, đánh chết cũng không thể buông tay!

Thứ này tương đương với ba lần cơ hội bảo toàn tính mạng. Kẻ ngu si mới có thể bán đi.

- Không chuyển?

Lưu Xương giám bảo sư hừ lạnh một tiếng, không tiếp tục để ý tới Trương Huyền, mà nhìn về phía chủ quán:

- Hắn tuy rằng coi trọng trước, nhưng còn chưa trả tiền đúng không? Mua đồ, người trả giá cao được. Như vậy đi, ta cho ngươi 50 khối linh thạch, ngươi bán cho ta!

- 50?

Ánh mắt chủ quán nhất thời sáng lên.

Thứ này hắn cũng nhận được trong lúc vô ý. Cụ thể có thể giá trị bao nhiêu, quả thật không biết. Có thể bán được năm mươi, hắn thấy, tuyệt đối là giá trị cao nhất của vật này.

Trong lòng hắn kích động, vội vàng nhìn về phía người thanh niên:

- Vị thiếu gia này, Lưu tông sư đã ra giá, ngươi xem... Ngươi không thể lấy ra giá càng cao hơn, lại trả thứ này lại cho ta đi...

Trương Huyền nhìn qua:

- Như vậy đi, ta cho ngươi một giá, nếu như thích hợp bán cho ta. Nếu như không thích hợp, lại cho hắn!

- Được!

Chủ quán gật đầu.

- Năm mươi kim tệ!

Trương Huyền nói.

- Năm mươi... kim tệ?

Chủ quán sửng sốt, thiếu chút nữa thì nôn ra máu.

Trộm mộ

dtv-ebook.com

Kim tệ, ở trong phạm vi liên minh vạn quốc, cơ bản thông dụng. Chỉ có điều, dựa theo cấp bậc vương quốc tăng, tác dụng càng lúc càng nhỏ mà thôi.

Một khối linh thạch, trên trăm vạn kim tệ cũng mua không được. Chỉ cho năm mươi kim tệ, lại muốn mua thứ giá trị năm mươi linh thạch. Ngươi đùa gì vậy?

Triệu Phi Vũ ở một bên, mí mắt giật một cái, cũng thiếu chút nữa nôn ra máu ngất đi.

Nàng cực cực khổ khổ trả giá từ 100 linh thạch xuống đến 15, vốn tưởng rằng đã đột phá rất lớn. Người này thì hay rồi, vừa mở miệng 50 kim tệ?

Mới vừa rồi còn nói đối phương cướp... Hiện tại, thế nào cảm giác, chủ quán người ta vẫn tính là thành thực. Vị Trương Sư này, ngược lại giống như tội phạm cướp đoạt?

Chút tiền ấy đã muốn mua đồ của người ta. Bất kể là gì, căn bản là cướp không có gì khác biệt.

- 50... kim tệ?

Cồn cho rằng người này có thể đưa ra giá cao hơn. Nghe nói như thế, Lưu Xương giám bảo sư thiếu chút nữa thì bật cười.

Kẻ nhà quê này từ nơi nào xuất hiện?

Linh thạch và kim tệ là hai loại tiền giao dịch hoàn toàn không giống nhau, căn bản không có khả năng so sánh được. Ta cho ra 50 linh thạch,

ngươi lại cho ra 50 kim tệ. Ngươi sao không trực tiếp nói, tặng cho ngươi được...

Mặt thật đúng là lớn!

Liếc mắt một cái, vẻ mặt hắn khinh bỉ.

Năm mươi kim tệ nói với lẽ thẳng khí hùng như vậy, toàn bộ cửa hàng cũng lại chỉ có một mình ngươi.

- Thật ngại quá, ta không bán cho ngươi...

Chủ quán khôi phục lại, vội vàng xua tay.

Còn tưởng rằng thực sự là công tử, thiếu gia gì. Náo loạn nửa ngày, hóa ra chỉ là một quỷ nghèo.

Làm hại lãng phí thời gian lâu như vậy.

- Ngươi cảm thấy ta cho giá không đủ cao?

Trương Huyền cũng không tức giận, mà mỉm cười.

Chủ quán không nói gì.

Đây căn bản không phải là vấn đề giá không đủ cao, mà là tương đương với căn bản không nói giá!

Ngươi đã thấy người cầm giấy đi mua đồ sao?

Giấy cho dù cũng đáng giá ít tiền, nhưng so với tiền thật, chênh lệch thật sự quá lớn.

- Lưu Xương giám bảo sư, thứ này bán cho ngươi. Không biết còn coi trọng thứ gì hay không, ta gói cho ngươi luôn...

Lười lại để ý tới người này, chủ quán quay đầu lại.

- Nói như vậy, ngươi không bán cho ta?

Trương Huyền lắc đầu, lộ ra một vẻ tiếc nuối:

- Ai, ban đầu còn nghĩ chỉ cần bán cho ta, ta tiện tay giải quyết phiền phức ban đêm không thể chợp mắt, ác mộng quấn thân cho ngươi. Nếu không cần, quên đi!

Nói xong, hắn tiện tay ném vật trong tay ra ngoài, xoay người tính rời khỏi đó.

- Ngươi nói cái gì?

Ban đầu chủ quán hoàn toàn không để ý chút nào. Vừa nghe hắn nói như thế, thân thể cứng đờ, sắc mặt lập tức trắng bệch:

- Vị thiếu gia này xin dừng bước?

Người tu luyện, chống lại trời, hấp thu linh khí tẩm bổ thân thể, dựa theo tình huống bình thường, rất ít khi gặp phải tình huống đêm không thể chợp mắt, ác mộng quấn thân. Nhưng chẳng biết tại sao, nửa năm gần đây, hắn gần như hàng đêm ngủ không được, thậm chí vừa ngủ, sẽ giật mình tỉnh giấc.

Một hai ngày ngược lại cũng thôi. Liên tục nửa năm, mặc dù thực lực của hắn không kém, cũng cảm thấy thần kinh suy nhược, bất cứ lúc nào đều sẽ suy sụp.

Hắn lén tìm không ít y sư, kết quả cũng không có cách nào giải quyết. Vị trước mắt này đột nhiên nói ra, làm sao hắn không kích động được?

- Ngươi gần đây có phải cảm giác kinh sợ, đổ mồ hôi trộm, ngủ sau nửa đêm, giống như người chết, thân thể co giật rất nhỏ?

Biết đối phương nhất định sẽ gọi hắn, Trương Huyền mỉm cười, xoay đầu lại.

- Ngươi... làm sao biết được?

Chủ quán lại chấn động.

Hắn đêm không thể chợp mắt, cho dù ngày đêm tu luyện, có thể bù đắp thiếu hụt, sắc mặt cũng không quá bình thường, thoáng lộ ra một chút tái nhợt.

Điểm ấy không ít y sư đều có thể liếc mắt nhìn ra. Nhưng... cảm giác kinh sợ, đổ mồ hôi trộm, ngủ giống như người chết, kèm theo co giật, chỉ có bản thân hắn biết, chưa nói qua với bất kỳ kẻ nào. Thậm chí thê tử hắn cũng không nói lời nào.

Đối phương làm thế nào biết được? Đồng thời nói thẳng ra?

- Ta có thể giúp ngươi giải quyết!

Trương Huyền thản nhiên.

- Giúp ta giải quyết?

Thân thể thoáng lảo đảo một cái, chủ quán không thể tin được.

- Có thể tin, có thể không tin. Chỉ có điều... Đối với ngươi mà nói, là một lần cơ hội. Nếu như không giải quyết, sợ rằng tính mạng cũng sẽ bị hao tổn, sống không được bao lâu!

Trương Huyền chắp hai tay ở sau lưng, thần sắc thản nhiên.

Tuy rằng rất muốn bùa hộ mệnh vảy rồng này, nhưng cần đối phương tin tưởng mới được. Không tin, nói nhiều hơn nữa cũng vô ích.

- Ta...

Chủ quán do dự.

Một lát sau cắn răng một cái, ngẩng đầu nhìn về phía người trung niên trước mắt:

- Lưu Xương giám bảo sư, thật sự ngại quá. Thứ này xem ra không thể bán cho ngươi...

Tiền tất nhiên quan trọng, nhưng so với thân thể và sinh mạng cũng không tính là gì cả.

Nửa năm qua, bị loại tình huống này dây dưa, hắn tốn tiền ở trên người y sư, cũng không dưới 50 linh thạch. Đáng tiếc vẫn không có tiến triển.

Nếu như vị trước mắt này có thể giải quyết, thứ này cho dù đưa cho đối phương, cũng không tính là gì cả.

Về phần có tin tưởng hay không... Đối phương liếc mắt có thể nhìn ra chỗ mấu chốt, năng lực quan sát đã vượt qua không ít y sư. Có lẽ giống như lời hắn nói... thật sự có thể giải quyết.

- Hừ, ở đây hạng người ăn nói bừa bãi chiếm đa số. Ngươi phải cẩn thận!

Không nghĩ tới tốn 50 linh thạch, vẫn không sánh bằng 50 kim tệ của đối phương, Lưu Xương giám bảo sư hừ một tiếng, quay đầu lại nhìn về phía Trương Huyền, híp mắt lại.

- Có đúng là ăn nói bừa bãi hay không, cũng không phiền Lưu giám bảo sư phải nhọc lòng!

Trương Huyền khoát tay chặn lại.

- Hừ, rất tốt...

Sắc mặt khó coi, Lưu Xương giám bảo sư vung ống tay áo, xoay người rời đi.

Hắn đường đường là giám bảo sư, nhận được không biết bao nhiêu người kính ngưỡng. Mua không được lại ở chỗ này dây dưa, vậy thật sự mất mặt.

Đương nhiên, điều kiện chủ yếu nhất là, hắn không biết giá trị của thứ này.

Vừa mới nhìn thấy, chẳng qua là cảm thấy kỳ quái, vẫn chưa nhận ra cụ thể là vật gì. Hắn muốn mua, cũng chỉ là vì hiếu kỳ.

Về phần mua không được, cũng không cảm thấy cái gì.

Chỉ có điều, bị một kẻ nhà quê không biết từ nơi nào xuất hiện đánh vào mặt, nhiều tiền như vậy, không có mua được đồ, hắn vẫn có chút tức giận.

- Vị thiếu gia này...

Thấy Lưu giám bảo sư xoay người rời đi, sắc mặt không vui, chủ quán nhìn về phía Trương Huyền.

Nếu như người này thực sự chỉ nói ngoài miệng, không có năng lực giải quyết vấn đề trên người hắn, hắn thật sự sẽ khóc.

Ở cửa hàng bày đồ, đắc tội một vị giám bảo sư nhị tinh, tuyệt đối là hành động không sáng suốt.

- Yên tâm đi. Nếu có thể nhìn ra, lại có thể giúp ngươi giải quyết! Tới đi, đánh một quyền cho ta xem!

Trương Huyền nói.

- Vâng!

Không quá nhiều do dự, chủ quán đánh ra một quyền, tiếng gió thổi vù vù.

Không nghĩ tới chỉ là một chủ quán cửa hàng bình thường, thực lực chân chính tự nhiên đã đạt đến nửa bước Tông Sư, khoảng cách Tông Sư chân chính, cũng chỉ có kém một bước.

Không hổ danh là liên minh vạn quốc. Dưới tình huống tài nguyên, danh sư đầy đủ, thực lực chỉnh thể cao hơn so với Thiên Huyền vương quốc không biết gấp bao nhiêu lần.

- Được!

Trương Huyền xua tay.

Thực lực đối phương không bằng hắn, mắt Minh Lý đã có thể thấy được không ít vấn đề. Chỉ có điều, nếu muốn hoàn toàn trị tận gốc, còn cần mượn Đồ Thư Quán, tìm được căn nguyên mấu chốt.

- Trên tay ngươi có rất nhiều vật đáng tiền, không phải mua được, mà là... tiền tài bất nghĩa. Vật phẩm mang theo vẻ cổ xưa. Phía trên sinh ra một lớp xanh lục. Đây là do không khí không lưu thông phát sinh. Hơn nữa trên người ngươi, tản ra một loại khí tĩnh mịch... Nếu như ta không nhìn lầm, ngươi am hiểu đào mộ!

Đi tới trước mặt chủ quán, Trương Huyền nhìn quanh một vòng, thản nhiên nói.

- Ngươi, ngươi...

Sắc mặt chủ quán nhất thời trắng bệch, khiếp sợ đến mức thiếu chút nữa thì co quắp trên mặt đất.

Đào mộ nói còn dễ nghe, nói thật, chính là một kẻ trộm mộ.

Bất kể cường giả thật sự lợi hại thế nào, cho dù Chí Tôn hay Hóa Phàm, đều không thoát khỏi thời gian trừng phạt, cuối cùng biến mất ở dòng sông dài lịch sử. Những người này sau khi chết, sẽ lưu lại di tích và mộ. Trong đó chôn cùng một ít vật đáng giá.

Mà hắn, chính là dựa vào đào những chỗ này, dựng nghiệp bằng hai bàn tay trắng, thông qua bán ra đồ của người chết, mới có quy mô hiện tại.

Chỉ có điều, phần từng trải này, hắn giấu rất kỹ. Không ít người quen, cũng không biết được rõ ràng, lại bị vị trước mắt này mở miệng nói toạc ra. Hắn khiếp sợ đến mức suýt trực tiếp ngất đi.

- Không cần khẩn trương. Ngươi làm gì không có quan hệ gì với ta!

Khẽ cười, Trương Huyền nói tiếp:

- Chỉ nói lai lịch bệnh chứng này của ngươi.

- Nếu như chỉ đào một ít mộ bình thường, không có vấn đề. Nhưng tám tháng trước, đào mộ của một cường giả Hóa Phàm Cảnh. Ta nói không sai chứ?

Trương Huyền nhìn qua.

- Cái này... đúng!

Chủ quán cắn răng.

- Vị cường giả Hóa Phàm này, nếu như chết già bình thường, ngược lại cũng thôi. Đáng tiếc bị thê tử phản bội, chịu nỗi khổ bị bạn tốt chém giết, trong lòng có một oán khí bất diệt... Nếu như không nhìn lầm, ngươi có phải lưu lại một vật phẩm của hắn mang theo người, cũng đeo sát người.

Trương Huyền tiếp tục nhìn qua.

-... Đúng!

Chủ quán lại gật đầu, nhìn về phía người trước mắt này giống như gặp quỷ.

Mộ của đối phương đặc biệt đơn sơ không có thứ gì đáng tiền, chỉ có một ngọc phù đeo bên người, giá trị xa xỉ. Hắn mượn lên... Chuyện cơ mật như thế, người này làm sao biết được?

Hơn nữa còn giống như tận mắt nhìn thấy được?

- Chính là thứ này ẩn chứa oán khí, khiến cho ngươi ban đêm không thể chợp mắt, một khi ngủ, giống như người chết không ngừng co giật... Muốn giải quyết, cũng rất đơn giản, thả ngọc phù một lần nữa trở lại chỗ cũ, tìm được chủ nhân ngôi mộ, đối xử tử tế với hậu nhân của hắn, chăm bái tế, tai hoạ ngầm sẽ hết!

Trương Huyền nói.

Thật ra tình hình cả vị này, có chút cùng loại với Trần Tiêu đan sư hắn gặp phải lúc tranh luận đan trước đây.

Người sau mạnh mẽ đoạt lấy lò luyện đan của một vị luyện đan sư, không giúp hắn báo thù, bị nguyền rủa.

Vị này thời gian dài bị oán khí của cường giả Hóa Phàm tập kích, không xuất hiện tình hình mới là lạ!

Không được giải quyết, tuổi thọ tất nhiên bị hao tổn thật lớn. Sợ rằng không kiên trì được mấy năm, cũng sẽ bước theo khuôn mẫu của Trần Tiêu đan sư, tử khí nồng đậm, mạng không lâu dài.

Bởi vậy, trước đó nói hắn sống không được bao lâu, không phải là nói chuyện giật gân.

- Đa tạ thiếu gia... chỉ điểm!

Đối phương nói rất nhiều chuyện, đều không có sai lầm. Đối với lời Trương Huyền nói, chủ quán dĩ nhiên tin tưởng bảy tám phần, đầy cảm kích.

Vốn tưởng rằng là thân thể xuất hiện vấn đề. Dù thế nào cũng không nghĩ tới, nguyên nhân lại là cái này.

- Thứ này... thiếu gia, ngươi cầm đi!

Biết phương pháp giải quyết, chủ quán đưa bùa hộ mệnh vảy rồng tới.

Thứ này không biết là vật gì. Chỉ có điều, cho dù đắt mấy đi nữa, có thể đổi lấy tính mạng, cũng tuyệt đối có giá trị.

Trương Huyền gật đầu, cất đồ xong, cổ tay lật một cái, lấy ra một đống kim tệ, không nhiều không ít, vừa đúng 50 cái:

- Đây là thù lao!

- Không cần...

Chủ quán vội vàng xua tay.

So với cầm, còn không bằng đưa ra, chí ít vẫn tính là một nhân tình.

- Làm sao có thể không cần? Nói mua chính là mua. Nếu như không trả tiền, chẳng phải giống như cướp sao?

Trương Huyền nói ngôn từ chính nghĩa.

- Vậy... được rồi!

Chủ quán không thể làm gì khác hơn là tiếp được.

- Như vậy cũng làm được?

Nhìn cảnh tượng như vậy ở trong mắt, Triệu Phi Vũ chỉ cảm thấy tất cả tri thức đều bị phá vỡ.

50 kim tệ, mua bảo bối giá trị 50 linh thạch, đối phương còn mang ơn, hận không thể xem như gia gia...

Quá mạnh!

Làm nữ nhi minh chủ liên minh vạn quốc, đường đường là công chúa... Y sư lợi hại, đã thấy không biết bao nhiêu người. Nhưng liếc mắt thoáng nhìn, lại nhìn ra người khác có bệnh, ngay cả nghề nghiệp trộm mộ này cũng có thể biết...

Ngươi không phải là y sư...

Ngươi đây là coi bói...

An Thần thảo

dtv-ebook.com

50 kim tệ, mua được muốn bùa hộ mệnh vảy rồng, Trương Huyền thoả mãn từ biệt chủ quán.

Chỉ cần là người, lại không có ai hoàn toàn khỏe mạnh. Giải quyết chứng bệnh, thu thù lao nhất định, không tính là gì cả.

Cho dù thân thể khoẻ mạnh, chung quy phải nâng cao thực lực, có chút chỉ điểm, khiến cho hắn đột phá. Đây chính là chuyện ngay cả danh sư tứ tinh cũng làm không được, hoàn toàn có thể thay thế ngọc phù chương trình học.

Cho nên, cho dù không có tiền, hắn cũng có tự tin, có thể mua lại thứ này, hoàn toàn không có chút khẩn trương.

Mấy người lại vòng vo một hồi, nhưng không phát hiện vật phẩm gì đáng để mua. Triệu Phi Vũ mở miệng:

- Đi lên xem thử. Bảo bối ở lầu hai, phải trân quý hơn nhiều. Cũng có rất nhiều thứ được giám bảo sư từng giám định qua!

Mọi người đi lên lầu.

Ở đây không hỗn loạn giống như tầng một. Khắp nơi đều là quầy hàng và tiểu thương rao hàng, có vẻ quy phạm hơn không ít. Mỗi một cửa hàng mọc lên như rừng, trưng bày vật phẩm cũng rõ ràng trân quý hơn rất nhiều.

Nếu như nói tầng một là thương phẩm nhỏ, tạp hoá, lầu hai được cho là chuyên kinh doanh.

Cũng có một ít cửa hàng đứng sừng sững không dưới trăm năm, bất kể danh tiếng hay vật phẩm trong đó bán ra, đều phải tốt hơn nhiều so với bày bán ở lầu một. Còn có một vài cửa hàng treo các loại bảng hiệu, ví dụ như: "bảo vật Mạch Tú đại sư giám định", "bảo vật Tôn Phi đại sư giám định", "bảo vật Hoành Lợi đại sư giám định"...

Đủ loại, vô số.

Những cửa hàng này mặc dù không lớn, bảo vật bên trong cũng không nhiều, nhưng treo tên giám bảo sư, nhân khí rõ ràng tốt hơn không ít, càng thu hút ánh mắt.

- Nơi giao dịch lớn nhất ở lầu hai, là phía trước mặt. Trong đó bày ra bảo vật, cũng giống như tên của bọn họ, đều vì nhất phẩm. Nơi này mặc dù không phải do giám bảo sư tự mình mở ra, lại là náo nhiệt nhất, thậm chí có thể dẫn tới không ít giám bảo sư lợi hại, tự mình qua tìm kiếm bảo bối!

Kim Tòng Hải nói.

Hắn trước đây đã tới nơi này, biết rất nhiều.

Về phần Triệu Phi Vũ, chỉ là xem qua sách có liên quan, tình huống cụ thể ngược lại không hiểu rõ kỹ càng tỉ mỉ bằng hắn.

- Đi qua xem thử!

Tới đây, mục đích chủ yếu là Vô Hồn Kim Nhân. Những thứ đồ ngổn ngang này, cũng không quá muốn nhìn. Đã có cái gọi là Nhất Phẩm các, vừa lúc qua, thuận tiện hỏi thăm chuyện Kim Nhân một chút.

Dọc theo từng hàng cửa hàng đi về phía trước, chỉ chốc lát liền thấy một gian phòng rộng rãi, phía trên có ba chữ lớn mạ vàng, họa tiết bằng bạc, khung bằng sắt, cho thấy ý cảnh cực kỳ cao thâm.

- Lại là thư pháp ngũ cảnh!

Ánh mắt Trương Huyền không nhịn được nhất thời sáng lên.

Bản thân hắn chính là thi họa sư tam tinh, đối với thư pháp có nghiên cứu rất sâu.

Ba chữ lớn Nhất Phẩm các tuy rằng đơn giản, nhưng thể chữ vút lên trời cao, bút pháp di chuyển, giống như long xà, hình như bất cứ lúc nào cũng sẽ đập vào mặt. Vừa nhìn đã biết không đơn giản, dĩ nhiên đạt tới thư pháp ngũ cảnh.

Thể chữ đạt được loại cảnh giới này, dĩ nhiên hóa linh, cảm giác linh khí ép người, nhìn thời gian dài chẳng những sẽ không mệt nhọc, còn có thể khiến tinh thần sảng khoái, tinh lực mười phần.

Chỉ ba chữ này, chỉ sợ cũng có giá trị xa xỉ, vạn vàng khó cầu.

Không hổ danh là Nhất Phẩm các, khoản chi khá lớn.

Đi vào gian phòng, quả nhiên thấy không ít người đi dạo ở trong đó. Cũng có một vài người thân mặc giám bảo sư, mỗi một người giống như đang nhìn chằm chằm vào bảo vật trước mặt, nghiên cứu cẩn thận, quan sát như mê như say.

Bất kỳ nghề nghiệp nào rơi vào trong đó, đều sẽ cảm thấy là một loại lạc thú. Giám bảo cũng như vậy.

Rất nhiều bảo vật, diệu thủ sẵn có, khéo lẽo vô cùng. Cho dù là thợ thủ công, luyện khí sư cao minh, suốt đời có lẽ cũng chỉ có thể làm ra một cái. Còn muốn phục chế gần như không khả năng, khiến cho vô số giám bảo sư, đều có phần thán phục.

- Mấy vị mời vào bên trong. Không biết mấy vị muốn mua chút gì, ta có thể giới thiệu cho các vị!

Một gã sai vặt đã đi tới.

- Không cần, chúng ta tùy tiện xem thôi!

Trương Huyền khoát tay, nhìn về phía các loại bảo vật được bày ở trước mắt.

Quả nhiên so với cửa hàng trước đó, trân quý hơn không ít. Từng món một vật phẩm, khí tức hùng hậu, linh khí kích động. Cho dù không cần mắt Minh Lý, cũng có thể biết, giá trị xa xỉ.

- Đây là Thiết Quái Đồng Lô do luyện khí sư tứ tinh chế luyện. Để linh thạch vào trong đó, có thể chủ động tinh luyện, tiến hành tinh lọc, hấp thu càng thuận tiện hơn! Sử dụng thứ này tinh lọc linh thạch, có thể cho tốc độ tu luyện tăng thêm một phần!

Thấy ánh mắt Trương Huyền rơi vào trên một cái lô đỉnh cao chừng một thước, gã sai vặt giới thiệu.

- Về phần cái này, là Cửu Long Đỉnh. Mỗi một miệng rồng, đều ẩn chứa một đạo kiếm khí, uy lực kinh người. Tông Sư đỉnh phong, cũng có thể dễ dàng chém giết...

Nghe được giới thiệu, Trương Huyền tặc lưỡi lấy làm kỳ.

Nói thật, những thứ này thực sự được gọi là bảo bối, đặt ở vương quốc nhất đẳng, bất kỳ một thứ nào ném qua, cũng có thể trấn áp vận mệnh quốc gia, khiến cho vương quốc khác không dám mơ ước.

Chỉ có điều, xem qua giá, hắn lập tức không nhịn được lắc đầu cười khổ.

Những thứ này, mỗi một thứ đều có giá trị xa xỉ. Không nói gì khác, chỉ nói Thiết Quái Đồng Lô vừa rồi, giá quy định định lại là hai trăm linh thạch. Cửu Long Đỉnh còn lên tới ba trăm hai mươi linh thạch!

Nhiều như vậy, đừng nói vương quốc nhất đẳng không lấy ra được, cho dù Hiên Viên vương quốc, muốn lấy ra tất nhiên cũng thương gân động cốt, nguyên khí đại thương.

- Đây là giấy giám định?

Bất kể Thiết Quái Đồng Lô hay Cửu Long Đỉnh, phía dưới đều có một ngọc thạch điêu khắc đánh dấu, phía trên rõ ràng viết một vị giám bảo sư nào đó giám định, còn có lời bình và lạc khoản.

- Đúng. Bảo bối của Nhất Phẩm các chúng ta, phần lớn đều có giám bảo sư tự mình giám định, không lừa già trẻ!

Gã sai vặt nói.

- Ừ!

Trương Huyền gật đầu, tinh thần thoáng động, trong mắt có hoa văn xuất hiện.

Mắt Minh Lý.

Xem trước một chút xem ở nơi này có bảo bối gì, làm hắn nhìn không thấu hay không.

Hắn nhìn sang từng món một bảo vật, rất nhanh có thể nhìn thấy tất cả vật phẩm một lượt. Hắn không nhịn được lắc đầu.

Vật phẩm tuy nhiều, giá trị đều xa xỉ, nhưng có thể giống như bùa hộ mệnh vảy rồng, khiến cho hắn nhìn không thấu, vẫn thật sự không có.

- Lão sư, Lưu Xương giám bảo sư...

Đang muốn đi về phía trong tìm kiếm, xem còn có bảo vật gì, hắn liền nghe được Viên Đào nói khẽ một tiếng. Thuận ngón tay, hắn nhìn lại, quả nhiên thấy một người quen cũ.

Chính là người cùng mình mua bùa hộ mệnh vảy rồng thất bại kia.

Lúc này, hắn không có vẻ khí độ và cao ngạo trước đó, đang đi theo ở sau lưng một lão già, vẻ mặt cung kính, giống như học đồ.

Lão nhân khoảng năm mươi tuổi, khuôn mặt uy nghiêm, tự mang theo một hồi khí thế. Vừa nhìn đã biết là chức vị cao lâu, địa vị không thấp.

Ngay phía trước hai người là một thực vật không lớn, phía trên nở ra một đóa hoa màu tím.

Ở giữa cánh hoa mang theo đường vân màu vàng nhạt, tản ra mùi thơm thoang thoảng, khiến người ta ngửi một cái, lại cảm thấy yên tĩnh bình thản.

Nhất Phẩm các, không chỉ bán ra các loại bảo vật, cũng bán ra một ít dược liệu có tiếng.

- Rễ cây Thiết Thanh, cành lá ố vàng, cánh hoa bị đường vân màu vàng chia làm hai nửa. Chẳng lẽ là... ?

Có chút do dự, Triệu Phi Vũ không nhịn được nói.

- Vị công tử này nhãn lực tốt. Đây thật sự là An Thần thảo, Nhất Phẩm các chúng ta bỏ giá lớn mới nhận được. Toàn bộ liên minh vạn quốc chỉ một gốc cây này, đối với linh hồn có tác dụng cực lớn. Có người nói, thậm chí có thể thức tỉnh lại linh hồn ngủ say!

Gã sai vặt cười nói.

- Thức tỉnh lại linh hồn?

Lông mày nâng lên, Trương Huyền không khỏi xiết chặt nắm đấm.

Mua thuốc giá thấp (1)

dtv-ebook.com

Chỉ có điều, hắn lập tức lắc đầu.

Trước đó Trương Huyền đã sớm biết về An Thần thảo, công hiệu là tâm thần bình thản, khiến người ta càng dễ dàng tiến vào tâm như mặt nước phẳng lặng, trên tu luyện làm ít công to, cũng không có cái gọi là khiến cho linh hồn ngủ say tỉnh lại.

Bằng không, lấy khả năng tinh thông của hắn đối với dược lý, khẳng định đã sớm biết, nghĩ biện pháp tìm kiếm thứ này.

- Thức tỉnh lại linh hồn? Không thể như vậy được!

Triệu Phi Vũ nhướng mày.

Nàng xem qua không ít sách liên quan tới dược liệu, cũng biết công hiệu của loại dược liệu này, không khoa trương như trong tưởng tượng.

- Bình thường An Thần thảo quả thật không công hiệu này. Nhưng cái này lại khác. Nó là An Thần thảo đế vương, dựa vào cắn nuốt linh khí trong linh thạch sinh trưởng, đối với cường giả Hóa Phàm cũng có công hiệu cực lớn.

Nói lên bụi cỏ này, mắt gã sai vặt tỏa sáng.

- Cắn nuốt linh thạch? Chẳng lẽ còn cần sử dụng linh thạch nuôi dưỡng?

- Ừ, từ khi bắt đầu xuấ hiện cây non, vẫn sử dụng bố trí trận pháp đặc biệt, hấp thu linh khí tinh thuần nhất trong linh thạch, cung cấp năng lượng cần thiết cho nó sinh trưởng... Thẳng thắn mà nói, gốc cây An Thần thảo này có thể lớn như vậy, tiêu hao hết linh thạch lại không dưới một trăm khối. Càng chưa nói tới tiêu hao nhân lực vật lực trong đó!

Gã sai vặt nói tiếp.

Trương Huyền líu lưỡi:

- Nuôi bụi cỏ, tốn một trăm linh thạch?

Từ bắt đầu tu luyện tới hiện tại, chưa từng tiêu hao nhiều linh thạch như vậy. Không nghĩ tới đãi ngộ của một gốc cỏ so với hắn còn cao hơn rất nhiều.

Thật đúng là người không bằng cây cỏ.

- Đúng vậy, cho nên gốc cây An Thần thảo này, cùng với nó sinh trưởng tự nhiên hoàn toàn khác nhau, đã thay đổi thuộc tính, đối với linh hồn có tác dụng rất mạnh!

Gã sai vặt nói.

Tuy rằng chấn động, Trương Huyền vẫn chưa tin, mà trong mắt có hoa văn chảy xuôi, nhìn sang.

Có thể có tác dụng đối với linh hồn ngủ say hay không, nghe thấy hắn ăn nói lung tung, khẳng định không chính xác, cần phải tự mình quan sát.

Rất nhanh, mắt hắn càng lúc càng sáng.

Bụi dược liệu này tuy rằng trân quý, lại không đạt được cảnh giới nhìn không thấu. Căn cứ vào tin tức mắt Minh Lý tặng lại... tự nhiên thật sự có tác dụng đối với linh hồn ngủ say.

Chỉ có điều, không phải thức tỉnh lại như trong miệng hắn nói, mà là củng cố linh hồn ngủ say, không cho hắn tan ra.

Linh hồn ngủ say, nói thật dễ nghe, là đang ngủ. Trên thực tế là quá yếu, không có cách nào tỉnh lại.

Thật giống như người bệnh nặng, hai tay, hai chân không có lực, không có cách nào đứng dậy.

Thân thể Lộ Trùng bị trùng kích, linh hồn tản ra. Tuy rằng hắn cứu chữa nhanh, nhưng vẫn là bị tổn thương cực lớn. May mắn còn tồn tại không đầy một phần trăm trước đó, không có cách nào chống đỡ thân thể vận chuyển, lúc này mới không tỉnh táo.

Gốc An Thần thảo này mặc dù không có năng lực khiến cho hắn tỉnh lại, nhưng khiến cho linh hồn duy trì không tiếp tục tan đi, thậm chí chậm rãi lớn mạnh, vẫn có thể làm được.

- Nhất định phải lấy tới tay!

Làm thế nào để cho Lộ Trùng khôi phục tỉnh táo, hắn vẫn không tìm được phương pháp. Nhưng tuyệt đối không thể để cho linh hồn hắn càng ngày càng yếu.

Nếu gặp được gốc cây An Thần thảo này, hắn tự nhiên không thể bỏ qua, phải lấy xuống.

- Cái này... bao nhiêu tiền?

Có chút do dự, hắn quay đầu lại hỏi.

- Gốc cây An Thần thảo này là một trong những bảo vật trân quý nhất của Nhất Phẩm các chúng ta từ trước tới nay. Xem như là đắt nhất. Phải 500 linh thạch!

Gã sai vặt nói.

- 500?

Thân thể hắn thoáng lảo đảo một cái.

Hiện tại hắn ngay cả năm khối linh thạch cũng không lấy ra được, còn năm trăm...

Đùa gì thế!

Lấy ra năm trăm kim tệ thật ra có thể.

Giám Bảo các... Không bằng gọi là đoạt tiền các. Một vật bất kỳ lại đắt như vậy, bảo người ta mua thế nào?

Có thể mua được cũng không nhiều...

Trong lòng hắn đang nghĩ, có nên trả giá thấp một chút. Xem có thể lại nói mua với 500 kim tệ hay không, liền nghe được ngay phía trước có một giọng nói trầm ổn vang lên:

- Được, gốc cây An Thần thảo này, ta muốn. Thuận tiện lấy Phỉ Thúy Trúc, Trầm Tích Thảo, Âm Dương Tán... gọi lại một túi mang đi!

Hắn ngẩng đầu nhìn lên. Lão già đứng cùng một chỗ với Lưu Xương giám bảo sư kia, vẫy bàn tay một cái, mở miệng nói.

Trong mắt hắn, hình như 500 linh thạch, giống như 500 kim tệ, không đáng kể chút nào.

- Được rồi!

Nghe được lời của hắn, gã sai vặt đang giới thiệu phía trước, vội vàng cầm mấy thứ đồ này tới, đầy hưng phấn.

Khách hàng mua được càng nhiều, làm người hướng dẫn, trích phần trăm của bọn họ cũng sẽ càng nhiều.

- Đã bị bán mất... Vị thiếu gia này, không bằng ngươi xem những vật khác!

Gã sai vặt trước mặt Trương Huyền, nhìn thấy được An Thần thảo đã bị mua đi, lắc đầu, có chút thất vọng.

- Không cần xem nữa, lại là cái này...

Những vật khác, Trương Huyền cũng không có coi trọng. Hắn nhấc chân đi về phía trước, còn chưa tới trước mặt, liền trực tiếp mở miệng:

- Hãy khoan đã!

- Ngươi không phải muốn mua chứ?

Thấy người này xông lên trực tiếp hô lên "hãy khoan đã", gã sai vặt bị dọa cho giật mình.

Người ta cũng đã nói muốn, ngươi lại tiến lên chính là cùng đối phương tranh cướp... Mấu chốt chính là, ngươi biết hắn là ai sao?

Ngay cả người cũng không biết, cứ như thế đi qua, cũng quá lỗ mãng!

Giọng nói của Trương Huyền vang dội, lập tức thu hút sự chú ý của đám người lão già. Lưu Xương giám bảo sư nhìn thấy được hắn qua, trừng mắt.

Vừa rồi mình muốn tranh mua của người này, lẽ nào hắn mang thù, muốn đi qua cướp của mình?

- Ngươi làm gì?

Hắn tiến lên một bước, ngăn cản ở trước mặt.

- Gốc cây An Thần thảo này, ta dự định lấy.

Mặc kệ đối phương, Trương Huyền nói.

- Thứ này, chúng ta đã mua. Ngươi vẫn mua những vật phẩm khác đi!

Lưu Xương giám bảo sư vẫy bàn tay một cái.

- Các ngươi tuy rằng coi trọng trước, không phải còn chưa trả tiền sao? Mua đồ, người trả giá cao được. Ta chỉ cần ra giá cao hơn ngươi, có phải có thể trực tiếp lấy đi hay không?

Thần sắc Trương Huyền thản nhiên.

- Ngươi...

Ngực Lưu Xương giám bảo sư lên xuống, thiếu chút nữa tức nổ phổi.

Lời này hắn hết sức quen thuộc, giống hệt với lời hắn đã nói với đối phương lúc trước.

Xem ra người này lại cố ý tìm tới gây phiền toái.

Nếu không, làm sao có thể nói cũng nói không sai chút nào?

Hai người Triệu Phi Vũ và Kim Tòng Hải liếc mắt nhìn nhau, cũng không nhịn được cười khổ.

Thật đúng là một người không chịu thua thiệt.

Chỉ có điều, lão già kia vừa nhìn đã biết không phải là một người thiếu tiền. Đồ từ trong tay hắn, muốn mua, sợ rằng không đơn giản như vậy!

- Vậy ngươi có thể ra giá bao nhiêu? Gốc cây An Thần thảo này, chúng ta có thể ra 500 linh thạch!

Cố nén tức giận, Lưu Xương giám bảo sư hừ một tiếng nói.

Vừa rồi, người này ngay cả mười lăm người linh thạch cũng phải do dự, khẳng định không có bao nhiêu tiền. Muốn lấy giá cao từ trong tay bọn họ, mua gốc dược liệu này, làm sao có thể làm được.

- Ngươi có thể làm chủ, đưa gốc cây An Thần thảo này cho ta chứ?

Ánh mắt Trương Huyền thoáng nhìn.

Vị Lưu Xương giám bảo sư này, địa vị tuy cao, cũng rất tự ngạo, nhưng ở sau lưng lão già, ngoan ngoãn giống như hạ nhân, đã biết, địa vị của người này cao hơn.

An Thần thảo là do lão nhân quyết định mua. Chỉ sợ hắn còn không có quyền làm chủ.

Nếu không, dính loạn vào làm cái gì.

- Ta...

Sắc mặt Lưu Xương giám bảo sư thoáng cái đỏ ửng.

- Hắn là đệ tử của ta. Bán hay không bán, vẫn có quyền lợi làm chủ. Chỉ có điều, gốc cây An Thần thảo này ta có chỗ cần dùng, không muốn bỏ đi thứ yêu thích. Cho dù ngươi lại ra giá cao cũng vô dụng!

Hai người tranh cãi, lão nhân nhìn thấy ở trong mắt. Hắn chắp hai tay ở sau lưng, hờ hững nhìn qua.

- Học sinh?

Lão sư, học sinh sư đạo truyền thừa, Lưu Xương là một vị giám bảo sư nhị tinh. Lão sư hắn sợ rằng ít nhất phải đạt được tam tinh, thậm chí tứ tinh.

Thảo nào bỏ ra 500 linh thạch mua một gốc cây dược liệu, mắt cũng không nháy một cái.

- Lại ra giá cao? Không nhất định là vậy!

Trương Huyền nói.

- A? Vậy không bằng nói một chút, ngươi có thể ra giá bao nhiêu?

Lão nhân có phần hứng thú nhìn qua.

Mấy gã sai vặt cũng tràn ngập tò mò.

Người thanh niên không biết lão già này là ai, nhưng bọn họ lại biết rất rõ. Đó là một vị thần tài lớn không thiếu tiền, cho dù không phải là có tiền nhất trong toàn Hồng Hải Thành, cũng không kém hơn bao nhiêu.

Từ trong tay người như thế mua đồ hắn coi trọng, cho dù thành công, cũng chỉ sợ là một giá trên trời.

Đám người Triệu Phi Vũ cũng đầy nghi ngờ và chờ mong.

Trước đó, người này sử dụng y thuật giải quyết, không lấy ra tài phú, bọn họ cũng không biết rốt cuộc có tích góp bao nhiêu. Hiện tại muốn mua gốc cây An Thần thảo này, sẽ phải bỏ tiền.

Dù sao, không vàng thật bạc thật, Giám Bảo các làm sao có thể bán ra bảo bối giá trị 500 linh thạch?

Cho dù nói ba hoa chích choè, những gã sai vặt này cũng không tư cách làm chủ.

Nhiều tiền như vậy, cả đời bọn họ cũng không kiếm được.

Ở tất cả mọi người đều lộ ra vẻ mặt kỳ quái, muốn nghe một chút xem hắn rốt cuộc có chỗ dựa gì, liền nghe được giọng nói tự tin của người thiếu niên vang lên.

- Ta có thể ra năm trăm kim tệ!

- Phụt!

Lưu Xương giám bảo sư thiếu chút nữa thì phun ra một ngụm máu tươi, lập tức ngất đi.

Lại tới nữa?

Ngươi có ý tứ không?

Vừa rồi ta ra năm mươi linh thạch, muốn mua vật kỳ quái kia, ngươi tới năm mươi kim tệ. Lần này một gốc An Thần thảo trân quý như vậy, lại là bộ dạng này...

Còn có thể vui vẻ nói chuyện phiếm không?

Đám sai vặt xem náo nhiệt, môi tất cả đều nhất thời co rút.

Giọng điệu lớn như vậy, vốn tưởng rằng có thể lấy ra bao nhiêu tiền. Kết quả lại tới lời này... Ngươi là cố ý tới quấy rối!

Còn gã sai vặt đứng sau lưng Trương Huyền, càng thêm xấu hổ đến mức muốn tìm một cái lỗ để chui vào.

Cho rằng thật sự có thể cho ra một cái giá cao hơn những người khác, ai biết tự nhiên ra cái này...

Khụ khụ, cho dù không có tiền, cho không ra cái giá quá cao, cũng không thể cho ra một cái giá ngay cả một đống bùn cũng mua không nổi chứ...

Mấy người sắp hôn mê, Triệu Phi Vũ vỗ trán một cái:

- Kim lão, chuẩn bị ra tay đi. Ta sợ, không bảo vệ, hắn sẽ bị... đánh chết!

- Vâng!

Kim Tòng Hải gật đầu, chân khí trong cơ thể âm thầm điều động, chuẩn bị ra tay bất cứ lúc nào.

Hắn và "công tử" có cái nhìn như nhau.

Lão nhân này rõ ràng địa vị không thấp. Ngay cả người như thế cũng muốn khiêu khích. Không biết trời cao đất rộng như vậy, có thể sống đến bây giờ, tuyệt đối gọi là kỳ tích.

- Năm trăm kim tệ đã muốn mua gốc cây An Thần thảo này?

Quả nhiên, sắc mặt lão nhân trầm xuống, khí tức trên người giống như sóng to gió lớn. Tuy rằng không biết cụ thể cao bao nhiêu, so với Kim Tòng Hải, hình như cũng hoàn toàn không yếu.

Sợ rằng chí ít tự nhiên đạt tới cảnh giới Hóa Phàm tam trọng.

- Không sai!

Trương Huyền gật đầu.

Thấy hắn sảng khoái thừa nhận như vậy, hoàn toàn không có chút e ngại, lão nhân hừ một tiếng:

- Ngươi cảm thấy Nhất Phẩm các không cần 500 linh thạch, ngược lại sẽ thu 500 kim tệ, bán vật trân quý như thế cho ngươi sao? Ngươi nghĩ rằng ngươi là ai? Thành chủ Hồng Hải Thành hay minh chủ liên minh vạn quốc?

- Hai người ta ai cũng không phải, chỉ là một người bình thường muốn mua An Thần thảo.

Trương Huyền lắc đầu, thần sắc thản nhiên:

- Hơn nữa, ta không phải mua từ phía Nhất Phẩm các, mà là mua từ phía ngươi! Ta tin tưởng, ngươi với 500 kim tệ, nhất định sẽ thuận lợi bán cho ta!

- Mua từ phía ta? Còn thuận lợi bán cho ngươi?

Lão nhân phát điên, trên mặt dữ tợn run rẩy.

Ngươi thế nào lại chắc chắn như thế, ta sẽ đáng khinh như vậy... mua 500 linh thạch, muốn bán 500 kim tệ cho ngươi?

Nằm mơ!

Mua thuốc giá thấp (2)

dtv-ebook.com

Hắn mặc dù có tiền, nhưng cũng không phải gió lớn thổi tới.

Tự nhiên cũng không có khả năng ngu xuẩn mua 500 linh thạch, bán đi. 500 kim tệ

Tiểu tử này rốt cuộc là đầu óc có bệnh, hay thần kinh co rút? Nếu không làm sao có thể nói ra lời nói ngu xuẩn như vậy?

Quay đầu nhìn lại, chỉ thấy người thanh niên cách đó không xa, mỉm cười, gật đầu:

- Không sai!

- Ầm ĩ đủ chưa? Ngươi có biết lão sư nhà ta là ai không, lại ở trong này ăn nói bừa bãi, phát ngôn bừa bãi?

Thấy hắn càng lúc càng quá đáng, ngay cả lão sư cũng dám khiêu khích, Lưu Xương giám bảo sư không thể tiếp tục kìm chế được, bước lên trước.

- Người nào? Ánh mắt lợi hại, nhìn bảo vật lần đầu tiên, lại có thể tìm tới chỗ mấu chốt. Nếu như không đoán sai... Chắc là giám bảo sư!

Ánh mắt Trương Huyền thoáng nhìn.

- Biết là tốt rồi. Lão sư nhà chúng ta, chính là...

Lưu Xương đang muốn giới thiệu thân phận, đã bị lão già cắt ngang:

- Được rồi, nếu biết ta là giám bảo sư, thì hắn phải biết, ta không thiếu tiền, cũng sẽ không bán đồ đã mua!

Hắn xem như đã nhìn ra, người này chính là một người đầu óc có vấn đề. Hắn lười phải tiếp tục tính toán, nhìn về phía gã sai vặt trước mắt:

- Đều thu thứ này lại cho ta. Còn có mấy thứ đã lấy trước đó, cùng lấy tới, đưa đến quý phủ của ta!

- Vâng!

Gã sai vặt gật đầu.

Vừa nói xong, mấy gốc dược liệu, kể cả mấy cái bảo vật, lại chở tới.

Đám người Triệu Nhã lặng lẽ nhìn lại, nhịn không được đồng thời chắt lưỡi.

Tuy rằng số lượng không nhiều lắm, nhưng mỗi một loại, đều trân quý dị thường, giá quy định cũng không kém ba trăm linh thạch.

Mấy thứ để chung vào một chỗ, sợ rằng đã vượt qua hai nghìn linh thạch từ lâu. Một lần lấy ra nhiều như vậy, khuôn mặt còn không thay đổi. Giá trị con người của lão già này cao, quả thật khiến cho người ta hoảng sợ.

Đối mặt với nhân vật như vậy, lão sư chỉ 500 kim tệ đã muốn mua đồ người ta mua 500 linh thạch...

Có phải thật sự có chút quá đáng hay không?

Bọn họ nghi ngờ nhìn về phía lão sư, muốn biết hắn sẽ làm như thế nào. Chỉ thấy người thanh niên chắp hai tay ở sau lưng, vẻ mặt tiếc hận lắc đầu.

- Ai, vốn tưởng là nhân vật lớn. Giám bảo sư, mua đồ có thể tinh mắt một chút. Không nghĩ tới dùng nhiều tiền đi mua hàng giả. Thưởng thức này... Thật đúng là khiến người ta khó có thể lý giải!

Âm thanh mang theo tiếng thở dài, hình như chỉ tiếc rèn sắt không thành thép.

- Hàng giả? Ngươi cũng biết lão sư ta là ai không? Lại ở trong này mở miệng nói bậy...

Lão sư tha cho hắn một lần, còn tưởng rằng người này sẽ dừng lại. Không nghĩ tới hắn lại nói ra lời này. Khuôn mặt Lưu Xương trầm xuống, sắp bùng nổ.

Xong chưa?

Lão sư không so đo với ngươi thì thôi, ngươi lại còn dám nói mua hàng giả. Có phải muốn đâm đầu vào chỗ chết hay không?

- Ai!

Trực tiếp quát mắng, Trương Huyền không thèm quan tâm, lại thở dài, không nhịn được lắc đầu:

- Mắt vụng về ngược lại cũng thôi, còn không thừa nhận...

- Mấu chốt nhất còn tự xưng cái gì nhân vật lớn. Mất mặt. Thôi đi, nếu không nghe người khuyên, muốn mua đồ giả, ta cũng sẽ không nhiều chuyện. Đi thôi!

Nói xong, hắn ngoắc tay, dẫn theo đám người Triệu Nhã muốn rời khỏi đó.

- Khoan đã, ngươi nói ai mua hàng giả? Không nói rõ ràng, đừng mong rời đi...

Thấy người này muốn nói lại thôi, rất rõ ràng nói lão sư mua đồ giả, không thừa nhận, Lưu Xương không thể tiếp tục kìm chế được, ngăn cản trước mặt.

Cùng thời khắc đó, khí tức trên người hắn phát ra, chân khí lưu chuyển, lực lượng mười phần. Lại là một vị cường giả Hóa Phàm nhất trọng Tăng Thọ cảnh.

Đồng dạng là Tăng Thọ cảnh, hắn loại võ giả có danh sư, lại tu luyện ở liên minh vạn quốc, tự nhiên phải mạnh hơn so với Đinh Hoành tự mình đột phá.

Thật sự muốn ra tay, cho dù Trương Huyền gần đây tiến bước rất lớn, chỉ sợ cũng khó có thể chống lại.

Chỉ có điều, đối mặt với khí tức trên người đối phương phát ra, Trương Huyền không thèm quan tâm, trái lại liếc mắt nói:

- Thế nào? Mắt không tốt không tìm được hàng thật, còn không cho người ta nói? Có lòng tốt nhắc nhở, cảm thấy thật mất mặt, muốn lưu chúng ta lại sao?

Ngụy trang Dương Huyền, loại tình huống này hắn thấy cũng nhiều. Không có tự tin này, còn giả vờ cái gì?

- Mắt không tốt? Ngươi cũng biết lão sư nhà ta là ai? Toàn bộ Hồng Hải Thành có bao nhiêu người xin lão sư giúp hắn xem hộ..

Tức giận sắc mặt trở nên trắng bệch, Lưu Xương đang phải nói tiếp, chỉ thấy lão già đã chậm rãi đi tới.

- Được rồi!

Khoát tay, lão già nhìn qua:

- Ngươi nói ta mua được hàng giả, không biết cái nào là giả? Có bằng chứng gì?

Mặc dù chỉ là câu hỏi bình thường, lại mang theo tự tin tràn đầy, khiến người ta một loại đè ép mãnh liệt. Hình như chỉ cần nói sai một câu, lại sẽ gặp phải giáo huấn.

- Bằng chứng? Ngươi thật muốn biết?

Trương Huyền mỉm cười.

- Nếu như ngươi nói có lý có chứng cứ, chứng minh ta thực sự nhìn nhầm, đương nhiên ta sẽ thừa nhận! Chỉ có điều, nếu như ăn nói bừa bãi, nói bậy, chỉ vì muốn lòe bịp mọi người, ta có thể không ngại. Sợ rằng... Lưu Xương cũng sẽ không đồng ý!

Trong giọng nói của lão già mang theo sự uy nghiêm.

Nói thẳng hắn mắt mù không phân biệt tốt xấu, nếu thật sự là nói bậy, cho dù không cần ra tay, Lưu Xương làm học sinh, cũng sẽ không bỏ qua cho đối phương.

- Người này thật khiến cho người ta đau đầu...

Nhìn thấy những điều này ở trong mắt, mặt Triệu Phi Vũ trắng bệch.

Nàng thấy, nếu thật sự muốn mua An Thần thảo, lấy ra tiền là được. Gây sự với một nhân vật lớn, quả thực chính là cách làm ngu xuẩn nhất.

Thật đúng là một chiếc đèn không cạn dầu, đi tới nào, không gây tai họa ở nơi đó, thì không thể sống yên ổn một chút sao?

Trái lại cầm tiền giải quyết đơn giản hơn nhiều?

Nếu như để cho Trương Huyền biết suy nghĩ của nàng, nhất định sẽ khóc rống chảy nước mắt.

Nàng là nữ nhi của minh chủ liên minh, đường đường là công chúa, không thiếu tiền, đứng nói không đau thắt lưng. Nếu có tiền, ai mạo hiểm bị đánh chết để thể hiện...

...

- Lòe bịp mọi người? Ngươi suy nghĩ quá nhiều!

Lắc đầu, Trương Huyền bước lên trước, nhìn về phía một đống vật phẩm lão già vừa mua:

- Cây Phỉ Thúy Trúc này là ngươi vừa mua?

- Không sai, cây Phỉ Thúy Trúc này là lão sư tốn ba trăm linh thạch mua.Ttoàn bộ Hồng Hải Thành lại chỉ có một cây này!

Lưu Xương gật đầu, cười lạnh một tiếng:

- Thế nào, ngươi cảm thấy nó có vấn đề?

Đồ lại đang ở phía trước, phía dưới cũng có giá quy định, không có gì có thể phủ nhận.

Lại nói, hắn cũng không cảm thấy thứ này là giả. Không chỉ là lão sư tự mình giám định, hắn cũng cẩn thận quan sát, không có sai lầm chút nào.

- Không biết Phỉ Thúy Trúc có công hiệu là cái gì? Các ngươi mua thứ này lại dùng ở chỗ nào?

Không để ý tới lời của đối phương, Trương Huyền dạo qua dọc theo cây trúc một vòng, ngón tay nhẹ nhàng đụng vào, giống như là xác định cái gì đó, mỉm cười, hỏi tiếp.

- Phỉ Thúy Trúc là một loại linh dược đặc biệt, lá cây có thể làm thuốc, là nguyên liệu chế luyện chủ yếu. Loại đan dược này có thể khiến cho người ta phát sinh tâm tư nhanh nhẹn, tiêu trừ tâm ma, tâm cảnh tự nhiên an lành, đối với Hóa Phàm cảnh tam trọng, cường giả Âm Dương cảnh cũng có trợ giúp cực lớn.

- Về phần... thân, vô cùng cứng rắn, có thể chế luyện linh binh. Cung Phỉ Thúy, binh khí linh phẩm sơ cấp, phối hợp với Vô Thương Tiễn, bắn thủng thân thể. Bởi vì tốc độ quá nhanh, thậm chí ngay cả vết thương cũng không có lưu lại, có thể giết người, là một trong những binh khí được không ít cường giả Hóa Phàm đều nguyện ý bỏ ra số tiền lớn mua về.

- Đương nhiên, còn có một người hiệu quả khác. Đó chính là có thể làm được trận cơ, hình thành trận pháp đặc biệt. Chỉ có điều hiệu quả này so với hai cái trước đều muốn yếu hơn, không đáng để nhắc tới!

Vuốt râu, lão già thản nhiên mở miệng.

Trong lời nói bình thản tự tin, cho thấy tri thức uyên bác và kiến thức hơn người.

Phỉ Thúy Trúc, người khác đều biết trân quý, lại không biết nó sử dụng thế nào. Bản thân hắn là giám bảo sư mới biết một chút. Bằng không, cũng không có khả năng tốn tròn ba trăm linh thạch mua về.

- Không sai, người bình thường chỉ biết là lá cây Phỉ Thúy Trúc có thể luyện thành đan dược, đối với chế luyện cung lớn, hình thành trận pháp, biết rất ít, có khả năng biết được điểm ấy, xem như là không tệ!

Tán dương một tiếng, Trương Huyền nhìn qua, khóe miệng nâng lên:

- Đã có loại công hiệu này, không biết ngươi mua về, là bố trí trận cơ, rèn cung tiễn, hay chế luyện đan dược?

Chế luyện đan dược, không chỉ cần lá cây, còn phải ử dụng thân làm lửa dẫn, nấu đậu đốt cành, mới có thể phát huy ra hiệu quả tốt nhất.

Rèn cung tiễn, lại cần phải ở thời điểm tươi, sử dụng thuốc đặc biệt săn sóc ân cần, khiến cho nó cứng cáp hơn. Chỉ có điều vừa làm như vậy, lá cây chẳng khác nào trộn lẫn với những vật phẩm khác, không thể dùng.

Về phần làm được trận cơ, cũng có công hiệu tương đương với hai loại này. Cần phải khắc trận văn, chế luyện lại lần nữa. Lá cây cũng chịu ảnh hưởng, không có cách nào lại dùng nữa.

Tuy rằng Phỉ Thúy Trúc này có ba tác dụng, nhưng một cây trúc, chỉ có thể lựa chọn một loại. Bằng không, bức tranh hổ không thành ngược lại giống như chó, ngược lại sẽ hoàn toàn lãng phí nó.

- Đương nhiên là luyện đan! Những công hiệu khác tuy rằng cũng không yếu, nhưng so với cái trước, vẫn kém hơn không ít!

Lão già nhướng mày, không biết hắn hỏi những lời này rốt cuộc có ý gì. Chỉ có điều, lão già vẫn nhẫn nại giải thích.

Phỉ Thúy Linh Lung Đan, đây chính là thứ đối với cường giả Hóa Phàm cảnh tam trọng cũng hữu dụng, vô cùng trân quý. Mỗi một viên đều có thể bán được với giá trên trời, cung Phỉ Thúy, trận pháp đặc biệt còn xa mới có thể so sánh được.

Phỉ Thúy Trúc 300 linh thạch, muốn lấy lại vốn, lại kiếm lời càng nhiều hơn, tất nhiên cần công hiệu lớn nhất. Những cái khác chỉ là đường nhỏ trợ giúp mà thôi.

- Nếu ngươi muốn chế luyện Phỉ Thúy Linh Lung Đan, vậy ta nói ngươi mua hàng giả!

Hỏi rõ ràng điều muốn biết, Trương Huyền nói.

- Hàng giả? Phỉ Thúy Trúc toàn thân xanh tươi, giống như ngọc bích, Trong cành lá có chứa khe lớn, đao cắt không bị tổn thương. Trên mỗi một nhánh, có ba phiến lá. Phiến lá lại có bảy mạch lá, không nhiều không ít...

Lão già không trả lời, Lưu Xương nhanh chóng nói ra phương pháp phân biệt Phỉ Thúy Trúc, chừng hơn mười khuôn mẫu, mỗi một dạng đều giống hệt với cây trúc trong tay hắn, không có khác biệt nhỏ:

- Đây là phương pháp phân biệt Phỉ Thúy Trúc. Không cần lão sư xác nhận, ngay cả ta cũng biết, đây tuyệt đối là chính phẩm, không thể giả được. Ngươi lại còn nói là giả? Tốt lắm, nếu như đây không phải là thật, vậy là cái gì?

- Những cái này đúng là phương pháp phân biệt Phỉ Thúy Trúc!

Trương Huyền cười khanh khách gật đầu, cũng không phủ nhận.

- Ách? Ngươi biết, vậy còn nói là giả?

Lưu Xương sửng sốt.

- Học thuộc không sai, phương pháp giám định cũng đúng. Cây này cũng thật sự là Phỉ Thúy Trúc, không thể giả được!

Trương Huyền khẽ cười.

- Tiền nhân đều xác định như vậy, ngươi dám phủ nhận... A? Ngươi nói cái gì... Thật? Vậy ngươi còn nói giả...

- Ngươi là đang đùa giỡn chúng ta sao?

Vốn cho là hắn sẽ phủ nhận, không nghĩ tới lại trực tiếp thừa nhận là Phỉ Thúy Trúc, tất cả mọi người đều sửng sốt.

Ngay cả Triệu Phi Vũ, Kim Tòng Hải, lông mày cũng giật một cái.

Mới vừa nói chắc chắn như thế, ầm ĩ khác thường. Nếu thứ này chính là thật, ầm ĩ cái quỷ à!

Nói lời chắc chắn người ta mua hàng giả, kết quả, lại thừa nhận đồ mua là thật... Cho dù tinh thần phân liệt, cũng không quá đáng đến mức như thế!

Mua thuốc giá thấp (3)

dtv-ebook.com

- Đùa giỡn? Các ngươi suy nghĩ nhiều!

Nhìn thấy được sắc mặt đối phương cũng tái xanh, Trương Huyền không chút hoang mang, mà khẽ cười:

- Vừa rồi ta nói chính là “nếu ngươi muốn chế luyện Phỉ Thúy Linh Lung Đan, vậy ta nói ngươi mua hàng giả”, cũng không phải nói đây không phải là Phỉ Thúy Trúc!

Nghe được hắn nói vòng vo như vậy, lão già và Lưu Xương liếc mắt nhìn nhau. Người sau thật sự không nhịn được:

- Ngươi nói vậy là có ý gì?

Gã sai vặt, đám người Triệu Phi Vũ cũng lộ vẻ mặt hồ đồ, không biết rõ trong hồ lô người này rốt cuộc bán thuốc gì.

- Rất đơn giản, đây là Phỉ Thúy Trúc không phải giả, nhưng thật sự muốn sử dụng lá cây của nó chế luyện Phỉ Thúy Linh Lung Đan, có thể bảo đảm, ăn không những không có hiệu quả, còn có thể bởi vậy tử vong!

Trương Huyền nói.

- Tử vong? Đùa gì thế. Hóa Phàm cảnh, khai thông thiên địa, linh hồn cảm ngộ tự nhiên, dễ dàng dẫn đến tâm ma. Phỉ Thúy Linh Lung Đan có thể khiến cho người nắm giữ tâm nhanh nhẹn, mặc dù nắm giữ tâm ma, tiêu trừ ảnh hưởng tâm ma trên diện rộng. Chỉ có lợi, làm sao có thể khiến người ta tử vong?

Lưu Xương khoát tay chặn lại, vẻ mặt không tin.

Ngay cả lão già cũng không nhịn được lắc đầu.

Hóa Phàm cảnh khai thông tự nhiên, dung hợp thiên địa, mức độ tâm cảnh mở rộng vô hạn, lúc này tâm ma rất dễ dàng sinh sôi. Phỉ Thúy Linh Lung Đan, chính là đan dược tốt nhất để tiêu trừ tâm ma. Hắn thậm chí từng dùng qua một viên, hiệu quả tốt, khó có thể nói nên lời. Làm sao có thể sẽ khiến cho người ta tử vong?

Không phải đang nói bậy là cái gì?

Hơn nữa, làm giám bảo sư cao minh, Linh Lung Đan không chỉ ăn qua, còn từng giúp người khác giám định qua, cũng ở trước mặt hắn dùng qua, tuyệt đối không có vấn đề.

Dùng sẽ tử vong... Quả thực mới nghe lần đầu.

- Ngươi có khả năng chứng minh?

Hừ một tiếng, lão già nhìn qua.

Không thể chứng minh, chính là ăn nói lung tung.

- Đổi lại thành người khác, ngoại trừ chế luyện đan dược, để người ta dùng, thật đúng là không có biện pháp nào khác. Chỉ có điều... Ta thật sự có phương pháp!

Hình như sớm biết rằng đối phương sẽ hỏi như vậy, khóe miệng Trương Huyền cong lên, nhìn về phía Lưu Xương:

- Còn phải làm phiền ngươi, bỏ một cái lá cây!

Lưu Xương liếc mắt thoáng nhìn lão già, thấy người sau gật đầu, lúc này mới đi tới, lấy xuống một mảnh non lá.

- Cầm đốt thử một chút xem!

Trương Huyền cũng không nhúng tay vào, tiếp tục nói.

- Lão sư...

- Làm theo lời của hắn!

Lão già xua tay.

Tuy rằng không quá tin tưởng lời người này nói, nhưng đối phương thật sự quá bình tĩnh.

Nếu quả thật là nói bậy, đối mặt vứi thực lực và uy nghiêm của hắn như vậy, khẳng định đã sớm luống cuống. Người này chẳng những không hoảng hốt, còn khí độ dạt dào, mang theo sự tự tin tràn ngập. Ngay cả hắn cũng cảm thấy có chút nghi ngờ.

Lẽ nào... cây Phỉ Thúy Trúc này thật sự là giả?

Không có khả năng!

Hắn lại đặc biệt nhìn nhiều lần. Bất kể nhánh cây, phiến lá, khí tức tản ra, trình độ cứng cáp... đều không có vấn đề chút nào.

- Vâng!

Nghe được lão sư trả lời, Lưu Xương gật đầu, lấy lửa ra. Hắn liếc mắt thoáng nhìn người thanh niên cách đó không xa, hừ lạnh một tiếng:

- Một mảnh lá trúc này giá trị ít nhất hơn mười linh thạch. Nếu như ngươi ăn nói bừa bãi, tổn thất cần phải bồi thường...

Gốc cây Phỉ Thúy Trúc này tổng cộng cũng chỉ có hơn mười mảnh lá cây. Điá trị ba trăm linh thạch, đổi đến mỗi một lá cây, mỗi cái đều giá trị xa xỉ.

Một cái lá cây ở Thiên Vũ vương quốc mua một tòa thành trì, cũng tuyệt đối đủ.

Nói vô giá hoàn toàn cũng không quá đáng.

Hiện tại cũng bởi vì người này nói là giả, phải thiêu đốt một lá, tổn thất to lớn. Cho dù hắn là giám bảo sư nhị tinh, cũng không nhịn được cảm thấy nhức nhối.

- Yên tâm đi, nếu có vấn đề, bồi thường ngươi cũng không có gì. Chỉ có điều... sợ rằng qua một hồi, ngươi lại không nói nổi lời này...

Trương Huyền nói.

- Ta thật ra muốn xem thử ngươi giở trò quỷ gì!

Thấy hắn tự tin như vậy, Lưu Xương hừ một tiếng, đặt mồi lửa ở phía dưới phiến lá không ngừng thiêu đốt.

Oong!

Đốt đại khái hai phút, hắn đang muốn nói chuyện gì cũng chưa từng sinh, đã cảm thấy bàn tay chấn động. Phiến lá vốn xanh biếc mượt mà, đột nhiên trở nên đen lại. Mạch lá giống như ngọc xnah còn tanh hôi vô cùng, giống như ma quỷ dữ tợn, âm khí dày đặc.

- A...

Bị dọa cho giật mình, Lưu Xương thoáng cái không nắm chặt, mồi lửa và lá trúc đều rơi trên mặt đất.

- Cái này...

Kim Tòng Hải, Cổ Mục ở một bên liếc mắt nhìn nhau, mỗi người đều vô cùng chấn động kinh ngạc.

- Ừ?

Mặt lão già vốn không đổi sắc, vẫn nhìn Trương Huyền, lúc này trên mặt cũng biến sắc, thân thể thoáng động, sốt ruột nắm lấy lá trúc rơi xuống ở trong lòng bàn tay, trong mắt không ngừng biến đổi, hình như khó có thể tin được:

- Thật sự là kịch độc lợi hại. Nếu như bỏ thứ này, vào chế luyện Phỉ Thúy Linh Lung Đan, chẳng những không có thể loại bỏ tâm ma, còn có thể dung nhập chân khí, xâm nhập tim phổi, khiến người ta lập tức chết bất đắc kỳ tử...

Nói xong, trên đầu hắn đã xuất hiện mồ hôi lạnh.

Nếu như đối phương không nói, trực tiếp mang đồ về, một khi chế luyện thành đan dược, tất nhiên sẽ hại chết không ít người, danh dự của hắn cũng sẽ bởi vậy bị hủy hoại chỉ trong chốc lát!

Đặc biệt là chính hắn, vốn cũng muốn chế luyện xong, dùng một viên, trùng kích thay đổi cảnh giới...

Nếu như thật sự ăn vào... Có thể tưởng tượng được, đừng nói danh dự, địa vị, có khả năng mạng cũng bị mất.

- Rốt cuộc có chuyện gì xảy ra?

Khuôn mặt khó coi, lão già lại không trầm ổn như trước, quay đầu lại nhìn về phía gã sai vặt bán đồ ra cách đó không xa.

Leng keng!

Sắc mặt Lưu Xương cũng trầm thấp, cổ tay run lên, rút kiếm ra khỏi vỏ, quay về phía gã sai vặt. Hình như chỉ cần hắn nói bậy, liền trực tiếp động thủ giết chết.

Nếu quả thật là hàng giả ngược lại cũng thôi. Nói rõ năng lực quan sát bọn họ không tốt, không thể oán trời trách đất. Nhưng rất rõ ràng đây là có người hạ kịch độc ở trên lá cây. Người thanh niên trước mắt này chỉ nói, cũng không đụng tới. Từ đầu tới cuối chỉ có gã sai vặt tiếp xúc qua. Không phải hắn thì là ai?

- A... Tái các chủ tha mạng. Ta chỉ là một nhân viên tiếp đón, không biết chuyện gì xảy ra. Lại nói, loại chất độc này, ngay cả lão nhân gia ngài cũng không nhìn ra được, ta cũng không có bản lĩnh này...

Gã sai vặt khiếp sợ đến mức đầu gối mềm nhũn quỳ rạp xuống đất, không ngừng dập đầu.

Người khác không biết thân phận và lực lượng của lão già này, nhưng hắn lại biết rất rõ!

Nếu thật sự tức giận muốn giết chết hắn, hắn cũng chết vô ích.

Loại tình huống này hắn làm gì có can đảm dám do dự, lập tức quỳ xuống nhận sai.

- Được rồi, hắn đích xác không biết!

Lão già từ trong khiếp sợ kịp phản ứng, hiểu rõ trách lầm đối phương. Lúc này hắn khoát tay, để cho Lưu Xương thu hồi binh khí.

Loại kịch độc này ẩn giấu ở bên trong phiến lá của Phỉ Thúy Trúc, căn bản không nhìn ra, cấp bậc chí cao, sợ rằng chí ít đạt tới tứ phẩm.

Nói cách khác, có thể hạ độc ít nhất là vị độc sư tứ tinh. Nhân vật như vậy, lại làm sao có thể cam tâm ở Nhất Phẩm các làm gã sai vặt? Hơn nữa, người như thế thật sự muốn ra tay với mình, cũng không có bất kỳ phòng bị nào, tuyệt đối sẽ không gây ra phức tạp như vậy.

Dù sao, Phỉ Thúy Trúc mình cũng không nhất định sẽ mua. Sớm hạ độc ở bên trong, là muốn hại mình, rõ ràng không thể nào nói nổi.

- Hừ!

Thu hồi binh khí, Lưu Xương vẫn nổi giận đùng đùng.

Trong dược liệu lão sư mua, tự nhiên ẩn chứa kịch độc. Tin tức này một khi truyền đi, phiền phức to lớn, có thể tưởng tượng được.

Đường đường là Nhất Phẩm các, lại có vật như vậy tồn tại, rốt cuộc là ai?

Lại muốn làm gì?

- Tiểu huynh đệ, cảm ơn sự trợ giúp của ngươi!

Lão già khôi phục lại, nhìn về phía Trương Huyền, không còn là vẻ xem thường, xem kỹ, mà là tán dương, kính phục.

Cây Phỉ Thúy Trúc này, ngay cả hắn cũng không nhìn ra vấn đề. Đối phương chỉ nhìn lướt qua, ngay cả tới gần cũng chưa từng tới gần, lại có thể xác định. Phần năng lực quan sát này, khó tránh khỏi thật đáng sợ!

Sợ rằng ở trên cấp bậc giám bảo, cao hơn so với hắn vài phần.

Đáng sợ!

- Hiện tại xác định là giả?

Trương Huyền khẽ nâng mí mắt.

- Là... giả!

Lão già có chút do dự, gật đầu.

Phỉ Thúy Trúc, có thể chế luyện đan dược, khiến người ta an thần tĩnh khí, tu vi tăng lên rất nhiều. Hiện tại gốc cây này, lại có thể giết chết người, nói là giả, cũng không có gì đáng trách.

- Thật ra, ngươi không cần trách hắn, cũng không cần trách Nhất Phẩm các. Gốc cây Phỉ Thúy Trúc này, không phải bọn họ hạ độc. Thậm chí, chưa từng có người hạ độc!

Chắp hai tay ở sau lưng, đầu Trương Huyền hơi nâng lên, thản nhiên nói.

- Không ai hạ độc?

Lão già nghi ngờ. Ngay cả Kim Tòng Hải, Cổ Mục cũng không nhịn được nhìn qua.

Những người khác lý giải đối với độc dược không nhiều lắm. Nhưng hai người là độc sư chân chính, từ nhỏ tiếp xúc, biết tất cả đều rõ ràng.

Độc vừa rồi vô cùng quỷ dị, dung nhập kinh mạch cũng khó có thể phát hiện ra. Độc tính mạnh, hiệu quả mạnh mẽ. Hóa Phàm tam trọng cũng có thể dễ dàng độc chết. Nếu như không phải có một vị độc sư tứ tinh đặc biệt điều phối, dù thế nào cũng nói không thông.

Nếu như không ai hạ độc, vậy... độc này từ đâu tới?

- Ngươi đi lấy tư liệu về nơi sinh sản, thu mua Phỉ Thúy Trúc tới!

Không giải đáp nghi ngờ của mọi người, Trương Huyền nhìn về phía gã sai vặt vừa rồi.

- Vâng...

Nghe người thanh niên nói chuyện thay cho hắn và Nhất Phẩm các, gã sai vặt cảm kích liếc mắt thoáng nhìn, sốt ruột vội vàng lui ra ngoài. Thời gian không lâu, hắn cầm tới một quyển sách.

Một ít thương trường lớn, đều sẽ thăm dò nghe ngóng kỹ càng tỉ mỉ về bảo vật từng trải qua, cùng với lai lịch của bảo vật, ghi lại thành sách, đề phòng người mua hỏi thăm.

Thứ nhất, có thể nổi lên giá trị của bảo bối. Thứ hai, xảy ra vấn đề cũng có thể thuận tiện điều tra.

- Đọc ra nghe một chút!

Trương Huyền phân phó.

- Ừ!

Gã sai vặt gật đầu, mở tư liệu ra:

- Phỉ Thúy Trúc, nơi sản sinh đầm lầy Hồng Húc, do thương khách Đoàn Hiện, vào bốn tháng trước, sử dụng phương pháp đặc biệt hái xuống, đưa tới đây...

Trong Nhất Phẩm các, ghi chép liên quan tới Phỉ Thúy Trúc vô cùng kỹ càng tỉ mỉ, bao gồm ai đào, ai đưa qua, giao dịch ở nơi nào, lại dùng phương pháp gì khiến cho nó duy trì sự tươi tắn..

Một giới thiệu chừng hơn mấy trăm chữ.

Chỉ có điều, nghe xong những giới thiệu này, mọi người không những không có cảm thấy rõ ràng, càng mơ hồ hơn.

Bởi vì, những ghi chép này giống như người thanh niên nói, gần như tất cả người qua tay, không có cơ hội chạm tới độc sư, cũng lại tự nhiên không có ai hạ độc.

Nếu thật sự không hạ độc, vừa rồi là cái gì?

- Kịch độc vừa rồi, rót vào cành lá, cũng không tổn thương cây cối. Thậm chí bề ngoài cũng hoàn toàn không nhìn ra. Cho dù là độc sư tứ tinh, chỉ sợ cũng phải tiêu tốn không ít thời gian, mới có khả năng hoàn thành!

Thần sắc Kim Tòng Hải nghiêm trọng, cũng đồng thời kỳ quái.

Nếu như những ghi chép này là thật, quả thật không có cơ hội hạ độc.

Dù sao, cho dù danh sư tứ tinh, muốn hạ độc bí mật như vậy, cũng tuyệt đối không phải là chuyện dễ dàng.

Độc không chỉ có thể giết người, kịch độc lợi hại, ngay cả cây cũng có thể dễ dàng độc chết.

- Vậy rốt cuộc có chuyện gì xảy ra?

Càng nghe càng mơ hồ, thật sự không nghĩ ra, Lưu Xương giám bảo sư không nhịn được nhìn về phía Trương Huyền.

- Không rõ?

Trương Huyền khẽ cười:

- Tốt lắm, ta lại giải thích cho các ngươi một chút! Đầm lầy Hồng Húc sản xuất ra cái gì nhiều nhất, nói vậy các vị đều hiểu rất rõ!

- Sản xuất ra nhiều nhất? Nơi này sản xuất ra nhiều nhất... Lẽ nào có liên quan cùng thứ này sao?

Lão già không nhịn được nhìn qua.

Tin tức chính xác về Vô Hồn Kim Nhân

dtv-ebook.com

Trà Khô Diệp, lại còn gọi là trà Khô Vinh, là đặc sản lớn nhất của đầm lầy Hồng Húc tại liên minh vạn quốc?

Trà sinh trưởng ở trong ao đầm, trong một năm, chỉ có thời gian một tháng, sống tốt. Những thời gian khác đều giống như cây khô.

Lá giống như tươi, cành giống như chết, một sống một chết, một khô một tốt, mới có được cái tên này.

Loại trà này sau khi sao xong, ngâm thành nước, có thể khiến cho người ta trải qua cảm giác bốn mùa, sảng khoái đến cực điểm, là một trong những loại trà nổi danh nhất trong cả liên minh vạn quốc.

Chỉ có điều đầm lầy Hồng Húc, vô cùng nguy hiểm. Cường giả Hóa Phàm Cảnh bị cắn nuốt, cũng vô cùng có khả năng không có cách nào đi ra. Hơn nữa lá trà chỉ có thời gian một tháng, sản lượng rất thấp. Người có thể thật sự nếm được, cũng không nhiều.

- Không sai, nơi này sản xuất ra nhiều trà Khô Diệp, còn có... rắn Khô Diệp!

Trương Huyền nói.

- Ừ!

Mọi người gật đầu.

Rắn Khô Diệp là một loại linh thú chuyên môn lấy lá trà Khô Diệp làm thức ăn, trong cơ thể ẩn chứa kịch độc. Cường giả Hóa Phàm tam trọng

bị cắn một cái, cũng sẽ dễ dàng tử vong.

- Lẽ nào... Là rắn độc Khô Diệp? Không đúng. Rắn Khô Diệp tuy rằng độc tính mạnh mẽ, nhưng độc của nó, mùi mười phần, hơn nữa có chứa nước miếng rắn đặc biệt, khiến người ta liếc mắt là có thể nhìn ra được. Phía trên cây Phỉ Thúy Trúc này trơn nhẵn giống như mới, không có bất cứ dấu vết gì...

Lão già không nhịn được mở miệng.

Rắn Khô Diệp vô cùng đáng sợ. Cường giả Hóa Phàm Cảnh cũng phải cẩn thận. Nếu như lưu có nước miếng rắn, mới có thể phân biệt ra được.

- Không phải nước miếng rắn, mà là... cây Phỉ Thúy Trúc này là nơi ở của rắn Khô Diệp. Nói cách khác, thoạt nhìn cây trúc trơn nhẵn chỉnh tề, mỗi ngày lại có rắn Khô Diệp bò tới bò lui.

Thần sắc Trương Huyền nghiêm trọng.

- A...

Nghe nói như thế, gã sai vặt cầm sách, lập tức khiếp sợ đến mức sắc mặt tái nhợt, thiếu chút nữa thì ngã sấp xuống.

Mấy ngày qua hắn vẫn chăm sóc cho cây trúc, thường xuyên lau chùi. Vừa nghĩ tới có rắn bình thường chiếm giữ ở phía trên, nhất thời hoảng hốt một hồi, vô cùng buồn nôn.

- Như vậy tới nay, rắn Khô Diệp ăn xong bài tiết ra, sẽ ít nhiều dính vào trên Phỉ Thúy Trúc. Trải qua năm tháng bị cây cối hấp thu vào sâu bên trong mạch lá!

Không để ý tới sự khó chịu của mọi người, Trương Huyền tiếp tục nói:

- Mấy thứ này, bình thường cũng không lộ rõ. Thậm chí căn bản không nhìn ra. Đối với con người cũng không bất kỳ ảnh hưởng gì. Chỉ khi nào

chạm tới minh hỏa và nhiệt lượng, sẽ thể hiện ra, khiến cho sinh mạng đụng phải, chịu thiệt lớn!

- Nếu như chỉ lấy thân trúc, làm trận cơ bày trận, ảnh hưởng không lớn, có thể tiếp tục sử dụng. Nhưng chế luyện đan dược đan, thì không được. Độc tố lộ rõ, cho dù Hóa Phàm tam trọng bị dùng nhầm, cũng sẽ chết tại chỗ, thần tiên khó có thể cứu được! Bởi vậy, mới có lời nói “muốn chế luyện Phỉ Thúy Linh Lung Đan, vậy nói ngươi mua hàng giả” như vậy!

Trương Huyền giải thích.

- Thì ra là thế!

Mọi người lúc mới hiểu được, lại nhìn về phía người thanh niên, đầy bội phục.

Liếc mắt nhìn ra trong cây Phỉ Thúy Trúc này ẩn nấp độc tính. Như vậy sẽ hiểu rõ đối với thuộc tính, địa điểm sinh tồn cùng với lai lịch thực vật sâu sắc tới mức nào, mới có thể làm được!

- Lợi hại!

Lão già cũng nhất thời xiết chặt nắm đấm.

Không nói cái khác, chỉ riêng phần năng lực quan sát này, khiến hắn mặc cảm.

- Công tử đại tài, khiến cho Tái mỗ mở rộng tầm mắt. Nếu ngươi có ý, lại tặng cho ngươi, xem như quà cảm ơn!

Vẫy bàn tay một cái, lão già nói.

- Lão sư...

Lưu Xương ngẩn người.

Vừa rồi người này muốn dùng năm trăm kim tệ mua An Thần thảo, hắn vẫn cảm thấy đối phương đầu óc có phải có vấn đề hay không. Bây giờ

hắn mới biết, người ta đã sớm đoán được cảnh tượng như vậy, đoán được lão sư sẽ đưa thứ này ra tặng.

Đây chính là thứ dùng 500 linh thạch vừa mua được, qua tay đưa tặng... Có phải có chút quá phóng khoáng hay không?

Cho dù chỉ điểm ra Phỉ Thúy Trúc là giả, cũng không cần bỏ ra cái giá lớn như vậy chứ.

- Lẽ nào... Không thể như vậy được! Làm sao có thể ngay cả cái này cũng nhìn ra?

Đột nhiên, nhớ ra cái gì đó, toàn thân hắn cứng đờ, không ngừng run rẩy.

Hắn biết lão sư vì sao hào phóng như vậy.

Giám bảo sư suốt đời chỉ có ba lần cơ hội phạm sai lầm. Quá ba lần, sẽ bị loại bỏ tư cách, rơi xuống phàm trần.

Lão sư giám bảo vô số, ba lần quy định, dĩ nhiên đạt đến. Nếu như lại sai, sẽ gặp phải loại cục diện này!

Nói cách khác, nếu như đối phương không ngăn cản, tùy ý cầm gốc cây Phỉ Thúy Trúc này, đi tìm người luyện dược, có thể dự kiến được, cho dù không trúng độc, cũng sẽ mất đi tư cách giám bảo sư.

Mấy năm nay thân ở chức vị cao, đắc tội qua, có không biết bao nhiêu thù oán. Nếu thật sự không có thân phận, vô cùng có khả năng bị người đuổi giết. Nói cách khác... đối phương chẳng khác nào cứu lão sư một mạng. Đừng nói 500 linh thạch mua An Thần thảo, cho dù giá trị lớn hơn nữa, cũng bỏ ra được.

Nhưng... Lão sư phá hỏng ba lần quy định, chỉ lưu truyền ở bên trong giám bảo sư. Trừ khi là người thân thiết, không có người nào có thể biết được. Người này làm sao biết được? Hơn nữa chắc chắn như vậy, sẽ ở dưới sự cảm kích, đưa thứ này ra tặng?

Kết hợp trải qua lần mua đồ trước...

Chẳng lẽ người này thoạt nhìn trẻ tuổi, lại thật ra là một cao nhân giám bảo vô thượng?

Trong lòng suy đoán, hắn vội vàng về phía người thanh niên cách đó không xa nhìn lại, muốn xem thử có đúng giống như suy đoán hay không. Chỉ thấy người thanh niên vẻ mặt chính khí:

- Lễ vật quý trọng như vậy, trực tiếp biếu tặng, Trương mỗ thật sự không dám nhận. Tôn Cường, đưa cho vị tiền bối này 500 kim tệ. Đồ chúng ta mua, không thể để cho tiền bối bị thiệt!

- Phụt!

Vừa rồi còn cảm thấy có phải là một cao nhân hay không. Nghe nói như thế, thân thể thoáng lảo đảo một cái, Lưu Xương thiếu chút nữa nôn ra máu.

Em gái ngươi!

“Không dám nhận, không thể để cho tiền bối bị thiệt"... Nói với lẽ thẳng khí hùng như thế, người này không biết xấu hổ sao?

500 kim tệ, có khác gì với không bỏ tiền?

Đây thật là việc một cao nhân nên làm sao?

Lưu Xương vội vàng nhìn về phía lão sư, chỉ thấy hắn cũng lảo đảo, hình như có một ngụm máu tươi nghẹn ở trong ngực, toàn thân buồn bực, sắc mặt tái xanh:

- Vị công tử này, ta là thật sự có lòng cảm kích. Tiền... thì không cần!

- Tiền bối thật sự không cần khách khí với ta!

Vẻ mặt của người thanh niên đầy kiên trì:

- 500 kim tệ... Ta còn trả được!

-...

Lưu Xương.

Chút tiền ấy, tùy tiện đi tới một chiến trường nhặt một chút rác rưởi, cũng đáng giá nhiều hơn như vậy, đương nhiên trả được...

Biết tiếp tục dây dưa nữa, nhất định sẽ trực tiếp phiền muộn mà chết, lão già không thể làm gì khác hơn là tiếp nhận kim tệ, thu vào chiếc nhẫn trữ vật, nói:

- Ta thấy vị công tử này đối với giám bảo hiểu biết quá mức tinh tường. Không biết... Là sư thừa phương nào. Lẽ nào cũng là một vị giám bảo sư?

Lưu Xương cũng vội vàng vểnh tai.

Liếc mắt nhìn ra được vấn đề ngay cả lão sư hắn cũng không có cách nào nhìn ra. Người này đối với giám bảo dĩ nhiên đạt tới cảnh giới cao thâm khó dò.

Có thể bồi dưỡng được giám bảo sư còn trẻ như vậy, hắn cũng muốn biết, rốt cuộc là thần thánh phương nào.

- Thiếu gia nhà chúng ta là danh sư Trương Huyền. Lão sư là danh sư Dương Huyền.

Tôn Cường bước lên trước, vẻ mặt tự hào giới thiệu.

- Danh sư?

Sắc mặt lão già nghiêm lại, lúc này mới phản ứng được, tự nhiên cảm thấy kinh nể.

Lưu Xương càng bị dọa cho giật mình.

Trước đó hắn vẫn mang ý kiến lớn đối với người này. Nếu sớm biết là loại thân phận này, hắn tuyệt đối không dám.

Giám bảo sư tuy rằng kiếm tiền nhiều, nhưng so với danh sư, vẫn có sự khác biệt rất lớn.

Khác biệt thật giống như nhà đột nhiên trúng thưởng và quan viên chính phủ. Có tiền đi nữa, ở trước mặt loại chức nghiệp đứng đầu này, cũng không tính là cái gì.

Huống gì, vị danh sư trước mắt này, trình độ giám bảo, đừng nói là so với hắn, so với lão sư cũng chỉ có cao chứ không thấp hơn.

- Hóa ra là danh sư. Thảo nào có nhãn lực như thế. Thật đúng là lão hủ thất kính, vừa rồi có nhiều chậm trễ, xin hãy tha lỗi!

Khôi phục lại, lão già ôm quyền:

- Tại hạ Tái Tiêu Vũ, lão già này hơn vài tuổi, sau này gọi Tái huynh là được. Xưng hô tiền bối, thật sự không dám nhận!

Trình độ giám bảo của đối phương không kém hắn lại là danh sư, lão già này nhất thời có lòng muốn kết giao.

- Tái Tiêu Vũ? Chẳng lẽ là... Tái các chủ Giám Bảo các?

Nghe được tên này, Trương Huyền không có cảm giác gì. Triệu Phi Vũ sửng sốt, không nhịn được mở miệng.

Làm công chúa liên minh vạn quốc, từ nhỏ v thích đọc sách, đối với người mạnh nhất của rất nhiều nghiệp đoàn trong cảnh nội, nàng vẫn biết một chút.

Có người nói, các chủ Giám Bảo các tên gọi là Tái Tiêu Vũ, là vị giám bảo sư tứ tinh đỉnh phong, suốt đời giám bảo vô số, thậm chí minh chủ liên minh phủ cũng đã từng đặc biệt mời qua, tôn sùng là thượng khách.

Vốn tưởng rằng người như thế cao thâm khó dò, muốn gặp cũng không thấy được. Dù thế nào cũng không nghĩ tới, vừa rồi bị Trương Huyền dạy dỗ một trận, vẫn tiện thể lừa một gốc cây An Thần thảo...

- Vị trí các chủ này chỉ là được rất nhiều lão hữu nâng đỡ, không đáng để nhắc tới!

Thấy bị nhận ra thân phận, Tái Tiêu Vũ cười lắc đầu.

- Hóa ra là các chủ, vậy quá tốt.

Hiểu rõ thân phận đối phương, ánh mắt Trương Huyền nhất thời sáng lên, không nhịn được mở miệng:

- Nghe nói... Hồng Hải Thành nhận được một con Vô Hồn Kim Nhân. Không biết tin tức là thật hay không? Thứ này lại ở nơi nào?

Hắn tới Hồng Hải Thành chính là vì thứ này.

Nếu người này là các chủ Giám Bảo các, tin tức là thật, khẳng định sẽ biết được.

- Vô Hồn Kim Nhân? Hóa ra Trương huynh đệ đến là vì cái này!

Tái các chủ hiểu được, mỉm cười:

- Quả thật có món đồ này, hơn nữa lại ở Giám Bảo các. Đêm nay sẽ tiến hành bán đấu giá.

- Đêm nay?

Trương Huyền xiết chặt nắm đấm, lập tức lộ ra vẻ mặt xấu hổ.

Bọn họ đi tới Hồng Hải Thành đã là xế chiều, lại lăn qua lăn lại lâu như vậy, trời cũng sắp tối. Đêm nay lại bán đấu giá, không phải có nghĩa là, buổi đấu giá sẽ lại lập tức bắt đầu sao?

Trên người hắn... lại ngay cả một khối linh thạch cũng không có.

Không có tiền lại muốn tham gia buổi đấu giá, chắc hẳn ngay cả cánh cửa còn không thể nào vào được, sẽ bị người ta trực tiếp đuổi ra ngoài.

Phải biết rằng một vài phòng đấu giá quy mô lớn, sẽ phải tiến hành kiểm tra tiền tài trước tiên, mới có thể đi vào. Nếu không người nào cũng có thể vào, cố ý tăng giá ép giá, thị trường cũng sẽ bị làm cho hỗn loạn không chịu nổi.

- Không sai, lại là một canh giờ nữa. Nếu như Trương huynh đệ có hứng thú đối với cái này, ta thật ra có thể lưu lại căn phòng nhỏ cho ngươi!

Tái Tiêu Vũ nói.

- Vậy cảm ơn Tái huynh!

Cảm kích gật đầu, Trương Huyền hỏi tiếp:

- Cái Vô Hồn Kim Nhân này đại khái giá trị bao nhiêu. Nếu quả thật muốn mua xuống, cần phải tiêu tốn bao nhiêu linh thạch?

Thăm dò nghe ngóng trước, mới tiện sớm làm ra chuẩn bị.

- Vô Hồn Kim Nhân, là vật do vu hồn sư lưu lại, giá cả cụ thể cũng không tiện nói. Giám Bảo các chúng ta cho ra định giá 1500 linh thạch. Chỉ có điều, phòng đấu giá bán đấu giá, thế nào cũng phải tăng lên gấp bội. Sợ rằng cần phải có 3000 linh thạch mới có khả năng lấy được!

Giải thích một câu, Tái Tiêu Vũ cười nhìn qua:

- Thế nào, Trương huynh đệ muốn ra tay sao?

- Đúng là có ý. Chỉ là... tiền trên người không có đủ...

Trương Huyền lúng túng vò đầu.

- Không có đủ?

Tái Tiêu Vũ cười một tiếng:

- Vậy đừng lo. Vi huynh ngược lại có chút tích góp, có thể cho ngươi mượn một ít xem như thêm vào. Không biết lão đệ còn thiếu bao nhiêu? Cứ mở miệng là được.

- Mượn một ít? Vậy thì tốt quá!

Trương Huyền lộ ra vẻ mặt cảm kích:

- Ta còn thiếu 3000 linh thạch, huynh có thể... cho mượn không?

-...

Tái Tiêu Vũ.

-...

Lưu Xương.

-...

Mọi người.

Lưu Thương Khúc Thủy

dtv-ebook.com

Ba nghìn linh thạch chắc hẳn là đủ mua Vô Hồn Kim Nhân. Ngươi muốn mượn nhiều như vậy, hóa ra... Ngươi một khối linh thạch cũng không có...

Trán Triệu Phi Vũ, Kim Tòng Hải đầy vạch đen.

Thảo nào người này mỗi lần đều sử dụng kim tệ đi mua đồ. Cũng không sợ bị người đánh chết. Trước đó còn tưởng rằng hắn là tài cao mật lớn, muốn chứng minh cái gì... Hóa ra có chuyện như vậy!

Trên tay một phân tiền cũng không có, lại dám tới mua Vô Hồn Kim Nhân...

Bọn họ đều cảm thấy sắp hôn mê.

- Khụ khụ!

Tái Tiêu Vũ ho khan một tiếng, thiếu chút nữa cũng bị người trước mắt này làm cho nghẹn chết:

- Trương Huyền huynh đệ, cái này... Ngươi một khối linh thạch cũng không có?

- Không!

Không bất kỳ do dự, Trương Huyền gật đầu.

Trên người tổng cộng có chừng mười khối linh thạch, trên đường đều sử dụng. Hiện tại hắn nghèo rớt mồng tơi.

Kim tệ mặc dù có trên mấy ngàn vạn vạn, nhưng ở chỗ này, căn bản không tính là cái gì. Nói là nghèo không có một xu, cũng là lời nói thật.

- Vậy...

Không nghĩ tới hắn trả lời dứt khoát như vậy, sắc mặt Tái Tiêu Vũ đỏ lên thiếu chút nữa nghẹn ra nội thương.

Hắn nói vay tiền, là lời khách khí, có ý định cùng đối phương kết giao. Không nghĩ tới đối phương tưởng thật, vừa mở miệng chính là ba nghìn...

Ta xiết chết!

Cho dù là các chủ Giám Bảo các, trên người cũng không có nhiều linh thạch như vậy. Huống gì vừa rồi còn đồ hết mua hai nghìn linh thạch, đưa ngươi một gốc cây An Thần thảo...

Ăn hôi, cũng không nên ăn như vậy đi!

- Không được? Vậy thì thôi. Giám Bảo các các ngươi có hoạt động gì có thể nhanh chóng kiếm tiền không?

Thấy bộ dáng này của đối phương, biết chắc không lấy ra được, Trương Huyền không nhịn được lắc đầu.

Thật ra hắn cũng chỉ là nói một chút thôi, cũng không trông cậy vào chuyện vay tiền là có thể mua được Vô Hồn Kim Nhân.

Huống gì, mình cùng đối phương chỉ là bèo nước gặp nhau, quan hệ không sâu.

- Nhanh chóng kiếm tiền? Ngươi muốn hiện tại kiếm tiền, sau đó... tham gia buổi đấu giá một canh giờ sau, còn muốn mua Vô Hồn Kim Nhân?

Tái Tiêu Vũ và mọi người thiếu chút nữa nôn ra máu.

Lỗ thủng não này cũng quá lớn!

Nếu như linh thạch dễ kiếm như vậy, bọn họ còn phải chạy tới tìm bảo vật gì đó, kiếm lấy chênh lệch giá sao?

Thật có loại hoạt động tốt như vậy, khẳng định mình đã sớm xông tới, còn có thể chờ ngươi qua đây?

- Ừ, phải ở trước hội đấu giá, kiếm được ba nghìn linh thạch!

Trương Huyền gật đầu.

Hắn phải ở trong một canh giờ, kiếm lấy nhiều tiền như vậy, có khả năng mua Vô Hồn Kim Nhân. Bằng không, chẳng khác nào đến không, hi vọng Lộ Trùng tỉnh lại, cũng sẽ lỡ mất dịp tốt.

- Cái này bây giờ không có biện pháp. Ba nghìn linh thạch, thật sự là một số lượng lớn...

Thấy hắn xác nhận, thật có loại ý nghĩ ngây thơ tới cực điểm này, Tái Tiêu Vũ bất đắc dĩ lắc đầu.

Bọn họ lựa chọn sử dụng bảo bối mua vật phẩm, cũng chỉ kiếm lấy chút chênh lệch giá gầy còm, tích góp ba nghìn linh thạch, cho dù là hắn, cũng phải tiêu tốn thời gian chí ít mấy năm. Điều kiện trước tiên vẫn là bảo vật phong phú, có thể tìm tới người mua.

Hai điều kiện chưa đủ, muốn kiếm tiền, không có cửa đâu. Có đôi khi rất nhiều bảo bối, thậm chí sẽ ở trong tay mình, bán cũng bán không được.

Một canh giờ kiếm lời ba nghìn... Cho dù nằm mơ cũng không thể làm như vậy được!

- Lão sư...

Còn chưa nói dứt lời, hắn liền nghe được giọng nói của Lưu Xương vang lên.

Hắn quay đầu lại nhìn qua, chỉ thấy vẻ mặt người học sinh này do dự:

- Cái đó... Có lẽ có thể khiến người ta trong khoảng thời gian ngắn kiếm được nhiều như vậy!

- Cái đó? Ngươi nói chẳng lẽ là... Lưu Thương Khúc Thủy?

Chấn động toàn thân, Tái Tiêu Vũ ngay sau đó cười khổ lắc đầu:

- Không thể như vậy được. Không ai có thể đủ hoàn thành! Giám Bảo các thành lập nhiều năm như vậy, cũng không có người nào từng thành công qua...

- Nhưng muốn một canh giờ kiếm lấy ba nghìn linh thạch, cũng chỉ có một biện pháp này. Cái khác... Ta thật sự không nghĩ ra được!

Lưu Xương vò đầu.

Giám bảo sư, nghề nghiệp này tuy rằng kiếm tiền, nhưng cũng không phải cướp đoạt. Một giám bảo lại tốn rất nhiều linh thạch qua.

Giúp người giám bảo, chỉ lấy lấy tỉ lệ lợi nhuận nhất định, bình thường qua giám định, giá trị cơ bản đều hơn mười linh thạch. Hơn một trăm cũng rất ít. Lợi nhuận cực kỳ nhỏ. Lại nói, một ngày tổng cộng cũng không bao nhiêu người qua. Dù sao ai cũng không muốn tốn nhiều tiền.

Bởi vậy, sử dụng loại phương pháp này, một canh giờ kiếm ba nghìn linh thạch, thật sự nằm mơ, hoàn toàn không có khả năng.

- Vậy...

Tái Tiêu Vũ do dự.

Hắn biết học sinh nói rất đúng.

Cho dù giám bảo sư chức nghiệp kiếm tiền nhất, ba nghìn linh thạch cũng tuyệt đối là một số lượng lớn, không phải một sớm một chiều, có thể nhận được.

- Thế nào? Chẳng lẽ có biện pháp? Lưu Thương Khúc Thủy có ý tứ?

Trong tai nghe được lời hai người nói chuyện, Trương Huyền nhìn qua.

- Lưu Thương Khúc Thủy, là một cửa ải của Giám Bảo các chúng ta, sát hạch giám bảo sư ngũ tinh. Chỉ cần thông qua, có thể nhận được phần thưởng của Giám Bảo các tích góp trong nhiều năm qua. Không khác biệt lắm... đã có hơn năm nghìn linh thạch...

Thấy đối phương nghe được, Tái Tiêu Vũ không thể làm gì khác hơn là giải thích.

- Cửa ải?

Trương Huyền nghi ngờ:

- Sát hạch giám bảo sư cấp bậc cao, còn có thưởng?

Hắn sát hạch qua danh sư, thuần thú sư, thi họa sư, y sư... Vẫn chưa từng nghe qua, sát hạch chức nghiệp cấp bậc cao hơn, có thể nhận được phần thưởng.

Sát hạch chức nghiệp có thể kiếm tiền, lần đầu tiên nghe thấy. Nếu như vậy, giám bảo sư thật đúng là chắc hẳn phải thi.

- Là có phần thưởng. Chỉ có điều những thứ này đều là... treo giải thưởng nhiều năm để dành tới.

Nhìn ra được suy nghĩ của hắn, Tái Tiêu Vũ có chút bất đắc dĩ, không thể làm gì khác hơn là tiếp tục nói.

- Treo giải thưởng?

Trương Huyền chớp mắt, mọi người khác cũng nhìn qua.

Triệu Phi Vũ tuy rằng xem qua không ít sách, nhưng đây là quy định bên trong Giám Bảo các, nàng cũng không biết.

- Ừ, Giám Bảo các mặc dù có rất nhiều giám bảo sư, nhưng... nhân lực có hạn, bị giới hạn bởi cấp bậc và khả năng quan sát, cũng có không ít

bảo vật, là không nhận ra. Đó đều là vài bảo bối, trải qua thế hệ lại từng đời giám bảo sư luân phiên giám định, nhưng không người nào có thể cho ra kết quả chuẩn xác nhất.

- Một ít tiền bối, vì giải được nghi ngờ, đã tự móc tiền túi, treo giải thưởng, để cho người thật sự hiểu bảo vật, đến đây quan sát, cũng cổ vũ hậu bối, để hắn cố gắng học tập, tranh thủ sớm ngày giải quyết. Đáng tiếc... trước sau không có ai thành công. Dựa theo thời gian trì hoãn, giải thưởng treo lên càng lúc càng nhiều, dưới tháng ngày tích lũy, dĩ nhiên đạt tới hơn năm nghìn linh thạch.

Tái Tiêu Vũ nói.

Giám bảo sư không giống với những chức nghiệp khác, phân biệt ra bảo vật, lại muốn lấy tiền. Vì vậy treo giải thưởng, dựa theo tích lũy càng lúc càng nhiều, phần thưởng cũng lại càng lúc càng lớn. Đáng tiếc... bảo vật rất nhiều tiền bối vẫn không có cách nào nhận ra, muốn nhận ra làm gì có được dễ dàng như vậy!

- Còn có loại chuyện như vậy?

Trương Huyền trợn tròn hai mắt.

Cái này có chút cùng loại với tường nghi vấn khó xử lý của y sư. Một nghiệp đoàn cho dù cường thịnh mấy đi nữa, nhiều người chức nghiệp đặc biệt hơn nữa, cũng sẽ luôn có vấn đề khó khăn không giải được.

- Đúng vậy! Giám Bảo các này nhiều năm, không biết có bao nhiêu thiên tài giám bảo sư, đều đã thử qua. Đáng tiếc, chưa từng thành công!

Tái Tiêu Vũ lắc đầu.

Vừa rồi hắn không phải không nghĩ tới cái này, mà là cái này quá khó khăn. Hắn vị giám bảo sư lợi hại nhất liên minh vạn quốc này, cũng bất lực, huống gì người khác.

- Không thành công? Nếu ai cũng không biết là bảo bối gì, lại làm thế nào xác nhận thành công hay không thành công?

Trương Huyền kỳ quái.

Nếu những bảo bối này, tất cả tiền bối đều không nhận ra, lại làm thế nào xác nhận đám hậu bối trả lời có chính xác hay không. Cho dù không nhận ra, tùy tiện viết một cái tên, thuộc tính, cũng không thể nào phán đoán được.

- Bảo vật đạt được linh cấp, lại có linh tính. Chỉ cần nói ra không thành vấn đề, nhất định sẽ nhận được tán thành. Lại nói, chúng ta đều là giám bảo sư chính thức. Cho dù bảo vật không nhận ra, nhưng đối phương nói ra đặc tính, muốn biết chính xác hay không, vẫn rất dễ dàng kiểm nghiệm!

Tái Tiêu Vũ bất đắc dĩ giải thích.

Chỉ cần là giám bảo sư đều hiểu những điều này. Vị trước mắt này lại còn tỏ ra kỳ quái. Hắn thật sự là một giám bảo sư còn lợi hại hơn so với mình sao?

- Ngược lại cũng đúng...

Trương Huyền lần này hiểu được.

Làm giám bảo sư lợi hại, cho dù nhận không ra bảo vật cụ thể là cái gì, chỉ cần có người nói ra đặc trưng, có chính xác hay không, vẫn có biện pháp nghiệm chứng.

Ngay cả chút năng lực ấy cũng không có, còn làm giám bảo sư cái gì?

- Được rồi, dẫn ta đi xem. Ta muốn thử xem!

Biết phương pháp kia có thể rất nhanh kiếm được tiền, Trương Huyền thực sự ra quyết định.

- Trương huynh đệ tạm thời không vội, nghe ta nói hết lời, mới quyết định!

Thấy hắn gấp gáp như vậy, Tái Tiêu Vũ nhìn qua.

- Ừ!

Trương Huyền gật đầu.

- Tham gia khiêu chiến này, có thưởng, tất nhiên cần có tiền đặt cược. Mỗi lần khiêu chiến, đều cần nộp lên một trăm linh thạch, làm tiền thế chấp! Đương nhiên, tiền thế chấp này ta có thể thay ngươi nộp, không cần lại đi chuẩn bị.

Tái Tiêu Vũ nói.

- 100 linh thạch?

Trương Huyền sửng sốt.

Thế giới không có bữa cơm miễn phí. Quả nhiên là như thế.

Còn tưởng rằng có thể tham gia miễn phí. Hiện tại xem ra, không phải như vậy.

Cũng đúng. Nếu như không có một hạn chế, chỉ cần là giám bảo sư đều muốn đi khiêu chiến một chút, toàn bộ Giám Bảo các cũng không cần làm chuyện gì khác.

- Không chỉ có như vậy. Khiêu chiến này có hạn chế thời gian đối với giám bảo, cũng cực kỳ hà khắc!

Tái Tiêu Vũ nói tiếp:

- Lưu Thương Khúc Thủy, tên cũng giống như ý nghĩa, chính là ở trước dòng nước uốn lượn, thả bảo vật vào trong nước chảy đưa xuống, quan sát lại thêm nghiệm chứng, chỉ có thời gian chừng mười lần hít thở, sau đó lại phải nói ra tên gọi lai lịch của bảo vật!

- Chừng mười lần hít thở, lại phải nói ra lịch? Sao có thể như vậy được?

Trương Huyền không nói chuyện, Triệu Phi Vũ ở một bên mở to hai mắt nhìn.

Giám bảo sư phân biệt, cần phải quan sát các loại, trong đó sử dụng kính phóng đại, nghiên cứu đường vân, cân nhắc toàn thân.

Mỗi một món bảo vật đều cần tốn hồi lâu mới có khả năng hoàn thành. Cho dù quen thuộc, cũng phải xác nhận nhiều lần mới trả lời.

Chừng mười lần hít thở, chỉ là bảo vật thông qua thời gian dòng nước chảy xuôi đến bên cạnh, lại phải xác định đáp án, khó tránh khỏi quá kinh khủng!

Hơn nữa còn là quan sát, không có người nào có thể phân biệt ra được bảo bối đi?

- Trước khi quan sát, có không có nhắc nhở, hoặc tư liệu gì sao?

Triệu Phi Vũ hỏi tiếp.

Nếu có tư liệu, sớm chuẩn bị tâm lý một chút, lúc đến lại có thể tìm tới trọng điểm, có lẽ sẽ đơn giản hơn một chút.

- Không! Sở dĩ không cho tư liệu, chính là sợ giám định lừa gạt!

Tái Tiêu Vũ nói.

Nếu như biết là cái gì, cửa ải này đã sớm có người thông qua. Không biết cụ thể là loại bảo vật nào, cho dù cho tư liệu, cũng hoàn toàn không có tác dụng, còn vô cùng có khả năng phán đoán lừa gạt, cuối cùng không có cách nào làm ra giải đáp chính xác.

- Cũng đúng...

Chân mày Triệu Phi Vũ nhăn lại thành một đống.

Lưu Thương Khúc Thủy nghe có thể nhanh chóng kiếm tiền, nhưng... thật sự quá khó khăn. Đừng nói giám bảo sư tứ tinh, cho dù là ngũ tinh, muốn làm được, chỉ sợ cũng không dễ dàng như vậy.

Nàng đang muốn khuyên can người thiếu niên trước mắt này, không nên lại hy vọng xa vời, đã thấy Trương Huyền cười khẽ:

- Được, ta phải tham gia cái khiêu chiến Lưu Thương Khúc Thủy này, mượn trước của ngươi một trăm linh thạch. Chờ ta thông qua, xin trả lại gấp bội!

Đánh cược như thế nào?

dtv-ebook.com

- Nếu như ngươi thật sự muốn tham gia, ta dẫn ngươi đi xem một chút!

Thấy đối phương chấp nhất, Tái Tiêu Vũ nói.

Người thanh niên trước mắt này mặc dù có thể nhìn ra vấn đề hắn vẫn không có cách nào nhìn ra, nhưng ở sâu trong nội tâm, hắn vẫn cảm thấy không có khả năng thông qua. Cho nên đối với lời nói trả lại gấp bội, hắn căn bản không lưu ý. Trong lòng đã có dự định xem như ném 100 linh thạch vào trong nước.

Cất đồ xong, mấy người đi ra khỏi Nhất Phẩm các, đi dọc theo thang lầu lên trên.

Hai tầng phía dưới của Giám Bảo các là thương trường. Phía trên xem như là phân bộ của bọn họ. Tiến vào đại sảnh, lại nhìn mười mấy người xếp thành hai hàng, trong tay đều cầm đủ loại bảo vật.

Mấy thứ này giá trị cũng không cao, cũng đều là hàng hóa bày bán ở tầng một, mấy khối linh thạch là có thể mua.

Phía trước là hai người thanh niên, đang cẩn thận giám định. Mỗi người xem xong một cái, đều sẽ đánh dấu ở phía trên, làm ra một bảng giám định.

Người được giám định qua, có người hưng phấn, có người mất hồn mất vía.

Đồ ở tầng một có thật có giả. Mua được hàng thật, xem như là buôn bán lời. Mua hàng giả, chỉ có thể tự nhận mình gặp xui xẻo. Nhìn vẻ mặt của mọi người, rất hiển nhiên, xui xẻo càng nhiều hơn một chút.

- Không ít người mua vật phẩm, không mấy yên lòng, sẽ tới nơi này, tìm người giám định. Giám định cho bọn họ đều là giám bảo nhất tinh sư mới vừa sát hạch thành công!

Tái Tiêu Vũ nói.

- Ừ!

Trương Huyền gật đầu.

Hắn cũng thấy được, huy hiệu trước ngực của hai người thanh niên này, đều có một ngôi sao màu vàng, lập lòe tỏa ra ánh sáng.

Giám bảo sư nhất tinh, đã có thể hoàn thành giám định bảo vật đơn giản một chút. Những thứ bọn họ đưa tới, rất rõ ràng chưa từng vượt quá phạm vi.

- Lưu Thương Khúc Thủy ở phía trước, qua đó!

Không dừng lại ở đại sảnh quá lâu, dưới sự hướng dẫn của Tái Tiêu Vũ, chỉ chốc lát bọn họ đã đi tới một gian phòng.

- Tái các chủ!

- Lão sư!

Vừa tiến vào phòng, mấy lão già lại tiến lên nghênh đón. Tất cả đều có vẻ mặt cung kính.

Làm Các chủ, Tái Tiêu Vũ vẫn có uy tín cực cao. Không ít giám bảo sư tam tinh, đều là học sinh của hắn, có ân nghĩa thụ nghiệp.

- Giám Bảo các tổng cộng có bao nhiêu giám bảo sư?

Nhìn một vòng, trong phòng tổng cộng chỉ có sáu bảy người, Triệu Phi Vũ có chút ngạc nhiên, không nhịn được hỏi.

Nghe được câu hỏi, Tái Tiêu Vũ cười gượng lắc đầu:

- Giám Bảo các nghe uy phong, cộng thêm ta, chỉ có ba vị tứ tinh, và tám vị giám bảo sư tam tinh. Còn lại tất cả đều là nhị tinh, nhất tinh!

- Ít như vậy sao?

Mọi người sửng sốt.

Giám Bảo các huy hoàng khí thế như vậy, vốn tưởng rằng chỉ riêng giám bảo sư tứ tinh lại phải có hơn mười vị. Không nghĩ tới chỉ có ba.

Thảo nào nói cấp bậc giám bảo sư khó có thể thi được. Hiện tại xem ra, số lượng quả thật ít đến thấy thương.

- Đúng vậy!

Tái Tiêu Vũ lắc đầu, không tiếp tục dây dưa trong vấn đề này, nhìn về phía hai vị giám bảo sư tam tinh trước mắt:

- Đi gọi Trần trưởng lão, Lộc trưởng lão đến, nói có người muốn xông qua Lưu Thương Khúc Thủy!

- Xông qua Lưu Thương Khúc Thủy?

Hai người bị dọa cho giật mình, vội vàng xoay người đi ra ngoài.

Độ khó của Lưu Thương Khúc Thủy, làm giám bảo sư đều biết rõ ràng. Nhiều năm như vậy chưa từng có người nào thành công, lại còn muốn tới xông qua. Tuyệt đối là tiền nhiều quá.

Thời gian không lâu, hai lão già râu bạc trắng đã đi tới. Còn chưa có tới gần, một giọng lớn tiếng lại vang lên:

- Tái các chủ, có người muốn xông qua Lưu Thương Khúc Thủy sao? Là Hồ lão quỷ hay Đỗ lão quỷ? Hai người này chẳng lẽ còn không chết tâm sao?

Hồ lão quỷ, Đỗ lão quỷ trong miệng hắn, cũng không thuộc về phân bộ Hồng Hải Thành, đều là giám bảo sư tứ tinh, thực lực tương đương với

bọn họ.

Từng tới nhiều lần, chỉ là vẫn không có cách nào thông qua mà thôi.

Mấy năm nay, cũng chỉ có hai người này xông qua. Những người khác biết khó khăn, ngay cả quyết định này cũng không có. Bởi vậy vừa nghe được có người muốn xông qua, lập tức nghĩ đến bọn họ.

- Ừ? Người đâu?

Nhìn trái nhìn phải quanh một vòng, vẫn chưa nhìn thấy được bóng người quen thuộc, lão già lớn tiếng nói, đầy nghi ngờ.

- Được rồi, Trần trưởng lão, lần này không phải hai người bọn họ muốn xông qua, mà là vị tiểu huynh đệ này, Trương Huyền!

Thấy người này vẫn đang tìm kiếm khắp nơi, Tái Tiêu Vũ lắc đầu cắt ngang hành động của hắn.

- Hắn?

Không chỉ hai lão già vừa tới tới sửng sốt, mấy giám bảo sư khác ở trong gian phòng cũng lộ ra vẻ mặt kỳ quái.

Vốn tưởng rằng muốn xông qua Lưu Thương Khúc Thủy chính là nhân vật lợi hại gì. Không nghĩ tới lại là một kẻ chưa đầy hai mươi tuổi, miệng còn hôi sữa.

Không để ý tới phản ứng của mọi người, Tái Tiêu Vũ cười giới thiệu:

- Trương lão đệ, vị này chính là Trần Vũ Trần trưởng lão. Một vị khác, lại là Lộc Tây Lộc trưởng lão, là hai vị giám bảo sư tứ tinh còn lại ta đã nói với ngươi!

Trương Huyền gật đầu.

Không cần giới thiệu hắn cũng đoán được, hai lão già này tuy rằng trên người không có mặc trường bào đặc biệt của giám bảo sư, nhưng khí tức

trong người lại thâm hậu vô cùng. Vừa nhìn đã biết tu vi cao thâm, không kém gì Kim Tòng Hải.

Thực lực như vậy, lại dám ở trước mặt Tái Tiêu Vũ hô to gọi nhỏ, tự nhiên là hai vị giám bảo sư tứ tinh còn lại.

- Các chủ, ngươi gọi hắn cái gì? Lão đệ?

Trần trưởng lão kịp phản ứng trước, vẻ mặt nghi ngờ.

Tái Tiêu Vũ làm các chủ Giám Bảo các, địa vị cực cao. Trừ bọn họ ra, gần như tất cả mọi người phải gọi hắn một tiếng lão sư. Lúc này hắn lại xưng hô với một người thanh niên chưa đủ hai mươi tuổi là lão đệ... Người này rốt cuộc có lai lịch gì?

- Ừ, đừng thấy Trương lão đệ tuổi còn nhỏ, đối với phương diện giám bảo, lại không kém gì ta!

Tái Tiêu Vũ cười nói.

- Không kém gì ngươi... Lời này có chút khoa trương!

Trần trưởng lão lắc đầu, những người khác đều là vẻ mặt không thể tin được.

Phương diện giám bảo, chú ý không phải thiên phú, mà là lượng tri thức.

Phải nắm giữ tri thức và thực tiễn vô cùng, có khả năng kinh nghiệm và lý lịch càng ngày càng lão luyện, trình độ càng lúc càng cao.

Người này thoạt nhìn mười tám, chín tuổi. Cho dù bắt đầu học tập từ trong bụng mẹ, cũng không quá mười năm mà thôi, làm sao có thể so với được với Tái các chủ, loại giám bảo sư tứ tinh nghiên cứu cả đời này?

- Là thật. Vừa rồi lão sư giám định một Phỉ Thúy Trúc, kết quả lại xuất hiện vấn đề...

Thấy mọi người nghi vấn, Lưu Xương nói ra chuyện vừa rồi một lượt.

- Ngươi nói... Liếc mắt thoáng nhìn, liền phát hiện ở trong Phỉ Thúy Trúc chứa kịch độc, không thích hợp luyện đan?

- Đây không phải là thủ đoạn của giám bảo sư sao?

Nghe xong giải thích, mọi người không những không cảm thấy bội phục, trái lại càng kỳ quái.

Giám bảo sư phải cẩn thận quan sát, thậm chí còn phải chuẩn bị một ít hàng mẫu, tiến hành thí nghiệm. Liếc mắt nhìn lại đoán được... Thế nào có cảm giác giống như thầy tướng số?

- Được rồi, Trương lão đệ, hiện tại chúng ta lại mở ra gian phòng Lưu Thương Khúc Thủy cho ngươi. Ngươi một mình tiến vào trong. Tổng cộng mười món bảo vật, giám định ra một cái, xem như thành công!

Thấy mọi người đầy nghi vấn, Tái Tiêu Vũ khoát tay áo, cắt ngang lời nói của mọi người.

- Ừ!

Trương Huyền lên tiếng.

Giám định thành công một cái, lại tính là qua cửa ải. Thoạt nhìn cũng không khó khăn.

- Bắt đầu đi!

Tái Tiêu Vũ đánh tiếng cho hai vị trưởng lão Trần, Lộc đi tới trước tường. Từng người lấy ra một thìa thuốc, nhẹ nhàng cắm xuống.

Két!

Bức tường tách ra, xuất hiện một cánh cửa lớn.

Cửa ải Lưu Thương Khúc Thủy, bên trong có chứa chí bảo không có cách nào giám định, không giống các loại cửa ải như Danh Sư Đường. Bởi vậy cần ba cái chìa khóa đồng thời mở ra, mới có thể mở được.

Bằng không, cho dù cường giả Hóa Phàm tam trọng, tứ trọng, căn bản cũng không có cách nào tiến vào.

Cổ tay lật một cái, lấy ra một đống linh thạch, để vào trong đó. Bức tường màu xám tro phía trước, trong nháy mắt giống như là có trận pháp kích hoạt, phát ra tia sáng chói mắt.

- Vào đi thôi!

Tái Tiêu Vũ xua tay.

Trương Huyền nhấc chân lại đi về phía trong. Còn chưa đến tới trước cửa, hắn đã bị Trần trưởng lão ngăn cản.

- Ngươi cũng biết độ khó của Lưu Thương Khúc Thủy?

Tuy rằng vừa rồi Tái các chủ tán dương một hồi, hắn đối với người thanh niên này vẫn không xem trọng.

Lưu Thương Khúc Thủy, nếu như đơn giản như vậy, sớm đã có người thành công, làm sao có thể đến bây giờ chưa từng có người đột phá?

- Không biết!

Trương Huyền lắc đầu:

- Ta cũng mới vừa nghe nói. Có người nói chỉ cần xông qua, là có thể có phần thưởng năm nghìn linh thạch, cho nên, muốn thử một chút!

- Vừa nghe nói... lại dám xông qua?

Trước mắt Trần trưởng lão tối sầm.

Còn tưởng là thiên tài ở chỗ nào xuất hiện, sớm đã chuẩn bị không biết bao lâu, lúc này mới làm phiền Tái các chủ. Không nghĩ tới vừa nghe nói, lại tới đây...

Hơn nữa, phần thưởng năm nghìn linh thạch là có ý gì? Ngươi không lẽ là vì thưởng mới tới?

Trần trưởng lão phẫn nộ một hồi.

Lưu Thương Khúc Thủy, không chỉ là một cửa ải khó khăn, cũng là cửa ải sát hạch giám bảo sư ngũ tinh. Trừ khi đạt được tứ tinh, mới có tư cách thử. Nghe nói có phần thưởng lại xông tới, có cần đùa như vậy hay không?

- Tái các chủ, để cho một người vì thưởng lại muốn xông qua ải, tiến vào Lưu Thương Khúc Thủy, có thể không tôn trọng uy nghiêm của Giám Bảo các hay không?

Thật sự không nhịn được, Trần trưởng lão quay đầu lại nhìn.

Vì phần thưởng lại muốn xông qua cửa ải giám bảo sư ngũ tinh, quá không để nghề nghiệp giám bảo sư này ở trong mắt.

- Trần trưởng lão quá nghiêm trọng. Trương lão đệ, tuy rằng... tuy rằng... Mục đích là vì linh thạch, vẫn có bản lĩnh thật sự!

Tái Tiêu Vũ muốn nói vài lời giúp cho Trương Huyền, do dự một lúc, cuối cùng bất đắc dĩ phát hiện, người này... thật sự vẫn là vì linh thạch mới chịu tới xông qua.

- Bản lĩnh thật sự? Lưu Thương Khúc Thủy, cũng gọi là Lưu Diệp Khúc Thủy. Nói cách khác trong thời gian nước chảy, lại phải phân biệt ra loại hình, tên gọi, lai lịch, giá trị của bảo vật... Vì linh thạch lại muốn xông qua ải, điều này...

Trần trưởng lão có chút nóng nảy.

- Được rồi, cửa ải đã kích hoạt, nhiều lời vô ích. Để hắn thử xem, có thể vị Trương lão đệ này, có thể sáng tạo ra kỳ tích?

Cắt ngang lời của hắn, Tái Tiêu Vũ nói.

Tuy rằng đối với vị Trương Huyền này, hắn không ôm hi vọng gì. Nhưng nếu đã đáp ứng, lại để cho hắn thử xem. Không thành công cũng sẽ chết tâm.

Bằng không, đối phương giúp đỡ như vậy, nhưng ngay cả chút yêu cầu này của đối phương cũng làm không được, sau này còn mặt mũi gì nữa?

- Ừ!

Thấy Tái Tiêu Vũ ngăn cản Trần trưởng lão, Trương Huyền cũng lười dây dưa cùng đối phương, nhấc chân đi vào gian phòng.

Oong!

Hắn vừa tiến vào, cửa lớn của gian phòng ầm ầm đóng cửa.

- Hồ đồ. Quả thực hồ đồ!

Trần trưởng lão vung ống tay áo.

- Vị trưởng lão này, ý của ngươi là thiếu gia nhà chúng ta khẳng định không có cách nào thông qua Lưu Thương Khúc Thủy này?

Đang cảm thấy Tái các chủ làm có chút không đủ tiêu chuẩn, liền nghe được một giọng nói khe khẽ vang lên. Trần trưởng lão quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một tên béo đứng ở cách đó không xa, thân thể to béo không ngừng run rẩy.

- Không sai. Lưu Thương Khúc Thủy phải có lý giải đối với giám bảo cực kỳ cao thâm mới có thể thông qua. Ngay cả Hồ lão quỷ, Đỗ lão quỷ cũng làm không được, hắn một kẻ mười mấy tuổi, muốn thành công, làm sao có thể!

Trần trưởng lão hừ nói.

- Nếu ngươi xác nhận như vậy, vậy... chúng ta đánh cược thì thế nào?

Người bép mập nói.

- Đánh cược?

Trần trưởng lão sửng sốt.

- Không sai, ta cá là thiếu gia nhà chúng ta khẳng định có thể thông qua. Ngươi đánh cược hắn không có cách nào thành công. Tiền đặt cược... Chúng ta cũng không đặt lớn. Lại tới ba nghìn linh thạch thì thế nào?

Người béo mập cười híp mắt nhìn qua.

Chùy đồng xanh

dtv-ebook.com

- Ba nghìn linh thạch? Còn chưa lớn?

Trần trưởng lão thiếu chút nữa thì đã hôn mê.

Nhiều linh thạch như vậy, hắn dốc hết tất cả, có thể lấy ra. Nếu thật sự muốn làm như vậy, cũng không khác gì phải phá sản.

Một lần đánh cược lại nhiều như vậy, ngươi đây là muốn điên sao!

- Ba nghìn linh thạch... Ngươi có nhiều tiền như vậy để đặt cược sao?

Thấy lão hữu xấu hổ, Lộc trưởng lão tiến lên một bước, thay hắn giải vây.

- Ta đương nhiên không có!

Người béo mập lắc đầu.

- Không?

Mọi người bất đắc dĩ một hồi.

Nói đến vui vẻ như thế, còn tưởng rằng nắm trong tay mấy nghìn, mấy vạn linh thạch. Không có... Lại dám đánh cược. Còn nói với lẽ thẳng khí hùng như vậy? Lá gan cũng không tránh khỏi quá lớn đi!

Triệu Phi Vũ ở một bên cũng vỗ trán một cái.

Người béo mập này dáng vẻ ngu ngốc không sợ trời không sợ đất. Nhưng hắn có thể nhìn thấy qua được nhiều lần. Không nghĩ tới trực tiếp

tìm giám bảo sư tứ tinh người ta đánh cược... Mấu chốt còn không có tiền!

Ta ngất. Ngươi thật là mạnh!

- Thực sự là có dạng chủ nhân thế nào, sẽ có dạng hạ nhân như thế...

Nàng không nhịn được lắc đầu.

Tên mập quản gia Tôn Cường này, chính là một kẻ chỉ e sợ thiên hạ không loạn, ở trước mặt mọi người giáo huấn Tái các chủ không sợ bị đánh chết. Hiện tại người này thoạt nhìn ngoan độc hơn nữa. Thật không biết đám quái thai này, đều từ nơi nào xuất hiện.

- Không có tiền, đánh cược cái gì?

Gương mặt Trần trưởng lão cũng xanh cả lại.

- Ta không có tiền, Tái các chủ có. Ba nghìn linh thạch mà thôi, hắn sẽ cho mượn!

Tôn Cường béo mập mỉm cười.

-...

Tái các chủ ở một bên xem náo nhiệt, không nghĩ tới chiến hỏa thoáng cái đốt đến trên người mình, thiếu chút nữa nôn ra máu.

Hắn là nói qua muốn cho Trương Huyền mượn tiền, nhưng điều này là lời khách khí muốn kết giao với đối phương. Chủ tớ hai người này thì hay rồi, một người mở miệng mượn ba nghìn không thành, người này còn mượn ba nghìn đánh cược... Ta lại khách khí một chút, các ngươi còn tưởng thật?

Có cần hãm hại như thế hay không?

- Ta...

Đang muốn giải thích một câu, lời còn chưa nói ra, chỉ thấy người béo mập trước mắt khoát tay chặn lại:

- Cho dù Tái các chủ lòng dạ hẹp hòi, không nhớ tới ân tình của thiếu gia đối với hắn, vậy cũng không sao. Triệu Phi Vũ công tử nhất định sẽ cho ta mượn. Ba nghìn linh thạch mà thôi, đối với công tử mà nói, cũng không tính là cái gì!

-...

Triệu Phi Vũ.

Ta chính là một người đánh nước tương, động cá lửa lại đốt tới trên người ta...

Mắt Tái các liền trợn trắng.

Vì sao nói ta lòng dạ hẹp hòi, không để ý tới ân tình của Trương Huyền? Ta không phải đưa cho hắn một gốc cây An Thần thảo sao? Thậm chí còn không để ý hồ đồ, lãng phí một trăm linh thạch, để cho hắn tiến vào Lưu Thương Khúc Thủy...

Như thế mà còn không gọi là báo ân sao?

Hai người đang muốn nói chen vào, Tôn Cường lại khoát tay áo:

- Nhìn đi, bọn họ chưa từng phản đối, nói rõ ba nghìn linh thạch đối với bọn họ mà nói không tính là gì cả! Yên tâm đi, chỉ cần thua, khẳng định cầm ra được. Mấu chốt là ngươi... sẽ không phải vừa rồi mở miệng nói lời thề son sắt, trên thực tế cũng không dám chứ? Hay giám bảo sư tứ tinh, ngay cả chút tiền như vậy cũng không lấy ra được, không dám đánh cược, mất mặt...

- Ngươi...

Không nghĩ tới bị một hạ nhân khinh bỉ, gương mặt Trần trưởng lão tái xanh, sắp tức nổ phổi.

- Ngươi cái gì? Ta à, thật sự không dám nói, thôi đi. Chỉ có điều, phải quản tốt cái miệng của ngươi, không nên nói lung tung. Thiếu gia nhà chúng ta, thiên tư vô song, một Lưu Thương Khúc Thủy nho nhỏ mà thôi, không đáng kể chút nào!

Hừ một tiếng, đầu Tôn Cường hất lên, đối với Trương Huyền tràn ngập lòng tin.

- Được, ta đánh cược với ngươi!

Thấy thái độ người này càng lúc càng ngạo mạn, Trần trưởng lão không thể tiếp tục kìm chế được.

Dựa theo đạo lý, hắn đường đường là giám bảo sư tứ tinh, nổi nóng cùng một hạ nhân, thật sự không thể nào nói nổi. Nhưng tên mập này thật sự là quá đáng.

Giọng nói ngả ngớn, thái độ ngạo mạn. Nhất là bây giờ, vẻ mặt khinh bỉ... Thật giống như hắn vị giám bảo sư tứ tinh này đi tới bất kỳ chỗ nào cũng được người tôn trọng, lại giống như ăn mày không biết xấu hổ vậy.

Bị giám bảo sư ngũ tinh, danh sư tứ tinh, thậm chí các chủ khinh bỉ, hắn đều có thể nhịn. Bị một hạ nhân tu vi chỉ có, chỉ có... dù sao cũng rất thấp khinh bỉ, hắn thật sự nuốt không trôi!

- Không tệ. Còn ai dám đánh cược không? Các ngươi không phải cũng không tin thiếu gia nhà chúng ta có thể qua cửa ải? Hiện tại đánh cược còn kịp. Nếu không, qua thôn này sẽ không có tiệm này...

Thấy đối phương bị tức giận đáp ứng, Tôn Cường cười hắc hắc, nhìn quanh một vòng, khuôn mặt thương nhân được lợi hiện ra hết.

-...

Nhìn thấy được người này cùng Trần trưởng lão đánh cược còn chưa đủ, lại còn muốn cùng mọi người đánh cược, tất cả mọi người đều không nói gì.

- Mau nhìn, Lưu Thương Khúc Thủy bắt đầu...

Tôn Cường lớn tiếng mê hoặc, xem còn có thể tiếp tục lừa gạt vài người đánh cược hay không, liền nghe được trong đám người có một âm thanh vang lên. Hắn ngẩng đầu nhìn lại về phía bức tường ngay phía trước mặt. Chỉ thấy ánh sáng càng lúc càng thịnh. Hình như bên trong có trận pháp nào đó được hoàn toàn vận chuyển.

...

Bên trong trận pháp.

Đi vào cửa lớn, tiến vào hình như không phải là một gian phòng, mà là một hoa viên. Trong đó sắc màu rực rỡ, mùi hoa mai xông vào mũi. Một dòng nước suối, từ phía xa chậm rãi chảy xuôi đến, đập vào đá, phát ra âm thanh "róc rác”, giống như tiếng nhạc tấu lên.

Suối nước uốn lượn chảy xuôi, ở phía trước hình thành một hình vòng tròn, vừa vặn có thể cho người ta đứng thẳng.

Hắn đi tới trước mặt. Trong nháy mắt một trận pháp bị kích hoạt. Một cái lá cây từ sâu bên trong dòng suối chảy xuôi qua.

Trên lá cây để một vật phẩm kỳ quái hình dạng, hiện lên tám mặt tính bất quy tắc, khiến cho người ta không nhìn ra được rốt cuộc là cái gì.

- Nhìn tới, đây chính là bảo vật phải sát hạch...

Mắt Minh Lý vận chuyển, phát hiện tự nhiên nhìn không thấu, ánh mắt Trương Huyền không nhịn được nhất thời sáng lên.

Không hổ danh là bảo bối gây khó khăn cho danh sư tứ tinh. Mắt Minh Lý lại tính là nhìn trên vật phẩm, cao hơn một cấp, cũng hoàn toàn có không manh mối.

Lưu Thương Khúc Thủy, cái gọi là thương lại thật ra là một loại rượu chén, cách gọi của văn nhân mặc khách. Bọn họ ngồi ở bên dòng suối,

thương xuôi dòng bồng bềnh, đi tới ai trước mặt, người đó lại làm thơ uống rượu.

Bảo vật nặng tất nhiên không có khả năng giống như chén rượu bồng bềnh ở trên mặt nước, là dùng lá Tử Động Thụ tới chịu lực.

Loại lá cây này rất nhẹ, trôi lơ lửng ở trên mặt nước, mang theo một, hai thứ cũng không hề có bất cứ vấn đề gì. Bởi vậy, Lưu Thương Khúc Thủy của Giám Bảo các, cũng gọi là Lưu Diệp Khúc Thủy.

- Đây rốt cuộc là cái gì?

Lá cây còn chưa đến tới trước mặt, bởi vậy chỉ có thể nhìn hình dạng và vẻ ngoài của món bảo bối trước mắt này.

Kích thước giống như quả dưa hấu, toàn thân màu tím sẫm, thoạt nhìn giống như là loại kim loại đặc biệt nào đó đúc ra.

Hai mắt lại nhìn kỹ, Trương Huyền không nhịn được lắc đầu.

Hắn chưa có xem qua sách liên quan tới giám bảo, đối với chức nghiệp này, hắn cũng không biết được rõ ràng, chỉ có thể nhìn đại khái một chút.

Nhiều giám bảo sư cao minh như vậy cũng không nhìn ra được, hắn loại người chưa bao giờ từng giám định qua, lại làm sao có khả năng hiểu rõ.

- Thôi đi!

Không nghĩ nhiều nữa, cũng không lại quan sát thứ này, hắn tiện tay ở một bên chuẩn bị xong giấy bút cầm lấy. Khi chiếc lá lặng lẽ đi tới trước mặt, hắn đưa tay chạm vào phía trên.

Oong!

Một quyển sách xuất hiện ở trong đầu.

Dám đến xông qua Lưu Thương Khúc Thủy, chủ yếu bởi vì có Thiên Đạo Đồ Thư Quán làm chỗ dựa. Bằng không, chút giám bảo thuật gầy

còm này của hắn, đừng nói là một bảo bối, nửa món khẳng định cũng không nhận ra được.

Mở sách, cầm lấy bút lông lại viết xuống trên giấy.

- Chùy đồng xanh, ba ngàn năm trước, vật phẩm của Đoan Mộc Nhất Quang luyện khí sư ngũ tinh, thu thập Tử Kim Thiết, Bách Chiến Ngân, Thanh Trần Sa... tổng cộng mười ba loại khoáng thạch hiếm có dung hợp thành, rèn đúng bảy bảy bốn mươi chín ngày...

...

Trong lúc Trương Huyền múa bút thành văn, mọi người bên ngoài mỗi một đều đang nhìn bức tường, vẻ mặt khẩn trương.

Tôn Cường tìm người đánh cược xung quanh, cũng không ai để ý tới hắn nữa. Tất cả mọi người muốn xem thử, người thanh niên chưa đủ hai mươi tuổi này rốt cuộc có thể giám định ra một bảo bối, do đó thuận lợi vượt qua cửa ải hay không.

- Nhìn thời gian, chắc hẳn là bảo vật đầu tiên đã đi tới trước mặt. Các ngươi nói hắn có thể thành công không?

Trong đám người, một giám bảo sư không nhịn được nói.

- Thành công? Đùa gì thế! Tái các chủ cũng xông vào Lưu Thương Khúc Thủy nhiều lần, một cái cũng chưa nhận ra được, đủ thấy độ khó trong đó. Hắn là một nhân vật nhỏ làm sao có thể thành công?

- Không nói gì khác, chỉ nói bộ dạng bừa bãi của hạ nhân kia, giám bảo sư chân chính, có lớn lối như vậy sao?

- Cái này cũng không đúng. Dám đánh cược nói rõ có tự tin...

...

Mọi người nhỏ giọng, bàn luận ầm ĩ.

Giám bảo sư ở đây, trẻ cũng phải chừng ba mươi tuổi. Một người chưa đủ hai mươi lại muốn xông qua Lưu Thương Khúc Thủy, bọn họ đều có chút không tiếp thu được.

- Yên tâm đi, bảo vật trong Lưu Thương Khúc Thủy, nếu như dễ dàng có thể giám định ra như vậy, cũng không đến mức được cho là tiêu chuẩn sát hạch của giám bảo sư ngũ tinh!

Thấy vẻ mặt Trần trưởng lão cũng khẩn trương nhìn về phía bức tường, Lộc trưởng lão đi tới, an ủi một câu.

Đối với Trương Huyền này, hắn cũng không coi trọng.

Lưu Thương Khúc Thủy hắn cũng xông vào. Trong đó xuất hiện bảo vật, khó có thể giám định không nói, thời gian có thể quan sát thật sự quá ít. Tối đa mười lần hít thở, lại từ bên cạnh chảy xuôi qua. Thời gian ngắn như vậy, giám định một bảo bối chưa từng thấy qua, làm sao có thể thành công.

- Lo lắng, có gì phải lo lắng? Một kẻ vô tri mà thôi. Có đúng là giám bảo sư hay không còn không biết, lại dám nói khoác không biết ngượng...

Trần trưởng lão hừ một tiếng, đang muốn nói tiếp, đột nhiên toàn thân chấn động. Một tiếng chuông vang lên.

Coong!

Âm thanh xuyên qua bức tường, giống như là vang lên ở sâu bên trong linh hồn.

- Tiếng chuông? Lẽ nào không thông qua?

- Không đúng. Chỉ có khi tất cả bảo vật đều được giám định hoàn tất, mới có thể đánh giá thống nhất. Tiếng chuông vang lên, biểu thị không thông qua. Hiện tại theo thời gian suy tính, hắn tối đa chỉ xem xong bảo bối thứ nhất. Cho dù có tiếng vang chuông, thời gian cũng chưa tới!

Mọi người sửng sốt, tất cả đều mờ mịt.

Lưu Thương Khúc Thủy, tiếng chuông vang lên, đại biểu xông qua ải thất bại, một bảo vật cũng chưa nhận ra được.

Nhưng bây giờ vị Trương Huyền này mới tiến vào trong, chắc hẳn chỉ mới nhìn thấy một bảo vật, thế nào lại kết thúc?

- Có người nói, bảo vật đầu tiên không nhận ra, bất kỳ chữ viết nào cũng không lưu lại, sẽ bị tự động quyết định không có cách nào đáp lại, trực tiếp quyết định thất bại!

- Còn có cách nói này sao?

- Đúng vậy, trước đây đã từng có. Ta đã xem qua sách ghi chép!

Trong đám người không biết có ai hô lên một câu. Sắc mặt mọi người lập tức trở nên cổ quái.

Người xông qua ải, cho dù không có cách nào xác nhận bảo vật đầu tiên là gì, chí ít có thể đoán ra đại khái, viết ra một phạm vi. Nếu quả thật là cái gì cũng chưa từng viết lại quyết định thất bại, vậy cũng thật sự mất mặt!

Xôn xao!

Tất cả mọi người nhìn về phía Tôn Cường đứng bên cạnh, trong mắt tràn ngập sự đồng tình.

Không cần suy nghĩ, người này lần này thua thảm.

Leng keng!

Chưa kết thúc, liền nghe được có tiếng chén trà rơi trên mặt đất vang lên.

Ngay sau đó liền thấy toàn thân Tái các chủ không ngừng run rẩy, sắc mặt trắng bệch.

- Đây không phải là... tiếng chuông, mà là... linh tính của bảo vật kích động. Nói cách khác, hắn không chỉ giám định ra, còn chiếm được tán thành của linh tính bảo vật!

Hóa linh hí, thi họa tán thành

dtv-ebook.com

- Linh tính kích động?

Trần trưởng lão, Lộc trưởng lão nhìn nhau, đồng thời cứng đờ:

- Điều này... sao có thể như vậy được?

- Tiếng chuông thất bại rất nặng nặng nề, trong âm thanh mang theo sự thâm trầm. Cái này, sắc bén chói tai, vang vọng nội tâm... Chỉ có linh tính kích động trong truyền thuyết, mới có thể làm cho người từ ở sâu trong nội tâm, sinh ra cảm giác sung sướng...

Tái các chủ nói.

- Cái này...

Hai người thoáng lảo đảo một cái.

Âm thanh mới vừa rồi vang vọng trong lòng, khiến người ta cảm giác kích động. Cẩn thận hồi tưởng, quả thật không phải tiếng chuông thất bại có thể có.

Chẳng lẽ thực sự... là linh tính kích động?

Sao có thể như vậy?

Chỉ cảm thấy da mặt bị đánh loạn, môi Trần trưởng lão trắng bệch.

Vừa rồi dùng ngôn từ chính nghĩa nói người ta ngay cả bảo vật cũng không nhận ra được, kết quả người ta không chỉ nhận ra, còn làm cho một linh tính kích động...

Có cần nghịch thiên như thế hay không?

- Bảo vật tán thành, linh tính kích động! Đây là... linh binh lợi hại, tự chủ phát sinh tiếng kêu hưng phấn?

- Cái này, này...

Nghe được Tái các chủ nói, mọi người trước đó đồng tình Tôn Cường, mỗi một đều trợn mắt há hốc mồm, giống như là trong miệng bị nhét vào một con rùa, lại không khép lại được.

Vừa rồi cảm thấy người này khẳng định bị thua, nội khố cũng không còn lại. Kết quả là tập kích ngược...

May mà vừa rồi không ngu ngốc không lỗ mãng cùng hắn đánh cược. Nếu không, không còn quần lót chính là đám người mình!

Trên lưng, mồ hôi lạnh chảy ròng ròng. Bọn họ đồng thời nhìn lại về phía Trần trưởng lão, chỉ thấy sắc mặt hắn tái xanh, trên trán đầy vạch đen, hình như bất cứ lúc nào cũng sẽ ngất đi.

Ba nghìn linh thạch, cho dù hắn là giám bảo sư tứ tinh, chắc hắn cũng thua đến nghi ngờ nhân sinh.

- Vì sao gọi là linh tính kích động?

Thấy bộ dáng này của mọi người, Tôn Cường không tim không phổi, vẻ mặt không hiểu nguyên nhân, nhìn qua.

- Phụt!

Trần trưởng lão không thể tiếp tục kìm chế được, một ngụm máu tươi phun ra.

Linh tính của bảo vật kích động, chỉ cần là giám bảo sư, không người nào không biết. Thậm chí ngay cả học đồ cũng đều biết rõ ràng.

Người này cái gì cũng không biết...

Bại bởi giám bảo sư ngũ tinh, cường giả siêu cấp hắn cũng nhận. Tự nhiên bại bởi một hạ nhân ngay cả học đồ cũng không bằng...

Thế nào vừa rồi lại ngu như vậy, đáp ứng đánh cược?

Thấy vẻ mặt người béo mập ày mờ mịt, hình như còn muốn đi hỏi, Trần trưởng lão có chút phát điên. Lưu Xương cũng nhìn không được nữa, vội vàng đi tới.

- Bảo vật chia ra làm năm cấp bậc thần, thánh, linh, quỷ, phàm, điều này ngươi hẳn đã biết!

- Ừ!

Tôn Cường gật đầu.

Phân loại đẳng cấp này, ở Thiên Huyền vương quốc cũng không tính là bí mật gì, người người đều biết. Hắn mặc dù là một thương nhân, cũng là người tu luyện, biết chẳng có gì là lạ.

- Binh khí đạt được linh cấp, sẽ nắm giữ linh tính. Giống như tác phẩm hóa linh trong thi họa, tuy rằng không có khả năng giống như người bình thường, có trí khôn, nhưng sẽ tiến hành tán thành, công nhận đối với người tu luyện. Về điểm ấy, có chút cùng loại với man thú nhận chủ.

Lưu Xương nói tiếp:

- Binh khí tán thành người tu luyện, sẽ phát ra loại âm thanh kích động này, cũng chính là cái gọi là linh tính kích động. Một khi xuất hiện, người tu luyện có thể trực tiếp lấy máu nhận chủ, luyện hóa thành đồ của mình...

- Luyện hóa?

Tôn Cường trợn tròn mắt.

- Đúng vậy... binh khí trên Lưu Thương Khúc Thủy, là bảo vật mấy nghìn năm qua, vô số giám bảo sư đều không giám định được. Hắn mới tiến vào trong một hồi, linh tính lại kích động, chẳng lẽ... hắn không chỉ nhận ra, còn nói kỹ càng tỉ mỉ ra ưu, khuyết điểm của bảo vật?

Vẻ mặt Lưu Xương không thể tin được.

- Ưu khuyết điểm?

- Binh khí, bảo vật, đều theo phương pháp tốt nhất đi rèn, nhưng chịu hạn chế bởi nguyên liệu, trình độ luyện khí sư... Bảo vật lợi hại hơn nữa, phía trên cũng sẽ có chỗ thiếu hụt như vậy. Chỉ cần bổ sung nó, là có thể khiến cho phẩm cấp của nó thăng cấp.

- Linh tính của binh khí, biết vấn đề của bản thân, đáng tiếc không thể cùng người khai thông, cũng lại không có cách nào tu bổ. Một ít cường giả lợi hại có thể dễ dàng nhìn ra mấy vấn đề này. Một khi tìm đúng, là có thể dễ dàng được linh tính tán thành. Chỉ có điều, đây là năng lực luyện khí sư cao giai mới có. Thế nào... Dùng đến trên người giám bảo sư?

Giải thích vài câu, vẻ mặt Lưu Xương mờ mịt.

Giám bảo sư chỉ cần giám định bảo vật, biết là vật gì, lai lịch gì là được. Đối với ưu khuyết điểm của bảo vật, là không nhìn ra.

Chỉ có những luyện khí sư lợi hại này, đối với binh khí, bảo bối, cảnh giới lý giải sâu sắc, mới có thể làm được.

Chẳng lẽ... Người này không phải là giám bảo sư, mà là... luyện khí sư rất lợi hại? Lúc này mới có thể chính xác nhận ra bảo vật là gì, lại phân tích ra ưu khuyết điểm?

- Nếu như là luyện khí sư, trùng hợp cái thứ nhất qua chính là binh khí, có thể nhận ra, cũng rất bình thường. Chỉ có điều, giám bảo sư không chỉ có thể giám định binh khí, thi họa, đồ cổ, thiên tài địa bảo thậm chí công

pháp, võ kỹ... Không gì không giỏi. Lưu Thương Khúc Thủy có mười món bảo vật, bao hàm rất nhiều chức nghiệp. Chỉ là luyện khí sư, chắc hẳn cũng chỉ có thể nhận ra một thứ...

Lộc trưởng lão cũng kịp phản ứng, nhìn về phía lão hữu bên cạnh, nói.

Luyện khí sư, đối với binh khí quen thuộc đến tận trong xương cốt, có thể rất nhanh nhận ra, cũng tìm ra ưu khuyết điểm, thu được tán thành, chẳng có gì là lạ.

Đáng tiếc, Lưu Thương Khúc Thủy sát hạch chính là giám bảo sư, mà không phải là luyện khí.

Mười món bảo vật trong đó không chỉ là binh khí, còn có những vật khác. Cho dù luyện khí sư có thể quen thuộc với rất nhiều binh khí, nhận ra một cái cũng coi như kết thúc. Phía sau nhất định sẽ kết thúc thất bại.

Lộc trưởng lão vốn muốn an ủi lão hữu. Hắn còn chưa nói dứt lời, liền nghe được tiếng người béo mập ở bên cạnh lẩm bẩm vang lên:

- Đúng rồi, vừa rồi có phải Tái các chủ đã nói, chỉ cần nhận ra một bảo vật, xem như thông qua hay không?

Trần trưởng lão vừa thả lỏng một chút, sắc mặt lại tái xanh, trong lòng nhỏ máu.

Lưu Thương Khúc Thủy, nhiều năm như vậy, không ai thành công qua đồng loạt. Bởi vậy, chỉ cần trong mười món vật phẩm, nhận ra một cái, xem như thông qua... Nói cách khác, không quan tâm phía sau vị Trương Huyền này nhận ra được hay không, ba nghìn linh thạch của mình, đều tính là... nhất định phải thua!

...

Bên ngoài chấn động kinh ngạc không hiểu, Trương Huyền nhìn búa sắt dáng vẻ cổ quái trước mắt, bất đắc dĩ một hồi.

- Kêu loạn cái gì, làm ta sợ nhảy cả lên!

Vừa ghi chép một đoạn bên trong Đồ Thư Quán có liên quan tới thứ này, thứ này lại phát ra một tiếng nổ lớn, hắn khiếp sợ đến mức ngay cả bút lông cũng thiếu chút nữa rơi trên mặt đất.

Thứ gì chứ?

Một cái chùy hỏng, cũng không phải chuông, kêu la các loại, kêu to cái rắm à!

Có hiểu lễ phép hay không? Như vậy sẽ dọa người, sẽ hù chết người đấy.

- Thôi đi. Viết ra tên là được. Phía sau có thể không viết nữa...

Suy nghĩ bị cắt ngang, cũng lại ngừng lại.

Miêu tả chỗ thiếu hụt trong Thiên Đạo Đồ Thư Quán liên quan tới chùy đồng xanh này, chừng bảy mươi hai chỗ. Toàn bộ chép xuống, tuyệt đối sẽ mệt chết. Nếu đã xác định tên và lai lịch, cùng với hai ba chỗ thiếu hụt, chắc hẳn là gần như có thể thông qua!

Buông bút lông, Trương Huyền không lại đi nhìn chùy đồng xanh trên lá cây nữa, đang định chờ bảo vật phía sau tới, lại thấy vụn sắt nặng nề này "vù" một cái từ trong suối nước, bay ra, rơi vào trước mặt.

- Đây là tình huống gì?

Trương Huyền chớp mắt.

Ngươi là cái chùy lớn, không ngoan ngoãn nằm ở trên lá cây, nhảy ta trước mặt làm gì?

Ta cũng không phải là chùy mẹ!

- Thôi đi...

Nghi ngờ nửa ngày, cũng nghĩ không ra được rốt cuộc có tình huống gì, đã thấy lá cây chảy đi, bảo vật thứ hai chậm rãi chảy xuôi đến. Trương Huyền lắc đầu, không để ý tới nữa.

Trên lá cây thứ hai đặt một bức tranh cuộn tròn, trôi lơ lửng ở trên mặt nước, tản ra vầng sáng mỏng manh.

Linh khí xung quanh không tự chủ được bị bức ảnh thu hút. Từng con chim không ngừng bay lượn, giống như đang sống.

- Ít nhất là bức tranh ngũ cảnh!

Hắn làm thi họa sư tam tinh, đối với thi họa vẫn còn có chút hiểu rõ. Tác phẩm mặc dù cách rất xa, lại nhìn ra được nó không tầm thường, tuyệt đối không thua kém ngũ cảnh.

Mắt Minh Lý vận chuyển.

Đáng tiếc, giống như chùy đồng xanh vừa rồi, cũng không nhìn ra nguyên nhân. Nói cách khác, mức độ trân quý của bức tranh này đã vượt ra khỏi phạm vi hắn có thể dễ dàng nhìn trộm.

Rất nhanh, lá cây đi tới trước mặt. Hắn cũng thấy rõ hình huống phía trên.

Bức tranh rõ ràng, chỉ có điều phía trên không có lạc khoản và tên gọi, khiến người ta không nhận ra, rốt cuộc là tác phẩm do ai lưu lại.

Con chim phía trên thoạt nhìn cũng rất lạ mặt, tư liệu man thú hắn học được trong thuần thú, cũng không có một con nào có thể tương ứng.

Nói cách khác, tranh vẽ không những không có tên, ngay cả chim vẽ ra cũng không có cách nào xác định rốt cuộc là loài vật.

Thảo nào nhiều giám bảo sư như vậy, cũng không phân biệt được.

- Chỗ thiếu hụt!

Bàn tay vừa chạm vào bức tranh, Trương Huyền lại múa bút thành văn.

...

- Lão sư, linh tính của bảo vật kích động qua đi, sợ rằng sẽ tự động nhận chủ. Làm không tốt, Giám Bảo các chúng ta không chỉ phải trả 5000 linh thạch, món bảo vật này cũng...

Nghĩ tới điều gì, Lưu Xương không để ý tới việc giải thích cùng Tôn Cường, đi tới trước mặt Tái các chủ.

Bảo bối có linh tính, có thể tự do lựa chọn chủ nhân. Nói cách khác, vị Trương Huyền này không chỉ xông qua Lưu Thương Khúc Thủy, kiếm lấy năm nghìn linh thạch, đánh cược thắng Trần trưởng lão, sợ rằng ngay cả... món binh khí này cũng sẽ bị lừa đi.

Cái này gọi là chuyện gì!

Người ta tốn một trăm linh thạch xông qua ải, cơ bản phải bù tiền. Người này không chỉ kiếm tiền, còn đánh cược kèm theo lừa gạt...

Giám Bảo các lần này xem như là tổn thất quá lớn.

- Bảo vật có linh, có thể tự chủ lựa chọn chủ nhân. Tuy rằng vật phẩm này ở lại Giám Bảo các chúng ta nhiều năm như vậy, nhưng vẫn không có người nào nhận ra. Hiện tại có người nói ra lai lịch, tự nhiên hưng phấn khác thường, muốn nhận chủ, cũng không có cách nào ngăn cản. Chỉ có thể thuận theo tự nhiên!

Tái các chủ cũng nghĩ đến điểm này, không nhịn được lắc đầu.

Mỗi một món bảo vật của Giám Bảo các đều vô cùng trân quý. Hắn cũng không muốn lưu lạc ra ngoài. Nhưng đối phương nhận được linh tính tán thành, muốn phủ nhận, cũng không có cách nào.

- Vậy... Nếu như bảo vật phía sau lại xuất hiện loại tình huống này, vậy làm sao bây giờ?

Thấy lão sư cũng không có cách nào, Lưu Xương thoáng hiện ra vẻ lo lắng nhìn qua.

- Ha hả, yên tâm đi. Cái thứ nhất là binh khí, giám bảo sư hoặc người trời sinh có thiện cảm đối với binh khí, có thể dễ dàng được tán thành. Nhưng phía sau lại không giống. Bảo vật phía sau, đủ loại. Có đồ cổ, thi họa, các loại thiên tài địa bảo... Loại này không phải giám bảo sư lợi hại không có cách nào nhận ra. Lại nói, cho dù nhận ra, muốn có được linh tính trong đó tán thành, khó khăn làm sao, có thể nói gần như không có khả năng!

Tái các chủ mỉm cười:

- Không cần buồn lo vô cớ, tự tìm phiền não.

- Cái này... Thật ra cũng đúng!

Lưu Xương thoáng sửng sốt một chút, lúc này mới phản ứng được, gật đầu đang muốn tiếp tục nói cái gì đó. Đột nhiên linh khí trước mắt chấn động kịch liệt một hồi, trực tiếp tập trung về phía bên trong cánh cửa.

Ngay sau đó trước mắt mọi người hoa lên một cái, liền thấy linh khí hội tụ thành vô số con chim không biết tên, đều bay lượn, cùng kêu lên ngân dài.

- Hóa linh hí, thi họa tán thành? Đây là loại chí bảo thi họa tán thành chủ nhân?

Mắt Tái các chủ tối sầm.

Mạnh mẽ dừng lại

dtv-ebook.com

Ngũ cảnh đầu của thi họa: Lục Thực, Linh Động, Ý Tồn, Kinh Hồng, Hóa Linh.

Đạt được hóa linh, vật phẩm trên bức tranh sẽ hấp thu linh khí, linh tính mười phần, đạt được cảnh giới càng cao thâm hơn. Thậm chí ngay cả toàn bộ bức tranh đều sẽ được giao cho linh tính, tự chủ tìm kiếm chủ nhân thích hợp.

Giống như linh binh lợi hại.

Linh khí trước mắt tập trung lại, chim trên bức tranh bay lượn. Rất rõ ràng, linh tính tán thành người xông qua ải bên trong.

Cái này...

Pháp bảo, nói hắn là luyện khí sư, hoặc tiên thiên đặc biệt có cảm giác thân thiết đối với binh khí. Nhưng thi họa... lại khác.

Thi họa cao nhã, thuộc về am hiểu của văn nhân mặc khách. Thực lực cường thịnh mấy đi nữa, công pháp lại tinh thông, cũng rất khó được tán thành. Trừ khi lĩnh ngộ ý cảnh trong tác phẩm, phải biểu đạt hàm nghĩa thật sự, mới có thể nhận được tán thành.

Nhưng... bức tranh bên trong, tên không biết, vẽ thứ gì cũng không biết, niên đại càng không rõ... Làm thế nào biết được ý nghĩa muốn biểu đạt, phải thuật lại tư tưởng?

Chẳng lẽ, người này còn là một vị thi họa sư?

Cũng chỉ có loại nhân vật này có thể sáng tác ra thi họa, mới có khả năng ở trong một tác phẩm không có tác giả, không in ấn, không niên đại, phát

hiện suy nghĩ chân chính của vị thi họa sư kia.

Bọn họ đồng loạt nhìn về phía Tôn Cường cách đó không xa, muốn nghe hắn giải thích một chút.

Hạ nhân này chắc chắn thiếu gia nhà bọn họ có thể qua cửa ải như thế, sẽ phải biết một ít.

- Thi họa sư? Thiếu gia nhà chúng ta đã sớm là vậy!

Biết đối phương nghi ngờ, Tôn Cường mỉm cười, chắp hai tay ở sau lưng, vẻ mặt ngạo nghễ:

- Hơn nữa sử dụng một con rùa, là có thể làm ra tác phẩm ngũ cảnh. Điều này với hắn mà nói, là trò trẻ con mà thôi!

- Sử dụng một con rùa làm ra tác phẩm ngũ cảnh?

Khóe miệng tất cả mọi người nhất thời cùng co rút.

Có thể làm ra tác phẩm ngũ cảnh, vậy ít nhất là thi họa sư tam tinh. Sử dụng rùa vẽ tranh, còn đạt được ngũ cảnh... vậy phải là mấy tinh?

Cho dù thi họa sư tứ tinh sư bọn họ biết, cũng làm không được!

- May mắn tinh thông đối với luyện khí, hiểu rõ đối với thi họa, không có nghĩa là giám bảo cũng lợi hại. Có thể... chỉ là vận khí?

Trong đám người có một giám bảo sư nói.

Chỉ có điều, hắn nói xong đừng nói là những người khác không tin, ngay cả chính hắn cũng cảm thấy không có lực.

- Có phải vận khí hay không, xem một bảo vật một chút, hắn sẽ không thể phân biệt! Nếu như không đoán sai, phải là một thiên tài địa bảo. Thứ này từ trên trời rơi xuống, không người nào có thể chế luyện, cũng không có người nào có thể phân biệt, không lại dính dáng tới luyện khí và thi họa... Là giám định thuần túy nhất!

Thấy mọi người bị đả kích nói không nên lời, Trần trưởng lão càng lung lay sắp đổ, bất cứ lúc nào cũng sẽ lại nôn ra máu. Cũng không biết hắn là chấn động kinh ngạc hay đau lòng. Tái các chủ nhìn quanh một vòng, nói.

Nếu quả thật là vận khí, hắn nắm giữ thân phận luyện khí sư và thi họa sư, trùng hợp nhận ra hai món đồ này, vậy phía sau khẳng định cũng không nhận ra.

- Hi vọng hắn không nhận ra. Bảo vật trong Lưu Thương Khúc Thủy, mỗi một cái đều là trấn các chi bảo do thế hệ trước lưu lại. Mỗi một cái đều có thể bán ra với giá trên trời, có hai cái nhận chủ, tiếp tục nhận nữa, ta sợ... Giám Bảo các chúng ta sẽ phá sản!

Lộc trưởng lão không nhịn được nói.

- Điều này... ngược lại cũng đúng!

Khóe miệng Tái các chủ cũng giật một cái.

Nhận ra bảo vật là gì, có thể thông qua cửa ải. Người này thì hay rồi, trực tiếp làm cho bảo vật nhận chủ... Liên tiếp tổn thất hai cái. Lại tổn thất nữa, cho dù Giám Bảo các có tiền nữa, cũng không chịu được.

- Yên tâm, ta cũng xông qua Lưu Thương Khúc Thủy. Chí bảo thiên ngoại thứ ba, ta từng đặc biệt nghiên cứu qua.

Trần trưởng lão cuối cùng kìm chế sự kích động muốn nôn ra máu, cắn răng một cái:

- Thứ này làm bằng vật liệu gì, không có ghi chép, có linh tính hay không cũng không biết được rõ ràng. Muốn nhận ra, gần như không có khả năng! Càng chưa nói để cho nó nhận chủ...

Vật thiên ngoại, không có người nào từng thấy, trên sách cũng không có ghi chép. Muốn nói ra tên, lại gần như không thể nào. Huống gì bên

trong có linh tính hay không cũng không biết được rõ ràng. Muốn để cho nó nhận chủ, càng đừng hy vọng.

Chỉ có điều, hắn còn chưa nói dứt lời, một âm thanh cười vui vang lên lần nữa.

- Ý tứ của ngươi, thiếu gia nhà chúng ta không nhận ra thứ này? Cũng không có cách nào khiến cho nó nhận chủ?

Người nói vẫn là Tôn Cường.

- Hừ!

Trần trưởng lão vung ống tay áo.

- Không cần hừ. Như vậy đi, ta cho ngươi cơ hội lấy lại vốn. Chúng ta tiếp tục đặt cược ba nghìn linh thạch. Nếu như thiếu gia nhà chúng ta, thật sự không nhận ra đồ là gì, cũng không có cách nào khiến cho nó tán thành, linh thạch ngươi thua ta từ bỏ. Nếu như nhận ra, lại thua ta ba nghìn linh thạch, có được không?

Mắt Tôn Cường sáng lên nhìn qua.

- Ta...

Khóe miệng Trần trưởng lão run rẩy, muốn đáp ứng lại không dám.

Vừa rồi nhiều chuyện, nói người kia không có cách nào qua cửa ải, ai biết đi vào khiến hai cái bảo vật tán thành. Lần này có trời mới biết có tình huống gì?

- Lại không dám? Cho ngươi cơ hội lấy lại vốn, ngươi không nắm chắc, còn làm giám bảo sư tứ tinh, cao thủ Hóa Phàm cảnh, nói rất mạnh mẽ, lá gan lại nhỏ như vậy!

Tôn Cường khinh bỉ liếc mắt thoáng nhìn.

- Ngươi...

Không nghĩ tới mấy phút ngắn ngủi, bị một nhân vật nhỏ khinh bỉ hai lần, Trần trưởng lão tức giận, sắc mặt đỏ lên, bất cứ lúc nào cũng sẽ ngất đi.

- Được rồi!

Đang tức giận, chỉ thấy người mập mạp phía sau Tôn Cường lại đi tới, vẻ mặt ngôn từ chính nghĩa trách một câu.

Thấy người này nói giúp hắn, Trần trưởng lão thở phào nhẹ nhõm, đang muốn cảm kích một chút, liền nghe được đối phương nói tiếp.

- Trần trưởng lão cũng không phải là không muốn đánh cược. Mà nếu chẳng may thua, không có tiền trả vậy phải làm sao bây giờ? Tôn quản gia, ngươi thứ lỗi một chút, người ta cũng không dễ dàng. Người nghèo chí ngắn... Đây là chuyện không có cách nào khác.

Phụt!

Không nghe còn tốt. Vừa nghe liền không thể tiếp tục kìm chế được, máu tươi lại phun ra.

Trần trưởng lão cũng phát điên.

Giám bảo sư, một trong những nghề có tiền nhất thiên hạ. Hắn đường đường là giám bảo sư tứ tinh, còn là người xuất sắc trong số đó, không nói giàu có thể so sánh với một nước, cũng tuyệt đối không khác biệt lắm.

Lúc này tự nhiên bị người ta ngang nhiên nói... người nghèo chí ngắn.

Nghèo em gái ngươi!

- Đánh cược thì đánh cược, ai sợ ai...

Không thể tiếp tục kìm chế được, Trần trưởng lão rít gào một tiếng.

- Vậy thì dễ nói. Chỉ có điều... nếu như ngươi thua, không có tiền đưa, làm sao bây giờ?

Tôn Cường thoả mãn thoáng liếc mắt nhìn Viên Đào ở phía sau hát đệm, cười nói.

- Không có tiền ta sẽ mượn Lộc trưởng lão, không phiền ngươi phải nhọc lòng!

Trần trưởng lão vung tay.

- Trần trưởng lão... nghĩ lại!

Lông mày giật loạn, Lộc trưởng lão vội vàng khuyên can.

- Yên tâm đi, lần một lần hai, không thể có đến lần thứ ba. Ta không tin hắn ngay cả chí bảo thiên ngoại cũng có thể nhận ra. Nếu quả thật có thể nhận ra, thua táng gia bại sản, ta cũng nhận..."

Trần trưởng lão cắn răng.

Có thể đạt được giám bảo sư tứ tinh, hắn vốn không phải là một người lỗ mãng. Nhưng hai người béo mập trước mắt này thật sự quá khinh người.

Lại nói, hắn cũng thật sự không tin, người thanh niên kia có thể ngay cả chí bảo thiên ngoại cũng nhận ra được.

Phải biết rằng, trước đây một vị giám bảo sư ngũ tinh đi ngang qua cũng không nói ra tên của thứ này. Một tiểu tử không biết từ đâu xuất hiện, làm sao có thể biết rõ tất cả, thậm chí khiến cho nó tán thành?

Oong!

Loại tự tin này còn chưa có kết thúc, trong phòng đột nhiên truyền đến một tiếng nổ lớn thanh thúy, giống như với tiếng động vang lên trước đó.

- Bảo vật tán thành, linh tính kích động... Tán thành?

Sắc mặt nhất thời trắng bệch, Trần trưởng lão khóc.

Chí bảo thiên ngoại cũng có thể tán thành. Người này rốt cuộc là một quái vật thế nào? Lại rốt cuộc làm sao làm được?

Leng keng!

Thời gian hắn co quắp không lâu, bên trong lại một lần nữa có âm thanh vang lên. Thật giống như Trương Huyền không phải đang xông qua ải, mà là tiến vào xưởng âm nhạc, đập loạn xung quanh.

- Các chủ... nếu không, mạnh mẽ dừng lại!

Nghe được âm thanh bên trong liên tiếp vang lên, Lộc trưởng lão cũng không nhịn được.

- Dừng?

- Không dừng lại, ta sợ... Giám Bảo các chúng ta, sẽ bị hắn giám định tới đóng cửa...

Khóe miệng Lộc trưởng lão co giật.

- Cái này...

Sắc mặt Tái các chủ cũng lúc trắng lúc xanh.

Người ta qua xông Lưu Thương Khúc Thủy, mười món nhận ra một đã có thể nói là nghịch thiên. Người này thì hay rồi, không chỉ nhận ra, còn khiến tất cả bảo vật nhận ra được tán thành...

Nếu thật sự tiếp tục như vậy, sợ rằng toàn bộ Giám Bảo các đều gần như bị hắn quét sạch sẽ.

- Nhanh quyết định một chút. Giám định ra một cái lại tính là qua cửa ải. Tiếp tục nữa, mười món bảo bối đều lấy đi, sau đó phải làm sao bây giờ?

Biết thời gian không thể chậm trễ, vẻ mặt Lộc trưởng lão sốt ruột.

- Được, hiện tại để hắn dừng lại!

Biết chuyện nghiêm trọng, Tái các chủ cắn răng một cái.

Vốn tưởng rằng đối phương tới xông qua Lưu Thương Khúc Thủy, chỉ là đùa giỡn, nhất định sẽ vấp phải trắc trở mà về. Ai biết vừa ra tay...

Bảo vật liên tiếp thuần phục, bọn họ khiếp sợ đến mức không dám tiếp tục.

Tuy rằng Giám Bảo các được gọi là bảo vật vô số, tài phú vô song, cũng có giới hạn.

Bảo vật trong Lưu Thương Khúc Thủy không cách nào khiến cho người ta giám định, rất rõ ràng chính là cực hạn.

Một hai cái tán thành còn có thể. Tất cả đều tán thành, vậy Giám Bảo các lại tương đương với không có trấn các chi bảo, cũng không cần tiếp tục nữa.

Chuyện gì thế này?

Đường đường là Giám Bảo các, ủy khuất thành như vậy, cũng thực sự choáng váng.

- Lấy chìa khoá!

Lưu Thương Khúc Thủy có thể tiến hành, tất nhiên cũng có thể dừng lại. Chỉ có điều cũng giống như khi mở ra, cần phải có ba cái chìa khóa đồng thời tiến hành.

- Được!

Trần trưởng lão, Lộc trưởng lão đã đi a, đồng thời đi tới tường trước mặt, bàn tay vươn ra, chìa khoá cắm vào lỗ thủng.

Két! Két!

Trận pháp trước đó vận chuyển, dựa theo ba cái chìa khóa đồng thời xoay tròn, lập tức ngừng lại.

Ánh sáng ngừng lại.

- Các ngươi... làm cái gì vậy?

Lông mày Tôn Cường nhíu lại một cái.

- Yên tâm đi, chỉ là dừng trận pháp, sẽ không tạo thành tổn thương đối với thiếu gia nhà các ngươi!

Tái các chủ nói.

- Không thua nổi lại dừng, Giám Bảo các... thật sự mất mặt!

Tôn Cường hừ nói.

Cho dù không nghe được bọn họ nói chuyện, hắn cũng biết được ý của mấy người này.

Rất hiển nhiên, thiếu gia đại triển thần uy, liên tục khiến cho bảo vật tán thành, bọn họ khiếp sợ đến mức không dám tiếp tục.

- Khụ khụ, mạnh mẽ dừng lại, là chúng ta không đúng. Chỉ có điều, yên tâm đi, chúng ta sẽ cho thiếu gia nhà các ngươi một công đạo!

Bị trực tiếp cười nhạo, sắc mặt Tái các chủ đỏ lên, không nhịn được nói.

Giống như đối phương nói, những bảo vật này là do các đời trước lưu lại, cũng có thể làm lợi thế sát hạch giám bảo sư ngũ tinh, quả thật không thua nổi.

Chỉ có điều, mạnh mẽ đi dừng như vậy, đối với đối phương quả thật cũng không công bằng. Giám Bảo các chỉ có thể nghĩ biện pháp bồi thường.

- Hừ!

Vẻ mặt Tôn Cường không vui. Chỉ có điều, đã dừng, hắn cũng không có biện pháp.

- Được rồi, mở rộng cửa!

Dừng trận pháp, Lưu Thương Khúc Thủy sẽ dừng. Bảo vật cũng sẽ không tiếp tục đi ra. Tái các chủ mỉm cười khoát tay chặn lại.

Ầm ầm!

Hắn còn chưa nói dứt lời, đột nhiên cảm thấy mặt đất lắc lư một hồi. Tất cả mọi người thiếu chút nữa ngã sấp xuống. Ngay sau đó một tiếng chuông lớn vang vọng đại sảnh, thiếu chút nữa khiến lỗ tai người ta bị chấn động điếc.

- Là... bàn điều khiển Lưu Thương Khúc Thủy, tán thành chủ nhân. Ta ngất!

Cảm nhận được loại chấn động này, Tái các chủ vừa nhìn về phía trong, hét lớn một tiếng, vẻ mặt phát điên.

Nội dung bồi thường

dtv-ebook.com

Thời gian trở lại một phút trước.

Liên tục bốn món bảo vật ở trên lá cây nhảy ra, tới trước mặt. Trương Huyền có ngốc cũng hiểu rõ, là nhận được tán thành, mấy thứ này muốn cùng mình rời đi.

Cũng đúng. Bảo vật giống như người, được chế luyện ra, lại muốn biểu hiện giá trị của mình.

Bị nhốt ở trong Lưu Thương Khúc Thủy tối tăm không có ánh mặt trời, ai cũng không nhận ra, bảo kiếm bị long đong, minh châu không ánh sáng, đổi lại thành bất kỳ một loại linh tính nào, khẳng định đều cực kỳ không cam lòng.

Bởi vậy, một khi bị nhận ra, đều khuất phục.

- Vậy ta không khách khí nữa!

Khóe miệng cong lên, bàn tay chộp một cái, lại thu mấy cái bảo bối nhảy ra vào chiếc nhẫn trữ vật.

Mấy thứ này, Thiên Đạo Đồ Thư Quán đều cho ra tên gọi rõ ràng. Cho dù không hiểu nhiều đối với bảo vật, hắn cũng biết là vô giá, tuyệt đối không phải là mấy trăm linh thạch có thể mua được.

Vật trân quý như thế nhận chủ, không cần mới là lạ.

Vừa thu đồ xong, muốn tiếp tục chờ bảo vật kế tiếp xuất hiện, lại thấy Lưu Thương Khúc Thủy trước mắt lắc lư một hồi, ngừng lại. Dòng nước hình như cũng dừng lại.

- Chẳng lẽ, cái này cũng sẽ hỏng?

Lông mày hắn nhíu lại một cái.

Lưu Thương Khúc Thủy do trận pháp huy động, dựa theo đạo lý, cũng không dừng chảy, cho đến tất cả mười món bảo vật xuất hiện. Thế nào lúc này mới ra bốn cái, lại ngừng?

- Xem có thể sửa được hay không!

Đầy nghi ngờ, hắn đưa tay sờ lên thạch đài trước mắt.

Thứ này hắn là giống như cửa ải sát hạch danh sư của Danh Sư Đường, là một linh khí, khống chế nước chảy, bảo vệ bảo vật.

Đột nhiên dừng lại, chắc hẳn xảy ra vấn đề. Chỉ có điều, không có vấn đề gì. Có Đồ Thư Quán ở trong tay, chỉ cần là chỗ thiếu hụt, chỗ sơ hở, đều có thể dễ dàng nhìn ra.

Vù!

Sách xuất hiện, hắn tiện tay mở ra, cầm lấy bút lông viết xuống.

- Bàn điều khiển Lưu Thương Khúc Thủy, linh cấp hạ phẩm, do Giám Bảo các thống nhất lắp đặt ra...

Hắn nhanh chóng viết xuống. Mới viết mấy chỗ thiếu hụt, liền nghe được một tiếng nổ lớn. Bàn điều khiển không ngừng lắc lư, đối với hắn phát sinh cảm giác đặc biệt vô cùng thân thiết.

- Thứ này cũng có thể thu?

Cảm nhận được thái độ của thứ này giống hệt với mấy cái bảo vật trước đó, Trương Huyền kinh ngạc.

Nếu như là thật, không phải có nghĩa là, bảo vật bên trong cũng có thể cùng thu sao?

- Thử xem!

Hắn khẽ cười, tinh thần thoáng động. Quả nhiên cảm thấy Lưu Thương Khúc Thủy cực lớn trước mắt này, hoàn toàn không có chút phản kháng, "vù" một tiếng, tiến vào tỏng chiếc nhẫn trữ vật.

- Ta ngất! Thật sự là được...

Khóe miệng cong lên, Trương Huyền đang định nhìn xem trong phòng còn có gì có thể lại giám định, cướp đoạt, chỉ thấy cửa phòng "két" một tiếng, mở ra. Tái các chủ và Lộc trưởng lão, Trần trưởng lão vọt vào.

- Ngươi, ngươi...

- Ngươi cũng thu Lưu Thương Khúc Thủy...

Nhìn đại sảnh trước mắt trống rỗng, ba vị giám bảo sư tứ tinh mỗi một người môi run rẩy, nhìn về phía người thanh niên trước mắt, giống như là nhìn quái vật.

Chúng ta là để cho ngươi tới xông qua Lưu Thương Khúc Thủy, không phải để cho ngươi tới càn quét...

Trước đây tiến vào phòng thoạt nhìn giống như sơn dã, có núi đá, có nước chảy... Cái này thì hay rồi. Một gian phòng trống trải trụi lủi, một cái lông gà cũng không có.

Ngươi đây không phải là xông qua ải, là tiết tấu muốn đùa chết Giám Bảo các!

- Trương sư, Lưu Thương Khúc Thủy là... bảo vật của Giám Bảo các, đại biểu cho uy nghiêm, có thể lưu lại hay không...

Cố nén kích động muốn nôn ra máu, sắc mặt Tái các chủ đỏ lên, nói.

Trước còn xưng hô Trương lão đệ, hiện tại hắn cũng không dám kêu.

Người ta vừa ra tay, không chỉ nhận ra nhiều bảo bối như vậy, ngay cả bàn điều khiển cũng thu. Trình độ giám bảo, tuyệt đối ở trên hắn. Xưng hô... lão đệ, hắn đã không đủ tư cách.

- Lưu lại? Nó nguyện ý nhận ta làm chủ!

Mắt Trương Huyền trợn trừng.

Xem vui đùa sao? Nhiều bảo bối như vậy, làm sao có thể tùy tiện buông?

- Cái này... ta biết!

Chủ sắc Tái các mặt đỏ lên.

Thiên tài địa bảo, người có đức được nhận.

Những bảo vật này tán thành chủ nhân, làm giám bảo sư, chắc hẳn là biết khó mà lui, cường thịnh mấy đi nữa, hỏi người ta đòi, không có gì khác với trắng trợn cướp giật.

Nhưng... Lưu Thương Khúc Thủy là một trong những vật phẩm có tính tiêu chí trân quý nhất của Giám Bảo các bọn họ, tuyệt đối không thể mất đi. Bằng không, không cần tổng bộ trách cứ, các chủ hắn cũng phải tự nhận lỗi từ chức.

Cái này giống như có người xông vào Danh Sư Đường, lấy đi linh khí sát hạch xông qua ải.

Truyền đi, tuyệt đối sẽ bị người ta cười ngạo.

- Như vậy, chỉ cần Trương sư đồng ý lưu lại Lưu Thương Khúc Thủy, Giám Bảo các chúng ta, nguyện ý... tiến hành bồi thường!

Có chút do dự, Tái các chủ nói lần nữa.

- Bồi thường? Các ngươi muốn thường linh thạch cho ta? Cũng tốt!

Trương Huyền lật ngón tay tính toán:

- Cái Lưu Thương Khúc Thủy này, bên trong ẩn chứa mười món bảo vật. Mỗi món ta cũng không có công phu sư tử ngoạm, theo năm nghìn linh thạch tính toán. Toàn bộ cộng lại cũng là năm vạn! Lại tính cả bàn điều khiển này... Lại thêm một vạn! Nói cách khác các ngươi cho ta sáu vạn linh thạch, thứ này để lại cho các ngươi!

- Sáu vạn...

Ba lớn giám bảo sư đồng thời thoáng lảo đảo một cái, mắt ửng đỏ.

Bọn họ là Giám Bảo các, không phải là ngân hàng tư nhân... Hơn nữa, cho dù là ngân hàng tư nhân, cũng không lấy ra nhiều linh thạch như vậy.

- Cái này... nhiều linh thạch như vậy, chúng ta thật sự không lấy ra được...

Tái các chủ xấu hổ hận không thể có một khe nứt chui vào.

Chuyện gì thế này.

Thời điểm Lưu Thương Khúc Thủy không ai xông qua, mỗi một người kỳ vọng có thể xông qua. Thật sự có người xông qua, lại sắp muốn khóc, cảm thấy tốt nhất không phải là sự thật...

- Không lấy ra được? Tốt lắm, chỉ cần có thể lấy ra mấy thứ này, ta không cần linh thạch bồi thường cũng có thể!

Thấy đối phương hiếm khi lại khóc ầm lên, ba lớn giám bảo sư tứ tinh, muốn phát điên, Trương Huyền cũng biết nhiều linh thạch như vậy bọn họ khẳng định cũng không lấy ra được. Hắn có chút do dự, nói tiếp:

- Đầu tiên, giúp ta tìm công pháp, võ kỹ, Hóa Phàm cảnh càng nhiều càng tốt. Thứ hai, ta muốn Vô Hồn Kim Nhân và tất cả sách có liên quan tới vu hồn sư, tương tự, số lượng không giới hạn!

Thật ra, cái Lưu Thương Khúc Thủy này cùng với bảo bối bên trong, muốn hay không, đều không quan trọng.

Thật sự muốn nhận được linh thạch, cũng có thể tìm được vô số phương pháp.

Bây giờ quan trọng nhất đối với hắn chỉ có hai chuyện. Một là, biết phương pháp khiến cho linh hồn ngủ say thức tỉnh, cứu chữa cho Lộ Trùng. Hai là, nâng cao tu vi, thăng cấp danh sư, tranh thủ trước ba mươi tuổi đạt được cấp bậc cửu tinh.

Bảo vật, linh thạch chỉ là thủ đoạn trợ giúp mà thôi. Cho dù tốt, so với hai thứ này, cũng không tính là cái gì.

- Những cái này...

Vốn tưởng rằng đối phương sẽ còn nói ra lời gì quá đáng. Vừa nghe được cũng chỉ là mấy thứ này, Tái các chủ sửng sốt.

Công pháp, võ kỹ Hóa Phàm cảnh, bọn họ tuy là Giám Bảo các, còn có thể tìm ra một chút, không tính là trân quý.

Về phần sách liên quan tới vu hồn sư, tuy rằng nghề nghiệp này, cụ thể tồn tại hay không tồn tại, còn tồn tại tranh luận nhất định, nhưng Giám Bảo các vẫn có một ít sách liên quan... Chỉ có điều, đều nói không rõ. Tin tức có chính xác hay không cũng không được biết.

Nói thật, mấy thứ này... cũng không giá trị bao nhiêu tiền. Bất kể so sánh với những bảo vật này, hay Lưu Thương Khúc Thủy, đều kém một mảng lớn.

Trước đó, thấy đối phương tham tài như mạng, vì linh thạch, không tiếc tất cả, vốn tưởng rằng đối phương nhất định sẽ cướp đoạt thật lớn, lại nói ra một yêu cầu khiến cho Giám Bảo các bọn họ phá sản. Không nghĩ tới... chỉ cần những vật này.

Điều này... không có vấn đề gì đi?

- Thế nào, làm không được sao?

Thấy vẻ mặt hắn nghi ngờ, Trương Huyền nhìn qua.

- Cái khác đều có thể tìm được một ít. Chỉ có Vô Hồn Kim Nhân... Thứ này không phải là của Giám Bảo các ta, mà là có người gửi bán. Cụ thể bán đấu giá như thế nào, giá cả thế nào mới có thể mua được, trước khi buổi đấu giá bắt đầu, ta không dám cam đoan!"

Tái các chủ vội hỏi.

Vô Hồn Kim Nhân là của người khác gởi lại, cụ thể có thể bán ra bao nhiêu tiền, hắn cũng chỉ là ước đoán một chút. Cho dù Giám Bảo các bọn họ ra tay, có thể mua được hay không, cũng chưa biết chừng. Bởi vậy, không dám cam đoan có thể trăm phần trăm trả được tiền.

Đương nhiên, đây cũng chỉ là cách nói bảo thủ. Tài lực của Giám Bảo các so với các thế lực khác xem như là mạnh nhất, lại còn đấu giá ở trên địa bàn của hắn. Nếu như bọn họ cũng mua không được, những người khác muốn thành công, có khả năng nhỏ hơn.

- Cái này không có việc gì. Ngươi không phải nói xông qua Lưu Thương Khúc Thủy, có thể có phần thưởng năm nghìn linh thạch sao? Bản thân ta mua cũng làm được! Chỉ cần có thể thu thập chỉnh tề mấy thứ ta mới vừa nói, mỗi thứ không kém hơn một nghìn quyển là được!

Dừng lại một chút, Trương Huyền nói.

- Một nghìn quyển?

Lông mày vừa giật, sắc mặt Tái các chủ thoáng cái tái xanh.

Vốn tưởng rằng đối phương chỉ cần một hay mười quyển cũng không tệ. Vừa mở miệng hơn một nghìn quyển. Cần nhiều sách như vậy làm gì?

Còn tưởng rằng không cần sáu vạn linh thạch, muốn vật này là bỏ qua Giám Bảo các. Hiện tại xem ra, điều kiện này cũng không dễ dàng như vậy.

- Sách vu hồn sư, không chỉ chúng ta không có nhiều như vậy, cho dù Vạn Quốc Thành khẳng định cũng không tìm được bao nhiêu. Tối đa chỉ có thể tìm tới... hơn mười quyển. Về phần công pháp bí tịch Hóa Phàm cảnh, Hóa Phàm nhất trọng Tăng Thọ cảnh, có thể tìm được trên một nghìn quyển. Dù sao cấp bậc này rất bình thường, công pháp cũng nhiều.

- Về phần nhị trọng Nguyên Khí cảnh, lại tương đối hiếm hơn, không nhiều như vậy. Tối đa năm trăm quyển. Tam trọng Âm Dương Kính, Vạn Quốc Thành thật ra có thể tìm không ít. Ở đây... có thể tìm tới một trăm quyển cũng không tệ!

Cẩn thận suy tính một lần, Tái các chủ nói rõ ràng một lượt những thứ có thể tìm được.

Hồng Hải Thành mặc dù là một thành thị cực lớn của liên minh vạn quốc, dù sao cũng không cường đại bằng Vạn Quốc Thành. Cho dù có bí tịch, cũng không có khả năng thoáng cái tìm được hơn một nghìn quyển.

Nhất là Hóa Phàm tam trọng, mỗi một quyển đều được các gia tộc lớn coi trọng đồ của mình, không truyền ra ngoài. Cho dù Giám Bảo các đứng ra, có thể tìm tới một trăm quyển đã rất tốt rồi.

Hơn nữa còn là lục soát khắp tất cả gia tộc có nắm giữ.

- Cũng tốt. Tận dụng thời gian đi tìm đi!

Biết chịu giới hạn bởi hoàn cảnh địa lý, có thể tìm được nhiều như vậy đã không tệ, Trương Huyền gật đầu đồng ý. Cổ tay hắn lật một cái, Lưu Thương Khúc Thủy lại xuất hiện.

Thứ này có thể trả lại cho đối phương. Chỉ có điều bốn thứ trước đã nhận chủ, cũng đừng nghĩ.

- Cảm ơn Trương sư thành toàn!

Tái các chủ thở phào nhẹ nhõm, vội vàng ôm quyển.

- Không có việc gì, nhanh đưa năm nghìn linh thạch xông qua ải cho ta đi!

Trương Huyền xua tay.

- Ừ, vậy ta lại đi lấy cho ngươi!

Tái các chủ đi ra ngoài, thời gian không lâu, đã đi tới trước mặt. Cổ tay hắn lật một cái, một đống linh thạch xuất hiện ở phía trước. Linh khí kích động, giống như cơn lốc.

Tinh thần đảo qua, biết có năm nghìn cái, Trương Huyền khẽ cười, thu vào chiếc nhẫn trữ vật.

- Thiếu gia, vị Trần trưởng lão này vừa rồi đánh cược thua, thiếu chúng ta sáu nghìn linh thạch!

Lấy đồ xong, hắn đang muốn nói gì, đã thấy Tôn Cường đi đến.

- Đánh cược, sáu nghìn linh thạch?

Trương Huyền sửng sốt, nhìn về phía lão già cách đó không xa, vẻ mặt kinh ngạc:

- Vừa ra tay chính là sáu nghìn. Trần trưởng lão, ngươi quả nhiên còn hào phóng hơn so với Tái các chủ!

- Hào phóng?

Trần trưởng lão khóc.

Đây không phải là hào phóng. Đây là muốn mạng...

Hộp Thiên Công Cơ Xảo

dtv-ebook.com

Do Tôn Cường kể lại, Trương Huyền rất nhanh biết được chuyện phát sinh trước đó.

- Không sai, biểu hiện rất tốt. Đáng tiếc duy nhất chính là, linh thạch đặt cược ít, chỉ có sáu nghìn. Thế nào cũng phải một vạn chứ!

Không nghĩ tới, vừa rồi Tôn quản gia lại còn có biểu hiện kinh diễm như vậy. Chỉ dựa vào đánh cược, giúp hắn kiếm được nhiều linh thạch như vậy, Trương Huyền tán thưởng nhìn qua.

- Một vạn!

Khóe miệng Trần trưởng lão lại giật một cái.

Sáu nghìn cũng muốn làm cho hắn buồn bã sắp tự sát. Nếu thật sự là một vạn, chắc hắn hiện tại hắn đã sớm bỏ trốn mất dạng.

- Nguyện thua cuộc, ta cũng sẽ không quỵt nợ. Chỉ có điều...

Trần trưởng lão bước lên trước, cắn răng một cái:

- Tất cả của cải của ta, cũng chỉ có thể lấy ra ba nghìn linh thạch. Còn lại... có thể cho phép ta dời thời gian lại một năm hay không?

- Một năm? Một năm sau, ngươi cho dù cho hai vạn của ta, cũng vô ích!

Trương Huyền lắc đầu.

Từ trên đường đi tới Thiên Huyền vương quốc, tổng cộng cũng mới hai, ba tháng. Một năm sau... Có thể tưởng tượng, ba nghìn linh thạch đối với hắn mà nói, thật sự không đủ gãi ngứa. Có thể cần cũng không cần.

- Ta...

Sắc mặt đỏ lên, trên mặt Trần trưởng lão không ngừng thay đổi.

Thân là cường giả Hóa Phàm tam trọng, lại là giám bảo sư tứ tinh, nhân vật có mặt mũi, ở trước mặt nhiều người như vậy, thừa nhận đánh cược, thua không tiếp thu, không cần đối phương ra tay, cũng sẽ bị nghìn người chỉ trích, bị ném chết.

Không giữ lời hứa, tin tức truyền đi, cuộc đời giám bảo cũng có lẽ có thể bởi vậy mà bị mất đi.

Do dự một lát, hắn cắn răng một cái:

- Bản thân ta là giám bảo sư tứ tinh, tuy rằng vốn lưu động không bao nhiêu, nhưng cũng cất kỹ một ít bảo vật... Như vậy đi, bảo bối của ta ngươi có thể tùy ý chọn lấy, coi như bồi thường ba nghìn linh thạch!

Làm giám bảo sư, cũng giống như người thu thập đồ cổ. Vốn lưu động chưa chắc có bao nhiêu, nhưng trong nhà khẳng định có tích trữ không ít đồ có giá trị xa xỉ.

Mấy thứ này, đều là bảo bối hắn thu thập cả đời. Nếu như không phải là bị ép bất đắc dĩ, hắn thật sự luyến tiếc lấy ra.

- Bảo vật? Để cho ta xem một chút. Nếu như thích hợp, đừng nói chống đỡ ba nghìn, chống đỡ sáu nghìn vừa rồi của ngươi cũng có thể!

Biết những người này đào bảo cả đời, khẳng định có chút hàng lậu, Trương Huyền gật đầu.

- Được!

Biết tránh không thoát, Trần trưởng lão lật cổ tay một cái.

Xôn xao!

Trong thời gian nháy mắt, một đống bảo vật xuất hiện ở trước mặt mọi người.

Có đồ cổ, thi họa, binh khí, khôi giáp, thậm chí còn có vài tượng đất cổ quái.

Rất nhiều bảo vật cái gì cần có đều có. Vị y Trần trưởng lão này thu thập vật phẩm nhiều, tự nhiên có thể so sánh với một quầy hàng nhỏ ở lầu hai. Thậm chí còn có vài thứ càng trân quý hơn.

- Chỉ những thứ này, ngươi tùy tiện chọn...

Trần trưởng lão giả vờ hào phóng xua tay.

Những thứ này đều là bảo bối của hắn. Mỗi một cái hắn đều luyến tiếc. Đáng tiếc, ai bảo đánh cược thua, không muốn cho cũng phải cho.

Nếu không, danh dự quét ra rác, cho dù muốn cứu vãn, cũng kéo không về được.

- Ta xem một chút!

Mắt Minh Lý vận chuyển, Trương Huyền nhìn qua một đống đồ trên mặt đất.

Một lát sau, hắn lắc đầu.

Mấy thứ này tuy rằng đều rất hiếm có, cũng có thứ rất trân quý, nhưng đối với hắn mà nói, đều là thứ có cũng được không có cũng được, không tính là kinh diễm.

Nói cách khác, muốn cùng không muốn, cũng không quá quan trọng. Còn không bằng lấy chút linh thạch, tác dụng lớn hơn một chút.

Vẻ mặt bất đắc dĩ, Trương Huyền nhìn qua:

- Ngươi thu thập cả đời... Chỉ có những thứ đồ hỏng này sao?

- Ta...

Biết đối phương là giám bảo đại tông sư, tầm nhìn cao, vượt qua cả Các chủ. Hắn nói như vậy, rất rõ ràng không vừa ý một thứ nào. Sắc mặt Trần trưởng lão đỏ lên.

Hắn quý trọng như thế, mỗi thứ đều là bảo bối không nỡ lấy ra, ở trong mắt đối phương tự nhiên chỉ là thứ đồ hỏng. Hắn nhất thời cảm thấy lúng túng không chịu nổi.

- Trần trưởng lão, lấy thứ lần trước nhận được ra đi! Nếu chẳng may... Trương sư thích, chống đỡ sáu nghìn linh thạch, cũng coi như buôn bán có lời!

Lại ở thời điểm hắn không biết nên làm như thế nào, bên tai vang lên tiếng Lộc trưởng lão truyền âm.

- Cái đó?

Nhất thời nghĩ tới điều gì, Trần trưởng lão có chút do dự. Sau đó hắn lập tức gật đầu, nhìn về phía Trương Huyền:

- Trương sư, ngươi chờ một chút, ta có một thứ, từ khi nhận được vẫn không nhận ra cụ thể là vật gì. Ta lại lấy qua đây. Nếu như thứ này, ngươi lại chướng mắt, vậy không có biện pháp nào khác!

- Được!

Nghe hắn còn có một bảo bối, Trương Huyền gật đầu.

Dù sao cũng hắn không nóng nảy, chờ một lát cũng không sao.

Trần trưởng lão xoay người rời đi. Nửa giờ sau, hắn một lần nữa trở về. Cổ tay lật một cái, một thứ tối tăm xuất hiện ở trước mặt.

Kích thước lớn bằng nắm tay, hình dáng như quả cầu, thoạt nhìn đen bóng, không có một chút hình gì. Chợt nhìn thoáng qua ngược lại giống

như là một quả tạ.

- Đây cũng là bảo bối?

Tôn Cường tiến lên đón, liếc mắt thoáng nhìn:

- Ngươi muốn dùng thứ này để thay thế sáu nghìn linh thạch. Trần trưởng lão, làm như vậy có chút không mấy phúc hậu!

- Ta...

Sắc mặt Trần trưởng lão nhất thời đỏ lên.

- Đây ngược lại là oan uổng Trần trưởng lão!

Tái các chủ mở miệng:

- Vật này là mười năm trước, đào lên được ở một chỗ cổ địa, thoạt nhìn không được tốt lắm, nhưng nước lửa không bị ảnh hưởng, đao chém không có vết. Bất kể sử dụng lửa lớn thế nào cũng vẫn không có cách nào nung chảy. Mấy năm nay chúng ta đều nghiên cứu qua nhiều lần, cũng không biết là thứ gì.

- Không biết là thứ gì, cũng sẽ không phải là bảo bối gì đi?

Tôn Cường nói.

- Cũng không thể nói như vậy. Cũng có thể là một loại khoáng thạch chưa từng thấy qua. Nếu như có thể luyện hóa, làm được binh khí, sẽ đạt được cấp bậc không thấp.

Tái các chủ nói.

- Có thể luyện hóa? Vậy còn không biết khi nào...

Tôn Cường hừ nói.

- Được rồi, ta xem một chút!

Cắt ngang lời Tôn quản gia nói, Trương Huyền đi tới trước mặt.

Hắn cầm quả cầu sắt này tới, sử dụng mắt Minh Lý nhìn, lại phát hiện tự nhiên không thấy thấu!

Toàn bộ Giám Bảo các, gần như hắn đều đi qua một lần. Thứ hắn nhìn không thấu, tuyệt đối là bảo vật.

Tiếp nhận quả cầu, trong lòng hắn thầm hô "chỗ thiếu hụt".

Vù!

Đồ Thư Quán hiện lên một quyển sách. Hắn tiện tay mở ra.

- Hộp Thiên Công Cơ Xảo, Thiên Công viện chế luyện thành, nhanh nhẹn linh hoạt vô song, không có phương pháp đặc biệt, không có cách nào mở ra. Nhưng chứa một ít bảo vật quan trọng cơ mật. Khuyết điểm...

Phía sau ghi chép lại chi chít những chỗ thiếu hụt của thứ này.

- Chỉ có mười bảy chỗ?

Tuy rằng Đồ Thư Quán sẽ không đánh dấu giá trị của thứ này, Trương Huyền cũng chưa từng nghe qua về Thiên Công viện gì đó, nhưng có thể thấy được số lượng chỗ thiếu hụt, hắn vẫn bị dọa cho giật mình.

Đồ Thư Quán có thể nhìn ra chỗ thiếu hụt, đều rất nhiều. Từ chất liệu đến kỹ xảo, đều được bao chùm.

Giống như chùy đồng xanh bảo vật đầu tiên từ Lưu Thương Khúc Thủy đi ra, mắt Minh Lý cũng nhìn không ra vấn đề, lại có khoảng chừng bảy mươi hai chỗ khuyết điểm.

Đương nhiên, cũng không phải nói khuyết điểm ít, bảo vật lại trân quý. Cái này còn liên quan tới mức độ phức tạp của một ít vật phẩm trình.

Đại đạo tối giản. Thứ càng phức tạp, chỗ sơ hở trái lại càng nhiều.

Thứ này, gọi là hộp Thiên Công Cơ Xảo, hơn nữa nhìn miêu tả một ít chỗ thiếu hụt trong đó, kết cấu kín đáo, trình độ phức tạp vượt xa chùy đồng xanh loại binh khí chỉ có một tác dụng này.

So với chùy đồng xanh, phức tạp hơn, khuyết điểm còn ít như vậy. Chẳng phải cho thấy, giá trị của thứ này, so với chùy đồng xanh cao hơn rất nhiều?

Bảo bối!

Tuyệt đối là một bảo bối.

- Trương sư có khả năng nhìn ra thứ này rốt cuộc là vật gì sao?

Thấy hắn nghiên cứu nửa ngày, Trần trưởng lão hỏi.

Tái các chủ, Lộc trưởng lão cũng không nhịn được nhìn qua.

Thứ này, bọn họ nghiên cứu mấy năm, các loại thủ đoạn đều dùng qua, không có một chút kết quả nào. Thực lực giám bảo của vị trước mắt này, ngay cả Lưu Thương Khúc Thủy cũng có thể thu phục, có lẽ thật sự có thể nhìn ra cái gì đó.

- Cụ thể là cái gì, ta cũng không nhìn ra. Có khả năng cần phải nghiên cứu một khoảng thời gian.

Biết đạo lý tài năng không thể để lộ, Trương Huyền vẫn không nói thật ra, có chút do dự, nói:

- Như vậy đi, ta tuy rằng không nhìn ra, nhưng biết nó cũng không đơn giản. Lại thay thế sáu nghìn linh thạch, đánh cược giã chúng ta, xóa bỏ. Như thế nào?

- Được!

Không vừa nghĩ tới, thứ nghiên cứu không ra được, quả nhiên có thể thay thế cho sáu nghìn linh thạch, Trần trưởng lão thở phào nhẹ nhõm.

Đồng thời hắn lặng lẽ nhìn về phía người béo mập cách đó không xa.

Người này đánh cược với hắn, quyết định như vậy, có thể có ý kiến gì hay không?

Trương sư thân là danh sư, chú ý tới mặt mũi. Cho dù thứ này giá trị không đến, cũng sẽ không truy cứu. Nhưng hạ nhân này lại không giống.

Hắn thật sự sợ đối phương tiếp tục tranh cãi ầm ĩ, không biết sẽ phải làm gì cho đúng.

Hắn đầy lo lắng. Chỉ có điều, liếc mắt thoáng nhìn, đã thấy người béo mập mắt nhìn mũi mũi nhìn tim, hình như nghe cũng không nghe thấy. Hình như đối với quyết định của Trương sư, người này không thèm quan tâm.

- Xem ra hắn vẫn rất tôn trọng vị thiếu gia này!

Thấy đối phương không có động tĩnh, Trần trưởng lão trấn tĩnh lại.

Thật ra, hắn không biết, Tôn Cường không nói lời nào, tôn trọng Trương Huyền là một nguyên nhân. Quan trọng hơn chính là, hắn biết vị thiếu gia này, còn thông minh hơn so với hắn, không bao giờ làm buôn bán thua thiệt. Nếu nguyện ý tốn sáu nghìn linh thạch mua thứ này, vậy cho thấy, giá trị của thứ này, khẳng định vượt xa con số này.

Đã như vậy, hắn làm gì còn nhiều lời?

- Ta đã phái người đi sưu tập những sách ngươi cần. Chắc hắn phải mất khoảng ba ngày mới có khả năng làm được hết!

Thấy Trương Huyền thu quả cầu vào nhẫn, Tái các chủ mỉm cười:

- Nhìn thời gian, buổi đấu giá rất nhanh sẽ bắt đầu. Nếu không chúng ta cũng qua đó!

Trải qua chuyện Lưu Thương Khúc Thủy, cđám Trần trưởng lão cầm quả cầu lại... Trước đó nói một canh giờ, cũng sắp kết thúc. Tính toán thời gian, buổi đấu giá quả thật cũng lập tức sẽ bắt đầu.

Hiện tại qua, chắc hẳn là vừa vặn.

- Được!

Trương Huyền gật đầu.

Lần này hắn qua chính là để mua Vô Hồn Kim Nhân. Buổi đấu giá lập tức bắt đầu, khẳng định không thể để cho đồ rơi vào trong tay người khác.

Tái các chủ đi phía trước dẫn đường, mọi người theo sát phía sau.

Phòng đấu giá lại ở lầu hai, cách Nhất Phẩm các không xa. Còn chưa đến tới phía trước, đã thấy dòng người chen chúc.

Xem ra vật phẩm sắp bán đấu giá có lực hấp dẫn rất lớn. Không ít có người có tiền, người có thực lực đều tới.

Mắt Minh Lý mở ra, hắn nhìn về phía đoàn người, tùy tiện đảo qua, lại nhìn ra không ít hơn mười vị cường giả Hóa Phàm, hơn nữa đều đạt tới thực lực nhị trọng, tam trọng.

Không hổ danh là liên minh vạn quốc. Quả nhiên cường giả như mây.

- Phòng đấu giá này không phải là do Giám Bảo các các ngươi mở sao?

Đi sau lưng Tái các chủ, thuận lợi tiến vào bên trong sân, chỉ chốc lát đã đi tới một phòng rộng, Trương Huyền không nhịn được hỏi.

Nơi này là Giám Bảo các. Phòng đấu giá chắc là do bọn họ mở, vì sao còn cần thư mời các loại.

Chẳng lẽ, giống như chợ ở phía dưới, Giám Bảo các cũng không tham dự?

- Thật đúng là không phải do chúng ta mở. Giống như Nhất Phẩm các, có quan hệ hợp tác cùng Giám Bảo các. Chúng ta chịu trách nhiệm giám định, bọn họ tìm kiếm hàng hóa, triệu tập khách tiến hành bán đấu giá... Nếu như chuyện gì cũng quản, chúng ta cũng không có nhiều tinh lực như vậy!

Tái các chủ nói.

Thuật nghiệp có chuyên tấn công. Giám bảo sư am hiểu chính là giám bảo, phán đoán giá trị. Việc buôn bán lại không am hiểu.

Thật sự để cho bọn họ mở phòng đấu giá, làm không tốt sớm hay muộn cũng sẽ đóng cửa.

Buổi đấu giá bắt đầu

dtv-ebook.com

- Thảo nào...

Trương Huyền gật đầu.

Nếu quả thật là bọn họ mở buổi đấu giá, Vô Hồn Kim Nhân khẳng định có thể mua tới, không đến mức nói không xác định.

- Cái Vô Hồn Kim Nhân này, ngươi có phải từng giám định qua hay không? Rốt cuộc có chuyện gì xảy ra?

Nhìn buổi đấu giá còn chưa bắt đầu, Trương Huyền hỏi lần nữa.

Năm nghìn linh thạch tới tay, hắn không chỉ trả lại một trăm linh thạch đối phương cho mình mượn để xông qua ải, lại bồi thường thêm một trăm.

Nói cách khác, hiện tại trong tay tổng cộng có 4800 linh thạch. Tuy rằng Tái các chủ nói chắc chắn, khẳng định cũng đủ, hắn vẫn phải hỏi thăm kỹ càng tỉ mỉ một chút, làm ra phán đoán tốt hơn.

- Đúng vậy!

Tái các chủ gật đầu:

- Đại khái hơn một tháng trước, một lão già đi tới Giám Bảo các, muốn ta giám định một vật phẩm. Thứ này toàn thân kim loại, giống như hoàng kim đúc lại, thoạt nhìn giống như là khôi lỗi. Ta nghiên cứu hồi lâu, cảm thấy giống hệt với Vô Hồn Kim Nhân trong truyền thuyết. Ta lại để cho Lộc trưởng lão, Trần trưởng lão đồng thời xác nhận, lúc này mới đưa ra quyết định!

- Cái Kim Nhân này vô cùng cứng rắn, chắc là sử dụng khi còn sống, dùng kim loại, sử dụng bí pháp đặc biệt thiêu đốt chế tạo thành. Chỉnh thể êm dịu giống như một, hoàn toàn không có chút khí tức lộ ra ngoài. Trong cơ thể bố trí trận pháp, lợi dụng linh thạch có thể khởi động, uy lực vô cùng. Nói riêng về lực chiến đấu, có thể so với cường giả Hóa Phàm tam trọng.

- Khi còn sống... Lẽ nào Vô Hồn Kim Nhân không phải chế tạo, mà là người thật chế luyện thành?

Trương Huyền sửng sốt.

Đối với vu hồn sư, hắn chỉ là nghe Lạc đường chủ thuận miệng nói ra một câu. Tình huống cụ thể thế nào, hắn hoàn toàn không biết. Trước đó hắn nghe được Vô Hồn Kim Nhân, còn tưởng rằng giống như gặp phải lúc xông qua ải của Danh Sư Đường, là thứ do người tạo ra. Vừa nghe nói như thế, rõ ràng không giống.

- Dĩ nhiên không phải! Khôi lỗi nhân tạo, giống như chế luyện bảo vật, thời gian lâu dài sẽ tự chủ phát sinh linh tính. Linh hồn của con người không có cách nào xâm nhập trong đó. Cho dù có thể tiến vào, ở trên phương diện khống chế cũng thoáng lộ ra một chút không đủ. Cái này tương đương với các loại công cụ như binh khí, khôi giáp, sử dụng tới cũng rất thuận tiện, cũng không sẽ thuận buồm xuôi gió giống như hai tay, hai chân.

Tái các chủ nói.

Trương Huyền gật đầu.

Công cụ sử dụng lại thuận lợi nữa, cũng không giống như bàn tay hai tay, hai chân. Khôi lỗi nhân tạo, thật ra chính là binh khí do người tạo ra. Cho dù linh hồn có thể điều động, cũng giống như cầm binh khí, không thông thuận như vậy.

- Vô Hồn Kim Nhân lại khác, là người sống chế luyện thành, toàn thân rót đồng đúc sắt, không chỉ có phòng ngự vô địch, lực lượng cũng cực kỳ cường đại. Mấu chốt nhất chính là... còn có thể dung nạp hồn phách hoàn mỹ, khống chế dễ dàng như trở bàn tay. Vu hồn sư trong truyền thuyết, khống chế đối với linh hồn cường đại, nhưng thân thể, thực lực đều cực kém. Chính là mượn linh hồn, tiến hành khống chế đối với mấy thứ này, không đâu địch nổi, khiến người ta kiêng kỵ.

Tái các chủ giải thích.

Trương Huyền hiểu được, trong lòng hoảng sợ.

Thiêu đốt người sống chế tạo thành khôi lỗi, chỉ vì bảo vệ mình... Loại nghề nghiệp này thật đúng là đủ quỷ dị, tà ác.

- Vu hồn sư, thời kỳ thượng cổ nổi danh giống như độc sư, cũng làm cho người ta kiêng kỵ. Có người nói, có thể mượn lực khống chế cường đại đối với linh hồn, mạnh mẽ rút linh hồn của con người từ trong thân thể ra, thân thể chế luyện thành kim nhân. Một ít vu hồn sư cường đại, thậm chí có thể sáng tạo ra một quân đoàn kim nhân khủng khiếp.

Tái các chủ nói:

- Chính vì vậy, bị những chức nghiệp khác phản đối, Danh Sư Đường tự mình ra tay, giết chết hắn. Truyền thừa cũng bởi vậy bị đứt đoạn. Ta cũng xem qua ở trong rất nhiều cổ tịch giới thiệu về Vô Hồn Kim Nhân, mới có thể xác nhận thứ này tồn tại. Bằng không, thật sự có khả năng coi nó là thành khôi lỗi bình thường.

- Nghe nói chức nghiệp này... Có thể đánh thức linh hồn ngủ say, không biết có phải là sự thật hay không?

Kìm chế sự khẩn trương, Trương Huyền hỏi.

Lạc Thiên Hồng mặc dù là danh sư tam tinh, nhưng so với giám bảo sư tứ tinh Tái các chủ, trên phương diện kiến thức khẳng định kém hơn một

ít, hỏi hắn hắn sẽ có được đáp án càng chính xác hơn.

- Linh hồn phức tạp huyền diệu. Trừ khi đạt được danh sư thất tinh, mới có khả năng liên quan đến. Bằng không, thực lực cường thịnh mấy đi nữa, cho dù là Hóa Phàm cửu trọng đỉnh phong, cũng không dám đụng vào. Thực lực chưa đủ, vẫn có thể làm được, cũng chỉ có vu hồn sư! Loại chức nghiệp này ngay cả linh hồn của người sống đều có thể bị rút ra. Thức tỉnh lại linh hồn ngủ say, chắc hẳn là dễ dàng như trở bàn tay.

Khuôn mặt Tái các chủ nặng nề nói.

Nghe được đối phương xác nhận, Trương Huyền lại thở phào nhẹ nhõm.

- Được rồi, buổi đấu giá bắt đầu!

Trong lúc hai người nói chuyện với nhau, phía dưới có tiếng huyên náo vang lên. Bọn họ quay đầu nhìn lại, quả nhiên thấy buổi đấu giá tự nhiên bắt đầu.

Chủ trì buổi đấu giá, không phải là ai khác, chính là Trần trưởng lão.

Hắn làm giám bảo sư tứ tinh, trưởng lão Giám Bảo các, càng có sức thuyết phục hơn, khiến người ta càng tin tưởng vào tính chân thực của bảo vật.

- Thứ ngày hôm nay bán đấu giá, bao gồm binh khí, khôi giáp, đồ cổ, tranh chữ, thiên ngoại dị bảo, khôi lỗi kim nhân từ thượng cổ lưu lại, tròn ba mươi lăm cái. Mỗi một cái, đều từng được Giám Bảo các chúng ta giám định qua, đồng thời cho ra phán đoán chuẩn xác, bình luận chính xác không sai lầm, hoàn toàn không có chút lừa gạt nào.

Nhìn quanh một vòng, Trần trưởng lão phát ra khí tức kinh người.

Vừa đến đài bán đấu giá, lại biến thành giám bảo sư tứ tinh khí độ vô song kia, mà không phải người trước đó bị Tôn Cường làm cho dục tiên dục tử, không ngừng nôn ra máu.

- Ba mươi lăm cái? Nhiều bảo bối như vậy sao?

- Đó là đương nhiên. Giám Bảo các bán đấu giá, một năm chỉ tiến hành một lần. Đồ bán ra, tất cả đều vô giá. Nếu không ngươi cho rằng ai cũng có thể nhận được thư mời sao?

- Ta lại chuẩn bị thật lâu. Ở đây có thứ ta không muốn không thể lấy được, nhất định phải mua được...

...

Nghe được giới thiệu, xung quanh bàn luận ầm ĩ.

Phòng đấu giá có chút tương tự với đài so đấu bình thường, là một vòng tròn. Tái các chủ loại người có thân phận này, chỗ hiện tại chính là phòng bao. Phía dưới vẫn có không ít chỗ ngồi rải rác.

Những người này có tán tu, cũng có một vài khách từ gia tộc lớn đến. Mỗi người chuẩn bị hồi lâu, chuẩn bị mua được đồ từng người muốn có.

- Xem ra Vô Hồn Kim Nhân có lực hấp dẫn rất lớn, không ít cao thủ đều tới!

Xuyên qua cửa sổ nhìn xuống phía dưới một vòng, Tái các chủ cảm thán.

- Đúng vậy!

Kim Tòng Hải cũng gật đầu.

Hắn là cường giả Hóa Phàm tứ trọng, lại ở vương thất của liên minh vạn quốc không biết bao lâu. Cao thủ nổi danh bên trong liên minh, hắn gần như đều biết.

Buổi đấu giá này mặc dù chỉ là Hồng Hải Thành, nhìn một cái, lại có không ít cường giả thực lực không kém gì hắn tới đây. Thậm chí mạnh hơn hắn cũng có vài người, làm cho lòng người kinh sợ.

Bán đấu giá bình thường, chưa từng có nhiều người như vậy. Lúc này xuất hiện, hiển nhiên đều đến vì Vô Hồn Kim Nhân.

- Sợ rằng ba nghìn linh thạch, chưa chắc có thể mua!

Lại nhìn một hồi, sắc mặt Tái các chủ nghiêm trọng, bất đắc dĩ cười khổ.

Trước đó hắn phán đoán, kim nhân này giá trị cũng chỉ 1500 linh thạch. Cho dù bán đấu giá gấp bội, cũng không quá ba nghìn. Lúc này nhiều cao thủ như vậy đều tới, sợ rằng cái giá tiền này muốn lấy, không dễ dàng như vậy.

- Đi bước nào xem bước đó! Nếu như không đủ, Tái các chủ tiếp tục cho ta mượn tiền là được!

Trương Huyền mỉm cười.

- Ách...

Tròng mắt Tái các chủ đảo một vòng. Hóa ra người này vẫn chưa quên chuyện này.

- Các vị yên lặng. Buổi đấu giá hiện tại bắt đầu. Hiện tại bắt đầu đấu giá vật đầu tiên!

Để cho mọi người phát tiết hết chấn động, Trần trưởng lão lúc này mới mỉm cười, bàn tay vẫy một cái, đưa tay về phía trước.

Ầm!

Trước mắt thạch đài từ trong lòng đất chậm rãi dâng lên. Phía trên xuất hiện một hộp ngọc hẹp dài.

Hộp ngọc mở ra. Một gốc cây thực vật trong suốt lấp lánh xuất hiện ở trước mặt mọi người, hàn băng đến xương, thấu tận trong lòng. Mặc dù từ phía xa nhìn lại, đều khiến cho người ta có một loại cảm giác sắp bị đông lạnh thành cột băng.

- Đây là Băng Hàn linh thảo năm trăm năm, đối với người tu luyện công pháp thuộc tính băng hàn, có hiệu quả. Chế luyện thành đan dược ăn vào, tu vi tuyệt đối tăng mạnh. Giá quy định 220 linh thạch. Mỗi lần tăng giá, không thể ít hơn 20 linh thạch!

- Băng Hàn thảo? Có thể chế luyện Băng Phách Đan tứ phẩm, không chỉ có tác dụng đối với người tu luyện công pháp băng hàn, đối với Hóa Phàm tam trọng Âm Dương Kính, cũng có hiệu quả cực lớn!

- Đúng vậy, bảo bối, thật sự là bảo bối. Không hổ danh là buổi đấu giá của Giám Bảo các một năm một lần. Vừa ra tay lại cho thấy không tầm thường!

- Gốc Băng Hàn linh thảo này ta muốn. 240 linh thạch!

- Chút tiền ấy đã muốn mua một cây linh dược năm trăm năm? Nằm mơ. 260 linh thạch!

- Vẫn cho ta đi! 300 linh thạch...

Cái bảo vật thứ nhất mặc dù chỉ là một linh dược, lại trong nháy mắt dẫn động bầu không khí.

Băng Hàn Thảo lại rất hiếm có, huống gì đạt được cấp bậc năm trăm năm. Thời gian không lâu, nó đã bị đẩy đến 500 linh thạch. Giá cuối cùng còn đạt tới 540 linh thạch!

- Không hổ danh là buổi đấu giá. Quả nhiên sôi động...

Nhìn thấy một cảnh tượng như vậy, Trương Huyền không khỏi xúc động.

Dựa theo giá cả trong lòng hắn, thứ này cũng chỉ đáng giá khoảng 300 linh thạch. Cuối cùng tự nhiên đẩy đến 540, gần gấp đôi. Sợ rằng cái Vô Hồn Kim Nhân kia sẽ giống như lời Tái các chủ nói, không dễ mua như vậy.

Ngay sau đó vật thứ hai, đây là một loại khoáng thạch đặc biệt, chế luyện binh khí, thêm vào một chút, là có thể khiến cho uy lực của nó tăng mạnh, hiệu quả sắc bén tăng cao.

Khoáng thạch vừa ra, nhất thời có vẻ càng cuồng bạo hơn so với Băng Hàn thảo trước đó.

Cùng người tu luyện ngày đêm làm bạn, chính là binh khí. Cấp bậc càng cao, năng lực bảo vệ tính mạng cũng lại càng mạnh mẽ. Thứ đồ tốt này, ai nguyện ý bỏ qua.

Rất nhanh, giá đã vượt qua 600 linh thạch, cuối cùng bị một người trung niên lấy giá 720 linh thạch bỏ vào trong túi.

- Món đồ thứ ba là một thanh trường kiếm, tên gọi là Hàn Âm Kiếm, ba trăm năm trước, luyện khí sư tứ tinh đỉnh phong Cửu Mục Tử, thu thập ba mươi bảy loại khoáng thạch, ngưng luyện thành. Trân quý nhất trong đó là một miếng Âm Hàn Thạch, thuộc tính âm, người tu luyện thuộc tính hàn điều động, uy lực tăng gấp bội, lực chiến đấu có thể chém ra mạnh hơn!

Trần trưởng lão lấy ra một thanh trường kiếm, nhẹ nhàng rút ra. Nhất thời hàn quang bắn ra bốn phía, khí tức kinh người.

- Đây là một binh khí linh cấp trung phẩm, chém sắt như chém bùn, uy lực vô song. Giá khởi đầu 500 linh thạch. Mỗi lần tăng giá, không thể thấp hơn 50 linh thạch!

- Hàn Âm Kiếm? Ta từng nghe nói qua, là kiếm do một nữ tử sử dụng, vô cùng cường đại!

- Binh khí linh cấp trung phẩm, cho dù là cường giả Hóa Phàm tứ trọng sử dụng, cũng dư dả. 500 linh thạch không đắt. Ta muốn!

- Thứ này ta muốn để lại cho đạo lữ của ta. Ngươi vẫn đừng suy nghĩ. 550 linh thạch...

...

Trường kiếm vừa ra, ánh mắt mỗi một phía dưới nóng như lửa.

- Vật này không kém. Triệu Nhã, nàng muốn không?

Liếc mắt thoáng nhìn, ánh mắt Trương Huyền cũng nhất thời sáng lên, quay đầu nhìn sang.

Triệu Nhã thể chất thuần âm, thanh trường kiếm này vừa lúc thích hợp. Nếu như có thể mua, đưa cho nàng, khẳng định lực chiến đấu sẽ tăng lên trên diện rộng.

- Tiền vẫn giữ lại mua Vô Hồn Kim Nhân, cứu tỉnh Lộ Trùng. Ta... Từ bỏ!

Triệu Nhã lắc đầu, ánh mắt lại mang theo khát vọng.

Ta đi thử một chút

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

Tuy rằng rất muốn thanh trường kiếm này, nhưng Triệu Nhã biết, lão sư đặc biệt tới Hồng Hải Thành, là vì Vô Hồn Kim Nhân. Nếu như bởi vì giúp nàng mua thanh kiếm, dẫn đến cuối cùng không có tiền mua, nhất định sẽ hối hận cả đời.

- Thích là tốt rồi. Linh thạch không đủ, có thể nghĩ biện pháp khác là được!

Biết suy nghĩ của nàng, Trương Huyền nói.

Trước đó vẫn không gặp được thứ thích hợp, nên không giúp bọn họ mua. Hiện tại nếu thấy được, tất nhiên phải mua lại.

- Nghĩ biện pháp? Bây giờ còn có thể có biện pháp nào?

Triệu Nhã sửng sốt.

Vì năm nghìn linh thạch này, lão sư ngay cả Giám Bảo các người ta cũng hủy đi, đi nơi nào kiếm nhiều linh thạch hơn?

Cũng không thể hủy đi cả phòng đấu giá này chứ?

- Đơn giản!

Trương Huyền khẽ cười, khoát tay áo nói với Tôn Cường:

- Đi gọi người chịu trách nhiệm buổi đấu giá qua!

- Vâng!

Tôn Cường chớp mắt, không hiểu nổi chuyện gì xảy ra.

Chỉ có điều, mặc dù không biết là mục đích của thiếu gia, nhưng nếu làm như vậy, nhất định là có dự định. Hắn cũng không nói nhiều, xoay người rời khỏi.

Đám người Triệu Nhã đưa mắt nhìn nhau... Lẽ nào lão sư thật sự dự định phá phòng đấu giá này?

Thời gian không lâu, Tôn Cường đã dẫn theo một người trung niên đi tới.

Dựa theo đạo lý, thân phận của hắn, không có khả năng gọi người đến. Chỉ có điều, đây là phòng của Tái các chủ, cũng coi như cáo mượn oai hùm, mượn một chút thế lực.

- Tái các chủ!

Vừa tiến vào phòng, người trung niên lại đưa mắt tập trung ở trên người lão già.

- Lạc chấp sự, ngươi tới rồi. Giới thiệu cho ngươi một chút, vị này chính là Trương sư!

Tái các chủ mỉm cười:

- Trương sư, vị này chính là Lạc chấp sự, Lạc Tần. Trong buổi đấu giá có chuyện gì tìm hắn, cơ bản đều có thể giải quyết!

- Trương sư?

Lúc này Lạc Tần mới chú ý tới người thanh niên này. Hắn ngồi cùng hàng với Tái các chủ, trên phương diện khí chất hoàn toàn không yếu, rõ ràng địa vị không thấp.

- Không biết Trương sư tìm tại hạ vì chuyện gì?

Hắn tiến lên một bước, mỉm cười ôm quyền.

- A, muốn thêm một món khác bán đấu giá!

Trương Huyền nói.

- Thêm đồ?

Lạc Tần sửng sốt, nhất thời mặt lộ vẻ khó xử:

- Cái này... Buổi đấu giá đã bắt đầu, còn muốn thêm, sợ rằng đã không làm được...

Trước đó không nói, lúc này còn muốn đồ bán đấu giá, đùa gì thế.

Huống gì, ai cũng không biết đồ ngươi muốn thêm, đáng bao nhiêu tiền. Vạn nhất là một đồ giả, danh tiếng của phòng đấu giá chẳng phải sẽ đập nát ở trong tay hắn sao?

- Đừng có vội vàng từ chối. Xem xong mới quyết định!

Biết đối phương sẽ có loại thái độ này, Trương Huyền hoàn toàn không để ý chút nào, bàn tay ngăn lại, cắt ngang lời của hắn.

- Được rồi!

Mặc dù có chút không muốn, nhưng nghĩ tới người này là khách của Tái các chủ, lại được gọi là "sư", khẳng định vị không thấp, Lạc Tần vẫn không nhịn được gật đầu.

Tái các chủ cũng kỳ quái nhìn qua, muốn xem thử người thanh niên khiến cho hắn vẫn hiếu kỳ này rốt cuộc có thể lấy ra cái gì.

Theo đạo lý, nếu như thật sự có bảo vật gì, có thể bán ra ở trên buổi đấu giá, khẳng định trước đó đã hỏi thăm, không đến mức phải xông qua Lưu Thương Khúc Thủy, làm cho bọn họ bị động như vậy.

Vù!

Trong ánh mắt nghi hoặc của hắn, trong tay đối phương xuất hiện thêm một vật. Vừa nhìn thấy rõ ràng dáng vẻ của thứ này, thân thể Tái các chủ thoáng lảo đảo một cái, thiếu chút nữa thì nôn ra máu.

Chỉ thấy lòng bàn tay của người thanh niên đặt một bức tranh. Đó chính là bảo vật thứ hai của Lưu Thương Khúc Thủy.

- Lại là thứ này. Xem có thể giúp ta bán đi hay không!

Trương Huyền thản nhiên nói.

Vật đáng tiền trên người hắn, tất nhiên là bảo bối mới nhận được từ Lưu Thương Khúc Thủy.

Nếu có thể trở thành trấn các chi bảo của Giám Bảo các, chỉ cần bán đấu giá, đừng nói mua một thanh trường kiếm, cho dù mua hai thanh, cũng không khó lắm.

Nguyên nhân chính là như vậy, mặc dù biết rõ tiền trên người có khả năng không đủ mua Vô Hồn Kim Nhân, hắn cũng không quá để ý.

- Trương sư, thứ này... vô cùng trân quý, vẫn đừng bán...

Tái các chủ xấu hổ cười, trong lòng nhỏ máu.

Đây chính là đồ trong Giám Bảo các bọn họ...

Ngươi nhận chủ ngược lại cũng thôi, còn coi như để cho bảo vật tìm được nơi chốn cuối cùng. Bán đi... Chuyện gì thế này.

- Nếu như cảm thấy bán đáng tiếc... Tái các chủ có thể mua về! Đều là người quen, ta cũng không lấy đắt. Năm nghìn linh thạch là được...

Trương Huyền cười khanh khách nhìn qua.

- Khụ khụ...

Sắc mặt nhất thời đỏ lên, Tái các chủ thiếu chút nữa bị sặc nước bọt, bất đắc dĩ lắc đầu:

- Được rồi, ngươi vẫn tiếp tục đi....

Hắn ngay cả ba nghìn linh thạch cũng không lấy ra được, đi nơi nào tìm năm nghìn?

Cho dù không đành lòng để bảo bối Giám Bảo các trôi nổi ở bên ngoài, lúc này hắn cũng không có biện pháp.

- Vật này là chính phẩm, có thể để cho Tái các chủ giám định!

Thấy đối phương không ngăn cản, Trương Huyền nhìn Lạc Tần trước mặt, nói.

- Không cần giám định, bức tranh này, tuyệt đối là thật. Ta cũng có thể nhìn ra...

Tiếp nhận bức tranh cuộn, tiện tay mở ra. Chỉ liếc mắt thoáng nhìn, Lạc Tần lại gật đầu.

Làm chấp sự phòng đấu giá, hắn cũng có năng lực giám định rất lợi hại. Nếu không, gặp phải bảo vật cũng không nhận ra, thật sự lại mất mặt.

Bức tranh trước mắt này, khí tức ngưng tụ, linh khí mười phần. Chim vẽ trong tranh bất cứ lúc nào cũng sẽ bay lượn ra. Có ngốc cũng biết, tuyệt đối là một danh họa vô giá.

- Tốt lắm, ngươi cầm đi bán đấu giá! Tốt nhất có thể bán ra vượt quá năm nghìn linh thạch.

Thấy hắn cũng nhận ra, Trương Huyền vừa vặn tiết kiệm phiền phức, nói.

- Cái này...

Nghe hắn nói như vậy, Lạc Tần có chút do dự:

- Trương sư, bức tranh này, tuy rằng cấp bậc cực cao, linh tính mười phần. Nhưng... Muốn bán ra năm nghìn linh thạch, gần như không có khả năng!

- A? Vậy có thể bán bao nhiêu?

Trương Huyền nghi ngờ.

Hắn đối với giá trị của bảo vật, biết không tính là quá rõ. Nhất là lấy linh thạch làm đơn vị bán ra. Hắn vốn tưởng rằng thứ này nếu được đặt ở Lưu Thương Khúc Thủy, làm trấn các chi bảo, giá to lớn, khẳng định vượt xa năm nghìn... Không nghĩ tới người này lại nói không có khả năng.

Đây là có chuyện gì?

- Tối đa... năm trăm linh thạch!

Sắc mặt Lạc Tần nhất thời đỏ lên.

- Năm trăm?

Lông mày nhíu lại một cái, Trương Huyền đầy vẻ không vui:

- Bức tranh này, xuất phát từ tay của một vị thi họa sư ngũ tinh, tự dẫn linh tính, không chỉ có thể hấp thu linh khí bổ sung bức tranh cuộn, trong đó còn có chứa cảm ngộ người tu luyện đối với thiên địa tự nhiên. Quan sát trong thời gian dài, cường giả Hóa Phàm tam, tứ trọng, cũng có ích lợi cực lớn... Làm sao có thể chỉ trị giá năm trăm?

Trải qua Thiên Đạo Đồ Thư Quán giám định, thuộc về chính phẩm, bảo bối do thi họa sư ngũ tinh lưu lại, đủ đạt tới đệ lục cảnh đỉnh phong, cách đệ thất cảnh trong truyền thuyết, cũng chỉ có kém một bước.

Chỉ trị giá năm trăm? Nói đùa sao?

- Đúng vậy, ngươi lừa gạt ai đó? Danh họa tốt như vậy, làm sao có thể lại chỉ có chút giá ấy?

Vẻ mặt Đám người Tôn Cường cũng không tin.

- Trương sư đừng có gấp, nghe ta cẩn thận giải thích!

Lạc Tần liền vội vàng khom người nói, đầy xấu hổ:

- Bức tranh này phong cách thuần phác, đại khai đại hợp, là tác phẩm của đại gia, không thể nghi ngờ. Nhưng... không có tên gọi, cũng không lưu lại chữ viết, giá trị giảm xuống một chút. Thi họa đáng giá tiền nhất, không phải bản thân bức tranh, mà là giống như đồ cổ, lưu lại năm tháng lắng đọng cùng danh tiếng của người vẽ tranh. Nếu như đây là do một vị danh gia có danh tiếng của liên minh vẽ, năm nghìn linh thạch dễ dàng có thể bán ra... Nhưng như bây giờ, năm trăm xem như là rất cao!

Nghe được giải thích, thoáng sửng sốt một chút, Trương Huyền nhìn về phía Tái các chủ cách đó không xa, chỉ thấy hắn cũng gật đầu.

- Còn có chuyện này sao?

Bất đắc dĩ một hồi.

Suy nghĩ kỹ một chút cũng đúng.

Thi họa thứ này, không phải là binh khí. Thiên tài địa bảo, đối với người tu luyện có hiệu quả thật, mà làm nổi lên thưởng thức cùng sở thích của một người. Nếu như không phải tác phẩm của danh gia, giá trị thu thập, tàng trữ, quả thật sẽ lập tức giảm đi.

- Bức tranh này là tám trăm năm trước, thi họa đại tông sư ngũ tinh, Ngô Hiên Tử lưu lại. Lẽ nào hắn cũng không tính là danh gia?

Trương Huyền nói.

- Ngô Hiên Tử? Hắn đương nhiên là danh gia, thi họa đại sư ngũ tinh, còn là thuần thú sư ngũ tinh đứng đầu liên minh vạn quốc. Nếu quả thật là bút tích thực của hắn, giá chỉ sợ không chỉ năm nghìn. Chỉ có điều... danh tiếng của hắn tuy rằng vang dội, nhưng ở liên minh vạn quốc, thời

gian ở lại không lâu, vẫn chưa lưu lại quá nhiều tác phẩm... Bức tranh này, làm thế nào xác nhận là của hắn?

Lạc Tần sửng sốt, không nhịn được hỏi.

Ngô Hiên Tử, nhân vật tiếng tăm lừng lẫy vô thượng nhất tại liên minh vạn quốc tám trăm năm trước, chưa đủ hai trăm tuổi, lại đột phá hai loại chức nghiệp thuần thú và thi họa đến cấp bậc ngũ tinh.

Đáng tiếc, tác phẩm giữ lại cho hậu thế quá ít. Không ít giám bảo sư ngay cả phong cách vẽ, thói quen của hắn cũng không biết, lại không có cách nào quyết định bức tranh này có phải là của hắn hay không.

- Ách...

Trương Huyền sửng sốt.

Hắn là thông qua Đồ Thư Quán mới biết được lai lịch của tác phẩm này. Nhưng điều này... không có cách nào biểu diễn cho người khác nhìn.

Ngô Hiên Tử lại không lưu lại bức tranh gì. Cho dù so ánh, cũng không thể nào nói đến. Nếu không phải vì như vậy, bức tranh này, cũng không có khả năng đặt ở Giám Bảo các nhiều năm như vậy, không có người nào nhận ra, cũng không có người nào biết lai lịch.

- Trừ khi... Có một vị thi họa sư lợi hại, vì bản vẽ này đề tên. Cho dù danh tiếng không bằng Ngô Hiên Tử, chỉ cần cấp bậc tương đương, nói ra chân vận, nhận được linh tính tán thành, cũng có thể khiến cho giá trị tăng. Chỉ có điều... tối đa chỉ có thể lên tới khoảng hai nghìn linh thạch!

Lạc Tần nói.

- Đề tên? Nói ra chân vận?

- Ừ, chỉ có điều, muốn đề tên cho bức tranh, làm gì có được dễ dàng như vậy. Ý của mỗi một người khác nhau, sau khi quan sát bức tranh, cảm giác cũng sẽ khác nhau. Tư duy có chút không giống với tác giả, sẽ

không có cách nào nhận được tán thành! Như vậy, chẳng những không thể khiến cho giá trị của bức tranh được nâng cao, làm không tốt còn có thể tổn hại phong cách của bức tranh ban đầu, khiến cho giá trị giảm sút!

Lạc Tần giải thích:

- Cũng chỉ có người hiểu thói quen sinh hoạt của tác giả ban đầu, hiểu rất rõ đối với suy nghĩ của hắn, mới có cơ hội nói ra chân vận, khiến cho giá trị tăng. Bằng không...

Lời tuy chưa nói xong, trong giọng nói lại tiết lộ ý tứ rõ ràng.

Một vạn người nhìn bức tranh, có một vạn loại ý nghĩ.

Muốn phỏng đoán ý tứ của tiền nhân, khó khăn tới mức nào? Có thể nói, gần như là không thể nào làm được.

- Ý của ngươi là... Biết lĩnh ngộ của tác giả ban đầu đối với bức tranh, đề ở phía trên, lại vô cùng có khả năng nói ra chân vận?

Trương Huyền hỏi.

- Nếu như biết suy nghĩ của tác giả ban đầu... cũng chính là Ngô Hiên Tử, viết ở phía trên, tuyệt đối có thể khiến cho giá trị tăng mạnh. Đáng tiếc Ngô Hiên Tử có lưu lại bức tranh hay không, không có người nào xác định. Hắn tính cách khiêm tốn, lúc nào vẽ, tư tưởng trạng thái ra sao càng không có người nào biết... Hơn nữa bức tranh này, quỷ dị khó lường. Cụ thể là chim gì, cũng không nhận ra... Muốn phỏng đoán, khó khăn!

Lạc Tần lắc đầu.

Mặc dù chỉ liếc mắt thoáng nhìn, nhưng hắn cũng biết, muốn đề tên ở trên bức tranh này, đồng thời nói ra chân vận, giống như suy nghĩ của Ngô Hiên Tử, quả thực chính là không có khả năng.

- Khó khăn?

Nghe xong giải thích của hắn, Trương Huyền thoáng sửng sốt một chút, khẽ cười, nhìn lại.

- Nếu đề tên thì có thể làm cho bức tranh này tăng giá trị tài sản, không bằng...

- Ta đi thử một chút!

Một lần say rượu nằm mơ thấy

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Ngươi?

Tất cả mọi người sửng sốt.

Tròng mắt Tái các chủ còn đảo một vòng.

Từ trong miệng Tôn Cường, hắn biết đối phương là thi họa sư. Nhưng... cho dù là thi họa sư, muốn biết ý nghĩa thật sự của Ngô Hiên Tử vẽ tranh tám trăm năm trước, cũng gần như không thể nào làm được!

Huống gì chim trong bức tranh, không linh thú lại không phải man thú, ai cũng không nhận ra được. Đề tên như thế nào?

Một khi sai, không chỉ bán không ra giá, còn xem như hoàn toàn phá hủy một tác phẩm trân quý như thế.

- Cái này...

Lạc Tần cũng lộ ra vẻ mặt xấu hổ.

Hắn nói rõ ràng cặn kẽ, là muốn để cho người trước mắt này bỏ đi suy nghĩ lung tung. Ai biết nghe xong muốn tự mình đề tên...

Ngươi muốn tiền muốn tới phát điên rồi sao?

Nếu như đề tên dễ dàng như vậy, có thể nói ra chân vận, mấy năm nay cũng không đến mức, chưa từng nghe nói có ai thành công.

Vù!

Mặc kệ vẻ mặt của bọn họ biến hóa, Trương Huyền lật cổ tay một cái, đã lấy ra bút mực, cũng bày bức tranh trưng ở trên bàn sách của gian phòng bao.

Người khác muốn giám định tên bức tranh này, cần phải phỏng đoán dụng ý của tác giả, thiêu đốt não các loại, cũng rất khó làm được giống như đúc. Hắn lại khác!

Thiên Đạo Đồ Thư Quán trực tiếp có thể cho ra tên, không sai chút nào.

Nếu thật sự viết, nhất định có thể nói ra chân vận, khiến cho giá trị tài sản của bức tranh tăng lên.

- Ngươi... sẽ không làm thật chứ?

Thấy hắn chấm mực, lại lập tức muốn viết, Tái các chủ không nhịn được đi tới trước mặt.

- Nghĩ lại đi. Đây chính là... chí bảo do các đời trước lưu lại...

Món bảo vật này, ở Giám Bảo các truyền thừa nhiều năm như vậy, bị hủy hoại ở ngay trước mặt... thật sự không đành lòng.

- Nếu có thể tăng giá trị tài sản làm gì không đề tên?

Trương Huyền mỉm cười.

- Nhưng nếu chẳng may thất bại...

Tái các chủ đầy sốt ruột, đang muốn nói tiếp, đã thấy Tôn Cường đi tới trước mặt, đầy vẻ nóng lòng.

- Tái các chủ, nhìn biểu tình của ngươi, là không tin thiếu gia nhà ta có thể nói ra chân vận? Nếu không... chúng ta đánh cược. Không đánh lớn, lại ba nghìn linh thạch đi!

-...

Thân thể Tái các chủ thoáng lảo đảo một cái.

Đây là người nào với người nào vậy!

Chủ tớ hai người các ngươi, có thể có một người bình thường không?

Một người muốn đề tên, một người còn tự tin đánh cược... Có nhầm hay không?

Sắc mặt khó coi, hắn rất muốn đáp ứng đánh cược. Nhưng vừa nghĩ tới Trần trưởng lão bi thảm, hắn cũng có chút chột dạ và nhát gan.

Người này, lại là nhân vật siêu cường ngay cả đài điều khiển Lưu Thương Khúc Thủy cũng có thể tán thành... Có lẽ thật sự có thể nói ra chân vận của bức tranh này.

- Đánh cược... Hay là thôi đi!

Sắc mặt hắn nhất thời trắng bệch, liền vội vàng lui xuống.

- Ách?

Nhìn thấy cảnh tượng như vậy ở trong mắt, Lạc Tần trợn tròn hai mắt.

Tái các chủ rất rõ ràng không tin Trương sư này có thể đề ra tên chính xác, vốn định khuyên can. Ai biết hạ nhân nói một câu nói, hắn lại khiếp sợ đến mức trực tiếp rút đi...

Đây là chuyện gì?

Từ khi nào Các chủ dễ nói chuyện như vậy?

Đang cảm thấy kỳ quái, Lạc Tần đột nhiên cảm thấy linh khí xung quanh điên cuồng phun trào, tập trung về phía cách đó không xa lại. Từng âm thanh giống như tiếng chim kêu, đột nhiên sinh ra.

Chiêm chiếp chiếp!

Tiếng động cửu tiêu, vang vọng toàn bộ phòng đấu giá.

- Ách...

Theo âm thanh vang lên, từ phương hướng vội vàng nhìn sang, chỉ thấy hắn vừa do dự một hồi, Trương sư kia chẳng biết từ lúc nào đã viết xong tên ở trên bức tranh. Chim trên bức tranh "nhìn thấy được", dường như xác nhận thân phận của mình, hưng phấn không ngừng kêu lên, bay lượn lên trời cao.

- Đây là... chân vận kích động, linh trí phá phàm? Ta nhổ vào... Điều này… điều này… mẹ nó có chuyện gì xảy ra?

Môi co giật, thân thể Lạc Tần run rẩy kịch liệt.

- Linh trí phá phàm... Đây là tác phẩm thất cảnh, thi họa sư lục tinh mới có thể làm được...

Trước mắt Tái các chủ cũng biến thành màu đen.

Vừa rồi cảm thấy người ta không có khả năng thành công. Ai biết vừa đề tên, không chỉ nói ra chân vận, còn làm cho chân vận kích động, linh trí phá phàm. Điều này... điều này... không biết có phải là thật hay không?

Sáu cảnh đầu của thi họa chia ra làm Lục Thực, Linh Động, Ý Tồn, Kinh Hồng, Hóa Linh, Linh Trí!

Thi họa sư tam tinh bình thường cũng chỉ đạt được cấp bậc hóa linh mà thôi. Linh trí cảnh, cũng chỉ có thi họa sư tứ tinh, ngũ tinh mới có thể làm được.

Sau lục cảnh linh trí, còn có thất cảnh, cũng chính là Tái các chủ nói, thi họa sư lục tinh mới có khả năng đạt được... Linh trí phá phàm.

Lúc này động vật, thực vật trong bức tranh đều giống như đang sống, nắm giữ thần trí của mình, thậm chí còn có thể nhận chủ, bay lượn đến bên ngoài bức tranh, một hai ngày cũng không sẽ biến mất...

Nói cách khác, thi họa sư lĩnh ngộ loại ý cảnh này, chỉ cần vẽ tranh, có thể dễ dàng vẽ ra chim bay lượn trên trời cao, rong ruổi tận cuối trời.

Có người nói, đã từng có một vị thi họa sư lục tinh lợi hại, ở trên tường vẽ một con tiên hạc, phá tường lao ra, mang theo phá mây rời đi, lưu lại lời đồn tiên nhân đạp chim rời đi.

Ban đầu, bức tranh này chỉ là lục cảnh đỉnh phong, cách đột phá còn có một khoảng cách rất lớn. Đề tên, nói ra chân vận, tối đa cũng chỉ có thể duy trì không xa, không giảm cấp...

Không nghĩ tới, người này vừa đề tên, không chỉ đột phá cực hạn này, còn khiến cho nó trong nháy mắt đột phá, đạt tới thất cảnh...

Ta ngất!

Là ta điên rồi, hay người này điên rồi?

Ngươi là quái vật sao? Rốt cuộc... làm sao làm được?

Tái các chủ toàn thân cứng đờ, hai mắt phát cuồng, đồng thời âm thầm cảm thấy may mắn, không cùng Tôn Cường đánh cược. Nếu không, thua không chỉ là Trần trưởng lão, ngay cả hắn, cũng sẽ nghèo rớt mồng tơi, chỉ còn lại có cái khố...

Thật ra không chỉ bọn họ giống như động kinh, toàn bộ phòng đấu giá cũng đều ồ lên. Ngay cả những người đang tiến hành bán đấu giá cũng không nhịn được dừng lại.

Chim trên bức tranh bay lượn, không chỉ giới hạn ở trong phòng, còn theo cửa sổ đi tới phòng đấu giá. Mỗi một con chim đỏ như lửa, giống như ráng mây lúc chạng vạng tối, soi sáng khắp nơi, hào quang bắn ra bốn phía, ánh sáng lóa mắt.

- Đây là... cái gì?

- Những con chim này là sinh linh hư ảo. Là có người vẽ ra bức tranh thất cảnh...

- Bức tranh thất cảnh? Thi họa sư lục tinh? Đây… đây...

- Thật ra là vị tiền bối nào? Bức tranh này nếu bán ra, tốn nhiều tiền nữa ta cũng nguyện ý...

- Đúng vậy, ta cũng nguyện ý!

...

Nhìn thấy được chim bay khắp bầu trời, phòng đấu giá hiện ra cục diện mỹ lệ như vậy, vẻ mặt tất cả mọi người điên cuồng, lại hừng hực hưng phấn.

Thi họa sư lợi hại nhất liên minh vạn quốc, cũng chỉ có tứ tinh đỉnh phong.

Chỉ có trong truyền thuyết, 800 năm trước, Ngô Hiên Tử đạt tới ngũ tinh. Nhưng đáng tiếc... không lưu lại tác phẩm.

Thoáng cái xuất hiện một bức tranh thi họa lục tinh sư mới làm ra được, làm sao không khiến cho người ta hưng phấn?

- Đây... sẽ không lại là do vị Trương sư kia mân mê đi ra chứ?

Trần trưởng lão chủ trì bán đấu giá, thấy sân khấu trực tiếp bị vắng vẻ, lại không ai để ý tới hắn, không nhịn được nhìn về phía gian phòng có chim xuất hiện. Vừa nhìn tới, hắn nhướng mày.

Đây là phòng của các chủ... Có thể thoáng cái làm ra động tĩnh lớn như vậy, hắn thật sự không nghĩ ra người nào khác... Chỉ sợ cũng chỉ có người thanh niên sâu không lường được kia.

...

Bên ngoài rơi vào lửa nóng, bên này Trương Huyền thu bút lông vào, mỉm cười nhìn về phía Lạc Tần ở bên cạnh đang ngây người như phỗng:

- Không biết như vậy, có đáng giá năm nghìn hay không?

- Năm nghìn? Giá trị, giá trị tuyệt đối...

Lúc này mới tỉnh táo lại, Lạc Tần liền vội vàng gật đầu.

Bức tranh có chứa đề tên lục cảnh đỉnh phong, là có thể giá trị năm nghìn linh thạch. Cái này thất cảnh... Cho dù bán một vạn, sợ rằng cũng có người nguyện ý!

Tiện tay viết mấy chữ, khiến giá trị của bức tranh lập tức gấp hai mươi lần. Đây... nào chỉ là một chữ vạn kim. Quả thực có thể nói một chữ mười vạn kim, trăm vạn kim cũng không quá đáng!

Khủng khiếp!

Không nhịn được hắn nhìn lại về phía trên bức tranh, muốn biết rốt cuộc là tên gì, có thể khiến cho bộ dạng tác phẩm lục cảnh đỉnh phong, đạt được thấy cảnh. Vừa nhìn sang, thân thể hắn thoáng lảo đảo một cái, thiếu chút nữa ngã quỵ.

Chỉ thấy viết bảy chữ xiêu xiêu vẹo vẹo!

Bảy chữ này, không phải bất kỳ thể chữ nào, thoạt nhìn dường như say rượu vừa tỉnh, trong lúc thần thái mơ hồ lưu lại. Tuy rằng nghiêng lệch, lại ẩn chứa mùi vị đặc biệt khác thường. Cùng chim kỳ lạ trong bức tranh, xen lẫn vào nhau ăn ý, hợp lại với nhau càng tăng thêm sức mạnh.

Không những không có kém hơn chút nào, còn có một loại cảm giác dung hòa hoàn mỹ, giống như yên tĩnh.

- Một lần say rượu nằm mộng thấy? Mộng lớn mới tỉnh... đây… đây là tên của bức tranh này?

Lạc Tần nắm tóc.

Người khác thấy con chim kỳ lạ trong bức tranh, khẳng định sẽ nghi chính là, chim này tên gì, lai lịch ra sao, đồng thời lấy tên này.

Người này thì hay rồi, trực tiếp viết say rượu mộng lớn mới tỉnh... Ai biết tự nhiên... đúng!

Chẳng lẽ... Ngô Hiên Tử trong truyền thuyết, là uống say nằm mơ mới tỉnh lại vẽ bức tranh này?

Thực sự như vậy, cũng quá khó có thể đoán được!

Hơn nữa... Người này rốt cuộc làm thế nào biết được? Lại làm sao biết được cặn kẽ, chính xác như vậy?

- Không sai. Bức tranh này là do Ngô Hiên Tử uống say vẽ, tỉnh dậy, để lại tên này!

Trương Huyền nói.

- Nhưng... Nhưng... con chim này rốt cuộc là linh thú gì? Vì sao ta chưa từng nghe nói qua?

Không nghĩ tới còn có loại lai lịch này, Tái các chủ không nhịn được hỏi.

Bức tranh này, trước đây thời điểm hắn xông vào Lưu Thương Khúc Thủy, cũng đã gặp qua, đã từng vì nó lật không biết bao nhiêu sách, cũng không tìm được đáp án.

Nếu là tác phẩn của Ngô Hiên Tử, những con chim này chung quy nên có một cái tên.

- Bọn chúng... a, bọn chúng là chim Bạch Tích!

Trương Huyền nói.

- Chim Bạch Tích? Không đúng. Chim Bạch Tích cánh dài, mỏ tím, móng vàng, đầu đỏ. Hơn nữa hình thể hơi béo. Những con chim này không những không có những đặc trưng này, còn lộ ra vẻ cao gầy...

Lần này không chỉ Tái các chủ nhìn ra vấn đề, Triệu Phi Vũ ở một bên cũng không nhịn được mở miệng.

Chim Bạch Tích là một loại linh thú cực kỳ thường gặp, chủ yếu đặc trưng rất dễ dàng có thể nhận ra. Những con chim kỳ lạ trước mắt này không có một chút tương đồng, làm sao có thể là loài này?

Nếu quả thật là loài này, không cần nói nàng, đám người Tái các chủ cũng khẳng định đã sớm nhận ra, giám định ra tác phẩm.

- A, Thời điểm Ngô Hiên Tử vẽ bức tranh này, uống say, vẽ nhầm Bạch Tích Điểu, là thành cái dạng này...

Trương Huyền giải thích.

- Vẽ nhầm?

Mọi người đồng thời run rẩy loạn.

Đường đường là thi họa sư ngũ tinh, vẽ nhầm Bạch Tích Điểu bình thường nhất?

- Đúng vậy, hắn vẽ nhầm bức tranh này, sau khi đề tên, lại cảm thấy hoang đường. Sau khi tỉnh rượu, cảm thấy một khi lưu truyền tất nhiên sẽ ảnh hưởng danh dự, nhưng xé đi lại có chút đáng tiếc. Giống như gân gà, ăn thì không ngon, bỏ thì tiếc. Vì vậy... Trực tiếp xóa đi tên và lạc khoản, lúc này mới có tác phẩm không đầu không đuôi!

Trương Huyền nói.

Trong chỗ thiếu hụt Thiên Đạo Đồ Thư Quán ghi chép, có ghi chép kỹ càng tỉ mỉ. Vừa mới bắt đầu nhìn thấy được, hắn cũng cảm thấy hoang đường.

Nhưng sự thực chính là như vậy.

Nếu như không có chuyện hoang đường như thế, Ngô Hiên Tử chưa bao giờ lưu lại nét mực, làm sao có thể lưu lại bản vẽ đẹp, Giám Bảo các lại làm sao có thể nhận được tác phẩm bộ dạng như vậy!

- Cái này, cái này... ngươi cũng giám định ra được?

Hàm răng Tái các chủ run lên, giống như là nhìn thấy được một quái vật không biết tên.

Thiếu gia nhà chúng ta mua!

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Làm giám bảo sư tứ tinh đỉnh phong, đối với chức nghiệp này hiểu đến xương tủy, có thể căn cứ phong cách vẽ, đặc điểm vẽ tranh phân tích ra tác giả là ai, cũng rất nghịch thiên. Trực tiếp giám định ra uống rượu xong vẽ sai, còn tự hủy tên, lạc khoản... Đây thật sự là điều giám bảo có thể thấy được?

Không chỉ Tái các chủ nghĩ như vậy, vẻ mặt Triệu Phi Vũ, Lạc Tần cũng đều choáng váng mơ hồ, nhìn chằm chằm qua, muốn biết hắn rốt cuộc làm thế nào biết nhiều như vậy.

- Ha hả!

Thấy ánh mắt bọn họ, Trương Huyền khẽ cười:

- Giám bảo, không chỉ phải giám định ra niên đại của bảo vật, quan trọng hơn suy bụng ta ra bụng người, suy đoán đối phương đang làm cái gì, như vậy mới có thể có hiểu rõ sâu hơn!

- Bản vẽ này, nhìn như chỉnh tề, trên thực tế cũng không theo quy tắc. Giám định thi họa, người người đều biết. Quan trọng nhất chính là đối xứng. Bức tranh này trái cao phải thấp, khiến người ta có một loại cảm giác nghiêng về phía trái. Rất rõ ràng, người vẽ tranh đứng không vững, chắc là ghé vào trên giấy vẽ. Ngươi xem chỗ này, chỗ này còn có chỗ này, cũng có thể thấy được, chỉ có nằm mới thích hợp nhất...

- Ngoài ra các ngươi nghi vấn chim Bạch Tích, cánh ngắn, mỏ trắng, móng đen, đầu đỏ, hình thể gầy, cùng với trong hiện thực không có một chỗ nào tương đồng. Chợt nhìn thoáng qua, quả thật không biết là loại vật gì!

- Nhưng cẩn thận nhìn, trong tranh vẽ, khắp nơi đều là cỏ lau, còn có hoa tím mới nở rộ. Hai thứ đồ này là thứ chim Bạch Tích yêu nhất. Quan trọng nhất chính là, trong miệng một con chim ngậm một cọng cỏ!

Trương Huyền chỉ.

Mọi người quả nhiên thấy được ở trong bức tranh có một con chim Bạch Tích trong miệng ngậm một cọng cỏ nhỏ.

- Cây cỏ này và cỏ Bồ Diệp có chín phần tương tự. Cỏ Bồ Diệp ẩn chứa kịch độc, không có linh thú nào thích. Cho nên người ta phát sinh nhìn nhầm. Nhưng nếu như nói đây là cỏ Bạch Giác?

- Cỏ Bạch Giáp có phần tương tự với cỏ Bồ Diệp, thậm chí có vài thương nhân cung ứng dược liệu, cố ý lấy ra làm giả đánh tráo... Cái sau, Bạch Tích Điểu sẽ không tiếp xúc. Nhưng rễ cỏ Bạch Giác lại là thứ nó thích nhất...

- Cái này...

Thân thể của Tái các chủ, Lạc Tần đều cứng đờ.

Đối phương nói nhịp nhàng ăn khớp, không có bất kỳ sai lầm nào. Nếu như dựa theo loại phân tích này, rất dễ dàng nhận biết đây chính là chim Bạch Tích.

- Xác định được loại chim, còn lại lại đơn giản hơn. Cẩn thận quan sát, có thể phát hiện, bức tranh lưu loát, sử dụng tranh thuỷ mặc không phải thường thấy nhất, mà là thẳng thắn phát biểu suy nghĩ trong lòng. Làm vì một thi họa sư siêu cấp có thể vẽ ra tác phẩm lục cảnh, làm sao có thể ngay cả vấn đề trụ cột nhất cũng sẽ quên? Mấu chốt nhất chính là... còn

có dấu vết sửa và xóa trên thân của con chim? Lại thêm suy đoán trước đó, có thể dễ dàng đoán ra, là say rượu vẽ!

- Cân nhắc ra nhiều điều như vậy, biết tên, lai lịch cũng lại dễ dàng...

Khóe miệng cong lên, Trương Huyền giải thích.

Những điều này ngược lại không phải là hắn ăn nói lung tung. Làm thi họa sư đã ngoài tam tinh, biết kết quả, ngược lại cân nhắc dễ dàng hơn không ít. Kết hợp với chỗ thiếu hụt Đồ Thư Quán cho ra, có thể đơn giản phát hiện vấn đề.

Chỉ có điều, nếu như không biết đáp án, chỉ dựa vào quan sát lại muốn nhìn được những điều này, độ khó to lớn, có thể nói gần như không có khả năng.

- Điều này, điều này...

Thấy hắn chậm rãi nói, có lý có chứng cứ, vẻ mặt tất cả mọi người trong gian phòng muốn phát điên.

Tái các chủ lúc này mới hiểu được, trình độ giám bảo của đối phương quả thật mạnh hơn hắn không chỉ gấp đôi, căn bản không ở cùng một cấp bậc.

- Phải lập tức báo lên tổng bộ, loại ánh mắt và năng lực, trình độ giám bảo này chí ít đạt tới ngũ tinh. Thậm chí... càng cao hơn!

Nuốt nước bọt, trong lòng hắn thầm hạ quyết định.

Trình độ của vị trước mắt này, đã vượt qua phạm trù của liên minh vạn quốc. Cho dù so với giám bảo sư ngũ tinh cũng chỉ mạnh hơn chứ không kém.

Thiên tài như thế, phải mau chóng báo lên tổng bộ, không để cho minh châu bị bụi che phủ.

- Được rồi, đừng chậm trễ buổi đấu giá nữa. Ngươi đưa qua đi bán đấu giá!

Giải thích xong, Trương Huyền liếc mắt thoáng nhìn. Thấy toàn bộ phòng đấu giá đều bị kinh động, ánh mắt mọi người đều tập trung qua, hắn khoát tay áo.

- Vâng!

Lúc này Lạc Tần mới phản ứng được, hai tay đỡ lấy bức tranh, lui ra ngoài.

Thời gian không lâu, trên đài đấu giá, giọng nói đầy chấn động kinh ngạc của Trần trưởng lão vang lên. Hình như ngay cả chính hắn cũng không quá tin tưởng:

- Cảnh tượng vừa rồi, các vị nói vậy đều thấy được. Bộ dạng bức tranh thất cảnh này sinh ra, nhiều người chúng ta như vậy cùng chứng kiến một thời khắc huy hoàng này!

- Vản thân bức tranh là do Ngô Hiên Tử thi họa đại tông sư tám trăm năm trước vẽ, do một vị thi họa đại tông sư mới tự tay viết danh, dẫn phát linh tính kích động, khiến nó từ lục cảnh đỉnh phong trực tiếp đột phá!

- Bức tranh thất cảnh, bức tranh thất cảnh đầu tiên của liên minh vạn quốc, kết quả của tiền nhân và hậu nhân hợp tác hoàn mỹ, không nói sau không có ai, nhưng tuyệt đối là chưa từng có ai!

Giọng nói của Trần trưởng lão càng lúc càng kích động:

- Hiện tại, chủ nhân của bức vẽ này dự định bán đấu giá nó. Giá khởi đầu, tám nghìn linh thạch! Mỗi lần tăng lên, không thể ít hơn một nghìn. Đấu giá bắt đầu!

- Bức tranh này thật sự bán? Quá tốt, ta muốn mua...

- Giá quy định tám nghìn linh thạch? Tuy rằng đắt, nhưng cũng đáng. Nhanh thông báo gia tộc, gán nợ bất động sản, cũng phải mua!

- Không quan tâm tốn bao nhiêu cũng phải trả...

...

Nghe được bức tranh này tự nhiên bán đấu giá, tất cả mọi người phía dưới đều ồ lên. Mỗi một người rơi vào trạng thái điên cuồng.

Bức tranh thất cảnh, liên minh vạn quốc chưa bao giờ xuất hiện qua. Có thể mua, dù táng gia bại sản cũng giá trị!

Không nói gì khác, qua tay lại bán ra, giá vô cùng có khả năng sẽ gấp bội.

- Ta ra chín ngàn!

- Một vạn!

- Một vạn một!

...

Giá trong nháy mắt tăng vọt.

- Cái này...

Nhìn phía dưới đã điên cuồng, Trương Huyền chớp mắt.

Vốn tưởng rằng nắm giữ nghề nghiệp giám bảo sư, Tái các chủ không lấy ra ba nghìn linh thạch, bán năm nghìn tuyệt đối là cực hạn. Nằm mơ hắn cũng không nghĩ tới, trực tiếp tăng lên đến hơn một vạn.

- Ta và Trần trưởng lão bọn họ đều giống nhau. Tiền trên người, đều thu thập bảo vật. Thật sự có thể sử dụng linh thạch, cũng không có quá nhiều. Lại nói, ta nhiều hơn nữa cũng chỉ là một người. Bọn họ đều đại biểu cho một thế lực và gia tộc lớn...

Nhìn ra được sự nghi ngờ của hắn, Tái các chủ cười khổ nói.

Dựa theo đạo lý, nắm giữ chức nghiệp giám bảo sư, kiếm tiền nhanh, chắc hẳn là xuất thân cực cao, không thể yếu hơn so với những người phía dưới.

Đáng tiếc, tiền của hắn đều tập trung thu thập chứa bảo vật, tài chính lưu thông cũng không nhiều. Có thể lấy ra ba nghìn đã là cực hạn.

Mà những người phía dưới này không giống vậy. Một gia tộc một thế lực, tích lũy mấy nghìn năm, tài phú kinh người. Hơn một vạn linh thạch với hắn mà nói, không lấy ra được. Nhưng đối với những người này mà nói, tối đa thương gân động cốt, chỉ cần nghĩ biện pháp lại bán ra, không chỉ lấy lại vốn, còn sẽ kiếm được một khoản lời lớn.

...

Bên trong một gian phòng bao của phòng đấu giá.

Một người thanh niên ngồi ngay ngắn ở trước cửa sổ, long bàng hổ cứ, mang theo khí tức ngạo nghễ.

Một lão già đứng phía sau hắn, tuy rằng không biểu diễn tu vi, lại khiến người ta một loại cảm giác giống như vực sâu, tựa như biển, không nhìn ra sâu cạn. Sợ rằng so với Kim Tòng Hải, cũng chỉ mạnh hơn chứ không kém.

- Bức tranh thất cảnh? Có ý tứ!

Nhìn thấy được Trần trưởng lão phía dưới mở ra, ánh mắt người thanh niên lóe lên.

- Thiếu gia, có thể có hứng thú?

Lão già khom người.

- Bức tranh thất cảnh, cho dù là tông môn, cũng được cho là bảo vật. Mua lại, đối với tu luyện chức nghiệp trợ giúp thi họa của ta, khẳng định có ích lợi rất lớn.

Người thanh niên gật đầu.

- Tốt lắm, ta lại mua!

Lão già gật đầu, lại muốn báo giá.

- Tạm thời không vội. Chờ bọn họ báo giá gần xong, chúng ta lại mở miệng.

Người thanh niên vẫy bàn tay một cái.

- Vâng!

Lão già có chút do dự:

- Chỉ là... Ta sợ một lát nữa giá quá cao, linh thạch chúng ta mang theo, không đủ mua Vô Hồn Kim Nhân...

- Vô Hồn Kim Nhân dính dáng tới chức nghiệp vu hồn sư này. Nếu có thể nhận được một ít tin tức có tác dụng, mang về tông môn, địa vị của ta khẳng định sẽ trong nháy mắt tăng mạnh, thu được Danh Sư Đường coi trọng... Trở thành người đầu tiên thế hệ trẻ tuổi, chỉ là vấn đề thời gian.

Người thanh niên khẽ cười:

- Chỉ có điều... về điểm ấy không cần lo lắng. Chuyện Vô Hồn Kim Nhân, ta đã đặc biệt nghe rõ ràng. Người bán đấu giá thứ này, hình như không muốn lấy phương thức linh thạch bán ra.

- Không lấy linh thạch bán ra?

Lão già sửng sốt.

Lấy ra bán, không phải là kiếm tiền sao? Không muốn lấy linh thạch phương thức bán ra, có ý gì?

- Nghe nói người này thọ nguyên sắp hết. Chỉ cần tu vi không có cách nào đột phá bình chướng, linh thạch nhiều hơn nữa cũng chỉ là phế phẩm. Ta đoán không sai, hắn muốn chính là ngọc phù chương trình học, hơn nữa cấp bậc càng cao càng tốt.

Thanh niên nói.

Linh thạch, tuy rằng đại biểu cho tài phú, mà khi đạt được số lượng nhất định, cũng chỉ là một đống con số.

Tu vi không có cách nào đột phá, tuổi thọ không có cách nào kéo dài, sớm hay muộn đều sẽ biến thành đất vàng, biến mất trên đời giới... Người cũng đều chết, tiền nhiều hơn nữa thì có ích lợi gì?

Còn không bằng đổi ngọc phù chương trình học của danh sư, nếu may mắn có thể mượn cơ hội đột phá, tuyệt đối tốt hơn nhiều so với chỉ cần một ít linh thạch.

Huống gì thực lực tăng, muốn kiếm tiền còn không dễ dàng sao?

Bất kể nơi nào, thực lực vẫn quan trọng nhất căn bản nhất. Những cái khác đều là vật ngoài thân.

- Nếu như chỉ cần ngọc phù chương trình học, vậy quả thật lại đơn giản... Bản thân thiếu gia, chính là một vị thiên tài danh sư, giúp nhân vật nhỏ chỗ này chỉ điểm, khiến cho hắn thăng cấp, không khó lắm!

Lão già hiểu được mỉm cười.

- Đó là tất nhiên. Lần này thi đấu danh sư, ta lại ít nhất phải tiến vào trước năm!

Trên mặt người thanh niên tràn ngập vẻ tự tin.

- Thiếu gia thiên phú vô song. Không quan tâm mức độ tâm cảnh hay là lý giải đối với võ đạo, đều vượt xa người bình thường. Ta thấy không chỉ trước năm, trước ba cũng không có bất cứ vấn đề gì!

Lão già nói.

- Trước ba... cái này không dễ nói. Mấy người này cũng khó đối phó. Chỉ có điều, ta cũng không sợ. Đến thời điểm gặp xem trạng thái của ai tốt!

Thần sắc ngưng trọng một chút, người thanh niên lập tức khoát tay, lại nhìn về phía phòng đấu giá:

- Được rồi, sắp kết thúc rồi, kêu giá đi! Đúng rồi, linh thạch ta còn có chỗ cần dụng, không nên lãng phí.

- Vâng!

Lão già gật đầu.

Lúc này, giá đã báo được gần xong. Cho dù không ít gia tộc có tiền và thế lực lớn tới phòng đấu giá, đối mặt với loại giá này, cũng chùn bước, không thể không dừng lại.

- Hai vạn linh thạch lần một, hai vạn linh thạch lần hai. Có còn ai ra giá tiền cao hơn không? Nếu như không có, bức một lần say rượu nằm mộng thấy này, lại cho bán cho bằng hữu phòng bao số 14...

Trần trưởng lão nhìn quanh một vòng.

...

- Hai vạn linh thạch? Không nghĩ tới một bức họa, tự nhiên bán được nhiều tiền như vậy...

Nhìn phía dưới cạnh tranh đẩy giá lên, ánh mắt Trương Huyền tỏa sáng.

- Đúng vậy, xem ra chắc là không ai cạnh tranh, hai vạn linh thạch, như vậy so sánh với... xông qua ải kiếm tiền còn nhanh nhiều!

Tôn Cường cũng hưng phấn gật đầu.

Hai người còn chưa nói dứt lời, liền nghe được một giọng nói già nua vang lên.

- Khoan đã. 21 cái ngọc phù chương trình học tứ tinh, bức tranh này, thiếu gia nhà chúng ta mua!

Bán đấu giá Vô Hồn Kim Nhân (1)

dtv-ebook.com

- Ngọc phù chương trình học tứ tinh... 21 cái? Đổi lại thành linh thạch, hai vạn một ngàn khối, số lượng thật to!

- Lợi hại! Ngọc phù chương trình học, vô cùng trân quý. Nhất là danh sư tứ tinh. Tuy rằng giá tiền là một nghìn linh thạch một giờ dạy học, nhưng ở chợ đêm kêu giá đã đạt được một ngàn hai trăm. Nói cách khác, đổi lại thành giá chợ đêm, cái chính là hơn hai vạn năm ngàn!

- Đưa ra cái giá tiền này, xem ra ai cũng không cạnh tranh hơn được...

...

Nghe được giá, phòng đấu giá lại ồ lên.

Trên đại lục tiền giao dịch lưu thông nhất, không phải là linh thạch, mà là ngọc phù chương trình học.

Cấp tứ tinh, một giờ dạy học có thể đổi được một trăm giờ dạy học của cấp tam tinh. Cấp tam tinh có thể đổi được một trăm giờ dạy học cấp nhị tinh... Lấy loại này đẩy lên. Về phần linh thạch, khoảng mười cái, có thể mua một khối ngọc phù chương trình học cấp nhị tinh.

Nói cách khác, dựa theo tỉ lệ, ngọc phù chương trình học tứ tinh, một giờ, chẳng khác nào một nghìn linh thạch. Hơn nữa còn... Cơ bản đều có tiền cũng không mua được.

Phải biết rằng toàn bộ liên minh vạn quốc, danh sư đạt được cấp bậc tứ tinh cũng lại chỉ có chừng mười vị. Người tu luyện, hơn mười mười vạn,

ngàn vạn... Hai bên so sánh, đã biết mức độ này rất ít ỏi.

Loại chương trình học cấp bậc như vậy, người tu luyện một khi nhận được, đều tự mình sử dụng, không nỡ bán ra. Chợ đêm cũng rất khó mua được. Người trong căn phòng nhỏ này tự nhiên sử dụng 21 cái, chỉ vì mua một bức thi họa. Một khoản thật lớn, khiến cho tất cả mọi người cảm thấy có chút điên cuồng.

- Lợi hại!

Lông mày Tái các chủ cũng giật mạnh.

Chương trình học của Danh sư, vô cùng trân quý. Đặc biệt là đạt được tứ tinh, cho dù là loại tu vi này của hắn, có thể được chỉ điểm, thực lực cũng tuyệt đối có thể tiến bước.

Vừa ra tay, giá trị rất rõ ràng đắt hơn nhiều so với hai vạn linh thạch.

Hắn quay đầu lại đang muốn chúc mừng người thanh niên trước mắt, kiếm được khoản lời đặc biệt lớn, lại thấy sắc mặt hắn tối sầm, trực tiếp mắng ra tiếng.

- Em gái ngươi!

Lúc này trong lòng Trương Huyền đang suy sụp.

Hắn lấy ra bức tranh này, là muốn kiếm thêm chút linh thạch, bất kể sau này tu luyện hay là mua Vô Hồn Kim Nhân, đều có thể đủ.

Ban đầu chào giá đến hai vạn, hắn đang âm thầm cao hứng, cuối cùng người này làm cái quỷ gì vậy?

Ngọc phù chương trình học tứ tinh 21 cái...

Ta cần ngọc phù chương trình học làm em gái ngươi à?

Đừng nói tứ tinh, cho dù ngũ tinh, danh sư lục tinh giảng bài đối với hắn cũng không có gì sử dụng a!

Lại danh sư lợi hại, cho dù là Thiên Nhân Khổng sư, cũng không dám bảo đảm nội dung truyền thụ đều chính xác. Nhưng Thiên Đạo Đồ Thư Quán lại dám!

Chỉ cần không có chỗ thiếu hụt, chỗ sơ hở, lại tinh chuẩn vô cùng, không có vấn đề chút nào.

Có thứ này ở bên cạnh, danh sư lợi hại nữa đối với hắn mà nói, cũng không tính là gì cả...

Người này tự nhiên cầm thứ này tới mua đồ của hắn, khiến cho hắn cũng sắp buồn bực muốn phát nổ.

Làm cho người ta không nói được lời nào nhất chính là, xung quanh vẫn liên tiếp đưa tới ánh mắt hâm mộ... Hâm mộ cái quỷ à.

Trương Huyền cũng sắp khóc.

- Trương sư, đây chính là ngọc phù chương trình học tứ tinh, bao nhiêu người tha thiết ước mơ. Ngươi...

Thấy bộ dạng này của hắn, Tái các chủ không rõ ý nghĩ.

Người người đều muốn ngọc phù chương trình học. Danh sư cấp thấp khẳng định càng hy vọng có thể được danh sư cấp bậc cao chỉ điểm. Nhưng vị Trương Sư này... Nhìn thế nào lại vô cùng mất hứng như thế?

Đây là phẩm vị gì?

- Tái các chủ, làm phiền ngươi truyền âm cho Trần trưởng lão, nói... ta không cần ngọc phù chương trình học, chỉ cần linh thạch!

Cố nén phiền muộn, Trương Huyền không nhịn được nói.

- Chỉ cần linh thạch?

Tái các chủ sửng sốt.

Thưởng thức này, hắn quả nhiên không có thể hiểu được...

- Ừ!

Trương Huyền gật đầu.

- Được rồi!

Thấy hắn kiên trì, Tái các chủ không thể làm gì khác hơn là lên tiếng.

...

- Ngọc phù chương trình học tứ tinh 21 cái, ta xem ai còn dám tranh với ta. Hừ!

Thấy vừa ra giá, phía dưới ồ lên một hồi, khóe miệng người thanh niên cong lên.

Danh sư, có tự tin của danh sư. Ngọc phù chương trình học có thể xem như tiền để sử dụng, chính là vốn liếng lớn nhất.

Đương nhiên, thứ này cũng không thể tùy tiện thả ra. Danh sư cấp bậc gì một năm có thể cho ra bao nhiêu cái, Danh Sư Đường đều có quyết định số lượng. Nếu vượt quá, năm thứ hai cũng chỉ có thể giảm bớt.

Dù sao danh sư cũng phải tu luyện, cũng có nhiều chuyện hơn đi làm, không có khả năng cứ lên lớp, chỉ điểm cho người khác.

Thoáng một cái đập xuống, cũng gần như là số lượng chương trình dậy nửa năm của hắn!

- Ngọc phù chương trình học tứ tinh 21 cái, có ai trả giá cao hơn giá này hay không? Nếu như không có, như vậy bức tranh này, lại thuộc về bằng hữu ở phòng số 23...

Phía dưới Trần trưởng lão rất rõ ràng cũng bị chấn động. Sau một lát ngây người, hắn mới lại kêu giá. Chỉ có điều vừa kêu lên, đột nhiên giống như hắn nghe được cái gì, toàn thân cứng đờ.

Ngay sau đó, vẻ mặt hắn cổ quái lại kêu lên:

- Còn có ai hơn hai vạn linh thạch không? Không có ai hơn, bức tranh này lại thuộc về bằng hữu phòng số 14!

- A?

Đang đầy đắc chí đắc ý, cảm thấy bức tranh đã tới tay, người thanh niên nghe nói như thế, thoáng sửng sốt một chút, thiếu chút nữa ngất đi.

Tình huống thế nào?

- Thiếu gia nhà chúng ta mới ra 21 cái ngọc phù chương trình học, chẳng lẽ giá không quá hai vạn?

Lão già không nhịn được mở miệng:

- Nếu như không đủ, còn có thể lại cho thêm!

- A, vị bằng hữu này thật sự ngại quá. Vừa rồi người bán nói với ta, hắn không chấp nhận ngọc phù chương trình học, chỉ tiếp thu linh thạch!

Trần trưởng lão nói.

- Chỉ cần linh thạch?

Trước mắt người thanh niên thoáng choáng váng.

Trên thế giới còn có kẻ ngu như vậy?

Nhiều giờ dạy học như vậy, không chỉ có thể học tập, thậm chí có thể cùng vị danh sư tứ tinh này kết giao, người này tự nhiên không cần... chỉ cần linh thạch giá rẻ hơn?

- Không sai, còn có ai ra giá cao hơn không? Nếu như không có, bức tranh này lại thuộc về phòng số 14!

Trần trưởng lão nói tiếp.

Phòng số 14 là vị thi họa sư nổi danh, vốn tưởng rằng đối phương ra nhiều ngọc phù chương trình học như vậy, hắn lại không có cơ hội. Không nghĩ tới mọi chuyện thay đổi không sao có thể đoán trước được. Người ta không thu ngọc phù. Hắn nhất thời hưng phấn vui vô cùng.

- Thành giao!

Thét to vài tiếng, thấy lại không ai ra giá tiền cao hơn, bức tranh này cuối cùng thành giao với giá hai vạn linh thạch.

- Đáng giận, đáng giận!

Sắc mặt tái xanh, người thanh niên có chút phát điên.

Ngọc phù chương trình học tứ tinh, bất luận đi đến nơi nào cũng là hàng hóa cung không đủ cầu. Ở chỗ này tự nhiên có thứ không mua được, khiến cho hắn rất căm tức.

- Ngươi đi hỏi thăm một chút, người bán ra bức tranh này rốt cuộc là ai, lai lịch ra sao!

Bàn tay vẫy một cái, hắn phân phó một tiếng.

- Vâng!

Lão già đi ra ngoài, thời gian không lâu một lần nữa trở về.

- Hồi bẩm thiếu gia, bức tranh này chính là phòng số một bán ra. Hình như là bằng hữu của Tái các chủ Giám Bảo các. Cụ thể thân phận gì, còn không có nghe được!

- Phòng số 1?

Mắt híp lại một chút, người thanh niên hừ một tiếng.

- Thiếu gia, hiện tại bức tranh bị người ta mua đi. Chúng ta làm sao bây giờ?

Lão già nhìn qua.

- Tạm thời không để ý tới. Chờ Vô Hồn Kim Nhân!

Trong lòng người thanh niên đầy phiền não, cũng biết không có cách nào, khoát tay áo.

Đồ của phòng đấu giá bán, một khi đã gõ búa, cho dù danh sư cũng không có cách nào phản bác.

Người ta bán đồ, chỉ cần linh thạch lại không thích ngọc phù chương trình học. Cho dù hắn lợi hại hơn nữa, cũng không có cách nào!

- Được rồi!

Lão già cũng bất đắc dĩ lắc đầu.

...

Buổi đấu giá tiếp tục tiến hành. Sau khi bức tranh bán ra đột nhiên gây ra động tĩnh lớn, Hàn Âm Kiếm lại bán ra. Cuối cùng bị Trương Huyền lấy giá 700 linh thạch ra mua.

Ngay sau đó, đồ phía sau không gây ra chút dao động nào.

Bảo vật tuy rằng trân quý, lại cũng không bằng bức tranh thất cảnh.

Trương Huyền lại ra tay hai lần, mua một thanh trường thương, đưa cho Trịnh Dương, bộ khôi giáp cho Viên Đào.

Hai thứ này cộng lại tổng cộng hơn một ngàn linh thạch, ngược lại cũng không đắt.

Về phần hai người Lưu Dương, Vương Dĩnh, xem một hồi cũng không có gì thích hợp, cũng lại đành thôi.

- Hiện tại bán đấu giá một thứ cuối cùng, cũng chính là vạn người mong đợi, Vô Hồn Kim Nhân!

Dựa theo lời Trần trưởng lão nói, thạch đài chậm rãi hiện lên. Phía trên là một người mặc khôi giáp, bóng người giống như kim loại đúc liền xuất hiện ở trước mặt mọi người.

Trương Huyền nhìn sang.

Quả nhiên giống nhân loại như đúc, chỉ là thân thể tăng thêm rất nhiều kim loại, phòng ngự mạnh hơn, kiên cố cứng rắn hơn.

Mắt Minh Lý vận chuyển nhìn sang, ngay sau đó hắn lắc đầu.

Rất rõ ràng, thứ này cũng vượt ra ngoài phạm trù hắn có thể phân tích, căn bản không nhìn ra.

- Vô Hồn Kim Nhân này trải qua Tái các chủ Giám Bảo các, ta và Lộc trưởng lão liên hợp giám định, xác nhận không sai lầm. Thuộc về hộ vệ của vu hồn sư thượng cổ, lưu truyền đến nay, giá trị không thể đo lường.

Trần trưởng lão giới thiệu một câu, nói tiếp:

- Chỉ có điều, về phần giá cả cần bán đấu giá là gì, ta còn không quyết định được. Chủ nhân của thứ này, quyết định tự mình bán ra. Hắn muốn dùng bảo vật yêu cầu đổi... Hiện tại cho mời người bán đấu giá vật này!

Âm thanh kết thúc, một lão già từ phía sau sân khấu đi lên phía trước.

Người này râu bạc trắng, khí tức cả người có vẻ có chút già nua, da nhăn nheo. Vừa nhìn đã biết tuổi tác cực lớn.

- Ừ?

Mắt Minh Lý vận chuyển, nhìn một chút, lông mày Trương Huyền nhíu lại một cái.

Thực lực của lão già này, tuy rằng thoạt nhìn đạt tới Hóa Phàm nhị trọng đỉnh phong, nhưng chẳng biết tại sao, mắt Minh Lý có thể nhìn ra một ít chỗ mấu chốt.

Dựa theo tình huống bình thường, mắt Minh Lý chỉ có thể nhìn ra người có thực lực hơn hắn một cấp bậc nhỏ. Hiện tại hắn là nửa bước Hóa Phàm, cũng chính là chỉ có thể nhìn ra chỗ thiếu hụt của cường giả cảnh giới Hóa Phàm nhất trọng sơ kỳ.

Nhưng chẳng biết tại sao... Lại có thể nhìn ra một vài vấn đề trên thân người này. Bất kể là nhìn từ điểm này, cũng có vẻ cực kỳ không phù hợp.

- Vị này chính là người phát hiện Vô Hồn Kim Nhân?

- Xem ra là đúng. Thật không biết hắn gặp vận cứt chó gì, thứ này vừa ra bán, giá trị con người lập tức tăng mạnh!

- Đúng vậy. Ta thế nào lại không có vận khí tốt như vậy...

...

Nhìn thấy là một người già yếu như vậy, nhận được Vô Hồn Kim Nhân, hơn nữa còn muốn tự mình bán ra, tất cả mọi người bàn luận ầm ĩ.

- Các vị yên tĩnh. Nếu tất cả mọi người muốn mua thứ này, xin mời nghe xem hắn muốn trao đổi cái gì. Bất luận là trên người có, hay gia tộc có, chỉ cần trong một ngày có thể lấy ra thứ hắn thứ cần, đều có thể báo giá!

Trần trưởng lão nói.

- Được!

Nghe được điều kiện thoải mái như vậy, tất cả mọi người đều vui vẻ.

Ban đầu, bọn họ cũng có suy nghĩ giống như Tái các chủ, cho rằng nhất định phải sử dụng linh thạch trao đổi, cho nên mang theo đủ tiền tài. Không nghĩ tới người này lại muốn lấy vật đổi vật. Toàn bộ đều có chút trở tay không kịp.

Bây giờ nghe thời gian có thể rộng rãi hơn, nhất thời bọn họ lại lên tinh thần.

Có thể tới tham gia buổi đấu giá, tiện tay lấy ra nhiều linh thạch như vậy, cói người nào trong tay không nắm thế lực một phương?

Chỉ cần bảo vật hắn có thể nói ra, bọn họ đều tự tin cho dù không tìm được, cũng khẳng định có thể nghe được tin tức.

- Vật của ta muốn rất đơn giản. Các vị có thể tùy ý mở miệng, nói ra bảo vật trong tay các ngươi có thể lấy ra trong vòng một ngày. Chỉ cần ta thoả mãn, lại sẽ trực tiếp trao đổi!

Lão già bước lên trước, nói.

Bán đấu giá Vô Hồn Kim Nhân (2)

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

- Tùy ý sao?

- Chỉ cần hắn thoả mãn? Sẽ trao đổi? Đây là điều kiện gì?

- Chẳng lẽ người này háo sắc, còn muốn chuẩn bị mấy mỹ nữ sao?

- Đúng vậy, điều kiện này cũng quá cổ quái. Cũng không thể để cho chúng ta phỏng đoán tâm ý của hắn, đưa ra quyết định đi!

...

Nghe được điều kiện bán đấu giá cổ quái như vậy, tất cả mọi người bối rối.

Buổi đấu giá có người đòi tiền, ngọc phù chương trình học, các loại vật phẩm trân quý. Chưa từng nghe qua điều kiện không giới hạn, chỉ vì để cho hắn thoả mãn.

Còn không được thoả mãn, còn không bán?

Đây tính là cái gì?

- Có chút thú vị!

Bên trong phòng số 23, người thanh niên lúc này đã khôi phục lại, lại không nôn nóng như trước nữa, trái lại mỉm cười.

- Có ý gì?

Lão già không hiểu.

- Hắn đây là ra giá tại chỗ, muốn được lớn nhất!

Người thanh niên nói.

- Thiếu gia, lại nhìn ra cái gì?

- Rất đơn giản, bởi vì không có hạn chế, cũng không có giá thấp, người muốn mua, sợ bị người cướp đi, sẽ tùy ý tăng giá, nói ra một giá có thể khiến cho hắn vừa ý.

Người thanh niên khẽ cười, lộ ra biểu tình đúng như đã nghĩ:

- Như vậy, giá sẽ bay đầy trời. Các loại bảo vật vô số. Hắn chỉ cần lựa chọn một cái muốn nhất, giá trị cao nhất, khẳng định còn mạnh hơn nhiều so với bán đấu giá.

- Cái này...

Lão già sửng sốt.

Đúng là như thế.

Có vài bảo vật bị một ít thế lực lớn cất giấu, ở trên buổi đấu giá không nhất định có thể có được. Nếu như bọn họ không muốn lấy ra, rất nhiều người vĩnh viễn không thấy được.

Lấy vật đổi vật, những thế lực này vì nhận được Vô Hồn Kim Nhân, lại vô cùng có khả năng lấy ra. Như vậy, thứ hắn nhận được, khẳng định còn có giá trị lớn hơn.

- Trước tạm thời không để ý tới, xem những người này có thể lấy ra cái gì!

Biết mục đích của đối phương, người thanh niên mỉm cười, không nói thêm gì nữa.

...

- Khiến cho hắn thoả mãn?

Nghe được điều kiện này, Trương Huyền cũng sững sờ.

- Khẩu khí thật là lớn. Vô Hồn Kim Nhân cho dù trân quý, cũng chỉ là một khôi lỗi không biết chết bao nhiêu năm mà thôi. Có thể sử dụng hay không còn chưa nhất định. Muốn mua, cũng chỉ là muốn quan sát một chút tài nghệ của vu hồn sư thượng cổ. Người thật sự muốn mua i, chưa chắc sẽ có bao nhiêu!

Triệu Phi Vũ hừ một tiếng.

Vô Hồn Kim Nhân, nói trắng ra là chính là khôi lỗi cao minh một chút, thực lực tương đương với Hóa Phàm tam trọng. Nếu như không phải vì nghiên cứu, ai muốn thứ này làm gì?

Mấy nghìn linh thạch, cường giả Hóa Phàm cảnh tam trọng, cũng có thể thuê làm được mấy người.

- Ngươi sai... Thật ra, mục đích bọn họ muốn Vô Hồn Kim Nhân, không phải thứ này, mà là truyền thừa của vu hồn sư!

Tái các chủ lắc đầu.

- Truyền thừa?

Triệu Phi Vũ nhìn qua.

- Ừ, ta đặc biệt quan sát qua con Vô Hồn Kim Nhân này. Tuy rằng niên đại đã lâu, lại bảo tồn vô cùng tốt. Nếu như nghiên cứu cẩn thận, vô cùng

có khả năng tìm được phương pháp chế tạo! Tuy rằng thứ này chỉ là một phần năng lực của vu hồn sư, một khi tìm được, tuyệt đối là một số tài phú lớn.

Tái các chủ nói.

- Tìm được phương pháp chế tạo thì có ích lợi gì? Chẳng lẽ... còn muốn lấy người sống ra chế luyện vật quỷ này sao?

Triệu Phi Vũ sửng sốt, nhướng mày:

- Nếu như cho Danh Sư Đường biết, nhất định sẽ giết chết trước.

- Không phải chế luyện cái này...

Tái các chủ lắc đầu:

- Tuổi thọ của con người có hạn, nhưng linh hồn lại có thể sống rất lâu. Bảo dưỡng thật tốt, bốn năm trăm năm, cũng không thành vấn đề. Tìm được phương pháp chế tạo thứ này, lại vô cùng có khả năng nhiều lần chuyển tiếp linh hồn sắp chết người chết, chuyển tiếp ở phía trên. Thời kỳ thượng cổ, thời điểm Danh Sư Đường bao vây tiêu diệt vu hồn sư, lại từng bị bọn họ sử dụng loại phương pháp này, chạy trốn qua nhiều lần...

- Dời linh hồn đi, mượn Vô Hồn Kim Nhân tích trữ?

Triệu Phi Vũ trợn tròn hai mắt.

Cho dù nàng đọc sách nhiều, tri thức uyên bác, cũng lần đầu tiên nghe được.

- Đúng vậy!

Tái các chủ gật đầu.

Việc này, cũng là sau khi hắn biết đây là Vô Hồn Kim Nhân, nghiên cứu vô số sách liên quan mới biết.

Trước đó, thế lực lớn tới mua thứ này, không biết từ nơi nào cũng nhận được tin tức, mỗi một người tràn ngập khát vọng.

Nhất là đám lão già sắp phải chết, nếu có thể kéo dài hơi tàn, cho dù sống thêm tám năm mười năm nữa, khẳng định cũng cực kỳ vui lòng.

- Thực sự như vậy, mua Vô Hồn Kim Nhân này, sẽ gây ra tinh phong huyết vũ...

lời hai người nói chuyện lọt vào trong tai, Trương Huyền thở dài.

Quả thực như thế. Vô Hồn Kim Nhân đủ để khiến cho không ít người thoáng cái trở nên điên cuồng. Giá mua, có khả năng cũng sẽ biến thành giá trên trời.

- Nếu không ai mở miệng, vậy ta tới trước đi!

Thời điểm mọi người có ý nghĩ riêng của mình, một lão già trong phòng đấu giá kêu lên trước.

- Là Kim Thánh Quỷ Thủ, Liêu Ngọc Tỳ, người này một trăm năm trước đã vang danh thiên hạ, không nghĩ tới lại còn chưa chết!

- Hắn tới trước, làm không tốt sẽ cho ra một cái giá không người nào có thể phản bác!

- Yên lặng theo dõi tình hình...

...

Nhìn thấy rõ ràng người nói chuyện, mọi người nhất thời thấp giọng.

Kim Thánh Quỷ Thủ, một trăm năm trước lại là cường giả siêu cấp vang danh trong thiên hạ. Vốn tưởng rằng hắn đã sớm quay về với bụi bặm, không nghĩ tới không chỉ không chết, còn tới tham gia buổi đấu giá này, đồng thời là người đầu tiên kêu giá.

Cường giả sống lâu như vậy, trong tay làm sao có thể không có một chút hàng tích trữ.

- Một cái Thiên Xu Tán!

Nhìn quanh một vòng, Kim Thánh Quỷ Thủ Liêu Ngọc Tỳ nói.

- Thiên Xu Tán? Đó là cái gì?

- Là một binh khí linh phẩm trung kỳ, lấy sao Thiên Xu trong bắc đẩu thất tinh làm tham khảo ngưng luyện thành, ngầm kết hợp với trận pháp, tập trung công kích, phòng ngự ở cùng một thể, là một trong không nhiều bảo vật, hơn một trăm năm trước, danh chấn liên minh vạn quốc. Không nghĩ tới hắn tự nhiên lấy thứ này ra!

- Đổi thành linh thạch, thứ này, giá trị không thể đo lường...

...

Nghe được Liêu Ngọc Tỳ mở miệng, có người nhận ra bảo vật này, mỗi một người kinh ngạc vạn phần, khó có thể tin được.

- Thiên Xu Tán quả thật không tầm thường. Nhưng muốn thay đổi bộ Vô Hồn Kim Nhân này, rõ ràng còn chưa đủ. Hay là để ta đi! Nhìn vị tiên sinh này, khí tức suy nhược. Chắc là thân thể không quá khoẻ mạnh. Ta đây có một gốc cây Huyết Tham nghìn năm. Cho dù khí huyết suy yếu, thọ nguyên sắp tới, sau khi dùng cũng có thể bảo đảm, sống lâu thêm tám năm mười năm!

Sự chấn động kinh ngạc của mọi người còn chưa có kết thúc, một hừ lạnh vang lên.

Mọi người đồng loạt nhìn lại. Người nói chính là một người trung niên vùng trên lông mày đen xì, quần áo đẹp đẽ quý giá, dáng vẻ hiên ngang.

- Là đại dược vương của Bảo Dược các! Huyết Tham nghìn năm, cái này so với Hàn Băng Linh Thảo bán đấu giá trước đó còn trân quý hơn

nhiều. Thiên Xu Tán cũng kém hơn so với nó!

- Đúng vậy, lấy vật đổi vật quả nhiên điên cuồng. Mới là cái thứ hai, lại ngăn lại một phần lớn người có ý nghĩ!

- Loại vật này, có thể gặp không thể cầu. Không phải có tiền là có thể mua được...

...

Nghe được vị đại dược vương này tự nhiên lấy ra Huyết Tham nghìn năm, tất cả lại ồ lên.

Ngay cả lão già trên đài, lông mày cũng giật giật, chỉ có điều, lập tức yên tĩnh trở lại.

Rất hiển nhiên, thứ này cũng không phải thứ hắn có nhu cầu cấp bách.

- Huyết Tham nghìn năm nghe dọa người, không biết phương pháp ăn vào, lại dùng như vậy, chẳng những không có thể tăng tuổi thọ, làm không tốt còn có thể khiến cho thân thể nổ mà chết. Hay là dùng của ta, linh đan tứ phẩm đỉnh phong, Kỳ Thọ đan! Sau khi dùng, chỉ cần không có vấn đề quá lớn, hoàn toàn có thể tăng một kỷ thọ nguyên. Hơn nữa không có bất kỳ tác dụng phụ nào. So cái Huyết Tham còn mạnh hơn rất nhiều!

Một lão già khẽ nói.

- Là hội trưởng nghiệp đoàn luyện đan sư...

- Kỷ Thọ đan, tăng một kỷ thọ nguyên... Thứ này, tuy là đan dược tứ phẩm, nhưng lại không phải luyện đan sư ngũ tinh nào cũng có thể chế luyện được. Vừa ra tay chính là cái này, quá hào phóng!

- Điên rồi, tất cả đều điên rồi...

Tuy chỉ có ba người ra giá, cũng đã đẩy bầu không khí đến cao trào.

Trước đó không ít tự nhận là Vô Hồn Kim Nhân nhất định rơi vào trong tay thế lực bọn họ. Hiện tại tất cả đều cảm nhận được áp lực nồng đậm.

- Cái gì Huyết Tham, cái gì Kỷ Thọ đan? Thuộc tính thân thể không thích hợp, dùng chỉ sẽ biến thành kịch độc. Ta có một bộ công pháp linh cấp, thích hợp cho tất cả thể chất. Chỉ cần tu luyện, tu vi tất nhiên tăng lên rất nhiều! Thực lực mạnh, mới có thể bảo đảm tuổi thọ tăng trưởng không phải lâu đài trên không!

Lại một người nói.

- Công pháp huyền ảo, muốn luyện thành không mất mấy năm khổ công làm sao có thể. Ta có một viên Phá Chướng đan tứ phẩm, dùng vào, bảo đảm ngươi có thể đột phá bình chướng, tu vi nước chảy thành sông...

- Đừng nghe bọn họ. Ta có một Thiên Cơ Đồ, trấn áp tám phương, chiếm lấy sơn hà...

- Ta có...

Có người mở đầu, phía sau rất nhiều thế lực đều không giữ lại, đều mở miệng.

Rất nhiều thế lực tới mua đồ, tất cả đều không kém gì Giám Bảo các, tĩnh tâm chuẩn bị bảo vật, giá trị to lớn, có thể tưởng tượng được.

- Được rồi, các vị!

Mọi người ở đây từng người tranh cãi, đều nói ra vật phẩm mình có thể lấy ra. Một giọng nói khe khẽ vang lên. Lão già ở chính giữa mở miệng.

Thấy hắn nói, gian phòng nhất thời yên tĩnh trở lại.

- Bảo vật của các vị, đều đặc biệt trân quý. Đáng tiếc, đều không phải là thứ ta muốn.

Lão già lắc đầu.

- Không phải thứ ngươi muốn? Vậy ngươi rốt cuộc muốn cái gì? Không ngại nói ra, chúng ta nhiều người như vậy, có thể lấy ra sẽ lấy ra. Không lấy ra được, cũng tự nhận gặp xui xẻo.

Một giọng nói bực bội vang lên.

- Không sai. Muốn cái gì cứ nói, đừng để cho chúng ta đoán tới đoán đi. Tuy rằng muốn mua Vô Hồn Kim Nhân, lại không thời gian cùng ngươi hao tổn lâu như vậy!

Thấy nói ra nhiều bảo bối như vậy, mỗi một thứ đều vô giá, người này lại nói đều không muốn, mỗi một người đều rống lên.

Mọi người mặc dù rất muốn mua Vô Hồn Kim Nhân, nhưng cũng không muốn suy đoán tâm lý người khác. Ngươi còn đánh đố như vậy, rốt cuộc muốn làm gì?

Chẳng lẽ đang đùa giỡn mọi người sao?

- Ta...

Có chút do dự, lão già muốn nói cái gì đó, đột nhiên thân thể cứng đờ, ngừng lại, mắt nhắm chặt, không nói được một lời.

- Người này muốn làm gì?

- Không biết, đùa giỡn chúng ta sao?

- Đáng giận!

Không nghĩ tới tên này muốn nói lại dừng, bộ dáng như thế, khiến tất cả mọi người đều lộ vẻ phẫn nộ.

Nếu không phải e ngại nơi này là phòng đấu giá, khẳng định bọn họ đã sớm động thủ đánh chết hắn.

- Ừ?

Người này đột nhiên cứng đờ, không nói thêm gì nữa. Trương Huyền cũng cảm thấy kỳ quái, đang muốn lại dùng mắt Minh Lý quan sát, đã cảm thấy trong đầu chấn động. Một quyển sách xuất hiện.

- Hắn lẽ nào thi triển võ kỹ?

Trương Huyền không nhịn được sửng sốt.

Đồ Thư Quán xuất hiện sách, chỉ có hai trường hợp. Hiện tại người này ở khoảng cách xa như vậy, sách từ trong không trung xuất hiện, chỉ sợ là ngầm thi triển võ kỹ nào đó.

Nói được phân nửa, hắn đột nhiên im lặng sử dụng võ kỹ... Cái này cũng thật là quỷ dị!

- Xem trước một chút lại nói!

Trong lòng nghi ngờ, Trương Huyền biết, tự suy nghĩ nhiều hơn nữa cũng vô ích. Lúc này hắn lấy sách xuống, tiện tay mở ra.

Liếc mắt thoáng nhìn, lúc này vẻ mặt hắn cổ quái.

- Còn có loại tình huống này sao?

Mắt chớp vài cái, hắn có chút không dám tin tưởng.

Giúp ngươi lấy ra

dtv-ebook.com

Trương Huyền bên này sửng sốt, bên kia lão già lại khôi phục lại, sắc mặt thoáng trở nên trắng bệch, nhìn quanh một vòng:

- Mục đích các vị muốn mua thứ này, ta đều hiểu rất rõ. Nếu như ai có thể đưa ra bảo vật ta muốn, không chỉ nhận được con Vô Hồn Kim Nhân này, còn có thể dẫn hắn đi đào mộ kim nhân, thăm dò bí mật của vu hồn sư!

- Cái gì?

- Lời đồn đại, Vô Hồn Kim Nhân chỉ đi theo trước mặt vu hồn sư, một tấc cũng không rời. Cho dù sau khi chết, cũng sẽ chôn cùng, sẽ không rời đi... Đào mộ, không phải có nghĩa là, là nghĩa địa của vu hồn sư sao?

- Truyền thừa vu hồn, sau khi bị Danh Sư Đường diệt sạch, biến mất ở trên đời. Chúng ta không nói có thể nhận được truyền thừa, cho dù biết một ít tin tức liên quan tới loại chức nghiệp này, tất nhiên giá trị con người cũng tăng mạnh.

- Mấu chốt nhất chính là, vu hồn sư thượng cổ, dính dáng tới linh hồn, được xưng chức nghiệp có tiền nhất. Giám bảo sư vừa so sánh với bọn họ cũng không lớn bằng. Nghĩa địa của người như thế, tất nhiên lưu lại vô cùng tài phú.

- Đúng vậy, thật sự có thể đi, lại đại biểu phát tài!

...

Ban đầu, rất nhiều thế lực đầy ý kiến đối với lão già, hận không thể băm thây hắn, vừa nghe hắn nói như thế, tất cả đều kích động.

Danh Sư Đường, giáo dục thiên hạ, có dạy không phân loại. Không phải vạn bất đắc dĩ, sẽ không động thủ đối với những chức nghiệp khác. Khi Sơ Vu hồn sư làm được quá tuyệt tình, mới đưa đến kết quả kia...

Hậu nhân nhận được bộ phận truyền thừa, chỉ cần không làm xằng làm bậy, chắc chắn sẽ không quản.

Hơn nữa, có thể lợi dụng nó làm việc thiệnm, không chừng còn nhận được bọn họ che chở và tán dương.

Mặt khác, có thể đào ra Vô Hồn Kim Nhân hoàn chỉnh, nói rõ vu hồn sư đã chết này cực kỳ cường đại, thật sự tìm được loại mộ này. Cho dù không chiếm được truyền thừa, bảo vật lưu lại, khẳng định cũng không phải là số ít, đủ để khiến cho vô số người thoáng cái sôi trào và điên cuồng.

- Nhất định phải nhận được!

- Không sai. Chỉ là... nhiều bảo bối như vậy đều báo lên, người ta một chút hứng thú cũng không có, cũng không thể đưa cả gia tộc cho hắn!

- Gia tộc? Người ta cũng phải nguyện ý tiếp nhận mới được...

...

Hưng phấn qua đi, tất cả mọi người xoa mi tâm.

Người này cũng không nói mình cần gì. Mọi người có thể lấy ra, cơ bản đều đã lấy. Chẳng lẽ... còn chưa đủ trân quý, không đạt được yêu cầu?

- Chỗ của ta có một gốc cây non Thiên Diệp Thụ, không biết ngươi có hứng thú hay không?

Thời điểm mọi người ở đây cũng không biết nên báo cái gì, một căn phòng nhỏ vang lên giọng nói khe khẽ.

- Thiên Diệp Thụ?

- Trong truyền thuyết loại linh thụ này có thể bảo vệ gia tộc, giúp người chiến đấu?

- Thiên Diệp Thụ, một thân nghìn nhánh, một nhánh nghìn lá. Sau khi hoàn toàn trưởng thành, sẽ giống như linh binh, tự động bảo vệ chủ. So với cường giả Hóa Phàm tứ trọng Trọc Thanh cảnh, cũng hoàn toàn không yếu hơn!

- Có thể có được một gốc cây giống, trồng ở gia tộc, sau trăm năm, tương đương với xuất hiện thêm một vị lão tổ Hóa Phàm tứ trọng, ngày đêm bảo vệ, tuyệt đối là bảo vật tuyệt thế khiến thế lực lớn tranh đoạt!

- So sánh với linh binh, đan dược, công pháp bí tịch gì đó, mạnh hơn nhiều lắm. Phòng này rốt cuộc là ai, đồ tốt như vậy cũng nỡ lấy ra?

...

Tuổi thọ của con người có hạn. Cho dù lợi hại hơn nữa, sớm hay muộn sẽ có một ngày ngã xuống. Một gia tộc, một thế lực, không có khả năng nhận được bảo vệ lâu dài.

Thiên Diệp Thụ lại khác. Trồng xuống, trăm năm sau thể hiện uy lực, có thể sống mấy nghìn năm, hoàn toàn có thể che chở cho một gia tộc, nghìn năm không đổ.

Có thể nói, vật này tới tay nói, chẳng khác nào có thêm một vị lão tổ trấn thủ gia tộc.

Làm sao không khiến cho người ta kích động?

Sử dụng cái này để đổi một con Vô Hồn Kim Nhân... Có thể nói, tuyệt đối là thua thiệt lớn.

- Cái này... hắn lại không có cách nào từ chối đi!

Mọi người thấy qua, muốn biết lão già này rốt cuộc lựa chọn thế nào.

Vô Hồn Kim Nhân tuy rằng trân quý, nhưng so với Thiên Diệp Thụ, kém hơn không chỉ một đoạn.

Sử dụng vật trân quý đổi thứ rẻ tiền... Có ngốc cũng biết lấy hay bỏ như thế nào.

- Thật ngại quá. Ta đối với Thiên Diệp Thụ không có bất kỳ hứng thú gì.

Thời điểm mọi người ở đây cảm thấy khẳng định danh hoa có chủ, lão già lại lắc đầu.

- Không có hứng thú?

- Trực tiếp từ chối? Cái này... nếu như là ta, khẳng định trực tiếp đổi!

- Phí của trời...

...

Không nghĩ tới ngay cả Thiên Diệp Thụ cũng không đánh động được đối phương, tất cả mọi người cảm thấy có chút điên rồi.

Rốt cuộc muốn cái gì?

- Ta vẫn là câu nói kia. Chỉ cần các vị lấy ra thứ, ta có hứng thú, tự nhiên sẽ đổi. Không phải càng quý trọng càng tốt!

Lão già xua tay.

- Hứng thú?

Lại nghe hắn nói như thế, tất cả mọi người trầm mặc, trong nháy mắt, lại không có người nào kêu giá.

Ngươi nói ngươi có hứng thú, nhưng lại không nói cần gì, bảo chúng ta báo giá như thế, thời điểm nào có người như vậy? Buổi đấu giá làm thế nào lại có một quái thai như vậy tới?

- Lạc chấp sự, ta thấy người này, chính là tới quấy rối. Hơn nữa lấy vật đổi vật, các ngươi cũng lấy không được lợi ích. Phòng đấu giá vì sao phải thu?

Phòng đấu giá chịu trách nhiệm các loại bảo vật đưa ra, thu hồi hậu trường. Nhìn Lạc Tần trong đài, Trần trưởng lão không nhịn được nói.

Rõ ràng chính là tới quấy rối!

Làm gì có chuyện qua bán đấu giá, không nói mình muốn cái gì?

Hơn nữa, bình thường bán đấu giá đổi linh thạch, phòng đấu giá có thể lấy ra phần trăm. Lấy vật đổi vật, lấy thế nào?

- Hắn không phải quấy rối, hơn nữa đã trả tiền thù lao, đủ năm nghìn linh thạch!

Lạc Tần lắc đầu, nói.

- Còn không có bán đấu giá, lại trả tiền thù lao? Năm nghìn?

Trần trưởng lão sửng sốt.

Nhiều linh thạch như vậy, hắn cũng một tay không lấy ra được. Đối phương không những lấy ra, còn sớm trả tiền... Hoàn toàn cũng không lo lắng Vô Hồn Kim Nhân có thể không bán ra...

- Đúng vậy, cho nên, không quan tâm bán đấu giá thế nào, sử dụng thủ đoạn gì, đối với phòng đấu giá mà nói, cũng không sẽ thiệt.

Lạc Tần nói.

- Vậy... Hắn rốt cuộc nghĩ muốn cái gì?

Trần trưởng lão cũng kỳ quái.

Có thể tiện tay lấy ra năm nghìn linh thạch, nói rõ đối với tiền không thiếu. Vừa rồi nhiều bảo vật được gọi ra như vậy, gần như bao trùm các

phương diện, hắn hoàn toàn không có chút động tâm. Thậm chí Thiên Diệp Thụ cũng không quan tâm... Rốt cuộc hắn muốn cái gì?

- Ta cũng không biết. Từ khi hắn đi tới, tổng cộng nói với ta không được mười câu. Trong lòng nghĩ cái gì, ta làm sao biết được!

Lạc Tần cũng cười khổ.

Mặc dù là quản sự của buổi đấu giá, bán đấu giá Vô Hồn Kim Nhân là do hắn một tay an bài. Nhưng hắn cùng người này tiếp xúc ít đến thấy thương.

Gần như không có giao lưu gì.

Về phần hắn suy nghĩ gì, cần gì, cũng hoàn toàn không biết gì cả.

...

- Thiên Diệp Thụ cũng không muốn, thú vị!

Phòng số 23, người thanh niên khẽ cười.

Thiên Diệp Thụ đúng là hắn gọi ra. Thứ này giá trị to lớn, ba con Vô Hồn Kim Nhân cũng rất khó so sánh được. Cũng chỉ có loại thiên tài từ tông môn tới này mới có khả năng dễ dàng lấy ra.

Nhưng rất đáng tiếc, đối phương vẫn không có hứng thú.

- Thiếu gia, xem ra hắn không phải muốn đầu cơ tích trữ, muốn bán đắt.

Lão già hộ vệ nói.

Trước đó thiếu gia nói, người này cố ý không nói ra mình muốn cái gì, là muốn chuẩn bị lấy giá đắt. Hiện tại xem ra, không phải như vậy.

Muốn nói giá cao, thứ gì có thể so sánh được với Thiên Diệp Thụ?

Ngay cả thứ này cũng không muốn, nói rõ mục đích thực sự của hắn, có khả năng thật sự là vì tìm được thứ cần thiết, mà không phải là giá càng cao càng tốt.

- Cần gì quan tâm hắn cần gì. Hắn khẳng định không có cách nào từ chối thứ này!

Cổ tay lật một cái, lòng bàn tay của người thanh niên xuất hiện thêm một ngọc bài.

Nhìn thấy được thứ này, lão già chấn động, đầy vẻ không thể tưởng tượng nổi:

- Thiếu gia, thứ này vô cùng trân quý. Thiếu gia... nhất định phải sử dụng sao?

- Không sai!

Ánh mắt lóe lên, người thanh niên mỉm cười:

- Ngay cả Thiên Diệp Thụ cũng không muốn, ta thật sự nghĩ không ra, có thể có cái gì, có thể khiến cho hắn hứng thú.

- Nhưng... thiếu gia cũng cần sử dụng thứ này...

Lão già do dự.

- Ta có khó khăn gì, có thể trực tiếp hỏi lão sư. Thứ này, có cũng được không có cũng được, không quan trọng!

Người thanh niên xua tay:

- Kêu giá!

- Vâng!

Thấy hắn kiên quyết, lão già không nói thêm gì nữa, gật đầu bước lên trước, đi tới cửa sổ trước mặt:

- Danh sư nửa bước ngũ tinh, ngọc phù chương trình học viễn trình một cái!

...

Ban đầu, toàn bộ phòng đấu giá đều đang suy đoán người này muốn cái gì, nặng nề một hồi. Vừa nghe được âm thanh, mọi người thoáng sửng sốt một chút, sau đó lập tức nổ tung.

- Danh sư nửa bước ngũ tinh? Có ý gì?

- Danh sư đạt được ngoài tứ tinh, muốn thăng cấp, độ khó sẽ tăng lên gấp bội. Có rất nhiều người dừng lại ở tứ tinh đỉnh phong, trước sau không có cách nào đột phá. Dựa theo thời gian lâu dài, năng lực chỉ điểm vượt quá so với tứ tinh đỉnh phong bình thường, nhưng lại không đạt được ngũ tinh... Lại diễn sinh cấp bậc này!

- Nửa bước ngũ tinh, toàn bộ liên minh vạn quốc cũng không có một vị, loại ngọc phù chương trình học của danh sư cấp bậc như vậy, tuy rằng cùng là tứ tinh, so với tứ tinh bình thường giá trị cao hơn rất nhiều... Không nói gì khác, chỉ nói căn phòng nhỏ này vừa rồi báo ra 21 cái, sợ rằng cũng kém hơn so với một cái này!

- Danh sư nửa bước ngũ tinh, so với tứ tinh đỉnh phong bình thường cao minh hơn không ít. Từ cái này có thể đoán được, ngọc phù chương trình học viễn trình là cái gì?

- Ngọc phù chương trình học bình thường, chỉ cần lấy được, có thể trực tiếp đi tìm vị danh sư này, yêu cầu một canh giờ một đấu một giảng bài. Nhưng... muốn tìm được vị danh sư này, chỉ sợ cũng phải tiêu tốn không ít thời gian. Ngọc phù chương trình học viễn trình lại không cần. Trong ngọc phù chứa một tia tàn hồn của danh sư. Nhỏ máu tươi vào, có thể trực tiếp tiến vào lớp học giả thuyết, trực tiếp giải quyết vấn đề, tiến hành giảng bài.

- Nói cách khác, chỉ phải lấy được thứ này, chẳng khác nào ở bên cạnh bất cứ lúc nào cũng có một vị danh sư nửa bước ngũ tinh. Trong khi tu luyện có vấn đề gì, bất cứ lúc nào cũng có thể trưng cầu ý kiến. Mặc dù chỉ là một vật phẩm dùng một lần, nhưng giá trị to lớn, không thể đánh giá!

Bất cứ lúc nào cũng có thể tiếp nhận một danh sư nửa bước ngũ tinh chỉ điểm, cùng với cầm ngọc phù tìm lung tung khắp bầu trời, rõ ràng là hai khái niệm.

Một miếng ngọc phù này, giá trị to lớn, vượt qua 21 cái trước đó kết hợp lại.

Hiểu rõ những điều này, tất cả mọi người đồng loạt nhìn về phía lão già trên đài, xem hắn rốt cuộc lựa chọn thế nào.

Nếu như cự tuyệt thứ này nữa, những người khác thật sự cũng không biết nên cầm bảo vật gì.

- Cái này...

Lão già rõ ràng cũng không nghĩ tới người ở phòng này, có thể lấy ra vật phẩm quý trọng như vậy. Vẻ mặt hắn do dự, một lát sau cắn răng một cái:

- Được, ta đáp ứng trao đổi!

- Trao đổi?

- Ta cũng cảm thấy hắn khẳng định sẽ đồng ý...

Thấy hắn đáp ứng, mọi người tuy rằng mất mát, nhưng cũng biết giá trị của miếng ngọc phù này rất cao, bất kỳ kẻ nào cũng không thể từ chối.

- Vậy còn tạm được...

Người thanh niên phòng số 23 nghe hắn đồng ý, khẽ cười.

Thứ này cũng lấy ra, không đáp ứng nữa, thật sự là gặp quỷ.

Hắn đang định an bài lão già tiếp nhận Vô Hồn Kim Nhân, đột nhiên phương hướng phòng số 1, một giọng nói khe khẽ vang lên.

- Tạm thời đừng vội đáp ứng, ta còn chưa báo giá!

- Ngươi? Giá của ngươi lẽ nào có thể cao hơn ngọc phù chương trình học của ta?

Người thanh niên đứng dậy, vẻ mặt không vui.

- Giá có cao hay không ta không biết. Bởi vì ta báo giá, chỉ có một câu nói...

Giọng điệu thản nhiên:

- Ta có thể giúp ngươi... lấy ra!

- Ngươi nói cái gì?

Lão già trong đài bán đấu giá đài, vốn có không thèm để ý chút nào, thần sắc đột nhiên cứng đờ, sắc mặt nhất thời trắng bệch, không ngừng run rẩy.

Trương Huyền ra tay

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Giúp ngươi lấy ra?

Toàn bộ phòng đấu giá lặng ngắt như tờ. Những nhân vật lớn có mặt mũi ở Hồng Hải Thành, mỗi một người mắt lớn trừng mắt nhỏ, nghẹn tới sắp bùng nổ.

Tình huống thế nào?

Vị đại gia phòng số 1 này... là ai vậy?

Giá này cũng nói ra miệng?

Cũng quá bẩn!

Quan trọng nhất chính là, lời nói bẩn như thế, nói ra ở trước mặt mọi người như vậy, hoàn toàn không có chút xấu hổ, trái lại lẽ thẳng khí hùng, khí thế tăng cao... Đại ca, ngươi rốt cuộc lấy đâu ra tự tin như vậy, lại là từ đâu xuất hiện?

- Phụt!

Thân thể người thanh niên phòng số 23 cũng thoáng lảo đảo một cái, vừa uống vào trong miệng nước trà, trực tiếp phun vào mặt lão già đối diện.

Muội à! Ta ra một miếng ngọc phù chương trình học viễn trình, vô giá, cũng có thể mua được binh khí linh phẩm hậu kỳ... Nếu báo ra một cái giá bình thường, ta nhịn. Mọi người cạnh tranh công bằng. Không ra giá nổi, tài lực không bằng người, vậy không có cách nào.

Nhưng... "giúp ngươi lấy ra", cái quỷ gì vậy?

Người bán Vô Hồn Kim Nhân, già yếu không chịu nổi, lung lay sắp đổ. Thoạt nhìn bất cứ lúc nào cũng sẽ chết, ngươi muốn giúp hắn, làm, lấy ra?

Là ta nghĩ sai, hay khẩu vị của ngươi quả thật thưởng thức không nổi?

- Cái này...

Lão già hộ vệ, lau sạch nước trà trên mặt, cũng chấn động kinh ngạc một hồi, lúc này mới hòa hoãn được:

- Thiếu gia, mạng người này không lâu vậy, cũng sẽ không thèm muốn vui thích trên thân thể. Hơn nữa cho dù thích, thanh lâu nhiều như vậy, cần gì tìm nam nhân...

- Khụ khụ...

Ho khan một tiếng, người thanh niên lúc này khí tức mới thông thoát, không có bị sặc chết:

- Ta biết những điều này. Chẳng qua là cảm thấy... người phòng số 1 này thật là một người kỳ diệu. Lời như vậy cũng dám nói ra... Ta thấy không chỉ là chúng ta, cho dù lão gì bán Vô Hồn Kim Nhân này, cũng sắp hôn mê!

- Đúng vậy! Người tu luyện bình thường, làm sao có thể tiếp nhận yêu cầu thấp hèn như thế. Quả thực thái quá, quá không biết xấu hổ...

Trong lòng lão già hộ vệ đang đầy căm phẫn, đại nghĩa dâng cao, tiến hành phê phán, lại cảm thấy âm thanh huyên náo phía dưới đột nhiên

ngừng lại. Ngay sau đó một giọng nói đầy kích động và hưng phấn vang lên.

- Vị tiên sinh này nói... là thật?

Lão già đứng trên đài đấu giá kích động, toàn thân run rẩy, khuôn mặt đỏ ửng, hình như đầy vẻ không thể tin được.

- Là thật! Ngươi chỉ cần đưa Vô Hồn Kim Nhân cho ta, ta sẽ dùng toàn lực, giúp ngươi lấy ra!

Giọng nói khe khẽ ở phòng số 1 tiếp tục nói.

- Được, ta đáp ứng!

Thấy hắn xác nhận, lão già lại không do dự nữa, gật đầu.

- Phụt!

- Sớm biết như vậy, ta lại chuẩn bị thêm mấy mỹ nữ, hoặc là tìm mấy nam sủng miệng tốt...

Nghe được lão già kích động đáp ứng, hoàn toàn không có chút không tình nguyện, tất cả mọi người nghẹn một ngụm máu tươi ở trong ngực, thiếu chút nữa ngất đi.

Như vậy cũng được?

Công pháp, binh khí, Thiên Diệp Thụ, thậm chí ngọc phù chương trình học cấp bậc nửa bước ngũ tinh cũng không muốn, chỉ vì cái này... khẩu vị của ngươi cũng quá đặc biệt!

Nhất thời vui thích, cũng không cần nhiều trân quý bảo vật như vậy... Mấu chốt còn là nam nhân. Thưởng thức này... thật đúng là khiến cho chúng ta được mở rộng tầm mắt.

Càng trâu bò hơn chính là người của phòng số 1 này, lại còn nói quang minh chính đại, lẽ thẳng khí hùng như vậy...

Mấu chốt nhất chính là, miệng tốt của người này, ngươi thế nào nhìn ra được?

Chẳng lẽ ngươi cũng...

Tất cả mọi người ớn lạnh một hồi.

- Hắn đồng ý?

Người thanh niên phòng số 23 thoáng lảo đảo một cái, cảm thấy thiên lôi đánh xuống từng trận.

Hắn rốt cuộc là tham gia buổi đấu giá, hay tiến vào nơi có chút phong nguyệt?

Mua đồ không cần trân quý hơn ngọc phù chương trình học, muốn linh thạch thì cũng thôi. Hiện tại, Thiên Diệp Thụ, ngọc phù chương trình học của danh sư nửa bước ngũ tinh vô giá cũng không muốn, chỉ vì... lấy ra!

Cho dù tận mắt nhìn thấy, hai người cũng cảm thấy tam quan bị hủy hết.

- Là... đồng ý!

Lão già hộ vệ run rẩy.

- Đáng giận! Sớm biết rằng người này miệng tốt như vậy, cũng sẽ không cần tốn thời gian lớn như vậy!

Phiền muộn qua đi, trên mặt người thanh niên lộ ra vẻ tàn nhẫn, quay đầu lại phân phó:

- Ngươi cũng đi báo giá, lại nói chúng ta cũng có thể giúp hắn lấy ra. Hơn nữa hắn muốn làm sao cũng làm được, thỏa mãn tất cả điều kiện, tất cả tư thế!

- Thiếu gia, ngài...

Thân thể lão già hộ vệ cứng đờ:

- Ngài như vậy có phải là hi sinh... quá lớn hay không?

Vì một con Vô Hồn Kim Nhân tự nhiên làm như vậy... Thiếu gia cũng quá ngoan độc!

- Hi sinh? Ta hi sinh cái rắm a! Ngươi lẽ nào bảo ta lên? Tống Siêu ta đường đường là danh sư tứ tinh đi làm loại chuyện như vậy sao? Đùa gì thế! Muốn lên cũng là ngươi lên. Chỉ cần hắn đáp ứng bán Vô Hồn Kim Nhân cho ta, vậy ngươi từ từ hầu hạ, ngàn vạn lần không thể chậm trễ!

Người thanh niên Tống Siêu bực bội nói.

- Ta?

Đang cảm thấy thiếu gia vĩ đại, lại nghe hắn nói như thế, lão già hộ vệ run rẩy, thiếu chút nữa khóc.

Có cần ác như vậy hay không?

Ta lại nhìn ngươi từ nhỏ tới lớn, theo nhiều năm như vậy, lại bán đứng ta như vậy... Không tốt lắm đâu...

Đây là trêu ai ghẹo ai? Lớn tuổi như vậy, còn phải hi sinh danh tiết và phẩm hạnh... Không lấy lòng mỹ nữ, lại lấy lòng một... lão đầu?

- Nhanh lên một chút. Một khi đối phương giao dịch xong, mở miệng nữa cũng sẽ muộn!

Thấy vẻ mặt người này vặn vẹo, nãy giờ không nói gì, Tống Siêu không nhịn được quát lên.

- Vâng!

Lão già hộ vệ khóc không ra nước mắt, tuy rằng cực kỳ không tình nguyện, vẫn bước lên trước, đi tới phía trước cửa sổ:

- Thiếu gia nhà chúng ta báo giá, hắn cũng nguyện ý giúp ngươi lấy ra!

- A? Lại tới một người nữa?

- Ta ngât. Còn có cần phẩm hạnh hay không? Đường đường là buổi đấu giá, bán thế nào không bán, biến thành thứ giao dịch gì vậy?

- Đây là đều điên rồi sao?

Cả sảnh đường phát điên.

Một người mở miệng ngược lại cũng thôi. Người thứ hai cũng vậy. Mặt mũi đâu? Phẩm hạnh đâu?

Vì Vô Hồn Kim Nhân các ngươi còn có thể cần chút tôn nghiêm nữa không?

Dưới đài phát điên thì phát điên, Trương Huyền ở bên trong phòng số 1, đầu cũng đầy mơ hồ. Hắn không khỏi đứng dậy, nhìn về phía phòng vừa có âm thanh vang lên:

- Ngươi cũng có thể giúp hắn lấy ra? Làm thế nào? Có thể nói một chút, xem phương pháp của ai cao minh, khiến cho hắn cũng có lựa chọn tốt hơn hay không?

Căn cứ vào tin tức hắn biết được, vật kia rất khó khăn lấy ra. Mình có Thiên Đạo Đồ Thư Quán, toàn trí toàn năng, cũng cảm thấy vướng tay vướng chân. Đối phương có thể có thủ đoạn gì?

- Phụt!

Không nghe lời này còn tốt. Vừa nghe nói như thế, Tống Siêu cảm thấy có một con rắn ở ngực chạy loạn. Hắn vươn hai tay ra, không ngừng nắm tóc.

Còn muốn mặt mũi nữa không?

Nói ra xem phương pháp của ai cao minh... Loại chuyện như vậy cũng có thể nói ra miệng sao? Không chỉ có như vậy, còn muốn thảo luận ở

trước mặt mọi người. Em gái ngươi à, có cần mạnh mẽ như vậy hay không?

Hơn nữa, cho dù thảo luận ra, thứ này có gì để so sánh? Chỉ cần làm cho hắn hài lòng không phải tốt rồi sao...

Lão già hộ vệ cũng co giật, nước mắt không ngừng được chảy xuôi. Kết thúc rồi, khí tiết tuổi già thật sự không bảo vệ nổi...

- Thế nào? Nói không nên lời? Nói không nên lời chính là không có phương pháp. Ác ý đấu giá!

Phòng số 1 thấy bên bọn họ không có động tĩnh, âm thanh tiếp tục vang lên.

- Ta, ta... ta còn có thể dùng phương pháp gì? Đương nhiên là cái kia, người người đều biết...

Thấy lão già hộ vệ không mở miệng, Tống Siêu không thể tiếp tục kìm chế được, bực bội nói.

- Loại phương pháp này?

Nghe đối phương tức giận thở hổn hển nói, Trương Huyền càng mơ hồ khó hiểu:

- Rốt cuộc là phương pháp gì? Ngươi đến nói rõ ràng đi. Hắn bị ác linh phụ thể, chịu sự dày vò. Rốt cuộc là phương pháp gì, có thể lấy ra? Nếu như đi hữu hiệu, ta có thể cho ngươi thử trước một chút.

- Ác linh phụ thể? Ép ác linh ra? Cái này, cái này...

Sắc mặt nhất thời trắng bệch, thân thể Tống Siêu thoáng lảo đảo một cái, cảm thấy trước mắt nếu có khe nứt, hắn tuyệt đối sẽ trực tiếp chui vào.

Đây là cái gì và cái gì vậy!

Có cần nói chuyện hãm hại nhau như vậy hay không?

Lấy ra, ta vẫn cho là cái kia... Nói cũng nói, cũng chuẩn bị buông tha phẩm hạnh. Kết quả lại tới ép ác linh ra...

Ngươi đây là muốn chơi chết ta sao!

- Hóa ra là muốn ép ác linh ra...

- Ác linh phụ thể, nguy hiểm vô cùng. Sinh mạng bất cứ lúc nào cũng sẽ bị đe dọa. Thảo nào người này bảo vật gì cũng không muốn. Người sắp chết, cần bảo vật có tác dụng gì? Hắn muốn chắc là phương pháp trị liệu ác linh. Chỉ là... Vì sao không nói ra lời?

- Cái này cũng không biết... Ác linh phụ thể, ta chỉ là xem qua ở trong cổ tịch, vô cùng quỷ dị. Người này thế nào lại gặp được?

- Vu hồn sư am hiểu công kích linh hồn. Nhất định là hắn đào phần mộ của đối phương, bị ác linh nuôi dưỡng trong đó trả thù...

...

Nghe được người trong phòng số 1 nói, tất cả mọi người lúc này mới hiểu được. Mỗi một người xoa mồ hôi lạnh.

Hóa ra là ép ác linh ra, mà không phải giống như bọn họ nghĩ. Xem ra người ta nói không có vấn đề. Bẩn chính là mình...

- Là có chuyện như vậy...

Tái các chủ cũng thở phào nhẹ nhõm, mặt già cũng đỏ lên.

Vừa rồi vị Trương Sư này mở miệng, cũng thiếu chút nữa hù chết hắn. Hắn còn tưởng rằng miệng vị này thật tốt... Lúc này nghe được mới tính là hiểu ra.

Thật ra bản thân Trương Huyền cũng không nghĩ tới sẽ gây ra hiểu nhầm lớn như vậy. Bất kể kiếp trước, kiếp này, hắn đều là một xử nam, không trải qua chuyện nam nữ, tất nhiên cũng có chút ngây thơ không hiểu.

Trương Huyền ra tay (2)

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Về phần lão già phòng đấu giá này, và những người khác, giống như suy đoán, thật sự gặp thủ đoạn trả thù của vu hồn sư. Bởi vì có ác linh ở trên thân thể, không có cách nào loại bỏ, bất cứ lúc nào cũng sẽ chết, lúc này mới không có hứng thú đối với bất kỳ bảo vật gì. Mới có thể vì áp chế ác linh vận dụng võ kỹ, do đó khiến cho Thiên Đạo Đồ Thư Quán chấn động hình thành sách, bị Trương Huyền vừa nhìn liền hiểu rõ.

- Theo ta được biết, ác linh phụ thể, tập kích linh hồn, liên quan tới linh hồn. Ngươi nói... có thể loại bỏ, chẳng lẽ các hạ tinh thông một đạo linh hồn?

Từ trong không khí ngột ngạt khôi phục lại, Tống Siêu mở miệng.

Ác linh phụ thể là chuyện phương diện linh hồn. Cho dù là danh sư cũng không phải dễ dàng giải quyết như vậy. Nghe giọng nói của đối phương không lớn tuổi lắm, có thể có biện pháp nào?

Mọi người đều đồng loạt nhìn qua. Ngay cả lão già trên đài đấu giá vẻ mặt cũng khẩn trương, rất sợ người bên trong phòng chỉ là ăn nói lung tung, trên thực tế lại bất lực.

- Ác linh phụ thể giống như kịch độc quấn thân, cùng linh hồn dung hợp với nhau. Ta bất lực!

Giọng nói trong phòng truyền đến.

- Bất lực? Vậy...

Tất cả mọi người hôn mê.Mmới vừa nói có đầu có mắt. Hiện tại lại nói cũng bất lực. Biến hóa cũng quá nhanh đi.

- Vậy vì sao các hạ lại nói có thể giúp ta lấy ra...

Lão già lại không có cách nào bình tĩnh nữa, vội vàng nhìn qua.

- Ta nếu có thể nhìn ra, lại có thể nói cặn kẽ như vậy, khẳng định có thể làm được!

Trương Huyền hhẽ cười, âm thanh lại vang lên.

- Vậy...

Đầu lão già đầy mê hoặc.

Nói ác linh phụ thể bất lực, lại có thể giúp hắn lấy ra. Người này rốt cuộc là tự mình hồ đồ, hay mình nghe không hiểu?

Đang nghi ngờ, âm thanh bên trong phòng tiếp tục vang lên:

- Được rồi, đưa Vô Hồn Kim Nhân cho ta, ta sẽ ra tay giúp ngươi giải quyết. Ở đây nhiều người như vậy, không có tiện nói tỉ mỉ!

- Được rồi!

Có chút do dự, lão già gật đầu nhìn quanh một vòng:

- Cảm ơn các vị đã đấu giá Vô Hồn Kim Nhân. Thật sự ngại quá. Tại hạ đã tìm được người mua, quyết định bán cho vị tiên sinh này. Chỉ có thể nói tiếng xin lỗi!

Nói xong, hắn đưa bàn tay về phía trước.

Vù!

Kim nhân nằm thẳng trong tầm mắt mọi người bị đưa vào trong nhẫn. Lão già cười khẽ, xoay người đi về phía dưới đài.

- Thiếu gia, chúng ta làm sao bây giờ?

Nhìn thấy đã xác định người mua, lão già hộ vệ phòng số 23 không nhịn được nhìn qua.

Hăng hái bừng bừng chạy tới mua vật phẩm, mang theo rất nhiều tài chính. Kết quả... Một xu tiền cũng chưa từng bỏ ra. Nếu là người khác nhiều tiền hơn so với hắn ngược lại cũng thôi. Mấu chốt là... đối phương một xu tiền cũng không tốn, chỉ nói một câu nói, lại khiến người ta chắp tay đưa kim nhân qua...

Thực sự càng nghĩ càng phiền muộn.

- Còn có thể làm sao? Ngươi lẽ nào có thể xua đuổi ác linh phụ thể?

Sắc mặt Tống Siêu tái xanh.

- Ta... không thể!

Lão già lắc đầu.

Ác linh phụ thể, liên lụy đến phương diện linh hồn. Cho dù thực lực của hắn không kém, kiến thức rộng rãi, cũng không có bất kỳ biện pháp nào.

- Tạm thời không quan tâm, đi hỏi thăm một chút, rốt cuộc người phòng số 1 là ai. Biết rõ mới quyết định!

Tống Siêu phân phó.

- Vâng!

Lão già gật đầu.

Ngay cả đối phương là ai cũng không biết, đưa ra quyết định như thế nào? Nghĩ ra biện pháp tốt hơn?

- Tiện tay vẽ ra tác phẩm thất cảnh, liếc mắt nhìn ra bị ác linh phụ thể, đối với ngọc phù chương trình học tứ tinh, hoàn toàn không có chút hứng thú... Người phòng số 1 này đủ thần bí. Tất cả đều điều tra cho ta! Điều tra thật kỹ!

Không chỉ Tống Siêu muốn điều tra, những người phòng đấu giá khác cũng đều đầy hiếu kỳ, muốn biết rốt cuộc là thần thánh phương nào, mới có thể có bản lĩnh lớn như vậy, khiến cho Tái các chủ cam tâm tình nguyện nhường phòng lại.

...

- Đây là Vô Hồn Kim Nhân?

Một gian phòng rộng rãi trong Giám Bảo các, Trương Huyền nhìn khôi lỗi để dưới đất, đầy hiếu kỳ.

Vô Hồn Kim Nhân bán ra, đại biểu buổi đấu giá kết thúc. Vừa trở về không lâu, lão già bán đồ lại ở dưới sự hướng dẫn của Lạc chấp sự tìm tới nơi này, đưa kim nhân tới.

Con kim nhân và người thật có kích thước không chênh lệch bao nhiêu, hình thể càng hùng tráng, toàn thân có sắc thái kim loại, giống như sắt thép đúc ra, khiến người ta không nhìn ra được diện mạo và da thịt thật sự.

Hắn liếc mắt thoáng nhìn, biết lúc này không phải là thời điểm nghiên cứu thứ này. Bàn tay hắn chộp một cái, thu vào chiếc nhẫn trữ vật.

Trương Huyền ngẩng đầu nhìn về phía lão già trước mặt.

- Vẫn mong tiên sinh ra tay, thay ta giải quyết tai hoạ ngầm!

Lão già vội vàng ôm quyền.

Vừa nhìn thấy người thanh niên này, hắn thật ra lại suy sụp.

Vốn tưởng rằng người liếc mắt nhìn ra hắn bị ác linh phụ thể, nói như thế nào cũng phải là lão già qua tuổi hoa giáp. Nhưng... trẻ tuổi như vậy, hắn căn bản cũng không tin tưởng.

Nếu không đối phương mở miệng, nói chuẩn xác tình huống của hắn, không có sai lầm chút nào, hắn thật sự nghi ngờ có phải đối phương ăn nói lung tung, muốn lừa gạt Vô Hồn Kim Nhân hay không.

- Ừ!

Trương Huyền lên tiếng, dạo qua một vòng dọc theo đối phương, không nói gì, mà mí mắt nâng lên:

- Tái các chủ, Kim tiền bối, tại hạ có chút việc muốn làm phiền các ngươi một chút!

- Trương sư khách khí, chuyện gì cứ phân phó là được!

Hai người đồng thời gật đầu.

Tuy rằng tu vi của bọn họ cao hơn so với người thanh niên trước mắt này, nhưng bọn họ đã biết người này có quá nhiều thủ đoạn không tầm thường, cũng không dám xem hắn trở thành vãn bối.

- Rất đơn giản...

Trương Huyền truyền âm qua.

- Điều này...

Nghe được truyền âm, hai người liếc mắt nhìn nhau, mỗi người đều sửng sốt.

- Trương sư... Cái này, không tốt lắm đâu?

Có chút do dự, Tái các chủ có chút xấu hổ.

- Nghe theo ta mà làm, ta có chừng mực!

Trương Huyền gật đầu.

- Được!

Hai người cắn răng.

Thấy bọn họ khó xử như vậy, tất cả mọi người đầy kỳ quái. Nhất là lão già bán đấu giá Vô Hồn Kim Nhân, càng không hiểu ra sao.

Lẽ nào giúp ta trị liệu, còn cần hai người kia giúp đỡ?

- Đắc tội!

Hắn đang nghi ngờ, liền nghe được Tái các chủ, Kim Tòng Hải trước mắt, đồng thời hừ một tiếng, bàn tay vung lên. Hai luòng chân khí đột nhiên tuôn ra, giam cầm tất cả mọi thứ xung quanh.

- Các ngươi muốn làm gì?

Gương mặt lão già trầm xuống.

Chỗ hai người phong tỏa, đúng là chỗ hắn có thể chạy trốn.

Nói cách khác, muốn động thủ với hắn!

- Các ngươi... lẽ nào muốn cứng rắn cướp Vô Hồn Kim Nhân?

Nhớ tới cái gì, đồng tử hắn co lại.

Vô Hồn Kim Nhân vô cùng trân quý. Hắn từng nghĩ một khi tin tức phát ra, vô cùng có khả năng bị người đen ăn đen cướp đi. Dù sao hắn chỉ có Hóa Phàm nhị trọng đỉnh phong, so với cao thủ chân chính, còn kém hơn một mảng lớn.

Bởi vậy, sau khi nhận được thứ này, lại di chuyển không ngừng nghỉ, đưa đến nơi đây, mong chờ vào uy tín của Giám Bảo các, không có khả năng làm ra chuyện giết người cướp của. Không nghĩ tới... đường đường là các chủ lại tự mình ra tay!

- Trương sư...

Lạc Tần cũng không nghĩ tới, Trương Huyền căn dặn nửa ngày, lại là chuyện này. Sắc mặt hắn nhất thời trắng bệch.

Thật sự giống như đối phương nói, giết người cướp của, danh tiếng của phòng đấu giá lại sẽ thối. Sau này làm sao có thể lại thu hút khách hàng, thu bảo bối?

- Yên tâm đi, nếu như giết hắn, đã sớm đập chết, còn cần phong tỏa xung quanh nữa sao?

Trương Huyền nhướng mắt.

Không quan tâm nói thế nào, mình cũng là danh sư, mặt mũi hiền lành, thế nào đến trong mắt đối phương, lại giống như bại hoại tội ác tày trời?

Giết người cướp của... Mệt cho ngươi nghĩ ra được.

Một con Vô Hồn Kim Nhân mà thôi, vẫn không đáng để hắn làm như vậy.

- Như vậy cũng tốt...

Nghe được lời hứa hẹn, Lạc Tần thở phào nhẹ nhõm. Hắn quay đầu lại nhìn lại, chỉ thấy Tái các chủ, Kim tiền bối đồng thời ra tay. Lão già này không kiên trì được hai chiêu, đã bị hoàn toàn giam cầm, tu vi bị phong ấn, lại không có bất kỳ thực lực nào.

Hai vị này đều là cao thủ nhất đẳng, đối phó với một Hóa Phàm nhị trọng đỉnh phong, dễ dàng như trở bàn tay.

- Ngươi rốt cuộc muốn làm gì?

Thấy đối phương chỉ là phong ấn tu vi, vẫn chưa hạ sát thủ, lão già biết mình suy nghĩ nhiều, thở phào nhẹ nhõm. Nhưng hắn vẫn không nhịn được nhìn qua.

- Ngươi không phải bảo ta giúp ngươi loại bỏ ác linh sao? Không áp chế ngươi, loại bỏ như thế nào?

Trương Huyền mỉm cười.

- Thì ra là thế, vậy kính xin tiên sinh ra tay!

Nghe được áp chế tu vi, chỉ là một bước loại bỏ ác linh, lão già thở phào nhẹ nhõm, vội hỏi.

- Ừ!

Gật đầu, bước lên trước, khóe miệng Trương Huyền cong lên, bàn tay vung lên.

Bốp!

Một cái tát đánh vào trên mặt đối phương.

- Ngươi...

Bị nhốt, đánh ngay tại chỗ, lão già giống như khúc gỗ, mắt trợn trừng.

Tình huống thế nào?

Bảo ngươi giúp ta loại bỏ ác linh, ngươi thì hay rồi, trước hết bảo người phong tỏa tu vi của ta, sau đó... lại chạy tới tát tai ta... Muốn làm gì?

Hắn đang muốn hỏi rõ, lập tức nhìn thấy được một bàn chân bay tới.

Ầm!

- Làm cái gì vậy...

Lời nói bị bàn chân làm cho nghẹn ở trong miệng, mắt tối sầm, hắn bay ra ngoài.

Giãy dụa đứng lên, trước mắt lão già biến thành màu đen, cảm thấy lập tức muốn phát điên rồi.

Đương nhiên, cảm thấy phát điên không chỉ có mình hắn. Tất cả mọi người ở tại chỗ đều giống như thấy quỷ.

Nhất là Lạc Tần, nước mắt cũng sắp không ngừng được.

Ngươi không phải nói... Không phải giết người cướp của sao? Cho dù không giết, cứng rắn đánh, cứng rắn cướp như vậy... cũng không được...

Ngươi dám?

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Ầm ầm ầm ầm!

Tu vi của lão già bị phong tỏa, làm sao chống đỡ được Trương Huyền, liên tục bị đánh vài cái, giống như đầu heo.

- Ta muốn giết ngươi...

Mang theo Vô Hồn Kim Nhân qua, là muốn trị liệu bệnh tật. Kết quả lại bị đánh thành như vậy. Lão già không thể tiếp tục kìm chế được nữa, hàm răng nghiến "ken két" vang dội, hai mắt đỏ ửng.

- Giết ta? Ngươi không phải là muốn mượn tay của ta, giết chết hắn sao? Vì sao lại muốn giết ta?

Trương Huyền mỉm cười, thần sắc thản nhiên nhìn qua.

- Ngươi nói cái gì? Ta... ta không biết!

Nghe nói như thế, lão già lộ ra một vẻ bối rối, lập tức che giấu xuống.

- Không biết? Đã chạy tới đoạt xác thân thể người khác, còn muốn loại bỏ linh hồn người ta... Tự nhiên nói với ta không biết?

Khóe miệng Trương Huyền cong lên.

- Đoạt xác?

Đám người Kim Tòng Hải, Tái các chủ đều sửng sốt. Bọn họ lại nhìn về phía lão già, đầy cảnh giác.

Đoạt xác là một loại thủ đoạn đặc biệt của vu hồn sư, cũng gọi là mượn thể hoàn hồn. Tên cũng giống như ý nghĩa, vu hồn sư thọ nguyên tiêu hao hết, mạnh mẽ trấn áp hoặc giết chết linh hồn của người khác, mượn thân thể của đối phương, một lần nữa sống lại.

Thần bí khó lường, vô cùng quỷ dị.

- Không cần lo lắng. Hắn bây giờ còn chưa hoàn toàn thành công!

Thấy bộ dạng của mọi người, Trương Huyền mỉm cười:

- Nếu quả thật thành công, đó chính là ác linh phụ thể, ta thật sự lại không có cách nào giải quyết.

Vừa rồi hắn nói qua, ác linh phụ thể hắn không có cách nào, khiến cho mọi người suy nghĩ không hiểu được. Hóa ra người này không phải là ác linh phụ thể, mà là bị đoạt xác.

- Ngươi... không nên nói bậy. Ta chính là ta, ta là bị ác linh phụ thể, không có cách nào giải quyết...

Lão già cắn chặt hàm răng.

- Ngươi bị phụ thể?

Trương Huyền lắc đầu, lại đi dọc theo lão già một vòng, chắp hai tay ở sau lưng:

- Ngươi sử dụng thủ đoạn gì, ngăn chặn linh hồn của đối phương, ta không rõ lắm. Chỉ có điều, tình huống cụ thể thế nào, vẫn có thể nhìn ra được.

- Đi tới phòng đấu giá, bán đấu giá Vô Hồn Kim Nhân, cũng không nói mình muốn cái gì, để cho mọi người đoán... Nếu như không nhìn lầm,

khi đó linh hồn của hắn vẫn là chủ đạo, không phải là không muốn nói, mà là ngươi áp chế đối với hắn, khiến cho hắn không có cách nào nói ra miệng!

- Đang lúc mọi người ép hỏi, tâm tình hắn kích động, ngươi lại nhân cơ hội, tiếp theo chiếm thân thể... Sau đó nói ai mua Vô Hồn Kim Nhân, lại dẫn người đó đi tìm mộ của vu hồn sư. Nếu như không đoán sai, ngươi là muốn thu hút người khác qua, bố trí cạm bẫy, hại chết thêm một ít cường giả!

Trương Huyền hừ nói:

- Nếu không, tự mình đào Vô Hồn Kim Nhân cũng bị ác linh phụ thể, mạng không lâu dài, làm sao lại có thể còn muốn đi lần thứ hai? Lẽ nào bị ngược quen, còn muốn tự mình tìm chết?

- Cái này...

Kim Tòng Hải, Tái các chủ đồng thời chấn động.

Vừa rồi, lão già ở đài bán đấu giá, bị mọi người ép hỏi quá mức, quả thật muốn nói gì đó. Đáng tiếc thân thể thoáng lảo đảo một cái, lại không mở miệng, ngay sau đó liền nói ra cái này.

Hiện tại suy nghĩ một chút, xác thực có chút khác thường.

Ở mộ vu hồn sư, tuy rằng nhận được Vô Hồn Kim Nhân, nhưng cũng bị linh hồn đoạt xác, sắp chết. Chỗ nguy hiểm như vậy, thế nào còn muốn lại đi nữa?

Rất rõ ràng chính là một chỗ sơ hở cực lớn.

Chỉ tiếc, bọn họ cũng bị truyền thừa và bảo vật của vu hồn sư trong đó mê hoặc, không nghĩ đến điểm này mà thôi.

- Ta chỉ là muốn nâng giá lên...

Lão già nói.

- Nâng giá lên? Tốt lắm!

Trương Huyền khẽ cười:

- Kim tiền bối, Tái các chủ, còn phải làm phiền các ngươi, giải phong ấn ở trên người hắn ra!

- Giải phong ấn?

Hai người thoáng sửng sốt một chút.

Vừa rồi đánh tuy rằng thật ngoan độc, trên thực tế lại chỉ là tổn thương da thịt, không tổn thương được căn bản. Phong ấn một khi giải ra, khôi phục thực lực đến Hóa Phàm nhị trọng đỉnh phong, bọn họ khẳng định không phải là đối thủ.

- Yên tâm đi!

Biết sự lo lắng của bọn họ, Trương Huyền cho một ánh mắt an ủi.

- Được!

Biết vị thanh niên này tuy rằng trẻ tuổi, lại không bao giờ làm chuyện gì không nắm chắc, hai người đồng thời giơ bàn tay chộp một cái.

Vù!

Áp chế lực lượng ở trên người lão giả biến mất, khí tức của hắn lại khôi phục.

- Hừ, ta thấy các ngươi cũng sẽ không loại bỏ ác linh, đã như vậy, từ biệt!

Phong ấn được giải ra, lão già thở phào nhẹ nhõm, xoay người tính rời khỏi đó.

Còn đi chưa được hai bước, liền thấy người thanh niên ngăn cản trước mặt.

- Thế nào, chỉ dựa vào thực lực của ngươi, cũng muốn ngăn cản ta sao?

Hắn cười lạnh một tiếng.

Mặc dù không nhìn ra thực lực chính xác của người thanh niên, nhưng vừa rồi bảo những người khác ra tay, có thể đoán ra, thực lực khẳng định không bằng mình.

- Vậy ngươi lại thử xem!

Cũng không nhiều nói, Trương Huyền giơ bàn chân lên, lại đạp tới.

- Hừ!

Sắc mặt lão già trầm xuống, bàn tay chợt đưa về phía trước.

Chỉ có điều, cái gì cũng chưa bắt được, ngược lại ngực tê rần.

Ầm!

Hắn lại bay ra ngoài, nặng nề ngã trên mặt đất.

- Ngươi...

Đồng tử của lão già co lại.

- Có phải rất bất ngờ hay không?

Thân thể thoáng lắc một cái, Trương Huyền lại đi tới trước mặt hắn, bàn tay một lần đánh xuống.

Vút!

Trên gương mặt đỏ, lại xuất hiện thêm dấu năm ngón tay, lão già ngã xuống đất.

- Này...

Mọi người đưa mắt nhìn nhau.

- Hóa Phàm nhị trọng đỉnh phong, hoàn toàn không chống đỡ được nửa bước Hóa Phàm. Đây là... chuyện gì xảy ra?

- Ta cũng không hiểu nổi...

Lão nhân này rõ ràng là thực lực Hóa Phàm nhị trọng đỉnh phong, thời điểm vừa phong ấn, lực lượng cũng hung bạo mạnh mẽ vô cùng. Thế nào lần này đột nhiên biến thành tôm chân mềm? Bị một nửa bước Hóa Phàm đánh hoàn toàn không năng lực phản kháng?

Cho dù vị Trương sư này có thể chiến đấu vượt cấp, nhưng đối mặt với Hóa Phàm sơ kỳ, cũng rất khó khăn. Đánh Hóa Phàm nhị trọng đỉnh phong tơi bời, còn khiến cho hắn không có cách nào đánh trả, tuyệt đối là không có khả năng.

- Lẽ nào thực lực của lão sư lại tăng lên?

Không chấn động kinh ngạc giống như bọn họ, vẻ mặt đám người Triệu Nhã hưng phấn.

Lão sư đột phá giống như uống nước, sớm hình thành thói quen ở trong lòng bọn họ. Nhìn thấy được Hóa Phàm nhị trọng đỉnh phong bị đánh răng rơi đầy đất, còn tưởng rằng Trương Huyền đã đột phá.

- Không phải, là... thực lực của lão già trở nên yếu đi! Hiện tại lực chiến đấu, tối đa là Hóa Phàm nhất trọng sơ kỳ!

Triệu Phi Vũ nói.

Nàng chịu hạn chế bởi thân thể, không mấy tu luyện, kiến thức rộng rãi, khả năng quan sát lại rất tốt.

- Ừ, công tử nói không sai. Thực lực của hắn bây giờ, tối đa Hóa Phàm nhất trọng sơ kỳ. Chỉ là... Tu vi trên người, lại thật sự là Hóa Phàm nhị trọng đỉnh phong. Cụ thể... vì sao, ta cũng không hiểu nổi!

Kim Tòng Hải nói.

- Tu vi Hóa Phàm nhị trọng đỉnh phong, cũng chỉ có thực lực nhất trọng sơ kỳ. Điều này...

Nghe bọn họ xác nhận, đám người Triệu Nhã cũng không thể hiểu nổi.

Lạc Tần càng không hiểu ra sao.

- Nghe được không? Không chỉ ta đã nhìn ra, những người khác cũng đã nhìn ra. Ngươi bây giờ còn có gì để nói nữa?

Trương Huyền dừng công kích lại, cười khanh khách nhìn về phía lão già lại bị điên cuồng đánh một trận.

- Ta... bị thương, không có cách nào phát huy thực lực mà thôi...

Lão già cắn răng.

- Cho dù bị thương, cũng không có khả năng khiến cho ngươi không phát huy ra thực lực gần hai cấp bạc lớn!

Hình như sớm biết rằng hắn sẽ nói như vậy, Trương Huyền nói.

- Trương sư, đây rốt cuộc là có chuyện gì xảy ra?

Thấy người này có chút nghèo từ, sơ hở càng lúc càng nhiều, Tái các chủ không thể tiếp tục kìm chế được.

- Rất đơn giản, linh hồn đoạt xác, và người bị đoạt xác, thực lực không giống nhau! Nếu như ta không nhìn lầm, người bị đoạt xác là Hóa Phàm nhị trọng đỉnh phong, linh hồn đoạt xác, chỉ có nhất trọng sơ kỳ!

Trương Huyền nói:

- Tuy rằng chiếm thân thể, nhưng không có thích ứng, đặc biệt là vừa rồi ta bị ta đánh một trận, thân thể linh hồn khó có thể phù hợp. Cho dù có thể khống chế, giấu diếm sơ hở, nhưng không có cách nào điều động chân nguyên, lúc này mới có vẻ yếu!

Vừa rồi, thời điểm lần đầu tiên nhìn thấy được lão già này ở đài bán đấu giá, mắt Minh Lý nhìn ra được không ít chỗ thiếu sót, khiến lòng hắn sinh nghi hoặc.

Dựa theo tình huống bình thường, tu vi hắn bây giờ, tối đa chỉ có thể nhìn thấu được Hóa Phàm sơ kỳ. Nhưng... nhị trọng đỉnh phong có thể nhìn ra vấn đề, bây giờ suy nghĩ một chút, nguyên nhân chính là bởi vì trong cơ thể dung hợp linh hồn Hóa Phàm sơ kỳ này.

Đoạt xác, và tính dung hợp thân thể vốn cũng rất kém. Thân thể bị đánh, tất nhiên sẽ tự chủ lựa chọn tới linh hồn ban đầu đến gần, và linh hồn đoạt xác bất hòa... cũng lại tạo thành, hắn rõ ràng có thực lực Hóa Phàm nhị trọng đỉnh phong, lại không có cách nào phát huy ra.

- Ngươi, ngươi...

Sắc mặt lão già trở nên trắng bệch.

Vừa rồi đều có thể giải thích, lần này đâm thẳng vào chỗ yếu hại, cho dù muốn giải thích, cũng giải thích không được.

Dù sao, vừa rồi chỉ là tổn thương da thịt. Mức độ này, đối với cường giả Hóa Phàm nhị trọng đỉnh phong mà nói, hoàn toàn có thể không đáng kể.

- Không cần ngươi à, ta à. Ta vừa rồi không nói đoạt xác, cố ý nói là ác linh phụ thể, mục đích chính là loại trừ sự băn khoăn của ngươi. Ngươi cảm thấy vừa lúc thật sự là một cơ hội, muốn mượn tay của ta trợ giúp, loại bỏ linh hồn cùng ngươi cạnh tranh... Ta nói không sai chứ!

Trương Huyền nói tiếp.

Đối phương tuy rằng đoạt xác thành công, nhưng vẫn chưa giết chết được linh hồn này, thậm chí linh hồn này còn muốn chiếm chủ đạo.

Bằng không, cũng sẽ không có chạy đến nơi đây bán đấu giá Vô Hồn Kim Nhân, còn muốn đổi phương pháp trấn áp nó.

Ý nghĩ tuy tốt, đổi lại thành những người khác, có khả năng thật sự sẽ trúng kế, giết chết linh hồn ban đầu, thành toàn đoạt xác này. Đáng tiếc... hắn gặp phải Trương Huyền.

Dưới thiên đạo, không có chỗ nào che giấu. Đừng nói linh hồn, cho dù hóa thành một luồng khói, cũng khó trốn được pháp nhãn.

- Ngươi... nếu cũng bị ngươi nhìn ra, ta cũng không lại ngụy trang nữa. Không sai, là ta đoạt xác người này!

Thấy không có cách nào che nấp, lão già đứng dậy, hừ lạnh một tiếng, không phủ nhận.

- Quả nhiên là vậy?

- Linh hồn Hóa Phàm nhất trọng đoạt xác thân thể nhị trọng đỉnh phong...

Nghe hắn thừa nhận, tất cả mọi người đều khiếp sợ đến mức sắc mặt trắng bệch.

Hóa Phàm nhất trọng sơ kỳ, và nhị trọng đỉnh phong, chênh lệch gần hai cấp lớn. Đổi thành lực chiến đấu, có thể nói là khác nhau một trời một vực, không có khả năng vượt qua. Linh hồn này lại có thể thành công đoạt xác...

Rốt cuộc làm sao làm được?

Thật đáng sợ!

- Thừa nhận là tốt rồi. Những điều vừa rồi, thật ra... là ta đoán. Nếu như ngươi không thừa nhận, ta cũng sẽ cảm thấy mình đoán sai...

Trương Huyền nói.

Hắn nói là lời nói thật.

Thiên Đạo Đồ Thư Quán chỉ có thể nhìn ra chỗ thiếu sót. Tình huống cụ thể thế nào, không phân tích, cũng sẽ không cho ra đáp án.

Hắn cũng là thông qua rất nhiều sơ hở lệch lạc, kết hợp với tri thức trong đầu, kết hợp đưa ra giả thiết. Không nghĩ tới... tự nhiên đoán đúng.

- Ngươi...

Sắc mặt nhất thời đỏ lên, lão già thiếu chút nữa nôn ra máu.

Sớm biết rằng hắn chỉ là đoán, đánh chết cũng không thừa nhận...

Hiện tại thì hay rồi, sau khi thừa nhận, cho dù muốn bác bỏ, cũng không có biện pháp...

- Ngươi không cần đắc ý!

Híp mắt lại, vứt bỏ phiền muộn, lão già lạnh lùng cười:

- Linh hồn ta hiện tại chiếm chủ đạo, chính là chủ nhân thân thể. Cho dù ngươi biết ta là đoạt xác, thì có ích lợi gì? Chẳng lẽ còn có thể giết chết ta...

- Ngươi dám không?

Đoạt xác Tôn Cường

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Linh hồn chiếm chủ đạo, chính là chủ nhân thân thể. Một khi đuổi hắn ra, một linh hồn khác không thể bắt đầu đúng lúc bổ sung, lại rất có khả năng khó có thể tỉnh dậy, biến thành thi thể.

Vốn có một thân hai hồn, cho dù bị áp chế, còn có thể kéo dài hơi tàn. Cứ như vậy, chẳng khác nào lại không có cơ hội xoay người.

- Trương sư, linh hồn ảo diệu vô song, thần linh cũng không thể hoàn toàn hiểu thấu đáo. Hiện tại hắn nắm chủ đạo, nếu chẳng may xảy ra, một linh hồn khác không có thể sống lại... Chính là giết người!

Sắc mặt Tái các chủ nghiêm trọng.

- Đúng vậy, nhất định phải suy nghĩ ba bốn lần sau đó hãy làm!

Lạc Tần cũng đầy sốt ruột.

Người người đều biết lão nhân này tới nơi này giao dịch. Nếu thật sự chết tại đây, phòng đấu giá bọn họ có miệng cũng nói không rõ được.

- Quả thật phải nghĩ lại!

Trương Huyền gật đầu.

Bọn họ nói không sai. Linh hồn ảo diệu, không giống thân thể có thể tùy ý giải quyết. Một khi xử lý không tốt, biến thành đần độn ngược lại cũng thôi. Nếu thật sự chết, lại hắn khó thoát khỏi tội.

- Ta và các ngươi giao dịch, nhiều người như vậy tận mắt nhìn thấy được, một khi gặp chuyện không may, Giám Bảo các, phòng đấu giá, cũng đừng mong sống tốt!

Thấy mọi người ném chuột sợ vỡ bình, lão già cười hắc hắc:

- Như vậy, ta cho ngươi một đề nghị. Chúng ta tiếp tục giao dịch, Vô Hồn Kim Nhân vẫn thuộc ngươi. Nhưng... ngươi phải giúp ta loại bỏ linh hồn người nguyên chủ trong cơ thể! Dù sao cũng là giao dịch. Cùng hắn cũng vậy, theo ta cũng vậy, cần gì mạo hiểm?

Dù sao đều là giao dịch. Cùng hắn hay cùng chủ nhân cũ của thân thể, đều giống nhau. Nếu thật sự loại bỏ người này, cứu sống người kia, thành công còn tốt, không thành công?

- Trương sư...

Lạc Tần vội vàng nhìn sang.

Hắn là người làm ăn, hiểu được cân nhắc lợi hại. Vì cứu một người chưa từng cùng xuất hiệm, mạo hiểm lớn như vậy, căn bản không có giá trị.

Dù sao người người đều biết người này bị ác linh phụ thể, không quan tâm giết chết người nào, chỉ cần hắn còn sống đi ra ngoài, cũng sẽ không mang đến bất kỳ ảnh hưởng gì đối với phòng đấu giá.

- Nói rất hay, có đạo lý! Mục đích của ta là Vô Hồn Kim Nhân. Hiện tại kim nhân tới tay, quả thật không cần thiết gây phiền toái cho mình.

Thở dài một tiếng, lông mày Trương Huyền thoáng nâng lên, thản nhiên nhìn qua:

- Chỉ có điều, ngươi không phải nói ta không có cách nào sao? Vừa vặn nghĩ đến một cách, muốn thử một chút...

- Thử?

Không nghĩ tới nói nửa ngày như vậy, hắn vẫn muốn động thủ, hơn nữa còn là thử một chút, Lạc Tần sốt ruột sắc mặt đỏ lên.

Đây là thử chơi sao?

Làm không tốt sẽ chết người...

- Công tử...

Kim Tòng Hải cũng có chút lo lắng, không nhịn được nhìn về phía công tử, muốn để cho hắn khuyên can.

Chỉ có điều, lần này Triệu Phi Vũ thay đổi thái độ bình thường, thần sắc ngưng trọng khoát tay áo:

- Không cần khuyên hắn. Đây là nghĩa vụ và trách nhiệm danh sư nên có, hắn không có cách nào lảng tránh!

Danh sư, hưởng thụ địa vị cao quý, tất nhiên cũng phải gánh vác trách nhiệm nên có.

Lão già này mặc dù ngay cả tên không biết, thân thế không biết, thậm chí không có một chút xuất hiện, nhưng... bị vu hồn sư linh hồn đoạt xác, mạng đang một sớm một chiều. Tận mắt nhìn thấy được cũng không ngăn cản, đạo nghĩa trong lòng ở đâu?

Làm sao còn có tư cách giáo dục cảm hóa thiên hạ, chỉ điểm học sinh?

Thân hắn chính trực, không lệnh mà đi. Thân hắn bất chính, cho dù lệnh cũng không theo.

Giáo dục học sinh, không chỉ cần truyền thụ công pháp cao minh, khiến cho người ta thành tài thành người, quan trọng hơn chính là, phải tạo cho

bọn họ nhân sinh quan chính xác.

Nếu không, giáo dục đi ra, cũng là bại hoại, `cũng lại mất đi ý nghĩa chân chính của danh sư.

- Cái này...

Kim Tòng Hải sửng sốt, nắm đấm nhất thời xiết chặt.

Hắn là độc sư, vì mục đích có thể không từ thủ đoạn. Nhưng đối phương lại khác, là danh sư giáo dục cảm hóa thiên hạ. Gặp phải khó khăn, ngay cả mình cũng lùi bước, lại làm thế nào có thể khiến cho học sinh tin tưởng và nghe theo?

...

Lão già cũng không nghĩ tới, phân tích lợi hại rõ ràng như vậy, người này còn muốn nghi vấn đối phó mình. Sắc mặt hắn trầm xuống:

- Ngươi là cố ý muốn đối nghịch với ta?

- Đối nghịch? Ngươi suy nghĩ nhiều rồi. Chỉ là trục xuất ngươi ra mà thôi. Thân thể này không thuộc về ngươi, ngươi không có quyền giữ lấy!

Hắn lắc đầu, cổ tay lật một cái. Mấy cây ngân châm xuất hiện ở trong lòng bàn tay.

- Ngân châm? Ngươi muốn sử dụng cái này đối phó với linh hồn?

Còn tưởng rằng đối phương có chỗ dựa gì, nhìn hắn lấy ra cái này, lão già cười nhạo.

Thứ này trị liệu chân khí, chữa thương ốm đau, thật ra còn có thể... Linh hồn? Đùa gì thế!

Quả thực lại giống như dùng cung tiễn bắn muỗi, không có bất cứ tác dụng gì.

Không để ý tới sự nghi vấn của hắn, một dòng chân khí chảy xuôi. Trương Huyền búng ngón tay một cái, ngân châm hóa thành một tia ánh sáng lạnh, trực tiếp đâm tới.

- Ngân châm đối với linh hồn không có bất cứ tác dụng gì...

Thấy người này thật sự sử dụng ngân châm đối phó với lão già, Tái các chủ vỗ trán một cái.

Vốn tưởng rằng đối phương nói tự tin như vậy, sẽ có biện pháp gì tốt. Xem ra cũng là sờ đá qua sông.

Hắn xem qua không ít sách liên quan tới vu hồn sư, biết một vài chuyện về linh hồn. Muốn tiếp xúc, dựa vào loại ngoại vật này, căn bản là không có khả năng.

Thật giống như rút đao chém nước, ngang kiếm chém gió, cho dù ngân châm đâm trúng, cũng là thân thể, đối với linh hồn vô hình vô chất mà nói, không có bất cứ tác dụng gì. Làm không tốt còn có thể ngăn cản kinh mạch lưu thông tạo thành bệnh tật trên thân thể.

- Muốn tiến hành loại bỏ đối với linh hồn, đầu tiên phải chuẩn bị áo gai, hoàng phù, các loại công cụ tế thiên, sau đó còn có trận pháp. Ngân châm chỉ là ngoại vật...

Biết phương pháp không thể thực hiện được, Tái các chủ lắc đầu, nói ra chuyện biết được, muốn để cho Trương Huyền dựa theo phương pháp bình thường đi làm. Mới nói được phân nửa, thoáng cái hắn câm nín, bị sặc nước bọt một cái, toàn thân không ngừng run rẩy:

- Cái này... Sao có thể như vậy?

Chỉ thấy lão già vừa rồi vẻ mặt còn kiêu ngạo, ngân châm vừa vào cơ thể, sắc mặt chợt trắng bệch.

Ngay sau đó, hai mắt hắn lộ ra sự kinh hoàng, muốn chạy trốn, lại trực tiếp ngã xuống đất, không ngừng co giật.

Ngân châm đâm vào trong cơ thể, linh hồn không khống chế được?

Điều này... Làm sao làm được?

Nếu như linh hồn thật sự dễ dàng đối phó, vu hồn sư cũng không đến mức khiến người ta vừa nói đã biến sắc, Danh Sư Đường tự mình ra tay.

- Ngươi, chân khí của ngươi...

Tái các chủ và những người khác chấn động kinh ngạc, lão già trực tiếp điên rồi.

Vừa nói ngân châm vô dụng, kết quả là xuất hiện loại tình huống này. Sợ hãi mãnh liệt, khiến cho hắn liên tục thét lên chói tai.

Hơn nữa lúc này, hắn cũng biết, đáng sợ không phải ngân châm, mà là... chân khí của đối phương!

Chân khí này mang theo lực lượng loại bỏ linh hồn, hồn phách của hắn vừa dính nào, giống như bị đốt rượu mạnh, đau đớn khó chịu được, toàn thân muốn nứt ra.

- Đây là... chân khí thượng tam phẩm?

Đồng tử của lão già co lại, một từ ngữ xuất hiện trong đầu.

Theo truyền thuyết, chân khí thượng tam phẩm không chỉ tinh thuần, còn có tác dụng trừ tà trốn hung. Đây cũng là nguyên nhân chủ yếu khiến vu hồn sư tuy rằng quỷ dị, đối với danh sư lại vẫn kính trọng mà xa cách.

Chỉ là... chân khí thượng tam phẩm, chỉ có rất ít người Danh Sư Đường khống chế, truyền lại trong đám hậu nhân đời sau của đệ tử Khổng sư. Người này làm sao có thể?

Chẳng lẽ là hậu nhân của Khổng sư?

Nếu đúng là như vậy, thật đáng sợ!

Mới từ trong mộ tăm tốitrốn tới, lại gặp phải một vị như vậy, có cần hãm hại như thế hay không?

- Không được, như vậy nữa, hắn phải chết không thể nghi ngờ...

Cảm nhận được ngân châm trên người càng lúc càng nhiều, chân khí xuyên qua đầu mũi châm truyền tới, sắp xé rách hắn, hai mắt lão già đỏ ửng.

Chân khí thượng tam phẩm là khắc tinh của vu hồn sư. Nếu như tùy ý tích lũy xuống, chỉ có một kết quả. Đó chính là bị thiêu đốt mà chết, lại không có khả năng xoay người.

- Không được. Phải tìm người đoạt xác...

Biết dựa theo thời gian trôi qua, nhất định sẽ không kiên trì nổi, cố nén đau đớn mãnh liệt, lão già lặng lẽ quan sát.

Nếu như vẫn ở trong thân thể này, nhất định sẽ chết. Kế sách hiện tại chỉ có thể nghĩ biện pháp lại đoạt xác những người khác, sau đó tìm cơ hội báo thù lại.

Chỉ có điều, cho dù đoạt xác thành công, cũng không thể làm cho đối phương nhìn ra. Nếu không, công kích lần nữa, cũng xong đời.

- Đáng giận... để cho ta đoạt xác, ta không đội trời chung với ngươi!

Mặc dù có quyết định, nhưng trong lòng lão già nhỏ máu.

Đoạt xác không phải là dễ dàng như vậy. Mỗi một lần đoạt xác, đối với linh hồn đều sẽ tạo thành tổn thương cực lớn. Không chỉ tu vi giảm xuống, còn có thể khiến nguyên khí tổn thương lớn.

Thật giống như trước đó, đoạt xác đối với thân thể này, tu vi của hắn trước khi đoạt xác cũng không tệ, đủ đạt tới Hóa Phàm tam trọng sơ kỳ. Đáng tiếc sau khi thành công, rơi xuống tròn hai cấp lớn, biến thành nhất trọng sơ kỳ.

Nói cách khác, cho dù có thể thành công, thực lực của hắn cũng sẽ tiếp tục giảm sút. Làm không tốt cũng sẽ rơi xuống hai cấp lớn, từ Hóa Phàm biến thành Chí Tôn.

- Lại là một trong mấy người này...

Hắn không ngừng rít gào, nhìn một vòng, tìm được đối tượng đoạt xác.

Trong phòng, thực lực thấp nhất chắc là Triệu Phi Vũ chưa từng tu luyện. Chỉ có điều, trên người hắn có không ít bảo vật. cho dù Hóa Phàm tam trọng muốn giết chết, cũng rất khó làm được, càng chưa nói hắn là một linh hồn tàn phế.

Ngoại trừ vị này, còn lại chính là đám người Triệu Nhã, Tôn Cường.

Thực lực của bọn họ chỉ có khoảng Tông Sư. Cho dù đoạt xác lực lượng giảm sút, cũng có thể dễ dàng áp chế.

- Lại là người này...

Ánh mắt hắn nhất thời sáng lên, lực chú ý tập trung ở trên thân người béo cách đó không xa.

Trong đám người, thực lực người này thấp nhất, thoạt nhìn cũng ngốc. Ngốc như vậy, tính cảnh giác tệ nhất, đoạt xác lên chắc hắn là cũng dễ dàng nhất.

- Đoạt xác!

Tìm đúng đối tượng, biết không đi nữa, lại không kịp, trong lòng hắn khẽ kêu lên.

Vù!

Linh hồn lập tức hóa thành một luồng sương mù vô hình vô chất, trực tiếp bay về phía người béo mập cách đó không xa.

Phù phù!

Bên này linh hồn vừa đi, thân thể của lão già nhất thời không có phản ứng, cứng đờ ở tại chỗ, vẫn không nhúc nhích.

- Đi...

Nhìn thấy được trước mắt đột nhiên biến hóa, Tái các chủ vui mừng.

Không có một chút phản ứng, nói rõ không có linh hồn chống đỡ. Kẻ đoạt xác kia, chắc đã bị vị Trương sư này dùng phương pháp gì đó áp chế, không thể tiếp tục chống đỡ được, chạy trốn.

Vốn tưởng rằng thử một chút trong miệng người thanh niên, khả năng thực hiện rất nhỏ, nằm mơ cũng không nghĩ tới, không chỉ thành công... còn thuận lợi như vậy.

- Ừ...

Ngay sau đó, lão già nằm trên mặt đất không phản ứng lại lắc lư một cái, mở mắt.

Linh hồn đoạt xác chạy trốn, linh hồn bản thể cuối cùng không bị áp chế, một lần nữa khống chế thân thể.

- Tán tu Lạc Trúc, cảm ơn ân cứu mạng của Trương sư...

Tuy rằng bị áp chế, tất cả tình huống bên ngoài lại đều biết rõ ràng. Hắn biết nếu không nhờ vị thanh niên này kiên trì, chết khẳng định chính là hắn.

Trong lòng hắn cảm kích, khó diễn tả được.

Hắn đứng dậy, đang muốn biểu đạt vẻ cảm kích, liền nghe được cách đó không xa, có một động vang lên.

Hắt xì!

Người béo mập cách đó không xa, cảm thấy toàn thân ớn lạnh, thoáng rùng mình, hắt hơi một cái.

- Nguy rồi. Hắn... hắn... đang đoạt xác!

Nghe được tiếng hắt xì, lão già Lạc Trúc nhớ tới cái gì, đồng tử co lại, không nhịn được kêu lên.

Toàn thân võ giả từ trên xuống dưới, bị chân khí rèn luyện, gần như bách bệnh không sinh. Dưới tình huống bình thường, là sẽ không dễ dàng nhảy mũi.

Trước đây hắn bị đoạt xác chính là thân thể ớn lạnh, hắt hơi một cái. Hiện tại người này mới vừa đi, người béo mập cách đó không xa lại xuất hiện loại tình huống này, rất rõ ràng, đã bị bám thân!

Vu hồn tẩm bổ, tu vi tăng mạnh

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Không nghĩ tới người này bị vị Trương sư này ép đi, vẫn chưa từ bỏ ý định, muốn đoạt xác những người khác, sắc mặt Lạc Trúc trắng bệch.

- Đoạt xác?

Mọi người sửng sốt.

Linh hồn vô hình vô chất, từ thân thể đối phương rời khỏi, đi nơi nào, không ai phát hiện.

- Không sai. Trước đây ta bị đoạt xác chính là hắt hơi một cái. Người này nhất định là tiến vào thân thể hắn...

Lạc Trúc vội vàng chỉ về phía người béo mập.

- Ta?

Người béo mập dĩ nhiên chính là Tôn Cường. Hắn ở một bên đang nhìn thiếu gia đại triển thần uy, loại bỏ linh hồn. Chỉ thấy lão già chỉ sang, hắn sững sờ ở tại chỗ, mắt chớp chớp, vẻ mặt vô tội:

- Ta bị đoạt xác?

Đoạt xác không phải tranh đoạt linh hồn sao? Thế nào mình rất tốt, một chút cảm giác không có?

- Người này vô cùng giảo hoạt, nhất định là biết một khi chiếm đoạt thân thể, sẽ bị Trương sư trục xuất. Cho nên... tiến vào thân thể của ngươi, ẩn nấp!

Lạc Trúc nói.

Hắn từng bị đoạt xác, đối với thủ đoạn vu hồn sư xem như là biết không ít.

- Ẩn nấp?

Tôn Cường vò đầu.

- Không sai. Cơ thể người lớn như vậy, một khi ẩn nấp, căn bản không tìm được...

Lạc Trúc sốt ruột.

Linh hồn, thứ này thật sự muốn ẩn nấp đi, có thể ẩn nấp ở bất kỳ một chỗ nào trên thân thể. Người lợi hại hơn nữa cũng không phát hiện được. Như vậy tới nay, tên mập này chẳng khác nào cõng trên lưng một quả mìn hẹn giờ, bất cứ lúc nào cũng có thể bị đoạt xác!

Giúp hắn loại bỏ ác linh, kết quả lại hại người khác, Lạc Trúc đầy hổ thẹn.

- Thật sự như vậy, vậy thì phiền toái...

Tái các chủ cũng xiết chặt nắm đấm.

Căn cứ vào giới thiệu hắn xem qua, người bị đoạt xác, nếu như linh hồn đoạt xác hành động, chiếm đoạt quyền khống chế thân thể ngược lại cũng thôi, có thể bị phát hiện. Nếu vẫn cất giấu, mượn năng lượng thân thể đối phương tẩm bổ bản thân, giống như ký sinh trùng, thì phiền toái.

Bởi vì không cướp giật quyền khống chế thân thể, chỉ là yên tĩnh chờ đợi, thật giống như bệnh còn chưa có phát tác, bệnh trạng đều không có,

y sư lại lợi hại mấy cũng không có khả năng trị liệu!

- Ẩn nấp rồi? Lá gan thật là lớn!

Trương Huyền hừ một tiếng.

Không nghĩ tới tên này sau khi bị xua đuổi, còn dám đoạt xác Tôn Cường. Sớm biết như vậy, liền trực tiếp tuôn ra chân khí, giết chết thần hồn của hắn.

Chỉ có điều, ngược lại cũng không làm khó được hắn. Những người khác đối mặt, cho dù là danh sư thất tinh am hiểu linh hồn, muốn tìm kiếm linh hồn ẩn nấp ở trên thân thể, cũng rất khó khăn. Hắn lại khác.

Thiên Đạo Đồ Thư Quán vừa ra, bất kỳ chỗ thiếu hụt nào cũng có thể tìm tới. Một linh hồn mà thôi, ẩn nấp ở góc nào cũng không có tác dụng.

- Tôn Cường, đánh một bộ quyền pháp!

Trương Huyền nói.

- Vâng!

Tôn Cường gật đầu, cổ tay lật một cái, quyền phong vù vù.

Nhìn thấy được quyền pháp của hắn, khóe miệng đám người Kim Tòng Hải, Tái các chủ đều giật một cái.

Đường đường là cường giả Tông Sư cảnh, đánh ra lại là võ kỹ phàm phẩm hạ cấp, chiêu số tầm thường không chịu nổi, không đành lòng nhìn thẳng.

Loại quyền pháp này, đặt ở liên minh vạn quốc, hài tử năm tuổi cũng có thể tùy tiện đánh ra vài bộ. Người này tự nhiên sử dụng cái này... Suy nghĩ một chút cũng choáng váng.

- Gần đây chỉ tu luyện công pháp, không nghiên cứu võ kỹ...

Nhìn thấy được vẻ mặt của mọi người, biết bọn họ suy nghĩ điều gì, Tôn Cường có chút xấu hổ.

Trong khoảng thời gian này, thực lực của hắn đột nhiên tăng mạnh, võ kỹ căn bản là không có tu luyện qua, vẫn là những gì học được ở Thiên Huyền vương quốc ban đầu.

Loại võ kỹ ở vương quốc không nhập lưu này, rơi vào trong mắt cao thủ lớn của liên minh vạn quốc, tất nhiên lại không tính là gì cả.

Sử dụng loại võ kỹ cấp bậc như vậy, hơn nữa tu vi cũng có chút lỗ mãng, một ngón tay là có thể đánh ngã không biết bao nhiêu người. Ở Độc Điện của Hiên Viên vương quốc tự nhiên bị người này hù dọa, Kim Tòng Hải, Cổ Mục đều cảm thấy có chút xấu hổ.

- Được!

Không để ý tới biểu tình của mấy người, Trương Huyền thông qua quan sát võ kỹ, đã biết nơi linh hồn ẩn thân, lại lấy ra một cây ngân châm, trực tiếp đâm qua.

Xì!

Ngân châm tiến vào thân thể Tôn Cường, ngay sau đó liền nghe được bên trong có một tiếng gào thét chói tai vang lên.

- Ngươi, làm sao ngươi biết ta ở chỗ này...

Ngay sau đó một sóng dao động linh hồn tức giận thở hổn hển, giống như có một âm thanh vang lên bên tai mọi người.

Rất hiển nhiên, người này đoạt xác Lạc Trúc, không nghĩ tới ẩn nấp như thế, sẽ thoáng một cái bị phát hiện.

- Lăn ra đây, ta có thể không giết ngươi!

Trên ngân châm, chân khí cuộn cuộn. Trương Huyền bực bội nói.

- Đi ra? Hừ! Nếu ngươi muốn đẩy ta vào chỗ chết, vậy đồng quy vu tận! Người này chỉ có Tông Sư cảnh, cắn nuốt Lạc Trúc ta làm không được. Cắn nuốt hắn, vẫn đặc biệt dễ dàng. Ta có thể trong nháy mắt lại nghiền ép linh hồn hắn. Cho dù giết ta, nhận được cũng chỉ là một thi thể!

Ý niệm linh hồn điên cuồng truyền lại.

- Không nên thương tổn người vô tội...

Lạc Trúc vội vàng xông về phía trước.

Trước đây hắn và đối phương giằng co, cũng sắp không kiên trì nổi. Người trước mắt này chỉ là Tông Sư cảnh. Thật sự muốn đoạt xác, có thể không cần tốn quá nhiều sức, trong nháy mắt, linh hồn sẽ bị cắn nuốt sạch sẽ, tan thành mây khói.

- Hiện tại cầu ta, đã muộn rồi...

Linh hồn điên cuồng gào thét. Một khí tức cường đại, chợt bao phủ Tôn Cường, trực tiếp công kích về phía đầu của hắn, hình như muốn hoàn toàn cắn nuốt.

- Dù sao đều chết. Giết một người là có lời. Giết hai người lấy lại vốn. Giết chết hắn, ta sẽ lại cắn nuốt những người khác. Ta vô hình vô chất, ngươi không bắt được ta, có thể làm gì ta... Ha ha, a? Ta ngất! Đây là trò đùa gì vậy? A... Cứu mạng...

Ý niệm điên cuồng gầm rú, đang đầy đắc ý, dự định một lần hành động Tôn Cường cắn nuốt sạch sẽ, đột nhiên hoảng sợ la lên.

Ngay sau đó mọi người lại cảm thấy khí tức linh hồn mới vừa rồi còn vô cùng kiêu ngạo cường đại, giống như là quả cầu khí bị để vào trong chảo dầu, trong nháy mắt vỡ tan.

- Đây... là chuyện gì?

Lạc Trúc sững sờ ở tại chỗ.

Đám người Tái các chủ cũng mở to hai mắt nhìn.

Vừa rồi rõ ràng cảm thấy sát ý của linh hồn đã quyết, hoàn toàn không có chút giữ lại. Thế nào thoáng một cái lại liên tục kêu thảm, giống như gặp quỷ?

Lẽ nào Trương sư sử dụng biện pháp gì?

Bọn họ vội vàng quay đầu lại nhìn lại, chỉ thấy Trương sư cũng không hiểu ra sao, hình như không biết rõ chuyện gì xảy ra.

Bọn họ lại nhìn về phía Tôn Cường cách đó không xa, chỉ thấy hắn trợn tròn mắt, hai tay mở ra, vẻ mặt vô tội:

- Ta thật sự không muốn giết chết hắn...

Ầm ầm!

Còn chưa nói dứt lời, lại cảm thấy người béo mập này, giống như ăn được vật đại bổ, khí tức nhanh chóng bay lên, tu vi từ Tông Sư sơ kỳ, một đường tăng mạnh về phía trước.

- Đây là... vu hồn tẩm bổ, tu vi tăng mạnh?

Trước mắt Lạc Trúc, Tái các chủ đồng thời tối sầm.

- Có ý gì?

Trương Huyền nhìn qua.

- Vu hồn sư không giống với võ giả bình thường. Võ giả tu luyện chân khí, thân thể. Bọn họ tu luyện là linh hồn. Bởi vậy, sẽ dung hợp tu vi suốt đời tiến vào hồn phách. Cho dù đoạt xác, cũng có thể nhanh chóng khôi phục, không đến mức suy yếu không chịu nổi...

Môi Lạc Trúc trắng bệch:

- Hiện tại linh hồn của hắn bị loại bỏ, cũng chẳng khác nào tu vi toàn thân đều biến thành tẩm bổ, tất cả truyền thụ ở trong cơ thể đối phương...

- Còn có chuyện này?

Trương Huyền sửng sốt.

- Đúng vậy. Lực lượng của vu hồn sư đều là hồn lực tinh thuần, không có bất kỳ thuộc tính nào. Chỉ cần là người tu luyện đều có thể tiếp nhận, hơn nữa không có bất kỳ xung đột nào... Nếu như đoán không sai, tu vi của hắn, nhất định sẽ tăng mạnh!

Lạc Trúc nhìn về phía Tôn Cường đang đứng tại chỗ, đến bây giờ vẻ mặt vẫn ngỡ ngàng, cái gì cũng không biết, giọng nói run rẩy.

Mình đây là gặp phải dạng quái thai như thế nào?

Người thanh niên này chưa đủ hai mươi tuổi, dựa vào ngân châm lại trục xuất linh hồn vu hồn sư đoạt xác ra ngoài. Hạ nhân này của hắn càng lợi hại hơn. Vu hồn sư muốn nuốt hắn, kết quả bị hắn nuốt...

- Hắn, hắn... ngay cả vu hồn sư cũng có thể nuốt?

Mới vừa rồi, bởi vì Tôn Cường thi triển võ kỹ cấp bậc thấp, Kim Tòng Hải, Cổ Mục phát sinh lòng khinh thường đối với hắn, hiện tại đều khiếp sợ đến mức sắc mặt nhất thời trắng bệch.

Đây chính là một trong những nghề kinh khủng nhất thượng cổ. So với độc sư bọn họ cũng có thể là tồn tại đáng sợ. Bất kỳ cường giả nào gặp phải, chỉ nghe nói đã biến sắc măt... Kết quả bị người này lộ ra vẻ mặt vô tội cắn nuốt...

Có cần biến thái như vậy hay không?

Thảo nào ban đầu ở Độc Điện, hắn lớn lối như vậy. Hắn là... thật sự có bản lĩnh!

- Tu vi của hắn ở phương diện linh hồn, sâu không lường được. Sau này ngàn vạn lần không nên đắc tội...

Nhất thời xiết chặt nắm đấm, Kim Tòng Hải vội vàng căn dặn đối với đồ đệ.

Vị Lạc Trúc vừa rồi, đường đường là cường giả Hóa Phàm nhị trọng đỉnh phong, đối mặt với vu hồn sư đoạt xác, hoàn toàn không hề có biện pháp nào, cả ngày bị hành hạ tới dục tiên dục tử.

Người này thì hay rồi, chỉ có thực lực Tông Sư, lại dễ dàng giết chết hắn. Về phương diện linh hồn, tuyệt đối cường đại đến cực điểm.

- Một hạ nhân cũng lợi hại như vậy, thiếu chủ lại phải mạnh tới mức nào?

Trong lòng xúc động, đồng thời nhìn về phía người thanh niên cách đó không xa, tràn đầy chấn động.

Hạ nhân nho nhỏ, dễ dàng cắn nuốt vu hồn sư Hóa Phàm cảnh. Thiếu chủ này khẳng định lợi hại hơn. Thảo nào rất nhiều chức nghiệp đều tinh thông, năng lực quan sát lại tốt như vậy. Chỉ sợ trong mắt bọn họ tuy rằng nhìn thấy được chính là nửa bước Hóa Phàm, thực lực chân chính lại chưa chắc.

Đang chấn động, liền thấy khí tức của Tôn Cường không ngừng bay lên, cuối cùng ngừng lại.

Từ Tông Sư cảnh một đường đột phá, tự nhiên trực tiếp đột phá nửa bước Hóa Phàm, thăng cấp đến Hóa Phàm nhất trọng!

Vu hồn sư đoạt xác thành công, tu vi sẽ giảm xuống. Nhưng bây giờ... còn chưa kịp đoạt xác, đã bị người này cắn nuốt. Nói cách khác năng lượng trong cơ thể hắn, là Hóa Phàm nhất trọng hoàn chỉnh.

Cắn nuốt toàn bộ lực lượng Hóa Phàm nhất trọng, tu vi của hắn cũng thuận lợi đạt được nhất trọng trung kỳ, so với Trương Huyền còn cao

hơn.

Chỉ có điều, đây là tu vi được rót xuống, trên phương diện vận dụng cũng không thuần thục. Cùng Trương Huyền chiến đấu, hắn khẳng định không phải là đối thủ.

- Ta, thực lực của ta...

Cảm nhận được trên phương diện lực lượng biến hóa, Tôn Cường chớp mắt, vẻ mặt choáng váng mơ hồ.

Đến bây giờ hắn chưa từng làm rõ chuyện gì xảy ra.

Người kia không phải muốn cắn nuốt mình sao?

Thế nào vĩ đại như vậy, tự mình chết, cam tâm bị nuốt?

- Là... luồng chân khí thiếu gia để lại ở trong cơ thể ta!

Hắn vội vàng nhìn lại về phía trong cơ thể, rất nhanh liền hiểu được.

Trước đây, khi hắn đi Độc Điện ở Hiên Viên vương quốc, thiếu gia sợ hắn gặp chuyện không may, từng lưu lại ở bên trong thân thể hắn một luồng chân khí.

Ở Độc Điện gặp phải đám người Triệu Phi Vũ, hắn cũng lại không dung. Sau đó, hắn lại quên mất chuyện này.

Vừa rồi, linh hồn này muốn cắn nuốt hắn, chân khí bảo vệ chủ, tự động xuất hiện, quấy linh hồn này thành bột phấn.

Trên thực tế, hắn đoán không sai. Thật sự là nguyên nhân này.

Trước đó Trương Huyền giúp Lạc Trúc trị liệu, vì phòng ngừa bị phát hiện ra sự đặc biệt của chân khí thiên đạo, trên ngân châm mỗi lần đều ẩn chứa một chút. Mà ở trong cơ thể Tôn Cường, lưu lại đủ một luồng, kích thước chênh lệch gấp mấy trăm, mấy nghìn lần... Linh hồn của vu hồn sư này vốn lại vỡ thành mảnh nhỏ, làm sao có thể chống đỡ được!

- Đa tạ thiếu chủ...

Hắn hiểu được, đang muốn chạy tới cảm kích ân cứu mạng của thiếu chủ, lại thấy thiếu gia bình tĩnh vô cùng, chẳng biết lúc nào đã đi tới trước mặt Lạc Trúc.

- Lạc Trúc tiền bối đúng không? Xin hỏi tiền bối bắt được vu hồn sư ở đâu? Còn có thể lại làm bắt qua mấy con, ta thuận tiện để cho mấy học sinh của ta cũng thăng cấp, đột phá một chút hay không...

-...

Lạc Trúc.

-...

Tái các chủ.

Vô Hồn Kim Nhân quỷ dị (1)

dtv-ebook.com

Người khác nghe nói đến vu hồn sư đều biến sắc, có thể trốn được xa bao nhiêu thì trốn xa bấy nhiêu. Người này thì hay rồi, còn muốn bắt tới mấy cái, để cho học sinh của hắn thăng cấp?

Tất cả mọi người cảm thấy cằm rơi trên mặt đất, sắp muốn nôn ra máu.

Đổi lại thành người khác nói như vậy, bọn họ khẳng định cảm thấy có phải điên rồi hay không. Nhưng nhìn thấy việc Tôn Cường vừa trải qua, bọn họ biết đối phương nói là lời nói thật...

Bắt vu hồn sư, nâng cao thực lực... Đại ca, ngươi xem nghề nghiệp khiến cho người ta khiếp sợ này thành Phá Cảnh Đan sao...

- Cái này... Trương sư, vu hồn sư thời kỳ thượng cổ đã tiêu diệt hầu như không còn. Người này sống sót, chắc là sử dụng bí pháp nào đó rơi vào giấc ngủ say. Kết quả trong lúc vô ý bị ta động vào, mới thức tỉnh... Loại vật này, bản thân không nhiều lắm.

Lau một chút mồ hôi lạnh trên đầu, Lạc Trúc vội vàng giải thích.

Vu hồn sư thời kỳ thượng cổ lại không nhiều lắm, sau lại còn bị Danh Sư Đường diệt sạch, có thể sống được tới nay, đều giống như hổ phách, thuộc về cơ duyên xảo hợp. Ngươi tưởng là khoai tây, củ cải trên đường, chộp một cái sẽ được cả đống? Đào một cái sẽ được một bao tải sao?

Còn kiếm mấy cái để cho học sinh thăng cấp...

Thật biết nghĩ!

- Không nhiều lắm? Vậy thật sự là quá đáng tiếc...

Vẻ mặt Trương Huyền tiếc nuối.

Nhìn thấy Tôn Cường người ta thăng cấp, đơn giản giống như uống nước, Tông Sư cảnh trực tiếp đạt được Hóa Phàm nhất trọng... Nếu như thật sự có thể kiếm được mấy cái, đám người Triệu Nhã khẳng định cũng sẽ thuận lợi đột phá, thật sự đạt được Hóa Phàm cảnh, cho dù đi liên minh vạn quốc, cũng sẽ trở thành một trợ lực lớn.

- Đúng rồi, Vô Hồn Kim Nhân, vu hồn sư rốt cuộc có chuyện gì xảy ra? Có thể nói nhỏ với chúng ta một chút hay không?

Biết thứ này có thể gặp không thể cầu, không phải tùy tiện là có thể nhận được, Trương Huyền không rầu rĩ nữa, nhìn lại.

Những người khác cũng lộ ra vẻ mặt hiếu kỳ.

Người này từ chỗ nào nhận được Vô Hồn Kim Nhân, thế nào lại bị vu hồn sư quấn lên?

- Muốn trách, thì trách ta tham lam! Từ trong một quyển sách cổ, tìm được mộ của vu hồn sư, nghĩa là có vô số trân bảo, lại đi qua... Kết quả gặp phải Vô Hồn Kim Nhân. Vừa thu được một cái, đã bị linh hồn đoạt xác, cũng không dám tiếp tục nữa, vội vàng chạy trốn...

Sắc mặt Lạc Trúc nhất thời đỏ lên.

Chuyện hắn trải qua không khác lắm so với những gì mọi người suy đoán trước đó. Phát hiện ra mộ của vu hồn sư thượng cổ lưu lại, muốn đi vào tìm bảo, lại không ngờ rằng bị một linh hồn đoạt xác.

Liên tục tranh đoạt không biết bao nhiêu ngày, hắn cảm giác đối phương càng lúc càng cường thế, biết tiếp tục nữa sớm hay muộn cũng sẽ bị loại bỏ. Lúc này hắn mới bất đắc dĩ đi tới phòng đấu giá, bán đi Vô Hồn Kim Nhân, hy vọng có thể mượn danh hiệu của Giám Bảo các, khiến cho càng nhiều người cảm giác hứng thú đối với vu hồn sư qua, thuận tiện giúp hắn giải quyết tai họa ngầm trong cơ thể.

May là, vận khí hắn không tệ, gặp được vị Trương sư này.

Bằng không, đổi lại thành những người khác, nhất định sẽ đâm lao phải theo lao, trực tiếp giao dịch cùng linh hồn kia, luyện hóa hắn.

- Ta muốn đi xem, thuận tiện tìm kiếm một chút truyền thừa của vu hồn sư. Ngươi có thể dẫn ta đi tới ngôi mộ kia hay không?

Nghe xong việc trải qua của hắn, Trương Huyền mở miệng.

Tới Hồng Hải Thành, mục đích lớn nhất chính là tìm kiếm truyền thừa của vu hồn sư, tìm được phương pháp cứu tỉnh Lộ Trùng. Hiện tại có cơ hội này, hắn tất nhiên sẽ không bỏ qua.

- Đi tới mộ?

Thân thể Lạc Trúc run lên.

Trải qua chuyện lần trước, khiến cho hắn đến nay khó quên. Nếu như lại đi, hắn thật sự có chút sợ hãi và kiêng kỵ.

- Nếu như ngươi lo lắng, cũng có thể nói địa chỉ cho ta biết, ta tự mình đi là được.

- Cái này... Không cần! Cái mạng này của ta là do Trương sư cứu. Nếu như Trương sư thật sự muốn đi, dẫn ngươi đi là được!

Do dự một lát, Lạc Trúc cắn răng một cái.

Nếu không có vị Trương sư này, hiện tại linh hồn hắn đã bị phai mờ, hồn phi phách tán. Ơn lớn như vậy, tuyệt đối không phải một con Vô Hồn Kim Nhân là có thể báo đáp.

- Chỉ có điều... Trương sư phải cẩn thận. Chỗ kia vô cùng quỷ dị. Tốt nhất có thể chuẩn bị trước. Bằng không, ta sợ... Cho dù thực lực ngươi cường đại, cũng khó lòng phòng bị!

Nhớ tới quỷ dị trong ngôi mộ, trong lòng Lạc Trúc còn sợ hãi.

Trương Huyền gật đầu.

Có thể trở thành một trong những nghề khiến cho người thượng cổ kinh hoàng, khiếp sợ, vu hồn sư khẳng định không đơn giản. Tôn Cường mặc dù có thể dễ dàng luyện hóa tên kia, chân khí thiên đạo chiếm tác dụng lớn. Quan trọng hơn chính là, người này không biết sống bao lâu, đã cực kỳ suy yếu.

Hơn nữa hắn cùng Lạc Trúc cạnh tranh quyền nắm thân thể trong tay lâu như vậy, giống như binh sĩ vừa hành quân mệt mỏi, bị dễ dàng đánh tan, chẳng có gì là lạ.

Nhưng ngôi mộ kia lại khác. Bên trong nếu chẳng may còn có linh hồn, thực lực không biết, thủ đoạn không biết, tuyệt đối không dễ dàng như vậy.

- Thứ cần thiết, ta đây liền chuẩn bị. Ba ngày sau, chúng ta xuất phát!

Suy tư một chút, Lạc Trúc nói.

Điều tra mộ của vu hồn sư lâu như vậy, đối với thứ linh hồn kiêng kỵ, hắn cũng biết một ít. Chỉ có điều, những vật phẩm này cần phải đặc biệt chế luyện chính xác, bên ngoài không có cách nào mua, hắn cần phải tự mình chuẩn bị.

- Được!

Trương Huyền đồng ý.

Vừa vặn công pháp, võ kỹ hắn để cho Giám Bảo các chuẩn bị cũng chưa làm xong. Ở đây cũng cũng không thiếu chuyện cần xử lý. Ba ngày đối với hắn mà nói, cũng vừa vặn kịp.

- Vậy... ta lại cáo từ trước!

Lại nói một hồi, quyết định chi tiết đi mộ của vu hồn sư, lúc này Lạc Trúc mới ôm quyền rời đi.

- Trương sư, truyền thừa của vu hồn sư đứt đoạn, vô cùng quỷ dị. Ta... cũng muốn cùng đi qua nhìn một chút, chẳng biết có được không?

Lạc Trúc rời đi, gian phòng yên tĩnh trở lại, sắc mặt Tái các chủ nhất thời đỏ lên, nói.

Lần này mua Vô Hồn Kim Nhân, hắn chưa từng giúp đỡ chuyện gì, lại muốn trực tiếp hưởng dùng thành quả, có chút ngượng ngùng.

Chỉ có điều, văn hóa của Vu hồn ở thời kỳ thượng cổ, có phần phong phú tươi đẹp. Làm giám bảo sư, có thể có cơ hội tiếp xúc gần gũi, hắn tất nhiên muốn gia nhập.

- Trương sư, ta cũng muốn đi xem...

Lạc Tần cũng vội vàng nói.

Hội đấu giá không lợi không dậy sớm. Vu hồn sư nghiên cứu linh hồn, mỗi lần đều cần rất nhiều cống phẩm, mới ra tay. Có thể đi qua nhìn một chút, một khi nhận được chút bảo vật, đối với hội đấu giá mà nói, cũng có lợi ích cực lớn.

- Muốn đi xem?

Trương Huyền nhíu mày một cái, đột nhiên ánh mắt nhất thời sáng lên:

- Được. Chỉ có điều, ta khuyên các ngươi cầm chuẩn bị trước đủ linh thạch. Vạn nhất có bảo bối gì, cũng có thể có tiền mua!

Hai người này đều là chủ nhân có tiền. Nếu may mắn ở trong mộ kiếm được thứ tốt, có thể trực tiếp bán cho bọn họ, từ trong đó kiếm lấy lợi ích.

Hiện tại kim tệ với hắn mà nói không có tác dụng gì. Có thể chuẩn bị nhiều linh thạch một chút, không quan tâm bản thân mình hay đám người Triệu Nhã, tu luyện đều sẽ là làm ít công to.

- Vâng!

Hai người gật đầu đáp ứng.

Đổi lại thành người khác dám nói như vậy, lấy thân phận của hai người, khẳng định sẽ đánh cho đối phương răng rơi đầy đất.

Nhưng từ khi chứng kiến thủ đoạn thần quỷ khó lường vị Trương sư này, ngay cả vu hồn sư cũng có thể dễ dàng chém chết... Loại ý nghĩ này bọn họ tuyệt đối không dám có.

Tùy tiện xông vào, khiến Lưu Thương Khúc Thủy ngừng lại, liếc mắt nhìn ra đoạt xác... lại thêm thân phận danh sư, không quan tâm là loại nào, bọn họ đều không dám tùy ý làm bậy.

- Đúng rồi, có thể làm phiền Tái cách chủ, dẫn ta đi tới tàng thư khố của các ngươi, xem sách liên quan tới vu hồn sư hay không?

Xác định xong, Trương Huyền nhìn về phía Tái các chủ.

Đi tới Giám Bảo các, đương nhiên phải xem tàng thư khố của bọn họ một lần, đối với giám bảo, vu hồn sư sau này cũng có thể hiểu rõ nhiều hơn một chút, không đến mức bị động như vậy.

- Cái này đơn giản!

Còn tưởng là yêu cầu gì, chỉ là đọc sách, Tái các chủ mỉm cười.

Vị trước mắt này, trình độ giám của bản thân cao hơn hắn. Cho dù không yêu cầu, cũng có tư cách tiến vào quan sát.

- Vậy là tốt rồi! Có khả năng còn muốn làm phiền Các chủ chuẩn bị nơi ở. Mấy học sinh này của ta, còn có vị Triệu công tử này, cần nghỉ ngơi!

Trương Huyền nói tiếp.

Từ Hiên Viên vương quốc một đường chạy tới, vừa đến liền tiến vào Giám Bảo các, sau đó lại tham gia buổi đấu giá... Tất cả mọi người cảm

thấy có chút mệt mỏi.

Tái các chủ gật đầu lui ra ngoài. Thời gian không lâu, hắn lại an bài mấy gian phòng yên tĩnh.

Tiến vào trong đó, Trương Huyền gọi đám người Triệu Nhã đến bên cạnh.

- Đi mộ của vu hồn sư nguy hiểm vô cùng. Mấy ngày tới mau chóng nâng cao thực lực, mới có thể bảo đảm an toàn.

Mộ của vu hồn sư, ngay cả Lạc Trúc Hóa Phàm nhị trọng đỉnh phong cũng gặp phải công kích. Những học sinh này, chỉ có Tông Sư, vẫn kém một mảng lớn. Phải mau chóng nâng cao thực lực, bằng không, cho dù quá khứ, cũng gánh nặng.

- Linh thạch tùy tiện sử dụng. Thời gian ba ngày, tất cả phải đột phá đến Chí Tôn. Bằng không, không cần đi theo!

Lấy ra một đống linh thạch ném tới, Trương Huyền thản nhiên nói.

Trước nghèo, không có linh thạch, mình cũng không muốn sử dụng, học sinh cũng chưa từng thấy qua. Hiện tại trải qua buổi đấu giá và Lưu Thương Khúc Thủy, cầm hơn hai vạn linh thạch ở trong tay, muốn sử dụng thể nào lại dùng như thế, hoàn toàn không keo kiệt.

- Vâng!

Nghe được lão sư cho ra mệnh lệnh như vậy, mọi người đồng thời cắn răng.

Tông Sư đột phá đến Chí Tôn rất khó. Nhưng trong vấn đề tu luyện, lão sư từng giảng giải tất cả, có công pháp lão sư đặc biệt sáng tạo, phối hợp với nhiều linh thạch như vậy, lại không có cách nào thành công, cũng sẽ không cần sống nữa.

- Đi tu luyện đi!

Giao phó xong, Trương Huyền rời khỏi phòng, đi theo phía sau Tái các chủ, đi về phía tàng thư khố.

Giám bảo, liên quan tới rất nhiều chức nghiệp: nhân văn, lịch sử, thi họa, đồ cổ, binh khí... trong đó ẩn chứa tri thức nhiều không đếm xuể. Tàng thư khố thu thập sách, cũng càng phong phú hơn so với những chức nghiệp khác.

Liếc mắt thoáng nhìn, Trương Huyền đã bị sự khổng lồ của tàng thư khố làm chấn động.

So sánh với nơi đây, tàng thư khố trước đó nhìn thấy được ở Thiên Vũ vương quốc, thậm chí Danh Sư Đường ở Hiên Viên vương quốc, cũng không đáng để nhắc tới.

- Bắt đầu!

Trương Huyền lại thu sách vào.

Vù vù!

Tốn gần một ngày, hắn mới thu hết tất cả sách.

Trở lại nơi ở, lúc này hắn mới phát hiện toàn thân co quắp, cũng sắp không đứng dậy nổi.

Từ Hiên Viên vương quốc đi tới, một đường lăn qua lăn lại Giám Bảo các, Lưu Thương Khúc Thủy, hội đấu giá, trên thân thể tiêu hao vẫn không tính là gì cả. Mắt Minh Lý vận dụng quá nhiều, trên mức độ tâm cảnh tổn hao, hơn nữa nhanh chóng thu sách, khiến cho hắn cảm thấy mệt mỏi không chịu nổi.

Ngủ một giấc, mãi đến khi giữa trưa ngày hôm sau, lúc này hắn mới khôi phục lại, một lần nữa cảm thấy tinh thần sảng khoái.

Mức độ tâm cảnh, chỉ cần không tổn thương đến căn cơ, nghỉ ngơi cũng đủ, là hoàn toàn có thể khôi phục.

- Xem có thể tìm được manh mối gì hay không!

Tỉnh táo lại, duỗi người, Trương Huyền lật cổ tay một cái. Một kim nhân cực lớn xuất hiện ở trước mặt.

Từ khi mua được ở phòng đấu giá, hắn chưa từng quan sát qua. Hiện tại vừa vặn lúc rảnh rỗi, cố gắng nghiên cứu một chút, có lẽ có thể tìm được một ít manh mối, có hiểu rõ sâu hơn đối với vu hồn sư.

Kim nhân nằm yên tĩnh, so với thi thể, khôi lỗi không có gì khác nhau. Trương Huyền nhìn một hồi, không nhìn ra cái gì. Ngón tay hắn đặt ở trên người đối phương.

- Chỗ thiếu hụt!

Vù!

Trong đầu hắn hình thành một quyển sách.

Tiện tay mở ra, Trương Huyền cúi đầu nhìn sang. Ngay sau đó lông mày hắn nhíu lại một cái, sắc mặt trở nên cổ quái khác thường.

- Điều này, điều này... Làm sao có thể?

Quỷ dị Vô Hồn Kim Nhân (2)

dtv-ebook.com

Chỉ thấy sách viết chi chít một đống.

- Vô Hồn Kim Nhân nhất cấp, khôi lỗi do vu hồn sư đặc biệt chế luyện, có ý thức tự chủ, cũng có thể để cho linh hồn người xâm nhập điều khiển. Trong cơ thể có bố trí linh thạch trận, không cần tu luyện. Mấy con phối hợp, thống nhất điều khiển, vốn có lực công kích lớn lao. Khuyết điểm:...

Có ý thức tự chủ?

Có ý gì?

Chẳng lẽ, thứ này không phải chết, mà là sống? Bằng không... Làm sao có thể có ý thức tự chủ?

Hắn tiếp tục nhìn xuống dưới.

-... Khuyết điểm bốn, ý thức được tự nguyện rút ra khỏi thân thể. Trong cơ thể chỉ có một tia lửa bất diệt, không có cách nào tỉnh táo. Khuyết điểm năm...

- Lẽ nào...

Đột nhiên nghĩ tới điều gì, sắc mặt Trương Huyền trầm xuống.

Theo truyền thuyết, Vô Hồn Kim Nhân là vu hồn sư lấy người sống chế luyện thành, hắn vốn cảm thấy không quá tin tưởng. Hiện tại xem ra, sợ rằng đúng là như vậy.

Cứng rắn rút linh hồn ra, trong cơ thể lưu lại một tia lửa bất diệt, mục đích là để cho hoạt nhân, thân thể sẽ không mục nát, giống như người

sống đời sống thực vật, thoạt nhìn so với tử thi không có gì khác nhau, trong cơ thể lại có hoạt tính, xem như là hoạt nhân.

Nếu không, linh hồn không có, người chẳng khác nào chết, thân thể cũng lại không có cách nào bảo tồn, lại làm sao chế luyện thành kim nhân?

Không nói gì khác, chỉ riêng toàn thân thấm kim loại, biến thành bộ dạng này, lại cần phải tiêu tốn không ít thời gian, khó duy trì thân thể sống sót, có khả năng còn chưa có thành công, đã mục nát.

Hắn nhất thời xiết chặt nắm đấm, đang cảm thấy vu hồn sư tàn nhẫn vô cùng, ngay sau đó lắc đầu:

- Không đúng. Ý thức là được tự nguyện rút ra khỏi thân thể. Chẳng lẽ, những người này cam tâm tình nguyện tử vong?

Thiên Đạo Đồ Thư Quán biểu hiện là linh hồn tự nguyện bị rút ra.

Nói cách khác, thời gian rút ra linh hồn, không phải vu hồn sư ép buộc, mà là chủ nhân cũ kim nhân tự nguyện, như vậy có khả năng lưu lại lửa bất diệt. Bằng không, kháng cự, ngọc đá đều nát, cả linh hồn cũng sẽ mất đi.

Đừng nói không có cách nào tạo ra kim nhân, sợ rằng ngay cả thi thể cũng không bảo tồn tiếp được.

- Theo truyền thuyết, một ít thế lực lớn có thể nuôi dưỡng một ít tử sĩ cam tâm liều chết. Sợ rằng những kim nhân cũng vậy. Vì vu hồn sư nuôi dưỡng, sứ mạng chính là biến thành kim nhân, hoàn toàn thần phục...

Suy nghĩ hồi lâu, trong lòng hắn suy đoán.

Thế lực lớn có thể nuôi dưỡng tử sĩ, vu hồn sư chưa chắc không thể. Lại nói, loại chức nghiệp này am hiểu linh hồn, cũng có khả năng tẩy não người tu luyện, khiến cho hắn cam tâm tình nguyện bị rút ra linh hồn.

Khủng khiếp!

Quỷ dị!

Lấy người sống chế luyện khôi lỗi, còn muốn khiến cho hắn cam tâm tình nguyện. Vu hồn sư quả nhiên đáng sợ.

Ban đầu còn nghĩ, mình có nên cũng bắt mấy con, luyện hóa nâng cao tu vi hay không. Nhìn thấy được thủ đoạn tàn nhẫn của bọn họ, hắn rùng mình một cái...

Hay là thôi đi!

Tiếp tục nhìn xuống dưới, rất nhanh hắn đã lật xem hết cả bộ sách một lượt.

Nội dung còn lại cũng không có gì đáng chú ý. Cơ bản đều giới thiệu nhược điểm, cùng với phương pháp sử dụng Vô Hồn Kim Nhân.

- Đáng tiếc, ta không thể sử dụng...

Xem xong nội dung, Trương Huyền bất đắc dĩ lắc đầu.

Vu hồn sư am hiểu linh hồn, có thể rút linh hồn ra khỏi thân thể, tiến hành điều khiển đối với thứ này, hắn không làm được.

Tu luyện tới hiện tại, hắn còn chưa có tiếp xúc qua phương pháp tu luyện liên quan tới linh hồn. Nói cách khác... Tuy rằng thực lực đạt tới nửa bước Hóa Phàm, linh hồn cùng thân thể hợp lại làm một, không có cách nào rời khỏi thân thể một mình hành sự.

Điều này lại giống như lái xe, muốn xe chạy tới nơi mình muốn đi, người phải đi vào trước. Linh hồn không có cách nào rời khỏi thân thể, cũng lại không vào được, vậy làm sao có thể tiến hành điều khiển đối với thứ này?

Trước đó còn nghĩ, sau khi mua được, một khi có thể điều khiển, chẳng khác nào có một tử sĩ Hóa Phàm cảnh. Hiện tại xem ra, căn bản cũng không phải là chuyện này.

Linh hồn hắn giam cầm ở thân thể, không có cách nào ra khỏi thân thể, cũng lại không có cách nào sử dụng. Nói cách khác... thứ này trước sau chỉ biết nằm ở chỗ này, tác dụng gì cũng không có.

Đương nhiên, nếu quả thật gặp phải nguy hiểm, thật ra có thể lấy nó ra, làm một tấm lá chắn thịt.

Khụ khụ, đấu giá lâu như vậy, tốn một cái giá lớn như vậy, chỉ mua một tấm lá chắn... Suy nghĩ một chút cũng choáng váng.

- Thu!

Lại nhìn một hồi, nhưng không có phát hiện ra tin tức gì hữu dụng, hắn thu kim nhân vào chiếc nhẫn trữ vật. Ngay sau đó lòng bàn tay hắn thoáng lắc một cái, một quả cầu xuất hiện.

Đây chính là hộp Thiên Công Cơ Xảo, Trần trưởng lão đánh cược thua không có tiền trả lại, bồi thường.

- Nơi này có một chỗ thiếu hụt, ở đây cũng có, ở đây còn có...

Vuốt ve thứ tròn tròn giống như quả tạ, ngón tay truyền vào chân khí, dựa theo chỗ thiếu hụt ghi chép trong Đồ Thư Quán điểm qua từng chỗ.

Tổng cộng mười bảy chỗ khuyết điểm, rất nhanh bị điểm hết.

Răng rắc!

Một âm thanh lò xo tách ra vang lên. Quả cầu trong tay hắn đột nhiên phát sinh biến hóa, giống như cái hộp bị mở ra.

- Cái này...

Trương Huyền bị dọa cho giật mình.

Từ bề ngoài nhìn vào, thứ này không khác gì quả tạ, hoàn toàn không có vết nứt và chỗ kết hợp. Trước đó, hắn cũng hoài nghi là một miếng sắt.

Nằm mơ cũng không nghĩ tới tự nhiên có thể mở ra.

- Quá tinh xảo...

Hắn cúi đầu liếc mắt thoáng nhìn, không nhịn được tán thưởng:

- Chẳng lẽ cái gọi là Thiên Công viện này, giống như Thú Đường, nghiệp đoàn luyện đan sư, là nơi thiên công sư tập trung lại?

Xem xong tất cả sách của Giám Bảo các, tuy rằng tri thức không thông hiểu đạo lí, nhưng cũng biết một chức nghiệp rất lợi hại, thiên công sư!

Loại chức nghiệp này, không có vũ lực quá cao, nghiên cứu chính là sự nhanh nhẹn linh hoạt, thuộc về chức nghiệp hạ cửu lưu.

Theo truyền thuyết, đó là nơi có thể thiết kế ám khí tinh vi nhất, và khôi lỗi phức tạp nhất trên đời này. Nhất là khôi giáp, luyện khí sư chế luyện tuy rằng phù hợp thân thể, nhưng muốn phát huy hiệu quả lớn hơn nữa, lại cần phải tìm loại người chức nghiệp này.

Vô số cường giả chế luyện binh khí, sẽ đồng thời mời thiên công sư và luyện khí sư đi theo. Mời bọn họ tự mình thiết kế, một trong những binh khí bình thường, sẽ ẩn chứa vô số pháp môn, khiến người ta khó lòng phòng bị.

Không nói gì khác, cây trường thương này của Trịnh Dương, là bình thường nhất, cần phải gấp từng đoạn một, phiền phức vô cùng. Nếu như thiên công sư ra tay, trong đó thiết kế chốt lò xo, cầm trong tay chỉ có kích thước dài bang chiếc đũa, nhẹ nhàng nhấn một cái, là có thể thay đổi dài hơn một trượng, uy lực vô cùng.

Còn nữa, chính là cái hộp Thiên Công Cơ Xảo này, trong Đồ Thư Quán ghi chép khuyết điểm, phải là mấy chỗ điểm nối tiếp yếu ớt của nó. Chỉ có chạm vào mấy chỗ này, mới có khả năng hoàn toàn mở ra.

Bằng không, cho dù lực lượng cường thịnh mấy đi nữa, cũng không thể làm gì được. Mạnh mẽ công kích, chỉ hoàn toàn hủy diệt thứ bảo tồn bên

trong.

- Có thể sử dụng thứ này để chứa, rốt cuộc là vật phẩm trân quý gì?

Hắn tiện tay mở ra hộp Thiên Công Cơ Xảo.

Thời điểm vừa tiếp xúc thứ này, Thiên Đạo Đồ Thư Quán lại đưa ra phán đoán, nói là "Thiên Công viện chế luyện thành, nhanh nhẹn linh hoạt vô song, không chỉ phương pháp, không có cách nào mở ra, nhưng chứa một ít bảo vật quan trọng cơ mật!

Nếu sử dụng máy móc như vậy chứa đồ, khẳng định không đơn giản.

Mở hộp ra, bên trong chứa một tấm da thú hơi mỏng, không biết làm bằng vật liệu gì, khác thường bền vững kiên cố, không biết đã tồn tại bao nhiêu năm, tự nhiên hoàn hảo không tổn hao gì, hoàn toàn không có chút hư hỏng.

Hắn tiện tay mở ra.

- Hồng Trần Đạp Thiên Bộ? Đây là vật gì?

Phía trước da thú viết năm chữ lớn Hồng Trần Đạp Thiên Bộ, khiến người ta nhìn không hiểu có ý gì.

Tiếp tục nhìn xuống dưới, một câu thơ xuất hiện ở trong tầm mắt.

- Hồng trần ba nghìn dặm, cười bước lên trời xanh!

Phía sau câu thơ, ghi lại lai lịch của thứ này.

- Hồng Trần Đạp Thiên Bộ, là của môn sinh Khổng sư, Trọng Thánh sáng tạo ra. Ngày hoàn thành, lưng đeo núi lớn, một bước ba nghìn dặm, bay lượn trên cửu thiên. Mạch ta được Trọng Thánh quan tâm, truyền một quyển Đạp Thiên Bộ, lưu truyền hậu bối tử tôn, hi vọng đối xử tử tế. Vì đề phòng biến cố, đặc biệt đặt ở trong hộp Thiên Công Cơ Xảo, không phải máu của ta hậu bối, không có cách nào mở ra...

- Lại là bộ pháp?

Trương Huyền hiểu được, mắt sáng rực lên.

Môn sinh Khổng sư sáng chế, bộ công pháp này giá trị to lớn, có thể tưởng tượng được.

Thảo nào cần hộp Thiên Công Cơ Xảo chứa vào.

Dựa theo đạo lý, thứ này đặt ra phương pháp mở ra đặc biệt, giống như phía trên viết, không có máu hậu bối của mạch bọn họ, không có cách nào mở ra. Trương Huyền tất nhiên không phải là hậu bối của bọn họ, thậm chí cũng không biết một mạch này là gì.

Cho dù có thể mở ra, là bởi vì Thiên Đạo Đồ Thư Quán, tìm được chỗ thiếu hụt của thứ đồ này.

Cái này giống hệt với mật mã ở kiếp trước. Biết mật mã có thể mở ra. Nếu như quên, tiến vào tiếp xúc với nhân viên quản lý, sử dụng mật mã của nhân viên quản lý, cũng có thể mở ra.

Hiện tại hắn sử dụng chính là cái này.

Đồ Thư Quán trực tiếp hiểu thấu đáo bản chất của hộp kỹ xảo, xuống tay từ căn bản, lại nghiêm mật, lại kỹ xảo nữa, cũng không chịu được một đòn.

- Môn sinh Khổng sư lưu lại công pháp, không biết có chỗ thiếu hụt hay không!

Cầm bí tịch, Trương Huyền thầm hô chỗ thiếu hụt.

Hiện tại không quan tâm công pháp gì, hắn đều hình thành thói quen, xem trước một chút có khuyết điểm hay không.

Vật này là do môn sinh của Khổng sư tự mình sáng chế, cấp bậc cao có thể tưởng tượng được. Chỉ có điều... cấp bậc cao, khẳng định cũng có

chỗ sơ hở. Xem trước một chút lại nói sau.

Vù!

Trong đầu hắn xuất hiện một quyển sách. Hắn tiện tay mở ra.

- Chỉ có bốn mươi hai chỗ thiếu hụt?

Rất nhanh lật xem xong sách, Trương Huyền líu lưỡi.

Không hổ danh là bộ pháp do môn sinh Khổng sư sáng lập ra. Thật là đáng sợ. Có ít nhất chừng bốn mươi chỗ thiếu hụt, ở trong võ kỹ xem như là hiếm có.

Trước đó hắn nhìn thấy được võ kỹ, cơ bản cũng phải có mấy trăm chỗ khuyết điểm. Chính vì vậy, mỗi một bộ công pháp, đều cần hơn một nghìn quyển bí tịch để bù đắp, mới có khả năng viên mãn giống như một, lại không có chỗ sơ hở.

Cái võ kỹ này, ngay cả năm mươi chỗ cũng không có, đủ để nói rõ sự lợi hại. Truyền đi tất nhiên gây ra tinh phong huyết vũ.

- Có nhiều chỗ thiếu hụt như vậy, cũng không dám tu luyện...

Không biết khuyết điểm ngược lại cũng thôi. Biết khuyết điểm, vẻ mặt Trương Huyền giống như trái mướp đắng.

Điều này lại giống như hoa quả ăn thật ngon, khi thấy trong đó có vô số sâu bò loạn, cũng cảm giác lại không muốn ăn nữa.

Tu luyện không khuyết điểm công pháp, võ kỹ thói quen, biết phương diện này có hơn bốn mươi chỗ, có chút khó có thể nuốt xuống.

- Đúng rồi, thân pháp thiên đạo cũng là một loại bộ pháp. Xem có thể dung hợp với nhau hay không!

Thân pháp thiên đạo, là do hắn thu thập vô số quyển bí tịch bộ pháp, thân pháp dung hợp thành. Tuy chỉ là cơ sở, lại đại biểu đại đạo huyền bí tối

giản, có lẽ có thể dung hợp hai loại.

- Dung hợp, chính xác!

Đặt hai bộ sách ở chung một chỗ, tinh thần hắn lại thoáng động.

Vù!

Một quyển sách mới xuất hiện.

Hắn lại mở ra.

- Chỉ có ba chỗ khuyết điểm? Quá tốt. Tuy rằng chỉ có ba chỗ, đã có thể tu luyện...

Ánh mắt Trương Huyền nhất thời sáng lên.

Ba chỗ thiếu hụt tuy rằng so với công pháp trước đó, cũng không ít, lại đáng giá để tu luyện. Cùng lắm thì sau đó lại thu thập thêm loại bí tịch bộ pháp, nghĩ biện pháp dung hợp.

Biết có thể tu luyện, hắn không do dự, nhìn về phía nội dung của bí tịch.

Vừa nhìn xuống, đồng tử hắn co lại, trong nháy mắt môi trắng bệch.

- Hồng Trần Đạp Thiên Bộ Tề Thiên Quyển, chẳng lẽ là... bay?

Tống Siêu muốn chỉ điểm Trương Huyền (2)

dtv-ebook.com

Tề Thiên, cùng ngang với trời.

Người tu luyện bình thường, cho dù là cường giả Hóa Phàm, cũng không thể bay, chỉ có thể mượn man thú bay, rong ruổi thiên hạ. Quyển công pháp này lại được gọi là Tề Thiên, chẳng phải cho thấy, có thể bay lên, sóng vai cùng trời sao?

Bay, lại là mơ ước lớn nhất. Cho dù là kiếp trước hay kiếp này, trong lòng đều tồn tại khát vọng. Đột nhiên nhìn thấy được nội dung, có thể tưởng tượng được kích động trong long hắn.

- Hồng trần thoáng cười, cưỡi gió đi. Tề Thiên quyển, sau khi tu luyện thành, bay lượn trời cao, có thể ngang cùng thiên...

Mở quyển sách, nội dung lọt vào mặt.

- Lợi hại...

Cẩn thận đọc nội dung trong đó, Trương Huyền cảm thấy lý giải đối với tu luyện, trong nháy mắt bị mở ra.

Bay, cao thủ Hóa Phàm cửu trọng cũng chưa đạt tới. Theo truyền thuyết chỉ có đột phá cảnh giới này, mới có khả năng hoàn thành. Phía trên này ghi lại, chỉ cần cố gắng tu luyện, Hóa Phàm nhất trọng có thể làm được. Thậm chí... loại nửa bước Hóa Phàm này cũng có thể hoàn thành!

- Hóa Phàm, cảm ngộ tự nhiên, đối với hoàn cảnh chung quanh có năng lực khống chế nhất định. Chuyển hóa tập trung lại loại năng lực này,, có

thể đạp không đi, giống như leo cầu thang!

Lý giải ý tứ trong đó.

Đổi lại thành nửa bước Hóa Phàm khác, công pháp thâm ảo như vậy, cho dù cho cũng xem không hiểu. Nhưng hắn lại khác. Thiên Đạo Đồ Thư Quán điều tra rõ chỗ thiếu hụt, trong đầu lại dung hợp nhiều tri thức như vậy, rất nhiều chỗ tuy rằng khó có thể lý giải, nhưng cũng không tạo thành khó khăn quá lớn.

- Người rơi vào trong nước, có thể đạp nước không ngừng leo lên phía trước. Nước không phải thực chất, nhưng có thể nâng người di chuyển lên trên... Không khí cũng có thể! Chỉ cần tìm đúng phương pháp điều khiển tự nhiên, đạp không khí không ngừng bay, không phải là vấn đề hóc búa, cũng chính là lấy khí điều khiển khí...

Không biết qua bao lâu, Trương Huyền mở miệng thở ra một hơi, hai mắt tỏa ánh sáng.

- Tự nhiên có thể sáng tạo ra võ kỹ lợi hại như thế, lợi hại!

Không hổ danh là môn sinh của Khổng sư, nhìn trời đất tự nhiên lý giải, đã đạt đến mức độ khiến cho người ta không thể tưởng tượng nổi.

Trước đó đã gặp rất nhiều võ kỹ, công pháp, vừa so sánh với nó, kém hơn quá nhiều, hoàn toàn không thể so sánh.

Nhìn xong cái này, thật giống như đẩy ra một thế giới mới, mở ra một cửa lớn mới, đối với võ kỹ, công pháp trước đây tu luyện, cũng có hiểu biết sâu hơn.

- Đáng tiếc. Đây chỉ là quyển thứ nhất. Không biết phía sau sẽ cao minh đến mức nào!

Trong lòng hắn cũng có chút thương tiếc.

Nhìn xong hắn cũng đã biết, đây chỉ là phần đầu của Hồng Trần Đạp Thiên Bộ, chỉ thích hợp cho người Hóa Phàm cảnh tu luyện. Đợi đạt được cảnh giới cao hơn, cơ bản sẽ không có tác dụng gì.

Bởi vì vượt qua Hóa Phàm, là có thể bay. Cho dù tu luyện nữa, cũng sẽ chỉ làm tốc độ bay tăng thêm một ít, tác dụng sẽ không quá lớn.

- Thử xem...

Lại điều chỉnh một hồi, cắt tỉa toàn bộ nội dung của Tề Thiên quyển một lần, lúc này hắn mới ngồi xếp bằng, dựa theo phương pháp trong võ kỹ vận chuyển chân khí, bắt đầu tu luyện.

Mặc dù chỉ là nửa bước Hóa Phàm, nhưng đối với hoàn cảnh chung quanh đã có năng lực khống chế nhất định, tập trung tinh thần cao độ, lực lượng toàn thân tập trung ở một điểm.

Vù!

Thân thể ngồi khoanh chân ở tại chỗ, thong thả lơ lửng, giống như rơi vào đáy quả cầu nước, tự động lơ lửng bay về phía trước.

Phù phù!

Duy trì không được ba lần hít thở, hắn rơi xuống, miệng mở lớn thở hổn hển.

- Tiêu hao thật là khủng khiếp...

Sắc mặt Trương Huyền trở nên trắng bệch.

Chỉ duy trì ở trên không trung ba lần hít thở, hắn lại gần như tiêu hao sạch sẽ chân khí trong cơ thể tiêu hao sạch sẽ, cái này Hồng Trần Đạp Thiên Bộ, nghe cường đại, có thể bay cũng rất uy phong, nhưng tiêu hao đối với chân khí cũng thật sự quá khoa trương.

Chỉ có thể sử dụng thời gian ngắn như vậy, hắn sợ vừa bay lên, còn chưa có làm ra một hai động tác, đã bị rơi xuống ngã chết.

- Xem ra... Là một võ kỹ có chút vô nghĩa...

Vẻ mặt chán nản.

Vốn tưởng rằng sau khi học được, có thể bay lượn thiên địa, tung hoành ngang dọc, hiện tại xem ra... mình suy nghĩ nhiều!

Chỉ có thể duy trì bay ba lần hít thở, sợ rằng mới bay lên, cũng bởi vì không có chân khí, lập tức ngã xuống thành bánh thịt.

Cái này gọi là chuyện gì? Rõ ràng học một võ kỹ trâu bò tới cực điểm, một khi để cho người khác thi triển... Kết quả, còn không có nhảy cao, hơn nữa sau ba lần hít thở sẽ bởi vì chân khí không đủ, rơi xuống... Thôi đi, sau này vẫn đừng khoe khoang. Hắn sợ sẽ bị ném chết.

Hắn tiện tay lấy ra mấy khối linh thạch, điên cuồng hấp thu. Sau nửa canh giờ, lúc này hắn mới khôi phục lại.

Nói cho cùng, vẫn là tu vi của hắn có hơi thấp, số lượng chân khí dự trữ không đủ.

Nếu như tu vi cao thêm mấy cấp bậc, có khả năng sẽ dễ dàng hơn rất nhiều. Bay trên trời xuống đất, cũng trở nên đơn giản.

Lại nghiên cứu một hồi, hắn biết thực lực bây giờ, quả thật không thích hợp sử dụng võ kỹ này, lúc này Trương Huyền mới duỗi người, đẩy cửa đi ra ngoài.

- Thiếu gia, bên ngoài có người muốn gặp thiếu gia, đã bị ta đuổi đi ba lần, mỗi ngày còn không biết xấu hổ tới. Thiếu gia xem... có nên nói cho biết Kim tiền bối, trực tiếp ném ra hay không!

Mới ra khỏi cửa, hắn đã nhìn thấy Tôn Cường sốt ruột vội vàng nghênh đón, vẻ mặt nổi giận đùng đùng.

- Muốn gặp ta? Ai?

Trương Huyền sửng sốt.

Ở chỗ này hắn không có người quen nào. Chạy qua tìm mình làm gì?

- Không biết là ai. Đã hỏi thật nhiều lần, hắn cũng không nói. Chảnh giống như hai năm tám vạn, nhìn lại bực mình...

Tôn Cường hừ nói.

- Chảnh?

Trương Huyền lại càng kỳ quái.

Trên thế giới này còn có người nào còn chảnh hơn so với vị Cường ca trước mắt này?

Có thể khiến cho hắn tức giận thành như vậy, cũng coi như kỳ lạ.

- Bây giờ còn ở đây không?

Hắn không nhịn được hỏi.

- Ở đây!

- Dẫn ta đi xem một chút!

Trương Huyền khoát tay áo.

- Được, lại ở phòng khách bên đó!

Tôn Cường chỉ.

Tái các chủ tìm nơi ở cho bọn họ, nói trắng ra là là một tòa tiểu viện độc lập, bảy, tám phòng ngủ, và một phòng tiếp khách không lớn.

Đi tới phòng khách, quả nhiên thấy một người thanh niên ngồi ngay ngắn trong đó. Phía sau người thanh niên là một lão già, khí tức toàn thân mơ

hồ, cho thấy tu vi không tầm thường.

Chính là người thanh niên kia và lão già hộ vệ của hắn ở gian phòng bao số 23.

...

Ngồi ở trong phòng, Tống Siêu có chút nôn nóng.

Ngày đó bị phòng số 1 chặn ngang, trong lòng khó chịu, ngầm tìm người nghe ngóng một hồi, cuối cùng tìm hiểu rõ ràng.

Đi cùng với Tái các chủ chính là một danh sư, tên là Trương Huyền, thân phận cụ thể không rõ lắm.

Nghe được là danh sư, hắn lập tức thở phào nhẹ nhõm.

Đổi lại thành thân phận khác, hắn còn không dễ nói. Danh sư... bản thân hắn đạt tới tứ tinh. Ở liên minh vạn quốc cũng tính là cao cấp nhất. Một tiểu tử chưa đủ hai mươi tuổi mà thôi, khẳng định cấp bậc không cao bằng hắn.

Danh sư, bối phận nghiêm ngặt, trong tinh cấp, phải lấy tôn xưng sư trưởng. Nếu cấp bậc của đối phương thấp, vậy đơn giản.

Hăn hăng hái bừng bừng tìm tới. Kết quả, liên tục đi ba lượt không nhìn thấy người, ngược lại cũng thôi...

Mấu chốt nhất chính là quản gia của người kia trực tiếp coi hắn thành kẻ lừa đảo, đuổi ra bên ngoài... Nếu không phải e ngại thân phận, khẳng định hắn đã sớm đánh chết người đó.

- Thiếu gia, ngài nói... hắn sẽ bán cho chúng ta sao?

Nhìn thấy được trong mắt thiếu gia mang theo sự phiền muộn, lão già hộ vệ không nhịn được nói.

Lần này vượt xa vạn dặm qua đây, chính là nghe được tin tức về Vô Hồn Kim Nhân. Kết quả trong buổi đấu giá không cạnh tranh qua được đối phương. Hiện tại hỏi thăm xong, muốn từ trong tay đối phương mua được... Người ta tốn tiền để mua, làm sao có thể bán ra?

- Hừ, không bán ra cũng phải bán ra. Chỉ cần hắn là danh sư, ta lại có biện pháp, khiến cho hắn bán cho ta!

Bàn tay chống lên tay vịn ghế, khuôn mặt Tống Siêu lạnh lùng.

- Lẽ nào thiếu gia có biện pháp?

Ánh mắt lão già hộ vệ nhất thời sáng lên.

- Đương nhiên, ta là danh sư tứ tinh, nhìn ra một vài vấn đề trong tu luyện của hắn, vẫn rất đơn giản, sau đó chỉ điểm một chút, ta không tin hắn không ngoan ngoãn giao đồ ra...

Khóe miệng hắn cong lên.

Chỉ cần tu luyện, lại không thể không có vấn đề. Hắn đường đường là thiên tài danh sư tứ tinh, chỉ điểm một nhân vật tu luyện nhỏ chưa đủ hai mươi, vẫn rất đơn giản.

Một khi chỉ điểm đột phá, còn không mang ơn hắn. Đừng nói Vô Hồn Kim Nhân, cho dù lập tức bái sư, cũng không thành vấn đề.

- Điêu này ngược lại cũng đúng...

Lão già thoáng sửng sốt một chút, không nhịn được gật đầu.

Danh sư quả thật có loại năng lực và mị lực này. Mình cam tâm tình nguyện bảo vệ ở phía sau thiếu gia, ngoại trừ ân tình của gia tộc, quan trọng hơn cũng là bởi vì cái này.

Đi theo phía sau danh sư, thường xuyên nghe, trên tu luyện lại bớt đi không ít đường vòng, trên tu luyện làm ít công to.

- Thiếu gia, chính là bọn họ muốn gặp thiếu gia!

Đang nghĩ ngày hôm nay rốt cuộc có thể nhìn thấy vị Trương sư này hay không, liền nghe được giọng nói của quản gia vang lên. Hai người đã đi tới.

Người đi trước không lớn tuổi lắm, thoạt nhìn không đến hai mươi, hắn chính là vị Trương Huyền trong truyền thuyết kia.

- Các ngươi tìm ta?

Đi vào gian phòng, Trương Huyền không hiểu ra sao. Hai người này, hắn chưa từng thấy qua. Tìm hắn làm gì?

- Không sai. Tại hạ là danh sư tứ tinh Tống Siêu!

Tống Siêu đứng dậy, bàn tay vẫy một cái.

- Danh sư tứ tinh?

Trương Huyền thoáng sửng sốt một chút, liền ôm quyền:

- A, Trương Huyền ra mắt Tống sư!

Không nghĩ tới người trước mắt này thoạt nhìn không đến ba mươi, tự nhiên là danh sư tứ tinh! Không hổ danh là liên minh vạn quốc, quả nhiên nhân tài đông đúc.

- Ừ!

Thấy thái độ hắn không tệ, Tống Siêu thoả mãn gật đầu, đang muốn thể hiện khí chất cao nhân, chỉ điểm cho hắn, khiến cho hắn cảm phục, liền nghe được lại tiếng bước chân truyền đến.

- Trương sư, ngươi xuất quan. Thứ ngươi muốn, tất cả đã thu thập xong...

Tái các chủ đi đến.

Tiến vào phòng, thấy được Tống Siêu, Tái các chủ ôm quyền:

- Ra mắt Tống sư!

Hai ngày nay người này hỏi thăm tin tức, đã gặp mặt hắn, cũng sớm gặp mặt.

Bắt chuyện một tiếng, Tái các chủ không tiếp tục để ý tới, vẻ mặt hưng phấn đi tới trước mặt Trương Huyền, đầy vẻ lấy lòng chuyển tới một chiếc nhẫn trữ vật.

- Thu thập đủ, nhanh như vậy sao?

Không phải nói phải ba ngày sao? Lúc này mới hơn hai ngày một chút, lại làm xong tất cả?

Tiếp nhận nhẫn, tinh thần Trương Huyền đảo qua, quả nhiên phát hiện tất cả bên trong đều là sách, từng quyển công pháp, võ kỹ, mỗi một loại, cộng lại chừng hơn vạn quyển.

Có Hóa Phàm nhất trọng, nhị trọng và tam trọng.

Chỉ có điều số lượng không kém nhiều với hắn nói lần trước, không ngừng giảm dần.

Dù vậy, cũng không tệ.

Xem ra chắc hắn là có thể lấy ra công pháp Hóa Phàm nhất trọng Tăng Thọ cảnh hoàn mỹ.

- Làm được không tệ!

Mỉm cười, Trương Huyền tán dương, âm thầm gật đầu.

- Đáp ứng ngươi, đương nhiên phải nhanh một chút...

Nhận được tán dương, Tái các chủ lên tiếng. Hắn lật cổ tay một cái, lấy ra một lệnh bài thân phận:

- Trương sư, chuyện ngươi thông qua Lưu Thương Khúc Thủy, ta báo lên tổng bộ. Đây là huy hiệu giám bảo sư ngũ tinh tổng bộ ban cho...

- Huy hiệu ngũ tinh?

Trương Huyền tiếp nhận, quả nhiên thấy phía trên có năm ngôi sao sáng ngời loá mắt.

Xông vào một Lưu Thương Khúc Thủy, lại lấy được thân phận giám bảo sư ngũ tinh, thế nào cảm giác không thể tin được?

Giám bảo sư sát hạch cũng không tránh khỏi quá dễ dàng đi!

Tống Siêu muốn chỉ điểm Trương Huyền (2)

dtv-ebook.com

- Lưu Thương Khúc Thủy là cửa ải sát hạch giám bảo sư ngũ tinh, độ khó cực lớn. Có thể phân biệt ra một loại xem như thông qua. Ngươi phân biệt ra ba loại, thậm chí ngay cả... bàn điều khiển Lưu Thương Khúc Thủy cũng muốn nhận chủ. Lại ngay cả giám bảo sư ngũ tinh cũng không thi nổi, thật sự là hỏng rồi...

Nhìn ra được suy nghĩ của hắn, Tái các chủ cười khổ.

Nói thật, hắn thấy, cho dù ban tặng giám bảo sư ngũ tinh, cũng cảm thấy cấp bậc thấp.

Dựa vào phân biệt, khiến cho bảo vật tự động nhận chủ, năng lực này ít nhất là giám bảo sư đã ngoài lục tinh mới có.

Đương nhiên, Giám Bảo các này của hắn cấp bậc quá thấp, vẫn không có cách nào xin được cấp bậc cao như vậy, tối đa chỉ là một ngũ tinh.

- Giám bảo sư không yêu cầu tu vi?

Trương Huyền không nhịn được hỏi.

Danh sư, luyện đan sư, thuần thú sư, y sư... Những chức nghiệp thượng cửu lưu đặc biệt, đối với tu vi có yêu cầu rất lớn. Không đủ tu vi, cho dù trình độ cao tới đâu, cơ bản cũng vô duyên.

Thật giống như hắn ở nghiệp đoàn y sư Thiên Vũ vương quốc làm ra động tĩnh lớn như vậy, cuối cùng cũng chỉ là cho một thân phận trưởng

lão của nghiệp đoàn y sư liên minh vạn quốc, đẳng cấp cụ thể vẫn chưa xác định.

Đây trực tiếp cho cấp bậc giám bảo sư ngũ tinh, có thể quá trò đùa hay không?

- Mục đích của giám bảo sư là phân biệt bảo vật, đối với tu vi không có yêu cầu gì cứng nhắc. Thật ra, rất nhiều chức nghiệp trung cửu lưu, hạ cửu lưu, đều như vậy, chỉ có chức nghiệp thượng cửu lưu yêu cầu nghiêm khắc đối với tu vi!

Tái các chủ giải thích.

Trương Huyền gật đầu.

Hai người vừa nói vừa cười nói nhau. Tống Siêu bên kia chỉ cảm thấy hai mắt biến thành màu đen, sắp tức chết.

Bất kể nói thế nào, hắn cũng là danh sư tứ tinh, tồn tại địa vị tối cao ở liên minh vạn quốc. Người kia chỉ một câu ra mắt Tống sư, không để ý tới nữa, ngược lại cũng thôi... Tái các chủ cũng lại chỉ một câu, tiếp đó vừa nói vừa cười, nói chuyện phiếm, đối với hắn không nhìn tới...

Có còn để hắn vào trong mắt hay không?

Vốn tưởng rằng trước đó quản gia đuổi hắn rời đi, là đầu óc có vấn đề, trời sinh ngốc như vậy. Hiện tại xem ra... Thật đúng là có chủ nhân gì liền có hạ nhân như vậy!

Một người đường đường là danh sư tứ tinh ngồi ở chỗ này, bản thân các ngươi lại nói chuyện trời đất, lẽ nào một chút tôn trọng cũng không có sao...

- Hừ!

Không thể tiếp tục kìm chế được, Tống Siêu vung ống tay áo, đầu hấ lên, chắp hai tay ở sau lưng:

- Trương sư, Tái các chủ, danh sư tứ tinh ở đây, đây chính là đạo đãi khách của các ngươi...

Đang nói còn không có kết thúc, hắn liền nghe được giọng nói đầy lúng túng của lão già hộ vệ vang lên:

- Thiếu gia, người ta đi rồi...

- Đi rồi?

Thoáng sửng sốt một chút, hắn vội vàng quay đầu lại nhìn. Quả nhiên hắn nhìn thấy Trương Huyền kia và Tái các chủ vừa nói vừa cười đi ra khỏi phòng.

Công pháp, võ kỹ tới tay, Trương Huyền dự định lập tức trở về tập trung lại công pháp thiên đạo, trùng kích Hóa Phàm nhất trọng, không ở lại chỗ này thêm nữa.

- Ngươi...

Tống Siêu sắp muốn nôn ra máu.

Không nhìn ngược lại cũng thôi, nói chưa từng nói, đã xoay người rời đi. tự nhiên quên mất hắn một người đường đường danh sư tứ tinh... Đáng giận!

Là trái tim cũng quá lớn, hay là danh sư như hắn, một chút phân lượng cũng không có?

- Đứng lại cho ta...

Hắn gầm lên một tiếng phẫn nộ, không thể tiếp tục kìm chế được, thân thể thoáng lắc một cái, toàn thân giống như huyễn ảnh vậy, bay ra khoảng cách mấy chục thuớc, ngăn cản trước mặt hai người.

Vừa sử dụng võ kỹ, lập tức cho thấy tu vi, lại là cường giả Hóa Phàm tam trọng Âm Dương cảnh sơ kỳ.

- Trương sư, ngươi cũng biết công pháp tu luyện của ngươi xảy ra vấn đề? Nguy hiểm sớm tối, còn không tự biết?

Cố nén phẫn nộ, Tống Siêu biết chiến đấu không thể giải quyết vấn đề, nhìn qua, bộ dạng cao nhân.

- Công pháp tu luyện của ta?

Công pháp hắn tu luyện là do Thiên Đạo Đồ Thư Quán sàng lọc, không có một chỗ sai lầm, làm sao có thể xảy ra vấn đề?

Chỉ có điều, thoáng sửng sốt một chút, Trương Huyền lại hiểu được.

Chỉ cần tu luyện, nhất định sẽ xuất hiện vấn đề như vậy, không thể tránh được. Người này chắc là dùng ngôn ngữ gạt mình, sau đó lại nghĩ biện pháp tìm ra chỗ thiếu sót của công pháp, giúp mình chỉ điểm.

Không ít danh sư mạnh mẽ thu đồ đệ, là làm như thế.

Thậm chí ngay cả hắn, cũng từng làm như vậy. Trước đây đám người Vương Dĩnh chính là bị lừa dối như vậy.

- Không sai, nếu như ngươi muốn đột phá cảnh giới bây giờ, ta có thể giúp ngươi chỉ điểm, cho ngươi bớt đi đường vòng!

Thấy hắn mắc câu, trong lòng Tống Siêu đắc ý, trên mặt lộ ra vẻ thành khẩn, đang muốn nói ra một ít vấn đề thông thường trên tu luyện, hù dọa đối phương, lại thấy người thanh niên trước mắt, nhăn mày lại đi dạo xung quan mình một vòng.

- Tống sư, ngươi có phải gần đây vốn cảm thấy Hội Hải Huyệt âm ỷ đau, Bách Hồ Huyệt có chút suy yếu, tinh thần rất khó tập trung?

- Ta đang nói vấn đề của ngươi, ngươi...

Đang muốn quát mắng đối phương, nghe rõ nội dung của lời nói, thân thể Tống Siêu cứng đờ:

- Làm sao ngươi biết?

Gần đây tu luyện, hắn thật sự vốn cảm thấy Hội Hải Huyệt, chân khí không có cách nào tập trung lại, có loại cảm giác đau đớn xé rách, Bách Hồ Huyệt cũng có chút suy yếu, tinh thần toàn thân không có cách nào tập trung.

Chính vì vậy, hắn mới chạy đi giải sầu. Trong lúc vô ý nghe được tin tức về Vô Hồn Kim Nhân, hắn đi tới nơi này, bằng không, đường đường là danh sư tứ tinh thiên tài, làm gì có nhiều thời gian rảnh rỗi, chạy loạn khắp nơi như vậy?

- Không chỉ có như vậy, lúc ngươi tu luyện, có phải còn cảm thấy chân trái có chút tê dại, chân phải bình thường hay co giật đúng không?

Trương Huyền nói tiếp.

- Ta...

Khuôn mặt Tống Siêu trắng bệch.

Một điểm không sai.

- Nếu như ta không nhìn lầm, ngươi tu luyện chắc là Thiên Hàn Chí Tôn Công, tu luyện không tệ, công pháp cũng không yếu, đến linh phẩm trung cấp. Đáng tiếc... Ba tháng trước mạnh mẽ nâng cao thực lực, trùng kích danh sư tứ tinh, xuất hiện chỗ sai lầm, dẫn đến Hàn Tố Kinh bế tắc, chân trái tê dại, Bách Hồ Huyệt suy yếu. Hồng Thường Kinh đứt đoạn, chân phải co giật, Hội Hải Huyệt đau đớn!

Trương Huyền thản nhiên nói.

Người này vừa sử dụng võ kỹ xông lại chặn đường, trong đầu hắn hình thành sách, nhìn rõ ràng chỗ thiếu hụt.

- Vậy... có thể có phương pháp giải quyết không?

Tống Siêu thoáng lảo đảo một cái, vội vàng nhìn qua.

Đối phương nói những điều này, thật sự là tình hình hiện tại của hắn. Nhưng kinh mạch bế tắc, đứt đoạn, cũng không có biện pháp tốt, chỉ có thể chờ thời gian trôi qua chậm rãi khôi phục. Ngay cả lão sư của hắn, vị danh sư ngũ tinh nửa bước kia, cũng không thể giải quyết.

Vốn tưởng rằng, chỉ có thể chờ đợi như vậy, không nghĩ tới người thanh niên này trực tiếp nói ra, không có sai lầm chút nào... Rốt cuộc làm sao nhìn ra được?

- Năm nghìn linh thạch, giúp ngươi giải quyết, thuận tiện cho ngươi đột phá cảnh giới!

Trương Huyền thản nhiên nói.

- Năm nghìn?

Tống Siêu do dự.

- Vấn đề này của ngươi, nếu như ta không nhìn lầm, ngươi đi tìm những người khác, đáng tiếc, vẫn không có cách nào giải quyết. Không sử dụng phương pháp của ta, ngươi ít nhất phải một năm mới khôi phục. Một thiên tài một năm không có cách nào tu luyện, hậu quả thế nào, có thể tưởng tượng được!

Trương Huyền cũng không giục.

- Được, đây là linh thạch. Vẫn mong Trương sư chỉ điểm!

Không do dự bao lâu, Tống Siêu cắn răng một cái, cổ tay lật một cái. Một đống linh thạch rơi trên mặt đất. Nhất thời linh khí tập trung lại, khí tức ép người.

- Ừ!

Trương Huyền thoả mãn gật đầu, bàn tay duỗi một cái, thu linh thạch vào chiếc nhẫn trữ vật:

- Phương pháp rất đơn giản. Ngươi cần phải khiến chân khí chảy dọc theo kinh mạch...

- Tiện tay chỉ điểm cho danh sư tứ tinh? Vậy vị Trương sư này, rốt cuộc cấp bậc gì...

Tái các chủ trợn tròn hai mắt.

Sớm đã biết rằng vị Trương sư này không đơn giản, không nghĩ tới lại lợi hại như vậy.

Vị Tống Siêu này lại là danh sư tứ tinh, bị nói thẳng ra vấn đề trong tu luyện, tiến hành chỉ điểm, thực lực cao, khiến người ta bái phục.

Không chỉ hắn, lão già hộ vệ trong phòng này, toàn thân còn cứng đờ, bệnh hen suyễn đều sắp phát tác.

Thiếu gia đi ra chỉ điểm cho đối phương, làm cho đối phương cảm kích, nhân cơ hội nhận được Vô Hồn Kim Nhân, thế nào một câu nói ra, biến thành tiếp nhận đối phương chỉ điểm, còn giao tiền?

Có cần loi kéo như thế hay không?

Mặc dù tận mắt nhìn thấy, hắn cũng cảm thấy sắp phát điên rồi.

-... Được rồi, lại theo ta nói tu luyện, bảo vệ ngươi ba ngày, bệnh tật hết!

Bên này hai người khiếp sợ đến mức nói không ra lời, bên kia Trương Huyền chỉ điểm vấn đề xong, thản nhiên nói.

- Cảm ơn Trương sư chỉ điểm...

Trong long ổn lại phương pháp đối phương nói một lượt, Tống Siêu đầy chấn động, không tự chủ được cảm kích ôm quyền.

- Ừ!

Trương Huyền gật đầu tiếp tục đi về phía trước.

Chút vấn đề trong tu luyện đó của đối phương, đổi lại thành các danh sư khác, quả thật khó có thể nhìn ra. Chỉ khi nào tìm được nguyên nhân, giải quyết sẽ đơn giản hơn rất nhiều. Nếu vị trước mắt này là danh sư tứ tinh, nói vậy cũng có thể biết mình nói thật hay giả.

- Thiếu gia... thiếu gia không phải muốn đi gặp hắn đòi Vô Hồn Kim Nhân sao? Thế nào ngược lại cho hắn tiền...

Trương Huyền rời đi, lão già vội vàng đi tới trước mặt.

- A?

Từ trong hồi ức phương pháp tu luyện tỉnh táo lại, Tống Siêu này mới phản ứng được.

Vừa rồi, chẳng biết tại sao nghe được đối phương nói ra điểm mấu chốt, liền không nhịn được rơi vào loại tình trạng mê muội.

- Là... sư ngôn thiên bẩm? Hắn thi triển sư ngôn thiên bẩm đối với ta? Ta tự nhiên trúng chiêu...

Khóe miệng giật một cái, nhớ tới cái gì, Tống Siêu thiếu chút nữa ngất đi.

Cho dù nghe được lời của đối phương, nói chính xác không sai, dựa theo đạo lý, hắn cũng không phải nói gì nghe nấy, thậm chí giao tiền. Xuất hiện tình huống như vậy, nguyên nhân chủ yếu... lại là đối phương thi triển sư ngôn thiên bẩm đối với hắn!

Đây là năng lực đặc biệt của danh sư. Chỉ cần nói chính xác, không chỉ có thể dẫn động chân khí trong cơ thể biến hóa, còn có thể khiến cho người ta tự nhiên phát sinh sự tin tưởng và nghe theo, không dám phản bác.

Đường đường là danh sư tứ tinh, vốn muốn đi chỉ điểm cho người ta, kết quả lại trúng phải sư ngôn thiên bẩm của đối phương... Tống Siêu cảm thấy sắp muốn phát điên.

Chỉ có điều, sư ngôn thiên bẩm yêu cầu đối với tâm cảnh rất cao. Mình đường đường là danh sư tứ tinh, mức độ tâm cảnh đạt tới 12.0. Khiến cho mình nói gì nghe nấy, không dám phản bác, không phải có nghĩa là vạch tâm cảnh của hắn so với mình chỉ có cao chứ không thấp hơn?

Thật hay giả?

- Hơn nữa, chỉ có sư ngôn thiên bẩm còn chưa đủ... Quan trọng hơn chính là được tiền bối tán thành! Trải qua số lượng tiền bối Danh Sư Đường tán thành nhiều, sẽ tự động phát sinh một loại lực lượng làm cho người ta tin phục... Chẳng lẽ so với ta, người này nhận được tiền bối tán thành còn nhiều hơn?

Nắm đấm lại căng thẳng.

Danh sư Danh Sư Đường thu được tiền bối tán thành, nhận được số lượng tán thành càng nhiều, tiềm lực sau này cũng lại càng lớn, trên người cũng sẽ có một loại khí chất khiến người ta trời sinh tin phục, danh sư đối với loại khí chất này càng mẫn cảm hơn, rất dễ dàng tin vào lời nói.

Đây cũng là nguyên nhân chủ yếu vì sao nói, nhận được tiền bối tán thành, cho dù không có huy hiệu danh sư, người khác cũng biết thân phận.

Hắn thiên tài còn trẻ, được tông môn phái tới tham gia thi đấu danh sư, có thể thấy được thiên phú. Thời điểm tiền bối tán thành, còn đạt tới hơn chín người... Nhân vật như vậy, bị người ta nói một câu nói mê man, tin tưởng sâu sắc không nghi ngờ, không phải có nghĩa là đối phương nhận được danh sư tán thành còn nhiều hơn so với hắn sao?

Điều này, điều này...

Sao có thể như vậy được?

Người này rốt cuộc từ đâu xuất hiện, làm sao có thể cường đại như vậy?

Tống Siêu bối rối.

Nghiệp đoàn trận pháp sư

dtv-ebook.com

- Thiếu gia, thiếu gia... hỏi chuyện Vô Hồn Kim Nhân chưa?

Thấy thân thể thiếu gia run rẩy, ngây người tại chỗ, lão già biết tiếp tục rầu rĩ trong vấn đề này nữa, nhất định sẽ phát điên, vội vàng nói sang chuyện khác.

- A? Ta... quên!

Tống Siêu thoáng lảo đảo một cái.

Vừa thấy mặt, mới nói một câu, đối phương lại vạch ra vấn đề và mấu chốt của hắn trên phương diện tu luyện, sau đó... lại rơi vào trong thế tấn công của ngôn ngữ, mất đi chính mình.

Đừng nói Vô Hồn Kim Nhân, ngay cả lời cũng chưa từng nói gì.

Hỏi thế nào?

- Vậy... ta đi hỏi một chút...

Lão già không nhịn được nói.

- Ừ, đi đi... Cẩn thận một chút!

Do dự một lát, Tống Siêu gật đầu.

Hiện tại hắn hơi sợ. Hắn rất sợ mình chạy tới, lại bị ngôn ngữ của đối phương mê hoặc, ngoan ngoãn nghe lời. Vậy không bằng để cho hạ nhân này qua.

Chỉ có điều... Đối phương có thể sử dụng sư ngôn thiên bẩm giảng bài cho mình, có thể nhìn ra chỗ vấn đề của mình, cấp bậc danh sư không thể thấp hơn so với mình. Người như thế nhận được Vô Hồn Kim Nhân, nhất định muốn tự mình nghiên cứu, làm sao có thể bán qua tay?

- Vâng!

Lão già gật đầu, vội vàng đi tới vài bước đến, đi tới trước mặt Trương Huyền đã đi được một đoạn:

- Trương sư, chúng ta muốn mua Vô Hồn Kim Nhân kia. Không biết... ngươi có hứng thú bán ra hay không? Thiếu gia nhà chúng ta nguyện ý ra hai ngọc phù chương trình học của danh sư ngũ tinh nửa bước!

- Bốn vạn linh thạch!

Trương Huyền dừng lại.

- Cái giá tiền này đã quá cao. Ngọc phù chương trình học của danh sư ngũ tinh nửa bước, thiếu gia của chúng ta tổng cộng cũng chỉ có ba cái... Chờ một chút, ngươi nói cái gì?

Vốn tưởng rằng Trương sư sẽ trực tiếp từ chối, không nghĩ tới một câu phản bác cũng không có, trực tiếp cho ra giá, lão già sửng sốt:

- Trương sư nói bốn vạn linh thạch... bán ra?

Vù!

Hắn còn chưa nói dứt lời, đã thấy trước mắt chợt hoa lên. Một Vô Hồn Kim Nhân lại xuất hiện ở trên.

- Lấy ra linh thạch, kim nhân lấy đi. Không chấp nhận ngọc phù chương trình học. Không được... mời rời đi!

Trương Huyền xua tay.

Hắn nóng lòng muốn trở lại nghiên cứu công pháp thiên đạo, làm gì có thời gian cùng đối phương dây dưa.

Nếu người này muốn Vô Hồn Kim Nhân, dù sao thứ này hình thành sách, cơ bản cũng lại không có tác dụng gì. Cùng với giữ ở trong tay đập, còn không bằng bán đi.

-... Đơn giản như vậy sao?

Tống Siêu ở phía sau, vốn tưởng rằng lão già tiến lên nói thẳng, khẳng định không được. Hắn nằm mơ cũng không nghĩ tới, đơn giản như vậy...

Sớm biết rằng người này dự định bán, cần gì phải làm ra vẻ giống như chỉ điểm cho người ta. Cái này thì hay rồi... Chỉ điểm không thành, bị chỉ điểm...

Mặt mũi đều mất hết...

Tống Siêu cũng cảm thấy có chút phát điên.

Người khác, không quan tâm làm cái gì, làm danh sư, vẫn có thể nhìn ra một ít quy luật. Nhưng người trước mắt này, hoàn toàn không ra bài theo lẽ thường, khiến cho đầu hắn giống như là đánh vào trên tảng đá, từng đợt mê muội.

- Trương sư, thật sự dự định bán Vô Hồn Kim Nhân với bốn vạn linh thạch cho ta sao?

Thật sự không nhịn được, hắn đi tới trước mặt.

- Mua không nổi thì thôi!

Thu hồi kim nhân, Trương Huyền sẽ phải rời khỏi.

- Ta mua...

Sắc mặt nhất thời đỏ lên, Tống Siêu vội vàng mở miệng.

Ầm!

Vừa nói xong, một đống linh thạch xuất hiện ở trước mắt mọi người, không nhiều không ít, vừa vặn bốn vạn.

- Ừ, kim nhân là của ngươi!

Lấy ra linh thạch, tiện tay ném kim nhân ở bên cạnh đối phương, Trương Huyền xoay người rời đi.

- Cảm ơn Trương sư...

Tiếp nhận Vô Hồn Kim Nhân, Tống Siêu rất sợ xảy ra vấn đề, vội vàng thu nó vào chiếc nhẫn trữ vật. Vừa cầm được đồ, hắn đột nhiên sửng sốt một cái, thiếu chút nữa thì đâm đầu chết.

- Lại trúng chiêu. Bốn vạn linh thạch của ta...

Rất rõ ràng, lại trúng sư ngôn thiên bẩm, không kìm lòng được giao tiền ra...

Mấy năm nay tổng cộng tích góp lại từng tí một như thế, không nghĩ tới, cũng bị đối phương ép khô... Có cần hãm hại như thế hay không?

Người này rốt cuộc là một quái vật gì vậy...

- Chúc mừng thiếu gia, mua được Vô Hồn Kim Nhân...

Lão già ôm quyền.

- Lăn!

Vốn lại phiền muộn, nghe được lời chúc mừng, thiếu chút nữa nổ tung, Tống Siêu quát to một tiếng.

- Ách... vâng!

Lão già vò đầu, vẻ mặt nghi ngờ. Thiếu gia đây là trách? Đầu óc... không xảy ra vấn đề chứ...

...

Không nghĩ tới không phải lúc này đây danh sư tứ tinh biết từ nơi nào xuất hiện, thoáng chút cống hiến bốn vạn linh thạch, Trương Huyền đầy vẻ hưng phấn đi về phòng, cổ tay rung lên. Từng hàng giá sách xuất hiện ở trước mặt.

Có nhiều linh thạch như vậy, tu luyện sẽ đơn giản không ít. Cũng nên xem sách, thuận tiện khiến cho tu vi thích hợp nâng cao một chút.

Ngón tay hắn xẹt qua ở trên từng hàng sách, trong đầu xuất hiện thêm sách tương đồng.

Rất nhanh, công pháp, võ kỹ Tái các chủ thu vào, đã bị hắn thu nhận tất cả tiến vào Thiên Đạo Đồ Thư Quán.

- Chính xác!

Chất đống công pháp Hóa Phàm nhất trọng Tăng Thọ cảnh cùng một chỗ, tinh thần hắn thoáng động.

Vù!

Một quyển sách mới tinh xuất hiện ở trước mặt.

Hắn tiện tay cầm lên, nhẹ nhàng mở ra.

- Hóa Phàm, cũng gọi là siêu phàm, thoát phàm, đại biểu cho thoát khỏi gông cùm xiềng xích của phàm nhân, trình độ sinh mạng tăng trên diện rộng. Muốn rời khỏi phàm nhân, lại phải loại từ cám bã của ngũ cốc, ăn linh khí thiên địa. Người trí tuệ ăn ngũ cốc chết trẻ, người ăn khí thọ thần linh...

Nội dung quyển sách tiến vào trong mắt.

Không biết qua bao lâu, mở miệng thở hắt ra một hơi, Trương Huyền mở mắt.

Công pháp thiên đạo Hóa Phàm nhất trọng, hắn đã lĩnh ngộ lý giải tất cả, có thể tu luyện bất cứ lúc nào.

- Bắt đầu đi!

Hắn khoanh chân ngồi ở trên giường, cổ tay lật một cái, linh thạch xuất hiện ở trong lòng bàn tay. Chân khí dựa theo phương hướng công pháp vận chuyển, thong thả chảy xuôi.

Răng rắc!

Sau hai lần hít thở, linh thạch trong tay vỡ thành bột phấn.

- Ừ? Cái này...

Da mặt thoáng giật.

Linh thạch thiên địa hình thành, ở trong chứa linh khí, trong suốt như ngọc... Dựa theo đạo lý, là vô cùng kiên cố, thế nào thoáng một chút lại vỡ?

Hắn cúi đầu vừa nhìn, nhất thời vẻ mặt cổ quái.

- Linh khí... bị hấp thu hết?

Chỉ thấy linh thạch trên mặt đất bể nát, toàn thân trắng bệch, giống như vôi bị đập vỡ. Rất rõ ràng nguyên nhân là linh khí trong đó bị cắn nuốt sạch sẽ.

- Vậy... nếu như vậy trùng kích Hóa Phàm nhất trọng, phải cần bao nhiêu linh thạch?

Trương Huyền muốn hôn mê.

Vốn tưởng rằng trùng kích một Hóa Phàm nhất trọng, mấy trăm khối linh thạch, khẳng định có thể thành công. Trong tay hắn có đến mấy vạn, dễ dàng như trở bàn tay. Hiện tại xem ra, đó là ý nghĩ viển vông.

Hóa Phàm, đột phá phàm trần.

Thân thể hắn bị chân khí thiên đạo rèn luyện, vượt xa người bình thường, phá tan khoảng cách giữa người phàm và Linh Cảnh này. Độ khó so với người bình thường lớn hơn đâu chỉ gấp trăm lần.

Thật giống như khiến cho vũng nước đường kính một thước, dễ dàng gia tăng lượng nước gấp đôi. Nhưng có thể khiến cho một biển gia tăng lượng nước gấp đôi... lại khó khăn tới mức nào!

Hắn chính là như vậy.

Toàn thân từ trên xuống dưới bị chân khí thiên đạo tẩm bổ, thân thể, linh hồn đều có biến hóa, vô địch trong cùng cấp bậc. Muốn bước ra khỏi cửa ải cuối cùng, cũng lại càng khó khăn.

- Mỗi một lẫn hấp thu, sớm hay muộn đều sẽ mệt chết...

Linh thạch chừng mấy vạn khối, dựa theo tình huống bình thường, cho dù đột phá cần phải tiêu hao nhiều hơn nữa, cũng hoàn toàn đủ. Nhưng... trong loại linh thạch hạ phẩm này, ẩn chứa linh khí có hạn. Lực lượng hắn cần lại cực lớn... Hai lần hít thở như vậy lại vỡ một khối, hai hít thở lại vỡ một khối, hấp thu gián đoạn, tu luyện cũng sẽ bị cắt ngang!

Hơn nữa... Như vậy mỗi một lần cầm ở trong tay hấp thu... Ngày tháng năm nào mới có khả năng trùng kích Hóa Phàm thành công?

Thật giống như sử dụng ống uống nước truyền dịch, cho dù nước trong bình treo đủ uống, từng giọt xuống, cũng nhất định sẽ khiến người ta chết khát.

Nói cách khác, phải nghĩ biện pháp khiến cho linh khí của linh thạch, nhanh chóng phát ra, mới có thể phối hợp tu luyện của hắn.

- Trận pháp!

Lông mày hắn nhíu lại một cái, một chức nghiệp xuất hiện ở trong đầu.

Mỗi một linh thạch cầm ở trong tay tu luyện, khẳng định không được. Nếu như muốn nhanh hơn gấp mấy trăm lần, mấy nghìn khối linh thạch đồng thời cung cấp linh khí, chỉ có một biện pháp. Đó chính là... sử dụng trận pháp!

Trước đây huỷ diệt Lâm gia, học qua không ít sách liên quan tới trận pháp, biết một ít Tụ Linh trận lợi hại, có thể tách linh khí trong linh thạch ra, hội tụ thành dòng nước lũ.

Nếu có loại trận pháp này, để linh thạch vào trong đó, tự động lấy ra linh lực trong đó, tu luyện, sẽ đơn giản hơn không ít.

- Tìm trận pháp trước!

Hắn đứng dậy.

Dựa theo tu vi tăng, đối với nhu cầu linh khí càng lúc càng lớn, không có loại trận pháp này, cho dù có đủ linh thạch, tu luyện cũng tương đối phiền phức.

Ra khỏi phòng, hắn lại tìm đến Tái các chủ.

- Các chủ, không biết Hồng Hải Thành chúng ta có nghiệp đoàn trận pháp sư không? Có thể dẫn ta qua một chuyến hay không?

- Hồng Hải Thành là thủ phủ buôn bán, tất nhiên có nghiệp đoàn trận pháp sư. Trương sư chẳng lẽ muốn qua mua trận bàn, vì chuẩn bị đi mộ của Vu hồn?

Tái các chủ nhìn qua.

Trận bàn là trận pháp giảm bớt, có thể mang theo bên người, lấy chân khí huy động, cho dù không phải là trận pháp sư cũng có thể sử dụng, là vật

phẩm được nghiệp đoàn trận pháp sư hoan nghênh nhất.

Lần này đi mộ của Vu hồn nguy hiểm tầng tầng, có trận bàn ở trong tay, năng lực bảo toàn tính mạng sẽ gia tăng thật lớn.

- Trận bàn? Đúng, dẫn ta đi xem có thể mua về một chút hay không!

Trương Huyền gật đầu.

Nếu có trận bàn Tụ Linh trận, mua về, mang theo, có thể ở bất kỳ chỗ nào tập trung lại linh khí, tiến hành tu luyện, nhất định sẽ thuận tiện không ít.

- Ta và hội trưởng nghiệp đoàn trận pháp sư Trịnh Kính Phong là bạn lâu năm nhiều năm. Chỗ hắn có trận bàn cấp bậc cao nhất trong toàn bộ Hồng Hải Thành. Ta dẫn ngươi đi qua xem một chút, bảo đảm ngươi thoả mãn!

Tái các chủ nói.

- Vậy làm phiền Các chủ!

Biết đối phương có ý định kết giao, Trương Huyền cũng không từ chối.

Chức nghiệp Giám Bảo các đặc biệt, vị trí ở trong rất nhiều nghiệp đoàn, cách nghiệp đoàn trận pháp sư cũng không xa. Đi không đến mười phút, bọn họ đã đi đến trước mặt.

Trước đó, thời điểm ở Thiên Vũ vương quốc, Trương Huyền đi qua nghiệp đoàn trận pháp sư một chuyến, ở bên trong thu thập không ít sách, so với cái trước mắt này, kém hơn không chỉ một đoạn.

Cửa lớn của nghiệp đoàn cao lớn uy vũ, in hình bát quái, khiến người ta có một loại cảm giác huyền diệu.

Tiến vào trong đó, lập tức cảm thấy khí tức nhất thời thay đổi. Bên trong cánh cửa, không khí ẩm ướt, linh khí dư thừa, nhiệt độ thích hợp, giống

như tiến vào vườn hoa mùa xuân, thả lỏng và thoải mái nói không nên lời.

- Điều này...

Ánh mắt Trương Huyền chớp chớp.

Hiện tại đã là cuối mùa thu, gần đầu mùa đông, bên ngoài có chút lạnh giá. Thế nào ở đây ấm áp giống như mùa xuân?

- Nghiệp đoàn trận pháp sư bố trí trận pháp ở chỗ này. Tiến vào trong đó, bốn mùa đều giống như mùa xuân...

Nhìn thấy được vẻ mặt của hắn, biết hắn suy nghĩ điều gì, Tái các chủ vuốt râu:

- Yên tâm đi. Trận pháp này chỉ khiến người ta cảm thấy thư thái, không có bất kỳ tính công kích nào, sẽ không tạo thành tổn thương.

- Bố trí một trận pháp đông ấm hạ mát, chỉ vì để cho người tiến vào thoải mái... Không hổ danh là nghiệp đoàn trận pháp sư, thật quá bạo tay!

Trương Huyền tặc lưỡi lấy làm kỳ.

Trận pháp lớn như vậy, khống chế chính xác như vậy, chỉ ở bên trong nghiệp đoàn, không ảnh hưởng chút nào đến bên ngoài. Không hổ danh là nghiệp đoàn trận pháp sư của liên minh vạn quốc. Chỉ trận pháp này, sợ rằng cũng phải ở tam cấp đỉnh phong, thậm chí đạt tới tứ cấp!

Chờ một lát

dtv-ebook.com

Đi vào trong đó.

Đại sảnh rộng rãi, dòng người giống như nước. Không ít người ở trước quầy, xếp thành đội ngũ thật dài.

Trận bàn, binh khí, đan dược, được gọi là thứ chuẩn bị khi ra cửa. Nghiệp đoàn trận pháp sư mỗi ngày cung cấp số lượng và loại trận bàn, cũng có hạn chế. Không ít người vì cầu được một cái, không tiếc chờ trắng đêm.

- Vãn bối ra mắt Tái các chủ!

Vòng qua dòng người chật chội, còn chưa đến tới trước quầy, một người thanh niên tiến lên nghênh đón.

- Ta tìm Trịnh hội trưởng có chút việc, làm phiền dẫn đường.

Tái các chủ xua tay.

- Gia sư đang khắc trận bàn. Vậy ta lại dẫn ngài qua!

Người thanh niên cười gật đầu, đi trước dẫn đường.

Dọc theo thang lầu đi lên lầu hai, chỉ chốc lát tới một gian phòng. Khắp nơi bày đầy trận bàn không lớn. Một lão già đang ngồi ở tận cùng bên trong, điêu khắc cái gì đó.

Trận pháp cần cờ trận, trận cơ kết hợp địa lý, địa hình, địa thế, cùng với cảnh vật xung quanh hỗ trợ lẫn nhau tạo thành, phiền phức vô cùng, cần phải có khống chế sâu sắc đối với trận pháp mới có thể làm được.

Trận bàn lại đơn giản hơn không ít, do trận pháp sư khắc trận pháp giảm bớt ở trên vòng tròn đặc biệt. Một khi sử dụng, vận dụng chân khí kích hoạt là được.

So với cái trước, trận bàn có hai khuyết điểm lớn nhất.

Đầu tiên, bị giới hạn về hình thể, không có thể kết hợp hoàn cảnh, uy lực so với đại trận bình thường yếu hơn không ít. Tối đa chỉ có năm, sáu phần uy lực.

Thứ hai, mỗi lần sử dụng, đều sẽ tạo thành tổn thương rất lớn đối với bản thân trận bàn. Bởi vậy, thứ này có hạn chế số lần. Nhiều thì ba, năm lần, ít thì một lần.

Đương nhiên, có khuyết điểm, ưu điểm lại lớn hơn nữa. Bằng không cũng không có khả năng khiến cho nhiều người như vậy đổ xô vào.

Ưu điểm lớn nhất chính là không cần phải hiểu trận pháp, có thể sử dụng. Thứ hai lại là thuận tiện mang theo, tốc độ kích hoạt nhanh. Gặp phải nguy hiểm, chân khí rót vào lại có thể sử dụng, cực kỳ thuận tiện.

Trong phòng, lão già dáng vẻ sáu mươi tuổi, mặt sạch không râu, bàn tay lớn. Một bàn tay cầm đao khắc không lớn, cẩn thận khắc.

Trận bàn phức tạp, cần phải khắc một trận pháp lớn như vậy, ở trên một vòng tròn lớn chừng bàn tay, độ khó to lớn, có thể tưởng tượng được. Chỉ cần sai một bước, thậm chí một điểm chi tiết, lại vô cùng có khả năng dẫn đến cả trận đều thất bại.

Bởi vậy, thứ này giống như luyện đan, mặc dù là trận pháp sư cấp tứ tinh, cũng không phải nói khắc là khắc. Mỗi khi tạo ra một cái, đều cần tiêu hao tâm thần cực lớn.

- Lão sư, Tái các chủ tới!

Đi vào gian phòng, người thanh niên khom người.

Buông đao khắc, lão già ngẩng đầu lên, nhìn về phía bạn lâu năm, mỉm cười:

- Luôn luôn là ta tìm ngươi. Ngọn gió nào thổi ngươi tới vậy?

- Lần này qua, thật sự có chuyện phải làm phiền Trịnh hội trưởng!

Tái các chủ gật đầu, giới thiệu:

- Vị Trương sư này, muốn mua trận bàn. Ta suy đi nghĩ lại, những thứ kia của ngươi rất đáng tin, lại dẫn theo qua!

- Trương sư?

Lão già trịnh hội trưởng đứng dậy, nhìn về phía Trương Huyền, lộ ra một tia nghi ngờ.

Vị bạn lâu năm này tính tình thế nào, hắn biết rất rõ ràng, kiêu ngạo ngang tàng. Cho dù ở cùng mình, cũng vô cùng tùy ý. Nhưng thời điểm giới thiệu người thanh niên này, giọng nói lại thận trọng, thái độ kính cẩn, khiến cho hắn đầy kỳ quái.

Nhìn kỹ một chút, người thanh niên này cũng không có chỗ nào đặc biệt. Tuy rằng tu vi nhìn không thấu, nhưng nhất cử nhất động, còn không có dung nhập tự nhiên, hiển nhiên còn chưa có đột phá Hóa Phàm.

Một tiểu tử ngay cả Hóa Phàm cảnh cũng chưa tới, khiến cho bạn lâu năm cung kính?

- Không biết Trương sư nghĩ muốn loại hình trận bàn nào? Khốn trận, Sát trận, Huyễn trận... Ta đều khắc một ít!

Trong lòng Trịnh hội trưởng kỳ quái, nhưng lần đầu tiên gặp mặt, không có tiện hỏi nhiều, nhìn qua.

- Ta muốn một... Tụ Linh trận!

Trương Huyền nói.

- Tụ Linh trận?

Trịnh hội trưởng sửng sốt:

- Thứ này... không có trận bàn. Cơ bản đều bố trí cố định ở một nơi là được...

Tụ Linh trận, phần lớn dùng để tu luyện, thông thường đều là một ít thế lực lớn bố trí ở nơi cố định, tập trung lại linh khí, bồi dưỡng nhân tài. Mà trận bàn, bình thường là mang theo bên người, dùng để công phòng.

Cho nên, có rất ít người khắc Tụ Linh trận thành trận bàn. Cho dù là hắn, cũng chưa làm qua.

Thật ra không chỉ Trịnh hội trưởng nghi ngờ, Tái các chủ cũng thoáng sửng sốt một chút.

Vốn tưởng rằng Trương sư muốn mua trận pháp, là để chuẩn bị tiến vào mộ của vu hồn. Hiện tại xem ra, chỉ sợ không phải. Nếu không cần Tụ Linh trận làm gì? Chẳng lẽ ném vào, tập trung lại linh hồn, thu thập vu hồn sư?

- Không có?

Trương Huyền nhướng mày.

- Đúng vậy, ta chưa bao giờ từng khắc qua. Chỉ có điều, nếu như ngươi thật sự cần, thật ra có thể khắc một cái. Chỉ có điều, có thể phải tốn không ít thời gian!

Trịnh hội trưởng có chút do dự, nói.

Tụ Linh trận tập trung lại linh khí, cần phải nhận linh khí kích động và trùng kích. Hắn chưa bao giờ thử qua, không dám cam đoan có thể thành công hay không.

- Đại khái cần thời gian bao lâu?

Trương Huyền hỏi.

- Cái này... Ta chưa bao giờ khắc qua. Cần một ít thời gian nắm giữ. Chậm thì một tháng, nhanh thì... nửa tháng!

Trịnh hội trưởng nói.

- Nửa tháng?

Trương Huyền lắc đầu.

Quá lâu.

Đã hẹn cùng với Lạc Trúc ngày mai lại xuất phát đi mộ của Vu hồn. Trước đó, cần đột phá Hóa Phàm nhất trọng. Thật sự chờ trận pháp của hắn, nửa tháng, cái gì cũng muộn.

- Thế nào? Ngươi nói này là không tin vào năng lực của lão phu sao?

Thấy hắn lắc đầu, sắc mặt Trịnh hội trưởng trầm xuống.

Tới mua Trận bàn… Tụ Linh trận. Ngươi đối với trận pháp có hiểu hay không? Nếu không phải nể mặt bạn lâu năm, hắn tuyệt đối sẽ nghĩ người này cố ý tới quấy rối, cho người đuổi ra ngoài.

Lại như vậy, còn lắc đầu đối với mình?

- A, ta không phải nói ngươi khắc không ra!

Nghe được giọng nói của đối phương không vui, Trương Huyền lúc này mới ý thức được mình bị hiểu nhầm, đầy xấu hổ:

- Ta là cảm thấy tốc độ quá chậm. Nửa tháng... thời gian quá lâu. Ta lại cần bây giờ. Nếu như trong một canh giờ có thể khắc ra, ta có thể chờ một lát!

- Khắc quá chậm? Một canh giờ?

Trong nháy mắt sắc mặt Trịnh hội trưởng trở nên tái nhợt, vung ống tay áo:

- Tái các chủ, đây là khách của ngươi? Chỗ của ta không chào đón. Tiểu Ngũ, tiễn khách!

Một canh giờ?

Ngươi xem khắc trận pháp là ăn cơm uống nước? Dễ dàng đơn giản sap?

Đừng nói không khắc qua Tụ Linh trận, cho dù là hết sức quen thuộc như Khốn trận, Sát trận, mỗi lần khắc một cái, đều cần thời gian ít nhất một tuần. Cái này còn cần hết sức chăm chú, không thể xuất hiện một chút sai lầm nào.

Bằng không, đừng nói một tuần, một tháng cũng không có cách nào thành công.

Đây là hắn tự mình ra tay. Đổi lại thành pháp sư tam tinh của nghiệp đoàn trận, muốn khắc trận bàn, mỗi một cái không nửa tháng, hơn hai mươi ngày, cũng không thể thành công.

Người này... Lại muốn hoàn thành trong một canh giờ?

Ngươi là tới kể chuyện cười, hay đùa giỡn ta?

- Vâng...

Người thanh niên vừa đưa hai người vào cửa đã đi tới:

- Hai vị, xin mời!

Hắn cũng đầy không vui.

Hiện tại hắn là trận pháp sư nhị tinh, khắc một trận bàn, nhanh nhất cũng cần hơn một tháng mới có khả năng hoàn thành một cái. Người này một canh giờ liền muốn lão sư của mình khắc ra một cái, rõ ràng không phải mua đồ, mà là tìm đến gây chuyện.

- Trịnh hội trưởng bớt giận. Ngươi làm cái gì vậy?

Không nghĩ tới mới nói hai câu, đã bị bạn lâu năm đánh đuổi, sắc mặt Tái các chủ nhất thời đỏ lên, vội vàng tiến về phía trước:

- Trương sư chỉ là không hiểu quá rõ đối với trận pháp mà thôi. Nếu muốn nói giám bảo, hắn lại là giám bảo sư ngũ tinh thông qua Lưu Thương Khúc Thủy, so với ta cấp bậc cao hơn rất nhiều!

- Giám bảo sư ngũ tinh?

Trịnh hội trưởng bị dọa cho giật mình.

Còn tưởng rằng Trương sư này là dựa vào thân thế phía sau, mới khiến cho bạn lâu năm kiêng kỵ như vậy. Không nghĩ tới lại là một vị giám bảo sư ngũ tinh!

Chỉ riêng thân phận này, có thể xông pha Hồng Hải Thành. Thảo nào nói không đáng tin cậy, vênh váo hung hăng.

- Ừ!

Tái các chủ gật đầu.

Danh sư cũng không có nghĩa là cái gì cũng biết. Vị Trương sư này nói ra lời kia, rõ ràng là người ngoài nghề trận pháp, nghĩ đối với nghề nghiệp này, chắc hẳn là không hiểu nhiều.

Hắn đoán không sai. Trương Huyền tuy rằng đã xem qua một lượt tất cả sách bên trong nghiệp đoàn trận pháp sư của Thiên Vũ vương quốc, dung nhập trong đầu, nhưng đẳng cấp nghiệp đoàn này quá thấp, tiếp xúc đối với trận bàn không nhiều lắm. Một trận bàn cần phải khắc bao lâu, có Tụ Linh trận hay không, quả thật không rõ lắm.

- Không biết thân phận của Trương sư, có nhiều đắc tội!

Biết hắn là giám bảo sư ngũ tinh, Trịnh hội trưởng thu hồi thái độ trước đó, ôm quyền khom người.

Thực lực của giám bảo sư tuy rằng không đáng chú ý, nhưng dính dáng tới bảo vật, có thể khiến cho vô số chức nghiệp thoáng cái trở nên điên cuồng. Cho dù hắn là hội trưởng của nghiệp đoàn trận pháp sư, trận pháp sư tứ tinh đỉnh phong, cũng không dám tùy ý đắc tội.

Huống gì đối phương còn là một vị danh sư.

- Khách khí!

Trương Huyền khoát tay, cũng không quá để ý, suy nghĩ một chút, nói:

- Nếu không có thể trong khoảng thời gian ngắn, khắc ra trận bàn Tụ Linh trận, có thể có cờ trận, trận đồ và trận cơ Tụ Linh trận, bán cho ta một bộ cũng được!

Nếu như không có trận bàn, vậy mình lại thử học trận pháp một chút. Chỉ cần biết trận đồ, có cờ trận, trận cơ, bố trí một cái chắc hẳn là cũng không quá khó khăn.

- Trận đồ, cờ trận? Cái này là có. Chỉ là, không phải trận pháp sư chính thức, cho dù có thứ này, cũng là phế phẩm...

Trịnh hội trưởng nói.

Trận pháp, mượn hoàn cảnh bố trí. Nếu như đối với trận pháp một chữ cũng không biết, cho dù cho ngươi trận đồ, cờ trận lại như thế nào?

Nếu như dựa vào hai thứ này, là có thể bố trí ra, những trận pháp sư bọn họ cũng sẽ không cần sống nữa, có thể uống gió Tây Bắc.

- Chỉ cần bán cho ta là được. Bố trí như thế nào, ta sẽ nghĩ biện pháp!

Biết đối phương lo lắng, Trương Huyền nói.

- Cái này... Không phải là chuyện bán hay không...

Thấy người này kiên trì, sắc mặt Trịnh hội trưởng càng lúc càng khó coi, không nhịn được lắc đầu.

Tái các chủ thế nào lại dẫn đến một người không đáng tin như thế?

Cờ trận, trận đồ, ở trong tay ngoài nghề, so với phế phẩm không khác nhau chút nào, hơn nữa giá rất đắt... Không biết bố trí, mua cũng là phế phẩm.

Lại nói, cờ trận, trận cơ các loại, bán cho ngươi thì cũng thôi. Nhưng trận đồ... thứ này cũng giống như phương pháp luyện đan, nghiệp đoàn có quy định, không phải trận pháp sư chính thức, bình thường là không có khả năng ban tặng, càng chưa nói bán ra.

Thông qua đối thoại vừa rồi, lại nhìn ra rõ ràng, đó là một người đối với trận pháp một chữ cũng không biết.

Người như thế mua cờ trận, trận cơ ngược lại cũng thôi. Trận đồ... Đây không phải là nằm mơ sao?

Nếu như ai chạy tới đều có thể xem trận đồ, mua trận đồ, nghiệp đoàn của bọn họ còn có uy nghiêm gì nữa?

- Như vậy đi, nếu như ngươi có thể chứng minh, có thể bố trí ra trận pháp, là trận pháp sư chính thức, ta có thể cho ngươi xem trận đồ, cho phép ghi lại, cũng có thể bán ra cờ trận, trận cơ... Làm không được điểm ấy, vẫn là thôi đi!

Trịnh hội trưởng lắc đầu.

- Có thể bố trí ra trận pháp, ngươi lại bán cho ta?

Trương Huyền nhìn qua.

- Không sai!

Trịnh hội trưởng gật đầu, nhướng mày:

- Thế nào? Lẽ nào Trương sư còn là một vị trận pháp sư?

Còn chưa nói dứt lời, đã thấy Trương Huyền nhắm hai mắt lại.

- Các ngươi... chờ một lát!

Dung hợp hoàn mỹ, sóng nước không sinh

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

- Chờ... còn một lát?

Thân thể thoáng lảo đảo một cái.

Thế nào hắn lại cảm giác gặp phải một người không biết nói tiếng người?

Ta hỏi ngươi có phải trận pháp sư hay không, ngươi trực tiếp tới một câu "chờ một lát"...

Có ý gì?

Chẳng lẽ, bây giờ không phải, chờ một lát là phải?

Có cần chọc cười như vậy hay không?

Trận pháp sư, một trong chức nghiệp thượng cửu lưu, mỗi một người đều cần tốn tâm huyết vô số, nghiên cứu vô số huyền bí mới có thể đạt được. Cho dù thiên tài đi nữa, không mất mấy năm liên tục không ngừng học tập, muốn thành công cũng không có khả năng.

Một người cái gì cũng đều không hiểu, chờ một lát...

Chờ gì? Chờ ngươi đùa giỡn hay sao?

Lại nói... Nhắm mắt? Vẻ mặt đờ đẫn.

Ngươi mặt gỗ à! Ngươi... rốt cuộc đang làm cái gì?

Da mặt Trịnh hội trưởng co giật. Nếu không biết đối phương là giám bảo sư ngũ tinh, khẳng định hắn đã sớm đạp một cước ra ngoài.

- Lão Trịnh, ta thấy ngươi hay là chuẩn bị cờ trận, trận cơ đi!

Thấy bạn lâu năm sắp không nhịn được, Tái các chủ bước lên trước nói.

- Chuẩn bị?

- Đúng vậy, Trương sư nếu nói như vậy, khẳng định có suy nghĩ của riêng mình. Chuẩn bị một chút, cũng không tính là gì cả!

Tái các chủ nói.

Tuy rằng không biết vị Trương sư này lấy tự tin từ chỗ nào, nhưng hắn đã thấy các loại thủ đoạn của người thanh niên này, đối với người này hắn chẳng biết tại sao lại tín nhiệm.

Đây chính là người ngay cả danh sư tứ tinh cũng có thể tùy ý giáo huấn. Nói hắn lập tức học lập tức ra sức, là có thể bố trí ra trận pháp, cũng sẽ tin.

- Được rồi, tin tưởng ngươi một lần! Tiểu Ngũ, lấy bộ cờ trận, trận cơ Tụ Linh trận ngươi học tập mấy ngày qua tới!

Thấy bộ dáng này của bạn lâu năm, hình như đối vị thanh niên này tin tưởng sâu sắc không nghi ngờ, Trịnh hội trưởng thoáng lộ ra một chút phiền não khoát tay áo.

- Vâng!

Người thanh niên lật cổ tay một cái. Mặt đất xuất hiện một đống đồ.

Trận pháp, do hai bộ phận trận cơ và cờ trận tạo thành.

Hai thứ này đều từ chất liệu đặc biệt chế luyện ra, nhằm vào trận pháp khác nhau, chia ra làm thuộc tính khác nhau.

Người thanh niên này là trận pháp sư nhị tinh, gần đây vẫn luôn học tập bố trí Tụ Linh trận nhị tinh. Cờ trận các loại, vừa vặn có một bộ.

Mang đồ tới, mọi người nhìn về phía người cách đó không xa. Chỉ thấy mắt hắn vẫn nhắm như cũ, không mở ra, không biết đang làm gì.

- Chẳng lẽ... Trương sư dự định hiện tại học trận pháp? Có thể coi là hiện tại học... Cũng có thể cần xem sách, tìm lão sư. Đứng ngơ ngác tại chỗ, có ý gì?

Trong lòng Tái các chủ cũng có chút nghi hoặc.

Học tập trận pháp, dính dáng tới vô số huyền bí. Đầu tiên phải bái một lão sư lợi hại, sau đó từ cơ sở nhất như địa hình, hình dạng, ngũ hành, âm dương tương sinh tương khắc, học lên. Giống như hắn đứng tại chỗ nhắm mắt lại, vẻ mặt ngây ngô như vậy, vẫn chưa từng thấy qua.

Mà nếu quả thật không phải học tập, lại đang làm gì?

Vẻ mặt mọi người không giải thích được. Lúc này, trên thực tế Trương Huyền đang giống như bọn họ suy đoán, đang học tập trận pháp.

Trước đó, tuy rằng thu thập không ít sách liên quan tới trận pháp sư, nhưng nghề nghiệp này hắn chưa từng cố gắng học tập, chỉnh lý qua.

Tinh thần hắn chìm đắm ở Thiên Đạo Đồ Thư Quán, đi tới trước mặt sách liên quan tới trận pháp.

- Chính xác!

Một tiếng khẽ kêu vang lên, một quyển sách thiên đạo xuất hiện ở trước mắt. Phía trên có bốn chữ lớn "trận pháp thiên đạo". Hắn tiện tay mở ra.

Vô số tri thức tiến vào trong đầu.

- Những kiến thức này, ta đều biết, lại học tập, đơn giản hơn nhiều...

Trước đó, thời điểm ở Thiên Vũ vương quốc, hắn từng mượn trang sách màu vàng, dung nhập không ít tri thức trận pháp, luyện đan, y sư... vào trong đầu. Mặc dù không chuyên môn học qua, nhưng rất nhiều tri thức trong đó, đã in vào trong đầu, giống như nghiên cứu mấy năm.

Có loại chỗ dựa này, lúc này lại học tập trận pháp thiên đạo, vô cùng đơn giản.

Tri thức chảy xuôi ở trong đầu. Chỉ cần hơn mười lần hít thở, hắn lại thông hiểu đạo lí.

Nếu như đổi lại thành chưa học qua chức nghiệp, sợ rằng ít nhất phải một canh giờ mới có khả năng học được. Mà bây giờ, tri thức lại ở trong trí nhớ, từ lâu đã chồng chất. Chỉ cần sắp xếp trình tự một lần nữa là được, không biết đơn giản gấp bao nhiêu lần.

Vù!

Trương Huyền mở mắt, nhìn về phía mọi người.

- Cờ trận đã cầm tới? Ở chỗ này bày trận sao?

- Khụ khụ...

Đang muốn xem đối phương có dự định gì, chỉ thấy hắn mở mắt nói vậy, Trịnh hội trưởng bị nước bọt sặc một cái.

Vừa rồi đối với khắc trận mâm hoàn toàn không biết chút nào... Nhắm mắt một hồi, lại muốn bày trận... Được rồi, ta thật ra muốn xem thử, ngươi có thể bố trí ra thứ gì!

- Nếu ngươi cảm thấy có thể, lại bố trí ở chỗ này!

Ép lửa giận trong lòng xuống, hắn vung tay áo một cái, sắc mặt tái xanh khẽ nói.

- Được!

Trương Huyền gật đầu, đi về phía cờ trận trận cơ trên mặt đất.

Nhìn thấy được động tác của hắn, không chỉ Trịnh hội trưởng, ngay cả Tiểu Ngũ kia, trán cũng đầy vạch đen.

Bày trận, đầu tiên phải cẩn thận quan sát hoàn cảnh, đo đạc phương vị tốt, vì thế sinh lực, hội tụ khí cho trận pháp. Người này cái gì cũng không nhìn, thậm chí ngay cả la bàn chưa từng lấy ra, lao thẳng đến cờ trận, giống như kẻ ăn hàng thấy một đống thịt béo... Cái này cũng gọi là bày trận sao?

Giở trò đùa gì vậy?

Như vậy cũng có thể bày trận, ta cũng có thể lên trời!

- Tái các chủ, ngươi... rốt cuộc dẫn tới đây người nào vậy?

Hừ một tiếng, Trịnh hội trưởng truyền âm.

- Trương sư... vẫn rất lợi hại!

Sắc mặt Tái các chủ ửng đỏ.

Hắn và vị Trương sư này tiếp xúc, cũng chỉ có mấy ngày. Thời điểm ở Nhất Phẩm các mua đồ mới quen, xông vào Lưu Thương Khúc Thủy, thiếu chút nữa hủy đi Giám Bảo các... Thậm chí ngay cả vu hồn phụ thể cũng có thể giải quyết. Dựa theo đạo lý, loại người đại tài này, không nên làm chuyện không có nắm chắc. Nhưng hiện tại hắn thấy, thế nào cũng có chút không mấy đáng tin?

Trận pháp sư bày trận, hắn đã nhìn thấy nhiều lần, chia ra làm ba bước. Đầu tiên, lấy ra la bàn, tra xét tình hình từ trường xung quanh, linh khí

tập trung lại. Thứ hai, suy tính kích thước trận pháp, cùng với dung hợp hoàn cảnh, sau đó sẽ đưa tới tình huống, sớm làm ra các biện pháp đề phòng, làm ra ứng phó. Thứ ba, đo đạc trận cơ, địa điểm trưng bày cờ trận, lại bắt đầu bày trận.

Mỗi lần bày trận, đừng nói là trận pháp sư nhất tinh, nhị tinh, cho dù là Trịnh hội trưởng vị bạn lâu năm này của mình, cũng cần tốn không ít thời gian chuẩn bị. Không nửa canh giờ thậm chí một canh giờ, đã muốn thành công, gần như không khả năng.

Hơn nữa, đây là trận pháp đơn giản nhất. Gặp phải đại trận bao phủ mấy trăm thước, mấy ngàn thước, không mấy năm thôi diễn, tưởng tượng, muốn thành công, gần như không có khả năng.

Người này thì hay rồi... Không cần la bàn, không thôi diễn, không quan sát, trực tiếp cầm cờ trận, trận cơ...

Quả thật có chút giống như trò đùa của trẻ con.

- Lợi hại? Cái này cũng gọi là lợi hại? Hừ, ta không quan tâm hắn có đúng là giám bảo sư ngũ tinh hay không, một lát nữa, ngươi trực tiếp dẫn đi. Nghiệp đoàn trận pháp sư không chào đón loại người lỗ mãng này!

Trịnh hội trưởng khẽ nói.

- Cái này...

Tái các chủ xấu hổ, đang muốn giải thích vài câu, thay Trương sư cứu vãn mặt mũi, liền nghe được giọng nói của người sau khe khẽ vang lên.

- Được rồi!

- Được rồi? Cái gì được?

Bị dọa cho giật mình, hắn vội vàng quay đầu nhìn lại.

Chỉ thấy trận cơ, cờ trận vừa được Trương Huyền cầm lấy, đã bị ném ra ngoài, từng cái trực tiếp cắm vào trên mặt đất cách đó không xa, dựa theo xếp đặt đặc biệt, bao vây thành một hình tròn đường kính sáu, bảy thước.

- Không phải cần bố trí Tụ Linh trận sao? Ta lại bố trí một cái!

Trương Huyền nhìn qua.

- Bố trí một cái? Đây là Tụ Linh trận?

Vẻ mặt Tái các chủ đờ đẫn nhìn sang.

Vị trí cờ trận, trận cơ xếp đặt trước mắt, thật ra có chút tương tự với Tụ Linh trận...

Chỉ có điều, hắn đối với trận pháp không hiểu rõ nhiều lắm, vội vàng nhìn về phía Trịnh hội trưởng bên cạnh.

- Bộ này có hình của nó, không có ý của nó! Cái này cũng gọi là trận pháp sao?

Vung ống tay áo, lông mày Trịnh hội trưởng nâng lên.

- Thế nào? Lẽ nào Trương sư bày ra không đúng?

Thấy hắn tức giận như vậy, Tái các chủ hỏi.

- Tiểu Ngũ, ngươi tới nói một chút!

Trịnh hội trưởng cũng không trả lời, chắp hai tay ở sau lưng, khẽ nói.

- Vâng!

Người thanh niên Tiểu Ngũ đi lên phía trước.

- Hắn chuẩn bị cái này, vị trí trận cơ và cờ trận, vẫn tính là chính xác. Nhưng... trận pháp không chỉ là nghiêm khắc bày dựa theo trận đồ là có

thể sử dụng. Quan trọng hơn chính là, dẫn động linh khí biến hóa!

Trên mặt Tiểu Ngũ lộ ra vẻ tự tin.

- Khiến cho linh khí biến hóa?

- Không sai!

Cổ tay lật một cái, trong tay Tiểu Ngũ xuất hiện thêm một cái la bàn. Thứ này ở trong tay, khí thế toàn thân hắn lập tức thay đổi. Trướcđó thoạt nhìn chỉ là một gã sai vặt tùy tùng. Mà bây giờ giống như là một trận pháp sư thật sự.

- Ngươi xem hắn bố trí cái này, xung quanh linh khí không có biến hóa chút nào. Cũng là nói, cờ trận căn bản không có cắm ở trên vị trí chính xác nhất, không dung hợp hoàn cảnh, tự nhiên cũng không có uy lực. Cũng chính là cái gọi là... Phế trận!

- Phế trận?

- Ừ, nếu là Tụ Linh trận, tự nhiên phải tập trung lại linh khí. Một khi tạo thành, thật giống như dòng nước trong vòng xoáy. Linh khí bốn phía, không ngừng tập hợp về phía chính giữa. Mà cái này... linh khí sau đó căn bản không có ý tập trung lại. Cũng đã nói, hắn chỉ là bày ra đúng trận đồ, cũng không phải tạo thành trận pháp!

Tiểu Ngũ nói.

Bày ra trận đồ, không phải tạo thành trận pháp, nghe rất huyền diệu. Trên thực tế, chỉ cần là trận pháp sư, cho dù là học đồ, đều biết điểm ấy.

Thật giống như luyện đan sư luyện đan, biết trình tự của mỗi gốc cây dược liệu, chưa chắc có thể chế luyện ra đan dược đạt tiêu chuẩn.

Trận đồ chỉ là sắp xếp cố định, thật sự muốn trận pháp có tác dụng, còn cần kết hợp hoàn cảnh.

- Nói không sai! Được, Trương sư, ta xem như nể mặt Tái các chủ, không tính toán với sự càn quấy của ngươi, trở về đi!

Thấy một học sinh của chính hắn phân tích đạo lý rõ ràng, biết người này gần đây tiến bước không nhỏ, Trịnh hội trưởng thoả mãn gật đầu.

- Càn quấy? Ta càn quấy thế nào?

Không nghĩ tới khổ cực bố trí xong trận pháp, ở trong mắt đối phương biến thành càn quấy, Trương Huyền sửng sốt.

- Trận pháp này của ngươi, không dẫn động linh khí, không có bất cứ tác dụng gì, không phải càn quấy là cái gì?

Thấy hắn lại còn không thừa nhận, Trịnh hội trưởng càng mất hứng.

- A... Ngươi nói cái này. Là ta vừa rồi chỉ sợ các ngươi không nhìn thấy rõ, tạm thời dừng trận pháp!

Còn tưởng rằng đối phương có ý gì, Trương Huyền lắc đầu, bàn chân giẫm trên mặt đất một cái.

Oong!

Một gợn sóng từ dưới chân lan tràn ra, trực tiếp đánh vào trên trận pháp cách đó không xa. Một tiếng nổ lớn vang lên. Trận pháp trước mắt lập tức bị linh khí bao phủ.

Vù vù vù!

Linh lực xung quanh lập tức giống như gió lốc tập trung lại về phía chính giữa, thổi tới trên mặt, đau đớn giống như bị đao cắt.

- Cái này, cái này...

Mới vừa rồi còn dương dương đắc ý, nói có nề nếp, đánh giá rất có đạo lý, Tiểu Ngũ thoáng một cái, đứng ở tại chỗ, khiếp sợ đến mức đầu lưỡi cũng sắp phải phun ra.

- Đây là... dung hợp hoàn mỹ, sóng nước không sinh, một khi kích hoạt lại có thể long trời lở đất... trận pháp không tỳ vết? Điều này, sao có thể như vậy được?

Trịnh hội trưởng thét một tiếng chói tai, âm thanh cũng có chút khàn khàn.

Hắn giống như hổ đói rình mồi, nhìn chằm chằm vào Trương Huyền cách đó không xa, giống như là thấy được một quái vật.

Xông trận hải

dtv-ebook.com

- Trận pháp không tỳ vết?

Thấy bạn lâu năm thất thố như vậy, Tái các chủ hoàn toàn không giải thích được.

Hắn từng nghe nói về rất nhiều trận pháp Khốn trận, Huyễn trận, Mê trận, Sát trận, Tụ Linh trận, vẫn chưa từng nghe qua cái gì trận pháp không tỳ vết.

- Bố trí trận pháp, giống như thi họa, đan dược, cũng có phân chia ý cảnh. Cùng một trận pháp, trận pháp sư ngũ tinh và trận pháp sư nhị tinh bố trí ra, uy lực làm sao có thể tương đồng?

Đè nén khiếp sợ trong lòng, Trịnh hội trưởng nói.

Tái các chủ sửng sốt.

Trận bàn cùng cấp bậc, người người đều muốn mua của trận pháp sư cấp bậc cao hơn khắc ra. Thứ nhất vững chắc, thứ hai uy lực lớn hơn nữa.

Cùng một loại đan dược, luyện đan sư cấp bậc cao, chế luyện ra, thành đan tốt hơn, thậm chí còn gặp được đan văn, dược hiệu cao hơn.

Nếu những chức nghiệp khác có nhiều phân loại như vậy, trận pháp khẳng định cũng có. Cùng loại trận pháp, trận pháp sư cấp bậc cao, uy lực bố trí cũng sẽ càng cường đại hơn.

- Cùng một trận pháp, bố trí đi ra uy lực cường đại hay không, phải xem phù hợp cùng hoàn cảnh, có thể mượn lực lượng của hoàn cảnh hay không!

Thấy hắn không biết rõ, Trịnh hội trưởng giải thích:

- Cùng hoàn cảnh dung hợp hai mươi phần trăm, được gọi là nhập môn. Lúc này bố trí ra trận pháp, có thể thành công kích hoạt, phát sinh uy lực. Chỉ có làm được điểm ấy, mới có thể làm cho trận pháp bố trí ra, đưa đến tác dụng, trở thành trận pháp sư chính thức.

- Dung hợp bốn mươi phần trăm, có thể mượn một phần lực lượng hoàn cảnh, vì gia tăng trận pháp hoàn thành, đối với lĩnh ngộ trận pháp, cũng đạt tới cảnh giới trung cấp. Thật giống như hiện tại ta, thân là trận pháp sư tứ tinh, bố trí trận pháp nhị cấp, có thể đơn giản đạt được cấp bậc này.

- Dung hợp sáu mươi phần trăm, hoàn cảnh và trận pháp đã có thể hỗ trợ lẫn nhau, cũng chính là cảnh giới cao cấp trong miệng chúng ta. Ta hiện tại g bố trí trận pháp nhất cấp, mới thỉnh thoảng có thể xuất hiện loại tình huống này.

- Dung hợp tám mươi phần trăm, cơ bản chẳng khác nào trận pháp khống chế hoàn cảnh. Loại trận pháp này, có thể mượn lực lượng tự nhiên của thiên địa, và giống như khí linh có đầy đủ linh trí, thậm chí hình thành bão táp, mưa xối xả, khiến cho sinh mạng bị giam ở trong đó, khó có thể phá vỡ, khổ không thể tả.

Nói đến đây, môi Trịnh hội trưởng trắng bệch:

- Ngươi có thể phá vỡ trận pháp, nhưng có thể phá ra hoàn cảnh sao?

Tái các chủ ngẩn người.

Ngươi có thể đi ra khỏi trận pháp, có thể ra khỏi phòng, có thể đi ra khỏi sân, nhưng mọi chỗ đều là hoàn cảnh, đi ra như thế nào? Phá ra như thế nào?

Lĩnh ngộ được loại ý cảnh này, cho dù trận pháp cao cấp tới đâu, chỉ sợ cho dù trận pháp sư bị nhốt ở trong đó, cũng rất khó phá giải.

- Không đúng.

Nghĩ đến cái gì, thân thể Tái các chủ run lên bần bật, trợn tròn mắt, không thể tin được nhìn qua:

- Đây chỉ là dung hợp tám mươi phần trăm. Vậy dung hợp trăm phần trăm thì sao?

- Không sai. Chính là loại trận pháp không tỳ vết này!

Giọng nói của Trịnh hội trưởng run rẩy:

- Dung hợp hoàn mỹ với hoàn cảnh, thời điểm không khởi động, sẽ không tạo thành hoàn cảnh hoàn toàn biến hóa, sóng nước không sinh. Chỉ khi nào vận chuyển, hoàn cảnh sẽ hoàn toàn bị ảnh hưởng, hoàn toàn dung hợp, tuy hai mà một. hoàn cảnh vừa là trận pháp, trận pháp cũng là hoàn cảnh. Thử nghĩ một chút, tu luyện ở trong trận pháp tập trung lại linh khí, làm sao có thể càng nhanh chóng hơn so với tu luyện ở trong hoàn cảnh tự nhiên?

Thật giống như phòng điều hòa, nhiệt độ lại thích hợp, nhưng làm sao so sánh với được với bốn mùa như mùa xuân?

- Loại trận pháp này, lấy cờ trận điều động hoàn cảnh, theo truyền thuyết, chỉ có trận pháp sư đã ngoài lục tinh mới có thể làm được.

Nói đến đây, bản thân Trịnh hội trưởng cũng không thể tin được.

Người trước mắt này, ngay cả chuyện có trận bàn Tụ Linh trận hay không, cũng không biết được rõ ràng, lại một lần bố trí ra dung hợp hoàn mỹ chỉ có trận pháp sư đạt được lục tinh, mới có thể làm được.

Là hắn điên rồi, hay là ta điên rồi?

Trong lịch sử nghiệp đoàn cũng chưa bao giờ có loại tình huống này!

Đang đầy nghi ngờ, hắn liền nghe được giọng nói của người thanh niên đối diện vang lên:

- Hiện tại có thể bán cho ta cờ trận và trận đồ của Tụ Linh trận không?

Trương Huyền vừa bố trí, chỉ là Tụ Linh trận đơn giản nhất, không thể hấp thụ linh khí trong linh thạch. Muốn lợi dụng linh thạch, tốc độ tu luyện nhanh hơn, ít nhất phải đạt được tứ cấp.

- Có thể.

Thân thể cứng đờ, Trịnh hội trưởng gật đầu.

Người có thể bố trí ra trận pháp hoàn mỹ không tỳ vết, nếu ngay cả tư cách mua cờ trận cũng không có, hắn chẳng phải càng không có tư cách sao?

- Không biết Trương sư, là trận pháp sư mấy sao, có thể cho biết hay không?

Sau khi đáp ứng, hắn không nhịn được hỏi.

Trận pháp cấp bậc nhị tinh không tỳ vết, danh sư lục tinh có thể làm được. Theo truyền thuyết, một ít thiên tài trận pháp sư thiên tư trác việt cũng làm được. Vị trước mắt này, thực lực chưa đủ Hóa Phàm, rất rõ ràng, cấp bậc sẽ không quá cao. Hắn muốn biết rốt cuộc là đẳng cấp gì, cũng tiện ứng xử chính xác.

- Trận pháp sư? Ta chưa tham gia sát hạch, còn không phải.

Trương Huyền lắc đầu.

Hắn chỉ mới vừa học được trận pháp, trước đó một chữ cũng không biết, tất nhiên cũng sẽ chưa từng sát hạch.

- Còn không phải là trận pháp sư?

Khóe miệng giật một cái, thân thể Trịnh hội trưởng thoáng lảo đảo một cái.

Bày trận tốc độ nhanh như vậy, hơn nữa ý cảnh cao như thế, thậm chí ngay cả trận pháp sư chính thức cũng chưa từng thi, rốt cuộc từ nơi nào xuất hiện?

Hắn là trận pháp sư tứ tinh đỉnh phong, nhưng bàn về tốc độ, thua xa đối phương. Càng chưa nói tới bố trí ra trận pháp hoàn mỹ không tỳ vết.

- Không biết Trương sư có thể ở nghiệp đoàn chúng ta tham gia sát hạch hay không?

Nghĩ đến cái gì, ánh mắt Trịnh hội trưởng nhất thời sáng lên, mang theo khát vọng.

Phía dưới tổng bộ nghiệp đoàn trận pháp có vô số phân bộ. Chỉ cần hắn ở đây sát hạch, cho dù là thiên tài Hồng Hải Thành, truyền tới tổng bộ, tất nhiên nhận được phần thưởng cực lớn.

- Có thể!

Trương Huyền gật đầu.

Ở nơi nào sát hạch, không quan trọng. Dù sao muốn sát hạch danh sư cấp bậc cao hơn, cũng cần chức nghiệp trợ giúp. Trận pháp sư làm một trong mấy chức nghiệp đỉnh phong nhất của thượng cửu lưu, có thể thi một cái, không còn gì tốt hơn.

- Quá tốt. Vậy ta lập tức qua chuẩn bị.

Nghe hắn đồng ý, Trịnh hội trưởng hưng phấn mỉm cười:

- Về phần cờ trận, trận đồ, của Tụ Linh trận, chờ ngươi sát hạch xong, có quyền hạn, không cần mua, trực tiếp đưa ngươi một bộ cũng không thành vấn đề!

Nghiệp đoàn trận pháp sư giống như nghiệp đoàn luyện đan sư, cấp thấp muốn mua trận đồ cao cấp, cũng đặc biệt khó khăn, cần phải các loại quyền hạn.

Chỉ cần đạt được cấp bậc, thậm chí không cần dùng tiền, trực tiếp lấy đi cũng làm được.

- Được!

Nghe được không dùng tiền, Trương Huyền liền vội vàng gật đầu.

Tuy rằng hiện tại hắn có không ít linh thạch, nhưng trước đó tu luyện phát hiện ra, muốn thăng cấp, nhu cầu tuyệt đối là số lượng lớn, mấy vạn linh thạch. Đối với những người tu luyện khác mà nói, là một khoản tài sản lớn. Đối với hắn mà nói, khả năng trùng kích Hóa Phàm nhị trọng, cũng không nhất định đủ.

Cho nên, thứ này sử dụng một cái ít một cái. Có thể tiết kiệm được, lại tương đương với kiếm tiền.

- Trận pháp sư sát hạch như thế nào?

Trương Huyền hỏi.

Trước khi sát hạch, phải làm rõ ràng những điều này.

Sát hạch trận pháp sư, giống như sát hạch danh sư, cũng có rất nhiều phương pháp. Phân bộ khác nhau, yêu cầu cũng không giống nhau.

Thật giống như Thiên Vũ vương quốc, muốn sát hạch trận pháp sư nhất tinh, bố trí ra trận pháp nhất cấp, xem như thành công, Hồng Hải Thành làm một tòa thành thị lớn của liên minh vạn quốc, phương pháp có thể lại không quá giống.

- Phân bộ chúng ta quả thật khác với những phân bộ khác. Lại nói tiếp, càng khó khăn hơn một chút, chính là xông trận hải!

Trịnh hội trưởng nói.

- Xông trận hải?

Trương Huyền nhíu mày.

- Ừ, trận hải là mấy năm nay, biển trận pháp vô số trận pháp sư của nghiệp đoàn lưu lại. Muốn thông qua, lại sẽ gặp phải đủ loại trận pháp. Tổng cộng có bốn cửa, lần lượt là trận pháp từ nhất cấp đến tứ cấp. Thông qua cửa thứ nhất, là trận pháp sư nhất tinh. Cửa thứ hai, nhị tinh. Lấy loại này suy diễn ra!

Trịnh hội trưởng giải thích.

- Thì ra là thế. Quả thật phải khó khăn hơn so với bày trận!

Trương Huyền gật đầu.

Bày trận và giải trận, thật ra giống như lên núi và xuống núi.

Lên núi dễ dàng, xuống núi khó khăn.

Bố trí trận pháp, chỉ cần tìm đúng phương hướng, xác định tốt vị trí, rất dễ dàng thành công. Nhưng giải trận, đầu tiên cần rơi vào trong trận pháp, đang ở núi này, không nhìn được lư sơn chân diện con mắt, một khi phán đoán không cho phép, rất dễ dàng sai lầm, muốn phá vỡ, cũng lại khó khăn càng thêm khó khăn.

- Là có chút khó khăn. Chỉ có điều, nếu như hiểu rất nhiều đối với trận pháp, sẽ trở nên đơn giản!

Trịnh hội trưởng cười nói.

- A?

- Bên trong trận hải, vô số trận pháp đan vào nhau. Nếu như có thể nhận ra loại và tên gọi của trận pháp, sớm tìm được sinh môn, thông qua trái lại dễ dàng hơn so với bày trận. Chỉ có điều, bất kể bày trận hay xông trận hải, đều phải lý giải sâu sắc đối với trận pháp cấp bậc này mới được. Nếu không, muốn thông qua, cũng không quá đơn giản!

Giải thích một câu, Trịnh hội trưởng nhìn về phía người thanh niên trước mắt:

- Nếu như Trương sư chưa bao giờ sát hạch qua, có thể bắt đầu từ trận pháp nhất cấp. Chờ thích ứng, lại đi sát hạch cấp bậc cao hơn, sẽ tích lũy không ít kinh nghiệm, để tránh luống cuống tay chân.

Trương Huyền gật đầu, có chút do dự:

- Chỉ có điều, trước đó, ta muốn đi tàng thư khố xem!

Hiện tại trận pháp trong đầu hắn thu thập, cao nhất chỉ có nhị cấp. Muốn đạt được càng cao hơn, còn phải xem càng nhiều sách mới được.

- Đọc sách? Cũng được. Tiểu Ngũ, ngươi dẫn Trương sư đi tàng thư khố. Trận hải đã lâu không có ai xông tới tứ cấp. Cũng phải một khoảng thời gian chuẩn bị trước một chút!

Trịnh hội trưởng cười nói.

Đối với đọc sách, hắn không nghĩ nhiều.

Trận pháp sư muốn quan sát loại sách trận pháp, nâng cao kiến thức của mình, cũng rất thường gặp. Hắn cũng thường đi tàng thư khố lật xem điển tịch, kiểm tra bố trí của một ít trận pháp đặc biệt, mở rộng phạm vi tầm nhìn của mình, nâng cao kiến thức.

- Vâng!

Người thanh niên Tiểu Ngũ gật đầu.

- Trương sư.

Thấy hắn ở dưới sự dẫn đường của người thanh niên rời đi, Tái các chủ đứng tại chỗ, trợn tròn hai mắt.

Không phải tới mua trận bàn sao? Mua thế nào, lại biến thành sát hạch trận pháp sư?

Một trong những nghề rất sát đầu của chức nghiệp trên cửu lưu trong toàn bộ đại lục, nói sát hạch liền sát hạch, lúc trước không có bất kỳ báo

hiệu nào. Giống với trước đó, khi xông qua Lưu Thương Khúc Thủy.

- Lão Trịnh, ngươi nói Trương sư có thể sát hạch được trận pháp sư mấy sao?

Hắn không nhịn được nhìn về phía Trịnh hội trưởng ở bên cạnh.

- Có thể sát hạch mấy sao ta cũng không biết. Chỉ có điều, có thể dễ dàng bố trí ra Tụ Linh trận nhị tinh như vậy, hơn nữa còn đạt tới cảnh giới không tỳ vết, lĩnh ngộ đối với trận pháp, so với ta chỉ mạnh hơn chứ không kém. Nói cách khác, tệ nhất cũng phải là tứ tinh đỉnh phong, thậm chí ngũ tinh!

Khuôn mặt Trịnh hội trưởng ngưng trọng nói.

- Tứ tinh đỉnh phong? Ngũ tinh?

Tái các chủ chắt lưỡi.

Thời gian vừa mới quen, cảm thấy vị Trương sư này, giám bảo rất lợi hại, lại đủ nghịch thiên. Không nghĩ tới đối với trận pháp cũng biết nhiều như vậy. Thậm chí so với bạn lâu năm cũng không kém chút nào.

Trẻ tuổi như vậy lại có loại kiến thức và năng lực này, rốt cuộc học thế nào

- Đúng vậy, chỉ có điều trận hải cũng không phải dễ dàng xông qua như vậy. Không có kinh nghiệm muốn thông qua rất khó. Chỉ hy vọng có thể xông qua thêm mấy cửa ải, khiến cho phân bộ chúng ta cũng xuất hiện một vị thiên tài!

Trịnh hội trưởng gật đầu.

- Xông qua thêm mấy cửa ải.

Tái các chủ lên tiếng, khóe miệng giật một cái, đột ngột xuất hiện một ý nghĩ.

Người này nếu quả thật bắt đầu xông qua, sẽ không giống như Giám Bảo các, cũng muốn chuẩn bị làm cho toàn bộ nghiệp đoàn trận pháp sư, gà bay chó sủa.

Huyễn trận đáng sợ

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Sách của nghiệp đoàn trận pháp sư, không nhiều giống như Giám Bảo các vậy. Hơn nữa còn có ngoài bảy phần sách, đều là dưới trận pháp sư nhị tinh, hắn đã từng hoàn toàn lĩnh ngộ, nhìn cũng không nhìn.

Bởi vậy, thu thập lên vô cùng đơn giản. Chỉ tốn khoảng một canh giờ, lại in toàn bộ vào trong đầu.

Có đầy đủ sách, lại hình thành trận pháp thiên đạo tầng thứ ba và tầng thứ tư.

Lại một lúc lâu sau, hoàn toàn học xong, Trương Huyền dụi chân mày thoáng lộ ra một chút mệt mỏi rã rời, thở hắt ra một hơi.

Nhanh chóng thu nhận sử dụng nhiều sách như vậy, lại liên tục học hai tầng trận pháp thiên đạo. Cho dù đạt được nửa bước Hóa Phàm, hắn cũng cảm thấy đầu có chút choáng váng, sắc mặt tái nhợt.

Chỉ có điều, cho dù khổ cực cũng đáng giá.

Một đường trận pháp, trên lượng tri thức có khả năng kém hơn so với Trịnh hội trưởng trước đó. Nhưng muốn nói tới bày trận, người sau khẳng định còn xa mới là đối thủ.

Quan trọng hơn chính là...

- Hóa ra đây chính là khắc trận bàn. Tụ Linh trận quả thật không quá dễ dàng...

Lúc này, hắn cũng có lý giải sâu hơn đối với trận bàn, biết vì sao bảo Trịnh hội trưởng hoàn thành trong một canh giờ, người này tức giận như vậy.

Trận bàn là khắc một đại trận ở nơi có kích thước lớn chừng bàn tay, còn phải dung hợp hoàn cảnh, độ khó có thể tưởng tượng được.

Nhất là Tụ Linh trận, tập trung lại linh khí, đề phòng trùng kích, so với khắc trận pháp khác càng khó khăn hơn. Đối phương nói nửa tháng, thật sự là tốc độ nhanh nhất.

- Chỉ có điều, sử dụng phương pháp bình thường khắc trận bàn, quả thật rất khó. Nếu như sử dụng phương pháp miêu tả trong trận pháp thiên đạo đi làm, lại sẽ đơn giản không ít!

Trận pháp bình thường, yêu cầu nghiêm ngặt dựa theo trận đồ, sau đó còn phải cùng hoàn cảnh dung hợp mới có khả năng thành công, rắc rối vô cùng. Một đao khắc sai, liền có thể có thể dẫn đến toàn bộ đại trận tan vỡ, biến thành phế phẩm.

Mà trận pháp thiên đạo, chú ý chính là nối liền, khí tức lưu loát, đại đạo đơn giản nhất.

Cùng một trận pháp, cùng loại trận đồ, sử dụng phương pháp trận pháp thiên đạo khắc, sẽ đơn giản hơn mấy lần.

- Trận hải chắc hẳn là chuẩn bị xong. Đi qua xem một chút!

Lắc đầu, không lại rầu rĩ về vấn đề trận bàn, Trương Huyền đi tới tàng thư khố.

Nên học tập đã học xong. Đối với trận pháp hắn có hiểu biết càng sâu hơn, cũng nên đi thử một chút cái gọi là trận hải, thuận tiện sát hạch một trận pháp sư.

...

- Trận hải, chỉ là một loại xưng hô, cũng không phải là biển, chỉ là một hành lang, ở vào tầng thứ ba của nghiệp đoàn trận pháp sư, bố trí không biết bao nhiêu trận pháp. Chỉ cần đi vào, lại thường xuyên có nguy cơ bị nhốt, mê huyễn, thậm chí... chết chóc!

- Bởi vì... ở đây các loại trận pháp đều có, tất nhiên cũng bao gồm Sát trận.

- Chỉ có điều, yên tâm. Trong tay mỗi một người sát hạch chúng ta, đều cầm một miếng trận phù bảo toàn tính mạng. Thật sự gặp phải nguy hiểm tính mạng, không có cách nào trốn tránh, bóp nát, trận pháp sẽ tự nhiên dừng lại, không công kích nữa!

Tại lối vào hành lang trận hải, một người thanh niên nhìn quanh một vòng, căn dặn hai vị học đệ phía sau.

Ba người đều do một lão sư dạy dỗ. Hai người phía sau, lần đầu tiên sát hạch trận pháp sư. Học trưởng trước mặt này, lại sát hạch tới nhị tinh.

Lúc này, hai người niên học thoáng lộ ra một chút khẩn trương, môi trắng bệch, lòng bàn tay đầy mồ hôi.

- Không cần khẩn trương. Một lát nữa ta từ cửa thứ nhất đi một lần trước, cho các ngươi nhìn. Nhớ kỹ, mỗi người trải qua trận pháp là ngẫu nhiên, cũng không giống nhau. Kinh nghiệm của ta, chỉ có thể tham khảo, không thể rập khuôn... Hiểu không?

Học trưởng nói.

- Học trưởng yên tâm, chúng ta sẽ chú ý!

- Chúng ta tranh thủ thông qua cửa thứ nhất, không khiến cho lão sư thất vọng!

Hai người học đệ phía sau xiết chặt nắm đấm.

- Rất tốt. Vậy ta hiện tại lại xông qua, cho các ngươi nhìn một chút. Chú ý, không quan tâm gặp phải trận pháp gì, không nên lỗ mãng sốt ruột. Phải bình tĩnh phân tích, mới có khả năng tìm ra sinh môn, một lần hành động đột phá!

Thấy thái độ của hai người vẫn tính là khiêm tốn, học trưởng thoả mãn gật đầu. Nói xong thân thể hắn chuyển động một cái, đi nhanh về phía hành lang trận hải trước mắt.

Oong!

Một bước vào trong đó, lập tức xuất hiện sương mù dày đặc. Trận pháp xuất hiện ở trước mắt, hắn cũng bị hoàn toàn vây khốn.

Trận hải cửa thứ nhất, trận pháp nhất cấp!

- Cái bức tường kia...

Hai người đồng thời nhìn sang.

Một phía bức tường của hành lang, do thủy tinh đặc biệt chế luyện ra, có thể phản ánh rõ ràng tình cảnh người xông qua cửa ải.

Ảnh ngược của bóng dáng học trưởng ở trên vách tường, lúc này hai hàng lông mày đang nhăn lại, quan sát xung quanh.

Nếu muốn phá trận, đầu tiên phải biết là trận gì, sinh môn, tử môn ở chỗ nào, nhược điểm ở chỗ nào... Không tìm được những điều này, cho dù thực lực cường thịnh mấy đi nữa, cũng không có bất kỳ tác dụng nào.

Vù!

Lòng bàn tay học trưởng xuất hiện thêm một cái la bàn. Hắn cúi đầu quan sát, trái đi ba bước, phải đi ba bước, vừa đi về phía trước vừa thử phản ứng của trận pháp.

Không biết qua bao lâu, đột nhiên ánh mắt hắn chợt sáng lên, hình như phát hiện ra cái gì. Hắn khẽ cười, nhận thức một phương hướng chính xác, sải bước đi qua.

Đồng thời lòng bàn tay tập trung lực lượng lại, bổ ra về phía trước.

Vù!

Một tiếng nổ lớn. Sương mù dày đặc trước mắt biến mất. Bóng người lại lần nữa xuất hiện ở trước mặt hai người, chính là học trưởng.

- Thấy không? Đây là cửa thứ nhất. Chỉ cần nghiêm túc phân tích, tìm ra phương hướng vị trí nơi linh khí phát ra, cùng với biến hóa sau khi bị đụng vào, là có thể phân tích ra rốt cuộc là loại trận pháp nào, sau đó sẽ xác định vị trí của bản thân, tìm được sinh môn... Trận pháp, cũng lại giải quyết dễ dàng!

Thông qua cửa thứ nhất, học trưởng vẫn chưa tiếp tục xông cửa thứ hai, mà xoay người lại, nhìn về phía hai người giới thiệu.

Hiện tại hắn là tới sát hạch trận pháp sư nhị tinh, nhất tinh từ lâu quen việc dễ làm. Vừa rồi chỉ là biểu diễn một chút cho các học đệ, giúp bọn họ giảm bớt áp lực tâm lý.

- Vâng!

Hai người học đệ đồng thời gật đầu.

Nói thì nói như vậy, nhưng bị trận pháp vây khốn, xung quanh hoàn toàn giống nhau, không có vật tham chiếu, rất dễ dàng mất đi phương hướng. Cho dù có la bàn, cũng chỉ có thể phân tích quỹ tích linh khí vận hành mà thôi, không thể xác nhận rốt cuộc người ở chỗ nào, lại bị nhốt ở trong trận pháp thế nào.

Khốn trận nhất cấp, không dưới mấy nghìn loại. Cùng một loại, cũng phân nhỏ không dưới mấy trăm phần khác nhau. Nếu như không phải

hiểu rõ rất sâu sắc đối với trận pháp, muốn phá vỡ, từ trong đó đi ra, tuyệt đối là không có khả năng.

- Được, ta hiện tại xông cửa thứ hai, không quan tâm có thành công hay không, các ngươi cũng phải học một chút, xem như kinh nghiệm!

Giải thích xong, hít sâu một hơi, ánh mắt học trưởng ngưng trọng.

Xông qua cửa thứ nhất, làm trận pháp sư nhất tinh đỉnh phong, hắn có mười phần nắm chắc. Cửa thứ hai độ khó lại lớn hơn.

Vù!

Lại một bước, cửa trận pháp thứ hai kích hoạt. Cùng thời khắc đó, trên vách tường xuất hiện cái bóng.

- Sư huynh tại sao bất động?

Đồng loạt nhìn sang, hai người học đệ lúc này mới phát hiện, sau khi tiến vào cửa thứ hai, động tác của học trưởng, rõ ràng không quá giống với trước đó, vừa vào lấy ra la bàn tìm kiếm khắp nơi, xác nhận trận pháp loại. Mà lần này, giống như là ngây người, vẫn không nhúc nhích.

- Nguy rồi, không phải là Huyễn trận chứ?

Người học đệ thân mặc trang phục màu trắng nghĩ đến cái gì, không nhịn được nói.

- Huyễn trận?

Học đệ thân mặc trang phục màu xanh trừng mắt.

Huyễn trận, quấy nhiễu tinh thần. Người vừa tiến vào trong đó, lại chán nản trầm mê ở cảnh tượng trước đó bố trí xong, không có cách nào tự kềm chế, so với Khốn trận càng đáng sợ hơn.

Khốn trận, giống như lồng giam, biết rõ không ra được, chí ít tâm trí không bị quấy nhiễu, người là tỉnh táo. Nhưng bị nhốt trong Huyễn trận,

tinh thần rời rã, không biết mình là ai, lại người ở phương nào. Cho dù muốn chạy trốn, cũng không thể nào chạy trốn được.

Vù vù vù!

Trong sự nghi ngờ của hai người, sắc mặt học trưởng trong trận trở nên dữ tợn, hoàn toàn không có chút sắc máu. Chân khí trong cơ thể sôi trào, đánh loạn đập loạn ra xung quanh, giống như phát điên.

Phụt!

Không biết qua bao lâu, hình như chân khí tiêu hao gần hết, một ngụm máu tươi phun ra, lúc này hắn mới tỉnh táo lại, vội vàng bóp nát ngọc bài trong tay.

Sương mù dày đặc biến mất, hắn lại xuất hiện ở trước mặt hai người, vẻ mặt mệt mỏi.

Xông qua cửa thứ hai, thất bại!

- Học trưởng...

Thấy hắn đi tới, lại không hăng hái như vừa rồi, trái lại bổ nhào giống như con gà bại trận, hai người học đệ, càng hoảng hốt hơn.

- Xông trận hải, thất bại là chuyện thường. Chỉ có thể nói vận khí không tốt, kích hoạt một Huyễn trận...

Nuốt vào một viên đan dược, sắc mặt khôi phục lại một ít, nhìn về phía hai người học đệ, người thanh niên xấu hổ cười.

- Đúng vậy, Huyễn trận thật sự quá khó khăn...

Học đệ trang phục màu xanh nói.

- Nếu lần này là Khốn trận, học trưởng khẳng định trực tiếp thông qua, trở thành trận pháp sư nhị tinh...

Học đệ trang phục màu trắng nói.

- Nếu như là Khốn trận, ta thực sự có tự tin trực tiếp thông qua!

Thấy hai người học đệ vẫn chưa mất đi sự sùng bái đối với hắn, học trưởng thở phào nhẹ nhõm, nói:

- Ta từng làm thống kê. Trận pháp sư nhị tinh, mười năm qua, tổng cộng có tám mươi tám người đến đây sát hạch. Trong đó có hai mươi hai lần xuất hiện qua Huyễn trận... Đáng tiếc, không có người nào thông qua! Có thể thành công, cơ bản đều là Khốn trận, Mê trận các loại.

- Gặp phải Sát trận thì sao?

- Sát trận?

Học trưởng lắc đầu:

- Vậy thì càng đừng nghĩ thành công. Một khi bước vào, đi nhầm một bước chính là tử vong. Đừng nói phá trận, có thể giữ được tính mạng cũng không tệ...

- Khó như vậy sao? Chẳng phải cho thấy, không ai có thể thông qua sao?

Nghe được Sát trận đáng sợ như vậy, hai người học đệ lại khẩn trương.

- Nói thật cho các người biết, xông qua trận hải, gặp phải Sát trận, Khốn trận, gần như không ai có thể thành công. Một lát nữa, các ngươi trở ra, một khi phát hiện không thích hợp, tốt nhất lập tức bóp nát ngọc phù, đừng có bạo gan giãy dụa!

Thần sắc học trưởng ngưng trọng căn dặn.

- Vâng!

Hai người học đệ đồng thời gật đầu:

- Yên tâm đi học trưởng. Gặp phải Sát trận, Huyễn trận, chúng ta tuyệt đối sẽ xoay người rời đi! Ngay cả học trưởng còn không có cách nào thông qua, những người khác ai có thể thông qua? Chí ít nghiệp đoàn này rất khó có người hoàn thành...

Hai người đang khích lệ vị học trưởng thiên tài này của mình, lại thấy ở chỗ lối vào hành lang trận hải, một người thanh niên lười biếng đã đi tới.

Tuổi tác của người này thoạt nhìn còn nhỏ hơn so với bọn họ, cũng chưa đến hai mươi, trong ánh mắt mang theo tơ máu, hình như mấy ngày mấy đêm không ngủ, đầy vẻ mệt mỏi rã rời.

- Người này là ai? Thế nào chưa từng thấy qua?

Ba người đồng thời sửng sốt.

Bọn họ theo lão sư, ở lại nghiệp đoàn trận pháp sư ngắn nhất cũng không dưới năm năm. Chỉ cần là học đồ, trận pháp sư, không người nào không biết. Nhưng người trước mắt này, rất lạ mặt.

- Có thể là học đồ không biết từ nơi nào xuất hiện... Vừa nhìn đã biết tố chất tâm lý không tốt. Chắc hẳn khiếp sợ đến mức mấy ngày không ngủ, mới bộ dạng tệ thế này!

- Đúng vậy, vành mắt cũng đỏ. Xông vào trận hải sợ đến như vậy, cũng coi như kỳ lạ!

Hai người học đệ đồng thời cười nhạo.

Bọn họ vừa rồi khẩn trương, cảm thấy rất mất mặt. Người này thì hay rồi. Ngươi xem cái bộ dáng này, quần áo không chỉnh tề, toàn thân suy sụp. Nhất định là khiếp sợ đến mức mấy đêm không ngủ, mới có dáng vẻ đáng khinh như vậy.

- Nghiệp đoàn làm sao vậy? Hàng năm không phải có hạn chế số người sao? Người như thế, cũng có thể qua xông vào trận hải?

Học trưởng cũng nhíu lông mày lại một cái.

Là chân (1)

dtv-ebook.com

Xông trận hải, có thể trở thành trận pháp sư. Nhưng cũng không phải là người nào cũng có thể xông qua. Phải sớm xin phép, hội trưởng tự mình phê chuẩn, càng dính dáng tới quá trình, hội nghị trưởng lão, số người tuyển chọn... Thậm chí còn phải nộp khoản chi phí không nhỏ.

Người trước mắt này, nếu đi tới nơi này, nói rõ nhất định là nhận được sự cho phép. Nhưng từ khi nào nghiệp đoàn xuống dốc đến vậy... để cho một người tố chất tâm lý kém như vậy, cũng tới sát hạch?

Trong lòng khẩn trương cảm thấy không ngủ ngon thì cũng thôi, chủ yếu nhất là thái độ đối mặt với trận hải!

Chỉ cần đi qua sát hạch, trong lòng đều tồn tại sự kính nể, e sợ, mang theo kính trọng đối với nghề nghiệp trận pháp. Người này thì hay rồi, bộ dạng lười biếng. Chẳng lẽ, ngươi vẫn cảm thấy có thể thông qua cửa thứ nhất sao?

- Để cho hắn sát hạch trước. Một lát nữa thất bại, cũng tiện tiếp thu chút kinh nghiệm!

Trong lòng chán ghét, học trưởng nhỏ giọng căn dặn.

- Vâng!

Hai người học đệ đồng thời lộ ra biểu tình cười trên nỗi đau của người khác.

Rất hiển nhiên, theo bọn họ, người này không có cách nào thông qua là chuyện ván đã đóng thuyền.

Người khiến cho ba người không còn lời nào nói, chính là Trương Huyền từ tàng thư khố chạy tới.

Liên tục xem sách trong thời gian dài như vậy, lại học tập hai tầng trận pháp thiên đạo, trạng thái tinh thần có thể tốt, mới thật sự là gặp quỷ.

Dọc đường đi vừa điều chỉnh hít thở, loại bỏ mệt mỏi trong cơ thể, rất nhanh hắn đã đi tới trước mặt ba người.

- Các ngươi cũng xông qua trận hải?

Thấy bọn họ đứng tại chỗ, đồng loạt nhìn mình, Trương Huyền nghi ngờ nhìn qua.

- Chúng ta điều chỉnh một chút. Nếu như muốn xông qua, mời ngươi đi trước!

Thấy người này đối với hắn vị trận pháp sư chính thức này, không có một chút ý tứ tôn trọng, rất tùy ý mở miệng, học trưởng vung ống tay áo, bực bội nói.

- A, nếu các ngươi không vội, ta lại không khách khí!

Tới nghiệp đoàn trận pháp sư cũng một khoảng thời gian, đối phương đã có ý tưởng nhường, Trương Huyền cũng sẽ không từ chối, cười gật đầu, nhấc chân lại đi về phía trong.

- Lại tiến vào như thế... Quá mãnh liệt!

Thấy hắn từ chối cũng không từ chối, thậm chí ngay cả nhìn cũng chưa từng nhìn, trực tiếp xông vào trong, ba người đồng thời cảm thấy trước mắt chợt hoa lên.

Đây chính là trận hải, là chỗ chỉ cần là trận pháp sư, đều sẽ kính nể, e sợ. Ngay cả ngọc phù dừng trận pháp cũng chưa từng lấy, liền vọt vào. Lá gan quá lớn đi?

- Tự mình chuốc lấy cực khổ! Ngay cả học trưởng cũng không có cách nào thông qua. Một kẻ không biết từ nơi nào xuất hiện, chuẩn bị cũng không chuẩn bị, không phải đâm đầu vào chỗ chết là làm gì!

Học đệ trang phục màu xanh khẽ nói.

- Đúng vậy, chắc hẳn cửa thứ nhất, hắn sẽ bị vây khốn, hoặc rơi vào huyễn cảnh, không có cách nào tự kềm chế. Đến lúc đó sẽ biết trận pháp lợi hại...

Khóe miệng học đệ trang phục màu trắng cũng cong lên.

Oong!

Đang hừ nhẹ, chờ nhìn người thanh niên này xấu mặt, đã thấy hắn đi vào thông đạo, kích hoạt trận pháp.

Sương mù dày đặc dâng lên, bao phủ hắn. Đồng thời trên vách tường xuất hiện thêm bóng dáng của người thanh niên.

Ô ô ô ô!

Xung quanh người thanh niên, linh khí chuyển động, giống như đám mây cuồn cuộn, phong tỏa tất cả năm giác sáu thức, không phân rõ được phương hướng.

- Là Khốn trận! Linh khí tuôn trào nhanh như vậy, dày đặc như thế, giống như sương trắng. Nếu như ta không nhìn lầm, chắc là hắn kích hoạt Vân Hải Khốn trận!

Học trưởng nhận ra được.

Mình bị nhốt ở trong trận, cần phải dùng la bàn định vị, quan sát phương hướng linh khí lưu chuyển, mới có khả năng phán đoán ra loại trận pháp cùng đứng từ bên ngoài quan sát, xét lại không giống nhau. Có thể căn cứ vào dáng vẻ trận pháp hiện ra, tiến hành suy đoán, hiệu suất bình thường đều rất nhanh, cũng rất chính xác.

Trong nhà chưa tỏ, ngoài ngõ đã tường, ngoài cuộc tỉnh táo trong cuộc u mê.

- Vân Hải Khốn trận? Trong trận pháp nhất cấp, đây chính là một trận đỉnh phong nhất, khó đối phó nhất!

- Trận pháp này, phong tỏa sáu thức, cái gì cũng nhìn không thấy. Cho dù có la bàn thôi diễn, không đoán ra loại trận pháp, cũng rất khó phá vỡ!

Không nghĩ tới người này vận khí xui xẻo như vậy. Vừa đi vào lại gặp phải Khốn trận lợi hại như vậy, hai học đệ đều lắc đầu, tràn ngập sự đồng tình.

Không có thực lực, gặp phải một trận đơn giản, có lẽ còn có thể gặp vận lớn. Gặp phải Khốn trận cường đại như vậy, chỉ có thể tự nhận xui xẻo.

- Các ngươi cũng thấy được người này. Cho dù gặp phải Khốn trận, cũng không thể bảo đảm khẳng định thông qua. Xông vào trận hải, phải duy trì tinh khí thần sung túc, đồng thời phải có sự kính nể, e sợ nồng đậm đối với trận pháp mới được. Không thể học theo người này, lỗ mãng vô tri, tự mình chuốc lấy cực khổ...

Thấy người này đến bây giờ chưa từng lấy trận bàn ra, học trưởng lắc đầu, quay đầu lại căn dặn hai người học đệ.

Còn chưa nói dứt lời, chỉ thấy hai người học đệ đồng thời mở to hai mắt nhìn, mỗi một người run rẩy giống như phát điên vậy.

- Thế nào?

Thấy bọn họ thất thố như vậy, học lông nhíu mày lại một cái:

- Lão sư đã đặc biệt thông báo, trước khi xông trận hải, cần phải tập trung tinh thần, không kiêu ngạo không nóng nảy. Các ngươi nóng nảy không ổn định như vậy, làm sao có thể thành công?

- Không phải học trưởng. Học trưởng xem...

Học đệ trang phục màu xanh sốt ruột sắc mặt đỏ ửng, vội vàng chỉ tay về phía trước.

- Ngạc nhiên cái gì, không phải bị Khốn trận vây khốn không ra được sao? Yên tâm đi, một canh giờ còn không ra được, trận pháp sẽ tự động biến mất, đại biểu xông qua ải thất bại. Khốn trận cũng không đả thương đến tính mạng...

Hừ một tiếng, học trưởng xoay người sang chỗ khác. Còn chưa nói dứt lời, cổ họng thoáng cái câm nín, thân thể cứng đờ, cằm rơi trên mặt đất:

- Cái gì?

Chỉ thấy người thanh niên vốn tưởng rằng rơi vào Khốn trận không thể tránh được, lúc này đang đứng lặng lẽ ở cách đó không xa, chậm rãi lắc đầu, vẻ mặt nhẹ nhàng như gió thoảng may bay.

Sương mù tỏa ra ở khắp nơi xung quanh, tự nhiên biến mất. Nói cách khác... Vân Hải Khốn trận vừa rồi khiến cho hắn hoảng sợ... dĩ nhiên đã phá xong!

Phá được trận pháp, khiến cho nó dừng lại, hoàn toàn không có chút vết tích...

Không phải không qua được sao?

Hơn nữa, cho dù thông qua, cũng không đến mức nhanh như vậy được?

La bàn các loại cái gì cũng chưa từng cầm, cũng không đi nhận rõ phương hướng linh khí, thời gian giáo huấn hai người học đệ, trận pháp không còn...

Có cần khoa trương như vậy hay không?

- Vừa rồi có chuyện gì xảy ra?

Thật sự không nhịn được hỏi, học trưởng vội vàng hỏi.

- Chúng ta cũng không... nhìn thấy rõ ràng. Chỉ nhìn hắn đạp một cước đối với trận pháp... Sau đó, sau đó, sau đó... sẽ không có nữa!

Học đệ trang phục màu xanh không nhịn được nói.

- Đạp một cước, đã không còn? Ngươi nói cái gì vậy?

Sắc mặt học trưởng trầm xuống.

Ta hỏi ngươi đối phương phá trận như thế nào, ngươi lại nói với ta đạp một cước...

Đạp em gái ngươi à!

Trận pháp cũng không phải là người, nếu như đạp một cước là có thể dừng, còn cần những trận pháp sư bọn họ làm cái gì?

Nghề nghiệp này cũng không đến mức khiến cho nhiều người hướng tới và kiêng kỵ như vậy.

- Thật sự chỉ là đạp một cước...

Khóe miệng co giật, học đệ trang phục màu xanh sắp muốn khóc.

Hắn đã từng từ trên vách đá nhìn thấy được, người này đạp một cước, trận pháp dừng lại... Thật sự nói ra, không chỉ học trưởng không tin, ngay cả hắn cũng cảm thấy có phải mình hoa mắt hoặc rơi vào ảo trận hay không.

Nếu không, Vân Hải Khốn trận nhất cấp đỉnh phong, làm sao có thể lại phá hủy đơn giản như vậy?

- Là đạp một cước...

Học đệ trang phục màu trắng cũng đầy ngây người gật đầu.

- Đúng vậy. Đó là sự thật...

Thấy có người xác nhận, học đệ trang phục màu xanh lúc này mới xác định mình không điên, sốt ruột vội vàng gật đầu.

- Đạp?

Học trưởng phát điên.

Là đầu óc các người bị đạp, mới có loại cách nói hoang đường này!

Trận pháp vô hình vô chất... Có thể đạp sao?

- Được rồi, không quan tâm hắn dùng phương pháp gì, cửa trận pháp thứ nhất đơn giản, thông qua không tính là quá khó khăn. Nếu như hắn vẫn tiếp tục xông tới, chỉ sợ cũng không dễ dàng như vậy!

Thấy hai người học đệ nói cũng nói không rõ ràng, học trưởng khoát tay áo, hai mắt mở to nhìn chăm chú tới.

Vừa rồi nói chuyện không thấy được. Lần này lại không thể bỏ qua. Hắn cũng muốn biết rõ ràng, người này rốt cuộc sử dụng phương pháp gì phá hỏng đại trận.

Dù sao, học đệ học tập trận pháp thời gian ngắn, có khả năng bị đối phương sử dụng phương pháp cổ quái gì đó mê hoặc, còn thủ đoạn chân chính, cũng không thấy được.

Vù!

Hắn bên này tập trung tinh thần, bên kia người thanh niên vừa phá hỏng Vân Hải Khốn trận, quả nhiên không ngừng lại, tiếp tục đi về phía trước.

Oong!

Rất nhanh, chạm vào cửa trận pháp thứ hai. Một luồng sương trắng sinh ra. Người thanh niên lại bị bao phủ ở bên trong.

- Là... Huyễn trận!

Đồng tử của học trưởng co lại.

Vừa rồi rơi vào Huyễn trận, trong lòng hắn còn sợ hãi, biết loại trận pháp này đáng sợ. Vừa nhìn thấy loại hình sương mù dày đặc và phương hướng vị trí linh khí điên cuồng phun ra, đã biết người này gặp phải, cho dù không giống với Huyễn trận hắn gặp phải, trên uy lực cũng tuyệt đối không kém hơn chút nào!

- Huyễn trận?

Hai người học đệ sửng sốt, đồng thời đầy đồng tình.

Nói thật, người này thật đúng là đủ xui xẻo. Cửa thứ nhất lại gặp phải Khốn trận lợi hại như vậy, vốn tưởng rằng cửa thứ hai vận khí sẽ tốt hơn. Không nghĩ tới gặp được Huyễn trận khiến cho học trưởng cũng phải gặp khó khăn, bổ nhào.

- Không sai. Trong trận pháp có khí trong bay lên, khí đục hạ xuống. Trong khi hai bên va chạm giao lưu với nhau, sẽ phát sinh tiếng vù vù đặc biệt. Nghe được âm thanh này, tinh thần sẽ không tự chủ được rơi vào trong đó, không có cách nào tự kềm chế! Vừa rồi ta chính là bị dẫn vào huyễn cảnh như vậy, không hay biết gì!

Thần sắc học trưởng ngưng trọng nói.

Nhớ tới những gì trải qua lúc trước, đến bây giờ cảm thấy nghĩ lại cũng sợ hãi.

Vừa tiến vào trong đó, còn không có kịp phản ứng, một sóng âm đặc biệt liền tiến vào trong tai, xâm nhập tinh thần, khiến cho trước mắt hắn choáng váng.

Dường như gặp phải Sát trận, tiến hành công kích đối với hắn. Vì tự bảo vệ mình, hắn không thể không đề phòng.

Nếu không phải chân khí trong cơ thể tiêu hao gần hết, lúc này hắn mới phản ứng được, sợ rằng vẫn chìm vào trong đó, không có cách nào tự

kềm chế.

- Đáng sợ như vậy sao?

Đồng tử của học đệ trang phục màu trắng co lại:

- Vậy... không phải có nghĩa là, hắn không có khả năng thông qua?

- Huyễn trận, yêu cầu đối với tâm cảnh rất cao. Tâm cảnh không tốt, rất khó đi ra. Hắn chưa tới hai mươi tuổi, cho dù tuổi còn trẻ liền bắt đầu tu luyện, tâm cảnh có thể mạnh tới mức nào? Ngay cả ta còn không có cách nào thông qua, ta không tin hắn có thể thành công!

Học trưởng lắc đầu.

Cửa thứ nhất vừa rồi, hắn không thấy được người này làm sao vượt qua, nhưng có thể qua, nói rõ ở trên trận pháp có thực lực nhất định. Nhưng... huyễn trận, thật sự quá khó khăn.

Không phải ngươi lĩnh ngộ cao đối với trận pháp, lại có biện pháp. Quan trọng hơn chính là tâm cảnh.

Không làm được tâm như bàn đá, vững vàng, cũng rất dễ dàng chìm vào trong sự mê mang, không có cách nào tự kềm chế.

Vì phòng ngừa bị mê huyễn, hắn từng làm qua huấn luyện đặc biệt, khổ luyện vô số năm tháng, cũng trực tiếp trúng chiêu. Hắn không tin tiểu tử này thoạt nhìn ngay cả hai mươi tuổi còn chưa đến, có thể làm được tốt hơn so với hắn.

- Mau nhìn, hắn đã tiến vào huyễn cảnh, hiện tại cũng bắt đầu đánh loạn đá lung tung... Ta nhổ vào!

Vừa rồi, hắn vào huyễn cảnh, cũng quyền đấm cước đá. Người này rất rõ ràng cũng xuất hiện tình trạng tương tự.

Còn chưa nói dứt lời, toàn thân học trưởng đột nhiên nhất thời co rút, không ngừng run rẩy.

Trong tiếng chửi thô tục, chỉ thấy bàn chân của người thanh niên đá lung tung vừa tiếp xúc vào trận pháp, hành lang vốn đầy sương mù dày đặc, trong nháy mắt đã rõ ràng.

Trận pháp... lại bị phá!

Là chân (2)

dtv-ebook.com

Đây chính là Huyễn trận nhị cấp. Vừa rồi hắn đi vào, trực tiếp phát điên, ngay cả hiện thực và hư ảo cũng không phân biệt được rõ ràng, khủng khiếp như vậy... Người này đá lung tung một cước, lại đá tới phá hủy?

Đùa ta sao?

Nếu như nói vừa rồi hai học đệ nói đối phương một cước phá trận, khiến cho hắn cảm thấy là hồ ngôn loạn ngữ. Vậy lần này?

Tận mắt nhìn thấy, một cước đá ra, trận pháp dừng lại. Một cước đạp, Huyễn trận bị tiêu diệt...

Cảm giác chênh lệch rõ ràng, khiến cho hắn sắp phát điên rồi.

Hắn xem như là thiên tài trận pháp, luôn luôn nhận được sự kính ngưỡng của bạn học, tuổi còn trẻ lại sát hạch trận pháp sư nhất tinh thành công, khổ luyện tâm cảnh nhiều năm. Kết quả... vừa tiến vào Huyễn trận nhị cấp, đầu óc lại choáng váng, thiếu chút nữa thì bị chơi tới nôn ra máu.

Người này đến được, Huyễn trận vẫn chưa hoàn toàn phát huy tác dụng, lại một cước đạp qua, sau đó... Trận pháp lại ngừng!

Có cần khoa trương như vậy hay không?

Ngươi và trận pháp thông đồng tốt, cố ý diễn cho chúng ta nhìn sao?

Hắn đang đầy suy sụp, giọng nói khẩn trương của học đệ trang phục màu xanh ở bên cạnh vang lên:

- Học trưởng, học trưởng nói xem... Hắn đây là cố ý, hay đá lung tung?

- Đá lung tung? Ngươi đã nhìn thấy đá lung tung, có thể phá trận sao?

Khóe miệng giật một cái, trước mắt học trưởng tối sầm.

Đã thấy đá lung tung đá chết người, đá lung tung dẫn đến kinh mạch hỗn loạn, bản thân bị trọng thương, ai có thể nhìn thấy đá lung tung có thể đá phá được trận pháp?

Trận pháp không bàn mà hợp ý với thiên địa chí lý, không chê vào đâu được, thuộc về thứ hư vô mờ mịt, không thực thể, tương tự với hoàn cảnh...

Ngươi đã thấy đá lung tung đá vỡ hoàn cảnh sao?

Cho nên...

Đây căn bản cũng không phải là đá lung tung, mà là đá có mục đích, có ý nghĩ, có trách nhiệm, có nhiệm vụ! Một đá tìm đúng bản chất, nhìn thấu bản nguyên, phát hiện chỗ yếu hại, phát giác mạng môn!

Nếu không, làm sao có thể một cước phá trận?

- Cố ý? Vậy... hắn nắm giữ đối với trận pháp phải mạnh tới mức nào?

Môi học đệ trang phục màu trắng trở nên khô khốc:

- Cho dù là lão sư, cũng rất khó làm được!

Lão sư của mấy người bọn họ, ở trong toàn bộ nghiệp đoàn cũng có tiếng tăm lừng lẫy, đường đường là trận pháp sư tứ tinh, thực lực như thế, dường như phá trận cũng chưa từng đơn giản như vậy.

- Ta cũng không biết. Chỉ có điều, chỉ cần hắn tiếp tục xông qua ải, sẽ có cơ hội nhìn ra một chút!

Đè nén chấn động kinh ngạc, học trưởng nói.

Nhãn lực của hắn có hạn. Đối phương phá trận như thế nào, hắn thật sự nhìn không hiểu. Chỉ có điều, nếu như xem nhiều thêm mấy lần, có lẽ lại có thể biết được một ít, từ trong đó tìm được manh mối.

Làm không tốt, cũng có thể học một chút kỹ xảo. Sau này gặp phải lại loại trận pháp này, giống như đối phương, dễ dàng phá trận, trùng kích cảnh giới cao hơn.

- Tiếp tục xông qua ải? Ngươi nói hắn còn có thể xông vào cửa thứ ba?

- Có thể đơn giản phá được Huyễn trận nhị cấp như vậy, ít nhất là vị trận pháp sư tam tinh. Đương nhiên vẫn phải tiếp tục xông tới...

- Điều này ngược lại cũng đúng!

Ba người đồng loạt nhìn về phía trước. Quả nhiên giống như suy đoán, người thanh niên trong trận pháp kia thoạt nhìn có khí nhưng vô lực, bất cứ lúc nào cũng sẽ nằm xuống, một bước đá phá Huyễn trận trước mắt xong, cũng không lui lại, không có ngừng lại, tiếp tục đi về phía trước.

- Trận pháp đạt được tam cấp, chỉ dựa vào hấp thu linh khí thiên địa đã rất khó vận chuyển. Thông thường cũng sẽ ở trong trận cơ, để linh thạch lên khởi động. Bởi vậy, uy lực của loại trận pháp này càng cường đại hơn, biến hóa cũng nhiều hơn. Muốn loại bỏ, sợ rằng không đơn giản như trước vậy.

Thần sắc học trưởng nghiêm trọng.

Không quan tâm trận pháp hay cái gì, muốn cho nó phát sinh tác dụng, đều cần động lực. Tương tự như bò ăn cỏ, người ăn thứ ăn. Bất kỳ vật gì, cũng không thể không cần tiêu hao, lại không ngừng vận chuyển.

Trận pháp nhất cấp, nhị cấp, cấp bậc thấp, tự động hấp thu linh khí thiên địa, có thể kích hoạt, phát sinh uy lực.

Đạt được ngoài tam cấp, lại không quá dễ dàng.

Cho dù cũng có thể tự chủ hấp thu linh khí, cũng cần tích lũy không biết bao nhiêu năm tháng mới có thể sử dụng một lần. Thật giống như Hiên Viên Đại Trận trước đây, tích lũy nghìn năm, chỉ dùng một chút, năng lượng lại tiêu hao hầu như không còn.

Trận hải hàng năm đều có vô số người muốn xông vào. Dựa vào tự chủ hấp thu, có khả năng không lớn. Thông thường cũng sẽ ở trong trận cơ để vào linh thạch khởi động.

Có thứ này cung cấp năng lượng, khác nhau giống như xe ngựa và người xe, động lực càng đủ hơn, uy lực mạnh hơn, cũng càng khó phá giải.

Người thanh niên này vừa rồi phá được trận pháp nhất cấp, nhị cấp dễ dàng. Nhưng đối mặt với trận pháp tam cấp nắm giữ linh thạch cung cấp động lực, chỉ sợ cũng không đơn giản như vậy.

Vù!

Trong lúc nói chuyện, trận pháp tam cấp khởi động. Bóng dáng của người thanh niên thoáng cái rơi vào hoàn cảnh trắng xoá.

Trên vách tường, cái bóng hình như trong phút chốc lọt vào một cái hố cực lớn. Bốn phía đều là khí núi sắc bén, giống như cánh hoa từ trên trời rơi xuống, tràn ngập cảm giác quỷ dị.

- Đất lún xuống thành hố, linh khí làm binh... Chẳng lẽ là Thanh Hồng Phi Hoa trận?

Môi run lên, học trưởng thiếu chút nữa thì khiếp sợ lập tức ngã ngồi dưới đất.

- Thanh Hồng Phi Hoa trận? Đó là trận pháp gì?

Hai người học đệ nhìn qua.

Bọn họ hiện tại chỉ là học đồ, qua sát hạch trận pháp sư nhất tinh, đối với không ít trận pháp cấp bậc cao, cũng không biết được rõ ràng, thậm chí

nghe cũng chưa từng nghe qua.

- Là, là... Sát trận!

Giọng nói của học trưởng run rẩy.

- Sát trận?

Đồng thời thoáng lảo đảo một cái, hai học đệ thiếu chút nữa cắn đầu lưỡi.

Trong trận pháp, Huyễn trận, Sát trận đáng sợ nhất. Kết quả người này đều gặp được. Nhân phẩm cũng quá tệ.

Huyễn trận lại đáng sợ như vậy, thiếu chút nữa khiến cho học trưởng không có cách nào đi ra. Sát trận? Người này lại không cầm ngọc phù, sẽ không bị giết chết ở bên trong chứ?

- Sát trận này rất... lợi hại?

Đè nén chấn động kinh ngạc, học đệ trang phục màu trắng giọng điệu run rẩy.

- Thanh Hồng Phi Hoa trận, Sát trận tam cấp đỉnh phong, nghe nói là một ngàn năm trăm năm trước, một người gọi là Trầm Thanh Hồng sáng chế ra, đất lún xuống thành hố, khắp không trung là hoa bay, khiến người ta ở trong hoàn cảnh cực đẹp tử vong, hoàn toàn không có chút thống khổ nào... Trận pháp này, từng chém giết qua cường giả Hóa Phàm nhị trọng, được gọi là uy lực đứng đầu trong trận pháp tam cấp... Các ngươi nói có lợi hại hay không?

Âm thanh khàn khàn, cũng không biết học trưởng là sợ, hay khẩn trương.

- Giết qua Hóa Phàm nhị trọng? Vậy... vậy... đã có thể so với trận pháp tứ cấp!

Đồng tử của hai người co lại.

Trận pháp nhất cấp, có thể giết cường giả Thông Huyền cảnh. Trận pháp nhị cấp, có thể giết cường giả nửa bước Tông Sư thậm chí Tông Sư. Trận pháp tam cấp, có thể đối phó với Chí Tôn. Đi lên nữa, nửa bước Hóa Phàm, thậm chí Hóa Phàm, lại cơ bản có phần không thể ra sức.

Sát trận này, thậm chí ngay cả Hóa Phàm nhị trọng cũng u giết qua, so với một ít trận pháp tứ tinh, sợ rằng cũng chỉ mạnh hơn chứ không kém... Mức độ đáng sợ, có thể tưởng tượng được!

Cho dù chính tai nghe nói, cũng khó có thể tin được.

- Vậy... Hắn có thể gặp phải nguy hiểm hay không?

Học đệ trang phục màu xanh không nhịn được nói.

- Cái này khó mà nói được. Phải xem thực lực và thủ đoạn bảo toàn tính mạng của hắn như thế nào. Nếu như đều rất bình thường, vậy chỉ có một kết quả... Chết!

Học trưởng lắc đầu, muốn nói tiếp, chân mày đột nhiên nhíu lại một cái:

- Mau nhìn, trận pháp vận chuyển!

Dựa theo lời của hắn, trên vách tường, linh khí hình thành khí núi, đột nhiên lộ ra vẻ dữ tợn, giống như khắp bầu trời có mũi tên nhanh chóng lao đến, từ bốn phương tám hướng đồng thời tràn về phía người thanh niên.

Những khí quang này có uy lực cực lớn, cho dù cường giả Chí Tôn đụng với, cũng khó tránh khỏi ruột thủng bụng nát, khó có thể chống đỡ.

- Xem hắn chống đỡ thế nào. Nếu như là ta, khẳng định tránh né phong quang trước, lại tìm kiếm sinh môn...

Lấy mình suy ra người, học trưởng đang nghĩ ngợi xem đối phương làm như thế nào tránh thoát được một kiếp này, chỉ thấy người kia bình thản không có gì kinh ngạc "bàn chân" lại giơ lên.

Vù!

Hướng về phía mưa hoa bay khắp bầu trời, đạp tới.

- Vậy... không phải là muốn chết sao?

Mặt người này còn dùng chiêu này, ba người đồng thời phát điên rồi.

Khốn trận, Huyễn trận, không có nguy hiểm tính mạng, đạp một bước, thì cũng thôi. Đây chính là Sát trận, khí quang khắp bầu trời giống như mỗi một lưỡi dao, đâm ở trên người. Ai cũng chịu không nổi. Nâng chân đạp...

Ta muốn hỏi một chút, ngươi suy nghĩ như thế nào?

Vẻ mặt phát điên, cảm thấy người này xem như không chết, chân cũng sẽ bị cắt không còn lại cái gì, đã thấy toàn bộ trận pháp đột nhiên cứng đờ.

Vù!

Một tiếng nổ lớn. Khí quang khắp bầu trời tiêu tan. Đại trận vốn uy lực vô cùng, bất cứ lúc nào cũng sẽ chém giết người, tan ra giống như băng tuyết vậy, biến mất không còn một mảnh, lại cũng nhìn không thấy.

Bóng dáng của người thanh niên lại xuất hiện ở trước mặt mọi người.

- Trận pháp phá?

- Lại, lại... thành công?

Ba người nhìn nhau, giống như bị sét đánh.

- Lại là một cước phá trận. Đây rốt cuộc có chuyện gì xảy ra...

Học trưởng co giật, cảm thấy thở có chút hổn hển, sắp nghẹn chết.

Vốn tưởng rằng, thời điểm cửa thứ hai, động tác quá nhanh, không thấy rõ. Chỉ cần lại để cho hắn xem nhiều thêm một hồi, là có thể tìm ra kỹ xảo phá trận của đối phương, thuận tiện học tập một chút. Hiện tại xem ra... suy nghĩ quá nhiều!

Một cước phá trận... Loại chiêu số kỳ lạ này, cho dù nhìn thêm nhiều lần nữa, cũng vô dụng!

Căn bản cũng không có khả năng học tập...

- Không chỉ như vậy, các ngươi nhìn... Hắn dường như còn muốn tiếp tục xông tới cửa thứ tư?

Học đệ trang phục màu xanh nói.

Nghe nói như thế, hai người còn lại liền nhìn lại. Quả nhiên thấy người thanh niên lộ ra bóng người, lắc đầu, hình như thở dài vì trận pháp quá yếu, nhấc chân đi về phía vị trí cửa thứ tư.

Thông qua cửa thứ tư, lại đại biểu sát hạch trận pháp sư tứ tinh thành công...

Một người chưa đầy hai mươi tuổi, sát hạch trận pháp sư tứ tinh ?

Là ai mới vừa nói, hắn ngay cả cửa thứ nhất cũng không qua được? Là ai coi thường hắn?

Ba người đều cảm thấy thân thể cứng đờ, sắp phát điên rồi.

...

Bên này ba người chấn động kinh ngạc dục tiên dục tử, bên ngoài hành lang trận hải, trong một lư hương không lớn, bốn cây hương dài đồng thời được đốt lên, khói phiêu đãng, khiến người ta có một loại cảm giác tâm thần an bình.

- Trịnh hội trưởng, ngươi nói vậy là có ý gì? Biết rõ ba học sinh của ta ngày hôm nay xông vào trận hải, còn để cho người kia tiến vào trong, tới phá rối sao?

Phía trước hương dài, một lão nhân râu bạc trắng trợn mắt trách.

Đó là sư trận pháp sư tứ tinh của nghiệp đoàn trận pháp, trưởng lão nghiệp đoàn, Vương Hạo Huân.

Cũng chính là lão sư của ba người "học trưởng", "học đệ" bên trong.

Ba vị học sinh này của hắn, ngày hôm nay xông trận hải, là quyết định từ một tháng trước. Ai biết hội trưởng vừa đến, lại muốn cắm người vào. Vốn tưởng rằng là cắm vào là học sinh Tiểu Ngũ kia, người này cũng phải sát hạch trận pháp sư tam tinh...

Là chân (3)

dtv-ebook.com

Ai ngờ lại là một người chưa từng thấy qua.

Không quan tâm đã từng thấy qua hay không, có bản lĩnh thật sự cũng được. Ngươi xem thái độ lười biếng này, bộ dạng này bất cứ lúc nào cũng sẽ ngủ...

Người như vậy cũng có thể xông qua trận hải?

Hắn nếu có thể thành công, mặt trời cũng xuất hiện từ phía tây!

- Vương trưởng lão, gấp gáp như vậy làm gì. Nhiều người xông trận hải, đối với học sinh của ngươi cũng là chuyện tốt!

Trịnh hội trưởng lắc đầu.

- Nếu như hắn có thể xông qua, tất nhiên là chuyện tốt. Ngươi xem lại thần thái này, không thông qua, chẳng phải cũng tạo thành áp lực tâm lý cho học trò ta sao? Phía sau còn xông qua thế nào?

Vương Hạo Huân bực bội nói.

Xông vào trận hải không chỉ cần có lý giải và kỹ xảo đối với trận pháp, tâm cảnh cũng rất quan trọng. Nếu không, gặp phải Huyễn trận các loại, rất dễ dàng suy sụp, sẽ bị nhân lúc yếu mà xông vào.

Người cùng nhau xông qua ải, thành tích tốt, học sinh của mình được cổ vũ, có lẽ cũng có thể được thành tích tốt. Thành tích quá kém, tâm lý chịu ảnh hưởng, khẳng định cũng sẽ không nhận được kết quả tốt.

- Có thể để cho hắn chen ngang xông vào trận hải, tất nhiên là biết một ít đối với thực lực của hắn. Yên tâm đi...

An ủi một câu, Trịnh hội trưởng còn chưa nói dứt lời, chỉ thấy trước mắt cây dài hương đầu tiên lắc lư một cái, trực tiếp tắt lịm.

Cái này gọi là Trận Hải Hương, là phối hợp với hành lang trận hải chế luyện thành. Chỉ cần có người xông qua ải, lại sẽ tự động đốt lên.

Cả cây hương, từ lúc đốt lên đến lúc kết thúc vừa vặn một canh giờ. Trong khoảng thời gian này, không tự động tắt, lại đại biểu người xông qua ải, không phá trận thành công. Còn ngược lại, đã nói rõ thông qua cửa sát hạch này.

Tự động tắt, trận pháp bên trong cũng sẽ tự động đóng lại.

Chính vì vậy, học trưởng mới nói, cho dù bị nhốt, không có cách nào đi ra, cũng sẽ không có lo lắng về sinh mạng.

Trận Hải Hương, đại biểu thời gian, cũng có thể khống chế trận pháp đóng mở ra, tổng cộng có bốn cây, biểu thị bốn cửa ải trong hành lang.

Hiện tại cây hương đầu tiên tắt, nói rõ có người thông qua cửa sát hạch thứ nhất.

- Như thế nào? Thuận lợi qua cửa ải, còn có cái gì để nói?

Liếc mắt thoáng nhìn, Trịnh hội trưởng cười nói.

- Hừ, học trò ta tiến vào trong sớm hơn so với hắn nhiều như vậy, là bọn họ xông qua cũng chưa biết chừng!

Vương Hạo Huân khẽ nói.

Hương tắt, đại biểu có người xông qua ải thành công. Cụ thể là ai, sẽ không hiện ra.

Người kia mệt mỏi muốn ngủ, mới vừa đi vào một hồi, tối đa hai phút, làm sao có thể thành công? Nhất định là học sinh nào đó của hắn.

- Điều này... Cũng có khả năng!

Trịnh hội trưởng sửng sốt, cũng gật đầu.

Tuy rằng hắn thấy tốc độ Trương Huyền bày trận rất nhanh, có thể phá trận như thế nào, chưa từng thấy qua. Hắn không dám xác định.

Cho dù cửa thứ nhất là trận pháp nhất cấp, hắn cũng không có khả năng loại bỏ trong thời gian ngắn như vậy, huống gì đối phương.

- Nếu như là học sinh của ngươi, nếu thông qua, thì càng không cần lo lắng...

Lắc đầu, Trịnh hội trưởng mỉm cười. Hắn còn chưa nói dứt lời, chỉ thấy trước mắt, cây hương dài thứ hai cũng lắc lư một cái, đột nhiên tắt.

- Thông qua cửa thứ hai?

Hắn bị dọa cho giật mình.

Lúc này mới thông qua cửa thứ nhất, chưa đủ một phút, cửa thứ hai cũng qua?

Làm sao có thể nhanh như vậy?

- Đây là... học sinh của ngươi?

Khuôn mặt cổ quái, Trịnh hội trưởng không nhịn được nói.

-...

Sắc mặt Vương Hạo Huân cứng đờ.

Học sinh của mình có trình độ thực lực thế nào, hắn biết rất rõ ràng. Cho dù có thể qua cửa ải, cũng ít nhất phải mười, hai mươi phút, thậm chí thời gian dài hơn mới được.

Không tới một phút, ngay cả trận pháp chưa khởi động qua thế nào, lại phá trận ra...

Điều này cũng quá nhanh đi!

Răng rắc!

Đang do dự, lại thấy trước mắt cây hương dài thứ ba cũng lắc lư một cái, trực tiếp tắt.

- Cửa thứ ba cũng qua?

Vương Hạo Huân thiếu chút nữa thì lập tức sợ tới phát khóc.

Lúc này cho dù lại ôm kỳ vọng rất lớn, hắn cũng biết, tuyệt đối không phải là ba người "học sinh" kia của mình có thể làm được.

Ba người này, một người trùng kích trận pháp sư nhị tinh, hai người trùng kích nhất tinh. Người trước mắt, cửa thứ ba cũng dễ dàng tiến lên, chỉ nói rõ, xông qua ải là do người khác.

- Là người vừa mới vào kia?

Mắt trợn trừng, Vương Hạo Huân và Trịnh hội trưởng ở bên cạnh nhìn nhau, đều cảm thấy có chút phát điên.

Không phải xông qua cửa thứ ba kỳ quái, mà là... tốc độ quá nhanh.

Cửa thứ nhất, cửa thứ hai đơn giản, dễ dàng loại trừ nói cũng có thể còn nghe được. Nhưng đến cửa thứ ba, đều do linh thạch khởi động. Cho dù bọn họ muốn phá, cũng không thể dễ dàng như vậy, nhanh như vậy... Liên tiếp không ngừng, rốt cuộc làm sao làm được?

- Ba cửa ải thông qua nhanh như vậy... Người này sẽ không phải ngay cả cửa thứ tư cũng có thể thông qua chứ?

Sau khi hết khiếp sợ, bọn họ đồng loạt nhìn về phía một cây hương dài cuối cùng.

Cây này này đại biểu cho cửa thứ tư, cũng đại biểu cho trận pháp tứ cấp. Nếu như ngay cả cái này cũng thông qua, thật sự lại đáng sợ.

Một người chưa đủ hai mươi tuổi làm trận pháp sư tứ tinh... Mấu chốt nhất chính là, tốc độ xông qua ải nhanh như vậy, đối với trận pháp phải có hiểu rõ sâu tới mức nào mới có thể làm được?

Đổi lại thành trước đây, nghĩ bọn họ cũng không dám nghĩ.

Oong...

Đang nghi ngờ, chỉ thấy cây hương dài thứ tư lắc lư một cái, thoạt nhìn bất cứ lúc nào cũng sẽ tắt. Chỉ có điều, đến cuối cùng vẫn ngừng lại, một lần nữa thiêu đốt.

- Không tắt... Xem ra cửa thứ tư không thông qua. Trận pháp tứ tinh, cũng không phải dễ dàng thông qua như vậy!

Nhìn thấy được cây hương dài lắc lư, lại không tắt, biết người ở bên trong, nhất định là đang nỗ lực vượt qua ải, không thành công, Vương Hạo Huân lắc đầu.

Vừa rồi, người kia xông qua ải tốc độ quá nhanh, dọa hắn khiếp sợ, còn tưởng rằng ngay cả trận pháp tứ cấp cũng có thể dễ dàng đột phá. Hiện tại xem ra, không dễ dàng như vậy.

Cũng đúng. Trận pháp tứ cấp, cho dù là hắn, cũng không dám bảo đảm mỗi một lần đều có thể phá vỡ, huống gì một tiểu tử còn chưa đủ hai mươi tuổi.

Nếu là như vậy, cũng thật sự quá nghịch thiên.

- Lần sát hạch đầu tiên, liền trở thành trận pháp sư tam tinh, cũng coi như không tệ...

Trịnh hội trưởng cũng sững sờ, thoáng có chút thất vọng.

Nhìn tốc độ người kia bố trí Tụ Linh trận nhị tinh, hắn vốn tưởng rằng lý giải đối với trận pháp, không kém gì mình. Hiện tại xem ra, vẫn kém một ít.

Chỉ có điều, trẻ tuổi như vậy, lại đạt được tam tinh, sau đó cố gắng bồi dưỡng, trùng kích tứ tinh, thậm chí ngũ tinh, cũng không phải là không thể được.

- Cửa thứ tư không thông qua? Xem ra... Trương sư cũng không phải là vạn năng...

Phía sau lưng hai người, Tái các chủ nhìn thấy được cây hương thứ tư không tắt, cũng lắc đầu.

Trước đó còn tưởng rằng người này xông trận hải, sẽ giống như Lưu Thương Khúc Thủy, gây ra một động tĩnh lớn. Hiện tại xem ra, mình quá lo lắng.

Bằng chừng ấy tuổi, thân là danh sư, lại tinh thông giám bảo, cũng rất nghịch thiên. Nếu nói ngay cả trận pháp sư cũng có thể đạt được tứ tinh, cho dù hắn cũng cảm thấy có chút không dám tin tưởng...

Âm thầm thở phào nhẹ nhõm, hắn đang muốn đi tới đầu lối vào hành lang nhìn, chờ người thanh niên này đi ra, lại cảm thấy mặt đất lắc lư một hồi.

Ầm ầm ầm!

Một âm thanh giống như cối xay nghiền ép vang lên, giống như địa chấn.

- Thế nào vậy?

Khuôn mặt trầm xuống, tất cả mọi người đều quan sát xung quanh. Ngay cả Trịnh hội trưởng cũng nhăn mày lại, không biết chuyện gì xảy ra.

Vù!

Đang nghi ngờ, cảm giác ôn hòa trong toàn bộ đại điện, lập tức biến mất, bắt đầu cảm giác ớn lạnh của mùa đông đập vào mặt.

Răng rắc!

Cùng thời khắc đó, cây hương dài thứ tư trước mắt đột nhiên tắt... Ngay sau đó phía dưới lư hương, một tiếng động vang lên, tách ra một lỗ thủng lớn.

- Là... trận hải duy trì hành lang, trận pháp Tứ Quý Như Xuân của nghiệp đoàn bị người... phá?

Nhìn thấy được điều này, trước mắt Trịnh hội trưởng tối sầm, thiếu chút nữa thì phun ra một ngụm máu.

Hành lang trận hải có vô số trận pháp. Những trận pháp này mặc dù có thể ngẫu nhiên phát ra, cần phải có đại trận duy trì.

Mà đại trận này, cùng trận pháp Tứ Quý Như Xuân duy trì nghiệp đoàn, cùng là một.

Hiện tại cảm giác ôn hòa biến mất, lư hương rạn nứt... chỉ có một loại khả năng. Đó chính là trận pháp này... Không lại vận chuyển nữa, bị người phá!

Đây chính là đại trận ngũ cấp... Trước đây tổng bộ phái cường giả đặc biệt tới bố trí. Ai làm vậy?

Trong nháy mắt, tất cả mọi người lộ ra vẻ mặt phát điên.

- Chẳng lẽ là... Trương sư?

Thân thể run rẩy, trong đầu Trịnh hội trưởng và Tái các chủ xuất hiện một bóng dáng.

Trung tâm của đại trận này lại ở sâu bên trong hành lang trận hải. Hiện tại chỉ có người này xông đến cửa thứ tư, tới gần đó... Trừ hắn ra, cũng suy nghĩ không ra rốt cuộc ai có thể làm được.

- Nếu quả thật là hắn... Trận pháp này rốt cuộc phá như thế nào? Lại dùng phương pháp gì?

Vẻ mặt Trịnh hội trưởng dại ra.

Phá trận, phải có kỹ xảo. Rốt cuộc là kỹ xảo gì, có thể khiến cho tốc độ phá trận của hắn nhanh như vậy. Thậm chí ngay cả... trận pháp ngũ cấp đều có thể phá được?

Đang khiếp sợ, hắn lại thấy có mấy bóng người đi ra. Chính là ba học sinh trước đó tiến vào sát hạch.

Đại trận duy trì hành lang vận chuyển bị phá hỏng, cũng lại không có cách nào tiếp tục sát hạch nữa. Bọn họ tiếp tục ở lại cũng vô dụng, đều đi ra.

- Chuyện gì xảy ra?

Vương Hạo Huân nghênh đón.

- Người mới vừa đi vào kia... phá tất cả trận pháp...

Học trưởng run rẩy một chút, nói.

- Phá tất cả? Nhanh như vậy sao?

Trịnh hội trưởng không nhịn được đi về phía trước:

- Hắn rốt cuộc là phá như thế nào? Sử dụng trận pháp Truy Tinh Phá của Hồng Bắc Đại Tông Sư, trận pháp Tầm Khí Phá của Nam Dương Đại Tông Sư, hay trận pháp Súc Lực Phá của Tái Dương tiền bối, trận pháp sư ngũ hành lưu lại? Cũng chỉ có ba dạng này, mới có thể có tốc độ nhanh như vậy...

- A... Hội trưởng!

Thấy thân phận người cao nhất của nghiệp đoàn tự mình hỏi hắn, học trưởng bị dọa cho giật mình, sắc mặt nhất thời trắng bệch:

- Hồi bẩm hội trưởng, hắn, hắn đều không có sử dụng ba dạng này...

- Không sử dụng? Vậy sử dụng cái gì? Đây đã là phương pháp phá trận cao minh nhất ta biết được...

Trịnh hội trưởng nhăn mày lại.

Đây đã là phương pháp phá trận lợi hại nhất hắn biết được. Chẳng lẽ còn có cái gì hắn không biết?

- Hắn dùng chính là...

Vẻ mặt học trưởng vặn vẹo, đầy suy sụp và điên cuồng.

-... Là chân!

Chuẩn trận pháp sư tứ tinh

dtv-ebook.com

- Chân?

Trịnh hội trưởng, Vương Hạo Huân đồng thời sửng sốt, đầy mơ hồ. Có phương pháp phá trận nào là "chân" sao?

- Đúng. Từ cửa thứ nhất đến cửa thứ tư, gặp phải trận pháp, một cước một, sau đó, sau đó, lại... qua cửa ải!

Học trưởng nói.

- Một cước một? Ý của ngươi là... sử dụng chân đá, phá trận pháp?

Trịnh hội trưởng, Vương Hạo Huân thiếu chút nữa thì lập tức nôn ra máu.

- Đúng!

Học trưởng gật đầu.

Hai đại trận pháp sư tứ tinh đưa mắt nhìn nhau.

Đúng? Đúng muội ngươi à!

Còn có loại phương pháp phá trận này sao? Thế nào chưa từng nghe nói qua?

- Học trưởng nói không sai. Hắn là một cước một. Hai chúng ta cũng tận mắt nhìn thấy...

Thấy hội trưởng và lão sư không quá tin tưởng, hai người học đệ tiến lên chứng minh.

- Có phải là hắn vận khí quá tốt, gặp phải trận pháp cũng tương đối nông cạn đơn giản hay không?

Thấy tất cả đều nói như vậy, Vương Hạo Huân biết chắc hắn không phải là lời nói dối, không nhịn được nói.

Xông vào trận hải, kích hoạt trận pháp là ngẫu nhiên. Bởi vậy, vận khí sẽ chiếm một phần rất lớn. Thông qua bốn cửa ải nhanh như vậy, hoàn toàn không có chút dừng lại, sẽ không phải gặp phải trận pháp đều yếu nhất trong cùng cấp bậc, giải quyết tương đối dễ dàng chứ?

- Vận khí tốt?

Ba người đồng thời co rút:

- Lại chưa thấy qua... người xui xẻo như vậy! Cửa thứ nhất, gặp phải Vân Hải Khốn trận. Sau đó cửa thứ hai là Huyễn trận. Cửa thứ ba là Thanh Hồng Phi Hoa trận...

- Vân Hải Khốn trận? Huyễn trận?

- Thanh Hồng Phi Hoa trận?

Chỉ nghe ba cửa ải đầu, hai vị trận pháp sư tứ tinh thiếu chút nữa thì ngã xuống đất.

Đây đều là trận pháp vô địch nhất trong cùng cấp bậc. Một người đồng thời gặp phải, thật hay giả vậy? Phải có bao nhiêu xui xẻo mới có khả năng xui xẻo như vậy?

Mấu chốt nhất chính là, gặp phải những trận pháp này, còn có thể thông qua cửa ải nhanh như vậy? Thậm chí còn có thời gian phá hỏng đại trận duy trì nghiệp đoàn vận chuyển...

- Cửa thứ tư là cái gì?

Trịnh hội trưởng vội vàng nhìn qua.

Có phải là cửa thứ tư tương đối đơn giản hay không?

- Nếu như ta không nhìn lầm, chắc là... Túy Tâm Mê Sát trận!

Học trưởng nói.

- Túy Tâm Mê Sát trận... Trận pháp tứ tinh đỉnh phong do Mê trận, Sát trận dung hợp thành?

Trịnh hội trưởng thất thanh.

Còn tưởng rằng ba cửa ải trước đủ xui xẻo, cửa ải cuối cùng vận khí sẽ tốt hơn một chút. Không nghĩ tới gặp phải cái này!

Đây tuyệt đối được cho là trận pháp kinh khủng nhất trong trận hải.

Trận pháp bình thường, hoặc là Mê trận, hoặc là Huyễn trận, Sát trận, Khốn trận... Cơ bản đều chỉ có một. Cái này, lại dung hợp Mê trận, Sát trận làm một.

Cũng chính là rơi vào trong đó, trước hết khiến ngươi bị mê hoặc, sau đó... loại bỏ.

Loại trận pháp đáng sợ này, hắn rơi vào trong đó, cũng khó bảo đảm có thể còn mạng sống. Đối phương không chỉ không có việc gì, còn muốn phá trận pháp, tiện thể... tiêu diệt luôn đại trận của nghiệp đoàn...

Có cần hung ác như vậy hay không?

- Đúng vậy, sau khi rơi vào trận pháp, ta thấy thần trí của hắn chịu ảnh hưởng, còn tưởng rằng không có cách nào phá giải. Kết quả... liên tục hai cước, Túy Tâm Mê Sát trận tan vỡ. Ngay sau đó... đại trận duy trì nghiệp đoàn cũng bị phá. Không có cách nào tiến hành sát hạch, chúng ta không thể làm gì khác hơn là rời khỏi đó...

Học trưởng giải thích.

- Trận pháp tứ cấp đỉnh phong, ngũ cấp cũng có thể sử dụng chân phá hỏng?

Trịnh hội trưởng, Vương Hạo Huân cảm thấy nhân sinh quan, giá trị quan của bản thân mình hoàn toàn đổ nát.

Tái các chủ ở một bên cũng che trán.

Vốn tưởng rằng Trương sư qua, sẽ yên tĩnh một ít, không khoa trương giống như Lưu Thương Khúc Thủy vậy... Xem ra, ý nghĩ này vẫn quá ngây thơ rồi.

Người này đi tới tơi nào, không làm ra vài chuyện, thì không cam lòng!

Mọi người chấn động kinh ngạc thì chấn động kinh ngạc, u oán thì u oán, lại thấy nhân vật chính xoay quanh trong đầu bọn họ, từ hành lang đi ra.

Thật ra thời khắc này, trong lòng Trương Huyền cũng có chút khẩn trương.

Đối với hắn mà nói, ba cửa ải đầu vô cùng đơn giản, thậm chí cũng không cần Đồ Thư Quán, mắt Minh Lý chiếu một cái, dễ dàng tìm được chỗ cốt lõi trận pháp vận chuyển, một cước đạp cho nó dừng lại. Nhưng cửa ải cuối cùng lại không dễ dàng như vậy.

Mê Sát trận Tứ tinh đỉnh phong, nếu không phải mức độ tâm cảnh của hắn đạt được 12.0, có thể so sánh với danh sư tứ tinh, sợ rằng vừa tiến vào trong đó đã bị hoàn toàn mê huyễn, chết cũng không biết chết như thế nào.

Thời khắc mấu chốt, hắn vận dụng lực lượng Đồ Thư Quán, tìm được hai nơi thiếu hụt.

Lúc đó biết quá mức nguy hiểm, hắn không kịp phân tích ngọn nguồn sự việc ra sao, xông lên một cước một, đá cho hai trận pháp đều dừng lại, lúc này mới tránh thoát một kiếp.

- Xem ra sau này vẫn không nên đi trêu chọc trận pháp đã ngoài tứ cấp...

Nghĩ đến việc vừa trải qua, hắn vẫn cảm thấy mồ hôi lạnh chảy ròng ròng.

Vừa rồi, nếu không phải mức độ tâm cảnh cao, khẳng định hắn đã sớm bị mê hoặc, sau đó bị giết chết.

Một trận pháp tứ tinh lại đáng sợ như thế. Cao cấp hơn, chẳng phải càng lợi hại hơn sao?

Vốn tưởng rằng có mắt Minh Lý, Thiên Đạo Đồ Thư Quán, trận pháp đối với hắn mà nói chính là trang trí. Hiện tại xem ra, không đơn giản như vậy.

Trận pháp lợi hại, còn không có đợi ngươi phản ứng, lại giết chết ngươi. Thủ đoạn lớn hơn nữa, biết nhiều chỗ thiếu hụt hơn nữa, cũng vô ích.

- Trương sư, ngươi... đã phát tất cả trận pháp?

Làm ra quyết định, hắn đã thấy Trịnh hội trưởng, Tái các chủ đi tới, vẻ mặt kính nể, e sợ.

- Chỉ là dừng lại!

Trương Huyền lắc đầu.

Phá trận, là chỉ loại trừ trận pháp. Trận cơ hỏng, cho dù sau này muốn vận chuyển, cũng sẽ rất khó. Dừng lại thì khác. Chỉ là tạm ngừng vận chuyển, có chút cùng loại với không kích hoạt trận pháp, muốn nó phát huy tác dụng, trong nháy mắt có thể làm được.

Nói trắng ra, là hủy diệt căn cơ, khác với không hủy diệt căn cơ.

Phá trận, tương đương với phá tan trận pháp. Dừng, là phương pháp đặc biệt, khiến cho nó không làm việc, ở bề ngoài nhìn hiệu quả không khác nhau, trên thực tế lại có bản chất khác biệt.

- Dừng?

Đám người Trịnh hội trưởng lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Nếu thật sự xông qua cửa ải một lần, không chỉ hủy đi trận pháp tứ cấp mạnh nhất trận hải, thậm chí ngay cả đại trận của nghiệp đoàn cũng làm hỏng, cho dù hắn là hội trưởng, cũng không có cách nào ăn nói được.

- Ta xông qua trận hải, có tính là trở thành trận pháp sư chính thức hay không?

Giải thích xong, Trương Huyền hỏi.

- Không biết Trương sư hiện tại thực lực chính xác là...

Không trả lời câu hỏi của hắn, Trịnh hội trưởng nhìn qua.

- Ta là nửa bước Hóa Phàm! Chỉ có điều... Không có gì bất ngờ xảy ra, chắc hẳn là hai ngày tới lại có thể đột phá đến Hóa Phàm nhất trọng.

Trương Huyền nói.

Có công pháp thiên đạo Hóa Phàm nhất trọng, chỉ cần tìm được Tụ Linh trận, chắc hẳn là rất nhanh lại có thể đột phá. Cho nên hắn sớm nói một chút, để tránh hai ngày nữa tu vi tăng lên quá nhiều khiến cho bọn họ sợ hãi.

- Trận pháp sư tứ tinh, cần phải có thực lực đã ngoài Hóa Phàm tam trọng mới có khả năng xin. Thực lực như vậy, là không đủ tiêu chuẩn...

Trịnh hội trưởng nhăn mày lại.

Giống như trước đó hắn nhìn ra được, vị trước mắt này, ngay cả Hóa Phàm cũng chưa từng đạt được. Muốn trở thành trận pháp sư tứ tinh, không có khả năng.

Trận pháp sư là chức nghiệp thượng cửu lưu, giống như danh sư, yêu cầu cực cao đối với thực lực.

Không có thực lực tương xứng, là không có khả năng ban tặng đẳng cấp này.

- Như vậy đi, Trương sư, ta tạm thời cho ngươi một huy hiệu chuẩn trận pháp sư tứ tinh, cũng báo cáo chuyện này lên tổng hội. Nếu như có thể nhận được phê chuẩn đặc biệt, sẽ không có bất cứ vấn đề gì! Chỉ có điều, cho dù không cho phép, dựa vào thiên phú của ngươi, trước ba mươi tuổi, cũng có thể dễ dàng trùng kích Hóa Phàm tam trọng thành công. Đến lúc đó, không cần sát hạch lần thứ hai, cũng có thể tự động thăng cấp!

Một lát sau, Trịnh hội trưởng nói.

- Huy hiệu chuẩn tứ tinh?

Trương Huyền kỳ quái.

Còn có loại huy hiệu cấp bậc như vậy sao?

- Đúng vậy, cái này là phương pháp xử lý có thể thông qua sát hạch tứ tinh, tu vi lại không đạt được! Nghiệp đoàn khác đều không khác biệt lắm. Chỉ có một số ít chức nghiệp không yêu cầu về thực lực, không cần phiền toái như vậy, có thể trực tiếp xác định đẳng cấp!

Trịnh hội trưởng nói.

Giống như giám bảo sư không yêu cầu thực lực, thông qua sát hạch, trực tiếp cho huy hiệu ngũ tinh.

- Chuẩn tứ tinh cũng được. Vậy... có thể cho ta trận đồ và cờ trận Tụ Linh trận cấp bậc tứ tinh hay không?

Hắn sát hạch trận pháp sư, chủ yếu vì thứ này. Hiện tại cũng là chuẩn tứ tinh, hắn là có tư cách nhận lấy.

- Ừ, chờ!

Thấy hắn nhanh như vậy lại muốn hai thứ này, Trịnh hội trưởng cười khổ một tiếng lắc đầu, xoay người căn dặn một câu. Tiểu Ngũ xoay người rời khỏi. Thời gian không lâu, hắn cầm một ngọc bài và trận cơ, cờ trận đưa đến trước mặt.

- Đây là trận đồ của Tụ Linh trận tứ tinh. Ngươi xem xong, thu nhận sử dụng là được, ngàn vạn lần không nên truyền ra ngoài!

Ngọc bài được đưa tới.

Trương Huyền gật đầu, ngón tay tiếp xúc với ngọc bài, tinh thần tiến vào trong đó, quả nhiên "nhìn thấy được" một tờ giấy bố trí trận pháp, thậm chí còn nói rõ kỹ càng tỉ mỉ phương pháp xử lý ở địa phương khác nhau.

- Ừ? Không đúng, Tụ Linh trận này một lần chỉ có thể tập trung lại linh khí của mười khối linh thạch?

Xem xong giới thiệu và nội dung trong đó, sắc mặt Trương Huyền khó coi.

Tụ Linh trận này xem như là không tầm thường. Chỉ có điều, một lần cũng chỉ có thể tập trung lại linh khí của mười khối linh thạch, nhiều hơn nữa lại không làm được.

Mười cái, đối với người khác mà nói, có thể là rất nhiều. Nhưng đối với hắn mà nói... cũng có chút yếu.

Một khối linh thạch ngay cả hai lần hít thở cũng kiên trì không được, đã bị nghiền nát. Cho dù mười cái, thời gian kiên trì lâu hơn một chút, cũng chỉ là hai mươi lần hít thở mà thôi. So với trước khác nhau lớn tới mức nào?

Vẫn không phải cũng như vậy, cần phải vừa trùng kích cảnh giới, vừa lăn qua lăn lại với linh thạch sao?

- Có thể một lần tập trung lại linh khí của mười khối linh thạch, đã là Tụ Linh trận cao minh nhất của nghiệp đoàn chúng ta Cường giả. Hóa Phàm

tứ trọng tu luyện, cũng duy trì đầy đủ. Trương sư lẽ nào cảm thấy còn chưa đủ?

Trịnh hội trưởng nhăn mày lại.

Tụ Linh trận tứ cấp, ở trong phạm vi liên minh vạn quốc, xem như là đẳng cấp cao nhất. Tu vi không đạt được, rất khó bố trí. Hắn còn cảm thấy cấp bậc thấp, lại thật sự không có biện pháp.

- Có... trận pháp đặt bao nhiêu linh thạch tiến vào trong, đều có thể tập trung lại linh khí đi ra hay không...

Có chút do dự, Trương Huyền không nhịn được nói.

Hắn trùng kích Hóa Phàm nhất trọng, cần số lượng linh thạch lơn. Một lần chỉ có thể sử dụng mười cái, thật sự quá lãng phí thời gian.

Tốt nhất là có thể một lần đặt đầy đủ linh thạch cần thiết vào trận pháp, không đến mức trên đường tu luyện gặp phải phiền phức.

Thật giống như bình xăng ô tô, kích thước bằng chén trà, cho dù trên đường trạm xăng dầu nhiều hơn nữa, cũng đủ phiền phức, không có cách nào chạy đi. Đổi lại thành kích thước như vại nước, cũng rất rõ ràng thoải mái hơn không ít.

- Tùy tiện đặt bao nhiêu?

Khóe miệng Trịnh hội trưởng giật một cái:

- Có thì có, chỉ có điều... Đó là Tụ Linh trận ngũ cấp. Hơn nữa... chỉ có trận đồ, không có cờ trận, trận cơ!

Nghiệp đoàn trận pháp sư ở Hồng Hải Thành, cấp bậc cao nhất là Trịnh hội trưởng, chỉ có tứ tinh đỉnh phong, không bố trí ra được trận pháp ngũ cấp, tất nhiên cũng sẽ không chuẩn bị đồ cho trận pháp ngũ cấp.

Huống gì mấy thứ này giá trị cực cao, cấp bậc không đạt được, muốn mua, cũng không có phương pháp.

- Chỉ có trận đồ...

Chân mày Trương Huyền nhíu lại thành một đoàn.

Lẽ nào suy nghĩ cả nửa ngày, lại là sát hạch, lại là xông qua ải, đến cuối cùng vẫn là giỏ trúc múc nước công dã tràng? Chỉ lấy được một Tụ Linh trận vô nghĩa như vậy?

Thực sự như vậy, cũng quá gài bẫy!

Ngọc Khuyết nhận chủ

dtv-ebook.com

- Đúng vậy!

Trịnh hội trưởng gật đầu:

- Cái trận đồ này, vẫn là trước đây thời điểm xây dựng nghiệp đoàn, một vị trận pháp sư ngũ tinh lưu lại. Nếu không, nghiệp đoàn cấp bậc tứ tinh, muốn trận đồ ngũ cấp, cần phải sớm xin về phía tổng bộ, cũng không nhất định có thể có được!

Trận đồ của trận pháp sư, giống như phương pháp luyện đan của luyện đan sư, cấp bậc gì, nắm giữ cấp bậc gì, thực lực không đạt được, tiếp xúc quá sớm, chỉ biết hại mình.

Bởi vậy, tổng bộ có quy định rõ ràng, Hồng Hải Thành loại phân bộ cấp bậc tứ tinh này, tối đa chỉ có thể bảo tồn trận pháp tứ cấp. Muốn cấp bậc cao hơn, cần phải sớm xin, tốn cái giá nhất định phải trả, mới có khả năng có được.

Hơn nữa, nhận được vẫn chỉ là ngũ cấp đơn giản nhất. Cao thâm hơn, chỉ có tiến vào phân bộ cấp bậc cao hơn, mới có tư cách học được.

Ngay cả trận đồ cũng phiền toái như vậy, càng chưa nói tới trận cơ, cờ trận.

- Chẳng lẽ còn phải đi tới nghiệp đoàn trận pháp sư cấp bậc cao hơn?

Có cần hãm hại như thế hay không?

Làm nửa ngày, không có trận đồ, trận cơ, cũng không thể tay không bố trí!

Trận pháp cấp bậc càng cao, uy lực càng mạnh. Yêu cầu đối với hai thứ này cũng lại càng lớn. Bất kể là chất liệu hay phương pháp luyện chế, đều có yêu cầu không thể thay đổi... Chung quy không thể vì một Tụ Linh trận, lại chạy đến nghiệp đoàn luyện khí sư học tập luyện khí!

Trước đó không nói thời gian chậm trễ, nghiệp đoàn luyện khí sư của Hồng Hải Thành, nói vậy cũng sẽ giống như nghiệp đoàn trận pháp này, không vượt quá tứ tinh. Cho dù học, cũng chưa chắc có thể tìm tới chất liệu, ngọn lửa, phương pháp rèn... Rèn luyện ra vật phẩm thích hợp.

Xoa xoa mi tâm, vẻ mặt Trương Huyền phiền muộn.

Còn tưởng rằng chuyện lại mua một Tụ Linh trận, đơn giản vui vẻ, một hồi là có thể kết thúc. Dù thế nào cũng không nghĩ tới, giằng co vài canh giờ, cũng không có giải quyết được.

- Thật ra... không có trận cơ, cờ trận cũng có thể bố trí trận pháp ngũ cấp!

Vương Hạo Huân trưởng lão ở một bên, nghĩ tới điều gì, nói xen vào.

- Ừ?

Trương Huyền sửng sốt.

Thông qua học tập, hắn biết, muốn bày trận, phải có hai thứ này. Đây là quy định không thể thay đổi, không có cách nào thay đổi, chẳng lẽ còn có phương pháp khác?

- Ngươi là nói...

Trịnh hội trưởng giống như là nhớ ra cái gì đó, nói được phân nửa, lập tức lắc đầu:

- Không thể hoàn thành như vậy được, đùa gì thế!

- Thế nào?

Thấy hai người giống như đánh đố, Trương Huyền không nhịn được nhìn qua.

- Hắn nói là... khắc trận bàn!

Trịnh hội trưởng cười khổ:

- Khắc trận bàn so với bày trận càng khó hơn. Không đạt được cấp bậc ngũ tinh, tuyệt đối không thể thành công!

- Trận bàn?

Trương Huyền sửng sốt.

Đúng vậy, hắn thế nào không nghĩ tới.

Trận bàn là ở trên vật chất đặc biệt, khắc ra đường vân, thay thế cờ trận, trận cơ, tất nhiên không cần hai thứ đồ này.

- Cho dù không nói những điều này, trận bàn trắng để khắc trận pháp ngũ cấp, ta ở Giám Bảo các đã từng có một khối, tự mình thí nghiệm qua, vô cùng cứng rắn, không có đao khắc đặc biệt, ngay cả đường vân cũng vẽ không ra, khắc như thế nào?

Trịnh hội trưởng không ngừng lắc đầu.

Trận pháp cấp bậc càng cao, yêu cầu đối với chất liệu trận bàn cũng càng cao. Nếu không, còn không có sử dụng lại không chịu nổi nổ tung, còn muốn có tác dụng gì?

Nghiệp đoàn của bọn họ chỉ có đao khắc cho trận pháp sư tứ tinh sử dụng. Cho dù có trận bàn ngũ cấp trắng, cũng khắc ra ra, không có cách nào hình thành đường vân, càng chưa nói làm ra trận pháp.

- Đưa trận đồ Tụ Linh trận ngũ cấp, còn có trận bàn tới ta xem một chút. Nếu như thật sự không có cách nào, chỉ có thể đành thôi!

Biết đối phương nói rất đúng, nhưng thật vất vả nắm được một cái phao cứu mạng, Trương Huyền vẫn mở miệng nói.

- Được!

Thấy hắn kiên trì, Trịnh hội trưởng gật đầu, cổ tay lật một cái. Một ngọc bài và một trận bàn trắng xuất hiện ở trước mắt.

Hai thứ đồ này, tính là vật phẩm trân quý nhất của cả nghiệp đoàn. Cho tới nay, hắn đều mang theo bên người.

Tiếp nhận ngọc bài, tinh thần Trương Huyền chìm đắm trong đó.

Giống như ngọc bài tứ cấp vừa rồi, Tụ Linh trận ngũ cấp trong đó, phương pháp bố trí, yêu cầu các loại vật phẩm... ghi lại rõ ràng ở trước mắt.

Rất nhanh hắn nhìn qua một lần, đồng thời ghi nhớ ở trong đầu.

- Quả thật rất khó!

Cắt tỉa ký ức một lần, Trương Huyền thở dài.

Trận pháp ngũ cấp và tứ cấp, mặc dù chỉ kém một cấp, lại chênh lệch cực lớn. Tu vi không đạt được, cho dù có cờ trận, trận cơ, cũng rất khó bố trí hoàn chỉnh ra được.

Giống như luyện đan, luyện đan sư nhất tinh, mặc dù có phương pháp luyện đan, không nắm được lực lượng cuồng bạo trong lò luyện đan, cũng không có khả năng chế luyện ra đan dược cấp bậc nhị phẩm, tam phẩm.

Nếu như đều có thể chế luyện, cũng không cần phải phân chia cặn kẽ cấp bậc của những nghề nghiệp này như vậy.

- Chỉ có điều... Nếu như sử dụng Thiên Đạo Đồ Thư Quán, tìm ra chỗ sai lầm, chỗ sơ hở, chắc hắn là có cơ hội thành công!

Có hai thứ đồ này, trận pháp sư tứ tinh bình thường khó có thể hoàn thành, hắn ngược lại có cơ hội nhất định.

Giống như luyện đan, chỉ cần không có sai lầm, hoàn toàn có thể chỉ điểm cho luyện đan sư nhất tinh, chế luyện ra đan dược nhị phẩm đỉnh phong.

Chỉ cần bảo đảm trình tự bố trí trận pháp hoàn toàn không sai lầm, cho dù hiện tại hắn chỉ có nửa bước Hóa Phàm, cũng có thể bố trí ra Tụ Linh trận ngũ cấp.

Nhưng... ý nghĩ tuy tốt, không bột đố gột nên hồ. Nguyên liệu đều không có, muốn nhiều hơn nữa cũng vô dụng.

- Ta xem trận bàn một chút!

Vứt bỏ những suy nghĩ này, hắn đưa tay tiếp nhận trận bàn trống lấy từ chỗ của Trịnh hội trưởng.

Thứ này toàn thân màu đen, cầm vào tay cực nặng, không biết là nguyên liệu gì chế luyện thành. Chỉ nhìn một mặt đơn thuần, giống như là một tấm gương đồng, trơn nhẵn chỉnh tề.

- Đây là đao khắc, ngươi có thể thử xem!

Thấy hắn còn đang rầu rĩ, Trịnh hội trưởng lật cổ tay một cái, lấy ra một cái đao khắc đưa tới.

Thuận lợi tiếp nhận, chân khí trong cơ thể Trương Huyền điên cuồng phun ra, cầm đao khắc lại khắc xuống mặt nhẵn của trận bàn trống.

Két, két!

Một hồi âm thanh khiến người ta ê răng vang lên. Đao khắc tuy rằng bền vững kiên cố, nhưng vẫn hoàn toàn không lưu lại vết tích gì ở trên trận bàn trắng này.

Trương Huyền cười khổ.

Xem ra đối phương nói rất đúng, là hắn suy nghĩ quá nhiều. Khắc cũng khắc không được, cho dù nắm giữ phương pháp càng ngắn gọn hơn, cũng vô dụng.

- Chỗ thiếu hụt!

Trong lòng bất đắc dĩ, bàn tay hắn cầm trận bàn trắng, trong đầu khẽ kêu lên.

Vù!

Một quyển sách xuất hiện. Hắn nhẹ nhàng mở ra.

- Trận bàn trắng ngũ cấp, sắt Ngân Hàn điều chế chín tấc vàng, luyện khí sư ngũ tinh Dương Thú chế luyện thành, vô cùng cứng rắn, đao khắc linh cấp thượng phẩm hoặc binh khí linh cấp trung phẩm phối hợp chân ý binh khí, mới có thể lưu lại vết tích. Khuyết điểm:...

Phía trên viết chi chít những chỗ thiếu hụt.

Nhìn lướt qua, cho dù là biết chỗ thiếu hụt, nhưng với thực lực của hắn bây giờ, không có thể giúp đỡ. Hắn đang muốn buông, đột nhiên sửng sốt một cái.

- Binh khí linh cấp trung phẩm phối hợp chân ý binh khí... cũng có thể lưu lại vết tích?

Đao khắc linh cấp thượng phẩm, là dành riêng cho trận pháp sư ngũ cấp, không có cách nào nhận được. Nhưng... chân khí của binh khí linh cấp trung phẩm, một ít cường giả Hóa Phàm tứ trọng lại có. Hồng Hải Thành không khó tìm kiếm. Thậm chí vị Tái các chủ trước mắt này, lại thu thập không ít loại bảo bối cấp bậc như vậy.

Về phần chân ý của binh khí, ngay cả kiếm tâm hắn cũng lĩnh ngộ, tất nhiên càng không thành vấn đề!

Chân ý của binh khí, sắc bén vô cùng. Tuy rằng thấp hơn một cấp bậc, tuyệt đối có thể bù đắp.

Càng nghĩ càng thấy có đạo lý, mắt tỏa ra ánh sáng, Trương Huyền ngẩng đầu nhìn qua:

- Ta biết khắc thế nào. Các ngươi ai có trường kiếm cấp bậc linh cấp trung phẩm? Cho ta mượn dùng một chút?

- Trường kiếm linh cấp trung phẩm?

Trịnh hội trưởng thoáng sửng sốt một chút:

- Ta có. Cần cái này làm gì?

- Cho ta mượn dùng một chút!

Trương Huyền mở miệng.

- Được!

Biết đối phương không có khả năng giấu vật của hắn, Trịnh hội trưởng lật cổ tay một cái. Một thanh trường kiếm xuất hiện ở trong lòng bàn tay, hắn đưa tới.

Tiện tay tiếp nhận, nhẹ nhàng vạch ra.

Một luồng ánh sáng lạnh trực tiếp xông thẳng tới chân mày. Còn không có đưa vào chân khí, lại cảm thấy một linh khí ép người.

Không hổ danh là cấp bậc linh cấp trung phẩm. So với những binh khí hắn đã từng nhìn thấy, đã dùng qua trước đây, còn cường đại hơn rất nhiều.

Oong!

Trường kiếm rút ra khỏi vỏ, một sóng dao động linh tính kịch liệt truyền đến, hình như muốn thoát khỏi bàn tay của hắn, trực tiếp bay ra.

Loại binh khí cấp bậc như vậy, đã có linh tính của mình, có thể nhận chủ. Nếu như không phải là chủ nhân, không nắm được, thậm chí có khả năng bị thương.

- Thật ngại quá, thanh kiếm này theo ta thời gian lâu dài, có chút sợ người lạ. Ta khuyên nó một câu, chắc hẳn sẽ tốt hơn...

Thấy trường kiếm nhảy lên, bất cứ lúc nào cũng muốn chạy trốn, Trịnh hội trưởng ngại ngùng đi tới trước mặt, ngón tay nhẹ nhàng xoa ở trên sống kiếm một cái, giống như vuốt ve tình lữ:

- Được rồi, vị Trương sư này muốn mượn ngươi dùng một lát, ngoan ngoãn nghe lời, không nên phản kháng!

Oong!

Nghe được hắn khuyên can, trường kiếm hình như bị ủy khuất, run rẩy càng kịch liệt hơn.

- Khụ khụ, đừng có gấp, ta đây lại khuyên là được...

Sắc mặt Trịnh hội trưởng nhất thời đỏ lên, tiếp tục xoa xoa, khuyên can.

Chỉ có điều, thanh trường kiếm này dường như không cảm kích, càng khuyên nhiều, nhảy lên càng kịch liệt.

- Lão Trịnh, thanh Ngọc Khuyết kiếm này, ngươi mua lâu như vậy, sẽ không phải còn không có khiến cho nó hoàn toàn nhận chủ chứ?

Tái các chủ ở một bên không nhịn được nói.

Thanh kiếm này, coi như từ lúc đầu bạn lâu năm mua được từ chỗ hắn tới nay, đã khoảng hơn năm năm. Không nghĩ tới, đến bây giờ chưa từng hoàn toàn nhận chủ.

Binh khí hoàn toàn nhận chủ, chủ nhân nói, tất nhiên vô cùng cung kính nghe theo, không có khả năng chống cự như thế.

- Khụ khụ, ngươi cũng biết để cho loại binh khí này nhận chủ hết sức phức tạp. Mấy năm nay mỗi ngày làm bạn, thậm chí ăn ngủ cũng cùng một chỗ, đã tốt hơn rất nhiều. Lời của ta có thể nghe. Yên tâm, để cho ta trấn an nửa canh giờ, khẳng định sẽ không có vấn đề gì!

Xấu hổ cười, Trịnh hội trưởng nói.

Khiến cho binh khí có linh tính nhận chủ, trừ ăn ra, ngủ, ngày đêm làm bạn, sử dụng chân khí rèn luyện ra, không có biện pháp nào tốt hơn.

Ngọc Khuyết kiếm ở bên cạnh hắn tròn năm năm, linh tính đã gần như tán thành hắn, tuy rằng khoảng cách hoàn toàn nhận chủ còn kém một mảng lớn, nhưng cũng rất thân cận. Chậm rãi trấn an, đối với lời của hắn vẫn có thể nghe.

- Nửa canh giờ, quá tốn công. Ngươi đưa thanh kiếm cho ta!

Nghe được phải trấn an trong thời gian dài như vậy, mới có thể làm cho một binh khí linh cấp trung phẩm nghe lời, Trương Huyền bất đắc dĩ một hồi, không nhịn được lắc đầu.

- Cho ngươi?

Trịnh hội trưởng sửng sốt:

- Ngươi có biện pháp?

Lười cùng đối phương dây dưa, hắn đưa tay lấy trường kiếm qua, ngón trỏ, ngón giữa khép lại, lân lượt điểm ba cái ở các điểm mũi kiếm, thân kiếm, chuôi kiếm.

Vù! Vù!

Vừa bị hắn điểm xuống, trường kiếm giống như là gặp phải chuyện cực kỳ đáng sợ, run rẩy kịch liệt.

- Thành thật ở lại. Lại nhảy loạn nữa, có tin ta trong vài phút phế ngươi hay không?

Sắc mặt trầm xuống, Trương Huyền quát lớn.

- Oong!

Nghe nói như thế, trường kiếm lập tức ngừng nhảy. Ngay sau đó một âm thanh từ bên trong thân kiếm vang lên, giống như tiếng chuông, vang vọng trong lòng mọi người.

- Linh tính kích động...

Thân thể cứng đờ, tròng mắt Trịnh hội trưởng thiếu chút nữa lập tức rơi ra:

- Ngọc Khuyết kiếm nhận hắn là chủ? Đây... đây... rốt cuộc có chuyện gì xảy ra?

Ai có đao?

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Thanh kiếm này theo hắn tròn năm năm, thời gian ở cùng với nó, còn nhiều hơn so với ở cùng lão bà. Kết quả đến bây giờ nó chưa từng thuần phục triệt để, chỉ là quen thuộc mà thôi. Ai biết người thanh niên chỉ trách một câu, linh tính liền trực tiếp kích động...

Kích động em gái ngươi ấy!

Còn có thể chơi đùa tốt hơn hay không?

Ta cả ngày đối với ngươi giống như gia gia, ngươi chẳng những không biết cảm ơn, trái lại trực tiếp yêu thương nhung nhớ, nhận người khác làm chủ...

Trịnh hội trưởng chỉ cảm thấy trái tim giống như bị đao khuấy, một khí tức phiền muộn chạy tán loạn ở trong ngực, bất cứ lúc nào cũng sẽ phun ra ngoài.

Người này mặt cũng xanh cả lại.

Cái này gọi là chuyện gì.

Chẳng lẽ thứ này, không ăn mềm chỉ ăn cứng?

Nhìn thấy được sắc mặt bạn lâu năm lúc trắng lúc xanh, bất cứ lúc nào cũng sẽ suy sụp, Tái các chủ vỗ trán một cái.

Vị này chính là giám bảo sư siêu cấp ngay cả Lưu Thương Khúc Thủy cũng có thể nhận chủ. Khiến cho Ngọc Khuyết kiếm nhận chủ, còn không phải là dễ dàng lại thêm vui vẻ sao?

- Trương sư chỉ là mượn, sẽ không lấy đi kiếm của ngươi...

Rất sợ bạn lâu năm lập tức phiền muộn mà chết, hắn vội vàng truyền âm qua.

- Ừ...

Nghe nói như thế, lúc này Trịnh hội trưởng mới hòa hoãn lại, đè nén kích động muốn nôn ra máu, nhìn về phía người thanh niên trước mắt, trong lòng dâng lên nghi ngờ.

- Không phải muốn khắc trận bàn sao? Cần kiếm làm gì?

Luôn mồm muốn khắc trận bàn, khiến cho kiếm nhận chủ làm gì?

- Chính là khắc trận bàn!

Tùy tay cầm trận bàn ngũ cấp trắng lên, bàn tay phát lực.

Ầm!

Người này tiến tới bức tường không xa, giống như treo gương ở trên tường, cố định trận bàn xong, nhướng mày. Một khí tức từ trong cơ thể dâng trào ra. Trường kiếm trong tay Trương Huyền run lên. Kiếm quang phun ra nuốt vào.

- Kiếm ý? Cảnh giới kiếm tâm?

Nhìn thấy được rõ ràng trường kiếm ở lòng bàn tay hắn phát ra uy lực khổng lồ như thế, Trịnh hội trưởng sửng sốt, đồng tử co lại.

Hắn đạt được Hóa Phàm tứ trọng, chưa từng lĩnh ngộ cảnh giới kiếm tâm. Không nghĩ tới người trước mắt này chưa đủ hai mươi tuổi lại đạt

tới. Giám bảo, trận pháp thậm chí kiếm tâm... còn có cái gì làm không được?

- Chân ý của binh khí sắc bén vô cùng, có thể khiến cho linh binh cùng một cấp bậc, tăng lên một cấp bậc... Ngươi không phải là muốn sử dụng kiếm khắc trận văn chứ?

Nhớ tới cái gì, Trịnh hội trưởng thiếu chút nữa thì bị nước bọt sặc chết.

Trận bàn ngũ cấp, chỉ có đạt được đao khắc linh cấp thượng phẩm có khả năng khắc, lưu lại đường vân. Loại thứ cấp bậc như vậy, liên minh vạn quốc khẳng định không có... Người này không phải là muốn sử dụng chân ý của binh khí phối hợp, để thay thế thứ này chứ?

Đao khắc nhẹ, khắc trận văn rất nhỏ còn dễ dàng làm sai. Trực tiếp sử dụng kiếm...

Ngươi là tới đùa giỡn sao?

Trường kiếm khắc trận văn... Đừng nói mắt thấy, nghe cũng chưa từng nghe qua!

Đùa gì vậy?

- Sử dụng kiếm khắc trận văn?

Tái các chủ, Vương Hạo Huân ở bên cạnh, trước mắt đều tối sầm.

Đây cũng không phải là gan lớn, là vô pháp vô thiên, mơ mộng hão huyền.

Kiếm tuy rằng linh hoạt, lại phải có kích thước ngoài ba thước, khắc trận văn còn muốn tinh tế hơn so với cọng tóc không biết gấp bao nhiêu lần... Nghĩ như thế nào?

Keng keng keng

Còn không có kịp phản ứng từ trong hành động của người thanh niên, liền nghe được âm thanh mũi kiếm và trận bàn tiếp xúc vang lên.

Từng đợt tiếng dễ vỡ vang lên. Từng đường vân nhỏ ở trên mặt trận bàn trơn nhẵn, chậm rãi xuất hiện.

- Thật sự có thể?

Lại thấy trước mắt tối sầm.

Đây rốt cuộc là một quái vật gì?

Sử dụng trường kiếm khắc trận văn... khống chế đối với kiếm rốt cuộc đạt tới cảnh giới gì?

- Ta dùng đao khắc cũng làm kém hơn...

Môi Vương Hạo Huân không ngừng run rẩy.

Hắn là trận pháp sư tứ tinh, sử dụng đao khắc cũng thường xuyên xuất hiện sai lầm. Đối phương sử dụng kiếm, đứng ở nơi cách gần ba thước khắc...

Có cần khoa trương như vậy hay không!

- Có thể thực hiện!

Khác với sự chấn động kinh ngạc của mọi người, trường kiếm ở trong tay múa lên, nhìn thấy được trên trận bàn trắng, xuất hiện từng trận văn, ánh mắt Trương Huyền càng lúc càng sáng.

Sử dụng kiếm phối hợp với kiếm ý khắc ra, là hắn tạm thời nảy lòng tham nghĩ tới, không ngờ được quả nhiên có thể thực hiện.

Tâm cảnh vận chuyển tới cực hạn, mắt Minh Lý lóe lên, hình như thấy được trên trận bàn đường vân đặc biệt và lồi lõm cao thấp không giống nhau, trường kiếm trong tay nghiêm khắc dựa theo miêu tả liên quan tới trận bàn, trong trận pháp thiên đạo, không ngừng khắc.

Nếu có danh sư ở đây, nhất định sẽ phát hiện, hiện tại toàn thân hắn đã tiến vào một loại ý cảnh đặc biệt... giả đi tồn tại thật, tâm cảnh thông minh!

Động Minh Cảnh!

Tầng thứ hai của tâm cảnh là tâm phẳng lặng như mặt nước. Tầng thứ ba chính là loại Động Minh Cảnh này.

Thế sự hiểu rõ tất cả học vấn, nhân tình thạo đời đến văn chương!

Loại cảnh giới này, có thể từ trong hỗn độn tìm ra bản chất, tâm cảnh càng thông suốt, phân tích sự tình, cũng sẽ trở nên đơn giản hơn rất nhiều, lại phối hợp với mắt Minh Lý, có thể khiến cho khắc trận văn, không loạn chút nào, đâu vào đấy, không bị bất kỳ dao động tâm tình gì ảnh hưởng.

Người khác sử dụng đao khắc, có khả năng hoàn thành động tác rất nhỏ. Hắn dùng trường kiếm, có thể hoàn thành, trận pháp thiên đạo là điều thứ nhất. Quan trọng hơn chính là loại năng lực đặc biệt này của danh sư.

- Sử dụng kiếm khắc trận bàn... Thảo nào có thể một cước phá trận. Vị đại năng này rốt cuộc là ai?

Đám người học trưởng, học đệ ở một bên, còn khiếp sợ đến mức trái tim cũng sắp ngưng đập.

Người khác cầm đao khắc linh hoạt giống như may vá vậy. Người này trực tiếp sử dụng kiếm, vẫn làm được tinh tế giống như người khác... Cho dù tận mắt nhìn thấy, cũng cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

Đinh đinh đinh.

Không biết qua bao lâu, Trương Huyền vừa thu trường kiếm lại, ngừng lại, mở miệng lớn thở hổn hển.

- Kiếm ý là một loại biểu hiện tập trung tinh khí thần. Còn duy trì, hơn nữa đạt được trạng thái tinh tế nhất, yêu cầu cực cao, rất dễ dàng mệt mỏi rã rời!

Thấy bộ dạng này của hắn, Trịnh hội trưởng khuyên can:

- Đừng có gấp, trận bàn không phải một ngày là khắc xong. Có thể từ từ sẽ làm được!

Kiếm ý, đại biểu cho lĩnh ngộ của người tu luyện đối với kiếm, truyền qua tất cả nhiệt tình của một người. Duy trì một hồi còn tốt. Trong thời gian dài tiêu hao thật sự quá lớn. Cho dù Trương Huyền có chân khí thiên đạo tinh thuần, tu vi thâm hậu, cũng không có khả năng kiên trì quá lâu.

- Ừ...

Trương Huyền gật đầu, điều tức tại chỗ một chút. Hắn nhìn về phía trận bàn cố định ở trên vách tường cách đó không xa, ánh mắt nghiêm trọng.

Hắn đối với khống chế kiếm ý tuy rằng đạt tới kiếm tâm cảnh, nhưng quả thật không thể sử dụng trong thời gian dài. Chỉ là một hồi như vậy, hắn đã cảm thấy có chút không chịu nổi.

Tiếp tục kiên trì, có khả năng không những không có cách nào tiếp tục khắc, làm không tốt còn có thể bởi vì trạng thái không ổn định, khiến cho cố gắng trước đó bị hủy hoại chỉ trong chốc lát.

- Nếu như so sánh lĩnh ngộ đối với kiếm ý, với một cái bình chứa đầy nước, không ngừng rót, chung quy sẽ phải cạn.

Nhăn mày lại, Trương Huyền suy nghĩ tìm hiểu:

- Trạng thái của ta hiện tại, lại không khác biệt với sắp rót cạn. Trận bàn, chỉ khắc chưa đến phân nửa... Nếu lại muốn rót đầy, không một, hai ngày điều chỉnh, rất khó làm được...

Kiếm ý giống như chân khí, có hạn chế số lượng. Cứ sử dụng, sớm hay muộn cũng sẽ tiêu hao sạch sẽ.

Mà hắn hiện tại, lại không khác biệt với sắp hết sạch. Trận bàn trước mắt, lại ngay cả phân nửa cũng chưa từng khắc xong.

Vậy nên làm cái gì?

Cũng không thể thật sự giống như đối phương, một trận bàn, phải khắc liên tục chừng mấy ngày!

Nếu như để cho Trịnh hội trưởng biết suy nghĩ này của hắn, nhất định là cảm thấy có phải điên rồi hay không.

Không nói trận pháp sư tứ tinh, cho dù là ngũ tinh, khắc một miếng trận bàn cấp bậc cao như vậy, cũng cần mấy ngày. Hắn cầm trường kiếm trong tay, muốn một lát khắc xong... Đây không phải là nằm mơ sao?

- Đúng rồi, kiếm ý có thể khắc, đao ý cũng có thể! Hiện tại kiếm ý bên trong thân thể tiêu hao rất lớn, nhưng đao ý, lại hoàn toàn không có chút ảnh hưởng...

Đang rầu rĩ xem làm thế nào có thể tăng tốc độ khắc cho xong, đột nhiên ánh mắt hắn nhất thời sáng lên.

Hắn không chỉ lĩnh ngộ kiếm ý, còn lĩnh ngộ đao ý.

Học qua đao pháp thiên đạo, khống chế đối với đao cũng đạt tới một loại cảnh giới cực kỳ cao thâm.

Vừa rồi vận chuyển kiếm ý, mệt nửa chết nửa sống. Nhưng đao ý... lại hoàn toàn không có tiêu hao, vẫn là một cái bình chứa đầy nước.

Hắn khẽ cười, lại đứng dậy, nhìn quanh một vòng:

- Các vị, ai có đại đao linh cấp trung phẩm?

Lấy kiếm làm đao, tuy rằng cũng có thể thi triển ra đao ý. Chỉ có điều, nếu so với sử dụng đao uy lực rõ ràng yếu hơn. Đối mặt với giây phúc khắc họa quan trọng, không cần thiết mạo hiểm.

- Đao?

Trong đầu mọi người đầy sao.

Ngươi không lại dùng kiếm khắc trận bàn sao? Lại muốn đao làm gì?

- Ta có một thanh...

Tái các chủ có chút do dự, cổ tay lật một cái. Trong lòng bàn tay xuất hiện thêm một thanh Cửu Hoàn đao, rất nặng hung bạo mạnh mẽ, khiến người ta một loại cảm giác cuồng bạo.

- Ta mượn dùng một chút!

Đi tới trước mặt, Trương Huyền đưa tay tiếp nhận, nhẹ nhàng bắn ra, phát ra tiếng vang giống như tiếng rồng ngâm vậy.

- Đao tốt!

Chỉ liếc mắt thoáng nhìn, chỉ biết tuyệt đối là thanh binh khí linh cấp rất lợi hại. So với vừa Ngọc Khuyết, cũng không kém hơn chút nào.

- Kiếm trả lại ngươi trước!

Có trường đao, cổ tay run lên, ném thanh kiệm mượn tới trở lại.

Tuy rằng binh khí này nhận hắn làm chủ, nhưng mượn chính là mượn, cần phải trả. Hắn không có khả năng cầm đồ của người khác, chiếm làm của mình.

Lại nói, hắn đối với binh khí không có yêu cầu quá lớn. Thanh Ngọc Khuyết kiếm này tuy tốt, nhưng hắn cũng không bất kỳ ý niệm tham lam nào.

Thật sự cần, hắn hoàn toàn có thể mua một thanh.

Hơn nữa, thật sự có loại tâm tư này, toàn bộ Lưu Thương Khúc Thủy, đã sớm bị hắn dời đi sạch, còn có thể tùy tiện đổi một điều kiện, lại để lại Giám Bảo các sao?

- Cái này...

Tiếp nhận trường kiếm, sắc mặt Trịnh hội trưởng nhất thời đỏ lên, đầy xấu hổ.

Bảo vật có linh, thông thường linh tính nhận chủ, cho dù chủ nhân cũ không tình nguyện, cũng phần lớn sẽ nhịn đau bỏ những thứ yêu thích.

Bởi vì, không để cho người ta, mạnh mẽ giữ lấy, chẳng những không thể khiến cho nó nhận chủ, làm không tốt còn sẽ khiến cho linh tính phản cảm.

Binh khí không tiếp thu chủ, mang theo phản cảm, cho dù lưu lại, cũng không thể sử dụng. Còn không bằng bán một nhân tình, có lẽ còn có thể bán ra với giá tốt.

Vốn tưởng rằng vị Trương sư này khiến cho linh tính kích động, trường kiếm nhận chủ, mình chẳng khác nào hoàn toàn từ biệt với thanh Ngọc Khuyết này. Không nghĩ tới... người ta tự nhiên không thèm để ý chút nào trả lại, hoàn toàn không có chút ý định tham ô.

- Trương sư, ngươi và thanh Ngọc Khuyết kiếm này có duyên, nó có khả năng vừa nhìn thấy ngươi, lại linh tính kích động, hoàn toàn nhận chủ! Người cùng binh khí phù hợp như thế, ở giới tu luyện là vô cùng hiếm thấy. Chỉ cần xuất hiện một lần, đều sẽ được truyền thành giai thoại, danh tiếng vang xa.

- Ta nhận được thanh kiếm này gần năm năm, cũng không thể khiến cho linh tính của nó thuần phục, còn không bằng tặng cho ngươi, cũng tiện thành toàn cho người và binh khí phù hợp...

Hắn cắn răng một cái, đẩy trường kiếm về phía trước.

trường kiếm sớm chiều làm bạn năm năm, trực tiếp tặng người, đổi lại thành ai, cũng sẽ không muốn. Nhưng thanh kiếm này đã nhận người ta làm chủ, lưu lại, cũng vô dụng. Còn không bằng hào phóng một lần.

Nói xong, cho rằng đối phương nhất định sẽ lấy trường kiếm đi, lại không thấy được bất kỳ động tĩnh gì, Trịnh hội trưởng không nhịn được ngẩng đầu nhìn lên. Chỉ thấy vị Trương sư kia, hình như không nghe được lời của hắn nói, tiện tay liên tục điểm vài cái ở trên thân Cửu Hoàn đao vừa lấy tới.

Oong!

Một tiếng động vang lên, trường đao nổ lớn.

Môi trắng bệch, bàn tay run rẩy, Trịnh hội trưởng thiếu chút nữa ném thanh kiếm ra.

- Linh tính kích động... Đao này... cũng nhận chủ?

Tự chủ kích hoạt, trận bàn có linh

dtv-ebook.com

Vừa nói xong linh tính kích động vô cùng hiếm thấy, có thể truyền thành giai thoại, ngay lập tức đao này cũng tới. Có cần nhanh như vậy hay không?

Các ngươi lại là linh binh, có linh tính và tôn nghiêm của mình, kiên ngạo không tuân theo, không phục tùng người... Từ khi nào dễ nói chuyện như vậy?

Thật dễ nói chuyện như vậy, ta thận trọng ở cùng năm năm, mỗi ngày chà lau, sử dụng chân khí xoa dịu... Vì sao cái rắm tác dụng cũng không có?

Hai mắt Trịnh hội trưởng hoa lên, đang muốn nói tiếp, chỉ thấy Trương sư ngay phía trước, cổ tay run lên. Một đao khí từ trên thân đao bắn ra. Ngay sau đó hắn vung vẩy đại đao, chém tới trận bàn trước mặt.

- Cẩn thận...

Bị dọa cho giật mình, còn chưa nói dứt lời, Trịnh hội trưởng lập tức câm nín.

Chỉ thấy đao khí huy hoàng, không phải chém nát trận bàn, mà là cùng tiếp xúc, lưu lại từng đường vân một.

Tự nhiên đang dùng đao... khắc trận văn!

Trước không nói rất nhiều cường giả Hóa Phàm, một cái chân ý chưa từng lĩnh ngộ. Hắn lĩnh ngộ hai cái...

Chỉ nói cảnh tượng trước mặt như vậy, khiến hắn điên cuồng.

Kiếm pháp nhẹ nhàng, lay động, thay thế đao khắc khắc trận bàn, nói rõ lực kiểm soát của ngươi mạnh mẽ, ta nhịn...

Nhưng đao pháp rất nặng. Đặc biệt là thanh Cửu Hoàn đao này, tuyệt đối vượt quá hơn mười cân. Người bình thường cầm lên cũng cảm thấy tốn sức. Sử dụng nó khắc trận văn...

Rốt cuộc làm sao làm được?

Trận văn còn có thể khắc như vậy sao?

Mắt biến thành màu đen, thân thể Trịnh hội trưởng run rẩy.

Học tập trận pháp hơn tám mươi năm, luôn luôn tự nhận mình là người thiên tư cũng không tệ lắm, khắc trận bàn càng vượt xa những người khác. Nhìn thấy được hành động của đối phương, hắn mới hiểu được, căn bản không phải có chuyện như vậy.

Thiên phú mạnh mẽ, có thể sử dụng kiếm khắc trận văn sao?

Có thể sử dụng đại đao bổ ra trận bàn sao?

Khẳng định không thể!

Đây chính là nghĩ cũng không dám nghĩ.

Đinh đinh đinh.

Đại đao và trận bàn tiếp xúc, trên mặt tròn vốn trơn nhẵn như gương, đường vân càng lúc càng nhiều, càng lúc càng dày đặc.

Lại ở thời điểm Trịnh hội trưởng cảm thấy đối phương nhất định sẽ không ngừng nỗ lực cho đến khi kết thúc, khắc thành công, đã thấy hắn ném trường đao trong tay ra một cái, lau mồ hôi trên đầu, vẻ mặt mong đợi nhìn qua:

- Các ngươi ai có trường thương?

-...

Mọi người.

Một lát sau, chỉ thấy người thanh niên cầm trường thương trong tay, đứng ở khoảng cách hơn bốn thước, quay về phía trận bàn trên tường đã đâm một cái.

Ầm ầm ầm!

Thương quang quét ngang, mỗi một cái xuống đều giống như đao kiếm trước đó, lưu lại từng trận văn một...

Che ngực, Trịnh hội trưởng, Vương Hạo Huân nhìn nhau.

Bọn họ sử dụng đao khắc, cũng sợ làm sai, xuất hiện bất kỳ sai lầm nào. Người này lúc đầu là kiếm, lại tới đao, hiện tại thì hay rồi, ngay cả thương cũng lấy ra... Lại khắc không ra sai sót nào. Có phải ngay cả búa sắt cũng sẽ lấy ra hay không?

Người khác khắc trận bàn, trở thành tác phẩm nghệ thuật, đồ sứ, rất sợ dùng sức lớn sẽ vỡ. Hắn lại xem thành rèn sắt, binh khí gì cũng dám dùng...

Tận mắt nhìn thấy, cũng cảm thấy phát điên rồi.

Mọi người ôm ngực thì ôm ngực, che miệng thì che miệng, mà Trương Huyền lúc này đang tập trung tinh thần cao độ.

Liên tục sử dụng ba loại chân ý của binh khí, tuy rằng đến sát biên giới dầu hết đèn tắt, cũng sắp muốn nôn ra máu, nhưng trận bàn trước mắt này lại lập tức sẽ khắc xong.

- Một đường cuối cùng...

Hai mắt hắn tỏa sáng, trường thương trong tay run lên, vẽ ra một đường vòng cung tuyệt đẹp, trực tiếp đâm vào chính giữa trận bàn.

Ầm ầm!

Trường thương mang theo lực lượng cường đại, rơi ở phía trên, một tiếng nổ lớn vang lên. Bức tường phía sau trận bàn lại không chịu nổi lực trùng kích, sạt lở sập xuống, xuất hiện một lỗ thủng lớn.

Hắn cố định trận bàn ở trên vách tường để khắc, trận bàn cứng rắn, sẽ không bị hư hỏng, bức tường lại không giống như vậy. Cho dù nghiệp đoàn trận pháp sư sử dụng nham thạch Thanh Cương tốt nhất ghép thành, cũng không chịu nổi lực lượng cuồng bạo của hết kiếm tới đao, lại tới trường thương!

Nghiệp đoàn dùng hành lang để sát hạch trận pháp sư, hiếm thấy một lần ầm ầm đổ xuống một mảnh, bụi bặm bay lên. Khắp phòng đầy bụi bặm.

- Khụ khụ...

Khắp mặt đầy bụi bặm, nhìn đống đổ nát trước mắt, khóe miệng Trịnh hội trưởng co giật.

Ngươi là tới sát hạch trận pháp sư, hay tới phá nhà?

Trước làm cho đại trận của nghiệp đoàn ngừng lại. Hiện tại tốt hơn, ngay cả tường cũng không buông tha...

Cái này gọi là chuyện gì? Ngươi và nghiệp đoàn trận pháp sư chúng ta rốt cuộc oán gì thù gì...

- Trận bàn không tổn hại chứ?

Tái các chủ đi tới phía trước.

Mọi người cũng đồng loạt nhìn qua.

Liên tục dùng sức, ngay cả phòng ở cũng có thể chấn động đổ xuống, trận bàn không có sao chứ?

- Ta cũng không biết!

Trương Huyền vò đầu, vội vàng tiến lên, lấy mặt tròn bị rơi ở trong bụi bặm ra.

Nói không biết, không phải khiêm tốn, mà là hắn thật sự không rõ lắm.

Dựa theo tình huống bình thường, một thương cuối cùng hạ xuống, khắc ra một đường trận văn cuối cùng, quả thật có thể hoàn mỹ khắc ra trận đồ. Nhưng... bức tường sụp đổ, làm hắn chuẩn bị không kịp.

Cứ như vậy, uy lực một thương cuối cùng không phát huy đến cực hạn. Trận đồ có thể đạt được hiệu quả dự đoán hay không, hắn lại không tiện nói.

Cúi đầu nhìn lại.

Một mặt trận bàn trơn nhẵn giống như gương, xuất hiện từng đường vân sâu cạn không đồng nhất, giống như là bát quái, vừa giống như ẩn chứa thiên địa chí lý, khiến người ta nhìn một chút, lại không ngừng mê muội.

- Như thế nào?

Trịnh hội trưởng đã đi đến trước mặt.

Thứ trận bàn này, không khởi động, khó có thể nhìn ra. Chỉ từ đường vân, cho dù là hắn, cũng nhìn không ra được tốt hay xấu.

- Thử xem!

Trương Huyền nói.

Biết đạo lý này, bàn tay ở phía trên nhấn một cái. Chân khí lập tức truyền ra, tiến vào trong.

Vù vù!

Không có chút động tĩnh nào.

- Thất bại?

Sắc mặt mọi người trắng bệch.

Khắc được trận bàn, chỉ cần truyền thụ chân khí, sẽ lại lập tức kích hoạt. Cái trước mắt này không có bất cứ động tĩnh gì. Nói cách khác... Không thành công!

Toàn bộ nghiệp đoàn chỉ có một cái trận bàn ngũ cấp trắng như vậy. Lại sử dụng kiếm, đao, thương lăn qua lăn lại lâu như vậy, không thành công...

Mọi người nhìn về phía Trương Huyền đầy vẻ đồng tình.

- Đao kiếm là binh khí. Lực lượng quá mức hung bạo mạnh mẽ. Tuy rằng ngươi khống chế lực lượng, nhưng dùng để khắc trận bàn, vẫn có phần không thỏa đáng...

Vương Hạo Huân không nhịn được nói.

Khắc trận bàn, có phương pháp nhất định. Nếu tất cả mọi người lựa chọn đao khắc, khẳng định có đạo lý của nó. Thương, kiếm, cho dù khống chế lực lượng tốt, cũng là lợi khí, đối với bản thân trận bàn cũng có tổn thương rất lớn. Không thành công, cũng hợp tình hợp lý.

Còn chưa nói dứt lời, chỉ thấy Trịnh hội trưởng lắc đầu.

- Không đúng. Nếu như không thành công, trận bàn sẽ phải bị nghiền nát. Nhưng thứ này êm dịu giống như một, khí tức thông thuận, rõ ràng không bị bất kỳ tổn thương gì!

- Ách?

Vương Hạo Huân sửng sốt.

Đối phương nói không sai.

Trận bàn là khắc một đại trận, ở trên mặt tròn kích thước lớn chừng bàn tay, trong đó dính dáng tới lực lượng cực lớn. Chỉ cần sai một đường, sẽ

dẫn đến nó sụp đổ trước, biến thành mảnh nhỏ.

Mà cái trước mắt này, tuy rằng không có cách nào kích hoạt, hoa văn lại rõ ràng, chân khí chảy xuôi ở bên trong, hoàn toàn không có chút tình huống không khống chế được. Chuyện gì xảy ra?

Nếu nói thành công, vì sao không có cách nào kích hoạt?

Nếu nói không thành công, nhưng làm sao lại có thể bảo tồn hoàn hảo, không bị nghiền nát?

- Có phải là trận pháp khắc sai hay không? Không có tác dụng tụ linh, mới khiến cho trận bàn bảo tồn hoàn chỉnh?

Vương Hạo Huân nói.

- Khắc sai? Không có khả năng!

Ánh mắt Trương Huyền ngưng trọng lắc đầu.

Hắn nghiêm ngặt dựa theo trận đồ hoàn thành, trong đó còn dùng phương pháp khắc trận pháp thiên đạo, cho dù một thương cuối cùng xuất hiện một ít sai lầm, cũng không đến mức sai nhiều như vậy?

Hắn đang định sử dụng Đồ Thư Quán quan sát một chút, xem rốt cuộc có chuyện gì xảy ra, chỉ thấy Tái các chủ ở một bên, môi run rẩy đi lên phía trước.

- Có thể để cho ta... nhìn một chút không?

- Đây!

Thấy bộ dạng này của hắn, Trương Huyền có chút kỳ quái, tiện tay đưa tới.

Hắn là giám bảo sư ngũ tinh, mượn năng lực Đồ Thư Quán, muốn nói lý giải đối với bảo vật, thật sự không giống như vị trước mắt này.

Tái các chủ chìm đắm trong giám bảo không dưới mấy chục năm, khả năng đối với khắc đồ biết không nhiều lắm, nhưng trận đồ này có vấn đề hay không, trân quý hay không trân quý, hắn tuyệt đối có thể nhìn ra được.

Trận bàn rơi vào trong lòng bàn tay của đối phương.

Vù!

Tái các chủ còn chưa kịp nhìn kỹ, lại cảm thấy thứ trong lòng bàn tay không còn. Thứ này phát ra một tiếng động khẽ, lại bay trở về trong lòng Trương Huyền.

- Quả nhiên là như thế... Quả nhiên là như thế!

Sắc mặt đỏ lên, toàn thân Tái các chủ không ngừng run rẩy.

- Thế nào?

Thấy bộ dáng này của hắn, giống như là phát hiện ra cái gì, Trịnh hội trưởng không thể tiếp tục kìm chế được, vội vàng hỏi.

- Có phải trận bàn này không thành công hay không?

Vương Hạo Huân cũng mở miệng.

- Không thành công?

Hít sâu một hơi, Tái các chủ bình phục lại, lắc đầu:

- Sao có thể như vậy được!

- Vậy...

Tất cả mọi người đều chớp mắt. Ngay cả Trương Huyền cũng đầy kỳ quái.

Nếu như thành công, dùng chân khí như thế nào cũng không có cách nào kích hoạt?

- Vừa rồi trận bàn này vừa đến lòng bàn tay của ta, lại tự động rời khỏi. Các ngươi chẳng lẽ còn không nhìn ra?

Tái các chủ đầy kích động:

- Đây... Rõ ràng là biểu hiện có linh tính, cảm thấy ta không thích hợp, mới tự động rời khỏi...

- Linh tính? Ý của ngươi là... tự chủ kích hoạt, trận bàn có linh? Đây... đây... đây...

Liên tục nói ba từ "đây", Trịnh hội trưởng lúc này mới phản ứng được, trợn tròn mắt, thân thể cứng đờ, giống như nhìn thấy quỷ, thiếu chút nữa thì bị hù chết:

- Đây là... năng lực trận bàn lục cấp mới có thể có. Đây chỉ là một trận bàn ngũ cấp, làm sao có thể làm được!

- Trận bàn có linh tính?

Vương Hạo Huân cũng không ngừng run rẩy, vội vã nhìn lại về phía mặt tròn trong tay Trương Huyền.

Càng xem khuôn mặt hắn càng trắng bệch ra. Xem ra bất cứ lúc nào cũng sẽ bởi vì không tin tưởng chính mình, trực tiếp phát điên.

- Đây là... thế nào?

Thấy thái độ mấy người bọn họ đều trở nên điên cuồng, vẻ mặt Trương Huyền mơ hồ, nhìn lại.

Hắn tuy rằng đã thu nhận hế tất cả sách trong nghiệp đoàn trận pháp sư, cũng học tập trận pháp thiên đạo, nhưng tri thức vẫn chưa thông hiểu đạo lí, cũng không ít chuyện, không biết được rõ ràng.

- Cái này... trận bàn có linh tính!

Trịnh hội trưởng run rẩy nói.

- Linh tính? Là có linh tính, vậy có gì khác nhau sao...

Trương Huyền gật đầu.

Không nói còn không có chú ý, vừa nói, thật đúng là phát hiện ra.

Miếng trận bàn này, giống như những vật Ngọc Khuyết kiếm, trường đao trước đó, bên trong sinh ra linh tính tự chủ. Chỉ có điều vừa chế luyện ra, mình cũng không chú ý, không khiến cho nó nhận chủ mà thôi.

- Trận bàn bình thường, bởi vì nhận giới hạn từ diện tích khắc, càng không thể phù hợp hoàn cảnh, uy lực chỉ là phân nửa so với đại trận bình thường, thực lực người khắc thấp, thậm chí có khả năng ngay cả một nửa uy lực cũng không phát huy ra.

Thấy hắn không hiểu nguyên nhân, Trịnh hội trưởng vừa run rẩy vừa giải thích.

Trương Huyền gật đầu.

Trước đó, thời điểm đọc sách, đặc tính này của trận bàn, hắn đã sớm biết, chẳng có gì là lạ.

- Chỉ có điều... Đây chỉ là trận bàn bình thường. Có một loại, trong cơ thể phát sinh linh tính... Lại hoàn toàn khác biệt!

Sắc mặt trở nên trắng bệch, Trịnh hội trưởng sử dụng giọng điệu run rẩy nói:

- Trận bàn có linh tính, không chỉ có thể phát huy chín phần uy lực của đại trận, còn có thể dựa theo thời gian trôi qua, tự chủ trưởng thành, khiến cho uy lực... hóa ra càng lớn hơn!

- Thậm chí... Không cần chân khí truyền thụ, có thể tự chủ kích hoạt!

Huyễn Vũ đế quốc

dtv-ebook.com

Trận bàn có nắm giữ linh tính, không chỉ uy lực lớn, có thể tự mình hấp thu linh khí tăng trưởng, quan trọng hơn chính là, không cần chân khí của người tu luyện, có thể tự động kích hoạt.

Thoạt nhìn so với sử dụng chân khí kích hoạt không khác nhau quá nhiều, trên thực tế lại có tác dụng rất lớn.

Ví dụ như, chủ nhân gặp phải nguy hiểm, không có cách nào tiếp xúc trận bàn, loại bảo vật có linh tính này, có lẽ lại có thể cứu người một mạng.

Bởi vậy, loại trận bàn này, là một trong những vật phẩm bảo toàn tính mạng được người tu luyện thích nhất.

Chỉ có điều, thứ này cần phải trận pháp sư ngoài lục tinh mới có thể khắc thành. Hơn nữa, còn không phải là mỗi lần đều có thể thành công. Phải có vận khí rất lớn ở bên trong.

Trước đây chỉ là từng nghe qua lời đồn đại, chưa từng thấy qua, cho nên mới trong lúc nhất thời thật sự không ngờ tới.

Thậm chí, Tái các chủ xác nhận, cũng không thể tin được, người này tự nhiên ở trước mặt hắn lại khắc ra một cái.

Mấu chốt nhất còn dùng chính là đao, kiếm, thương. Loại vật phẩm này là ngoài nghề, cùng đao khắc không có nửa xu tiền quan hệ.

Sau khi hết khiếp sợ, lại nhìn về phía Trương sư, Trịnh hội trưởng thở dài.

Nếu như nói trước đó còn tưởng rằng mình và đối phương cấp bậc tương đương nhau, năng lực bày trận không kém hơn nhiều.

Hiện tại hắn rốt cuộc hiểu rõ, trên thế giới có một loại người là thiên tài, một khi ra tay, chính là hắn không có cách nào đạt được, chỉ có thể ngưỡng vọng.

Mấy phút liên phá năm trận pháp, thậm chí ngay cả đại trận duy trì nghiệp đoàn vận chuyển cũng tạm dừng.

Sử dụng đao kiếm tùy tiện chém thành trận bàn, còn ẩn chứa linh tính...

Nếu không phải thực lực ngay cả Hóa Phàm cũng chưa tới, hắn cũng hoài nghi, có phải là một vị trận pháp sư lục tinh ngụy trang thành hay không.

- Ý của ngươi, thứ này có thể tự chủ kích hoạt?

Không quan tâm tới sự chấn động kinh ngạc của hắn, Trương Huyền hỏi.

- Đúng. Chỉ cần trước đó mang nó đi luyện hóa, tinh thần cùng linh tính khai thông, có thể dễ dàng kích hoạt trận pháp, không cần chân khí!

Trịnh hội trưởng gật đầu.

- Quá tốt!

Nghe được cũng không phải chế luyện thất bại, lúc này Trương Huyền mới thở phào nhẹ nhõm, bàn tay nhẹ nhàng sờ một cái ở trên trận bàn, quả nhiên cảm thấy một ý niệm vui mừng truyền đến.

Sử dụng phương pháp khắc do trận pháp thiên đạo ghi lại, lại sử dụng kiếm ý, đao ý, thương ý, nếu như lại giống với trận bàn bình thường, hắn cũng sẽ cảm thấy không thể tin được.

- Luyện hóa!

Máu tươi nhỏ ở phía trên, lập tức linh tính trong trận bàn cùng tinh thần của hắn thong thả khai thông.

- Mở!

Tiện tay ném đi, trận bàn lập tức kích hoạt, linh khí phạm vi mấy ngàn thước, giống như cá voi hút nước tập trung lại, bởi vì quá mức kịch liệt, phát ra tiếng nức nở, giống như cuồng phong thổi qua sơn động.

- Thật mạnh...

Nhìn thấy được linh khí chung quanh bị xé rách không còn, tất cả mọi người đều giật nảy mình.

Không hổ danh là trận pháp ngũ cấp, uy lực to lớn, khủng khiếp như vậy.

Tuy rằng không ở trong trận, nhưng cũng có thể cảm nhận được mức độ linh khí trong đó nồng đậm, ít nhất là gấp ba bên ngoài!

Ở trong đó tu luyện thời gian dài, tốc độ tuyệt đối có thể nâng cao gấp mấy lần.

Hơn nữa, trận bàn có linh tính, phát sinh tổn thương, có thể tự động chữa trị. Chỉ cần không cần quá nhiều lần, căn bản không chịu ảnh hưởng bởi số lần, có thể không hạn chế sử dụng xuống.

- Không tệ!

Cảm nhận được uy lực không khác biệt lắm với ghi lại trong trận đồ, Trương Huyền lúc này mới thoả mãn gật đầu, bàn tay chộp một cái, thu trận bàn vào, ngẩng đầu nhìn lão già đang suy nghĩ cách đó không xa.

- Trịnh hội trưởng, không biết trận bàn trắng này, giá cả thế nào?

Sử dụng trường kiếm, đại đao, trường thương khắc chỉ là mượn. Cái trận bàn trắng này lại là đối phương dùng tiền mua. Hiện tại lấy làm của

riêng, hắn tất nhiên phải hỏi thăm giá cả một chút, không thể lấy không đồ của người khác.

- Trương sư nói gì vậy? Thứ này lưu ở trong tay ta, cũng không có tác dụng gì. Lại đưa cho ngươi...

Trịnh hội trưởng vội nói.

Đối phương lại có thể khắc ra trận bàn tồn tại linh tính, hơn nữa tuổi không lớn, tiền đồ không thể đong đếm. Hắn đã có ý muốn qua lại thân thiết.

- Đưa cho ta?

Nhướng mày, Trương Huyền lập tức lắc đầu:

- Không công không nhận lộc. Như vậy đi, nếu ngươi còn chưa có luyện hóa Ngọc Khuyết kiếm này, ta lại giúp ngươi một lần, xem như làm giá để mua trận bàn!

Nhân ơn huệ của người, chẳng khác nào cầm nhân quả của người khác, hắn luôn luôn không muốn chiếm tiện nghi này.

- Giúp ta luyện hóa? Binh khí... cũng có thể giúp người khác luyện hóa sao?

Trịnh hội trưởng ngẩn người.

Luyện hóa binh khí, cũng giống như nói chuyện yêu thương, cần phải cùng thứ muốn luyện hóa, sớm chiều ở chung, tăng tiến tình cảm... Khụ khụ, thứ này cũng có thể hỗ trợ sao?

Thế nào cảm giác giống như hỗ trợ động phòng vậy?

- Đương nhiên!

Cười khẽ, Trương Huyền đưa tay tới, tiếp nhận Ngọc Khuyết kiếm trong tay hắn, nhẹ nhàng xoa.

- Ngọc Khuyết đã nhận ngươi làm chủ, làm sao có thể tiếp nhận ta nữa!

Thấy dáng vẻ của hắn, Trịnh hội trưởng lắc đầu.

- Yên tâm đi, Trương sư lại là giám bảo sư ngũ tinh. Nếu có thể dễ dàng khiến cho Ngọc Khuyết kiếm nhận hắn làm chủ, tất nhiên cũng có thể có biện pháp tốt hơn, nhận ngươi làm chủ!

Thấy bạn lâu năm không tin, Tái các chủ vuốt râu nói.

Hiện tại hắn đối với vị Trương sư này, quá tín nhiệm.

Đối phương nói có thể thành công, hắn thấy, vậy nhất định có thể thành công, cũng sắp sùng bái mù quáng.

- Phương pháp tốt hơn...

Thấy hắn nói lời chắc chắn, nhớ tới các loại thần kỳ của đối phương, trong lòng Trịnh hội trưởng cũng đầy hi vọng, không nhịn được nhìn sang.

Đang muốn xem thử một chút, vị nhân vật truyền kỳ này sẽ dùng ra thủ đoạn gì khiến người ta thán phục, liền nghe được giọng nói lạnh lùng của hắn vang lên.

- Ngoan ngoãn nghe lời Trịnh hội trưởng cho ta, xem hắn là chủ. Bằng không, có tin ta giết chết trong vài phút hay không?

- Khụ khụ!

Trịnh hội trưởng, Tái các chủ đồng thời bị nước bọt sặc một cái, sắc mặt thoáng xanh cả lại, thiếu chút nữa thì khóc tại chỗ.

Còn tưởng rằng hắn sẽ dùng phương pháp gì, không nghĩ tới tự nhiên là uy hiếp!

Ngươi chẳng lẽ không biết binh khí linh cấp kiêu ngạo không tuân theo, không sợ nhất là uy hiếp sao?

Còn giết chết trong vài phút... Nếu nó có thể nghe hiểu tiếng người, cũng không đến mức khiến mình bị động như vậy.

Thế nào có đôi khi cảm giác, vị trước mắt này sâu không lường được, lại có đôi khi, cảm thấy cái gì cũng đều không hiểu, vụng về như người mới vừa ra khỏi nhà tranh vậy...

- Trương sư...

Ngăn chặn buồn bực trong lòng, Trịnh hội trưởng lắc đầu, đang muốn khuyên can đối phương, không cần làm chuyện vô ích, liền nghe được "ô" một tiếng, Ngọc Khuyết kiếm trực tiếp vọt về phía hắn.

Hắn vội vàng đưa tay tiếp nhận, lập tức cảm nhận được linh tính trong đó kích động, không kìm chế được, rất rõ ràng... Là muốn nhận hắn làm chủ.

-...

Trịnh hội trưởng phát điên.

Tại sao vậy?

Hắn dùng tròn năm năm chưa từng làm được, đối phương chỉ một câu "giết chết trong vài phút", lại thành công...

Đổi lại thành bình thường, luyện hóa thanh trường kiếm này mấy năm, thật sự nhận chủ, hắn nhất định sẽ cao hứng khoa chân múa tay. Lúc này thì hay rồi, chẳng biết tại sao, không những không có một chút cao hứng, còn cảm thấy buồn bực muốn nôn ra máu.

- Xem ra sau này, muốn luyện hóa linh binh, không nên quá ôn nhu. Chắc hẳn phải hung ác độc địa một chút...

Buồn bực cả buổi, lấy máu khiến cho Ngọc Khuyết kiếm nhận chủ, lúc này Trịnh hội trưởng mới thở phào nhẹ nhõm, trong lòng âm thầm tổng kết giáo huấn.

- Ta còn có việc, cáo từ trước!

Giúp bảo vật của đối phương nhận chủ, xem như là báo đáp ân tình trận bàn trắng, Trương Huyền lúc này mới ôm quyền từ biệt.

Mục đích hắn tới nghiệp đoàn trận pháp sư, là vì tìm kiếm Tụ Linh trận. Hiện tại trận bàn tới tay, cũng nên trở lại, tăng tốc độ tu luyện.

- Từ biệt!

Trịnh hội trưởng gật đầu.

- Vị Trương sư này... rốt cuộc là người nào vậy?

Thấy người thanh niên và Tái các chủ nói đi là đi, hoàn toàn không dây dưa, Vương Hạo Huân đi tới trước mặt.

- Ta cũng không biết. Chỉ có điều... Chuyện này phải lập tức báo lên tổng hội. Ngay cả Hóa Phàm cảnh cũng chưa từng đạt được, sử dụng trường kiếm, đại đao, trường thương cứng rắn khắc ra một trận bàn kèm theo linh tính...

Nhớ tới hành động của đối phương trước đó, Trịnh hội trưởng vẫn cảm thấy miệng co giật.

- Không sai. Phải lập tức bẩm báo!

Vương Hạo Huân cũng liên tục gật đầu.

Lần đầu tiên sát hạch trận pháp sư ở phân bộ bọn họ, lại thuộc về nhân tài của phân bộ bọn họ. Lập tức truyền lên, một khi nhận được tổng bộ khen ngợi, sau này đột phá gông cùm xiềng xích, thăng cấp trận pháp sư ngũ tinh, sắp tới.

- Chỉ có điều, trước đó, ngươi phải hỏi thăm một chút trước, lai lịch cụ thể và hành tung của vị Trương sư này, từ đâu tới đây, lại muốn đi đâu, cũng tiện báo cáo lên!

Trịnh hội trưởng căn dặn.

- Vâng!

Vương Hạo Huân gật đầu, vội vã đi ra ngoài.

Thời gian không lâu, hắn một lần nữa trở về, mang đến một mảnh giấy, phía trên viết chi chít đầy những tin tức liên quan tới Trương Huyền.

Nghiệp đoàn trận pháp sư, là như một trong những thế lực lớn trên đại lục, hỏi thăm về một người, vẫn rất đơn giản.

Đặc biệt là đám người Trương Huyền vừa rồi không có cố ý che giấu hành tung.

- Nhân vật nhỏ đến từ Thiên Huyền vương quốc? Chưa đầy ba tháng, trở thành danh sư nhị tinh, luyện đan sư tam tinh, y sư tam tinh, thi họa sư tam tinh, thuần thú sư nhị tinh, giám bảo sư ngũ tinh, chuẩn trận pháp sư tứ tinh...

Nhìn xong chữ ghi lại ở phía trên, môi Trịnh hội trưởng chợt khô khốc.

Tận mắt nhìn thấy, cũng cảm thấy nghịch thiên.

Thời gian ngắn ngủi không đến ba tháng, từ Thiên Huyền vương quốc loại địa phương không nhập lưu, đi tới liên minh vạn quốc, lấy tuổi tác chưa đầy hai mươi, sát hạch chí ít bảy chức nghiệp, hơn nữa toàn bộ còn đều thành công, thậm chí có cấp bậc còn cao hơn hắn...

Làm sao làm được?

- Nhìn thấy được những điều này, ta cũng rất chấn động kinh ngạc...

Vương Hạo Huân cười khổ.

Thu thập được những tin tức này, hắn cũng thiếu chút nữa bị hù chết.

- Thật ra những điều này cũng không phải do ta thu thập. Trương sư này từng ở Thiên Vũ vương quốc tiêu diệt một gia tộc nhỏ tên là Lâm gia. Lâm gia này cùng phân bộ trận pháp sư địa phương có quan hệ mật thiết. Bọn họ mới thu thập nhiều tin tức như vậy.

Vương Hạo Huân nói tiếp:

- Chỉ có điều, tuy rằng nhận được tin tức hắn tới, nhưng không biết, tiếp theo muốn đi đâu làm gì. Chúng ta có nên sớm hỏi thăm một chút, rồi trở lại báo lên tổng hội hay không?

- Không cần hỏi. Thiên phú nghịch thiên như vậy, nếu như ta không đoán sai, nhất định muốn đi tham gia thi đấu danh sư ở Vạn Quốc Thành!

Trịnh hội trưởng khoát tay áo, nói.

- Thi đấu danh sư?

Vương Hạo Huân sửng sốt:

- Cuộc thi đấu với Danh Sư Đường của hai mươi bảy địa phương cấp bậc tương đương với liên minh vạn quốc sao?

- Không sai, đây là Danh Sư Đường ở Huyễn Vũ đế quốc liên hợp đề nghị. Hai mươi bảy chỗ phân bộ Danh Sư Đường phía dưới, liên hợp tổ chức thịnh hội mười năm một lần. Thiên tài như thế, tất nhiên sẽ đích thân đi tới. Cho dù không tham gia so tài, cũng nhất định phải quan sát!

Trịnh hội trưởng gật đầu.

- Đúng vậy, Huyễn Vũ đế quốc nhị tinh phát động thịnh hội, phần thưởng phong phú. Chỉ cần là thiên tài, đều khó có thể từ chối.

Sắc mặt Vương Hạo Huân ngưng trọng gật đầu:

- Vị Trương sư này, tuổi còn trẻ lại có loại bản lĩnh này, nhất định sẽ tham gia.

- Ừ, được, mau chóng báo lên. Loại thiên tài này, chúng ta cạnh tranh không lại được Danh Sư Đường, nhưng nhất định phải để cho hắn tu luyện chức nghiệp chính, làm trận pháp sư, không thể mai một thiên phú!

Trịnh hội trưởng không nói thêm gì nữa, cùng Vương Hạo Huân, hai người nhấc chân đi về phía gian phòng tường đưa tin.

Hóa Phàm nhất trọng đỉnh phong!

dtv-ebook.com

Trở lại Giám Bảo các, Trương Huyền trực tiếp tiến vào nơi ở, vừa đến tĩnh thất, lập tức kích hoạt Tụ Linh trận.

Vừa rồi lại là đọc sách, học tập trận pháp, thi triển kiếm ý, đao ý, thương ý, hắn sớm đã mệt mỏi không chịu nổi. Nếu không có một ý niệm duy trì, khẳng định đã sớm không kiên trì nổi.

Hắn ngồi khoanh chân ở chính giữa Tụ Linh trận, cổ tay lật một cái, một đống linh thạch xuất hiện ở xung quanh.

Tăng tăng tăng tăng!

Linh thạch vừa tiến vào đại trận, linh khí ẩn chứa trong đó, lập tức bị hút ra, giống như rau xanh trong chảo dầu, phát ra âm thanh xèo xèo. Ngay sau đó hắn lại cảm thấy nồng độ linh khí trong tĩnh thất nhanh chóng tăng lên.

Gấp ba!

Gấp bốn!

Gấp năm lần!

...

Trong thời gian nháy mắt, độ dày lại đạt tới gấp hơn sáu lần so với bên ngoài.

Bùm bùm!

Dựa theo linh khí lấy ra càng lúc càng nhiều, có linh thạch bắt đầu vỡ nát, Trương Huyền hoàn toàn không để ý chút nào, tiếp tục tăng thêm linh thạch đặt về phía bên trong, tùy ý lấy đại trận ra.

Cuối cùng, nồng độ ở khoảng gấp mười lần liền ngừng lại.

Loại nồng độ linh khí này đã không chênh lệch bao nhiêu với trực tiếp hấp thu linh thạch.

- Bắt đầu!

Chuẩn bị thỏa đáng, Trương Huyền mở ra tất cả huyệt đạo toàn thân, điên cuồng hấp thu linh khí nồng đậm ở bốn phía xung quanh, chuyển hóa thành chân khí thiên đạo, tẩm bổ tiêu hao trước đó.

Một lúc lâu sau, toàn thân mệt mỏi rã rời biến mất hầu như không còn. Toàn thân tràn ngập tinh thần, điều chỉnh trạng thái đến điều kiện tốt nhất.

- Đột phá!

Hắn khẽ kêu lên một tiếng, chân khí thiên đạo tràn đầy bất chợt trùng kích vách ngăn, lực lượng trong cơ thể nhanh chóng nâng cao.

Răng rắc!

Không biết qua bao lâu, một âm thanh vang lên, giống như tiếng gà con mổ vỡ vỏ trứng. Ngay sau đó chân khí trong cơ thể giống như là phá tan gông cùm xiềng xích nào đó, phát sinh lột xác kinh người.

Mỗi một tế bào trên thân thể, thậm chí linh hồn, nhận được tưới đẫm, nâng cao bằng tốc độ kinh người.

Tuổi thọ vốn dừng lại ở khoảng một trăm, lấy tốc độ mắt thường có thể thấy được tăng lên.

Một trăm mười!

Một trăm hai mươi!

Một trăm ba mươi!

...

Cơ bắp da thịt trên thân thể, cũng giống như đổi mới, trở nên càng non mịn, tràn ngập sức sống.

Trong cả đời người, da của đứa trẻ sơ sinh, hài đồng là tốt nhất. Lúc này sức sống trong cơ thể tràn đầy, cho dù có chút đau xót, cũng có thể nhanh chóng khôi phục.

Dựa theo tuổi tác tăng lên, ăn ngũ cốc hoa màu, tạp chất trong cơ thể dần dần tăng lên, khí suy bại cũng sẽ càng lúc càng nhiều, lại không có cách nào chống cự được sự già yếu, do đó trở nên suy nhược, cơ năng không lớn bằng lúc trước.

Hóa Phàm cảnh, chính là đột phá loại gông cùm xiềng xích này.

Trùng kích thành công, sẽ giống như được một lần nữa thai nghén, cho dù là già trên 80 tuổi, cũng sẽ lại phát ra sức sống.

Trương Huyền tu luyện chân khí thiên đạo, tuy rằng tinh thuần đến cực điểm, đối với thân thể linh hồn cũng có ích lợi cực lớn, nhưng ở trên phương diện tuổi thọ, chỉ cần không đạt được Hóa Phàm, vẫn chỉ có thể dừng lại ở mức độ người bình thường.

Đây là khác nhau về trình độ sinh mạng, giống như con kiến, con voi, con kiến cường tráng cường thịnh mấy đi nữa, cũng không có khả năng chiến thắng được con voi nhỏ yếu nhất.

Lúc này, bước qua một bước này, tuổi thọ giống như là nhận được lực lượng tinh thuần nhất trong thiên địa tẩm bổ, toàn thân đều trở nên cói tinh thần sảng khoái, tinh lực tràn đầy.

- Tiếp tục!

Đạt được Tăng Thọ cảnh, lại ném ra một đống linh thạch, khẽ kêu lên một tiếng, công pháp thiên đạo Hóa Phàm cảnh nhanh chóng vận chuyển, gông cùm xiềng xích tu luyện, cũng đều bị loại bỏ.

Tăng Thọ cảnh sơ kỳ!

Tăng Thọ cảnh trung kỳ!

Tăng Thọ cảnh hậu kỳ!

...

Một lúc lâu sau, hắn được như nguyện đạt tới Tăng Thọ cảnh đỉnh phong.

Mà lúc này tuổi thọ của hắn, cũng từ khoảng một trăm, lật mình tăng lên gấp đôi, đạt được hai trăm!

Tăng Thọ đỉnh phong, thọ nguyên gấp bội.

Một hơi thở phun ra, không những không có khí tức bế tắc ứ thối, ngược lại mang theo mùi thơm cam thảo.

Đạt được Hóa Phàm, sinh mạng lột xác, thân thể giống như trẻ mới sinh vừa mới ra đời, không có tạp chất, cũng không có ô nhiễm.

Hài đồng bởi vì sức sống trong cơ thể tràn đầy, có rất ít có hiện tượng miệng thối. Trương Huyền hiện tại cũng vậy.

- Thính giác, thị giác, khứu giác... năm giác quan cũng có biến hóa kinh người!

Hai mắt mở ra, nhìn lại về phía xa, con kiến ở bên ngoài mấy chục thước hắn cũng có thể nhìn thấy được rõ ràng. Thậm chí con chim nhỏ kêu to ở bên ngoài mấy trăm thước, hắn cũng có thể nghe được rõ ràng.

Cảnh giới tăng, khiến cho năm giác quan của hắn đã gia tăng không ít, thậm chí tốc độ phản ứng cũng tăng chí ít gần gấp đôi.

Nhận biết tăng, khiến người ta dễ dàng phù hợp với tự nhiên hơn, dễ dàng hấp thu linh khí hơn, tốc độ tu luyện cũng sẽ nhanh hơn.

Thảo nào có người nói "không vào Hóa Phàm, tất cả chỉ là con kiến hôi!". Chỉ có tự mình đạt được, mới có thể hiểu được sự đáng sợ của loại cảnh giới này.

- Xem ra Đinh Hoành chỉ là Tăng Thọ cảnh nhỏ yếu nhất, có lợi hại một chút. Muốn thắng được, tuyệt đối không dễ dàng như vậy!

Đạt được thực lực như vậy, mới biết được, trước đây mình cùng Đinh Hoành chiến đấu, là may mắn tới mức nào.

Người này nhắm mắt làm liều, tuy rằng đột phá cảnh giới, lại là nhỏ yếu nhất. Nếu như gặp phải một Hóa Phàm sơ kỳ ở liên minh vạn quốc, muốn thắng được, khẳng định sẽ không đơn giản như vậy.

- Đạt được Tăng Thọ cảnh đỉnh phong, toàn bộ lực lượng của ta cộng lại, đạt tới đủ hai mươi vạn đỉnh!

Xoa nắm tay, Trương Huyền khẽ cười.

Người khác đột phá Hóa Phàm, chỉ tăng tuổi thọ, mười vạn lực lớn, là một cửa ải lớn, lại không có cách nào đột phá. Mà hắn, ở thời điểm nửa bước Hóa Phàm, lại nắm giữ loại lực lượng này.

Lúc này, cảnh giới tăng, lực lượng càng tăng mạnh gấp đôi, đạt tới cửa ải lớn hai mươi vạn!

Chỉ dựa vào lực lượng, so với cường giả Hóa Phàm nhị trọng Nguyên Khí cảnh trung kỳ, hắn cũng hoàn toàn không yếu.

Nguyên Khí cảnh sơ kỳ, lực lượng 15 vạn đỉnh. Trung kỳ 20 vạn đỉnh. Hậu kỳ 25 vạn đỉnh... Lấy loại này suy ra.

Đây chỉ là tu vi chân khí, nếu như phối hợp lĩnh ngộ đối với tự nhiên, lực lượng càng lớn hơn.

- Công pháp thiên đạo đột phá là rất nhanh. Nhưng... tiêu hao thật sự quá lớn!

Thu thập hơn một nghìn quyển công pháp, tất nhiên biết tốc độ Hóa Phàm nhất trọng bình thường đột phá, người thiên tài mấy đi nữa, không mất mấy năm khổ luyện, muốn từ nhất trọng sơ kỳ, đạt được đỉnh phong, cũng không thể. Hắn chỉ dùng một canh giờ...

Tốc độ cực nhanh, tuyệt đối có thể khiến cho người nghẹn họng nhìn trân trối, bị hù chết.

Chỉ có điều, tốc độ thì nhanh, tiêu hao cũng thật sự quá kinh khủng.

Tu vi thăng cấp, chân khí thiên đạo cũng có lột xác, càng tinh thuần, tinh tế hơn.

Nếu như nói chân khí trước đó là hạt cát, có thể tiến vào khe nham thạch, một ít chỗ trống thật nhỏ, không bị ngăn cản. Mà bây giờ... giống như nước chảy, cho dù là vết nứt nhìn bằng mắt thường không thấy, cũng có thể dễ dàng tiến vào, hoàn toàn không có chút ngăn cản nào.

Chân khí càng thanh thuần, yêu cầu đối với linh khí tất nhiên cũng càng lớn hơn, vừa dỗ vừa lừa gạt lấy được mấy vạn linh thạch. Số lượng tuy nhiều, có khả năng bị hắn tinh luyện hấp thu, cũng không có bao nhiêu. Gần như mười phần hết chín, thậm chí nhiều hơn, đều lãng phí.

Vốn tưởng rằng, mấy vạn linh thạch đủ cho hắn tu luyện tới Hóa Phàm tam, tứ trọng, cũng không cần lo lắng vì linh thạch. Lúc này xem ra, vẫn suy nghĩ quá đơn giản.

Lúc này đây tu luyện, lần này ở Giám Bảo các, đánh cược, chỉ điểm, bán ra Vô Hồn Kim Nhân... nhận được linh thạch, tự nhiên gần như tiêu hao hết không còn!

Nói cách khác... hơn năm vạn linh thạch, chỉ khiến cho hắn từ Tăng Thọ cảnh sơ kỳ, đạt được đỉnh phong.

Mà đổi lại thành người khác, nhiều linh thạch như vậy, trùng kích đến Hóa Phàm tứ trọng, cũng hoàn toàn đầy đủ.

- Lại biến thành nghèo rớt mồng tơi...

Vẻ mặt hắn cười khổ, bất đắc dĩ lắc đầu.

Ba ngày trước, vừa dỗ vừa gạt, kiếm được hơn năm vạn khối linh thạch, cảm thấy mình đã giàu có thể địch với một nước, được cho là phú hào một phương. Không nghĩ tới, vừa tu luyện một chút, lại biến thành như vậy...

Thảo nào nói tu luyện là một nghề nghiệp thiêu đốt tiền. Hiện tại xem ra, đúng là như thế.

Không có linh thạch, sau này còn muốn đột phá, sợ rằng tiêu hao lớn hơn nữa.

- Loại linh thạch hạ phẩm này, đã không thể thỏa mãn chuyện tu luyện của ta...

Sau khi khổ cười xong, Trương Huyền suy nghĩ tìm hiểu về chuyện sau này.

Mấy vạn linh thạch, chỉ tăng một tầng tu vi. Nếu như còn muốn đột phá đến Nguyên Khí cảnh, thậm chí cảnh giới cao hơn, sao có thể không cần linh thạch càng nhiều hơn?

Mấy vạn, mấy chục vạn, thậm chí mấy trăm vạn, chắc hẳn cũng còn xa mới đủ.

Hơn nữa, tu vi đạt được cấp bậc nhất định, linh khí bên trong loại linh thạch này, mức độ tinh thuần không đủ, thân thể không có cách nào hấp thu. Số lượng nhiều hơn nữa, cũng sẽ giống như tảng đá, mất đi tác dụng.

Xem ra sau này muốn nhanh chóng thăng cấp, chỉ có thể tìm kiếm linh thạch trung phẩm cấp bậc càng cao.

Loại linh thạch này mức độ tinh thuần cao, hấp thu, cũng sẽ càng thuận tiện hơn.

- Ba ngày đã đến. Vị Lạc Trúc kia hẳn cũng nên tới. Đi mộ của vu hồn sư xem, nghĩ biện pháp tìm được phương pháp cứu chữa Lộ Trùng!

Hắn đứng dậy, nhấc chân đi ra ngoài.

Thời điểm trước đó đi nghiệp đoàn trận pháp sư, lại hơn hai ngày trôi qua. Ở nghiệp đoàn chậm trễ hơn nửa ngày. Hiện tại lại tu luyện hơn hai canh giờ. Thời gian hẹn với Lạc Trúc, tự nhiên cũng sắp đến, nên qua thôi.

Lần này đi mộ của vu hồn, dính dáng tới chuyện có thể cứu tỉnh Lộ Trùng hay không, tuyệt đối không thể có sơ suất.

Hắn đi tới phòng khách, quả nhiên thấy Lạc Trúc đã chờ ở đó.

Đám người Triệu Nhã cũng tu luyện xong, đồng loạt đứng ở trong đó.

Mấy học sinh này vẫn không phụ lòng kỳ vọng của hắn, thời gian ba ngày, đều đạt tới Chí Tôn. Nhất là Triệu Nhã, còn là Chí Tôn trung kỳ. Khí tức mơ hồ, lực lượng mười phần.

Ba ngày nay Tôn Cường cũng không nhàn rỗi, hoàn toàn củng cố lực lượng Hóa Phàm nhất trọng trung kỳ. Tuy rằng so với Trương Huyền, còn kém một đoạn rất lớn, nhưng thời gian ngắn ngủi như vậy lại từ Chân Khí cảnh, đạt được mức như vậy, cũng coi như là rất đáng sợ.

- Trương sư!

Thấy hắn đi tới, mọi người đi về phía trước.

- Ừ, nếu như chuẩn bị xong, chúng ta lại lên đường đi!

Trương Huyền nhìn qua.

- Đã chuẩn bị thỏa đáng!

Lạc Trúc gật đầu.

Ba ngày nay hắn đi chuẩn bị vật phẩm đi tới mộ của vu hồn, hiện tại đã chuẩn bị đầy đủ.

- Mấy vị là theo chúng ta đi, hay quay về Vạn Quốc Thành?

Trương Huyền nhìn về phía đám người Triệu Phi Vũ.

- Mộ của vu hồn nguy hiểm, chúng ta lại không đi...

Kim Tòng Hải đang muốn cự tuyệt, đã bị Triệu Phi Vũ cắt ngang:

- Đương nhiên phải đi. Vu hồn sư, loại chức nghiệp thượng cổ này, ta chỉ thấy qua từ trong cổ tịch. Nếu như có thể được nhìn truyền thừa, nguy hiểm nữa cũng không tính là gì cả!

- Công... công tử, thân thể của công tử...

Kim Tòng Hải dọa cho giật mình, vội vàng nói.

Thực lực của hắn không kém, gặp phải phiền phức bình thường, lại có thể bảo vệ công tử. Nhưng... vu hồn sư thật sự quỷ dị. Cho dù là hắn, cũng cảm thấy khủng khiếp. Công tử thực lực gì cũng không có, cứ như thế đi qua, sợ rằng nguy cơ trùng trùng.

Hắn là một hạ nhân, thật sự không dám làm chủ.

- Yên tâm đi. Ta tuy rằng thực lực không tốt, bảo toàn tính mạng cũng không tệ lắm!

Triệu Phi Vũ khẽ cười:

- Lại nói, còn không phải có Trương sư ở đây sao? Ta còn muốn xem thử hắn làm thế nào đại náo mộ của vu hồn!

- Vậy...

Thấy giọng nói nàng cương quyết, không cho phép người khác được nghi ngờ, Kim Tòng Hải dưới vẻ mặt rầu rĩ, cuối cùng vẫn gật đầu đồng ý.

- Tốt lắm, lên đường đi!

Nếu tất cả đều quyết định muốn đi, mọi người không chút do dự, ngồi trên lưng linh thú bay, trực tiếp rời khỏi Giám Bảo các.

Lần này vẫn là cưỡi linh thú của Triệu Phi Vũ, lưng rộng, tuy rằng hơn mười người đồng thời cưỡi, vẫn không xuất hiện cảm giác chật chội.

Hai cánh vỗ vào không khí, bay lượn trên trời cao.

Mộ của vu hồn, chúng ta tới đây!

Dãy núi lớn Ôn Ngôn

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

Linh thú trực tiếp bay về phía trước, lao về phía chân trời.

Rời khỏi Hồng Hải Thành đã tròn ba ngày.

Chỗ phương hướng nghĩa địa vu hồn, cũng không giống với đi Vạn Quốc Thành, mà là ở một góc khác của liên minh.

Ở đây sơn mạch uốn lượn quanh co, giống như một con rồng lớn nằm trên mặt đất, hình như bất cứ lúc nào cũng sẽ bay lên bay lượn, rong ruổi trên chín tầng mây.

Trong gian phòng trên lưng thú, Trương Huyền đứng ở phía trước cửa sổ, hai mắt khép hờ.

Ba ngày qua, dĩ nhiên hắn hoàn toàn củng cố lực lượng Hóa Phàm nhất trọng đỉnh phong. Giờ phút này, hắn cũng không phải tu luyện, mà là sắp xếp lại ghi chép liên quan tới vu hồn sư trong đầu.

Vì xác định Vô Hồn Kim Nhân, Tái các chủ từng thu thập không ít sách liên quan tới vu hồn sư. Ban đầu, thời điểm ở Giám Bảo các đọc sách, thu tất cả vào trong đầu, hắn vẫn không có thời gian nhìn kỹ, lúc này vừa vặn rảnh rỗi.

- Chính xác!

Trong đầu hắn khẽ kêu lên, tin tức hơn mười bộ sách không thiếu sót hội tụ vào một chỗ.

Tất cả sách miêu tả liên quan tới vu hồn sư, đều có cùng một nội dung... Quỷ dị, khiến cho người ta khiếp sợ tới cực độ.

Đối với linh hồn nghiên cứu cực kỳ thấu triệt, khiến người ta kiêng kỵ.

Rất nhanh lật xem hết sách một lần, Trương Huyền lắc đầu.

Truyền thừa của nghề nghiệp này bị đứt đoạn, trên cơ bản không lưu lại ghi chép. Trên sách hiện tại, cũng chỉ là đôi câu vài lời, không có quá nhiều thứ thực tế.

Xem một hồi, không những không có hiểu rõ, còn khiến cho trong đầu đầy mê hoặc.

- Thôi đi. Di bước nào nhìn bước đó!

Biết được không có nội dung gì hữu dụng, hắn thở dài một tiếng, mở mắt, quay đầu nhìn về phía Tôn Cường, Triệu Nhã:

- Các ngươi qua đây!

- Lão sư!

- Thiếu gia!

Mọi người đi tới trước mặt.

- Trương sư có việc giao phó, có cần chúng ta tránh đi hay không?

Thấy thần sắc hắn nghiêm trọng, Triệu Phi Vũ nhìn qua.

Sư môn truyền thừa, dính dáng không ít bí mật. Tình huống thông thường, người ngoài không tiện nghe.

- Không cần. Cũng không phải là chuyện gì lớn, chính là nhắc nhở bọn họ một vài chuyện sau khi đi tới mộ vu hồn, phải chú ý thôi.

Trương Huyền xua tay.

- A? Chuyện cần chú ý? Vậy... chúng ta có thể nghe không?

Ánh mắt của đám người Triệu Phi Vũ, Tái các chủ nhất thời sáng lên, đồng loạt nhìn qua.

Đây là người nào?

Danh sư ngay cả linh hồn đoạt xác cũng có thể đuổi ra ngoài, còn là giám bảo sư ngũ tinh, Đại Tông Sư trận pháp, căn dặn trịnh trọng như vậy, khẳng định vô cùng quan trọng.

Có thể sau khi nghe xong, sẽ được ích lợi không nhỏ. Tiến vào mộ vu hồn, năng lực bảo toàn tính mạng sẽ tăng lên rất nhiều.

- Đương nhiên có thể!

Không để ý tới sự hưng phấn của mọi người, Trương Huyền nhìn về phía học sinh và hạ nhân trước mắt, thần sắc nghiêm trọng.

- Đến mộ vu hồn, đều chú ý cho ta. Ai muốn bị đoạt xác... Ngàn vạn lần đừng tranh nuốt, ta còn có việc muốn hỏi!

Nếu như hồn phách trước đó đoạt xác Lạc Trúc còn sống, nhất định có thể hỏi ra tin tức hữu dụng, có thể cũng không cần mạo hiểm đi mộ vu hồn.

Càng nghĩ hắn càng thấy hối hận, cho nên lần này cần trịnh trọng khác thường căn dặn.

Tránh cho chờ tới lúc đó nói đã chậm. Đám nhãi con này và Tôn Cường, tranh cướp giết chết người ta, cho dù còn muốn hỏi thăm, cũng không kịp.

- Vâng!

Đám người Triệu Nhã liền vội vàng gật đầu.

Vì đề phòng bất ngờ, trước khi tới, lão sư đã ở trên người bọn họ đều bỏ vào một luồng chân khí. Cho dù gặp phải hồn phách xông lại, cũng có thể chống lại, không bị đoạt xác.

- Ừ, vậy cũng không còn gì khác! Chỉ có chuyện này. Tất cả đều đi tu luyện đi!

Giao phó xong, Trương Huyền xua tay.

Đám người Triệu Nhã gật đầu, lại phân tán ra, yên tĩnh ngồi xuống.

- Vậy là xong rồi...

Vốn tưởng rằng có thể căn dặn loại chuyện gì chú ý, khiến cho đôi mắt bọn họ mong chờ nhìn qua, tràn ngập mong đợi. Nghe hắn nói như thế... khóe miệng đám người Triệu Phi Vũ, Tái các chủ giật một cái, thiếu chút nữa ngất đi.

Người khác đi mộ vu hồn, đều khẩn trương muốn chết, rất sợ xảy ra vấn đề, cẩn thận lại chú ý... Người này thì hay rồi. Thế nào lại cảm giác không phải đi tới nơi nguy hiểm, mà là mang theo học sinh đi nấu cơm dã ngoại?

Nếu không, vì sao phải trịnh trọng như vậy căn dặn mọi người ăn ít một chút, được chừa cho hắn vài miếng...

- Khụ khụ!

Lạc Trúc còn ho khan vài tiếng, bị nước bọt thiếu chút nữa sặc chết.

Hắn vì đi mộ vu hồn này, chuẩn bị không biết bao nhiêu thứ, thậm chí ngay cả di chúc cũng viết xong... Người này thì hay rồi, cảm giác giống như đi dạo phố, tâm tình vô cùng nhàn nhã.

Người so với người quả nhiên là có chênh lệch lớn...

Cố nén phiền muộn, hắn cúi đầu thoáng liếc mắt nhìn địa hình phía dưới, phán đoán vị trí một chút, sau đó đi tới trước mặt Trương Huyền.

- Trương sư, lập tức tới mộ vu hồn!

- Sắp tới? Đây là địa phương nào?

Trương Huyền nhìn qua.

- Là núi Cửu Khúc của liên minh vạn quốc.

- Vạn dặm biển Xích Ba, ngàn dặm núi Cửu Khúc. Nơi này là địa phương giáp giới với Minh Hạ đế quốc sao?

Trương Huyền nhíu lông mày lại một cái.

Giám Bảo các có địa đồ của vương quốc liên minh. Trước đó hắn cũng đã xem một lần, biết được một ít phương hướng đại khái. Hắn vốn tưởng rằng cái gọi là mộ vu hồn, sẽ ở một địa phương trung bộ của liên minh, không nghĩ tới tự nhiên đến biên cảnh.

Minh Hạ đế quốc là quốc gia thế lực cực lớn tương đương với liên minh vạn quốc. Hai mươi bảy chỗ thế lực trong thi đấu danh sư, có tên của bọn họ.

Núi Cửu Khúc là nơi giáp ranh giữa hai thế lực lớn, hàng năm chinh chiến không ngừng, thuộc về một trong những dải đất cực kỳ nguy hiểm

- Còn chưa tới địa phương giáp giới. Ở khúc thứ ba dãy núi lớn Ôn Ngôn!

Lạc Trúc nói.

Nũi Cửu Khúc, sơn mạch có chín khúc, mỗi một khúc, đều có một địa danh cặn kẽ hơn. Dãy núi lớn Ôn Ngôn chính là địa phương ở khúc thứ ba.

Theo lời đồn đại, một vị cao thủ tuyệt thế trên đường đi qua nơi đây, bị linh thú triều phục kích, không chút hoang mang, dùng lời lẽ ôn hòa khuyên bảo, cuối cùng thú triều lui bước, truyền ra thành giai thoại. Tên gọi của dãy núi lớn Ôn Ngôn cũng bởi vậy mới có.

Nơi này linh khí dồi dào, linh thú, man thú rất nhiều. Dù chưa đến giáp giới của hai nước, nhưng cũng là một trong những địa phương cực kỳ nguy hiểm, không ít người nghe được địa danh, cũng không muốn đi tới.

- Dãy núi lớn Ôn Ngôn linh thú rất nhiều, không thể trực tiếp bay qua. Nếu không, rất dễ dàng gặp phải linh thú trong không trung phục kích, nguy hiểm vô cùng!

Nghe được địa danh, Kim Tòng Hải nhăn mày lại.

Cường giả Hóa Phàm Cảnh không thể bay. Nếu như trên không trung gặp phải linh thú khác công kích, sẽ vô cùng nguy hiểm. Một khi từ không trung rơi xuống, vô cùng có khả năng lập tức ngã chết.

Cho nên, linh thú bay ở rất nhiều sơn mạch, có rất ít người bay qua.

- Kim tiền bối nói không sai. Chỉ có điều, cũng không cần khẩn trương. Con linh thú này của công tử, đạt tới Hóa Phàm tam trọng đỉnh phong, thực lực rất mạnh. Linh thú bình thường không dám đắc tội. Chắc hẳn đủ để dẫn chúng ta đến nơi.

Lạc Trúc nói:

- Đương nhiên, cũng không có khả năng trực tiếp bay đến trước mặt. Ở gần mộ vu hồn quả thật có một con linh thú bay lợi hại. Ta sợ nếu chẳng may tới gần quá mức, khiến cho nó nóng nảy, sẽ rất phiền phức!

- Ngươi nói là con yêu thần thú kia?

Kim Tòng Hải nói.

- Tiền bối biết con thú này?

Lạc Trúc sửng sốt.

- Đương nhiên biết. Con này đạt tới Hóa Phàm tứ trọng đỉnh phong, lại thêm khả năng bay, liên tiếp đả thương người mạng. Liên minh từng phái ra không ít cao thủ bao vây tấn công. Đáng tiếc đều thất bại!

Thần sắc Kim Tòng Hải nghiêm trọng:

- Hơn nữa, nó không chỉ thực lực mạnh, tốc độ nhanh. Có người nói nó còn có huyết mạch Long tộc, phòng ngự vô địch, vô cùng khó đối phó. Ngay cả Thú Đường cũng không có cách nào bắt được bọn chúng. Ngươi nói mộ vu hồn cách chỗ nó ở, cụ thể có xa lắm không?

- Không xa. Chỉ có khoảng mấy trăm thước. Lần trước ta tới, là nghiên cứu quy luật, chờ nó ra ngoài kiếm ăn, mới tìm cơ hội tiến vào trong. Lần này chúng ta nhiều người, mục tiêu lớn, theo ý của ta vẫn nên cẩn thận một chút cho thỏa đáng. Chuẩn bị trước, đi bộ qua.

Lạc Trúc nói.

- Mấy trăm thước? Vậy cũng quá gần...

Lông mày Kim Tòng Hải nhăn lại.

Hóa Phàm tứ trọng Trọc Thanh cảnh, thanh trọc rõ ràng, hồn thịt chia lìa. Cho dù không cần nhìn, chỉ dựa vào cảm ứng, có thể phát hiện ra thứ ở bên ngoài mấy trăm thước. Khoảng cách gần như vậy, có thể nói, đã ở trung tâm sào huyệt của đối phương.

Loại khoảng cách này, đừng nói bay qua, cho dù đi bộ tới, cũng có thể quấy nhiễu đối phương.

Hắn mặc dù là Hóa Phàm tứ trọng, đáng tiếc chỉ là sơ kỳ. Đối mặt với loại man thú bay nắm giữ huyết mạch Long tộc này, hắn hoàn toàn không có lực chống lại.

Cho dù thân là độc sư có thể dùng độc, cũng cần đối phương hoàn toàn không có đề phòng mới được. Có thể bay, lại thêm huyết mạch Long tộc có tính kháng độc lớn. Một đòn không trúng, chọc giận đối phương, làm không tốt sẽ giết tất cả mọi người.

Vốn tưởng rằng mộ vu hồn lại đủ nguy hiểm, không nghĩ tới gần đó còn có thứ hung mãnh như vậy.

- Là rất gần. Chỉ có điều, ta trước đó ở chỗ này ẩn nấp ba tháng, tìm ra quy luật. Chỉ cần chúng ta cẩn thận một chút, dựa theo quy luật hành sự, cũng sẽ không bị phát hiện.

Lạc Trúc có chút do dự nói.

- Nếu ngươi tìm được quy luật, ta xem không bằng như vậy!

Có chút do dự, Kim Tòng Hải nhìn qua:

- Trương sư, chúng ta có thể hạ xuống sớm, cách nơi đó hai cây số, sau đó đi bộ qua hay không?

Hiện tại, mọi người đều giống như thiên lôi để Trương Huyền sai đâu đánh đó.

Lựa chọn thế nào, tất nhiên phải nghe hắn.

- Được.

Trương Huyền gật đầu.

Hắn chưa từng tới, càng không biết yêu thần thú mạnh như thế nào. Nếu hai người bàn bạc xong, quyết định như vậy là tốt rồi.

Hai cây số mà thôi. Đối với người thực lực như bọn họ mà nói, căn bản không tính là khoảng cách.

- Tốt lắm, cứ quyết định như vậy đi. Đến nơi ngươi nói một tiếng, ta thông báo sớm với thú sủng, để cho nó hạ xuống đất.

Kim Tòng Hải nói.

- Ừ!

Lạc Trúc gật đầu.

- Yêu thần thú này ngươi cũng nghe qua?

Mấy người bàn bạc, Tôn Cường ở một bên, sau khi nhìn thấy Tái các chủ nghe được yêu thần thú, sắc mặt trắng bệch, hắn không nhịn được hỏi.

- Tất nhiên từng nghe nói!

Tái các chủ cười khổ:

- Con vật này thực lực cường đại vô cùng. Có người nói đường chủ Thú Đường, dẫn theo mười hai vị trưởng lão, đồng thời bao vây săn bắt, chưa từng thành công!

- Mười hai vị trưởng lão?

- Đúng vậy, có thể trở thành trưởng lão của Thú Đường, thực lực đều không khác mấy so với ta. Nhiều người như vậy chưa từng thành công, đủ có thể thấy được sự cường đại!

Tái các chủ lắc đầu:

- Con này không chỉ có thể bay, bởi vì có huyết mạch Long tộc, phòng ngự rất mạnh, đao thương bất nhập. Cho dù là binh khí linh cấp trung phẩm, toàn lực đâm tới, chưa từng có tác dụng gì.

- Tốc độ nhanh, phòng ngự mạnh mẽ, tính cách táo bạo, ý thức địa bàn nặng... Nếu quả thật canh giữ ở nơi này, chúng ta nghĩ đi qua, sợ rằng không dễ dàng như vậy...

- Ngươi sợ?

Cắt ngang lời hắn, vẻ mặt Tôn Cường khinh bỉ:

- Thật sự sợ cũng đừng đi, trở về làm các chủ Giám Bảo các...

- Ta... khiếp sợ?

Nhìn thấy được biểu tình của đối phương, Tái các chủ thiếu chút nữa ngất đi.

Hắn đường đường là cường giả Hóa Phàm tứ trọng, tự nhiên bị một quản gia nhỏ khinh bỉ, trong giọng nói còn mang theo sự cười nhạo...

Chủ nhân kiêu ngạo, không nghĩ tới quản gia càng kiêu ngạo hơn. Hắn tức giận thở loạn, đang muốn nói chuyện, liền nghe được giọng nói của Lạc Trúc vang lên.

- Đến rồi...

Âm thanh kết thúc, mọi người lập tức cảm thấy man thú bay phía dưới lắc người một cái, trực tiếp hạ xuống về phía sơn mạch cỏ mọc lan ra.

Có người tới trước

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Núi non chập chùng, từ trên lưng linh thú nhảy xuống, Trương Huyền hít sâu một hơi, lập tức cảm thấy linh khí xung quanh cuồn cuộn. Quả nhiên so với nơi khác còn muốn nồng đậm hơn nhiều.

- Gần như là gấp hai!

Trong lòng hắn âm thầm phán đoán.

Thảo nào trước đó đám người Lạc Trúc, Kim Tòng Hải nói, linh thú ở nơi này tương đối nhiều. Linh khí nồng đậm như vậy, tu luyện làm ít công to, quả thật có thể thu hút không ít kẻ, chiếm núi làm vua.

Bất kể linh thú hay man thú, đều giống như nhân loại, cũng thích địa phương linh khí dồi dồi.

Mắt Minh Lý lóe lên, Trương Huyền nhìn quanh một vòng.

Quả nhiên khiến cho hắn nhìn ra được dấu vết của rất nhiều man thú, linh thú lưu lại.

- Ừ? Thế nào lại có nhiều vết chân như vậy?

Đột nhiên, mắt hắn dừng lại.

Cách đó không xa, trên mặt đất không chỉ lưu có móng vuốt của man thú, còn có dấu chân của nhân loại, chi chít chí ít mười mấy người. Hơn nữa, nhìn cấu tạo và tính chất mức độ đất đai ướt át, chắc là mới vừa đi qua không lâu.

- Có người qua, sẽ không phải cũng biết mộ vu hồn chứ?

Cũng thấy được những vết chân này, lông mày Kim Tòng Hải nhíu lại một cái.

Bên trong phạm vi hai cây số, đã coi như là sắp bước vào phạm vi của yêu thần thú. Dựa theo đạo lý, loại địa phương nguy hiểm này, chắc hẳn là có thể trốn được bao xa thì trốn đi bấy x, làm sao có thể có người mỏi mắt trông chờ chạy tới chịu chết?

Trừ khi có lợi ích lớn hơn nữa kích động... Nói cách khác, vô cùng có khả năng có những người khác cũng biết về mộ vu hồn.

Cái chức nghiệp thượng cổ này, tuy rằng quỷ dị, lại đại biểu cho truyền thừa của một văn minh, vị trí mộ đưa ra ánh sáng, tuyệt đối có thể thu hút vô số cường giả đến đây.

Lại giống như bán đấu giá Vô Hồn Kim Nhân, thu hút vô số thế lực.

- Không có khả năng! Mộ vu hồn ở vị trí vô cùng cơ mật. Ngay cả ta điều tra được tài liệu liên quan, cũng tìm kiếm hồi lâu mới tìm được, không có khả năng có người biết được. Hơn nữa, lúc ta rời đi, lấp kín ngôi mộ, không lưu lại bất cứ dấu vết gì...

Lạc Trúc lắc đầu.

Truyền thừa vu hồn, từ thời kỳ thượng cổ lại đứt đoạn. Hắn mặc dù có thể biết, vẫn là nhận được tin tức ở một tòa mộ cổ.

Tiền bối chủ nhân của ngôi mộ này từng tham dự qua việc xây dựng mộ vu hồn, lưu lại từ đơn, tiếng vụn. Căn cứ những điều này, tốn không biết bao nhiêu công sức, lúc này hắn mới tìm được vị trí.

Hắn lại không tin, còn có người sẽ có vận khí như vậy.

- Vậy những vết chân này...

Kim Tòng Hải nghi ngờ.

- Ta cũng không biết...

Tuy rằng xác nhận vị trí cụ thể của mộ vu hồn sẽ không để lộ ra, nhìn những vết chân mới này, Lạc Trúc vẫn còn có chút lo lắng.

- Phương hướng những vết chân này đi tới, có đúng hay không?

Trương Huyền hỏi.

- Đúng...

Nhận biết phương hướng vị trí một chút, Lạc Trúc nói.

- Vậy cũng đừng rầu rĩ nữa. Đi qua nhìn một chút sẽ biết!

Trương Huyền khoát tay chặn lại.

Đã có người nhanh chân đến trước, lại đi qua xem một chút. Nếu như có thể cùng hưởng tin tức là hay nhất. Làm không được, có thể còn nghĩ biện pháp khác.

Lại nói, chỉ là vài vết chân mà thôi, chưa chắc chính là tìm được mộ vu hồn.

- Ừ!

Mọi người gật đầu, đi về phía trước.

- Vết chân càng ngày càng nhiều...

Càng về phía trước, mức độ vết chân tập trung rất rõ ràng, so với trước cũng càng nhiều hơn. Hiển nhiên có không ít người tập trung qua.

- Những vết chân này, lún xuống đất rất cạn. Hơn nữa khoảng cách mỗi một bước, đều không chênh lệch nhiều... Nói rõ đối với khống chế tất nhiên rất mạnh, cho dù không phải là cố ý gây nên, cũng có thể so sánh chính xác. Bởi vậy, người lưu lại vết chân, sợ rằng chí ít cũng là cường giả Hóa Phàm nhị, tam trọng!

Cúi đầu nhìn vết chân, Kim Tòng Hải nói.

Làm độc sư, từng bị người đuổi giết vạn dặm, hắn đặc biệt nghiên cứu qua những điều này. Đối với những manh mối này, hắn phán đoán hết sức chính xác.

- Ừ!

Trương Huyền gật đầu.

Hắn không học qua tri thức liên quan tới truy tìm tung tích, nhưng mắt Minh Lý chiếu xuống, tu vi đại khái của chủ nhân vết chân, hắn vẫn có thể đủ phân biệt ra được.

- Công tử, nếu như gặp phải nguy hiểm, ngươi lập tức triệu hoán thú sủng, dẫn mọi người rời khỏi đây!

Đoán được có không ít người, tu vi cũng đều không thấp, khuôn mặt Kim Tòng Hải nghiêm trọng, vừa đi về phía trước, vừa truyền âm qua.

- Vậy còn ngươi?

Triệu Phi Vũ nhìn qua.

- Thực lực của ta ở liên minh vạn quốc tuy rằng không tính là đứng đầu, năng lực bảo toàn tính mạng vẫn phải có. Nếu như phân tâm chiếu cố các ngươi, gặp phải nguy hiểm, ai cũng trốn không thoát!

Kim Tòng Hải nói.

Thân là độc sư, cho dù đối phương nhiều người hơn nữa, muốn giết chết hắn, cũng không dễ dàng như vậy.

Độc sư không e ngại nhất chính là bao vây tấn công.

- Được!

Thấy đối phương đưa ra quyết định, Triệu Phi Vũ gật đầu.

Mặc dù có Danh Sư Đường giáo hóa khắp nơi, chuyện giết người đoạt của, tập kích bất ngờ đả thương người cũng không nhiều, nhưng không có nghĩa là không có.

Nơi đây ngoài vùng hoang dã, nếu chẳng may bị người bao vây tấn công, chết cũng không biết chết như thế nào.

Cho dù nàng thân là công chúa của liên minh vạn quốc, muốn truy tìm điều tra, sợ rằng cũng khó có thể điều tra ra. Cẩn thận một chút vẫn thỏa đáng hơn.

- Các ngươi cũng cẩn thận!

Thấy bầu không khí nghiêm trọng, Trương Huyền cũng căn dặn đám người Triệu Nhã một tiếng, sau đó đi tới trước mặt mấy người.

Gặp phải nguy hiểm, nắm giữ mắt Minh Lý, Thiên Đạo Đồ Thư Quán, năng lực bảo toàn tính mạng của hắn còn mạnh hơn một chút. Những học sinh này, vừa đột phá không lâu, lại nói ngay cả Hóa Phàm cảnh cũng chưa từng đạt được, sợ rằng khó có thể ứng phó.

- Vâng!

Thấy lão sư ngăn cản ở phía trước, bóng lưng giống như một ngọn núi lớn, đám người Triệu Nhã xiết chặt nắm đấm.

Bất kể là lúc nào, ở chỗ nào, chỉ cần lão sư ở bên cạnh, trong lòng bọn họ đều sẽ bình tĩnh, không lại nóng nảy.

Cẩn thận đi về phía trước, đi đại khái khoảng một ngàn mét, bay qua một triền núi, lập tức nhìn thấy được một sơn cốc xuất hiện ở trước mắt.

Sơn cốc sâu xa, liếc mắt không nhìn thấy được điểm cuối. Các loại cây cối cây bụi, bởi vì linh khí đầy đủ, mọc vô cùng rậm rạp. Những vết chân trước đó, đi tới nơi này, mất đi tung tích, cũng không nhìn thấy nữa.

- Trương sư, mộ vu hồn ở một trong sơn cốc nơi này...

Lạc Trúc đi tới phía trước.

- Ừ!

Trương Huyền gật đầu, đang muốn căn dặn cẩn thận, lại nghe "ầm" một tiếng. Mấy bóng người từ trong bụi cỏ chui ra, ngăn cản ở trước mặt.

- Người nào?

Đối phương thấp giọng, trong giọng nói mang theo ý không tốt.

Trương Huyền nhìn lại.

Là sáu người thanh niên, mỗi một người dáng vẻ đều chừng ba mươi tuổi, khí tức trên người mơ hồ, tự nhiên đều không thua kém gì Hóa Phàm nhị trọng. Một người thanh niên mạnh nhất mặc áo bào xám, còn đạt tới Hóa Phàm tam trọng, Âm Dương cảnh.

Thực lực như vậy, so với danh sư Tống Siêu trước đó gặp phải, cũng hoàn toàn không yếu hơn.

- Các ngươi lại là người nào?

Kim Tòng Hải bước lên trước, thực lực trên người thể hiện ra:

- Trốn ở chỗ này lén lén lút lút muốn làm gì?

- Hóa Phàm tứ trọng?

Cảm nhận được lực lượng trên người hắn, sắc mặt mấy người thanh niên thoáng thay đổi, nhìn nhau. Người thanh niên mặc áo bào xám tu vi cao nhất, nói:

- Vị tiền bối này, trưởng bối nhà chúng ta, ở bên trong có việc cần làm, tối kỵ làm phiền. Mong rằng mấy vị đi đường vòng đi!

- Đi đường vòng?

Lông mày nhíu lại một cái, sắc mặt Kim Tòng Hải trầm xuống:

- Chúng ta qua cũng có chuyện muốn làm. Vẫn mong tránh ra!

- Tiền bối đây là muốn động thủ?

Thấy thái độ hắn cứng rắn như thế, sắc mặt mấy người khó coi.

Xôn xao!

Từng tiếng rõ ràng vang lên. Bội kiếm cầm trong tay đồng thời rút ra.

Mặc dù bọn họ chỉ là Hóa Phàm nhị trọng, tam trọng, nhưng lại hoàn toàn không có ý lui về phía sau.

- Động thủ? Các ngươi ngăn cản được ta sao?

Kim Tòng Hải bước lên trước, khí tức cường thịnh, như rồng như hổ, khiến người ta có một loại cảm giác khó có thể chống cự.

Đường chủ Thú Đường

dtv-ebook.com

- Không ngăn cản được cũng phải ngăn cản!

Thanh niên mặc áo bào màu xám cũng không lui lại, mà là ngoắc tay, bước lên trước. Ngay lập tức, mấy người đồng thời xuất kiếm, một hồi những tiếng động khẽ vang lên. Sáu thanh kiếm hình thành lưới kiếm, đâm qua.

Tu vi của bọn họ so với Kim Tòng Hải, chênh lệch rất lớn, lại kiếm khí ngang dọc, khiến người ta có một loại cảm giác khó có thể đột phá.

- Trận pháp cùng tấn công?

Lông mày Kim Tòng Hải nâng lên.

Chiêu số của mấy người này bổ sung cho nhau, thi triển ra là một trận pháp. Hơn nữa nhìn đẳng cấp, hoàn toàn không yếu. Cho dù thực lực của hắn vượt xa mọi người, thật sự muốn chiến đấu, chỉ sợ cũng không chiếm được tiện nghi.

Loại trận pháp bao vây tấn công này, có thể khiến cho tu vi thấp, liên hợp lại, phát huy thực lực tốt hơn, lấy yếu thắng mạnh.

Giống như đám người Triệu Nhã, Viên Đào trước đây thua Lục Tầm, liên hợp lại, lại đánh cho hắn bị thương.

Người thanh niên mặc áo bào màu xám mạnh nhất trong sáu người này chỉ có Hóa Phàm tam trọng. Số còn lại chỉ có nhị trọng. Nhưng phối hợp trận pháp, lực chiến đấu lại khác hẳn.

Khí tức phun ra nuốt vào, kiếm khí ngang dọc.

Cho dù đối mặt với cường giả Hóa Phàm tứ trọng, cũng hoàn toàn không yếu.

- Hừ!

Lông mày dựng lên, Kim Tòng Hải hoàn toàn không có chút khẩn trương nào. Bàn chân đạp mạnh ở trên mặt đất, người chợt lao về phía trước.

Năm ngón tay có chân khí gào thét, không khí xung quanh nén lại, ngăn cản tất cả kiếm khí lao đến bao vây tiêu diệt ở bên ngoài.

Đây là lần đầu tiên Trương Huyền nhìn thấy cường giả Hóa Phàm tứ trọng toàn lực thi triển lực lượng. Chỉ nhìn vài cái, hắn lại đầy chấn động kinh ngạc.

Kim Tòng Hải tuy rằng không sử dụng binh khí, nhưng từng chiêu từng thức trong đó, tự dẫn theo pháp luật, lực lượng hoặc nhẹ hoặc nặng, điều động không khí xung quanh. Trận pháp cùng tấn công của sáu người mặc dù xảo diệu, muốn tổn thương hắn, lại cũng không dễ dàng như vậy.

Chỉ có điều, hắn cũng bị sáu thanh trường kiếm vây khốn, trong khoảng thời gian ngắn muốn phá ra, cũng không đơn giản như vậy.

Đương nhiên, đây là nguyên nhân hắn không sử dụng độc. Một khi sử dụng, không quan tâm là trận pháp gì, nhiều người tới hơn nữa, cũng lập tức tháo chạy.

Chỉ là, giữa hai bên cũng không có thù lớn sinh tử. Lại nói, mấy người này vẫn không đến mức khiến cho hắn dùng đến tuyệt chiêu.

Ầm ầm ầm!

Lực lượng hai bên hung bạo mạnh mẽ, lại chỉ xoay quanh ở bên trong phạm vi mấy chục thước, vẫn chưa lộ ra, cho thấy lực kiểm soát rất mạnh.

- Ta tới giúp ngươi!

Thấy hai bên đánh khó bỏ khó phân, trong khoảng thời gian ngắn không có cách nào định ra thắng bại, rất sợ trì hoãn quá lâu sẽ quấy rầy yêu thần thú, Tái các chủ khẽ kêu lên một tiếng, tiến vào vòng chiến.

Thực lực của hắn so với Kim Tòng Hải, hoàn toàn không yếu. Thêm một người vào, kiếm trận hợp kích lập tức không chịu nổi. Sáu người thanh niên đều lui về phía sau.

Sau mấy chiêu, trường kiếm tuột khỏi tay, mọi người giống như kiệt sức.

Thực lực của bọn họ vốn cũng không bình thường, lại có hai vị cường giả Hóa Phàm tứ trọng, tất nhiên không chống đỡ nổi.

- Được rồi!

Thấy đánh bại bọn họ, Tái các chủ, Kim Tòng Hải còn muốn tiến lên, Trương Huyền khoát tay áo:

- Đừng đánh nữa. Đều là người một nhà!

Nghe hắn nói như thế, tất cả mọi người đều sửng sốt.

Chẳng lẽ Trương sư biết những người này?

- Người một nhà?

Người thanh niên mặc áo bào màu xám càng nghi ngờ hơn, kỳ quái nhìn qua.

- Tại hạ là thuần thú sư Trương Huyền!

Không để ý tới thái độ của đối phương, Trương Huyền bước lên trước, cổ tay lật một cái, lấy ra ngoài huy hiệu đại biểu thân phận thuần thú sư:

- Nói vậy các vị cũng là thuần thú sư!

Nhìn thấy được huy hiệu, mấy người thanh niên lập tức thở phào nhẹ nhõm. Từng người lật cổ tay một cái, cũng lấy ra thứ đại biểu thân phận.

Quả nhiên giống như lời Trương Huyền nói, đều là thuần thú sư.

- Các ngươi là người của Thú Đường?

Nhướng mày, Tái các chủ hỏi.

Có thể thoáng cái xuất hiện sáu vị thuần thú sư, chỉ có Thú Đường mới có năng lực này.

- Đúng!

Người thanh niên mặc áo bào màu xám gật đầu.

- Tại hạ là Tái Tiêu Vũ của Giám Bảo các. Không biết đường chủ của các ngươi là Hàn Trùng, hay La Minh?

Tái các chủ nói.

- Là Hàn Trùng đường chủ! Tái Tiêu Vũ... Hóa ra là Tái các chủ! Vãn bối thất kính...

Nghe được tên, đầu tiên là sửng sốt, lập tức nhớ tới một người, thanh niên mặc áo bào màu xám bị dọa cho giật mình, vội vàng ôm quyền.

Toàn bộ liên minh vạn quốc có hai phân bộ Thú Đường. Đường chủ theo thứ tự là Hàn Trùng và La Minh. Nhưng Giám Bảo các chỉ có một, lại ở Hồng Hải Thành. Vị Các chủ này, tu vi có khả năng không bằng hội trưởng của bọn họ, địa vị lại không kém hơn chút nào, thậm chí được các chức nghiệp tôn trọng, kết giao cực rộng.

Người có địa vị tương tự với Hàn đường chủ bọn họ, thua cũng không tính là gì cả.

- Ừ, hóa ra là người của lão Hàn. Ta và Hàn đường chủ các ngươi là bằng hữu cũ.

Biết lai lịch, Tái các chủ gật đầu, đồng thời đầy nghi ngờ nhìn qua:

- Phân bộ Thú Đường của các ngươi ở Vạn Quốc Thành gần đây, tới đây làm gì?

Hàn Trùng là đường chủ phân bộ Thú Đường, ở trong sơn mạch cách Vạn Quốc Thành rất gần. Nơi này là núi Cửu Khúc, chênh lệch hơn mười vạn cây số. Một đám thuần thú sư chạy ở đây làm gì?

- Hồi bẩm Tái các chủ, là đường chủ chúng ta đang thuần phục yêu thần thú...

Biết đối phương là bạn lâu năm của đường chủ, người thanh niên mặc áo bào màu xám cũng không giấu giếm, nói.

- Thuần phục yêu thần thú? Đường chủ các ngươi không phải ba năm trước đây đã động thủ, vẫn chưa thành công sao?

Tái các chủ kỳ quái.

Vừa rồi hắn và Tôn Cường đã nói qua, vị Hàn Trùng đường chủ này, từng ở ba năm trước đây dẫn theo mười hai vị trưởng lão vây bắt yêu thần thú, kết quả sắp thành lại bại. Chẳng lẽ người này còn chưa có chết tâm, lại chạy tới?

- Đường chủ từng tới. Bởi vì lần đó không thành công, cho nên ba năm nay, vừa có thời gian rảnh rỗi lại qua trấn giữ ở chỗ này, cùng khai thông giao lưu... Thời gian ở chung dài như vậy, quan hệ một người một thú đã rất tốt. Cho nên... Đường chủ dự định ngày hôm nay thi triển thủ đoạn cuối cùng, thuần phục. Vì phòng ngừa bị làm phiền, lệnh cho chúng ta canh giữ ở chỗ này, không cho man thú, người lạ xông vào!

Người thanh niên mặc áo bào màu xám nói.

Tái các chủ gật đầu.

Trương Huyền cũng hiểu được.

Thuần thú sư bình thường không có chân khí thiên đạo, không có khả năng coi đây là mồi, ép man thú khuất phục, chỉ có thể dựa vào tích lũy tháng ngày ở gần, lấy lòng, cảm hóa nó.

Đã nghĩ trước đây Mạc Vũ thuần phục Thanh Ưng thú, cũng dựa vào các loại bảo vật thu hút, mới thu được thiện cảm.

Ba năm, dựa vào thủ đoạn của Hàn Trùng đường chủ, nói vậy con yêu thần thú này đã bị cảm hóa gần được, lúc này mới dự định không ngừng nỗ lực cho đến kết thúc, thuần phục.

- Chúng ta có thể đi qua nhìn một chút hay không?

Nghe được bạn lâu năm đang thuần phục con man thú ở toàn bộ liên minh cũng có tiếng xấu này, do dự một chút, Tái các chủ nói:

- Nếu như gặp phải phiền phức, cũng có thể hỗ trợ một chút.

Thuần thú cũng không phải dễ dàng như vậy. Dễ dàng thuần phục còn tốt, không thành công lại vô cùng có khả năng chọc giận đối phương.

Có người nói ba năm trước đây, Hàn đường chủ cũng từng bị nó tổn thương qua, tu dưỡng hơn một tháng.

- Ừ... Được rồi!

Có chút do dự, người thanh niên mặc áo bào màu xám gật đầu:

- Chỉ có điều, các ngươi phải cẩn thận một chút. Yêu thần thú tính tình cao ngạo hung bạo, ngàn vạn lần không thể làm nó tức giận!

Tái các chủ địa vị được tôn sùng. Cho dù hắn muốn ngăn trở, cũng không đủ tư cách. Dù sao hiện tại đang chuẩn bị, thuần thú còn chưa bắt đầu. Cho dù dẫn người vào đi, đường chủ cũng sẽ không trách tội.

- Yên tâm đi. Ta và đường chủ các ngươi là bạn cũ nhiều năm, sẽ không làm chậm trễ chuyện của hắn!

Tái các chủ cười nói.

Biết loại cường giả này, tự giữ thân phận, xem thường nói dối, người thanh niên mặc áo bào màu xám gật đầu, căn dặn mấy người thanh niên còn lại một tiếng:

- Mấy người các ngươi tiếp tục canh giữ ở chỗ này, đừng để cho man thú, người xa lạ qua!

Nói xong bắt chuyện một tiếng, đi trước về phía bên trong sơn cốc:

- Tái các chủ, mời đi bên này.

Mọi người đi theo.

Đi một hồi, sơn cốc chật hẹp đầy cây cối rộng mở sáng rõ. Tiếng nước vang lớn. Một thác nước từ khe núi chảy xuống, trên mặt đất hình thành một đầm nước đường kính mấy trăm thước.

Trên vách đá cách đầm nước không xa, là một sơn động cực lớn. Ngoài động, mấy lão già đang đứng ở bên ngoài, hình như đang đợi cái gì đó.

Nghe được tiếng bước chân, mấy người xoay đầu lại. Một lão già ở chính giữa, đang muốn nói chuyện, thấy được Tái các chủ trong đám người, ánh mắt nhất thời sáng lên:

- Tái các chủ, ngươi thế nào lại tới nơi này?

- Vừa vặn đi ngang qua nơi đây, tìm vài thứ, bị các học sinh của ngươi ngăn cản, nên mới biết, ngươi dự định lại thuần phục yêu thần thú, liền tới xem một chút!

Tái các chủ nói.

Đó chính là đường chủ Thú Đường ở Vạn Quốc Thành, Hàn Trùng!

- Tình huống của ta, ngươi cũng biết. Hai đại Thú Đường ở liên minh vạn quốc, cạnh tranh kịch liệt. Chỉ có một vị đường chủ, có cơ hội tiến

vào Huyễn Vũ đế quốc tiến tu. Nếu như không thuần phục một con man thú có thể chấn áp những người khác, thật sự không có cách nào...

Hàn Trùng đường chủ cười khổ.

Liên minh vạn quốc, hai đại Thú Đường vẫn cạnh tranh, giằng co chưa xong, vì tranh đoạt tư cách đi tới Thú Đường càng cao hơn tiến tu. Hai đại đường chủ đã tranh đấu gay gắt không biết bao nhiêu năm.

Đáng tiếc, đối với thuần thú sư mà nói, tranh đấu khác đều là giả. Có thể thuần phục một con linh thú cầm ra tay, mới là vương đạo.

Bởi vậy, ba năm qua, hắn vẫn kiên trì không ngừng, chính là muốn thuần phục con yêu thần thú này, đi tới trước mặt đối phương.

- Điều này ngược lại cũng đúng... Nghe nói ba năm nay ngươi vẫn khai thông với nó, thế nào?

Tái các chủ nhìn qua.

- So với trước cũng không khác biệt lắm. Yêu thần thú, trong cơ thể ẩn chứa huyết mạch Long tộc, tính cách cao ngạo quái gở. Nếu dễ dàng thuần phục như vậy, cũng không đến mức tốn tâm huyết lớn như vậy! Nếu như không phải đặc sứ Huyễn Vũ đế quốc, mấy ngày nữa sẽ đi tới, ta thật sự không có cách nào, khẳng định không lỗ mãng như thế, ngày hôm nay liền quyết định ngả bài!

Hàn đường chủ lắc đầu.

Đối với loại linh thú cấp bậc như vậy mà nói, ba năm ở chung, vẫn hơi ngắn. Nhưng hắn thật sự không có cách nào. Đặc sứ lại lập tức tới. Nếu như lúc này không thể thuần phục con vật này trước, so với vị La Minh đường chủ kia, không những hoàn toàn không có ưu thế, thậm chí còn mang theo tình thế không thuận lợi.

Một khi không được chọn lựa, thăng cấp thuần thú sư đường ngũ tinh, gần như đã bị hoàn toàn phá hỏng, cả đời vô vọng.

- Vậy các ngươi chờ ở chỗ này là...

Nếu muốn thuần phục, yêu thần thú làm nhân vật chính ở chỗ nào? Một đám người đứng ở chỗ này lại muốn làm gì?

- Lại ở trong sơn động kia, con vật này thông thường đều vào lúc giữa trưa đi ra kiếm ăn. Hiện tại canh giờ chưa đến, vẫn đang nghỉ ngơi!

Hàn đường chủ chỉ về phía trước.

- A!

Tái các chủ gật đầu.

- Mấy vị này là vãn bối của ngươi?

Giải thích xong, Hàn đường chủ nhìn về phía đám người Trương Huyền, nghi ngờ hỏi.

- Khụ khụ!

Nghe được hắn nói Trương sư là vãn bối của hắn, Tái các chủ bị dọa cho giật mình, đang muốn giải thích, lại nghe giọng nói của Trương Huyền vang lên:

- Tại hạ Trương Huyền, là bằng hữu của Tái các chủ!

- Bằng hữu?

Hàn đường chủ sửng sốt.

Tái các chủ, lại là giám bảo sư tứ tinh, địa vị cao. So với hắn cũng hoàn toàn không yếu, như thế nào lại làm bằng hữu cùng một tiểu tử tuổi tác chưa đủ hai mươi?

- Không biết... Trương tiểu huynh đệ, là loại nghề nghiệp nào?

Đầy nghi ngờ, hắn không nhịn được hỏi.

- Hồi bẩm đường chủ, hắn cho thấy là thuần thú sư nhị tinh, vừa rồi ta đã xem qua huy hiệu!

Trương Huyền vẫn chưa trả lời, người thanh niên mặc áo bào màu xám đứng ở một bên nói.

- Thuần thú sư nhị tinh?

Sắc mặt Hàn đường chủ càng cổ quái.

Loại thuần thú sư cấp bậc như vậy, Thú Đường bọn họ chộp một cái được một đống. Từ khi nào Tái các chủ rơi xuống đến mức cùng người như thế trở thành bằng hữu?

Cứng rắn cướp

dtv-ebook.com

- Hóa ra tiểu huynh đệ cũng là thuần thú sư. Trẻ tuổi như vậy lại đạt được nhị tinh, quả nhiên anh hùng tuổi trẻ!

Trong lòng kỳ quái, trên mặt hắn lại không biểu hiện ra ngoài, chắp tay cười nói một câu, liền không nói thêm gì nữa.

Thuần thú sư nhị tinh chưa đầy hai mươi, tuy rằng là thiên tài, nhưng ở Thú Đường bọn họ, còn có thể lấy ra một đám lớn, không tính là gì cả.

Thấy trong giọng nói của hắn mang theo ý có lệ, Trương Huyền cũng lười giải thích.

Lần này hắn qua là vì mộ vu hồn. Đối phương có biết hay không, coi trọng hay không coi trọng, đều không có quan hệ quá lớn với hắn. Chỉ cần không làm lỡ chính sự là được.

- Hàn đường chủ, Trương...

Thấy bộ dáng bạn cũ như vậy, biết hắn khẳng định không biết thân phận của người thanh niên trước mắt này, vừa định giải thích một chút, khiến cho hắn coi trọng, liền nghe được mặt đất ngay phía trước chấn động. Một âm thanh kịch liệt vang lên.

Gào!

Từ sơn động truyền đến, mang theo mùi sét đánh, giống như tiếng sấm. Dưới sóng âm kích động, cây cối xung quanh khô héo, lá cây đều rơi xuống.

- Lợi hại!

Ánh mắt Trương Huyền thoáng ngưng trọng.

Không nói gì khác, chỉ dựa vào âm thanh này, đứng mũi chịu sào, người tu luyện dưới Tông Sư, sợ rằng cũng có thể lập tức đánh chết, hoàn toàn không có chút năng lực phản kháng nào.

Uy lực của một tiếng gầm, cường đại như vậy, không hổ danh là mãnh thú nổi danh trong toàn bộ liên minh vạn quốc, quả nhiên đáng sợ.

- Nó tỉnh rồi. Bắt đầu đi!

Ánh mắt Hàn đường chủ nhất thời sáng lên, lại không có thời gian để ý tới lời Tái các chủ nói, quay đầu lại căn dặn một tiếng.

Mấy lão già bên cạnh hắn, nghe được phân phó, đồng thời gật đầu, đồng loạt tiến lên một bước. Một người dẫn đầu, cổ tay lật một cái.

Ầm ầm!

Một thi thể con linh thú cực lớn xuất hiện ở trước mắt.

- Thi thể Lộc Quần thú Hóa Phàm nhị trọng? Thứ này cũng có thể săn giết bắt được sao?

Nhìn thấy được cái này, Triệu Phi Vũ trong đám người, lông mày thoáng giật một cái, có vẻ không thể tin được.

- Linh thú này rất lợi hại sao?

Tôn Cường nghi ngờ nhìn qua.

- Lộc Quần thú là một loại linh thú cấp bậc Hóa Phàm nhị trọng, tu vi không cao, nhưng tốc độ cực nhanh, chất thịt ngon, là con mồi linh thú thậm chí người tu luyện cũng thích, số lượng rất ít ỏi. Toàn bộ núi Cửu Khúc, cũng không nhất định có thể có một con. Có thể bắt được, cũng giết chết, khẳng định tốn không ít thời gian và phải trả cái giá lớn!

Từ nhỏ mắc phải bệnh lạ, thân thể không thể động đậy, chỉ có thể dựa vào đọc sách qua ngày. Lộc Quần thú vốn là hiếu kỳ, Triệu Phi Vũ nhớ rất rõ ràng.

- Xem ra ngươi biết không ít. Con Lộc Quần thú này là do mười bảy vị thuần thú sư của Thú Đường chúng ta đồng thời xuất động, tốn nửa năm, bày ra thiên la địa võng mới đuổi tới! Có thể nói, toàn bộ liên minh vạn quốc lại chỉ có một con này. Còn muốn tìm một con khác, cũng làm không được, vạn vàng khó cầu!

Nghe được hai người nói chuyện, người thanh niên mặc áo bào màu xám mỉm cười, trên mặt lộ ra vẻ kiêu ngạo.

Lộc Quần thú, tuy rằng cấp bậc không tính là quá cao, lại trời sinh có tính cảnh giác, giảo hoạt giống như hồ ly. Nếu không nhiều thuần thú sư như vậy đồng thời xuất động, cũng đừng hòng mơ tưởng bắt được.

- Ừ!

Mặc dù đối phương nói tự kỷ, Triệu Phi Vũ vẫn công nhận gật đầu.

Vật này quả thật không dễ bắt. Năm đó vương thất liên minh (cũng chính là minh chủ phủ), một vị vương tử bị bệnh, cần phải có trái tim của loại linh thú này làm thuốc, từng treo giải thưởng lớn năm năm, chưa từng nhận được.

Cuối cùng vị vương tử kia, bởi vì không có cách nào điều chế thuốc, không trị được mà chết, trở thành một chuyện đáng tiếc lớn.

Nàng cũng chính là nghe nói về chuyện này, tìm sách đọc, biết được loại sinh mạng Lộc Quần thú này.

- Lộc Quần thú không chỉ chất thịt ngon, quan trọng nhất chính là, loại linh thú này, lấy linh dược làm thức ăn, thực lực không cao, linh lực lại mười phần, giống như thuốc đại bổ, linh thú khác ăn vào, rất dễ dàng đột phá cảnh giới, đạt được thực lực càng cao hơn!

Tái các chủ nói chen vào:

- Có thể nói... Đó là một Tấn Cấp đan di động!

- Thì ra là thế. Xem ra bọn họ là muốn dùng thi thể của con vật này, lấy lòng yêu thần thú!

Tôn Cường lúc này mới hiểu được, không nhịn được líu lưỡi.

Linh thú khó có thể bắt được như vậy, cũng chuẩn bị qua, xem ra vì yêu thần thú này, đường chủ Thú Đường thật đúng là hạ cả vốn gốc.

Bên này nhỏ giọng bàn luận, Hàn đường chủ trước mặt hít sâu một hơi, tiến lên một bước.

- Yêu thần huynh, lần trước thứ nói với huynh, ta đã chuẩn bị xong, lại ở trong này. Ra đây xem đi!

Âm thanh truyền vào sơn động. Bên trong yên tĩnh một hồi. Lại ở thời điểm tất cả mọi người đầy khẩn trương, một tiếng gào thét vang lên. Một cái bóng cực lớn bay ra.

Là một con man thú cực lớn, thân cao bảy, tám thước, hai cánh mở rộng, chừng hơn ba mươi thước, đôi mắt màu đỏ tươi như máu, dữ tợn đáng sợ, toàn thân đầy mảnh vảy, cho thấy phòng ngự cường đại.

Linh thú bay siêu cấp Hóa Phàm tứ trọng đỉnh phong, toàn bộ liên minh vạn quốc người người đều kiêng kỵ... Yêu thần!

Gào!

Hình như nghe hiểu được lời hắn nói, linh thú cực lớn, nhìn về phía thi thể Lộc Quần thú đặt trên mặt đất, đầy nhiệt tình.

Linh thú đã có thể hấp thu linh khí thiên địa, tự mình tu luyện thăng cấp, cũng có trí tuệ không kém gì nhân loại.

Thi thể con Lộc Quần thú này tản ra mùi thuốc nồng đậm và sóng dao động linh lực mãnh liệt. Nó biết chỉ cần ăn vào, tu vi nhất định có thể tiến nhanh. Cho dù không đạt được Hóa Phàm ngũ trọng, lực lượng khẳng định cũng tăng mạnh, làm sao không kích động.

- Yêu thần huynh chỉ cần đáp ứng điều kiện của ta, thi thể con Lộc Quần thú này, chính là của huynh!

Thấy nó động tâm, Hàn đường chủ khẽ cười.

- Gào!

Đầu quay lại, yêu thần thú hình như muốn nghe một chút xem, hắn có điều kiện gì.

- Ba năm nay, ta và yêu thần huynh sớm chiều ở chung, thái độ bản tính, nói vậy huynh cũng biết. Yêu cầu của ta rất đơn giản... hi vọng huynh có thể làm thú sủng của ta!

Hàn đường chủ nói:

- Yên tâm, chúng ta có thể ký kết khế ước công bằng, trước khi làm bất cứ chuyện gì, chỉ cần huynh không muốn, có thể từ chối!

- Gào!

Nghe được phải làm thú sủng, sắc mặt yêu thần thú dữ tợn lên tiếng gào thét. Từng sóng khí từ trên người nó tản ra, khiến người ta có một loại cảm giác rợn cả tóc gáy.

Nhìn bộ dáng của nó, nếu như Hàn đường chủ dám nói tiếp, tuyệt đối sẽ động thủ giết người.

Điều này cũng khó trách. Trong cơ thể nó nắm giữ huyết mạch linh tộc, cao quý vô cùng, làm sao có thể thuần phục một nhân loại nho nhỏ, làm chó giữ cửa?

- Đừng có vội vàng đưa ra quyết định!

Thấy thái độ nó kiên quyết, hoàn toàn không có chút do dự nào, sắc mặt Hàn đường chủ cũng có chút khó coi. Chỉ có điều hắn vẫn thoáng cười:

- Thân phận của ta ở thế giới nhân loại, nói vậy huynh cũng biết, là đường chủ Thú Đường, địa vị được tôn sùng. Yêu thần huynh, chỉ cần ở cùng với ta, ta sẽ coi huynh thành bằng hữu tốt nhất, vật tư trên tu luyện, chỉ cần mở miệng, cho dù khó khăn đi nữa, cũng sẽ nghĩ biện pháp hỗ trợ đi tìm! Tuy rằng linh thú tuổi thọ dài, nhưng chỉ bằng vào hấp thu linh khí nâng cao, cần phải mất thời gian bao lâu? Cùng với ở bên cạnh ta, so với ngươi ở nơi này chẳng phải mạnh hơn nhiều sao?

Nói xong, Hàn đường chủ ngoắc tay.

Mấy lão già lại đi về phía trước, mặt đất xuất hiện một đống linh thạch.

Đều là linh thạch hạ phẩm, chồng chất thành núi nhỏ, ước chừng vài nghìn cái. Linh khí mãnh liệt dâng lên như diều gặp gió, khiến người ta ngửi một hơi, lại cảm thấy lỗ chân lông trên toàn thân mở rộng ra, thoải mái nói không nên lời.

Linh thạch không chỉ nhân loại tu luyện cần có, linh thú cũng cần.

Hấp thu linh khí trong linh thạch, rất rõ ràng so với hấp thu ở trong không khí, nhanh hơn nhiều.

- Điều này tổng cộng là hơn tám ngàn khối linh thạch. Chỉ cần huynh đồng ý, hiện tại lại có thể cho huynh...

Hàn đường chủ nói.

Hắn có thể thoáng cái lấy ra nhiều như vậy, Tái các chủ lại ngay cả năm nghìn cũng không lấy ra được. Cũng không phải Tái các chủ không có tiền, mà là linh thạch của hắn đều mua bảo vật cất kỹ. Linh thạch có thể lấy ra không nhiều lắm. Nếu thật sự muốn nói tới xuất thân, nhất định là người sau càng tốt hơn.

Thật giống như những người thu thập đồ cổ ở kiếp trước của Trương Huyền, trong nhà thu thập, tàng trữ bảo bối, tất cả bán ra, mỗi một người đều xuất thân cực cao. Muốn bảo hắn lấy ra tiền mặt mua vật phẩm, sợ rằng kém hơn so với một vài thương nhân có tài chính hùng hậu.

- Nếu như không hề coi trọng những linh thạch này, thứ này đối với ngươi khẳng định có lợi ích rất lớn!

Thấy lấy ra linh thạch, yêu thần thú vẫn không có động tĩnh, Hàn đường chủ có chút do dự. Hắn cắn răng một cái, lật cổ tay. Một cái hộp ngọc xuất hiện ở trong lòng bàn tay.

Hắn nhẹ nhàng mở ra. Một khối linh thạch được đặt ở trong đó.

Ầm ầm!

Linh thạch vừa xuất hiện, linh khí xung quanh, lập tức trở nên càng nồng đậm hơn, giống như hình thành sương mù. Chỉ cần nắm khối linh thạch này, cho dù không cần hấp thu, linh lực nồng đậm cũng sẽ tự chủ tiến vào thân thể, cải thiện cơ bắp, thân thể.

Đơn giản mà nói, có một khối linh thạch như vậy, đặt ở trên người trẻ mới sinh, cho dù người sau không biết tu luyện, nhận được linh khí trong đó tẩm bổ, thân thể cũng sẽ cường tráng, bách bệnh không sinh, không cần đến hai tháng, mức độ thân thể cường tráng, lại không thua cường giả Bì Cốt cảnh.

- Chẳng lẽ là... linh thạch trung phẩm?

Ánh mắt nhất thời sáng lên, Trương Huyền nhất thời xiết chặt nắm đấm.

Hắn xem qua vô số sách, đối với phân cấp linh thạch, cũng biết một ít.

Hiện tại linh thạch trong tay hắn, đều là cấp thấp nhất, cũng chính là cái gọi là hạ phẩm.

Loại linh thạch cấp bậc như vậy, cho dưới Hóa Phàm cảnh tứ trọng tu luyện, không có vấn đề gì. Nhưng muốn dựa vào linh lực trong đó, trùng kích cảnh giới cao hơn, sẽ rất khó.

Không nói những người khác, giống như hắn, bởi vì chân khí thiên đạo quá mức tinh thuần, tuy chỉ là Hóa Phàm nhất trọng Tăng Thọ cảnh đỉnh phong, nhưng tác dụng của linh thạch hạ phẩm, dĩ nhiên không lớn. Muốn đạt được Nguyên Khí cảnh, không chỉ cần phải có bí tịch thiên đạo, quan trọng hơn được chính là loại linh thạch trung phẩm này!

Không nói gì khác, lại một khối như vậy, tuyệt đối có thể khiến cho hắn từ Tăng Thọ cảnh đỉnh phong, trùng kích Nguyên Khí cảnh đỉnh phong, cũng dư dả.

Tuy nói lượng biến có thể khiến cho chất biến, nhưng bản chất chênh lệch quá lớn. Nhiều lượng hơn nữa cũng vô dụng.

Thật giống như, số lượng cỏ tranh đủ nhiều, có lẽ có thể mua hột xoàn. Có thể tưởng tượng muốn thay thế tác dụng của hột xoàn, khẳng định làm không được.

Bởi vậy, cho dù một vạn linh thạch hạ phẩm có thể đổi một khối trung phẩm. Nhưng nếu muốn thay thế hiệu quả của linh thạch trung phẩm, vẫn không có khả năng.

- Không sai. Chính là linh thạch trung phẩm!

Không nghĩ tới bạn cũ lấy ra thứ này, Tái các chủ cũng trợn tròn mắt.

Linh thạch trung phẩm trân quý vô cùng. Cho dù liên minh vạn quốc, chưa từng tích trữ được mấy cái. Bạn cũ lại có thể lấy ra một khối, sợ rằng cái giá phải trả rất lớn, so với Lộc Quần thú cũng chỉ nhiều không ít!

Gào!

Nhìn thấy được linh thạch trung phẩm, không chỉ mọi người kinh ngạc, mắt yêu thần thú càng đỏ ngầu.

Lấy ra bảo bối ép đáy hòm, vẻ mặt Hàn đường chủ cũng không muốn. Chỉ có điều, hắn cũng biết luyến tiếc hài tử không bắt được sói. Hắn cắn răng một cái:

- Chỉ cần yêu thần huynh đáp ứng làm thú sủng của ta, cái linh thạch trung phẩm này, lại tặng cho huynh, cho huynh sử dụng... Ừ? Yêu thần huynh, huynh muốn làm gì...

Hắn nói còn chưa có kết thúc, chỉ thấy hai cánh yêu thần thú giống như đao phong, chợt vỗ một cái, thân thể to lớn, trực tiếp vọt tới, móng vuốt giơ cao lên trời, trong tiếng rít, đã chộp lấy linh thạch trong tay của Hàn đường chủ.

- Cứng rắn cướp? Ta nhổ vào!

Nói chuyện giật gân

dtv-ebook.com

Cái này của Hàn đường chủ gọi là phiền muộn.

Ở bên con vật này tròn ba năm, đối phương muốn ăn cái gì, mình vọt tới trước mặt hỗ trợ chém giết, muốn thứ gì tốt mình phí hết tâm huyết đi tìm, đi theo làm tùy tùng giống như một tiểu lâu la, chỉ vì thu được cảm kích, kỳ vọng ở thời điểm cuối cùng thuần phục, có thể nhớ tình nghĩa...

Con vật này thì hay rồi, nhìn thấy được thứ tốt, tất cả quên hết, trực tiếp ra tay cướp giật...

Trời ạ! Quả thực là sói mắt trắng tới cực điểm.

Sớm biết rằng nó là đức hạnh như vậy, phí nhiều khổ cực như vậy, lăn qua lăn lại lâu như vậy làm gì!

- Kích hoạt trận pháp!

Nhìn thấy được đối phương khí thế hung hăng, hoàn toàn không có chút ý định ngừng lại, Hàn đường chủ biết bây giờ không phải là thời gian buồn bực, khẽ kêu lên một tiếng.

Tạo quan hệ thuần thú, nói điều kiện... đối phương không rơi vào trong vòng của mình, cũng chỉ có thể sử dụng thủ đoạn cuối cùng!

Đó chính là xé rách da mặt, sử dụng thủ đoạn bạo lực nhất, ép buộc đối phương đi vào khuôn khổ.

Đây là biện pháp khi không có cách nào. Bởi vì thực lực yêu thần thú rất mạnh. Muốn bắt sống nó, còn không khiến cho nó bị thương, cho dù số lượng người của Thú Đường rất nhiều, cũng rất khó làm được.

Bằng không, ba năm trước đây, cũng không đến mức chật vật như vậy.

Hàn đường chủ tuy rằng cảm thấy ba năm ở chung, lại thêm lợi ích hấp dẫn, có thể khiến cho bí khuất phục, vẫn làm ra dự định xấu nhất... Sớm bố trí tốt trận pháp ở chỗ này, lo trước khỏi hoạ!

Không nghĩ tới, thật đúng là dùng tới.

- Vâng!

Mấy lão già đồng thời gật đầu, thân thể thoáng lắc một cái, chia làm bốn phương hướng vị trí. Chân khí trong cơ thể phát ra sóng, ở trên không trung chộp một cái.

Ầm ầm!

Đại phương phía trước mọi người mấy trăm thước, sương mù dày đặc bay lên. Yêu thần thú trực tiếp vọt tới không đề phòng, nhất thời rơi vào trong đó.

- Là Khốn trận!

Học qua trận pháp thiên đạo, hiện tại lý giải củ Trương Huyền đối với trận pháp, cho dù không mượn Thiên Đạo Đồ Thư Quán, cũng không kém gì trận pháp sư tứ tinh đỉnh phong.

- Khốn trận xích sắt!

Nhận ra được, đồng tử Kim Tòng Hải hơi co lại.

- Không sai!

Trương Huyền gật đầu.

Khốn trận xích sắt, là hơn một ngàn năm trước, do một vị trận pháp sư tứ tinh đỉnh phong sáng tạo ra. Trận pháp mượn hoàn cảnh tự nhiên và linh khí cuồng bạo trong đó, hình thành xích sắt đan xen buộc chặt. Sinh

mạng rơi vào trong đó, trong nháy mắt sẽ bị bao phủ, đừng nói chạy trốn, giãy thoát cũng cực kỳ khó khăn.

Khốn trận cấp bậc tứ cấp đỉnh phong!

- Xem ra Hàn đường chủ vì bắt con vật này, thật sự bỏ ra không ít khổ tâm!

Nhìn thấy được trận pháp vận chuyển, sinh sôi không thôi, Trương Huyền xúc động.

Trận pháp cấp bậc như vậy, không phải muốn bố trí là có thể bố trí. Cần phải có trận pháp sư sớm quan sát địa hình, tìm địa điểm chôn dấu cờ trận, sau đó sẽ giấu mỗi một cờ trận xuốn dưới đất, trên mặt đất hoàn toàn che giấu vết tích, không bị yêu thần thú phát hiện...

Chỉ riêng một bộ này xuống, cho dù khống chế đối với trận pháp đạt tới tứ tinh đỉnh phong, không mười ngày nửa tháng, cũng làm không được.

- Đúng vậy, nếu như đoán không sai, ba năm, hắn không chỉ là lấy lòng con vật này, ngấm ngầm bỏ ra không ít công sức.

Tái các chủ cười khổ.

Trận pháp này, không phải một ngày có thể hoàn thành. Hơn nữa còn cần phải có trận pháp sư tứ tinh đỉnh phong phối hợp. Ba năm nay, vốn tưởng rằng vị bằng hữu cũ này thật sự chỉ là thật sự lấy lòng con yêu thần thú này. Hiện tại xem ra, không phải như vậy.

Đoán chừng là ba năm trước đây sau khi bị hại trở về, hắn đã nghĩ biện pháp này, minh tu sạn đạo ám độ trần thương, thoạt nhìn lấy lòng đối phương, trên thực tế lại lặng lẽ tìm người bố trí trận pháp, đề phòng bất trắc.

- Rất bình thường. Thuần thú sư trước khi thành công, trước hết phải nghĩ đến thất bại. Không nghĩ tới điều này, cũng không có khả năng đạt được tứ tinh!

Trương Huyền xua tay.

Mặc dù là thuần thú sư cấp bậc cao, cũng không có khả năng mỗi lần đều thành công. Nhất là đối mặt với linh thú hung mãnh cao ngạo như vậy.

Hàn đường chủ thất bại qua một lần, nếu như có ngốc, cái gì cũng không chuẩn bị, lại xông lại ngả bài, muốn thuần phục đối phương, cũng sẽ không xứng làm đường chủ Thú Đường, thuần thú sư tứ tinh đỉnh phong.

Gào!

Bên này nói chuyện với nhau, yêu thần thú rơi vào Khốn trận, mới biết mình bị lừa, tức giận hét lớn một tiếng, lực lượng cuồng bạo trùng kích xung quanh, dẫn tới mặt đất cũng chấn động từng đợt.

- Vô dụng!

Hừ một tiếng, Hàn đường chủ bước lên trước, rạch cổ tay một cái. Một màn ánh sáng xuất hiện ở trước mắt, cho thấy toàn cảnh của yêu thần thú.

Tu vi đạt được Hóa Phàm, chân khí lột xác nguyên khí, đã có thể thi triển ra một ít thủ đoạn khiến người ta khó có thể tưởng tượng được.

Cái màn ánh sáng này giống như tường trong hành lang trận pháp, có thể khiến cho người ta quan sát được rõ ràng tình hình trong trận, cũng để cho người bên ngoài, có thể đối thoại cùng người bị nhốt.

Trận pháp tập trung linh khí lại, hình thành từng sợi xích sắt lớn, khóa chặt yêu thần thú lại. Con vật này vừa rồi còn vô cùng kiêu ngạo, khiến cho vô số cường giả của vương quốc liên minh kiêng kỵ không thôi, lúc này khuôn mặt dữ tợn, muốn tránh thoát, lại bất lực.

- Ta đã từng nói, vô dụng! Không nên làm giãy dụa vô nghĩa!

Thấy nó điên cuồng gào thét, lửa giận ngút trời, Hàn đường chủ cười gằn, âm thanh lại truyền vào trong.

Gào!

Nghe hắn nói như thế, yêu thần thú càng tức giận.

Ba năm ở chung, nó đã buông lỏng cảnh giác đối với nhân loại. Nếu không, cũng không có khả năng bày trận ở cửa của nó, nó cũng hoàn toàn không có phát hiện.

Không nghĩ tới loại thả lỏng này, khiến cho nó rơi vào cảnh khốn cùng, hận ý trong lòng cuồn cuộn không ngừng, hận không thể xé vị Hàn đường chủ trước mắt này ra ăn.

- Đây là trận pháp tứ cấp đỉnh phong. Thực lực của ngươi tuy mạnh, không hiểu phương pháp phá giải, muốn lao tới, cũng gần như không có khả năng. Như vậy đi, tiếp tục đề tài chúng ta mới vừa nói. Chỉ cần ngươi đáp ứng làm thú sủng của ta, thứ cam kết trước đó, vẫn hữu hiệu. Không đáp ứng... tình hình của ngươi hiện tại, nói vậy ngươi cũng có thể hiểu rõ, rất có thể sẽ bị chém giết.

Hàn đường chủ nói.

Đây là biện pháp cuối cùng. Thật ra hắn không muốn đi. Bởi vì, thi triển ra chiêu này, cho dù sau này yêu thần thú thuần phục, cũng bị bắt buộc, nghe theo mệnh lệnh, đi làm không ra lực, do đó dẫn đến hai bên lúng túng.

Nhưng đối phương chết sống không thuần phục, còn muốn cướp giật bảo vật. Hắn không có cách nào, chỉ có thể đi chiêu này.

Gào!

Khóe mắt yêu thần thú hình như tràn ngập phẫn nộ đối với lời của hắn.

- Không cần phải vội vàng đưa ra quyết định. Ta có thời gian chờ ngươi trả lời!

Thấy bộ dáng này của nó, Hàn đường chủ lắc đầu, cũng không nóng nảy.

Nếu đã vây khốn đối phương, cùng lắm thì tiêu hao nhiều linh thạch một chút, cũng phải thuần phục. Cái gọi là chém giết, chỉ là thủ đoạn uy hiếp. Bởi vì một khi chết, ba năm khổ cực, cũng sẽ lãng phí một cách vô ích.

Yêu thần thú đầy phẫn nộ, liều mạng giãy dụa vài cái, phát hiện bị khóa chặt lại, căn bản không tránh thoát được. Nó không thể làm gì khác hơn là tạm thời bất động, đôi mắt chậm rãi nhắm lại, không biết suy nghĩ điều gì.

- Đường chủ, làm sao bây giờ?

Thấy con vật này không lại nghĩ biện pháp chạy trốn, trái lại yên tĩnh trở lại, mấy lão già kích hoạt trận pháp, đưa mắt nhìn nhau, đồng thời đi tới trước mặt.

- Còn có thể làm sao? Chỉ có thể chờ. Hồ trưởng lão, ngươi lấy Lộc Quần thú ra nướng chín. Nhất định phải để cho mùi thơm bay vào. Ta không tin lấy tính cách tham ăn của con vật này, có thể nhịn được!

Hàn đường chủ nói.

Lộc Quần thú vốn ẩn chứa mùi thuốc nồng đậm. Nếu như lại nướng chín, tất nhiên khiến cho nó thèm ăn nhỏ dãi.

Yêu thần thú là linh thú tham ăn như vậy, có thể nhịn được mới là lạ.

Không thể không nói, Hàn đường chủ nghiên cứu đối với thuần thú quả thật đạt tới dày công tu luyện, đầu tiên là dùng cái lợi dụ dỗ, sau đó là cưỡng bức, hiện tại còn là câu dẫn...

Nếu như là linh thú bình thường, khẳng định từ lâu đã không chống lại được, trực tiếp thần phục.

- Vâng!

Hồ trưởng lão gật đầu, lấy ra Lộc Quần thú đang muốn nướng. Chỉ thấy thuần thú sư nhị tinh cách đó không xa, vẻ mặt bất đắc dĩ lắc đầu, giọng

nói khe khẽ truyền tới:

- Ta khuyên ngươi tốt nhất không nên nướng!

Hồ trưởng lão nhướng mày:

- Vì sao?

Không nghĩ tới một thuần thú sư nhị tinh nho nhỏ sẽ nói chen vào, Hàn đường chủ cùng với mấy lão già đồng thời nhìn lại, từng người lộ ra vẻ không vui.

Ở đây tệ nhất đều là thuần thú sư tứ tinh sơ kỳ. Lúc này bọn họ đều cảm thấy nướng chín Lộc Quần thú, là quyết định tốt nhất. Nếu không thật sự không có phương pháp khác... Người trước mắt này lại nói không được, có ý gì?

- Không vì sao cả. Ta chỉ là lo lắng, cục diện sau nướng chín các ngươi thu dọn không được!

Trương Huyền lắc đầu, cũng không nói nhiều.

Hắn tuy là danh sư, nhưng cũng không phải là người quá tốt, nhìn thấy có việc lại muốn đi quản một chút.

Huống gì, đối phương đối với hắn còn không mấy tôn trọng.

- Nướng một Lộc Quần thú mà thôi, còn có thể có cục diện gì thu dọn không được?

Thấy người này nói không nên lời gì, ăn nói lung tung, Hồ trưởng lão hừ lạnh.

Bọn họ nhiều tứ tinh thuần thú sư như vậy cũng không nói cái gì, bản thân ngươi một nhị tinh nho nhỏ, chen vào nói lung tung, thật sự không biết trời cao đất rộng.

- Không nghe khuyên bảo thì thôi!

Trương Huyền thở dài.

Nên nói cũng nói rồi, đối phương không muốn đó là chuyện của bọn họ, cùng mình không có quan hệ quá lớn.

- Giả vờ giả vịt, nói chuyện giật gân!

Hồ trưởng lão vung ống tay áo.

Mấy người khác cũng cũng không quá cao hứng.

Nhất là Hàn đường chủ, nếu không nể mặt Tái các chủ, hắn khẳng định đã sớm trách mắng.

Thuần thú sư nhị tinh nho nhỏ mà thôi, biết cái gì, lại dám ở chỗ này nói chen vào lung tung? Thật là không có giáo dưỡng!

- Được rồi, nhanh nướng đi!

Khuôn mặt lãnh đạm, tùy ý khoát tay áo.

Ban đầu đối với chuyện Tái các chủ gọi hắn là bằng hữu, vẫn cảm thấy kỳ quái. Hiện tại xem ra, chính là một kẻ không hiểu cấp bậc lễ nghĩa, miệng lưỡi lưu loát.

Còn thu dọn không được. Nướng một con Lộc Quần thú mà thôi, tối đa quá thơm, khiến người ta không nhịn được, chẳng lẽ còn có biến đổi gì sao?

- Vâng!

Hồ trưởng lão gật đầu, cùng mấy lão già, đốt đống lửa, bắt đầu nướng.

Vì thuần phục con yêu thần thú này, bọn họ ở trong núi rừng, đã đợi không biết bao nhiêu ngày. Những thứ cơ bản như ăn cơm, vẫn phải có.

Vù vù vù!

Thời gian không lâu, đống lửa cháy lên, đặt Lộc Quần thú ở phía trên, phát ra tiếng "xèo xèo", mùi thơm dần dần lan tràn ra.

Lộc Quần thú ăn linh dược thiên địa sinh trưởng, trong cơ thể vốn có mười phần linh khí. Bị nướng lên, mùi thơm càng mười phần, mới xuất hiện một ít mùi, khiến mọi người không kìm lòng được hếc mũi ngửi, nước miếng chảy ròng ròng.

- Chúng ta lui về phía sau!

Nhìn thấy được mùi thơm bay ra, Trương Huyền lắc đầu.

- Lui về phía sau?

Đám người Tái các chủ sửng sốt.

- Ừ, ít nhất phải là khoảng cách ngoài mấy trăm thước. Nếu không, ta sợ sẽ gặp phải tai bay vạ gió!

Hờ hững nói một tiếng, Trương Huyền lui về phía sau trước tiên.

Hắn vừa đi, Triệu Nhã, đám người Triệu Phi Vũ, đồng loạt đi theo.

Vẻ mặt Tái các chủ xấu hổ, có chút do dự, cũng lui lại theo.

- Người này...

Thấy đám người kia, xoay người rời khỏi đó, còn sợ gặp phải tai bay vạ gió, gân xanh trên đầu Hàn đường chủ nhảy loạn, thiếu chút nữa thì không nhịn xuống được.

Ban đầu không có cách nào thuần phục con vật kia, hắn lại có chút tức giận. Hiện tại người này còn nói xui xẻo, lửa giận càng thiêu đốt.

Một thuần thú sư nhị tinh, vẻ mặt thâm trầm, thể hiện bộ dạng cao thâm khó dò. Ngươi... giả vờ sói to ba đuôi cái gì!

Hiện tượng quỷ dị

dtv-ebook.com

Thật ra, đổi lại thành thuần thú sư nhị tinh khác nói như vậy, hắn cũng sẽ không tức giận.

Chủ yếu nhất là... Lời người kia mới vừa nói, biểu tình thật sự quá thiếu đánh, bộ dạng không nghe lão nhân nói, có hại ở trước mắt, thần sắc không khiến người ta tức chết không bỏ qua, nhất là ánh mắt khinh bỉ thoáng hiện ra...

Hắn đường đường là thuần thú sư tứ tinh đỉnh phong, tự nhiên bị một tiểu tử xem thường... Xem thường em gái ngươi à!

Con yêu thần thú này lại có huyết mạch Long tộc, cao ngạo vô cùng, khó có thể thuần phục là rất bình thường. Ngươi nghĩ rằng ta muốn mạnh bạo sao... Đây không phải là biện pháp tốt đều dùng hết sao?

Hừ, tự cho mình là đúng, không biết trời cao đất rộng!

Thật không biết Tái các chủ sao lại làm bằng hữu với người như vậy.

- Không quan tâm tới bọn họ. Tận dụng thời gian nướng, càng thơm càng tốt!

Cố nén cơn giận sắp bùng nổ trong ngực, Hàn đường chủ căn dặn.

- Vâng!

Đám người Hồ trưởng lão gật đầu, tăng lên sức lửa. Nhất thời mùi thơm càng nồng đậm, không ngừng nhẹ nhàng tung bay về bốn phía.

...

Bên này tức sắp hỏng người, bên kia mọi người đi tới địa phương khoảng đó mấy trăm thước, ngừng lại.

- Lại là nơi này đi!

Trương Huyền khoát tay áo.

- Trương sư...

Mọi người thấy qua, đầy nghi ngờ.

Đối với năng lực của Trương sư, bọn họ tương đối tin tưởng. Nếu hắn nói có chuyện gì phát sinh, lại chắc chắn sẽ không mở miệng nói bậy.

- Trương sư có phải lo lắng gặp phải thú triều hay không?

Tái các chủ nhớ tới cái gì, nhăn mày lại:

- Mùi thơm thịt Lộc Quần thú bay khắp nơi, là kho thuốc tất cả linh thú đều mơ ước. Một khi nướng chín vô cùng có khả năng kinh động vô số linh thú đến đây... Chỉ là... Nếu quả thật là thú triều, chúng ta lại trốn với khoảng cách một chút như thế, chắc hẳn là cũng không có tác dụng gì đi?

Nếu thật sự là thú triều, vạn thú lao nhanh, nhìn thấy những sinh linh khác, sẽ lập tức xé nát. Đừng nói trốn đến khoảng cách hơn trăm thước, cho dù trốn đến mấy cây số, mấy chục cây số, sợ rằng cũng khó có thể chạy trốn.

- Đúng vậy sao?

Mọi người lúc này mới phản ứng được.

Bọn họ cũng có ý nghĩ giống như Tái các chủ, suy đoán Trương sư có phải lo lắng thú triều hay không. Dãy núi lớn Ôn Ngôn xuất hiện loại tình huống này, là có ghi chép trong lịch sử, nếu không, không có lửa làm sao có khói.

Mùi thơm của Lộc Quần thú nồng như vậy, dẫn linh thú đến đây, vô cùng bình thường. Nếu thật sự xuất hiện, chắc hẳn có thể trốn được bao xa thì trốn đi xa bấy nhiêu, còn ở tại chỗ này, không phải muốn chết sao?

- Thú triều? Mệt các ngươi nghĩ ra được!

Nghe nói như thế, mới biết được mọi người suy nghĩ điều gì, vẻ mặt Trương Huyền bất đắc dĩ:

- Ngay cả ngươi cũng có thể nhìn ra mùi thơm của thịt Lộc Quần thú khắp nơi, sẽ đưa tới linh thú khác mơ ước. Đường đường là thuần thú sư lợi hại nhất Thú Đường sẽ không biết sao?

- Vậy...

Mọi người chớp mắt, sắc mặt nhất thời đều đỏ lên.

Cũng đúng. Những người thường bọn họ đều đã nhìn ra, Hàn Trùng làm đường chủ Thú Đường, làm sao có thể không nghĩ tới?

Hắn lại là thuần thú sư tứ tinh đỉnh phong, tiếp xúc cùng man thú cả đời, ngay cả yêu thần thú không đồng ý, cũng sớm nghĩ tới, làm ra phương pháp ứng phó, thật sự muốn phát sinh thú triều, khẳng định đã sớm có sự chuẩn bị.

- Yên tâm, sẽ không phát sinh loại chuyện này!

Trương Huyền lắc đầu.

- Vì sao?

Triệu Phi Vũ hoàn toàn không hiểu.

Thịt Lộc Quần thú thơm như vậy, ngay cả những nhân loại như bọn họ cũng khó có thể chống cự, linh thú làm thế nào có thể ngăn cản được?

Thấy “công tử” bình thường thông minh vô cùng, hỏi ra lời này, Trương Huyền liếc mắt một cái:

- Cho dù thịt Lộc Quần thú rất thơm, có thể phát ra bao xa?

- Cái này...

Triệu Phi Vũ câm nín.

Thịt này đúng là thơm. Bọn họ lui đến nơi đây, mùi đã không lớn. Lui về sau thêm mấy trăm thước, chắc hẳn lại không ngửi thấy. Cho dù mũi linh thú muốn tốt hơn so với nhân loại một chút, cũng không có khả năng ngửi được mùi ngoài mấy nghìn thước.

- Lại nói, đây là địa phương nào? Địa bàn của yêu thần thú. Man thú, linh thú khác, cho dù ngửi được mùi thơm, dám qua sao?

Trương Huyền nói tiếp.

- Ách...

Triệu Phi Vũ lộ ra vẻ mặt xấu hổ.

Linh thú, man thú có phân chia địa bàn. Chỗ của kẻ cường đại ở, kẻ nhỏ yếu không dám tới gần. Một khi quá khứ, lại vô cùng có khả năng trở thành con mồi bị giết chết. Toàn bộ vương quốc liên minh, yêu thần thú cũng có danh tiếng rất lớn, được cho linh thú cường đại nhất trong toàn bộ núi Cửu Khúc. Nó lại ở chỗ này không biết bao nhiêu năm, xung quanh nào còn có thú nào khác dám ở lại?

Không phải muốn chết sao?

- Ta không đoán sai, yêu thần thú ở chỗ này, bên trong phạm vi mười cây số, không có linh thú khác. Lộc Quần thú lại thêm nữa, cũng không có khả năng khiến cho linh thú bên ngoài mười cây số nóng nảy!

Trương Huyền giải thích.

- Mười cây số?

Mọi người lúc này mới hiểu được.

Bọn họ từ bên ngoài hai cây số xuống, một đường đi về phía trước, quả thật không thấy được linh thú. Cho dù thấy được mấy vết chân, cũng vô cùng ít ỏi. Có thể nói ít lại càng ít. Đoán chừng là đi ngang qua nơi đây, ngửi được dấu vết của yêu thần thú lưu lại sau, lập tức khiếp sợ đến mức bỏ trốn mất dạng.

Nếu không, một đám người bọn họ, mục tiêu lớn như vậy, làm sao có thể không có một con linh thú tìm phiền toái?

Cho dù Lộc Quần thú rất thơm, cũng không có khả năng truyền mùi tới bên ngoài mười cây số. Lại nói, cho dù truyền đến, linh thú khác dám qua sao?

Đây chính là hang ổ của linh thú mạnh nhất của núi Cửu Khúc!

Thảo nào Hàn đường chủ không có sợ hãi, không lo lắng chút nào. Hóa ra hắn đã sớm biết, căn bản không có khả năng xuất hiện thú triều.

- Vậy không phải là thú triều... là cái gì?

Trở lại trọng tâm câu chuyện khi mới bắt đầu, mọi người lại nhìn ra.

- Xem tiếp sẽ biết!

Trương Huyền cũng không giải thích.

- Nếu có nguy hiểm, vẫn mong Trương sư cứu Hàn đường chủ một chút. Hắn chỉ là không biết bản lãnh của ngươi, mới có chậm trễ. Trên thực tế, người cũng không xấu...

Thấy hắn không nói, mọi người không tiện tiếp tục truy hỏi. Tái các chủ thoáng lộ ra một chút lúng túng nói.

Không quan tâm nói thế nào, Hàn đường chủ cũng là bằng hữu của hắn. Nếu thật sự gặp phải nguy hiểm, hắn tránh ra trước, lại mất đạo nghĩa.

- Ừ, thật sự có loại tình huống đó, ta sẽ ra tay. Chỉ có điều, chỉ sợ ta ra tay, bọn họ sẽ mất hứng!

Cười khẽ, lông mày Trương Huyền đột nhiên nâng lên:

- Tiếp tục xem đi. Biến cố lại lập tức muốn bắt đầu!

Nghe nói như thế, mọi người đồng loạt nhìn về phía trước.

Lúc này thịt Lộc Quần thú của lại lập tức sẽ nướng chín, mùi thơm càng lúc càng nồng đậm.

Rất nhiều lão già đều tinh thông sinh tồn dã ngoại, mang theo bên người không ít đồ gia vị. Tuy là vội vàng nướng, so với đầu bếp lợi hại ở Hồng Hải Thành không kém chút nào. Không chỉ mùi, màu sắc cũng rất tốt, khiến người ta nhìn một chút, lại không ngừng chảy nước miếng.

- Yêu thần huynh, ngửi thấy được mùi vị không? Trở thành thú sủng của ta, đây là của huynh. Lại nói, chỉ là ở bên cạnh ta mà thôi, cũng sẽ không ủy khuất huynh. Tuổi thọ ta vừa hết, tất nhiên lại trở lại tự do, có gì có thể rầu rĩ!

Thấy mùi thơm tự nhiên truyền vào trận pháp, Hàn đường chủ tiếp tục nói:

- Nhanh đưa ra quyết định đi. Lại do dự nữa, chúng ta có thể ăn hết Lộc Quần thú. Đến lúc đó, cho dù lại tính quyết định, cũng đã muộn! Nói vậy không cần ta nói, ngươi cũng biết thứ này trân quý. Toàn bộ núi Cửu Khúc, chỉ có một con này. Một khi bỏ qua, cả đời cũng sẽ hối hận!

Không thể không nói, lời Hàn đường chủ nói rất có sức thuyết phục. Đổi lại thành linh thú khác khẳng định đã sớm dao động, lại cũng không kiên trì nổi. Nhưng yêu thần thú trong mặt gương, hai mắt nhắm nghiền, cũng không giãy dụa, cũng không phản kháng, hình như đang ngủ.

- Từ khi nào yêu thần thú dễ nói chuyện như vậy?

Lúc này Triệu Phi Vũ cũng nhìn xảy ra vấn đề.

Căn cứ lời đồn đại thịnh hành ở liên minh vạn quốc, con linh thú này hung mạnh tàn bạo. Năm đó cũng từng có người lợi dụng đại trận vây khốn nó. Đáng tiếc, thể lực của nó giống như vô cùng vô tận, rất nhanh lại chơi đùa khiến linh thạch trong trận cơ tiêu hao hầu như không còn, phá trận ra!

Trận pháp có thể hấp thu linh khí thiên địa duy trì, cũng có thể sử dụng linh thạch duy trì. Cái trước, cần phải tích lũy hồi lâu mới được. Cái sau chỉ cần linh thạch đầy đủ, không cần hấp thu năng lượng.

Bất kể cái nào, đều cần năng lượng cung cấp. Trận pháp không phải động cơ vĩnh viễn, không ngừng trùng kích, sẽ phát sinh tiêu hao cực lớn. Một khi trận cơ trong linh thạch tiêu hao sạch sẽ, cho dù không hiểu phương pháp phá trận, cũng sẽ sụp đổ.

Chính vì vậy, hành lang của nghiệp đoàn trận pháp sư, có hạn chế một canh giờ.

Không nói như vậy, gặp phải Khốn trận không có gì nguy hiểm, xông loạn đụng loạn, một khi trận pháp vận chuyển, sớm hay muộn cũng có thể khiến năng lượng trong đó tiêu hao hết... Loại tình huống này, mặc dù đi ra, cũng không tính là phá trận.

Yêu thần thú hung mạnh như vậy, từ sau khi bị nhốt, lại hành quân lặng lẽ, yên tĩnh giống như cục cưng ngoan ngoãn. Tuy rằng có chút mơ ước đối với Lộc Quần thú, nhưng không có bất kỳ ý tứ nào xông tới... Rõ ràng không phù hợp với cá tính của nó.

- Đường chủ, nướng xong!

Mọi người đang nghi ngờ, đám người Hồ trưởng lão bên kia đã hoàn toàn nướng chín Lộc Quần thú. Thịt linh thú màu kim hoàng, mùi thơm nhẹ nhàng tản ra khắp nơi, khiến người ta căn bản khó có thể từ chối.

- Được, lấy tới!

Hàn đường chủ gật đầu.

Đám người Hồ trưởng lão lên tiếng, đưa Lộc Quần thú nướng chín đến trước mặt.

- Thấy không? Do dự nữa, chúng ta đã có thể bắt đầu ăn...

Hàn đường chủ khẽ cười, cúi đầu nhìn về phía Lộc Quần thú trước mắt, đang muốn cầm nó lên, tiếp tục hấp dẫn đối phương. Đột nhiên mắt hắn thoáng cái trợn tròn, khóe mắt thiếu chút nữa thì lập tức nổ tung:

- Ta nhổ vào! Các ngươi ai... ăn vụng?

- Ăn vụng?

Mọi người đồng loạt nhìn sang, lúc này mới phát hiện Lộc Quần thú trước đó vô cùng hoàn chỉnh, chẳng biết lúc nào đã thiếu mất một cái đùi, chỉ còn lại có xương, trống rỗng treo ở phía trên.

Nói cách khác... Đã bị người ta ăn mất một chân!

Vẻ mặt Hàn đường chủ phát điên.

Ai thất đức như vậy?

Tuy rằng trong miệng hắn kêu muốn ăn, trên thực tế lại là thủ đoạn dụ dỗ đối phương. Nếu thật sự ăn, còn muốn thuần phục đối phương, lại gần như không thể nào.

Bởi vậy, chỉ là những lời đầu môi chót lưỡi, không có khả năng hành động. Thế nào... thời gian mới nháy mắt một cái, lại mất một cái chân? Ăn sạch sẽ như vậy?

Các ngươi cũng quá độc ác! Chẳng lẽ không biết vì bắt con này, ta tốn cái giá lớn bao nhiêu sao?

Hai mắt hắn trợn tròn, lạnh lùng nhìn chằm chằm vào đám người Hồ trưởng lão.

Tái các chủ leo lên đám người thuần thú sư nhị tinh ngu ngốc kia, thịt mới bắt đầu nướng, đã đi xa. Không thể nào là do bọn họ làm. Cũng chỉ có mấy người trước mắt.

- Đường chủ, chúng ta... không có!

Bị ánh mắt nhìn thẳng, đám người Hồ trưởng lão đồng thời bị dọa cho giật mình, liên tục xua tay, sắp muốn khóc.

Bọn họ vẫn nuốt nước bọt nướng thịt, kìm chế sự nóng nảy trong lòng, không dám động một cái. Thế nào thoáng một cái không phát hiện, lại mất một cái chân?

- Không có? Lẽ nào những miếng thịt đó sẽ tự mình bay đi sao?

Hàn đường chủ kia tức giận.

Đây là một đám bằng hữu đồng đội gì vậy? Ta bảo các ngươi nướng thịt, tới câu dẫn yêu thần thú, khiến cho nó khuất phục. Các ngươi ngược lại ăn trước, hơn nữa còn là ăn hết một cái đùi...

Có nhầm hay không.

- Đường chủ, thật sự không phải là chúng ta. Chúng ta có thể xin thề...

Thấy hắn không tin, Hồ trưởng lão dựng thẳng bàn tay lên, đang muốn tiếp tục giải thích, đột nhiên cứng đờ tại chỗ, giống như gặp quỷ:

- Đường chủ...

- Thế nào?

Nghe được tiếng la, theo ánh mắt nhìn, Hàn đường chủ lại thoáng lảo đảo, thiếu chút nữa thì máu tươi phun ra.

Chỉ thấy Lộc Quần thú vừa rồi chỉ mất một cái chân, lúc này một cái chân khác cũng mất, xương trụi lủi treo ở phía trên, quỷ dị nói không nên lời.

Hàn đường chủ bị đánh

dtv-ebook.com

- Là ai?

Nhìn quanh, bàn tay Hàn đường chủ dựng thẳng lên, vẻ mặt cảnh giác.

Nếu như nói mới vừa rồi còn nghi ngờ có phải đám người Hồ trưởng lão ăn vụng Lộc Quần thú, lúc này hắn biết chắc không phải.

Nhưng... rốt cuộc là ai? Có thể ở trước mặt hắn ăn vụng thịt Lộc Quần thú mà không bị phát hiện?

Thủ đoạn cũng thật là quỷ dị?

- Đường chủ, ngươi xem!

Hồ trưởng lão chỉ.

Hàn đường chủ cúi đầu nhìn xuống, lập tức thấy được điểm không thích hợp. Ngay trên Lộc Quần thú màu kim hoàng phía trước, chẳng biết từ lúc nào đầy chi chít một tầng sâu màu vàng nhạt, kích thước giống như con kiến, đến chỗ nào, thịt thú biến mất, chỉ còn lại có xương.

Rất hiển nhiên, hai cái đùi này, chính là bị thứ này cắn nuốt sạch sẽ.

Những con sâu này mỗi con nhỏ, màu sắc lại giống như thịt của thú nướng chín, không nhìn kỹ, căn bản không phát hiện được.

- Đây là... thứ gì?

Hàn đường chủ sửng sốt.

Thân là thuần thú sư tứ tinh, tự nhiên chưa từng thấy qua.

- Đường chủ, có phải là...

Đột nhiên nhớ tới cái gì, thân thể Hồ trưởng lão cứng đờ, hai mắt mang theo sự kinh hoàng.

- Ngươi nói là...

Thấy biểu tình này của đối phương, thoáng sửng sốt một chút. Hàn đường chủ cũng kịp phản ứng, bị dọa cho giật mình.

- Đúng. Nếu không làm sao có thể ăn sạch thịt Lộc Quần thú nhanh như vậy...

Hồ trưởng lão nuốt hớp nước miếng.

- Nếu quả thật là thứ này... lại thật sự nguy rồi!

Đột nhiên nghĩ đến cái gì, Hàn đường chủ sốt ruột vội vàng ngẩng đầu, nhìn về phía màn ánh sáng trước mắt. Chỉ thấy yêu thần thú bị nhốt ở trong trận, chẳng biết từ lúc nào đã mở mắt, hai mắt sáng như điện, lấp lánh có thần.

Khóe miệng cực lớn đột nhiên cong lên, giống như đang cười lạnh.

...

- Trương sư, đây là cái gì?

Mọi người phía xa cũng thấy được một cảnh tượng quỷ dị như vậy, Tái các chủ không nhịn được nói.

Làm các chủ Giám Bảo các, lượng tri thức lớn giống như mặt biển mù sương, lại chưa từng nghe qua loại vật kỳ quái này.

Những người khác cũng nhìn qua.

Trương sư sớm biết rằng sẽ có chuyện phát sinh, dẫn bọn họ đến nơi đây. Hiện tại xem ra, chắc hẳn lo lắng chính là thứ này.

- Là kiến Phệ Hồn!

Khuôn mặt Trương Huyền nghiêm trọng.

- Kiến Phệ Hồn?

Mọi người mê man một hồi.

Thứ này nghe cũng chưa từng nghe qua, càng không nói được cụ thể là vật gì.

Chỉ có điều, Lạc Trúc ở bên cạnh nghe được cái tên này, toàn thân cứng đờ, trên mặt đầy vẻ không thể tin được:

- Theo lời đồn đại đây là khắc tinh của vu hồn sư, lấy cắn nuốt linh hồn, linh khí làm thức ăn...

Kiến Phệ Hồn có thể cắn nuốt linh hồn, nuốt linh khí, vô cùng quỷ dị.

Là khắc tinh của vu hồn sư.

Thế nào gần mộ của vu hồn sư, có thứ này tồn tại.

Không trả lời câu hỏi của hắn, Trương Huyền quay đầu lại nhìn qua, hỏi:

- Mộ vu hồn ngươi nói tới, nếu như ta không đoán sai, chắc hẳn là phía dưới một đầm nước nơi này?

- Ngươi... làm sao biết được?

Lạc Trúc sửng sốt.

Hắn chỉ nói qua, một của vu hồn sư ở khu vực gần đây, vẫn chưa nói vị trí cụ thể. Người trước mắt này, như thế nào liếc mắt đã nhìn ra?

Nơi chôn cất chú ý phong thuỷ. Chôn ở dưới hồ sâu, bản thân lại không cát tường, gần như không ai sẽ làm như vậy.

Bởi vậy, nếu như nói với người khác, dưới nước có mộ, tuyệt đối sẽ bị người ta cười nhạo vô tri.

Cho dù là hắn điều tra được điển tịch có liên quan, biết vị trí xác thực, cũng cảm thấy không thể tin được.

Chính vì vậy, vừa rồi hắn mới tự tin như vậy, người khác không có khả năng phát hiện.

Nhưng... vị trước mắt này lại mở miệng nói ra, chẳng lẽ có liên quan đến những con kiến Phệ Hồn này?

- Kiến Phệ Hồn, cắn nuốt linh hồn, là khắc tinh của vu hồn sư. Nhưng... thứ này sợ nước. Muốn tránh né nó, hồn phách có thể bảo tồn lâu dài xuống, cũng chỉ có thể chôn ở dưới nước!

Trương Huyền nói.

Tái các chủ thu thập những sách liên quan tới vu hồn sư, mặc dù không có quá nhiều kiến thức hữu dụng, nhìn xong tất cả, vẫn có thể đủ phân tích một vài chuyện.

Hơn nữa, kiến Phệ Hồn thuộc về một loại linh thú. Trên sách của nghiệp đoàn thuần thú sư, từng có ghi chép. Vừa tới, hắn dùng mắt Minh Lý xem qua mặt đất, liền phát hiện một vài điểm không thích hợp.

Suy nghĩ một chút, hắn có thể hiểu được.

- Phần mộ chôn ở dưới nước, không phải đối với người sống, người chết cũng không quá tốt lành sao?

Người đặt câu hỏi không phải Lạc Trúc, mà là Triệu Phi Vũ.

Nghe được mộ không ngờ ở phía dưới đầm nước, hắn cũng hết sức ngạc nhiên.

Cái hồ sâu này, vừa đến liền thấy. Thác nước quanh năm trùng kích, đường kính mấy trăm thước, không biết sâu bao nhiêu. Mộ ở phía dưới này, chẳng lẽ không sợ suốt năm bị nước ăn mòn, hồn phách cũng không được an bình sao?

- Đối với vu hồn sư mà nói, linh hồn có thể đoạt thân thể sống lại. Bởi vậy, ở trong mắt bọn họ, tử vong chỉ là giấc ngủ ngắn, không tồn tại cách nói phong thuỷ. Bất kể trong nước, hay là nơi nào, đều không tính là gì cả.

Trương Huyền giải thích.

- A!

Mọi người hiểu được.

Lập mộ xem phong thủy, là hi vọng sau khi chết, có thể khiến cho hậu thế tử tôn, thay đổi số phận. Vu hồn sư lại không cho là mình chết. Cái gọi là mộ, đặt ở chỗ nào, tự nhiên cũng sẽ không quan tâm.

- Không đúng!

Có chút do dự, Lạc Trúc đột nhiên nhớ ra cái gì đó, lại nhìn qua:

- Mộ vu hồn này tuy rằng chôn dấu ở dưới đầm nước, lại là cung điện dưới đất, không phải chìm ở trong nước. Kiến Phệ Hồn cho dù không thể vào trong nước, nhất định có thể tiến vào trong cái cung điện kia. Thế nào...

Nếu như mộ vu hồn là ở trong nước, cũng sẽ không bị đối phương đoạt xác. Ngày đó tiến vào chính là một cung điện dưới đất. Tuy rằng phong kín không biết bao nhiêu năm, nhưng không khí khô ráo, cho phép người ta tự do hít thở.

Mọi người có thể vào, kiến Phệ Hồn nói vậy cũng có thể vào! Vậy hồn phách trong đó, thế nào còn có thể bảo tồn nhiều năm như vậy?

- Nếu như ta không nhìn lầm, những kiến Phệ Hồn này, là ngươi trêu chọc tới!

Trương Huyền nhìn qua.

- Ta?

Lạc Trúc sửng sốt.

Thứ này, mặc dù từng nghe nói, có thể thấy được cũng chưa thấy qua, tại sao là hắn trêu chọc tới?

- Mộ vu hồn đóng kín rất tốt. Trăm ngàn năm qua, không có người nào tiến vào, khí tức trong đó cũng chưa từng lộ ra ngoài. Ngươi tiến vào trong cũng dẫn theo một linh hồn đi ra, tiết lộ khí tức... Bởi vậy, thu hút những những kẻ chuyên ăn linh hồn này qua. Chỉ là thời gian đi tới cũng không lâu, không tìm được lối vào mà thôi. Nếu như chúng ta chậm trễ thêm một tháng, chỉ sợ cho dù lại tiến vào trong, cũng không tìm được linh hồn!

Sắc mặt Trương Huyền ngưng trọng nói.

Kiến Phệ Hồn là khắc tinh của vu hồn sư. Vu hồn sư tự nhiên biết đề phòng như thế nào, có thể bảo đảm khí tức linh hồn không tiết ra ngoài, không thu hút sự chú ý.

Nhưng Lạc Trúc không hiểu. Nếu như không nhìn lầm, những kiến Phệ Hồn này chắc là vừa đi tới nơi này không lâu, bằng không, đã sớm chui vào sâu phía dưới hồ, không có khả năng vẫn ở tại chỗ này, bị mùi thơm của Lộc Quần thú thu hút.

- Vậy...

Sắc mặt Lạc Trúc nhất thời trắng bệch.

Những thứ đáng sợ này, lại là do hắn dẫn tới... Suy nghĩ một chút hắn cũng khiếp sợ tới cực độ.

- Cho dù kiến Phệ Hồn cắn nuốt linh hồn, thích ăn thịt Lộc Quần thú, chúng ta cũng không cần trốn xa như vậy. Tình huống bình thường, thứ này đối với nhân loại không phải không có ảnh hưởng quá lớn hay sao?

Sau khi hết khiếp sợ, Lạc Trúc lại kỳ quái.

Kiến Phệ Hồn, là khắc tinh của vu hồn sư, nhưng đối với nhân loại bình thường, lại không có bất kỳ biện pháp nào, thoạt nhìn quỷ dị, cũng chỉ là khiến cho người ta buồn nôn mà thôi.

Vì sao bọn họ trực tiếp lùi đến hơn mấy trăm thước?

- Đối với chúng ta thì không ảnh hưởng. Nhưng... không nên quên. Thứ này ngoại trừ cắn nuốt hồn phách, còn cắn nuốt linh khí... Trận pháp vận chuyển, tiêu hao lớn nhất chính là... linh khí!

Trương Huyền nói tiếp.

- Trận pháp?

Mọi người sửng sốt, đồng thời đồng tử co lại, vội vàng đồng loạt nhìn lại về phía trước.

...

- Nguy rồi!

Nhìn thấy được yêu thần thú mở mắt, lúc này Hàn đường chủ cũng ý thức được điểm không bình thường, đồng tử co lại, toàn thân căng thẳng.

Kiến Phệ Hồn ẩn nấp dưới đất, hắn cho dù là thuần thú sư không có cách nào phát hiện, nhưng yêu thần thú lại khác.

Linh thú trời sinh lại mẫn cảm đối với hoàn cảnh. Đây cũng là hang ổ của nó. Có cái gì đi tới, làm sao nó không biết được?

Xem ra nó nhất định là biết thứ này sẽ bị Lộc Quần thú thu hút, có thể cắn nuốt linh khí, lúc này mới không có sợ hãi, không giãy dụa cũng

không quấy rối, trái lại nhắm mắt lại chờ.

Một khi linh khí của trận pháp bị kiến Phệ Hồn cắn nuốt, chẳng khác nào xe ngựa mất đi ngựa, không có động lực, còn vận chuyển thế nào?

Nghĩ tới những thứ này, vội vàng phân phó:

- Nhanh tăng thêm lực lượng, gia cố trận pháp...

Còn chưa nói dứt lời, liền nghe được một tiếng hét lớn phẫn nộ. Hai chân yêu thần thú bị bao vây, đột nhiên chấn động mạnh một cái.

Ầm!

Dây xích linh khí khóa nó lại, giống như là bị cái gì đó cắn đứt, trực tiếp nứt ra. Ngay sau đó một khí tức cường đại đến cực điểm, từ nguyên liệu trên thân linh thú phát ra, hai cánh vỗ mạnh, trực tiếp bay ra.

Vù!

Trận pháp hoàn toàn bị phá hủy. Sương mù dày đặc trước mắt mọi người trong nháy mắt biến mất. Ngay sau đó liền thấy cái bóng cực lớn của yêu thần thú xuất hiện ở trước mặt đám người Hồ trưởng lão vừa chạy qua.

Gào!

Một tiếng gầm tức giận.

Hai cánh kích phát, gió mạnh gào thét.

- Cái gì?

Đám người Hồ trưởng lão còn chưa kịp phản kháng, đã bị đánh trúng, trực tiếp bay ngược ra, người trên không trung, máu tươi điên cuồng phun ra.

Linh thú Hóa Phàm tứ trọng đỉnh phong, vốn lại cường đại hơn so với nhân loại cùng cấp bậc. Hơn nữa vừa rồi bị bắt nhốt, ép khuất phục,

trong lòng nó buồn bực lửa giận chất chồng, có trạng thái cuồng bạo. Mấy người làm sao có thể đỡ nổi.

Chỉ một chiêu, mấy người liền cùng lúc bị thương.

- Đáng giận!

Không nghĩ tới con thú này hung mãnh như vậy, tình cảm ba năm qua hoàn toàn không để ý, sắc mặt Hàn đường chủ tái xanh, cánh tay giơ lên. Một thanh trường mâu xuất hiện ở trong lòng bàn tay.

Hắn tuy là thuần thú sư, thực lực bản thân cũng mười phần cường đại, từ lâu đạt tới Hóa Phàm tứ trọng đỉnh phong. Trường mâu vừa ra, chân khí như mưa, lập tức hóa thành một con rồng dài, trực tiếp đâm về phía yêu thần thú.

Đối mặt với công kích, yêu thần thú cũng trốn không nhiều, thân thể trực tiếp lên nghênh đón.

Đinh.

Trường mâu sắc bén vô cùng, rơi vào trước ngực yêu thần thú, thậm chí ngay cả da cũng chưa từng đâm rách, càng chưa nói tổn thương được đối phương.

- Phòng ngự thật mạnh...

Đám người Trương Huyền, Tái các chủ nhìn nhau, đồng thời trợn tròn hai mắt.

Sớm biết rằng con linh thú này mang huyết mạch Long tộc, phòng ngự vô địch, binh khí bình thường rất khó đâm thủng. Nhưng Hàn đường chủ cầm binh khí ra một đòn toàn lực, ngay cả một dấu vết cũng chưa từng lưu lại, thực sự khiến cho bọn họ chấn động kinh ngạc.

Thảo nào nó có thể nổi tiếng trong toàn bộ vương quốc liên minh, vương thất bao vây tiêu diệt nhiều lần, cũng làm không được. Quả thật đáng sợ.

Gào!

Trong ngực ngăn cản trường mâu, yêu thần thú đột nhiên rít gào, âm thanh cuồng bạo, giống như gió bão mưa sa, gào thét lao đến.

Hàn đường chủ đứng mũi chịu sào, mặc dù đạt được Hóa Phàm tứ trọng đỉnh phong, vẫn cảm thấy có phần đầu choáng mắt hoa, thiếu chút nữa thì phun ra một ngụm máu tươi.

Phần phật!

Gào thét xong, cánh khổng lồ của yêu thần thú chợt đảo qua.

Bụi bặm trên mặt đất bay lên, vẽ ra một vết nứt khổng lồ. Hàn đường chủ vội vàng quay mâu về phòng ngự. Chỉ có điều, lực lượng của hắn làm sao có thể chống đỡ nổi đối phương. Chỉ cảm thấy hai cánh tay tê rần, toàn thân giống như là quả bóng cao su bị đá vậy, bay ngược ra.

Phụt!

Người trên không trung, máu tươi lại phun trào, khuôn mặt trở nên trắng bệch.

- Lẽ nào... thuần thú sư nhị tinh kia, đã sớm biết sẽ phát sinh loại chuyện như vậy?

Ngực kích động, nội tạng lắc lư, toàn thân khó chịu sắp nổ mạnh, nhưng chẳng biết tại sao, trong đầu lại đột nhiên xuất hiện một ý nghĩ.

Hàn đường chủ tuyệt vọng

dtv-ebook.com

Vừa rồi, thuần thú sư nhị tinh kia khiến cho hắn buồn bực không thôi, thấy sắp nướng Lộc Quần thú, khuyên một câu, dẫn theo mọi người xoay người rời đi, rất sợ chọc vào phiền phức. Vốn tưởng rằng người này ăn nói bừa bãi, nói chuyện giật gân, không nghĩ tới đúng là đụng phải phiền phức.

Chẳng lẽ, vừa rồi hắn lại nhìn ra, sẽ gặp phải kiến Phệ Hồn, cũng biết trước trận pháp sẽ bị phá hỏng, xuất hiện cục diện bây giờ?

- Không thể như vậy được! Kiến Phệ Hồn số lượng rất hiếm hoi. Ngay cả ta, trong lúc nhất thời cũng nghĩ không ra. Hắn một thuần thú sư nhị tinh chưa đầy hai mươi, làm sao có thể biết được?

Tuy rằng cảm thấy có khả năng, hắn vẫn không thể tin được.

Kiến Phệ Hồn, thiên địch của vu hồn sư thời kỳ thượng cổ, từ lâu đã mất tích không biết bao nhiêu năm, hoàn cảnh sinh hoạt, đặc trưng nơi ở lại... càng không thể nào biết được.

Làm sao có thể chỉ qua nói mấy câu nói, mấy phút ngắn ngủi, lại nhìn ra những điều này?

Nếu thật có loại thủ đoạn này, đừng nói nhị tinh, sợ rằng tứ tinh, ngũ tinh cũng có thể!

Những ý nghĩ này lóe lên ở trong đầu liền biến mất. Cho dù muốn miệt mài theo đuổi, trên phương diện thời gian cũng không cho phép. Lưng hắn chợt ưỡn thẳng, cố nén phiền muộn trong ngực, hạ xuống trên mặt đất, trường mâu trong tay run lên, nhìn man thú cực lớn cách đó không xa:

- Yêu thần huynh, chúng ta ở chung ba năm, hắn đã biết bản tính và cách đối xử của ta, tuyệt đối không có ý hại huynh. Ta thấy không bằng như vậy, ngày hôm nay dừng lại ở đây... Chúng ta tiếp tục qua lại công bằng... Ngươi, ngươi dừng tay, thế nào còn tới?

Còn chưa nói dứt lời, chỉ thấy cái bóng cực lớn lại xuất hiện ở trước mắt, móng vuốt vung lên, bổ xuống.

Ầm!

Trường mâu nhất thời phủ kín, thân thể lại lui về phía sau.

Tuy rằng đều là Hóa Phàm tứ trọng đỉnh phong, nhưng thực lực của hắn so sánh với đối phương, chênh lệch vẫn còn rất lớn, căn bản không phải là đối thủ.

- Không nên ép ta. Lẽ nào ngươi nghĩ rằng ta dựa vào đại trận vừa rồi kia, lại tới thuần phục ngươi, không có con át chủ bài khác sao...!

Bị liên tục công kích, ngực khó chịu, Hàn đường chủ phẫn nộ gầm một tiếng.

Chỉ có điều, tiếng hô còn chưa có kết thúc, hắn đã bị một cánh yêu thần thú lại đập trúng, toàn thân bay ngược vài vòng, rơi tới thất điên bát đảo.

Lúc này trong lòng Hàn đường chủ đầy phiền muộn.

Nói thật đi, sớm biết rằng nướng Lộc Quần thú sẽ đưa tới kiến Phệ Hồn, phá hủy trận pháp, đánh chết hắn cũng không làm như vậy!

Lần này hay rồi, thịt Lộc Quần thú bị ăn không còn một mảnh không nói, con linh thú này cũng gần như phát nổ, nói cái gì cũng không có tác dụng, xem ra không đánh chết hắn, thề không bỏ qua.

Không nhịn được, hắn quay đầu nhìn về phía thuần thú sư nhị tinh vừa rồi và đám người Tái các chủ. Vừa nhìn xuống, hắn thiếu chút nữa thì phun ra một ngụm máu tươi.

Chỉ thấy một đám người đứng ở chỗ cách đó mấy trăm thước, người thanh niên vừa rồi đầy vẻ nhàn nhã nhìn qua, vừa nhìn vừa về phía căn dặn mấy người trẻ tuổi phía sau hắn.

- Thấy được không, đây là hậu quả không nghe người khác nói. Sau này các ngươi ra ngoài lang bạt, nhất định phải chú ý, tiếp thu ý kiến nhiều hơn, không thể bảo thủ... Nói chung, không nên học tập hắn!

- Ừ, còn nữa, chiêu của hắn vừa rồi thoạt nhìn rất tốt, trên thực tế là nét bút hỏng. Nếu có thể sớm ra chiêu nửa lần hít thở, yêu thần thú tất nhiên bị quấy nhiễu... sử dụng chiêu số thành như vậy, nói rõ võ kỹ của hắn cũng không ra sao!

- Các ngươi sau này phải cố gắng tu luyện võ kỹ, đừng ngày ngày nhớ thuần phục cái này, thuần phục cái kia. Ba năm đều tiêu hao ở chỗ này, còn không bằng rèn luyện thực lực của mình, so với cái gì cũng mạnh mẽ hơn...

...

Người thanh niên vừa mở miệng, vừa đánh giá.

Không nghe còn tốt, nghe xong những lời này, Hàn đường chủ chỉ cảm thấy lông mày giật loạn, ngay cả tâm tư muốn bóp chết đối phương cũng có.

Trời ạ!

Ta là một cường giả Hóa Phàm tứ trọng đỉnh phong, đường chủ là đường chủ Thú Đường, thế nào đến trong mắt của một tiểu tử giống như ngươi, cái gì cũng không tốt? Không đúng tý nào?

Chỉ có điều... khiến cho hắn càng buồn bực là... thế nào nghe một hồi, hình như tất cả lời đối phương nói đều chính xác. Cho dù hắn muốn phản bác, cũng không biết nói từ đâu?

- Người này cổ quái. Chờ đối phó xong yêu thần thú, lại cố gắng hỏi thăm Tái các chủ một chút!

Lúc này, có ngốc hắn cũng biết, người thanh niên này không đơn giản. Trước đó nói ra lời kia, nhất định là sớm nhìn ra cái gì, mà không phải là giả vờ giả vịt.

Chỉ có điều, bây giờ không phải là thời điểm rầu rĩ. Thân thể thoáng lắc một cái, tránh thoát công kích của yêu thần thú, hắn ngẩng đầu nhìn qua.

- Yêu thần huynh, nếu huynh không đồng ý, vậy đừng trách ta không khách khí!

Nói xong hắn hít sâu một hơi, hai cánh tay chấn động.

Vừa rồi, hắn vừa đánh vừa lui, lúc này đã đi tới trước mặt đám người Hồ trưởng lão, cùng bọn họ hình thành một chỗ đứng đặc biệt.

Tuy rằng trước đó, đám người Hồ trưởng lão bị yêu thần thú đánh bay, lại không tổn thương đến căn bản. Điều tức một lát bọn họ đã hoàn toàn khôi phục. Lúc này nghe được lời hắn nói, tất cả lập tức đứng ngay ngắn vào vị trí, đồng thời lấy ra binh khí.

Trong một tiếng “ầm”, khí tức xông lên mây, một trận pháp hợp kích thành hình.

- Là trận pháp mấy người kia lúc trước sử dụng, chỉ có điều càng cao thâm hơn, uy lực lớn hơn nữa!

Phía xa, Trương Huyền liếc mắt thoáng nhìn, không nhịn được gật đầu.

Vừa vặn có cơ hội nhìn thấy được cường giả cấp Hóa Phàm tứ trọng chiến đấu, đương nhiên giảng giải cho Triệu Nhã bọn họ một chút. Nếu không, các nàng làm sao có khả năng tiến bước?

- Đúng vậy, trận pháp này có thể phát huy đầy đủ sở trường của từng người, khiến cho lực chiến đấu bất chợt tăng lên không chỉ gấp đôi!

Kim Tòng Hải gật đầu.

Vừa rồi hắn đã giao đấu cùng mấy người thanh niên thi triển trận pháp này, nếu không phải kinh nghiệm chiến đấu phong phú, thực lực lại cao hơn bọn họ rất nhiều, muốn thắng được, khẳng định không dễ dàng như vậy.

Mấy vãn bối cũng lợi hại như vậy, những lão già chìm đắm trong trận pháp thời gian dài hơn, lại thêm thực lực mạnh hơn, uy lực tất nhiên càng cường đại hơn!

- Nếu như mới vừa rồi là bọn họ thi triển, đừng nói hai chúng ta, cho dù bốn, tám người, cũng chỉ có phần bị ngược, hoàn toàn không có chút năng lực phản kháng!

Tái các chủ liếc mắt thoáng nhìn, cũng không nhịn được xúc động.

Trước đó, hai người bọn họ liên hợp phá trận, áp chế mấy người thanh niên, cũng không phải là bởi vì trận pháp không tốt, mà là thực lực bọn họ cao hơn đối phương quá nhiều. Hơn nữa mấy người đối với trận pháp hợp kích không quen.

Mà Hàn đường chủ và đám người Hồ trưởng lão lại không giống vậy. Biết rất rõ ràng, ở trên trận pháp chìm đắm chí ít mấy năm, nhất cử nhất động, tự dẫn pháp luật, phối hợp cũng càng thêm xảo diệu. Ngay từ lúc đầu thi triển, lại phát sinh uy lực không lớn, đối với yêu thần thú xông tới, lại tạo thành áp lực cực lớn.

- Hóa ra hắn thật sự dựa là cái này! Sợ rằng ba năm trước đây sau khi thuần phục thất bại, liền bắt đầu luyện tập, mới có loại uy lực và hiệu quả này!

Cảm thán một câu, Tái các chủ tiếp tục nói.

Khốn trận tuy rằng lợi hại, nếu như đối phương dẫu có chết không theo, đến chết không đáp ứng thì sao? Nói thật, nếu muốn thuần phục nó, lại

không dám thật sự giết nó.

Vừa rồi hắn lại có chút kỳ quái, Hàn đường chủ có phải còn có con át chủ bài nào đó hay không? Hiện tại xem ra, chính là cái này.

Mấy người phối hợp hình thành trận pháp, uy lực vô cùng. Liên hợp lại, sợ rằng cường giả Hóa Phàm ngũ trọng sơ kỳ, cũng có thể đánh một trận. Đối phó một con yêu thần thú chỉ có tứ trọng đỉnh phong, tự nhiên vấn đề không lớn.

- Ngươi cho rằng... bọn họ có thể thắng?

Hình như nhìn ra được suy nghĩ của hắn, Trương Huyền cười khẽ.

- Bọn họ phối hợp chặt chẽ, luyện tập không biết bao nhiêu lần, hơn nữa uy lực cực lớn, chắc hắn là có thể hoàn toàn áp chế yêu thần thú!

Tái các chủ nói.

Hắn là cường giả Hóa Phàm tứ trọng, đối với người thực lực như vậy có thể phát huy ra lực chiến đấu rất mạnh, biết rất rõ ràng.

Cái trận pháp hợp kích này ảo diệu vô cùng, có thể phát huy ra toàn bộ ưu điểm của mọi người, yêu thần thú cho dù cường đại nữa, muốn thắng được, chỉ sợ cũng không dễ dàng như vậy.

- Chắc là vậy sao?

Trương Huyền lắc đầu:

- Hắn nắm con át chủ bài, yêu thần thú lẽ nào sẽ không có? Nếu như một trận pháp hợp kích là có thể ngăn chặn, mấy năm nay nó đã sớm bị liên minh vạn quốc chém giết!

Trước đây liên minh phái ra mấy vị cao thủ bao vây tiêu diệt, chưa từng thành công. Một trận pháp của Hàn đường chủ đã muốnĩ thành công, cũng quá coi thường nó.

- Lại nói, trên thực tế đây là một Sát trận, có thể bao vây chém giết tiêu diệt người hoặc sinh linh ở trong đó. Hắn một lòng muốn thuần phục, không dám hạ sát thủ, khắp chốn đều bị cản tay, làm thế nào có thể phát huy ra uy lực lớn nhất?

Hắn học tập xong trận pháp thiên đạo, lý giải đối với trận pháp, đạt tới cảnh giới cực cao.

Trận pháp hợp kích của mấy, tuy rằng không gọi ra tên, lại có thể nhìn ra rõ ràng, là một Sát trận, phối hợp dùng để giết địch.

Hiện tại, Hàn đường chủ một lòng muốn thuần phục yêu thần thú, không hạ sát thủ. Sát trận sử dụng làm Khốn trận... uy lực giảm đi rất nhiều. Thất bại, chỉ là thời gian dài ngắn mà thôi.

Quả nhiên, giống như lời hắn nói, vừa mới bắt đầu đám người Hàn đường chủ vẫn chiếm thượng phong. Càng về sau bất kể yêu thần thú phòng ngự hay xông tới, mọi người bắt đầu tháo chạy.

Phụt phụt phụt phụt!

Mấy phút sau, mấy lão già lần lượt bị cánh quét trúng, máu tươi chảy như điên, bản thân bị trọng thương.

Ầm!

Hàn đường chủ đã ở dưới một công kích của nó, trường mâu tuột khỏi tay, nặng nề ngã trên mặt đất.

Vù!

Phá hỏng trận pháp, yêu thần thú càng tức giận, móng vuốt cực lớn đạp xuống Hàn đường chủ đang nằm dưới đất.

Lần này, giống như ném núi, lực lượng mười phần. Nếu thật sự bị đạp trúng, cho dù thực lực Hàn đường chủ cường thịnh mấy đi nữa, chỉ sợ cũng khó tránh khỏi cái chết.

- Ngươi...

Nhìn thấy được một chiêu uy mãnh như vậy, Hàn đường chủ cố nén đau đớn trên người, bất chợt đứng phắt dậy, chân khí ở hai tay tuôn ra, tiến lên nghênh đón.

Ầm!

Móng vuốt và bàn tay của hắn va chạm vào nhau, hai người giằng co trên không trung.

Lại ở thời điểm Hàn đường chủ cảm thấy đối lực lượng móng vuốt của phương càng lúc càng lớn, toàn thân bất cứ lúc nào cũng sẽ không kiên trì nổi, bị giẫm lên thành bánh thịt, liền nghe được một giọng nói lo lắng vang lên.

- Vẫn mong Trương sư mau ra tay cứu Hàn đường chủ!

Người nói chính là Tái các chủ.

Kết giao nhiều năm, hắn tất nhiên không muốn bạn lâu năm chết ở trước mắt. Nhưng hắn đối với thực lực của mình cũng biết rất rõ ràng. Ngay cả bằng hữu cũ cũng không bằng, hắn làm sao có thể địch nổi vị quái vật lớn trước mắt này?

Vì vậy, hắn chỉ có thể thỉnh cầu vị Trương sư này ra tay.

Thực lực của Trương Huyền tuy rằng còn xa mới bằng hắn, nhưng trải qua những ngày chung đụng này, thủ đoạn kinh người, có thể lại sẽ có biện pháp gì, có thể cứu người.

- Ta cũng không phải là đối thủ của con yêu thần thú này, cứu thế nào?

Lập tức, giọng nói của người thanh niên vang lên.

Nghe nói như thế, trong mắt Hàn đường chủ tràn ngập sự tuyệt vọng.

Vốn tưởng rằng ba năm ở chung, yêu thần thú sẽ nhớ tình xưa, lại làm mấy thủ đoạn chuẩn bị, lần này khẳng định có thể thành công. Hắn nằm mơ cũng không nghĩ tới, nó quá mức cường đại, căn bản không chống đỡ được!

- Ngươi nhất định có biện pháp... Nếu không, yêu thần thú giết chết Hàn đường chủ, nhất định sẽ động thủ với chúng ta...

Tái các chủ sốt ruột nói.

- A, biện pháp thật ra có!

Giọng nói của người thanh niên khe khẽ vang lên.

- Biện pháp gì?

Trong giọng nói của Tái các chủ mang theo sự kích động.

Toàn thân Hàn đường chủ cũng căng thẳng, hình như lại có động lực, lỗ tai dựng thẳng lên, muốn nghe thử rốt cuộc là phương pháp gì.

- Rất đơn giản, bảo nó thả người không phải được rồi sao!

Người thanh niên nói.

Phụt!

Hàn đường chủ phun ra một ngụm máu tươi, càng tuyệt vọng hơn.

Thuần phục yêu thần thú

dtv-ebook.com

Thả người?

Ai cũng biết bảo nó thả người là biện pháp trực tiếp nhất. Nhưng... Ngươi xem khí thế của nó hung hăng, bộ dạng muốn ăn thịt người, có thể thả ra sao?

Vây khốn người ta, sử dụng trận pháp hợp kích động thủ, đã sớm kết làm tử thù. Hiện tại nó hận không thể giết chết hắn sau đó sảng khoái. Thả? Đùa gì thế!

Vốn tưởng rằng người thanh niên này có thể đoán trước được kiến Phệ Hồn, vừa rồi còn chỉ điểm giang sơn, lời thề son sắt, thật sự có thể có biện pháp tốt cứu mình. Nằm mơ cũng không nghĩ tới, lại nói lời không đáng tin như thế!

Cùng với chờ yêu thần thú buông tha hắn, còn không bằng trực tiếp chờ bị đánh tới chết.

Vẻ mặt ưu thương, Hàn đường chủ đang cảm thấy không có hi vọng nữa, lại nghe câu hỏi của Tái các chủ tiếp tục vang lên.

- Thả người? Cần phải làm cái gì, ta hiện tại liền chuẩn bị!

- Không cần chuẩn bị, thuần phục con vật lớn này trở thành thú sủng, dĩ nhiên là nghe lời!

Giọng nói khe khẽ của người thanh niên lại truyền đến.

- Thuần phục? Trở thành thú sủng?

Trước mắt Hàn đường chủ tối sầm, chợt cảm thấy không còn lưu luyến cuộc sống nữa.

Hắn tốn tròn ba năm, ném bảo vật cho yêu thần thú, cũng chồng chất thành núi, lại dùng các loại bảo vật Lộc Quần thú, linh thạch trung phẩm làm thứ trao đổi, đối phương nhìn cũng không liếc mắt nhìn. Ngươi thì hay rồi, mở miệng đã nói thuần phục. Nếu thật sự đơn giản như vậy, ta có thể bị giẫm ở chỗ này, sắp tắt thở sao?

- Thôi đi, đừng hy vọng vào người này nữa, vẫn là ta tự nghĩ biện pháp!

Biết người thanh niên này không đáng tin cậy, trong cơ thể Hàn đường chủ chợt tuôn ra một lực lượng, muốn đẩy móng vuốt của đối phương ra. Kết quả vừa dùng sức, hắn lại cảm thấy lực lượng của yêu thần thú cũng đột nhiên tăng mạnh.

Ầm ầm!

Sóng khí cuồn cuộn, toàn thân hắn mềm nhũn, bị giẫm đến luốn xuống mặt đất sâu tới nửa thước, gương mặt đầy bụi bặm.

Phụt!

Máu tươi lại phun ra. Dưới trùng kích mãnh liệt, thương thế trên thân thể nặng thêm, toàn thân có chút mê muội.

- Không nghĩ tới thuần thú không thành, cuối cùng chết ở chỗ này...

Trong lòng sinh ra một cảm giác thê lương. Cả đời giao tiếp với đánh thuần thú, vốn tưởng rằng sử dụng ra rất nhiều thủ đoạn, con vật lớn này nhất định sẽ trở thành thú sủng của hắn. Hắn nằm mơ cũng không nghĩ tới, cuối cùng tự nhiên chết ở dưới móng vuốt của đối phương, hơn nữa còn là bị cứng rắn giết chết...

Suy nghĩ một chút hắn cũng cảm thấy ủy khuất.

Lại ở thời điểm hắn nhắm mắt đợi chết, cảm thấy không còn luyến tiếc cuộc sống, liền nghe được một tiếng kêu giống như bò, lại vừa giống như âm thanh của tiếng sấm vang lên. Ngay sau đó hắn lại cảm thấy móng vuốt đè ở trên người, trong nháy mắt biến mất.

Ở trên người xoa hai cái, phát hiện mình còn sống. Yêu thần thú hận không thể khiến mình trở thành bánh thịt, quả thật lấy móng vuốt ra. Lúc này hắn mới mở mắt, không nhịn được nhìn lại. Vừa nhìn xuống, toàn thân hắn nhất thời co rút, thiếu chút nữa thì lập tức ngất đi.

- Đây... đây...

Môi co giật, mắt trợn trừng sắp rơi ra khỏi viền mắt, Hàn đường chủ dường như nhìn thấy một cảnh tượng không thể tưởng tượng nổi. Hắn lập tức lại sắp không chịu nổi.

Chỉ thấy ngay phía trước, yêu thần thú vừa rồi khí thế hung hăng, muốn giết chết mình, sau đó sảng khoái, cao ngạo không kềm chế được, dẫu có chết cũng không khuất phục, lúc này đang ngoan ngoãn ghé vào trước mặt một bóng dáng, đầu ép sát mặt đất, đầu lưỡi lớn không ngừng liếm đế giày đối phương, vẻ mặt cung kính và lấy lòng, giống như một con chó Nhật thuần phục nhiều năm nhìn thấy chủ nhân, đáng khinh nói không nên lời.

Tình huống gì?

Nó không phải cao ngạo tới cực điểm, thề sống chết không theo sao? Không phải lại đồ ăn ngon nữa, cũng không có cách nào khiến cho nó dao động sao?

Thế nào trong thời gian nháy mắt lại liếm đế giày của người ta?

Hơn nữa, ánh mắt của ngươi đây là cái gì? Vẻ mặt tôn kính và sùng bái, nước miếng còn chảy ròng ròng, hận không thể liếm cả cái đế giầy khác của người ta... Có thể có chút phẩm hạnh hay không?

Dùng sức dụi dụi con mắt, đang cảm thấy là mình không phải nhìn nhầm, Hàn đường chủ chỉ thấy bóng người đối diện, vẻ mặt không nhịn được đạp một cước vào cái mặt lớn của yêu thần thú.

- Lăn sang một bên ăn cỏ đi. Làm bẩn hết cả giầy của ta rồi!

Phụt!

Hàn đường chủ thoáng lảo đảo một cái.

Yêu thần thú cung kính như thế, ngươi tự nhiên đạp nó, còn bảo nó ăn cỏ? Nó lại là động vật ăn thịt, làm sao có thể ăn cỏ...

Hắn đang do dự, lại thấy yêu thần thú cao ngạo vô cùng, hoàn toàn không có chút do dự nào, đầy hưng phấn điên cuồng chạy đến một bên, mở miệng rộng, không ngừng xé rách cỏ xanh trên mặt đất, nhai say sưa, rất sợ người khác cướp của nó...

Bốp!

Rất sợ là mình đang nằm mơ, hung hăng tát mình một cái. Cảm giác đau đớn kịch liệt khiến cho hắn tỉnh táo một ít. Hắn lại nhìn lại, vẫn nhìn thấy được yêu thần thú đang cong mông lên, ra sức đối nghịch với cỏ xanh.

- Ta X! Đây rốt cuộc có chuyện gì xảy ra?

Không ngừng nắm tóc, Hàn đường chủ hoàn toàn hôn mê.

Bóng dáng cách đó không xa này, hắn nhìn thấy rõ ràng, chính là thuần thú sư nhị tinh vừa rồi nói mạnh miệng, Trương Huyền kia.

Thuần phục ba năm, đối phương thờ ơ, còn một lòng muốn giết chết mình... Người này chỉ rống lên một tiếng, nó lại quay ra liếm giầy, lại ăn cỏ xanh...

Còn có thiên lý hay không?

Rốt cuộc mình là thuần thú sư tứ tinh, hay là đối phương mới phải?

- Chẳng lẽ... Tái các chủ cung kính đối với hắn, là vì cái này?

Đột nhiên, một ý nghĩ xông ra.

Tái các chủ đối người thanh niên này cung kính có thừa, trước đó hắn vẫn thấy kỳ quái, rốt cuộc có chuyện gì xảy ra. Hiện tại xem ra, sợ rằng người thanh niên này, không chỉ đơn giản là thuần thú sư nhị tinh như vậy.

Nếu không, làm sao có thể nói một tiếng, yêu thần thú lập tức thuần phục, còn biểu hiện không có tôn nghiêm như thế?

Hắn điều chỉnh hơi thở một chút, cố nén đau đớn mãnh liệt, đi tới trước mặt đối phương:

- Hàn mỗ cảm ơn ân cứu mạng của Trương thú sư!

Nếu không nhờ đối phương thuần phục yêu thần thú, hắn khẳng định đã chết. Bất kể nói thế nào, ân cứu mạng, không thể không báo.

Trương Huyền khoát tay áo:

- Ta là nể mặt của Tái các chủ, mới ra tay. Muốn cảm ơn, lại cảm ơn Tái các chủ đi!

Nếu không phải nể mặt Tái các chủ, ai quan tâm tới ngươi!

- Vẫn cảm ơn Trương thú sư. Nếu như ngươi không ra tay, ta khẳng định đã chết!

Lại cảm kích nói một câu, lúc này Hàn đường chủ mới ôm quyền nhìn qua:

- Tái các chủ, đa tạ...

- Bạn cũ nhiều năm, không cần khách khí như vậy!

Sắc mặt Tái các chủ nhất thời đỏ lên:

- Ta cũng không giúp đỡ được gì. Là Trương sư thuần phục yêu thần thú!

- Trương sư?

Trước đó hắn tuy rằng cũng đã nghe qua tiếng xưng hô này, nhưng cho rằng là kêu "Trương thú sư". Dù sao trong chiến đấu, khoảng cách lại xa, nghe không rõ cũng là bình thường. Lúc này đứng ở trước mặt, hắn nghe rõ ràng, trong lòng chấn động.

Chẳng lẽ, vị trước mắt này, còn là một danh sư hay sao?

- Ừ, Trương sư không chỉ là danh sư, còn là một vị thuần thú sư nhị tinh, giám bảo sư ngũ tinh, chuẩn trận pháp sư tứ tinh!

Tái các chủ giải thích.

- Danh sư, ngũ tinh... Giám bảo sư? Chuẩn trận pháp sư tứ tinh?

Sắc mặt Hàn đường chủ nhất thời đỏ lên.

Trước còn tưởng rằng đối phương chỉ là một thuần thú sư nhị tinh, có nhiều khinh thường. Hắn nằm mơ cũng không nghĩ tới, còn có nhiều chức nghiệp như vậy!

Không nói khác, chỉ nói một cái danh sư này, là có thể ép tới hắn không ngóc đầu lên được.

Danh sư, không cho phép khinh thường và sỉ nhục. Dám làm như thế, cho dù lập tức bị đánh chết, cũng không ai dám thay hắn nói thêm một câu.

Huống gì, còn là giám bảo sư ngũ tinh, chuẩn trận pháp sư tứ tinh!

- Đó là đương nhiên. Thiếu gia nhà chúng ta, không chỉ có những nghề nghiệp này. Còn là y sư, luyện đan sư, thi họa sư!

Thấy hắn bị hù dọa, người béo mập phía sau người thanh niên đi lên phía trước, hừ một tiếng.

- Bảy... chức nghiệp lớn?

Hàn đường chủ nuốt nước miếng, môi run rẩy.

Một người học tập một chức nghiệp, lại phải tiêu tốn vô số tinh lực, vô số thời gian. Người trước mắt này, tự nhiên một thân kiêm bảy chức nghiệp lớn...

Liên minh vạn quốc làm sao có thể có một quái thai như vậy?

Thảo nào Tái các chủ tôn trọng như vậy. Nếu như sớm biết những thân phận, đánh chết hắn cũng không dám giả vờ giả vịt.

- Đúng vậy. Thế nào, thiếu gia nhà chúng ta, cứu ngươi một mạng, một câu cảm ơn là xong sao?

Người béo mập liếc mắt nhìn qua:

- Vừa rồi nhìn ngươi thuần phục man thú, cầm ra không ít thứ tốt. Hiện tại mạng của ngươi, ngay cả một con man thú cũng không giá trị vằng?

- Ta...

Hàn đường chủ cứng đờ.

Ân cứu mạng, lớn như trời xanh. Chỉ nói một câu lời cảm kích, quả thật có sơ suất không thỏa đáng.

- Khối linh thạch này vốn là muốn dùng tới để thu hút yêu thần thú, nhân cơ hội thuần phục nó...

Lấy khối linh thạch trung phẩm vừa nãy ra ngoài, Hàn đường chủ quay đầu lại liếc mắt thoáng nhìn yêu thần thú vẫn cong mông, không ngừng gặm cỏ, biết còn muốn thuần phục, khẳng định không có cơ hội, cắn răng một cái, đưa tới:

- Hiện tại... Không có tác dụng gì, vậy đưa cho Trương sư, để báo đáp ân cứu mạng!

Người béo mập tiện tay tiếp nhận, bĩu môi:

- Lại chỉ một khối này?

- Ta... chỉ có một khối!

Sắc mặt nhất thời đỏ lên, Hàn đường chủ nói không ra lời.

Linh thạch trung phẩm, toàn bộ liên minh vạn quốc không có được mấy khối. Hắn có thể tìm tới một khối, đã coi như là vận khí rất tốt.

- Vậy được rồi, một khối thì một khối!

Thấy đối phương không lấy ra được nhiều hơn, Tôn Cường lúc này mới lắc đầu, đưa linh thạch về phía Trương Huyền:

- Thiếu gia!

- Ừ!

Tiện tay tiếp nhận, Trương Huyền thoả mãn gật đầu.

Không thể không nói, vị Tôn Cường này quả thật biết tâm tư của hắn, vừa rồi lại coi trọng khối linh thạch này. Nếu không, hắn cũng không phải thực sự rảnh rỗi, làm sao có thể vô duyên vô cớ cứu đối phương?

Danh sư cũng cần sinh hoạt. Hắn cũng không phải là thánh nhân gì. Cứu người, đương nhiên phải báo đáp.

Nếu không, thiên hạ nhiều người như vậy muốn hắn cứu, còn không phải mệt chết sao.

- Linh thạch trung phẩm, ta vừa vặn cần, lại nhận thì vô lễ. Yên tâm, ta cũng sẽ không chiếm tiện nghi của ngươi, hiện tại lại giúp ngươi chữa trị thương thế, xem như là báo đáp!

Cất linh thạch xong, Trương Huyền nhìn qua.

- Giúp ta chữa trị thương thế?

Hàn đường chủ sửng sốt:

- Thương thế này của ta, có thể chữa trị được sao?

Vừa rồi liên tục bị yêu thần thú hung bạo kích, lại sử dụng lực lượng vượt qua năng lực bản thân, nội tạng sai vị trí, thực lực tổn hại lớn. Hắn từng này tuổi, lại thêm tự tin bị công kích, muốn chữa trị tốt, sợ rằng rất khó.

Người trước mắt này nói hiện tại chữa trị được, nhất thời vẻ mặt hắn không thể tin được.

- Ta nói có thể trị hết, đương nhiên có thể trị hết, không muốn trị thì thôi!

Trương Huyền xua tay.

- Đương nhiên muốn trị...

Nhớ tới thân phận y sư, danh sư của đối phương, Hàn đường chủ liền vội vàng gật đầu.

Đổi lại thành trước kia, nói như vậy, hắn khẳng định không tin. Nhưng hắn tận mắt nhìn thấy được yêu thần thú thuần phục ngoan ngoãn nghe lời, đối vị trước mắt này, đã mang theo sự tôn kính và tín nhiệm.

- Trương sư, cần dược liệu gì không? Chỗ của ta có không ít...

Nhất định phải trị, Hàn đường chủ không nhịn được nhìn qua.

Mặc dù không phải là y sư, nhưng làm cường giả, đối với một ít thương thế hắn vẫn biết một chút. Thương thế này của hắn, không phải dược liệu mấy trăm năm phối hợp, sợ rằng rất khó có hiệu quả.

Mà những dược vật này, hắn ngược lại có một ít.

Hắn đang muốn lấy đồ ra, còn chưa nói dứt lời, liền nghe được người thanh niên đối diện mở miệng.

- Dược liệu? Không cần... Này, yêu thần thú kia, ngươi qua đây, đánh người này ngất cho ta!

Phương pháp trị liệu đánh ngất chữa trị

dtv-ebook.com

Đánh ngất?

Không chỉ Hàn đường chủ mở to hai mắt nhìn, những người khác cũng không hiểu nguyên nhân, mỗi một người đưa mắt nhìn nhau.

Ngươi không phải muốn giúp trị thương sao?

Đánh ngất là có ý gì?

- Không cần khẩn trương. Đây là phương pháp độc môn cỉa lão gia nhà chúng ta, phương pháp trị liệu đánh ngất chữa trị!

Tôn Cường giải thích.

Hắn và Dương sư sau lưng, biết bí pháp độc môn của lão gia. Thiếu gia thừa kế y bát, tất nhiên cũng biết.

Mọi người càng không hiểu ra sao.

Chữa bệnh thì chữa bệnh, chữa thương thì chữa thương, đánh ngất trị liệu... Còn có loại phương pháp này sao?

Bộp!

Mọi người còn chưa có kịp phản ứng, yêu thần thú đang cong mông ăn cỏ ở một bên chuyển qua một cái, đã đi tới, nhìn chằm chằm vào Hàn đường chủ, khiến cho toàn thân hắn sợ hãi.

- Trương sư... Ta thấy “đánh ngất” thì thôi đi. Nếu không... Chúng ta vẫn uống thuốc...

Nhìn thấy được hình dáng nó, nghĩ đến vừa rồi thần sắc một lòng muốn giết chết hắn, Hàn đường chủ không nhịn được, nhất thời run rẩy.

Nó sẽ không lấy việc công báo thù riêng, nói là đánh ngất, trên thực tế là giết chết mình chứ? Vẫn cẩn thận một chút thì hơn...

- Không cần phiền phức như vậy. Yêu thần thú, dây dưa cái gì, còn chưa động thủ!

Trương Huyền nhướng mày.

- Gào!

Nghe được phân phó, hưng phấn kêu dài một tiếng, yêu thần thú "vù" một cái, đi tới trước mặt, cánh lớn trực tiếp đánh tới.

- Ta...

Hàn đường chủ khóc.

Sớm biết rằng phương pháp của ngươi là như vậy, linh thạch tặng không cho ngươi, ta không cần báo đáp...

Ầm!

Vốn đã trọng thương, muốn tránh cũng tránh không được, bị cánh đập trúng gáy, trước mắt tối sầm, hắn trực tiếp hôn mê bất tỉnh.

- Đây...

Triệu Phi Vũ ở một bên, khóe miệng cũng nhất thời co rút, thân thể run rẩy, đồng thời âm thầm cảm thấy may mắn. May mà trước đây người này ở khoảng cách xa, chỉ có thể sử dụng tường đơn thuốc truyền lại phương pháp trị liệu. Nếu không thật sự ở bên cạnh...

Chẳng phải cũng sẽ bị đánh ngất xỉu sao?

Trên thế giới còn có loại thủ đoạn trị liệu này sao?

Từ nhỏ nhiều bệnh, nàng đã gặp y sư cao minh nhiều đếm không xuể, nhưng chưa từng nghe nói qua, còn cần đánh người ngất trước, mới có khả năng trị liệu.

Đầy hiếu kỳ, nàng không nhịn được nhìn sang. Chỉ thấy Trương Huyền đi nhanh đi tới trước mặt Hàn đường chủ đã ngất xỉu, đặt tay về phía mạch của hắn.

Một lát sau, đứng dậy, cổ tay lật một cái, ngân châm xuất hiện.

Vèo vèo vèo vèo!

Ngân châm bay lượn, trực tiếp rơi vào trên rất nhiều huyệt vị của Hàn đường chủ, ngay sau đó lại một chộp, thu hồi ngân châm.

- Được rồi!

Trương Huyền vỗ vỗ tay, đi trở về, liếc mắt nhìn Tái các chủ:

- Đi đánh thức hắn dậy!

- Được rồi?

Tất cả mọi người sững sờ ở tại chỗ, mỗi một người giống như choáng váng.

Ngươi đây là trị thương cho hắn, không phải là đi qua nhà, đâm mấy châm thì xong rồi?

Đám người Triệu Phi Vũ, Kim Tòng Hải càng đưa mắt nhìn nhau.

Bọn họ nhìn vị trí mấy ngân châm này, không phải huyệt đạo chính là mạng môn. Đổi lại thành y sư khác, khẳng định không dám động tới.

Cho dù có kỹ xảo gì, bị thương nặng như vậy, đâm vài cái cũng không có khả năng lập tức chuyển biến tốt đẹp?

Chẳng lẽ còn dùng thủ đoạn bọn họ nhìn không hiểu được?

Tái các chủ chỉ gặp qua hắn giám định bảo vật, khiến cho bảo bối nhận chủ, chưa từng thấy qua hắn cứu người, càng không hiểu ra sao. Chỉ có điều, nếu đối phương nói như vậy, không thể làm gì khác hơn là gật đầu, đi tới trước mặt, ấn vào nhân trung, một luồng chân khí truyền vào trong.

- Khụ khụ!

Hàn đường chủ ho khan một tiếng, mở mắt.

Vù!

Bàn tay vỗ trên mặt đất, vội vàng lui về sau hai bước:

- Trương sư, ta không trị còn không được sao...

Còn chưa nói dứt lời, hắn đột nhiên sửng sốt, trợn tròn mắt.

Thân là người tu luyện, đối với tình huống trong cơ thể biết rõ ràng nhất. Vừa rồi bàn tay ấn một cái, lại bay lên trời. Chân nguyên trong cơ thể hoàn toàn không có ràng buộc. Chỉ có một loại tình hình, đó chính là... thương thế đã tốt!

Làm sao có thể?

Đầy nghi ngờ, bàn tay giơ lên trời cao chộp một cái. Không khí thành hình, trong nháy mắt ngưng tụ ra một bàn tay khổng lồ.

Bàn tay không khí chiết xạ, giống như nước của một nước sông, biển, bất cứ lúc nào cũng sẽ đổ nghiêng ra.

- Đại Nhật Cầm Hải Thủ? Đường chủ, ngươi... tốt rồi?

Nhìn thấy được động tác của hắn, không chỉ đám người Tái các chủ nghi ngờ, mấy lão già trước đó cùng với hắn bày trận còn mở to hai mắt nhìn, hít thở dồn dập.

Đại Nhật Cầm Hải Thủ võ kỹ linh cấp trung kỳ, vô cùng cường đại. Nếu không đủ chân nguyên và lực lượng, không có khả năng thi triển ra.

Hàn đường chủ làm nòng cốt nhất của trận pháp, cùng yêu thần thú đối chiến, đứng mũi chịu sào, dựa theo đạo lý, thương thế còn muốn nặng hơn so với bọn họ vài phần. Hiện tại đám người mình đứng lên cũng khó khăn, cảm giác bất cứ lúc nào cũng sẽ tắt thở. Đối phương lại vừa ra tay thi triển ra võ kỹ chỉ khi thân thể hoàn hảo mới có khả năng đánh ra...

Có cần khoa trương như vậy hay không?

- Thương thế lành?

Đồng tử trợn tròn, Hàn đường chủ cũng đầy vẻ không thể tin được. Đột nhiên nghĩ tới điều gì, cổ tay hắn lật một cái, trường mâu xuất hiện ở trong lòng bàn tay, nhẹ nhàng rung lên.

Oong!

Chân ý của binh khí bắn ra, đâm vào trên một nham thạch cực lớn cách đó không xa.

Ầm ầm!

Tảng đá nổ thành bụi phấn, đá vụn bắn ra.

- Khí tức thông suốt, chân ý không thiếu sót! Đường chủ, ngươi... nội thương của ngươi trước đó... Cũng tốt rồi?

Hồ trưởng lão môi run rẩy.

Bọn họ một đám trưởng lão thuần phục Thú Đường, sở dĩ cam tâm tình nguyện giúp đỡ đường chủ bắt yêu thần thú, không tiếc bị thương, không

phải bởi vì mệnh lệnh địa vị, mà là nhân phẩm của đường chủ.

Năm đó vì giúp bọn họ thuần phục linh thú, hắn từng tiến vào sâu bên trong đầm lầy, bị một loại độc trùng cắn bị thương. Từ đó sau, kinh mạch trong cơ thể tích tụ, sinh ra bệnh kín, dẫn đến chân ý của binh khí, ở bên trong thân thể không có cách nào nối liền, đối với tu luyện binh khí cũng đến lúc này kết thúc.

Nếu không phải như vậy, dựa vào thiên phú và thực lực của đường chủ, cho dù không thuần phục yêu thần thú lại như thế nào? Vẫn có thể thắng được La Minh, không đến mức lao tâm lao lực, tốn công phu lớn như vậy.

Đường chủ vì bọn họ, chưa bao giờ muốn thù lao. Bọn họ vì đường chủ, tất nhiên cũng cam tâm tình nguyện. Cho dù mệt mỏi nữa, bọn họ cũng tu luyện trận pháp hợp kích, chưa bao giờ có nửa câu oán hận.

Vốn tưởng rằng, đường chủ đời này ở trên phương diện binh khí, lại không có cách nào thăng cấp. Nằm mơ cũng không nghĩ tới, hôn mê một chút, bị đâm mấy châm, sau đó không phải Đại Nhật Cầm Hải Thủ, chính là chân ý của binh khí... Rốt cuộc chuyện gì xảy ra?

- Nội thương của ta... tốt rồi?

Hồ trưởng lão nhìn ra, Hàn đường chủ làm sao không hiểu rõ, vội vàng nhìn về phía người thanh niên cách đó không xa.

- A, thấy ngươi có vấn đề, tùy tiện trị một chút, không cần lại thêm tiền!

Trương Huyền tùy ý khoát tay áo.

Vừa rồi đối phương thi triển võ kỹ, trong đầu đã sớm hình thành sách. Sở dĩ giả vờ giả vịt sờ lên một cái, sau đó lại đánh cho hắn ngất, chính là không muốn để cho bí mật chân khí thiên đạo bị lộ.

Trong đầu hình thành sách, nội thương của đối phương cũng xuất hiện. Nếu chữa thương, tất nhiên phải trị tốt, không thể chỉ chữ trị phân nửa.

Nói trắng ra là một dạng trước đây hắn đã chữa trị không ít người, kinh mạch bị kịch độc làm bế tắc.

Chân khí thiên đạo vừa niệm là thuốc, vừa niệm là độc, giải quyết cái này đơn giản đến cực điểm.

- Thuận tiện...

Viền mắt nhất thời đỏ lên, Hàn đường chủ thiếu chút nữa phát điên rồi.

Nội thương này của hắn, tìm người nghiệp đoàn y sư khắp Vạn Quốc Thành, cũng không có cách nào. Bởi vì vào thời điểm đang thi triển chân ý của binh khí, kịch độc xâm nhập thân thể. Tuy rằng độc được giải quyết, kinh mạch lại bế tắc, cũng không có cách nào khôi phục...

Mình ngay cả nói cũng chưa từng nói qua, vị Trương sư này không chỉ hỗ trợ chữa thương, còn thuận lợi chữa trị tốt...

Có cần ác như vậy hay không?

- Hồ trưởng lão, ta... ta hôn mê bao lâu?

Đột nhiên, xuất hiện một ý nghĩ, hắn không nhịn được nhìn qua.

Chữa trị tốt tất cả thương thế trên người hắn, thậm chí ngay cả nội thương cũng tìm được, trị liệu hoàn tất, chắc hẳn là tốn thời gian lâu.

Một canh giờ? Hai canh giờ?

Thậm chí... một ngày?

- Bao lâu? Từ khi bị đánh ngất đến bây giờ... chắc khoảng một phút!

Hồ trưởng lão tính một chút.

- Một phút?

Hàn đường chủ thoáng lảo đảo một cái.

Hắn tỉnh chí ít cũng nửa phút. Nói cách khác... Từ khi hôn mê đến khi đối phương chẩn đoán bệnh chữa trị tốt thương thế, tối đa... nửa phút?

Nhìn thế nào?

- Có thể chữa trị tốt thương thế của ta, tất nhiên cũng có thể trị hết cho bọn họ...

Cố nén khiếp sợ và kích động trong lòng, ánh mắt nhất thời sáng lên, Hàn đường chủ vội vàng nhìn về phía trước:

- Trương sư, Hồ trưởng lão bọn họ đều vì chuyện của ta bị thương, hy vọng có thể ra tay trị liệu, ta vô cùng cảm kích...

Mấy vị trưởng lão này, cũng là vì hắn biến thành như vậy. Thương thế của hắn tốt, tất nhiên sẽ không trơ mắt nhìn mọi người toàn thân vẫn đau xót.

- Thiếu gia nhà chúng ta là y sư lợi hại, ra tay chữa bệnh, là cần tiền khám bệnh...

Tôn Cường bước lên trước.

- Cái này ta biết...

Hàn đường chủ liền vội vàng gật đầu, cổ tay lật một cái, lấy ra mấy nghìn khối linh thạch thu hút yêu thần thú trước đó. Trước mắt xuất hiện linh khí trong suốt sáng chói, giống như nước thủy triều.

Những linh thạch này tuy rằng trân quý, nhưng so với tính mạng của một đám bằng hữu cũ, không đáng kể chút nào.

- Được rồi!

Bàn tay phủ lấy linh thạch thu vào chiếc nhẫn trữ vật, Trương Huyền nhìn về phía Hồ trưởng lão trước:

- Phương pháp ta chữa bệnh, ngươi vừa rồi chắc hẳn đã nghe nói!

- Nghe được!

Hồ trưởng lão liền vội vàng gật đầu:

- Ta biết nên làm như thế nào...

Nói xong hắn xoay người nhìn về phía yêu thần thú:

- Tới đánh ta đi, dùng sức đánh ta đi! Ta chịu được...

-...

Mọi người.

Trương Huyền thoáng lảo đảo.

Em gái ngươi, chỉ cần ngươi ngất xỉu là được, làm gì nói với một linh thú sắc tình như thế?

- Khụ khụ, thật ra không cần nó động thủ. Bản thân ngươi ngất xỉu cũng được. Chỉ cần là đã bất tỉnh, ta có thể trị liệu!

Cố nén kích động muốn nôn ra máu, Trương Huyền nói.

- Chỉ cần ngất đi là được?

Hồ trưởng lão sửng sốt. trước mắt Hàn đường chủ tối sầm.

Sớm biết rằng đơn giản như vậy, làm gì phải bảo nó ra tay, thiếu chút nữa thì một cánh đánh ta tắt thở...

- Được rồi!

Xác nhận phương pháp trị liệu, Hồ trưởng lão cũng không do dự nữa, cắn răng một cái, bàn tay vươn ra, lại vỗ xuống trán.

Bịch!

Trước mắt tối sầm, hắn hôn mê bất tỉnh.

Trương Huyền đi tới trước mặt. Một lát sau, người này tỉnh lại, nhảy lên một cái, hai mắt tỏa ra ánh sáng.

- Tới lượt ngươi!

Chữa trị xong cho Hồ trưởng lão, Trương Huyền đi tới trước mặt một trưởng lão khác.

Trưởng lão này cũng thức thời, thấy hắn đi tới, không cần nhiều lời, trực tiếp đánh về phía trán.

...

Vì vậy, đám người Triệu Phi Vũ thấy được một cảnh tượng rất quỷ dị. Mỗi một thuần thú sư Hóa Phàm tứ trọng danh tiếng chấn động Vạn Quốc Thành, thấy hắn đi tới trước mặt, lập tức vỗ trán ngất đi...

Sau đó, bị đâm mấy châm, vui vẻ, hưng phấn không kìm chế được...

- Nhanh như vậy sao?

Hàn đường chủ lúc này mới nhìn rõ phương pháp và tốc độ chữa bệnh của đối phương, cổ họng chợt khô khốc.

Tuy rằng trước đó đã nghe nói đối phương trị liệu nhanh, nhưng tận mắt nhìn thấy được, hắn vẫn là bị dọa sợ đến mức sắc mặt xám ngắt.

Hắn tính toán một chút, từ khi các trưởng lão ngất xỉu, sau đó đến rút ra ngân châm, tổng cộng không đầy hai mươi lần hít thở...

Không đến hai mươi lần hít thở, chữa trị xong thương thế nặng như vậy, còn làm cho hắn đứng dậy, hành động như bình thường, khôi phục thực lực...

Y sư hắn không hiểu nhiều, nhưng phương diện thuần thú hắn lại biết rất rõ. Một tiếng quát lớn, khiến yêu thần thú cam tâm tình nguyện thuần phục, bảo ăn cỏ liền ăn cỏ. Sợ rằng thực lực, chí ít đạt tới... ngũ tinh!

Thuần thú sư ngũ tinh, vô cùng có khả năng còn là y sư ngũ tinh... Người này rốt cuộc từ đâu xuất hiện?

Yêu thần thú đột phá

dtv-ebook.com

Mấy phút sau, tất cả thương thế của đám người Hồ trưởng lão đều đã tốt. Mỗi một người tinh thần sảng khoái, giống như không bị thương.

- Cảm ơn Trương sư...

Mọi người cảm kích một hồi.

Tuy rằng đã trả thù lao, có thể nói hai bên không thiếu nợ nhau, nhưng loại y thuật này, thật sự khiến cho người ta quá mức chấn động kinh ngạc, vô cùng kì diệu, khó có thể tin nổi.

- Yêu thần thú đã bị Trương sư thuần phục. Chúng ta ở lại chỗ này cũng lãng phí thời gian. Lại không quấy rầy nữa, từ biệt!

Hàn đường chủ ôm quyền.

Mục đích bọn họ tới đây, chủ yếu là thuần phục yêu thần thú. Hiện tại nó đã bị Trương sư thuần phục. Tiếp tục ở lại nữa cũng mất đi ý nghĩa.

Tuy rằng thuần thú không thành, nhưng bệnh kín trong cơ thể khôi phục, cho dù không có yêu thần thú, hắn cũng có tự tin đánh bại La Minh, thu được tư cách đi tới tổng bộ tiến tu.

Có thể nói, mục đích cuối cùng cũng coi như đạt được. Chuyến đi này không tệ.

- Từ biệt!

Đám người Trương Huyền, Tái các chủ ôm quyền.

- Trương sư tài lớn như vậy, nói vậy hắn tham gia thi đấu danh sư hai tháng sau? Đến lúc đó lão phu nhất định sẽ tự mình đi vào giúp ngươi cổ động!

Hàn đường chủ mỉm cười, xoay người rời khỏi.

Thiên tài như thế, lại là danh sư, kết hợp với chuyện trọng đại nhất ở Vạn Quốc Thành gần đây, không đoán ra được cũng khó khăn.

Bất kể nói thế nào, mình cũng thiếu nợ đối phương ân tình, có cơ hội nhất định phải báo đáp. Lại nói, thuần thú sư, y sư, danh sư, giám bảo sư cường đại như vậy... cũng đáng để kết thâm giao.

Đám người Hàn đường chủ rời đi, lại yên tĩnh trở lại.

- Trương sư, bây giờ chúng ta tiến vào trong, hay nghỉ ngơi, điều chỉnh một chút?

Lạc Trúc thoáng lộ ra một chút sùng bái nhìn qua.

Lần trước hắn tới đây, lén lút, rất sợ yêu thần thú phát hiện. Hiện tại, vị trước mắt này lại trực tiếp thuần phục con vật lớn có tiếng hung dữ hiển hách này. Đổi lại thành trước đây, hắn nghĩ cũng không dám nghĩ.

Nếu không có yêu thần thú quấy nhiễu, thời gian lại dư dả hơn rất nhiều. Muốn tiến vào trong lúc nào, lại tiến vào trong lúc đó.

- Đừng có gấp. Chờ ta giải quyết xong vấn đề trong cơ thể yêu thần thú, chúng ta lại tiến vào trong.

Trương Huyền xua tay.

- Vấn đề của nó? Nó không bị thương?

Mọi người kỳ quái một hồi.

Con vật lớn này lực lượng hung bạo mạnh mẽ, phòng ngự vô địch, cùng đám người Hàn đường chủ chiến đấu, không có bất kỳ mệt mỏi nào, lại

đánh cho hắn người ngã ngựa đổ.

Giải quyết vấn đề?

Giải quyết cái gì?

- Kiến Phệ Hồn, tuy rằng đối với sinh linh và nhân loại bình thường, ảnh hưởng không lớn, lại thuộc về sinh mạng thuộc tính âm hàn rất mạnh. Nếu không cũng không có khả năng cắn nuốt linh hồn. Ở chỗ này đợi ít nhất một, hai tháng, yêu thần thú cho dù không tiếp xúc với chúng, ít nhiều gì cũng bị ảnh hưởng.

Trương Huyền chắp hai tay ở sau lưng, thần sắc thản nhiên:

- Hơn nữa vừa rồi chiến đấu kịch liệt, loại khí âm hàn này, xâm nhập tim phổi. Không nhanh chóng loại bỏ, nếu muốn lại một lần nữa thăng cấp, sợ rằng rất khó!

- Còn có chuyện này sao?

- Thực sự nói như vậy, chúng ta không phải cũng nên rời xa những con kiến Phệ Hồn này sao?

Nghe được yêu thần thú sinh mạng cường đại như thế, cũng chịu ảnh hưởng, tất cả mọi người đều sửng sốt, đầy cảnh giác nhìn về phía trước.

Lúc này kiến Phệ Hồn, đã ăn sạch toàn bộ thịt Lộc Quần thú nướng chín, hài lòng một lần nữa chui vào trong lòng đất. Trên mặt đất lại không có một chút vết tích nào.

Không phải trước đó tự mình từng trải, tuyệt khó có thể tin tưởng, loại sinh mạng cổ quái mai danh ẩn tích không biết bao nhiêu vạn năm này, không chỉ thực sự tồn tại, còn quỷ dị như vậy.

Ngay cả trận pháp cũng có thể cắn nuốt... Khó tránh khỏi quá đáng sợ.

- Chỉ cần không uống nước trong đầm là được!

Trương Huyền nói:

- Mộ vu hồn ở dưới đầm nước, kiến Phệ Hồn luôn có thể cảm thấy. Nước này tuy rằng thoạt nhìn sạch sẽ, trên thực tế lại có không ít thi thể người. Trong cơ thể yêu thần thú bị khí âm hàn tập kích, uống nước này là một trong nguyên nhân quan trọng nhất.

Mọi người hiểu được.

Đám người kia có thể bị khí tức của mộ vu hồn tản ra thu hút, tìm tới nơi này, mộ ở dưới đầm nước, sớm hay muộn cũng có thể phát hiện, tất nhiên cũng sẽ kiểm tra. Lâu ngày, nước này lại trở nên không thích hợp cho sinh linh uống.

- Vậy... loại tình huống này giải quyết như thế nào?

Lạc Trúc không nhịn được nhìn qua.

Loại khí âm hàn này, ngay cả yêu thần thú cũng có thể tập kích, thật sự trúng phải, giải quyết như thế nào?

Những người khác cũng đồng loạt xem tới, nếu biết được, sớm có một sự đề phòng.

- Rất đơn giản, qua bên kia ăn cỏ!

Trương Huyền chỉ tay.

- Ăn cỏ?

Mọi người sửng sốt, liếc mắt thoáng nhìn yêu thần thú vẫn cong mông lên, không ngừng ăn cỏ, tất cả đều lộ ra vẻ mặt đờ đẫn.

Trước đó Trương sư bảo yêu thần thú ăn cỏ, bọn họ còn tưởng rằng là cố ý trừng phạt đối phương. Hiện tại xem ra, không phải như vậy, mà là có mục đích khác.

Thảo nào con vật lớn này không những không có phản kháng, còn ăn tới cao hứng bừng bừng như vậy.

- Nếu như ta không nhìn lầm, đó là cỏ Thanh Vũ. Loại cỏ này trong núi rừng có nhiều, không có bất kỳ thuộc tính nào. Vì sao ăn thứ này, có thể loại trừ khí âm hàn?

Tái các chủ nghi ngờ.

Làm giám bảo sư, tri thức uyên bác. Loại cỏ này người khác không nhận ra, hắn biết rất rõ ràng.

Cỏ Thanh Vũ, sinh trưởng ở trong núi rừng, gần nơi có nguồn nước, rậm rạp xanh tươi, không có công hiệu và thuộc tính gì. Ngay cả luyện đan sư, chưa từng nhét nó vào dược liệu. Vì sao thứ này, có thể loại bỏ khí âm hàn của kiến Phệ Hồn?

Lại nói, trước đây cũng không có kiến Phệ Hồn. Thứ này mọc ở chỗ này, khó tránh khỏi quá trùng hợp!

- Cỏ này không có bất kỳ thuộc tính nào. Chỉ có điều, cũng phải xem môi trường sinh trưởng. Nếu như là bên kia, lại một chút tác dụng cũng không có!

Trương Huyền chỉ tay.

Thuận theo ngón tay hắn nhìn lại, trên bờ đầm nước, cũng mọc đầy loại có Thanh Vũ này, rậm rạp chằng chịt không biết bao nhiêu.

Mọi người chớp mắt, càng nghi ngờ.

Hai bên cách xa nhau chỉ có khoảng hơn mười thước, vì sao bên kia lại không được? Nhìn hoàn cảnh, cũng không có gì khác biệt!

Nhìn ra được mọi người cảm thấy kỳ quái, Trương Huyền cười lắc đầu:

- Nơi này là nơi yêu thần thú đi đại tiểu tiện... Nói trắng ra cũng chính là nhà vệ sinh của nó.

- Nhà vệ sinh?

Mọi người chớp mắt.

- Trong cơ thể yêu thần thú ẩn chứa huyết mạch Long tộc, dương hỏa cao lớn, tống ra phân và nước tiểu tất nhiên cũng mang theo thuộc tính dương vô cùng nồng đậm. Lấy cái này nuôi dưỡng, cỏ Thanh Vũ sinh trưởng ra, tất nhiên cũng mang theo loại thuộc tính này.

Giải thích một câu, Trương Huyền nhìn qua:

- Nếu như lo lắng, các ngươi có thể đi cắt lấy mấy cây mang theo bên người. Một khi cảm thấy không thích hợp, lại ăn một ít...

- Không...

- Cảm ơn lòng tốt của Trương sư. Nếu ngươi nói không có việc gì, ta thấy hay là thôi đi!

Mọi người đồng loạt xua tay.

Mới vừa rồi còn đầy kích động, nghĩ đến đây là cỏ mọc lên từ nơi yêu thần thú đi đại tiểu tiện, bọn họ lại không hứng thú nữa.

Biết bọn họ suy nghĩ điều gì, Trương Huyền cũng không nhiều nói, đi tới trước mặt yêu thần thú.

Lúc này, con vật lớn này đã ăn một mảng lớn cỏ Thanh Vũ, dương hỏa trong cơ thể nóng rực, thiêu đốt lực lượng thuộc tính âm trong cơ thể.

Đi tới trước mặt, lấy ra ngân châm, nhìn đúng vị trí, tùy ý đâm vài cái.

Ầm ầm!

Một tiếng nổ lớn vang lên. Mọi người lại cảm thấy lực lượng toàn thân yêu thần thú giống như sôi trào, lực lượng cả đầu thú không ngừng tăng lên.

- Chẳng lẽ muốn đột phá?

Hai người Tái các chủ, Kim Tòng Hải nhìn nhau, hoàn toàn giật nảy mình.

Hóa Phàm ngũ trọng Hợp Linh cảnh, linh hồn phù hợp tự nhiên, lực lượng tăng thêm trên diện rộng.

Nếu như nói bốn tầng đầu của Hóa Phàm, Tăng Thọ, Nguyên Khí, Âm Dương, Trọc Thanh, đều rèn luyện chân khí, tăng thêm khống chế đối với tự nhiên, từ nơi này bắt đầu một cảnh giới, lại là linh hồn nhận được tẩm bổ, do đó tăng thêm trên diện rộng.

Chính vì vậy, danh sư Hóa Phàm tứ trọng đỉnh phong, lợi hại hơn nữa, cũng chỉ là tứ tinh, không có cách nào làm ra (ngọc phù chương trình học từ xa), không đạt được nửa bước ngũ tinh.

Chỉ có tu vi đạt tới Hợp Linh cảnh, có khả năng phân ra một tia linh hồn, phong ấn trong đó, làm được giảng bài bất cứ lúc nào bất cứ chỗ nào, giúp người chỉ điểm sai lầm.

Có thể nói, Hóa Phàm tứ trọng và ngũ trọng, là linh hồn lột xác, có bước ngoặt cực lớn.

Vô số người dừng lại ở trước một bước này, cả đời không có cách nào đột phá.

Bởi vậy, liên minh vạn quốc đứng sừng sững nhiều năm như vậy, thiên tài kinh tài tuyệt diễm đếm không hết, còn chân chính có thể bước ra bước này, lại không có bao nhiêu.

Linh thú, so sánh với nhân loại, linh hồn càng yếu ớt, muốn đột phá cũng càng khó khăn.

Con vật này vốn lại đạt tới Hóa Phàm tứ trọng đỉnh phong, hiện tại khí tức chồng chất, không ngừng tăng trưởng? Chẳng lẽ thật sự có thể đột phá cửa ải người người chờ đợi, trùng kích đến cảnh giới tầng thứ năm?

Hai người không nhịn được nhìn sang.

- Nó tạm thời vẫn chưa đột phá nổi!

Nhìn ra được hai người khẩn trương, Trương Huyền thản nhiên nói:

- Vạn vật thế gian đều là công bằng. Một uống một mổ đều là thiên định. Thân thể yêu thần thú quá mạnh mẽ, linh hồn đột phá lên lại khó khăn. Cùng lý dio, linh hồn mạnh mẽ, dưới tình huống bình thường, thân thể cũng không sẽ quá nghịch thiên.

- Chỉ có điều... Giải quyết khí âm hàn trong cơ thể nó, thuộc tính dương dung hợp làm một, ta lại thông sơ qua cho nó một ít kinh mạch, tu vi tăng mạnh là tất nhiên. Không đột phá nổi Hợp Linh cảnh, nhưng nửa bước Hợp Linh vẫn có thể đạt được!

Trầm tư một chút, Trương Huyền nói.

- Nửa bước Hợp Linh?

- Vậy cũng rất đáng sợ! Lão tổ trấn quốc của liên minh vạn quốc, hình như cũng lại là cảnh giới này...

Nghe nói như thế, hai người vẫn dọa cho giật mình.

Nửa bước Hợp Linh giống như nửa bước Tông Sư, nửa bước Chí Tôn, gần vô hạn với bước vào Hợp Linh, nhưng không đột phá cửa ải cuối cùng.

Loại cường giả này, không chỉ lực lượng thân thể sức lực mạnh mẽ, linh hồn cũng cực kỳ cường đại. Cường giả Hóa Phàm tứ trọng đỉnh phong, căn bản không phải là đối thủ.

Nếu như nói, trước đó yêu thần thú dựa huyết mạch Long tộc và thiên phú, lại cường đại biến thái, hiện tại khẳng định càng đáng sợ hơn.

Nếu thật muốn phát điên, lão tổ của liên minh vạn quốc, cũng không nhất định có thể chống lại.

Lợi hại!

Ầm ầm ầm!

Trong ánh mắt khiếp sợ của hai người, lực lượng của yêu thần thú trước mắt không ngừng gia tăng, cuối cùng ngừng lại. Giống như Trương sư suy đoán, quả thật không đạt được Hợp Linh cảnh, mà là nửa bước.

Thực lực như vậy, đủ để ở toàn bộ liên minh vạn quốc ngang ngược không chút sợ hãi, không e ngại bất kỳ kẻ nào.

- Gào!

Thực lực tăng thêm, tai hoạ ngầm trong cơ thể được loại trừ hết, yêu thần thú biết nguyên nhân là nhờ vị chủ nhân trước mắt này, hưng phấn xông lại, vẻ mặt cung kính.

Trước đây chỉ là kiêng kỵ đối phương có thể hô lên long ngữ, có khả năng ẩn chứa huyết mạch chân long. Mà bây giờ, nó lại là vui lòng phục tùng.

Nếu như không phải nhờ đối phương, dựa vào chính nó, không trăm năm, tuyệt khó có thể đạt được loại cảnh giới này.

- Không tệ. Chúng ta muốn đi xuống dưới đầm. Ngươi ở bên ngoài coi chừng. Nếu có người hoặc linh thú xông vào, giết chết không cần luận tội!

Thấy bộ dáng này của nó, Trương Huyền biết, con vật này đã hoàn toàn thần phục, lại không hai lòng, lúc này mới thoả mãn gật đầu căn dặn.

Tình hình phía dưới không biết thế nào, không chỉ đám người mình cẩn thận, còn phải đề phòng có người quấy rối.

Trước đó không dám cam đoan, hiện tại có con vật lớn này ở chỗ này coi chừng, nói vậy bất kỳ kẻ nào qua, cũng không cần khiếp sợ, lại không nỗi lo về sau.

- Gào!

Yêu thần thú gật đầu.

- Được, chúng ta lên đường đi!

Căn dặn bố trí xong, Trương Huyền lúc này mới nhìn quanh một vòng, thân thể tung lên, cùng Lạc Trúc hai người nhảy vào đầm nước trước.

Đám người Triệu Nhã theo sát phía sau.

Một hồi khổ cực... Mộ vu hồn cuối cùng ở gần ngay trước mắt.

Thiên công sư

dtv-ebook.com

Đầm nước lạnh lẽo âm u. Tiến vào trong đó, mọi người nhất thời cảm thấy băng lạnh đến xương.

Đi theo sau lưng Lạc Trúc, bọn họ trực tiếp bơi xuống phía dưới.

Thực lực mọi người tệ nhất cũng đạt tới Chí Tôn. Loại cấp bậc như vậy, ở trong nước nín thở, hai, ba mươi phút cũng không thành vấn đề.

Thực lực của Triệu Phi Vũ tuy rằng không cao, có Kim Tòng Hải ở một bên không ngừng truyền thụ chân khí, hình thành màn chân khí bảo vệ, ngược lại cũng không cảm thấy ngạt thở khó chịu.

Một đường xuống phía dưới, vừa mới bắt đầu mượn ánh sáng mặt trời trên mặt nước chiếu đến, còn có thể nhìn thấy được tình huống trước mắt. Càng tiến sâu, đưa tay ra không thấy được năm ngón, tối đen một mảnh.

Lạc Trúc đã sớm có sự chuẩn bị, lấy ra mấy cái dạ minh châu, cho mỗi người một cái, ánh sáng ôn hòa chiếu xuống, thế giới dưới nước xuất hiện rõ ràng ở trước mắt.

Bởi vì cái đầm nước này quá mức lạnh giá, cũng không có sinh mạng nào. Một mực bơi xuống dưới, đi tới nơi sâu đại khái bảy, tám mươi thước, cuối cùng nhìn thấy được mặt đất, mọc đầy cỏ nước với đủ loại màu sắc cực thẫm.

Dưới nước không có cách nào nói chuyện, Lạc Trúc vẫy vẫy tay với mọi người, quen đường dễ đi, dọc theo mặt đất đầy cỏ nước, chậm rãi đi về phía trước, chỉ chốc lát đã đi tới trước mặt tường đá.

Là một vách đá trơn nhẵn, nhìn không có bất kỳ điểm gì đặc biệt. Nếu như không biết mộ vu hồn, đi tới phía trước, cũng không phát hiện được cái gì.

Cổ tay lật một cái, lấy ra một mâm đá trơn nhẵn, Lạc Trúc sờ tìm ở trên vách tường một hồi, tìm đúng vị trí, úp ở phía trên.

Két!

Giống như kích hoạt một cơ quan, tường từ từ mở ra. Cái vách đá này thoạt nhìn hoàn hảo không hao tổn, lại hoạt động.

- Công nghệ thật tinh xảo!

Ánh mắt Trương Huyền nhất thời sáng lên.

Sử dụng tảng đá khắc cơ quan, ở bề ngoài hoàn toàn không nhìn ra khe, công nghệ mạnh mẽ, tuy rằng kém hơn so với hộp Thiên Công Cơ Xảo trước đó, nhưng cũng vượt xa không ít bảo vật trước đây hắn đã gặp.

Nhìn ra được để xây dựng mộ vu hồn này, cấp bậc của thợ thủ công không thấp. Tệ nhất cũng phải đạt tới cấp bậc cửu mạt.

Theo truyền thuyết, thợ thủ công cửu mạt, chế tạo ra cơ quan khôi lỗi, cường giả Hóa Phàm Cảnh cũng khó có thể phân biệt được thật giả. Hiện tại xem ra, quả thực là như vậy.

Thảo nào Lạc Trúc tự tin trừ hắn ra, không ai tìm tới nơi này. Địa phương cơ mật như thế, muốn tìm được, quả thật rất khó.

Vách đá mở ra, một cánh cửa hộ xuất hiện ở trước mắt. Lạc Trúc đi vào trước.

Bên trong cửa có bố trí cơ quan đặc biệt không thấm nước, sinh mạng có thể tiến vào, dòng nước không vào được. Mọi người bước một bước vào trong đó, quả nhiên cảm thấy trong đó không khí lưu thông, hoàn toàn không có bất kỳ cảm giác bị đè nén nào.

- Nơi này chính là thông đạo của mộ vu hồn, đi tới cuối, chính là mộ!

Sau khi nhìn thấy mọi người đều đi vào, vách đá tự động đóng lại, Lạc Trúc nói.

- Ừ!

Trương Huyền gật đầu.

Mọi người nhìn về phía trong đó. Tất cả đều tràn ngập sự tò mò.

Đó là một hành lang dài nhỏ, hai bên điêu khắc đủ loại tranh vẽ trên tường. Rất nhiều đều là nghi thức tế tự của vu hồn. Dạ minh châu chiếu xuống, khiến chúng có vẻ đặc biệt quỷ dị.

- Tạm thời không vội đi. Trong hành lang này, có cơ quan đặc biệt lợi hại, cần phải thử đi từng bước một mới có thể vào!

Hình như hết sức quen thuộc đối với các loại hoàn cảnh của mộ cổ, Lạc Trúc giơ tay lên trời chộp một cái. Trước mắt xuất hiện hai khôi lỗi kích thước bằng đứa trẻ.

Chắc là mấy ngày qua hắn đặc biệt chuẩn bị.

Lấy ra hai khối linh thạch để vào trong đó, khôi lỗi một trước một sau, dọc theo thông đạo đi về phía trước.

Kẽo kẹt! Kẽo kẹt!

Khôi lỗi đầu tiên đi không được ba bước, một tiếng gió vang lên, ngay sau đó có một tiếng vỡ giòn tan, nó nổ nát bấy.

Đồng tử của mọi người co lại.

Lạc Trúc vừa lấy ra khôi lỗi này, sử dụng chất liệu đặc biệt chế luyện, cực kỳ cứng rắn. Không nói ai khác, cho dù thực lực như Kim Tòng Hải vậy, muốn thoáng cái đánh nát, cũng vô cùng phiền phức.

Mà trước mắt không biết rơi vào cơ quan gì, trực tiếp nổ tung. Nếu không phải vừa rồi hắn cảnh giác, ngăn cản mọi người, một khi tiến lên, còn không đã sớm chết?

Trong nháy mắt, mọi người đổ mồ hôi lạnh ròng ròng.

Không hổ danh là chức nghiệp quỷ dị nhất. Mộ vu hồn này, quả thật không tầm thường.

Nếu không nhờ Trương sư giải quyết chuyện linh hồn đoạt xác, mặc cho đối phương dẫn bọn họ đi tới, sợ rằng còn chưa có tiến vào trong đó, đã bị diệt toàn đoàn.

Kẽo kẹt! Kẽo kẹt!

Trong sự chấn động kinh ngạc của mọi người, khôi lỗi thứ hai cũng đi chưa được mấy bước, gặp phải công kích, giống như con đầu tiên, nổ nát bấy.

- Trong năm bước, có hai cơ quan đưa người vào chỗ chết. Ta hiện tại đi phía trước dẫn đường, thuận tiện đánh dấu ra chỗ vị trí đặt bàn chân. Các ngươi nhất định phải theo sát, một điểm cũng không thể xuất hiện sai lầm. Bằng không... ta không có cách nào bảo đảm an toàn!

Khuôn mặt Lạc Trúc ngưng trọng căn dặn.

- Được!

Mọi người biết những điều này, đồng thời gật đầu.

Vù!

Lạc Trúc thận trọng bước lên trước, bàn chân vừa bước vào, liền nghe được tiếng gió thổi gào thét. Một khí quang lướt qua cách hắn không xa. Xem ra một khi bị đánh trúng, không chết cũng sẽ phải trọng thương.

Chỉ có điều, có khôi lỗi vừa rồi dò đường, sớm có sự đề phòng, vẫn chưa tổn thương được.

- Đây là... trận pháp?

Nhìn thấy được thông đạo nguy cơ trùng trùng, Tái các chủ có chút không rõ, nhìn lại.

Khắp nơi đầy nguy hiểm, ở đây có thể bố trí một Sát trận lợi hại hay không?

Nếu quả thật là như vậy, dựa vào lý giải của Trương sư đối với trận pháp, nghĩ biện pháp phá hỏng nó, có đúng sẽ đơn giản hơn rất nhiều hay không?

- Không phải!

Trương Huyền lắc đầu.

Nếu như là trận pháp, hắn tuyệt đối có thể cảm nhận được sóng dao động linh khí trong đó, thuận tiện tìm được chỗ chủ chốt, đạp một cước dừng. Đáng tiếc... cái này rất rõ ràng không phải.

- Mộ vu hồn đề phòng nhất, không phải là nhân loại, mà là kiến Phệ Hồn. Trận pháp đối với kiến Phệ Hồn không có tác dụng... Cho nên, ở đây sẽ không có trận pháp. Nếu như ta không nhìn lầm, chắc là một ít cơ quan đặc biệt!

Có chút do dự, Trương Huyền phân tích.

Thiên địch của vu hồn là kiến Phệ Hồn, xây dựng mộ, tất nhiên phải đề phòng loại vật này. Kiến Phệ Hồn có thể cắn nuốt linh khí trong trận pháp, khiến cho trận pháp trực tiếp dừng lại. Nếu quả thật bố trí trận pháp, trái lại không có hiệu quả, không hữu hiệu bằng cơ quan.

Mọi người gật đầu.

- Nếu như là cơ quan, thì phiền toái. Trong chúng ta không ai quen thuộc với máy móc. Nếu có một vị thiên công sư ở đây, sẽ đơn giản hơn nhiều!

Tái các chủ nhăn mày lại.

- Thiên công sư?

Đám người Tôn Cường xem qua.

Trương Huyền chưa từng nói qua nghề nghiệp này, bọn họ cũng không hiểu quá rõ.

- Đúng vậy, thiên công sư còn gọi là cơ xảo sư, là một chức nghiệp hạ cửu lưu, am hiểu thiết kế những thứ máy móc tinh xảo, thoạt nhìn là vật phẩm bình thường không có gì lạ, bọn họ có thể đặt ở trong đó kiếm khí, võ kỹ. Một khi mở ra, uy lực vô cùng! Rất nhiều cường giả cũng không có cách nào chống đỡ.

Tái các chủ giải thích:

- Loại chức nghiệp này, cũng có tổ chức đặc biệt, là Thiên Công viện, chuyên môn thiết kế vũ khí và cơ quan kỳ diệu nhất thiên hạ. Chỉ có điều... Loại chức nghiệp này, ta cũng chỉ xem qua ở trên sách. Liên minh vạn quốc chúng ta cũng không có. Có người nói Huyễn Vũ đế quốc, mới có tư cách xây dựng một phân bộ.

- Loại chức nghiệp này, thứ thiết kế ra, đặc biệt tinh vi. Không biết nguyên lý, quả thật rất khó thông qua!

Trương Huyền gật đầu, nhăn mày lại.

Trình độ phức tạp của Hộp Thiên Công Cơ Xảo, hắn lại lĩnh hội đầy đủ. Nếu như không có Thiên Đạo Đồ Thư Quán, biết chỗ thiếu hụt, muốn mở ra, tuyệt đối là không có khả năng.

Một cái hộp nho nhỏ, lại thiết kế tinh diệu như vậy. Cái hành lang này thật sự có người như thế nhúng tay vào, nguy hiểm to lớn, vượt quá sức

tưởng tượng.

Xì!

Đang suy tư, đột nhiên nghe được một âm thanh đao phong cắt vào thịt. Ngay sau đó liền thấy sắc mặt Lạc Trúc nhất thời đỏ lên, lui trở về, cánh tay bị thứ gì cắt phải, máu chảy ra ồ ồ.

- Không sao chứ?

Đám người Kim Tòng Hải đi tới trước mặt, giúp vết thương của hắn dừng chảy máu.

- Không có việc gì!

Lạc Trúc lắc đầu:

- Cơ quan ở lối đi này, so với trước đây hình như càng khó đi hơn...

- Càng khó đi? Cái lối đi này tổng cộng là dài bao nhiêu? Ngươi đi tới cuối tốn bao lâu?

rương Huyền nhìn qua.

- Tổng cộng có khoảng ba trăm mét. Tần trước ta qua, mượn khôi lỗi thử nghiệm từng chút một, đại khái đi bốn ngày, mới đi đến điểm cuối!

Lạc Trúc nhăn mày lại:

- Chỉ có điều, loại cơ quan này, giống như trận pháp, mỗi lần tiến vào, đều khác nhau. Kinh nghiệm lần trước, lần này hoàn toàn vô dụng. Bằng không, ta cũng sẽ không bị thương...

- Đi bốn ngày?

Trương Huyền không nói gì.

Bốn ngày mới đi qua khoảng ba trăm mét, quả thật quá khó khăn.

- Đúng vậy, nhưng không đi chậm một chút, thật sự không có cách nào. Cơ quan trong lối đi này ẩn chứa kiếm khí, ít nhất đều đạt tới Hóa Phàm tứ trọng đỉnh phong, thậm chí còn có đạt được ngũ trọng. Nếu như không thể sớm né tránh, một khi đụng với, sẽ bị lập tức cắt thành hai đoạn, chết cũng không biết chết như thế nào!

Lạc Trúc lắc đầu.

- Kiếm khí Hóa Phàm tứ trọng đỉnh phong?

Mọi người líu lưỡi.

Vừa rồi mới nhìn thấy khôi lỗi bị trực tiếp giết chết, chỉ biết xung quanh bắn ra kiếm khí rất đáng sợ, không nghĩ tới lợi hại như vậy.

Lối đi hẹp như vậy, không có cách nào chống đỡ, cũng không có cách nào phòng ngự. Nếu thật sự bị kiếm khí cường đại như thế đâm trúng, sợ rằng cường giả Hóa Phàm tứ trọng đỉnh phong, cũng khó có thể còn mạng sống.

- Chỉ có thể đi từng bước một tìm tòi, không có biện pháp nào khác?

Triệu Phi Vũ cũng nhăn mày lại.

- Không! Cơ quan do thiên công sư lưu lại, vô cùng phức tạp, hơn nữa không ngừng biến hóa. Nếu như không biết quy luật biến hóa, rất khó đi qua.

Lạc Trúc lắc đầu.

- Nghĩ biện pháp phá cơ quan trong cái lối đi này cũng không được sao?

Trương Huyền nhướng mày.

Trận pháp cũng có thể dừng. Nếu như có thể tìm được chốt mở cơ quan này, hoặc chỗ mấu chốt, chắc hẳn là có thể phá hủy nó.

- Phá hủy?

Lạc Trúc cười khổ:

- Làm gì có thể dễ dàng như vậy. Vật do thiên công sư lưu lại, giống như guồng nước, là luôn không ngừng chuyển động, cho dù ngươi nhìn thấy bản vẽ, không biết nguyên lý, cũng không có bất kỳ tác dụng nào. Dù sao cũng là một chức nghiệp rất lợi hại, giống như trận pháp, lại dễ dàng phá hủy như vậy, cũng không đến mức khiến người ta kiêng kỵ!

Cơ quan giống như trận pháp, cho dù xem qua bản vẽ, không biết nguyên lý vận chuyển, cũng đều vô dụng.

Bởi vì cơ quan là không ngừng chuyển động. Đối với nghề nghiệp này một điểm mấu chốt không hiểu, đừng nói phá hủy, có thể sống sót hay không cũng còn khó nói.

- Đúng vậy, thiên công sư, đáng sợ là đáng sợ ở chỗ này. Bọn họ có thể lợi dụng máy móc, tổ hợp thành một ít vật phẩm chém giết người. Hơn nữa loại vật phẩm này, không cần linh thạch phát động... Nếu như ta không nhìn nhầm, động lực khiến tất cả cơ quan trong lối đi này phát sinh, đều cung cấp từ thác nước phía trên, không biết nguyên lý, cho dù có la bàn, cũng không tìm được vị trí!

Tái các chủ gật đầu.

La bàn, có thể định vị được phương hướng của linh khí, điều tra trận pháp mạnh yếu, cùng với nghĩ biện pháp tìm được nhược điểm. Nhưng... cơ quan sử dụng không phải là linh thạch, mà là lực lượng vật lý. Ví dụ như: mượn thác nước phía trên cung cấp động lực...

Làm thế nào có thể phá được?

Thấy nghe được hai người lắc đầu, phân tích, biểu tình của tất cả mọi người ảm đạm, lại không có hưng phấn như lúc trước khi vừa đi tới. Thấy sĩ khí hạ xuống, Trương Huyền mở miệng nói.

- La bàn không tìm được, không có nghĩa là thủ đoạn khác cũng không tìm được. Đừng có gấp, ta thử một chút!

Nói xong, mọi người liền thấy hắn cười khẽ, bàn tay đặt ở trên mặt đất của lối đi, nhẹ nhàng xoa một chút.

Tiến vào ngôi mộ

dtv-ebook.com

- Cẩn thận...

Thấy hắn không nghiên cứu quy luật xuất hiện của cơ qua ntrong lối đi, ngược lại ở trên mặt đất sờ loạn, mắt Lạc Trúc choáng váng.

Ngươi sờ mặt đất, lẽ nào có thể biết được đây là cơ quan gì?

Thiên công sư thiết kế cơ quan, giống như trận pháp, ảo diệu vô cùng. Không biết có bao nhiêu phân loại. Cho dù cùng một loại hình cơ quan, thoạt nhìn cùng loại, cũng có ít nhất mấy vạn loại biến hóa.

Hơn nữa cùng một một cơ quan, phương thức vận chuyển khác nhau, hiệu quả lộ rõ bên ngoài cũng khác biệt. Có thể nói, rơi vào trong loại cửa ải này, cho dù là thiên công sư thật sự, cũng cần nghiên cứu không biết bao lâu, mới có khả năng phá giải. Cho dù những chức nghiệp khác ngươi rất lợi hại, khác nghề như cách núi, không biết chức nghiệp thiên công, cũng chỉ là uổng công.

- Mọi người đừng có gấp. Ta điều chỉnh một chút, sẽ lại phái ra khôi lỗi đi thử. Chúng ta dù sao có chính là thời gian. Ta cũng mang theo đầy đủ lương khô và nước, đủ cho nhu cầu hàng ngày của chúng ta!

Thấy thái độ của mọi người không cao giống như trước, Lạc Trúc cười thoải mái.

Nghề nghiệp của hắn trên thực tế chính là trộm mộ. Các loại địa phương hiểm yếu, hắn tiến vào vô số lần, sớm đã có thói quen. Những người này lại khác, chưa bao giờ gặp được cơ quan lợi hại như vậy, tất nhiên sẽ sinh ra ý định lùi bước.

- Cũng chỉ có thể làm như vậy. Chúng ta đối với loại cơ quan này, một chữ cũng không biết. Chỉ có thể dựa vào ngươi tìm tòi đi tới.

Kim Tòng Hải gật đầu.

- Yên tâm đi, cơ quan này tuy rằng trở nên càng khó hơn, chỉ cần có thời gian đầy đủ, ta vẫn có thể đi tới điểm cuối. Các ngươi chỉ cần theo sát sau lưng ta là được...

Lạc Trúc gật đầu.

Nghĩa địa của rất nhiều cường giả hoặc kẻ có tiền, đều sẽ mời thiên công sư hỗ trợ thiết kế. Đối với cơ quan cùng loại này, hắn đã đối đầu không ít năm. Cho dù cơ quan ở lối đi này trở nên càng nguy hiểm hơn, hắn cũng có thể tìm kiếm đi ra, an toàn đi tới điểm cuối.

Vẻ mặt hắn đang tự tin, dự định lại chuẩn bị một chút, tiếp tục tiến vào lối đi, lại thấy Trương sư ở một bên, đã sờ mặt đất xong, đứng dậy, duỗi người, ngay sau đó mí mắt thoáng nâng lên, nhấc chân liền đi vào lối đi.

- Trương sư...

Đồng tử co lại, Lạc Trúc thiếu chút nữa thì bị dọa chết.

Vừa rồi hắn dùng khôi lỗi chuẩn bị hồi lâu, cũng bị kiếm khí thiếu chút nữa chém thành hai đoạn. Người này lại lỗ mãng vọt vào như vậy, không phải là muốn chết sao?

Vẻ mặt sốt ruột, đang muốn đưa tay lôi người đi ra, lại thấy người thanh niên nâng chân lên đạp một cái về một bên bức tường.

Ầm ầm!

Một tiếng nổ lớn kịch liệt vang lên. Mọi người lập tức cảm thấy mặt đất lắc lư một hồi.

- Được rồi, cơ quan ngừng rồi!

Ngay sau đó, giọng nói thản nhiên của người thanh niên vang lên. Ngay lập tức, cũng không đợi mọi người kịp phản ứng, hắn đi nhanh đi về phía trong.

- Ngừng?

Thấy đối phương càng đi càng xa, không có bất kỳ cơ quan nào phát ra, Lạc Trúc lộ ra vẻ mặt phát điên.

Tình huống thế nào vậy?

Vừa rồi hắn tự mình thử nghiệm, cơ quan của lối đi so sánh với lần tới càng cường đại hơn rất nhiều. Cho dù là hắn loại người mỗi ngày lăn lộn ở các ngôi mộ, không mất mười ngày nửa tháng cũng rất khó phá giải. Đối phương một cước đạp qua... lại ngừng?

Có nhầm hay không?

Đây chính là cơ quan do thiên công sư thiết kế ra được, uy lực cực lớn. Hắn đã dự định bỏ ra mấy trăm khôi lỗi. Kết quả bị người này đạp một cước dừng...

Lạc Trúc cảm thấy sắp phát điên rồi.

Hắn quay đầu lại nhìn về phía những người khác, lại thấy vẻ mặt mọi người cũng mê hoặc nhìn tới.

Ngươi không phải mới vừa nói ba hoa chích choè, thứ này rất lợi hại thế này rất lợi hại thế kia sao? Thế nào Trương sư đạp qua một cước, lại dừng lại?

- Đi qua xem thử...

Ngực hắn nghẹn lại khó chịu. Nghĩ tới vị Trương sư này, ngay cả đoạt xác cũng có thể đối phó, cũng không phải không thể hiểu rõ thiên công sư kỹ xảo, lúc này hắn mới cảm thấy thư thái được một chút, vội vã đuổi theo.

Cơ quan trong lối đi, quả nhiên đã ngừng lại. Đọc theo lối đi, tiến về phía trước, hoàn toàn không có chút nguy hiểm nào.

Thời gian không lâu, mọi người lại đi đến điểm cuối. Đó là một đại sảnh rộng rãi.

- Lần trước ta đi tới nơi này lại bị đoạt xác, không dám tiếp tục đi tới...

Nhìn đến đại sảnh, sắc mặt Lạc Trúc ngưng trọng giới thiệu.

Trương Huyền giương mắt nhìn lại.

Là một cung điện ngầm, có kích thước chừng hai, ba mươi thước, chính giữa bày bốn cái quan tài cực lớn, không biết chế luyện bằng nguyên liệu gì, hiện lên màu xanh xám, khiến người ta một loại cảm giác vừa dày vừa nặng.

- Mắt Minh Lý!

Không có vội vàng tiến tới, Trương Huyền nhướng mày, nhìn sang.

Một lát sau, nhướng mày.

Tu vi của hắn chỉ có Hóa Phàm nhất trọng đỉnh phong, quan sát những quan tài còn có chút tốn sức. Xem ra chắc là bị một người có thực lực mạnh hơn hắn bố trí rào chắn.

- Xem mặt đất có thể hình thành sách hay không!

Mắt Minh Lý nhìn không thấu, hắn cũng không nóng nảy, khom lưng tiếp tục sờ trên mặt đất một chút.

Vừa nghĩ đến phương pháp của hộp Thiên Công Cơ Xảo, hắn cảm thấy nếu là cơ quan, khẳng định lại có chỗ thiếu hụt. Hắn ôm tâm tính thử một cái, tìm hiểu một chút, không nghĩ tới quả nhiên có thể thực hiện được.

Trong Đồ Thư Quán lập tức xuất hiện tên gọi và chỗ thiếu hụt của cơ quan trong lối đi.

Sau khi xem xong, hắn cũng coi như hiểu được.

Cơ quan giống như trận pháp, có tử môn lại có sinh môn. Nếu không, người thiết kế cơ quan, bố trí xong thứ này, làm thế nào từ bên trong đi ra, hoặc tiến vào trong?

Không chỉ có như vậy, cũng có đầu mối then chốt trung tâm. Chỉ cần tìm được, đóng lại, cơ quan lợi hại hơn nữa, cũng trở thành vật trang trí.

Lại giống như máy móc bị ngắt nguồn điện, vật lớn cường thịnh mấy đi nữa, không có năng lượng cung cấp, lại cũng đều là thứ vô dụng.

Chính vì vậy, hắn mới có khả năng sau khi sờ xuống mặt đất một chút, một cước đạp cho nó dừng lại, dẫn mọi người đi tới.

Vù!

Một quyển sách xuất hiện ở trong đầu.

- Đá than chì, sinh ra từ chỗ cực sâu trong mặt đất, phẩm chất cứng rắn...

Chỉ liếc mắt thoáng nhìn, Trương Huyền thiếu chút nữa nôn ra máu.

Vốn tưởng rằng mắt Minh Lý nhìn không thấu, sử dụng Thiên Đạo Đồ Thư Quán, cũng có thể tìm hiểu vấn đề từ những quan tài kia, hoặc đại điện này, do đó tiến hành ứng phó. Hắn nằm mơ cũng không nghĩ tới, phân tích lại là nham thạch vừa sờ được trên mặt đất.

- Lối đi vừa rồi là cơ quan chỉnh thể. Sờ một cái, tất nhiên tặng lại ra đặc điểm của cơ quan. Đây là mặt đất bình thường, sờ lấy cái gì, cũng lại xuất hiện cái đó, cũng một loại giống như trước đây sờ giá sách!

Sau khi phiền muộn, Trương Huyền cũng hiểu được.

Trước đây hắn ở tàng thư khố sờ giá sách, muốn thu nhận sách trong đó, lại xuất hiện qua tình huống tương tự.

Xem ra Thiên Đạo Đồ Thư Quán phân biệt, bởi vậy chỉnh thể làm đơn vị, bằng không, chạm tới cái gì, chính là cái đó.

Cũng đúng. Thực sự chạm đến một mặt đất, sẽ biết tình hình của toàn bộ đại lục, khó tránh khỏi quá nghịch thiên.

- Ở đây không có nguy hiểm, có thể trực tiếp tiến vào trong!

Thấy sắc mặt Trương sư không ngừng thay đổi, không biết suy nghĩ điều gì, Lạc Trúc giải thích một câu, đi về phía trước.

Bàn chân bước vào đại điện, cũng không gây ra bất kỳ biến hóa nào.

Mọi người theo ở phía sau, nối đuôi nhau tiến vào.

- Mấy cái quan tài này chính là đặt Vô Hồn Kim Nhân. Cái ta mang đi, chính là một người trong đó!

Đi tới phía trước quan tài, Lạc Trúc chỉ về phía trước, thoáng hiện ra vẻ khẩn trương nói.

Lần trước tới đây, mở ra quan tài, vừa lấy Vô Hồn Kim Nhân đi, đã bị hồn phách ẩn nấp trong đó đoạt xác, trong lòng hắn đã có bóng ma, không dám tiến lên.

- Ta xem một chút!

Trương Huyền gật đầu, tiến lên một bước.

Bốn quan tài quả nhiên có một cái đã mở ra, bên trong trống rỗng, không có gì cả.

Hắn sờ lên quan tài trống rỗng kia.

Vù!

Trong đầu hắn xuất hiện sách.

- Quan tài tinh kim thất phẩm, luyện khí sư tứ tinh Chiết Tu chế luyện thành, đặt Vô Hồn Kim Nhân, vạn năm không mục nát. Khuyết điểm: 1, không thể đặt thi thể bình thường...

Phía trên ghi chi chít những giới thiệu về tác dụng và lai lịch, cùng với khuyết điểm của cái quan tài này.

- Quan tài tinh kim thất phẩm?

Xem xong thứ này, Trương Huyền kỳ quái.

Dựa theo Đồ Thư Quán miêu tả, vật này là dùng để đặt Vô Hồn Kim Nhân, sẽ không có hồn phách tồn tại. Thế nào người này lại bị đoạt xác?

Hắn đưa tay sờ về phía trên một cái quan tài khác còn chưa mở ra.

Cũng là quan tài tinh kim thất phẩm, tác dụng cũng là đặt Vô Hồn Kim Nhân, giống hệt với cái đã mở ra vừa rồi, không có khác nhau quá nhiều.

Hắn sờ những cái còn lại một lượt, đều được kết luận giống nhau.

Biết đều là Vô Hồn Kim Nhân, Trương Huyền cũng sẽ không có hứng thú.

Hắn tới đây, mục đích chủ yếu nhất là truyền thừa của vu hồn sư. Đối với hắn mà nói, kim nhân có cũng được không có cũng được.

Chỉ có điều, thứ này vô cùng trân quý. Trước đó có thể bán ra với giá cực cao. Cho dù không bằng vật hắn muốn, lấy ra đi bán, cũng kiếm được một khoản lớn. Chuyến đi này không tệ.

- Trương sư, ta chính là bị đoạt xác ở chỗ này... Chúng ta có nên mở ra hay không?

Thấy hắn đêu sờ bốn quan tài một lượt, vẻ mặt Lạc Trúc khẩn trương nhìn qua. Những người khác cũng chờ đợi quyết định của hắn.

- Tạm thời không nên mở ra!

Mặc dù biết những quan tài không có vấn đề gì, nhưng khó bảo đảm được sau khi mở ra sẽ gặp phải biến cố gì.

Nếu như chẳng qua là hồn phách ban đầu đoạt xác Lạc Trúc vẫn dễ đối phó. Đổi lại thành một kẻ thực lực cường đại, chân khí thiên đạo của hắn có thể dùng được hay không, cũng không tiện nói.

Tất cả vẫn cẩn thận cho thỏa đáng.

- Trực tiếp liền thu quan tài vào chiếc nhẫn trữ vật, ra ngoài lại mở ra!

Suy nghĩ một chút, Trương Huyền nói.

- Được rồi!

Tôn Cường đang chờ những lời này, vội vàng tiến lên, bàn tay chộp một cái, lại thu cả bốn cái quan tài cực lớn vào trong chiếc nhẫn.

Những thứ này đều là của thiếu gia. Cần gì quan tâm các ngươi là ai, cũng đừng mong tranh được...

- Khụ khụ!

Thấy hắn không biết xấu hổ như vậy, sắc mặt Trương Huyền nhất thời đỏ lên, quay đầu đi, căn dặn một tiếng, lại đi về phía trước.

- Các ngươi ở chỗ này chờ, ta đi xem xung quanh trước!

Cung điện âm trầm, khiến người ta có một loại cảm giác thê lương lạnh lẽo.

Những bức tường xung quanh, đều do đá than chì cứng rắn tạo thành, xem ra xây dựng cái cung điện này, không chỉ đào rỗng trong lòng đất, còn dùng đá rất cứng rắn gia cố, lúc này mới bảo đảm vạn năm không bị phá hủy.

Dọc theo tường đá lục tìm một vòng, vẫn chưa phát hiện ra cơ quan cạm bẫy gì, Trương Huyền tiếp tục đi về chính giữa phía trước.

Nối liền cùng đại sảnh này cũng là một hành lang dài nhỏ.

Đi tới phía trước, hắn ngồi xổm người xuống, nhẹ nhàng chạm đến.

Vù!

Trong đầu hắn lại xuất hiện sách.

- Chỉ là hành lang bình thường, không phải là cơ quan?

Viết cấu tạo từ đá, mà không phải là cơ quan.

Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, suy nghĩ một chút cũng lại hiểu được.

Trước khi tiến vào mộ, thiết kết cơ quan ngược lại cũng thôi. Cũng đã đi tới bên trong, lại có cơ quan cũng uổng công. Cùng với tốn cái giá lớn, còn không bằng không tiến hành nữa.

- Ở đây không có nguy hiểm, tất cả đều đi đến đây!

Quay đầu lại, hắn hô một tiếng.

Mọi người vội vàng theo qua.

Trương Huyền đi vào trước.

Hành lang không dài, chỉ có khoảng cách chừng mười thước, đi tới điểm cuối, vẫn là một đại sảnh rộng rãi.

Cái này rõ ràng càng rộng hơn so với cái vừa rồi.

- Theo ta được biết, phòng mộ đầu tiên trong mộ vu hồn là Vô Hồn Kim Nhân thủ vệ. Cái thứ hai chính là mộ chính. Ở đây hẳn phải là nơi gởi lại hồn phách của vu hồn sư...

Lạc Trúc nuốt nước miếng.

- Ý của ngươi... Nơi này có hồn phách của vu hồn sư?

Trương Huyền nhìn qua.

- Nếu là mộ chính... hắn phải có!

Lạc Trúc gật đầu.

Nghe hắn xác nhận, Trương Huyền ngẩng đầu nhìn qua. Chỉ liếc mắt thoáng nhìn, hắn đột nhiên nhướng mày, đầy vẻ không thể tin được.

- Đây... Đây là có chuyện gì?

Lần thứ hai được trời thừa nhận danh sư

dtv-ebook.com

Chỉ thấy trước mắt căn bản không phải gọi là gian phòng, đại sảnh, mà là một chỗ sắc màu rực rỡ, mùi thơm xông vào mũi, mây trắng tung bay, khiến người ta dường như một lần nữa trở lại trong núi rừng, mà không phải là trong lòng đất.

- Chẳng lẽ là... Huyễn trận?

Đám người Tái các chủ cũng đầy kinh ngạc.

Cung điện sâu dưới lòng đất như vậy, không có khả năng có cây cối sinh trưởng, càng không thể nào có bầu trời xanh mây trắng. Rất rõ ràng, đây là giả.

Xuất hiện loại tình huống này, khả năng lớn nhất chính là Huyễn trận.

- Không phải trận pháp...

Trương Huyền lắc đầu.

Làm trận pháp sư, nếu như là trận pháp, hắn tuyệt đối có thể nhìn ra. Cái trước mắt này không có bất kỳ sóng linh khí dao động, vô cùng chân thật, giống như thật sự tiến vào một không gian khác, quỷ dị nói không nên lời.

- Chẳng lẽ vẫn là cơ quan? Không đúng. Cơ quan làm sao có thể có thứ hiệu quả này!

Cơ quan, nói trắng ra là chính là một ít máy móc mang tính vật lý. Cái trước mắt này, hoa dại, cỏ xanh, nước chảy róc rách... Tuyệt đối không

phải là thứ cơ quan có thể làm ra được.

- Ta ném một khôi lỗi vào thử xem!

Lạc Trúc cũng đầy nghi ngờ, cổ tay lật một cái. Một khôi lỗi xuất hiện, dọc theo lối đi tiến về phía trước.

Vù!

Vừa rời khỏi lối đi, khôi lỗi trong nháy mắt biến mất, giống như là căn bản không tồn tại.

- Đây là... chuyện gì xảy ra?

Mọi người đều giật nảy mình.

Cơ quan ở lối đi trước công kích, cho dù khôi lỗi không chịu nổi, nhưng bộ dạng nổ thành bụi phấn, bọn họ có thể nhìn thấy được. Kiếm khí cũng có thể phát hiện. Cái trước mắt này, vừa đi ra khỏi lối đi liền lập tức biến mất... Khó tránh khỏi quá kỳ quái!

- Chẳng lẽ là... trận pháp truyền tống?

Cổ họng Tái các chủ chợt khô khốc.

Mọi người nghi ngờ nhìn qua.

- Trận pháp truyền tống của liên minh vạn quốc, chỉ có thể truyền tống một ít văn tự, tin tức, cũng được gọi là tường đưa tin, tường tin tức!

Giọng nói của Tái các chủ run rẩy:

- Có người nói loại trận pháp này đạt tới ngoài lục cấp, có thể truyền tống một ít vật tư, tiền, thậm chí binh khí, bảo vật! Khi đạt được bát cấp, sinh mạng cũng có thể truyền tống... Cũng chính là, trực tiếp có thể truyền tống nhân loại, từ chỗ này đến một chỗ khác.

- Truyền tống nhân loại?

Mọi người líu lưỡi.

Trương Huyền cũng mở to hai mắt nhìn.

Làm trận pháp sư tứ tinh, đối với trận pháp truyền tống, hắn hiểu rõ càng nhiều hơn so với Tái các chủ. Hắn vốn tưởng rằng chỉ có thể truyền tống tin tức, không nghĩ tới cấp bậc cao, ngay cả sinh mạng cũng có thể truyền tống.

Truyền tống nhân loại, dĩ nhiên liên lụy đến không gian biến hóa.

Khôi lỗi trực tiếp biến mất, chẳng lẽ... trước mắt có loại trận pháp cấp bậc như vậy?

Nếu quả thật đạt được loại cấp bậc như vậy, ẩn giấu không gian, phát hiện không được, cũng rất bình thường.

Trận pháp sư là chức nghiệp thượng cửu lưu, yêu cầu đối với tu vi cực cao. Thực lực không đạt được, không có cách nào học tập được tri thức cao thâm hơn. Giống như chính hắn, mặc dù khắc ra trận bàn ngũ cấp, cũng chỉ là chuẩn trận pháp sư tứ tinh mà thôi. Ngay cả huy hiệu tứ tinh cũng lấy không được.

Có thể bố trí ra trận pháp bát cấp, tu vi tuyệt đối vượt qua Hóa Phàm cửu trọng, tiến vào cảnh giới cao hơn... Nhân vật như vậy, tự mình bày trận, chủ nhân mộ vu hồn này lại phải mạnh tới mức nào?

Điều Trương Huyền nghĩ đến, những người khác cũng hiểu được. Khuôn mặt mỗi một người đều trắng bệch.

Chỉ là vu hồn sư Hóa Phàm tam, tứ trọng ngược lại cũng thôi. Cho dù bị đoạt xác, cũng có thể có năng lực tự vệ. Nếu thật sự vượt qua cảnh giới này. Cho dù đã chết không biết bao nhiêu năm, thủ đoạn năng lực, bọn họ cũng không thể tưởng tượng được.

- Trương sư... chúng ta còn tiến vào trong không?

Mọi người đồng loạt nhìn qua.

Trương Huyền trầm tư.

Nếu như suy đoán là chính xác, đi về phía trước, tất nhiên rất đáng sợ. Cho dù có chân khí thiên đạo, cũng sẽ không có tác dụng quá lớn.

Có thể nói, đi tới, mười chết không sống.

Nhưng nếu như không tiến vào trong... Lộ Trùng còn muốn chữa trị tốt, cũng không biết phải mất bao nhiêu lâu.

- Vì lão sư như ta, hắn ngay cả chết còn không sợ. Ta lại có gì đáng sợ phải lui lại?

Nhớ tới thiếu niên ngăn cản ở trước người, thần thái ung dung liều chết, Trương Huyền khẽ cười, trong ánh mắt lộ ra sự kiên định.

Vì hắn, Lộ Trùng có thể bỏ ra tất cả, cho dù là sinh mạng.

Chính mình một trưởng bối, nếu như biết trước mặt nguy hiểm, lại rút lui, còn có tư cách gì, làm tấm gương sáng cho người khác, làm lão sư của hắn!

- Các ngươi ở chỗ này chờ, một mình ta đi qua. Nếu như... qua hai canh giờ chưa thấy đi ra, có thể phải làm phiền Tái các chủ, Triệu công tử, dẫn học sinh của ta và Tôn Cường ra ngoài!

Hai tay vung, Trương Huyền phân phó.

- Lão sư, ta không quay về, ta muốn đi cùng với lão sư!

Triệu Nhã bước lên trước.

- Chúng ta cũng vậy. Lão sư đi đâu, chúng ta đi tới nơi đó!

Ánh mắt đám người Viên Đào cũng kiên định.

Không có Trương sư, bọn họ chỉ là học viên không có tiếng tăm gì ở Thiên Huyền vương quốc mà thôi. Mà bây giờ, mỗi một người thành tựu Chí Tôn, lực có thể nhổ núi.

Hiện tại lão sư vì Lộ Trùng, không tiếc lấy thân xông vào nơi nguy hiểm, làm học sinh, bọn họ làm sao có thể lùi bước?

Trong lòng Trương Huyền ấm áp một hồi. Chỉ có điều trước mặt thật sự quỷ dị. Để cho bọn họ đi qua, quá mức nguy hiểm. Hắn có chút do dự vẫn lắc đầu, sắc mặt trầm xuống:

- Cố gắng ở chỗ này đợi. Thế nào, ngay cả lời của lão sư cũng không nghe sao?

- Vẫn mong lão sư không nên đuổi chúng ta đi. Lão sư tiến vào nguy hiểm, làm học sinh, không thể lấy thân làm thay, cho dù sau này sống sót, cũng sẽ ngày đêm bị lương tâm khiển trách, không có cách nào an lòng!

Ánh mắt Triệu Nhã mang theo sự kiên định.

- Đúng vậy, lão sư, mong lão sư không cần đuổi chúng ta. Cho dù chống lại lệnh của lão sư, ta cũng sẽ theo sau!

Vương Dĩnh nói.

Nàng bình thường rất không có chủ kiến, tính cách cũng tương đối mềm yếu. Mà lúc này, ánh mắt nàng kiên định, không thể dao động.

- Nếu các ngươi thật sự muốn đi, được, theo ta cùng đi!

Biết bọn họ là không muốn để cho mình mạo hiểm, rất sợ gặp bất trắc, Trương Huyền cuối cùng vẫn gật đầu một cái.

- Lão sư vì học sinh, học sinh vì lão sư, đây mới thật sự là... sư sinh!

Nhìn thấy cảnh tượng như vậy ở trong mắt, đám người Triệu Phi Vũ đều cảm thấy trong lòng xúc động.

Trước đó, bọn họ còn đang suy nghĩ, Trương sư là người có bản lĩnh như vậy, vì sao hết lần này tới lần khác dẫn theo một đám tiểu tử thực lực không đủ, tuổi lại nhỏ đi theo ở phía sau. Bây giờ bọn họ mới biết, đây mới là lão sư và học sinh chân chính.

Lão sư có thể vì học sinh, đối mặt với nguy hiểm không lùi bước. Học sinh cũng có thể vì lão sư, nguy hiểm nữa cũng không dao động.

Người người vì ta, ta vì mọi người!

Ầm ầm!

Lại ở thời điểm trong lòng xúc động, đột nhiên cảm thấy trước mắt có một khí tức cường đại hạ xuống. Trong thiên địa, một lực lượng đặc biệt tập trung lại, không phải là linh khí, cũng không phải là chân nguyên, khiến người ta vừa ngửi được một hơi, lại cảm thấy tư duy nhanh chóng, trong đầu càng rõ ràng hơn.

Lực lượng này, trực tiếp tập trung lại về phía trước Trương Huyền, giống như dòng nước lũ, khiến cho toàn thân hắn, trở nên càng cao lớn hơn, khí chất càng thêm cao vời.

- Là... trời thừa nhận danh sư!

Đồng tử co lại, Triệu Phi Vũ nghĩ tới điều gì, môi run rẩy không thể tin được.

- Trời thừa nhận danh sư? Điều này... Sao có thể như vậy được?

Kim Tòng Hải cũng bị dọa cho giật mình.

Trời thừa nhận danh sư, chẳng khác nào được ông trời tán thành thân phận, tự động thăng cấp làm danh sư, cho dù không cần sát hạch, cũng sẽ

được thừa nhận. Đại lục truyền thừa nhiều năm như vậy, chỉ có Khổng sư thành công qua. Người Trương sư trước mắt này tự nhiên làm được...

Không biết có phải là thật hay không không?

- Thật sự là trời thừa nhận danh sư... Hơn nữa hình như không chỉ đơn giản là nhị tinh!

Sắc mặt Tái các chủ cũng đỏ lên.

Làm một Các chủ Giám Bảo các duy nhất ở vạn liên minh quốc tế, giám bảo sư tứ tinh đỉnh phong, danh sư hắn thấy cũng nhiều, nhưng trực tiếp nhận được ông trời tán thành, hắn lại chỉ nghe nói qua.

Đối phương nói qua, hắn là danh sư nhị tinh. Cho dù ông trời tán thành, cũng tối đa là nhị tinh, tam tinh. Nhưng khí tức trước mắt nồng hậu, khiến người ta có một loại cảm giác tự nhiên thuần phục.

Không cần suy nghĩ, tuyệt đối vượt quá nhị tinh. Về phần đạt tới mấy sao, không phải là danh sư, cũng chưa từng trải qua, căn bản không nhìn ra.

Chỉ có điều, không quan tâm là mấy sao, có thể được đến ông trời tán thành, cũng xem như là kinh thế hãi tục, khiến người ta khủng hoảng.

- Cái này...

Khác với sự chấn động kinh ngạc của mọi người, lúc này Trương Huyền cũng có chút choáng váng mơ hồ.

Vừa rồi đáp ứng đám người Triệu Nhã, hắn không có ý khác. Chẳng qua là hắn cảm thấy, mình cũng không thể cứ bảo vệ học sinh ở dưới cánh chim của mình. Có đôi khi cũng phải trải qua nguy hiểm.

Lại giống như cây cối, cứ sử dụng tường bảo vệ, không trải qua mưa gió, vĩnh viễn không có khả năng lớn lên thành tài.

Nghĩ thông suốt những điều này, hắn trực tiếp đáp ứng. Không nghĩ tới, tâm cảnh nâng cao, lại dẫn phát trời thừa nhận danh sư.

Loại tình huống này, trước đây hắn đã gặp được một lần, lực lượng đặc biệt không ngừng dũng mãnh tràn vào trong đầu, tuy rằng khiến cho hắn có chút mê muội, nhưng hắn cũng biết, đây là cơ hội rất tốt để thăng cấp.

Lúc này hắn không chút do dự nào, khoanh chân ngồi dưới đất, tập trung tinh thần, điên cuồng hấp thu lực lượng đặc biệt từ không trung vọt tới.

Ầm ầm!

Mức độ tâm cảnh, ở dưới lực lượng trùng kích này, cũng đang không ngừng tăng thêm. Tư duy toàn thân càng nhanh chóng và rõ ràng.

...

Danh Sư Đường tại Vạn Quốc Thành.

- Lần này thi đấu danh sư, làm chủ nhà, chúng ta phải chuẩn bị thật tốt, tranh thủ bắt được một thứ hạng tốt...

Khang đường chủ ngồi ở chỗ ngồi, nhìn quanh một vòng.

Ngồi trong gian phòng đều là trưởng lão của Danh Sư Đường. Hai vị trưởng lão Tô Phàm, Lăng Vũ Hằng thình lình cũng có mặt.

Thi đấu danh sư, địa điểm không phải cố định. Hai mươi bảy chỗ thế lực, thay phiên tiến hành. Lần này Vạn Quốc Thành chỉ là vừa vặn làm chủ nhà mà thôi.

Trước đây thành tích không tốt, vẫn có thể nói là chiến đấu trên sân khách. Hiện tại ở chỗ này, nếu như vẫn kém như vậy, thật sự lại mất mặt.

- Vâng!

Mọi người gật đầu.

- Lần này, tất cả trưởng lão chúng ta tổng cộng đề cử sáu người lựa chọn. Ta xem lý lịch, quả thật đều hoàn toàn xứng đáng là trẻ tuổi tài tuấn. Chỉ có điều, chúng ta có thể tham gia so tài, chỉ có hai người. Cho nên phải sớm tuyển chọn một chút...

Khang đường chủ tiếp tục nói. Hắn còn chưa nói dứt lời, đột nhiên thân thể cứng đờ.

Tất cả trưởng lão cũng giống phát hiện ra cái gì, mỗi một người đồng tử co lại, đồng loạt nhìn về phía một phương hướng.

- Vạn bài chấn động, tiếng chuông cùng ngân lên... Đây là trời thừa nhận danh sư?

Không biết qua bao lâu, Khang đường chủ mới sử dụng giọng nói khô khốc kêu lên.

- Tuy rằng trời thừa nhận danh sư, xuất hiện ở nghiệp đoàn tương ứng. Nhưng... hiện tại thiên tài tuyệt thế của các thế lực lớn cơ bản đều đã đi tới Vạn Quốc Thành. Có thể là bọn họ kích phát!

- Đúng vậy, ở Vạn Quốc Thành nhận được trời xanh tán thành, hoàn toàn có thể khiến cho Danh Sư Đường chúng ta run rẩy... Nhanh đi điều tra một chút, rốt cuộc có bao nhiêu thiên tài ở trong thành...

- Xem ra... quán quân lần này, tất nhiên là người này!

...

Tất cả trưởng lão, sắc mặt mỗi người trắng bệch, thì thào tự nói.

Trời thừa nhận danh sư, đây chính là tồn tại so với tiền bối nhận thức còn muốn đáng sợ hơn. Toàn bộ đại lục, cũng chỉ có một mình Khổng sư làm được. Không quan tâm thế lực nào, xuất hiện một thiên tài như vậy, không cần suy nghĩ... Lần thi đấu này, quán quân khẳng định được quyết định!

- Lẽ nào... là hắn?

Khác với sự chấn động kinh ngạc của mọi người, Tô sư và Lăng sư liếc mắt nhìn nhau, đột nhiên trong đầu xuất hiện một bóng người.

Chỉ có điều, bọn họ lập tức lắc đầu.

Hắn vừa thi xong danh sư nhị tinh, hơn nữa thực lực ngay cả Chí Tôn cũng chưa tới. Cho dù có thể sát hạch càng cao hơn, lại làm sao có thể gây ra loại cảnh tượng chấn động, trời thừa nhận danh sư này?

Cho nên... nhất định không phải!

Thận Thần huyễn cảnh

dtv-ebook.com

Không biết qua bao lâu, Trương Huyền lúc này mới dừng lại, thân thể nhảy lên một cái đứng lên.

Không hổ danh là trời thừa nhận danh sư, quả nhiên không tầm thường. Giống như lần trước, tuy rằng tu vi không tăng thêm, vẫn là Tăng Thọ cảnh đỉnh phong, nhưng toàn thân đối với tu luyện, võ kỹ có lý giải sâu hơn.

Lực chiến đấu chợt tăng lên không chỉ gấp đôi.

Nếu như nói, trước đó có thể hắn cùng Hóa Phàm nhị trọng trung kỳ chiến đấu, không rơi xuống hạ phong. Vậy hiện tại mặc dù không mượn Thiên Đạo Đồ Thư Quán, so với Nguyên Khí cảnh hậu kỳ, cũng hoàn toàn không yếu hơn.

Mức độ tâm cảnh, cũng có biến hóa cực lớn, từ 12.1 một đường tăng vọt, đạt tới 14.1. Nói cách khác, tăng thêm tròn 2.0 vạch.

Loại khoảng cách này, mặc dù không có kinh khủng như sách thiên đạo vậy, nếu chỉ dựa vào tu luyện, không mất mười năm khổ công, cũng không có khả năng hoàn thành.

Nói cách khác, một lần trời thừa nhận danh sư, ở trên mức độ tâm cảnh, khiến cho hắn bớt đi ít nhất mấy chục năm tu luyện!

Đáng sợ!

Mặt khác mắt Minh Lý và sư ngôn thiên bẩm cũng có tiến bước. Cái trước tất nhiên vẫn có thể dễ dàng nhìn thấu tồn tại vượt quá bản thân hai cấp bậc nhỏ.

Hiện tại, mặc dù là cường giả Nguyên Khí cảnh trung kỳ, hắn cũng có thể dễ dàng nhìn thấu.

Về phần sư ngôn thiên bẩm, ý niệm vận chuyển, xuất khẩu thành thơ, càng làm cho người ta tin tưởng và nghe theo, khó có thể từ chối.

Trước đó mê hoặc Tống Siêu còn cần tiêu hao hồn lực, các loại thuyết phục. Hiện tại, chỉ cần sư ngôn thiên bẩm vận chuyển, hắn sẽ không tự chủ được tin tưởng, không có cách nào phản bác.

Quan trọng hơn chính là, nhận được thiên địa tán thành, đối với danh sư lý giải cũng càng sâu sắc, tâm cảnh ở trên mức độ thông minh, đi xa hơn.

Không hổ danh là thiên địa tán thành người người đều muốn đạt được. Đối với danh sư mà nói, tác dụng to lớn, không khác gì tái tạo.

- Năng lực danh sư tiến bước, tu vi dù chưa đột phá, lại cũng không xa!

Trời thừa nhận danh sư, khiến cho nhận thức của hắn đối với tu vi, càng rõ ràng hơn. Hiện tại mặc dù là Tăng Thọ cảnh đỉnh phong, muốn đột phá, lại rất dễ dàng.

Dù sao, hắn lại học qua mấy trăm quyển bí tịch Nguyên Khí cảnh. Cho dù không hình thành công pháp thiên đạo hoàn chỉnh không sứt mẻ, nhưng cũng có phương hướng chỉ điểm tu luyện. Chỉ cần linh thạch đầy đủ, đột phá, cũng không phức tạp.

- Nhìn lại gian phòng này xem!

Cảm nhận hết biến hóa trên người, Trương Huyền ngẩng đầu lại nhìn về phía trước mắt.

- Không phải là trận pháp, cũng không phải là cơ quan!

Tâm cảnh toàn vẹn, chuyển động như ý, khả năng quan sát nhìn đồ cũng lại lớn hơn so với trước. Vừa rồi không nhận ra thứ trước mắt rốt cuộc là cái gì. Hiện tại nhìn một cái, dĩ nhiên hiểu rõ ràng hơn.

- Trương sư có phải nhìn ra cái gì hay không?

Mọi người nhìn qua.

Trời thừa nhận danh sư, bọn họ chưa từng thấy qua. Nhưng có thể trở thành truyền thuyết của Danh Sư Đường, khẳng định không đơn giản.

- Là thủ đoạn vu hồn sư mê hoặc linh hồn. Nói cách khác, những gì chúng ta nhìn thấy được, đều là giả, là huyễn cảnh!

Nhăn mày lại, Trương Huyền nói.

- Nếu như là huyễn cảnh, vậy khôi lỗi vừa rồi, làm sao có thể đột nhiên biến mất?

Lạc Trúc không tin.

Huyễn cảnh, tối đa có thể khiến cho người mê huyễn, sẽ không truyền tống đồ đi ra ngoài!

Khôi lỗi đi ra khỏi lối đi lại biến mất, rất rõ ràng bị trận pháp lợi hại nào đó truyền tống rời khỏi.

- Vu hồn sư tiến hành mê hoặc đối với sinh mạng có linh hồn, khiến cho chúng ta “nhìn thấy được” cùng một hình ảnh, cũng lại tự nhiên cho rằng là sự thật. Nhưng... khôi lỗi khác nhau, nó không có linh hồn, không có tư tưởng, không có cách nào mê hoặc... Cho nên, không phải biến mất, mà là thân ở trong sự thật, không có cách nào tiến vào huyễn cảnh, tất nhiên cũng lại không thấy được!

Trương Huyền giải thích.

Vu hồn sư tiến hành mê hoặc đối với sinh mạng có linh hồn, khiến người ta không phân rõ hiện thực và hư ảo. Khôi lỗi không giống vậy, không có cách nào mê hoặc, trực tiếp đi vào hiện thực, tất nhiên cũng sẽ không lại nhìn thấy được.

- Nếu như là sự thật... chẳng lẽ là... Thận Thần Huyễn Hải của vu hồn sư?

Nghĩ đến cái gì, sắc mặt Lạc Trúc đột nhiên trắng bệch, khiếp sợ đến mức thiếu chút nữa thì ngã xuống đất.

- Thận Thần Huyễn Hải?

Tất cả mọi người đều lộ ra vẻ mặt mê man. Ngay cả Tái các chủ luôn luôn nghe nhiều biết rộng, cũng không hiểu nguyên nhân.

- Thận Thần Huyễn Hải là một loại thủ đoạn đặc biệt của vu hồn sư, có thể lợi dụng hồn lực, bố trí ra một cảnh tượng vô cùng chân thực, khiến người ta không kìm lòng được đi vào, giống như ảo ảnh trong sa mạc. Một khi tiến vào, chẳng khác nào linh hồn rời khỏi thân xác, bị hắn khống chế, lại không có cách nào rời khỏi...

Vừa giải thích, Lạc Trúc vừa run rẩy.

- Linh hồn rời khỏi?

Mọi người đều giật nảy mình.

Người mặc dù có thể chống lại hồn sư, là bởi vì có thân thể tồn tại. Một khi rời khỏi, còn không tùy ý bị khống chế, người làm dao thớt, ta làm thịt cá sao?

- Không sai. Nếu như vừa chúng ta tiến vào trong, chẳng khác nào linh hồn rời khỏi thân thể. Cho dù không chết... cũng không khác biệt lắm!

Đầu Lạc Trúc đầy mồ hôi lạnh.

Khuôn mặt tất cả những người khác cũng đều trắng bệch.

May mà nhìn thấy được điểm quái dị, không trực tiếp tiến tới. Nếu thật sự qua, linh hồn rời khỏi thân thể, chết cũng không biết chết như thế nào.

Không hổ danh là vu hồn sư, quả nhiên đáng sợ. Ngay cả thủ đoạn giết người, cũng khó lòng phòng bị.

- Chỉ là... có thể thi triển Thận Thần Huyễn Hải, nói rõ cấp bậc ít nhất đạt tới lục tinh. Chẳng lẽ đó là ngôi mộ của một... vu hồn sư lục tinh?

Lạc Trúc nghi ngờ.

Thận Thần Huyễn Hải không phải tùy tiện vu hồn sư nào cũng có thể thi triển ra. Chỉ có đạt được lục tinh, mới có thể làm được.

Hồn sư giống như danh sư ở trong chức nghiệp thượng cửu lưu, yêu cầu đối với thực lực cực cao. Tu vi không đạt được, không có khả năng hoàn thành... Nói cách khác, chủ nhân của cái mộ này, có thể là một vị vu hồn sư lục tinh!

Loại cấp bậc như vậy, sống sót, tuyệt đối đứng ở đỉnh phong nhất của Hóa Phàm!

Cho dù sau khi chết, cũng không phải là tồn tại những người như bọn họ có thể chống lại được!

- Ta thấy chúng ta vẫn nên lập tức rời đi thì thỏa đáng hơn!

Lông mày Tái các chủ thoáng giật.

Hắn tuy rằng cũng muốn xem thử một chút về mộ của vu hồn sư, biết một chút xem có bảo tàng gì. Nhưng... nếu như chủ nhân của ngôi mộ lúc còn sống đạt tới trước lục tinh, hắn tuyệt đối không dám quấy rầy.

- Không sai. Loại cấp cường giả này, không phải là người chúng ta có thể động tới...

Kim Tòng Hải cũng xiết chặt nắm đấm, vội vàng mở miệng.

Tu vi càng cao, càng biết kính nể, e sợ.

Học vấn càng cao, càng hiểu rõ vô tri.

Muốn đối phó với vu hồn sư lục tinh, cho dù là tồn tại đã chết không biết bao nhiêu năm, chỉ dựa vào mấy người bọn họ, khẳng định cũng làm không được.

- Rời khỏi? Là ý kiến hay...

Ngẩng đầu liếc mắt nhìn, Trương Huyền cười khổ một tiếng:

- Chỉ có điều, sợ rằng hiện tại đã muộn...

- Khà khà!

Còn chưa nói dứt lời, mọi người lại cảm thấy lạnh giá một hồi. Một tiếng cười thâm trầm vang lên.

- Không nghĩ tới Thận Thần Huyễn Hải của ta tự nhiên dễ dàng bị nhìn thấu như vậy. Không tệ. Xem ra mấy thân thể tới không tệ để sống lại!

Âm thanh quỷ dị chói tai, dường như vang vọng ở sâu bên trong linh hồn, khiến người ta khiếp sợ tới cực độ.

Ầm!

Âm thanh kết thúc, đóa hoa, mây trắng trước mắt biến mất. Một đại điện trống trải xuất hiện ở trước mắt.

Trong đại điện, chỉ có một quan tài, yên tĩnh đặt ở trong đó, cách mọi người khoảng cách có bốn, năm mươi thước, không nhìn thấy rõ lắm kích thước cụ thể, chỉ có điều, chỉ dựa vào hình dáng, so với bốn cái trong điện phủ đầu tiên, lớn hơn, cũng có vẻ vừa dày vừa nặng hơn.

- Sống lại? Ngươi muốn đoạt xác của chúng ta sao?

Ánh mắt Trương Huyền nheo lại.

Tâm cảnh thông minh, toàn lực vận chuyển, hắn đã không có tâm tình tiêu cực như khẩn trương, khiếp sợ.

- Ngủ say nhiều năm như vậy, có người tiến đến, đương nhiên phải đoạt xác. Nếu không, làm thế nào sống lại?

Tiếng cười hắc hắc vang lên.

Nghe hắn nói, mắt Minh Lý của Trương Huyền lóe lên, không ngừng tìm kiếm ở bốn phía xung quanh.

Không quan tâm thực lực người này mạnh tới mức nào, dù sao đã chết không biết bao nhiêu năm. Nhìn thấy mọi người tiến vào ngôi mộ, tình nguyện thi triển huyễn cảnh mê hoặc, cũng không hiện thân, nói rõ... không đáng sợ như trong tưởng tượng.

Chỉ cần tìm được chỗ ẩn thân, có thể sẽ có khả năng xoay chuyển.

Chỉ có điều, hắn nhìn một vòng, cũng không có phát hiện gì, cái gì cũng không nhìn ra.

- Không cần uổng phí tâm cơ, ta không muốn xuất hiện, chỉ dựa vào loại thực lực mèo ba chân của các ngươi, ai có thể phát hiện?

Hình như nhìn ra được mục đích của hắn, giọng nói lại vang lên lần nữa.

Trương Huyền trầm mặc.

Giọng nói này thông qua linh hồn truyền bá, trực tiếp vang vọng ở trong đầu. Đối phương không muốn xuất hiện, quả thật khó có thể tìm kiếm.

Hắn quay đầu lại liếc mắt thoáng nhìn đám người Kim Tòng Hải, Tái các chủ, thấy bọn họ cũng không nhịn được lắc đầu.

Xem ra hai người này cũng giống như hắn nghĩ, cũng muốn thông qua giọng nói tìm được nơi phát ra, lại cũng bất đắc dĩ phát hiện, không thành công.

- Trương sư, ta nghĩ biện pháp ngăn chặn hắn. Ngươi dẫn theo công tử và những người khác nhân cơ hội rời khỏi đây!

Đang suy nghĩ bây giờ phải làm sao, bên tai hắn vang lên truyền âm của Kim Tòng Hải.

Hắn đưa mắt nhìn lại, chỉ thấy hai mắt Kim Tòng Hải tràn ngập sư kiên định, lộ ra quyết tâm liều chết.

- Ngươi có biện pháp?

Trương Huyền truyền âm.

- Không, chỉ có điều, trên người ta có vài loại độc có thể có tác dụng đối với linh hồn, có lẽ sẽ có chút hiệu quả!

Ánh mắt Kim Tòng Hải nghiêm trọng.

Độc dược lợi hại, không chỉ có thể độc chết thân thể, ngay cả linh hồn cũng có thể giết chết.

Thật giống như thai độc tiên thiên trên người Trương Huyền, thời gian mang thai bị người cấy vào, dựa theo sinh mạng truyền lại, khiến cho người ta sống không quá ba mươi tuổi, so với loại bỏ linh hồn còn muốn khủng khiếp hơn.

- Muốn độc chết ta? Cũng phải tìm được ta trước mới được!

Hai người đang bàn bạc, giọng nói lại vang lên lần nữa.

- Ngươi có thể nghe được truyền âm?

Ánh mắt Trương Huyền trợn tròn.

Bọn họ vừa sử dụng chính là truyền âm, chỉ có hai người đối thoại mới có thể biết nội dung. Cho dù Tái các chủ đứng ở bên cạnh cũng không hiểu rõ tình hình, người này tự nhiên lại nghe được tất cả đều rõ ràng, biết sẽ hạ độc đối với hắn...

Cũng không tránh khỏi quá lợi hại đi!

- Ta có thể sử dụng linh hồn khai thông cùng các ngươi, đừng nói truyền âm, các ngươi suy nghĩ điều gì, ta cũng có thể đều rõ ràng tất cả!

Hừ lạnh một tiếng, giọng nói tiếp tục nói:

- Được rồi, không nên bạo gan giãy dụa. Cái lối đi này mặc dù không có cơ quan và nguy hiểm, lại có thể mở ra và đóng lại. Vừa rồi, thời điểm các ngươi bị Thận Thần Huyễn Hải mê hoặc, ta đã đóng lại. Cho dù còn muốn chạy, cũng đã muộn!

Nghe nói như thế, mọi người đồng loạt nhìn về phía sau. Vừa nhìn tới, sắc mặt bọn họ đồng thời trắng bệch.

Quả nhiên giống như lời đối phương nói, lối đi phía sau, bị một tảng đá chặn ngang, che kín hoàn toàn không có chút vết tích, thật giống như không cái lối đi này.

- Ta thử xem!

Sắc mặt tái xanh, Kim Tòng Hải xoay người một quyền đánh về phía tảng đá.

Ầm ầm!

Tảng đá lắc lư kịch liệt một hồi. Tảng đá giống như được vật lớn nào đó bảo vệ, mặc dù hắn lực lượng có Hóa Phàm tứ trọng, cũng không có cách nào chấn động, càng chưa nói tới phá vỡ.

- Ta cũng thử xem!

Tái các chủ cũng đi lên phía trước, lấy ra trường đao, liền chắm mấy cái, kết quả giống như Kim Tòng Hải, không có bất kỳ hiệu quả nào.

- Đây là khóa Đoạn Long do thiên công sư lục tinh bố trí, trừ khi đạt được Hóa Phàm cửu trọng, mới có khả năng chỉ dựa vào lực lượng phá vỡ. Bằng không, cũng chỉ có thể ngoan ngoãn chết ở chỗ này... Hoặc bị ta đoạt xác...

Tiếng cười khà khà vang lên.

- Khóa Đoạn Long?

Sắc mặt mọi người khó coi.

Bị nhốt ở đây, không có cách nào đi về phía trước, lại không dám lui về phía sau. Lẽ nào... Thật sự chỉ có thể chờ chết?

Tới trước một nghìn quyển xem thử

dtv-ebook.com

- Khóa Đoạn Long là cơ quan cách thức đóng kín phòng ngự cuối cùng, thiết kế máy móc linh hoạt. Tu vi không đạt được, lại không có cách nào phá mở. Thậm chí... Một khi khóa kín, ngay cả bản thân thiên công sư cũng mở không ra!

Sắc mặt Tái các chủ tái xanh.

Đây coi như là tuyệt chiêu cuối cùng của thiên công sư, giống như võ giả tự bạo. Không phải vạn bất đắc dĩ, không ai sử dụng. Bình thường là vì đề phòng kẻ thù bên ngoài xâm nhập, hoặc cùng người khác đồng quy vu tận, mới có thể kích hoạt.

Một khi hạ xuống, nhất định không có khả năng một lần nữa mở ra. Ngay cả rồng cũng không có cách nào tiến vào, được gọi là Đoạn Long.

Trừ khi lực lượng vượt qua phạm vi loại cơ quan này có thể chịu được, mới có khả năng phá vỡ, thật giống như lời đối phương vừa nói vậy, Hóa Phàm cửu trọng.

Bằng không, bất kể công kích như thế nào, đều chỉ là vô dụng.

- Vậy... chúng ta chẳng phải là không ra được sao?

Hóa Phàm cửu trọng mới có khả năng mở ra, trong đám người bọn họ, mạnh nhất cũng lại là Hóa Phàm tứ trọng, cách có thể phá vỡ, còn kém xa.

Phá cũng không phá nổi, lại làm sao có khả năng rời khỏi?

- Ta xem một chút!

Trương Huyền cũng nhướng mày, đi tới trước mặt cửa đá, ngón tay gõ một cái, trong đầu xuất hiện sách.

- Khóa Đoạn Long lục cấp, thiên công sư lục tinh Hồ Dương Tử chế luyện thành, nguyên liệu đặc biệt chế luyện, khó có thể phá vỡ. Khuyết điểm: Một, thủ pháp luyện chế...

Xem sách xong, sắc mặt Trương Huyền cũng trở nên hết sức khó coi.

Tuy rằng cái khóa Đoạn Long này có khuyết điểm, nhưng đều không phải là thực lực như hắn, có thể phá giải.

Nói cách khác... Đối phương nói không sai. Không đạt được Hóa Phàm cửu trọng, muốn đánh bại thứ này, tuyệt đối là không có khả năng.

Làm sao bây giờ?

Chẳng lẽ thật sự bị vây chết ở chỗ này?

Đang suy nghĩ rời đi như thế nào, liền nghe được giọng nói của Triệu Phi Vũ vang lên:

- Mọi người không cần khẩn trương. Hắn nếu muốn đoạt xác, khẳng định không có khả năng cũng nhốt mình ở chỗ này, vĩnh viễn cũng không có cách nào ra ngoài!

- Điều này...

- Không sai!

Mọi người đầu tiên là sửng sốt, ngay lập tức mắt đồng thời sáng lên.

Nếu người này muốn đoạt xác, khẳng định nghĩ sau khi thành công, rời đi như thế nào, làm sao có thể khiến mình ở bên trong cục diện hắn phải chết?

- Rời đi như thế nào, giải quyết được người này xong lại nghĩ biện pháp. Hiện tại nguy hiểm lớn nhất của chúng ta không phải là bị vây khốn!

Trương Huyền nói.

Cho dù thật sự không ra được, thực ăn trong chiếc nhẫn trữ vật, chí ít cũng có thể khiến cho mọi người sống thêm mấy năm cũng không có vấn đề gì. Lại thêm các loại linh thạch, trong khoảng thời gian ngắn khẳng định không chết được.

Mà bây giờ, đáng sợ nhất chính là chủ nhân của ngôi mộ, vị vu hồn sư ẩn nấp ở xung quanh này. Không tìm ra giết chết hắn, bọn họ khẳng định đều không sống nổi.

- Giải quyết ta? Các ngươi có thực lực này sao?

Nghe được Trương Huyền nói, giọng nói lạnh lùng hừ một tiếng.

- Không quan tâm có được hay không, đều phải thử một lần!

Kim Tòng Hải bước lên trước, cổ tay lật một cái. Một cái bình ngọc xuất hiện ở trong lòng bàn tay. Hắn thận trọng nhìn quanh một vòng, hình như muốn tìm ra vị trí của đối phương.

- Thử xem? Ta đây lại cho ngươi xem một chút, loại ý nghĩ này là buồn cười biết bao!

Ô!

Giọng nói vừa kết thúc, một luồng ánh sáng trực tiếp từ trong điện bắn qua. Kim Tòng Hải không kịp phản ứng, đã bị bổ trúng ngực.

Phụt!

Toàn thân hắn bay ngược ra sau, nặng nề dính ở trên tường, miệng nôn ra từng ngụm máu.

- Kim tiền bối!

Không nghĩ tới Kim Tòng Hải thực lực mạnh nhất, ngay cả một chiêu cũng không chịu được, đã bị đánh bay trọng thương, tất cả mọi người nhất thời đều xiết chặt nắm đấm.

Có thể thoáng cái đánh cường giả Hóa Phàm tứ trọng thành như vậy, ngay cả năng lực né tránh phòng ngự như thế nào cũng không có, đối phương cho dù không phải là vu hồn sư lục tinh, thực lực như bọn họ cũng không có thể chống lại.

Kim Tòng Hải bị đánh trọng thương, Trương Huyền vẫn chưa sốt ruột, mà mượn cơ hội nhìn về phía nơi ánh sáng phát sinh.

Oong!

Trong đầu hắn xuất hiện một quyển sách, tiện tay mở ra.

- Là lực lượng của cơ quan?

Trương Huyền nhăn lông mày lại.

Công kích vừa rồi, không phải do hồn sư thi triển võ kỹ, lại chính là lực lượng của cơ quan.

Nói cách khác... Chỉ dựa vào công kích vừa rồi, muốn tìm ra vị trí của đối phương, vẫn là không có khả năng.

- Hồn sư không có khả năng khiến cho người ta tìm được vị trí. Nếu không, sớm có sự chuẩn bị, đóng kín huyệt vị, làm thế nào đoạt xác?

Thấy hành động của hắn, Lạc Trúc lại truyền âm qua.

- Cũng đúng!

Trương Huyền gật đầu.

Hồn sư đoạt xác, từ huyệt đạo xâm nhập, tương tự với tập kích bất ngờ. Nếu như sớm có đề phòng, đóng kín huyệt đạo, linh hồn chống cự, đối phương muốn thành công, sợ rằng cũng cần tốn cái giá không nhỏ!

Dù sao cũng là đuổi hồn phách vốn có, từ thân thể ra ngoài, bản thân mình dung hợp tiến vào trong. Một khi chủ nhân thân thể liều chết chống cự, nhận được một thi thể bị hủy, cũng sẽ trở nên vô ích.

Chính vì vậy, người này nhất định là không có khả năng để cho mọi người phát hiện được tung tích. Bằng không, đoạt xác không thành ngược lại cũng thôi, một khi có người lấy ra vật phẩm đối phó linh hồn, thực lực cường thịnh mấy đi nữa cũng vô dụng.

- Không cần tìm kiếm ta ở chỗ nào. Các ngươi không có khả năng tìm được. Cũng không cần nghĩ tới giết ta. Thực lực của các ngươi còn chưa đủ!

Nghe được hai người truyền âm, giọng nói tiếp tục vang lên, giống như là mắt nhìn xuống mọi người:

- Tiến vào ở đây, lại phải làm tốt dự định bị đoạt xác. Chỉ có điều... ta chỉ có thể đoạt xác một nà, cho nên... những người khác đều là an toàn.

- An toàn? Sợ rằng không đơn giản như vậy!

Tái các chủ bực bội nói.

Nhốt bọn họ ở chỗ này, khẳng định không có khả năng chỉ đơn giản như vậy.

Hắn lại không tin, người này sau khi đoạt xác thành công, có thể để cho mọi người sống rời khỏi đây.

Dù sao, vu hồn sư là cấm kỵ. Một khi tin tức đoạt xác truyền đi, cho dù thành công, muốn giết chết hắn cũng không phải là số ít.

- Ta nói an toàn, chỉ là tạm thời không cần chết mà thôi. Về phần có thể sống bao lâu, lại xem lựa chọn của bản thân các ngươi!

Tiếng cười khà khà lại vang lên.

- Lựa chọn?

Trương Huyền nhíu mày.

- Không sai, ta hiện tại cho các ngươi hai lựa chọn. Đầu tiên, chỗ của ta có ba cửa ải, nếu thông qua, có thể không giết. Chỉ có điều, ta cũng sẽ không dẫn theo rời khỏi đây, tùy ý ở chỗ này, tự sinh tự diệt!

Âm thanh nói.

- Cửa ải?

Tất cả mọi người đều sửng sốt.

Người này không phải muốn đoạt xác sao? Xông qua cửa ải làm gì?

Trương Huyền cũng cảm thấy giống như hòa thượng đầu trọc sờ không thấy tóc.

Bình thường sát hạch danh sư, sát hạch chức nghiệp đặc biệt, mới có thể xông qua cửa ải. Người này thực lực mạnh như vậy, muốn giết chết đám người mình, dễ dàng như trở bàn tay. Chơi trò này làm gì?

Chỉ có điều, bây giờ bị vây khốn, đối phương cho dù không hiện thân, nắm giữ cơ quan, muốn giết cứ giết, muốn diệt lại diệt. Quyền quyết định không ở trong tay bọn họ. Lại nghi ngờ, lại cảm thấy cổ quái, cũng không có cách nào từ chối.

- Thứ hai?

Trương Huyền tiếp tục hỏi.

- Thứ hai, ta sẽ giết chết mỗi một người các ngươi, giết tới khi có người cam tâm tình nguyện xông qua ải mới thôi!

Giọng điệu bực bội nói.

Không nghĩ tới điều kiện thứ hai vẫn là xông qua cửa ải, mọi người càng mê hoặc.

Người này một lòng muốn để cho bọn họ xông qua ải, rốt cuộc mục đích gì?

- Có phải là... chọn dê đãi khách hay không?

Lạc Trúc không nhịn được nói.

- Chọn dê đãi khách?

Khóe miệng Trương Huyền giật một cái.

Chọn dê đãi khách, là cách nói của dân chăn nuôi.

Khách tới, thông thường sẽ giết dê chiêu đãi. Như vậy trong bầy dê, làm sao lựa chọn ra một con ngon nhất để giết, là vấn đề lớn.

Dưới tình huống bình thường, sẽ để bầy dê chạy nhanh, chạy rất vui vẻ, con chạy nhanh nhất, tất nhiên chất thịt tốt nhất.

Đối phương để cho mọi người xông qua ải, có thể giống như chọn dê đãi khách, thông qua sát hạch, từ trong bọn họ lựa chọn một thể xác thích hợp nhất để đoạt xác, có khả năng dung hợp tốt nhất, khiến cho thực lực suy giảm thấp nhất hay không.

- Rất có thể!

Phân tích một chút, Trương Huyền gật đầu.

Nói như vậy, ngược lại có khả năng cực lớn.

Vu hồn sư đoạt xác, cũng không phải là người nào cũng thích hợp, thật giống như hồn phách trước kia, đoạt xác Lạc Trúc, tu vi sụt giảm không nói, vẫn rất khó dung hợp thành công.

Cho dù sau đó thật sự thành công, bởi vì thể chất không hợp, sau đó thành tựu cũng sẽ có hạn.

Thật giống như người am hiểu sử dụng kiếm, không nên để cho hắn dùng búa sắt.

Thứ không thích hợp, cho dù xem như là tốt, cũng không phát huy ra hiệu quả lớn nhất.

Người này buộc đám người mình xông qua cửa ải, rất có thể, chính là ôm quyết định này, thông qua tuyển chọn, xác định thân thể thích hợp nhất, mới quyết định.

Nếu không, một linh hồn sống không biết bao lâu, không có khả năng nhàm chán như thế, đóng khóa Đoạn Long, cùng mọi người chơi đùa.

Chắc hẳn mọi người vừa tới, hắn liền làm ra quyết định này, vừa mới bắt đầu không có bất kỳ hành động nào, chờ bọn họ tiến vào lối đi, mới chặt đứt đường lui, lộ rõ âm thanh.

- Không sai, ta chính là đang chọn dê đãi khách? Xem thử trong các ngươi có thể chất thích hợp với vu hồn hay không... Thế nào, sợ rồi sao?

Nghe được bọn họ nói chuyện, giọng nói vang lên lần nữa.

- Khiếp sợ? Vẫn không đến mức ấy!

Trương Huyền lắc đầu:

- Cửa ải của ngươi ở đâu? Thể hiện ra, để cho chúng ta xem một chút đi!

- Vậy còn tạm được!

Thấy hắn đáp ứng, lúc này giọng nói mới nói tiếp:

- Không nên kỳ vọng không qua cửa ải, cũng sẽ không bị ta để ý tới! Tiêu chuẩn ta lựa chọn, là thể chất, mà không phải là tốc độ và thủ đoạn

qua cửa ải! Nhớ kỹ, có thể qua cửa ải, mới không bị giết chết. Không qua được... cũng chỉ có thể tiếc nuối cùng mọi người từ biệt!

Ầm ầm!

Dựa theo lời nói kết thúc, trước mắt lắc lư một hồi, trong đại điện xuất hiện một tấm bia đá cực lớn.

- Phía trên này là Dẫn Hồn quyết cơ sở nhất của vu hồn sư. Các ngươi đều tu luyện một chút. Có thể ở trong vòng mười ngày, làm được dẫn hồn ra khỏi thân thể, lại tính là qua cửa ải. Mười ngày sau, làm không được, sẽ bị cơ quan trực tiếp loại bỏ!

Giọng nói không có chút tình cảm nào khẽ nói.

- Dẫn Hồn quyết?

Trương Huyền nhìn về phía tấm bia đá, quả nhiên thấy phía trên viết chi chít đầy văn tự. Ba chữ lớn trước nhất, giống như đâm vào linh hồn, khiến cho người ta có một loại cảm giác tâm hồn chấn động.

Dẫn Hồn quyết!

Pháp môn tu luyện của vu hồn sư.

Còn tưởng rằng cửa thứ nhất là cái gì, không nghĩ tới lại là công pháp tu luyện!

- Xem ra người này là muốn tuyển chọn người có thể tu luyện vu hồn thuật!

Trương Huyền hiểu được:

- Cũng đúng. Có thể tu luyện Dẫn Hồn quyết, nói rõ thể chất thích hợp vu hồn, sau đó đoạt xác, cũng có thể tu luyện, một lần nữa đạt được đỉnh phong!

Am hiểu luyện kiếm, tự nhiên hi vọng đoạt xác một người sử dụng kiếm, lại tu luyện sẽ thuận tiện hơn rất nhiều.

Làm vu hồn sư, quyết định đoạt xác, khẳng định cũng hi vọng tìm một người, có thể tu luyện công pháp vu hồn. Sau khi thành công, cũng có thể sử dụng thân thể này, tu luyện tốt hơn.

- Không nên ôm tâm lý may mắn. Kéo dài tới ngày cuối cùng, lại dẫn hồn ra khỏi thân thể. Làm như vậy đối với ta mà nói không có bất kỳ tác dụng nào. Có thiên phú hay không, cũng không phải dựa vào tốc độ dẫn hồn quyết định. Hơn nữa... Dẫn Hồn quyết, một khi bắt đầu tu luyện, lại không phải do mình...

Rất sợ mọi người đùn đẩy lẫn nhau, không chuyên tâm tu luyện, giọng nói thâm trầm nói.

Chỉ có điều, lời của hắn còn chưa có kết thúc, liền nghe được giọng nói của người thanh niên thản nhiên vang lên:

- Cái Dẫn Hồn quyết này, thoạt nhìn không tệ... Chỉ có điều, ngươi còn có công pháp cùng loại không? Càng nhiều càng tốt. Không bằng... trước tiên đưa tới một nghìn quyển, để cho ta xem một chút?

Giọng nói kia ngẩn ra.

- Một nghìn quyển?

Thiên đạo Dẫn Hồn quyết

dtv-ebook.com

Không chỉ giọng nói kia ngây người, ngay cả đám người Tái các chủ cũng đồng thời cảm thấy trước mắt tối sầm, thiếu chút nữa thì nôn ra máu.

Trước hết đưa tới một nghìn quyển...

Thế nào cảm giác không giống như là vượt qua cửa ải, tu luyện, giống như là gọi món ăn trong quán cơm vậy?

Không biết ăn có không ngon hay không, tạm thời đưa tới một phần thử xem...

- Dẫn Hồn quyết, là cơ sở trở thành vu hồn sư, phương pháp chỉ có một, công pháp cũng chỉ có cuốn này, không có cuốn thứ hai!

Lặng lẽ một lát, hình như vu hồn sư ẩn nấp ở nơi bóng tối, cũng bị nghẹn tới khó chịu, hừ lạnh một tiếng.

- Không có cuốn thứ hai?

Lông mày Trương Huyền nhíu lại một cái.

- Không sai. Tất cả vu hồn sư đều tu luyện phương pháp này, lại không có phương pháp khác!

Âm thanh nói tiếp:

- Hiện tại bắt đầu tu luyện, trong vòng mười ngày thành công dẫn hồn, tính là thông qua!

- Được rồi!

Biết đối phương tiến hành kiểm tra, tất nhiên không có khả năng lại bố trí Thận Thần Huyễn Hải tới mê huyễn, mọi người đi ra khỏi lối đi, đi tới phía trước tấm bia đá.

Văn tự phía trên không biết do ai khắc thành, khiến người ta một loại thẩm mỹ khác thường. Không đọc nội dung, chỉ nhìn thể chữ một cách đơn thuần, lại làm cho tâm thần người ta an bình, linh hồn bình tĩnh.

- Sợ rằng thực sự là một vị hồn sư lục tinh!

Chỉ nhìn văn tự một cách đơn thuần, lại xuất hiện loại tình huống này, không kém gì tác phẩm ngũ cảnh, nói rõ hồn sư khắc tấm bia đá, nghiên cứu đối với linh hồn đạt tới cảnh giới cực kỳ cao thâm. Hiện tại xem ra, Lạc Trúc nói không sai. Kẻ đang ở trong bóng nói nói chuyện, có khả năng thật sự đạt tới lục tinh. Nếu không, tuyệt đối không có loại năng lực này.

Ngón tay hắn nhẹ nhàng chạm qua.

Vù!

Một quyển sách với nội dung tương tự xuất hiện.

- Dẫn Hồn quyết, nhập môn của vu hồn sư, vị hồn sư đầu tiên Lưu Mặc Tử sáng chế, có thể tách rời linh hồn cùng thân thể. Khuyết điểm:...

Trang đầu tiên là giới thiệu về Dẫn Hồn quyết, sau đó là khuyết điểm.

- Cũng không quá nhiều, chỉ có mười chỗ.

Tùy tiện lật qua, phát hiện chỗ thiếu hụt của bộ công pháp này cũng không nhiều, chỉ có mười chỗ.

Công pháp nhìn thấy được trước đó, nhiều thì hơn một nghìn, ít cũng có mấy trăm. Chỉ có mười chỗ, nói rõ Dẫn Hồn quyết này truyền thừa xuống, không biết trải qua bao nhiêu người sửa chữa, đã gần hoàn mỹ.

Thảo nào người này nói chỉ có một bộ. Công pháp hoàn mỹ như vậy, có thể xuất hiện một bộ, đã rất tốt. Nghĩ tới xuất hiện bộ thứ hai, gần như không có khả năng.

Đứng đầu thiên đạo, sai lầm càng ít, càng gần chân lý, rất khó tìm ra cái thứ hai.

- Xem trước một vài chỗ thiếu hụt là cái gì!

Hắn cúi đầu nhìn sang.

- Đầu tiên, tu luyện thành công, tu vi toàn thân sẽ bám vào ở trên linh hồn, thân thể biến thành trống rỗng, thoạt nhìn không giống với người bình thường, trên thực tế lại là linh hồn khởi động, không có cách nào dung hợp hoàn mỹ...

Rất nhanh xem xong chỗ thiếu hụt đầu tiên, sắc mặt Trương Huyền khó coi.

Dựa theo như trên đã nói, dẫn hồn thành công, lại tương đương với tách linh hồn và thân thể. Cho dù sau đó có thể khống chế bản thân, cũng sẽ giống như khống chế khôi lỗi, ngoại trừ tiếp tục tu luyện công pháp vu hồn sư, công pháp nhân loại bình thường dĩ nhiên không có khả năng tu luyện nữa.

Thật giống như lái xe, dẫn hồn thành công, thân thể biến thành xe ngựa, linh hồn lại là người lái xe. Muốn đi đâu, muốn làm gì, lái xe có thể làm được. Nhưng cho dù kỹ thuật lái xe có tốt... cũng sẽ không có linh hoạt giống như bản thân cơ thể người!

Nói cách khác, dẫn hồn thành công, tu vi bám vào ở trên linh hồn, lại tương đương với bỏ qua thân thể mình, bỏ qua tu luyện trước đó!

Cho dù sau đó linh hồn có thể dựa vào đoạt xác, tồn tại lâu dài, cũng sẽ người không ra người quỷ không ra quỷ, không thấy được ánh sáng...

Ban đầu còn nghĩ, nếu như có thể nhận được truyền thừa của vu hồn sư, thuận tiện học tập một chút nghề nghiệp này. Chỉ liếc mắt thoáng nhìn, nhất thời hứng thú hoàn toàn không có.

Hắn tiếp tục xem xuống dưới.

Rất nhanh, mười chỗ thiếu hụt đều đã xem xong. Đối với cái Dẫn Hồn quyết này, hắn cũng có lý giải vượt qua người bình thường.

- Nếu như dựa theo cái này tu luyện, thành công, trở thành người không ra người quỷ không ra quỷ. Không thành công, vô cùng có khả năng bị người trước mắt này giết chết...

Trương Huyền nhăn mày lại.

Trước đó không biết vu hồn sư, hắn không cảm thấy cái gì. Sau khi biết phương pháp tu luyện và chỗ thiếu hụt, trong lòng hắn nhất thời đầy cự tuyệt.

Trước đó không nói công pháp thiên đạo của hắn là thiên hạ vô song, theo từng bước tu luyện, đứng ở đỉnh thế giới, chỉ là vấn đề thời gian. Chỉ nói sau khi luyện thành, linh hồn và thân thể chia lìa, trở thành người không ra người quỷ không ra quỷ, lại không phải là điều hắn muốn.

Lại nói, trong cơ thể hắn nắm giữ thai độc tiên thiên, chỉ cần trước ba mươi tuổi, không đạt được danh sư cửu tinh, cho dù biến thành một đám linh hồn, rời khỏi thân thể, cũng hắn phải chết không thể nghi ngờ.

Thai độc tiên thiên, lại là thứ năm đó Khổng sư cũng không có cách nào. Nếu như vu hồn sư thật sự có thể giải quyết, cũng không đến mức vào Trầm Hải, tiến vào Mãng Nguyên, ba lần xuống hang động dưới đất, nhiều lần mạo hiểm, chỉ vì tăng thực lực lên nhanh nhất.

- Thứ này không thể tu luyện, lại không tu luyện cũng không được...

Kẻ trốn ở trong bóng tối, ít nhất là vị hồn sư lục tinh, bọn họ căn bản không thể chống lại. Hơn nữa... Cho dù thực lực không đủ, dựa vào ở

đây không biết che giấu cơ quan ở nơi nào, là có thể tàn sát mọi người không còn một mảnh.

Tu luyện, lại không có thể trở thành danh sư, đến lúc đó thai độc phát tác, ba mươi tuổi hắn phải chết.

Không tu luyện, người này vô cùng có khả năng trở mặt tại chỗ, chém giết cũng không phải không có khả năng.

Làm cũng không được, không làm cũng không được!

Lo lắng đến mức đầu óc cũng lớn lên.

- Ừ? Nếu như có thể nghĩ biện pháp thay đổi Dẫn Hồn quyết, khiến cho linh hồn và thân thể vừa có thể tách ra, lại có thể dung hợp hoàn mỹ, không phải không thành vấn đề sao?

Suy nghĩ một hồi, đột nhiên ánh mắt hắn nhất thời sáng lên, một phương pháp xông ra.

Cái Dẫn Hồn quyết này là có chỗ thiếu hụt, chỉ cần bổ sung những chỗ thiếu hụt hoàn chỉnh, linh hồn và thân thể hợp nhất, hình thành công pháp thiên đạo hoàn mỹ, không phải có thể yên tâm tu luyện sao?

Công pháp thiên đạo, hoàn mỹ không sứt mẻ. Chỉ cần hình thành, chắc chắn sẽ không xuất hiện tình huống áu khi dẫn hồn ra khỏi thân thể, linh hồn và thân thể thịt không có cách nào thống nhất tình hình.

- Chỉ có điều, đi nơi nào tìm công pháp vu hồn sư bổ sung đầy đủ?

Hắn nhăn mày lại.

Công pháp của vu hồn sư, chú ý chính là ý niệm và linh hồn. Trước đây hắn thu thập, phần lớn là thân thể và chân khí, hoàn toàn không phù hợp. Cho dù đặt chung một chỗ, cũng không có cách nào tinh luyện công pháp thiên đạo.

Chỉ có tìm kiếm càng nhiều phương pháp tu luyện của vu hồn sư, mới có thể làm cho nó hoàn chỉnh.

Nhưng... Vu hồn sư thất truyền từ lâu. Kẻ ẩn nấp ở trong bóng tối, không có khả năng lấy ra càng nhiều công pháp hơn.

- Ừ? Công pháp tìm vu hồn sư làm gì, chỉ cần là công pháp, pháp quyết hữu ích đối với linh hồn đều có thể được!

Đang rầu rĩ, đột nhiên ánh mắt hắn nhất thời sáng lên, vỗ trán một cái.

Trước đó vẫn rơi vào con đường sai lầm.

Vu hồn sư, nói trắng ra là một loại phương pháp tu luyện linh hồn đặc biệt, muốn mượn linh hồn đoạt xác, đạt được mục đích "trường sinh". Không tìm được công pháp vu hồn sư tu luyện, nhưng phương pháp linh hồn tu luyện, hắn lại thu thập không ít.

Trên đường đi tới Thiên Huyền vương quốc, mỗi lần thu thập một tàng thư khố, đều sẽ có không ít giới thiệu thủ đoạn liên quan tới linh hồn, luyện tập lực tinh thần.

Tuy rằng đều tương đối nông cạn, đơn giản, không cần phải tu luyện, nhưng... số lượng nhiều không chịu nổi!

Trước đó thu thập tất cả cùng một chỗ, có khả năng chưa từng sử dụng gì. Nếu như dung hợp với Dẫn Hồn quyết này chỉ có mười chỗ thiếu hụt, gặp phải tình huống gì?

Mắt lộ ra nhiệt tình, Trương Huyền khẽ cười, tinh thần thoáng động.

- Tu luyện linh hồn, công pháp lực tinh thần, sách!

Ầm!

Dựa theo ý niệm, tất cả loại thư tịch này bên trong Thiên Đạo Đồ Thư Quán lập tức xuất hiện ở trước mắt, chồng chất giống như núi, đủ xếp

thành mười giá sách, không dưới mấy vạn quyển.

Tinh thần, linh hồn, không chỉ là căn bản tu luyện của vu hồn sư, cũng là căn bản của võ giả. Loại phương pháp luyện tập này cũng không ít.

Chỉ có điều so với Dẫn Hồn quyết, lại thô ráp hơn rất nhiều.

Rất nhiều đều là rèn luyện ý chí như thế nào, tu hành khổ hạnh giống như tăng nhân, sau đó mượn hấp dẫn bên ngoài, kiên định trong lòng.

- Chính xác!

Tiện tay ném Dẫn Hồn quyết vừa nhận được vào trong giá sách, khẽ kêu lên một tiếng.

Phần phật!

Mấy vạn bộ sách dung hợp thành một quyển bí tịch.

Hắn đưa tay tiếp nhận, vội vàng mở ra.

- Linh hồn cơ thể người, kỳ diệu vô cùng, nhưng dung hợp tu luyện thân thể, cũng có thể tách ra, trở thành vu hồn. Hai bên trái ngược nhau, cũng thống nhất qua lại...

Trên sách ghi chép một loại phương pháp tu luyện mới.

Rất nhanh đã xem xong, hơi thở không nhịn được trở nên gấp gáp, Trương Huyền hưng phấn hai mắt tỏa sáng.

Quả nhiên... không có chỗ thiếu hụt!

Công pháp thiên đạo!

Khương pháp lấy ra tất cả bộ phận chính xác của võ giả tu luyện lực tinh thần, linh hồn, cùng Dẫn Hồn quyết của vu hồn sư, dung hợp cùng nhau, quả nhiên có thể hình thành phương pháp tu luyện chính xác.

Phương pháp này, hoàn toàn không tình huống linh hồn và thân thể không hợp nhất!

Nói cách khác, dựa theo cái này tu luyện, cũng có thể trở thành vu hồn sư, nhưng không chịu hạn chế của vu hồn sư bình thường, linh hồn cùng thân thể cũng dung hợp hoàn mỹ, cũng có thể tu luyện công pháp của võ giả.

Chỗ thiếu hụt trước đó, được giải quyết tốt đẹp!

- Quá tốt, tu luyện!

Những ý nghĩ này lại nói tiếp thì phức tạp, trên thực tế chỉ có khoảng mấy hơi thở, ghi nhớ thiên đạo Dẫn Hồn quyết ở trong đầu, tập trung tinh thần cao độ, bắt đầu tu luyện.

Lực lượng trong cơ thể lao nhanh, linh hồn bị hút ra khỏi thân thể từng chút một.

Dẫn Hồn quyết thiên đạo, là tách rời linh hồn và thân thể, không cần hấp thu linh khí, cũng không cần mượn các loại ngoại lực như linh thạch, tiến hành lên vô cùng đơn giản.

Kẽo kẹt! Kẽo kẹt!

Hình như ép thứ gì đó từ trong thân thể ra ngoài, lại giống như từ trên núi cao nhảy xuống, thân thể không tự khống chế được.

Oong!

Thế giới trước mắt trong nháy mắt thay đổi. Trương Huyền hình như thấy được một bản thân khác đang đứng lặng lẽ ở tại chỗ, hắn lại nhẹ bỗng lơ lửng.

Hồn phách rời khỏi thân thể!

Không hổ danh là công pháp thiên đạo, chỉ dùng không bao lâu, lại tu luyện hoàn thành.

Linh hồn nhìn lại về phía xung quanh, xem có thể cảm ứng được sự tồn tại của đối phương hay không, nhưng vẫn hoàn toàn không có phát hiện.

Xem ra người này ẩn nấp tương đối sâu. Nếu không mắt Minh Lý không có khả năng cũng không thấy được.

Vù!

Hắn lại trở về thân thể.

Trước mắt tối sầm, thoáng lảo đảo một cái.

Thời gian hồn phách rời khỏi thân thể tuy rằng không dài, lại làm cho hắn cảm nhận được mệt mỏi rã rời.

Chân khí thiên đạo vận chuyển một chu thiên, lúc này mới khôi phục lại.

Một lần nữa mở mắt, hắn liền nhìn thấy đám người Triệu Nhã vây quanh, vẻ mặt lo lắng.

- Lão sư, lão sư không sao chứ...

Các nàng vừa xem xong Dẫn Hồn quyết một lượt, vẫn không có hoàn toàn lý giải ý tứ trong đó, đã thấy lão sư thiếu chút nữa ngã sấp xuống, mỗi một người lộ ra vẻ lo lắng.

- Ta không sao!

Trương Huyền mỉm cười, trong lòng đồng thời nghi ngờ.

Vừa rồi hồn phách của hắn rời khỏi thân thể, dựa theo đạo lý, vu hồn sư kia chắc hẳn là phát hiện ra mới phải. Thế nào lại không nói chuyện?

Chẳng lẽ... Dẫn Hồn quyết thiên đạo hình thành hồn phách, khác với vu hồn sư, hắn nhìn không thấy?

- Thử xem!

Ánh mắt lóe lên, Trương Huyền mỉm cười, đối mọi người khoát tay áo.

- Mọi người tạm thời không cần vội tu luyện. Ta vừa rồi xem một lượt, cảm thấy môn công pháp này căn bản không có cách nào khiến người ta dẫn hồn thành công, sẽ không phải là gạt chúng ta, cố ý sử dụng công pháp giả chứ?

- Công pháp giả? Nói bậy!

Nghe nói như thế, giọng nói âm u lạnh lẽo kia quát lớn một tiếng.

Ta có thể dạy ngươi

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

Mọi người đều không biết tại sao Trương lão sư lại nói như vậy, mỗi một người đều vô cùng kỳ quái.

- Nói bậy?

Trương Huyền lắc đầu:

- Ngươi xem một đoạn này “phát tất cả chân khí trong cơ thể ra các huyệt, phối hợp linh hồn, ngưng tụ thành hình”. Bình thường tu luyện, đều tập trung chân khí bên trong huyệt đạo lại đến đan điền, tích cát thành tháp, tích tiểu thành đại, sau đó tiến hành lợi dụng. Mà cái này, bảo người ta tản chân khí ra, lực lượng tan rã, không khác gì tán công... Nếu thật sự làm như vậy, còn tiến bước như thế nào? Cho dù ban đầu có thực lực, dựa theo phương pháp này tu luyện, cũng sẽ trở nên càng ngày càng yếu ớt!

- Điều này...

Mọi người sửng sốt.

Chân khí chảy xuôi toàn thân, lưu chuyển ở bên trong các huyệt và đan điền, là chuyện thường xảy ra. Chỉ có như vậy, mới có thể làm cho thể phách của người tu luyện cường tráng, bách bệnh không sinh.

Thế nào đến trong miệng hắn, biến thành tán công?

- Vừa nói như vậy... Thật đúng là có chút tương tự với tán công!

Tái các chủ đờ người ra.

Chân khí lưu chuyển các huyệt không thành vấn đề, nhưng từ huyệt đạo phát ra, tốc độ nhanh, chính là phương pháp tán công.

- Đúng vậy!

Thấy có người đón ý nói hùa, Trương Huyền thoả mãn gật đầu:

- Ngươi làm vậy là bảo chúng ta chậm rãi tán công, nước ấm nấu ếch, đợi tới khi thực lực yếu đi, lại một lưới bắt hết!

Thiên Đạo Đồ Thư Quán đã viết ra tất cả chỗ thiếu hụt của quyển bí tịch này. Tùy tiện tìm ra mấy cái, đưa ra chút ý kiến, đơn giản đến cực điểm.

- Ăn nói bừa bãi, hoàn toàn nói bậy! Chân khí phát ra các huyệt, có khả năng cùng hồn phách giao hòa, khiến cho linh hồn rời khỏi thân thể vẫn tồn tại. Bằng không, các ngươi không đạt được Hợp Linh cảnh, hồn lực yếu ớt, không có chân khí bảo vệ, làm thế nào có thể độc lập được?

Âm thanh bực bội nói.

Tu vi đạt được Hóa Phàm ngũ trọng Hợp Linh cảnh, lực lượng linh hồn tăng mạnh, cho dù không phải vu hồn sư, hồn lực cũng có thể rời khỏi thân thể tồn tại, không bị quấy nhiễu. Thực lực không bằng, chỉ có thể sử dụng chân khí bảo vệ. Thế nào đến trong miệng đối phương biến thành tán công?

- Chân khí bảo vệ linh hồn? Nói thật dễ nghe. Vậy ta hỏi ngươi, chân khí từ hối thần huyệt tuôn ra, là có ý gì? Hối thần huyệt, tồn tại để người tinh thần tập trung lại, chân khí từ nơi này tuôn ra, nhẹ thì mê muội, nặng thì tử vong. Nếu như ta không nhìn nhầm, thật sự dựa theo phương pháp này tu luyện, cho dù linh hồn rời khỏi thân thể, thân thể cũng sẽ trọng thương, hoặc tử vong!

Trương Huyền nói.

Âm thanh dừng lại.

Dẫn hồn ra khỏi thân thể, điểm quan trọng nhất chính là thân thể tử vong. Chỉ có như vậy, linh hồn mới có khả năng rời khỏi ràng buộc, rong ruổi ngao du.

Đương nhiên, chỉ cần linh hồn trở lại thân thể, vẫn có thể khôi phục tim đập, tương đương với lại "sống lại".

- Lấy tu vi của ta làm ví dụ. Ta là Hóa Phàm nhất trọng Tăng Thọ cảnh. Loại tu vi này, cho dù may mắn dẫn hồn ra khỏi thể thành công, linh hồn và thể xác chia lìa. Thân thể và linh hồn nếu không thống nhất, muốn duy trì diện mạo người bình thường, không bị người ngoài phát hiện, ta không đoán sai, chắc hẳn là phải mỗi ngày đều phải ăn đan dược duy trì!

Không để cho hắn nói tiếp, Trương Huyền hừ một tiếng, mở miệng nói.

Cho dù bản thân là linh hồn của ngươi, linh hồn và thể xác chia lìa, thân thể sau khi giả chết, cũng sẽ trở nên xa lạ. Không uống thuốc duy trì, sớm hay muộn cũng sẽ xảy ra cơ tiêu tan, thân thể mọc đầy thi ban, bị người phát hiện.

Điều này lại giống như kiếp trước đổi thận, cho dù là bản thân ngươi, từ thân thể lấy ra, lại trả lại, vẫn gặp phải bài xích. Dùng thuốc duy trì, sớm hay muộn cũng sẽ hoại tử.

- Ngươi... làm sao biết được?

Giọng nói sửng sốt.

Đây là bí mật của vu hồn sư, chưa bao giờ nói ra miệng. Một người ngoài như thế làm sao biết được?

- Không cần phải quan tâm ta làm thế nào biết được. Dựa theo cái Dẫn Hồn quyết này, dẫn hồn phách, tu vi đạt được Hợp Linh cảnh, là có thể

hóa giải không ít. Nhưng... Cho dù thực lực ngươi đạt được cảnh giới như vậy, có dám xuất hành ở trong trời dông tố? Không sợ sấm sét?

Trương Huyền nói tiếp.

- Ta...

Giọng nói hình như có chút run rẩy.

Hồn phách thuần âm, sấm sét thuần dương. Cho dù vu hồn sư mượn thân thể mình xuất hành, gặp phải sấm sét, cũng muốn né tránh, không thể giống như người bình thường.

Cái đó giống như bài xích, thuộc về cấm kỵ của vu hồn sư... Người này chỉ liếc mắt thoáng nhìn Dẫn Hồn quyết lại suy tính ra những điều này... Thật hay giả vậy?

- Không nói sấm sét, chỉ nói buổi tối, mỗi khi đến giờ tý, là thời điểm âm khí trong thiên địa nặng nhất. Âm khí xuyên qua cơ thể vào, có phải cũng sẽ cảm thấy toàn thân cực kỳ ngứa ngáy khó nhịn. Chỉ có hồn phách rời khỏi thân thể, mới có khả năng giải trừ khốn quẫn khó chịu?

Biết chỗ thiếu hụt ghi chép trong Thiên Đạo Đồ Thư Quán không có sai, Trương Huyền khẽ cười, chắp hai tay ở sau lưng, đứng ở phía trước tấm bia đá, chậm rãi nói.

- Vu hồn sư, không phải dựa vào thân thể, thân thể khó chịu lại như thế nào? Chỉ cần hồn phách không có vấn đề gì, cũng không sao!

Hình như lại bị nói trúng, giọng nói kia bực bội nói.

- Ngươi nói không sai. Vu hồn sư mạnh nhất là linh hồn. Cho dù thân thể bị hủy diệt, cũng không tính là gì cả, hoàn toàn có thể một lần nữa đoạt xác, vĩnh viễn sống sót... Nhưng, không có thân thể che chở, ngươi thật sự có thể gánh vác được... năm sự suy giảm của hồn lực?

Trương Huyền gập ngón tay:

- Đoạt xác suy giảm, lưu quang suy giảm, chiến đấu suy giảm, dương chước suy giảm và đáng sợ nhất là năm giác quan suy giảm!

- Ngươi... biết năm suy giảm của hồn lực?

Giọng nói lại không còn bình tĩnh như trước.

- Đoạt xác suy giảm, là chỉ thời điểm đoạt xác, lực lượng tự nhiên suy yếu, ít nhất giảm xuống hai cấp lớn. Cho nên, không phải vạn bất đắc dĩ, các ngươi sẽ không đoạt xác.

- Lưu quang suy giảm, là chỉ không có cách nào giải quyết mâu thuẫn căn bản giữa linh hồn và thể xác, linh hồn sẽ dựa theo thời gian trôi qua, tự động suy giảm. Vì không trở nên yếu hơn, chỉ có không ngừng tu luyện, liều mạng tu luyện!

- Chiến đấu suy giảm, là chỉ sử dụng hồn lực chiến đấu, tu vi sẽ tự động giảm bớt. Bởi vậy, các ngươi am hiểu nhất là câu dẫn hồn lực, mê hoặc, bố trí huyễn cảnh khiến người ta hoảng sợ. Trên thực tế cũng có rất ít người ra tay chiến đấu.

- Dương chước suy giảm, vừa nãy đã nói qua, các thứ sấm sét, dương khí tăng mạnh, các ngươi đều không dám tiếp xúc. Một khi tới gần, sẽ khiến hồn phách tự động trở nên suy nhược.

- Đương nhiên, bốn loại suy nhược trước, tuy rằng nghe đáng sợ, vẫn có thể tránh được. Đáng sợ nhất chính là một loại cuối cùng... Năm giác quan suy giảm!

- Người có năm giác quan, sáu thức, biết liêm sỉ, hiểu thị phi, hiểu vinh nhục, tranh luận thiện ác. Nhưng linh hồn không thể có những điều này. Yêu nhiều thương tâm, tình nhiều thương hồn. Một khi có tình cảm, linh hồn sẽ chấn động kịch liệt, sẽ làm lực lượng tự động suy giảm...

Trương Huyền khẽ cười, mí mắt giơ lên:

- Ta nói lại có sai không?

- Ngươi, ngươi...

Âm thanh kinh hoàng.

Thiên đạo công bằng, tuy rằng vu hồn sư cho dù tu vi không đủ, cũng có thể có tuổi thọ người bình thường khó có thể tưởng tượng được, nhưng cũng có thống khổ người bình thường khó có thể hiểu được.

Không thể yêu, không thể hận, rất nhiều hạn chế, sống ở trong bóng tối u ám, sống không bằng chết.

Chỉ là... năm suy giảm hồn lực, càng còn chỗ thiếu hụt vu hồn sư không thể nói ra, cho dù Danh Sư Đường năm đó cũng không có cách nào hiểu rõ. Người này làm thế nào biết được?

Đơn giản là nhìn Dẫn Hồn quyết một lần?

Nếu thật sự như vậy, lý giải đối với công pháp, cũng quá sâu!

- Ngươi... nói những điều này cũng vô dụng. Không quan tâm võ giả hay vu hồn sư, chỉ cần tu luyện, chính là chống lại trời, làm sao có thể thuận buồm xuôi gió? Hồn lực có năm suy, tu luyện cũng có năm kiếp, thiên, địa, nhân, tài, pháp! Nếu đều như vậy, còn không bằng tu luyện vu hồn, tuổi thọ vô hạn!

Sau khi hết khiếp sợ, giọng nói khôi phục lại, bực bội nói.

Chỉ cần là tu luyện, thì không thể bảo đảm an toàn. Chung quy sẽ gặp phải đủ loại chiến đấu, tử thương khó tránh khỏi.

Có người từng đặc biệt tính toán qua, một nghìn võ giả, muốn đạt được Hóa Phàm cảnh đỉnh phong, ít nhất phải chết chín trăm chín mươi chín người, thật sự là ngàn dặm chọn một.

Mặc dù có Danh Sư Đường trấn áp, vô cớ đánh nhau bớt đi rất nhiều, nhưng chiến đấu giữa các thế lực, tranh đoạt ngoài sáng tranh đoạt trong

tối, tranh đoạt bảo vật với nhau, tu luyện tẩu hỏa nhập ma... Đều là kiếp nạn của võ giả, khiến cho vô số người chết oan chết uổng.

- Tuổi thọ vô hạn? Tuổi thọ của vu hồn sư là thật sự vô hạn sao?

Trương Huyền lắc đầu:

- Cho dù không ngừng tu luyện, có thể chống lại lưu quang suy giảm, nhưng loại cảm giác vắng vẻ này, ngươi thật sự có thể chịu được? Nếu như ta không nhìn nhầm... Thân thể ngươi từ lâu đã mục nát hầu như không còn! Không có thân thể tẩm bổ, cho dù sống sót, mỗi ngày cũng là dày vò, thống khổ không chịu nổi!

- Không nói gì khác, chỉ nói buổi trưa mỗi ngày, thời điểm dương khí thịnh nhất, đau đớn giống như đâm chọc vậy, lại còn phải tập thành thói quen? Nếu không phải Địa Cung nằm ở dưới đầm lầy, nơi âm u nhất, ngươi cảm thấy chỉ đựa vào một đám hồn phách, có thể sống đến bây giờ sao?

- Ngươi, ngươi...

Nghe nói như thế, giọng nói lại không áp chế được sự kinh hoàng, run rẩy càng lúc càng kịch liệt.

Đối phương nói không sai.

Hồn phách có thể sống sót không giới hạn, nhưng... thân thể lại không làm được.

Hồn phách thoát khỏi thân thể, cho dù trốn ở nơi âm u nhất, mỗi ngày đến buổi trưa, cũng sẽ là dày vò mỗi ngày, sống không bằng chết.

Thậm chí... Hắn đã từng nhiều lần nghĩ tới tử vong. Đáng tiếc, dưới trạng thái linh hồn, công kích vật lý không có tác dụng, cũng không có cách nào giết chết mình, chỉ có thể kéo dài hơi tàn.

- Môn công pháp này có phải có vấn đề hay không? Có phải không đáng đi học hay không?

Thấy giọng hắn thất thố, Trương Huyền tiếp tục nói.

- Đúng là có vấn đề. Nhưng... bất kỳ công pháp nào, cũng không thể không có chỗ thiếu hụt!

Giọng nói gào thét.

- Ngươi sai! Ngươi xem những lời này của Dẫn Hồn quyết, “vô niệm vô tưởng, hồn từ thiên trụ huyệt lưu chuyển, thông qua hối thần huyệt ra”... Nếu như đổi thành “ngưng hồn tập trung phách, phá hối thần huyệt, từ thiên trụ huyệt ra” sẽ là hiệu quả gì?

Trương Huyền nói.

- Thiên trụ huyệt thuần dương, hối thần huyệt thuần âm, từ huyệt vị thuộc tính dương ra, linh hồn tự nhiên có chứa dương tính, sẽ không hoàn toàn nhận âm khí chi phối. Dương chước suy có thể giảm bớt đến mức nhỏ nhất. Thậm chí... không còn tồn tại?

Chủ nhân của giọng nói là cường giả vu hồn sư, nghiên cứu hồn phách không biết bao nhiêu năm. Nghe được khẩu quyết thay đổi, hắn không ngừng nhắc lại, đột nhiên sững sờ ngay ở tại chỗ.

Đối phương tuy rằng chỉ sửa lại mấy chữ, lại làm cho công pháp thoáng cái biến đổi. Sử dụng dương khí của bản thân, tẩm bổ linh hồn của bản thân, cứ như vậy, dương chước suy chẳng khác nào giảm bớt, thậm chí biến mất.

Hai huyệt đạo thay đổi trình tự, lại làm cho sau khi dẫn hồn thành công, vu hồn trở nên càng cường đại hơn.

- Nhưng... sửa như vậy, yêu cầu đối với chân khí cực cao, cần chân khí vô cùng tinh thuần mới được. Nếu không, hối thần huyệt chật hẹp, hồn phách mang theo chân khí, nhất định sẽ không có cách nào thông qua...

Sau một hồi ngây người, hắn lại cảm thấy không thể nào làm được.

Linh hồn của vu hồn sư, mang theo chân khí. Nếu chân khí không đủ tinh thuần, đầy tạp chất, trước qua hối thần huyệt, là không có khả năng thành công.

- Triệu Nhã, biểu diễn chân khí một chút cho hắn xem!

Không trả lời lời của hắn, Trương Huyền quay đầu lại phân phó.

- Vâng, lão sư!

Triệu Nhã bước lên trước, búng ngón tay một cái, một luồng chân khí bắn ra.

- Đây...

Cảm nhận được mức độ tinh thuần của luồng chân khí này, giọng nói kia run lên.

- Có khả năng xuyên qua hối thần huyệt không?

Trương Huyền cười nói.

- Có thể thì có thể... Nhưng cũng không phải chân khí của bất kỳ kẻ nào cũng tinh thuần như vậy...

Giọng nói kia thoáng lộ ra một chút trầm thấp.

- Đừng lo, muốn học không? Bái ta làm sư!

Trương Huyền khẽ cười.

- Ta có thể dạy ngươi!

Vu hồn sư trúng kế

dtv-ebook.com

Phụt!

Nghe nói như thế, đám người Triệu Phi Vũ, Tái các chủ thiếu chút nữa thì không nhịn xuống phun ra một ngụm máu tươi.

Chúng ta không phải rất nguy hiểm, đối phương đòi giết người sao?

Vu hồn sư, một trong những chức nghiệp quỷ dị nhất thượng cổ, so với độc sư còn đáng sợ hơn. Huống gì thực lực đối phương còn mạnh như vậy, đạt được lục tinh cao...

Nói một hồi thế nào, biến thành thu học sinh?

Có cần tán gẫu như thế hay không?

Ngươi cho dù là danh sư, nhưng thực lực bản thân cũng vừa bước vào Hóa Phàm cảnh. Người ta lại là Hóa Phàm cảnh đỉnh phong, khoảng cách chênh lệch trong đó không thể tính toán. Nói như vậy... thật sự không sợ chết?

Lạc Trúc còn mở to hai mắt nhìn.

Thời điểm vị Trương Sư trước mắt này tới mộ vu hồn, cái gì cũng không hiểu, lại liếc mắt thoáng nhìn Dẫn Hồn quyết, không chỉ biết năm suy giảm của hồn lực, còn tìm được phương pháp giải quyết...

Quá nghịch thiên?

Thảo nào là danh sư ngay cả ông trời cũng thừa nhận. Phần năng lực này... Thật sự quá đáng sợ!

Đám người Tôn Cường lại bội phục không thôi.

Thiếu gia (lão sư) đúng là thiếu gia (lão sư). Quả thực quá mạnh. Cái gì vu hồn sư, cái gì cường giả lục tinh, cũng bị lừa dối...

- Bái ngươi làm sư?

Chủ nhân của giọng nói hình như cũng thoáng lảo đảo một cái.

Hắn đường đường là vu hồn sư lục tinh, nhân vật siêu cường tu vi đạt được Hóa Phàm đỉnh phong, một mình ngươi chỉ là tiểu gia hỏa Hóa Phàm nhất trọng, bảo ta bái sư? Đùa gì thế!

- Làm càn...

Dưới sự phẫn nộ, âm thanh trở nên sắc bén, có chút chói tai.

Răng rắc!

Âm thanh cơ quan vang lên, một luồng kiếm quang, trực tiếp bắn qua về phía Trương Huyền, hình như muốn giáo huấn hắn vô lễ.

Vù!

Chỉ có điều, còn chưa đến tới trước mặt, Trương Huyền đã rời khỏi chỗ đứng, dễ dàng né tránh.

Cơ quan lợi hại hơn nữa, cũng chết. Hắn nắm giữ mắt Minh Lý, sớm phán đoán. Thân pháp thiên đạo né tránh, muốn đánh trúng, cũng không dễ dàng như vậy.

- Không cần uổng phí tâm cơ. Nếu như là ngươi tự mình ra tay, có lẽ còn có thể tổn thương ta. Cơ quan... Vẫn tỉnh lại đi. Cơ quan trước đó, chính là do ta loại trừ. Ngươi cảm thấy mấy thứ này, đối với ta có tác dụng sao?

Trương Huyền thản nhiên nói.

- Hừ!

Giọng nói kia quát lên.

Cơ quan tiến vào cửa cường đại như vậy, cũng bị người thanh niên này đạp một cước dừng lại. Cơ qua hiện tại của hắn cho dù lợi hại, chỉ sợ cũng thật sự khó tổn thương nửa phần đối phương.

Nghĩ vậy, chủ nhân của giọng nói kia không nói thêm gì nữa, cơ quan cũng lại không sử dụng nữa.

Chôn dưới mộ vu hồn dưới lòng đất này không biết bao nhiêu năm, cho dù cơ quan không mất đi hiệu lực, cũng có hạn chế số lượng. Sử dụng một lần ít một lần. Nếu không có tác dụng, sử dụng nhiều, lãng phí nhiều.

Thấy hắn thật sự không sử dụng cơ quan, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm.

Cơ quan, hắn phải lấy chưởng tiếp xúc mới có khả năng xuất hiện sách, biết chỗ thiếu hụt tiến hành đối phó.

Đối phương sử dụng cái này, không biết ở chỗ nào, có thể may mắn tránh thoát được một lần. Nếu thật sự có vạn mũi tên cùng phát, dựa vào công phu mèo quào của hắn trước mắt, không có khả năng tránh thoát.

Lời nói vừa rồi, chỉ là gạt đối phương một chút, khiến cho hắn ném chuột sợ vỡ bình. Không nghĩ tới thật sự đúng là thành công.

Cùng loại người không biết ẩn nấp ở chỗ nào này, lại phải đấu trí so dũng khí, nghĩ biện pháp dùng ngôn ngữ áp chế hắn.

- Đáng tiếc!

Thấy đối phương không nói thêm gì nữa, cũng không khởi động cơ quan, Trương Huyền không ngừng lại mà lắc đầu, thở dài một tiếng, lộ ra vẻ cô đơn:

- Cơ hội tốt như vậy, không biết nắm chắc. Ai, thật đúng là một linh hồn, không có đầu óc!

- Ngươi...

Nghe nói như thế, giọng nói lạnh lùng kia, tức thiếu chút nữa thì nôn ra máu, chết tại chỗ.

Em gái ngươi!

Ta đường đường lại là vu hồn sư lục tinh, thái độ của ngươi như vậy là thế nào?

Đừng nói Hóa Phàm nhất trọng, cho dù là tứ trọng, nhìn thấy ta cũng run rẩy, không dám thở mạnh. Ngươi thì hay rồi, không chỉ muốn thu ta làm đồ đệ, còn mắng ta không có đầu óc...

Ngươi mới không đầu óc, cả nhà ngươi không có đầu óc.

- Đừng tưởng rằng ta muốn đoạt xác, sẽ sợ ném chuột vỡ bình. Nếu quả thật muốn chết, ta không ngại hiện tại sẽ giết chết ngươi...

Giọng nói kia mang theo sự dữ tợn.

- Giết ta? Ngươi dám không?

Thản nhiên nhìn về phía trước, vẻ mặt Trương Huyền xem thường:

- Lại nói, một quái vật không biết chết bao nhiêu năm mà thôi, cũng chỉ có thể dựa cơ quan thể hiện. Nếu có thể giết ta, sợ rằng vừa nãy đã động thủ, còn cần chờ tới bây giờ sao?

- Ngươi...

- Ngươi à, ta à cái gì! Có bản lĩnh thì làm nhanh một chút, đừng ở chỗ này dây dưa. Nếu không lại tận dụng thời gian lấy cả ba cửa ải ra. Còn là vu hồn sư lục tinh, thật đúng là vụng về hết mức!

Trương Huyền thở dài:

- Thôi đi, cho dù ngươi bây giờ muốn bái ta làm sư, ta cũng không cần. Ta sợ ảnh hưởng danh dự!

- Ngươi...

Chủ nhân của giọng nói kia sắp bùng nổ.

Bái hắn làm sư, còn ảnh hưởng danh dự của hắn?

Lại dám không biết xấu hổ hơn chút nữa không?

- Thế nào? Hóa ra chỉ biết nói những lời đầu môi chót lưỡi, thật ra không dám động thủ đúng không?

Thấy đối phương tức tới giơ chân, lại không có động thủ, Trương Huyền tiếp tục nói.

- Đâm đầu vào chỗ chết!

Thấy bộ dạng hắn lợn chết không sợ nước sôi, chủ nhân của giọng nói dĩ nhiên tức điên.

Ầm ầm!

Một tiếng nổ lớn kịch liệt vang lên. Một uy áp cường đại, trong nháy mắt bao phủ đến.

Ban đầu, vu hồn sư này ngủ say không biết bao nhiêu năm, rất sợ chiến đấu suy giảm, có tiêu hao. Lúc này hắn thật sự bị người này làm nghẹn sắp muốn chết, lại cũng không nhẫn nại được nữa, trực tiếp ra tay.

Phần phật!

Cổ Trương Huyền căng lên một cái, giống như bị một bàn tay vô hình nắm lấy, trực tiếp nhấc lên.

- Lão sư...

- Trương sư!

Thấy vu hồn sư bị làm cho tức giận ra tay, tất cả mọi người đầy sốt ruột, lại muốn xông lại.

- Giết ta? Không dễ dàng như vậy đâu!

Bị đối phương nắm lấy, Trương Huyền cũng không khẩn trương, trái lại khẽ cười. Tinh thần thoáng động. Một thứ dáng vẻ giống như mảnh vảy màu xám xuất hiện ở trước mặt.

Oong!

Một tiếng động khẽ vang lên.

Một màn ánh sáng xuất hiện ở trên người, bàn tay nắm Trương Huyền, giống như dính vài dầu sôi vậy, vội vàng lui về phía sau.

- A...

Tiếng kêu thảm liên tục vang lên. Xem ra lần này, hắn bị thương không nhẹ.

Bùa hộ mệnh vảy rồng!

Ban đầu ở Giám Bảo các đào được món bảo bối này, Thiên Đạo Đồ Thư Quán kiểm tra đo lường, có khả năng phòng ngự được công kích của cường giả Hóa Phàm cửu trọng, lúc này cuối cùng phát huy công dụng!

Bùa hộ mệnh chỉ có thể bảo vệ mình, sẽ không chủ động công kích. Chỉ có điều, một khi kích hoạt, đối với tổn thương đã đánh tới, vẫn có thể làm ra phản kích.

Nguyên nhân chính là như vậy, Trương Huyền mới cố ý dùng ngôn ngữ làm đối phương tức giận, dẫn tới ra tay, lại dùng lực lượng bảo hộ bản thân, đánh tan hắn.

Dù sao thứ này có thể dùng ba lần, loại tình huống này, không cho người này ra tay, mọi người chỉ có thể mặc cho hắn bày bố, còn không bằng quyết đoán xuất kích.

Lại nói, đối phương chỉ là một vu hồn ngủ say không biết bao nhiêu năm mà thôi, thực lực từ lâu đã không đạt được đỉnh phong, lại làm sao có thể ngăn cản được bùa hộ mệnh ngay cả Hóa Phàm cửu trọng cũng không có cách nào đánh bại!

Chỉ thoáng cái, hắn đã bị đánh cho trọng thương.

- Đây...

Vốn tưởng rằng đối phương tự mình ra tay, Trương sư nhất định phải gặp xui xẻo. Không nghĩ tới đột nhiên có thứ xuất hiện, lợi hại như vậy, ngay cả lục tinh vu hồn sư cũng bị đánh cho tổn thương. Tất cả mọi người giật nảy mình.

- Ta muốn ngươi chết...

Bản thân bị trọng thương, vu hồn sư tức giận thở hổn hển, điên cuồng gào thét, hình như lại muốn đánh tới.

- Muốn ta chết? Mới vừa rồi còn thật sự khó có thể nói được. Hiện tại... sợ rằng, đã không có cơ hội!

Màn ánh sáng có thể duy trì mấy hơi thở, tạm thời còn không có tiêu tan. Lông mày Trương Huyền nâng lên, thân thể bất chợt lao vọt về phía trước, trực tiếp đá về phía tấm bia đá trước mắt.

Trước đó không biết đối phương ở đâu, cho dù có thủ đoạn cũng không có cách nào công kích. Mà bây giờ, đối phương thi triển võ kỹ, Đồ Thư Quán không chỉ có vị trí của hắn đánh dấu rõ ràng, chỗ thiếu hụt cũng thể hiện ra.

Ầm ầm!

Hắn đạt được Hóa Phàm nhất trọng đỉnh phong, ẩn chứa lực lớn hai mươi vạn đỉnh. Tấm bia đá như thế làm sao có thể đỡ nổi trùng kích, nhất thời vỡ thành bụi phấn, khối vụn bắn ra bốn phía.

Một vai đụng nát tảng đá khắc Dẫn Hồn quyết, hắn không ngừng lại, tiếp tục vọt tới phía trước. Trong thời gian nháy mắt đi tới trước mặt quan tài. Mọi người ở đây cho rằng hắn nhất định sẽ mở nắp quan tài ra, đã thấy bàn tay hắn sờ ở phía trên một cái, ngay sau đó hóa thành một huyễn ảnh, liên tục vỗ xuống ở xung quanh hơn mười cái.

Bốp bốp bốp bốp!

Tổng cộng mười sáu cái, vỗ ở nơi không theo bất kỳ quy luật nào, lực lượng cũng không nặng. Có lẽ có thể đủ để phá huỷ đá bình thường. Nhưng đối với loại vật phẩm quan tài do cao minh luyện khí sư chế luyện, sẽ không bất cứ tác dụng gì. Điều này khiến cho người ta không biết rõ rốt cuộc hắn muốn làm gì.

Vỗ xong, hắn ngừng lại, lại không có bất kỳ động tác gì khác. Thời điểm mọi người ở đây kỳ quái, đột nhiên hắn quay đầu lại:

- Tái các chủ, đao tới!

- Đao? Được!

Tái các chủ thoáng sửng sốt một chút, nhất thời hiểu được. Cổ tay lật một cái, một thanh trường đao trực tiếp bắn về phía hắn.

Ban đầu thời gian ở nghiệp đoàn trận pháp sư khắc trận bàn, từng dùng qua một lần. Nếu Trương sư cần đao, nhất định là thanh này.

Bàn tay vừa tiếp lấy, nắm trường đao ở trong lòng bàn tay, Trương Huyền đứng ở trước mặt quan tài khí chất nhất thời biến đổi. Một chân ý của binh khí nồng đậm, lập tức từ trên người dâng trào ra.

Ầm!

Đao quang như cầu vồng, khí tức như biển, trực tiếp bổ xuống.

Ầm!

Trường đao vừa tiếp xúc với quan tài, tiếng nổ thật lớn vang lên. Toàn bộ quan tài giống như là châm thuốc nổ, lập tức nổ mạnh. Ván quan tài cực lớn vừa dày vừa nặng, bay về bốn phía xung quanh, cứng rắn cắm ở trên vách tường rắn chắc.

- Khóa chết vàng ròng không người phá, ngủ yên vạn năm cũng không lo... Đây chính là quan tài vàng ròng. Cho dù Hóa Phàm cửu trọng cũng không có cách nào, lại bị Trương sư một đao phá vỡ... Sao có thể như vậy?

Nhìn thấy một cảnh tượng như vậy, những người khác không có cảm giác, Lạc Trúc không ngừng run rẩy, sắp phát điên rồi.

- Quan tài vàng ròng? Ngươi nói là... quan tài vàng ròng do luyện khí sư lục tinh sử dụng sắt lạnh dưới biển sâu phối hợp vàng hòa tan, mới có khả năng chế luyện?

Thấy bộ dạng này của hắn, Tái các chủ thoáng sửng sốt một chút, giống như là nhớ tới cái gì, đồng tử đột nhiên co lại.

- Không sai. Đó... chính là quan tài vàng ròng!

Lạc Trúc gật đầu.

- Không phải nói... Thứ này một khi khóa kín, không có cách nào phá vỡ, ai cũng không mở ra được sao? Thế nào...

Tái các chủ cũng phát điên rồi.

Làm các chủ Giám Bảo các, thấy qua vô số bảo vật, đối với rất nhiều bảo bối cũng có nghe nói.

Quan tài bình thường, chia ra làm cửu phẩm, giống như bốn cái quan tài bên ngoài trước đó, lại được gọi là quan tài tinh kim thất phẩm, sử dụng tinh kim đúc ra, kiên cố vô cùng. Cho dù là binh khí linh cấp trung phẩm, muốn phá vỡ, cũng gần như không có khả năng.

Trên tinh kim cửu phẩm, chính là vàng ròng!

Quan tài vàng ròng, do luyện khí sư lục tinh chế luyện. Một khi khóa kín, kẻ trộm mộ lợi hại hơn nữa cũng không có cách nào mở ra. Trừ khi vượt qua Hóa Phàm cửu trọng.

Bởi vậy, mới có cách nói "vàng ròng khóa kín không người phá, ngủ yên vạn năm cũng không lo!".

Rất nhiều người tu vi cường đại, vì đề phòng sau khi chết bị quấy rầy, đều sẽ mời người chế tạo quan tài như vậy, vừa có thể duy trì thi thể không mục nát, có thể đề phòng hạng người đạo chích quấy nhiễu.

Quan tài ngay cả cường giả Hóa Phàm đỉnh phong cũng không có cách nào phá vỡ, lúc này tự nhiên bị Trương sư một đao bổ ra, nổ mạnh, chia năm xẻ bảy, hắn làm sao không chấn động kinh ngạc được?

Không lập tức bị hù chết cũng không tệ.

Liếc mắt nhìn ra chỗ thiếu hụt của Dẫn Hồn quyết, thoáng cái đánh cho vu hồn sư lục tinh bị thương, một đao phá vỡ quan tài vàng ròng...

Công pháp thông huyền, thần uy vô địch.

Vị Trương sư này... thật sự chỉ là Hóa Phàm nhất trọng sao?

Địa Ngục Thất Tâm Liên

dtv-ebook.com

Hai người chấn động kinh ngạc còn không có kết thúc, liền thấy Trương Huyền cầm trường đao trong tay, hoàn toàn không có chút ngừng lại nào, bổ về phái thi thể lộ ra ở trong quan tài.

Ầm!

Thi thể và đao khí vừa tiếp xúc, lập tức hóa thành bột mịn, nhẹ nhàng tung bay khắp nơi.

- Hóa Phàm cửu trọng, xương giống như kim cương, làm sao có thể dưới đao khí, biến thành bụi phấn được?

Tu vi đạt được Hóa Phàm cửu trọng, không chỉ lực lượng linh hồn tăng thêm, thân thể cũng sẽ trở nên hoàn mỹ không tỳ vết, không chê vào đâu được, giống như kim cương, nước chảy không mục nát, búa chặt không bị thương.

Cho dù chết, do quan tài vàng ròng bảo vệ, chắc hẳn cũng là đao thương bất nhập mới đúng, làm sao có thể lại thoáng cái biến thành bụi phấn?

- Chẳng lẽ là đao pháp của Trương sư cường đại?

- Không đúng. Đao pháp của Trương sư, tuy rằng lợi hại, đao khí cũng rất mạnh, có thể tưởng tượng một chút lại bổ ra quan tài vàng ròng, chém cường giả thân thể Hóa Phàm cửu trọng thành bụi phấn... vẫn làm không được!

Hai mắt Kim Tòng Hải ngưng trọng đã đi tới.

Vừa rồi bị thương đúng lúc dùng đan dược, đã khôi phục không ít.

- Đây là có chuyện gì xảy ra?

- Tạm thời cứ xem đã. Trương sư nhất định sẽ giải thích!

Kim Tòng Hải lắc đầu.

Mọi người đồng loạt nhìn về phía trước.

Một đao chém nát thi thể của chủ nhân ngôi mộ, Trương Huyền vẫn không có ngừng lại, mà cổ tay chuyển một cái, mấy cây ngân châm xuất hiện ở trong lòng bàn tay, trực tiếp đâm xuống phía dưới.

- A... Ngươi làm gì?

Ngân châm hạ xuống, ngay sau đó mọi người nghe được một tiếng kêu chói tai vang lên.

Chính là giọng nói mới vừa rồi.

Lúc này người này lại không kiêu ngạo hống hách như trước, mà tràn ngập sự kinh hoàng, hình như đầy vẻ không thể tin được.

- Không làm gì. Chỉ là đào ngươi ra mà thôi!

Khẽ cười, trường đao của Trương Huyền đâm về phía mặt đất dưới quan tài một cái.

- Vù!

Một đóa hoa sen tối tăm xuất hiện ở trước mặt mọi người.

Đóa hoa sen này, lớn chừng bàn tay, quỷ dị không hiểu nổi, khiến người ta có một loại cảm giác âm tà. Phía trên có khí đen vây quanh. Trên mỗi cái lá cây, đều cắm nghiêng một cây ngân châm.

Vừa rồi Trương Huyền đâm ra ngân châm, chính là vì đâm vào phía trên thứ này.

Ngôi mộ sâu không thấy đáy, không có cách nào phá ngoại trừ dưới quan tài vàng ròng, tự nhiên ẩn nấp một gốc hoa sen quỷ dị như vậy. Cho dù là tận mắt nhìn thấy, tất cả mọi người đều hít vào một hơi lạnh, cảm thấy không thể tin được.

Vù!

Nói thì phức tạp, thật ra từ khi chủ nhân ngôi mộ công kích Trương Huyền, đến bây giờ, chỉ có thời gian mấy hơi thở mà thôi. Bùa hộ mệnh vảy rồng tản ra vòng sáng, đến lúc này đã biến mất.

- Chẳng lẽ là...

Nhìn thấy cảnh tượng như vậy ở trong mắt, Lạc Trúc ở một bên, trầm tư một lát, đột nhiên nghĩ tới điều gì, đồng tử chợt co lại, giọng điệu lại run rẩy:

- Địa Ngục Thất Tâm Liên?

- Địa Ngục Thất Tâm Liên? Đó là cái gì?

Lần này đến lượt đến Tái các chủ cũng không hiểu.

Hắn tuy rằng nghe nhiều biết rộng, nhưng cũng không phải là vật gì cũng biết.

Loại vật phẩm này dính dáng vu hồn sư, hắn lại biết không nhiều lắm.

- Theo truyền thuyết là chí bảo của vu hồn sư, có thể dùng tới để một lần nữa ngưng luyện thân thể. Hơn nữa, thân thể ngưng luyện ra, vốn có thể chất tiên thiên!

Lạc Trúc không nhịn được nói.

- Thể chất tiên thiên?

Tái các chủ trợn tròn mắt.

Thể chất tiên thiên đặc biệt, chỉ cần kích hoạt, tốc độ tu luyện cực nhanh, vượt xa người tu luyện bình thường, khiến cho người ta thán phục.

Có thể ngưng luyện thân thể, tốt nhất là thể chất tiên thiên...

Cái này cũng quá kinh khủng!

- Đúng vậy. Chỉ có điều... có cái gì không đúng!

Lạc Trúc nói xong lại lộ ra vẻ mặt do dự.

- Thế nào?

- Địa Ngục Thất Tâm Liên, lấy hấp thụ lực lượng để sinh tồn. Nếu như không đoán sai, thi thể của chủ nhân ngôi mộ chắc cũng bị cắn nuốt. Nếu không, không có khả năng nhẹ nhàng vừa đụng vào, thi thể Hóa Phàm cửu trọng, hóa thành bụi bặm!

Lạc Trúc nói.

- Ừ!

Tái các chủ gật đầu.

Vừa rồi bọn họ lại kỳ quái, thi thể Hóa Phàm cửu trọng rắn chắc giống như kim cương, thế nào đao khí vừa tiếp xúc, lại hóa thành tro bụi. Hiện tại xem ra, chắc là bị gốc hoa sen quỷ dị này sinh trưởng ở phía dưới, cắn nuốt sạch sẽ lực lượng.

- Lấy thi thể nuôi sen, dựa theo đạo lý, đóa hoa sen này, chắc hẳn rất nhanh là có thể biến thành thân thể của chủ nhân ngôi mộ, giúp hắn rong ruổi thiên hạ. Thế nào... hắn vẫn ngủ say ở trong ngôi mộ, thậm chí còn nghĩ muốn đoạt xác chúng ta?

Lạc Trúc nói ra nghi ngờ trong lòng.

- Cái này...

Đám người Tái các chủ cũng sững sờ.

Đúng vậy, đã có loại thánh vật Địa Ngục Thất Tâm Liên này, có thể lột xác thành thân thể, vì sao lại phải đoạt xác mọi người? Thậm chí còn bảo mọi người tu luyện Dẫn Hồn quyết, quanh co rắc rối lớn như vậy?

Đây không phải là ăn no rửng mỡ, thì làm gì?

- Ta cũng không hiểu nổi. Trương sư khẳng định biết, nếu không không có khả năng, trực tiếp phá vỡ quan tài, đào gốc hoa sen này!

Lạc Trúc nói.

- Ừ!

Mọi người lại nhìn sang.

Phía trước.

- Ngươi... thả ta!

Hoa sen màu đen bị đào, bên trong vang lên tiếng kêu kinh hoàng.

Chủ nhân ngôi mộ vừa rồi muốn chém giết mọi người, đang trốn ở chỗ này.

Thảo nào vẫn không tìm được nơi âm thanh phát ra. Hắn nấp ở trong hoa sen phía dưới quan tài, làm sao có khả năng tìm được?

- Thả ngươi? Để cho ngươi tiếp tục giết chúng ta sao?

Trương Huyền liếc một cái.

- Ngươi, ngươi... chỉ cần thả ta ra, chúng ta cái gì cũng dễ nói. Ta là vu hồn sư, thu thập không ít bảo vật, đều có thể cho ngươi. Ngay cả đóa Địa Ngục Thất Tâm Liên này, cũng có thể tặng cho ngươi...

Giọng nói đầy gấp gáp.

- Đưa cho ta? Ta còn không muốn...

Trương Huyền hừ một tiếng:

- Mặt khác, còn nói bảo vật. Nếu như không nhìn nhầm, bảo vật của ngươi đều đổi thành linh thạch, và gốc hoa sen này!

- Làm sao ngươi biết?

Bên trong hoa sen truyền đến tiếng kêu kinh hoàng.

- Ta làm sao biết được? xung quanh hoa sen đều là linh thạch vỡ nát hình thành bột phấn, ta cũng không phải không nhận ra!

Trương Huyền lắc đầu.

Hoa sen vừa rồi cũng không phải chôn dưới đất. Mà tất cả xung quanh đều là linh thạch. Linh lực trong đó bị cắn nuốt sạch sẽ, biến thành bụi phấn. Từ phía xa nhìn lại, giống như là bụi bặm trên mặt đất.

Hắn tu luyện sử dụng Tụ Linh trận, lấy ra linh thạch, xuất hiện một đống phế vật lớn như vậy, tất nhiên liếc mắt một liền nhing ra.

Hơn nữa những bụi bặm này hoàn toàn khác hắn với linh thạch hạ phẩm hắn tu luyện, màu sắc trở nên trắng bệch. Sợ rằng dĩ nhiên đạt tới cấp bậc trung phẩm.

Có thể làm linh thạch trung phẩm biến thành bụi bặm như vậy, số lượng nhiều, sợ rằng không dưới một vạn... Cho dù là vu hồn sư lục tinh, có khả năng cũng là tất cả tài sản.

Nhìn ra những điều này, hắn lại làm sao có thể bị mê hoặc.

- Ngươi, ngươi...

Hoa sen không ngừng run rẩy, giống như là gặp quỷ.

Tranh đấu với người trước mắt này, hình như từ trước đến nay không thắng nổi.

Đối phương dường như toàn trí toàn năng, biết rõ tất cả mọi việc hắn từng trải qua.

- Các ngươi đều đi đến đây!

Không để ý tới chủ nhân ngôi mộ bên trong hoa sen đang run rẩy, Trương Huyền khoát tay áo, bắt chuyện một tiếng.

Mọi người lúc này mới từ lối đi nối đuôi nhau tiến vào, đi tới trước mặt.

- Trương sư... đây rốt cuộc có chuyện gì xảy ra?

Triệu Phi Vũ thật sự không nhịn được, nhìn lại.

Vẻ mặt mọi người đều mơ hồ, không hiểu ra sao.

Chuyện mới vừa rồi, biến hóa quá nhanh. Trước đó chủ nhân ngôi mộ vẫn kiêu ngạo đắc ý, khống chế sinh tử của mọi người, trong thời gian nháy mắt, đã bị từ trong lòng đất đào lên...

Quá mức quỷ dị, khiến người ta suy nghĩ không rõ được.

- Chuyện gì xảy ra? Vẫn là ngươi tới nói đi...

Trương Huyền vỗ một cái vào bông hoa sen đen trước mắt.

Ầm!

Hoa sen đen lắc lư hai cái, giọng nói vừa rồi, giống như là biến thành câm điếc, ngậm miệng không nói.

Xem ra, bị một Hóa Phàm nhất trọng tìm ra bản thân, lại đánh một trận, trong lòng tràn đầy phiền muộn, thật sự nói không ra lời.

- Ngươi cảm thấy không nói là được sao?

Thấy người này không phối hợp, Trương Huyền giơ ngón tay lên, một cây ngân châm lại xuất hiện ở đầu ngón tay, trực tiếp đâm về phía hoa sen.

- A...

Ngay sau đó bên trong hoa sen vang lên một tiếng kêu thảm và tỏ ra yếu thế:

- Ngươi... ta nói, ta nói...

Âm thanh có vẻ yếu đi rất nhiều. Rất rõ ràng, ngân châm đâm trúng chỗ yếu hại, ngay cả thực lực có khả năng cũng bị ảnh hưởng.

- Vậy hãy nhanh bắt đầu đi!

Hắn rút ngân châm ra, lại truyền chân khí vào trong đó. Hàn quang bắn ra bốn phía. Xem ra chỉ cần người này không nói, sẽ lại đâm vào.

- Vâng...

Thấy được uy hiếp của hắn, hoa sen run rẩy một cái, vội vàng mở miệng:

- Ta là một vị vu hồn sư lục tinh, tu vi đạt tới Hóa Phàm cửu trọng đỉnh phong. Đáng tiếc... cuối cùng không đạp bằng một bước kia. Tuy rằng linh hồn bất tử, nhưng tuổi thọ của thân thể đến giới hạn cuối!

Hóa Phàm cảnh thọ nguyên gấp bội, chỉ có điều tuổi thọ cũng chỉ là hai trăm tuổi. Cho dù lại nghịch thiên, ba trăm tuổi đến đỉnh điểm.

Chỉ cần không lại đột phá, thân thể sớm hay muộn sẽ chết.

Đây là chuyện không có cách nào khác.

Tuy rằng vu hồn sư có thể tiếp tục đoạt xác những người khác, cần phải phù hợp, khẳng định vẫn là thân thể mình thích hợp nhất.

- Đúng lúc này, ta phát hiện ra gốc... Địa Ngục Thất Tâm Liên này!

Giọng nói kia tiếp tục nói:

- Vật này là chí bảo của vu hồn sư chúng ta. Chỉ cần lấy được luyện hóa, hoàn toàn có thể biến thành thân thể, hơn nữa còn là thân thể tiên thiên. Có loại chỗ dựa này, có lẽ lại có thể đạp bằng cửa ải cuối cùng kia, trùng kích đến cảnh giới cao hơn! Vì vậy, ta bắt đầu an bài hậu sự, tiêu hao hết gia sản xây dựng ngôi mộ, chính là để có thể an tâm luyện hóa thứ này.

- Ừ!

Mọi người gật đầu.

Trước đó bọn họ lại đang nghi ngờ, nếu vu hồn sư biết không chết, có thể đoạt xác chiếm thi thể, vì sao phải hao tâm tổn sức hao tổn lực xây dựng ngôi mộ, giấu ở dưới đầm nước?

Hiện tại xem ra, là tránh tai mắt của người khác, mục đích rất đơn giản, là vì luyện hóa gốc hoa sen này.

Thứ này thiên hạ hiếm có, nếu như để cho vu hồn sư khác biết, sẽ lại thảm.

Cho nên, chuẩn bị một cái chết giả.

Tuy rằng linh hồn vu hồn sư có thể sống mãi, lại trải qua năm suy, cũng sẽ chết. Hắn xây dựng ngôi mộ, chôn xuống dưới đất, các vu hồn sư khác lại cho là hắn chết, không có khả năng nghĩ đến, hắn nhận được một gốc Địa Ngục Thất Tâm Liên.

- Nếu vì luyện hóa thứ này, thế nào đến bây giờ còn chưa thành công?

Trương Huyền nhìn qua.

Vu hồn sư đều bị tiêu diệt mấy vạn năm, cái mộ này khẳng định càng lâu hơn. Năm tháng dài như vậy, dựa theo tình hình, chắc hẳn là đã sớm luyện hóa, thế nào còn không có thành công?

Bởi vì nếu là thành công, khẳng định đã sớm biến thành thân thể, làm sao có thể vẫn giam ở trong đó, không có cách nào rời khỏi?

- Ta...

Nghe được câu hỏi, hoa sen có chút do dự, nói:

- Ngôi mộ tu sử xong, sau khi ta giả chết, liền bắt đầu luyện hóa thứ này. Vốn tưởng rằng lấy thực lực và kinh nghiệm của ta, có thể dễ như trở bàn tay, rất nhanh thành công, lại sống lại. Ai biết... nằm mơ cũng không nghĩ tới... lại thất bại!

- Thất bại?

Trương Huyền kỳ quái:

- Nếu ngươi giả chết, khẳng định biết luyện hóa đóa hoa sen này như thế nào, làm sao có thể thất bại?

Người này chuẩn bị trước lâu như vậy, cũng đổi bảo vật toàn thân thành linh thạch, chôn cất dưới đất, thậm chí không tiếc tìm thiên công sư thiết kế ngôi mộ, luyện khí sư lục tinh rèn quan tài, làm sao có thể thất bại?

- Bởi vì... bởi vì...

Giọng nói của chủ nhân ngôi mộ mang theo sự run rẩy, hình như nhớ ra chuyện gì đó đáng sợ.

- Đây... dây không phải là một gốc cây Địa Ngục Thất Tâm Liên, mà là... Cửu Tâm Liên!

Chuyện từ đầu đến cuối

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

- Cửu Tâm Liên?

Lần này, không chỉ Trương Huyền nhăn mày lại, không hiểu nguyên nhân, ngay cả Lạc Trúc ở một bên cũng đều thấy cổ quái, hình như chưa từng nghe qua tên này.

- Đúng! Thất Tâm Liên được xưng là thánh vật, sau khi luyện hóa có thể biến thành thân thể. Nhưng... Cửu Tâm Liên, là thứ đại lục danh sư, chưa bao giờ xuất hiện qua, nếu như muốn phân chia một đẳng cấp, tuyệt đối có thể xưng là thần vật!

Chủ nhân ngôi mộ nói.

- Thần vật?

Mọi người đồng thời líu lưỡi, sững sờ ở tại chỗ.

Bảo vật giống như công pháp, đều chia ra làm năm cấp bậc thần, thánh, linh, quỷ, phàm. Thánh vật chính là bảo bối lục khắp toàn bộ liên minh vạn quốc, cũng không tìm được, cấp bậc thần vật cao hơn, chỉ ở trong truyền thuyết. Toàn bộ đại lục danh sư có thể tìm được một cái hay không, cũng không biết được.

Mà cái vật đen như mực này, không ngờ là loại cấp bậc như vậy?

Cái này cũng quá kinh khủng!

Thần vật, lại là bảo bối ngay cả Khổng sư ban đầu, cũng không có cách nào nhận được.

- Ta mạnh mẽ luyện hóa thần vật, tất nhiên không có khả năng thành công. Không chỉ tất cả tài sản đều bị cắn nuốt sạch sẽ, linh hồn cũng bị nhốt trong đó lại không có cách nào rời khỏi. Một lần nhốt này chính là mấy vạn năm...

Nói đến đây, chủ nhân ngôi mộ có vẻ vô cùng phiền muộn.

Cũng khó trách. Vốn muốn luyện hóa hoa sen, ngưng tụ thân thể, từ nay về sau bay lượn thiên địa, một lần bay lên trời. Nằm mơ cũng không nghĩ tới, không những không có thành công, còn bị nhốt không có cách nào thoát thân, muốn chết cũng làm không được... Không buồn bực tới phát điên đã là rất tốt rồi.

Điều này lại giống như người bị bắt vào ngục giam, một lần giam không biết bao nhiêu năm, không có cách nào rời khỏi, có thể chịu dày vò đến bây giờ, lực ý chí của người này đã đặc biệt kiên cường.

- Cho nên, ngươi muốn thay mận đổi đào, để cho một người trong chúng ta, thay thế ngươi chịu tội, bản thân được khôi phục tự do?

Trương Huyền nhìn qua.

- Đúng!

Chủ nhân ngôi mộ lên tiếng:

- Bị nhốt mấy vạn năm, bất kỳ thời khắc nào ta cũng nghĩ xem làm thế nào chạy trốn thoát khỏi ma chưởng của vật này. Không biết qua bao lâu, cuối cùng cũng để cho ta nghĩ đến một cách!

- Cửu Tâm Liên nhốt ta, nếu không luyện hóa, cũng không có nuốt cắn, đã nói rõ nó không có năng lực giết ta. Nếu như lúc này có thể tìm tới

một linh hồn mới mẻ khác thay thế, có lẽ lại có thể thoát ra ngoài!

Thật giống như người chết đuối trong sông, cách mấy năm, sẽ tìm một kẻ chết thay qua.

Cửu Tâm Liên cần chỉ là một linh hồn mà thôi. Chỉ cần tìm được thay thế, là có thể thoát khỏi biển khổ, không đến mức mỗi ngày canh giữ ở bên trong ngôi mộ tối tăm.

- Nghĩ thông suốt những điều này, ta liền bắt đầu cố gắng tách linh hồn. Không biết tốn thời gian bao lâu, cuối cùng khiến cho ta tách ra một phần. Chỉ có điều... thực lực cũng quá kém, chỉ có khoảng Hóa Phàm tam trọng. Ta bốn tưởng rằng thực lực thấp như vậy, sống không được bao lâu, sẽ bị lưu quang suy cắn nuốt sạch sẽ, tự động tử vong. Ai biết... đúng lúc này, tên trộm mộ này tới!

Mọi người sửng sốt, lập tức đều nhìn về phía Lạc Trúc.

Sắc mặt người sau nhất thời đỏ lên.

Bị vạch trần thân phận ở trước mặt mọi người, hắn cảm thấy có chút mất mặt.

Dù sao, nghề nghiệp này không tính là vinh quang, ngược lại giống như trộm vặt móc túi, không lên được mặt bàn.

- Vì vậy, trong lòng ta có một suy nghĩ lớn mật! Cố ý khiến cho cơ quan tiến vào tương đối đơn giản một chút, để cho hắn thuận lợi tiến vào, sau đó... tiến lên đoạt xác!

Chủ nhân ngôi mộ nói tiếp:

- Kết quả, quả nhiên thành công. Người này bởi vì sợ hãi, vội vàng rời khỏi nơi đây. Ban đầu, ý nghĩ của ta rất đơn giản, sau khi đoạt xác của hắn thành công, mượn Vô Hồn Kim Nhân, thu hút nhiều người hơn đến đây, sau đó nghiêm túc lựa chọn, tìm một người thích hợp nhất, để cho linh hồn hắn thay thế ta. Ai biết ý niệm của người này kiên định, hơn nữa

sau khi đoạt xác, thực lực giảm mạnh, vẫn không thành công. Thậm chí đến cuối cùng còn bị một người béo mập thực lực thấp giết chết...

Nói đến đây, hoa sen không ngừng run rẩy, mang theo oán khí nồng đậm.

- Khụ khụ!

Bị nói thành người béo mập thực lực thấp, Tôn Cường có chút lúng túng vò đầu.

Trước đây cái linh hồn này muốn đoạt xác hắn, kết quả bị chân khí thiên đạo do thiếu gia lưu ở bên trong thân thể cắn nuốt. Lại cẩn thận nói tiếp, thực lực của hắn, so với đối phương, quả thật kém không đáng để nhắc tới.

Nghe được điều này, mọi người cũng đều hiểu được toàn bộ.

Thảo nào nơi này có kẻ lợi hại như vậy, Lạc Trúc lần đầu tiên tới, làm sao có thể thuận lợi chạy trốn. Hóa ra là cố ý để cho hắn rời khỏi, mục đích là vì thu hút nhiều người hơn đến đây.

Kế hoạch tuy tốt, có khả năng nằm mơ cũng không nghĩ tới, gặp phải kẻ biến thái Trương Huyền này, hồn phách không biết tốn bao nhiêu năm tâm huyết ngưng tụ ra, bị lập tức bị tiêu diệt sạch.

- Chờ một chút...

Trương Huyền khoát tay áo, nhướng mày nhìn lại:

- Nếu ngươi có thể tách linh hồn ra rời khỏi hoa sen, vì sao còn phải đoạt xác những người khác?

Nếu mục đích lớn nhất của người này là rời khỏi hoa sen, cũng có thể tách ra một phần hồn phách rời khỏi, lại vì sao còn muốn dụ dỗ những người khác qua, nghĩ biện pháp đoạt xác?

Dù sao, linh hồn tách ra cũng là một phần thuộc về hắn, mang theo suy nghĩ và tư tưởng của hắn, đã tương đương với rời khỏi gông cùm xiềng xích.

- Ta... là tách linh hồn, nhưng... linh hồn này, thời điểm rời khỏi hoa sen, bị tổn thương nặng nề, sống không được bao lâu! Cho dù đoạt xác thành công, cũng chỉ là trị ngọn không trị gốc. Muốn thật sự rời khỏi thứ này, phải có người dùng linh hồn mới thay thế...

Chủ nhân ngôi mộ nói.

- Vậy... ngươi vì sao không trực tiếp mê hoặc Lạc Trúc, để cho hắn thay thế ngươi? Nếu chẳng may sau khi hắn rời đi nếu không muốn trở về, chẳng phải lại không có cách nào sao?

Trương Huyền tiếp tục hỏi.

Bị nhốt trong ngôi mộ không biết bao nhiêu vạn năm, mới có một Lạc Trúc tới. Hắn làm sao dám xác nhận, đối phương nhất định sẽ dẫn người qua? Còn không bằng nghĩ biện pháp mê hoặc, trước hết để cho hắn thay thế mình lại nói sau.

- Người trộm mộ thiên tính thuần âm. Người như thế không có cách nào tu luyện Dẫn Hồn quyết!

Chủ nhân ngôi mộ nói:

- Hơn nữa, nhìn tuổi của hắn, sống gần hết, hơn nữa thực lực thấp như vậy, đoạt xác có ích lợi gì? Lại phải đối mặt với tử vong sao?

Sắc mặt Lạc Trúc nhất thời đỏ lên.

Không nghĩ tới, Tôn Cường vừa rồi bị khinh bỉ xong, hắn cũng bị khinh bỉ...

Nghe được giải thích, Trương Huyền gật đầu.

Như vậy lại nói nghe xuôi được.

Vu hồn sư đoạt xác, có đoạt xác suy giảm. Mỗi một lần đoạt xác, lực lượng của chính mình lại suy giảm một lần. Đã như vậy, muốn động thủ, lại chuẩn bị tốt, chấp nhận được thông qua... Còn không bằng không lãng phí cơ hội.

- Sau đó,một phần linh hồn ta phân ra kia bị diệt, vốn tưởng rằng lại không có hi vọng nữa. Không nghĩ tới các ngươi đã tới... Sự tình phía sau lại đơn giản!

Chủ nhân ngôi mộ nói.

- Sau đó ngươi lại thu hút chúng ta tu luyện Dẫn Hồn quyết. Một khi có thể làm được hồn phách ra khỏi thân thể, ngươi sẽ lấy danh nghĩa cửa ải, khiến cho hồn phách tiếp xúc hoa sen... Như vậy tới lúc đó, hồn phách sẽ tự động bị thu hút, do đó... làm kẻ chết thay cho ngươi!

Trương Huyền nói.

- Đúng!

Chủ nhân ngôi mộ không phủ nhận.

Cho đến lúc này, mọi người mới hiểu được chuyện gì xảy ra, đồng thời phía sau lưng xuất hiện mồ hôi lạnh.

Trước đó người này nói thật dễ nghe, đối với bọn họ tiến hành sát hạch. Hiện tại xem ra, thật sự muốn tu luyện Dẫn Hồn quyết, đồng thời thành công, sợ rằng linh hồn đã bị gốc hoa quỷ dị này cắn nuốt, thân thể bị hoàn toàn đoạt xác.

May mà Trương sư phát hiện sớm, nếu không, hậu quả tưởng tượng thôi đã không chịu nổi.

- Không đúng!

Triệu Phi Vũ nhăn mày lại:

- Thực lực ngươi mạnh như vậy, chắc hẳn có thể trực tiếp tách rời linh hồn của chúng ta ra khỏi thân thể, để hoa sen cắn nuốt!

Nếu người này là vu hồn sư lục tinh, ngay cả Thận Thần Huyễn Hải cũng có thể bố trí ra, khiến cho linh hồn bọn họ những người thực lực mạnh nhất chỉ có Hóa Phàm tứ trọng tách ra khỏi thân thể, không khó lắm!

Vì sao còn muốn tu luyện Dẫn Hồn quyết, phiền toái như vậy.

- Cái này vẫn là để ta tới giải thích một chút!

Thần sắc Trương Huyền thản nhiên nhìn qua:

- Hắn không phải là không muốn làm như vậy, mà là... làm không được!

- Làm không được?

Mọi người nghi ngờ.

- Có hai nguyên nhân. Đầu tiên, vu hồn sư có chiến đấu suy giảm, mạnh mẽ vận dụng hồn lực, lấy linh hồn người khác ra, đối với bản thân hắn sẽ có tổn thương rất lớn! Thứ hai, hắn bị nhốt trong hoa sen, có thể khống chế cơ quan, tập kích bất ngờ đối với ta, đã là dùng toàn lực, muốn cùng nhiều người chúng ta chiến đấu như vậy, thậm chí giết chết, căn bản làm không được! Nếu không, khẳng định đã sớm động thủ, không đến mức còn sử dụng cơ quan đi đối phó chúng ta, thậm chí ngay cả bản thân cũng ẩn nấp, không bị phát hiện!

Trương Huyền nói.

Đối phương thi triển võ kỹ công kích, Đồ Thư Quán sinh ra sách, khiến cho hắn nhìn ra được mờ ám.

Nếu không, cũng không có khả năng dũng mãnh phi thường như vậy, trực tiếp tiến lên, đào hoa sen.

Bị thần vật vây khốn, có thể khiến linh hồn và khí thế lan tràn ra, khống chế cơ quan, đã rất lợi hại. Nếu có thể dễ dàng loại bỏ mọi người, cũng sẽ không sử dụng nhiều rắc rối quanh co lớn như vậy.

Mọi người mới chợt hiểu ra.

Thảo nào cường giả như vậy đối mặt với đám gà yếu như bọn họ, còn muốn co chân rụt tay, giấu đầu lộ đuôi. Hóa ra... người này cũng chỉ có vẻ bề ngoài, tối đa phát ra một khí thế, sử dụng chút cơ quan, trên thực tế không làm gì được bọn họ.

Chủ nhân ngôi mộ hiển nhiên không nghĩ tới, chuyện mình không có cách nào phát huy ra thực lực, cũng bị người thanh niên trước mắt này nhìn ra. Hắn đầy kinh hoàng, tràn ngập cảm giác bị thất bại.

Ban đầu còn nghĩ, nếu như đối phương không biết, còn có thể lấy khí thế đè ép, uy hiếp đối phương. Hiện tại xem ra, một tia hy vọng cuối cùng cũng không có.

Đặc biệt là ngân châm của người này, cắm ở trên hoa sen nơi ý niệm có thể tản ra, khiến cho năng lực khống chế cơ quan của hắn cũng làm không được, sống không bằng chết. Lại muốn phản kháng, khẳng định không làm được.

- Được rồi, nói một chút khóa Đoạn Long!

Tất cả mọi chuyện đều được giải ra. Vu hồn sư lục tinh mạnh nhất này cũng bị chế phục. Mọi người thở phào nhẹ nhõm, Trương Huyền nhìn qua.

Hiện tại lối đi bị đóng lại. Muốn rời khỏi, chỉ có thể mở ra khóa Đoạn Long. Nếu người này khóa lại thứ này, lại khẳng định có phương pháp rời khỏi đây.

- Cái này... Ta thực sự không có cách nào mở ra!

Chủ nhân ngôi mộ thoáng lộ ra một chút lúng túng, giọng nói vang lên.

- Không có cách nào mở ra? Vậy ngươi đoạt xác thành công, rời khỏi đây như thế nào?

Trương Huyền không nhịn được nói.

Người này nếu muốn chạy trốn khỏi hoa sen, lại khẳng định đã nghĩ rời đi như thế nào. Dù sao cũng không khả năng đoạt xác thành công, bởi vì khóa Đoạn Long, nhốt mình lại chết ở chỗ này!

- Ta có thể dùng... thủ đoạn vu hồn sư rời khỏi đây!

Chủ nhân ngôi mộ nói.

- Thủ đoạn của vu hồn sư?

Mọi người không giải thích được.

- Các ngươi nhìn về phía trước. Phía trên ngôi mộ có một cơ quan, chỉ cần mở ra, có thể nối thẳng với đầm nước phía trên... Vu hồn sư, linh hồn nhẹ nhàng, có thể tự do bay. Mặc dù đoạt xác thành công, chỉ cần ta nguyện ý trả giá thật lớn, cũng có thể từ nơi này bay ra ngoài... người tu luyện Hóa Phàm cảnh bình thường, là không thể bay. Cho nên... Cho dù nói với các ngươi, cũng vô dụng!

Chủ nhân ngôi mộ nói.

- Bay?

Mọi người đồng loạt nhìn lên, quả nhiên thấy phía trên đại điện, một nham thạch thoạt nhìn có chút cổ quái, khoảng cách cao như vậy, đừng nói đám người Trương Huyền, cho dù Tái các chủ Hóa Phàm tứ trọng, cũng không có cách nào đi tới phía trước.

Càng chưa nói tới mượn nó trốn đi.

Bay, ta biết!

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

Hóa Phàm, tuy rằng thực lực võ giả vượt xa, đối với tự nhiên cũng có năng lực khống chế nhất định, nhưng vẫn không thể bay. Mặt đất cách cơ quan trên trần ngôi mộ, chênh lệch chí ít bảy, tám mươi thước, Những bức tường xung quanh trơn nhẵn cứng rắn, không có cách nào phá mở. Muốn đi tới, quả thực không có khả năng!

- Vậy làm sao bây giờ? Lẽ nào... Chúng ta thật sự sẽ bị vây chết ở chỗ này?

Còn tưởng rằng đối phương để lại đường sống gì. Nghe được điều này, trong lòng mọi người giá lạnh.

Hiện tại người này đoạt xác không thành công, tất nhiên không thể sử dụng lực lượng vu hồn sư. Cho dù có thể sử dụng, đối với hắn cũng cần lo lắng!

Hắn không thể dùng, mọi người lại không thể bay, sợ rằng thật sự phải bị vây chết ở chỗ này, không có cách nào rời khỏi.

- Nếu không như vậy đi, các ngươi hi sinh một người, khiến cho ta đoạt xác. Sau đó ta dẫn các ngươi rời khỏi đây. Bằng không, tất cả đều không ra được. Cho dù chứa nhiều vật tư hơn nữa, cũng sẽ có một ngày ăn hết, sớm hay muộn đều sẽ chết ở chỗ này!

Chủ nhân ngôi mộ nói.

Đó là một hoàn cảnh đóng kín, không có cách nào rời khỏi. Cho dù thức ăn nhiều hơn nữa cũng có một ngày ăn hết, sớm hay muộn đều sẽ bị nhốt tới chết.

- Im lặng. Ở đây không có phần cho ngươi nói chuyện!

Thấy người này đến lúc này vẫn chưa từ bỏ ý định, còn muốn đoạt xác, Trương Huyền tát cho hoa sen một cái, vẻ mặt không vui:

- Chúng ta rời đi như thế nào, không cần ngươi lo lắng. Hiện tại cho ngươi hai lựa chọn. Dầu tiên, làm hạ nhân, người hầu của ta, ngoan ngoãn viết ra thủ đoạn vu hồn sư ngươi biết cho ta, ta có thể nghĩ biện pháp cho ngươi rời khỏi vật quỷ này.

- Làm người… người hầu?

Chủ nhân ngôi mộ sửng sốt, thiếu chút nữa khóc:

- Không phải bái ngươi làm sư sao?

- Đó là vừa rồi. Khi đó đáp ứng, không chỉ nghĩ biện pháp giúp ngươi rời khỏi, còn có thể truyền thụ ngươi công pháp chính tông, khiến cho ngươi không sợ năm suy giảm của hồn lực. Hiện tại... đã muộn rồi!

Trương Huyền xua tay.

- Ta...

Giọng nói của chủ nhân ngôi mộ giống như bị táo bón, buồn bực gần chết.

Cũng đúng. Vừa rồi hắn chiếm ưu thế, đối phương cũng không tìm ra vị trí xác thực. Bái đối phương làm sư, bị giới hạn bởi thân phận sư đồ, nhất định sẽ tận tâm chỉ đạo... Hiện tại, người làm dao thớt, ta làm thịt cá sao, muốn giết chết hắn, chỉ ở một ý niệm. Tới thu nhận hắn trở thành hạ nhân, đã là rất nhân từ.

- Thứ hai?

Buồn bực một lát, giọng nói kia bất đắc dĩ vang lên.

- Ta sẽ từ từ ép cung. Đợi tới khi hỏi xong người điều muốn biết, giết là được!

Trương Huyền thản nhiên nói.

Đối phương nói tuy rằng bình thản, chủ nhân ngôi mộ lại biết, đối phương khẳng định có thể làm được. Hoa sen nhịn không được run lên một chút:

- Được, Mặc Hồn Sinh ta nguyện ý làm hạ nhân của Trương sư...

Người trước mắt này phá vỡ công kích của hắn, nhìn thấu mưu kế của hắn. Thậm chí ngay cả quan tài vàng ròng cũng có thể thoáng cái bổ ra. Thủ đoạn và năng lực đã vượt ra khỏi tưởng tượng. Nếu thật sự muốn giết chết hắn, chỉ sợ cũng là chuyện rất đơn giản. Cùng với rầu rĩ, còn không bằng sảng khoái đáp ứng.

Sống không biết bao nhiêu năm, biết sống sót là trân quý.

Chỉ cần có thể rời khỏi vật quỷ này, đừng nói làm hạ nhân, làm gì cũng làm được!

Đưa ra quyết định, hắn đang muốn nói tiếp, liền nghe được giọng điệu không kiên nhẫn của đối phương vang lên:

- Ngươi đây là đang làm gì?

- Ta đang thề...

Chủ nhân ngôi mộ Mặc Hồn Sinh ngừng lại.

Bốp!

- Thề có tác dụng cái rắm à? Ký một khế ước linh hồn. Đừng nói cho ta biết, đường đường là vu hồn sư ngay cả cái này cũng không biết!

Trương Huyền lại tát hoa sen một cái.

Nói đùa, vu hồn sư thủ đoạn nhiều như vậy, thề nếu có sử dụng, bị giết chết cũng không biết.

- Khế ước linh hồn?

Hoa sen run rẩy.

Hắn cảm thấy sắp phát điên rồi. Ban đầu còn nghĩ, phát ra một lời thề lừa gạt một chút. Một khi rời khỏi thứ này, nhất định phải cho người này đẹp mặt. Ai biết... người ta căn bản không mắc cái bẫy của mình!

Khế ước linh hồn, là tương tự cùng khế ước của man thú, một khi ký kết, lại không dám vi phạm. Bằng không, hồn phi phách tán, ai cũng cứu không được.

Để cho hắn đường đường một vu hồn sư lục tinh, cường giả Hóa Phàm cửu trọng, thiếu chút nữa lại bước vào loại cảnh giới đó, sử dụng khế ước thành người hầu của một Hóa Phàm nhất trọng?

Càng nghĩ hắn càng thấy rằng phiền muộn, sắp muốn phát điên.

- Thế nào, không muốn sao?

Còn đang rầu rĩ, hắn lại cảm thấy một cây ngân kim đâm qua. Một dòng chân khí tinh thuần, đâm thẳng vào hồn phách.

- A... Ta đáp ứng...

Cảm nhận được đối phương tàn sát hắn, đơn giản giống như giết con gà, Mặc Hồn Sinh không còn dám do dự. Ngay sau đó trước mắt mọi người có ánh sáng trắng lóe lên. Một tia linh hồn, trực tiếp bắn vào trong đầu Trương Huyền.

Khế ước linh hồn, thành!

- Được rồi!

Cảm thấy một tia hồn phách trong đầu, có thể tùy ý giết chết, biết đối phương đã hoàn toàn khuất phục, lúc này mới lật cổ tay một cái, thu hoa sen vào chiếc nhẫn trữ vật.

Đây chính là thần vật. Trở lại nghiên cứu một chút, có lẽ sẽ có tác dụng rất lớn. Chuyến đi này không tệ.

- Cái hoa sen này vô cùng quỷ dị. Ta hi vọng các vị không nên truyền ra ngoài!

Có chút do dự, Trương Huyền nhìn về phía đám người Tái các chủ.

Đám người Triệu Nhã là học sinh hắn tin được. Những người khác lại không nhất định.

Thần vật, lại là bảo bối vượt qua thánh vật. Một khi tin tức bị tiết lộ, nhất định sẽ gặp phải truy sát vô cùng vô tận.

Cho dù hắn có thân phận danh sư, những người khác sẽ e ngại, khó bảo toàn không tập kích bất ngờ.

- Trương sư yên tâm. Chuyện này nếu như ta tiết lộ ra ngoài, ắt gặp trời phạt đất trách, lập tức tử vong, rơi vào luân hồi, trọn đời không được siêu sinh!

Biết hắn lo lắng cái gì, Tái các chủ giơ bàn tay lên, thề với trời.

Ngay sau đó, đám người Triệu Phi Vũ, Kim Tòng Hải, Cổ Mục, Lạc Trúc cũng phát ra lời thề.

Bọn họ cũng biết đạo lý thất phu vô tội mang ngọc có tội.

- Ừ, mọi người khổ cực đi tới nơi này, cũng không thể tay không mà về. Cái ván quan tài kia là do luyện khí sư lục tinh chế luyện ra, xem như là

bảo vật. Bán ra, chắc hẳn là cũng có thể có giá trị xa xỉ!

Lấy đi hoa sen trân quý nhất, Tôn Cường lại thu mấy quan tài. Mọi người khổ cực tới một chuyến, cũng không thể không nhận được cái gì. Trương Huyền giơ ngón tay chỉ các mảnh quan tài dính trên vách tường xung quanh nói.

Đây là thứ trên quan tài vàng ròng, do luyện khí sư lục tinh chế luyện, kiên cố vô cùng. Cho dù kém hơn so với thần binh linh cấp đỉnh phong, trên chất liệu cũng tuyệt đối không kém chút nào!

Lấy ra đi bán, tất nhiên có thể bán ra một giá tiền không giá.

- Hay là thôi đi. Chúng ta cũng không giúp đỡ được việc gì...

- Trương sư khách khí...

Biết ý tứ của hắn, không muốn để cho mọi người tay không ra về, đám người Tái các chủ có chút do dự, sau vẫn lắc đầu một cái.

Lần này qua đây, nếu không nhờ có Trương sư, bọn họ khẳng định đã sớm bị tiêu diệt hoàn toàn. Còn bảo vật... cùng đừng có mơ tưởng.

Tuy rằng không có được bảo bối, lại học được một trang Dẫn Hồn quyết, sau này chậm rãi tìm hiểu, đối với thực lực thăng cấp, nhất định có lợi ích.

- Nếu không cần, vậy ta lại không khách khí nữa. Tôn Cường, thu tất cả mấy thứ này...

Còn chưa nói hết lời từ chối, lại nghe được giọng nói Trương sư vang lên.

- Được rồi!

Ngay sau đó liền thấy Tôn quản gia, vẻ mặt hưng phấn đi tới trước mặt quan tài vàng ròng, thu từng mảnh quan tài bị Trương Huyền một đao

chém nát, vào chiếc nhẫn trữ vật.

-...

Mọi người.

Người trước mắt này rõ ràng là danh sư lợi hại như vậy, muốn tài sản, bảo vật thế nào không có, còn hết lần này tới lần khác tham tài như vậy.

Những mảnh quan tài này đều chia năm xẻ bảy, còn lấy đi từng mảnh một. Có phải nếu có thể lấy đi cơ quan bên ngoài, hắn cũng sẽ không bỏ qua hay không?

Đang nghĩ như vậy, liền nghe được giọng nói của đối phương vang lên:

- Tôn Cường, ngươi dẫn theo Tiểu Mặc này đi xung quanh xem, cơ quan nào có thể đào đi cũng mang đi theo. Đây lại là đồ tốt!

-...

Mọi người.

- Khụ khụ... Trương sư, thu thập bảo vật, thật ra nói vẫn còn quá sớm. Không quan tâm cơ quan hay mảnh quan tài... Phải đi ra ngoài trước mới có chỗ sử dụng...

Bị sặc nước bọt một cái, Triệu Phi Vũ thật sự không nhịn được nói.

Hiện tại quan trọng nhất không phải là hoa sen có thể nói ra hay không, cũng không phải chuyện có cần những mảnh quan tài và cơ quan hay không, mà là... rời khỏi đây như thế nào!

Khóa Đoạn Long khóa lại, không có đường có thể đi, lại không thể biết bay, rời đi như thế nào?

Không rời đi được, nhắc tới những lời này, cũng là vô dụng.

- Ra ngoài như thế nào? Vừa rồi Tiểu Mặc không phải đã nói rồi sao? Phía trên lại có lối đi!

Trương Huyền chỉ ngón tay.

- Nhưng... cao như vậy, chúng ta không có cách nào bay, thì không có khả năng rời khỏi đây!

Thấy người này căn bản không suy nghĩ những điều này, mọi người bất đắc dĩ một hồi. Triệu Phi Vũ trợn mắt khinh thường, không nhịn được nói.

- Bay mà thôi!

Thấy nàng rầu rĩ ở điểm này, Trương Huyền liếc mắt thoáng nhìn, thần sắc thản nhiên:

- Ta biết!

- Ngươi biết?

Bị dọa cho giật mình, tất cả mọi người đồng thời trợn tròn mắt.

Thật hay giả?

Cho dù là cường giả Hóa Phàm cửu trọng, cũng không thể bay. Ngươi là một Hóa Phàm nhất trọng, lại còn nói... biết?

- Ừ!

Trương Huyền gật đầu, vẻ mặt tùy ý:

- Một trong những năng lực của danh sư được trời thừa nhận mà thôi, không tính là gì cả!

Chuyện Hồng Trần Đạp Thiên Bộ, giống như hoa sen, không thể truyền ra ngoài. Muốn rời khỏi đây, bay là không gạt được mọi người. Suy đi nghĩ lại, chỉ có thể đổ chuyện này đến trên trời thừa nhận danh sư.

Dù sao loại kỳ ngộ danh sư cao nhất này, không phải người người đều có. Cho dù biết, trong lòng hâm mộ, cũng không có cách nào học tập.

Lại nói, trời thừa nhận danh sư, chỉ có một mình Khổng sư làm được. Cụ thể có thể bay hay không, ai cũng nói không nên lời, cũng không thể nào truy tìm điều tra. Đây chính là lý do hay nhất.

- Không tính là gì cả...

Mọi người sắp muốn nôn ra máu.

Đây chính là bay... Chuyện Hóa Phàm cửu trọng vẫn không có cách nào làm được, thế nào ở trong miệng hắn, lại đơn giản giống như mới vừa mua cải trắng ven đường vậy?

Bọn họ chấn động, đồng thời cũng đang kỳ quái. Trời thừa nhận danh sư, có thể khiến cho người ta bay?

Thế nào... trên sách liên quan tới Khổng sư, chưa từng có ghi chép?

Chỉ có điều, đối với danh sư, bọn họ cũng không biết được rõ ràng. Cụ thể có thể làm được hay không, bọn họ vẫn thật sự không biết.

- Các ngươi chờ ta một chút!

Không lại giải thích nữa, tinh thần Trương Huyền thoáng động, toàn thân trực tiếp bay lên, nhanh chóng bay về phía chỗ cơ quan ở rất cao.

Hồng Trần Đạp Thiên Bộ, Tề Thiên quyển!

Thời điểm nửa bước Hóa Phàm cấp, chỉ có thể ở không trung chừng mấy hơi thở lại rơi xuống. Hiện tại tu vi đạt được Hóa Phàm nhất trọng đỉnh phong, chân khí càng thanh thuần hơn, thời gian duy trì, tự nhiên đã tăng thêm không ít.

Đã đạt đến hơn mười lần hít thở.

Thời gian ngắn như vậy, giống như man thú bay, bay cự ly xa là không được, nhưng mở ra một lối đi, bay ra ngoài vẫn rất đơn giản.

- Thật sự có thể bay?

Nhìn thấy được hắn như đi trên đất bằng phẳng, khóe miệng mọi người giật loạn.

Bay, lại là thứ hy vọng rất xa vời của nhân loại, người trước mắt này, chỉ có Hóa Phàm nhất trọng, lại bay lên trên không trung...

Cái này cũng quá kinh khủng!

- Chuyện liên quan tới trời thừa nhận danh sư, liên quan tới vu hồn sư, vẫn đừng nói ra... Trương sư, tương lai tất nhiên là nhân vật bay lượn cửu thiên. Nhân vật như vậy, tuyệt đối không thể đắc tội!

Buồn bực một hồi, trong lòng mọi người đồng thời xuất hiện một ý nghĩ như vậy.

Là rồng chung quy sẽ rong ruổi hoàn vũ, là anh hùng sớm hay muộn cũng sẽ danh chấn thiên hạ.

Người như thế chỉ có thể qua lại thân thiết, tuyệt đối không thể đắc tội.

Trương sư...

Chính là nhân vật như vậy.

Phương pháp cứu sống Lộ Trùng

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Vù!

Không để ý tới sự chấn động kinh ngạc của mọi người, Trương Huyền đi tới đỉnh, đưa tay sờ ở trên cơ quan một cái.

Ngay sau đó, ngón tay giống như điện, liên tục đập vài cái ở trên tảng đá nhô ra.

Nắm giữ Thiên Đạo Đồ Thư Quán, có thể dễ dàng phát hiện ra chỗ sơ hở trong cơ quan, giống như quan tài vàng ròng trước đó, được gọi là không có cách nào phá ra, trên thực tế tìm được chỗ thiếu hụt, tiến hành lợi dụng, phá vỡ sẽ vô cùng đơn giản.

Cơ quan này trước mắt cũng giống như vậy.

Răng rắc!

Liên tục vỗ vài cái, một tiếng động vang lên. Nham thạch từ từ mở ra. Thân thể Trương Huyền thoáng động, chui vào.

Đó là một lối đi. Ngẩng đầu nhìn lên, một mảnh tối tăm. Phía trên chắc hẳn là còn có một chỗ cơ quan, hoàn toàn ngăn cản đầm nước, không đến mức trút xuống.

Thân thể chợt nhảy vọt lên, đi qua mấy chục thước, quả nhiên thấy được một nham thạch lớn, làm theo trước đó, đánh cho nó mở ra, đầm nước lập tức xuất hiện ở trước mắt.

Giống như thời điểm tới, nơi này có cơ quan đặc biệt, người có thể đi qua, đầm nước lại không chảy xuống được.

- Lợi hại!

Nhìn lướt qua, phát hiện cơ quan này so với trận pháp cũng hoàn toàn không yếu hơn, Trương Huyền không nhịn được tán thưởng một tiếng.

Không hổ danh là thiên công sư. Những cơ quan kỹ xảo, quả thật đủ để không ít người học tập cả đời, cũng không có cách nào lý giải được.

Ở tại chỗ điều chỉnh một hồi, cảm giác Hồng Trần Đạp Thiên Bộ tiêu hao gần như đã khôi phục, lúc này Trương Huyền mới một lần nữa trở lại trước mặt mọi người, từ chỗ Lạc Trúc tìm được một sợi dây, buộc ở trong lối đi.

Có dẫn dắt, mọi người cũng không chậm trễ, đều chạy lên trên.

Bọn họ đều là người tu luyện, không biết bay, leo dây thừng lại vô cùng đơn giản.

Theo đầm nước bơi về phía trước, rất nhanh trở lại bên bờ. Lúc này bọn họ mới cảm giác dường như đã trải qua mấy đời, giống như một mộng.

Tuy rằng thời gian tiến vào mộ vu hồn không lâu, lại trải qua sinh tử, tuyệt vọng. Dù thế nào cũng không nghĩ tới, cuối cùng vẫn sống sót đi ra.

- Cảm ơn Trương sư!

Cầm quần áo sử dụng chân khí hấp khô, đám người Tái các chủ đi tới trước mặt, thật lòng khâm phục.

Không hổ danh là danh sư được trời thừa nhận, gặp phải nguy hiểm quả nhiên khác với bọn họ, sử dụng trí tuệ, cứng rắn xoay chuyển cục diện, thậm chí thu một vu hồn sư lục tinh Hóa Phàm cửu trọng, làm người hầu.

Không phải tận mắt nhìn thấy, bọn họ tuyệt đối không thể tin được.

- Khách khí. Mọi người cũng rất khổ cực. Dù sao cũng không vội vàng rời khỏi đây, không bằng lại ở trong này nghỉ ngơi một đêm, ngày mai chúng ta sẽ rời đi!

Trải qua một hồi lăn qua lăn lại, trời đã tối rồi. Vô số vì sao treo trên ngân hà, sáng ngời chói mắt, một vòng trăng khuyết, treo nghiêng bên đỉnh núi, khiến người ta có cảm giác yên tĩnh bình thản.

Ý thu mông lung, lá trên cây cũng không xanh biếc như trước, bắt đầu chậm rãi biến thành màu vàng. Gió núi thổi qua mang theo một chút cảm giác man mát.

- Được!

Nghe được không vội vàng rời đi, mọi người nhất thời thở phào nhẹ nhõm.

Thời gian ở mộ vu hồn không lâu, tâm thần lại tiều tụy, so với trải qua một trận đại chiến còn muốn khổ cực hơn.

Nơi này là hang ổ của yêu thần thú, cũng không có linh thú gì không mở mắt dám qua quấy rối. Mọi người nhóm đống lửa, lấy thức ăn đã chuẩn bị xong từ trước ra. Thời gian không lâu, mùi thịt thơm tản ra khắp nơi.

- Lão sư, trên cổ lão sư làm sao vậy?

Trương Huyền cũng đói lắm rồi, vừa ăn một hồi, lại thấy Vương Dĩnh đã đi tới, vẻ mặt nghi ngờ nhìn qua.

- Cổ?

Hắn thoáng sửng sốt một chút, chỉ thấy nàng đưa qua một cái gương đồng. Hắn nhìn sang, chỉ thấy ở chỗ cằm, có một chỗ thoáng lộ ra một chút xám xanh.

- A, là bị vu hồn khí của Tiểu Mặc nhiễm phải. Yên tâm đi, chắc hắn rất nhanh là có thể biến mất!

Thời điểm ở mộ vu hồn, vì để cho Mặc Hồn Sinh cắn câu, sử dụng bùa hộ mệnh vảy rồng đánh cho hắn thương, cam tâm tình nguyện bị đối phương nắm lấy. Chắc là khi đó lưu lại vết tích. Chỉ có điều không nghiêm trọng. Nếu không nhìn kỹ, căn bản không nhìn ra.

Cũng vì tâm tư Vương Dĩnh tinh tế, mới để ý phát hiện ra.

Vu hồn sư và nhân loại thuộc về hai loại hình thức sinh mạng. Bị cường giả như vậy tiếp xúc, lưu lại ấn ký vô cùng bình thường. Chắc hắn là không bao lâu, sẽ dần dần biến mất.

- Vậy thì được rồi!

Thấy không phải là vấn đề lớn lao gì, lúc này Vương Dĩnh mới thở phào nhẹ nhõm.

- Nàng và đám người Triệu Nhã đi đón Lộ Trùng. Ta đi nghiên cứu một vài chuyện!

Trương Huyền căn dặn.

Lộ Trùng không đi cùng mọi người, mà là đặt ở trên lưng con linh thú của Triệu Phi Vũ. Hiện tại yêu thần thú bị thuần phục, đã không có uy hiếp, cũng nên đưa hắn tới.

- Vâng!

Biết tâm ý của lão sư muốn cứu Lộ Trùng, Vương Dĩnh gật đầu.

An bài xong việc, Trương Huyền lại nhấc chân đi vào sơn động của yêu thần thú.

Sơn động rộng, sạch sẽ. Hắn tìm một chỗ an tĩnh, tinh thần thoáng động, lấy cây Cửu Tâm Liên ra ngoài.

Vừa rồi ở dưới đất không cẩn thận quan sát. Hiện tại vừa lúc nghiên cứu một chút, tiện thể ép hỏi một vài chuyện, xem có phương pháp cứu sống lại Lộ Trùng hay không.

- Chủ nhân!

Rời khỏi chiếc nhẫn trữ vật, Mặc Hồn Sinh lập tức phát hiện đã rời khỏi lòng đất, trong giọng nói tràn ngập hưng phấn.

Bị nhốt mấy vạn năm, cuối cùng lại có thể nhìn thấy được thế giới bên ngoài, trong lòng kích động có thể tưởng tượng được.

Bởi vậy, một tiếng "chủ nhân" này gọi đầy cam tâm tình nguyện, hoàn toàn không có một chút ngượng ngùng.

- Ta muốn biết, ngươi có biện pháp thức tỉnh linh hồn người rơi vào giấc ngủ say hay không?

Sắc mặt Trương Huyền ngưng trọng nhìn qua.

- Linh hồn người rơi vào giấc ngủ say?

Mặc Hồn Sinh thoáng sửng sốt một chút, nói:

- Linh hồn rơi vào giấc ngủ say, chỉ cần hồn phách tiến vào trong cơ thể hắn, thức tỉnh hắn lại là được, không tính là phức tạp!

Trương Huyền sửng sốt. Trước đó hắn đã nghe nói qua về phương pháp này. Chỉ có điều hắn là võ giả, linh hồn không có cách nào rời khỏi thân thể, chỉ có thể đành thôi. Nhưng... lúc này lại khác.

Tu luyện Dẫn Hồn quyết thiên đạo, đã có thể khiến cho hồn phách rời khỏi thân thể, hoàn toàn có thể tiến vào trong cơ thể đối phương, thức tỉnh hắn lại.

- Đúng. Chỉ có điều, cái đó và đoạt xác có chút tương tự. Có chút lơ là, rất dễ dàng xuất hiện đoạt xác suy.

Có khế ước linh hồn, Mặc Hồn Sinh cũng không dám giấu diếm.

Hồn phách tiến vào bên trong cơ thể người khác, đã có chút cùng loại với đoạt xác, có thể thức tỉnh đối phương lại còn tốt. Không gọi tỉnh lại được, rất dễ dàng xuất hiện đoạt xác suy, khiến cho thực lực của mình cũng giảm sút.

- Mấu chốt nhất chính là... một khi không có cách nào tỉnh lại, linh hồn của ngươi tiến vào trong cơ thể đối phương, làm không tốt sẽ khiến cho thân thể hắn nhận chủ. Nếu thật sự như vậy, lại muốn tỉnh lại là không thể nào!

Mặc Hồn Sinh có chút do dự nói:

- Dù sao, có thể đi vào hồn phách của người khác, tất nhiên phải vô cùng cường đại. Đối phương rơi vào giấc ngủ say, khẳng định rất yếu ớt. Thân thể hồi lâu không có linh hồn xoa dịu, rất dễ dàng nhận sai chủ nhân. Một khi như vậy, không những không có cách nào cứu người, ngược lại sẽ hại chết hắn!

Linh hồn bị tổn thương nặng, mới có thể rơi vào giấc ngủ say.

Đây là lực lượng hồn phách đã vô cùng yếu ớt. Một linh hồn cường đại tiến vào trong cơ thể triệu hoán, có thể tỉnh lại là hay nhất. Không gọi tỉnh lại, rất dễ dàng chim cưu chiếm tổ chim thước. Đối phương còn muốn sống lại, cơ bản vô vọng.

- Có thể có phương pháp gì tránh được?

Sắc mặt trầm xuống, Trương Huyền xiết chặt nắm đấm.

Nếu động thủ, tất nhiên phải bảo đảm trăm phần trăm có thể khiến đối phương sống lại. Nếu như không trị tốt, chữa chết, sau này lương tâm làm sao có thể yên được?

Dù sao Lộ Trùng cũng là vì hắn mà chết.

Không có cách nào chữa trị tốt, thật xấu hổ làm sư của người!

- Tránh được? Trừ khi linh hồn của đối phương trở nên bền vững kiên cố, cường đại. Cho dù triệu hoán không thành, cũng có thể khống chế thân thể, không đến mức bị đoạt xác!

Mặc Hồn Sinh nói:

- Biện pháp tốt nhất, chính là lợi dụng cỏ tỉnh hồn, chế luyện thành hương tỉnh hồn, sau đó đốt ở trước mặt, để cho hắn hấp thu, lúc này tiến hành triệu hoán, khả năng thành công sẽ lớn hơn rất nhiều!

- Cỏ tỉnh hồn?

Trương Huyền nhướng mày.

Làm luyện đan sư, hắn từng xem qua không ít sách liên quan tới dược liệu. Nhưng loại dược vật này, hắn chưa từng nghe qua.

- Cỏ tỉnh hồn không phải là thực vật, mà là vu hồn sư sử dụng linh hồn tẩm bổ có khả năng sinh ra vật phẩm đặc biệt, có thể trồng!

Mặc Hồn Sinh nói.

- Trồng một gốc đại khái cần bao lâu?

Trương Huyền nhìn qua.

Nếu như thời gian quá dài, sợ rằng cần phải nghĩ tới biện pháp khác.

- Không dài, một tháng là đủ! Chỉ là... hiện tại ta bị nhốt ở chỗ này, linh hồn không có cách nào rời khỏi, căn bản không có cách nào trồng...

Mặc Hồn Sinh cười khổ nói.

Hắn bị nhốt ở trong Cửu Tâm Liên, trốn không thoát được. Cho dù lòng có thừa, cũng không đủ lực.

- Chỉ cần vu hồn sư là có thể trồng được?

Không trả lời lời của hắn, Trương Huyền nhìn qua.

- Đúng. Chỉ cần vu hồn sư dẫn hồn thành công, đều có thể trồng. Phương pháp rất đơn giản. Ta có thể nói với ngươi bây giờ!

Mặc Hồn Sinh nói.

- Ừ, vậy nói một chút về phương pháp đi!

Trương Huyền khoát tay, thần sắc thản nhiên nói.

- Được!

Mặc Hồn Sinh lên tiếng, lập tức mở miệng.

Rất nhanh hắn nói một lượt về phương pháp bồi dưỡng cỏ tỉnh hồn.

Giống như hắn nói, có tỉnh hồn không phải là một loại thực vật đặc biệt, mà là vật phẩm cần phải được linh hồn bồi dưỡng. Chỉ có như vậy mới có thể làm cho linh hồn gây cho cộng hưởng, đạt được mục đích tỉnh hồn.

- Ngươi không phải là muốn... tự mình tu luyện Dẫn Hồn quyết, trở thành vu hồn sư bồi dưỡng chứ?

Thấy chủ nhân trước mắt, nhớ kỹ phương pháp bồi dưỡng, Mặc Hồn Sinh kịp phản ứng, hoàn toàn không thể tin được.

- Ừ!

Trương Huyền gật đầu.

Nếu thứ này có tác dụng đối với Lộ Trùng, hắn thực sự muốn tự mình đi trồng.

- Nhưng ngươi là danh sư được trời thừa nhận...

Mặc Hồn Sinh bị dọa cho giật mình.

Vị chủ nhân này lại là danh sư được trời thừa nhận, thiên phú như vậy, một khi tu luyện vu hồn sư, chẳng khác nào bỏ qua thân phận... Có phải quá lỗ mãng hay không?

- Yên tâm đi. Ta đã sửa lại Dẫn Hồn quyết một lần. Cho dù dẫn hồn thành công, cũng sẽ không phát sinh ảnh hưởng đối với thân thể, có thể làm được linh hồn và thể xác hợp nhất!

Trương Huyền thản nhiên nói.

- Sửa chữa? Linh hồn và thể xác hợp nhất?

Trong hoa sen, Mặc Hồn Sinh trợn tròn mắt, môi run rẩy, hoàn toàn không thể tin được.

Dẫn Hồn quyết lại là công pháp vu hồn sư bọn họ tu luyện không biết bao lâu, từng trải qua không biết bao nhiêu cường giả thay đổi, các triều đại sửa chữa cũng làm không được. Người này chỉ nhìn mấy hơi thở là có thể sửa chữa, còn làm được linh hồn và thể xác hợp nhất?

Làm sao có thể!

Thời điểm hắn đang nghi ngờ, cảm thấy không có khả năng, lại thấy chủ nhân trước mắt khoanh chân ngồi xuống, thân thể thoáng lắc một cái, một cái bóng hư ảo xuất hiện ở phía trên.

- Dẫn hồn ra khỏi thân thể?

Giọng nói của hắn run lên.

Làm vu hồn sư lục tinh, hắn có thể nhìn ra rõ ràng, hồn phách vị chủ nhân này của mình đã rời khỏi thân thể.

- Bây giờ thấy ta sao?

Hắn đang khiếp sợ, liền nghe được giọng nói linh hồn của đối phương vang lên. Trương sư đứng lặng lẽ ở phía trước hoa sen.

- Thấy được...

Mặc Hồn Sinh run rẩy.

Trương Huyền thoả mãn gật đầu.

Xem ra hồn phách sử dụng Dẫn Hồn quyết thiên đạo rời khỏi thân thể, giống như chân khí thiên đạo. Chỉ cần mình nguyện ý, cho dù vu hồn sư thực lực cao hơn bản thân mình, ngươi cũng không nhìn ra.

Chỉ có muốn cho hắn nhìn thấy, mới có khả năng nhìn ra.

- Vù!

Xác nhận xong, tinh thần Trương Huyền thoáng động, lại trở lại thân thể.

- Hồn phách trở về vị trí cũ, viên mãn không tiết ra, huyệt đạo cộng hưởng, linh hồn và thể xác hợp nhất... Ngươi, ngươi thật sự thay đổi Dẫn Hồn quyết?

Nhìn thấy được hồn phách Trương Huyền trở lại thân thể, không xuất hiện bất kỳ biến hóa nào. Trái lại rất nhiều huyệt đạo, khẽ kêu lên giống như rồng ngâm vậy, Mặc Hồn Sinh thét một tiếng chói tai, hình như sắp sợ ngất đi.

Bọn họ đều là nam nhân!

dtv-ebook.com

Bình thường Dẫn Hồn quyết, hồn phách rời khỏi thân thể, sức sống thân thể sẽ nhanh chóng suy giảm, trở nên chán chường không chịu nổi.

Mà vị trước mắt này, toàn thân từ trên xuống dưới sức sống bừng bừng, phóng ra ánh sáng cường đại. Các huyệt hợp xướng, linh hồn và thể xác hợp nhất. Hồn phách trở về, không những không nhìn ra so với võ giả Hóa Phàm cảnh bình thường, có gì khác biệt, trái lại trên phương diện khí chất càng tốt hơn, cho linh hồn người khác cảm giác bị đè ép nồng đậm!

Chỉ liếc mắt nhìn, Mặc Hồn Sinh đã biết, đối phương tu luyện Dẫn Hồn quyết tuyệt đối khác hẳn với hắn tu luyện, đã hoàn toàn bị thay đổi, tránh né năm suy giảm của hồn lực, đạt tới một cấp độ khác.

Theo truyền thuyết, nghề nghiệp vu hồn này là tổ sư Lưu Mặc Tử lập phái, lấy trộm nội dung liên quan tới linh hồn trong thiên đạo sáng chế ra. Bởi vì thiên đạo có thiếu sót, nội dung trộm được không được đầy đủ, mới đưa đến chỗ thiếu hụt: xuất hiện năm suy giảm, âm hồn cùng thân thể không có cách nào hoàn toàn hợp nhất.

Hậu bối vu hồn sư không biết sử dụng bao nhiêu phương pháp, vẫn không có cách nào cải tiến được chút nào. Vị trước mắt này chỉ liếc mắt thoáng nhìn, không chỉ đổi xong, còn thành công...

Bảo hắn làm sao có thể không chấn động kinh ngạc được?

- Rốt cuộc làm sao làm được?

Sau khi hết khiếp sợ, ngay sau đó hắn hưng phấn nồng đậm:

- Được trời thừa nhận danh sư, có thể cải tiến Dẫn Hồn quyết... Phần năng lực và kiến thức này, sợ rằng thật sự có thể dẫn ta đi rất xa...

Nếu trước đó bị ép nhận chủ, thậm chí ký kết khế ước linh hồn, là bị ép bất đắc dĩ. Hiện tại tận mắt nhìn thấy được năng lực và thủ đoạn của đối phương, hắn đột nhiên ý thức được... chủ nhân này, có thể thật sự nhận đúng rồi!

Nhân vật thiên tài tuyệt thế như thế, sau này đi theo ở phía sau, tận tâm tận trách, chỉ cần lấy được chỉ điểm cẩn thận tỉ mỉ, rời khỏi gông cùm xiềng xích, vượt qua trước đó, nhất định là chắc chắn!

- Đây là thủ đoạn vu hồn sư ta học qua, và bí tịch phương pháp mấy năm nay nghiên cứu ra được, có thể sẽ có tác dụng đối với chủ nhân!

Nghĩ tới những thứ này, Mặc Hồn Sinh lại không do dự nữa, tinh thần thoáng động, từng đoạn tin tức, lại từ linh hồn truyền lại.

Vu hồn sư, có thể trực tiếp tiến hành truyền lại qua linh hồn. Loại phương pháp này so với giảng thuật, đọc sách đều muốn dễ dàng hơn.

Bởi vì là quan hệ khế ước, loại tốc độ truyền lại này càng nhanh hơn. Trương Huyền chỉ cảm thấy trước mắt chợt hoa lên. Trong đầu lập tức xuất hiện thêm một phần lớn kiến thức mới. Tất cả đều là của vu hồn sư.

Mặc Hồn Sinh là vu hồn sư lục tinh thượng cổ sống sót, lúc đó truyền thừa còn không có đứt đoạn, tất cả tri thức gần như bao chùm toàn bộ nghề nghiệp.

- Không hổ danh là chức nghiệp thượng cổ được người người kiêng kỵ, quả nhiên bác đại tinh thâm...

Đại khái nhìn qua một lần, miệng Trương Huyền mở ra, đầy hoảng sợ.

Thảo nào nghề nghiệp này có thể truyền thừa không biết bao nhiêu năm, bị nhiều người kiêng kỵ như vậy, thậm chí so với độc sư đều khủng khiếp hơn. Quả thật không thể khinh thường.

Dẫn Hồn quyết trước đó, đối với những cái này mà nói, chỉ là nhập môn cơ sở nhất.

- Cái phương pháp tách linh hồn này, là ngươi sáng lập ra?

Đột nhiên, nhìn thấy được một nội dung, Trương Huyền nhìn về phía hoa sen trước mắt.

Người này bị nhốt trong Cửu Tâm Liên mấy vạn năm, một lòng nghĩ ra được, mới đưa tới tách ra một phần linh hồn có thể thành công. Môn công pháp này, sợ rằng đúng là hắn nghiên cứu nhiều năm mới nhận được.

- Là ta lục lọi ra...

Mặc Hồn Sinh gật đầu:

- Dựa vào phương pháp này, có thể tách ra một bản thân khác. Sau này linh hồn bản thể cho dù bị giết hết, cũng có thể dựa vào phân thân này sống sót!

- Phân thân?

Trương Huyền sửng sốt.

- Đúng. Loại phân tách linh hồn này, có thể phục chế hoàn chỉnh bản thân, bao gồm ký ức! Nói trắng ra là, chẳng khác nào một lần nữa ngưng luyện một linh hồn. Nếu thật sự gặp phải nguy hiểm, dùng để bảo toàn tính mạng, cũng không tệ lắm!

Mặc Hồn Sinh nói.

Trương Huyền gật đầu, rất nhanh nhìn qua một lượt phương pháp phân tách linh hồn này.

Không thể không nói, bộ phương pháp này quả thật rất lợi hại, tuyệt đối là cực hạn đối với nắm giữ linh hồn có khả năng hoàn thành.

Xem ra, nếu không phải người này bị nhốt ở Cửu Tâm Liên, không có cách nào hấp thu linh khí tu luyện, dựa vào mấy vạn năm tích lũy, lý giải đối với vu hồn, trùng kích bát tinh, thậm chí cửu tinh, cũng không thành vấn đề.

Cũng đúng. Sống lâu như vậy, suốt ngày bị nhốt, mỗi ngày đều nghiên cứu xem làm thế nào thoát khỏi bị vây khốn, lý giải đối với hồn phách, lại không cường đại nữa, còn không bằng đâm đầu chết đi.

- Xem có bao nhiêu chỗ thiếu hụt!

Ý thức chìm đắm trong thức hải, hắn đi tới Thiên Đạo Đồ Thư Quán. Tinh thần thoáng động, in vô số tri thức đối phương truyền tới ở trên trang sách trắng.

Vù!

Tiện tay cầm tới sách liên quan tới linh hồn phân liệt, trực tiếp mở ra.

- Linh hồn phân liệt, Mặc Hồn Sinh sáng chế. Sau khi tu luyện, linh hồn có thể phân ra thành hai nửa... Chỗ thiếu hụt:...

Phía trên viết đầy nội dung.

- Chỉ có một trăm hai mươi chỗ thiếu hụt. Xem như là rất ít!

Xem xong nội dung, Trương Huyền không nhịn được tán thưởng.

Chỉ bằng vào lực lượng cá nhân, sáng tạo ra một công pháp chỉ có chừng một trăm chỗ thiếu hụt. Vu hồn sư trước mắt này những việc trải qua trước kia tuy rằng không mấy đáng tin, nhưng thực lực và thiên phú, lại là thật.

Cũng đúng. Không có thiên phú, lại làm sao có thể một đời chưa qua hết, liền trở thành Hóa Phàm đỉnh phong, vu hồn sư lục tinh.

- Chính xác!

Tinh thần thoáng động, rất nhiều sách vu hồn sư dung hợp với nhau, một lần nữa sinh ra thành bí tịch linh hồn phân liệt.

Hắn lại lật xem.

Lúc này chỗ thiếu hụt bên trong cũng chỉ có hơn mười chỗ.

- Xem ra sách liên quan tới linh hồn vẫn thu thập ít. Chờ đi Vạn Quốc Thành, tìm người mua thêm một ít!

Đối với công pháp linh hồn phân liệt có thể bảo toàn tính mạng, hắn vẫn hết sức động tâm.

Người tu luyện, ai cũng không dám bảo đảm sẽ gặp phải nguy hiểm thế nào. Môn công pháp này thật sự có thể tu luyện thành công. Đối với hắn mà nói, trình độ nguy hiểm tuyệt đối sẽ giảm đi rất lớn.

Chỉ có điều, chỗ thiếu hụt của môn công pháp này quá nhiều. Đối với hắn mà nói, tạm thời còn không có hứng thú quá lớn. Cho dù thật sự muốn tu luyện, cũng phải thu thập càng nhiều sách hơn, hoàn toàn bổ sung vào lại nói sau.

- Nhìn Cửu Tâm Liên!

Lại nghiên cứu một hồi, biết một ngày hai ngày không có cách nào học được tri thức do đối phương truyền tới, Trương Huyền cũng không nóng nảy. Hắn mở mắt, rơi vào trên đóa hoa sen màu đen trước mắt.

Thứ này được xưng là thần vật. Hắn cũng muốn biết, rốt cuộc nó có công hiệu gì.

Ngón tay vừa tiếp xúc, trong đầu than nhẹ "chỗ thiếu hụt".

Vù!

Một quyển sách xuất hiện ở trước mắt.

- Cửu Thiên Liên Thai, thiên ngoại rơi xuống, được Mặc Hồn Sinh đoạt được, cần rất lực lượng tinh thuần tẩm bổ. Sau khi hoàn toàn trưởng thành, có thể chế luyện thân thể hoàn mỹ. Khuyết điểm: một, còn chưa đạt được trạng thái trưởng thành. Khi hoàn toàn thành thục, toàn thân trở nên trắng muốt...

- Hóa ra không phải gọi là Cửu Tâm Liên, mà là Cửu Thiên Liên Thai! Chế luyện thân thể thật ra là chính xác!

Nhìn trang đầu tiên, Trương Huyền gật đầu.

Ban đầu, hắn thật sự cho rằng nó gọi là Cửu Tâm Liên. Hiện tại xem ra, tuy rằng bị nhốt mấy vạn năm, Mặc Hồn Sinh người này vẫn không nhận ra được.

Cửu Thiên Liên Thai... Tuy rằng trên sách không đánh dấu cấp bậc cụ thể, nhưng xem ra cũng không thấp.

- Tự nhiên chỉ có năm chỗ thiếu hụt!

Mở ra trang thứ hai, đang muốn tiếp tục xem tiếp, Trương Huyền đột nhiên sửng sốt.

Ghi chép chỗ thiếu hụt, tự nhiên chỉ có hai trang, năm chỗ.

Bảo bối ít chỗ thiếu hụt như vậy, nhận được từ Đồ Thư Quán, tuyệt đối là lần đầu tiên nhìn thấy.

- Không hổ danh là thần vật...

Mắt hắn nóng như lửa, đột nhiên có một ý nghĩ xông ra:

- Nếu như học được linh hồn phân liệt, chia ra một phân thân, luyện hóa thứ này làm thân thể, không phải là xuất hiện thêm một cái mạng sao?

Càng nghĩ hắn càng kích động.

Đây chính là thần vật chỉ có năm chỗ thiếu hụt, mang đi luyện hóa nó thành phân thân, có thể tưởng tượng tuyệt đối sẽ trở nên vô cùng cường đại.

- Chỉ tiếc là... ta sợ rằng không sống được tới khí thứ này trưởng thành...

Sách ghi lại chỗ thiếu hụt đầu tiên, chính là gốc Cửu Thiên Liên Thai này còn chưa trưởng thành.

Hoàn toàn trưởng thành, toàn thân Cửu Thiên Liên Thai trở nên trắng muốt, mà không phải là dáng vẻ đen như mực của cái trước mắt này.

Cắn nuốt hết tất cả gia sản của Mặc Hồn Sinh, lại còn sống mấy vạn năm, vẫn là bộ dạng này. Lấy tuổi thọ mấy trăm năm của hắn, nhất định là không sống tới khí trưởng thành.

Không trưởng thành, lại không có cách nào luyện hóa, mạnh mẽ đi làm, làm không tốt sẽ giống như Mặc Hồn Sinh này, bị nhốt ở trong đó, muốn chết cũng không xong.

- Ừ? Thứ này cần lực lượng tinh thuần nhất tẩm bổ, có khả năng trưởng thành. Ta là chân khí thiên đạo, vô cùng tinh thuần, có thể xem như là chất dinh dưỡng hay không?

Trong lòng hắn thoáng động, một ý nghĩ xông ra.

Miêu tả liên quan tới gốc Cửu Thiên Liên Thai này, đoạn thứ nhất chính là cần phải có lực lượng tinh thuần nhất tẩm bổ. Hiện tại hắn không tìm được đầy đủ linh thạch, nhưng chân khí thiên đạo lại vô cùng tinh thuần, có lẽ có thể thử xem.

Nắm rễ của cây Liên Thai, một luồng chân khí rót vào bên trong.

- A...

Chân khí mới tiến vào trong, liền nghe được một tiếng kêu thảm thiết giống như heo bị chọc tiết.

- Nên nói ta đều nói, không cần...

Mặc Hồn Sinh sắp phát điên rồi. Vừa rồi, những gì liên quan tới vu hồn sư hắn đã truyền tới, đối phương lại truyền thụ chân khí tiến vào. Đổi lại thành ai, sợ rằng đều sẽ cho rằng đối phương muốn giết chết hắn.

- Ách...

Trương Huyền vội vàng ngừng lại.

Chỉ nghĩ chân khí tẩm bổ, không nghĩ tới tên này vẫn ở bên trong.

Vu hồn đối với chân khí thiên đạo có nỗi sợ hãi thiên nhiên. Hơn nữa người này bị bùa hộ mệnh vảy rồng đánh chỉ còn lại có nửa cái mạng, làm thế nào ngăn cản được chân khí công kích.

Không có bị trực tiếp loại bỏ, đã coi như là không tệ.

Dừng truyền thụ chân khí, Trương Huyền đang định bỏ gốc hoa sen này vào chiếc nhẫn trữ vật, sau đó lại nghiên cứu. Đột nhiên hắn nhìn thấy được rễ cây vừa được truyền thụ chân khí, đã biến thành màu trắng.

- Biến thành màu trắng? Lẽ nào chân khí thiên đạo thật sự có tách dụng?

Ánh mắt hắn nhất thời sáng lên. Trong cảm giác không thể tin được, hắn lại cầm lấy một sợi rễ, lại một luồng chân khí truyền thụ vào trong.

- A...

Tiếp theo trong hoa sen lại truyền tới tiếng kêu la bi thảm nhất trần gian.

Một lát sau, hắn cầm lấy hoa sen.

- Quả nhiên là như vừa rồi đã xem. Chân khí thiên đạo quả nhiên có thể khiến cho thứ này mau chóng trưởng thành...

Nhìn thấy được sợi rễ vừa rồi, Trương Huyền đầy hưng phấn, không nhịn được an ủi một câu:

- Ta không phải muốn giết chết ngươi. Chỉ là thử gốc Cửu Tâm Liên này thế nào. Không cần khẩn trương. Ta lại thử một chút, lại một chút thôi...

- Không cần. A...

Mặc Hồn Sinh khóc.

Sau này ta ngoan ngoãn nghe lời còn không được sao? Ngươi thử thêm vài lần, chỉ sợ cũng không cần làm gì ta, ta đã sớm chết...

...

Bên ngoài sơn động.

- Đã xảy ra chuyện gì? Chúng ta có nên đi vào xem thử hay không?

- Hình như là tiếng Mặc Hồn Sinh kêu thảm. Trương sư không có sao chứ?

Nghe được tiếng kêu thảm, mọi người đang dùng cơm đều đứng dậy.

- Trương sư vừa rồi căn dặn, có chuyện cần đi nghiên cứu. Chúng ta tốt nhất không nên quấy rầy. Ta thấy không bằng... tạm thời nghe một chút xem rốt cuộc có chuyện gì xảy ra, mới quyết định!

Triệu Phi Vũ có chút thận trọng vững vàng hơn, khuyên mọi người.

- Ừ!

Mọi người gật đầu, lỗ tai dựng thẳng lên, nghe động tĩnh từ phía trong sơn động. Ngay sau đó liền nghe được có tiếng nói lúc có lúc không truyền đến.

-... Không cần khẩn trương. Ta lại thử một chút, lại một chút thôi...

- Không cần, a...

...

- Lại thử một chút? Lại một chút thôi? Còn không cần khẩn trương?

Mọi người đưa mắt nhìn nhau, mỗi một người trợn tròn đồng tử.

Sắc mặt Triệu Phi Vũ còn đỏ lên, nghẹn nửa ngày, mới nói ra được.

- Hai người bọn họ... đều là nam nhân...

Thân phận chân chính của Triệu Phi Vũ

dtv-ebook.com

Thử nghiệm một hồi, phát hiện chân khí thiên đạo quả thật có thể khiến cho Cửu Thiên Liên Thai lột xác trưởng thành, lúc này Trương Huyền mới ngừng lại được, hai mắt tỏa ra ánh sáng.

Có thể khiến cho thứ này trưởng thành, lại có phương pháp tách linh hồn, tạo ra một phân thân, ở trong tầm tay.

Chỉ có điều, trước đó phải nghĩ biện pháp lấy Mặc Hồn Sinh ra lại nói!

Nếu không một khi đưa vào chân khí, hắn lại gào khóc thảm thiết, sợ rằng Liên Thai còn chưa có trưởng thành, người lại chết trước.

Một người hầu vu hồn sư Hóa Phàm cửu trọng, cho dù thực lực không nhiều bằng lúc trước, cũng mạnh mẽ hơn so với không có!

- Trước hết tu luyện công pháp vu hồn, bồi dưỡng cỏ tỉnh hồn!

Biết lấy ra Mặc Hồn Sinh, cần phải có kỳ ngộ, Trương Huyền cũng không nóng nảy. Mắt hắn rơi vào trên công pháp tu luyện vu hồn sư.

Trước đó hắn tu luyện Dẫn Hồn quyết, giống như võ giả tập trung hơi thở. Ngay cả tập trung hơi thở cũng làm không được, không có cách nào trở thành võ giả. Cùng lý do, dẫn hồn không thành công, không có thể trở thành vu hồn sư.

Dẫn Hồn quyết, chỉ là khiến cho linh hồn ra khỏi thân thể. Một khi rời khỏi thân thể, lại hoàn thành, muốn khiến cho linh hồn không ngừng

tăng cường, giống như võ giả thăng cấp, lại cần phải có các loại công pháp.

Mặc Hồn Sinh làm vu hồn sư lục tinh, trong đầu hắn, phương pháp tu luyện liên quan tới hồn phách cũng không ít. Lại thêm các loại tâm đắc tu luyện, đủ để gần hơn một nghìn quyển.

Sửa lại một chút, phát hiện công pháp từ dẫn hồn thành công cần khoảng Hóa Phàm nhị trọng, không có sai lầm chút nào. Sau nhị trọng, lại ít nhiều có một vài chỗ thiếu hụt.

- Vừa vặn không chênh lệch nhiều với tu vi của ta bây giờ. Bắt đầu tu luyện!

Hiện tại hắn vừa vặn là Hóa Phàm nhất trọng đỉnh phong. Nếu như linh hồn cũng có thể tu luyện đến mức như vậy, là có thể phù hợp hoàn mỹ, khiến cho lực chiến đấu tăng thêm không ít.

Khoanh chân ngồi dưới đất, tinh thần hắm thoáng động. Hồn phách rời khỏi thân thể, dựa theo công pháp thiên đạo vu hồn đã sửa sang xong, bắt đầu tu luyện.

Tăng tăng tăng tăng!

Hồn lực nhanh chóng tiến bước.

Không biết qua bao lâu.

Vù!

Hồn phách trở về vị trí cũ, Trương Huyền từ từ mở mắt.

Lúc này bên ngoài trời đã sáng. Ánh sáng mặt trời xuyên qua khe sơn động chiếu vào, đặc biệt chói mắt.

- Trải qua một đêm tu luyện, lực lượng hồn phách của ta tự nhiên đạt được Hóa Phàm nhị trọng!

Công pháp thiên đạo đầy đủ, lại có linh thạch trung phẩm cung cấp lực lượng, hồn phách nâng cao rất nhanh. Thời gian một đêm, tự nhiên đạt tới cảnh giới Hóa Phàm nhị trọng.

Nói cách khác, lực lượng hồn phách mạnh hơn so với tu vi của bản thân hắn.

- Chỉ có điều, vu hồn là cấm kỵ của đại lục. Tốt nhất không nên tùy tiện sử dụng...

Vu hồn sư giống như độc sư, là cấm kỵ, khiến cho không ít người kiêng kỵ. Nếu như có người biết linh hồn hắn có thể rời khỏi thân thể, đồng thời nắm giữ lực chiến đấu, thân phận danh sư chỉ sợ cũng rất khó bảo đảm.

Bởi vậy, không phải vạn bất đắc dĩ, tốt nhất không nên điều động sử dụng loại lực lượng này.

- Đã có thể bồi dưỡng cỏ tỉnh hồn!

Hắn duỗi người đứng dậy.

Mặc Hồn Sinh đã truyền thụ phương pháp bồi dưỡng cỏ tỉnh hồn cho hắn.

Cái gọi là cỏ tỉnh hồn, cũng không phải là một loại thực vật đặc biệt nào đó, là linh hồn sử dụng phương pháp đặc biệt bồi dưỡng, khiến cho dược liệu đưa đến thu hút linh hồn, khiến cho nó có tác dụng thức tỉnh.

Chỉ có điều, không quan tâm bồi dưỡng thế nào, đều cần tìm được một gốc thực vật có thể dung hợp linh hồn.

Loại vật này, cũng không dễ tìm. Sợ rằng chỉ có thể đi Vạn Quốc Thành mua.

Đi ra khỏi sơn động, hắn phát hiện những người khác cũng đều tỉnh lại. Mỗi một người đã chuẩn bị tốt từ lâu, tinh khí mười phần.

Kinh hoàng và tiêu hao ở mộ vu hồn ngày hôm qua, trải qua cả đêm điều tức, tất cả đều khôi phục lại.

- Đi Vạn Quốc Thành!

Trương Huyền đánh tiếng.

Mọi người lại nhảy lên lưng linh thú Triệu Phi Vũ, trực tiếp phóng lên bầu trời. Yêu thần thú cũng theo sau.

Về phần hai người Tái các chủ, Lạc Trúc, sớm nghe nói về thi đấu danh sư, cũng muốn đi quan sát một chút, sẽ không quay về Hồng Hải Thành, đi theo ở phía sau.

Ầm!

Giống như một vạch đen xẹt qua phía chân trời, cắt phá không trung, mọi người ngồi ở trên lưng linh thú, trực tiếp bay về phía trước. Có yêu thần thú, linh thú nổi danh liên minh hộ tống, một đường bay đi không có con man thú, linh thú nào không có mắt dám qua quấy rối.

Thậm chí cùng là cường giả cưỡi linh thú bay, nhìn thấy được khí tức nồng đậm từ trên người nó phát ra, tất cả đều tránh né, không dám tới gần.

Một đường thông suốt.

Năm ngày sau, một tòa thành thị cực lớn, xuất hiện ở tầm mắt mọi người.

Thành thị này so với Hồng Hải Thành càng khí thế hơn. Đủ loại kiến trúc, giống như từng đoạn vảy rồng, xa hoa.

Đứng ở trước cửa sổ trên lưng thú, cúi đầu nhìn xuống dưới, thành thị cực lớn nằm ở trên một vị trí bình nguyên cực lớn, giống như là một bức tranh vẽ, sạch sẽ chỉnh tề. Một con sông cực lớn, từ trong đó chảy xuôi qua, mang đến sức sống và sinh lực vô hạn.

- Liên minh vạn quốc, có sứ quán thương mại của các quốc gia, cũng có nơi giao dịch do các thế lực cùng cấp bậc thành lập. Còn có điểm truyền tống hàng hóa của Huyễn Vũ đế quốc... Thế lực đan xen, ngư long hỗn tạp, loại người gì cũng có! Chỉ có điều, bất kể là ai, chỉ cần ở Vạn Quốc Thành, đều phải nghe theo mệnh lệnh của minh chủ liên minh phủ!

Triệu Phi Vũ mỉm cười.

- Ừ!

Trương Huyền gật đầu.

Minh chủ phủ, được xưng là vương thất của liên minh vạn quốc, người cầm quyền liên minh chân chính. Ban đầu thời điểm ở Thiên Vũ vương quốc, hắn đã nghe nói.

Về phần Danh Sư Đường, tuy rằng địa vị cực cao, lại không để ý tới chính sự. Chỉ cần không gây ra rung chuyển đối với xã hội, bọn họ cơ bản sẽ không xuất thủ, cũng sẽ không can dự.

- Hiện tại còn cách thời điểm thi đấu danh sư còn một thời gian rất dài. Các vị không bằng đi tới minh chủ phủ ta, tạm thời ở lại, nghỉ ngơi mấy ngày cho tốt, để cho ta cũng cố gắng chiêu đãi một chút, lại đi nghe ngóng tình hình rồi đi tới Danh Sư Đường cũng không muộn!

Triệu Phi Vũ nói.

Bây giờ cách cái gọi là thi đấu danh sư, còn có hơn hai tháng, cũng không cần vội vàng.

- Minh chủ phủ? Lẽ nào Triệu công tử, là người của minh chủ phủ?

Tái các chủ nghi ngờ nhìn qua.

Vị Triệu Phi Vũ này vẫn đi theo phía sau Trương sư, hắn còn tưởng rằng là bằng hữu, cũng không biết là người của Vạn Quốc Thành.

Ngay cả đám người Triệu Nhã cũng chỉ biết vị Triệu công tử này là đặc sứ của liên minh. Thân phận cụ thể, cũng không biết là thế nào.

- Đúng, minh chủ Triệu Thiên Hào, chính là gia phụ!

Triệu Phi Vũ nói.

- Ngươi là con trai của Triệu minh chủ? Không đúng. Triệu minh chủ chỉ có một vị công tử Triệu Huy, ta từng gặp mặt...

Tái các chủ sửng sốt.

Triệu minh chủ là người có quyền lợi lớn nhất trong toàn liên minh vạn quốc. Công tử của hắn, tương đương với người kế vị. Làm các chủ Giám Bảo các, hắn từng gặp mặt vài lần. So với vị Triệu Phi Vũ trước mắt này, hoàn toàn khác hẳn.

- Tại hạ không phải có ý định lừa gạt các vị. Chỉ là một mình xuất môn ở bên ngoài, để cho tiện, cố ý ngụy trang một chút!

Khẽ cười, Triệu Phi Vũ thoáng lau ở trên mặt một cái. Diện mạo nhất thời có biến hóa rất nhỏ. Tuy rằng thoạt nhìn vẫn là hình dáng trước đó, lại là mắt ngọc mày ngài, rõ ràng là một nữ tử.

Mặc dù vẫn mặc nam trang, nhưng bất kể khí chất hay là dung mạo trên người, đều hoàn mỹ không tỳ vết, so với Mạc Vũ công chúa trước đó, cũng hoàn toàn không yếu hơn.

- Ngươi là nữ tử?

Đám người Tái các chủ, Lạc Trúc, Triệu Nhã mới chợt hiểu ra.

Nếu nói trong đám người, trấn tĩnh nhất sợ rằng chỉ có một mình Trương Huyền.

Trước đây lần đầu tiên nhìn thấy, mắt Minh Lý lại nhận ra thân phận nữ tử của nàng. Hiện tại cho dù vạch trần bí mật, hắn cũng không cảm thấy

chấn động kinh ngạc.

- Triệu Huy Tái các chủ vừa nói, chính là gia huynh. Ta là nhị công chúa của liên minh, Triệu Liên!

Triệu Phi Vũ tự giới thiệu bản thân mình:

- Từ nhỏ người yếu, phụ thân vì để cho ta giống như người bình thường, sắc phong một danh hiệu Phi Vũ công chúa, bởi vậy dùng tên giả Triệu Phi Vũ. Các ngươi cũng có thể gọi ta là Triệu Phi Vũ!

- Hóa ra là Phi Vũ công chúa!

Hai người Tái các chủ, Lạc Trúc nhìn nhau, mới chợt hiểu ra.

Minh chủ có một vị công chúa yếu ớt nhiều bệnh, bọn họ sớm có nghe thấy. Nghe nói là cơ tiên thiên không có lực, tìm khắp toàn bộ liên minh, cũng không có cách nào trị liệu. Lúc gặp mặt, lại là thân nam nhi. Bọn họ căn bản không nghĩ tới là nàng.

- Nghe nói, trước đây Triệu minh chủ ban thưởng cái phong hiệu này, là muốn nhị công chúa nhiều bệnh có thể bay giống như chim yến, tung bay lên múa lượn. Đáng tiếc, treo giải thưởng thiên hạ, cũng không tìm được phương pháp trị liệu. Thế nào...

Tái các chủ đầy nghi ngờ nhìn qua.

Phi Vũ công chúa chữa bệnh, lại kinh động không ít người. Vô số y sư đến đây, cuối cùng đều sắp thành lại bại. Dựa theo đạo lý bình thường, nàng chắc hẳn là nằm ở trên giường, không có cách nào đi lại. Thế nào tinh khí thần lại không khác gì với người bình thường vậy?

Lẽ nào nghe đồn có sai lầm?

- Là Trương sư đã cứu ta!

Triệu Phi Vũ mỉm cười, trong đôi mắt sáng động lòng người, khiến người ta nhìn thấy, mắt không nhịn được nhất thời sáng lên.

- A!

Tái các chủ mới chợt hiểu ra.

Biết thân phận đối phương, hắn vẫn kỳ quái. Đường đường là công chúa, một trong những nhân vật có quyền lực nhất ở liên minh vạn quốc, vì sao đối với Trương sư lại tin tưởng và nghe theo như vậy, thậm chí lễ độ cung kính. Hóa ra là vì nguyên nhân này.

- Sớm nghe nói y thuật của Trương sư rất cao minh, không nghĩ tới lợi hại như vậy...

Hắn cười gượng một tiếng.

Trước đó, đã nghe Tôn Cường nói thiếu chủ của mình có y thuật rất cao minh. Ở dãy núi lớn Ôn Ngôn, hắn còn tận mắt nhìn thấy được phương pháp trị liệu đánh ngất xỉu cường đại. Giờ nghe được Phi Vũ công chúa tự mình thừa nhận, hắn mới hiểu được, phương diện chữa bệnh, vị Trương sư này còn cường đại đáng sợ hơn.

Cơ tiên thiên của công chúa không có lực, trước đây lại chấn động toàn bộ liên minh, không biết bao nhiêu y sư đều tới khám, không có bất kỳ biện pháp nào. Trương sư lại có thể giải quyết, đủ thấy y thuật cao.

- Trương sư, Phi Vũ quả thật không phải có ý định giấu diếm, xin hãy tha lỗi!

Giới thiệu xong thân phận, Triệu Phi Vũ mỉm cười, nhìn về phía Trương sư trước mắt.

Vị thanh niên này tuổi tác tương đương với nàng, lại đối với nhiều loại chức nghiệp như: danh sư, y sư, giám bảo, trận pháp... hiểu rõ sâu đậm, thiên phú mạnh mẽ. So với vị ca ca có danh tiếng rất lớn kia của nàng, cũng chỉ mạnh hơn chứ không kém!

Khiến cho từ ở sâu trong nội tâm nàng sinh ra ý kính nể.

- Khách khí. Nàng đã là công chúa, con đường tin tức chắc hẳn là cực rộng. Ta vừa vặn có chuyện muốn hỏi thăm một chút!

Sớm biết rằng đối phương là nữ tử, nhưng nghe đến là thân phận công chúa, Trương Huyền cũng có chút giật mình. Thấy nàng nói chuyện với mình, hắn không nhịn được mở miệng hỏi.

- Trương sư mời nói!

Triệu Phi Vũ gật đầu.

Không thể không nói, nàng thực sự rất đẹp. Tuy rằng không có tu vi gì, lại anh khí ép người, tự mang theo một hồi khí chất.

- Ta muốn mua một gốc cỏ An Hồn, số năm càng nhiều càng tốt. Nếu như bây giờ không có, hoa Trầm Tình cũng được. Tốt nhất có thể là 500 năm trở lên, chủ yếu nhất... phải tươi, có thể trồng sống. Loại đã từng phơi khô đối với ta không có tác dụng. Không biết Phi Vũ công chúa có thể giúp ta hỏi thăm một chút hay không?

Suy nghĩ một chút, Trương Huyền nói.

Cỏ tỉnh hồn, cũng không phải chế tạo thực vật đặc biệt nào đó, chỉ cần có thể ẩn chứa khí tức linh hồn là được. Mấy ngày qua, vẫn suy nghĩ, khiến cho hắn nghĩ đến hai loại dược vật có thể lấy ra được trong phạm vi của liên minh vạn quốc.

Cỏ An Hồn, hoa Trầm Tình.

Hai thứ này danh tiếng không lớn, lại trân quý dị thường. Hắn đối với cuộc sống ở liên minh không quen. Nếu vị này chính là công chúa, muốn tìm, chắc hẳn là vô cùng đơn giản.

- Cỏ An Hồn, hoa Trầm Tình? Tươi?

Không nghĩ tới vị Trương sư này muốn loại vật này, Triệu Phi Vũ sửng sốt, đôi mi thanh tú nhíu lại.

Minh chủ liên minh

dtv-ebook.com

Cỏ An Hồn, yên ổn hồn phách, có thể khiến cho tâm thần bình tĩnh, sóng nước không sinh.

Hoa Trầm Tình, có thể khiến cho tâm cảnh lắng đọng, thậm chí ngay cả tình cảm, cũng có thể trở thành phai nhạt.

Hai loại dược liệu đều vô cùng hiếm thấy. Cho dù là liên minh vạn quốc, cũng không tìm được mấy gốc. Muốn một loại trong đó vẫn còn sống, năm trăm năm... Độ khó không phải lớn bình thường.

- Cái này... ta cũng không rõ lắm. Chỉ có điều đến minh chủ phủ, có thể hỏi phụ thân ta. Hắn cho dù không biết, chắc hẳn lcũng có thể giúp ngươi điều tra ra!

Triệu Phi Vũ nói.

Trương Huyền gật đầu.

Vị trước mắt này, chỉ là một công chúa bị bệnh nặng, cho dù xem sách nhiều, đối với loại dược liệu hiếm có này, khẳng định cũng không biết nhiều. Phụ thân nàng, Triệu minh chủ lại khác.

Khống chế toàn bộ liên minh, muốn nghe ngóng được tin tức về một gốc dược liệu, dễ dàng như trở bàn tay.

Hiểu rõ những điều này, Trương Huyền không hỏi thêm nữa, yên tĩnh đứng ở phía trước cửa sổ, củng cố tu vi.

Năm ngày này, thực lực của hắn tuy rằng không đột phá đến Hóa Phàm nhị trọng, chân khí trong cơ thể, lại càng tinh thuần hơn, vừa dày vừa nặng.

Có kinh nghiệm về Hồng Trần Đạp Thiên Bộ tiêu hao rất nhiều này, biết chân khí không chỉ cần tinh thuần, vừa dày vừa nặng cũng là mấu chốt. Bởi vậy, mấy ngày qua, hắn hoàn toàn không có ngừng lại chút nào, không ngừng tích lũy. Lúc này đan điền, chân khí kích động, lực lượng tuôn ra. Nói riêng về số lượng chân khí, so với mấy ngày hôm trước, chí ít tăng thêm một phần mười!

Đừng xem thường một phần mười. Sử dụng Đạp Thiên Bộ, là có thể duy trì tối đa thêm hai, ba lần hít thở, tránh cho từ không trung rơi xuống.

Biết đi tới Vạn Quốc Thành, mọi người cũng không nhiều nói. Linh thú tiếp tục bay. Rất nhanh một kiến trúc cao lớn huy hoàng xuất hiện ở phạm vi tầm nhìn.

Minh chủ phủ là chỗ cốt lõi nhất của liên minh vạn quốc, tự mang theo khí thế. Còn chưa đến trước mặt, lại khiến người ta có một loại cảm giác áp bách cường đại.

- Cho dù là linh thú của ta, cũng không có cách nào trực tiếp bay vào minh chủ phủ. Chúng ta lại xuống ở chỗ này đi!

Mỉm cười, Triệu Phi Vũ căn dặn một tiếng. Cánh khổng lồ của linh thú dưới thân run lên, trực tiếp hạ xuống phía dưới. Chỉ trong chốc lát, đứng ở trên quảng trường rộng rãi trước minh chủ phủ.

Nhảy xuống khỏi lưng thú, nhìn quanh một vòng, Trương Huyền nhất thời không nhịn được xúc động.

Không hổ danh là chỗ trung tâm nhất liên minh vạn quốc. Kiến trúc cao lớn không nói, trong đó mơ hồ tràn ngập linh khí. Không cần nhìn chỉ biết, có đầy đủ loại trận pháp.

Nếu có người dám qua quấy rối, sợ rằng không cần binh sĩ ra tay, chỉ riêng trận pháp, là có thể loại bỏ được thiên quân vạn mã.

Thảo nào Triệu Phi Vũ cũng không dám ép buộc man thú bay vào. Nếu thật sự làm như vậy, sợ rằng còn chưa đi xa, sẽ rơi vào trong trận pháp, khó có thể chạy trốn.

Giương mắt nhìn lại, phía trước cung điện, nhiều đội binh sĩ tuần tra. Trên thân tất cả những người này đều mặc khôi giáp màu xanh xám, trong tay cầm trường thương, khí tức rộng lớn.

- Cường giả Tông Sư?

Liếc mắt thoáng nhìn, Trương Huyền đầy kinh ngạc. Những hộ vệ bình thường, tự nhiên đều đạt tới cường giả Tông Sư cảnh!

Tông Sư ở nơi Thiên Huyền vương quốc thế này, không có một người. Cho dù chỗ vương quốc nhị đẳng của Lưu sư, cũng chỉ có lão tổ trấn quốc. Ở chỗ này lại chỉ là hộ vệ. Chênh lệch to lớn, khiến cho người ta líu lưỡi.

Chỉ có điều, suy nghĩ một chút cũng lại bừng tỉnh. Vạn Quốc Thành lại là nơi có danh sư tứ tinh. Loại cường giả này giảng bài, chỉ cần nghe tới một đoạn, là có thể khiến cho người ta có lĩnh ngộ sâu hơn đối với tu luyện. Đột phá gông cùm xiềng xích, cũng lại trở nên càng đơn giản hơn.

Cho dù không nghe thấy loại cường giả cấp bậc như vậy giảng bài, chương trình học của danh sư tam tinh,nhị tinh, cũng đủ để cho hắn đột phá. Hơn nữa, Vạn Quốc Thành làm trung tâm buôn bán kinh tế, vật tư phong phú, linh khí dư thừa, thực lực chỉnh thể mạnh mẽ là tất nhiên.

Đám người Triệu Nhã vốn đang cảm thấy đạt được Chí Tôn, có thể được cho là kiêu hùng một phương, thực lực không yếu. Lúc này nhìn thấy được tùy tiện một vài binh sĩ, cũng hoàn toàn không yếu, tất cả đều hoàn toàn bất đắc dĩ.

Không hổ danh là thủ đô của liên minh vạn quốc, quả nhiên đáng sợ!

- Thuộc hạ ra mắt Phi Vũ công chúa, Kim đại nhân!

Đang xúc động, lại thấy một đội binh sĩ đi tới trước mặt. Một tướng lĩnh mặc khôi giáp màu vàng phía trước, tiến lên nghênh đón. Vật cưỡi của Triệu Phi Vũ là linh thú Hóa Phàm tam trọng, người của minh chủ phủ gần như đều biết. Thấy nó đi tới, bọn họ tất nhiên biết công chúa trở về phủ.

Tướng lĩnh có khí tức mơ hồ, đối với xung quanh có khả năng khống chế rất mạnh. Không cần nhìn cũng biết, dĩ nhiên vượt qua Chí Tôn cửu trọng, tiến vào Hóa Phàm cảnh, là một vị cường giả Hóa Phàm chân chính.

- Đi chuẩn bị một chỗ biệt viện sạch sẽ, linh khí sung túc, an bài cho những người bằng hữu này của ta ở lại, không được chậm trễ!

Triệu Phi Vũ giơ hai tay ngăn lại, thần sắc thản nhiên.

Bình thường cùng nàng ở chung, không nhìn ra điều gì. Lúc này khí thế công chúa lộ rõ, tự mang theo một hồi khí chất.

- Vâng!

Tướng lĩnh liền vội vàng gật đầu, không dám chậm trễ.

- Ừ!

Triệu Phi Vũ lên tiếng, sau đó quay mặt lại:

- Trương sư, ta dẫn ngươi đi gặp phụ vương!

- Được!

Trương Huyền gật đầu, căn dặn đám người Triệu Nhã đi theo phía sau đối phương, lúc này mới cùng Triệu Phi Vũ, đi về phía cung điện.

Cung điện cũng không xa hoa. Bên trong cũng không có quá nhiều hộ vệ, trái lại yên tĩnh khác thường. Thoạt nhìn giống như là một chỗ công viên vắng vẻ yên tĩnh.

Nếu không phải Triệu Phi Vũ tự mình dẫn tới, bên ngoài lại có binh sĩ gác, cũng sẽ hoài nghi có phải đi nhầm chỗ hay không.

- Phụ vương ta không thích để cho người ta tiền hô hậu ủng, cho nên ở đây sẽ không lưu lại hộ vệ gì. Lại nói, biết đây là minh chủ phủ, tin tưởng cũng không có người nào không có mắt, dám qua quấy rối!

Nhìn ra được sự nghi ngờ của hắn, Triệu Phi Vũ mỉm cười.

- Ừ!

Trương Huyền gật đầu.

Từ khi sống lại tới nay, đi qua mấy chỗ vương cung, toàn bộ đều có phòng ngự nghiêm mật. Nơi này lại bộ dáng như thế, xem ra vị phụ thân này của Triệu Phi Vũ, đối với thực lực của mình, có tự tin tuyệt đối.

Thuận miệng nói chuyện với nhau, hai người vòng qua từng hành lang, đi tới phía trước một đại sảnh.

Sai người ta thông báo một tiếng, hai người đi về phía trong.

Tiến vào đại sảnh, Trương Huyền lập tức nhìn thấy được một người trung niên uy nghiêm ngồi ở trên chỗ ngồi chính giữa, trên người tản ra khí tức cường đại, so với yêu thần thú, cũng hoàn toàn không yếu hơn. Hiển nhiên đã đạt được Hóa Phàm tứ trọng đỉnh phong.

So sánh với đám người Tái các chủ, Hàn đường chủ đã gặp trước đó, hắn cũng không kém hơn dù chỉ nửa điểm.

Đồng thời là Hóa Phàm tứ trọng đỉnh phong, thực lực trong đó, cũng vẫn chênh lệch rất lớn.

Thật giống như yêu thần thú, mấy người Hàn Trùng đường chủ tạo thành trận pháp vẫn không có cách nào chống lại.

- Phụ vương!

Triệu Phi Vũ bước lên trước.

- Ừ, đã trở về!

Người trung niên gật đầu, mắt rơi vào trên người Trương Huyền, không nhịn được nhất thời sáng lên.

Thực lực của bản thân hắn mạnh mẽ, hơn nữa ở lâu trên chức vị cao, tự mang theo một khí chất. Ngay cả hội trưởng y sư Công Mạnh trước đây gặp hắn, cũng nơm nớp lo sợ, có chút kinh hoàng. Người này thoạt nhìn chưa đủ hai mươi tuổi, thần sắc tự nhiên, hoàn toàn không khiếp sợ.

Chỉ dựa vào điểm ấy, đã biết không đơn giản.

- Vị này chính là Trương sư!

Triệu minh chủ mỉm cười, nhìn qua.

- Tại hạ là Trương Huyền, ra mắt minh chủ!

Trương Huyền gật đầu.

- Ừ!

Thấy bộ dáng này của hắn, Triệu minh chủ càng thoả mãn hơn:

- Chuyện của ngươi, ta đã nghe nói. Chưa đủ hai mươi, liền trở thành danh sư nhị tinh, khiêu chiến tường nghi vấn khó xử lý của Thiên Vũ vương quốc, giải quyết tất cả vấn đề khó khăn, sát hạch giám bảo sư, cứu Hàn đường chủ... Còn giải quyết căn bệnh cả tiểu nữ. Quả nhiên là anh hùng trẻ tuổi!

- Minh chủ quá khen!

Nghe hắn nói cặn kẽ như vậy, vừa mới bắt đầu còn cảm thấy kỳ quái, Trương Huyền lập tức bừng tỉnh.

Nữ nhi một mình đi Thiên Vũ vương quốc, mặc dù có Kim Tòng Hải bảo vệ, nếu nói không quan tâm, nhất định là không có khả năng. Tùy tiện tìm người hỏi thăm, biết những chuyện này, cũng không có gì kỳ quái.

Lại nói, Kim Tòng Hải làm thuộc hạ của hắn, tất nhiên cũng sẽ báo cáo.

- Tại hạ nắm liên minh trong tay nhiều năm như vậy, gặp qua không ít thiên tài. Loại người có năng lực giống như Trương sư, cũng ít khi thấy!

Triệu minh chủ đầy tán dương.

Giống như Trương Huyền suy đoán, Kim Tòng Hải quả thật báo cáo lại không ít chuyện. Mặc dù không có chuyện mộ vu hồn, trời thừa nhận danh sư, cho dù những gì trải qua trước đó, cũng khiến cho vị minh chủ này, bị dọa cho giật mình.

Chưa đủ hai mươi, giám bảo sư ngũ tinh, chuẩn y sư tứ tinh, thi họa sư tam tinh, danh sư nhị tinh...

Rất nhiều danh hiệu và năng lực, đủ để khiến cho bất kỳ kẻ nào cũng phải ham muốn, thán phục.

Làm người nắm quyền lợi lớn nhất trong liên minh, thấy qua vô số thiên tài kinh tài tuyệt diễm, nhưng vừa so sánh với vị trước mắt này, đều ảm đạm giống như con đom đóm vậy, hoàn toàn không có chút ánh sáng nào.

- Lần này Trương sư tới Vạn Quốc Thành, nói vậy cũng là tới tham gia thi đấu danh sư đi?

Hàn huyên một hồi, Triệu minh chủ hỏi.

- Ừ!

Trương Huyền gật đầu.

Đáp ứng yêu cầu của Tô sư, Lăng sư lúc ban đầu, nếu đến nơi này, hắn tất nhiên phải tham gia một chút.

Mấu chốt nhất chính là, phần thưởng của thi đấu danh sư, vẫn rất phong phú.

- Thi đấu danh sư, tập trung vô số thiên tài của 27 chỗ Danh Sư Đường lại, muốn nhận được thứ tự tốt, quả thật rất khó. Cho dù Trương sư thiên tư trác việt, chỉ sợ cũng không quá dễ dàng!

Nói đến thi đấu danh sư, Triệu minh chủ cười gượng lắc đầu.

Xem qua những chuyện trước đó, biết vị trước mắt này có thiên phú người bình thường khó có thể so sánh, nhưng muốn ở trong trận thi đấu do hai mươi tám chỗ thế lực liên hợp nhận được thứ tự tốt, cũng không dễ dàng như vậy.

Nếu thật sự đơn giản như vậy, qua nhiều năm như vậy, Danh Sư Đường của liên minh vạn quốc cũng không đến mức vẫn là thứ hạng đếm ngược.

- Thôi đi, tạm thời không nói những điều này!

Còn cách ngày thi đấu hơn hai tháng. Biết lúc này nói những lời này còn hơi sớm, Triệu minh chủ lắc đầu, lại nhìn qua:

- Trương sư y thuật tinh thông, cứu tiểu nữ, không biết muốn ta cảm kích như thế nào? Chỉ cần là đưa ra yêu cầu, Triệu mỗ có thể làm được, sẽ làm không chối từ!

- Minh chủ khách khí. Chỉ có điều... tại hạ quả thật có việc muốn nhờ!

Thấy đối phương nói như vậy, Trương Huyền cũng không khách khí, ôm quyền nói.

Đối phương tuy là người đứng đầu liên minh, thực lực lại mạnh, nhưng hắn một đường trải qua, cũng coi như nhìn thấy nhiều quen mặt. Muốn

làm cho hắn khẩn trương, sợ rằng vẫn làm không được.

Triệu minh chủ nhìn qua.

- Là như vậy, ta cần phải một loại dược liệu đặc biệt, không biết có thể tìm được ở nơi nào của liên minh chúng ta? Vẫn mong minh chủ thay ta hỏi thăm một chút!

Trương Huyền nói ra yêu cầu về cỏ An Hồn, hoa Trầm Tình một lần.

- Cỏ An Hồn? Thứ này, ta chưa nghe nói qua. Chỉ có điều... Hoa Trầm Tình thật ra có biết có một gốc cây năm trăm năm trở lên, hơn nữa còn sống!

Triệu minh chủ do dự một lát, nói.

Ánh mắt Trương Huyền nhất thời sáng lên.

Cỏ An Hồn, hoa Trầm Tình, bất kể cái nào, đều là cơ sở tạo ra cỏ tỉnh hồn mà thôi. Một gốc cây là được, cũng không cần quá nhiều.

- Chỉ có điều... Cho dù biết ở đâu, muốn mua, chỉ sợ cũng không dễ dàng như vậy...

Triệu minh chủ lắc đầu.

- A?

- Trương sư tạm thời đừng có nóng vội, hãy nghe ta nói hết sẽ hiểu! Nơi có nhiều dược vật nhất ở liên minh vạn quốc, đầu tiên là dược vương, thứ nhì là nghiệp đoàn luyện đan sư và nghiệp đoàn y sư. Nói vậy không cần ta nói, làm danh sư, cũng nên biết.

Triệu minh chủ nói.

Trương Huyền gật đầu.

Dược vương, thật ra lại là thương nhân buôn bán dược liệu. Nếu muốn nói dược liệu nhiều nhất, đầy đủ nhất, nhất định là bọn họ. Thứ hai chính là luyện đan sư, nghiệp đoàn y sư sử dụng thuốc nhiều nhất.

Hai nơi này có nhu cầu và tiêu hao cực lớn đối với dược vật, bình thường đều sẽ tích trữ không ít.

Yêu thần thú lỗ mãng

dtv-ebook.com

- Chỉ là... Dược vật ở những chỗ này, cơ bản đều sấy khô hoặc đã phơi nắng. Những thứ còn tươi, còn có thể tiếp tục sống sót, cũng không có bao nhiêu, càng chưa nói tới hoa Trầm Tình loại dược vật kỳ quái này!

Triệu minh chủ nói tiếp.

Ba nơi dược liệu nhiều nhất này, dược vật sấy khô có hiệu quả tương tự, hơn nữa rất tiện mang theo, bởi vậy, cơ bản đều được phơi nắng, không có khả năng có đồ tươi mới tích trữ.

- Dược liệu của dược vương có mấy nguồn gốc, thường thấy nhất chính là dược nông bán ra. Nhưng loại dược liệu hoa Trầm Tình hiếm thấy này, dược nông bình thường nhất định sẽ không trồng, hơn nữa cũng không có năng lực đó. Nơi duy nhất ta biết có loại năng lực này, là vườn thuốc ở phía tây Vạn Quốc Thành. Trong nơi này có vô số dược vật cổ quái kỳ lạ. Rất nhiều dược liệu quý hiếm trong thành khó có thể nhìn thấy, đều có thể tìm tới. Chỉ là...

Triệu minh chủ cười khổ:

- Chủ nhân của vườn thuốc, tính cách cổ quái, có chút không hợp với đạo làm người. Dược liệu của nàng, cũng không bán ra. Cho dù cho nhiều tiền hơn nữa cũng không được. Cho dù là ta, trước đây Liên nhi bệnh nặng, muốn mua mấy gốc dược liệu đặc biệt, cũng chưa từng thành công!

- Cũng không bán ra?

Trương Huyền đầy kỳ quái:

- Vậy nàng trồng nhiều dược liệu như vậy làm gì?

Loại dược liệu hoặc là tự mình sử dụng, hoặc là bán ra. Trồng rất nhiều, rõ ràng là tự mình sử dụng... Nhưng lại không ra bán, giữ lại làm gì?

Dược liệu giống như thực vật bình thường, cũng có sinh mạng hưng suy. Không ít dược liệu, chỉ có tuổi thọ ngắn ngủi mấy năm. Có thể đạt được mấy trăm năm, dù sao chỉ là số ít.

Hơn nữa mấu chốt nhất chính là, trồng dược liệu, cần phải tiêu tốn chi phí cực lớn, linh thạch, đặc biệt doanh dung dịch dưỡng, thậm chí nhân thủ. Thiếu một thứ cũng không được. Còn không ra bán, chẳng khác nào vẫn đập tiền về phía bên trong. Tài sản có lợi hại hơn nữa, cũng không đủ lăn qua lăn lại!

- Ta cũng không biết. Không ít người của Vạn Quốc Thành cũng thấy kỳ quái. Đáng tiếc, lại không có người nào biết!

Triệu minh chủ lắc đầu.

- Vậy... Lẽ nào không ai chém giết?

Trương Huyền nghi ngờ.

Nếu rất nhiều người đều muốn dược liệu, lại mua không được, luôn sẽ có người bí quá hoá liều!

- Đương nhiên là có, nhưng đều thất bại! Chủ nhân của vườn thuốc Tiết Nhất Dao, năm mươi năm trước lại đạt tới Hóa Phàm tứ trọng đỉnh phong, danh tiếng chấn động Vạn Quốc Thành. Hiện tại đạt đến trình độ nào, ai cũng không biết. Chỉ sợ cho dù là ta, cũng không nhất định có thể chiến thắng!

Triệu minh chủ nói.

Năm mươi năm trước đã là Hóa Phàm tứ trọng đỉnh phong. Cho dù không có cách nào đột phá, chỉ sợ cũng xếp hạng trong rất nhiều cường

giả đứng đầu ở Vạn Quốc Thành.

- Quan trọng hơn chính là, vườn thuốc còn có trận pháp rất mạnh, ít nhất đạt tới tứ tinh đỉnh phong, do Trịnh hội trưởng nghiệp đoàn trận pháp Hồng Hải, tự tay bố trí. Không ít người mưu toan trộm dược liệu, còn chưa có tiến vào trong đó, đã bị giết chết hoặc bị vây khốn... Lâu ngày, người người đều biết chỗ đó nguy hiểm, cũng lại không có người nào dám đi tới!

Triệu minh chủ nói.

Nuôi trồng vô số dược liệu trân quý, cũng không bán ra. Người nào dám đánh chú ý qua dược liệu, đều bị chém giết hoặc vây khốn... Người này quả thật rất khó ứng phó.

- Nơi khác có thể còn có hai loại dược liệu này hay không?

- Không, ngoại trừ vườn thuốc này, ta thật sự không biết có thể tìm được ở nơi nào khác. Trừ phi là đã điều chế xong!

- Điều chế xong đối với ta không có tách dụng!

Trương Huyền lắc đầu.

Bồi dưỡng cỏ tỉnh hồn, chỉ có thể lợi dụng dược liệu tươi còn đang sinh trưởng. Một khi đã sấy khô, điều chế tạo thành dược liệu có thể dùng, lại làm sao có thể dung hợp linh hồn, nắm giữ hiệu quả tỉnh hồn?

- Ngươi nói vườn thuốc này ở chỗ nào, ta muốn đi qua xem một chút!

Cỏ tỉnh hồn phải có, như vậy mới có khả năng cứu tỉnh Lộ Trùng. Ngay cả chỗ nguy hiểm như mộ vu hồn hắn cũng đi. Cho dù chủ nhân vườn thuốc lại khó ứng phó nữa, nói vậy chung quy cũng có thể tìm ra biện pháp.

- Điều này...

Nghe hắn muốn qua, Triệu minh chủ có chút do dự:

- Vậy được rồi, ta bảo Kim Tòng Hải đi cùng. Nếu như muốn động thủ với ngươi, cũng có thể chống đỡ một chút!

- Được!

Trương Huyền gật đầu.

Vị trí vườn thuốc kia, hắn cũng không biết, cần phải có người dẫn đường.

- Phụ vương, con cũng đi qua xem một chút!

Triệu Phi Vũ mỉm cười cười, vội hỏi.

- Con qua làm gì?

Lông mày Triệu minh chủ nhíu lại một cái.

- Chủ nhân vườn thuốc này ngay cả lời của phụ vương cũng không nghe. Con cũng muốn đi xem, rốt cuộc lợi hại tới mức nào!

Triệu Phi Vũ khẽ cười.

Một đường đi theo sau lưng, nàng biết vị Trương Huyền này là một người không đạt được mục đích không dừng tay. Còn đối phương nghe càng khó chơi hơn. Nàng thật sự muốn xem thử một chút, hai bên giao phong sẽ là kết quả gì.

- Yên tâm đi, có Kim lão ở bên cạnh, lại thêm thân phận của ta, vị chủ nhân vườn thuốc này cho dù lại vô lễ nữa, cũng sẽ không động thủ!

Thấy phụ thân vẫn đang do dự, Triệu Phi Vũ vội hỏi.

- Được rồi, hai người đều phải cẩn thận. Nhất là Trương sư. Nếu như đối phương không muốn, ngàn vạn lần không cần cưỡng ép. Nếu thật sự

không được, ta tự mình đi qua một chuyến, có lẽ có thể cho ta một chút mặt mũi.

Có chút do dự, Triệu minh chủ nói.

Trước đây xin dược liệu cho Triệu Phi Vũ, gặp phải từ chối, sau đó tự mình muốn đi, nghiệp đoàn y sư tại địa phương lại tìm được dược liệu thay thế, cũng lại thôi.

Trương sư là ân nhân cứu mạng nữ nhi, hơn nữa thiên phú như vậy, sau đó thành tựu vô hạn, không thể có chuyện gì. Nếu thật sự không được, hắn cũng chỉ có thể tự thân xuất mã.

Hắn đường đường là minh chủ liên minh vạn quốc, nhân vật Hóa Phàm tứ trọng đỉnh phong nhất, thật sự muốn mua thuốc, nghĩ đến đối phương cho dù tính tình lại kỳ quái, cũng sẽ cho vài phần mặt mũi.

Lại hỏi thăm kỹ càng tỉ mỉ vài câu, Trương Huyền lập tức cùng Triệu minh chủ từ biệt, dẫn theo Triệu Phi Vũ và Kim Tòng Hải, cưỡi man thú bay, trực tiếp bay về phía thành tây.

Vạn Quốc Thành cực lớn, chiều ngang chiều rộng ít nhất mấy trăm cây số. Chỉ dựa vào đi bộ tới, không mấy canh giờ không thể nào làm được. Lần này ba người không cưỡi vật cưỡi của Triệu Phi Vũ, mà là ngồi ở trên lưng yêu thần thú.

Yêu thú Hóa Phàm tứ trọng đỉnh phong, hai cánh mở ra, giống như tia chớp, sau mấy chục phút, ba người liền thấy một trang viên cực lớn xuất hiện ở trước mắt.

Trang viên diện tích mấy trăm mẫu, bị bao phủ ở trong sương mù mỏng manh. Vừa nhìn đã biết, có đại trận bảo vệ.

- Lại hạ xuống ở chỗ này đi!

Biết không có khả năng trực tiếp bay vào trong, Trương Huyền gật đầu. Yêu thần thú kêu khẽ một tiếng, hạ xuống ở cách chỗ cửa chính không

xa.

Trang viên trước mắt, cửa lớn đóng kín, ngoài cửa một bóng người cũng không có. Xem ra tất cả mọi người cũng đều biết không có cách nào mua được dược liệu ở đây, không có hứng thú tới.

Nếu không, hàng năm người cần dược liệu không phải số ít, không có khả năng trước cửa có thể giăng lưới bắt chim, ngay cả bóng người cũng nhìn không thấy.

Kim Tòng Hải đi lên phía trước, đang muốn gõ cửa, liền nghe được "két" một tiếng. Cửa viện từ bên trong mở ra. Một người dáng vẻ giống như thị nữ tiến lên nghênh đón.

- Vườn thuốc chúng ta không bán dược liệu ra ngoài. Mấy vị mời trở về đi!

Xem ra nàng đã thành thói quen với những người đến đây xin dược liệu, chỉ vừa gặp được, lại sẽ trực tiếp mở miệng.

Không nghĩ tới, nói còn chưa từng nói, lại gặp phải sự từ chối, Trương Huyền có chút bất đắc dĩ.

Cửa còn chưa thể nào vào được, chính chủ chưa gặp, còn mua dược liệu như thế nào?

Đang muốn nói cái gì, làm cho đối phương cho đi, chí ít nhìn thấy chủ nhân của vườn thuốc, mới có khả năng lừa dối, liền nghe được những tiếng vó ngựa truyền đến.

Ngay sau đó, liền thấy một chiếc xe ngựa dừng lại ở cách đó không xa. Một người trung niên đi xuống.

- Mộc vườn chủ mời vào!

Nhìn thấy người này, thị nữ nhận ra được, sắc mặt vui mừng, vội vàng tránh đường, khiến cho hắn đi vào.

- Ngươi không phải nói không bán dược liệu sao? Vì sao hắn có thể đi vào?

Kim Tòng Hải nhướng mày.

Điều này cũng quá rõ ràng. Đám người mình còn chưa lên tiếng đã bị chặn ở ngoài cửa. Người này lại nghênh ngang vào.

Lẽ nào cũng phải nhìn người?

- Thật sự ngại quá. Hắn là người gia chủ chúng ta đặc biệt mời tới, có thư mời!

Thị nữ lộ ra vẻ mặt áy náy.

- Có thư mời mới có thể vào?

Trương Huyền nghi ngờ.

- Đương nhiên là có thư mời mới có thể vào!

Thị nữ vẫn chưa trả lời, một giọng nói lạnh lùng cao ngạo lại vang lên. Người nói chính là một nữ tử diêm dúa loè loẹt, dáng vẻ ước chừng ba mươi tuổi, trang điểm rất đậm. Còn chưa đến tới trước mặt, lại khiến người ta ngửi được mùi son phấn rất nồng.

- Ngày hôm nay Tiết vườn chủ mở bữa tiệc tối, chỉ có vườn chủ các vườn thuốc khác mới có thể đi vào. Không phải con chó con mèo nào cũng có thể tùy ý qua. Muốn mua dược liệu liền trực tiếp đi đi. Ở đây không chào đón!

Cổ nâng lên, nữ tử xinh đẹp đầy cao ngạo, ánh mắt nhìn qua mang theo sự coi thường lạnh lùng.

- Tiệc tối? Vườn chủ của vườn thuốc mới có thể đi vào sao? Nói như vậy, nàng cũng vườn chủ?

Triệu Phi Vũ nói.

- Đó là đương nhiên! Ta là vườn chủ của Thanh Yên Dược Viên, La Thanh Yên!

Vẻ mặt tự ngạo, nữ tử xinh đẹp lật cổ tay một cái, lấy ra một vật. Đó chính là thư mời tiến vào vườn thuốc.

- Thấy không, đây là thư mời. Không thứ này lại lập tức rời đi, không nên quấy rối!

Nữ tử xinh đẹp lạnh lùng nhìn qua, cười nhạo một tiếng:

- Nhìn tuổi của ngươi, cũng chưa tới hai mươi tuổi. Loại tuổi này của ngươi, ngay cả dược liệu là gì cũng không phân biệt rõ được. Loại bữa tiệc cấp bậc cao này, ngay cả nhìn cũng không có tư cách liếc mắt nhìn. Vẫn trở về đi! Sau này học tập cho giỏi, có thể sau ba mươi, năm mươi năm, có tư cách tiến tới một lần... Khanh khách khanh khách!

Che môi khẽ cười, nữ tử xinh đẹp, thân thể ưỡn thẳng. Hai quả cầu no đủ, giống như muốn rời khỏi sự ràng buộc của quần áo, bất cứ lúc nào cũng sẽ giãy thoát ra ngoài.

- Ba mươi, năm mươi năm?

Trương Huyền lắc đầu, nhìn về phía thị nữ giữ cửa cách đó không xa:

- Có phải có thư mời liền có thể vào hay không?

- Ách... đúng!

Thị nữ do dự một chút, nhớ tới căn dặn trước đó, liền vội vàng gật đầu.

- Vậy là tốt rồi!

Nghe được đối phương trả lời chính xác, Trương Huyền nhìn về phía nữ tử xinh đẹp, gãi đầu một cái, có chút ngượng ngùng:

- Thương lượng với nàng chuyện này. Thư mời của nàng, có thể cho ta mượn dùng một chút hay không?

- Cho ngươi mượn? Ha ha!

Giống như là nghe được chuyện vô cùng nực cười, nữ tử xinh đẹp nhìn về phía Trương Huyền, trong mắt tràn đầy sự chán ghét:

- Dựa vào cái gì cho ngươi mượn? Đây là Tiết vườn chủ cho ta, ngươi tính là thứ gì?

- Không cho mượn?

Trương Huyền nhìn qua.

- Nhân lúc ta còn chưa tức giận, lập tức lăn. Nếu không, có tin ta khiến cho ngươi nằm trở lại hay không...

Quát lớn một tiếng, khí tức trên người nữ tử xinh đẹp không tự chủ được tuôn ra.

Chân khí thanh trọc rõ ràng, lực lượng kinh người.

Lại là vị cường giả Hóa Phàm tam trọng.

- Giết ta?

Trương Huyền lắc đầu, nhìn về phía xa, thông báo một tiếng:

- Yêu thần, ngươi và nàng thương lượng một chút, có thể đưa thư mời cho ta hay không...

- Gào!

Nghe được mệnh lệnh, yêu thần thú cách đó không xa khẽ kêu lên một tiếng, "vèo" một tiếng bay tới.

- Ngươi muốn làm gì?

Nữ tử xinh đẹp sửng sốt, trước mắt tối sầm. Chỉ thấy một cái mông cực lớn, đổ ập xuống.

Phù phù!

Không kịp phản ứng, bị yêu thần thú trực tiếp ngồi xuống mặt đất, chỉ còn lại có hai tay hai chân và đầu ở bên ngoài, mở miệng nôn ra từng ngụm máu.

Ngồi xuống khiến nàng nằm bẹp, miệng yêu thần thú nhíu lại, ngậm huy hiệu trong tay nàng ném tới.

-...

Kim Tòng Hải, Triệu Phi Vũ đồng thời thoáng lảo đảo, tròng mắt sắp rơi trên mặt đất.

Không phải nói cần thương lượng sao? Thế nào... dùng mông ngồi lên người...

Trương Huyền buồn bực

dtv-ebook.com

Yêu thần thú, trong toàn bộ liên minh vạn quốc nó cũng có tiếng tăm lừng lẫy, thể trọng vượt qua một vạn ki lô gam, trực tiếp ngồi đổ ập xuống... Lực trùng kích to lớn, không cần suy nghĩ hai người cũng cảm thấy khiếp sợ tới cực độ.

Hai người lắc đầu, thoáng liếc mắt nhìn, vô cùng đồng cảm với nữ tử xinh đẹp sắp ngất đi.

Ngươi nói ngươi chọc ai không được, lại muốn chọc người này.

Vị Trương sư này thoạt nhìn tương đối khá dễ nói chuyện, trên thực tế lại là một người không sợ trời không sợ đất, không kiêng nể không hề e ngại điều gì. Nếu không, cũng không có khả năng đơn thương độc mã lại tiêu diệt Hiên Viên vương quốc.

Cố gắng nói chuyện với hắn, hắn sẽ hòa nhã khách khí... Nàng hung thần ác sát mở miệng, không bị giáo huấn mới là lạ!

Không lập tức bắt nàng bái sư cũng là rất nể tình!

Trước đây vu hồn sư Hóa Phàm cửu trọng, hắn cũng trực tiếp mở miệng bảo người ta bái sư. Giáo huấn nàng... còn không phải càng thoải mái vui vẻ sao?

Hai người chỉ là chấn động kinh ngạc. Nhưng nữ tử xinh đẹp bị yêu thần thú đặt ở dưới thân, cũng sắp phát điên rồi.

Thực lực nàng mạnh, diện mạo xinh đẹp, lại thêm địa vị cũng không thấp, vô số người tranh đoạt lấy lòng. Vốn tưởng rằng, người này mở

miệng mượn đồ, là muốn cố ý gây chú ý, thậm chí đùa giỡn. Kết quả... không chỉ tới là sự thật, còn sai linh thú, sử dụng mông ngồi lên mình...

Nôn ra ngụm lớn máu, nữ tử xinh đẹp La Thanh Yên, vẻ mặt như phát điên.

- Ngươi... ta muốn giết ngươi!

Nàng gào thét một tiếng, đang muốn tập trung lại lực lượng trong cơ thể, đẩy kẻ cực lớn đang đè ở trên người ra, liền nghe được người thanh niên cách đó không xa, giọng nó có chút không cao hứng vang lên.

- Yêu thần, ngươi làm chuyện gì vậy? Ta bảo ngươi với người ta thương nghị một chút, mượn thư mời. Là mượn! Không phải bảo ngươi đánh nàng bị thương. Thật sự không có quy củ!

- Gào?

Yêu thần thú ngẩn người, đôi mắt to như đèn lồng chớp chớp, vẻ mặt không hiểu nguyên nhân.

Nó tuy rằng đã có trí tuệ không kém gì của nhân loại, nhưng đối với ngôn ngữ nhân loại, vẫn gặp phải phán đoán sai lầm. Trương Huyền nói "thương lượng", ở trong tai nó chắc hẳn liền chỉ nghe được một chữ "thương".

Lại nói, nó luôn luôn quen thói kiêu ngạo. Đồ mình coi trọng, không phải cướp chính là cướp. Nếu không cũng sẽ không khiến cho liên minh vạn quốc đặc biệt phái người tới tiêu diệt.

Chủ nhân bảo nó thương lượng, nó đâu thèm nghĩ nhiều như vậy, trực tiếp vọt tới.

- Được rồi, bớt giả vờ giả vịt cho ta. Làm sai lại phải tiếp nhận trừng phạt. Như vậy đi, phạt ngươi ngồi ở nơi này nửa canh giờ. Không có mệnh lệnh của ta, không cho phép di chuyển!

Giọng nói tức giận của người thanh niên vang lên.

- Phụt...

La Thanh Yên lại phun ra máu tươi, lệ rơi đầy mặt.

Ngươi đây là phạt nó, hay phạt ta?

Bị nó ngồi một chút còn không chịu được, còn muốn để cho nó ngồi nửa canh giờ... Nếu thật sự ngồi như vậy, ta sợ không cần tới nửa canh giờ, lại chết...

Đang nôn ra máu, liền nghe được cô nương mặc nam trang ở bên cạnh mở miệng:

- Chúng ta là tới mua dược liệu, vẫn đừng gây thêm rắc rồi thì hơn...

- Cũng đúng!

Người thanh niên gật đầu, xoay người nhìn về phía thị nữ ở cửa vườn thuốc, tay đưa tới thư mời vừa nhận:

- Được rồi, ta có thư mời, có phải có thể tiến vào hay không?

-...

Thị nữ.

Nói thật, lúc này nàng cũng sắp phát điên rồi.

Đã thấy người kiêu ngạo, lại chưa thấy qua kẻ nào lớn lối như vậy.

Ta nói thư mời, đại biểu thân phận, đại biểu địa vị, đại biểu vườn chủ mời. Ngươi... cướp một cái tính là chuyện gì?

Có người làm như vậy sao?

Mấu chốt nhất chính là... Cho dù muốn làm, cũng phải ở sau lưng tìm một chỗ không người, lặng lẽ hạ thủ, không biết thì thôi, có lẽ sẽ mở một con mắt nhắm một con mắt, thả cho ngươi tiến vào trong.

Nhưng... trực tiếp cướp ở trước mặt mình, xem ta mù hay nhìn không thấy?

Đáng giận hơn là... Làm như vậy xong, còn lộ ra vẻ mặt vô tội đưa thư mời tới hỏi thăm, ta có phải có thể tiến vào hay không...

Tiến vào em gái ngươi à!

Nàng tức giận, hít thở dồn dập, ngực lên xuống, bất cứ lúc nào cũng sẽ nổ tung.

- Không được! Ngang nhiên cướp giật thư mời, muốn đi vào, trừ khi giết chết ta...

Răng trắng cắn chặt, thị nữ vận chuyển chân khí trong cơ thể, hình như bất cứ lúc nào cũng sẽ liều chết chống đỡ.

- Không được sao?

Đang định ra tay, bảo vệ tôn nghiêm của vườn thuốc không thể xâm phạm, liền nghe được giọng nói thoáng hiện ra vẻ do dự của người thanh niên trước mắt vang lên:

- Cô nương, nàng có phải bị bệnh hay không?

Thị nữ thoáng lảo đảo.

Có cần quá đáng như thế hay không? Không cho ngươi tiến vào, ngươi liền mắng ta có bệnh... Ngươi mới có bệnh! Cả nhà đều có bệnh!

Từ nhỏ đến lớn, nàng chưa bao giờ từng tức giận như vậy, hận không thể lập tức xông lên, lập tức đánh chết người này. Cổ tay nàng lật một cái,

binh khí xuất hiện ở trong lòng bàn tay, đang định ra tay, lại nghe giọng nói của người thanh niên vang lên.

- Ta thấy tâm dương bạch huyệt của nàng ửng đỏ, chân khí thân thể bên trái lưu chuyển không nhanh. Nếu như không nhìn nhầm, có phải mỗi ngày vào đêm đều sẽ đau đầu kịch liệt, sau gáy có loại cảm giác co giật hay không?

- Ngươi...

Thị nữ đang nổi giận thoáng sửng sốt. Bóng dáng nàng vốn muốn xông tới, chợt ngừng lại.

Đối phương nói không sai chút nào. Quả thật vào buổi tối mỗi ngày, đầu nàng đều sẽ đau muốn nứt ra, cảm giác sau gáy co giật. Nàng đi tới nghiệp đoàn y sư đã đặc biệt tìm người xem qua, đáng tiếc, chưa từng điều tra ra được căn bệnh, lâu ngày, cũng thành thói quen.

Người này thế nào... mở miệng liền nói ra?

- Không chỉ có như vậy. Kinh mạch chân phải của nàng không thuận, dẫn đến lực lượng không đều. Tu vi trước sau không có cách nào đột phá. Nếu như không nhìn nhầm, nàng chắc hẳn là lặng lẽ tu luyện một bộ công pháp mang thuộc tính băng lạnh!

Giọng nói của đối phương tiếp tục vang lên.

- Ngươi, ngươi... làm sao biết được?

Thị nữ bị dọa cho giật mình.

Gần đây thực lực của nàng không có cách nào tăng trưởng. Vì muốn mau chóng đột phá, nàng quả thật tu luyện một bộ công pháp thuộc tính âm hàn. Nhưng chuyện này, nàng chưa bao giờ nói qua với ai. Thậm chí ngay cả tỷ muội tốt ở cùng, cũng không hiểu rõ tình hình. Người này làm thế nào nhìn ra được?

- Không cần phải quan tâm ta làm sao biết được. Nàng từng bị người có công pháp thuộc tính dương công kích, một luồng dương khí lắng đọng ở bên trong thân thể, do đó dẫn đến kinh mạch bế tắc. Ban đầu nàng nghĩ, chỉ cần tu luyện công pháp thuộc tính băng lạnh, là có thể âm dương trung hòa lẫn nhau, hóa giải ràng buộc, một lần nữa khôi phục thiên phú tu luyện...

Người thanh niên đối diện lắc đầu:

- Ý nghĩ tuy tốt, đáng tiếc... phương pháp sai hoàn toàn.

Thị nữ run rẩy, mắt trợn trừng sắp rơi trên mặt đất, miệng mở ra, lại nói không ra lời.

Một năm trước nàng quả thật cùng một người tu luyện thuộc tính dương chiến đấu qua. Cũng chính bởi vì bị thương, tu vi không tăng trưởng, mất đi tư cách bồi dưỡng dược liệu, lưu lạc tới ở chỗ này trông cửa.

- Âm dương tương khắc không phải là giả. Đáng tiếc, luồng chân khí thuộc tính dương này, đã cùng kinh mạch huyết dịch của nàng dung hợp. Mạo muội tu luyện công pháp thuộc tính băng lạnh, hai loại sẽ xem thân thể của nàng trở thành chiến trường. Chân khí thuộc tính dương xác thực mỗi lần chiến đấu đều sẽ giảm bớt. Nhưng... chân khí thuộc tính băng lạnh, thời gian giao chiến, cũng sẽ tản mạn ra khắp nơi xung quanh, dựa theo máu tiến vào thức hải, tự nhiên cứ vậy lại khiến cho nàng đau đầu giống như động kinh vậy!

Chắp hai tay ở sau lưng, thần sắc người thanh niên thản nhiên nhìn qua.

- Vậy...

Môi của thị nữ run rẩy:

- Có thể có phương pháp trị liệu hay không?

Đối phương nói nhịp nhàng ăn khớp, không có chút sai lầm nào. Vốn tưởng rằng đau đầu là mệt nhọc gây ra, nằm mơ cũng không nghĩ tới, là

nàng tu luyện công pháp thuộc tính băng lạnh đưa đến.

Suy nghĩ kỹ một chút, đau đầu thật đúng là bắt đầu từ khi tu luyện bộ công pháp này, không có sai lầm chút nào!

Nói cách khác, đối phương không chỉ có nhìn ra được nàng bị bệnh, còn tìm ra nguyên nhân căn bệnh ngay cả nghiệp đoàn y sư vẫn không có cách nào điều tra ra!

Liếc mắt nhìn ra, biết mình bị bệnh, cũng điều tra ra nguyên nhân...

Người trước mắt này rốt cuộc là ai?

- Phương pháp trị liệu thật ra rất đơn giản. Mỗi ngày không vận chuyển chân khí, luyện Lạc Diệp kiếm pháp trên năm lần. Mười ngày sau, sẽ khỏi hẳn!

Trương Huyền nói.

- Ngươi... biết ta biết Lạc Hoa kiếm pháp?

Thị nữ lại thoáng lảo đảo một cái.

Lạc Hoa kiếm pháp là do Tiết vườn chủ truyền thụ. Trong tất cả tỷ muội, chỉ có một mình nàng luyện thành. Bản thân nàng cũng không ra chiêu, chỉ lấy ra trường kiếm, lại đã nhìn ra...

Thế nào cảm giác giống như nằm mơ?

Cướp giật thư mời, đánh cho Thanh Yên vườn chủ nằm trên mặt đất nôn ra máu... Liếc mắt nhìn ra căn bệnh bản thân mình mắc phải, cũng cho ra phương pháp giải quyết. Người này nói bậy hay là thật?

Không để ý tới câu hỏi của nàng, người thanh niên nhìn qua, thần sắc thản nhiên:

- Lạc Hoa kiếm, kiếm khí hoa rơi, không vận chuyển chân khí tu luyện, sẽ làm chân khí thuộc tính dương bên trong cơ thể nàng tự động dựa theo

kiếm khí bắn ra. Mỗi ngày năm lần, mười ngày sau, chân khí trong cơ thể sẽ hoàn toàn tiêu tan. Cho dù tiếp tục tu luyện công pháp thuộc tính băng lạnh, cũng sẽ không có ảnh hưởng gì!

Nghe được trị liệu đơn giản như vậy, thị nữ do dự một lát, cắn răng một cái, trường kiếm trong tay múa lên, dựa theo cách nói của đối phương tu luyện.

Lạc Hoa kiếm, kiếm khí hoa rơi. Trong nháy mắt trước mắt mọi người dường như xuất hiện một đào nguyên hoa rơi rực rỡ, kiếm khí ngang dọc, khí tức như sương.

Thấy nàng thi triển kiếm pháp, Trương Huyền không nhịn được xúc động. Không hổ danh là Vạn Quốc Thành, một thị nữ thủ vệ cũng đạt tới nửa bước Hóa Phàm.

Rất nhanh, một bộ kiếm pháp hoàn thành. Cảm nhận được biến hóa trong cơ thể, thị nữ trợn tròn mắt.

Tuy rằng chỉ thi triển một lần Lạc Hoa kiếm, thân thể lại thư thái hơn rất nhiều. Chân khí thuộc tính dương trước giống như bóng ma vậy, quả nhiên khuếch tán đi một ít. Mặc dù còn cách tiêu trừ tất cả, có khoảng cách nhất định. Nhưng... chỉ dựa vào điểm ấy, đã biết, lời đối phương nói không có sai lầm chút nào!

Thật sự có thể chữa trị tốt chứng bệnh!

- Cảm ơn chỉ điểm!

Thu hồi trường kiếm, thị nữ ôm quyền, thái độ cung kính.

Lúc này, nàng đã không phẫn nộ nữa.

Có thể liếc mắt nhìn ra chứng bệnh của nàng trên phương diện tu luyện, cũng cho ra phương pháp trị liệu, ngay cả những y sư của nghiệp đoàn y sư cũng làm không được... Người trước mắt này, khẳng định không đơn giản.

Người lợi hại như vậy, làm sao có thể qua quấy rối?

- Ừ!

Trương Huyền khoát tay, cũng không quá để ý. Vấn đề trên thân thể đối phương vô cùng đơn giản, một cái nhấc tay mà thôi. Hắn khẽ cười, trong giọng nói mang theo sự thanh nhã, giống như công tử văn nhã:

- Không biết, bây giờ ta có thể tiến vào trong hay không?

- Điều này... Không biết vị công tử này là...

Thị nữ không nhịn được hỏi.

Tuy rằng đoán ra đối phương khẳng định không đơn giản, thân phận cụ thể vẫn phải biết. Nếu không không có cách nào ăn nói lại với vườn chủ.

- Vị này chính là Trương sư Trương Huyền!

Kim Tòng Hải bước lên trước.

- Trương sư? Ngươi là... danh sư?

Thị nữ bị dọa cho giật mình.

- Ừ!

Trương Huyền nghi ngờ.

Cho dù danh sư cũng không đến mức khẩn trương như vậy. Vạn Quốc Thành cái khác không nhiều lắm, danh sư một đống lớn, cần phải khiếp sợ đến như vậy sao?

- Sớm biết rằng các hạ là danh sư, ta đã không ngăn cản. Ngày hôm nay vườn chủ mở bữa tiệc, ngoại trừ mời các vườn chủ khác ra, từng đã thông báo... Chỉ cần là danh sư, có thể tự do tiến vào, không cần ngăn cản...

Thị nữ nói.

- Danh sư có thể trực tiếp tiến vào?

Thân thể thoáng lảo đảo một cái, trước mắt Trương Huyền biến thành màu đen.

Chuyện gì thế này.

Sớm biết rằng đơn giản như vậy, lại không cần bảo yêu thần thú động thủ. Lúc này thì hay rồi, lại là đánh người, lại là chỉ điểm... Lăn qua lăn lại một hồi mới phát hiện làm chuyện vô nghĩa...

- Trương sư mời vào bên trong!

Xác nhận đối phương là danh sư, thị nữ không ngăn cản, vội vàng đưa tay ra hiệu.

- Ừ...

Cố nén phiền muộn, Trương Huyền dẫn theo Triệu Phi Vũ, Kim Tòng Hải liền đi vào bên trong. Hắn mới đi được hai bước, lại thấy thị nữ đưa tay chỉ vào La Thanh Yên còn bị mông yêu thần thú ngồi lên trên:

- Trương sư, Thanh Yên vườn chủ nàng...

- A, ngươi đi qua một bên nghỉ ngơi trước. Đến lúc đó gọi ngươi tới nữa là được!

Biết ý của đối phương, Trương Huyền khoát tay áo nói với yêu thần thú.

Tuy rằng yêu thần thú hiểu nhầm ý tứ, nhưng nữ nhân này nói năng không lễ phép, vô lễ đối với danh sư, dạy dỗ một trận, cũng không tính là gì cả.

Gào!

Nghe được mệnh lệnh, yêu thần thú gật đầu, mông dài rộng xoay xoay, hai cánh vỗ mạnh, trực tiếp bay lên bầu trời.

- Đáng giận, đáng giận...

Cảm nhận được thân thể sắp bị đè ép, La Thanh Yên nhìn đám người Trương Huyền đi vào vườn thuốc, tức giận cắn chặt hàm răng, toàn thân run rẩy loạn.

Nàng đường đường là vườn chủ của Thanh Yên Dược Viên, địa vị có thể so ánh với một ít vương công quý tộc của liên minh vạn quốc, đã bao giờ bị tức giận như vậy!

Bị một con linh thú đặt mông ngồi ở dưới thân... Quả thực chính là sỉ nhục!

Cho dù đối phương là danh sư, nàng cũng nuốt không trôi cơn giận này.

- Thanh Yên vườn chủ, nàng làm sao vậy?

Trong lòng đang tràn đầy phẫn nộ, đột nhiên nghe được một giọng điệu kinh ngạc vang lên. Nàng lập tức nhìn thấy được một người thanh niên đã đi tới, trước ngực mang theo huy hiệu danh sư, phía trên có bốn ngôi sao lập lòe loá mắt.

Thế gia trồng thuốc

dtv-ebook.com

Người thanh niên tới đây lại là một vị... Danh sư tứ tinh!

- La Thanh Yên, ra mắt Tống sư!

Nhìn thấy được người thanh niên này, La Thanh Yên vội vàng xoay người ôm quyền, thái độ cung kính.

Nếu như Trương Huyền ở đây, khẳng định có thể nhận ra, chính là người ban đầu ở Hồng Hải Thành, mua Vô Hồn Kim Nhân từ hắn, bị lừa một số lượng linh thạch lớn.

- Thanh Yên vườn chủ đây là...

Nhìn vị vườn chủ cao ngạo mỹ lệ này, toàn thân đầy bùn đất, vẻ mặt chật vật, Tống Siêu đầy nghi ngờ.

Nhận được Vô Hồn Kim Nhân, hắn liền trở về Vạn Quốc Thành. Nhớ tới chỉ điểm của vị Trương sư kia, không hề ngừng lại, đi ra vườn thuốc các nơi mua thuốc. Bởi vậy, hắn từng có duyên vài lần gặp vị vườn chủ này.

Mỹ lệ động lòng người, câu người hồn phách, có thể nói là vưu vật, chọc cho hắn không ngừng động tâm. Thế nào bây giờ nhìn lại chật vật như vậy, giống như vừa rồi bị người điên cuồng đánh?

- Mong rằng Tống sư thay ta cầu tình!

La Thanh Yên chớp mắt, ánh mắt lóe lên, ngay sau đó giả vờ dáng vẻ nước mắt ướt át, lại muốn bái lạy.

- Cầu tình? Chuyện gì xảy ra?

Đưa tay ngăn cản, Tống Siêu kỳ quái nhìn qua.

- Vừa rồi có người muốn tiến vào vườn thuốc, ta nghĩ Tiết vườn chủ không thích kết giao với người lạ, ngăn cản một chút. Ai biết... đã bị hắn ra lệnh cho thú sủng đánh một trận!

La Thanh Yên đầy vẻ mảnh mai và đáng thương:

- Tống sư, ta thật không biết hắn là danh sư. Nếu như sớm biết, khẳng định không dám ngăn cản, cũng không dám nói nhiều thêm nửa câu...

- Cũng bởi vì ngăn cản một chút, liền bảo thú sủng đánh nàng một trận sao?

Tống Siêu lông mày nhăn lại.

- Thật ra không trách được vị danh sư kia. Hắn tuy rằng không có mặc trang phục danh sư, cũng không cho thấy thân phận, nhưng ta đáng lẽ phải à sớm hỏi một chút. Không hỏi một tiếng bảo hắn ở bên ngoài chờ... Mong rằng Tống sư hỗ trợ cầu tình, Thanh Yên lần sau cũng không dám nữa...

La Thanh Yên vội vàng nói.

Trong miệng nàng nói là xin lỗi, trên thực tế lại cố ý làm giảm đi sự vô lẽ của mình, tăng thêm sự bá đạo của đối phương.

Cứ như vậy, cho người khác hình tượng chính là cố tình gây sự, không làm rõ thân phận ngược lại cũng thôi, còn cố ý điên cuồng đánh người nghiêm khắc tuân thủ quy củ, một trận.

- Làm càn! Đường đường là danh sư, không chú trọng dáng vẻ, tự nhiên ở trường hợp như vậy, động thủ đánh người... Còn ra thể thống gì?

Quả nhiên, nghe được nàng chỉ nói tốt ở bề ngoài, sắc mặt Tống Siêu trầm xuống.

Danh sư, đại biểu cho Danh Sư Đường. Xuất môn bên ngoài, phải luôn luôn duy trì thân phận, làm xằng làm bậy như vậy, có khác nào ác bá?

- Yên tâm đi, chuyện này không trách nàng. Đợi ta gặp được người kia, nhất định dạy dỗ một trận thật tốt, cho hắn biết làm tấm gương sáng cho người khác như thế nào, phong độ sư đức như thế nào! Để cho hắn xin lỗi nàng!

Tống Siêu vung tay lên.

Đường đường là danh sư, không có thư mời ngược lại cũng thôi, còn đánh người, khó tránh khỏi quá càn rỡ!

- Cảm ơn Tống sư!

Thấy đối phương tin tưởng lời của mình, còn muốn giúp nàng trút giận, La Thanh Yên hưng phấn, mắt tỏa ra ánh sáng, lại nhìn về phía người thanh niên, đầy sùng bái.

Thấy được không? Đây là khí phách của danh sư tứ tinh!

Cũng chỉ có loại danh sư cấp bậc như vậy, mới dám ở thời điểm đối mặt với các danh sư khác, trực tiếp mở miệng nói muốn giáo huấn!

Hừ, cho ngươi vừa rồi kiêu ngạo, bảo thú sủng sử dụng mông ngồi lên người ta. Chờ một lát nhìn thấy Tống sư, xem ngươi còn kiêu ngạo thế nào!

Theo nàng, đối phương ngay cả hai mươi tuổi cũng chưa tới, hơn nữa thực lực rõ ràng không bằng mình, cho dù là danh sư, nhị tinh đỉnh phong, gặp phải tứ tinh còn không lập tức cúi đầu khom lưng? Ngoan ngoãn nghe lời?

- Vậy ta lại dẫn Tống sư đi tìm hắn!

Càng nghĩ càng hưng phấn, nàng vội vàng ở phía trước dẫn đường.

- Được!

Tống Siêu gật đầu, chắp hai tay ở sau lưng, mang theo tâm tư thay mỹ nhân trút giận, đi theo sau.

...

Ở dưới sự hướng dẫn của thị nữ, đám người Trương Huyền đi qua hành lang thật dài, đi tới một đại sảnh.

Lúc này trong phòng có không ít người đã tới, đông nghịt ước chừng trên một trăm người.

Cái gọi là bữa tiệc, còn chưa bắt đầu, những người này đều sáu, bảy người tập trung cùng một chỗ, hình như đang nói chuyện gì đó.

- Trương sư, đây là nơi bữa tiệc diễn ra. Một lát nữa vườn chủ sẽ đích thân qua chiêu đãi. Ta lại đi xuống trước!

Thị nữ gật đầu, lui xuống.

Nếu như nói vừa rồi, ấn tượng của nàng đối với người này là lỗ mãng, kiêu ngạo, không biết trời cao đất rộng. Nhưng sau khi hắn giúp nàng chỉ điểm chứng bệnh, cũng cho ra phương pháp giải quyết, nàng đã hoàn toàn bội phục, xem hắn trở thành thần tượng.

- Ừ!

Biết nàng vẫn phải bảo vệ cửa vườn, Trương Huyền cũng không nhiều nói, khoát tay áo, đi về phía trong phòng.

- Tiết vườn chủ bình thường ngay cả vườn thuốc cũng không để cho chúng ta tiến vào. Thế nào lần này lại đột nhiên mời chúng ta qua? Có phải là có chuyện gì hay không? Không có khả năng chỉ đơn giản là bữa tiệc như vậy!

- Ngươi không biết sao?

- Mấy ngày qua ta vẫn luôn ở bên ngoài, ngày hôm nay vừa trở về lại nhận được thư mời, làm sao có thể biết được!

- Nghe nói là trấn vườn chi bảo của vườn thuốc bị bệnh nặng, bất cứ lúc nào cũng sẽ chết. Bữa tiệc là giả. Ý tứ chân chính, là muốn những vườn chủ chúng ta tập hợp cùng một chỗ nghĩ biện pháp!

- Trấn vườn chi bảo? Ngươi nói là...

- Xuỵt, nhỏ giọng một chút! Ta cũng nghe từ bên trong lộ ra tin tức. Cụ thể có chuyện gì xảy ra, cũng không rõ lắm!

- Đã như vậy, trực tiếp tìm người tới trị không phải tốt sao? Vì sao phải làm thần thần bí bí như thế? Còn nói bữa tiệc gì đó...

- Điều này ta cũng không biết. Tiết vườn chủ tính tình quái dị ngươi cũng không phải không biết. Ngay cả minh chủ phủ nàng cũng không quan tâm. Nói như vậy, khẳng định nàng có suy nghĩ riêng...

- Điều này ngược lại cũng đúng!

Đi ở trong đám người, trong tai ba người truyền đến tiếng nói chuyện khe khẽ.

- Trấn vườn chi bảo? Chẳng lẽ là...

Triệu Phi Vũ ở một bên, lông mày nhăn lại.

- Nàng biết?

Thấy nàng nhớ tới cái gì, Trương Huyền nhìn qua.

- Ta trước đây xem qua sách liên quan tới vườn thuốc, biết được một ít!

Triệu Phi Vũ gật đầu, nhỏ giọng:

- Chắc là Địa Mạch Linh Đằng!

- Địa Mạch Linh Đằng?

Trương Huyền nghi ngờ.

Hắn tuy rằng xem qua không ít sách, nhưng liên quan tới vườn thuốc, vẫn chưa tiếp xúc. Cái tên này, hắn cũng lần đầu tiên nghe nói.

- Ừ!

Triệu Phi Vũ gật đầu:

- Đây cũng không phải là bí mật gì. Chỉ cần có vườn thuốc, cơ bản đều có thứ này. Địa Mạch Linh Đằng là một loại thực vật kỳ lạ, có thể dựa vào địa mạch sinh trưởng, hấp thu được linh khí, khoáng chất, nguồn nước... hội tụ lại, xoa dịu đất đai, hình thành ruộng tốt thích hợp cho các loại thuốc tuyệt thế sinh trưởng.

Bầy dê vẫn luôn nuôi thả cùng một chỗ, cỏ xanh có tốt mấy cũng sẽ bị ăn sạch. Dược liệu cũng tương tự.

Một chỗ sinh trưởng một gốc dược liệu còn tốt. Sinh trưởng nhiều, sẽ xuất hiện cạnh tranh. Linh khí, nước, khoáng chất đặc biệt bên trong, đều sẽ tranh đoạt... Cạnh tranh nhiều, sẽ giống như thảo nguyên chỉ có ánh sáng, không cung cấp dinh dưỡng, dược liệu lợi hại hơn nữa cũng sẽ trở nên héo rũ.

Vườn thuốc mặc dù có thể cuồn cuộn không ngừng bán ra dược liệu, kéo dài không suy, khiến cho tất cả dược liệu khỏe mạnh trưởng thành, chính là bởi vì thứ này tồn tại.

Một khi suy kiệt, tử vong, toàn bộ vườn thuốc cũng chẳng khác nào kết thúc. Tất cả dược liệu trên ruộng tốt, đều sẽ bị hủy hoại chỉ trong chốc lát.

- Có Địa Mạch Linh Đằng tồn tại, dược liệu sinh trưởng trong ruộng tốt, không chỉ màu sắc, kích thước, đều tốt hơn nhiều so với địa phương bình thường. Quan trọng hơn chính là, tốc độ sinh trưởng cũng sẽ nhanh hơn

rất nhiều. Một ít dược liệu năm trăm năm trong truyền thuyết, ở chỗ này, hai trăm năm có thể cung cấp. Nếu không, ai có thể sống năm trăm năm, chỉ vì trồng một gốc dược liệu?

Triệu Phi Vũ nói.

- Thì ra là thế!

Trương Huyền gật đầu.

Trước đây hắn cũng có chút ngạc nhiên. Linh dược không phải lúa mạch, không có chuyện trồng một số lượng lớn. Thứ này đối với linh khí và các loại dinh dưỡng có nhu cầu cực lớn. Cho dù vườn thuốc có cấu tạo và tính chất đất đai lại màu mỡ mấy đi nữa, chỉ sợ cũng rất khó cung cấp cho nhiều loại khác nhau như vậy.

Hóa ra còn có loại vật này tồn tại.

- Nếu như bọn họ nói là thứ này, thảo nào Tiết vườn chủ sốt ruột. Không có Địa Mạch Linh Đằng trung hoà điều tiết, trồng thuốc dày đặc, sẽ rất nhanh héo rũ...

Triệu Phi Vũ tiếp tục nói.

Điều này lại giống như trận pháp điều tiết linh dược sinh trưởng, một khi bị hủy diệt, các loại nhu cầu của dược liệu, sẽ xuất hiện hỗn loạn. Không đầy đủ chất dinh dưỡng cung cấp, dược liệu không héo rũ mới là lạ.

- Ừ!

Trương Huyền gật đầu, đang muốn nói chuyện, liền nghe được một giọng nói nhiệt tình ở cách đó không xa vang lên.

- Huynh đệ, ngươi cũng theo trưởng bối trong nhà tới tham gia bữa tiệc sao?

Người nói chính là một người thanh niên khuôn mặt hòa ái, vừa cười rộ lên liền hiện ra hai má lúm đồng tiền trên mặt, có vẻ có chút đáng yêu.

- Trưởng bối?

Trương Huyền sửng sốt.

- Đúng vậy, có thể nhận được thư mời, ngoại trừ vườn chủ vườn thuốc, dược vương chịu trách nhiệm bán mua dược vật ra, cũng chính là người của thế gia trồng thuốc. Tam vườn chủ lớn, bảy đại dược vương ở Vạn Quốc Thành, ta đều đã gặp qua, lại chưa từng nhìn thấy ngươi. Tất nhiên là ngươi cùng trưởng bối đi đến!

Người thanh niên cười khanh khách nói.

- Thế gia trồng thuốc?

Trương Huyền có chút không rõ.

Vườn chủ vườn thuốc hắn biết. Dược vương bán ra dược liệu hắn cũng hiểu rõ. Nhưng thế gia trồng thuốc là cái gì?

- Ngươi không biết thế gia trồng thuốc?

Thấy vẻ mặt hắn mê hoặc, người thanh niên trợn tròn hai mắt, đầy vẻ không thể tưởng tượng nổi.

Đây là căn bản nhất của vườn thuốc. Ngay cả điều này cũng không biết, làm sao tiến đến?

- Bồi dưỡng dược liệu, cần phải có chuyên gia chăm sóc. Thế gia trồng thuốc chúng ta, chính là gia tộc cung cấp người trồng thuốc cho các vườn thuốc!

Người thanh niên giải thích một câu.

Có hoa mầu, lại có nông dân. Có bầy dê, lại có người chăn dê... Lý do tương tự, có dược liệu, tất nhiên cũng lại có người trồng thuốc.

Dược liệu cấp bậc càng cao, càng khó bồi dưỡng. Giống như thuần thú, luyện đan, là một loại học vấn vô cùng phức tạp rắc rối. Muốn bồi dưỡng một gốc dược liệu lợi hại, không chỉ cần phải tiêu tốn thời gian, quan trọng hơn chính là nhân lực vật lực, còn có đủ loại kinh nghiệm.

Trong quá trình bồi dưỡng, sai một bước, dược liệu không có cách nào đạt được cấp bậc hoàn mỹ là chuyện nhỏ, làm không tốt còn có thể héo rũ, chết!

Lấy dược liệu Hóa Phàm cỏ Khanh Thủ làm ví dụ. Loại dược liệu này, cần phải nữ tử có thân xử nữ, tước nước mới có khả năng sống sót. Một khi nữ tử này cùng nam tử khác có quan hệ, tưới nước lên, cả gốc dược liệu sẽ lập tức hóa thành một làn khói đặc, hoàn toàn tiêu tan.

Cỏ Khanh Thủ cùng khanh gần nhau, chính là bởi vì loại đặc tính này, thứ này cũng được dùng để kiểm nghiệm xem nữ tử có hoàn bích hay không.

Hoa Khúc Duyệt, sau khi nở hoa có hình dáng giống như mắt người. Muốn sống, cần phải có người luôn luôn ở bên cạnh khiêu vũ ca hát, lấy khúc hát làm niềm vui, bằng không, rất nhanh lại sẽ chết.

Thiên hạ còn có vô số dược liệu hiếm thấy cổ quái, không có hệ thống tri thức truyền thừa, đã muốn bồi dưỡng, khó như lên trời.

Chính bởi vì có truyền thừa, mới có thế gia trồng thuốc chuyên môn bồi dưỡng người trồng thuốc.

Năm đó, Danh Sư Đường xác lập chức nghiệp, từng đề cập qua người trồng thuốc. Đáng tiếc, nghề nghiệp này truyền thừa hỗn loạn, không thống nhất lưu phái. Mấu chốt nhất chính là, đối với tu vi không có yêu cầu quá lớn, chỉ cần tri thức uyên bác là được.

Bởi vậy, cuối cùng không thành chức nghiệp đặc biệt. Nếu không, trong rất nhiều chức nghiệm của hạ cửu lưu, tất nhiên có vị trí của nó.

Khó lòng phòng bị

dtv-ebook.com

- Ta tùy tiện đi dạo qua, không phải theo người nào cả!

Hiểu rõ chuyện gì xảy ra, Trương Huyền lắc đầu.

- Tùy tiện đi dạo?

Người thanh niên sửng sốt.

Đây là nơi nào?

Vườn thuốc của Tiết vườn chủ. Cho dù sứ giả của liên minh vạn quốc muốn tiến đến, cũng rất khó làm được. Tùy tiện là có thể đi dạo qua... Đùa gì thế!

Vừa rồi người này vừa tiến đến, hắn lại nhìn thấy, thị nữ thủ vệ tự mình đưa vào, thái độ cung kính... Đây chính là đãi ngộ ngay cả gia gia hắn cũng không có!

Chính vì vậy, hắn mới qua kết giao một chút. Nếu không, đường đường người thừa kế của thế gia trồng thuốc, hắn cũng không phải rảnh rỗi, nhìn thấy người lại đ chạy tới.

Biết đối phương có thể là không muốn nói, người thanh niên cũng thức thời không tiếp tục truy hỏi, cười nói:

- Tại hạ Lư Trạm, người của Lư gia tại Vạn Quốc Thành!

- Trương Huyền!

Trương Huyền gật đầu.

- Hóa ra là Trương huynh, hạnh ngộ hạnh ngộ!

Đã báo ra Lư gia, mặt đối phương không đổi sắc, không có bất kỳ dao động nào, thần sắc Lư Trạm nghiêm trọng, vội vàng ôm quyền.

Làm thế gia trồng thuốc, một trong bốn gia tộc lớn ở Vạn Quốc Thành, quyền thế địa vị của Lư gia, ở trong toàn bộ liên minh cũng có tên.

Cho dù vương công đại thần bình thường, nghe được thân phận này của hắn, đều phải cung kính xưng hô một tiếng Lư công tử. Người này lại mặt không đổi sắc, có thể thấy được địa vị không đơn giản.

Nghĩ vậy, thái độ hắn càng cung kính.

Chỉ có điều, nếu như để cho hắn biết, vị trước mắt này, ngay cả Lư gia nghe cũng chưa từng nghe qua, không biết có thể lập tức nôn ra máu hôn mê. hay không

Hai người lại hàn huyên một hồi. Lư Trạm phát hiện vị trước mắt này đối với trồng thuốc quả thật một chữ cũng không biết, càng thêm mê hoặc.

Những người khác vẫn đang suy đoán Tiết vườn chủ mời mọi người qua là vì cái gì. Nhưng làm truyền nhân của thế gia trồng thuốc, hắn đã sớm biết tin tức chính xác.

Vườn thuốc này lại có không ít thị nữ trồng thuốc đều xuất từ gia tộc bọn họ. Hỏi thăm một ít tin tức, vẫn rất đơn giản.

Giống như mọi người suy đoán, chính là Địa Mạch Linh Đằng xuất hiện vấn đề!

Bởi vậy, ngày hôm nay có thể nhận được mời, không có người nào không phải cực kỳ tinh tường đối với trồng dược liệu. Người này tự nhiên cái gì cũng không biết, thậm chí ngay cả người trồng thuốc cũng chưa từng nghe qua... Rốt cuộc hắn có thân phận gì, có thể khiến cho Tiết vườn chủ mời tới?

...

Bên này nói chuyện phiếm, La Thanh Yên và Tống Siêu cũng đi đến.

- Tống sư, người kia chính là kẻ vừa rồi động thủ đối với ta!

Nhìn quanh một vòng, rất nhanh đã tìm được kẻ khiến cho mình nghiến răng nghiến lợi, La Thanh Yên đưa tay chỉ.

Theo ngón tay nàng nhìn lại, Tống Siêu lập tức thấy được một bóng lưng.

Trương Huyền và Lư Trạm nói chuyện phiếm, quay lưng về phía nơi này. Tống Siêu chỉ thấy một phía sau lưng, mặc dù nhìn có chút quen mắt, lại không liên tưởng tới trên người hắn.

Cũng khó trách, vị Trương sư kia và Tái các chủ Hồng Hải Thành quen thuộc như thế. Theo hắn thấy, chắc là người của Hồng Hải Thành, làm sao có thể chạy đến nơi đây, lại trùng hợp như vậy đã đến vườn thuốc?

- Không sai, chính là hắn, dựa thân phận danh sư, ra sức hạ độc thủ đối với ta! Mong rằng Tống sư làm chủ cho ta, chỉ cần giáo huấn hắn một trận, Thanh Yên... tất cả đều theo Tống sư!

bộ ngực tròn vo cực lớn của La Thanh Yên từ từ dưa qua.

Nàng biết nam nhân thích gì, dựa vào vốn liếng, cũng bắt được không ít giúp đỡ. Nếu không, dựa vào một nữ tử tuổi không lớn lắm giống như nàng, làm sao có thể đặt chân ở Vạn Quốc Thành, còn mở vườn thuốc đại phát tài?

- Yên tâm đi. Loại người làm bại hoại uy nghiêm của Danh Sư Đường, cho dù nàng không nói, ta gặp được cũng sẽ giáo huấn!

Cảm nhận được cánh tay truyền đến cảm giác co dãn kinh người, Tống Siêu gật đầu đáp ứng, ngôn từ chính nghĩa.

Mặc dù biết đối phương là muốn lợi dụng hắn báo thù, nhưng giữ gìn uy nghiêm của Danh Sư Đường là chuyện mỗi một danh sư phải làm. Huống gì mỹ nhân còn có thái độ như thế!

Đi theo phía sau bóng người xinh đẹp, rất nhanh hắn đi tới trước mặt đám người Trương Huyền.

- Chúng ta lại gặp mặt!

Biết vị Tống sư cấp bậc tứ tinh này, nhất định sẽ vì mình trút giận, La Thanh Yên không e ngại nữa, đi tới trước mặt, cười lạnh một tiếng.

Trương Huyền quay đầu, thoáng sửng sốt một chút, mắt chớp chớp, có chút nghi ngờ:

- Nàng không phải là không có thư mời sao? Thế nào cũng tiến đến!

- Ngươi...

Không nghe lời này còn tốt, vừa nghe La Thanh Yên thiếu chút nữa thì tức tới nôn ra máu.

Còn không biết xấu hổ nói ta không có thư mời...

Bị ngươi cướp đi có được hay không?

- Ta theo Tống sư đến!

Cố nén lửa giận, La Thanh Yên quay đầu lại nhìn về phía người thanh niên bên cạnh:

- Chính là vị Trương sư này, không để ý tới tôn nghiêm của danh sư, để cho thú sủng ra tay với ta. Vẫn mong Tống sư chủ trì công đạo cho ta!

Nói xong, thấy thanh niên trước mặt không có động tĩnh, đang muốn tiếp tục châm ngòi thổi gió, liền nghe được giọng nói của vị Trương sư vừa rồi vang lên:

- Tống sư? A, hóa ra là Tiểu Tống!

- Tiểu Tống?

La Thanh Yên sửng sốt, lập tức mừng như điên.

Vị trước mắt này lại là thiên tài siêu cấp danh sư tứ tinh, còn là cường giả tông môn tới!

Cho dù trưởng lão Danh Sư Đường của Vạn Quốc Thành nhìn thấy hắn, sợ rằng cũng phải kết giao ngang hàng. Ngươi một người cũng chưa tới hai mươi tuổi, trực tiếp gọi là Tiểu Tống...

Ban đầu còn nghĩ xem nên thêm mắm thêm muối như thế nào. Hiện tại xem ra không cần. Thực đúng là tự làm bậy không thể sống!

Không chỉ là nàng, Lư Trạm đang đang suy đoán thân phận của Trương Huyền cũng run lên, thiếu chút nữa ngất đi.

Vị Tống sư này, trên ngực có bốn sao lập lòe loá mắt. Vừa nhìn cũng biết là danh sư tứ tinh. Trực tiếp gọi người ta là Tiểu Tống, giống như là gọi một vãn bối, một tiểu tử chưa ráo máu đầu...

Hắn vội vàng nhìn về phía Tống sư, hi vọng người này sẽ không lập tức trở mặt. Lại thấy người thiên tài siêu cấp này mang theo bốn sao, gương mặt vặn vẹo, toàn thân giống như sắp muốn khóc.

- Mạt học Tống Siêu ra mắt Trương sư!

Lúc này trong lòng hắn cũng suy sụp.

Đổi lại thành danh sư tứ tinh khác, có khả năng hắn cũng sẽ chất vấn. Nhưng đối mặt với người này... hắn vẫn thật sự không dám.

Liên tục bị sư ngôn thiên bẩm mê hoặc hai lần, tất cả gia sản đều bị lừa dối... Từ lâu hắn đã lĩnh giáo thủ đoạn của đối phương. Một nhìn thấy người này, không trực tiếp quay đầu bỏ chạy, đã là rất nể tình.

Còn dạy huấn... Cho hắn mười lá gan hắn cũng không dám!

- Tống sư, hắn đây là vô lễ đối với ngươi, ngươi... a?

Đang vui sướng tưởng tượng người trước mắt này bị Tống sư điên cuồng đánh một trận, dự định giới thiệu vài loại phương pháp đánh người, lại nghe hắn nói như thế, La Thanh Yên thoáng cái sững sờ ở tại chỗ.

Mạt học có ý gì?

Học thức nông cạn!

Bình thường đều là vãn bối nhìn thấy người cường đại hơn so với bản thân mình, mới có xưng hô như vậy. Vị thiên tài siêu cấp này đường đường là danh sư tứ tinh, lại có cách xưng hô này?

Lẽ nào... vị Trương sư này, thoạt nhìn tuổi không lớn lắm, so với vị Tống sư này còn lợi hại hơn?

Có nhầm hay không?

La Thanh Yên sắp muốn khóc.

Vốn tưởng rằng leo lên nhân vật lớn Tống sư này, khẳng định có thể giáo huấn người này, diễu võ dương oai, rửa sạch nỗi nhục trước đó. Ai biết... người ta địa vị lớn hơn nữa!

Đánh mặt không thành còn bị đánh...

Chuyện gì thế này?

Lư Trạm cũng há hốc miệng, mắt trợn trừng so với mắt cá vàng còn muốn lớn hơn.

Hắn vẫn suy đoán vị này có thân phận gì, thậm chí ngay cả minh chủ phủ cũng đoán qua. Nhưng có lẽ nằm mơ hắn cũng không nghĩ tới, là một vị danh sư... Hơn nữa còn là một vị danh sư khiến cho danh sư tứ tinh, cam tâm tình nguyện tự xưng "mạt học"!

Quá kinh khủng!

Thảo nào có thể khiến cho thị nữ đưa vào. Người như thế quả thật có loại bản lĩnh này!

- Tiểu Tống, ngươi muốn giúp nàng chủ trì công đạo sao?

Không để ý tới hai người đang chấn động kinh ngạc, Trương Huyền nhìn qua.

Nhìn thấy người này, hắn cũng có chút nghi ngờ. Chỉ có điều suy nghĩ một chút hắn cũng lại chợt hiểu ra.

Trong phương pháp trị liệu đưa cho đối phương, có vài dược liệu cần phải tươi, chỉ có thể mua được ở vườn thuốc. Sợ rằng lần này qua, cũng vì dược liệu nào đó.

- Không, không... Ta chỉ là ngẫu nhiên gặp được, cùng nàng không quen...

Tống Siêu xấu hổ cười.

Liên tục trúng hai lần sư ngôn thiên bẩm của đối phương, biết vị trước mắt này nhất định là danh sư cao minh hơn hắn rất nhiều, hắn làm sao còn dám giả vờ giả vịt.

- Các ngươi đây là không quen?

Trương Huyền đưa tay chỉ.

Lúc này Tống Siêu mới phát hiện, bộ ngực no đủ của La Thanh Yên nhô ra, vẫn ép trên cánh tay của hắn, bị ép tới thay đổi hình dạng.

- Là thật sự không quen...

Bị dọa cho giật mình, Tống Siêu chấn động cánh tay, đẩy người sau ra.

Sự nở nang vừa rồi khiến cho hắn cảm thấy thoải mái, lúc này lại có cảm giác như gai đâm, đâm hắn sắp muốn khóc.

- Tống sư...

Bị đẩy một cái thoáng lảo đảo, La Thanh Yên lúc này mới biết, Tống sư mới vừa rồi còn vênh váo tới tận trời, đối với vị Trương Sư trước mắt này, không chỉ là tôn kính, quả thực chính là khiếp sợ!

Có thể khiến cho một vị danh sư tứ tinh cảm thấy khiếp sợ?

Rốt cuộc là thân phận gì?

Khiếp sợ đến mức cổ co lại, lặng lẽ lui về phía sau. Nếu như mới vừa rồi còn nghĩ làm sao báo thù, hiện tại đánh chết nàng cũng không dám có ý nghĩ này.

Nàng tự nhiên buồn chán tìm người như thế gây phiền phức, không có bị lập tức đánh chết, đã là khoan hồng độ lượng.

- Không quen thì không quen, không cần thiết như vậy!

Không để ý tới La Thanh Yên chuẩn bị chạy trốn, Trương Huyền khoát tay áo, đột nhiên nhớ tới một việc, ánh mắt nhất thời sáng lên, nhìn về phía Tống Siêu trước mắt:

- A, đúng rồi, có muốn Vô Hồn Kim Nhân nữa hay không?

Trước đó ở mộ vu hồn, hắn lại để cho Tôn Cường thu bốn cái quan tài tinh kim thất phẩm. Một cái trong đó là trống rỗng. Ba cái còn lại đều chứa Vô Hồn Kim Nhân. Dù sao thứ này đối với hắn mà nói cũng không có tác dụng gì. Nếu lại gặp phải người coi tiền như rác này, xem xem có thể bán ra hay không.

- Vô Hồn Kim Nhân... Trương sư còn có sao?

Tống Siêu sửng sốt.

- Còn có ba cái. Bên ngoài còn có quan tài tinh kim thất phẩm chứa. Nếu như ngươi muốn mua, lại thêm quan tài, tính trẻ cho ngươi một chút, năm linh thạch trung phẩm một cái!

Trương Huyền nói.

Trước chỉ có một thi thể, đã có thể bán bốn vạn linh thạch hạ phẩm. Lại thêm quan tài mới bán năm cái linh thạch trung phẩm, quả thật xem như là giảm giá.

- Năm cái?

Miệng Tống Siêu nhất thời co rút:

- Ta không nhiều linh thạch trung phẩm như vậy...

Tất cả tài sản của hắn, khi mua một Vô Hồn Kim Nhân, đều bị rút sạch. Tuy rằng trở lại Vạn Quốc Thành, gặp mặt trưởng lão tông môn, đền bù tổn thất, nhưng cũng chỉ là chút linh thạch hạ phẩm. Linh thạch trung phẩm... lục khắp toàn thân, cũng chỉ có một cái mà thôi!

Còn là trưởng lão bởi vì chuyện này ban c thưởng cho hắn!

- Không nhiều như vậy. Có bao nhiêu?

Trương Huyền nhìn qua.

- Chỉ có một cái...

Tống Siêu thành thật trả lời.

- Một cái cũng được. Ta chỉ bán cho ngươi quan tài tinh kim thất phẩm. Thứ này lại là thứ luyện khí sư tứ tinh mới có khả năng chế luyện. Ngủ bên trong đông ấm hạ mát, vô cùng thoải mái! Quan trọng nhất chính là, cùng Vô Hồn Kim Nhân trước đó bán cho ngươi là một bộ. Lấy về nghiên cứu, nhất định có thể ở trên con đường vu hồn, có đột phá!

Cổ tay Trương Huyền rung lên, đưa qua một chiếc nhẫn trữ vật.

Thứ này đối với hắn hiện tại mà nói, đã không đáng giá, trên người mang vài cái. Trong cái này, chính là quan tài rỗng không do Lạc Trúc đánh cắp Vô Hồn Kim Nhân.

Thủ đoạn của vu hồn sư, hắn đã thông qua Mặc Hồn Sinh hiểu rõ rất nhiều điều. Thứ này giữ lại tác dụng không lớn. Có thể bán ra, tất nhiên là hay nhất.

- Quan tài tinh kim thất phẩm?

Tiếp nhận chiếc nhẫn, Tống Siêu nhận chủ, tinh thần tiến vào trong quét qua. Vừa liếc mắt thoáng nhìn, ánh mắt hắn nhất thời sáng lên.

Phía trên quả thật khắc không ít ký hiệu đặc biệt chỉ vu hồn sư mới có. Nếu quả thật kết hợp cùng Vô Hồn Kim Nhân trước đó lại nghiên cứu, quả thật có thể hiểu rõ sâu hơn đối với vu hồn.

- Được, ta mua. Đây là linh thạch!

Nói xong bàn tay hắn lật một cái, một cái hộp ngọc đưa tới.

- Ừ!

Tiếp nhận hộp ngọc, mở ra một khe hở nhỏ, lập tức cảm thấy linh khí nồng đậm đập vào mặt. Biết bên trong chính là một miếng linh thạch trung phẩm, lúc này Trương Huyền mới thoả mãn gật đầu, thu nó vào trong nhẫn.

- Chỗ của ta còn có ba Vô Hồn Kim Nhân tương tự, còn có quan tài vàng ròng cao cấp hơn. Nếu như còn muốn mua, mang đủ linh thạch trung phẩm tới tìm ta là được. Bất cứ lúc nào cũng hoan nghênh!

Nhận được một miếng linh thạch trung phẩm, Trương Huyền hài lòng nhìn về phía Tống Siêu trước mắt, giống như là nhìn một túi tiền có thể di chuyển.

Người này quả thật có tiền. Liên tục hai lần, đều buôn bán lời không ít.

Không hổ danh là con cháu tông môn, người ngốc nhiều tiền.

- Vâng! Ta quay đầu lại nhất định sẽ bẩm báo tông môn. Nếu như còn cần, sẽ tới tìm ngươi!

Tống Siêu gật đầu, xoay người sang chỗ khác. Vừa đi mấy bước, hắn đột nhiên thoáng cái cứng đờ tại chỗ, sắc mặt tối sầm, lệ rơi đầy mặt.

- Con mẹ nó... ta lại bị mê hoặc...

Không nghĩ tới đã cẩn thận, kết quả lại trúng chiêu...

Khó lòng phòng bị!

Ruộng thuốc

dtv-ebook.com

Trương Huyền trước đây mức độ tâm cảnh12.1, cũng có thể dễ dàng khiến cho hắn tin tưởng và nghe theo. Hiện tại đạt được 14.1, còn từng trải hai lần trời thừa nhận danh sư, xuất hiện thứ hiệu quả này, không tính là gì cả.

Chỉ có điều, cẩn thận thì thôi, hắn cũng không tính là có hại.

Quan tài tinh kim thất phẩm, luyện khí sư tứ tinh đặc biệt chế luyện vì Vô Hồn Kim Nhân. Cho dù trước đây Mặc Hồn Sinh mua, sợ rằng cũng không chỉ là giá tiền này.

Vẻ mặt phiền muộn, Tống Siêu đang muốn tìm Trương sư, đổi linh thạch trở về, liền nghe được một âm thanh đầy sức sống vang vọng đại sảnh.

- Tiết vườn chủ đến!

Dựa theo âm thanh, một bà lão thoạt nhìn khoảng năm mươi tuổi, đi nhanh tới. Tuy rằng bây giờ nhìn lại da nhăn, có chút già yếu, nhưng mơ hồ có thể từ dung mạo nhìn ra được lúc còn trẻ tuyệt đối là một mỹ nhân bại hoại.

Không thi triển tu vi, nhưng khí tức trên người nàng mơ hồ, dâng trào như biển. So với yêu thần thú, dường như cũng không kém hơn bao nhiêu.

Thảo nào Triệu minh chủ nói thực lực nàng rất mạnh, trong lời nói rất có kiêng kỵ. Hiện tại xem ra, đúng là như thế.

- Cảm ơn các vị có thể tới tham gia bữa tiệc ngày hôm nay!

Đi vào đại sảnh, Tiết vườn chủ dịu dàng cười, cất cao giọng nói.

- Tiết vườn chủ khách khí!

- Vườn chủ tổ chức bữa tiệc, chúng ta làm sao dám không đến!

- Lâu như vậy mọi người không gặp mặt, cũng vừa vặn được tập trung một chút...

...

Mọi người nở nụ cười.

Tuy rằng vườn thuốc này không mở ra đối với bên ngoài, nhưng người người đều biết dược liệu của nàng nhiều, phong phú, tuyệt đối có thể xếp ở vị trí đứng đầu trong tám vườn thuốc lớn.

Tiết vườn chủ có thực lực, còn tài trí hơn người, mọi người ngoài miệng nói khách khí, lại cũng là lời thật lòng.

- Làm phiền các vị đến đây, Tiết mỗ thật sự có phần xấu hổ. Lần này nói là bữa tiệc, trên thực tế vì cái gì, nói vậy cũng có không ít người đoán được. Địa Mạch Linh Đằng đối với vườn thuốc chúng ta có tầm quan trọng thế nào, không cần phải nói, các vị cũng đều hiểu.

- Vườn thuốc xuất hiện loại biến cố này, Tiết mỗ năng lực có hạn, tạm thời không có cách nào, cố ý mời mọi người đến đây, hợp mưu hợp sức, giúp ta vượt qua cửa ải khó khăn! Chỉ cần ai có thể đưa ra kiến nghị thích hợp nhất, ta ở chỗ này hứa hẹn, hắn sẽ là bằng hữu chân thành nhất của Tiết Nhất Dao ta. Sau đó cần dược liệu gì, vườn thuốc ta đều sẽ cung cấp miễn phí!

- Cần dược liệu... đều cung cấp miễn phí?

- Phần hậu lễ này quá lớn đi?

- Dược liệu của Tiết vườn chủ, chưa bao giờ từng bán ra. Bên trong có loại trồng mấy trăm năm...

- Điều này vẫn không quan trọng. Quan trọng nhất chính là... trở thành bằng hữu của Tiết vườn chủ. Nàng có thực lực và thân phận như vậy, thành bằng hữu của nàng, ai còn dám tới gây phiền toái?

- Điều này ngược lại cũng đúng...

...

Phía dưới lập tức bùng nổ.

Tất cả mọi người đều đỏ mắt.

Ngay cả Lư Trạm đứng một bên cũng hít thở dồn dập, toàn thân kích động hai mắt đỏ ửng.

Lư gia tuy rằng quý là một trong bốn gia tộc lớn Vạn Quốc Thành, nhưng lại chỉ là lót đáy, bất cứ lúc nào cũng có thể bị những gia tộc khác chen xuống.

Nếu như có thể lôi kéo Tiết vườn chủ làm bằng hữu, quang vinh leo lên đứng đầu, chỉ là vấn đề thời gian!

Đè nén hưng phấn, hắn quay đầu lại nhìn về phía người thanh niên mới quen, vừa nhìn tới, lại bội phục không thôi.

Mình kích động gương mặt đỏ ửng, ngay cả không ít lão già ở đây cũng hưng phấn trán nổi gân xanh. Nhưng hết lần này tới lần khác, vẻ mặt người này thản nhiên, hoàn toàn không quan tâm.

- Trương huynh, huynh chẳng lẽ không kích động?

Hắn thật sự có chút không nhịn được, hỏi.

- Có gì phải kích động?

Trương Huyền nghi ngờ nhìn qua.

- Bằng hữu của Tiết vườn chủ...

Nói nói phân nửa, Lư Trạm lộ ra nụ cười khổ.

Vị danh sư trước mắt này có thể khiến cho danh sư tứ tinh cũng phải cung kính có thừa, tự xưng là mạt học. Tiết Nhất Dao tuy rằng lợi hại, ở Vạn Quốc Thành danh tiếng cũng rất lớn, nhưng cũng rất khó tiến vào ánh mắt hắn.

- Điều kiện ta nói ra, nếu như các vị có hứng thú, vẫn mong di rời tới ruộng thuốc, nhìn thấy rõ ràng tình huống, sau đó chúng ta lại tiến hành thương lượng khám và chữa bệnh!

Cắt ngang sự hưng phấn của mọi người, Tiết vườn chủ cất cao giọng nói.

- Được, làm phiền Tiết vườn chủ đi phía trước dẫn đường!

- Chúng ta xem mới có thể đưa ra phương án!

...

Mọi người lên tiếng đáp ứng, theo sát Tiết vườn chủ đi ra ngoài.

Ruộng thuốc của vườn thuốc, chính là ruộng tốt tuyệt thế do Địa Mạch Linh Đằng tẩm bổ ra. Tất cả dược liệu trồng ở chỗ này trồng, đều sinh trưởng tốt hơn, cường đại hơn so với nơi khác.

Trương Huyền đi theo ở sau lưng mọi người, chậm rãi tiến về phía trước.

Còn chưa đến tới trước mặt, hắn lại cảm thấy linh khí càng lúc càng nồng đậm, một sức sống nồng đậm chảy xuôi xung quanh.

Ở chỗ này, không chỉ là dược liệu, cho dù người tu luyện, cũng có thể duy trì sinh mạng ôn hòa.

Hắn mở ra mắt Minh Lý, kiểm tra xung quanh. Nhìn một hồi, lông mày hắn không nhịn được nhăn lại.

Trong phạm vi ruộng thuốc tuy rằng sức sống nồng đậm, bên trong mơ hồ, lại cho người ta một loại cảm giác tử khí nặng nề.

Loại cảm giác này băng lạnh âm u o, không cẩn thận quan sát, rất khó phát hiện.

- Xem ra cái Địa Mạch Linh Đằng này quả thật xảy ra vấn đề lớn!

Nhìn ra điều này, Trương Huyền nhất thời hiểu rõ, vì sao Tiết vườn chủ đưa ra điều kiện lớn như vậy, lại không tiếc tốn chi phí lớn mời nhiều dược sư như vậy đi theo.

Xem ra cái Địa Mạch Linh Đằng này xuất hiện vấn đề, còn muốn lớn hơn so với trong tưởng tượng.

Còn không có hoàn toàn đi tới ruộng thuốc, đã có thể nhìn thấy được tử khí này. Nếu thật sự đi tới trước mặt, chẳng phải càng rõ ràng hơn sao?

Dựa theo mật độ tử khí tính toán, không trị liệu đúng lúc, sợ rằng ngay cả thời gian một năm cũng không sống nổi.

- Thật nhiều dược liệu, thật lợi hại. Nhà chúng ta vừa so sánh, cái gì cũng không tính...

- Thảo nào vẫn nói dược liệu của chỗ Tiết vườn chủ lại rất đáng giá. Trướcđó ta còn không tin, hiện tại xem ra, quả nhiên là như thế!

- Bên trong vườn thuốc của Tiết vườn chủ, chí ít từng năm mươi năm không bán ra, thể loại phong phú, niên đại đã lâu. Thứ tốt tự nhiên phải nhiều.

Trong tiếng nói chấn động kinh ngạc của mọi người, bọn họ tự nhiên đi tới ruộng thuốc.

Ruộng thuốc trước mắt lớn chừng mấy trăm mẫu, liếc mắt không nhìn thấy được điểm cuối, trồng đủ loại dược liệu. Mỗi một gốc đều tản ra linh khí nồng đậm, cho người ta một loại cảm giác sảng khoái.

- Đây là cỏ Địa Linh? Hoa Trầm Mặc? Cỏ Dã Xuyên Kim Ngân... Mấy thứ này, ở bên ngoài đều có giá rất cao, hơn nữa có tiền cũng không mua

được. Ở đây tự nhiên nhiều như vậy...

Lư Trạm cũng chấn động kinh ngạc, miệng khó có thể khép lại.

Dược liệu ở đây, không chỉ chủng loại nhiều, hiếm thấy cũng nhiều. Rất nhiều dược liệu trăm kỳ ngàn quái, tranh nhau khoe sắc, cho người ta một loại thẩm mỹ đặc biệt.

- Các vị, trước mặt chính là căn bản của vườn thuốc chúng ta, Địa Mạch Linh Đằng!

Dọc theo đường nhỏ trong đồng ruộng, đi một hồi, Tiết vườn chủ chỉ tay về phía trước.

Thuận tay phương hướng ngón tay của nàng nhìn lại, quả nhiên thấy một dây leo cực lớn đứng sừng sững ở chính giữa ruộng thuốc, cành lá sum xuê, đường kính lớn chừng bảy, tám thước.

Dây leo lớn như vậy, không ít người cũng là lần đầu tiên nhìn thấy, không nhịn được trên mặt đầy vẻ chấn động kinh ngạc.

Chỉ có điều, bọn họ lập tức cũng phát hiện ra điểm không thích hợp. Tất cả lá trên dây leo lớn này đều có chút úa vàng, xem ra bất cứ lúc nào cũng sẽ chết héo.

- Dây leo này có chút không kiên trì nổi...

- Tại sao có thể như vậy được? Dây leo lớn như vậy, làm sao có thể chết héo?

- Kỳ quái...

...

Tất cả mọi người là vườn chủ, hoặc người của thế gia trồng thuốc, hiểu biết đối với dược liệu rất nhiều. Nhìn thấy được dây leo khổng lồ như

vậy dần dần sắp chết, toàn bộ mọi người cũng không nhịn được kinh ngạc kêu lên.

- Mọi người thấy không sai. Gốc cây Địa Mạch Linh Đằng này quả thật đã sắp chết. Ta đã nghĩ qua rất nhiều phương pháp, bây giờ vẫn không có biện pháp nào tốt. Lúc này mới mời mọi người đi theo, xem có thể nghĩ ra phương pháp tốt hay không!

Ánh mắt Tiết vườn chủ ảm đạm xuống.

Địa Mạch Linh Đằng là căn cơ của một vườn thuốc. Một khi nó chết, những dược liệu này không bao lâu sẽ đều héo rũ, lại không có phong cảnh như mắt trước nữa!

- Địa Mạch Linh Đằng xuất hiện loại tình huống này, Tiết vườn chủ cũng không có cách nào, chúng ta chỉ sợ cũng không biện pháp gì tốt!

Một lão già nhìn một hồi, không nhịn được nói.

Lời của hắn, khiến cho những người khác đều có chút tán thành.

Tiết vườn chủ có thể bồi dưỡng được nhiều dược liệu như vậy, nói rõ trong con đường trồng dược liệu, xem ra cực cao thâm. Đến nàng cũng không có cách nào, mọi người còn không bằng nàng, làm sao có khả năng giải quyết?

- Cũng đừng nổi giận. Nhiều người lực lượng lớn, có thể lại có người nghĩ được biện pháp tốt. Đây cũng là mục đích Tiết vườn chủ tìm chúng ta tới!

Thấy tinh thần mọi người có chút giảm sút, một lão già mở miệng.

- Lư lão nói không sai!

- Một người chung quy biện pháp có hạn. Mọi người chúng ta cùng nhau nghĩ, có lẽ lại có thể có phương pháp giải quyết!

- Chúng ta tuy rằng không biết phương pháp bồi dưỡng Địa Mạch Linh Đằng, nhưng đều cả đời giap tiếp với dược liệu, luôn luôn có chút kinh nghiệm và thủ đoạn của riêng của mình không muốn cho người biết. Nếu thật sự không được, tất cả đều thi triển ra, có lẽ lại có thể chữa trị tốt!

- Chỉ cần là dược liệu, luôn luôn có phương pháp giải quyết!

...

Nghe được lời của lão già, mọi người phục hồi lại tinh thần.

Tiết vườn chủ cho ra thù lao thật sự quá lớn. Không ai muốn buông tha cơ hội tốt như vậy.

Tuy rằng không biết biện pháp của mình có có tác dụng hay không, nhưng... nếu chẳng may thành công?

- Người này chính là gia gia ta, gia chủ đương nhiệm Lư gia!

Nhìn thấy được bởi vì Lư lão nói một câu, mọi người đang ở trạng thái giảm sút lại có ý chí chiến đấu thiêu đốt, Lư Trạm giới thiệu với Trương Huyền.

- Ừ!

Trương Huyền gật đầu, cũng không nhiều nói, mà cẩn thận quan sát dây leo trước mắt.

Dây leo cực lớn, chỉ phần lộ ở bên ngoài lại bao trùm mấy trăm thước. Rễ cây trong lòng đất lại càng không biết lan tràn ra rộng tới mức nào.

Thực vật kỳ quái như vậy, trước đây hắn chưa từng thấy qua. Không thể không nói, thế giới to lớn không thiếu những điều kỳ lạ.

Mắt Minh Lý chiếu xuống, tất cả cành lá, kinh mạch của dây leo xuất hiện ở trong phạm vi tầm nhìn.

- Không đúng...

Nhìn một hồi, hắn nhăn mày lại.

Mắt Minh Lý có thể quan sát kỹ càng tỉ mỉ ra quá trình sinh trưởng của cái cây lớn này, cũng tiến hành phân tích phán đoán. Tuy rằng không bằng Thiên Đạo Đồ Thư Quán, nhưng cũng có thể đủ để nhìn ra một vài vấn đề và mấu chốt.

Dựa theo đạo lý, cây đại thụ này cành lá khô vàng, rũ xuống sắp chết, chắc hẳn là sinh bệnh, hoặc trong cơ thể có sinh trùng. Nhưng... loại tình huống này hoàn toàn không phát hiện ra.

Nói cách khác... chỉ gốc cây Địa Mạch Linh Đằng này khỏe mạnh vô cùng, hoàn toàn không có chút bệnh trạng... Nhưng toàn thân lại tản ra tử khí. Xem ra, sống không được mấy ngày!

Điều này lại giống như một nam tử thân thể khỏe mạnh cường tráng, kiểm tra thế nào chưa từng có bệnh, thân thể lại suy yếu, đứng lên cũng không đứng nổi, khiến người ta không hiểu nguyên nhân.

Thảo nào vị Tiết vườn chủ này, trước đó đóng cửa khóa vườn, bất kỳ kẻ nào cũng không để cho tiến vào. Thậm chí minh chủ phủ cũng mua không được dược liệu... Mà giờ khắc này lại mở bữa tiệc lớn triệu tập nhiều người trồng thuốc tới như vậy, chỉ sợ cũng là thật sự không có biện pháp.

- Tiết vườn chủ, cây Địa Mạch Linh Đằng này, nàng nghiên cứu nhiều hơn so với chúng ta, lúc nào phát bệnh, sau khi phát bệnh lại là bệnh trạng gì. Nàng cũng đã sử dụng biện pháp gì để cứu chữa, có thể nói một chút cho chúng ta nghe hay không? Mọi người cũng tiện có một tham khảo?

Hắn âm thầm quan sát, mọi người cũng không nhàn rỗi. Lư lão mở miệng hỏi.

Gốc cây Địa Mạch Linh Đằng cực lớn trước mắt này, vừa nhìn cũng biết là bị bệnh. Trị liệu đối với cây cối, dược liệu, cũng giống như trị bệnh

cho người, cần phải nhìn, nghe, hỏi. Hiện tại mọi người đều thấy được tình hình của dây leo. Còn cần hỏi thăm kỹ càng tỉ mỉ nguồn gốc, chứng bệnh, mới có thể kết hợp tri thức, đưa ra phương pháp trị liệu tốt nhất.

Tất cả đều bất lực

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Đúng vậy, Tiết vườn chủ nói một chút, nếu không chúng ta cũng luống cuống!

- Mọi người không biết, cũng lại bất lực. Vườn chủ không ngại nói tình huống kỹ càng tỉ mỉ một chút, chúng ta cũng sẽ tìm biện pháp tốt hơn!

...

Lư lão nói, khiến cho mọi người đồng thời gật đầu, kêu lên.

Cho dù vì phần thưởng của Tiết vườn chủ, bọn họ cũng không dám làm cho có lệ.

- Tốt lắm, ta sẽ nói một chút về tình huống của Địa Mạch Linh Đằng!

Biết chỉ có nói ra, mọi người mới nghĩ được biện pháp tốt, Tiết vườn chủ cũng không từ chối:

- Địa Mạch Linh Đằng, luôn luôn sống rất tốt. Thời gian không bệnh, cây dây leo này mượt mà chắc nịch, toàn thân màu xanh lục, cành lá cũng vô cùng sum xuê. Đi tới nơi này, cho người ta một loại cảm giác sức sống nồng đậm... Đại khái nửa năm trước, tình hình thay đổi!

- Nửa năm trước, thị nữ ta phái đến trông giữ ruộng thuốc báo về, nói Linh Đằng xuất hiện lá úa vàng. Lúc đó ta còn chưa tin, lập tức chạy tới.

Vừa nhìn tới, quả nhiên là như thế! Chỉ có điều, chỉ cần từng nuôi trồng dược liệu, đều phải biết, lá cây sẽ tùy mùa sẽ biến hóa thành màu vàng, cũng không mấy coi trọng!

- Ai biết sau mười ngày, giống như lây bệnh, vàng lá càng lúc càng nhiều. Từ ban đầu có mấy cái lá, diễn biến đến hơn phân nửa. Lúc này ta cuối cùng ý thức được tình huống không được bình thường, lập tức nghĩ biện pháp trị liệu!

- Lá cây úa vàng, ta đầu tiên nghi ngờ chính là vấn đề nước trồng, rất nhiều cây cối xuất hiện loại tình huống này nhân tố hàng đầu chính là nước!

- Vì thế, ta chuyên môn mang tới nước tuyết từ núi Thiên Hàn, tiến hành tước nước cho nó. Vốn tưởng rằng dựa theo thời gian trôi qua, tình hình vàng lá sẽ giảm bớt. Ai biết, một tháng sau, toàn bộ Linh Đằng đã đầy lá vàng. Không chỉ có như vậy, nhánh cây cũng bắt đầu héo rũ!

- Cái này làm ta có chút luống cuống, nghiên cứu cẩn thận vấn đề đất đai, thậm chí vận dụng chi phí cực lớn, đổi toàn bộ đất đai để dây leo hấp thu... vẫn không có hiệu quả! Sau đó lại sử dụng đủ loại phương pháp, kết quả hoàn toàn chưa từng có tác dụng. Cho tới bây giờ lại không có bất kỳ biện pháp nào, không thể làm gì khác hơn là mời mọi người qua hỗ trợ!

Vừa nói hắn vừa lắc đầu, Tiết vườn chủ sinh ra sự cô đơn.

- Lá cây úa vàng, nhánh cây héo rũ, dựa theo đạo lý bình thường, hoặc là dinh dưỡng không đầy đủ, hoặc là dinh dưỡng quá thừa... Tiết vườn chủ có thể thử qua hay không?

Lô lão mở miệng.

- Những điều này ta đều thử qua, không có tác dụng!

Tiết vườn chủ lắc đầu.

- Ta đến xem trước!

Nghe xong giải thích, một lão già trong đám người đi lên.

- Là Lưu lão!

- Lưu lão nào?

- Vạn Quốc Thành còn có ai dám tự xưng Lưu lão? Đương nhiên là Vưu vườn chủ vườn thuốc ở thành bắc!

- Hắn cũng tới? Vườn thuốc thành bắc lại là vườn thuốc đứng thứ hai của Vạn Quốc Thành!

- Nếu như hắn cũng không nhìn ra được, chúng ta cũng không có biện pháp...

...

Nhìn thấy được lão già từ trong đám người đi ra, mọi người lập tức ồ lên.

- Người này rất nổi danh sao?

Trương Huyền nghi ngờ nhìn về phía Lư Trạm.

- Khụ khụ...

Lư Trạm bị sặc nước bọt một cái:

- Trương huynh, vị Lưu lão này một trăm năm trước danh tiếng đã chấn động Vạn Quốc Thành, từng là người trồng thuốc ngự dụng của minh chủ phủ! Gia gia ta năm đó cũng từng thỉnh giáo hắn, bàn về tư cách trồng thuốc, tuyệt đối là người già nhất trong toàn bộ Vạn Quốc Thành! Ngươi... sẽ không phải ngay cả hắn cũng chưa từng nghe nói qua chứ?

Lư Trạm cảm thấy sắp phát điên rồi.

Vị Trương Huyền trước mắt này rốt cuộc có phải là người của Vạn Quốc Thành hay không. Chỉ cần đúng, làm sao có thể không biết Lưu lão?

Phải biết rằng danh tiếng của hắn không giới hạn trong trồng thuốc, bất kể thực lực hay cái gì, đều chấn áp vương thành.

- A!

Trương Huyền gật đầu.

- A là xong rồi?

Lư Trạm suýt phun ra một ngụm máu tới.

Đây chính là Lưu lão. Cho dù Khang đường chủ hiện tại của Danh Sư Đường, nói tới hắn, đều sẽ phát ra tôn trọng từ tận đáy lòng, tự nhiên cảm thấy kính nể. Ngươi lại "a" một tiếng, khuôn mặt bình tĩnh không dao động, giống như nhìn thấy "Trương Tam, Lý Tứ", có ý gì?

- Thế nào?

Trương Huyền nhìn qua.

- Không có gì!

Thấy vẻ mặt hắn vô tội, hai mắt Lư Trạm hoa lên.

Lúc này hắn mới biết được, người thiếu niên trước mắt này không phải giả vờ, mà là thật sự không biết địa vị và thân phận của Lưu lão.

Vừa áp chế được bất đắc dĩ trong lòng xuống, dự định sau này phải cố gắng phổ cập một chút tri thức trồng thuốc cho vị Trương huynh này, liền nghe được một câu, lại khiến cho hắn phát điên.

- Trình độ của ông lão này còn chưa đủ, không trị hết được cho Địa Mạch Linh Đằng!

Lập tức chỉ thấy người thanh niên nhìn về phía Lưu lão, không ngừng lắc đầu, hình như mang theo sự thất vọng.

Lắc đầu? Thất vọng?

Lư Trạm chỉ cảm thấy lại ngực sôi trào, phát điên.

Ngươi thất vọng một lông. Cho dù ngươi là danh sư, đối với trồng thuốc một chữ cũng không biết. Lưu lão người ta là người trồng thuốc danh tiếng nổi khắp thiên hạ, cho dù không trị được, ngươi thất vọng sao?

Hơn nữa... giọng điệu này!

Giống như nói về vãn bối. Đại ca, ngươi từ nơi nào xuất hiện vậy? Có thể đừng ngông cuồng như thế, lớn lối như vậy có được không?

Bên này Lư Trạm đã sắp bất tỉnh, Lưu lão bên kia cuối cùng đi dạo một vòng quanh dây leo lớn.

- Đất đai, chất nước, không khí, dinh dưỡng... đều không có vấn đề. Đây là có chuyện gì?

Lưu lão nhăn mày lại, hình như có nghi vấn khó xử lý nào đó không nghĩ ra.

Dựa vào nghiên cứu của hắn đối với dược liệu, chỉ xem một chút, là có thể phân biệt ra được đất đai, chất nước các loại có đạt tiêu chuẩn hay không. Trước mắt những thứ có thể ảnh hưởng tới dược liệu này, hắn vẫn không có cách nào xoi mói, không chê vào đâu được. Nhưng Địa Mạch Linh Đằng khổng lồ như vậy sắp chết, khiến cho hắn cảm thấy kỳ quái nói không nên lời.

- Tiết vườn chủ, có phải là tuổi thọ của cây Địa Mạch Linh Đằng này đã hết hay không?

Suy nghĩ một lát, Lưu lão mở miệng.

- Tuổi thọ? Sẽ không! Địa Mạch Linh Đằng đủ để sống hơn nghìn năm. Cây này đến bây giờ chỉ có hơn một trăm năm, làm sao có thể tuổi thọ hết?

Tiết vườn chủ lắc đầu.

Điểm ấy nàng cũng đã sớm suy nghĩ đến, cũng chuyên môn phân tích qua, phát hiện cả cây dây leo sức sống bừng bừng, căn bản không phải tình trạng hấp hối nên có.

- Lại nói, nếu như là tuổi thọ hết, chắc là dần dần héo rũ, bắt đầu thối rữa từ hệ rễ. Nhưng bây giờ lại là lá cây úa vàng trước, sau đó nhánh cây chết, rõ ràng không phải tuổi thọ hết!

Thực vật, hạn lớn tuổi thọ của dược liệu đến, cơ bản đều là hệ rễ khô vàng, rễ cây khô quắt, sau đó mới là lá cây. Hiện tại cây này lá cây úa vàng trước, rõ ràng trình tự không đúng.

- Đúng vậy!

Nghe được đối phương phân tích, Lưu lão thật sự không nhịn được lắc đầu:

- Tại hạ tư chất ngu dốt, trải qua quan sát điều tra, thật sự tìm không ra vấn đề ở chỗ ở nào. Vẫn mong Tiết vườn chủ thứ lỗi!

- Vẫn là làm phiền Lưu lão!

Thấy hắn bất lực, ánh mắt Tiết vườn chủ ảm đạm đi vài phần, chỉ có điều vẫn tinh là lễ phép trả lời một câu.

- Cũng không giúp được chuyện gì! Xin lỗi!

Lưu lão lui về phía sau mấy bước, đứng ở một bên đau khổ suy nghĩ tìm hiểu.

Hình như tình hình của Địa Mạch Linh Đằng trước mắt thực sự khiến cho hắn không có biện pháp tốt hơn.

- Lưu lão thật sự không có giải quyết được?

Nhìn thấy được Lưu lão quả nhiên nói mình không có cách nào, Lư Trạm nhớ tới lời cảm thán của người thanh niên vừa rồi, không nhịn được trợn tròn mắt.

Vị Trương huynh mới quen này, rốt cuộc là trong lúc vô ý nói đúng, hay là thật sự có bản lĩnh này, có thể liếc mắt nhìn ra Lưu lão trị không hết?

Hắn không phải hoàn toàn không biết gì về trồng thuốc sao?

- Lưu lão không được, ta chỉ sợ cũng không được. Chỉ có điều, vẫn có ý định thử một chút!

Lư lão đi ra.

Đứng ở trước nhánh dây leo, hắn cẩn thận gõ một cái, lại cắt một mảnh vỏ cẩn thận nhìn một chút, không biết trầm tư bao lâu, cuối cùng giống như Lưu lão, lắc đầu.

Có phải bị bệnh hay không, bọn họ tiếp xúc với dược liệu nhiều năm như vậy, có thể rất nhanh nhìn ra, Địa Mạch Linh Đằng trước mắt xuất hiện chứng bệnh, bọn họ chưa từng thấy qua, tất nhiên cũng lại không có cách nào trị liệu.

Lưu lão, Lư lão hai người có tuổi nghề lâu nhất cũng không có cách nào, những người khác lục tục đến đây quan sát, cũng đưa ra không ít kiến nghị. Chỉ có điều, những kiến nghị này đều bị Tiết vườn chủ bác bỏ.

Bởi vì những thủ đoạn này, đều rất bình thường. Trước đây nàng đều sử dụng qua, hoàn toàn không có tác dụng.

Một lúc lâu sau, các vườn chủ, người trồng thuốc đi tới nơi này đã quan sát hơn phân nửa, đều bất lực. Những người còn lại, gần như đều đi cùng

trưởng bối của bản thân, hoặc chỉ là qua mở mang kiến thức một chút, tài nghệ chân chính so với đám người phía trước kém hơn quá nhiều. Những người trước mặt đều không có cách nào, bọn họ tất nhiên cũng nghĩ không ra phương pháp tốt hơn.

- Các vị còn có biện pháp gì tốt không?

Thấy triệu tập nhiều dược sư như vậy, cũng không có cách nào giải quyết, sự thất vọng của Tiết vườn chủ càng lúc càng đậm.

- Không!

- Biện pháp ta có thể nghĩ ra, Tiết vườn chủ đều thử nghiệm qua. Xem ra quả thật không được!

- Lưu lão, Lư lão và Tiết vườn chủ đều không có cách nào, chúng ta làm sao có thể nghĩ được phương pháp tốt...

- Thảo nào Tiết vườn chủ cho ra thù lao lớn như vậy. Thù lao này, quả thật không phải người nào cũng có thể nhận được!

...

Nghe được câu hỏi của Tiết vườn chủ, mọi người đồng loạt lắc đầu.

Phần lớn mọi người đã đi lên một lượt tự mình quan sát. Loại bệnh này của Địa Mạch Linh Đằng đã vượt ra khỏi phạm trù có thể hiểu được. Cho dù là người trồng thuốc nhiều năm, cũng không có bất kỳ biện pháp nào.

- Vậy được rồi, làm phiền các vị. Phòng khách đã chuẩn bị tốt yến tiệc. Vẫn mong các vị thưởng thức xong hãy đi...

Thấy mọi người lại không có cách nào, Tiết vườn chủ lắc đầu.

Lần này lấy danh nghĩa bữa tiệc mời người qua, tất nhiên lại sớm chuẩn bị xong thức ăn ngon rượu ngon.

- Không giúp được chuyện gì, thật sự hổ thẹn. Bữa tiệc hay là thôi đi...

- Cả nhà còn có việc, nên rời đi trước...

Tuy rằng Tiết vườn chủ có thịnh tình mấy đi nữa, sắc mặt mọi người lại đều khó coi.

Cũng đúng. Bọn họ đều là người trồng thuốc có tiếng. Mọi người tới nhiều người như vậy, nhưng ngay cả nguyên nhân căn bệnh của cây còn chưa từng điều tra ra, cũng khó trách cảm thấy xấu hổ.

- Gốc cây Địa Mạch Linh Đằng này, bệnh cổ quái. Mọi người tìm không ra chứng bệnh, cũng không tính là gì cả. Ta cũng không tìm được. Mong rằng các vị lưu lại, ăn xong yến tiệc lại đi. Vừa vặn Tiết mỗ cũng có chuyện muốn nhờ cậy các vị...

Thấy vẻ mặt xấu hổ của mọi người, Tiết vườn chủ biết bọn họ suy nghĩ điều gì, an ủi một câu. Nàng đang muốn nói tiếp, đột nhiên sửng sốt một cái:

- Vị công tử này, ngươi muốn làm gì?

Nghe được lời nói của nàng, mọi người đồng loạt nhìn lại. Chỉ thấy một người thanh niên, chẳng biết từ lúc nào đã ở trong đám người đi ra, đi tới trước dây leo lớn, xòe bàn tay ra nhẹ nhàng xoa ở phía trên một chút.

Xoa xong, hắn lại lập tức đi dạo qua một vòng, không coi ai ra gì, lại liên tục sờ mấy gốc dược liệu trân quý, lúc này mới dừng lại.

- Làm cái gì vậy?

Tất cả mọi người đều choáng váng mơ hồ.

Dược liệu sinh trưởng cần môi trường đặc biệt. Thậm chí có vài dược liệu cực kỳ mẫn cảm đối với người, kiêng kị nhất là đụng vào. Bởi vậy, mọi người tuy rằng nghiên cứu chứng bệnh của Địa Mạch Linh Đằng là gì, nhưng cơ bản không có ai tới gần.

Cho dù tiếp xúc, đều mang theo găng tay các loại.

Dù sao, mỗi một người tu luyện công pháp khác nhau, làm không tốt sẽ có phản ứng với dược liệu, xuất hiện cục diện không có cách nào tưởng tượng được.

Trước đây, lại có một vị cường giả công pháp thuộc tính dương đụng vào một gốc cây dược liệu thuộc tính âm, dẫn đến dược liệu sống không bao lâu, liền trực tiếp thối rữa.

Đây cũng là nguyên nhân vì sao người trồng thuốc đều tu luyện công pháp trung hòa.

Hiện tại, nhiều người trồng thuốc như vậy đứng ở bên cạnh, quan sát chẩn đoán triệu chứng căn bệnh, không dám tới gần, người này tự nhiên len lén chạy vào đi sờ loạn, không kiêng nể gì cả...

Làm gì vậy?

Có hiểu quy củ hay không?

Ngươi là heo sao?

dtv-ebook.com

Mọi người choáng váng mơ hồ. Lư Trạm ở một bên càng bị dọa cho giật mình, thiếu chút nữa thì ngất ngay tại chỗ.

Người khác không biết, hắn mới vừa rồi còn nói chuyện với người này, thế nào... thoáng cái không thấy, đã bỏ chạy vào vườn thuốc sờ loạn?

Ngươi không hiểu trồng thuốc, có thể hỏi. Cho dù không hỏi, nhìn nhiều người như vậy chưa từng động, lẽ nào cũng không biết chuyện gì xảy ra?

Sờ Địa Mạch Linh Đằng một cái ngược lại cũng thôi. Thứ này cực lớn, đừng nói chạm đến, chém lên hai đao cũng sẽ không chết. Nhưng... những linh dược kia, là tuyệt đối không thể đụng vào!

vẻ mặt hắn đang sốt ruột, nghĩ nên giúp giải thích thế nào, lại thấy người thanh niên xoay đầu lại, vỗ tay một cái, thần sắc thản nhiên nhìn qua.

- A, ta muốn xem thử một chút, có thể trị liệu gốc cây Địa Mạch Linh Đằng này hay không!

- Trị liệu?

Lư Trạm nôn ra máu.

Địa vị của ngươi được tôn sùng, danh sư tứ tinh cũng phải kiêng kỵ. Nhưng... vừa rồi hàn huyên nửa ngày, ngươi đối với trồng thuốc một chữ cũng không biết. Nếu thứ này thực sự tùy tiện sờ một chút là có thể trị liệu, những thế gia trồng thuốc bọn họ cũng không cần sống nữa!

Sờ loạn thì sờ loạn, hiếu kỳ thì nói hiếu kỳ, tại sao phải nói trị liệu?

Lẽ nào không thấy được nhiều người như vậy đều bất lực sao?

- Khẩu khí thật là lớn!

- Ngươi là ai? Ở chỗ này phát ngôn bừa bãi? Nếu như có thể trị liệu dễ dàng như vậy, đám người Lưu lão, Lư lão khẳng định đã sớm cho ra đề nghị, còn cần một tiểu tử chưa ráo máu đầu như ngươi nói lung tung sao?

- Người này từ nơi nào xuất hiện? Trần dược chủ, là người của ngươi sao?

- Không biết...

Quả nhiên, nghe được lời của hắn, tất cả mọi người đều bàn luận ầm ĩ, mỗi một đều hừ lạnh.

Nhiều người trồng thuốc như vậy cũng không nhìn ra chứng bệnh, ngươi một kẻ còn chưa đầy hai mươi tuổi, có thể nhìn ra cái gì?

Thực sự nói khoác không biết ngượng!

Tiết vườn chủ cũng sững sờ, nhướng mày, nghi ngờ nhìn qua:

- Ngươi lẽ nào nhìn ra cái gì?

- Đúng là nhìn ra được một chút. Chỉ có điều... khả năng còn có vài chuyện, cần Tiết vườn chủ phối hợp!

Người thanh niên nói.

- Phối hợp? Nói đi, chỉ cần ta có thể làm được, nhất định sẽ đi làm!

Tiết vườn chủ gật đầu.

Tuy rằng ý nghĩ giống như mọi người, đối với người trước mắt này không ôm hy vọng quá lớn, nhưng vẫn muốn cố gắng một chút.

- Tốt lắm...

Người thanh niên có chút ngượng ngùng, xấu hổ cười:

- Ngươi có thể hay không... đánh hai quyền để cho ta xem một chút không?

- Đánh quyền?

Tiết vườn chủ ngẩn người.

Những người khác cũng sững sờ ngay tại chỗ.

Vốn tưởng rằng sẽ có yêu cầu gì, không nghĩ tới là bảo Tiết vườn chủ đánh quyền!

Ngươi không phải đến kiểm tra Địa Mạch Linh Đằng sao? Đánh quyền làm gì?

Nghe thế nào giống như đùa giỡn khỉ... Đánh hai quyền, ta ném quả đào cho ngươi...

- Làm càn! Dám đem vườn chủ ra tiêu khiển?

- Đâm đầu vào chỗ chết!

Xôn xao!

Mấy con em trẻ tuổi của thế gia trồng thuốc, xông tới.

Tiết vườn chủ là nhân vật lớn ngay cả ở Vạn Quốc Thành cũng có danh tiếng, còn là vườn chủ vườn thuốc đứng đầu. Mở miệng bảo nàng đánh hai quyền, giống như đùa giỡn... Ngươi đây là có ý khiêu khích sao?

- Các vị không vội. Khẳng định có chỗ hiểu lầm...

Lư Trạm không thể tiếp tục kìm chế được, đi lên phía trước.

Vị Trương huynh này có thể là danh sư tứ tinh, đừng nói những người này, cho dù là gia gia, cũng không dám đắc tội.

- Hiểu nhầm? Có thể có hiểu nhầm gì? Trị liệu cho Địa Mạch Linh Đằng, cùng Tiết vườn chủ đánh quyền có quan hệ gì?

Một người thanh niên bực bội nói.

- Điều này...

Lư Trạm cũng không hiểu nguyên nhân, không nhịn được nhìn về phía người thanh niên trước mắt:

- Trương sư, đây rốt cuộc có chuyện gì xảy ra...

- A, ta đã nhìn ra gốc cây Địa Mạch Linh Đằng này xuất hiện chứng bệnh, muốn xác nhận một chút. Tiết vườn chủ chỉ cần đánh hai quyền để cho ta xem là được!

Người thanh niên nói.

Người này dĩ nhiên chính là Trương Huyền.

Mắt Minh Lý nghiên cứu hồi lâu, cho ra kết luận giống như mọi người, gốc cây Linh Đằng này không có bệnh.

Rơi vào đường cùng, lúc này hắn mới đụng vào một chút, thông qua Đồ Thư Quán, quả nhiên khiến cho hắn nhìn ra được điểm không thích hợp.

Ngay sau đó hắn lại liên tục sờ mấy gốc dược liệu, phát hiện cũng có tình hình tương tự.

Trong lòng hắn xuất hiện một suy đoán, lúc này mới đưa ra yêu cầu như vậy.

- Trương sư?

Nghe được cách xưng hô, tất cả mọi người đều nhướng mày.

- Đúng, vị Trương huynh này là một vị danh sư. Nếu hắn làm như vậy, khẳng định có đạo lý của mình...

Lư Trạm vội hỏi.

- Danh sư?

Mọi người sửng sốt, đồng thời nhìn qua.

Nếu là danh sư, e ngại thân phận, cũng không có khả năng ăn nói lung tung, hồ ngôn loạn ngữ!

Hơn nữa, danh sư nhìn người thi triển võ kỹ, là chuyện thường xảy ra. Chỉ là... tất cả đều có chút không rõ, cái đó cùng Địa Mạch Linh Đằng sinh bệnh có quan hệ gì?

- Được!

Biết đối phương là danh sư, Tiết vườn chủ tuy rằng cũng tò mò mục đích của đối phương, vẫn gật đầu một cái.

Trong cơ thể có khí tức phát ra dao động, chân khí ngang dọc, một quyền đánh ra.

Đùng!

Không khí ở dưới một quyền của nàng phát ra tiếng nổ mãnh liệt, giống như sấm rền. Mọi người xung quanh chỉ cảm thấy gió mạnh đập vào mặt, thiếu chút nữa bị thổi lật ngã.

Tuy chỉ là một quyền rất bình thường, nhưng điều động lực lượng thiên địa tự nhiên, không khí cũng có thể bị ép nổ. Chỉ một điểm này, vô số cường giả Hóa Phàm tứ trọng đỉnh phong cũng làm không được.

Thảo nào có thể khiến cho Triệu minh chủ kiêng kỵ như vậy. Thực lực của vị Tiết vườn chủ này, quả thật đáng sợ!

- Như vậy có thể được chứ?

Một quyền đánh xong, Tiết vườn chủ thu quyền đứng lại, yên tĩnh nhìn qua.

- Ừ!

Trương Huyền lên tiếng, giống như là xác định chuyện gì, không nhịn được lắc đầu. Hắn lại nhìn qua, trên mặt lộ vẻ đồng tình nói không nên lời:

- Vấn đề chứng bệnh Địa Mạch Linh Đằng của nàng, ta đã hoàn toàn biết được! Chỉ có điều, trước đó, ta muốn hỏi nàng một câu...

Tất cả đám người Tiết vườn chủ đều đồng loạt nhìn qua.

Bọn họ nhiều người như vậy nghiên cứu lâu như vậy, cũng không biết. Vị danh sư trước mắt này, chỉ liếc mắt thoáng nhìn vườn chủ đánh quyền, lại khăng định xuống...

Thật hay giả vậy?

Tất cả đều dựng lỗ tai lên, rất sợ nghe sót điều gì. Ngay sau đó liền nghe được giọng nói mang theo tiếng của người thanh niên vang lên:

- Ngươi... là heo sao?

Phụt!

Tiết vườn chủ thoáng lảo đảo một cái, thiếu chút nữa nổ tung.

- Ngươi nói cái gì?

Ầm ầm!

Khí tức trên người giống như dầu sôi thiêu đốt, bất cứ lúc nào cũng sẽ phun mạnh ra ngoài.

Nàng là cường giả nổi danh Vạn Quốc Thành, vườn chủ vườn thuốc thành tây. Cho dù ngươi là danh sư, trực tiếp nói lời sỉ nhục, cũng không được!

- Hắn nói Tiết vườn chủ là heo?

- Không phải nói danh sư rất đáng tin, không có khả năng ăn nói lung tung, hồ ngôn loạn ngữ sao?

- Ta cũng không biết...

...

Những người khác đứng ở một bên vây xem, từng người cũng trợn to hai mắt, thiếu chút nữa thì phát điên mất.

Trực tiếp mắng Tiết vườn chủ là heo, lá gan của người này không phải lớn bình thường. Quả thực có thể nói là vô pháp vô thiên tới cực điểm.

Lư Trạm cũng thiếu chút nữa không cắn đầu lưỡi.

Vừa sờ loạn đập loạn, nói ngươi là danh sư, còn có thể chu toàn trở về. Hiện tại mắng ngay trước mặt, chu toàn thế nào?

Sớm biết rằng người này mãnh liệt như thế, lại không làm quen với hắn.

Lúc này thì hay rồi, chọc cho Tiết vườn chủ giận dữ, sau đó cũng không biết vườn chủ có thể trách tội đến trên người Lư gia hay không...

Tống Siêu đi theo phía sau đoàn người, dự định tùy thời đổi linh thạch trung phẩm trở về, cũng cứng đờ.

Hắn là danh sư tứ tinh, năng lực quan sát rất tốt. Tiết vườn chủ tuy rằng chỉ thể hiện ra một chiêu, lại có thể nhìn ra thực lực siêu cường, chiến lực vô cùng. Đừng nói là hắn, cho dù trưởng lão tông môn, có thể thắng được cũng không nhiều!

Nói cường giả như vậy là heo...

Lá gan của Trương sư này vẫn thật là lớn.

Biểu tình của mỗi người không giống nhau. Chỉ có điều tất cả đều cảm thấy người trước mắt này có phải điên rồi hay không.

- Không cần phải gấp. Hãy nghe ta nói hết đã!

Khóe mắt nhìn thấy của Tiết vườn chủ cũng sẽ động thủ bất cứ lúc nào, Trương Huyền cũng không nóng nảy, mà thần sắc thản nhiên khoát tay áo, ngón tay chỉ vào đất trống cách Địa Mạch Linh Đằng không xa:

- Nếu như ta không nhìn nhầm, ngươi chắc hẳn thường ở chỗ này tu luyện?

- Không sai!

Tiết vườn chủ gật đầu, chỉ có điều lửa giận chưa tiêu tan, hình như nếu không phải bởi vì thân phận của đối phương là danh sư, khẳng định đã sớm một tát đánh chết.

Trong ruộng thuốc, bởi vì có vô số linh dược, ở chỗ này tu luyện, tâm thần yên tĩnh, dễ dàng đột phá hơn.

- Ý của ngươi, Địa Mạch Linh Đằng xuất hiện loại tình huống này, có liên quan tới việc ta tu luyện?

Lông mày nhíu lại một cái, Tiết vườn chủ bực bội nói.

- Đâu chỉ có liên quan đến! Quả thực chính là liên quan cực lớn!

Trương Huyền lắc đầu:

- Ta hiện tại nói cho ngươi biết nguyên nhân căn bệnh. Gốc cây Địa Mạch Linh Đằng này thật ra không có bệnh, cũng không có bị sâu bệnh, càng không có các loại tập kích chết héo, mà là... mất đi linh tính và hồn phách!

- Linh tính hồn phách?

Tất cả mọi người sững sờ ở tại chỗ.

- Vạn vật có linh. Dược liệu linh cấp, giống như linh binh, cũng có linh tính của riêng mình. Địa Mạch Linh Đằng làm chí bảo của vườn thuốc,

nếu như không có loại đặc trưng này, làm thế nào có thể phân phố những vật phẩm cần thiết qua cho mỗi một gốc cây dược liệu chứ?

Trương Huyền nói.

Mọi người gật đầu.

Trình độ sinh mạng đạt được linh cấp, không chỉ binh khí có linh, thực vật, dược liệu cũng có.

Cái gọi là linh dược, lại cũng như vậy.

Chính là bởi vì loại linh tính này, mới có thể phát sinh bài xích đối với chân khí của người tu luyện không phù hợp, thậm chí dẫn đến cái chết, mới có thể nghe được ca múa có khả năng trưởng thành, mới có thể phân biệt ra tấm thân xử nữ...

- Không có linh tính, Địa Mạch Linh Đằng lại giống như mất đi thứ quan trọng nhất, tự nhiên sẽ mang theo tử khí, cũng sẽ chết bất cứ lúc nào.

- Linh dược mất đi linh tính, giống như người không có linh hồn, rất nhanh chết đi. Đây là sự thật. Nhưng... cùng Tiết vườn chủ tu luyện có quan hệ gì?

Mọi người nghi ngờ.

- Nếu như ta không nhìn nhầm, Tiết vườn chủ dừng lại ở Hóa Phàm tứ trọng Trọc Thanh cảnh, chí ít bảy, tám mươi năm!

Không trả lời câu hỏi, Trương Huyền nhìn qua.

- Tám mươi bảy năm!

Tiết vườn chủ gật đầu.

- Tám mươi bảy năm đều bị dừng lại tại chỗ, muốn không đột phá, đó là giả! Nhưng Hóa Phàm ngũ trọng Hợp Linh cảnh, là cửa ải khó khăn đầu tiên trong Hóa Phàm cửu trọng, cần linh hồn hoàn toàn dung hợp tự

nhiên, làm được hợp linh giống như một, mới có thể đột phá! Tiết vườn chủ vẫn không thành công, không phải thiên phú không tốt, mà là linh hồn... bị tổn thương!

Trương Huyền nói.

- Ngươi, ngươi... làm sao biết được?

Tiết vườn chủ sửng sốt, toàn thân cứng đờ.

Vừa rồi nàng vẫn vô cùng tức giận, dự định giết chết người này. Nghe nói như thế, chân khí tích tụ trên người tiêu tan, chấn động kinh ngạc nói không nên lời.

Linh hồn nàng quả thật bị tổn thương. Nếu không, dựa vào thiên phú, khẳng định đã sớm đột phá, sao có thể còn bị dừng lại tám mươi bảy năm!

Chỉ là... chuyện này, là cơ mật của nàng, chưa bao giờ nói qua cùng người nào. Người trước mắt này, làm thế nào nhìn ra được?

- Không quan tâm ta làm thế nào biết được! Nàng biết linh hồn bị hao tổn, không có cách nào đột phá, lại không nản lòng giống như những người khác, mà là hi vọng thông qua thủ đoạn khác để bù đắp vết thương!

- Không biết từ nơi nào nhận được tin tức, nghe nói linh tính trong linh dược có thể bổ sung, vì vậy lại chuẩn bị vườn thuốc này, nuôi trồng dược liệu, không vì bán ra, chỉ vì hấp thu linh tính trong đó, bổ sung linh hồn mình!

- Ý nghĩ tuy tốt, đáng tiếc ngay từ lúc đầu lại đi nhầm phương hướng! Linh tính của thực vật nếu như có thể bổ sung cho người... Chẳng phải người người đều có thể tu luyện tới Hợp Linh cảnh sao?

Trương Huyền yên tĩnh nhìn qua, trong ánh mắt mang theo biểu tình chỉ tiếc rèn sắt không thành thép:

- Thân là Đại Tông Sư trồng thuốc, làm bạn với linh dược lâu như vậy, chưa từng nhìn thấu điểm ấy...

- Không phải heo... là cái gì?

Trị liệu Linh Đằng

dtv-ebook.com

- Ta...

Sắc mặt Tiết vườn chủ đỏ lên, muốn tức giận, lại nói không ra lời.

Làm vườn chủ vườn thuốc đứng đầu Vạn Quốc Thành, lĩnh ngộ đối với dược liệu, tuyệt đối không kém gì Lưu lão, Lư lão, thậm chí còn có phần hơn.

Chính vì vậy, sau khi biết được nàng đối với Địa Mạch Linh Đằng cũng không có cách nào, mọi người không dám lên tiếng trả lời.

Linh dược, linh khí, tuy rằng đều có "linh", nhưng với linh hồn của con người lại hoàn toàn khác nhau. Nghe nói qua linh dược đặc biệt có thể tẩm bổ linh hồn, nhưng chưa từng nghe qua, hấp thu linh tính trong đó, có thể bổ sung hồn phách bị hao tổn.

Hai bên bản chất khác nhau, thật giống như con hổ đói bụng, bảo nó ăn cỏ giống như con dê núi, làm sao có thể!

- Điều này...

Mọi người xung quanh đều giật mình nhìn qua.

Tiết vườn chủ ở trong mắt bọn họ, lại là người trồng thuốc, làm sao có thể phạm phải loại sai lầm này?

Thảo nào, mấy năm nay trồng nhiều dược liệu như vậy, cũng không bán ra. Thậm chí minh chủ phủ mua cũng không cho. Hóa ra nguyên nhân ở chỗ này!

Nàng mong chờ linh tính của dược liệu có thể bổ sung linh hồn, tất nhiên càng nhiều càng tốt. Một khi bán ra, dược liệu giảm bớt, loại linh tính này cũng lại tự nhiên vì vậy mà ít đi.

Đối với người tu luyện mà nói, chỉ cần có thể đột phá Hợp Linh cảnh, tốn cái giá lớn hơn nữa cũng đáng!

Chỉ là, những thứ này đều là cơ mật... Người này làm thế nào biết được?

Mọi người quan sát lâu như vậy, cũng không phát hiện ra vấn đề của Địa Mạch Linh Đằng, càng không nghĩ tới Tiết vườn chủ muốn làm như vậy... Người này chỉ sờ dây leo và mặt đất một chút, lại nhìn một bộ quyền pháp, liền biết...

Có cần khoa trương như vậy hay không!

Đám người Lư Trạm và Tống Siêu cũng trợn tròn mắt.

Biết hắn là danh sư, nhưng không nghĩ tới lại lợi hại như vậy.

- Sau khi Tiết vườn chủ vào cửa, ta đã nhìn qua. Chân khí trong cơ thể tinh thuần, lực lượng mười phần. Nhìn tuổi tác, chắc hẳn là cũng mới qua một trăm. Nữ nhân đều yêu thích bảo dưỡng. Dựa theo tình huống bình thường, thực lực như vậy, lại thêm tuổi tác, diện mạo sẽ không có già nua như thế mới đúng. Trừ khi... có biến cố đặc biệt nào đó!

Trương Huyền không dừng lại, mà là thản nhiên nhìn qua, tiếp tục nói:

- Vì vậy, ta cẩn thận quan sát. Vừa rồi nàng thi triển quyền pháp, nếu như không nhìn nhầm, là Đại Nhật Quyền, cứng rắn mạnh mẽ chính đại, lực lượng mười phần. Bộ quyền pháp này, dựa theo tuyến đường vận chuyển bình thường, chân khí chắc hẳn là từ bách tâm huyệt tuôn ra. Nàng lại để cho nó vòng qua khoảng cách một phần năm, từ chương tâm huyệt tuôn ra.

- Cường giả Hóa Phàm tứ trọng, đối với tu luyện từ lâu khống chế thành thạo. Xuất hiện loại tình huống này, chỉ có một loại khả năng... Đó chính

là tuệ minh huyệt bị hao tổn, khiến cho nàng không có cách nào chính xác công nhận sự sai biệt rất nhỏ giữa các huyệt đạo! Tuệ minh, hiểu thông tuệ, là những một trong huyệt đạo quan trọng của linh hồn hoàn chỉnh. Nếu nó bị hao tổn, linh hồn bị hao tổn cũng là chuyện đương nhiên!

- Về phần gốc cây Địa Mạch Linh Đằng này, các vị đều quan sát qua, không có chứng bệnh, không có sâu bệnh, nhưng đã rơi vào tình trạng héo rũ. Thuốc và kim châm cứu không có tác dụng. Lúc mới bắt đầu, ta không nghĩ tới là linh tính bị hấp thu. Mãi đến khi nhìn thấy được mặt đất nơi Tiết vườn chủ tu luyện.

Nói đến đây, Trương Huyền đưa ngón tay chỉ.

Mọi người đồng loạt nhìn lại, chỉ thấy chỗ Tiết vườn chủ vừa tu luyện, cỏ xanh cao lên có thể thấy được, có vẻ xanh mượt, so với nơi khác mọc cũng muốn tốt hơn rất nhiều.

- Cỏ xanh chỗ này mọc tốt hơn so với nơi khác. Vừa so sánh, mọi người liếc mắt là có thể nhìn ra. Tu luyện tập trung linh khí lại, thực vật sinh trưởng tươi tốt cũng có thể hiểu được. Chỉ có điều... các ngươi nhìn cái này liền hiểu!

Đi tới trước mặt, Trương Huyền đưa tay về phía bụi cỏ.

Vù!

Bụi cỏ giống như là nhìn thấy chuyện đáng sợ, không gió tự lay động, đều tránh né.

- Những có Thanh Hoa bình thường nhất, trên mặt đất khắp nơi đều có, là không có linh tính. Mà bây giờ, chúng lại có thể tránh né bàn tay của ta... Bởi vậy có thể phán đoán, chính là có người hấp thu linh tính của thuốc tiết ra, khiến cho những cây cỏ bình thường nhất, cũng ẩn chứa năng lực tránh dữ tìm lành!

Trương Huyền khẽ cười:

- Nhìn thấy được những điều này, suy nghĩ tiếp, cũng lại thuận lý thành chương!

- Điều này...

- Không hổ danh là danh sư, năng lực quan sát thật mạnh...

Nghe được giải thích, tất cả mọi người đều bội phục không thôi.

Sớm nghe nói danh sư có năng lực quan sát kinh người, am hiểu từ manh mối nhìn ra vấn đề. Hiện tại xem ra, quả nhiên danh bất hư truyền.

Chỉ dựa vào một bộ quyền pháp, một mảnh cỏ xanh, lại đoán được chứng bệnh của Địa Mạch Linh Đằng, biết vấn đề trong tu luyện của Tiết vườn chủ... Không phải tận mắt nhìn thấy, bọn họ tuyệt đối không thể tin được.

- Điều này...

Tống Siêu nuốt nước miếng, sắc mặt trở nên trắng bệch.

Đối phương phân tích nhịp nhàng ăn khớp, không có bất kỳ vấn đề gì.

Những cái này nói thì đơn giản, trên thực tế lại khó như lên trời. Cho dù hắn là danh sư tứ tinh, cũng làm không được!

Thậm chí, không chỉ hắn, ngay cả lão sư của hắn, trưởng lão tông môn, chỉ sợ cũng không có khả năng chỉ dựa vào quan sát một chút, lại suy đoán ra những điều này.

Căn cứ từng chút vết tích, tìm ra nguyên nhân... Lấy điểm suy diễn ra đường, lấy đường suy diễn ra mặt, lấy mặt suy diễn ra toàn bộ, còn không có sai... Người này mở quẻ sao?

Cho dù danh sư ngũ tinh cũng rất khó làm được!

Chẳng lẽ... Vị trước mắt này, là vị danh sư ngũ tinh?

Thảo nào hắn liên tục vài lần đều bị sư ngôn thiên bẩm mê hoặc, ngay cả năng lực phản kháng cũng không có. Hiện tại hắn mới hiểu được, so sánh với vị Trương Huyền này, hắn còn kém xa!

- Xem ra cái linh thạch trung phẩm này không thể trở lại. Nếu thật sự qua đòi, ta sợ... Ngay cả những linh thạch hạ phẩm này cũng không bảo vệ nổi...

Vẻ mặt hắn chán nản.

Đi một lần bị mê hoặc một lần, hắn lo lắng đi đòi cái linh thạch trung phẩm này không thành, tài phú trên người thật vất vả tích góp được, cũng sẽ bị lục soát cạo sạch sẽ, một cái lông cũng không còn sót lại.

- Thôi đi. Tốt nhất mang cái quan tài này về. Nếu may mắn khiến cho trưởng lão cao hứng, còn có thể bù đắp tổn thất...

Thấy được thủ đoạn của Trương Huyền, Tống Siêu thật sự sợ hãi.

Chỉ có điều, ở sâu trong nội tâm hắn cũng thật sự bội phục không thôi.

Chỉ dựa vào một chút manh mối, lại suy luận ra những điều này. Không hổ danh là danh sư có thể mê hoặc hắn.

...

Mọi người chấn động kinh ngạc, thân thể Tiết vườn chủ cũng run rẩy loạn, có chút không dám tin tưởng:

- Phương pháp này ta xem được ở trong một quyển sách cổ. Mấy năm nay, thương tổn linh hồn cũng thực sự chữa trị được một ít...

Trước đây linh hồn bị hao tổn, bị kết luận cả đời vô vọng với Hợp Linh cảnh.

Nàng không tin tà, tìm đọc vô số sách cổ, cuối cùng ở trong một quyển sách tìm được phương pháp này, hấp thu linh tính của dược liệu, bổ sung linh hồn mình...

Tuy rằng trong lòng nàng cũng có nghi ngờ, nhưng đối với nàng mà nói, đây là biện pháp không có cách nào.

Lại nói, mấy năm nay nàng kiên trì không ngừng, hồn phách bị tổn thương, cũng thực sự khôi phục không ít.

- Khôi phục một ít?

Trương Huyền lắc đầu:

- Cách hoàn chỉnh có phải còn kém rất xa hay không? Nàng còn có thể sống thêm một lần tám mươi bảy năm sao?

Tiết vườn chủ thoáng lảo đảo một cái.

Cường giả Hóa Phàm Cảnh tuổi thọ có hạn. Hơn một trăm tuổi tự nhiên đã quá nửa. Nàng có thể sống một lần tám mươi bảy năm, nhưng lần thứ hai?

Cho dù chữa trị được cũng đợi không được.

Vậy... chữa trị, còn có ý nghĩa gì?

- Ta sai rồi...

Cho tới nay, nàng đều nghĩ làm thế nào khôi phục linh hồn bị tổn thương, sau đó trùng kích Hợp Linh cảnh, hiện tại mới hiểu được, tất cả cố gắng đều một mộng.

Hợp Linh cảnh, dĩ nhiên cả đời vô vọng.

Lắc đầu, toàn thân nàng trong nháy mắt giống như là già yếu hơn mười tuổi. Trước đây thoạt nhìn như khoảng năm mươi tuổi, hiện tại giống như bà lão bảy, tám mươi tuổi.

Thấy bộ dạng này của nàng, tuy rằng trong lòng mọi người có chút ưu tư, nhưng cũng biết, không có cách nào ngăn cản.

Niềm tin kiên trì suốt hơn tám mươi năm, thoáng cái bị đâm phá, đổi lại thành ai cũng sẽ không chịu nổi.

- Trương sư, lại có phương pháp nào cứu chữa gốc cây Địa Mạch Linh Đằng này không?

Không biết qua bao lâu, Tiết vườn chủ hòa hoãn, nhìn về phía người thanh niên trước mắt.

Nếu đối phương liếc mắt có thể nhìn ra vấn đề, có thể lại có biện pháp trị liệu.

Nàng không có hi vọng đột phá, cũng sẽ không giãy dụa nữa. Nhưng vườn thuốc này theo nàng hơn phân nửa cuộc đời. Nàng không hy vọng mất đi lúc này.

- Nàng quanh năm ở chỗ này tu luyện, cắn nuốt linh tính của nó. Hiện tại gốc cây Linh Đằng này chỉ là một thứ trống rỗng, muốn khiến cho nó khôi phục, khó khăn! Chỉ có điều, cũng không phải không có cách nào. Có khả năng cần phải tiêu tốn một ít giá lớn!

Trương Huyền nói.

Đổi lại thành trước khi đi tới mộ vu hồn, hắn đối với linh hồn không hiểu nhiều, loại thực vật bị cắn nuốt linh tính này, cứu chữa như thế nào, hắn vẫn thật không biết.

Nhưng hiện tại có được tất cả tri thức của Mặc Hồn Sinh, hiểu biết đối với linh hồn rất nhiều. Cho dù linh tính của Địa Mạch Linh Đằng bị huỷ diệt, hắn cũng có thể trị liệu. Chỉ có điều tốn thêm chút thủ đoạn mà thôi.

- Chỉ cần có thể cứu sống, tốn giá lớn thế nào, ta cũng nguyện ý!

Nghe thấy còn có thể cứu được, Tiết vườn chủ vội vàng nhìn qua.

Những người khác cũng đồng loạt nhìn qua.

Linh dược mất đi linh tính, cũng có thể cứu chữa. Cho dù bọn họ là người trồng thuốc, cũng chưa từng nghe qua, đều muốn học tập một chút.

- Thật ra nói trắng ra thì rất đơn giản, đó chính là... chiết cây!

Trương Huyền nói.

- Chiết cây?

Mọi người có chút nghi ngờ.

Làm người trồng thuốc, chiết cây cũng không xa lạ gì. Chính là lấy nhánh hoặc mần của một loại thực vật, chiết đến trên rễ hoặc cây của một loại thực vật khác, khiến cho hai bộ phần tiếp xúc cùng một chỗ trưởng thành trở thành một cây hoàn chỉnh.

Rất nhiều giống linh dược mới, đều nghiên cứu ra được như vậy.

- Không sai. Thực vật có thể chiết cây, linh tính cũng có thể!

Trương Huyền cười khẽ:

- Chỉ cần tìm kiếm một gốc cây khác chứa mầm Địa Mạch Linh Đằng có linh tính hoàn chỉnh, chiết đến trên gốc cây Linh Đằng này, dựa theo trưởng thành, linh tính trên mầm cây sẽ dung hợp trong đó, hình thành một sự đồng nhất.

Mang mầm có linh tính, chiết đến trên gốc dây leo này, một khi sống, sẽ dung hợp làm một.

- Chỉ là, dựa theo tốc độ dung hợp bình thường, thời gian không mấy chục năm rất khó hoàn thành. Nếu quả thật chờ lâu như vậy, ta sợ cả vườn thuốc của nàng đã sớm chết sạch... Muốn cái tốc độ này nhanh hơn, cần phải tiêu tốn cái giá, không phải lớn bình thường!

Chiết linh tính cây, nói thì đơn giản, làm rất khó.

Đầu tiên, phải làm thế nào chuyển mần có linh tính hoàn chỉnh tới. Ngoại trừ vu hồn sư ra tay, không có phương pháp khác.

Thứ hai, thời gian dung hợp, vẫn phải nghĩ biện pháp khiến cho nó không bài xích.

Thật giống như đoạt xác, cho dù lúc này Địa Mạch Linh Đằng giống như Vô Hồn Kim Nhân, không hồn phách, một mầm có linh tính, đã muốn hoàn chỉnh cắn nuốt lấy thân thể lớn như vậy, cũng rất khó.

Giống như con kiến muốn kéo xe ngựa.

Muốn khiến cho loại linh tính yếu ớt này, nhanh chóng trưởng thành, không bỏ ra một ít giá phải trả là không có khả năng.

- Cần gì, ta đây liền chuẩn bị!

Tiết vườn chủ cắn răng.

Địa Mạch Linh Đằng chết, toàn bộ dược liệu trong vườn thuốc đều sẽ chết, tổn thất chỉ biết sẽ lớn hơn nữa.

- Một gốc cây Địa Mạch Linh Đằng non, 50 gốc cây dược linh dược liệu vốn có một trăm năm, mười thùng nước không có nguồn...

Trương Huyền nói ra những thứ cần thiết một lần.

Nghe đến mấy cái này, mọi người đưa mắt nhìn nhau, sắc mặt khó coi. Thảo nào trước đó đã nói là cái giá phải trả lớn, quả nhiên là như thế.

Đổi lại thành gia tộc bình thường, sợ rằng lấy cũng không lấy ra được, càng đừng nói tới cứu chữa một gốc cây thực vật.

- Được, ta đây liền chuẩn bị!

Nghe xong vật phẩm, lông mày Tiết vườn chủ cũng thoáng giật. Chỉ có điều, đối với tài sản của nàng mà nói, còn có thể tiếp nhận được.

- Không vội...

Nàng đang định đi chuẩn bị vật phẩm, liền nghe được giọng nói của người thanh niên tiếp tục vang lên.

- Lại đi chuẩn bị một gốc cây hoa Trầm Tình, năm trăm năm trở lên. Nếu như còn có linh thạch trung phẩm, càng nhiều càng tốt!

Cỏ tỉnh hồn phát triển thành công!

dtv-ebook.com

- Hoa Trầm Tình? Được!

Tiết vườn chủ gật đầu, ngay sau đó sắc mặt có chút xấu hổ:

- Linh thạch trung phẩm, chỗ của ta chỉ có một khối...

Hoa Trầm Tình vườn thuốc này của nàng quả thật có mấy gốc. Năm lớn nhất đã đạt được bảy trăm năm, có thể lấy ra. Chỉ là... linh thạch trung phẩm, cho dù nàng là cường giả Hóa Phàm tứ trọng đỉnh phong, cũng chỉ có một khối.

Loại linh thạch cấp bậc như vậy, chỉ có Huyễn Vũ đế quốc mới có tư cách lưu thông. Liên minh vạn quốc lưu thông lại linh thạch hạ phẩm mà thôi. Toàn bộ vương thất cũng không lấy ra mấy cái, càng chưa nói tới nàng.

- Chỉ có một khối? Một khối cũng được!

Trương Huyền gật đầu.

Hắn muốn hoa Trầm Tình, là vì chế tạo cỏ tỉnh hồn, thuộc về tư tâm. Linh thạch trung phẩm cũng không cần.

Muốn cho thực vật linh tính yếu nhanh chóng tăng trưởng, linh thạch trung phẩm linh khí tinh thuần, ắt không thể thiếu. Chỉ dựa vào linh thạch hạ phẩm phát động, thời gian chỉ sợ cũng phải kéo rất dài.

- Ta hiện tại liền chuẩn bị!

Tiết vườn chủ vội vã xoay người rời đi.

Thời gian không lâu, nàng đi trở về.

Thứ Trương Huyền nói, đối người khác mà nói, muốn làm được hết, khó khăn càng thêm khó khăn. Không mất thời gian mấy tháng, gần như không khả năng. Nhưng làm vườn thuốc đứng đầu Vạn Quốc Thành, dược liệu cần, bên trong vườn cơ bản đều có, tìm ra được lại đơn giản.

Thậm chí ngay cả một gốc cây Địa Mạch Linh Đằng non nàng cũng tìm tới.

- Ta trị liệu cần phải tuyệt đối thanh tịnh. Vẫn mong Tiết vườn chủ dẫn mọi người ra ngoài!

Nhìn thấy được đồ đã chuẩn bị đầy đủ hết, Trương Huyền khoát tay áo.

Chiết linh tính, cần thủ đoạn của vu hồn sư. Tuy rằng loại chức nghiệp này đã thất truyền, cho dù thi triển, có thể nhận ra cũng không nhiều, nhưng cẩn thận vẫn là thỏa đáng hơn.

- Vâng!

Tiết vườn chủ cũng biết rất nhiều thủ đoạn là bí mật độc nhất vô nhị, không ít cường giả là không muốn biểu diễn cho người khác xem. Lúc này nàng gật đầu, dẫn theo mọi người xoay người rời khỏi ruộng thuốc.

Thấy mọi người đi sạch, Trương Huyền lúc này mới thở ra một hơi. Hắn nhìn cây non Linh Đằng trước mắt, tinh thần thoáng động, vu hồn ra khỏi thân thể, bắt đầu trị liệu.

...

- Trương sư thế nào lại đi lâu như vậy, còn chưa có đi ra? Ngươi nói hắn có thể mua được hoa Trầm Tình sao?

Bên trong phòng khách, Triệu Phi Vũ, Kim Tòng Hải đi qua đi lại không ngừng, thường xuyên nhìn ra ngoài.

Chỉ có người trồng thuốc hoặc danh sư mới có thể tiến vào ruộng thuốc. Bọn họ làm tùy tùng, không có cách nào tiến vào, chỉ có thể ở đây chờ đợi.

Ai biết một lần chờ chính là hai, ba canh giờ. Hiện tại trời tự nhiên đã tối đen, còn không thấy người đi ra, trong lòng vô cùng sốt ruột.

- Chắc hẳn là có thể chứ... Hắn lại là Trương sư!

Kim Tòng Hải có chút do dự, nói.

Từ khi biết người thanh niên này tới nay, bất kể chuyện gì, chỉ cần hắn đi làm, đều có thể dễ dàng hoàn thành, khiến người ta cũng có chút nghi ngờ, người này còn có cái gì không biết.

- Năng lực của Trương sư ta biết. Chỉ là... Tiết vườn chủ tính cách cổ quái ta đã sớm nghe nói. Ngay cả mặt mũi phụ vương cũng không cho. Hiện tại Địa Mạch Linh Đằng lại xảy ra vấn đề, khẳng định càng nôn nóng. Lúc này muốn ở chỗ nàng mua dược liệu, tuyệt đối sẽ không dễ dàng. Ta sợ... Trương sư vừa mở miệng, đối phương chẳng những không đồng ý, còn có thể đuổi hắn ra ngoài!

Tuy rằng bội phục bản lĩnh của Trương sư, nhưng Triệu Phi Vũ vẫn còn có chút lo lắng.

Vị Tiết vườn chủ này, ngay cả phụ vương của nàng, minh chủ liên minh vạn quốc cũng không để vào mắt. Tâm tình tốt, còn dễ nói, bỏ ra cái giá đủ lớn, lại nói tốt một chút, có lẽ còn có thể mua được. Nhưng bây giờ... Địa Mạch Linh Đằng nửa chết nửa sống, tâm tình rơi vào đáy cốc, độ khó mua dược liệu, sợ rằng sẽ khó khăn lên gấp mấy lần.

Chỉ sợ Trương sư nói còn chưa nói, đối phương lại phái người đuổi ra ngoài.

Loại chuyện như vậy, trước đây cũng không phải chưa từng phát sinh qua.

Sứ giả của minh chủ phủ, chính là bị đuổi đi như vậy.

- Điều này... thật sự có khả năng...

Kim Tòng Hải sửng sốt, cũng lộ ra lo lắng.

- Nhìn ý tứ của Trương sư đối với hoa Trầm Tình là tình thế bắt buộc. Thật sự không được, vẫn nên trở lại khẩn cầu phụ vương đứng ra. Phụ vương ra mặt, Tiết vườn chủ chắc hẳn là... không đến mức từ chối!

Lại đợi một hồi, vẫn thấy không có động tĩnh gì, Triệu Phi Vũ không nhịn được nói.

Nói cho cùng, ngay cả nàng cũng không có tự tin quá lớn.

Nếu như mặt mũi phụ vương nàng có tác dụng, trước đây sứ giả cũng sẽ không bị đuổi ra ngoài.

Tiết vườn chủ tự nắm giữ thực lực cao cường, dầu muối không nhận. Cho dù nàng rất có mưu trí, cũng cảm thấy đau đầu, không có biện pháp nào.

Trước mặt thực lực tuyệt đối, tất cả mưu lược đều vô dụng.

- Chỉ có thể như thế... Mau nhìn kìa, có người tới!

Kim Tòng Hải gật đầu, cũng nghĩ không ra biện pháp tốt hơn. Hắn đang muốn nói tiếp, đột nhiên sửng sốt, chỉ về phía trước.

Bên ngoài phòng khách, một bóng người đã đi tới.

- Là Trương sư...

Chính là Trương Huyền đi tới trước.

- Không cần suy nghĩ, nhất định là bị đuổi ra ngoài...

Thấy một mình hắn xuất hiện, Triệu Phi Vũ cười khổ một tiếng. Nàng và Kim Tòng Hải hai người sốt ruột vội vàng nghênh đón.

- Trương sư, ngươi đi ra, không có mua được hoa Trầm Tình đừng lo. Ta trở lại sẽ bẩm báo phụ vương, để cho phụ vương đứng ra, giúp ngươi mua...

Đi tới trước mặt, thấy sắc mặt của người thanh niên thoáng lộ ra một chút tái nhợt, có vẻ có khí nhưng vô lực, chắc là nhận sỉ nhục và áp bức, Triệu Phi Vũ vội vàng an ủi một câu.

- Đúng vậy! Tiết vườn chủ luôn luôn nổi danh tính cách cổ quái. Ngươi đừng nóng giận...

Kim Tòng Hải cũng vội vàng nói.

- Ách?

Trở lại một câu còn chưa kịp nói, đã bị hai người an ủi, Trương Huyền dở khóc dở cười, đang muốn giải thích, liền nghe được phía sau có những tiếng bước chân dồn dập truyền đến.

Tiết vườn chủ và những người khác vội vã đi tới.

- Các ngươi muốn làm gì?

Thấy vẻ mặt những người này sốt ruột, Kim Tòng Hải vội vàng ngăn cản trước mặt Trương Huyền và công chúa.

- Trương sư, ở đây có một trăm gốc cây dược liệu khoảng năm trăm năm, là một chút tâm ta ý. Hơn nữa, từ hôm nay trở đi, vườn thuốc thành tây ta là bằng hữu vĩnh viễn của ngươi. Chỉ cần Trương sư cần, tùy liền mở miệng, dược liệu chỗ của ta có thể lấy ra, trực tiếp cung cấp miễn phí!

Không để ý tới Kim Tòng Hải đầy khẩn trương, Tiết vườn chủ đi tới trước mặt Trương Huyền đột nhiên khom người bái thật sâu, đưa đến một chiếc nhẫn trữ vật, nói.

- Bằng hữu vĩnh viễn?

- Cung cấp miễn phí?

Nhìn thấy được Tiết vườn chủ tính cách cổ quái, ngay cả mặt mũi minh chủ phủ cũng không cho, vừa đến lại cung kính cúi đầu, còn đưa vật tới, Triệu Phi Vũ, Kim Tòng Hải đồng thời trợn tròn mắt.

Rốt cuộc có chuyện gì xảy ra...

Người này không phải dầu muối không nhận sao? Thế nào... Đột nhiên giống như một đệ tử lại cung kính cúi đầu, lại còn đưa đồ tới?

- Vừa so sánh với Trương sư, thủ đoạn trồng thuốc của chúng ta, yếu nhỏ đến đáng thương!

- Nhờ có Trương sư, nếu không, gốc cây Địa Mạch Linh Đằng này, lại không có hy vọng sống lại!

Đang kỳ quái rốt cuộc có chuyện gì xảy ra, liền nghe được trong đoàn người có tiếng bàn luận vang lên.

- Trương sư... trị bệnh cho bụi cây Địa Mạch Linh Đằng kia?

Hiểu được, hai người nhìn nhau, đồng thời phát điên.

Vừa rồi Trương sư và Lư Trạm nói chuyện phiếm, bọn họ đều nghe được. Một người ngay cả trồng thuốc là gì cũng không biết, qua chữa trị cho Địa Mạch Linh Đằng thế gia trồng thuốc cũng không có cách nào trị được...

Thế nào lại có cảm giác chuyện này không đáng tin như thế?

...

- Trương sư, không chỉ mua được hoa Trầm Tình, còn khiến cho Tiết vườn chủ tự mình đưa tiễn ra khỏi vườn thuốc, thậm chí công bố sau này miễn phí tất cả dược liệu cung cấp... còn trị được cho Địa Mạch Linh Đằng?

Tại minh chủ phủ, Triệu minh chủ nghe nữ nhi và Kim Tòng Hải báo cáo, trợn tròn hai mắt, trong lòng khiếp sợ, thật lâu không thể bình tĩnh lại...

...

Ngồi khoanh chân ở gian phòng, Trương Huyền nhìn chằm chằm vào đóa hoa màu đỏ thẫm trước mắt.

Hoa Trầm Tình tươi bảy trăm năm!

Địa Mạch Linh Đằng, có đầy đủ thủ đoạn dược liệu và vu hồn sư, chữa trị tốt không tính là quá khó khăn. Thông qua chiết cây, khiến cho dây leo một lần nữa có linh tính, Tiết vườn chủ tất nhiên ngàn ơn vạn tạ.

Lần này hắn đi vườn thuốc, mục đích chủ yếu chính là hoa Trầm Tình. Vật tới tay, hắn lại không có bất kỳ dừng lại nào, dẫn theo hai người Triệu Phi Vũ trở lại nơi ở được chuẩn bị cho hắn.

Đó là một phủ đệ không lớn, cách minh chủ phủ rất gần. Hộ vệ, người hầu, nha hoàn đầy đủ cả, cũng lại tiết kiệm cho Tôn Cường lại đi tìm.

Tới nơi, an bài yêu thần thú nghỉ ngơi, Trương Huyền liền trực tiếp tiến vào gian phòng của mình, lấy gốc dược liệu này ra ngoài.

- Dẫn hồn ra khỏi thân thể!

Tinh thần thoáng động, một hồn phách rõ ràng từ huyệt đạo phun mạnh ra ngoài. Trương Huyền vẫy bàn tay một cái, thân thể đi tới trước mặt đóa hoa.

- Cỏ tỉnh hồn, là trận pháp khắc lên ở trên thực vật có thể ẩn chứa ấn ký linh hồn, tập trung linh hồn... Sau đó lấy linh hồn cung cấp lực lượng, khiến cho nó nhanh chóng tăng trưởng...

Nhẩm lại phương pháp bồi dưỡng cỏ tỉnh hồn ở trong đầu một lượt, ánh mắt Trương Huyền rơi vào trên đóa hoa trước mắt.

Hoa Trầm Tình tuy rằng thuộc về linh dược, nhưng không có linh tính của mình, bởi vậy có thể dễ dàng dung nạp lực lượng linh hồn của vu hồn sư.

Nếu không, đổi lại thành có dược liệu có linh tính, linh hồn khác một khi đụng vào, lập tức tán loạn, cũng không có hiệu quả tỉnh hồn.

Vù!

Hồn lực chuyển động, một lực lượng cường đại bao quanh đóa hoa trước mắt. Cả đóa hoa thong thả thay đổi dáng vẻ và hình thái.

Tu luyện xong công pháp vu hồn thiên đạo, hắn chỉ dựa vào lực lượng linh hồn, dĩ nhiên đạt được Hóa Phàm nhị trọng đỉnh phong, so với tu vi chân khí mạnh hơn không ít. Phương pháp bồi dưỡng cỏ tỉnh hồn tuy rằng không dễ dàng, nhưng dựa vào hồn lực của hắn hiện tại, vẫn có thể dễ dàng làm được.

Liên tục ba ngày, hắn không bước chân ra khỏi gian phòng.

Cuối cùng thời điểm ngày thứ tư, đóa hoa màu đỏ tươi trước mắt, "oong" một tiếng, nhẹ nhàng thoáng lắc một cái, biến thành một gốc cây non trắng nõn.

Cỏ tỉnh hồn phát triển thành công!

- Sau này mỗi ngày sử dụng linh hồn tẩm bổ, một, hai tháng lại mới có thể trưởng thành!

Trương Huyền thoả mãn gật đầu.

Tuy rằng phát triển hoa Trầm Tình thành cỏ tỉnh hồn, nhưng bây giờ còn là cây non, không thể trực tiếp sử dụng. Chỉ có điều hắn cũng không nóng nảy. Tối đa thời gian một, hai tháng là có thể phát triển trưởng thành.

Đến lúc đó, tạo ra thành hương tỉnh hồn, lại có thể cứu sống Lộ Trùng, giải quyết một tâm nguyện.

Ba ngày nay hắn vẫn trốn ở trong phòng sử dụng hồn lực, khiến cho toàn thân hắn từ trên xuống dưới cũng có chút mệt mỏi rã rời.

Linh hồn trở về vị trí cũ, lấy ra linh thạch trung phẩm lừa gạt được từ trong tay Tống Siêu, hấp thu một hồi, hoàn toàn khôi phục, lúc này hắn mới ra khỏi phòng.

Bên ngoài mặt trời trên cao chiếu xuống. Hắn còn chưa đi ra khỏi sân, đã thấy Tôn Cường đi tới.

- Thiếu gia, Tô sư và Lăng sư tới, nói muốn gặp thiếu gia.

Tô sư Tô Phàm, Lăng sư Lăng Vũ Hằng, chính là hai vị danh sư tứ tinh ban đầu ở Thiên Vũ vương quốc mời hắn tới tham gia thi đấu danh sư.

- Bọn họ làm sao biết được ta tới nơi này?

Trương Huyền thoáng sửng sốt một chút, lập tức lắc đầu.

Sau khi mình đi tới Vạn Quốc Thành, không những không có che giấu tung tích, còn chạy đến vườn thuốc thành tây giải quyết vấn đề của Địa Mạch Linh Đằng. Danh Sư Đường làm tồn tại trấn áp một phương, điều tra ra tin tức, cũng không kỳ quái.

Trước đó từng nói qua, chỉ cần vừa đến Vạn Quốc Thành lại đi tìm bọn họ. Lúc này tới mấy ngày chưa từng đi Danh Sư Đường, bọn họ lại ngồi không yên, tìm tới.

- Đi qua xem một chút!

Suy nghĩ cẩn thận chuyện gì xảy ra, cũng không nói nhiều, Trương Huyền nhấc chân đi về phía phòng khách.

Tuyển chọn thi đấu

dtv-ebook.com

Đi vào phòng khách, quả nhiên thấy Tô sư, Lăng sư ngồi ở trên vị trí của khách. Thấy hắn đi tới, tất cả đều thở phào nhẹ nhõm.

Nếu không phải mấy ngày qua chuyện vườn thuốc huyên náo đến mức sôi sùng sục, bọn họ căn bản không biết, vị Trương sư này đã tới.

Khách lần lượt ngồi xuống. Tô sư nhìn qua, trong mắt mang theo sự chờ mong:

- Không biết... Dương sư có thể cũng tới Vạn Quốc Thành hay không?

Ban đầu ở Thiên Vũ vương quốc, Dương sư chỉ điểm hắn đột phá Tiểu Thuần Dương Công thất chuyển, do đó thực lực tăng lớn. Đến bây giờ, trong lòng hắn vẫn tồn tại sự cảm kích.

Sở dĩ lần này hắn đỏ mắt mong chờ chạy tới, tìm Trương Huyền tham gia thi đấu danh sư, chỉ là một trong những nguyên nhân đó. Quan trọng hơn chính là còn muốn bái kiến vị ân nhân này một chút.

Đây chính là danh sư siêu cấp vô cùng có khả năng vượt qua lục tinh!

Nếu không, gặp một danh sư nhị tinh mà thôi, không cần hai người tự mình qua.

- Gia sư... thần long thấy đầu không thấy đuôi. Ta cũng không biết đi nơi nào!

Trương Huyền nói.

“Gia sư” chính là bản thân hắn. Ở vương quốc nhỏ lừa gạt một chút, lại phiền toái như vậy. Ở chỗ này một khi ngụy trang không tốt bị bắt cho

hiện hình, lại xong đời!

Dựa vào danh hiệu danh sư cao đồ, người khác còn có thể kiêng kỵ vài phần. Nếu như biết hắn căn bản không có cái gọi là lão sư, phiền phức khẳng định theo nhau đến.

Nghe "Dương sư" không ở đây, Tô sư lắc đầu, có chút thất vọng. Chỉ có điều hắn lập tức điều chỉnh xong:

- Ngày hôm nay ta và Lăng sư tới tìm ngươi, là có chuyện muốn nhờ!

- Tô sư mời nói!

Trương Huyền gật đầu.

- Là như vậy, trước đó chúng ta mời ngươi tham gia thi đấu danh sư... Không biết Dương sư có nói hay không?

Tô sư nói.

Ban đầu ở Thiên Vũ vương quốc, bọn họ đề cập qua một lần, chỉ có điều Trương Huyền nói ba phải cái nào cũng được, là Dương sư thay mặt hắn đáp ứng.

Tuy rằng tin tưởng Dương sư nhất định sẽ căn dặn, nhưng hắn vẫn phải sớm nói rõ ràng cho thỏa đáng.

- Gia sư nói với ta! Chỉ cần lấy được quán quân, sẽ có phần thưởng linh thạch trung phẩm. Yên tâm, ta sẽ đáp ứng!

Trương Huyền gật đầu.

- Khụ khụ...

Đồng thời bị nước bọt sặc một cái, vẻ mặt Tô sư, Lăng sư bất đắc dĩ.

Quán quân?

Ngươi thật sự dám nghĩ!

Hai mươi tám chỗ thế lực, cường giả vô số. Mỗi một người đều thiên tài siêu cấp kinh tài tuyệt diễm nhất. Ngươi tuy rằng thiên tư rất tốt, dù sao tu vi và tuổi tác đều kém quá nhiều.

Mục đích tìm ngươi, chỉ là muốn có thể đạt được thứ hạng sát đầu một chút. Đứng thứ mười cũng chưa từng nghĩ tới, còn nói quán quân...

Chỉ có thể nằm mơ suy nghĩ một chút.

- Là như vậy, thi đấu danh sư, là thi tài của những thiên tài đứng đầu nhất trong hai mươi tám chỗ thế lực. Liên minh vạn quốc chúng ta, năm nay may mắn làm chủ nhà! Khang đường chủ hy vọng có thể thu được thứ hạng tốt, cho nên... từ các nơi triệu tập mấy vị thiên tài cao cấp nhất, muốn sớm tỷ thí một chút, chọn ra hai thành viên tham gia thi đấu...

Do dự một chút, Tô Phàm nói ra mục đích.

- Sớm so tài?

- Đúng. Tất cả trưởng lão tổng cộng đề cử sáu người...

Tô sư nói.

Làm chủ nhà thi đấu danh sư lần này, Khang đường chủ mới kế nhiệm vô cùng coi trọng, hy vọng có thể vượt qua thứ hạng trước đây, bởi vậy ra lệnh cho tất cả trưởng lão từng người lưu ý. Chính là nguyên nhân như vậy, Tô sư, Lăng sư mới đỏ mắt mong chờ vọt tới Thiên Vũ vương quốc mời.

Chỉ có điều, toàn bộ Danh Sư Đường, trưởng lão không chỉ có hai người bọn họ. Những người khác cũng có đề cử của từng người. Tổng cộng chọn lựa ra sáu người được đề cử. Vị trí của Trương Huyền, vẫn là do hai người phí miệng lưỡi cực lớn, mới lưu lại.

Nếu không, chỉ dựa vào thân phận danh sư nhị tinh của hắn, làm gì có cơ hội cùng các thiên tài khác cạnh tranh?

- Ý của các ngươi, là bảo ta... tiến hành tuyển trọn nội bộ Danh Sư Đường liên minh trước?

Trương Huyền hiểu được.

- Đúng. Thi đấu danh sư, mỗi thế lực tối đa chỉ có thể có hai người tham gia. Sáu người được đề cử, tự nhiên phải lựa chọn bớt một chút, mới có khả năng trọng điểm đào tạo, tranh thủ có ở trong thời gian không đến hai tháng, khiến cho lý giải của người đó đối với danh sư, tăng thêm một tầng!

Tô sư nói.

Muốn đạt được thứ hạng tốt, lại phải gấp rút huấn luyện. Cho dù chỉ là lâm trận mới mài gươm, hai tháng, cũng có thể tạo được hiệu quả nhất định.

Nghe xong giải thích, Trương Huyền hiểu được.

Thi đấu danh sư là một ngày hội long trọng lớn nhất của liên minh vạn quốc cùng với hai mươi bảy chỗ thế lực tương đương. Cho dù Tô sư, Lăng sư hết lòng, cũng không có khả năng dễ dàng lấy được vị trí đại biểu liên minh cho hắn.

Dù sao, hắn từ vương quốc nhỏ tới, từ khi quật khởi đến bây giờ, chỉ có khoảng ba tháng mà thôi. Có người nghi vấn là vô cùng bình thường.

Biết chuyện gì xảy ra, Trương Huyền ngược lại cũng không thấy có vấn đề gì. Hắn cũng muốn tham gia một chút, thuận tiện xem thiên tài ở liên minh vạn quốc, rốt cuộc lợi hại tới mức nào.

Chuyện của Lộ Trùng giải quyết xong, lại phải tu luyện nhanh hơn, nhanh chóng trùng kích cảnh giới danh sư. Nếu không, trước ba mươi

tuổi, không đạt được danh sư cửu tinh, thai độc tiên thiên phát tác, tất cả đều uổng công.

Xem qua vô số sách, biết danh sư không chỉ phải có thực lực và bản lĩnh của "sư", "danh" cũng rất quan trọng. Không có "danh", làm thế nào xứng với hai chữ "danh sư"?

Mà muốn danh tiếng nhanh chóng tăng cao, tham gia thi đấu chính là cách tốt nhất.

Lại nói, hiện tại nâng cao thực lực, không chỉ cần có vô số bí tịch hình thành công pháp thiên đạo, quan trọng hơn chính là có đầy đủ linh thạch trung phẩm.

Chỉ dựa vào hắn lừa dối, có thể có được khẳng định có hạn. Nếu có thể ở trong thi đấu danh sư một tiếng cất lên khiến ai nấy đều kinh ngạc, còn muốn thu thập linh thạch, khẳng định sẽ đơn giản hơn rất nhiều.

Nghĩ thông suốt những điều này, cũng không có gì lại rầu rĩ nữa, Trương Huyền hỏi:

- Tuyển chọn các ngươi nói, khi nào thì bắt đầu?

- Dựa theo ý của Khang đường chủ, mấy ngày hôm trước đã muốn bắt đầu. Chỉ là ngươi vẫn không xuất hiện, hai người chúng ta nghĩ biện pháp kéo dài thời gian. Hiện tại ngươi đã tới, có thể bắt đầu bất cứ lúc nào!

Nghe người thanh niên trước mắt này vẫn không từ chối, Tô sư, Lăng sư đồng thời thở phào nhẹ nhõm.

Bọn họ khuyên can mãi, mới kéo dài thời gian tuyển chọn ra mấy ngày. Nếu như vị trước mắt này không đi tham gia, vậy thật sự phiền toái.

- Ở Danh Sư Đường sao?

Trương Huyền nói.

- Ừ!

Hai người gật đầu.

- Vậy lại đi qua xem một chút!

Trương Huyền đứng dậy.

Nếu phải tham gia, không có gì phải do dự.

- Ách...

Thấy hắn nhanh như vậy lại muốn qua, hai người lại cười khổ:

- Trương sư tạm thời không vội. Để cho ta nói cho ngươi nghe về mấy người tham gia tuyển chọn, để ngươi có một sự chuẩn bị tâm lý, lại đi qua cũng không muộn!

- Năm người này, có ba người là người của Danh Sư Đường Vạn Quốc Thành. Danh tiếng lớn nhất là Nhược Hoan công tử, Quân Nhược Hoan, bốn công tử lớn đứng đầu Vạn Quốc Thành, học sinh thân truyền của Khang đường chủ. Năm nay hai mươi chín tuổi. Thời gian đầu năm, sát hạch danh sư tứ tinh thành công, đã là một vị danh sư tứ tinh sơ kỳ!

Trương Huyền gật đầu.

Thiên tài siêu cấp tứ tinh sơ kỳ, hắn cũng đã gặp, chính là vị Tống Siêu kia.

Người này tuy rằng ở trước mặt hắn thoạt nhìn đần đần, trên thực tế làm loại danh sư cấp bậc như vậy, bất kể năng lực quan sát hay thiên phú, đều cực kỳ kinh người.

Vị Quân Nhược Hoan này có thể giống như hắn, đủ thấy không đơn giản.

- Người thứ hai, học sinh thân truyền của Hải trưởng lão Danh Sư Đường, Phó Tiếu Trần, Phó sư. Hai năm trước đã được đánh giá là danh

sư tam tinh đỉnh phong, vẫn không sát hạch. Đẳng cấp cụ thể thế nào, ai cũng không biết. Chỉ có điều, theo ta quan sát, so với Nhược Hoan công tử, không kém hơn chút nào!

- Hai người này danh tiếng lớn nhất, cũng có tính uy hiếp nhất trong lần chọn lựa này. Ba người còn lại, một người trong đó là học sinh của Phùng trưởng lão. Hai người còn lại giống như ngươi, cũng do các trưởng lão khác tuyển chọn ra từ vương quốc phía dưới. Tất cả đều không tới ba mươi, cũng là danh sư tam tinh đỉnh phong!

Tô sư nhanh chóng nói một lượt về tình huống của năm người.

- Tệ nhất cũng là tam tinh đỉnh phong?

Trương Huyền líu lưỡi.

Danh sư chưa đầy ba mươi tuổi, ở Hiên Viên vương quốc, có thể có một nhị tinh cũng không tệ. Ở chỗ này, thoáng cái tìm ra năm người, thậm chí còn có tứ tinh. Không hổ danh là địa phương vạn quốc liên hợp, rất nhiều vương quốc, rất phồn hoa, là chỗ trung tâm nhất.

- Đúng vậy. Chỉ có điều, ngươi cũng không cần lo lắng. Đẳng cấp danh sư của ngươi tuy rằng không bằng bọn họ, nhưng ánh mắt và kiến thức đều hoàn toàn không yếu... Chắc là có hi vọng giành thắng lợi!

Cho rằng hắn đánh mất lòng tin, Tô sư an ủi một câu.

Nếu không biết biểu hiện của hắn ở Danh Sư Đường của Thiên Vũ vương quốc, hai người tuyệt đối không thể liều mạng đề cử.

Dù sao, danh sư nhị tinh so với những người này, thật sự chênh lệch quá nhiều.

- Danh sư so tài, đều có nội dung gì?

Trương Huyền đầy nghi ngờ nhìn qua.

Loại thi đấu này, hắn là từ trong miệng hai người nghe được. Quy định cụ thể, một chữ hắn cũng không biết.

Trước đó hắn xem qua sách, cũng có rất ít giới thiệu về loại này.

- Ngươi không biết?

Đồng thời sửng sốt, hai người có phần muốn phát điên:

- Dương sư chưa nói qua sao?

Ở Thiên Vũ vương quốc, bọn họ lại nói với Dương sư, muốn hắn tham gia thi đấu danh sư, vốn tưởng rằng, làm lão sư, sẽ sớm chỉ điểm, tiến hành chỉ đạo... Nếu thật sự như vậy, có một vị danh sư vượt qua lục tinh chỉ điểm, tỷ lệ thắng lợi sẽ tăng lên không ít.

Ai biết... Lâu như vậy, vị Trương sư này thậm chí ngay cả so tài cái gì cũng không biết được rõ ràng?

Có nhầm hay không?

Hai người sở dĩ kiên trì để cho vị Trương Huyền này đi tham gia thi đấu, chấn động kinh ngạc trước biểu hiện của hắn chỉ là một điểm. Quan trọng hơn chính là tin tưởng vào năng lực của Dương sư.

Nếu Dương sư đáp ứng, chắc chắn sẽ không để cho học sinh của hắn ném người... Nhưng bây giờ, Trương sư ngay cả điều này cũng không biết, rốt cuộc có chuyện gì vậy?

- Gia sư chưa bao giờ nói qua!

Trương Huyền nói.

Nghe được hắn xác nhận, hai người không khỏi trợn trừng mắt.

Dương sư là trái tim quá lớn, hay là có tự tin tuyệt đối đối với học sinh của mình?

Tô sư lắc đầu, chỉ đành có chút bất đắc dĩ mở miệng:

- Thi đấu danh sư, sát hạch chính là năng lực tổng hợp của danh sư. Mỗi lần đều không giống nhau. Chỉ có điều... cơ bản đều xuất phát từ yêu cầu cơ bản của danh sư. Mức độ tâm cảnh, tu vi thực lực, dạy sách giáo dục người, lý giải đối với tu vi, chỉ điểm chỗ sơ hở chỗ thiếu hụt...

- Thật ra có chút cùng loại với sát hạch danh sư, chỉ là càng nghiêm khắc hơn! Yêu cầu đối với thời gian cũng càng cao hơn. Sát hạch danh sư, chỉ cần hoàn thành một loại kiểm tra ở trong vòng thời gian quy định là được. Danh sư so tài, ai hoàn thành thời gian ngắn nhất, người đó lại giành được thắng lợi.

Trương Huyền hiểu được.

So đấu thi đua kiếp trước, lấy thời gian luận anh hùng.

Cùng là một trăm thước, giáp chạy mười giây, ất chạy ba ngày, tự nhiên giáp thắng lợi.

Dưới yêu cầu của thời gian, áp lực tăng lớn, tâm cảnh sẽ rất khó bảo đảm viên mãn giống như một. Danh sư vốn rất lợi hại, lấy không được thứ hạng tốt, cũng không phải là số ít.

Lại giải thích vài câu, lúc này Trương Huyền mới có hiểu biết nhất định đối với cái gọi là thi đấu danh sư,.

Thi đấu danh sư, thật ra nói trắng ra là chính là thi đấu năng lực tổng hợp của danh sư, do đó lựa chọn ra người mạnh nhất.

Chỉ cần các loại cơ sở đều vững chắc, thời điểm so tài, cũng không cần quá mức khiếp sợ!

Đây cũng chính là nguyên nhân Tô sư, Lăng sư, không ngại cực khổ, đặc biệt chạy tới Thiên Vũ vương quốc tìm hắn.

- Đi Danh Sư Đường! Thi đấu tuyển chọn, tuy rằng nội dung sát hạch không có khả năng tương đương với thi đấu danh sư thật sự, chắc hẳn cũng sẽ không chênh lệch quá nhiều. Lần này là Khang đường chủ đích thân ra đề mục, trải qua một lần, lại có kinh nghiệm đối với thi đấu!

Giới thiệu thi đấu xong, Tô sư nói.

- Ừ!

Trương Huyền gật đầu, căn dặn Tôn Cường một tiếng, đi theo phía sau lưng hai người đi về phía Danh Sư Đường.

Khang đường chủ

dtv-ebook.com

Danh Sư Đường ở Vạn Quốc Thành, là tổng bộ của cả liên minh. Hiên Viên vương quốc, Thiên Vũ vương quốc là Danh Sư Đường vương quốc phía dưới, đều sẽ bị khống chế.

Chỗ này cách vị trí minh chủ phủ không tính là quá xa. Thời gian đi không lâu, lại đi đến trước mặt.

kiến trúc nguy nga hùng vĩ, điện phủ khí thế huy hoàng. Tiến vào đại sảnh liền thấy một bức tượng cực lớn, trong tay cầm cuốn sách, nhìn về phía trước, trong ánh mắt mang theo ý trách trời thương người, khiến người ta xem một chút, tâm thần lại yên tĩnh, tạp niệm không sinh.

Thiên Nhân Khổng sư!

Giương mắt nhìn lại, trong đại sảnh, không ít người đều mặc trường bào. Tùy tiện nhìn lại, có trên trăm người.

- Nhiều danh sư như vậy sao?

Trương Huyền líu lưỡi.

Có thể mặc trường bào, tất nhiên đều là danh sư trải qia sát hạch huy hiệu. Không quan tâm cấp bậc như thế nào, nhiều người như vậy, cũng không tránh khỏi quá kinh khủng.

Phải biết rằng, hắn xuất thân Thiên Huyền vương quốc, nhưng ngay cả một vị danh sư cũng không có. Ở đây, tùy tiện nhìn một cái, lại có trên trăm người. Trong đó còn không thiếu nhị tinh!

Không hổ danh là nơi vạn nước tập trung, trung tâm giao lưu văn hóa... Đáng sợ!

- Quảng trường bên ngoài Danh Sư Đường, mỗi một tháng đều có một vị danh sư tứ tinh công khai giảng bài. Không ít danh sư đều hâm mộ tiếng tăm đến. Trong những danh sư này, phần lớn đều không phải là người của Vạn Quốc Thành!

Tô sư nói.

Vạn Quốc Thành người tu luyện cường đại, nhất định có quan hệ tới chiếm ưu thế về địa lý. Quan trọng hơn chính là, có danh sư cấp bậc cao hơn.

Loại danh sư mở đường giảng bài này, bán ra ngọc phù chương trình học, có thể chỉ điểm tu vi chuẩn xác hơn, khiến cho người tu luyện tiến bước tốt hơn.

Có thể nói, nếu như Vạn Quốc Thành không có Danh Sư Đường này, tuyệt đối không thể có nhiều cao thủ Hóa Phàm cảnh như vậy.

Trương Huyền gật đầu, quan sát xung quanh.

Ở đây không chỉ danh sư nhiều, đến đây học tập nghe giảng, cũng không phải là số ít. Xung quanh đại sảnh khắp nơi đều là vô số tĩnh thất. Chỉ cần ra giá, có thể bất cứ lúc nào tiếp nhận chỉ đạo một với một.

Đương nhiên, danh sư cấp bậc càng cao, giá càng cao. Hơn nữa hẹn gặp cũng càng thêm phiền phức.

Dù sao, cho dù ở chỗ này, đạt được danh sư cấp bậc tứ tinh, tổng cộng cũng lại nhiều như vậy, không có khả năng mỗi ngày đều thanh nhàn đến khắp nơi chỉ điểm cho người khác.

Ngoại trừ tĩnh thất, cũng có một vài phòng học cỡ lớn, không ít người tu luyện, xuất thân có hạn, không thể làm gì khác hơn là cùng những người khác tập trung lại, lên giảng đường nghe giảng. Như vậy hiệu quả so với một kèm một có thể kém hơn rất nhiều, lại có thể tiết kiệm không ít. Đây là một loại phương thức được người tu luyện yêu thích nhất.

- Chương trình học nhập môn Tông Sư của Hoàng Thần danh sư nhị tinh, vẫn thiếu hai người, có báo danh không?

- Mộc Bạch danh sư tam tinh giảng giải Chí Tôn hậu kỳ rèn luyện chiến đấu hàng ngày, thiếu ba người. Năm khối linh thạch hạ phẩm, lớp học nhỏ mười người...

Đi vào trong phòng, có thể nhìn thấy được không ít người giơ bảng, trên đó viết tên và cấp bậc danh sư, cùng với thời gian và nội dung truyền thụ, mời người tu luyện khác gia nhập.

Rất nhiều người có vấn đề tương đồng trên tu luyện, sau khi nhìn thấy được, sẽ báo danh gia nhập, sau đó tập hợp thành đội đi học.

Tuy rằng người lên lớp, cũng có thể giảng giải nội dung cho người khác nghe, nhưng không có sư ngôn thiên bẩm đặc biệt của danh sư, mức độ tâm cảnh làm cho người tin phục, cho dù cũng là ngôn ngữ tương tự, cũng không được hiệu quả tương đồng.

Nếu không, mọi người nghe xong bài giảng chỉ dựa vào kể lại, lại có thể tạo được tác dụng của danh sư, danh sư cũng sẽ không được người tôn trọng, không thể thay thế như vậy.

- Quốc gia cấp bậc càng cao, địa vị danh sư cũng lại càng cao. Ở Vạn Quốc Thành, đạt được tứ tinh, cho dù minh chủ cũng phải đối xử cung kính, không dám đắc tội!

Tô sư vuốt râu cười nói, trong giọng nói mang theosự tự hào.

Danh sư được xưng là chứng nghiệp đứng đầu thiên hạ, nhận vô số chức nghiệp bái phục, đạt được cấp bậc tứ tinh, đã tính là long phượng trong người, khiến người ta ngước mắt nhìn theo.

- Ừ!

Trương Huyền gật đầu.

Danh sư địa vị cao quý được tôn sùng, điểm ấy hắn cũng biết. Nếu không phải là bởi vì có thân phận này chống đỡ, rất nhiều biểu hiện kinh người của hắn, đã sớm bị người bắt tới cắt miếng nghiên cứu.

Chính bởi vì mọi người biết hắn là danh sư, lại có một vị lão sư siêu cấp, mới cho rằng rất nhiều chuyện đều là đương nhiên.

Nếu có một vị danh sư vượt qua lục tinh chỉ điểm, rất nhiều chuyện không khiến cho người ta kinh ngạc, không ngoài dự đoán của mọi người, ngược lại làm cho người kỳ quái.

- Danh sư, địa vị cao, trách nhiệm cũng lớn. Năm đó Khổng sư lưu lại quy định, phải làm tấm gương sáng cho người khác, có dạy không phân loại... Mấy năm nay, Danh Sư Đường phát triển đến các vương quốc, lực lượng chỉnh thể của mỗi tộc nhân, cũng thật sự có biến hóa thay da đổi thịt!

Tô sư nói tiếp.

Trong lòng hắn tự hào, nhưng cũng biết, đây không phải là vốn liếng để khoe khoang, mà là một loại trách nhiệm.

Danh sư, chỉ điểm thiên hạ, mục đích cuối cùng, không phải là địa vị của mình cao hơn, mà là muốn người người như rồng.

Chỉ có chỉ điểm cho học sinh, vượt qua mình, mới là chuyện vinh dự nhất.

- Đúng vậy!

Trương Huyền lên tiếng.

Dựa theo lý giải đối với danh sư càng sâu, hắn cũng càng có loại cảm giác này.

Có đôi khi, học sinh tiến bước lớn, ở sâu trong nội tâm hắn cảm giác vui sướng, mà không phải là đố kị.

Đây là "sư"!

Không giống với bất kỳ nghề nghiệp nào.

- Được rồi, không nói những điều này nữa. Thi đấu tuyển chọn, phải thông qua đường chủ mới có khả năng tiến hành. Bây giờ chúng ta lại dẫn ngươi đi thấy Khang đường chủ!

Tô sư lắc đầu, không nói thêm gì nữa, sắc mặt ngưng trọng căn dặn:

- Khang đường chủ, xem như là một trong những thiên tài lợi hại nhất trong trăm năm qua ở Danh Sư Đường chúng ta, danh sư tứ tinh đỉnh phong, tính tình ngay thẳng, làm việc kỹ lưỡng! Thích hậu bối phải thực tế khiêm tốn. Một lát nữa gặp, khiêm tốn nghe theo giáo huấn, ngàn vạn lần không nên nói bậy. Nếu không, chọc giận hắn, vị trí này khả năng lại không bảo vệ nổi!

Khang đường chủ so với hắn và Lăng sư tuổi còn nhỏ hơn, là học sinh thân truyền của đường chủ một đời trước. Vì vị trí này, hai người bọn họ lại trả cái giá rất lớn, ngàn vạn lần không thể xuất hiện sai sót.

- Yên tâm đi! Ta luôn luôn khiêm tốn!

Trương Huyền gật đầu.

- Ngươi vẫn khiêm tốn?

Tô sư, Lăng sư bất đắc dĩ một hồi.

Ngươi làm những chuyện kia, Danh Sư Đường cũng không phải không điều tra ra được... Sát hạch danh sư, cũng phá hỏng Danh Sư Đường. Ở nghiệp đoàn y sư, xông đến trong phòng tường phương thuốc, ép buộc hội trưởng nghiệp đoàn người ta thoái vị...

Khoảng thời gian trước đi tới Hồng Hải Thành, xông vào Lưu Thương Khúc Thủy, khiến cho Giám Bảo các thiếu chút nữa đóng cửa. Đến nghiệp đoàn trận pháp sư, lại hủy đi tường của người ta đi...

Những chuyện này... có một chuyện nào khiến cho người ta bớt lo?

Còn không biết xấu hổ nói với chúng ta... rất khiêm tốn?

Ngươi nếu như khiêm tốn, trên thế giới tất cả mọi người khiêm tốn tới đất dưới!

- Khụ khụ, gặp Khang đường chủ, chúng ta sẽ thay ngươi nói vài lời. Ngươi cố gắng hết mức ít nói đi. Mục đích của ngươi bây giờ là điều chỉnh trạng thái thật tốt, nghênh đón trận thi đấu lớn tuyển chọn một lát nữa!

Lăng sư không nhịn được căn dặn.

- Ừ!

Trương Huyền gật đầu.

Không cho hắn nói, hắn cũng vui vẻ thanh nhàn.

Ba người vừa đi vừa tán gẫu, rất nhanh đi tới bên ngoài một gian phòng.

- Tô trưởng lão, Lăng trưởng lão!

Một người thanh niên canh giữ ở ngoài cửa, ôm quyền khom người.

- Khang đường chủ có ở nhà hay không?

Tô sư nói.

- Đường chủ ở bên trong, mời đi bên này!

Biết đối phương là trưởng lão, còn là danh sư tứ tinh, người thanh niên cũng không ngăn cản, đi trước dẫn đường.

Gian phòng cực kỳ rộng rãi, khác hẳn với chỗ của các danh sư khác. Sát tường đặt không ít sách, bày đầy đủ loại sách, một người trung niên

gương mặt nghiêm túc, đang đứng ở bên cạnh giá sách, cầm một quyển sách, tùy ý lật xem.

- Đường chủ, Tô trưởng lão, Lăng trưởng lão cầu kiến!

Người thanh niên bước lên trước.

- Ừ! Các ngươi đã tới, tùy tiện ngồi đi!

Người trung niên ngẩng đầu liếc mắt nhìn, mỉm cười.

Trương Huyền đưa mắt nhìn lại.

Người trung niên này thoạt nhìn mặc dù không có lớn tuổi như Tô sư, Lăng sư, lại cho người ta một sự uy nghiêm cường đại. Loại cảm giác này không khác biệt với khi đối mặt cùng Triệu minh chủ, thậm chí còn có phần hơn.

Nhất là đôi mắt, đen tới loá mắt, lập lòe ánh sáng trí tuệ, cho người ta một loại cảm giác bất kỳ ngụy trang nào cũng có thể nhìn thấu.

- Mức độ tâm cảnh sợ rằng không thua kém 14.0!

Trong lòng hắn thầm rùng mình.

Danh sư cấp bậc càng cao, mức độ tâm cảnh cũng lại càng cao. Cơ bản ba vạch độ là một cấp bậc. Danh sư tứ tinh, mức độ tâm cảnh sẽ đạt tới 12.0. Danh sư ngũ tinh, lại là 15.0.

Bình thường tứ tinh, vạch độ sẽ giữa 12 đến 15. Chỉ có điều, tâm cảnh cực kỳ khó tu luyện. Danh sư bình thường, cho dù đạt được tứ tinh, cơ bản cũng đều ở khoảng 12.

Thật giống như Tống Siêu trước đó đã gặp, mức độ tâm cảnh chỉ có 12.0, bởi vậy, dễ dàng bị sư ngôn thiên bẩm của hắn mê hoặc, không có lực phản kháng.

Cho dù Tô sư, Lăng sư loại nhân vật siêu cường này đã sớm đạt được danh sư tứ tinh, cũng chỉ có khoảng 13.

Vị đường chủ này nhìn, trực tiếp đạt được ngoài 14.0. Loại mức độ tâm cảnh này, còn có tuổi tác của hắn, chỉ cần không ngã xuống, trùng kích danh sư ngũ tinh, tuyệt đối là chuyện ván đã đóng thuyền.

- Chắc hắn cao hơn so với ta một ít...

Trải qua hai lần sách thiên đạo, hai lần trời thừa nhận danh sư và một lần chữ sư luyện tâm, hiện tại mức độ tâm cảnh của Trương Huyền dĩ nhiên đạt tới 14.1, cũng vượt qua cửa ải lớn 14 này. Chỉ có điều, xem ra so với vị trước mắt này, vẫn kém hơn một ít.

- Không biết có thể sử dụng sư ngôn thiên bẩm mê hoặc hắn hay không...

Đột nhiên, trong đầu hắn có một ý nghĩ xông ra.

Trước khi đi mộ vu hồn, vạch tâm cảnh của hắn cũng lại 12.1, cao hơn Tống Siêu khoảng 0.1, lại đồng dạng có thể mê hoặc hắn.

Nói cách khác... Nắm giữ thân phận danh sư được trời thừa nhận này làm chỗ dựa, có thể dễ dàng khiến người ta tin tưởng hơn, dễ dàng thi triển sư ngôn thiên bẩm hơn.

Hiện tại trải qua hai lần danh sư được trời thừa nhận, mức độ tâm cảnh cho dù thấp hơn so với đối phương, cũng không kém bao nhiêu. Có thể sử dụng phương pháp tương tự mê hoặc hay không?

- Chỉ có điều, muốn thi triển sư ngôn thiên bẩm, đầu tiên phải nói có chứng cứ, nói có đạo lý không chê vào đâu được mới được, đối phương không thi triển võ kỹ, vừa không có chỗ sơ hở, chỗ thiếu hụt, muốn mê hoặc thành công rất khó!

Tuy rằng trong lòng xuất hiện ý nghĩ này, nhưng Trương Huyền cũng không cho rằng có thể thành công.

Sư ngôn thiên bẩm là chỉ giảng giải nội dung nhắm thẳng vào tu luyện chân ý, không có sai lầm chút nào... Không biết trạng thái tu luyện, chỗ thiếu hụt của đối phương, nếu muốn chỉ điểm, gần như không có khả năng.

Đối phương thực lực Hóa Phàm tứ trọng đỉnh phong, lấy năng lực quan sát hiện tại của hắn căn bản không có cách nào nhìn thấu. Không thi triển vũ kỹ, lại không dùng được Thiên Đạo Đồ Thư Quán, muốn biết chỗ thiếu hụt gần như không có khả năng.

Những ý nghĩ này lóe lên ở trong đầu liền biến mất. Ngay lập tức chỉ thấy Tô sư bước lên trước, giới thiệu mình:

- Đường chủ, vị này chính là Trương sư chúng ta đã nói với ngươi!

- Lại là danh sư nhị tinh các ngươi nói phá vỡ mấy loại kỷ lục ở Thiên Vũ vương quốc, thiên tài tuyệt đỉnh, nguyện ý lấy lực sinh mạng tiến cử sao?

Tiện tay để quyển sách lên bàn, người trung niên Khang đường chủ ngồi ở chủ vị, ngẩng đầu nhìn lại về phía Trương Huyền.

- Đúng!

Tô sư, Lăng sư đồng thời gật đầu.

- Hóa Phàm nhất trọng đỉnh phong, cử chỉ không mạch lạc, vừa nhìn đã biết không tu luyện qua võ kỹ gì... Đây chính là thiên tài siêu cấp các ngươi nói tới?

Liếc mắt nhìn Trương Huyền, Khang đường chủ nhướng mày.

Ba vấn đề

dtv-ebook.com

Vì đề phòng người khác nghi ngờ chân khí thiên đạo, Trương Huyền không che giấu tu vi. Bởi vậy, chỉ cần là người tu luyện, đều có thể nhìn ra, chỉ có thực lực Hóa Phàm nhất trọng đỉnh phong.

Khang đường chủ làm danh sư tứ tinh đỉnh phong, là tồn tại mức độ tâm cảnh đạt được ngoài 14.0, muốn nhìn ra tự nhiên vô cùng đơn giản.

Hơn nữa, cường giả tu luyện võ kỹ, tay chân đều sẽ lưu lại vết tích. Trong khi đi lại, cũng sẽ lơ đãng cho thấy thói quen nào đó. Người thanh niên trước mắt này hoàn toàn không có những đặc điểm này, trái lại nhất cử nhất động không có bố cục gì, giống như chưa từng tu luyện qua...

Làm sao có thể là thiên tài?

Danh sư, vô địch trong cùng cấp bậc, cũng không phải chỉ đơn giản có thể nhìn ra chỗ thiếu hụt, chỗ sơ hở của chiêu số, quan trọng hơn chính là, khống chế của bản thân đối với chân khí, võ kỹ cũng đạt được dày công tu luyện.

Một người ngay cả võ kỹ chưa từng tu luyện mấy, được xưng là thiên tài, còn muốn đại biểu Danh Sư Đường của Vạn Quốc Thành, tham gia thi đấu danh sư, có chút quá trò đùa!

- Thực lực của Trương sư tuy rằng thấp một chút, nhưng lĩnh ngộ đối với danh sư, đã đạt được cảnh giới sâu sắc...

Nghe đường chủ vừa mở miệng, lại đầy nghi vấn, Tô sư vội vàng giải thích.

- Lĩnh ngộ?

Khuôn mặt Khang đường chủ trầm xuống:

- Tô trưởng lão, chúng ta tuyển chọn chính là nhân tài, là phải tham gia thi đấu danh sư, làm người cũ ở Danh Sư Đường, ngươi nên biết đối thủ là gì, có dạng năng lực thế nào!

Cũng khó trách hắn tức giận. Tô sư, Lăng sư hai vị trưởng lão, lấy mạng đảm bảo, tranh thủ vị trí này, vốn tưởng rằng là một thiên tài lợi hại tới mức nào. Không nghĩ tới, tu vi chỉ có Hóa Phàm nhất trọng đỉnh phong, hơn nữa võ kỹ cũng không mấy tu luyện... Thực lực như vậy, làm thế nào có thể ở trong danh sư tứ tinh trổ hết tài năng?

Thi đấu danh sư, tuy rằng sát hạch không phải đều là thực lực, nhưng thực lực cũng là một phần trong đó. Cảnh giới của bản thân mình không tốt, lại làm thế nào chỉ điểm cho người khác?

Cho dù có thể nói ra, cũng trên giấy bàn binh, giống như lục bình không có rễ, không có bất kỳ giá trị tham khảo nào.

- Ta biết. Nhưng...

Sắc mặt Tô sư cuống lên.

- Không nhưng nhị gì cả, dẫn đi!

Khang đường chủ khoát tay.

- Đường chủ đừng có vội vàng đưa ra quyết định...

Lăng sư tiến lên một bước:

- Tu vi của Trương sư bây giờ, tuy rằng chỉ có Hóa Phàm nhất trọng đỉnh phong, nhưng... ngươi cũng biết lần trước thời điểm chúng ta nhìn thấy, là loại thực lực nào không?

- Hơn hai mươi ngày trước?

Khang đường chủ nâng mí mắt lên.

Hai vị trưởng lão này, là khoảng một tháng trước đi xuống, trở về cũng không quá hơn mười ngày, đúng hạn suy tính, khoảng cách lần trước nhìn thấy vị trước mắt này, cũng không hơn hai mươi ngày.

- Ừ!

Lăng sư gật đầu.

- Loại thực lực nào?

Khang đường chủ nâng chén trà lên, khẽ nhấp một cái.

Chừng hai mươi ngày, cho dù tu luyện nhanh, từ Hóa Phàm nhất trọng trung kỳ, tu luyện tới đỉnh phong, lại như thế nào?

Cách thi đấu danh sư, chỉ có hai tháng. Thiên phú lại nghịch thiên, trùng kích Hóa Phàm nhị trọng cũng không tệ. Còn có thể như thế nào?

- Tông Sư! Hơn hai mươi ngày trước, thời gian lần đầu tiên nhìn thấy Trương sư... Hắn mới là Tông Sư cảnh!

Lăng sư vội hỏi.

- Phụt!

Một miệng nước trà phun ra, Khang đường chủ trợn tròn mắt:

- Võ giả bát trọng... Tông Sư?

Đùa gì vậy!

Chừng hai mươi ngày, từ Tông Sư đột phá Chí Tôn, sau đó nửa bước Hóa Phàm, Hóa Phàm nhất trọng... còn đạt được đỉnh phong...

Liên tiếp ba cấp lớn, vô số cấp bậc nhỏ...

Ăn hỏa dược cũng không nhanh như vậy!

Thật ra không chỉ hắn không tin, Lăng sư, Tô sư nhìn thấy được thực lực của Trương Huyền đạt được Hóa Phàm nhất trọng, trong lòng cũng vô cùng suy sụp.

Chỉ có điều, thời điểm biết lão sư của đối phương có thể là danh sư đã ngoài lục tinh, lúc này tâm lý mới có chút thăng bằng.

Dương sư loại danh sư cấp bậc cao như vậy, che giấu danh tiếng, không thông báo với nghiệp đoàn, ở loại địa phương nhỏ như Thiên Huyền vương quốc này thu đồ đệ, rất rõ ràng là không muốn nói cho người khác biết.

Làm vãn bối, không có sự cho phép, tất nhiên không dám truyền ra ngoài.

Cho nên, tuy rằng bọn họ mãnh liệt đề cử Trương Huyền, lại chưa nói qua lai lịch sư thừa, Khang đường chủ cũng không được rõ lắm. Lúc này nghe được trong thời gian ngắn ngủi không đến một tháng, từ Tông Sư cảnh đạt được Hóa Phàm nhất trọng đỉnh phong... Toàn thân hắn cũng cảm thấy sắp phát điên rồi.

Đây cũng không phải là tu luyện... Mà là nghi thức xối nước lên đầu!

Thậm chí, cho dù nghi thức xối nước lên đầu, cũng không khoa trương như vậy chứ!

- Thật trăm phần trăm!

Lăng sư gật đầu, Tô sư cũng theo gật đầu.

- Hơn hai mươi ngày, từ Tông Sư cảnh đột phá đến Hóa Phàm nhất trọng đỉnh phong... Chỉ cần hai tháng còn lại, cố gắng tu luyện, đạt được Hóa Phàm nhị trọng đỉnh phong, thậm chí tam trọng sơ kỳ... còn có hi vọng cùng những thiên tài này đánh một trận...

Biết nhân phẩm của hai vị trưởng lão, không có khả năng nói dối, trong lòng Khang đường chủ suy nghĩ.

Trẻ tuổi tài tuấn tới trước tham gia thi đấu, cơ bản đềulà danh sư tứ tinh.

Danh sư nhất tinh, tu vi phải đạt được Thông Huyền cảnh, nhị tinh phải đạt được Tông Sư cảnh, tam tinh lại là Chí Tôn cảnh.

Mà yêu cầu thấp nhất của danh sư tứ tinh, là Hóa Phàm nhị trọng. Chỉ cần đạt được Nguyên Khí cảnh sơ kỳ, lại có tư cách sát hạch danh sư tứ tinh.

Bởi vậy, trẻ tuổi tài tuấn so tài, thực lực cơ bản đều ở giữa nhị trọng Nguyên Khí cảnh và tứ trọng Trọc Thanh cảnh.

Vị Trương sư này, tốc độ tu luyện nhanh như vậy, nếu như có thể ở trong vòng hai tháng trước khi thi đấu, tu vi đạt được Hóa Phàm tam trọng sơ kỳ, ở trong rất nhiều thiên tài, được cho trung bình, có lẽ thật sự có thể bắt được thứ hạng tốt cũng chưa biết chừng!

- Nếu như vậy, cho hắn một lần cơ hội. Hỏi ba vấn đề, chỉ cần có thể trả lời được, hơn nữa chính xác, có thể tham gia tuyển chọn trận thi đấu lớn. Về phần có thể trổ hết tài năng hay không, vậy phải xem năng lực của hắn!

Suy nghĩ xong, Khang đường chủ nhìn lại.

- Được!

Nghe được có cơ hội, Tô sư, Lăng sư đồng thời thở phào nhẹ nhõm, vội vàng nhìn về phía Trương Huyền.

Vừa nhìn tới, đồng thời bọn họ thoáng lảo đảo, thiếu chút nữa ngất đi.

Chỉ thấy vị Trương sư này căn bản không nghe bọn họ nói chuyện phiếm, mà là đứng ở bên cạnh giá sách bên tường, ngón tay nhẹ nhàng lướt qua ở phía trên, hình như lại đang tìm kiếm quyển sách nào đó.

Bọn họ khẩn trương muốn chết, rất sợ không chiếm được vị trí. Người này thì hay rồi, căn bản là không có để ý tới...

Trái tim khó tránh khỏi quá lớn đi!

Vì để cho ngươi tham gia thi đấu, hai cái mặt già chúng ta đều bất chấp mọi giá, ngươi lại cái gì cũng không quan tâm...

Suy nghĩ một chút cũng thấy choáng váng.

- Trương sư...

Tô sư không nhịn được đi tới trước mặt, cắt ngang hành động của hắn:

- Đường chủ bảo ngươi trả lời hắn mấy vấn đề. Trả lời được, có thể tham gia tuyển chọn!

- A!

Trương Huyền gật đầu, đã đi tới.

Biết Khang đường chủ không thi triển võ kỹ, thi triển sư ngôn thiên bẩm vô dụng, hắn cũng sẽ không nghĩ nhiều nữa. Thời điểm ngắm nhìn xung quanh, hắn phát hiện giá sách trên tường, tự nhiên cũng không thiếu công pháp tu luyện Hóa Phàm nhị trọng. Hắn không nhịn được đi tới, thu vào Đồ Thư Quán.

Về phần mọi người thảo luận, hắn thật đúng là không mấy chú ý nghe.

Ban đầu ở Hồng Hải Thành, Tái các chủ hỗ trợ thu thập chí ít hơn năm trăm quyển công pháp bí tịch Nguyên Khí cảnh. Hiện tại trên vách tường cũng có mấy trăm cuốn. Hai bên cộng lại, tự nhiên hình thành công pháp thiên đạo hoàn chỉnh.

Thời điểm đặc biệt nghiên cứu thứ này còn không đủ, làm gì còn có thời gian để ý tới bọn họ nói cái gì.

- Vấn đề của ta đều liên quan tới tu luyện và giáo dục học sinh. Chỉ cần có thể trả lời ra, lại cho ngươi một lần cơ hội tham gia tuyển chọn!

Khang đường chủ nhìn qua, tiện tay cầm lấy quyển sách vừa xem, sắc mặt nghiêm túc:

- Đây là một trường hợp ta trước đây đã trải qua!

- Một người tu luyện cấp bậc nửa bước Hóa Phàm, đã từng bị nội thương, phổi trái bị xuyên thủng, bởi vậy, chân khí mạch trái không có cách nào khơi thông. Loại tình huống này phải chỉ điểm như thế nào, mới có thể làm cho hắn thuận lợi đột phá cảnh giới, trùng kích Hóa Phàm thành công?

Vấn đề này, là hắn tự mình trải qua. Trước đây hắn cũng nghiên cứu hồi lâu tìm đọc không ít sách, mới có thể giải quyết, xem như là rất khó.

Chỉ có điều, thi đấu danh sư, so với cái này còn khó khăn hơn nhiều. Nếu như vấn đề này cũng không có cách nào giải quyết, đi cũng vô dụng. Còn không bằng sớm loại bỏ xuống.

Về phần vấn đề bản thân, thuộc về dưới Hóa Phàm cảnh, không vượt qua phạm vi đối phương có thể lý giải.

- Hóa Phàm cảnh, muốn người tu luyện êm dịu giống như một, có khả năng khai thông tự nhiên, thân thiết với tự nhiên, khống chế tự nhiên! Phổi trái bị xuyên thủng, chân khí mạch trái không có cách nào khơi thông... Lại tương đương với trên một cái vòng tròn xuất hiện chỗ thiếu hụt, còn muốn khai thông đột phá, gần như không có khả năng!

Nghe được vấn đề này, Tô sư nhướng mày:

- Thật là khó!

- Đúng vậy, cho dù là ta, muốn giải quyết, cũng cần chí ít cần tám bước!

Lăng sư cũng gật đầu.

Bọn họ là danh sư tứ tinh, vấn đề này tuy khó, nếu muốn giải quyết, vẫn có thể làm được. Chỉ có điều, cần phải tiêu tốn thủ đoạn cực lớn.

- Ta cũng cần bảy bước!

Tô sư suy tư một chút, nói.

- Tiểu Thuần Dương Công của ngươi, tu luyện tới thất chuyển, thực lực cường thịnh, so với ta ít hơn một bước bình thường. Chỉ có điều, theo ta được biết, vấn đề khó khăn này xem là ban đầu đường chủ ở thời điểm danh sư tam tinh giải quyết, hắn... chỉ dùng năm bước!

Lăng sư nói.

- Năm bước?

Đồng tử Tô sư co lại.

Danh sư chỉ điểm, số bước càng ít càng tinh luyện, người được chỉ điểm, khả năng thành công cũng lại càng lớn, hiệu quả cũng lại càng tốt.

Một vấn đề khó khăn này, cho dù thực lực của hắn bây giờ, lại thêm thủ đoạn, muốn giải quyết tốt đẹp, cũng cần hơn bảy bước. Thời điểm đường chủ tam tinh, lại năm bước có thể hoàn thành... Thủ đoạn cao, nghe rợn cả người.

- Cũng không biết vị Trương sư này, có thể sử dụng mấy bước giải quyết?

Sau khi khiếp sợ, hắn không nhịn được nhìn lại về phía người thanh niên cách đó không xa.

- Mấy bước? Ta sợ trong khoảng thời gian ngắn, căn bản nghĩ không ra phương pháp giải quyết!

Lăng sư lắc đầu.

Tuy rằng có lòng tin rất lớn đối với Trương sư, nhưng vấn đề này của đường chủ thật sự quá khó khăn. Cho dù là bọn họ, cũng cần tốn rất

nhiều thời gian nghiên cứu. Vị này có thể thành công hay không, vẫn còn chưa biết.

Hai người khẩn trương. Nghe xong vấn đề của đối phương, Trương Huyền nhướng mày:

- Phổi trái bị thương, phạm vi nhiều. Có thể đánh dấu cho ta vị trí cụ thể một chút hay không! Hơn nữa, là bị cái gì gây thương tích? Chân khí của đối phương thuộc tính như thế nào?

- Là bị trường kiếm gây thương tích. Đối phương lĩnh ngộ kiếm ý, kiếm khí rót vào huyết mạch. Đây là chẩn đoán bệnh, ngươi có thể xem kỹ càng tỉ mỉ một chút!

Hình như biết hắn sẽ hỏi như vậy, Khang đường chủ đưa quyển sách trên tay qua.

Trương Huyền tiện tay mở ra. Bên trong quả nhiên ghi chép chi chít về tình huống cặn kẽ của người tu luyện này.

Nội dung vô cùng kỹ càng tỉ mỉ, không chỉ vị trí bị thương, thậm chí bị chiêu số gì tổn thương đến, cũng đều viết rõ ràng.

Rất nhanh hắn xem xong.

- Có thể có phương pháp giải quyết không?

Khang đường chủ nhìn lại.

- A, cái này đơn giản. Một lần nữa thiết kế cho hắn một tuyến đường tu luyện là được.

Trương Huyền nói.

- Tuyến đường tu luyện?

Khuôn mặt Khang đường chủ trầm xuống:

- Ý của ngươi... là sửa chữa công pháp tu luyện?

- Đúng vậy, phổi trái bị thương, không phải chân khí mạch trái không thể vận chuyển, là tuyến đường chân khí đi cần phải sửa lại một chút. Chỉ cần có chút điều chỉnh, sẽ giống như người tu luyện bình thường, đột phá không khó!

Trương Huyền nói.

- Sửa chữa công pháp?

Tô sư, Lăng sư ở một bên đồng thời sửng sốt:

- Có thể tiết kiệm rất nhiều bước như đi trị liệu thương thế, một lần nữa khơi thông kinh mạch, điều dưỡng thân thể... Nếu thật sự có thể giải quyết, chẳng khác nào chỉ dùng...

- Một bước?

Còn không đi rót nước!

dtv-ebook.com

Lăng sư trị liệu cần phải tám bước. Tô sư cần phải bảy bước. Cho dù đường chủ cũng cần năm bước mới lại hoàn thành. Người trước mắt này lại cần một bước đã giải quyết được?

- Nói bậy, ý nghĩ viển vông!

Đang nghi ngờ, liền nghe được tiếng hừ lạnh Khang đường chủ vang lên. Ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy sắc mặt hắn tái xanh, đầy vẻ không vui:

- Mỗi một bộ công pháp tu luyện, đều do tiền bối sáng tạo ra, được vô số người kiểm nghiệm, mới có thể lưu truyền hậu thế. Sao giống như ngươi nói sửa liền sửa? Bản thân đối phương bị trọng thương, sử dụng công pháp tu luyện chưa qua kiểm nghiệm, đừng nói không có cách nào trùng kích Hóa Phàm, làm không tốt còn có thể tẩu hỏa nhập ma, bị thương nặng mà chết. Nếu thật sự như vậy, uy nghiêm của danh sư ở đâu?

Ban đầu nghe được hai vị trưởng lão nói, hắn đối với người này có hi vọng rất lớn. Không nghĩ tới người này tự nhiên qua loa cho xong như vậy.

Công pháp tu luyện, dễ sửa như vậy, chẳng phải khắp nơi đều là bí tịch sao?

Huống gì, trong cơ thể còn ẩn chứa loại chân khí lạ. Không hóa giải, không chữa thương, không điều chỉnh trạng thái, không tập trung tinh thần... Làm sao có thể trùng kích cảnh giới cao hơn?

Thật sự tưởng là một thiên tài, không nghĩ tới là một chày gỗ!

Nếu thật sự làm như vậy, chẳng những không có thể chữa thương, làm không tốt còn trị chết người. Uy nghiêm của Danh Sư Đường đều sẽ bị quét sạch.

- Tẩu hỏa nhập ma? Ngươi suy nghĩ quá nhiều!

Khoát tay cắt ngang lời quát mắng của hắn, Trương Huyền thản nhiên nhìn qua:

- Ta nói một chút về tuyến đường vận chuyển chân khí, ngươi nghe xem thử liền biết là có tác dụng hay không! Chân khí chạy từ đan điền ra, qua thái ất, quan môn, lương môn... Cuối cùng hội tụ ở khí xá. Sau khi qua lại ba vòng tuần hoàn, là trùng kích Hóa Phàm được. Tỷ lệ thành công khoảng chừng chín mươi phần trăm!

Nắm giữ công pháp thiên đạo, đối với tu luyện nắm giữ đến bản chất, đối phương nói loại tình huống này, nói thì khó khăn, đối với hắn mà nói, vẫn là vô cùng đơn giản.

Chỉ cần có chút thay đổi tuyến đường tu luyện, vòng qua vị trí bị thương, trung hoà loại chân khí lạ trong cơ thể, đột phá Hóa Phàm không khó.

- Qua thái ất, quan môn, lương môn...

Ba người nhíu mày.

Cái tuyến đường này nghe vô cùng quái dị, hoàn toàn khác hẳn với pháp quyết tu luyện bình thường. Cho dù bọn họ là danh sư tứ tinh, trong lúc nhất thời cũng khó có thể đoán được là chính xác hay sai lầm.

Mỗi một công pháp, đều phải có khả năng tu luyện thực hành. Cho dù là danh sư, cũng không có khả năng nghe xong một lần, lại đoán được có tác dụng hay không có tách dụng, hiệu quả như thế nào.

- Ngươi nói chỉ cần dựa theo môn công pháp này di chuyển, có thể trực tiếp đột phá?

Sắc mặt Khang đường chủ càng thêm khó coi.

Người tu luyện bình thường muốn đột phá cũng khó khăn. Để cho một người trọng thương, vận chuyển pháp quyết ba lần đã đột phá. Đùa gì thế?

- Không sai!

Thần sắc Trương Huyền thản nhiên:

- Ta vừa nhìn, người này là bị kiếm khí nóng bỏng gây thương tích. Loại kiếm khí này, mang theo phong quang rất mạnh. Sau khi tổn thương ngực trái, dọc theo kinh mạch, trào về phía đan điền. Người bị thương tu luyện chính là Đại Lăng Hoa Công, chú ý chính là sắc bén, một tiếng thì hưng, hai tiếng thì suy, ba tiếng là hết! Cùng kiếm khí nóng bỏng mạnh mẽ, trùng hợp tương đồng, đều là thuộc về lực lượng cuồng bạo không lùi bước.

- Hai loại chân khí gặp nhau, sẽ xuất hiện cục diện không thể buông tha, kẻ dũng thắng. Ban đầu mạnh mẽ va chạm vào nhau, chân khí của bản thân cuồn cuộn không ngừng. Kiếm khí của đối phương, chỉ là lục bình không có rễ, chưa đủ gây ra sợ hãi. Đáng tiếc... Kinh mạch của người tu luyện này quá nhỏ, va chạm vào nhau quá ác, rất dễ dàng xé nát nó, khiến cho tu vi bị phế bỏ! Vì vậy lại xuất hiện cục diện một kẻ làm quan. Kiếm khí không những không có cách nào loại bỏ, thương thế còn... càng ngày càng nặng!

Nói đến đây, Trương Huyền ngừng lại, hai mắt sáng như điện nhìn lại:

- Nếu như ta không đoán sai, thời điểm ghi lại những bệnh trạng này, chắc là ngày thứ bảy người này bị thương!

- Điều này...

Khang đường chủ sửng sốt:

- Không sai!

Vấn đề của người kia là hắn tự mình giải quyết, vẫn lấy làm kiêu ngạo. Tất cả chi tiết lúc đó, hắn đều nhớ rất rõ ràng, chính là ngày thứ bảy bị thương.

Chỉ là, vừa rồi ghi lại, chỉ viết vị trí bị thương, và bị chiêu số gì tổn thương được... Bị thương ngày thứ mấy, lại không có miêu tả. Chẳng lẽ... Chỉ nhìn chút nội dung như vậy, là có thể suy đoán ra thời gian?

- Bị thương ngày thứ bảy, không khống chế được chân khí xông tới, chỗ ngực trái bị xuyên thủng, vẫn không có cách nào khôi phục, thậm chí bắt đầu thối rữa! Tình hình trước mặt, hai loại chân khí cuồng bạo va chạm vào nhau. Nếu như mạnh mẽ sử dụng công pháp trước đây tu luyện, sẽ chỉ làm thế xông tới càng kịch liệt! Khiến cho thương thế càng nghiêm trọng.

Trương Huyền khẽ cười:

- Dựa theo phương pháp giải quyết bình thường, ứng với đầu tiên khiến cho chân khí của hắn tiêu hao sạch sẽ... Điều này tương đương với rút sạch binh sĩ ở quan khẩu đối chiến, khiến cho luồng kiếm khí kia, trước đó từ kinh mạch chật hẹp tuôn ra... Thứ hai, lại nghĩ biện pháp rút sạch nó!

- Đúng...

Tô Phàm, Lăng Hằng Vũ đồng thời gật đầu.

Bọn họ nói tám bước, bảy bước đều như vậy.

Muốn đột phá, trước hết phải giải quyết thương thế, trước hết phải chữa thương, nhất định phải hóa giải căn nguyên... Luồng kiếm khí này, chính là căn nguyên.

Tiêu hao chân khí của bản thân, là lui. Chỉ có như vậy, mới có thể làm cho kiếm khí mạnh mẽ thả lỏng cảnh giác, chỉ cần từ kinh mạch chật hẹp

đi ra, còn muốn giải quyết sẽ dễ dàng hơn rất nhiều. Có ít nhất vài loại phương pháp.

Khang đường chủ cũng gật đầu.

Trước đây hắn cũng làm như thế. Chỉ cần là danh sư, cơ bản đều sẽ lựa chọn như vậy. Chẳng lẽ... như vậy không đúng?

- Đúng? Chẳng những không đúng, còn là sai lầm lớn!

Trương Huyền lắc đầu:

- Tản mất chân khí của mình, thật giống như dọn đi nham thạch ngăn cản trên dòng suối, quả thật có thể khiến cho kiếm khí chảy ra. Đáng tiếc... Đó là kiếm khí vô cùng nóng bỏng sắc bén. Nơi bị bịt kín, chỗ phổi bên trái... Nơi này tới gần trái tim. Một khi kiếm khí chạy nước rút tuôn ra, làm không tốt sẽ đâm thủng trái tim... khiến cho người ta chết ngay tại chỗ!

- Chết?

Tô Phàm không nhịn được mở miệng:

- Kiếm khí bị nhốt bảy ngày, sẽ không có sắc bén như trước...

- Là không sắc bén như trước, tỷ lệ đâm thủng trái tim, chưa đủ một phần trăm. Mà nếu nó quả thật không đi vào kinh mạch phổi trái, là thông qua hội trì huyệt, tiến vào tâm mạch chân huyệt sao?

Trương Huyền nhìn qua.

- Điều này...

Tô sư, Lăng sư đồng thời chấn động.

Hội trì huyệt, là chỗ giao hòa giữa kinh mạch phổi trái và tâm mạch chân huyệt. Cái trước vào phổi, cái sau thông tới tim.

Tuy rằng kiếm khí đột nhiên thả lỏng sẽ thuận theo đó chảy xuống, đi về phía phương hướng đan điền. Nhưng... cũng không bảo đảm vị người tu luyện này sẽ có chỗ cố kỵ, giữ lại một luồng chân khí ở bên trong thân thể.

Một khi như vậy, luồng kiếm khí này lại vô cùng có khả năng ngược dòng lao lên, tiến vào tâm mạch chân huyệt, đâm thủng trái tim.

Nếu thật sự như vậy, đừng nói danh sư, cho dù thần tiên cũng không cứu sống nổi.

Sắc mặt Khang đường chủ cũng trắng bệch, toàn thân căng thẳng.

Trước đây gặp phải trường hợp này, hắn một lòng muốn chữa trị tốt, không suy nghĩ quá nhiều. Sau đó lại cũng phát hiện ra vấn đề này. Tuy rằng tỷ lệ không lớn, nhưng... cũng có khả năng!

Chỉ có thể nói lúc đó vận khí rất tốt, nếu không đừng nói chữa trị tốt, làm không tốt người dĩ nhiên chết.

Nếu thật sự như vậy, còn sát hạch danh sư tứ tinh, có thể giữ được địa vị lúc đó hay không, không để tiếng xấu muôn đời, đã là rất tốt.

Chỉ là... loại tình huống này, vẫn là sau khi hắn đạt được danh sư tứ tinh đỉnh phong, cẩn thận xem xét tình hình lúc đó, mới phát hiện... Người thanh niên trước mắt này, chỉ liếc mắt thoáng nhìn, lại nghĩ đến điểm này. Chẳng lẽ... hắn thật sự có sử dụng công pháp,?

Trước đó cảm thấy đối phương là ăn nói lung tung. Hiện tại ngay cả loại tình huống này đối phương cũng có thể nhìn ra... Sợ rằng công pháp, không đơn giản như vậy.

- Phương pháp của ta, căn bản không cần phải sớm tản sạch chân khí, càng không cần dẫn đạo kiếm khí này tới!

Không để ý tới ba người đang chấn động kinh ngạc, Trương Huyền tiếp tục nói:

- Thái ất huyệt là điểm phân nhánh kinh mạch trái và phải đầu tiên. Ta khiến cho chân khí đi qua từ nơi này, có thể rất dễ dàng khiến cho lực lượng cộng hưởng, khiến cho luồng kiếm khí kia, thuận thế xuống, tuôn trào ở đây. Chỉ cần đi qua, lại đơn giản. Thái ất huyệt tới gần đan điền, người tu luyện có đầy đủ chân khí duy trì, có thể rất dễ dàng ép nó ra bên ngoài thân thể!

- Nếu như cho rằng cơ thể người là trận pháp, Thái ất mà sống, hai bên va chạm, kiếm khí sẽ rất tự nhiên từ huyệt đạo nơi này phun mạnh ra ngoài...

Tô sư trợn tròn mắt, thì thào tự nói.

Căn cứ vào lý luận của trận pháp sư, cơ thể người cũng có thể nhìn thành trận pháp, cũng có tám chỗ môn hộ: hưu cửa, sinh môn, thương môn, quan môn, cảnh môn, tử môn, kinh môn, khai môn....

Thái ất huyệt, là chỗ giao hòa kinh mạch trái và phải, còn là chỗ sinh môn trong trận pháp cơ thể người. Thu hút kiếm khí đến đó, nhất định sẽ từ nơi này chạy ra. Như vậy tới lúc này, chẳng khác nào sử dụng cái giá nhỏ nhất, huỷ diệt nó, không uổng người nào...

So với loại tản sạch chân khí trước đó, mạnh mẽ loại bỏ hiệu quả, tốt hơn chí ít mấy chục lần!

- Không đúng... Kiếm khí qua, làm như vậy xác thực rất đơn giản, nhưng không tới thì sao?

Khang đường chủ nhăn mày lại.

Kiếm khí cùng chân khí đối đầu bảy ngày, không rút chân khí khỏi đó, làm sao có thể trùng kích đến Thái ất huyệt?

Thật giống như hai bên giao chiến, đối phương canh giữ ở cửa khẩu, mới có thể bảo đảm không chết. Đại binh của ngươi không rút lui, ta làm sao phải xông lại. Chẳng lẽ tự chui đầu vào lưới, chờ bị ngươi trục xuất?

- Ai!

Nghe được câu hỏi của hắn, Trương Huyền thở dài một tiếng, có chút bất đắc dĩ lắc đầu:

- Xem ra ngươi đối với Đại Lăng Hoa Công do người bị thương tu luyện không hiểu nhiều lắm!

- Ta...

Sắc mặt Khang đường chủ nhất thời đỏ lên.

Đại Lăng Hoa Công thuộc về công pháp lệch môn, hắn nghe nói qua, nhưng không tu luyện qua, biết được cũng không nhiều.

Muốn nói không hiểu nhiều, cũng là sự thật.

- Đại Lăng Hoa Công chú ý chính là sắc bén, một tiếng khí thế tăng, hai tiếng lại suy, ba tiếng là hết! Vừa rồi ta cũng đã nói, khiến cho chân khí từ tuyến đường mới vận chuyển ba lần... Như vậy tới lúc này, khí tiêu tan rất lợi hại. Kiếm khí nhìn thấy cơ hội giống như vậy, tất nhiên phải lao tới, nhân cơ hội phá hủy đan điền... Đi tới thái ất huyệt, là chuyện tất nhiên sẽ phát sinh! Điểm ấy... Ngươi không có khả năng không nghĩ tới chứ!

Trương Huyền hờ hững nhìn qua.

- Điều này...

Toàn thân Khang đường chủ chấn động.

Bị chân khí sắc bén ngăn chặn bảy ngày, kiếm khí cho dù không có linh trí, cũng sẽ giống như nén lò xo, tùy thời lưu chuyển, nhân cơ hội phản kháng... Đại Lăng Hoa Công hết lần này đến lần khác suy, sau đó uy lực giảm bớt, chính là thời cơ tốt nhất để tấn công, tuyệt đối không đồng ý có thể buông tha!

Điểm ấy, chỉ cần là người tu luyện, cẩn thận cân nhắc, là có thể nghĩ thông suốt.

- Còn chưa đúng! Ngươi nói vận chuyển ba lần, là có thể trùng kích Hóa Phàm. Hiện tại chỉ là loại bỏ kiếm khí...

Sau khi hết khiếp sợ, Khang đường chủ vẫn còn có chút không tin.

- Chỉ là loại bỏ kiếm khí? Ngươi suy nghĩ lại một chút, ta mới vừa nói phương hướng vận chuyển chân khí...

Trương Huyền mỉm cười.

- Chân khí chạy, từ đan điền ra, qua thái ất, quan môn, lương môn,... Cuối cùng hội tụ ở khí xá...

Khang đường chủ không nhịn được nhớ tới nội dung người thanh niên mới vừa nói, biến sắc, trợn tròn mắt:

- Chân khí suy giảm, kiếm khí truy kích, gặp nhau tại thái ất huyệt. Sau khi hai bên đánh sau... Kiếm khí từ huyệt đạo phun ra. Chân khí của người tu luyện, sẽ mượn đánh lực lượng, trùng kích quan môn, lương môn... trùng kích Hóa Phàm?

- Như vậy lại tương đương với mượn lực lượng cuồng bạo của kiếm khí, phá tan huyền quan, cơ hội thành công... quả thật không thua kém 90%!

Cổ họng Tô sư cũng chợt khô khốc.

Làm danh sư tứ tinh, đối với tình hình chân khí chạy trong cơ thể gặp phải, nắm giữ tới cực điểm, lý giải đến xương tủy.

Kiếm khí cùng chân khí ở thái ất huyệt va chạm vào nhau, mặc dù từ chỗ sinh môn tan ra, nhưng trong đó ẩn chứa lực lượng cuồng bạo, lại sẽ dung nhập trong chân khí.

Có thể gây tổn thương đến vị người tu luyện này, nói rõ thực lực, cao hơn so với hắn. Nếu vị này có thể trùng kích Hóa Phàm, tất nhiên đã sớm đạt được nửa bước Hóa Phàm đỉnh phong nhất, bất cứ lúc nào cũng sẽ đột phá... Thực lực mạnh hơn hắn, chẳng phải là cường giả Hóa Phàm sao?

Lực lượng chân khí cuồng bạo của cường giả Hóa Phàm, cùng lực lượng của chính bản thân hắn dung hợp, hai bên chồng chất, uy lực vô cùng... Phá tan rào cản, tự nhiên cũng lại đơn giản hơn rất nhiều, cực kỳ dễ dàng!

Nào chỉ là 90%. Có thể nói, nếu thật sự làm như vậy, xác xuất thành công... một trăm phần trăm!

- Ngươi, ngươi...

Tất cả mọi người nghĩ đến điểm này, từng người đều trợn to hai mắt.

Bọn họ nghe được bệnh trạng của người tu luyện này, nghĩ tới nhiều nhất là, giải quyết kiếm khí như thế nào, khôi phục thương thế, điều chỉnh trạng thái, sau đó lại nghĩ biện pháp trùng kích Hóa Phàm... Vị trước mắt này, tự nhiên mượn kiếm khí ẩn chứa trong cơ thể, loại bỏ các lối tắt khác, sáng tạo ra một bộ pháp quyết tu luyện có thể trực tiếp đột phá...

Mấu chốt nhất chính là, từ khi xem xong trường hợp này, đến nói ra phương pháp giải quyết, tổng cộng cũng lại chỉ hơn mười lần hít thở...

Rốt cuộc... Làm sao làm được?

Còn là người sao?

- Môn công pháp này của ta lại có thể trị hết cho đối phương, đồng thời khiến cho hắn đột phá chứ?

Biết đối phương đã hiểu phương pháp của hắn, Trương Huyền thản nhiên nhìn qua.

- Đúng là... có thể trị hết!

Sắc mặt Khang đường chủ nhất thời trắng bệch, ổn định hít thở, gật đầu.

Hắn tốn tròn năm bước, mới có khả năng hoàn thành, đã cảm thấy mình rất lợi hại, không ai bằng. Vị trước mắt này, chỉ dùng một bước là thành công...

Xem ra Tô sư, Lăng sư nói đúng. Vị trước mắt này, tuy rằng thực lực không đủ, có lý giải đối với danh sư, người bình thường tuyệt đối không thể so sánh được.

- Vậy ta có thể tính là trả lời vấn đề của ngươi?

Trương Huyền tiếp tục nói.

- Đúng...

Khang đường chủ gật đầu.

- Nếu đúng, còn đứng ngây ra đó làm gì?

Còn chưa nói dứt lời, liền nghe được người thanh niên đối diện, giọng nói thoáng hiện ra vẻ không vui vang lên:

- Nói nhiều như vậy, không thấy được ta khát nước sao? Còn không mau rót chén nước đi!

Hắn là danh sư được trời thừa nhận!

dtv-ebook.com

Phù phù!

- Rót nước?

- Hắn bảo đường chủ rót nước?

Nghe nói như thế, khóe miệng Tô Phàm, Lăng Hằng Vũ giật một cái, đồng thời thoáng lảo đảo. Hai người đường đường là cường giả Hóa Phàm tứ trọng, thiếu chút nữa thì cùng nhau ngã xuống đất.

Vừa rồi, sau khi vào cửa, ngàn căn vạn dặn, đường chủ nghiêm túc, nói phải chú ý đúng mực, không nên đường đột... Ai biết kẻ ngu ngốc này trực tiếp hạ mệnh lệnh, giống như giáo huấn hạ nhân...

Em gái ngươi!

Ngươi đây là phát điên!

Hai chúng ta giống như cầu gia gia báo nãi nãi đích thân xin vị trí, dễ dàng sao? Ngươi không ném đi thì không được à...

Hai người nước mắt chảy ào ào, đang cảm thấy đường chủ sẽ giận tím mặt, trở mặt tại chỗ. Lại thấy đường chủ đại nhân luôn luôn nghiêm túc, vội vàng đứng lên, vẻ mặt cung kính lên tiếng:

- Vâng!

Nói xong xoay người đặt nước lên lò lửa đung nóng, lấy ra lá trà mình cất kỹ, rót đầy một chén, đưa tới.

- Mẹ nó!

- Đây... là tình huống gì vậy?

Hai vị danh sư tứ tinh, trưởng lão Hóa Phàm tứ trọng, da mặt co giật, vẻ mặt muốn phát điên.

Vị này chính là Khang đường chủ Vạn Quốc Thành nói năng thận trọng, uy danh hiển hách. Cho dù Triệu minh chủ đích thân tới, cũng không có tư cách được uống trà hắn pha. Vị Trương Sư trước mắt này, nói vô lễ như thế, đối phương không những nghe theo, còn là bộ dáng này...

Rốt cuộc có chuyện gì xảy ra?

- Là... sư ngôn thiên bẩm!

Đột nhiên, Tô sư nhớ ra cái gì đó, giống như động kinh, không ngừng run rẩy.

Giữa danh sư, tuân thủ một cách nghiêm chỉnh lời nói của đối phương, không dám vi phạm, khả năng lớn nhất chính là cái này!

Vừa rồi, trong lời nói của vị Trương sư này, ẩn chứa thiên âm, lực lượng tâm cảnh chấn động... Bởi vì không nhằm vào bọn họ, vẫn cho là đang phân tích bệnh tình. Không nghĩ tới... tự nhiên là đang thi triển thứ này!

Thi triển sư ngôn thiên bẩm đối với Khang đường chủ... Còn tự nhiên thành công!

Ta X!

Tô sư, Lăng sư nhìn nhau, từng người cảm giác tâm tư muốn chết cũng có.

Khang đường chủ lại là tồn tại mức độ tâm cảnh vượt quá 14.0, danh sư đứng đầu Vạn Quốc Thành, bị sư ngôn thiên bẩm mê hoặc. Mấu chốt

nhất... thi triển thủ đoạn này, chỉ là một danh sư nhị tinh chưa đủ hai mươi tuổi... Truyền đi, tuyệt đối có thể hù chết một đám đông người.

- Ừ?

Hai người chấn động kinh ngạc, Khang đường chủ lúc này cũng kịp phản ứng, mắt thoáng cái trợn tròn, da mặt co giật, thiếu chút nữa phun ra máu tươi.

Đường đường là danh sư cường đại nhất Danh Sư Đường, tự nhiên bị một danh sư nhị tinh sử dụng sư ngôn thiên bẩm mê hoặc, cam tâm tình nguyện bưng trà rót nước...

Suy nghĩ một chút cũng cảm thấy phát điên.

Hắn đang nghĩ tiếp theo nên làm cái gì, lại thấy người thanh niên trước mắt, nhấp một ngụm trà, thản nhiên xoay đầu lại:

- Nói vấn đề thứ hai!

- Vấn đề thứ hai...

Khóe mắt Khang đường chủ giật một cái.

Vấn đề thứ nhất, đối phương trực tiếp sử dụng sư ngôn thiên bẩm, khiến cho hắn không thể làm theo ý mình. Nếu như lại hỏi một vấn đề nữa, sẽ không xuất hiện tình huống tương tự chứ?

- Không cần. Ba vấn đề, là để kiểm nghiệm ngươi có tư cách tham gia khiêu chiến hay không. Vấn đề thứ nhất, trả lời còn hợp lý hơn so với chúng ta, đủ để nói rõ thực lực. Hai vấn đè còn lại cũng không cần nữa!

Nghiêm sắc mặt, Khang đường chủ nghĩa lớn hơn người.

Ba vấn đề thử thách, là muốn kiểm tra lĩnh ngộ của đối phương đối với danh sư. Mình tốn năm bước mới có thể giải quyết vấn đề khó khăn. Người ta một bước giải quyết được, còn sử dụng sư ngôn thiên bẩm mê

hoặc mình... Chỉ dựa vào điểm ấy, lại có đầy đủ tư cách tham gia tuyển chọn!

Đã như vậy, tiếp tục hỏi thăm nữa, cũng mất ý nghĩa. Còn không bằng rộng lượng chút, để tránh một lát nữa lại bị mê hoặc, như vậy thì càng thêm mất mặt.

Vung tay lên, Khang đường chủ quay đầu lại:

- Lăng trưởng lão, ngươi lập tức qua gõ chuông tập hợp, để cho tất cả mọi người đi tới điện danh sư, tiến hành tuyển chọn!

- Vâng!

Lăng trưởng lão gật đầu, xoay người lui ra ngoài.

Một lát sau, tiếng chuông vang lớn. Chỉ cần là danh sư ở liên minh vạn quốc, nghe được âm thanh, đều phải khẩn cấp tập hợp lại.

- Người đâu, dẫn Trương sư đi điện danh sư. Ta và Tô sư lập tức tới ngay!

Nghe được tiếng chuông vang lên, biết điện danh sư rất nhanh sẽ kín người hết chỗ, Khang đường chủ khoát tay áo. Nghe được mệnh lệnh, người thanh niên giữ ở ngoài cửa đi đến, cung kính liếc mắt nhìn Trương Huyền, đi trước dẫn đường.

Biết phải đi điện danh sư tuyển chọn, Trương Huyền cũng không từ chối, đi theo ở phía sau rời khỏi đó.

Hai người vừa đi, trong phòng yên tĩnh trở lại. Chỉ còn lại có đường chủ và trưởng lão Tô Phàm.

Nhìn bạn cũ trước mắt ở chung hơn mười năm, Khang đường chủ do dự một hồi, không nhịn được nhìn qua:

- Đối với cái này Trương sư, ngươi còn có thể nói gì hay không?

- Hắn là... danh sư nhị tinh từ Thiên Vũ vương quốc đi lên, năm nay vẫn chưa tới hai mươi...

Tô sư nói.

- Ta hỏi không phải cái này!

Trước mắt Khang đường chủ tối sầm, cố nén lửa giận:

- Ta muốn tư liệu cặn kẽ, cùng với lý do các ngươi liều mạng đề cử hắn!

Hãm hại phụ thân!

Nếu như chỉ là loại lý lịch này, ngươi đường đường là trưởng lão Danh Sư Đường ở Vạn Quốc Thành, làm sao có thể ngay cả học sinh của mình cũng không đề cử, cũng muốn đề cử hắn?

Phải biết rằng Tô sư có một đệ tử, cũng đạt tới tam tinh đỉnh phong, kinh tài tuyệt diễm, không kém gì Phó Tiếu Trần.

- Điều này...

Tô Phàm có chút do dự:

- Có thể đi tới phòng cơ mật hay không!

Phòng cơ mật là một gian phòng ẩn chứa trận pháp đặc biệt, ở chỗ này bàn luận chuyện cơ mật, người lợi hại hơn nữa, cũng không có cách nào nghe trộm, nhìn lén, không cần lo lắng bí mật lộ ra ngoài.

- Đi đến đây!

Sắc mặt Khang đường chủ thoáng ngưng trọng, đứng dậy.

Làm đường chủ Danh Sư Đường, quản lý một phương, tiếp xúc vô số chuyện cơ mật, loại phòng cơ mật, trong phòng này của hắn lại có một cái. Hắn đẩy cửa đi vào, kích hoạt trận pháp. Hai người lập tức tiến vào hoàn cảnh tuyệt đối yên tĩnh.

- Nói đi!

Hai người ngồi xong, Khang đường chủ nhìn qua.

Tô trưởng lão ngưng trọng như thế, đủ thấy chuyện muốn nói vô cùng quan trọng. Lúc này, hắn cũng bình phục lại, ánh mắt sáng như điện.

- Hớn hai mươi ngày trước, tổng bộ bên này tiên sư gặp cự tuyệt, hóa thành tiếng chuông rên rỉ... Đường chủ còn nhớ không?

Tô sư nói.

- Chuyện này lớn như vậy, làm sao có thể không nhớ rõ. Ta đã thông báo cho tất cả Danh Sư Đường phía dưới, để cho bọn họ điều tra rõ. Chỉ có điều... không nhận được tin tức mà thôi. Điều này khiến cho ta nghi ngờ, có phải là danh sư thế lực khác tới trước tham gia thi đấu hay không!

Khang đường chủ gật đầu.

Lúc đó bọn họ đang tổ chức hội trưởng lão nghị, Phong Sư điện lại không ngừng run rẩy, không ngừng ngân dài, huyên náo đến mức lớn như vậy. Tuy rằng tin tức bị hắn ép xuống, nhưng lấy tư cách là đương sự, làm thế nào không nhớ được?

- Ngươi đưa tin đến Danh Sư Đường của Thiên Vũ vương quốc, nói... chỉ cần có một trong hai loại bức tượng chấn động, Phong Sư điện sụp đổ, lập tức bẩm báo...

Tô sư nói tiếp.

- Ừ! Tiên sư gặp cự tuyệt, hóa thành tiếng chuông rên rỉ... Xuất hiện loại tình huống này biểu hiện trực tiếp nhất chính là bức tượng chấn động, Phong Sư điện sụp đổ. Một khi Danh Sư Đường nào xuất hiện loại tình huống này, có thể xác nhận, vị trí thật sự của vị thiên tài này...

Đang lên tiếng, Khang đường chủ đột nhiên nhớ tới điều gì, hít thở dồn dập nhìn qua:

- Hơn hai mươi ngày trước, ngươi ở Thiên Vũ vương quốc. Chẳng lẽ... Phong Sư điện nơi đó sụp đổ?

- Đúng! Chỉ có điều chuyện này dính dáng lớn, sợ tin tức lộ ra, nên không sử dụng tường đưa tin bẩm báo, mà là để cho bọn họ trả lời một chữ “không”!

Tô sư ôm quyền:

- Mong rằng đường chủ không trách!

Trước đây tổng bộ phát tới tin tức hỏi thăm, là hắn yêu cầu trả lời không.

Nếu không, chuyện này một khi vỡ lở ra, Trương sư rất có khả năng gặp phải nguy hiểm.

- Tin tức lộ ra, khiến cho chuyện này của danh sư, có thể sẽ bị điều tra ra, xuất hiện vô số phiền phức... Ngươi làm đúng!

Khang đường chủ gật đầu.

Nếu như hắn ở đó, khẳng định cũng sẽ làm như vậy.

Thân là danh sư, có trách nhiệm bảo vệ hậu bối có thiên phú, không bị thương tổn.

- Lúc Phong Sư điện ở Thiên Vũ vương quốc sụp đổ, chính là... khi Trương sư sát hạch danh sư nhị tinh!

Tô sư nói tiếp.

- Hắn... Ngươi là nói, hắn có khả năng chính là thiên tài từ chối tiền bối tán thành, hóa thành tiếng chuông rên rỉ?

Đồng tử của Khang đường chủ co lại.

Mãi đến lúc này, hắn rốt cuộc hiểu rõ, vì sao hai người kia liều mạng đề cử. Có thể khiến cho nhiều tiên sư như vậy tán thành, mấu chốt còn từ

chối... thiên phú phải mạnh tới mức nào?

- Không chỉ có như vậy. Theo ta đoán... vị Trương sư này, còn có thể là... được trời thừa nhận danh sư!

Tô sư không nhịn được nói.

Thật ra chuyện này, trở lại Vạn Quốc Thành hắn chắc hẳn phải báo cáo với đường chủ. Sở dĩ chưa nói, không phải hắn và Lăng sư cố ý giấu diếm, mà là... không có cách nào xác nhận!

Mấy ngày qua hắn vẫn luôn kiểm tra sách liên quan.

Chỉ tiếc rằng, trời thừa nhận danh sư, chỉ có một mình Khổng sư trải qua. Tình huống cụ thể, không thể nào biết được. Cho dù hai người hắn và Lăng trưởng lão, tiêu hao hơn mười ngày, cũng không hiểu ra sao.

- Ngươi nói cái gì?

Đồng tử của Khang đường chủ lại co lại.

- Thời điểm Trương sư sát hạch danh sư, không chỉ Phong Sư điện sụp đổ, bức tượng của Khổng sư cũng đồng thời vỡ nát. Ngoại trừ trời thừa nhận danh sư, môn sinh của thánh nhân, ta thật sự nghĩ không ra chuyện gì xảy ra!

Tô sư nói rõ ràng tỉ mỉ chuyện nghe được ở Thiên Vũ vương quốc qua môt lượt.

- Điều này, điều này...

Nghe xong các loại hiện tượng kỳ quái xuất hiện ở Danh Sư Đường của Thiên Vũ vương quốc, môi Khang đường chủ chợt khô khốc.

Tuy rằng hắn cũng không có cách nào xác nhận, nhưng vị Trương sư này, tám chín phần mười, chính là kẻ cầm đầu gây họa gây ra những chuyện này, là một người... được trời thừa nhận danh sư!

- Mười ngày trước, trời thừa nhận danh sư lại xuất hiện một lần nữa. Có thể là hắn hay không?

Đột nhiên, một việc xuất hiện trong đầu.

Mười ngày trước, Danh Sư Đường cũng xuất hiện một lần hiện tượng "vạn bài chấn động, tiếng chuông cùng ngân lên". Căn cứ ghi chép trong lịch sử, đây là dấu hiệu trời thừa nhận danh sư.

Đáng tiếc, liên tục tra xét mười ngày, ở Vạn Quốc Thành không có nhận được tin tức nào hữu dụng.

Nếu vị Trương sư này có thể là người được trời thừa nhận danh sư, có thể... vẫn là hắn hay không?

- Ta đây cũng không biết. Mười ngày trước, hắn chắc hẳn là còn chưa tới vương thành...

Tô sư lắc đầu.

Trương sư cũng không ở vương thành, cụ thể có phải hay không, dĩ nhiên là càng không có cách nào xác nhận được.

- Bất kể có phải... có thể đượctrời thừa nhận danh sư hay không, chỉ riêng điều này, tham gia lần thi đấu này, lại không có bất kỳ vấn đề gì. Chỉ tiếc rằng...

Có chút do dự, Khang đường chủ lắc đầu:

- Tuổi còn quá nhỏ, tu vi cũng không đủ, sợ rằng chưa chắc có thể thắng được những người khác!

Tuy rằng đối với người được trời thừa nhận danh sư, có lòng tin rất mạnh, nhưng... vị Trương sư này, tuổi quá nhỏ.

Có thể tới tham gia thi đấu, cơ bản đều gần ba mươi tuổi. Nhỏ nhất cũng phải hai mươi tám, hai mươi chín. Chênh lệch mười năm quang âm, cho

dù thiên phú cao tới đâu, muốn thật sự đối đầu, cũng có chút khó khăn.

- Thôi đi. Không cần suy nghĩ nữa. Chuyện này, ngươi làm đúng. Nhất định phải giữ bí mật. Bất kỳ kẻ nào cũng không cần nói ra!

Lắc đầu, không suy nghĩ thêm về những điều này nữa, Khang đường chủ đứng dậy:

- Tiếng chuông vang lên, danh sư gần như đã tới. Chúng ta cũng nhanh đi ra một chút!

- Ừ!

Tô sư đi theo sát phía sau. Vừa đi được hai bước, hắn thấy đường chủ đứng ở cách đó không xa, vẻ mặt lúng túng nhìn qua.

- Cái đó... chuyện vừa rồi ta bị mê hoặc... Vẫn hy vọng có thể giữ bí mật, đừng nói ra ngoài!

-...

Tô sư.

Ta chính là kẻ ngu ngốc kia

dtv-ebook.com

Đi phía sau người thanh niên một hồi, đi tới một gian phòng cực lớn rộng rãi.

Điện danh sư.

Vạn Quốc Thành có chỗ danh sư, nghị sự, đại hội. Còn chưa đến tới trước mặt, liền thấy bên trong chất kín người.

Dòng người như thoi đưa, chật chội như nước thủy triều.

- Trương sư, vẫn mong ngươi mặc trường bào và đeo huy hiệu lên đi...

Đi tới trước mặt, người thanh niên nói.

- Ừ!

Đây là danh sư tụ hội, tự nhiên phải mặc thứ đại biểu thân phận, nếu không có vẻ không hợp nhau.

Cổ tay lật một cái, hắn lấy trường bào ra ngoài, mặc lên người, lại đeo huy hiệu ở trên ngực.

Bộ này, sau khi từ sát hạch danh sư ở Thiên Vũ vương quốc nhận được, hắn chưa từng mặc qua. Không phải là hắn không muốn mặc, mà là đã quen với kiểu quần áo bó sát người kiếp trước, trường bào mặc ở trên người, hết sức bất tiện.

Sửa sang xong trang phục, hắn đi theo phía sau đoàn người, đi vào.

Trước đó ở đại sảnh, chỉ biết rất nhiều danh sư. Hiện tại tập trung một chỗ, hắn mới phát hiện, số lượng cực lớn, quả thực kinh người.

Đông nghìn nghịt, tự nhiên không dưới năm trăm người!

Năm trăm danh sư... Nhìn cũng cảm thấy đáng sợ.

Chỉ có điều, nghĩ đến đây là nơi liên minh vạn quốc, hắn cũng lại hiểu ra.

Thi đấu danh sư thu hút vô số cường giả qua quan sát. Chỉ cần danh sư có chút thực lực, gần như đều tới. Tuy rằng còn có một vài người ở lại trấn giữ, nhưng dù sao cũng là số ít. Cho dù lại thêm tất cả, toàn bộ cảnh nội liên minh, cũng sẽ không vượt quá một nghìn.

Mà trong liên minh, vương quốc phong hào, vương quốc nhất đẳng, vương quốc nhị đẳng thậm chí vương quốc không nhập lưu, vô số kể, tổng nhân khẩu tuyệt đối vượt qua ngàn vạn. Nhiều người tu luyện như vậy, mới có chút danh sư như thế. Dựa theo tỉ lệ, có thể nói ít đến mức khiến cho người ta giận sôi.

Người thanh niên còn không phải là danh sư, cũng sẽ không cùng đi qua. Trương Huyền theo dòng người đi vào gian phòng.

Bên trong bày ra mấy hàng bàn, dày đặc. Đưa mắt nhìn lại, phía đầu số lượng rất ít ỏi. Chỉ có chừng hai mươi chỗ ngồi. Phía sau đại khái khoảng bảy, tám mươi chỗ, cứ lấy cái này tăng lên.

- Xem ra là ngồi dựa theo thân phận...

Liếc mắt thoáng nhìn, hắn liền hiểu được.

Danh sư tuy rằng chú ý người người như rồng, nhưng nếu chia ra làm cửu tinh, cũng có đẳng cấp.

Chỗ ngồi trước nhất, chỉ có danh sư tứ tinh mới có khả năng ngồi xuống. Phía sau là tam tinh. Sau đó là nhị tinh...

Hiện tại hắn chỉ là danh sư nhị tinh, tất nhiên chỉ có thể ngồi ở phía sau.

Chỉ có điều, đối với hắn mà nói cũng không có vấn đề gì. Dù sao một hồi nữa lại phải tuyển chọn, chắc hẳn thời gian ngồi cũng không bao lâu.

Tìm một vòng, hắn đi tới khu vực thuộc về danh sư nhị tinh, ngồi xuống.

- Khẩn cấp triệu tập chúng ta như vậy, muốn làm cái gì?

- Ta cũng không biết. Chỉ có điều, mấy ngày hôm trước ta nghe nói, muốn sớm tuyển chọn người tham gia thi đấu. Đoán chừng là muốn làm tiến hành các loại tuyển chọn thi đấu!

- Có khả năng! Không biết ai có thể được tuyển chọn lên!

- Điều này còn phải nói? Nhất định là Phó Tiếu Trần, Phó sư!

- Điều này không nhất định. Ta càng xem trọng Nhược Hoan công tử hơn. Quân Nhược Hoan, hắn lại là thần tượng của ta!

...

Hắn vừa ngồi xuống, liền nghe được xung quanh có tiếng bàn luận vang lên.

Mười ngày trước, đường chủ quyết định tiến hành tuyển chọn. Tin tức ai có thể bị chọn lên, lại huyên náo như mặt trời lên cao. Các loại cách nói đều có. Thậm chí có không ít nơi còn coi đây là chuyện đặt cược.

Rất nhiều danh sư biết nhau. Từng người cũng có người ủng hộ và tín nhiệm riêng.

Trương Huyền nghe một hồi, phát hiện giống như Tô sư, Lăng sư nói, thảo luận tối đa chính là Nhược Hoan công tử và Phó Tiếu Trần.

Xem ra hai người này, ở trong lòng mọi người có địa vị cực cao.

Theo ánh mắt bọn họ nhìn lại, hắn quả nhiên thấy được thêm mấy bóng người.

Một người đi đầu, môi hồng răng trắng, tay cầm quạt giấy, phong độ phiêu dật, mơ hồ cho người ta một loại cảm giác công tử thế giai. Đôi mắt mang theo tia sáng chói mắt. Vừa nhìn đã biết tu vi không thấp.

- Nhìn ra được đây chính là vị Nhược Hoan công tử kia, Quân Nhược Hoan!

Trước đó vẫn kỳ quái, vì sao đường đường là danh sư, những người khác không gọi là "Quân sư", ngược lại gọi là "Nhược Hoan công tử".

Hóa ra, phần khí chất này, lại không giống người thường. Nếu không phải thân mặc trường bào danh sư, thật sự không nghĩ tới là một vị thiên tài tuyệt thế dĩ nhiên đạt được cấp bậc tứ tinh, sẽ tưởng là con em thế gia nào đó.

Cách Nhược Hoan công tử không xa, một người thanh niên đứng song song. Tuy rằng huy hiệu trên ngực là ba sao, nhưng trên phương diện khí thế hoàn toàn không yếu.

Diện mạo không tính là xuất chúng, trái lại còn có phần giống như đứa trẻ béo mập, thân thể cũng thoáng lộ ra một chút mập mạp. Chỉ có điều, ánh mắt sáng như điện, khí tức lại rất mạnh. Tu vi so sánh với Quân Nhược Hoan, chỉ có cao chứ không thấp hơn. Sợ rằng cũng đạt tới khoảng Hóa Phàm tứ trọng!

Đây chính là một người khác có danh tiếng rất lớn Phó Tiếu Trần.

Hắn đang muốn xem thử một chút xem ba người còn lại đều là dạng gì, liền nghe được bên tai có một tiếng cười vang lên:

- Vị bằng hữu này rất lạ mặt, trước đây chưa từng thấy qua, không biết từ một vương quốc nào tới?

Hắn quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một người thanh niên ngồi xuống ở chỗ ngồi bên cạnh.

Người này dáng vẻ khoảng chừng ba mươi tuổi, trước ngực có hai sao lóe lên.

- Thiên Huyền vương quốc!

Trương Huyền trả lời.

- Thiên Huyền? Vương quốc cấp mấy?

Người thanh niên gãi đầu một cái, hình như chưa từng nghe qua.

- Không đẳng cấp, xem như là... không nhập lưu!

Trương Huyền nói.

- Vương quốc không nhập lưu?

Người thanh niên ngẩn người, lập tức xấu hổ cười:

- Địa phương như vậy có thể xuất hiện một vị danh sư nhị tinh trẻ tuổi như vậy, quả thật không tầm thường!

Biết đối phương chỉ nói lời khách khí, Trương Huyền mỉm cười, cũng không nói nhiều.

Tuy rằng trải qua Thiên Vũ, Hiên Viên, nhưng muốn nói tới xuất thân, vẫn là Thiên Huyền.

- Thi đấu danh sư lại là chuyện trọng đại, đối với danh sư chúng ta mà nói, so với chuyện gì cũng quan trọng hơn. Bỏ ra cái giá lớn hơn nữa, cũng muốn đi qua quan sát!

Thấy hắn không nói lời nào, người thanh niên nói sang chuyện khác.

- Đúng vậy!

Trương Huyền gật đầu.

Có thể tập trung nhiều danh sư như vậy đến đây, thật sự là chuyện trọng đại nhất từ trước tới nay.

Danh sư tập trung thảo luận, học tập lẫn nhau, đối với sự trưởng thành sau này, có tác dụng to lớn. Sợ rằng đây cũng là ước nguyện ban đầu của người đề nghị thi đấu.

- Đúng rồi, lần chọn lựa thi đấu này, ngươi xem trọng ai?

Trong mắt người thanh niên đầy vẻ hưng phấn nhìn qua.

- Xem trọng ai? Ta còn không rõ lắm!

Trương Huyền lắc đầu.

- Cũng đúng. Ngươi vừa tới, không biết được rõ ràng là bình thường! Vừa rồi bọn họ thảo luận, ngươi nhất định cũng thấy được. Nhược Hoan công tử và Phó Tiếu Trần là có tiếng hô lớn nhất. Nhược Hoan công tử sinh ra ở Quân gia đứng đầu bốn gia tộc lớn ở vương thành Vạn Quốc, sinh ra đã được hậu đãi, còn là bốn công tử lớn của Vạn Quốc Thành. Ngay cả con trai của Triệu minh chủ thái tử Triệu Huy cũng bị ép một đầu. Phó Tiếu Trần Phó sư là học sinh thân truyền của Hải trưởng lão. Nếu như tuyển chọn hai người, tỷ lệ bọn họ thắng lợi quả thật rất lớn.

Người thanh niên nói:

- Chỉ có điều, ta càng xem trọng học sinh của Phùng trưởng lão, Phùng Mạc Sinh hơn.

- Phùng Mạc Sinh?

- Không sai, ta từng gặp qua Phùng sư một lần, tính tình giấu mình khiêm tốn, nhưng thực lực lại không kém một chút nào! Ba năm trước đây ta từng tiếp nhận qua sự chỉ điểm của hắn. Khi đó, hắn chính là danh sư tam tinh đỉnh phong.

Nói tới vị Phùng sư này, hai mắt người thanh niên tỏa sáng, mang theo sự sùng bái.

- Về phần hai người còn lại, nghe nói đến từ vương quốc khác. Một người tên là Lạc Khê, là vị danh sư mỹ nữ. Một người khác gọi là Đỗ Hổ... Đối với thực lực của bọn họ, ta biết không nhiều lắm. Chỉ có điều có thể từ vương quốc khác tuyển chọn ra, khẳng định cũng không đơn giản!

Nói đến đây, người thanh niên đột nhiên hạ giọng, thoạt nhìn dường như có chút thần bí:

- Đúng rồi, ta nghe nói tham gia tuyển chọn thi đấu, không phải năm, mà là sáu! Mười ngày trước đường chủ lại tuyên bố muốn tiến hành tuyển chọn. Kết quả còn chưa bắt đầu, nghe nói chính là đang đợi người này!

- A? Ngươi biết người này?

Trương Huyền nhìn qua.

- Lão sư ta cũng là một trưởng lão trong đó. Lúc đó tham gia hội nghị, hình như là Tô sư, Lăng sư cố gắng đề cử. Tên gì nhỉ... Trương Huyền!

Người thanh niên hừ một tiếng:

- Nếu không vì người này, tuyển chọn thi đấu khẳng định lại sớm bắt đầu. Để người ta chờ lâu như vậy, nhưng vẫn không xuất hiện, thật là một kẻ ngu ngốc!

- Khụ khụ, kẻ ngu ngốc?

Trương Huyền ho khan một tiếng.

- Thi đấu danh sư chuyện quan trọng như vậy, người này tự nhiên cũng có thể tới chậm, khiến cho nhiều danh sư như vậy chờ... Nếu như hắn thật sự rất lợi hại ngược lại cũng thôi. Nghe nói chỉ là một danh sư nhị tinh. Hơn nữa tuổi hình như không lớn... Không biết tôn trọng tiền bối,

tùy ý làm bậy, không phải kẻ ngu ngốc là gì? Có người nói, nếu không Tô sư, Lăng sư liều mạng ra sức bảo vệ, khẳng định vị trí đó sớm sẽ không có!

Người thanh niên lộ vẻ mặt xem thường.

- Được rồi!

Trương Huyền vò đầu.

Bị người ở trước mặt mắng thành lẻ ngu ngốc, suy nghĩ một chút cũng choáng váng.

Chỉ có điều, thời điểm trước đây Tô sư nói với hắn, chỉ cần trong vòng ba tháng chạy tới Vạn Quốc Thành là được. Ai ngờ được còn có một tuyển chọn sớm?

- Không chỉ ta nói như vậy, những người khác cũng đều cho là như vậy! Thật không biết tiểu tử kia bộ dạng thế nào. Nếu như để ta gặp gỡ, không phải cố gắng đánh một trận cũng không thể!

Người thanh niên hung hăng nói:

- Nếu không chờ lần chọn lựa thi đấu này, ta đã sớm bế quan trùng kích cảnh giới cao hơn. Mà bây giờ, chỉ có thể kéo dài...

Không nghĩ tới mình đến chậm, khiến cho không ít người ghi hận, Trương Huyền lộ vẻ mặt cười gượng, đang muốn nói chuyện, liền nghe được toàn bộ đại sảnh yên tĩnh trở lại. Hắn ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy Khang đường chủ và Tô sư đi đến, tới chỗ đám người phía đầu.

- Gõ chuông khẩn cấp tập hợp, nói vậy các vị đều đoán được nguyên nhân!

Khang đường chủ vung tay lên:

- Không sai, ngày hôm nay tiến hành tuyển chọn trước khi thi đấu danh sư. Triệu tập mọi người qua, chính là muốn cùng nhau chứng kiến.

- Quả nhiên là tuyển chọn!

- Đúng vậy, xem ra thật sự đã đoán đúng. Nói như vậy, danh sư gọi là Trương Huyền kia đã tới?

- Tới rồi? Ở đâu?

...

Nghe được đường chủ xác nhận, mọi người nhỏ giọng bàn luận, nhìn ra chung quanh.

- Thi đấu danh sư, là rất nhiều phân bộ Danh Sư Đường phía dưới Huyễn Vũ đế quốc, chuyện trọng đại lớn nhất. Thành tích của chúng ta trước kia, nói vậy không cần ta nhiều lời, các vị cũng đều biết... Lần này, vừa lúc Vạn Quốc Thành làn chủ nhà, ta hy vọng có thể có đột phá, đánh ra khí thế của phân bộ chúng ta!

Khang đường chủ vòng một vòng.

- Vâng!

Nghe nói như thế, mặc dù biết mình không có tư cách tham gia, rất nhiều danh sư dưới đài, vẫn đều kích động sắc mặt đỏ lên. Mỗi một người xiết chặt nắm đấm.

Làm danh sư phân bộ của Vạn Quốc Thành, nhìn thấy được Danh Sư Đường của mình, mỗi lần so tài, đều rơi xuống cuối cùng, trong lòng buồn bực có thể tưởng tượng được.

Lần này làm chủ nhà, nhất định phải nhận được thứ hạng khác. Nếu không, làm sao đối mặt với rất nhiều tiền bối bên trong Phong Sư điện!

- Được rồi, mấy người các ngươi lên đây đi!

Nói xong, Khang đường chủ ngoắc tay. Đám người Nhược Hoan công tử, Phó Tiếu Trần đã đồng loạt đi tới.

Tổng cộng năm người.

- Ừ, Trương sư?

Thấy Trương Huyền cũng không lên cùng bọn họ, lông mày Khang đường chủ nhíu lại một cái.

...

- Hắc hắc, ngươi xem, cũng bắt đầu tuyển chọn, kẻ ngu ngốc gọi là Trương Huyền kia lại còn không có tới. Chỉ mong đường chủ dưới cơn nóng giận loại bỏ vị trí của hắn...

Thấy Khang đường chủ tìm kiếm Trương sư kia khắp nơi, người thanh niên hừ lạnh một tiếng, lắc đầu, không nhịn được nhìn về phía bạn đồng nghiệp mới quen bên cạnh:

- Đúng rồi, huynh đệ, nói chuyện nửa ngày còn không biết tên của ngươi đấy!

- Ta?

Trương Huyền cười gượng đứng dậy.

- Dường như... Ta chính là kẻ ngu ngốc trong miệng ngươi... Trương Huyền!

Tuyển chọn bắt đầu!

dtv-ebook.com

- Ngươi, ngươi... là Trương Huyền, Trương sư?

Người thanh niên run run một cái, nước mắt ào ào chảy ra, thiếu chút nữa thì ngất ngay tại chỗ.

Tuy rằng ngoài miệng hắn nói phiền muộn, trên thực tế cũng biết, có thể được hai vị trưởng lão Tô, Lăng coi trọng, mức độ đề cử lớn nhất, vị Trương sư này khẳng định không chỉ đơn giản là danh sư nhị tinh như vậy.

Chỉ là... đều là nhị tinh, đối phương có thể đi vào tuyển chọn, hắn lại không thể, trong lòng có đố kị. Lúc này nhìn thấy một người xa lạ, mới tùy tiện càu nhàu. Người quen, ngược lại hắn không có cách nào nói ra miệng.

Dù sao cũng không nhận ra, thuận miệng nói một chút, phát tiết một chút phẫn uất, thuận tiện nói cho đã nghiện. Không nghĩ tới... trực tiếp tìm được chính chủ, còn ở trước mặt người ta nói hắn là kẻ ngu ngốc!

Em gái ngươi!

Ngươi không phải muốn tham gia tuyển chọn sao? Không phải nên ở cùng một chỗ với Nhược Hoan công tử, Phó Tiếu Trần bọn họ sao? Chạy tới đây ngồi làm gì...

Người thanh niên chỉ cảm thấy trong đầu có từng trận thiên lôi đánh tới, tâm tư muốn chết cũng có.

Cái này gọi là chuyện gì... Tùy tiện tìm một người nói chuyện phiếm, lại chính là vị Trương sư ai cũng chưa thấy qua... Cũng quá xui xẻo!

Vẻ mặt lo lắng, đang rất sợ đối phương tìm hắn gây phiền phức, lại thấy vị Trương sư này, nhấc chân đi về phía trước.

- Không trách tội ta?

Thấy đối phương trước khi đi chưa từng nói một câu, người thanh niên miệng mở lớn, trước sau không thể tin được.

Danh sư, chú trọng thân phận. Ở ngay trước mặt mắng người ta là kẻ ngu ngốc, tương đương với xé rách da mặt. Nếu thật sự tìm hắn gây phiền phức, hắn cũng chỉ có thể chịu đựng... Đối phương một câu chưa nói liền đi. Chỉ riêng phần khí độ này, lại không phải danh sư bình thường có thể có được.

- Không biết hắn... Có thể được tuyển chọn lên hay không...

Ngăn chặn buồn bực trong lòng, nhìn về phía trước.

...

- Hắn chính là Trương Huyền kia?

- Hình như so với trong lời đồn càng trẻ tuổi hơn!

- Đúng vậy, chưa đủ hai mươi tuổi, hơn nữa còn chỉ là một danh sư nhị tinh, có tư cách gì tham gia tuyển chọn?

- Cái này không nhất định. Hắn tuy rằng mang theo huy hiệu nhị tinh, lại chưa chắc chỉ có nhị tinh. Không phải người người đều thích thể hiện thực lực ở trên ngực!

- Điều này ngược lại cũng đúng... Nếu như không có chút bản lĩnh thật sự, Tô sư, Lăng sư không có khả năng liều mạng đề cử. Có thể coi là không chỉ là nhị tinh, tuổi tác bày ra đó, cũng sẽ không quá lợi hại!

...

Nhìn thấy được người thanh niên đi lên phía trước, tất cả mọi người không thể tưởng tượng nổi.

Sớm nghe nói vị Trương sư này, tuổi không lớn lắm, lại chỉ là danh sư nhị tinh. Tận mắt nhìn thấy được mới biết... Thật sự là có chút trẻ tuổi quá mức.

Danh sư, không chỉ cần minh lý, kiến thức, quan trọng hơn còn phải có tri thức tích lũy vượt qua người tu luyện bình thường.

Cho dù vị này thiên phú thật tốt, thời gian đọc sách ít hơn so với người ta mười năm, có thể tích góp được bao nhiêu tri thức?

- Nếu người đã qua đông đủ, ta sẽ nói một chút về quy tắc lần chọn lựa này!

Thấy Trương Huyền đi tới, Khang đường chủ lúc này mới gật đầu, nhìn quanh một vòng, nói:

- Sát hạch tổng cộng chia làm năm cửa ải, rất nhiều điều kiện đối với danh sư, tiến hành so sánh! Nhận được vị trí đầu tiên, được sáu điểm. Thứ hai được năm điểm, lần lượt loại suy. Người sau cùng, được một điểm.

- Năm cửa ải qua, hai vị có điểm tích lũy cao nhất, thông qua tuyển chọn, tham gia tổ chức thi đấu liên hợp giữa hai mươi tám thế lực lớn!

Nói xong, Khang đường chủ vẫy bàn tay một cái:

- Các vị, còn có nghi ngờ gì không?

- Không!

Mọi người sốt ruột vội vàng gật đầu. Đám người Quân Nhược Hoan cũng lên tiếng.

- Cửa ải, ta đã cùng tất cả trưởng lão thiết kế xong, lần lượt bắt đầu từ năm phương diện tâm cảnh, nhận rõ công pháp, ký ức, giảng bài, chỉ điểm.

Thấy mọi người không có vấn đề gì, Khang đường chủ và các trưởng lão ở hàng trước nhất liếc mắt nhìn nhau, gật đầu:

- Hiện tại lại tiến hành cửa so tài thứ nhất, mức độ tâm cảnh sát hạch. Ngô trưởng lão, lại làm phiền ngươi!

- Đường chủ khách khí, đây là điều ta phải làm!

Một lão già cười lên tiếng, đi tới trước mặt, cổ tay lật một cái. Một đàn cổ xuất hiện ở trong lòng bàn tay.

- Không nghĩ tới cửa thứ nhất, để cho Ngô trưởng lão ra mặt!

Trong đại sảnh có người cảm thán.

- Thế nào? Lẽ nào vị Ngô trưởng lão này có gì khác biệt?

Một người bên cạnh hắn không hiểu hỏi.

- Đương nhiên khác! Ngô trưởng lão giống như đường chủ, đều là danh sư tứ tinh đỉnh phong. Nhưng... hắn có một chức nghiệp trợ giúp rất lạ, đối với rèn luyện tâm cảnh, có trợ giúp rất lớn!

Người đầu tiên nói ra tình hình mình biết được.

- A? Chức nghiệp gì có thể có tác dụng đối với rèn luyện tâm cảnh?

Người thứ hai kỳ quái.

Danh sư, thứ cơ sở nhất, chính là tâm cảnh. Mức độ tâm cảnh càng cao, lý giải đối với danh sư, cũng lại càng dễ dàng. Vị Ngô trưởng lão này lại có chức nghiệp am hiểu rèn luyện tâm cảnh, rốt cuộc là cái gì, có thể được tán dương đến như vậy?

- Ma âm sư!

Người biết chuyện nói.

- Ma âm sư? Loại chức nghiệp đặc biệt này có thể lấy âm nhạc loạn tâm trí người?

Người thứ hai sửng sốt.

- Ừ!

Người biết chuyện nói:

- Ma âm sư, mặc dù chỉ là chức nghiệp hạ cửu lưu, lại có thể sử dụng âm nhạc mê hoặc lòng người, khó lòng phòng bị, vô cùng khủng khiếp. Vạn Quốc Thành chúng ta không có nghiệp đoàn ma âm sư. Chức nghiệp này của Ngô trưởng lão, coi như là phần độc nhất!

- Đúng vậy, để cho ma âm sư tới kiểm tra mức độ tâm cảnh, cửa thứ nhất này, sẽ rất khó!

Người thứ hai xúc động.

Sát hạch danh sư bình thường, đều sử dụng ngọc tinh kiểm tra Minh Lý để kiểm tra tâm cảnh, chỉ cần trị số lớn, mức độ tâm cảnh lại cao. Lần này sử dụng ma âm sư tới so tài, rõ ràng độ khó lớn hơn nữa.

...

Trong lúc hai người nói chuyện với nhau, Ngô trưởng lão cầm đàn cổ trong tay đi tới ngay phía trước, nhẹ nhàng đặt chiếc đàn lên bàn, thản nhiên nhìn về phía mấy người tham gia tuyển chọn.

- Cửa thứ nhất, sát hạch tâm cảnh! Làm danh sư, tâm cảnh, không chỉ cần vạch độ cao, quan trọng hơn chính là, có thể chống lại sự quấy nhiễu, ở trong hoàn cảnh hỗn loạn, còn phân tích rõ ràng và xử lý sự tình! Ta nhận yêu cầu của đường chủ, sát hạch tâm cảnh của các ngươi,

tất nhiên sẽ dốc hết toàn lực. Hi vọng các ngươi cũng có thể chuẩn bị sẵn sàng.

Nói xong, bàn tay chợt vỗ nhẹ. Trên bàn xuất hiện mấy chiếc đĩa sắt hình tròn.

- Đây là trận bàn trống không do trận pháp sư thường dùng. Một lát nữa, ta sẽ đàn Phong Ma khúc quấy nhiễu linh hồn. Các ngươi, có thể ở phía trên này khắc tranh. Một khúc kết thúc, ai khắc được đường vân tối đa, tinh tế nhất, người đó chính là đứng đầu!

Ngô trưởng lão nhìn về phía mọi người:

- Nói trước một tiếng, Phong Ma khúc của ta, mỗi lần chỉ có thể đưa đến tác dụng đối với một người. Các ngươi ai tới trước?

- Sát hạch thật biến thái!

- Phong Ma khúc, ta từng thấy qua ở trên sách, có thể làm cho tâm cảnh người mê loạn, khó có thể kìm chế. Người tu luyện bình thường, rơi vào trong đó, sẽ giống như say rượu, tư duy hỗn loạn, đông tây nam bắc đều không phân biệt rõ được. Dưới tình huống này khắc đồ... nhất định là loạn!

- Đúng vậy, loại tình huống này đừng nói khắc đường vân nhỏ ở trên trận bàn trống lớn chừng bàn tay, có thể đứng vững hay không, cũng còn khó nói được!

Đúng. Hắn lấy ra đều là trận bàn tam tinh trống rỗng. Khắc ở phía trên, không chỉ phải khống chế tốt tinh thần, đối với khống chế lực lượng cũng cần rất mạnh. Nếu không, rất dễ dàng vỡ nát!

- Cửa ải này, không chỉ sát hạch tâm cảnh, còn sát hạch ở dưới tình huống tư duy hỗn loạn, làm thế nào kiểm soát lực lượng... Khó khăn, thật sự quá khó khăn!

...

Nghe xong nội dung sát hạch cửa thứ nhất của Ngô trưởng lão, rất nhiều danh sư phía dưới đều hít vào một hơi lạnh.

Ma âm sư, tuy chỉ là chức nghiệp hạ cửu lưu, nếu có thể có danh tiếng lớn như vậy, khẳng định không đơn giản! Làm người tu luyện, có thể ở trong Phong Ma khúc, duy trì trấn tĩnh, phòng tuyến tâm lý không bị công phá, đã rất tốt, còn muốn ở trên trận bàn trắng khắc...

Độ khó không phải lớn bình thường!

Không nói những người tham gia tuyển chọn, cho dù rất nhiều trưởng lão tứ tinh ở phía trước, có thể làm được, lại không có mấy người.

- Ma âm sư? Khắc?

Khác với sự chấn động kinh ngạc của mọi người, Trương Huyền nhăn mày lại.

Trước đó hắn xem qua sách, đối với nghề nghiệp ma âm sư này, cũng có chút ghi chép. Chỉ có điều, chỉ là sơ lược. Năng lực cụ thể, hắn cũng không biết rõ.

Vốn tưởng rằng giống như thi họa, đối với âm nhạc tinh thông đến mức tận cùng. Hiện tại xem ra, sợ rằng không đơn giản như vậy.

Nghe được Ngô sư căn dặn, Nhược Hoan công tử cười khẽ, nhìn về phía mấy đối thủ, muốn xem thử phản ứng của bọn họ.

Vẻ mặt Phó Tiếu Trần yên tĩnh, hình như sớm biết sẽ có sát hạch này, đang điều chỉnh trạng thái.

Mấy người khác cũng đều vận chuyển tâm cảnh, vẻ mặt nghiêm túc. Duy nhất chỉ có một người thanh niên, mày nhăn lại, vẻ mặt mê man.

Chính là Trương Huyền khiến cho bọn họ chờ đợi chừng mấy ngày.

- Vừa nhìn đã biết chưa từng nghe qua về ma âm sư!

Thấy vẻ mặt hắn mê mang, Nhược Hoan công tử đã biết, người này khẳng định chưa từng nghe qua ma âm sư. Mình đường đường là một trong bốn công tử lớn, danh sư tứ tinh sơ kỳ, tự nhiên cùng một kẻ như vậy so tài...

Suy nghĩ một chút hắn cũng cảm thấy phiền muộn.

- Trương sư đúng không? Tuy rằng ngươi khiến cho chúng ta đợi gần mười ngày, nhưng ngươi đường xa đến, là khách. Không bằng như vậy... Cửa sát hạch này, ngươi tới trước!

Nhược Hoan công tử khẽ cười, nhìn qua.

- Ta?

Trương Huyền lắc đầu:

- Đừng khách khí. Vẫn là ngươi tới đi. Ta xem trước một chút!

Tuy rằng đối với ma âm sư không biết, nhưng nếu có thể trở thành chức nghiệp đặc biệt, khẳng định không đơn giản. Chưa bao giờ tiếp xúc qua, vẫn nên xem thử rốt cuộc có chuyện gì xảy ra, lại nói sau.

- Xem trước một chút?

Nhược Hoan công tử cười giễu cợt một tiếng:

- Có phải cảm thấy hiện tại tinh lực Ngô trưởng lão dư thừa, thực lực mạnh nhất. Người đầu tiên lên, tương đương với người đầu tiên ăn cua, bị công kích, cũng là mãnh liệt nhất?

- Nếu sát hạch chính là tâm cảnh, lại phải có khí thế dũng cảm tiến tới, lo lắng trù trừ không tiến lên, nói rõ lo lắng, khiếp sợ, tâm cảnh đã có kẽ hở, còn muốn lấy thành tích tốt? Đùa gì thế!

Cửa sát hạch này chính là tâm cảnh. Lên trước, lên sau, thật ra cũng là một loại thử thách.

Biết rõ người đầu tiên lên, bị công kích mạnh nhất do dự không tiến lên, tâm cảnh chẳng khác nào có chỗ thiếu hụt.

Mà một khi có chỗ thiếu hụt, gặp lại Ma Phong khúc của ma âm sư, lại vô cùng có khả năng bị nhân lúc yếu tiến vào, lại không có cách nào chống đỡ.

Nhược Hoan công tử biết đạo lý này, cố ý nói ra lời kia, chính là khiến cho vị Trương Huyền này, nếm chút khổ sở.

Nếu cạnh tranh với nhau, tự nhiên là kẻ địch. Hắn cũng không có thói quen cho kẻ địch biện pháp dự phòng.

- Nếu sợ hãi khiếp sợ, vậy ta lại tới trước đi!

Lại đả kích vị Trương sư này một chút, Nhược Hoan công tử khẽ cười, đi tới bàn trước mặt, lại muốn cầm lấy một trận bàn trống.

- Nhược Hoan công tử đừng có gấp. Ta thấy hay là để ta đi!

Lại có một giọng nói khe khẽ vang lên. Phó Tiếu Trần đã đi tới.

Hắn đã điều chỉnh tốt tâm cảnh, hai mắt yên tĩnh, vẻ mặt thản nhiên.

- Thế nào? Ngươi muốn tranh với ta sao?

Nhược Hoan công tử nhướng mày lên.

- Tranh? Ngươi suy nghĩ quá nhiều. Dựa vào thực lực của Ngô trưởng lão, bất kể người đầu tiên hay người thứ hai, thậm chí người thứ năm, người thứ sáu, bị Phong Ma khúc ảnh hưởng khẳng định đều là giống nhau, trước sau không có gì khác biệt, không có bất kỳ ảnh hưởng gì... Ngươi sử dụng thủ đoạn đi đối phó những người khác, đối với ta lại vô dụng!

Phó Tiếu Trần thản nhiên nói.

Phong Ma khúc

dtv-ebook.com

Ngô trưởng lão danh sư tứ tinh đỉnh phong, còn là ma âm sư tứ tinh. Người như thế khống chế đối với lực lượng đã đạt được dày công tu luyện. Nếu là tỷ thí công bằng, làm sao có thể phía trước công kích mãnh liệt, phía sau công kích giảm bớt?

Lời Nhược Hoan công tử vừa nói với Trương sư, rất rõ ràng là đả kích lòng tin của đối phương. Điểm ấy đối với một người từ nơi xa xôi tới còn có tác dụng. Đối với Phó Tiếu Trần hắn mà nói, một chút tác dụng cũng không có được!

- Ngươi nếu biết, lại chắc hẳn hiểu rõ, chuyện ta quyết định, không ai có thể tranh!

Nhược Hoan công tử thản nhiên nhìn qua.

- Ta cũng vậy!

Phó Tiếu Trần cũng gật đầu.

Sát hạch tâm cảnh còn chưa bắt đầu, hai bên đã gây mâu thuẫn.

- A? Đã như vậy, ta thấy chúng ta không bằng so đấu trước một hồi, người nào thắng người đó tới trước!

Nhược Hoan công tử nói.

- Tốt! So đấu cái gì?

Phó Tiếu Trần gật đầu.

Hai người thực lực tương đương nhau, cũng đều là đoạt giải quán quân đứng đầu, không ai nhường ai.

Đều muốn ngay từ lúc đầu ngăn chặn đối phương lại. Phía sau cho dù đối phương còn muốn xoay người, chỉ sợ cũng khó khăn.

- Chúng ta lại so về...

Nhược Hoan công tử suy tư một chút, đang muốn nói ra nội dung so tài, đột nhiên nghe được bên tai vang lên một âm thanh.

Leng keng!

Quay đầu nhìn lại, Phùng Mạc Sinh ở trong đám người, chẳng biết lúc nào, đã lấy đi một trận bàn, ngồi khoanh chân chuẩn bị sắp xếp. Ngón tay của Ngô trưởng lão cũng rơi vào trên đàn cổ, nhẹ nhàng gẩy, âm thanh sôi nổi vang ra.

- Mẹ nó!

Không nghĩ tới bọn họ tranh đoạt, lại để cho người khác cướp tiên cơ, sắc mặt hai người Phó Tiếu Trần, Quân Nhược Hoan xám lại, có phần muốn nôn ra máu.

Cái này gọi là chuyện gì?

Đều muốn ép đối phương một đầu, khiến cho hắn bị hại, nhưng không nghĩ tới, khiến cho người này chiếm tiên cơ.

- Hừ!

Biết hiện tại lại rầu rĩ nữa cũng vô ích, hai người vung cánh tay, trở lại chỗ vừa rồi.

Ong ong oong!

Vừa ngồi xong, chỉ thấy Ngô sư cầm đàn không ngừng gẩy. Một âm nhạc xông thẳng tâm linh, giống như nước thủy triều đánh thẳng tới.

- Cái âm nhạc này... Không có gì không đúng chứ?

Âm nhạc kích động, mang theo cảm giác phấn chấn lòng người. Chỉ có điều, Trương Huyền nghe vào trong tai, hết sức bình thường, cũng không có cảm giác khó có thể khống chế, hình như đối với tâm cảnh cũng không có trùng kích.

Chỉ có điều, liếc mắt thoáng nhìn Phùng Mạc Sinh, hắn lập tức biết không đơn giản như vậy.

Làm danh sư tam tinh đỉnh phong, mức độ tâm cảnh, từ lâu đã vượt qua 11.0. Dù vậy, nghe được tiếng đàn, đầu lại đầy mồ hôi, hình như có chút không kiên trì nổi.

- Xem ra tiếng đàn công kích, là có phạm vi. Vượt quá phạm vi này, cho dù nghe được, cũng không cảm thấy cái gì...

Ánh mắt hắn lóe lên.

Vừa rồi Ngô trưởng lão đã nói, mỗi lần chỉ có thể tiến hành sát hạch đối với một người. Hiện tại xem ra, tiếng đàn công kích là có phạm vi, vượt qua phạm vi âm thanh sẽ giống như bình thường, không phát sinh tổn thương đối với người.

Vù!

Bên này không cảm thấy cái gì, Phùng Mạc Sinh đứng mũi chịu sào, sắc mặt dĩ nhiên trở nên trắng bệch. Cổ tay run lên, một thanh đao khắc xuất hiện.

- Két!

Hắn ở trên trận bàn khắc họa.

Ma âm sư khảy đàn Phong Ma khúc, vang vọng trong đầu, khiến cho hắn có chút hỗn loạn, tinh lực không có cách nào tập trung, đao khắc rơi vào trên trận bàn cũng có chút lắc lư.

- Quả nhiên không đơn giản như vậy...

Nhìn thấy được vị thiên chi kiêu tử khắc này cũng khó khăn như vậy, thần sắc Trương Huyền nghiêm trọng.

Không hổ danh là tuyển chọn của Vạn Quốc Thành, vừa ra tay lại khó khăn như vậy, khiến cho vô số người chùn bước.

- Cái Phong Ma khúc này có chỗ thiếu hụt không?

Đột nhiên một ý nghĩ dâng lên.

Võ giả thi triển võ kỹ, trận pháp sư bố trí trận pháp, đều có thể dẫn ra sách. Hiện tại vị ma âm sư này thi triển ma âm, chắc hẳn cũng là như vậy!

Trong đầu hắn than khẽ "chỗ thiếu hụt!". Quả nhiên thức hải lắc lư một hồi, một quyển sách xuất hiện ở trước mắt.

- Ngô Hư, trưởng lão Danh Sư Đường của Vạn Quốc Thành, danh sư tứ tinh, ma âm sư tứ tinh, trận pháp sư, thi họa sư, trà đạo sư. Am hiểu ma âm công kích. Trong đó Phong Ma khúc...

- Khuyết điểm:...

Trong sách viết đầy nội dung. Liên tục lật vài tờ, rất nhanh tìm được nội dung liên quan tới Phong Ma khúc.

- Thì ra là thế!

Nhìn một hồi, Trương Huyền khẽ cười, ánh mắt lóe lên.

Cái Phong Ma khúc này thoạt nhìn đặc biệt đáng sợ, lại cũng có không ít khuyết điểm. Chỉ cần tiến hành lợi dụng, muốn phá giải, cũng không khó khăn.

Chỉ chốc lát, xem sách xong, trong đầu Trương Huyền cũng có một ý nghĩ.

- Một lát nữa thử xem!

Biết bây giờ không phải là thời gian thử nghiệm, hắn áp chế ý nghĩ này, lại nhìn về phía trước. Lúc này, một bài Phong Ma khúc đã gần kết thúc. Toàn thân Phùng Mạc Sinh cũng giống như uống say, thân thể lắc lư, ngồi cũng ngồi không vững.

Mà trận bàn trong tay hắn, cũng khắc không ít. Chỉ có điều khoảng cách rất xa, vẫn chưa thấy rõ vẽ những gì.

Oong!

Nhẹ nhàng vạch một cái, tiếng đàn kết thúc, dư âm lượn lờ, quanh quẩn không dứt.

- Cảm ơn Ngô sư hạ thủ lưu tình!

Phùng Mạc Sinh lắc đầu đứng dậy, ôm quyền khom người, đẩy trận bàn tới.

Vừa rồi chỉ là trải qua một bài từ khúc, nhưng hắn biết, đối phương vẫn chưa thi triển toàn lực. Bằng không, dựa vào vạch tâm cảnh của hắn, khẳng định kiên trì không nổi.

- Ừ!

Ngô sư gật đầu, cũng không nhiều lời, tiện tay đưa trận bàn cho một danh cách đó không xa sư.

Vị danh sư này tiếp nhận trận bàn, cẩn thận đếm một chút, mở miệng báo ra thành tích:

- Tổng cộng khắc bốn trăm ba mươi hai nét, mỗi một đao nặng nhẹ bằng nhau!

- Hơn bốn trăm nét?

- Lợi hại. Vừa rồi ta thấy hắn cũng sắp không kiên trì nổi, không nghĩ tới không những không có ngã xuống, còn khắc ra nhiều vết tích như vậy, đồng thời nặng nhẹ bằng nhau. Không hổ danh là thiên tài tham gia tuyển chọn!

- Đổi lại thành ta, sợ rằng một nét cũng khắc không ra...

- Yên tâm đi, chỉ dựa vào tư chất này của ngươi, Ngô trưởng lão cũng lười ra tay với ngươi!

- Ngươi...

...

Nghe được thành tích, mọi người ồ lên.

Phong Ma khúc chỉ có không đến ba phút, cho dù không có quy định khắc cái gì, có thể tưởng tượng phải ở thời gian ngắn ngủi như vậy khắc hơn bốn trăm nét, cũng vô cùng khó khăn. Càng chưa nói, còn phải phân tâm chống lại tiếng đàn.

- Hơn bốn trăm bức tranh?

- Xem ra coi thường người này. Không nghĩ tới một tiếng cất lên khiến ai nấy đều kinh ngạc!

Ngay cả Hoa Nhược công tử, Phó Tiếu Trần cũng đều nhướng mày.

Số lượng vị Phùng Mạc Sinh này khắc ra, cho dù là bọn họ cũng cảm nhận được áp lực.

- Được rồi, người thứ hai!

Báo ra thành tích của Phùng Mạc Sinh, Ngô sư điều tức mấy hơi thở, trạng thái hoàn toàn khôi phục, lại nhìn về phía mọi người.

Dựa vào thực lực của hắn, sử dụng Phong Ma khúc đối phó với cường giả Hóa Phàm tứ trọng, khả năng còn có chút tốn sức. Đối phó với những

người này, lại không cần chiến đấu, không tính là quá mức khó khăn.

- Ta tới!

Phó Tiếu Trần đi tới.

Lần này Nhược Hoan công tử lại không tranh đoạt. Không phải hắn không muốn đi, mà là thành tích của Phùng Mạc Sinh gây áp lực cho hắn. Hắn dự định điều chỉnh tốt sẽ đi qua khiêu chiến.

Leng keng!

Tiếng đàn vang lên, đồng thời âm thanh đao khắc cắt xuống trận bàn trộn lẫn trong đó.

Rất nhanh, Phó Tiếu Trần sát hạch xong, đi xuống.

- Bốn trăm hai mươi bảy nét, hoa văn rõ ràng, không lặp lại!

Danh sư báo ra thành tích.

- Đáng tiếc...

Phó Tiếu Trần lắc đầu, sắc mặt khó coi.

Vốn tưởng rằng, dựa vào thực lực của hắn, chỉ cần trùng kích số người, là ván đã đóng thuyền. Hắn nằm mơ cũng không nghĩ tới, cửa thứ nhất xuống, tự nhiên không bằng vị Phùng Mạc Sinh này.

Kém đủ năm nét!

Chỉ có điều, chỉ có tự mình từng trải, mới biết được Phong Ma khúc đáng sợ. Vừa rồi nếu không phải loại tâm lý cầu thắng này càng lúc càng mạnh, khẳng định kiên trì không nổi.

- Thành tích tuy rằng không bằng Phùng sư, nhưng cũng không kém hơn bao nhiêu. Lại nhìn Nhược Hoan công tử. Thành tích của hắn không bằng ta, tuyển chọn hai người, cơ hội phía sau vẫn rất lớn!

Rất nhanh hắn bình tĩnh trở lại.

Tuyển chọn thi đấu, phải chọn ra hai người, đây chỉ là cửa thứ nhất mà thôi. Chỉ cần phía sau không sai lầm, nhận được một vị trí trong đó, cũng sẽ không quá khó khăn.

- Ta tới!

Người thứ ba lên cũng không phải là Nhược Hoan công tử, mà là vị danh sư mỹ nữ kia, Lạc Khê!

Nói riêng về diện mạo, vị nữ tử này chỉ có thể nói là thanh lệ, so với Mạc Vũ công chúa, Triệu Phi Vũ kém hơn rất nhiều, càng chưa nói tới Triệu Nhã.

Chỉ có điều, thân là danh sư tam tinh đỉnh phong, cường giả Hóa Phàm tam trọng, mang theo khí chất đặc biệt, cho người ta một loại thẩm mỹ khác thường.

Vị mỹ nữ này thoạt nhìn mảnh mai, mức độ tâm cảnh lại cũng vô cùng cường đại. Phong Ma khúc của Ngô trưởng lão, nàng cũng kiên trì được.

Lạc Khê qua đi, là Đỗ Hổ cũng từ vương quốc khác đề cử lên.

Thành tích của hai người, đều vượt qua bốn trăm nét. Chỉ có điều, cách Phó Tiếu Trần còn có một khoảng nhất định, càng chưa nói Phùng Mạc Sinh.

- Hắc mã!

- Đúng vậy. Không nghĩ tới vị Phùng sư này, lợi hại như vậy!

- Ngay cả Phó Tiếu Trần phó sư cũng áp chế... Đây là điều trước đó không nghĩ tới!

- Ta trước đây đã nói, Phùng sư cũng không yếu, các ngươi còn không tin.

...

Thấy liên tục thi xong bốn người, Phùng Mạc Sinh vẫn xếp vị trí đứng đầu, phía sau tất cả danh sư đều đầy kinh ngạc.

Ban đầu, theo bọn họ, có thể có được vị trí, tất nhiên là Nhược Hoan công tử và vị Phó sư này. Không nghĩ tới, Phùng Mạc Sinh cũng cường đại như vậy.

Xem ra vị Phùng sư này luôn luôn giấu mình, khiến cho không ít người đều bỏ quên.

- Mau nhìn, Nhược Hoan công tử ra sân!

Đang xúc động, không biết ai hô lên một câu, mọi người đồng loạt nhìn qua.

Quả nhiên thấy Nhược Hoan công tử, ngồi khoanh chân xong, đồng thời lấy đao khắc ra ngoài.

Leng keng! Leng keng!

Tiếng đàn vang lên.

Nhược Hoan công tử nhướng mày, đao khắc xẹt qua ở trên trận bàn, năm ngón tay tung bay.

- Thật nhanh!

- Không hổ danh là Nhược Hoan công tử. Hình như tiếng đàn đối với hắn không có tác dụng lớn!

- Xem ra sát hạch quán quân cửa này, Nhược Hoan công tử lấy chắc!

...

Nhìn thấy được động tác của hắn, tất cả mọi người đều xiết chặt nắm đấm.

Có thể ở dưới Phong Ma khúc, vẫn duy trì tốc độ khắc nhanh như vậy, không hổ danh là Quân Nhược Hoan được hô lớn nhất, đứng đầu bốn công tử lớn của Vạn Quốc Thành!

Vù!

Rất nhanh, một khúc kết thúc.

Nhược Hoan công tử ngừng lại, thu đao khắc vào trong nhẫn, đẩy trận bàn tới.

- Tổng cộng bốn trăm ba mươi mốt nét!

Danh sư chịu trách nhiệm kiểm nghiệm, cẩn thận đếm nhiều lần, có chút không dám tin tưởng kêu lên.

- So với Phùng sư ít hơn một nét một.

- Làm sao có thể?

- Không đúng sao? Ta thấy hắn khắc rất nhanh?

...

Nghe được kết quả, mọi người ồ lên một mảnh.

Vừa rồi tình hình Nhược Hoan công tử khắc, tất cả mọi người đều thấy được, tốc độ cực nhanh. Thế nào... thành tích cuối cùng, ngược lại chẳng bằng Phùng sư?

Chỉ có điều, danh sư chịu trách nhiệm kiểm nghiệm, trong toàn bộ Danh Sư Đường cũng rất nổi danh, thiết diện vô tư, không có khả năng có sai lầm.

- Biểu tình của Nhược Hoan công tử hình như vẫn chưa thất vọng...

Thời điểm mọi người ở đây cảm thấy kỳ quái, một người thì thào tự nói, giọng điệu có chút không dám tin tưởng vang lên. Mọi người đồng loạt

nhìn lại, quả nhiên thấy được điểm không thích hợp.

Vừa rồi thành tích Phó sư không bằng Phùng sư, vẻ mặt chán nản. Vị Nhược Hoan công tử này, không những không có cảm giác bị thất bại, trái lại mang theo nụ cười thản nhiên!

Cười?

Chuyện gì xảy ra?

Chẳng lẽ hắn không quan tâm tới thất bại?

Ngô trưởng lão hoàn toàn suy sụp (1)

dtv-ebook.com

Không thể như vậy được!

Tuyển chọn tổng cộng năm cửa ải, mỗi một cửa ải đều rất quan trọng, quan hệ cuối cùng có thể nhận được một vị trí hay không. Cho dù Nhược Hoan công tử biết mình có thể thông qua sát hạch, cũng không có khả năng buông tha lúc này!

Dù sao, mục tiêu của hắn là quán quân, không đơn giản là thông qua tuyển chọn!

Vẻ mặt nghi ngờ, chỉ thấy Nhược Hoan công tử lộ ra nụ cười mỉm, đi tới trước mặt Trương Huyền, thản nhiên nhìn qua:

- Đến lượt ngươi...

Mọi người lúc này mới ý thức được, cuối cùng đến lượt vị Trương sư này

- Có thể khiến cho Tô sư, Lăng sư cố gắng hết sức đề cử, khẳng định có chút bản lĩnh!

- Trẻ tuổi như vậy, có thể có bản lĩnh gì? Ta còn lo lắng, người này có thể kiên trì tới khi một khúc kết thúc hay không!

- Nếu như không kiên trì nổi, thật sự lại mất mặt!

- Đúng vậy!

...

Nhìn thấy được vị Trương sư này khoan thai chậm rãi đi tới, lập tức muốn lên trận, mọi người tạm thời bỏ qua nghi ngờ đối với Nhược Hoan công tử, lại nhìn qua.

Đối với vị này, tất cả mọi người tràn ngập tò mò.

Danh Sư Đường tuyển chọn, chuyện quan trọng như vậy cũng có thể tới muộn, thật không biết là tâm lớn, hay trong lòng đã có dự tính trước mọi việc.

Không để ý tới Nhược Hoan công tử muốn xem chuyện chê cười, Trương Huyền nhấc chân đi lên phía trước, cầm lấy một trận bàn.

Hắn mặc dù là chuẩn trận pháp sư tứ tinh, nhưng trận bàn trống duy nhất đã tiếp xúc, là vật phẩm ngũ cấp khắc thành Tụ Linh trận kia. Cấp thấp như vậy, vẫn là lần đầu tiên hắn nhìn thấy.

Cầm đến trong tay, nhất thời hắn cảm thấy chất liệu phía trên, so với ngũ cấp muốn mềm hơn rất nhiều, nguyên liệu cũng rõ ràng kém hơn một mảng lớn.

Căn bản không phải cùng một khái niệm.

Xoay người lại đến chỗ mấy người ngồi xuống, nhìn quanh một vòng, tính toán một hồi, Trương Huyền gãi đầu:

- Không có ý tứ, ta có thể cố định trận bàn này ở đâu?

- Cố định?

Ngô trưởng lão sửng sốt:

- Chỉ cần ngươi thuận tiện khắc, tùy tiện chỗ nào cũng được!

Trùng kích của Phong Ma khúc đối với linh hồn, thử thách chính là tâm cảnh. Về phần trận bàn, chỉ là tính toán tiêu chuẩn tỉnh táo. Bất luận là cố định, hay đặt ở lòng bàn tay, đều không có vấn đề gì.

- Đa tạ!

Nhận được đối phương cho phép, Trương Huyền khẽ cười, hít sâu một hơi, cổ tay run lên.

Ầm ầm!

Trận bàn trống, lập tức bị ghim ở trên vách tường cách đó không xa.

- Ta chuẩn bị xong, bắt đầu đi!

Trương Huyền vỗ vỗ tay.

- Hắn làm cái gì vậy?

- Không biết. Trận bàn không phải cầm ở trong tay khắc, mới có khả năng dùng tới lực lượng sao? Người này ghim đến trên tường làm gì?

- Ta cũng không biết rõ...

Nghe được hắn muốn cố định, mọi người còn tưởng rằng là phương pháp khắc trận bàn đặc biệt nào, không nghĩ tới tên này trực tiếp ném thứ này tới trên tường...

Đã thấy khắc trận bàn, nhưng chưa thấy qua ai khắc như thế!

Lại nói, khoảng cách với mặt tường ít nhất ba, bốn thước. Đao khắc có thể với tới sao?

Tất cả mọi người đưa mắt nhìn nhau, giống như hòa thượng sờ mãi không thấy tóc.

- Người này... đầu óc nghĩ thế nào vậy?

Nhược Hoan công tử và Phó Tiếu Trần liếc mắt nhìn nhau, tất cả đều là vẻ mặt vỡ mộng.

Cầm trận bàn ở trong tay khắc, mới có thể sử dụng được khí lực, mới có thể thuận tiện, mới có khả năng khắc ra đường vân nhỏ. Trực tiếp gắn ở trên tường... Chẳng lẽ là tự nhận không sánh bằng mọi người, bình sứt không sợ mẻ?

- Được rồi?

Khóe miệng Ngô trưởng lão cũng giật một cái:

- Ngươi phải biết rằng, vì để cho công bằng... chỉ có thể đứng ở vị trí như bây giờ, không thể tới gần mặt tường!

Vừa rồi năm mọi người là ngồi ở bồ đoàn trên mặt đất tiếp nhận sát hạch. Nếu như người này tới gần mặt tường, chẳng khác nào khoảng cách khác với mọi người, có tình nghi dối trá, cũng lại có vẻ không công bằng.

- Ta biết!

Trương Huyền cười gật đầu.

- Vậy... Đao khắc không đến được, ngươi khắc thế nào?

Ngô trưởng lão cũng có phần không nhịn được.

Những người khác cũng đều có sự nghi ngờ này.

Đứng tại chỗ không thể di chuyển, cách mặt tường gần bốn thước... Đao khắc không quá nửa thước. Cho dù cánh tay duỗi ra lại dài mấy đi nữa, cũng với không tới!

Đao khắc không tới được trận bàn, khắc thế nào?

Khang đường chủ, Tô trưởng lão, Lăng trưởng lão cũng từng người nhìn nhau. Mỗi một người lộ ra vẻ mặt nghi ngờ.

Ba người đều biết vị Trương sư này là người có bản lĩnh lớn, chắc chắn sẽ không làm càn. Nhưng... cảnh tượng trước mắt này, vẫn khiến cho bọn họ đầy mê hoặc, không biết rõ rốt cuộc có chuyện gì xảy ra.

- A, ta không cần đao khắc, sử dụng chính là cái này!

Cổ tay hắn lật một cái, một thanh trường thương xuất hiện ở trong lòng bàn tay.

Trận bàn ngũ cấp, cần phải có binh khí linh phẩm trung cấp mới có khả năng khắc ra đường vân. Cái này là trận bàn tam cấp, không cần.

Binh khí quỷ cấp viên mãn là có thể lưu lại vết tích. Thanh trường thương này, vừa lúc là cấp bậc này.

Trường thương ước chừng ba thước, lại thêm cánh tay, khoảng cách bốn thước không đáng kể chút nào.

- Hắn nói cái gì... Cầm thương khắc?

- Ta không nhìn nhầm chứ?

- Trời ạ, đầu óc người này là có bệnh sao? Đao khắc khắc cũng không kịp, còn dùng trường thương... Thứ này thật sự có thể khắc sao?

- Ta cũng không biết...

...

Thấy người thanh niên lấy ra công cụ khắc không ngờ là một thanh trường thương, tất cả mọi người thiếu chút nữa thì lập tức nôn ra máu.

Sử dụng thương khắc ở trên trận bàn? Rốt cuộc là tình huống gì?

Đã thấy tán dóc, nhưng chưa thấy qua tán dóc như thế!

Khóe miệng đám người Nhược Hoan công tử, Phó Tiếu Trần cũng co giật. Tròng mắt mỗi một người sắp rơi ra khỏi viền mắt.

Thân thể Tô sư, Lăng sư còn run rẩy, trước mắt biến thành màu đen.

Sớm biết rằng người này ra bài không theo lẽ thường, nhưng... mẹ nó quá không theo lẽ thường!

Sử dụng thương khắc?

Có cần ác như vậy hay không? Ngươi dám khoa trương hơn một chút nữa sao?

- Bắt đầu đi!

Trong tay cầm trường thương, tư thế oai hùng hiên ngang, Trương Huyền giống như chiến thần bất bại, không để ý tới mọi người đang nghi ngờ, ngẩng đầu nhìn về phía Ngô trưởng lão:

- Được rồi, bắt đầu đi!

- Nếu ngươi kiên trì... Vậy thì tốt rồi!

Vẻ mặt choáng váng mơ hồ, lau một chút mồ hôi trên đầu, Ngô trưởng lão gật đầu đáp ứng.

Đối phương cố ý như vậy, hắn cũng không có cách nào.

Leng keng!

Ngón tay nhẹ nhàng gảy ở trên đàn cổ, Phong Ma khúc vừa rồi lại vang lên lần nữa.

Đứng ở trước bồ đoàn, Trương Huyền lập tức cảm thấy một khí tức bạo ngược, trực tiếp vọt tới, kích thích linh hồn, hình như muốn xé rách đầu mình.

- Quả nhiên khác với ở nơi khác nghe được!

Cảm nhận được lực lượng quỷ dị này không ngừng kích thích tinh thần, khiến cho người ta mê muội, so với trước đó ở bên ngoài nghe được hoàn toàn khác nhau, Trương Huyền không nhịn được lắc đầu.

Trước đó ở bên ngoài, chỉ nghe được âm nhạc, hoàn toàn không có cảm giác được loại khí tức bạo ngược này. Mà ở vị trí này, giống như là thuyền nhỏ, rơi vào trung tâm của trận bão, bất kể giãy dụa như thế nào, cũng có thể đối mặt với số phận chìm nghỉm bất cứ lúc nào.

Thảo nào thời điểm đám người Nhược Hoan công tử, Phùng Mạc Sinh ở đây, đều tốn sức như thế. Có thể trở thành chức nghiệp đặc biệt, quả nhiên không tầm thường!

- Thấu hiểu thế sự đều là học vấn, thạo nhân tình tức văn chương!

Biết cứng rắn chống đỡ xuống, làm không tốt sẽ bị ép tới phát điên, tinh thần hắn vận chuyển một cái, đạt được mức độ tâm cảnh 14.1, lập tức vận chuyển ra.

Oong!

Giả đi, thật còn lại, tâm cảnh thông minh!

Đạt được loại cảnh giới này, có thể từ trong hỗn độn tìm ra bản chất, tâm cảnh càng thấu hiểu, phân tích sự tình, cũng sẽ trở nên đơn giản hơn rất nhiều.

Tâm cảnh vừa vận chuyển, khí tức bạo ngược vừa rồi kích thích linh hồn, uy lực nhất thời giảm bớt xuống, tự nhiên gần như không cảm giác được.

- Mức độ tâm cảnh của vị Ngô trưởng lão này tương đương với ta. Phong Ma khúc tuy rằng lợi hại, đối với ta lại cũng không tạo được ảnh hưởng quá lớn!

Quan sát bốn phía, thấy nhạc khúc của đối phương vẫn chưa dừng lại, Trương Huyền biết, không phải đối phương nương tay, mà là thủ đoạn của đối phương với hắn không có tác dụng lớn.

Mức độ tâm cảnh của hắn có thể so với danh sư tứ tinh đỉnh phong. So với Khang đường chủ, cũng không yếu hơn quá nhiều. Ngô trưởng lão

cho dù lợi hại, cũng lại không kém hắn nhiều! Thực lực tương đồng, hơn nữa hắn còn là hồn sư, sức lực linh hồn mạnh mẽ. Chỉ dựa vào một bài Phong Ma khúc, đã muốn khiến cho hắn rơi vào hôn mê, tuyệt đối là không có khả năng.

- Bắt đầu đi!

Biết đối với hắn không có ảnh hưởng gì, cổ tay hắn rung lên, trường thương lập tức bắn ra ánh sáng trắng chói mắt, trực tiếp bay về phía trận bàn trống trên vách tường.

Mũi thương và trận bàn vừa tiếp xúc, lập tức phát ra một tiếng động. Âm thanh không lớn, lại giống như tiếng chuông, vang vọng lòng người.

Bị âm thanh này ảnh hưởng, tiếng đàn của Ngô trưởng lão không nhịn được dừng lại một chút, lập tức lại tựa như nước chảy mây trôi vang lên.

Tiếng đàn đang giống như dòng chảy thông thuận, trùng kích sắc bén lại vang lên lần nữa. Vừa vặn ở thời điểm làn điệu của Phong Ma khúc không cao không thấp, bị âm thanh này xuất hiện, làn điệu giống như nước chảy một lần nữa xuất hiện sự hỗn loạn.

- Ừ?

Khuôn mặt trầm xuống, hai hàng lông mày của Ngô trưởng lão vung lên.

Lần đầu tiên có thể là trùng hợp. Lần thứ hai lại tuyệt đối không thể là trùng hợp như vậy.

Hai lần âm thanh mũi thương va chạm trận bàn, đều trùng hợp vang lên ở thời điểm Phong Ma khúc âm mới không sinh, âm cũ kết thúc, không chỉ làm rối loạn âm điệu bình thường, ngay cả chân khí của hắn, ở dưới sự nhiễu loạn này, cũng biến thành có chút hỗn loạn.

Ma âm sư là chuyển hóa lực lượng chân khí thành âm điệu, tiến hành công kích đối với người tu luyện. Đối phương quấy nhiễu âm thanh của hắn, chẳng khác nào cắt ngang quỹ tích vận hành chân khí. Cứ tiếp tục

như vậy, không những không có cách nào hoàn thành từ khúc, làm không tốt còn có thể bởi vì chân khí đi loạn, bản thân bị trọng thương.

Vù!

Sắc mặt hắn nghiêm trọng, đứng dậy, hai tay phủ ở trên dây đàn, chân khí chấn động kịch liệt, tiếng đàn đột ngột phát ra.

Hình như cảm nhận được áp lực của hắn, tốc độ mũi thương và trận bàn tiếp xúc đột nhiên nhanh hơn.

Đinh đinh đinh.

Giống như cũng liền thành tổ khúc, nghe giống như là tạp âm, nhưng dưới mỗi một âm thanh, vẫn vang ở chỗ Phong Ma khúc không tự nhiên nhất.

- Không đúng!

Hắn vận dụng toàn lực, tiếng đánh của đối phương còn có thể mỗi lần đều chính xác không sai lầm, đập vào chỗ hắn không tự nhiên nhất, đủ để nói rõ, đối phương tuyệt đối không phải đánh loạn, mà là muốn cứng rắn chống lại g hắn!

- Hừ! Ta không tin còn không đối phó được một Hóa Phàm nhất trọng đỉnh phong như ngươi!

Liên tục bị đối phương quấy rầy, ngực có chút khó chịu, Ngô trưởng lão hừ một tiếng. Chân khí trong cơ thể phát ra dao động. Trên đầu giống như là xuất hiện hơi nước. Khí thế trong nháy mắt đạt được đỉnh phong.

Ầm ầm!

Dưới lực lượng cuồng bạo trùng kích, đàn cổ dưới bàn cũng lại không chịu nổi, trực tiếp nổ tung.

Hình như đã sớm biết loại tình huống này xảy ra, bàn chân Ngô trưởng lão vạch một cái. Đàn cổ bắt đầu bay lên, tay trái ôm lấy, tay phải đánh đàn. Âm thanh hoàn toàn không có chút dừng lại.

Đinh đinh đinh.

Bên này không ngừng, tiếng mũi thương và trận bàn đối diện va chạm, cũng không có dừng lại, thậm chí càng lúc càng vang dội, giống như nước sông kéo tới, cho người ta một loại cảm giác bị đè ép rất mạnh.

Nếu như nói trước đó, tiếng đàn của hắn giống như là sóng triều, khiến người ta không có cách nào né tránh. Vậy lúc này, âm thanh của đối phương giống như cơn lốc. Cho dù sóng gió lớn hơn nữa, một khi gặp phải, cũng muốn tránh phong quang, lập tức lui về phía sau!

- Đáng giận!

Sắc mặt trở nên trắng bệch, hai hàng lông mày của Ngô trưởng lão giống như kiếm, ôm lấy đàn cổ, tay phải giống như tia chớp nhanh chóng xoa, duy trì Phong Ma khúc không ngừng. Chân khí trong cơ thể vận chuyển quá nhanh, phát ra âm thanh giống như tiếng sấm.

Mà bản thân hắn, dưới chân lại đạp ra bộ pháp đặc biệt, không ngừng di chuyển.

Dao Cầm Bát Quái Bộ!

Một loại trận pháp đặc biệt, phối hợp cùng tiếng đàn, khiến cho Phong Ma khúc có thể trong nháy mắt tăng mạnh lực công kích gấp đôi.

Ngô trưởng lão hoàn toàn suy sụp (2)

dtv-ebook.com

- Đây là có chuyện gì?

- Ngô trưởng lão muốn làm gì?

Bên này giao chiến say sưa, danh sư phía sau, mỗi một người mắt lớn trừng mắt nhỏ, đều cảm thấy có chút bối rối.

Tình huống thế nào?

Vừa rồi Ngô trưởng lão không phải còn rất bình thường sao?

Tại sao trên đầu lại là hơi nước, lại là đánh nổ nát cái bàn. Hiện tại còn tốt hơn, còn không dừng di chuyển loạn, hình như đang thi triển trận pháp gì đó...

Không phải là sát hạch tâm cảnh sao... Về phần đột ngột khẩn trương, lại nhảy tới nhảy lui là sao?

- Ngô trưởng lão... có phải điên rồi hay không?

Trong đám người không biết ai hô lên một tiếng, khiến cho tất cả mọi người không nhịn được im lặng.

Dường như... dáng vẻ hắn hiện tại, quả thật giống như phát điên...

- Không phải điên rồi, mà là Dao Cầm Bát Quái Bộ! Chỉ là... Ngô trưởng lão thế nào lại sử dụng ra chiêu này?

Trong đám người, một danh sư tứ tinh nhướng mày.

- Ngươi biết bộ pháp này?

Một vị trưởng lão ngồi ở một bên, không hiểu nguyên nhân, không nhịn được nhìn qua.

- Đương nhiên biết. Đây là Ngô trưởng lão thủ đoạn công kích mạnh nhất, phối hợp hoàn mỹ trận pháp và ma âm...

Nói đến đây, vị danh sư tứ tinh này dừng lại, nói:

- Ngươi chắc hẳn là còn có thể nhớ họa Thất Kiếm Sát!

- Đương nhiên nhớ, được xưng là mối họa kinh khủng nhất của Vạn Quốc Thành trăm năm qua! Triệu minh chủ phái ra vô số cao thủ, đều không thể tránh được, cuối cùng nhờ Danh Sư Đường giúp đỡ. Là ngươi và Ngô trưởng lão liên thủ giải quyết!

Vị trưởng lão thứ hai gật đầu nói.

Họa Thất Kiếm Sát là một sự kiện mang tính ác liệt của Vạn Quốc Thành. Hung thủ giết người, mỗi lần động thủ, cũng sẽ lưu lại bảy lỗ thủng ở trên thân người chết. Không quan tâm thực lực mạnh thế nào, cho dù là Hóa Phàm tứ trọng, cũng bị bảy kiếm chém giết!

Liên tục chém giết hơn mười vị cường giả Hóa Phàm tứ trọng, khiến cho toàn bộ liên minh khủng hoảng. Triệu minh chủ tự mình dẫn người vây bắt, kết quả vẫn để cho đối phương trốn thoát.

Không có cách nào, đành xin Danh Sư Đường đến giúp đỡ. Lúc đó Khang đường chủ còn chưa có kế nhiệm, đường chủ trước phái Ngô trưởng lão và vị trước mắt này, đồng loạt ra tay, tập hợp hơn mười vị cường giả Hóa Phàm tứ trọng, bao vây hắn ở đường cụt, lúc này mới thành công giết chết.

Chuyện này huyên náo đến mức động tĩnh rất lớn, khiến cho người ta nghe tới liền biến sắc. Không ít người gì, cũng không muốn nhắc tới. Thế nào hắn lại đột nhiên nhắc tới?

- Lúc đó cùng vị Thất Kiếm Sát kia gặp trong ngõ hẻm, thực lực của đối phương mạnh mẽ, so với Khang đường chủ thời khắc này cũng hoàn toàn không yếu. Là Ngô trưởng lão dùng tới Dao Cầm Bát Quái Bộ, tiến hành âm ba công kích đối với hắn, nhiễu loạn tâm trí, lúc này mới một lần hành động giành được phần thắng! Nếu không... chỉ dựa vào thực lực của chúng ta, muốn giữ hắn lại, gần như không có khả năng!

Người trưởng lão nói chuyện đầu tiên sắc mặt nghiêm trọng.

Cảnh tượng lúc đầu, đến bây giờ còn rõ ràng ở trước mắt. Nếu không phải nhờ Ngô trưởng lão ở thời khắc mấu chốt, thi triển năng lực ma âm, nhiễu loạn tinh thần của đối phương, đừng nói chém giết, làm không tốt, bị tiêu diệt hoàn toàn, cũng không đả thương được một sợi lông!

Có thể xưng là mối họa lớn nhất của Vạn Quốc Thành trong vòng trăm năm, Thất Kiếm Sát tuyệt đối không phải chỉ là hư danh. Bảy kiếm giống như quỷ mị, cho dù bây giờ nghĩ lại, cũng cảm thấy phía sau lưng xuất hiện mồ hôi lạnh, không có cách nào chống đỡ.

- Đối phó với Thất Kiếm Sát, dùng tới bộ pháp này? Vậy...

Sắc mặt trưởng lão thứ hai trắng bệch, thân thể run rẩy. Thất Kiếm Sát lại có thể so sánh với đường chủ nhân vật tuyệt thế. Nhân vật như vậy, Dao Cầm Bát Quái Bộ phối hợp với Phong Ma khúc, cũng có hiệu quả. Vậy... người thanh niên đối diện có thể chịu được sao?

Một khi không chịu nổi, chẳng phải sẽ lập tức bị giết chết?

- Ngô trưởng lão xảy ra chuyện gì vậy? Thế nào lại dùng ra loại thủ đoạn này đối với một vãn bối?

Hiểu rõ chuyện gì xảy ra, sắc mặt người trưởng lão thứ hai đỏ lên.

Vị Trương Huyền này cho dù tới muộn, ra bài không theo lẽ thường, dù sao cũng là vãn bối. Ngươi đường đường là trưởng lão Danh Sư Đường,

danh sư tứ tinh đỉnh phong, đối với hắn hạ thủ ngoan độc như vậy, khó tránh khỏi quá đáng!

- Ta cũng không biết. Chỉ có điều... ta thế nào lại cảm giác, hắn tuy rằng dùng ra chiêu này, không những không có chiếm được tiện nghi, còn ở hạ phong?

Người trưởng lão đầu tiên nói nhìn một hồi, vẻ mặt cổ quái.

- Hạ phong?

Người trưởng lão thứ hai sửng sốt, không nhịn được nhìn sang. Vừa nhìn tới, đồng tử hắn co lại.

Chỉ thấy lúc này, không chỉ trên đầu Ngô trưởng lão có hơi nước bốc lên, toàn thân trên dưới đều có khí tức sôi trào, giống như vừa bị ném tới trong nồi nước sối.

Bước chân phía dưới mặc dù hoàn toàn không có chút ngừng lại, nhưng đi một bước, nôn ra một ngụm máu tươi, giống như bị người dùng búa lớn, không ngừng đập vào ngực, không chống đỡ được.

Trời ạ!

Rốt cuộc có chuyện gì xảy ra?

Sử dụng âm ba công kích người khác, ngay cả thi triển Thất Kiếm Sát cũng không chịu nổi, bản thân còn không ngừng nôn ra máu... Cảnh tượng trước mắt cũng không tránh khỏi quá quỷ dị đi!

- Là vị Trương sư này...

Người trưởng lão đầu tiên, rốt cuộc hiểu rõ, giọng nói thoáng hiện ra âm rung.

- Ừ?

- Vị Trương sư này sử dụng trường thương đánh ra trận bàn, âm thanh nghe tuy rằng hỗn loạn, nhưng dưới mỗi một cái đều đập vào điểm yếu nhất của Phong Ma khúc, khiến cho chân khí trong cơ thể Ngô trưởng lão bị kích động, cuối cùng bị thương...

Vị trưởng lão thứ nhất nói.

- Còn có thể sao như vậy?

Người trưởng lão thứ hai trợn tròn mắt.

Làm danh sư tứ tinh, kiến thức rộng rãi. Nhưng loại tình huống này, hắn vẫn mới nghe lần đầu.

- Ta cũng cảm thấy kỳ quái. Chỉ có điều, ngoại trừ điều này, ta cũng nghĩ không ra lý do gì khác!

Giọng nói của người trưởng lão đầu tiên trầm thấp, hình như phân tích ra kết quả, ngay cả hắn, cũng không thể tin được.

Một tiểu tử Hóa Phàm nhất trọng đỉnh phong, sử dụng thương va chạm với trận bàn, cứng rắn chấn động ma âm sư tứ tinh nôn ra máu...

Điều này... Rốt cuộc có phải là sự thật hay không?

...

- Lấy âm phá âm!

Nhìn thấy cảnh tượng như vậy ở trong mắt, Khang đường chủ nhớ tới cái gì, khuôn mặt cũng trắng bệch.

- Lấy âm phá âm?

Hai vị trưởng lão Tô, Lăng không nhịn được nhìn qua.

- Ừ, đây là phương pháp cao cấp của ma âm sư, đối phó với ma âm sư cấp thấp, giống như võ giả nghiền ép, lợi dụng âm thanh công kích

nhược điểm trong sóng âm của đối phương, dẫn đến chân khí của đối phương hỗn loạn, bản thân bị trọng thương!

Khang đường chủ chậm rãi nói.

- Vậy... vẫn mong đường chủ ra tay, cứu Trương sư. Hắn vô cùng có khả năng đại biểu cho Danh Sư Đường chúng ta tham gia thi đấu. Ngàn vạn lần không thể xảy ra chuyện gì...

Tô sư lộ ra vẻ mặt lo lắng.

- Hắn gặp chuyện không may?

Da mặt Khang đường chủ nhất thời co rút:

- Gặp chuyện không may chính là Ngô trưởng lão. Hơn nữa nhìn bộ dạng hắn, sắp không kiên trì nổi nữa!

- Không kiên trì nổi?

Lúc này Tô sư, Lăng sư mới phát hiện, Ngô trưởng lão vừa đi vừa nôn ra máu.

- Vậy... Đường chủ, chỉ là sát hạch, không cần thiết làm cho bản thân bị trọng thương... Vẫn mong ra tay ngăn cản!

Lăng sư nói.

- Ngăn cản? Lấy âm phá âm, giống như so đấu chân khí. Trừ khi một bên bị thua, nếu không thì không có cách nào dừng lại! Nếu có thể dừng, vừa rồi Ngô trưởng lão đã sớm ngừng... Còn cần phải thi triển tới Dao Cầm Bát Quái Bộ, thậm chí bị chấn động sắp chết sao?

Khang đường chủ lắc đầu.

Ma âm công kích, liên lụy đến công kích linh hồn, ảo diệu phức tạp. Hoàn toàn khác hẳn với chân khí, không kiên trì nổi, tối đa bị thương.

Chỉ khi nào ngăn cản, làm không tốt sẽ trùng kích tới trong đầu, khiến cho người tu luyện biến thành đần độn!

Chính vì vậy, loại va chạm này, một khi bắt đầu, trừ khi có người bị thua, bằng không, tuyệt đối không thể dừng lại!

- Không phải sát hạch mức độ tâm cảnh sao? Thế nào... biến thành công kích âm ba?

Sắc mặt hai người Tô sư trắng bệch.

Không phải sát hạch tâm cảnh sao? Thế nào lại đánh nhau?

Còn làm ra cục diện không chết không thôi?

Sớm biết rằng người này sẽ gây rắc rối, nhưng không nghĩ tới, sát hạch một tâm cảnh, cũng huyên náo đến mức động tĩnh lớn như vậy...

Tô sư, Lăng sư nhìn nhau, đều cảm thấy có chút phát điên.

- Ta cũng... không hiểu nổi!

Vẻ mặt Khang đường chủ càng chán nản hơn.

Đường đường là đường chủ Danh Sư Đường, người đứng đầu liên minh vạn quốc, đối mặt với loại tình huống này, bó tay không làm gì được. Suy nghĩ một chút cũng đủ buồn bực.

Mấu chốt nhất chính là... tại sao lại xuất hiện loại tình huống này, ngay cả hắn cũng chưa từng hiểu rõ!

Thực sự choáng váng.

...

- Chuyện gì xảy ra?

- Hắn là đang khắc trận bàn sao?

Các danh sư khác chấn động kinh ngạc dục tiên dục tử. Đám người Ngược Hoan công tử, Phó Tiếu Trần cũng trợn tròn hai mắt, cảm thấy trái tim cũng sắp nhảy ra ngoài.

Vừa rồi bọn họ tự mình từng trải qua Phong Ma khúc công kích, biết khúc nhạc này cường đại!

Ngô trưởng lão ngồi ở tại chỗ, nhẹ nhàng như gió thoảng may bay cũng không chống đỡ nổi. Bây giờ đi Bát Quái Bộ, làm sao có khả năng chống lại?

Nhưng vì sao... người thanh niên đối diện hắn kia, hoàn toàn không có vấn đề gì?

- Chắc là người này nhận được âm nhạc cổ quái nào đó, mượn trận bàn gõ, kìm chế Phong Ma khúc của Ngô trưởng lão!

Qua một hồi, Phó Tiếu Trần nhớ tới một loại khả năng, không nhịn được nói.

Ngoại trừ cách nói này, thật sự nghĩ không ra điều gì khác.

Nếu như không đoán sai, nhất định là người gọi là Trương Huyền này, không biết gặp vận cứt chó gì, học được một loại nhạc khúc kìm chế Ngô trưởng lão, lúc này mới đưa đến trưởng lão bị động như vậy.

- Kìm chế Phong Ma khúc của trưởng lão lại như thế nào? Lần sát hạch này chính là tâm cảnh. Kiểm tra chính là một khúc hoàn tất, số lượng và hình vẽ đường vân khắc ở trên trận bàn! Hắn xem trận bàn làm thứ để gõ, cho dù gõ có tốt cũng uổng phí!

Nhược Hoan công tử bực bội nói.

Mấy người sửng sốt, đồng thời gật đầu.

Đúng vậy. Lần sát hạch này chính là tâm cảnh, không phải sát hạch lực chiến đấu của ngươi. Cho dù làm cho Ngô trưởng lão nôn ra máu, không

có lưu lại đủ nhiều đường vân và vết tích ở trên trận bàn, cũng uổng công!

- Yên tâm đi, ta thấy trường thương của hắn đâm loạn ở trên trận bàn, không có bất kỳ kết cấu nào... Cố ý đối đầu với Ngô trưởng lão, gây ra dư luận xôn xao, cũng chẳng qua lấy lòng mọi người mà thôi!

Bàn tay vẫy một cái, Nhược Hoan công tử tiếp tục nói.

Đâm vào nhiều hơn nữa, lực công kích cường thịnh hơn nữa, cũng vô dụng!

Lại giống như cùng cuộc thi, cho ngươi trả lời một cộng một bằng mấy, ngươi lấy công thức vi phân và tích phân ra suy luận quá trình, viết lên, lại cao cấp nữa, hỏi một đằng, trả lời một nẻo, cũng chỉ là đáp án sai lầm!

- Phong Ma khúc lập tức lại kết thúc!

Đang hừ lạnh, trong đám người có một giọng nói vang lên. Mọi người đồng loạt nhìn sang.

Chỉ thấy lúc này, Ngô trưởng lão vừa nôn ra máu vừa đi về phía trước, đã đi tới nơi cách Trương Huyền không đến ba thước. Âm thanh hai bên giao chiến, cũng càng thêm vang dội. Nghe vào trong tai, hỗn loạn không chịu nổi, tự nhiên không phân ra được đâu là tiếng Phong Ma khúc, đâu là tiếng va chạm.

Chỉ có điều, dựa theo thời gian suy tính, Phong Ma khúc phân ra ba đoạn, chắc hẳn sẽ lập tức kết thúc.

- Chỉ mong... Ngô trưởng lão không có việc gì!

Nhìn thấy được Ngô trưởng lão nôn ra không biết bao nhiêu búng máu tươi, sắc mặt tái nhợt giống như người chết, trong lòng của mọi người âm thầm cầu khẩn.

...

Giống như mọi người suy đoán, quả thật lại lập tức kết thúc.

Phong Ma khúc lại dài mấy cũng có thời gian hạn chế. Mà bây giờ, đã tới giới hạn.

- Được rồi!

Trường thương không ngừng vung vẩy. Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm. Vừa rồi vẫn dựa theo chỗ thiếu hụt của nhạc khúc va chạm vào trận bàn, tới đối đầu, hắn vẫn không quan sát xung quanh.

Lúc này, lập tức kết thúc, hắn không nhịn được thở ra một hơi.

Trường thương trong tay rung lên, đập xong âm tiết cuối cùng, hắn không nhịn được xoay đầu lại, lập tức nhìn thấy được một gương mặt trắng bệch đến suy sụp.

- A!

Bị dọa cho giật mình, bàn tay Trương Huyền run lên, trường thương trực tiếp đánh tới.

Thứ nhất đếm ngược? (1)

dtv-ebook.com

Lần đầu tiên đối đầu cùng ma âm sư. Mặc dù mức độ tâm cảnh của đối phương không bằng hắn, nhưng thực lực mạnh hơn nhiều. Toàn lực chống lại, cũng là lực không tới nơi tới chốn, đâu còn có công sức đứng ngoài quan sát.

Bởi vậy, Trương Huyền căn bản không nghĩ tới, gương mặt trắngbệch trước mặt kia là Ngô trưởng lão. Hắn còn tưởng rằng có người muốn tập kích bất ngờ đối với hắn.

Một thương run rẩy, dùng hết toàn lực, thương pháp thiên đạo hóa thành một luồng ánh sáng, trực tiếp đi tới trước mặt.

Ngô trưởng lão đối diện vừa thở phào nhẹ nhõm, còn chưa kịp phản ứng, liền thấy một cây trường thương trực tiếp đánh tới. Đồng tử hắn co lại, muốn tránh dĩ nhiên không kịp, trực tiếp bị đánh trúng ngực, bay ngược ra.

Bịch!

Hắn ép ở trên vách tường, biến thành một chữ "đại".

- Mẹ nó!

Ai cũng không nghĩ tới, khúc nhạc kết thúc còn có loại biến cố này. Tròng mắt mỗi một lồi ra, sắc mặt càng đỏ ửng, sắp muốn nôn ra máu.

Đây chính là Ngô trưởng lão, ma âm sư duy nhất của Vạn Quốc Thành, cường giả Hóa Phàm tứ trọng đỉnh phong, tồn tại khiến người người đều sợ hãi, bị một thương đánh ép ở trên tường, giống như một cái bánh lớn...

Có cần khoa trương như vậy hay không?

- Ngô trưởng lão, ngươi thế nào... lại chạy tới trước mặt ta. Ta thật sự không phải cố ý...

Nghe được mọi người kinh ngạc kêu lên, Trương Huyền cũng kịp phản ứng, nhận ra đối phương. Sắc mặt hắn nhất thời đỏ lên, có chút ngượng ngùng.

Không phải thử thách tâm cảnh sao? Lại chạy tới làm gì? Ta còn tưởng rằng có người có ý đồ gây rối...

- Khụ khụ!

Ho ra hai ngụm máu lớn, Ngô trưởng lão lúc này mới hòa hoãn lại, từ trên tường giãy dụa leo xuống, vẻ mặt muốn phát điên.

Cái này gọi là chuyện gì.

Đường chủ nói với hắn, chỉ là kiểm tra một chút. Hắn cũng cho rằng rất đơn giản, hăng hái bừng bừng đi tới. Hắn nằm mơ cũng không nghĩ tới, thiếu chút nữa thì chết.

Âm thanh đối phương va chạm vào trận bàn, không ngừng công kích khuyết điểm của Phong Ma khúc. Nếu như không phản kích, linh hồn tất nhiên sẽ bị hao tổn. Hắn bị ép bất đắc dĩ chỉ có thể đi từng bước một tới gần, tăng thêm lực công kích...

Kết quả, sóng âm ngay cả đường chủ cũng phải kiêng kỵ, rơi xuống trên người đối phương, giống như chơi đàu, một chút tác dụng cũng chưa từng có thì cũng thôi... Người ta thậm chí chưa từng cảm thấy được uy lực tăng cường!

Ta x!

Ngay cả ma âm cũng có thể đối đầu, không bị chút ảnh hưởng nào... Tô Phàm, Lăng Hằng Vũ hai người này, rốt cuộc tìm được một quái vật thế

nào?

Phiền muộn vô hạn khiến cho hắn cũng cảm thấy có chút nghi ngờ nhân sinh.

- Thôi đi. Cũng không trách ngươi...

Biết sóng âm đối công, ai cũng không có cách nào kìm chế, đối phương cũng không phải cố ý, hít sâu hai cái, điều chỉnh một chút, Ngô trưởng lão khoát tay áo.

Tuy rằng vô cùng không cam lòng, hắn cũng không có cách nào. Đường đường là trưởng lão, cũng không thể tìm người này gây phiền phức!

Hơn nữa... Không tìm phiền toái cũng thảm như vậy. Nếu thật sự đi... Sợ rằng lại không có cách nào sống sót trở về!

Vẫn là... cứ thôi đi!

- Kiểm tra một chút!

Lấy trận bàn trên vách tường xuống, hắn đưa cho danh sư bên cạnh chịu trách nhiệm kiểm tra.

- Vâng!

Tiếp nhận trận bàn, cẩn thận đếm đường vân phía trên, vị danh sư này lập tức tuyên bố:

- Bốn trăm ba mươi mốt nét. Mỗi một đường vân nặng nhẹ bằng nhau, lực lượng đều đặn!

- Bốn trăm ba mươi mốt nét? Chẳng phải tương đương với đường vân của Nhược Hoan công tử sao?

- Thật đúng là... Sử dụng thương cứng rắn đâm ra nhiều nét như vậy sao?

- Ta còn tưởng rằng hắn là đập loạn. Không nghĩ tới, thật sự đập ra đường vân, quá lợi hại!

- Số lượng nét tương đương, vậy... ai là người đứng thứ hai? Lại hoặc là cùng đứng thứ hai?

...

Nghe được thành tích, tất cả mọi người sửng sốt, đồng thời ồ lên.

Vốn tưởng rằng vị Trương Huyền này cầm trường thương đập loạn, chỉ là thật giả lẫn lộn. Đường vân trên trận bàn tất nhiên hỗn loãn không chịu nổi, giăng kín khắp nơi. Thậm chí cũng có thể không lưu lại dấu vết gì. Nằm mơ bọn họ cũng không nghĩ tới, tự nhiên có thành tích hoàn toàn tương đương với Nhược Hoan công tử!

Số lượng đường vân của hai người tương đương, đều kém hơn so với Phùng Mạc Sinh một nét... Vậy thứ hạng xác định như thế nào?

Cũng không thể có hai người đứng thứ hai!

- Hắn cũng... bốn trăm ba mươi mốt nét?

Hiển nhiên Nhược Hoan công tử cũng không nghĩ tới vị Trương Huyền này sẽ có loại thành tích như vậy, sắc mặt trầm xuống.

Hắn dùng đao khắc, khắc chết khắc sống, loại bỏ muôn vàn khó khăn, mới làm ra nhiều nét như vậy. Đối phương cầm trường thương vung vẩy, lại là đập tiếng, lại là ép loạn, nhận được đường vân nhiều tương tự. Thật hay giả vậy?

- Đều là coi khinh hắn. Người này không đơn giản như vậy!

Lông mày nâng lên.

Nghe đối phương chỉ là một danh sư nhị tinh, căn bản không xem thành đối thủ. Hiện tại xem ra, so với trong tưởng tượng còn lợi hại hơn nhiều.

Sử dụng trường thương ở cáh mấy thước khắc trận bàn... Đổi lại thành trước đây, hắn tuyệt đối nghĩ cũng không dám nghĩ.

Mặc dù tận mắt nhìn thấy được, hắn cũng cảm thấy hoàn toàn không thể tưởng tượng nổi.

- Chỉ có điều... muốn đánh ngang với ta, không dễ dàng như vậy!

Khóe miệng nâng lên, Nhược Hoan công tử cười lạnh.

Cho dù cùng số nét với hắn, thì thế nào? Hắn còn nắm con át chủ bài ở trong tay, không cảm thấy một người quê mùa từ ở vương quốc nông thôn tới, có thể đánh đồng với hắn.

- Lợi hại!

Phùng Mạc Sinh cũng đầy bội phục.

Hắn dùng đao khắc, cũng chỉ khắc nhiều hơn so với đối phương một nét mà thôi. Không hổ danh là nhân vật được trưởng lão hết lòng đề cử. Đáng sợ!

Ban đầu, hắn xem như là hắc mã xuất hiện trong lần chọn lựa này. Không nghĩ tới, vừa so sánh cùng đối phương, chỉ có thể được cho là một con lừa đen.

...

Trong tiếng bàn luận của mọi người, sáu khối trận bàn, được để ngang lên bàn. Phía trên tràn đầy đường vân, lộ rõ thành tích vừa rồi.

- Vẫn mong đường chủ phán xét!

Danh sư chịu trách nhiệm kiểm tra, hướng về phía Khang đường chủ ôm quyền, nói.

- Ừ!

Khang đường chủ gật đầu, cùng đám người Tô trưởng lão đi tới trước mặt, nhìn qua tất cả trận bàn một lần.

- Công tác thống kê vừa rồi không sai. Hiện tại tuyên bố thành tích cửa sát hạch thứ nhất.

Nhìn quanh một vòng, Khang đường chủ nói:

- Phùng Mạc Sinh bốn trăm ba mươi hai nét đứng đầu. Quân Nhược Hoan, Trương Huyền bốn trăm ba mươi mốt nét cùng đứng thứ hai. Phó Tiếu Trần bốn trăm hai mươi bảy nét đứng thứ tư. Lạc Khê bốn trăm mười một nét đứng thứ năm. Đỗ Hổ bốn trăm lẻ bảy nét, đứng thứ sáu!

- Không nghĩ tới cuối cùng Phùng sư đạt được vị trí đầu tiên!

- Cái này Trương sư cũng thật lợi hại, vừa xuất hiện lại cùng Nhược Hoan công tử đánh không phân thắng bại!

- Đúng vậy. Ban đầu ta còn tưởng rằng là một hạng người mua danh chuộc tiếng. Không nghĩ tới có thực lực như vậy!

...

Phía dưới ồ lên.

Tất cả mọi người cho rằng Nhược Hoan công tử và Phó Tiếu Trần có thể trổ hết tài năng. Ai cũng không nghĩ tới, xông ra hai con hắc mã Phùng Mạc Sinh và Trương Huyền này.

- Được rồi, cửa sát hạch thứ nhất kết thúc. Hiện tại tiến hành cửa thứ hai...

Tuyên bố xong thành tích, nhìn quanh một vòng, Khang đường chủ đang muốn tiến hành cuộc sát hạch tiếp theo, đã bị một giọng nói cắt ngang.

- Đường chủ, thành tích vừa rồi ta cảm thấy có vấn đề!

Mọi người đồng loạt nhìn lại, chỉ thấy Nhược Hoan công tử vẻ mặt tươi cười đi lên.

- A?

Khang đường chủ nhìn qua.

- Trước cửa sát hạch thứ nhất, Ngô trưởng lão từng nói qua, ai có thể ở dưới sự quấy nhiễu của Phong Ma khúc, khắc ra đường vân tối đa, tinh tế nhất, người đó chính là quán quân!

Nhược Hoan công tử nói:

- Không biết có đúng không?

- Lời này ta đã từng nói!

Ngô trưởng lão gật đầu.

Lúc này, hắn trải qua điều tức, đã khôi phục không ít. Chỉ là sắc mặt thoáng lộ ra một chút trắng bệch, tinh khí thần cũng có chút mệt mỏi.

- Này là được rồi, các ngươi vừa chỉ đếm đường vân, vẫn chưa... quan sát mức độ tinh tế!

Nhược Hoan công tử khẽ cười.

- Tinh tế?

Mọi người sửng sốt. Ngay cả Khang đường chủ cũng nhướng mày.

Thứ này quan sát thế nào?

Lẽ nào xem ai khắc đường vân nhỏ? Cái đó và đao khắc sâu cạn có liên quan với nhau, cùng tâm cảnh hoàn toàn không có chút quan hệ nào!

- Rất đơn giản. Vừa rồi, ở trên trận bàn, ta cũng không chỉ có khắc ra đường vân... Các vị mời xem!

Hắ đi vài bước đến trước trận bạn vừa khắc kia, cổ tay run lên. Đao khắc xuất hiện, liên tục ở phía trên khắc hơn mười nét.

Những nét khắc vô cùng đơn giản, chỉ là không ít đường vân phân cách, nối liền cùng một chỗ, dưới sự nối liền như vậy, đường vân lộn xộn trên trận bàn có thể lập tức phát sinh biến hóa.

Oong!

Một âm thanh rõ ràng. Một đóa hoa mẫu đơn cực lớn, xuất hiện ở trước mắt mọi người. Linh khí vờn quanh, từng đám nở rộ.

- Không ngờ là... một bức tranh!

- Nhược Hoan công tử ở trong hoàn cảnh như vậy, sử dụng trận bàn khắc ra tác phẩm ngũ cảnh!

- Khó trách nét khắc của hắn rõ ràng ít hơn so với Phùng sư, vẫn tự tin như vậy. Thì ra là thế!

- Bức tranh ngũ cảnh... Đây chính là thi họa sư tam tinh mới có khả năng vẽ ra. Đã sớm nghe nói trong chức nghiệp trợ giúp của Nhược Hoan công tử, có thi họa sư. Hiện tại xem ra đúng là như thế!

- Lợi hại...

...

Tất cả mọi người ồ lên. Ngay cả Khang đường chủ, cũng không nhịn được liếc mắt nhìn.

Có thể ở dưới tình huống Phong Ma khúc ảnh hưởng thần trí, ban tặng linh tính cho đóa hoa, làm ra bức tranh ngũ cảnh... Tâm trí, tâm cảnh của vị Nhược Hoan công tử này, dĩ nhiên đạt được cảnh giới cực kỳ cao thâm!

Thảo nào tự tin như vậy!

Khắc đường vân, chỉ là biểu hiện đơn giản nhất. Khắc có quy tắc, đồng thời tạo thành bức tranh... Đây mới là thực lực.

Tình huống bình thường, ba phút ngắn ngủi, muốn vẽ ra tác phẩm ngũ cảnh cũng khó khăn. Đối phương còn hoàn thành ở dưới sự công kích của Phong Ma khúc... Thiên phú, năng lực, tâm tính, không một cái nào không biểu hiện sự đáng sợ!

- Không sai, không sai!

Ánh mắt nhất thời sáng lên, Khang đường chủ cũng thỏa mãn liên tục gật đầu.

Chức nghiệp trợ giúp của hắn, không có thi họa, bởi vậy vẫn chưa nhìn ra. Chỉ có điều, tận mắt nhìn thấy được hoa mẫu đơn xuất hiện, hắn biết độ khó trong đó.

Nhược Hoan công tử là học sinh thân truyền của hắn, biểu hiện nghịch thiên. Hắn cũng cảm thấy trên mặt có ánh sáng, hết sức vui mừng.

- Phùng sư chỉ khắc ở phía trên vẽ bốn trăm ba mươi hai đường vân. Đường vân của ta ít hơn, không phải là khắc không ra mà là... vẽ một bức tranh. Ai mạnh ai yếu, vẫn mong đường chủ một lần nữa cân nhắc quyết định!

Nhược Hoan công tử lộ ra vẻ mặt tự tin.

- Ừ!

Khang đường chủ gật đầu, nhìn quanh một vòng:

- Không biết các trưởng lão khác có ý kiến gì?

- Nét bút tuy rằng chỉ thiếu một nét, nhưng... lại làm ra một bức tranh, rõ ràng Nhược Hoan công tử càng tốt hơn!

Thứ nhất đếm ngược? (2)

dtv-ebook.com

- Ở dưới Phong Ma khúc, làm ra tác phẩm ngũ cảnh, phần tâm trí này, khiến người ta bội phục!

- Ta cho rằng Nhược Hoan công tử chắc hẳn là người đứng đầu!

...

Rất nhanh, tất cả trưởng lão đều cho ra ý kiến, vị Quân Nhược Hoan này đứng đầu.

Danh sư có mặt ở đây, cũng không có bất kỳ nghi vấn nào. Thậm chí Phùng Mạc Sinh cũng biểu thị đồng ý.

Hắn tuy rằng khắc đường vân nhiều hơn, nhưng đối phương càng tinh tế hơn. Mỗi một nét đều có chỗ hữu dụng. So với những nét khắc lung tung của hắn rõ ràng cường đại hơn nhiều.

- Tốt lắm, nếu mọi người không có ý kiến, ta hiện tại lại tuyên bố, Nhược Hoan đứng đầu. Phùng Mạc Sinh thứ hai, Trương sư thứ ba, Phó Tiếu Trần thứ tư, Lạc Khê thứ năm, Đỗ Hổ thứ sáu!

Thấy mọi người không có ý kiến, Khang đường chủ cao giọng tuyên bố.

- Nhược Hoan công tử vẫn là cường đại. Không hổ danh là nhân vật đứng đầu đoạt giải quán quân!

- Cửa thứ nhất dễ dàng nắm được vị trí đầu tiên, giữ vững ưu thế. Hiện tại lại xem thành tích phía sau!

...

Tất cả mọi người đều gật đầu.

Thấy mình quả nhiên nhận được vị trí đứng đầu, Nhược Hoan công tử khẽ cười, quay đầu lại nhìn về phía Trương Huyền cách đó không xa, lông mày nâng lên:

- Trương sư, thật ngại quá, xem ra không thể cùng ngươi đứng vị trí thứ hai!

Ngươi không phải vừa rồi làm ra động tĩnh rất lớn sao? Như vậy lại thế nào? Không phải là ngoan ngoãn bại ở trong tay ta, trở thành người đứng thứ ba!

- Ách...

Không nghĩ tới người này được vị trí đứng đầu n còn muốn giẫm lên mình một chút, Trương Huyền bất đắc dĩ lắc đầu, nhìn về phía Khang đường chủ:

- Cái này... chỉ cần tinh tế hơn, thành tích lại sẽ tốt hơn đúng không?

- Đúng!

Khang đường chủ thoáng sửng sốt một chút, vẫn gật đầu.

- Ách, vậy là tốt rồi!

Nói xong Trương Huyền quay đầu lại nhìn về phía trận bàn để nâng trên bàn, sắc mặt trầm xuống:

- Cũng đã qua nửa ngày, giả vờ cái gì mà giả vờ. Còn không lăn ra làm việc cho ta!

Oong!

Hắn vừa nói xong, một âm thanh linh tính kích động vang lên. Trận bàn hắn vừa khắc kia "vù" một tiếng, vận chuyển ra. Linh khí xung quanh lập tức bị điên cuồng lấy ra, hội tụ thành một vòng xoáy cực lớn.

- Linh tính kích động... Đây là... Tụ Linh trận tứ tinh có linh tính?

Đồng tử Ngô trưởng lão co lại.

Làm trận pháp sư tứ tinh, lý giải của Ngô trưởng lão đối với trận pháp rất nhiều, biết độ khó khi khắc trận bàn.

Cho dù thực lực hắn như vậy, khắc trận bàn cấp bậc Tụ Linh trận tứ tinh, cũng cần thời gian chí ít một tuần.

Đối phương sử dụng trường thương, đâm vài ba cái, lại khắc ra một cái... Mấu chốt nhất chính là, còn có linh tính!

Cái này... cái này... cũng quá nghịch thiên!

Trận bàn trống tam cấp, chỉ có thể khắc ra trận pháp tam cấp. Đây là kết luận. Hắn không chỉ khắc ra tứ cấp, còn vốn có linh tính... Lý giải đối với trận pháp đạt tới cấp bậc thế nào?

Chí ít hắn kém hơn!

Kinh khủng hơn chính là... còn làm được ở trong quá trình đối kháng.

Hắn bị chấn động, đầu óc choáng váng, mở miệng lớn nôn ra máu. Người ta không những không có cảm thấy gì, còn làm ra một trận bàn tứ cấp có linh tính...

Ngô trưởng lão chỉ cảm thấy tâm bế tắc vô cùng, toàn thân cũng không tốt.

- Khắc trận bàn, rườm rà phức tạp. Mỗi một bước đều phải thiết kế tỉ mỉ, không cho phép xuất hiện một điểm sai lầm. Sử dụng trường thương khắc...

- Bức tranh ngũ cảnh của Nhược Hoan công tử vừa so sánh, căn bản không ở cùng một cấp bậc!

- Đúng vậy, chênh lệch quá nhiều...

...

Nhìn thấy được linh khí tập trung, tất cả mọi người trong gian phòng đều im lặng. Mỗi một người trợn tròn hai mắt, giống như gặp quỷ.

- Ngươi...

Nhược Hoan công tử càng không ngừng run rẩy, sắp phát điên rồi.

Vốn tưởng rằng, mình làm ra một bức tranh, lại rất lợi hại, rất cường đại. Dù thế nào cũng không nghĩ tới, người này... trực tiếp làm ra một trận pháp tứ cấp!

Trận pháp sư tứ tinh, không có Phong Ma khúc đều rất khó làm được. Một tiểu tử chưa đủ hai mươi, vừa khiến cho Ngô trưởng lão nôn ra máu, vừa làm được...

Quá nghịch thiên!

Mấu chốt nhất là... trận bàn này còn có linh tính!

Cùng có linh tính, tranh vẽ của hắn so sánh cùng với đối phương, chênh lệch không chỉ cách xa vạn dặm.

Căn bản không phải cùng một khái niệm.

Còn nghĩ lần này khẳng định được vị trí đứng đầu. Dù thế nào cũng không nghĩ tới, trong nháy mắt đã bị ném xuống trên mặt đất, còn bị hung hăng đạp vài cái...

Nhược Hoan công tử khóc không ra nước mắt.

Sớm biết như vậy, vừa rồi hắn lại không đắc ý. Vừa nói xong không thể cùng người ta đứng ở vị trí thứ hai. Kết quả... chỉ có một mình hắn đứng thứ hai...

Mặt mũi này bị đánh!

Vẻ mặt hắn đang phiền muộn, liền nghe được giọng điệu của đối phương vang lên:

- Trận pháp này của ta, chắc hẳn tính là tinh tế chứ?

- Khụ khụ, tính!

Sắc mặt Khang đường chủ nhất thời đỏ lên.

Đối phương cũng khắc ra trận pháp, hắn tự nhiên không nhìn ra. Suy nghĩ một chút cũng thật là mất mặt.

Mấu chốt nhất chính là... kết quả một trận tỷ thí, phải đổi giọng hai lần. Lần này tham gia tuyển chọn, đều là những nhân vậy như vậy sao?

- Cửa sát hạch thứ nhất, Trương sư đứng đầu, được sáu điểm. Nhược Hoan thứ hai, được năm điểm. Còn lại lấy loại này đẩy xuống...

Biết tiếp tục rầu rĩ xuống, chỉ càng thêm mất mặt, Khang đường chủ nhanh chóng tuyên bố thành tích. Lần này thấy mọi người lại không dị nghị, hắn thở phào nhẹ nhõm, nói:

- Được rồi, hiện tại bắt đầu vòng kiểm tra thứ hai, sát hạch tu vi!

- Muốn trở thành danh sư, tu vi quan trọng nhất. Danh sư được xưng vô địch trong cùng cấp bậc, không chỉ có thể nhìn ra chỗ thiếu hụt, quan trọng hơn chính là, củng cố, tu vi của bản thân lực lượng hùng hậu mười phần!

- Đương nhiên, tu vi có liên quan đến đầy đủ tài nguyên cùng với danh sư chỉ điểm. Chúng ta mỗi một vị xuất thân khác nhau, tu vi khác nhau, thống nhất luận võ, khẳng định không công bằng!

Mọi người gật đầu.

Giống như Nhược Hoan công tử, xuất thân từ Quân gia đứng đầu bốn gia tộc lớn ở Vạn Quốc Thành, lão sư còn là Khang đường chủ, ngay từ lúc

đầu có được điều kiện tối ưu. Hơn nữa tuổi tác lại lớn, thực lực mạnh, không có gì đáng trách.

Mà những người khác, giống như Lạc Khê, Đỗ Hổ, xuất thân Thiên Viễn vương quốc, điều kiện tu luyện còn xa mới bằng được, tuổi cũng nhỏ hơn một ít. So về luận võ, khẳng định không công bằng.

- Bởi vậy, ta và các trưởng lão khác bàn bạc, do Bạch trưởng lão áp chế tu vi, cùng bọn họ chiến đấu. Dưới tu vi tương tự, kiên trì được số hiệp đấu càng nhiều, chứng minh thực lực càng mạnh. Như vậy chẳng những có thể kiểm tra đo lường tu vi, còn có thể nhìn thấy rõ ràng phán đoán và quyết sách của một người tu luyện thời điểm gặp phải nguy hiểm. Sát hạch thực lực, cũng lại càng thêm chính xác.

Khang đường chủ nói tiếp.

- Áp chế tu vi so đấu?

- Tham gia tuyển chọn, tu vi không giống nhau. Chiến đấu hai với hai, khẳng định không tốt. Thật giống như Phó Tiếu Trần Phó sư, đã đạt được Hóa Phàm tam trọng đỉnh phong. Mà vị Trương sư này, mới là Hóa Phàm nhất trọng đỉnh phong. Hai người cũng không cần chiến đấu, lại biết kết quả không có gì hồi hộp.

- Đúng vậy, để cho Bạch trưởng lão áp chế tu vi cùng so tài, đều là tu vi giống nhau, ai kiên trì được số hiệp nhiều hơn, người đó lại giành được thắng lợi. So sánh ra mà nói, càng công bằng hơn...

- Bạch trưởng lão thân là danh sư tứ tinh. Bất kể lĩnh ngộ đối với võ kỹ, hay lý giải, bọn họ đều không thể so sánh. Cho dù áp chế đến cùng thực lực, cùngchiến đấu, bọn họ cũng không có khả năng thắng được. Căn cứ sau bao nhiêu hiệp bị thua quyết định mạnh yếu, lại không bị thương, có thể phân biệt ra được mạnh yếu, không tệ!

- Ừ, lực chiến đấu của Bạch trưởng lão, ngoại trừ Khang đường chủ gần như không có người nào địch nổi, lại thêm công bằng vô tư. Quy tắc này

ta không có dị nghị!

Nghe được quy tắc của trận thứ hai, tất cả mọi người đồng thời gật đầu.

Sáu người tham gia tuyển chọn tu vi khác nhau, không có cách nào làm được tỷ thí công bằng. Đã như vậy, để một vị trưởng lão áp chế tu vi cùng bọn họ lần lượt tiến hành so tài.

Áp chế đến tu vi tương đồng, dựa vào số hiệp tới khi bị thua tới xác định thứ hạng, cũng có thể chứng minh thực lực.

Xem như là phương pháp công bằng nhất.

Thấy mọi người đồng ý, Khang đường chủ gật đầu, nhìn về phía một lão già cách đó không xa:

- Làm phiền ngươi!

- Không có gì!

Lão già đi ra.

Bạch trưởng lão, Bạch Hằng!

- Các ngươi yên tâm. Sau khi áp chế tu vi, ta sẽ dùng toàn lực chiến đấu. Ai cũng sẽ không lưu tình! Có thể kiên trì mấy chiêu, chính là mấy chiêu. Bạch Hằng ta lấy tôn nghiêm của danh sư đảm bảo, sẽ không vì tình riêng mà làm việc gian lận!

Đi tới trước mặt mọi người, lông mày Bạch trưởng lão nâng lên, trên mặt không bất kỳ biểu lộ gì.

- Bạch trưởng lão công bằng chính trực vô tư, điểm ấy chúng ta không chút nghi ngờ!

Đám người Nhược Hoan công tử, Phó Tiếu Trần vội hỏi.

Bạch trưởng lão là trưởng lão có danh vọng cao nhất trong cả Danh Sư Đường, Hóa Phàm tứ trọng đỉnh phong, thực lực chỉ yếu hơn so với Khang đường chủ một ít mà thôi, tính tình công bằng chính trực, hơn nữa lại lấy tôn nghiêm danh sư đảm bảo, khẳng định không có khả năng làm ra chuyện nương tay.

Hoàn toàn đáng để tin tưởng.

- Nếu không có dị nghị, vậy lại chuẩn bị một chút. Các vị có thể sử dụng binh khí, cũng có thể dùng tay không. Sử dụng chiêu số thủ đoạn các ngươi am hiểu nhất, cùng Bạch trưởng lão giao chiến. Chỉ có điều... Vì công bằng và giữ bí mật, các vị giao chiến, là phong kín. Số hiệp cụ thể, sẽ có trận pháp đặc biệt, biểu hiện ở trên vách tường, không có cách nào giả vờ. Nội dung giao chiến cụ thể, sẽ không công bố ra ngoài!

Khang đường chủ tiếp tục nói.

Nghe được an bài như vậy, các danh sư khác lại gật đầu.

Mỗi một danh sư, đều có tuyệt chiêu của mình, không muốn để người bên ngoài biết được. Nếu như thi triển ở trước mắt mọi người, rất dễ dàng truyền đi. Đến lúc đó, tuyệt chiêu bảo toàn tính mạng sẽ không có hiệu quả.

So tài ở trong hoàn cảnh phong kín, chỉ biểu hiện số hiệp, không tiết lộ bí mật, lại sẽ an toàn hơn một chút.

- Ta đi trước chờ!

Bạch trưởng lão vung tay lên, xoay người đi về phía một phòng nhỏ trong đại sảnh.

- Được rồi, các ngươi ai chọn chiến đấu trước?

Thấy Bạch trưởng lão chuẩn bị sắp xếp, Khang đường chủ quay đầu lại nhìn về phía sáu người trước mắt.

- Ta tới trước!

Phó Tiếu Trần bước lên trước.

Ban đầu có thực lực xông cửa ải, kết quả cửa thứ nhất chỉ đành đứng thứ tư, khiến cho hắn đầy phiền muộn, ngực nghẹn một hơi.

Trên phương diện tâm cảnh, hắn có khả năng không bằng Phùng Mạc Sinh, Nhược Hoan công tử, nhưng thực lực, có tự tin, không kém gì bất kỳ kẻ nào!

- Ừ, cẩn thận!

Khang đường chủ thoả mãn gật đầu, căn dặn một câu.

- Đa tạ Đường chủ nhắc nhở!

Phó Tiếu Trần nhấc chân đi về phía gian phòng.

Oong!

Hắn vừa tiến vào, trên vách tường màu trắng trước mắt mọi người có ánh sáng lóe lên. Một hàng con số thay đổi xuất hiện.

Một!

Hai!

Ba!

...

Mười...

Chữ số không ngừng nhảy lên, tăng lên về phía trước, rất nhanh lại đạt tới "mười".

- Đã bắt đầu!

- Cho dù áp chế tu vi tương đồng, có thể ở dưới tay của Bạch trưởng lão kiên trì mười chiêu, vị Phó sư này cũng thật lợi hại!

- Còn cần phải nói sao? Phó sư lại là học sinh của Hải trưởng lão học sinh, Thiên Hải Quyền từ lâu đã tu luyện tới thành thạo. cho dù Bạch trưởng lão vô địch, dưới cùng cấp bậc, nếu như muốn đánh bại, cũng cần ít nhất ngoài mười lăm chiêu!

- Đúng vậy, Thiên Hải Quyền, sóng biển vô tận, tiếng thủy triều không dứt, quả thật cường đại...

- Cũng không biết có thể kiên trì được bao nhiêu hiệp.

...

Thứ nhất đếm ngược? (3)

dtv-ebook.com

Nhìn thấy được chữ số biểu hiện trên vách tường, mọi người biết, hai bên đã bắt đầu, đồng thời vượt qua mười chiêu. Mỗi một người kích động xiết chặt nắm đấm.

Bạch trưởng lão có thực lực cường đại. Cho dù áp chế tu vi, có thể ở dưới sự công kích toàn lực của hắn, kiên trì vượt quá mười chiêu, cũng đủ để khoe khoang khắp nơi!

Cường giả áp chế tu vi, cho dù cùng tu vi của ngươi tương đồng, nhưng lý giải đối với chiến đấu, hoàn toàn khác hẳn, đạt tới một trình độ khác. Tu vi thấp, làm sao có thể thắng được.

Vù!

Trong ánh mắt khiếp sợ của mọi người, chữ số nhảy lên cuối cùng ngừng lại.

31!

Ngay sau đó cửa phòng mở ra. Phó Tiếu Trần đi ra. Tuy rằng trên người hắn thoạt nhìn có chút chật vật, trong mắt lại phát ra ánh sáng hưng phấn.

Tự mình trải qua, mới biết được Bạch trưởng lão cường đại. Mặc dù áp chế đến tu vi tương đương với hắn, cũng hoàn toàn không phải là đối thủ.

Nếu không có lấy ra hết con át chủ bài, dùng hết tuyệt chiêu mạnh nhất, có thể kiên trì hai mươi chiêu đã không tệ.

31 hiệp, không lấy được vị trí đứng đầu, đứng thứ hai khẳng định có thể bảo vệ được.

- Lợi hại!

Nhược Hoan công tử liếc mắt thoáng nhìn người thanh niên đi tới, thần sắc cũng ngưng trọng.

Chống đỡ nhiều hiệp như vậy mới bị thua, cho dù là hắn, cũng cảm nhận được áp lực thật lớn.

- Nhược Hoan công tử, để cho ta xem thử thành tích của ngươi một chút!

Đi tới trước mặt mọi người, Phó Tiếu Trần nhìn về phía Nhược Hoan công tử, ánh mắt lóe lên.

- Được!

Hít sâu một hơi, Quân Nhược Hoan cắn răng một cái, đi vào gian phòng.

Vù vù vù vù!

Thời gian không lâu, chữ số liên tiếp nhảy lên.

- Các ngươi nói Nhược Hoan công tử có thể kiên trì được bao nhiêu chiêu?

- Cái này ta cũng không biết. Thực lực của hắn và Phó sư không chênh lệch nhiều lắm, không phân cao thấp. Người kia có thể kiên trì 31 chiêu, hắn chắc hắn cũng sẽ không chênh lệch quá nhiều!

- Chỉ mong vậy!

Nhìn thấy được chữ số không ngừng tăng thêm, sắc mặt của mọi người cũng càng lúc càng nghiêm trọng.

Quân Nhược Hoan, Phó Tiếu Trần, hai vị này trước khi tuyển chọn được gọi tên lớn nhất, là thần tượng của không ít thế hệ trẻ tuổi. Tất cả mọi

người muốn biết, lĩnh ngộ đối với chiến đấu, ai cường đại hơn.

- Chắc là so với Phó Tiếu Trần, thời gian kiên trì kém hơn một chút!

Khang đường chủ mở miệng.

- A?

Tô trưởng lão nghi ngờ nhìn qua.

- Tiếu Trần tâm cảnh trầm ổn, am hiểu phòng thủ. Nhược Hoan sinh ra được hậu đãi quá mức, tâm cao khí ngạo, gặp phải nguy hiểm, chỉ biết công kích cuồng bạo hơn. Loại công kích này đối với những người khác có tác dụng. Còn đối với... Bạch trưởng lão, tác dụng không lớn!

Khang đường chủ phân tích.

- Điều này ngược lại cũng đúng!

Tô sư, Lăng sư đồng thời gật đầu.

Quân Nhược Hoan, được xưng là đứng đầu bốn công tử lớn, tuyệt đối không phải là khen tặng, mà là dựa vào nắm đấm, từ thế hệ trẻ tuổi đi từng bước một đánh ra

Chính là bởi vì quá mạnh mẽ, cho nên kiêu ngạo.

Người kiêu ngạo, phòng thủ tất nhiên phải kém hơn một chút. Loại tình huống này, cùng cấp bậc có khả năng không có cách nào phát hiện. Nhưng đối mặt với Bạch trưởng có kinh nghiệm chiến đấu lão, nhất định sẽ bị hại.

Vù!

Mấy người đang nói chuyện với nhau, trên vách tường ánh sáng thong thả biến mất. Một hàng con số xuất hiện ở trước mặt mọi người.

Ba mươi!

Quả nhiên giống như Khang đường chủ suy đoán. Thành tích của Nhược Hoan công tử không bằng Phó Tiếu Trần. Ba mười chiêu thì không kiên trì nổi, trùng hợp kém một chiêu.

- Kém một chiêu?

- Các ngươi nói có thể giống như ở cửa kiểm tra thứ nhất, để lại hậu chiêu gì, thoạt nhìn kém một chiêu, trên thực tế lại có thể thắng lợi hay không?

- Sao có thể như vậy được! So tài, là giao chiến thật sự, từng chiêu từng thức đón đánh ra. Ít một chiêu, chính là một chiêu, không có cách nào mưu lợi!

- Cũng đúng!

...

Nhìn thấy được ba mươi chiêu, giống như trước đây, có người nghi ngờ, chỉ có điều lập tức bừng tỉnh.

Luận võ khác với khắc trận bàn trước đó. Hơn một chiêu chính là hơn một chiêu, căn bản không có cách nào giả vờ.

Két!

Trong những tiếng bàn luận, cửa phòng mở ra. Nhược Hoan công tử đi ra, lắc đầu vẻ mặt cười gượng.

Lấy tình huống ít hơn một chiêu, bại bởi Phó Tiếu Trần, cho dù là hắn, cũng không ngờ tới.

Chỉ có điều, cũng không có cách nào. Bạch trưởng lão tuy rằng thực lực áp chế xuống tương đương với hắn, công kích có thể giống như thủy triều, kéo dài không dứt. Cho dù hắn dùng hết toàn bộ lực lượng, ba mươi chiêu đã là cố gắng lớn nhất. Thêm một chiêu cũng không kiên trì được.

Thua thì thua, cũng không tính là thiệt.

- Vậy để ta đến đi!

Thấy hắn đi ra, Phùng Mạc Sinh ở một bên hít sâu một hơi, nhấc chân đi vào.

Một trận ánh sáng lóe lên. Phía trên bắt đầu biểu hiện chữ số. Thời gian không lâu, sắc mặt Phùng Mạc Sinh trở nên trắng bệch đi ra, chữ số dừng lại ở hai mươi tám.

Nhìn thấy được thành tích của hắn, Phó Tiếu Trần, Nhược Hoan công tử đồng thời thở phào nhẹ nhõm, đồng loạt đem mắt rơi vào trên người Trương Huyền cách đó không xa.

Ba người bọn họ đều sát hạch kết thúc. Nếu nói người có khả năng thay đổi cục diện nhất, chính là người này.

Tuy rằng không biết lực chiến đấu của hắn như thế nào, nhưng có thể dựa vào âm nhạc, làm cho Ngô trưởng lão giống như điên rồi, khẳng định không đơn giản.

Chỉ có điều, khiến cho bọn họ thất vọng chính là, Trương Huyền vẫn không nóng lòng tiến vào phòng, mà để Lạc Khê và Đỗ Hổ sớm đi vào. Điều khiến người ta kinh ngạc chính là, Đỗ Hổ lần trước thành tích tệ nhất, lần này tự nhiên cũng kiên trì hai mươi tám chiêu, tương đương với Phùng Mạc Sinh.

Về phần Lạc Khê, lại có chút kém chút. Dù sao nàng cũng là nữ tử, trên phương diện thể năng có hại, chỉ kiên trì hai mươi bốn chiêu lại hoàn toàn bị thua.

- Đến lượt Trương sư...

- Đúng vậy, không biết hắn có thể giống như ở cửa thứ nhất, trở thành hắc mã lớn nhất hay không?

- Ta thấy quá sức. Tu vi càng gần với Bạch trưởng lão, lý giải đối với chiến đấu càng mạnh, thời gian kiên trì khẳng định cũng lại càng dài hơn. Còn ngược lại càng ngắn hắn!

- Điều này ngược lại cũng đúng...

...

Thấy Trương Huyền đi về phía gian phòng, mọi người hạ giọng.

Ép thấp tu vi chiến đấu, cũng không có tuyệt đối công bằng như trong tưởng tượng. Cường giả Hóa Phàm tứ trọng ép thành nhất trọng chiến đấu, khẳng định so với ép thành tam trọng chiến đấu, càng dễ dàng hơn.

Thật giống như nghiên cứu sinh làm đề thi của sinh viên, tuy rằng có thể hoàn thành, khẳng định cũng có chút tốn sức, làm đề thi của lớp học trước, sẽ đặc biệt dễ dàng.

Thực lực của vị Trương sư này, thấp nhất ở trong đám người. Bạch trưởng lão ép xuống ba cấp lớn đối chiến, tất nhiên càng dễ dàng hơn.

- Ngươi nói hắn có thể kiên trì mấy chiêu?

Khang đường chủ nhìn về phía Tô sư cách đó không xa.

- Cái này... ta cũng không biết. Chỉ có điều, thực lực của Bạch trưởng lão, ta rất rõ ràng. Áp chế đến Hóa Phàm nhất trọng đỉnh phong... Cho dù là cường giả nhị trọng trung kỳ, cũng có thể dễ dàng chém giết. Trương sư sợ rằng không kiên trì được bao lâu!

Tô sư có chút do dự nói.

Hắn tuy rằng rất có lòng tin đối với Trương Huyền, nhưng bên trong đó là Bạch trưởng lão, nhân vật siêu cường Hóa Phàm tứ trọng đỉnh phong.

Người như thế khống chế đối với lực lượng, lý giải đối với võ kỹ, đều đạt tới một loại mức độ cực kỳ cao thâm. Áp chế đến cấp bậc tương

tương, hắn cũng không phải là đối thủ. Vị Trương sư này, muốn giữ vững nhiều chiêu không bại, khó khăn!

- Đúng vậy, hơn hai mươi ngày, liên tục tăng trưởng ba cấp lớn, cho dù thiên phú dị bẩm, nhận được kỳ ngộ, trên phương diện khống chế đối với lực lượng, khẳng định cũng có phần không ổn. Nếu như ta không đoán sai, chắc hẳn là trong vòng mười chiêu sẽ thất bại!

Khang đường chủ phân tích nói.

Vừa rồi Tô sư đã nói, người thanh niên này hơn hai mươi ngày lại từ Tông Sư cảnh, đột phá cảnh giới đạt được Hóa Phàm nhất trọng đỉnh phong. Mặc dù là người được trời thừa nhận danh sư, trên phương diện lực lượng tất nhiên cũng có chút không thực!

Nói trong mười chiêu thất bại, đã xem như là lạc quan nhất.

- Ta cũng cảm thấy như vậy. Chỉ có điều... Trương sư luôn luôn không thể dùng lẽ thường phỏng đoán. Ai cũng không biết sẽ phát sinh cái gì...

Lăng sư nói chen vào.

Tuy rằng hắn cũng cảm thấy phân tích của Khang đường chủ, không có một chút sai lầm nào. Dựa theo tình huống bình thường, mười chiêu cũng không kiên trì được. Nhưng... Trương sư người này, chỉ cần không ra kết quả, ai cũng đoán không được.

- Mau nhìn, bắt đầu rồi!

Không chỉ bọn họ khẩn trương, tất cả mọi người trong toàn bộ đại sảnh không nhịn được nhìn sang. Chỉ thấy trên vách tường trơn nhẵn, xuất hiện một con số... Một!

- Ừ? Thế nào lại không tăng thêm?

Nhìn thấy được chữ số "một" này, mọi người vốn tưởng rằng sẽ giống như mấy người khác trước, nhanh chóng tăng lên, đạt được một số khác

mới dừng lại, lại kinh ngạc phát hiện, nó giống như là khắc ở phía trên, vẫn không nhúc nhích.

- Không biết có phải là... trận pháp quan sát hỏng rồi hay không?

- Không có khả năng. Trận pháp này là do Ngô trưởng lão tự mình bố trí. Lúc trước đều sử dụng được, làm sao có thể vô duyên vô cớ hỏng được!

- Vậy chữ số... tại sao không đổi?

- Lẽ nào...

Nhớ tới cái gì, tất cả mọi người đều sững sờ ở tại chỗ, hoàn toàn không thể tin được.

- Hắn... một chiêu lại thất bại?

Ánh mắt nhất thời sáng lên, Nhược Hoan công tử hưng phấn xiết chặt nắm đấm.

Phó Tiếu Trần ở một bên, sắc mặt cũng vui mừng.

Hai người vẫn lo lắng, còn hắc mã này đột nhiên xuất hiện, sẽ giống như vừa rồi, vừa tới liền cất một tiếng lên khiến ai nấy đều kinh ngạc. Không nghĩ tới mới một chiêu, đã bị thua.

Cũng đúng. Tiểu tử Hóa Phàm nhất trọng, làm sao có thể ngăn cản được công kích của Bạch trưởng lão.

Trước đó còn tưởng rằng, người này có thể là cản trở lớn nhất khi bọn họ thông qua tuyển chọn. Hiện tại xem ra, rõ ràng bọn họ suy nghĩ nhiều, buồn lo vô cớ.

- Thành tích này cũng quá kém... Thực lực như vậy, cũng có khả năng tham gia thi đấu danh sư sao?

- Thực lực tuy rằng không phải quan trọng nhất khi thi đấu. Lạc Khê mỹ nữ cũng có thể kiên trì hai mươi bốn chiêu. Hắn một chiêu lại thua trận...

Cũng quá nhanh đi!

- Đúng vậy, thực lực không đủ, tâm cảnh cường thịnh mấy đi nữa thì có ích lợi gì. Tham gia thi đấu, sẽ rất nhanh bị đào thải!

Hiểu được chuyện gì xảy ra, tất cả mọi người đều bàn luận ầm ĩ.

Cửa thứ nhất, người này kinh tài tuyệt diễm, ngay cả Ngô trưởng lão cũng suýt phát điên. Vốn tưởng rằng, cửa thứ hai cho dù không bằng trước, cũng có thể một tiếng cất lên khiến ai nấy đều kinh ngạc, lưu lại thành tích không tệ. Nằm mơ cũng không nghĩ tới... tự nhiên kém như vậy!

Một chiêu bại trận!

Đừng nói danh sư, cho dù là người tu luyện bình thường, chí ít cũng có thể kiên trì mấy chiêu!

- Đây...

Đám người Khang đường chủ, Tô sư cũng liếc mắt nhìn nhau, vẻ mặt mỗi một người đều choáng váng mơ hồ.

Bọn họ từng suy tính qua, Trương Huyền lại có thể không kiên trì được mười chiêu, nhưng... một chiêu lại bại là cái quỷ gì?

- Trương sư thích làm chuyện ngoài dự đoán mọi người. Kết quả này, thật đúng là khiến cho người ta bất ngờ...

Cười gượng một tiếng, Tô sư nói.

Vị Trương Huyền này mỗi lần đều có thể làm ra chuyện khiến người ta không ngờ. Lại giống bây giờ, bọn họ từng nghĩ rất nhiều kết cục, cũng không ngờ tới, một chiêu lại thua, thất bại triệt để như vậy.

- Được rồi. Nếu thành tích đã đi ra, ta hiện tại tuyên bố kết quả!

Khang đường chủ lắc đầu, nhìn quanh một vòng:

- Phó Tiếu Trần kiên trì được 31 chiêu, là người đứng đầu. Nhược Hoan công tử ba mươi chiêu đứng thứ hai. Phùng Mạc Sinh, Đỗ Hổ đều là hai mươi tám chiêu, cùng đứng thứ ba. Lạc Khê hai mươi bốn chiêu đứng thứ năm. Trương sư... chỉ kiên trì một chiêu, là đứng thứ...

Đang tuyên bố thành tích cửa thứ hai, còn chưa nói hết, liền nghe được cửa phòng "két" một tiếng mở ra.

Khang đường chủ quay đầu lại nhìn lại. Chỉ nhìn một cái, mắt hắn lập tức trợn tròn, không nhịn được la lên.

- Mẹ nó!

Linh trí bảo tồn

dtv-ebook.com

Trở lại thời gian hai phút trước.

Tiến vào cửa phòng, Trương Huyền nhìn quanh một vòng.

Gian phòng không lớn, đập vào mắt chỗ là một cái giá binh khí. Phía trên có các loại binh khí: kiếm, đao, thương. Cái gì cần có đều có.

Bạch trưởng lão đứng ở chính giữa, thần sắc thản nhiên nhìn qua:

- Lấy binh khí, sử dụng thứ ngươi am hiểu nhất!

- Binh khí?

Trương Huyền lắc đầu:

- Binh khí dễ tổn thương đến người. Vẫn là thôi đi!

Hắn am hiểu trường kiếm, trường thương, đại đao, đều mang theo chân ý của binh khí, uy lực kinh người. Chỉ là sát hạch mà thôi, không cần thiết nguy hiểm như vậy.

- Ngươi...

Sắc mặt Bạch trưởng lão tối sầm.

Binh khí là dễ tổn thương người, nhưng ngươi cho rằng có thể gây tổn thương đến ta sao?

Hai hàng lông mày hắn nâng lên, ánh mắt rét lạnh.

Thật là một kẻ không biết trời cao đất rộng.

- Được rồi. Nếu ngươi không cần, cũng đừng trách ta không hạ thủ lưu tình!

Lười cùng đối phương dây dưa, thân thể thoáng lắc một cái, lực lượng đỉnh phong Hóa Phàm tứ trọng của Bạch trưởng lão, bị áp chế xuống, biến thành nhất trọng đỉnh phong.

- Hiện tại tu vi của ta giống như ngươi. Ra tay đi!

Cánh tay duỗi một cái, Bạch trưởng lão lạnh lùng nhìn qua.

Nếu đối phương không cần binh khí, hắn đường đường là Hóa Phàm tứ trọng, tất nhiên cũng sẽ không có ý sử dụng. Hai bên chỉ có thể dùng tay không đối chiến.

- Vẫn ngươi tới trước đi...

Trương Huyền xua tay.

- Ngươi...

Bạch trưởng lão tức giận, mí mắt giật loạn.

Người này là tự tin, hay còn có chút "ngốc". Thực lực ta cường đại, một khi ra tay, ngươi ngay cả phản kháng cũng không phản kháng được, còn tưởng rằng có thể chống đỡ được mấy chiêu sao?

Phải biết rằng mấy người trước đó, đều vừa đến, lại thi triển ra công kích mạnh nhất của mình, giống như mưa rền gió dữ áp chế, mới bắt được hơn hai mươi chiêu... Để cho ta xuất thủ trước, ngươi xác định có thể kiên trì được?

- Tốt lắm!

Thấy đối phương không có dự định động thủ, lông mày Bạch trưởng lão nâng lên, bàn chân đạp mạnh một cái trên mặt đất, trực tiếp vọt về phía trước.

Ầm!

Thân thể hóa thành một huyễn ảnh, trong thời gian nháy mắt lại đi đến trước mặt người thanh niên.

- Nằm xuống!

Thấy đối phương ngay cả trốn cũng không hề trốn, đứng tại chỗ bất động, Bạch trưởng lão hừ lạnh một tiếng, bàn tay trực tiếp ép xuống phía dưới.

Vù!

Còn không có tiếp xúc tới thân thể đối phương, đột nhiên lòng bàn tay trống rỗng.

Trương Huyền kia đã biến mất khỏi tầm mắt.

- Nguy rồi...

Đồng tử co lại, hắn vội vàng quay đầu lại. Ngay sau đó liền thấy một đế giày xuất hiện ở trước mắt.

Bốp!

Còn không có kịp phản ứng, toàn thân lại bay ngược ra, trực tiếp dán ở trên tường. So với Ngô trưởng lão vừa rồi, còn muốn thảm hơn vài phần. Trên mặt là một vết đế giày cực lớn, rõ ràng loá mắt.

Bạch trưởng lão mở miệng nôn ra máu, toàn thân đều bối rối.

Hắn vừa thi triển chiêu võ kỹ này là Tham Nang Thủ Vật, từ lâu đạt tới cấp bậc linh cấp trung phẩm, uy lực vô cùng.

Nhất là các loại biến hóa, hậu chiêu, nhiều đếm không xuể, khiến người ta hoa cả mắt, khó có thể nhận ra được thật hay giả.

Vốn tưởng rằng thi triển ra, đối phương sẽ bị đùa bỡn ở trong lòng bàn tay, không phân rõ phương hướng, hư chiêu, thực chiêu, huyễn chiêu... Nằm mơ cũng không nghĩ tới, thoáng cái đã bị tránh được!

Càng làm cho hắn mê muội chính là... mạng môn của chiêu này, không giống với các tuyệt chiêu khác là dưới nách, trong quần, phía sau lưng, mà là ở tình minh huyệt!

Tình minh huyệt có mi tâm, thuộc về nơi dễ dàng phát hiện nhất. Che giấu mạng môn ở nơi này, là thể hiện ra chỗ nguy hiểm nhất ở ngay dưới mí mắt của mọi người, ai cũng không ngờ tới.

Vốn là tuyến đường vận chuyển chân khí rất cơ mật, học sinh thân truyền thân cận nhất của hắn, thậm chí Khang đường chủ cũng hoàn toàn không biết. Người trước mắt này lại đạp một cước lên...

Trong nháy mắt, mạng môn bị phá, chân khí toàn thân tan rã. Nếu không phải giây phút cuối cùng, áp chế tu vi buông lỏng, một lần nữa trở lại Hóa Phàm tứ trọng đỉnh phong, chỉ sợ lần này, dĩ nhiên chết!

Em gái ngươi!

Rốt cuộc có chuyện gì xảy ra?

Ta lại là cường giả Hóa Phàm tứ trọng đỉnh phong, áp chế tu vi cùng một kẻ Hóa Phàm nhất trọng so tài, kết quả bị đạp một cước mặt, thiếu chút nữa thì chết...

Đặc biệt tới sát hạch đối phương, xem tiểu tử này có thể kiên trì mấy hiệp. Kết quả... chính hắn một hiệp cũng không chịu đựng nổi, thiếu chút nữa bị đá chết...

Càng nghĩ hắn càng phiền muộn, sắc mặt cũng trở nên có chút xám xịt.

Hắn giãy dụa đang muốn từ trên tường nhảy xuống, điều tức chân khí hỗn loạn trong cơ thể, lại thấy người thanh niên vẻ mặt sốt ruột đi tới:

- Bạch trưởng lão, ngươi không sao chứ?

- Hừ!

Hừ lạnh một tiếng, Bạch trưởng lão từ lỗ thủng trên tường ao rơi xuống đất, còn chưa tới điều tức tốt, liền nghe được đối phương lẩm bẩm, giọng nói thoáng hiện ra vẻ xúc động vang lên.

- Ban đầu muốn để cho ngươi xuất thủ trước, có thể kiên trì mấy chiêu. Không nghĩ tới một chiêu cũng không chống đỡ được. Cũng quá yếu đi...

Phụt!

Một ngụm máu tươi phun ra.

Trời ạ, đây đáng lẽ phải là lời kịch của ta chứ?

Ta tới kiểm tra xem ngươi có thể kiên trì mấy chiêu, kết quả bị ngươi một bước đá cho trọng thương...

- Im lặng!

Càng nghĩ càng giận, hắn hét lớn một tiếng.

- Im lặng? Lẽ nào Bạch trưởng lão còn muốn so đấu thêm một lần nữa?

Giọng nói đối diện tiếp tục vang lên.

- Ta...

Bạch trưởng lão câm nín, ngực nghẹn khó chịu, khóc không ra nước mắt.

Đối phương vừa rồi lắc mình, nhanh như tia chớp. Nếu như là Hóa Phàm tứ trọng, hắn khẳng định có thể né tránh, đồng thời có biện pháp khiến cho đối phương vô công trở về. Nhưng... nhất trọng, căn bản làm không được.

Quan trọng hơn chính là, cặp chân đối phương từ phía sau đá tới kia, thoạt nhìn có chút đê tiện, nhưng... lấy thực lực Hóa Phàm nhất trọng, quả thật cũng không có cách nào tránh né!

Một chiêu này dường như dung nhập thiên địa tự nhiên, uy lực lại lớn, còn trùng kích ở mạch môn. Không nói chiêu số phía sau của đối phương, cho dù chỉ dựa vào hai thứ này, lại so tài mười lần, hắn cũng sẽ thua mười lần, vĩnh viễn không có cách nào giành thắng lợi.

Thậm chí, hắn cũng hoài nghi, tu vi áp chế đến Hóa Phàm nhị trọng, cũng khó có thể chống lại!

Không phải nói thực lực của hắn thấp rất dễ đối phó sao? Dễ đối phó cái quỷ...

- Chúng ta đi ra ngoài đi!

Rất sợ đối phương lại nói ra điều gì khiến cho hắn hộc máu, Bạch trưởng lão không để ý tới khôi phục thương thế, đứng dậy, lại rời đi, đẩy cửa bước ra ngoài.

Thấy hắn vội vã như thế, Trương Huyền cũng đi theo qua.

...

Khang đường chủ nhất thời sốt ruột bạo phát ra tiếng chửi thô tục, đều thu hút ánh mắt mọi người qua, không nhịn được nhìn về phía cửa phòng vừa mở ra. Vừa nhìn tới, đồng tử của mỗi một người cũng trợn tròn, sắp muốn nôn ra máu.

Chỉ thấy Bạch trưởng lão che ngực đi ra, khóe môi có vết máu, trên mặt có một vết đế giày, đỏ tươi loá mắt, có thể thấy được rõ ràng.

- Chuyện gì xảy ra?

- Bạch trưởng lão... bị thương sao?

- Hắn không phải sát hạch Trương Huyền sao?

...

Tất cả mọi người đều không hiểu nguyên nhân.

Bạch trưởng lão muốn đi sát hạch tu vi của người khác, thế nào thấy còn muốn thảm hơn so với Ngô trưởng lão vừa rồi, bị đánh thành đầu heo?

Ngươi xem mặt mũi này, đế giày này, khuôn mặt này... Ai ôi, vẫn đừng xem. Tiếp tục nhìn cũng không nhịn được muốn nôn.

- Bạch trưởng lão, ngươi đây là...

Khang đường chủ cũng lộ ra vẻ mặt cổ quái nhìn qua.

- Ta...

Bạch trưởng lão hận không thể có một khe nứt chui vào.

- Có lỗi với Khang đường chủ. Là ta không tốt, ta chắc hắn nên hạ thủ lưu tình. Chỉ là không nghĩ tới... Bạch trưởng lão ép thấp tu vi, kém như vậy... Nhất thời không khống chế được lực lượng, lại đánh hắn bị thương. Ta sai lầm rồi!

Trương Huyền đi ra, vẻ mặt áy náy.

- Yếu?

- Nhất thời không khống chế được lực lượng?

- Đánh bị thương?

...

Rất nhiều danh sư trên đài, mỗi một người mắt lớn trừng mắt nhỏ, giống như là gặp quỷ.

Phó Tiếu Trần, Nhược Hoan công tử đứng một bên, mới vừa rồi còn dương dương đắc ý, vẻ mặt hưng phấn, lúc này nhìn nhau. Thân thể mỗi một người run rẩy, sắp ngất đi.

Vốn tưởng rằng người này ngay cả một chiêu cũng không thể kiên trì đã bị đánh ngã. Hóa ra một chiêu không chịu đựng được là thật... Chỉ có điều đối tượng đổi lại thành Bạch trưởng lão!

Có nhầm hay không?

Đây chính là Hóa Phàm tứ trọng đỉnh phong, cường giả siêu cấp ngoại trừ Khang đường chủ ra, được xưng là đứng đầu, bị đạp một cước lên mặt, đánh thành đầu heo...

Mới vừa rồi, thời điểm cùng vị Bạch trưởng lão này chiến đấu, bọn họ ngay cả lực bú sữa mẹ cũng dùng đến, lại chỉ kiên trì chừng ba mươi chiêu. Người này lại từ chiêu thứ nhất đã bị đánh thành như vậy...

Mấy người chỉ cảm thấy trước mắt biến thành màu đen, không thể tin được đây là sự thật.

- Điều này...

Khang đường chủ, Tô sư, Lăng sư, cũng há miệng, vội vàng nhìn về phía Bạch trưởng lão, muốn từ trong miệng hắn nghe được tin tức chính xác. Thấy hắn bất đắc dĩ gật đầu, bọn họ đều cảm thấy thiên lôi đánh xuống từng trận, tâm tư muốn chết cũng có.

Mới vừa rồi còn nói lời chắc chắn, Trương sư bởi vì tu vi thăng cấp quá nhanh, không có khả năng chịu đựng được mười chiêu. Bây giờ mới biết... Là Bạch trưởng lão chống đỡ không được, thậm chí một chiêu cũng không chịu đựng nổi, đã bị đánh thành như vậy...

- Được rồi, nếu thành tích đã ra... Vậy lại xếp thứ hạng một lần nữa!

Bị ép lại một lần nữa đổi giọng, sắc mặt Khang đường chủ đỏ lên:

- Đứng đầu, Trương sư. Thứ hai Phó Tiếu Trần, thứ ba Nhược Hoan công tử, thứ tư Phùng Mạc Sinh, Đỗ Hổ...

Công bố thành tích, Trương Huyền lại trở thành hắc mã, nhận được vị trí đầu tiên.

Không để cho hắn đứng đầu cũng không được! Người khác đều ở dưới sự công kích của trưởng lão, kiên trì mấy chiêu. Người ta là trực tiếp đánh cho trưởng lão nằm xuống... Chênh lệch quá lớn, không phục không được!

- Được rồi, hiện tại tiến hành sát hạch cửa thứ ba!

Biết tiếp tục dây dưa ở trên sự kiện này, so tài sẽ không kết thúc được, Khang đường chủ dao sắc chặt đay rối, nhìn quanh một vòng.

- Hai cửa ải trước đó chúng ta sát hạch tâm cảnh và tu vi. Hai thứ này mặc dù quan trọng, nhưng chỉ là trở thành cơ sở của danh sư! Mà làmư một vị lão sư ưu tú, quan trọng nhất vẫn là mở đường giảng bài, giáo dục con người!

- Cho nên, sát hạch cửa thứ ba, chính là cái này!

- Sát hạch bình thường, cần phải tìm một học viện, che giấu tên họ thật, yên tĩnh tiến hành giảng bài, đợi mấy tháng thậm chí một hai năm sau, để cho học sinh tiến hành so đấu, do đó phán xét bản lĩnh dạy học của lão sư... Chỉ có điều, thi đấu danh sư, còn có hai tháng lại bắt đầu. Chúng ta không có nhiều thời gian làm những chuyện như vậy. Cho nên... suy nghĩ một biện pháp, tới kiểm nghiệm năng lực giảng bài của các vị!

- Đó chính là... linh trí bảo tồn!

Khang đường chủ giới thiệu.

- Linh trí bảo tồn? Đó là cái gì?

- Ta cũng không biết được rõ ràng. Chỉ biết là linh trí, nghe nói là năng lực thi họa sư ngũ tinh mới có, có thể để cho nhân vật trong bức tranh, vốn có linh trí, tự chủ hấp thu linh khí trong không khí, sống sót rất lâu.

- Ngươi vừa nói như vậy, ta nhớ ra rồi. Đây là cảnh giới lục trọng của bức tranh!

- Đúng vậy, lục thực, linh động, ý tồn, kinh hồng, hóa linh, linh trí... Có thể làm ra loại tác phẩm cấp bậc như vậy, dĩ nhiên đạt được trình độ thi họa sư ngũ tinh. Toàn bộ Vạn Quốc Thành cũng không có một vị!

- Nếu linh trí là năng lực của thi họa sư ngũ tinh, linh trí bảo tồn là cái gì? Lại làm thế nào tiến hành sát hạch đối với giáo dục con người?

...

Phía dưới lặng lẽ bàn luận. Mỗi người đều có vẻ kỳ quái. Hình như không ít người đều không rõ, cái gọi là linh trí bảo tồn có ý gì.

Ngay cả Trương Huyền cũng nhíu mày.

Duy nhất chỉ có Nhược Hoan công tử nghe được nội dung này, sắc mặt vui vẻ, hưng phấn xiết chặt nắm đấm.

Hắn là thi họa sư tứ tinh sư, nội dung sát hạch liên quan nhất định là chiếm tiện nghi.

Trương Huyền ra trận đầu tiên

dtv-ebook.com

- Xem ra tất cả mọi người không rõ lắm. Vậy ta lại giải thích một chút!

Thấy mọi người đầy nghi ngờ, Khang đường chủ mỉm cười:

- Linh trí, nói vậy mọi người đều biết, là bức tranh lục cảnh có khả năng đạt được. Loại cấp bậc như vậy, nhân vật trong bức tranh có thể tự chủ hấp thu linh khí, tồn tại di động ở trên giấy.

- Cái gọi là linh trí bảo tồn, chính là... mở lớp giảng bài cho những người hoặc vật này!

- Giảng bài cho nhân vật ở trong bức tranh?

Nghe được giải thích, tất cả mọi người đều ngẩn người.

Nhân vật ở trong bức tranh, cho dù có linh trí, cũng là linh khí tập trung thành, không có trí tuệ, giảng bài có ích lợi gì? Bọn họ có thể nghe hiểu được sao?

- Các vị đều là danh sư, nên biết, danh sư giảng bài, ẩn chứa sư ngôn thiên bẩm. Nhận được thiên địa tán thành lý luận càng nhiều, thời gian giảng bài, linh khí cũng lại càng thêm nồng đậm!

Khang đường chủ nói.

Mọi người gật đầu.

Danh sư sư ngôn thiên bẩm, có tác dụng tập trung linh khí. Có người nói năm đó, thiên nhân Khổng sư một lời nói ra, linh khí phát động, mỗi lần mở lớp giảng bài, nói là làm ngay, đều có thể từ trong không trung tạo ra một tòa linh sơn.

Không nói Khổng sư, chỉ nói khoảng thời gian trước, Hồng sư, Hồng Thiển tới đây giảng bài, chỉ là danh sư ngũ tinh sơ kỳ của Danh Sư Đường tại Hồng Phong đế quốc, cũng có thể làm được nói tụ linh khí, miệng phun hoa sen, khiến cho người nghe giảng bài, đắm chìm ở dưới linh khí, tu vi không tự chủ tăng trưởng.

Đây là năng lực của danh sư. Chỉ có điều cấp bậc không tốt, hiệu quả phát huy ra yếu hơn nhiều mà thôi.

Hồng Phong đế quốc, một quốc gia phụ thuộc vào Huyễn Vũ đế quốc.

Đế quốc và vương quốc đều chia ra làm các đẳng cấp: phong hào, nhất đẳng, nhị đẳng, không nhập lưu.

Huyễn Vũ là đế quốc nhị đẳng. Hồng Phong lại giống như Thiên Huyền vương quốc, thuộc về trong đế quốc không nhập lưu, cùng Minh Hạ đế quốc, Hoàn Hải đế quốc, liên minh vạn quốc không khác biệt lắm.

Chỉ có điều, loại danh sư cấp bậc như vậy, không có khả năng vĩnh viễn ở lại đế quốc không nhập lưu. Một khi xuất hiện, sẽ bị tổng bộ cho gọi đi, tới Danh Sư Đường cao cấp hơn tiến tu. Hồng Thiển mặc dù bị phái qua, chính bởi vì bản thân cũng muốn đi tới Huyễn Vũ đế quốc.

Mà thông qua thiên tài thi đấu danh sư, không chỉ có thể nhận được phần thưởng hậu hĩnh, quan trọng hơn là có thể tiến vào Huyễn Vũ học viện cao cấp học tập.

- Bức tranh linh trí, tuy rằng không có khả năng sống sót giống như sinh mạng, nhưng có thể tự chủ hấp thu linh khí, bảo tồn thời gian rất lâu. Bọn họ đối với linh khí trong trời đất rất nhạy cảm. Nếu như giảng bài phù hợp đạo lý, sẽ tập trung linh khí, khiến cho thời gian bọn họ bảo tồn dài hơn. Ngược lại, rất dễ dàng tiêu tan! Dựa vào những điều này, có thể kiểm nghiệm năng lực giảng bài của danh sư mạnh hay yếu, không có khả năng dối trá!

Khang đường chủ tiếp tục nói.

- Thì ra là thế!

- Sử dụng loại linh trí này tới phán xét, rất công bằng...

Mọi người lúc này mới rõ ràng, bừng tỉnh.

Linh trí chỉ nhận thức linh khí, không tiếp thu người, bởi vậy càng công bằng hơn.

Trong mỗi người đều có chữ tình. Thích bài giảng của một vị lão sư nào đó, cho dù người khác đều nói rất dở, chỉ cần thích, cũng sẽ không thay đổi. Một người khác nói tốt, ngược lại sẽ cảm thấy rất kém cỏi.

Bản khắc phiến diện, không có cách nào sửa đổi.

Dù sao, ngoại trừ thiên nhân Khổng sư, danh sư lại lợi hại mấy, cũng không thể khiến cho tất cả mọi người tin tưởng và nghe theo, sùng bái.

Tùy tiện tìm học sinh đi học, Nhược Hoan công tử, Phó Tiếu Trần thuộc về thiên tài nổi danh ở Vạn Quốc Thành, danh tiếng lớn, người hâm mộ nhiều, khẳng định dễ dàng lấy được tín nhiệm hơn, cũng lại có vẻ không công bằng.

Mà loại linh trí này, không có suy nghĩ của mình, cũng sẽ không bởi vì danh tiếng lớn mà khuất phục, cũng sẽ không bởi vì các loại tính toán, chịu ảnh hưởng. Chỉ nhìn giảng bài đưa tới sóng linh khí dao động, công bằng chính trực nhất.

- Ừ!

Trương Huyền cũng hiểu được, gật đầu.

Linh trí là bức tranh lục cảnh mới xuất hiện, chỉ có phản ứng đối với linh khí, cái khác cũng vô dụng. Sư ngôn thiên bẩm cũng không có bất kỳ hiệu quả nào.

Cho dù là thi họa sư chính thức, trừ phi là chủ nhân của bức tranh, bằng không, nói nhiều hơn nữa hiệu quả cũng không lớn.

- Nếu mọi người hiểu rõ quy tắc, vậy liền bắt đầu thi đấu. Vân trưởng lão, lần này lại làm phiền ngươi!

Thấy tất cả mọi người dưới đài đã rõ ràng, lại không có dị nghị, Khang đường chủ mỉm cười, nói.

- Yên tâm đi!

Một lão già từ trong đám người đi ra.

- Ta đã đoán được là Vân trưởng lão!

- Vân trưởng lão là Danh Sư Đường, một thư họa sư tứ tinh đỉnh phong duy nhất. Sát hạch linh trí bảo tồn tất nhiên phải do hắn ra tay, rất có quyền uy! Quan trọng hơn... bức Quần Điểu Cao Tường đồ này của hắn là tác phẩm Đại Tông Sư ngũ tinh lưu lại, thích hợp nhất cho lần sát hạch này!

- Bức tranh này lại là bảo bối của Vân trưởng lão, đều không lấy ra. Ta đã sớm nghe, nhưng chưa từng thấy qua. Lần này xem như là có thể mở rộng tầm mắt!

- Đúng vậy, tác phẩm lục cảnh do Đại Tông Sư ngũ tinh lưu lại, quả thật hiếm thấy. Toàn bộ liên minh vạn quốc, đều tìm không ra bức thứ hai!

- Không nhất định. Ta nghe nói bức tranh ở Giám Bảo các, có thể sánh ngang với nó. Chỉ tiếc, đồ ở chỗ kia, muốn xem được, càng không dễ dàng...

...

Thấy lão già này, phía dưới hạ giọng nói.

Vân trưởng lão tu luyện chức nghiệp trợ giúp, giống như Nhược Hoan công tử, cũng là thư họa sư, hơn nữa, cấp bậc nếu so với người sau càng cao hơn nhiều, đạt tới tứ tinh đỉnh phong.

Loại thư họa sư cấp bậc như vậy, cho dù không có thêm thân phận danh sư, ở Vạn Quốc Thành, cũng được cho là đứng đầu.

- Nhận đường chủ nhờ vả, cửa này do ta sát hạch!

Không để ý tới tiếng bàn luận của mọi người, Vân trưởng lão đi tới trước mặt mọi người, nhìn về phía đám người Trương Huyền, cổ tay run lên. Bức vẽ cuộn tròn xuất hiện ở trong lòng bàn tay hắn:

- Bức Quần Điểu Cao Tường đồ này là do thư họa lão sư của ta ban tặng.

Phần phật!

Trong lúc đang nói, bức vẽ được mở ra. Một đám chim từ trong đó bay, rong ruổi bay lượn, kêu to vang vọng chín tầng trời.

Những con chim này giống như thật sự, không giống hóa linh, chỉ có một hình thái đơn thuần, mà là thoát khỏi tranh vẽ, bay ra đủ ba thước, qua hai phút, lúc này mới rơi xuống, một lần nữa trở về.

- Nhân vật trong tác phẩm linh trí cảnh có thể tự chủ hấp thu linh khí bốn phía, di chuyển ở trên bức tranh, chỉ có điều, có thời gian hạn chế, hai phút dĩ nhiên là dài nhất! Thông qua giảng bài, ai có thể khiến cho thời gian bọn chúng lưu lại trên không trung càng dài, ai có được vị trí đứng đầu!

Vân trưởng lão nói ra yêu cầu, nhìn quanh một vòng.

- Được rồi, cuộc thi đấu bắt đầu! Ai tới trước?

- Điều này...

Mọi người nhìn nhau.

Tuy rằng bọn họ đối với bức tranh có hiểu biết, nhưng giảng bài khiến cho linh trí tồn tại ở không trung, lại chưa từng trải qua, không có bất kỳ kinh nghiệm nào có thể tham khảo.

- Trương sư, nếu không... ngươi tới đi. Liên tục đứng đầu hai cửa ải, nói vậy giảng bài cũng không đơn giản. Không bằng để cho chúng ta học tập một chút!

Bước lên trước, Nhược Hoan công tử đột nhiên ngừng lại, xoay người lại, mỉm cười.

Trước đó, đối thủ lớn nhất trong lòng hắn là Phó Tiếu Trần. Mà bây giờ, đã biến thành vị trước mắt này.

- Ta? Được!

Trương Huyền gật đầu.

- Mỗi lần đều là người cuối cùng lên sân khấu, tham khảo kinh nghiệm của người khác. Lần này sẽ không phải cũng muốn từ chối... Ngươi nói cái gì... Được? Ngươi muốn lên?

Vốn tưởng rằng người này sẽ giống như ở cửa thứ nhất, trực tiếp từ chối, hắn cũng đã tìm xong từ ngữ. Mới nói phân nửa, nghe rõ lời của đối phương, Nhược Hoan công tử vội vàng ngừng lại, cảm giác hình như đánh một quyền vào trong không khí, buồn bực suy nghĩ muốn nôn ra máu.

Linh trí bảo tồn, nhiều danh sư cũng chưa từng nghe qua hạng mục so tài cổ quái như vậy, không phải nên suy nghĩ nhiều một chút giống như ở cửa thứ nhất, xem người khác sát hạch thế nào sẽ xuất thủ sao?

Thế nào lại trực tiếp đáp ứng?

Ra bài cũng quá không theo lẽ thường!

- Vân trưởng lão, vậy ta đến đi!

Không để ý tới biểu tình của người này, Trương Huyền bước lên trước.

Những lần so tài ban đầu, hắn không biết, muốn xem thử một chút người khác xử lý như thế nào. Liên tục hai cửa ải hắn đều là người cuối cùng. Lại làm như vậy nữa, hắn thật sự cũng có chút ngượng ngùng.

Nếu lần này quy định đều hiểu rõ. Người đầu và người cuối cùng, thật ra cũng không có khác biệt quá nhiều.

- Ngươi?

Nhìn thấy được người này, khóe miệng Vân trưởng lão co rút một cái.

Sát hạch vừa rồi, hắn nhìn thấy, con hắc mã này không biết từ cái góc nào tới, cửa thứ nhất lại giết chết Ngô trưởng lão, cửa thứ hai Bạch trưởng lão thiếu chút nữa thì chết... Nhắc tới cửa ải, hắn sợ ai nhất, nhất định là người này.

Thật không biết lại sẽ làm ra trò thiêu thân gì nữa.

Chỉ có điều, nếu hắn muốn làm người đầu tiên, bản thân cũng không thể cự tuyệt, không thể làm gì khác hơn là gật đầu:

- Đợi ta kích hoạt bức tranh, khiến cho chim chóc bay lên, ngươi trực tiếp giảng bài. Nội dung tự xác định. Chỉ cần có thể dẫn động linh khí là được. Đến lúc đó sẽ theo thời gian kiên trì dài hay ngắn để sắp xếp thứ tự. Có thể được thứ hạng thứ mấy, lại xem nội dung ngươi giảng bài, có thể tập trung linh khí hay không!

- Ừ!

Trương Huyền gật đầu.

Quy tắc đơn giản, không khó lý giải.

- Được, bắt đầu đi!

Thấy hắn lý giải, Vân trưởng lão không nói thừa, bàn tay nhẹ nhàng phất một cái ở trên bức tranh.

Oong!

Đám chim chóc trước đó lại bay vút ra.

Không hổ danh là bức tranh linh trí cảnh, chim chóc hấp thu linh khí bay lượn, sáng ngời chói mắt, khiến người ta có thẩm mỹ khác thường.

- Nếu đây là bức tranh, ta lại nói một chút về bức tranh!

Có chút do dự, Trương Huyền đưa ra quyết định.

Chỉ cần giảng bài, có thể dẫn động linh khí là được. Đây là bức tranh, vậy nói vẽ tranh như thế nào, không có gì lại rầu rĩ.

- Vẽ tranh, không chỉ cần lục thực, quan trọng hơn chính là phải dung nhập tình cảm, mới có thể làm cho tác phẩm có linh hồn...

Tinh thần thoáng động, bức tranh thiên đạo từng chỉnh lý trước đó hiện lên ở trước mắt. Căn cứ vào lý giải, hắn thong thả giảng giải.

Thời điểm ở Thiên Huyền vương quốc, hắn chỉnh lý qua bức tranh Lục Trầm đại sư gia thu thập, sau lại từng trải Thiên Vũ vương quốc, Hồng Hải Thành lớn như vậy, trong sách thu thập được, những sách liên quan tới kỹ xảo vẽ tranh, cũng có không ít.

Sau khi chỉnh lý lại những quyển sách này, lý giải đối với bức tranh, cho dù Vân trưởng lão tứ tinh đỉnh phong, sợ rằng đều còn xa mới bằng được.

Nếu không như vậy, làm sao có thể tùy tiện viết một cái tên, kiến say rượu một mộng cảm thấy của Giám Bảo các, trực tiếp đạt được thất cảnh? Cho dù có Thiên Đạo Đồ Thư Quán biết chỗ thiếu hụt, không có bản lĩnh vẽ tranh nhất định, cũng không thể nào làm được.

Âm thanh không nhanh, giảng giải cũng rất đơn giản, chỉ có điều lại nhắm thẳng vào đại đạo của bức tranh, từ cạn tới sâu, khiến cho tinh thần người ta thoáng bị chấn động. Chỉ có điều nói đều là những thứ căn bản nhất, nghe không cao thâm như vậy.

- Không nghĩ tới vị Trương sư này lý giải đối với bức tranh, cũng đạt tới trình độ như vậy!

Nghe một hồi, trên mặt Khang đường chủ đầy kinh ngạc.

Vốn tưởng rằng vị Trương sư này biết dùng sư ngôn thiên bẩm, truyền thụ kỹ xảo tu luyện, không nghĩ tới lại nói về bức tranh, cũng sâu sắc như vậy, tuyên truyền giác ngộ.

Xem ra hắn không chỉ lý giải sâu sắc đối với tu vi, công pháp, đối với bức tranh cũng không kém chút nào.

Không hổ danh là danh sư ngay cả hắn cũng có thể mê hoặc, lợi hại!

- Bức tranh linh trí, yêu cầu đối với linh khí cực cao. Cho dù là danh sư ngũ tinh nói tụ linh khí, miệng phun hoa sen, cũng sẽ không duy trì quá lâu.

Đang xúc động, chỉ thấy Tô sư nhìn lại:

- Khang đường chủ, lấy ánh mắt của ngươi, Trương sư có thể kiên trì mấy phút?

Ngươi trả chim cho ta!

dtv-ebook.com

Linh trí, do thư họa sư giao cho linh tính, hấp thu linh khí thiên địa thoát khỏi bức tranh.

Bởi vì không phải có sinh mạng, đối với linh khí càng mẫn cảm, yêu cầu cũng lại càng cao. Linh khí bình thường, muốn khiến cho nó duy trì lâu dài, gần như không khả năng. Đừng nói là danh sư nhị tinh, tam tinh, cho dù ngũ tinh nói tụ linh khí, muốn khiến cho nó dừng lại thêm một khoảng thời gian, cũng rất khó.

Chính là nguyên nhân như vậy, sát hạch này cũng không dễ dàng như trong tưởng tượng vậy. Nếu không, không có khả năng nhiều danh sư như vậy, đều không hiểu rõ tình hình.

Theo Tô sư thấy, vị Trương Huyền này tuy rằng ở trên thư họa cũng có ít thiên phú, nhưng dù sao chỉ là thi họa sư tam tinh (sát hạch ở Thiên Vũ vương quốc), truyền thụ đạo lý cũng đều là cơ sở trong cơ sở. Muốn tập trung đầy đủ linh khí, khiến cho linh trí kiên trì thêm một khoảng thời gian, sợ rằng không quá dễ dàng.

- Nếu như hắn giảng giải tu luyện, đại khái chừng năm, mười phút. Dù sao, Vân trưởng lão cũng chỉ có thể duy trì mười ba phút!

Có chút do dự, Khang đường chủ nói.

Xác định nội dung sát hạch, để cho Vân trưởng lão đặc biệt thử qua, đường đường là danh sư tứ tinh, chỉ có thể duy trì mười ba phút.

Vị Trương Huyền này, giảng giải tu luyện, có thể khiến cho hắn cũng trúng chiêu, vượt qua thành tích này không khó.

Chỉ có điều, năm, mười phút là đỉnh điểm.

Dù sao, nội dung giảng giải càng cơ sở, linh khí có khả năng dẫn động cũng lại càng nhỏ.

- Hiện tại nói là bức tranh... Hơn nữa còn cơ sở như thế, chắc hẳn duy trì tám phút cũng khó khăn!

- Đúng vậy!

Tô sư gật đầu.

Hai người bọn họ mặc dù không có chức nghiệp thư họa, nhưng cũng xem qua không ít sách có liên quan, biết người thanh niên này giảng giải chính là thứ cơ sở nhất, hơn nữa sóng linh khí xung quanh dao động không rõ ràng. Muốn duy trì thời gian dài hơn, có khả năng không lớn.

- Chỉ là tám phút, muốn lấy vị trí đứng đầu rất khó. Nhược Hoan công tử, thi họa sư tứ tinh sư, hơn nữa là danh sư tứ tinh, giảng bài, tuyệt đối có thể quá mười phút!

Lăng sư không nhịn được nói chen vào.

Hai người đồng thời gật đầu.

Quân Nhược Hoan, quen thuộc linh trí, lại là danh sư, duy trì mười phút không khó. Trương sư nếu như chỉ có tám phút nói, đừng nói đầu tiên, thứ hai cũng không quá dễ dàng.

- Mau nhìn, linh trí hình như đã bắt đầu lắc lư, sắp tiêu tan!

Mọi người đồng loạt nhìn lại, quả nhiên thấy lúc này rất nhiều chim chóc từ trên bức tranh hiện lên, tiếng kêu càng lúc càng nhỏ. Thân thể mỗi một con không ngừng lắc lư, hình như bất cứ lúc nào cũng sẽ tắt.

- Lúc này mới hơn ba phút một chút? Thành tích sẽ không kém như vậy chứ?

- Đúng vậy, cho dù không giảng bài, cũng có thể duy trì hai phút. Đây là có chuyện gì?

Tất cả mọi người nhíu mày.

Linh trí ra khỏi bức tranh, cho dù không cần linh khí giảng bài, cũng có thể đợi hơn hai phút đồng hồ. Hiện tại chỉ có hơn ba phút một chút, liền bắt đầu lắc lư... Nói rõ nội dung Trương sư truyền thụ, đối với những linh trí này có tác dụng rất nhỏ, có thể nói cực kỳ bé nhỏ.

- Vị trí đứng đầu, ta lấy chắc!

Mắt Nhược Hoan công tử càng lúc càng sáng.

Nhìn tình huống trước mắt, người này năm phút cũng không kiên trì nổi, không phải đứng thứ sáu cũng không khác biệt lắm. Hai cửa ải trước đó, tuy rằng thành tích của mình kém một chút, nhưng dựa vào cơ hội lần này, hoàn toàn có thể một lần hành động tập kích ngược, thành người đứng thứ nhất!

Phía dưới tới chính là phía dưới tới. Thi đấu danh sư, thi chính là năng lực tổng hợp lại, mà không phải một tâm cảnh cao, thực lực mạnh, là có thể rút được vị trí thứ nhất.

- Xem ra để cho hắn đi lên trước là chuyện tốt... Không có kinh nghiệm, đáng đời bị hại!

Khóe miệng hắn cong lên.

Người này lợi hại hơn nữa, cũng chỉ là từ vương quốc phía dưới đi lên. Linh trí bảo tồn, nhiều danh sư như vậy cũng chưa từng nghe qua. Một người quê mùa, làm biết được?

Xem ra lần sát hạch sau, lại để cho hắn lên trước, khẳng định không lấy được thành tích tốt.

Càng nghĩ hắn càng cao hứng, còn thiếu chút nữa cười ra tiếng.

Phó Tiếu Trần cũng thở phào nhẹ nhõm. Hai cửa ải trước tổng hợp lại, thứ hạng của hắn đứng thứ ba. Lại để cho người này giành được chiến thắng, hắn nhất định sẽ bị đào thải. Nhìn thấy được loại tình huống này, bản thân cũng coi như yên lòng.

- Thật may, không làm ra chuyện gì...

Vân trưởng lão xoa xoa đầu.

Vốn tưởng rằng người này sẽ giống như hai cửa ải trước, làm ra chuyện gì, khiến mình chật vật không chịu nổi... Hiện tại xem ra mình suy nghĩ quá nhiều. Có khả năng hắn ở trên phương diện thư họa, chỉ biết tới căn bản, cái khác cũng không am hiểu...

Trong lòng thả lỏng, đang muốn chờ linh trí biến mất, chỉnh lý lại bức tranh, để cho người kế tiếp xông qua ải. Đột nhiên hắn nhớ tới cái gì, sửng sốt một cái, thân thể cứng đờ.

- Không đúng... Nếu như sắp tiêu tan, chắc hẳn không duy trì được mấy hơi thở, thế nào vẫn còn? Hơn nữa những linh trí này tuy rằng lắc lư kịch liệt, nhưng không có dấu hiệu tán loạn...

Linh trí bình thường, một khi bắt đầu lắc lư, rất nhanh sẽ tiêu tan, cũng lại chỉ mấy giây mà thôi. Thế nào này cũng đã lắc hai, ba phút, vẫn còn tiếp tục?

- Không thích hợp! Nhìn thế nào không giống như là tán loạn, lại có cảm giác càng lắc càng kiên cố?

- Thật đúng là...

Hắn phát hiện ra điểm không thích hợp, những người khác cũng đã nhìn ra.

Vừa rồi linh trí xuất hiện, bọn họ đều cẩn thận quan sát. Một khi lắc lư, linh khí thật vất vả tập trung, sẽ phân giải, không duy trì được bao lâu.

Nhưng thứ trước mắt này, dựa theo Trương sư giảng bài, lắc lư giống như chổi lông gà, chim bình thường, sợ rằng cũng sẽ rụng lông đầy đất. Thứ do một đoàn linh khí tạo thành, không những không có tản ra, còn có xu thế càng lúc càng cô đọng lại hơn nữa...

Những linh trí khác lắc lư, là muốn tản ra. Thứ trước mặt này lại thật giống như càng lắc càng dễ chịu...

Chuyện ra sao?

- Không đúng...

Chân mặt nhăn thành đống, thấy lại qua mấy phút, mắt thấy lại muốn phá cửa lớn mười phút, linh trí lắc lư, không những không có nghiền nát, trái lại càng lúc càng tiên diễm, giống như là chân chính đang sống. Vân trưởng lão nhớ tới cái gì, đồng tử co lại:

- Chẳng lẽ là...

- Điều này... Không có khả năng!

Hắn khẽ kêu lên một tiếng, ngay sau đó vẻ mặt phát điên.

- Vân trưởng lão đây là trách?

- Sẽ không phải trưởng lão nào sát hạch tiểu tử này đều như vậy chứ?

Nhìn thấy được Vân trưởng lão luôn luôn trầm ổn, lại giống như hai vị trưởng lão Ngô, Bạch, cũng giống như trúng gió, khóe miệng tất cả mọi người giật một cái.

Hai người sát hạch trước đó đều nôn ra máu trọng thương. Hiện tại vị này lại cái dạng này... Là tiểu tử này có cổ quái, hay có chuyện gì xảy ra sao?

- Vân trưởng lão!

Khang đường chủ không nhịn được đi lên phía trước, vỗ vai hắn:

- Thế nào?

- Không có gì... Chỉ là nghĩ đến một chuyện không thể tin được...

Vân trưởng lão khôi phục lại, nói.

- Chuyện không thể tin được?

Khang đường chủ nhíu mày.

- Ngươi xem...

Vân trưởng lão chỉ về phía linh trí trước mặt Trương Huyền:

- Cái linh trí này vừa rồi liền bắt đầu lắc lư, hiện tại đã gần mười phút, không những không có tán loạn, trái lại càng lúc càng ngưng thực...

Khang đường chủ gật đầu.

Mọi người đều thấy được, cũng cảm thấy kỳ quái. Chẳng lẽ điều này có vấn đề gì?

- Nếu như ta không đoán sai, đây không phải là phải tán loạn, mà là...

Môi Vân trưởng lão run rẩy:

- Chân vận kích động, linh trí phá phàm!

- Phá phàm? Ngươi nói là... bức tranh thất cảnh? Tác phẩm đạt được loại cảnh giới này, động vật, thực vật trong bức tranh giống như là sống lại, nắm giữ thần trí của mình, bay lượn đến bên ngoài bức tranh, hồi lâu cũng không sẽ biến mất?

Khang đường chủ sửng sốt.

- Chính là cái này!

Vân trưởng lão gật đầu.

- Không đúng. Linh trí phá phàm ta biết. Cần phải là thư họa sư cấp bậc lục tinh, sửa chữa bức tranh, hoặc vẽ lại bức tranh một lần nữa, mới có thể thành công. Giảng bài... làm sao có thể?

Trợn tròn hai mắt, Khang đường chủ có chút không tin.

Thư họa sư lĩnh ngộ linh trí phá phàm ý cảnh, chỉ cần vẽ tranh, có thể dễ dàng vẽ ra chim chóc, bay lượn trời cao, rong ruổi tận trời.

Có người nói trước đây có một vị thư họa sư lục tinh lợi hại, ở trên tường vẽ một con tiên hạc, phá tường ra, mang theo phá vân rời đi, lưu lại lời đồn đại tiên nhân cưỡi chim bay đi.

Còn có một vị thư họa đại tông sư, bị thú triều tập kích, vẽ ra một con linh thú đỉnh phong, chấn áp khắp nơi, vô số linh thú khiếp sợ đến mức sợ hãi mà bỏ chạy, không dám cùng đối địch.

Bất kỳ nghề nghiệp nào tu luyện tới cảnh giới cao thâm, đều sẽ có năng lực và thủ đoạn quỷ thần khó lường.

Chỉ có điều, các loại này, cần phải ít nhất thư họa sư cấp bậc lục tinh, lập tức vẽ tranh, hoặc ở trên bức tranh ban đầu tăng thêm nét vẽ, lưu lại bút tích... Vẫn chưa từng nghe nói qua, giảng bài cho linh trí, có thể khiến cho nó phá phàm.

- Nội dung Trương sư giảng giải, vô cùng phù hợp với những linh trí này, không chỉ khiến cho linh khí tập trung, còn dẫn động sư ngôn thiên bẩm, khiến cho những linh trí này, không tự chủ được tu luyện... Nếu như không đoán sai, những lắc lư này, hẳn là loại trừ linh khí không thực trước đó, khiến cho lực lượng càng ngưng thực, cũng chính là... hóa hư thành thật!

Vân trưởng lão nói.

- Hóa hư thành thật? Điều này... làm sao có thể?

Khang đường chủ bị dọa cho giật mình, thiếu chút nữa thì lập tức ngã sấp xuống.

Thật hay giả vậy?

Giảng bài khiến linh trí lấy hư hóa thực, linh trí phá phàm... Thế nào cảm giác giống như là đang nghe thiên thư?

- Ta cũng không thể tin được. Nhưng ngoại trừ loại tình huống này, thật sự không có cách nào giải thích!

Vân trưởng lão nói.

Cho dù đoán được, cũng không thể tin được, lúc này mới thất thố như vậy.

- Nếu như là sự thật, vẽ tranh khiến cho linh trí hiện lên, bức vẽ cuộn tròn là nơi ở của linh trí, còn có thể trở về. Loại giảng bài này, khiến cho nó phá phàm... linh trí còn có thể trở lại trên bức tranh hay không?

Đột nhiên, Khang đường chủ nghĩ đến một vấn đề.

Tiên nhân cưỡi hạc đi, linh trí từ trong bức vẽ cuộn sinh ra, cho dù phá phàm, lúc nghỉ ngơi, vẫn sẽ trở lại trong bức tranh. Thứ trước mắt này, nghe giảng bài lột xác, giống như lục bình không có rễ không, một khi thật sự ngưng tụ thành hình, hóa hư thành thật, sẽ đi nơi nào?

Nếu như vẫn bay, bay trước mấy tháng, không trở về đến bức tranh, thành tích này của hắn lại phải tính như thế nào? Cũng không thể để cho mọi người một mực chờ xem!

- A? Nguy rồi, đừng để cho hắn tiếp tục giảng bài...

Thoáng sửng sốt một chút, Vân trưởng lão nhớ tới cái gì, vội vàng la lên. Tiếng la còn chưa có kết thúc, chỉ thấy rất nhiều chim chóc từ trong bức tranh trước mắt bay ra, dừng lắc lư, đột nhiên, cùng kêu lên một tiếng ngân dài.

Kỷ kỷ kỷ kỷ! Chiêm chiếp chiêm chiếp!

Âm thanh dễ nghe, tràn ngập đại sảnh, giống như thật sự có một đám chim bay tới, chơi đùa kêu to, cho người ta một loại hưởng thụ khác thường.

Trước đó chim chóc thoạt nhìn có chút hư ảo, lúc này cũng giống như nhận được lột xác, lông chim càng ngưng thực, móng vuốt, miệng càng vừa dày vừa nặng, giống như hoàn toàn sống lại.

Vù!

Tiếng kêu qua đi, những chim chóc này đồng thời vỗ cánh, bay vút lên trời cao, trực tiếp phóng về phía xa, bay ra khỏi đại điện, biến mất khỏi tầm mắt của mọi người.

Nhìn thấy được những chim chóc này bay đi, cùng với một cuộn giấy trắng trơ trụi còn lại trên mặt bàn, Vân trưởng lão sững sờ ở tại chỗ, thân thể thoáng lảo đảo một cái.

Đây chính là bức tranh vô thượng do lão sư hắn lưu lại, hắn quý trọng chưa bao giờ lấy ra cho người khác xem. Thậm chí bằng hữu tốt nhất, cũng khó gặp.

Vốn tưởng rằng chỉ là thi thử một chút, đơn giản đến cực điểm. Ai biết... những linh trí này tự nhiên bay đi!

Em gái ngươi!

Linh trí bay đi, cần tờ giấy trắng này có tác dụng cái rắm?

Vừa thở phào nhẹ nhõm cảm thấy đối phương không gây chuyện. Kết quả lại xảy ra chuyện như thế... Người này rốt cuộc là tới thi đấu tuyển chọn, hay qua quấy rối vậy?

Lắc người một cái đi tới trước mặt Trương Huyền, khóe mắt Vân trưởng lão, hận không thể bóp chết kẻ đứng trước mắt này.

- Chim của ta! Ngươi trả lại chim cho ta...

Vẽ lại bức đó là được

dtv-ebook.com

"Chim" của ta?

Trả "chim"?

Trong phòng có danh sư, còn không có ý thức được những con chim này một đi không trở lại, còn tưởng rằng Vân trưởng lão có ám chỉ gì khác, đồng loạt nhìn trong quần hắn một chút, ớn lạnh một hồi.

Dường như... Trương sư chỉ có giảng bài, với “chim” của ngươi có quan hệ cái lông gì?

Hơn nữa, hình như nó vẫn còn!

Đường đường là danh sư tứ tinh, ở trước mặt mọi người, còn hỏi người khác đòi "chim". Thực sự... Quá mất mặt!

Không ít nữ danh sư, sắc mặt càng ửng đỏ, đầy xấu hổ... Vân trưởng lão nghiên cứu bức tranh, nổi bật không tầm thường, phong độ phiêu dật, thoạt nhìn rất nghiêm túc, rất tiêu sái. Không nghĩ tới còn là một lão già không biết xấu hổ!

- Không đúng, Vân trưởng lão nói có thể là những con chim vừa rồi!

Có người kịp phản ứng.

- Ừ?

Tất cả mọi người đều sửng sốt.

- Những chim con chim này, hình như nghe Trương sư giảng bài, giống như trở nên sống lại, rời khỏi rào cản của bức vẽ... bay đi!

Người này nói ra phát hiện của mình một lần.

- Bay đi? Bức Quần Điểu Cao Tường đồ này do chim chóc hình thành, đáng giá tiền nhất, có giá trị nhất cũng chính là những chim chóc ẩn chứa linh trí. Một khi bay đi... vậy chỉ còn lại giấy trắng...

- Đúng vậy, chính vì vậy, Vân trưởng lão mới phát điên! Đây chính là tác phẩm thư họa có chứa linh trí, vô giá...

- Coi như bảo bối sinh mạng, biến thành giấy trắng... Đổi lại thành ai cũng sẽ điên!

...

Nghe được giải thích, lúc này mới hiểu được chuyện gì xảy ra, mọi người đưa mắt nhìn nhau, khóe miệng của mỗi một người giật loạn.

Bên cạnh tường, Ngô trưởng lão, Bạch trưởng lão cũng liếc mắt nhìn nhau, sắc mặt nhăn nhó.

Bọn họ chỉ là bị thương, điều dưỡng một chút cũng tốt. Bức tranh này lại là của quý của Vân trưởng lão, bị trực tiếp làm cho hỏng. Hắn không lập tức xé nát người này đã coi như là không tệ...

- Giảng bài linh trí phá phàm, bay đi...

Mới vừa rồi còn đầy đắc ý, cảm thấy được vị trí đứng đầu rất đơn giản, hiện tại Nhược Hoan công tử hiếm thấy khóc ầm lên.

Trước đó âm thầm suy tính một hồi, hắn giảng bài, tuyệt đối có thể khiến cho linh trí sống sót quá mười phút. Nhưng người này... trực tiếp khiến cho linh trí bay đi, lại không trở lại...

Có cần ác như vậy hay không?

Ngươi chơi như vậy, bảo người khác thi đấu thế nào? Cứ làm như vậy, sẽ không có bằng hữu...

- Khụ khụ, Vân trưởng lão bình tĩnh, bình tĩnh...

Thấy người bằng hữu lâu năm này luôn luôn trầm ổn, hình như sắp muốn giết người, Tô trưởng lão vội vàng tiến lên khuyên can.

- Bình tĩnh? Bình tĩnh cái rắm ! Đây chính là bức tranh ân sư lưu lại cho ta, còn trông cậy mỗi ngày nghiên cứu, có thể đột phá thi họa sư sư tứ tinh... Hiện tại thành cái dạng này, bảo ta đột phá như thế nào?

Cúi đầu nhìn về phía tờ giấy trắng trên mặt bàn, Vân trưởng lão nghiến răng nghiến lợi.

Ai nói chính là một lần sát hạch, vô cùng đơn giản?

Ngươi đi ra, xem ta đánh chết ngươi không...

Đang buồn bực phát điên, lại nghe người thanh niên đối diện, giọng thoáng hiện ra vẻ nghi ngờ vang lên:

- Ta còn chưa có giảng bải xong, những con chim kia đã bị ngươi làm cho sợ bay đi... Còn tính thời gian cho ta thế nào?

Thật ra không chỉ Vân trưởng lão tức giận, Trương Huyền cũng có chút buồn bực.

Lão gì này cũng quá không đáng tin cậy!

Hắn truyền thụ thiên đạo thi họa, giúp những linh trí tập trung lực lượng. Dựa theo đạo lý, hoàn toàn lột xác hoàn thành, có thể tùy ý bay lượn, muốn ở lại bao lâu, là có thể ở lại bấy lâu, ai biết... Còn không có kết thúc, người này rống to một tiếng, khiến mình dừng lại, chim chóc khiếp sợ đến mức đều bay đi.

Lúc này thì hay rồi, thiên đạo mặc cho chim bay, cũng không biết bay đến đâu rồi. Tính thành tích thế nào?

Nếu chẳng may bởi vậy mà thua, chịu thiệt quá lớn!

Dù sao cũng bỏ ra không ít cố gắng...

- Còn tính thời gian... Quần Điểu Cao Tường đồ cũng bị mất, tính thời gian thế nào!

Vân trưởng lão thiếu chút nữa thì phun ra một ngụm máu.

Tính em gái ngươi à!

Hủy đi bảo bối của ta, không những không có một chút hổ thẹn, lại còn nghĩ đến sát hạch của mình... Ngươi là trái tim lớn, hay đầu óc có vấn đề?

- Khụ khụ, Trương sư, ngươi cũng nói ít một câu đi. Quần Điểu Cao Tường đồ chỉ những con chim này mới có giá trị. Giờ bay đi, chẳng khác nào bảo vật bị hủy hoại. Vân trưởng lão... tâm tình không tốt, cũng nên để ý!

Đi tới trước mặt, Khang đường chủ khuyên một câu.

- Bảo vật hủy hoại?

Trương Huyền lắc đầu:

- Nếu bức vẽ còn ở đây, vẽ lại những con chim này là được, có gì phải rầu rĩ!

- Đây chính là tác phẩm lục cảnh, thi họa sư ngũ tinh mới có khả năng làm ra... Vạn Quốc Thành chỉ có một phần này. Vẽ lại? Ngươi nói thật dễ dàng!

Nhìn thấy được cơ hội, Nhược Hoan công tử tiến lên quát mắng một câu, ôm quyền nhìn về phía Khang đường chủ, ngôn từ chính nghĩa:

- Lão sư, Quần Điểu Cao Tường đồ đã hủy, chúng ta người phía sau không có cách nào tiếp tục sát hạch, ta xem tỷ thí lần này, không bằng đổi một phương thức...

Đối phương giảng bài, cũng làm cho linh trí phá phàm. Nếu như tiếp tục sát hạch cái này, hắn khẳng định không thắng được. Còn không bằng mượn cơ hội từ chối.

- Ừ, điều này ngược lại cũng đúng... Tác phẩm có thể xuất hiện linh trí, Vạn Quốc Thành chỉ có một phần này. Hiện tại đã hỏng, mấy người các ngươi quả thật không có cách nào lại sát hạch...

Khang đường chủ gật đầu.

Sớm biết như vậy, lại không nên để cho người này sát hạch trước. Lúc này thì hay rồi, thi họa cũng bị mất, người phía sau cũng lại không có cách nào sát hạch được nữa.

Linh trí bảo tồn là phương pháp sát hạch giảng bài tốt nhất. Tạm thời thay đổi, vẫn thật sự không biết có biện pháp gì tốt.

- Thật sự không được, tìm học sinh tới giảng bài, để cho bọn họ bịt kín hai mắt, không biết chúng ta là ai, thậm chí âm thanh cũng không để cho hắn nghe ra, cũng rất công bằng...

Nhược Hoan công tử nói.

- Tạm thời đừng có gấp. Ta và các trưởng lão khác bàn bạc... A? Đây là chuyện gì xảy ra...

Gật đầu, Khang đường chủ xoa xoa mi tâm, đang rầu rĩ xem sẽ tiếp tục tiến hành như thế nào, đột nhiên mắt thoáng nhìn qua, bị dọa cho giật mình.

- Lão sư, ngươi làm sao vậy?

Thấy hắn thất thố như vậy, Nhược Hoan công tử sửng sốt, theo ánh mắt hắn nhìn lại, cũng thiếu chút nữa nhảy lên, chưa tới một hơi, lập tức ngất đi.

Chỉ thấy người thanh niên hắn vừa răn dạy, chẳng biết từ lúc nào đã đi tới trước mặt trang giấy cuộn trắng kia, hai tay mỗi tay cầm một cái bút lông. Quần Điểu Cao Tường đồ trước đó trống không, lúc này, chim cùng lúc cất tiếng hót, giống hệt với lúc trước.

- Những con chim này đều trở về hết rồi sao?

Âm thanh có chút khàn khàn.

- Không phải đã trở về... Mà là... Trương sư vừa vẽ ra!

Cổ họng Phó Tiếu Trần chợt khô khốc.

- Vừa vẽ...

Thân thể Nhược Hoan công tử thoáng lảo đảo một cái.

Đây chính là tác phẩm linh trí cảnh, kiệt tác chỉ thi họa sư Đại Tông Sư ngũ tinh mới có khả năng làm ra... Cầm bút lông lại vẽ ra, thật hay giả vậy?

Quan trọng hơn chính là... Cho dù là ngũ tinh Đại Tông Sư, làm ra một bức tác phẩm như vậy, cũng cần mấy ngày suy nghĩ, mấy tháng tạo hình, tiêu hao hết tất cả tinh huyết... Người này thì hay rồi. Ta còn chưa nói được mấy câu, lại vẽ xong...

Có cần nhanh như vậy hay không?

- Hắn dùng bút pháp gì?

Thật sự không nhịn được, hắn mở miệng hỏi.

Hơn mười lần hít thở lại vẽ một bức tranh. Thủ pháp gì có thể nhanh như vậy?

- Tả Hữu Du Long...

Phó Tiếu Trần nói.

- Thợ thủ công bên đường dùng... Tả Hữu Du Long...

Trước mắt Nhược Hoan công tử tối sầm.

Ngươi nếu dùng kỹ thuật gì cao thâm ngược lại cũng thôi, ta bội phục...

Thợ thủ công bên đường dùng Tả Hữu Du Long tăng số lượng, vẽ ra... tác phẩm lục cảnh... Đại ca, ngươi không phải là thi họa sư tam tinh, là lục tinh thậm chí cấp bậc cao hơn!

Buồn cười nghe được linh trí bảo tồn, hắn cao hứng thiếu chút nữa nhảy dựng lên, cảm thấy thấy đối phương lên trước khẳng định thất bại...

Sớm biết rằng là thư họa sư lợi hại như vậy, đánh chết cũng không giả vờ!

- Được rồi, Vân trưởng lão. Bức tranh của ngươi ta vẽ một lần nữa cho ngươi. Dường như... cũng không phải quá khó khăn!

Một lần nữa thu hồi bút lông, mực nước vào chiếc nhẫn trữ vật, Trương Huyền thản nhiên nói.

Nhìn thấy được Vân trưởng lão vừa hô vừa gào, hắn còn tưởng rằng chuyện gì lớn. Không phải một bức tranh sao? Chim chóc bay, vẽ lại một bức thì xong rồi. Có cần phải sợ lớn trách nhỏ như vậy sao?

- Điều này...

Vội vàng đi tới trước mặt, Vân trưởng lão cúi đầu nhìn về phía tranh vẽ trước mắt.

Nhìn một hồi, môi hắn run rẩy, nhìn về phía người thanh niên trước mắt giống như là nhìn thấy quái vật.

Tranh vẽ này, hoàn toàn giống hệt với tranh vẽ của hắn trước kia, không sai chút nào. Nếu không phải nét mực còn chưa hoàn toàn khô, hắn thật

sự nghi ngờ, có phải tất cả những chuyện trước đó đều là nằm mơ hay không.

Chỉ nhìn một hồi, là có thể vẽ ra. Không chỉ hình vẽ giống hệt, ngay cả sử dụng mực bao nhiêu, phân bố như thế nào, cũng không sai chút nào, ý cảnh cũng hoàn toàn tương đồng...

Làm sao làm được?

Phải biết rằng, mỗi một thi họa gia đều có lĩnh ngộ của mình. Vẽ tác phẩm của người khác, thông thường đều sẽ có phong cách của mình ở bên trong, rất khó làm được giống nhau như đúc. Bức tranh trước mắt này, không chỉ bút mực nặng nhẹ tương đồng, ngay cả ý cảnh cũng không nhìn ra được giả... Loại thủ đoạn này dĩ nhiên nghịch thiên.

Cho dù thư họa sư lục tinh cũng làm không được!

Thật ra, tình hình của Trương Huyền hiện tại, mô phỏng còn có thể. Bảo hắn thật sự vẽ tranh, cũng lại miễn cưỡng làm ra tác phẩm linh trí mà thôi. Muốn đạt được ý cảnh trong Quần Điểu Cao Tường đồ, vẫn là không đủ lực.

Dù sao, thi họa thiên đạo tuy rằng học không ít, năng lực thật sự, chỉ có đỉnh phong tứ tinh, ngũ tinh sơ kỳ.

Mặc dù có thể làm ra giống nhau như đúc, chính là công hiệu của mắt Minh Lý.

Mắt Minh Lý có thể nhìn thấy được biến hóa rất nhỏ nhìn bằng mắt thường không được. Vừa rồi lúc đối phương lấy bức tranh vẽ ra, hắn cẩn thận quan sát, chỗ rất nhỏ một lần nữa hoàn nguyên, cũng lại trở nên vô cùng đơn giản.

Nếu như không phải mô phỏng lại, để cho hắn đơn thuần vẽ tranh, sợ rằng thật sự rất khó hoàn thành.

Chỉ có điều, Vân trưởng lão không biết những điều này, lại càng thêm kinh ngạc, bội phục sát đất.

- Như thế nào?

Khang đường chủ đi tới trước mặt.

- Giống hệt với trước đó, có thể tiến hành sát hạch phía sau...

Từ trong khiếp sợ khôi phục lại, Vân trưởng lão nuốt nước miếng nói.

- Vân trưởng lão nói không thành vấn đề, Trương sư đã sát hạch xong, các ngươi tiếp tục!

Thở phào nhẹ nhõm, Khang đường chủ nhìn về phía mọi người.

Nếu Quần Điểu Cao Tường đồ đã khôi phục, cũng không cần lại lăn qua lăn lại, đi thay đổi quy tắc.

-...

Nhược Hoan công tử khóc không ra nước mắt.

Náo loạn nửa ngày, vẫn chỉ là vô dụng. Sớm biết vậy, tại sao phải chạy qua nói thừa...

Lòng tràn đầy phiền muộn, kiên trì sát hạch. Kết quả, bởi vì vấn đề tâm cảnh, phát huy thất thường, chỉ kiên trì được mười phút khiến linh trí tán loạn.

Sau đó, đám người Phó Tiếu Trần, Phùng Mạc Sinh đều thi nhau sát hạch.

Không nghĩ tới lần này Lạc Khê một tiếng cất lên khiến ai nấy đều kinh ngạc, tự nhiên kiên trì mười hai phút, so thành tích cao hơn với Nhược Hoan công tử.

- Được rồi, ta tuyên bố thành tích cuối cùng. Trương sư, thông qua giảng bài, khiến cho linh trí bay ra... Đến bây giờ cũng chưa trở lại, đạt được vị trí đứng đầu, sẽ không có người có ý kiến chứ?

Tất cả thi xong, Khang đường chủ nhìn quanh một vòng.

- Không có ý kiến...

Khóe miệng mọi người giật một cái. Giảng bài tất cả linh trí bay đi, còn tiện tay mô phỏng ra tác phẩm lục cảnh... Hắn không phải là người đứng đầu, ai dám xưng là người đứng đầu?

- Tốt lắm, thứ hai là Lạc Khê, thứ ba Nhược Hoan, thứ tư Phó Tiếu Trần, thứ năm Phùng Mạc Sinh, thứ sáu Đỗ Hổ...

Tuyên bố xong thành tích, Khang đường chủ tiếp tục nói:

- Hiện tại tiến hành cửa sát hạch thứ tư, lý giải đối với tu vi!

Hồng Liên Cửu kiếm

dtv-ebook.com

- Danh sư, sẽ có lý giải sâu sắc đối với tu vi, có khả năng xuất khẩu thành thơ, chỉ điểm chỗ thiếu hụt. Bằng không, cái gọi là giảng bài, giảng giải, đều là luận binh trên giấy!

- Có thể nhìn thấu bản chất tu luyện, nhanh chóng tu luyện, quan trọng nhất, không thể kém hơn so giáo dục người! Bởi vậy, ta và tất cả trưởng lão đặc biệt bàn bạc qua. Cửa sát hạch này cũng sẽ không bảo thủ không chịu thay đổi, mà là chuyên môn thiết kế ra một bộ võ kỹ mới. Đến lúc đó, sẽ cho các vị thời gian một nén hương học tập. Có thể hiểu được bao nhiêu lại lý giải bấy nhiêu. Sau đó tiến hành sát hạch, xác định thành tích!

- Yên tâm, bộ võ kỹ này, chưa bao giờ xuất hiện qua, không cần lo lắng sớm lộ đề.

Nhìn quanh một vòng, Khang đường chủ mỉm cười.

- Tiết đề, đường chủ nói đùa. Danh sư sát hạch, rất chú ý công bằng. Bằng không, một khi điều tra ra, huỷ bỏ tư cách, làm sao có thể có người biết rõ còn cố vi phạm!

- Cho dù không công bằng, Nhược Hoan công tử là học sinh của đường chủ, đối với hắn cũng sẽ có lợi... Dường như, lần này bị đả kích sắp không được rồi!

- Đúng vậy, ngươi xem hắn trước đó, đứng đầu bốn công tử lớn, hăng hái. Mà bây giờ, bổ nhào giống như con gà trống bại trận. Cũng thật khó cho hắn...

- Đúng, Khang đường chủ, rốt cuộc võ kỹ gì? Nếu như là đơn giản, dựa theo thiên phú của bọn họ, sử dụng thời gian không đến một nén hương lại lĩnh ngộ được cảnh giới tiểu thành, còn thi đấu thế nào?

Nghe được quy tắc so tài, có người không nhịn được mở miệng.

Võ kỹ chia ra làm năm đẳng cấp, theo thứ tự là: Nhập môn, tinh thông, tiểu thành, đại thành, viên mãn như ý.

Nhập môn, là chỉ mới vừa lý giải đối với võ kỹ, có thể miễn cưỡng sử dụng ra.

Tinh thông, tăng lên một cấp bậc, có thể phát huy ra lực lượng, nhưng ở trên vận chuyển không thông thạo.

Về phần tiểu thành, đã coi như là hiểu rất nhiều đối với võ kỹ, có thể sử dụng trở thành tuyệt chiêu bảo toàn tính mạng.

Phải biết rằng phần lớn võ giả, cũng tu luyện chỉ võ kỹ tới loại cảnh giới này mà thôi.

Về phần phía sau đại thành, viên mãn như ý, không ở trên một chiêu số, ngấm dần trong thời gian hơn mười năm, căn bản không có khả năng làm được.

Nếu như võ kỹ này đơn giản, thời gian một nén hương lại tu luyện tới tiểu thành, trình độ mọi người đều tương đồng, rất khó xác định được thắng bại.

- Tiểu thành?

Biết lo lắng của mọi người, Khang đường chủ mỉm cười:

- Nếu như các vị biết bộ võ kỹ này, là do ai thiết kế, khẳng định cũng sẽ không nói như vậy!

- Ai thiết kế?

- Chẳng lẽ là... Hồng trưởng lão?

- Hồng trưởng lão, được xưng, người nghiên cứu thấu triệt nhất đối với võ kỹ trong Danh Sư Đường vạn quốc. Năm mươi năm qua, võ kỹ hắn sáng lập ra, không tới ba mươi, cũng chí ít là hai mươi bảy, hai mươi tám bộ!

- Đúng vậy, ta tu luyện Đại Trọng Huyễn Ảnh quyền, Vô Ba Liên Hoàn chưởng, đều là do hắn sáng tạo ra!

- Ai nói không phải. Ta cũng có ba bộ võ kỹ, xuất phát từ giáo trình của hắn...

- Chỉ là... mười năm gần đây, Hồng trưởng lão không phải vẫn luôn bế quan sao? Xuất quan lúc nào vậy?

- Ta cũng không biết. Chỉ có điều, nếu quả thật là hắn ra tay sáng tạo ra võ kỹ, đừng nói là tiểu thành, thời gian ngắn như vậy, có thể đạt được nhập môn, cũng khó khăn!

...

Nghe được đường chủ nói, mọi người nhớ tới một nhân vật truyền kỳ, không nhịn được bàn luận ra.

- Không sai. Sáng tạo ra bộ võ kỹ này, chính là Hồng trưởng lão!

Khang đường chủ khẽ cười, đưa ra đáp án:

- Hồng trưởng lão, mười năm tới vẫn bế quan, chính là vì bộ võ kỹ này. Cuối cùng ở mấy ngày hôm trước, hoàn toàn sáng tạo ra! Mười năm miệt mài một kiếm, đủ thấy độ khó. Trải qua ta và các trưởng lão khác đánh giá, dĩ nhiên đạt tới cấp bậc linh cấp trung phẩm đỉnh phong!

- Võ kỹ linh cấp trung phẩm đỉnh phong?

- Lợi hại!

Mọi người hít vào một hơi khí lạnh.

Loại võ kỹ cấp bậc như vậy, cho dù cường giả Hóa Phàm tứ trọng đỉnh phong, muốn hoàn toàn lĩnh ngộ cũng khó khăn, càng chưa nói những người tham dự tuyển chọn.

- Được rồi. Nên nói ta đều nói xong. Hiện tại liền do Hồng trưởng lão, tự mình tuyên bố quy tắc sát hạch, tự mình sát hạch. Nào, cho mời Hồng trưởng lão!

Khang đường chủ mỉm cười, ngắm nhìn chung quanh một vòng, đột nhiên sửng sốt:

- Ấy, Hồng trưởng lão, đừng đi. Ngươi đây là... đi đâu?

Theo âm thanh, mọi người đồng loạt nhìn lại. Chỉ thấy một lão già, không biết từ lúc nào đã đi đến trước cửa đại điện, còn thiếu một bước sẽ rời khỏi đó.

- Khụ khụ, ta... tùy tiện đi dạo!

Thấy ánh mắt mọi người lấp lánh, lão già vội vàng dừng bước, sắc mặt nhất thời đỏ lên.

- Cửa sát hạch thứ tư lập tức bắt đầu...

Khang đường chủ sốt ruột vội vàng đi tới, kéo hắn quay về.

- Ta...

Sắc mặt Hồng trưởng lão nghẹn đỏ lên:

- Đường chủ, nếu không... vẫn là ngươi tới đi!

Vốn nói lời chắc chắn, sẽ chịu trách nhiệm sát hạch. Vừa rồi nhìn thấy tình cảnh bi thảm của ba vị trưởng lão trước đó, hắn có chút lùi bước.

Tiểu tử kia thật sự quá cổ quái. Nếu thật sự sát hạch hắn, không biết lại gặp phải hiện tượng quái dị gì. Hắn thật sự không muốn uy danh cả đời, bởi vì một hồi so tài mà chôn vùi.

- Như vậy sao được? Bộ võ kỹ này là do ngươi sáng tạo ra, hơn nữa cũng tu luyện tới cảnh giới đại thành. Trừ ngươi ra, ai còn có thể tiến hành sát hạch và kiểm tra đối với bọn họ? Cho dù là ta, cũng làm không được!

Khang đường chủ nói.

Bộ võ kỹ này là do Hồng trưởng lão sáng tạo ra. Bản thân cũng tu luyện đến trình độ đại thành. Trừ hắn có thể sát hạch mọi người ra, còn ai có loại bản lĩnh này?

Chí ít hắn làm không được.

- Ách...

Hồng trưởng lão do dự.

- Yên tâm đi, thời gian một nén hương, là thiên tài lợi hại mấy, cũng không quá nhập môn mà thôi, khẳng định sẽ không xảy ra vấn đề!

Biết hắn lo lắng cái gì, Khang đường chủ truyền âm an ủi.

Trương sư kia quả thật cổ quái. Nhưng võ kỹ thứ này, cũng không phải một thoáng liền được. Hắn không tin chỉ học một nén hương, là có thể đạt đến đại thành, khiến cho Hồng trưởng lão người sáng tạo ra công pháp này, đều kém hơn.

Cho nên, cũng không có gì lại rầu rĩ nữa.

- Được rồi!

Suy nghĩ một chút, cũng cảm thấy lời nói của đối phương có đạo lý, Hồng trưởng lão trở lại trước mặt mọi người.

- Vừa rồi Khang đường chủ nó nội dung sát hạch cùng các ngươi. Bây giờ ta nói kỹ càng tỉ mỉ một chút về quy tắc so tài!

- Bộ võ kỹ này, là Hồng Liên Cửu kiếm, là ta quan sát Hồng Liên, mới có linh cảm chợt lóe lên. Quy tắc rất đơn giản. Một lát nữa, ta sẽ nói phương pháp tu luyện kiếm pháp cho các ngươi. Mỗi người đều có thời gian một nén hương quan sát, lĩnh ngộ!

- Sau đó, ta sẽ đích thân kiểm tra tình hình các ngươi lĩnh ngộ. Yên tâm, lĩnh ngộ bộ kiếm pháp này, và lý giải đối với tu vi, có liên quan đến thiên phú, quan hệ cùng tu vi của bản thân không lớn. Chỉ cần đạt được Hóa Phàm cảnh, đều có thể học được, thậm chí thi triển.

- Thời gian sát hạch, cũng không thể sử dụng tu vi, chỉ dựa vào kiếm chiêu so tài, có thể ở trước mặt ta đâm ra ba kiếm, cho dù lĩnh ngộ nhập môn, sáu kiếm là tinh thông. Đạt được chín kiếm, đã nói lên lĩnh ngộ được đến mức độ tiểu thành... Cùng ta ta đánh tới ngoài mười chiêu xem như là đại thành...

Hồng trưởng lão nói chi tiết quy tắc một lần.

Thật ra có chút tương tự với kiểm tra tu vi cửa thứ hai. Chỉ có điều, chỉ có khả năng vận dụng Hồng Liên Cửu kiếm vừa học. Một khi vượt qua phạm vi, quyết định thất bại.

Một nén hương khoảng chừng mười năm phút. Thời gian ngắn như vậy, một bộ võ kỹ muốn xem hết cũng khó khăn, càng chưa nói lĩnh ngộ, đồng thời dùng ra chiến đấu!

Cửa sát hạch này, cẩn thận mà nói, so với ba cửa ải trước cộng lại cũng muốn khó khăn hơn nhiều.

- Vì công bằng, cửa sát hạch này, giống như luận võ trước đó, sẽ ở căn phòng đơn độc tiến hành. Ta hiện tại sẽ đi trước. Các ngươi mỗi một người tiến đến là được...

Nói đến đây, Hồng trưởng lão dừng lại một chút:

- Như vậy đi, trước định ra trình tự cho các ngươi. Đỗ Hổ người đầu tiên. Tiếp theo là Lạc Khê, Phùng Mạc Sinh, Phó Tiếu Trần, Quân Nhược Hoan và Trương sư!

Trương Huyền cổ quái. Trước hết biến hắn thành người sau cùng lại nói sau. Nếu không, là người đầu tiên chạy vào, nếu chẳng may làm ra cục diện gì không có cách nào khống chế, tiếp sau muốn tiếp tục tiến hành cũng khó.

- Được!

Mọi người gật đầu.

- Bắt đầu đi!

Xác định được trình tự, Hồng trưởng lão đi vào gian phòng trước, Đỗ Hổ theo sát.

Thời gian khoảng một nén hương, trên vách tường ánh sáng lóe lên, một hàng con số xuất hiện... Ba!

Không nghĩ tới thời gian ngắn như vậy, Đỗ Hổ lại lĩnh ngộ được cảnh giới nhập môn, ở trước mặt Hồng trưởng lão thi triển ba kiếm.

Không hổ danh là thiên tài được các trưởng lão khác đề cử lên, quả thật không tầm thường.

Phía dưới là Lạc Khê.

Nàng và Đỗ Hổ xem như là thứ hạng thấp nhất trong sáu người, biết không có hy vọng được tuyển chọn, không có áp lực, học rất nhanh. Sau thời gian một nén hương, nàng cũng đạt tới cấp bậc nhập môn, sử dụng ra ba kiếm.

Tiếp theo là Phùng Mạc Sinh. Không hổ danh là học sinh của Phùng trưởng lão, đối với lĩnh ngộ võ kỹ, rõ ràng so với Đỗ Hổ, Lạc Khê từ vương quốc phía dưới tới, càng tốt hơn. Thời gian ngắn ngủi một nén hương, tự nhiên bước qua nhập môn, đạt được tinh thông.

Thi triển ra đủ năm kiếm!

Phó Tiếu Trần cũng không yếu, đồng dạng năm kiếm.

Bốn người qua đi. Mọi người tập trung tất cả ánh mắt vào trên người Nhược Hoan công tử.

Bản thân hắn hay dùng kiếm, hơn nữa tiếng hô lớn nhất, học sinh thân truyền của Khang đường chủ, kỳ vọng lớn hơn nữa.

Tuy rằng ba cửa ải trước bị đả kích quá sức, chỉ có điều, dù sao cũng là đạt được danh sư cấp bậc tứ tinh, tâm cảnh siêu nhiên. Trải qua nửa ngày này, Nhược Hoan công tử dĩ nhiên điều chỉnh xong trạng thái, không khiến cho mọi người thất vọng. Sau một nén hương, một chữ số “sáu” cực lớn lập lòe loá mắt.

Điều này chứng minh, lĩnh ngộ của hắn đối với võ kỹ, ở trong cùng thế hệ là rất xuất sắc.

- Ở trước mặt Hồng trưởng lão thi triển ra sáu kiếm, nói rõ đã lĩnh ngộ võ kỹ được tới tinh thông đỉnh phong, khoảng cách tiểu thành cũng không xa!

- Đúng vậy, thật sự là thiên tài!

- Cũng không biết Trương sư có thể vượt qua cái kỷ lục này hay không!

- Trương sư... Nếu như ta không nhìn nhầm, binh khí hắn am hiểu nhất chắc là thương. Đây là kiếm chiêu, sợ rằng có chút bất lợi!

- Điều này ngược lại cũng đúng...

...

Thấy Nhược Hoan công tử ra khỏi phòng, ánh mắt của mọi người đều tập trung ở trên người hắc mã đột nhiên xuất hiện này.

Trước đó, mọi người đối với hắn cũng không coi trọng. Nhưng liên tục phá kỷ lục trong ba cửa ải, hoàn toàn không chút tranh cãi giành được vị trí đứng đầu, đã có thực lực khiến cho người ta không dám khinh thường.

Chỉ có điều, dù vậy, đối với cửa này, tất cả mọi người vẫn là thái độ hoài nghi.

Dù sao, từ cửa sát hạch thứ nhất, đó có thể thấy được, vị trước mắt này, am hiểu chính là thương pháp. Để cho hắn học tập kiếm pháp, cũng không quá dễ dàng.

Trong những tiếng bàn luận, Trương Huyền đi vào phòng.

Rất nhanh, thời gian một nén hương kết thúc.

- Ừ? Thế nào không có chữ số?

- Đúng vậy, dựa theo tình hình của mấy người khác, hiện tại cũng đã xuất hiện con số. Không quan tâm hắn học được nhập môn, hay tinh thông, đều phải có biểu hiện mới phải?

- Tại sao vậy?

Thời gian kết thúc, trên vách tường không những không có chữ số, trong phòng cũng yên tĩnh có phần quá đáng. Rất nhiều danh sư trong đại điện, đưa mắt nhìn nhau, đều đầy kỳ quái.

Dựa theo tình hình của người này ở mấy cửa ải trước, cho dù cửa này một chiêu đánh bại Hồng trưởng lão, mọi người cũng có thể tiếp nhận. Nhưng... động tĩnh gì cũng không có, ngay cả một chiêu cũng chưa từng biểu hiện... Cái quỷ gì vậy?

Không biết có phải là Hồng trưởng lão mất hứng, giết chết... Người này hay không?

Lại có lẽ là... người này giết chết Hồng trưởng lão?

Rốt cuộc có chuyện gì xảy ra?

Hồng trưởng lão kinh hoàng

dtv-ebook.com

Nhìn thấy được người thanh niên đi tới, khóe miệng Hồng trưởng lão không tự chủ được nhất thời co rút.

Mấy trưởng lão lúc trước trải qua bi thảm, đã sâu tận xương tủy, khiến cho hắn đối với người trước mắt này tràn ngập kiêng kỵ.

- Hồng Liên Cửu kiếm, là do ta tốn vô số tâm huyết sáng tạo ra. Khang đường chủ tu luyện, một nén hương cũng không quá tinh thông mà thôi, cách tiểu thành cũng còn một đoạn. Người này cho dù thiên phú không kém, muốn đạt được tiểu thành cũng gần như không thể nào. Không cần lo lắng...

Trong lòng an ủi mình một câu, lúc này Hồng trưởng lão mới thở phào nhẹ nhõm, chỉ về phía trước:

- Sách trên bàn trước mặt ngươi, chính là phương pháp tu luyện Hồng Liên Cửu kiếm. Hiện tại ngươi có thời gian một nén hương quan sát!

Nói xong hắn cũng không nhiều lời vô ích, đốt nén hương bên cạnh, nhất thời khói tung bay, mùi hương thoang thoảng lan tỏa ra khắp cả phòng.

Trương Huyền đi tới trước bàn, nhẹ nhàng sờ một cái. Đồ Thư Quán đã xuất hiện một quyển sách giống như đúc.

Trên tay hắn giả vờ giả vịt không ngừng lật sách, tinh thần lại chìm đắm trong đầu.

- Hồng Liên Cửu kiếm, do Hồng Tần trưởng lão của Danh Sư Đường Vạn Quốc Thành sáng chế, tổng cộng chín kiếm, chỗ thiếu hụt...

Lật xem hết nội dung, vẻ mặt Trương Huyền cổ quái.

- Nhiều chỗ thiếu hụt thế này? Còn dám nói là kiếm pháp cao minh?

Bộ kiếm pháp trước mắt này tự nhiên đạt tới hơn một trăm chỗ chỗ thiếu hụt. Nhiều chỗ thiếu hụt như vậy, lại còn được xưng là kiếm pháp cao minh... muốn hắn học tập... Thật không biết người này lấy tự tin ở đâu.

Chỉ có điều, suy nghĩ kỹ một chút hắn cũng lại hiểu được. Trước đây hắn nhận được kiếm pháp, võ kỹ, cơ bản đều trải qua không biết bao nhiêu năm truyền thừa, trải qua vô số tiền bối sửa chữa, chỗ thiếu hụt đã ít hơn rất nhiều. Bộ này, vừa sáng tạo ra, thậm chí còn không trải qua thực tiễn, chỗ thiếu hụt nhiều hơn chút, cũng coi như là bình thường.

- Kiếm pháp thiên đạo, dung hợp!

Đầy bất đắc dĩ, tinh thần thoáng động, kiếm pháp thiên đạo và rất nhiều bí tịch kiếm pháp trước đây nhận được, lắc lư kịch liệt, cùng quyển sách này thong thả dung hợp.

Vù!

Một quyển Hồng Liên Cửu kiếm mới xuất hiện ở trước mắt. Hắn vội vàng mở ra.

Rất nhanh, Trương Huyền lắc đầu.

Hắn thu thập kiếm pháp linh phẩm trung kỳ quá ít. Chỉ dựa vào kiếm pháp cơ sở học được trước đây, liền muốn cùng kiếm pháp cao minh như vậy dung hợp, rõ ràng có chút khó khăn.

Thật giống như phân bò cho dù tốt, cũng không thể cùng một dạng với hoàng kim. Bản chất khác nhau, cơ sở kiếm đạo cho dù lại chính xác, muốn hoàn toàn dung hợp với kiếm pháp linh phẩm trung kỳ cũng không có lực nào đáng nói.

- Còn có hơn ba mươi chỗ thiếu hụt...

Sau khi lật xem xong sách sau khi dung hợp, vẻ mặt Trương Huyền buồn bã giống như đưa đám.

Từ khi sống lại đến bây giờ, hắn vẫn tu luyện bí tịch hoàn toàn không có chỗ thiếu hụt. Đối với hắn mà nói đã hình thành... ý thức hoàn mỹ. Cho dù Hồng Trần Đạp Thiên Bộ trước đó có ba chỗ thiếu hụt, hắn cũng nắm mũi tu luyện... Cái kiếm pháp trước mắt này hơn năm mươi chỗ thiếu hụt, thật sự không luyện được!

Điều này lại giống như ăn quen thức ăn ngon của đầu bếp ngũ tinh, bảo hắn ăn quán ở ven đường, khẳng định nắm mũi khó có thể nuốt xuống.

Nhưng... nếu như không tu luyện, lại không có thể thông qua sát hạch, dẫn đến tu luyện thất bại.

Trong lúc nhất thời hắn trăm mối lo toan, không biết nên làm thế nào.

...

Hắn bên này rầu rĩ, Hồng trưởng lão bên kia, sắc mặt lúc đỏ lúc trắng, cảm thấy phổi cũng sắp nổ tung!

Tuy rằng không muốn để cho danh tiếng tích góp cả đời bị chôn vùi bởi vì người này, nhưng cũng không có khả năng cái gì cũng không quản. Đối phương vừa cầm lấy sách, lại lặng lẽ quan sát.

Không nhìn còn tốt, vừa nhìn chỉ cảm thấy muốn lập tức tiến lên xé nát người này.

Bộ Hồng Liên Cửu kiếm này, là hắn quan sát Hồng Liên sáng tạo ra, tốn tròn mười năm hoàn thiện, tự nhận là một trong những võ kỹ hay nhất của Vạn Quốc Thành, hoàn toàn có thể lưu danh bách thế, tên lưu lại nghìn năm. Người này thì hay rồi. Vừa lấy được lại tùy tiện lật loạn, căn bản không có ý thật sự xem kỹ.

Điều này ngược lại cũng thôi. Xem một hồi nhíu mày, một hồi lộ ra vẻ mặt ưu sầu là cái quỷ gì?

Xem ra thật giống như người gặp phải phân, bất cứ lúc nào cũng sẽ nhổ ra...

Trời ạ!

Lẽ nào ta sáng lập ra công pháp lại khiến cho ngươi buồn nôn như thế? Khiến cho ngươi buồn nôn?

Tức giận, râu mép thổi bay, Hồng trưởng lão sắp bùng nổ.

Hắn từng nghĩ đối phương sẽ không tu luyện, cũng nghĩ tới thiên phú tuyệt vời, thời gian một nén hương, lại tu luyện tới viên mãn như ý. Nhưng có lẽ nằm mơ cũng không nghĩ tới, người này không tu luyện ngược lại cũng thôi, còn làm ra biểu tình buồn nôn muốn nôn...

Võ kỹ của ta đây chính là cấp bậc linh phẩm trung kỳ đỉnh phong, tuyệt chiêu ngay cả Khang đường chủ và tất cả trưởng lão cũng khen không dứt miệng... Ngươi đây là có ý gì?

Đang cảm thấy giận dữ, lại thấy người thanh niên đối diện thật sự không nhịn được, hai mắt nhắm lại, hàm răng cắn xuống, biểu tình tráng sĩ một đi không trở lại:

- Thôi đi, chết thì chết. Cùng lắm thì tu luyện xong sau này cũng không cần nữa là được!

- Ngươi!

Hồng trưởng lão không thể tiếp tục kìm chế được, trực tiếp nổ tung, bước lên tới trước mặt:

- Trương sư, ngươi nói vậy là có ý gì?

Đang định bắt đầu tu luyện, chỉ thấy lão già nổi giận đùng đùng đi tới trước mặt, Trương Huyền không hiểu nguyên nhân, nghi ngờ liếc mắt thoáng nhìn:

- Thế nào?

- Ta sáng lập ra kiếm pháp khiến cho ngươi buồn nôn?

Hồng trưởng lão hoàn toàn không có chút giữ lại, trực tiếp chất vấn.

- Thật ra cũng không hoàn toàn là buồn nôn. Mà là... chỗ lệch lạc thiếu sót quá nhiều, thật sự không muốn tu luyện...

Trương Huyền lắc đầu.

- Ngươi...

Hồng trưởng lão chỉ cảm thấy da đầu nổ tung, toàn thân cũng sắp phát điên rồi.

Người khác hỏi như vậy, cho dù lại chán ghét, tất nhiên cũng chiếu cố mặt mũi, phủ nhận một chút, thuận tiện lại trái lương tâm khen ngợi vài câu...

Mà người này, tự nhiên trực tiếp không biết xấu hổ thừa nhận!

Không hoàn toàn là buồn nôn... Nói rõ đã đủ buồn nôn!

Còn chỗ lệch lạc thiếu sót quá nhiều... Nhiều em gái ngươi à!

Ngươi biết ta vì bộ võ kỹ này, hao phí bao nhiêu tâm huyết không? Mười năm không ngừng không ngủ, vốn tưởng rằng một khi ra tay thiên hạ biết tới... Kết quả tới một câu, chỗ thiếu sót quá nhiều...

- Không biết kiếm pháp của ta có chỗ nào có chỗ thiếu sót?

Hừ lạnh một tiếng, Hồng trưởng lão mạnh mẽ áp chế sự phẫn nộ của mình, rất sợ một khi kích động trực tiếp ra tay lập tức quật chết người này.

- Muốn bảo ta chỉ điểm? Cũng tốt, vậy ta lại chỉ điểm cho ngươi một chút! Nhìn kỹ, thời gian của ta có hạn, chỉ nói một lần.

Trương Huyền gật đầu, chắp hai tay ở sau lưng, chậm rãi đi:

- Trước tiên là nói về kiếm thứ nhất trong chín kiếm của ngươi: Hồng Liên Hoa Khai, mùi lay động cửu châu! Chiêu này tổng cộng chín chín tám mươi mốt biến hóa, kiếm quang gào thét, sáng ngời chói mắt, uy lực quả thật không tầm thường. Chỉ có điều... kiếm từ bên hông đâm ra, chân khí chạy vào hoàn cốc, vọng trường, bản thân cũng có chút đè nén, còn muốn phát huy ra uy lực cực lớn, gần như không có khả năng! Nếu như lúc này, ta có một binh khí, cho dù không phải là trường kiếm, chỉ là một gậy gỗ bình thường, công kích hối hải huyệt của ngươi, ngươi phải chống đỡ như thế nào?

- Công kích hối hải huyệt?

Hồng trưởng lão vốn có nổi giận đùng đùng, nghe nói như thế, trong đầu bổ sung kiếm chiêu và công kích của hoa sen nở, đột nhiên thoáng cái cứng đờ.

Hồng Liên Hoa Khai, hoa nở thế thịnh.

Chiêu này rực rỡ loá mắt, lấy kiếm khí cuồng bạo, đối với người tiến hành công kích, thoạt nhìn rất cường đại, lại có chỗ thiếu hụt trí mạng. Hối hải huyệt chính là một chỗ trọng yếu nhất. Đừng nói gậy gỗ, cho dù ngón tay đụng vào, toàn bộ kiếm chiêu lúc đó đều sẽ liệt, lại không có nửa phần uy lực.

Sự thiếu sót này hắn cũng không phát hiện ra, đối phương chỉ nhìn sách một hồi liền tìm được?

- Không đúng. Cho dù ngươi biết hối hải huyệt của ta chân khí khó có thể bảo vệ, lại như thế nào? Kiếm chiêu thoáng cái trôi qua. Chờ ngươi phát hiện, ta đã đâm ra chí ít năm kiếm. Ngươi nên chống đỡ như thế nào?

Hồng trưởng lão đột nhiên bực bội nói.

Bất kể kiếm pháp hay công pháp, chỉ cần vận chuyển, lại khẳng định có chỗ sơ hở, có chỗ thiếu hụt, không thể nào làm được hoàn mỹ không sứt mẻ. Chiêu Hồng Liên Hoa Khai này, cho dù hối hải huyệt là chỗ sơ hở lớn nhất lại như thế nào? Một kiếm đánh ra, khí tức ngang dọc. Muốn ở trong kiếm quang tìm được chút vấn đề này, gần như không có khả năng.

- Đâm ra năm kiếm? Ngươi sai. Nếu như ngay từ lúc đầu, ta tiến chân trái lên ba bước, trước đâm hồng hải, xoay người lại đâm lạc kiều, bước nghiêng ba bước đâm phù giang... Đâm chơi ba chỗ huyệt vị này xong, lại đâm hối biển, không biết ngươi còn có thể trốn hay không?

Trương Huyền thản nhiên nói.

- Đâm hồng hải, kiếm phong của ta cắt lên, lui về phía sau một bước. Đâm lạc kiều, ta nhanh chóng trở về phòng thủ, chân khí tấn công gián đoạn, không có cách nào phát huy kiếm khí. Đâm phù giang, hối biển tất nhiên trống trải... Ngươi, ngươi...

Trong đầu thôi diễn chiêu số của đối phương, Hồng trưởng lão vừa mới bắt đầu còn xem thường, một lát sau, sắc mặt trở nên trắng bệch, toàn thân không ngừng run rẩy.

Nếu quả thật là chiến đấu, dựa theo phương vị này liên tục ba kiếm, chiêu Hồng Liên Hoa Khai này tuyệt đối lập tức tan tác, không chỉ không có cách nào đả thương người, còn có thể bởi vì bị chân khí cắn trả, bị trọng thương!

Chỉ là đâm ba phương hướng vị trí bình thường, ngay cả chân khí cũng không dùng ra, hắn sẽ bởi vì vấn đề kiếm pháp bị tổn thương...

Điều này...

- Đây chỉ là một chiêu. Chiêu thứ hai của ngươi Hồng Liên Diệu Thế, càng là sai lầm chồng chất. Đối mặt chiêu này, ta thậm chí có thể không cần binh khí, trực tiếp co thân trùng kích trung cung, đánh nhược hải.

Ngươi tất nhiên lui về phía sau... Tiếp đó không cần phải nói, cũng vô cùng đơn giản!

Trương Huyền tiếp tục nói.

Biết chỗ thiếu hụt, kết hợp tri thức, nghĩ biện pháp phá giải cũng lại trở nên hết sức dễ dàng và đơn giản.

- Ta...

Hồng trưởng lão lui về phía sau một bước.

Chiêu thứ hai, Hồng Liên Diệu Thế, một kiếm ngang trời, khí tức như biển, là chiêu số đánh xa, thoạt nhìn đẹp mắt, trên thực tế gần người không có cách nào phòng ngự, thuộc về tình hình khoảng cách trung bình. Mà lúc này, chỉ cần gần người công kích trung cung và nhược hải, chân khí của hắn tất nhiên hỗn loạn, kiếm chiêu lập tức bị phá!

Phá chiêu thứ nhất, đối phương đâm liền bốn phương hướng vị trí, hắn lại tan tác. Cái này, chỉ cần hai chiêu hắn sẽ trở nên ngay cả đề phòng cũng không kịp!

Tại sao vậy?

Lẽ nào kiếm pháp hắn sáng lập ra, thật sự không chịu nổi một đòn như thế?

- Không đúng... Ta một kiếm ngang trời, ngươi làm sao có thể kịp làm ra nhiều động tác và chiêu số như vậy?

Lại cân nhắc một chút, lông mày nâng lên.

Đối phương nói, đều là lý luận. Bình thường chiến đấu, tốc độ kiếm pháp của hắn nhanh như vậy, đối phương làm sao có thể có thời gian, liên tục công kích nhiều lần?

- Không có thời gian?

Trương Huyền lắc đầu:

- Ngươi xem kỹ!

Thân thể thoáng lắc một cái, toàn thân lập tức hóa thành huyễn ảnh, trong thời gian nháy mắt đã đi qua ba phương hướng vị trí, đồng thời khép ngón tay làm kiếm, liên tục điểm về phía trước ba lần. Vị trí điểm giống hệt với trong miệng hắn nói.

- Điều này...

Nhìn thấy được chiêu này, thân thể Hồng trưởng lão nhất thời co rút, thiếu chút nữa ngã sấp xuống.

Tốc độ, công kích của đối phương, đều không chê vào đâu được. Nếu như vừa rồi hắn xuất ra kiếm chiêu, đối phương thi triển ra cái này, hai bên giao chiến... Trong nháy mắt, hắn sẽ bị đánh bại, không có bất kỳ năng lực phản kháng nào!

Trừ khi... buông tha kiếm chiêu, lấy thực lực tuyệt đối nghiền ép, bằng không, chỉ dựa vào kiếm thuật, sẽ bị bại rất thảm, thậm chí trực tiếp bị thương.

Mồ hôi lạnh trong nháy mắt từ sau lưng chảy xuống.

Sáng tạo ra nhiều bộ võ kỹ, vốn tưởng rằng chiêu này vừa ra, vô địch trong Vạn Quốc Thành. Không nghĩ tới mười năm khổ luyện... tự nhiên không chịu được một đòn như thế!

- Xin hỏi Trương sư... vậy chiêu này của ta, có thể có phương pháp hoàn thiện hay không?

Hồng trưởng lão liền ôm quyền, làm lễ học sinh.

Bỏ quyền

dtv-ebook.com

Bên này thảo luận kiếm chiêu, người bên ngoài đã sốt ruột đến xoay quanh.

- Khang đường chủ, Trương sư cũng tiến vào gần một canh giờ, bây giờ còn chưa đi ra. Sẽ không phải... Hồng trưởng lão dưới cơn nóng giận, bị giết chết chứ?

Tô sư lộ vẻ mặt sốt ruột.

Từ khi Trương Huyền tiến vào phòng đến bây giờ, đã gần một canh giờ, không chỉ không đi ra, trên vách tường ngay cả nửa chữ cũng không có xuất hiện. Tình huống cụ thể thế nào, hắn hoàn toàn không biết gì cả. Không chỉ hắn sốt ruột, bên trong đại sảnh tất cả mọi người đều không hiểu ra sao.

- Không cần lo lắng. Cho dù huyên náo đến mức không vui, chỉ cần động thủ, sẽ thi triển chiêu số... Đến bây giờ một con số cũng không có, nói rõ không ai làm như vậy...

An ủi một câu, Khang đường chủ cũng nhăn mày lại, trong mắt đầy vẻ không giải thích được.

Cho dù Trương Huyền không hiểu quy củ làm loạn, Hồng trưởng lão sẽ không làm vậy! Người sống một, hai trăm tuổi, làm sao có thể bởi vì một chút chuyện nhỏ, trước mặt nhiều người như vậy ra tay đối với người đường đường là danh sư!

Lại nói, chỉ cần ra tay, tất nhiên biểu hiện chữ số. Hiện tại động tĩnh gì cũng không có, thật giống như hai người vào phòng liền ngủ say. Rốt cuộc có chuyện gì xảy ra?

- Đường chủ, nếu không... ngươi vào xem thử đi!

Lăng sư cũng nhìn qua.

Cứ chờ như vậy cũng không phải là biện pháp. Vào xem, cũng có thể biết rốt cuộc có chuyện gì xảy ra.

- Được!

Có chút do dự, Khang đường chủ gật đầu:

- Các ngươi ở chỗ này chờ, một mình ta tiến vào trong. Cho dù xuất hiện chuyện gì, cũng dễ giải quyết!

Tô sư, Lăng sư lên tiếng. Khang đường chủ hít sâu một hơi, đang định đẩy cửa đi vào, chỉ thấy cửa phòng trước mắt "két" một tiếng, Trương Huyền và Hồng trưởng lão sóng vai đi ra.

Hai người y quan chỉnh tề, khuôn mặt tươi cười, nhìn bộ dạng không có bất kỳ không thoải mái nào.

Tất cả mọi người đưa mắt nhìn nhau.

Náo loạn nửa ngày, hai ngươi không đánh nhau à! Nếu không đánh nhau, làm gì không ra? Để cho chúng ta nhiều người chờ đợi như vậy?

Ba người Ngô trưởng lão, Bạch trưởng lão, Vân trưởng lão cũng nhìn nhau, trong mắt cả đều không giải thích được.

Dựa theo kinh nghiệm của bọn họ, vốn tưởng rằng cho dù không đánh nổi, Hồng trưởng lão cũng sẽ chật vật không chịu nổi. Không nghĩ tới hai người vừa nói vừa cười, hoàn toàn không có chút không vui nào.

Chẳng lẽ vị Trương sư này đổi tính?

Làm cho bọn họ bị thảm như vậy, nhưng ở chỗ Hồng trưởng lão lại đổi tính... Ba người đều biểu thị nghi ngờ vô cùng.

- Hồng trưởng lão, các ngươi đây là...

Khang đường chủ cũng kỳ quái nhìn qua.

- A, không có việc gì!

Hồng trưởng lão lắc đầu, quay đầu lại nhìn về phía người thanh niên bên cạnh, đến bây giờ trong lòng vẫn không nhịn được chấn động và bội phục.

Vốn tưởng rằng người này chỉ nhìn ra được chỗ thiếu hụt trong hai chiêu, thông qua một hồi nói chuyện vừa rồi, hắn mới hiểu được, lý giải của đối phương đối với tu vi, đã đạt được trình độ lớn như biển, tùy tiện chỉ điểm, cũng làm cho người ta hưởng thụ không hết. Hồng Liên Cửu kiếm hắn tự cho là niềm kiêu ngạo, ở dưới phân tích của đối phương, sơ hở trăm chỗ, khắp nơi đều là chỗ sơ hở!

Ở trước mặt cường giả cùng cấp bậc sử dụng uy phong lẫm liệt, hiệu quả không tệ. Một khi gặp phải cao thủ thật sự lợi hại, tuyệt đối trong nháy mắt lập tức bị phá, căn bản không chống đỡ được!

Thật sự muốn sử dụng loại tuyệt chiêu này cùng người khác khiêu chiến, sợ rằng đối thủ chuyện gì cũng không có, hắn lại bởi vì cắn trả, giết chết mình trước.

Sáng tạo ra võ kỹ cá biệt chỉnh mình chết... Truyền đi, chắc hắn sẽ làm cho tất cả mọi người cười đến rụng răng. Một đời uy danh, tan theo nước chảy.

Biết điểm ấy, khiêm tốn thỉnh giáo gần một canh giờ, thông qua đối phương chỉ điểm, lĩnh ngộ đối với bộ kiếm pháp này càng nhiều hơn, thu được lợi ích cực lớn. Nếu như lại để cho hắn sửa chữa, có thể bảo đảm, không bao lâu, nhất định có thể sáng tạo ra tuyệt chiêu càng hoàn mỹ, càng phù hợp hơn.

- Không có việc gì? Vậy... tuyển chọn có kết quả sao?

Thấy hắn không muốn nhiều lời, Khang đường chủ không thể làm gì khác hơn là chuyển tới đầu đề tuyển chọn.

- Có kết quả, ta hiện tại lại tuyên bố!

Hồng trưởng lão gật đầu, mỉm cười:

- Trải qua ta vừa rồi sát hạch, thành tích của bọn họ ở cửa thứ tư đã đi ra. Lạc Khê, Đỗ Hổ ngăn cản ba kiếm, đều là đứng thứ năm. Phùng Mạc Sinh, Phó Tiếu Trần đều là năm kiếm, cùng đứng thứ ba. Quân Nhược Hoan sáu kiếm, là thứ hai. Đứng đầu là... Trương sư!

- Trương sư đứng đầu?

- Lại là hắn đứng đầu? Bọn họ không phải không giao đấu sao?

Nghe được kết quả này, tất cả mọi người đều sửng sốt, đầy kỳ quái.

Đám người Quân Nhược Hoan trước mặt, thành tích lưu lại ở trên tường, rõ như ban ngày. Nhưng vị Trương sư này, một chiêu cũng không có xuất hiện, thế nào lại đứng đầu?

- Ta không phục!

Nhược Hoan công tử bước lên trước. Nếu như so kiếm, phía trên xuất hiện chữ số vượt xa hắn, hắn cũng nhận. Nhưng ngay cả so tài cũng không so tài, lại xác định đứng đầu, khó tránh khỏi có phần không công bằng!

Thật giống như bài thi đạt được 99 điểm. Nếu như đối phương thi 100 điểm, thua thì thua. Nhưng... ngay cả cuộc thi cũng chưa từng tham gia, dựa vào gì lại đứng đầu?

- Không phục?

Hồng trưởng lão nhướng mày.

- Không sai. Trong thời gian một nén hương ta lĩnh ngộ Hồng Liên Cửu kiếm đến cảnh giới tinh thông đỉnh phong. Chỉ dựa vào kiếm chiêu, ở trước mặt trưởng lão cứng rắn ngăn cản được hơn sáu kiếm... Ta muốn hỏi một chút, để cho hắn làm đầu tiên, hắn tu luyện đến trình độ nào? Lẽ nào đạt tới tiểu thành?

Nói đến đây, Nhược Hoan công tử quay đầu lại nhìn về phía người thanh niên cách đó không xa, cắn răng một cái:

- Ta không tin ngươi có thể ở trong thời gian một nén hương, lĩnh ngộ bộ võ kỹ này đến tiểu thành... Trừ khi, ngươi hiện tại cùng ta so tài, chỉ sử dụng kiếm pháp, đánh bại ta!

- Đánh bại ngươi?

Trương Huyền lắc đầu:

- Vẫn là thôi đi. Ta không muốn khi dễ người!

- Ta đi!

- Khẩu khí này cũng quá lớn!

Nghe được lời của hắn, mọi người đưa mắt nhìn nhau một hồi.

Bất kể nói thế nào Nhược Hoan công tử cũng là danh sư tứ tinh, nhân vật siêu cường Hóa Phàm tứ trọng sơ kỳ, hơn nữa am hiểu sử dụng kiếm. Mở miệng muốn so tài, người này lại còn nói... không muốn khi dễ người!

Ngươi một kẻ am hiểu sử dụng thương, nói như vậy, thế nào không sợ da trâu thổi rớt răng hàm?

- Ngươi...

Sắc mặt Nhược Hoan công tử cũng lúc đỏ lúc trắng, sắp nổ tung:

- Không cùng ta so tài cũng được. Chỉ cần ngươi thừa nhận, thời gian một nén hương, lĩnh ngộ Hồng Liên Cửu kiếm đến tiểu thành, ta chủ động chịu thua, tuyệt đối không nhiều lời vô ích.

Chỉ cần hắn thừa nhận lĩnh ngộ đến trình độ cao thâm hơn ta, có vinh dự tín nhiệm đối với danh sư, tự nhiên hắn sẽ không tiếp tục dây dưa.

- Tiểu thành...

Trương Huyền lại lắc đầu:

- Hồng Liên Cửu kiếm, ta một chiêu chưa từng luyện. Ngay cả nhập môn cũng chưa tới, làm sao có thể đạt được tiểu thành!

- Không luyện?

Không chỉ Nhược Hoan công tử sửng sốt, ngay cả tất cả mọi người cũng ngẩn người.

Một chiêu không luyện? Vậy dựa vào cái gì đánh giá là đứng đầu?

Tấm màn đen cũng quá lớn!

Đám người Khang đường chủ, Tô sư cũng đều không hiểu ra sao.

Bọn họ và Hồng trưởng lão ở chung nhiều năm, biết tính tình của hắn, luôn luôn công bằng chính trực, không có khả năng làm ra chuyện vì tình riêng thiên vị. Nhưng... Trương sư học chưa từng học, dựa vào cái gì lại quyết định là đứng đầu?

Đây chính là liên quan đến tuyển chọn thi đấu danh sư. Làm như vậy có đúng là có chút đùa quá trớn hay không?

- Lẽ nào... Hồng trưởng lão thu Trương sư làm học sinh? Vì học sinh của mình có thể tham gia thi đấu, cố ý nhường?

- Không đến mức như vậy!

- Nếu không phải như vậy, vì sao hai người đợi ở trong gian phòng một canh giờ, ngay cả tu luyện cũng chưa từng tu luyện, liền trực tiếp tuyên bố đứng đầu?

Đoàn người bàn luận.

Trương sư và Hồng trưởng lão vừa mới bắt đầu không biết, nhưng trong nháy mắt thái độ đại biến. Nếu nói không có quan hệ gì, ai cũng không tin.

- Hồng trưởng lão, đây rốt cuộc có chuyện gì xảy ra?

Thật sự không nhịn được, Khang đường chủ nhìn qua.

Những người khác cũng đồng loạt đưa mắt tập trung qua.

- Thu hắn làm học sinh?

Nghe được mọi người suy đoán, khóe miệng Hồng trưởng lão giật một cái.

Các ngươi thật sự biết tưởng tượng!

Cho dù muốn nhận... cũng phải có bản lĩnh này mới được!

- Các ngươi không cần đoán bậy. Là ta muốn bái Trương sư làm sư, hắn không đồng ý!

Hắn lắc đầu, nói ra lời nói thật.

- Bái hắn... làm sư? Còn không có đồng ý?

- Hồng trưởng lão không phải nói đùa chứ?

Tất cả mọi người há hốc miệng. Toàn bộ đại sảnh xôn xao một hồi.

Hồng trưởng lão được xưng người đứng đầu về công pháp, võ kỹ tại Vạn Quốc Thành, sáng lập ra tuyệt chiêu, không ít danh sư cũng có tu luyện.

Có thể nói... toàn bộ danh sư bên trong đại sảnh, chí ít hơn phân nửa là nửa học sinh của hắn, đối với hắn có nghĩa nửa sư.

Loại nhân vật siêu tuyệt này, lại muốn bái người này làm sư?

Nếu thật sự như vậy, chẳng phải hơn phân nửa người trong toàn bộ đại sảnh, đều là đồ tôn của hắn?

Hơn nữa... mấu chốt nhất chính là... Người này từ chối...

Có nhầm hay không?

- Trương sư thiên tư tuyệt hảo, lý giải đối với tu vi, dĩ nhiên đạt được trình độ cao nhân khó lường, khiến người ta ngưỡng vọng. Chiêu Hồng Liên Cửu kiếm này của ta, hắn tuy rằng không tu luyện, nhưng... lý giải sâu, không ai bằng. Cho dù ta cũng kém xa. Một canh giờ vừa rồi, ta xin chỉ giáo, tự nhận được lợi rất nhiều!

Thần sắc Hồng trưởng lão ngưng trọng nói.

- Học tập?

Mọi người ngươi nhìn tat a nhìn ngươi, tất cả đều cảm thấy đầu óc không hoạt động tốt, bối rối.

Hồng Liên Cửu kiếm không phải là do ngươi tốn thời gian sáng tạo ra, hơn nữa tu luyện tới mức độ đại thành sao? Thỉnh giáo, còn học tập một người chỉ vừa học được trong thời gian một nén hương... Thậm chí còn muốn bái hắn làm sư, được lợi rất nhiều...

Nghe thế nào giống như nói đùa vậy?

Đám người Ngô trưởng lão, Bạch trưởng lão cũng trợn tròn hai mắt.

Vừa mới bắt đầu, thấy hai người bình an đi ra, còn tưởng rằng vị Trương Huyền này không gây ra chuyện gì. Hiện tại xem ra, mình vẫn quá ngây

thơ rồi. Không phải là không gây chuyện, mà là bắt trái tim Hồng trưởng lão làm tù binh, dự định muốn bái sư!

Bọn họ tối đa bị thương. Người này... thật sự muốn bái sư. Danh tiếng và địa vị trước đó, đều muốn tiêu tan thành mây khói.

- Cửa sát hạch này chính là lý giải đối với tu vi, đồng thời xem trong thời gian một nén hương. Nhược Hoan công tử chỉ ở dưới tay ta ra sáu kiếm... Trương sư, lại có thể chỉ điểm cho ta, làm lão sư cho ta... Cho dù không tu luyện, sắp xếp đứng đầu, cũng có thể không có bất cứ vấn đề gì chứ?

Hồng trưởng lão nhìn về phía Quân Nhược Hoan cách đó không xa.

- Điều này...

thân thể Nhược Hoan công tử nhất thời co rút, cảm thấy biểu tình trên mặt muốn khóc.

Lấy địa vị của Hồng trưởng lão, không có khả năng nói dối. Nói cách khác... mười phần là sự thật. Cùng là xem trong thời gian một nén hương, mình chỉ tu luyện tới tinh thông, lại dương dương đắc ý, tự cho mình siêu phàm. Người ta, trực tiếp hoàn toàn lý giải, làm lão sư cho người sáng tạo ra công pháp...

Trời ạ!

Rốt cuộc là quái thai từ nơi nào xuất hiện?

Quá biến thái!

Thảo nào trước đó nói, so tài với hắn là khi dễ... Mình ngay cả Hồng trưởng lão cũng chỉ có thể kiên trì sáu chiêu. Đối mặt một người có thể làm sư phụ của đối phương, nếu thật sự đáp ứng yêu cầu, không phải khi dễ là gì?

- Nếu thành tích đi ra, ta thấy tiếp tục tiến hành vòng khảo sát kế tiếp!

Thấy học sinh của mình bị đả kích dục tiên dục tử, sắp không kiên trì nổi, Khang đường chủ không thể làm gì khác hơn là mở miệng lần nữa, cắt ngang đề tài này.

- Sát hạch kế tiếp cũng là cửa ải tuyển chọn thi đấu cuối cùng, là chỉ điểm chỗ sơ hở chỗ thiếu hụt trong quá trình tu luyện...

Khang đường chủ đang muốn nói tiếp, đột nhiên nghe được một giọng nói vang lên. Lập tức nhìn lại chỉ thấy Trương Huyền.

- Cửa này... ta bỏ quyền!

Chức nghiệp trợ giúp không đủ?

dtv-ebook.com

- Bỏ quyền?

Tất cả mọi người đều nhìn qua.

Liên tục đứng đầu bốn cửa ải, vị Trương Huyền này đã thành hắc mã lớn nhất trong lần chọn lựa thi đấu này, vì sao đến cửa ải cuối cùng, muốn bỏ quyền?

- Bốn cửa ải trước đều đã tham gia. Đây cũng là cửa ải cuối cùng...

Tô sư vội vàng nói.

- A, cái tuyển chọn thi đấu này, lựa chọn hai người xuất sắc đi tham gia thi đấu danh sư. Thành tích ta hiện tại, bất kể là tham gia cửa thứ năm hay không, đều đã là đứng đầu, còn không bằng bỏ quyền, chừa chút cơ hội cho bọn họ!

Trương Huyền thản nhiên nói:

- Nếu không... lại được đứng đầu, cũng không có ý nghĩ gì.

- Lại được đứng đầu không có ý nghĩa?

- Ta ngất. Lời nói này nói ra thật quá đã nghiền.

- Đúng vậy. Chỉ có điều Trương sư nói cũng đúng. Liên tục bốn lần đứng đầu, tích lại 24 điểm. Còn lại Nhược Hoan công tử thành tích tốt nhất, là 18 điểm. Tiếp sau là Phó Tiếu Trần, 15 điểm, Phùng Mạc Sinh 13 điểm, Lạc Khê 10 điểm, Đỗ Hổ 7 điểm. Cho dù cửa này Trương sư bỏ quyền, được một vị trí sau cùng, được một điểm, cộng lại cũng là 25 điểm. Nhược Hoan công tử thứ hai đạt được đứng đầu, thêm 6 điểm nữa, cũng

mới là 24... Quả thật, tham gia cùng không tham gia, đều không quan trọng!

- Cửa ải cuối cùng không cần tham gia cũng có thể được đứng đầu... lợi hại!

...

Nghe được Trương Huyền giới thiệu, mọi người bừng tỉnh hiểu ra.

Đã xác định cục diện chắc chắn thắng, làm gì còn phải tiếp tục tham gia, lãng phí thời gian?

- Điều này...

Khang đường chủ cũng hiểu được. Hắn và đám người Tô sư liếc mắt nhìn nhau, đồng thời cười gượng.

Không hổ danh là Trương sư, quả nhiên khí phách.

Người khác sát hạch mỗi một cửa ải đều dốc toàn lực. Người này chỉ thi bốn cửa ải, lại xác định cục diện chắc chắn thắng...

Giữa người và người, thật sự có chênh lệch lớn.

- Đã như vậy, bỏ quyền thì bỏ quyền!

Liếc mắt nhìn những người khác, thấy bọn họ cũng không muốn cùng loại quái thai này tiếp tục so tài, Khang đường chủ lắc đầu:

- Chỉ có điều, vẫn mong Trương sư tạm thời không cần rời đi. Chờ cửa ải sát hạch cuối cùng này xong, sẽ cùng các ngươi nói tỉ mỉ về chuyện thi đấu danh sư!

- Ừ!

Trương Huyền gật đầu.

Không có hắn tham gia, cửa ải cuối cùng tiến hành rất nhanh. Thời gian không lâu, kết quả đi ra. Không có gì bất ngờ xảy ra, Nhược Hoan công tử đạt được đứng đầu, bắt được danh ngạch thứ hai.

- Được rồi, so tài kết thúc. Hiện tại ta tuyên bố, liên minh vạn quốc có Trương sư, Quân Nhược Hoan đại biểu tham gia thi đấu danh sư...

Sát hạch kết thúc, Khang đường chủ nhìn quanh một vòng, tuyên bố thành tích.

- Đường chủ mong hãy khoan đã!

Còn chưa có nói xong, Phó Tiếu Trần đi lên phía trước:

- Ta không phủ nhận năng lực của Trương sư. Chỉ có điều... nếu như ta nhớ không lầm, tham gia thi đấu danh sư là có yêu cầu thấp nhất, chí ít cần phải là danh sư đã ngoài tam tinh mới có tư cách. Trương sư chỉ là nhị tinh, cấp bậc bày ra đó. Ta sợ hắn thật sự muốn tham gia, ngay cả cửa xét duyệt tư chất thứ nhất cũng không đủ!

Khang đường chủ nhướng mày.

Đối phương nói không sai. Thi đấu danh sư quả thật có yêu cầu cấp bậc, cũng không phải là người nào đều có khả năng tham gia.

Tam tinh chính là tiêu chuẩn thấp nhất.

Nếu như ngay cả cái này cũng chưa tới, lại làm thế nào có thể ở thi đấu trong trổ hết tài năng?

Trương Huyền tuy rằng ở mấy cửa ải vừa rồi biểu hiện rất chói mắt, nhưng cấp bậc chân chính, vẫn chỉ là nhị tinh, cách tiêu chuẩn thấp nhất, còn có một chút khoảng cách.

- Vừa rồi sát hạch, Trương sư đều qua cực kỳ dễ dàng. Đừng nói tam tinh, cho dù trực tiếp xin danh sư tứ tinh, cũng không quá đáng!

Tô sư nói chen vào.

Nhược Hoan công tử là danh sư tứ tinh, ở trước mặt Trương sư không chịu nổi một đòn. Hắn xin một tứ tinh, thì có khó khăn gì?

- Năng lực của Trương sư, xin danh sư tứ tinh quả thật không khó. Thậm chí cũng có thể không cần một lần nữa sát hạch. Nhưng... danh sư tứ tinh yêu cầu thấp nhất là phải có bốn chức nghiệp trợ giúp tu luyện đều đạt được cấp bậc tứ tinh! Điểm ấy... Lại sợ rằng không dễ dàng như vậy!

Phó Tiếu Trần nói.

Ban đầu, vị Trương sư này không xuất hiện, nhất định là hắn và Nhược Hoan công tử tham gia thi đấu. Hiện tại vị trí bị đối phương cướp đi, hắn tất nhiên phải nghĩ biện pháp tranh thủ.

Mà chức nghiệp trợ giúp tu luyện, chính là uy hiếp lớn nhất của vị Trương sư này!

Hắn thấy, cho dù vị trước mắt này có thiên phú danh sư cao, tuổi tác bày ra ở chỗ này, tinh thông một loại, không có khả năng tinh thông mọi thứ!

- Điều này ngược lại cũng đúng...

- Chức nghiệp trợ giúp tu luyện giống như danh sư, cũng cần thời gian chồng chất và học tập mới được...

Mọi người trầm mặc, Tô sư cũng nói không ra lời.

Quả thật.

Thiên phú và thực lực của Trương sư ở trên danh sư, trong mắt mọi người nhìn thấy, không có cách nào cãi lại. Nhưng... muốn trở thành danh sư tứ tinh, không dễ dàng như vậy. Còn cần có chức nghiệp trợ giúp tu luyện.

Cho dù danh sư tam tinh tiêu chuẩn thấp nhất, cũng phải có ba loại chức nghiệp trợ giúp tu luyện đạt được tam tinh. Đây là yêu cầu cơ sở nhất, giống như mức độ tâm cảnh, không đạt được là ngay cả tư chất sát hạch cũng không có.

- Thành tích của Trương sư ở phương diện thi họa, tuyệt đối đạt tới tứ tinh, thậm chí càng cao hơn. Về điểm ấy ta có thể đi nghiệp đoàn thi họa sư xin, không tính là gì cả!

Vân trưởng lão bước lên trước.

Vị này tiện tay có thể mô phỏng ra tác phẩm lục cảnh, đủ để nói rõ ở trên thi họa, thành tựu cao hơn so với hắn. Người như thế, xin một thi họa sư tứ tinh sư, dễ dàng đơn giản.

- Vậy cũng chỉ là một loại mà thôi!

Phó Tiếu Trần nói.

Cho dù xin một thi họa sư ngũ tinh, cũng chỉ là một loại chức nghiệp, chí ít vẫn thiếu hai loại.

Chức nghiệp trợ giúp tu luyện... Cũng không phải dễ dàng học được như vậy. Huống gì còn muốn đạt được thấp nhất tam tinh.

- Trương sư, ngươi lại còn có những chức nghiệp nào khác, đạt tới tam tinh, thậm chí cao hơn?

Khang đường chủ nhìn qua.

- Ta...

Trương Huyền đang muốn nói chuyện, chỉ thấy một vị học đồ vội vã đi tới.

- Đường chủ, Hàn đường chủ Thú Đường cầu kiến!

- Hàn đường chủ? Hắn tới đây làm gì?

Khang đường chủ sửng sốt.

Hàn Trùng đường chủ Thú Đường của Vạn Quốc Thành và hắn bình thường không mấy khi giao lưu. Lúc này đột nhiên chạy tới làm gì?

- Cho mời!

Tuy rằng nghi ngờ, hắn vẫn khoát tay áo.

Thú Đường tuy rằng so với Danh Sư Đường kém hơn một chút, nhưng dù sao cũng là hào hùng một phương, không thể chậm trễ.

- Vâng!

Học đồ lui ra ngoài. Chỉ chốc lát chỉ thấy hai lão già đi nhanh tới. Trương Huyền quay đầu lại nhìn. Đó chính là Hàn đường chủ hắn đã gặp ở dãy núi lớn Ôn Ngôn. Còn có một người khác, lại là Tái các chủ của Giám Bảo các.

- Khang đường chủ, các vị trưởng lão!

Thấy đại sảnh nhiều người như vậy, hai người cũng có chút chấn động kinh ngạc. Chỉ có điều bọn họ đều là người có thân phận, đã thấy nhiều tình cảnh khác nhau, sẽ không quá mức thất lễ, đồng thời ôm quyền.

- Không biết Hàn đường chủ, Tái các chủ thế nào lại có thời gian rảnh rỗi tới Danh Sư Đường làm khách?

Hàn huyên hai câu, Hàn đường chủ nghi ngờ nhìn qua.

- A, thật ra lần này ta qua, là đặc biệt tìm đến Trương sư!

Hàn đường chủ mỉm cười:

- Nghe Tái các chủ nói đến ở đây, lúc này mới chạy tới!

- Trương sư?

Khang đường chủ chớp mắt. Mọi người cũng đồng loạt nhìn qua.

- Tìm ta có chuyện gì?

Trương Huyền cũng có chút kỳ quái.

Hai người tuy rằng nhận thức, cũng chỉ một mặt mà thôi, không sâu đậm quan hệ, tìm mình làm gì?

- A, là như vậy, Trương sư dễ dàng thuần phục yêu thần thú, ta đã báo chuyện này lên tổng bộ, đặc biệt nâng ngươi thành thuần thú sư tứ tinh. Lần này qua, chính là đưa huy hiệu cho ngươi!

Hàn đường chủ cười nói.

Vị Trương Sư trước mắt này, một lời thuần phục yêu thần thú, năng lực ở trên thuần thú đã vượt qua hắn. Sau khi trở về hắn liền xin tổng bộ. Ngày hôm nay nhận được câu trả lời, hắn lại lập tức chạy tới.

Dựa theo tình huống bình thường, thuần thú sư làm chức nghiệp thượng cửu lưu, yêu cầu đối với tu vi rất nghiêm khắc. Muốn trở thành tứ tinh, tu vi ít nhất phải đạt được Hóa Phàm nhị trọng. Đây tuyệt đối tính là một lần đặc biệt.

- Thuần thú sư tứ tinh?

- Trương sư tự nhiên còn là một vị thuần thú sư tứ tinh?

Nghe được Hàn đường chủ nói, mọi người ồ lên.

Vừa nói xong chức nghiệp trợ giúp tu luyện của hắn không đủ, đối phương lại đưa tới một huy hiệu thuần thú sư tứ tinh.

Lại thêm thư họa sư trước đó, dĩ nhiên có hai loại chức nghiệp đầy đủ.

- Cảm ơn...

Không nghĩ tới đối phương còn giúp hắn xin huy hiệu thuần thú sư tứ tinh, Trương Huyền gật đầu. Vừa cầm huy hiệu ở trong tay, lại thấy học đồ vừa đi ra, vội vã đi tới:

- Đường chủ, Trịnh hội trưởng nghiệp đoàn trận pháp sư của Hồng Hải Thành và Mạnh hội trưởng nghiệp đoàn y sư... cầu kiến!

- Mau mời!

Khang đường chủ lại xua tay.

Hai người đi tới trước mặt.

Trận pháp sư, y sư, đều là chức nghiệp đứng đầu thượng cửu lưu. So với thuần thú sư cũng không kém chút nào. Hai vị hội trưởng đồng thời đến đây, khiến cho các danh sư khác cũng đưa mắt nhìn nhau, đầy kỳ quái.

- Không biết hai vị...

Khang đường chủ ôm quyền nghi ngờ xem ra.

- A, không dối gạt Khang đường chủ, lần này ta qua, là tới tìm Trương sư!

Trịnh hội trưởng nói.

- Cũng tìm Trương sư?

Khang đường chủ mắt trợn trừng.

- Đúng vậy!

Trịnh hội trưởng mỉm cười, nhìn về phía Trương Huyền:

- Trương sư, lần trước chỉ đưa cho ngươi huy hiệu chuẩn tứ tinh trận pháp sư. Ngươi đi rồi, ta báo cáo chuyện đó về phía tổng bộ, đã xem là trường hợp đặc biệt, phê chuẩn ngươi làm trận pháp sư tứ tinh!

Ngày đó Trương Huyền sử dụng kiếm, đao, thương, khắc ra Tụ Linh trận ngũ cấp, chính là bởi vì tu vi không đủ, không có cách nào trở thành trận pháp sư tứ tinh chân chính. Hắn liền cho một huy hiệu chuẩn tứ tinh. Sau đó hắn báo cáo chuyện này lên. Mấy ngày hôm trước, hắn cũng nhận được tổng bộ trả lời, đặc biệt đề bạt làm trận pháp sư tứ tinh chính thức!

- Trận pháp sư tứ tinh chính thức?

Mọi người chớp mắt.

Đây cũng là một chức nghiệp tới?

Chấn động kinh ngạc còn chưa có giải thích, đã thấy một lão già khác đi theo, ở một bên cười ôm quyền.

- Không vội, còn có ta!

Lão già này mỉm cười:

- Trương sư có khả năng không biết ta. Tại hạ là Mạnh Kỳ hội trưởng của nghiệp đoàn y sư ở Vạn Quốc Thành!

- Ra mắt Mạnh hội trưởng!

Trương Huyền gật đầu.

- Trương sư xông qua tường nghi vấn khó xử lý ở Thiên Vũ vương quốc, giải quyết cơ tiên thiên không có lực của nhị công chúa. Hàn đường chủ trước đó cũng nói rõ tình hình ngươi trị thương cho bọn họ... Y thuật kinh người, có thể nói là kỳ tích. Bởi vậy, ta cố ý xin về phía tổng bộ, đồng thời nhận được phê chuẩn. Đây là huy hiệu y sư tứ tinh của ngươi!

Mạnh hội trưởng mỉm cười.

Trước đây giải quyết xong tường nghi vấn khó xử lý, có được nghiệp đoàn y sư Vạn Quốc Thành trả lời, đặc biệt cam kết làm trưởng lão của nghiệp đoàn của bọn họ. Cho tới hôm nay, mới nhìn thấy người thật.

Quả nhiên là anh hùng trẻ tuổi, khí chất bất phàm.

- Bốn chức nghiệp...

Nghe được lời nói của Mạnh hội trưởng vào trong tai, mọi người nuốt nước bọt.

Nhất là Phó Tiếu Trần, thiếu chút nữa thì đâm đầu chết.

Vừa nói xong người này bản lĩnh danh sư tuy mạnh, chức nghiệp trợ giúp còn chưa đủ, không có cách nào sát hạch tam tinh, danh sư tứ tinh. Kết quả Hàn đường chủ, Trịnh hội trưởng, Mạnh hội trưởng lại đưa huy hiệu tứ tinh tới. Có cần khoa trương như vậy hay không?

Cho dù đánh vào mặt, cũng không cần nhanh như vậy...

Nước mắt hắn ào ào. Sớm biết rằng đối phương có loại bản lĩnh này, hắn lại không nói nhảm.

Đang âm thầm đau lòng, cảm thấy bị đả kích quá sức, liền nghe được giọng nói của vị Tái các chủ tới trước kia cười ha hả, vang lên:

- Chức nghiệp thượng cửu lưu các ngươi chính là phiền phức, còn cần xin về phía tổng bộ mới có khả năng xác định cấp bậc. Ngươi xem Giám Bảo các chúng ta, lại trực tiếp cho Trương sư giám bảo sư huy hiệu ngũ tinh, căn bản không phiền toái như vậy!

- Còn có chức nghiệp giám bảo sư ngũ tinh?

Phù phù!

Phó Tiếu Trần ngã xuống đất.

Đầm Âm Dương

dtv-ebook.com

- Chức nghiệp thượng cửu lưu, cơ bản sẽ không trao tặng cấp bậc đặc biệt. Có thể có được loại đãi ngộ này, không có chỗ nào mà không phải là đại tài thiên phú tuyệt thế. Vốn tưởng rằng năng lực của Trương sư danh sư, lại đủ kinh tài tuyệt diễm. Không nghĩ tới... Ở trên những chức nghiệp khác, không kém chút nào!

- Đúng vậy, ba loại chức nghiệp thượng cửu lưu đỉnh phong nhất đều được đặc biệt thông qua tứ tinh... Đây cũng không phải là một từ thiên tài, có thể hình dung!

- Quá mạnh mẽ...

Bên trong gian phòng, tất cả mọi người im lặng.

Một loại chức nghiệp lên vượt qua quá nhiều người thường, tối đa nói là thiên tài. Hai loại, lại là yêu nghiệt. Người trước mắt này, tuổi còn trẻ ngược lại cũng thôi, những chức nghiệp khác cũng hoàn toàn không yếu... Thật không biết học thế nào.

Khiến người ta với vừa so tài lại từ ở sâu trong nội tâm sinh ra tuyệt vọng.

- Những chức nghiệp khác đều có thể đặc biệt trao tặng huy hiệu. Danh Sư Đường chúng ta vì sao không được? Biểu hiện của Trương sư, cũng có tư chất này!

Tô sư không nhịn được nói.

- Đúng vậy!

Lăng sư ngay sau đó mở miệng:

- Hiện tại Trương sư có năm loại chức nghiệp vượt quá tứ tinh. Cho dù tu vi của bản thân còn chưa đủ, ta cảm thấy cũng có tư cách nhận được thân phận danh sư tứ tinh!

Danh sư tứ tinh, không chỉ phải có bốn loại chức nghiệp trợ giúp đạt được tứ tinh, còn phải có tu vi Hóa Phàm nhị trọng.

Mặc dù bây giờ tu vi của Trương sư không đủ. Nhưng chức nghiệp thượng cửu lưu khác, đều có thể đặc biệt trao tặng huy hiệu, dựa vào cái gì Danh Sư Đường là tấm gương cho vạn dân, lại không thể?

- Điều này...

Khang đường chủ do dự.

Đúng vậy, những chức nghiệp khác đều có quyết đoán, đặc biệt ban tặng huy hiệu. Danh Sư Đường vì sao không thể?

- Như vậy đi, để ta lập tức xin tổng bộ...

Dừng lại một chút, Khang đường chủ nói.

- Tạm thời không vội. Ta hiện tại có nhiều chức nghiệp trợ giúp như vậy, lại không thể cấp cho thân phận danh sư tứ tinh, cần phải xin về phía tổng bộ, là bởi vì tu vi không đủ sao?

Còn chưa nói dứt lời, chỉ thấy Trương Huyền nghi ngờ hỏi.

- Ừ!

Khang đường chủ gật đầu.

- Nếu phiền toái như vậy, ta trực tiếp đột phá là được. Chút chuyện như vậy, cần phải rầu rĩ sao?

Trương Huyền nói.

- Trực tiếp đột phá? Khụ khụ...

Tô sư, Lăng sư ngẩn người.

Cho dù ngươi là Hóa Phàm nhất trọng Tăng Thọ cảnh đỉnh phong, muốn đột phá đến Nguyên Khí cảnh, cũng không dễ dàng như vậy. Dù sao, cảnh giới này là chuyển hóa chân khí toàn thân thành nguyên khí, lực lượng còn dung hợp tự nhiên.

- Trương sư, đừng có gấp. Đột phá Nguyên Khí cảnh nhất định phải cẩn thận. Nguyên khí phẩm chất càng cao, đối với tu vi sau này càng có giúp đỡ. Ngươi tốt nhất học tập thêm một chút, khống chế càng nhiều tri thức lại nói...

Khang đường chủ khuyên can còn chưa nói dứt lời, đã thấy người thanh niên trước mắt nhướng mày.

Ầm ầm!

Một âm thanh giống như vỏ trứng gà bị nghiền nát từ trong cơ thể vang lên. Rào chán tu luyện trong nháy mắt bị phá tan. Ngay sau đó một khí tức cuồn cuộn từ trên người bay lên.

- Nguyên Khí cảnh...

Thân thể run lên, Khang đường chủ nuốt lời định nói ở trong miệng.

Hắn có thể cảm nhận được rõ ràng, đối phương tự nhiên đột phá thành công...

Người khác đột phá cảnh giới này, đều cần tìm một chỗ tĩnh tu, các loại bảo vệ, các loại điều chỉnh trạng thái... Người này thì hay rồi. Vừa rồi còn nói lại phá cho ngươi xem... Có cần hung ác như vậy hay không?

- Được rồi, không cần rầu rĩ nữa. Ta hiện tại đã là tu vi Nguyên Khí cảnh, phù hợp điều kiện!

Đột phá thành công, Trương Huyền thản nhiên nói.

Thời điểm hắn ở mộ vu hồn, lại gần như có thể đột phá. Vừa rồi ở trong phòng Khang đường chủ, thu thập được thêm nhiều công pháp bí tịch Hóa Phàm nhị trọng như vậy, hình thành công pháp thiên đạo chính xác. Cái gọi là đột phá, chỉ là một ý niệm mà thôi.

Không tính là gì cả.

- Được rồi...

Thấy người này nói đột phá liền đột phá, hoàn toàn không có chút áp lực cửa ải nào, tất cả mọi người trong đại sảnh im lặng một hồi.

Phó Tiếu Trần càng run rẩy, lời gì cũng không nói ra được.

Nghi ngờ chức nghiệp trợ giúp của người ta không đủ, hội trưởng chức nghiệp thượng cửu lưu, tranh nhau trình báo tổng bộ, thay hắn đưa huy hiệu đẳng cấp tới. Cảm thấy tu vi người ta không được... Ngay lập tức đột phá cho ngươi xem thử...

Với người như thế lại không thể nói chuyện. Nếu không vài phút sau liền đánh vào mặt cho ngươi xem. Hơn nữa còn tuyệt đối là đánh đến chết đi sống lại không có cách nào phản bác loại này.

Tất cả đều đầy đủ, còn lại lại đơn giản. Thời gian không lâu, một huy hiệu đại biểu thân phận rơi xuống trong tay Trương Huyền.

Hiện tại, hắn đã là tên xứng với người thực, danh sư tứ tinh thu được tán thành của Danh Sư Đường.

- Trương sư, Nhược Hoan, các ngươi cùng ta qua đây, ta nói với các ngươi cặn kẽ một chút về tình huống thi đấu danh sư lần này!

Tất cả kết thúc, Khang đường chủ bắt chuyện một tiếng.

Rời khỏi đại điện, ba người tới một gian phòng.

- Thi đấu danh sư, hai vị nếu được tuyển chọn ra, khẳng định cũng biết một ít!

Khang đường chủ mở miệng.

- Ừ!

Hai người đồng thời gật đầu.

- Thi đấu danh sư, là Danh Sư Đường ở Huyễn Vũ đế quốc dẫn đầu tổ chức. Nội dung mỗi lần sát hạch, đều không giống nhau. Mười người xếp hạng đứng đầu, không chỉ có thể nhận được phần thưởng linh thạch trung phẩm, còn có cơ hội đi học viện danh sư Hồng Viễn tu luyện!

Khang đường chủ nói.

- Học viện danh sư Hồng Viễn?

Quân Nhược Hoan hít thở dồn dập.

- Ừ!

Khang đường chủ gật đầu.

- Học viện này rất nổi danh sao?

Thấy thần thái kích động của hai người, Trương Huyền có chút nghi ngờ nhìn qua.

- Đâu chỉ nổi danh...

Khang đường chủ cười gượng lắc đầu:

- Học viện danh sư Hồng Viễn, là do Danh Sư Đường của Hồng Viễn đế quốc nhất đẳng liên hợp với hơn một trăm đế quốc nhị đẳng phía dưới thành lập ra, là nơi chuyên môn chọn lựa, bồi dưỡng danh sư, cái nôi của danh sư tứ tinh. Danh sư lục tinh tự mình giảng bài, giải đáp nghi ngờ.

Nếu như ta có thể đi vào trong đó học tập, chẳng khác nào bước lên con đường rộng rãi tiến vào danh sư ngũ tinh! Cơ bản không có gì thay đổi.

- Nơi bồi dưỡng danh sư?

Trương Huyền líu lưỡi.

Hắn ngụy trang Dương Huyền, khiến người ta hiểu lầm là danh sư lục tinh. Trên thực tế, loại danh sư cấp bậc cao này, dài ngắn thế nào, hắn còn chưa thấy qua.

Chỉ có điều, cho dù chưa thấy qua, người đạt được loại cấp bậc như vậy, thực lực mạnh mẽ, không cần suy nghĩ, cũng thấy đáng sợ.

Có thể được người như thế chỉ điểm, bất kể tu vi hay thực lực, đều sẽ nhận được tiến bước giống như bay vọt vậy.

Không nói gì khác, Mặc Hồn Sinh bị nhốt ở trong hoa sen, chỉ là vu hồn sư lục tinh, lại lợi hại như vậy, càng chưa nói loại danh sư cấp bậc này.

- Trước đó, ta chỉ hy vọng Danh Sư Đường chúng ta có thể có được một thứ hạng tốt. Mà lần này, có Trương sư gia nhập, ta hi vọng... các ngươi có thể tranh thủ một vị trí trong mười người đứng đầu!

Sắc mặt Khang đường chủ ngưng trọng nói.

Trước đây, hắn chỉ hy vọng trong lần so tài lần này, thứ hạng không đếm ngược giống như trước đây là được. Ngày hôm nay thấy được Trương biểu hiện của Huyền, trong lòng sinh ra một hi vọng khó có thể kìm chế... Đó chính là liên minh vạn quốc, nghĩ biện pháp xông ra một người trong mười người đứng đầu!

Một khi thành công, đường chủ hắn tuyệt đối sẽ có tên lưu danh thiên cổ, thậm chí cũng có cơ hội điều vào Danh Sư Đường của Huyễn Vũ đế quốc, nhận được điều kiện tu luyện càng hậu đãi hơn.

- Mười người đứng đầu?

Nhược Hoan công tử xiết chặt nắm đấm.

- Chỉ có điều, mười người đứng đầu cũng không phải dễ dàng như vậy. Tuy rằng thế lực khác đều tới vương thành, nhưng bọn họ đều làm công tác giữ bí mật đối với thành viên tham gia thi đấu rất tốt. Cho dù là ta, cũng không hỏi thăm được quá nhiều!

Tuy rằng trong lòng khát vọng, Khang đường chủ cũng biết độ khó trong đó:

- Nhưng căn cứ vào kinh nghiệm trước đây, năng lực danh sư là một phần thi thử thách. Tu vi cũng là một phần. Nếu muốn lấy được một trong mười người đứng đầu, không có thực lực Hóa Phàm tứ trọng trung kỳ, gần như là không có khả năng!

- Hóa Phàm tứ trọng trung kỳ?

Trương Huyền nhướng mày.

- Không sai. Cho nên, ta hi vọng trong thời gian gần hai tháng này, các ngươi có thể cố gắng khổ luyện, tranh thủ thực lực tiến thêm một bước!

Ánh mắt Khang đường chủ sáng lấp lánh nhìn qua:

- Bởi vậy, ta dự định bắt đầu từ ngày mai, dẫn các ngươi đi... đầm Âm Dương tu luyện!

- Đầm Âm Dương? Lão sư nói chính là, đầm Âm Dương ở Nguyên Hỏa băng nguyên?

Nhược Hoan công tử vội vàng nhìn qua.

- Không sai. Ngoại trừ Nguyên Hỏa băng nguyên, còn chỗ nào có đầm Âm Dương nữa!

Khang đường chủ gật đầu.

- Nhưng... người trong Nguyên Hỏa băng nguyên, không phải luôn luôn bất hòa với Vạn Quốc Thành chúng ta sao? Bọn họ cho chúng ta mượn đầm Âm Dương sử dụng tu luyện sao?

Nhược Hoan công tử nghi ngờ.

- Cái này ngươi không cần lo lắng. Ta đã cùng lão tổ của bọn họ bàn bạc qua. Chỉ cần các ngươi có thể thông qua tuyển chọn và sát hạch của bọn họ, có thể tiến vào trong đó tu luyện! Đầm Âm Dương, ẩn chứa hai loại thuộc tính âm dương. Một bên băng lạnh tận xương, một bên giống như ngọn lửa. Ở bên trong tu luyện, có thể điều tiết lực lượng trong cơ thể rất tốt, khiến người ta càng dễ dàng cảm ngộ cảnh giới, tu vi nhanh hơn! Nhất là đối vứi người có loại thể chất đặc biệt thuần âm, thuần dương, có trợ giúp cực lớn.

Khang đường chủ nói.

- Đối với thể chất thuần âm, thuần dương.

Trương Huyền sửng sốt.

- Đúng vậy, đầm Âm Dương, đầm phân chia ra âm dương, có thể rất dễ dàng khiến cho người thể chất thuần âm, thuần dương, kích hoạt thể chất, tu vi tăng mạnh. Đáng tiếc... Hai loại thể chất này thật sự quá hiếm thấy. Nếu không, chỉ cần đi vào trong đó, tất nhiên có thể đánh phá rào chắn, nhanh chóng tiến bước!

Khang đường chủ xúc động.

- Điều này...

Ánh mắt Trương Huyền nhất thời sáng lên.

Thể chất thuần âm, thuần dương là rất hiếm thấy. Nhưng... Triệu Nhã chính là người trước!

Hiện tại thể chất của nàng mới mở ra hai mươi phần trăm, đã lợi hại như vậy. Nếu cái đầm Âm Dương này lợi hại như vậy, có thể dẫn nàng đột phá hay không?

Về phần chính hắn... ngược lại thật sự cảm thấy không có vấn đề gì. Dù sao chỉ cần có công pháp thiên đạo và đầy đủ linh thạch, tu luyện đối với hắn mà nói, đơn giản giống như ăn cơm uống nước. Đừng nói Hóa Phàm tứ trọng, chỉ cần hai thứ này chuẩn bị đầy đủ, trong một ngày đột phá đến cửu trọng cũng không thành vấn đề.

- Chỉ có điều, đầm Âm Dương ở phía cực nam của liên minh vạn quốc, cách nơi này cực xa. Cho dù có man thú bay tứ tinh đỉnh phong, chỉ bay một chuyến, không mấy chục ngày cũng không thể hoàn thành. Lại thêm tu luyện, lần này qua, ít nhất phải hơn bốn mươi ngày mới được. Bởi vậy, nếu như các ngươi không có vấn đề gì, sáng mai lại xuất phát. Phải tranh thủ trước khi thi đấu danh sư, về tới đây.

Sắc mặt Khang đường chủ ngưng trọng nhìn qua.

- Không thành vấn đề!

Trương Huyền và Nhược Hoan công tử đồng thời gật đầu.

Khang đường chủ nói vài lời về đầm Âm Dương này, hắn thật ra cũng muốn đi qua xem một chút. Quan trọng hơn chính là, nếu nơi này có trợ giúp cực lớn đối với Triệu Nhã, có cơ hội dẫn nàng qua, có lẽ lại có thể kích hoạt càng nhiều thể chất, khiến cho tu vi của nàng một tiếng cất lên khiến ai nấy đều kinh ngạc.

- Tốt lắm. Hai người các ngươi ngày hôm nay trở về chuẩn bị trước. Sáng mai tập hợp ở chỗ này!

Nói ra sự tình xong, Khang đường chủ nói.

- Được!

Hai người gật đầu.

Rời phòng, Trương Huyền liền trực tiếp trở về nơi ở, tìm Triệu Nhã tới.

- Vi sư ngày mai dẫn nàng đi tới một chỗ, có trợ giúp kích hoạt thể chất của nàng. Chuẩn bị một chút đi!

Giao phó xong, Trương Huyền liền trở lại chỗ ở của mình. Đến lúc này, vừa đi phải mất hơn một tháng. Việc cấp bách, là bắt đầu nâng cao tu vi, đạt được Nguyên Khí cảnh đỉnh phong trước lại nói!

Hắn kích hoạt trận bàn Tụ Linh, khoanh chân ngồi ở trong đó, cổ tay lật một cái. Một khối linh thạch trung phẩm lại xuất hiện ở trước mắt.

Hồ trưởng lão

dtv-ebook.com

Thầm thì thầm thì!

Linh khí tinh thuần, dọc theo huyệt đạo dũng mãnh tràn vào thân thể, giống như trăm sống chảy về biển, chạy như điên tiến vào đan điền. Công pháp thiên đạo Hóa Phàm nhị trọng, vận chuyển ở bên trong thân thể. Thần thái Trương Huyền yên tĩnh, khí tức toàn thân liên tiếp tăng lên.

Nguyên Khí cảnh sơ kỳ!

Nguyên Khí cảnh trung kỳ!

...

Nếu như để cho người khác nhìn thấy được trạng thái tu luyện của hắn, nhất định sẽ phát điên.

Bọn họ tốn mấy năm, thậm chí hơn mười năm mới có khả năng gia tăng tu vi, ở trước mặt hắn giống như ăn cơm uống nước, hoàn toàn không có chút rào cản và áp lực nào.

...

Một phủ đệ sang trọng tại Vạn Quốc Thành, một người thanh niên đứng ở trước cửa viện, không ngừng đi qua đi lại, trên mặt đầy vẻ sốt ruột.

Nếu như Trương Huyền ở đây, nhất định có thể nhận ra, chính là vị cường hào lớn thường mua đồ chỗ hắn, Tống Siêu.

- Trưởng lão bế quan tới khi nào mới có thể đi ra ngoài?

Vòng vo vài vòng, Tống Siêu không nhịn được hỏi về phía hộ vệ canh giữ ở ngoài cửa.

- Ta cũng không biết. Lần trước, sau khi gặp mặt Tống sư, trưởng lão liền bắt đầu bế quan, vẫn không đi ra!

Hộ vệ nói.

- Được rồi...

Từ vườn thuốc trở về, hắn liền mang theo quan tài tinh kim thất phẩm tới nơi đây, nhận được kết quả là trưởng lão đang bế quan. Không có cách nào, hắn không thể làm gì khác hơn là chờ đợi. Ai biết một lần chờ chính là chừng mấy ngày, vẫn không đi ra.

Hắn cũng biết, trưởng lão nhất định là sau khi nhận được Vô Hồn Kim Nhân, bắt tay vào làm nghiên cứu, quá mức si mê.

- Thôi đi. Đi về trước đi, lần sau lại tới nữa!

Biết tiếp tục chờ, đối phương không xuất quan, mình cũng không thể xông vào. Hắn không thể làm gì khác hơn là lắc đầu, xoay người đi ra ngoài. Còn chưa đi được mấy bước, liền nghe được phía sau "két" một tiếng, cửa phòng mở ra.

- Ha ha!

Hắn vội vàng xoay người, lại thấy trưởng lão từ trong gian phòng cười lớn đi ra.

- Ra mắt Hồ trưởng lão!

Hắn bước lên trước, ôm quyền khom người.

- Ngươi tới thật đúng lúc. Con Vô Hồn Kim Nhân này thật sự không tệ. Nghiên cứu mấy ngày, khiến cho ta được lợi rất nhiều! Nếu như ta có thể

vì cái này đột phá đến Hợp Linh cảnh, tuyệt đối có một phần công lao của ngươi.

Hồ trưởng lão vuốt râu, mỉm cười.

Hóa Phàm ngũ trọng Hợp Linh cảnh và tứ trọng là một cửa ải khó khăn cực lớn, trong đó dính dáng với linh hồn huyền bí.

Hắn bị dừng lại ở tứ trọng đỉnh phong, đã nhiều năm, vẫn muốn đột phá, lại không thể được. Khoảng thời gian trước, vị Tống Siêu này đưa tới Vô Hồn Kim Nhân lập tức được hắn coi như chí bảo nghiên cứu.

Vô Hồn Kim Nhân, cận vệ của vu hồn sư thượng cổ, trên người dính dáng tới linh hồn huyền bí. Mấy ngày qua hắn nghiên cứu, tuy rằng không hiểu rõ vì sao có thể hình thành, lại làm cho hắn đối với linh hồn có cảm ngộ sâu hơn, đối với đột phá Hợp Linh cảnh sau này, có trợ giúp cực lớn.

- Trưởng lão nói quá lời. Chỉ cần thứ này có tác dụng, cũng coi như ta không có mua lỗ...

Tống Siêu liền vội vàng gật đầu.

- Ừ!

Nghe được hắn nói khiêm tốn như vậy, Hồ trưởng lão thoả mãn gật đầu:

- Tìm ta gấp như vậy, liên tục đi vài chuyến có phải là có chuyện gì hay không?

Tuy rằng đang bế quan, nhưng người này gần như mỗi ngày đều tới, hắn vẫn biết một chút.

Tống Siêu liền vội vàng gật đầu:

- Vị lần trước bán ra Vô Hồn Kim Nhân cho ta, mấy ngày hôm trước ta lại gặp được. Lần này trong tay hắn vừa vặn có một quan tài tinh kim

thất phẩm chuyên môn đặt kim nhân. Ta nghĩ có khả năng có tác dụng đối với nghiên cứu của trưởng lão... liền mua qua!

- Quan tài tinh kim thất phẩm? Quan tài vu hồn sư chế tạo chuyên môn đặt Vô Hồn Kim Nhân? Ở đâu? Nhanh cho ta xem!

Ánh mắt nhất thời sáng lên, Hồ trưởng lão hít thở dồn dập.

Hắn bởi vì không có cách nào đột phá, chuyển lực chú ý đến trên con đường vu hồn, thông qua mấy năm nay nghiên cứu, cũng biết không ít, hiểu rõ tầm quan trọng của loại quan tài này.

Nếu như sớm có thể có được thứ này, tiến bước mấy ngày qua khẳng định càng lớn hơn nữa. Cho dù không có cách nào đạt được Hợp Linh, khẳng định cũng có thể khiến cho linh hồn càng thêm êm dịu no đủ.

- Vâng!

Cổ tay lật một cái, một quan tài cực lớn xuất hiện ở trước mặt.

Chính là quan tài ban đầu ở vườn thuốc, Trương Huyền lấy một khối linh thạch trung phẩm bán cho hắn.

- Lại là quan tài tinh kim thất phẩm được bảo tồn hoàn hảo...

Nhìn thấy được trên quan tài trước mắt điêu khắc đủ loại minh văn, mắt Hồ trưởng lão càng lúc càng sáng.

Loại quan tài này là do vu hồn sư chuyên môn mời luyện khí sư chế tạo cho Vô Hồn Kim Nhân, có thể khiến cho kim nhân bảo tồn vạn năm không hủy, giá trị to lớn, không thể đo lường.

- Căn cứ giới thiệu của người bán ra, quan tài này chính là chưa kim nhân trong tay của trưởng lão!

Tống Siêu tiếp tục nói.

- A...

Hồ trưởng lão liên tục gật đầu, đi dạo qua một vòng, không nhịn được ngẩng đầu:

- Người bán ra hai thứ đồ này cho ngươi... hiện tại ở đâu? Ngươi có hỏi, hắn là nhận được mấy thứ này ở nơi nào hay không?

- Cái này... không có hỏi!

Tống Siêu lắc đầu.

Mỗi lần vừa thấy mặt đã bị sư ngôn thiên bẩm làm cho không thể làm theo ý mình, năng lực nhận biết bình thường đều không có, chỉ biết là ngoan ngoãn bỏ tiền, hỏi thế nào?

- Không có hỏi?

Hồ trưởng lão nhướng mày.

- Tuy rằng không có hỏi những cái này, lại biết, trong tay hắn còn có ba con Vô Hồn Kim Nhân giống như vậy và chí ít ba cái quan tài tinh kim thất phẩm. Thậm chí... còn có cấp bậc cao hơn... quan tài vàng ròng!

Nhớ tới lời thanh niên nói ngày đó, Tống Siêu vội vàng trả lời.

- Ngươi nói là quan tài vàng ròng loại “vàng ròng khóa kín không người phá, ngủ yên vạn năm cũng không lo”... Hóa Phàm cường giả đỉnh phong vẫn không có cách nào mở ra, chuyên môn dùng để đặt thân thể của vu hồn sư sao?

Hồ trưởng lão hít thở dồn dập, hai mắt tỏa ra ánh sáng.

Quan tài tinh kim thất phẩm, chỉ là thứ đặt Vu Hồn Kim Nhân. Quan tài vàng ròng mới là thứ quan trọng nhất của vu hồn sư. Cùng là quan tài, nhưng giá trị so với Vô Hồn Kim Nhân tuyệt đối phải lớn hơn!

Người này lại có thứ đồ tốt này?

- Vâng!

Tống Siêu gật đầu.

- Quá tốt, người ở đâu? Cái quan tài vàng ròng này, hắn bán ra hay không? Ngươi mua lại chưa?

Hồ trưởng lão vội vàng hỏi.

- Cái này... quan tài vàng ròng hắn nói muốn bán ra. Chỉ là... trên người ta không đủ tiền, mua không nổi. Không nói gì khác, chỉ tiêng một cái quan tài tinh kim thất phẩm này, đã tốn tròn một khối linh thạch trung phẩm...

Tống Siêu nói.

- Quan tài tinh kim thất phẩm là do luyện khí sư tứ tinh chế luyện thành, bảo tồn Vô Hồn Kim Nhân vạn năm không mục nát. Một khối linh thạch trung phẩm, chẳng những không đắt, giá còn rất tiện nghi! Không tệ, không tệ!

Hồ trưởng lão gật đầu.

Luyện khí sư tứ tinh tự mình ra tay chế luyện, các loại nguyên liệu trân quý, hơn nữa dính dáng tới bí mật của vu hồn sư. Bất kể nhìn từ một điểm nào, một khối linh thạch trung phẩm, cũng không tính là đắt.

Thậm chí đã có thể nói giá có lương tâm, không lừa già trẻ.

- Vậy... ý của trưởng lão là mua?

Nghe đối phương nói mình không có mua lỗ, lúc này Tống Siêu mới thở phào nhẹ nhõm, nghi ngờ nhìn qua.

- Thứ này có thể gặp không thể cầu. Mua thì nhất định phải mua. Chỉ có điều... Ngươi cũng biết, ta tuy là trưởng lão, cung phụng cũng có hạn. Quan tài tinh kim thất phẩm lại giá trị một khối linh thạch trung phẩm. Quan tài vàng ròng khẳng định càng đắt hơn. Cho dù là ta... có khả năng cũng không lấy ra được giá như vậy!

Tuy rằng kích động, Hồ trưởng lão cũng có phần tự hiểu lấy mình.

Hắn cho dù là trưởng lão tông môn, hàng năm cung phụng cũng có hạn. Loại thứ tốt linh thạch cấp bậc trung phẩm này, hắn cũng không có nhiều.

- Đúng rồi. Ngươi có từng thử qua, sử dụng ngọc phù chương trình học mua hay chưa?

Hắn không nhịn được nhìn qua.

- Ngọc phù chương trình học? Người bán đồ, bản thân chính là một danh sư. Cấp bậc... so với ta chỉ có cao chứ không thấp hơn, sẽ không cần ngọc phù...

Tống Siêu cười khổ.

Trước đây mua bức một lần say rượu nằm mơ thấy, đối phương ngoại trừ linh thạch lại không bán. Sau khi biết người trong gian phòng bao kia là Trương sư, hắn cũng hiểu rõ nguyên nhân.

Bản thân chính là danh sư, khẳng định có lão sư càng lợi hại hơn. Ngọc phù chương trình học đối với những người tu luyện khác vô cùng trân quý, đối với người như bọn họ mà nói, ngược lại không quá quan tâm.

Thật giống như người có mỏ vàng, hi vọng sử dụng vàng giao dịch những vật khác, khẳng định không hy vọng cầm bảo bối thật vất vả nhận được, lại dùng tới đổi vàng.

- Danh sư?

Hồ trưởng lão sửng sốt.

Nếu như không phải danh sư, có thể dùng thủ đoạn khác, thu đồ đệ, chỉ điểm các loại. Cùng thân phận như bọn họ, thì không được. Thậm chí không ít động tác ngầm cũng không dám đi làm.

Danh Sư Đường có nghĩa vụ bảo vệ danh sư. Nếu quả thật dám bởi vì đồ này bí quá hoá liều, toàn bộ tông môn bọn họ làm không tốt, cũng sẽ phải chịu tổng bộ điều tra và xử lý.

- Như vậy, hắn ở nơi nào? Ngươi dẫn ta đi gặp. Ta muốn hỏi một chút, rốt cuộc quan tài vàng ròng bao nhiêu tiền! Cũng có thể chuẩn bị trước.

Do dự một lát, Hồ trưởng lão nói.

Không thể cứng rắn cướp, không thể nghĩ những biện pháp khác, vậy cũng chỉ có thể mua. May là đối phương đối với chuyện bán ra cũng không có chống cự.

- Lại ở trong phủ đệ khách của liên minh vạn quốc!

Tống Siêu vội hỏi.

Mấy ngày qua hắn không chỉ chờ ở ngoài cửa của trưởng lão, cũng nghe ngóng nơi ở của Trương Huyền.

Từ sau khi rời khỏi vườn thuốc, Trương Huyền không che giấu vết tích. Ngay cả đám người Tô sư cũng dễ dàng tìm được, hắn nghe ngóng được cũng không khó.

- Tốt lắm. Chuẩn bị ngựa, đi qua gặp một chút!

Hồ trưởng lão gật đầu.

...

Vù!

Trương Huyền ngừng lại.

- Linh khí còn chưa đủ...

Vốn tưởng rằng một khối linh thạch trung phẩm, khiến cho hắn thăng cấp đến Nguyên Khí cảnh đỉnh phong đặc biệt dễ dàng. Không nghĩ tới

căn bản không phải là chuyện như vậy.

Dựa theo tu vi tăng thêm, yêu cầu đối với linh khí lại càng nhiều. Một khối này, cũng chỉ khiến cho hắn đạt được Nguyên Khí cảnh hậu kỳ mà thôi, cách đỉnh phong, còn có một khoảng cách rất lớn.

- Chí ít còn cần hai linh thạch trung phẩm, mới có khả năng đạt được đỉnh phong!

Cẩn thận suy tính một chút, Trương Huyền lắc đầu.

Linh thạch nhận được từ trong tay Hàn đường chủ, hắn đã dùng hết để tu luyện vu hồn. Khối linh thạch này lại không đủ. Còn muốn tìm linh thạch trung phẩm, làm gì có được dễ dàng như vậy.

Vốn tưởng rằng giàu có, không nghĩ tới bắt đầu tu luyện lại phải vì chuyện linh thạch bắt đầu rầu rĩ.

Hơn nữa, không chỉ tu luyện của hắn, bồi dưỡng cỏ tỉnh hồn cũng có nhu cầu cực lớn. Căn cứ theo suy tính, muốn hoàn toàn bồi dưỡng trưởng thành, có khả năng so với hắn đột phá đến Nguyên Khí cảnh đỉnh phong, còn muốn tiêu hao nhiều hơn.

- Xem ra vẫn phải nghĩ biện pháp kiếm tiền...

Xoa xoa mi tâm, hắn đứng dậy.

Nói dễ dàng, làm thế nào mới có thể kiếm được tiền?

Linh thạch cấp bậc trung phẩm, minh chủ phủ Vạn Quốc Thành cũng không có mấy khối, càng chưa nói tới những người khác.

- Thôi đi. Đi tới đầm Âm Dương trước. Dựa theo Khang đường chủ theo như lời, nơi đó linh khí dư thừa, thích hợp tu luyện. Có thể không cần linh thạch cũng có thể nâng cao thực lực...

Ánh mắt hắn lóe lên.

Nếu là bảo địa tu luyện, có thể không cần linh thạch cũng có thể khiến cho tu vi nâng cao.

- Chỉ có điều, trước đó, còn cần lấy ra công pháp thiên đạo Hóa Phàm tam trọng!

Có công pháp, có khả năng tu luyện tốt hơn. Nếu không đến bảo địa linh khí sung túc, không có phương pháp tu luyện tương ứng, cũng uổng công.

- Loại công pháp tu luyện này, Danh Sư Đường khẳng định rất nhiều. Ta bây giờ là danh sư tứ tinh, có tư cách đi quan sát!

Nếu nói chỗ nào có công pháp, võ kỹ tối đa, nhất định là tàng thư khố của Danh Sư Đường. Đi tới nơi đây thu thập sách, làm ít công to, khẳng định đơn giản hơn nhiều so với đi nơi khác.

Hiện tại hắn là danh sư tứ tinh, có tư cách vào xem sách. Hiện tại vừa vặn còn có thời gian rảnh, đi qua xem một chút.

Nghĩ vậy, hắn đứng dậy, đi ra ngoài.

Nhược Hoan cảm giác muốn khóc

dtv-ebook.com

Hắn mới vừa đi ra khỏi phủ đệ, Tống Siêu và Hồ trưởng lão lại đi đến. Nghe được hắn đã rời khỏi, bọn họ đầy tiếc nuối.

Đợi mấy canh giờ cũng không đợi được, bọn họ không thể làm gì khác hơn là hẹn ngày khác trở lại thăm hỏi.

Lại ở thời điểm hai người chờ đợi, Trương Huyền đã đến tàng thư khố của Danh Sư Đường.

Vạn Quốc Thành làm nơi trung tâm nhất của toàn bộ liên minh, kinh tế nhiều loại giống như hoa trong gấm, còn là trung tâm võ đạo giao lưu, các loại bí tịch quá nhiều, số lượng nhiều, giống như biển lớn.

Tiến vào trong đó, lập tức nhìn thấy được từng hàng sách dày đặc, liếc mắt không nhìn thấy được điểm cuối.

Cho dù là Hồng Hải Thành trước đó, chỉ nói số lượng, cũng còn xa mới bằng được.

- Nhiều sách như vậy, thu thập tất cả, cho dù dùng tới chạy nhanh, không mấy ngày cũng làm không được...

Trương Huyền suy nghĩ tìm hiểu.

Nhiều sách như vậy, cho dù dùng tới phương pháp chạy nhanh nhất, cũng phải xem chừng mấy ngày. Ngày mai sẽ phải theo Khang đường chủ đi đầm Âm Dương. Trên phương diện thời gian khẳng định không kịp.

- Thôi. Xem công pháp tu luyện trước đá!

Biết xem xong tất cả, khẳng định không thực hiện được. Hắn dọc theo kho sách lòng vòng một hồi, tìm được khu vực công pháp và võ kỹ.

Làm danh sư tứ tinh, quyền hạn rất lớn. Tất cả sách ở đây đều có thể quan sát. Rất nhanh hắn tìm đến nơi đặt công pháp Hóa Phàm tam trọng.

Từng hàng, chừng hơn một nghìn quyển.

- Chỗ thiếu hụt!

Trong lòng hắn khẽ kêu lên, ngón tay sờ qua, sách thu vào trong đầu.

- Chính xác!

Thời gian không lâu, công pháp thiên đạo Hóa Phàm tam trọng xuất hiện ở trước mắt.

Biết không có đầy đủ linh thạch, tu luyện không biết phải tiêu tốn bao nhiêu thời gian, Trương Huyền tiếp tục nhìn về phía giá sách phía trước. Nếu có công pháp Hóa Phàm tứ trọng hắn cũng sẽ thu.

Dạo qua một vòng, hắn không nhịn được lắc đầu.

Ở đây công pháp Hóa Phàm tứ trọng có thì có, chỉ có điều, chỉ có hơn một trăm quyển, cách số lượng có thể tập trung công pháp thiên đạo, còn kém một mảng lớn.

Thật ra suy nghĩ một chút cũng có thể hiểu được. Trong liên minh vạn quốc, người mạnh nhất mới là Hóa Phàm tứ trọng. Lên trong phạm vi này loại công pháp cấp bậc như vậy, đều khống chế ở trong tay đại lão thực lực cường đại. Cũng lại chỉ có Danh Sư Đường mới có thể lấy ra hơn một trăm quyển. Đổi lại thành nơi khác, muốn tìm được nhiều như vậy, khẳng định càng khó hơn.

- Xem có sách liên quan tới linh hồn hay không...

Không tìm được cũng không nổi giận, Trương Huyền lại bắt đầu tìm kiếm bí tịch linh hồn.

Hắn nhận được truyền thừa của Mặc Hồn Sinh, trong cơ thể có công pháp vu hồn sư thăng cấp. Chỉ có điều, bởi vì chỗ thiếu hụt quá nhiều, hắn chỉ tu luyện đến Hóa Phàm nhị trọng mà thôi.

Nếu ở đây các loại sách đều có, xem thử có thể tìm được sách liên quan tới linh hồn hay không? Dung hợp một chút, có lẽ lại có thể làm ra thêm công pháp thiên đạo vu hồn cấp bậc cao hơn.

Lực lượng linh hồn tăng thêm, cũng tương đương với thực lực bản thân.

Hắn dọc theo tàng thư khố không ngừng đi về phía trước, mắt quan sát xung quanh. Không biết qua bao lâu, hắn đột nhiên ngừng lại.

- Phương pháp tăng cường hồn phách. Nói tỉ mỉ về Hợp Linh cảnh. Tu luyện linh hồn cảnh ở Trọc Thanh cảnh càng viên mãn hơn như thế nào... Bút ký của một vài danh sư!

Tiện tay hắn lướt qua.

Truyền thừa của vu hồn sư đã mất hết. Muốn tìm đến phương pháp tu luyện liên quan tới vu hồn, khẳng định không có khả năng. Chỉ có điều, vì trùng kích Hợp Linh cảnh, không ít cường giả lưu lại từng bút ký, các loại thủ đoạn rèn luyện liên quan tới linh hồn.

Những thứ này tuy rằng không có quan hệ quá lớn với vu hồn, lại dính dáng tới linh hồn huyền bí, đối với bổ sung công pháp vu hồn, có tác dụng cực lớn.

Vừa lựa chọn, hắn vừa thu nhận sử dụng. Tốn đủ năm, sáu canh giờ, cuối cùng hắn thu thập được không dưới mấy vạn quyển tu luyện và giới thiệu liên quan tới linh hồn.

Lúc này hắn cũng cảm thấy mệt mỏi vô cùng, muốn ngủ.

- Chính xác!

Điều chỉnh một hồi, một lần nữa khôi phục, lúc này tinh thần hắn mới thoáng động. Trong thư tịch tri thức chính xác và truyền thừa vu hồn trước đó dung hợp với nhau.

- Ừ? Công pháp Hóa Phàm tam trọng, tứ trọng cũng có...

Sau khi liếc mắt thoáng nhìn sách dung hợp, ánh mắt hắn nhất thời sáng lên, đầy kích động.

Sau khi dung hợp những quyển sách này, hắn chỉ là tùy tiện thử xem, không ôm hy vọng quá lớn. Không nghĩ tới hiệu quả tốt như vậy. Thành công bổ sung công pháp vu hồn Hóa Phàm tam trọng và tứ trọng.

Nói cách khác, nếu có đầy đủ linh thạch trung phẩm, lực lượng vu hồn của hắn, hoàn toàn có thể tu luyện tới Hóa Phàm tứ trọng. Giống như trước đây, vượt quá tu vi của bản thân!

- Không sai...

Khóe miệng cong lên.

Trước đó hắn vẫn có chút buồn bực, công pháp Hóa Phàm tứ trọng không gom đủ. Kết quả gom đủ công pháp vu hồn cũng cũng không tệ lắm.

- Không nghĩ tới giằng co một đêm...

Tìm kiếm công pháp, sau đó hắn lấy ra, lăn qua lăn lại tự nhiên qua một đêm.

Đi ra tàng thư khố, quả nhiên thấy bên ngoài mặt trời mới mọc lên ở phía đông. Ánh sáng mặt trời chói mắt.

- Trương sư, ngươi đã đi ra. Đường chủ đang chờ ngươi ở hậu viện...

Một học đồ đi lên.

- Ừ!

Trương Huyền gật đầu, đi về phía hậu viện, đi tới trước mặt đã thấy Khang đường chủ, Nhược Hoan công tử chờ hồi lâu.

- Chuẩn bị lên đường đi!

Thấy hắn đi tới, Khang đường chủ ngoắc tay. Một con man thú bay cực lớn chậm rãi hạ xuống.

Là một con linh thú bay Hóa Phàm tứ trọng đỉnh phong. Chắc là vật cưỡi của Danh Sư Đường hoặc Khang đường chủ.

- Ừ, chờ một chút. Ta muốn dẫn theo một đệ tử qua...

Trương Huyền nói:

- Học sinh?

Khang đường chủ nhướng mày:

- Nguyên Hỏa băng nguyên không thuộc về vương quốc liên minh. Đó là một thế lực độc lập. Ta cũng phải tốn cái giá rất lớn, mới nhận được hai danh ngạch...

Nếu như Nguyên Hỏa băng nguyên dễ dàng dẫn người tới như vậy, khẳng định hắn để cho đám người Phó Tiếu Trần cùng đi, không cần thiết phải tuyển chọn trước ra, lãng phí nhiều thời gian như vậy.

Chính là bởi vì có hạn chế, mới phiền phức như vậy.

- Chỉ có hai danh ngạch? Nhiều hơn cũng không được sao?

Trương Huyền nhướng mày.

- Không được. Thậm chí hai danh ngạch này, còn phải đi qua thử thách. Nếu như Nguyên Hỏa băng nguyên dễ dàng như vậy, Danh Sư Đường

chúng ta có thể xuất hiện không ít thiên tài, không đến mức mỗi lần thi đấu, thứ hạng đều sát sau như thế!

Khang đường chủ cười khổ.

- Vậy... như vậy đi, có thể để danh ngạch của ta, lại cho học sinh của ta, để cho nàng tiến vào đầm Âm Dương. Ta không đi cũng được!

Trương Huyền nói.

Chỉ cần linh thạch trung phẩm đầy đủ, tu vi có thể nâng cao. Hắn đối với đầm Âm Dương cũng không có cảm giác quá lớn. Có vào hay không đi, thật sự không có vấn đề gì. Nếu chỉ có hai danh ngạch, không bằng để cho Triệu Nhã tiến vào trong tu luyện, có lẽ lại có thể kích hoạt rào cản thể chất, thực lực tăng mạnh.

- Như vậy sao được? Ngươi là hi vọng lớn nhất của Vạn Quốc Thành trong lần thi đấu danh sư này, làm sao có thể buông tha!

Nghe được quyết định này của hắn, Khang đường chủ vội vàng lắc đầu.

Đùa gì vậy?

Ta vẫn chờ ngươi phá kỷ lục. Ngươi không đi đầm Âm Dương, ta trả cái giá lớn như vậy, chẳng phải là vốn cũng không lấy về sao?

- Ta phải dẫn học sinh đi!

Trương Huyền gật đầu:

- Như vậy đi, nếu như đối phương thật sự làm khó dễ, ta có thể bàn bạc cùng bọn họ.

- Điều này...

Khang đường chủ lắc đầu:

- Ngươi nghĩ là người Nguyên Hỏa băng nguyên quá đơn giản. Nếu quả thật dễ dàng nói chuyện như vậy, cũng sẽ không phức tạp như vậy! Thật ra cũng không thể trách bọn họ. Đầm Âm Dương mở ra một lần, có giới hạn về số người. Người của bản thân bọn họ cũng không an bài được, huống gì người từ ngoài đến.

Trương Huyền gật đầu.

Xem qua không ít sách, hắn cũng biết, rất nhiều bảo địa tiên thiên, là có hạn chế. Người tu luyện quá nhiều, rất dễ dàng tát ao bắt cá.

Cho nên, tiến hành hạn chế, cũng vì phát triển lâu dài.

- Thôi đi. Ngươi cứ dẫn đi trước. Thật sự không được, ta cùng bọn họ trao đổi một chút. Không được lại nói tiếp!

Thấy thái độ của người thanh niên trước mắt kiên quyết, biết là không dẫn theo học sinh đi thì không được, Khang đường chủ day chân mày, nói.

- Ừ, xem tình hình rồi hành sự. Có lẽ có thể tìm được danh ngạch!

Trương Huyền gật đầu.

Trên đường đi tới, gặp qua không ít chuyện, đều là hắn biến từ không có khả năng thành có khả năng. Cho dù đối phương nói người của Nguyên Hỏa băng nguyên gì đó rất khó đối phó, chỉ cần là người, đều có thể tìm tới chỗ thiếu hụt. Có lẽ lại có thể mượn điểm này tìm được chỗ đột phá.

- Ừ!

Có quyết định, không nói thêm gì nữa, Trương Huyền bảo một học đồ, gọi Triệu Nhã qua. Bốn người leo lên linh thú lưng, trực tiếp bay về phía bên ngoài Vạn Quốc Thành.

Ngày hôm qua thời điểm trở lại phủ đệ, hắn lại thông báo yêu thần thú chăm sóc cho những người khác. Lấy thực lực của nó, lại thêm thân phận

danh sư tứ tinh của mình, sẽ không có người dám gây phiền toái.

Huống gì còn có Triệu Phi Vũ vị công chúa liên minh này ở một bên chiếu cố.

Bởi vậy, đối với an toàn của đám người Trịnh Dương, hắn cũng không lo lắng.

Về phần cỏ tỉnh hồn không thể thả vào chiếc nhẫn trữ vật, hắn cũng sẽ không mang đi, để cho Vương Dĩnh và Tôn Cường chiếu cố. Nói vậy cũng sẽ không xảy ra rối loạn gì.

Lần này rời đi, thuộc về chuyện bí mật. Cho dù là Danh Sư Đường, cũng không có nhiều người biết. Nếu không, tin tức bị tiết lộ, bị thế lực khác ngăn cản, cũng sẽ phiền toái.

Đương nhiên, liên minh vạn quốc luôn luôn có thành tích kém, có tư cách tiến vào mười người đứng đầu, đều tập trung lực chú ý ở trên người đối thủ, nào có thời gian để ý tới một thế lực liên tục đếm ngược.

...

Man thú bay lượn trên không trung, lướt qua bên cạnh những đám mây trắng. Bốn người ngồi ở gian phòng trên lưng thú. Khang đường chủ nhìn về phía Triệu Nhã, vẻ kỳ quái trên mặt càng lúc càng rõ nét.

- Trương sư, thể chất người học sinh này của ngươi... sợ rằng không đơn giản!

Nhìn một hồi, hắn thật sự không nhịn được mở miệng.

Làm danh sư tứ tinh đỉnh phong, năng lực quan sát không tầm thường. Tuy rằng Trương Huyền bảo Triệu Nhã che giấu thể chất thuần âm, vẫn bị hắn nhìn ra.

- Nhãn lực của Đường chủ tốt. Triệu Nhã là thể chất thuần âm. Cho nên, ta mới muốn để cho nàng đi đầm Âm Dương tu luyện!

Trương Huyền cũng không phủ nhận.

- Quả nhiên...

Khang đường chủ hít thở dồn dập.

Làm đường chủ Danh Sư Đường, hắn tất nhiên biết loại thể chất này đặc biệt đáng sợ. Học sinh có thể chất thuần âm, hơn nữa nhìn bộ dáng đã kích hoạt một phần. Sau đó thành tựu tuyệt đối là không đo được.

Thảo nào Trương sư muốn dẫn nàng đi đầm Âm Dương, thậm chí không tiếc lãng phí cơ hội của mình. Học sinh thiên phú như vậy, cũng xác thực đáng để làm vậy.

- Thể chất thuần âm, là một trong những thể chất tiên thiên đặc biệt. Một khi hoàn toàn kích hoạt, toàn thân không tỳ không vết, tu luyện tiến triển cực nhanh...

Nhắc tới thể chất thuần âm đặc biệt, càng nói mắt Khang đường chủ càng sáng lên. Nói một hồi, hắn không nhịn được quay người lại, nhìn về phía Nhược Hoan công tử bên cạnh:

- Được rồi, không cần giằng co nữa. Nhược Hoan, tặng danh ngạch của ngươi cho nàng đi!

- A?

Nhược Hoan công tử thoáng một cái, trợn tròn mắt.

Các ngươi trò chuyện của các ngươi... liên quan gì tới ta?

Ta thật vất vả tranh thủ được danh ngạch, hao hết khổ cực... Ngày hôm qua nghe được muốn đi đầm Âm Dương, cái gì đều chuẩn bị xong. Kết quả bởi vì hắn muốn dẫn theo học sinh, không cho ta đi?

- Lão sư...

Vẻ mặt hắn sốt ruột, không nhịn được nhìn qua.

- Được rồi, chuyện này lại quyết định như vậy. Vi sư cũng sẽ không bạc đãi ngươi, chắc chắn sẽ cho một bồi thường!

Khang đường chủ xua tay đưa ra quyết định.

Trương sư nhất định phải mau chóng nâng cao tu vi. Bởi vì chỉ có thực lực mạnh, mới có khả năng ở trong thi đấu danh sư trổ hết tài năng.

Thực lực nếu không đủ, rất nhiều so tài, khẳng định sẽ bị thua thiệt.

Người học sinh này của hắn, thể chất thuần âm, càng quan trọng hơn.

Càng nghĩ, chỉ có thể bỏ qua học sinh của mình.

-...

Nhược Hoan công tử khóc.

Nguyên Hỏa băng nguyên

dtv-ebook.com

- Người Nguyên Hỏa băng nguyên yrong miệng các ngươi nói tới này, rốt cuộc là cái gì?

Không để ý tới Nhược Hoan công tử ở một bên lệ rơi đầy mặt, Trương Huyền hỏi.

Không phải hắn không có lòng thông cảm, mà là cảm thấy khẳng định có khả năng xoay chuyển. Nếu thật sự chỉ có hai danh ngạch, không có cách nào lấy hay bỏ, mình bồi thường đối phương, chỉ điểm cho hắn đột phá, cũng không phải là chuyện gì lớn.

Chỉ điểm của hắn, tuyệt đối hiệu quả cao hơn so với đi đầm Âm Dương gì đó.

- Nguyên Hỏa băng nguyên là tên của một thế lực lớn siêu cấp, giống như luyện đan sư, nghiệp đoàn luyện khí sư, nắm trong tay không ít linh mạch, bảo địa cường đại. Chính vì vậy, ta cho dù là đường chủ Danh Sư Đường, cũng không dám đắc tội, chỉ có thể trả cái giá thật lớn để trao đổi!

Khang đường chủ giải thích.

- Linh mạch, bảo địa?

Trương Huyền líu lưỡi.

Chỉ dựa vào điều này, đã biết thế lực này không đơn giản. Nếu không, thiên hạ nhiều người chức nghiệp lợi hại như vậy, làm sao có thể chắp tay đưa nơi thế này cho người ta?

- Đúng vậy, Nguyên Hỏa băng nguyên, mỗi một phân bộ đều có một vị cung chủ. Ta và cung chủ lần này, có chút giao tình cá nhân, mới cứng rắn lấy được hai cơ hội sát hạch... Nói thật, có thể vào trong đó hay không, còn phải xem năng lực của các ngươi!

Khang đường chủ nói.

- Giao tình cá nhân?

- Ừ, nàng từng bị thương, là ta ra tay cứu chữa!

Khang đường chủ vuốt râu:

- Chính là người lần trước nói với ngươi, tu luyện Đại Lăng Hoa Công, ngực bị kiếm khí nóng rực đâm bị thương kia!

- A!

Trương Huyền gật đầu.

Ngày hôm qua, thời điểm vừa thấy Khang đường chủ, hắn lại từng thử thách mình, nói ra một trường hợp bản thân bị trọng thương, lại muốn đột phá Hóa Phàm.

Cái tình hình kia rất phức tạp, Khang đường chủ có thể giải quyết, nhận được nhân tình, là đương nhiên.

Lại hàn huyên một hồi, Trương Huyền đối với Nguyên Hỏa băng nguyên cũng coi như có chút hiểu biết.

Thế lực này nắm giữ bảo địa, vật tư không thiếu. Cái gọi là tài phú tự nhiên cũng sẽ không quan tâm. Cũng chỉ có danh sư, mới có thể làm cho hắn cam tâm lấy ra hai danh ngạch. Những chức nghiệp khác, muốn cũng không cần suy nghĩ.

Tùy tiện hàn huyên một hồi, mọi người liền bắt đầu tu luyện.

Do không đủ linh thạch, Trương Huyền cũng sẽ không tiếp tục đột phá cảnh giới, mà củng cố tu vi trước mắt, tăng thêm số lượng chân khí dự trữ.

Tu vi đạt được Nguyên Khí cảnh hậu kỳ, lực lượng lại có tăng thêm. Trước đó chỉ có hai mươi vạn đỉnh, mà bây giờ, tăng lên gấp đôi, đạt tới đủ bốn mươi vạn đỉnh.

Nguyên Khí cảnh sơ kỳ bình thường, lực lượng 15 vạn đỉnh, trung kỳ 20 vạn đỉnh, hậu kỳ 25 vạn đỉnh, đỉnh phong 30 vạn. Âm Dương cảnh lại lấy lực lượng mười vạn đỉnh làm một đơn vị thăng cấp, sơ kỳ 50 vạn, trung kỳ 60 vạn, hậu kỳ 70 vạn, đỉnh phong 80 vạn!

Hắn mới là Nguyên Khí cảnh hậu kỳ, lại có lực lượng lớn như vậy, so với Nguyên Khí cảnh đỉnh phong đều phải cường đại không ít.

Nếu như lại phối hợp Hóa Phàm nhị trọng đỉnh phong vu hồn lực, còn vượt qua 70 vạn. Cường giả Âm Dương cảnh hậu kỳ, cũng có thể đánh một trận.

Đương nhiên, đây chỉ là trên lý thuyết. Cường giả chân chính không chỉ là lực lượng sức lực mạnh mẽ, quan trọng hơn chính là ý thức chiến đấu và năng lực, khiêu chiến vượt cấp. Nếu quả thật đơn giản giống như trong suy nghĩ, Danh Sư Đường khẳng định càng quyền uy hơn.

Dù vậy, cũng nhất định có thể dễ dàng chiến thắng cường giả Âm Dương cảnh trung kỳ.

Lực lượng nâng cao, phản ứng thân thể, cơ bắp cũng có tiến bước. Mặc dù không có rõ ràng như vừa bước vào Hóa Phàm vậy, nhưng ánh mắt cũng càng lợi hại hơn, thân pháp càng nhanh chóng hơn.

- Vừa vặn có thời gian, lại nghiên cứu một chút về kiếm pháp, thương pháp, đao pháp thiên đạo!

Củng cố tu vi gần mười ngày, khiến cho số lượng chân khí dự trữ tăng thêm không ít, tinh thần hắn thoáng động, nghĩ đến võ kỹ.

Hiện tại hắn thi triển kiếm pháp, thân pháp thiên đạo vẫn là thu thập ở Thiên Huyền vương quốc sửa sang lại. Mặc dù sau đó cũng từng tăng thêm, nhưng đã không thỏa mãn được tu vi bây giờ, cần phải một lần nữa chỉnh lý, dung hợp chiêu số cấp bậc cao hơn.

Trên đường đi tới, thu thập không ít võ kỹ, còn từng thu nhận tất cả sách võ kỹ trong Danh Sư Đường của Vạn Quốc Thành sử dụng. Có mấy thứ này, chỉnh lý lên cũng không khó khăn.

Chỉnh lý kiếm pháp thiên đạo trước.

Kiếm là quân của trăm binh. Chỉ cần là người tu luyện, gần như không có người nào không biết. Bởi vậy, bí tịch liên quan tới kiếm pháp rất nhiều. Tìm ra được cũng cũng rất là thuận tiện.

Thời gian không lâu, hắn lại chỉnh lý ra một bộ kiếm pháp thiên đạo hoàn chỉnh.

Trên lưng thú là nơi chật hẹp không có cách nào thi triển. Hắn lại thôi diễn ở trong đầu. Thời gian không lâu, hắn lại tự nhiên học được.

Học xong kiếm pháp, tiếp theo là đao pháp, thương pháp, quyền pháp, cước pháp, thân pháp.

Sau khi sửa sang lại tất cả bí tịch này này một hồi, toàn bộ sức chiến đấu của con người lại có sự bay vọt về chất.

Nếu như nói trước, chỉ dựa vào chân khí, chỉ có thể cùng Nguyên Khí cảnh đỉnh phong chiến đấu. Mà bây giờ, khiêu chiến vượt cấp Âm Dương cảnh sơ kỳ, cũng không là vấn đề.

Lại thêm hồn lực, cho dù là cường giả Hóa Phàm tam trọng hậu kỳ, chỉ sợ cũng có thể dễ dàng hành hạ đến chết.

Đương nhiên, thủ đoạn mạnh nhất của hắn trước mắt không phải là tu vi, mà là mắt Minh Lý và sư ngôn thiên bẩm.

Cái trước đó có thể thấy được chỗ thiếu hụt và chỗ sơ hở. Cái sau có thể mê hoặc lòng người, khiến người ta không tự chủ được tin tưởng và nghe theo. Hai thứ này kết liên lại thi triển ra, đừng nói Nhược Hoan công tử, ngay cả Khang đường chủ cũng rất dễ dàng bị mê hoặc.

Hắn vẫn tu luyện. Triệu Nhã ở bên cạnh cũng không nghỉ ngơi. Trải qua mấy ngày này cố gắng, cuối cùng nàng đột phá rào cản Chí Tôn, đạt được nửa bước Hóa Phàm.

Thời gian mấy tháng ngắn ngủi, từ võ giả nhất trọng đạt được cảnh giới như thế, truyền đi tuyệt đối có thể khiến cho vô số người kinh hoàng.

- Trước mặt chính là chỗ vị trí của đầm Âm Dương!

Không biết bay bao lâu, đang tu luyện, liền nghe được giọng nói của Khang đường chủ vang lên, Trương Huyền đứng dậy.

Xuyên qua cửa sổ, nhìn thấy được một ngọn núi nguy nga đứng sừng sững ở cách đó không xa, đỉnh núi tuyết trắng. Một tòa cung điện màu xanh đậm, đứng sừng sững trong đó, đặc biệt loá mắt.

- Đây là Băng Nguyên cung. Đầm Âm Dương lại ở bên trong cung điện!

Khang đường chủ từ phía xa chỉ ngón tay.

Xuyên qua đỉnh núi tuyết trắng, quả nhiên thấy tấm biển phía trên cung điện, ba chữ lớn "Băng Nguyên cung", đặc biệt loá mắt.

Yên tĩnh, trang nghiêm.

- Ở đây suốt năm tuyết phủ. Nhưng các ngươi có khả năng không ngờ được, trước khi Băng Nguyên cung thành lập, đây là một ngọn núi lửa, nóng bức khó nhịn. Cho dù cường giả Hóa Phàm đi ngang qua, cũng sẽ bị lột một lớp da.

Đứng ở phía trước cửa sổ, nhìn dãy núi tuyết bay cách đó không xa, Khang đường chủ nói.

- Núi lửa?

Không chỉ Trương Huyền sửng sốt, ngay cả Nhược Hoan công tử cũng giống như chưa từng nghe qua, đầy kỳ quái.

Ngọn núi trước mắt này, cao vút trong mây, tuyết trắng phủ đầy, vừa nhìn đã biết là băng lạnh đến tận xương, làm sao có thể là ngọn núi lửa, cường giả khó có thể tới gần?

- Nói thật, thời điểm vừa mới bắt đầu biết tin tức này, ta cũng không tin!

Nhìn ra được mọi người nghi ngờ, Khang đường chủ lắc đầu:

- Đây là người Nguyên Hỏa băng nguyên cường đại! Không phải chiếm đoạt bảo địa, mà là thay đổi phong thuỷ, đào tạo bảo địa. Trải qua thủ đoạn của bọn họ, rất nhiều hoàn cảnh vốn ác liệt, đều sẽ biến thành nơi linh khí tập trung khiến người ta hướng tới.

- Lẽ nào... cái này cái gọi là người Nguyên Hỏa băng nguyên, cũng là một loại chức nghiệp đặc biệt?

Trương Huyền không nhịn được hỏi.

Có thể biến nơi hoang vu thành bảo địa, biến ngọn núi lửa khiến người người khiếp sợ thành núi tuyết, ngoại trừ chức nghiệp đặc biệt, hắn thật sự nghĩ không ra có người nào lợi hại như vậy.

- Nếu nói là chức nghiệp đặc biệt, cũng đúng. Nếu nói không phải, cũng không phải!

Khang đường chủ nói xong, thấy mọi người đầy mê hoặc, mỉm cười giải thích:

- Chức nghiệp đặc biệt, là do Danh Sư Đường quyết định. Quy định đầu tiên, chính là phải có truyền thừa hoàn chỉnh và phân chia đẳng cấp nghiêm ngặt. Nhưng có vài chức nghiệp kỳ quái, đẳng cấp không có cách nào phân chia kỹ càng tỉ mỉ, thật giống như người trồng thuốc.

- Chỉ cần hiểu được tri thức đủ nhiều, có thể trồng được dược liệu. Không phải cấp bậc càng cao, trồng dược liệu lại càng tốt...

- Không có cách nào xác định đẳng cấp, cũng sẽ không thể quyết định làm chức nghiệp đặc biệt. Người của Nguyên Hỏa băng nguyên cũng vậy. Bọn họ có phương pháp đặc biệt, biến ngọn núi lửa thành núi tuyết, cũng có biện pháp biến đầm lầy biến thành bình nguyên. Nhưng... phương pháp không thống nhất, cũng không có truyền thừa. Chỉ có liên quan tới thiên phú cùng với năng lực!

- Lại nói, số lượng cực ít. Đừng nói liên minh vạn quốc, trong phạm vi toàn bộ Huyễn Vũ đế quốc thống trị, cũng chỉ có một chỗ như thế... Làm sao có thể gọi hai chữ là chức nghiệp? Nếu nói không nói, lại có năng lực người bình thường khó có thể sánh bằng. Đối với loại này, cho dù Danh Sư Đường cũng có chút đau đầu, không có cách nào kết luận.

Trương Huyền gật đầu.

Nếu được gọi là chức nghiệp, tự nhiên là người khác có thể học được, đồng thời nắm giữ truyền thừa, phân bố cực rộng.

Cái người Nguyên Hỏa băng nguyên này, số lượng ít không nói, truyền thừa cũng có chút hỗn loạn. Còn phải có thiên phú và năng lực, tất nhiên cũng lại không tạo thành cái gọi là chức nghiệp.

- Núi lửa cực nóng, núi tuyết băng lạnh, bọn họ làm sao làm được?

Triệu Nhã hiếu kỳ nhìn qua.

- Cụ thể ta cũng không biết. Chỉ biết là một ngàn năm trước, ở đây vẫn còn là núi lửa. Người của Nguyên Hỏa băng nguyên trải qua trăm năm

cải tạo, là được bộ dáng này. Hơn nữa, có người nói còn làm ra đầm Âm Dương, âm dương dung hợp, trọc thanh đan xen, có thể khiến cho tu vi người ta tăng lên rất nhiều! Chỉ cần không đạt được Hóa Phàm ngũ trọng, ở bên trong tu luyện, đều có ích lợi cực lớn.

Khang đường chủ lắc đầu:

- Chỉ có điều, cái đầm Âm Dương này, hàng năm chỉ có mấy danh ngạch, vô cùng ít ỏi. Ngay cả người bên trong bọn họ cũng không đủ sử dụng, càng chưa nói người ngoài. Rất nhiều người đều cầu một danh ngạch cũng không thể được, phiền phức vô cùng.

Cải tạo như thế nào, là bí mật của người Nguyên Hỏa băng nguyên. Cho dù hắn là danh sư, xem qua cực rộng, cũng không biết rõ ràng.

- Có thể là mượn địa hình, sơn mạch hình thành đại trận!

Nhược Hoan công tử nói chen vào.

Có thể cứng rắn thay đổi một hoàn cảnh, trận pháp cũng có thể làm được. Có thể người Băng Nguyên này sử dụng chính là đại trận.

- Không phải trận pháp. Nếu như là trận pháp, sơn mạch ở đây nối liền chập chùng, bao trùm mấy trăm cây số, cần phải bao nhiêu trận pháp? Lại cần phải linh khí sung túc tới mức nào mới có khả năng duy trì?

Khang đường chủ nói.

Trận pháp tuy rằng có thể thay đổi hoàn cảnh, nhưng phạm vi giống nhau đều rất nhỏ. Bao phủ mấy trăm cây số, khiến cho tròn một ngọn núi đều bị thay đổi, gần như là không có khả năng!

Đừng nói một đám người Hóa Phàm tứ trọng, cho dù cửu trọng cũng không thể hoàn thành. Có lẽ chỉ có đạt được loại cường giả siêu cấp vượt qua cửu trọng mới có thể làm được.

- Quả thật không phải trận pháp!

Trương Huyền cũng lắc đầu.

Vừa rồi lúc Khang đường chủ nói, hắn hay dùng mắt Minh Lý quan sát. Cả tòa sơn mạch hoàn toàn không có vết tích trận pháp, nói rõ cũng không có trận pháp cải tạo thành.

Nếu không, dựa vào nhãn lực của hắn không có khả năng không nhìn ra.

- Thôi đi. Không quan tâm là cái gì, mục đích chúng ta tới đây là tiến vào đầm Âm Dương, không phải tới nghiên cứu lai lịch của bọn họ.

Khang đường chủ mỉm cười, cắt ngang mọi người tiếp tục suy đoán. Hắn nhìn lại, thần sắc nghiêm trọng:

- Một lát nữa, sau khi đến, không nên tự ý hành động. Tất cả nghe theo ta phân phó, cố gắng hết mức tranh thủ ba danh ngạch. Bây giờ không thành công, chúng ta cũng phải bảo đảm hai danh ngạch, đều có thể thông qua sát hạch!

- Ừ!

Mọi người gật đầu.

- Tốt lắm, đi xuống đi!

Dựa theo một âm thanh, linh thú bay thoáng vỗ cánh, trực tiếp bay về phía Băng Nguyên cung cách đó không xa.

Cho ngươi một lần cơ hội

dtv-ebook.com

Man thú bay xuống trên mặt đất, bốn người đi xuống.

Trên núi hoa tuyết rơi xuống. Triệu Nhã thực lực tệ nhất trong đám người cũng đạt tới nửa bước Hóa Phàm. Tuy rằng lạnh giá, ngược lại cũng ảnh hưởng không lớn.

Chỉnh sửa lại y phục một chút, Trương Huyền nhìn lại về phía Băng Nguyên cung trước mắt.

Từ phía xa chỉ cảm thấy cung điện hùng vĩ. Đi tới trước mặt, mới biết được là lớn tới mức nào, kéo dài qua hơn một nghìn thước, độ cao cũng đạt tới mấy chục thước, giống như một tòa phủ đệ khổng lồ.

Trước mắt là cửa lớn, cao tới hơn mười thước, không biết chế tạo từ cái gì thành, mang tới cho người ta một loại cảm giác vừa dày vừa nặng.

- Khang Cảm của Vạn Quốc Thành, đúng hẹn đến đây, mong rằng Ngô cung chủ gặp mặt!

Đi tới trước mặt, Khang đường chủ hít sâu một hơi, âm thanh lanh lảnh vang lên, truyền lại về phía bên trong.

Một lát sau, cửa lớn "ken két” mở ra. Mấy bóng người đi ra. Tất cả đều là nữ tử mặc một bộ trang phục màu trắng. Một người dẫn đầu, đi tới trước mặt:

- Khang đường chủ, cung chủ có lệnh, mời vào bên trong!

- Cảm ơn!

Khang đường chủ gật đầu, dẫn theo mọi người đi về phía trong.

Vừa đi, Trương Huyền vừa nhìn lại về phía những nữ đệ tử này. Tuổi tác thoạt nhìn cũng không lớn, chỉ có chừng hai mươi tuổi, tất cả tu vi lại đều không kém, đều là khoảng Hóa Phàm tam trọng.

Từng tuổi này, lại có tu vi như thế, cho dù ở Vạn Quốc Thành cũng được cho là người xuất sắc.

Nữ tử vừa nói chuyện còn đạt tới Hóa Phàm tam trọng đỉnh phong, toàn thân trang phục màu trắng chiếu rọi ở trong tuyết trắng, cho người ta một loại cảm giác cô độc lạnh lẽo.

Đi vào Băng Nguyên cung, vừa đi vào cửa lớn, lập tức cảm thấy linh khí trong đó, trở nên sống động, bất cứ lúc nào cũng sẽ chui về phía trong lỗ chân lông, khiến người ta tu luyện càng đơn giản hơn.

- Linh khí thật sống động!

Ánh mắt Trương Huyền nhất thời sáng lên.

Linh khí ở đây, tuy rằng nồng độ so với bên ngoài không khác biệt lắm, nhưng sống động khác thường. Cho dù không tận lực dẫn dắt, cũng có thể chui vào lỗ chân lông, rèn luyện thân thể, tinh lọc tu vi, khiến tốc độ tu luyện của người ta tăng gấp bội.

Điều này lại giống như nước có áp lực so sánh với nước ở nơi tù đọng, tiến vào mương máng, tốc độ khẳng định nhanh hơn.

Những nữ hài này, tuổi còn trẻ còn có thực lực mạnh như vậy. Xem ra ở nơi này tu luyện, làm ít công to. Mặc dù không phải là nơi trận pháp tập trung linh khí sung túc, cũng tuyệt đối được cho là bảo địa tu luyện.

Càng đi về phía bên trong, mức độ linh khí sống động càng lớn, cho người ta một loại kích động không nhịn được mốn ngồi xuống tu luyện.

Còn chưa thấy được cái gọi là đầm Âm Dương, lại có loại cảm giác này. Thảo nào Khang đường chủ tốn cái giá cực lớn, không tiếc bay qua nhiều ngày như vậy đến nơi đây, quả thật đáng giá.

Bên trong cung điện, không chỉ là nữ tử mặc y phục màu trắng, còn có một vài người trên người đều mặc trang phục màu đỏ, đều là nữ tử. Trên người các nàng lại không lạnh lùng giống như đám người trước, mà là nóng như lửa, cho người ta một loại cảm giác bạo phát mãnh liệt.

- Đây là người tu luyện dương công và người tu luyện âm công của Băng Nguyên cung, truyền thụ đều là công pháp chỉ một thuộc tính thuần khiết!

Nhìn ra được nghi ngờ của hắn, Khang đường chủ vừa đi vừa truyền âm qua.

Trương Huyền gật đầu.

Thật ra không cần hắn nói, sử dụng mắt Minh Lý cũng nhìn ra manh mối.

Nữ tử mặc trang phục màu lửa đỏ tu luyện đều là công pháp thuộc tính hỏa hoặc thuộc tính dương, chân khí cực nóng, giống như ngọn lửa, cho nên mới cho người ta một loại cảm giác bạo phát mãnh liệt. Nữ tử mặc y phục màu trắng cho bọn họ dẫn đường, tu luyện lực lượng thuộc tính âm hàn, nói năng thận trọng, cho người ta một loại cảm giác cự tuyệt từ ngàn dặm.

Công pháp khác nhau, khiến người ta cảm giác hoàn toàn không giống nhau.

- Đầm Âm Dương, chia ra làm đầm dương, đầm âm, cùng với khu vực hỗn hợp, tu luyện công pháp tương ứng, mới có khả năng xử lý.

Khang đường chủ tiếp tục nói.

Trương Huyền kinh ngạc.

Trước đó nghe được đầm Âm Dương, hắn còn tưởng rằng chính là tên gọi của một chỗ bảo địa. Hiện tại xem ra, sợ rằng không đơn giản như vậy.

Đi một hồi, nữ tử dẫn đường ngừng lại:

- Cung chủ đang ở bên trong, mời mấy vị vào bên trong.

Khang đường chủ và mọi người đi về phía trước.

Đó là một gian phòng rộng rãi, xung quanh trang trí chẳng những không xa hoa, ngược lại thoạt nhìn có chút đơn giản. Một nữ tử ngồi ngay ngắn ở trên vị trí chính giữa, thần sắc thản nhiên nhìn qua.

Đối phương nhìn bọn họ, Trương Huyền cũng đưa mắt tập trung qua.

Người nữ tử trước mắt này, thoạt nhìn chừng ba mươi tuổi, chỉ có điều diện mạo mỹ lệ, năm tháng không lưu lại quá nhiều vết tích ở trên mặt. Một mái tóc dài đen nhánh, phối hợp với y phục trắng như tuyết, có vẻ giống như người trong bức tranh, vô cùng đẹp mắt.

Đương nhiên, tuy rằng rất đẹp, so với Triệu Nhã vẫn có chút không bằng. Liếc mắt thoáng nhìn, Trương Huyền liền quan sát tu vi của nàng.

Khí tức toàn thân ẩn nấp ở bên trong thân thể, khiến người ta khó có thể cảm thấy, nhưng cho Trương Huyền một loại cảm giác nguy hiểm, nhất là linh hồn mang theo rất mạnh đè ép, dường như ẩn nấp ở bên trong thân thể Vũ Hồn đều có thể bị đơn giản nhìn thấu.

- Chẳng lẽ là... Hợp Linh cảnh?

Trong lòng hắn thoáng động.

Người trước mắt này, cho hắn cảm giác, rất rõ ràng so với Triệu minh chủ, Tiết Nhất Dao, Khang đường chủ còn muốn mãnh liệt hơn. Cảm giác áp bách cũng lớn hơn. Ba vị trước đó, đều là nhân vật đạt được Hóa Phàm tứ trọng đỉnh phong nhất. Lợi hại hơn, sợ rằng dĩ nhiên đột phá tầng rào cản kia.

Hóa Phàm ngũ trọng Hợp Linh cảnh, linh hồn nhận được tăng thêm trên diện rộng, càng phù hợp với tự nhiên hơn.

Loại cường giả này, giơ tay nhấc chân, mang theo lực lượng cường đại hơn, chiến lực không tầm thường.

- Mắt Minh Lý!

Mắt Minh Lý vận chuyển, Trương Huyền nhìn sang. Chỉ liếc mắt thoáng nhìn, chân mày không nhịn được nhíu lại một cái.

Hắn đang quan sát, đã thấy Khang đường chủ bước lên trước, cười ôm quyền.

- Ngô cung chủ, đã lâu không gặp!

Xem ra cũng biết thực lực sức lực của nàng mạnh mẽ, cho dù Khang đường chủ thân là danh sư tứ tinh đỉnh phong, cũng không dám kiêu ngạo, mà là thái độ cung kính.

- Đã lâu không gặp! Đây là người sát hạch ngươi tuyển chọn ra, muốn đi vào đầm Âm Dương?

Nữ tử ngô cung chủ trả lời một câu, mắt rơi ở trên thân mọi người, nhướng mày:

- Thế nào lại là ba người?

- Là như vậy, ba người này, đều là nhân tài ưu tú nhất trong thế hệ trẻ tuổi. Ta thật sự khó có thể lấy hay bỏ, dẫn tất cả tới, là hi vọng cung chủ có thể dàn xếp, để cho bọn họ đều tham gia sát hạch, giành được cơ hội tiến vào đầm Âm Dương!

Khang đường chủ vội vàng giải thích.

- Quy định đầm Âm Dương của ta, đường chủ chắc hẳn là hiểu rõ. Hai danh ngạch, chính là hai, không thể phá!

Ngô cung chủ khoát tay áo, giống như một khối băng lạnh giá, không quan tâm tới giao tình trước đây.

- Điều này... Được rồi!

Thấy thái độ của nàng kiên quyết, hoàn toàn không có chút đường sống quay về, Khang đường chủ biết nói nhiều hơn nữa khẳng định cũng vô dụng, không thể làm gì khác hơn là cười gượng lắc đầu, lại nhìn qua:

- Không biết sát hạch thế nào, ta cũng tiện để cho bọn họ chuẩn bị một chút!

- Rất đơn giản. Chỉ cần có thể ở trong phòng băng hỏa của ta thành công đi ra, xem như thông qua!

Ngô cung chủ thản nhiên nói.

- Phòng băng hỏa?

Khang đường chủ nhướng mày. Hình như ngay cả hắn cũng không rõ lắm.

- Phòng băng hỏa, là thứ thử thách đặc biệt của Băng Nguyên cung ta, giống như đá vấn tâm, nhỏ vào máu tươi, tinh thần sẽ phải chịu băng hỏa dày vò. Có thể chịu được, đồng thời ở trong một canh giờ, tìm được lối ra rời khỏi đó, xem như thông qua! Không ra được, mất đi tư cách!

Ngô cung chủ giải thích.

Mọi người gật đầu.

Vốn tưởng rằng là dạng sát hạch gì. Không nghĩ tới là rèn luyện trên tinh thần.

Loại sát hạch này và lực ý chí có liên quan đến, ngược lại cùng tu vi quan hệ không lớn.

- Trong ba người tuyển chọn ra hai người. Để cho ai tham gia, vẫn hi vọng mau chóng làm ra lựa chọn!

Giải thích xong, Ngô cung chủ tiếp tục nói.

- Không cần lựa chọn, Nhược Hoan, ngươi cũng đừng tham gia nữa!

Khang đường chủ quay đầu lại phân phó.

- Vâng...

Gương mặt Nhược Hoan công tử giống như trái mướp đắng.

Tuy rằng không cam lòng, nhưng lão sư đưa ra quyết định, hắn không thể làm gì khác hơn là gật đầu đáp ứng.

Làm danh sư tôn sư trọng đạo đứng hàng đầu. Mệnh lệnh của lão sư, không thể vi phạm.

Hắn đang đầy chán nản, cảm thấy mất đi một lần cơ hội, liền nghe được giọng nói hờ hững của Trương sư cách đó không xa vang lên:

- Tạm thời không vội!

Nói xong, hắn ngẩng đầu nhìn về phía nữ tử trước mắt:

- Ngô cung chủ, chúng ta muốn ba người đều tham gia sát hạch, không biết có yêu cầu gì?

Nghe được hắn nói chen vào, Ngô cung chủ nhướng mày, lộ ra vẻ không vui:

- Khang đường chủ, đây là hậu bối ngươi dẫn đến? Trưởng bối nói, từ lúc nào đến lượt một vãn bối nói xen vào!

- Trương sư...

Cũng không nghĩ tới hắn lại đột nhiên nói chuyện, Khang đường chủ không nhịn được nhìn lại, đầy sốt ruột.

Tuy rằng chỉ có hai danh ngạch, dù sao cũng có cơ hội. Một khi chọc giận đối phương, cơ hội này cũng sẽ không có.

Hắn ở liên minh vạn quốc địa vị rất cao. Nhưng đối mặt với Băng Nguyên cung toàn bộ Huyễn Vũ đế quốc chỉ có một, đường đường là cường giả Hóa Phàm ngũ trọng, một đường chủ phân bộ, lại có vẻ bé nhỏ không đáng kể.

- Người thành đạt làm sư, tuổi còn nhỏ, không nhất định chính là vãn bối. Tuổi tác lớn, cũng có thể là sống uổng hồi lâu, lãng phí tuổi xuân phơi phới... Như vậy đi, Ngô cung chủ, ta cho ngươi một lần cơ hội... Tự mình ra tay giúp ngươi chỉ điểm một lần, để đổi lấy một danh ngạch sát hạch, như thế nào?

Không để ý tới sự khẩn trương của Khang đường chủ, Trương Huyền hờ hững nhìn qua.

- A?

Trước mắt tối sầm, Khang đường chủ, Nhược Hoan công tử đồng thời thoáng lảo đảo một cái, cũng thiếu chút nữa thì nôn ra máu.

Trên đường đến đây đã nói, không nên nói chuyện lung tung. Ngô cung chủ không dễ ở chung...

Không thấy được ngay cả bản thân đường chủ cũng vẫn thận trọng sao?

Ngươi chỉ điểm nàng một lần, còn tính là cho nàng cơ hội... Ta ngất. Trước đó không nói ngươi vừa sát hạch trở thành danh sư tứ tinh, cho dù Khang đường chủ tứ tinh đỉnh phong cũng không có tư cách này!

Dù sao đối phương lại là cường giả Hóa Phàm ngũ trọng chân chính. Bất kể tu vi hay kiến thức đều vượt qua mọi người. Ngươi, một kẻ vừa đột phá nhị trọng, nói như vậy... thật sự không sợ bị đánh chết sao?

- Chỉ điểm cho ta?

Quả nhiên, nghe nói như thế, lông mày Ngô cung chủ trầm xuống, một khí tức cường đại từ trên người phát ra, khiến cho người ta khiếp sợ tới cực độ:

- Ngươi muốn chỉ điểm ta? Còn tính là cho ta cơ hội?

- Không sai, cơ hội chỉ có một lần, ngàn vạn lần nên nắm chặt. Nếu không, sau này, muốn bảo ta chỉ điểm, cũng không có!

Không để ý tới khí tức trên người đối phương tăng lên, Trương Huyền lắc đầu.

- Triệu Nhã, nàng nhanh khuyên nhủ...

Thấy vị Trương sư này càng nói càng thái quá, khóe miệng Nhược Hoan công tử co giật, không nhịn được truyền âm cho Triệu Nhã ở bên cạnh.

Hắn biết Trương sư vô cùng coi trọng người học sinh này. Nàng nói, có lẽ có thể đưa đến tác dụng.

- Được!

Triệu Nhã gật đầu, đi lên phía trước:

- Ngô cung chủ, lão sư nhà chúng ta nói rất đúng. Đây là một lần cơ hội. Nàng ngàn vạn lần đừng bỏ lỡ. Nếu không, nhất định sẽ hối hận!

- Ta ngất...

Nhược Hoan công tử thiếu chút nữa thì phun ra một ngụm máu tươi.

Đại tỷ, ta là bảo nàng khuyên can lão sư của nàng, bảo hắn không nên nói bậy... Mặt nàng nghiêm túc như vậy khuyên ngô cung chủ có ý gì?

Còn ngàn vạn lần đừng bỏ lỡ, nhất định sẽ hối hận...

Nàng đối với lão sư của nàng cũng không tránh khỏi quá tin tưởng đi!

Danh sư Hóa Phàm nhị trọng nói một cường giả Hóa Phàm ngũ trọng như vậy, vẫn nói chắc chắn, hoàn toàn không có chút đỏ mặt và xấu hổ...

Hai sư đồ các ngươi, không nên tự tin như vậy đi?

- Nàng...

Ngô cung chủ cũng tức sắp nổ tung, vung ống tay áo:

- Khang đường chủ, vẫn mong ngươi dẫn người đi. Băng Nguyên cung ta không chào đón loại người lỗ mãng kiêu căng!

Nam không ra nam nữ không ra nữ

dtv-ebook.com

- Ngô cung chủ, Trương sư hắn không phải là hạng người lỗ mãng...

Không nghĩ tới vị Trương sư này chỉ nói một câu, khiến cho Ngô cung chủ luôn luôn trầm ổn, vui buồn không lộ ra, lại tức giận tới mức đuổi người, khóe miệng Khang đường chủ giật loạn. Hắn cũng cảm thấy mình sắp phát điên rồi.

Vì hai danh ngạch này, hắn không biết đã phải cố gắng bao nhiêu. Vị này thì hay rồi. Chỉ một câu nói đã đắc tội người ta...

- Tiễn khách!

Không để ý tới lời giải thích của hắn, Ngô cung chủ quát lớn một tiếng.

Ầm!

Nghe được âm thanh này, mấy người nữ tử mặc y phục màu trắng vừa đưa bọn họ tới, liền tiến tới trước mặt, vẻ mặt không vui:

- Mấy vị, xin mời!

- Ngô cung chủ...

Khang đường chủ còn muốn nói thêm vài câu, đã bị Trương Huyền cắt ngang:

- Được rồi, Khang đường chủ, cần gì để ý tới kẻ nam không ra nam nữ không ra nữ này. Bảo chúng ta đi, chúng ta trực tiếp rời đi là được.

Két!

Dưới chân Nhược Hoan công tử thoáng trượt một cái, thiếu chút nữa ngã sấp xuống.

Khang đường chủ cũng lập tức hóa đá, cứng đờ tại chỗ.

Vị Ngô cung chủ trước mắt này, hắn đã quen biết từ nhiều năm trước, mỹ lệ, trang nhã. Nữ nhân nhìn thấy nàng cũng sẽ tự cảm thấy xấu hổ... Đối với nhân vật như vậy, Trương sư tự nhiên trực tiếp nói là nam không ra nam nữ không ra nữ...

Cho dù nàng không đồng ý cho thêm một danh ngạch, hai người cũng đã không tệ lắm. Cho dù... bị đuổi ra ngoài, cũng coi như an toàn rời đi, không xé rách da mặt.

Cái này thì hay rồi. Trực tiếp mắng chửi người, vị cường giả Hóa Phàm ngũ trọng này không nổi giận, lập tức đánh chết ngươi mới là lạ...

Thân thể hắn thoáng động, chân khí trong cơ thể vận chuyển, chắn ở trước mặt Trương Huyền. Chỉ cần đối phương nổi giận, cho dù phải liều mạng trọng thương, hắn cũng muốn đưa người đi ra.

- Ngươi nói cái gì?

Quả nhiên, sắc mặt Ngô cung chủ thâm trầm như sắt, lúc trước dĩ nhiên bị lửa giận thiêu đốt, ánh mắt hình như muốn xé nát người.

- Ta nói cái gì, ngươi chẳng lẽ không rõ ràng? Còn muốn ta nói thẳng ra?

Trương Huyền cũng không lo lắng, ánh mắt thản nhiên:

- Nếu như ta không nhìn nhầm, lông ở một vài nơi của ngươi, chắc hẳn là mọc rất nhanh, cũng rất dài!

- Phụt!

Mắt tối sầm, Nhược Hoan công tử thật sự nhịn không được, thiếu chút nữa một hơi không thở ra được, chết ngay tại chỗ.

Cái gì!

Đại ca, ngươi đây là cố ý?

Mắng người ta nam không ra nam nữ không ra nữ, lại đủ vô sỉ. Lần này tự nhiên lại quan tâm tới lông người ta... Lông người ta lại dài, đã có quần áo chống đỡ, ăn thua gì tới ngươi!

Ở trước mặt mọi người nói ra như vậy, không phải đùa giỡn lưu manh thì là làm gì?

Lại nói, cho dù lông dài... Ngươi làm thế nào nhìn ra được?

Năng lực quan sát của danh sư... đều bị ngươi dùng làm gì vậy...

Khang đường chủ không khác gì người học sinh này của hắn, cũng cảm thấy thiên lôi cuồn cuộn đánh xuống một hồi. Chân khí hắn thật vất vả mới tập trung lại, thiếu chút nữa thì không giữ được, tu vi bị phá hủy.

Hắn lại là đường chủ Danh Sư Đường, một trong những cường giả Vạn Quốc Thành địa vị tôn quý nhất, sư đạo tôn nghiêm, nói năng thận trọng... Kết quả chạy đến nơi đây, cùng người này đùa giỡn lưu manh, khiêu khích cung chủ Băng Nguyên cung người ta...

Trong lúc nhất thời, khuôn mặt hắn rầu rĩ vặn vẹo, tâm tư muốn chết cũng có.

Chỉ có điều, vị Trương sư này dù sao cũng là do hắn dẫn đến, một phần của Danh Sư Đường. Cho dù thất lễ nữa, hắn cũng không có khả năng buông tha.

Hắn cắn răng một cái, đang định nhận lửa giận giống như bão tố của đối phương. Nhưng hắn lại nhìn thấy Ngô cung chủ vừa rồi còn lửa giận thiêu đốt, hận không thể giết người, lúc này sắc mặt trắng bệch nhìn qua:

- Ngươi, làm sao ngươi biết được?

- A?

Chân khí lại va chạm, thân thể Khang đường chủ mềm nhũn.

Nói đúng?

Mắng nàng là nam không ra nam nữ không ra nữ, còn nói lông nàng dài... nàng không những không có tức giận, còn thừa nhận?

Là ta nghe nhầm, hay Ngô cung chủ điên rồi?

- Rất đơn giản, thân thể âm hàn, rất nhiều huyệt đạo lại để lộ ra dương khí. Giơ tay nhấc chân là xử nữ nhu nhược, trong lời nói lại trung khí mười phần.

Hình như sớm biết rằng nàng sẽ thừa nhận, thần sắc Trương Huyền vẫn giống như bình thường:

- Nếu như ta không nhìn nhầm, ngươi chắc hẳn là âm dương tương khắc, không có cách nào điều hòa! Nguyên nhân chính là như vậy, mới có thể mọc ra chòm râu của nam nhân, lỗ chân lông trên da tăng lớn, lông thành dài ra!

- Điều này...

Thân thể Ngô cung chủ chấn động.

Đối phương nói không sai. Trong cơ thể nàng quả thật âm dương tương khắc, không có cách nào điều hòa. Nhất là hai năm gần đây, tự nhiên mọc ra chòm râu chỉ nam nhân mới có!

Nếu không phải mỗi ngày đều cạo, luôn luôn duy trì uy nghiêm, chỉ sợ sớm đã bị những người khác biết, cười nhạo mà chết.

Vốn tưởng rằng, chỉ là không trung hoà được âm dương trong cơ thể, chỉ cần cố gắng tu luyện lại có thể giải quyết. Ai biết... dựa theo thời gian

trôi qua, loại tình huống này càng lúc cũng nặng thêm. Thậm chí tóc gáy trên thân thể, cũng bắt đầu có biến hóa lớn.

Chuyện này, dính dáng tới bí mật của nữ tử, nàng xấu hổ nói với người khác, lại không dám tìm người khác khám cho. Không nghĩ tới lại bị người trước mắt này, vừa mở miệng liền nói ra.

Hắn... làm sao nhìn ra được?

- Ngươi nói lông là... chỉ râu mép?

Ngô cung chủ kinh ngạc, thân thể run rẩy. Khang đường chủ, Nhược Hoan công tử lại há hốc miệng, đồng thời lau mồ hôi trên đầu một cái, vẻ mặt xấu hổ.

Vừa rồi, mới nghe được lông dài ra, lại tự nhiên mà nghĩ sai. Bọn họ làm sao có thể nghĩ đến nữ nhân cũng sẽ mọc râu mép.

- Ngươi bị kiếm khí nóng rực gây thương tích, cảm thấy tu luyện Đại Lăng Hoa Công sắc bén vô cùng, nữ tử không phát huy ra uy lực lớn nhất... Vì vậy sửa lại, tu luyện công pháp thuộc tính âm. Kết quả, không điều hòa được lực lượng trong cơ thể, cuối cùng biến thành như vậy. Nếu như không thể đúng lúc khơi thông, bây giờ còn có thể sử dụng man lực áp chế, không bị người ngoài phát hiện. Ba năm sau, sợ rằng lại khó che giấu nữa.

Trương Huyền nói.

Đối phương không thi triển võ kỹ, không thể sử dụng Thiên Đạo Đồ Thư Quán, hắn không có cách nào biết được kỹ lưỡng hơn. Chỉ có điều, mắt Minh Lý quan sát rất kỹ. Vị Ngô cung chủ này, mỗi ngày cạo râu, giấu giếm mọi người, nhưng không giấu giếm được ánh mắt hắn.

Nhìn ra âm dương mất cân đối, kết hợp với vấn đề Khang đường chủ trước đó đã từng hỏi, hắn suy đoán ra nguyên nhân căn bệnh, không khó.

Đại Lăng Hoa Công, chú ý chính là sắc bén, một tiếng khí hưng, hai tiếng suy, ba tiếng kết thúc, thuộc về thuộc tính dương, công pháp mạnh mẽ đến cực điểm. Trước đây thời điểm nhìn thấy vấn đề này, tưởng là một nam tử, hắn không lưu tâm.

Khi biết người tu luyện là Ngô cung chủ, hắn đã cảm thấy kỳ quái. Lúc này lại nhìn thấy đối phương xảy ra vấn đề, làm sao còn không rõ.

Tất nhiên là sau khi tu luyện Đại Lăng Hoa Công, lại tu luyện pháp quyết thuộc tính âm, lúc này mới đưa đến lực lượng tương khắc, không có cách nào trung hoà.

Mà giải quyết biện pháp tốt nhất, chính là phá hủy căn cơ, bắt đầu trở lại... Nhưng đường đường là cung chủ, người mạnh nhất của Băng Nguyên cung, làm sao có thể bỏ được làm như vậy?

Vừa mới bắt đầu còn có thể áp chế. Dựa theo thời gian chậm rãi trôi qua, tần suất nhiều lần càng lúc càng nhiều. Còn muốn khống chế, đã không thể nào.

Về phần vì sao đường đường là nữ tử, phải tu luyện công pháp nam tử mạnh mẽ, hắn cũng không biết được rõ ràng. Chỉ có điều, có khả năng liên quan tới đầm Âm Dương.

Thật giống như nữ tử y phục màu đỏ nhìn thấy trước đó, tu luyện chính là pháp quyết thuộc tính hỏa, thuộc tính dương.

Nghe đến mấy cái phân tích và lời nói này, đám người Khang đường chủ cảm thấy có phần giống nửa đêm nói chuyện phương tây. Sắc mặt Ngô cung chủ lại trong nháy mắt trắng bệch.

Đối phương nói hoàn toàn không sai.

Trước đây, sau khi tu luyện Đại Lăng Hoa Công, bản thân bị trọng thương. Tuy rằng được Khang đường chủ cứu chữa, nhưng cũng tản hết tu vi, vì vậy liền sửa thành tu luyện pháp quyết nữ tính âm nhu, dùng để

đột phá, đồng thời hóa giải kiếm khí nóng rực bắt được trong cơ thể. (Phương pháp giải quyết tản hết tu vi, kỹ càng tỉ mỉ có thể thấy được ba vấn đề của Khang đường chủ.)

Bởi vì tu luyện qua một lần, tốc độ tiến bộ cực nhanh, rất nhanh thành công, hoàn toàn tản hết kiếm khí, thương thế khôi phục.

Nhưng... cũng bởi vậy, lưu lại bệnh căn, xuất hiện cục diện hôm nay.

- Xin hỏi... có thể có phương pháp giải quyết hay không?

Biết đối phương liếc mắt nhìn ra, có lẽ có thể giải quyết, Ngô cung chủ không nhịn được nhìn qua.

- Phương pháp giải quyết là có. Trực tiếp nhất, chính là tản hết tu vi, tiêu hao hết lực lượng, thành một người bình thường!

Trương Huyền nói.

- Thành là người bình thường... Không được, tuổi thọ của ta đã vượt quá một trăm. Một khi tản hết tu vi, nhất định sẽ trực tiếp già yếu dẫn đến tử vong...

Ngô cung chủ vội hỏi.

Phương pháp này, nàng không phải chưa từng nghĩ tới.

Nhưng hiện tại tuổi tác nàng đã vượt quá cửa ải lớn một trăm của người bình thường. Nếu như không có tu vi duy trì, tất nhiên lập tức già yếu. Không cần tới ba ngày, sẽ thân chết đạo tiêu.

Thực sự như vậy, cho dù giải quyết được vấn đề khó khăn, thì có ích lợi gì?

Còn không bằng giống như bây giờ kéo dài hơi tàn sống sót.

Trương Huyền gật đầu.

Lời đối phương nói thật ra là lời nói thật.

Tuổi thọ của Hóa Phàm cảnh, là dựa vào tu vi duy trì. Không có tu vi, vượt quá một trăm tuổi, làm sao có thể còn tiếp tục sống sót.

- Có thể còn có biện pháp khác hay không?

Ngô cung chủ lại nhìn qua.

- Cái này... Như vậy đi, nàng đánh một bộ quyền cho ta xem, ta có thể giúp ngươi chỉ điểm một lần, giúp ngươi giải quyết tai hoạ ngầm... Chỉ có điều có thể giải quyết hay không, lại không nhất định.

Trương Huyền khoát tay áo.

Hắn tuy rằng có thể đoán ra chỗ có vấn đề của đối phương, nhưng không có Thiên Đạo Đồ Thư Quán phân tích nguyên nhân, điều tra rõ chỗ thiếu hụt, giải quyết như thế nào hắn vẫn không rõ lắm.

Đương nhiên, cuối cùng có thể giải quyết hay không, hắn cũng không dám bảo đảm, không dám nói lời quá vẹn toàn.

- Được, không quan tâm Trương sư có thể giúp ta giải quyết hay không, ta đều sẽ cho ba người các ngươi danh ngạch sát hạch!

Có chút do dự, Ngô cung chủ gật đầu.

Nàng bị loại trạng thái nam không ra nam nữ không ra nữ này hành hạ, đã sắp phát điên rồi.

Nếu như vị trước mắt này có thể giải quyết, đừng nói một danh ngạch sát hạch, cho dù bỏ ra cái giá lớn hơn nữa, nàng cũng sẽ không do dự.

- Ừ!

Trương Huyền gật đầu.

Sở dĩ nói nhiều như vậy, chính là vì danh ngạch. Nếu đối phương đáp ứng, tự nhiên cũng phải dùng hết toàn lực giúp nàng trị liệu.

- Vậy... là được?

Thấy Ngô cung chủ mới vừa rồi còn giương cung bạt kiếm, bất cứ lúc nào cũng muốn giết người, nói qua mấy câu, không chỉ lửa giận tiêu hết, còn đáp ứng đưa cho danh ngạch, Khang đường chủ trợn mắt há hốc mồm.

Cái này cũng thật lợi hại!

Cho dù tận mắt nhìn thấy, hắn cũng cảm thấy khó có thể tin nổi.

Nhược Hoan công tử càng kinh ngạc có chút phát điên.

Ban đầu, bởi vì đối phương, tuyển chọn thi đấu bại, vẫn cảm thấy là mình vận khí kém, chỉ cần cố gắng tu luyện, học tập cho giỏi, hai tháng sau, chưa chắc không thể có cục diện hòa nhau, một lần nữa lấy lại được danh hiệu đệ nhất thiên tài liên minh vạn quốc vào tay.

Trải qua chuyện này, hắn mới biết được... Đối phương bất kể năng lực quan sát, hay là nắm chắc đối với chi tiết, hắn đều không thể so sánh!

Thậm chí... Ngay cả lão sư của mình, có khả năng cũng có chút không bằng.

Người này... thực sự là một danh sư tứ tinh vừa thông qua sát hạch sao?

- Bắt đầu đi!

Không biết suy nghĩ trong lòng hắn, đôi mắt Trương Huyền nhìn Ngô cung chủ phía trước khoát tay áo.

- Được!

Ngô cung chủ gật đầu, cánh tay chấn động. Một bộ võ kỹ từ lòng bàn tay thi triển ra.

Trương Huyền lại giả vờ quan sát, mở ra quyển sách trong đầu, quan sát mấu chốt và vấn đề cụ thể.

Vù!

Rất nhanh, Ngô cung chủ dừng lại nhìn qua:

- Tình hình này của ta... có thể còn có phương pháp cứu chữa khác hay không?

Nàng mở miệng hỏi, hơi thở không nhịn được có chút gấp gáp.

Nếu như không có cách nào giải quyết, vậy không biết ngày tháng sau này, sẽ làm thế nào tiếp tục chịu đựng nữa.

- Cái này... có thể giải quyết!

Thở ra một hơi, Trương Huyền không trực tiếp trả lời, mà ánh mắt cổ quái nhìn qua:

- Nàng thấy nhân phẩm của Khang đường chủ chúng ta thế nào?

- A?

Ngô cung chủ sững sờ ở tại chỗ.

Trương Huyền làm mai (1)

dtv-ebook.com

Bảo ngươi trị liệu giúp ta, hỏi ta về Khang đường chủ làm gì?

Ngô cung chủ nghi hoặc hỏi: "Ta và đường chủ nhiều năm trước đã quen biết, cũng coi như là quen thuộc."

Khang Cảm ở bên cạnh cũng đầu đầy sương mù, không rõ rốt cuộc vị Trương sư này đang suy nghĩ cái gì.

"Quen thuộc thì đơn giản rồi!"

Trương Huyền mỉm cười, chậm rãi nói: "Đường chủ chúng ta quang minh chính trực, nhiệt tình vì lợi ích chung, còn có chức nghiệp Danh sư, tiền đồ vô lượng, mấu chốt nhất chính là. . . Dáng dấp cũng rất tốt. . ."

Nghe hắn càng nói càng nhiều, sương mù trong đầu Ngô cung chủ cũng càng ngày càng nhiều, vẻ mặt không rõ ràng cho lắm: "Khang đường chủ là người không tệ, vì toàn bộ Danh sư đường mà không tiếc đánh đổi rất lớn để đổi lấy danh ngạch đi vào Âm Dương đầm. . . Chỉ là, những chuyện này có quan hệ tới việc giúp ta trị liệu xung đột Âm Dương hay sao?"

"Đương nhiên có quan hệ!"

Trương Huyền lạnh nhạt nhìn qua: "Không bằng. . . Hai ngươi kết hôn đi!"

Phốc!

Khang đường chủ ở bên cạnh bị nước bọt sặc một cái, thiếu chút nữa đã ngất đi, Nhược Hoan công tử cũng trợn to mắt.

Không phải ngươi đi chữa bệnh ư? Nhìn thế nào cũng thấy giống như là làm mai vậy?

Giới thiệu cho Khang đường chủ và Ngô cung chủ kết hôn. . . Ngươi quả thực là người có can đảm. . .

"Kết hôn?"

Thân thể Ngô cung chủ cũng nhoáng một cái, trước mắt biến thành màu đen. Nàng chỉ cho cái tên này chữa bệnh cho mình, làm sao trong nháy mắt đã nói chuyện cưới gả vậy chứ?

Muốn ta gả cho vị Khang đường chủ này? Cái quỷ gì vậy?

"Không sai, ngươi thân là nữ tử, tu luyện công pháp cương mãnh, không có vấn đề gì. Nhưng mà sai là sai ở chỗ nửa đường thay đổi pháp quyết có lực lượng trái lại, dẫn đến Âm Dương xung đột lẫn nhau, tạo thành tai hoạ ngầm trên thân thể. Muốn giải quyết triệt để, chỉ có tìm một người hôn phối tu vi không kém nhiều, chân khí, lực lượng cũng được khống chế mười phần tinh thuần, để Âm Dương điều hòa!"

Trương Huyền nói: "Khang đường chủ có tu vi Hóa Phàm tứ trọng đỉnh phong, cách ngũ trọng chỉ có chênh lệch nửa bước, thân là Danh sư tứ tinh đỉnh phong, lý giải đối với tu vi, chỉ sợ ngươi cũng theo không kịp, cho nên. . . Hắn là người phù hợp với điều kiện nhất! Nếu như hai ngươi ở cùng một chỗ, ngắn thì ba tháng, lâu là nửa năm thì hoàn toàn có thể hóa giải được cái gọi là Âm Dương xung đột lẫn nhau của ngươi. Giúp ngươi khôi phục như lúc ban đầu."

"Chuyện này. . ."

Ngô cung chủ ngẩn ngơ.

Không nghĩ tới tình huống của nàng lại có thể giải quyết như vậy.

Từ khi tu luyện nàng một mực thủ thân như ngọc, nam nhân chưa từng được chạm phải nàng nửa điểm. Cho dù xem như vì chữa khỏi vấn đề

trên thân thể mà trực tiếp lấy chồng, như vậy trên tâm lý cũng có chút không tiếp thụ được.

"Chẳng lẽ không có những biện pháp khác, chuyện này. . . Nhất định không được!"

Nàng còn đang chần chờ thì Khang đường chủ ở bên cạnh vội vàng mở miệng.

Mặc dù hắn cũng chưa từng hôn phối, thế nhưng. . . Để hắn cưới một mỹ nữ có râu quai nón, dù thế nào hắn cũng không làm được ah!

Nhớ tới việc nàng còn chuyên cần cạo râu hơn so với mình thì hắn đã cảm thấy rùng mình, cảm thấy phát tởm.

"Những biện pháp khác, đương nhiên là có. Chỉ có điều, đây là biện pháp đơn giản nhất!" Trương Huyền nói.

"Chỉ cần có những biện pháp khác là tốt rồi, chỉ cần ta có thể làm được thì ta sẽ không tiếc. . ." Khang đường chủ vội nói, chỉ có điều, lời còn chưa dứt thì đã thấy một ánh mắt hung tợn nhìn chằm chằm tới. Đồng thời còn có một thanh âm âm trầm vang lên.

"Khang Cảm, ngươi có ý gì? Cảm thấy ta không xứng với ngươi, hay là vì cái gì khác? Lại còn từ chối gấp gáp như vậy chứ?"

Coi như vì chữa bệnh thì nàng cũng không muốn gả cho lão già trước mắt này, thế nhưng. . . Nếu muốn từ chối thì cũng phải là bản thân chối từ ah. Sao lão già này lại giống như đụng phải khoai lang bỏng tay vậy, ngươi có ý gì?

Chẳng lẽ ta không được chào đón như vậy sao?

Luận tu vi, ta là Hóa Phàm ngũ trọng, vượt xa so với ngươi. Luận địa vị, ta là cung chủ Băng Nguyên cung, là tồn tại mà vô số đường chủ Danh sư đường phải cúi đầu. Luận dung mạo, mặc dù không nói quốc sắc thiên hương, thế nhưng cũng tuyệt đối được cho là khuynh quốc khuynh

thành, vạn dặm không một, cho dù lớn tuổi thì tư sắc cũng không giảm so với năm đó. . .

Ta còn chưa nói muốn gả cho ngươi, bằng cái gì mà ngươi nóng nảy muốn phủi sạch quan hệ cứ như vậy chứ?

"Ngô cung chủ nói đùa rồi, ta nào có ý tứ kia, chẳng qua là cảm thấy. . ."

Không nghĩ tới đối phương lại quấy rầy ở trên vấn đề này, khóe miệng Khang đường chủ giật một cái rồi nói: "Ta không xứng với ngươi, là ta không xứng với ngươi!"

"Ngươi tự mình biết mình là tốt rồi!"

Nghe thấy hắn nói như thế, lúc này Ngô cung chủ mới dễ chịu hơn một chút, lại lần nữa nhìn về phía thanh niên trước mắt rồi nói: " Ngươi nói xem những biện pháp khác là cái gì? Chỉ cần ta có thể làm được thì sẽ không tiếc!"

". . ."

Khang đường chủ không còn gì để nói, đây không phải giống như ta nói hay sao? Nếu không phải ngươi ngắt lời thì nhất định hắn đã sớm nói xong rồi. . .

"Còn có một cái biện pháp, có chính là tìm được một cường giả có thể chất Thuần Âm tu vi không kém bao nhiêu với ngươi, mượn nhờ máu của nàng mà hóa giải dương khí còn sót lại trong cơ thể ngươi. Không cần quá nhiều, một giọt là đủ rồi."

Trương Huyền nói tiếp.

"Thể chất Thuần Âm?"

Ngô cung chủ cười khổ.

Thể chất đặc thù giống như một hạt cát trong biển rộng, nếu như dễ dàng tìm kiếm như vậy, nhất định người người đều là cao thủ.

Nguyên Hỏa Băng Nguyên các nàng, từ nhỏ đã bắt đầu để cho người ta tu luyện công pháp âm thuộc tính, dương thuộc tính công pháp. Thậm chí còn không tiếc làm ra Âm Dương đầm, chính là vì muốn bồi dưỡng ra người tu luyện Thuần Dương hoặc là Thuần Âm. . .

Đáng tiếc, đã nhiều năm như vậy mà vẫn luôn không thành công.

Hơn nữa, coi như thành công thì khẳng định cũng sẽ lập tức bị tổng bộ tiếp đi. Muốn mượn dùng máu tươi của loại người này, giải quyết tai hoạ ngầm thay nàng là chuyện gần như không có khả năng.

"Chuyện này. . . Không có khả năng thực hiện, nếu không. . . Để ta kết hôn cùng Khang đường chủ đi!"

Vẻ mặt rất khó coi, Ngô cung chủ chần chờ nói.

"Không cần. . . Không nên kết hôn với ta, thể chất Thuần Âm, ở đây chẳng phải có một người hay sao?"

Nhìn thấy vị mỹ nữ râu quai nón trước mắt này có dự định muốn kết hôn cùng hắn. Thiếu chút nữa Khang đường chủ đã hù chết tại chỗ, hắn vội vàng la lên.

"Có?"

Ngô cung chủ sững sờ: "Ở đâu có thể chất Thuần Âm?"

Loại thể chất này ngàn năm không ra một người, thưa thớt không gì sánh được, tại sao có thể có được cơ chứ?

"Người học sinh này của Trương sư, Triệu Nhã, chính là thể chất Thuần Âm, hơn nữa đã kích hoạt được hai mươi phần trăm. . ."

Sợ đối phương sẽ có chủ ý với hắn cho nên Khang đường chủ vội vàng giới thiệu.

"Ngươi là. . . thể chất Thuần Âm?"

Con ngươi co rụt lại, Ngô cung chủ vội vàng nhìn về phía nữ tử trước mặt.

"Đúng, nàng là thể chất Thuần Âm, tuyệt đối không sai!"

Khang đường chủ nói xong, lại nhịn không được nhìn về phía Trương Huyền, nói: "Đã là Thuần Âm thể chất, một giọt máu là có thể giải quyết, vì sao ngươi lại muốn hai ta kết hôn. . ."

Vị Trương sư này cũng thật là, phương pháp thứ hai đã đơn giản như vậy, tại sao phải để bọn hắn kết hôn cơ chứ?

"Triệu Nhã là đệ tử của ta, ta có nghĩa vụ phải chiếu cố cho nàng không bị bất cứ thương tổn gì. Đương nhiên phải hi sinh ngươi rồi, lại nói, tìm một nàng dâu giúp ngươi, chuyện tốt như vậy mà lại không làm. Thật sự là không biết ý tốt của người khác. . ." Trương Huyền dùng giọng đương nhiên mà nói.

Khang đường chủ nhoáng một cái.

Bảo hộ học sinh của ngươi thì có thể lấy ta khai đao sao. . .

Còn nói tới lòng tốt, tốt cái em gái ngươi ah!

Có bản lĩnh thì ngươi cưới muội tử râu quai nón này mà xem. . .

Hai người tranh chấp ở chỗ này, bên kia toàn thân Ngô cung chủ run rẩy nhìn về phía Triệu Nhã. Cho đến bây giờ cũng không dám tin tưởng: "Ngươi thực sự là. . . thể chất Thuần Âm?"

"Đúng vậy!"

Triệu Nhã nhướng mày, chân khí trong cơ thể vận chuyển, thể chất trong nháy mắt đã bộc phát, một luồng khí lạnh bắn thẳng mây xanh.

Nương theo tu vi đạt đến nửa bước Hóa Phàm, thể chất nàng phát huy càng thêm phát huy vô cùng tinh tế. Trong cùng cấp bậc tương đồng, chỉ sợ cũng chỉ có loại biến thái như Trương Huyền mới có thể thắng được, coi như là một chút danh sư cũng rất khó là đối thủ của nàng.

"Quả nhiên là. . . Quả nhiên là. . . Người của Nguyên Hỏa Băng Nguyên được cứu rồi. . ."

Cảm nhận được khí tức phát ra từ trên người Triệu Nhã, hốc mắt Ngô cung chủ đỏ lên, ngay sau đó nắm lấy cánh tay của Triệu Nhã: "Ngươi tên là gì?"

"Triệu Nhã!"

Thấy Ngô cung chủ mới vừa rồi còn bình thường lại đột nhiên trở nên điên điên khùng khùng, Triệu Nhã nhướng mày, đẩy bàn tay của nàng ra.

"Triệu Nhã tiểu thư, ngươi. . . Cùng ta quay về tổng bộ, chỉ cần ngươi đồng ý thì có thể lập tức tiếp nhận truyền thừa tốt nhất. Trong khoảng thời gian ngắn kích thể chất Thuần Âm của ngươi lên hoạt trăm phần trăm, nhảy lên trở thành cường giả đỉnh phong nhất trên toàn bộ đại lục. . ."

Ngô cung chủ tràn ngập kích động.

"Không cần, ta muốn đi cùng với lão sư!" Vẻ mặt Triệu Nhã rất là thản nhiên.

Trương sư, một đường chỉ điểm khiến cho nàng đi đến bây giờ. Như cha như huynh, đã sớm là người mà nàng tôn kính nhất, khâm phục nhất. Nàng không có khả năng rời khỏi nơi này.

"Lão sư? Ngươi lão sư là ai?"

Quá quá khích động, ngay cả Ngô cung chủ cũng có chút không nhớ rõ.

"Chính là Trương Huyền Trương sư!"

Triệu Nhã vẻ mặt kiêu ngạo.

"Trương sư?"

Lúc này Ngô cung chủ mới kịp phản ứng, vội vàng nhìn sang: "Trương sư, liệu có thể. . . Đưa học sinh ngươi cho Nguyên Hỏa Băng Nguyên chúng ta, chúng ta thật sự cần một vị cường giả thể chất Thuần Âm. . ."

"Đưa?" Trương Huyền lắc đầu: "Học sinh của ta là người, có tư tưởng của mình, có quyết định của nàng. Nếu nhưn nàg nguyện ý đi, ta giơ tay đồng ý, không nguyện ý thì ai cũng không ép buộc được nổi!"

Mặc thù âm thanh rất bình thản, nhưng lại mang theo tự tin khó mà ngăn chặn được.

Cũng đúng, nắm giữ Thiên Đạo thư viện, nhất định hắn sẽ đi theo một con đường không giống như con đường của tất cả mọi người. Chỉ cần Triệu Nhã không đồng ý, hắn có thể cam đoan, ai cũng không ép buộc được.

"Ta. . . Không phải ta có ý tứ này, xin Trương sư không nên hiểu lầm!"

Nghe thấy lời nói tự tin như vậy, Ngô cung chủ mới từ trong sự kích động khôi phục lại, vội vàng lắc đầu.

"Nói một chút xem, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì!" Trương Huyền nhìn qua.

Bằng vào nhãn lực của hắn, tự nhiên đó có thể thấy được vị Ngô cung chủ này là chân chính cao hứng, mà không phải là qua loa.

Khi nghe thấy có thể giải quyết được tai hoạ ngầm trên thân thể nàng mà nàng cũng không có kích động như vậy, chỉ sợ chuyện kia không có đơn

giản như vậy.

Huống chi, nàng còn nói tới kích hoạt thể chất, Nguyên Hỏa Băng Nguyên có thể được cứu.

"Cái này. . . Liên quan đến bí mật của Nguyên Hỏa Băng Nguyên chúng ta, xin lỗi ta không có cách nào làm chủ bẩm báo. . ."

Vẻ mặt xoắn xuýt, Ngô cung chủ chần chờ một chút rồi nói: "Như vậy đi, dù sao các ngươi cũng phải đi vào Âm Dương đầm, đợi sau khi đi ra, mặc kệ tổng bộ có đồng ý hay không, ta sẽ cho ngươi một câu trả lời."

"Ừm!" Trương Huyền gật đầu.

Mỗi một chức nghiệp đều có bí mật không thể nói và việc riêng tư, đối phương không muốn nói ra cũng là chuyện rất bình thường.

"Muốn ba danh ngạch, chẳng lẽ ba người các ngươi đều muốn đi vào Âm Dương đầm?"

Không xoắn xuýt vấn đề này nữa, Ngô cung chủ nhìn qua.

"Ta, Nhược Hoan công tử và Triệu Nhã." Trương Huyền gật đầu.

"Vậy thì tốt, phía trước chính là băng hỏa phòng, các ngươi phải thông qua khảo hạch thì mới có thể tiến vào Âm Dương đầm!"

Ngô cung chủ giải thích: "Sở dĩ để các ngươi khảo hạch là bởi vì Âm Dương đầm quỷ dị không gì sánh được, Âm Dương giao hòa, thống khổ không chịu nổi. Nếu như ngay cả băng hỏa phòng cũng không kiên trì được, tùy tiện đi vào sẽ vô cùng có khả năng thân tử đạo tiêu. Bị khí nóng rực đốt thành tro bụi, hoặc là bị khí lạnh vô cùng đông thành cục băng."

"Thì ra là thế."

Trương Huyền gật đầu.

Trương Huyền làm mai (2)

dtv-ebook.com

Mới vừa rồi hắn còn cảm thấy kỳ lạ, vì cái gì lại nói nhiều như vậy, lại còn cần khảo hạch, hóa ra nguyên nhân là ở đây.

Giống như ủ phân làm nấm mốc vậy. Trước tiên phải thử trước mới được, không nói tới tiến hành khảo hạch trước, làm không cẩn thận sẽ bởi vì không có cách nào thích ứng mà dẫn đến tử vong.

Bởi vậy, cái gọi là khảo hạch trên thực tế cũng là một loại thủ đoạn bảo hộ, một loại phương pháp kiểm nghiệm có thể đi vào Âm Dương đầm hay không.

Đi tới trước mặt băng hỏa phòng, Trương Huyền nhìn sang, có chút giống như ban đầu sử dụng tín nhiệm phòng ở Thiên Vũ vương quốc khảo hạch danh sư vậy. Cần một giọt máu tươi mới có thể tiến vào trong.

"Các ngươi ai đi vào trước?"

Ngô cung chủ cười nhìn qua.

"Ta. . ."

Lời còn chưa dứt, chỉ thấy Nhược Hoan công tử mang theo vẻ mặt lo lắng đi về phía trước.

Thông qua mấy cửa khảo hạch cùng với vị Trương Huyền này. Xem như hắn đã có kinh nghiệm, nếu để cho hai người này lên trước, không nói tới việc ánh sáng đều bị che lấp mà có khả năng Ngô cung chủ cũng sẽ bị liên lụy, không phải bị thương mà chính là xui xẻo. . .

Từ chuyện Ngô trưởng lão, Vân trưởng lão, Bạch trưởng lão lúc trước. . . Là bọn hắn đã có thể nhìn ra, tuyệt đối không thể để cho cái tên này đi

lên trước.

Muốn an toàn thì phải muốn rời xa Trương Huyền.

So với việc đi đằng sau gặp được các loại phiền phức, mất mặt, còn không bằng là người thứ nhất hoàn thành khảo hạch.

Chí ít còn có thể có chút tự tin.

"Trích một giọt máu lên bên trên đá thạch anh ở ngoài cửa là có thể đi vào là được!"

Thấy cái tên này tích cực như thế, Ngô cung chủ gật đầu dặn dò.

"Vâng!"

Đi mấy bước tới trước mặt, Nhược Hoan công tử cắn ngón tay, nhỏ máu tươi lên rồi nhấc chân đi vào.

Vừa tiến vào trong thì đã lập tức nghe được âm thanh ầm ầm không ngừng ở bên trong, giống như sấm sét vang dội, không biết đã trải qua chuyện kinh khủng gì nữa.

Dường như Ngô cung chủ đã sớm sẽ như vậy, hai tay nàng chắp sau lưng, yên tĩnh đứng tại chỗ.

Kẹt kẹt!

Không biết qua bao lâu, một bóng người toàn thân cháy đen, tóc dựng lên, không ngừng có khói đen bốc lên đi ra ngoài. Không phải Nhược Hoan công tử thì là ai.

Quân Nhược Hoan lúc này đã không còn trạng thái công tử văn nhã như trước đó nữa. Mà lại giống như một tên ăn mày mới từ trong đống rác chạy đến, một thân khét lẹt, thê thảm không gì sánh được.

"Mặc dù tâm cảnh bị phá, thế nhưng có thể ở bên trong một canh giờ rồi đi ra, nói rõ cũng không tệ lắm, có thể đi vào Âm Dương đầm!"

Nhìn thoáng qua nén nhang lớn đang cháy ở bên ngoài, tính toán thời gian một chút, Ngô cung chủ gật gật đầu.

Vị Nhược Hoan công tử này, ở bên trong thời gian đợi, mặc dù đã gần một canh giờ. Thế nhưng cũng đã đi ra ở trong thời gian quy định, thậm chí thần trí cũng coi như tỉnh táo. Điều này đã nói rõ sự nhẫn nại và nghị lực của hắn cũng rất kinh người, đã có tư cách đi vào.

"Không phải Ngô cung chủ nói băng hỏa phòng là nơi khảo nghiệm sức chịu đựng và tâm tính ư? Làm sao. . ."

Trương Huyền có chút nghi ngờ nhìn qua.

"Băng hỏa phòng là nơi để khảo hạch sự nhẫn nại và tâm tính, nhưng một khi tâm cảnh mất đi phòng thủ, thân thể cũng sẽ xui xẻo theo. Chỉ có điều, có thể dưới loại tình huống này đi ra ngoài cũng đã đủ để chứng minh sự nhẫn nại của hắn cực mạnh."

Ngô cung chủ nói xong lại quay đầu nhìn qua: "Trương sư, là ngươi vào hay là Triệu Nhã?"

"Ta tới đi!" Triệu Nhã tiến về phía trước một bước.

Cùng một trình tự , cùng đi vào, chỉ có điều, chỉ qua hơn phân nửa canh giờ cũng đã hoàn thành. Khiến hco Nhược Hoan nhìn vào buồn bực không thôi, hô to biến thái.

Phải biết rằng, bất kể tuổi tác hay là thực lực, Triệu Nhã đều yếu hơn nhiều so với hắn.

Đương nhiên, cũng không phải là năng lực của Triệu Nhã còn mạnh hơn so với Hoan công tử, mà là bởi vì thể chất Thuần Âm không sợ âm hàn, lại có chống cự đối với dương khí. . . Đối với người khác là khảo nghiệm cửu tử nhất sinh, thế nhưng ở trước mặt nàng thì lại không có đáng sợ như vậy.

Bởi vậy, Triệu Nhã đi ra, thoạt nhìn cũng có chút bối rối, thế nhưng so với Nhược Hoan công tử còn tốt hơn rất nhiều.

"Để ta xem một chút!"

Hai người đều thông qua khảo hạch, Trương Huyền cũng đi vào.

. . .

"Lão sư, ngươi cảm thấy. . . Lần này Trương sư bao lâu ,pwos có thể đi ra?"

Thấy Trương Huyền đã đi vào gian phòng, Nhược Hoan công tử nhìn qua.

"Ngươi gần một canh giờ, Triệu Nhã hơn nửa canh giờ, Trương sư. . . Ta cảm thấy có khả năng không tới một khắc đồng hồ sau là sẽ thể đi ra!"

Khang đường chủ nói.

Cái tên này đã sáng tạo ra quá nhiều kỳ tích, ngay cả học sinh của hắn cũng có thể dùng hơn nửa canh giờ, bản thân hắn chỉ sợ ngay cả một nửa thời gian cũng không dùng đến.

"Một khắc đồng hồ?"

Nhược Hoan công tử lắc đầu: "Ta cảm thấy nhiều nhất là năm phút đồng hồ!"

Đối với sự biến thái của cái tên này hắn đã khắc sâu trong người, thấu hiểu rất rõ. Chuyện rõ ràng cảm thấy không có khả năng thành công thì lại bị đối phương dùng tư thái ngưu bức để hoàn thành.

Giống như lần này vậy, hắn cũng cảm thấy đối phương chỉ cần khoảng chừng một khắc đồng hồ là có thể hoàn thành, thế nhưng. . . Chẳng biết tại sao, trong tiềm thức lại cảm thấy, thành tích tuyệt đối còn kinh khủng hơn so với đánh giá này.

"Năm phút đồng hồ?" Nghe đoạn đối thoại của hai người vào trong tai, Ngô cung chủ khẽ lắc đầu.

Đây chính là băng hỏa phòng, là nơi đáng sợ nhất, năm phút đồng hồ là có thể đi ra? Nằm mơ hay sao?

"Ngô cung chủ không biết vị Trương sư này lợi hại ra sao đâu. . . Nói thật, năm phút đồng hồ, có đôi khi ta còn cảm thấy có phải mình đã nói thời gian quá dài hay không. . ."

Nhược Hoan công tử giải thích.

"Có cường đại như vậy sao?"

Thấy vị danh sư thiên tài này dùng lời thề son sắt, xác nhận chắc chắn, Ngô cung chủ cũng có chút dao động.

Vị Trương sư này có thể nhìn ra vấn đề mà ngay cả Khang đường chủ cũng nhìn không ra, nói thật, quả thực có chút cổ quái. Có lẽ hắn thực sự có thể hoàn thành những việc mà người khác làm không được.

"Đúng vậy a, chúng ta cứ rửa mắt mà đợi đi!"

Nhược Hoan công tử tràn ngập vẻ tự tin, thậm chí so với bản thân hắn khảo hạch còn có lòng tin hơn nhiều.

"Năm phút đồng hồ đã qua. . ."

Năm phút đồng hồ rất ngắn, chỉ trong đã chốc lát qua đi, gian phòng cũng đồng thời không có ý tứ muốn mở ra.

"Có thể là. . . Mười phút đồng hồ. . ."

Khuôn mặt xấu hổ, Nhược Hoan công tử đổi giọng.

Mười phút đồng hồ cũng rất nhanh đã trôi qua, vẫn như cũ không có người nào đi ra.

"Chẳng lẽ. . . Mười lăm phút?" Liên tục hai lần đoán không đúng, Nhược Hoan công tử có chút hoài nghi.

Nhưng. . . Rất đáng tiếc, mười lăm phút rất nhanh đã trôi qua, cũng không có người nào xuất hiện.

Ba mươi phút!

Năm mươi phút đồng hồ!

Tám mươi phút đồng hồ. . .

. . .

Một canh giờ trôi qua rất nhanh, vị Trương sư đi vào băng hỏa phòng kia lại giống như là đá chìm vào đáy biển, ngay cả một điểm động tĩnh cũng không có.

"Thời gian kết thúc mà cũng không có đi ra. . . Xem ra hắn không có thông qua được khảo hạch!"

Ngô cung chủ lắc đầu, vẻ mặt tiếc hận.

Nàng thật sự cho rằng sẽ giống như mọi người nói, sáng tạo ra kỳ tích, hiện tại xem ra, nàng đã suy nghĩ nhiều.

Không những không có sáng tạo ra kỳ tích, kết quả ngay cả thông qua cũng không có thông qua.

"Không có thông qua. . ."

Sắc mặt nhăn nhó, Nhược Hoan công tử giống như bị táo bón, rất là khó coi.

Mỗi lần nghi ngờ cái tên này thì hắn lại đánh mặt cho mình nhìn, lần này, thật vất vả mới lời thề son sắt, nói hắn có thể thành công, hơn nữa còn hoàn thành vượt mức. . . Kết quả, lại đi vào mà không ra được. . .

Trương sư, ngươi đang cố ý cái đài của ta đi sao. . .

Che ngực, Nhược Hoan công tử cảm thấy tâm tắc không gì sánh được.

Thân thể Khang đường chủ cũng lắc lư, sắp khóc.

Trương sư có biểu hiện biến thái như thế ở Danh sư đường, làm sao đến nơi này lại không được chứ?

Rốt cuộc. . . Bên trong đã xảy ra chuyện gì?

. . .

Thời gian trở lại một canh giờ trước, Trương Huyền đi vào gian phòng.

Phía sau cửa phòng là một cái thông đạo hẹp dài, một mực kéo dài, dọc theo về nơi xa, không biết có bao xa.

Ầm ầm!

Đóng cửa lại, lập tức cảm thấy có một cỗ khí cực nóng làm cho người ta hít thở không thông truyền đến, khiến cho người ta cảm giác có phải mình đã rơi vào lò nướng hay không. Dường như bất cứ lúc nào cũng sẽ bị nướng.

Bận chuyển Thiên Đạo chân khí, chống cự lại khí cực nóng, lại nhìn lại về phía sau, lông mày không kìm lòng được mà nhăn lại.

Vừa mới đóng cửa lại, không ngờ nó lại biến mất từ phía sau lưng, giống như căn bản không tồn tại vậy.

"Chẳng lẽ phải từ thông đạo nơi này đi ra ngoài thì mới có thể rời khỏi?"

Lông mày hắn nhíu một cái.

Không ngờ lúc vừa mới tiến đến, cánh cửa đã không còn thấy tăm hơi. Chẳng lẽ băng hỏa phòng này là một trận pháp rất là lợi hại? Mà phương pháp rời đi chính là đi đến tận cùng cái lối đi trước mắt này hay sao?

Trong lòng nghi hoặc, chân vẫn đi thẳng về phía trước.

Hừng hực!

Mới vừa đi mấy bước thì khí cực nóng càng ngày càng lợi hại, bốn phía xuất hiện một mảng lớn biển lửa. Nếu muốn tiếp tục đi về phía trước thì nhất định phải thông qua, căn bản không có cách nào để tránh né.

"Quên đi, đi qua đó xem!"

Tìm một vòng, từ đầu đến cuối cũng không có phát hiện ra đường ra, Trương Huyền đành phải nhanh chân đi thẳng về phía trước.

Thiên Đạo chân khí mạnh mẽ vô cùng, mặc dù những ngọn lửa này nóng như nướng làn da, xương cốt đau nhức, thế nhưng vẫn còn không đả thương được hắn.

Đi tới trước mặt biển lửa, hắn đang muốn bước qua thì trước mắt lần nữa biển ảo. Giống như rơi vào băng thiên tuyết địa, lạnh lẽo thấu xương, dọc theo huyệt đạo tràn vào thân thể, khiến cho hắn không kìm lòng được mà run lên.

Sắp đông cứng.

Hắn đã là cường giả Hóa Phàm, dựa theo tình huống bình thường. Coi như ngủ ở trong hầm băng, chỉ cần có chân khí hộ thể thì cũng sẽ không cảm thấy quá lạnh lẽo, bây giờ lại không kìm lòng được mà run rẩy. Chuyện này quỷ dị không nói lên lời.

"Khó trách Nhược Hoan công tử lại thê thảm như thế, chỉ sợ hắn đã bị những ngọn lửa và băng hàn chi khí này ăn mòn qua lại a. . ."

Chân khí chảy xuôi, chống cự lại cảm giác lạnh lẽo, đồng thời trong lòng Trương Huyền cũng suy tư.

Cường giả Hóa Phàm mặc dù có năng lực chống cự lại tự nhiên, thế nhưng. . . Chợt nóng chợt lạnh, nhiệt độ không khí đột nhiên biến hóa

quá nhanh cũng vẫn sẽ làm cho người ta không chịu nổi, triệt để sụp đổ.

Giống như đưa tay đặt ở bên trong khối băng vậy, có thể tiếp nhận được. Thế nhưng trước tiên đặt ở trong nước nóng ngâm một hồi, sau đó lại bỏ vào nước đá, cho dù là nhiệt độ bình thường thì cũng sẽ trở nên khó mà tiếp nhận được.

"Lửa, băng. . . Không đúng, coi như là trận pháp tứ tinh đỉnh phong cũng làm không được điểm ấy."

Trong lúc hắn đang muốn tiếp tục đi về phía trước thì đột nhiên trong lòng khẽ động.

Băng hỏa phòng này, nhiệt độ không khí biến hóa nhanh như vậy, xem như trận pháp cấp bậc tứ tinh đỉnh phong cũng làm không được, làm sao Băng Nguyên cung có thể hoàn thành được chứ?

"Hơn nữa, trước khi vào cửa lại không có chút linh khí biến hóa nào, nếu có trận pháp, ta khẳng định có thể nhìn ra được. . ."

Hắn là Trận Pháp sư tứ tinh, nếu thật sự có trận pháp ở đây, coi như không vận chuyển thì tuyệt đối có thể phát hiện ra được. Không có trận pháp, nhưng có lửa, băng tùy ý nhập thể, khiến cho người ta khó lòng phòng bị. . .

Muốn đi ra ngoài, chỉ sợ không đơn thuần là đơn giản đi ra khỏi thông đạo như vậy.

Lại thêm trước đó Ngô cung chủ đã từng nói qua. Đây là khảo thí về tâm tính, sự nhẫn nại, tâm cảnh bị phá đi. Chuyện này khiến cho hắn càng thêm kỳ lạ.

"Nhìn xem rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì. . . Minh Lý Chi Nhãn!"

Có đề phòng, hắn không tới trước nữa mà đứng tại chỗ vận chuyển Minh Lý Chi Nhãn.

Phù!

Ánh sáng trước mắt bắn ra bốn phía, vô số hoa văn hiện lên, trong nháy mắt, Trương Huyền khẽ lắc đầu.

"Hóa ra là khảo nghiệm trên tinh thần, chẳng qua thân thể chỉ là bổ sung mà thôi. . . Linh hồn và ý thức của ta đã đi vào huyễn cảnh!"

Thông qua Minh Lý Chi Nhãn, rốt cục hắn đã hiểu rõ chuyện gì xảy ra.

Hỏa diễm và băng tuyết xuất hiện trước mắt căn bản không phải là thật, mà là ảo giác.

Giống như thủy tinh vậy, thông qua máu để chế tạo huyễn cảnh, khiến cho người ta như đang trải qua hỏa diễm, chỗ băng hàn, người rơi vào trong đó, nếu như không kiên trì nổi thì sẽ rơi vào trong đó, không có người cứu chữa thì sẽ không có cách nào rời khỏi.

Minh Lý Chi Nhãn có thể Phá Hư vọng. Cho dù huyễn cảnh này chân thực không gì sánh được, nhưng ở trong quan sát của hắn vẫn phá vỡ bị tuỳ tiện. Chỉ trong giây lát đã có thể nhìn ra cánh cửa vừa rồi còn đang ở trước mắt, mà nhục thể của hắn lại đang ngồi ở giữa phòng, động cũng không động, không khí chung quanh nóng lạnh giao hòa. Chỉ là cũng sẽ không làm bị thương tới căn bản.

Nói cách khác, tất cả thống khổ và tra tấn vừa rồi trải qua đều là ma luyện đối với ý chí tinh thần.

"Đây không phải là trận pháp, nhưng lại có thể có loại hiệu quả này, Băng Nguyên cung thật là lợi hại!"

Quan sát một hồi, rốt cuộc hắn cũng biết, cái này quả thực không phải là trận pháp. Chỉ có điều lại có thể tạo ra được tác dụng cùng loại với trận pháp, thậm chí còn lợi hại hơn. Băng hỏa phòng quả thực không đơn giản.

Ngô cung chủ động thủ

dtv-ebook.com

Giống như ban đầu ở Vu hồn mộ gặp Thiên Công cơ quan vậy.

Có chút chức nghiệp, cho dù không có Trận Pháp sư nổi danh, thế nhưng đồ vật mà bọn họ chế tạo ra lại không yếu nhược so với trận pháp một chút nào.

Bằng không cũng không có khả năng tự lập môn hộ, truyền thừa không biết bao lâu mà không suy kiệt.

"Có lẽ có đồ vật gì đó ảnh hưởng tới thần trí, đồng thời lại duy trì tình trạng lạnh, nóng giao hòa trong gian phòng này. Như vậy mới có thể khiến cho người ta có ảo giác chân thực như thế!"

Không phải trận pháp, nhưng có thể sinh ra huyễn cảnh chân thật như vậy, thậm chí còn khiến cho linh hồn và thân thể người ta không nhận biết ra được. Hẳn phải có bảo vật gì hoặc là lực lượng đặc thù gì đó duy trì. Nó giống như trận pháp cần linh khí để khởi động vậy.

"Thiếu hụt!"

Sau khi hiểu rõ chuyện gì xảy ra, tinh thần trở lại thân thể, ngón tay dọc theo bức tường trong băng hỏa phòng, cẩn thận sờ soạng một vòng.

Thời gian không dài, một quyển sách đã xuất hiện ở trong óc hắn.

"Thì ra là thế. . ."

Nhìn nội dung bên trong xong, khẽ mỉm cười, Trương Huyền đã hiểu được.

"Nguyên Hỏa Băng Nguyên, đầu tiên phải có nguyên hỏa, sau đó còn phải có băng nguyên. Làm cho cả hai dung hợp thì mới có thể sinh ra hiện tượng kỳ quái như thế. . . Dựa theo phương vị, hắn là ở đây!"

Đo đạc trong phòng một hồi, đi tới một chỗ góc, đồng thời dựa theo mấy cái phương vị, liên tục điểm ra mấy lần.

Răng rắc!

Nương theo âm thanh cơ quan mở ra vang lên, một cái lỗ thủng đã xuất hiện ở trước mắt hắn.

Là một cái hố sâu đen kịt không đáy, không biết sâu bao nhiêu.

"Đi xuống xem một chút!"

Người khác đối mặt với cái hố không biết sâu cạn loại này, coi như muốn xuống bên dưới cũng làm không được. Thế nhưng hắn là người mang Hồng Trần Đạp Thiên bộ, có thể bay đi, cho nên không sợ một chút nào.

Thân thể nhảy lên rồi nhảy thẳng xuống phía dưới. Sau khi nhảy xuống được một đoạn thời gian hắn lập tức phi hành một lần, làm dịu tốc độ, cũng không tiêu hao quá lớn. Sau khi hạ xuống được mấy ngàn mét, lúc này chân hắn mới đạp vào mặt đất, rơi xuống trên mặt đất.

Đây là một lòng đất rộng rãi, cực kỳ rộng rãi, không nhìn thấy tận cùng. Ngay phía trước là một cái đầm nước không lớn, đường kính chỉ có chừng hai mét. Thế nhưng lại giống như Thái Cực Âm Dương ngư, một nửa chảy xuôi dung nham nóng hổi, một nửa là hàn băng nổi lơ lửng.

Linh khí chung quanh dưới sự dẫn động của nó hoạt động mạnh mười phần, trước đó linh khí ở trong cung điện rất không tệ. Thế nhưng so với nơi này, lại kém không chỉ mấy lần.

"Chẳng lẽ đây chính là Âm Dương đầm?"

Trong lòng hắn khẽ động.

Đây sẽ không phải là Âm Dương đầm đó chứ?

Nếu như không phải, tại sao có thể có đồ vật quái dị như vậy, Âm Dương tương sinh, nóng lạnh giao hòa?

Nhưng. . . Nếu như đúng thì làm sao có thể nhỏ như vậy?

Đường kính hai mét, đoán chừng chỉ có một người có thể đi vào, hai người thì có vẻ hơi chật chội.

Dù sao, tu luyện không phải là ngâm trong bồn tắm. Nếu như không có tin tưởng tuyệt đối thì không có khả năng ở dưới khoảng cách gần như thế xuống mà an tâm tĩnh tu.

Âm Dương đầm, nếu chỉ lớn như thế, như vậy Băng Nguyên cung cũng không có khả năng nổi danh như vậy.

Bồi dưỡng ra vô số đệ tử tu luyện Âm Dương, hơn nữa thực lực lại còn không kém.

"Nhìn xem chuyện gì. . ."

Đi tới trước mặt, bàn tay nhẹ nhàng đụng một cái với đầm nước.

Sưu!

Thư tịch lập tức xuất hiện ở trong óc hắn.

"Mẫu thủy của Nguyên Hỏa Băng Nguyên, người Băng Nguyên cung dùng phương pháp đặc thù để phong bế địa mạch, tạo ra nguyên hỏa. Sau đó lại dung hợp vật chất đặc thù như【 băng nguyên 】mà thành, rất làthưa thớt. Thiếu sót: 1, cần chuyên gia duy trì, nếu không sẽ rất dễ dàng bị hủy hoại. . ."

Phía trên viết đầy nội dung lít nha lít nhít.

Nhìn xong ghi chép ở bên trên thư tịch.

"Quả nhiên không phải là Âm Dương đầm. . . Còn tưởng rằng tìm được a!"

Khẽ lắc đầu.

Hắn còn tưởng rằng trực tiếp tìm được Âm Dương đầm, hiện tại xem ra quả nhiên không có đơn giản như vậy. Âm Dương đầm là thứ quan trọng nhất của Băng Nguyên cung, làm sao có thể tuỳ tiện để cho hắn tìm được, hơn nữa còn tiến vào bên trong mà không có người trấn giữ?

Căn cứ vào miêu tả của Thiên Đạo thư viện, đồ vật này gọi là 【mẫu thủy Nguyên Hỏa Băng Nguyên】, là thứ do người Băng Nguyên cung phong bế dung nham của địa mạch, từ đó tạo ra nguyên hỏa, phối hợp với 【 băng nguyên 】 mà thành.

Còn băng nguyên là cái gì, vốn hắn tưởng rằng nó bình thường, giống như băng tuyết vùng quê. Thế nhưng hiện tại xem ra, nhất định là cùng loại với nguyên hỏa, là một loại đồ vật đặc thù.

Đây là xưng hô với loại vật phẩm có băng thuộc tính đặc thù.

"Trước đó Khang đường chủ đã nói nơi này vốn là núi lửa, về sau biến thành chỗ băng tuyết bao phủ. . . Nguyên nhân hắn là ở chỗ này."

Trên đường tới đây, Khang đường chủ đã từng giới thiệu qua, rất kỹ càng.

Nơi này là một biển lửa, cực nóng khó nhịn, không có một ngọn cỏ.

Mà người Băng Nguyên cung lại cải tạo thành chỗ mà tuyết lớn bao phủ.

Nếu như hắn không có đoán sai, là do cái đầm nước nhỏ này tạo thành.

Đầm nước có thể phóng thích nhiệt lượng bao phủ địa mạch, và sử dụng băng nguyên để trấn áp, nhiệt lượng không có cách nào phát ra. Núi cao như vậy, căn cứ vào quy luật của thiên nhiên, chuyện bị băng bao phủ chỉ là vấn đề thời gian.

Chuyện này rất giống như núi lửa cực nóng, không người nào có thể tới gần phụ cận. Thế nhưng nếu dùng đại thủ đoạn phong bế dung nham đang dâng trào, nương theo thời gian trôi qua, tự nhiên nhiệt độ cũng ẽ hạ xuống.

"Thứ này có thể chế tạo ra huyễn cảnh, nói rõ nó có ảnh hưởng đối với linh hồn, nếu như. . . Vu hồn của ta tiến vào bên trong thì sẽ như thế nào?"

Một ý nghĩ xuất hiện trong đầu hắn.

Mặc dù thứ này không phải là Âm Dương đầm, thế nhưng hắn lại có thể khẳng định là, có ảnh hưởng đối với hồn phách của người tu luyện, đã như vậy. . . Dùng Vu hồn thử một chút, liệu có thể có hiệu quả tốt hơn hay không?

"Thử một chút xem!"

Muốn làm thì làm, cũng không có gì có thể chần chờ, dù sao cũng đều là khảo hạch, cũng không tính là hắn tự tiện chủ trương.

Khoanh chân ngồi tại chỗ, tinh thần khẽ động, Vu hồn ly thể, bay thẳng về phía đầm nước trước mắt.

Xì xì xì xì...!

Vừa tiến vào trong thì hàn lưu và nhiệt khí đã lập tức tràn vào trong đó. Khiến cho linh hồn của hắn giống như rơi vào trong chảo dầu, thừa nhận dày vò cực lớn.

Bất quá, đồng thời với dày vò cũng làm cho hồn phách trở nên càng rõ ràng thêm, càng thêm cường đại.

"Không sai!"

Trương Huyền hài lòng gật đầu.

Hắn dùng Thiên Đạo Dẫn Hồn quyết, hồn phách rất cương mãnh, không e ngại Âm Dương. Có thể tự do thôn phệ lực lượng cường đại như vậy, đổi lại là các Vu Hồn sư khác, chỉ sợ còn chưa tới đến trước mặt thì đã bị nhiệt độ cực nóng trong nước luyện hóa.

Thậm chí. . . Không chỉ là các Vu Hồn sư khác như thế, coi như là cường giả Hợp Linh cảnh tu luyện chân khí, đối mặt với nóng lạnh giao lưu như thế thì thân thể cũng sẽ rất dễ dàng bị đánh tan, không gánh chịu được.

Chỉ là, linh hồn là vật chất vô hình, không giống như đồ sứ, sắt thép. Một khi gặp nóng lạnh, tự nhiên sẽ co vào hoặc bành trướng, cuối cùng sẽ dẫn đến vỡ vụn.

Có thể nói, nước của Nguyên Hỏa Băng Nguyên này vừa vặn giúp hắn tu luyện Vu hồn, đổi lại là bất luận kẻ nào cũng không làm được.

"Hấp thu năng lượng. . ."

Hiểu rõ điểm ấy, hắn cười ha hả một tiếng. Vu hồn lơ lửng ở phía trên đầm nước, mở cái miệng rộng ra, năng lượng nóng lạnh giao hòa ở phía dưới lập tức như cơn lốc tràn vào trong đó.

Thiên Đạo Vu hồn công liều mạng vận chuyển khiến cho tu vi của hắn cũng đang không ngừng biến hóa.

Răng rắc!

Âm thanh tường bị phá vang lên, trong mấy hô hấp, lực lượng hồn phách của hắn đã từ Hóa Phàm nhị trọng đỉnh phong trước đó đạt đến tam trọng sơ kỳ.

Hơn nữa, nương theo công pháp vận chuyển, lực lượng Âm Dương phía dưới vẫn điên cuồng bị rút lấy như cũ. Khiến cho Vu hồn của hắn dùng tốc độ nhanh hơn bạo tăng.

Hóa Phàm tam trọng sơ kỳ!

Tam trọng trung kỳ!

Tam trọng hậu kỳ!

. . .

Hấp thu lực lượng Âm Dương trong đầm nước, tu vi nhanh chóng bạo tăng, thậm chí so với khi hấp thu linh khí còn nhanh hơn trọn vẹn gấp đôi.

"Cái đầm nước này, Âm Dương giao nhau, nóng lạnh xung đột với nhau lại càng tăng thêm sức mạnh cho Thiên Đạo công phu, cho nên ta mới có tiến bộ nhanh. . ."

Tốc độ tu luyện nhanh, Trương Huyền cũng biết nguyên nhân trong đps.

Đại đạo là nhất, nhất sinh nhị, nhị sinh tam, tam sinh vạn vật.

Thiên Đạo công pháp là thứ sưu tập vô số pháp quyết cô đọng lại mà thành, ẩn chứa chí lý thiên địa, mà cái đầm nước trước mắt này lại giống như là thiên địa âm dương biến hóa, âm dương nhị khí dung hợp. . .

Cả hai kết hợp lại mới khiến cho tốc độ tu luyện của hắn tăng gấp bội.

Bất quá, loại gấp bội này đối với hắn mà nói, tác dụng cũng không coi là quá lớn.

Dù sao, coi như là hấp thu linh thạch thì hắn cũng có thể trong vòng một canh giờ nhẹ nhõm đột phá được một cấp bậc lớn. Gia tăng gấp đôi cũng chỉ khiến cho tu vi của hắn trong nửa canh giờ tăng lên được một cấp bậc lớn mà thôi.

Đồng thời cũng không tưởng tượng được mức độ khoa trương ở bên trong.

Đương nhiên, cũng là bởi vì việc tu luyện của hắn quá mức biến thái, nếu là những người khác, tốc độ tăng lên của tu vi có thể tăng lên được gấp

đôi thì nhất định có nằm mơ cũng có thể cười tới tỉnh.

Ầm ầm!

Không biết qua bao lâu, lực lượng linh hồn kịch liệt lắc lư, Trương Huyền ngừng lại.

Hóa Phàm tứ trọng đỉnh phong. . . Đến!

Chưa tới thời gian một canh giờ, thực lực Vu hồn của hắn đã từ Hóa Phàm nhị trọng đỉnh phong tăng lên được hai cấp bậc lớn, biến thành tứ trọng đỉnh phong!

Hóa Phàm tứ trọng Trọc Thanh cảnh, lực lượng từ Âm Dương cảnh 80 vạn đỉnh đạt tới 100 vạn đỉnh.

Cấp nhỏ này, mỗi lần tu vi tấn cấp cũng sẽ tăng thêm 20 vạn đỉnh lực lượng. Nói cách khác, tới tứ trọng đỉnh phong, chỉ riêng lực lượng Vu hồn cũng đã đạt tới nắm giữ ròng rã 160 vạn! (Trọc Thanh cảnh sơ kỳ là 100 vạn, trung kỳ 120 vạn, hậu kỳ 140 vạn, đỉnh phong 160 vạn.)

Nếu như lại phối hợp với 40 vạn đỉnh của chân khí là lực lượng 200 vạn đỉnh, coi như Khang đường chủ cũng không phải là đối thủ của hắn. Hắn có thể đánh bại dễ dàng!

Rất mạnh!

Ngô cung chủ động thủ (2)

dtv-ebook.com

Nhanh như vậy tu vi đã có thể bạo tăng, thế nhưng lúc trước hắn lại không nghĩ tới chuyện này.

Bất quá, dù sao chức nghiệp Vu hồn cũng đã diệt tuyệt, loại lực lượng này nếu như không cần dùng thì cố gắng không nên dùng.

Nếu không, các loại phiền phức sẽ theo nhau mà đến, phiền phức tới chết.

"Trở về!"

Tu vi đã đến cực hạn, Trương Huyền ngừng lại, hồn phách trở lại thân thể, nhẹ nhàng nhoáng một cái rồi đứng lên.

Nhìn về phía đầm nước trước mắt, đầm nước ở giữa mới vừa rồi còn Âm Dương giao hòa, lúc này đã không có gì khác biệt so với khe suối bình thường. Âm dương nhị khí ẩn chứa trong đó cứ như thế bị hắn rút sạch, tiêu hao hầu như không còn.

Hồn phách của hắn cũng lớn hơn trọn vẹn gấp đôi so với Vu Hồn sư Hóa Phàm tứ trọng đỉnh phong bình thường, một khi ly thể, thân cao một trượng có thừa, bình thường hai người cũng rất khó vượt được.

"Không nghĩ tới trong thời gian hơn một canh giờ mới đi ra ngoài được!"

Tính toán thời gian một chút, Trương Huyền có chút xấu hổ.

Khảo hạch ở băng hỏa phòng, trong vòng một canh giờ rời khỏi thì mới có thể có cơ hội đi vào Âm Dương đầm, bản thân hắn dằn vặt ở trong hơn một canh giờ, hiện tại coi như ra ngoài thì chỉ sợ cũng không có cách nào thông qua được.

Khang đường chủ khổ cực như vậy, tình nguyện từ bỏ cơ hội của học sinh mình để cho bản thân có cơ hội đi vào. . . Không biết khi nhìn thấy cảnh này, liệu hắn có thể ngất đi tại chỗ hay không.

"Quên đi, không nên nghĩ nhiều như vậy!"

Hồn lực tiến bộ nhanh, tu vi bạo tăng, lần này hắn đã rất thỏa mãn cho nên cũng không muốn tiếp tục suy nghĩ nhiều. Hồng Trần Đạp Thiên bộ vận chuyển, bàn chân đạp lên trên hư không một chút, cả người bay thẳng lên phía trên.

Tu vi chân khí mới tới Hóa Phàm nhị trọng hậu kỳ, so với lúc trước mới vừa học được chiêu này đã mạnh hơn nhiều lắm. Lúc ấy hắn chỉ có thể kiên trì mấy hơi thở ở không trung thì đã ngã xuống, mà bây giờ hắn đã có thể phi hành được mười mấy phút đồng hồ.

Chỉ là khoảng cách mấy ngàn mét mà thôi, đối với hắn mà nói, cũng không quá khó khăn.

Sau mười mấy hô hấp hắn đã lần nữa tới đến băng hỏa phòng, đi tới nơi trước đó đốt mấy lần, cơ quan nơi đó đã khép lại.

Sau khi xác nhận không sai, lúc này hắn mới sửa sang lại quần áo một chút rồi đẩy cửa đi ra ngoài.

Vừa đi ra khỏi phòng, chỉ thấy đám người Ngô cung chủ, Khang đường chủ đang gấp gáp đi tới trước cửa, xem ra chỉ cần hắn không xuất hiện nữa thì bọn họ sẽ vọt thẳng vào.

"Trương sư, ngươi không sao chứ. . ."

Khang đường chủ nhìn qua, vẻ mặt lo lắng.

"Không có việc gì!" Trương Huyền lắc đầu.

"Vậy ngươi. . ." Trong mắt Nhược Hoan công tử tràn ngập vẻ không hiểu, nếu như không còn chuyện gì, vì cái gì mà không sớm đi ra một

chút chứ? Lúc này thì được rồi, đã hơn một canh giờ, đã không còn tư cách tiến vào Âm Dương đầm. . .

Ngô cung chủ cũng có vẻ hiếu kỳ.

Trước đó bất kể là Nhược Hoan công tử hay là Triệu Nhã, mặc dù ở trong thời gian quy định đi ra, thế nhưng lại đều có chút bối rối. Mà vị Trương sư này, không những ngay cả một chút cũng không bị tổn thương mà thậm chí ngay cả quần áo cũng bóng loáng như mới. So với lúc mới vừa đi vào cũng không có khác biệt gì cả. . .

Rốt cuộc đã có chuyện gì?

Loại tình huống này , bình thường sẽ chỉ xuất hiện trên người thiên tài phá vỡ huyễn cảnh, nếu không. Bản thân trầm mê vào trong huyễn cảnh, phải chịu Âm Dương chi lực công kích, coi như thân thể không ngại thì nhất định quần áo cũng sẽ không chịu nổi.

"Ồ, ta cảm thấy Âm Dương chi lực trong phòng không tồi cho nên tu luyện một cái, không nghĩ tới nhất cao hứng lại quên thời gian. . ."

Trương Huyền có chút xấu hổ.

Chuyện Vu Hồn sư, không thể nói ra được, bởi vậy tuy rằng lời nói ra là sự thật, nhưng đã được giản lược đi. Chỉ có điều, lời này nghe vào trong tai mọi người lại làm cho thân thể tất cả bọn họ nhoáng một cái, thiếu chút nữa đã thổ huyết.

Ở. . . Ở nơi khảo nghiệm người như băng hỏa phòng này tu luyện?

Người khác đi vào nơi này, vẫn nghĩ như thế nào để kiên trì mà tên này thì lại tốt. Lại còn cảm thấy đây là nơi tốt, tu luyện quên thời gian. . .

Thật hay giả?

"Băng hỏa phòng mang theo cơ quan đặc thù, khiến cho người ta vừa tiến vào trong phòng đã rơi vào trong huyễn cảnh. . . Tu luyện như thế

nào được chứ?"

Ngô cung chủ nhướng mày.

"Đánh bậy đánh bạ mà thôi. . ." Trương Huyền lắc đầu, lại không tiếp tục nói về chuyện này nữa, hắn nói sang chuyện khác: "Ta như vậy có được xem như thông qua hay không?"

"Khảo hạch Băng hỏa phòng, trong vòng một canh giờ phải đi ra thì mới tính thông qua, ngươi. . . Xem như tu luyện quên thời gian, thế nhưng sau một canh giờ mới ra ngoài, cho nên cũng chỉ có thể coi như là thất bại. . ."

Ngô cung chủ lắc đầu.

Mặc dù nàng rất muốn để cho vị trước mắt này thành công, thế nhưng. . . Quy củ của Băng Nguyên cung không thể phá.

Sau một canh giờ mới đi ra, mặc kệ nguyên nhân gì thì đều coi như thất bại, không có tư cách tiến vào Âm Dương đầm.

"Được rồi. . ."

Trương Huyền lắc đầu.

Biết thời gian đã quá một canh giờ thì hắn cũng đã đoán được kết quả này. Chỉ có điều, đối với Âm Dương đầm, bản thân hắn cũng không có yêu cầu xa vời quá lớn. Lại thêm hồn lực có tiến bộ cực lớn, cho nên cũng không có cảm thấy có gì tiếc nuối.

"Ta tình nguyện mang danh ngạch của ta tặng cho lão sư. . ."

Triệu Nhã có chút nóng nảy.

"Không cần!"

Nhìn thấy nàng có dáng vẻ này, Trương Huyền khoát tay áo, nói: "Âm Dương đầm, nói ra thì cũng không có tác dụng lớn với ta. Chỉ là, ngươi

có thể chất Thuần Âm, cố gắng tu luyện thì sẽ có được biến đổi kinh người."

"Thế nhưng là. . ."

"Sao nào? Ngay cả lời nói của lão sư cũng không nghe hay sao?" Trương Huyền nhíu mày một cái.

"Không phải, chỉ là. . ."

"Không có gì hết. Nghe ta, cùng Ngô cung chủ đi Âm Dương đầm, cố gắng tu luyện, tranh thủ kích hoạt thể chất!"

Ngắt lời nàng, Trương Huyền nhìn về phía trước rồi nói: "Cung chủ, ta đã không có tư cách đi Âm Dương đầm, ngươi mang Triệu Nhã và Nhược Hoan công tử đi qua đi, ta và Khang đường chủ ở chờ đây là được rồi. . ."

"Ừm!"

Thấy vị Trương sư này không có thông qua, cũng không yêu cầu nhất định phải đi qua, Ngô cung chủ nhẹ nhàng thở ra một hơi rồi nói một tiếng: "Hai vị, đi theo ta đi."

"Vâng. . ."

Thấy lão sư tức giận, Triệu Nhã không dám nhiều lời, lúc này lập tức đi theo phía sau Ngô cung chủ. Nhược Hoan công tử cũng đi theo sát nàng, trước khi đi hắn nhìn Trương sư một chút, trong mắt hiện lên vẻ bội phục.

Thông qua tức thông qua, không thông qua tức không thông qua, không hung hăng càn quấy, cũng không dựa vào tình nghĩa để cho Ngô cung chủ phá hỏng quy củ. Không hổ là người mà ngay cả lão sư cũng yêu thích không dứt, quả nhiên có phong độ và quyết đoán mà một danh sư nên có.

"Trương sư, cơ hội lần này. . . Thật là đáng tiếc!"

Thấy ba người đã rời khỏi, Khang đường chủ cũng không nhịn được nữa mà than thở một tiếng.

Âm Dương đầm, nóng lạnh xung đột lẫn nhau, đối với người tu luyện Nguyên Khí cảnh, Âm Dương cảnh có công hiệu cực lớn. Nếu không cũng không có khả năng tốn một cái giá lớn như thế, nhất định phải thông qua tuyển chọn danh sư để tới.

Vốn, hắn cho rằng nhờ vào năng lực của Trương sư, thông qua khảo hạch tuyệt đối là chuyện ván đã đóng thuyền, ai ngờ. . . Lại thất bại!

Nếu như có thể đi vào Âm Dương đầm, nhờ vào biểu hiện của bên trên thi đấu tuyển chọn Trương sư, lần này thi đấu danh sư nhất định sẽ trổ hết tài năng. Chỉ sợ tỷ lệ xung kích mười vị trí đầu sẽ lớn hơn rất nhiều.

Mà bây giờ. . . Chỉ có tu vi Hóa Phàm nhị trọng sơ kỳ, muốn thành công, gần như không có khả năng!

Trước khi rời khỏi Vạn Quốc thành, Trương Huyền đã đột phá đến Hóa Phàm nhị trọng hậu kỳ, chỉ có điều hắn luôn biểu hiện là sơ kỳ. Nếu không sẽ quá mức nổi bật. Bởi vậy, xem như là Khang đường chủ cũng không biết thực lực của hắn đã tăng lên mấy cấp nhỏ.

"Kỳ thật cũng không có gì. . ."

Trương Huyền khẽ ắc đầu: " Băng Nguyên cung có quy củ của mình, thất bại thì thất bại, cũng không có gì mà xoắn xuýt. Nếu như Khang đường chủ muốn làm cho tu vi ta có tiến bộ, như vậy không bằng tìm thêm cho ta chút linh thạch trung phẩm. Ta có thể dùng. . . Các loại vật phẩm để trao đổi."

Cái gì mà Âm Dương đầm, cái gì mà thiên tài địa bảo, đối với người nắm giữ Thiên Đạo công pháp như hắn, nó cũng không hữu dụng bằng linh thạch trung phẩm.

Chỉ cần có đầy đủ linh thạch, chuyện tu vi tiến bộ, đơn giản đến cực điểm.

"Linh thạch trung phẩm?" Khang đường chủ sửng sốt một chút: "Thứ này, ta có mấy viên, nếu có tác dụng với ngươi thì có thể trực tiếp tặng cho ngươi. . ."

Làm đường chủ Danh sư đường, những năm này hắn cũng đã gom góp tích luỹ được không ít linh thạch trung phẩm. Chỉ là, chính hắn cũng cần tu luyện, tiêu hao không ít, nếu như để cho hắn mang ra, cũng không có được mấy viên.

Nhưng. . . Chỉ cần Trương sư có thể lấy được thứ tự tốt trong thi đấu danh sư, coi như để hắn táng gia bại sản lại như thế nào?

Danh sư đường của Vạn Quốc thành đã mang theo quá nhiều vinh dự và tâm huyết của hắn. Nếu như có thể phá vỡ ghi chép trước kia, xuất hiện ở trong một trong mười vị trí đầu. Đừng nói là dùng tiền, coi như lập tức chết thì hắn cũng có thể thản nhiên đối mặt với tổ tiên.

"Đưa cho ta?"

Trương Huyền sững sờ, hắn lập tức hiểu rõ ý nghĩ của đối phương, trong lòng không khỏi âm thầm bội phục: "Khang đường chủ khách khí rồi. Yên tâm đi, ta cũng sẽ không lấy không linh thạch của ngươi. . ." '

Đối phương tiết tháo cao thượng, thế nhưng hắn cũng không có khả năng lấy không đồ vật của người khác mà không nhúc nhích.

Đang lo lắng việc khi trở lại sẽ chỉ điểm giúp hắn một chút, nghĩ biện pháp để cho hắn đột phá Hợp Linh cảnh thì đột nhiên cảm thấy có một cỗ khí tức cuồng bạo bắn lên mây xanh. Giống như có một vị siêu cấp cường giả, không nén được lửa giận. Không khống chế nổi cảm xúc mà phóng ra tu vi.

"Là Ngô cung chủ. . . Nguy rồi!"

Cảm nhận được cỗ lực lượng này, con ngươi của Khang đường chủ, Trương Huyền đồng thời co rụt lại.

Cỗ khí tức này, bọn hắn hết sức quen thuộc, chính là Ngô cung chủ.

Nữ tử này sao lúc này lại đột nhiên không có chút che dấu, tản mát ra cường đại khí tức như thế là muốn làm gì?

Chẳng lẽ. . . Muốn gây bất lợi với Nhược Hoan công tử, Triệu Nhã?

Nàng là cường giả Hóa Phàm ngũ trọng, nếu như thực sự ra tay với hai người. Coi như hai người cộng lại cũng tuyệt không có một chút năng lực chống cự nào!

Tu vi chênh lệch quá lớn!

"Đi qua nhìn một chút!"

Biến sắc, hai người hô nhỏ một tiếng rồi đồng thời bắn thẳng về phương hướng mà khí tức truyền ra.

Trương Huyền ngại ngùng

dtv-ebook.com

Bàn chân đạp mạnh lên trên mặt đất, cả người Khang đường chủ giống như là con báo, nhanh chóng vọt lên phía trước. Hai tay chấn động, chân khí trong cơ thể như cuồng phong tuôn ra, khiến cho tốc độ của hắn lần nữa bạo tăng.

Võ kỹ Linh cấp trung phẩm Ưng Phi Ngạo Thiên!

Đây là một bộ thân pháp, coi như không phải là mạnh nhất trong Vạn Quốc thành thì cũng không xê xích gì nhiều, một khi thi triển ra, tốc độ tăng vọt, coi như là loại cường giả cấp bậc như Triệu minh chủ, muốn đuổi theo thì cũng khó khăn.

Thi triển tuyệt chiêu ra, Khang đường chủ mở miệng nói: "Trương sư, ta đi qua trước nhìn xem, ngươi cứ đuổi theo là được. . . Hả? Người đâu? Bà mẹ nó!"

Một mặt tiến lên, một mặt quay đầu nói một tiếng với Trương sư, lời nói mới nói được một nửa thì đột nhiên thân thể cứng đờ, chân khí thiếu chút nữa đã không vận chuyển, thân thể từ trên không trung rơi xuống.

Chỉ thấy phía sau không có một ai, mà ngay phía trước bản thân hắn lại có một bóng người nhanh chóng chạy như điên, đã biến thành một chấm đen nhỏ, ngay lập tức biến mất trước mắt hắn.

Không phải. . . Trương sư thì là ai được nữa!

Bản thân dùng tốc độ nhanh nhất, nhanh chóng chạy như điên, vốn hắn cho rằng Trương sư chỉ có tu vi Hóa Phàm nhị trọng sơ kỳ, muốn đuổi theo là chuyện gần như không có khả năng. Vì vậy hắn mới hữu hảo nói một câu, ai ngờ. . . Còn chưa nói dứt lời thì người đã không còn nữa!

Tốc độ người ta nhanh hơn hắn không chỉ một lần!

Hắn thân là cường giả Hóa Phàm tứ trọng đỉnh phong, hơn nữa lại thi triển thân pháp mạnh nhất. . . Thiếu chút nữa ngay cả cái bóng của đối phương cũng không thấy. . .

Tận mắt nhìn thấy, hắn cũng cảm thấy có phải mình đã hoa mắt, điên rồi hay không.

Đây là Hóa Phàm nhị trọng ư?

Coi như là ngũ trọng cũng không có loại tốc độ này a. . .

"Không đúng, hắn không phải là nhị trọng sơ kỳ? Mà là. . . Hậu kỳ?"

Nhướng mày.

Trương sư toàn lực chạy như điên, chân khí tiết lộ ra ngoài không giữ lại một chút nào, hiện ra tu vi chân thật. . . Căn bản không phải là Hóa Phàm nhị trọng sơ kỳ, mà là. . . Hậu kỳ!

Chuyện này sao có thể?

Khi tuyển chọn danh sư, đối phương đột phá tại chỗ, hắn nhìn rất là rõ ràng, không có khả năng giả mạo, làm sao có thể. . . Mới qua nửa tháng đã tăng lên ba cấp bậc nhỏ, đạt đến nhị trọng hậu kỳ?

Đây chính là Hóa Phàm nhị trọng a. . . Trong thời gian ngắn như vậy đã từ sơ kỳ đi đến hậu kỳ, hơn nữa nhìn bộ dáng, tu vi đã được củng cố, bất cứ lúc nào cũng sẽ đột phá. . .

Rốt cuộc làm sao đối phương lại làm được?

Cũng quá nghịch thiên đi!

Lại nói, ngay cả xem như là Nguyên Khí cảnh hậu kỳ, so với Trọc Thanh cảnh đỉnh phong như hắn cũng kém hai cái cấp bậc lớn, làm sao có thể nhanh hơn hắn được chứ? Đồng thời, d ưới tốc độ nhanh như vậy,

chuyển biến nhảy lên cũng rất đơn giản, dễ dàng và linh động, so với võ kỹ Linh cấp trung phẩm Ưng Phi Ngạo Thiên mà hắn tu luyện còn cao minh hơn rất nhiều!

"Chẳng lẽ. . . Hắn tu luyện võ kỹ Linh cấp thượng phẩm thậm chí. . . Là cấp bậc tuyệt phẩm?"

Trong lòng hơi động, lại giật nảy mình.

Loại võ kỹ cấp bậc này, chỉ có đế quốc mới có tư cách nắm giữ, coi như hắn là đường chủ Danh Sư đường Vạn Quốc thành thì cũng không cách nào học tập, thậm chí còn không lấy được.

Một Trương sư ở bên trong vương quốc bất nhập lưu đi ra. . . Không ngờ lại tu luyện loại võ kỹ cấp bậc này, bối cảnh mạnh như vậy sao. . .

"Hai người Tô Phàm, Lăng Hằng Vũ này, nhất định không nói ra lời nói thật, chỉ sợ. . . Xuất thân của Trương sư lão cũng không đơn giản! Khi trở về nhất định phải cố gắng hỏi một chút!"

Trong lòng toát ra một suy nghĩ.

Năng lực của một người không thể nào bỗng dưng có được, vị Trương sư này lợi hại như thế, lão sư sao có khả năng đơn giản? Gia thế nguồn gốc thì sao?

Hai người Tô sư, Lăng sư này, nhất định đã biết thứ gì đó, chỉ là lại không nói cho hắn.

Nếu không, tuyệt đối không có khả năng liều mạng hết lòng, cố gắng ra sức như vậy.

"Trương sư. . . Chờ ta!"

Ngăn chặn nỗi khiếp sợ trong lòng, giương mắt nhìn lại, chỉ thấy bóng người của Trương sư đã biến mất không thấy gì nữa, Khang đường chủ vội vàng đuổi theo.

Băng Nguyên cung không lớn, nơi Ngô cung chủ bộc phát ra khí tức chỉ cách bọn họ mấy trăm mét mà thôi. Qua mấy lần ngoặt đã đi tới trước mặt, lúc này Trương sư đã đi tới, đứng ở bên một cái trong đại sảnh rất rộng.

Ngô cung chủ, Nhược Hoan công tử, Triệu Nhã đều ởđó , trong đó còn có mấy người mặc trang phục màu đỏ rực và nữ đệ tử áo trắng, cả đám không ngừng run rẩy.

Phía trước mấy người là đầm nước cực lớn, đường kính chừng chừng hai mươi thước, đầm nước đã bị chia cắt thành hai bộ phận, linh khí nhúc nhích, không biết đã được khảm nạm bao nhiêu linh thạch, giống như là một đầm linh dịch tinh thuần.

"Chẳng lẽ cái này. . . Chính là Âm Dương đầm?"

Đã sớm nghe qua tên tuổi của Âm Dương đầm. Chẳng qua ngay cả hắn cũng chưa từng gặp qua, đây coi như là lần thứ nhất tận mắt nhìn thấy.

"Không đúng. . . Nghe nói Âm Dương đầm, đầm phân Âm Dương, một bên nóng rực như lửa, một bên lạnh lẽo như băng, mà thứ trước mắt cái này, mặc dù linh khí đầy đủ, thế nhưng lại không có cảm giác cực nóng và lạnh lẽo. . ."

Mày nhăn lại.

Sở dĩ Âm Dương đầm vang danh thiên hạ là bởi vì đầm phân Âm Dương, một bên lạnh lẽo thấu xương, một bên cực nóng khó nhịn, Âm Dương giao hòa, băng hỏa lưỡng trọng thiên.

Tu luyện ở trong đó, nóng lạnh giao hòa, được âm dương nhị khí rèn luyện. Như vậy chân khí mới có thể càng thêm củng cố, thực lực cũng tiến bộ rất nhanh.

Đầm nước trước mắt này mặc dù thoạt nhìn cũng chia làm hai bộ phận, thế nhưng đều chỉ là sóng linh khí bình thường, đồng thời cũng không có

cảm giác lạnh lẽo, cực nóng. Chẳng lẽ. . . Cũng không phải là cái gọi là Âm Dương đầm kia?

"Ngô cung chủ, đã xảy ra chuyện gì?"

Nhìn thấy học sinh không bị tổn thương, Khang đường chủ nhẹ nhàng thở ra, đồng thời còn có chút nghi ngờ nhìn qua.

Đã xảy ra chuyện gì, có thể khiến cho Ngô cung chủ Hóa Phàm ngũ trọng tức giận như vậy, lại còn tản mát ralửa giận ngập trời như vậy.

"Là Âm Dương đầm đã xảy ra chút vấn đề. . ."

Ngô cung chủ giải thích một câu, lại nhìn về phía mấy nữ đệ tử trước mắt: "Đem những lời mới vừa nói, nói lại cho ta nghe xem!"

"Vâng. . ."

Một vị nữ đệ tử dẫn đầu tiến về phía trước một bước, âm thanh có chút run rẩy: "Vừa rồi chúng ta giống như trước, đi kiểm tra. . . Mẫu thủy, ai ngờ lại phát hiện ra. . . Lực lượng Âm Dương bên trong mẫu thủy đã biến mất hầu như không còn, ngay cả một chút cũng không có, giống. . . Cái đầm nước này như đúc. . ."

"Mẫu thủy chôn sâu ở lòng đất, Âm Dương chi lực trong đó lại còn câu thông với địa mạch và băng nguyên mà hình thành, làm sao có thể biến mất được chứ?" Ngô cung chủ dù chết cũng không tin.

"Bẩm báo cung chủ. . . Đây là thứ mà chúng ta mới đánh lên từ phía dưới, người nhìn xem. . ."

Nữ đệ tử khẽ đảo cổ tay, một thùng nước xuất hiện ở trước mặt mọi người, trong đó là một thùng nước sạch, linh khí nhúc nhích, khiến cho người ta có một loại cảm giác linh khí hoạt động mạnh cực kỳ, bất quá. . . Chỉ là linh khí bình thường, không có lạnh lẽo hoặc là cực nóng một chút nào.

"Quả nhiên không có thuộc tính Âm Dương? Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?"

Hai mắt Ngô cung chủ đỏ lên.

Âm Dương đầm liên quan tới sự tồn tại của toàn bộ Băng Nguyên cung, một khi hủy cũng tương đương với phân bộ của nàng cũng báo hỏng.

Bên này nàng nổi điên thì bên kia, Trương Huyền là người thứ nhất xông qua, khóe miệng khẽ giật một cái.

Vừa mới tới thì hắn cũng không biết mẫu thủy mà đối phương đang nói tới rốt cuộc là cái gì. Chỉ có điều, lúc nhìn thấy đồ vật trong thùng gỗ của nữ đệ tử thì hắn lập tức rùng mình một cái.

Cái đồ chơi này không phải là đồ vật mà vừa rồi hắn đã hấp thu ở trong lòng đất hay sao?

Chẳng lẽ có quan hệ với Âm Dương đầm?

"Ngô cung chủ, mẫu thủy mà ngươi nói tới là cái gì? Rốt cuộc đã có chuyện gì xảy ra? Nếu có bí mật gì khó nói thì không ngại nói ra, có lẽ chúng ta có thể hỗ trợ giải quyết. . ."

Thấy trạng thái này của cung chủ, trong lòng toát ra dự cảm bất thường, Khang đường chủ không nhịn được phải đi lên phía trước một bước.

"Chuyện này liên quan tới bí mật lớn nhất của Băng Nguyên cung, vốn không nên nói với các ngươi. Chỉ có điều, loại tình huống hiện tại, nếu như không được giải quyết, chỉ sợ cũng không giấu diếm được!"

Thấy hắn hỏi thăm, Ngô cung chủ chần chờ một chút, cũng không nhịn được mà khẽ gật đầu.

Mặc dù mấy vị trước mắt này là người ngoài, thế nhưng đều là danh sư, nàng hết cách rồi, có lẽ bọn hắn sẽ có phương pháp để giải quyết.

"Đây chính là Âm Dương đầm!"

Chỉ vào đầm nước cực lớn trước mắt, Ngô cung chủ nói: "Có phải cảm ngươi cảm thấy kỳ lạ, không hề giống như trong truyền thuyết, đầm phân Âm Dương, nóng lạnh xung đột lẫn nhau hay không?"

Mọi người gật đầu.

Nhất là Khang đường chủ, vừa đến thì hắn đã phát hiện ra, trong lòng cũng vô cùng kỳ quái.

"Linh khí trong Âm Dương đầm là do linh thạch hội tụ mà thành, điểm ấy hẳn các ngươi cũng có thể thấy được, mà Âm Dương chi khí trong đó, lại là. . . Do mẫu thủy mang tới!"

"Mẫu thủy là thứ do Băng Nguyên cung dùng phương pháp đặc thù, dung hợp địa mạch cực nóng và băng nguyên chí hàn mà hình thành. Dưới tình huống bình thường được chôn sâu ở sơn mạch phía dưới, chỉ có khi sử dụng thì mới có thể lấy linh dịch từ trong đó ra, tưới vào trong cái ao này. . ."

Ngô cung chủ giải thích.

Mặc dù chỉ là giới thiệu đơn giản nhất, không liên quan tới bí mật căn bản nhất của Băng Nguyên cung, thế nhưng lại làm cho mọi người hiểu được.

Cái gọi là Âm Dương đầm cũng không phải là tự nhiên như thế, mà là do con người chế tạo ra, đồng thời. . . Quan trọng nhất chính là mẫu thủy, chỉ có tưới loại vật này vào, mới có thể khiến cho chất nước triệt để biến hóa, tạo thành bảo địa có tác dụng cực lớn đối với tu luyện.

Luyện chế linh dịch nồng hậu dày đặc rồi pha loãng, quan trọng nhất cũng không phải là dược vật sau khi pha loãng, mà là trước đó.

Mà lúc này. . . Cái này pha loãng trước đó mẫu thủy, Âm Dương thuộc tính thế mà. . . Hư không tiêu thất!

Không có mẫu thủy, cái gọi là Âm Dương đầm cũng chỉ là một đống linh dịch mà thôi, coi như có chút ích lợi đối với tu luyện thì cũng đã mất đi hiệu quả trước đó. . .

"Cái này. . ."

Khóe miệng Khang đường chủ giật một cái.

Còn tưởng rằng là chuyện đơn giản gì có thể nhẹ nhõm giải quyết, hiện tại xem ra, căn bản không phải là chuyện mà hắn có tư cách nhúng tay vào.

Liên quan đến mẫu thủy, tương đương với cơ mật lớn nhất của Băng Nguyên cung, làm sao có thể tùy ý để cho nó rò rỉ, để hắn biết cơ chứ?

Hơn nữa, coi như là rò rỉ tin tức cho hắn, cho dù Ngô cung chủ đắm chìm cả đời người cũng không thể giải quyết được. Như vậy bản thân thì có biện pháp gì cơ chứ?

Nói thật, vận khí cũng quá là kém a, vốn hắn cho rằng lấy được danh ngạch là có thể để cho học sinh của mình gia tăng tu vi trên phạm vi lớn. Thế nhưng hắn có nằm mơ cũng không có nghĩ đến lại gặp phải chuyện như vậy.

"Đúng rồi, Trương sư. . ."

Đang muốn lắc đầu, nói cho đối phương biết không có kế gì. Thế nhưng đột nhiên hắn lại nhớ tới Trương Huyền nhiều lần sáng tạo kỳ tích, cho nên không nhịn được nhìn sang. Không nhìn còn khá, vừa nhìn hắn lập tức nhíu mày lại.

Chỉ thấy lúc này vẻ mặt Trương sư đang rất cổ quái, giống như vừa làm việc gì đó trái với lương tâm, vẻ mặt đỏ bừng.

"Trương sư, ngươi làm sao vậy?"

Nhìn thấy Trương Huyền luôn luôn tùy tiện, lúc này không những không nghĩ biện pháp để giải quyết vấn đề mà còn có dáng vẻ này, Ngô cung chủ không nhịn được nhìn lại.

Nghe thấy câu hỏi của hắn, những người khác cũng kịp phản ứng, ánh mắt tập trung vào người Trương Huyền.

Vẻ mặt này của Trương sư quả thực kỳ lạ, coi như là Ngô cung chủ cũng cảm thấy có chút không đúng.

"Ta. . ."

Nghe thấy câu, Trương Huyền hơi đỏ mặt, nhịn không được vò đầu: "Chuyện này. . . Ngô cung chủ, vừa rồi ở trong băng hỏa phòng, không phải ta đã nói. . . Tu luyện một lúc hay sao?"

Thấy hắn không có trả lời mà ngược lại còn nói ra những chuyện này. Tuy rằng Ngô cung chủ, Khang đường chủ kỳ quá, thế nhưng vẫn khẽ gật đầu.

Trước đó, hắn đã nói qua, mình bởi vì tu luyện trong băng hỏa phòng cho nên mới làm trễ nải thời gian, vì vậy mới không có thông qua khảo hạch.

Gãi gãi đầu, Trương Huyền ra vẻ áy náy không thôi: "Khụ khụ. . . Lúc ta tu luyện, dùng sức quá lớn, không cẩn thận. . . Đã hút sạch tất cả mẫu thủy bên trong Âm Dương chi khí của các ngươi. . . Tất cả đều. . ."

Bồi thường

dtv-ebook.com

"A?"

"Khi tu luyện dùng sức quá lớn?"

Bọn người Ngô cung chủ, Khang đường chủ ngẩn người ra.

Khóe miệng Nhược Hoan công tử càng giật một cái, thiếu chút nữa đã mắt tối sầm lại, trực tiếp ngất đi.

Trước đó hắn đã cảm thấy kỳ quái, vì sao ngay cả mình cũng có thể thông qua băng hỏa phòng mà vị Trương sư này lại thất bại. Hóa ra nguyên nhân ở đây. . . Trực tiếp chạy tới, hấp thu xong mẫu thủy của người ta, khiến cho Âm Dương đầm biến thành phế phẩm. . . Thông không hay thông qua còn có ý nghĩa gì nữa chứ?

Trước đó hắn còn cảm giác đối phương thừa nhận thất bại, vô tư tới đến cực điểm, khiến cho người ta bội phục. . . Hiện tại xem ra, hóa ra là vô sỉ hết sức a!

Ngươi hút khô mẫu thủy của người ta, Âm Dương đầm cũng có tác dụng, cho dù chúng ta có cái danh ngạch này thì có tác dụng cái rắm a?

Khịt khịt mũi, Nhược Hoan công tử rất muốn khóc.

Từ khi biết hai mặt hàng này đến nay, bất kể tỷ thí, vượt quan hay là làm gì, hắn không có lấy một lần được như ý. Không phải là bị đánh mặt thì chính là trên đường đi bị đánh mặt. . .

Nếu không phải có trái tim mạnh mẽ thì nhất định đã sớm bị tra tấn tới phát điên rồi.

"Ngươi, ngươi. . . hấp thu hết thuộc tính Âm Dương bên trong mẫu thủy hay sao?"

Ngô cung chủ cũng kịp phản ứng, giống như bị điên nhìn về phía người thanh niên cách đó không xa.

"Ừm!" Trương Huyền ngượng ngùng.

Mặc dù hắn thông qua thư viện đã biết cái kia là mẫu thủy, thế nhưng hắn thật không biết nó lại có tần quan trọng như vậy đối với Âm Dương đầm, hơn nữa. . . Hắn chỉ muốn tu luyện linh hồn một chút, cũng không nghĩ tới đồ vật nổi danh như vậy lại yếu như thế. Mới giúp hồn lực từ Hóa Phàm nhị trọng đạt tới tứ trọng đã hoàn toàn biến mất rồi.

Nghĩ một lát hắn cũng hiểu được, mẫu thủy chỉ phụ trách Âm Dương giao hòa, linh khí có thể cung cấp tu luyện trong đó cũng không nhiều, giống như Âm Dương đầm vậy. Chung quanh được khảm nạm vô số linh thạch để cung cấp lực lượng.

Mà linh hồn hắn ngoại trừ hấp thu Âm Dương chi khí ra thì chính là linh khí trong đó, đương nhiên rất dễ dàng đã thôn phệ sạch sẽ.

Rõ ràng những chuyện này, tràn ngập tâm tắc.

Sớm biết đồ chơi này dễ dàng hư hại như vậy, hơn nữa lại còn quan trọng như vậy với đối phương thì đánh chết hắn cũng bất động ah!

Hồn lực hắn mạnh yếu ra sao cũng giống như tu vi chân khí vậy, cần có đủ linh thạch trung phẩm là có thể giải quyết, mà Âm Dương đầm lại không có cách nào bù đắp được.

Chỉ là. . . Cũng không thể nói, tác dụng của mẫu thủy và linh thạch có thể đánh đồng với nhau. Hấp thu Âm Dương chi khí tu luyện Vu hồn giống như đã trải qua lôi kiếp, càng thêm ngưng thực, càng thêm thuần túy. Điểm ấy rõ ràng là điểm mà linh thạch không có cách nào hoàn thành được.

"Mẫu thủy ẩn sâu dưới đất, băng hỏa phòng chỉ kết nối khí tức, khiến cho người ta cảm thụ Âm Dương chi lực mà thôi. . . Khoảng cách chênh lệch xa tới mấy ngàn mét, như vậy cũng có thể hấp thu được hay sao?"

Ngô cung chủ vẫn không thể tin được như cũ.

Cái tên này đi băng hỏa phòng một chuyến, vị trí cách mẫu thủy còn xa vạn dặm, làm sao lại hấp thu hết được chứ?

"Khụ khụ, cái kia. . . Ta đi vào băng hỏa phòng mới phát hiện ra là có cơ quan, ta lập tức nghĩ biện pháp để mở ra. . ." Trương Huyền nói.

Ngô cung chủ nhoáng một cái.

Đây chính là cơ quan do Thiên Công sư ngũ tinh chế tác, ngay cả nàng cũng chỉ có thể mượn lệnh bài của cung chủ để mở ra, kẻ trước mắt này, vừa mới phát hiện đã mở ra được. . . Thuận tiện còn đi xuống dưới, rốt cuộc làm sao hắn làm được?

Mấu chốt nhất là. . . Đây chẳng qua chỉ là cái hố lấy hơi, lúc trước mới đào ra, một là vì khảo hạch băng hỏa phòng. Thứ hai là vì có thể để cho mẫu thủy kết nối với thiên địa, độ cao mấy ngàn mét, không có chỗ mượn lực. . . Nhảy xuống sẽ trực tiếp ngã chết!

Coi như thật sự đi xuống được thì đi lên thế nào chứ?

"Hấp thu mẫu thủy của Âm Dương cung các ngươi là sơ suất của ta, như vậy đi. . . Ta cũng không chiếm tiện nghi của các ngươi, vừa rồi ta đã quan sát kỹ, âm quyết và dương quyết của Băng Nguyên cung các ngươi có tồn tại mầm họa cực lớn, không sai đâu. . . Tu luyện loại pháp quyết này, bình thường đều sẽ chết yểu!"

Phế đi trấn cung chi bảo của người ta, trong lòng Trương Huyền tràn ngập áy náy, vừa vặn trước đó hắn đã quan sát qua những đệ tử thuộc tính Âm Dương. Tất cả đều có chút vấn đề trên việc tu luyện, thuận tay hỗ trợ giải quyết cũng coi như bồi thường cho đối phương.

"Ngươi. . ."

Ngô cung chủ sửng sốt.

Đệ tử tu luyện âm quyết, dương quyết là vì bồi dưỡng mẫu thủy mà thành, chịu địa mạch và băng nguyên xung kích, bình thường đều không sống được quá lâu. Coi như đi đến Hóa Phàm cảnh, thực lực không yếu, hế nhưng thọ tới sáu mươi tuổi cũng đã là một cửa ải lớn.

Chỉ là, đây là bí mật của Băng Nguyên cung các nàng. . . Vị Trương sư này chỉ liếc mắt đã phát hiện ra sao?

"Ta có thể cải tiến công pháp tu luyện của các ngươi, giúp các nàng xóa đi tai hoạ ngầm này. Coi như bồi thường tổn thất của Băng Nguyên cung các ngươi!"

Trương Huyền nói.

"Cải tiến. . . Công pháp?" Ngô cung chủ run rẩy.

Chỗ thiếu hụt này, Băng Nguyên cung truyền thừa vô số năm cũng không thể loại bỏ được, nếu như có thể cải tiến, đối với toàn bộ người của Nguyên hỏa Băng nguyên mà nói, chính là công đức vô lượng. Đừng nói là hủy một phân bộ, coi như mười cái thì tổng bộ cũng sẽ không cau mày.

Chỉ là. . . Thực sự có thể cải tiến, hơn nữa còn xuất phát từ tay một thiếu niên không đủ hai mươi tuổi hay sao?

"Vấn đề lớn nhất trong hai bộ công pháp này của các ngươi là ở chỗ người tu luyện. Dương khí, âm khí chất đống, không có cách nào vận chuyển thông thuận. Mặc dù dương khí, âm khí là lực lượng chính tông nhất thiên địa, thế nhưng nếu như người tu luyện không có thể chất tương ứng. Khí tức chất đống quá lâu sẽ rất dễ phá hỏng cơ sở. Giống như nhân sâm vậy, tuy tốt, có không ít người cũng không thể dùng. Thể chất không được thì vật đại bổ cũng sẽ biến thành độc dược. . ."

Biết rõ điểm lo lắng của đối phương, Trương Huyền nhìn qua rồi nói: "Nếu như có thể giải quyết từ trên căn bản, để thể chất dung hợp tốt hơn với âm dương nhị khí, như vậy chuyện khôi phục tuổi thọ vẫn rất là đơn giản!"

Ngô cung chủ không có tu luyện Âm Dương Pháp Quyết, thế nhưng những đệ tử này tu vi không cao, lợi dụng Minh Lý Chi Nhãn vẫn rất dễ dàng có thể tìm ra được vị trí thiếu hụt.

Thông qua quan sát hắn đã biết, trong cơ thể những người này mang theo ám thương. Nếu như không nghĩ biện pháp chữa trị, tuổi thọ sẽ bị hao tổn, ngay cả sáu mươi tuổi cũng rất khó sống tới được.

Tuổi thọ của Hóa Phàm cảnh là hai, 300 tuổi. Ngay cả sáu mươi cũng không sống tới, được cho là chết yểu.

Vẻ mặt Ngô cung chủ biến hóa, nàng cắn răng một cái, cổ tay khẽ đảo, lập tức lấy ra hai bản thư tịch rồi đưa tới: "Xin Trương sư sửa chữa công pháp. . ."

Vừa mới bắt đầu nàng còn có chút nghi ngờ, cảm giác đối phương muốn nhân cơ hội xem pháp quyết tu luyện của Băng Nguyên cung các nàng. Sau khi nghe hắn giải thích thì nàng mới biết được mình đã lấy bụng tiểu nhân đo lòng quân tử.

Ngay cả cơ mật tu luyện mà đối phương cũng có thể nhìn ra, như vậy đã nói rõ bộ âm quyết, dương quyết này trong mắt người ta căn bản không phải là vấn đề vì lớn. Nếu thật sự muốn công pháp, sao lại dùng dùng thủ đoạn vụng về như thế.

"Ừm!" Tiếp nhận công pháp, ngón tay vừa đụng tới một cái, trong đầu lập tức xuất hiện một quyển sách.

Hắn cúi đầu nhìn sang thư tịch, cũng giống như Minh Lý Chi Nhãn nhìn thấy vậy, những pháp quyết tu luyện này, quả thực sẽ tạo thành tai hoạ ngầm, khiến cho người ta chết yểu.

Chỉ là, dưới thiên đạo thư viện chiếu rọi, chỗ thiếu hụt rất chói mắt, diễn giải ngược để sửa chữa công pháp cũng đơn giản dị thường.

Thời gian không lâu, tay mở sách ra, lại lấy ra bút lông, sửa chữa hoàn tất chỗ thiếu hụt gây ra chết yểu, sau đó lại lần nữa đưa tới.

"Cái này. . ."

Tiếp nhận công pháp, nhìn một hồi, thân thể Ngô cung chủ lập tức nhịn không được phải run run.

Nàng thân là cường giả Hóa Phàm cảnh ngũ trọng, lại thêm khống chế Băng Nguyên cung nhiều năm. Những chỗ mà đối phương sửa chữa, có công hiệu hay không vẫn có thể nhìn ra được một cách dễ dàng.

Chỉ cần tu luyện dựa theo cái này, không bao lâu sau, tai hoạ ngầm của tất cả mọi người trong Băng Nguyên cung đều sẽ biến mất, lại một lần nữa đi lại trông thiên hạ.

Nhìn thoáng qua đã có thể sửa đổi công pháp. . . Vị thanh niên này, rốt cuộc có bao nhiêu lợi hại?

Coi như ;à Khang đường chủ cũng không làm được a!

"Đa tạ Trương sư cứu tính mạng ngàn vạn đệ tử của Băng Nguyên cung!"

Nàng biết, nếu truyền bộ công pháp này về tổng bộ, tất nhiên sẽ gây ra đại chấn cực lớn. Khiến cho vô số người điên cuồng, có thể cứu vớt được không biết bao nhiêu đệ tử tu luyện lực lượng thuộc tính Âm Dương. Ngô cung chủ cũng nhịn không được nữa, thân thể khom lại, quỳ rạp xuống đất.

"Ai. . . Ngô cung chủ, ngươi làm cái gì vậy. . ."

Không nghĩ tới nàng sẽ hành đại lễ, Trương Huyền giật nảy mình, vội vàng tiến lên, muốn kéo nàng lại.

Ngô cung chủ khoát tay, vẻ mặt nghiêm túc: "Ta đại biểu cho toàn bộ Băng Nguyên cung cám ơn ngươi, cũng không phải là của cá nhân ta. Xin Trương sư chớ có từ chối!"

Băng Nguyên cung, bởi vì giới hạn công pháp cho nên các đệ tử sống không quá sáu mươi tuổi. Chí ít cũng có mấy chục vạn người tu luyện, bộ công pháp này được sửa đổi cũng đã cam đoan tính mạng của các nàng. . . Cũng đã nói lên một chuyện, một động tác này của Trương sư đã cứu mấy chục vạn người, nàng quỳ xuống, người mà nàng đại biểu không phải mình, mà là những người này.

"Được rồi. . ."

Thấy đối phương kiên trì, Trương Huyền đành phải buông xuôi bỏ mặc.

Khang đường chủ, Nhược Hoan công tử ở bên cạnh cảm thấy trước mắt biến thành màu đen, sắp phun máu.

Thôn phệ mẫu thủy của người ta sạch sẽ, hai người đang hoài nghi Ngô cung chủ sẽ giết hắn hay không. Thế nhưng không nghĩ tới, trong nháy mắt đối phương đã quỳ xuống. . .

Trương sư, rốt cuộc ngươi còn có bao nhiêu thủ đoạn không muốn người ta biết đây?

Sửa chữa công pháp, giải quyết nan đề mà ngay cả bản thân người Băng Nguyên cung cũng không thể giải quyết. . .

Đây cũng không phải là chuyện mà danh sư bình thường có thể làm được. Thậm chí Khang đường chủ còn hoài nghi, coi như là một vị Danh sư ngũ tinh tới thì cũng không có khả năng bảo hắn làm tốt hơn được.

Ngô cung chủ cung kính bái ba bái, lúc này cung chủ mới đứng dậy, cung kính đến cực điểm đối với thanh niên trước mắt.

Mặc dù đối phương đã hủy đi mẫu thủy, thế nhưng lại cứu vớt tính mạng của vô số người trong toàn bộ Băng Nguyên cung, công tội bù nhau,

công lao còn lớn hơn sơ suất.

"Lần này ta tới đây chính là đi vào Âm Dương đầm tu hành. Hiện tại không có Âm Dương đầm, hại ngươi không có cách nào tấn cấp. . . Như vậy đi, ta sẽ chỉ điểm giúp ngươi một chút, khiến cho ngươi trong một tháng đột phá đến Hóa Phàm tứ trọng đỉnh phong, xem như là bồi thường!"

Xử lý xong chuyện của Ngô cung chủ, Trương Huyền nhìn về phía Nhược Hoan công tử đang ở cách đó không xa.

Tên này tràn ngập hưng phấn tới đây, vốn muốn mượn Âm Dương đầm để đột nhiên tăng mạnh, thực lực bạo tăng. Kết quả lại bị bản thân hắn thôn phệ sạch sẽ, không có cách nào tu luyện, đương nhiên hắn cũng phải bồi thường một chút.

"Để cho ta trong một tháng đạt tới Hóa Phàm tứ trọng đỉnh phong?"

Nhược Hoan công tử sửng sốt.

Bản thân hắn là danh sư, lão sư càng là đường chủ Danh sư đường. Từ khi tu luyện tới hiện tại, các loại thủ đoạn tốt nhất đều dùng, muốn đạt tới Hóa Phàm tứ trọng đỉnh phong, không có mười năm, hai mươi năm thì không thể nào làm được, đừng nói là một tháng. . .

Nằm mơ đi!

"Lúc ngươi tu luyện có phải thường xuyên cảm thấy trong khí hải tắc nghẽn không gì sánh được, giống như đã đi vào thông đạo chật hẹp, khó mà tiến lên được hay không?" Trương Huyền nói.

"Ây. . . Vâng!"

Nhược Hoan công tử gật đầu.

Hiện tại tiến triển tu luyện của hắn rất chậm, cũng không phải là thiếu tài nguyên, cũng không phải là không biết tu luyện như thế nào. Mà là chân

khí trong cơ thể giống như đã bế tắc, vận chuyển như rùa bò, không còn thoải mái như trước kia nữa.

Giống như chạy đường dài vậy, dù có lợi hại hơn nữa, vô địch thế giới. Nếu vượt qua cực hạn nhất định thì tốc độ cũng sẽ hạ xuống, không có khả năng có người nào luôn duy trì được tốc độ cố định.

Mà dường như hiện giờ hắn đã đạt đến cực hạn, mỗi khi tiến về phía trước một bước, cũng sẽ rất khó khăn.

"Rất đơn giản, ăn viên đan dược này vào có thể khiến cho ngươi nhẹ nhõm trong một tháng đạt tới Hóa Phàm tứ trọng đỉnh phong!"

Lạnh nhạt nhìn qua, cổ tay Trương Huyền khẽ đảo, một viên đan dược màu đỏ nhạt lớn bằng cỡ nắm tay xuất hiện ở trong lòng bàn tay của hắn.

Thân thể Nhược Hoan công tử nhoáng một cái, khuôn mặt vặn vẹo.

"Đây là. . . Thôi Tình đan dùng cho man thú nhị phẩm?"

Băng nguyên đặc sứ

dtv-ebook.com

Thân là Danh sư tứ tinh, nhãn lực kinh người, viên đan dược trong tay đối phương thoạt nhìn rất cao to. Thế nhưng trên thực tế lại là Thôi Tình đan cho man thú sử dụng.

Càng là man thú lợi hại, khi lai giống thì tỷ lệ có thể sống sót cũng càng thấp. Vì dễ sinh sôi cho nên bình thường Thuần Thú sư đều đút loại đan dược này cho chúng nó.

Sau khi Man thú phục dụng, thân thể xuất hiện phản ứng, ngày đêm không ngớt, từ đó bảo đảm sinh dục.

Thuốc này so với nắm đấm còn lớn hơn một vòng, chuyên môn dùng để thúc tình cho man thú, không ngờ lại để cho mình dùng?

Nhược Hoan công tử nuốt ngụm nước bọt, cảm giác muốn chết.

"Không sai, đây chính là dược vật cho man thú dùng. Chỉ có điều, đối với tình huống hiện tại của ngươi lại vừa vặn hữu dụng, nhanh dùng đi... À, đúng rồi, viên đan dược này nhất định phải nuốt toàn bộ vào, không thể nhai kỹ nuốt chậm..."

Trương Huyền nói.

"Nuốt cả?"

Nhược Hoan công tử run người.

Một viên đan dược lớn chừng nắm tay, nuốt thế nào đây? Coi như mở miệng nhét vào thì yết hầu cũng không nuối trôi ah.

Đại ca, rốt cuộc ta và ngươi có thù oán gì chứ? Ngươi không phải là muốn giúp ta tăng cao tu vi, mà đang muốn giết chết ta a...

"Nhất định phải nuốt cả, không thể xuất hiện bất kỳ sai lầm nào, nếu không sẽ không có hiệu quả!"

Tiện tay ném viên đan dược cho Khang đường chủ, Trương Huyền lại nói: "Ngươi là lão sư hắn thì giúp một tay để cho hắn nuốt đi!"

"Ta?"

Nhìn thấy thúc tình dược cho man thú ăn rơi vào lòng bàn tay của mình, khóe miệng Khang đường chủ cũng co giật một cái, không nhịn được mà ngẩng đầu lên nói: "Cái này... Thật sự có thể giúp cho Nhược Hoan tấn cấp?"

"Đương nhiên!" Trương Huyền gật đầu.

"Vậy thì tốt..."

Khang đường chủ cắn răng một cái: "Nhược Hoan, tới uống thuốc, ai, đừng chạy..."

Thấp giọng hô một tiếp, bàn tay vồ một cái bắt lấy Quân Nhược Hoan. Người này ngã xuống đất, lúc này hắn cắn răng nhét viên đại viên đan dược này vào trong miệng đối phương. Sau đó chân khí tuôn ra, cứ thế mà ấn vào trong cổ họng đối phương.

"Khục khục..."

Nhược Hoan công tử không ngừng ho khan, nước mắt chảy giàn dụa.

Đâu còn có nửa điểm bộ dáng công tử nữa, đây hiển nhiên là một tên ăn mày chính hiệu.

Cái gì gọi là phong độ, khí chất, giờ khắc này tất cả đều bị vứt đi. Bị ném đến tận lên chín tầng mây.

"Đừng nói nhảm, giữ vững bản tâm, dựa theo công pháp tu luyện!"

Thấy hắn còn có thời gian lau nước mũi, Trương Huyền hét lớn.

"Vâng!"

Mặc dù tràn ngập buồn bực, thế nhưng hắn cũng biết, nếu như không làm như vậy thì lại bị cho ăn một khỏa nữa. Ngay cả tâm tư muốn tự tử cũng có, Nhược Hoan công tử nóng nảy vội vàng khoanh chân ngồi xuống.

Mới vừa ngồi xuống thì hắn đã lập tức cảm thấy trên người có một cỗ cảm giác khô nóng khó tả thiêu đốt, lỗ chân lông toàn thân mở rộng.

Ầm ầm!

Kinh mạch vốn chật hẹp, ngăn chặn chân khí tiến lên, dưới sự kích thích của dược vật đã trở nên khuếch trương. Chân khí trước đó vẩn đục, dường như trong nháy mắt cũng đã trở nên rõ ràng, oanh một tiếng, thuận lợi thông qua.

Răng rắc! Răng rắc!

Tu vi bị ràng buộc ở Hóa Phàm tứ trọng sơ kỳ phát ra một tiếng vang giòn giã, lâp tức đột phá đến trung kỳ.

"Thật sự... Thành công?"

Khang đường chủ giật nảy mình, Ngô cung chủ ở bên cạnh cũng trợn to mắt.

Vốn bọn hắn thấy phương pháp của Trương Huyền không thể tưởng tượng được, cũng cảm thấy không thể tưởng tượng nổi. Thế nhưng tận mắt thấy Nhược Hoan công tử đột phá thì bọn hắn mới biết được, đối phương thật sự có bản sự kia, hơn nữa... Còn tìm được chỗ mấu chốt.

"Ừm, chân khí trong cơ thể hắn bị tắc nghẽn, muốn thông qua cần hai loại biện pháp, thứ nhất, để kinh mạch trở nên khuếch trương, thứ hai, để chân khí trở nên tinh thuần hơn..."

Thấy hai người khiếp sợ, Trương Huyền cười cười: "Viên Thôi Tình đan vừa rồi, đối với man thú cũng có tác dụng. Có thể khiến cho máu tươi tuần hoàn của hắn tăng nhanh, kinh mạch khuếch trương. Nếu để cho người ăn, tự nhiên cũng có hiệu quả như vậy!"

Lúc trước Nhược Hoan công tử tỷ đấu cùng hắn từng động tới năng lực danh sư. Thư viện đã sớm ghi chép lại chỗ thiếu hụt, cho dù đã qua hơn nửa tháng, thế nhưng tu vi không thay đổi. Vì vậy đương nhiên chỗ thiếu hụt cũng không biến hóa.

Cho nên Trương Huyền rất dễ dàng tìm được chỗ mấu chốt.

Mặt khác, những lời mà hắn mới vừa nói chỉ là một phần nguyên nhân trong đó. Điểm càng quan trọng hơn là... Bên trong viên đan dược này lặng lẽ chứa đựng một cỗ Thiên Đạo chân khí. Sau khi đối phương ăn vào, không chỉ kinh mạch khuếch trương mà chân khí bị pha loãng cũng trở nên tinh thuần. Muốn đột phá, tự nhiên cũng trở nên đơn giản!

Chỉ bất quá, Thiên Đạo chân khí quá quan trọng, giấu ở bên trong viên đan dược, trực tiếp nuốt vào. Có thể bị phát hiện hay không cũng khó nói. Một khi nhai kỹ nuốt chậm sẽ rất dễ dàng phát giác ra được, cho nên hắn mới bảo Khang đường chủ cứ thế nhét vào trong miệng đối phương.

Dược vật vào bụng lập tức tan, Thiên Đạo chân khí cũng dung hợp với lực lượng của bản thân, bị chân khí pha loãng cũng không có cách nào phát giác ra được.

"Chuyện này. . ."

Khang đường chủ ngây người.

Mặc dù hắn cảm thấy không có đơn giản như vậy, thế nhưng... Học sinh đang thuận lợi đột phá ở trước mắt, ngoại trừ lời giải thích này ra, quả thực hắn không nghĩ ra lý do tốt hơn.

"Như vậy... Sau khi đột phá thì sao? Chắc còn dược hiệu chứ?" Hắn không nhịn được phải hỏi một câu.

Mặc dù loại phương pháp này có thể làm cho người ta đột phá, thế nhưng sau khi đột phá thì sao?

Một viên đan dược lớn như vậy, dược tính vẫn còn, nên giải quyết như thế nào đây?

"À, chuyện này... Ta không nghĩ tới!" Trương Huyền rất tự nhiên lắc đầu.

"Không nghĩ tới?" Khang đường chủ nhoáng một cái, Nhược Hoan công tử đang khoanh chân tu luyện chỉ cảm thấy ngực buồn bực, thiếu chút đã tẩu hỏa nhập ma.

Ngươi không nghĩ tới là có ý gì?

Bảo ta ăn thúc tình dược lớn như thế, sau đó... Tự sinh tự diệt?

"Yên tâm đi, chỉ là thúc tình dược của man thú mà thôi, man thú trí tuệ thấp, không gánh được thì cũng thôi đi. Nhược Hoan công tử ngươi không có khả năng ngay cả man thú cũng không bằng, không chống đỡ được đó chứ!"

Trương Huyền nói: "Làm như vậy, một mặt có thể để cho tu vi đột phá, thứ hai, còn có thể khảo nghiệm định lực của hắn... Đường đường là cường giả Hóa Phàm tứ trọng, không phải ngay cả một chút như vậy cũng không khống chế được, như vậy cũng quá yếu a!"

"Ừm!" Khang đường chủ gật đầu.

Cường giả Hóa Phàm đã có năng lực khống chế cực mạnh đối với bản thân, mặc dù ham muốn nam nữ mãnh liệt, thế nhưng vẫn còn có thể

khắc chế.

So với việc đột phá, quả thực không bằng, không thương tổn tới vẻ phong nhã.

"..." Nhược Hoan công tử lần nữa rơi lệ.

Vốn hắn tưởng rằng có thể có biện pháp giải quyết, hóa ra... Thật sự là tự sinh tự diệt ah... Trong lúc nhất thời hắn cảm thấy khổ sở không gì sánh được, cũng không biết là tâm tắc hay là phản ứng bên trên thân thể.

"Đa tạ Trương sư!"

Không biết bao lâu, rốt cục cũng đã củng cố tu vi, chế trụ được ham muốn. Lúc này Nhược Hoan công tử mới đi đến trước mặt Trương Huyền, khom người quỳ gối.

Mặc dù quá trình dài dằng dặc, rất tàn khốc, nhưng đối với vị trước mắt này, hắn đã chân chính tâm phục khẩu phục.

Oán khí trước đó bởi vì thôn phệ mẫu thủy sạch sẽ cũng đã biến mất không còn một mảnh.

Nói thật, coi như Âm Dương đầm hoàn hảo như lúc ban đầu. Trong thời gian một tháng, nhiều nhất hắn cũng chỉ từ Trọc Thanh cảnh sơ kỳ đạt tới trung kỳ mà thôi. Hiện tại trong nháy mắt đã đột phá, đã vượt qua mong muốn ban đầu.

"Không cần khách khí, kinh mạch ngươi đã mở rộng, chân khí lưu chuyển nhanh chóng. Chỉ cần có đầy đủ linh thạch trung phẩm thì trong một tháng, muốn đột phá đến Hóa Phàm tứ trọng đỉnh phong là chuyện không thành vấn đề!"

Trương Huyền hài lòng gật đầu.

Thiên Đạo chân khí dung nhập vào trong thân thể đối phương, khiến cho chân khí vốn có chút sền sệt đã trở nên pha loãng. Sau này tu luyện nhất

định sẽ thuận buồm xuôi gió, so với hiện tại còn tốt hơn rất nhiều, nói hắn gặp họa đắc phúc cũng không đủ.

"Trương sư giúp tiểu đồ tấn chức, Khang mỗ vô cùng cảm kích, năm viên linh thạch trung phẩm này xem như là thù lao..."

Cẩn thận kiểm tra thân thể học sinh một lần, cũng biết hắn đã có biến hóa thoát thai hoán cốt. Khang đường chủ biết, chuyện này tuyệt không phải đơn giản như ăn một viên Thôi Tình đan. Cổ tay hắn khẽ đảo, lấy ra một cái hộp ngọc, thái độ cung kính đưa lên.

Danh sư chỉ điểm, cũng cần trả tiền, thủ đoạn của đối phương quỷ thần khó lường, so với hắn còn cao minh hơn. So ra đã vượt qua Danh sư ngũ tinh. Năm viên linh thạch trung phẩm tuy nhiều, thế nhưng khi dùng làm thù lao thì vẫn còn có chút không đáng để ý.

Chỉ là, đây đã là toàn bộ gia sản của hắn, coi như muốn cầm ra nữa cũng không bỏ ra được nhiều hơn.

"Khang đường chủ khách khí rồi, không thể sử dụng Âm Dương đầm cũng là ta sơ suất..."

Khách khí nói một câu, tiếp nhận hộp ngọc. Lại lấy một viên trong đó ném cho Nhược Hoan đang ở cách đó không xa: "Gần đây cố gắng tu luyện, luyện hóa một viên này, hắn là có thể đạt đến Hóa Phàm tứ trọng đỉnh phong!"

Ngay sau đó hắn lại lấy ra một viên, đưa cho Triệu Nhã. Sau đó lập tức nhìn về phía Ngô cung chủ đang ở cách đó không xa: "Cung chủ, mẫu thủy kia đã bị phế bỏ, như vậy ta có thể mượn dùng băng nguyên của Băng Nguyên cung các ngươi dùng một chút hay không?"

Âm Dương chi khí bên trong Mẫu thủy đã bị hấp thu sạch sẽ, địa mạch và băng nguyên vẫn còn.

"Ngươi muốn làm gì?"

Vẻ mặt Ngô cung chủ rất là cảnh giác.

Băng nguyên là của quý của Băng Nguyên cung các nàng, rất ít khi tuỳ tiện lấy ra.

"Không có gì, Triệu Nhã là thể chất Thuần Âm. Nếu như dung hợp băng nguyên thì có thể khiến cho tu vi nhanh chóng tăng lên. Nếu không có gì bất ngờ xảy ra, nửa tháng sau đã có thể giải quyết vấn đề trong cơ thể ngươi. Muốn cho nàng tu luyện dần dần từng bước, chỉ sợ không có nửa năm thời gian cũng rất khó làm được."

Trương Huyền chần chờ một chút rồi nói.

Vốn hắn nghĩ Âm Dương đầm cũng có thể khiến cho Triệu Nhã nhanh chóng tiến bộ, bây giờ đã bị hủy, chỉ có thể nghĩ biện pháp khác mà thôi.

May mắn, băng nguyên vẫn còn, nếu dùng thứ này, có lẽ hiệu quả so với cái gọi là Âm Dương đầm còn tốt hơn không ít.

"Chuyện này. . ."

Ngô cung chủ ngẩn ngơ.

Không nghĩ tới đối phương còn muốn thay nàng giải quyết chứng bệnh.

Kiềm chế bản thân, Ngô cung chủ nói: "Nàng có thể chất Thuần Âm, đối với chúng ta cực kỳ quan trọng. Đừng nói là cho nàng một phần băng nguyên, coi như là cho toàn bộ thì cũng không tính là gì, ta sẽ đi lấy ngay..."

Nói xong nàng quay người rời khỏi.

Không lâu sau nàng đã cầm đến một cái hộp ngọc.

Nhẹ nhàng mở ra, bên trong có một đồ vật tựa như linh thạch đang tản mát ra hàn khí nồng đậm. Giống như vừa xuất hiện đã có thể đóng băng người ta.

Thứ này những người khác nhìn thấy đều cảm thấy giá rét lạnh thấu xương, chỉ có Triệu Nhã nhìn thấy là hai mắt tỏa sáng, cảm thấy máu tươi toàn thân cũng theo đó sôi trào.

"Triệu Nhã, mấy ngày nay tu luyện dựa theo công pháp mà ta truyền thụ cho ngươi, có cái gì không hiểu thì trực tiếp hỏi ta!"

Đưa hộp ngọc cho nàng, Trương Huyền nói một tiếng.

"Vâng!" Triệu Nhã gật đầu.

"Được rồi, ta cũng muốn bế quan tu luyện!"

Tất cả đã sắp xếp xong, Trương Huyền nói.

Khang đường chủ cho năm viên linh thạch trung phẩm, cho Nhược Hoan một viên, Triệu Nhã một, còn thừa lại ba viên. Đủ để cho hắn tấn cấp đến Hóa Phàm nhị trọng đỉnh phong.

Ngô cung chủ phái người sắp xếp mấy gian phòng sạch sẽ, để mọi người ở lại.

Trương Huyền, Nhược Hoan, Triệu Nhã cũng bắt đầu cố gắng tu luyện.

Thời gian trôi qua rất nhanh, đảo mắt đã trôi qua nửa tháng.

Dưới sự trợ giúp của ba viên linh thạch trung phẩm, cùng ngày Trương Huyền đã đột phá đến Hóa Phàm nhị trọng đỉnh phong, về sau vẫn luôn củng cố tu vi.

Mà Nhược Hoan công tử, rốt cục vào hai ngày trước đã đạt đến Hóa Phàm tứ trọng hậu kỳ.

Chỉ là, nếu nói trong ba người ai có tiến bộ lớn nhất thì cũng không phải là hắn, mà là Triệu Nhã.

Trong thời gian nửa tháng, mượn nhờ băng nguyên, thể chất của nàng đã thành công kích hoạt lên ba mươi phần trăm, tu vi cũng từ nửa bước Hóa

Phàm cảnh liên tiếp đột phá, đạt đến Hóa Phàm tứ trọng! Tu vi bản thân so người làm lão sư như Trương Huyền còn cao hơn.

Tu vi tăng tiến, khí chất của bản thân càng thêm siêu phàm thoát tục. Từ xa nhìn lại giống như một trích lạc tiên tử, không nhiễm khói lửa trần gian.

Nhược Hoan công tử nhìn thấy vậy kích động không thôi, trong lòng sinh lòng ái mộ, chỉ là... Nhớ tới Trương sư mạnh mẽ, hắn đành phải nhịn lại, thu hồi tâm tư của mình.

Không có ý nghĩ xấu đã thảm như vậy, nếu như thực sự có, quả thật sẽ không còn sống tới lúc thi đấu danh sư.

Triệu Nhã rời đi (1)

dtv-ebook.com

Tu vi của Triệu Nhã tiến bộ, Ngô cung chủ cũng không kém nhiều. Chỉ dùng thời gina một ngày, Trương Huyền đã mượn máu của nàng, thuận lợi giúp nàng sau giải quyết vấn đề đã quấy nhiễu nàng nhiều năm, khiến cho nàng có ngàn vạn lời cảm ơn không thể nói hết.

"Trương sư, đặc sứ từ tổng bộ tới muốn gặp ngươi!"

Hôm nay Trương Huyền tu luyện hoàn tất, cảm giác cách lúc thi đấu danh sư cũng không còn dài. Hắn đang định cùng với đám người Khang đường chủ rời khỏi nơi này thì đã thấy Ngô cung chủ đi tới.

Giải quyết vấn đề tuổi thọ của âm quyết, dương quyết, nàng đã báo lên tổng bộ. Chính bởi vì chuyện này cho nên đặc sứ chuyên môn chạy tới.

"Được!"

Trương Huyền gật gật đầu, đi theo phía sau lưng Ngô cung chủ, đi về phía đại sảnh của Băng Nguyên cung.

Đại sảnh Băng Nguyên cung chính là nơi lúc trước Ngô cung chủ tiếp đãi bọn hắn. Lúc đi tới đã thấy có một phụ nhân trung niên đang đứng ở giữa. Lúc nhìn thấy hai người đi vào, nàng quay đầu nhìn lại.

"Đặc sứ, vị này chính là Trương sư!" Ngô cung chủ tiến về phía trước một bước.

"Trương sư, tại hạ là Liễu Huyên tới từ tổng bộ Nguyên Hỏa Băng Nguyên!"

Đặc sứ ôm quyền, nhìn lại, trong mắt tràn ngập vẻ tán dương.

Khi nhận được tin tức nàng có chút không dám tin tưởng. Chỉ có điều, khi thật sự nhìn công pháp sau khi sửa chữa, nàng lập tức kinh hãi.

Vốn cho rằng người có thể sửa chữa công pháp, ít nhất cũng phải là danh sư bốn năm mươi tuổi. Nàng có nằm mơ cũng không có nghĩ đến lại trẻ tuổi như vậy, ngay cả hai mươi cũng chưa tới.

"Danh sư, Trương Huyền!"

Trương Huyền ôm quyền đáp lễ, đồng thời cũng cẩn thận quan sát vị trước mắt này. Vừa nhìn qua, con ngươi không kìm được mà co rụt lại.

Thực lực của vị này giống như là biển rộng mênh mông, sâu không lường được. Cho dù dùng nhãn lực hiện tại của hắn cũng không nhìn ra cái gì cả!

Nói cách khác. . . Thực lực của đối phương chí ít đã vượt qua Hóa Phàm ngũ trọng, thậm chí so với. . . Mặc Hồn Sinh lúc trước còn đáng sợ hơn!

Mặc Hồn Sinh đã đạt tới Hóa Phàm cửu trọng, mà người còn mạnh hơn hắn, rốt cuộc là loại cảnh giới nào chứ?

Khó trách có thể tới từ tổng bộ, trong thời gian nửa tháng đã chạy tới đây. . . Đáng sợ!

"Quả nhiên là anh hùng thiếu niên!"

Thấy đối phương biết thực lực của nàng bất phàm mà vẻ mặt vẫn không đổi sắc, không sợ hãi chút nào. Liễu Huyên đặc sứ hài lòng gật đầu, cười cười nói: "Kỳ thật, ta từ tổng bộ tới đây là vì hai chuyện!"

"Ồ?" Trương Huyền nhìn qua.

"Thứ nhất, Trương sư sửa chữa công pháp khiến cho người của Nguyên Hỏa Băng Nguyên chúng ta tránh chuyện bị chết yểu. Ta đại biểu cho toàn bộ Băng Nguyên cung, bày tỏ cảm tạ sâu sắc. Thành ý mời ngươi đi

tổng bộ làm khách, người Băng Nguyên nguyện ý lấy lễ trưởng lão để đối đãi!"

"Trưởng lão?"

Ngô cung chủ ở bên cạnh toàn thân chấn động.

Tổng bộ Băng Nguyên cung cho dù ở trong toàn bộ Danh sư đại lục cũng là một trong các cự đầu nổi danh nhất. Cường đại cỡ nào nàng biết rất rõ. Dùng chức vị trưởng lão để đối đãi, chỉ bằng vào một thân tên tuổi này, ngay cả người phấn đấu vô số năm như nàng cũng không làm được.

Thậm chí, đừng nói là vô số năm, cho dù cố gắng cả đời cũng khó có khả năng hoàn thành.

"Có điều kiện gì?" Trương Huyền nhìn qua.

Đối phương đưa ra điều kiện n hư vậy, tự nhiên sẽ có yêu cầu, không có khả năng bỗng dưng đưa một bữa cơm trưa miễn phí.

"Trương sư người sảng khoái nói chuyện sảng khoái!"

Thấy hắn không có cao hứng mà quên đi hết tất cả, ngược lại còn nói thẳng vào chỗ yếu hại, Liễu Huyên đặc sứ tán dương, lại cười cười: "Rất đơn giản, hi vọng về sau Trương sư có thể vì giải quyết nan đề công pháp cho người Băng Nguyên. . . Thường trú tại Băng Nguyên cung!"

"Thường trú trong Băng Nguyên cung? Không thể rời khỏi hay sao?" Trương Huyền nhướng mày.

Truyền thừa của một nghề nghiệp chủ yếu tập trung ở bên trên công pháp, bởi vậy thứ này sẽ không dễ dàng để cho người khác quan sát. Đối phương đã để cho mình giải quyết nan đề, đồng thời còn thường trú, ý tứ đã rất rõ ràng. . . Vì đề phòng công pháp truyền ra ngoài cho nên chỉ có thể ở lại nơi đó. Nếu không được cho phép thì sẽ không có cách nào ra ngoài!

Đây thì có gì khác với biến tướng cầm tù cơ chứ?

"Trương sư không nên hiểu lầm. Chuyện rời khỏi đương nhiên là có thể. Chỉ có điều, đầu tiên có thể Băng Cung sẽ khảo nghiệm độ trung thành, sẽ không phản bội. Ngươi cũng biết rồi đó, một nghề nghiệp truyền thừa không cho phép truyền ra ngoài, Băng Cung cũng có lo nghĩ của riêng mình. . ."

Bị đối phương nói ra chuyện này, Liễu Huyên đặc sứ có chút xấu hổ.

"Ta đã biết rồi. Các ngươi có mối lo của mình, ta cũng có thể lựa chọn không đi!" Trương Huyền vẫy tay.

Cầm tù?

Nói đùa, hắn còn không có khuynh hướng thích ngược đãi.

Thấy hắn trực tiếp cự tuyệt, Liễu Huyên đặc sứ giải thích: "Kỳ thật gia nhập chúng ta Băng Nguyên cung cũng không sai, Băng Nguyên cung hầu như đều là nữ nhân. Chỉ cần Trương sư nguyện ý, muốn cưới bao nhiêu, cưới mấy người cũng không thành vấn đề!"

Băng Nguyên cung đều là nữ tử tuyệt sắc, không ít nam tử thực lực cường đại ham sắc đẹp đuề cam tâm ở lại trong đó.

"Nói chuyện thứ hai đi!" Trương Huyền lắc đầu.

Hắn nhất định phải trở thành cửu tinh danh sư trước năm ba mươi tuổi, như vậy mới có thể cam đoan không chết. Cái gọi là nữ nhân, trưởng lão, hoàn toàn không có hứng thú.

Đây cũng là nguyên nhân chủ yếu, vì sao mà rõ ràng đám người Mạc Vũ công chúa, Thẩm Bích Như có ý tứ đối với hắn mà hắn lại không nhúc nhích như vậy.

Người mà bản thân không biết lúc nào sẽ chết, dưới sinh tử áp lực, đâu còn có thời gian suy nghĩ tới chuyện nam, nữ cơ chứ.

"Chuyện thứ hai, là học sinh của ngươi. . . Triệu Nhã!"

Thấy hắn cự tuyệt, Liễu Huyên đặc sứ có vẻ thất vọng, chỉ có điều, nàng lập tức điều chỉnh tâm cảnh, lại nhìn hắn rồi nói.

Trương Huyền nhướng mày.

"Thể chất Thuần Âm đối với Nguyên Hỏa Băng Nguyên chúng ta có tầm quan trọng rất lớn, chắc hẳn. . . Ngô cung chủ cũng đã nói với ngươi." Liễu Huyên đặc sứ nói.

"Đúng là đã nói qua một chút, nguyên do cụ thể cũng không rõ ràng!"

Trước đó Ngô cung chủ chỉ nói thể chất Thuần Âm liên quan tới sinh tử tồn vong của người Băng Nguyên, cũng không nói tỉ mỉ.

"Người Nguyên Hỏa Băng Nguyên truyền thừa từ một vị lão tổ có thể chất Thuần Âm. Cung chủ mỗi một thời đại cũng chỉ có thể chất Thuần Âm mới có thể tiếp nhận. . . Về thời điểm vị cung chủ trước đó tử vong đã được một ngàn năm. Từ đó chúng không tìm được loại thể chất này nữa! Băng Nguyên cung hiện giờ như rắn mất đầu, phải chịu rất nhiều thế lực áp bách, đã lung lay sắp đổ."

Liễu Huyên đặc sứ than thở một tiếng, lắc đầu nói: "Nếu như có thể tìm được một người có thể chất Thuần Âm, kế thừa đại vị. Như vậy Băng Nguyên cung ta có lẽ có thể tránh khỏi loại nguy cơ này, Đông Sơn tái khởi."

"Cung chủ?"

Trương Huyền sửng sốt.

Hắn còn tưởng rằng đám người này muốn tìm Triệu Nhã làm gì, không nghĩ tới lại là chuyện này.

"Không sai!" Liễu Huyên đặc sứ nhìn qua: "Cho nên, chuyện thứ hai rất đơn giản, ta hi vọng lần này tới đây là có thể đưa nàng mang về tổng bộ,

nghĩ biện pháp nhanh chóng kích hoạt thể chất, lại dốc lòng bồi dưỡng, tranh thủ sớm ngày kế thừa chức vị cung chủ."

"Ta cũng có thể kích hoạt thể chất nàng!"

Trương Huyền xua tay nói.

Mặc dù thực lực bây giờ của hắn không đủ, tài nguyên cũng không có bao nhiêu. Thế nhưng từ Thiên Huyền vương quốc cùng nhau đi tới đây đã khiến cho thực lực Triệu Nhã, liên tiếp đột phá. . . Muốn triệt để kích hoạt thể chất của nàng cũng chỉ là vấn đề thời gian, không tính là gì.

"Chuyện của Trương sư ta nghe nói qua, cũng biết bản lãnh của ngươi. Ở lại bên cạnh ngươi, triệt để kích hoạt, cũng là chuyên có khả năng, thế nhưng. . . Trương sư đã từng nghĩ tới cần bao lâu hay chưa? Mười năm? Hai mươi năm? Năm mươi năm? Thậm chí. . . Một trăm năm, hai trăm năm?"

Liễu Huyên đặc sứ nhìn hắn: "Thể chất đặc thù, càng về sau thì tài nguyên tiêu hao cũng sẽ càng lớn. Coi nhưTrương sư có thể liên tục cung cấp không ngừng. Như vậy Triệu Nhã, có thể. . . Đồng ý bình tĩnh tiếp nhận hay không?"

"Cái này. . ."

Trương Huyền không có cách nào phản bác.

Thể chất đặc thù, nương theo tỉ lệ phần trăm càng cao kích hoạt thì những phần trăm còn lại cũng càng khó kích hoạt. Giống như tu vi vậy, càng cao thâm thì càng khó đột phá.

Coi như về sau hắn có thể lấy được vô số tài nguyên, giúp đối phương tấn cấp, như vậy Triệu Nhã thì sao chứ?

Cũng không thể một mực sống ở cánh chim che chở của bản thân hắn a.

Nếu thật sự cái gì hắn cũng chuẩn bị kỹ càng cho nàng thì sao nàng có thể phát triển tốt hơn, trở thành cao thủ chân chính?

Một mực ban cho vô điều kiện, cho dù là lão sư thì cũng không có khả năng bình tĩnh tiếp nhận ah!

Sư ân là chỉ điểm, là quan tâm của trưởng bối, mà không phải là trả giá từ một phía.

"Nếu như nàng đến Băng Nguyên cung thì chúng ta sẽ dâng lên truyền thừa tốt nhất và tài nguyên phong phú nhất. Hoàn toàn có thể khiến cho nàng trong thời gian ngắn kích hoạt thể chất, trở thành nhân vật danh chấn đại lục chân chính. Trương sư cân nhắc thay học sinh của mình, chắc hẳn Trương sư cũng hi vọng nàng có thể sớm ngày trở nên nổi bật, mà không phải bôn ba bốn phía cùng ngươi a."

Liễu Huyên đặc sứ nói tiếp.

Trương Huyền im lặng.

Cha mẹ thương con vì kế sách sâu xa.

Trương Huyền thân là lão sư, cũng có loại ý nghĩ này, mặc dù hắn cũng có thể cam đoan để cho về sau Triệu Nhã trở thành cao thủ đỉnh phong chân chính, kích hoạt tất cả thể chất. Thế nhưng. . . Muốn bắt kịp tốc độ của Băng Nguyên cung, nhất định là chuyện không thể nào.

Dù sao, thứ như tài nguyên tu luyện không phải muốn có là được.

Lại nói, lịch đại cung chủ của đối phương đều là thể chất Thuần Âm. Việc nắm giữ truyền thừa hoàn chỉnh và phương pháp kích hoạt so với người mù sờ voi như hắn còn dễ hơn vô số lần.

"Ý kiến của ta không quan trọng, chủ yếu là nàng, nàng lựa chọn ra sao thì ta sẽ ủng hộ!"

Trương Huyền lắc đầu.

Hắn chỉ là lão sư, không thể đưa ra quyết định thay học sinh được. Nếu như Triệu Nhã đồng ý đi theo hắn, như vậy cho dù hắn có hao hết tâm tư thì cũng sẽ giúp cho nàng đi đến đỉnh thế giới.

Không đồng ý. . . Bất kỳ kẻ nào cũng không thể ép buộc, Băng Nguyên cung, cũng không được!

"Lão sư, con nguyện ý đi cùng với nàng!"

Vừa dứt lời, chỉ nghe thấy một đạo thanh âm vang lên, Triệu Nhã đi tới, trong ánh mắt mang theo vẻ kiên định.

"Đồng ý?"

"Vâng, từ trước cho tới nay, lão sư đều trả giá vì con. Chuyện này con nhìn thấy ở trong mắt. Con hi vọng, cuối cùng cũng sẽ có một ngày cũng có thể làm một ít chuyện cho lão sư. . ."

Triệu Nhã đi tới trước mặt hắn, xiết chặt nắm đấm: "Mà lần này. . . Chính là một cơ hội. "

Lão sư vì nàng đã bỏ ra bao nhiêu sức lực, nàng hiểu rất rõ, thế nhưng vẫn không có cách nào báo đáp.

Hiện giờ, chỉ cần đồng ý yêu cầu của đối phương thì về sau chẳng khác nào sẽ nắm thế lực lớn như Băng Nguyên cung trong tay. Như vậy cũng đã có tư cách trợ giúp lão sư, không còn là vướng víu n ữa.

Quan trọng nhất là. . . Nàng còn có một số tâm tư nhỏ, có lẽ. . . Nương theo địa vị tăng lên, cũng có thể thực hiện được.

"Như vậy đi, ta cho con thời gian ba ngày để cân nhắc, bất kể lựa chọn ra sao thì ta đều ủng hộ!"

Trương Huyền than thở một tiếng, nói.

"Không cần suy tính, con đã nghĩ kỹ, con có quyết định của mình!"

Hốc mắt Triệu Nhã đỏ lên, quỳ rạp xuống đất rồi nói: "Triệu Nhã cảm tạ ơn một đường bồi dưỡng và thành toàn của lão sư. Bất kể đi đến nơi nào con đều là học sinh của ngài, vĩnh viễn sẽ nghe lời nói của một mình ngài, không oán không hối!"

"Đứng lên đi!"

Biết đối phương đã có lựa chọn, Trương Huyền gật gật đầu đỡ nàng dậy.

Hùng ưng cũng nên để nó trải qua ma luyện, tự do bay lượn.

Học sinh cũng như vậy.

Dù là tiếc đến đâu thì cũng phải thả, để nàng trải qua mưa gió thì mới có thể trở thành hùng ưng chân chính.

"Vâng!"

Triệu Nhã đứng dậy.

"Liễu Huyên đặc sứ, hi vọng lời mà ngươi mới vừa nói đều là thật, nếu như về sau để cho ta biết trong lời của ngươi có câu nào giả. Dám gây bất lợi với học sinh của ta. Như ta sẽ không chỉ giết ngươi mà còn đi diệt Băng Nguyên cung các ngươi!"

Đã đưa ra quyết định thì cũng không có gì có thể xoắn xuýt nữa. Trương Huyền quay đầu nhìn về phía đặc sứ cách đó không xa, mắt sáng lên.

Mặc dù bây giờ hắn không có thực lực, nhưng nếu đối phương thực sự can đảm lừa gạt hắn. Như vậy hắn cũng không ngại đánh tới Băng Nguyên cung, triệt để giết chết nghề nghiệp này.

Triệu Nhã rời khỏi (2)

dtv-ebook.com

"Diệt Băng Nguyên cung?"

Liễu Huyên đặc sứ sững sờ.

"Không sai, ta nói được thì làm được!" Ánh mắt Trương Huyền thản nhiên, mang theo hương vị không thể nghi ngờ.

"Chuyện này "

Đổi lại là những người khác nói như vậy thì nhất định Liễu Huyên đặc sứ sẽ cảm thấy có phải điên tên này rồi hay không.

Dù sao, Băng Nguyên cung rất lớn, nổi danh trong toàn bộ đại lục, đừng nói là một Danh sư tứ tinh mới tấn chức. Coi như là Danh sư cửu tinh cường đại nhất có thể làm được hay không cũng rất khó nói.

Một người như vậy, nàng tiện tay là có thể bóp chết, không ngờ lại dám cuồng vọng nói như vậy.

Dựa theo tình huống bình thường, nhất định nàng sẽ chế giễu đối phương không biết lượng sức. Cũng không biết vì cái gì mà khi nhìn thấy ánh mắt kiên định của người thanh niên trước mắt này, trái tim nàng không tự chủ được nhảy lên một cái.

Trong lòng giống như có tiềm thức đang nói với nàng, có lẽ lời đối phương nói thật sự có khả năng thực hiện!

"Yên tâm đi, lời hứa của Băng Nguyên cung đáng giá ngàn vàng, sẽ không tư lợi bội ước "

Nàng không kìm lòng được mà mở miệng cam đoan.

"Ừm!" Nghe thấy đối phương nói như vậy, Trương Huyền nhẹ nhàng thở ra, lại lần nữa nhìn về phía Triệu Nhã: "Nếu như sau này cảm thấy không hài lòng, có thể đi tới Danh sư đường tìm ta, yên tâm. Đi theo lão sư, về sau cũng có thể trở thành cường giả đỉnh phong nhất trong thế giới này!"

"Vâng!"

Triệu Nhã gật đầu.

"Được rồi, vi sư cũng đi đây!"

Nàng đã đưa ra quyết định, cũng không thể rời khỏi với bản thân, cũng không có gì có thể giữ Trương Huyền lại nữa. Thân thể hắn nhoáng một cái đã đi ra ngoài.

"Lão sư "

Nhìn hắn đi xa, nhìn bóng lưng của hắn, Triệu Nhã lần nữa quỳ xuống, liên tục dập đầu tám cái, ánh mắt kiên định không có chần chờ chút nào: "Yên tâm đi, con sẽ trở thành cường giả, sẽ không để cho ngài thất vọng!"

"Ngươi là học sinh tốt!"

Đỡ Triệu Nhã đang quỳ trên mặt đất dậy, lại ngẩng đầu nhìn về phía bóng lưng đã đi xa, Liễu Huyên đặc sứ lần nữa than thở: "Hắn cũng là lão sư tốt."

"Người là lão sư tốt nhất, ta lại không phải là một học sinh tốt!"

Triệu Nhã lắc đầu.

Lão sư vì nàng mà dốc hết tâm huyết, mà nàng lại rời khỏi vào lúc này.

"Cũng không có gì, chỉ cần thể chất của ngươi kích hoạt, trở thành cung chủ. Tới lúc đó nếu muốn giúp hắn sẽ trở nên rất đơn giản. Tiếp tục đi theo phía sau hắn chỉ có thể ảnh hưởng tới sự tiến bộ và phát triển của

hắn. Thiên hạ không có buổi tiệc nào không tàn, học sinh rời khỏi lão sư, đây là trình tự nhất định phải trải qua, không có khả năng vĩnh viễn đi theo sau lưng lão sư, sống ở dưới cánh chim của lão sư."

Liễu Huyên đặc sứ nói: "Nếu như hắn cưỡng ép để ngươi lại thì cũng không phải là lão sư tốt!"

Là người cũng nên phát triển, dù lão sư là người mạnh nhất thì cũng không có khả năng cả đời đều mang theo học sinh, học sinh càng không thể coi đây là ỷ lại. Chỉ có chân chính trải qua mưa gió thì mới có thể một mình đảm đương một phía, trở thành cường giả tuyệt thế.

"Ta biết! Chỉ là có chút không nỡ!"

Hốc mắt Triệu Nhã ửng hồng, không nói thêm gì nữa mà quay người quay trở về.

Liễu Huyên đặc sứ biết, nàng sẽ khó chịu trong một đoạn thời gian. Thế nhưng chỉ cần điều chỉnh xong, loại thống khổ ly biệt này ngược lại sẽ trở thành khích lệ tiến bộ, để nàng trở nên càng ngày càng mạnh.

Tâm cảnh cũng sẽ càng ngày càng thêm cường đại.

Triệu Nhã rời khỏi là chuyện ngoài ý liệu cũng là chuyện nằm trong dự liệu.

Kỳ thật Trương Huyền cũng có tâm tư để rất nhiều học sinh ma luyện một mình, chỉ là, hắn luôn không yên lòng mà thôi.

Mà bây giờ có cơ hội như thế, đương nhiên không còn gì tốt hơn.

Khoanh chân ngồi trong phòng trên lưng linh thú đang phi hành, không nhúc nhích, giống như một bức tượng đá.

"Lão sư, Trương sư như vậy cũng đã gần năm ngày rồi, không có sao đây chứ?"

Nhược Hoan công tử không nhịn được nói.

Ba người rời khỏi Băng Nguyên cung, từ lúc đó vị Trương sư này đã bất động ròng rã năm ngày. Ngay cả bọn hắn cũng cảm thấy có chút kỳ quái.

"Ta cũng không biết "

Khang đường chủ lắc đầu, tràn ngập lo lắng.

Biết rõ tình cảm của Trương sư đối với học sinh, bộ dáng này chẳng lẽ là bởi vì Triệu Nhã đột nhiên rời khỏi cho nên quá mức thương tâm?

"Không đúng, chẳng lẽ là "

Trong lòng nghi hoặc, hắn không nhịn được nhìn nhiều một chút. Đột nhiên lông mày nhảy lên một cái, trong mắt hiện lên vẻ không thể tin.

"Làm sao vậy, lão sư?"

Nhược Hoan công tử vội vàng nhìn qua.

"Không phải là hắn thương tâm quá độ, mà là đốn ngộ tâm cảnh!"

Khang đường chủ nói.

"Đốn ngộ tâm cảnh?" Nhược Hoan công tử nghi hoặc hỏi.

Cái từ này, hắn chưa từng nghe qua.

"Ừm, người tu luyện có ý cảnh khắc độ, danh sư càng là người dựa dẫm vào Minh Lý cảnh tâm cảnh, chạy nhanh ngang dọc, nhìn ra vấn đề và chỗ thiếu hụt, chỉ điểm tu vi giúp người ta. Mặc dù Trương sư tĩnh tọa, thế nhưng lại không có bất luận sóng linh khí gì cả. Nói cách khác, không có tu luyện chân khí. Không có tu luyện, nhưng mà có thể ngồi xuống năm ngày, không nhúc nhích, nhất định đã rơi vào ý cảnh đặc thù nào đó rồi!"

Khang đường chủ giải thích.

Tu luyện không năm tháng, ngồi năm ngày rất đơn giản. Bên ngoài thân không có sóng linh khí, nhưng có thể ngồi không nhúc nhích đã nói rõ phương diện tâm cảnh đã xuất hiện biến hóa.

Mà trực tiếp nhất chính là đốn ngộ tâm cảnh.

"Đốn ngộ tâm cảnh là một loại trạng thái chỉ có thể ngộ nhưng không thể cầu trên tâm cảnh, một khi thành công, khắc độ sẽ gia tăng trên phạm vi lớn"

Vừa nói, Khang đường chủ ở bên cạnh lại lộ ra vẻ hâm mộ.

Trước khi không có đốn ngộ, vị trước mắt này đã có thể dùng Sư Ngôn thiên bẩm để mê hoặc bản thân. Điều này đã nói rõ tâm cảnh khắc độ gần giống như hắn, một khi đột phá thành công, không biết sẽ mạnh bao nhiêu?

"Càng mạnh càng tốt, cũng đã tới lúc Vạn Quốc liên minh quật khởi rồi"

Hai mắt hắn ljapa tức tỏa ánh sáng.

Trương sư càng mạnh thì thành tích của Vạn Quốc thành sẽ càng tốt, với vị đường chủ như hắn cũng càng ngày càng quang vinh.

Vạn Quốc thành đã im lặng quá lâu, cũng nên rửa sạch nhục nhã, để cho các thế lực khác phải nhìn vào.

"Đừng quấy rầy Trương sư, con cũng nhanh chóng tu luyện, trước khi trở lại Vạn Quốc thành, nhất định phải đạt tới Trọc Thanh cảnh đỉnh phong, không đạt tới thì đừng gọi ta là lão sư!"

Tâm Trung Hưng phấn, quay đầu nhìn về phía Nhược Hoan công tử ở bên người.

"Ự...c?"

Nhược Hoan công tử ngẩn ngơ.

Tâm hắn cảnh đốn ngộ thì có liên quan cái lông gì tới ta? Bảo ta liều mạng tu luyện làm gì chứ?

Chỉ là hắn biết lão sư có ý tốt cho nên đành phải ngồi xuống, đặt khối linh thạch trung phẩm mà Trương sư cho cầm vào trong lòng bàn tay, tiếp tục tu luyện.

Hắn tu luyện không giống như Trương Huyền, linh thạch trung phẩm có tác dụng rất lớn, một viên đã đủ cho hắn, khiến cho hắn từ Trọc Thanh cảnh sơ kỳ đạt tới đỉnh phong.

Bởi vậy, mặc dù đã sử dụng từ Hóa Phàm tứ trọng sơ kỳ, thế nhưng linh khí bên trong viên linh thạch này vẫn dồi dào mười phần như cũ.

Đúng như Khang đường chủ phỏng đoán, hiện tại quả thực Trương Huyền đang rơi vào trạng thái đốn ngộ tâm cảnh.

Ly biệt với Triệu Nhã khiến cho hắn có chút khó chịu, nhưng hắn cũng hiểu chân lý sư đồ nên tách rời, đối với cái nghề nghiệp lão sư này hắn cũng càng hiểu rõ.

Im lặng ngồi tại chỗ, chuyện từ lúc trùng sinh đến nay giống như phim đồng dạng chảy xuôi trong đầu. Tâm tư càng ngày càng trở nên trống rỗng, giống như là ngọc thạch trải qua mài giũa, trở nên càng thêm trầm ổn và sáng chói.

Trải qua mưa gió mới có thể nhìn thấy cầu vồng.

Triệu Nhã rời đi đối với nàng là một loại ma luyện, đối với Trương Huyền cũng là như vậy.

Nương theo tâm cảnh, bỗng nhiên khắc độ tâm cảnh từ 1 4.1 trước đó chậm chạp tăng lên.

Tâm cảnh đốn ngộ, không giống như Thiên Đạo chi thư, cũng không giống Sư thư luyện tâm, có thể trong nháy mắt tăng lên rất nhiều, đạt tới

cảnh giới cực cao. Giống nhưnước chảy đá mòn vậy, cũng là chuyện rất tinh tế, đang chậm rãi gia tăng.

1 4.1!

1. 2!

2. 3!

Trong thời gian năm ngày, khắc độ tâm cảnh không ngừng tăng lên, không ngờ lại ròng rã tăng lên 2. 0 điểm, xung kích đến 16. 1!

Phù!

Trương Huyền mở to mắt.

Ánh mắt như điện, mang theo vẻ mê muội làm cho người ta tin phục.

Tâm cảnh đạt tới 16. 1 khắc độ đã có thể so với Danh sư ngũ tinh, trước đó muốn mê hoặc Khang đường chủ hắn còn phải nói rất nhiều. Như vậy mới có thể thần không biết quỷ không hay thành công. Mà bây giờ tâm cảnh vận chuyển, chỉ cần thi triển Sư Ngôn thiên bẩm là có thể nhẹ nhõm khiến cho hắn bội phục, không có cách nào phản bác được.

Tâm cảnh biến hóa, không chỉ năng lực Sư Ngôn thiên bẩm tăng cường mà Minh Lý Chi Nhãn cũng trở nên càng thêm cường đại, có thể nhìn ra rất nhiều chi tiết.

Thời gian năm ngày không chỉ khiến cho tâm cảnh gia tăng, tu vi cũng càng thêm củng cố. Hiện tại chỉ cần hắn đồng ý là có thể nhẹ nhõm đột phá đến Hóa Phàm tam trọng Âm Dương cảnh.

"Tiếp tục tu luyện a "

Tâm cảnh khắc độ gia tăng, đối với tu luyện có nhận biết rất rõ ràng. Tốc độ tu luyện cũng càng thêm nhanh chóng, mặc dù bây giờ không đủ linh

thạch trung phẩm, thế nhưng cũng có thể khiến cho tu vi không ngừng tăng lên.

Thi đấu danh sư sắp bắt đầu, không cần thiết phải lãng phí thời gian như vậy.

Bên này đám người Trương Huyền bay trở về, trước mặt cửa thành Vạn Quốc thành có một lão giả đội mũ rộng vành đi tới trước mặt.

Ngẩng đầu nhìn về phía tường thành rộng lớn cực lớn trước mắt, nắm tay xiết chặt, ánh mắt như điện.

"Cuối cùng đã Vạn Quốc thành tới! Lần này ở đây diễn ra thi đấu danh sư, nhất định ta phải nắm chắc cơ hội, lấy lại thứ mà ta đã mất đi, hơn nữa còn phải khiến cho hắn chết!"

Cắn chặt răng, khuôn mặt lão giả này rất dữ tợn, hận ý cuồn cuộn.

Lão giả này chỉ có một cánh tay, cặp mắt giống như là sói hoang, mang theo vẻ oán hận và điên cuồng nồng đậm.

Nếu như Trương Huyền ở đây thì nhất định có thể nhận ra, người này không phải là ai khác mà chính là vị lão tổ ở Hiên Viên vương quốc kia, Đinh Hồng!

Lúc trước để cho hắn sử dụng phương pháp thiêu đốt tinh huyết chạy trốn. Qua gần ba tháng, rốt cục đã đi tới Vạn Quốc thành, nơi hạch tâm nhất trong toàn bộ liên minh!

Hắn muốn báo thù!

Đối phương giết hậu bối, tiêu diệt hắn vương quốc của hắn. Khiến cho hắn giống như là một con chó nhà có tang, sao hắn lại cam tâm cơ chứ?

"Không thể đi minh chủ phủ, đặc sứ cũng thiên về phía hắn, đi tới đó chẳng khác nòa tự chui đầu vào lưới!"

Mặc dù hận ý trong lòng như điên, thế nhưng hắn lại biết tình cảnh hiện tại, cho nên hắn sẽ không lỗ mãng.

Lúc trước cầm thượng phương bảo kiếm liên minh đặc sứ trong tay, không thèm để ý một chút nào đối với việc diệt quốc. Thậm chí còn ủng hộ một nữ tử chủ chính. Nếu như hiện tại đi qua tìm liên minh chủ trì để công đạo thì nhất định sẽ bị bắt rùa trong hũ, chết cũng không biết chết như thế nào.

"Vị Trương Huyền này là danh sư, đương nhiên càng không thể đi tới Danh sư đường!"

Đối phương là danh sư, trong một tháng này, khắp nơi hắn đều nghe lời đồn đãi về người này. Đối phương đã khảo hạch Danh sư tứ tinh thành công, đại biểu cho Vạn Quốc liên minh tham gia thi đấu danh sư, tin tức này đã lan rộng, coi như Đinh Hồng tin tức không linh thông thì cũng đã từng nghe nói qua.

Danh sư tứ tinh, thay mặt Danh sư đường Vạn Quốc thành đi khảo hạch. Hắn lại đi tới Danh sư đường tìm phiền toái, không phải là đi tìm mũi đao để đâm vào người sao?

"Không thể dựa vào Vạn Quốc thành, như vậy cũng chỉ có thể dựa vào thế lực khác!"

Ánh mắt hắn sáng lên, hiện lên vẻ tàn nhẫn.

Bất kể là Minh chủ phủ hay là Danh sư đường Vạn Quốc thành, nhất định sẽ không trút giận giúp hắn. Thế nhưng sắp tới không phải sẽ tổ chức thi đấu danh sư hay sao?

Liên minh không thể trút giận giúp hắn, thế nhưng hắn có thể tìm Danh sư đường từ thế lực khác ah!

Vị Trương Huyền này biến thái như thế, một khi để cho thế lực khác biết, nhất định sẽ ra tay.

Đến lúc đó không chỉ bản thân hắn có thể báo thù mà còn có thể khiến cho Trương Huyền này thân bại danh liệt, sống không bằng chết!

"Trong 28 thế lực tham gia thi đấu, Minh Hạ đế quốc, Hoàn Hải Đế quốc xấp xỉ với Vạn Quốc liên minh, coi như mạnh thì cũng không mạnh hơn bao nhiêu. Nhưng Lạc Sa tông, Hàn Khí tông thì lại mạnh mẽ hơn nhiều! Mà trong đó mạnh nhất chính là Lưu Vân tông!"

Đinh Hồng trầm tư.

Thân là quốc vương vương quốc đã từng phong hào, hắn biết rất rõ ràng về phân bố của các thế lực chung quanh liên minh.

Âm mưu của Đinh Hồng.

dtv-ebook.com

Lưu Vân tông này, mặc dù chỉ là một tông môn. Thế nhưng lại có năm vị nửa bước Danh sư ngũ tinh tọa trấn. Trong duy trì bảy mươi bảy lần thi đấu danh sư thì đã có ba mươi sáu lần quán quân bị tông môn này thu về, số lượng đã vượt qua một nửa.

Mà thành tích tốt nhất của Vạn Quốc liên minh cũng chỉ là hai mươi ba, thứ năm đếm ngược mà thôi.

Khi hắn làm quốc vương thời điểm hắn đã hỏi thăm rõ ràng, bởi vì nguyên nhân như thế cho nên lúc trước Đinh Mục chuyên tâm muốn bái vào Lưu Vân tông.

"Chỉ cần bọn hắn chịu ra tay, đừng nói là báo thù, coi như để cho ta trở thành minh chủ liên minh thì nhất định cũng không phải là vấn đề gì quá lớn!"

Hai mắt hắn sáng lên.

Nếu như có thể làm cho Lưu Vân tông chịu ra tay, đừng nói là báo thù, coi như lên làm minh chủ liên minh cũng không phải là chuyện lớn gì cả.

"Chỉ là ta chỉ là con sâu cái kiến, muốn để cho bọn hắn ra tay, nếu không có thứ đủ đánh đổi thì nhất định sẽ không được."

Đinh Hồng cũng biết, thế lực đối phương lớn như thế, không có khả năng vô duyên vô cớ hỗ trợ hắn. Nếu không có đủ lợi ích mà muốn hỗ trợ thì quả thực là nằm mơ.

Huống chi, muốn đối phó với Trương Huyền thì nhất định phải là thế lực hơn Danh sư đường của Vạn Quốc thành. Nhưng người t không có khả

năng bởi vì hắn mà đi đắc tội với thế lực tương đồng.

Trước kia hắn là Hóa Phàm cảnh nhất trọng, có lẽ người ta còn nể mặt một chút. Bây giờ tu vi đã giảm lớn, chỉ có Chí Tôn cảnh, loại thực lực này ở trước mặt các thế lực lớn, không được coi mạnh hơn bao nhiêu so với con kiến, có thể tiện tay là bóp chết được.

"Trừ phi lấy tin tức kia làm thứ đánh bạc, xem như điều kiện trao đổi!"

Con mắt phát lạnh, nhớ tới chuyện mà lúc trước Đinh Mục đã nói cùng hắn.

Sau khi gặp rắc rối Đinh Mục trở về đã từng nói qua với hắn, sở dĩ hắn xuất hiện tranh chấp với Trương Huyền này là bởi vì trong tay đối phương có một cái bảo vật khiến cho tất cả danh sư vì nó mà điên cuồng.

"Khổng sư tự tay viết, chỉ cần là danh sư, không có một ai không động tâm. Mang tin tức rò rỉ này cho Lưu Vân tông, coi như không cần ta mê hoặc thì nhất định bọn hắn cũng sẽ ra tay!"

Hắn cắn chặt răng.

Thứ Khổng sư tự tay viết đối với danh sư mà nói, tuyệt đối là bảo vật tốt nhất, không có người nào có thể chống cự lại dụ hoặc của nó. Ngay cả những chuẩn Danh sư ngũ tinh của Lưu Vân tông cũng không làm được.

Chỉ cần mang tin tức rò rỉ ra, thất phu vô tội mang ngọc có tội, nhất định Trương Huyền này sẽ trở thành lưu mục tiêu công kích, chết cũng không biết chết như thế nào.

"Không được, Lưu Vân tông cường đại như thế, một khi biết tin tức hữu dụng, nhất định sẽ giết người diệt khẩu, sau đó lại nghĩ biện pháp độc chiếm "

Hắn đang muốn tìm trụ sở của Lưu Vân tông, nói tin tức cho đối phương biết, thế nhưng lúc này trong lòng đột nhiên run lên.

Tông môn này cường thế như vậy, vạn nhất giết chết hắn để độc chiếm tin tức, hắn cũng không có cách nào ah.

Dù sao, thứ Khổng sư tự tay viết quá mức kinh thế hãi tục, người biết tin tức càng ít càng tốt.

Hơn nữa, lại còn liên quan đến một vị Danh sư tứ tinh.

"Như vậy đi, ta sẽ đồng thời đưa tin cho Lưu Vân tông, Minh Hạ đế quốc, Hoàn Hải Đế quốc, Lạc Sa tông, Hàn Khí tông. Hẹn toàn bộ đường chủ dẫn đội Danh sư đường hoặc là tông chủ của bọn hắn đi ra. Có nhiều thế lực như vậy đồng thời ngăn cản, coi như muốn giết ta thì họ cũng không dám!"

Dù sao cũng là người đã từng làm quốc vương, tư duy của Đinh Hồng rất kín đáo, rất nhanh đã nghĩ kỹ biện pháp: "Về phần cuối cùng trong bọn hắn ai lấy được thứ do Khổng sư tự tay viết lại không có quan hệ với ta!"

Mục đích của hắn là giết chết Trương Huyền để báo thù, tìm cơ hội phục quốc. Còn loại vật như Khổng sư tự tay viết, coi như lấy được cũng vô dụng, còn không bằng xem như điều kiện để trao đổi.

"Cứ làm như thế đi"

Cẩn thận cân nhắc mấy lần, cảm thấy không có vấn đề, vừa có thể bảo đảm an toàn của bản thân lại có thể báo thù. Lúc này Đinh Hồng mới hài lòng gật đầu, bóng người giấu ở trong dòng người chen chúc, sau đó biến mất không thấy gì nữa.

Vạn Quốc thành, một tòa phủ đệ rộng rãi thoạt nhìn không có gì khác biệt với phủ đệ bình thường. Rất nhiều thế lực tham gia thi đấu danh sư đều biết, nơi này chính là chỗ ở của Lưu Vân tông. Thế lực đoạt nhiều giải quán quân nhất.

Lưu Vân tông được chuẩn Danh sư ngũ tinh Mạc Lưu Vân sáng tạo ra, mặc dù chỉ là một phân bộ của Danh sư đường, tiếp nhận tổng bộ quản

hạt. Thế nhưng trên thực tế đã sớm đã độc lập, không có gì khác biệt với một vương quốc.

Ở đây, danh sư mới có tư cách làm tông chủ, hoặc là thân ở chức vị cao. Thế nhưng các danh sư nổi tiếng, không ít chức nghiệp giả cũng nhiều như lông trâu, Hóa Phàm tứ trọng đỉnh phong, thậm chí ngay cả cường giả Hóa Phàm ngũ trọng cũng có không ít.

Chính bởi vì như thế, ở trong 27thế lực của Vạn Quốc liên minh, Lưu Vân tông đứng hàng thứ nhất, hoàn toàn là xứng đáng.

La Tuyền là thiên tài cường đại nhất của Lưu Vân tông. Là nhân vật tuyệt thế trong lần thi đấu danh sư này, rất có khả năng sẽ thu được ngôi vị quán quân. Mặc dù năm nay chỉ có hai mươi chín tuổi, thế nhưng tu vi đã đạt đến Hóa Phàm tứ trọng đỉnh phong.

Duỗi lưng một cái, từ trong tu luyện khôi phục lại, đi ra khỏi phòng.

"Sư huynh!"

Còn chưa đi ra khỏi cửa thì đã thấy một thanh niên vội vã lao đến.

"Làm sao vậy?"

La Tuyền nhướng mày.

"Bẩm báo sư huynh, vừa rồi có người đưa phong thư tới, nói muốn giao cho tông chủ!" Thanh niên nói.

"Nhân vật như lão sư ta, tùy tiện người nào đưa tin cũng có thể nhận hay sao?" La Tuyền vẫy ống tay áo một cái.

Tông chủ La Hoàng của Lưu Vân tông chính là hắn lão sư.

Chuẩn Danh sư ngũ tinh, loại thực lực như Hóa Phàm ngũ trọng Hợp Linh cảnh đỉnh phong, nếu như người nào đưa tin cũng tiếp nhận, như vậy cũng không xứng gọi là cường giả.

"Tin đâu?"

Hừ lạnh xong, La Tuyền đưa tay ra.

"Ở đây "

Thanh niên đưa tin lên.

La Tuyền tiếp nhận, đang định xé thì người thanh niên kia vội vàng mở miệng: "Người đưa tin nói, trên thư có dấu ấn đặc thù, nếu như không phải là tông chủ mà dám xé thì nó sẽ trực tiếp hủy đi "

"Loại cách nói bừa bãi này mà ngươi cũng tin? Nếu có loại hình như dấu ấn, ta thân là danh sư, nhất định có thể thấy được!"

La Tuyền hừ nhẹ.

Hắn thân là Danh sư tứ tinh đỉnh phong, ánh mắt sắc bén, nếu quả thật đối phương có để lại cái gì đó thì tuyệt đối có thể nhìn ra. Hiện giừ ở phía trên không có cái gì, rất rõ ràng chỉ là cố làm ra vẻ huyền bí mà thôi.

Roẹt!

Xé phong thư, bên trong chỉ có một cái thẻ.

Cúi đầu nhìn xuống, La Tuyền nhướng mày.

Chỉ thấy phía trên viết một hàng chữ: "Sau ba ngày, Vọng Hải lâu, việc quan hệ tới di vật của Khổng sư."

Không lạc khoản (phần đề chữ, ghi tên trên bức vẽ), không tên.

Thậm chí là chữ viết cũng có chút lộn xộn, vừa nhìn cũng biết không phải là bút tích của chính mình.

"Người nào đưa tới?"

Tiện tay cất kỹ thẻ, La Tuyền nhíu mày.

"Là một người mặc hắc bào, ta cũng không nhìn thấy rõ dung mạo của đối phương" Người thanh niên này vội nói.

"Người đâu?"

"Đã đi rồi" Thanh niên nói.

"Đi thì đi đi, chuyện này đừng nói cho ai biết. Hiện tại ta đi tìm lão sư!" La Tuyền dặn dò một tiếng, lại quay người đi về phía sân nhỏ ở giữa phủ đệ. Không lâu sau đã đi tới trong đó.

Trong viện, một người trung niên đang múa quyền pháp, động tác rất chậm. Thế nhưng mỗi một quyền đều có tiếng gió rít gào, khiến cho người ta có cảm giác áp bách cực mạnh.

Tông chủ Lưu Vân tông, La Hoàng!

Người có thực lực mạnh nhất trong hai mươi tám thế lực lân cận trong Vạn Quốc liên minh.

Thấy hắn đi vào, La Hoàng tông chủ thu quyền mà đứng, cười cười: "Đến rồi sao!"

"Lão sư!"

La Tuyền ôm quyền nói: "Vừa rồi có người đưa phong thư tới"

"Đưa tin?" Lấy khăn mặt ra xoa xoa mồ hôi trên đầu, La Hoàng tông chủ nhìn qua.

Hắn biết tính cách của học sinh mình, nếu như không có chuyện đặc biệt lớn thì không có khả năng tự mình tới đây.

Một phong thư đã đến cắt ngang tu luyện của hắn, như vậy nhất định rất là quan trọng.

"Được" La Tuyền đưa thẻ tới.

"Di vật Khổng sư?" Nhìn thoáng qua, tông chủ La Hoàng nhướng mày: "Con thấy thế nào?"

"Đồ nhi cảm thấy, việc quan hệ tới di vật Khổng sư, hắn sẽ không nói dối. Lại nói loại chuyện như vậy thà rằng tin là có, không thể tin là không! La Tuyền vội nói.

"Thiên Nhân Khổng sư, đạp trời mà đi, di vật lưu lại vốn cũng không nhiều. Nếu như là thật, mặc kệ là cái gì, giá trị lớn bao nhiêu cũng đều không thể hạn lượng! Đủ có thể khiến cho ta nhẹ nhõm tấn cấp Danh sư ngũ tinh!"

La Hoàng tông chủ gật đầu.

Khổng sư là người thành lập Danh sư đường. Là vị danh sư thứ nhất trong lịch sử, vật lưu lại, dù là một cái nhỏ nhất cũng ẩn chứa chân ý. Nếu để hậu bối lấy được cũng giá trị vô cùng.

Đối phương để trang giấy lại, ghi rõ có thứ này, nói rõ chỉ sợ là thật sự có chuyện này.

Lại nói, mặc kệ có hay không thì đây đều là một cơ hội, không dám bỏ lỡ.

"Ý lão sư là…"

La Tuyền nhìn qua.

"Đương nhiên là đi qua nhìn một chút!" La Hoàng tông chủ gật gật đầu nói: "Đúng rồi, Vọng Hải lâu này là nơi nào vậy?"

"Là quán rượu nổi danh nhất trong Vạn Quốc thành, cũng là địa phương náo nhiệt nhất. Lựa chọn ở đây, chỉ sợ tên này muốn tìm đường rút lui a." La Tuyền nói.

Tính toán của đối phương, thân là Danh sư tứ tinh, sao hắn lại nhìn không ra được chứ?

"Chỉ sợ không chỉ có như thế!" La Hoàng tông chủ còn nhìn xa hơn so với hắn, người này khẽ lắc đầu.

"Không chỉ có như thế? Lão sư có ý gì?" La Tuyền nghi hoặc.

"Rất đơn giản, đối phương có thể đưa tin cho chúng ta thì nhất định cũng có thể đưa cho những người khác. Hẹn chúng ta đến quán rượu, chỉ sợ là muốn treo giá, bán ra một cái giá tốt!"

Tông chủ La Hoàng nói.

"Treo giá? Nguy rồi, vậy thì ta phải phái người bắt tên này trở lại "

Con ngươi co rụt lại, La Tuyền vội nói.

Treo giá Lưu Vân tông không sợ, thân là thế lực mạnh nhất, có chuẩn Danh sư ngũ tinh tọa trấn, tiền tài căn bản không thiếu.

Thứ bọn hắn sợ chính là tin tức này không chỉ có nhà mình đạt được.

Cho thế lực khác biết, cùng cướp đoạt, như vậy sẽ rơi vào trong bị động, có không ít phiền phức.

Thậm chí, một khi truyền đến trong tai tổng bộ, bọn hắn cướp đoạt thì lại càng hay, khi đó chẳng khác nào lấy giỏ trúc để múc nước.

"Không cần đi, đã chậm rồi!" La Hoàng tông chủ lắc đầu: "Không nói tới việc người đến đưa tin không có thiện ý. Mà dù vậy con cũng cũng không dám cam đoan, nơi thứ nhất đưa tới chính là chỗ chúng ta. Có lẽ lúc này thế lực khác đã sớm biết rồi!"

"Vậy làm sao bây giờ?"

La Tuyền gấp gáp nói.

"Trấn áp tin tức, đừng nói cho bất luận kẻ nào. Ba ngày sau, mang ta đi Vọng Hải lâu, ta muốn đi qua đó nhìn xem, rốt cuộc vị này là người như thế nào. Rốt cuộc là di vật Khổng sư như thế nào! Nếu như nói đó chính là lời nói dối, cố ý trêu đùa chúng ta, chỉ sợ không cần ta ra tay thì những người khác đã xé hắn thành từng mảnh nhỏ rồi mảnh nhỏ!"

La Hoàng tông chủ khoát khoát tay.

"Vâng!" La Tuyền gật đầu.

Cùng một màn cùng xảy ra ở bên trong các thế lực khác.

Minh Hạ đế quốc, Hoàn Hải Đế quốc, Lạc Sa tông, Hàn Khí tông, Bạch Dương tông, Loa Kiền tông.

Mười thế lực đứng đầu hôm nay tới đây tham gia thi đấu danh sư đều đồng thời có được một tờ giấy, mà người xem như dẫn đội như là tông chủ hoặc là đường chủ cũng đều thấy được nội dung trên thư.

Trong lúc nhất thời, sóng gió giữa tất cả thế lực cuộn trào mãnh liệt, từng vị cường giả cùng chờ đợi ba ngày sau đến. Tất cả đều muốn nhìn một chút, người đưa tin cho bọn hắn rốt cuộc là thần thánh phương nào, lại có di vật Khổng sư gì.

Mà lúc này Trương Huyền đang đứng ở bên cửa sổ trên sống lưng linh thú, hai mắt nhìn mây trắng đang vút qua sơn mạch dưới chân, vẻ mặt rất mất tinh thần.

"Một học sinh duy nhất của ta cũng bị các nàng cướp đi. Nếu như muốn chút linh thạch ở chỗ Liễu Huyên đặc sứ kia có lẽ cũng được. Coi như nàng không cho, chỉ điểm giúp nàng một chút cũng có thể có được lợi nhuận không ít ah! Thật sự là quá thất bại!"

"Muốn chỉ điểm giúp Liễu Huyên đặc sứ?"

Nhìn bộ dáng hối hận của hắn, lại nghe được tiếng hắn lầm bầm, toàn thân Khang đường chủ cứng ngắc.

Điều kiện của Đinh Hồng

dtv-ebook.com

Thật ra Trương Huyền đang có chút hối hận.

Trước đó vị Liễu Huyên đặc sứ kia, vừa nhìn đã khiến cho người ta có cảm giác rất cường đại, hơn nữa lại còn từ tổng bộ tới. . . Với hắn, mỗi một viên linh thạch trung phẩm đều là thứ trân quý, thế nhưng với loại người như vậy, có khả năng sẽ giống như rác rưởi vậy, tiện tay là có thể xuất ra mấy ngàn viên, mấy vạn viên!

Đáng tiếc lúc ấy Triệu Nhã rời đi, trong lòng có chút tự trách, lại thêm có một chút ngạo khí cho nên không hy vọng người khác nghĩ rằng hắn cầm học sinh để đổi lấy linh thạch. . . Cho nên mới không nghĩ nhiều, hiện tại xem ra, thật sự là đáng tiếc.

Không phải là mang học sinh để đổi. . . Nhưng có thể chỉ điểm ah!

Dưới Thiên Đạo bất kỳ chỗ thiếu hụt gì đều không thể che giấu, hoàn toàn có thể giúp một tay chỉ điểm cho nàng, sau đó đổi lấy thù lao nhất định.

Có những thù lao này, về sau tu luyện sẽ một đường đường bằng phẳng, không cần phải lo lắng, thậm chí ngay cả mấy người Trịnh Dương cũng có thể nhận được điều kiện tu luyện tốt nhất. . .

Nhưng cơ hội cứ như vậy bị bỏ qua. . .

"Quên đi, xoắn xuýt cũng vô dụng...

Biết loại cường giả như Liễu Huyên đặc sứ, lần tiếp theo gặp không biết sẽ là ngày tháng năm nào, Trương Huyền quay đầu nhìn về phía Khang

đường chủ, nói: "Đường chủ, không biết Vạn Quốc thành chúng ta, nhà nào có nhiều linh thạch trung phẩm nhất?

"Linh thạch trung phẩm?

Khang đường chủ sửng sốt một chút: "Loại đồ vật thiết yếu với việc tu luyện này, mỗi một đại gia tộc đều chuẩn bị một hai viên, chỉ là. . . Số lượng cũng không tính là nhiều, nếu nói tới nhiều. . . Chỉ có thể là những tông môn, thế lực lớn đến đây tham gia thi đấu Danh sư!

"Tông môn, thế lực? Trương Huyền sững sờ.

"Đúng vậy, Vạn Quốc liên minh ở trong các thế lực tương đương xem như tương đối yếu kém. Bởi vậy, số lượng linh thạch trung phẩm hàng năm có thể đổi từ Huyễn Vũ đế quốc tới mười phần thưa thớt. Mà Lưu Vân tông, Bạch Dương tông, Loa Kiền tông. . . Những thế lực này thực lực cường đại, lại có nửa bước Danh sư ngũ tinh tọa trấn, số lượng linh thạch trung phẩm rất nhiều. Ta có thể đưa ra ba viên là tốt lắm rồi, đường chủ hoặc là tông chủ của đối phương có thể tuỳ tiện xuất ra mười mấy viên, thậm chí mấy chục viên!

Khang đường chủ trầm tư một chút rồi nói.

"Nhiều như vậy sao?

Trương Huyền ánh mắt sáng lên.

Nếu như có thể lấy được mười mấy viên, hai mươi mấy viên, như vậy hắn sẽ có thể nhẹ nhõm xung kích Hóa Phàm tam trọng đỉnh phong. Nếu phối hợp loại thực lực này với hồn lực, như vậy dù là cường giả Hóa Phàm ngũ trọng chưa hẳn đã không thể chiến một trận.

"Xem ra phải tìm cơ hội vơ vét một lần từ chỗ bọn hắn...

Chống cằm, Trương Huyền trầm tư.

Nhìn thấy nét mặt của hắn, khóe miệng Khang đường chủ lần nữa co lại.

Đây chính là đại tông môn, còn không biết ai sẽ vơ vét ai, ngươi còn muốn đi vơ vét của bọn hắn?

"Khụ khụ, Trương sư, nửa bước Danh sư ngũ tinh, thực lực đều đã đạt đến Hợp Linh cảnh, tu vi rất mạnh, thực lực mạnh mẽ, hơn nữa. . . Bọn hắn lại không tính là hữu hảo với Vạn Quốc thành chúng ta...

Sợ tên này lại gây ra họa lớn gì đó mà ngay cả hắn cũng không chọc nổi, Khang đường chủ không nhịn được khuyên can.

Hợp Linh cảnh, hồn lực bạo tăng, linh nhục hợp nhất, sức chiến đấu so với Trọc Thanh cảnh mạnh hơn gấp bội, loại người này không tìm đến Vạn Quốc thành gây phiền phức là tốt lắm rồi, ngươi còn ghi nhớ linh thạch của bọn hắn. . . Không phải là tự tìm chết ư?

"Yên tâm đi, ta tự biết chừng mực!

Trương Huyền gật đầu, không nói thêm một lời, mà trong lòng đang bắt đầu tính toán.

Trực tiếp ăn cướp trắng trợn nhất định sẽ không được, mặc dù gần đây thực lực hắn bạo tăng. Thế nhưng hắn cũng biết, cách Hợp Linh cảnh vẫn còn kém một đoạn rất lớn.

Sử dụng tất cả thủ đoạn, có lẽ còn có thể đánh nhau một trận với Hợp Linh cảnh sơ kỳ, nếu là trung kỳ, như vậy cũng chỉ có thể trốn.

Nghe lời nói của Khang đường chủ, những đại tông môn này, trung kỳ, hậu kỳ cũng có khối người. Đánh thì đánh không lại, chỉ là. . . Thực lực yếu, không có nghĩa là không thể lừa dối, không thể kiếm tiền.

Lúc trước ở trong Thiên Huyền vương quốc, một nghèo hai trắng, ngay cả thực lực cũng không cao bao nhiêu. Khi đó cũng không phải có thể khiến cho vô số cường giả cam tâm tình nguyện bái phục, gọi hắn một tiếng Dương sư hay sao?

"Xem ra, trở về phải nghĩ ra một biện pháp, chỉ điểm, xem bệnh giúp người. Kiếm lấy một chút linh thạch trung phẩm...

Triệu Nhã rời khỏi người khiến cho hắn lần nữa sinh ra cảm giác áp bách.

Nếu như thực lực của hắn đủ mạnh, tài nguyên tu luyện đủ nhiều thì cần gì phải để cho học sinh của mình đi cùng những người khác!

Cuối cùng, vẫn là tu vi không đủ.

Cũng không có thực lực đủ cường đại để chống đỡ. Như vậy dù ngoài miệng nói dễ nghe đi nữa thì cũng chỉ là hoa trong gương mà thôi.

Cho nên, nhất định phải nhanh chóng tìm kiếm linh thạch trung phẩm, sau đó nhanh chóng tăng thực lực lên.

Bên này hắn đang vạch kế hoạch xem làm thế nào mới có thể đi các đại tông môn vơ vét một ít linh thạch, mà đám người La Hoàng tông chủ đã đi tới Vọng Hải lâu.

"La tông chủ, sao ngươi lại tới đây?

Còn không có đi vào quán rượu thì đã nghe thấy một tiếng la ngạc nhiên vang lên. Hắn quay đầu nhìn lại, chỉ thấy có một người trung niên khác đang đứng tại cách đó không xa.

Tông chủ Bạch Dương tông, Bạch Khải Chi.

Cường giả Hợp Linh cảnh hậu kỳ, nửa bước Danh sư ngũ tinh.

"A, Bạch Tông chủ, ngươi cũng tới! Đã sớm đoán được ra tên kia sẽ thông báo cho những người khác. Vừa nhìn thấy hắn xuất hiện, La Hoàng tông chủ cũng không suy nghĩ gì nữa, ngược lại còn nhẹ nhàng cười một tiếng.

"Là ngươi cho ta biết? Thấy hắn đã tính trước, Bạch Tông chủ có chút nghi ngờ nhìn qua.

"Ta? Ta còn không có nhàm chán như vậy, nếu thực sự có di vật Khổng sư, nhất định ta đã lặng lẽ giấu đi rồi, còn có thể nói nhảm cùng các ngươi hay sao? La Hoàng tông chủ lắc đầu: "Không biết ai đưa tin cho ta. Đi vào trước đi, có lẽ, hắn ta không chỉ thông báo cho riêng hai chúng ta đâu!

"Ừm!Bạch Tông chủ sửng sốt một chút, lập tức hiểu ra, lại gật gật đầu, hai người sóng vai đi về phía quán rượu.

Sau khi đi vào, quả nhiên đã phát hiện ra có không ít người quen tới, hai mươi bảy thế lực đến Vạn Quốc thành, không ngờ lại có tới mười bốn thế lực tới đây!

Hơn nữa, xem ra đối phương đã tìm hiểu kỹ, mười bốn thế lực này đều sắp xếp ở phía trên.

Nói cách khác, mười bốn thế lực mạnh nhất trong 27 thế lực chung quanh Vạn Quốc liên minh đều được mời qua.

Sau khi nghe ngóng, những người này đều thu được một cái phong thư, trên đó viết tới di vật Khổng sư, còn những chuyện khác cũng không có gì nhiều. Tất cả mọi người đều không biết người đưa tin chính là ai, cái gọi là di vật cụ thể là cái gì.

"Có phải cố ý có người trêu đùa chúng ta hay không? Có người bày tỏ sự nghi ngờ của mình.

"Không có khả năng, mặc dù căn cơ của chúng ta không ở trong Vạn Quốc thành. Thế nhưng nếu phát hiện ra bị trêu đùa, muốn tìm ra người này vẫn rất là đơn giản!

Một vị tông chủ khẽ nói: "Trừ phi. . . Hắn không muốn sống!

Cho dù không có gặp người đưa tin, nhưng khi đó ngay cả Lâm gia Thiên Vũ vương quốc có thể xuất ra Tầm Tích thử, thế lực lớn như bọn hắn, nếu thật sự muốn truy xét, vẫn rất là đơn giản.

Sở dĩ bọn hắn không có làm như thế là không muốn dọa chạy người nọ, từ đó mất đi tin tức về di vật Khổng sư.

"Cũng đúng, vậy thì chờ đi!

Hiểu rõ điểm này, tất cả mọi người đều không nói thêm gì nữa.

Tất cả mọi người là Danh sư, hơn nữa thấp nhất cũng đã đạt đến tứ tinh đỉnh phong, có đủ sự kiên nhẫn và định lực.

"Là ta gọi chư vị tới!

Quả nhiên, không lâu sau, một đạo thanh âm trầm thấp vang lên, một lão giả cụt một tay đi tới.

Đinh Hồng không có bất kỳ cái gì che dấu gì, bộ dạng hơn sáu mươi tuổi, tu vi chỉ có Chí Tôn cảnh, khí sắc hao tổn cực độ. Vừa nhìn đã biết vừa mới bị trọng thương, còn chưa có triệt để khôi phục lại.

Mọi người nhìn qua.

Vốn mọi người cho rằng người dám triệu tập nhiều người bọn hắn như vậy, tu vi ít nhất cũng phải đạt đến Hóa Phàm tứ trọng đỉnh phong, thậm chí còn cao hơn. Không nghĩ tới chỉ là một tiểu nhân vật như Chí Tôn cảnh, tất cả đều nhướng mày.

"Mạo muội để mọi người tới đây, thế nhưng thực sự giống như trên thư viết cho các ngươi. . . Vì di vật của Khổng sư!

Đinh Hồng nhìn quanh một vòng.

Hắn biết coi như mình có ngụy trang khá hơn nữa cũng không gạt được con mắt của những nửa bước Danh sư ngũ tinh này. Cho nên hắn dứt

khoát trực tiếp lấy diện mạo như trước gặp người ta, dù sao có bí mật trong tay, hắn cũng không sợ bị người ta giết người diệt khẩu.

"Di vật Khổng sư? Ngươi nên biết mình đang nói chuyện trước mặt ai, một khi là giả, thứ chờ đón ngươi là cái gì có lẽ ngươi cũng biết!

Ống tay áo vung lên, La Hoàng tông chủ hừ lạnh một tiếng.

"Tự ta nhiên biết, mỗi một câu không dám nói dối. . . Ta nói di vật Khổng sư là bản chép tay mà Khổng sư tự tay viết!Đinh Hồng ôm quyền, nói.

"Bản chép tay của Khổng sư?

Tất cả mọi người đều chấn động.

Bên trong các di vật, mặc dù công hiệu của bảo bối rất lớn, thế nhưng đối với Danh sư, hiệu quả còn không bằng bản chép tay.

Loại tự tay viết thư này, mỗi một chữ đều ẩn chứa dấu vết của người viết. Còn có tinh, khí, thần. Nếu thường xuyên quan sát có thể khiến cho tâm cảnh khắc độ của người ta tiến nhanh, tu vi tăng nhiều. Không phải là thứ mà những bảo vật khác có thể so sánh được.

"Không sai, là lúc trước Tiên Tổ của một tiểu gia tộc cứu tính mạng của Mẫn Thánh Mẫn sư. Cho nên Khổng sư nhớ ân tình, lập tức viết một phong thư, từ đó nó được xem như bảo vật gia truyền, lưu truyền đến nay."

Đinh Hồng nói.

"Mẫn Thánh?

"Ngươi nói là môn hạ Khổng sư, người được gọi là Mẫn sư, một trong bảy mươi hai Thánh?

"Hắn là một trong những người sáng lập Danh sư đường, nổi tiếng thiên hạ, hậu nhân trải rộng trong nước. Mếu như lời ngươi nói là sự thật, như vậy giá trị của bản chép tay này rấ tlowns, không thể ước lượng!

"Không nói đâu xa, nếu cầm thứ này trong tay tìm tới hậu nhân của Mẫn Thánh, như vậy đối phương sẽ không có khả năng bạc đãi...

"Đúng vậy a...

Nghe thấy hắn giải thích, tất cả mọi người đều hít thở dồn dập.

Khổng sư nổi danh có ba ngàn đệ tử. Người lợi hại nhất gọi là bảy mươi hai Thánh, Mẫn Thánh chính là một trong số đó, từ tham dự qua việc sáng tạo Danh sư đường, thuộc về một trong những người sáng lập

Đã từng cứu người, thậm chí còn lấy được thư mà Khổng sư tự tay viết. .

Không nói cái bản chép tay này có giá trị bao nhiêu, chỉ bằng vào cái điển cố này cũng đã có thể khiến cho vô số người vì đó mà điên cuồng.

"Nói điều kiện đi!

La Hoàng tông chủ cũng đè nén hô hấp, ngẩng đầu nhìn qua.

Nghe thấy lời hắn, tất cả mọi người cũng tỉnh táo lại.

Cũng đúng, đối phương tốn tâm tư lớn như thế, triệu tập mọi người tới đây. Nhất định là có mục đích và điều kiện, nếu như không có thì chắc chắn bọn hắn cũng sẽ không yên tâm.

"Vẫn là La tông chủ sảng khoái!

Đinh Hồng nhẹ nhàng cười một tiếng: "Mục đích của ta rất đơn giản, thứ nhất, muốn trở thành minh chủ Vạn Quốc liên minh. Thực lực đạt tới Hóa Phàm tứ trọng đỉnh phong! Thứ hai, giúp ta giết một người, yên tâm, thực lực của người này không cao, chỉ có Hóa Phàm nhị trọng sơ

kỳ, không tính là gì. Ai có thể đồng ý làm hai điểm này cho ta. Như vậy ta sẽ nói cho người đó tin tức về di vật Khổng sư."

"Minh chủ Vạn Quốc liên minh được Danh sư đường Vạn Quốc thành nâng đỡ. Mặc dù chúng ta không có cách nào nhúng tay vào, thế nhưng bằng vào mặt mũi của ta, Khang đường chủ vẫn ẽ tôn trọng mấy phần. Bảo hắn thay đổi một vị minh chủ, không tổn thương tới cơ sở, có lẽ vấn đề không lớn!

La Hoàng tông chủ nhìn qua rồi nói: "Còn việc giúp ngươi tăng tu vi lên tới Hóa Phàm tứ trọng đỉnh phong. Chỉ cần tuân thủ chỉ điểm của ta một cách nghiêm chỉnh thì cũng có tám thành cơ hội đạt tới. .. Còn giết người, cũng có thể đồng ý."

"La tông chủ đừng gấp gáp như vậy, chuyện ngươi có thể làm được thì ta cũng có thể làm được. Di vật Khổng sư, chắc hắn chư vị ở đây không có người nào tình nguyện từ bỏ a!

"Đúng vậy a, vị bằng hữu này, Loa Kiền tông ta đồng ý với ngươi, không chỉ giúp ngươi trở thành minh chủ Vạn Quốc liên minh, thực lực bạo tăng, lại còn có thể để cho ngươi trở thành khách quý tông môn ta, hưởng thụ đãi ngộ của trưởng lão!

"Hàn Khí tông chúng ta cũng đồng ý điều kiện này, mặt khác lại thêm năm viên linh thạch trung phẩm, mười lăm nữ đệ tử Hóa Phàm nhị trọng làm cơ thiếp...

. . .

Nghe được điều kiện của đối phương, tất cả thế lực đồng thời giống như ong vỡ tổ.

Tiền tài động nhân tâm

dtv-ebook.com

Còn tưởng rằng yêu cầu của đối phương cao bao nhiêu, không nghĩ tới lại đơn giản như vậy.

Minh chủ của Vạn Quốc liên minh, lại giết một tiểu nhân vật Hóa Phàm nhị trọng sơ kỳ, điều kiện như vậy, đổi lại là ai cũng sẽ đồng ý.

Quả thực so với cho không cũng không có gì khác biệt.

"Mọi người trước tiên đừng có gấp!

Khi toàn bộ mọi người ở đây tràn ngập vẻ hưng phấn, muốn tranh đoạt danh ngạch thì Đinh Hồng nhìn quanh một vòng: "Nghe ta nói hết lời rồi mới quyết định!

Mọi người dừng lại rồi nhìn qua.

"Người mà ta muốn giết, mặc dù thực lực chẳng ra sao cả, thế nhưng thân phận lại tương đối đặc thù, là một vị Danh sư, hơn nữa. . . Chính là người tham gia lần thi đấu này của Vạn Quốc thành!

Đinh Hồng nói.

"Danh sư tham gia thi đấu của Vạn Quốc thành? Người mà ngươi nói chính là. . . Trương Huyền Danh sư gần đây thanh danh vang dội hay sao?

Mọi người sững sờ.

Xem như là đối thủ tham gia thi đấu, coi như Vạn Quốc thành không khiến cho người ta chú ý, thế nhưng cái tên Trương Huyền vẫn được bọn họ nghe nói qua.

Không đủ hai mươi đã từ bên trong tuyển chọn trổ hết tài năng, càng thành công khảo hạch Danh sư tứ tinh tại chỗ, hấp dẫn ánh mắt của không ít người.

Muốn giết người này?

Mọi người mới vừa rồi còn kêu la vui mừng, trong nháy mắt tất cả đều trở nên yên lặng.

Danh sư là người không thể tuỳ tiện chém giết, nếu không, một khi tổng bộ truy xét, ai cũng không gánh được.

Huống chi lại là loại gia hỏa gần đây thanh danh vang dội, một khi động thủ, vị trí thế lực của bọn hắn đều rất có khả năng phải chịu nghi ngờ và điều tra.

"Ngươi và Trương sư có thù hận gì?

Nhíu mày, La Hoàng tông chủ nhìn qua.

Danh sư không thể tuỳ tiện chém giết, nhưng cũng không phải là không thể giết. Nếu cần phải làm như thế, nhất định phải có một trong mấy điều kiện phía dưới.

Một, hai bên có thù hận chân chính, đã đến mức độ không có cách nào hóa giải được.

Hai, vị Danh sư này tự kiềm chế thân phận, làm ra chuyện trái với sư đức, bị vạn người phỉ nhổ.

Ba, bất kính đối với Danh sư cấp cao, làm ra hành động ngỗ nghịch với Danh sư cấp cao.

. . .

Cũng chính là quy định của Danh sư đường. . . Người làm trái lương tâm, giết! Người làm trái đức, giết! Người làm trái lễ, giết!

Cho dù là Danh sư, đức hạnh và lễ nghi cũng không thể vi phạm, nếu không, Danh sư đường cũng không bảo vệ được bọn hắn.

"Hắn giết thân nhân, diệt ta vương quốc của ta, cừu hận. . . Không đội trời chung!

Cắn chặt răng, Đinh Hồng lên tiếng gào thét.

Đường đường là lão tổ một nước, hiện tại lại giống như chó nhà có tang vậy, ngay cả nhà cũng không dám trở về, những nơi nhiều người cũng không dám đi. . . Cũng bởi vì cái tên này.

"Cừu hận không đội trời chung, như vậy là tốt rồi!

Thấy vẻ mặt của hắn không giống giả vờ, La Hoàng tông chủ nhẹ nhàng thở ra: "Ta có thể nghĩ biện pháp giúp ngươi mau chóng tăng thực lực đạt tới Hóa Phàm tam trọng, ngươi tự mình báo thù, chém giết hắn, được chứ?

Hắn đã có thù hận không đội trời chung với vị Trương sư này, như vậy cũng đã phù hợp với điều kiện thứ nhất để chém giết Danh sư, hoàn toàn có thể giúp hắn tăng thực lực lên, tự bản thân báo thù.

Hai bên có thù hằn lớn, tỷ thí công bằng bị giết chết, như vậy xem như là Danh sư đường cũng không thể nói được cái gì.

"Đúng a!

"Làm sao ta không nghĩ tới điểm ấy chứ!

"Vẫn là phản ứng của La tông chủ nhanh hơn một bước...

Nghe thấy hắn nói như vậy, mọi người vỗ trán một cái.

Cùng là giết người, chỉ cần bọn hắn không xuất thủ thì sẽ không có trách nhiệm, về sau tổng bộ truy xét cũng không tìm thấy được chỗ để gây ra phiền phức.

"Biện pháp này tuy tốt, chỉ là. . . Tên kia rất cổ quái, ta sợ không phải là đối thủ của hắn!

Đinh Hồng lắc đầu.

Mặc dù lời đối phương nói khiến cho hắn rất động tâm, nhưng khi đó hắn đã từng chiến đấu qua một trận với tên kia, thủ đoạn quỷ dị khiến cho người ta khó có thể tin.

Hắn có thực lực Hóa Phàm nhất trọng mà cũng thua trong tay nửa bước Hóa Phàm, coi như đi đến Âm Dương cảnh cũng chưa chắc có thể là đối thủ của đối phương.

Nói thật, phải chiến đấu qua với tên kia thì mới biết được sự đáng sợ của hắn. Vạn nhất còn chưa đánh qua mà đã muốn trốn, như vậy nhất định sẽ trốn không thoát.

"Không phải là đối thủ? Ý của ngươi là chúng ta nhất định phải chém giết thì mới được sao?

La Hoàng nhíu mày lại.

"Đúng vậy!Đinh Hồng nói.

"Chuyện này... Mọi người yên lặng.

Nếu như đối phương là tiểu nhân vật yên lặng vô cớ, như vậy giết thì giết. Thế nhưng người ta là tuyển thủ tham gia thi đấu Danh sư, danh khí lớn như thế.

Một khi động thủ, tất nhiên sẽ bị Danh sư đường Vạn Quốc thành bắn ngược, đến lúc đó chỉ cần bẩm báo cho tổng bộ, đừng nói kaf thế lực khác, coi như Lưu Vân tông mạnh nhất cũng không chịu đựng được nổi.

"Để ta nói thật với các ngươi vậy, bản chép tay Khổng sư này cũng không có ở trên tay của ta, mà đang ở trong tay người khác. Bất kể là ai,

chỉ cần đồng ý. Sau khi giúp ta hoàn thành hai chuyện kia ta sẽ lập tức nói cho hắn biết bản chép tay ở nơi nào."

Thấy mọi người không nói lời nào, Đinh Hồng nói.

"Giúp ngươi trở thành minh chủ Vạn Quốc liên minh và tăng thực lực lên cũng không khó. Chuyện Trương sư. . . Liên quan rất lớn, coi như Lưu Vân tông chúng ta cũng không dám tuỳ tiện đồng ý!

La Hoàng tông chủ chần chờ một chút rồi nói: "Như vậy đi, trước tiên ngươi cứ nói món kia bảo vật ở nơi nào, chúng ta có nhiều người như vậy sẽ thương nghị lựa chọn ra sao. Nếu như đáng giá, tự nhiên sẽ ra tay. Nếu không đáng thì cũng sẽ giúp ngươi hoàn thành hai nguyện vọng khác."

Giết một vị Danh sư tứ tinh, xem như bọn hắn cũng không dám tuỳ tiện động thủ, cho nên tạm thời vẫn ngăn chặn chuyện này lại. Sau khi biết tin tức chuẩn xác về bảo vật rồi lại nói.

"Không sai, ở đây có nhiều thế lực như chúng ta, còn không đến mức bởi vì một chút chuyện nhỏ này mà đánh mất chữ tín của chính mình!

Một vị tông chủ khác nói.

"Thứ này không nằm trong tay ngươi, như vậy giá trị tin tức của ngươi cũng rất thấp!Lại có người nói.

Nếu như bản chép tay của Khổng sư ở trong tay hắn, coi như phải chịu tổng bộ chỉ trích và nguy hiểm thì bọn họ cũng có thể giết, thế nhưng. . . Đồ vật còn đang ở chỗ người khác, hắn ta chỉ cung cấp một tin tức. . . Một tin tức mà có giá trị cao như vậy, thực sự không đáng.

Dù sao, nếu như chỉ có một thế lực biết tin tức này thì cũng thôi đi, nhiều người đồng thời biết như vậy. Một khi Trương sư xảy ra vấn đề sẽ rất dễ rò rỉ tin tức ra. Đến lúc đó, bảo vệ bản chép tay Khổng sư được hay

không là việc nhỏ, toàn bộ tông môn sẽ vì chuyện này mà mang đến hoạ lớn ngập trời.

"Ta tin tưởng tín dự của chư vị Danh sư, thực không dám giấu giếm, bản chép tay Khổng sư này đang ở ngay trên người Trương Huyền, trong tay Trương sư kia. Thứ này là hắn cướp đi từ trong tay của ta, cánh tay này của ta cũng bị hắn chém xuống. . . Chỉ cần các ngươi có thể giết hắn, như vậy sẽ có thể lấy được bản chép tay này!

Hai mắt Đinh Hồng hấp háy, nói ra lời nói mà hắn đã nghĩ kỹ trước đó.

"Trương sư cướp đi bức thư tay của ngươi?

"Tay cánh tay ngươi bị hắn chém xuống?

Mọi người sững sờ, lập tức cuồng hỉ.

Mặc dù bọn hắn đều là Danh sư, có thể nhìn ra lời nói của tên này nghĩ một đằng nói một nẻo. Thậm chí còn có một ít lời tự mâu thuẫn, thế nhưng. . . Chuyện này không quan trọng.

Quan trọng là chỉ cần hắn thừa nhận bản chép tay bị Trương Huyền cướp đi là được. . .

Đây chính là một lý do đủ để phán xử tử hình, đã phạm phải sư đức.

"Nói rõ chi tiết tình huống cụ thể một chút đi. Nếu quả thật là như thế, như vậy vị Trương sư này làm trái sư đức. Coi như không phải là người phân bộ chúng ta thì người làm Danh sư cũng sẽ báo thù cho ngươi, diệt trừ bại hoại bên trong Danh sư!

Vung tay lên, La Hoàng tông chủ đại nghĩa lẫm liệt nói.

"Đúng vậy a, có oan ức gì thì cứ việc nói ra là được. Những người đang ngồi đây đều là Danh sư chính nghĩa, nếu như đối phương thật sự dựa dẫm thân phận Danh sư để lấy mạnh hiếp yếu, bắt nạt kẻ yếu, như vậy chúng ta sẽ làm chủ thay ngươi!

"Danh sư đường, quyết không cho phép loại người này xuất hiện."

Lại có hai vị Danh sư quát.

Trong mọi người cũng có Danh sư, cảm thấy chuyện không có đơn giản như vậy. Thế nhưng nhìn thấy thái độ kiên quyết của đám người La Hoàng tông chủ, tất cả đều than thở một tiếng lắc đầu.

Đối mặt với bản chép tay của Khổng sư, xem như bọn hắn cũng không thể giữ được mối nghi ngờ này.

"Mọi người đã muốn nghe thì ta sẽ nói rõ chi tiết!

Hai mắt Đinh Hồng đỏ lên: "Món bảo vật này là vật phẩm của Cù gia, mà Đinh gia cvàng Cù gia chúng ta đời đời giao hảo. Thậm chí cùng hưởng vương quốc . Bất quá, nhân khẩu Cù gia không vượng, ba năm trước đây người thừa kế cuối cùng qua đời. Cho nên mới giao món bảo vật này cho chúng ta bảo quản."

Nói đến đây, Đinh Hồng tràn ngập phẫn uất và lửa giận: "Ai ngờ, chuyện này không biết làm sao lại bị tên Trương Huyền biết. Hắn vọt tới vương quốc, đồng thời ở bên trên đại điển kế vị của tôn nhi ta, cưỡng ép chém giết nó, lại cướp đi bản chép tay. Thậm chí còn diệt vương quốc của ta, nếu như không phải ta chạy nhanh, có khả năng đã chết ngay tại chỗ từ lâu rồi!

"Vì che giấu tai mắt người ta, cho nên hắn cố ý dùng các loại cớ, trên thực tế là muốn che giấu tin tức bản chép tay Khổng sư đang ở trong tay hắn! May mắn ông trời thương xót, mở mắt cho nên ta còn sống. Nếu không, nhất định tin tức này sẽ biến mất ở trên thế gian, không có người nào có thể khôi phục công đạo được nữa!

Cắn chặt răng, Đinh Hồng thét dài một tiếng.

Đối phương là Danh sư, chú ý đến thân phận, coi như muốn động thủ thì cũng cần một cái lý do thích hợp.

Mà câu chuyện này chính là thứ mà hắn chuyên môn lập ra cho bọn họ.

Rõ ràng là Đinh gia bọn hắn không cướp bóc được, lúc này lại trở thành Trương Huyền không để ý đạo nghĩa, như vậy toàn bộ tội danh đều rơi lên trên người Trương Huyền, coi như lại động thủ với hắn thì đám người này cũng không có cảm giác tội lỗi gì nữa.

"Đáng giận, không ngờ trong Danh sư đường còn có loại người này tồn tại!

"Quả thực không để ý tới đạo nghĩa, làm mất thân phận Danh sư."

"Nhất định phải giáo huấn loại người này một lần, để cho hắn biết cái gì gọi là tôn nghiêm sư đạo...

"Khó trách Danh sư đường Vạn Quốc thành luôn sắp xếp từ dưới lên, loại tập tục này cũng nên chỉnh đốn một chút!

. . .

Nghe lời nói của Đinh Hồng xong, trong lòng rất nhiều Danh sư đều lòng đầy căm phẫn.

"La tông chủ, ta đề nghị, hiện giờ chúng ta lập tức đi tìm vị Trương Huyền Trương sư này, để hắn nói chuyện này cho rõ ràng!

"Không sai, trước tiên phải bảo hắn giao ra thư tay, để chúng ta đảm bảo thay hắn. Nếu không, loại người nhân phẩm thấp như vậy, nếu cứ cầm sẽ là không tôn trọng và vũ nhục đối với Khổng sư!

"Đúng vậy a, ta cũng có dự định này!

. . .

Mọi người đồng loạt dời ánh mắt tập trung lên trên người La Hoàng tông chủ.

"Các ngươi nói rất có lý, Danh sư phải giữ gìn bản thân thì mới có thể có Hạo Nhiên Chính Khí, dạy bảo chúng sinh. Đương nhiên, chúng ta cũng không thể chỉ nghe lời nói từ một phía của vị bằng hữu này, còn phải nghe Trương sư giải thích, nếu như. . . Hắn thật làm ra chuyện làm trái sư đức, cho dù có Danh sư đường Vạn Quốc thành bao che thì chúng ta tuyệt cũng không buông tha!

Vung tay lên, La Hoàng tông chủ ra vẻ chính nghĩa từ nói.

"Được, hiện tại đi tìm hắn đối chất nhau!

Thấy hắn đồng ý, tất cả mọi người đều gật đầu đồng ý.

"Vị bằng hữu này, ngươi cũng đi cùng một chỗ, yên tâm. Trước khi chuyện không có tra ra manh mối, ngươi là khách nhân tôn quý nhất của Lưu Vân tông chúng ta, không có người nào dám làm gì ngươi!

Thấy thái độ của mọi người như vậy, La Hoàng tông chủ hài lòng gật đầu, vung tay lên.

"Vâng!

Hai mắt Đinh Hồng sáng lên.

"Vị Trương sư kia đang ở gần Minh phủ chủ, lần trước ta đã phái người đi qua nghe ngóng, có thể mang các ngươi đi qua đó!

Một vị Danh sư hô một tiếng, lại đi đầu dẫn đường.

Đã đưa ra quyết định, mọi người đồng loạt đi ra khỏi Vọng Hải lâu, đi thẳng về phía phủ đệ mà Trương Huyền ở lại.

Nhìn thấy mọi người khí thế hung hăng rời khỏi, cùng theo một lúc tới La Tuyền, kìm lòng không được lắc đầu.

Tất cả mọi người đều biết bản chép tay của Khổng sư đang ở trong tay Trương Huyền. Đi hỏi thăm thì sao còn có khả năng công bằng được

chứ?

Chỉ sợ mặc kệ hắn có thừa nhận hay không, món bảo vật này, nhất định sẽ không giữ được.

Tôn Cường đuổi người

dtv-ebook.com

Ở trong phủ đệ của Trương Huyền.

Một thân ảnh xinh đẹp đi đến, chính là công chúa liên minh, Triệu Phi Vũ.

"Công chúa, thiếu gia của chúng ta còn chưa có trở lại...

Thấy nàng đi tới, Tôn Cường vội vàng tiến lên đón, vẻ mặt cười khổ.

Từ khi thiếu gia rời khỏi đây, vị Triệu công chúa này ba ngày lại tới một lần. Sắp tới mức xem chỗ này như phủ công chúa của nàng vậy.

"Ta biết, ta chỉ tới đi dạo...

Nghe thấy đối phương còn chưa có về, vẻ mặt Triệu Phi Vũ có chút ảm đạm, chẳng qua nàng lại lập tức cười nói.

"Công chúa yên tâm, một khi thiếu gia trở về, ta là người thứ nhất phái người báo tin cho công chúa...

Biết rõ vị công chúa này có khả năng có một loại tâm tư nào đó đối với thiếu gia nhà mình, cho nên Tôn Cường vội vàng nói.

"Tốt!Gật gật đầu, Triệu Phi Vũ đang muốn nói chuyện thì đã chỉ thấy bên ngoài phủ đệ lần nữa có một người đi tới, chính là viên chủ dược viên thành nam, Tiết Nhất Dao.

Vị viên chủ này nổi danh tính tình cổ quái. Bình thường không để ý tới Minh phủ chủ bọn hắn, làm sao lại đột nhiên đi tới nơi này?

Triệu Phi Vũ có chút kỳ quái hỏi: "Không biết Tiết viên chủ tới đây là có chuyện gì?

"Trương sư cứu sống Địa Mạch Linh Đằng, khiến cho tất cả dược liệu tránh được tai nạn, lần này Tiết mỗ tới đây là đặc biệt tới cảm kích...

Tiết viên chủ vội nói.

Trải qua những ngày này tu dưỡng, linh tính mới đã triệt để dung hợp với Địa Mạch Linh Đằng, lần nữa khôi phục như lúc ban đầu. Dược liệu trước đó khô héo cũng đã khôi phục thần thái, mãi đến lúc này nàng mới chính thức xác nhận được thủ đoạn của Trương sư rất hữu hiệu. Cho nên mới tự mình tới gửi tới lời cảm ơn.

Mặc dù lúc trước đã đưa cho đối phương không ít linh dược để bồi thường, thế nhưng so với cả vườn dược liệu thì vẫn không có ý nghĩa, không đáng để nhắc tới như cũ.

"Trương sư vì đón thi đấu Danh sư mà tiềm tu xa nhà, còn chưa có trở lại...

Tôn Cường giải thích nói.

Trước khi Trương Huyền đi cũng không nói tới việc mình sẽ did Âm Dương đầm, mà chỉ dặn dò mọi người, tiềm tu xa nhà, như vậy có thể tránh khỏi không ít phiền phức.

"Tiềm tu? Tiết viên chủ sửng sốt một chút: "Vậy thì tốt, tại hạ chờ Trương sư trở về rồi lại tới thăm hỏi!

Trương sư không ở đây, có ở lại hay không cũng không quan trọng. Đang định quay người rời khỏi thì đã cảm thấy phía sau có một cỗ khí tức cường đại áp bách đến. Lập tức có một đám người xuất hiện ở bên ngoài phủ đệ.

"Trương Huyền Trương sư có đó không? La Hoàng tông chủ Lưu Vân tông, Bạch Khải Chi tông chủ Bạch Dương tông, Hoàng Kỳ tông chủ

Lạc Sa tông. . . Mười bốn vị tông chủ, bệ hạ đế quốc đến, lập tức bảo hắn đi ra tiếp kiến!

Một tiếng hét vang xông thẳng lên mây xanh.

Chuyện Trương Huyền rời khỏi Vạn Quốc thành, không có mấy người biết.

Những thế lực này cũng không có xem vị Danh sư vừa mới quật khởi này là đối thủ, cho nên cũng không có chú ý quá nhiều. Vì vậy bọn hắn cũng không biết, người ta cũng không ở trong phủ đệ.

"Mười bốn vị tông chủ, bệ hạ đế quốc đến đây?

"Muốn làm gì vậy?

"Trương sư là Danh sư của Vạn Quốc thành chúng ta, tìm hắn làm cái gì?

. . .

Thanh âm vang vọng bốn phương, nghe thấy nói như vậy rất nhiều hộ vệ, binh sĩ đều sững sờ.

Trương sư là Danh sư tham gia thi đấu của Vạn Quốc thành, đám người này chạy tới tìm hắn làm gì?

Tôn Cường, Triệu Phi Vũ, Tiết viên chủ cũng đồng thời liếc mắt nhìn nhau, đều cảm thấy có chút không thích hợp.

Coi như muốn tìm Trương sư thì cũng sẽ từng người đến, lần này một lần tới là người phụ trách của mười bốn thế lực lớn, tuyệt đối không có đơn giản như vậy.

"Chư vị, thiếu gia nhà ta không có mặt ở trong phủ đệ!

Chần chờ một chút, Tôn Cường tiến về phía trước một bước, đi tới trước mặt mọi người.

"Không có mặt ở phủ đệ? Ta thấy hắn đã ẩn nấp đi rồi, gọi hắn ra, nếu không, đừng trách chúng ta phái người vào lục soát."

Một lão giả dùng bàn tay lớn vẫy một cái.

Bản chép tay của Khổng sư liên quan quá lớn, vạn nhất tên này sớm biết tin tức mà trốn thì làm sao bây giờ?

"Lục soát?

Tôn Cường nhướng mày: "Thiếu gia nhà chúng ta thân là Danh sư tứ tinh đại biểu cho Vạn Quốc liên minh tham gia thi đấu Danh sư, địa vị tôn sùng. Phủ đệ lại được Danh sư đường bảo hộ. Xin hỏi, người vi phạm với chức trách Danh sư, hay là làm ra chuyện gì có hại cho Danh sư đường. Khiến cho chư vị huy động nhân lực, thậm chí còn muốn lục soát phủ đệ như vậy chứ? Lại nói, coi như là lục soát thì cũng là Danh sư đường Vạn Quốc thành lục soát, các ngươi có tư cách gì? Còn muốn lục soát?

Làm một người quản gia danh xứng với chức, hắn biết rất rõ ràng về quyền lợi của Danh sư.

Trương sư thân là Danh sư tứ tinh, địa vị tôn sùng, không có thủ lệnh của Danh sư đường, ai có tư cách điều tra?

"Mặc dù chúng ta không có lục soát lệnh, nhưng nhiều Danh sư cấp bậc cao hơn hắn như vậy tự mình tới đây. Người làm vãn bối, Danh sư tứ tinh sơ kỳ có lẽ nên lập tức đi ra tiếp kiến mới phải!

"Không sai, còn không bảo hắn nhanh ra nghênh tiếp! Chẳng lẽ hắn muốn vi phạm lễ nghi của Danh sư hay sao?

Hai vị trung niên đồng thời hét lớn.

Bọn họ chạy tới đay alaf hỏi thăm chuyện bản chép tay Khổng sư, nếu như tên này trốn tránh không đi ra, như vậy còn thẩm vấn thế nào được nữa chứ.

"Nghênh đón?

Nghe thấy lời nói của đối phương lớn lối như thế, Tôn Cường chỉ cảm thấy một cơn lửa giận xông thẳng lên trên óc, mặt hắn tối sầm lại: "Làm càn!

"Ự...c?

Thân thể Triệu Phi Vũ, Tiết viên chủ đồng thời nhoáng một cái.

Làm càn. . . Hình như là ngươi a!

Người đến đây đều là môn chủ của các tông môn tới tham gia thi đấu. Là siêu cấp cường giả, nửa bước Danh sư ngũ tinh. . . Ngươi chỉ là tiểu nhân vật Hóa Phàm nhất trọng mà trực tiếp quát lớn, ngươi lấy lá gan từ đâu vậy?

"Thiếu gia nhà chúng ta chính là học sinh thân truyền của Danh sư Dương Huyền, địa vị tôn sùng, chỉ bằng vào một đám ngay cả ngũ tinh cũng chưa tới mà dám chạy tới nơi này lải nhải?

Tôn Cường khoát tay chặn lại, mang theo vẻ ngạo nghễ nói: "Còn không lập tức lăn ra ngoài!

Lão gia Dương Huyền chính là Danh sư siêu cấp vượt qua lục tinh, làm quản gia của hắn, tự nhiên cũng phải có loại phong độ à kiêu ngạo của Danh sư cấp bậc này.

Một đám gia hỏa ngay cả ngũ tinh cũng chưa tới, chạy tới muốn thiếu gia đi ra nghênh đón, ai cho các ngươi lá gan như vậy chứ?

"...

Đám người La Hoàng tông chủ sững sờ đứng tại chỗ, mỗi một người nhìn nhau, trợn mắt hốc mồm.

Vốn là bọn hắn cho rằng báo ra thân phận thì nhất định vị Trương Huyền này sẽ bị dọa đến mức tè ra quần, đi ra nghênh tiếp. Thế nhưng dù thế nào bọn hắn cũng không nghĩ tới lại còn chưa có nhìn thấy người thì đã bị quản gia ngăn ở ngoài cửa. . . Còn nói bọn hắn làm càn, bảo bọn hắn lăn ra ngoài. . .

Con mẹ nó, không phải ta nghe lầm đấy chứ?

"Ngươi nói cái gì? Lặp lại lần nữa?

Nhướng mày, khí tức của La Hoàng tông chủ cuồn cuộn như rồng.

Hắn thân là tông chủ Lưu Vân tông, siêu cấp cường giả Hóa Phàm ngũ trọng Hợp Linh cảnh đỉnh phong. Thế nhưng lúc này lại bị một tiểu nhân vật không biết từ nơi nào xuất hiện kêu gào đuổi ra ngoài, hắn cảm thấy phổi mình sắp tức giận tới mức nổ tung.

"Ta nói cái gì, lỗ tai ngươi điếc hay sao? Còn nói là Danh sư. . . Ta nhổ vào! Lỗ tai kém như vậy, thật không biết làm sao lăn lộn được tới bây giờ."

Tôn Cường vung tay lên: "Được rồi, ta cũng lười nói nhiều với các ngươi, đã không nghe rõ thì ta thì lập lại lần nữa. . . Bản quản gia, bảo các ngươi cút, đừng làm loạn ở chỗ này!

"Tự tìm cái chết!

Thấy lão sư bị nhục, La Tuyền tức giận tới mức sắc mặt xanh lét, thân thể nhoáng một cái, duỗi bàn tay đánh về phía Tôn Cường.

Ầm ầm!

Một chưởng ấn cực lớn phô thiên cái địa đánh tới, khí tức cuồng bạo thổi tới mức bụi đất tung bay.

Thu!

Bàn tay còn chưa rơi vào trên người Tôn Cường thì một tiếng kêu to chói tai đã vang vọng ở trên bầu trời, La Tuyền còn không có kịp phản ứng thì đã thấy có một bóng đen cực lớn rơi thẳng từ trên trời xuống.

Bởi vì tốc độ quá nhanh cho nên không khí phát ra tiếng vang chói tai, sắp đâm xuyên thủng lỗ tai.

"Chúng ta...

Biến sắc, chỉ kịp kinh hô thì đã bị một cái mông cực lớn ngồi xuống bên dưới.

Thân thể vặn vẹo giống như sắp bị gãy, La Tuyền phun ra một ngụm máu tươi, thiếu chút nữa đã đoạn khí mà chết.

Yêu Thần thú!

Lúc trước, trước khi Trương Huyền đi từng dặn dò tên này bảo vệ cho mọi người, lúc này thấy La Tuyền muốn ra tay với Tôn Cường, nào còn do dự được nữa mà trực tiếp từ không trung bay xuống.

Bản thân nó chính là Hóa Phàm tứ trọng đỉnh phong, là tồn tại bất cứ lúc nào cũng có thể đột phá. Thực lực so với La Tuyền còn mạnh hơn không ít, lại thêm quán tính tốc độ, cùng với phòng ngự vô địch. Cho nên đối phương còn không có kịp phản ứng thì thiếu chút nữa đã bị ngồi xuống như thế mà mất mạng.

Giờ phút này La Tuyền đã sụp đổ.

Lần thi đấu Danh sư này, thiên tài có tiếng ủng hộ lớn nhất. Là tồn tại siêu cấp bất cứ lúc nào cũng sẽ đột phá Hợp Linh cảnh, thiếu chút nữa đã bị cái mông của một đầu linh thú ngồi chết. . . Suy nghĩ một chút cũg cảm thấy sắp phát điên rồi.

"Súc sinh, ngươi dám!

Khuôn mặt đỏ ửng tới cổ, La Hoàng tông chủ hét lớn.

Lưu Vân tông tông chủ, người mạnh nhất của hai mươi tám thế lực chung quanh. . . Không ngờ học sinh lại bị ngã xuống đất ở trước mặt hắn, thiếu chút đã bị giết chết. Chuyện này làm cho hắn tức giận đến mức nhíu mày, muốn ra tay.

"Sao vậy, đường đường là nửa bước Danh sư ngũ tinh, muốn ra tay đối với người bình thường hay sao? Xin hỏi, ta đã làm sai chỗ nào? Trương sư làm sai chỗ nào?

Tôn Cường tiến về phía trước một bước.

Danh sư tự kiềm chế thân phận, không có lỗi lầm quá lớn thì bình thường sẽ không ra tay đối với người bình thường. Bản thân hắn chỉ ngăn cản đối phương, không cho đối phương đi vào mà thôi. Nếu như người này thực sự động thủ, như vậy người mất mặt sẽ chỉ là chính hắn.

Mặc dù trong lòng chắc chắn đối phương sẽ không tự làm mất giá trị bản thân, thế nhưng trên thực tế trong lòng hắn cũng lo sợ bất an.

"Ngươi...

Bị chất vấn ở trước mặt, cánh tay đang giơ ra, muốn xuất thủ của La Hoàng tông chủ lại ngừng lại.

Đối phương chỉ là một hạ nhân, cũng bởi vì đụng phải hắn cho nên mới lạnh lùng hạ sát thủ, như vậy cũng quá không có phong độ.

"Ta lặp lại lần nữa, thiếu gia không ở trong phủ đệ, mặc kệ các ngươi tới bái sư hay là muốn làm chuyện khác, mời trở về!

Thấy cuối cùng hắn cũng không có động thủ, Tôn Cường nhẹ nhàng thở ra, khẽ nói.

"Bái sư?

Nghe nói như thế, mọi người lần nữa ngất đi.

Bái cái con em ngươi ah!

Ngươi có từng thấy người đằng đằng sát khí tới bái sư sao?

Lại nói, vị Trương Huyền này chỉ là cái Danh sư tứ tinh sơ kỳ, có tư cách gì khiến cho siêu cấp cường giả nửa bước ngũ tinh, danh chấn hai mươi bảy thế lực xung quanh như bọn hắn bái sư cơ chứ?

"La tông chủ, làm sao bây giờ?

Nhìn thấy cục diện xấu hổ, một lão giả không nhịn được đi tới rồi hỏi.

Nhiều cường giả thế lực lớn đỉnh cao như vậy, cũng không thể chạy đến nhà người ta rồi xoay loạn, thậm chí còn hạ nhân dùng hình đối với người ta!

Nếu như làm như vậy, chuyện này truyền đi không cần tổng bộ đến điều tra thì mình cũng sẽ không có mặt mũi nào gặp người ta nữa.

Thế nhưng. . . Nếu không làm như vậy thì làm sao có thể xác định vị Trương sư kia có ở đó hay không?

"Đi về trước đi!

Vẻ mặt tối đen, bàn tay lớn của La Hoàng tông chủ vẫy một cái.

"Trở về?

Mọi người sững sờ.

Chẳng lẽ cứ như vậy, đầu hổ đuôi rắn đi về?

Như vậy chuyện này cũng quá mất mặt a!

"Còn có thể làm sao được nữa? La Hoàng tông chủ hừ lạnh một tiếng.

Kỳ thật hắn cũng có chút to đầu.

Xem ra hắn Trương Huyền thực sự không có mặt, nếu không, không có khả năng bên ngoài tạo ra động tĩnh lớn như vậy mà đối phương còn không ra.

Người muốn tìm không có mặt, lại đi phân cao thấp với một quản gia, hắn cũng gánh không nổi cái danh tiếng này ah!

Quan trọng nhất là tên quản gia này có chút dọa người, người khác nghe thấy nhiều cường giả như bọn hắn tới sẽ trực tiếp bị dọa đến mức không nói ra lời, mà cái tên này. . . Căn bản không coi bọn họ ra gì cả. . .

Thật không biết tên này có trái tim lớn, hay là vốn đã có chỗ dựa dẫm!

Hắn sợ chơi đùa lâu sẽ bị tức chết tươi.

"Về trước đi, sau này phái người tới gần tòa phủ đệ này, một khi vị Trương Huyền này trở về thì trực tiếp bẩm báo, tới bắt người là được!

Chần chờ một chút, La Hoàng tông chủ vẫy tay.

So với việc tiếp tục ở đây chịu mất mặt, còn không bằng rời đi trước rồi lại nói sau.

Trở lại Vạn Quốc thành

dtv-ebook.com

"Vâng!

Mặc dù mọi người không cam lòng, thế nhưng cũng không có biện pháp nào tốt hơn.

Nếu thực sự làm lớn chuyện, như vậy tất nhiên Danh sư đường Vạn Quốc thành sẽ lên đường, chỉ sợ không đợi đến khi Trương Huyền về thì người của tổng bộ đã tới trước. Ngược lại còn gây bất lợi cho bọn họ.

Soạt!

Đến nhanh, rút lui cũng nhanh, thấy toàn bộ bọn họ đã rời khỏi, Tôn Cường chỉ cảm thấy hai chân mềm nhũn, trực tiếp ngồi xuống dưới đất.

Hắn là quản gia của Danh sư Dương Huyền, không thể làm mất uy phong, thế nhưng. . . Thực lực bản thân cũng chỉ có Hóa Phàm nhất trọng, đối mặt với nhiều cường giả như vậy vẫn có áp lực rất lớn.

"Ngươi. . . Không sợ chết hay sao?

Nhớ tới hung hiểm vừa rồi, Triệu Phi Vũ không nhịn được đi tới trước mặt hắn.

Bảo nhiều cường giả Hợp Linh cảnh như vậy xéo đi, xem như ngay cả phụ thân nàng cũng không nói nên lời được. Vị quản gia thoạt nhìn béo béo mập mập này rốt cuộc lấy tự tin từ đâu ra chứ?

"Đương nhiên là sợ!Một lúc lâu sau, lúc này Tôn Cường mới khôi phục lại, hắn đứng dậy lắc đầu.

"Sợ. . . Vậy ngươi còn...

Ngay cả Tiết viên chủ cũng kì quái.

Sợ hãi mà còn tìm đường chết, lời gì cũng dám nói sao?

Nếu như vừa rồi vị La Hoàng tông chủ kia thật sự ra tay, chỉ sợ cơ hội phản kháng hắn ta cũng không có, sẽ bị đánh chết tại chỗ.

Coi như về sau Trương sư trở về tìm lại công đạo, báo thù thay ngươi thì có ích lợi gì chứ?

Người đã chết rồi!

"Lão gia đối với ta ân trọng như núi, khiến cho ta từ một tiểu nhân vật chỉ có Chân Khí cảnh đi đến tình trạng ngày hôm nay. Được vô số người tôn trọng và tín nhiệm. . . Chỉ cần ta làm quản gia một ngày thì phải có tư cách và nghĩa vụ giữ gìn tôn nghiêm của lão gia không bị xâm phạm, dù là. . . Bỏ mình!

Ánh mắt Tôn Cường kiên định.

Nếu như không phải có lão gia thì hắn vẫn là tiểu thương nhân ngồi ăn rồi chờ chết ở bên trong thương hội, nào có thể nhìn thấy nhiều Danh sư như vậy chứ? Nào có thế có được địa vị mà ngay cả công chúa Vạn Quốc liên minh cũng không dám khinh thị chứ?

Lão gia cho hắn cuộc sống thứ hai, xem như quản gia. Nếu như ngay cả uy nghiêm lão gia cũng không giữ được, coi như còn sống thì cũng là không làm tròn bổn phận.

Đây là tín niệm của hắn, cũng là kiên trì.

Chính vì vậy, hắn mới có thể trong lúc nguy hiểm đứng ở phía trước, khí thế ngập trời, không biết sợ hãi.

Có thể không có thực lực, có thể tu vi không đủ, nhưng. . . Uy phong của việc làm quản gia của Danh sư cấp cao không thể vứt đi được!

"Cái này...

Triệu Phi Vũ tràn ngập bội phục.

Cái tên mập mạp này thoạt nhìn có chút hèn mọn, cũng có chút không đáng tin. Không nghĩ tới trong lòng cũng có thứ để bản thân kiên trì.

Hơn nữa. . . Dường như, người bên cạnh Trương sư, mỗi một người đều rất kỳ quái, nhưng có thể đoàn kết cùng một chỗ, không giữ lại một chút nào. Lại không có bất kỳ xung đột và lục đục với nhau gì cả.

Có lẽ. . . Đây chính là cái gọi là mị lực nhân cách a.

"Lão gia mà ngươi nói là Dương sư? Rốt cuộc hắn ở đâu?

Cảm khái một câu trong lòng, lại một lần nữa nhìn qua.

Vị Dương sư này nàng cũng đã sớm nghe nói qua, là lão sư của Trương sư, nhưng đến hiện tại còn chưa bao giờ thấy qua.

"Lão gia luôn luôn giống như thần long thấy đầu mà không thấy đuôi, cụ thể ở đâu ta cũng không biết!

Nói đến Dương Huyền, Tôn Cường tràn ngập bội phục.

"Không biết ở đâu? Triệu Phi Vũ vô cùng nghi hoặc nói: "Như vậy. . . Trương sư tham gia thi đấu Danh sư, hắn cũng không có tới ư?

Đồ đệ lần thứ nhất tham gia tỷ thí giữa các Danh sư với nhau, chẳng lẽ vị này làm lão sư cũng không xuất hiện hay sao?

"Cái này. . . Ta cũng không biết, bất quá. . . Có lẽ cũng sắp trở về a!

Tôn Cường sửng sốt một chút, gật gật đầu.

Một lần có nhiều người như vậy chạy tới tìm Trương sư, không có ý tốt, nếu như Dương sư không xuất hiện, hắn sợ rằng mình không kiên trì được nữa.

Thế nhưng. . . Lão gia, rốt cuộc ngươi đang ở đâu?

. . .

Hắt xì!

Trương Huyền vuốt vuốt cái mũi.

Đương nhiên hắn không biết Đinh Hồng đã đến Vạn Quốc thành, thậm chí còn mê hoặc được người mạnh nhất trong mười bốn thế lực. Lại còn đến phủ đệ tìm người, lúc này hắn đang đứng ở bên trên sống lưng của phi hành linh thú, nhìn xuống kiến trúc liên miên chập trùng ở phía dưới, hai mắt càng ngày càng sáng.

Trải qua hơn nửa tháng phi hành, Vạn Quốc thành. . . Đã đến!

"Rốt cục cũng đã trở về, có lẽ cũng đã bồi dưỡng được Tỉnh Hồn thảo rồi, đêm nay là có thể luyện chế ra Tỉnh Hồn hương, nghĩ biện pháp khiến cho Lộ Xung tỉnh lại!

Bởi vì Tỉnh Hồn thảo không thể thả vào giới chỉ trữ vật cho nên hắn mới không mang theo. Từ lúc rời đi cho tới bây giờ cũng gần năm mươi ngày, chắc hắn dưới sự chiếu cố của Vương Dĩnh đã xấp xỉ hoàn thiện, có thể luyện chế ra được Tỉnh Hồn hương.

Có thứ này, Lộ Xung có thể sống sót, giải quyết xong một chuyện lớn trong lòng của hắn.

Ầm ầm!

Cách đó không xa có một đạo sóng linh khí, một cỗ khí tức cường đại truyền đến.

"Đột phá?

Xoay mặt nhìn lại, vừa vặnNhược Hoan công tử mở mắt ra.

Lúc này, hai mắt hắn thanh tịnh, một thân tinh khí như rồng như hổ, khiến cho người ta có một loại cảm giác như long tinh hổ mãnh, lực lượng vô cùng.

Hóa Phàm tứ trọng Trọc Thanh cảnh đỉnh phong!

Dưới sự chỉ điểm của Trương Huyền, lại mượn linh thạch trung phẩm, quả nhiên trong nửa tháng hắn đã đạt đến Hóa Phàm tứ trọng đỉnh phong.

"Đa tạ Trương sư chỉ điểm!

Đứng dậy, cảm nhận được lực lượng trên người so với trước kia cường đại hơn nhiều, Nhược Hoan công tử tràn ngập cảm kích ôm quyền nói.

Nếu không phải có đối phương trợ giúp thì khả năng hắn vẫn là Hóa Phàm tứ trọng sơ kỳ, còn không biết chênh lệch bao nhiêu với đỉnh phong.

"Chuyện nên làm thôi!

Trương Huyền khoát tay áo.

Dung hợp một đạo chân khí của hắn, chân khí vốn vẩn đục của đối phương trở nên tinh thuần, liên tục đột phá mấy cấp bậc nhỏ là chuyện rất dễ dàng.

Nếu như ngay cả chuyện này cũng không làm được, như vậy cũng không có tư cách xưng là thiên tài.

"Trương sư, tu vi của ngươi... Khang đường chủ nhìn qua.

Nhìn thấy mấy ngày nay Nhược Hoan công tử dần dần tiến bộ, trong lòng của hắn cũng vô cùng cao hứng, đồng thời cũng rất là nghi hoặc.

Trương sư chỉ điểm cho người khác tiến bộ nhanh như vậy, vì sao lại không để cho tu vi của mình tăng nhanh lên?

Hiện tại vẫn là Hóa Phàm nhị trọng đỉnh phong, ngay cả tam trọng cũng chưa tới, loại thực lực này tham gia thi đấu Danh sư, nhất định sẽ thua thiệt mười phần.

"Yên tâm đi, ta sẽ cố gắng tấn cấp đến Âm Dương cảnh đỉnh phong trước khi thi đấu, thậm chí là đột phá đến Trọc Thanh cảnh!

Biết hắn lo lắng cái gì, Trương Huyền khoát tay áo.

Hắn đột phá cần linh thạch trung phẩm, hiện tại không có linh thạch. Chỉ bằng vào hấp thu linh khí trên không trung mà muốn xung kích cảnh giới cao hơn, thực sự quá khó.

Còn không bằng đến vương thành, tìm chút linh thạch rồi lại nói.

"Ừm!

Thấy Trương sư cam đoan, Khang đường chủ gật gật đầu, cúi đầu nhìn lại rồi nói: "Đến đình viện của ngươi...

"Ừm, như vậy ta xin cáo từ, gần đây không nên tới tìm ta. Khi thi đấu Danh sư ta sẽ xuất hiện!

Đi tới trước cửa phòng, Trương Huyền quay đầu dặn dò.

Mấy ngày nay hắn dự định ra ngoài tìm một chút linh thạch trung phẩm. Có lẽ hắn sẽ lấy thân phận Dương sư để xuất hiện, bản thân thường xuyên không có mặt ở đây. Mà chỗ này đều là Danh sư cấp bậc tứ tinh, lại tương đối quen thuộc, nếu như bọn hắn tìm tới thì sẽ rất dễ dàng lộ tẩy, còn không bằng sớm nói ra.

"Được!

Cho rằng đối phương muốn bế quan tu luyện, Khang đường chủ khẽ gật đầu, để cho linh thú bay xuống.

Trương Huyền không nói thêm một lời, thân thể nhảy xuống khỏi lưng linh thú, cáo từ với đám người Khang đường chủ.

Mới vừa trở lại phủ đệ, chỉ thấy Tôn Cường đã vội vã nghênh tiếp.

"Thiếu gia!

"Trong khoảng thời gian ta rời khỏi đây có chuyện gì xảy ra hay không? Thấy vẻ mặt của hắn không đúng, Trương Huyền nhìn qua.

"Lưu Vân tông và người mười bốn thế lực đã đến tìm người...

Tôn Cường nói qua chuyện trước đó một lần.

"Bọn hắn tới tìm ta làm gì? Hắn nhíu mày lại.

Những người này chưa bao giờ nhìn thấy qua, cũng không nhận ra được. Lúc này lại chạy tới tìm bản thân hắn, rốt cuộc là muốn làm gì?

"Lần sau bọn họ chạy tới thì nói sớm cho ta biết...

Đang nghĩ ngợi xem phải làm như thế nào mới có thể đi tìm những người này lừa dối một chút linh thạch. Lần này bọn hắn tự mình đưa tới cửa, như vậy vừa vặn, cũng tiết kiệm thời gian đi tìm, giảm bớt không ít phiền phức cho hắn.

"Vâng!Thấy thiếu gia không khẩn trương một chút nào, Tôn Cường cũng nhẹ nhàng thở ra, không nhịn được nhìn qua: "Thiếu gia, không biết bây giờ lão gia đang ở chỗ nào, lúc nào tới đây?

"Lão sư?

Trương Huyền sửng sốt một chút: "Lão sư đã thông báo cho ta biết, có khả năng mấy ngày nay sẽ tới. . . Được rồi, ta có việc muốn đi tìm Vương Dĩnh, nàng đang ở đâu?

Trương Huyền tùy ý khoát tay áo.

Mấy ngày nay nhất định phải dùng thân phận Dương sư để xuất hiện, cho nên cũng phải chuẩn bị trước.

"Nàng còn đang chăm sóc Tỉnh Hồn thảo, thiếu gia. . . Người dự định cứu sống Lộ Xung tiểu thiếu gia hay sao? Nhớ tới cái gì đó, hai mắt Tôn Cường sáng rực lên.

Chuyện Vương Dĩnh chăm sóc Tỉnh Hồn thảo, làm quản gia cho nên hắn biết rất rõ ràng. Thiếu gia vừa về đến nơi đã tìm học sinh này, nhất định là đang dự định cứu chữa cho Lộ Xung.

"Ừm!Trương Huyền gật đầu: "Việc cứu chữa Lộ Xung liên quan tới linh hồn, cần yên tĩnh tuyệt đối, bất kỳ người nào cũng không thể quấy rầy!

Tôn Cường lên tiếng, lập tức có chút nghi ngờ nhìn qua: "Đúng rồi, thiếu gia, không phải Triệu Nhã tiểu thư đi cùng người hay sao? Làm sao nàng không có trở về?

Triệu Nhã cùng rời đi với Trương sư, tại sao lần này chỉ có một mình hắn về cơ chứ?

"Nàng đã đi tới chỗ khác, trong thời gian ngắn sẽ không trở về...

Trương Huyền khoát khoát tay, cũng không giải thích nhiều mà nhấc chân đi về phía gian phòng bồi dưỡng Tỉnh Hồn thảo.

"Lão sư!

Đi vào căn phòng có chứa Tỉnh Hồn thảo, Vương Dĩnh đi tới.

Trương Huyền gật gật đầu, nhìn về phía Tỉnh Hồn thảo đang ở trong góc phòng.

Tỉnh Hồn thảo chập chờn theo gió, dáng vẻ đã cao hơn nửa người, tản mát ra khí tức khiến cho người ta mê hoặc, giống như vừa nhìn một cái thì linh hồn sẽ rơi vào trong đó.

Tỉnh Hồn thảo có thể ẩn chứa hồn lực, khiến cho người ta mê say.

"Những ngày này vất vả cho ngươi rồi, đi nghỉ trước đi!

Thấy thứ này có thể dài như thế, ngay cả một chút tổn thương cũng không có, chuyện này không thể bỏ qua công lao của Vương Dĩnh.

"Ừm!

Được khen ngợi, Vương Dĩnh hơi đỏ mặt, lại quay người đi ra ngoài.

"Bắt đầu!

Chờ tỏng thời gian dài như vậy thứ này mới hoàn toàn hoàn thiện, tinh thần Trương Huyền khẽ động, Vu hồn từ trong thân thể bay ra bên ngoài.

Bàn tay nhẹ nhàng chộp một cái, nắm Tỉnh Hồn thảo vào trong lòng bàn tay, lực lượng cường đại vận chuyển, luyện hóa nó.

Dùng thực lực trước kia của hắn, nếu muốn luyện hóa Tỉnh Hồn thảo còn cần chuẩn bị các thứ, các loại thủ đoạn. Mà lúc này, linh hồn được âm dương nhị khí tẩy lễ lại càng thêm cường đại, ngưng thực, cho dù không mượn những phương pháp khác thì cũng có thể nhẹ nhõm luyện chế.

Rất nhanh, cả cây dược liệu đã thay đổi hình thái, giống như một đầm chất lỏng chảy xuôi.

Ngón tay búng một cái, chất lỏng chậm rãi dung hợp, biến thành một đoàn hương liệu ngưng thực.

Tỉnh Hồn hương!

Sau khi đốt lên có thể đánh thức linh hồn ngủ say, khiến cho hồn phách hội tụ.

"Căn cứ vào giới thiệu của Mặc Hồn Sinh, nếu muốn tỷ lệ giúp Lộ Xung tỉnh lại lớn hơn thì tốt nhất là thiêu đốt một bộ phận linh hồn của mình, dung nhập vào trong đó!

Muốn uy lực của Tỉnh Hồn hương lớn hơn thì phải khởi động linh hồn chi lực, mà loại hồn lực này cần phải sớm dung nhập vào bên trong hương liệu, như vậy khi thiêu đốt mới có thể thả ra được.

"Chia cắt!

Ánh mắt ngưng trọng, tinh thần khẽ động, một phần nhỏ linh hồn lập tức bị hắn chia ra từ trong thân thể, sắc mặt Trương Huyền trắng bệch.

Mặc dù năng lực Vu hồn của hắn đã đạt đến Hóa Phàm tứ trọng đỉnh phong. Thế nhưng cưỡng ép tách rời một bộ phận vẫn cảm thấy có chút không chịu nổi như cũ.

Chỉ là, chỉ cần có thể cứu Lộ Xung thì hi sinh lớn tới mấy đáng giá.

Hồn phách tách ra rất nhanh đã dung hợp cùng với hương liệu, không lâu sau, một cây hương đã xuất hiện ở trước mặt hắn.

Tỉnh Hồn hương, thành!

"Quá tốt rồi, bắt đầu đi...

Nhìn thấy đã luyện chế hương liệu thành công, Trương Huyền nhẹ nhàng thở ra một hơi, Vu hồn quy vị, đi tới trước mặt Lộ Xung.

Đột kích (1)

dtv-ebook.com

Đặt cây nhang lớn ở vị trí mi tâm hồn khiếu của Lộ Xung, sau đó lập tức châm lửa.

Lập tức có một đạo âm thanh du dương vang lên từ bên trong khói mù trôi nổi của Tỉnh Hồn hương, giống như Thần Ma đang múa may, hát lên ca khúc khiến cho người ta say mê. Nếu quan sát khói mù thì sẽ loáng thoáng nhìn thấy có một người mặc trường bào, đang nhảy vũ điệu đặc thù, triệu hoán linh hồn.

"Hồn hề quy lai! Khứ quân chi hằng kiền, hà vi hồ tứ phương ta? Xá quân chi nhạc xử, nhi ly bỉ bất tường ta. Hồn hề quy lai! Đông phương bất khả dĩ thác ta. Trường nhân thiên nhận, duy hồn thị tác ta. Thập nhật đại xuất, lưu kim thước thạch ta...

Âm thanh như thế cùng vang lên ở chỗ hồn phách, chậm rãi rót vào mi tâm của Lộ Xung, làm dịu trạng thái hồn phách rơi vào tình trạng ngủ say của hắn.

"Có thể đánh thức hay không đành phải nhìn vào một bước này!

Thấy âm thanh du dương của hồn hương càng ngày càng vang dội, Trương Huyền thở sâu một hơi tinh thần khẽ động. Vu hồn lần nữa ly thể, hóa thành một cái bóng, bắn thẳng về phía thức hải của Lộ Xung.

Ngay sau đó đã thấy một mảnh đại dương mênh mông xuất hiện ở trước mắt.

"Làm sao lại lớn như thế?

Nhìn thấy thức hải trước mắt, hai mắt Trương Huyền sững sờ, tràn ngập vẻ không thể tưởng tượng nổi.

Thức hải trước mắt giống như mảnh hải dương chân chính, khiến cho người ta có cảm giác thâm thúy giống xa xăm. Cho dù Vu hồn hắn đã đạt tới Hóa Phàm tứ trọng đỉnh phong cũng không nhìn thấy được tận cùng.

Thức hải của người tu luyện bình thường chỉ có kích cỡ tương đương với hồ nước. Mà thức hải của Lộ Xung lại như vậy, xem như hắn cũng cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

"Linh hồn của Lộ Xung đâu?

Khiếp sợ xong, hắn lập tức vội vàng nhìn về bốn phía.

Người linh hồn rơi vào trạng thái ngủ say thì hồn phách sẽ giấu ở nơi hẻo lánh của thức hải, không có cách nào tỉnh táo lại. Hiện tại mượn lực lượng của Tỉnh Hồn hương, đi vào trong thức hải của đối phương, có lẽ có thể cứu hắn tỉnh lại.

Dọc theo thức hải rộng rãi, không ngừng tiến lên, không biết phi hành bao lâu thì quả nhiên đã nhìn thấy có một đạo thân ảnh cực lớn đang nằm ở trong đám sương mù.

Giống như là một ngọn núi lớn, vắt ngang ở trước mặt, hai mắt nhắm nghiền, không thể tỉnh ljai.

"Cái này. . . Thật sự quá lớn a!

Trương Huyền nháy mắt.

Lộ Xung này, không chỉ có thức hải lớn, ngay cả hồn phách cũng hùng tráng như vậy. Thậm chí, so với hồn lực Hóa Phàm tứ trọng như hắn hiện tại cũng còn cường đại hơn. . . Làm sao có thể?

Phải biết lúc hắn ta rơi vào trong hôn mê chỉ có Tông Sư cảnh, tại sao lại có thể có hồn phách cường tráng như vậy chứ?

"Chẳng lẽ là. . . Vu hồn thể Hậu Thiên?

Trong lòng khẽ động, một tên từ trong óc xông ra.

Trong thiên hạ có thể chất Tiên Thiên, kích hoạt sớm thì tu vi có thể bạo tăng, đương nhiên cũng có loại, thủ đoạn Vu hồn rất lợi hại. . . Là Vu hồn thể Hậu Thiên.

Loại hồn phách này cũng không phải là tồn tại Tiên Thiên, bởi vậy, xem như Danh sư cũng không nhìn ra được. Thứ này có lẽ trải qua thuế biến đặc thù nào đó cho nên mới xuất hiện biến hóa.

Giống như một ít người vậy, ngã một cái đã biến thành Âm Dương nhãn, có thể nhìn thấy được quỷ thần. Cũng có một chút người, não gặp kích thích, từ đó thức tỉnh trí nhớ kiếp trước, đọc thuộc lòng tất cả những thứ đã từng trải qua. Lại nắm giữ năng lực đặc thù không muốn người ta biết. . .

Nếu như hắn không nhìn nhầm, như vậy rất có khả năng Lộ Xung này chính là như vậy.

Vốn chỉ là người bình thường, trải qua gia tộc kịch biến, tâm tính xảy ra biến hóa, về sau lại vì cứu mình mà rơi vào hôn mê. . .

Hai lần trải qua chuyện đặc thù khiến cho linh hồn của hắn xảy ra thuế biến.

"Nếu thực sự là như vậy, linh hồn thể lớn như thế, nếu thành công thức tỉnh sớm. Như vậy tu vi so với ta bây giờ cũng còn mạnh không ít...

Hai mắt Trương Huyền lập lòe.

Hắn còn tưởng rằng sau khi Lộ Xung trọng thương, muốn khôi phục lại không biết phải chờ tới năm nào tháng nào, không nghĩ tới đối phương lại có được loại cơ duyên bực này.

Chỉ là, nếu như không hiểu thủ đoạn Vu hồn, coi như hắn có loại cơ hội này thì cũng hết cách, mà bây giờ. . . Chỉ cần hắn thức tỉnh, lại truyền thụ cho hắn Thiên Đạo Vu hồn quyết. Như vậy tất nhiên có thể khiến cho tu vi tăng lên nhiều.

"Lộ Xung, ta là Trương sư, nhanh tỉnh lại đi!

Thở sâu một hơi, Trương Huyền đi tới trước mặt thân ảnh to lớn, nhẹ giọng la lên.

. . .

Bên này Trương Huyền đang cứu chữa cho Lộ Xung, bên kia đám người La Hoàng tông chủ đã nhận được tin tức hắn đã trở lại phủ đệ.

"Hắn đã trở về thì cũng nên đi qua hỏi thăm một chút!

"Không sai, bản chép tay của Khổng sư, hắn là một tiểu tử vừa mới thông qua Danh sư tứ tinh, có tư cách gì chiếm hữu cơ chứ?

"Nếu như ngoan ngoãn giao ra, như vậy cũng thôi đi, không giao. . . Chúng ta sẽ điều tra tại chỗ, tra xét lai lịch của bản chép tay! Nếu như thực sự liên quan tới chuyện vi phạm sư đức, cường hào chiếm đoạt, nhất định phải xử trí thật nặng!

. . .

Từng đạo thanh âm vang lên.

Bản chép tay của Khổng sư, đây chính là bảo bối mà bất luận một vị Danh sư nào cũng không thể cự tuyệt. Người có thể trở thành thủ lĩnh thế lực một phe, dù trước kia lòng dạ mềm yếu tới mấy thì nương theo thời gian trôi qua cũng sẽ trở nên kiên cường không gì sánh được.

Bởi vì, phía sau hắn không chỉ có một người, mà có một quần thể cực lớn.

Nếu như hi sinh vị Trương Huyền này có thể đổi lấy việc thế lực của bọn hắn quật khởi, như vậy dù hậu quả có lớn thì bọn hắn cũng tình nguyện mạo hiểm.

"Mọi người đừng có gấp, thái độ của tên quản gia kia không sợ chút nào đối với chúng ta. Thậm chí còn mang theo vẻ khinh thị, chẳng lẽ các ngươi không có hoài nghi gì ư?

La Hoàng tông chủ cắt ngang lời nói của đám người kích động, vẻ mặt lạnh nhạt nhìn qua.

"Cái này... Tâm tình kích động của mọi người dừng lại.

Bọn họ mang theo uy thế lớn như thế đi tìm Trương Huyền, kết quả lại bị một quản gia nho nhỏ đuổi đi ra. Sau đó đó còn cảm thấy tức giận không thôi. Chỉ có điều, nói ra cũng rất kỳ quái, tên kia không sợ chết hay là có chỗ dựa dẫm?

"Chẳng lẽ người mà tên này dựa dẫm vào là đường chủ Danh sư đường Vạn Quốc thành?

"Hắn cũng không biết chuyện bản chép tay Khổng sư đã bị rò rỉ. Cho nên mới có lý lẽ hào hùng như vậy, nếu sớm biết, nhất định sẽ không có lá gan này nữa!

"Ta cảm thấy chỗ dựa của hắn là đầu Yêu Thần thú kia. Thực lực tên này quả thực rất mạnh, thậm chí ngay cả Hóa Phàm ngũ trọng Hợp Linh cảnh sơ kỳ cũng có thể chiến được một trận!

"Có thú sủng lợi hại như vậy, lại thêm thân ở Vạn Quốc thành. Nếu như ngay cả một chút lực lượng cũng không có thì cũng không xứng làm quản gia của Danh sư."

Mọi người nghị luận ầm ĩ.

Mặc dù thực lực tổng hợp của Danh sư đường Vạn Quốc thành không bằng bọn hắn. Thế nhưng dù sao vẫn có uy thế chủ nhà, mặc dù khí thế

của mọi người hung hăng càn quấy. Thế nhưng vì quy tắc hạn chế của Danh sư cho nên vẫn không dám làm quá phận.

Hắn vị quản gia kia cũng đã nhìn ra điểm ấy, cho nên mới dám lớn lối như thế.

"Xem ra mọi người không hiểu rõ nhiều đối với vị Trương Huyền này rồi. Mấy ngày nay ta đã chuyên môn tìm người nghe ngóng qua!Nghe thấy lời của mọi người như vậy, La Hoàng tông chủ khẽ lắc đầu.

Những tông chủ, thủ lĩnh các phe thế lực này có tầm mắt quá cao. Bình thường toàn đề phòng những thế lực lớn siêu cấp như Lưu Vân tông, Lạc Sa tông, Hàn Khí tông bọn hắn. Lại khinh thường chú ý với Vạn Quốc liên minh, cũng chưa từng để ý tới vị Trương Huyền này. Cho nên cũng không rõ ràng về người này cho lắm.

Chuyện này rất giống như người sẽ không để ý tới suy nghĩ của sâu kiến vậy.

Muốn thứ gì thì trực tiếp làm là được. . . Thế nhưng bọn họ chưa từng suy nghĩ qua, người dự thi vừa xuất hiện của Vạn Quốc liên minh này cũng không phải mềm yếu như trong tưởng tượng của bọn họ.

"Ồ?

Thấy vẻ mặt hắn nghiêm túc, mọi người đồng loạt nhìn qua.

"Nghe nói tuổi tác của vị Trương Huyền này còn chưa quá hai mươi, hơn hai tháng trước mới khảo hạch Danh sư nhị tinh, tiến bộ thần tốc...

La Hoàng tông chủ chậm rãi nói: "Đương nhiên, những thứ này cũng không quan trọng, có thể là vừa mới bắt đầu đã che giấu thực lực, muốn tạo quần sáng cho mình...

Không ít Danh sư chưa từng khảo hạch. Sau khi thông qua trực tiếp thành tứ tinh, thậm chí còn có cấp bậc cao hơn.

Bởi vậy từ nhị tinh trực tiếp đột phá đến tứ tinh cũng không tính là chuyện khiến cho người ta khiếp sợ gì cả.

"Chủ yếu là. . . Người có thể khiến cho người trẻ tuổi như vậy đạt tới Danh sư tứ tinh, thậm chí trong lúc thi đấu tuyển chọn nghiền ép đệ tử thân truyền Quân Nhược Hoan của Khang đường chủ. . . Như vậy lai lịch sư môn của hắn, chư vị, chẳng lẽ chư vị không cảm thấy kỳ quái hay sao?

La Hoàng tông chủ nói ra suy nghĩ của mình.

"Chuyện này...

Mọi người trầm tư.

Trước đó, bọn hắn đều không có đặt vị Trương Huyền này vào trong lòng. Tất cả đều cho rằng một Danh sư tứ tinh sơ cấp nho nhỏ, chỉ cần bọn họ tới đó thì nhất định sẽ phải ngoan ngoãn giao đồ vật ra, không dám phản bác một câu.

Danh sư Tứ tinh sơ cấp cũng coi như có định địa vị ở trong Vạn Quốc thành, nhưng ở trong tông môn, thế lực của bọn hắn lại không đáng kể chút nào.

Lúc này, bọn hắn nói như vậy quả thực có chút không đúng.

Tài nguyên của Vạn Quốc thành rớt lại phía sau, không có nửa bước Danh sư ngũ tinh, cường giả Hợp Linh cảnh. . . Cũng không có ngọc phù chương trình học tiến xa hơn. Không thể tùy thời tùy chỗ giảng bài được. Dưới loại tình huống này, muốn bồi dưỡng ra một Danh sư tứ tinh vẫn rất là khó khăn.

Thế nhưng dưới điều kiện như vậy, không tới hai mươi đã đạt đến, quả thực không đơn giản.

"Căn cứ vào tin tức ta có được, lão sư của vị Trương Huyền này gọi là Dương Huyền, là một vị nửa bước Danh sư ngũ tinh."

Không có cố làm ra vẻ huyền bí, hai mắt nhìn quanh một vong. Lúc này La Hoàng tông chủ mới mang tin tức mà mình lấy được nói ra.

Căn cứ vào tin tức mà hắn biết đến, vị Dương Huyền kia cũng không có đi ra ngoài được mấy lần. Hơn nữa đều xuất hiện ở trong vương quốc cấp thấp, người biết tin tức đều bị giới hạn bởi nhãn lực. Cho nên cũng không biết tu vi xác thực, bởi vậy cũng không tiện để phán đoán.

Lúc bắt đầu, thực lực thể hiện ra cũng chỉ xấp xỉ Danh sư tam tinh, tứ tinh. Loại thực lực này rất hiển nhiên không có khả năng dạy dỗ ra loại thiên tài như Trương Huyền này. . .

Mà chuyện khiến cho hắn có căn cứ có thể đưa ra phán đoán là. . . Tô sư, Lăng sư đã từng bái phỏng qua, sau đó cung kính rời khỏi.

Có thể khiến cho Danh sư tứ tinh phải đối xử như thế, suy nghĩ qua một chút, nhất định phải xấp xỉ với bọn họ. Cũng là tồn tại nửa bước ngũ tinh.

Cấp bậc này cũng đã đến đỉnh, nếu như cao hơn thì nhất định sẽ rời khỏi loại địa phương nhỏ như Vạn Quốc liên minh này. Đi tới đế quốc cao hơn. Hơn nữa, loại cường giả cấp bậc này. Một khi rời khỏi Danh sư đường, đi tới các loại vương quốc thì nhất định sẽ chuẩn bị báo cáo. Không có khả năng ngay cả một chút tin tức cũng không có, cái gì cũng không nghe ngóng ra được.

Quan trọng nhất chính là. . . Người từng tiếp xúc với vị Dương Huyền này cũng không phát hiện ra hắn có thể "Lời tụ linh khí, miệng phun hoa sen!.

Không làm được điểm ấy đã nói rõ ngũ tinh sơ kỳ cũng chưa tới.

"Nửa bước ngũ tinh? Tương đương với chúng ta, cũng không có gì phải e ngại!

"Đúng vậy a, coi như thật sự có loại thực lực này thì như thế nào cơ chứ? Bản chép tay của Khổng sư, việc này rất quan trọng. . . Xem như ngay cả Danh sư ngũ tinh chân chính, nếu cần hỏi thăm cũng không nên chần chờ, huống chi là nửa bước!

"Thân là nửa bước Danh sư ngũ tinh, biết rõ thứ này quan trọng như vậy, không những không giao lên trên mà còn giữ làm của riêng. Nếu như báo cáo lên tổng bộ thì hắn cũng không chịu nổi!

. . .

Đột kích (2)

dtv-ebook.com

Còn tưởng rằng mạnh cỡ nào, sau khi nghe thấy thực lực tương đương với bọn hắn, tất cả mọi người đồng thời nhẹ nhàng thở ra một hơi.

"La Hoàng tông chủ có ý kiến gì không?

Các lão giả nhìn qua.

"Căn cứ theo chuyện mà ta nghe ngóng, vị Dương Huyền này dường như không có mặt ở trong Vạn Quốc thành, chỉ là. . . Vì tránh cho phiền phức, ý kiến của ta là chúng ta trực tiếp đi qua đó. Thu bản viết tay tới tay, sau đó mới quyết định tới chuyện phân phối. Trước đó, tốt nhất nên đoàn kết, nếu không. . . Ta sợ sẽ là lấy giỏ trúc để múc nước, cuối cùng ai cũng không có phần."

Sắc mặt La Hoàng tông chủ ngưng trọng nói.

Là nấu hay là xào thì trước tiên cũng phải bắt nhạn xuống rồi mới lại nói tiếp.

Nhạn còn đang bay ở trên trời, nói trước những chuyện này vẫn còn quá sớm.

Bản chép tay của Khổng sư này rốt cuộc thuộc về ai, cuối cùng vẫn phải đợi mọi người quan sát xong, chờ nhìn thấy đồ vật chân chính rồi lại nói, trước đó những cái khác đều là giả.

Nếu không, coi như mọi người không sợ vị Danh sư nửa bước ngũ tinh. Thế nhưng loại thực lực này cũng đã có tư cách ngang hàng nói chuyện cùng với mọi người. Nếu như chân chính đối mặt, bọn họ cũng không có cách nào làm quá phận được.

"La tông chủ yên tâm đi, tất cả mọi người không phải là tiểu hài tử ba tuổi, điểm ấy quy củ vẫn hiểu rất rõ!

"Loại bảo bối cấp bậc như bản chép tay của Khổng sư, không phải là thứ mà một thế lực có thể nuốt được toàn bộ. Chuyện này chúng ta cũng đều biết!

"Trước tiên cứ lấy được bảo bối từ tay vị Trương sư này rồi nói sau, những chuyện khác đều là lời nói suông!

Mọi người gật đầu.

Có thể trở thành bá chủ mới, loại chuyện này coi như không nói thì mọi người cũng rất rõ ràng, mỗi một người đều đồng thời gật đầu, tỏ vẻ đồng ý.

"Mọi người đã đồng ý là tốt rồi, như vậy ta sẽ sắp xếp nhiệm vụ!Thấy mọi người đã đồng ý, La Hoàng tông chủ gật đầu nói: "Đến lúc đó, hi vọng hai vị Hồ Tông chủ, Bạch Tông chủ ngăn chặn đầu Yêu Thần thú kia trước, không để cho nó phản kháng!

"Những người còn lại ra tay cùng ta, trước tiên phải bắt lấy Trương Huyền này. Lại thu bản chép Khổng sư lại rồi nói sau. Nếu không, một khi trễ nải thời gian, để hắn dời vật phẩm đi. Khi đó có đến cũng không còn kịp!

"Tốt!

Mọi người gật đầu.

Đã động thủ thì phải dùng tốc độ nhanh nhất, nếu không đêm dài lắm mộng, ai cũng không thể cam đoan sẽ xảy ra chuyện gì.

"Xuất phát!

Nói xong quy củ, bàn tay lớn của La Hoàng tông chủ vung lên, tất cả mọi người đi thẳng về phía chỗ ở của Trương Huyền.

. . .

Trong đình viện, Tôn Cường nhíu mày lại.

Thiếu gia không lo lắng tới đám người kia, thế nhưng hắn vẫn còn có chút lo lắng.

Lần trước khí thế hùng hổ, rõ ràng là không có ý tốt. Trước đó thiếu gia không có mặt còn có thể từ chối, bây giờ đã trở về phủ. Nếu như đối phương lại tới, chỉ sợ sẽ không dễ ngăn cản như vậy.

"Trương sư đâu?

Tiết viên chủ đi tới rồi hỏi.

Trương sư giúp nàng một đại ân như thế, khiến cho vườn thuốc của nàng tránh được tai nạn. Lại biết những người này tới tìm phiền toái cho nên nàng xung phong nhận việc ở lại. Những ngày này cũng canh giữ ở đình viện, cũng không có rời khỏi nửa bước.

"Thiếu gia ngay đang cứu chữa cho Lộ Xung tiểu thiếu gia, tạm thời không thể quấy nhiễu!

Tôn Cường gật đầu.

"Ah!

Nghe thấy câu không thể quấy nhiễu, Tiết viên chủ lắc đầu, có chút lo lắng nhìn qua phía hắn: "Trương sư không có mặt, đám người kia cũng không có động tĩnh, ta sợ sau khi bọn hắn biết Trương sư trở về sẽ không kìm nén được!

"Đúng vậy a... Tôn Cường lên tiếng thở dài: "Nếu như lão gia có mặt thì tốt rồi. Như vậy đám yêu ma quỷ quái này, cần gì phải sợ cơ chứ!

"Dương sư. . . Rốt cuộc là Danh sư mấy tinh?

Thấy hắn tự tin như vậy với vị lão gia này, Tiết viên chủ không nhịn được hỏi một câu.

"Ta cũng không biết, chỉ là. . . Không có chuyện gì mà hắn không giải quyết được, trước đó ta nghe Tô sư và Lăng sư từng nói qua. . . Hình như thấp nhất không kém gì lục tinh!

Tôn Cường nói.

"Không kém gì lục tinh?

Con ngươi của Tiết viên chủ co rút lại.

Tu vi tiêu chuẩn thấp nhất của Danh sư lục tinh là Hóa Phàm cửu trọng.

Không kém gì lục tinh, chẳng phải đã tương đương với. . . Thực lực đã vượt qua cấp bậc này hay sao?

"Đúng vậy a, mặc dù thời gian tiếp xúc giữa ta và lão gia cũng không dài, nhưng không có chuyện gì mà người không giải quyết được. Ngay cả linh hồn của ngươi bị hao tổn, chỉ cần lão gia chịu ra tay thì tuyệt đối có thể tuỳ tiện chữa khỏi!

Tôn Cường dùng vẻ mặt chắc chắn nói nói một tiếng.

Thủ đoạn của Lão gia hắn đã tận mắt nhìn thấy, mắt thấy ra chỗ mấu chốt, cho dù có chuyện khó khăn hơn đi nữa thì cũng không tính là cái gì cả.

Những ngày này Tiết viên chủ đợi ở chỗ này, chuyện linh hồn bị hao tổn cũng đã nghe nói qua, cho nên lúc này hắn mới cảm khái nói một câu.

"Có thể trị hết?

Vẻ mặt đỏ ửng, Tiết viên chủ hít thở có chút gấp rút.

Linh hồn nàng bị hao tổn lâu như vậy mà không có cách nào chữa trị, thậm chí còn không tiếc thôn phệ linh tính dược liệu, muốn tu bổ linh

hồn. . . Kết quả, tất cả đều không có thành công, nếu quả thật có thể chữa trị thì muốn nàng làm gì cũng đều được.

Nguyện ý trả giá đắt để đánh đổi.

"Ừm, chỉ có điều, ngươi cũng đừng ôm hy vọng quá lớn, lão gia có thân phận như vậy, sẽ không dễ dàng xuất thủ!Tôn Cường lắc đầu nói.

"Cũng phải...

Tiết viên chủ cười khổ lắc đầu.

Vị Dương sư này là người như thế nào?

Có thể là vượt qua Danh sư lục tinh, muốn để cho loại người này ra tay, nhất định phải bỏ ra đánh đổi rất lớn, không thể hạn lượng.

Chí ít, nàng rất khó có thể xuất ra loại bảo bối cấp bậc này.

"Trước tiên đừng nghĩ nhiều như vậy, lão gia ở đâu ta cũng không biết. Nếu như có mặt ở đây thì ta có thể cầu xin giúp ngươi, mặc dù lão gia có cấp bậc rất cao, thế nhưng lại là người ôn hòa mười phần...

Cảm khái nói một tiếng, Tôn Cường đang muốn tiếp tục nói chuyện thì đã cảm thấy có một cỗ khí tức cường đại bay thẳng, trong nháy mắt đã tập trung trọn cái sân nhỏ vào bên trong.

"Trương sư, La Hoàng Lưu Vân tông, Bạch Khải Chi Bạch Dương tông, Hoàng Kỳ Lạc Sa tông. . . Mười bốn vị tông chủ, bệ hạ đế quốc đến đây, xin đi ra gặp mặt!

Ầm ầm!

Thanh âm sang sảng vang lên, ngay sau đó đã nhìn thấy trên sân nhỏ xuất hiện mấy chục bóng người, mỗi một người đều có thực lực mạnh mẽ, mang theo lực lượng giống như sông như biển.

Đám người La Hoàng tông chủ. . . Đến!

Rầm rầm!

Nghe được thanh âm này vang lên, mấy người Trịnh Dương, Vương Dĩnh cũng từ trong phòng lao ra ngoài, vẻ mặt từng người cảnh giác nhìn về phía mọi người.

"Thiếu gia nhà ta đang bế quan, không tiện gặp khách, mời chư vị trở về đi!

Cắn răng, Tôn Cường bước về phía trước.

"Bế quan? Ta thấy là… Hắn làm trái với sư đức cho nên không dám gặp người a!

Một người trung niên lên tiếng hừ lạnh, bước về phía trước một bước.

Áp lực vô hình cuốn tới, Tôn Cường lập tức cảm thấy trước mắt giống như có thêm một ngọn núi lớn. Bằng vào thực lực của hắn, bất luận cố gắng như thế nào cũng không thể rung chuyển được.

Cường giả Hợp Linh cảnh!

Loại thực lực này đã có thể thi triển áp bách trên phương diện linh hồn, đừng nói là hắn, xem như Khang đường chủ cũng không phải là đối thủ của đối phương.

"Trương sư làm người ngay thẳng, nhiệt tình vì lợi ích chung, làm sao có thể làm ra chuyện làm trái sư đức cơ chứ? Mong rằng các ngươi không nên đặt điều linh tinh!

Thấy đối phương vừa đến đã chụp mũ lung tung, Tiết viên chủ nhíu mày lại, tiến lên ngăn ở phía trước.

"Ngươi thì tính là cái gì? Ở chỗ này. . . Có phần của ngươi nói chuyện hay sao?

Lông mày giương lên, người trung niên lật bàn tay, đập một cái qua.

"Nguy rồi!

Không nghĩ tới đối phương so với lần trước còn cường ngạnh hơn nhiều, một lời không hợp đã lập tức động thủ. Con ngươi Tiết viên chủ co lại, hai tay vung lên, vội vàng đón đỡ.

Oanh!

Quyền chưởng va chạm, còn không có kịp phản ứng thì Tiết viên chủ đã cảm thấy ngực mình buồn bực. Một cỗ lực lượng khổng lồ đã đánh thẳng vào lồng ngực của nàng.

Phốc!

Máu tươi phun ra, bay ngược về phía sau, bắn ra xa mười mấy mét.

Nàng ở trong Vạn Quốc thành được cho là đỉnh phong nhất, thế nhưng so với đối phương vẫn còn kém rất nhiều.

Hợp Linh cảnh, Trọc Thanh cảnh, kém một cấp bậc lớn.

Rống!

Yêu Thần thú thủ hộ sân nhỏ rống lên một tiếng rồi vọt xuống tới.

"Nghiệt súc, còn dám quát tháo!

Bạch Tông chủ hừ lạnh, cùng với vị trung niên trước đó đồng thời bắn về phía trước, bàn tay đột nhiên nắm lại.

Soạt!

Trên bầu trời lập tức xuất hiện một cái lưới đánh cá bằng chân khí, bắn thẳng về phía trên đầu nó rồi chụp xuống dưới.

Rống!

Bị lưới đánh cá bao lại, Yêu Thần thú điên cuồng gào thét, muốn tránh thoát, thế nhưng lại phát hiện ra mình đã bất lực.

Cái lưới bằng chân khí này giống như sắt thép, coi như dùng thực lực của nó cũng không có cách nào tránh thoát.

Yêu Thần thú, linh thú vô địch Vạn Quốc liên minh. Thế nhưng so với tông chủ của những đại tông môn này, bất kể là bảo vật hay là giá trị bản thân đều kém hơn không chỉ một cấp bậc, huống chi lại là hai người đồng thời ra tay.

"Rốt cuộc các ngươi muốn làm gì?

Thấy những người này tới quyết liệt như thế, trong mấy hơi thở đã đả thương Tiết viên chủ, phong bế Yêu Thần thú, vẻ mặt Tôn Cường đại biến, trái tim chìm vào trong đáy cốc.

Đạp không mà đến

dtv-ebook.com

Trước đó rõ ràng đối phương còn có điều kiêng kị, bị mấy câu của hắn quát lui, nhìn bộ dáng bây giờ, dường như đã không còn quan tâm nữa.

Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, có thể khiến cho đám người này bỏ mặc thân phận Danh sư tứ tinh của thiếu gia cơ chứ?

"Làm gì? Đừng có hiểu rõ nhưng vẫn giả hồ đồ đi!

La Hoàng tông chủ cười lạnh: "Trương sư đâu? Bảo hắn lập tức đi ra, nếu không, đừng trách chúng ta không khách khí!

"Không sai, mặc dù Danh sư đường có quy định, không cho phép tùy ý động thủ đối với người bình thường. Nhưng bằng vào thân phận của chúng ta, phế bỏ một tên quản gia, mấy tên học sinh. . . Coi như tổng bộ tra xuống, cũng sẽ không nói được cái gì!

Nhướng mày, trên mặt Bạch Tông chủ hiện lên vẻ khinh miệt.

Danh sư cũng không phải là người hiền lành, nếu không cũng không có khả năng diệt đi cái nghề nghiệp như Vu Hồn sư. Dưới tình huống ngay cả lông mày cũng không nháy lấy một cái, thậm chí còn đuổi Dị Linh tộc ra khỏi đại lục.

Chỉ riêng hai chuyện này cũng đã trải qua không ít giết chóc rồi.

Nếu như mấy người này không phối hợp, phế bỏ, thậm chí chém giết cũng không phải là chuyện lớn gì cả. Bản thân là Danh sư, vẫn có đặc quyền riêng, chỉ là nếu làm sẽ ảnh hưởng tới danh dự một chút mà thôi.

"Thiếu gia đang bế quan, không cho phép quấy rầy, chư vị. . . Nếu như muốn tìm người thì ngày mai lại đến đi!

Biết đối phương nói thật, Tôn Cường vẫn cắn răng nói một tiếng.

Trước đó thiếu gia đã thông báo, không thể quấy nhiễu, trừ phi mình chết ở trước mặt đối phương, nếu không, nếu như để bọn họ xông vào. . . Tuyệt đối không thể!

"Đã tự tìm cái chết thì cũng đừng trách chúng ta!

Không nghĩ tới xương cốt của tên này vẫn rất cứng rắn, Bạch Tông chủ nhướng mày, hất tay lên.

Phanh!

Một đạo kiếm khí đâm tới, Tôn Cường còn không kịp phản ứng thì đã bị đánh trúng ngực, thân thể bay ngược ra, máu tươi phun ra, bản thân bị trọng thương.

Ngay cả Yêu Thần thú, Tiết Dao cũng không ngăn cản nổi thì làm sao hắn có thể chống chọi được. Nếu không phải đối phương tự thị thân phận không hạ sát thủ, chỉ sợ chỉ một lần hắn đã là người chết rồi.

"Đáng giận!

Hai mắt đám người Trịnh Dương đỏ thẫm, trong khóe mắt giận dữ, miệng rống giận một tiếng rồi vọt lên.

Chỉ là, bọn hắn ngay cả nửa bước Hóa Phàm cũng không có đạt tới. Sao có khả năng ngăn cản được đối phương cơ chứ? Ngón tay Bạch Tông chủ liên tục bắn ra mấy lần, tất cả đều bị thương nằm ở trên mặt đất.

Cảm thấy dùng hết toàn lực cũng không thể làm tổn thương đối phương mảy may, lúc này mấy người mới biết được thực lực của mình không có ý nghĩa tới cỡ nào.

Luôn được lão sư che chở, vô ưu vô lự, ai cũng không muốn tu luyện nhiều. Hiện tại bọn hắn mới hiểu được, không có lão sư, cái gì bọn hắn cũng không phải.

Đối mặt với nguy hiểm chân chính, ngoại trừ làm người cản trở ra thì cái gì cũng không làm được.

"Sự kiên nhẫn của chúng ta có hạn, nhanh bảo hắn đi ra, như vậy ta có thể tha tính mạng của các ngươi!

Hai tay chắp ra sau lưng, ánh mắt của La Hoàng tông chủ như điện.

"Ta đã nói qua, thiếu gia đang bế quan, ai cũng không thể quấy nhiễu...

Tôn Cường giãy dụa rồi đứng dậy, mấy người Trịnh Dương cũng ngăn lại ở phía trước.

Mặc dù biết rõ mình không ngăn cản nổi, thế nhưng hắn sẽ không lùi bước.

Trương Huyền là thiếu gia, là lão sư, cũng là sinh mệnh của bọn hắn. Muốn tìm hắn gây phiền phức, chỉ có thể đạp lên trên thi thể của bọn họ.

"Đã muốn chết thì ta sẽ thành toàn cho các ngươi, liên tục giết mấy người, để ta xem hắn ta còn trốn tránh được nữa hay không!

Thấy mấy gia hỏa như con kiến hôi này lại dám bỏ qua uy nghiêm của hắn, còn muốn chống lại, vẻ mặt La Hoàng tông chủ trầm xuống, trong mắt lộ ra sát cơ.

Không phải ngươi trốn tránh không ra ư?

Vậy thì tốt, hôm nay ta sẽ giết mấy người, để xem ngươi còn có thể nhịn được nữa hay không.

Ngón trỏ tay khép lại, đạo kiếm khí từ ngón tay hắn bắn ra, La Hoàng tông chủ đang định vỗ xuống chỗ mọi người thì chỉ thấy có hai đạo thân ảnh đang nhanh chóng lao đến.

Lão giả đi đầu, trên người tản mát ra khí tức cường đại, giữ hai hàng lông mày hiện lên vẻ lo lắng.

"La tông chủ, ngươi làm vậy là có ý gì?

Còn chưa tới trước mặt thì tiếng quát dài đã vang vọng toàn bộ sân nhỏ.

"Trương sư là Danh sư của Vạn Quốc thành chúng ta, ngươi đi tới chỗ ở của hắn đả thương hạ nhân và học sinh của hắn. Ngươi muốn ngang nhiên khai chiến với Vạn Quốc thành hay sao?

Trong lời nó mang theo lửa giận, giống như là đao mang sắc bén.

Đường chủ Danh sư đường Vạn Quốc thành, Khang Cảm!

Người đi theo phía sau hắn, hai hàng lông mày mang theo vẻ uy nghiêm, vừa nhìn đã biết thân ở chỗ cao. . . Triệu minh chủ của Vạn Quốc liên minh, phụ thân của Triệu Phi Vũ.

Chuyện bên này huyên náo lớn như thế, muốn giấu giếm bọn hắn cũng không được.

Chỉ là trong hai người, ai cũng không nghĩ tới, La tông chủ và nhiều siêu cấp cường giả lại chuyên môn đến tìm một Danh sư tứ tinh vừa mới khảo hạch thành công để gây phiền phức như vậy.

Có thể nói hai người gậy tre cũng đánh không đến, coi như trong lúc thi đấu tuyển chọn Trương Huyền có biểu hiện rất tốt. Thế nhưng cũng chỉ là trình độ của Vạn Quốc liên minh, không đến mức khiến cho cường giả tới đây như vậy!

"Khai chiến?

Thấy Khang đường chủ đi tới, La Hoàng tông chủ khẽ cười, thu kiếm khí trên đầu ngón tay lại, hai tay chắp ra sau lưng, nói: "Khang đường chủ suy nghĩ nhiều rồi. Sở dĩ chúng ta tới nơi này chỉ là nhận được khiếu nại không công bằng của người khác. Xử lý một Danh sư bại hoại mà thôi, không có bất cứ quan hệ nào với Danh sư đường Vạn Quốc thành các ngươi!

"Xử lý bại hoại? Ngươi có ý gì?

Híp mắt lại, hai hàng lông mày của Khang đường chủ nhăn lại.

Trong đầu mấy người Tôn Cường cũng như tràn ngập sương mù.

Đám gia hỏa này đi tới tìm Trương sư, muốn làm gì cũng không nói, xử lý bại hoại. . . Cái gì bại hoại?

"Rất đơn giản, có người tìm tới chúng ta nói vị Trương sư này tranh đoạt bảo vật thuộc về hắn. Không chỉ có như thế, còn giết thân nhân, tiêu diệt vương quốc của hắn!

Mí mắt La Hoàng tông chủ nhấc lên: "Làm Danh sư, chưa được Danh sư đường đồng ý lại dám trắng trợn làm loạn ở trong thế lực của đối phương, vi phạm trật tự, hừ. . . Làm nửa bước Danh sư ngũ tinh, chúng ta không có tư cách tới hỏi một chút hay sao?

"Chuyện này...

Khang đường chủ sững sờ, trong đầu đầy sương mù.

Những ngày này hắn vì chuẩn bị thi đấu Danh sư mà rất nhiều chuyện cũng không rõ ràng. Còn nữa, chuyện Hiên Viên vương quốc đã bị Triệu Phi Vũ áp chế lại, hầu như không có người nào rò rỉ ra bên ngoài. Mà đám người Lạc Thiên Hồng thì càng cảm thấy rất sỉ nhục, cho tới bây giờ cũng không có báo cáo.

Cho dù là hắn cũng không quá rõ ràng, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

"Cướp đoạt bảo vật thuộc về hắn? Chuyện này chỉ sợ không có đơn giản như vậy a!

Triệu minh chủ đã nghe nữ nhi nói qua chút, chỉ có điều, chuyện cụ thể hắn cũng nửa tỉnh nửa mê, không quá đặc biệt rõ ràng.

"Không có đơn giản như vậy? Nhân chứng còn ở đây, ngươi có thể tự mình hỏi qua...

La Hoàng tông chủ vẫy tay, một lão giả cụt một tay từ đằng sau đám người đi tới.

Đinh Hồng!

Biết Trương Huyền ở trong đình viện trước mắt, trong mắt của hắn tràn ngập hận ý nồng đậm.

"Tôn nhi Đinh Mục của ta bị Trương Huyền này chém giết, Hiên Viên vương quốc của ta cũng bị hắn phái người chiếm lấy. Thậm chí cánh tay này của ta cũng là bị hắn chém rụng, làm hại ta như chó nhà có tang, có nước mà không thể trở về, có nhà mà không thể đi...

Tiếng gào thét vang vọng, Đinh Hồng hô lớn: "Sở dĩ hắn mất trí như vậy cũng bởi vì một kiện bảo vật. . . bản chép tay của Khổng sư!

"Bản chép tay của Khổng sư?

Khang đường chủ nhướng mày.

Mặc dù không biết thứ này là cái gì, nhưng chỉ cần liên quan tới Khổng sư đã vô cùng trân quý.

"Không sai, bởi vì một bản chép tay của Khổng sư mà hắn hại ta cửa nát nhà tan, đây chính là chuyện mà Danh sư nên làm hay sao? Đinh Hồng hét lớn.

Lời hắn nói mang theo tính hướng dẫn cực mạnh, khiến cho người không biết chuyện nghe qua lập tức có cảm giác là Trương Huyền vì bản chép tay của Khổng sư mà hại hắn thành như vậy.

Kỳ thật lời nói vừa rồi cũng không tệ, quả thực bởi vì chuyện bản chép tay cho nên mới tạo thành kết quả này. Chỉ là hắn lại cố ý trộn đầu đuôi lẫn lộn mà thôi.

"Ngươi. . . Nói bậy, là tôn tử của ngươi cưỡng ép cướp đoạt...

Nghe đối phương đổi trắng thay đen, Trịnh Dương tức giận tới mức phổi sắp nổ tung, lớn tiếng hét lớn.

"Làm càn, chúng ta đang đứng nói chuyện, đã cho phép tiểu nhân vật như ngươi xen vào chưa?

Lời còn chưa nói hết thì bàn tay lớn của La Hoàng tông chủ đã mở ra.

Sưu!

Một cỗ lực lượng mạnh mẽ vọt qua chỗ đám người Trịnh Dương, Tôn Cường, phong bế miệng của bọn hắn. Làm cho bọn hắn muốn nói chuyện, thế nhưng bất kể như thế nào cũng không nói ra được.

"Ngươi muốn làm gì? Vẻ mặt Khang đường chủ trầm xuống.

"Không có gì, chỉ là không muốn khi đang giải thích chuyện thời điểm lại nghe được người khác lải nhải mà thôi!

La Hoàng tông chủ nhàn nhạt nhìn qua, nói: "Sao nào, Khang đường chủ không muốn nghe lời phải trái hay sao? Làm Danh sư tứ tinh đỉnh phong, vị Đinh Hồng quốc vương này có nói láo hay không, có lẽ ngươi rất đơn giản là có thể phân biệt ra được a!

Danh sư có thể nhìn mặt mà nói chuyện, phân biệt thật giả, nhất là đi đến cấp bậc tứ tinh. Một khi tu vi không có vượt qua quá nhiều, như vậy nếu muốn nói dối mà không bị phát hiện là chuyện gần như không có khả năng.

Chính bởi vì như thế cho nên mọi người ở đây chỉ nghe Đinh Hồng nói tới chuyện bản chép tay của Khổng sư thì đã tin tưởng không hề nghi ngờ.

Bởi vì, bọn hắn có thể tuỳ tiện đánh giá, trên chuyện này tên này không nói một câu nào là nói dối.

"Chuyện này...

Khang đường chủ không có cách nào phản bác.

Vị Đinh Hồng quốc vương cụt tay này, mặc dù lời nói kịch liệt, thế nhưng. . . Lúc nói chuyện hắn cũng đã quan sát qua, lửa giận thiêu đốt, phát ra từ tâm can, tuyệt đối không phải giả mạo.

Trương sư chém giết cháu trai, diệt vương quốc của hắn?

Bởi vì. . . Muốn cướp đoạt bản chép tay của Khổng sư hay sao?

Đổi lại là vật phẩm khác, nhất định hắn sẽ không tin, dù sao thời gian tiếp xúc với Trương sư cũng không ngắn, cũng có hiểu biết về nhân phẩm của đối phương.

Hắn đưa linh thạch trung phẩm phẩm mà đối phương cũng có thể thuận tay đưa cho Nhược Hoan công tử một viên, vừa nhìn đã biết không phải là hạng người tham tiền.

Thế nhưng. . . bản chép tay Khổng sư, chuyện này thực sự liên quan quá lớn.

Chỉ cần là Danh sư thì không có người nào có thể cự tuyệt sự hấp dẫn này, chẳng lẽ. . . Thật sự là bởi vì cái này?

"Trương Huyền, không để ý tới lễ nghi của Danh sư, tùy ý cướp đoạt. Thậm chí còn không tiếc giết người, diệt quốc, vi phạm lễ nghi mà Danh sư nên có. Mặt khác, những nửa bước Danh sư ngũ tinh như chúng ta đến đây, dùng phương thức bình thường để thăm hỏi. Không những hắn không ra mà còn dùng hạ nhân để nhục mạ đối với chúng ta. Chỉ bằng vào điểm ấy, không tôn sư trọng đạo là có thể huỷ bỏ cấp bậc Danh sư, giao cho hình pháp điện xử lý rồi!

Thấy hắn nghi hoặc, La Hoàng tông chủ đi về phía trước một bước, thanh âm vang vọng.

Ngữ khí của hắn mang theo quấy nhiễu của linh hồn cường giả Hợp Linh cảnh, khiến cho người ta không kìm lòng được ph ải tin tưởng lời nói này là sự thật.

"Chuyện này nhất định không có đơn giản như vậy, tốt nhất vẫn nên điều tra rõ ràng rồi lại nói...

Khang đường chủ vẫn không tin Trương sư có thể làm ra loại chuyện như vậy.

"Điều tra rõ ràng? Còn cần phải điều tra ư? Chỉ cần ngươi bảo hắn đi ra, tra ra trên người hắn có bản chép tay Khổng sư hay không là được. Khi đó chẳng phải tất cả đều rõ ràng hay sao?

La Hoàng tông chủ vung ống tay áo.

"Chuyện này...

Khang đường chủ nghẹn lời.

Nếu như trên người Trương Huyền thực sự có bản chép tay Khổng sư này, coi như muốn giải thích cũng không giải thích được rõ.

"Được rồi, còn không mau giao Trương sư này ra đây, chẳng lẽ muốn để nhiều người như chúng ta đứng chờ, phí thời gian ở đây hay sao?

Nhướng mày, La Hoàng tông chủ đang muốn tiếp tục nói chuyện thì đột nhiên cảm thấy có một cỗ khí tức cường đại tới cực điểm bắn thẳng lên trời xanh. Ngay sau đó có một đạo thanh âm lạnh lùng như băng, không có chút tình cảm nào ầm ầm vang lên.

"Ngang nhiên cướp đoạt mà lại nói lý do đường hoàng như thế, Danh sư ở dưới Huyễn Vũ đế quốc này quả thực khiến cho ta mở rộng tầm mắt!

Thanh âm vừa dứt thì đã có một bóng người đạp không mà đến, tay áo tung bay, giống như Thần Tiên đi tới.

"Phi hành? Thánh, Thánh giả?

Con ngươi đám người La Hoàng tông chủ co lại.

Các ngươi có tội! (1)

dtv-ebook.com

Cường giả Hóa Phàm cảnh, chỉ có đạt tới đệ bát trọng Đạp Hư Cảnh thì mới có thể đạp hư mà lên. Chân đạp lơ lửng trên bầu trời, chỉ có điều cũng chỉ có thể dừng lại ngắn ngủi trên không trung. Đứng thẳng từ trên xuống, độ cao vẫn còn có giới hạn, không được tính là phi hành.

Người chân chính có thể bay, ít nhất cũng phải đạt tới Bán Thánh!

Siêu việt võ giả cửu trọng là Hóa Phàm.

Siêu việt Hóa Phàm cửu trọng là Bán Thánh.

Chỉ là, dù là Bán Thánh cũng chỉ là lăng không hư độ, không có cách nào tiêu sái tự nhiên được!

Thế nhưng vị trước mắt này đạp không mà đến, coi không khí như là cầu thang hữu hình. Lơ lửng ở trên không giống như thần tích, khiến cho người ta vừa nhìn một cái, từ chỗ sâu trong lòng đã sinh ra ý sợ hãi.

Quan trọng nhất chính là, khí tức trên thân hắn lại giống như thủy triều, vô cùng vô tận. Khiến cho người ta có một loại uy áp mãnh liệt ở trên linh hồn, khiến cho người ta không tự chủ được mà thần phục, không ngẩng đầu lên được.

Đây không riêng gì áp bách bên trên khí thế mà còn mang theo trấn phục ở trên phương diện linh hồn.

Giống như một ngọn núi lớn đặt ở trên đỉnh đầu, căn bản không thể nào sinh ra nổi nửa phần ý niệm phản kháng.

Người có thể có loại năng lực này, chỉ sợ. . . Đã đột phá Bán Thánh, đạt đến Từ Thánh, thậm chí là Thánh giả!

Loại cường giả này coi như ở trong Huyễn Vũ đế quốc cũng không có lấy một vị. . . Làm sao sẽ xuất hiện ở đây?

Hơn nữa. . . Xem ra, còn đang nói chuyện thay. . . Trương Huyền?

Trái tim đám người La Hoàng tông chủ run rẩy, như đang ở trong hầm băng. Mỗi một người bị dọa đến vẻ mặt trắng bệch, không còn khí thế hùng hổ và phách lối như vừa rồi nữa.

Vốn cho rằng, Trương Huyền này chính là một tiểu nhân vật ở địa phương nhỏ bé. Thế không nghĩ tới trong nháy mắt đã biến thành mãnh thú Hồng Hoang, có thể tuỳ tiện xé rách bọn hắn.

"Lão gia...

Mọi người bị dọa đến mức nhũn ra, hốc mắt Tôn Cường thì đỏ lên.

Người tản mát ra khí tức cường đại, đạp không mà đi này không phải là lão gia Dương Huyền, thì là ai cơ chứ?

Vốn cho rằng tai kiếp lần này khó thoát, không nghĩ tới lão gia đã đến!

Hơn nữa còn bí mật mang theo uy thế vô cùng, phá không mà tới.

"Đây là. . . Dương sư?

Tiết Nhất Dao bị trọng thương ở bên cạnh, khi nhìn thấy người trung niên ở trên không trung, trong lòng cũng rất chấn động, vẻ mặt kích động tới mức ửng hồng.

Khó trách Tôn Cường tự tin như vậy, hóa ra vị Dương sư này lại cường đại như thế!

Có được loại thực lực này, lại vượt qua Danh sư lục tinh, có lẽ thật sự có thể giải quyết vấn đề trên linh hồn của nàng, lần nữa khôi phục lại như lúc ban đầu.

"Tô Phàm, Lăng Hằng Vũ bái kiến Dương sư!

Sân nhỏ lặng ngắt như tờ một lúc, lúc này có hai bóng người phá phong mà tới, chính là Tô sư, Lăng sư.

Mặc dù bọn hắn đồng thời nhận được tin tức như đám người Khang đường chủ, đáng tiếc tốc độ so ra vẫn kém hai người. Cho nên lúc này mới chạy tới.

Vừa tới nơi thì đã thấy Dương sư đạp không mà tới, tản mát ra khí thế, cảnh tượng vô cùng uy thế. Trong lòng hai người đều chấn động, cung kính ôm quyền, một câu cũng không dám nói ra.

Lúc trước, khi dùng Minh Lý Chi Nhãn nhìn qua người này bọn hắn đã biết đối phương là một vị vượt qua Danh sư lục tinh, không tầm thường. Chỉ là không nghĩ tới, khi thực lực chân chính phát ra lại kinh khủng như vậy.

Khiến cho người ta không sinh ra nổi nửa điểm ý niệm phản kháng.

"Tiền bối hiểu lầm, vãn bối không phải có ý kia...

Bình phục tâm cảnh, từ trong khiếp sợ khôi phục lại, La Hoàng tông chủ lập tức ôm quyền. Chỉ là vừa mới nói một nửa thì đã cảm thấy có một cỗ khí tức nghiền ép linh hồn bay thẳng đến, dường như muốn xé nát hắn ra.

Phốc!

Một ngụm máu tươi phun ra, chân lùi lại bảy, tám bước.

Chỉ giao phong một chút là hắn đã biết, linh hồn đã bị trọng thương.

Linh hồn không giống như thân thể, thứ sau dùng đan dược, chân khí ôn nhuận là có thể khôi phục. Mà linh hồn cần thời gian tích lũy ngày tháng mới có thể chậm rãi tu bổ. Thương thế lần này nghiêm trọng như thế, đoán chừng không có thời gian trăm năm thì sẽ không có cách nào không phục lại như lúc ban đầu!

Mà hắn. . . Rất rõ ràng, không sống thêm được trăm năm nữa.

Chỉ bằng vào linh hồn đã có thể nghiền ép hắn thổ huyết tại chỗ, cả đời này không có cách nào tiến bộ được nữa, chẳng lẽ. . . Đây chính là thực lực của Thánh giả?

Sắc mặt tái nhợt, thân thể La Hoàng tông chủ run rẩy.

Một chiêu đánh hắn trọng thương, ánh mắt người trung niên ở trên không trung lạnh lùng nhìn quanh một vòng.

" Dương Huyền ta thâm cư, không tranh quyền thế, chưa từng chủ động trêu chọc thị phi. Một ít chuyện của vãn bối, cũng lười tính toán. . . Chỉ là, ta dễ tính là các ngươi coi ta dễ bắt nạt? Dám đến tìm ta gây phiền phức. . . Ai cho các ngươi lá gan như vậy?

Thanh âm không vui không buồn, nhưng lại lộ ra uy áp làm cho không ai có thể cự tuyệt được. Giống như chỉ cần dám phản kháng thì sẽ bị nghiền nát tại chỗ.

"Vãn bối không dám...

Đám người La Hoàng tông chủ bị dọa đến mức vội vàng ôm quyền, lông mày tất cả đều giật giật, sắp phát khóc.

Người này chẳng lẽ. . . Chính là lão sư của Trương Huyền?

Ai nói chỉ là nửa bước Danh sư ngũ tinh?

Coi như là Danh sư lục tinh cũng không có cường đại như vậy đi. . .

"Không dám? Ta nhìn các ngươi rất là dám...

Dương Huyền hất ống tay áo lên, nói: "Đã đánh tới cửa chính rồi, có phải nếu như ta không xuất hiện thì các ngươi sẽ trực tiếp giết chết quản gia và mấy tên đồ tôn này của ta hay không?

"Cái này...

Mọi người run rẩy.

Nói thật, quả thực bọn họ có ý nghĩ này.

Nhưng. . . Nếu sớm biết lão sư của Trương Huyền đáng sợ như thế, đánh chết bọn hắn cũng không tới ah.

"Vãn bối. . . Không biết bọn hắn là hậu nhân của tiền bối, có chỗ nào đắc tội...

La Hoàng tông chủ cắn răng nói.

"Không biết? Không phải mới vừa rồi khí thế hùng hổ, uy thế mười phần hay sao? Dương Huyền nhướng mày.

"Là. . . Vị Đinh Hồng này tìm tới chúng ta rồi nói. . . Bảo vật truyền thừa nhà hắn bị Trương sư cướp đi... La Hoàng tông chủ vội nói.

Lúc này, trong lòng của hắn đã mắng Đinh Hồng vô số lần.

Nếu như không phải tên này nói cái gì mà bản chép tay Khổng sư, dẫn tới bọn hắn kích động không thôi thì làm sao lại tới bước này chứ?

Không tìm Trương sư gây phiền phức thì sao có khả năng gặp vị trước mắt này chứ?

"Ngươi nói là bản chép tay Khổng sư sao? Đang ở chỗ của ta, sao nào? Ngươi muốn sao? Dương Huyền nhìn qua.

"Vãn bối không dám...

Thân thể La Hoàng tông chủ run rẩy.

Bản chép tay của Khổng sư là đồ tốt, thế nhưng cũng phải có thể chịu được. . . Đoạt với người này? Nói đùa cái gì vậy!

"Bản chép tay của Khổng sư là đồ vật của đồ tôn Cù Xung của ta. Tôn tử Đinh Mục của Đinh Hồng này vì cướp đoạt mà đánh hắn trọng thương,

hôn mê bất tỉnh. Vì vậy đồ nhi Trương Huyền của ta mới chém giết hắn, tiêu diệt Hiên Viên vương quốc. . . Vì tuân thủ quy tắc, hắn dựa theo quy củ, đã xông vào Danh sư đường, thông qua tất cả các khảo hạch."

Dương Huyền híp mắt lại: "Thế nhưng. . . Sao đến trong miệng ngươi lại thành không tuân thủ quy củ vậy?

Dựa theo tình huống bình thường, Danh sư không thể tùy ý diệt quốc. Chỉ có điều, Trương Huyền tuân thủ quá trình, xông vào Danh sư đường, coi như sau này tổng bộ có điều tra đến thì hắn cũng không có bất cứ trách nhiệm nào.

"Ta...

La Hoàng tông chủ câm nín.

Dù sao hắn cũng là thế lực từ bên ngoài đến, những chuyện này ngay cả Khang đường chủ cũng không rõ ràng thì làm sao hắn lại biết được cơ chứ?

Chỉ là, đối phương thân là Thánh giả, đã mở miệng giải thích cũng đã nói lên đây là sự thật.

"Thân là Danh sư, không phân phải trái, không biết tiến thoái. Vì bảo vật mà tùy ý ra tay với Danh sư, không để ý tới người nhỏ yếu, không để ý liêm sỉ...

Hai tay chắp sau lưng, Dương Huyền lạnh lùng quét qua đám người phía dưới: "Ta phán ngươi —— có tội!

Toàn thân La Hoàng tông chủ cứng ngắc.

"Bạch Tông chủ này ra tay với quản gia, linh thú của ta. Lại bỏ qua uy nghiêm của Danh sư cấp cao —— có tội!

Dương Huyền tiếp tục nói.

Thân thể Bạch Tông chủ cũng nhoáng lên một cái.

Vừa rồi chính là hắn ra tay nhiều nhất, đám người Tôn Cường là do hắn đả thương, coi như muốn phản bác thì cũng không phản bác được.

Đánh chó cũng phải nhìn chủ nhân. Tên mập mạp đang nằm trên mặt đất cách đó không xa kia, coi như thực lực kém tới mấy, miệng tiện tới mấy thì cũng là hạ nhân của một vị Thánh giả. Đánh hắn, chẳng phải tương đương với đánh mặt của Thánh giả, bỏ qua tôn nghiêm của vị Danh sư cấp cao hay sao?

"Các ngươi, nghe theo lời mê hoặc, không phân tích không phán đoán, vì tư lợi của bản thân, không tự kiềm chế thực lực mà xông tới. . . Có tội!

Nhìn về phía những người khác, Dương Huyền lần nữa tuyên án.

"Chúng ta...

Bờ môi của mọi người run rẩy, trắng bệch.

Bị một Thánh giả hư hư thực thực định là có tội, trên cơ bản đã không có cách nào xoay người nữa.

Phán định mọi người có tội xong, Dương Huyền cũng không nói nhiều mà quay đầu nhìn về phía Tiết viên chủ đang nằm ở trên mặt đất.

"Ngươi không tồi, thời khắc mấu chốt có thể không quan tâm tới cường quyền, chỉ vì báo ân. . . Ta vừa mới nhìn qua, linh hồn của ngươi từng chịu tổn thương, không có cách nào đột phá được. Nếu như bái ta làm sư phụ thì ta có thể giúp ngươi giải quyết!

"Có thể. . . Bái sư?

Tiết viên chủ hơi đỏ mặt, nào còn do dự mà trực tiếp xoay người quỳ rạp xuống đất, nói: "Tại hạ Tiết Nhất Dao, tình nguyện bái nhập vào làm môn hạ của Dương sư, nghe theo phân phó, không dám vi phạm...

"Ừm!

Dương Huyền gật gật đầu, ngón tay duỗi ra, nhẹ nhàng điểm lên trên không trung một chút.

Phù!

Tiết viên chủ lập tức cảm thấy có một cỗ ý niệm tràn thẳng vào trong đầu, chính là pháp quyết tu luyện khôi phục linh hồn.

Những năm này nàng luôn nghiên cứu xem phải làm như thế nào để khôi phục, cho nên đối với linh hồn cũng coi như có lý giải cực sâu. Mặc dù không bằng cái gọi là Vu Hồn sư, thế nhưng cũng cường đại hơn không ít so với Trọc Thanh cảnh đỉnh phong bình thường. Bởi vậy bộ công pháp này, nàng chỉ nhìn một chút đã biết, không những có thể trị hết ám thương bên trên linh hồn nàng mà thậm chí còn có thể tiến thêm một bước, thành công xung kích Hợp Linh cảnh.

"Đa tạ Dương sư thành toàn!

Trong lòng kích động, nàng lần nữa quỳ mọp xuống dưới đất.

"Đây chẳng lẽ là. . . Linh hồn truyền công?

Nhìn người Dương Huyền ở trên không trung, thuận tay truyền lại công pháp, đám người La Hoàng tông chủ càng bị dọa đến mức run rẩy.

Linh hồn truyền công, điều này đã nói rõ đối phương khống chế linh hồn đã đạt đến cảnh giới cực kỳ cao thâm. Ngoại trừ Vu Hồn sư trong truyền thuyết ta, ít nhất cũng phải đạt tới Danh sư thất tinh mới có thể làm được chuyện này.

Vị trước mắt này có thể tự do bay lượn, khí tức trên người như rồng. . . Nhất định không phải Vu Hồn sư, nói cách khác. . . Có thể là một vị Danh sư thất tinh!

Loại Danh sư cấp bậc này, coi như ở bên trong Thánh giả cũng tuyệt đối được coi là cường giả!

Vốn bọn hắn đang cho rằng chỉ là Danh sư lục tinh, nói một chút lời nói mềm mỏng thì có lẽ còn có thể dàn xếp với đối phương, thất tinh. . . Đây đã là tồn tại vượt ra khỏi tưởng tượng của bọn hắn.

Lão sư của Trương Huyền. . . Mạnh như vậy?

"Yêu Thần thú, trung thành hộ chủ, gặp nguy hiểm mà không lui lại, không tồi!

Không để ý tới mọi người đang khiếp sợ, Dương Huyền quay đầu nhìn về phía Yêu Thần thú ở bên cạnh, lại lần nữa gật đầu, duỗi ngón tay ra. Lại nhẹ nhàng bắn ra, một đạo chân khí lập tức tràn vào trong cơ thể đối phương.

Ầm ầm!

Sau một khắc, Yêu Thần thú bị vây ở Hóa Phàm tứ trọng đỉnh phong giống như có được tiếp tế cực lớn. Miệng đột nhiên phát ra một tiếng thét dài chói tai, không chỉ lực lượng nhanh chóng tăng vọt mà ngay cả linh hồn cũng đã nhận được thuế biến.

Các ngươi có tội! (2)

dtv-ebook.com

Chỉ trong chốc lát, lực lượng trở nên bình ổn xuống, khiến cho người ta có một loại cảm giác mạnh mẽ đến cực điểm, thậm chí so với đám người La Hoàng tông chủ cũng không hề yếu.

Hóa Phàm ngũ trọng. . . Hợp Linh cảnh!

Có được một đạo chân khí của Dương sư, Yêu Thần thú bị vây ở Trọc Thanh cảnh đỉnh phong không biết bao nhiêu năm, không ngờ trong nháy mắt đã đột phá, thành công xông vào Hợp Linh cảnh!

Trên người đầu yêu thú này có huyết mạch Long tộc, lực lượng, phòng ngự vô địch. Khi còn là Hóa Phàm tứ trọng đỉnh phong đã có thể chiến đấu với Hợp Linh cảnh sơ kỳ mà không rơi vào thế hạ phong. Hiện tại lại đột phá, coi như là Hợp Linh cảnh trung kỳ, hậu kỳ, muốn vượt qua nó cũng rất khó.

"Có được một đạo chân khí đã phá cảnh, muốn làm được vậy thì chân khí phải tinh khiết đến mức nào? Chẳng lẽ. . . Là Danh sư bát tinh?

La Hoàng tông chủ vốn đã tràn ngập tuyệt vọng cảm thấy trước mắt tối sầm lại, lập tức cảm thấy càng thêm tuyệt vọng.

Trong truyền thuyết, đạt tới Danh sư bát tinh sẽ bị tổng bộ triệu kiến, có một lần cơ hội một lần nữa tịnh hóa chân khí bản thân. Bởi vậy, Danh sư đạt tới tu vi này, chân khí vô cùng tinh thuần, đều đạt đến cảnh giới thượng tam phẩm.

Loại chân khí cấp bậc này đưa vào trong cơ thể linh thú, có thể khiến cho huyết mạch của nó tiến thêm, thành công đột phá.

Vị Dương sư này, chỉ cần một đạo chân khí đã khiến cho Yêu Thần thú đột phá thành công, hơn nữa còn đi vào cửa ải khó thứ nhất của Hóa Phàm cảnh. . . Hợp Linh cảnh, loại năng lực này, tuyệt đối không phải là chuyện mà Danh sư thất tinh có thể làm được!

Chỉ sợ, đã đạt đến bát tinh!

Đây chính là nhân vật tuyệt thế mà phong hào đế quốc cũng không có. Là tồn tại siêu cường chỉ cần dậm chân một cái thì Huyễn Vũ đế quốc sẽ sụp đổ. . .

Tất cả tông chủ chưởng môn xông tới, muốn cướp đoạt bản chép tay của Khổng sư cũng đều ý thức được điểm ấy. Tất cả chỉ cảm thấy khuôn mặt mình run rẩy, tất cả đều khóc.

Đây là chuyện gì chứ!

Vốn bọn hắn cho rằng Trương Huyền này là gà mờ, bọn hắn có thể tùy ý bắt nạt, thế nhưng nằm mơ cũng không có nghĩ đến, lão sư hắn lại là một Danh sư bát tinh!

Loại cấp bậc này, đừng nói là bọn hắn, coi như là Danh sư lục tinh, ngũ tinh tới cũng phải quỳ gối tại chỗ!

. . .

Bên này những người này đang khiếp sợ muốn chết thì cách phủ đệ không xa, bờ môi một lão giả cũng đang run rẩy, bị dọa đến mức không dám tiến về phía trước.

Hồng sư, Hồng Thiển, Danh sư ngũ tinh của Danh sư đường Hồng Phong đế quốc. Lần này hắn được mời tới chủ trì thi đấu Danh sư lần này.

Hắn đang nghỉ ngơi ở trong phủ đệ, khi biết chuyện bên này lại vội vàng chạy tới, dự định khuyên can. Thế nhưng hắn nằm mơ cũng không có nghĩ đến lại nhìn thấy một màn này.

Danh sư bát tinh. . . Coi như toàn bộ Danh sư đại lục cũng không có mấy vị, mỗi một người đều là tồn tại siêu cường quát tháo vạn cổ, sao lại chạy tới chỗ xa xôi như vậy?

"Nhất định phải nhanh chóng bẩm báo tổng bộ...

Trong lòng khẽ động, một cái ngọc phù lớn chừng bàn tay lập tức xuất hiện ở trong lòng bàn tay hắn. Hắn đưa tay viết tin tức xong, quang mang lóe lên, chữ viết lập tức biến mất.

Vương quốc cấp thâ[s cần sử dụng đưa tin tường cực lớn. Thế nhưng Danh sư ngũ tinh đã nắm giữ ngọc phù đưa tin, thông qua thứ này có thể đưa tin cho tổng bộ. Dù là cách nhau ngàn vạn cây số thì cũng có thể đưa đến trong nháy mắt.

Không phải hắn muốn lộ tin tức ra, mà là. . . Danh sư bát tinh, quá mức kinh thế hãi tục, coi như hắn là Danh sư ngũ tinh thì cũng không dám giấu diếm.

. . .

Danh sư đường trong Hồng Viễn nhất đẳng đế quốc.

Đường chủ Mạc Cao Viễn, Danh sư lục tinh đỉnh phong.

Lúc này hắn đang giảng bài, miệng phun hoa sen, khắp bầu trời có linh khí hội tụ, đột nhiên hắn nhướng mày, cổ tay khẽ đảo, một cái ngọc bài lập tức xuất hiện ở trong lòng bàn tay.

"Một vị Danh sư vượt qua lục tinh hư hư thực thực. . . Dương Huyền?

Mạc đường chủ nhướng mày lẩm bẩm.

Mặc dù Hồng Thiển cảm thấy vị Dương Huyền này rất có thể là thất tinh, thậm chí là bát tinh. Thế nhưng dùng thực lực của hắn, nhìn không ra, cho nên không có cách nào ước đoán được. Vì vậy chỉ có thể bẩm báo hư hư thực thực người này đã vượt qua lục tinh.

Không có đưa ra phán đoán, chỉ có điều lại viết toàn bộ những chuyện mà hắn nhìn thấy ra.

"Ngự không mà đi, linh hồn truyền công pháp lại, một đạo chân khí khiến cho linh thú đột phá?

Nhìn tin tức xong, vẻ mặt Mạc đường chủ âm tình bất tịnh một hồi.

Căn cứ vào hai miêu tả này, rất có thể đối phương là Danh sư bát tinh, thế nhưng. . . Một Danh sư cao cấp như vậy làm sao lại xuất hiện ở trong Vạn Quốc liên minh, một nơi chỉ có cấp bậc xấp xỉ với đế quốc bất nhập lưu cơ chứ?

"Mạch Trần, mang Danh sư bạc tới đây!

Hắn quay đầu nhìn về phía một người trung niên sau lưng.

Học sinh của hắn, Danh sư ngũ tinh đỉnh phong, Mạch Trần.

"Vâng!Mạch Trần quay người rời khỏi, không lâu sau đã mang một cái thư tịch bằng ngọc cầm tới.

Danh sư bạc ghi chép họ tên của vô số Danh sư, bao gồm toàn bộ đại lục, thuộc về cơ mật của toàn bộ Danh sư đường. Chỉ có đường chủ mới có tư cách quan sát. Hơn nữa, bên trong còn sắp đặt trận pháp đặc thù, dù là người có trí nhớ siêu quần, nhìn qua không lâu cũng sẽ bị quên đi.

Đây là vì bảo hộ cho bí mật của Danh sư không bị người ngoài phát hiện ra.

Thuận tay lật ra, nhìn qua từng hàng, rất mau đã nhìn qua toàn bộ quyển sách một lần.

"Vượt qua Danh sư lục tinh, trên cơ bản đều có ghi chép, không có người nào gọi là Dương Huyền...

Hai hàng lông mày của hắn nhíu lại.

Nếu như quả thật giống như đối phương nói, thực lực vị Dương Huyền này tuyệt đối cường đại hơn hắn rất nhiều, coi như không phải là bát tinh thì ít nhất cũng là thất tinh. . . Thế nhưng bên trong Danh sư bạc lại không có bất kỳ ghi chép gì liên quan tới cái tên này.

"Hoặc là cái tên Dương Huyền này. . . Căn bản không phải là tên hắn, hoặc là. . . Chính bản thân hắn không có khảo hạch cấp bậc cao hơn ở trong Danh sư đường!

Danh sư bạc chỉ ghi chép người đã khảo hạch Danh sư. Nếu như đối phương dùng cái tên giả, tự nhiên sẽ không tra ra được, còn có một loại khả năng. ĐÓ chính là. . . Căn bản không có khảo hạch qua ở Danh sư đường.

Không ít Danh sư đều ưa thích một mình tu luyện, rõ ràng đã đạt đến cấp bậc rất cao, thế nhưng lại không tiến hành khảo hạch. Có đôi khi, huy chương trên người là ngũ tinh, lục tinh, mà thực lực bản thân, chỉ sợ đã sớm đạt đến thất tinh, bát tinh.

Có lẽ vị Dương Huyền này chính là cường giả dạng này.

"Mặc kệ là loại tình huống nào đều phải đi qua nhìn một chút!

Nhướng mày, Mạc đường chủ đứng dậy.

Mặc kệ đối phương là tồn tại loại nào, thực lực cao minh như thế đều đáng để hắn tự mình đi qua bái kiến.

"Mạch Trần, đi mang Lang Gia Thánh Thú tới, ta phải đi xa nhà một chuyến!

Hất ống tay áo lên, cất kỹ Danh sư bạc, sau đó quay đầu phân phó.

Lang Gia Thánh Thú là thú sủng của hắn, tốc độ như điện, một ngày có thể phi hành được mấy trăm vạn cây số!

Vạn Quốc liên minh cách bọn họ quá xa, coi như hắn có thể phi hành thì cũng không có khả năng bay nhanh hơn so với Thánh Thú.

"Lão sư muốn đi đâu? Có cần con đi cùng hay không?

Rất nhanh đã mang Thánh Thú tới, Mạch Trần Danh sư không nhịn được nhìn qua rồi hỏi.

"Ta muốn đi Vạn Quốc liên minh, ngươi đã muốn đi theo thì cùng đi đi!

Chần chờ một chút, Mạc đường chủ gật gật đầu.

Người học sinh này của hắn, cách Danh sư lục tinh chỉ còn thiếu một chút. Nếu như hắn đã muốn qua thì cùng mang theo vậy. Trên dọc đường cũng có thể chỉ điểm một hai, có lẽ có thể đột phá được ràng buộc đạt tới cấp bậc lục tinh.

Hai người đều có giới chỉ không gian, cũng không cần phải chuẩn bị gì. Sau khi nhảy lên sống lưng Thánh Thú, quyết định phương hướng đi. Thánh Thú bay thẳng ra ngoài, chạy thẳng tới phương hướng Vạn Quốc liên minh,.

. . .

Hồng Viễn đế quốc, Danh sư lục tinh đỉnh phong tự mình đến đây, bên này La Hoàng tông chủ biết mình khó mà may mắn thoát khỏi, bờ môi run rẩy, cắn răng nhìn lại.

"Tiền bối, chúng ta nhận tội, xin tiền bối xử phạt...

Đối phương đã tuyên án có tội, như vậy bọn hắn đành nhận tội vậy.

Nhìn xem trừng phạt thế nào rồi lại nói.

"Nhận tội là tốt rồi, mỗi người ở đây giao ra 20 viên linh thạch trung phẩm là có thể rời khỏi. La tông chủ, Bạch Tông chủ, nhục mạ quản gia,

làm tổn thương hậu bối của ta. . . Ta cũng lười ra tay, các ngươi. . . Tự sát đi!

Lạnh nhạt nhìn qua, thanh âm không hề bận tâm của Dương Huyền vang vọng.

"Tự sát?

La Hoàng tông chủ, Bạch Khải Chi tông chủ đều nhíu mày một cái.

Vốn bọn họ cho rằng cái gọi là trừng phạt chỉ là giáo huấn một lần, thậm chí bản thân bị trọng thương. . . Đắc tội với Danh sư cao minh như thế cũng coi như trừng phạt đúng tội, không dám phản bác.

Thế nhưng. . . Một khi tự sát, người chết đèn tắt, cái gì cũng bị mất.

"Muốn để cho ta tự sát? Nằm mơ! Coi như thực lực của Bạch Khải Chi ta không đủ thì cũng sẽ không làm ra chuyện tự sát, ngươi đã băn khoăn thân phận, không muốn tự mình ra tay. Như vậy thì xin lỗi. . . Cáo từ!

Hét dài một tiếng, Bạch Khải Chi tông chủ đột nhiên đứng dậy, thân thể nhảy lên, phóng thẳng ra ngoài.

Suy nghĩ của hắn rất đơn giản.

Ngươi là Danh sư cao cấp, tự thị thân phận cho nên không có khả năng tự mình ra tay với chúng ta. . . Đã như vậy, đánh không lại thì ta trốn là được chứ gì!

Chỉ cần ngươi không xuất thủ, một khi rời khỏi nơi này, biển rộng mặc cá bơi, trời cao mặc chim bay, chẳng lẽ còn có thể tìm được ta hay sao?

Trong lòng cười lạnh, dưới chân Bạch Khải Chi nhanh chóng chạy đi.

Hắn dùng thân pháp lợi hại nhất của Bạch Dương tông, lại phối hợp với thực lực Hóa Phàm ngũ trọng Hợp Linh cảnh hậu kỳ, toàn lực vận

chuyển, cả người giống như là một đạo huyễn ảnh. Trong nháy mắt đã thoát ra khỏi phủ đệ.

"Chuyện này...

Hiển nhiên đám người La Hoàng tông chủ không nghĩ tới vị Bạch Tông ch này không những không nhận tội, ngược lại còn quay người chạy trốn, tất cả đều ngẩn ngơ.

Chạy trốn trước mặt Danh sư bát tinh. . . Lá gan đủ lớn ah!

Bất quá, chuyện này quả thực cũng là biện pháp tốt nhất, nếu như không trốn thì sẽ chết ở chỗ này. So với việc chết đi, còn không bằng chạy trốn!

Đối phương thân là Danh sư bát tinh, cũng không thể không để ý đến thân phận mà trực tiếp ra tay a!

Trong lòng đang cảm thấy bội phục vì vị Bạch Tông chủ này quyết đoán thì đã cảm thấy hoa mắt.

Ầm ầm!

Một cỗ lực lượng mênh mông vô cùng từ trên trời hàng lâm, Bạch Tông chủ đang chạy trốn còn không có kịp phản ứng thì đã bị đập thành bánh thịt tại chỗ. Ở nơi đó xuất hiện một cái hố to đường kính hơn mười mét.

Ngay sau đó có một đạo thanh âm nhàn nhạt vang lên.

"Ta chỉ nói không muốn ra tay. . . Ai nói sẽ tự thị thân phận, không xuất thủ cơ chứ?

Vô địch

dtv-ebook.com

"Chuyện này...

"Thật mạnh...

Nghe thấy đạo thanh âm này, lại nhìn thấy cái hố to ở trước mắt, tất cả mọi người đều bị dọa đến mức mặt không còn một chút máu. Ngay cả một câu cũng nói không nên lời.

Thực lực Bạch Tông chủ ở trong đám người bọn họ không tính là mạnh nhất. Thế nhưng tuyệt đối cũng không tính là yếu nhất, nhất là tốc độ. Một khi thi triển đi ra, coi như La Hoàng tông chủ muốn đuổi theo cũng phải chạy hơn mấy trăm cây số!

Nhưng mà. . . Tốc độ nhanh như vậy, ngay cả nửa hô hấp cũng chưa tới thì đã bị chém giết. . .

Nhất là Dương sư ở trên không trung, ngay cả nhúc nhích cũng không nhúc nhích, không biết dùng thủ đoạn gì mà không chỉ giết chết người. Lại còn đập ra một cái hố to lớn như vậy. . .

Nhìn uy thế của chiêu này, đừng nói là Bạch Tông chủ không ngăn cản nổi, coi như hơn mười người bọn hắn gộp chung vào một chỗ cũng không đủ để người ta giết!

Mạnh!

Đã vượt ra khỏi tưởng tượng của bọn họ!

Đáng sợ!

Tất cả mọi người không ngừng run rẩy, sợ hãi phát ra từ nội tâm.

Vừa rồi nghe vị Dương sư này nói chuyện khá lịch sự, mọi người buông lỏng xuống. Thế nhưng đến giờ phút này bọn họ mới hiểu được. . . Coi như bọn hắn là nửa bước Danh sư ngũ tinh thì ở trong mắt đối phương cũng sẽ không cường đại hơn con sâu cái kiến một chút nào!

Danh sư cường đại như thế, đừng nói là giết một nửa bước ngũ tinh, coi như diệt toàn bộ Huyễn Vũ đế quốc thì tổng bộ Danh sư đường cũng sẽ không nói nhiều một câu.

Quy củ là nói với kẻ yếu!

Cường giả chân chính chỉ tin tưởng nắm đấm, chỉ cần thực lực còn đó, ai cũng hết cách bắt bọn hắn. Cái gì mà quy củ, cái gì mà quy định, tất cả đều là chó má.

Tựa như vị trước mắt này vậy, Danh sư bát tinh. Nếu như nghiêm túc nói, nghe lời thì cũng thôi đi. Thế nhưng không để ý tới lời nói sẽ bị chém giết tại chỗ, ai dám phản bác chứ?

Danh sư đường không có khả năng bởi vì một con sâu cái kiến ngay cả ngũ tinh cũng chưa tới mà đi phán quyết một vị Danh sư bát tinh, huống chi. . . Con sâu cái kiến này lại không nghe theo lời nói của Danh sư cấp cao, đã xúc phạm quy định!

Tôn nghiêm của Danh sư không thể làm nhục, không chỉ là nói một câu là có thể xóa bỏ.

Danh sư bát tinh, mỗi một câu nói đều giống như là thánh chỉ. Bảo ngươi chết thì ngươi sẽ chết, thế mà còn dám chạy trốn, đừng nói là giết ngươi, coi như diệt tông môn, tộc nhân của ngươi. . . Nếu chuyện này truyền ra thì người ta cũng chỉ vỗ tay khen hay, không có người nào đồng tình với ngươi.

Danh sư, nếu như ngay cả một chút uy nghiêm và địa vị ấy cũng không có thì sao có thể dạy dỗ mọi người, truyền học thiên hạ?

"Đây là. . . Võ kỹ hay là pháp bảo?

Mấy người Khang đường chủ, Triệu minh chủ cũng run rẩy, nhìn chằm chằm vào cái hố cực lớn và Bạch Tông chủ không còn một chút cặn bã nào ở phía xa xa, bờ môi run rẩy.

Vừa rồi tốc độ xuất thủ của Dương sư thực sự quá nhanh, coi như dùng nhãn lực của bọn hắn cũng không nhìn thấy rốt cuộc đối phương đã xuất thủ như thế nào.

Loáng thoáng, dường như bọn hắn nhìn thấy một bản thư tịch màu vàng xuất hiện ở trên không trung, trực tiếp đập tới. . . Chỉ là cụ thể có phải thư tịch hay không thì bọn hắn lại không có cách nào xác nhận được.

Dù sao, có người dùng kiếm, có người dùng thương, coi như thiên môn, dùng Lưu tinh chùy, Cửu tiết tiên, Ngạc Ngư tiễn. . . Nhưng bọn họ cũng chưa nghe nói qua còn có người dùng sách làm binh khí!

Cái đồ chơi này. . . Coi như có dày thì cũng xấp xỉ như cục gạch, hơn nữa tính chất mềm mại, đối mặt với thân thể mạnh mẽ của Hóa Phàm cảnh cũng không có một chút tác dụng nào, làm sao có thể giết người chứ?

Nếu thực sự là sách, đập chết một vị cường giả Hợp Linh cảnh hậu kỳ tại chỗ, ngay cả cơ hội phản kháng cũng không có. Hơn nữa còn làm ra nhiều hố sâu như vậy. . . Thực lực chân thật sẽ mạnh tới cỡ nào cơ chứ?

Mặc kệ như thế nào đều không phải là điều mà loại gia hỏa cấp bậc thấp như bọn hắn có thể tùy ý phỏng đoán!

"Đây là...

Nhìn thấy Dương sư dùng một chiêu đã chém giết Bạch Tông chủ, tất cả mọi người đều cảm thấy rung động. Chỉ có thân thể của Vương Dĩnh là run rẩy.

Nàng tính cách mềm yếu, trong rất nhiều đệ tử cũng không tính là xuất sắc. Thế nhưng làm bất cứ chuyện gì đều quan sát kỹ lưỡng, chưa từng qua loa. Chính vì vậy, mới có thể khiến cho nàng rõ ràng thiên phú không bằng mọi người, thế nhưng thực lực lại không hề yếu.

Bởi vì, nàng nghiên cứu càng thêm thấu triệt đối với công pháp mà Trương sư dạy bảo nàng.

Trong mắt đám người Trịnh Dương, Tôn Cường, chiêu này lúc trước Trương sư cũng thi triển qua, Dương sư là lão sư của lão sư, có thể thi triển đi ra cũng chẳng có gì lạ.

Thế nhưng nàng. . . Lại phát hiện ra một điều, chiêu này so với lúc trước Trương sư thi triển ra lại giống nhau như đúc, chỉ là tốc độ nhanh hơn mà thôi!

Ngày ấy, Lộ Xung vì cứu lão sư mà bỏ mình, dưới cơn nóng giận Trương sư đã ném ra một bản thư tịch màu vàng. Đập người nọ thành bánh thịt tại chỗ, lại còn chém giết Lâm Lung. . . Thủ pháp người dùng so với thứ trước mắt này, không có gì khác nhau.

Coi như sư đồ truyền thừa, thủ đoạn mà mỗi người thi triển cũng đều không giống nhau, không có khả năng phỏng chế.

Cũng giống như một đầu bếp dạy học sinh ra, cùng xào ra một món ăn. Thế nhưng không có khả năng xào ra hương vị tương đồng với nhau.

Dương sư mạnh như vậy, nhưng lại hoàn toàn nhất trí như lúc Trương sư dùng. Như vậy chỉ có một khả năng. . . Đó chính là, có thể hai người là cùng một người!

Nàng không nhịn được nhìn về phía Dương sư ở không trung, chỉ nhìn một chút thì Vương Dĩnh không nhịn được che miệng.

Dương sư ở trên không trung này có bộ dáng hoàn toàn khác biệt với Trương sư, quần áo cũng không tương tự . Dựa theo đạo lý mà nói,

không nhìn ra được cái gì, thế nhưng. . . Nàng thấy rõ ràng, chỗ cằm của Dương sư có một chỗ màu nâu xanh nhàn nhạt!

Lúc trước ở trong Vu hồn mộ, Trương sư bị Mặc Hồn Sinh nắm cổ, để lại một chỗ xám xanh. Mặc dù gần hai tháng qua đã trở nên ngày càng nhạt, sắp không nhìn ra được gì nữa. Thế nhưng vẫn có thể nhìn thấy hình dáng rõ ràng. Trước đó nàng gặp mặt Trương sư còn nhìn thấy rõ. . .

Mà ấn ký này của Trương sư lại giống như đúc thứ trên cằm vị ng Dương sư trước mắt này!

Trương sư có dấu ấn thì Dương sư cũng có, thi triển ta thủ đoạn chém giết kẻ địch tương đồng. . .

Hơn nữa. . . Dường như, khi Dương sư xuất hiện, Trương sư chưa từng xuất hiện qua. Nói cách khác, hai người chưa hề xuất hiện qua trong cùng một thời điểm!

Chẳng lẽ. . .

Dương sư chính là Trương sư?

Loại chuyện này cũng không phải là không có khả năng xảy ra. Lúc trước, Trương sư đã giả mạo Liễu sư, khiến cho các nàng ai cũng không có phân biệt ra được.

Trong lòng chấn động, thân thể mềm mại của Vương Dĩnh run rẩy.

. . .

Không có người nào chú ý tới một đệ tử nho nhỏ kinh hãi, coi như chú ý thì cũng sẽ tưởng rằng bị thủ đoạn nghịch thiên của Dương sư chấn nhiếp.

Lúc này tất cả mọi người đều bị dọa đến mức mặt không còn chút máu, không dám tiếp tục nói nhảm nữa.

"Là ta bị ma quỷ ám ảnh, nghe thấy chuyện bản chép tay Khổng sư đã mất sự chừng mực mà Danh sư nên có. Coi như bỏ mình cũng là trừng phạt đúng tội!

Nhìn Bạch Tông chủ ngay cả thi thể cũng không tìm ra được, trong mắt La Hoàng tông chủ hiện lên vẻ cô đơn.

Dương sư đã có thể động thủ với Bạch Tông chủ, như vậy cũng có thể động thủ với hắn. So với việc bị đối phương chém giết, triệt để chọc giận hắn còn không bằng tự sát cho thoải mái.

Hắn cắn răng, ngẩng đầu lên, ánh mắt kiên định: "Mong rằng sau khi ta tự sát, Dương sư không nên làm khó Lưu Vân tông và người học sinh này của ta, dù sao bọn hắn vô tội...

Một mình hắn chết rồi, cũng không có gì, chỉ cần Lưu Vân tông vẫn còn thì căn cơ sẽ không có dao động quá lớn.

Sợ là sợ chọc giận đối phương, trái lại còn diệt mất Lưu Vân tông, khi đó mới thật sự muốn khóc cũng không kịp.

"Lão sư...

Nghe thấy lão sư sắp chết còn cầu xin cho bọn hắn, La Tuyền rất là sốt ruột.

Lần trước bị Yêu Thần thú đặt mông ngồi xuống thành trọng thương, trải qua những ngày này khôi phục hắn đã khôi phục không sai biệt lắm. Bởi vậy hắn cũng đi theo tới, không nghĩ tới lại nhìn thấy một màn kinh người như thế. Còn chính mắt nhìn thấy một người có thể là Danh sư bát tinh siêu cấp!

"Không cần nói nữa, sau khi ta chết, để Vương trưởng lão kế thừa vị trí Tông chủ...

Biết tai kiếp khó thoát, La Hoàng tông chủ cũng bình tĩnh mười phần, lại khoát tay áo, dặn dò hậu sự.

"Lão sư...

Thấy hắn bất cứ lúc nào cũng tự sát, La Hoàng cắn răng, tiến về phía trước một bước, nói: "Dương sư, chúng ta giao nạp linh thạch là có thể rời khỏi. Như vậy liệu Lưu Vân tông có thể giao nạp một trăm linh thạch trung phẩm, để. . . Đổi lấy mạng của lão sư hay không?

"Ngươi nói bậy bạ gì đó...

Nghe thấy đệ tử lại nói loại lời này, La Hoàng tông chủ lắc đầu.

Đối phương là Danh sư bát tinh, đã lên tiếng trước. Đối phương không muốn sinh linh đồ thán, giết chết toàn bộ mà thôi. Lại cho Danh sư đường mặt mũi. . . Chẳng lẽ, ngươi thực sự cho rằng cường giả lợi hại như vậy sẽ quan tâm tới một chút linh thạch trung phẩm hay sao?

Đừng nói là trung phẩm, coi như là thượng phẩm, tuyệt phẩm cũng chưa chắc đã có thể khiến cho loại người này động tâm!

Muốn dùng linh thạch để mua mạng của ta. . . Làm sao có thể!

Danh sư bát tinh, miệng vàng vừa mở, khuôn vàng thước ngọc, coi như Danh sư thất tinh tới cầu xin cũng không được. Chứ một chút linh thạch hoàn toàn vô dụng. . .

Nếu như đơn giản như vậy là có thể giải quyết thì Bạch Tông chủ cũng không liều mình mạo hiểm, bị đánh một chút trở thành thịt vụn.

Khi hắn đang cảm thấy học sinh mình vào thời khắc mấu chốt có chút ngây thơ, đang dự định khuyên can hắn bỏ đi ý nghĩ này thì đã nghe thấy thanh âm nhàn nhạt của bóng người trên không trung vang lên: "150 viên linh thạch trung phẩm, ta có thể tha cho hắn một mạng!

"Ự...c?

Thân thể nhoáng một cái, La Hoàng tông chủ còn cho là mình nghe nhầm.

Mệnh của ta. . . Chỉ đáng giá 150 viên linh thạch trung phẩm?

Mặc dù linh thạch trung phẩm cực kỳ trân quý, thế nhưng dùng nội tình của Lưu Vân tông, còn có thể lấy ra được.

Dù sao, liên tục trở thành quán quân thi đấu Danh sư nhiều lần như vậy, chỉ riêng ban thưởng cũng rất là đáng sợ, lại thêm ngọc phù chương trình học viễn trình của nửa bước Danh sư ngũ tinh có giá trị không nhỏ. . .

Như thế, cho dù linh thạch trung phẩm mặc dù trân quý, thế nhưng so với tính mạng của người đường đường là tông chủ như hắn vẫn còn xa mới bằng!

Nhưng. . . Như vậy là có thể trao đổi?

"Làm sao? Có làm hay không? Nếu như không thì tự sát đi!

Ngay khi hắn đang không thể tin được thì đã nghe thấy thanh âm không vui của Dương sư trên không trung vang lên.

"Có, có...

Mãi đến lúc này hắn mới xác nhận đây là sự thực, nào còn dám do dự. Cổ tay khẽ đảo, một đống linh thạch trung phẩm xuất hiện ở trước mặt mọi người, linh khí như rồng, khí tức như biển.

150 viên linh thạch, không thừa không thiếu một viên nào.

"Ừm!

Dương sư ở trên không trung hài lòng gật đầu, lại lăng không chộp một trảo, linh thạch đã bị thu vào giới chỉ trữ vật. Tiếp đó hắn nhàn nhạt nhìn qua.

"Ngươi có thể không cần tự sát, những người khác linh thạch giao đủ, xéo đi!

"Vâng...

Vội vàng triệu tập mọi người của Lưu Vân tông, đưa ra hạn mức mỗi người 20 viên trước đó. Sau đó La Hoàng tông chủ vội vã đi ra ngoài.

Thấy Dương sư không có ý muốn giết bọn họ, lúc này bọn hắn mới thở ra một hơi. Lại lập tức nhìn thoáng qua cái hố to cách đó không xa, vẻ mặt cổ quái.

Khụ khụ, Bạch Tông chủ chết cũng quá oan. . .

Sớm biết linh thạch có thể mua mạng, đoán chừng đánh chết hắn ta cũng không chạy ah!

Lần này thì tốt rồi, bị đánh thành thịt nát tại chỗ, ngay cả chết cũng không biết chết như thế nào. . .

Một người đường đường là tông chủ, chỉ có giá trị 150 linh thạch, ngay cả một đầu linh thú Hợp Linh cảnh cũng không bằng. . . Chuyện này là sao đây!

Chỉ là, từ đó có thể thấy được, vị Dương sư này quả thực không quan tâm tính mạng của bọn hắn!

Cũng đúng, người như con sâu cái kiến, sống hay chết thì có quan hệ gì với hắn cơ chứ?

Cũng giống như hắn cũng sẽ không quan tâm tới sự sống chết của một Danh sư.

"Trở về báo tin cho các đệ tử, bất kể là Trương sư hay là học sinh của hắn, thậm chí bất cứ người nào của Vạn Quốc thành cũng không được đắc tội!

Sau khi đi xa, lúc này La Hoàng tông chủ mới thở phào nhẹ nhõm, dặn dò đồ đệ La Tuyền một câu: "Dương sư, không chỉ chúng ta không đắc tội nổi mà ngay cả Huyễn Vũ đế quốc, Hồng Viễn đế quốc cũng không đắc tội nổi. . . Không nói thân phận, chỉ bằng vào tu vi. . . Trong cảnh nội phong hào đế quốc...

"Vô địch!

Hóa Phàm tam trọng đỉnh phong (1)

dtv-ebook.com

"Trong cảnh nội phong hào đế quốc. . . Vô địch?

Toàn thân La Tuyền cứng đờ, tất cả đệ tử Lưu Vân tông đi theo cũng bị dọa đến biến sắc.

Lưu Vân tông tương đương với Vạn Quốc liên minh, tương đương với đế quốc bất nhập lưu. Hướng lên trên là Huyễn Vũ đế quốc nhị cấp, sau đó là Hồng Viễn đế quốc nhất cấp. Ở trên nữa mới là phong hào đế quốc. . .

Nói cách khác, vị Dương sư này đã ròng rã vượt qua bọn hắn ba cấp quốc gia, căn bản không ở cùng một vị trí!

Khó trách lại không thèm để ý mảy may đối với tính mạng của bọn hắn, thậm chí ngay cả quy củ cũng không quan tâm. Loại cường giả cấp bậc này, quả thực có vốn liếng và năng lực xem thường quy tắc.

"Lão sư, bản chép tay của Khổng sư kia... Sau khi hết khiếp sợ, La Tuyền nhìn qua.

Lần này tới đây là muốn cướp đoạt bản chép tay của Khổng sư, đối phương cường đại như thế, nhất định là không giành được, tiếp đó nên làm cái gì bây giờ?

"Chuyện bản chép tay Khổng sư, tất cả đều tiêu hóa ở trong bụng cho ta, không thể tiết lộ ra ngoài. Loại Danh sư cấp bậc như Dương sư, đừng nói là có một bản chép tay của Khổng sư, cho dù có di vật Khổng sư, là hậu bối của Khổng sư thì ta cũng sẽ tin tưởng. . . Chuyện của Danh sư cấp

bậc cao như vậy, tốt nhất đừng lẫn vào, nếu không, chết cũng không biết chết như thế nào!

Khuôn mặt La Hoàng tông chủ mang theo vẻ ngưng trọng dặn dò.

Làm người phải tự biết mình, nếu như Dương Huyền này chỉ có nửa bước ngũ tinh, hoặc là ngũ tinh. Như vậy coi như bọn hắn không chiếm được thì tất nhiên cũng sẽ tuyên truyền chuyện này ra ngoài, khiến cho hắn ta không được bình yên. Thế nhưng đối phương có thể là bát tinh, vậy thì kinh khủng rồi.

Loại cường giả cấp bậc này, nếu như không muốn để cho ngươi nói mà ngươi dám thảo luận lung tung. Như vậy không cần hắn ra tay, Danh sư đường cũng sẽ nghĩ biện pháp để ngươi im miệng!

Đạt tới loại thực lực này, mỗi một vị đều là nhân vật đỉnh phong cực kỳ quan trọng đối với Danh sư đường. Dám nói loạn về loại người này, trừ phi thật sự đã chán sống.

"Vâng!Tất cả mọi người đều vội vàng gật đầu.

Bên dưới không nói việc bên trên, thần không nghị quân.

Người bình thường phải có giác ngộ của người bình thường, tùy tiện thảo luận tới chuyện của Hoàng đế bệ hạ, bản thân đã vượt rào rồi. Chuyện bị truy cứu chém giết cũng không có bất luận nỗi oan khuất gì cả.

"Mặt khác, từ hôm nay trở đi, không nên lai vãng với người của Bạch Dương tông, cái tông môn này. . . Hết rồi!La Hoàng tông chủ lần nữa dặn dò.

Bạch Dương tông là đại tông môn siêu cấp có thể so với Lưu Vân tông bọn hắn, thậm chí còn có cơ hội thay thế bọn hắn, trở thành bá chủ của 28 thế lực xung quanh. Đáng tiếc. . . Đắc tội Dương sư, đường đường là tông chủ, thoáng cái đã bị giết chết.

Coi như Dương sư không so đo thì nhất định những tông môn khác cũng sẽ kính sợ mà tránh xa. Thậm chí nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của, không cần bao lâu nữa sẽ bị các thế lực khác chiếm đoạt, hoàn toàn biến mất ở trong dòng sông lịch sử dài đằng đẵng.

Đây chính là lực ảnh hưởng của Danh sư cấp cao.

Mỗi một hành động đều có thể gây ra phản ứng dây chuyền.

Thậm chí. . . Vừa rồi Dương sư không cần ra tay, chỉ nói một câu diệt Lưu Vân tông, nhất định các thế lực khác sẽ xông lên, chém giết bọn hắn.

Chính bởi vì như thế nên dù hắn tình nguyện tự sát thì cũng phải nói ra lời nói bảo tồn tông môn. Chỉ cần Dương sư đồng ý, những tông môn khác ngại hứa hẹn của Dương sư cho nên sẽ không dám động thủ với bọn hắn.

Nếu không , tương đương với việc ngang nhiên vi phạm lời nói của Dương sư, không phải là tự tìm cái chết thì là cái gì?

Một màn như vậy cũng xảy ra ở các thế lực môn phái khác.

Dương sư xuất hiện đã gây ra áp lực thực sự quá lớn cho bọn hắn, một vị Danh sư cấp bậc bát tinh hư hư thực thực, đừng nói là bọn hắn không dám thảo luận lung tung. Coi như là Danh sư đường của Huyễn Vũ đế quốc, sau này nhất định cũng sẽ ra lệnh im miệng.

. . .

Trong sân, lần nữa yên tĩnh lại.

Mười bốn chỗ thế lực khí thế vô cùng, hùng hổ đến đây gây phiền toái, mấy chục cường giả, cuối cùng mỗi người lại phải nộp lên 20 viên linh thạch trung phẩm để đổi lấy mạng, sau đó xám xịt rời khỏi.

"Dương sư...

Nhìn cường giả đang lơ lửng ở trên không trung, vẻ mặt đám người Khang đường chủ, Tô sư rất là cung kính.

"Ừm, không tồi, nếu có rảnh ta sẽ đi phân bộ các ngươi giảng bài!

Dương sư hài lòng gật đầu.

"Đa tạ Dương sư!

Nghe được cái hứa hẹn này, đám người Khang đường chủ mừng rỡ như điên.

Đây chính là Danh sư cấp bậc bát tinh hư hư thực thực, người ta giải bài một lần, tuyệt đối còn có hiệu quả hơn so với bọn hắn khổ tu một năm.

"Được rồi, lui ra đi!

Hứa hẹn một câu, Dương sư tùy ý khoát khoát tay.

"Vâng!

Vội vàng gật đầu, đám người Khang đường chủ, Triệu minh chủ đang muốn rời khỏi thì lại nghe thanh âm thản nhiên của Dương sư ở trên không trung: "A, trước tiên không vội, giải trên người bọn hắn rồi hãy đi!

Vừa rồi đám người Trịnh Dương, Tôn Cường muốn giải thích, lại bị La Hoàng tông chủ dùng chân khí niêm phong. Hiện tại ngay cả một câu cũng không nói được như cũ.

Không nghĩ tới Dương sư lợi hại như vậy lại để bọn hắn giải quyết vấn đề đơn giản như vậy, đám người Khang đường chủ sửng sốt một chút, lập tức tiến về phía trước một bước. Rất nhanh đã cởi niêm phong của mấy người ra, đồng thời còn lấy ra đan dược chữa thương, để cho bọn hắn ăn vào.

Làm xong tất cả, lúc này bọn hắn mới ôm quyền: "Chúng ta cáo từ!

"Ừm!

Dương sư gật gật đầu, cầu vểnh lên, ánh mắt nhìn lên trên không trung, dường như đang nhớ tới chuyện gì đó, thâm thúy không gì sánh được. Ngay sau đó, hai tay chắp ra sau lưng, lăng không hư độ, từng bước một đi về phía nơi xa.

"Cao nhân, đây mới là cao nhân!

Nhìn thấy khí chất của hắn và thủ đoạn lăng không mà đi, Khang đường chủ, Triệu minh chủ lần nữa phục sát đất, cúi đầu thầm nói.

Cái gì là cao nhân? Đây mới là cao nhân!

Cái gì là cường giả? Đây mới là cường giả!

Thân là Danh sư cấp cao, nhưng xưa nay không tuyên dương, khiêm tốn mà nội liễm, coi như đối phương bắt nạt đến tận cửa cũng chỉ nộp chút linh thạch là có thể giải quyết, xong chuyện phủi áo rời đi, không để lại một câu. . .

Ngoại trừ khâm phục và rung động, thực sự bọn hắn không nghĩ ra được từ nào để hình dung được nữa.

Cung tiễn đối phương rời khỏi, đang định ngẩng đầu thì đột nhiên nghe được thấy thanh âm của một vật rơi xuống, ngay sau đó tiếng "Bịch bịch!Ai nha!vang lên, hình như có người rớt xuống từ trên không trung.

Vội vàng nhìn lại về phía trước, Dương sư đã biến mất không thấy gì nữa. Ở trên bầu trời vạn dặm nào có nửa điểm tung tích.

"Mới vừa rồi là. . . Dương sư rơi xuống?

Mấy người nhìn nhau, nháy con mắt.

Nghe được có người ngã xuống từ trên không trung, sẽ không phải là Dương sư đó chứ. . .

Chỉ là, suy nghĩ này vừa xuất hiện thì bọn hắn lập tức lắc đầu.

Nói đùa gì vậy!

Dương sư là tồn tại siêu cường Danh sư bát tinh hư hư thực thực, có thể phi hành không gián đoạn. Một ngày một đêm cũng không biết mỏi mệt, làm sao có thể từ không trung rơi xuống chứ? Nhất định là tốc độ quá nhanh, đã biến mất ở trước mắt mọi người.

Hiểu rõ điểm này, cả đám không dám suy nghĩ nhiều, lập tức quay người đi ra ngoài.

"Không nghĩ tới lão gia lợi hại như vậy!

"Sư tổ thật mạnh!

Mấy người rời khỏi, sân nhỏ an tĩnh lại, đám người Tôn Cường, Trịnh Dương nghĩ đến uy phong vừa rồi của Dương sư. Mỗi người đều tràn ngập hưng phấn, chỉ có Vương Dĩnh là vội vã đi đến bên trong sân nhỏ.

Vừa rồi những người khác chỉ lo hóa giải dược lực làm dịu thương thế, mà nàng lại một mực tập trung ánh mắt ở trên người "Dương sư". Đã nhìn thấy sắc mặt hắn trắng bệch, không kiên trì nổi mà rớt xuống từ trên không trung.

Nếu thực sự là Danh sư bát tinh, làm sao có thể không kiên trì nổi mà rơi xuống từ trên không trung cơ chứ?

Nhất định là Trương sư đã dùng đặc thù thủ đoạn nào đó, không tiếc tiêu hao cực lớn mới hóa giải nguy cơ ngày hôm nay.

Đi vào nội viện, nhìn về phía vừa rồi Dương sư rơi xuống, chỉ thấy trên mặt đất có một cái hố không lớn. Dường như là đầu cắm vào, hắn là vừa rồi từ trên không trung rơi xuống, dùng đầu tiếp đất, chỉ là. . . Nơi đó lại không có nửa cái bóng người.

"Người đâu?

Dùng thủ đoạn nào đó vượt qua năng lực, lại từ không trung rơi xuống, nhất định sẽ bị thương, làm sao thoáng cái người đã biến mất không thấy tăm hơi cơ chứ?

Vương Dĩnh tràn ngập lo lắng.

"Vương Dĩnh, không hóa giải dược lực, khôi phục thương thế, còn chạy tới nơi này làm gì?

Đang muốn tiếp tục tìm kiếm thì đã nghe một đạo thanh âm nhàn nhạt vang lên. Nàng vội vàng nhìn lại, chỉ thấy Trương sư đang đứng ở cách đó không xa, nhìn qua, lông mày nhăn lại.

"Lão sư, vừa rồi. . . Con, con nhìn thấy Dương sư, dường như từ trên không trung rơi xuống nơi này. Con sợ hắn bị thương, cho nên tới xem một chút!

Hơi đỏ mặt, Vương Dĩnh vội vàng giải thích.

"Bị thương? Nói đùa cái gì, lão sư là nhân vật tuyệt thế, làm sao bị thương được chứ?

Lông mày nhíu một cái, ngay sau đó Trương sư đã khoát tay áo: "Được rồi, đi xuống đi, ta thương nghị việc cứu chữa Lộ Xung như thế nào với lão sư. Cho nên không hy vọng có người quấy rầy, đi ra ngoài trước đi!

"Vâng!

Thấy hắn không có việc gì, không giống như mới vừa từ trên không trung rơi xuống, Vương Dĩnh đành phải ôm quyền rời khỏi, đồng thời vẻ mặt tràn ngập nghi hoặc.

Chẳng lẽ. . . Nhìn lầm?

Hóa Phàm tam trọng đỉnh phong (2)

dtv-ebook.com

Dương sư là Dương sư, Trương sư là Trương sư, căn bản không phải cùng là một người?

Nếu không, mới vừa rồi từ trên không trung rơi xuống, đầu cắm xuống, làm sao ngay cả một chút thương thế cũng không có, khí tức lại còn trầm ổn như thế chứ?

"Coi như đoán sai thì dấu ấn mà Mặc Hồn Sinh để lại trên cổ lão sư sẽ không sai!

Cắn răng, Vương Dĩnh lần nữa tràn ngập lòng tin.

Coi như mình suy đoán không đúng, thế nhưng cái dấu ấn kia không có khả năng xảy ra vấn đề! Nàng đã tận mắt nhìn thấy, xác nhận nhiều lần, làm sao có thể phạm vào sai lầm cơ chứ?

"Lần sau khi Dương sư xuất hiện lại tìm lão sư, nhất định có thể nhìn ra cái gì đó...

Trong lòng nàng khẽ động.

Trương sư không thừa nhận, nàng làm học sinh cũng không tiện trực tiếp hỏi, không bằng đợi có cơ hội. Khi Dương sư xuất hiện lại đi tìm kiếm Trương sư, chỉ cần hai người không thể cùng lúc xuất hiện, như vậy đã nói lên. . . Nhất định là cùng một người.

Đến lúc đó, coi như muốn phủ nhận cũng không làm được.

Trong lòng có so đo, Vương Dĩnh lập tức đi ra ngoài.

Nàng vừa mới rời khỏi, chỉ thấy vẻ mặt Trương sư cười khổ, vội vàng đi về phòng.

Nếu như Vương Dĩnh có mặt ở đây sẽ nhìn thấy phía sau lưng của hắn có vấn đề. Sẽ khẳng định là một người với Dương sư.

Bởi vì. . . Tất cả mọi thứ sau gáy Trương sư đều là bụi bặm, quần phía dưới cũng chưa kịp đổi lại. Bị ngã làm cho nó dơ dáy bẩn thỉu không chịu nổi, nếu không phải trong viện còn có cột đá che chắn, nhất định có thể thấy được.

. . .

Về đến phòng, đổi quần áo, lúc này Trương Huyền mới thở ra một hơi.

Vị Dương sư trước đó xuất hiện vị, Vương Dĩnh đoán không sai, quả thực là hắn.

Tình cảnh nguy cấp, nếu như bản thân xuất hiện, nhất định sẽ không tránh được một hồi ác chiến, mà dùng tu vi hiện tại của hắn, rất rõ ràng không phải là đối thủ của nhiều cường giả như vậy.

Hết cách rồi, đành phải mời "Dương Huyền" xuất hiện.

Còn khí tức cường đại trên người là Mặc Hồn Sinh.

Tên này bị nhốt ở Cửu Thiên Liên Thai, một thân thực lực không phát huy ra được, chỉ có thể phát ra khí thế, vừa vặn có thể mượn dùng một chút.

kKí tức linh hồn không biết đã tích súc bao nhiêu năm, mạnh mẽ vô cùng. So với khí thế Bán Thánh cũng tương xứng, lại thêm lơ lửng ở trên không trung, khiến cho mọi người vừa bắt đầu đã tưởng lầm là Thánh giả. Vào trước là chủ, lúc này trong lòng đã kính sợ, cho nên mới không cần phải tốn công phu.

Còn dùng linh hồn đả thương La Hoàng tông chủ, đó là do hắn vận dụng năng lực của Vu Hồn sư.

Lực lượng của Vu hồn đã đạt tới Hóa Phàm tứ trọng đỉnh phong, nhờ vào sức chiến đấu, muốn gây tổn thương cho Hợp Linh cảnh như La Hoàng tông chủ này rất khó, thế nhưng. . . Nếu là linh hồn đối đầu, như vậy người sau sẽ yếu hơn rất nhiều.

Dù sao, Hóa Phàm ngũ trọng Hợp Linh cảnh cũng chỉ vừa mới bắt đầu tôi luyện linh hồn, cách lúc dẫn hồn xuất thể vẫn còn kém một mảng lớn.Chứ đừng nói là cường giả Vu hồn đã đi qua Âm Dương đầm rèn luyện như hắn.

Chỉ là, có thể nghiền ép được cũng phải mượn uy thế của "Dương sư", đổi lại là bản tôn hắn tới. Chỉ sợ còn không có thi triển hồn lực thì người ta dùng một bàn tay đã đánh ngất hắn trước rồi.

La Hoàng tông chủ biết, "Dương sư" là Thánh giả, không dám chống cự, cho nên lúc này mới bị nghiền ép, bản thân bị trọng thương.

Còn hồn lực truyền công sau đó, thoạt nhìn rất lợi hại, nói trắng ra rất đơn giản. Lúc trước Mặc Hồn Sinh có thể sử dụng hồn lực truyền lại tri thức công pháp cho hắn. Sau khi học tập loại thủ đoạn này, hắn truyền thụ cho Tiết Nhất Dao cũng không tính là gì.

Giúp Yêu Thần thú đột phá, trước kia hắn cũng đã làm qua.

Tất cả mọi chuyện trước đó đều rất hoàn mỹ, chỗ thiếu hụt duy nhất chính là Hồng Trần Đạp Thiên bộ vẫn tiêu hao chân khí rất lớn. Cho dù trong khoảng thời gian này tu vi tăng lên, số lượng chân khí dự trữ cũng đã tăng lên không ít, thế nhưng nhiều nhất chỉ có thể kiên trì được hơn mười phút ở trên không trung mà thôi.

Cuối cùng thực sự không kiên trì nổi, cho nên mới rớt xuống. . .

May mắn, không có người nào phát hiện ra. Nếu không, tất cả cố gắng trước đó sẽ bị hủy hoại trong chốc lát.

"Ai, đây gọi là chuyện gì chứ...

Mới vừa rồi còn oai phong lẫm liệt, làm cho tất cả mọi người kiêng dè không thôi, dọa đến mức không nói nên lời, sau một khắc thì đầu đã đâm vào trên mặt đất, thiếu chút nữa đã thổ huyết, vẻ mặt Trương Huyền buồn bực không thôi.

Hồng Trần Đạp Thiên bộ, mặc dù rất nghịch thiên. Khi phi hành cũng làm cho người hưng phấn, thế nhưng. . . Chân khí tiêu hao hết sẽ trực tiếp rơi xuống, không có chút dấu hiệu nào. Quả thực cũng thực sự quá đen.

May mắn những ngày gần đây hắn không ngừng cố gắng tu luyện, chân khí đủ để kiên trì đến lúc kết thúc. Nếu không, ngay khi còn dang uy hiếp mọi người, đầu cắm xuống đất. Khi đó có lẽ không chỉ bị ngã một cái, không cẩn thận lại còn bị mọi người đánh thành đống thịt, dù có giải thích nhiều hơn nữa cũng vô dụng.

"Xem ra . . . Vương Dĩnh đã nhìn ra!

Nhớ tới Vương Dĩnh trực tiếp chạy tới đây, vẻ mặt và thái độ hoài nghi, Trương Huyền không nhịn được phải lắc đầu.

Vương Dĩnh có thể nhìn ra, những người khác cũng có khả năng nhìn ra.

Một khi để cho người khác biết vị siêu cấp Danh sư "Dương Huyền" này chỉ là hư cấu, cũng không phải là tồn tại chân thực. Như vậy nhất định đám người trước đó sẽ ngóc đầu trở lại, không đánh chết hắn cũng tốt lắm rồi.

"Xem ra phải nhanh phân thân cô đọng một chút. . . Có phân thân, hai thân phận có thể đồng thời xuất hiện, khi đó sẽ không có người nào còn dám hoài nghi!

Trương Huyền xiết chặt nắm tay.

Phương pháp phân liệt linh hồn mà hắn học được từ chỗ Mặc Hồn Sinh, lại có Cửu Thiên Liên Thai làm cơ sở, muốn cô đọng phân thân cũng không khó. Chỉ là cần rất nhiều linh khí mới được, trước đó hắn không tạo ra là bởi vì linh thạch trung phẩm không đủ, hiện tại một lần vơ vét chí ít cũng có hơn sáu trăm viên từ tay các thế lực, như vậy cũng đã đủ để tiêu xài và tiêu hao.

"Trước tên nâng tu vi lên rồi lại nói tiếp!

Cửu Thiên Liên Thai còn không có hoàn thiện, muốn hoàn thiện nó nhất định phải có đầy đủ Thiên Đạo chân khí tẩm bổ. Chỉ là. . . Có nhiều linh thạch trung phẩm như vậy, tất cả đều trở nên rất đơn giản.

Cổ tay run lên, trận bàn Tụ Linh trận xuất hiện ở trước mắt. Trương Huyền khoanh chân ngồi ở giữa, thuận tay ném ra hơn mười viên linh thạch trung phẩm, lỗ chân lông toàn thân mở rộng, vận chuyển Thiên Đạo công pháp, linh khí chung quanh trở nên nồng nặc, sau đó bị hắn trực tiếp thôn phệ.

Cảm nhận được linh khí tràn ngập kéo thẳng tới huyệt đạo, Trương Huyền không nhịn được cảm thấy thoải mái, nước mắt lưng tròng.

Một hai tháng qua, khi hắn tu luyện đều là căng thẳng, ngay cả một linh thạch cũng chỉ dám sử dụng từng viên một, đã có lúc nào xa xỉ như vậy chứ!

Xem ra nếu sau này có cơ hội cũng nên vơ vét những tên như vậy mấy lần, muốn tốc độ tu luyện tăng nhanh, linh thạch là thứ ắt không thể thiếu.

Ầm ầm!

Linh khí đầy đủ, rất nhanh tiêu hao trước đó đã được bổ sung, chân khí tiếp tục được tích lũy. Không lâu sau, một tiếng oanh minh vang vọng,

Trương Huyền đã tới Hóa Phàm nhị trọng đỉnh phong!

Thực lực gia tăng, Trương Huyền không có ngừng lại mà tiếp tục xông vào.

Nguyên Khí cảnh đỉnh phong!

Âm Dương cảnh sơ kỳ!

. . .

Âm Dương cảnh đỉnh phong!

Một canh giờ sau hắn đã đạt đến Hóa Phàm tam trọng đỉnh phong!

Lực lượng chân khí cũng đạt tới 100 vạn đỉnh, so với người tu luyện khác hơn những trọn vẹn 20 vạn đỉnh, đã có thể so sánh với Trọc Thanh cảnh sơ kỳ.

(Người tu luyện Âm Dương cảnh sơ kỳ bình thường là 50 vạn đỉnh, trung kỳ 60 vạn, hậu kỳ 70 vạn, đỉnh phong 80 vạn! Trọc Thanh cảnh sơ kỳ 100 vạn đỉnh, trung kỳ 120 vạn đỉnh, cứ thế mà suy ra.)

Nếu như lại phối hợp với 160 vạn đỉnh của hồn lực, lực lượng mà hiện tại hắn có thể phát huy đã đạt tới 260 vạn đỉnh!

Loại thực lực này, ngay cả Hợp Linh cảnh trung kỳ cũng có thể chiến một trận! Hợp Linh cảnh: Sơ kỳ 200 vạn, trung kỳ 240 vạn, hậu kỳ 280 vạn, đỉnh phong 320 vạn!

Đáng sợ!

"Cửu Thiên Liên Thai, phát triển...

Hiện tại không đủ công pháp tu luyện Hóa Phàm tứ trọng, cho nên cũng không có cách nào tiếp tục tấn cấp, cổ tay Trương Huyền khẽ đảo, lấy Cửu Thiên Liên Thai ra ngoài, bàn tay nắm chặt, chân khí điên cuồng tràn vào bên trong.

"Ah. . . Đừng giết ta...

Chân khí vừa tiến vào đài sen thì bên trong lập tức vang lên tiếng gầm rú như như giết heo của Mặc Hồn Sinh.

"Ách, thật ngại quá, ta lại quên mất ngươi...

Hắn chỉ phải mau chóng khiến cho đài sen phát triển mà đã quên đi tên kiêng kị thiên đạo chân khí đến cực điểm này.

"... Mặc Hồn Sinh khóc không ra nước mắt.

Mới vừa rồi ta giúp ngươi tạo ra khí thế lớn như thế, cả người thiếu chút nữa đã mất mạng, mà ngươi, nhanh như vậy đã quên ta đi. . . Có cần ác như vậy hay không?

"Ngươi đừng có gấp, hiện ta sẽ lấy ra ngươi, sau đó lại thúc dục liên thai!

Biết có tên này ở bên trong thì sẽ không có khả năng tùy ý sử dụng Thiên Đạo chân khí, Trương Huyền lập tức nói.

Tên này thân là Vu Hồn sư lục tinh, chỉ cần có thể thoát khỏi liên thai. Muốn sống sót thật lâu ở trên không trung là chuyện không thành vấn đề. Nếu thực sự không được, còn có Vô Hồn Kim Nhân, trước tiên có thể cho hắn mượn sử dụng.

Còn làm thế nào mới có thể lấy hắn ra, những ngày gần đây Trương Huyền cũng đã nghĩ ra biện pháp.

Đối phương cần linh hồn để thay thế mới có thể đi ra ngoài, đã như vậy. . . Vậy thì đi tìm một cái linh hồn.

"Linh hồn phân liệt!

Khoanh chân ngồi xuống, tinh thần khẽ động, Vu hồn ly thể lơ lửng ở giữa không trung , dựa theo phương pháp mà trước đó Mặc Hồn Sinh dạy bảo. Lập tức phân tách hồn phách ra ngoài.

Không tìm thấy linh hồn khác để thay thế, như vậy chỉ có thể dùng chính hắn mà thôi.

Vừa vặn hắn cũng muốn luyện chế đài sen thành phân thân, linh hồn sớm đi vào, so với việc sau này căn bản cũng không có bị ảnh hưởng.

Linh khí chung quanh tuôn ra, Vu hồn một mặt hấp thu, một mặt phân liệt.

Chía cắt linh hồn là đem một cái linh hồn hoàn chỉnh chia làm hai phần, tương đương với chém người ta thành hai khúc, phải tiếp nhận thống khổ cực lớn.

Hơi chút không cẩn thận sẽ hồn phi phách tán.

Nếu như không phải sớm chỉnh lý bộ công pháp này thành cấp bậc Thiên Đạo, như vậy hắn cũng không dám tu luyện, bởi vì. . . Xác suất thành công thực sự quá thấp.

Lúc trước Mặc Hồn Sinh có thể thành công cũng là bởi vì đạp nhầm vận khí.

Không biết qua bao lâu, Vu hồn cao hơn ba mét dưới Âm Dương đầm cô đọng mà thành đã thành công dần dần chia cắt thành hai phần. Cả hai đều không xê xích bao nhiêu so với người bình thường.

"Xong rồi...

Khi tách ra, để một bộ phận trong đó quay về thân thể, Trương Huyền thở ra một hơi, vẻ mặt trắng bệch.

"Chỉ sợ không có một vài tháng, tạm thời hồn lực không có cách nào dùng được nữa!

Lần này không giống như lúc cứu chữa Lộ Xung, chỉ chia cắt ra một phần nhỏ linh hồn. Coi như bị tổn thương thì rất nhanh cũng đã có thể khôi phục.

Linh hồn từ một phân thành hai, muốn triệt để khôi phục như lúc ban đầu, không có một, hai tháng, chỉ sợ rất khó có thể làm được.

Nói cách khác, trong một hai tháng này, tốt nhất đừng vận dụng hồn lực, nếu không sẽ chỉ làm cho thương thế càng thêm nghiêm trọng.

Cô đọng phân thân

dtv-ebook.com

Chỉ là, cho dù trả giá nhiều hơn nữa cũng là đáng giá.

Linh hồn từ một phân thành hai, khiến cho hắn có cảm giác mình có đến hai cái thân thể đồng thời sống sót. Mặc dù sức chiến đấu hiện nay không gia tăng. Thế nhưng khi nào triệt để khôi phục thì sẽ hoàn toàn khác biệt, tương đương với trong nháy mắt bạo tăng lên gấp đôi.

Điểm mấu chốt nhất chính là, tư duy hai người tương đồng, ý niệm câu thông. Một phối hợp ra tay, tuyệt đối không phải là đơn giản như một cộng một bằng hai, thậm chí có thể đạt tới ba, bốn, thậm chí còn nhiều hơn.

Hơn nữa, linh hồn chia ra có thể tu luyện giống như người bình thường, nương theo thời gian trôi qua, sẽ càng ngày càng trở nên mạnh mẽ.

"Bắt đầu đi!

Linh hồn nhìn bản tôn một chút, miệng cười nhạt một tiếng, bắn thẳng tắp về phía Cửu Thiên Liên Thai.

Sưu!

Vừa đến trước mặt thì lập tức đã cảm thấy có một cỗ hấp lực cực lớn quét sạch hắn, sau một khắc hắn đã tiến vào bên trong một cái không gian tối đen.

"Chủ nhân...

Vừa đứng vững thân thể thì đã thấy một người trung niên toàn thân tràn ngập hắc khí đang đứng ở cách đó không xa, ôm quyền khom người, vẻ mặt cung kính.

Mặc Hồn Sinh!

Vốn hắn cho rằng tên này thân là lục tinh Vu Hồn sư, lại còn sống nhiều năm như vậy sẽ có bộ dáng như lão giả, không nghĩ tới người này lại mặt trắng không râu, thân thể hơi có vẻ mềm yếu, giống như là một tên thư sinh vậy.

Đã ký kết linh hồn khế ước, coi như hắn có thoát khốn thì cũng là hạ nhân của Trương sư này. Cho nên đối với mệnh lệnh của hắn không dám có chút vi phạm nào. Nếu không, chỉ cần đối phương có một cái suy nghĩ trong đầu là đã có thể nhẹ nhõm nghiền ép hắn.

"Đây là dung mạo vốn có của ngươi hay sao? Phân thân nghi ngờ nhìn qua.

Linh hồn không có bộ dáng cố định, có thể tùy ý biến hóa, bộ dáng trước mắt cũng có thể là do đối phương cố ý biến hóa.

"Vâng, linh hồn của Vu Hồn sư có thể duy trì bộ dạng lúc dẫn hồn xuất thể, lúc ấy ta có bộ dáng này. Coi như về sau sống thêm vạn năm thì cũng sẽ không thay đổi!Mặc Hồn Sinh vội nói.

Linh hồn có thể thiên biến vạn hóa, thậm chí biến đổi hình dạng. Thế nhưng từ đầu tới cuối sẽ duy trì dung mạo lúc dẫn hồn xuất thể, vạn năm không thay đổi.

"Ừm, hiện tại ta sẽ đi vào thay ngươi, ngươi có thể rời đi được rồi!

Phân thân khoát khoát tay: "Chỉ là, tạm thời không tìm thấy thân thể thích hợp với ngươi, trước tiên ngươi có thể đợi ở trên người Vô Hồn Kim Nhân. Một khi có thân thể thích hợp ta sẽ lập tức để ngươi đoạt xá!

Coi như thực lực của Mặc Hồn Sinh mạnh mẽ, có thể đợi một đoạn thời gian ngắn ở bên ngoài. Thế nhưng nương theo thời gian trôi qua, hắn cũng sẽ phải chịu hồn lực ngũ suy, thực lực sẽ càng ngày càng yếu.

Vì đề phòng loại hiện tượng này, hắn phải tìm một cỗ thân thể thích hợp với đối phương.

Trương Huyền thân là Danh sư, không thể nào để cho hắn đoạt xá bốn phía được. Cho nên chỉ có thể để cho hắn oan ức đi vào trong cơ thể Vô Hồn Kim Nhân một chút, tạm thời bảo vệ tính mạng.

Dù sao thứ này là do Vu Hồn sư luyện chế ra, dùng để phụ thể, tiến vào bên trong cũng hết sức dễ dàng, hơn nữa cũng không liên quan tới việc đoạt xá.

"Vâng, chỉ cần có thể ra ngoài, cho dù sống ở đâu cũng được...

Vội vàng gật đầu, Mặc Hồn Sinh hưng phấn tới mức hai mắt tỏa sáng.

Hắn đã bị vây ở đây vài vạn năm, đã sớm có chút nổi điên. Đừng nói là đi vào trong cơ thể Vô Hồn Kim Nhân, chỉ cần có thể ra ngoài, cho dù sống ít đi mấy trăm năm cũng được.

Lại nói, Trương sư đã đồng ý tìm thân thể đoạt xá giúp hắn, cho nên cũng không có gì mà phải xoắn xuýt.

"Ta đi ra ngoài trước!

Cắn răng, thân thể phát ra ánh sáng đặc thù, đột nhiên xông đi ra ngoài.

Cảm nhận được hắn muốn rời khỏi, trong không gian tối đen kia dường như có một cỗ lực lượng cực lớn lan tràn tới, giống như muốn giữ hắn lại. Phân thân hừ nhẹ một tiếng, ngăn ở phía trước.

Sưu!

Lực lượng dừng lại, Mặc Hồn Sinh mượn cơ hội nhảy lên, bay ra khỏi Cửu thiên liên thai, đi ra bên ngoài.

"Đi ra rồi sao!Trương Huyền ở phía ngoài nhìn qua.

"Vâng!Cảm nhận mình đã có được tự do, Mặc Hồn Sinh nhìn quanh hai bên, tràn ngập kích động.

"Đi vào trước đi!

Mỉm cười, cổ tay Trương Huyền rung lên, một cái quan tài chứa đựng Vô Hồn Kim Nhân lập tức xuất hiện ở trước mắt.

Mặc Hồn Sinh khẽ gật đầu, nhẹ nhàng nhoáng một cái rồi mở ra quan tài để chui vào. Sau một khắc, mắt kim nhân trợn một cái rồi đứng lên.

Hồn phách nhập thể.

"Chủ nhân!

Kim nhân thân hình cao lớn, giống như là một vị tướng lĩnh tràn ngập giáp trụ đi tới trước mặt hắn.

"Người cứ giống như những người khác, gọi ta một câu thiếu chủ đi!Trương Huyền khoát khoát tay.

"Vâng, thiếu chủ!Kim nhân ôm quyền.

"Bây giờ ngươi có thể phát huy bao nhiêu thành thực lực? Nhìn kim nhân trước mắt, Trương Huyền thản nhiên nói.

Kim nhân thực lực có hạn, nhưngtu vi của Mặc Hồn Sinh rất mạnh mẽ. Hiện giờ đã thoát ly ra khỏi Cửu Thiên Liên Thai, chỉ sợ so với hắn cũng còn cường đại hơn không ít.

"Những Vô Hồn Kim Nhân này là thứ lúc đầu ta tự tay luyện chế, có thể phát huy ra xấp xỉ trăm phần trăm thực lực!Mặc Hồn Sinh nói.

"Trăm phần trăm? Hóa Phàm cửu trọng? Ánh mắt Trương Huyền sáng lên.

Tên này là Vu Hồn sư lục tinh, khi còn sống thực lực đã đạt tới Hóa Phàm cửu trọng đỉnh phong, cụ thể muốn đột phá Bán Thánh cũng chỉ

kém một chút. Cho dù những năm này đã tiêu hao không ít, thế nhưng muốn đạt tới Hóa Phàm cửu trọng chắc chắn là có thể được.

Chuyện này chẳng phải là về sau bên người hắn sẽ có một vị hạ nhân Hóa Phàm cửu trọng hay sao?

Có loại cường giả này ở bên người, coi như không có sự uy hiếp từ "Dương sư" thì nhất định cũng không ai dám tới làm loạn!

"Ừm!Mặc Hồn Sinh gật đầu.

"Không sai, đi ra bên ngoài trông coi, không được để cho bất luận kẻ nào đi vào. Ta muốn cô đọng phân thân, không thể quấy nhiễu!Hắn dặn dò một tiếng.

Mặc Hồn Sinh trả lời một câu, quay người đi ra ngoài.

Trương Huyền thì sắc mặt ngưng trọng nhìn về phía liên thai ở trước mắt.

"Bắt đầu đi!

Ngón tay búng một cái, một đạo chân khí bắn thẳng vào bên trong.

Mặc Hồn Sinh hết sức e ngại đối với thiên đạo chân khí. Thế nhưng linh hồn phân thân lại không quan tâm, nương theo chân khí tràn vào càng ngày càng nhiều, liên thai vốn có màu đen nhánh cũng trở nên càng lúc càng trắng.

Dần dần trở nên hoàn thiện.

Liên thai tiêu hao chân khí cực lớn, chỉ có điều, Trương Huyền có đầy đủ linh thạch trung phẩm để tiêu hao, cho nên hắn không quan tâm tới hao tổn.

Không biết qua bao lâu, chấn động xuất hiện, toàn bộ liên thai đã biến thành màu trắng sữa, tản mát ra ánh sáng ôn nhuận.

"Không hổ là. . . Thần vật!

Nhìn thoáng qua, Trương Huyền đã cảm thấy toàn thân chấn động, giống như cả người đã bị hấp dẫn.

Liên thai trước đó, đen như mực, quỷ dị không gì sánh được, có chút giống như tà vật. Mà bây giờ lại khiến cho người ta có một loại cảm giác như tới từ chín tầng trời, không thể xâm phạm.

Quả nhiên là bất phàm!

Có thể đoán ra được, một khi để cho người ngoài biết, nhất định sẽ dẫn tới cướp đoạt. Dù là Danh sư lục tinh, thất tinh, thậm chí bát tinh, chỉ sợ cũng không phải là ngoại lệ.

Danh sư cũng là người, cũng có thất tình lục dục. Một khi gặp bảo vật cũng sẽ chiếm hữu thành của mình, không có khả năng giống như Thánh Nhân, vô dục vô cầu.

Lại nói, Khổng sư còn bao che khuyết điểm, từng vì đệ tử mà giận tím mặt, diệt một nước, huống chi là những người khác.

"Luyện hóa!

Biết thứ này vô cùng trân quý, không thể rò rỉ ra bên ngoài. Trương Huyền cũng không có do dự mảy may mà bàn tay chộp ra một trảo, một đoàn chân khí tràn vào trong đó.

Phương pháp luyện chế thành thân thể, Mặc Hồn Sinh đã sớm truyền lại cho hắn, cũng không quá là phức tạp.

Chân khí bao vây liên thai, để cho nó phù hợp hoàn mỹ với linh hồn. Đóa hoa sen không lớn trước đó dần dần dung hợp với linh hồn vừa tách ra, tạo thành một cỗ thân thể sạch sẽ không tỳ vết chút nào.

Rèn luyện không biết bao lâu.

Thân thể dung hợp hoàn mỹ, Trương Huyền chậm rãi mở mắt ra.

"Xong rồi sao?

Thấy phân thân đứng dậy, Trương Huyền mỉm cười nói.

Hai bên đối mặt, Trương Huyền lập tức cảm thấy có một loại cảm giác rất là kỳ diệu, như là soi gương, khi thì cảm thấy đối phương là bản thân, khi thì lại cảm thấy bản thân là đối phương.

Phân thân là từ linh hồn bản tôn một phân thành hai. Dù là tư duy hay là ý tưởng đều giống bản tôn như đúc, không phân khác biệt. Thậm chí tri thức hai người học tập, võ kỹ tu luyện đều có thể cùng hưởng.

Nói cách khác, chỉ cần phân thân đọc sách thì bản tôn có thể tuỳ tiện thu hoạch được tri thức. Đương nhiên, cũng chỉ giới hạn trong những chuyện này, phân thân hấp thu linh khí, tu vi tăng lên sẽ không giống như bản tôn.

"Hiện giờ phân thân là phôi thai nguyên thủy, cho dù có tu vi thì cũng là hồn lực mang tới, trước tiên làm cho thực lực tăng lên rồi lại nói!

Phân thân từ Cửu Thiên Liên Thai luyện hóa mà thành, bản thân không có thực lực. Dù cho hiện tại có lực lượng thì cũng là do hòa tan vào thân thể Vu hồn mang tới, nhất định phải nhanh chóng tăng tu vi chân khí lên.

Mặc quần áo xong, khoanh chân ngồi ở giữa Tụ Linh trận.

Kẽo kẹt! Kẽo kẹt!

Tinh thần khẽ động, Thiên Đạo công pháp lập tức dựa theo phương thức trong đầu để vận chuyển.

"Ừm?

Một lát sau, hắn nhíu mày.

Thiên Đạo công pháp hắn đã tu luyện qua một lần, xe nhẹ chạy đường quen, dựa theo đạo lý mà nói. Muốn vận chuyển sẽ vô cùng đơn giản, vì sao ở trên ngươi phân thân lại thủy chung không làm được chứ?

Một khi vận chuyển sẽ giống như có một cỗ cảm giác áp bách cực lớn đánh tới, dường như muốn nghiền nát thân thể của hắn thành bụi phấn.

"Chẳng lẽ. . . Ngoại trừ bản tôn của ta, bất luận kẻ nào cũng không thể tu luyện Thiên Đạo công pháp, ngay cả phân thân cũng không được?

Một suy nghĩ xuất hiện trong đầu hắn.

Trước đó hắn đã từng muốn mang Thiên Đạo công pháp hoàn chỉnh truyền thụ cho mấy học sinh. Đáng tiếc, tất cả đều không tu luyện được, không có cách nào khác cho nên hắn đành phải sửa đổi một chút. Hoặc nhiều hoặc ít đề để lại một chút thiếu sót.

Vốn hắn cho rằng chỉ có những người khác như thế, hiện tại xem ra, ngay cả phân thân của hắn cũng giống như thế.

"Chỉ sợ có quan hệ cùng với Thiên Đạo thư viện!

Trong lòng khẽ động.

Thiên Đạo thư viện nương theo hắn trùng sinh, xuất hiện ở trong cơ thể bản tôn. Có lẽ có thứ này tồn tại cho nên hắn mới có thể tu luyện. Mà phân thân, dù là có linh hồn của hắn, không có sự tồn tại của thư viện thì cũng không có khả năng không chút kiêng kỵ mà tu luyện Thiên Đạo công pháp.

Thiên Đạo không thể dòm ngó, đại đạo không thể không có thiếu sót. Có Thiên Đạo thư viện, che đậy thiên cơ, sẽ không bị phát hiện ra. Muốn tu luyện thế nào cũng được. Thế nhưng không có thứ này thì sẽ không làm được.

"Đã không được, vậy thì sửa chữa một chút vậy!

Thiên Đạo công pháp không thể tu luyện, vậy thì chừa lại một chút thiếu hụt, dù sao mấy người Triệu Nhã cũng tu luyện như thế này. Hắn đã sớm xe nhẹ đi đường quen.

Cô cô cô cục cục!

Dựa theo công pháp thiếu hụt để tu luyện, quả nhiên chân khí thuận lợi vận chuyển, khí tức cả người dần dần gia tăng, tu vi không ngừng tăng lên.

Không hổ là thân thể do thần vật cô đọng, tốc độ tu luyện của đám người Triệu Nhã so sánh với nó không đáng kể một chút nào.

Trong thời gian ba ngày ngắn ngủi, phân thân đã từ võ giả nhất trọng Tụ Tức cảnh tu luyện đến Hóa Phàm tam trọng Âm Dương cảnh đỉnh phong!

Thực lực giống bản tôn hắn như đúc.

Cho dù là bởi vì nguyên nhân có linh thạch đầy đủ, thế nhưng loại tốc độ này quả thực cũng quá kinh thế hãi tục, có thể hù chết vô số người.

"Tu vi đã đến, không cần tu luyện võ kỹ, trực tiếp cùng hưởng với linh hồn là được!

Công pháp cần tu luyện, võ kỹ thì không cần, chỉ cần linh hồn cùng hưởng là có thể làm được. Nói cách khác, cỗ phân thân này, coi như không cần tu luyện võ kỹ, Thiên Đạo kiếm pháp, quyền pháp, thân pháp. . . Tất cả cũng sẽ giống như bản tôn, không sai chút nào.

"Nhìn xem thực lực như thế nào. . . Đến đây, đánh một quyền về phía ta!

Mỉm cười, Trương Huyền nhìn về phía phân thân.

Trong phòng không có đá đo lực trụ, không có cách nào xác định được tu vi. Chỉ có điều, việc lực lượng bản tôn cao bao nhiêu hắn vẫn rất rõ ràng.

Cả hai đối đầu một quyền, như vậy rất nhẹ nhàng đã có thể xác nhận được thực lực.

Sưu!

Phân thân mang theo một quyền vọt tới, Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng, cũng dùng một quyền nghênh đón.

Hai quyền giao kích.

Phanh!

Còn chưa có kịp phản ứng tại thì Trương Huyền đã cảm thấy cánh tay tê rần, giống như bị một ngọn núi lớn đánh trúng, đầu liên tục phá vỡ mấy tầng bức tường rồi bay ra ngoài, đầu cắm ở trên mặt đất đầy nham thạch trong viện phủ.

"Bọn ta. . . Đây là tình huống gì...

Trương Huyền khóc không ra nước mắt.

Mạc Cao Viễn cầu kiến

dtv-ebook.com

"Thực sự thật không tiện, thiếu gia nhà chúng ta vẫn đang bế quan như cũ, không tiện tiếp kiến!

Trong sân phủ đệ, quản gia Tôn Cường vô cùng lễ độ nhìn về phía hai người trước mắt rồi nói.

Vị Hồ trưởng lão và Danh sư Tống Siêu trước mắt này, sau khi biết Trương sư trở về, hầu như mỗi ngày đều tới, đuổi cũng không đi, coi như là hắn cũng có chút bất đắc dĩ.

"Ta biết, bất quá. . . Ngày mai đãbắt đầu thi đấu. Cho nên ta nghĩ, hôm nay dù thế nào Trương sư cũng sẽ xuất quan a... Vẻ mặt Hồ trưởng lão lúng túng cười nói.

Chuyện đêm hôm đó, mặc dù mười bốn thế lực lớn đã ép tin tức xuống. Thế nhưng những thế lực khác tham gia thi đấu vẫn biết một chút.

Có thể khiến cho nhiều thế lực siêu cường như vậy rút đi, sau đó ngay cả một câu cũng không dám nói. Như vậy bối cảnh của vị Trương sư này, tất nhiên là lớn như trời.

Bởi vậy, vốn bọn hắn có dự định mua sắm Vô Hồn Kim Nhân đã biến mất. Niến thành thường ngày tới chơi, mục đích rất đơn giản, giữ gìn mối quan hệ với vị Trương sư này rồi lại nói tiếp.

"Lúc nào thiếu gia xuất quan, ta cũng không biết... Tôn Cường lắc đầu nói.

Từ khi thiếu gia trở về đã không có lộ mặt qua, tới bây giờ đã gần nửa tháng rồi.

Hơn nữa, lão gia trừ lúc xuất hiện một lần kia cũng không có xuất hiện qua lần nữa. Ngay cả hắn cũng không dám xác nhận hai người kia còn ở trong phủ đệ hay không.

"Như vậy. . . Trương sư vừa xuất quan, Tôn quản gia có thể lập tức phái người cho ta biết hay không? Ngươi cũng đã nhìn ra rồi đó, ta thật tâm thực lòng muốn mua Vô Hồn Kim Nhân!Hồ trưởng lão nói.

"Chuyện này...

Nhíu mày một cái, Tôn Cường khoát tay áo, lộ ra khí chất quản gia của Danh sư cấp cao: "Chuyện này không phải là chuyện mà ta có thể làm chủ, còn phải xin chỉ thị từ thiếu gia mới được. Nếu như người không muốn gặp ngươi thì ta cũng không dám tự tiện lên tiếng!

Từ sau ngày đó, địa vị của quản gia như hắn một đường tăng lên, coi như Triệu minh chủ, Khang đường chủ muốn gặp hắn cũng cần tự mình tới, dần dà, trên người cũng mang theo một loại phong độ khác biệt.

"Đúng, đúng, loại thiên tài như Trương sư không phải là người nào muốn gặp là có thể gặp... Hồ trưởng lão nói theo lời của Tôn Cường.

"Đó là đương nhiên, thiếu gia thiên phú vô song, thân phận nhất đẳng, coi như La Hoàng tông chủ của Lưu Vân tông, mấy ngày nay tới cũng đều bị ta đuổi ra ngoài!Vẻ mặt Tôn Cường rất là kiêu ngạo.

Mấy ngày nay La Hoàng tông chủ cũng đã tới bái phỏng qua, chỉ bất quá còn chưa tới tới cửa đã bị hắn cầm cây gậy đuổi ra ngoài.

Nói đùa, lúc trước khi ngươi ra tay với ta, sao lại không nghĩ tới sẽ có ngày hôm nay chứ?

Biết lão gia lợi hại lại nghĩ đến nói lời xin lỗi, nào có chuyện tốt như vậy.

"Đúng vậy a, Trương sư khí chất cao nhã, tư thái hiên ngang, muốn gặp nào có dễ dàng như vậy. Ta chỉ hy vọng Tôn quản gia có thể nói tốt vài câu cho ta... Khóe miệng Hồ trưởng lão giật một cái, vội vàng mở miệng.

Nói còn chưa dứt lời thì đã nghe tiếng ầm ầm vang lên, ngay sau đó đã nhìn thấy một bóng người đầu đâm vào trên mặt đất trước mặt, thân thể không ngừng run rẩy.

"Lớn mật, phủ đệ của Trương sư mà cũng dám tới làm loạn!

Thấy tên này lại dám ra tay ở đây, ngay cả bức tường cũng bị phá hủy. Miệng hét lớn một tiếng, Hồ trưởng lão đang định tiến lên biểu hiện một chút thì chỉ thấy Tôn quản gia xông tới: "Thiếu gia, người thế nào rồi?

"Thiếu gia? Trương sư?

Cảnh vật trước mắt sầm lại, thân thể nhoáng một cái, Hồ trưởng lão chỉ cảm thấy một ngụm máu tươi tràn ngập trong miệng, bất cứ lúc nào cũng có thể phun ra.

Cái này. . . Người đầu đâm vào trên mặt đất, toàn thân dơ dáy bẩn thỉu không chịu nổi, giống như ăn mày lại chính là Trương sư hay soa?

Còn khí chất cao nhã, tư thái hiên ngang. . .

Đây giống như là chó gặm bùn rơi xuống đất, phong tao run rẩy, đầu cắm vào mặt đất rấ tlaf phong tình. . . Nào có nửa xu quan hệ với cao nhã cơ chứ?

Mới vừa rồi phối hợp với Tôn quản gia, thổi phồng vị Danh sư này đến mức giống như hoa, kết quả đối phương lại dùng phương thức này để ra sân. . .

Hồ trưởng lão cảm thấy mình sắp khóc.

Không riêng gì hắn, ngay cả Tống Siêu ở bên cạnh khóe miệng cũng co giật.

Bản thân đã tiếp xúc qua nhiều lần, hắn có thể nhận ra một chút. Người trước mắt này chính là Trương Huyền Trương sư, trước kia khi hắn nhìn

thấy đều là người nghĩa chính ngôn từ, khiến cho người ta có một loại cảm giác tràn ngập uy nghiêm, mà bây giờ. . .

Chuyện này cũng. . . Quả thực quá phá vỡ hình tượng.

"Khụ khụ khụ!

Rút đầu từ trong đất ra, Trương Huyền vô cùng buồn bực.

Cùng là Hóa Phàm tam trọng đỉnh phong, hắn tu luyện Thiên Đạo công pháp, đối phương lại tu luyện bản rút gọn, kết quả. . . Dùng cùng một lực lượng đối quyền lại thiếu chút bị mặt hàng kia đánh chết tại chỗ!

Có còn thiên lý nữa không đây?

Bản tôn không chơi lại phân thân. . . Cũng quá uất ức a.

Mặc dù buồn bực, chỉ có điều, rất nhanh hắn cũng đã hiểu được.

Phân thân là do Cửu Thiên Liên Thai luyện hóa mà thành, thứ này lại là bảo bối siêu việt Thánh vật. Coi như tu luyện công pháp hơi thấp hơn so với mình. Thế nhưng chỉ bằng vào thân thể, tuyệt đối có thể nói là vô địch trong cấp bậc, không có cách nào so sánh được.

Trừ phi. . . Hắn tiếp tục tu luyện Thiên Đạo Kim Thân, đạt tới tình trạng cao siêu hơn. Nếu không, chỉ sợ trong một đoạn thời gian tương đối dài, lúc nào cũng bị cỗ phân thân này nhẹ nhõm nghiền ép.

"Quên đi, dù sao đều là chính ta, cũng không cần phải uất ức...

Rất nhanh hắn đã điều chỉnh lại.

Mặc kệ phân thân hay là bản tôn đều là chính hắn, cũng không có gì mà phải buồn bực.

"Ta không sao, chỉ là lúc tu luyện đã xuất hiện một chút vấn đề, không có gì đáng ngại!

Thấy Tôn quản gia dùng vẻ mặt lo lắng nhìn qua, Trương Huyền phủi phủi quần áo, nói.

"Ah!

Nghe là tu luyện xuất hiện vấn đề, mặc dù Tôn Cường cảm thấy kỳ lạ, thế nhưng vẫn dằn nghi hoặc xuống trong lòng. Lại vội vàng ôm quyền: "Thiếu gia, Hồ trưởng lão Hàn Thanh tông và Tống Siêu Danh sư, muốn mua Vô Hồn Kim Nhân trong tay người, hai bọn họ đã liên tục tới mấy ngày rồi...

"Tống Siêu, Vô Hồn Kim Nhân?

Trương Huyền sững sờ, lập tức nghĩ ra.

Lúc trước ở dược viên thành nam hắn đã lừa dối Tống Siêu tốn một viên linh thạch để mua quan tài. Hắn còn từng hứa hẹn, chỉ cần có tiền thì sẽ còn có ba đầu kim nhân bán ra. Chỉ là hắn không nghĩ tới tên này lại thực sự đến đây.

Chỉ là, hiện tại trong thời gian ngắn không tìm thấy thân thể thích hợp cho Mặc Hồn Sinh. Cho nên chỉ có thể mượn nhờ kim nhân để sống sót, vạn nhất chiến đấu bị tổn thương, như vậy trong tay nhiều còn có mấy cái dự bị, còn có thể thay thế. . .

Một khi bán ra tất cả, nếu muốn tìm nữa thì gần như là không có khả năng.

Dù sao, cái nghề nghiệp như Vu Hồn sư này sớm đã biến mất ở trong dòng sông lịch sử. Thứ như Vô Hồn Kim Nhân, dùng một cái thiếu một cái, muốn tìm được đầu thứ năm, thực sự quá khó khăn.

Lại nói, linh thạch trung phẩm hắn cũng không quá thiếu, tâm lý đã có chuyển biến, cho nên cũng không quá muốn bán.

"Trương sư, tại hạ chính là Hồ trưởng lão Hàn Thanh tông, vị này là Tống Siêu Danh sư, chắc hẳn các ngươi đã sớm nhận biết...

Ngay khi hắn đang chần chờ, Hồ trưởng lão, Tống Siêu đã đi tới trước mặt.

"Ồ, bái kiến Hồ trưởng lão!

Thấy hắn đã đi tới trước mặt, Trương Huyền ôm quyền, có chút lúng túng gãi đầu một cái: "Thực sự thật không tiện, trước đó quả thực ta có ba đầu Vô Hồn Kim Nhân, chỉ là. . . Các ngươi tới quá muộn, ta đã bán đi, hiện tại trong tay ta ngay cả một đầu cũng không có. . . Cảm phiền các ngươi đi một chuyến tay không rồi!

Chuyện Mặc Hồn Sinh không thể nhiều lời, lại không tiện từ chối, cho nên hắn có thể nói đã bán ra Kim nhân mà thôi.

"Bán rồi? Không nghĩ tới kết quả này, Hồ trưởng lão sững sờ.

"Đúng vậy a, ngươi cũng biết rồi đó. Thứ như Vô Hồn Kim Nhân này liên quan tới bí mật Vu Hồn sư. Người muốn mua thực sự quá nhiều, ta cũng chỉ có mấy đầu kia mà thôi...

Trương Huyền lắc lắc tay, mặt đất lập tức ầm ầm chấn động, một bóng người cao to từ trong viện vội vã đi ra.

"Thiếu chủ, vừa rồi đã xảy ra chuyện gì, người không sao chứ...

Mặc Hồn Sinh tràn ngập lo lắng nhìn qua.

Hắn canh giữ ở nội viện bảo hộ cho thiếu gia an toàn, kết quả thiếu gia lại bị người ta dùng một quyền đánh bay ra ngoài. Cho nên hắn lập tức chạy tới, muốn nhìn một chút xem rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

"Đây là. . . Vô Hồn Kim Nhân còn sống...

Trước mắt Hồ trưởng lão tối sầm lại.

Đại ca, không phải ngươi nói Vô Hồn Kim Nhân đã bán hết rồi ư? Cỗ này thoáng cái chạy đến, lại còn sống. . . Thì là cái quỷ gì đây?

"Khụ khụ!

Không nghĩ tới vừa mới nói đã bán xong thì cái tên này đã chạy ra khỏi, Trương Huyền rất là xấu hổ nói: "Cái này, cái này. . . Không phải là Kim nhân, là một hộ vệ của ta. Người tu luyện một loại võ công kỳ quái cho nên mới biến thành như vậy!

"Kỳ quái võ công?

Hồ trưởng lão, Tống Siêu lần nữa run rẩy.

Ngươi cho rằng chúng ta mù sao?

Đây rõ ràng chính là Vô Hồn Kim Nhân mà?

Tất cả mọi người đều là Danh sư, coi như nhãn lực có kém. Thế nhưng hộ vệ là người hay là Kim nhân thì bọn họ vẫn có thể phân biệt ra được.

"Được rồi!Có điều, đối phương đã không muốn nói thì bọn hắn cũng không tiện truy cứu. Dù sao, kim nhân là việc nhỏ, có thể kết giao cùng vị Trương sư này mới là quan trọng nhất.

Lại hàn huyên vài câu, thấy Trương Huyền không có ý định bán ra kim nhân, Hồ trưởng lão, Tống Siêu đành phải lui ra ngoài.

Trước khi đi bọn hắn cũng được dặn dò, chuyện Mặc Hồn Sinh đừng truyền loạn ra ngoài.

Hai người vừa đi, Trương Huyền lập tức nổi giận đùng đùng nhìn về phía tên to con trước mắt: "Ngươi dùng bộ dáng này chạy đến là muốn làm hco người khác nhận không ra đúng không?

Vô Hồn Kim Nhân liên quan tới Vu Hồn sư, vốn dã thứ rất là mẫn cảm. Lại còn một đầu còn sống, hơn nữa còn có thể chạy loạn. Nếu chuyện này truyền đi, nhất định sẽ có không ít phiền phức.

"Ta... Mặc Hồn Sinh cũng biết mình đã gây ra rắc rối, hắn bối rối, ấp úng nói.

"Ngươi có biện pháp che dấu khí tức và dung mạo trên người ngươi hay không?

Biết cũng không thể trách đối phương, dù sao trước đó hắn cũng không nghĩ tới chuyện này. Vì vậy Trương Huyền hừ một tiếng, hỏi.

"Có biện pháp, chẳng qua có khả năng phải cần thời gian vài ngày...

Mặc Hồn Sinh chần chờ một chút rồi nói.

"Vậy là tốt rồi, mấy ngày nay đừng xuất hiện...

Thấy có đã biện pháp che giấu khí tức và dung mạo, lúc này Trương Huyền mới gật gật đầu. Lại nhìn về phía Tôn Cường ở cách đó không xa: "Tôn quản gia, những ngày gần đây ta bế quan có chuyện gì hay không?

Vừa về đã bế quan, xấp xỉ nửa tháng, có lẽ cũng đã xảy ra không ít chuyện.

"Bẩm báo thiếu gia, lần trước sau khi lão gia xuất hiện, những tông môn khác đều khiêm tốn hơn không ít, không có người tới tìm phiền toái. Mấy ngày nay Khang đường chủ, Triệu minh chủ còn có Phi Vũ công chúa mỗi ngày đều đến. Chỉ có điều, biết ngươi bế quan cho nên tất cả đều rất thất vọng mà rời đi."

Tôn Cường nói.

Có lão gia chấn nhiếp, Vạn Quốc thành yên tĩnh trước nay chưa từng có, đệ tử tông môn trước đó phách lối không gì sánh được thì hiện tại cũng đều nhu thuận giống như mèo nhà vậy. Không dám tùy ý làm bậy, sợ trong lúc lơ đãng chạm phải Dương sư gặp xúi quẩy, từ đó làm cho toàn bộ tông môn bị người hủy diệt.

"Còn nữa. . . Đinh Hồng châm ngòi ly gián người khác, từ ban đêm khi thiếu gia trở về đã bị La Hoàng tông chủ Lưu Vân tông giết chết!Suy nghĩ một chút, Tôn Cường tiếp tục nói.

Ngày đó Trương Huyền ngụy trang thành Dương Huyền, vốn định giết tai hoạ ngầm này. Thế nhưng vừa động thủ, nhất định sẽ làm rò rỉ thực lực, lại thêm Dương sư có thân phận tôn quý, làm sao có thể tự mình ra tay được chứ? Cho nên hắn cũng không có ra tay.

Chỉ là, xem ra vị tông chủ Lưu Vân tông này rất hiểu chuyện, biết ý nghĩ của hắn cho nên đã sớm hỗ trợ giết chết, đỡ hắn phải đi qua tìm kiếm.

"Trừ việc đó ra còn có chuyện gì nữa không?

Trương Huyền hỏi tiếp.

"Lộ Xung tiểu thiếu gia mấy ngày nay đã tỉnh lại. Còn lại chính là thi đấu Danh sư sắp bắt đầu...

Tôn Cường đang muốn nói tiếp thì đã nghe một đạo thanh âm nhàn nhạt từ bên ngoài truyền tới.

"Đường chủ Danh sư đường Hồng Viễn nhất đẳng đế quốc, Mạc Cao Viễn Danh sư lục tinh đỉnh phong tới cầu kiến Dương sư!

Dương sư thất vọng

dtv-ebook.com

"Danh sư lục tinh?

Lông mày nhíu một cái, Trương Huyền giật nảy mình.

Không phải nói người lợi hại nhất trong Vạn Quốc liên minh chỉ có Danh sư tứ tinh hay sao? Lục tinh đỉnh phong. . . Từ nơi nào xuất hiện vậy?

Tiêu chuẩn trở thành Danh sư lục tinh là tu vi đạt tới Hóa Phàm cửu trọng, mà đỉnh phong. . . Chỉ sợ là Thánh giả chân chính!

Một vị Thánh giả muốn tới thăm hỏi. . .

Cảm thấy da đầu run lên, Trương Huyền có cảm giác muốn thổ huyết.

Ngụy trang trước mặt nửa bước Danh sư ngũ tinh hắn cũng đã cảm thấy áp lực như núi, lúc nào cũng có thể bị lộ tẩy. Ngụy trang trước mặt Thánh giả chính thức. . . Chỉ cần hơi không cẩn thận thì sẽ lộ ra chân ngựa!

Quan trọng hơn là, nếu bị vạch trần thì cũng thôi đi. Ngụy trang Danh sư cấp cao, lấy thân phận dọa người, vi phạm sư đức, đối phương hoàn toàn có thể động thủ, chém giết hắn tại chỗ!

Nói cách khác. . . Một khi bị phát hiện ra là giả, nhất định sẽ phải chết!

"Nhất định là tin tức Dương sư xuất hiện đã bị tiết lộ...

Xoa xoa mi tâm, ưu sầu một lúc.

Danh sư lợi hại như vậy chạy tới, lại còn nói muốn bái kiến Dương sư, chỉ có một khả năng, đó chính là. . . Chuyện ngày đó đã có người truyền đến Hồng Viễn nhất đẳng đế quốc.

Nếu như thực lực của hắn mạnh hơn một chút, có khả năng còn không nhìn ra khi ngụy trang. Thế nhưng bây giờ người ta đã vây cửa lại, cũng không khả năng không thấy a.

Nên làm cái gì?

"Không được thì nói lão sư không có mặt...

Vừa cắn răng, đang muốn mở miệng thì đã nghe bên người có một đạo thanh âm vang lên: "Nhốn nháo cái gì mà nhốn nháo, thể hiện giọng ngươi lớn hay là có ý gì? Một chút quy củ cũng không có, đứng trước cửa ra vào chờ ta, ta đi bẩm báo lão gia!

Quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Tôn Cường ở bên cạnh đã mang theo vẻ mặt ghét bỏ, nói: "Có gì mà kiêu căng, còn nói Danh sư lục tinh, ngươi biết truyền âm không? Quản ngươi cái gì mà lục tinh đỉnh phong, cái gì mà đường chủ, muốn gặp lão gia nhà ta cũng phải ngoan ngoãn đưa lên bái thiếp. Lại đứng ở ngoài cửa chờ, vừa tới đã lớn lối, muốn tạo phản sao?

Phịch Phịch!

Thân thể Trương Huyền nhoáng một cái, toàn thân mềm nhũn, thiếu chút đã tắc thở.

Hắn đang rầu, không biết nên đối phó với Danh sư lục tinh bên ngoài như thế nào thì đã nhận được một câu như vậy. . .

Lần này coi như muốn tìm lý do cũng không tìm được!

Quan trọng nhất là. . . Mặc kệ nói thế nào thì người ta cũng là Danh sư lục tinh đỉnh phong, tồn tại siêu cấp đỉnh phong nhất trong nhất đẳng đế quốc. Trong lời nói ngay cả một chút mặt mũi cũng không cho. . . Tôn Cường, Cường ca của ta, ngươi muốn nghịch thiên hay sao!

Nước mắt lưng tròng, trong lòng không biết nên làm sao bây giờ thì đã thấy Tôn Cường mang theo vẻ mặt kỳ vọng nhìn qua: "Thiếu gia, không phải lão gia đang ở cùng một chỗ với người, thương nghị chuyện cứu chữa Lộ Xung tiểu thiếu gia hay sao? Hiện giờ Tiểu thiếu gia sắp tỉnh, lão gia đâu rồi?

Linh hồn của Lộ Xung quá mức mạnh mẽ, mặc dù đã đánh thức, thế nhưng muốn hoàn toàn dung hợp thân thể vẫn còn cần một đoạn thời gian. Chỉ có điều, trải qua nửa tháng điều chỉnh cũng đã không kém nhiều nữa, sắp tỉnh lại.

"Ta...

Nghe thấy câu hỏi của hắn, Trương Huyền không nói ra lời.

Trước đó hắn từng nói qua với Vương Dĩnh, đang thương nghị với Dương sư về chuyện cứu chữa Lộ Xung, sau đó. . . Sẽ không có sau đó, hiện tại Lộ Xung sắp tỉnh, Dương sư cũng không có nhìn thấy tung tích, chuyện này khó tránh khỏi sẽ có người hoài nghi.

"Có phải đang ở nội viện hay không, ta đi qua xin phép một chút. Hỏi người có muốn gặp Danh sư lục tinh gì đó này hay không? Thấy thiếu gia không nói lời nào, Tôn Cường tiếp tục nói.

"Khụ khụ, không cần, để ta đi xin phép đi, ngươi cứ đưa vị Mạc đường chủ này đến phòng khách...

Thấy hắn càng hỏi càng nhiều, biết cũng không còn cách nào né tránh nữa. Trương Huyền đành phải cắt ngang lời của hắn.

"Vâng!

Tôn Cường lên tiếng rồi đi ra ngoài.

Thấy hắn đã đi xa, đi đến phía trong nội viện, Trương Huyền vừa đi vừa nhíu mày.

Có tiểu tử này quấy rầy, "Dương sư" muốn không lộ diện cũng không được. Chỉ có điều, cẩn thận mà nói, coi như tiểu tử này không chen vào, đối phương chuyên môn vì "Dương sư" mà tới. Nếu như không xuất hiện, tất nhiên sẽ bị người ta hoài nghi.

Cho nên, coi như hắn không nói thì sớm muộn gì " Dương sư" cũng phải đi ra ngoài, chỉ bất quá trước thời hạn một chút mà thôi.

Chỉ là. . . Đối mặt với một vị Danh sư lục tinh đỉnh phong, ngụy trang nên như thế nào mới có thể khiến cho người ta tin tưởng chứ?

Loại cường giả cấp bậc này, rất có khả năng đã ngưng luyện ra Minh Lý Chi Nhãn, có thể nhìn thấu tất cả hư ảo, có ngụy trang cũng vô dụng!

Cũng giống như hắn mượn nhờ khí thế của Mặc Hồn Sinh, khiến cho người ta tưởng lầm là Thánh giả vậy. Nếu như lại dùng loại khí thế này để xuất hiện, đối phương có thể tuỳ tiện phát hiện ra là giả!

Còn nữa, phi hành là lợi dụng Hồng Trần Đạp Thiên bộ, giấu diếm đám người Danh sư tứ tinh, ngũ tinh không biết phi hành thì coi như còn được. Nếu muốn lừa Thánh giả đã biết bay. . . Nhất định không có khả năng!

Phương thức phi hành của võ kỹ và phương thức phi hành của Thánh giả, nhất định là không giống nhau.

"Đã. . . giả bộ thế nào cũng sẽ bị phát hiện, không bằng không giả bộ thì hơn!

Đi tới gian phòng trong nội viện, mắt đảo hai vòng, đột nhiên hắn cắn răng một cái.

Khí thế không thể mượn dùng, phi hành cũng không thể thi triển, đã như vậy. . . Vậy thì không giả vờ vậy.

Nghĩ đến điểm này, không do dự nữa hắn, thuần thục thay quần áo của "Dương sư" vào, lúc này mới chậm rãi đi đến phòng khách.

. . .

Mạc Cao Viễn ngồi ở trên chỗ ngồi trong phòng khách, Mạch Trần, Hồng Thiển ngoan ngoãn đứng ở phía sau.

Sau khi đi tới Vạn Quốc thành, hắn không có ngừng lại chút nào mà trực tiếp tìm tới Hồng Thiển, lại hỏi thăm tình huống ngày đó kỹ càng một phen.

Nghe tới vị Dương sư này đạp trời mà đến, một chỉ đã khiến cho Yêu Thần thú phá cảnh, giống như đúc tin tức được truyền về, trong lòng hắn cũng tràn ngập rung động.

Bởi vì không có cách nào xác định cấp bậc của đối phương cho nên lúc này mới mang theo hai người đến đây bái kiến, dự định tận mắt chứng kiến một phen.

Ngồi ở trong gian phòng, nhìn bốn phía, nhìn một hồi, hai hàng lông mày không khỏi nhíu lại.

Tất cả bố cục ở nơi này đều rất bình thường, không giống như vị trí mà một Danh sư cấp cao ở lại. Quan trọng nhất là, linh khí mỏng manh, không khác gì nơi mà hắn ở.

Dựa theo tình huống bình thường, chỗ ở của một vị Danh sư bát tinh, coi như không có bố trí trận pháp thì dùng lực lượng của bản thân cường giả cũng đã có thể để khiến cho hoang nguyên biến thành Tịnh thổ.

Danh sư cường đại phù hợp với tự nhiên, đi đến nơi nào đều sẽ lấy hắn làm trung tâm, không tự chủ được mà hình thành một cái tụ linh trận. Thoải mái cải thiện hoàn cảnh ở chung quanh.

Chính vì vậy, tổng bộ của Danh sư đường, linh khí bức người, người tu luyện bình thường tiến vào bên trong đều sẽ trở thành thiên tài tu luyện, tiến bộ kinh người.

Hoàn cảnh trước mắt này không có biến hóa chút nào, như Danh sư bát tinh chưa từng tới vậy, rốt cuộc là sao?

Ngay khi bọn hắn đang cảm thấy kỳ quái thì chỉ thấy một người trung niên chậm rãi đi tới.

Người này bước chân lỗ mãng, trong cơ thể không có chút chân khí ba động nào, không khác gì người bình thường. Chợt nhìn qua còn tưởng rằng là nhân viên quét dọn tới quét dọn vệ sinh.

Vừa định hỏi thăm tên này từ đâu xuất hiện thì đã thấy Tôn quản gia ở bên cạnh vội vàng nghênh đón, miệng nói: "Lão gia!

Hồng Thiển Danh sư ở bên người hắn cũng rụt người lại, truyền âm nói: "Mạc đường chủ, vị này chính là Dương sư...

"Hắn?

Mạc Cao Viễn sững sờ tại nguyên.

Mặc dù hắn chưa từng thấy qua Danh sư bát tinh, nhưng đã gặp qua cường giả thất tinh. Nhất cử nhất động đều dung hợp tự nhiên, khiến cho người ta có một loại áp bách khác nhau. . . Thế nhưng người trước mắt này, nếu như không nói là Danh sư hắn còn tưởng rằng là người bình thường. . .

Bát tinh?

Nhìn lầm hay sao?

Nhướng mày, không nhịn được nhìn qua Hồng Thiển một chút, thấy hắn xác nhận đúng là Dương sư không sai, lúc này hắn mới đứng dậy, ôm quyền nói: "Tại hạ đường chủ Danh sư đường Hồng Viễn nhất đẳng đế quốc, Danh sư lục tinh đỉnh phong Mạc Cao Viễn bái kiến Dương sư!

Nói xong hắn lặng lẽ quan sát.

"Ừm!

Nghe thấy tên tuổi của hắn, dường như Dương sư cũng không thèm để ý mà là quay người lại ngồi ở phía chủ vị, nhàn nhạt nhìn qua: "Tìm ta có chuyện gì?

"Ta... Không nghĩ tới đối phương hỏi trực tiếp như vậy, Mạc Cao Viễn không biết nên trả lời như thế nào.

Cũng không thể nói, không có tra được tên của ngươi ở trên Danh sư bạc cho nên muốn tới đây nhìn xem có phải thật vậy hay không a!

"Nghe nói Dương sư đi tới Vạn Quốc liên minh, tại hạ lo lắng không chiếu cố chu toàn cho nên đến đây nhìn xem...

Xấu hổ qua đi, Mạc Cao Viễn nói.

Còn chưa dứt lời thì đã nghe thanh âm nhàn nhạt của người trung niên phía đối diện vang lên: "Nhìn xong chưa?

"À. . . Nhìn xong rồi!

"Vậy thì đi đi!

Nói xong, Dương sư khoát tay áo, hai tay chắp ra sau lưng chậm rãi đi ra ngoài.

"...

Khóe miệng Mạc Cao Viễn giật một cái.

Cái này. . . Tình huống gì đây chứ?

C thể vui vẻ nói chuyện phiếm một chút hay không?

Coi như ngươi là Danh sư bát tinh thì cũng không thể miệt thị người ta như thế chứ?

Bất kể nói thế nào thì ta cũng là đường chủ Danh sư đường Hồng Viễn nhất đẳng đế quốc, địa vị tôn sùng. Lần này tới đây là để bái kiến, thế nhưng ngươi lại trực tiếp đuổi người. . . Như vậy không khỏi quá không lễ phép!

"Thực không dám giấu, tại hạ không chỉ lo lắng chiếu cố không chu toàn mà còn có chút nghi hoặc trên việc tu luyện, muốn thỉnh giáo Dương sư...

Hắn cắn răng một cái rồi đứng dậy.

Hắn đặc biệt tới đây là để nhìn xem vị Dương sư này có phải là thật hay không. Lúc này cái gì cũng không có nhìn ra mà đã rời đi, quả thực trong lòng có chút băn khoăn!

So với việc thăm dò còn không bằng trực tiếp thỉnh giáo, nếu như vấn đề mà hắn cho rằng rất khó mà đối phương có thể nhẹ nhõm giải quyết, như vậy sẽ là Danh sư vượt qua hắn.

Không giải quyết được thì cái gọi là bát tinh cũng chỉ là ý vị sâu xa mà thôi.

"Nói đi!

Dương sư cũng không quay đầu, thanh âm thản nhiên vang lên.

"Được. . . Về mặt tu luyện Thánh giả nhất trọng xuất hiện vấn đề... Mạc Cao Viễn vội nói.

"Thánh giả nhất trọng?

Trương Huyền ngụy trang Dương sư nhíu mày một cái, thiếu chút nữa đã ngất đi.

Ngươi bảo ta giải thích một chút về tu vi Hóa Phàm nhất, nhị trọng thì tacòn có thể nói được đạo lý rõ ràng. . . Thánh giả?

Loại cấp bậc này ta cũng chỉ mới nghe nói không lâu trước đó. Trước đó ngay cả Bán Thánh cũng không biết, loại cường giả này tu luyện sao ta có thể biết được chứ?

Đừng nói là chỉ điểm, ngay cả bí tịch như thế nào cũng không có nhìn qua. . .

Một khi mở miệng, nhất định sẽ lộ tẩy ngay!

". . . Làm thế nào mới có thể mở ra trục không huyệt, có thể làm cho lực lượng người tu luyện không tiết lộ ra ngoài, còn có thể khiến cho tu vi không ngừng gia tăng...

Không biết "Dương sư" đang xoắn xuýt trong lòng, Mạc Cao Viễn vẫn nói nghi ngờ của mình ra.

Vấn đề này từng vây khốn hắn rất lâu, hắn đã tra qua vô số thư tịch, cuối cùng mới tìm được đáp án. Nếu như đối phương nói ra đáp án giống như hắn biết, như vậy đó chính là Danh sư cấp cao, mà không nói giống, như vậy cũng không cần phải nghiệm chứng nữa.

"Không biết. . . Dương sư có biện pháp gì tốt hay không?

Nói xong, vẻ mặt hắn tràn ngập mong đợi nhìn lại.

"Trục không huyệt? Lực lượng không tiết lộ ra ngoài? Tu vi gia tăng?

Trương Huyền to đầu, thiếu chút đã thổ huyết.

Cái huyệt đạo ngay cả nghe hắn cũng không có nghe qua, làm sao biết được lực lượng không tiết lộ, tu vi gia tăng cơ chứ? Nghe qua đã không hiểu, làm thế nào mới có biện pháp tốt chứ?

Lần này thì hết rồi!

"Dương sư...

Thấy hắn chậm chạp không nói chuyện mà chỉ đứng tại chỗ không nhúc nhích, Mạc Cao Viễn có chút nghi ngờ nhìn qua. Hắn đang muốn hỏi thăm thì đã nghe được một tiếng hừ lạnh vang lên.

"Ngươi thật sự là Danh sư lục tinh đỉnh phong hay sao?

Dương sư quay mặt lại, ánh mắt lạnh lùng, mang theo vẻ không vui.

"Ta. . . Đúng a!

Mạc Cao Viễn sững sờ.

Hắn đường đường là Danh sư lục tinh đỉnh phong, đệ nhất nhân trong Hồng Viễn nhất đẳng đế quốc. Chuyện này không thể giả được, làm sao có thể không phải cơ chứ?

"Đúng sao? Vậy mà ngay cả loại vấn đề đơn giản này cũng không biết, còn cần thỉnh giáo hay sao?

Hai tay chắp ra sau lưng, trong mắt Dương sư hiện lên vẻ thất vọng nồng đậm: "Xem ra nhiều năm không có đi dạo bốn phía, Danh sư lục tinh cũng đã có chút hữu danh vô thực!

Dương sư, ta sai rồi!

dtv-ebook.com

Hữu danh vô thực?

Nói Mạc sư hữu danh vô thực?

Hai người Hồng Thiển, Mạch Trần đều rung động.

Vị này chính là Danh sư cường đại nhất trong Hồng Viễn các loại đế quốc. Người này nói như vậy tương đương với nghi ngờ nghề nghiệp và năng lực trước mặt của hắn, xem như là một vũ nhục cực lớn.

Quả nhiên, nghe thấy hắn nói như thế, Mạc Cao Viễn nhíu mày lại, rất là không vui, nói: "Tại hạ hoàn thành khảo hạch ở trong Danh sư đường Thiên Hồng phong hào đế quốc. Đã trở thành Danh sư lục tinh được ba mươi bảy năm, chỉ điểm ra hai vị Danh sư lục tinh. Danh sư ngũ tinh mười hai vị, tứ tinh, tam tinh có vô số kể. Dẫn đầu Danh sư đường Hồng Viễn đế quốc, liên tục thu được ba lần mười vị trí đầu trong hội thi đấu Danh sư...

"Sao lại có thể là hữu danh vô thực? Mong rằng Dương sư chỉ ra rõ ràng!

Việc này quan hệ tới phẩm đức nghề nghiệp, coi như đối phương thật sự là Danh sư bát tinh thì hắn cũng sẽ không lùi bước.

"Muốn dạy người sáng mắt thì bản thân phải rõ ràng trước, phải hiểu mình trước. Danh sư cũng thế!

Đối mặt với mối nghi hoặc của hắn, Dương sư cũng không khẩn trương, vẻ mặt thản nhiên nói: "Muốn dạy dỗ học sinh, giúp chúng không đi sai đường, đầu tiên phải bảo đảm bản thân không sai. Bản thân mình cũng đi

trên con đường sai lầm mà lại truyền thụ cho học sinh. Như vậy thành tựu càng cao, tổn thương đối với học sinh cũng càng lớn!

Sai một ly đi nghìn dặm, làm Danh sư truyền đạo học nghề, giải thích nghi hoặc. Bản thân mình cũng lý giải sai, học sinh càng nhiều thì độ truyền bá sai lầm cũng càng rộng, cuối cùng người bị hại cũng sẽ càng nhiều.

"Vấn đề ngươi vừa nói tương đối đơn giản, vấn đề đơn giản như vậy mà còn không hiểu rõ, còn cần hỏi thăm. Từ đó có thể thấy được bản thân không đủ hiểu về việc tu luyện. Dưới loại tình huống này, sao lại có thể dạy ra học sinh tốt được chứ?

Dương sư lắc đầu: "Như vậy đi, ngươi đánh hai quyền, để cho ta nhìn xem. Nếu như ta không có đoán sai, vấn đề đơn giản như vậy mà cũng không hiểu rõ. Nhất định đã đi nhầm đường lạc lối về mặt tu luyện!

"Nhầm đường lạc lối?

Vẻ mặt Mạc Cao Viễn biến thành màu đen.

Đổi lại là ai bị nói như vậy ở trước mặt, nhất định cũng sẽ cảm thấy mất hứng.

Huống chi, vấn đề kia hắn lại biết đáp án, chỉ là muốn thăm dò đối phương mà thôi.

"Không đánh, cũng không quan trọng!Thấy hắn không nói lời nào, Dương sư khoát tay áo, vẻ thất vọng trên mặt càng đậm: "Tôn Cường, tiễn khách!

"Được!

Tôn Cường vội vàng gật đầu, đi tới trước mặt ba người rồi nói: "Vị Mạc sư hữu danh vô thực này, xin rời khỏi đi, nơi này không chào đón ngươi!

"Ngươi... Vốn đã không cao hứng, lại nhìn thấy một quản gia nho nhỏ lại dám mở miệng châm chọc, Mạc Cao Viễn tức đến mức gần thổ huyết.

Đối phương là Danh sư bát tinh hư hư thực thực, nói hai câu thì cũng thôi đi, thế nhưng. . . Ngươi thì tính là cái gì chứ?

"Lão gia nguyện ý mở miệng chỉ điểm là phúc phận cơ duyên mà ngươi tu mấy đời mới có, còn không nhanh chóng đánh quyền ra. . . Danh sư ngốc như vậy, thật sự là lần thứ 2 ta nhìn thấy, lục tinh đỉnh phong...

Tôn Cường càng thêm xem thường: "Ta nhổ vào!

Ầm!

Hồng Thiển, Mạch Trần chỉ cảm thấy cảnh vật trước mắt đen thui, thiếu chút đã hôn mê tại chỗ.

Đại ca, ngươi biết thân phận người đối diện ngươi tôn sùng đến cỡ nào hay không? Vậy mà dám nói như vậy?

Đệ nhất nhân Hồng Viễn đế quốc, Danh sư lục tinh đỉnh phong, bất cứ lúc nào cũng sẽ đột phá. Ngay cả Hoàng đế bệ hạ đế quốc nhìn thấy cũng phải lấy lễ học sinh đối đãi. . . Mập mạp chết bầm nhà ngươi chỉ có tu vi Hóa Phàm trọng, thế mà giọng lại tràn ngập khinh bỉ, còn nói "Ta nhổ vào" . . .

Nhổ cái em gái ngươi ah!

Ngươi có tư cách gì mà nói vậy chứ?

"Ngươi...

Hai người phát điên, Mạc Cao Viễn cũng thiếu chút nữa ngất đi tại chỗ.

Từ khi trở thành Danh sư lục tinh tới nay, ba mươi bảy năm qua, bất kể là ai nhìn thấy hắn cũng phải cung kính hữu lễ, không dám nói một câu

cuồng vọng phách lối. Hôm nay thì tốt, hắn tới thăm dò vị Dương sư này, trước tiên bị nghi ngờ, sau lại bị xem thường. . .

Mấu chốt nhất là. . . Người xem thường hắn lại là một tên hạ nhân!

Vẻ mặt đên như đáy nồi, Mạc Cao Viễn cố nén lửa giận, nói: "Dương sư, tại hạ vừa vặn có chỗ nghi hoặc ở bên trên một bộ võ kỹ, mong rằng được Dương sư chỉ điểm!

Đánh chó cũng phải nhìn chủ nhân, mặc dù rất tức giận tên mập mạp này. Thế nhưng dù sao đối phương cũng là hạ nhân của Dương sư, không dễ trở mặt nổi giận. Cho nên hắn vẫn thăm dò trước, sau khi biết mức độ mới dễ quyết định.

Nói xong, hắn cũng không cần đối phương trả lời mà lập tức đánh ra quyền.

Không hổ là Thánh giả, vừa ra quyền cả phòng đã giống như bị một cỗ lực lượng cường đại bao phủ, mọi người có cảm giác như bị ném vào trong một chiếc lồng do đối phương khống chế. Bất kể chạy trốn tới nơi nào, chỉ cần ra quyền thì sẽ bị đánh.

Nói cách khác, đối mặt với Thánh giả, chạy trốn. . . Tuyệt đối không có khả năng!

Quyền phong tỏa không gian, khiến cho người ta không thể không nghênh chiến. . . Đáng sợ!

Không để ý tới lực lượng quyền pháp như thế nào, động tâm ra sao. Dương sư (Trương Huyền) bắt đầu lật sách.

Nhìn thấy nội dung bên trong, phong phú kỹ càng, lúc này hắn mới thở phào nhẹ nhõm. Miệng khẽ cười, không khỏi có chút tán dương nhìn về phía Tôn Cường.

Có thể khiến cho người đường đường là Thánh giả, Danh sư lục tinh đỉnh phong thất thố như vậy, công phu làm người ta tức giận của tên này

quả thật không phải mạnh mẽ bình thường.

Phù!

Mạc Cao Viễn ngừng lại, ôm quyền nói: "Xin Dương sư chỉ bảo!

"Ừm!

Mí mắt khẽ nhấc, Dương sư chậm rãi đi tới: "Tu luyện Song Thanh Long Dương quyền không tồi, có lẽ đã đạt tới trình độ tiểu thành. Nếu như ta không nhìn lầm, ngươi đã tu luyện bộ võ kỹ này chí ít cũng có hai mươi năm hỏa hầu trở lên a!

Mạc Cao Viễn sững sờ.

Song Thanh Long Dương quyền, mặc dù không có nhiều người tu luyện. Thế nhưng cũng không tính là ít thấy, đối phương có thể nhận ra cũng là chuyện rất bình thường, thế nhưng. . . Hắn tu luyện bao nhiêu năm, sao có thể thế nào nhìn ra được?

Có một ít người, tu luyện ba ngày đã có thể học võ kỹ tới tiểu thành. Cũng có một chút người, đắm chìm cả đời cũng không thể tiến thêm, bản thân bộ võ kỹ này chỉ có tình trạng tiểu thành, cách đại thành còn có một khoảng cách nhất định. Bất luận kẻ nào nhìn thấy đều sẽ cảm giác được thời gian tu luyện không dài. . . Thế nhưng trong nháy mắt đối phương đã nhận ra mình tu luyện được hai mươi năm hỏa hầu, nhãn lực như vậy. . . Quá lợi hại a!

Trong lòng rung động, thái độ cũng biến thành cung kính: "Không sai, cho tới hôm nay, vừa vặn là hai mươi năm lẻ một tháng...

Sớm biết hắn sẽ trả lời như vậy, bàn tay Dương sư vẫn chắp tay sau lưng, lạnh nhạt nhìn qua: "Tu luyện võ kỹ được hai mươi năm, nhưng thủy chung vẫn quanh quẩn ở tiểu thành. Ngay cả đại thành cũng chưa tới, ngươi có biết nguyên nhân hay không?

"Không biết...

Mạc Cao Viễn lắc đầu.

Các võ kỹ khác, tất cả hắn đều có thể rất nhanh đạt đến tình trạng đại thành. Chỉ có bộ quyền pháp này, từ đầu đến cuối tiến triển không lớn, hắn đã tra qua không ít sách vở, đều không có tác dụng.

Vừa rồi đối phương bảo hắn đánh quyền, động tâm cho nên hắn mới cố ý đánh ra nó. Muốn cho đối phương quan sát, nhìn xem có thể nhìn ra mấu chốt hay không.

"Song Thanh Long Dương quyền, cường đại không ở chỗ 'Long Dương', mà là ở chỗ 'Song Thanh' !

Thấy hắn không hiểu, Dương sư giải thích nói: "Quyền sợ trẻ trung, côn sợ lão lang. Quyền pháp cương mãnh, không riêng gì lực lượng đầy đủ mà càng quan trọng hơn chính là tinh khí thần phải đạt tới đỉnh phong. Bởi vậy, cái gọi là Song Thanh, xanh trong người, xanh trong lòng!

"Khi ngươi tu luyện bộ quyền pháp này, nếu như chỉ có khoảng chừng trăm tuổi, như vậy muốn đạt đến đại thành sẽ không quá lâu. Đáng tiếc, trăm hai mươi tuổi ngươi mới bắt đầu tu luyện, thân thể không còn trẻ nữa. Khí tức cũng đã trở nên đục. . . Muốn đánh ra cquyền pháp cương mãnh mà chỉ thanh niên mới có thể đánh ra được, nào có dễ dàng như vậy!

"Đương nhiên, bên trên phương diện tâm tính có thể trẻ tuổi, nhờ vào lý giải với võ kỹ mà thôi diễn bộ chiêu số này đến đại thành cũng không khó. . . Đáng tiếc, khi ngươi xung kích Trục Không cảnh đã xuất hiện biến cố, dẫn đến trên tâm lý có bóng mờ cực lớn. Từ đầu đến cuối không có cách nào phù hợp với chân ý của bộ võ kỹ!

"Khi ta xung kích Trục Không cảnh xảy ra vấn đề, ngươi. . . Làm sao ngươi biết được chứ?

Bị đối phương dọa cho nhảy dựng lên, Mạc Cao Viễn không còn vẻ bình tĩnh như trước đó nữa.

Thánh giả nhất trọng gọi là Trục Không cảnh, lấy tên truy đuổi hư không chi ý. Người đạt tới loại cảnh giới này có thể tự do bay lượn, phi hành trên không trung.

"Làm sao biết?

Dương sư nhẹ nhàng cười nói: "Song Thanh Long Dương quyền, quyền pháp có tên như vậy, trên thực tế là mượn nhờ lực lượng bàn chân chạm đất, từ chi dưới lan tràn lên phía trên, đánh ra lực lượng toàn thân, liên tục đánh ra!

Quyền pháp cao minh là dựa vào lực lượng toàn thân, mà không phải là cơ bắp của một cánh tay đơn độc.

Nghe được tới đây, không chỉ Mạc Cao Viễn, ngay cả hai người Hồng Thiển, Mạch Trần cũng đồng thời gật đầu.

Thấy bọn họ gật đầu, Dương sư tiếp tục nói: "Thế nhưng. . . Vừa rồi, khi ngươi đánh quyền, khí tức phù phiếm, mặc dù thoạt nhìn đã vận dụng lực lượng toàn thân, trên thực tế lực lượng chỉ bắt đầu từ bắp chân, không có đi qua bàn chân! Dưới mặt bàn chân mới chính là vị trí của trục không huyệt, kết hợp với vấn đề trước đó của ngươi. Cho nên ta không khó có thể suy đoán ra lúc ngươi xung kích Trục Không cảnh đã xảy ra vấn đề!

Vừa rồi vấn đề của Mạc Cao Viễn chính là "làm sao có thể mở ra Trục không huyệt, có thể làm cho lực lượng của người tu luyện không tiết ra ngoài. Còn có thể khiến cho tu vi không ngừng gia tăng...

Chân khí không thông qua trục không huyệt ở bàn chân, kết hợp với câu nói này, muốn suy đoán ra những chuyện này cũng không khó.

"Trên việc tu luyện xuất hiện vấn đề, dẫn đến lực lượng ở trục không huyệt rò rỉ, tu vi khó mà gia tăng. . . Khi ngươi tu luyện Song Thanh Long Dương quyền, vẫn không thể giải quyết được vấn đề này. Bởi vậy, vì để tránh cho lực lượng rò rỉ, ngươi cố ý lách qua vị trí bàn chân. . . Mặc dù về sau đã tìm được phương pháp, cũng làm cho thực lực của

ngươi lần nữa tiến bộ. . . Đáng tiếc, Long Dương quyền đã thành lối mòn, không có cách nào tiến bộ được nữa!

Dương sư nói tiếp.

"Đây, chuyện này... Toàn thân Mạc Cao Viễn cứng ngắc, không nói ra lời.

Đối phương nói điểm cũng không sai.

Lúc trước, khi xung kích Trục Không cảnh đã xuất hiện biến cố, dẫn đến huyệt đạo xuất hiện vấn đề, lực lượng rò rỉ. Rất nhiều năm sau hắn mới có thể giải quyết, mà bộ Song Thanh Long Dương quyền này chính là thứ hắn đã tu luyện tước khi không có giải quyết được vấn đề kia.

Hắn có thể xác định, lần thứ 2 nhìn thấy vị trước mắt này, chỉ nhìn hắn đánh quyền đã có thể suy đoán ra những vấn đề này. . .

Nhãn lực phải mạnh bao nhiêu cơ chứ?

Chí ít hắn không làm được! Coi như là Danh sư thất tinh, sợ rằng cũng không thể hoàn thành được!

Chẳng lẽ, thật sự là một vị. . . Danh sư bát tinh?

Nếu nói trước khi đến hắn có chút hoài nghi đối với thân phận của người tủng niên trước mắt này, mà bây giờ hắn đã tin tưởng bảy, tám phần.

"Nếu như ta không nhìn lầm, khi ngươi xung kích Trục Không cảnh đã gặp nguy hiểm gì đó, hoặc là đúng lúc ngươi đang chiến đấu!

Ngay trong lúc khiếp sợ, lại nghe Dương sư ở phía đối diện tiếp tục hỏi.

"Vâng... Mạc Cao Viễn gật đầu.

Lúc trước hắn đang bị kẻ thù truy sát, trong lúc sống chết thành công xung kích Trục Không cảnh, giải trừ nguy hiểm. Cũng thành công chém

giết cừu nhân, trục không huyệt cũng bởi vì cưỡng ép tăng lên mà bị tổn thương. . . Cho nên mới có rất nhiều chuyện phía sau.

"Thân là Danh sư lục tinh, biết rõ việc xung kích Trục Không cảnh cần yên tĩnh tuyệt đối, hơn nữa còn phải dùng chân khí ôn nhuận để tẩm bổ. . . Kết quả lại làm cho bản thân rơi vào lựa chọn sống chết, không thể không đột phá bẫy rập!

"Khống chế đối với tu vi không đủ, lại không biết rõ đối thủ. . . Không đủ hiểu biết, biết người không rõ. . . Đây chính là chuyện mà Danh sư cấp cao gần đây hay làm sao? Ta nói ngươi 'Hữu danh vô thực' đã coi như là nhẹ rồi! Sao nào. . . Ngươi có dị nghị với lời nói của ta? Hay là...

Nhíu mày, Dương sư không giận mà uy, nói: "Cảm thấy. . . Danh sư cấp cao như ta là giả?

"Ta...

Vẻ mặt đỏ lên, Mạc Cao Viễn tràn ngập xấu hổ.

"Ta có lỗi với Dương sư, là ta. . . Ta sai rồi!

Lộ Xung tỉnh lại

dtv-ebook.com

Lúc trước quả thực hắn đã ôm thái độ hoài nghi, dự định thăm dò đối phương!

Bây giờ lại bị nói ra ở trước mặt khiến cho hắn chợt cảm thấy vô cùng xấu hổ.

Danh sư lợi hại như thế, vậy mà hắn còn cảm thấy là giả, còn có nghi ngờ. . . May mà đối phương dễ tính, nếu không, Danh sư giận dữ, thây nằm trăm vạn, ngàn dặm đổ máu. Đừng nói là hắn, toàn bộ Hồng Viễn đế quốc, chỉ sợ cũng vì đó mà gặp nạn.

"Mạc đường chủ nhận sai sao?

"Như vậy. . . Chẳng phải đã nói rõ, tất cả những chuyện mà Dương sư nói đều đúng?

Hồng Thiển, Mạch Trần nhìn nhau.

Chỉ bằng vào đánh một bộ quyền đã có thể nhìn ra nhiều thứ như vậy, có thể nói nhãn lực của Dương sư rất kinh khủng. . . Nói cách khác. Đúng như phỏng đoán, đây là một vị Danh sư cấp bậc bát tinh!

Đồng thời trong lòng hai người run lên.

Loại Danh sư cấp bậc này, không chỉ nói tới cấp bậc, chỉ nói tu vi cũng đã có thể khí thôn sơn hà, trấn áp hoàn vũ, khiến cho vô số người không dám phản kháng.

"Vốn lúc hắn vừa đi ra, khí tức toàn thân như là không có, giống như người bình thường, trong lòng ta không nhịn được có chút nghi ngờ. Xem ra, cũng chỉ có loại cường giả cấp bậc này mới có thể chân chính

làm được tới mức phác quy chân, ngay cả Mạc đường chủ cũng không nhìn ra được!

"Người khác có thực lực đều nguyện ý hiển lộ ra ngoài, làm cho tất cả mọi người kiêng kị, kính trọng. Chỉ sợ cũng chỉ có nhân vật chân chính đi đến đỉnh phong mới có thể bình thản như thế. Nhất cử nhất động cùng không có gì khác biệt so với bình thường!

Trong lòng cảm khái, càng thêm bội phục vị Dương sư trước mắt này.

Cái gì gọi là cao nhân, đây mới là cao thâm a!

Thoạt nhìn giống như người bình thường, trên thực tế lại là cường giả đỉnh phong nhất. Phần tâm tính lạnh nhạt như nước chảy, xem danh lợi như cặn bã, u nhã mà thong dong, lại tự tin như vậy. . . Là điểm mà vô số người cũng không bắt chước được.

Không tin thì ngươi nhìn mà xem, người ta từ đầu đến đuôi không có cái gì khác nhau so với người bình thường. Nếu đi vào trong đám người, ai cũng không nhận ra được. . . Loại năng lực ngụy trang này khiến cho bọn hắn mặc cảm.

Khó trách tên quản gia kia có thể lớn lối như thế, gia đinh của quan Tể tướng thất phẩm, thân là quản gia của Danh sư bát tinh, kiến thức rộng rãi. Chuyện xem thường Danh sư lục tinh cũng không có gì là kỳ quái.

Thậm chí. . . Có khả năng, thực lực mà mọi người thấy đều là ngụy trang, tu vi chân chính không chỉ đơn giản như Hóa Phàm nhất trọng.

Nếu không, đường đường là Danh sư bát tinh, nhân vật siêu cường Thánh cấp, làm sao có thể coi trọng như thế với một con kiến hôi? Thậm chí còn ủy thác trách nhiệm?

Nghĩ đến đây, trong lòng hai người đồng thời đổ mồ hôi lạnh.

May mắn, bọn hắn không có vô lễ với vị Tôn quản gia này, nếu không nếu thực sự ra tay, có khả năng mấy người bọn hắn đã nằm xuống ở nơi

này rồi.

"Không cần xin lỗi ta, Danh sư có tinh thần nghi ngờ là đúng. Quả thực cũng có ít người giả mạo Danh sư cấp cao, đi bốn phía lừa gạt, cần phải tra xét thật kỹ. Tránh cho người ta vàng thau lẫn lộn, làm dơ bẩn thanh danh Danh sư đường chúng ta!

Thấy Mạc Cao Viễn đã xin lỗi, Dương sư cũng không có ý tứ truy cứu mà dùng lời lẽ ý vị nhìn qua. Mang theo giọng điệu giống như trưởng bối giáo huấn vãn bối.

"Dương sư giáo huấn đúng!

Mạc Cao Viễn vội vàng ôm quyền đứng dậy.

"Được rồi, lui ra đi. Trên chuyện này ta không hy vọng những người khác biết, có lẽ ngươi biết phải xử lý như thế nào, đúng chứ? Dương sư khoát khoát tay.

"Vâng!Mạc Cao Viễn gật gật đầu, mang theo hai người Hồng Thiển, Mạch Trần khom người lui ra ngoài.

Vừa rời khỏi sân nhỏ, mấy người đồng thời cảm thấy người thả lỏng, lại nhìn lẫn nhau, đều xoa xoa mồ hôi lạnh trên đầu mình.

Mặc dù vị Dương sư kia không có tản mát ra khí tức kinh người, cũng không có lớn tiếng quát lớn. Thế đôi mắt lại giống như có thể nhìn thấu người khác, xé rách toàn bộ lớp ngụy trang bên ngoài thân bọn hắn, khiến cho ba người cảm thấy như đang trần trụi đứng ở trước mặt người khác, không có một chút bí mật nào có thể giữ được.

"Lão sư, chúng ta nên làm cái gì bây giờ?

Quá nửa ngày, sau khi khôi phục lại, Mạch Trần không nhịn được phải hỏi một câu.

"Trở về đi!

Mạc Cao Viễn khoát tay nói.

"Trở về? Mạch Trần sững sờ.

Bọn hắn phi hành gần nửa tháng mới tới, gặp mặt một lần, sau khi nói mấy câu đã đi, như vậy cũng quá nhanh a!

"Đã xác định vị Dương sư này đã vượt xa ta trên chức nghiệp Danh sư, đã như vậy chúng ta còn ở lại chỗ này làm gì? Mạc Cao Viễn lắc đầu nói: "Làm cho người ta chán ghét hay sao?

"Cái này... Mạch Trần ngây ngốc một chút rồi lập tức cũng hiểu được mọi chuyện.

Cũng đúng, đặc biệt tới đây để xác nhận thân phận đối phương, hiện tại đã biết tin tức. Nếu tiếp tục ở lại nơi này, làm cho đối phương tức giận, còn không bằng lập tức rời đi.

"Thi đấu Danh sư ngày mai sẽ bắt đầu, Mạc đường chủ và Mạch sư đã đã tới đây, không biết có thể ở lại chủ trì đại cục hay không?

Nghe thấy bọn hắn muốn đi, Hồng Thiển vội vàng ôm quyền nói.

Thi đấu sắp bắt đầu, nếu như có thể mời hai vị này tới tọa trấn, quy cách của toàn bộ thi đấu sẽ lập tức vượt lên mấy phần.

"Quên đi, đây là chuyện của Danh sư đường Huyễn Vũ đế quốc các ngươi. Chúng ta sẽ không nhúng tay vào!Mạc Cao Viễn lắc đầu.

Huyễn Vũ đế quốc chỉ là một vương quốc nhị đẳng dưới Hồng Viễn đế quốc, nếu hắn đích thân tới chủ trì, nhe vậy tương đương với vượt cấp quản lý, như vậy sẽ không tốt.

"Thực không dám giấu giếm, lần này. . . Lần này học sinh thân truyền Trương sư của Dương sư cũng tham gia thi đấu!Hồng Thiển vội nói.

"Học sinh thân truyền của Dương sư?

Mạc Cao Viễn nhướng mày, cuối cùng vẫn lắc đầu nói: "Ta vẫn không tham gia!

Danh sư đường đã phân cấp, không thể vượt cấp quản lý, nếu không những phân bộ khác cũng tìm hắn tọa trấn, như vậy không phải mệt chết hay sao?

"Chỉ là, mặc dù ta không ở lại, nhưng Trương sư đã tham gia, như vậy ta sẽ cho các ngươi thêm một chút phần thưởng!

Nói xong, cổ tay Mạc Cao Viễn khẽ đảo, một cái hộp ngọc lập tức xuất hiện ở trong lòng bàn tay. Hắn khẽ cười một tiếng: "Đây là một viên linh thạch thượng phẩm, lần thi đấu này, ai có được ngôi vị quán quân thì ngươi có thể ban thưởng cho hắn!

"Linh thạch thượng phẩm? Hồng Thiển thoáng cái hít thở dồn dập hẳn lên.

Linh thạch thượng phẩm, một viên có thể đổi được một vạn viên linh thạch trung phẩm.

Loại đồ vật cấp bậc này đối với Thánh giả cũng có tác dụng. Ngay cả như hắn cũng chưa bao giờ thấy qua, Mạc đường chủ vừa ra tay đã lấy ra một viên, xem như ban thưởng. Cho dù là hắn cũng cảm thấy vô cùng kích động.

"Ừm, Dương sư đã để học sinh tham gia thi đấu, rõ ràng đã mang theo hương vị ma luyện. Đã như vậy, không bằng ta lại thêm một chút gió, để cho tất cả người cạnh tranh đều kích động. Để xem vị Trương sư này rốt cuộc có thể phát huy ra trình độ như thế nào!

Mạc Cao Viễn cười nói.

Dương sư đã muốn ma luyện học sinh, như vậy hắn cũng vừa vặn thêm một mồi lửa.

Linh thạch thượng phẩm, đối với loại Danh sư cấp bậc cao như Dương sư cũng không tính là gì. Thế nhưng đối Danh sư bên trong phạm vi Huyễn Vũ đế quốc thì tuyệt đối là vô giới chi bảo!

Dùng thứ này làm phần thưởng, nhất định có thể khiến cho vô số tài tuấn tham gia thi đấu sôi trào, từ đó sinh ra tác dụng ma luyện Trương sư.

"Vâng!Hồng Thiển cũng hiểu được chuyện này cho nên cẩn thận từng li từng tí thu hồi hộp ngọc.

"Chủ trì cho tốt đi, một khi có kết quả, mau chóng nói cho ta biết!

Nhẹ nhàng cười một tiếng, Mạc Cao Viễn nói một tiếng rồi cùng Mạch Trần nhảy lên sống lưng Thánh Thú, lại quay đầu dặn dò: "Còn nữa, chuyện Dương sư, tốt nhất nên xé nát ở trong bụng, không cần nói nhiều! Cũng cảnh cáo những tông môn thế lực tham gia thi đấu kia, ai dám nói loạn thì ta sẽ tự mình truy xét, khiến cho tông môn của bọn hắn hủy diệt từ đây!

Nói xong lời cuối cùng, vẻ mặt hắn trở nên lạnh lẽo.

Dương sư đã không muốn để cho người ta biết tin tức của hắn, vậy thì cứ giữ bí mật nghiêm ngặt. Nếu không ngay cả hắn cũng không gánh được, huống chi là những người khác.

"Vâng!Hồng Thiển vội vàng gật đầu.

Sưu!

Dặn dò xong, Mạc Cao Viễn không chờ lâu nữa, cánh của Thánh Thú khẽ vỗ, rất nhanh đã biến mất ở trên không trung.

. . .

Đám người Mạc Cao Viễn tràn ngập sợ hãi rời khỏi, nhưng lại không biết Dương sư ở trong phòng nhìn thấy bọn họ đi ra ngoài cũng thở ra một hơi, xoa xoa mồ hôi đầy đầu.

Ngụy trang trước mặt Danh sư lục tinh quả thực quá mệt mỏi.

May mắn mà đối phương không có thi triển Minh Lý Chi Nhãn, hoặc là căn bản không có lĩnh ngộ ra. Nếu không, nhất định sẽ lộ tẩy hết.

"Lần này có lẽ đã an toàn rồi!

Thành công lừa dối đối phương, coi như về sau phát hiện ra chỗ không hợp lý, như vậy thực lực của mình cũng đã đủ để ứng phó với cục diện.

Vượt qua cửa này, có lẽ trong thời gian ngắn không còn người nào dám tới tìm phiền toái.

"Sư tổ, không biết Trương lão sư ở chỗ nào, con có việc gấp muốn tìm ngươif...

Lúc hắn đang nhẹ nhàng thở ra một hơi, suy tư xem sau này nên làm gì thì đã nghe một đạo thanh âm gấp gáp vang lên. Hắn ngẩng đầu nhìn lại, chẳng biết từ lúc nào Vương Dĩnh đã đi tới trước mặt hắn.

"Có chuyện gì xảy ra? Trương Huyền nhướng mày.

"Ừm. . . Chuyện này nhất định phải để cho Trương lão sư tự mình xử lý mới được... Vương Dĩnh nói.

Mặc dù trên mặt nàng mang theo vẻ khó nói, thế nhưng hai mắt lại chăm chú nhìn về phía vị sư tổ trước mắt này.

Trải qua phán đoán và phân tích trước đó nàng đã có chí ít tám thành nắm chắc trở lên. Nhất định Dương sư và Trương sư là cùng một người. Cho nên nàng mới đi đến trước mặt, cố ý đưa ra yêu cầu tìm kiếm Trương sư. Chỉ cần Trương sư không có cách nào xuất hiện, như vậy đã có thể trăm phần trăm xác định chuyện này.

"Muốn ta tự mình xử lý? Vương Dĩnh, rốt cuộc chuyện gì mà thần thần bí bí như vậy?

Trong lúc đang nhìn chằm chằm vào Dương sư đang ở trước mắt, muốn nhìn phản ứng của hắn một chút thì đã nghe được một đạo thanh âm nhàn nhạt vang lên. Nàng quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Trương sư đã từ bên ngoài đi vào. Sau khi đi tới trước mắt Dương sư lập tức ôm quyền nói: "Lão sư!

"Ừm!Dương sư gật đầu.

"Cái này...

Hai mắt trợn tròn, Vương Dĩnh ngây ngốc.

Đây là tình huống thế nào a?

Dương sư và Trương sư đồng thời xuất hiện? Hai người bọn họ. . . Không phải là cùng một người hay sao?

Nếu không, làm sao ngay cả dấu ấn trên cằm cũng hoàn toàn tương đồng chứ. . .

Nàng có cảm giác như nằm mơ.

Vốn nàng đã tự tin kết luận hai người là cùng một người, hiện tại hai người đồng thời xuất hiện ở trước mặt nàng. Coi như phản ứng của đầu óc nàng rất nhanh thì cũng không biết nên xử lý như thế nào.

"Vương Dĩnh!Trương sư nhìn qua rồi nói một câu.

"Ah...

Lúc này Vương Dĩnh mới kịp phản ứng, hơi đỏ mặt, tràn ngập vẻ xấu hổ.

Xem ra thật sự mình đã suy nghĩ lung tung.

Trương sư là học sinh của Dương sư, sao hai người có thể là cùng một người được chứ? Có khả năng. . . Thật sự là ngày đó bị thương, hai mắt mắt mờ, cho nên nhìn lầm.

"Bẩm báo lão sư, sư tổ, Lộ Xung đã tỉnh... Trong lúc xấu hổ, Vương Dĩnh vội vàng ôm quyền nói.

Sau khi Trương sư sử dụng Tỉnh Hồn thảo để cứu chữa, trải qua nửa tháng khôi phục, vừa rồi rốt cuộc Lộ Xung đã triệt để tỉnh lại.

"Tỉnh rồi? Ánh mắt Trương sư sáng lên.

"Vâng!Vương Dĩnh gật đầu.

"Ngươi đi qua trước, ta sẽ lập tức đến!Trương sư khoát tay áo.

"Vâng!Vương Dĩnh lui ra ngoài.

Nàng vừa đi ra ngoài thì Trương sư và Dương sư trừng mắt lớn mắt nhỏ, lại lần nữa thở ra một hơi thật dài.

Nhìn thấy nữ học sinh này xuất hiện thì hắn đã biết, đối phương sẽ hoài nghi thân phận của mình. Cho nên lúc đó mới tinh thần khẽ động, vội vàng đưa tin để phân thân đi tới đây.

Phân thân xuất hiện, Dương sư, Trương sư cùng xuất hiện. Như vậy coi như nàng nghi hoặc thì chắc hẳn cũng sẽ yên lòng.

"Được rồi, ngươi đi tới phòng nghỉ ngơi trước, ta đi xem Lộ Xung một chút!

Khoát khoát tay, để phân thân đi về trước, lúc này Trương Huyền mới đổi quần áo, biến trở về bộ dáng của bản tôn, nhanh chân đi đến gian phòng của Lộ Xung.

"Lão sư...

Vừa tiến vào gian phòng thì đã thấy một thiếu niên tiến lên đón, người này vội vàng quỳ rạp xuống đất.

Không phải là Lộ Xung thì có thể là ai!

"Tỉnh là tốt rồi!Trương Huyền gật đầu.

Đối phương vì cứu hắn mà thiếu chút bỏ mình. . . May mà hiện tại đã thức tỉnh! Nếu không nhất định hắn sẽ tự trách cả đời.

Cuối cùng một phen cố gắng của hắn cũng không có uổng phí.

"Ừm? Thực lực của ngươi...

Cảm khái một câu, đang muốn nói chuyện, khi cúi đầu nhìn tu vi của Lộ Xung một chút, đột nhiên hắn sững sờ tại chỗ.

Lộ Xung cổ quái

dtv-ebook.com

Thực lực vị thiếu niên trước mắt so với lúc trước khi tỉnh lại giống như đúc, vẫn như cũ là Tông Sư cảnh. Không có tiến triển gì quá lớn, trong cơ thể cũng không nhìn thấy một chút hồn lực ba động mảy may nào. Giống như tất cả mọi thứ trước đó hắn nhìn thấy ở thức hải đều là giả vậy.

"Không đúng...

Trương Huyền nhíu chặt mày lại.

Hắn đã từng đi vào thức hải của đối phương. Nơi đó không nói tới việc bao la vô biên, linh hồn cực lớn như núi. Cẩn thận nói ra, so với hắn cũng chỉ mạnh hơn chứ không yếu hơn. Vốn hắn cho rằng sau khi tỉnh lại, chỉ bằng vào hồn lực đã có thực lực không kém gì mình, làm sao. . . Lại không có chút biến hóa nào chứ?

"Hay là chưa có dẫn hồn xuất thể? Một suy nghĩ xuất hiện trong đầu hắn.

Hồn lực mạnh yếu ra sao, lúc tỉnh táo rất khó nhìn ra được. Chỉ có hồn phách rời khỏi thân thể thì mới có thể thăm dò được một hai.

"Vi sư sẽ truyền thụ cho ngươi một bộ phương pháp tu luyện Vu hồn, về sau ngươi sẽ chủ tu hồn phách, chân khí thì có thể không cần luyện!

Trong lòng không ngừng suy đoán, đồng thời Trương Huyền cũng nói một câu.

Ngón tay duỗi ra, đặt lên trên mi tâm đối phương một chút.

Ông!

Bản rút gọn của Thiên Đạo Dẫn Hồn quyết lập tức xuất hiện ở trong đầu của Lộ Xung.

Lộ Xung có thực lực Tông Sư cảnh cũng không phải là chân khí, mà là dựa vào nọc độc để tăng lên thân thể Thiên Đạo. Lại phối hợp với lực lượng linh hồn, một khi hợp lại càng tăng thêm sức mạnh cho hắn. Quả thực là làm cho người tu luyện bình thường tức mình đấm ngực giậm chân không thôi.

"Đa tạ lão sư!

Sau khi nhìn công pháp trong đầu xong, lúc lần nữa nhìn về phía lão sư, trong lòng Lộ Xung tràn ngập cảm kích.

Mặc dù hắn rơi vào trạng thái ngủ say, linh hồn bị vây khốn ở thức hải. Thế nhưng lỗ tai vẫn có thể nghe được, làn da vẫn có cảm giác như cũ.

Nói cách khác, từ sau khi hôn mê, những chuyện lão sư làm vì hắn, hắn biết tất cả.

Chỉ có tu vi Chí Tôn đã đối kháng với cường giả Hiên Viên vương quốc nắm giữ tu vi Hóa Phàm cảnh. Mua sắm Vô Hồn Kim Nhân, mạo hiểm đi vào Vu hồn mộ, cửu tử nhất sinh. Vì bồi dưỡng Tỉnh Hồn thảo mà phân liệt linh hồn, đi vào thức hải của hắn. . .

Ân tình lớn như trời, đời này cũng không thể trả hết được.

Không chỉ có như thế, còn mang công pháp trân quý như thế đưa tặng cho hắn, không giữ lại chút nào. . .

Lão sư, yên tâm đi, con nhất định sẽ tu luyện thật tốt, không để cho người thất vọng!

Xiết chặt nắm đấm, ánh mắt Lộ Xung hiện lên vẻ kiên định.

Trước kia hắn là người tùy ý làm việc, sau khi gia tộc gặp biến cố đã trở nên trầm mặc ít nói. Hiện tại coi như cảm kích thì cũng sẽ không nói ra

miệng, chỉ có thể dùng cố gắng gấp bội để chứng minh bản thân mình mà thôi.

Nhìn công pháp trong đầu hai lần, triệt để lý giải và nhớ kỹ. Lúc này Lộ Xung mới thở ra một hơi, khoanh chân ngồi xuống dưới đất.

Trương Huyền cũng không rời đi mà ngồi ở một bên thủ hộ.

Linh hồn lần thứ nhất xuất thể nguy hiểm mười phần, chỉ hơi chút không cẩn thận sẽ bị gió bên trong phòng thổi tam. Lúc trước lần thứ nhất hắn xuất thể là ở trong mộ dưới lòng đất. Lại thêm bản thân tu luyện bản Dẫn Hồn quyết đầy đủ, cho nên ảnh hưởng không lớn. Mà Lộ Xung thì cần cẩn thận.

Tinh thần khẽ động, Vu hồn rời khỏi thân thể, một mặt tu luyện, một mặt quan sát.

Không biết qua bao lâu, quang mang trong mắt đại thịnh, thân thể Lộ Xung đang ngồi ngay phía trước nhoáng một cái, một cái bóng tương đồng với hắn đang gian nan đi ra ngoài.

Vu hồn xuất thể!

"Ừm? Vẫn còn rất yếu ah...

Hai hàng lông mày của Trương Huyền lần nữa nhíu lại.

Hồn phách xuất hiện từ trong cơ thể Lộ Xung vẫn không cường đại như trong tưởng tượng của hắn. Giống như người tu luyện vừa mới dẫn hồn xuất thể vậy, vô cùng suy yếu, một cơn gió không thổi tắt được nến cũng có thể làm cho hắn tán loạn.

Rốt cuộc là có chuyện gì?

Trong thức hải của hắn, hồn phách cũng cường đại như thế, làm sao sau khi dẫn hồn xuất thể thì hồn lực lại nhỏ yếu như vậy chứ?

"Lão sư!

Vu hồn ly thể, thế giới nhìn thấy cũng giống như nhìn bằng mắt thường, vẻ mặt Lộ Xung rấ tlaf hưng phấn.

"Linh hồn ngươi còn rất yếu, phải tránh đại hỉ đại bi, hấp thu linh khí bên trong viên linh thạch này, mau chóng tu luyện đi!

Thuận tay ném ra một viên linh thạch trung phẩm. Lại lần nữa bận rộn một chút, bản công pháp tu luyện Thiên Đạo Vu hồn rút gọn đi vào trong đầu đối phương.

Linh hồn bừa mới ly thể rất khó tiếp nhận được áp lực tới từ bên ngoài. Không riêng gì gió, coi như vui mừng bi thương quá mức cũng sẽ khiến cho Nguyên Thần hắn lay động. Vì vậy lúc này cố gắng ít để cho linh hồn ba động, mà nên nhanh chóng tu luyện.

Chỉ là, có hắn tọa trấn ở bên cạnh, lại có công pháp và đầy đủ linh thạch trung phẩm. Như vậy điều kiện tu luyện của Lộ Xung so với hắn lúc trước còn mạnh hơn không ít.

"Vâng!

Khống chế tâm tình của mình, hồn phách ngồi ở trước mặt linh thạch, Lộ Xung hấp thu linh khí trong đó, bắt đầu tu luyện.

"Tốc độ tu luyện cũng không tính là nhanh ah, chẳng lẽ có chuyện gì mà ta không biết? Trương Huyền vò đầu, thầm hỏi.

Tốc độ tu luyện của Lộ Xung cũng không nhanh, có thể nói, so với cảnh tượng mà hắn nhìn thấy bên trong thức hải hoàn toàn là hai khái niệm khác nhau.

Vốn là, dựa theo suy đoán của hắn, Lộ Xung có thể là Vu hồn thể Hậu Thiên. Chỉ cần tu luyện, mượn nhờ hồn phách cường đại bên trong thức hải thì sẽ có tiến bộ cực nhanh. Ngay cả hắn cũng sẽ theo không kịp.

Nhưng bây giờ, tốc độ lại dần dần tiến từng bước, không có bất kỳ cái gì có thể khiến cho người ta ngạc nhiên cả.

Chẳng lẽ. . . Hắn đã đoán sai, đối phương cũng không phải là cái cái gọi là Vu hồn thể Hậu Thiên kia?

Nhưng nếu như không phải, vì sao thức hải lại bát ngát như thế, thân thể hồn phách lại khổng lồ như vậy?

Trong lòng nghi hoặc, nhìn thấy Lộ Xung đã tu luyện vững chắc, cũng không cần tiếp tục thủ hộ. Lúc này hắn mới ra khỏi phòng, tìm Mặc Hồn Sinh tới, lại mang nghi ngờ trong lòng ra hỏi.

Mặc dù vị hạ nhân Vu Hồn sư lục tinh này đã mang tất cả thủ đoạn và phương pháp tu luyện Vu hồn truyền cho hắn. Thế nhưng nếu nói lý giải về cái nghề nghiệp này, bản thân hắn vẫn là thái điểu.

Dù sao, Vu Hồn sư lục tinh, lại thêm đã sống vài vạn năm, bất kể là cái nào, nếu như truyền đi đều sẽ kinh thế hãi tục, khiến cho vô số người khiếp sợ.

"Chuyện này. . . Ta cũng không nói được rõ ràng, như vậy đi, chờ tiểu thiếu gia tu luyện xong ta sẽ đi qua nhìn một chút!

Mặc Hồn Sinh cũng không nghĩ thông chuyện gì xảy ra, cuối cùng hắn đành lắc đầu nói.

Cho dù nghe được nhiều tin tức hơn nữa thì cũng không bằng tự mình đi nhìn, như vậy mới có thể biết được.

"Ừm!Trương Huyền gật gật đầu, cũng không xoắn xuýt chuyện này nữa mà về tới chỗ ở của mình.

Giúp Lộ Xung tu luyện, tuy rằng cảm giác không lâu, thế nhưng trên thực tế đã trải qua suốt cả đêm. hôm nay chính là thời gian thi đấu Danh sư, cũng nên chuẩn bị một chút. Sau đó đi tham gia so tài.

Lúc này linh thạch trung phẩm đã không hấp dẫn được hắn nữa. Thế nhưng việc tham gia loại tỷ thí này vẫn là cơ hội tốt để tăng danh khí lên, không thể bỏ qua.

Nếu không, về sau muốn xung kích Danh sư cấp bậc cao hơn sẽ trở nên rất khó.

"Từ hôm nay trở đi, ngươi gọi là phân thân, gọi ta là bản tôn!

Đi vào phòng đã thấy phân thân đang ngồi tu luyện, Trương Huyền mở miệng nói.

Phân thân gật đầu.

"Ta sẽ đi ra ngoài tham gia thi đấu Danh sư, ngươi không thể ở đây nữa. Nếu không, nếu có người tới quét dọn gian phòng rồi phát hiện ra, như vậy cũng không nói rõ ràng được...

Chỗ bọn hắn ở là nơi mà Triệu Phi Vũ hỗ trợ tìm, có người Minh phủ chủ Vạn Quốc liên minh chuyên môn phụ trách quét dọn. Hắn ở đây còn dễ nói, một khi không có mặt, người quét dọn nhìn thấy nơi này còn có một Trương Huyền. Như vậy còn không bị hù chết tươi hay sao?

Còn ngụy trang Dương Huyền. . . Coi như phân thân có thể ngụy trang dung mạo giống như vậy, thế nhưng không có thiên đạo thư viện, một khi gặp Danh sư cấp cao sẽ trực tiếp lộ tẩy, hiệu quả kém xa bản tôn.

"Để ta đi vào giới chỉ trữ vật đi!Phân thân cũng đã nghĩ đến vấn đề này, hắn nói.

"Ngươi có thể vào sao? Trương Huyền sững sờ, lập tức cười khổ.

Giới chỉ trữ vật là một môi trường chân không không có không khí, sinh mệnh tiến vào bên trong sẽ trực tiếp biến thành thịt khô, đừng nói là cường giả Hóa Phàm cảnh, coi như là Thánh giả cũung không kiên trì nổi!

Chỉ là, phân thân này của hắn lại không giống, nhục thể từ loại thần vật như Cửu Thiên Liên Thai luyện chế mà thành, không cần hít thở, thủy hỏa bất xâm, đao kiếm không thể làm tổn thương. Nếu để vào trong giới chỉ trữ vật, cũng không có bất cứ vấn đề gì.

Bởi vì quen thuộc tính chất của không gian giới chỉ, không thể chứa đựng sinh mệnh cho nên Trương Huyền mới hỏi một câu. Sau khi hỏi xong hắn mới kịp phản ứng.

"Thu!

Biết phân thân có thể đi vào giới chỉ trữ vật, chuyện này cũng không có gì có thể xoắn xuýt, bàn tay Trương Huyền duỗi ra, tinh thần khẽ động.

Sưu!

Phân thân biến mất ở trước mắt, đi vào trong giới chỉ.

Lúc nào cũng mang bên người có thể tránh khỏi không ít phiền phức, còn chuyện Dương sư không có mặt ở sân nhỏ sao. . . Nói đùa, loại Danh sư cấp bậc này, có thể tùy tiện nhìn thấy được,mới thật sự là gặp quỷ.

Ra khỏi phòng, đi tới phòng khách, chỉ thấy đám người Khang đường chủ, Nhược Hoan công tử đã chờ từ lâu.

Lúc này Nhược Hoan công tử đã triệt để củng cố tu vi Hóa Phàm tứ trọng đỉnh phong. Hai mắt chói lọi chói mắt, khiến cho người ta có một loại cảm giác tinh khí bắn ra bốn phía.

Xem ra trong khoảng thời gian này không chỉ tu vi tăng lên, lý giải về Danh sư cũng đã có tiến bộ rất lớn.

"Thi đấu Danh sư được cử hành ở trước mặt mọi người, ngay ở quảng trường bên ngoài Minh chủ phủ, Trương sư, chúng ta đi qua đó thôi!

Thấy hắn đã đi ra, Khang đường chủ cười nói.

"Được!Trương Huyền gật gật đầu, đang định đi theo ở phía sau thì đã thấy một bóng người ngăn lại ở phía trước.

"Đại sư huynh, để ta đi cùng huynh đi!

"Đại. . . Sư huynh?

Trương Huyền ngẩn ngơ, quay đầu nhìn lại thì mới phát hiện ra không ngờ Tiết viên chủ cũng đang đứng ở trong phòng.

Lúc này khí tức của Tiết viên chủ rất trầm ổn, hồn phách và thân thể đã kết hợp hoàn mỹ. Không ngờ đã đạt tới Hóa Phàm ngũ trọng, Hợp Linh cảnh!

Nàng bởi vì linh hồn bị hao tổn cho nên mới bị ràng buộc ở Trọc Thanh cảnh đỉnh phong nhiều năm, nửa bước cũng không tiến được.

Nửa tháng trước, "Dương sư" truyền thụ phương pháp giải quyết, chữa trị xong bệnh cũ. Lại thêm tích lũy nhiều năm, cho nên một khi đột phá cũng giống như Yêu Thần thú trước đó vậy, thuận lợi trở thành cường giả Hợp Linh cảnh.

Hơn nữa khí tức toàn thân mơ hồ, không ngờ đã đạt đến Hợp Linh cảnh sơ kỳ đỉnh phong, bất cứ lúc nào cũng sẽ đạt tới trung kỳ.

Vừa mới ban đầu nàng còn cảm thấy kỳ lạ, thế nhưng sau khi suy nghĩ một chút cũng phải giật mình.

Vì trị liệu linh hồn, mỗi ngày nàng đều hấp thu linh tính của dược viên. Những qua số lượng tích lũy rất khổng lồ. Nếu Trương Huyền đoán không sai, trong thời gian ngắn, thực lực của nàng nhất định sẽ đột nhiên tăng mạnh. Muốn xung kích Hợp Linh cảnh đỉnh phong cũng không phải là không thể.

"Đúng vậy, ta là học sinh được Dương sư thu nhận, giảng bài, mà ngươi là thân truyền. . . Tự động cao hơn một cấp bậc, không gọi là sư huynh thì nên gọi như thế nào đây? Tiết viên chủ ôm quyền nói.

"Ách, như thế sao? Lúc này Trương Huyền mới kịp phản ứng.

Ngày ấy, tình huống nguy cấp, hắn biết bằng vào chiêu "Dọa" nhất định sẽ không hù được. Lúc cần thiết nhất định phải chấn nhiếp một chút, cho nên hắn mới thu vị Tiết Nhất Dao này làm học sinh, truyền thụ phương pháp giải quyết linh hồn.

Như vậy mới có thể nhận được sự cảm kích của nàng.

Quả nhiên đúng như hắn dự liệu, lại thêm thư tịch màu vàng trong đầu, lúc này mới một lần hành động đập Bạch Tông chủ thành bánh thịt, uy hiếp được toàn trường.

Thu nàng. . . Chỉ là kế tạm thời, tình thế cấp bách cho nên không có cách nào khác. Vì vậy sau khi xong chuyện hắn đã quên, không nghĩ tới nàng lại tưởng thật.

Chỉ là, cũng đúng a, nàng là học sinh được "Dương sư" giảng bài, mà mình là thân truyền, thân truyền tự động trở thành sư huynh. . . Gọi như vậy cũng là chuyện đương nhiên.

"Thi đấu Danh sư không có nguy hiểm gì, không cần lo lắng, cứ ở lại nơi này trông coi đi!

Biết đối phương có ý tốt, thế nhưng Trương Huyền vẫn khoát tay áo nói.

Thi đấu Danh sư là thi đấu do Danh sư đường tổ chức, ai dám làm loạn chính là đối nghịch với Danh sư đường. Chắc hắn chuyện an toàn sẽ không có vấn đề gì.

"Chuyện này... Tiết viên chủ chần chờ.

"Không có gì phải lo lắng!

Khoát tay áo, không tiếp tục để ý tới đối phương nữa. Trương Huyền đi theo sau lưng đám người Khang đường chủ ra bên ngoài.

Thi đấu Danh sư, Trương Huyền ta. . . Đến rồi!

Phần thưởng của thi đấu

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

Hắn đi tới Vạn Quốc thành chính là vì trận thi đấu này. Mặc dù ban thưởng cuối cùng chỉ là một viên linh thạch trung phẩm. Thứ này đã không tạo được lực hấp dẫn với hắn. Thế nhưng chỉ cần lấy được quán quân, được Danh sư đường coi trọng. Như vậy nếu muốn tìm kiếm công pháp Hóa Phàm tứ trọng sẽ trở nên đơn giản hơn không ít.

Còn nữa, tu vi, thực lực đạt tới loại trình độ này như hắn. Hiển nhiên Vạn Quốc liên minh đã trở thành ràng buộc, nhất định phải đi vào quốc gia thế lực cao hơn mới được. Mà tiến vào mười vị trí đầu sẽ được đưa vào Hồng Viễn Danh sư học viện để học tập. Đây chính là một lần cơ hội tốt.

Bởi vậy, đối với lần thi đấu này, hắn vẫn tương đối mong đợi.

"Trương sư, đây là danh sách nhân tuyển thi đấu đứng đầu trong mấy ngày qua ta đã sưu tập, ngươi xem qua một chút đi...

Khang đường chủ đưa qua một quyển sách.

Nửa tháng này hắn cũng không có nhàn rỗi mà để cho người ta nghe ngóng từ nhiều mặt. Rốt cục cũng đã làm ra thứ này, cũng tiện để cho tuyển thủ bên mình sớm có chuẩn bị, biết người biết ta, trăm trận trăm thắng.

"Đa tạ!Trương Huyền đối phương đã tốn không ít công phu, hắn khẽ gật đầu, thuận tay lật ra.

"Tên thứ nhất có tiềm lực là La Tuyền, học sinh thân truyền của La Hoàng tông chủ Lưu Vân tông. Danh sư tứ tinh đỉnh phong, tu vi Hóa Phàm tứ trọng đỉnh phong, chức nghiệp phụ trợ là: Y Sư tứ tinh, Trận Pháp sư tứ tinh...

"Ngươi này là người đứng thứ nhất trong những kẻ có tiềm lực sao? Trương Huyền kỳ quái hỏi.

Người khác không nhận ra tên này, nhưng hắn đã gặp mặt qua. Nửa tháng trước đối phương đã xin "Dương sư", dùng 150 viên linh thạch trung phẩm để đổi lấy tính mạng của La Hoàng tông chủ.

Hơn nữa, căn cứ vào lời nói của Tôn Cường. Tên này còn từng bị Yêu Thần thú đặt mông ngồi vào nơi đó, thiếu chút nữa đã mất mạng tại chỗ.

Dạng mặt hàng này cũng có thể là người đứng thứ nhất trong danh sách tiềm lực sao?

"Khụ khụ!Nhìn thấy ánh mắt hắn cổ quái, biết trong lòng hắn đang nghĩ cái gì. Khang đường chủ ho khan một tiếng, lại nói: "Kỳ thật La Tuyền không có không chịu nổi như ngươi nói. Thực lực chân thật cực mạnh. Coi như ta so đấu với hắn, có thể thắng hay không cũng còn khó nói...

Suy nghĩ một chút, Trương Huyền cũng gật gật đầu.

Cũng đúng a, Yêu Thần thú mang huyết mạch Long tộc. Hắn ta đánh không lại cũng là chuyện bình thường. Cũng không có nghĩa là thực lực yếu kém! Còn cảnh ngày đó nhìn thấy, bản thân thân là "Dương sư", dưới khí thế chèn ép, ngay cả nửa bước Danh sư ngũ tinh cũng không dám nói nhảm chứ đừng nói là một tứ tinh đỉnh phong.

Nếu nói một cách chân chính thì đối phương vẫn rất là cường đại.

Chí ít, dùng thực lực Hóa Phàm tứ trọng đỉnh phong, hắn cũng không phải là đối thủ của đối phương.

"Đương nhiên, xếp thứ nhất tiềm lực cũng chỉ là một loại sắp xếp mà thôi. Mười người xếp ở phía trên cùng đều không kém hắn quá nhiều. Cuối cùng ai có thể đạt được vị trí thứ nhất, dù là ai cũng không có cách nào xác nhận được!

Khang đường chủ tiếp tục nói.

Trương Huyền tiếp tục nhìn xuống phía dưới.

Quả nhiên đúng như đối phương nói, mười vị trí đầu tiềm lực hầu như đều là Danh sư tứ tinh, là cường giả Trọc Thanh cảnh đỉnh phong.

Thực lực tương đồng, cấp bậc Danh sư tương đương, ai có thể chiến thắng, độc chiếm vị trí đầu quả thực không dễ nói lắm.

Rất mau hắn đã lật hết thư tịch.

Hai mươi tám thế lực, tổng cộng đã phái ra năm mươi sáu vị tuyển thủ. Người kém nhất cũng là Danh sư tứ tinh sơ kỳ, cũng chính là. . . Loại cấp bậc như hắn.

Suy nghĩ một chút, lần trước thi đấu tuyển chọn cũng chỉ có một vị tứ tinh như Nhược Hoan công tử, khó trách mỗi lần Vạn Quốc thành đều không có thứ tự tốt. . . Nội tình thực sự quá yếu.

Thi đấu đạt được vị trí tốt thì mới có thể có được sự tôn trọng, thu hoạch được tài nguyên cao hơn. Mà có tài nguyên thì có thể bồi dưỡng ra càng nhiều Danh sư lợi hại hơn. . . Trái lại, bị người ta khinh thường.

Dưới loại tình huống này tuần hoàn, người có vị tốt càng ngày càng tốt, người kém càng ngày càng kém.

Có thể nói, nếu như Vạn Quốc liên minh lại tiếp tục nhiều lần không có được vị trí tốt. Như vậy toàn bộ thế lực sẽ suy yếu, cuối cùng sẽ bị các

thế lực khác chiếm đoạt, biến mất ở trong dòng sông lịch sử.

Chính vì vậy mà mỗi lần thi đấu đều cực kỳ quan trọng, ai cũng không dám phớt lờ.

"Tống Siêu?

Khi lật đến cái tên thứ hai mươi, Trương Huyền đã thấy một cái tên quen thuộc, Tống Siêu.

Không nghĩ tới gia hỏa mỗi lần nhìn thấy đều bị dao động này lại có vị trí cũng không thấp ở trên tiềm lực bảng.

Lật qua một lần, xem như đã có lý giải nhất định về các thế lực đối thủ thi đấu lần này.

"Trương sư ở trên Danh sư và nghề nghiệp phụ trợ có lý giải kinh người, không người nào có thể so sánh. Chỉ là tu vi kém chút, chỉ cần vận khí tốt, muốn vào mười vị trí đầu. . . Vấn đề không lớn!

Khang đường chủ an ủi một câu.

Vị Trương sư này, biểu hiện ở trong Danh sư đường Vạn Quốc thành rất là bất phàm. Thế nhưng ở trong nhiều thiên tài chồng chất như vậy cũng sẽ không có chói mắt như vậy nữa. Không nói đâu xa, chỉ nói thực lực. . . Chính là khuyết điểm lớn nhất.

Cũng giống như tấm ván gỗ làm thành thùng gỗ vậy. Tất cả những cái khác đều dài thì nước mới nhiều, nếu có một cái ngắn, những cái khác dài thì cũng vô dụng!

Thi đấu Danh sư, là khảo nghiệm tổng hợp. Nếu toàn bộ đều tốt, nếu như có một chỗ thiếu hụt rõ ràng thì nó sẽ trở thành mục tiêu công kích của những người khác, muốn tấn cấp lên vị trí cao hơn là chuyện gần như không có khả năng.

"Lần thi đấu này khảo hạch cái gì, ngươi có xác định được hay không? Biết trong lòng hắn lo lắng cái gì, Trương Huyền hỏi.

"Nhất định đã sớm xác định, chỉ là. . . Khảo hạch cái gì thì ta cũng không biết, là do Hồng Thiển Hồng sư tự mình bố trí. Nghe nói cực kỳ công bằng, tuyệt đối không có khả năng xuất hiện việc thiên vị!Khang đường chủ suy nghĩ một chút rồi nói.

Làm thế lực dự thi, nội dung khảo hạch cụ thể hắn cũng không có tư cách biết đến. Nếu không, tin tức rò rỉ ra, bản thân tuyển thủ dự thi đã sớm thích ứng, như vậy tỷ thí cũng sẽ không công bằng.

Hồng Thiển Hồng sư là Danh sư Danh sư đường của Hồng Phong đế quốc. Không thuộc về 28 thế lực tham gia thi đấu, hơn nữa còn đã đạt đến tình trạng ngũ tinh. Để hắn chủ trì, bất kỳ người nào cũng có thể yên tâm.

Hồng Phong đế quốc là đế quốc cấp dưới Huyễn Vũ đế quốc, so với các thế lực như Lưu Vân tông, Bạch Dương tông, Vạn Quốc liên minh còn mạnh hơn rất nhiều.

Xem như là bài danh phía trên bên trong các đế quốc bất nhập lưu.

"Mặc dù không biết khảo hạch cụ thể là cái gì. Thế nhưng ban thưởng, đã có tin tức mới thả ra!Hai mắt Khang đường chủ tỏa ánh sáng.

"Ban thưởng? Không phải chỉ là một viên linh thạch trung phẩm, cùng với cơ hội đi vào Hồng Viễn Danh sư học viện học tập hay sao? Trương Huyền có chút nghi hoặc nhìn qua.

Cái ban thưởng này trước đó cũng đã nói qua, không có gì đáng để ngạc nhiên.

"Trước đó quả thực đã nói như vậy. Mà lần này lại đột nhiên tăng ban thưởng lên, rất lớn. Ngay cả ta, suy nghĩ một chút cũng có chút không kìm nén được!

Khang đường chủ hưng phấn nói.

Đêm qua, người phụ trách các thế lực lớn bọn hắn đột nhiên nhận được tin tức từ Hồng Thiển Hồng sư. Nói là ban thưởng thi đấu của đã được gia tăng. Sau khi khi thấy rõ nội dung ban thưởng, coi như hắn là cường giả đỉnh phong của một thế lực, đường chủ Danh sư đường thì cũng không nhịn được hít thở dồn dập, tràn ngập vẻ không thể tin được.

Thi đấu trước kia, ban thưởng cũng coi như đủ phong phú, thế nhưng so sánh với lần này. . . Quả thực cái gì cũng không tính là gì, coi như là trò trẻ con!

"Ồ? Có ban thưởng gì vậy? Trương Huyền rất hứng thú nhìn qua hắn.

"Ban thưởng thứ nhất là một viên linh thạch thượng phẩm!Khang đường chủ nói.

"Linh thạch thượng phẩm?

Trước đó không phải nói linh thạch trung phẩm hay sao? Làm sao lại đổi thành thượng phẩm rồi?

"Linh thạch thượng phẩm, một viên tương đương với một vạn viên linh thạch trung phẩm, hơn nữa còn có tiền mà không mua được! Giá trị rất lớn, không thể đo lường!Thấy hắn không rõ, Khang đường chủ giải thích.

"Một vạn viên trung phẩm? Trương Huyền hít thở dồn dập.

Hắn nhọc nhằn khổ sở, trang bức, thiếu chút nữa bản thân đã chết thì mới từ chỗ mười bốn tông môn như Lưu Vân tông vơ vét được khoảng chừng 600 viên linh thạch trung phẩm. Có được vị trí thứ nhất là có thể thu hoạch được một viên thượng phẩm, tương đương với một vạn. . . Thế này thì có chút quá mức rồi!

"Đúng vậy a! Không chỉ có như thế, còn có co hội đi vào Hồng Viễn Danh sư học viện học tập và cơ hội tu luyện ba ngày ở trong Hóa Thanh

trì...

Khang đường chủ tiếp tục nói.

"Hóa Thanh trì? Đó là cái gì vậy? Trương Huyền nhìn qua.

"Là bảo vật trân quý nhất của hoàng thất Huyễn Vũ đế quốc, cũng là chỗ dựa dẫm để lập quốc!

Khang đường chủ mở miệng, vẻ mặt rất là hâm mộ: "Người tu luyện tới Trọc Thanh cảnh có lẽ rất rõ ràng, trọc vì thân thể, thanh vì linh hồn. Hóa Thanh trì chính là địa phương dùng để tẩm bổ linh hồn. Tu luyện ở đây, linh hồn có thể nhận được thuế biến, khiến cho tỷ lệ xung kích Hợp Linh cảnh tăng lên gấp bội!

"Nếu như ta có cơ hội tu luyện ba ngày ở bên trong. Như vậy tỷ lệ xung kích Hợp Linh cảnh thành công có thể tăng lên tới năm mươi phần trăm trở lên! Đáng tiếc. . . Hóa Thanh trì là vật trân quý nhất của Huyễn Vũ đế quốc. Có giới hạn danh ngạch, thi đấu Danh sư mười năm một lần cũng chỉ có thể cung cấp được mấy danh ngạch mà thôi!

Nghe thấy là nơi tu luyện linh hồn, Trương Huyền khẽ gật đầu, âm thầm khiếp sợ.

Có thể khiến cho tỷ lệ xung kích Hợp Linh của Khang đường chủ gia tăng đến năm mươi phần trăm trở lên, như vậy Hóa Thanh trì. . . Đã đủ nghịch thiên.

Một viên linh thạch thượng phẩm, cơ hội đi vào Hồng Viễn Danh sư học viện học tập, ba ngày ở trong Hóa Thanh trì. . .

Mỗi một thứ xuất ra cũng có thể làm cho vô số người điên cuồng, ba thứ tập trung ở cùng một chỗ, quá đáng sợ!

"Vậy vị trí thứ hai thì sao?

Đây là ban thưởng cua quán quân, vậy thì người thứ hai thì sao?

"Vị trí thứ hai kém hơn rất nhiều, là 300 viên linh thạch trung phẩm, cơ hội học tập ở Hồng Viễn Danh sư học viện và hai ngày ở Hóa Thanh trì!

Khang đường chủ nói.

Mặc dù chỉ kém một chút, thế nhưng ban thưởng đã ít hơn một nửa. Không nói tới thiếu một ngày ở Hóa Thanh trì, chỉ nói linh thạch cũng còn kém nhiều lắm.

Một viên linh thạch thượng phẩm và 300 viên trung phẩm, kém hơn ba mươi lần.

"Vị trí thứ ba là một trăm viên linh thạch trung phẩm và một ngày ở Hóa Thanh trì! Còn lại từ thứ tư đến hạng mười cũng không có cơ hội đi vào Hóa Thanh trì, linh thạch cũng chỉ có mỗi 10 viên mỗi người. May mà chỉ cần là mười vị trí đầu thì đều có cơ hội đi vào Hồng Viễn Danh sư học viện học tập."

Khang đường chủ nói ban thưởng của mười vị trí đầu ra một lần.

"Như vậy. . . Nhất định phải nắm được vị trí đệ nhất!

Trương Huyền xiết chặt nắm tay.

Trước đó hắn còn cảm thấy lần thi đấu này chỉ cần tranh một trong mười vị trí đầu là tốt rồi, thành tích không quá quan trọng, hiện tại xem ra. . . Nhất định phải thu được vị trí thứ nhất.

Không nói đâu xa, chỉ riêng một viên linh thạch thượng phẩm cũng đã quá mê người rồi.

Có thứ này, chỉ sợ hắn muốn tu luyện tới Hóa Phàm đỉnh phong cũng không cần lo lắng vì linh thạch nữa.

"Đúng vậy a, nhất định phải tranh vị trí thứ nhất, đáng tiếc. . . Thứ nhất nào có dễ tranh như vậy chứ?

Nghe thấy hắn nói như vậy, Khang đường chủ cười khổ.

Vị trí thứ nhất người người đều muốn, ban thưởng tăng lên, vô số người tu luyện đều muốn có được tới mức đỏ mắt. Muốn có được nó, nào có dễ dàng như vậy.

Tên tuổi Dương sư, mặc dù rất vang dội, có thể khiến cho người ta kiêng kị. Thế nhưng tin tức này cũng chỉ lưu truyền trong mười bốn thế lực tông môn, bên trong các vị chưởng giáo. Những những tài tuấn tuổi trẻ tham gia thi đấu kia cũng không biết được chuyện này.

Bởi vậy, chân chính so tài, sẽ không có người nào bởi vì ngươi là học sinh của Dương sư mà lưu tình.

Những tỷ thí khác quả thực không có gì, chỉ khi nào. . . Tỷ thí tu vi, thật sự Trương sư kém quá nhiều.

Mặc dù Khang đường chủ ôm kỳ vọng rất lớn với Trương sư, thế nhưng đối với việc hắn có thể thu được vị trí quán quân hay không vẫn không có cái gì để trông cậy vào.

"Tới nơi rồi!

Nghe thấy hắn đang cảm khái, Trương Huyền đang muốn nói chuyện thì đã nghe thấy thanh âm của Nhược Hoan công tử vang lên. Hắn ngẩng đầu nhìn lại, ba người đã đi tới quảng trường trước Minh chủ phủ. Lúc này ở đây đã là dòng người tấp nập, chen chúc như thủy triều.

Thi đấu Danh sư, trải qua vô số mưa gió, rốt cục. . . Sắp bắt đầu!

Quy tắc thi đấu

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Dọc theo đám người chen chúc đi đến phía trước, trong cái sân rộng ở giữa, chẳng biết từ lúc nào đã bày ra một cái đài cao cực lớn. Bên trên tràn ngập sương mù bao phủ, không nhìn thấy rõ cảnh vật bên trong.

Có lẽ người ta đã cố ý bố trí một loại trận pháp nào đó, làm cho không người nào có thể thăm dò ra nội dung ở trong đó.

Vô số người mặc lên người trường bào Danh sư, ngồi ngay ngắn ở chung quanh.

Trương Huyền nhìn quanh.

Không hổ là thịnh hội của Danh sư, 27 thế lực, cộng thêm Vạn Quốc liên minh. Lúc này đã có trọn vẹn mấy ngàn vị tới, mỗi một vị đều mang huy chương đại biểu cho đẳng cấp, phản xạ lại ánh sáng, rực rỡ và chói mắt.

Mấy ngàn vị Danh sư hội tụ lại một nơi, đây chính là thịnh hội không biết bao nhiêu năm mới có thể nhìn thấy. Khó trách có thể khiến cho toàn bộ dân chúng Vạn Quốc thành điên cuồng, đã sớm vây quanh ở bên ngoài.

Vì đề phòng xuất hiện chuyện ngoài ý muốn, từ nửa tháng trước Minh phủ chủ đã bắt đầu chuẩn bị. Phái ra binh sĩ mạnh nhất canh giữ ở chung quanh, một khi xuất hiện biến cố sẽ lập tức bắt đầu ứng phó.

"Đây chính là thi đấu Danh sư sao? Thật nhiều Danh sư a!

"Bình thường Danh sư đều cao ngạo không thấy lấy một vị, mà ở trong đó, ước chừng có mấy ngàn...

"Có thể nhìn thấy nhiều Danh sư lợi hại như vậy tỷ thí, cho dù chết ta cũng không tiếc!

. . .

Chung quanh, tiếng nghị luận ầm ĩ, tất cả mọi người đều tràn ngập vẻ kích động.

Thi đấu Danh sư, mười năm một lần. Vốn đã rất thưa thớt, lại thêm mọi người mà chủ sự chọn đều được chọn một cách ngẫu nhiên. . . Thịnh hội như thế, rất nhiều người cả đời cũng không nhìn thấy được một lần. Lần này cử hành ở đây, tự nhiên mọi người phải đích thân xem xét rồi.

Bởi vì chính là như thế cho nên Danh sư đường mới cố ý tử đặt địa điểm ở nơi này. Như vậy vừa có thể biểu hiện ra sự mạnh mẽ của Danh sư với tất cả mọi người, cũng có thể làm cho càng nhiều người thích cái nghề nghiệp này, từ đó cung cấp dòng máu mới liên tục không ngừng cho Danh sư đường.

"Mau nhìn, là Nhược Hoan công tử!

"Thật đẹp trai ah, vị bên cạnh hắn hắn là Trương Huyền Trương sư đi?

"Hắn là vậy, chuyện của hắn ta đã nghe nói, ta là Fan hâm mộ trung thành của hắn...

"Ta cũng vậy, năm cửa khảo thí tuyển chọn, bỏ quyền một cửa ải mà vẫn còn có thể đứng thứ nhất, năng lực này, cũng không có người nào...

. . .

Nhìn thấy ba người đi tới, có người lập tức nhận ra được, từng đợt tiếng reo hò tức thì vang lên.

Chuyện Trương Huyền tham gia tuyển chọn, mặc dù là cử hành bên trong Danh sư đường. Thế nhưng hai tháng qua đi, trong toàn bộ Vạn Quốc thành hầu như người người đều biết.

Chưa tới hai mươi tuổi đã là Danh sư tứ tinh, lại chức nghiệp phụ trợ như Y sư, Trận Pháp sư, Thú đường các loại. Tất cả đều phá lệ được thông qua, thi đấu tuyển chọn chỉ khảo hạch bốn cửa ải đã đánh bại đám người Nhược Hoan công tử để đăng đỉnh. . . Mỗi một chuyện nói ra chính là truyền kỳ, khiến cho vô số thế hệ trẻ tuổi kính ngưỡng và sùng bái.

"Trương sư thật đẹp trai!

"Đẹp trai? Sao ta lại có cảm giác thoạt nhìn có chút hèn mọn a?

"Hèn mọn? Coi như hèn mọn thì ta cũng muốn gả cho hắn, sinh một đám hài tử cho hắn...

. . .

Một chút nữ tử tuổi trẻ, nghe được sự tích của Trương Huyền, lập tức bị mê hoặc đến thần hồn điên đảo, không ít người lấy hết dũng khí, lên tiếng rống to.

"Hèn mọn? Sinh con sao?

Khuôn mặt Trương Huyền đen lại.

Đám người này cái gì cũng nói ra được a!

"Xem ra, danh khí của Trương sư đã vượt qua bộ xương già này của ta!Khang đường chủ mỉm cười, vuốt râu nói.

Hai tháng trước hắn cũng không biết Trương Huyền này là ai, mà bây giờ người ta đã nổi tiếng tới mức hầu như toàn bộ vương thành đều biết.

Thi đấu Danh sư quả thực có thể khiến cho danh khí của người ta trong nháy mắt tăng cao.

Thật vất vả mới chen qua đám người chen chúc. Vừa tới chỗ người của Danh sư đường Vạn Quốc liên minh thì đã thấy có một đạo thân ảnh thanh tú động lòng người tiến lên đón, tràn ngập vẻ kích động.

"Ngươi đã xuất quan...

Nhị công chúa Vạn Quốc liên minh, Triệu Phi Vũ.

Từ lúc từ Âm Dương đầm trở về, Trương Huyền đã trực tiếp bế quan. Cho nên nếu tính kỹ thì hai người đã gần hai tháng không gặp mặt.

Lúc này Triệu Phi Vũ đã triệt để đổi nữ trang, khí chất nhẹ nhàng, tay áo bồng bềnh, mang theo khí chất đặc hữu và ôn nhuận của các công chúa. Từ xa nhìn lại, tựa như tiên tử.

"Ừm!

Lên tiếng đáp, Trương Huyền nhìn về phía thiếu nữ trước mắt này.

Hai tháng không gặp, không nghĩ tới nàng cũng đã bắt đầu tu luyện, khí tức trong cơ thể mơ hồ, đã đạt tới võ giả lục trọng Ích Huyệt cảnh.

Mới tu luyện trong thời gian ngắn như vậy đã đạt tới loại thực lực này, coi như là Minh phủ chủ không thiếu tài nguyên thì thiên phú của nàng cũng đủ kinh người.

"Trương sư!Kim Tòng Hải có trách nhiệm bảo hộ cho nàng cũng đến trước mặt hắn chào hỏi một tiếng.

"Ngồi đi!

Tùy tiện hàn huyên vài câu, mấy người đi tới vị trí rồi ngồi xuống. Không lâu sau, chỉ thấy trên sân khấu có một lão giả sải bước đi lên.

"Đây chính là Hồng Thiển Hồng sư chủ trì thi đấu, Danh sư ngũ tinh!

Thanh âm của Khang đường chủ vang lên.

Trương Huyền nhìn lại.

Vị Hồng sư này thân thể cao lớn, tay chân rất dài, khí tức trên thân và không giây phút nào không dung hợp hoàn mỹ với hoàn cảnh chung quanh. Trong cơ thể tựa như có thứ làm cực lớn cầu nối, câu thông với bốn phía. Khiến cho linh khí không ngừng tu dưỡng thân thể và linh hồn của hắn.

Hóa Phàm lục trọng, Kiều Thiên cảnh!

Muốn trở thành Danh sư ngũ tinh, yêu cầu cơ sở nhất chính là đạt tới cấp bậc này.

Kiều Thiên cảnh, câu thông thiên địa chi kiều, con người và tự nhiên sinh ra sự ăn ý đặc thù nào đó. Coi như không cần tu luyện thì linh khí cũng sẽ theo cầu nối mà không ngừng tẩm bổ thân thể. Khiến cho thực lực của hắn, không ngừng tăng lên.

Loại cảnh giới này, bất kể chân khí hay là linh hồn đều sẽ nóng nảy và mãnh liệt. Đạt tới một loại trình độ làm cho người ta đáng sợ, chính thức có được năng lực dời núi lấp biển.

"Không nghĩ tới nhìn một mình hắn, vẫn rất lợi hại a!

Vị Hồng sư này hôm qua hắn đã nhìn qua. Lúc ấy người này đứng sau lưng Mạc Cao Viễn, khúm núm, nhát gan giống như một con chim non. Không nghĩ tới đứng một mình lại rất đáng sợ như vậy.

Dùng thực lực của hắn bây giờ. . . Đừng nói là một người, coi như mười người chỉ sợ cũng không phải là đối thủ của đối phương.

Chân khí của hắn là Hóa Phàm tam trọng đỉnh phong, linh hồn đạt tới tứ trọng đỉnh phong, lực lượng toàn thân cộng lại chỉ chừng 260 vạn đỉnh. Ngay cả Hợp Linh cảnh trung kỳ cũng có thể chiến một trận.

Thế nhưng đối mặt với cường giả Kiều Thiên cảnh vẫn không có sức phản kháng như cũ.

Loại cường giả thực lực này, từ lúc sơ kỳ đã nắm giữ 400 vạn đỉnh, không nói đã có lý giải đối với thiên địa tự nhiên, chỉ bằng vào lực lượng cũng đã khó mà chống chọi lại được.

"Chư vị!

Trong lòng đang cảm khái thì Hồng sư trên đài đã dừng lại, thanh âm ẩn chứa sấm sét, vang vọng bốn phương.

Quảng trường dung nạp mấy vạn người nghe thấy hắn nói như thế, lập tức trở nên yên tĩnh lại.

Trong lời nói của Danh sư mang theo Sư Ngôn thiên bẩm, có thể khiến cho người ta tự sinh ra sự kính sợ, không dám cãi lại.

"Thi đấu Danh sư mười năm một lần đã tới, là chủ trì, Hồng mỗ cảm thấy rất là vinh hạnh!

Vung tay lên, Hồng sư nhìn quanh một vòng.

"Chắc hẳn ban thưởng của lần thi đấu này chư vị đã biết. Vì tiết kiệm thời gian, lời khách khí và cổ vũ ta cũng không muốn nói nhiều. Ta chỉ nói thẳng về quá trình và quy tắc của lần tranh tài này mà thôi!

Thấy vị Danh sư ngũ tinh này dứt khoát như thế, tất cả mọi người đều ngừng thở, sợ nghe lọt một chữ.

Thi đấu Danh sư, thủ đoạn tầng tầng lớp lớp, ước chừng mấy ngàn, không nói rõ quy tắc. Coi như ở đây có rất nhiều Danh sư thì cũng rất khó đoán ra được.

Trương Huyền cũng nhìn qua .

Hắn rất ngạc nhiên, đối phương có thể thiết kế ra loại tỷ thí như thế nào. Vừa có công bằng lại không làm thương tổn tới người tiến hành tuyển chọn.

"Danh sư đạt tới tứ tinh cũng đã đi vào hàng ngũ trung đẳng, bất kể thân phận hay là địa vị đều có tăng lên cực lớn. Muốn có thân phận tương ứng, dạy dỗ người khác. Ở trong rất nhiều Danh sư trổ hết tài năng. . . Tâm cảnh khắc độ, tu vi thực lực, dạy dỗ người khác, lý giải về tu vi, chỉ điểm chỗ thiếu hụt. . . Những chuyện bắt buộc này, chắc hẳn khi các thế lực lớn tuyển chọn cũng đã tiến hành khảo hạch qua. Nếu như thi lại những thứ này cũng có chút lặp lại. Đồng thời cũng rất khó có thể thể hiện ra thực lực của chư vị !

Hồng sư cười một tiếng rồi nhìn quanh.

"Không khảo hạch những thứ này vậy thì khảo hạch cái gì chứ?

Tất cả mọi người đều sững sờ.

Danh sư, thứ cơ sở nhất, đơn giản nhất chính là mấy thứ kia, tâm cảnh khắc độ, tu vi thực lực, dạy học trồng người. . .

Đây cũng là thứ cơ bản nhất để khảo hạch Danh sư, thi đấu Danh sư lại không tỷ thí những thứ này, vậy so thế nào đây?

"Đừng có gấp, nghe ta nói hết lời đã!

Thấy mọi người nghi hoặc, Hồng sư nói tiếp: "Lần khảo hạch này chia ra làm hai cửa ải lớn ;à tuyển chọn và đối chiến. Tuyển chọn, ý tứ rất đơn giản, ta đã bố tró bốn cửa ải. Tất cả người tham gia thi đấu người phải thông qua toàn bộ bốn cửa ải thì mới có tư cách tham gia đối chiến. Không có cách nào thông qua, thật xin lỗi. . . Chỉ có thể bị đào thải!

"Tuyển chọn?

"Đối chiến?

Mọi người nhíu mày.

Vốn bọn họ cho rằng lần thi đấu này sẽ giống như thi đấu tuyển chọn. Tiến hành tỷ thí về tâm cảnh khắc độ, thực lực tu vi, không nghĩ tới lại phức tạp như vậy.

"Đối chiến, tất cả mọi người đều rõ ràng, ta sẽ không nói tỉ mỉ, trước tiên ta sẽ nói về tuyển chọn một chút."

Hồng sư tiếp tục nói: "Có thể được rất nhiều thế lực tuyển chọn ra. Tới đây tham gia thi đấu, như vậy nhất định các vị cũng đều là người nổi bật bên trong các Danh sư tứ tinh. Rất có khả năng có tư cách xung kích ngũ tinh, thậm chí còn là cấp bậc cao hơn. Chỉ là. . . Danh sư cấp bậc càng cao thì lại càng khó, cũng không phải ngươi có thiên phú cao, thực lực mạnh là có thể làm được. Còn cần có tâm tính, dũng khí, trí tuệ, ngộ tính. . . Tất cả đều có yêu cầu nhất định. Chỉ có những người siêu việt những thứ này so với người cùng thế hệ thì mới có thể trổ hết tài năng, một tiếng hót lên làm người ta kinh người."

"Cho nên, thi đấu tuyển chọn ngày hôm nay ta đã bố trí bốn hạng mục, chính là muốn tiến hành tuyển chọn bốn loại này với chư vị!

"Khảo hạch tâm tính, dũng khí, trí tuệ, ngộ tính?

"Bốn thứ này làm sao kiểm tra?

"Không biết, Hồng sư đã nói ra quy tắc, như vậy nhất định sẽ rất công bằng!

"Đúng vậy a, nhiều Danh sư nhìn vào như vậy, không có khả năng làm bộ. Chỉ là ta rất hiếu kỳ, sẽ khảo hạch mấy thứ này như thế nào a!

. . .

Đã biết rõ nội dung khảo hạch, tất cả mọi người đều vô cùng kinh ngạc.

Làm Danh sư, bọn họ đã nghe qua chuyện dạy dỗ trồng người, khảo hạch lý giải về công pháp, nhưng chưa từng nghe nói qua chuyện khảo hạch tâm tính, dũng khí, trí tuệ.

Những thứ này nhìn không ra, cũng không có cách nào định lượng được, rất khó so đấu.

"Được rồi, xin chư vị tham gia thi đấu đi lên đây đi!

Không để ý tới mọi người đang thảo luận. Sau khi nói qua tình huống một lần, Hồng sư vung tay lên rồi nói.

"Lên đi!

Trương Huyền và Nhược Hoan công tử nhìn nhau, cùng đứng dậy, đồng thời đi lên trên.

Lúc này, Danh sư từ các thế lực khác tham gia thi đấu cũng nhao nhao đi lên.

Đây đều là những tài tuấn tuổi trẻ không tới ba mươi tuổi, trước ngực có bốn ngôi sao lập loè, cho thấy thiên phú và cấp bậc của bọn họ.

Trương Huyền nhìn về phía những người này. Hắn phát hiện ra trên cơ bản cũng không nhận ra một ai, cũng chỉ có La Tuyền và Tống Siêu xem như là người quen.

"Thi đấu có yêu cầu, tuổi tác không cao hơn ba mươi. Chỗ lối vào sân có một thủy tinh cầu, khi chư vị tới mời sờ một chút, phía trên sẽ căn cứ vào khí tức linh hồn của ngươi để đo ra số tuổi thật sự của ngươi!

Thấy mọi người đã đi tới, Hồng sư nói.

Trương Huyền nhìn về phía chỗ lối vào sân khấu, quả nhiên nhìn thấy có một thủy tinh cầu đứng sừng sững ở đó, tản mát ra ánh sáng ôn nhuận.

Thi đấu Danh sư, vì xác định tuổi tác, không cho những người muốn vàng thau lẫn lộn cho nên sẽ dùng phương thức đặc thù để kiểm tra tuổi tác.

Cái thủy tinh cầu này có thể dò xét linh hồn của con người, chỉ cần dùng tay chạm vào là có thể đo ra tuổi tác lớn nhỏ rõ ràng, hết sức chính xác.

Quỷ Vực huyễn thành

dtv-ebook.com

Người tu luyện, có thể thông qua dược vật hoặc là công pháp tu luyện để thay đổi dung mạo, làn da. Khiến cho người ta thoạt nhìn vào cảm thấy trẻ tuổi, có đôi khi ngay cả Danh sư cũng nhìn không ra, thế nhưng linh hồn thì lại không giống.

Linh hồn từ khi ra đời đã đi theo một người, nương theo năm tháng trôi qua không ngừng tăng trưởng, bất kỳ công pháp, bất kỳ thủ đoạn gì cũng không che giấu được.

Bởi vậy, khảo thí linh hồn để phán đoán tuổi tác là chuyện công bằng nhất, không có người nào dám dị nghị.

Rất nhanh đã kiểm tra xong, năm mươi sáu tuyển thủ tham gia thi đấu, tất cả đều thông qua. Trên cơ bản đều ở giữa hai mươi tám hai mươi chín tuổi. Người lớn nhất đã đạt đến hai mươi chín tuổi lẻ mười một tháng, nhỏ nhất tự nhiên là Trương Huyền.

Cách hai mươi tuổi vẫn còn kém hai tháng, nhìn thấy tuổi tác Trương Huyền như vậy đã tham gia thi đấu, lại còn tỷ thí với lớn hơn mười tuổi, chuyện này làm cho vô số người không nhịn được phải kinh hô.

Thực lực tương đồng, tuổi tác càng nhỏ thì đã nói rõ càng có thực lực.

"Vạn Quốc liên minh làm sao có thể xuống cấp như vậy chứ?

"Đúng vậy a, để cho một tiểu oa nhi như thế tỷ thí cùng chúng ta, xem ra bọn hắn đã không ôm hy vọng chiến thắng gì nữa rồi!

"Liên tục nhiều lần đếm ngược như vậy, đổi lại là ai cũng không có lòng tin, cí lẽ đã là vò mẻ không sợ rơi nữa rồi...

. . .

Cũng có không ít người trong lòng hiện lên vẻ khinh thị.

Dương sư ép mười bốn thế lực xám xịt rút lui, mặc dù động tĩnh không nhỏ, thế nhưng lại bị bắt kín miệng, chế trụ tin tức, không ít Danh sư quan sát, thậm chí ngay cả các Danh sư tham gia thi đấu cũng không biết chuyện này.

Vốn Vạn Quốc liên minh đã có thành tích không tốt, nhìn thấy lúc này bọn họ lại phái ra một gia hỏa so với bọn hắn còn nhỏ hơn mười tuổi, đương nhiên cả đám sẽ cảm thấy đối phương đang cam chịu.

"Chư vị đều hợp cách, như vậy ta sẽ nói rõ chi tiết nội dung thi đấu khảo hạch tuyển chọn."

Thấy mọi người đã thông qua được trắc nghiệm, Hồng sư mỉm cười nói: "Cửa thứ nhất, tâm tính!

"Ở chỗ này có một cái Quỷ Vực huyễn thành, là thứ lúc trước Danh sư ngũ tinh Phi Ngọc Tử để lại, trong đó ẩn chứa Kỳ Môn Độn Giáp, là một kiện bảo vật hiếm có!

Nói đến đây, Hồng sư vẫy bàn tay lớn một cái.

Sưu!

Cảnh vật trước mắt mọi người hoa lên, chỉ thấy sân khấu trước đó tràn ngập sương mù lộ ra một cái góc. Là một tòa thành cao lớn, tường gạch ngói xanh, hành lang là tường trắng xanh, từ xa nhìn lại khiến cho người ta có một loại cảm giác âm trầm, không rét mà run.

"Quỷ Vực huyễn thành?

"Thứ này là cái gì vậy?

"Dường như trước kia ta đã thấy qua ở bên trên sách gì đó, là một loại bảo vật đặc thù, bên trong sắp đặt Kỳ Môn Độn Giáp. .. Còn rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, khảo hạch như thế nào thì ta cũng không biết!

"Kỳ Môn Độn Giáp? Đó là cái gì?

"Là một loại chức nghiệp đặc thù, rất là thưa thớt, nghe nói toàn bộ Huyễn Vũ đế quốc cũng không có lấy một phân bộ."

. . .

Nhìn thấy trong sương mù lại xuất hiện một tòa thành, tất cả mọi người đồng thời xôn xao.

Ngay cả mấy người Khang đường chủ cũng cũng cau mày lên.

Bọn hắn kiến thức rộng rãi, thế nhưng thứ này lại chưa bao giờ nghe qua.

"Quỷ Vực mê thành chỉ có một cửa vào và một cửa ra, khảo hạch tâm tính. . . Chỉ cần chư vị ở đây, trong thời gian một nén hương, đi theo lối vào, sau đó lại ra theo lối ra, coi như là chiến thắng!

Hồng sư cười cười, nói ra quy tắc.

"Đơn giản như vậy thôi sao?

"Chỉ thấy lối vào, lối ra ở đâu?

"Ta cũng không biết, chỉ có điều, có lẽ phải đi vào thì mới có thể tìm ra được...

. . .

Nghe thấy quy tắc dễ dàng như vậy, tất cả mọi người đều sững sờ, ngay cả Trương Huyền cũng cảm thấy có chút kỳ quái.

Tất cả mọi người đều là Danh sư tứ tinh, nhãn lực siêu quần, coi như bên trong Quỷ Vực huyễn thành này có trận pháp có thể mê hoặc người ta.

Nếu muốn thông qua cũng sẽ không quá khó khăn.

Đã được gọi là tuyển chọn, làm sao lại đơn giản như vậy chứ?

"Không phải các ngươi đang cảm thấy quá mức đơn giản đó chứ? Ta có thể nói sớm cho các ngươi biết, không nên ôm tâm lý may mắn, cửa này không dễ dàng qua như vậy đâu!

Nhìn ra mối nghi hoặc của mọi người, Hồng sư cười cười: "Quỷ Vực huyễn thành mỗi một lần chỉ có thể tiến vào một người, ở đây tổng cộng có năm mươi sáu vị, cho nên phải xếp hạng ra trình tự! Vừa rồi đã kiểm tra tuổi tác, ta thấy không bằng theo tuổi tác lớn nhỏ để tiến hành sắp xếp, từ nhỏ đến lớn. . . Trận đầu, từ vị Trương sư này xông trước đi!

Tuổi tác của Trương Huyền nhỏ nhất, nếu sắp xếp theo tuổi tác, như vậy hắn sẽ là người thứ nhất đi vào.

Hồng sư sắp xếp như vậy cũng là muốn nhìn xem vị thân truyền đệ tử này của Dương sư, rốt cuộc có năng lực cao bao nhiêu.

"Ta? Trương Huyền nháy con mắt.

"Ừm!Hồng sư gật gật đầu nói.

"Để Trương sư lên trước? Có phải có chút quá lỗ mãng hay không? Dưới đài, đám người Khang đường chủ, Tô trưởng lão nhìn nhau, khóe miệng đều giật giật một cái.

"Ta cảm thấy cũng có chút... Ngô trưởng lão liên tục gật đầu.

Lúc trước thi đấu tuyển chọn ở Vạn Quốc thành, hắn đã từng bị thua thiệt qua, vị Trương sư này thủ đoạn quá mức quỷ dị. Nếu như để cho hắn là người thứ nhất đi lên, Hồng sư. . . Biện pháp này quá thiếu thỏa đáng.

"Chuyện này. . . Hồng sư, nếu không để cho ta tới trước đi, Trương sư có thể đi vào cuối cùng!

Nhược Hoan công tử cũng kịp phản ứng, tiến về phía trước một bước rồi nói.

"Làm sao vậy? Nói theo tuổi tác thì theo tuổi tác, còn định bao che hay sao?

"Không có thực lực thì cũng đừng tới, lâm trận sợ hãi, không dám tiến về phía trước thì lăn trở về. Vạn Quốc liên minh các ngươi đã ném người này lên thì đừng làm cho chức nghiệp Danh sư như chúng ta bị mất mặt!

"Hiện tại sợ hãi cũng đã chậm rồi...

. . .

Nghe thấy lời nói của Nhược Hoan công tử, tất cả Danh sư tham gia trận đấu đều cười lạnh.

Là người thứ nhất đi vào, tương đương với là người liều đầu tiên, trên tâm lý khó tránh khỏi sẽ mang theo bóng mờ. Tất cả mọi người nhìn lại, vị Trương Huyền này không muốn lên, còn để cho Nhược Hoan công tử mở miệng, rất rõ ràng bản thân đã bị sợ hãi.

Kết hợp với tuổi tác và tu vi của hắn, cho nên vẻ xem thường đã lộ rõ trên mặt mọi người.

"Yên tâm đi, người thứ nhất vượt quan so với người cuối cùng vượt quan, hiệu quả tương đương. Trong nội thành Kỳ Môn Độn Giáp liên tục biến hóa, không có một lần giống nhau. Coi như biết trước đó gặp phải cảnh tượng gì thì người phía sau cũng không có giá trị tham khảo!

Cho rằng đối phương đang lo lắng tới chuyên này, Hồng sư cười cười cười: "Mặt khác, trong một nén nhang mà không ra, công kích sẽ tự động biến mất, coi như tu vi không đủ thì cũng sẽ không có nguy hiểm tới tính mạng!

"Không cần lo lắng, ta có thể ứng phó được...

Thấy đối phương muốn thay mình đi lên, Trương Huyền cười cười rồi vẫy tay.

Quỷ Vực huyễn thành này nghe qua rất là đáng sợ, hắn cũng không quá quan tâm.

"Mời!Thấy hắn đồng ý, không có chút e ngại nào, trên mặt Hồng sư hiện lên vẻ tán dương, hắn vẫy vẫy tay.

"Ừm!

Đáp một câu, Trương Huyền nhấc chân đi vào.

Thấy hắn đã biến mất ở trước mắt, lúc này Nhược Hoan công tử mới cười khổ nói: "Đương nhiên ta biết ngươi có thể ứng phó, ta sợ là. . . Quỷ Vực huyễn thành không ứng phó được ngươi a...

Nói thật, hắn đã ở chung không ít thời gian với người này, cho nên cũng biết rất rõ về đối phương.

Thoạt nhìn mơ mơ màng màng, thế nhưng vừa ra tay, tất nhiên có thể hù chết người khác.

Không nói Ngô trưởng lão, Bạch trưởng lão đã bị hắn tra tấn tới mức sắp điên. Lại nói lúc ở Băng Nguyên cung, nói là muốn mượn Âm Dương đầm tu luyện, kết quả. . . Âm Dương đầm còn không có thấy thì đã chạy trước dùng hết mẫu thủy của người ta. . .

Ra bài quá không theo lẽ thường.

Quỷ Vực huyễn thành này thoạt nhìn rất lợi hại, để người khác xông vào thì hắn còn yên tâm một chút. Nhưng để tên này đi vào, ai biết đối phương sẽ làm ra chuyện thiêu thân gì chứ?

"Chỉ mong sẽ không xảy ra chuyện...

Đặt tay lên ngực, vẻ mặt Nhược Hoan công tử lúc đỏ lúc trắng.

"Không cần lo lắng, Trương sư năng lực siêu quần, sẽ không có nguy hiểm!

Thấy sắc mặt hắn không dễ nhìn, Tống Siêu đi tới rồi nói.

Những ngày này không nhìn thấy Trương Huyền, hắn thường xuyên đi Danh sư đường. Cho nên cũng đã sớm quen biết với Nhược Hoan công tử.

Bọn hắn đều bị Trương sư “Tàn phá”, cho nên cũng coi như có cùng chủ đề. Lại thêm xuất thân đều không kém, trên người mang theo khí thế quý công tử. Vì vậy tuy rằng là đối thủ, nhưng cũng có loại hương vị cùng chung chí hướng.

"Khụ khụ, thứ ta lo lắng không phải là Trương sư sẽ gặp nguy hiểm, mà là... Vừa nói được một nửa thì Nhược Hoan công tử ngừng lại: "Chỉ mong là ta nghĩ nhiều!

"Không lo lắng hắn gặp nguy hiểm? Ngươi có ý gì? Chẳng lẽ ngươi còn lo lắng cho Quỷ Vực huyễn thành này gặp nguy hiểm ư?

Tống Siêu còn chưa lên tiếng thì đã thấy một thanh niên cách đó không xa hất ống tay áo lên, nói : "Thật sự là nực cười!

Hai người quay đầu nhìn lại, người vừa nói chuyện là một thanh niên có cái mũi cao ngất, lông mi rất đậm.

"Hàn Khí tông, Liêu Vũ Chí, là nhân vật xếp hạng thứ hai tiềm lực bảng gần với La Tuyền!

Nhược Hoan công tử lập tức nhận ra được.

Người thanh niên này, mặc dù nói chuyện không xuôi tai, thế nhưng bản lĩnh chân thực lại không thể khinh thường.

Đệ nhất thiên tài Hàn Khí tông, là nhân vật nhất đỉnh phong gần với La Tuyền, có thể đoạt giải quán quân năm nay.

"Chuyện này. . . Trương sư đúng là rất lợi hại... Không biết nên trả lời như thế nào, Nhược Hoan công tử đành phải có chút lúng túng nói.

"Lợi hại? Liêu Vũ Chí hừ một tiếng, nói : "Các ngươi không biết chỗ đáng sợ của Quỷ Vực huyễn thành này đâu!

"Đáng sợ? Hai người sửng sốt một chút, hỏi: "Chẳng lẽ Liêu huynh biết?

"Đương nhiên! Ta từng thấy qua giới thiệu về thứ này trên một quyển sách!Hất cằm lên, trong ánh mắt của Liêu Vũ Chí mang theo một chút ngạo nghễ.

Thứ này, rất nhiều đường chủ cũng không rõ ràng, thế nhưng hắn lại biết, cho nên mới coi mình học rộng tài cao.

"Quỷ Vực huyễn thành, bên trong có bày Kỳ Môn Độn Giáp, chia làm Tam Kỳ, Bát môn, Lục giáp, ở trong chứa những vật có linh tính như Giá trị phù, Đằng Xà, Thái Âm, Lục Hợp, Bạch Hổ, Huyền Vũ, Cửu Địa, Cửu thiên. Khiến cho người tiến vào bên trong rơi vào trong sự sợ hãi vô tận, khó mà tự kềm chế được! Người tâm tính không đủ sẽ rất dễ dàng bị công phá phòng ngự của linh hồn, từ đó mất đi lòng tin với bản thân!

Hai tay chắp sau lưng, vẻ mặt Liêu Vũ Chí thản nhiên, mang theo ý chỉ điểm giang sơn.

"Vị Trương sư này ta đã nghe nói qua, có thể đánh bại Nhược Hoan công tử ngươi, quả thực có chút bản lĩnh. Chỉ bằng vào chừng ấy tuổi đã đi đến tứ tinh, ta cũng có chút bội phục. Chỉ là. . . Tuổi còn nhỏ, quá thuận buồm xuôi gió, không có trải qua cản trở, tâm tính tất nhiên sẽ không đủ! Cửa này. . . Sợ rằng sẽ là chướng ngại lớn nhất của hắn!

Có thể trở thành người đứng đầu đoạt giải quán quân, không chỉ bản thân hắn mạnh mẽ mà cũng am hiểu phân tích.

Trương Huyền này mặc dù tuổi tác không lớn, thế nhưng có thể từ trong Vạn Quốc liên minh trổ hết tài năng, tất nhiên không đơn giản. Bởi vậy,

hắn không có ý khinh thường một chút nào.

Chỉ là, thiên tài là thiên tài, đáng tiếc tuổi tác vẫn còn quá nhỏ, tâm tính không đủ, sẽ là lỗ hổng lớn nhất của hắn.

Cửa này, hắn ẽ không có cách nào thông qua được.

"Nếu như ta suy đoán không sai. Hắn vừa tiến vào bên trong có lẽ sẽ không kiên trì được năm đến mười phút đồng hồ. Sẽ lập tức tâm tính thất thủ, không có cách nào tự kềm chế được bản thân!Liêu Vũ Chí phân tích.

"Năm đến mười phút đồng hồ?

"Ừm! Thứ này quá lợi hại, ta đã âm thầm tính toán một chút, nhiều nhất cũng chỉ có thể kiên trì trong thời gian một nén nhang. Thời gian mà Hồng sư thiết kế vẫn rất là chính xác. . . Nhất định phải trong khoảng thời gian này đi ra ngoài. Nếu không, ai cũng không kiên trì nổi! Hắn nhỏ tuổi hơn ta nhiều như vậy, có thể kiên trì được năm phút đồng hồ trở lên đã coi như là không tệ rồi...

Liêu Vũ Chí vẫy tay, vẻ mặt cao ngạo, đang định tiếp tục nói tiếp thì đột nhiên sửng sốt. Hai mắt trợn tròn giống như gặp quỷ, cả người cũng cứng ngắc tại chỗ, bờ môi không ngừng run rẩy.

"Cái này. . . Đây rốt cuộc là tình huống gì vậy?

Còn có thể sửa được không?

dtv-ebook.com

Trương Huyền đẩy cửa đi vào huyễn thành.

Đập vào mắt hắn là một màu đen kịt, đưa tay không thấy được năm ngón.

Dọc theo hành lang đi về phía trước hai bước, một trận âm phong thổi qua, ngay sau đó bên tai đã vang lên thanh âm quỷ dị.

Ô ô ô ô!

Như oán như kể lể, như khóc nỉ non vang lên ở trong lòng, coi như bịt kín lỗ tai cũng không có tác dụng.

- Đây là linh hồn mê hoặc?

Trương Huyền nhíu mày.

Loại tình huống này ban đầu khi ở Vu hồn mộ, Mặc Hồn Sinh cũng đã từng dùng qua một lần.

Thanh âm vang vọng ở sâu trong linh hồn, coi như đóng lục thức lại cũng không có tác dụng.

Giương mắt nhìn qua, dường như có vô số con mắt chằm chằm vào, bất cứ lúc nào cũng sẽ nhào tới, muốn xé rách hắn thành từng mảnh vỡ.

Chung quanh đen kịt, lại có tiếng khóc vang vọng ở trong lòng, bất cứ lúc nào cũng sẽ có công kích. . .

Khó trách lại là khảo hạch tâm tính, tâm tính không tốt, sợ rằng sẽ trực tiếp bị dọa ngất.

Ầm ầm!

Trong lòng đang cảm khái thì đã cảm thấy có một cỗ khí tức cường đại từ một bên chui ra, lập tức có tiếng gió rít gào, công kích về phía hắn.

Con ngươi co rụt lại, thân thể nhảy lên về phía trước, vừa mới né tránh công kích thì đã cảm thấy ở ngay phía trước có một đạo khí tức bay thẳng tới.

Lần nữa trốn tránh, còn chưa rơi xuống đất thì lại cảm thấy công kích đã đổi phương hướng, từ một bên khác tập kích tới.

Liên tục nhảy lên bảy tám lần, trên đầu đổ đầy mồ hôi, Trương Huyền có chút nóng nảy.

Nghe tiếng gió công kích càng lúc càng nhanh, nếu như không trốn tránh được nữa thì sẽ rất có khả năng bị thương ở đây.

Cửa này không sẽ khó như thế chứ?

- Không đúng! Vừa rồi công kích đánh tới, chỉ cảm thấy khí tức và ba động, lại không nghe được thanh âm lực lượng va chạm...

Lại nhảy mấy lần, Trương Huyền đột nhiên sững sờ.

Tiếng công kích trong tai tựa như mưa to gió lớn, liên tiếp không ngừng. Thế nhưng có thể chỉ nghe được công kích về phía hắn, nhưng lại không có thanh âm tiếp xúc với mặt tường nơi đó.

Nếu quả thực là công kích, bị hắn tránh thoát, nhất định sẽ rơi vào bức tường hoặc là trên mặt đất, tạo ra hố sâu, để lại dấu ấn. . . Thế nhưng ngay cả động tĩnh gì cũng không có, liệu có phải công kích cũng là một loại huyễn tượng hay không?

- Minh Lý Chi Nhãn!

Một mặt lay động, một mặt mở ra Minh Lý Chi Nhãn.

Trong nháy mắt, cảnh vật đen kịt trước mắt triệt để bị giảm bớt, hình dáng cả phòng hiện ra.

Minh Lý Chi Nhãn có thể thấy rõ bản chất, mặc dù cấp bậc của Quỷ Vực huyễn thành này tương đối cao, rất khó nhìn thấu. Thân ở bên trong, hắn muốn nhìn thấu một bộ phận hư ảo vẫn rất là đơn giản.

Trước đó công kích tạo thành tiếng xé gió vang lên, lúc này rơi vào trong mắt hắn lại là vô số linh tính vờn quanh ở chung quanh.

Những linh tính này cũng không biết là cây cối, hay là linh thú, mặc dù tiếng gió sinh ra kịch liệt. Thế nhưng trên thực tế đối với vật chất thực thể lại không có bất kỳ hiệu quả công kích gì cả.

Chính vì vậy, ở tường mới không có xuất hiện những cái hố.

Chỉ là, nếu không phải hắn có Minh Lý Chi Nhãn, cảm nhận được ở bên trong không gian đen kịt có loại khí tức cường đại này điên cuồng xung kích. Như vậy có cho hắn mấy lá gan cũng sẽ không dám mạnh mẽ chống đỡ.

- Người khác hết cách với những vật này, chỉ có thể để cho nó quấy nhiễu, thống khổ không chịu nổi. Qua thời gian dài, thật sự có thể sụp đổ, ta thì không giống!

Sau khi hiểu rõ là cái công kích gì, khóe miệng Trương Huyền nhếch lên, mỉm cười.

Những người khác gặp được những linh tính nhìn không thấy sờ không được này, quả thực phải to đầu lên. Dần dà, sẽ giống như là gặp ma, tâm lý sụp đổ, triệt để nổi điên.

Mà hắn. . . Thân là Vu Hồn sư, nếu như để cho cái đồ chơi này mê hoặc, thật sự rất là mất mặt.

- Vu hồn, ra!

Tinh thần khẽ động, mi tâm toả ra ánh sáng chói lọi, Vu hồn giống hắn như đúc lập tức nhảy ra ngoài, bàn tay đánh ra pháp quyết.

Ông!

Quang mang lóe lên, tất cả linh tính lập tức giống như thấy được khắc tinh vậy, bị dọa đến mức nhao nhao chạy trốn.

Vu hồn, bản thân đã có linh tính cường đại. Mà thứ Trương Huyền tu luyện lại chính là công pháp Thiên đạo Vu hồn, hồn phách mang theo khí tức cương mãnh, quỷ thần lui tránh. Hắn không có luyện hóa những linh tính này tại chỗ, trở thành vật của mình cũng đã coi như hạ thủ lưu tình, để cho Hồng sư mặt mũi lắm rồi.

Đuổi linh tính làm loạn đi, bên tai thanh tịnh hơn không ít, Vu hồn trở về cơ thể. Lúc này Trương Huyền đứng dậy, đang muốn tìm lối ra thì lại đột nhiên mỉm cười.

- Tìm lối ra làm gì, tìm được thiếu sót, phá vỡ hư ảo không phải sẽ đi ra ngoài hay sao?

Mới vừa vào cửa không lâu thì đã gặp phải nhiều linh tính như vậy, còn có công kích quỷ dị, ai biết đằng sau còn có chiêu gì nữa hay không?

So với việc phiền toái như vậy còn không bằng tìm chỗ thiếu hụt, giống như trận pháp vậy, khiến cho Quỷ Vực huyễn thành này ngừng vận chuyển, sau đó nghênh ngang đi ra ngoài.

Dù sao trận pháp dừng lại cũng không phải phá hỏng cơ sở, sau khi hắn rời khỏi còn có thể lần nữa khôi phục, không ảnh hưởng đến khảo hạch kế tiếp.

Nghĩ đến chuyện này, bàn tay hắn sờ một cái lên trên mặt đất, trong đầu xuất hiện một quyển sách.

- Quỷ Vực huyễn thành do Danh sư ngũ tinh Phi Ngọc Tử luyện chế, trong đó ẩn chứa Kỳ Môn Độn Giáp, vô số linh tính. Có thể kiểm tra

khảo hạch, tôi luyện tâm tính. Thiếu sót: 1, bệ đá trung tâm bởi vì là cơ quan đầu mối then chốt cho nên rất dễ dàng phát hiện ra...

Trong sách có ghi nội dung rất kỹ càng.

- Bệ đá trung tâm chính là đầu mối then chốt của cơ quan sao?

Minh Lý Chi Nhãn vận chuyển, đi về phía trước mấy bước, quả nhiên đã nhìn thấy một cái bệ đá cao cỡ một người lớn.

- Cũng quá lộ liễu a!

Nhìn thấy thứ quan trọng nhất lại bày trần trụi ở bên ngoài như thế, Trương Huyền lắc đầu.

Chỉ là, suy nghĩ một chút thì cũng có thể nhận ra được.

Chỗ nguy hiểm nhất chính là chỗ an toàn nhất, có đôi khi, hạch tâm chân chính chưa hẳn đã phải giấu đi, đặt ở chỗ bắt mắt nhất, như vậy sẽ càng làm cho người ta không thể tin được.

Lại nói, người tu luyện đi vào huyễn thành bị linh tính quấy nhiễu, lục thức khó mà nhận biết. Coi như nhìn thấy bệ đá thì cũng sẽ không nghĩ ra đây chính là nơi quan trọng nhất ah!

- Đây đã là đầu mối then chốt của cơ quan. Như vậy đẩy thứ này ra, có phải Quỷ Vực sẽ dừng lại hay không?

Hắn không muốn tiếp tục nhìn xuống dưới nữa cho nên mới thuận tay khép sách lại, Minh Lý Chi Nhãn lập lòe, nhìn chằm chằm về phía bệ đá trước mắt.

Bệ đá cứng rắn, không biết dùng tài liệu gì luyện chế mà thành, bóng loáng chỉnh tề. Muốn tìm một cái nút nhấn cũng không tìm thấy bất luận một chút cơ quan nào cả.

Đưa tay đẩy một cái, bệ đá vẫn không nhúc nhích tí nào, giống như vốn đã sinh trưởng ở cùng một chỗ cùng với tòa thành này vậy.

- Ta không tin không đẩy được, Thiên Đạo chi quyền!

Hai hàng lông mày nhíu lại, cơ bắp cánh tay kéo căng, lực lượng toàn thân giống như cung tiễn dũng mãnh lao nhanh.

Phanh!

Một quyền rơi vào trên bệ đá, bệ đá chỉ lắc lư một cái, lại lần nữa không có động tĩnh. Mà hắn lại cảm thấy nắm đấm của mình đau rát đau, sắp sưng lên.

- Tảng đá này thật cứng...

Trương Huyền rất là kinh ngạc.

Lực lượng của hắn đã đạt đến 260 vạn đỉnh, lại phối hợp với Thiên Đạo quyền pháp. Ngay cả vũ khí linh phẩm sơ cấp cũng có thể dùng một quyền đánh nát, một tòa núi nhỏ cũng có thể nhấc lên được. Bệ đá thoạt nhìn rất bình thường này lại không nhúc nhích tí nào, thậm chí còn phản chấn cho nắm đấm của hắn đau nhức, cũng quá là đáng sợ a!

- Chỉ sợ đã đạt đến linh phẩm trung cấp, thậm chí. . . Cao cấp!

Có thể ngăn cản công kích của hắn, như vậy bệ đá này sẽ giống như huyễn thành vậy, cấp bậc không thấp, ít nhất cũng là linh phẩm trung cấp, thậm chí đã đạt tới cao cấp!

- Không đẩy được thì phải làm sao bây giờ?

Trương Huyền xoa xoa lông mày.

Biết làm như thế nào cũng phải làm Quỷ Vực huyễn thành dừng lại, lại bởi vì thực lực không đủ mà không làm được, chuyện này cũng đủ buồn bực.

- Đúng rồi, ta không đẩy được thì không có nghĩa là người khác không đẩy được ah!

Sửng sốt một chút, ánh mắt hắn đột nhiên sáng lên.

Bằng vào lực lượng bây giờ của hắn quả thực không đẩy được, thế nhưng cũng không đại biểu những người khác cũng không đẩy được, tỷ như. . . Phân thân!

Lúc trước đối quyền với tên này, bản tôn đã hoàn toàn bị ngược đãi.

Không nói trước lực lượng như thế nào, chỉ riêng thân thể đối phương đã cường đại tới mức không thể tưởng tượng nổi.

- Đi ra!

Tinh thần khẽ động, phân thân lập tức xuất hiện ở bên cạnh.

Tên này đặt ở trong giới chỉ trữ vật, muốn thả ra, chỉ cần một ý niệm mà thôi.

Tinh thần khẽ động triệu hồi phân thân ra, ngay sau đó hắn phân phó:

- Đẩy cái bệ đá này cho ta, làm cho trận pháp dừng lại.

- Được!

Phân thân và bản tôn vốn là một người, ý tưởng tương đồng, nắm đấm xiết chặt, nó cũng đánh ra một quyền.

Thiên Đạo chi quyền!

Răng rắc! Răng rắc!

Lần phân thân này cũng không cảm thấy nắm đấm đau đớn, cột đá trước mắt lại vang vọng một tiếng giòn giã, trên mặt xuất hiện từng vết nứt.

Ngay sau đó vết nứt càng lúc càng lớn, soạt một tiếng, cột đá đổ sụp thành một đống đá vụn.

- Ngươi. . . Ngươi không thể dùng sức lực nhỏ một chút hay sao? Con mắt trợn tròn, đầu Trương Huyền như nổ tung.

Không phải thứ này rất cứng rắn, khiến cho nắm đấm của hắn bị chấn tới mức đau đớn không chịu nổi hay sao? Làm sao. . . Thoáng cái đã bị đánh nát?

Dường như. . . Phân thân đã dùng lực lượng quá lớn ah!

- Là. . . Nhục thể phân thân quá mức cường hãn? Hay là cấp bậc áp chế?

Sửng sốt một chút, Trương Huyền lập tức hiểu ra, hắn cảm giác mình sắp khóc.

Phân thân là do Cửu Thiên Liên Thai luyện chế mà thành , đẳng cấp quá cao, đụng phải thứ đẳng cấp thấp, coi như không cần dùng lực lượng quá lớn thì cũng có thể khiến cho nó bị hủy hoại.

Giống như đá và kim cương vậy, cầm để chiến đấu với người khác, hiệu quả không bằng chủy thủ. Thế nhưng cắt thủy tinh, chủy thủy lại không làm được.

Hắn chính là cái đao kia, phân thân là đá kim cương, mặc dù dùng lực lượng không lớn, thế nhưng cột đá căn bản lại không chịu nổi. Vốn phân thân dự định đẩy ra, kết quả. . . lại trực tiếp làm cho nó bị phế đi.

Ầm ầm!

Ngay khi mặt mũi hắn đang xoắn xuýt, không biết nên làm gì mới phải thì đã cảm thấy toàn bộ Quỷ Vực huyễn thành phát ra tiếng oanh minh, kịch liệt đung đưa.

Hạch tâm trung tâm đã bị hủy, thứ chống đỡ trận pháp huyễn thành cũng đã triệt để báo hỏng, kiến trúc cực lớn giống như lầu các ở trên không

trung, trong nháy mắt đã sụp đổ.

- Thu!

Thu phân thân vào trong giới chỉ trữ vật, vừa vặn lúc này không ngừng có những hòn đá rớt xuống. Trương Huyền biết lúc này chạy trốn đã không còn kịp rồi cho nên đành phải giơ bàn tay lên, chặn những hòn đá đang rơi xuống, không cho chúng nó nện vào trên đầu mình.

. . .

- Dương sư lợi hại như vậy, có lẽ học sinh của hắn có thể thông qua Quỷ Vực huyễn thành này a!

Phía ngoài sân khấu, thấy Trương Huyền đã đi vào bên trong, trong lòng Hồng sư cũng có chút lo lắng.

Dương sư để học sinh tham gia thi đấu là tới để ma luyện, không phải ngay từ cửa thứ nhất đã bị đào thải đó chứ?

Chỉ là suy nghĩ kỹ một chút, Dương sư cường đại như vậy, học sinh sao lại có khả năng đơn giản chứ?

- Quỷ Vực huyễn thành, mặc dù quỷ dị. Thế nhưng dựa vào độ khó mà ta điều chỉnh, năm mươi sáu người dự thi này hắn có thể có 85% người thông qua trở lên. . . Trương sư sẽ không ở trong đám người đào thải! Hiện tại phải nhìn một chút, đối phương mất bao lâu mới có thể đi ra!

Quỷ Vực huyễn thành còn có một chỗ tốt, đó chính là còn có thể phán đoán tâm tính mạnh mẽ hay không, đi ra càng sớm thì tâm tính càng lợi hại, trái lại thì lại càng yếu.

Nếu như không lo lắng tới việc Trương sư có thể đi ra hay không thì chỉ cần xem bao lâu hắn mới có thể xuất hiện là được.

- Cái huyễn thành này, ngay cả ta tiến vào bên trong cũng cần bảy phút mới có thể đi ra, những người dự thi này, coi như tâm tính rất tốt thì ít

nhất cũng phải mười phút đồng hồ trở lên. Trương sư chỉ có chừng ấy tuổi. . . Có thể trong vòng mười ba phút đi ra, như vậy cũng đã coi như rất tốt rồi!

Trong lòng tính toán một chút, Hồng sư âm thầm gật đầu. Nhìn thấy thời gian còn sớm, hắn đang muốn thư giãn một tí, tìm một chỗ ngồi xuống thì đã cảm thấy phía trước lay động kịch liệt một hồi, ngay sau đó đã là đất rung núi chuyển.

Hắn vội vàng ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy Quỷ Vực huyễn thành cực lớn trước mắt thoáng cái đã sụp đổ xuống trước mắt hắn. Ngay sau đó lộ ra một đạo thân ảnh giơ hai tay lên đầu, giống như liệt sĩ, cùng với khuôn mặt xấu hổ và có chút ngượng ngùng.

Ngay sau đó đạo thân ảnh này gãi gãi đầu, tràn ngập áy náy và vô tội nói một câu:

- Cái này. . . Hồng sư, ta không cẩn thận làm hỏng Quỷ Vực huyễn thành của ngươi, xin hỏi. . . Còn có thể sửa được không?

Dị Linh tộc kinh khủng

dtv-ebook.com

- Sửa?

Nhìn đá vụn đầy đất cùng với phế tích như bị pháo bắn qua, toàn thân Hồng sư cứng đờ, cảnh vật trước mắt tối sầm lại, sắp ngất đi.

Ngươi chỉ phá hủy một mặt tường, một cái hành lang thì còn có thể tu bổ. cảnh tượng như vậy bảo ta sửa làm sao đây?

Sửa cái lông a!

Chỉ vượt mà thôi, nếu có thể đi ra thì đi ra. Nếu không đi ra được thì cũng không có, rốt cuộc Quỷ Vực huyễn thành này của ta đắc tội với ngươi thế nào mà ngươi lại hủy thành đi như vậy chứ?

Lại nói, lúc này mới qua vài phút? Hai phút đồng hồ? Hay là ba phút?

Bên trong thời gian ngắn như vậy, ngay cả ta cũng rất khó đi đến trung tâm, rốt cuộc ngươi hủy đi thế nào vậy?

Chỉ cảm thấy trái tim run rẩy, Hồng sư cảm giác mình sắp điên rồi.

- Quả nhiên -

Không giống như Hồng sư đang nổi điên, đám người Khang đường chủ đồng thời vỗ trán một cái.

Bọn hắn đã đoán được vị Trương sư này có sẽ gây ra chuyện gì đó thiêu thân. Vừa nhìn thấy mới biết được chuyện thiêu thân vẫn là xem thường hắn. Đây là tiết tấu muốn hạ thấp cấp bậc của thi đấu Danh sư, làm cho những người khác không có cách nào khảo hạch nữa nha.

Khảo hạch tâm tính, chỗ dựa lớn nhất chính là Quỷ Vực huyễn thành này, bây giờ ngươi đã khiến cho thành sập, còn kiểm tra thế nào nữa chứ?

Đi con đường của mình, để cho người khác không có đường có thể đi. Sau khi xong lại khiến cho người khác không thể vượt thành được nữa!

Trương sư, ngươi cũng quá mạnh mẽ a!

Bên này tràn ngập im lặng, Liêu Vũ Chí từ trong khiếp sợ khôi phục lại, thân thể cũng nhoáng một cái.

Vừa rồi, Nhược Hoan công tử đã nói người ta lo lắng Quỷ Vực huyễn thành sẽ có nguy hiểm. Lúc đó bản thân hắn cảm thấy là chuyện cười, lời nói vô căn cứ, hiện tại xem ra là sự thật!

Đi vào không đến ba phút thì đã phá hủy một một tòa thành của người ta. Ta đã biết, ngươi không phải là Danh sư vượt quan, mà là đội phá dỡ a!

Chung quanh khiếp sợ lặng ngắt như tờ, vạn chúng nhìn trừng trừng vào Trương Huyền. Hắn vỗ vỗ bụi đất trên người, cũng tràn ngập bất đắc dĩ.

Hắn chỉ muốn im lặng làm cho trận pháp dừng lại, sau đó nghênh ngang đi ra ngoài. Nhưng nguyện vọng đơn giản như thế làm sao lại khó thực hiện như vậy chứ?

- Sửa nhất định là không sửa được!

Mặc dù đau lòng tới mức nhỏ máu , tức giận đến sắp ngất đi, thế nhưng Hồng sư vẫn rất nhanh khôi phục lại.

Bất kể nói thế nào thì đối phương cũng là học sinh của Dương sư, cũng không phải cố ý, cho nên hắn cũng không thể nào quá phận được.

Mặc dù đau lòng cho món bảo vật như Quỷ Vực huyễn thành này. Thế nhưng nếu nó đã sụp đổ thì nghĩ nhiều hơn nữa cũng vô dụng. Hắn đành phải cắn răng nuốt vào trong bụng, tự nhận mình xui xẻo.

Chỉ là cái đồ chơi này vừa mới khảo hạch người đầu tiên đã biến thành bộ dáng này, như vậy những người phía dưới còn kiểm tra như thế nào nữa?

Vác Danh sư khác cũng đồng loạt nhìn qua.

- Quỷ Vực huyễn thành đã bị hủy hoại, như khảo hạch tâm tính sẽ tạm thời coi như không có gì. Các chư vị phía dưới chuẩn bị tiến hành khảo hạch dũng khí! Dừng lại một chút, Hồng sư cắn răng nói.

Thi đấu tuyển chọn có bốn cửa, thiếu một cửa, cho dù có chút ảnh hưởng thế nhưng cũng không tính là quá lớn, chí ít vẫn nằm trong khống chế của hắn.

- Khảo hạch dũng khí?

- Cái này làm sao kiểm tra đây?

Nghe thấy sắp tiến hành khảo hạch cửa ải tiếp theo, mọi người cũng từ trong khiếp sợ khôi phục lại.

- Ý nghĩa của Khổng sư khi sáng lập ra cái nghề Danh sư này, chắc hẳn không cần ta nhiều lời thì chư vị cũng đều rõ ràng a!

Hồng sư nói.

- Vì muốn để cho nhân loại càng thêm cường đại, dễ đối kháng với Dị Linh tộc, đối kháng với tai nạn hơn! Một vị Danh sư mở miệng nói.

Dự tính ban đầu khi Khổng sư sáng lập ra Danh sư là bởi vì muốn người người như rồng. Chỉ có bản thân mạnh mẽ thì mới có thể càng thêm phồn vinh, hưng thịnh. Toàn bộ chủng tộc ngày càng thịnh vượng.

- Không sai, mấy vạn năm trước, Dị Linh tộc tàn phá bừa bãi, xâm nhập vào trong địa vực nhân loại, trong thiên địa đều là cảnh sinh linh đồ thán. Vì cứu vãn sinh mệnh trong chiến hỏa, Khổng sư mới sáng lập ra cái

nghề nghiệp như Danh sư này, trải qua hơn vạn năm phát triển, nó đã phát triển tới mức huy hoàng trước nay chưa có!

Hồng sư gật gật đầu, nhìn về phía mọi người, ánh mắt lấp lánh:

- Khảo hạch dũng khí, rất đơn giản, chính là làm tròn chức trách của Danh sư. Làm chuyện nên làm, một mình đối mặt với Dị Linh tộc!

- Dị Linh tộc?

- Không phải chủng tộc này đã bị diệt tuyệt rồi sao? Chẳng lẽ còn có người còn sống?

Tất cả mọi người đều ngẩn ngơ.

Dị Linh tộc, từ mấy vạn năm trước đã bị Khổng sư dẫn người xua đuổi, đã mất đi tung tích ở bên trên đại lục, đối mặt với chủng tộc này là có ý gì?

- Dị Linh tộc từ vạn năm trước đã bị xua đuổi. Thế nhưng ở bên trên đại lục vẫn còn có một số còn sống, bọn họ ngụy trang thành nhân loại, ẩn giấu ở trong đám người!

Hai hàng lông mày của Hồng sư tràn ngập vẻ ngưng trọng, bàn tay lớn đánh ra một cái.

Sưu sưu!

Phía sau sân khấu, một khối khác bị sương mù bao phủ đã hiển hiện ra, là một nhà đá cực lớn.

Mặc dù cửa phòng đã đóng chặt, không nhìn thấy bất kỳ vật gì. Thế nhưng có thể cảm nhận được sát ý nồng đậm và khí tức hùng hồn không ngừng truyền đến từ trong đó. Giống như chỉ cần có người tới gần nó sẽ xé rách thành bụi phấn.

- Khí tức quá hung mãnh, chẳng lẽ trong nhà đá chính là Dị Linh tộc hay sao?

- Nghe nói Dị Linh tộc hung tàn đã thành tính, coi nhân loại như con sâu cái kiến để chém giế. Trên người mang theo sát khí cực kỳ nồng đậm, nhân loại bình thường, đừng nói là giết bọn chúng. Có khả năng vừa gặp mặt đã không thể chống chọi, sẽ bị dọa ngất tại chỗ!

- Cách một cái nhà đá cũng đã khiến cho lòng người kinh hãi, nếu chân chính gặp mặt, không biết sẽ mạnh cỡ nào a?

Cảm nhận được khí tức truyền đến từ trong nhà đá, tất cả mọi người đều biến sắc.

Quá kinh khủng!

Người tới gần sân khấu hầu như đều là cường giả như Danh sư tứ tinh. Còn chưa có mở cửa thì đã cảm thấy sát lục chi khí tràn ngập, khiến cho chân cẳng người ta như nhũn ra. Chẳng lẽ bên trong có một đống Dị Linh tộc lợi hại?

- Dị Linh tộc tàn nhẫn giảo hoạt, không chỉ giết người không đâu. Mà vì mạnh mẽ, có khi ngay cả mình tộc nhân bọn chúng cũng thôn phệ! Trong mắt bọn hắn, nhân loại chỉ là sinh mệnh cấp thấp, là con mồi mà thôi!

Hồng sư hừ một tiếng, nói:

- Gia hỏa này ẩn giấu ở trong cảnh nội Hồng Phong đế quốc, chí ít đã giết mấy ngàn nhân loại vô tội. Ta đuổi hắn ròng rã ba năm mới bắt được hắn.

- Mặc dù bây giờ đã bị ta dùng Kim Hồn tỏa, khóa lại xương cốt. Làm cho hắn không có cách nào vận dụng lực lượng, cũng không thể chiến đấu. Thế nhưng lại có thể áp bách linh hồn đối với các người, khiến cho các ngươi từ chỗ sâu trong lòng sinh ra sự sợ hãi nồng đậm nhất. Đừng

nói là Danh sư tứ tinh đỉnh phong, coi như là một chút cường giả chuẩn ngũ tinh cũng không dám tới chính diện giao phong.

Giống như người gặp phải lão hổ vậy, dù đối phương không nhúc nhích, thế nhưng con người cũng sẽ cảm thấy chân cẳng như nhũn ra một cách tự nhiên, không có bất kỳ một chút khí lực nào khác.

Chuyện này liên quan tới lòng can đảm.

- Muốn giết hổ , ngay cả lực lượng tới gần lão hổ cũng không có. Như vậy làm sao có thể thành công? Danh sư, đối kháng với Dị Linh tộc mà cũng không dám tới gần, như vậy coi như khảo hạch cao cấp đến đâu thì cũng vô dụng!

- Khảo nghiệm dũng khí, rất đơn giản, chính là đi tới trước mặt hắn rồi ngồi xuống. Nhìn xem có khoảng cách gần nhất, ai can đảm lớn nhất. Lấy năm mét làm hạn định, nếu như không có cách nào đến gần thì coi như tất cả không thông qua.

Vung tay lên, Hồng sư cong ngón tay rồi búng ra.

Soạt!

Bức tường lập tức nứt ra, một người cao hơn ba mét, tựa như người khổng lồ, bộ dáng dữ tợn giống như quái thú xuất hiện ở trước mặt mọi người.

Ầm ầm!

Quái thú xuất hiện, khí tức cuồng bạo chợt lan tràn ra. Không ít người xem tới gần sân khấu còn chưa có kịp phản ứng thì đã cảm thấy đầu mình choáng váng, trước mắt tối sầm lại, bị dọa ngất đi.

Không chỉ có bọn họ, ngay cả đám người Tống Siêu trên đài, vẻ mặt cũng trắng bệch, bờ môi tím tái.

Dị Linh tộc nô dịch nhân loại, nếu không phải có Khổng sư lăng không xuất hiện, sáng chế ra chức nghiệp Danh sư, lại đuổi chúng đi. Như vậy chỉ sợ đại lục hiện tại đã khuất phục ở dưới dâm uy của đối phương rồi.

Lần thứ nhất nhìn thấy, xung kích đối với tâm linh rất mạnh, căn bản không phải là chuyện mà người bình thường có thể tiếp nhận được.

- Đây chính là Dị Linh tộc?

Trương Huyền cũng nhíu mày một cái.

Kẻ trước mắt này giống như một đầu cự thú dữ tợn, trên dưới toàn thân đều mang theo mùi máu tanh nồng đậm. Giống như tới gần hắn sẽ bị xé rách tại chỗ, khó mà sống sót.

Đừng nói là những người khác, xem như hắn, muốn tới gần năm mét cũng rất khó khăn.

- Đáng sợ!

Khó trách coi như thứ này đã biến mất vài vạn năm, thế nhưng Danh sư đường cũng không dám thư giãn, quả thực bọn chúng quá dọa người.

- Bây giờ hắn đang bị vây khốn, không có cách nào động đậy. Chư vị có thể đi qua, lấy thời gian nửa nén hương làm hạn định. Nếu như không có cách nào đi tới bên trong phạm vi năm mét thì sẽ coi như thất bại!

Hồng sư không nói thêm lời nào mà bắt đầu châm một nén nhang lớn, bàn tay vung lên, nói:

- Bắt đầu!

Nghe thấy đã bắt đầu tính thời gian, tất cả mọi người trên sân khấu đều mang theo vẻ mặt nghiêm túc, đi về phía đầu quái vật lớn trước mắt.

Trương Huyền cũng theo ở phía sau đi thẳng về phía trước, mới đi ra một bước thì vẻ mặt hắn lần nữa biến đổi.

Đi tới một bước, áp lực lại tăng lên gần gấp đôi. Khí tức giết chóc hung mãnh khiến cho hai chân hắn như nhũn ra, khó mà tới gần phụ cận.

Quay đầu nhìn về phía những người khác, dường như bọn họ cũng không khá hơn hắn bao nhiêu. Trên đầu tất cả đều đổ mồ hôi, vẻ mặt trắng bệch.

Lại đi về phía trước một bước, áp lực càng lớn thêm. Giống như con thuyền rơi vào trong bão, bị sóng lớn tập kích, bất cứ lúc nào cũng sẽ bị đánh đắm. Lại giống như đang đứng ở bên bờ vực, một cước đạp không chuẩn thì sẽ rơi vào trong a tì địa ngục, mãi mãi không thể thoát khỏi.

- Như vậy đừng nói là năm mét, coi như mười mét cũng khó khăn!

Vốn cho rằng chỉ là một khảo hạch rất đơn giản, không nghĩ tới lại khủng bố như vậy.

Dựa theo loại tình huống này, ngay cả hắn cũng rất khó đi vào khoảng cách trước mặt tên này mười mét địa phương, chứ đừng nói chi là năm mét.

Lần nữa tiến lên, lúc này, người song song với hắn cũng chỉ còn lại có mười mấy người.

- Thử vận chuyển chân khí một chút xem!

Lần nữa nhìn về phía trước, cảm thấy cả người sắp không chịu nổi được nữa, lúc này trong lòng Trương Huyền mới khẽ động.

Mặc dù hắn đang tiến lên, thế nhưng vẫn chưa vận chuyển chân khí. Hắn muốn nhìn một chút, rốt cuộc mình có thể kiên trì bao lâu. Chỉ là kết quả lại phát hiện ra, bốn bước đã là cực hạn, khó có thể tiến lên một chút mảy may.

Sưu!

Tinh thần khẽ động, Thiên Đạo chân khí chảy xuôi trong cơ thể, Trương Huyền lập tức cảm thấy cả người nhẹ nhàng, áp lực tiêu hết.

Lực lượng mới vừa rồi còn khiến cho hắn bất cứ lúc nào cũng sẽ sụp đổ, giờ phút này lại giống như gió nhẹ quất vào mặt vậy, không mang đến một chút gợn sóng mảy may nào cả.

- Quả nhiên đúng như ta đoán, Thiên Đạo chân khí có thể hóa giải được nó!

Thiên Đạo chân khí không có thuộc tính, lại có thể hóa giải bất kỳ một loại thuộc tính nào đó. Trước đó hắn còn đang suy đoán, một khi vận chuyển chân khí có thể sẽ triệt tiêu lực lượng được. Mà hiện tại xem ra, quả nhiên suy đoán là đúng.

Hắn lặng lẽ nhìn về phía người khác.

Những người khác không giống như hắn, vừa bắt đầu đã vận chuyển chân khí. Chỉ có điều, khuôn mặt vẫn khó coi như cũ. Chỉ là bọn họ vẫn cưỡng ép kiên trì.

Mấy người đi đầu đã tới gần khoảng cách mười mét.

- Lợi hại!

Thấy chân khí của bọn họ không có cách nào hóa giải áp lực mà cũng có thể đi đến khoảng cách gần như thế, khuôn mặt Trương Huyền ngưng trọng, trong mắt hiện lên vẻ khâm phục.

Khó trách lại được gọi là thiên tài, Khang đường chủ cũng không coi trọng hắn bằng những người này. Dũng khí của những người này quả thực rất lớn.

Nếu như không phải hắn có Thiên Đạo chân khí để gian lận, hắn có thể đi xa như bọn họ hay không cũng khó mà biết trước được.

- Nếu như Dị Linh tộc này đã có thể tản mát ra năng lực đặc thù để áp bách linh hồn đối với nhân loại. Như vậy tại sao lại không vận dụng võ kỹ? Không có áp lực, tâm tư cũng trở nên sinh động.

Có thể khiến cho mọi người sợ hãi đến mức không dám tới gần, nửa bước khó đi. Như vậy nhất định đối phương đã thi triển một loại linh hồn áp bách nào đó.

Đây là thủ đoạn riêng, coi như không phải là võ kỹ thì cũng có hiệu quả tương đồng như võ kỹ, đã như vậy, không biết Thiên Đạo thư viện có thể nhìn ra chỗ thiếu hụt hay không?

- Thiếu hụt! Trong lòng hắn thấp giọng hô một tiếng.

Sưu!

Một quyển sách lập tức xuất hiện tại trong đầu.

Trương Huyền ngây người

dtv-ebook.com

Vốn hắn chỉ là ôm tâm tư thăm dò, không nghĩ tới quả nhiên lại có thể. Trương Huyền hưng phấn tới mức hai mắt sáng lên, mở ra nội dung bên trong.

- Hậu đại của sinh mệnh dị linh Thiên ngoại và linh thú, sinh trưởng ở trong Vong Nguyên sơn của Hồng Phong đế quốc. Thực lực Hóa Phàm ngũ trọng Hợp Linh cảnh. . . Thiếu sót: ...

- Không ngờ lại không phải Dị Linh tộc thuần túy, mà là. . . Hậu đại với linh thú hay sao?

Trương Huyền trợn mắt.

Tên này cường đại như vậy, chỉ bằng vào khí chất đã ép cho một loạt Danh sư tứ tinh tiến lên cũng khó khăn. . . Không ngờ lại chỉ là tạp chủng, như vậy. . . Thuần chủng hắn rất là lợi hại a?

Lại nói, cùng sinh ra hậu đại với linh thú. . . Như vậy khẩu vị của Dị Linh tộc này cũng quá nặng a!

Nhớ tới thân thể mập mạp và cồng kềnh của linh thú, lại cùng cái đồ chơi này. . . Trương Huyền không rét mà run.

- Chỉ là, mặc dù khẩu vị đặc biệt, thế nhưng không thể không thừa nhận, quả nhiên tên này rất mạnh mẽ!

Căn cứ vào ghi chú bên trên thư tịch, thứ đồ chơi này bất kể lực lượng cơ bắp hay là linh hồn đều cực kỳ lợi hại. Sức chiến đấu so với người cùng cấp bậc, so với Danh sư cũng không hề yếu. Thậm chí, Danh sư không có trải qua đặc huấn, ngay cả tới gần cũng không làm được.

Khó trách Danh sư đường lại kiêng kỵ thứ này như vậy, đến bây giờ cũng không dám thả lỏng, cấp độ sinh mệnh khác biệt với nhân loại.

- Thiên Đạo chân khí của ta không e ngại áp lực, một lát nữa chỉ cần đi đến trong vòng năm mét, nghỉ ngơi một lúc là được!

Vừa rồi hắn đã đánh sập Quỷ Vực huyễn thành của người ta. Bản thân đang đứng ở nơi đầu sóng ngọn gió, mặc dù áp lực cửa này đối với hắn không có tác dụng gì. Thế nhưng đạo đối nhân xử thế hắn rõ, vẫn nên khiêm tốn một chút.

Dù sao chỉ là thi đấu tuyển chọn mà thôi, thông qua khảo hạch là tốt rồi, lại không bàn tới thứ tự, không cần thiết phải so tài quá mạnh mẽ.

Nghĩ như vậy, trong lòng hắn đã âm thầm quyết định, sau đó ngẩng đầu nhìn về phía mọi người chung quanh.

Khi hắn đọc sách cũng không có tiến lên, lúc này hắn đã rơi xuống vị trí cuối cùng, không ít người đã tới gần đại gia hỏa đang ở cách đó không xa. Khoảng cách cũng không xa với năm mét tiêu chuẩn nữa.

Mặc dù từ vẻ mặt xem ra, tất cả đều đang kiên trì, chỉ có điều, có thể kiên trì tới lúc này cũng đã chứng minh dũng khí và quyết tâm của bọn họ.

Khó trách có thể được các thế lực lớn tuyển chọn ra, quả nhiên những Danh sư này không có tâm tính và thiên phú bình thường một chút nào.

- La Tuyền kia quả nhiên đang dẫn đầu ở phía trước...

Đi ở vị trí đầu tiên không ngờ lại là La Tuyền Lưu Vân tông. Tên này trong lần thi đấu này vô cùng có khả năng thu hoạch được vị trí quán quân, hiện tại xem ra, quả thật có khả năng như vậy.

Từ xa nhìn lại, một chân hắn ta đã bước vào phạm vi năm mét, xem như đã thông qua.

Còn vị Tống Siêu người quen của hắn cũng chỉ kém đối phương mấy bước, không tính là khá cao. Thế nhưng cũng không tính là rớt lại phía sau. Mà Nhược Hoan công tử lại khiến cho hắn ngoài ý muốn. Không ngờ lại đi trong top đầu.

- Bây giờ ta nên đi qua, hay là chờ một hồi? Quên đi, trước tiên không vội vã, cứ nhìn chỗ thiếu hụt của tên này rồi lại nói!

Thấy hiện nay không còn có người nào đi tới gần phạm vi năm mét, Trương Huyền cũng không vội vã mà tiếp tục mở thư tịch ra. Lại nhìn xuống dưới.

Chỗ thiếu hụt liên quan tới thứ này có rất nhiều, vừa rồi hắn chưa xem xong. Dù sao bản thân hắn cũng không muốn náo động quá mức. Như vậy còn không bằng yên tĩnh đợi một chút, chờ hầu hết mọi người đi đến vị trí năm mét, khi đó hắn lại đi qua cũng không muộn.

. . .

Dưới đài.

- Nhược Hoan không tệ a, không nghĩ tới vừa bắt đầu đã một tiếng hót lên làm cho người ta kinh người! Tô trưởng lão vuốt râu nói.

- Đúng vậy a, Dị Linh tộc kinh khủng đến cực điểm, xem như ta đi lên, chỉ sợ cũng chưa hắn đã có thành tích như hắn bây giờ! Lăng sư cảm khái.

Đây cũng là lần đầu tiên bọn hắn nhìn thấy người của Dị Linh tộc, ngồi ở dưới đài cũng có thể cảm nhận được sát lục chi khí cuồng bạo, như vậy áp lực trên đài có thể nghĩ a.

- Xem ra lời ta nói với hắn vẫn có tác dụng! Nghe thấy hai bạn cũ tán dương, Khang đường chủ cũng mỉm cười nnois.

- Ồ? Đường chủ đã nói gì mà khiến cho hắn chịu khích lệ lớn, vọt thẳng tới mấy vị trí đầu như vậy chứ? Tô sư, Lăng sư hiếu kỳ.

Rốt cuộc là lời gì mà có thể khiến cho một người có biến hóa lớn như thế?

Tuy nói Nhược Hoan công tử gần đây có tiến bộ rất lớn, thế nhưng so với những siêu cấp thiên tài trong các tông môn vẫn còn có chút không bằng.

- Ta nói, đi lên cứ yên tâm phát huy thực lực, trên đời này còn có đồ vật nào đáng sợ hơn Trương sư sao? Ngay cả hắn còn không sợ thì còn có cái gì phải e ngại cơ chứ? Khang đường chủ vuốt râu.

- Khụ khụ...

Thân thể Tô sư, Lăng sư đồng thời nhoáng một cái, tràn ngập im lặng.

Chỉ là, suy nghĩ kỹ một chút, mặc dù lời này không dễ nghe, thế nhưng lại là những lời lẽ chí lý.

Một gia hỏa chỉ cần hai, ba phút là có thể làm sập Quỷ Vực huyễn thành. Người này đã không thể gọi là biến thái được nữa, ngay cả hắn còn không sợ, những người gọi là thiên tài cũng là không có gì quá đáng sợ.

Chỉ là. . . Dùng tâm tính không sợ Trương sư để chống chọi sự sợ hãi đối với Dị Linh tộc. . . Dù thế nào cũng có cảm giác có chút quái dị a?

- Đúng rồi, làm sao Trương sư lại không nhúc nhích cơ chứ? Không phải là không chống chọi được áp lực đó chứ?

Sau khi im lặng, Tô sư không nhịn được cau mày.

Vừa mới bắt đầu Trương sư đi còn rất nhanh, từ khi dừng lại đến bây giờ cũng đã qua mấy phút mà một mực không nhúc nhích. Không phải là không chống chọi được áp lực đó chứ?

- Đúng vậy a, coi như hắn rất yêu nghiệt ở những điểm khác. Thế nhưng dù sao tuổi tác vẫn còn quá nhỏ, ta sợ lần thứ nhất nhìn thấy Dị Linh tộc hắn đã quá sợ hãi... Lăng sư cũng gật gật đầu.

- Ta cũng không biết đã có chuyện gì xảy ra, suy nghĩ này của các ngươi ta cũng đã nghĩ qua. Chỉ có điều, ta còn có một suy nghĩ khác mà ta nghĩ càng nhiều hơn...

Khang đường chủ lắc đầu nói:

- Đừng có làm ra chuyện gì. . . thiêu thân nữa!

- Thiêu thân? Hắn là không a, Dị Linh tộc này cường đại như thế, ngươi và ta cũng không phải là đối thủ. Mà hắn chỉ có tu vi Hóa Phàm tam trọng. . . Hơn nữa nội dung khảo hạch là tiến lên mấy bước, muốn gây ra chuyện, rất khó!

Tô sư lắc đầu:

- Hoàn toàn có thể yên tâm!

- Chỉ mong là như vậy...

Khang đường chủ gật gật đầu, đang muốn nói chuyện thì đột nhiên sững sờ, hắn chỉ về phía trước:

- Nguy rồi, mau nhìn!

Đám người Tô sư, Lăng sư nghe thấy ngữ khí lo lắng của hắn, hai người vội vàng nhìn lại, con ngươi cũng không kìm lòng được mà co rút lại.

Chỉ thấy sau khi đám người La Tuyền bước vào bên trong phạm vi năm mét, người Dị Linh tộc vốn nhắm chặt hai mắt, chẳng biết từ lúc nào đã mở mắt ra. Con ngươi đỏ hồng, tản mát ra ánh sáng quỷ dị.

- Mang ta ra để rèn luyện can đảm, các ngươi tự tìm cái chết!

Rít lên một tiếng, thân hình cao lớn chợt nhoáng một cái, ngay sau đó mọi người đã cảm thấy có một cơn lốc như gió táp mưa sa chợt đánh tới, dường như muốn triệt để đè ép người khác.

Thanh âm như sấm, khiến cho linh hồn người ta chấn động kịch liệt.

- Ah...

Mấy vị Danh sư dẫn đầu đứng mũi chịu sào, đồng thời kêu thảm một tiếng, toàn thân mềm nhũn. Bị dọa tới mức trực tiếp ngồi dưới đất, vẻ mặt trắng bệch.

La Tuyền cũng không có may mắn thoát khỏi, thân thể cứng ngắc, giống như hồn phách cũng đã rời thể bay ra.

- Sinh mệnh ti tiện, có dũng khí bắt ta, lợi dụng ta, ta muốn ăn sạch tất cả các ngươi...

Lần nữa rống to một tiếng, bờ môi đỏ tươi mở ra, làm lộ ra từng dãy răng sắc bén. Khiến cho người ta có một loại cảm giác điên cuồng, giống như chỉ cần tới gần thì sẽ lập tức bị xé rách thành thịt nát.

- Ah. . . Ta không so nữa...

Tiếng rống còn chưa có kết thúc thì một vị Danh sư mang theo khuôn mặt trắng bệch, la lên một tiếng rồi trốn ra phía ngoài.

Để lại ở đó một hồi mùi hôi thối và chất lỏng cổ quái.

Có một vị chạy trốn, rất nhanh đã có vị thứ hai, vị thứ ba.

Nhìn thấy đường đường là Danh sư tứ tinh, siêu cấp thiên tài, thế nhưng lại bị dọa đến mức tè ra quần. Dưới đài một mảnh im lặng, mặc dù cảm thấy khinh thường, thế nhưng lại không có người nào cảm thấy người ta nhát gan!

Bởi vì. . . Đổi lại là bọn họ, nhất định cũng không có biểu hiện tốt hơn so với mấy người kia.

Người Dị Linh tộc, không nói lời nào cũng đã dọa đến mức mọi người không dám tới gần. Hiện tại lại gào thét, xem chừng bất cứ lúc nào cũng có thể động thủ, có thể kiên trì được mới là lạ.

- Loại sinh mệnh rác rưởi này mà cũng có thể thống trị đại lục, khó trách quá yếu đuối!

Thấy có người chạy trốn, tất cả Danh sư tham gia khảo hạch trên đài ngồi xụi lơ đầy đất. Trên mặt người Dị Linh tộc lộ ra vẻ khinh miệt. Miệng hừ một tiếng, đang muốn thừa thế xông lên, đuổi toàn bộ đám người này đi thì đã thấy cách đó không xa có một thanh niên đang đứng tại hcoox, có vẻ như. . .

Ngây người!

Ngây người?

Không phải ngươi tới đây để rèn luyện can đảm ư? Ngây người làm cái quỷ gì chứ?

Hơn nữa, ta đã rống lên, phát huy sát lục chi khí đến cực hạn, lực áp bách lớn như vậy. Coi như nửa bước Danh sư ngũ tinh cũng rất khó chống chọi, ngươi chỉ là một tiểu gia hỏa, thế mà không thèm để ý tới ta?

Sắc mặt tái xanh, lông mày của Dị Linh tộc này nhếch lên, lập tức tập trung khí thế toàn thân, sau đó quay đầu nhìn về phía gia hỏa đang ngây người này, miệng rít lên một tiếng.

- Tiểu gia hỏa, lá gan của ngươi rất lớn a? Ngươi có tin hiện tại lão tử sẽ giết chết ngươi hay không...

Rầm rầm!

Thanh âm như là cuồng phong quét qua, dọa cho một vị Danh sư tứ tinh đang ở dưới khán đài từ trên chỗ ngồi trực tiếp rớt xuống, mí mắt khẽ đảo, lập tức hôn mê bất tỉnh.

Trước đó đã có rất nhiều Danh sư tứ tinh ngã sấp xuống. Lúc này tất cả đều nhao nhao ôm lấy đầu, ngay cả thở mạnh cũng không dám.

Chỉ là. . .

Người thanh niên mà hắn chuyên môn công kích vẫn yên tĩnh đứng tại chỗ như cũ, hết sức chuyên chú. . . Ngây người!

Dường như, người ta căn bản không có cảm thấy được hắn vừa mới chuyên môn công kích hắn một lần!

- Ta muốn giết chết ngươi!

Không nghĩ tới Dị Linh tộc cao ngạo không gì sánh được lại bị một Danh sư coi thường nho nhỏ, đại gia hỏa này đã triệt để nổi giận.

Lúc trước khi Hồng sư bắt hắn cũng phải tốn một cái giá cực lớn, xuất động hơn bảy mươi vị Danh sư thì mới có thể thành công.

Trong trận chiến kia, hắn đã tự tay xé rách thân thể của chí ít hơn hai mươi vị, còn khiến cho hơn ba mươi vị trọng thương, sát khí ngút trời. Ngay cả ngũ tinh như Hồng sư cũng phải kiêng kị, một tiểu gia hỏa tứ tinh sơ kỳ, vậy mà dám không để ý tới hắn. . .

Khinh người quá đáng!

Ầm ầm!

Một cỗ khí tức to lớn hơn lần nữa vọt tới, cảm nhận được cỗ khí tức này, ngay cả Hồng sư cách đó không xa khuôn mặt cũng trắng bệch. Mà người thanh niên đối diện hắn, vẫn. . . Ngây người như cũ.

Giống như ngây người mới là chuyện mà đối phương phải làm, cái gì mà áp lực, sát lục chi khí, tất cả đều là mây bay.

- Cái này. . . Ta đã sớm biết Trương sư sẽ kiếm chuyện, không nghĩ tới. . . Lại là sự thực!

Đám người Khang đường chủ, Tô sư cố nén sắc mặt trắng bệch, không ngừng run rẩy.

Người thanh niên này đương nhiên chính là Trương Huyền.

Mọi người đã sớm nghĩ đến có thể hắn sẽ làm ra chuyện gì đó thiêu thân, thế nhưng không nghĩ tới, quả thực đã làm ra.

Đối phương là người của Dị Linh tộc, một khi vận dụng sát khí, xem như bọn họ cũng cảm thấy khó mà chống chọi được. Hiện tại lại dùng sức ra tay với ngươi. . . Ngươi không sao thì cũng nên có phản ứng, coi như là tôn trọng đối thủ. Thế nhưng lúc này vẫn đứng tại chỗ ngây người, không nhúc nhích, rốt cuộc ngươi muốn làm gì?

- Không phải. . . Vừa bắt đầu Trương sư đã bị dọa ngất đi đó chứ?

- Dọa ngất? Dọa ngất còn có thể đứng đấy sao? Vừa rồi ta còn nhìn thấy hắn ngẩng đầu...

- Không phải là ngất đi thì là cái gì ah, ngươi nhìn tên Dị Linh tộc đã dùng sức quá độ, sắp thổ huyết rồi. Làm sao người này ngay cả phản ứng cũng không có cơ chứ?

- Chuyện này. . . Ta cũng không biết!

Không chỉ bọn họ nhìn ra vấn đề, không ít Danh sư đang ở dưới đài và rất nhiều người ở dưới quảng trường cũng đã nhìn ra. Mỗi một người trừng mắt, vẻ mặt đều giống như là gặp phải quỷ.

Đầu Dị Linh tộc này dùng linh hồn đặc thù để chấn nhiếp, ép cho tất cả những người dự thi xụi lơ trên mặt đất, không dám nói thêm một câu.

Mà bây giờ lại gầm loạn với Trương sư, lại còn là gào thét, còn nhe răng trợn mắt, giương nanh múa vuốt. . . Thế nhưng Trương sư ngay cả sửng sốt, một chút phản ứng cũng không có. . .

Đại ca, ngươi không sợ, hay là đã chết rồi vậy?

Tự sát đi!

dtv-ebook.com

Giống như mọi người thấy, tên Dị Linh tộc kia quả thật sắp phát điên rồi.

Coi như ngươi không sợ ta thì cũng không nên biểu hiện rõ ràng như vậy a!

Ta gầm tới rát họng, toàn bộ sức mạnh đã được dùng đến rồi, khổ cực như vậy. Bất kể nói thế nào thì cũng nên có một chút phản ứng ah!

Ngươi nhìn từ trên đài xuống dưới đài, tất cả đều gục xuống một mảnh. Chỉ có ngươi đứng ở chỗ này không nhúc nhích. . . Có phải quá không tôn trọng đối thủ hay không?

- Ta muốn ngươi chết...

Càng nghĩ càng giận, lại lần nữa gào thét, tộc nhân Dị Linh tộc cao lớn cắn răng, phun ra một ngụm máu tươi. Hai mắt trở nên càng thêm đỏ tươi, khí tức trên người ầm vang tăng lên.

- Nguy rồi, tộc nhân Dị Linh tộc sử dụng phương pháp huyết công cuồng hóa, sau khi sử dụng, lực lượng sẽ tăng lên gấp bội!

- Huyết công cuồng hóa?

- Đúng vậy a, không nói tới việc tộc nhân Dị Linh tộc nhân có thân thể mạnh mẽ. Càng đáng sợ là, một khi thiêu đốt tinh huyết, đánh đổi khá nhiều thì còn có thể giúp cho bọn hắn cuồng hóa, khiến cho công kích tăng lên gấp bội! Ta đã xem qua linh chiến sử do Trịnh Tiêu Trịnh sư viết, phía trên từng có giới thiệu qua. Nghe nói không ít Danh sư đều chết ở trong loại công kích này của bọn họ.

- Vậy làm sao bây giờ?

- Ta cũng không biết, chỉ là. . . Đã Hồng sư đã hạ Kim Hồn tỏa trong cơ thể hắn, khóa lại xương cốt. Như vậy coi như cuồng hóa thì có lẽ cũng không vận dụng được lực lượng!

. . .

Nhìn thấy đại gia hỏa này đã bắt đầu nổi điên, tất cả Danh sư dưới đài đều có chút lo lắng.

Bình thường Dị Linh tộc đã đáng sợ như vậy, sau khi cuồng hóa sẽ trở nên mạnh bao nhiêu cơ chứ?

Hồng sư cũng nắm binh khí trong tay, chỉ cần tên này dám động thủ thì hắn tuyệt đối sẽ không chút do dự chém giết đối phương.

Còn hiện tại. . . Hắn vẫn tương đối có lòng tin với Kim Hồn tỏa, chỉ cần không thể vận dụng thực lực. Chỉ dựa vào đe dọa cũng không có vấn đề gì quá lớn. Dù sao, lần này là dùng hắn để khảo hạch dũng khí, cũng không cần thiết động thủ trước khi không có kết quả.

Lại nói, đây chính là một Dị Linh tộc còn sống. Hắn trả một cái giá lớn mới có thể bắt lấy, hắn còn dự định mang đến tổng bộ, tiếp nhận ban thưởng. Một khi giết chết, khi đó giá trị gì cũng sẽ không có.

Ầm ầm!

Trong lúc tất cả mọi người đang sợ, sốt ruột thì rốt cục Dị Linh tộc nhân đã tích súc xong lực lượng. Sau đó hắn chợt gào thét với Trương Huyền.

- Chết...

Trong tiếng quát, sát lục chi khí và áp bách trên linh hồn giống như là sấm sét từ trên chín tầng trời rơi xuống. Toàn bộ sân khấu, đều phát ra thanh âm kẽo kẹt, giống như không gánh chịu được.

Các thanh niên Danh sư phía trước phía sau, người tu luyện đổ rạp một mảnh, tất cả đều run lẩy bẩy, không dám đứng dậy.

Nhưng mà. . . Trương Huyền vẫn ngây người tại chỗ, thờ ơ lãnh đạm với công kích của đối phương.

- Ngươi...

Dị Linh tộc nhân sắp tức giận tới mức nổ tung, vùng vẫy một hồi, lại lần nữa phun ra một ngụm máu tươi, thân thể chợt run rẩy, sau đó đi về phía trước mấy bước.

Mặc dù hắn đã bị Kim Hồn tỏa khóa lại xương cốt, không có cách nào chiến đấu cùng người khác. Thế nhưng vẫn có thể đi lại, vừa rồi không đi là sợ Hồng sư chém giết hắn. Hiện tại vừa vội vừa giận, rốt cuộc hắn đã không quản được nhiều như vậy.

- Ta muốn giết ngươi...

Sưu!

Đi tới trước mặt Trương Huyền, cái đầu cực lớn tới gần vị trí cách Trương Huyền không đến năm mươi centimet, lại một lần nữa rống to.

Vừa rồi ở khoảng cách xa như vậy đã khiến cho vô số người cảm nhận được áp lực dày đặc khó mà chống lại. Hiện tại mặt hầu như dán tới, có vẻ càng thêm khủng bố hơn. Khiến cho người ta có cảm giác bất cứ lúc nào cũng sẽ xé nát hắn ra.

Thế nhưng. . . Trương Huyền vẫn không động như cũ, vẫn còn ở đó. . . Ngây người.

- Trương sư...

Hồng sư cách đó không xa, bây giờ cũng không nhìn nổi nữa.

Rốt cuộc ngươi đã xảy ra chuyện gì chứ?

Coi như là thất thần thì cũng không trở thành triệt để như vậy chứ?

- A?

Nghe thấy hắn gọi tên, lúc này Trương Huyền mới kịp phản ứng.

Giới thiệu về chỗ thiếu sót của Dị Linh tộc thực sự có quá nhiều, quá dọa người, quá làm cho hắn rung động. Coi như hắn có kiến thức rộng rãi, vừa mới nhìn qua cũng không chịu được mà phải khiếp sợ tới tột đỉnh, khó mà tự kềm chế.

Còn đối phương vừa rống vừa gầm. . . Vừa rồi tên Dị Linh tộc này đã gọi nửa ngày, Trương Huyền còn tưởng rằng hắn đang hù dọa người khác, cho nên căn bản không để ý.

Ý thức rời khỏi bên trên thư tịch, Trương Huyền đột nhiên phát hiện ra có một cái khuôn mặt dữ tợn xuất hiện ở trước mắt. hắn giật nảy mình, vung tay đánh tới.

- Phanh!

Một tiếng vang giòn vang vọng toàn bộ sân khấu.

Tất cả mọi người đều đứng tại chỗ như ngây ngốc.

Tộc nhân Dị Linh tộc cũng trừng to mắt, sắp phát điên.

Vì thi triển linh hồn uy áp, điều động sát lục chi khí trên người mà hắn mệt thổ huyết. Thậm chí vì để cho đối phương phải chịu chịu đau khổ cho nên mới giãy dụa đi tới trước mặt đối phương. . . Kết quả, người ta ngay cả đánh rắm cũng không có, lại còn cho hắn một bạt tai!

- Nhân loại hèn mọn, chết!

Phẫn nộ rống một tiếng, tộc nhân Dị Linh tộc không quản trên người có mang theo Kim Hồn tỏa hay không nữa, nắm đấm thô to chợt đập về phía thanh niên trước mắt này.

Sưu sưu!

Tiếng gió phần phật.

Xương cốt đã bị khóa, thực lực mà hắn phát huy ra chỉ là lực lượng thân thể đơn thuần, không tính là gì. Chỉ có điều, Dị Linh tộc trời sinh mạnh mẽ, coi như nhục thể thì cường giả Hóa Phàm tam trọng bình thường cũng khó có thể chống chọi lại được.

- Nghiệt súc, tự tìm cái chết...

Thấy hắn dám động thủ, Hồng sư nhướng mày, trường kiếm xoay một cái, muốn ra tay. Thế nhưng hắn còn không có động thì đã thấy thân thể Trương Huyền nhoáng một cái, vừa vặn tránh thoát công kích. Sau đó còn nhìn lại, vẻ mặt rất là không vui.

- Ngươi nói ai hèn mọn? Láo xược!

Hất ống tay áo lên, Trương Huyền ngạo nghễ đứng thẳng. Trường bào Danh sư dưới cơn gió thổi nhè nhẹ, bay phất phới, khiến cho người ta có một loại cảm giác thế ngoại cao nhân.

- Hậu đại của Dị Linh tộc và Trần Giáp thú, một thân huyết mạch không tinh thuần, lực lượng tạp mà không tinh, linh hồn áp bách và công kích thi triển lại càng có trăm ngàn chỗ hở. Ngay cả một người bình thường như ta cũng không đối phó được, ngươi. . . Có tư cách gì nói nhân loại chúng ta hèn mọn?

- Ngươi...

Không nghĩ tới người trước mắt này một câu đã nói ra lai lịch huyết mạch của hắn, tộc nhân Dị Linh tộc sững sờ, đã quên việc tiếp tục ra tay.

- Cái gì mà ngươi hay không ngươi?

Bàn tay chắp ở sau lưng, Trương Huyền chậm rãi đi tới, nói:

- Trên người mang theo huyết mạch tạp chủng thì cũng thôi đi. Dị Linh tộc trời sinh nắm giữ huyết mạch truyền thừa, ngươi lại không lấy được. Vì mạnh mẽ mà học tập ngôn ngữ nhân loại, tu luyện công pháp nhân

loại, lại nói nhân loại hèn mọn. Ta muốn hỏi ngươi, ai cho ngươi tự tin như vậy?

- Ta... Tộc nhân Dị Linh tộc lui về phía sau một bước.

- Cái này, cái này. . . Đây là tình huống gì vậy?

Nhìn thấy Trương sư mới vừa rồi còn đang ngẩn người, vừa mới tỉnh lại đã mở miệng quát lớn, tất cả đều trừng mắt, giống như là gặp quỷ vậy.

Ngay cả Hồng sư, trong đầu đầy sương mù. . . Tên này còn không phải là Dị Linh tộc thuần túy hay sao?

Ngay cả chính mình bắt hắn cũng không biết, vị Trương sư này làm sao biết được? Sao lại còn nhìn ra đối phương còn mang huyết mạch của Trần Giáp thú chứ?

Quan trọng nhất là. . . Chuyện Dị Linh tộc có truyền thừa, hắn thân là Danh sư ngũ tinh cũng không biết. Thế nhưng tên này lại có thể nói rất kỹ càng. . . Chẳng lẽ là Dương sư dạy?

Cũng đúng a, chỉ sợ cũng chỉ có bát tinh trở lên như Dương sư mới có thể biết được bí mật của những Dị Linh tộc này. Coi như hắn đã đột phá ngũ tinh, thế nhưng còn chưa tiếp nhận Danh sư đường tẩy lễ cấp bậc cao hơn. Cho nên đối với mấy chuyện như vậy vẫn không biết nhiều.

- Ngươi sinh ra ở một cái sơn thôn trong Vong Nguyên sơn thuộc Hồng Phong đế quốc. Được bị nhân loại nhận nuôi, nuôi dưỡng thành người. Trước năm hai mươi tuổi, loại trừ kích cỡ rất lớn ra, không có cái gì khác nhau so với nhân loại. Cũng không biết đặc thù của mình, kết quả, bởi vì một việc vặt mà chém giết thôn dân. Dẫn tới bị cha mẹ nuôi trách cứ, dưới cơn nóng giận đã kích hoạt huyết mạch dị linh trong cơ thể, sát hại bọn hắn!

Trương Huyền nhìn qua:

- Ta nói đúng không?

- ... Thân thể tộc nhân Dị Linh tộc run rẩy.

Thật sự là hắn đã được nhân loại nuôi dưỡng lớn lên ở trong thâm sơn cùng cốc. Các thôn dân đều rất thuần phác, sinh hoạt cũng rất là túng quẫn.

Từ nhỏ mặc dù thể trạng cực lớn, thế nhưng người nhà đối đãi với hắn vô cùng tốt. Coi như có nghèo thì cũng không để cho hắn ăn không no, không bỏ đói một bữa nào.

Hắn nhớ kỹ, có lần có trận tuyết lớn liên tục rơi năm ngày, không có một chút đồ ăn nào. Phụ thân đạp tuyết xa nhà đi săn, kết quả trọng thương mà về, chỉ bắt được một con thỏ rất bình thường cùng với một ít rễ rau dại. Con thỏ không lớn, căn bản không đủ cho một nhà mấy miệng người ăn, trong nhà cha mẹ nuôi không chỉ có mình hắn, còn có một muội muội nhỏ hơn hắn mấy tuổi.

Vì không để cho hắn bị đói, hầu như toàn bộ con thỏ đều đưa cho hắn ăn, những người khác chỉ ăn một chút đồ ăn làm từ rễ.

Bây giờ suy nghĩ lại một chút hắn cũng cảm thấy rất đáng thương.

- Bọn họ tuy là cha mẹ nuôi của ngươi, chủng tộc không giống nhau. Thế nhưng lại hết sức yêu chiều ngươi, cũng xem ngươi là con thân sinh, mà ngươi thì sao? Ngươi báo đáp người ta thế nào? Huyết mạch kích hoạt, dưới cơn nóng giận mà tàn sát sạch một sơn thôn. Ngươi ăn tất cả bạn bè huynh đệ, cha mẹ người thân trước kia. . .

Sắc mặt Trương Huyền tái xanh, ánh mắt như điện:

- Không chỉ có như thế, người còn một mồi lửa đốt toàn bộ thôn trang thành tro bụi. . . Ta muốn hỏi ngươi, sau khi làm những việc này, trong lòng của ngươi có từng hối hận, có từng bất an qua hay chưa?

Thân thể tộc nhân Dị Linh tộc lần nữa run lên.

Mặc dù hắn kế thừa sự hung tàn của Dị Linh tộc. Thế nhưng dù sao cũng đã lớn lên ở trong nhân loại, hiểu được lễ nghĩa liêm sỉ. Những chuyện này giống như một cây gai bên trong lòng hắn, không giây phút nào không kích thích hắn, khiến cho hắn không dám quay đầu lại.

- Hối hận, đúng là ta có chút hối hận, vậy thì thế nào, là bọn họ. . . Là bọn họ nhục mạ ta, nói ta dáng vẻ không giống người, là súc sinh. Cho nên ta mới đánh chết bọn họ, như vậy thì có cái gì sai lầm cơ chứ?

Hắn cắn răng gầm thét.

- Không sai? Vậy thì tốt, sau khi thảm sát dưỡng phụ dưỡng mẫu, diệt đi thôn trang. Vì nhét đầy bụng mà ngươi đi tới Hướng Dương thành gần nhất. Bởi vì thân hình cao lớn, hình thể cường tráng mà gia nhập một cái gia tộc cường hào ở nơi đó. Đối phương truyền cho ngươi công pháp tu luyện, cho ngươi cơm ngon áo đẹp. Thậm chí còn cưới vợ cho ngươi, kết quả ngươi đối đãi với bọn hắn ra sao?

Thanh âm của Trương Huyền rất là lạnh lùng:

- Vừa ý tiểu thư người ta, cưỡng gian nàng rồi giết chết. Vì đề phòng ngừa mọi chuyện bại lộ, ngươi lại giết sạch một nhà hơn bảy mươi miệng người. Đáng thương cho vị lão viên ngoại kia, trước khi chết cũng không thể tin được ngươi sẽ làm ra loại chuyện như thế này! Cái này. . . Ta nói không sai chứ!

Tên Dị Linh tộc này thi triển công kích linh hồn và áp bách, bên trong tồn tại rất nhiều lỗ thủng. Chỗ thiếu hụt chính là những chuyện này trong lòng hắn.

Trong lòng mang theo xoắn xuýt và hối hận, mới khiến cho tâm cảnh của hắn càng ngày càng tệ, không có cách nào phát huy ra được lực lượng mạnh nhất.

Nếu không, Dị Linh tộc đáng sợ như thế, coi như Hồng sư là Danh sư ngũ tinh, lại phối hợp với nhiều vị Danh sư hợp lực ra tay như vậy. Nếu

muốn bắt lấy hắn, cũng không dễ dàng như vậy.

- Ta...

Thân thể tộc nhân Dị Linh tộc lần nữa run lên.

- Danh sư đường phái người bắt ngươi, bị ngươi chém giết hơn ba mươi vị Danh sư, thậm chí sau khi bị Hồng sư bắt lấy còn chết cũng không hối cải. Còn mưu toan chạy trốn, giết người hấp thu lực lượng. . . Loại tạp chủng người không ra người, súc sinh cũng không ra súc sinh như ngươi thế mà còn dám nói nhân loại hèn mọn, ta muốn hỏi một chút, ngươi. . . Có tư cách gì mà nói vậy!

Không đợi hắn mở miệng, Trương Huyền đã tiếp tục nói.

Thanh âm nhanh chóng, mang theo sự chất vấn, khiến cho người ta bị áp bách.

- Thân mang huyết mạch Dị Linh tộc, lại không được Dị Linh tộc tán thành. Thân sinh hoạt ở trong thế giới loài người, nhưng giết thân giết hữu, bị vạn người phỉ nhổ. Ta chỉ muốn hỏi ngươi, ngươi còn mặt mũi nào sống trên đời nữa chứ?

Hất ống tay áo lên, Trương Huyền rất là chính nghĩa, bên trong thanh âm mang theo ý vị đặc hữu, nói:

- Tự sát đi!

Thân thể tộc nhân Dị Linh tộc nhoáng một cái, ánh mắt trống rỗng:

- Đúng vậy a, ta còn có mặt mũi nào mà còn sống nữa chứ?

Phanh!

Bàn tay nâng lên, trực tiếp đập vào trên trán, ngay sau đó thân thể to lớn của tộc nhân Dị Linh tộc nhoáng một cái đã ngã xuống trên mặt đất, hô hấp đứt đoạn.

Tỷ thí đọc sách?

dtv-ebook.com

- Tự sát?

- Không ngờ Trương sư lại nói hco. . . Tên Dị Linh tộc này tự sát?

. . .

Dưới đài lặng ngắt như tờ.

Dị Linh tộc, đối thủ của Danh sư, kinh khủng đến cực điểm!

Mà tên trước mắt này càng là cường giả Hợp Linh cảnh. Ở đây ngoại trừ Hồng sư ra, hầu như không người nào có thể địch nổi, kết quả. . . Bị hắn nói mấy câu lập tức dùng một chưởng đánh vào trên trán mình, tự sát mà chết. . .

Có cần giống như một giấc mơ vậy hay không?

Không phải là thật sự đó chứ?

- Là. . . Sư Ngôn thiên bẩm!

- Đây không phải là năng lực chỉ khi giảng bài mới có thể thi triển ra sao?

- Chỉ cần nói nội dung, chính xác không sai, phối hợp với khắc độ tâm cảnh là có thể mê hoặc người khác. Thân thể bị ngôn ngữ của hắn làm ảnh hưởng, làm ra chuyện mà chính hắn cũng không thể khống chế! Xem ra, những lời mà Trương sư mới vừa nói đều là đúng. Cho nên dưới sự xúc động phẫn nộ, tên Dị Linh tộc này mới chụp chết chính bản thân mình!

- Sư Ngôn thiên bẩm có thể khiến cho người ta tự sát? Như vậy chẳng phải. . . Chỉ cần tìm được mọi chuyện chính xác, Danh sư có thể tùy tiện giết người hay sao?

- Không dễ dàng như vậy, không chỉ phải nói mọi chuyện chính xác, còn phải phù hợp với nội tâm của người đối thoại. Như vậy mới có thể khiến cho hắn trúng chiêu. Nếu không, không có một chút tác dụng nào cả! Giống như ngươi nhanh chóng tu luyện vậy, Sư Ngôn thiên bẩm dẫn động nội tức của ngươi tự động vận chuyển, trong tiềm thức sẽ không kháng cự! Tên Dị Linh tộc này, mặc dù hung tàn thành tính. Thế nhưng dù sao cũng là do nhân loại nuôi dưỡng lớn lên, hiểu được nhân tình lễ nghi. Sau khi huyết mạch cuồng hóa giết nhiều người như vậy, trong lòng cũng rất sám hối. Cho nên, Trương sư mới có thể sử dụng lời nói khiến cho hắn tự sát!

- Thì ra là thế...

- Chỉ là, có thể mê hoặc tộc nhân Dị Linh tộc Hợp Linh cảnh, cho dù là tâm cảnh khắc độ tứ tinh đỉnh phong cũng không làm được a! Như vậy. . . Tâm cảnh khắc độ của Trương sư, rốt cuộc đã đạt đến cảnh giới gì rồi? 15. 0? 16. 0?

. . .

Một lát sau, mọi người ở dưới đài mới hiểu ra, toàn bộ đều xôn xao.

Tên Dị Linh tộc nhân này cam tâm tình nguyện tự sát, chết ở trước mặt mọi người, hiển nhiên đã trúng Sư Ngôn thiên bẩm.

Nhưng. . . Cực hạn của Danh sư tứ tinh, nhiều nhất chỉ có thể mê hoặc cường giả Hóa Phàm tứ trọng, ngũ trọng thì gần như không có khả năng.

Tên Dị Linh tộc nhân trước mắt này, linh hồn vốn đã rất mạnh mẽ. Thế nhưng vẫn bị hắn mê hoặc như cũ, như vậy. . . Rốt cuộc tâm cảnh khắc độ của Trương sư này đã đạt đến trình độ gì rồi?

Quá kinh khủng a!

- Cứ thế mà nói tới. . . chết sao?

Thấy cảnh này, đám người Khang đường chủ lệ rơi đầy mặt.

Vốn bọn họ đang cho rằng Trương Huyền đứng ngây người tại chỗ chính là kiếm chuyện, gây ra chuyện gì đó thiêu thân. Thế nhưng hiện tại xem ra, bọn họ vẫn quá là đơn thuần!

Qua hai quan, hủy hai quan, khiến cho người khác không có đường có thể đi. . .

Đây mới là mục đích của hắn, mới chân chính là kiếm chuyện. . .

. . .

Dưới đài khiếp sợ, đám người Nhược Hoan công tử, La Tuyền trên đài cũng ngậm miệng không nói gì.

Tên đại gia hỏa đáng sợ thế nào, bọn họ đã tận mắt nhìn thấy. Đối mặt với sát khí khủng bố như thế, ngay cả chống lại cũng không làm được. Thế nhưng, tên này không những không có việc gì mà còn nói chết người ta. . .

Các ngươi thực sự xác định, tên này thực sự nhỏ mười tuổi so với chúng ta, lại cùng một cấp bậc với chúng ta đó chứ?

Mà không phải là Danh sư lục tinh, thất tinh chạy tới giả mạo?

Trước đó ngay cả Liêu Vũ Chí cảm thấy không coi trọng Trương Huyền thì lúc này cũng đã bị dọa đến mức bờ môi run rẩy, ngay cả một câu nói nhảm cũng không dám nói lại nữa.

. . .

Không quản mọi người đang suy nghĩ gì, nhìn thi thể cực lớn đang nằm dưới đất, lúc này Trương Huyền mới thở phào nhẹ nhõm.

Vừa rồi sở dĩ hắn ngây người là cũng bởi vì thực sự quá mức khiếp sợ vì những việc ác này. Vốn hắn nổi giận, thấy tên lại không biết hối cải, chạy tới nhục mạ nhân loại. Cho nên hắn cũng không nhịn được nữa, thi triển ra Sư Ngôn thiên bẩm chém giết đối phương!

Tâm cảnh khắc độ của hắn hiện giờ đã đạt đến 16. 1, so với một chút Danh sư ngũ tinh cũng còn mạnh hơn, dù vậy, muốn mê hoặc một đầu tộc nhân Dị Linh tộc, đồng thời còn để hắn tự sát. Chuyện này vẫn tiêu hao rất nhiều, nếu không phải ý niệm của hắn mạnh mẽ, như vậy cũng đã có chút không kiên trì nổi.

(Bản thân Trương Huyền chỉ có 0.1 tâm cảnh khắc độ, sau khi sử dụng hai lần kim sắc thư tịch đã gia tăng lên 10.0. Một lần sư chữ luyện tâm gia tăng 1.0, hai lần Thiên nhân Danh sư 3.0, một lần tâm cảnh đốn ngộ tăng 2. 0, hợp lại vừa vặn là 16. 1)

Bất quá, may mắn hắn đã thành công.

Hít sâu mấy hơi điều chỉnh một chút, lại quay đầu nhìn về phía Hồng sư. Chỉ thấy vị Danh sư đỉnh phong nhất trong đám người này, lúc này khóe miệng co giật, cả người cũng muốn khóc.

Hiện tại trong lòng Hồng sư thực sự rất muốn sụp đổ.

Quỷ Vực huyễn thành trước đó đã xem như toàn bộ tài sản của hắn, bị làm hỏng thì cũng thôi đi. . . Vốn hắn nghĩ, chỉ cần mang theo đầu Dị Linh tộc này trở về tổng bộ. Như vậy đối phương sẽ có ban thưởng phong phú, tất nhiên sẽ có thể bù lại, kết quả. . .

Trong nháy mắt đã bị người ta nói chết rồi!

Đại ca, ngươi có còn để cho người ta sống nữa hay không?

Rốt cuộc ngươi tới tiến hành thi đấu Danh sư, hay là tới làm loạn vậy chứ?

Lại nói. . . Khảo hạch dũng khí của ta mới tiến hành một nửa thì đã bị chặn ngang, chặt đứt, kế tiếp còn tiến hành thế nào đây?

Cửa thứ nhất đã như vậy, đành phải nhờ vào ba cửa ải đằng sau. Như vậy còn có thể nói ảnh hưởng không lớn. Thế nhưng cửa thứ hai cũng như vậy. . . Ngươi muốn cho làm loạn lần thi đấu Danh sư này, khiến cho ta không tiến hành được hay sao chứ?

- Hồng sư, thi thể này làm sao bây giờ?

Ngay khi hắn đang buồn bực, có nên đá tên này đá ra hay không, đừng để hắn so tài nữa thì đã nghe đến đối phương hỏi một câu.

- Dị Linh tộc, hung ác tàn bạo, không có nhân tính, chém giết nó cũng một đại công đức, chết thì chết, không có gì đáng tiếc!

Trong lòng nhỏ máu, thế nhưng trên mặt lại xấu hổ cười một tiếng.

Không nói như vậy thì cũng hết cách rồi, tên kia đã chết. Dù có lại truy cứu thì có ích lợi gì chứ? Làm không cẩn thận sẽ khiến cho rất nhiều Danh sư cho là hắn bao che cho Dị Linh tộc.

- Được rồi, đầu Dị Linh tộc này đã chết, khảo hạch dũng khí cũng không có cách nào tiếp tục tiến hành. Trừ bỏ ba vị vừa rồi không chịu nổi áp lực chạy trốn ra. Trên đầu của chúng ta còn lại 53 vị Danh sư. Những người này tiếp tục tiến hành khảo hạch vòng trong!

Biết nếu cứ tiếp tục xoắn xuýt cũng vô dụng, Hồng sư miễn cưỡng vui cười, tiếp tục tiến hành thi đấu.

- Vâng!

Nghe thấy hắn nói như thế, tất cả Danh sư trước đó nằm rạp trên mặt đất, tràn ngập bối rối đều đứng lên. Trong lòng âm thầm nhẹ nhàng thở ra. Khi lần nữa nhìn về phía Trương sư cách đó không xa, trong lòng tràn ngập cảm kích.

Nếu không phải có vị Trương sư này, chỉ sợ bên trong bọn họ sẽ có ít nhất mười người khó mà qua ải.

Mà bây giờ, nương theo tên Dị Linh tộc này chết đi, nguy hiểm đã biến mất.

- Cửa tuyển chọn thứ ba là khảo thí trí tuệ của chư vị!

Không để ý tới suy nghĩ của mọi người, Hồng sư mở miệng nói.

- Trí tuệ mới là vốn liếng tu luyện và học tập kiến thức, trí tuệ càng cao thì năng lực học tập càng mạnh. Với các Danh sư mà nói, cũng là tiềm lực rất lớn! Khảo nghiệm cửa này, mọi người yên tâm đi, sẽ không có nguy hiểm như vừa rồi nữa, chỉ là. . . Đọc sách!

- Đọc sách?

Mọi người sững sờ.

- Ừm, ở đây có 56 giá sách. Trên mỗi cái giá sách đều có năm ngàn sách báo. Là bản độc nhất mà bản thân ta cất giấu, nội dung hoàn toàn tương đồng. Ta có thể cam đoan, tất cả các ngươi chưa có nhìn qua. Trong đó bao gồm cả công pháp tu luyện, võ kỹ, chăm sóc linh thú. Lại thêm các loại lý giải về tu luyện của ta, ta cho chư vị thời gian một canh giờ lật xem, nhớ, phải hiểu rõ và lý giải được!

Bàn tay vung lên, sân khấu ở giữa sương mù biến mất, từng dãy giá sách xuất hiện ở trước mặt mọi người.

Trên giá sách có bày đầy thư tịch, mỗi một giá sách đều có năm ngàn cuốn.

- Khảo hạch cửa này rất đơn giản, chính là tùy ý quan sát những sách vở này. Một canh giờ sau, ta sẽ dùng phương thức đặc thù để tiến hành khảo hạch với các ngươi. Nhớ kỹ nội dung, hiểu rõ càng nhiều nội dung thì nói rõ trí tuệ càng cao!

Hồng sư nói.

- Khảo hạch cái này sao?

Sau khi nghe rõ quy tắc, Trương Huyền gãi gãi đầu, trên mặt rấ tlaf xấu hổ.

So cái khác, hắn không có nắm chắc, đọc sách. . . Hắn tuyệt đối có thể bỏ xa chư vị ở đây vô số con đường. Coi như là Danh sư bát tinh chân chính tới thì cũng phải quỳ xuống!

Kiểm tra cái này. . . Như vậy có phải hắn có thắng cũng không vẻ vang gì hay không?

- Quên đi, nếu thực sự không được, một lát nữa trả lời. . . Ta cố ý nói sai mấy chỗ là được, dù sao mục đích của ta là qua ải, lần này. . . Không thể làm hỏng đồ vật của người ta nữa!

Trương Huyền đã đưa quyết định.

Liên tục hai quan, làm những người đằng sau không có biện pháp khảo hạch, hắn cũng rất là bất đắc dĩ.

Cửa thứ nhất Quỷ Vực huyễn thành, hắn chỉ là muốn làm cho trận pháp dừng lại, ai ngờ. . . Phân thân vừa xuất hiện, ra sức quá lớn, quả thực không phải hắn cố ý.

Còn cửa thứ hai, nhìn thấy Dị Linh tộc làm ra nhiều chuyện xấu như vậy. Đổi lại là ai, nhất định cũng sẽ không nhịn được, chỉ nói tới chết xem như đã nhẹ. Nếu không phải đang thi đấu Danh sư, thậm chí hắn còn muốn tự mình ra tay. . .

Đương nhiên, hắn tự mình ra tay, không cẩn thận còn không phải là đối thủ của đối phương, sẽ bị đối phương ngược đãi ngược lại.

Nhớ tới tình cảnh xấu hổ của hai quan trước, nhất định cửa thứ ba hắn phải cẩn thận, cùng lắm thì một lát nữa nhìn thư tịch ít một chút. Hoặc là.

. . Cố ý trả lời sai mấy chỗ, cam đoan là có thể qua ải.

Khiêm tốn!

Mục đích vẫn là khiêm tốn một chút, không thể rêu rao quá mức!

Nếu như để cho người ta biết ý tưởng trong lòng của hắn, nhất định sẽ làm cho người ta khóc thét.

Đây còn gọi là khiêm tốn hay sao?

Ngươi nhìn Hồng sư mà xem, sắp phát điên rồi. Đây mà còn gọi là khiêm tốn, những cái khác lại điệu cao, quả thực không muốn sống.

- Được rồi, đều lựa chọn một giá sách riêng đi, thời gian. . . Bắt đầu được tính!

Bàn tay lớn vẫy một cái, Hồng sư lên tiếng hét lớn.

- Nhanh!

- Nhớ rõ năm ngàn quyển sách? Một canh giờ? Chuyện này sao có thể hoàn thành được a!

- Ngươi ngốc soa, không cần nhìn hết. Chỉ cần có thể nhớ kỹ mấy quyển là được, cũng không nói phải nhớ kỹ toàn bộ...

- Cũng được, mặc dù đạt tới Danh sư tứ tinh đã có bản lĩnh đã gặp qua là không quên được. Thế nhưng trong vòng một canh giờ, có thể nhớ được mấy trăm quyển là tốt lắm rồi. Năm ngàn bản, coi như là Danh sư lục tinh cũng không làm được a!

. . .

Nghe thấy tỷ thí đã bắt đầu, tất cả mọi người không để ý tới người khác nữa mà vọt thẳng về phía rất nhiều gía sách phía trước.

Trương Huyền cũng tùy tiện chọn một chỗ rồi đi tới trước mặt.

Thư tịch trên giá sách cũng là mới tinh, xem ra hắn là vừa mới được sao chép không lâu. Tên ghi chú cổ quái kỳ lạ, quả nhiên ngay cả một bản trước kia hắn cũng chưa có gặp qua.

Hắn đã sưu tập không ít tàng thư khố, lượng tri thức trong đầu, không dám nói nhiều hơn so với tất cả mọi người ở đây, thế nhưng cũng không kém nhiều!

Lượng dự trữ tri thức lớn như thế, vậy mà ngay cả một bản cũng không có gặp qua. Xem ra vì lần thi đấu này, quả thực Hồng sư đã dụng tâm lương khổ, nhọc lòng rất nhiều.

Ngón tay nhẹ nhàng xẹt qua ở bên trên thư tịch, thu sạch vào trong đầu. Lúc này hắn mới quan sát nội dung của những cuốn sách này.

- Ồ? Công pháp Hóa Phàm tứ trọng lại có nhiều như vậy sao?

Vừa rồi thu thư tịch vào hắn cũng vô ý, hiện tại, sau khi quan sát kỹ càng mới phát hiện ra. Hai mắt hắn lập tức sáng lên.

Trong các thư tịch bày bên trong giá sách lại có mấy trăm bản công pháp Hóa Phàm tứ trọng!

Thiên Đạo công pháp cảnh giới này vốn đã không có sưu tập hoàn chỉnh. Có nhiều thư tịch như vậy, có lẽ có thể hình thành Thiên Đạo công pháp Trọc Thanh cảnh hoàn chỉnh. Từ đó thực lực hắn sẽ tăng lên nhiều, khiến cho thực lực lần nữa có một bước nhảy vượt bậc.

- Dung hợp!

Thuận tay cầm lấy một quyển sách, làm bộ lật xem. Tinh thần thì lại tập trung ở trong đầu, miệng thấp giọng hô một tiếng.

Thư viện lay động một hồi, công pháp Hóa Phàm tứ trọng sưu tập trước đó và một đống mới vừa thu vào đã xuất hiện biến hóa.

Một bản thư tịch mới tinh lập tức xuất hiện ở trước mắt hắn.

Ngây người đọc sách pháp

dtv-ebook.com

Dưới đài.

- Đọc sách nho nhã hơn nhiều, Trương sư. . . Hắn sẽ không kiếm chuyện nữa a!

- Có lẽ. . . Sẽ không a!

Đám người Khang đường chủ, Tô sư lau lau mồ hôi lạnh trên đầu.

Vị Trương sư này mỗi một lần khảo hạch đều làm cho người ta kinh hãi, không hù chết người thì sẽ không thôi.

Trước đó bọn họ còn lo lắng cửa thứ ba có thể dẫm vào vết xe đổ của hai cửa trước hay không, hiện tại xem ra, hắn bọn họ đã nghĩ nhiều rồi.

Đọc sách học tập tri thức, không giống như xông Quỷ Vực huyễn thành, đối kháng với Dị Linh tộc, khá là nho nhã, nhất định sẽ tốt hơn không ít so với hai cửa trước đó.

- Ủa? Trương sư làm gì vậy?

Đang âm thầm nhẹ nhàng thở ra một hơi thì đã nghe thanh âm của Lăng sư vang lên, hai người đồng thời giật nảy mình, nói:

- Làm sao vậy? Hắn làm rơi giá sách, hay là đốt sách đi?

Vừa nói hai người vừa vội vàng nhìn về phía phương hướng của Trương sư, lại phát hiện ra đối phương vẫn đang đọc sách, đồng thời cũng không làm ra bất luận chuyện khác người gì.

Bọn họ đã bị tên này tra tấn tới mức có bóng ma tâm lý, nghe xong câu hỏi đều cảm thấy có phải người này lại làm chuyện gì thương thiên hại lí, cực kỳ bi thảm hay không hay không.

Thấy bộ dáng khẩn trương của hai người, Lăng sư im lặng, chỉ về phía trước rồi nói:

- Không phải, các ngươi nhìn xem. . . Người khác đang vội vàng độc sách, mà hắn thì mới cầm lấy một bản đa đứng bất động tại chỗ?

- Ồ?

Khang đường chủ, Tô sư cũng kịp phản ứng.

Vị Trương sư này vừa tới trước mặt giá sách thì bọn họ đã thấy. Trước tiên người này vuốt ve giá sách một lần, giống như muốn nhìn một chút xem có những sách gì, ngay sau đó lại rút ra một quyển sách rồi bắt đầu. . . Ngây người!

Giống như vừa rồi đối mặt với Dị Linh tộc vậy, chẳng lẽ. . . Hắn ngây người là có ý nghĩa đặc thù gì đó?

- Chẳng lẽ dùng phương pháp ngây người để đọc sách? Đôi mi thanh tú của Triệu Phi Vũ nhíu lại, nói thầm một tiếng.

- Phương pháp ngây người đọc sách?

Đám người Khang đường chủ không rõ ràng cho lắm, cả đám lơ ngơ không thôi.

- A, là như vậy. Khi Trương sư khảo hạch những nghề nghiệp khác từng sử dụng qua phương pháp đánh thuần thú, liệu pháp đánh ngất xỉu, một cước phá trận pháp, ta nghĩ đây rất có thể là phương pháp chuyên môn thích hợp với hắn!

Triệu Phi Vũ có thời gian dài tiếp xúc với Trương Huyền, đã thấy hắn thi triển không ít thủ đoạn, tất cả đều kinh thế hãi tục. Nói ra khiến cho

người ta không thể tin được.

- Đánh thuần thú pháp? Liệu pháp đánh ngất xỉu trị? Một cước phá trận pháp?

Ba vị Danh sư tứ tinh, ngươi nhìn ta, ta nhìn ngươi, tất cả đều không hiểu ra sao cả.

Đây là có ý gì chứ?

Làm sao bọn họ nghe lại không hiểu vậy?

- A, là như vậy...

Triệu Phi Vũ nói một lần kỹ càng về những cái tên này.

- Còn có việc này sao?

Nghe xong, tất cả ba đại Danh sư đều trừng to mắt, có cảm giác như là đang nằm mơ.

Đánh man thú một trận là có thể thuận lợi thuần phục, đánh người ngất xỉu là có thể trị tổn thương, mặc kệ trận pháp gì cũng chỉ dùng một cước là có thể phá giải. . . Sao càng nghe càng cảm thấy không có khả năng chứ?

Chỉ là, dường như tên này không thể dùng lẽ thường để phán đoán, nếu không. . . Nhất định sẽ phát điên.

Đã có nhiều tiền lệ như vậy. . . Có lẽ, ngây người như vậy thật sự có thể là một loại phương pháp đọc sách kỳ lạ.

- Chỉ là, coi như thủ đoạn đặc thù, chỉ nhìn một tờ như vậy thì cũng vô dụng a!

Sau khi hết khiếp sợ, thứ càng nhiều hơn trong lòng bọn họ chính là nghi hoặc.

Coi như cái gọi là phương pháp ngây người đọc sách của ngươi rất nghịch thiên, có thể rất nhanh đã nhớ kỹ nội dung trong đó. Thế nhưng. . . Chỉ cầm một quyển sách đã không buông tay, ngay cả một trang cũng không lật, thì sao có thể nhìn thấy nội dung khác chứ?

Muốn nhớ kỹ tri thức trong sách, đầu tiên phải lật giấy ah. Giống như trước khi muốn kiếm sống thì phải có cơm vậy, chỉ có một cái cái chén không, ăn cái gì mà ăn chứ?

- Trương sư, chẳng lẽ từ bỏ ở cửa này sao?

Không chỉ có mấy người mê hoặc, những người khác cũng đều lơ ngơ.

Liên tục hai quan làm cho Hồng sư sắp phát điên. Tất cả mọi người ở phía dưới lại phát hiện ra vị Trương sư này rất đặc thù.

Biết hắn lợi hại, đương nhiên sẽ càng thêm chú ý. Vốn cả đám cho rằng hắn sẽ giống như những người khác, vừa đến đã nhanh chóng lật thư tịch xem. Đùng năng lực lớn nhất để ghi nhớ, ai ngờ sau khi xuất ra một quyển sách. . . Lại bất động.

Hiệu suất cũng quá thấp a!

Như vậy nhất định so ra sẽ kém những người khác.

Không phải hai cửa trước quá nghịch thiên, tiêu hao sạch tích lũy, đã tới lúc hết thời rồi đo chứ?

. . .

Không đi quản mọi người phỏng đoán như thế nào, sau khi mở Thiên Đạo bí tịch Trọc Thanh cảnh vừa mới hợp thành ra, Trương Huyền nhìn sang, hai mắt lập tức tỏa sáng.

Vốn hắn còn nghĩ, Thiên Đạo bí tịch cấp bậc này có khả năng cần phải đi Huyễn Vũ đế quốc mới có thể sưu tập được hoàn chỉnh. Không nghĩ tới chỉ cần tham gia cái thi đấu tuyển chọn đã thành công ngoài ý muốn rồi.

Bí tịch có, linh thạch cũng đủ, xem ra muốn tấn cấp đến Hóa Phàm tứ trọng đỉnh phong có lẽ sẽ rất đơn giản.

Thế nhưng, hiện tại đang tiến hành thi đấu tuyển chọn, nhất định không thể trực tiếp tu luyện, bằng không cũng quá kinh thế hãi tục.

Hắn đành phải liên tục nhìn nội dung hai lần, hoàn toàn lý giải ý tứ trong đó. Đồng thời còn nhớ kỹ trong đầu, lúc này hắn mới nhìn về phía những quyển sách khác.

- Không nghĩ tới còn có bí tịch liên quan tới linh hồn...

Quét qua trong đầu một lần, Trương Huyền lập tức phát hiện ra có không ít thư tịch liên quan tới linh hồn, trên cơ bản cũng đều là bút ký và lý giải của bản thân Hồng sư.

Hồng Thiển là cường giả Hóa Phàm lục trọng Kiều Thiên cảnh, hồn lực mạnh mẽ, có lý giải rất đặc biệt về tu luyện linh hồn.

- Chính xác!

Tụ tập những bút ký liên quan tới linh hồn này vào một chỗ, lại tiến hành dung hợp với công pháp mà Mặc Hồn Sinh cho hắn.

Rất nhanh, một quyển sách đã xuất hiện ở bên cạnh hắn.

Công pháp Vu hồn Hóa Phàm cảnh ngũ trọng!

- Không nghĩ tới khảo thí lại lấy được hai quyển Thiên Đạo công pháp...

Trong lòng Trương Huyền tràn ngập kích động.

Vốn hắn cho rằng chỉ là một khảo hạch bình thường, dần dần từng bước tham gia là được rồi. Dù thế nào hắn cũng không có nghĩ đến, năm ngàn thư tịch vô cùng trân quý này lại có thể giúp hắn hoàn thiện hai công pháp cấp bậc Thiên Nói.

Chỉ cần có thời gian rảnh rỗi tu luyện, tất nhiên thực lực còn có thể có tăng vọt trên phạm vi lớn.

Hợp thành hai bộ công pháp, nội dung còn lại sẽ không có quá nhiều tác dụng nữa. Tinh thần quét qua, nhìn toàn bộ một lần, cũng không tìm được nội dung khiến cho hắn có hứng thú nữa. Lúc này hắn mới rời khỏi thức hải.

- Mới qua mười phút đồng hồ?

Thần trí trở lại thân thể, mới phát hiện ra mới qua thời gian mười phút đồng hồ.

Một canh giờ mới trôi qua không đủ một phần mười thì hắn đã nhìn xong và nhớ kỹ toàn bộ nội dung. Nếu như bây giờ trực tiếp chạy tới nói không xem xét nữa, đoán chừng không chỉ những người khác mà ngay cả Hồng sư cũng sẽ bị hù chết tại chỗ.

Chỉ là, nếu như không đọc sách thì cũng không thể đứng vô vị ở chỗ này a!

- Quên đi, dù sao cũng có nhiều thời gian, vậy thì công bằng một chút, để xem ta có thể nhớ kỹ những nội dung này hay không!

Đã không thể rời khỏi, dù sao cũng nhàn rỗi, không bằng cứ giống như những người khác, thử một chút. Để xem trong khoảng thời gian còn lại, hắn có thể nhớ kỹ bao nhiêu được bản.

Đương nhiên, dùng tinh thần ở trong thức hải liếc nhìn, làm như vậy, không chỉ nhớ kỹ nhanh mà tốc độ lật xem cũng nhanh hơn bình thường không biết gấp bao nhiêu lần, hiệu suất gia tăng rất lớn.

Nghĩ đến là làm, cũng không xoắn xuýt nữa. Tinh thần Trương Huyền lần nữa trở lại thư viện, cầm lấy thư tịch, thuận tay mở ra.

Soạt soạt soạt!

Lúc trước thực lực của hắn vẫn chỉ là Thông Huyền cảnh. Khi đó đọc sách ở thức hải đã nhanh hơn mấy lần, mấy chục lần so với bên ngoài. Hiện tại Vu hồn đã mạnh mẽ, muốn xem xét tự nhiên càng thêm thuận buồm xuôi gió.

Năm ngàn quyển sách, rất nhiều Danh sư phía ngoài mới nhìn được mấy quyển thì hắn đã nhìn và nhớ kỹ toàn bộ.

Sau khi xem xong, hắn lại thuận tay lật xem từng cuốn một.

Mấy tháng qua không ngừng sưu tập thư tịch, số lượng hơn ngàn vạn bản cũng có. Hắn chưa có thời gian xem xét, đã có thời gian như vậy, có thể nhìn bao nhiêu thì nhìn bấy nhiêu a.

Ngay khi hắn đang đọc say xưa, không biết đã nhìn qua bao nhiêu thư tịch thì lại lần nữa nghe thấy thanh âm trong trẻo của Hồng sư vang lên:

- Được rồi, thời gian đã đến, chư vị, xin buông thư tịch trong tay các ngươi xuống!

Nghe được cuối cùng cũng đã tới thời gian, lúc này Trương Huyền mới thở phào nhẹ nhõm. Ý thức quay về, để thư tịch xuống tịch, lại nhìn lại những người khác.

Lúc này vẻ mặt của tất cả mọi người đều có chút mệt mỏi, khuôn mặt có chút tái nhợt.

Một canh giờ nhớ và đọc thuộc lòng cường độ cao, xem như là Danh sư có tâm cảnh khắc độ siêu nhiên, thì cũng có chút không chịu đựng nổi.

- Ngươi nhớ kỹ được bao nhiêu?

- Tám trăm hai mươi bản, ngươi thì sao?

- Ta thì rất nhiều, đã nhớ được chín trăm mười bảy bản!

. . .

Đặt thư tịch xuống, mọi người đi về phía trước mặt Hồng sư, vừa đi vừa hạ giọng thảo luận.

Hồn lực khắc độ đạt tới 10.0 trở lên, trên cơ bản đọc sách đã có thể gặp qua là không quên được. Chỉ có điều, muốn nhìn hết toàn bộ nội dung của thư tịch, lại còn phải nhớ kỹ, độ khó vẫn rất lớn.

Danh sư tứ tinh, một canh giờ nhớ được tám chín trăm bản đã coi như là tốc độ đỉnh phong nhất rồi.

- Trương sư, ngươi nhớ được bao nhiêu?

Nhược Hoan công tử đi tới trước mặt.

- Ta? Sợ nói thật sẽ hù chết tên tiểu tử trước mắt này, Trương Huyền đành phải gãi gãi đầu:

- Không kém ngươi bao nhiêu đâu!

- Xấp xỉ? Ta xem được 1,240 bản, ngươi cũng nhớ được hơn 1,200 bản hay sao?

Nhược Hoan công tử có chút nghi hoặc.

Dựa theo biểu hiện nhất quán của Trương sư, có lẽ sẽ rất nghịch thiên a, giống như hắn? Sao hắn lại có cảm giác không thể tin được vậy chứ?

- Ừm. . . Có lẽ không kém nhiều, đúng rồi, cửa này khảo hạch ai nhìn được nhiều, ai nhìn không nhiều đúng không?

Trương Huyền có chút nghi ngờ nhìn qua.

Đã khảo hạch trí tuệ và trí nhớ, như vậy chỉ xem thư tịch cũng là vô dụng, còn cần phải nhớ kỹ. . . Nhưng đối với việc ai nhớ kỹ nhiều, ai nhớ kỹ ít, phán xét như thế nào. Có nhiều thư tịch như vậy, cũng không thể đọc thuộc lòng từng chữ từng chữ ra a!

- Ta cũng không biết, hắn Hồng sư sẽ nói rõ a!

Nhược Hoan công tử cũng không biết rõ.

Nếu như muốn công bằng, như vậy phải đọc thuộc lòng, hoặc là chép lại, thế nhưng. . . Đây chỉ là một vòng đấu vòng loại trong thi đấu Danh sư, không có khả năng tốn mấy ngày đi làm loại chuyện như thế này.

Lại nói, phải nhớ được bao nhiêu bản mới tính là hợp cách?

Hơn nữa, trừ việt số lượng mỗi một quyển sách không giống nhau, chỉ riêng nội dung cũng có sai lầm rất bất công.

Kỳ thật, không chỉ hai người nghi hoặc mà những người dự thi khác cũng đều lơ ngơ.

- Ha ha, có phải mọi người đang lo lắng, phải khảo hạch như thế nào mới có thể công bằng công chính hay không?

Dường như đã nhìn ra nỗi nghi hoặc của mọi người, Hồng sư cười cười:

- Yên tâm đi, ta đã đưa ra tỷ thí như vậy thì tự nhiên sẽ có phương pháp phán quyết!

Vuốt râu, Hồng sư nhướng mày nói:

- Ta đã khảo nghiệm qua, Danh sư tứ tinh sơ kỳ bình thường. Dùng một canh giờ có thể nhớ được năm trăm quyển sách là tốt rồi. Sáu trăm bản đã xem như hợp cách. Mà các ngươi, là người nổi bật trong tất cả thế lực lớn, bên trong Danh sư tứ tinh cũng được cho là tồn tại khá cao, không ở trong đám này!

- Trải qua qua nhiều lần nghiệm chứng, ta đã định ra tiêu chuẩn cho các ngươi. . . Đạt tới tám trăm bản, xem như thông qua khảo hạch, không có nhớ được nhiều như vậy. . . Vậy thì ngại quá, chỉ có thể tiếc nuối rời khỏi mà thôi!

- Tám trăm bản?

Trong đám người, sắc mặt hơn mười vị thanh niên tái nhợt.

Rất hiển nhiên, lượng thư tịch bọn họ đọc thuộc lòng vừa rồisố không có nhiều như vậy.

- Đương nhiên, tám trăm vốn chỉ là một con số không rõ ràng, có người cảm thấy độ dày của các thư tịch không giống nhau. Độ khó đọc thuộc lòng cũng không giống, không thể quơ đũa cả nắm được. Cùng là tám trăm, nếu như chuyên môn chọn quyển mỏng đọc, như vậy có có một ít người ngay cả sáu trăm bản cũng không bằng!

Hồng sư nói tiếp:

- Bởi vậy, vì công bằng, ta cũng đã xin bảo vật từ tổng bộ. . . Đào Hà Chi Thư!

Đào Hà Chi Thư

dtv-ebook.com

- Đào Hà Chi Thư? Đó là cái gì?

- Ta cũng không biết!

- Có thể khiến cho Hồng sư hướng xin từ tổng bộ, nhất định không đơn giản!

- Đúng vậy a!

. . .

Nghe thấy cái tên Đào Hà Chi Thư, rất nhiều Danh sư dưới đài đều có vẻ mặt mờ mịt.

Thứ này, tất cả mọi người chưa từng nghe qua, ngay cả đám người Khang đường chủ, Tô sư cũng không hiểu ra sao, không rõ ràng cho lắm.

- Chư vị đều là Danh sư, chắc hẳn đều đã từng nghe nói qua, tri thức không chỉ là văn tự và tin tức, cũng có trọng lượng riêng của!

Thấy mọi người không hiểu, Hồng sư nói tiếp.

- Lời này ta đã nghe nói qua!

- Học tri thức càng nhiều thì tâm tính cũng càng trầm ổn, khí chất cũng sẽ trở nên hoàn toàn khác biệt!

- Tích lũy tri thức càng nhiều thì linh hồn sẽ trở nên càng thêm nặng nề. Truyền thuyết có nói, Khổng sư năm đó bàn chân vừa đặt xuống thì mặt đất cũng phải lún xuống. Biển cũng vì đó mà phải nghiêng, cũng là bởi

vì tri thức trong cơ thể người là bao gồm của một giới, không người nào có thể so sánh!

- Đúng vậy a, về sau Khổng sư đạp không mà đi, thực lực của bảy mươi hai học sinh chân truyền cũng không kém gì người. Thế nhưng đều không có loại lực lượng trấn áp bát hoang kia!

. . .

Mọi người thảo luận.

Trương Huyền cũng không nhịn được gật đầu.

Mặc dù sự tích Khổng sư hắn không biết được quá nhiều. Thế nhưng trong các thư tịch mà hắn nhìn qua cũng từng có tri thức giới thiệu về trọng lượng.

Thứ này, mặc dù là một loại tin tức, thế nhưng học càng nhiều thì càng có thể khiến cho độ hàm dưỡng của người ta gia tăng, tâm tính cũng sẽ trở nên nặng hơn.

- Có trọng lượng, đương nhiên cũng có thể đo lương. Vì vậy cũng có vật phẩm tương ứng, chính là. . . Đào Hà Chi Thư này!

Hồng sư nói tiếp:

- Đãi tận cát sông nhìn thấy chân kim, đẩy mây mù ra nhìn thấy trăng sáng. Đào Hà Chi Thư, đo lường xem con người có tri thức có hay không. Có thể tuỳ tiện tháo bỏ lớp ngụy trang của một người.

- Thứ này là thứ do một vị Danh sư bát tinh một vạn năm trước sáng tạo mà thành, ẩn chứa ý thức dò xét sư giả trong đó. Chỉ cần bàn tay xoa lên phía trên là có thể tự động đo lường ra. Trong một đoạn thời gian, nhớ được bao nhiêu tri thức, tất cả đều không thể nào làm bộ!

- Đương nhiên, chỉ là số lượng tri thức, nó cũng không thể đo lường suy nghĩ và ý tưởng của các ngươi, cho nên cũng không cần lo lắng! Ta từ

tổng bộ mượn tới cái này, cho dù chỉ là hạ phẩm. Thế nhưng muốn đo lường cho chư vị, tuyệt đối đầy đủ.

- Đo lường lượng tri thức?

- Thứ này. . . Thật là lợi hại!

- Đúng vậy a, quá nghịch thiên, không hổ là bảo vật từ tổng bộ!

. . .

Nghe thấy món pháp bảo này có thể căn cứ vào trọng lượng tri thức để đo lường được bản thân học được hay nhiều tri thức, tất cả mọi người đều xôn xao hẳn lên.

- Lão sư cho bố trí nhiệm vụ và công việc cho học sinh, học sinh lười biếng không hoàn thành. Như vậy lão sư cũng không có cách nào kiểm tra được. Có thứ này thì sẽ đơn giản, chỉ cần dò xét một chút, phát hiện ra lượng tri thức không đủ, như vậy đã cho thấy học sinh không có học tập.

- Đào Hà Chi Thư chính là thứ căn cứ vào nguyên nhân này, mới được sáng tạo ra.

Nói đến đây, Hồng sư con ngón tay búng một cái, một quyển sách xuất hiện ở trước mặt mọi người.

Sách không lớn, toàn thân trắng như tuyết, lại ẩn chứa sóng linh khí mãnh liệt, vừa nhìn đã biết là một kiện bảo vật cấp bậc không thấp.

Đặt thư tịch ở trên mặt bàn trước mặt, Hồng sư lần nữa nhìn về phía mọi người rồi nói:

- Đào Hà Chi Thư, có thể đo lường lượng tri thức, đưa ra phản ứng. Từ đó phóng ra quang mang bảy màu, theo thứ tự là, đỏ, cam, vàng, lục, thanh, lam, tím! Mỗi một cấp bậc đều tương ứng với 800 bản thư tịch. Nói cách khác. . . Phát ra hồng quang, như vậy đã nói rõ ngươi thông qua

khảo hạch. Phát ra ánh cam, nói rõ ngươi đã nhớ được tri thức trong 1600 quyển sách, cứ thế mà suy ra. Khảo hạch của chúng ta là đơn giản nhất, chỉ cần đụng vào thư tịch, để nó phóng ra hồng quang là coi như thông qua!

- A, hóa ra đơn giản như vậy!

- Thứ này, công bằng công chính, không có người nào dám dị nghị!

Nghe Hồng sư giải thích xong, mọi người như bừng tỉnh đại ngộ, đồng thời gật đầu.

Nếu là bảo vật từ tổng bộ, như vậy nhất định không có vấn đề.

- Hết rồi...

Không giống như mọi người đang cao hứng, mắt Trương Huyền tối sầm lại, thiếu chút nữa đã ngất đi.

Sớm biết đồ chơi này tự động đo lường như vậy thì hắn sẽ không nhìn nhiều sách như vậy. Trong vòng một canh giờ, người khác chỉ đọc mấy trăm quyển, nhiều thì chừng một ngàn bản. Mà hắn ở trong thư viện, dùng linh hồn quan sát, tốc độ cực nhanh. Cho nên đã đọc xấp xỉ hơn hai mươi vạn bản. . .

Vốn hắn cho rằng chỉ là khảo thí, có thể lựa chọn che dấu hay không che dấu, trả lời hay không trả lời, muốn điệu thấp cũng chỉ trong một suy nghĩ. . . Không nằm trong sự khống chế, như vậy còn giấu diếm thế nào chứ?

Căn bản không che giấu được ah!

Nên làm cái gì đây?

- Được rồi, hiện tại bắt đầu đo lường, trong các ngươi ai tới trước?

Bên này vẻ mặt Trương Huyền xoắn xuýt, bên khác, Hồng sư vuốt râu rồi nhìn về phía mọi người.

- Cái này...

Cả đám nhìn nhau, mọi người chần chờ một chút, đột nhiên đồng loạt nhìn về phía Trương Huyền đang ở cách đó không xa.

- Không bằng. . . Vẫn là Trương sư tới trước đi!

- Đúng, Trương sư, ngươi kiểm tra trước đi, chúng ta không vội!

. . .

Mấy người cười nói.

Trương Huyền còn chưa kịp nói chuyện thì Hồng sư ở bên cạnh lảo đảo một cái, thiếu chút không có thổ huyết.

Các ngươi không vội là vì muốn chờ người này gây ra chuyện, khi đó các ngươi có thể nhẹ nhõm qua ải đi!

Như vậy. . . Đương nhiên các ngươi không vội, nhưng ta vội ah!

Hơi đỏ mặt, hắn vội vàng vẫy tay:

- Quên đi, chúng ta. . . Dựa theo tuổi tác để sắp xếp đi, từ lớn đến nhỏ, Trương sư cuối cùng!

Không phải hắn không muốn để cho tên này lên, mà tên này thực sự. . . Quá dọa người.

Nếu như thực sự để cho hắn lên trước, thực sự không biết Đào Hà Chi Thư này có thể tổn hại hay không.

Quỷ Vực huyễn thành là đồ vật của hắn, Dị Linh tộc nhân cũng là thứ hắn tự tay bắt lấy, coi như tổn thất thì cũng có thể nghĩ biện pháp giải

quyết. Thế nhưng thứ này là mượn từ tổng bộ, một khi hư hại, hắn không chịu nổi ah!

- Ta cuối cùng?

Không nghĩ tới đường đường là Danh sư cấp bậc ngũ tinh lại bị hắn dọa cho sợ đến như vậy, Trương Huyền lắc đầu, có chút dở khóc dở cười.

Cuối cùng thì cuối cùng, cũng không ảnh hưởng gì lớn đối với hắn, chỉ cần có thể qua ải là được, không cần thiết phải xoắn xuýt trước sau làm gì.

Hiện tại hắn vẫn nên suy nghĩ thật kỹ, phải làm thế nào mới có thể che giấu lượn tri thức vừa rồi đã học được. . .

. . .

Nghe thấy quyết định này, mấy người Khang đường chủ cũng tràn ngập im lặng. Có thể ép người có trách nhiệm khảo hạch không dám để cho ngươi lên, Trương sư, ngươi thật sự là người đầu tiên a!

Đã xác định quy củ, như vậy chuyện còn lại sẽ rất đơn giản, người khảo hạch thứ nhất chính là vị Danh sư có tuổi tác lớn nhất người dự thi từ Minh Hạ đế quốc.

Vị Danh sư này cũng xếp hạng trong mười vị trí đầu của tiềm lực bảng, một thân tu vi đã đạt đến Trọc Thanh cảnh đỉnh phong, hai mắt như điện. Sau khi nghe thấy Hồng sư bảo hắn tới trước đo lường, hắn lập tức nhấc chân đi tới trước mặt Đào Hà Chi Thư.

Ánh mắt mọi người cũng tập trung tới đây.

Hít sâu một hơi, bàn tay của vị Danh sư này sờ một cái vào trên sách rồi lập tức thu lại. Thư tịch màu trắng như tuyết trong nháy mắt lắc lư hai lần, ngay sau đó lại phát ra một tiếng thanh minh, một đạo hồng quang lập lòe xuất hiện.

- Hồng quang, đã thông qua!

- Đúng vậy a, quá tốt rồi...

- Có thể đo lường lượng tri thức đã học tập, món bảo vật này quả nhiên quá mạnh mẽ!

Nhìn thấy Đào Hà Chi Thư thực sự giống như lời giới thiệu của Hồng sư, tất cả mọi người đều tràn ngập kích động.

Bên trong nhận biết của rất nhiều người, pháp bảo đều dùng để chiến đấu hoặc là tu vi tăng cao. Thế nhưng dùng để đo lường số lượng tri thức học được, đây là lần đầu tiên bọn hắn nhìn thấy.

- Vừa rồi ngươi đã nhìn bao nhiêu quyển sách?

Hồng sư hài lòng gật đầu, hỏi.

- Bẩm báo Hồng sư, ta nhìn được 1,238 bản! Vị Danh sư này gật đầu nói.

- Ừm, không tồi! Gật đầu tán dương, Hồng sư tuyên bố thành tích:

- Liễu Tuyền của Minh Hạ đế quốc thông qua, kế tiếp, Trương Minh Chí tới từ Hằng Sa đế quốc.

Nghe thấy tiếng gọi, người thứ hai đã đi tới, vị Trương Minh Chí này mặc dù tuổi tác chiếm cứ vị trí thứ hai trong chúng nhân. Thế nhưng thực lực chân thật cũng chỉ có Hóa Phàm tứ trọng sơ kỳ, cũng không quá nổi bật.

Đi tới trước mặt, hắn đưa tay ra.

Chỉ là, không giống như vừa rồi, Đào Hà Chi Thư không có bất kỳ phản ứng gì, giống như bàn tay của hắn căn bản không có đụng vào bên trên Đào Hà Chi Thư vậy.

- Xem ra không có nhìn được tới tám trăm bản a!

Chờ một hồi, thấy thư tịch không có động tĩnh, tất cả mọi người đều lắc đầu.

- Ta chỉ xem được bảy trăm bảy mươi mốt bản... Trương Minh Chí cười khổ giải thích.

Vốn hắn cho rằng khoảng cách với tám trăm chỉ kém một chút, có lẽ có thể đục nước béo cò. Hiện tại xem ra, Đào Hà Chi Thư vô cùng mạnh mẽ, hắn căn bản không có khả năng gian lận.

- Ừm! Hồng sư gật gật đầu:

- Trương Minh Chí chưa thông qua, mất đi tư cách tham gia thi đấu. Kế tiếp...

Có ví dụ trước mặt, tất cả mọi người đều biết Đào Hà Chi Thư này rất thần kỳ , dựa theo sắp xếp tuổi tác mà nhao nhao tiến lên đo lường.

Một canh giờ sau, 53 người dự thi tham gia tỷ thí, ngoại trừ Trương Huyền, tất cả đã hoàn tất đo lường.

Cửa này khảo hạch trí tuệ, quả nhiên không đơn giản như trong tưởng tượng. Đã đào thải trọn vẹn mười bảy vị, mà những người này đi qua hỏi nhau, tất cả đều không nhớ đủ 800 bản thư tịch, thậm chí có một người chỉ nhớ được 799 bản, cũng không thông qua. Cho nên chỉ có thể ảm đạm rời khỏi.

- Rất chuẩn!

Nhìn thấy Đào Hà Chi Thư xác nhận không sai một ly, ngay cả chênh lệch một hai bản cũng có thể đoán được rõ ràng mà chi tiết, mọi người không kìm lòng được cảm khái một câu.

Không hổ là bảo vật từ tổng bộ, quá đáng sợ!

Không tính Trương Huyền, hiện tại người thông qua khảo hạch là 35 người, thành tích cao nhất cũng không phải là người có tiếng ủng hộ lớn

nhất như La Tuyền, cũng không phải là người trước đó xem thường Trương Huyền như Liêu Vũ Chí. Mà lại là người quen biết cũ của Trương Huyền. . . Tống Siêu!

Không ngờ lại lóe lên quang mang màu cam, cũng đã cho thấy. . . Người này đã nhớ được trọn vẹn 1600 bản!

Một canh giờ nhớ được nhiều thư tịch như vậy, gần như là quét mắt một vòng đã nhớ kỹ nội dung, loại trí nhớ này có thể nói là siêu cấp biến thái.

Hắn có thể có loại thành tích này, coi như Trương Huyền cũng cảm thấy rất là ngoài ý muốn.

Tên này thoạt nhìn ngốc ngốc, thế nhưng dù thế nào hắn cũng đều có nghĩ đến phương diện trí nhớ lại có năng lực cường đại như vậy.

Còn Nhược Hoan công tử, hơn một ngàn hai trăm bản, thứ tự xem như khá cao.

- Người cuối cùng, Trương Huyền Trương sư!

Nương theo tiếng la của Hồng sư, ánh mắt của toàn bộ mọi người đều tập trung lên trên người thanh niên vừa tới đã không yên ổn này.

- Trương sư sắp đo lường, ta rất muốn nhìn xem hắn có thể có thành tích như thế nào!

- Chỉ sợ thành tích của hắn không tốt lắm đâu, vừa rồi khi hắn đọc sách, ta đã nhìn kỹ càng hắn. Hắn chỉ lấy ra một quyển sách, sau đó đứng ở chỗ đó ngây người. . . Năm ngàn quyển sách ở trên giá sách, tổng cộng cũng chỉ có lật mấy quyển. . . Muốn có thành tích tốt, rất khó!

- Ta cũng cảm thấy như vậy, chỉ là. . . Đây chính là Trương sư, hai cửa trước đã nghịch thiên như thế, ta không tin người ta bị đào thải ở cửa này!

- Chúng ta cứ xem một chút đi...

. . .

Trải qua hai cửa khảo hạch trước, Trương Huyền đã là tiêu điểm của tất cả mọi người rồi. Tất cả mọi người đều muốn nhìn một chút xem gia hỏa đánh tan hai cửa trước, cửa này có thể làm gia hành động thiêu thân gì hay không.

Thấy né lâu như vậy mà vẫn đến phiên chính mình, vẻ mặt Trương Huyền rất mất tinh thần.

Nửa ngày qua, các loại biện pháp hắn cũng đã suy nghĩ qua, kết quả vẫn như cũ. Không có phương pháp gì cả.

- Quên đi, cứ như vậy đi...

Biết muốn tránh cũng tránh không khỏi, hắn đành phải kiên trì đi tới trước mặt, bàn tay đưa lên trên, sau đó lập tức thu hồi.

Ngay sau đó hắn vội vàng nhìn qua, muốn nhìn một chút xem có thể phát ra quang mang như thế nào.

Thần thức đọc sách pháp

dtv-ebook.com

Trương Huyền nhìn kỹ, Đào Hà Chi Thư trước mắt không nhúc nhích, giống như không có đụng vào vậy.

- Làm sao lại không có động tĩnh? Chẳng lẽ. . . Hắn không có thông qua?

- Không thể nào. . . Như vậy thì thảm rồi...

- Đúng vậy a, nhưng. . . Trương sư lợi hại như vậy, làm sao có thể ngay cả 800 bản cũng không có nhớ được cơ chứ?

Chờ một chút, thấy Đào Hà Chi Thư ngay cả một chút phản ứng cũng không có, tất cả mọi người đều sửng sốt.

Không có ánh sáng đại biểu cho nội dung nhớ kỹ vừa rồi, như vậy cũng không cao hơn 800 bản!

Không đạt tới ghi chép này, như vậy chỉ có một con đường. . . Đào thải!

Nói cách khác, coi như hai cửa trước có biểu hiện nghịch thiên tới đâu thì cũng không có tư cách tham gia tỷ thí sau đó.

Điều đó không có khả năng a!

- Đáng tiếc! Vốn ta cho rằng vị Trương sư này lợi hại như thế, nhất định có thể một đường đi tới, thậm chí còn xông vào mười vị trí đầu, không nghĩ tới. . . Lại thua ở chỗ này!

- Thế mà không tới tám trăm bản, quả thực khiến cho người ta ngoài ý!

- Khi đọc sách ngây người, khi đó cũng phải biết sẽ có kết quả này a...

Một mảnh xôn xao, có người tiếc hận, có người cười trên nỗi đau của người khác.

Dựa theo biểu hiện nghịch thiên từ hai cửa trước, vị Trương sư này rất có khả năng vọt tới trước mấy. Dù thế nào bọn họ cũng không có nghĩ đến, cửa này đã bị đào thải rất thảm.

- Cái này... Mấy người Khang đường chủ, Tô sư cảm thấy đầu óc nổ tung, sắp khóc.

Vốn bọn họ đang lo lắng, Trương sư sẽ tiếp tục kiếm chuyện, kết quả. . . Không có thông qua!

Như vậy chẳng phải đồng nghĩa với việc tất cả hi vọng trước kia đều trở thành thất vọng hay sao?

Vẻ mặt khó coi, nửa ngày sau, lúc này Khang đường chủ mới không nhịn được lắc đầu nói:

- Cuối cùng Trương sư. . . Vẫn còn quá trẻ!

Mặc dù có lão sư lợi hại, lại có thiên phú. Thế nhưng đối mặt với khảo hạch chân chính, vẫn không có trầm ổn được!

Than thở một tiếng, vẻ mặt cô đơn, giống như trong nháy mắt đã già đi gần mười tuổi.

Vì lần thi đấu này, hắn đã tốn vô số tâm huyết, vốn hắn cho rằng Trương Huyền lăng không xuất thế, có thể đánh vỡ cục diện mất mặt của Vạn Quốc liên minh. Kết quả. . . Vẫn giống như trước đây, chỉ là nói chuyện viển vông mà thôi!

Vẻ mặt mọi người không đồng nhất, Hồng sư cũng nhoáng một cái, cảm giác như phát điên.

Vị này là ai?

Học sinh của Dương sư a!

Mặc dù hai cửa trước khảo hạch làm hắn bối rối mười phần, đầu óc choáng váng, thế nhưng cũng cảm thấy rất đương nhiên.

Đệ tử thân truyền của Danh sư bát tinh, nếu như giống như những người khác, không lộ ra trước mắt người đời thì làm sao xứng đáng với lão sư của mình chứ?

Hiện tại, lại bị đào thải. . .

Trước đó Mạc đường chủ để lại linh thạch thượng phẩm, mục đích rất đơn giản. Chính là vì vị Trương sư này có thể trở thành quán quân, lại ban thưởng, thuận tiện để lại một nhân tình. . .

Mà bây giờ, đừng nói là quán quân, ngay cả tuyển chọn cũng không có thông qua thì đã bị đá xuống. Về sau đi tới Hồng Viễn đế quốc, liệu Mạc đường chủ có thể dưới cơn nóng giận dùng một cái tát chụp chết hắn hay không?

Còn nữa. . . Coi như Dương sư không so đo với hắn, nếu làm ra loại chuyện như vậy thì cũng coi như mình không làm tròn bổn phận ah!

Nước mắt chảy ào ào, hắn sắp khóc tới nơi.

Thông qua, hắn khó chịu, không thông qua, hắn càng khó chịu hơn!

Đường đường là người chủ trì thi đấu Danh sư, bị lăn lộn thành như vậy, Trương Huyền cũng coi là người thứ nhất từ trước tới nay.

Chỉ là kết quả đã đưa ra, cho dù có nói nhiều hơn nữa cũng là nói lời vô dụng. Nếu không, cái gọi là tuyển chọn cũng đã mất đi ý nghĩa, Hồng sư đành phải kiên trì nói:

- Đào Hà Chi Thư không có toát ra quang mang. Điều này đã nói rõ Trương sư cũng không thông qua, chúng ta sẽ nói một chút về nội dung của cửa thứ tư...

Tuyên bố xong, đang muốn nói một chút quy tắc của cửa ải tiếp theo thì chỉ thấy tất cả mọi người dưới đài đều mở to hai mắt ra nhìn, giống như là hoảng sợ khi gặp quỷ vậy.

- Làm sao vậy?

Rất là nghi hoặc, Hồng sư quay đầu nhìn lại, vừa nhìn qua, hắn cũng ngẩn người tại chỗ.

Chỉ thấy Đào Hà Chi Thư ở cách đó không xa, chẳng biết từ lúc nào đã lơ lửng ở trên không trung, toàn thân tỏa ra ánh sáng màu đỏ lóng lánh.

Hắn đang cảm thấy vì sao màu hồng lại không quá giống với người khác thì đã thấy quang mang xoay một cái, đã biến thành màu cam, sau đó là màu vàng, lục, màu xanh, màu lam, màu tím. . .

Trong nháy mắt, trước mắt giống như có một cánh đồng hoa, lại giống như pháo hoa xinh đẹp nhất, không ngừng lập lòe.

- Bảy loại. . . Màu sắc?

Đứng tại chỗ, Hồng sư như phát mộng.

Hắn đã từng nhìn thấy ánh đỏ, ánh cam, ánh vàng, ánh lục, thế nhưng. . . Bảy loại màu sắc thay nhau luân phiên, cái quỷ gì vậy?

Chẳng lẽ đo lường, Đào Hà Chi Thư chơi tới cao hứng, thuận tiện tạo ra mấy cái màu sắc để chúc mừng một chút?

Lại hoặc là giống như người, thi thoảng co giật, vừa vặn tới lúc a?

Thế nhưng. . . Trước đến giờ không có cái tiền lệ này ah!

- Có phải là Trương sư đã đo xong, Đào Hà Chi Thư phân tích nửa ngày. . . Đến bây giờ mới phản ứng được hay không? Đột nhiên, trong đám người không biết là ai hô lên một cuâ.

- Nửa ngày mới phản ứng được? Thật hay giả vậy?

- Không thể nào, khiến cho Đào Hà Chi Thư lâu như vậy mới phản ứng được, đây rốt cuộc phải đọc thuộc lòng bao nhiêu bản cơ chứ?

Nghe thấy có người nói như thế, phía dưới một mảnh xôn xao.

Chỉ là, nếu nói những người khác rơi vào loại tình huống này, n nhất định mọi người sẽ không tin, cảm thấy là lời nói vô căn cứ. Thế nhưng vị Trương sư này. . . Quả thực cũng có khả năng.

Tên này ngay cả Quỷ Vực huyễn thành cũng có thể làm sập, Dị Linh tộc cũng có thể nói đến mức tự sát. Cho dù làm cho Đào Hà Chi Thư biến thành pháo hoa, không ngừng co giật cũng không phải là chuyện không thể nào làm được. . .

Răng rắc!

Đang nghị luận ầm ĩ thì đã nghe trên đài có một tiếng vang giòn giã. Đào Hà Chi Thư liên tục tỏa sáng nhiều lần đột nhiên nhoáng một cái đã xuất hiện vết rách, từ trên không trung rơi xuống mặt đất, vỡ thành hai nửa.

- Ah...

Nhìn thấy Đào Hà Chi Thư trân quý như thế vỡ vụn, tất cả mọi người đầu tiên là kinh ngạc, sau đó lập tức như là hiểu rõ cái gì đí mà bừng tỉnh đại ngộ.

- Hiện tại ta có thể xác định, lời mới vừa nói là đúng!

- Đúng vậy a, nhất định là Trương sư làm, nếu không, sao có thể hỏng được?

Nếu như nói đối cứng mới làm cho Đào Hà Chi Thư biến thành pháo hoa, có phải Trương sư gây nên hay không thì bọn họ còn có chút chần chờ và nghi ngờ. Như vậy hiện tại bọn hắn đã có thể khẳng định một cách tuyệt đói, trăm phần trăm là do hắn làm!

Cái tên này đã có tiền lệ, không phải là hắn. . . thì sẽ là ai đây?

Nhìn qua. . . Nhất định Hồng sư sẽ lại muốn khóc, đồ vật từ tổng bộ mượn tới, tới tay hắn lại bị hỏng, tội danh rất lớn, không cần nghĩ cũng có thể đoán ra được.

Thầm nghĩ xong, tất cả đều dùng vẻ mặt đồng tình nhìn về phía lão giả trên đài.

Đang muốn an ủi một câu, vừa nhìn qua thì con mắt mọi người lần nữa trợn tròn.

Chỉ thấy Hồng sư nhìn thấy Đào Hà Chi Thư nứt ra, chẳng những không có một chút sốt ruột và thương tâm nào. Ngược lại còn hưng phấn tới mức hai mắt tỏa ánh sáng, vẻ mặt kích động mà đỏ lên, sắp nhảy dựng lên.

Đây là tình huống gì?

Đây không phải là vật mà ngươi ừ tổng bộ mượn tới hay sao? Bị làm hỏng, không phải nên khổ sở và mất tinh thần hay sao? Làm sao lại giống như ăn xuân dược. . . Kích động tới mức run rẩy vậy?

- Ồ. . . Hồng sư sao vậy? Hai cửa trước, Trương sư làm hỏng đồ vật đều có vẻ mặt không vui, lần này làm sao lại hưng phấn như thế chứ? Triệu Phi Vũ cũng rất là nghi hoặc.

- Đoán chừng. . . Đoán chừng... Khang đường chủ nhẫn nhịn nửa ngày mới nói:

- Hắn đã cảm thấy quen thuộc a!

- Quen thuộc?

Hồng sư đang tràn ngập hưng phấn thoáng cái lảo đảo một cái.

Người ta đều quen thuộc chuyện tốt, làm hỏng đồ đạc cũng có thể quen thuộc, muốn làm được như vậy cần trái tim lớn tới bao nhiêu chứ?

Sở dĩ hắn cao hứng, đương nhiên không phải là quen thuộc, mà là. . . Trương sư không có bị đào thải!

Mặc dù Đào Hà Chi Thư trân quý, thế nhưng so với việc đào thải Trương sư chọc cho Mạc đường chủ tức giận, nhất định thứ sau càng thêm nghiêm trọng hơn .

Giữa hai cái cái nào nặng cái nào nhẹ, Trương sư không có việc gì, không đắc tội với Mạc đường chủ, lại không đắc tội với Dương sư, đương nhiên hắn phải mừng rỡ như điên rồi.

Chỉ là. . . Thân là người chủ trì thi đấu Danh sư, làm hư đồ vật của mình, cao hứng như vậy hắn cũng coi như là độc nhất vô nhị.

- Lóe lên hồng quang đại biểu cho việc ghi nhớ 800 quyển sách, ánh cam đại biểu cho 1600 bản, cứ thế mà suy ra. . . Vừa rồi đỏ, cam, vàng, lục, thanh, lam, tím luân phiên nhau lập lòe. . . Trương sư, ngươi. . . Vừa rồi rốt cuộc ngươi đã nhớ bao nhiêu bản?

Ngăn chặn tâm tình tiêu cực dư thừa trong lòng, Hồng sư nhìn về phía thanh niên cách đó không xa, thah âm tràn ngập vẻ nghi hoặc.

Dựa theo tính toán mà nói, nhớ 5600 quyển sách mới có thể hiện lên ánh tím. Tên này không chỉ làm nó biểu hiện ra mà còn làm cho nó giống như pháo hoa, cuối cùng thậm chí ngay cả Đào Hà Chi Thư hạ phẩm cũng không chịu nổi, trực tiếp nổ tan ra. . .

Rốt cuộc ngươi đã nhìn bao nhiêu bản mới có thể xuất hiện tình huống nghịch thiên như thế chứ?

Những người khác cũng đều nghĩ đến điểm ấy, đồng loạt nhìn lại, vẻ mặt rất là hiếu kỳ.

- Bao nhiêu bản?

Trương Huyền xoa xoa lông mày.

Thật sự là lo cái gì thì cái đó tới.

Hắn xoắn xuýt chuyện này nửa ngày chính là vì sợ loại tình huống này, không nghĩ tới cuối cùng nó vẫn đến.

Nếu như nói thật ra, một canh giờ, người khác nhớ được chừng một ngàn bản, hắn nhớ được hơn hai mươi vạn. . . Không biết vị trước mắt này có thể bị hù chết hay không?

- Khụ khụ, ta cũng không có nhớ được mấy, hắn là một hai vạn bản a... Tràn ngập xấu hổ, hắn nói ra số lượng bằng một phần mười ban đầu.

- Một hai vạn bản?

Tất cả mọi người đều giật nảy mình.

Người khác nhớ bảy tám trăm bản cũng đã rất nhiều, ngươi trực tiếp hơn người ta mười lần, ngươi còn là người sao?

- Không đúng, trên giá sách cũng chỉ tổng cộng có năm ngàn bản thư tịch. Khi khảo hạch, ta đã nhìn qua, ngươi một mực đứng ngây người tại chỗ. Hầu như không có lật qua thư tịch, làm sao có thể nhớ được nhiều nội dung như vậy chứ?

Trong đám người có một vị Danh sư hô lên.

Cái tên này, vừa bắt đầu đọc sách đã ngây người ở chỗ đó. Giống như là choáng váng vậy, tổng cộng cũng không có lật được vài cuốn sách, làm sao có thể nhớ kỹ toàn bộ nội dung giá sách được chứ?

Lại nói, trên giá sách tổng cộng cũng chỉ có năm ngàn bản, ngươi lấy đâu ra một hai vạn vậy?

- Cái này...

Gãi gãi đầu, Trương Huyền không biết trả lời như thế nào. Chỉ có điều, hắn cũng coi như đã thấy qua việc đời, miệng ho khan một tiếng, nói:

- Đây là phương pháp đọc sách đặc thù mà lão sư truyền thụ cho cho ta. . . Coi như không mở ra thư tịch thì cũng có thể quan sát! Còn nữa. . . Khi ta nhìn xong những thư tịch ở đây, thấy thời gian còn chưa tới, ta cũng nhìn một chút thư tịch ở trong giới chỉ trữ vật...

Giải thích không thông thì cứ giao cho lão sư, dù sao có núi dựa lớn như vậy, hắn cũng không sợ đối phương truy cứu.

- Không cần lật thư tịch thì cũng có thể quan sát?

Mọi người không hiểu ra sao.

Chữ khắc ở trong sách, không mở ra mà vẫn có thể nhìn, chẳng lẽ mọc ra mắt nhìn xuyên tường hay sao?

Trên thế giới còn có loại phương pháp này sao?

Thật hay giả vậy?

Sao từ trước đến giờ bọn họ không có nghe qua?

- Chẳng lẽ. . . Chẳng lẽ. . . Chuyện này sao có thể?

Trong lúc mọi người nghi hoặc, có chút không tin thì Hồng sư trên đài lại chấn động toàn thân, vẻ mặt trắng bệch, thanh âm khàn khàn.

- Hồng sư, chẳng lẽ loại phương pháp không cần lật sách đã có thể quan sát này ngươi nghe qua hay sao?

Một vị Danh sư không nhịn được hỏi một câu.

Những người khác cũng đồng loạt nhìn qua.

Nếu nói trong đám người ai có kiến thức rộng rãi. Vậy thì nhất định là vị trên đài này, thân là Danh sư ngũ tinh chân chính, siêu cấp cường giả Hóa Phàm lục trọng. . . Bất kể là tu vi hay là kiến thức đều không phải là ngươi mà mọi người có thể so sánh.

- Ta đã từng nghe qua...

Nghe thấy câu hỏi, từ trong khiếp sợ khôi phục lại. Khi Hồng sư lần nữa nhìn về phía Trương Huyền, dường như đã nhớ ra cái gì đó mà càng thêm kính sợ và ngưng trọng.

- Ta từng có may mắn nghe Mạc đường chủ của Hồng Viễn đế quốc từng giảng qua. Loại tình huống này, người đã từng nói qua một lần, ta trùng hợp ghi nhớ trong đầu, nếu như tađoán không sai, hẳn là...

- Là phương pháp đọc sách mà chỉ có cường giả Thánh giả nhị trọng mới có thể làm được. . . Thần thức đọc sách pháp!

Thiên Tinh cờ

dtv-ebook.com

- Thần thức đọc sách pháp?

- Thánh giả nhị trọng?

Tất cả các danh sư trên đài dưới đài đều trợn trừng mắt, thế nhưng lại không hiểu gì cả.

Cái danh xưng này, đừng nói là gặp, ngay cả nghe cũng không có nghe qua.

- Phía trên võ giả là Hóa Phàm, phía trên Hóa Phàm là Bán Thánh, Tòng Thánh, Thánh giả. Có lẽ những cấp bậc này chư vị đều biết a!

Không có trực tiếp trả lời, Hồng sư còn hỏi ngược lại.

- Ừm! Mọi người gật đầu.

Ở đây hầu như đều là danh sư, mặc dù rất nhiều người có khoảng cách rất xa với cấp bậc kia, thế nhưng cũng vẫn nghe nói qua một chút.

- Bán Thánh và Tòng Thánh chỉ đơn thuần là một cấp bậc, mà Thánh giả giống như Hóa Phàm vậy. Đều tự mình chia làm cửu trọng!

Hồng sư nói tiếp.

Nguyên khí của Bán Thánh, Tòng Thánh và Hóa Phàm cảnh giống như Âm Dương vậy, chỉ là một cấp bậc nhỏ, mà Thánh giả thì lại là một cấp bậc lớn.

Giống như võ giả, cũng chia làm chín đẳng cấp.

- Trong đó, nhất trọng gọi là Trục Không cảnh, cũng chính là đồng nghĩa với việc đi đến loại cảnh giới này sẽ chân chính có thể bay đi. Nhị trọng gọi là. . . Thần Thức cảnh!

Khuôn mặt Hồng sư rất là ngưng trọng:

- Chỉ có đạt tới loại cảnh giới này thì mới có thể mở ra thai nhãn, sinh ra thần thức.

- Thần thức. . . Là cái gì?

Có người không nhịn được hỏi một câu.

Bọn họ đã từng nghe qua hồn lực, Vu hồn, thế nhưng chưa từng nghe qua cái gọi là thần thức.

Hồng sư nói:

- Thần thức là thủ đoạn đặc thù mà chỉ Thánh giả mới có. Chúng ta đều biết, tu luyện tới Hợp Linh cảnh, linh nhục hợp nhất là có thể rèn luyện linh hồn, khiến cho nó càng ngày càng cường đại!

Mọi người đồng thời gật đầu.

Hóa Phàm ngũ trọng Hợp Linh cảnh là một lần chuyển hướng. Đạt đến loại cảnh giới này, người tu luyện không chỉ rèn luyện thân thể, chân khí. . . Mà còn có linh hồn.

- Linh hồn càng ngày càng cường đại thì mới có thể làm ra một chút chuyện khiến cho người ta không thể tưởng tượng được nổi. Điểm ấy, chư vị đạt tới cảnh giới này, tự nhiên có thể hiểu được. Điều ta muốn nói là, khi linh hồn đạt đến cảnh giới nhất định. . . Có thể rời thể mà ra, mặc kệ cái gì, cho dù bị che kín thì cũng có thể nhìn thấy tận mắt. Thậm chí so với con mắt nhìn thấy còn rõ ràng hơn. . . Đây chính là thần thức!

Hồng sư nói.

- Như vậy. . . Không phải là linh hồn tràn ra hay sao?

- Linh hồn có thể ly thể để quan sát. . . Khi đó mạnh cỡ nào chứ?

- Ý của Hồng sư như vậy, không phải là muốn nói. . . Trương sư đã có loại năng lực này, đạt tới. . . Thánh giả nhị trọng a!

Tất cả mọi người đều giật nảy mình.

Thánh giả nhị trọng? Chuyện này sao có thể?

Trương Huyền cũng không hiểu ra sao, vừa rồi hắn mở miệng nói bậy, làm sao vị Hồng sư này càng tán dóc thì càng nói xa, lại còn nói tới Thánh giả cơ chứ?

- Đương nhiên Trương sư không có tu vi Thánh giả, mọi người cũng không cần gấp, hãy nghe ta nói hết thì sẽ hiểu!

Hồng sư lắc đầu:

- Lợi dụng thần thức để đọc sách là có thể không cần lật trang sách ra mà tùy ý quan sát. Chính vì vậy, Thánh giả mới có thể học tri thức cực nhanh, càng ngày càng cường đại.

- Trương sư, không phải là Thánh giả, vì sao cũng nắm giữ loại năng lực này chứ? Nếu như ta không có đoán sai, hắn là. . . Một vị siêu cấp cao thủ đã đào thai nhãn của Thánh giả nhị trọng ra, lại dùng phương pháp đặc thù đặt lên trên người hắn, mới khiến cho hắn có thể dùng để đọc sách, nhanh chóng ghi nhớ!

Vừa nói, Hồng sư cũng cảm thấy rung động.

Chỉ có Thánh giả mới có thể mở ra thai nhãn, mới có thể sinh ra thần thức.

Bởi vậy, nếu như có người đào ra thai nhãn, đặt ở trên người một vãn bối, xử lý thỏa đáng thì cũng có thể khiến cho vãn bối của mình nắm giữ

loại năng lực này.

Đương nhiên, người như hắn không cách nào so sánh được với Thánh giả nhị trọng, nhiều nhất cũng chỉ có thể dùng để nhìn sách, các tác dụng khác thì ít hơn nhiều.

Dù vậy, đối với danh sư cấp bậc thấp thì cũng đã coi như rất là nghịch thiên rồi.

Trong thời gian người khác nhìn một quyển sách, ngươi lại có thể nhìn mười bản, một trăm bản, còn so sánh thế nào đây?

Khó trách Trương sư trẻ tuổi như vậy mà đã tinh thông nhiều chức nghiệp như thế. Lý giải về Danh sư cũng đã đạt đến tình trạng khiến cho người ta hoảng sợ, hóa ra hắn đã nắm giữ loại năng lực này!

Chỉ sợ. . . Chính là Dương sư vì muốn làm cho hắn nhanh chóng tiến bộ cho nên mới làm ra chuyện này.

Đào thai nhãn của Thánh giả nhị trọng ra, đặt vào trên thân người khác, còn có thể dung hợp hoàn mỹ. . . Vị Dương sư này rốt cuộc đã đạt đến loại cảnh giới đáng sợ nào chứ?

Suy nghĩ một chút hắn cũng đã cảm thấy rất là kinh khủng!

Khó trách Mạc đường chủ cũng kiêng kỵ như vậy, lại còn lấy ra linh thạch thượng phẩm để lấy lòng, người mạnh như thế, cũng quả thực có vốn liếng để hắn lấy lòng.

- Đào thai nhãn của Thánh giả nhị trọng ra, đặt ở trên thân người khác?

- Đọc sách không cần lật giấy cũng có thể nhanh chóng đọc?

- Còn có thể nhìn thấy thư tịch bên trong trữ vật giới chỉ?

- Khó trách có thể trong vòng một canh giờ nhìn xong nhiều thư tịch như vậy, chỉ là. . . Nhìn xong đã có thể nhớ kỹ, như vậy cũng quá nghịch

thiên!

- Đúng vậy a, đọc sách không phải là nhớ kỹ, nhìn nhanh mà lại còn nhớ kỹ, chuyện này mới là thật đáng sợ!

. . .

Nghe thấy Hồng sư giải thích, tới giờ mọi người mới hiểu được. Lúc lần nữa nhìn về phía thanh niên trước mắt, trong mắt tràn ngập vẻ hoảng sợ.

Có thể đào thai nhãn của cường giả Thánh giả nhị trọng ra, bối cảnh của tên này thâm hậu tới cỡ nào chứ?

Mọi người khiếp sợ, Nhược Hoan công tử ở bên cạnh thì mí mắt xoay loạn, buồn bực một hồi.

Vừa rồi khi đọc sách xong hắn đã hỏi đối phương đọc được bao nhiêu. Đối phương lại trả lời gần giống như hắn, khiến cho hắn cao hứng hồi lâu, cảm thấy rốt cục lại một lần nữa có thể ngang hàng với tên này, kết quả. . .

Ngươi hơn hai vạn bản, sao lại xấp xỉ với hơn một ngàn hai trăm bản như ta chứ?

An ủi người ta, cũng nên có chút thành ý, không nên lừa gạt cho qua như thế nha!

- Được rồi, mặc kệ là phương thức gì, khảo hạch cửa này là trí tuệ. Trong thời gian ngắn ghi nhớ tri thức, Trương sư đã nhớ nội dung của hai vạn bản, lại còn chấn vỡ Đào Hà Chi Thư, xem như qua ải, chư vị không có ý kiến gì chứ?

Cắt ngang tiếng thảo luận của mọi người, Hồng sư nói.

- Không có...

Mọi người vội vàng gật đầu.

Nói đùa, nhớ tám trăm bản cũng qua, n gười ta nhớ hơn hai vạn bản, làm cho Đào Hà Chi Thư bị phế đi. Nếu như không cho thông qua, nói thê snafo Hồng sư cũng sẽ không đáp ứng!

- Ừm, đã như vậy thì chúng ta sẽ tiến hành tuyển chọn cửa ải cuối cùng, ngộ tính!

Hồng sư nhìn quanh một vòng.

- Lão sư dẫn vào cửa, tu hành là do cá nhân. Tu luyện ngoại trừ cố gắng và thiên phú ra. Thứ càng quan trọng hơn một chút chính là ngộ tính, cùng một công pháp , cùng một tiết học, học sinh không giống nhau sẽ lấy được kết quả hoàn toàn khác biệt. Có thiên phú, muốn trở thành Danh sư sẽ rất dễ dàng. Thế nhưng nếu muốn trở thành danh sư lợi hại, khó!

- Bởi vậy, ngộ tính đối với Danh sư rất là quan trọng.

- Ngộ tính quan trọng với danh sư, đây là sự thật, thế nhưng mà. . . Làm sao có thể kiểm tra ngộ tính đây? Chẳng lẽ lại đưa cho chúng ta một bộ công pháp, để người ta tìm hiểu sao?

- Nếu như là tìm hiểu công pháp, như vậy sẽ có liên quan tới rất nhiều thứ, thiên phú, trí tuệ đều được tính ở trong đó, không thể được coi là khảo hạch một mình ngộ tính được!

Mọi người lần nữa nghi hoặc.

Ngộ tính, bất kể là tu luyện hay là trở thành danh sư, đều rất là quan trọng. Chỉ là, thứ này giống như trí tuệ vậy, không cách nào định lượng, rất khó khảo hạch.

Trí tuệ, ngươi có thể dùng việc đọc thuộc lòng tri thức để phán định cao thấp, thế nhưng ngộ tính thì sao?

Coi như tìm hiểu công pháp, có người thích hợp, có người lại không thích hợp, nói một cách tương đối, cũng có sai lầm bất công a.

- Ha ha, những chuyện này mọi người có thể nghĩ đến thì tự nhiên ta cũng rõ ràng.

Biết mọi người lo lắng vì cái gì, Hồng sư cười cười, ngón tay búng một cái, sương mù bên trên góc sân khấu tán đi, lộ ra một cái đình không lớn.

Bên trong cái đình có một ông lão mặc áo trắng đang ngồi, trên bàn đá trước mặt có bày biện một bộ bàn cờ màu nâu xanh, phía trên trắng đen giao thoa. Âm Dương tấn công, không ngờ lại là một ván cờ.

Vẻ mặt lão giả không có biểu hiện gì, trong cơ thể không có một chút sinh cơ nào, vừa nhìn đã biết là một khôi lỗi.

- Đây là Thiên Tinh cờ, quy tắc và thù pháp, không giống như tất cả cờ đường, được gọi là hệ thống. Là thứ năm đó ta du lịch khắp nơi, ngẫu nhiên đoạt được ở trong một chỗ di tích. Thứ này không biết là do người nào sáng tạo ra, cũng không biết quy tắc cụ thể là cái gì. Ta nghiên cứu nhiều năm, cũng chỉ tìm hiểu được bốn, năm điểm mà thôi.

Hắn lần nữa bắn ra một chỉ, trên vách tường cách cái đình không xa có quang mang lóe lên, hiện ra ván cờ bên trên bàn cờ. Toàn bộ đều không giống như bàn cờ mà tất cả mọi người đã gặp qua. Coi như là người trước kia đã học qua cờ thuật thì cũng không có nửa điểm ý nghĩa tham khảo.

- Lại là trân lung kỳ cục?

- Đúng vậy a, không biết quy tắc, còn khó giải, thứ này. . . khảo hạch như thế nào đây?

- Không biết!

Trong đám người có không ít người tinh thông cờ thuật, vừa nhìn thấy đường cờ biểu hiện trên mặt tường thì đã lôi kéo những người có cùng sở học đi qua. Chỉ là thứ này hoàn toàn khác biệt, khiến cho cả đám cũng có chút choáng váng.

- Thiên Tinh cờ, lấy thiên địa làm ván cờ, ngôi sao làm quân cờ, khí phách hùng hậu, không bàn mà hợp với thiên địa chí lý. Thứ này, nhìn ở trên vách tường, đương nhiên cái gì cũng không nhìn ra được. Thế nhưng trên trụ đá của đình nhỏ lại có đôi câu vài lời mà chủ nhân ván cờ để lại.

- Thông qua những lời này, có thể lĩnh ngộ quy tắc đường cờ nhất định.

- Sau khi biết quy tắc có thể giao đấu với khôi lỗi bên trong đình nhỏ. Nếu như không đúng hoặc là thất bại đều không thể đặt quân cờ vào trên bàn cờ. Cửa này không có bất cứ quan hệ nào với thiên phú, tu vi, chỉ có quan hệ tới ngộ tính. Ngộ tính cao thì sẽ hiểu càng nhiều quy tắc, sẽ đi được nhiều thêm mấy bước. Mà ngộ tính thấp, lĩnh ngộ quy tắc ít, mấy bước cũng rất ít. Nếu như có thể kiên trì sáu bước thì xem như thông qua!

Hồng sư đem nói rõ chi tiết quy tắc.

- Cái này. . . Lấy ván cờ định ngộ tính, không tồi!

- Thiên địa làm ván cờ, dùng ngôi sao làm quân cờ, phách lực, ván cờ này quả nhiên lợi hại!

- Đúng vậy a, dùng thứ này để khảo hạch ngộ tính, quả thực những khác đều không cố liên quan, công bằng, công chính!

. . .

Nghe rõ quy tắc, tất cả mọi người đều gật đầu.

Cờ thuật có ít người học cả một đời, nghiên cứu mấy chục năm cũng chưa hẳn đã bằng một đứa trẻ vài tuổi mới học được mấy ngày! Đây cũng không liên quan tới việc thông minh hay không, mà là ngộ tính.

Chính là bởi vì như thế cho nên trong kỳ đạo mới lưu truyền một câu chí lý, làm cho tất cả mọi người đều vui cười:

- Hai mươi tuổi không làm được danh thủ quốc gia, cả đời vô vọng!

Không có ngộ tính, thiên phú, coi như học có lâu thì cũng không có tăng thêm được bao nhiêu.

Thiên Tinh cờ này không giống như tất cả cờ đường, lợi dụng đôi câu vài lời để lĩnh ngộ quy tắc, tiến hành đánh cờ. Dùng số lượng nước cờ để bình xét ngộ tính, có thể định lượng ra được ngộ tính một người. Đây là phương pháp tỷ thí tốt nhất.

Không hổ là danh sư ngũ tinh, thủ đoạn khảo hạch cũng không giống bình thường.

- Danh sư đi vào đình nhỏ, mỗi người chỉ có thời gian một nén nhang để quan sát ngôn ngữ trên trụ đá. Sau đó nhất định phải đánh cờ, thời gian vừa dứt. Nếu như không động, hoặc là quân cờ không hạ xuống được thì đều bị phán là thất bại.

Hồng sư vung tay lên:

- Được rồi, đã nói quy tắc xong, bắt đầu khảo hạch đi!

- Vâng!

Tất cả mọi người gật đầu.

- Bởi vì đánh cờ chỉ có thể để cho một người một người đến, chư vị, vẫn nên xác định trình tự một chút...

Hồng sư nhìn về phía mọi người.

Cửa thứ nhất Trương Huyền là người thứ nhất kiểm tra, Quỷ Vực huyễn thành bị phá hư, không có chọn ra được danh ngạch. Cửa thứ hai, Dị Linh tộc uy hiếp, đào thải ra ba người, cửa thứ ba đào thải 17 người.

28 thế lực lớn, 56 người dự thi, trừ đã đào thải 20 người ra, vẫn còn thừa lại những 36 vị.

- Không bằng. . . Cứ để ta tới trước đi!

Trương Huyền đi về phía trước.

36 người, thời gian mỗi người chỉ có một nén nhang, muốn thi xong toàn bộ, đoán chừng trời cũng đã tối rồi. So với việc ở chỗ này chờ, còn không bằng làm xong trước, nghỉ ngơi trước thì hơn.

- Khụ khụ... Nhìn thấy hắn đi về phía trước, Hồng sư thiếu chút không có bị nước bọt làm cho sặc chết, hắn nói:

- Ngươi... Hay là thôi đi!

Qua ba cửa ải hủy ba cửa ải, để cho ngươi lên trước. . . Ta còn chưa có to gan như vậy a.

Thất bại?

dtv-ebook.com

- Chỉ là đánh cờ mà thôi, hắn sẽ không làm hỏng bàn cờ... Biết đối phương đang lo lắng cái gì, Trương Huyền mở miệng.

Trước đó cũng chỉ là. . . Không cẩn thận, lần này hắn đã sớm hiểu rõ quy tắc, nhất định sẽ cẩn thận. Không cần nhiều, chỉ hạ sáu bước. . . Khiêm tốn mà hàm súc, ổn trọng mà khiêm tốn, chắc chắn sẽ không có vấn đề gi xảy ra.

- Như vậy đi, cũng lấy tuổi tác để định đoạt, tuổi tác lớn lên trước!

Không để ý tới hắn, bàn tay lớn của Hồng sư vẫy một cái, đã xác định quy tắc.

Cửa trước ta cũng cho rằng không có việc gì, cũng chỉ là đọc sách mà thôi, ai có thể ngờ tới, Đào Hà Chi Thư từ tổng bộ mượn tới lại bị phế đi!

Từ khi khảo hạch đến nay, chỉ còn có cái mạng già này của ta là không có bị ngươi chơi chết, còn muốn kiểm tra trước. . . Không có cửa đâu!

- Được rồi!

Thấy đường đường là Danh sư ngũ tinh lại sợ đến như vậy, căn bản không cho mình cơ hội giải thích. Vì vậy Trương Huyền rất là bất đắc dĩ.

Xem ra hắn không có cách nào nghỉ ngơi trước, chỉ có thể chờ ở đây mà thôi.

- Cũng còn may Hồng sư định lực mười phần! Nếu không, cửa này không có cách nào nhìn tiếp được nữa... Mấy người Khang đường chủ cũng lau lau mồ hôi lạnh trên đầu.

Vừa rồi Trương Huyền nói hắn muốn lên trước, mấy người cũng giật nảy mình.

Mặc dù thoạt nhìn đánh cờ sẽ không xảy ra chuyện, thế nhưng đối mặt với Trương Huyền không ra bài theo lẽ thường này, dù là ai cũng không có cách nào xác định được ah!

Bất kể nói như thế nào, để cho hắn khảo hạch cuối cùng cũng là biện pháp bảo đảm nhất.

Bên này xác định quy củ, Liễu Tuyền ở trong đám người Minh Hạ đế quốc nhìn loạn, có chút xem thường.

Hắn là người có tuổi tác lớn nhất trong đám người, kết quả. . . Trêu ai ghẹo ai, lần trước là người thứ nhất, lần này lại là. . .

Chẳng phải tuổi tác lớn một chút hay sao, mỗi lần đều để ta tới trước. . .

Chỉ là, người thứ nhất và người cuối cùng, quả thực khác biệt không lớn, chỉ là cảm giác trên phương diện tâm lý không giống nhau lắm mà thôi.

Hít sâu một hơi, vận chuyển tâm cảnh, đi vào cảnh giới tâm lặng như nước. Sau khi ôm quyền với Hồng sư hắn lập tức nhấc chân đi tới đình nhỏ.

Thấy hắn đã đi vào, mọi người cũng đồng loạt nhìn về phía trong đình.

Đứng ở bên trong, lần lượt nhìn một vòng bốn cái cột đá. Liễu Tuyền rơi vào trong trầm tư, rất nhanh thời gian một nén nhang đã đến. Hắn nhướng mày, đi tới trước mặt khôi lỗi đánh cờ. Lại đưa tay lấy ra một quân cờ, nhẹ nhàng đặt lên trên một vị trí trống không.

Soạt!

Quân cờ lơ lửng ở trên không trung, chậm rãi hạ xuống.

- Đã xuống...

- Xem ra đường cờ này là đúng!

Nhìn thấy quân cờ đã rơi vào bàn cờ, tất cả mọi người đều nhẹ nhàng thở ra một hơi.

Vừa rồi Hồng sư đã nói, chỉ cần đi sai thì quân cờ sẽ không bỏ xuống được a.

Cạch!

Lão giả ở phía đối diện cũng hạ xuống một quân cờ.

Nhìn thấy vị trí này, Liễu Tuyền nhíu mày, dường như đã rơi vào trong nan đề. Chỉ có điều, không có xoắn xuýt quá lâu hắn lại xuống một quân cờ khác.

Ngươi tới ta đi, rất nhanh đã vượt qua sáu nước, đạt đến chín nước.

Tới nước thứ mười, hắn không có đặt cờ xuống được nữa.

- Liễu Tuyền của Minh Hạ đế quốc, chín quân, thông qua! Kế tiếp, Phong Liệt đế quốc, Hàn Chiếu Cát...

Hồng sư lên tiếng.

Hàn Chiếu Cát đi tới.

Không lâu sau hắn mang theo vẻ mặt hưng phấn đi xuống, hắn hạ xuống được bảy quân, thông qua khảo hạch.

Ngay sau đó là người kế tiếp.

Liên tiếp năm người, tất cả đều qua ải, khiến cho lòng tự tin của không ít người tăng lên nhiều. Chỉ có điều, khi đến người thứ sáu, vận khí bắt đầu trở nên xấu đi. Ngay từ quân thứ tư đã phải lui xuống, bắt đầu từ hắn, liên tục bốn người, không ngờ đều không có thành công.

Cuối cùng vẫn là La Tuyền phá vỡ cục diện bế tắc.

Lúc này mọi người cũng phát hiện ra, người thứ hai đi lên, ván cờ sẽ biến hóa, hoàn toàn khác biệt cùng với trước kia. Mỗi người đều phải ứng phó với ván cờ không giống nhau, công bằng công chính, coi như đã nhớ kỹ trước đường cờ của một người trước đó thì cũng không có bất kỳ tác dụng nào cả.

Thời gian trôi qua, đúng như Trương Huyền đoán, trời đã từ từ trở nên tối đi. Rốt cục, khi trăng tròn mọc lên từ phương đông, treo ở trên bầu trời, ba mươi lăm vị Danh sư trước mặt hắn mới hoàn thành khảo hạch.

Người nến đây tham gia thi đấu, mặc dù đều là thiên tài, thế nhưng gặp phải cửa ải này, cũng đã bị đào thải rất nhiều. Mặc dù không có khoa trương như một lần mười ba người ở cửa ải trước. Thế nhưng như vậy cũng đã đạt tới chín vị!

Nhược Hoan công tử và Tống Siêu, lần này hai người cũng không có khiến cho người ta thất vọng, tất cả đều thông qua được khảo hạch.

Nếu nói trong đám người này ai đi được nhiều bước nhất cũng không phải là người của Lưu Vân tông mạnh nhất, cũng không phải là các loại tông môn như Bạch Dương tông đứng thứ hai. Mà là một đế quốc mạnh yếu xấp xỉ với Vạn Quốc liên minh.

Vị Danh sư này, thực lực cũng không có gì đặc biệt, được cho hạng chót. Thế nhưng ngộ tính lại không tồi, sau khi đánh được mười sáu bước với lỗi, khiến cho lão giả khôi lỗi cũng phải đều miệng nói chuyện, nói một câu đại thiện.

- Trương sư, đến phiên ngươi!

Tất cả mọi người đã kết thúc, Hồng sư lần nữa nhìn về phía Trương Huyền đang cảm thấy rất nhàm chán, mang theo vẻ áy náy.

Vốn đối phương muốn là người thứ nhất, bởi vì mình sợ hãi cho nên mới bị xếp tới cuối cùng, quả thực có chút ngại ngùng.

- Ừm! Trương Huyền duỗi thân thể có chút mệt mỏi, đi về phía đình nhỏ.

Cái đình không lớn, chỉ cao cỡ một người. Vừa tiến vào bên trong hắn đã thấy trên trụ đá thứ nhất có viết bốn chữ lớn đông, nam, tây, bắc.

Bốn chữ này tinh tế mười phần, không ẩn chứa ý cảnh thư hoạ, chỉ là kiểu chữ bình thường.

Lại nhìn về phía cây cột đá thứ hai, cũng là bốn chữ. . . Xuân, hạ, thu, đông.

Cột đá thứ ba thì chỉ có hai chữ. . . Qua lại!

Cây cột đá thứ tư, cũng có hai chữ. . . Đạo lý!

- Phương hướng, xuân hạ thu đông, qua lại, đạo lý? Cái này. . . Hoàn toàn không có liên quan mấy nha!

Trương Huyền cau mày.

Vốn hắn cho rằng sẽ có nhắc nhở gì đó, thế nhưng không nghĩ tới lại là những lời này.

Bốn cây cột đá, mười hai cái chữ, không có bất kỳ liên quan gì. Càng không có nửa xu quan hệ với cờ thuật, làm sao lĩnh ngộ đây chứ?

Nhìn cột đá xong, lại quay đầu nhìn về phía bàn cờ.

Ván cờ lần này so với trước đó càng thêm hỗn loạn, nhìn một cái đã không hiểu ra sao, khiến cho người ta không rõ ràng cho lắm.

- Thiên Tinh cờ, lấy thiên địa làm ván cờ, ngôi sao làm quân cờ...

Nhíu mày, nhớ lại lời Hồng sư lúc trước đã nói:

- Trên trụ đá, phương hướng là không gian, xuân hạ thu đông là thời gian, qua lại. . . Là phương vị, mà đạo lý. . . Là lòng người!

- Không gian, thời gian, phương vị, lòng người...

Tri thức trước kia đã học qua chảy xuôi ở trong đầu, hai mắt Trương Huyền càng ngày càng sáng.

Khó trách ngay cả Hồng sư cũng bội phục không thôi, Thiên Tinh cờ này không riêng gì ở trên tên, lấy thiên địa làm ván cờ mà là thực sự còn thâm thúy hơn.

Lấy lòng người làm cơ sở, tạo dựng ra một thế giới rộng lớn, cũng coi đây là ván cờ, quả thực đủ đáng sợ.

- Đã hiểu rõ thì cũng không cần dùng Thiên Đạo thư viện và Minh Lý Chi Nhãn, để xem ta bằng vào kiến thức, ngộ tính, có thể đánh ra được mấy nước!

Đã hiểu rõ quy tắc của Thiên Tinh cờ, Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng.

Mấy quan trước hắn đều mượn thư viện và Minh Lý Chi Nhãn thậm chí còn cả Thiên Đạo chân khí. Cửa này đã đơn giản như vậy, như vậy cứ thử một chút, nhờ vào thực lực của mình có thể đi dược mấy bước. Thuận tiện cũng kiểm tra ngộ tính của mình một chút, rốt cuộc cao bao nhiêu.

Quay người lại, đi tới trước mặt bàn đá, lại nhìn kỹ vị trí. Sau đó thuận tay bốc lên một quân cờ, trực tiếp hạ xuống.

. . .

- Các ngươi đoán xem, Trương sư cửa này có thể phá hỏng Thiên Tinh cờ hay không?

- Không thể nào. Chỉ là đánh cờ mà thôi, vừa rồi cũng không phải không có nhìn, một khi hạ sai, quân cờ sẽ không hạ xuống được nha.

- Cũng đúng, xem ra Thiên Tinh cờ lần này đã được bảo vệ. .. Thế nhưng, ta vẫn cảm thấy không có đơn giản như vậy, nếu không chúng ta đánh cược đi!

- Đánh cược gì?

- Ta cược Trương sư làm hỏng Thiên Tinh cờ. Ta thắng, ngươi đưa ngươi viên Lăng La phiến kia cho ta. Ta thua, đưa ngươi phỉ thúy châu mà vừa ý cái kia cho ngươi!

- Đồng ý...

. . .

Thấy Trương Huyền đã đi vào đình nhỏ, phía dưới bắt đầu thảo luận, thậm chí còn có người dùng chuyện này để đánh cược.

- Khụ khụ!

Nghe thấy đám người chung quanh đã hưng phấn đặt cược. Tất cả đám người Triệu Phi Vũ, Khang đường chủ đều che cái trán, sợ để cho người khác biết, bọn họ quen biết Trương sư.

Rõ ràng là tới tham gia thi đấu Danh sư, kết quả lại bị người ta xem như là phá hoại chi vương. . .

- Thông qua thi đấu tuyển chọn sẽ tiến vào vòng đối chiến, mặc dù không biết quy củ là cái gì, nhưng. . . Trương sư và Nhược Hoan công tử đồng thời đi vào cũng đã coi như là thành tích tốt nhất từ trước tới giờ của Vạn Quốc thành chúng ta!

Lăng sư như nghĩ tới điều gì đó, mở miệng nói.

- Đúng vậy a! Khang đường chủ gật đầu.

Hiện tại người tham gia thi đấu tuyển chọn cũng chỉ còn lại có 27 người.

Căn cứ vào quan sát của hắn, đã có tuyển thủ của bảy thế lực, toàn bộ đều bị đào thải.

Nói cách khác, coi như Trương sư và Nhược Hoan công tử trong đối chiến, không có chút thành tích nào thì cũng là đếm ngược từ thứ tám lên. Đã vượt qua tất cả thành tích trước kia.

Đổi lại là trước kia, những khảo hạch này Nhược Hoan công tử muốn thông qua rất khó. Mà bây giờ, có trợ giúp Trương sư, tu vi liên tiếp đột phá, đạt đến Hóa Phàm tứ trọng đỉnh phong. Bất kể là dũng khí hay là gì đều có tăng trưởng cực lớn. cho nên lúc này mới thuận lợi qua ải.

Có thể nói. . . Có được thành tích như bây giờ, không thể bỏ qua công lao của Trương sư.

- Mau nhìn, Trương sư đã đánh cờ!

Ngay lúc đang cảm khái thì đã nghe thanh âm của Tô sư vang lên. Bọn hắn ngẩng đầu nhìn lại, quả nhiên đã thấy Trương Huyền, đã ngồi ở phía đối diện khôi lỗi, một quân cờ đã rơi xuống.

Mọi người ngừng thở.

Lão giả đối diện nhìn thấy hắn hạ cờ, cũng nắm lên một quân cờ, cầm trong tay. Rất lâu cũng không có ý tứ hạ xuống, tựa như hóa đá vậy.

- Có chuyện gì xảy ra?

- Không phải. . . Thiên Tinh cờ không hỏng mà khôi lỗi này hỏng đó chứ?

Thấy thân thể lão giả cứng ngắc, không nhúc nhích, tất cả mọi người trợn mắt.

Mới vừa rồi bọn hắn còn đang nghĩ, liệu Thiên Tinh cờ này có thể bị Trương sư làm hỏng hay không. Ai ngờ chỉ mới một bước đã dừng lại, chẳng lẽ. . . Thực sự hỏng rồi?

Sẽ không khổ cực như thế chứ?

Quay đầu nhìn về phía Hồng sư, chỉ thấy hắn cũng nhíu mày, vẻ mặt không rõ ràng cho lắm.

Lại nhìn một hồi, Hồng sư thực sự không nhịn được nữa mà đi tới trước mặt đình nhỏ, lại nhìn về phía khôi lỗi ở trước mắt.

Một lát sau, hắn nhẹ nhàng thở ra.

Hắn cũng có suy nghĩ giống như những người khác, cũng cho rằng thứ đồ chơi này bị làm hỏng. Thế nhưng sau khi đi tới trước mặt mới phát hiện ra, nó vẫn hoàn hảo như ban đầu, cũng không xuất hiện biến cố gì cả.

- Kính xin hạ cờ!

Đứng ở trước mặt khôi lỗi, hắn khẽ khom người.

Mặc dù đó là một cỗ khôi lỗi, nhưng lại có linh tính, có thể nghe hiểu ngôn ngữ nhân loại. Bình thường hai người cũng đánh cờ không ít, hắn vẫn luôn tôn trọng cỗ khôi lỗi này.

- Ừm!

Khôi lỗi chần chờ một chút, gật gật đầu, con cờ trong tay rơi vào một vị trí.

Trương Huyền sửng sốt một chút, lập tức cầm lấy quân cờ thứ hai, nhắm ngay một chỗ hạ xuống.

Ông!

Chỉ là, quân cờ tuột tay, lơ lửng ở giữa không trung, không nhúc nhích, cũng không có rơi xuống được.

- Không bỏ xuống được? Chẳng lẽ. . . Chỉ hạ xuống được một viên -

- Thất bại sao?

Tất cả mọi người đều sững sờ, ngay cả Hồng sư cũng không dám tin tưởng.

Quy tắc đã quy định, vượt qua sáu quân thì mới tính thông qua, hiện tại Trương sư chỉ hạ xuống một quân đã không hạ xuống được nữa, chẳng phải đồng nghĩa với việc. . . Không có qua ải?

- Nguy rồi. . . Sẽ không phải là hiểu sai đó chứ? Trương Huyền sững sờ.

Trong lòng hắn giật thót, lộp bộp một chút.

Cửa này hắn không dùng thư viện, cũng không dùng Minh Lý Chi Nhãn, chẳng lẽ. . . Cứ như vậy mà thất bại hay sao?

Thi đấu bắt đầu

dtv-ebook.com

Từ trước đến nay, bất kể xử lý chuyện gì thì hắn đều dùng tới thư viện hoặc là Minh Lý Chi Nhãn. Lần này là căn cứ từ tri thức mà mình học được trong đầu, cùng nhắc nhở lĩnh ngộ quy tắc ở trên trụ đá để tiến hành đánh cờ.

Vốn hắn cho rằng, người khác cũng hạ được sáu quân xuống, bản thân hắn cũng sẽ không quá kém, không nghĩ tới. . . Vừa mới quân cờ thứ hai muốn hạ xuống cũng không được, chẳng lẽ. . . Lần này chơi lớn rồi, sẽ bị đào thải?

Ngộ tính không đến mức kém như vậy chứ?

Trương Huyền khóc không ra nước mắt.

Liên tục qua ba cửa ải cũng rất thuận lợi, không nghĩ tới lại thua ở nơi này.

Da mặt Hồng sư cũng run rẩy.

Quân thứ hai cũng không hạ được, lần này. . . Phải làm thế nào cho vẹn toàn đây? Cũng không thể nói, Trương sư thiên phú dị bẩm, chỉ cần hạ một quân cờ cũng coi như qua ải đó chứ?

Sớm biết như vậy cần gì phải ngăn, cứ để hắn là người thứ nhất hạ cờ chẳng phải đã xong rồi sao?

Hiện tại thì tốt rồi, người ta muốn là người thứ nhất lên trên. Thế nhưng bản thân không cho phép, vạn nhất bởi vậy người ta giận chó đánh mèo, nhất định hắn sẽ không chịu nổi….

Rốt cuộc là chuyện gì đây chứ? Hắn đường đường là Danh sư ngũ tinh, người chủ trì phụ trách khảo hạch, một lần thi đấu tuyển chọn cũng đã làm cho hắn nơm nớp lo sợ, uất ức như thế cũng là lần đầu tiên a.

- Quân thứ hai không hạ xuống được, đã nói rõ. . . Không có thông qua! Được rồi, thi đấu tuyển chọn đã kết thúc, chúng ta tiến hành thi đấu...

Cắn răng, Hồng sư mở miệng, đang muốn nói tiếp thì chỉ thấy khôi lỗi ở phía đối diện Trương Huyền có động tác, đột nhiên đẩy bàn cờ trong tay một cái, sau đó đứng lên, thanh âm vang vọng bốn phương.

- Ta thua!

- Thua?

- Có ý gì?

- Trương sư. . . Hạ Thiên Tinh cờ, thắng khôi lỗi này, khiến cho hắn cam tình nguyện nhận thua sao?

- Không phải quy tắc của Thiên Tinh cờ rất khó lĩnh ngộ hay sao? Nhìn một hồi, không chỉ lĩnh ngộ mà còn đánh thắng khôi lỗi?

Tất cả mọi người đều sững sờ, cảm thấy sắp phát điên rồi.

Bọn họ còn tưởng rằng Trương sư không thể hạ xuống quân thứ hai, là không hiểu quy tắc, không có qua ải. Thế nhưng dù có nằm mơ cũng không có nghĩ đến, một quân đã khiến cho khôi lỗi ở phía đối diện đẩy cờ nhận thua. . .

Đây cũng không phải là đơn giản như là lĩnh ngộ quy tắc, mà là. . . Biến thành cao thủ trong cao thủ, khiến cho người ta phải nhìn lên.

- Thật hay giả vậy?

Đám người La Tuyền, Tống Siêu cũng đều mở to hai mắt ra nhìn.

Bọn họ đã tự mình trải qua khảo hạch, biết rõ độ khó của Thiên Tinh cờ này. Có thể vượt qua được sáu quân đã coi như rất là lợi hại, ngộ tính tuyệt đỉnh rồi. Thế nhưng tên trước mắt này còn làm tốt hơn, chỉ một quân hạ xuống đã đánh cho khôi lỗi tan tác. . .

Làm như vậy thực sự không để cho người khác còn đường sống ah!

Không giống như vẻ mặt khiếp sợ của mọi người, thân thể Hồng sư lần nữa nhoáng một cái.

Mỗi lần đều làm chuyện khiến cho người ta kinh ngạc, chờ hắn tuyên bố thì thoáng cái đã nghịch chuyển. . .

Có cần ác như vậy hay không?

Trải qua mấy lần, không phải chỉ riêng chuện đau lòng vì bảo bối, càng quan trọng hơn là bệnh tim bộc phát, chết ở chỗ này. . .

Mọi người ngây người, kinh ngạc, cắn răng, nhếch miệng, run rẩy, đá chân, lăn lộn. . . Các loại biểu lộ cần cái gì có cái đó. Mà Trương Huyền xem như là người trong cuộc lại cũng trợn mắt hốc mồm.

Lần này không dùng thư viện, không dùng Minh Lý Chi Nhãn, chỉ là lý giải của bản thân. Việc có thể qua ải hay không, hắn cũng không quá có lòng tin.

Chính bởi vì như thế, khi nhìn thấy quân thứ hai không hạ xuống được, trong lòng hắn cũng lộp bộp một chút, có chút nóng nảy.

Thế nhưng. . . Dù hắn nằm mơ cũng không có nghĩ đến, chẳng những qua ải mà còn ở khiến cho cỗ khôi lỗi này chủ động nhận thua. . .

Hắn đang định nói với khôi lỗi trước mắt một chút thì chỉ thấy lão giả khẽ khom người, một thanh âm vang lên ở trong đầu hắn:

- Tuy chỉ hạ một con, thế nhưng lại phá hỏng toàn bộ sinh lộ, tử lộ và con đường, đường lui phía trước. Ta không có cách nào phá giải. Thiên

Tinh cờ, rốt cục. . . Đã có truyền nhân!

Ngay sau đó hắn đã cảm thấy có một cỗ ý niệm chui thẳng vào trong đầu.

Ầm ầm!

Vô số tri thức về ván cờ nương theo ý niệm mà trở thành kiến thức của hắn.

- Linh hồn truyền thừa?

Con mắt trợn tròn.

Để cho một cỗ khôi lỗi tiến hành linh hồn truyền thừa. Rốt cuộc thực lực người sáng tạo ra khôi lỗi đã mạnh tới bao nhiêu?

Ngay khi hắn còn đang nghi hoặc, còn chưa kịp nhìn kỹ nội dung mình lấy được thì đã thấy khôi lỗi trước mắt giống như mất đi lực lượng, nương theo tri thức truyền lại xong. Bên ngoài thân thể khôi lỗi lập tức xuất hiện vô số vết nứt.

- Nguy rồi.

Con ngươi co rụt lại, Trương Huyền vội vàng đưa tay ngăn cản.

Thông qua tin tức truyền đến, hắn cũng biết ý nghĩa tồn tại cỉa thứ này. Chính là mang Thiên Tinh cờ truyền thừa xuống dươi,s giờ phút này truyền thừa đã hoàn tất, tàn niệm lưu tại trong đó cũng biến mất, không có cách nào duy trì vận chuyển. Cho nên đương nhiên cũng sẽ tán loạn.

Chỉ là. . .

Ngươi tán loạn thì tán loạn, không đợi tới lúc ta khảo hạch xong, người khác không chú ý hay sao? Lại đi hỏng lúc này. . . Ta nên giải thích như thế nào đây?

Bàn tay đi tới trước mặt lão giả, chân khí trong cơ thể chợt tràn vào trong cơ thể đối phương, giống như muốn giữ lại, ai ngờ. Không có thi triển chân khí còn tốt, chân khí vừa đụng vào đối phương một cái.

Oành một tiếng, khôi lỗi trực tiếp nổ tung, biến thành bột phấn.

Bàn cờ, đình nhỏ ở cách đó không xa cũng giống như không có lực lượng duy trì, sụp đổ. Lập tức biến thành một đống phế tích.

- Ta...

Trương Huyền phát điên.

Ta thật sự có ý tốt, muốn duy trì khôi lỗi này một đoạn thời gian, ai lại nghĩ tới. . . Sẽ xuất hiện loại tình huống này!

Kỳ thật, suy nghĩ kỹ một chút cũng giật mình, khôi lỗi dựa vào một cỗ ý niệm để duy trì, mà cỗ ý niệm này lại sử dụng thủ đoạn Vu hồn. Nếu không cũng không có khả năng tuỳ tiện dùng linh hồn truyền lại tri thức. . .

Đối với Vu hồn, Thiên Đạo chân khí của hắn là khắc tinh lớn nhất. Vốn là chỉ là vỡ vụn bình thường, thế nhưng một khi tiếp xúc với chân khí của hắn đã biến thành nổ tung. . .

Quay đầu nhìn lại chung quanh, chỉ thấy mọi người trợn trừng mắt nhìn qua, mỗi một con mắt đều giống như đang nhìn quái vật vậy.

- Thấy không, lại nổ!

- Ta đã nói sẽ hỏng mà, ngươi còn không tin...

- Khôi lỗi cũng đã nhận thua mà Trương sư lại còn không buông tha, cứ thế đánh nó nổ. . . Quá phận, quá quá đáng!

- Đúng vậy a. Nếu không làm như vậy thì làm sao có thể giữ vững thanh danh cuồng ma phá hoại của hắn cơ chứ?

. . .

Mọi người thấp giọng nói.

Còn tưởng rằng đánh cờ xong là có thể may mắn thoát khỏi, không nghĩ lại giống như ba cửa trước. Dù bảo bối có lợi hại hơn nữa, một khi rơi vào trong tay Trương sư đều chỉ có một kết cục. . . Đó chính là xong đời!

Ngoan cố. . . Thì ta cũng sẽ nghĩ biện pháp để cho ngươi xong đời. . .

- ...

Nghe những nghị luận này vào trong tai, Trương Huyền muốn thổ huyết.

Ta thực sự không phải cố ý, vừa rồi quả thực có ý tốt muốn cứu hắn. . .

Ba cửa trước việc sau tiếp nối việc trước, ta không được chọn, hiện tại. . . Thực sự ta chỉ muốn làm người tốt mà thôi!

- Lại làm hỏng rồi sao?

Đám người Khang đường chủ nhìn nhau, đồng thời cũng cảm thấy may mắn, lúc trước khi Vạn Quốc thành tuyển chọn cũng không có dùng bảo bảo. . . Nếu không, Danh sư đường bọn họ sẽ trở nên một nghèo hai trắng.

- Thiên Tinh cờ của ta...

Trước mắt tối sầm lại, bờ môi Hồng sư run rẩy.

Hắn gom góp tích luỹ không biết bao nhiêu năm mới lấy được những bảo bối như Quỷ Vực huyễn thành, tộc nhân Dị Linh tộc, Đào Hà Chi Thư, Thiên Tinh cờ. . . Kết quả, nghiên cứu qua một lần, lại bị vị Trương sư này diệt thết, làm cho hắn trở lại tình trạng như trước kia.

Trái tim giống như bị đao đâm vậy, đổ máu ào ào.

Chỉ là, người khác cũng không thấy rõ chuyện gì đã xảy ra, thế nhưng hắn cách đó khá gần, nhãn lực lại tốt, cho nên nhìn thấy rất rõ ràng.

Là bản thân Khôi lỗi vỡ vụn, Trương sư muốn cứu, kết quả. . . Lại phản tác dụng, hỗ trợ làm nổ mà thôi.

Nhưng dù cho như thế thì cũng là khôi lỗi nhận thua đối phương thì mới đưa đến kết quả này. . .

Sớm biết có thể như vậy thì còn thi đấu tuyển chọn cái rắm, còn không bằng trực tiếp khiêu chiến là được rồi!

Xoắn xuýt một hồi, hắn thở ra một hơi, cưỡng ép nhịn xuống.

Hiện tại chỉ có thể đi tới Hồng Viễn đế quốc tìm Mạc đường chủ để nói một chút. Nhìn xem có thể kiếm một chút bồi thường hay không, nếu không. . . Hắn thật sự muốn khóc cũng không khóc ra được.

- Trương sư hạ một quân cờ đã khiến cho khôi lỗi nhận thua, điều này đã nói rõ đối phương đã hiểu rõ quy tắc Thiên Tinh cờ hoàn chỉnh, điểm ấy mọi người có dị nghị gì không?

Nhịn xuống uất ức, hắn nhìn quanh một vòng.

- Ừm! Mọi người gật đầu.

Mặc dù cảm thấy tên trên đài này đã không thẹn với cái tên cuồng ma phá hoại. Thế nhưng bọn họ không thể không thừa nhận, thật sự là hắn có bản lĩnh và thủ đoạn khiến cho người thường khó mà với tới được.

- Trương sư là người cuối cùng. Hắn đã thông qua cũng đồng nghĩa với việc thi đấu tuyển chọn kết thúc. Bây giờ sắc trời đã không còn sớm, lại không có khảo thí gì nữa. Cho nên trực tiếp tiến hành thi đấu!

Hồng sư nói tiếp.

Bốn cửa ải thi đấu tuyển chọn đã kết thúc, cũng nên tiến hành đối chiến.

- Thi đấu, quy củ rất đơn giản, đó chính là rút thăm để quyết định trình tự. Người bị rút trúng, song song quyết đấu. Có thể luận võ, cũng có thể đối chiến rất nhiều năng lực của Danh sư, tỷ như: Tâm cảnh khắc độ, dạy dỗ làm người, lý giải về tu vi, chỉ điểm lỗ hổng, thiếu hụt….

- Chiến thắng thì tấn cấp, thất bại sẽ bị đào thải, mãi đến khi chọn ra mười hạng đầu mới thôi!

Hồng sư nhìn quanh một vòng, nói:

- Còn có ai không hiểu không?

- Không!

Mọi người vội vàng gật đầu.

Lần này so với tỷ thí Danh sư bình thường, không có khác biệt quá nhiều, quy tắc rất là đơn giản.

- Vậy thì tốt, hiện tại trải qua tuyển chọm chỉ còn lại 27 người, tỷ thí vòng thứ nhất sẽ còn lại 16 người tấn cấp. Như vậy mới công bằng nhất, nói cách khác. . . Đối chiến bòng thứ nhất này sẽ có năm người sẽ trực tiếp tấn cấp, không cần tỷ thí!

Hồng sư nói.

Đấu vòng loại, nếu muốn công bằng thì cũng có phương pháp tranh tài riêng. Mặc kệ người dự thi có bao nhiêu người, đánh vòng thứ nhất cũng phải bảo đảm là 2, 4, 8, 16, 32. . . Cũng chính là bội số như vậy.

Chỉ có dạng quyết đấu này thì mới có thể bảo đảm đi đến cuối cùng chỉ có hai người tranh đoạt vị trí thứ nhất mà thôi.

- Tốt, bắt đầu rút thăm!

Giới thiệu quy tắc xong, bàn tay lớn của Hồng sư vẫy một cái, một người phía dưới mang đồ vật vừa mới chuẩn bị xong đưa tới. Mà hai mươi bảy

người còn lại nhao nhao tiến lên rút thăm.

Trương Huyền cũng đi theo, rất nhanh đã rút được một cái.

Nhìn thoáng qua nội dung phía trên, hắn lắc đầu.

Xem ra vận khí của hắn cũng không tốt, năm danh ngạch luân không hắn cũng không rút được.

- Ta luân không...

Ngay lúc hắn đang cảm khái, chỉ thấy vẻ mặt Nhược Hoan công tử hưng phấn nhìn về phía hắn. Hắn tiếp nhận tờ thăm, quả nhiên thấy trên đó viết bốn chữ vòng một, luân không.

Mà hắn viết là đinh nhị.

- Tranh tài chia làm bốn khu vực Giáp, Ất, Bính, Đinh. Mỗi một khu vực chia làm nhất, nhị, tam, tư. Rút ra số thẻ tương đồng sẽ tiến hành thi đấu. Nếu như ở phía trên ghi chú chữ luân không thì trực tiếp đi vào vòng thập lục cường!

Thấy toàn bộ mọi người đã rút xong, Hồng sư nói.

- Hai người tiến hành so sánh, từ thứ tự cao thấp thi đấu lần trước mà quyết định nội dung tỉ thí. Nói cách khác. . . Lần trước thi đấu Danh sư, thế lực bài danh cao sẽ có tư cách ưu tiên lựa chọn sử dụng phương thức nào để tỷ thí. Đương nhiên, đối phương cũng có thể cự tuyệt. Chỉ có điều, chỉ có thể cự tuyệt một lần, lần thứ hai, chỉ có thể dựa theo yêu cầu của đối phương để tỷ thí!

Quy tắc này so với tỷ thí trước kia không có gì khác biệt, không cần giải thích quá nhiều thì mọi người cũng có thể hiểu rõ.

- Tốt, hiện tại bắt đầu tranh tài. Hai vị rút được Giáp nhất luân không, rút được Giáp nhị ký lên lôi đài số giáp!

Nói xong hắn vung tay lên, một mảnh sương mù cuối cùng trên sân khấu biến mất. Lộ ra bốn cái lôi đài không lớn. Phiía dưới phân biệt ghi chú bốn chữ lớn Giáp, Ất, Bính, Đinh.

Hai người thanh niên nắm trong tay tờ thăm, đồng thời đi tới.

Khiêu chiến quyền pháp

dtv-ebook.com

Nương theo bọn họ lên đài, Hồng sư lại tuyên bố tuyển thủ trên ba lôi đài còn lại.

Danh sư rút được Ất nhất, Bính nhất, Đinh nhất, cũng phân biệt đến chỗ vị trí của mình.

Hai bên tỷ thí đã đến đông đủ, hai bên bắt đầu thương định nội dung tỷ thí.

Những chuyện này không cần Hồng sư phải quyết định.

Rất nhanh, tuyển đã chọn xong.

Bốn lôi đài, hai lựa chọn dạy đọc sách làm người, một lựa chọn tâm cảnh khắc độ, chỉ có một lựa chọn luận võ.

Danh sư, liên quan tới chức nghiệp phụ trợ, tâm cảnh khắc độ, Sư Ngôn thiên bẩm, dạy đọc sách làm người. Có rất nhiều bản lĩnh, đương nhiên sẽ không giống như võ giả, lấy võ lực đơn thuần để quyết định cao thấp. Nếu đơn giản như vậy thì cũng là không cần tổ chức thịnh hội tỷ thí như thế.

Bởi vậy, mặc dù bên trên là lôi đài, thế nhưng trên thực tế người chân chính chọn dùng nắm đấm để phán định thắng bại, số lượng cũng không nhiều.

- Đây mới thật sự là thi đấu Danh sư a!

Trương Huyền cảm khái một câu.

Trước đó những vòng mà hắn trải qua đều là tuyển chọn, mà đây mới là đọ sức và tỷ thí giữa các Danh sư.

Xem như là thi đấu Danh sư chân chính.

Giương mắt nhìn qua, bốn lôi đài không ngờ lại có một người quen cũ xuất hiện.

Tống Siêu!

Trước đó trong thi đấu tuyển chọn, mặc dù hung hiểm, nhưng thành tích của hắn dường như cũng không tệ lắm, quá quan trảm tướng, một đường đi tới.

Người giao đấu với hắn cũng là đệ tử tông môn, thực lực không kém nhiều. Chỉ là thành tích khi thi đấu tuyển chọn lại kém xa tít tắp, biết mình so hạng mục khác thì tỷ lệ chiến thắng sẽ càng nhỏ hơn, cho nên mới đưa ra yêu cầu luận võ.

- Bắt đầu đi!

Nương theo tiếng chiêng đồng tranh tài vang lên, vị đệ tử này cắn răng một cái, lao thẳng về phía Tống Siêu.

Thực lực của hai người không kém nhau bao nhiêu, vừa mới giao thủ một đã có tiếng gió rít gào, toàn bộ lôi đài đều bay phất phới.

Mặc dù những lôi đài này không lớn, phía trên lại bố trí có trận pháp. Bằng vào thực lực của hai người cũng không có cách nào phá hỏng được, có thể thỏa thích chiến đấu, không cần lo lắng tới những chuyện khác.

- Nhìn xem. . . Tống Siêu còn có thể tiến vào vòng trong hay không!

Nhìn một hồi, Trương Huyền đã biết, Tống Siêu muốn thắng đối phương hắn sẽ không có vấn đề gì quá lớn.

Mặc dù thực lực của hai người không kém bao nhiêu, thế nhưng rõ ràng thân pháp của hắn càng thêm linh hoạt, dùng nhàn đối với mệt, tìm kiếm thời cơ.

Chỉ cần đối phương xuất hiện cảm xúc lo lắng thì sẽ rất dễ dàng bị phản kích thành công, từ đó quyết định thắng bại.

Đã niết kết quả, Trương Huyền cũng không có tiếp tục xem tiếp mà nhìn về phía một lôi đài khác đang tiến hành tỷ thí dạy đọc sách làm người.

So với tình cảnh chân khí gào thét, quyền ra liên tục, bên này thoạt nhìn nho nhã hơn nhiều.

Hai người tranh tài này tùy tiện từ trong quảng trường tìm ra hai mươi hộ vệ tu vi không giống nhau. Mỗi người đều lựa chọn mười người, chia làm hai tổ.

Sau khi chọn xong, lại dùng phương thức truyền âm giảng bài, không làm ảnh hưởng lẫn nhau.

Sau một nén nhang thì ngưng, nhìn hiệu quả và tình huống sau khi giảng bài. Nếu hiệu quả tốt, chiến thắng, nếu như tăng lên không rõ ràng thì coi như thất bại.

Tỷ thí như vậy so với luận võ còn nho nhã hơn nhiều, cũng càng phù hợp với khí chất của lão sư hơn.

Thấy bên này muốn phân ra thắng bại cũng cần không ngắn thời gian. Hắn lại nhìn về phía một lôi đài khác đang tỷ thí tâm cảnh khắc độ.

Hai người đều dùng trung phẩm Văn Lý Thạch, rất nhanh đã hiện lên con số bên trên. Một người là 14. 7, một người là 14.9, người sau chiến thắng.

Đây là thứ đơn giản nhất, tốc độ nhanh nhất, cũng không cần cân nhắc quá nhiều.

Chỉ là, tâm cảnh khắc độ là chỗ dựa dẫm và vốn liếng của Danh sư. Rất nhiều người đều không nguyện ý công bố ra, người trực tiếp tiến hành so sánh giống như vậy chỉ sợ có thể nhìn thấy một lần, coi như rất là may mắn.

Rất nhanh, tỷ thí vòng thứ nhất đã kết thúc, đúng như Trương Huyền đoán, Tống Siêu đã chiến thắng.

Hai lôi đài chọn dạy đọc sách làm người cũng đã chia ra kết quả. Người tốt nhất, dùng thời gian một nén nhang giảng giải cho một người tu luyện đột phá tại chỗ, đạt được thắng lợi. Mà một người khác cũng dựa vào bình xét tổng hợp để thành công tấn cấp.

- Vòng thứ hai, mời hai tuyển thủ rút được Giáp tam, Ất tam, Bính tam, Đinh tam, mời lên đài tỷ thí...

Vòng thứ nhất đã kết thúc, mấy nhà vui vẻ mấy nhà sầu, Hồng sư không để ý chút nào mà tiếp tục tuyên bố tỷ thí vòng thứ hai.

Trong đó, Ất nhị, Bính nhị đều là người luân không.

Nghe thấy vòng sau mình sẽ lên sân khấu, Trương Huyền cũng không trì hoãn mà đi thẳng về phía đài tỷ thí có ghi chú chữ Đinh.

- Trương sư. . . Rút được Đinh nhị sao? Sao ta lại xui xẻo như vậy chứ?

Nhìn thấy hắn từ trong đám người đi ra, một thanh niên biến sắc, xém chút nữa đã khóc.

Rất rõ ràng, hắn cũng rút trúng con số này, sẽ cùng vị phá hoại cuồng ma này tiến hành tỷ thí vòng thứ nhất.

- Vòng thứ nhất đã tỷ thí với hắn, quả thực quá không may mắn... Khóe miệng một vị đồng bạn bên cạnh hắn cũng giật một cái.

Trương sư này, lúc thi đấu tuyển chọn một đường nghiền ép, làm hỏng tất cả bảo vật, các loại thủ đoạn không thể tưởng tượng ra được. Nếu nói

tất cả mọi người ở đây, người mà mọi người không muốn so tài nhất. Như vậy nhất định tên này sẽ xếp ở vị trí thứ nhất.

Hiện tại danh khí rất lớn, so với La Tuyền cũng cao hơn một bậc.

Vừa ra trận đã gặp mặt, quả thực là xui xẻo.

- Làm sao bây giờ, ngươi nói có nên bỏ quyền hay không? Nếu không, ta sợ. . . Vừa mới đi lên tỷ thí, hắn sẽ hủy ta đi... Vẻ mặt thanh niên này có chút cầu xin.

Dùng tính tình thấy gì hủy đó của tên kia, một khi hắn đi lên, liệu có thể cũng bị tháo thành tám khối hay không? Chỉ tham gia thi đấu mà thôi, hắn còn không muốn chết không toàn thây a. . .

- Khụ khụ, hắn là sẽ không phá hủy người ta a! Đồng bạn an ủi hắn một câu.

- Vừa rồi ta cũng cho rằng như vậy, sẽ không phá hủy Thiên Tinh cờ... Thanh niên kia nói.

- Cái này... Đồng bạn hắn lập tức câm miệng, cũng không biết trả lời như thế nào.

Tên này thực sự quá dọa người, nếu như nói để cho bọn họ đối mặt một lần lần nữa. Chỉ sợ bọn hắn sẽ tình nguyện chọn Dị Linh tộc mà sẽ không chọn Trương Huyền.

Cũng đồng nghĩa với việc, áp lực khi tỷ thí với hắn đã vượt qua đối mặt với tộc nhân Dị Linh tộc.

- Đã đi đến bước này rồi, bỏ quyền nhất định là không được, đừng có gấp, coi như vị Trương sư này rất lợi hại tì cũng chưa chắc đã không có kẽ hở để vọt qua!

Đồng bạn lần nữa an ủi hắn:

- Dù sao Vạn Quốc liên minh lần trước có thành tích không bằng tông môn chúng ta. Ngươi đưa ra một hạng mục mà mình am hiểu nhất để hắn tham dự. Như vậy có lẽ còn có thể chiến thắng, một khi thành công. Dựa vào cỗ uy thế này, đừng nói là top 16, trước tám cũng dễ như trở bàn tay!

- Chuyện này. . . Cũng đúng nha! Sửng sốt một chút, thanh niên kia khẽ gật đầu.

Hắn tỷ thí với Trương Huyền, nhất định tất cả mọi người đều nhìn vào, nếu như có thể chiến thắng, bất kể là lòng tự tin hay là cái gì cũng sẽ tăng lên trên diện rộng. Có lẽ có thể nhờ vào đó mà một lần hành động xông vào mười vị trí đầu.

Danh sư đối chiến, lòng tin rất là quan trọng.

- Được, liều mạng!

Hiểu rõ điểm ấy, thanh niên cắn răng một cái.

Làm Danh sư tứ tinh, coi như có e ngại thì hắn vẫn có thể rất nhanh điều chỉnh được tâm tình.

- Vậy trước hết chúng ta phân tích một chút, để xem nhược điểm của vị Trương sư này...

Thấy hắn không có ý định từ bỏ, đồng bạn hài lòng gật đầu nói:

- Cửa thứ nhất, khi khảo hạch Trương sư đã phá hoại Quỷ Vực huyễn thành. Điều này đã nói rõ Kỳ Môn Độn Giáp trong đó đối với hắn không tạo ra được ảnh hưởng quá lớn. Tâm tính rất tốt chỉ là một thứ, tất nhiên nhãn lực cũng rất tốt!

- Ừm!

Thanh niên gật đầu.

Quỷ Vực huyễn thành vô cùng đen tối, bốn phía đều là linh tính, không có nhãn lực tuyệt hảo. Một khi tiến vào bên trong sẽ không rõ phương hướng, coi như muốn phá hoại nó thì cũng không phá hỏng được a!

- Điểm ấy, nhất định ngươi không làm được, cho nên. . . Không nên tỷ thí nhãn lực với hắn, thậm chí những thứ có liên quan tới nhãn lực.

- Đúng! Thứ có liên quan tới nhãn lực chính là phát hiện ra sai lầm khi tu luyện, chỉ điểm tu vi! Thanh niên kia vội vàng mở miệng nói.

- Ừm, cửa thứ hai, hắn nói cho Dị Linh tộc nhân tự sát. Điều này đã nói rõ tâm cảnh khắc độ cực mạnh, đối với Sư Ngôn thiên bẩm có lực khống chế rất đáng sợ. . . Đừng tỷ thí tâm cảnh khắc độ và. . . Dạy đọc sách làm người!

Đồng bạn tiếp tục phân tích.

Chỉ bằng vào nói chuyện đã khiến cho Dị Linh tộc nhân tự sát. Điều này đã nói rõ không chỉ tâm cảnh khắc độ mạnh mẽ, ngay cả Sư Ngôn thiên bẩm cũng đã đạt tới trình độ cực cao. So so cái này với hắn, sợ rằng sẽ dẫm vào vết xe đổ của Dị Linh tộc.

- Cửa thứ ba đọc thuộc lòng thư tịch, cửa thứ tư khảo hạch ngộ tính. . . Mặc dù không nhìn ra cái gì, nhưng ngộ tính rất cao, người thông minh, lý giải về tu vi cũng sẽ rất cao, cho nên. . . Tổng hợp mà xem, ta cảm thấy khi ngươi đi qua đó có lẽ nên trực tiếp khiêu chiến tu vi!

Phân tích một lần, đồng bạn hắn mới đưa ra kết luận.

- Không sai, ta sẽ trực tiếp khiêu chiến thực lực, chẳng qua hắn chỉ là Âm Dương cảnh đỉnh phong mà thôi. Mà ta ljai là Trọc Thanh cảnh tứ trọng trung kỳ, muốn vượt qua hắn có lẽ rất đơn giản. Hai mắt thanh niên này sáng lên.

Các thủ đoạn Danh sư khác,đều không có cách nào so sánh được, đã như vậy, vậy thì dùng thứ đơn giản nhất, cũng thô bạo nhất. . . Luận võ!

Thực lực của hắn so với đối phương cao còn cao hơn, rất rõ ràng đã chiếm hữu ưu thế cực lớn.

- Chỉ là. . . Ý nghĩ thì không tệ, nhưng hắn. . . Có một lần cơ hội cự tuyệt, vạn nhất hắn ta cự tuyệt thì làm sao bây giờ? Cao hứng một chút, người thanh niên kia lại lần nữa lắc đầu.

Mặc dù lần trước Vạn Quốc liên minh thi đấu hạng chót, không có năng lực chọn bộ môn tỷ thí, thế nhưng cũng có quyền một lần cự tuyệt.

Vạn nhất bản thân đưa ra yêu cầu luận võ, đối phương không đồng ý. Như vậy không phải sẽ phải đi vào vòng lẩn quẩn tỷ thí mấy thứ kia hay sao?

- Ngươi ngốc sao, luận võ là gọi chung, ngươi có thể trực tiếp hỏi hắn tỷ thí quyền pháp. Sau khi hắn cự tuyệt thì lại mở miệng tỷ thí kiếm pháp, như vậy, đã cự tuyệt một lần thì sẽ không có cách nào lại tiếp tục cự tuyệt lần thứ hai! Nếu như so kiếm pháp, bằng vào tông môn ngươi đệ nhất kiếm thuật, ta không tin hắn có thể so sánh được với ngươi a?

Đồng bạn hắn cười cười nói.

- Đúng a!

Ánh mắt người nọ sáng lên, lại lần nữa khôi phục lòng tin, đắc chí vừa lòng nói:

- Đa tạ đề nghị của ngươi, chờ ta đánh bại hắn, đi vào mười vị trí đầu, nhất định ta sẽ khao khao ngươi thật tốt. Chờ tin tức chiến thắng của ta đi!

Nói xong, hắn tràn ngập cao hứng đi về phía lôi đài chữ Đinh.

. . .

- Tại hạ Ngô Thiên Hào Phi Vân tông, mời Trương sư chỉ giáo!

Đứng vững ở trên lôi đài, thanh niên ôm quyền.

- Vạn Quốc liên minh, Trương Huyền! Trương Huyền cũng gật gật đầu, lại nhìn qua:

- Không biết Ngô sư muốn lựa chọn tỷ thí như thế nào?

- Ta muốn khiêu chiến quyền pháp của ngươi! Dựa theo lời nhắc nhở của đồng bạn, khóe miệng Ngô Thiên Hào nhếch lên.

- Quyền pháp? Trương Huyền gật đầu:

- Tốt!

- Sao nào? Không đồng ý, không đồng ý, vậy chúng ta tỷ thí. . . A?

Trong lúc hưng phấn, đang muốn nói tiếp thì Ngô Thiên Hào đột nhiên kịp phản ứng, sửng sốt một chút rồi hỏi:

- Ngươi nói. . . Ngươi đồng ý?

- Đúng vậy a, tỷ thí quyền pháp mà thôi, bắt đầu đi! Trương Huyền gật đầu.

Đối phương có chủ ý gì, không cần đoán cũng có thể đoán ra được, chỉ là đối với hắn. . . Chuyện này cũng không quan trọng!

- ... Thân thể của Ngô Thiên Hào nhoáng một cái, run rẩy.

Làm sao người lại không ra bài theo lẽ thường như vậy chứ?

Ta đưa ra yêu cầu tỷ thí quyền pháp, không phải ngươi nên trực tiếp cự tuyệt, sau đó cuối cùng tiến hành tỷ thí kiếm pháp hay sao?

Làm sao lại đồng ý sảng khoái như vậy chứ?

Vốn hắn còn muốn dựa dẫm vào kiếm pháp siêu phàm thoát tục để đánh bại đối phương, hiện tại xem ra, đã không có cơ hội. . .

Quên đi, coi như quyền pháp không tốt như kiếm thuật, thế nhưng cũng không tính là quá yếu. Cùng lắm thì vừa ra tay đã dùng hết toàn lực, dốc hết toàn lực. Để ta xem ngươi còn có thể phá giải được hay không!

Đối phương kém hắn hai cấp bậc nhỏ, trong đó còn liên quan nguyên khí, biến hóa của hai đại cảnh giới Trọc Thanh. Hắn không tin đối phương có thể làm gì được hắn.

- Ngươi đã đồng ý, vậy thì bắt đầu đi!

Trong lòng đã hạ quyết tâm, cắn răng, khí thế trên người Ngô Thiên Hào trong nháy mắt đã tăng lên, cả người giống như một lão hổ vừa từ trong rừng đi ra. Hai tay xiết chặt, miệng hét lớn một tiếng, sao đó thân thể vọt lên.

Lại dùng sức lớn rồi

dtv-ebook.com

- Nguy rồi, làm sao Trương sư lại đồng ý tỷ thí quyền pháp cơ chứ?

Nhìn thấy rõ tình huống trên đài, Khang đường chủ tràn ngập lo lắng nói.

Nguyên nhân chủ yếu mà lúc trước hắn không cho rằng Trương sư có thể thu được vị trí quán quân, chính là sợ sẽ xuất hiện loại tình huống này.

Tu vi quá yếu, khi chân chính đối chiến sẽ bị đối thủ thừa dịp mà vào.

Luận võ là dựa vào thực lực, dựa vào tu vi, coi như trước đó có biểu hiện nghịch thiên tới mấy, tâm cảnh khắc độ lại cao hơn, thì cũng vô dụng!

- Đúng vậy a, đúng là có chút lỗ mãng...

Khuôn mặt Tô sư, Lăng sư cũng xám xanh, có chút khó coi.

Mặc dù Vạn Quốc liên minh, dựa theo thành tích lần trước đã không có cách nào quyết định mình sẽ so tài cái gì. Thế nhưng. . . Vẫn còn có một lần cơ hội cự tuyệt, đối phương khiêu chiến luận võ, vậy mà ngươi cũng không cự tuyệt?

- Kỳ thật. . . Cự tuyệt cũng không có tác dụng gì! Triệu Phi Vũ ở bên cạnh đã nhìn ra suy nghĩ của mấy vị Danh sư, nàng cười khổ mở miệng.

- Ồ? Mọi người nhướng mày, nhìn lại.

Chỉ cần không luận võ, bằng vào trình độ ở trên các phương diện khác của Trương sư, nhất định sẽ không kém bất luận kẻ nào. Đối phương muốn chiến thắng, gần như không có khả năng!

Vì sao lại nói có cự tuyệt cũng vô dụng?

- Đối phương biết Trương sư tu vi yếu kém, làm sao có thể từ bỏ cơ hội được chứ? Nếu như Trương sư không đồng ý so quyền, nhất định người ta sẽ nói tiến hành so kiếm, hoặc là so đao. . . Thậm chí, so mức độ chân khí hùng hậu. Có thể cự tuyệt một hạng mục, thế nhưng nhất định sẽ không cự tuyệt được hạng mục thứ hai! Triệu Phi Vũ nói.

Mặc dù nàng chưa có xem thi đấu Danh sư chân chính, thế nhưng cũng đã đọc qua không ít sách vở, đối với quy tắc vẫn biết rất rõ ràng.

- Cái này...

Sắc mặt đám người Tô sư, Khang đường chủ cứng đờ.

Không phải bọn họ ngốc mà không nghĩ tới điểm ấy, mà là. . . Quan tâm quá sẽ bị loạn, trong lúc nhất thời không có kịp phản ứng mà thôi.

Hơn nữa, thân là Danh sư, tỷ thí lại công bằng công chính, ai sẽ nghĩ đến chuyện đầu cơ trục lợi như vậy chứ?

Lúc này nghe nữ tử trước mắt nói ra, tất cả đều tức giận tới mức râu ria dựng lên lên, rất là tức giận.

- Hèn hạ!

Lăng sư hét lớn một tiếng:

- Quả thực quá hèn hạ!

- Kỳ thật cũng không tính là hèn hạ, đã tỷ thí thì đương nhiên sẽ phải xuất ra tuyệt chiêu lợi hại nhất. Khang đường chủ lắc đầu:

- Hiện tại xem ra, không biết có thể phát sinh kỳ tích hay không...

- Kỳ tích? Rất khó, Trương sư mới vừa vặn đột phá tu vi, không nói trước đó có củng cố hay không củng cố. Chỉ bằng vào thực lực Trọc Thanh cảnh trung kỳ của đối phương, hai người đã chênh lệch hai cấp bậc nhỏ, sẽ rất khó để chiến thắng... Tô sư lắc đầu.

Đạt tới Hóa Phàm, ở giữa mỗi một cấp bậc đều giống như là rạch trời. Không nói đâu xa, chỉ nói lực lượng, lực lượng của Âm Dương cảnh đỉnh phong là 80 vạn đỉnh, mà Trọc Thanh cảnh trung kỳ là 120 vạn đỉnh, chênh lệch tới 40 vạn, không phải đơn thuần chỉ cần vận khí tốt là có thể triệt tiêu sự chênh lệch giữa song phương.

- Đúng vậy a, chênh lệch giữa bọn họ quá lớn, ta cũng không coi trọng Trương sư. . . A?

Gật gật đầu, trong lòng Khang đường chủ như tro tàn. Lúc đang cảm thấy Trương sư có thể sẽ thua thì đột nhiên thân thể cứng đờ, cả người mở to hai mắt ra nhìn, giống như hóa đá.

- Làm sao vậy...

Tô sư không nhịn được nhìn qua.

- Mau nhìn lên trên đài...

Khang đường chủ vội nói.

- Trên đài? Tô sư vội vàng ngẩng đầu lên, chỉ thấy ở lôi đài chữ Đinh, chỉ có một người Trương Huyền đang đứng ở phía trên, mà Ngô Thiên Hào ở đối diện lại không thấy tung tích đâu nữa.

- Gia hỏa so quyền với hắn đâu rồi?

Tô sư vội vàng hỏi.

Làm sao lại không có nhìn thấy, chẳng lẽ tên này đã biến mất không thấy tăm hơi rồi?

Sau khi tỷ thí bắt đầu, chỉ cần rời khỏi đài tỷ thí thì sẽ trực tiếp bị phán là thua!

- Hắn. . . Hắn...

Bờ môi Khang đường chủ run rẩy, chỉ một ngón tay về phía không trung:

- Hắn đang bay...

- Bay?

Ầm!

Đám người Tô sư xém chút nữa đã ngã sấp xuống.

Biết bay? Chẳng lẽ tên kia là Thánh giả?

Cả đám đồng loạt theo ngón tay nhìn lại, vừa nhìn qua, khuôn mặt lập tức trở nên cổ quái.

Chỉ thấy bầu trời quả nhiên có một bóng người màu đen đang tự do bay lượn, đã bay ra chí ít hơn một trăm mét, thế nhưng vẫn còn tiếp tục lên cao.

Nếu như là công kích, nhất định sẽ càng bay càng gần. Mà tên này, vẻ mặt kinh hoảng, giống như gặp quỷ, miệng không ngừng thét lên. Lại dùng tốc độ cực nhanh phi hành về phía sau, giống như quả bóng đá bị đá bay vậy.

- Đã có chuyện gì xảy ra? Tô sư thực sự không nhịn được phải hỏi một câu.

- Trương sư. . . Nhẹ nhàng đẩy, hắn. . . đã bay! Khóe miệng Khang đường chủ co giật một cái.

Coi như tình cảnh vừa nãy, dù tận mắt thấy thế nhưng hắn cũng cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

Vị cường giả Trọc Thanh cảnh trung kỳ từ tông môn tới này, dựa vào tu vi, đánh một quyền về phía Trương sư.

Nhìn uy lực của chiêu này, xem như hắn cũng phải tạm thời tránh mũi nhọn, nào ngờ. . . Trương sư động cũng không có động, bàn tay nghênh đón công kích. Lại nhẹ nhàng đẩy, sau đó, đã không có sau đó. . .

Cái tên này lập tức bay. . .

- Nhẹ nhàng đẩy sao?

Đám người Tô sư, Lăng sư, Kim Tòng Hải nhìn nhau, cảm thấy giống như đang nghe đọc sách, tất cả như phát mộng.

Hóa Phàm tứ trọng trung kỳ, thực lực không kém bao nhiêu so với bọn hắn, lại thêm kiến thức, cấp bậc Danh sư cũng không hề yếu. Chỉ là bị bàn tay của Trương sư nhẹ nhàng đẩy đã bị đánh bay. . . Sao thế nào lại giống như nghe kể chuyện xưa, khiến cho người ta không thể tin tưởng như vậy chứ?

. . .

Không riêng gì bọn họ cảm thấy như nằm mơ, toàn bộ quảng trường cũng đều lặng ngắt như tờ.

Vốn, mọi người thấy vị Ngô Thiên Hào này trực tiếp khiêu chiến quyền pháp, trong lòng cũng cảm thấy có chút tức giận. Thế nhưng khi thấy cảnh này, tất cả đều trợ mắt, tròng mắt sắp rơi ra ngoài.

Đây là tình huống gì vậy?

Bọn họ nghĩ Trương sư có thể sẽ thắng, thế nhưng mà nhất định phải là sau khi so chiêu, mười phần gian nan mới thắng được. Mà trước mắt, vừa đẩy đã bay, giống như ném một tảng đá đi vậy, thật hay giả?

Từ lúc nào, cường giả Trọc Thanh cảnh trung kỳ cũng dễ dàng đánh bại như vậy a?

- Là nhãn lực của Trương sư quá lợi hại!

- Đánh bay Ngô sư, thứ dùng cũng không phải là lực lượng của mình, mà là tá lực đả lực!

- Đúng vậy a, trong nháy mắt đã nhìn ra quỹ tích vận hành lực lượng của đối phương. Đồng thời cìn sử dụng thủ pháp áp chế hắn, dựa thế đánh bay. . . Chiêu này quả thực chính là bản mẫu lấy yếu thắng mạnh trong lúc chiến đấu a!

- Tốc độ đối chiến nhanh như vậy, sao hắn có thể nhìn ra được?

Rất nhanh, không ít người đã kịp phản ứng, mỗi một người đều tràn ngập khiếp sợ.

Vừa rồi mặc dù động tác giao thủ rất nhanh. Thế nhưng ở đây có không ít Danh sư tứ tinh, nhãn lực kinh người, vẫn có thể nhìn ra được một vài vấn đề.

Ngô Thiên Hào đánh tới một quyền, dùng lực lượng toàn thân, kết quả. . . Vừa mới đánh ra không lâu, nhu không thể giữ, quá cứng dễ chết yểu, trong nháy mắt đối phương đã phát hiện lỗ thủng của chiêu số. Lại mượn cơ hội dùng bàn tay kéo một cái, ngay cả một chiêu còn chưa có kết thúc thì đã bị ném bay ra ngoài.

Ngay sau đó. . . Đã xuất hiện một màn người bay trên không trung này.

Đồng bạn Ngô Thiên Hào nhìn thấy cảnh này, mí mắt cũng xoay loạn, xém chút thổ huyết.

Sớm biết thực lực của người này lợi hại như vậy thì cần gì phải ra chủ ý ngu ngốc như vậy chứ? Lần này thì thảm rồi, coi như Ngô Thiên Hào không bị thương, thế nhưng lần phi hành này. . . Rơi xuống không chết thì ít nhiều cũng bị phế a!

Chẳng lẽ. . . Chính mình là đồng đội heo trong truyền thuyết hay sao?

Ngay lúc hắn đang tự trách, quả nhiên đã thấy Ngô Thiên Hào không biết đã bay được bao xa, không có lực lượng, rơi thẳng từ không trung xuống dưới. Đầu đâm vào nhà lầu cao lớn của Minh phủ chủ. Một trận

bụi mù dâng lên cùng với tiếng kêu thảm như giết heo. . . Sau đó lập tức biến mất trước ánh mắt của mọi người.

- Thiên Hào sư đệ...

Chân nhảy một cái, vội vàng phóng đi về phương hướng mà hắn rơi xuống, còn chưa đi xa thì đã nghe thanh niên trên lôi đài chữ Đinh dùng thanh âm tràn ngập vẻ vô tội vang lên:

- Cái này, xấu hổ. . . Ta lại dùng sức hơi lớn rồi ...

Phốc!

Dùng sức hơi lớn rồi?

Thân thể nhoáng một cái, thiếu chút đã té ngã trên mặt đất.

Ngươi có thực lực yếu hơn, tu vi thấp hơn, đánh bay người có tu vi cao, lại còn nói dùng sức lớn. . .

Càng nghĩ càng thấy buồn bực, có chút phát điên. Thi đấu tuyển chọn phế đi từng cửa ải tham gia. Vừa bắt đầu thi đấu đã đánh cho cường giả hơn bản thân hai cấp bậc nhỏ bay lên trên bầu trời. . .

Rốt cuộc tên này là dạng quái thai gì chứ?

Còn có thiên lý nữa hay không?

Hắn buồn bực sắp phát điên, kỳ thật nói thật, Trương Huyền càng thêm buồn bực hơn hắn.

Tên này khí thế hùng hổ mà đến, vừa ra tay đã dùng lực lượng cường đại nhất. Đổi lại là người khác thì sẽ nghiền ép, nhưng đối với hắn, lại không đáng kể một chút nào.

Lực lượng chân khí của hắn đạt tới 100 vạn đỉnh, hồn lực 160 vạn đỉnh, chỉ cần Vu hồn không rời khỏi thân thể, không có người nào có thể nhìn

ra hắn có lực lượng 260 vạn đỉnh. So với cường giả Hợp Linh cảnh trung kỳ chỉ mạnh chứ không yếu, tên này có thể đỡ nổi mới là lạ.

Chỉ là, hắn cũng biết, đối mặt với một quyền, đánh bay đối hắn, nhất định sẽ quá mức kinh thế hãi tục. Cho nên hắn cố ý dùng Minh Lý Chi Nhãn, tìm một sơ hở, muốn ném hắn ra khỏi lôi đài. . .

Ai ngờ, tên này lại dùng lực lượng quá lớn, lại thêm sau khi hắn tấn cấp. Không nắm rõ thực lực cụ thể của cường giả Hóa Phàm tứ trọng, lại hơi tăng thêm một chút khí lực. . .

Từ chỗ cao như vậy ngã xuống, coi như có thực lực Trọc Thanh cảnh trung kỳ, có lẽ cũng phải rơi tới thất điên bát đảo, cho dù không chết được. Trong một, hai tháng muốn đứng lên cũng khó.

Cẩn thận nói ra, thật sự hắn không cố ý.

Khi giao thủ qua với phân thân, lúc ấy hắn bị ngược giống như chó vậy. Cho nên hắn vốn cho rằng cường giả Hóa Phàm tứ trọng, đều cực kỳ cường đại, ai nghĩ đến vừa mới quăng ra đã bay xa như vậy. . .

- Quên đi, Hồng sư, ta như vậy có được coi là thắng không?

Người đãbay, xoắn xuýt nhiều hơn nữa cũng vô dụng, Trương Huyền đành phải bất đắc dĩ nhìn về phía Hồng sư.

- Thắng, thắng!

Khóe miệng Hồng sư giật một cái.

Xem ra, thứ tên này có thể làm hỏng không riêng gì pháp bảo, mà còn có người. . .

Không chỉ hắn có ý nghĩ này, không ít Danh sư tham gia tỷ thí trên đài đều nhíu mày, mí mắt giật giật.

- Tuyệt đối đừng luận võ cùng tên này!

- Đúng vậy a, thế nhưng. . . Không luận võ thì so cái gì?

- Ta cũng không biết, dù sao không luận võ là được. Nếu không, chết cũng không biết chết thế nào...

. . .

Vốn bọn họ cho rằng, tên này chỉ có thực lực Âm Dương cảnh đỉnh phong, chỉ cần thi triển ra thực lực chân thật, muốn vượt qua hắn rất là nhẹ nhàng. Chỉ là có nằm mơ bọn họ cũng không có nghĩ đến. . . Căn bản không phải như vậy.

Ngô Thiên Hào chính là một ví dụ thê thảm đau đớn nhất.

Không có tự mình trải qua cũng đã cảm thấy đau tới nhếch miệng, huống chi là người trong cuộc.

Nên này rất nhanh Trương Huyền đã chiến thắng, ba lôi đài khác, qua một đoạn thời gian cũng đã có kết quả.

Lần tỷ thí này, chỉ có hắn luận võ, ba lôi đài còn lại đều dùng phương thức Danh sư để giải quyết thi đấu.

Thậm chí có một lôi đài còn dùng tới đấu khẩu.

Danh sư, không chỉ lý giải sâu về công pháp, mà lượng tri thức còn phải rất rộng.

Đấu khẩu giống như hùng biện vậy, chính là dùng ngôn ngữ để công kích đối phương, nói ra tri thức làm cho đối phương không có cách nào trả lời được. Ai trả lời không ra trước thì sẽ là kẻ thua.

Vì công bằng, loại tỷ thí này bình thường đều là ba ván thắng hai.

Hai bên tiến hành đấu khẩu, trải qua ba ván tỷ thí, một Danh sư của một tông môn khác và La Tuyền cùng thu được thắng lợi.

Lại nhìn một lát, phát hiện ra tất cả mọi người tỷ thí trên cơ bản đều cơ bản giống nhau, Trương Huyền đã mất đi hứng thú, không biết qua bao lâu, lúc này thanh âm của Hồng sư mới lần nữa vang lên.

- Được rồi, hiện tại mười sáu người đứng đầu đã xuất hiện, mọi người nghỉ ngơi nửa canh giờ, sau đó tiến hành cạnh tranh trước tám!

- Top 16 đã ra rồi sao?

Trương Huyền giương mắt muốn nhìn một chút xem có những ai đi vào Top 16, chỉ thấy Nhược Hoan công tử đang mang theo vẻ mặt lo lắng đi tới.

Phân tích của Triệu Phi Vũ

dtv-ebook.com

- Trương sư...

Đi tới trước mặt hắn, Nhược Hoan công tử chần chờ một chút rồi cắn răng nói:

- Tại hạ, có việc muốn nhờ!

- Mời nói!

Thấy vị công tử cao ngạo nhất Vạn Quốc thành này lại tìm đến mình, Trương Huyền mỉm cười nói.

Lúc vừa mới bắt đầu hai người có chút hiểu lầm, chỉ có điều, lúc đi tới Băng Nguyên cung đã hóa giải, hơn nữa cùng là người dự thi của Vạn Quốc liên minh. Nếu như có thể trợ giúp thì chắc chắn hắn sẽ không cự tuyệt.

- Vốn ta không có hi vọng gì với mười vị trí đầu, nhưng. . . Đã đi vào top 16, nếu như không tranh một lần, thực sự ta không cam tâm... Nhược Hoan công tử hơi đỏ mặt, nói.

Hắn rút trúng Giáp nhất, tự động luân không. Nói cách khác, từ khi thi đấu bắt đầu đến bây giờ, một lần khảo hạch cũng không có trải qua thì đã tiến vào thập lục cường.

Con người đều có ham muốn, nếu như trước đó đã dừng bước, như vậy hắn cũng không xoắn xuýt. Hiện tại cũng đã đi vào thập lục cường, chỉ cần chiến thắng một trận là có thể đi vào mười vị trí đầu, đổi lại là ai cũng sẽ tâm động không dứt.

- . . . Người đối chiến cùng ta là Tần Lỗi của Bạch Dương tông!

Nói qua tình huống một lần, trên mặt Nhược Hoan công tử hiện lên vẻ lo lắng:

- Ta không có tự tin có thể vượt qua!

- Tần Lỗi? Người xếp hạng thứ ba trên Tiềm lực bảng? Trương Huyền nhìn qua.

Trước đó Khang đường chủ đưa cho hắn một danh sách, bên trên có cái tên này. Siêu cấp thiên tài của Bạch Dương tông, Danh sư tứ tinh đỉnh phong, cường giả Hóa Phàm tứ trọng đỉnh phong. Thứ tự ở trên Tiềm lực bảng gần với La Tuyền Lưu Vân tông và Liêu Vũ Chí Hàn Khí tông. Là người đứng đầu có hi vọng đoạt giải quán quân trong toàn bộ những người thi đấu, cực kỳ nổi danh.

- Đúng vậy! Nhược Hoan công tử gật đầu.

- Nếu như là hắn, muốn vượt qua, chỉ sợ không quá dễ dàng! Trương Huyền cau mày.

Mặc dù trong khoảng thời gian này Nhược Hoan công tử có tiến bộ rất lớn, thực lực cũng đã đạt tới Hóa Phàm tứ trọng đỉnh phong. Thế nhưng nếu muốn so với loại đệ tử tông môn như đối phương thì vẫn còn kém một mảng lớn.

Nội tình vẫn còn ở đó, không phải một hai tháng lâm trận mới mài gươm là có thể bù đắp được.

- Cho nên, tại hạ muốn cầu Trương sư chỉ điểm. . . Mặc kệ về sau có thể thắng hay không, tại hạ đều cảm kích vô cùng! Nhược Hoan công tử vội nói.

Vị Trương sư này thi đấu thực sự quá chói mắt, ngay cả bọn người La Tuyền, Liêu Vũ Chí có nhân khí vượng nhất cũng bị ép xuống.

Nếu nói ai có thể chỉ cho hắn cách thành công khiêu chiến, tuyệt đối không phải là lão sư Khang đường chủ, mà là vị trước mắt này.

- Chỉ điểm không có vấn đề, chỉ là...

Không nghĩ tới đối phương lại có chủ ý này, Trương Huyền lắc đầu:

- Nhưng. . . các ngươi, ngay cả nội dung tỷ thí ta cũng không biết, ta biết chỉ điểm như thế nào đây?

Thi đấu Danh sư, nội dung tỷ thí rất đa dạng, Vạn Quốc liên minh là tồn tại hạng chót trong thi đấu xếp hạng lần trước, vì vậy không có tư cách chọn. Chỉ có thể bị động tiếp nhận, ngay cả đối phương sẽ chọn dạng tỷ thí gì cũng không rõ ràng, làm sao chỉ điểm cơ chứ?

Coi như nếu thật muốn thắng thì cũng phải xem trước người ta ra bài gì a. Ngay cả mặt bài cũng không biết, đừng nói là bản thân hắn, xem như ngay cả Danh sư lục tinh, thất tinh chân chính cũng bất lực.

Coi như hắn muốn giúp cũng lực bất tòng tâm!

- Cửa ải vừa rồi hắn đối chiến với Ngô Thanh Chân Tức tông, hai người này bất kể từ một điểm nào cũng không kém nhiều. Cho nên mới đưa ra yêu cầu tỷ thí dạy đọc sách làm người. Cũng dùng hạng mục này chiến thắng, đối mặt với ta. . . Ta cảm thấy chắc chắn sẽ không phiền toái như vậy, sẽ có khả năng trực tiếp chọn luận võ!

Nhược Hoan công tử chần chờ một chút rồi nói.

Ngô Thanh cũng là Danh sư bài danh mười vị trí đầu trong tiềm lực bảng, kết quả vận khí không tốt, lại gặp Tần Lỗi. Ngay cả cửa thứ nhất cũng không có qua, đã bị đào thải.

Thực lực của hai người không kém bao nhiêu, thủ đoạn khác cũng rất gần nhau, cho nên Tần Lỗi mới đưa ra yêu cầu tỷ thí dạy đọc sách làm người.

Chỉ là, đối mặt với hắn chắc chắn sẽ không phí trắc trở lớn như vậy, rất có khả năng sẽ đưa ra yêu cầu luận võ.

Mặc dù cùng là Hóa Phàm tứ trọng đỉnh phong, thế nhưng hắn vừa mới đột phá, không biết đối phương đã đắm chìm ở cảnh giới này bao lâu rồi. Lại thêm tông môn bất kể là võ kỹ hay là khống chế đối với thực lực đều cao thâm hơn, muốn chiến thắng, vẫn rất là đơn giản!

Bởi vậy, nếu hắn đoán không sai, đối phương gặp phải hắn thì nhất định sẽ trực tiếp dùng phương thức nghiền ép.

- Cái này...

Trương Huyền vò đầu.

Nếu như là luận võ thì cũng còn dễ nói, nhờ vào chỉ điểm của mình, khiến cho hắn ta trong vòng nửa canh giờ tăng lên một đoạn. Đây cũng không phải là chuyện không làm được, chỉ là. . . Vạn nhất không so cái này thì làm sao bây giờ?

Tất cả chuẩn bị đều đổ sông đổ bể hay sao?

- Trương sư, Nhược Hoan, xuống ăn vài thứ khôi phục thể lực!

Đang muốn gì đó thì đã nghe thanh âm của Khang đường chủ vang lên.

Quay đầu nhìn lại, lúc này hắn mới phát hiện ra, trải qua cả ngày thi đấu, đã có không ít người mệt mỏi, đi xuống sân khấu. Người cần nghỉ ngơi thì nghỉ ngơi, cần ăn uống thì ăn uống.

- Đi xuống trước đi!

Không biết đối phương sẽ khiêu chiến hạng mục gì, cho nên có thương nghị nhiều hơn nữa cũng vô ích, hai người đi xuống sân khấu.

Minh phủ chủ đã chuẩn bị xong các loại thức ăn, phong phú mười phần, thậm chí còn có không ít thịt linh thú, có thể bổ sung tiêu hao cực lớn.

Không thể không nói, vừa nhìn thấy những món ăn này, Trương Huyền đã cảm thấy đói lả.

- Vừa rồi hai người đang thương nghị cái gì vậy?

Triệu Phi Vũ cười khanh khách rồi nhìn qua.

- A, Nhược Hoan công tử sắp đối chiến với Tần Lỗi Bạch Dương tông, cho nên muốn ta chỉ điểm cho một chút. Nhưng mà ta lại không biết đối phương chọn loại phương thức nào để tranh tài!

Trương Huyền vừa ăn vừa nói.

- Loại phương thức nào sao? Hai tay Triệu Phi Vũ nâng cằm lên, ngồi ở một bên, chần chờ một chút rồi nói:

- Ta cảm thấy. . . Hẳn là sẽ là lý giải về tu vi!

- Lý giải về tu vi? Đám người Trương Huyền, Nhược Hoan công tử nhìn qua.

Vừa rồi bọn hắn đang đoán là luận võ, làm sao nàng lại đoán hoàn toàn khác biệt như vậy chứ?

- Lý giải về tu vi? Thứ này khá là phức tạp, hơn nữa nếu phân tích sẽ rất phiền phức, có rất ít người chọn cái này để tỷ thí! Tô sư nói.

Lý giải về tu vi, có thể từ mấy phương diện để giải thích, giảng giải cùng một bản võ kỹ hoặc là giảng giải cùng một bản công pháp. .. Thế nhưng, cho dù là loại nào cũng tiêu hao thể lực, mấu chốt nhất là, ông nói ông có lý bà cũng nói bà có lý. Chỉ cần không trổ hết tài năng, vượt qua đối phương quá nhiều thì rất khó khiến cho người ta phán định thắng thua.

Tất cả mọi người đều là Danh sư tứ tinh đỉnh phong, lý giải về công pháp cũng không kém nhiều, muốn chọn loại tỷ thí khá là phiền toái này, sợ rằng cũng không có ai nguyện ý!

- Nói ta nghe một chút!

Biết vị công chúa trước mắt này, mặc dù tu vi không quá cao, thế nhưng từ nhỏ đã đọc sách, lượng tri thức cực lớn. Cho nên cũng có không ít tâm tư quỷ quái, Trương Huyền hỏi.

- A, rất đơn giản, nhìn hắn lần này bên trong thi đấu muốn lấy được thứ gì nhất!

Triệu Phi Vũ cười cười.

- Được cái gì? Nhược Hoan công tử sững sờ:

- Tham gia thi đấu, đương nhiên phải nghĩ tới vị trí quán quân...

Nếu là tham gia thi đấu Danh sư, ai mà không muốn vị trí quán quân cơ chứ? Vị Tần Lỗi này càng là người đứng đầu có thể đoạt giải quán quân, không nghĩ tới mới là kỳ quái.

- Vậy là được rồi, mà bây giờ, con đường đi thông quán quân, chướng ngại lớn nhất là cái gì? Hai mắt Triệu Phi Vũ híp lại thành hình trăng lưỡi liềm, khuôn mặt trắng nõn chuyển hướng về phía thanh niên trước mắt cách đó không xa.

- Đương nhiên là. . . Trương sư!

Điểm ấy không cần Nhược Hoan công tử nói thì người người đều biết.

Biểu hiện ucra Trương Huyền trên thi đấu tuyển chọn, có thể dùng từ như bẻ cành khô để hình dung, biểu hiện quá mức nghịch thiên. Sau khi thi đấu bắt đầu, khiến cho người ta từng lần cho rằng tu vi yếu kém, thế nhưng lại toả ra hào quang rực rỡ. Đã trở thành người nóng bỏng nhất lần thi đấu này, có cơ hội đoạt giải quán quân nhất. So với đám người La Tuyền còn hơn một bậc.

Nếu nói, chướng ngại lớn nhất của Tần Lỗi này nếu muốn đến vị trí quán quân, không thể nghi ngờ là hắn.

- Đúng a, nếu là Trương sư, tự nhiên ngươi không phải là mục tiêu của hắn, nói cách khác. . . Căn bản không có đặt ngươi ở vị trí ngang hàng! Triệu Phi Vũ nói.

Nhược Hoan công tử hơi đỏ mặt.

Mặc dù lời này có chút đả kích người, nhưng hắn biết, đối phương nói không sai.

Lấy thực lực của đối phương, thật sự hắn không có một chút vốn liếng chiến thắng nào, còn không đạt tới tình trạng khiến cho người ta kiêng kỵ.

- Ngươi cũng đến từ Vạn Quốc liên minh, mục tiêu của hắn lại là đánh bại Trương sư, thu được vị trí quán quân. . . Cho nên, nhất định sẽ dùng phương thức mà Trương sư am hiểu để đánh bại ngươi, xem như khiêu khích.

Triệu Phi Vũ nói tiếp.

- Thứ ta am hiểu nhất? Trương Huyền sững sờ.

- Ừm, vừa rồi trong thi đấu tuyển chọn, mặc dù tâm tính, trí tuệ và các phương diện khác của ngươi đều có biểu hiện rất kinh người, nhưng nếu tổng kết điểm kinh người nhất, nhất định là ngộ tính và Sư Ngôn thiên bẩm của ngươi!

- Không sai! Khang đường chủ gật đầu.

Vừa rồi mặc dù biểu hiện của Trương sư rất tạp nham, thế nhưng nếu nói thứ khiến cho người ta ấn tượng khắc sâu nhất, nhất định là hai cái này.

Sư Ngôn thiên bẩm mê hoặc Dị Linh tộc tới mức phải tự sát, ngộ tính cao, nhìn thoáng qua đã khiến cho khôi lỗi Thiên Tinh cờ nhận thua rồi sụp đổ.

Còn đọc thuộc lòng hơn hai vạn bản thư tịch, có thần thức đọc sách pháp đó là bởi vì có xuất thân tốt. Mức độ rung động cũng không bằng hai thứ này.

- Sư Ngôn thiên bẩm, liên quan tới hồn lực khắc độ, coi như hắn cảm thấy có thể thắng thì cũng không vẻ vang, không tạo được oanh động, mà. . . Ngộ tính thì lại khác! Ngộ tính cao, lý giải đối với tu vi sẽ cao, dùng hạng mục này để tỷ thí, không chỉ có thể chiến thắng Nhược Hoan công tử mà còn có thể che chắn ánh sáng của Trương sư. Cơ hội biểu hiện lớn như thế, làm sao có thể không đi chọn cơ chứ?

Triệu Phi Vũ mỉm cười, nói ra toàn bộ phân tích của mình:

- Còn các ngươi nói luận võ, ta cảm thấy khả năng không lớn, đường đường là Danh sư, chém chém giết giết, thắng cũng không vẻ vang gì a.

- Đúng vậy!

Hai mắt Trương Huyền sáng lên.

Triệu Phi Vũ đã phỏng đoán được tâm lý của đối phương, phân tích rõ ràng không sai, đạo lý rất rõ ràng, so với lời nói của Nhược Hoan công tử trước đó còn đáng tin cậy hơn gấp bội.

- Phân tích như vậy không tệ, chẳng lẽ còn phải tìm một bản công pháp, bí tịch để phân tích nội dung hay sao? Vẻ mặt Nhược Hoan công tử xoắn xuýt.

Tỷ thí lý giải tu vi, thủ đoạn trực tiếp nhất chính là giảng giải cùng một bản bí tịch, thế nhưng. . . Đi chỗ nào tìm cuốn thư tịch này? Cũng không cầm ra được a!

- Lý giải về tu vi, không chỉ phân tích một loại bí tịch, nếu như ta nhớ không nhầm. . . Có loại tỷ thí chỉ bảo chỗ thiếu hụt a! Triệu Phi Vũ cười nói.

- Chỉ bảo chỗ thiếu hụt? Ý ngươi nói là. . . Hai bên đều thi triển một bộ võ kỹ, sau đó để đối phương phê bình chỉ điểm, ai nói ra vấn đề có nhiều lỗ hổng hơn thì kẻ đó sẽ chiến thắng tỷ thí hay sao?

Nhược Hoan công tử sững sờ, nói:

- Nhưng cái này. . . Cần phải có ý lực, lượng tri thức cực cao thì mới kiến giải mới được, cấp bậc cao chỉ điểm cấp bậc thấp thì còn tạm được, hắn lại không coi ta là...

Mặc dù hắn chưa nói xong, thế nhưng lại biểu đạt rất rõ ràng.

Cùng cấp bậc, muốn chỉ bảo cho hắn, tên này có phải đã quá ngông cuồng rồi hay không?

- Không sai, đây cũng là một trong các loại tỷ thí về lý giải tu vi. Yên tâm, Tần Lỗi này đã muốn làm náo động, khiến cho ngươi thua tâm phục khẩu phục, thuận tiện che đi ánh sáng của Trương sư. Như vậy nhất định có thể chọn như vậy!

Triệu Phi Vũ cười nói.

Tên này đã muốn làm quán quân, như vậy sẽ muốn đánh nát sự áp bách của Trương Huyền trong lòng hắn, mà Nhược Hoan công tử tỷ thí với hắn chính là đá đặt chân tốt nhất.

Dùng một phương thức lộ mặt để đạp hắn xuống, như vậy mới có thể phụ trợ mạnh mẽ cho khí thế không thua bởi Trương sư.

. . .

Vẻ mặt Nhược Hoan công tử như ăn phải mướp đắng.

Đây là sao chứ?

Vốn hắn cho rằng, bằng vào thực lực của hắn có thể được người khác coi trọng, náo loạn nửa ngày, người ta chỉ coi hắn là công cụ có thể tùy ý

giẫm.

- Móa nó, giết chết hắn!

Càng nghĩ càng giận, hắn cắn răng, quay đầu nhìn về phía Trương Huyền đang cách đó không xa:

- Nếu quả thật sẽ tỷ thí như vậy, Trương sư. Không biết ngươi có biện pháp gì tốt giúp ta chiến thắng hay không?

Tỷ thí tại chỗ, sau đó chỉ bảo chỗ thiếu hụt của cường giả cùng cấp bậc. . . Quả thực có thể nói là kinh thế hãi tục, nếu thực sự so như vậy, nhất định bản thân hắn không thắng được đối phương.

Chỉ có thể ký thác hi vọng lên trên người thanh niên chuyên sáng tạo kỳ tích ở trước mắt này.

- Làm sao bây giờ? Trương Huyền cũng nhíu mày, suy tư một chút. Đột nhiên ánh mắt sáng lên, trên mặt hiện lên vẻ cổ quái:

- Biện pháp thì cũng có, chỉ là không tiện làm cho lắm!

- Ồ? Chỉ cần có thể vượt qua hắn, bất kể khó khăn tới đâu ta cũng làm!

Nghe thấy có biện pháp, ánh mắt Nhược Hoan công tử sáng lên, vội vàng nhìn qua, trong mắt mang theo vẻ thành khẩn:

- Kính xin Trương sư truyền thụ...

- À. . . Vậy được rồi!

Trương Huyền thuận tay bưng bát canh thịt vừa mới uống một nửa lên rồi nói:

- Cầm cái này đi qua, hất vào mặt hắn!

- Ự...c? Hất vào mặt...

Nhược Hoan công tử trợn tròn mắt.

Gặp quỷ?

dtv-ebook.com

Ta muốn ngươi dạy ta làm thế nào mới có thể trong tỉ thí vượt qua Tần Lỗi này, thế nhưng ngươi lại bảo ta hắt bát canh thịt này vào hắn, rốt cuộc là có ý gì?

Đại ca, ta là Danh sư, không phải là lưu manh, côn đồ ẩu đả. . .

Lại nói, làm như vậy chỉ có thể dẫn đến đối phương càng thêm nổi giận, không hề có tác dụng với việc tỷ thí a!

Vốn hắn cho rằng, tên này có biểu hiện loá mắt như thế, có thể sẽ có biện pháp gì tốt. Thế nhưng hắn nằm mơ cũng không có nghĩ đến. . . Đối phương lại không đáng tin cậy như vậy!

Nếu thực sự làm như thế, đoán chừng thanh danh của hắn sẽ lập tức mất sạch, ngay cả mặt mũi cũng mất đi.

Không chỉ hắn choáng váng, mấy người Khang đường chủ cũng trừng to mắt.

Hắt canh vào mặt hắn?

Cái này, cái này. . . Đây là chiêu số tên gì chứ?

Tràn ngập nghi hoặc, cả đám đồng loạt nhìn về phía Triệu Phi Vũ bên cạnh.

Vừa rồi nàng đã phân tích đạo lý rõ ràng, lần này hắn cũng có thể phân tích ra cái gì a!

Vừa nhìn qua, tất cả đều run rẩy một cái.

Chỉ thấy tròng mắt của Phi Vũ muội tử cũng sắp rớt ra ngoài, mặt như phát ngốc.

Mặc dù tu vi nàng không tốt, thế nhưng kiến thức vẫn có, cũng được người ta ca ngợi. Vốn bọn họ cho rằng, chỉ cần đối phương nói cái gì thì nàng cũng có thể đoán ra mấy phần, nhưng. . . Hất vào mặt là có ý gì?

Chuyện này. . . Thực sự náo động quá lớn, hoàn toàn theo không kịp a!

Hai bên muốn tỷ thí lý giải tu vi, Nhược Hoan công tử muốn chiến thắng. . . Mà ngươi lại muốn người ta cầm bát canh thịt hắt vào mặt đối phương, hai chuyện này cũng không có liên quan gì với nhau a. . .

Chuyện này bảo ta làm sao đoán đây?

- Không tình nguyện? Vậy ta cũng không có biện pháp...

Trương Huyền lắc đầu.

Dù sao hắn đã nói ra chủ ý, đối phương không tình nguyện thì thôi.

Tông chủ Bạch Khải Chi Bạch Dương tông đã từng ra tay với đám người Trịnh Dương. Nhưng hắn đã đền tội tại chỗ, cũng không thể xử phạt lên trên người hậu bối. Bản thân hắn giúp Nhược Hoan công tử là vì tình nghĩa, không giúp thì cũng không có gì.

- Nếu ta làm như vậy. . . Trương sư, ngươi có thể cam đoan ta sẽ chiến thắng hay không?

Thấy hắn lắc đầu, Nhược Hoan công tử biết chuyện có thể thành công hay không là vào lúc này. Hắn cắn răng, xiết chặt nắm đấm.

- Cam đoan? Ai cũng không có cách nào cam đoan được, tin tưởng thì đi, không tin thì thôi!

Trương Huyền tiếp tục ăn đồ ăn.

Nếu như Triệu Phi Vũ nói không sai, đối phương muốn đánh mặt mũi của mình. Như vậy để Nhược Hoan công tử đánh trở về thì cũng không tính là gì. Mà phương pháp của mình, nhất định có thể chiến thắng.

Mà đối phương không muốn tìm bản thân gây phiền toái. . . Như vậy phương pháp này sẽ vô hiệu.

- Cái này...

Hai mắt Nhược Hoan công tử lập lòe, chần chờ trong phút chốc, đành cắn răng nói:

- Được, ta đi!

Mười hạng đầu, có cơ hội đi Hồng Viễn Danh sư học viện học tập, một khi nắm bắt. Như vậy tiền đồ vô lượng, mất đi. . . Đời này, Danh sư ngũ tinh sẽ là cái khảm lớn nhất của hắn, có thể vượt qua hay không cũng còn khó nói.

Còn nữa, như vậy có thể có lỗi với vị Tần Lỗi hay không. . . Hắn cũng không quản được nhiều như vậy.

Trên đường tiến lên tràn ngập cạnh tranh, nếu như mình không động thủ thì nhất định đối phương sẽ coi hắn là bàn đạp.

Trên thế giới này không có công bằng chân chính, chỉ nghĩ chiếu cố người khác, bản thân cũng không cần tu luyện.

- Khụ khụ, Nhược Hoan, ngươi phải suy nghĩ cho kỹ...

Nghe thấy học sinh thật sự tin lời nói của Trương sư, muốn đi qua đó hắt bát canh thịt, Khang đường chủ nhíu mày một cái, nói:

- Ta sợ nếu như ngươi làm như vậy, vị Tần sư kia sẽ đánh chết ngươi. . . Bạch Dương tông cũng sẽ làm căng!

Khóe miệng Nhược Hoan công tử giật một cái.

Cũng đúng, nếu thực sự làm như thế, không cẩn thận đối phương sẽ thực sự đánh hắn thành bánh thịt.

- Yên tâm đi, hắn đánh ngươi, ngươi không biết chạy sao? Nhiều nhìn Danh sư vào như vậy, hắn sẽ không dám làm ẩu, lại nói. . . Nếu muốn đánh chết ngươi, nào có dễ dàng như vậy! Trương Huyền vẫy tay, nói:

- Hơn nữa, yên tâm đi, ta cam đoan hắn sẽ không đánh ngươi, chỉ cần ngươi chạy thì hắn sẽ tùy ý để cho ngươi rời đi!

- ...

Nhược Hoan công tử.

Không đánh ta mới gặp quỷ. . .

- Được rồi!

Nghĩ tới chiến thắng chỉ có thể dựa vào Trương sư chỉ điểm, Nhược Hoan công tử không xoắn xuýt nữa mà cắn răng, bưng nửa bát canh thịt lên rồi đi tới phía trước.

Rất có cảm giác vi vu trong gió lạnh.

Thấy hắn đi thẳng tới chỗ Tần Lỗi, không có ngừng chút nào. Khóe miệng đám người Khang đường chủ không nhịn được kéo ra.

Mặc dù rất tín nhiệm Trương sư, thế nhưng làm như vậy. . . Cũng không tránh khỏi quá gài bẫy đi!

- Trương sư, làm như vậy. . . Thật sự không có việc gì sao?

Triệu Phi Vũ thực sự không nhịn được nữa.

- Nhất định sẽ có chuyện ah! Gắp một miếng thịt bỏ vào miệng, Trương Huyền dùng thanh âm không rõ nói một câu.

- Có việc?

Tất cả mọi người đều nhíu mày một cái.

Có việc, ngươi còn để cho Nhược Hoan công tử đi qua đó? Chẳng lẽ, ngươi muốn nhìn hắn bị đánh thành đầu heo sao?

- Phân tích vừa rồi của ngươi không sai, đối phương có tám mươi phần trăm có thể sẽ chọn tỷ thí lý giải tu vi, nhưng. . . Vẫn sẽ có hai mươi phần trăm khả năng chọn tỷ võ!

Thấy vẻ mặt của mọi người, nếu như không giải thích rõ ràng nhất định bọn họ sẽ không chịu thôi, Trương Huyền đành phải mở miệng nói.

- Ừm!

Triệu Phi Vũ gật đầu.

Dù suy đoán của nàng có chuẩn xác thì dù sao nàng cũng không phải là Tần Lỗi, đối phương sẽ có suy nghĩ của mình. Rất có khả năng chọn một phương thức không giống như suy đoná.

- Không kiêng nể gì hắt vào mặt đối phương như thế, tương đương với khiêu khích ở trước mặt, nếu như ngươi là hắn thì ngươi sẽ làm thế nào? Trương Huyền nhìn qua rồi hỏi.

- Ta sẽ. . . Đánh chết ngươi! Triệu Phi Vũ nói.

- Đúng vậy, nhất định Tần Lỗi cũng nghĩ như vậy, nhưng. . . Hắn nhất định phải có được danh ngạch trong mười vị trí đầu. Nhược Hoan công tử khiêu khích như thế cũng cho hắn tín hiệu trực tiếp nhất. Đó chính là, để hắn luận võ. . . Loại tình huống này, ngươi cảm thấy hắn sẽ lựa chọn thế nào?

- Chuyện này...

Mọi người ngẩn ngơ.

Cầm canh thịt hắt vào mặt, đây là khiêu khích trắng trợn, nhất định Tần Lỗi biết Nhược Hoan công tử cố ý. Sắp tỷ thí mà còn phách lối như thế, tự nhiên là muốn đưa ra yêu cầu luận võ với hắn. . .

Dám làm như thế, nếu như nói không có át chủ bài gì, khẳng định đối phương sẽ không tin!

Nhưng hắn lại nhất định phải có được mười vị trí đầu, dưới tình huống không có nắm chắc. Hắn sẽ chọn bỏ luận võ, như vậy vừa không đến mức bị động, thứ hai lại còn có thể biểu hiện vẻ độ lượng, nắm bắt được lòng người.

- Bị người ta dội cho một bát canh thịt ở trước mặt, bất kỳ người nào cũng sẽ nổi giận muốn động thủ. Chỉ cần hắn di chuyển, như vậy là có thể sớm nhìn ra một vài vấn đề, không đến mức lên đài luống cuống tay chân!

Trương Huyền nói tiếp.

Đối phương không thi triển võ kỹ thì hắn không có cách nào biết được mấu chốt, chỉ bằng vào thủ đoạn bình thường để tỷ thí mà thôi. Nếu muốn chiến thắng, hầu như không có bất kỳ khả năng gì cả.

Mà chỉ cần dẫn hắn nổi giận tới mức thi triển võ kỹ, bản thân sẽ có thể biết được chỗ thiếu hụt, có thể đúng bệnh hốt thuốc.

Còn Nhược Hoan công tử có thể bị đánh hay không thì hắn không quản được.

Dù sao, muốn thắng, nếu như không muốn trả giá một chút đánh đổi cũng là chuyện không thể nào ah.

- Thì ra là thế...

Nghe thấy hắn giải thích, giờ mọi người mới hiểu được, cả đám trợn mắt ra nhìn.

Vừa rồi bọn hắn cảm thấy năng lực phân tích của Triệu Phi Vũ kinh người, giờ phút này mới hiểu được, vị Trương sư này còn suy nghĩ càng sâu, càng xa hơn nhiều.

Trong thời gian ngắn, không chỉ đền bù lỗ hổng của Phi Vũ công chúa, mà còn để lại đường lui. . . Lợi hại!

May mắn hắn là người của Vạn Quốc liên minh, nếu là người bên đối phương, đoán chừng bọn hắn bị chơi chết cũng không biết chết như thế nào.

- Mau nhìn, đã bắt đầu!

Ngay khi đang cảm khái, Tô sư chỉ về phía trước.

Mọi người đồng loạt nhìn lại, quả nhiên thấy Nhược Hoan công tử đã đi tới gần chỗ của Tần Lỗi.

Lúc này Tần Lỗi cũng đang ăn đồ ăn, nhìn đối thủ của mình không ngoan ngoãn ăn cơm mà ngược lại còn mang bát tới, mặt choáng váng.

- Tần sư, ngươi khỏe chứ!

Nhược Hoan công tử gật đầu.

- Ngươi, ngươi khỏe chứ!

Tần Lỗi nhướng mày.

- Chúng ta sắp tỷ thí, ta muốn thương nghị chút chuyện với ngươi... Nhược Hoan công tử ra vẻ lễ phép nói.

- Thương nghị chuyện? Chuyện gì? Nếu như muốn nhận thua sớm, như vậy không bàn nữa!

Hừ lạnh một tiếng, Tần Lỗi còn chưa nói dứt lời thì đã cảm thấy một đồ vật đầy mỡ, nóng hổi đập vào mặt, giội thẳng vào mặt hắn.

- Con mẹ nó!

Đầu óc như nổ tung, Tần Lỗi như phát điên.

Thấy tên này tới, hắn tưởng rằng đối phương muốn sớm nhận thua, không muốn đến nỗi thua khó coi. Thế nhưng hắn nằm mơ cũng không có nghĩ đến, một bát canh thịt nóng hổi đã hắt tới mặt. . .

- Ta muốn giết ngươi...

Gầm lên giận dữ, khí tức toàn thân dâng lên, bàn tay chợt giơ lên, chụp về phía Nhược Hoan đang ở trước mắt.

Sưu!

Nhược Hoan công tử đã sớm chuẩn bị, thân thể nhoáng một cái đã xoay người bỏ chạy, vừa trốn vừa kêu:

- Thật ngại quá Tần sư, không phải ta cố ý, chỉ là trượt tay...

- ...

Tất cả mọi người đen mặt lại.

Mang canh thịt tới, còn chưa nói dứt lời đã úp lên trên đầu người ta, còn không phải cố ý hay sao?

Quan trọng nhất là, khoảng cách giữa hai người xa ba mét, tay trượt mà có thể trượt lên trên đầu người ta, cái này cũng trượt quá trùng hợp a!

Lý do này nói ra, chính ngươi tin được không?

- Đáng giận...

Quả nhiên, không nghe được lời này còn tốt, sau khi nghe thấy hắn nói như thế, Tần Lỗi giận dữ, đang muốn đuổi theo, chụp chết tên này thì đã bị một lão giả giữ chặt.

- Chu trưởng lão...

Nhìn thấy người kéo hắn chính là trưởng lão tông môn, Tần Lỗi vội nói.

- Đừng trúng kế của đối phương... Chu trưởng lão truyền âm.

- Trúng kế? Tần Lỗi sững sờ.

- Ừm, đối phương cố ý đến khiêu khích, chính là muốn làm cho ngươi nổi giận, một khi ngươi động thủ với hắn sẽ rất có khả năng bị thủ tiêu tư cách tranh tài! Chu trưởng lão nói.

Thi đấu Danh sư, tuân thủ trật tự, còn chưa lên trận đã đánh tới mức hừng hực khí thế, như vậy sẽ rất dễ bị thủ tiêu tư cách.

- Nhưng. . . - Thân thể Tần Lỗi cứng đờ, mặc dù đã hiểu rõ đạo lý trong đó, nhưng vẫn tức giận tới mức sắp nổ tung.

Đường đường là Danh sư tứ tinh đỉnh phong, bị người ta giội canh thịt vào mặt ở trước mặt, không tức giận mới là lạ.

- Tông chủ bị chém giết, Bạch Dương tông chúng ta đang gặp phải nguy cơ lớn nhất. Lần này ngươi nhất định phải cầm được mười vị trí đầu. . . Nếu không, sớm muộn gì tông môn chúng ta cũng sẽ bị thế lực khác chiếm đoạt!

Sắc mặt Chu trưởng lão nghiêm túc nói.

Ngày đó vây công Trương Huyền, hắn cũng đi theo, tình cảnh Dương sư một chiêu chém giết tông chủ đến bây giờ vẫn còn rõ mồn một ở trước mắt hắn.

Đắc tội với một vị Danh sư bát tinh, Bạch Dương tông bọn họ tùy thời cũng có thể bị hủy diệt. Mà hy vọng duy nhất chính là, Tần Lỗi này có thể xung kích mười vị trí đầu thành công!

Một khi đi tới Hồng Viễn Danh sư học viện học tập, như vậy thế lực khác muốn động vào bọn họ cũng sẽ phải suy nghĩ một lần.

- Tên này chuyên môn chạy tới khiêu khích ngươi, tất nhiên có chút dựa dẫm, bằng không thì chính là cam chịu. Dù sao cũng không vào được mười vị trí đầu, nếu như có thể kéo ngươi xuống nước thì cũng coi như kiếm lời!

Chu trưởng lão nói tiếp:

- Ngàn vạn lần không thể lỗ mãng mắc lừa!

- Vậy phải làm sao bây giờ?

Trong lòng chấn động, Tần Lỗi dừng lại.

- Không cần phải gấp, dựa theo phương pháp trước đó chúng ta thương nghị tiếp tục tỷ thí, trước tiên phải bảo vệ thứ tự mười vị trí đầu rồi lại nói, còn tên này. . . Hoàn toàn có thể đợi sau khi tranh tài, phát động Danh sư khiêu chiến đối với hắn! Thậm chí. . . Sinh tử chiến!

Chu trưởng lão hừ lạnh một tiếng, hai mắt sáng lên:

- Đến lúc đó, còn không phải ngươi muốn giết thế nào thì giết thế đó hay sao? Muốn tháo thành tám khối cũng không có người quản tới ngươi!

- Cái này... Tần Lỗi sửng sốt một chút, lập tức cắn răng, tràn ngập dữ tợn và gào thét:

- Tốt, đến lúc đó ta sẽ tiến hành sinh tử chiến, không giết hắn thì ta không gọi là Tần Lỗi!

. . .

- Ừm? Không có đuổi tới? Cũng không có đánh ta?

Chạy một hồi, thấy đằng sau không có người nào đuổi theo, Nhược Hoan công tử sững sờ, nhớ tới lời nói vừa rồi của Trương sư:

- Chẳng lẽ. . . Thật sự gặp quỷ?

Dao động (1)

dtv-ebook.com

Mặc dù không biết có phải thật sự gặp quỷ hay không, thế nhưng hắn lại biết phán đoán của Trương sư không có sai lầm chút nào, làm cho hắn phục sát đất.

Trước kia, hắn được gọi là thiên tài đứng đầu trong Vạn Quốc thành, luôn đắc chí, cảm thấy anh hùng thiên hạ không có người nào mạnh hơn hắn. Khi nhìn thấy người thanh niên trước mắt này hắn mới hiểu ra, so với thiên tài chân chính. . . Hắn còn kém xa lắm.

Một lần nữa trở lại trước mặt, thái độ hắn trở nên cung kính, ôm quyền nói:

- Trương sư, tiếp đó nên làm cái gì?

- Ăn cơm!

Trương Huyền vẫy tay.

Nhược Hoan công tử ngẩn ngơ.

Ngươi bảo ta hắt canh thịt, lại khiêu khích, ta còn tưởng rằng sẽ có biện pháp gì tốt, nhưng mà. . . Chỉ ăn cơm đơn giản thôi sao?

- Tranh tài sắp bắt đầu, ăn no rồi mới có khí lực, nếu không, làm sao có thể thắng được chứ? Trương Huyền liếc mắt nhìn hắn một cái.

Tổng cộng cũng chỉ có nửa canh giờ nghỉ ngơi, hiện tại cũng sắp kết thúc rồi. Nếu như không mau ăn, như vậy tranh tài sẽ lập tức bắt đầu.

- Được rồi!

Biết không có biện pháp nào khác, đành phải làm theo lời đối phương nói, hắn cắn răng ngồi xuống, ăn như gió cuốn.

Không thể không nói bữa tối mà Minh phủ chủ chuẩn bị quả thực rất phong phú, rất nhanh cả đám đã ăn uống no nê. Mà lúc này tranh tài cũng gần bắt đầu.

- Học thuộc nội dung phía trên, khi tỷ thí bắt đầu, cứ dựa theo phía trên đọc là được!

Đang nghĩ ngợi nên đối phó với Tần Lỗi như thế nào. Chỉ thấy Trương sư đã đưa qua một tấm giấy trắng, phía trên viết đầy chữ viết lít nha lít nhít, hiển nhiên vừa rồi trong lúc hắn ăn cơm đối phương đã viết xuống.

Trong lòng cảm thấy kỳ lạ, cúi đầu quét qua trang giấy, vừa nhìn qua, con mắt hắn trợn tròn:

- Trương sư, thật sự nói.. . Cái này sao?

- Ừm! Trương Huyền gật đầu.

Trước mắt tối sầm lại, Nhược Hoan công tử sắp phát khóc tới nơi.

Đại ca, ngươi là đang ngại vừa rồi đối phương không có đánh chết ta hay sao!

Nếu như thực sự nói theo tờ giấy này, đoán chừng tên kia sẽ tình nguyện không tham gia thi đấu Danh sư cũng phải bóp chết bản thân hắn a.

- Đừng nói nhảm nữa, nhanh nhớ một chút, sau khi lên đài không thể sửa đổi một chữ, nếu không, ta không bảo đảm ngươi có thể thắng lợi được đâu!

Ngay khi hắn đang buồn bực, chỉ thấy Trương sư ở phía đối diện nhướng mày.

Hai mắt Nhược Hoan công tử rưng rưng.

Sớm biết như vậy hắn đã không tìm đối phương thỉnh giáo, làm sao hắn lại có cảm giác lên phải thuyền giặc vậy chứ? Lần này thì tốt rồi, việc đã đến nước này, không làm như vậy cũng không có biện pháp nào khác.

- Được rồi!

Cắn răng, ghi nhớ nội dung bên trên trang giấy, vừa mới ghi vào trong đầu thì đã thấy tiếng chiêng đồng gõ lên, thanh âm rộng lớn của Hồng sư lần nữa vang lên:

- Tiếp tục tranh tài, Danh sư đi vào lôi đài!

Mọi người ứng tiếng.

Đi tới sân khấu, hít sâu một hơi, Nhược Hoan công tử nhanh chân đi tới lôi đài chữ Giáp.

Rất có phong phạm anh dũng hy sinh.

Hiện tại muốn nghĩ những biện pháp khác cũng đã chậm, chỉ có thể kiên trì nghe theo sự phân phó của Trương sư, chết thì chết a!

- A!

Tần Lỗi cũng vừa đến lôi đài, nhớ tới vừa rồi tên này đã khiêu khích mình, hắn vẫn còn lên cơn giận dữ, cả người như sắp nổ tung.

- Tranh tài bắt đầu, hiện tại tự mình thương nghị nội dung cần khảo hạch!

Thấy người tham gia tỷ thí đã đi tới trên đài, Hồng sư nhìn quanh một vòng rồi nói.

- Lần trước thi đấu Bạch Dương tông có thứ tự khá cao, cho nên sẽ do ta chọn nội dung!

Hừ lạnh một tiếng, Tần Lỗi nhìn về phía thanh niên trước mắt rồi nói:

- Ta chọn. . . Lý giải về tu vi!

- Sao?

Nghe thấy đúng như dự đoán, quả nhiên tên này lại lựa chọn cái này, Nhược Hoan công tử sững sờ.

- Làm sao? Không dám sao? Hai mắt Tần Lỗi sáng lên.

- Có gì mà không dám, so thì so, nói quy tắc đi! Nhược Hoan công tử vội nói.

- Coi như ngươi thức thời!

Hắn còn tưởng rằng đối phương sẽ cự tuyệt, không nghĩ tới lại sảng khoái như vậy, Tần Lỗi nhẹ nhàng thở ra, nói:

- Rất đơn giản, ngươi và ta thi triển võ kỹ, đều chỉ điểm cho đối phương. Ai nói sơ hở nhiều hơn thì sẽ chiến thắng.

- Ừm! Nhược Hoan công tử gật đầu.

. . .

- Đúng như ngươi đoán!

Nhìn một màn này vào trong mắt, đám người Khang đường chủ nhìn về phía Triệu Phi Vũ.

Nữ tử này không phải là Danh sư, thế nhưng lại đoán một điểm không sai về nội dung thi đấu, phần trí tuệ này làm cho người ta khâm phục.

- Ừm, kế tiếp dành phải xem tài liệu Trương sư cho hắn có hữu dụng hay không!

Triệu Phi Vũ nhẹ nhàng cười một tiếng.

Nàng cũng chỉ có thể suy đoán ra nội dung tỷ thí là gì mà thôi, còn có thể chiến thắng hay không. Còn phải nhìn vào đồ vật mà vừa rồi Trương sư để cho Nhược Hoan công tử ghi nhớ là cái gì.

- Ừm! Mọi người gật đầu.

Khi mấy người nói chuyện, hai người trên đài đều tự mình thi triển võ kỹ.

Nhìn chiêu số mà Tần Lỗi đánh ra, Nhược Hoan công tử không hiểu ra sao.

Quyền pháp của đối phương hắn chưa bao giờ thấy qua, thậm chí nghe cũng không có nghe qua. . . Làm sao chỉ ra chỗ thiếu hụt đây?

- Dựa theo quy định, ta sẽ bắt đầu trước!

Thấy đối phương vẻ mặt mê mang, Tần Lỗi cười lạnh một tiếng:

- Vừa rồi quyền pháp mà Nhược Hoan công tử đánh ra, nếu như ta không nhìn lầm, hắn là võ kỹ Linh cấp trung phẩm, Thất Tuyệt quyền, đây là chiêu số rất lợi hại. Đáng tiếc, ngươi tu luyện không đúng chỗ. . . Thiếu sót có bốn!

- Thứ nhất, chân khí vừa mới tăng lên tới Hóa Phàm tứ trọng đỉnh phong, lực lượng còn chưa đủ tinh thuần. Khi đánh ra chiêu số, mặc dù thoạt nhìn đúng chỗ, thế nhưng trên thực tế lại chỉ tốt ở bề ngoài...

- Thứ hai, Thất Tuyệt quyền coi trọng tuyệt tâm, tuyệt tình, tuyệt ý, tuyệt ân, tuyệt duyên, tuyệt niệm, tuyệt si, mà ngươi thì hoàn toàn làm không được, chiêu không thể hợp với tình, tình không thể hợp với ý. Cho dù có thi triển thì cũng chỉ là một cái thùng rỗng!

- Thứ ba...

- Thứ tư...

Rất nhanh, Tần Lỗi đã nói một lần về tình huống của bản thân Nhược Hoan công tử, mỗi một câu đều bắn thẳng vào chỗ yếu hại. Nếu nghe nhiều, rất dễ dàng đánh mất đi lòng tin.

- Lợi hại!

- Chỉ liếc mắt nhìn đã nói ra bốn chỗ thiếu hụt lớn, không hổ là nhân vật có tư cách cạnh tranh quán quân, đáng sợ!

- Đúng vậy a, vừa rồi chiêu số của Nhược Hoan công tử ta cũng đã nhìn qua, ngay cả một vấn đề cũng không có nhìn ra...

. . .

Nghe thấy lời nói của Tần Lỗi, dưới đài xôn xao một hồi.

Tất cả mọi người đều là Danh sư, cũng có nhãn lực, chiêu số vừa rồi của Nhược Hoan công tử, viên mãn như ý. Khiến cho người ta có một loại cảm giác mượt mà, vừa nhìn đã biết chí ít đã đắm chìm mấy năm. . .

Dù vậy, có thể thuận miệng nói ra bốn điểm thiếu hụt, nhãn lực mạnh mẽ, thậm chí so với một ít nửa bước Danh sư ngũ tinh cũng không hề yếu hơn.

- Xem ra cửa này, Nhược Hoan công tử muốn thắng rất khó!

- Ừm, dù sao chí ít vừa rồi võ kỹ mà Tần Lỗi thi triển ra là cái gì, ta cũng không nhìn ra!

- Ta cũng nhìn không hiểu...

Mọi người hạ giọng nói thầm, tất cả đều nhìn về phía lôi đài, muốn nhìn một chút, nhìn xem Nhược Hoan công tử ứng đối ra sao.

Ngay cả Tần Lỗi cũng cười lạnh một tiếng, nhìn qua.

Võ kỹ vừa rồi của hắn đến từ một chỗ di tích, không biết đã thất truyền bao nhiêu năm. Ngay cả Hồng sư cũng chưa hắn có thể nhận ra, huống

chi là kẻ trước mắt này.

Bởi vậy, hắn có tự tin tuyệt đối thắng được ván này.

- Nói đi, đến phiên ngươi, nếu như không nói ra, thì thôi nhận thua đi!

Thấy Nhược Hoan công tử ở trước mắt vẻ mặt xoắn xuýt, khuôn mặt vì kìm nén mà đỏ ửng, không có nói chuyện, Tần Lỗi khẽ nói.

- Cái này...

Dường như Nhược Hoan công tử đã làm ra quyết định gì đó, hắn cắn răng:

- Nếu như ta không nhìn lầm, ngươi. . . Đầu óc ngươi có vấn đề!

- Ự...c?

Mọi người lặng ngắt như tờ.

Không phải giải thích võ kỹ hay sao? Làm sao trực tiếp đổi thành mắng chửi người như vậy chứ?

- Ngươi nói cái gì?

Quả nhiên, nghe thấy hắn nói như thế, Tần Lỗi thiếu chút nữa đã không nhịn được, nổ tung tại chỗ.

- Linh hồn ngươi còn chưa có tẩm bổ tốt thì đã cưỡng ép xung kích Hợp Linh cảnh, tùy ý để cho chân khí chạy vào thức hải, linh hồn đã bị hao tổn. Não bị tổn thương, có việc này hay không?

Nhược Hoan công tử nói.

- Cái này...

Tần Lỗi nhướng mày.

Sau khi Bạch Khải Chi tông chủ, cũng chính là lão sư hắn bị chém giết, hắn có chút nóng nảy, đánh sâu vào Hợp Linh cảnh một lần.

Muốn tiến vào Hợp Linh cảnh, chân khí phải đi vào thức hải, va chạm với Hợp Linh huyệt. Chỉ có giải huyệt đạo giải này thì mới có thể thuận lợi đột phá. . . Thực lực của hắn còn chưa đủ, cưỡng ép xung kích, quả thực đã khiến cho linh hồn nhận lấy tổn thương nhất định. Cứ đến đêm khuya là cảm thấy đau đầu.

Chỉ là, chuyện này hắn cũng chưa nói qua với ai, ngay cả trưởng lão bản tông cũng chưa hề nói, làm thế nào đối phương lại nhìn ra được?

- Không chỉ có như thế, toàn thân cao thấp của ngươi đều tồn tại tai hoạ ngầm trên việc tu luyện. Vì có thể một tiếng hót lên làm kinh người trong lần thi đấu này mà n gươi cố ý tu luyện một bộ võ kỹ không biết tên. . . Nếu ta không nhìn lầm, muốn luyện thành nó, ít nhất phải làm cho ba mươi hai chỗ huyệt đạo trên toàn thân cộng minh a!

- Ba mươi hai huyệt đạo cộng minh, rất nhiều võ kỹ cũng có thể làm được. Nhưng võ kỹ này, hết lần này tới lần khác lại kết nối bách hội với dũng tuyền, một cái hấp thu thanh khí trên bầu trời, một cái hấp thu khí tức vẩn đục ở dưới mặt đất, cả hai giao hòa, giống như tạo thành một cái lồng giam. Cứ như vậy đã đưa linh hồn của ngươi khóa kín vào bên trong thân thể!

- Nói cách khác, không có cơ hội đặc thù, ngươi muốn xung kích Hợp Linh cảnh, gần như không có khả năng! Nếu như ngươi không tin, ngươi có thể dùng chân khí thử huyệt bích hải một chút. Nếu như huyệt đạo tê dại, điều đó nói rõ linh hồn đã bắt đầu suy yếu. Ngươi cũng có thể thử cần chân huyệt một chút, huyệt đạo ngứa ngày cũng nói rõ thân thể cứng rắn, không có gì khác biệt với một cái lồng giam...

- Người khác tu luyện là vì tăng lên, ngươi tu luyện lại tạo ra gông xiềng cho mình, không có cách nào tiếp tục tiến bộ. . . Không phải là đầu óc có vấn đề thì là cái gì?

Dường như đã mở đầu cho nên Nhược Hoan công tử cũng không do dự nữa, hắn cắn răng một mạch nói ra nội dung mà Trương sư bảo hắn đọc thuộc lòng.

Dù sao chết thì chết, không nói thì võ kỹ của đối phương, hắn cũng nhìn không hiểu, nhất định cũng phải thua trận tranh tài này.

Nói xong một đoạn lớn, vốn cho rằng đối phương sẽ trực tiếp xông lại giết mình. Cho dù kém cỏi nhất cũng phải mắng cho xối máu chó, thế nhưng hắn lại thấy đối phương không nhúc nhích, giống như gặp chuyện bất khả tư nghị gì đó mà bị dọa đến vẻ mặt trắng bệch.

- Chẳng lẽ. . . Đã nói đúng?

Trong lòng hắn giật thót.

Vừa rồi khi nhìn thấy những nội dung này, hắn đã cảm thấy nhất định là bịa đặt, tin đồn nhảm, không thể nào là thật. Một khi đọc lên, đối phương không giết bản thân là tốt lắm rồi. Chỉ là không nghĩ tới. . . Đối phương lại có bộ dáng này, không phải gia hỏa vừa giơ tay ra thì Trương sư đã nhìn ra trên người hắn tồn tại vấn đề và chỗ thiếu hụt đó chứ?

- Đương nhiên, nếu như ngươi còn chưa tin. . . Có thể tiếp tục xung kích Hợp Linh cảnh một lần. Khi đó ngươi sẽ cảm thấy, càng không có lực lượng hơn, thậm chí chân khí cũng không thể đi vào thức hải. Sẽ bị một cỗ lực lượng đặc thù áp chế lại.

Ánh mắt sáng lên, Nhược Hoan công tử tăng thêm lòng tin, mặc kệ đối phương có vẻ mặt như thế nào, miệng vẫn tiếp tục nói:

- Thân là Danh sư tứ tinh đỉnh phong, không có làm rõ bản chất của võ kỹ mà đã mù quáng tu luyện, còn không biết xấu hổ so tài với ta. . . Ai cho ngươi lá gan như vậy chứ?

Thân thể Tần Lỗi nhoáng một cái.

Những bệnh trạng mà đối phương nói, hắn mới vừa thử, không ngờ tất cả đều có, chẳng lẽ. . . Thật sự hắn đã tu luyện sai, nhầm đường lạc lối?

Thân là Danh sư, bản thân tu luyện lung ta lung tung, sao có thể chỉ điểm người khác chứ? Có thể nói, không cần tỷ thí, chẳng khác nào hắn đã thất bại.

- Được rồi, ta đã nói nhiều như vậy, chỉ là. . . Mới vừa phạm phải sai lầm, còn có thể giải quyết, một khi thời gian dài, nếu muốn khôi phục cũng đã muộn...

Nhược Hoan công tử khoát tay chặn lại:

- Như vậy đi, ta đại nhân đại lượng, chỉ cần ngươi chắp tay nhận thua thì ta sẽ truyền thụ cho ngươi phương pháp giải quyết.

Dao động (2)

dtv-ebook.com

Dưới đài.

- Trương sư, đây đều là thứ mà ngươi. . . nhìn ra được sao?

Đám người Khang đường chủ mở to hai mắt ra nhìn, nhìn về phía thanh niên đang đứng ở trước mắt.

Học sinh của hắn có bao nhiêu cân lượng, hắn tự mình biết rất rõ.

Vừa rồi Tần Lỗi thi triển võ kỹ, ngay cả hắn cũng không có nhìn thấu, Nhược Hoan công tử lại nói có đạo lý rõ ràng, làm cho đối phương không nói gì được. Trừ phi là Trương sư chỉ điểm, nếu không, căn bản không làm được.

- Đúng vậy a! Trương Huyền gật đầu.

- Hắn. . . Vừa rồi hắn chỉ vận chuyển chân khí, giơ bàn tay một lần mà ngươi đã nhìn ra nhiều như vậy sao? Nghe thấy đối phương xác nhận, mọi người vẫn không thể tin được như cũ.

Trước đó Nhược Hoan công tử chạy tới giội canh thịt vào mặt đối phương, dẫn đến Tần Lỗi giận dữ. Thế nhưng cuối cùng vẫn không có đánh nhau, hầu như không có thi triển ra chiêu số gì. . . Loại tình huống này lại có thể nhìn ra đối phương có nhiều vấn đề như vậy, thật hay giả đây?

Đây là nhãn lực gì chứ?

- Như vậy. . . Rốt cuộc Tần Lỗi tu luyện võ kỹ gì? Làm sao còn có thể khóa lại linh hồn, không có cách nào đột phá được chứ? Tô sư thực sự không nhịn được.

Thân là Danh sư tứ tinh đỉnh phong, nhãn lực sức lực tối thiểu nhất vẫn phải có, làm sao có thể tu luyện một loại võ kỹ khóa lại linh hồn, còn không tự biết được chứ?

- Ta cũng không biết... Trương Huyền lắc đầu.

- Không biết? Như vậy... Tất cả mọi người đều nhíu mày.

Không biết là võ kỹ gì, vậy làm sao ngươi biết cảm nhận khi kích thích mấy huyệt vị kia?

Bích hải huyệt tương ứng với linh hồn, cần chân huyệt là chỗ va chạm giữa thân thể và linh hồn. Nếu nói cứng rắn, nó đại biểu cho lồng giam khóa chặt.

Đây là cường giả Hóa Phàm tứ trọng đỉnh phong, dưới tình huống bình thường, huyệt đạo mở ra, chỉ cần thổ nạp, tẩm bổ linh hồn. Khiến cho nó không ngừng gia tăng, xuất hiện loại tình huống này. . . Nếu nói không có vấn đề, coi như bọn họ cũng không tin.

Thế nhưng. . . Ngay cả hắn tu luyện võ kỹ gì mà ngươi cũng không biết thì tại sao lại có thể biết, cần chân huyệt của hắn đã đóng lại, linh hồn bị hao tổn chứ?

- Lừa hắn! Trương Huyền thản nhiên nói.

- Lừa hắn? Mọi người ngẩn ngơ.

- Bạch Dương tông tu luyện Bạch Dương chân khí, thuộc về một trong các loại chân khí dương thuộc tính. Lúc trước Bạch Khải Chi vây công phủ đệ của ta, lão sư đã giải thích qua với ta.

Trương Huyền nói.

- Ừm... Đám người Khang đường chủ gật đầu.

Bạch Dương công pháp của Bạch Dương tông, quả thực là pháp quyết dương thuộc tính, sau khi tu luyện đại khai đại hợp, uy lực vô cùng.

Trước kia bọn họ đã giao thủ qua, bị nhiều thua thiệt, cho nên cũng chuyên môn nghiên cứu qua, vì vậy mới biết rất rõ ràng.

- Vừa rồi trong thức ăn của Minh phủ chủ mang tới, thịt thú vật và dược liệu bổ sung năng lượng chiếm đa số, điểm ấy không sai a! Trương Huyền tiếp tục nói.

Bởi vì tỷ thí ở bên ngoài quảng trường minh chủ phủ, cho nên không chỉ bên Trương Huyền ăn uống, mà ngay cả những tông môn, thế lực khác. Cơm nước cũng đều là Minh phủ chủ cung cấp, hầu như hoàn toàn tương tự.

Các loại thịt linh thú, thịt man thú, thậm chí còn có một ít dược liệu trân quý, trong đó linh khí đầy đủ, có thể bổ sung tiêu hao cực lớn.

- Đúng! Triệu Phi Vũ gật đầu.

Nguyên liệu nấu ăn được chọn rất kỹ, nàng còn tham dự vào đó, cho nên so với bất luận kẻ nào còn rõ ràng hơn.

- Tu luyện công pháp dương thuộc tính, ăn đồ ăn dược vật đại bổ sẽ xuất hiện tình huống gì? Trương Huyền nói tiếp.

- Bắp thịt toàn thân hoạt động mạnh, chân khí chạy nhanh... Khang đường chủ nói.

Sẽ giống như ăn thuốc kích thích vậy, bản thân đã có dương khí rất vượng, lại ăn vật đại bổ, nhất định sẽ càng thêm hưng phấn, lực lượng mười phần.

Chỉ là. . . Như vậy sẽ chỉ làm cho trạng thái đối chiến càng lớn hơn mà thôi!

- Dưới tình huống bình thường, quả thực sẽ khiến cho trạng thái kia càng tốt hơn, nhưng các ngươi đã quên chén canh vừa rồi ta uống hay sao? Nếu như ta không nhìn lầm, trong súp mang theo Âm Giác thảo!

Trương Huyền tiếp tục nói.

- Đúng là có Âm Giác thảo, thứ này tuy là thuộc tính âm hàn, thế nhưng lại có thể khiến cho người ta sảng khoái tinh thần, tư duy càng thêm mau lẹ, là một loại mỹ thực rất nổi danh...

Triệu Phi Vũ nói, vừa nói được một nửa thì nàng cũng ý thức được cái gì đó, hai con mắt trợn tròn.

- Nổi danh là nổi danh, nhưng việc mang theo thuộc tính âm hàn lại là thật. Sắp tỷ thí, tâm tình vốn đã hưng phấn, lại thêm ăn vật đại bổ, tu luyện công pháp dương thuộc tính, huyệt đạo toàn thân mở rộng. . . Lúc này lại bị bát canh âm thuộc tính kích động, sẽ xuất hiện tình huống gì, chắc hẳn không cần ta nhiều lời a! Trương Huyền cười nói.

- Âm hàn giao nhau, vì bảo hộ thân thể mà huyệt đạo sẽ tự động đóng lại, mà lúc đó. . . Tần Lỗi lại đang nổi nóng, tinh thần cao độ tập trung, linh hồn chạy trong cần chân huyệt, huyệt đạo bị phong bế, ngăn cản linh hồn cũng là chuyện bình thường. . . Chuyện này, đây đều là chuyện mà ngươi bố trí ra?

Rất nhanh đám người Khang đường chủ, Tô sư đã kịp phản ứng, vẻ mặt mỗi người trắng bệch, sắp phát điên.

Vốn bọn họ cho rằng lời đối phương nói là sự thật. Thế nhưng không nghĩ tới, từ lúc bắt đầu hắt canh, vị Tần Lỗi này đã từng bước một rơi vào bên trong tính toán của vị thanh niên này.

Loại tính toán này, dần dần từng bước, không có một chút dấu vết nào. Nếu như không giải thích, như vậy bọn họ cũng không nhìn ra được. Tần Lỗi trong nhà chưa tỏ, ngoài ngõ đã tường, đương nhiên lại càng không biết tình hình. . . Bị dao động, chỉ sợ đã thành kết cục đã định.

Cái này cũng. . . Quá lợi hại đi!

- Ngẫu nhiên nghĩ đến mà thôi! Trương Huyền gật đầu.

Những bố trí này có khá hơn nữa cũng đều vô dụng, nếu như không có trước đó nói sự thật hắn xung kích Hợp Linh cảnh thất bại, linh hồn bị hao tổn. Như vậy muốn diệt hoa trên gấm gần như là không có khả năng.

Con người là như vậy, tin tưởng chuyện thứ nhất, chuyện sau đó muốn làm cho đối phương tin tưởng cũng sẽ đơn giản hơn nhiều.

Lại thêm nói có lý có cứ, muốn không tin cũng khó khăn.

- Nếu đã lừa hắn, cái kia. . . Nhược Hoan còn nói phương pháp giải quyết...

Thấy hắn đã thừa nhận, Khang đường chủ nhớ tới lời nói vừa rồi của Nhược Hoan công tử, trong lòng đột nhiên toát ra một dự cảm không tốt.

Những chuyện này đều là gạt người, còn nói có phương pháp giải quyết? Giải quyết như thế nào đây?

- Tiếp tục xem chẳng phải các ngươi sẽ biết sao...

Trương Huyền vẫy tay.

Mọi người vội vàng nhìn lại.

Lúc này, Tần Lỗi trên đài trải qua thời gian ất dài xoắn xuýt, rốt cục cũng hít sâu một hơi:

- Ta nhận thua, kính xin chỉ điểm phương pháp giải quyết!

Đây là cạnh tranh mười sáu vào tám, cho dù thua cũng vẫn có thể cạnh tranh hai danh ngạch cuối cùng với tám người thất bại.

Nhưng không giải quyết vấn đề trên thân thể, như vậy về sau tu luyện không có cách nào tiến bộ, đây là chuyện bất luận kẻ nào cũng không thể

tiếp nhận.

Sau khi cân nhắc lợi hại, hắn vẫn quyết định nhận thua, tiếp nhận chỉ điểm của đối phương.

Dù sao ở trên phương diện tâm lý, sớm muộn gì hắn cũng sẽ giết chết kẻ trước mắt này, cùng lắm thì trước hết để cho hắn đắc ý một lần!

- Nhận thua? Tần sư cứ như vậy nhận thua hay sao?

- Xem ra Nhược Hoan công tử đã thật sự nhìn ra chỗ mấu chốt!

- Thật là lợi hại, võ kỹ mà chúng ta cũng không có nhận ra mà hắn lại nhìn ra chỗ thiếu hụt tồn tại trong tu luyện. Từ lúc nào Nhược Hoan công tử cường đại như vậy a!

- Vừa rồi ta nhìn hắn qua, dường như hắn đã thỉnh giáo Trương sư, các ngươi nói xem, có phải là Trương sư dạy hay không?

. . .

Nghe Tần Lỗi nhận thua, gây ra bất ngờ rất lớn, tất cả mọi người đều xôn xao.

Thực lực của Nhược Hoan công tử và Tần Lỗi căn bản không cùng một cấp bậc, kết quả lại nghịch chuyển, khiến cho không ít người đều không kìm lòng được mà suy nghĩ lung tung.

Dù sao, cảnh tượng vừa rồi Nhược Hoan công tử thỉnh giáo Trương sư, không ít người cũng đều thấy được.

- Rất tốt, đã nhận thua, ta dạy ngươi phương pháp giải quyết cũng không sao!

Nghe thấy hắn nhận thua, Nhược Hoan công tử biết mình đã đi vào trước tám, hắn cố nén kích động:

- Kỳ thật rất đơn giản, cần chân huyệt của ngươi trước đó đã chịu kích thích, tạm thời bị phong bế, đêm nay ngủ một giấc thật tốt thì ngày mai ẽ tốt...

- Đi ngủ, ngày mai sẽ tốt?

Con mắt trợn tròn, Tần Lỗi chỉ cảm thấy trước mắt tối sầm lại, xém chút nổ tung.

Làm Danh sư tứ tinh đỉnh phong, nghe thấy đối phương nói như thế mà còn không biết mình bị đùa giỡn thì thật sự đầu óc có vấn đề.

- Ta muốn giết ngươi...

Rít lên một tiếng, hắn muốn xông lại.

- Được rồi, thua thì thua, thi đấu Danh sư, không riêng gì tri thức, còn phải có ứng biến, bị người ta lừa cũng chỉ có thể nói là vấn đề của bản thân, không trách được người khác!

Ống tay áo của Hồng sư quét qua, Tần Lỗi lập tức bị đánh cho lảo đảo, lập tức ngừng lại.

Thi đấu Danh sư, liên quan tới rất nhiều điểm, chính ngươi bị người ta lừa, cam tâm tình nguyện nhận thua thì nên trách ngươi không bằng người khác.

- Ta...

Hồng sư ra mặt, Tần Lỗi biết đã hết cách, bờ môi sắp bị hắn cắn nát , tức giận đến mức sắp thổ huyết.

Rốt cuộc có chuyện gì chứ? Vốn hắn lời thề son sắt, nhất định có thể thắng, kết quả lại bị người ta dao động một hồi. . . Chủ động nhận thua!

Quả thực quá đáng giận. . . Quân Nhược Hoan, ta không giết ngươi ta không gọi là Tần Lỗi.

Trong lòng rống giận một hồi.

. . .

Tỷ thí đã xuất hiện kết quả, Nhược Hoan công tử thành công tấn cấp. Vừa xuống đài, nhìn về phía thanh niên trước mắt, trong lòng tràn ngập kích động.

Vừa rồi khi nhìn nội dung bên trên trang giấy, hắn còn tưởng rằng nhất định sẽ bị đối phương đánh chết, không nghĩ tới thật sự thành công!

Thi đấu Danh sư tiến vào trước tám. . . Đây là thành tích hắn có nằm mơ cũng không dám nghĩ tới!

- Đa tạ Trương sư!

Hắn cung kính ôm quyền.

Trước kia, trong lòng còn có tâm tư khác, mà bây giờ, hắn đã hoàn toàn không có.

Kẻ trước mắt này, thoạt nhìn đần độn, thế nhưng so với hắn, tuyệt đối ngươi sẽ bị hố tới chết người không đền mạng.

- Không cần khách khí, ngươi hố đối phương thảm như vậy. Nhất định hắn sẽ xin sinh tử chiến về phía ngươi. Trước tiên không nên vội vui vẻ, chuẩn bị làm sao chiến thắng hắn đi!

Trương Huyền nói.

- Ừm! Nhược Hoan công tử gật đầu.

Giữa các Danh sư có mâu thuẫn không thể hóa giải, có thể xin sinh tử chiến, mãi đến khi một phương bỏ mình mới kết thúc.

Tần Lỗi này bị hắn làm cho sắp điên mất, mất mặt xấu hổ trước mặt nhiều Danh sư như vậy. Chỉ sợ thi đấu kết thúc sẽ đi xin sinh tử chiến. Một khi tổng bộ đồng ý sẽ rất có khả năng trực tiếp tỷ thí.

Chỉ là, sinh tử chiến, tổng bộ sẽ rất ít khi đồng ý, coi như là đồng ý, hắn ta cũng chưa chắc sẽ thua trong tay đối phương.

Nhìn tờ giấy mà Trương sư đưa cho, rất nhiều chỗ thiếu hụt bên trên chiêu số của đối phương đã được hắn ghi nhớ. Nếu lợi dụng, ai chết vào tay ai còn chưa biết a.

- Trương sư, đối thủ cửa này của ngươi là Vị Trường Thanh Tử Kim tông. Ta đã nghe nói qua cái tên này, hết sức lợi hại, phải cẩn thận!

Không đi nghĩ những việc này nữa, vẻ mặt Nhược Hoan công tử nghiêm túc nhìn qua.

Tỷ thí chỉ đánh một lần một lá thăm, về sau hoàn toàn có thể đoán ra được đối thủ. Người mà Trương sư phải đối mặt gọi là Vị Trường Thanh, là siêu cấp thiên tài của Tử Kim tông.

- Ngươi đã nghe qua?

Trương Huyền nhìn qua.

- Người này mặc dù chưa đi đến mười vị trí đầu của tiềm lực bảng, nhưng cũng không phải là hắn yếu, mà là. . . Tu vi có chút thấp, giống như ngươi. Đều là Hóa Phàm cảnh tam trọng đỉnh phong! Tu vi thấp như vậy cũng có thể vọt tới top 16, trình độ phương diện khác có thể nghĩ!

Nhược Hoan công tử nhíu mày, nói:

- Trước đó tỷ thí ta đã chuyên môn nhìn qua, là so phụ chức nghiệp trợ tu luyện khí, ép đối phương nhận thua tại chỗ!

- Ừm!

Trương Huyền cũng gật gật đầu.

Trận kia tỷ thí hắn cũng đã nhìn, quả thực tên này rất mạnh.

Cường giả Hóa Phàm tam trọng đỉnh phong, luyện khí đã vượt qua tứ trọng, nếu không có thực lực nhất định thì sẽ không thể nào thành công được.

Chỉ là, bên trong chức nghiệp phụ trợ của hắn cũng không có luyện khí, nhất định cũng không khiêu chiến được, nhưng. . . Nếu là khiêu chiến luyện đan của bản thân. . . Thật sự có chút phiền phức.

Tỷ thí thuần thú

dtv-ebook.com

Mặc dù hắn là Luyện Đan sư tứ tinh, thế nhưng đí là thông qua biện đan có được huy chương, nếu như luyện đan. . . Hoàn toàn không hiểu ah!

Nếu như đối phương thực sự muốn khiêu chiến luyện đan tại chỗ, một khi cái gì cũng không luyện chế ra, nhất định sẽ thất bại.

Chỉ là, luyện đan cần rất lâu, còn cần chuẩn bị rất nhiều dược liệu, trong lúc thi đấu Danh sư cũng không dễ dàng xuất hiện như vậy.

- Dù sao chức nghiệp phụ trợ của hắn rất lợi hại, ngươi chỉ cần cự tuyệt khiêu chiến là được, về sau coi như so cái gì cũng không đáng kể! Nhược Hoan công tử nói.

Vị Trường Thanh này, tu vi bản thân không được. Thế nhưng lại cực kỳ am hiểu về chức nghiệp phụ trợ tu. Bên bọn họ, mặc dù không có cơ hội lựa chọn hạng mục tỉ thí. Thế nhưng lại có một lần quyền cự tuyệt, nếu thực sự không được, chỉ cần cự tuyệt là được.

Bên này đang thương nghị nên đối phó như thế nào, bên Tử Kim tông thì mây đen tràn ngập.

- Vị Trương sư này một đường quá quan trảm tướng, ngày càng ngạo nghễ, ta sợ ngươi rất khó vượt qua được hắn!

Một vị trưởng lão của Tử Kim tông nhíu mày nói.

- Đúng vậy a, hắn hầu như không có bất kỳ nhược điểm gì cả, so thế nào đây?

Ai cũng không quá xem trọng vị thiên tài trong tông môn của mình.

Đổi lại là những người khác, coi như La Tuyền cũng có sức liều mạng. Thế nhưng đối mặt với vị biến thái này, bất kể nhìn thế nào bọn họ cũng đều cảm thấy bất lực.

- Phương diện Danh sư của hắn quả thực không có kẽ hở, nhưng ta không tin. . . chức nghiệp phụ trợ tu, cũng có thể lợi hại như vậy! Trường Thanh này híp mắt lại nói.

Thứ hắn am hiểu nhất chính là phụ trợ tu, hắn không tin, dùng cái này cũng không có cách nào vượt qua đối phương.

- Ta đã tìm người nghe ngóng, hắn có bốn chức nghiệp phụ trợ tu theo thứ tự là Giám Bảo sư ngũ tinh, Trận Pháp sư tứ tinh, Y Sư tứ tinh và Thuần Thú sư tứ tinh!

Trường Thanh này bẻ ngón tay tính toán:

- Nghề nghiệp phụ trợ tu của ta là Luyện Khí sư tứ tinh, Trà đạo sư tứ tinh, Thư Họa sư tứ tinh và Thuần Thú sư tứ tinh! Nếu có gặp nhau, chỉ có chức nghiệp thuần thú là có thể so sánh. Chỉ có điều, chỉ có chức nghiệp này cũng đã đủ rồi!

- Đủ sao? Không phải ngươi muốn khiêu chiến chức nghiệp thuần thú của hắn đó chứ? Mấy vị trưởng lão nhìn nhau:

- Thuần thú rất là phiền phức...

Danh sư tỷ thí chức nghiệp phụ trợ tu, nếu trùng lặp thì mới có thể so sánh. Nếu không, ngươi hiểu luyện khí, người khác không hiểu, như vậy có so cũng không công bằng.

Mặc dù Trương Huyền còn có rất nhiều chức nghiệp phụ trợ như Luyện Đan sư, Thư Họa sư. Chỉ có điều, đều không có đạt tới tứ tinh, cũng không tính là gì. Điểm duy nhất mà hai người giống nhau, đó chính là thuần thú.

Loại quy củ tranh tài này, Trương Huyền cũng không rõ ràng, hắn còn tưởng rằng đối phương sẽ khiêu chiến hắn luyện đan, cho nên làm hắn không công lo lắng một hồi.

Chỉ là, thuần thú cần sớm chiều ở chungvới linh thú, có đôi khi vì thuần phục một đầu mà chí ít cũng tốn mấy năm công phu. . .

Mà tỷ thí thi đấu Danh sư, tình huống bình thường bên trong thời gian một nén nhang đã có kết quả rồi.

So thứ này, có chút vội vàng đi!

- Yên tâm đi, ta đã sớm chuẩn bị tốt. Thuần thú nhất đạo, tuyệt sẽ không thất bại! Hai mắt Trường Thanh sáng lên.

- Ngươi có tự tin là tốt rồi. Chỉ có điều, nếu như không thành công thì cũng đừng miễn cưỡng...

- Đúng vậy a, nếu như thua thì nhất định phải khách khí một chút, sau khi trở về tông môn ta sẽ xin ban thưởng cho ngươi!

- Nếu thực sự không được, bây giờ ngươi cứ nhận thua đi, như vậy còn có thể duy trì phong thái của tông môn chúng ta...

Tất cả trưởng lão đều không có lòng tin quá lớn đối với hắn.

- ... Trường Thanh rất là xem thường nghĩ.

Các ngươi là người bên ta hay là bên Trương Huyền kia?

Không cổ vũ thì cũng thôi đi, lại còn cảm thấy nhất định sẽ thất bại. . . Quả thực là loạn!

- Hừ, Trương Huyền, ta nhất định sẽ đánh bại ngươi, để cho đám lão gia hỏa này im miệng!

Cắn răng, trong lòng Trường Thanh điên cuồng quát.

Nắm đấm xiết chặt, nhấc chân đi về phía lôi đài.

Lần tỷ thí này đã không còn riêng là vì tranh mười hạng đầu, mà càng quan trọng hơn là. . . Tôn nghiêm của hắn.

Hắn muốn vì tôn nghiêm mà đứng dậy, vượt qua vị Trương sư này. Đồng thời còn chứng minh bản thân!

. . .

Trên lôi đài chữ Đinh.

Nhìn về phía thanh niên đứng ở đối diện, Trường Thanh cắn chặt răng tạo ra tiếng ken két vang vọng.

Trương Huyền không hiểu ra sao.

Dường như đây là lần đầu tiên hắn nhìn thấy tiểu tử này a, làm sao lại giống như có thù giết cha, mối hận đoạt vợ vậy chứ?

Ánh mắt có chút nghi hoặc, hắn thử hỏi một câu:

- Trước đây chúng ta có quen biết hay sao?

- Không nhận ra ! Chỉ là, ta nhất định sẽ đánh bại ngươi!

Trường Thanh hí dài một tiếng:

- Ta chọn tỷ thí chức nghiệp phụ trợ tu, cũng chính là. . . Tỷ thí thuần thú, Trương sư có dám tiếp nhận hay không?

- Thuần thú? Không nghĩ tới đối phương lại đưa ra loại tỷ thí này, Trương Huyền nhíu nhíu mày nói:

- So thế nào?

- Rất đơn giản, ngươi cũng là Thuần Thú sư tứ tinh, như vậy nhất sẽ có thú sủng của bản thân. Không bằng chúng ta triệu hoán nó tới, cho đối

phương thời gian một nén nhang bồi dưỡng tình cảm. Trong khoảng thời gian này, ai có được độ trung thành cao hơn thì kẻ đó sẽ chiến thắng!

Trường Thanh nói.

- Trao đổi thú sủng, cho thời gian một nén nhang để thuần phục. . . Ngươi xác định chứ? Vẻ mặt Trương Huyền rất là cổ quái nhìn qua đối phương.

Ý tứ của đối phương rất đơn giản, ngươi thuần phục thú sủng của ta, ta thuần phục thú sủng của ngươi, ai có thể làm cho thú sủng của đối phương có độ trung thành cao hơn thì kẻ đó sẽ chiến thắng.

Đây cũng là thủ đoạn tỷ thí thường gặp giữa các Thuần Thú sư.

Chỉ là. . . Tên này thực sự muốn so thuần thú với hắn sao?

- Đương nhiên!

Vị Trường Thanh cười lạnh, trên khuôn mặt tràn ngập vẻ tự tin:

- Sao vậy? Muốn đoạt giải quán quân, đứng đầu mà lại lo lắng thủ đoạn thuần thú của ta, không dám tỷ thí sao?

- Vậy được rồi!

Thấy đối phương đã thành khẩn yêu cầu như vậy, Trương Huyền gật đầu.

. . .

- So thuần thú với Trương sư? Cái tên này. . . Không phải đã điên chứ?

Sau khi nghe rõ yêu cầu tỉ thí của đối phương, Triệu Phi Vũ dùng ánh mắt giống như đang nhìn kẻ đần, tràn ngập sự đồng tình.

Ngươi không thấy Trương sư thuần phục Yêu Thần thú, tổng cộng cũng không tới hai hô hấp, so thứ này với hắn. . . Đây không phải là tự mình tìm đả kích hay sao?

Bọn hắn đã nhìn thấy người tự tìm cái chết, thế nhưng chưa từng thấy người nào như đối phương. . .

Khóe miệng mấy người Khang đường chủ cũng giật một cái.

Mặc dù vị Trương sư này thuần thú, bọn hắn chưa từng tận mắt nhìn thấy qua, nhưng hôm nay khi khảo hạch, đường chủ Thú đường Hàn Xung từng chính miệng nói qua quá trình trước đó.

Ngay cả linh thú mà hắn tốn mấy năm cũng không thể thuần phục cũng đã bị Trương sư thuần phục, ngoan ngoãn ở nhà trông sân nhỏ, ngươi xác định có thể thắng hắn hay sao?

. . .

- Có thực lực đánh một trận, Vị Trường Thanh là thiên tài nổi danh thuần thú. Ta nghe nói hắn từng tham gia giải thi đấu thuần thú, đồng thời cũng lấy được ngôi vị quán quân!

- Đúng vậy a, ta cũng đã nghe nói, không phải Trương sư đã đồng ý so cái này hay sao? Thuần thú không thể so với hạng mục khác của Danh sư, năng lực bản thân mạnh là được. Càng quan trọng hơn là còn cần có đầy đủ bảo vật và thủ đoạn nữa!

- Chỉ sợ tỷ thí trước tám sẽ nguy hiểm...

. . .

Khác với vẻ mặt của đám người Triệu Phi Vũ, những Danh sư khác không biết rõ tình hình đều dùng ánh mắt ngưng trọng nhìn qua.

Thuần thú khá là phiền toái, không riêng gì năng lực của bản thân mạnh là được, mà còn phải có đầy đủ bảo vật.

Nếu không, không hấp dẫn được sự chú ý của linh thú, làm sao có thể bồi dưỡng độ trung thành cơ chứ?

Vạn Quốc liên minh rõ ràng yếu kém hơn Tử Kim tông. Nếu chỉ tính thuần thú, tỷ lệ chiến thắng rõ ràng đã thấp hơn rất nhiều.

- Mau nhìn, thú sủng của hai người đã tới!

Bên trong tiếng nghị luận, không trung vang vọng tiếng gió rít gào, hai đầu linh thú to lớn, bay tới, rơi vào trên đài.

Chính là Yêu Thần thú và thú sủng của Vị Trường Thanh.

Trương Huyền nhìn qua.

Thú sủng của hắn là một đầu Thanh Linh thú cực lớn, cấp bậc đại khái là Hóa Phàm tứ trọng sơ kỳ, rõ ràng đã kém hơn một mảng lớn với Yêu Thần thú.

- Đây là thú sủng của ngươi?

Còn tưởng rằng thú sủng của đối phương sẽ xấp xỉ với hắn. Cho nên hắn có tự tin tuyệt đối, sẽ thu được độ trung thành cao hơn. Ai ngờ thú sủng vừa tới lại cường đại như vậy, vẻ mặt Vị Trường Thanh rất khó coi, có cảm giác như muốn khóc.

Hóa Phàm tam trọng đỉnh phong bình thường có thể thuần phục một đầu linh thú Hóa Phàm tứ trọng, cũng đã không tệ rồi. . . Ngươi thuần phục một đầu Hợp Linh cảnh, làm sao có thể làm được cơ chứ?

- Ừm, ngươi bắt đầu trước đi, ta cũng không vội!

Trương Huyền gật gật đầu, lại mở miệng nói với Yêu Thần thú:

- Vị Vị sư này muốn thuần phục ngươi, ngươi phối hợp với hắn thật tốt a!

- Rống?

Yêu Thần thú sửng sốt một chút, vặn cái đầu lâu to lớn qua. Nhìn về phía người thanh niên cách đó không xa, hồn lực áp bách cường đại giống

như là ngọn lửa, muốn đốt cháy hắn sạch sẽ.

- Ta...

Cảm nhận được cỗ uy áp này, khóe miệng Vị Trường Thanh giật một cái, thân thể không tự chủ được lay động, xém chút đã thổ huyết.

Cái này. . . Ngay cả tới gần cũng không làm được, làm sao thuần thú đây chứ?

Cổ tay khẽ đảo, một cái bình ngọc xuất hiện ở trong lòng bàn tay, hắn cắn răng nói:

- Yêu Thần huynh, đây là tinh huyết linh thú Hóa Phàm ngũ trọng mà ta đã chuẩn bị, không biết ngươi có hứng thú hay không?

Bình ngọc mở ra, một cỗ linh khí nồng nặc bay thẳng ra.

Tinh huyết linh thú Hóa Phàm ngũ trọng!

- Thủ bút thật lớn!

- Đúng vậy a, một bình máu linh thú này, ít nhất giá trị cũng phải hơn mười viên linh thạch trung phẩm a!

- Không thể ít hơn, có khả năng còn nhiều hơn. Trực tiếp lấy ra cái này cũng sẽ lấy được hảo cảm của bất kỳ một linh thú nào. Lần này Trương sư phiền toái rồi!

- Vị Trường Thanh đã có chuẩn bị mà đến ah...

Nhìn thấy hắn vừa ra tay đã hào phóng như vậy, phía dưới xôn xao một hồi.

Tinh huyết linh thú cấp bậc cao đối với linh thú cấp thấp có lực hấp dẫn cực lớn, rất nhiều linh thú đều nguyện ý vì nó mà khuất phục.

Khó trách Vị Trường Thanh này lại dám khiêu chiến thuần thú với Trương sư, hóa ra đã sớm chuẩn bị, lại đều đưa thứ này.

Nếu như Trương sư không bỏ ra được thứ quý giá hơn, chỉ sợ ván này sẽ phải thua.

- Rống!

Nhìn thấy máu linh thú Hóa Phàm ngũ trọng, ánh mắt Yêu Thần thú sáng lên, móng vuốt thô to chợt đưa tới, vồ về phía bình ngọc.

- A?

Không nghĩ tới tên này lại đưa móng ra chộp, khóe miệng Vị Trường Thanh giật một cái rồi nói:

- Trước đừng có gấp, ngươi đồng ý làm bạn bè với ta thì ta sẽ cho ngươi thứ này. . . Ngươi, ngươi muốn làm gì. . . Bà mẹ nó!

Vốn cho rằng hắn có được máu của linh thú trong tay, nhất định sẽ thu được hảo cảm. Ai ngờ còn chưa nói dứt lời thì đã cảm thấy trước mắt tối sầm lại, móng vuốt đã giẫm lên trên đầu, nhẹ nhàng đánh một cái, máu linh thú trong tay hắn đã bị cướp đi.

- Ngươi. . . Đưa máu linh thú cho ta...

Rít lên một tiếng, thế nhưng hắn còn chưa nói xong như cũ thì đã lần nữa cảm thấy lực lượng của móng vuốt trên đầu đột nhiên gia tăng.

Rắc rắc!

Lôi đài lập tức xuất hiện một cái lỗ thủng, cứ thế bị ép vào mặt đất.

- Ta...

Vị Trường Thanh khóc không ra nước mắt.

Bất kể nói như thế nào hắn cũng đều là Danh sư tứ tinh, có mặt mũi của Thuần Thú sư. Thế nhưng lại bị một đầu linh thú trực tiếp giẫm vào mặt đất. . . Cảm giác buồn bực mạnh mẽ khiến cho hắn có chút phát điên.

- Ngươi nghe ta nói. . . Chỉ cần ngươi thả ta ra, ta còn có đồ tốt. . . Phốc!

Cắn răng, hắn còn chưa nói dứt lời thì lực lượng từ móng vuốt trên người lần nữa gia tăng, hắn chỉ cảm thấy xương ngực răng rắc vài tiếng, miệng phun ra một ngụm máu tươi.

Kế tiếp, ngón tay đã thấy tê rần, giới chỉ không gian đã bị đầu linh thú cực lớn trước mắt lấy đi.

- Ngươi...

Vị Trường Thanh cảm giác như phát điên.

Bất kể nói như thế nào, ngươi cũng là linh thú Hợp Linh cảnh, có trí tuệ của mình a. Không ngờ lại trực tiếp cứng rắn đoạt, cũng quá không thành thực!

Ngay lúc hắn đang thổ huyết thì đã nghe được Yêu Thần thú ở phía trên gầm rú một tiếng, ngay sau đó thanh âm tràn ngập vẻ cổ quái của Trương sư vang lên:

- Yêu Thần thú của ta nói. . . Chỉ cần ngươi thần phục nó, ngoan ngoãn làm nhân sủng của nó thì nó sẽ trả lại chiếc nhẫn của ngươi...

- Thần phục? Còn. . . là nhân sủng? Phốc!

Hai mắt Vị Trường Thanh tối sầm lại.

Đại ca, ta tới là để thuần thú, không phải để thú đến thuần ta nha.

Giả vờ chết cái gì chứ?

dtv-ebook.com

Ban đầu Yêu Thần thú ở Ôn Ngôn lĩnh chiếm núi làm vua, làm một tên thổ phỉ. Thú đường, Minh phủ chủ cũng đã hết cách bắt nó, dám tìm phiền phức, hoặc là bị giết, hoặc là bị đánh cho mất mặt, lại bị ném tới một chỗ xó xỉnh không biết tên.

Thế mà người này vừa lên đến đã muốn thuần phục nó, nó không có trực tiếp giết chết đối phương đã coi như nể tình rồi.

Rống!

Móng vuốt nắm bình ngọc chứa linh thú tinh huyết và giới chỉ trữ vật, nó lại lần nữa gầm rú một tiếng.

- Khụ khụ!

Trương Huyền ho khan một tiếng, tràn ngập ngượng ngùng phiên dịch thay:

- Nó bảo ngươi uống bình máu linh thú này...

Yêu Thần thú làm thú sủng của hắn, cho nên hắn có thể tiến hành câu thông linh hồn, coi như không hiểu thú ngữ thì những ý tứ biểu đạt đơn giản này vẫn có thể nghe hiểu được.

- Uống thú huyết... Vị Trường Thanh khóc không ra nước mắt.

Máu linh thú, chỉ hữu dụng đối với linh thú, người uống, không những vô dụng mà không cẩn thận còn có thể mọc đầy lân phiến và lông tóc, giống như quỷ mị. . . Thậm chí không cẩn thận còn có thể trực tiếp trở nên quái dị, mất mạng!

Không phải người nào cũng có Thiên Đạo chân khí, có thể hóa giải lực lượng cuồng bạo trong đó.

Rống!

Thấy hắn không có động tĩnh, Yêu Thần thú lần nữa gào thét, mở bình ngọc ra, đã muốn bỏ vào trong miệng hắn.

- Trương sư, cứu ta, ta. . . Không thuần phục nó...

Sắc mặt tái nhợt, Vị Trường Thanh thiếu chút nữa đã hồn phi phách tán.

Nhìn tư thế của đối phương, có lẽ không chỉ muốn đem linh dịch đút cho bản thân uống mà ngay cả bình ngọc cũng sẽ nhét vào trong miệng hắn. Nếu như hắn không mở miệng nói, chỉ sợ không cần tiếp tục điệu thấp, sẽ không kiên trì được mấy hơi thở mà sẽ mất mạng tại chỗ.

Đây là tình huống gì chứ. . .

Hắn đảm bảo chạy tới thuần phục linh thú của đối phương, ai ngờ. . . Những người kia, căn bản không ra bài theo lẽ thường.

Linh thú của người khác nhìn thấy tinh huyết của linh thú Hợp Linh cảnh sẽ lập tức hai mắt tỏa ánh sáng, lấy lòng. Mà thứ này thì rất tốt, lại xem như rác rưởi đồng dạng, còn muốn đút cho bản thân hắn ăn. . .

Ngươi không giết chết bản thân ta thì sẽ không vui hay sao a. . .

Đường đường là Thuần Thú sư tứ tinh, bị linh thú giẫm vào mặt đất, yêu cầu thuần phục, chuyện này là sao đây. . .

- Được rồi, Yêu Thần, đừng làm rộn!

Thấy nếu như lại tiếp tục, tên này sẽ thực sự mất mạng ở đây, Trương Huyền quát lớn.

- Rống!

Vẻ mặt rất không tình nguyện, Yêu Thần nâng móng vuốt lên, ngạo nghễ đứng ở một bên lôi đài, còn giới chỉ trữ vật, bình ngọc các loại cũng không trả về cho đối phương.

Nói đùa, đồ vật tới trong tay nó đã biến thành chiến lợi phẩm của nó, còn muốn trả lại sao?

Nằm mơ đi!

- Khụ khụ!

Phun ra hai ngụm máu tươi, Vị Trường Thanh giãy dụa đứng dậy, khuôn mặt trắng bệch.

Thuần thú còn chưa bắt đầu thì đã bị linh thú đánh cho sắp chết. Nếu chuyện này truyền đi, chức vị Thuần Thú sư này cũng không cần phải làm nữa. . . Thực sự không chịu nổi người này ah!

Hắn dùng ánh mắt trông mong nhìn về phía Yêu Thần thú, muốn lấy giới chỉ trữ vật và thú huyết về, chỉ thấy ánh mắt nó lại trừng một cái, làm cho hắn bị dọa đến mức không kìm lòng được run rẩy rụt lại phía sau.

Lấy cái rắm ah, nhìn bộ dạng của đối phương, không có đánh chết hắn cũng đã coi như đã cho mặt mũi lắm rồi.

Nước mắt chảy ra.

Ta tới đây là để tìm tôn nghiêm. . . Làm sao lại còn mất mặt hơn so với vừa rồi a. . .

- Xem ra ở ải thú sủng của ta, ngươi không có được đến một điểm độ trung thành. . . Ngươi còn cần so nữa không? Trương Huyền nhìn qua phía hắn rồi hỏi.

song phương thuần phục thú sủng của đối phương, sau đó lấy độ trung thành cao thấp để quyết định thắng bại. Hiện tại ngay cả một điểm độ

trung thành hắn cũng không có lấy được từ chỗ Yêu Thần thú, như vậy nếu có tiếp tục nữa cũng không có tác dụng, đã không có ý nghĩa.

- Đương nhiên nếu muón tiếp tục, thuần thú coi trọng cơ duyên, cũng chưa chắc ngươi đã hơn ta quá nhiều, nếu như ngươi cũng giống như ta. Ngay cả thuần phục cũng không được, như vậy nhiều nhất chúng ta cũng chỉ là ngang tay...

Vị Trường Thanh cắn răng một cái.

Thời gian đã không còn lại nhiều lắm, hắn không thu phục được đầu Yêu Thần thú này, như vậy đối phương cũng chưa chắc đã có thể có được một điểm độ trung thành của Thanh Linh thú.

Không cẩn thận cũng có thể là ngang tay!

Như vậy, chí ít còn có thể tìm về một ít mặt mũi.

- Ngươi xác định?

Vẻ mặt Trương Huyền rất là cổ quái.

- Ngươi xác định chứ?

Nhìn thấy bộ dáng này của hắn, Vị Trường Thanh còn tưởng rằng hắn không dám. Hắn cười lạnh, hai tay chắp ra sau lưng, lần nữa khôi phục lại vẻ tự tin, lại quay đầu nhìn về phía thú sủng bên người:

- Thanh Linh, vị Trương sư này muốn thuần phục ngươi, chỉ cần ngươi có thể chống đỡ được, tranh khí thay ta. Sau khi trở về muốn cái gì sẽ có cái đó, thậm chí, tìm kiếm cổ mạch, khiến cho huyết mạch của ngươi tiến thêm cũng không phải là vấn đề quá lớn...

- Rống!

Nghe được lời hứa hẹn từ chủ nhân, trong đôi mắt to của Thanh Linh thú tràn ngập vẻ kiên định, cái đầu vội vàng gật một cái.

- Vô sỉ, quá vô sỉ!

- Đúng vậy a, vừa rồi Trương sư đã dặn dò Yêu Thần thú, phải phối hợp thật tốt. Hắn ta thì tốt rồi, lại trực tiếp yêu cầu thú sủng của mình không khuất phục, như vậy còn thuần thế nào nữa chứ?

- Đây chính là gian lận!

- Luôn miệng nói công bằng, thế nhưng lại cho thú sủng của mình chỉ thị rõ ràng như thế, quá mức!

. . .

Nghe thấy lời nói của Vị Trường Thanh, tất cả mọi người dưới đài đều xôn xao.

Vừa rồi Trương sư đã dặn dò Yêu Thần thú, phải phối hợp thật tốt, kết quả ngươi không thuần phục được, lại còn bị đánh một bữa!

Đây chính là ngươi bản lĩnh kém, bây giờ người ta muốn thuần phục thú sủng của ngươi. Thế mà ngươi lại yêu cầu như vậy, còn cố đưa ra ban thưởng. . .

Có biết xấu hổ hay không?

Đã là tỷ thí thuần thú, đương nhiên phải tỷ thí dưới môi trường công bằng, làm như vậy, quả thực mới có phong độ của Danh sư.

- Mất mặt ah. . . Mất mặt!

Mấy trưởng lão của Tử Kim tông không nghĩ tới thiên tài tông môn lại làm như vậy, mỗi người đều đưa tay che khuôn mặt.

Chuyện này là sao. . .

Lần này coi như thắng, cũng không có cách nào gặp người ta.

. . .

- Vậy ta sẽ bắt đầu!

Thấy tên này đến bây giờ còn chưa từ bỏ ý định, muốn cho mình thuần phục thú sủng của hắn một chút, Trương Huyền cười khổ rồi lắc đầu. Lại nhìn về phía đại gia hỏa đang ở trước mắt.

- Rống!

Rít lên một tiếng, Thanh Linh thú cũng giống như Yêu Thần thú, một móng vuốt đập về phía Trương Huyền.

Vừa rồi chủ nhân chịu nhục, nó đã nhìn vào trong mắt. Nó cũng dự định khiến cho Trương sư trước mắt này ăn thiệt thòi lớn.

Chỉ bất quá, nó mới có thực lực Hóa Phàm tứ trọng sơ kỳ, so với Trương Huyền vẫn còn kém một đoạn rất lớn.

Thân thể nhoáng một cái đã tránh thoát công kích, Trương Huyền đánh ra một cái tát.

Phanh!

Một cái bạt tai vang dội quất vào trên khuôn mặt to lớn của Thanh Linh thú, tên này còn chưa có kịp phản ứng thì đã lăng không bổ nhào, đầu đâm vào mặt đất, chỉ để lại hai cái đùi to lớn ở bên ngoài, không ngừng giật giật.

Trương Huyền nắm giữ lực lượng có thể sánh ngang với Hợp Linh cảnh trung kỳ, một cái tát đánh tới lực lượng đã vượt qua hơn hai trăm vạn đỉnh. Ngay cả vũ khí Linh cấp hạ phẩm cũng có thể đánh cho vỡ vụn, nếu không phải hắn đã hạ thủ lưu tình, có lẽ chỉ bằng lần này, đầu thú sủng này không chết thì cũng phải tàn phế.

Đừng nói là phản kháng, ngay cả phản ứng cũng không có kịp phản ứng.

- Ự...c?

- Một cái tát đánh cho linh thú Hóa Phàm tứ trọng ngã lộn nhào?

- Muốn làm được như vậy cần lực lượng lớn thế nào chứ?

Tất cả mọi người như phát mộng.

Linh thú trời sinh đã cường tráng, dựa vào thân thể mạnh mẽ và sức phòng ngự, người cùng cấp bậc căn bản không phải là đối thủ của chúng nó. Nói cách khác, đầu Thanh Linh thú Hóa Phàm tứ trọng sơ kỳ này, nếu nói thực lực chân chính, tuyệt đối có thể so với cường giả Hóa Phàm tứ trọng trung kỳ, thậm chí ngay cả hậu kỳ cũng có thể chiến một trận.

Thực lực cường đại như vậy mà bị một cái tát đánh cho đầu cắm xuống trên mặt đất, ngay cả nửa điểm năng lực phản kháng cũng không có. . . Muốn làm được như vậy cần lực lượng như thế nào chứ?

Cũng quá đáng sợ a!

Phía dưới lôi đài, Ngô Thiên Hào vừa mới bay trở về nhìn thấy cảnh này, lập tức bị dọa đến mức bờ môi run rẩy.

Vốn hắn cho rằng, vừa rồi đối phương ném hắn đi chỉ là trùng hợp, chỉ cần hơi chú ý thì chắc chắn sẽ không chịu thiệt. Mà bây giờ hắn mới biết. . . May mắn đối phương chỉ hắn ném đi, nếu như vừa rồi đối phương dùng một cái tát như vậy. . .

Đoán chừng hiện tại hắn đã nằm ở trong Y Sư công hội, không chết thì cũng đã hoàn toàn biến dạng. . .

- Là ngươi nói thực lực hắn rất kém hay sao? Quay đầu nhìn về phía đồng bạn, hắn nói:

- Tuyệt giao!

- ... Đồng bạn hắn im lặng.

. . .

- Không đúng, Trương sư làm như vậy, mặc dù cho thấy thực lực của hắn rất mạnh, thế nhưng. . . Trực tiếp ra tay đánh cũng không có cách nào bồi dưỡng được hảo cảm, cũng không có khả năng thuần thú thành công!

- Đúng vậy a!

- Nếu như Trương sư cũng không có độ trung thành, như vậy sẽ giống như Vị sư, chẳng lẽ sẽ biến thành tình huống ngang tay?

- Đáng giận, rõ ràng là Trương sư giành được ưu thế, một khi hoà không phân thắng bại, như vậy sẽ vô cùng phiền phức!

Sau khi hết khiếp sợ, mọi người cũng kịp phản ứng lại.

Bình thường thuần thú đều là lấy ra đồ tốt khiến hco linh thú không có cách nào cự tuyệt, thu được hảo cảm.

Động thủ với nó sẽ chỉ làm cho nó càng ngày càng chán ghét, cũng không có cách nào điều tiết được nữa.

Trương sư thân là Thuần Thú sư tứ tinh, có lẽ rất rõ ràng điểm ấy mới đúng chứ? Làm sao lại trực tiếp xuất thủ? Hơn nữa. . . Còn đánh nặng như vậy!

Trải qua chuyện như vậy, nhất định Thanh Linh thú sẽ chán ghét mười phần, không những không chiếm được độ trung thành mà không cẩn thận còn có thể càng thêm chán ghét.

- Ha ha, để ta xem ngươi còn thuần phục thế nào...

Không nghĩ tới vị Trương Huyền này lại lỗ mãng như thế, dám đánh trả Thanh Linh thú. Thân thể Vị Trường Thanh run lên, kém chút nữ đã cười ra tiếng.

Lúc trước hắn thuần phục tên này đã tốn ròng rã hai năm, các loại bảo vật tùy ý để đối phương lựa chọn sử dụng. Thậm chí còn cùng đi săn một chỗ, ngủ chung. Từ đó mới khiến cho nó ngoan ngoãn thần phục.

Mà đối phương thì tốt rồi, một cái tát đã đánh nghiêm trọng như vậy, dùng tính cách cao ngạo của Thanh Linh thú, không xé nát hắn đã tốt lắm rồi, còn độ trung thành, đừng có mà nằm mơ!

Bản thân không có được độ trung thành của Yêu Thần thú, đối phương cũng không có được độ trung thành của Thanh Linh thú, như vậy nhiều nhất hai người cũng chỉ ngang tay mà thôi!

Thậm chí. . . Nếu nói tới độ thiện cảm, hắn vẫn chiến thắng.

Coong!

Ngay khi hắn đang tràn ngập cao hứng thì đã nghe thấy tiếng chiêng đồng vang lên, thời gian một nén nhang lại trùng hợp đến.

Lôi đài thi đấu Danh sư, một nén nhang là một phạm vi đại khái. Chỉ có điều, thời gian đến, cũng nên quyết ra thắng bại, nếu không cũng khó mà phán định được.

Đã đến giờ, coi như có thủ đoạn khác muốn dùng thì cũng không kịp, có thể nói. . . Hắn đã đứng ở thế bất bại.

A!

Không phải các ngươi nói ta chỉ có thể nhận thua ư? Không phải nói ta sẽ thất bại ư?

Hiện giờ ta đã đánh ngang tay, có được tôn nghiêm vô thượng, để xem các ngươi còn nói cái gì nữa. . .

Càng nghĩ càng vui vẻ, hai mắt bắn ra tinh quang, nhìn về phía người thanh niên cách đó không xa, vẻ mặt ngạo nghễ:

- Trương sư, ngươi không có thuần phục được Thanh Ưng Thú, ta cũng không có thuần phục được Yêu Thần thú, cửa này coi như chúng ta ngang tay, được chứ?

- Ngang tay?

- Không sai, cẩn thận mà nói, ngươi đánh Thanh Linh thú, chọc nó chán ghét, bên trên độ thiện cảm đã thua... Vị Trường Thanh nói.

Không phải muốn ra vẻ khí độ ư? Đây chính là khí độ!

Rõ ràng là hắn thua, còn nói ngang tay. . .

- Chán ghét?

Ngay khi hắn đang âm thầm đắc ý, chỉ thấy Trương sư ở phía đối diện lắc đầu, lại dùng một cước đá vào trên đùi đầu thú sủng đang giả chết:

- Giả chết cái gì chứ? Còn không mau lên nhận chủ!

Soạt! Rống!

Ngay sau đó hắn đã thấy Thanh Linh thú vội vã từ mặt đất rút đầu ra, vẻ mặt hưng phấn đi tới trước mặt Trương sư, ngã sấp xuống trên mặt đất. Cái đầu không ngừng cọ đến, giống như là một con chó xù gặp chủ nhân vậy.

- Ự...c?

Thân thể cứng ngắc, hai mắt Vị Trường Thanh trừng đến mức sắp rơi xuống trên mặt đất.

Làm sao có thể?

Không phải đối phương vừa mới đánh qua nó ư? Làm sao lại nhận chủ cơ chứ?

Ai có thể nói cho ta biết, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì hay không?

So kiếm

dtv-ebook.com

Vị Trường Thanh thật sự sắp phát điên rồi, vừa rồi hắn đã thông báo, muốn Thanh Ưng Thú ngoan ngoãn nghe lời, chỉ cần chống chọi được đối phương thuần phục thì sẽ cho các loại ban thưởng cho nó.

Kết quả. . . Trong nháy mắt đã giống như chó xù làm phản, có lầm hay không vậy?

Quan trọng nhất là, nếu như đối phương cho ngươi đồ tốt mà ngươi không có cách nào cự tuyệt, máu linh thú cấp bậc cao hơn thì ta cũng nhận. Chỉ tát một cái, thái độ ác liệt không có chút chào đón nào. . .

Sự kiêu ngạo lúc ta thuần phục ngươi ở đâu? Tự tôn ở đâu?

- Thanh Linh, ngươi muốn làm gì? Chẳng lẽ ngươi đã quên, ngươi là linh thú của ta...

Càng nghĩ càng giận, hắn rít lên một tiếng rồi vọt tới trước mặt.

Ngươi thân là linh thú của ta mà lại đi quỳ lạy một người khác, hơn nữa còn tâng bốc như thế, quả thực thúc có thể nhịn nhưng thẩm không thể nhịn!

Sưu!

Còn chưa tới đến trước mặt thì đã thấy có một cái móng vuốt to lớn đi tới trước mặt.

Phanh!

Bị một cước đá trúng, Vị Trường Thanh máu me đầy mặt bay ngược ra phía sau, đầu đâm vào trên mặt đất.

- Ngươi...

Vị Trường Thanh phát điên, ngươi xuất thủ không phải là ai khác, mà chính là thú sủng Thanh Linh thú của hắn.

Tên này đã hoàn toàn làm phản, bản thân chạy tới quát lớn nó mà còn bị một cước đạp cho lăn. . .

Ta đã thuần phục ngươi hai năm, ở trên thân thể ngươi đã tốn bao nhiêu thứ. Số lượng cũng đã đủ mua một tòa thành trì, kết quả. . .

Vị Trường Thanh không nhịn được mà lại điên cuồng phun ra một ngụm máu tươi.

Đại ca, ta thật sự đang đi lên tìm về tôn nghiêm a. . .

- Cái này. . . Thuần phục rồi sao?

- Đánh cho một tát còn thuần phục?

. . .

Vị Trường Thanh thổ huyết, mọi người xem náo nhiệt cũng cảm thấy trong đầu đầy sương mù, có một loại cảm giác như phát điên.

Đây là gặp quỷ, hay là gặp quỷ, gặp quỷ?

Trương sư đánh ra một cái tát thì đầu Thanh Linh thú này đã ngoan ngoãn nhận chủ, thậm chí ngay cả chủ nhân cũ của mình cũng không cần, một cước đá bay. . .

Làm sao lại có cảm giác giống như nằm mơ vậy chứ?

- Là. . . đánh thuần thú pháp của Trương sư hay sao?

Khóe miệng mấy người Khang đường chủ, Tô sư cũng co giật.

Trước đó bọn họ đã nghe Triệu Nhã nói qua bên trên thuần thú Trương sư có loại thủ đoạn này. Chỉ là không thể tin được mà thôi, tận mắt nhìn thấy mới biết được, so với chuyện nghe được còn kinh khủng hơn.

Đánh một trận linh thú đã thuần phục, ngay cả chủ nhân cũ cũng không thừa nhận, đây rốt cuộc là thiên lý gì chứ?

- Mất mặt ah!

Mấy vị trưởng lão Tử Kim tông lần nữa che trán của mình lại.

- Khụ khụ, không cần lạy, ta thu ngươi làm thú sủng!

Thấy Thanh Linh thú một cước đá bay Vị Trường Thanh, lại còn không dừng lại lạy, sợ mình cự tuyệt, Trương Huyền gật đầu.

Rống!

Nghe thấy hắn đồng ý, vẻ mặt nó mặt đắc ý đứng dậy, đi tới bên người Yêu Thần thú, giống như là một tiểu đệ tùy tùng, hưng phấn không nói nên lời. Khi lần nữa nhìn về phía Vị Trường Thanh mặt mũi đều máu tươi, trên mặt tràn ngập vẻ ngạo mạn.

- ...

Vị Trường Thanh che ngực, tràn ngập tâm tắc.

Lúc này rốt cuộc hắn đã hiểu vì cái gì mà vừa rồi Trương sư liên tục hỏi qua mấy lần, còn tiếp tục nữa hay không. Hóa ra không phải sợ thua, mà là. . . Sợ bản thân hắn thua quá khó nhìn.

Sớm biết có thể sẽ như vậy thì hắn còn tìm tôn nghiêm cái rắm mà sẽ nghe lời trưởng lão tông môn, ngoan ngoãn nhận thua a.

Lần này, giới chỉ trữ vật bị cướp, thú sủng duy nhất cũng làm phản, trước khi lên đài, giá trị bản thân không ít. Thế nhưng tỷ thí còn không có kết thúc thì cũng đã biến thành kẻ nghèo hèn. . .

- Ta như vậy có được coi là thắng không?

Ngay khi hắn đang buồn bực, thì đã nghe thanh âm của Trương sư tiếp tục vang lên:

-Nếu như cảm thấy không được thì có thể lại tỷ thí một trận...

- Không so, đánh chết cũng không so. . . Ta nhận thua!

Vị Trường Thanh vội vàng lắc đầu, bị dọa đến vẻ mặt trắng bệch.

Vẫn còn so nữa hay sao?

So một lần cũng đã thảm như vậy, lại so tiếp, hắn sợ mình không có cách nào còn sống mà đi xuống.

- Yêu Thần, trả lại đồ vật của người ta đi!

Thấy hắn nhận thua, Trương Huyền mỉm cười, khoát tay áo.

- Rống?

Yêu Thần thú rất là oan ức, cuối cùng vẫn phải ném bình ngọc và giới chỉ trữ vật tới.

- Cái này...

Vị Trường Thanh sững sờ.

Thứ này là hắn thuần phục linh thú không thành công, linh thú cướp, dựa theo đạo lý mà nói, xem như trừng phạt đúng tội, coi như không trả thì cũng không có ai nói gì được. Thế nhưng Trương sư đã tịch thu mà lại để linh thú ném trả lại, chuyện này khiến cho không thể tin được.

- Yêu Thần không hiểu cấp bậc lễ nghĩa, có chỗ nào đắc tội mong ngươi bỏ qua. Ngươi sưu tập những bảo vật này cũng không dễ, có lẽ nên vật quy nguyên chủ!

Trương Huyền thản nhiên nói.

- Trương sư...

Hốc mắt đỏ lên, Vị Trường Thanh sắc mặt tái nhợt.

Vì sao có câu gọi Danh sư, đây mới gọi là Danh sư a!

Vì vượt qua đối phương, bản thân hắn đã thi triển không ít thủ đoạn bỉ ổi, mà đối phương, biết rất rõ ràng nhưng lại thản nhiên tiếp nhận. Sau khi quang minh chính đại đánh bại bản thân, không những không có tức giận mà còn mang đồ vật giành được trả lại. . .

Phần hàm dưỡng này, phần khí độ này khiến cho hắn cảm thấy mình tựa như tôm tép nhãi nhép, hèn mọn và buồn cười.

- Về sau, ta sẽ tùy tùng trung thành Trương sư, ai dám nói xấu hắn một câu nói, coi như ta dùng sức lực một đời thì cũng phải khiến cho hắn xin lỗi!

Nắm đấm xiết chặt, trong lòng Vị Trường Thanh lập ra lời thề.

Danh sư lợi hại, có học sinh, có tùy tùng, những người theo đuổi mang theo tín ngưỡng đi theo sau lưng, vì đó mà truyền bá thanh danh, bồi dưỡng hậu bối.

Muốn danh dự truyền khắp thiên hạ, như vậy ắt không thể thiếu những người theo đuổi này.

Trương Huyền cũng không có nghĩ đến, chỉ là thuận miệng nói một câu mà đã bắt được một vị Danh sư tứ tinh làm tùy tùng.

Vị Trường Thanh nhận thua, cũng tương đương với việc Trương Huyền thuận lợi tấn cấp. Lúc này, các khác lôi đài cũng đều có kết quả, tám người đứng đầu long trọng xuất hiện.

Hai vị thiên tài có tiếng ủng hộ lớn nhất là La Tuyền, Liêu Vũ Chí xuất hiện. Điều khiến hco Trương Huyền có chút ngoài ý muốn chính là, không ngờ Tống Siêu cũng có mặt. Xem ra mặc dù tên này gặp hắn mới trở nên đần độn, thế nhưng trên thực tế lại không chịu nổi như vậy, là thực sự có bản lĩnh.

Nhược Hoan công tử dựa vào sự giúp đỡ của hắn cũng lấy được một vị trí. Chỉ có điều, Trương Huyền cũng biết, kế tiếp muốn thắng, chỉ sợ rất khó, cho nên hắn cũng không quản nhiều như vậy nữa.

- Được rồi, hiện tại tiến hành bốn trận tỷ thí. Mời tám người Danh sư đứng đầu phân biệt đi vào lôi đài của mình. Lôi đài chữ Giáp là Vạn Quốc liên minh Quân Nhược Hoan đối chiến với La Tuyền Lưu Vân tông. Lôi đài chữ Ất Vọng Giang tông Tất Giang Hải đối chiến với Hàn Thanh tông Tống Siêu. . . Lôi đài chữ đinh Vạn Quốc liên minh Trương Huyền đối chiến với Hàn Khí tông Liêu Vũ Chí!

Hồng sư tuyên bố trận tỷ thí tiếp theo.

- Liêu Vũ Chí?

Nghe được tên đối thủ của mình, Trương Huyền sững sờ.

Tên này trước đó hắn đã nghe qua, là siêu cấp thiên tài gần với La Tuyền, đã từng đoạt giải quán quân đứng đầu.

Không nghĩ tới trong tỷ thí từ tám lấy bốn, bản thân hắn lại gặp phải.

- Trương sư, vị Liêu Vũ Chí này ngươi phải cẩn thận, tỷ thí trước đó ta đều nhìn qua. Gần như đều là luận võ, hơn nữa mỗi lần đều là dùng phương thức nghiền ép để chiến thắng đối thủ!

Tô sư đi tới trước mặt Trương Huyền rồi nói:

- Vừa mới ra trận đã cùng với một vị tuyển thủ khác của Bạch Dương tông đối chiến, ba kiếm đã đánh cho cánh tay đối phương không nhấc lên nổi, chủ động nhận thua!

- Ba kiếm?

- Ừm, ba kiếm đã là số lượng nhiều nhất mà hắn dùng trong trận đấu, trận đầu, thậm chí không có rút kiếm, chỉ dùng vỏ kiếm đã đánh ngất đối thủ...

Khuôn mặt Tô sư rất là ngưng trọng.

Khi Liêu Vũ Chí tỷ thí, trên cơ bản Trương Huyền đều đang so tài, vì vậy người đối chiến với hắn, hắn không có thời gian tìm hiểu qua.

- Nếu như ta đoán không sai. . . Mặc dù hắn chỉ là Trọc Thanh cảnh đỉnh phong, mà thực lực chân thật, so với nửa bước Hợp Linh cảnh cũng không kém hơn chút nào!

Tô sư nói tiếp.

Trương Huyền gật đầu.

Trọc Thanh cảnh đỉnh phong đã nắm giữ thực lực không kém gì nửa bước Hợp Linh cảnh, vị Liêu Vũ Chí này quả thực rất đáng sợ.

Phải biết rằng, bản thân Danh sư đã vô địch trong cùng cấp bậc, một cấp bậc thấp mà còn có thể vượt qua được Danh sư cấp bậc cao, sức chiến đấu có thể nghĩ.

- Bắt đầu!

Lại nói hai câu, thấy đối phương đã đi đến lôi đài, Trương Huyền cũng không do dự nữa mà nhấc chân đi tới.

Lúc này khí thế toàn thân Liêu Vũ Chí cũng thiêu đốt đến mức cao nhất, cả người giống như là một đạo kiếm mang sắc bén, bất cứ lúc nào cũng sẽ tuốt ra khỏi vỏ.

- Trương sư, ta khiêu chiến ngươi kiếm pháp, kính xin chỉ giáo!

Thấy hắn đã đi tới lôi đài, ánh mắt Liêu Vũ Chí quét ngang tới.

- Được, vừa vặn đoạn thời gian trước ta học một bộ kiếm pháp, còn chưa thử qua.

Trương Huyền cười nhạt một tiếng.

Hắn nói chưa thử qua, không phải là khiêm tốn, mà là sự thật, chẳng những chưa có giao thủ qua với người khác mà ngay cả diễn luyện cũng không có diễn luyện qua.

Nói cách khác, bộ kiếm pháp kia, từ khi học được cho đến bây giờ chỉ là thôi diễn trong đầu, chưa bao giờ dùng vào thực tế. Cho nên uy lực cụ thể lớn bao nhiêu, ngay cả hắn cũng không rõ ràng.

Chính là bản gia tăng của Thiên Đạo kiếm pháp ban đầu hắn tu luyện ở trong đầu trên đường đi tới Băng Nguyên cung.

Ban đầu bắt đầu học Thiên Đạo kiếm pháp, thương pháp đều là chiêu số cơ bản, sau mới sửa sang. Trên cơ bản đều là ý cảnh, ý cảnh không giống, cùng một chiêu số, uy lực cũng hoàn toàn khác biệt.

Chính vì vậy, trong đầu đã có thể tu luyện, thậm chí còn không cần phải tay cầm trường kiếm để diễn luyện từng chiêu.

Học tập kiếm pháp, nhưng lại chưa bao giờ luyện qua, thậm chí không biết uy lực. . . Từ xưa đến nay, người kỳ quái như thế chỉ sợ cũng chỉ có một mình hắn.

- Hồng sư, ta có cái yêu cầu quá đáng!

Thấy hắn đã đồng ý, Liêu Vũ Chí nhẹ nhàng cười một tiếng, nhìn về phía Hồng sư cách đó không xa.

- Mời nói!

Hồng sư gật đầu.

- Ta muốn luận võ cùng Trương sư mà không bị người khác nhìn thấy, không biết có thể thành toàn cho ta hay không?

Liêu Vũ Chí nói.

- Không bị nhìn thấy? Có thể!

Hồng sư gật đầu.

Mỗi một vị Danh sư đều có bí mật thuộc về mình, nhất là đối chiến võ kỹ, dưới tình huống dưới thực lực ngang nhau, cũng không nguyện ý bị người khác nhìn thấy. Dù sao ai cũng không tình nguyện bại lộ át chủ bài trước mặt tất cả mọi người a.

Bởi vậy, hắn đưa ra yêu cầu này cũng hợp tình hợp lý.

Còn thắng bại, nếu như thực sự thua, coi như không có người quan sát thì hắn cũng không dám không thừa nhận.

Sưu!

Hồng sư cong ngón tay búng một cái, sương mù trên lôi đài chữ Bính lần nữa dâng lên, giống như trước đó vậy. Biến mất không còn tung tích từ trong mắt mọi người, coi như là cường giả Hợp Linh cảnh cũng không thể nào thăm dò.

- Đáng tiếc, một trận long tranh hổ đấu lại không xem được!

- Đúng vậy a, Liêu Vũ Chí liêu sư có kiếm thuật Thông Huyền, mà Trương sư thì càng không cần phải nói, sâu không lường được. Ta chờ nửa ngày, vốn cho rằng có thể nhìn trận chiến này mà học được không ít, không nghĩ tới người ta lại không cho nhìn. . . Quá là hại người!

- Vậy ngươi đoán xem, trong hai vị này ai có thể chiến thắng?

- Ta cảm thấy là Trương sư, một đường mà đến, hầu như không có người nào có thể địch nổi. Mặc dù Liêu sư mạnh mẽ, thế nhưng ta cảm thấy

hắn cũng không phải là đối thủ!

- Ta không cho là như vậy, liêu sư ở bên trên kiếm thuật có trình độ rất tốt, có thể nói là vô địch cùng cấp bậc. Tỷ thí trước đó không phải ngươi không nhìn thấy, hầu như không có người nào có thể chặn lại. Ta sợ quyền pháp, chưởng pháp của Trương sư mặc dù lợi hại, thế nhưng bên trên kiếm thuật vẫn còn kém một ít!

. . .

Trận luận võ làm cho người mong đợi nhất, không ngờ lại bị che đi mất, vẻ mặt tất cả mọi người đều mất tinh thần.

- Đừng nói chuyện nữa, trận tỷ thí của bọn hắn. . . Chỉ sợ đã bắt đầu!

Ngay khi mọi người đang thảo luận, trong đám người không biết là ai hô lên, ngay sau đó hộ vệ, binh sĩ cầm trường kiếm trong tay đang ở chung quanh đã cảm thấy trường kiếm trong tay mình không tự chủ được kêu to. Giống như bất kỳ lúc nào cũng sẽ phá không mà bay.

- Là. . . Vạn kiếm tề minh, long ngâm khiếu thiên! Hai người bọn họ, là ai. . . Đã đạt đến Kiếm Tâm cảnh vậy?

Truyền kiếm

dtv-ebook.com

Vạn kiếm tề minh, long ngâm khiếu thiên là biểu hiện của Kiếm Tâm cảnh. Đạt đến loại cảnh giới này, trường kiếm dựng dục ra linh tính, phù hợp với con người, như là một cánh tay, khiến cho sức chiến đấu của người ta gia tăng lên không chỉ gấp đôi.

Lĩnh ngộ loại cảnh giới này, trên cơ bản có thể khai tông lập phái, trở thành một đời tông chủ.

Thậm chí còn có không ít quốc chủ, tông chủ của các thế lực cũng không có đạt tới. Ở trong sương mù, rốt cuộc là ai đã thi triển ra loại cảnh giới này, khiến cho rất nhiều trường kiếm bên ngoài khó mà tự kiềm chế được chứ?

Là ai, kiếm ý không ra mà kiếm khí đã phát tán, khí tức ngang dọc vậy?

- Nhất định là Liêu Vũ Chí, hai tông môn chúng ta đều ở bên ngoài chân núi Vạn Quốc thành. Mỗi sáng sớm đều nhìn thấy hắn luyện kiếm ở dưới thác nước, kiếm reo cả sơn cốc, thanh âm chấn động cửu châu. Lúc ấy ta đã cảm thấy coi như không phải là Kiếm Tâm cảnh thì chí ít cũng đã đạt đến kiếm ý đỉnh phong!

- Ngươi nói như vậy ta cũng đã nhớ ra, ngày đó ta trùng hợp thấy dấu vết hắn luyện kiếm để lại, kiếm ý rơi ra bên ngoài mấy trượng, để lại dấu vết trên mặt đất. Chỉ sợ cũng chỉ có đạt đến Kiếm Tâm cảnh thì mới có thể khiến cho một cái hố có quy luật, nông sâu giống nhau như thế!

- Liêu Vũ Chí được coi là vô thượng thiên tài kiếm đạo của Hàn Khí tông, đương nhiên cái danh này không phải là dùng để trưng bày cho đẹp.

- Đúng vậy a, một màn Kiếm Tâm cảnh này và nghiền ép cùng cấp bậc, thực lực bản thân Trương sư cũng không bằng đối phương. Chỉ sợ lần này muốn vượt qua, khó khăn!

- Quan điểm của các ngươi ta không đồng ý, ta lại cảm thấy là Trương sư đạt đến Kiếm Tâm cảnh! Tình huống mấy quan trước đó cũng không phải các ngươi không thấy a...

. . .

Cảm thấy ở trong sương mù có kiếm khí ngang dọc, khiến cho người ta khiếp sợ. Khuôn mặt của rất nhiều Danh sư dưới đài hiện lên vẻ ngưng trọng.

- Kiếm Tâm cảnh?

Ngô Thiên Hào từ trên không trung trở về, thân thể run lên.

Lúc trước, ý định ban đầu hắn muốn khiêu chiến Trương sư cũng không phải là quyền pháp, chưởng pháp mà là kiếm pháp. Vốn hắn cho rằng nhờ vào lĩnh ngộ về kiếm của hắn, muốn đánh bại đối phương sẽ dễ như trở bàn tay, ai ngờ Trương sư trực tiếp tiếp nhận khiêu chiến, làm cho bản thân hắn rơi vào bị động.

Vốn hắn cho rằng, nếu như lại có một cơ hội khiêu chiến, nhất định hắn sẽ dùng kiếm, không vẽ vời cho thêm chuyện ra nữa. Thế nhưng khi cảm nhận được kiếm khí ngang dọc ở phía trước, hắn lập tức trở nên không còn tự tin được nữa.

Mặc kệ người lĩnh ngộ kiếm tâm là ai, có thể đối kháng cùng người này, sao có khả năng kiếm thuật kém được chứ?

Chí ít cũng không phải bằng vào loại tu vi này của hắn là có thể chống lại.

- Trương sư. . . Có thể thắng được không?

Mấy người Khang đường chủ cũng tràn ngập lo lắng.

- Yên tâm đi, nhất định có thể thắng, chỉ là...

Triệu Phi Vũ nhíu mày.

- Chỉ là cái gì?

Biết vị nhị công chúa này có quan hệ không tệ với Trương sư, mấy người này không khỏi nhìn qua.

- Kiếm thuật của Trương s không cần nghi ngờ đã sớm đạt đến kiếm tâm chi cảnh!

Triệu Phi Vũ gật đầu.

Lúc trước trên tế thiên đài của Hiên Viên vương quốc, Trương sư đã thi triển ra kiếm khí cảnh giới Hạ Kiếm Tâm. Khi đó nàng và đám người Kim Tòng Hải cũng đứng ở trên lưng man thú, đã nhìn rất rõ ràng.

Hiện tại nương theo thực lực gia tăng, nhất định lĩnh ngộ đối với cảnh giới sẽ càng thêm cường đại, nếu như nói người thi triển ra Kiếm Tâm cảnh ở bên trong là ai thì nàng có thể xác định, tất nhiên chắc chắn là Trương sư.

Coi như không phải, như vậy lĩnh ngộ về kiếm cũng tuyệt đối không kém hơn cảnh giới này.

- Chỉ là. . . Hắn không có binh khí thích hợp...

Triệu Phi Vũ nói tiếp.

Trương sư liên tiếp quật khởi quá nhanh, linh thạch trên người có không ít, thế nhưng vũ khí hầu như lại không có mấy cái ra hồn.

Lúc trước ở trong Trận Pháp sư công hội Hồng Hải thành, hắn điêu khắc trận bàn, kiếm hắn dùng còn là mượn tạm.

So kiếm cùng với người khác, tuy lý giải về kiếm rất quan trọng. Thế nhưng vũ khí cũng chiếm cứ một bộ phận tác dụng rất lớn, nếu như không có trường kiếm đủ cấp bậc để chống lại. Như vậy coi như lĩnh ngộ mạnh hơn, chỉ sợ cũng sẽ rơi vào hạ phong.

- Như vậy. . . Làm sao bây giờ?

Đám người Khang đường chủ sững sờ.

Vốn bọn hắn cho rằng có lão sư lợi hại như Dương sư, như vậy nhất định phương diện vật tư sẽ không thiếu, không nghĩ tới ngay cả một thanh trường kiếm Linh cấp trung phẩm mà cũng không có, nếu thực sự như vậy. . . Còn so thế nào nữa đây?

Sớm biết như thế thì tùy tiện hỗ trợ mượn một thanh. Chỉ là lúc này tỷ thí đã bắt đầu, coi như mượn cũng đã chậm.

- Chờ kết quả đi, ai cũng không có cách nào!

Triệu Phi Vũ lắc đầu.

Trong khi mấy người đang lo lắng thì đã nghe trong sương mù có một đạo thanh âm lanh lảnh vang lên:

-Kính xin Hồng sư rút trận pháp lại!

- Chiến đấu đã kết thúc?

Mọi người lần nữa ngây người.

Không muốn bị người ta nhìn quá trình chiến đấu, bây giờ lại muốn thu trận pháp lại. Chẳng phải tương đương với việc hai người đã chiến đấu có kết quả rồi hay sao?

Lúc này mới qua vài phút a? Hai phút đồng hồ cũng không đến. . . Chẳng lẽ đã có người thắng, có người thua rồi sao?

Tốc độ cũng quá nhanh đi!

Sưu!

Trong ánh mắt nghi hoặc của mọi người, đám sương mù trước mắt chậm rãi tản ra, ngay sau đó lộ ra hai bóng người.

Trương sư và Liêu Vũ Chí đều đứng ở vị trí vừa rồi. Giống như chưa hề động đậy, trên người cũng không có bất luận thương thế và vết kiếm gì. Vốn bọn họ cho rằng giao đấu kiếm thuật sẽ rất nguy hiểm. Thế nhưng chỉ từ tình cảnh mà nhìn vào lại giống như còn chưa bắt đầu vậy.

- Cái này. . . Rốt cuộc là người nào thắng?

- Ta cũng không biết, chỉ là. . . kiếm của Trương sư đâu?

- Đúng a, không phải so kiếm hay sao? Làm sao Trương sư lại không có cầm kiếm?

- Không phải là Trương sư quăng kiếm nhận thua đo chứ?

. . .

Mặc dù hai bên tỷ thí đều không có vết thương, không có dấu hiệu nào cho thấy thua. Thế nhưng Liêu Vũ Chí cầm trong tay trường kiếm, hàn khí bức người. Mà Trương sư, tay không tấc sắt, cũng không biết đã thu kiếm vào giới chỉ trữ vật, hay là căn bản còn chưa có lấy ra.

Chỉ là, nhìn bộ dạng của hai người, căn bản nhìn không ra được thắng thua.

- Ta thua!

Ngay khi mọi người đang suy đoán thì đã nghe thanh âm của Liêu Vũ Chí vang lên, ngay sau đó vị thiên tài này lắc đầu, thu trường kiếm trong tay lại, bỏ vào giới chỉ trữ vật.

- Liêu sư thua?

- Rốt cuộc đã có chuyện gì xảy ra?

Một mảnh thanh âm xôn xao vang vọng.

Rốt cuộc Trương sư đã làm cái gì, không đến hai phút đồng hồ đã khiến cho Liêu Vũ Chí kiếm thuật thông huyền cam tâm tình nguyện nhận thua?

- Kiếm thuật của Trương sư thông huyền, ta mặc cảm không bằng!

Không để ý tới sự kinh ngạc của mọi người dưới đài, Liêu Vũ Chí lắc đầu, lại nhìn về phía thanh niên trước mắt, ôm quyền nói:

-Ta đạt tới Hạ Kiếm Tâm sơ kỳ, bản thân cảm thấy nếu muốn tiến bộ sẽ khó khăn mười phần. Không biết Trương sư có thể chỉ điểm cho ta một hai, nói cho ta biết phương hướng tu luyện hay không!

Toàn bộ Hàn Khí tông, ngoại trừ hắn đã đạt tới Kiếm Tâm cảnh cũng không còn người nào khác. Cho nên coi như muốn tấn cấp thì cũng đã mất đi phương hướng.

Người thanh niên này, mặc dù tuổi tác so với hắn còn nhỏ hơn, thế nhưng lý giải về kiếm đã vượt qua hắn rất nhiều lắm. Nếu như có thể thừa cơ thỉnh giáo, nhất định sẽ có trợ giúp cực lớn đối với tu luyện ngày sau.

- Chỉ điểm?

Không nghĩ tới Liêu Vũ Chí này lại nhận thua một cách thản nhiên như vậy, còn trực tiếp thỉnh giáo. Vẻ mặt Trương Huyền lạnh nhạt nhẹ gật đầu, bàn tay duỗi ra:

-Kiếm tới!

- Vâng!

Ánh mắt sáng lên, Liêu Vũ Chí vội vàng lấy ra trường kiếm, đưa tới trước mặt.

Ngón tay Trương Huyền búng một cái, trường kiếm thoát xác, kiếm khí âm trầm xao động bắn ra, giống như là ánh sáng, chói lóa mắt.

- Trương sư làm vậy là. . . Muốn chỉ điểm Liêu Vũ Chí?

- Nhìn bộ dáng hắn là vậy, chỉ là. . . Nếu như vhỉ điểm, vì cái gì mà lại không lấy kiếm của mình? Kiếm của người khác đều đã nhận chủ, một khi linh tính phản kháng thì ngược lại sẽ không thi triển ra được kiếm ý và hiệu quả như mong muốn a!

- Đúng vậy a, thật là kỳ quái...

. . .

Nhìn thấy Trương Huyền muốn mượn kiếm, tất cả mọi người đều nhíu mày.

Trường kiếm đạt otiws Linh cấp đã có linh tính thuộc về mình, một khi nhận chủ, chỉ cần chủ nhân không chết thì người ngoài rất khó có thể khống chế. Trương sư đã muốn truyền kiếm, vì sao lại không dùng binh khí của mình, mà mượn người khác cơ chứ?

Ngay khi bọn hắn còn đang nghi hoặc, muốn nhìn vị Trương sư này sẽ làm thế nào thì đã nghe trường kiếm trong tay của hắn vang lên một tiếng chói tai.

- Linh tính xao động, chủ động nhận chủ?

- Sờ trường kiếm của Liêu sư một cái đã khiến hco nó nhận chủ?

Tất cả mọi người đều giật nảy mình.

Muốn cho vũ khí Linh cấp nhận chủ, rất là phiền phức. Có một ít người mỗi ngày lau, nhiều năm cũng chưa từng thành công, Trương sư thì lại quá dễ. Lúc này Liêu sư còn đứng tại chỗ, bàn tay vừa đụng nó một cái thì trường kiếm của đối phương đã xao động không dứt. Giống như Thanh Ưng Thú trước đó vậy, dự định nhận chủ. . .

Chuyện này cũng quá không thể tưởng tượng được nổi a?

Liêu Vũ Chí cũng không nghĩ tới, bản thân sợ hãi đến mức trợn to mắt.

Lúc trước hắn vì làm cho linh tính của chuôi kiếm này nhận chủ mà đã tốn trọn vẹn nửa năm. Thậm chí còn dụng tâm dùng máu để tẩm bổ ròng rã một tháng. Từ đó mới khiến cho nó hoàn toàn thần phục, kiếm ý tăng lên nhiều.

Đối phương vừa cầm một lần thì đã quỳ xuống cầu người ta nhận chủ. . . Chênh lệch này thật sự quá là lớn a.

- Nhìn kỹ, ta chỉ thi triển một lần!

Ngay lúc hắn đang khiếp sợ thì đã nghe thanh âm nhàn nhạt của Trương sư vang lên.

Hắn vội vàng ổn định tâm thần, hai mắt tập trung nhìn qua.

Dưới đài cũng lập tức lặng ngắt như tờ, tất cả mọi người đều không dám chớp mắt, sợ bỏ sót động tác nào đó.

Có thể đánh bại Liêu sư lĩnh ngộ kiếm tâm, bọn họ cũng muốn nhìn xem rốt cuộc lĩnh ngộ về kiếm của vị Trương sư này đối cao tới cảnh giới nào.

Sưu!

Dưới ánh mắt của mọi người tập trung, trường kiếm trong tay Trương Huyền đã động.

Trường kiếm trước đó hàn khí bức người, ở trong tay hắn dường như trở nên không có ánh sáng, cũng đã mất uy lực. Nhìn qua giống như một cọng rơm rạ, không nặng chút nào, lại giống như là cánh tay kéo dài ra, không nhìn ra một chút không hài hòa mảy may nào cả.

Soạt!

Trường kiếm bổ về phía Liêu Vũ Chí, đi tới trước mặt rồi lập tức thu hồi, bởi vì tốc độ quá nhanh cho nên thậm chí có không ít người còn không có nhìn thấy rõ.

Leng keng!

Trương Huyền cắm trường kiếm vào trở về vỏ kiếm, nhấc chân đi xuống dưới đài.

- Kiếm pháp thật nhanh!

- Đây là lĩnh ngộ về kiếm của Trương sư sao?

Mọi người nhìn nhau, cũng không rõ ràng cho lắm.

Ngay cả Liêu Vũ Chí cũng không hiểu ra sao.

Vừa rồi Trương sư đánh xuống một kiếm, mặc dù tốc độ rất nhanh, thế nhưng. . . Nhờ vào thực lực của hắn, hắn vẫn có thể rất nhẹ nhàng làm được chuyện này. Thậm chí, còn có thể còn nhanh hơn nữa. . . Nếu chỉ là như vậy thì cũng không đáng để bản thân học tập ah!

Sưu!

Ngay lúc hắn đang nghi hoặc, quay người thì đột nhiên gió thổi tới, không ngờ lại có một sợi tóc từ trên trán trôi xuống.

- Vừa rồi. . . Hắn đã chặt đứt một sợi tóc của ta?

Nhìn thấy sợ tóc dài đang chậm rãi rơi xuống này, con ngươi Liêu Vũ Chí co rụt lại.

Đầu hắn như lọt vào trong sương mù, một kiếm chém lên chỉ chặt đứt một sợi tóc, không thương tổn tới những chỗ khác. Khống chế đối với lực lượng quả thực nghe mà rợn cả người, chẳng lẽ. . .

Không hổ là Trương sư, quả nhiên rất đáng sợ!

- Một kiếm cắt tóc, mà Liêu sư không tự biết được?

- Đây là kiếm thuật gì vậy? Khống chế với kiếm đã đến cảnh giới gì mới có thể làm được như vậy chứ?

- Không biết. .. Chỉ là, chỉ sợ đã đạt đến Hạ Kiếm Tâm đỉnh phong nhất, thậm chí. . . Là cảnh giới Trung Kiếm Tâm a!

- Trung Kiếm Tâm sao?

Tất cả mọi người dưới đài yên lặng.

Một kiếm chém ra, đứt một sợi tóc, phần lực khống chế này nếu như không phải tận mắt nhìn thấy thì bọn hắn sẽ không thể tin được.

- Đa tạ Trương sư chỉ điểm...

Liêu Vũ Chí ôm quyền, thái độ rất cung kính.

- Ngươi nhìn hiểu không?

Trương Huyền dừng bước.

- Nhìn hiểu, Trương sư một kiếm cắt tóc, lực khống chế kinh người, ý là muốn bảo ta tu luyện lực khống chế nhiều hơn ...

Liêu Vũ Chí vội vàng nói ra lĩnh ngộ của mình.

Lời còn chưa dứt thì chỉ thấy Trương sư đã lắc đầu, bóng lưng dưới ánh trăng có vẻ vô cùng thất lạc:

-Xem ra . . . Ngươi nhìn không hiểu!

Nói xong hắn nhẹ nhàng vung ống tay áo lên.

Sưu!

Một cơn gió thổi tới, sợi tóc vừa rồi rơi xuống đã nhẹ nhàng bị gió cuốn lên, trong nháy mắt đã chia năm xẻ bảy, cắt thành mấy chục đoạn nhỏ, bay lượn bốn phía.

- Cái này. . . Không phải chỉ là một kiếm?

Con ngươi co rụt lại, vẻ mặt Liêu Vũ Chí trắng bệch.

Tỷ thí dạy học trồng người

dtv-ebook.com

Gió mà ống tay áo tạo ra, bình tĩnh tự nhiên, không có khả năng thổi đứt sợi tóc. Sở dĩ như vậy, chỉ có một khả năng, đó chính là. . . Vừa rồi Trương sư chặt đứt hắn tóc, căn bản không phải chỉ là một kiếm, mà là. . . Mấy chục kiếm!

Chỉ là những kiếm chiêu này chưa trực tiếp chặt đứt tóc, thoạt nhìn vẫn là một sợi. Thế nhưng một khi gió nhẹ thôi một cái, rốt cuộc cũng không chịu nổi mà bị cắt thành mấy chục đoạn.

Cúi đầu nhìn về phía những đoạn tóc bay phất phới, mỗi một đoạn dài ngắn hoàn toàn giống nhau, chỗ đứt gãy bóng loáng mượt mà, không có một chút cẩu thả nào.

Một kiếm chặt đứt tóc, rất nhiều cường giả kiếm thuật cũng có thể làm được. Thế nhưng có thể liên tục chém ra mấy chục kiếm, không ngừng, mỗi một chiêu đều vừa vặn. . . Đây là lực khống chế như thế nào chứ?

Toàn thân run rẩy, Liêu Vũ Chí đã không nói ra lời được nữa.

Vốn hắn cho rằng đối phương dùng một kiếm cắt tóc hắn đã nhìn rõ, nhưng bây giờ mới biết. . . Căn bản hắn không hiểu!

Chuyện này đã không riêng gì vấn đề lực khống chế nữa. Mà là kiếm đã giống như ngón tay của đối phương, đã có cảm xúc, biết tóc to bao nhiêu, phải chém tới loại trình độ nào thì gió mới có thể thổi gãy. . .

Vẻ mặt giật mình, hắn vội vàng ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy Trương sư đã đi xuống đài tỷ thí, về tới vị trí của mình.

- Ta sẽ cố gắng, cố gắng không phụ lòng ân ngươi truyền kiếm!

Nhớ lại động tác vung kiếm và thần thái vừa rồi của Trương Huyền, nhớ lại một lần ở trong đầu, hắn đã biết mình được lợi rất nhiều. Lúc này hai tay xiết chặt, Liêu Vũ Chí cũng đi xuống. Vừa mới trở lại Hàn Khí tông thì đã bị tất cả trưởng lão trong môn phái vây quanh.

- Vừa rồi rốt cuộc tại sao lại nhận thua? Ta không nhìn thấy hắn cầm kiếm ah, rốt cuộc hắn đã dùng cái gì để đánh bại ngươi vậy?

Mọi người rất là nghi hoặc.

Ngay cả Trương sư kiếm cũng còn chưa có lấy ra, vì sao Liêu Vũ Chí đã chủ động nhận thua rồi?

- Dùng cái gì để đánh bại ta sao?

Nhớ tới cảnh tượng vừa rồi, Liêu Vũ Chí cười khổ một tiếng, con ngươi không kìm lòng được co lại, thân thể khẽ run:

-Một ngón tay...

- Một ngón tay?

Tất cả mọi người đều ngây người.

. . .

Từ tám chọn ra bốn, tác dụng của vận khí đã không còn lớn, Tống Siêu, Nhược Hoan công tử đều dừng bước ở đây. Người có thể tấn cấp, ngoại trừTrương Huyền có tu vi hơi yếu chút ra, ba người khác đều đạt đến tứ tinh đỉnh phong, Hóa Phàm tứ trọng đỉnh phong.

Hầu như đều là người có tiếng ủng hộ tranh đoạt quán quân lớn nhất trước đó.

Nhất là La Tuyền đối chiến với Nhược Hoan công tử, toàn bộ quá trình đều là nghiền ép, căn bản không phải là cùng một cấp bậc.

Chỉ là, mặc dù chưa tiến vào trước bốn, thế nhưng Nhược Hoan công tử cũng đã hài lòng. Nếu như không phải có Trương sư thì có khả năng hắn đã bị loại từ vòng tuyển chọn, làm sao có thể đi vào trước tám. Còn có cơ hội đi vào Hồng Viễn Danh sư học viện học tập cơ chứ?

- Trận tiếp theo, Lưu Vân tông La Tuyền đối chiến với Vọng Giang tông Tất Giang Hải, Lạc Sa tông Hoàng Tranh đối chiến với Vạn Quốc liên minh Trương Huyền!

Hồng sư nói ra số trận chiến đấu kế tiếp.

- Lạc Sa tông Hoàng Tranh? Gia hỏa xếp hạng thứ tư trên tiềm lực bảng?

Trương Huyền nhìn về phía một thanh niên đang ở trên đài.

Tên này cũng đứng ở trong tiềm lực bảng, xếp hạng thứ tư, bất kể là tu vi hay là thực lực, so với Liêu Vũ Chí cũng không kém hơn một chút nào.

- Ừm, Trương sư cẩn thận, khi tranh tài Hoàng Tranh này ta cũng đã nhìn qua. Mỗi một trận đều không giống nhau, lại đều có thể dùng phương thức nghiền ép để chiến thắng. Thật sự có thực lực, thật không đơn giản! Ta cũng hoài nghi, thứ tự trước đó của hắn không có cao bằng đám người Liêu Vũ Chí, liệu có phải hắn đã lặng lẽ che giấu thực lực hay không!

Sắc mặt Khang đường chủ ngưng trọng nói.

Trước đó Hoàng Tranh này tranh tài, toàn bộ quá trình hắn đều nhìn vào. Có mấy lần tỷ thí, không có một lần nào tương đương, lại đều có thể lấy dáng dấp vô địch để chiến thắng. Thủ đoạn chân thực chỉ sợ so với tin tức lan truyền ra bên ngoài không kém chút nào.

Thậm chí so với La Tuyền cũng sẽ không rơi xuống hạ phong.

- Quản hắn là ai chứ? Một khi gặp được Trương sư, người nhức đầu sẽ là hắn!

Triệu Phi Vũ cười nói.

- Chuyện này cũng đúng...

Khang đường chủ xấu hổ cười một tiếng.

Nếu nói trước đó hắn còn lo lắng tu vi của Trương sư thiếu hụt, có khả năng khó mà đi đến cuối cùng. Thế nhưng trải qua tỷ thí với Ngô Thiên Hào và Liêu Vũ Chí, hắn đã hoàn toàn vứt bỏ loại ý nghĩ này.

Trương Huyền trước mắt này giống như Chiến Thần vô địch vậy, ai gặp được hắn thì kẻ đó sẽ xui xẻo, bị đả kích lòng tự tin.

Mặc dù Hoàng Tranh này mấy quan trước thoạt nhìn rất lợi hại, thế nhưng cũng là bởi vì gặp người khác. Một khi gặp Trương sư. . . Chỉ sợ kết quả sẽ không thể tốt hơn so với những người khác là bao.

Thấy mọi người tự tin về hắn như vậy, Trương Huyền cười khổ một tiếng, nhấc chân đi đến lôi đài.

Lúc này Hoàng Tranh này đã đi tới phía đối diện, thấy hắn đi lên, hắn lập tức ôm quyền nói:

-Trương sư!

- Hoàng sư!

Trương Huyền cũng cung kính đáp lễ.

- Ta muốn cùng Trương sư tỷ thí dạy học trồng người!

Hoàng Tranh thản nhiên nói.

- Dạy học trồng người?

- Ừm, quy tắc rất đơn giản, tùy ý chọn một trăm người từ trên quảng trường, đồng thời giảng bài, không cho phép sử dụng Sư Ngôn thiên bẩm, giảng bài kết thúc, ai bằng lòng lạy người khác làm sư nhiều hơn thì người đó sẽ chiến thắng!

Hoàng Tranh nói ra quy tắc.

Trong một trận tỷ thí, quy tắc cũng có nhiều loại đa dạng, đương nhiên, nếu như ngươi cảm thấy không công bằng thì cũng có thể cự tuyệt.

- Được!

Trương Huyền gật đầu.

. . .

- Tỷ thí dạy học trồng người? Còn không cho phép sử dụng Sư Ngôn thiên bẩm? Chuyện này có chút quá mức đi!

- Đúng vậy a, Sư Ngôn thiên bẩm là tiêu chí của Danh sư, là thủ đoạn khiến cho người ta tin phục của Danh sư, không cho sử dụng, so làm sao đây?

- Hoàng sư tính toán thật hay, căn cứ vào trước đó biểu hiện của Trương sư, so cái gì cũng rất khó chiến thắng, dạy học trồng người thì không giống. Có đôi khi dù lão sư khá hơn nữa, một khi học sinh không thích thì cũng rất khó học được tri thức, bởi vậy. . . So cái này, có tính ngẫu nhiên rất lớn, lại thêm không cho phép sử dụng Sư Ngôn thiên bẩm, kết quả. . . Rốt cuộc là ai chiến thắng, rất khó nói!

- Cũng đúng ah...

Nghe thấy nội dung tỷ thí trên đài, dưới đài bắt đầu nghị luận ầm ĩ.

Dạy học trồng người cũng không phải lão sư có danh khí lớn là có thể khiến cho người ta tin phục đi học theo. Còn có rất nhiều những nhân tố khác làm ảnh hưởng tới, giống như dù ngươi hoàn mỹ đến đâu, lại ưu tú tới đâu thì cũng không thể khiến cho người người ưa thích ngươi vậy.

Đây là chuyện tình cảm của nhân loại, không thể dùng theo chuẩn để cân nhắc.

Tỷ thí cái khác, Trương sư đều có thể nghiền ép, mà cái này thì lại khó nói được, thắng bại, ai cũng không nói chắc chắn được.

Không hổ là thiên tài thi đấu nổi danh, một lần đã tìm được đúng chỗ mấu chốt, đưa ra hạng mục tỷ thí thích hợp nhất cho hắn.

Nếu không, so bất hạng mục nào, chỉ sợ hắn đều không phải là đối thủ của vị Trương sư này.

. . .

Đã xác định quy tắc tỷ thí, hai bên đều không có dị nghị, cho nên mọi chuyện kế tiếp cũng rất nhanh.

Không lâu sau, trên lôi đài đã có một trăm người an vị ngồi đó. Có một chút là hộ vệ của Vạn Quốc liên minh, cũng có một chút là người bình thường đến đây quan sát thi đấu Danh sư.

Người có thể được chọn, lắng nghe hai vị Danh sư giảng bài, tất cả mọi người đều hưng phấn tới mức hai con mắt sáng lên.

Loại cơ hội tốt này cũng không phải ai cũng có thể may mắn có được.

- Tu vi những người này đều không tương đồng. Ta thấy chúng ta giảng giải một ít kiến thức tu luyện căn bản đi, nếu không, ta sợ người tu vi thấp sẽ nghe không hiểu, cao quá cũng không thích hợp!

Hoàng Tranh nói.

Chọn ra một trăm người, tu vi cao thấp không đều, từ võ giả nhất trọng đến Hóa Phàm tam trọng, tất cả đều có. Nếu như giảng giải công pháp Hóa Phàm cảnh, võ giả không hiểu, nếu giảng giải công pháp cấp thấp, người tu vi cao lại cảm thấy không thú vị.

Chỉ có thể giảng giải một ít kiến thức tu luyện cơ sở bình thường, làm cho tất cả mọi người đều có thể cộng minh với nhau.

- Tốt!

Trương Huyền gật đầu.

Chỉ là quy tắc mà thôi, đối phương muốn so thế nào thì hắn sẽ so thế đó. Giảng giải cái khác hắn còn có khả năng không được, thế nhưng cơ sở. . . Đoán chừng cho dù là Khổng sư đến cũng chưa hắn đa nói tốt hơn so với hắn.

Cơ sở mà Thiên Đạo thư viện chỉnh lý ra không có sai lầm, đây là chuyện mà bất luận Danh sư gì cũng khó có khả năng làm được.

- Được, ngươi ta cùng nhau dùng truyền âm giảng bài, bọn họ bằng lòng nghe ai thì nghe người đó, không liên quan tới nhau. Thời gian là một nén nhang. Sau một nén nhang, trong một trăm người ai bằng lòng lạy người kia nhiều hơn thì người đó sẽ liền chiến thắng!

Hoàng Tranh nói xong nội dung thi tài, sau đó lại vẫy bàn tay lớn một cái:

-Bắt đầu đi!

- Ừm, ngươi tới trước đi!

Trương Huyền cũng không vội vã, chỉ mỉm cười.

- Vậy ta ẽ không khách khí!

Hai mắt Hoàng Tranh sáng lên, lập tức mở miệng nói.

Dùng truyền âm, ngoại trừ người trên lôi đài có thể nghe được ra, ở phía ngoài chỉ có thể nhìn thấy miệng mấp máy, cũng không biết nội dung mà hắn đang nói tới.

Nghe một hồi, cảm thấy đối phương giảng giải cũng không tệ, Trương Huyền gật đầu nhè nhẹ, lúc này hắn mới tiến về phía trước một bước, cũng bắt đầu giảng giải.

. . .

- Tỷ thí đã bắt đầu!

- Hai người đồng thời giảng bài, sao có thể biết được đối phương nghe ai, không nghe ai cơ chứ?

- Rất đơn giản, nội dung của ai hấp dẫn ngươi hơn, lại có thể có ích với ngươi về mặt tu luyện, như vậy ngươi sẽ nghe người đó!

- Cũng đúng, cùng một người tu luyện mặc dù không làm được chuyện tâm phân nhị dụng. Thế nhưng việc che một người nói chuyện, vẫn còn có thể làm được!

Nhìn thấy tỷ thí đã bắt đầu, dưới đài lập tức thảo luận.

- Các ngươi nói xem, trong bọn họ ai có thể chiến thắng?

- Cái này khó mà nói, chỉ có điều, ta vẫn cảm thấy Trương sư có thể thắng!

- Nếu như có thể sử dụng Sư Ngôn thiên bẩm, nhất định Trương sư không có vấn đề. Nhưng nếu hai bên đều không sử dụng, vậy thì phải xem ai nắm giữ cơ sở tu luyện kiên cố hơn...

- Hoàng Tranh xuất thân từ tông môn, các loại bí tịch đông đảo, chỉ sợ cơ sở còn kiên cố hơn Trương sư a!

. . .

Có tỷ thí là sẽ có người quan tâm tới thắng bại, không nghe được cụ thể hai người đang nói tới cái gì. Tất cả mọi người đều vò đầu bứt tai, mỗi một người đều muốn nhìn ra thứ gì đó từ biến hóa pử trên đài.

Nhưng rất đáng tiếc, cái gì cũng không nhìn ra được.

Mọi người ngồi nghe giảng bài giống như là bị thôi miên, từng người nghe giảng bài như si như say, cũng không biết là nghe nội dung của

Trương sư mới biến thành như vậy, hay là nghe Hoàng sư giảng bài nên mới như thế.

- Tỷ thí giữa La Tuyền và Tất Giang Hải đã kết thúc...

Ngay trong lúc mọi người đang tràn ngập nghi hoặc, muốn biết hai người đang nói gì thì trong đám người, không biết là ai hô lên một câu. Cả đám vội vàng nhìn lại, quả nhiên thấy tỷ thí trên lôi đài thứ nhất đã kết thúc.

Tất Giang Hải nhướng mày, khí tức như rồng, cả người mang theo khí tức không thể xâm phạm.

Mà La Tuyền có tiếng ủng hộ lớn nhất với vị trí quán quân lại yên tĩnh đứng ở phía đối diện, không ngừng lắc đầu, dường như có chút thất lạc.

- Chuyện gì xảy ra?

- Người nào thắng vậy?

Thấy cảnh này, tất cả mọi người đều sững sờ.

Tất Giang Hải, danh khí cũng không lớn, thậm chí ngay cả mười vị trí đầu trong tiềm lực bảng cũng không thể lên được. Vốn mọi người đều cho rằng so với đệ nhất tiềm lực bảng như La Tuyền, nhất định sẽ thất bại tại chỗ. Dù nghĩ thế nào cũng không nghĩ tới lại có chuyện như vậy?

- La sư đã thua!

Một Danh sư vừa rồi quan sát bọn họ tỷ thí không nhịn được nói một câu, dường như khi nói ra lời này, ngay cả hắn cũng có chút không tin.

- La sư được coi là tiềm lực đệ nhất, có khả năng đoạt giải quán quân nhất, làm sao lại thua được chứ? Không ít người đều không thể tin được.

- Vừa rồi bọn họ tỷ thí tu vi, thực lực của hai người tương đương, thậm chí. . . La sư càng hơn một bậc, dựa theo đạo lý mà nói, nhất định hắn có thể chiến thắng, ai ngờ. . . Tất Giang Hải Tất sư cũng không biết là vận

khí tốt, hay là tích lũy đã đến. . . Không ngờ trong quá trình tỷ thí lại nhất cử đột phá, đạt đến Hợp Linh cảnh!

Vị Danh sư này cười khổ nói.

- Nhất cử đột phá?

- Hợp Linh cảnh?

Tất cả mọi người đều đồng thời ngẩn ngơ.

Chờ, ta đột phá trước rồi nói!

dtv-ebook.com

Hợp Linh cảnh, là cửa ải khó thứ nhất của Hóa Phàm cửu trọng. Rất nhiều người đều bị vây ở Trọc Thanh cảnh đỉnh phong, không có cách nào tiến thêm một bước.

Cửa này coi trọng linh hồn phù hợp với thân thể, hồn lực càng thêm bền bỉ, dốc lòng tu luyện cũng rất khó đột phá. Khi chiến đấu với người khác, xung kích thành công. . . Vị Tất sư này, có vận khí quá tốt đi a!

Đây chính là chuyện mà rất nhiều người tu luyện tha thiết ước mơ, đều muốn trải qua.

- Đúng vậy a, khi tỷ thí đột phá, mặc dù La sư thua, thế nhưng cũng không oan!

- Lâm trận đột phá, không riêng gì vận khí tốt, còn có tích lũy và can đảm nữa. Xem ra vị Tất sư này mới là hắc mã lớn nhất trong lần thi đấu này!

- Trước đó không có danh khí gì, vào thời khắc mấu chốt một tiếng hót lên làm kinh người, quá lợi hại!

. . .

Sau khi nghe rõ đã có chuyện gì xảy ra, mọi người đều bội phục không thôi.

Giao đấu vốn đã cửu tử nhất sinh, vô cùng nguy hiểm, đột phá vào thời điểm này cần phải có bao nhiêu dũng khí mới có thể làm được cơ chứ?

Không nói vị Tất sư này trước kia rốt cục mạnh đến mức nào, chỉ nói phần tâm trí này cũng không phải là thứ mà người bình thường có thể so

sánh được.

La Tuyền thua, cũng không oan.

- Kết quả trận tỷ thí này đã ra, nhìn xem Trương sư và Hoàng sư ai có thể chiến thắng...

Bốn người lấy hai, một trận đã kết thúc, mọi người lần nữa dời ánh mắt tập trung lên bên trên một lôi đài khác. Bọn họ muốn nhìn một chút, nhìn xem lần thi đấu Danh sư này rốt cuộc là hai vị siêu cấp thiên tài nào chân chính trổ hết tài năng, tranh đoạt ngôi vị quán quân và á quân.

- Mau nhìn, giảng bài đã ngừng!

- Ừm, cũng đã đến giờ, cũng nên kết thúc a!

Bên tỏng tiếng nghị luận, hai người giảng bài trên lôi đài ngừng lại, hơn một trăm người ngồi xếp bằng, mỗi một người đều từ từ mở mắt, hai mắt bắn ra kim quang lóng lánh.

Xem ra, tuy chỉ nghe giảng bài trong thời gian một nén nhang, thế nhưng tất cả đều được lợi cực lớn, đã giải quyết được không ít nan đề trên việc tu luyện.

- Trong bọn họ ai có thể chiến thắng?

- Tạm thời còn không nhìn ra được, đành phải nhìn một trăm người này bái sư như thế nào a!

- Ừm!

Thấy tỷ thí đã kết thúc, biết kết quả sẽ lập tức xuất hiện, vẻ mặt tất cả mọi người khẩn trương nhìn qua. Bọn họ muốn nhìn một chút, tranh đoạt giữa Trương sư và vị Hoàng sư này, rốt cuộc ai có thể chiến thắng.

Giảng bài đã kết thúc, Trương Huyền cũng nhẹ nhàng thở ra.

Mặc dù rất có tự tin đối với chương trình học của mình, thế nhưng việc những người này lựa chọn như thế nào, hắn vẫn không dám xác định trăm phần trăm.

Dù sao, không thể thi triển ra Sư Ngôn thiên bẩm, nội dung giảng giải của hắn sẽ hạ thấp độ tin cậy đi không ít, thậm chí quá mức thâm ảo, khiến cho không ít người khó có thể lý giải được.

- Sắp thấy kết quả rồi a!

Hắn lắc đầu, không nghĩ nhiều nữa. Lại ngẩng đầu nhìn về phía mọi người đang ở trước mắt:

-Chư vị...

Đang muốn mở miệng, hỏi có bao nhiêu người bái sư với hắn thì chỉ thấy bóng người trước mắt hoa một cái, đã có một đạo thân ảnh quỳ gối xuống trước mặt hắn:

-Kính xin Trương sư thu ta làm đồ đệ, ta nhất định sẽ nghiêm túc học tập, không phụ lòng lão sư dạy bảo...

- Hoàng sư, ngươi làm cái gì vậy?

Thấy rõ bóng người quỳ gối ở trước mặt, Trương Huyền giật nảy mình nói.

Người này không phải là ai khác, mà chính là Hoàng Tranh tỷ thí với hắn.

Vừa rồi mặc dù hai người truyền âm giảng bài, thế nhưng cũng có thể nghe được nội dung giảng giải của đối phương. Trương Huyền nói ra nội dung rất sâu sắc, lời lẽ dễ hiểu, nhắm thẳng vào bản chất tu luyện, khiến cho hắn khó mà tự chế, không khống chế nổi mà muốn bái sư.

- Cái gì?

- Giảng xong, những người khác còn không có phân biệt ra được thì Hoàng sư đã đến bái sư trước?

- Ai có thể nói cho ta biết rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì hay không?

- Kiến thức căn bản, nói tới mức Danh sư tứ tinh đỉnh phong quỳ lạy. . . Rốt cuộc hắn đã nói nội dung gì chứ?

- Đúng vậy a, quan trọng nhất còn không có sử dụng Sư Ngôn thiên bẩm?

. . .

Mọi người dưới đài như phát điên.

Dựa theo biểu hiện trước kia của Trương sư, thi triển Sư Ngôn thiên bẩm, mê hoặc cho Hoàng sư quỳ xuống cũng là chuyện có khả năng, nhưng lần này. . . Không cho phép thi triển Sư Ngôn thiên bẩm, lại giảng giải tri thức cơ sở nhất. . .

Loại tình huống này, Hoàng sư quỳ gối một cái. . .

Rốt cuộc chuyện gì xảy ra?

Giao đấu hừng hực khí thế còn chưa có kết thúc mà đối phương đã nhất định phải quỳ xuống muốn bái sư, chuyện này là sao. . . Coi như mọi người ở dưới đài có trái tim rất lớn, thế nhưng vẫn cảm thấy sắp bùng nổ như cũ.

Cò cần khoa trương như vậy hay không?

- Trương sư, chúng ta cũng muốn bái nhập vào môn hạ của người...

Khiếp sợ còn chưa có kết thúc, chỉ thấy một trăm người tu luyện trên đài cũng đồng loạt quỳ rạp xuống đất, ánh mắt nhìn về phía Trương Huyền tràn ngập vẻ thành kính và tôn kính.

- Một trăm người toàn bộ đều bái sư?

Chung quanh lặng ngắt như tờ.

Hai Danh sư cấp bậc tương đồng đồng thời giảng bài, bình thường đều là tình huống năm mươi năm mươi. Dù sao mỗi người đều có tình cảm, có đủ loại thành kiến cứng nhắc, kết quả. . . Một trăm người tu luyện đồng loạt lạy Trương Huyền xin bái làm sư phụ.

Rốt cuộc hắn đã nói cái gì. . .

Không chỉ bắt được một vị Danh sư tứ tinh đỉnh phong, ngay cả nhiều người tu luyện như vậy cũng bắt được?

Như vậy coi như. . . Danh sư ngũ tinh cũng không làm được a!

- Được rồi, đứng lên đi, thi đấu kết thúc. Mặc kệ thành tích như thế nào, ta cũng sẽ dạy cho chư vị một tiết!

Trương Huyền cũng không nghĩ tới lại có nhiều người đồng thời bái sư như vậy, hắn không nhịn được có chút nhức đầu.

- Vâng!

Nghe thấy Trương sư đồng ý giảng bài, lúc này mọi người mới khôi phục lại, đồng loạt gật đầu.

- Trận tỷ thí này. . . Trương sư chiến thắng!

Thấy mọi người đã được trấn an, Hồng sư gật gật đầu tuyên bố kết quả.

- Đừng kéo ta, ta muốn lạy Trương sư làm sư phụ...

Hắn đang muốn tiếp tục tuyên bố trận chung kết sau cùng thì lại nghe thấy một tiếng kêu thảm thê lương vang lên. Hắn ngẩng đầu nhìn lên thì khóe miệng lập tức co giật lại.

Chỉ thấy Hoàng sư mới vừa rồi còn khí khái lẫm liệt lại quỳ gối trước mặt Trương Huyền, chuyên tâm bái sư. Bản thân đang được đồng môn kéo xuống mà còn không ngừng la lên, như là phát điên vậy.

- Ôi, hài tử này đã xong...

Nhìn thấy tên này như say mê, bị điên như vậy, Hồng sư khẽ lắc đầu.

Làm Danh sư tứ tinh đỉnh phong, lý giải về việc tu luyện càng khắc sâu. Sau khi nghe được lời giảng giải của Trương sư, đương nhiên lý giải so với những người khác còn sâu hơn, rơi vào cũng càng sâu hơn.

Nhìn thấy bộ dáng đối phương như thế này, đoán chừng nếu như Trương sư không đồng ý thu đồ thì cũng không được.

Trương sư qua ải, nếu nói mỗi một quan không làm hỏng đồ vật. Chuyện này không khiến cho người ta tin tưởng được, hiện tại tỷ thí cùng người khác. Người giao đấu cùng hắn, ngoại trừ việc bị thương ra thì chính là nổi điên. . .

Chuyện này là sao chứ?

Trương sư cũng không phải phá hoại bảo vật, xem ra ai đấu với hắn cũng sẽ bị phá mất lòng tự tin, không còn tự tin của bản thân nữa.

- Được rồi, nghỉ ngơi mười phút đồng hồ, bắt đầu trận tranh đoạt quán quân, á quân cuối cùng! Trương sư đối chiến. . . Tất Giang Hải, Tất sư!

Không để ý tới Hoàng Tranh đang nổi điên, được những người khác lôi kéo, không ngừng co giật, Hồng sư tuyên bố kết quả.

Trương Huyền cũng chậm rãi đi xuống đài tỷ thí.

- Trương sư, vừa rồi Tất sư đã trực tiếp đột phá đến Hợp Linh cảnh, đánh bại La sư...

Thấy hắn đi tới trước mặt, Khang đường chủ vội vàng nói qua một lần về tình huống lôi đài tỷ thí khác.

- Trong lúc tỉ thí đột phá tu vi, đồng thời đánh bại La Tuyền?

Trương Huyền sững sờ.

Ngay cả xem như hắn cũng đều cảm thấy kỳ lạ.

- Đúng vậy a, giữa Hợp Linh cảnh và Trọc Thanh cảnh đỉnh phong, mặc dù chỉ kém một cấp bậc, thế nhưng lại có chênh lệch long trời lở đất, ta sợ. . . Cửa này hắn sẽ khiêu chiến tu vi!

- Không cần nghĩ, nhất định hắn sẽ làm vậy!

Trong lòng đám người Khang đường chủ, Tô sư tràn ngập lo lắng.

Trương sư đối mặt với Liêu Vũ Chí Hóa Phàm tứ trọng, lấy kiếm pháp để chiến thắng, thế nhưng đối mặt với cường giả Hợp Linh cảnh, muốn vượt qua lại rất khó khăn.

Hợp Linh cảnh, linh hồn đã được rèn luyện, dung hợp viên mãn với thân thể. Không chỉ sức chiến đấu tăng lên nhiều, ngay cả tốc độ phản ứng và năng lực cũng cường đại hơn không ít so với cường giả Trọc Thanh cảnh.

Xem như đã chân chính bước vào cảnh giới cao thủ.

Đối phương ở phương diện khác, không có nắm chắc có thể vượt qua được Trương sư. Cho nên nhất định chỉ có thể làm văn chương ở trên phương diện này mà thôi.

Dù sao, Trương sư cho tới bây giờ cũng chỉ có tu vi Hóa Phàm tam trọng đỉnh phong, coi như thiên phú cao, nhãn lực tốt, có thể vượt cấp chiến đấu. Thế nhưng không có khả năng vượt qua hai cấp bậc lớn, đánh bại cường giả Hợp Linh cảnh.

Đây là tiền lệ mà Danh sư đường, thậm chí trên toàn bộ Danh sư đại lục cũng chưa từng có.

- Đối mặt với Trương sư, nhất định hắn sẽ khiêu chiến tu vi, vậy làm sao bây giờ? Trừ phi. . . Cự tuyệt!

- Cự tuyệt? Hắn muốn quyết tâm tiến hành luận võ, vậy cự tuyệt có tác dụng gì cơ chứ?

Tất cả mọi người đều rất là gấp gáp.

- Trương sư có thể vượt cấp khiêu chiến, nếu như. . . Bây giờ có thể đột phá đến Trọc Thanh cảnh, có lẽ còn có thể chiến được một trận...

Triệu Phi Vũ không nhịn được nói một câu.

Trương sư khi còn là Hóa Phàm tam trọng đỉnh phong đã đánh bại Liêu Vũ Chí Trọc Thanh cảnh đỉnh phong. Nếu như bây giờ có thể đạt tới Trọc Thanh cảnh, có lẽ đối mặt với Tất sư vừa mới bước vào Hợp Linh cảnh cũng có sức đánh một trận.

- Đột phá Trọc Thanh cảnh. . . Nào có dễ dàng như vậy! Chỉ nghỉ ngơi mười phút đồng hồ, hiện tại thời gian đã qua được một nửa. Ý ngươi là, muốn Trương sư trong vòng năm phút đồng hồ đột phá hay sao?

Nghe thấy nàng nói, Khang đường chủ cười khổ lắc đầu.

Tu vi giống như lên thang lầu vậy, chỉ có thể một bước một bậc thang mà thôi, không có khả năng một lần bước qua hết.

Trong khoảng thời gian này tốc độ tiến bộ của Trương sư đã rất nhanh rồi, bảo hắn trong vòng năm phút đồng hồ lần nữa đột phá?

Làm sao có thể?

Như vậy không phải là nói đùa hay sao?

- Cũng phải...

Triệu Phi Vũ gật gật đầu, đang muốn tiếp tục suy nghĩ những biện pháp khác thì chỉ thấy thanh niên bên người nàng đang nhìn qua, nói:

- Ý các ngươi nói là, chỉ cần ta đột phá Trọc Thanh cảnh, muốn thắng ta cũng sẽ không dễ dàng, đúng không?

- Đúng vậy...

Triệu Phi Vũ gật đầu.

- Vậy thì tốt, các ngươi chờ một chút, ta đột phá trước đã...

Trương sư gật gật đầu, cổ tay khẽ đảo, một viên linh thạch trung phẩm xuất hiện ở trong lòng bàn tay, chắp tay ở trước ngực, khí tức trên người trong nháy mắt đã giống như xăng bắt lửa, ầm ầm dâng lên.

- Chờ?

- Không phải định Trương sư dự hiện tại luôn đột phá đó chứ?

- Chuyện này có gì mà không có khả năng, cũng không phải hắn chưa từng đột phá vào thời khác mấu chốt...

Nghe thấy lời nói của Trương sư, lại nhìn thấy cử động của hắn, tất cả mọi người đều ngẩn ngơ.

Có cần khoa trương như vậy hay không?

Nói đột phá lại đột phá, ngươi coi đột phá là ăn khoai lang hay sao?

Đơn giản như vậy sao?

Chỉ là, sự khiếp sợ của mọi người vẫn còn không có kết thúc thì đã nghe một tiếng nổ vang vang vọng. Lực lượng của Trương sư giống như phá vỡ ràng buộc nào đó, liên tục tăng lên.

- Hóa Phàm tứ trọng. . . Trọc Thanh cảnh?

Khóe miệng đám người Khang đường chủ giật giật một cái.

Vốn bọn hắn cho rằng tùy tiện nói một chút, thế nhưng ngươi lại làm thật sao?

Cảm nhận được khí tức ba động bên này, Tất Giang Hải đang ở cách đó không xa lập tức nhìn lại.

Vốn hắn cho rằng đột phá đến Hợp Linh cảnh, đối phó với đối phương sẽ dễ như trở bàn tay, không nghĩ tới tên này cũng đột phá. . .

Trương sư, còn có chuyện gì mà ngươi không làm được hay không?

- Không được, không thể để cho hắn tiếp tục đột phá, nếu không nhất định ta sẽ thất bại trong trận tỷ thí này...

Hắn cắn răng đứng lên, thân thể nhoáng một cái đã đi tới trên tỷ thí đài, lại vung tay áo một cái:

-Trương sư, ta đã nghỉ ngơi tốt, tất cả mọi người đều đang chờ. Ta thấy chúng ta cũng không nên kéo dài, lập tức bắt đầu đi!

- Lập tức bắt đầu sao?

- Hắn nhìn thấy Trương sư đột phá, cho nên hắn sợ hãi s!

- Nhất định là vậy, Trương sư mới vừa đột phá, tu vi còn không có củng cố. Nếu như chiến đấu lúc này, có thể nói là qua sông không tốn chút sức nào. Lại vừa vặn có thể chiếm được thế thượng phong, một khi củng cố, ai biết sẽ xuất hiện tình huống gì cơ chứ?

Thấy Tất Giang Hải không đợi nghỉ ngơi kết thúc mà đã đưa ra yêu cầu tỷ thí, tất cả mọi người đều nhíu mày.

Trận chung kết (1)

dtv-ebook.com

- Hóa Phàm tứ trọng Trọc Thanh, thanh giả vì hồn, trọc giả vì thân. Vừa mới đột phá, bản thân giống như là một đầm nước đục, nếu như cho hắn nửa canh giờ lắng đọng, tất nhiên lực lượng sẽ tăng lên nhiều, mà bây giờ. . . Chỉ sợ không thể nào so được với Âm Dương cảnh đỉnh phong, không biết đã cường đại đến mức nào!

- Trọc Thanh không phân, thể, hồn giằng co, lực lượng không tăng thì còn tốt. Nếu làm không cẩn thận còn có thể yếu bớt đi mất.

- Chuyện này cũng không thể nói Tất sư làm không đúng, đổi lại là ta thì nhất định hiện tại ta cũng đưa ra yêu cầu tỷ thí!

- Đúng vậy a, vị trí thứ nhất khi thi đấu Danh sư luôn luôn được coi trọng. Đã đi tới nước này, người kiêu ngạo đến đâu, cũng không từ bỏ được...

. . .

Cũng có không ít người lắc đầu.

Danh sư cũng là người, là người thì sẽ có thất tình lục dục, các loại suy nghĩ. Việc liên quan tới quán quân, một viên linh thạch thượng phẩm, đổi lại là ai cũng không muốn chắp tay nhường cho đối phương.

Bởi vậy, cách làm của Tất Giang Hải cũng nói không phải là làm sai, thậm chí, đổi lại là bọn họ, nhất định cũng sẽ làm như thế.

Âm Dương cảnh, Âm Dương tương sinh, sau khi đột phá, cả người lại biến thành nước vẩn đục. Nếu như có nửa canh giờ điều chỉnh, thanh giả tăng lên, trọc giả chìm xuống. Khi đó thực lực tất nhiên sẽ gia tăng gấp

bội, đáng tiếc. . . Thi đấu sắp đến, đối thủ làm sao có thể cho hắn cơ hội này cơ chứ?

Không cho cơ hội, trực tiếp luận võ, như vậy có đột phá thì ngược lại cũng không bằng trước đó.

- Đáng giận, hắn đang sợ hãi!

- Một chút phong độ Danh sư cũng không có...

Đám người Khang đường chủ, Tô sư tức giận tới mức giơ chân.

- Không sao!

Biết mọi người đang lo lắng cho hắn, Trương Huyền cười cười, đứng dậy, sau đó nhẹ nhàng nhoáng một cái đã đi tới lôi đài.

- Trương sư thiên phú dị bẩm, có thể vượt cấp khiêu chiến, liên tiếp đánh bại Ngô sư, Liêu sư. Tất mỗ sinh lòng bội phục, muốn khiêu chiến tu vi của ngươi, mong rằng Trương sư chớ nên từ chối!

Tất Giang Hải giơ hai tay lên, cất cao giọng nói.

- Xin mời!

Thấy đúng như mình dự đoán, tên này không nói hai lời đã trực tiếp đưa ra yêu cầu khiêu chiến tu vi, Trương Huyền cười nhạt một tiếng.

Ầm ầm!

Thấy đối phương đồng ý, Tất Giang Hải nhướng mày, lại đánh ra một quyền.

Biết đối mặt với tên quái thai này, nếu như chậm trễ càng lâu thì lại càng phiền phức, hắn không dám có một chút chần chờ mảy may nào.

Lực lượng của Hợp Linh cảnh dọc theo nắm tay phát tán ra, như là ném hòn đá lên trên mặt nước vậy. Ba động lan về phía trước, còn chưa đến

trước mặt đã khiến cho người ta có một loại áp bách linh hồn.

Người tu luyện bình thường, đạt tới Trọc Thanh cảnh đỉnh phong sẽ nắm giữ lực lượng 160 vạn đỉnh, mà Hợp Linh cảnh sơ kỳ nắm giữ lực lượng 200 vạn đỉnh.

Lực lượng khổng lồ như thế hội tụ thành gió, phối hợp với chân khí, giống như một tòa núi lớn vậy.

Mặc dù gần đây thực lực Trương Huyền bạo tăng, thế nhưng hắn lại chưa từng chiến đấu qua với người mạnh mẽ như thế. Hắn lập tức cảm thấy mạch máu khuếch trương, giống như bị thiêu đốt, nhiệt huyết sôi trào.

- Đến hay lắm!

Cười to một tiếng, thân thể nhoáng một cái đã tiến lên nghênh đón.

Thiên Đạo chi quyền!

Phanh!

Nhanh chóng nghạnh kháng, Trương Huyền đã lùi lại bảy, tám bước.

Vì đo lường lực lượng trong cơ thể cho nên hắn cũng không sử dụng hồn lực, một chiêu đã bại trận. Hắn lần nữa cười một tiếng, lại xông về phía trước.

- A!

Thấy đối phương vừa mới đột phá đã dám mạnh mẽ chống đỡ mình, Tất Giang Hải nhướng mày lên.

Mặc dù một chiêu vừa rồi không có làm đối phương bị thương. Thế nhưng cũng đã làm cho hắn nhìn ra lực lượng của tên này. Khoảng chừng 120 vạn đỉnh, tương đương với Trọc Thanh cảnh trung kỳ. So với thực lực của hắn bây giờ vẫn còn có một đoạn chênh lệch rất lớn.

- Trương sư, quả thực thực lực của ngươi không yếu, lý giải về tu vi càng kinh người, chỉ là. . . Nếu như chỉ có một chút thực lực ấy, chỉ sợ vị trí quán quân sẽ là của ta!

Hét dài một tiếng, biến quyền thành bàn tay, năm ngón tay mở ra, ầm ầm rơi xuống.

Ầm ầm!

Trên lôi đài lập tức xuất hiện một cái chưởng ấn to lớn, giống như mãnh hổ vươn móng vuốt sắc bén ra, bổ tới Trương Huyền.

- Là. . . Đại Hồi Kim Cương chưởng của Tất sư!

- Chiêu này là võ kỹ Linh cấp trung phẩm đỉnh phong, một khi thi triển ra, thậm chí có thể vô địch cùng cấp, nguy rồi!

- Vừa ra tay đã đánh ra tuyệt chiêu mạnh nhất, cũng quá hung ác a!

. . .

Nhìn thấy công kích ở trên đài, lập tức có người nhận ra được, tất cả đều khâm phục lên tiếng.

Đại Hồi Kim Cương chưởng là chưởng pháp cương mãnh tới cực điểm. Là một trong các võ kỹ Tất Giang Hải am hiểu nhất, vừa mới chiến đấu được hai chiêu đã xuất ra. Xem ra hắn không có dự định dùng biện pháp dự phòng, mà muốn dùng lực lượng mạnh nhất để đánh bại Trương Huyền.

- Ồ, để ta xem chiêu này của ngươi rốt cục mạnh đến mức nào!

Trương Huyền cũng không tránh né mà hét dài một tiếng, vừa người ngươi xông lên, lại đấm ra một quyền, tiến lên nghênh đón.

Phanh!

Quyền chưởng tấn công, khuôn mặt đỏ lên, giống như là bóng da bị đá bay. Trương Huyền bay ngược ra mấy chục bước, lúc này mới dừng lại.

Không sử dụng hồn lực để mạnh mẽ chống đỡ công kích của cường giả Hợp Linh cảnh sơ kỳ, quả thực đã có chút miễn cưỡng.

- Không đúng, đây không giống như là thực lực của Trương sư!

Nhìn về phía đài tỷ thí, Ngô Thiên Hào trong đám người nhíu mày.

Hắn đã đối chiến với Trương sư, vừa bắt đầu đã bị ném bay, làm người bay trên không trung một lần. Mặc dù đối phương có hiềm nghi mượn lực, thế nhưng lực lượng bộc phát khi đó, tuyệt không phải chỉ có 120 vạn đỉnh, sao lại. . . Hiện tại đã đột phá, ngược lại còn hạ thấp nhiều như vậy chứ?

- Đúng vậy a, coi như lực lượng của Trương sư không bằng đối phương. Dùng thực lực lúc chiến đấu cùng ta vừa rồi. Tất Giang Hải muốn thắng cũng không dễ dàng như vậy, vì sao. . . Hắn nhất định phải vứt dài dùng ngắn, để cứng đối cứng cơ chứ?

Cách đó không xa Liêu Vũ Chí cũng rất là khó hiểu.

Hai người bọn họ đều đã giao thủ qua với Trương sư, biết người thanh niên này mặc dù tuổi không lớn lắm. Thế nhưng lại có rất nhiều thủ đoạn, thực lực mạnh cỡ nào. Tại sao khi chiến đấu với bọn họ thời điểm, long tinh hổ mãnh, thế nhưng khi chiến đấu với Tất Giang Hải này lại không dùng kỹ xảo, ngốc nghếch dùng biện pháp cứng đối cứng cơ chứ?

Phanh phanh phanh!

Trong lúc nghi hoặc, hai người đang giao thủ trên đài lần nữa đánh ra mấy chiêu, mỗi một lần Trương sư đều dùng hết toàn lực nghênh đón. Kết quả đương nhiên không cần phải nói, bị đánh cho liên tiếp lui về phía sau, chật vật không chịu nổi.

Nhìn Trương Huyền lúc này thật giống như người thô lỗ không biết võ kỹ, chỉ có thể dùng man lực va chạm vậy.

- Không đúng, các ngươi nhìn Trương sư mà xem, hình như. . . Chỉ dùng một cánh tay, chiến đấu đã lâu mà cái tay còn lại cùng không dùng tới!

Trong đám người không biết là ai hô lên một câu.

Nghe thấy tiếng la, lúc này mọi người mới chú ý tới. Vừa rồi chiến đấu, Trương sư một mực chỉ dùng tay phải, tay trái ngay cả nhúc nhích cũng không có lấy một lần. Giống như bị thương vậy.

- Trọc Thanh cảnh đối chiến với Hợp Linh cảnh, chỉ dùng một tay, cái gì đây?

- Không phải bị thương đó chứ? Không đúng, vừa rồi khi chỉ điểm kiếm pháp cho Liêu sư, còn dùng...

- Chẳng lẽ là sợ thắng mà không vẻ vang gì cho nên cố ý nhường Tất sư? Không thể nào a, Trương sư vốn đang ở thế hạ phong, vì sao lại muốn nhường cơ chứ?

Mọi người cũng nhìn ra vấn đề này, trong lòng cảm thấy rất là kỳ lạ.

Cường giả chiến đấu với kẻ yếu mới làm như vậy, rõ ràng Trương sư là kẻ yếu, vì cái gì mà không cần dùng cánh tay còn lại?

- Là. . . trong tay trái Trương sư. . . Hình như nắm lấy linh thạch!

Có Danh sư tinh mắt đã nhìn ra.

- Nắm linh thạch? Chẳng lẽ. . . Hắn vừa chiến đấu vừa hấp thu linh khí, muốn đột phá?

- Dường như là vậy, một mặt chiến đấu một mặt còn đang tu luyện? Thật hay giả vậy?

- Hình như là thật, vừa nhìn như vậy, sao ta lại có cảm giác bất kể khí tức hay là thực lực của Trương sư đều cao hơn không ít so với vừa rồi a?

. . .

Phát hiện ra điểm dị thường, rất nhiều Danh sư, ngươi nhìn ta ta nhìn ngươi, khó mà tin được.

Trong lòng bàn tay từ đầu không động của Trương sư lại nắm nắm linh thạch, nói cách khác. . . Lúc chiến đấu cùng đối phương, đồng thời không ngừng hấp thu linh khí, củng cố, tấn cấp tu vi!

Chuyện này sao có thể?

- Lợi hại! Lợi hại!

Những người khác không nhìn ra những chuyện này, Khang đường chủ cũng nhìn ra. Dường như cũng nhớ tới cái gì đó mà kích động tới mức nhiệt huyết sôi trào.

- Trọc Thanh cảnh, Trọc Thanh tách rời, mới có thể khiến cho tu vi càng ngày càng mạnh. Dưới tình huống bình thường, muốn làm được điểm ấy, cần thời gian tích lũy. . . Mà Trương sư lại biết rõ thời gian không cho phép, cho nên vẫn còn mạnh mẽ chống đỡ, không phải là không biết lượng sức mình, mà là. . . Mượn nhờ lực lượng của đối phương để tách rời Trọc Thanh, tăng cao tu vi!

- Cưỡng ép tách rời Trọc Thanh?

- Chuyện này. . . Làm sao hắn có thể làm được cơ chứ?

Tô sư, Lăng sư đều bị vây ở Trọc Thanh cảnh không biết đã bao nhiêu năm. Từ đầu đến cuối không có cách nào đi đến đỉnh phong. Sau khi nghe được còn có chuyện này, mỗi một người trợn to hai mắt, giống như gặp quỷ vậy.

- Tất Giang Hải vừa mới đột phá Hợp Linh cảnh, linh hồn và thân thể còn tạm thời không thể khống chế hoàn chỉnh. Bởi vậy trong công kích, vừa có linh hồn lại có chân khí, Trương sư đang mượn nhờ chỗ thiếu hụt này của đối phương. . . Lấy chân khí đối đầu chân khí, linh hồn đụng vào linh hồn, khiến cho khí tức vẩn đục trong cơ thể, cưỡng ép bị tách rời...

Vẻ mặt Khang đường chủ tràn ngập vẻ khiếp sợ và bội phục:

-Nếu như nói trước đó Trương sư là một đầm nước đục, như vậy mượn lực lượng của đối phương, Trọc Thanh đã tách ra, thậm chí còn khiến cho tu vi không ngừng gia tăng!

- Mượn công kích của đối phương để tách rời Trọc Thanh, tăng cao tu vi?

- Chuyện này. . . Cũng quá khoa trương a!

Đám người Tô sư trợn to mắt.

Các Danh sư khác nhìn ra điểm này, mỗi một người đều không thể tin được.

Thời điểm chiến đấu, mượn chỗ thiếu hụt của đối phương để làm tăng thực lực của mình lên. . . Nếu như để cho Tất Giang Hải biết chuyện này, hắn đánh vui mừng như thế, mệt tới mức sắp thổ huyết. Rốt cuộc vẫn chỉ làm đá mài đao, không biết hắn có tức giận thổ huyết tại chỗ hay không?

- Vừa rồi nhìn thấy Tất sư đột phá tại chỗ, ta cảm thấy rất rung động, bái phục vì sự can đảm và khí độ của hắn. Thế nhưng khi nhìn thấy biểu hiện của Trương sư thì ta mới biết được. . . Hắn chẳng đáng là gì!

- Đúng vậy a, người so với người. Đột phá tại chỗ, so với loại vừa luận võ vừa tu luyện này, căn bản không có khả năng so sánh!

- Mượn lực lượng của đối thủ để ma luyện bản thân, cưỡng ép tăng thực lực lên. Chỉ sợ cũng chỉ có Trương sư mới có can đảm này, đổi lại là người khác, chỉ cần đi sai một bước, có khả năng ẽ vạn kiếp bất phục!

. . .

Làm Danh sư, đã có thể nhìn ra dự định của Trương sư, đương nhiên bọn họ cũng hiểu rõ hung hiểm ở trong đó.

Chiến đấu với người vượt qua bản thân một cấp bậc lớn, đổi lại là người khác, toàn lực ứng phó cũng khó có thể kiên trì được mấy chiêu. Thế nhưng hắn lại tâm phân nhị dụng, một mặt tu luyện một mặt chiến đấu. Muốn làm chuyện này cần có trái tim lớn và tự tin lớn bao nhiêu chứ?

Coi như tận mắt nhìn thấy thì bản thân cũng cảm thấy có chút phát điên.

- May mắn ta một chiêu đã bại, nếu không cứ tiếp tục như vậy sẽ càng thêm mất mặt...

Ngô Thiên Hào cười khổ.

Liêu Vũ Chí cũng gật gật đầu.

Trước đó hai người bọn họ cảm thấy thua ở trong tay vị Trương sư này có chút không cam tâm. Sau khi nhìn thấy thế mới biết, nhanh như vậy đã chiến bại là một may mắn. . .

Nếu không, người ta cầm ngươi để tu luyện mà ngươi lại giống như kẻ ngu vậym không ngừng phối hợp, mất mặt cũng mất chết a.

- Đáng giận, muốn cầm ta làm đá mài đao, đừng có mơ!

Mọi người nhìn ra thì Tất Giang Hải trên đài cũng đã phát hiện ra chỗ không đúng, vẻ mặt dữ tợn, miệng gầm lên một tiếng giận dữ.

Vốn hắn cho rằng thừa dịp đối phương không có củng cố tu vi, một khi công kích sẽ khiến cho đối phương luống cuống tay chân, vô cùng thê thảm. Thế nhưng hắn có nằm mơ cũng không có nghĩ đến, người ta ngược lại còn lấy hắn để luyện tập. . . Cảm giác buồn bực cực lớn khiến cho hắn sắp phát điên.

- Đáng giận!

Rống một tiéng, khí tức của hắn lần nữa tăng vọt, giống như đã đột phá ràng buộc của Hợp Linh cảnh sơ kỳ.

- Chí Tôn Phong Ma quyền? Nguy rồi...

Một vị trưởng lão của Vọng Giang tông lập tức biến sắc.

Trận chung kết (hạ)

dtv-ebook.com

Chí Tôn Phong Ma quyền là chiêu số bí truyền của Vọng Giang tông, chưa từng truyền ra ngoài. Một khi thi triển ra, trong thời gian ngắn lực lượng sẽ trong nháy mắt bạo tăng lên một cấp bậc nhỏ. Chỉ có điều, sau khi thi triển qua, tu vi vốn có cũng sẽ sụt giảm.

Thật vất vả Tất Giang Hải mới đột phá Hợp Linh cảnh, nếu như vì vậy mà chôn vùi. Như vậy không chỉ chính hắn, xem như toàn bộ Vọng Giang tông cũng sẽ đối mặt với tổn thất rất lớn.

Phải biết, trong phạm vi 28 thế lực, cường giả Hợp Linh cảnh chỉ đếm được trên đầu ngón tay, sẽ không vượt quá 100 người.

Vọng Giang tông thì càng không đủ năm người, nhiều thêm một vị sẽ mang đến lực uy hiếp cực lớn, làm cho địa vị của cả tông môn tăng lên rất nhiều.

Lại nói, phía trước chính là siêu cấp thiên tài Trương sư, nhiều lần đã đánh vỡ ghi chép Danh sư. Một khi xuất hiện biến cố gì, Vọng Giang tông bọn họ sao có thể đối mặt với Danh sư đường cơ chứ?

- Điên rồi, điên rồi, tên này tuyệt đối điên rồi!

Sắc mặt một vị trưởng lão trắng bệch, thanh âm run rẩy, nói không ra lời.

- Còn có thể ngăn cản được không?

Một vị trưởng lão trong lòng còn chờ mong, thế nhưng câu trả lời của hắn lại là một cái lắc đầu.

Thi đấu Danh sư một khi đã bắt đầu thì sẽ không cho phép cắt ngang, nếu không, tính công bằng ở đâu?

- Chỉ có thể nhìn vào bản thân Trương sư, chỉ mong hắn có thể lần nữa sáng tạo ra kỳ tích!

- Đúng vậy a. Chỉ có điều, Trọc Thanh cảnh sơ kỳ, muốn chiến thắng Hợp Linh cảnh trung kỳ, chỉ sợ không có khả năng gì cả! Cũng không phải là cùng một cấp độ, trừ phi...

- Trừ phi cái gì?

- Trừ phi. . . Trương sư dùng thú sủng của hắn, cũng chính là đầu Yêu Thần thú kia!

- Yêu Thần thú? Đúng a, làm sao ta lại không nghĩ tới chứ? Trương sư là Thuần Thú sư, có tư cách mang theo thú sủng để chiến đấu. Yêu Thần thú có thực lực Hợp Linh cảnh, đã hơn Tất sư, muốn thắng dễ như trở bàn tay a!

- Làm như vậy rất đơn giản, nhưng Trương sư sẽ làm như vậy sao?

- Cái này...

Người đưa ra đề nghị lập tức im lặng.

Vị Trương sư này mặc dù thoạt nhìn tùy tiện, thế nhưng chuyện liên quan đến phương diện này, có lẽ một bước cũng không nhường.

Hắn đã đồng ý giao đấu, như vậy nhất định sẽ dùng thực lực của mình để vượt qua đối phương, không có khả năng mượn lực lượng của thú sủng!

- Tiếp tục xem đi, có lẽ sẽ xuất hiện kỳ tích...

Mọi người tràn ngập lo lắng tiếp tục xem tiếp.

Thi đấu Danh sư, coi trọng tính công bằng, Tất Giang Hải cấp bậc cao khiêu chiến với người cấp bậc thấp cũng đã khiến cho người ta khinh thường. Hiện tại lại còn thi triển tuyệt chiêu làm tổn hao bản thân, càng khiến cho người ta không vui.

Ngược lại, Trương sư rơi vào trong tình thế nguy hiểm như thế mà vẫn kiên trì như cũ, làm cho tất cả mọi người đều bội phục không thôi.

Trên đài dưới đài lo lắng, trên lôi đài tỷ thí cũng đã đến tình trạng gay cấn.

Tất Giang Hải thi triển Chí Tôn Phong Ma quyền, tu vi bạo tăng, lực lượng trên người đã đạt đến 240 vạn đỉnh. Trong lúc giơ tay nhấc chân mang theo lực lượng khổng lồ, bàn tay giơ lên trên cao, còn chưa tới trước mặt đã mang tới lực uy hiếp khiến cho người ta khó mà chống lại được.

- Đến hay lắm!

Trương Huyền không có chút e ngại nào, ngược lại còn hét dài một tiếng, hai mắt bắn ra vẻ hưng phấn, lại tiếp tục xông tới.

Phanh phanh phanh phanh!

Khí tức chấn động, chân khí gào thét, hai người đánh tới mức hừng hực khí thế, không phân cao thấp.

- Cái này...

- Không ngờ tu vi của Trương sư lại không ngừng gia tăng!

- Trọc Thanh cảnh sơ kỳ, trung kỳ, hậu kỳ. . . Lúc này mới qua bao lâu chứ?

- Đỉnh phong, đã đạt đến Trọc Thanh cảnh đỉnh phong rồi! Mười cái hô hấp? Hai mươi cái hô hấp? Từ Trọc Thanh cảnh sơ kỳ đến đỉnh phong? Chuyện này sao có thể?

. . .

Vốn cho rằng khi Tất Giang Hải thi triển Chí Tôn Phong Ma quyền thì Trương sư sẽ khó đối phó được đối phương. Thế nhưng mọi người nằm

mơ cũng không có nghĩ đến, Trương Huyền không những không có lập tức bại trận mà ngược lại càng đánh càng hăng. Trong hai, ba mươi hô hấp công phu ngắn ngủi, không ngờ lại từ Trọc Thanh cảnh sơ kỳ trực tiếp đạt tới đỉnh phong, tu vi tăng lên không chỉ một lần!

Cho dù tận mắt nhìn thấy thì bọn họ cũng cảm thấy không khác gì nằm mơ.

Thật là đáng sợ!

Người khác từ Trọc Thanh cảnh sơ kỳ tăng lên tới đỉnh phong không có mười mấy năm thậm chí mấy chục năm thì không thể nào làm được. Mà vị Trương sư này ngay cả một phút đồng hồ cũng không cần, đã có thể hoàn toàn hoàn thành, đồng thời còn khiến cho tu vi củng cố!

Tốc độ tấn cấp nhanh chóng đủ để khiến cho rất nhiều người tự xưng là nhân vật thiên tài tuyệt thế trực tiếp xấu hổ mà chết.

- Lợi dụng hồn thể Hợp Linh cảnh áp bách, rèn luyện bản thân, khiến cho Trọc Thanh nhanh chóng tách rời, tu vi tiến nhanh. Phần dũng khí và tự tin này, liền xem cả ta cũng theo không kịp!

Vẻ mặt cũng Hồng sư trắng bệch, không kìm lòng được tự lẩm bẩm.

Dùng nhãn lực của hắn, đương nhiên có thể nhìn ra chuyện gì đang xảy ra.

Dùng thực lực Trọc Thanh cảnh đối mặt với siêu cấp cường giả Hợp Linh cảnh mà không sợ hãi chút nào. Ngược lại còn mượn nhờ lực lượng của đối phương để đánh vỡ ràng buộc trên thân thể. Đừng nói là hắn, xem như đường chủ Mạc Cao Viễn, có thể làm được chuyện này hay không cũng còn không biết.

Vốn hắn cho rằng, vị Trương sư này cũng chỉ vượt qua người ta một bậc ở phương diện Danh sư. Dù sao có một vị lão sư nghi tự bát tinh ngày đêm chỉ điểm, không cao hơn được thì cũng khiến cho người ta không

tin. . . Bây giờ hắn mới biết, người ta không chỉ mạnh ở phương diện khác, ngay cả tu vi thoạt nhìn yếu nhất cũng đã vượt qua mọi người rất nhiều.

Hoàn toàn không thể so sánh a.

- Xem ra quán quân lần thi đấu này trừ hắn ra không còn có thể là ai khác nữa.

Cho tới giờ khắc này, trái tim không ngừng treo cao của hắn mới được coi như hoàn toàn buông lỏng.

Đường chủ Mạc Cao Viễn lấy ra một viên linh thạch thượng phẩm trong cái túi bên hông mình. Mục đích của thứ này chính là vì muốn kết giao với vị Trương sư này, lại đặt nền móng cho việc làm quen Dương sư. Hiện tại xem ra, nó đã không khiến cho hắn thất vọng.

Không hổ là học sinh của Danh sư bát tinh, thực lực và tâm trí chỗ nào cũng hơn người.

Oanh!

Phía dưới khẩn trương, lo lắng vô cùng thì giờ phút này Trương Huyền trên đài đã đi vào một loại cảnh giới huyền diệu.

Lợi dụng lực lượng của đối phương để tăng cao tu vi. Đây là do hắn nảy lòng tham nhất thời, vốn cho rằng chuyện này rất khó hoàn thành. Thế nhưng không nghĩ tới không những thành công mà hiệu quả lại còn hoàn mỹ như vậy.

Giờ phút này, chân khí hùng hậu cuồn cuộn xao động ở trong kinh mạch, giống như tiếng sấm, khí tức trên cả người hắn và thực lực cũng có bay vọt về chất.

Bình thường mượn linh thạch trung phẩm để tu luyện, đại khái phải cần một canh giờ mới có thể thành công. Mà bây giờ trong khoảng thời gian ngắn, không chỉ thực lực đạt đến Trọc Thanh cảnh đỉnh phong mà càng

quan trọng hơn là, số lượng chân khí dự trữ cũng càng thêm hùng hậu. Khi vận chuyển cũng càng thêm tự nhiên, giống như đắm chìm mấy tháng vậy, đã tiết kiệm thời gian tu luyện rất lớn cho hắn.

Trước đó, khi còn là Âm Dương cảnh đỉnh phong hắn đã nắm giữ lực lượng 100 vạn đỉnh. Mà bây giờ càng gia tăng gấp bội, đã đạt đến hơn 200 vạn đỉnh!

Thân thể chân khí có lực lượng 200 vạn, hồn lực 160 vạn, cộng lại chừng 360 vạn. Chỉ sợ ngay cả cường giả Hợp Linh cảnh đỉnh phong hắn cũng có thể dùng một quyền đấm chết.

Hợp Linh cảnh bình thường, sơ kỳ 200 vạn, trung kỳ 240 vạn, hậu kỳ 280 vạn, đỉnh phong cũng chỉ có 320 vạn đỉnh cự lực mà thôi!

Mạnh mẽ!

Hắn ở bên này cảm ngộ biến hóa trong cơ thể, hưởng thụ khoái cảm khi thực lực tấn thăng, thế nhưng Tất Giang Hải ở phía đối diện thì sắp phát điên lên.

Dựa theo tình huống bình thường, thi triển tuyệt chiêu cuối cùng, tu vi tăng lên nhiều. Muốn nghiền ép đối phương có lẽ cũng dễ như trở bàn tay.

Ai ngờ. . . Càng đánh càng cảm thấy lạnh lẽo, cho dù đã dùng sức đánh loạn, ngay cả khí lực bú sữa cũng đã dùng đến. Thế nhưng đối phương lại giống như mơ ngủ, thuận tay ứng phó đã khiến cho hắn chật vật không chịu nổi, lại cảm thấy không nhịn được nữa.

- Nằm xuống cho ta!

Gầm lên một tiếng giận dữ, lực lượng trong cơ thể không giữ lại chút nào, được đánh mà ra.

Chân khí cuồng bạo giống như nước lũ bao phủ khắp nơi, trong nháy mắt đã nuốt hết thân thể Trương Huyền.

- Nguy rồi!

Con ngươi đám người Hồng sư, Khang đường chủ co rụt lại.

Đây cũng không phải là tỷ võ đơn thuần, chiêu số điên cuồng như vậy đã là chém giết sinh tử. Chỉ cần hơi không cẩn thận là có thể dẫn đến một bên thân tử đạo vẫn, vạn kiếp bất phục.

- Điên rồi, hắn thật sự điên rồi!

Tất cả trưởng lão của Vọng Giang tông, khuôn mặt tất cả đều trắng bệch.

Chuyện Dương sư, mặc dù bọn họ không có tự mình trải qua. Thế nhưng cũng đã nghe nói qua một ít bí văn, biết bối cảnh của Trương sư này không đơn giản.

Nếu không, phá hoại nhiều bảo vật như vậy, làm cho tinh thần của tất cả mọi người sụp đổ. Nhất định đã sớm bị hủy bỏ tư cách tranh tài, làm sao có thể ở lại chỗ này, tiếp tục tham gia trận đấu được chứ? Ngay cả vẻ mặt Hồng sư cũng như phát điên, lo lắng suông như cũng không có cách nào hay sao?

Nhân vật như vậy, ngươi dùng hết toàn lực muốn giết người ta, không phải điên rồi thì là cái gì chứ?

Trong lúc mọi người ở đây tràn ngập lo lắng, không biết nên làm sao thì Trương Huyền đã cảm ngộ xong lực lượng trong cơ thể, rốt cục hắn cũng đã khôi phục lại. Khi nhìn thấy lực lượng cuồng bạo trước mắt, bàn tay hắn nhẹ nhàng vỗ về phía trước một cái!

Oanh!

Bụi mù biến mất, Tất Giang Hải đã dùng toàn lực lại giống như là con muỗi bị vỉ ruồi đập bay vậy. “Sưu” một chút đã bay ra ngoài, Giống như Ngô Thiên Hào trước đó, biến thành người bay ở trên không trung!

- A?

- Đã xảy ra chuyện gì?

- Ta cũng không biết, hình như Trương sư tùy tiện vỗ một cái đã khiến cho Tất sư bay...

Tất cả mọi người như nằm mơ.

Thực lực của Trương sư bọn họ đều nhìn vào trong mắt, dựa theo tình huống bình thường, có lẽ sẽ bị đánh thành đầu heo. Kết quả, ngay cả một cái đánh rắm cũng không có, Tất sư Hợp Linh cảnh lại giống như bóng da bị đánh bay. . . Đã xảy ra chuyện gì?

Lúc nào Trương sư mạnh như vậy sao?

- Cái này...

Nhìn thấy Tất sư bị đánh bay, lúc này Trương Huyền mới từ trạng thái tu luyện hoàn toàn tỉnh táo lại. Hai mắt cũng trợn tròn một chút, gãi gãi đầu có chút mơ hồ, lại vội vàng giải thích:

-Ta thực sự không phải cố ý...

Vừa rồi quả thực là hắn thất thần, mới vừa cảm ngộ tu luyện xong mới xuất thủ. Không nghĩ tới tên này trước đó còn lợi hại như vậy mà sau một khắc đã không đỡ nổi một đòn như thế. . .

Chuyện này là sao vậy, mấy người trước đó bị thương, bị đánh ngất xỉu thì cũng thôi đi. Hiện tại đã tới trận chung kết, gia hỏa đứng thứ hai cũng một bàn tay đánh cho bay đến không trung rồi biến thành điểm đen. . . Không biết hắn nói không phải hắn cố ý, nhiều người ở như vậy, người ta có thể tin tưởng hắn hay không?

- Tất sư...

Nhìn thấy thiên tài tông môn của mình giống như chơi diều càng bay càng xa, mấy vị trưởng lão mới vừa rồi còn lo lắng không thôi. Giờ phút

này chẳng những không có gấp gáp mà ngược lại còn nhẹ nhàng thở ra một hơi.

- Hồng sư, chư vị, là Vọng Giang tông chúng ta quản giáo không nghiêm, suýt nữa đã gây ra họa lớn. Chúng ta đi mang Tất Giang Hải trở về, cố gắng giáo dục lại. Vị trí thứ hai hổ thẹn tiếp nhận...

Một vị trưởng lão chủ sự của Vọng Giang tông đứng dậy, vẻ mặt xấu hổ.

Thi đấu Danh sư, tất cả mọi người đều tới điểm dừng, thiên tài tông môn mình thì lại tốt, trực tiếp hạ tử thủ, nếu không phải Trương sư lâm trận đột phá, chỉ sợ người chết sẽ là hắn.

Làm việc mất trí như vậy đã vi phạm với quy củ thi đấu, coi như bảo bọn hắn tiếp tục chờ đợi ở đây bọn hắn cũng không có mặt mũi gì nữa.

- Cái này...

Trương Huyền sững sờ, rốt cuộc là sao a? Nếu quả thật so đo như vậy, chẳng phải bản thân hắn đã bị hủy bỏ tư cách nhiều lần hay sao?

- Vị trưởng lão này nói quá lời rồi. Vừa rồi Tất sư chỉ bị chịu ta kích thích, cho nên mới ra tay nặng chút, trên thực tế cũng không mang đến cho ta bất cứ thương tổn gì. Chuyện này không bằng cứ như vậy đi, quên đi...

- Quên đi? Đa tạ Trương sư!

Thấy hắn tự mình cầu xin, tất cả trưởng lão Vọng Giang tông đều kích động tới mức đỏ mặt, đồng loạt quỳ mọp xuống đất.

Thấy không?

Đây mới là ý chí của Danh sư!

Tất Giang Hải trên không trung rưng rưng:

-Lòng dạ, ta cũng muốn ah, điều kiện tiên quyết là. . . Phải đánh qua được tên biến thái này đã...

Chiến Hồn thể

dtv-ebook.com

- Được rồi, quán quân á quân đã xuất hiện, tiếp tục tiến hành tranh đấu vị trí khác...

Trấn an mọi người đang kích động, Hồng sư tiếp tục tổ chức tranh tài.

Hiện tại mới chỉ phân ra vị trí thứ nhất và thứ hai mà thôi . Còn lại từ ba đến mười, vẫn còn cần tiếp tục tỷ thí.

Có châu ngọc trước mặt, những trận tỷ thí phía sau mọi người đã không còn hứng thú cho lắm. Tỷ thí lại tiến hành một canh giờ, rốt cuộc mười hạng đầu trong lần thi đấu Danh sư này đã xuất hiện toàn bộ.

Vị Trường Thanh giao đấu với Trương Huyền thua rất thảm, ở trong tỉ thí còn lại có biểu hiện nổi bật, thành công tấn cấp vào mười vị trí đầu. Tần Lỗi bị Nhược Hoan công tử đào thải, trong tỉ thí còn lại cũng biểu hiện loá mắt, trở thành người đứng thứ chín.

Kỳ thật nếu không phải có Trương Huyền hỗ trợ, ít nhất hắn cũng có mặt ở năm vị trí đầu. Chỉ có điều, có được vị trí thứ chín chí ít cũng đã nắm giữ cơ hội đi Hồng Viễn Danh sư học viện, chuyến đi này không tệ.

- Trương sư, đây là phần thưởng của ngươi!

Thứ tự đã được xác định, tới lúc bắt đầu trao giải. Vị trí quán quân có được một viên linh thạch thượng phẩm, cơ hội đi vào Hồng Viễn Danh sư học viện học tập và cơ hội tu luyện ba ngày ở Hóa Thanh trì.

Mang phần thưởng ban thưởng cho Trương Huyền, tiếng truyền âm của Hồng sư vang lên ở ngay bên tai:

-Trương sư, linh thạch thượng phẩm là do Mạc đường chủ Mạc Cao Viễn lấy danh nghĩa cá nhân cấp cho quán quân...

Mạc đường chủ có ý định lấy lòng, cho nên mới muốn để cho đối phương biết. Nếu không, chẳng phải sẽ làm vô dụng không công hay sao?

Lúc này Trương Huyền mới kịp phản ứng.

Khó trách ban thưởng thi đấu năm nay so với những năm qua phong phú hơn, hóa ra nguyên nhân ở đây!

Kỳ thật, loại chuyện này cũng không khó nghĩ, “Dương sư” biểu hiện ra thủ đoạn nghịch thiên như thế. Việc Mạc đường chủ có ý định lấy lòng cũng không có gì là lạ.

Bất quá, đối với hắn như vậy cũng là tốt nhất.

Đây chính là linh thạch thượng phẩm, giá trị bằng một vạn viên linh thạch trung phẩm, nếu không phải vì ngại mặt mũi. Như vậy nhất định hắn đã sớm mở hộp ngọc ra để xem xét tỉ mỉ.

Thu sạch phần thưởng, trong lòng Trương Huyền tràn ngập sự kích động và hưng phấn.

Có thứ này, về sau tu luyện sẽ đơn giản hơn không ít, không cần vì linh khí mà phát sầu vì tiền tài.

- Tốt, lần thi đấu Danh sư này đã kết thúc mỹ mãn. Người thu được mười vị trí đầu trong thi đấu, ngày mai mời đi cùng ta tới Huyễn Vũ đế quốc, tiếp nhận khen ngợi. Đồng thời cũng nhận cơ hội đi vào Hóa Thanh trì tu luyện!

Trao giải hoàn tất, Hồng sư nhìn quanh một vòng rồi nói.

- Ngày mai sẽ đi?

- Gấp gáp như vậy sao?

- Kỳ thật cũng không tính là gấp gáp a, Huyễn Vũ đế quốc cách nơi này hơn trăm vạn cây số. Nếu không nhanh chóng chạy tới, một khi bỏ lỡ ngày Hóa Thanh trì mở ra thì nguy rồi!

- Cũng đúng a, mỗi lần Hóa Thanh trì đều mở ra lúc đầu năm, cách hiện tại đã không còn đến một tháng. Nếu như không nhanh lên một chút, quả thực sẽ không còn kịp nữa...

Nghe thấy Hồng sư bảo ngày mai sẽ đi, mặc dù tất cả mọi người đều ngoài ý muốn, thế nhưng vẫn hiểu ý tứ của hắn.

Hóa Thanh trì là bảo vật trân quý nhất của hoàng thất Huyễn Vũ đế quốc, cũng là chỗ dựa dẫm để lập quốc, mười năm mở ra một lần. Thời gian mở ra cũng đã không còn nhiều, nếu như không nhanh lên một chút, một khi bỏ lỡ, ai cũng không có cách nào bồi thường được.

- Được rồi, chư vị trở về chuẩn bị đi, buổi trưa ngày mai sẽ xuất phát!

Hồng sư vung tay lên.

Thi đấu tiến hành đến hiện tại cũng đã đến đêm khuya, thời gian còn lại cho mọi người đã không còn đủ một ngày.

- Ta cũng đi chuẩn bị một chút!

Trương Huyền cũng đứng dậy.

Chuyện mà hắn phải xử lý tương đối nhiều, thời điểm một ngày quả thật có chút khẩn trương.

- Khang đường chủ, đa tạ trong khoảng thời gian này ngươi đã chiếu cố, đây là pháp quyết tu luyện mà lão sư ta viết cho ngươi. Cứ dựa theo phía trên mà tu luyện, có lẽ có thể giúp ngươi đột phá đến Hợp Linh cảnh!

Cổ tay khẽ đảo, một quyển sách xuất hiện ở trong lòng bàn tay, Trương Huyền đưa tới phía trước.

Trong khoảng thời gian này nhờ có Khang đường chủ chiếu cố, nhất là chuyến đi Băng Nguyên cung. Nếu không có nhân tình của hắn, bản thân hắn không có khả năng khiến cho linh hồn trở nên cường đại như thế, thuận lợi từ một phân thành hai, ngưng tụ phân thân thành công. Cũng không có khả năng có cơ duyên của Triệu Nhã.

Có thể nói, sự giúp đỡ của Khang đường chủ dành cho hắn rất lớn. Bởi vậy, trong khoảng thời gian này căn cứ vào chỗ thiếu hụt trên người đối phương. Hắn đã chuyên môn sửa sang lại một bộ công pháp thích hợp với đối phương. Chỉ cần từng bước tu luyện dần dần, muốn đột phá Hợp Linh cảnh chỉ là vấn đề thời gian.

- Đột phá Hợp Linh? Do Dương sư viết?

Khang đường chủ lập tức hít thở trở nên dồn dập, hai tròng mắt đỏ hoe.

Dương sư, đây chính là nghi tự Danh sư bát tinh, có thể được hắn chỉ điểm tuyệt đối là tam sinh hữu hạnh. Không chỉ có như thế, còn cho mình một một bộ công pháp được viết riêng, phần ân tình này cũng không tránh khỏi quá lớn a!

Phịch phịch!

Đầu gối mềm nhũn quỳ rạp xuống đất, Khang đường chủ dung vẻ mặt ngưng trọng dập đầu tám cái về phía phủ đệ của Trương Huyền, lúc này hắn mới đứng dậy.

- Tô sư, Lăng sư, các ngươi...

Cho Khang đường chủ, đương nhiên cũng không thể quên Tô sư và Lăng sư. Nếu như không có hai người, sao hắn có thể lấy được danh ngạch và cơ hội lần thi đấu này chứ.

Tiếp nhận công pháp, Tô sư, Lăng sư cũng cảm tạ ngàn vạn lần.

Có ân báo ân, có oán báo oán, Trương Huyền luôn luôn ân oán rõ ràng.

- Trương sư, ta có thể đi theo ngươi tới Hồng Viễn Danh sư học viện hay không?

Biết Trương Huyền muốn đi, hốc mắt Triệu Phi Vũ ửng đỏ.

Người thanh niên này chữa khỏi chứng bệnh của nàng, khiến cho nàng không cần tiếp tục nằm ở trên giường. Bản thân đã mang theo cảm kích, lại đi qua Hiên Viên vương quốc, Vu hồn mộ các nơi. Ở chung lâu như vậy nàng đã sớm có không cảm giác không nói rõ được, cũng không tả rõ được đối với hắn. Đây chẳng qua là nàng ngượng ngùng chưa chọc thủng tờ giấy mỏng này mà thôi.

Hiện tại ly biệt sắp đến, rốt cuộc nàng không ngăn chặn được được cảm xúc này nữa.

- Thôi được rồi, thực lực ngươi quá thấp. Nếu như tùy tiện đi qua, rất là phiền phức. Cứ ở lại chỗ này, để Khang đường chủ chỉ điểm, tương đối ổn thỏa!

Suy nghĩ một chút Trương Huyền mở miệng, sau khi nói xong hắn nhìn về phía lão giả cách đó không xa:

-Khang đường chủ, Phi Vũ công chúa đành phải nhờ vào ngươi rồi!

- Ha ha, Trương sư yên tâm đi. Ta sẽ thu nàng làm học sinh thân truyền, cố gắng chỉ điểm, không phụ lòng Dương sư hậu ái đối với ta!

Sắc mặt Khang đường Chủ Thần ngưng trọng gật đầu cam đoan.

- Đa tạ!

Trương Huyền ôm quyền.

Kỳ thật. hắn đưa cho Khang đường chủ công pháp còn có một nguyên nhân khác, đó chính là căn cứ vào chuyện này mà cân nhắc.

Cùng nhau đi tới đyâ, Triệu Phi Vũ cũng cho hắn trợ giúp cực lớn. Đối phương là nữ nhi của minh chủ, lại đường đường là công chúa, giá trị, vật tư các loại coi như cho nàng thì nàng cũng nhìn không thuận mắt. Còn không bằng tìm lão sư tốt, về sau bất kể tu luyện hay là tiếp tục sinh hoạt ở trong Vạn Quốc thành cũng sẽ dễ dàng hơn rất nhiều.

Khang đường chủ chính là người chọn lựa thích hợp nhất.

- Vâng, đa tạ Trương sư...

Nghe thấy sắp xếp của hắn, hốc mắt Triệu Phi Vũ đỏ lên, mặc dù trong lòng tràn ngập không cam lòng, thế nhưng nàng vẫn gật đầu.

Trương sư nhất định sẽ là rồng phượng trong loài người, không phải là một công chúa liên minh nho nhỏ như nàng là có thể so sánh. Thế nên coi như dù tiếc đến đâu nàng cũng phải từ bỏ.

Cáo từ với đám người Khang đường chủ, Trương Huyền trở lại phủ đệ. Vừa mới vào cửa thì đã thấy Mặc Hồn Sinh nhanh chóng đi tới.

- Trương sư!

Mặc Hồn Sinh ôm quyền.

- Sao vậy?

Trương Huyền nhìn qua.

Trước khi tham gia thi đấu Danh sư, hắn từng bảo tên này điều tra tình huống của Lộ Xung, hiện tại đã qua hơn một ngày, có lẽ đã có kết quả.

- Bẩm báo thiếu gia, tiểu thiếu gia vừa rồi đã hoàn tất tu luyện. Ta cũng đã nhìn qua, nếu như ta không đoán sai, hắn là thể chất đặc thù trong Vu Hồn sư... Gọi là Chiến Hồn thể!

Mặc Hồn Sinh nói.

- Thể chất đặc thù?

Trương Huyền có chút nghi hoặc.

Nếu như hắn thật sự có thể chất đặc thù, như vậy nhất định Thiên Đạo thư viện đã sớm phát hiện ra, làm sao lại không có chút phát giác nào cơ chứ?

- Chiến Hồn thể là tạo thành Hậu Thiên, bình thường đều do trải qua sống chết, đại bi đại hỉ mới có thể thành công xuất hiện. Chỉ có thể ngộ mà không thể cầu, không có cách nào phục chế được. Mà tiểu thiếu gia cũng vừa mới thức tỉnh...

Mặc Hồn Sinh vội nói.

- Đi qua nhìn một chút xem!

Trương Huyền gật gật đầu, nhấc chân đi vào phía trong viện.

Vừa đi vào hành lang không xa thì đã thấy Lộ Xung đang đứng trong sân tu luyện, Vu hồn bay lượn ở trên không, mang theo khí tức lăng lệ.

- Vu hồn Hóa Phàm nhị trọng?

Hai mắt Trương Huyền trợn tròn, không nhịn được có chút sững sờ.

Buổi sáng, khi hắn rời đi đối phương vẫn chỉ có thực lực Tông Sư cảnh, làm sao một ngày không thấy lại trở nên mạnh mẽ như này chứ?

Tu luyện vu hồn giống như tu luyện chân khí, cũng cần thời gian tích lũy. Trong thời gian một ngày đã đột phá Chí Tôn, nửa bước Hóa Phàm, Tăng Thọ. Bốn cấp bậc lớn, tốc độ tu luyện cũng quá nhanh a!

- Thiếu hụt!

Trong lòng cảm thấy kỳ lạ, hắn thấp giọng hô một tiếng.

Ông!

Một tiếng khẽ kêu vang lên, trong đầu xuất hiện một quyển sách.

Vội vàng mở ra, nhìn một hồi, Trương Huyền tức thì sửng sốt.

Đúng như Mặc Hồn Sinh nói, lúc này quả thực Lộ Xung không giống như trước đó, có Chiến Hồn thể mà hắn nói tới.

Chẳng qua xem ra, có lẽ còn chưa có hoàn toàn thức tỉnh.

- Đoán chừng chính là thứ mà ta nhìn thấy...

Nhớ tới một màn ban đầu nhìn thấy ở thức hải của đối phương, trong lòng Trương Huyền không khỏi suy đoán.

Dùng Tỉnh Hồn hương để triệu hoán linh hồn đối phương, khi đó hắn từng nhìn thấy một đạo thân ảnh to lớn đang nằm ở trong thức hải của đối phương, hiện tại xem ra hắn đó là Chiến Hồn thể.

- Loại thể chất này... Nên thức tỉnh thế nào đây?

Hắn không nhịn được nhìn về phía Vô Hồn Kim Nhân ở cách đó không xa.

- Bẩm báo thiếu gia, muốn hoàn toàn thức tỉnh rất là phiền phức, có thể phải đi Vu hồn tổ địa!

Suy nghĩ một chút, Mặc Hồn Sinh nói.

- Vu hồn tổ địa?

Trương Huyền sững sờ.

- Ừm, đây là nguồn gốc chi địa của Vu Hồn sư. Ở trong đó nắm giữ lực lượng Tổ Vu, muốn hoàn toàn kích hoạt Chiến Hồn thể. Như vậy cũng chỉ có thể dựa vào loại lực lượng này, nếu không, không có những biện pháp khác!

Mặc Hồn Sinh chần chờ một chút rồi nói.

- Vu hồn tổ địa? Ở chỗ nào?

Trương Huyền cau mày.

- Ở... Mặt Đông đại lục, cách nơi này không biết bao xa...

Mặc Hồn Sinh gãi đầu một cái.

- Không biết bao xa?

Trước mắt Trương Huyền tối sầm lại.

Nếu như quá xa, làm sao đi đây?

Danh sư đại lục bao la vô cùng, mấy trăm ngàn cây số cũng đã tốn không biết bao nhiêu ngày phi hành mới có thể đi tới. Nghe Mặc Hồn Sinh nói, nơi này có khoảng cách rất xa. Như vậy nhất định đã vượt qua ngàn vạn cây số thậm chí còn hơn trăm triệu...

Nếu như muốn đi qua, không có thời gian mấy năm, căn bản rất khó hoàn thành.

- Kỳ thật... Nếu như thiếu gia yên tâm thì có thể để cho ta mang theo tiểu thiếu gia tới đó. Cũng sẽ không chậm trễ tu hành bình thường của người, cũng có thể khiến cho tiểu thiếu gia, mau chóng phát triển, cả hai đều không chậm trễ.

Mặc Hồn Sinh nói.

- Ngươi dẫn đi?

Trương Huyền chần chờ.

Hắn muốn đi theo con đường Danh sư thì phải một mực sống ở dưới ánh mắt mọi người. Lại thêm nguy hiểm bởi vì Tiên Thiên thai độc, cho nên căn bản không cho phép hắn tốn thời gian mấy năm đi tìm cái gọi là Vu hồn tổ địa.

Mà nếu để cho Lộ Xung một mực đợi ở bên cạnh mình, đối với sự phát triển của hắn, quả thực cũng có chút không công bằng.

Nếu như có thể chia binh hai đường, tất nhiên là tốt nhất.

- Đành phải xem lựa chọn của hắn vậy!

Suy nghĩ một chút, cảm thấy mình cũng không có cách nào làm chủ thay được Lộ Xung, Trương Huyền nói.

Bải Lộ Xung dừng tu luyện, lại nói rõ mọi chuyện một lần.

- Lão sư, con muốn đi!

Sau khi nghe xong, thiếu niên dùng ánh mắt ngưng trọng gật đầu.

Hắn và Triệu Nhã cùng có một ý tưởng. Nếu một mực ở lại bên người lão sư thì sẽ chỉ liên lụy tới người. Mà có loại cơ hội này, về sau có lẽ có thể giúp được lão sư, thực sự trở thành trợ lực.

Mà không phải là vướng víu.

- Ngươi đã quyết định như vậy thì ta cũng không miễn cưỡng, Mặc Hồn Sinh, Lộ Xung sẽ giao cho ngươi!

Thấy hắn đã có quyết định, Trương Huyền than thở nói một câu rồi khẽ gật đầu nhè nhẹ.

Giảng bài (1)

dtv-ebook.com

Lão sư dạy bảo học sinh, thời gian có dài tới mấy thì cũng có ngày xuất sư.

Nương theo tu vi gia tăng, Trương Huyền đã biết, sớm muộn gì mình cũng sẽ tách rời cùng những học sinh này. Từ sau chuyện của Triệu Nhã, hắn cũng đã có chuẩn bị tâm lý, nhưng khi chân chính đối mặt, vẫn mang theo tâm lý không nỡ như cũ.

- Đây là một đạo chân khí của ta, ngươi giấu vào trong cơ thể, một khi gặp phải nguy hiểm, có thể ứng phó nhu được với nhu cầu cấp bách!

Đưa Lộ Xung vào phong, Trương Huyền cẩn thận dặn dò.

Hắn và Mặc Hồn Sinh rời đi không giống như Triệu Nhã, Triệu Nhã có Băng Nguyên cung dốc lòng chiếu cố, không tồn tại nguy hiểm. Mà bọn họ, đi ngang đại lục tìm Vu hồn tổ địa không biết còn ở đó hay không. Nguy hiểm tầng tầng lớp lớp, có một đạo Thiên Đạo chân khí hộ thân có thể bớt đi không ít phiền phức.

- Yêu Thần, về sau ngươi đi theo Lộ Xung...

Tất cả đã chuẩn bị kỹ càng, Trương Huyền lại gọi Yêu Thần thú tới.

Mặc dù có vị siêu cấp cường giả Hóa Phàm cửu trọng như Mặc Hồn Sinh bảo hộ, độ an toàn nhất định sẽ không thành vấn đề, nhưng muốn đi đường còn cần có linh thú phi hành trợ giúp, Yêu Thần thú có thực lực Hóa Phàm ngũ trọng, thời gian ngắn cũng không thành vấn đề.

Sắp xếp toàn bộ mọi chuyện liên quna tới an toàn có thể nghĩ tới một lần, lúc này hắn mới tạm biệt với đám người Vương Dĩnh.

Sáu học sinh đã đi hai, tất cả mọi người đều cảm thấy như bị đè nén.

Sắp xếp xong Lộ Xung, lại gọi Tiết viên chủ gọi hắn một tiếng là Đại sư huynh tới.

Tiết viên chủ tạm thời không có dự định đi quốc gia cao hơn, cho nên Trương Huyền cũng không mang nàng theo.

Tất cả đã được xử lý thỏa đáng, lúc này mặt trời đã lên cao, cách lúc thời gian ước định với đám người Hồng sư đã tới gần.

- Đi thôi!

Sau khi làm xong tất cả, Trương Huyền mang theo đám người Trịnh Dương, Vương Dĩnh đi về phía quảng trường bên ngoài minh chủ phủ.

Hắn đồng ý giảng bài, trước khi đi dù thế nào cũng phải xử lý xong chuyện này.

Dọc theo hành lang đi ra phủ đệ, còn chưa đi tới trước quảng trường thì đã thấy dòng người tấp nập, một mảnh đen nghịt, không biết có bao nhiêu người.

- Hồ Tông chủ, ngươi cũng tới sao? Cũng tới nghe Trương sư giảng bài?

- Quán quân thi đấu Danh sư, người ta giảng bài, dù thế nào ta cũng phải tới nghe một chút a!

- Đúng vậy a, thi đấu Danh sư đã duy trì liên tục được hơn trăm năm, Trương sư là người thứ nhất còn chưa có thi đấu khiêu chiến thì đã được nhận định là nhân vật đệ nhất. Ngươi nhìn xem, không riêng gì ta, La tông chủ, Lưu Tông chủ cũng đều tới...

- Thật đúng là, xem như Hồng sư tự mình giảng bài cũng không có lực hiệu triệu lớn như thế chứ?

- Hồng sư có lực hiệu triệu lớn như thế hay không ta không biết. Nhưng ta biết, những này chuẩn Danh sư ngũ tinh như chúng ta, nhất định không có...

- Đúng vậy a, nhiều người hâm mộ như vậy. Chỉ có điều, nói đi nói lại, biểu hiện của Trương sư ở trên thi đấu Danh sư như thế. Dù là ta đặt mình vào hoàn cảnh người khác để suy nghĩ một chút, căn bản cũng không làm được! Một Danh sư tứ tinh vừa mới khảo hạch thành công đã làm được chuyện mà ngay cả chuẩn Danh sư ngũ tinh cũng không làm được. . . Có thể có nhân khí lớn như thế, cũng coi như rất là bình thường!

. . .

Chung quanh một mảnh ồn ào.

- Đám người này đều tới nghe ta giảng bài hay sao?

Trương Huyền nháy mắt.

Hắn thấy, một lần giảng bài cơ sở, có thể có hơn nghìn người nghe giảng đã là tốt lắm rồi. Hắn nằm mơ cũng không có nghĩ đến lại có thể nhiều người đến như vậy, giờ khắc này hắn có nằm mơ cũng hoài nghi, liệu có phải sẽ lại tiến hành một lần thi đấu Danh sư nữa phải hay không.

Đây là bao nhiêu người chứ?

Mười vạn? Trăm vạn?

Hơn nữa. . . Trên tường, trên cây là những cái quỷ gì kia?

Còn có những man thú phi hành trên trời kia là thứ gì?

- Nghe thấy ngươi sẽ giảng bài, người ta không cướp được vị trí cho nên mới đi Thú đường thuê man thú...

Khang đường chủ tràn ngập lúng túng giải thích.

- Thuê man thú thì ta có thể hiểu được, dù sao có thể bay được lên trên trời, nhưng một đống man thú trên đất bằng này là chuyện gì chứ?

Trương Huyền không nhịn được hỏi.

Trên không trung có một đống man thú phi hành thì cũng thôi đi, hắn có thể hiểu, thế nhưng bên cạnh quảng trường còn có một đống man thú phi hành nằm sấp, cái gì màKiếm Xỉ Hổ, cái gì mà Đoạn Tí Phong Lang, Hắc Mao Trường Viên. . .

Bọn chúng chạy đến nơi đây làm gì?

- Là Hàn Xung đường chủ của Thú đường nghe nói ngươi muốn giảng bài, cho nên trong đêm đã mang tất cả man thú, linh thú trong Thú đường tới đây, tới trợ uy cho ngươi...

Khang đường chủ nói.

- ...

Trương Huyền.

Trợ uy có người nào giúp như vậy không?

Để Thuần Thú sư đến là được, một đám man thú đến, giúp cái cọng lông a?

- Nhưng thật ra là danh khí của Trương sư ngươi bây giờ quá lớn, biết ngươi muốn mở đường giảng bài, cho nên ai cũng không có cách nào cự tuyệt được!

Khang đường chủ nói.

Cũng không phải là những người này tới đây làm loạn, mà là. . . Trải qua thi đấu Danh sư, danh khí của Trương sư thực sự quá lớn, tất cả mọi người đều muốn nghe lớp của hắn một chút. . . Thậm chí có man thú, linh thú có trí tuệ cũng đều muốn nghe. . .

Cho nên mới có loại cục diện này.

Quảng trường bên ngoài Minh chủ phủ rất là bao la , dựa theo đạo lý, muốn dung nạp hơn triệu người cũng có thể làm được. Mà bây giờ, hầu như đã chồng chất đến mức chen chân không có khe hở, xem như hắn, lúc vừa mới bắt đầu đến cũng không thể nào tin được.

Trước kia hắn cũng đã từng tiến hành qua giảng bài cỡ lớn như vậy. Thế nhưng lúc ấy tổng cộng cũng chỉ có hơn năm vạn người cũng đã đột phá lịch sử của Danh sư đường Vạn Quốc thành rồi. Thế nhưng hắn có nằm mơ cũng không có nghĩ đến, Trương sư giảng bài lại tới nhiều như vậy. . .

Giữa người và người quả nhiên là có khoảng cách. . .

- Quên đi, mặc kệ bao nhiêu người, an tâm giảng bài đi!

Lắc đầu, cũng không nghĩ nhiều nữa, Trương Huyền nhấc chân đi tới đài cao không biết đã dựng từ lúc nào.

. . .

Lý Hàn Băng năm nay mười sáu tuổi, là một tên ăn mày, từ nhỏ đã là cô nhi, nhận hết chế giễu và nhục nhã từ những người khác.

Mơ ước lớn nhất của hắn là một ngày kia có thể trở thành cường giả , đáng tiếc. . . Thân phận hèn mọn, không nói tới việc không có được công pháp, càng quan trọng hơn là không có tài nguyên tu luyện.

Nghèo văn giàu võ, không đủ tài nguyên chất đống, không có Danh sư chỉ điểm, coi như đã học qua một ít pháp quyết bình thường thì cũng khó có thể tiến bộ.

Bởi vậy, khi mười sáu tuổi hắn vẫn quanh quẩn ở tại võ giả nhất trọng Tụ Tức cảnh như cũ, không có cách nào đột phá.

Nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, cả đời này, chỉ sợ hắn cũng chỉ có thể như vậy mà thôi.

Vốn hắn nghĩ, cả đời này cũng không có cơ hội nghe Danh sư giảng bài. Thế nhưng hắn nằm mơ cũng không có nghĩ đến, vị Trương sư này lại muốn mở đường giảng bài, giảng giải về cơ sở tu luyện. . . Sau khi nghe được tin tức này, từ đêm hắn đã lao đến đây, tìm một xó xỉnh, an tâm chờ đợi.

- Sắp bắt đầu...

Không biết đợi bao lâu, chỉ thấy một bóng người nhanh chân đi tới đài cao.

- Vị Trương sư này hình như không lớn hơn so với ta bao nhiêu...

Vốn hắn cho rằng quán quân thi đấu Danh sư thoạt nhìn sẽ tương đối ổn trọng, không nghĩ tới lại trẻ tuổi như vậy, không kém hắn là bao nhiêu. Trong lòng hắn không nhịn được có chút thất vọng.

Không biết hắn đợi gần một ngày như vậy, rốt cuộc có đáng giá hay không.

Có thể lại giống như trước kia hi vọng càng lớn, thì thất vọng cũng càng lớn.

Danh sư công khai giảng bài, mỗi tháng đều sẽ có, chỉ bất quá, nội dung truyền thụ tương đối thâm ảo. Hắn là loại người chưa có tiếp nhận qua giáo dục chính quy, cho nên căn bản nghe không hiểu, vì vậy cũng không có cách nào học tập.

Liên tục nghe nhiều lần, chẳng những không có dẫn dắt mảy may nào, mà ngược lại còn làm cho hắn đã đi mất đi lòng tin với tu luyện bình thường. Cho nên như một cách tự nhiên, hắn cũng không còn hứng thú nữa.

Có một chút Danh sư giống như lão học cứu vậy, ưa thích mua danh trục lợi, giảng bài công khai, là thời điểm để bày ra học vấn. . . Nói quá mức đơn giản, làm sao làm cho người ta tin phục đây chứ?

Một tới hai đi, tập tục đã hoàn toàn thay đổi, cũng đã xuất hiện những người muốn tu luyện chân chính như bọn họ, coi như nghe giảng bài thì cũng không có tác dụng gì đáng nói.

Người trước mắt này trẻ tuổi như vậy, lại là quán quân, chỉ sợ sẽ tâm cao khí ngạo, xem ra lần này. . . Lại phải thất vọng rồi.

- Thiên chi đạo, giống như giương cung! Cao giả ức chi, hạ giả cử chi, có những người còn lại tổn hại chi, nếu như không đủ giả thì tới, đạo trời là lấy chỗ thừa bù vào chỗ thiếu...

Âm vang!

Thanh âm truyền vào trong tai.

Mặc dù cách nhau hơn ngàn mét, nhưng này thanh âm của vị Trương sư này lại giống như vang lên ở trong nội tâm, mỗi một chữ đều lọt rõ ràng vào tai, đinh tai nhức óc.

- Quả nhiên nghe không hiểu...

Cẩn thận nghe một chút, phát hiện không có gì khác biệt so với những Danh sư mà hắn giảng giải, vẫn như cũ nghe không hiểu.

Xem ra, tất cả Danh sư giảng bài đều một là một đức hạnh, vì khoe khoang kiến thức uyên bác của mình, căn bản không quản người khác có thể hiểu hay không.

Người phía dưới, cũng giống vậy, nghe không hiểu. . . Không nói bản thân không có học vấn, ngược lại còn sẽ giả vờ hiểu, khích lệ tán thưởng đối phương lợi hại.

Nếu không, người khác nghe hiểu hết mà bản thân cái gì cũng không hiểu, không phải sẽ rất mất mặt hay sao?

Đây chính là nhân tính. . .

Hắn tràn ngập thất vọng lắc đầu, Lý Hàn Băng đứng dậy muốn rời đi. Chỉ là vừa mới đi một bước thì lại đột nhiên cảm thấy ứng đột huyệt chợt nhảy lên một cái, ngay sau đó, bạch hải huyệt run rẩy, linh khí vô cùng vô tận lăng không chảy ngược vào, đi vào bên trong thân thể của hắn, không ngừng chạy nhanh.

Răng rắc! Răng rắc!

Một tiếng nổ vang, ở bụng hắn như là một cái vạc nước bị vỡ xuất hiện ở trong tầm mắt.

- Đây là. . . Đan điền?

Hai mắt Lý Hàn Băng trợn tròn, thân thể run lên.

Võ giả nhất trọng Tụ Tức cảnh, sau khi đột phá ở bụng dưới sẽ xuất hiện đan điền, có thể nhẹ nhõm dung nạp linh khí. . . Hắn đã bị vây ở Tụ Tức cảnh rất nhiều năm, một mực không có cách nào đột phá, không nghĩ tới. . . Trương sư trên đài chỉ nói một câu đã khiến cho hắn đột phá. . .

- Không phải ta nghe không hiểu ư? Làm sao có thể đột phá được chứ?

Hắn sững sờ đứng chỗ.

Vừa rồi lời nói của Trương sư, ngay cả một câu hắn cũng không có nghe hiểu, thậm chí còn không biết là ý gì, thế nhưng. . . Làm sao lại thuận lợi đột phá được cơ chứ?

Dựa theo đạo lý mà nói, không phải nghe không hiểu thì cũng không có cách nào tu luyện hay sao?

Hắn vội vàng ngẩng đầu lên, nhìn lại về phía trước, chỉ thấy mấy tên ăn mày trước kia cùng tu luyện một chỗ với hắn, lúc này tất cả đều khoanh chân ngồi dưới đất. Trên mặt tràn ngập vẻ hạnh phúc vui vẻ, khí tức trên người tăng lên nhiều.

- Đạo trời là lấy chỗ thừa bù vào chỗ thiếu. . . Hóa ra đây là hiểu tự nhiên, nói cách khác tu luyện phải thuận theo tự nhiên, mới có thể tiến bộ nhanh hơn...

Nhìn thấy các bằng hữu đều đột phá, đột nhiên hắn đã ngộ ra.

Mặc dù lời nói của đối phương thâm ảo vô cùng, khó mà nghe hiểu. Thế nhưng không biết vì sao đối với ý niệm và ý tưởng mà đối phương truyền lại hắn lại biết rất rõ ràng!

Thiên chi đạo, tự nhiên!

Hắn vội vàng khoanh chân ngồi xuống, linh khí dọc theo đan điền chậm chạp chạy qua.

Răng rắc! Răng rắc!

Trong cơ thể lần nữa vang lên tiếng giòn vang, tu vi của hắn không ngừng gia tăng.

Đan điền cảnh sơ kỳ!

Đan điền cảnh trung kỳ!

Đan điền cảnh hậu kỳ. . .

Tu vi liên tục tăng lên, cả người hắn giống như là quả bóng được thổi khí vậy.

Cho dù lời nói của đối phương hắn nghe không hiểu, thế nhưng chẳng biết tại sao, đối với tu luyện lại có hiểu ra rất nhiều. . . Là lĩnh ngộ, hiểu ra phù hợp với hắn.

- Đây mới thực sự là Danh sư giảng bài...

Giống như là uống quỳnh tương ngọc lộ, trên mặt Lý Hàn Băng cũng hiện lên sự vui vẻ.

Không phải là bởi vì tu luyện liên tiếp đột phá, mà là tri thức mà đối phương truyền lại, không ngờ hắn lại có thể nghe hiểu. Giống như là Trương sư trên đài này đang một mình giảng bài đối với hắn vậy!

Nghe đối phương nói, khống chế linh khí vận chuyển trong cơ thể, thân thể nhẹ nhàng chấn động, nhẹ nhàng đạt đến võ giả tam trọng Chân Khí cảnh!

Chân khí đi vào là tượng trưng của võ giả, một tên ăn mày như hắn chưa hề có công pháp tốt, vậy mà cũng có thể. . .

Trương sư, từ hôm nay trở đi, ngươi chính là ân sư của ta, không có người thứ hai!

Đầu gối của Lý Hàn Băng trở nên mềm nhũn quỳ trên mặt đất, trong lòng âm thầm thề thốt.

Giảng bài (2)

dtv-ebook.com

Vạn Quốc thành, trụ sở Lưu Vân tông.

Trong phòng khách rộng lớn, La Hoàng tông chủ nhìn về phía người thanh niên cách đó không xa.

- Tỷ thí trước đó người khác nhìn không ra, nhưng muốn giấu diếm người làm lão sư đã dạy bảo ngươi vài chục năm như ta, chỉ sợ còn không làm được!

- Ta biết không gạt được lão sư...

Cười khổ một tiếng, La Tuyền thản nhiên thừa nhận:

-Mới vừa rồi tỷ thí cùng Tất Giang Hải, quả thực ta đã để lại hậu chiêu!

- Nguyên nhân?

La Hoàng tông chủ nói.

- Dùng thực lực của Trương sư, tất nhiên có thể đi vào trận chung kết. Nếu như ta cũng đi vào, khó tránh khỏi sẽ chạm mặt. Lão sư cũng biết rồi đó, quan hệ giữa chúng ta và Trương sư cũng không hòa thuận, nếu như lại trở nên gay gắt mâu thuẫn. . . Còn không bằng từ bỏ, để cho Vọng Hải tông đi chọc vào phiền toái này!

La Tuyền ôm quyền, trong mắt tràn ngập áy náy:

-Mong rằng lão sư tha thứ cho học sinh tự mình chủ trương!

- Không sai, có thể nghĩ đến điểm này, nói rõ ngươi đã trưởng thành!

La Hoàng tông chủ hài lòng gật đầu:

-Yên tâm đi, vi sư không những không trách ngươi mà còn có thể ngợi khen ngươi! Có thể cân nhắc lợi hại bên trong quá trình tỷ thí, quyết đoán như vậy rất là không tệ. Bất kể Dương sư hay là Trương sư đều không phải là tồn tại mà chúng ta có thể đắc tội, cố gắng đừng đối kháng. Sau đó lại chậm rãi chữa trị quan hệ!

- Đúng, học sinh cũng suy tính như thế!

La Tuyền gật đầu.

Thấy người học sinh này của mình hiểu chuyện như thế, còn cân nhắc thay tông môn, La Hoàng tông chủ càng nhìn càng hài lòng, tràn ngập hiền hòa vuốt râu cười nói:

-Ừm, những ngày này thực lực của Trương sư ngươi cũng đã thấy rồi đó, ngươi cảm giác làm sao?

- Trương sư?

La Tuyền mắt sáng lên:

-Không thể phủ nhận, hắn là một đối thủ không kém, thậm chí ở một số phương diện, ta cũng hơi có chút không bằng. .. Chỉ là, nếu như thật sự đối đầu, không để lại hậu thủ, như vậy muốn thắng ta, cũng chỉ sợ cũng không dễ dàng như vậy!

- Ồ?

La Hoàng tông chủ rất hứng thú nhìn qua.

- Không nói đâu xa, chỉ nói dạy học trồng người, mặc dù thoạt nhìn rất lợi hại, kỳ thật nếu ta đoán không nhầm, ắt hẳn đã dùng các loại phương pháp như thôi miên. Nếu không, làm sao có thể khiến cho tất cả mọi người bái phục!

Trên mặt La Tuyền tràn ngập vẻ tự tin.

Mỉm cười, La Hoàng tông chủ nói:

-Thôi miên quả thực có thể khiến cho người ta tin phục, nhưng Hoàng Tranh Hoàng sư thì sao? Dường như hắn cũng phải bái sư a!

Trương Huyền và Hoàng sư tỷ thí lại khiến cho vị Hoàng Tranh này nổi điên muốn bái sư. Chuyện này truyền ra đã trở thành trò cười, nếu như nói những người khác bị thôi miên, muốn thôi miên một vị Danh sư tứ tinh đỉnh phong, chỉ sợ không dễ dàng như vậy a!

Nghe thấy lão sư hỏi như vậy, hai mắt sáng lên, La Tuyền cười lạnh:

- Kỳ thật nếu không phải hắn tự thông minh ra vẻ muốn bái sư, như vậy có khả năng con sẽ không ra những thứ này. Đường đường là Danh sư tứ tinh đỉnh phong, hồn lực khắc độ đã vượt qua 14. 0. Dưới tình huống không sử dụng Sư Ngôn thiên bẩm mà có thể khiến cho hắn như si như say, cam tâm tình nguyện bái sư? Nói đùa cái gì chứ!

Cùng là Danh sư tứ tinh đỉnh phong, hắn biết nghị lực và ranh giới cuối cùng của loại cường giả này. Dưới tình huống sử dụng Sư Ngôn thiên bẩm xuất hiện loại tình huống này thì cũng thôi đi. Dù sao thân không theo ý mình. Chỉ bằng vào giảng giải một ít kiến thức căn bản đã có thể làm được điểm ấy, lừa gạt quỷ a?

- Nhất định là hắn vì lấy lòng Trương sư, cho nên cố ý giả vờ, kết quả hành động quá mức xốc nổi, ngược lại còn bán đứng chính mình!

La Tuyền hừ lạnh.

Giảng giải kiến thức căn bản, khiến cho Danh sư tứ tinh rơi vào say mê, coi như là Danh sư ngũ tinh cũng không làm được, cũng không thể nói năng lực của vị Trương sư này đã vượt qua ngũ tinh a!

- Có chút đạo lý, có phải cũng bởi vì chuyện này cho nên con mới không đi nghe hắn giảng bài hay không?

La Hoàng tông chủ khẽ gật đầu.

Chuyện Trương sư giảng bài hắn đã sớm nghe nói, chẳng qua là hắn cảm thấy không cần thiết đi nghe a.

- Chỉ là kiến thức căn bản mà thôi, có cái gì để nghe cơ chứ? Lật qua lật lại cũng chỉ là một bộ dáng mà thôi, con đi nói cũng không kém hơn so với hắn, không cần thiết phải lãng phí thời gian.

La Tuyền gật đầu, vẻ mặt tự tin, ngay sau đó đã ôm quyền nói:

-Lão sư, hiện tại con sẽ đột phá Hợp Linh cảnh, liệu người có thể thủ hộ con một đoạn thời gian hay không?

- Ha ha, yên tâm đi!

La Hoàng tông chủ cười cười.

- Đa tạ lão sư!

Cảm kích gật gật đầu, La Tuyền trực tiếp khoanh chân ngồi xuống dưới đất, nhắm mắt tu luyện.

Trước đó khi đối chiến với Tất Giang Hải, hắn đã có thể đột phá, chỉ là hắn cố ý khống chế tu vi, không có bước ra một bước cuối cùng này mà thôi.

Một khi bước ra, lực lượng đại tăng, cũng không có cách nào quang minh chính thua bởi đối phương nữa.

Cô cô cô cục cục!

Lực lượng trong cơ thể phát ra tiếng vang giống như ếch xanh vang vọng, hai mắt La Tuyền nhắm nghiền, thôi động lực lượng, làm tăng thực lực lên.

- Ừm?

Làm sao lại không hấp thu được linh khí cơ chứ?

Một lát sau hắn mở mắt ra.

Bất kể hắn hấp thu làm sao thì chung quanh tựa như không có linh khí vậy, căn bản không có cách nào tu luyện được.

- Tông chủ, tông chủ, không xong...

Ngay lúc hắn còn đang nghi hoặc thì đã nghe một đạo thanh âm lo lắng vang lên, ngay sau đó có một đồng môn học đệ vọt vào bên trong.

- Làm sao vậy? Vội vàng hấp tấp như thế còn ra thể thống gì nữa!

Khuôn mặt La Hoàng tông chủ trầm xuống.

- Là Trương sư giảng bài...

Học đệ vội nói.

- Giảng bài làm sao vậy? Chẳng lẽ kiến thức căn bản còn có thể nói ra hoa hay sao?

La Tuyền lắc đầu, lập tức nhướng mày nói:

-Đúng rồi, không phải lão sư không cho các ngươi đi hay sao? Các ngươi vụng trộm chạy đi từ lúc nào vậy?

- Chúng ta. . . Không có nghe, chỉ là đi qua nhìn một chút!

Học đệ này hơi đỏ mặt nói.

Quả thực tông chủ đã thông báo, không cho bọn họ đi nghe giảng bài. Bọn họ cũng chỉ trong lúc vô tình lẻn qua đó, cho nên mới thấy được tình cảnh không nên nhìn thấy.

- Nhìn một chút? Nhìn thấy cái gì?

La Tuyền nói.

- Nhìn thấy. . . Trương sư giảng bài, linh khí chảy ngược, rất nhiều người đã đột phá, người tới nghe giảng bài hầu như đều đột phá...

Học đệ này vội nói.

- Linh khí chảy ngược? Chuyện này sao có thể!

La Tuyền lắc đầu.

Nói tụ linh khí, miệng phun hoa sen, đây là năng lực mà chỉ Danh sư ngũ tinh mới có!

Một Danh sư tứ tinh, hơn nữa lại còn giảng giải tri thức cơ sở, làm sao có thể khuấy động linh khí được cơ chứ?

- Là thật, không tin các ngươi cảm nhận linh khí chung quanh một chút đi...

Học đệ nói.

- Linh khí?

Trong lòng thoáng “Lộp bộp” một chút, La Tuyền mới nhớ tới vừa rồi mình tu luyện, ngay cả một chút linh khí chung quanh cũng không có, dường như đã đặt mình vào trong trạng thái chân không.

Ngay lúc hắn đang khiếp sợ, chỉ thấy lão sư ở phía trước con ngươi co lại, cả người đã run thành một đoàn:

-Là. . . Nói tụ linh khí, mười dặm chân không!

- Mười dặm chân không?

Hai người đồng thời sững sờ.

- Nói tụ linh khí, miệng phun hoa sen!

Chuyện này bọn họ đã nghe nói qua, đây là năng lực mà Danh sư ngũ tinh mới có thể có, thế nhưng “Mười dặm chân không” là có ý tứ gì?

- Là, là. . . Năng lực mà Danh sư lục tinh mới có...

Bờ môi La Hoàng tông chủ phát run, hai mắt trợn tròn xoe, dường như ngay cả chính hắn cũng tràn ngập vẻ không thể tin được.

- Danh sư lục tinh?

Thân thể La Tuyền và học đệ kia run lên.

- Truyền thuyết, Danh sư lục tinh trở lên mới có thể lợi dụng ngôn ngữ để hội tụ linh khí bên trong phương viên mười dặm, để cho nó biến thành trạng thái chân không thực sự. Cung cấp linh khí cho người tu luyện nghe giảng bài...

Hai hàm răng của La Hoàng tông chủ run lên:

-Loại tình huống này, người tu luyện tấn rất nhanh chóng, nhanh tới mức làm cho người ta khâm phục, giống như quán đỉnh vậy...

- Trương sư chỉ là một Danh sư tứ tinh, hơn nữa thứ giảng giải cũng là kiến thức căn bản, làm sao có thể thi triển ra năng lực mà Danh sư lục tinh trở lên mới có...

La Tuyền không thể tin được.

Vừa mới rồi hắn còn tự tin nói, coi như đối phương giảng bài cũng không có khả năng mạnh hơn hắn bao nhiêu. Thế nhưng đảo mắt, người ta giảng bài không chỉ dẫn động linh khí, mà còn để linh khí trong phương viên mười dặm biến thành trạng thái chân không. . .

Thật hay giả vậy?

- Mặc kệ vì sao có thể làm được, nhanh triệu tập người trong tông môn một chút, đi qua nghe giảng bài. Nếu không, người những tông môn

khác tu vi tiến bộ mà Lưu Vân tông chúng ta lại dậm chân tại chỗ. Như vậy tên tuổi đệ nhất thế lực trong 28 thế lực không bao lâu nữa sẽ không còn tồn tại...

La Hoàng tông chủ vội vàng đứng lên.

Có thể thi triển ra “Nói tụ linh khí, mười dặm chân không” nếu như nghe được loại chương trình học này, đối với tu vi có trợ giúp rất lớn. . . Kết quả, tông môn bọn họ cũng không có đi nghe. . . Tổn thất lớn bao nhiêu, không thể đo lường!

Có thể đoán ra được, tông môn đến nghe giảng bài, từ hôm nay trở đi tất nhiên thực lực sẽ tăng mạnh, muốn siêu việt Lưu Vân tông bọn họ chỉ là vấn đề thời gian.

Nhất là Vạn Quốc liên minh, rất nhiều người được lợi. Sau khi nghe giảng bài sau, về sau sẽ có lý giải rõ ràng về tu luyện, tâm hồn thông minh, tiền đồ không thể hạn lượng.

Có một nhóm người như vậy tồn tại, không tới hai mươi năm, Vạn Quốc liên minh sẽ trở thành thế lực đỉnh tiêm trong 28 thế lực, chuyện này cũng không có gì là lạ.

Nguyên nhân chính là bởi vì như vậy sẽ có một lượng lớn cao thủ, Danh sư cao cấp mới khiến cho người ta e ngại.

- Nghe giảng bài? Đã chậm rồi, Trương sư chỉ nói một canh giờ, hiện tại. . . Sắp kết thúc, hơn nữa, hiện tại coi như đi qua thì cũng không có vị trí...

Học đệ này nói.

- Không có vị trí...

Sắc mặt La Hoàng tông chủ tái nhợt, thiếu chút đã té ngã trên đất.

Đúng vậy a, cảm nhận được linh khí chung quanh không còn, chỉ cần là người tu luyện, ai mà không đi qua nghe giảng bài cơ chứ?

Hiện tại bọn họ mới đi, đã đã chậm.

- Lưu Vân tông ta. . . Cơ hội vùng lên, cứ như vậy đã bị chúng ta đánh mất...

Thân thể run rẩy, La Hoàng tông chủ rất là hối hận.

Vốn, dựa theo nội tình của tông môn bọn họ, chỉ cần đi qua nghe giảng bài thì sẽ càng ngày càng mạnh, siêu việt Hồng Phong đế quốc của Hồng sư cũng không phải là không thể được, mà bây giờ. . . Chỉ có thể lực bất tòng tâm mà thôi.

Cơ hội một khi đã bỏ lỡ, như vậy cũng chỉ có thể tiếc nuối cả đời.

- Ngươi nói. . . Người giảng bài có thể hơn hắn sao?

Càng nghĩ càng buồn bực, lại quay đầu nhìn về phía La Tuyền đang ở cách đó không xa.

- Ta...

La Tuyền run lên, sắp phát khóc.

Vốn hắn cho rằng, khoảng cách giữa hắn và vị Trương sư này cũng không lớn, tùy thời cũng có thể đuổi theo. Thế nhưng bây giờ mới biết, căn bản không cùng một cấp bậc, hoàn toàn không có khả năng so sánh.

Nực cười hắn còn lanh chanh từ bỏ cơ hội đi vào trận chung kết, coi như hắn thực sự tiến vào. . . Cũng là bị nghiền ép, không có nửa phần khác biệt nào!

- Xem ra, chuyện để cho 100 người đồng thời bái sư cũng không phải là thôi miên, mà là. . . Thật!

Có bản lĩnh có thể thi triển ra nói tụ linh khí, mười dặm chân không, làm sao có thể vì một chút thắng thua mà đi thôi miên người khác được chứ?

Xem ra, mặc kệ là Hoàng Tranh hay là những người tu luyện kia, tất cả đều thật lòng thật ý muốn bái sư. . .

Mà hắn. . . Khi rõ ràng điểm ấy, rất rõ ràng đã chậm rồi!

. . .

Cùng một màn cũng xảy ra ở bên trong những tông môn không có đi nghe giảng bài.

Biết Trương sư giảng giải kiến thức căn bản tạo thành mười dặm chân không, tất cả mọi người đều cảm thấy có chút phát điên.

Nếu như có thể nghe được loại chương trình học này, như vậy cơ sở sẽ trở nên vô cùng kiên cố, về sau tu luyện như cá gặp nước, tiến bộ càng lúc càng lớn.

Có thể nói, mặc dù chỉ là chương trình học một canh giờ, không nghe hay là nge sẽ khác nhau. Nghe, sẽ có bay vọt về chất và biến hóa, đây chính là thứ mà tiền tài và linh thạch cũng không thể đổi về.

. . .

- Có lẽ. . . Chuyện Vạn Quốc liên minh quật khởi, đã không có cách nào ngăn cản, phân chia giữa 28 thế lực, từ hôm nay trở đi. . . Cũng phải sửa lại!

Minh phủ chủ, Triệu minh chủ đứng dậy, xiết chặt nắm đấm, hắn nhìn thanh niên đang giảng bài trên đài cao, hai mắt kích động tới mức ửng hồng.

Huyễn Vũ Đế đô

dtv-ebook.com

Từ khi bắt đầu kế thừa vị trí minh chủ, hắn vẫn cố gắng, muốn khai cương liệt thổ. Khiến cho liên minh càng thêm cường đại, nhưng hắn cũng biết, nội tình của Vạn Quốc liên minh thực sự quá yếu.

Khả năng thành công cực kỳ bé nhỏ, thậm chí có thể nói, hoàn toàn không có khả năng.

Ngay cả loại tình huống không có khả năng này cũng bị một bài giảng của Trương sư đánh vỡ!

Hơn triệu người nghe chương trình học, về sau đó chính là nhân tài trụ cột của quốc gia, muốn không quật khởi cũng khó khăn!

- Trương sư, cám ơn...

Hốc mắt đỏ lên, Triệu minh chủ xiết chặt nắm đấm.

Là người thanh niên này mang đến cho Vạn Quốc liên minh hi vọng quật khởi!

. . .

- Trương sư đang dùng ngôn ngữ thâm ảo để dẫn động linh khí trong thiên địa, tẩy kinh phạt tủy cho người khác, hắn. . . Nói thật sự là kiến thức căn bản hay sao?

- Vốn ta cho rằng, kiến thức căn bản, nghiên cứu thấu triệt đến mấy thì cũng vô dụng, hiện tại xem ra, sai, quá sai, không hợp lẽ thường.

- Kiến thức căn bản là căn cơ tu luyện, giống như xây lầu vậy, chỉ có đánh sâu, lĩnh ngộ sâu thì mới có thể đi càng xa...

- Bài giảng này thật sự đã giúp chúng ta nhận được ích lợi không nhỏ, từ hôm nay trở đi, chúng ta đều có tình nghĩa nửa sư đồ với Trương sư. Về sau nếu có người nào muốn động vào Vạn Quốc liên minh, sợ rằng chúng ta không thể khoanh tay đứng nhìn...

. . .

Rất nhiều cường giả nghe giảng bài, trong lòng cũng đồng thời cảm khái.

Nghe Trương sư giảng bài chẳng khác nào đã trở thành nửa học sinh của hắn, về sau có việc, không được thờ ơ lãnh đạm như trước.

- . . . Bão thủ nguyên nhất, tâm về tự nhiên, đây là cơ sở! được rồi, bài học hôm nay kết thúc ở đây.

Nương theo một đạo thanh âm nhàn nhạt vang lên, cổ tay thanh niên trên đài khẽ đảo, một cái bút lông xuất hiện. Hắn lăng không vẽ tranh, trong nháy mắt, một bức Phượng Hoàng to lớn đã xuất hiện ở trước mặt mọi người.

Bàn chân đạp mạnh lên trên mặt đất, thanh niên lăng không bay lên, ngồi ở trên lưng Phượng Hoàng, bay lượn rời đi.

Sử sách ghi chép.

Vạn Quốc liên minh, mùa đông năm thứ ba ngàn ba trăm bảy mươi.

Trương sư giảng bài Vạn Quốc thành, trăm vạn tu sĩ tụ họp, nói tụ linh khí, mười dặm chân không.

Giảng giải xong, đạp tranh mà đi.

Trăm vạn tu sĩ quỳ gối, miệng hô lão sư.

. . .

Bầu trời xanh thẳm, vô số đám mây trắng trôi nổi, có vài đầu linh thú to lớn phi hành bay ngang qua, dọa cho rất nhiều man thú, chim chóc bay

loạn.

Bên trên sống lưng của linh thú, Trương Huyền đang ngồi xếp bằng mở mắt ra.

Ngày đó sau khi giảng bài xong, hắn trực tiếp cùng với đám người Hồng sư rời đi, đến bây giờ đã gần một tháng.

Thời gian dài như vậy, hầu như mỗi ngày hắn đều ở trên trời đi tới, cả người cũng đã cảm thấy có chút mệt mỏi.

Bởi vì thời gian đi tương đối dài, cho nên mỗi một Danh sư đều mang theo người nhà, người hầu các loại. Mà mười đầu linh thú phi hành mà Hồng sư mang tới cũng đã chật kín người.

Nhiều linh thú như vậy, không có một đầu nào thấp hơn Hóa Phàm tứ trọng, đi đến bất kỳ nơi nào cũng gây a một hồi oanh động, có rất nhiều người vì đó mà sợ hãi.

Trong khoảng thời gian đi đường, Trương Huyền một mặt đọc sách một mặt tu luyện, chẳng những đã hoàn toàn củng cố tu vi Hóa Phàm tứ trọng đỉnh phong mà còn khiến cho hồn lực một lần đột phá Hóa Phàm ngũ trọng, đạt đến đỉnh phong.

Hồn lực Hóa Phàm ngũ trọng, lực lượng đạt tới 320 vạn đỉnh, lại thêm chân khí 200 vạn đỉnh, nói cách khác, cả người hắn trong nháy mắt có thể bộc phát ra lực lượng520 vạn đỉnh. So với Hóa Phàm lục trọng Kiều Thiên cảnh trung kỳ cũng chỉ mạnh hơn chứ không yếu hơn.

Hóa Phàm lục trọng Kiều Thiên cảnh sơ kỳ có lực lượng 400 vạn, trung kỳ 480 vạn, hậu kỳ 560 vạn, đỉnh phong 620 vạn đỉnh!

520 vạn đỉnh đã gần tới hậu kỳ, chỉ sợ nếu như thực sự chiến đấu, Hồng sư muốn vượt qua hắn cũng không quá dễ dàng.

Danh sư tứ tinh, tu vi cấp bậc là Hóa Phàm nhị trọng đến tứ trọng.

Ngũ trọng và Hợp Linh cảnh được coi là nửa bước ngũ tinh.

Chỉ có đạt tới Hóa Phàm lục trọng Kiều Thiên cảnh thì mới có tư cách tấn cấp Danh sư ngũ tinh.

Hồng sư vừa mới tấn cấp Danh sư ngũ tinh không lâu, nói cách khác, thực lực chân thật đang ở chừng Kiều Thiên cảnh sơ kỳ. Nếu như không mượn cảnh giới, chỉ bằng vào lực lượng, chỉ sợ ngay cả một quyền của Trương Huyền hắn cũng không tiếp nổi.

Mới trở thành Danh sư tứ tinh được hai tháng hắn đã nắm giữ thực lực có thể so sánh với Danh sư ngũ tinh sơ kỳ. Chỉ sợ cũng chỉ có tên biến thái như hắn mới có loại năng lực này.

Thời gian một tháng, không chỉ thực lực của hắn có bay vọt to lớn, mà ngay cả mấy người Trịnh Dương, Vương Dĩnh cũng có tiến bộ rất lớn.

Triệu Nhã và Lộ Xung rời đi khiến cho bọn hắn càng thêm quý trọng thời gian ở chung với Trương sư, mỗi ngày đều cố gắng tu luyện. Dưới một lượng lớn linh thạch cung cấp, thực lực mỗi ngày đều có biến hóa kinh người.

Bốn người lần lượt đột phá Hóa Phàm cảnh, đã vững chắc ở nhị trọng Nguyên Khí cảnh.

Không chỉ có như thế, Trương Huyền lần nữa sửa sang lại Thiên Đạo võ kỹ, truyền cho mọi người khiến cho sức chiến đấu của bọn họ cũng gia tăng rất lớn.

Nếu nói người tiến bộ chậm nhất, chỉ sợ phải kể tới quản gia Tôn Cường.

Tên này đối với tu luyện không có chút hứng thú nào, một khi không chú ý sẽ bắt đầu lười biếng, nếu không phải có Vương Dĩnh chuyên môn giám sát. Muốn hắn tiến bộ, gần như không có khả năng.

Chỉ là, một tháng ngồi ở trên lưng linh thú, không có cách nào rời đi, cho nên hắn chỉ có thể không ngừng tu luyện. Trong thời gian một tháng này,

hắn cũng từ Hóa Phàm nhất trọng Tăng Thọ cảnh sơ kỳ đạt đến nhị trọng Nguyên Khí cảnh đỉnh phong.

So với Vương Dĩnh tu vi cao nhất, thậm chí còn lợi hại hơn một chút.

Có thể tiến bộ nhanh như vậy cũng không phải là vì tốc độ tu luyện của hắn nhanh, thiên phú vượt xa mọi người. Mà là hắn thôn phệ một bộ phận linh hồn của Mặc Hồn Sinh. Lĩnh ngộ về tu vi của Mặc Hồn Sinh tự nhiên chuyển dời lên trên người hắn. Có nhiều kinh nghiệm như vậy, lại thêm Trương Huyền chỉ điểm và đầy đủ linh thạch cung cấp, chỉ đề thăng một cấp bậc cũng đã xem như rất chậm.

Tu vi mọi người tiến bộ, thật đáng mừng. Thế nhưng lúc này Trương Huyền lại không cao hứng nổi.

Bởi vì. . . Hơn sáu trăm viên linh thạch trung phẩm mà hắn cướp đoạt từ Lưu Vân tông và rất nhiều tông môn đã tiêu hao hầu như không còn, tiêu hao sạch sẽ.

Đám người Trịnh Dương, Tôn Cường dùng cũng không nhiều, chủ yếu là hắn tiêu phí mà thôi.

Lúc trước hắn thúc dục Cửu Thiên Liên Thai đã tiêu hao không dưới hai, 300 viên. Khi Lộ Xung rời đi lại cho một bộ phận, lại thêm hồn lực đột phá Hợp Linh cảnh, tiêu hao cũng gia tăng gấp bội. . .

Hơn sáu trăm viên linh thạch kiên tì đến bây giờ đã coi như là không tệ lắm rồi.

- Về sau muốn tiếp tục tấn cấp, chỉ sợ chỉ có thể vận dụng viên linh thạch thượng phẩm kia...

Xoa xoa mi tâm, Trương Huyền trầm tư.

Thi đấu Danh sư quán quân được ban thưởng linh thạch thượng phẩm. Thứ này hắn còn không có cam lòng dùng, thậm chí ngay cả cầm đều

cũng không có lấy ra. Bây giờ linh thạch trung phẩm trên người đã bị sử dụng hầu như không còn, cũng nên lấy thứ này ra sử dụng.

- Trương sư, sắp đến Huyễn Vũ Đế đô của Huyễn Vũ đế quốc rồi!

Khi hắn đang muốn mang linh thạch ra nhìn xem thì đã thấy Hồng sư đi tới.

Hồng sư không đi cùng những người khác, mà lựa chọn cưỡi một đầu linh thú với hắn. Trên đường đi Trương Huyền cũng giúp hắn giải quyết một ít nan đề trên việc tu luyện, xem như báo đáp và bồi thường việc lúc trước đã phá hoại bảo vật của hắn.

Còn vì sao mà hắn hiểu nhiều như vậy, đương nhiên là lão sư chỉ điểm.

Dù sao đối phương đối với “Lão sư” của hắn tin tưởng không nghi ngờ, mượn cái thân phận này dùng nhiều một chút cũng không quan trọng.

Có hắn chỉ điểm, quả thực Hồng sư có tiến bộ rất lớn, trong lòng cũng âm thầm may mắn. Đồng thời cũng càng thêm tôn trọng đối vị Danh sư có thực lực thấp hơn so với hắn này.

- Đế đô?

Trương Huyền đứng dậy đi đến phía trước cửa sổ, quả nhiên đã thấy có một thành thị khổng lồ xuất hiện ở trước mắt.

Tường thành đen như mực khảm nạm ở trên mặt đất, giống như là một cái áo giáp hùng hồn. Rất nhiều kiến trúc xinh đẹp cao ngất đứng sừng sững ở phía chân trời xa xôi, từ xa nhìn lại giống như từng dãy núi non uốn lượn chập chùng, ghi chép lịch sử tuyên cổ và tang thương.

- Huyễn Vũ đế quốc đã có hơn một vạn năm lịch sử, quốc chủ đời thứ nhất gọi là Diệp Huyễn Vũ. Người này dẫn theo bốn huynh đệ, chinh chiến nam bắc, lúc này mới tạo ra giang sơn lớn như vậy!

Hồng sư cũng nhìn xuống dưới, trong mắt mang theo vẻ ngưng trọng và bội phục:

- Phía đông Đế đô gần Thanh Tắc sơn, phía tây tiếp Long Lân hà, từ xa nhìn lại gióng như là một người khổng lồ đang nằm ở dưới đất.

- Ừm!

Trương Huyền cúi đầu nhìn xuống.

Đối phương nói không sai, Đế đô này quả thực vô cùng hùng vĩ, chiều ngang tới mấy trăm dặm, giống như như một cái pháo đài to lớn, khiến cho người ta có một loại cảm giác không thể phá vỡ.

Mặc dù không ẩn chứa trận pháp, thế nhưng dung hợp tự nhiên, làm cho người ta có một loại cảm giác sạch sẽ, chỉnh tề, không có cách nào phản kháng.

- Đường chủ Danh sư đường Huyễn Vũ đế quốc, Vệ Giang là lão sư của ta. Là một vị Danh sư ngũ tinh đỉnh phong, là cường giả Hóa Phàm bát trọng đỉnh phong. Quốc chủ, Diệp Vấn Thiên bệ hạ, thực lực đã đạt đến Hóa Phàm bát trọng, một thân tu vi sâu không lường được.

Hồng sư giới thiệu.

- Danh sư Ngũ tinh đỉnh phong? Hóa Phàm bát trọng?

Khóe miệng Trương Huyền giật giật một cái.

Hóa Phàm ngũ trọng Hợp Linh cảnh. Người đạt tới loại cảnh giới này, linh hồn và thân thể hợp nhất, hồn lực tăng cường, lý giải và kiến thức đối với tu luyện của bản thân sẽ gia tăng raast lớn, lực lượng đi vào trong giai đoạn tăng tốc rất nhanh.

Đột phá loại cảnh giới này chính là Kiều Thiên cảnh.

Kiều Thiên cảnh, câu thông thiên địa chi kiều, con người và tự nhiên sinh ra sự ăn ý đặc thù nào đó, coi như không cần tu luyện thì linh khí cũng sẽ theo cầu nối, không ngừng tẩm bổ thân thể. Khiến cho thực lực của người nọ không ngừng tăng lên.

Loại cảnh giới này, bất kể chân khí hay là linh hồn, đều sẽ tăng trưởng mãnh liệt. Đạt tới một loại trình độ đáng sợ, làm cho người ta chính thức có được năng lực dời núi lấp biển.

Đột phá tầng này, chính là Hóa Phàm thất trọng, Quy Nhất cảnh.

Quy Nhất cảnh, vạn pháp quy nhất, lực lượng càng thêm chất phác, tinh khiết, càng thêm phù hợp với tự nhiên, hồn lực cũng sẽ trở nên càng thêm cường đại.

Về sau mới là võ giả bát trọng Đạp Hư cảnh, đạt tới loại thực lực này, không chỉ chân khí và linh hồn có tăng vọt to lớn. Càng quan trọng hơn là, tới cảnh giới này đã có thể khống chế một bộ phận quy tắc tự nhiên, có thể đạp không mà đi.

Nói cách khác. . . Đã có thể đi thẳng từ trên không trung xuống dưới. Chỉ là, bởi vì rất khó đi ngang, cho nên cũng không tính là phi hành mà thôi.

Đường chủ Danh sư đường Huyễn Vũ đế quốc, quốc chủ, không ngờ đều là loại cao thủ cấp bậc này, suy nghĩ một chút cũng khiến cho hắn cảm thấy sợ hãi.

Gần đây coi như thực lực của hắn tiến bộ rất nhiều, thế nhưng so với loại siêu cấp cường giả này, vẫn còn kém nhiều lắm, hoàn toàn không thể so sánh.

Đương nhiên, nắm giữ Hồng Trần Đạp Thiên bộ, nếu như đánh không lại. Nếu hắn muốn chạy trốn, coi như là loại cường giả có thực lực này cũng rất khó đuổi theo.

- Tin tức hôm nay chúng ta sẽ tới đã báo lên Danh sư đường, có lẽ rất nhanh sẽ có người đi tới nghênh đón...

Giới thiệu xong, quốc chủ Huyễn Vũ đế quốc và đường chủ Danh sư đường, Hồng sư cười cười.

28 thế lực thi đấu Danh sư, mặc dù ở trong toàn bộ Huyễn Vũ đế quốc cũng không tính là quá thu hút. Thế nhưng cũng có địa vị nhất định, huống chi còn là do một vị Danh sư ngũ tinh tự mình chủ trì.

Thu thu thu!

Hống hống hống!

Vừa dứt lời thì đã nghe thấy tiếng gầm rú liên tiếp vang lên, mười mấy đầu linh thú phi hành to lớn đã bay thẳng về phía trước.

Đầu của những linh thú phi hành này cũng không lớn, phía trên mỗi một cái đầu đều có một đạo thân ảnh đang đứng. Mười mấy đầu linh thú, mang theo mười mấy người bay tới.

- Được rồi, người nghênh đón đã tới, một lát nữa chúng ta đi theo bọn hắn là có thể trực tiếp đi vào bên trong hoàng cung...

Mỉm cười, Hồng sư đang muốn nói chuyện thì đã nghe thấy phía trên linh thú ở phía trước có một đạo thanh âm nhàn nhạt vang lên lên.

- Hồng Thiển, đã lâu không gặp. .. Chỉ là, lần này ngươi tới không phải lúc, trở về đi!

Ngăn cản

dtv-ebook.com

Không phải lúc?

Trở về?

Trương Huyền nhướng mày.

Đây dường như không phải nghênh đón, mà là khiêu khích a!

Nếu như là nghênh tiếp, như vậy làm sao có thể trực tiếp bảo người ta trở về cơ chứ?

Những Danh sư khác trên lưng linh thú, cũng nhô đầu ra, muốn nhìn một chút, nhìn xem rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

Là ai có lá gan lớn như vậy, ngay trước mặt Hồng sư mà dám nói như vậy.

- Phùng Vũ?

Nghe thấy người này nói như thế, Hồng sư nhướng mày hỏi.

- Không sai?

Người bên trên đầu linh thú đi đầu nhẹ nhàng cười một tiếng.

Lúc này, hai bên đã bay tới gần, đại khái chỉ còn cách nhau mấy trăm mét, đã có thể nhìn thấy rõ. Là một lão giả hơn năm mươi tuổi, người mặc trường bào màu vàng kim nhạt, chòm râu có ba sợi màu nâu xanh bay theo gió, bộ dáng rất có vẻ tiên phong đạo cốt.

- Tại hạ phụng lệnh Danh sư đường và lời mời của Huyễn Vũ đế quốc đến đây, đương nhiên sẽ không trở về. Nếu như Phùng huynh muốn ta về, như vậy tại hạ cũng có thể đưa đi đoạn đường!

Hồng sư mở miệng.

Nói xong, hắn thấp giọng giới thiệu.

- Phùng Vũ này là đường chủ Danh sư đường của Phong Nguyên đế quốc, không hợp nhau với ta. 28 thế lực dưới Hồng Phong đế quốc chúng ta tiến hành thi đấu thì bọn họ cũng tiến hành...

- Phong Nguyên đế quốc? Phong Nguyên đế quốc, một trong tứ đại chư hầu quốc?

Trương Huyền gật đầu.

Trên đường tới đây, mặc dù tu luyện tương đối nhiều, thế nhưng có đôi khi hắn cũng hỏi thăm một ít chuyện từ miệng vị Danh sư ngũ tinh này, cũng biết phân cấp của Huyễn Vũ đế quốc.

Huyễn Vũ đế quốc là một đế quốc nhị đẳng, phía dưới chia làm bốn nước chư hầu, theo thứ tự là: Hồng Phong đế quốc, Phong Nguyên đế quốc, Tiềm Phong đế quốc, Trục Nguyệt đế quốc.

Bốn quốc gia này là năm đó khi Hoàng đế Diệp Huyễn Vũ kiến quốc, phân đất phong hầu cho bốn huynh đệ cùng nhau giành chính quyền với hắn. Tuy rằng nói là ngang hàng với Huyễn Vũ đế quốc, thế nhưng trên thực tế lại thấp một cấp bậc nhỏ.

Bốn nước chư hầu đều nắm trong tay rất nhiều tiểu quốc và thế lực. Cũng giống như Hồng Phong đế quốc của Hồng sư vậy, nắm trong tay 28 thế lực. Cũng chính là Vạn Quốc liên minh, Lưu Vân tông các loại.

Ba nước chư hầu khác, cũng không kém bao nhiêu, đều có phạm vi thế lực và phân chia quốc gia nhất định.

Nếu như dùng đẳng cấp kiếp trước để cân nhắc, Huyễn Vũ đế quốc là quốc gia hoàn chỉnh. Mà Hồng Phong, Phong Nguyên những nước chư hầu này chính là hành tỉnh. Mà 28 thế lực là huyện thị, Hiên Viên phong hào vương quốc thì là hương trấn, vương quốc nhất đẳng, vương quốc nhị đẳng thì sẽ có cấp bậc như là nông thôn, đại đội vậy.

Các nước chư hầu khống chế rất nhiều thế lực, cũng giống như Hồng Phong đế quốc, cũng tiến hành thi đấu Danh sư. Đương nhiên cũng có danh ngạch và cơ hội đi vào Hóa Thanh trì.

- Ừm! Ta còn tưởng rằng là người của hoàng thất Huyễn Vũ đế quốc tới đón chúng ta. Không nghĩ tới bọn họ đã có được tin tức trước. Chúng ta là Danh sư đường ngang cấp, ở giữa khó tránh khỏi đọ sức với nhau, chuyện trực tiếp ngăn chặn như thế này, chỉ sợ kẻ đến không có ý tốt.

Hồng sư nhíu mày.

Trương Huyền gật đầu.

Đối phương nói chuyện không có chút khách khí nào, nhất định không phải tới đây để nói chuyện phiếm.

Quả nhiên, trong lúc hai người đối thoại, Phùng Vũ Danh sư ở phía đối diện đã nhuóng mày lên, thanh âm từ phía đối diện truyền đến:

- Ta có ý tốt nói cho ngươi biết, ngươi còn không nghe! Hồng Phong đế quốc cách nơi này xa nhất, ngươi tới muộn cho nên có lẽ có một chút chuyện ngươi không rõ. Vậy để ta nói cho ngươi nghge một chút. Năm nay mặc dù danh nghạch đi vào Hóa Thanh trì không thay đổi. Thế nhưng Diệp Tiền thái tử của hoàng thất đã muốn ba cái, đương nhiên danh ngạch chỗ chúng ta cũng ít đi. Nói cách khác, các ngươi. . . Đã không có chỗ trống, hiện tại trở về đi, nếu không đi qua thì cũng là tự chuốc nhục nhã!

- Muốn thêm ba danh ngạch?

Hồng sư nhướng mày.

Hóa Thanh trì giống như Âm Dương trì vậy, có hạn chế về danh ngạch. Thế nhưng cơ bản đều đã phân phối xong, làm sao có thể có hcuyejne tới chậm thì không có vị trí, đường đường là thái tử cướp đoạt danh ngạch của các nước chư hầu sao?

- Không sai, ta thấy các ngươi vẫn nên đi tới Hồng Viễn Danh sư học viện đưa tin đi, dù sao tiếp tục ở lại cũng đã không có ý nghĩa gì nữa!

Phùng Vũ nhẹ nhàng cười một tiếng.

- Có ý nghĩa hay không, không phải ngươi nói là được, cũng không nhọc phí tâm Phùng sư!

Biết đối phương ngăn lại nhất định là có âm mưu. Không muốn dây dưa nhiều với hắn, Hồng sư khoát tay chặn lại, xoay người nói một câu:

-Khống chế linh thú, chúng ta đi tới Danh sư đường trước.

Những linh thú phi hành này đều là thuê, do người của Thú đường khống chế, có thể nghe theo lời phân phó, kết đội phi hành.

Rầm rầm!

Mệnh lệnh một chút, dưới sự khống chế của Thuần Thú sư, rất nhiều linh thú xếp thành một hàng, bất cứ lúc nào cũng sẽ giương cánh bay cao.

- Hồng Thiển, ngươi làm như vậy cũng không có ý nghĩa, ta hảo tâm tới nói cho ngươi biết. Ngươi không lĩnh tình ngược lại thì thôi đi, xoay người rời đi, có ý gì vậy?

Phùng Vũ nhíu mày một cái.

- Danh ngạch có đủ hay không, ta tự sẽ đến hỏi lão sư và bệ hạ!

Hồng sư khoát tay chặn lại.

Soạt!

Linh thú phi hành dưới thân đồng thời giương cánh, muốn vượt qua đối phương, bay về phía trời cao.

- Rượu mời không uống lại thích uống rượu phạt, Trần Mặc!

Thấy hắn không nghe lời khuyên can của bản thân, một lòng muốn đi, tròng mắt Phùng Vũ hơi híp lại, quay đầu kêu một tiếng.

- Vâng!

Một thanh niên ở phía sau lên tiếng, cổ tay khẽ đảo, một cái cổ cầm xuất hiện ở trong lòng bàn tay, hắn nhẹ nhàng gẩy một cái, thanh âm vang lên.

Leng keng, leng keng!

Tiếng đàn chợt cao chợt thấp, vang vọng ở trên không trung, truyền vào trong tai khiến cho người ta có một loại cảm giác nhẫn nhụi, rất là dễ nghe.

- Đánh đàn làm gì?

- Không biết...

Nghe thấy bên trong tiếng đàn chẳng những không có ý sát phạt, ngược lại còn mang theo thanh âm rả rích, nghe vô cùng thoải mái, mọi người cảm thấy kỳ lạ.

Chặn đường ở trên không trung, nhất định có là có mục đích của hắn, hiện tại muốn rời khỏi, đối phương lại đánh ra tiếng đàn không chút gãi ngứa như vậy, rốt cuộc là có ý gì?

Mặc dù có nghề nghiệp như Ma âm sư, có thể lợi dụng sóng âm để tiến hành công kích với người ta. Thế nhưng đây cũng là công kích linh hồn, khiến cho người ta sinh ra huyễn cảnh, âm nhạc gió êm sóng lặng như vậy, muốn làm cho bọn họ bị thương tổn. . . Không thể nào!

Càng quan trọng hơn là. . . Mặc dù bọn họ không phải quá mạnh, thế nhưng cũng đều là Danh sư tứ tinh đỉnh phong. Còn một vị ngũ tinh, phải có bao nhiêu lực công kích thì mới có thể khiến cho tất cả mọi người chịu ảnh hưởng cơ chứ?

- Không đúng, không phải là công kích chúng ta, là công kích linh thú!

Hồng sư đột nhiên kịp phản ứng, tối sầm mặt lại.

- Linh thú?

Mọi người sững sờ, vội vàng nhìn về phía Thuần Thú sư phụ trách khống chế linh thú, quả nhiên đã thấy sắc mặt bọn tái xanh.

- Phản ứng không chậm ah, không sai, thiên âm tịch tuyệt của Trần Mặc quả thực có thể thôi miên linh thú. Khiến cho nó không có cách nào nhẹ nhõm tiến lên! Nói cách khác, chỉ cần bên này âm nhạc không ngừng, như vậy các ngươi ẽ không có cách nào tiến lên...

Phùng Vũ nhẹ nhàng cười một tiếng.

- Thiên âm tịch tuyệt?

Hồng sư đang muốn khởi động linh thú dưới thân thì quả nhiên đã cảm thấy linh thú đã mất đi cảm ứng với mình, nó chỉ có thể lơ lửng ở trên không trung. Nếu muốn tiến lên, căn bản không làm được.

Giống như đã bị giam cầm ở bên trong lồng giam, không có cách nào đi tới được nữa.

Không thể tiến lên, đương nhiên cũng không tới được Đế đô, chớ đừng nói là đi vào hoàng thành.

- Phùng Vũ, rốt cuộc ngươi muốn làm gì?

Vẻ mặt khó coi, Hồng sư lạnh lùng nhìn sang.

- Không làm gì, chỉ muốn giữ chư vị ở chỗ này chờ một ngày mà thôi!

Phùng Vũ nhẹ nhàng cười một tiếng, quay đầu dặn dò:

-Trần Mặc, cứ ở nơi này đánh đàn, để bọn hắn không có cách nào tiến lên!

- Vâng!

Thanh niên gọi là Trần Mặc lên tiếng, bàn tay múa, tiếng đàn lanh lảnh vang vọng.

- Hừ, chẳng lẽ ngươi cho là ta không có biện pháp hay sao?

Không nghĩ tới đối phương mềm không được lại chơi bài cứng, trực tiếp không cho bọn họ tiến lên, Hồng sư tức giận tới mức nhướng mày, ngón tay giơ lên làm kiếm, nhẹ nhàng bắn ra một cái.

Ô ô!

Một đạo thanh âm chói tai vang lên, một đạo kiếm khí từ bên trên đầu ngón tay bắn ra ngoài, đâm thẳng về phía cổ cầm trong tay Trần Mặc.

Chỉ cần đánh nát đàn, không có thanh âm thì ràng buộc linh thú tự nhiên cũng bị giải trừ.

Chỉ là, kiếm khí còn chưa tới trước mặt thì đã nghe một tiếng “Ông”, không khí xao động, phía trước Trần Mặc xuất hiện một cái màn bảo hộ to lớn. Cho dù Hồng sư công kích cũng không thể bài trừ.

- Là trận pháp, bên trên người mười mấy đầu linh thú liên hợp lại với nhau. Bố trí ra một cái trận pháp phòng ngự, chuyên môn bảo hộ Trần Mặc này. Chúng ta đang ở khoảng cách xa như vậy, có trận pháp này thủ hộ, căn bản không công kích đến được!

Trương Huyền lắc đầu.

Vừa rồi hắn đã cảm thấy kỳ lạ, đối phương mang nhiều người như vậy làm gì, đều là Danh sư, không có khả năng thật sự đánh nhau, hóa ra là

có mục đích như vậy.

Những người này cũng đều là Trận Pháp sư, trên người mang theo đồ vật gì đó, lại lấy linh thú làm trận kỳ, bố trí một cái trận pháp có tính phòng ngự ở chung quanh Trần Mặc này.

Nếu như ở khoảng cách gần, đừng nói là Hồng sư, coi như hắn cũng có thể dùng một quyền đánh tan, nhưng chênh lệch khoảng cách mấy trăm mét. Như vậy bản thân lực công kích đã yếu đi, đối phương lại có sớm chuẩn bị, muốn đánh trúng, ngăn cản đối phương đánh đàn, chỉ sợ sẽ rất khó.

Chỗ đáng sợ của Ma âm sư là ở đây.

Chỉ cần là nơi mà thanh âm có thể truyền tới thì có thể sinh ra công kích, bỏ qua tất cả ngăn cản vật lý.

Nhất định đối phương cũng đã đoán ra điểm ấy, cho nên mới có thể ỷ lại không sợ gì.

- Đáng giận...

Hồng sư cắn chặt răng.

Trương Huyền có thể nhìn ra, tự nhiên hắn cũng có thể suy nghĩ ra.

Bị đối phương vây ở chỗ này, chí ít cũng cách xa mặt đất hơn ngàn mét, không thể đi xuống, cũng đi không được. Quả thật phiền phức rất lớn.

- Danh ngạch mà hắn nói rất có thể là thật, có lẽ hôm nay sẽ có kết quả, vây khốn ta bọn họ một ngày, chỉ cần không tới nơi. Như vậy sẽ rất có khả năng không chiếm được. . . Có lẽ hắn có chủ ý này!

Hồng sư nói.

- Đúng vậy a!

Trương Huyền gật đầu.

Chuyện này rất dễ đoán, Danh sư lại có thể quan sát tỉ mỉ, đối phương cũng đã biểu hiện rõ ràng như vậy, nếu như còn không nhìn ra, quả thực có thể đập đầu chết đi.

- Từ không trung nhìn thấy Đế đô rất gần, nhưng nếu đi bộ, không có thời gian nửa ngày thì sẽ không đến được, lại nói. . . hiện tại chúng ta thân đang ở trên không trung, linh thú không có cách nào phi hành. Như vậy chẳng khác nào bị vây ở nơi này, không thể đi xuống, lên cũng không nổi. . . Chúng ta nên làm cái gì bây giờ?

Hồng sư rấ tlaf gấp gáp.

Nếu như bởi vì như vậy mà mất đi danh ngạch, coi như sau đó tìm đối phương gây phiền phức thì cũng vô ích.

Nhưng bây giờ. . . Bị nhốt ở trên không trung, muốn ngăn cản đối phương đánh đàn cũng không làm được, chẳng lẽ hắn phải trơ mắt nhìn danh ngạch bị lấy đi hay sao?

- Kỳ thật muốn giải quyết cũng rất đơn giản!

Trương Huyền cười cười.

- Đơn giản? Đơn giản thế nào?

Hồng sư sững sờ:

-Khoảng cách xa như vậy, công kích không đến, mà chúng ta lại không thể bay qua...

- Bay qua? Quá phiền toái...

Trương Huyền lắc đầu, quay đầu phân phó một tiếng:

-Chư vị, bảo linh thú của mình đóng lỗ tai lại.

- Tốt!

Nghe thấy hắn nói chuyện, mọi người sửng sốt một chút, thế nhưng vẫn gật đầu.

Đối với vị Danh sư đứng thứ nhất khi thi đấu này, bọn họ vẫn tương đối tin tưởng.

Rất nhanh, rất nhiều linh thú đã đóng lỗ tai lại.

Sau kh làm xong, Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng, nhìn về phía trước.

- Đơn giản? Tuổi không lớn lắm, khẩu khí cũng không nhỏ, Hồng sư, đây chính là học sinh của ngươi sao? Làm sao càng ngày lại càng lui bước, không hiểu quy củ như vậy chứ? Trưởng bối nói chuyện, nào có chỗ cho một tiểu nhân vật xen vào...

Nghe thấy hai người nói chuyện, Phùng Vũ cười lạnh một tiếng, đang muốn quát lớn vài câu thì chỉ thấy thanh niên ở phía đối diện mở miệng ra, một đạo thanh âm nhàn nhạt vang lên.

- Hống!

Hô! Hô! Hô! Hô!

Còn không có kịp phản ứng thì linh thú dưới thân đám người Phùng Vũ đã trực tiếp rơi tự do rơi xuống đất, rơi thẳng xuống phía dưới.

- Bọn ta, làm sao lại có tình huống này, ah...

Bọn họ rơi xuống!

dtv-ebook.com

Trong tiếng kêu thảm, Phùng Vũ như là phát điên.

Từ độ cao hơn một ngàn mét trực tiếp rớt xuống, coi như hắn là Danh sư ngũ tinh, cường giả Hóa Phàm lục trọng thì cũng phải mất gần nửa cái mạng.

Những linh thú này đều được thuần phục, mỗi một đầu đều phi hành rất vững, làm sao lại trực tiếp rơi xuống cơ chứ?

- Là. . . tiếng rống của tiểu tử kia!

Sửng sốt một chút, hắn cũng hiểu ra, nhất định là tiếng rống của tên vừa rồi kia.

Thanh âm như là long ngâm, tự trên trời mà tới. Đối với người thì cũng không tính là gì, thế nhưng đối với linh thú, như vậy chúng nó sẽ không chịu nổi. Không có trực tiếp thổ huyết ở trên không trung, sau đó ngất đi cũng đã rất không tệ rồi.

- Nhanh dừng lại, phi hành cho ta...

Biết đây không phải là lúc nghĩ những thứ này, hắn rít lên một tiếng, vội vàng câu thông cùng với linh thú dưới thân.

Kết quả hắn đau khổ phát hiện ra, những linh thú này giống như đã chết rồi vậy, chẳng những không có đáp lại, ngược lại mỗi một đầu đều run lẩy bẩy, ngay cả lực lượng phi hành cũng không có.

- Đáng giận!

Nhìn phía dưới càng ngày càng gần mặt đất, Phùng Vũ tức giận tới mức sắp thổ huyết.

Chuyện này là sao!

Vốn hắn đã chuẩn bị xong trận pháp, để Trần Mặc ra tay. Sau đó ngăn lại đối phương, chuyện này không có một chút sơ hở nào. Thế nhưng hắn nằm mơ cũng không có nghĩ đến, người ta cũng có công kích âm ba, hơn nữa. . . Hiệu quả so với bên hắn còn mãnh liệt hơn nhiều!

Thanh âm của Trần Mặc nghe cảm thấy ưu mỹ, đi tới nơi khác có thể coi như biểu diễn, kiếm chút tiền tài. Mà sóng âm của tên này thì trực tiếp mất mạng. . .

- Hồng Thiển, ta sẽ trở lại

Điên cuồng gầm rú, lời còn chưa dứt thì đã cảm thấy dưới thân đột nhiên dừng lại, một cỗ lực trùng kích to lớn truyền tới.

Phịch phịch!

Cả người nặng nề ngã xuống trên mặt đất, tạo ra một c cái hố ái to lớn, lực trùng kích mạnh mẽ truyền lại khiến cho xương cốt cả người hắn không biết đã gãy mất mấy chỗ. Miệng phun ra từng ngụm từng ngụm máu!

Chạy tới ngăn cản đám người Hồng Thiển, khiến cho bọn hắn không có cách nào đi vào Đế đô. Kết quả, người không có ngăn cản được mà nhóm người mình lại bị ngã gần chết. . . Suy nghĩ một chút cũng đã khiến cho hắn cảm thấy nổi điên.

Giãy dụa thân thể đứng lên, lại nhìn qua chung quanh, chỉ thấy đám người Trần Mặc còn thảm hại hơn, tất cả đều nằm ở trên mặt đất. Thở ra thì nhiều, mà hít vào thì ít, nếu chậm trễ, chỉ sợ tất cả ẽ muốn chết ngay tại chỗ.

Những người này, chỉ có tu vi Hóa Phàm tứ trọng, loại thực lực này chiến đấu còn không yếu. Thế nhưng từ nơi cao như vậy rơi xuống thì coi như trực tiếp nghỉ cơm. Nếu như không phải có linh thú dưới thân xem như khiên thịt, giảm xóc một chút. Như vậy đoán chừng cả đám đã ngã chết tại chỗ rồi.

- Đáng giận...

Càng nghĩ càng giận, hắn lần nữa gào thét, vội vàng lấy ra đan dược chữa thương, cho mọi người ăn vào.

Hắn lòng tin mười phần chạy tới ngăn cản, vốn cho rằng sẽ dễ như trở bàn tay, ai ngờ người không có ngăn lại được mà ngược lại còn té chết mấy đầu linh thú, ngay cả mình cũng bị thương nặng. . .

- Hồng Thiển, còn tên kia nữa, ta sẽ không bỏ qua cho các ngươi...

Lần nữa gào thét, Phùng Vũ giận dữ ngập trời.

. . .

- Rơi xuống?

Phùng Vũ phía dưới tức giận tới mức nổ tung, đám người Hồng sư phía trên thì trợn mắt, trợn mắt há hốc mồm.

Bọn họ sớm biết Trương sư rất lợi hại, có thể làm ra thủ đoạn không tầm thường gì đó. Thế nhưng xem như có mơ thì bọn họ cũng không có nghĩ đến, lại không tầm thường như thế. . .

Một tiếng rống đã khiến cho mười mấy đầu linh thú từ trên không trung rơi xuống, chủ nhân có kêu la cũng không có tác dụng. . . Như vậy cũng quá mạnh mẽ a!

Như vậy, chẳng phải đã chứng minh, ai dám cưỡi linh thú theo đuổi hắn thì sẽ phải đối mặt nguy hiểm với té ngã hay sao?

- Bọn họ. . . Có thể ngã chết hay không?

Nuốt một ngụm nước bọt, Hồng sư không nhịn được nói.

Bất kể nói thế nào thì cũng là Danh sư cùng cấp bậc với hắn. Người mạnh như thế, không phải bị người ta đánh bại, mà là từ không trung rơi xuống rồi ngã chết. Nếu chuyện này truyền đi, đoán chừng sẽ bị người ta chế giễu mấy trăm năm, trở thành chỗ bẩn cả đời.

- Khoảng cách cao như vậy, có lẽ rơi xuống không chết, thế nhưng. . . Cũng quá sức, mặc kệ hắn đi, chúng ta vẫn nên nhanh đi tới hoàng thành đi, đối phương ngăn cản như thế, nhất định đã có chuyện gì xảy ra rồi!

Trương Huyền khoát tay chặn lại.

Nếu không làm như vậy thì hắn cũng không có biện pháp nào khác, mặc dù có thể phi hành, thế nhưng phía đối diện lại có cường giả Hóa Phàm lục trọng, hắn đánh không lại ah!

Suy đi nghĩ lại, cũng chỉ có một chiêu này mà thôi.

Còn việc có thể ngã chết hay không thì mặc kệ hắn ta.

Muốn tìm nhóm người mình gây phiền phức thì phải nghĩ đến sẽ tiếp nhận hậu quả gì. . . Nói thật, trừng phạt như vậy đã coi như là nhẹ rồi.

- Cũng đúng, đi thôi!

Có thể trở thành Danh sư ngũ tinh, đương nhiên cũng không phải là người lòng dạ mềm yếu, Hồng sư khẽ gật đầu. Lại ra lệnh cho linh thú dưới thân tiếp tục bay đi về phía Huyễn Vũ Đế đô.

Không có tiếng đàn của Trần Mặc công kích, tất cả linh thú đều khôi phục lại, tốc độ phi hành cực nhanh, sau mấy phút đồng hồ đã thấy một tòa kiến trúc nguy nga xuất hiện ở trước mắt.

Hùng vĩ, khí phái, khiến cho người ta có một loại cảm giác tôn quý.

- Đây chính là Huyễn Vũ hoàng cung, không cho phép linh thú phi hành tới gần. Ta thấy chúng ta nên đáp xuống quảng trường trước mắt đi!

Hồng sư chỉ về phía trước, linh thú dưới thân lập tức lượn vòngrồi bay đi về phía quảng trường ngoài hoàng cung, sau đó chậm rãi hạ xuống.

Vừa rời khỏi lưng linh thú thì đã thấy có mấy người mặc trường bào Danh sư tiến lên đón tiếp.

- Hồng sư, ngươi đã đến...

Người nói chuyện này, trước ngực có bốn khỏa ngôi sao lấp lánh, là một vị Danh sư tứ tinh.

- Trang Tần, không phải ta đã bảo ngươi nói cho lão sư hay sao, làm sao. . . Không những không có người tiến lên đón, ngược lại còn để đám người Phùng sư tới?

Hồng sư nhíu mày một cái.

Trang Tần này cũng không phải là người của Huyễn Vũ đế quốc, mà là người của Danh sư đường Hồng Phong đế quốc. Đã sớm được phái tới, đi sắp xếp công việc sau khi bọn họ chạy tới.

Trước đó hắn đã nói đã liên hệ với người Huyễn Vũ đế quốc, yys là chỉ người này.

- Các ngươi đã gặp Phùng sư?

Trang Tần biến sắc, tràn ngập lo lắng nhìn qua:

-Hắn. . . Không có làm gì các ngươi chứ?

- Không có!

Hồng sư lắc đầu, có chút nghi ngờ nhìn qua:

-Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì!

- Ta mang tin tức hôm nay bọn ngươi đến bẩm báo cho Vệ sư. Người phái linh thú phi hành bảo chúng ta nghênh đón, ai ngờ. . . Còn chưa có cất cánh thì đã bị đám người Phùng sư ngăn lại. . . Ngươi cũng biết rồi đó, hắn là Danh sư ngũ tinh, ta cũng không có cách nào...

Sắc mặt Trang Tần rất là khó coi giải thích qua một lần.

Vốn dĩ hắn đã đi đón mọi người, kết quả. . . Linh thú phi hành bị cướp đi, cho nên chỉ có thể lo lắng suông ở nơi này chờ đợi.

May mắn, thoạt nhìn không có việc gì.

- Nghe Phùng Vũ nói, danh ngạch thiếu đi ba cái, có phải thật vậy hay không?

Biết không thể trách được Trang Tần trước mắt này, lại thêm mọi người cũng không có tổn thất gì. Cho nên Hồng sư cũng không xoắn xuýt vấn đề này, hắn tiếp tục hỏi.

- Vâng!

Trang Tần nhẹ gật đầu:

- Tu luyện ở Hóa Thanh trì, bốn nước chư hầu, mỗi nước có ba danh ngạch. Tổng hợp lại là mười hai cái, mà bên Huyễn Vũ hoàng thất cũng có ba cái. Cộng lại tổng cộng là 15.

Đám người Hồng sư gật đầu.

Hóa Thanh trì mười năm mở ra một lần, danh ngạch chỉ có 15 cái, những việc này bọn họ cũng đều biết, không tính là bí mật gì cả.

- Mười lăm cái danh ngạch này là quy củ năm đó lão tổ khai quốc, Huyễn Vũ bệ hạ quyết định. Người người đều biết, cũng chưa từng thay đổi qua, chỉ là. . . Lần này thì lại không giống!

Trang Tần chần chờ một chút rồi nói:

- Phi Nhi công chúa của Hồng Viễn đế quốc biết tin tức Hóa Thanh trì mở ra. Cho nên mới đi tới đây, muốn. . . Bốn cái danh ngạch! Hoàng thất nhường ra một cái, cũng đã xác định quy củ, ba cái còn lại sẽ do bốn nước chư hầu đưa ra...

- Phi Nhi công chúa?

Hồng sư sững sờ.

Hồng Viễn đế quốc, đây chính là đế quốc nhất đẳng, tài nguyên gì mà không có cơ chứ? Chạy tới một cái đế quốc nhị đẳng cướp danh ngạch làm gì đây?

Còn một hơi muốn bốn cái!

Lại nói. . . Vị Phi Nhi công chúa này là ai?

Chưa từng nghe qua ah!

- Phi Nhi công chúa. . . Là học viên của Hồng Viễn Danh sư học viện, nghe nói là. . . Học tỷ của thái tử Diệp Tiền...

Trang Tần có chút lúng túng nói.

Mặc dù ngôn ngữ của hắn bình thường, lời nói có chút quanh co. Thế nhưng nghe một hồi, mọi người cũng đều hiểura được.

Diệp Tiền cũng là một vị Danh sư có thiên phú, ba năm trước đây đã được Danh sư đường Huyễn Vũ đế quốc đề cử đến Hồng Viễn Danh sư học viện để bồi dưỡng.

Mà vị Phi Nhi công chúa này cũng là học viên, nghe nói danh khí rất lớn, càng là học tỷ của thái tử Diệp Tiền. Mà Diệp Tiền, có lẽ là ngưỡng mộ đối phương, hoặc là xuất phát từ mục đích khác, cho nên mới cố ý nói ra điểm thần bí của Hóa Thanh trì, lại mời nàng đến đây. Đầu tiên là mượn cơ hội lấy lòng, sau đó. . . Mới xuất hiện một màn như thế này.

Có thể có danh khí rất lớn ở trong Danh sư học viện, chỉ sợ thấp nhất cũng là nửa bước Danh sư ngũ tinh, lại thêm thân phận công chúa của đế quốc nhất đẳng. Quả thực cũng đáng để Thái tử kết giao.

Khó trách trước đó Phùng sư đã nói, thái tử muốn ba danh ngạch. Nói như vậy, quả thực tương đương với gạt bỏ danh ngạch của bọn họ.

- Đế quốc nhị đẳng kết giao với đế quốc nhất đẳng, cống danh ngạch ra. Chuyện này cũng không tính là gì, chỉ là. . . Bệ hạ có nói sẽ phân chia danh ngạch như thế nào hay không?

Hồng sư nhìn qua rồi hỏi.

Làm đế quốc đẳng cấp thấp, vì kết giao với Danh sư cao cấp hơn, đế quốc cao cấp hơn mà đưa ra danh ngạch. Chuyện này cũng không có gì đáng trách, điểm ấy cũng có thể tiếp nhận được.

Chỉ là. . . Bốn nước chư hầu, tặng ra ba danh ngạch, phân chia như thế nào cũng nên có điều lệ a. Nếu không, nhất định mọi người ai cũng không phục ai.

- Bệ hạ để cho chúng ta tự mình giải quyết, buổi tối hôm nay thái tử điện hạ sẽ thiết yến ở đông cung. Ý định giải quyết chuyện quy củ này...

Trang Tần nói.

Hắn đã báo lên tin tức đám người Hồng sư ngày hôm nay sẽ tới với Diệp Tiền, cũng đã xác định đêm nay sẽ thiết yến mời các nước chư hầu tới giải quyết vấn đề.

Cho nên, mới có chuyện Phùng Vũ ngăn cản.

Một khi bọn họ bị vây ở trên không trung một ngày không thể di chuyển, không tham gia được yến tiệc. Như vậy không cần nghĩ, ba danh ngạch nhất định sẽ là Hồng Phong đế quốc bọn họ đưa ra.

Dù sao, danh ngạch chỉ có ba cái, thiếu một cái, ai cũng không tình nguyện. Đã có không muốn, lại có quan hệ cạnh tranh như vậy, sao lại không làm. . . Lại nói, ai bảo các ngươi tới chậm?

- Có lẽ đây không phải là ý tứ của một mình Phùng, Tiềm Phong, Trục Nguyệt. Mấy lão gia hỏa Danh sư đường này, nhất định bọn họ cũng tham dự!

Sau khi hiểu rõ chuyện gì xảy ra, Hồng sư hừ lạnh một tiếng.

Ngăn cản nhóm người mình, đối với hai thế lực khác cũng có chỗ tốt. Cho nên không thể nào là chủ ý của một mình Phong Nguyên đế quốc, mà là chủ ý sau khi những người kia đã thương nghị qua. Phùng Vũ chỉ là người ra mặt mà thôi.

May mắn Trương sư đã phá vỡ kế hoạch của đối phương, nếu không, ba cái danh ngạch nhất định sẽ do bọn họ đưa ra!

Nếu như vậy, thực sự khóc không ra nước mắt.

- Nếu là yến tiệc, như vậy hiện tại còn sớm, cứ về chỗ ở trước. Thuận tiện ta đi thăm hỏi mấy lão già kia một chút!

Hồng sư hất ống tay áo lên.

Thân là Danh sư ngũ tinh, có tôn nghiêm và kiêu ngạo của mình. Người còn chưa tới thì đã bị đối phương bố trí, cơn giận này, làm sao có thể nuốt được, đương nhiên phải tìm trở về!

- Chỗ ở ta đã chuẩn bị xong, ngay cách đây không xa, ta sẽ mang các ngươi qua đó!

Biết đây là mâu thuẫn giữa các Danh sư ngũ tinh, bản thân không có tư cách chen lời vào, Trang Tần đành phải nói sang chuyện khác. Hắn dẫn đường ở phía trước, mới vừa đi mấy bước thì đột nhiên nhớ tới cái gì đó, trong lòng có chút nghi hoặc nhìn qua:

- Hồng sư, nhìn. . . dáng vẻ của Phùng sư, nhất định đã chuẩn bị kỹ càng, sẽ gây phiền phức cho các ngươi, làm sao các ngươi. . . Thoát khỏi được chứ?

- Cái này...

Hồng sư chần chờ một chút rồi nói:

-Chúng ta gặp nhau ở trên không trung, sau đó. . . Bọn họ rơi xuống.

- Rơi xuống?

Trang Tần sững sờ đứng tại chỗ, ngây ra như phỗng.

Danh sư khiêu chiến!

dtv-ebook.com

Có ý gì?

Từ trên lưng linh thú rơi xuống? Hay là linh thú cũng rơi xuống?

Những linh thú này đều là linh thú mà hoàng thất Huyễn Vũ đế quốc chuyên môn thuần phục, coi như không phải là Thuần Thú sư thì cũng có thể khống chế. Mục đích là vì muốn tạo thành một quân đoàn chiến đấu trên không trung.

Mà đám người Phùng Vũ, kém cỏi nhất cũng là Danh sư tứ tinh, cấp bậc của mình không thấp, làm sao sẽ trực tiếp rơi xuống được chứ?

Trang Tần rất là nghi hoặc.

- Đừng quản những chuyện này, về chỗ ở trước đi!

Biết chuyện này có giải thích thì cũng không có người nào tin tưởng, lại còn phí miệng lưỡi, Hồng sư không nói thêm lời nào nữa.

- Vâng!

Thấy hắn không nói, Trang Tần cũng không tiện hỏi nhiều. Hắn mang theo mọi người nhanh chóng đi thẳng về phía trước.

Chỗ ở cách nơi này cũng không xa, là một phủ đệ rộng lớn, mặc dù người tới rất nhiều, thế nhưng cũng đều có thể ở lại.

Trương Huyền mang theo đám người Tôn Cường, Trịnh Dương. Muốn một đình viện độc lập, vừa vặn, yên tĩnh. Thứ hai, khi chỉ điểm học sinh cũng tránh cho bị người khác quấy rầy.

Khi tất cả mọi người đã được sắp xếp xong, Hồng sư và Trương sư thương nghị rất lâu. Lúc này hắn mới nổi giận đùng đùng đi ra khỏi đình viện.

Mấy tên kia dám chơi xỏ hắn, cơn giận này, dù thế nào hắn cũng phải lấy lại!

. . .

Cách phủ đệ của đám người Trương Huyền ở lại không xa. Trong một căn phòng rộng lớn, hai lão giả nhìn tên thanh niên phía dưới vừa đến đây bẩm báo, hai người đều nhíu mày nói:

“Ngươi nói cái gì? Đám người Hồng Thiển đã tới, hơn nữa còn đã vào đình viện của chúng sao?

- Vâng!

Thanh niên này gật đầu.

- Không có khả năng ah, không phải Phùng Vũ đã đi ngăn cản hay sao? Một lão giả không nhịn được nói.

- Chẳng lẽ, hai bên không có gặp nhau? Không đúng. . . Từ Hồng Phong đế quốc tới đây chỉ có một con đường đó. Chỉ cần vào thành ở nơi đó thì nhất khẳng định sẽ gặp nhau, rốt cuộc đã có chuyện gì xảy ra?

Một lão giả khác dường như cũng không quá tin tưởng.

- Cái này. . . Ta cũng không biết, đã phái người đi tra xét, có lẽ không bao lâu nữa sẽ tin tức!

Thanh niên kia nói.

Khi Phùng sư và hai vị lão giả này thương nghị thời điểm hắn cũng ở bên người. Dựa theo tình huống bình thường, nhất định có thể ngăn lại đám người Hồng Thiển. Khiến cho bọn hắn trong một ngày không vào

được Đế đô. Kết quả, bên này còn chưa có được tin tức gì thì người của đối phương đã đến. . . Xem như hắn, cũng cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

- Ừm, nhanh tra một chút, để xem Phùng Vũ này làm ăn thế nào!

Lão giả thứ nhất khoát tay áo, thanh niên kia lập tức lui ra ngoài, không lâu sau, hắn lại vội vã đi tới. Dường như hắn đã nhận được tin tức quá mức rung động, cho nên đến bây giờ vẫn còn chưa có hoàn toàn tiêu hóa được.

- Tra ra được chưa? Có chuyện gì xảy ra?

Lão giả thứ nhất hỏi.

- Phùng sư và đám người Hồng Thiển Hồng sư quả nhiên gặp nhau ở ngoài thành, chỉ là, không biết có chuyện gì xảy ra. . . Linh thú mà đám người Phùng sư cưỡi đột nhiên mất khống chế, từ trên không trung rớt xuống...

Thanh niên nói ra tin tức vừa mới nhận được.

Nói xong, chính hắn cũng không tin.

- Rơi xuống? Linh thú mất khống chế? Chuyện này sao có thể?

Hai lão giả này trợn mắt nhìn nhau.

Nói đùa cái gì vậy?

Đây chính là linh thú mà Huyễn Vũ đế quốc tuyển chọn tỉ mỉ, không biết đã huấn luyện thời gian bao lâu. Coi như đột nhiên có sự cố thì cũng sẽ yên lặng mang người đưa đến mặt đất. Còn trực tiếp từ trên không trung rơi xuống, không phải ngươi đang nói chuyện cười đó chứ?

- Tin tức vừa mới truyền tới, chắc chắn 100%. . . Nhắc tới cũng kỳ lạ, có người vừa vặn đi qua nơi đó. Đã dùng ngọc tinh ghi chép lại cảnh tượng

lúc đó!

Cổ tay thanh niên này khẽ đảo, lấy ra một khối thủy tinh:

-Bị người của chúng ta gặp, cho nên mới dùng tiền mua lại!

Nhìn thấy đám người Hồng sư xuất hiện, người hắn phái đi nghe ngóng tin tức đã vừa vặn gặp một nhóm thương khách đoàn từ phương hướng Hồng Phong đế quốc đi tới. Người này hỏi một chút, kết quả lại lấy được thứ này.

Không thể không nói, vận khí của bọn họ vô cùng tốt.

- Mau mở ra nhìn xem!

Lão giả thứ nhất vội vàng nói.

Thanh này gật đầu, rót chân khí vào.

Ông!

Một tiếng vang lên, bên trong xuất hiện mấy chục đầu linh thú phi hành.

Nhìn vị trí ghi chép, từ khoảng cách rất xa, cái gì cũng không nghe được. Chỉ có điều, có thể loáng thoáng nhìn ra, song phương đang đối đầu.

- Là Phùng sư và Hồng sư!

Nhìn thoáng qua, lão giả thứ nhất đã nhận ra được.

Bọn họ đã quen biết mấy năm, giữa song phương vẫn hết sức quen thuộc.

- Trần Mặc đã xuất thủ...

Hình ảnh nhoáng một cái, đã thấy thanh niên trên lưng một đầu linh thú lấy ra cổ cầm, đàn tấu lên. Ngay sau đó Hồng sư xuất thủ, không công mà lui.

- Đúng như kế hoạch, không có bất cứ vấn đề gì ah. Làm sao lại không có ngăn lại được chứ...

Lão giả thứ nhất vô cùng nghi hoặc, đang muốn hỏi rốt cuộc đã xảy ra sai lầm chỗ nào thì đã thấy đám người Phùng sư trong hình dường như không kịp phản ứng. Thân thể rơi thẳng xuống dưới, sau đó. . . Mặt đất bốc lên bụi bặm, tựa như một cây nấm vậy.

- Cái này...

Mọi người nhìn nhau.

Chuyện này. . . Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

- Phùng sư đâu? Hiện tại hắn thế nào rồi?

Sau khi hết khiếp sợ, hai người vội vàng nhìn qua.

Đây chính là vị trí không trung hơn ngàn mét, trực tiếp rơi xuống như vậy, ngay cả mặt đất cũng bị đập ra một cái hố to, người. . . Không phải sẽ ngã chết tại chỗ đó chứ. . .

- Ta đã phái người đi đón. . . Có lẽ rất nhanh sẽ đến!

Thanh niên vội vàng gật đầu, lời còn chưa dứt thì chỉ thấy Phùng sư đã được người khac dìu tới.

Lúc này toàn thân Phùng sư quấn đầy băng vải, giống như là một xác ướp, khắp khuôn mặt đều là bùn đất à máu tươi. Chòm râu ba sợi trước đó cũng thiếu chút rơi sạch, đừng nói là tiên phong đạo cốt. Ném ra ngoài, không bị xem như ăn mày đã là tốt lắm rồi.

- Phùng sư, ngươi...

Lão giả thứ nhất không nhịn được hỏi.

- Ta. . . Ta muốn giết Hồng Thiển, giết tiểu tử kia...

Rít lên một tiếng, Phùng Vũ điên cuồng rống giận, tiếng rống còn không có kết thúc thì đã nghe được một đạo thanh âm lạnh lùng vang lên:

-Giết ta, được. Ta đã tới rồi, ta sẽ đứng ở chỗ này, chờ ngươi tới giết!

Mấy người vội vàng nhìn về phía thanh âm vang lên, chỉ thấy có một lão giả đang nổi giận đùng đùng đi tới trước mặt bọn họ. Người này không phải là Hồng Thiển Hồng sư, thì là ai!

- Hồng sư...

Nhìn thấy người trong cuộc đã xuất hiện, khóe miệng hai vị lão giả này đồng thời giật một cái.

- Hồng Thiển, ngươi...

Phùng Vũ cắn răng.

- A!

Không để ý tới vẻ khiếp sợ và tức giận của hắn, cổ tay Hồng sư khẽ đảo, huy chương Danh sư ngũ tinh xuất hiện ở trong lòng bàn tay. Sau đó ngón tay điểm một cái, một giọt máu tươi hiện lên ở phía trên:

-Ta Hồng Thiển, lấy danh nghĩa Danh sư ngũ tinh, xin khiêu chiến Danh sư, hiện tại lập tức tiến hành, mong ngươi đồng ý!

Sưu!

Bên trên huy chương có một đạo quang mang lập lòe, chói mắt. Lập tức có hai chữ lớn chậm rãi hiện lên ở không trung “Đồng ý”.

Giữa Danh sư, một khi có mâu thuẫn không giải quyết được thì có thể xin Danh sư khiêu chiến. Thông qua huy chương có thể truyền loại ý nguyện này báo lên tới tổng bộ. Sau đó tổng bộ,sẽ căn cứ vào thực lực cụ thể của người mà ngươi muốn khiêu chiến để tiến hành phán quyết.

Dưới tình huống bình thường, chỉ cần cấp bậc tương đương, khiêu chiến đều được cho phép.

Danh sư cũng cần chiến đấu mới có thể tiến lên, thậm chí đối với loại tỷ thí cùng cấp bậc này, tổng bộ còn có hương vị cổ vũ.

Chính bởi vì như vậy, cho nên bên này vừa mới xin thì bên kia đã truyền tới hai chữ “Đồng ý”.

- Danh sư khiêu chiến? Đồng ý?

Nhìn thấy hai chữ lớn hiện lên, trước mắt tối sầm lại, Phùng Vũ trực tiếp khóc lớn.

Hiện tại ta bị chỉnh giống như bánh chưng, xương cốt cả người không biết đã gãy mất bao nhiêu cái. Ngay cả cơ thể cũng bị trọng thương, so với ta. . . Lương tâm ngươi để đâu chứ?

- Tổng bộ đã đồng ý, Phùng sư, đừng giả bộ, chúng ta trực tiếp bắt đầu đi, phân cao thấp bằng nắm tay!

Hồng sư vung tay áo một cái, lông mày nhướng lên.

- Ta...

Phùng Vũ chống dậy, từ trên cáng cứu thương đứng lên:

-Ta bản thân bị trọng thương, sao có thể so cùng ngươi...

- Bị thương nặng? Phùng sư, trò đùa này không buồn cười đâu. Ta đã nghe ngóng qua, một canh giờ trước, lúc ngươi từ hoàng cung đi ra còn sinh long hoạt hổ, thậm chí còn chỉ điểm cho một vị hộ vệ, không chiến đấu cùng với người khác thì làm sao lại bị thương cơ chứ? Đường đường là Danh sư ngũ tinh, sợ hãi đấu với ta, còn lấy lý do bị thương, ngươi cảm thấy mình có xứng đáng với xưng hào Danh sư hay không?

Hồng sư ra vẻ chính nghĩa nói.

- Ngươi...

Khóe miệng Phùng Vũ giật giật, thiếu chút nữa đã khóc.

Hắn đi chặn đường đám người Hồng Thiển là giấu hoàng thất để lặng lẽ tiến hành, dù sao đây cũng là thủ đoạn hèn hạ. Nếu như để cho người khác biết, sẽ có ảnh hưởng rất lớn đối với danh dự của hắn.

Ai ngờ, đối phương lấy cái này làm lý do, nói hắn không bị tổn thương. . . Sao có thể vô sỉ như vậy được chứ?

Ta bị tổn thương hay không ngươi không biết hay sao? Ta không cùng người khác luận võ, thế nhưng từ địa phương cao như vậy rơi xuống. Bị các ngươi làm cho rơi xuống, có thể còn sống sót đã coi như là mạng lớn lắm rồi, so thế nào đây?

- Mong rằng Phùng sư không nên từ chối!

Hồng sư hừ một tiếng:

-Chỉ cần ngươi không tiếp, hiện tại ta sẽ truyền tin tức về tổng bộ, nói ngươi e ngại khiêu chiến, không xứng với xưng hào Danh sư ngũ tinh.

- Tốt, tốt, ta tiếp. . . Ta tiếp không được sao?

Phùng Vũ cắn răng, lệ rơi đầy mặt.

Sớm biết có như vậy, lần này thì tốt rồi, Danh sư khiêu chiến, nếu không có nguyên nhân đặc thù thì không thể cự tuyệt. . .

Nếu như nói bị thương, một vị Danh sư ngũ tinh bị thương, nhất định tổng bộ sẽ truy xét, đến lúc đó chuyện ngăn cản đối phương sẽ lộ ra ánh sáng, làm không cẩn thận còn phải chịu trừng phạt càng thêm nghiêm trọng!

Nói cách khác, đối phương tới khiêu chiến đã đoán chắc bản thân hắn sẽ không dám cự tuyệt!

Rốt cuộc là chuyện gì đây. . .

- Đã như vậy, vậy thì bắt đầu đi!

Gầm thét một tiếng, thân ảnh Hồng sư nhoáng một cái đã đá tới một cước.

Sưu!

Phùng Vũ còn không có kịp phản ứng thì đã bay thẳng lên trên bầu trời.

Lạch cạch!

Bay cao mấy chục mét, đầu tựa vào trên mặt đất, phun ra từng ngụm từng ngụm máu tươi.

Vừa rồi hắn mới dùng một ít đan dược chữa thương để khôi phục một chút. Thế nhưng một chút khí tức này lại lần nữa tán loạn, vẻ mặt trắng bệch, hai mắt biến thành một màu đen.

- Ta...

Giãy dụa đứng dậy, còn đang định tiếp tục nói chuyện thì đã thấy một nắm đấm to lớn đập tới.

Phanh!

Phùng Vũ lần nữa bay ngược về phía sau.

Đôm đốp! Ào ào!

Một trận thanh âm quyền cước va chạm vào thịt, lúc này Phùng Vũ đã không còn ra hình người nữa.

Mỗi một chiêu của Hồng sư đều rất đúng mực, vừa có thể khiến cho đối phương chịu khổ, lại không quá nghiêm trọng.

Đường đường là Danh sư ngũ tinh, bị người ta ám hại, không ả được cơn giận này, về sau không phải mỗi ngày sẽ bị bắt nạt hay sao?

Danh sư cũng là người, không phải phật, không có khả năng bị người ta đánh mà không dám ra tay đánh trả!

Nếu như ngay cả một chút huyết tính ấy cũng không có thì sao có thể bảo vệ Danh sư đại lục không bị Dị Linh tộc chiếm đoạt cơ chứ?

Tính khí tốt cũng vô dụng, muốn khai thương liệt thổ thì vẫn phải dựa vào chiến đấu và võ lực.

Phanh phanh phanh!

Không biết qua bao lâu, lúc này Hồng sư mới nguôi giận, hắn vỗ tay một cái, ôm quyền nói:

-Phùng sư, đa tạ!

Lúc này Phùng Vũ cũng gần giống như đám người Trần Mặc, đã hít vào ít mà thở ra nhiều, bất cứ lúc nào cũng sẽ mất mạng.

- Ngươi. . . Rất tốt, rất tốt, Hồng Thiển, La Chiêu ta dùng danh nghĩa Danh sư ngũ tinh, xin Danh sư khiêu chiến, hiện tại sẽ lập tức tiến hành, mong rằng được đồng ý!

Hồng sư đánh Phùng sư, dùng Danh sư khiêu chiến. Đây là cách thức đại nghĩa và nằm trong quy củ, những người khác cũng không nói được cái gì. Giờ phút này nhìn thấy “Tỷ thí” đã kết thúc, vị lão giả thứ nhất lấy ra huy chương, không nhịn được thở phào một hơi.

Hắn muốn trút giận thay cho Phùng Vũ!

- Thật không tiện, ta mới chiến đấu xong với Phùng sư, nguyên khí tổn hao nhiều, trong vòng mười năm không có cách nào chiến đấu, cự tuyệt khiêu chiến!

Hai tay Hồng sư chắp ra sau lưng, tràn ngập ngạo khí nói một câu.

- Ngươi...

Ba người đồng thời bị câu này làm cho lảo đảo, sắp phát khóc.

Đại ca, ngươi có thể bớt vô sỉ một chút đi được không. . .

Điều kiện của Hồng sư

dtv-ebook.com

Nguyên khí tổn hao nhiều, bị thương. . .

Bị cái em gái ngươi ah!

Mới vừa rồi ngươi đánh Phùng sư như vậy mà cũng kêu chiến đấu?

Ta nhìn thấy ngươi đang ngược đãi người ta, thân ngươi không bị động tới, hơi thở không gấp, làm sao lại tới mức nguyên khí tổn hao nhiều, trong vòng mười năm không có cách nào chiến đấu cơ chứ?

Người chân chính tổn hao nhiều chính là Phùng sư đang nằm dưới đất kìa, ngươi có biết hay không?

Ngươi nhìn hắn xem. . . Mắt cũng đã bắt đầu trợn trắng. . .

Trái lại, ngươi đánh xong đối phương còn tinh thần sảng khoái, cao hứng đến mức miệng ngoác tới tận mang tai. . .

- Bị tổn thương hay không bị tổn thương, trong lòng chúng ta rõ ràng nhất. Ta nói ngươi có dám nghênh chiến hay không!

Càng nghĩ càng giận, La Chiêu Danh sư cắn răng hét lớn.

- Nếu như ngươi thực sự không để ý tới đạo nghĩa và tôn nghiêm của Danh sư, muốn lợi dụng lúc ngươi khác đang yếu đuối mà đánh. Như vậy ta đồng ý với ngươi cũng không có gì, như vậy đi, ta sẽ quyết định quy tắc tỷ thí.

Hồng sư lạnh nhạt nhìn qua:

- Chúng ta mỗi người cưỡi một đầu linh thú phi hành, lại tỷ thí ở trên không trung, độ cao chí ít là một ngàn mét, ngươi dám. . . Hay là không dám!

- Ngươi...

La Chiêu run rẩy.

Chiến đấu ở trên không trung?

Vừa rồi cảnh tượng được ngọc tinh ghi chép lại hắn còn nhớ rõ mồn một ở trước mắt. Nếu như thực sự giao đấu với người này ở trên không trung, sợ rằng hắn sẽ giống như Phùng sư đang nằm trên đất. Trực tiếp ngã đến mức bán sống bán chết, sau đó. . . Lại bị xông lại đánh cho một trận. . .

Đừng nói là giáo huấn đối phương, có thể sống sót hay không, cũng còn khó nói.

- Không dám?

Hồng sư liếc mắt, tỏng mắt tràn ngập vẻ xem thường:

-Không dám thì cũng đừng khiêu chiến, đường đường là Danh sư, khiêu chiến một người bị thương mà còn không dám nghênh chiến, quá mất mặt!

- ...

Vẻ mặt đỏ lên, La Chiêu tức giận tới mức thiếu chút phun ra một ngụm máu tươi.

Trước kia hắn nhìn thấy Hồng sư rất bình thường, hiện tại sao lại vô sỉ như vậy chứ?

- Được rồi, các ngươi đã không muốn khiêu chiến, ta cũng lười tiếp tục truy cứu. Lần này ta đến tìm các ngươi chỉ có một việc, các ngươi cản ta

ở trên không trung, phá hoại công bằng, công chính. Cho nên chuyện này nhất định phải cho ta một câu trả lời!

Hừ lạnh một tiếng, Hồng sư tiếp tục nói.

Mục đích hắn tới nơi này chính là vì đòi một lời giải thích, hiện tại đã đánh xong Phùng Vũ. Lửa giận đã tiêu tan hơn phân nửa, đành phải nhìn xem. . . Còn có thể tìm chút công đạo về hay không.

Vốn, sau khi sắp xếp cho mọi người xong rồi hắn sẽ đi tới đây, thế nhưng Trương sư đã gọi hắn lại, hàn huyên một hồi.

Hiện tại xem ra, vẫn là phương pháp của Trương sư hữu dụng.

Nếu không, dùng suy nghĩ lúc trước của hắn, xông lại mắng to một trận, sau đó rời đi. Không những không có khiến cho đối phương một lần giáo huấn phải nhớ kỹ, mà lửa giận của bản thân cũng không tiêu tan được.

Thậm chí, đối phương sẽ còn liên thủ, hắn sẽ phải chịu thiệt.

Hiện tại, vừa tới đã dùng đại nghĩa để Danh sư khiêu chiến, ngăn chặn cho đối phương không nói ra lời. Sau đó lại dùng phương thức cưỡi linh thú phi hành để chiến đấu, làm cho đối phương không dám nghênh chiến. Coi như bọn họ muốn phản kích thì cũng không có biện pháp.

- Trả lời? Ngươi còn muốn có câu trả lời sao?

La Chiêu và một Danh sư khác nhìn nhau, thiếu chút nữa đã tức chết.

Ngươi vừa đến đã đánh cho Phùng sư suýt tắt thở, còn muốn chúng ta cho ngươi một câu trả lời?

- Rất đơn giản, dùng thủ đoạn hèn hạ để ngăn cản chúng ta, nhất định phải bồi thường chúng ta. Như vậy đi, ta cũng không muốn nhiều, 500 viên linh thạch trung phẩm. Như vậy chuyện này sẽ qua, ta cũng sẽ không bẩm báo với lão sư và bệ hạ, nếu không, nhất định ta sẽ náo loạn chuyện này, để mọi người phân xử cho ta!

Hồng sư khoát tay nói.

Hắn lực lượng mười phần, Trương sư là nhân vật mà ngay cả Mạc đường chủ của Hồng Viễn Danh sư đường cũng bằng lòng lấy ra linh thạch thượng phẩm để kết giao. Chuyện này không nháo còn tốt, một khi náo lên, nhất định ba tên này sẽ phải chịu trừng phạt.

- 500 viên. . . Linh thạch trung phẩm?

Thân thể hai người nhoáng một cái.

Mặc dù bọn họ là Danh sư ngũ tinh, thế nhưng trong tay cũng không có nhiều linh thạch trung phẩm cho lắm. Có thể lấy ra một hai trăm viên cũng đã coi như rất nhiều, một hơi muốn 500. . . Quả thực chính là cướp bóc!

Thế nhưng chuyện này, quả thực là bọn họ đuối lý.

Dựa theo ý tưởng trước đó, người này bị vây khốn một ngày. Sau khi bị mất ba danh ngạch, nhất định sẽ không còn mặt mũi gặp người khác mà sẽ xoay người rời đi. Hơn nữa, coi như nói ra, cũng coi như là ngươi không có bản lĩnh. . .

Ai ngờ, người ta không có bị sao, lại còn chạy tới, chiếm thượng phong "Đại nghĩa", khiến cho ngươi muốn cự tuyệt cũng không được.

Hai người bọn họ buồn bực suy nghĩ tới mức muốn thổ huyết.

- Chuyện này là chúng ta làm có chút lỗ mãng. Chỉ có điều, Hồng Thiển, ngươi cũng không cần đúng lý không tha người như vậy a. Lại nói, không phải các ngươi cũng không sao hay sao? Đối nhân xử thế nên giữ lại một đường, ngày sau còn dễ nói, không cần thiết phải làm tuyệt như thế a!

La Chiêu hất ống tay áo lên.

- Không sai, tất cả mọi người đều là Danh sư ngũ tinh, tai to mặt lớn, ngươi đánh cũng đã đánh rồi. Đánh cho nghiện, ngươi còn muốn làm gì nữa? Chẳng lẽ không biết nghĩ cho chúng ta hay sao?

Lão giả thứ hai cũng tức giận tới mức sắc mặt đỏ lên.

- Nghĩ thay? Hay là thanh toán không được?

Hai tay Hồng sư chắp ra sau lưng.

- Hừ, linh thạch trung phẩm đối với Danh sư ngũ tinh chúng ta cũng là bảo vật quý đồ vật, năm trăm viên, ngươi có thể một lần duy nhất cầm ra được sao?

La Chiêu khẽ nói.

- Không bỏ ra nổi cũng không sao. Ta nghe nói, tối nay thái tử thiết yến đãi khách. Sẽ thương nghị xem sẽ giải quyết chuyện ba danh ngạch như thế nào. Mà giải quyết như thế nào, giải quyết ra sao. Các ngươi đến Đế đô sớm như vậy, chắc hẳn đã sớm hỏi thăm rõ ràng a! Chỉ cần nói ra phương pháp giải quyết, cũng đưa phương pháp mà các ngươi đã thương nghị ra. Như vậy chuyện này, cũng coi như không có gì!

Hồng sư vẫy tay nói.

500 linh thạch trung phẩm, Danh sư ngũ tinh không thể nào cầm ra được. Hắn chỉ đang rao giá trên trời, trả tiền ngay tại chỗ mà thôi!

Hiện tại việc cấp bách chính là biết được thái tử sẽ giải quyết vấn đề ba danh ngạch như thế nào, cũng tiện để sớm có chuẩn bị, không đến mức luống cuống tay chân.

- Cái này...

La Chiêu và một lão giả khác, liếc mắt nhìn nhau, đồng thời lắc đầu.

- Thái tử địa vị tôn sùng, chọn thế nào, trước đó cũng không có lộ ra, chúng ta thực sự không biết...

- Nếu như có thể sớm biết khảo hạch cái gì, có ứng phó thì cũng sẽ không ra hạ sách đi ngăn cản các ngươi.

Mặc dù thái tử là vãn bối, lại là học sinh của Hồng Viễn Danh sư học viện, thế nhưng coi như bọn họ không đoán ra thì cũng không dám trực tiếp ép hỏi.

- Không biết?

Hồng sư nhíu mày.

- Đúng vậy!

La Chiêu lên tiếng.

Thấy bọn họ nói như vậy, Hồng sư bất đắc dĩ lắc đầu.

Cũng đúng, nếu như đối phương đã biết quy tắc cũng đã sớm chuẩn bị, không cần thiết phải ra hạ sách này, chuyên môn chạy tới chặn đường, khiến cho mình nắm được cán dao.

- Như vậy đi, thái tử khảo hạch cái gì, ta không biết, nhưng. . . Ta có thể nói sớm cho các ngươi một chút. Chuyện Phi Nhi công chúa và bốn danh ngạch, đây cũng là chuyện mà chúng ta nghe ngóng raast lâu mới biết được.

La Chiêu chần chờ một chút rồi nói.

- Tốt, chỉ cần ngươi nói ra chuyện này, như vậy chuyện lúc trước sẽ được xóa bỏ!

Hồng sư gật đầu.

Đám người Trương sư sớm muộn gì cũng sẽ đi Hồng Viễn Danh sư học viện, nếu vị Phi Nhi công chúa này là người của học viện. Như vậy biết

sớm một ít, giữ gìn mối quan hệ cũng tiện có phương pháp ứng phó.

- Ừm, Phi Nhi công chúa là Lục công chúa của Hồng Viễn đế quốc. Tuổi không lớn lắm, thế nhưng lại đo lường ra có thiên phú cực mạnh với chức nghiệp Danh sư, năm nay hai mươi bốn tuổi, đã khảo hạch thành công Danh sư ngũ tinh!

La Chiêu nói.

- Hai mươi bốn tuổi. . . Danh sư ngũ tinh?

Con ngươi Hồng sư co rụt lại.

Có thể trở thành Danh sư ngũ tinh, hắn biết loại cấp bậc này có độ khó như thế nào. Không riêng gì có thiên phú Danh sư là có thể làm được, còn phải tinh thông chí ít năm loại chức nghiệp, đồng thời toàn bộ đều được học tập đến cấp bậc ngũ tinh.

Hắn tốn hơn 160 năm mới làm được, đối phương lại chỉ có hai mươi bốn tuổi. . .

Không phải chính tai nghe được thì hắn cũng khó mà tin tưởng được.

- Loại thiên phú này, chỉ sợ cũng chỉ có Trương sư mới có thể so sánh được với nàng a!

Cảm khái một tiếng, trong lòng cười khổ.

Không thể phủ nhận, thiên tài chân chính quả thực không phải là loại người như hắn có thể hiểu rõ.

- Đúng vậy, chính vì vậy cho nên Diệp Tiền thái tử mới chủ động kết giao, để bệ hạ lấy ra bốn cái danh ngạch!

La Chiêu gật đầu.

Khi hắn mới vừa biết tin tức này cũng bị dọa cho khiếp sợ không nhẹ, nếu không phải tố chất tâm lý quá cứng, chỉ sợ hắn đã bị dọa cho xụi lơ

rồi.

Danh sư ngũ tinh hai mươi bốn tuổi. . . Đây là chuyện mà trước đó hắn nghĩ cũng không dám nghĩ.

- Phi Nhi công chúa chỉ có một người, muốn bốn cái danh ngạch để làm gì chứ?

Hồng sư nhìn qua.

Trước đó hắn đã muốn hỏi Trang Tần, đáng tiếc địa vị của đối phương thấp, những chuyện này không nghe ra được. Cho dù có hỏi cũng hỏi không mà thôi. Đã không có mở miệng mà đối phương ;ại bằng lòng nói, như vậy cũng vừa vặn hỏi thăm cho rõ ràng một phen.

- Đúng là công chúa chỉ có một mình. Chỉ có điều, nàng còn có một người bạn và hai đồng học Danh sư học viện. Dường như là đến Thanh Tắc sơn để thi hành nhiệm vụ gì đó. Cho nên lúc này mới được thái tử mời, nếu không, công chúa của Hồng Viễn đế quốc, làm sao có thể hạ mình đi tới nơi này được chứ?

La Chiêu nói.

Hồng sư gật đầu.

Hồng Viễn đế quốc là đế quốc nhất đẳng. Ở trên Danh sư đại lục cũng có thể được coi là thế lực một phương. Phía dưới quản hạt của bọn họ, đế quốc nhị đẳng như Huyễn Vũ đế quốc không dưới mấy trăm, nếu như không phải có tình huống gì quá đặc biệt, làm sao nàng có thể hạ mình tới đây được chứ?

Coi như Hóa Thanh trì có thần kỳ thì cũng chỉ hữu dụng đối với linh hồn của cường giả Hợp Linh cảnh, Kiều Thiên cảnh mà thôi. Mà loại tác dụng này, ở trong quốc gia có vật tư phong phú như đế quốc nhất đẳng, hoàn toàn có thể dùng rất nhiều loại bảo vật để thay thế, không cần thiết phải bôn ba đường xa, hao hết vất vả đi tới nơi này.

- Tên và thân phận của mấy người này các ngươi đã điều tra ra được hay chưa?

Hồng sư hỏi tiếp.

- Bằng hữu của Phi Nhi công chúa gọi là Lạc Thất Thất, nghe nói cũng là công chúa của vương quốc nhất đẳng nào đó. Thân phận cụ thể, đối phương không nói, chúng ta cũng không có quyền hạn đi thăm dò. Chỉ có điều, đẳng cấp Danh sư dường như cũng không kém hơn so với Phi Nhi công chúa. Tu vi thậm chí còn hơn một bậc, theo ta suy đoán, mấy người chúng ta cộng lại, chỉ sợ cũng không phải là đối thủ!

Vẻ mặt La Chiêu có chút ngưng trọng.

Mặc dù hắn chỉ gặp mặt qua Lạc Thất Thất này một lần, thế nhưng hắn vẫn có thể nhìn ra được thực lực của đối phương sâu không lường được.

Chí ít cũng không phải là người màhắn có thể chống lại.

- Còn hai người còn lại, là đồng học cùng lớp với công chúa, đều là nam, tu vi và thực lực cũng không yếu. Không kém hơn so với công chúa! Quan trọng nhất là, trên người bọn họ đều có khí tức con em quý tộc. Nếu ta đoán không sai, thân phận cũng đều không đơn giản . Còn tên...

La Chiêu suy nghĩ một chút rồi nói:

- Một người gọi là Hình Viễn, người còn lại hình như gọi là Ngô Chấn. . . Tình huống cụ thể, ta cũng không biết!

- Lạc Thất Thất, Hình Viễn, Ngô Chấn?

Hồng sư gật gật đầu.

Có thể từ trong Danh sư học viện đi ra, nhất định đều là Danh sư, lại học cùng lớp với Phi Nhi công chúa, nói cách khác, cũng đều là cấp bậc ngũ tinh.

Học sinh của Hồng Viễn Danh sư học viện, hơn nữa lại được phái ra hoàn thành một loại nhiệm vụ nào đó. Như vậy thành tựu của mấy người này sau này, nhất định sẽ không thể hạn lượng.

Như thế có thể có cơ hội kết giao, đương nhiên Huyễn Vũ đế quốc sẽ không từ bỏ.

Khó trách thái tử Diệp Tiền lại nhiệt tình như thế.

- A, đúng rồi, tính khí của Phi Nhi công chúa không tốt lắm, Lạc Thất Thất kia cũng cực kỳ lạnh lùng. Nếu như gặp phải hai nàng thì tốt nhất đừng đắc tội, nếu không, Huyễn Vũ đế quốc cũng không chịu nổi!

Dường như nghĩ tới điều gì đó, La Chiêu vội vàng dặn dò.

- Đắc tội? Yên tâm đi, chúng ta không gặp được bọn họ thì nhất định cũng không có khả năng đắc tội!

Hồng sư cười cười, vẻ mặt chân thành:

-Chúng ta đều là người đàng hoàng!

Kỳ Trân lâu

dtv-ebook.com

Duỗi lưng một cái, Trương Huyền đi ra khỏi phòng.

Tu luyện liên tiếp thực sự có chút mệt mỏi.

- Lão sư!

Vừa tới sân nhỏ thì Viên Đào đã tiến lên đón, vẻ mặt như ăn phải mướp đắng.

- Lão sư, con có cảm giác. . . Gần đây tu luyện chậm hơn trước kia nhiều, chẳng biết tại sao, tinh lực một mực không có cách nào tập trung được...

Triệu Nhã, Lộ Xung rời đi, bốn học sinh còn lại cũng đều cảm nhận được áp lực. Cũng chuyên tâm muốn đuổi theo hai người kia, cũng không biết vì cái gì mà nửa tháng này, tu vi hắn dường như đã bị xiềng xích. Dù làm thế nào thì nhất định cũng không thể tăng tiến.

Người này trời sinh đã sợ lão sư trách cứ, cho nên mới không dám tới hỏi thăm.

Hôm nay hắn cũng không nhịn được nữa.

Bởi vì ngay vừa rồi, Vương Dĩnh đã lần nữa đột phá, nếu như không nhanh lên một chút thì hắn sẽ rất mất mặt.

- Không cần phải gấp, tình huống của ngươi ta đã biết, không phải là ngươi không chuyên tâm. Cũng không phải không có thiên phú, mà là. . . Huyết mạch Long tê trong cơ thể ngươi chưa thể tiếp tục mở ra, như vậy sẽ hình thành gông xiềng ở trong cơ thể, ràng buộc tu vi!

Trương Huyền gật đầu.

Tình huống của Viên Đào, trước mấy ngày trên lưng linh thú hắn đã nhìn ra.

Không phải hắn không có cố gắng, mà là vấn đề huyết mạch trong người.

Người nắm giữ thể chất đặc thù, thể chất hoàn toàn kích hoạt thì tu luyện sẽ giống như uống nước ăn cơm vậy, rất đơn giản. Thế nhưng nếu như không có cách nào kích hoạt, như vậy sẽ giống như gông xiềng, dù có tu luyện thế nào cũng là vô dụng.

Phương pháp kích hoạt thể chất nhiều vô số, thể chất đặc thù cũng ít, rất khó chiếm được truyền thừa hoàn chỉnh. Không ít người chân chính có thiên phú, bởi vì không tìm thấy hệ thống phương pháp, cũng không đủ tài nguyên cho nên từ đó mới phai mờ như mọi người.

Chính vì vậy, lúc trước Băng Nguyên cung muốn Triệu Nhã đi qua đó, hắn do dự một chút, cuối cùng vẫn gật đầu đồng ý.

Thể chất Thuần Âm, Băng Nguyên cung có truyền thừa hoàn chỉnh, lại có tài nguyên vô hạn. So với một mình hắn tìm tòi còn mạnh hơn nhiều.

Hiện tại Viên Đào đã gặp vấn đề này, thể chất mới được mở ra khoảng chừng hai mươi phần trăm, tu vi đạt tới Hóa Phàm nhị trọng sơ kỳ. Hiện tại đã đến cực hạn, nếu còn muốn tăng trưởng, thì bắt buộc phải tiếp tục kích hoạt. Nếu không, huyết mạch Long tê nặng nề sẽ giống như gông xiềng, giam cầm huyệt đạo và kinh mạch, khó mà tiến lên.

Nếu như hắn tu luyện Thiên Đạo công pháp, như vậy nhất định sẽ không có vấn đề, đáng tiếc đây chỉ là bản rút gọn, phiền phức hơn không ít.

Mấy ngày nay hắn một mực cân nhắc, cũng đã nghĩ ra mấy phương án có thể làm được.

- Như vậy, ngươi kêu Tôn Cường đến đây. Bảo hắn hỏi thăm một chút, nhìn xem chung quanh có địa phương nào bán bảo vật hay không. Nếu có thì đi tìm một chút, nhìn xem có bảo bối phù hợp với thể chất của ngươi hay không!

Trương Huyền thản nhiên nói.

- Vâng!

Thấy lão sư đã sớm biết, Viên Đào cảm thấy ngại ngùng, cho nên vội vàng lui xuống. Chỉ trong chốc lát đã cùng Viên Đào đi tới.

- Thiếu gia, ta tìm người nghe ngóng tình huống chung quanh, chung quanh đây có Kỳ Trân lâu, khả năng sẽ có thứ mà người muốn!

Tôn Cường vội nói.

Hắn là quản gia, biết bổn phận của mình. Cho nên vừa đến đây hắn đã nghe ngóng bốn phía, biết được không ít tin tức.

- Kỳ Trân lâu?

Trương Huyền nhìn về phía hắn.

- Vâng, bên trong Kỳ Trân lâu này có rất nhiều bảo bối quý hiếm. Không ít thứ cực kỳ trân quý, giá trị không dưới pháp bảo Linh cấp thượng phẩm, thậm chí không ít thứ đều là trân phẩm . Chỉ là, có chút kỳ quái là. . . Những thứ kia chưa từng bán ra, chỉ tặng người hữu duyên mà thôi!

Tôn Cường nói.

- Tặng?

Trương Huyền sững sờ.

Mặc kệ có bao nhiêu kỳ trân, bảo vật, tài sản. Nếu như không bán sạch mà còn đi tặng, như vậy còn không phải đền chết hay sao?

- Đúng vậy a. Chỉ có điều, không phải là tặng không, nhất định sẽ có đánh đổi.

Thấy vẻ mặt thiếu gia không tin, Tôn Cường cười cười:

-Nghe nói Kỳ Trân lâu có hai hàng cột đá, không biết bên trong dùng phương pháp gì để khóa lại bảo vật. Người muốn đi mua sắm kỳ trân có thể đi qua. Nếu như tìm hiểu, nhận ra cái thứ nhất thì sẽ có được một phần ban thưởng, nhận ra cái thứ hai thì sẽ là hai phần ban thưởng. Cái thứ ba thì là ba phần, theo thứ tự tăng lên, nói cách khác, nếu như ngươi có thể nhận ra đồ vật bên trong cột đá thứ năm mươi căn. Như vậy là có thể trực tiếp có được năm mươi phần!

- Điểm tích lũy có thể đổi tất cả bảo vật mà Kỳ Trân lâu có, chỉ cần điểm số đủ thì muốn lấy cái gì cũng có thể! Chỉ là. . . Trước khi phân biệt, nhất định phải giao nạp mười viên linh thạch trung phẩm xem như là tiền thế chấp. Một khi nhận ra sẽ thu linh thạch về, phân biệt không ra. Như vậy thật ngại quá, linh thạch sẽ phải nộp lên trên. Nói cách khác, một phần không chiếm được. . . Linh thạch sẽ thuộc về bọn họ!

- Ah!

Trương Huyền đã hiểu a.

Kỳ thật nói trắng ra là, chính là mượn nhờ tâm lý hiếu kỳ của mọi người để kiếm tiền, có chút giống như đánh bạc.

Bảo vật bị phong tỏa trong trụ đá, nhìn không thấy sờ không được. So với giám bảo cược vận còn khó nhìn ra hơn, muốn kiếm điểm tích lũy, nhất định sẽ không dễ dàng, thoạt nhìn mười viên linh thạch trung phẩm không nhiều. Thế nhưng người tới càng nhiều, như vậy bọn họ cũng kiếm bộn không lỗ.

Nơi này có chút giống Lưu Thương Khúc Thủy của Giám Bảo các Hồng Hải thành.

Dùng nhãn lực của mọi người để phân thắng bại.

Thứ này đối với người khác rất là khó, thế nhưng đối với hắn. . . Dường như lại là chuyên môn tặng bảo bối!

Chỉ cần dùng ngón tay sờ một cái, thư viện sẽ hình thành thư tịch, ngay cả tám đời tổ tông nhà nó cũng có thể làm rõ ràng, muốn phân biệt chẳng phải sẽ rất đơn giản hay sao?

- Đi, đi qua nhìn một chút, nếu có đồ vật mà Viên Đào có thể sử dụng, như vậy ta không ngại thu mấy thứ. Dù sao bây giờ cũng không có việc gì, đi thôi!

Trương Huyền mỉm cười nói.

Vừa vặn muốn mở thể chất của Viên Đào ra cũng cần bảo bối đặc thù. Nếu như cái gọi là Kỳ Trân lâu này có thứ này, như vậy hắn cũng không ngại đi sờ hàng đá một chút. Kiếm một chút, đương nhiên. . . Nếu như không có thì thôi.

Hắn cũng không phải là người nhìn thấy bảo bối là không nhấc nổi chân, Danh sư cũng nên có phong thái của Danh sư, không có khả năng thấy bảo vật của người ta thì nhất định phải lấy được.

Lại nói, dù sao Huyễn Vũ Đế đô cũng là địa phương xa lạ, vẫn nên khiêm tốn một chút cho thỏa đáng.

- Vâng!

Tôn Cường gật gật đầu, dẫn đường ở phía trước.

Muốn tìm bảo vật với phù hợp thể chất của Viên Đào, như vậy cũng mang hắn tới nơi này xem thử một chút.

Kỳ Trân lâu cách hoàng cung không tính là quá xa, ba người đi không đến hai mươi phút thì đã thấy một tòa tháp lâu uy nghiêm mà cao ngất xuất hiện ở trước mặt.

Ba chữ to “Kỳ Trân lâu” như rồng bay phượng múa, chậm rãi hấp thu linh khí, dường như bất kỳ lúc nào cũng sẽ bay lượn mà ra.

- Kiểu chữ Lục cảnh?

Nhìn thoáng qua, Trương Huyền sững sờ.

Kiểu chữ thư hoạ lục cảnh đã đạt tới bậc linh trí cấp, không phải là tứ tinh, ngay cả Thi Họa sư ngũ tinh cũng khó mà làm ra được. Người viết ra thứ này xem như cực mạnh.

Còn chưa có đi vào lầu các thì đã thấy thư hoạ lợi hại như thế, tùy ý bày ở bên ngoài. Cũng đủ để khiến cho hắn cực kỳ hứng thú đối với Kỳ Trân lâu này.

Đi vào cửa chính, đại sảnh cực kỳ rộng lớn, ở vị trí gần bức tường chung quanh có xếp đặt vòng quầy hàng, trong đó có chứa đựng đủ loại bảo vật.

Ba người đi vào trong.

Trường kiếm, tranh chữ, quân cờ, khoáng thạch, lông tóc linh thú. . .

Rất nhiều bảo vật, cần cái gì cũng có.

- Móng vuốt màu vàng của Hồ Ưng thú Hóa Phàm tứ trọng?

Nhìn một hồi dọc theo quầy hàng, đột nhiên Trương Huyền dừng bước.

Trong quầy trước mắt có để một cái móng vuốt dài khoảng ba thước rất to lớn, toàn thân màu vàng, khiến cho người ta có một loại cảm giác sắc bén như băng.

Hồ Ưng thú là linh thú cấp bậc Hóa Phàm tứ trọng, không nói tới số lượng ít mà còn giảo hoạt như cáo, coi như là Thú đường. Muốn thuần phục một đầu cũng rất khó có khả năng, chứ đừng nói chi là bắt để chém giết.

Thứ này rất ít, thế nhưng móng vuốt lại là bảo vật hiếm có. Nhất là móng vuốt đạt tới màu vàng, là vật liệu tuyệt hảo để luyện chế binh khí Linh cấp trung phẩm đỉnh phong.

Không ít người cầu một đốt ngón tay cũng không thể có được, mà nơi này lại có một cái hoàn chỉnh. Giá trị rất lớn không thể đo lường.

Cúi đầu nhìn lại, chỉ thấy trên da cừu phía dưới móng vuốt có viết một hàng chữ “Trảo vàng Hồ Ưng thú, một!”

- Chữ một này là có ý gì?

Hắn không nhịn được nhìn về phía Tôn Cường.

- A, phía dưới ghi chú một ý tứ là chỉ cần một điểm tích lũy là có thể đổi lấy!

Tôn Cường suy nghĩ một chút rồi nói.

- Một điểm tích lũy là có thể đổi lấy sao?

Trương Huyền sửng sốt.

Móng vuốt màu vàng của Hồ Ưng thú vô cùng trân quý, rất khó tìm. Nếu như bán ra, coi như không có giá mấy chục viên linh thạch trung phẩm thì ít nhất cũng phải hơn mười. Chỉ cần một điểm tích lũy là có thể đổi lấy. Như vậy điểm tích lũy này cũng không khỏi quá đáng tiền a!

- Đồ vật ở lầu một hầu như đều là một điểm tích lũy là có thể đổi lại, tầng lầu càng cao thì lại càng trân quý!

Tôn Cường cười cười.

- Những thứ này chỉ cần một điểm tích lũy là có thể đổi một cái sao?

Hít sâu một ngụm khí lạnh, Trương Huyền kinh ngạc.

Khó trách không ít người đều đồ vật của Kỳ Trân lâu không có khả năng đơn giản lấy đi như vậy mà vẫn còn có vô số người đến đây thử vận khí. Bởi vì đồ vật trong này, quả thực quá trân quý.

Vòng qua móng vuốt của Hồ Ưng thú, tiếp tục đi lên phía trước nhìn quanh. Hắn lại thấy được không ít đồ tốt, giá trị đều không dưới móng vuốt, phía dưới cũng đều chỉ ghi chú chữ “Một”.

- Lợi hại, chỗ này quả thực xứng với hai chữ 'Kỳ trân'!

Khen ngợi một tiếng, rất nhanh hắn đã đi quanh một vòng.

Mặc dù bảo vật trong lầu một rất nhiều, thế nhưng đối với việc kích hoạt thể chất của Viên Đào lại không có tác dụng gì lớn.

Huyết mạch Long tê hết sức đặc thù, mặc dù hắn cũng không rõ cụ thể là thứ gì có thể giúp kích hoạt huyết mạch. Thế nhưng cũng có một phương hướng đại khái.

- Đi lầu hai xem một chút đi!

Biết lầu một không có, cho nên hắn cũng không có hứng thú.

Bảo vật dù khá hơn nữa, đối với hắn cũng không bằng linh thạch. Các vật phẩm khác có khá hơn nữa cũng không bằng công pháp tu luyện đủ nhiều.

Bởi vậy, đối với những bảo vật này, thật sự là hắn không có hứng thú cho lắm.

Nếu như có hứng thú thì lúc trước cũng sẽ không trả lại đồ vật bên trong Lưu Thương Khúc Thủy cho Giám Bảo các.

Ba người đi lên lầu.

Tầng thứ hai rõ ràng so với tầng thứ nhất đã ít ngươi hơn không ít. Hơn nữa chủng loại và số lượng bảo vật cũng thiếu một ít. Chẳng qua vừa

nhìn một cái lại trân quý hơn rất nhiều.

Không ít trân phẩm, thậm chí ngay cả Giám Bảo các cũng không bỏ ra nổi. Những thứ này còn có không ít, coi như dùng nhãn lực hiện tại của hắn cũng không gọi được tên.

- Đây là. . . Thư hoa Thất cảnh?

Rất nhanh hắn đã nhìn thấy một bộ thư hoạ thất cảnh. Vừa nhìn đã thấy ít nhất là Thư Họa sư lục tinh mới có thể vẽ ra được. Động vật, thực vật, trong đó sinh động giống như là đang sống, dường như bất cứ lúc nào cũng sẽ nhảy ra ngoài được, lại còn hội tụ linh khí.

Cảnh vật đã linh trí phá phàm, đã có linh trí của mình, bất cứ lúc nào cũng sẽ thoát khỏi bức tranh mà ra.

Cúi đầu nhìn xuống dưới, chỉ thấy trên da cừu ghi chú phía dưới viết một hàng chữ “Xuân thu ngạo ý đồ, nhị!”

- Chỉ có giá trị hai điểm?

Trương Huyền líu lưỡi.

Bức họa này so với“Tửu túy nhất mộng giác” lúc trước bán đấu giá ở trong Hồng Hải thành còn tốt hơn nhiều.

Dù sao, bức họa kia đã vẽ sai, mặc dù dựa vào sự giúp đỡ của hắn miễn cưỡng đạt tới thất cảnh. Thế nhưng cũng là cấp thấp nhất, cuối cùng cũng chỉ bán ra được với cái giá bốn vạn hạ phẩm linh thạch. Cũng chính là cái giá bốn viên linh thạch trung phẩm.

Mà thứ này, rất rõ ràng là tác phẩm do Thư Họa sư lục tinh để lại. Nếu như đấu giá đơn thuần, không có năm mươi viên linh thạch trung phẩm thì tuyệt đối sẽ không có khả năng bán ra, thế mà giá trị của nó lại là “Nhị” . . .

Kỳ Trân lâu này quả nhiên đáng sợ, thậm chí nhiều bảo vật cũng đã vượt ra khỏi dự liệu của hắn.

- Loại địa phương nhỏ này có thể có thứ gì tốt chứ? Nếu ngươi thích thứ gì đó, sau khi trở về ta giúp ngươi tìm là được!

Hắn đang định tiếp tục xem tiếp thì đã nghe một đạo thanh âm nhàn nhạt ở cách đó không xa vang lên, ngay sau đó đã có hai bóng người đi tới.

Lạc Xà nội đan

dtv-ebook.com

Một nam một nữ, thoạt nhìn tư thế hiên ngang, tinh khí mười phần đi tới.

Nữ tử đi ở phía trước mặc một bộ quần áo bó màu vàng nhạt, phác hoạ ra dáng người hoàn mỹ. Làn da trắng nõn, mái tóc dài đen nhánh xõa trên vai, vòng eo đẹp uyển chuyển vừa vặn. Nếu chỉ tính dung mạo đơn thuần sẽ không thua Mạc Vũ, Triệu Phi Vũ một chút nào.

Nam tử ở bên người nàng ước chừng ba mươi hai, ba mươi ba tuổi. Dáng người to lớn, khuôn mặt cương nghị, giữa hai hàng lông mày mang theo một cỗ khí thế, vừa nhìn đã biết, rất có thân phận.

Trương Huyền cũng không thèm để ý tới dung mạo của đối phương. Nếu nói tới xinh đẹp, so ra ai cũng kém hơn Triệu Nhã đã mở ra thể chất. Thậm chí ngay cả Mạc Vũ, Triệu Phi Vũ cũng không hề yếu, ba người này hắn cũng không quan tâm chứ huống chi là một nữ tử không nhận ra này.

Nhìn tu vi của nàng, vừa nhìn qua, trong lòng hắn không khỏi kinh ngạc.

Hai người này, tuổi tác cũng không tính là quá lớn, thế nhưng thực lực lại cực mạnh, khiến cho người ta có một loại cảm giác như vực sâu biển lớn, so với Hồng sư chỉ mạnh chứ không yếu hơn một chút nào.

- Cường giả Hóa Phàm lục trọng?

Trương Huyền hướng mày.

Hóa Phàm lục trọng, chỗ 28 thế lực, người mạnh nhất cũng không đạt tới. Hắn tới đây, vừa định đi mua đồ thì đã thấy hai người, hơn nữa còn

trẻ tuổi như vậy, không hổ là Huyễn Vũ Đế đô, quả nhiên ngọa hổ tàng long.

Các nước chư hầu chính là các nước chư hầu, so với Đế đô, vẫn không có cách nào so sánh được.

- Không cần, nếu như ngươi cảm thấy nhàm chán thì có thể đi trở về!

Thanh âm lạnh nhạt của nữ tử mỹ mạo vang lên, nàng cũng không để ý tới ý tốt của đối phương, xem ra quan hệ giữa hai người cũng không phải là mười phần hòa thuận.

- Ha ha, làm sao ta lại cảm thấy nhàm chán cơ chứ? Nếu nàng muốn nhìn, ta đi cùng nàng là được!

Nam tử xấu hổ cười một tiếng.

Hai người tiếp tục đi dọc theo quầy hàng quan sát, Trương Huyền cũng lười chẳng muốn quản, cũng nhìn qua từng kiện từng kiện bảo vật.

Muốn kích hoạt huyết mạch Long tê phải cần máu tươi của linh thú hoặc là nội đan có thuộc tính tương đồng. Hoặc là dược vật, khoáng thạch đặc thù, những vật này, rất là thưa thớt, muốn tìm được cũng không dễ dàng như vậy.

- Tử Thần châu? Đeo trên người, có thể tẩy rửa bụi bặm, khiến cho người ta không dính một hạt bụi!

Hai mắt hắn rơi vào bên trên một viên châu.

Thứ này, hắn đã nhìn qua ghi chép, đó là một loại pháp bảo đặc thù, không phải là tính công kích, cũng không phải tính phòng ngự. Mà là một loại vật phẩm được người tu luyện raast thích đeo.

Một khi mang ở trên người, có thể khiến cho quần áo, cơ thể không nhuốm bụi trần, coi như không cần loại trừ thì mặt mày lúc nào cũng luôn tỏa sáng.

- Thứ này thế mà cũng là 'Nhị' ...

Trương Huyền khẽ lắc đầu.

Một bức họa thất cảnh có giá trị “Nhị”, không ngờ thứ này thế mà cũng có giá cả tương đồng.

Xem ra Kỳ Trân lâu này cũng không phải là dựa theo giá trị để đặt con số trước, mà là dùng trình độ hiếm hoi để phán đoán.

Tử Thần châu, đối với võ giả bình thường, mặc dù tác dụng không lớn, thế nhưng lại là bảo bối rất khó có được, được vô số nữ tử ưa thích.

Đại lục bao la, có lúc phải bay rất nhiều ngày, không có cách nào loại trừ bụi bặm. Đổi lại là ai cũng sẽ khó chịu đến cực điểm, mà có thứ này, lúc nào cũng duy trì sự sạch sẽ, đừng nói là một, hai tháng, coi như một năm không tắm thì cũng không ảnh hưởng tới toàn cục.

Bởi vì khan hiếm, cho nên mới trân quý.

Chỉ là, từ đó cũng có thể nhìn ra giá trị của thư hoạ, so với vũ khí, pháp bảo so chân chính vẫn không cao bằng.

Chẳng qua đây cũng chỉ là tác phẩm thất cảnh, nếu như đạt tới bát cảnh, hoặc là cao hơn. Như vậy có thể Hải Thị Thận Lâu, lấy hư hóa thực, giá trị sẽ hoàn toàn khác biệt. Một ít tác phẩm hội họa lợi hại, thậm chí còn có thể huyễn hóa ra một tòa thành thị, vây khốn người tu luyện vào trong đó, mãi mãi không có cách nào chạy ra ngoài được.

Có thể được Danh sư đường sắc phong làm chức nghiệp đặc thù, mỗi một chức nghiệp đi tới tận cùng đều rất là cường đại, có lực lượng mà thường nhân khó mà chống lại được.

Giống như đoạn thời gian trước hắn lĩnh ngộ Thiên Tinh cờ vậy, nghe nói cảnh giới ngộ đạo tới tối cao có thể lấy thiên địa làm bàn cờ, ngôi sao làm quân cờ, xê dịch Càn Khôn, nghịch chuyển Âm Dương.

Đáng tiếc. . . Thứ mà Hồng sư lấy được chỉ là tàn thiên, coi như khôi lỗi đã truyền thừa cho mình, thế nhưng cũng không phải là hoàn chỉnh, không đạt tới loại hiệu quả này.

Tiếp tục xem, rất nhanh toàn bộ lầu hai đã được hắn dạo qua một vòng, thế nhưng vẫn không có phát hiện ra bảo vật thích hợp. Trương Huyền mang theo hai người, đi đến bên trên lầu ba.

Vật phẩm trên lầu ba càng thêm trân quý, nhìn thoáng qua, trong đám bảo vật này, ghi chú đã không còn cùng một sắc nữa. Có một chút thứ là “Tam” có chút là “Tứ, cũng có chút là “Ngũ” .

Dọc theo quầy hàng lần lượt nhìn lại, hắn đã thấy được một bộ tác phẩm hội họa lục cảnh, không ngờ lại ghi chú “Tứ”, so với tác phẩm hội họa thất cảnh trước đó còn đắt hơn gấp đôi.

Nghi ngờ một chút, rất nhanh Trương Huyền đã hiểu ra.

Bức họa này, mặc dù cấp bậc thấp hơn cái trước. Thế nhưng lại là bản vẽ của một vị Thư Họa sư rất nổi danh trong Huyễn Vũ đế quốc để lại. Nghe nói khi ấy hắn chiến đấu cùng người khác, trước khi chết đã dùng tâm huyết để lại tác phẩm hội họa. Bên trong ẩn chứa chấp niệm và oán khí của vị Thi Họa sư ngũ tinh lớn này. Vô cùng trân quý, cho nên được định giá cao cũng là chuyện đương nhiên.

- Ồ, đây là trường kiếm cấp bậc Linh cấp trung phẩm đỉnh phong?

Rất nhanh hắn đã nhìn thấy một kiện binh khí.

Hắn có kiếm pháp siêu quần, thế nhưng vẫn không có binh khí thích hợp, nếu như có thể phối hợp với một thanh trường kiếm tốt. Như vậy thực lực cũng sẽ tăng lên nhiều.

Thanh kiếm này, so với thanh trước đó ở Hồng Hải thành có cấp bậc cao hơn một ít. Đồng thời cũng càng thêm sắc bén, hàn mang bắn ra bốn phía, khiến cho người ta có một loại cảm giác lạnh lẽo.

- Băng Vũ kiếm, “Lục”!

Phía dưới viết bốn chữ.

- Giá trị là lục sao?

Trương Huyền tặc lưỡi.

Ở lầu một hắn cũng đã nhìn thấy vũ khí Linh cấp trung phẩm, thế nhưng đều là khoảng chừng “Nhất”, thế nhưng thanh kiếm này lại ghi chú “Lục”, không khỏi quá khoa trương a!

- Vị công tử này, thanh kiếm này là do luyện khí đại sư Hồ Thanh Tử tự mình rèn, là pháp bảo có thể tấn thăng. Có thể rèn luyện lần nữa, trân quý vô cùng, không phải là những vũ khí bình thường phía dưới kia có thể sánh ngang!

Thấy hắn nghi hoặc, một gã sai vặt bên quầy lập tức giới thiệu.

- Pháp bảo có thể tấn thăng?

Trương Huyền sững sờ, lập tức gật đầu.

Mặc dù hắn không chính thống học qua luyện khí, thế nhưng loại thư tịch này cũng được góp nhặt không ít, hắn cũng biết đẳng cấp ở trong đó.

Vũ khí bình thường, sau khi luyện chế sẽ là thành phẩm, hoàn toàn cố định. Một khi lại tiếp tục rèn luyện sẽ rất dễ mất đi phong mang trước đó, biến thành phế vật.

Mà loại pháp bảo có thể tấn thăng này thì lại không giống, về sau nếu có khoáng thạch tốt hơn thì hoàn toàn có thể tôi thể, dung nhập vào trong đó, từ đó tăng lên phẩm chất của vũ khí, khiến cho nó tấn thăng cấp bậc.

Nói cách khác, loại binh khí này, mặc dù hiện nay là Linh cấp trung phẩm. Thế nhưng về sau sẽ đạt tới cấp bậc gì thì lại không có cách nào đo lường được, quả thực xứng đáng với định giá “Lục” ở bên dưới này.

- Ồ, Lạc Xà nội đan?

Hắn có chút động tâm với thanh kiếm này, chẳng qua cũng có không vội vã mà tiếp tục nhìn tiếp. Mới đi được hai bước, đột nhiên ánh mắt hắn sáng lên.

Trên quầy cách đó không xa có trưng bày một khỏa nội đan linh thú to tròn, đỏ rực như lửa, tản mát ra khí tức nóng rực.

Linh thú Hóa Phàm thất trọng, Lạc Xà nội đan!

Lạc Xà là một loại linh thú sinh hoạt ở trong sông núi Đại Trạch, toàn thân đầy lân phiến, phòng ngự vô địch. Mặc dù cơ thể lạnh lẽo như sắt, thế nhưng nội đan lại đỏ thẫm như than, khiến cho người ta có một loại cảm giác như đang thiêu đốt.

- Lạc Xà ẩn chứa huyết mạch Long tộc, có lẽ có thể kích hoạt huyết mạch Long tê!

Trương Huyền mỉm cười.

Lạc Xà, mặc dù là một loại rắn, thế nhưng trong cơ thể lại ẩn chứa huyết mạch giao long. Lại thêm phòng ngự vô địch, đối với huyết mạch Long tê của Viên Đào chính là vật đại bổ.

Cúi đầu nhìn xuống, chỉ thấy trên da cừu viết một nhóm chữ:

-Lạc Xà nội đan, thập!

“Mười điểm”. .. Chỉ là, cũng đáng với cái giá tiền này!

Nội đan linh thú Hóa Phàm thất trọng, cũng chỉ có cường giả Hóa Phàm bát trọng mới có thể săn giết, săn bắt. Đặt giá “thập” cũng coi như đáng giá.

- Thứ này ta muốn!

Trong lòng âm thầm quyết định:

- Chỉ là, thứ này nộ khí quá vượng, còn cần một ít dược vật để trung hoà. Để xem còn dược liệu gì hay không!

Tìm được đồ vật thích hợp với Viên Đào, Trương Huyền hài lòng gật đầu. Hắn lại tiếp tục nhìn xuống phía dưới, muốn tìm một gốc dược liệu thích hợp để trung hoà dược tính. Lúc này hắn lại nghe thấy một đạo thanh âm nhàn nhạt vang lên.

- Gốc Đỗ Ưu thảo này ta muốn, phải làm sao mới có thể mua đây?

Là thanh âm của nữ tử, hắn giương mắt nhìn lại, chính là đôi tuấn nam tịnh nữ vừa rồi hắn đã gặp ở lầu hai. Hai người này chẳng biết từ lúc nào cũng đã đến tầng này.

- Đỗ Ưu thảo?

Hai mắt Trương Huyền sáng lên.

Đỗ Ưu thảo là một loại dược liệu thuộc tính hàn, dược tính dịu dàng, đối với dược vật có thuộc tính cực nóng có tác dụng trung hoà cực lớn. Đối với thân thể và nội tạng, kinh mạch của con người có tác dụng ôn dưỡng và bảo hộ cực mạnh. Chính là dược liệu tốt nhất để trung hoà nội đan Lạc Xà.

- Bẩm báo vị tiểu thư này, bảo vật trong Kỳ Trân lâu chúng ta cũng không bán. Nếu như muốn mua, cần phải có được điểm tích lũy, điểm tích lũy đủ thì có thể trực tiếp đi đổi!

Gã sai vặt phụ trách quản lý quầy hàng thấy hai người không hiểu, vội vàng giải thích.

- Điểm tích lũy? Điểm tích lũy là cái gì?

Thanh niên kia nhướng mày nói.

- A, lầu bốn Kỳ Trân lâu chúng ta có hai hàng cột đá. Bên trong đó niêm phong đủ loại bảo vật, nếu như có thể nhận ra trong vòng thời gian quy

định, thu được điểm tích lũy. Nếu nhận càng nhiều thì điểm tích lũy sẽ càng nhiều...

Gã sai vặt nói lại quy tắc một lần.

Trên cơ bản đều giống như Viên Đào nói, chẳng qua càng thêm kỹ càng.

- Còn có chuyện này hay sao? Phiền phức ! Chỉ là, nhận ra bảo vật mà thôi, cũng không tính là gì!

Nghe thấy còn có quy củ phức tạp như vậy, thanh niên kia nhíu mày, lập tức trên mặt hiện lên vẻ tự tin mạnh mẽ. hắn quay đầu nhìn về phía nữ tử bên người rồi nói:

- Lục. . . Tiểu thư, ở đây chờ một chút, ta sẽ đi đổi điểm tích lũy cho nàng!

- Không cần ngươi hỗ trợ, chính ta sẽ tự kiếm điểm tích lũy!

Nữ tử tên là Lục tiểu thư dường như cũng không thèm ý tới người thanh niên đang lấy lòng kia, ngược lại còn có chút không vui. Nàng khoát tay áo, nhìn về phía gã sai vặt ở trước mắt mình rồi nói:

- Đi trước dẫn đường để ta cho ta xem thử!

- Vâng!

Gã sai vặt thấy có người muốn vượt bia đá, hắn vội vàng gật đầu, mang theo hai người đi lên lầu.

- Chúng ta cũng đi qua đó đi!

Trương Huyền nói một tiếng.

Mục đích tới nơi này chính là vì tìm kiếm đồ vật kích hoạt thể chất của Viên Đào, Kỳ Trân lâu đã có thứ này. Như vậy hắn cũng vừa vặn kiếm chút điểm tích lũy, sau đó lại đi đổi.

Đi theo phía sau mọi người đến lầu bốn, lập tức nhìn thấy một cái đại sảnh rộng lớn. Ở giữa là hai hàng cột đá chỉnh tề, ước chừng có mười mấy cái, bề mặt sáng bóng trơn trượt, không biết dùng vật liệu gì điêu khắc mà thành. Lúc này đang có mấy người đứng ở phía trước, không ngừng lắc đầu, rất là mất tinh thần.

- Chư vị, không nên nản chí, không nhận ra được cũng không sao!

Trước gian phòng, một vịlão giả cười nhạt nói.

Xem ra mấy gia hỏa đang lắc đầu này hẳn là dự định xông cột đá, thế nhưng hiển nhiên đã thất bại.

Trương Huyền nhìn qua, mấy người kia đều mặc trang phục đại biểu cho thân phận của mình, lại có hai vị là Giám bảo sư tứ tinh.

Giám bảo sư tứ tinh cũng thất bại, xem ra bảo vật cần phân biệt cũng không đơn giản như trong tưởng tượng.

- Lâu chủ, hai vị này cũng muốn xông cột đá một chút!

Gã sai vặt đi mấy bước đã đi tới trước mặt lão giả, sau đó lại dùng một ngón tay chỉ về phía người thanh niên và nữ tử kia.

Vị lão giả này chính là lâu chủ Kỳ Trân lâu, Cam Nhất Bình.

- Được...

Cam Nhất Bình gật gật đầu, xoay đầu lại rồi mỉm cười nói:

- Kính xin giao nạp tiền thế chấp trước!

- Tiền thế chấp? Đúng rồi, ta còn chưa có tiền thế chấp a...

Trương Huyền đang ở cách đó không xa sửng sốt một chút, lập tức có chút xấu hổ.

Xông cột đá

dtv-ebook.com

Hắn chỉ mới nghĩ tới việc đến đây kiếm chút điểm tích lũy mà đã quên trên người hắn ngoại trừ một viên linh thạch thượng phẩm ra, ngay cả một viên linh thạch trung phẩm cũng không có.

Trước đó mặc dù đã vơ vét được gần sáu trăm viên linh thạch trung phẩm từ rất nhiều tông môn như Lưu Vân tông, thế nhưng còn chưa tới Huyễn Vũ Đế đô thì đã tiêu hao hầu như không còn. Hiện tại, có thể nói hắn là một nghèo hai trắng, không bằng kẻ nghèo hèn.

- Cần bao nhiêu tiền thế chấp?

Thanh niên cũng không biết quy củ của lâu.

- Mười viên linh thạch trung phẩm!

Cam Nhất Bình nói.

- Cho ngươi! Hai người chúng ta đều xông thử một chút.

Cũng không có hỏi tỉ mỉ, cổ tay người thanh niên khẽ đảo, lại lấy ra hai mươi viên linh thạch trung phẩm.

Đối với người khác, hai mươi viên linh thạch trung phẩm cho dù có táng gia bại sản cũng khó mà gom góp đủ, thế nhưng dường như ở trong tay hắn cũng không có gì là quá lớn.

Tiếp nhận linh thạch, Cam Nhất Bình cười cười, chỉ về phía trước, sau đó nói ra quy tắc:

- Ở đây có hai hàng cột đá, mỗi một hàng đều phong tỏa một bảo vật, phía trên có lời gợi ý. Căn cứ vào thứ này, còn có phán đoán của bản

thân mà suy đoán ra rốt cuộc bên trong là loại nào vật phẩm nào.

- Mỗi người chỉ có thời gian một nén nhang, chỉ cần nhận ra được. Đồng thời cũng nói ra tên, cột đá sẽ tự động nứt ra. Nứt ra càng nhiều thì điểm tích lũy có được cũng sẽ càng nhiều, cũng có thể đổi được càng nhiều bảo vật hơn!

- Được!

Thanh niên gật đầu, trên mặt hiện lên vẻ lấy lòng hương vị:

-Lục tiểu thư, ngươi chờ ở đây, ta đi một chút rồi sẽ về!

Nói xong hắn trực tiếp đi thẳng về phía trước, nhanh chân đi tới trước mặt cột đá.

Mấy người Trương Huyền cũng nhìn sang.

Quy tắc cung đã nghe rõ, hắn cũng muốn biết rốt cuộc khảo hạch thế nào, độ khó lớn đến bao nhiêu.

Đứng ở trước mặt cột đá, thanh niên kia đọc gợi ý bên trên cột đá, lại dạo qua một vòng dọc theo cột đá thứ nhất. Vẻ mặt vốn tràn ngập tự tin hiện lên vẻ mê mang, giống như càng xem càng hồ đồ vậy.

Cột đá bóng loáng mượt mà, không có bất kỳ điểm đặc thù nào, bên trong chứa đồ vật gì, nhìn không thấy, sờ cũng không được. Thậm chí ngay cả hình dạng cũng không biết, giống như là cách một vật đoán ra tên vật phẩm vậy, độ khó rất lớn, đã vượt ra khỏi tưởng tượng của hắn.

Lại xoay hai vòng, sắc mặt hắn trở nên tái xanh.

Mới vừa rồi hắn còn khoe khoang khoác lác với Lục tiểu thư, nói đi ra một chút rồi sẽ quay lại. Chủ ý là sẽ nhanh thu được điểm tích lũy, chiếm được tâm của mỹ nhân. Kết quả, cái gì cũng không nhận ra được, nếu cứ trở về như vậy, như vậy thực sự quá là mất mặt a!

Gãi gãi đầu, thanh niên này có chút nóng nảy, xòe bàn tay ra chạm vào cột đá. Chân khí tuôn ra, muốn rót vào trong đó, thế nhưng hắn lại phát hiện ra, cột đá dường như mang theo năng lực ngăn cách chân khí, một chút tác dụng cũng không có.

- Cái này...

Rất nhanh, các loại thủ đoạn mà hắn có thể nghĩ tới, tất cả đều được thử qua một lần. Cuối cùng hắn cũng không nhịn được nữa mà quay đầu nhìn về phía Cam Nhất Bình, nói.

- Lâu chủ, lâu của các ngươi, một chút đặc thù cũng không có nói thì làm sao có thể nhìn ra được chứ?

Chơi người sao?

Cái đồ chơi này chính là cột đá, ngươi bảo ta nhìn cái rắm a?

Đừng nói là ta, coi như là Giám Bảo sư ngũ tinh, Giám bảo sư lục tinh cũng không nhìn ra được ah!

- Công tử không nên gấp gáp, trên trụ đá đã để lại gợi ý, có thể căn cứ vào gợi ý để cân nhắc!

Dường như biết đối phương sẽ nói như vậy, Cam Nhất Bình mỉm cười nói.

- Cân nhắc sao?

Lần nữa nhìn về phía chữ viết ở trên trụ đá, nhìn một lúc lâu dường như cũng không hiểu. Thấy thời gian một nén nhang đã sắp qua đi, hắn đành phải cắn răng nói bậy:

-Là kiếm. . . Đao, dược liệu, cây gỗ...

Nói liên tục nói mười mấy loại, đều không có bất kỳ một chút động tĩnh gì cả.

- Thời gian đã đến!

Cam Nhất Bình cười khổ lắc đầu.

Từ lần đầu tiên nhìn thấy thì hắn đã biết vị thanh niên này bất phàm, vốn hắn cho rằng đối phương có thể phá vỡ cục diện bế tắc, thế nhưng hiện tại xem ra, xem ra hắn đã suy nghĩ quá nhiều.

- Được rồi...

Vẻ mặt kìm nén vẻ đỏ bừng, thanh niên lúng túng trở về chỗ cũ.

Đây là tình huống gì đây, vốn hắn cho rằng giám bảo giống như đánh cược vận khí vậy. Bằng vào thực lực của hắn có thể đơn giản nhìn ra tên và chủng loại vật phẩm. Sau đó thu được điểm tích lũy, giúp Lục tiểu thư mua được đồ vật mà nàng muốn. Lại có được niềm vui của mỹ nhân. Thế nhưng dù thế nào hắn cũng không có nghĩ đến, cái gì cũng không có nhìn ra, thất bại tan tác mà quay trở về chỗ cũ.

Lần này thì tốt rồi, không có tỏa sáng mà ngược lại còn mất mặt.

- Công tử không nên nản chí, những cột đá này là thứ mà ta phát hiện ra ở bên trong một di tích, không biết là ai đểlại, vô cùng thần bí. Ngay cả ta mỗi ngày quan sát, không dưới năm mươi năm, cũng chỉ phá giải được ba khối mà thôi!

Thấy tâm tình của hắn không tốt, Cam Nhất Bình an ủi.

- Năm mươi năm? Ba khối?

Người thanh niên n ày sững sờ.

- Đúng vậy a, chỉ có biết được đồ vật bên trong là vật gì, chính xác mười phần thì mới có thể mở ra. Những năm này, ta đã dùng qua các loại thủ đoạn. Thế nhưng thực sự không phá giải được. Vì vậy ta mới mở Kỳ Trân lâu này, muốn tìm người giúp ta giải quyết vấn đề khó khăn này.

Cam Nhất Bình lắc đầu:

-Kỳ thật cũng không cần gấp. Thời gian một nén nhang chỉ là thời gian quy định quan sát, để cho người phía sau tiến lên tìm cơ hội. Ngươi đã giao tiền, cũng có thể sao chép văn tự ở phía trên về. Lúc nào phá giải được nó thì cứ trực tiếp tới giải đáp là được, ta sẽ không thu phí tổn lần nữa!

- Sao chép lại?

Thanh niên này khẽ lắc đầu:

-Chúng ta chỉ đi ngang qua Huyễn Vũ Đế đô mà thôi, cũng không ở lại lâu. Hơn nữa, cũng chỉ có chút hứng thú đối với một gốc dược liệu mà ngươi có mà thôi!

Nếu không phải Lục tiểu thư nhất định muốn có, dùng thân phận và lịch duyệt của hắn sẽ không đến loại địa phương nhỏ bé này.

Kỳ Trân lâu này mặc dù có không ít thứ đều rất là thưa thớt, rất trân quý. Dùng thân gia trên người hắn, nếu như muốn vẫn có thể lấy ra được không ít thứ cùng sánh vai.

- Được rồi!

Thấy hứng thú của hắn cũng không phải là quá lớn, trong ánh mắt của Cam Nhất Bình hiện lên vẻ thất vọng. Hắn lắc đầu, trong giọng nói mang theo vẻ cô đơn:

- Những cột đá này từ khi lấy được, ta đã tốn tâm huyết hơn nửa đời người để quan sát. . . Thế nhưng rất có thể sẽ phải mang theo tiếc nuối đi vào quan tài!

- Tuổi thọ của hắn...

Nghe thấy lời cảm khái của hắn, nhìn thoáng qua đối phương, Trương Huyền không nhịn được lắc đầu.

Vị lão giả này, mặc dù thực lực cực mạnh, nhưng trong cơ thể đã sinh ra khí tức suy bại, hiển nhiên tuổi thọ đã đi tới giới hạn cuối cùng.

Võ giả đạt tới Hóa Phàm cảnh nhất trọng, bản chất sinh mệnh sẽ thay đổi, tuổi thọ sẽ nhảy vọt trên phạm vi lớn, trực tiếp đạt tới khoảng chừng hai trăm tuổi.

Về sau nương theo thực lực gia tăng, cho dù tuổi thọ cũng sẽ gia tăng một ít, thế nhưng cũng cực kỳ nhỏ bé. Bởi vậy, nếu không đột phá Thánh giả, hơn hai trăm tuổi chính là một giới hạn lớn. Cho dù có bảo dưỡng tốt một chút thì cũng chỉ có chừng ba trăm tuổi mà thôi.

Tuổi thọ của vị lão giả này đã vượt qua hai trăm năm mươi tuổi, đã đi đến tận cùng.

Đào móc ra nhiều cột đá kỳ quái như vậy, muốn biết bí mật bên trong lại không nghiên cứu ra được. Cho nên hắn đành phải mở ra Kỳ Trân lâu này, lấy ra bảo vật cả một đời sưu tập để hấp dẫn người khác đến đây phá giải mê cục.

Còn mười viên linh thạch trung phẩm, đây chỉ là một cái chuẩn và yêu cầu mà thôi. Nếu không, ai cũng tới thử vận khí, như vậy một ngày hắn cũng không cần phải đi làm chuyện khác nữa.

Không có được điểm tích lũy, thanh niên nhìn về phía nữ tử trước mắt, trong mắt tràn ngập vẻ áy náy.

- Lục tiểu thư, thực sự ngại quá...

- Ta xem một chút!

Biết khó mà nhận ra được, trong lòng Lục tiểu thư cũng khơi dậy lòng háo thắng. Hai hàng lông mi giương lên, đi tới phía trước. Nàng cũng tới trước mặt cái cột đá thứ nhất, lại nhìn thoáng qua chữ viết phía sau, hai hàng lông mi cũng nhăn lại giống như người thanh niên trước đó.

Thời gian một nén nhang rất nhanh đã kết thúc, nàng cũng không nhịn được lắc đầu, vẻ mặt rất mất tinh thần.

Rất hiển nhiên, xem như là nàng cũng không có biện pháp gì khác.

- Đáng tiếc!

Thấy hai người cũng không có phá giải được cột đá, Cam Nhất Bình than thở.

Hai người kia, bất kể là tu vi hay là phong thái đều không phải là người bình thường. Rất rõ ràng là thiên tài không thể thấy nhiều, vốn hắn cho là bọn họ có thể có chút đột phá. Thế nhưng không nghĩ tới, ngay cả một người cũng không thể phá giải được.

- Lâu chủ, tại hạ là một vị Danh sư!

Thấy Lục tiểu thư cũng không thành công, thanh niên đi tới trước mặt lão giả, cổ tay khẽ đảo, trong lòng bàn tay có thêm một cái huy chương.

- Ngũ tinh...

Con ngươi của Cam Nhất Bình co rụt lại.

Trước đó hắn đã nhìn ra hai người bất phàm, vốn hắn cho rằng là công tử, tiểu thư thế gia nào đó, thế nhưng không nghĩ tới lại là Danh sư ngũ tinh!

Loại Danh sư cấp bậc này, coi như đi vào hoàng thành cũng được bệ hạ tự mình tiếp đãi, tôn sùng là khách quý.

- Đúng vậy, tại hạ chỉ là khách của Huyễn Vũ đế quốc mà thôi. Mà gốc Đỗ Ưu thảo ở lầu dưới lại có tác dụng lớn với ta. Không biết lâu chủ có thể bỏ thứ yêu thích, bán ra cho ta hay không? Ta bằng lòng ra giá cả gấp đôi, gấp ba, gấp năm lần cũng có thể!

Thấy đối phương khiếp sợ thân phận của mình, thanh niên này hài lòng gật gật đầu.

Danh sư ngũ tinh, bất kể đi đến nơi nào cũng đều có địa vị và uy tín cực cao.

- Ngươi muốn mua gốc Đỗ Ưu thảo kia?

Cam Nhất Bình có chút chần chờ.

- Đúng vậy!

Thanh niên gật đầu:

-Vật kia thật sự hữu dụng với ta, mong rằng lâu chủ thành toàn!

- Như vậy đi, giá cả gấp đôi, gấp ba ta cũng không thu, thậm chí có thể không cần tiền của ngươi. Chỉ cần ngươi bằng lòng giảng giải cho ta một lần. Như vậy gốc Đỗ Ưu thảo kia, ta tặng ngươi cũng không sao!

Một lát sau, Cam Nhất Bình nói.

Tuổi thọ của hắn sắp đến tận cùng, nếu như có thể lại đột phá. Như vậy còn có thể sống lâu thêm mấy năm, nếu vị trước mắt này là Danh sư ngũ tinh, như vậy có lẽ có thể có chút trợ giúp đối với hắn.

Lại nói, Kỳ Trân lâu đã mở ra được hai mươi năm. Thế nhưng cũng không có tìm được người có thể phá giải những cột đá này. Nếu tiếp tục chờ, đoán chừng cũng là uổng công, so với việc tử thủ quy củ, còn không bằng thuận tiện đưa cho đối phương, kết giao với một vị Danh sư ngũ tinh.

- Được!

Trước đó không có hy vọng quá lớn, không nghĩ tới mình vừa nói như vậy đối phương đã đồng ý, vẻ mặt thanh niên kia vui mừng, vội vàng gật đầu nói.

Chỉ là một lần giảng mà thôi, cũng không tính là gì.

- Không cần khách khí!

Cam Nhất Bình khoát khoát tay, lại gọi gã sai vặt đang ở cách đó không xa:

-Ngươi đi xuống lầu ba mang Đỗ Ưu thảo tới đây cho ta, gói kỹ cho vị công tử này...

- Vâng...

Gã sai vặt gật gật đầu, đang muốn rời đi thì đã nghe một đạo thanh âm vang lên:

- Chậm đã!

Ngay sau đó đãthấy một tên mập đi tới.

Tôn Cường!

Thiếu gia vì tiểu thiếu gia Viên Đào mà đi tìm kiếm vật phẩm kích hoạt thể chất. Mặc dù thiếu gia không nói cần gì, thế nhưng con mắt đã rơi vào bên trên gốc Đỗ Ưu thảo này thời gian rất lâu, rất hiển nhiên thứ này có tác dụng rất lớn.

Nếu như để cho đối phương lấy đi, muốn tìm một gốc nữa, chỉ sợ cũng không có dễ dàng như vậy. Cho nên đương nhiên hắn không thể nào để cho đối phương lấy đi được.

- Làm sao vậy?

Thấy một tên mập mở miệng ngăn cản, hai hàng lông mày của thanh niên này mới nhíu một cái.

- Không có gì, chẳng qua ta chỉ cảm thấy không công bằng mà thôi!

Tôn Cường quay đầu nhìn về phía lão giả:

- Thân là lâu chủ Kỳ Trân lâu, đã xác định ra quy định dùng điểm tích lũy để đổi bảo vật, như vậy không thể phá lệ bán ra. Nếu không, làm sao có thể khiến cho người ta tin phục được chứ?

Đã có quy củ, như vậy sẽ phải tuân thủ, thay đổi xoành xoạch, còn làm cho người ta tin phục thế nào đây?

- Đúng là cần phải tuân thủ quy củ, chỉ có điều, tuổi thọ của ta đã gần đến tận cùng, thoạt nhìn phá giải bia đá cũng không có hi vọng gì cả. . . Cho nên, thôi được rồi, từ hôm nay trở đi, Kỳ Trân lâu hoàn toàn đóng cử, nếu đã đóng cửa. . . Như vậy đâu còn có quy tắc gì nữa chứ!

Than thở một tiếng, Cam Nhất Bình lắc đầu.

Đại nạn buông xuống, những ngày này hắn đã cảm giác được rõ ràng lực bất tòng tâm. Nhiều năm như vậy mà cũng không thể biết được đáp án. Nếu tiếp tục chờ, đoán chừng cũng không có hy vọng gì. Mặc dù trong lòng không cam lòng, thế nhưng hắn cũng biết còn không bằng làm như vậy. Dù sao chuyện này cũng không tính là gì.

- Không có hi vọng phá giải? Đó là thiếu gia nhà chúng ta còn chưa có ra tay! Chỉ cần người ra tay, những thứ kia của ngươi, tất cả đều có thể phá giải sạch sẽ, không còn một mống!

Tôn Cường hừ lạnh một tiếng.

- Phá giải sạch sẽ? Khẩu khí thật lớn!

Gương mặt xinh đẹp có chút trầm thấp, Lục tiểu thư hừ lạnh một tiếng.

Lục tiểu thư đánh cược

dtv-ebook.com

Lục tiểu thư này từ khi đi tới cột đá bên kia cũng không có trò chuyện với người thanh niên này và Cam Nhất Bình.

Mới vừa nhìn một lần thì nàng đã phát hiện mình không có một chút biện pháp nào đối với mấy cái cột đá này.

Đường đường là thiên chi kiêu nữ học thức uyên bác cũng không có bất kỳ thủ đoạn nào. Thế nhưng kẻ trước mắt này lại dám nói lời ngông cuồng, nói có thể phá giải toàn bộ. . . Khiến cho nàng lập tức cảm thấy không vui, vì vậy mới mở miệng phản bác.

- Ngươi là thứ gì vậy? Bản quản gia đang nói chuyện với ngươi sao?

Con mắt thoáng nhìn qua, Tôn Cường ngạo nghễ ngập trời.

- Ngươi...

Lục tiểu thư sững sờ.

- Cái gì mà ngươi ngươi, ta ta!

Tôn Cường hất ống tay áo lên, cái đầu ngẩng cao:

-Ta đang trao đổi cùng lâu chủ, còn chưa tới phiên loại người như ngươi, ngay cả phá giải một cái cột đá cũng không được mà cũng dám xen miệng vào!

- Ngươi nói cái gì?

Lúc này Lục tiểu thư mới kịp phản ứng, thiếu chút nữa đã ngất đi, Danh sư ngũ tinh, cường giả Hóa Phàm lục trọng mà lại bị một gia hỏa chỉ có

tu vi Hóa Phàm nhị trọng sỉ nhục. Chuyện này làm cho nàng tức giận đến mức bộ ngực nhấp nhô, suýt nữa đã bùng nổ.

- Láo xược!

Nghe thấy nữ thần mà mình theo đuổi lại bị người ta quát lớn, khuôn mặt của người thanh niên kia cũng rất là không vui.

- Láo xược? Ngươi còn không biết xấu hổ nói ta câu này sao? Ta không nói ngươi, ngươi còn muốn tăng thể diện sao? Một cái cột đá cũng không có phá giải được. Ngay cả một điểm tích lũy cũng không có, bản lĩnh không có mà lại dám không biết ngượng, còn phá hoại quy củ. . . Ngươi cho rằng mình có chút tiền bẩn đã rất ghê gớm rồi sao?

Hừ lạnh một tiếng, Tôn Cường rất là khinh thường.

Đều là người, nhìn quần áo các ngươi giả vờ giả vịt, xông bia không thành công thì lại dùng tiền mua sắm, thậm chí còn không tiếc lấy ra thân phận để uy hiếp. . . Thật sự quá là mất mặt!

Chỉ là Danh sư ngũ tinh mà thôi, ở trước mặt lão gia nhà chúng ta, ngay cả Mạc Cao Viễn đường chủ của Hồng Viễn đế quốc, Danh sư lục tinh đỉnh phong cũng phải ngoan ngoãn ngậm miệng, không dám nói nhảm hay sao?

- Ngươi...

Nhìn thấy ánh mắt tràn ngập vẻ khinh bỉ của hắn, người thanh niên kia và Lục tiểu thư liếc mắt nhìn nhau, đều sắp phát điên.

Bọn họ đều là rồng phượng trong loài người, đi đến bất kỳ nơi nào cũng là nhân vật có tiếng tăm lừng lẫy. Thế mà giờ phút này lại bị một tên nho nhỏ quản gia xem thường, hơn nữa lại còn triệt để như vậy. Nếu không phải hai người có hàm dưỡng cao, như vậy nhất định đã sớm bùng nổ rồi.

- Ngươi đã nói thiếu gia nhà ngươi có thể phá giải, hắn là ai? Ở chỗ nào? Ngươi có thể mời hắn tới thử một chút hay không?

Hất ống tay áo lên, người thanh niên kia khẽ nói:

-Ta cũng muốn xem xem, liệu có giống như lời ngươi nói, có thể phá giải sạch sẽ hay không!

Hắn ngay cả một cái cũng không thể phá giải, mà tên này lại nói thiếu gia nhà bọn hắn có thể phá giải sạch sẽ, nói đùa cái gì vậy?

- Cái này...

Lời còn chưa dứt thì đã nghe một đạo thanh âm tràn ngập bất đắc dĩ từ bên cạnh vang lên.

- Người thiếu gia trong miệng hắn nói. . . Hình như là ta!

Ngay sau đó, một thanh niên mang theo vẻ mặt lúng túng đi tới.

Nghe thấy lâu chủ đã đồng ý muốn bán ra đồ vật, Trương Huyền cũng muốn đi nói một tiếng. Chỉ có điều, thấy Tôn Cường đã đi trước, hắn đành phải coi như không có gì cả.

Vốn hắn tưởng tên này gần đây đều rất đáng tin, đi qua nói một chút cũng không sao. Thế nhưng không nghĩ tới, mới nói hai câu đã đỡ bản thân đi đến trên đống lửa. . .

Đây là chuyện quỷ quái gì chứ.

Nói như ngươi, ta còn khiêm tốn thế nào được nữa?

- Chỉ bằng vào ngươi. . . Có thể phá giải sạch sẽ các cột đá hay soa?

Lục tiểu thư hừ lạnh một tiếng:

-Cuồng vọng!

Còn tưởng rằng thiếu gia trong miệng đối phương là thần thánh phương nào, là nhân vật lợi hại gì. Không ngờ lại chỉ là một người thanh niên không đủ hai mươi tuổi, làm cho hai người không nhịn được có chút phản cảm.

Thân là công chúa, mỹ nữ, đi đến bất kỳ nơi nào cũng phải đối mặt với một đám người theo đuổi. Loại gia hỏa tự cho mình là siêu phàm này nàng đã gặp nhiều, cái gì cũng không hiểu mà lại còn trang bức lợi hại. Quả thực là không biết trời cao đất rộng.

- Cái này. . . Hạ nhân tùy ý mở miệng nói bậy, chư vị không cần thiết coi là thật!

Thấy mình còn chưa nói một câu đã bị người khác chán ghét trước, Trương Huyền có chút ngượng ngùng khoát tay áo.

- Nói bậy cái gì chứ? Thiếu gia, chỉ là một ít cột đá mà thôi, ngươi phá giải cho bọn hắn nhìn xem, có cái gì mà ghê gớm cơ chứ? Cũng làm cho đám người chưa thấy qua việc đời như bọn họ nhìn xem, cái gì mới gọi là thực lực!

Thấy thiếu gia khiêm tốn, Tôn Cường không có im miệng mà ngược lại còn vội vàng nói.

- Được rồi, không nên nói bậy!

Trương Huyền tối sầm mặt lại, khoát tay áo:

- Chẳng lẽ ngươi không nghe thấy sao? Vừa rồi lâu chủ mới nói, những cột đá này rất khó phá giải, ngay cả hắn. Qua năm mươi năm cũng chỉ giải quyết được ba cột, há có dễ dàng giải quyết như vậy?

- Thiếu gia...

- Đủ rồi!

Cắt ngang đối phương muốn nói tiếp, Trương Huyền nhìn về phía ba người trước mắt:

- Thực sự ngại qua, là ta quản giáo thuộc hạ không nghiêm, làm các ngươi cười chê rồi!

- Ừm!

Thấy hắn đã nhận sai, sắc mặt của người thanh niên và Lục tiểu thư mới khá hơn một chút, cái đầu giơ cao lên.

- Hạ nhân bội phục chủ nhân, tranh luận thay chủ, không có việc gì!

Cam Nhất Bình gật đầu.

Chuyện hạ nhân sùng bái chủ nhân, cho rằng chủ nhân không gì không làm được cũng coi như rất bình thường.

- Đa tạ lâu chủ đã hiểu cho!

Thấy đã hóa giải xấu hổ, lúc này Trương Huyền mới thở phào nhẹ nhõm. Lại không nhịn được nhìn về phía Cam Nhất Bình đang đứng ở trước mắt:

- Lâu chủ. . . Ta muốn Lạc Xà nội đan, Đỗ Ưu thảo phía dưới. Còn có Băng Vũ kiếm, ngươi nhìn xem cần phải phá giải mấy cái cột đá mới đủ?

- ...

Người thanh niên kia và Lục tiểu thư đồng thời lảo đảo một cái.

Mới vừa quát lớn hạ nhân tùy ý mở miệng nói bậy xong thì bản thân đã hỏi phá giải mấy cái cột đá mới đủ. . . Nghe khẩu khí, dường như là muốn phá giải mấy cái thì bản thân sẽ phá giải được chừng ấy vậy. . .

Có cần giả bộ như vậy hay không?

Ngươi cho rằng những cột đá này là nhà ngươi, muốn phá bao nhiêu thì có thể phá bấy nhiêu hay sao?

- Phá giải mấy cái cột đá, còn. . . vừa đủ?

Hai hàng lông mày của Cam Nhất Bình cũng nhảy một cái, mặc dù không vui, thế nhưng vẫn giải thích một chút:

- Lạc Xà nội đan, mười điểm, Đỗ Ưu thảo bảy điểm, Băng Vũ kiếm sáu điểm, cộng lại là 23 điểm. Tiêu chuẩn phá giải cột đá là, cái thứ nhất một điểm, cái thứ hai hai điểm, cái thứ ba ba điểm. . . Cứ thế mà suy ra. Chỉ có phá giải bảy cái cột đá thì điểm tích lũy mới đủ để cho ngươi đổi!

- Bảy cái cột đá?

Nghe thấy đối phương nói giống như giới thiệu trước đó của Tôn Cường, Trương Huyền thở phào, gãi gãi đầu:

- Như vậy. . . Ta có thể đi thử một chút hay không?

- Có thể!

Cam Nhất Bình gật đầu.

- Còn có một việc, không tiện nói cho lắm...

Thấy đối phương đồng ý sảng khoái như vậy, Trương Huyền càng cảm thấy ngại ngùng:

-Ta nghe nói, chỉ cần phá giải cột đá, nộp mười viên linh thạch lên thì sẽ có thể đi về. Nói cách khác, có thể phá giải cột đá thì cũng không cần tiền, ngươi thấy đó. . . Ta không có tiền, ta có thể đi phá giải trước hay không? Cùng lắm thì một lát nữa, ta phá giải thêm mấy cái, xem như là bồi thường...

- ...

Đám người Cam Nhất Bình và Lục tiểu thư, thanh niên liếc mắt nhìn nhau, thiếu chút nữa đã có thổ huyết.

Mới vừa nghe thấy hắn quát lớn mập mạp, nói ra lời chính nghĩa. Lúc đó mọi người còn cảm thấy, mặc dù tuổi tiểu tử này không lớn lắm, thế nhưng vẫn rất khiêm nhường, rất hiểu quy củ. Ai ngờ trong nháy mắt đã nói ra lời này. . .

Phá giải mấy cái mới đủ, lại nói cùng lắm thì phá thêm mấy cái coi như bồi thường. . .

Em gái ngươi ah, ngươi cho rằng phá giải những cột đá này là chuyện đùa giỡn? Muốn phá thì phá hay sao?

Trước đó mọi người còn cảm thấy tên mập mạp kia đã đủ cuồng vọng, không nghĩ tới tên này còn cuồng hơn. . .

- Nói khoác không biết ngượng!

Trên gương mặt xinh đẹp của Lục tiểu thư hiện lên vẻ tức giận:

- Nghe khẩu khí của ngươi, muốn phá giải mấy cái thì có thể phá giải được hay sao?

- Chỉ là cố gắng mà thôi...

Không nghĩ tới mình thuận miệng nói, đối phương lại tức giận như vậy, Trương Huyền khẽ lắc đầu.

- Được, ngươi đã tự tin như vậy, không bằng chúng ta đánh cược!

Thấy mình đã nói rõ ràng như thế mà tên này còn không biết tốt xấu, Lục tiểu thư cắn răng.

- Đánh cược?

Trương Huyền nháy mắt.

Bản thân hắn xông cột đá mắc mớ gì đến nàng? Đánh cược cái gì cơ chứ?

- Không sai, mười viên linh thạch mà ngươi đưa ra ta sẽ xuất ra giúp ngươi. Chỉ cần ngươi có thể phá giải một cái cột đá thì ta sẽ cho ngươi một trăm viên linh thạch trung phẩm. . . Nếu như không phá giải được, ta cũng không cần ngươi bồi thường cho ta. Chỉ cần quỳ xuống nhận sai với ta là được! Ngươi có dám làm hay là không dám?

Lục tiểu thư khẽ nói.

Cái gì cũng không hiểu mà đã dám mở miệng nói vậy, quả thực đủ ngông cuồng!

Nếu như không giết chết uy phong của ngươi, chỉ sợ ngay cả mình là ai ngươi cũng không biết!

- Phá giải một cái cột đá thì ngươi sẽ cho ta một trăm viên linh thạch trung phẩm?

Quay đầu nhìn về phía trước mắt hai hàng cột đá có xấp xỉ hơn 100 cây, hô hấp của Trương Huyền trở nên dồn dập:

- Ngươi xác định chứ?

Một cái một trăm viên, nếu như có thể phá giiar hơn 100 cây, như vậy chẳng phải hắn sẽ có hơn vạn viên linh thạch trung phẩm hay sao?

Nếu như có có thể có được nhiều như vậy, ngày sau tu luyện sẽ không cần phải buồn bực nữa. . .

- Đương nhiên! Làm sao vậy, không dám sao? Không dám thì cũng đừng nói nhảm!

Bàn tay trắng như ngọc của Lục tiểu thư vẫy một cái.

- Không phải là ta không dám, là sợ một lát nữa ngươi quỵt nợ...

Do dự một chút, Trương Huyền nói.

Hơn một vạn viên linh thạch trung phẩm, hắn không tin đối phương có thể lấy ra, cho nên tước tiên cứ nói trước rồi lại nói tiếp.

- Ngươi...

Lục tiểu thư tức giận tới mức hai mắt đỏ ửng.

Nàng đường đường là Danh sư ngũ tinh, lại thêm có thân phận vô cùng tôn quý, làm sao có thể quỵt nợ cơ chứ?

Nàng cắn chặt răng:

- Ngươi yên tâm, ta tên là Ngọc Phi Nhi, nói lời giữ lời. Nếu đã dám cá với ngươi, đương nhiên sẽ không quỵt nợ. Còn ngươi, chờ lát nữa, khi quỳ xuống, hi vọng ngươi cũng sẽ không do dự!

- Không quỵt nợ là tốt rồi...

Nhẹ nhàng thở ra một hơi, hai mắt Trương Huyền sáng lên, nhìn về phía cột đá cách đó không xa, lại ôm quyền nói với Cam Nhất Bình:

- Chỉ cần nhận ra bảo vật trong trụ đá thì thứ này liền sẽ nổ tung đúng không?

- Đúng vậy!

Cam Nhất Bình gật gật đầu.

- Vậy là tốt rồi!

Lên tiếng nói một câu, Trương Huyền nhấc chân đi tới cột đá trước mặt.

Tới gần cột đá, hắn mới biết được vì sao người thanh niên kia và vị Lục tiểu thư này lại có sắc mặt khó coi như vậy.

Văn tự ở phía trên căn bản cũng không phải là gợi ý, mà là một loại ngôn ngữ không biết tên. Giống như là hoa văn đặc thù, khiến cho người ta nhìn vào không hiểu.

Một loại ngôn ngữ nhìn vào không hiểu, đương nhiên cũng không đoán ra được ý nghĩa và nội dung. . . Loại tình huống này, có thể đoán được đồ vật trong trụ đá là cái gì thì mới là lạ.

- Thật là một gia hỏa vô tri cuồng vọng!

Thấy tên này lại dám đánh cược cùng với Lục tiểu thư, thanh niên kia cũng cười lạnh nói.

Hắn đã tự mình trải nghiệm độ khó phá giải cột đá, cũng biết chỗ đáng sợ của nó. Ngay cả Giám bảo sư ngũ tinh, lục tinh cũng không giải quyết được, không nhận ra được. Một tiểu gia hỏa chỉ có hai mươi tuổi, làm sao có thể phá giải cơ chứ?

Chuyện quỳ xuống trước mặt Lục tiểu thư, không cần phải nghĩ, đã trở thành kết cục đã định!

- Cố làm ra vẻ, tuổi còn trẻ có một chút bản lĩnh đã trở nên cuồng ngạo. Cũng không biết trời cao bao nhiêu, đất dày bao nhiêu!

Lục tiểu thư cũng hừ lạnh một tiếng, đôi mi thanh tú nhìn chằm chằm vào thanh niên phía trước. Nàng đang muốn nói tiếp, chỉ thấy gia hỏa trước mặt lại mang theo vẻ mặt tươi cười nhìn lại.

- Có thể bắt đầu chưa?

- Có thể rồi!

Châm lửa đốt một cái nhang lớn, Cam Nhất Bình gật gật đầu.

- Như vậy thì tốt...

Trương Huyền hít sâu một hơi, ngón tay nhấn tới cái cột đá thứ nhất:

- Đây là Thất Xảo Kim Tâm Toa!

Răng rắc!

Thanh âm vừa dứt, cột đá trước mắt xuất hiện vết rách, trong nháy mắt đã biến thành bột phấn. Ngay sau đó một kiện vũ khí hình dáng như kim sắc toa xuất hiện ở trước mắt mọi người.

- Đây là Tử Hà Lưu tinh chùy...

- Đây là Thiết Cốt quyền ấn...

- Đây là Đồng Tâm bát...

Một mặt tiến lên, một mặt điểm tới cột đá. Mỗi khi Trương Huyền điểm một cái thì cột đá sẽ ầm ầm nổ tung. Hắn đi tới đâu, đá vụn tung bay tới đó.

Thu ngươi làm tỳ nữ

dtv-ebook.com

- Chuyện này. . . Làm sao có thể?

Lục tiểu thư và người thanh niên kia nhìn nhau, thân thể run rẩy.

Vừa rồi bọn họ đã đi xem qua cột đá, cẩn thận phân biệt một chút. Đồng thời các loại thủ đoạn cũng đã được dùng, thế nhưng cái gì cũng không nhận ra được. Cũng đã đoán lung tung rất nhiều cái tên. Thế nhưng cái gì cũng không có động tĩnh. Vốn bọn họ cho rằng tên này cũng không kém nhiều. Thế nhưng có nằm mơ cũng không có nghĩ đến. . . Người ta không cần nhìn, chỉ mới đi qua tùy tiện điểm một cái đã báo ra tên của nó. . .

Sau đó cột đá nổ tung!

Thật hay giả vậy?

Ngươi đang bật hack hay sao?

- Cái này, cái này...

Hai mắt của Cam Nhất Bình cũng trừng lớn, tới mức sắp rơi ra khỏi hốc mắt.

Vừa rồi mặc dù hắn không nói lời nào, thế nhưng lại có suy nghĩ giống như hai người Lục tiểu thư, cũng cảm thấy tên gia hỏa này khoác lác quá lợi hại. Thế nhưng hắn có nằm mơ cũng không có nghĩ tới. . . Như thế dữ dội!

Ngón tay điểm một cái đã nói ra trong trụ đá đang nắm giữ thứ gì, tốc độ nhanh chóng, khiến cho người tặc lưỡi, rốt cuộc. . . Làm sao đối phương có thể làm được?

Hắn đã nghiên cứu thứ này năm mươi năm, chỉ phá giải được ba khối. . .

Đối phương trong vòng chưa tới hai mươi hô hấp, ba mươi. . . A không, bốn mươi, hơn năm mươi khối đã bị phá giải!

Tốc độ này, sovới trực tiếp nhìn thấy bảo bối còn nhanh hơn nhiều!

Vừa rồi tên quản gia kia nói thiếu gia bọn họ có thể phá giải ra toàn bộ. Khi đó hắn còn chưa tin, cảm thấy nói khoác lác quá lợi hại. Thế nhưng bây giờ mới biết, không những người ta không có khoa trương, mà còn nói rất khiêm tốn. . .

Thế này đâu giống như phá giải, quả thực chính là quét ngang a!

- Vị. . . Tiểu thư này. Dường như chuyện đánh cược, ngươi đã thua...

Nuốt một ngụm nước bọt, Cam Nhất Bình không nhịn được nói.

- ...

Lúc này mới nhớ tới đổ ước vừa rồi, thân thể mềm mại của Lục tiểu thư run rẩy một cái, trước mắt tối sầm lại.

Mặc dù địa vị của nàng không thấp, linh thạch trong tay cũng không ít. Thế nhưngtối đa cũng chỉ có mấy trăm viên, hơn ngàn viên đã rất khó lấy ra. Nếu như một cái cột đá phải đưa ra một trăm viên. Hiện tại bốn, năm mươi cái cột đá trước mắt đã bị phá. Nói cách khác bốn năm ngàn linh thạch đã bị nàng ném đi. . .

Sớm biết hắn lợi hại như vậy thì sao nàng có thể đánh cược được chứ!

Đây không phải là tự mình tìm phiền toái hay sao?

Vẻ mặt như ăn phải mướp đắng, Lục tiểu thư suýt khóc, cắn răng nói:

- Ngươi ngừng một chút đi, ta có việc muốn nói với ngươi...

- Nói với ta sao?

Trương Huyền ngừng lại.

- Đúng, ta đã biết bản lĩnh của ngươi, ta thấy ngươi cũng không cần thiết phải tiếp tục phá giải nữa a!

Khuôn mặt đỏ lên, Lục tiểu thư nói.

Mới vừa rồi nàng còn dùng vẻ mặt đắc ý đánh cược với đối phương. Hiện tại chính mình lại lên tiếng trước, cảm giác xấu hổ khiến cho nàng tràn rất là không tự nhiên.

- Đã biết bản lãnh của ta? Ngươi còn chưa biết hết đâu, đừng có gấp, rất nhanh sẽ xong thôi!

Mỉm cười, bàn tay Trương Huyền vươn ra, một tay đụng phải cột đá đang ở phía gần mình, cái tay còn lại đụng phải một loạt cột đá khác. Một mặt vừa chạy về phía trước, một mặt lại mở miệng.

- Đây là Tích Vũ thứ, đây là Lục Hưởng mộc, đây là Bách Căn Hồng, đây là Tam Diệp Kim Lân Tiên...

Phanh phanh phanh phanh!

Hai hàng cột đá bên cạnh hắn không ngừng nổ tung, làm lộ ra từng kiện từng kiện bảo vật giống như lời hắn nói như đúc.

Sau năm hô hấp, Trương Huyền đã ngừng lại.

Vỗ vỗ tay, Trương Huyền mỉm cười nói.

- Được rồi, toàn bộ đã phá giải xong xuôi...

Rầm rầm!

Trước sau, hơn một trăm khối cột đá đã vỡ vụn đầy đất, từng cái bảo vật được giấu ở bên trong lấp lánh chói mắt.

Cấp bậc của những bảo vật này đều không cao, chỉ có điều, nhưng cũng được cho là đồ vật không kém. Nếu như có bán ra cũng có giá trị không nhỏ.

- Vẫn chưa tới. . . Một phút đồng hồ!

Nhìn nén hương cách đó không xa một chút, lúc này nén hương mới thiêu đốt được một chút. Thời gian mới trôi qua không đến một phút đồng hồ mà tên này đã phá giải toàn bộ cột đá như vậy. Mọi người im lặng như tờ, hàm răng không khỏi run run.

Bọn họ đã từng thấy những tình huống bất ngờ khác, nhưng chưa thấy qua người mạnh như vậy. . .

- Cái này. . . Lâu chủ, ta đã phá giải nhiều cột đá như vậy. Như vậy ba loại mà ta mới vừa nói kia, có thể trực tiếp lấy đi không?

Đi tới trước mặt, Trương Huyền nhìn về phía vị lão giả cách đó không xa rồi nói.

- Ây...

Khóe miệng giật giật một cái, Cam Nhất Bình vội vàng quay đầu nhìn về phía gã sai vặt đango ở cách đó không xa, cắn răng nói một câu:

- Còn không mau mang tất cả bảo vật bên trong lâu đóng gói cho vị thiếu gia này đi? Từ hôm nay trở đi, hắn chính là lâu chủ của Kỳ Trân lâu...

- Vâng!

Gã sai vặt vội vàng chạy xuống phía dưới.

- Lâu chủ?

Trương Huyền sững sờ.

- Đúng vậy, phá giải cột đá, điểm tích lũy dựa theo số lượng sẽ tăng lên, hơn một trăm cái cột đá. Sau khi tích luỹ, ước chừng hơn sáu ngàn

điểm...

Cam Nhất Bình gật đầu. (1+2+3+4+. . . +110 là 6105)

Hơn sáu ngàn điểm, nói thật, coi như mang tất cả bảo vật của Kỳ Trân lâu hắn cộng lại cũng không đủ bồi thường. . .

Người khác muốn phá giải từng cái cũng không làm được, tên này thì tốt, một hơi phá giải được hơn một trăm cái. Dù hắn có tận mắt nhìn thấy thì cũng cảm thấy thế giới quan đã bị phá vỡ, giống như đã phát điên.

Chỉ là, sau khi điên cuồng một chút, hắn cũng cảm thấy hưng phấn.

Mặc dù trong nháy mắt đã bị mất nhiều bảo vật như vậy, thậm chí ngay cả sản nghiệp cũng mất đi. Thế nhưng một khi mối hoang mang ở trong lòng mấy chục năm đã được giải quyết, hắn có một loại cảm giác sáng sớm nghe đạo chiều đã có thể chết.

- Đa tạ...

Chắp tay ôm quyền, Cam Nhất Bình khom người hành lễ.

Năm mươi năm, ròng rã năm mươi năm!

Sau khi có được những cột đá này, hắn vẫn cân nhắc nghiên cứu, hao phí vô số tâm huyết. Vốn hắn cho rằng những nghi hoặc này sẽ theo mình đi vào quan tài, chứ không thể phá giải được. Không nghĩ tới. . . Thanh niên này dùng thời gian không đến một phút đồng hồ đã có thể hoàn toàn giải quyết.

Biết được bí mật của những này cột đá, giờ phút này coi như lập tức chết đi thì hắn cũng không có tiếc nuối!

- Thiếu chủ. . . Trở thành lâu chủ Kỳ Trân lâu?

- Lấy đi tất cả bảo vật còn được nói cám ơn?

Tôn Cường và Viên Đào nhìn nhau, trợn mắt há hốc mồm.

Bọn hắn chỉ đến mua vài thứ, kết quả lại mang đi toàn bộ Kỳ Trân lâu, cơ sở cũng bị bứng. . . Không chỉ có như thế, còn khiến cho lâu chủ người ta thiên ân vạn tạ, tràn ngập kích động. Thiếu gia (lão sư) chính là thiếu gia (lão sư), quả nhiên không thể theo lẽ thường để lý giải.

- Không phải ngươi vừa mới nói, giải quyết một cái cột đá thì ngươi sẽ cho ta một trăm viên linh thạch trung phẩm hay sao? Ta đã giải quyết hơn 100 cột. Ta tính rẻ cho ngươi một chút, chỉ tính một trăm, đó chính là. . . Một vạn linh thạch trung phẩm!

Hàn huyên vài câu với Cam lâu chủ, Trương Huyền nhìn về phía Lục tiểu thư đang ở cách đó không xa.

So với những bảo vật này, hắn càng để ý tới linh thạch hơn.

- Ta...

Vẻ mặt đỏ hồng, thân thể mềm mại của Lục tiểu thư không khỏi run rẩy.

Vốn nàng cho rằng, ngay cả một cái đối phương cũng không phá giải được, sẽ phải ngoan ngoãn quỳ xuống trước mặt nàng. Như vậy vừa vặn có thể giáo huấn một lần, khiến cho hắn biết trời cao đất rộng. Thế nhưng dù nàng có nằm mơ cũng không nghĩ tới. . .

Người ta không chỉ phá giải được cột đá, thậm chí ngay cả hang ổ của Kỳ Trân lâu cũng đào luôn. . .

Đây là chuyện gì chứ?

Sớm biết người này mạnh như vậy, cần gì phải nhiều miệng như vậy a!

Một vạn viên linh thạch trung phẩm. . . Cho dù lấy ra toàn bộ thân gia của nàng cũng không đủ ah!

- Làm sao vậy? Ngươi muốn lấp liếm hay sao?

Thấy vẻ mặt nàng lúc đỏ lúc trắng, nãy giờ không nói gì. Trương Huyền không khỏi nhướng mày.

Nếu không phải đối phương làm bộ tư thái cao ngạo trước mặt hắn thì hắn cũng lười để ý. Đã khoe khoang khoác lác còn muốn mình quỳ xuống, như vậy sẽ phải tiếp nhận kết quả đánh cuộc bị thua.

- Lục tiểu thư đã thua, ta trả giúp nàng...

Thanh niên theo đuổi Lục tiểu thư ở bên cạnh thấy nàng bị bức ép tới mức không nói ra lời, hắn cắn răng đi lên phía trước.

Một vạn linh thạch trung phẩm, xem như hắn cũng không có cách nào bỏ ra nổi.

Nhưng bây giờ bị bức đến mức như vậy, hắn cũng không có biện pháp nào khác. Nếu như trong lúc nàng gặp nguy cơ hắn có thể giúp một tay, từ đó nắm được trái tim nàng. Như vậy dù có đánh đổi lớn đến mấy cũng đáng giá.

Cũng không phải hắn không nghĩ tới chuyện không thừa nhận, nhưng mới rồi, khi đánh cược với đối phương cũng đã nói rõ ràng ràng. Đường đường là Danh sư ngũ tinh, một khi lấp liếm, về sau còn mặt mũi nào gặp người nữa cơ chứ?

Nếu chuyện này truyền đến tổng bộ, chức nghiệp Danh sư này cũng không cần phải làm nữa.

Công chính mới có thể trồng người, bản thân đã lấp liếm đánh cược như vậy, ai còn dám mang học sinh cho ngươi dạy bảo cơ chứ?

- Không cần ngươi hỗ trợ!

Thanh niên còn chưa dứt lời thì Lục tiểu thư đã cắn răng:

- Tự ta sẽ trả!

Nói xong nàng ngẩng đầu nhìn về phía Trương Huyền:

- Một vạn linh thạch, ta có thể trả cho ngươi, chỉ là. . . Hiện tại trên người của ta không có nhiều như vậy, nếu muốn thì phải chờ thời gian mấy tháng!

Hiện tại ngay cả một ngàn linh thạch nàng cũng không bỏ ra nổi chứ đừng nói là một vạn. Chỉ có điều, chỉ cần trở về, một vạn linh thạch trung phẩm tuy nhiều, thế nhưng nhờ vào nội tình trong nhà. Nếu muốn cầm ra vẫn hoàn toàn có thể làm được.

- Mấy tháng?

Trương Huyền lắc đầu:

- Nếu như là mấy tháng, một vạn linh thạch trung phẩm ta cũng có thể tùy tiện lấy ra được. Khi đó có lấy của ngươi cũng là vô ích!

Huyễn Vũ Đế đô chỉ là một trạm dừng chân trên đường đi tới Hồng Viễn Danh sư học viện của hắn. Ngay cả nửa tháng cũng không đợi được, chớ đừng nói chi là thời gian mấy tháng.

Lại nói, hắn tu luyện tới hiện tại, cũng chỉ khoảng chừng nửa năm. Sau mấy tháng, không biết hắn sẽ đạt tới loại cảnh giới nào. Khi đó có lẽ linh thạch trung phẩm đã vô dụng đối với hắn.

Nương theo tu vi gia tăng thì Thiên Đạo chân khí cũng càng ngày càng tinh thuần. Nhu cầu đối với linh khí cũng ngày càng cao, mặc dù mới đạt đến Hóa Phàm tứ trọng đỉnh phong. Thế nhưng hắn đã cảm thấy, hiệu quả của linh thạch trung phẩm đang dần dần yếu bớt.

Tu vi tiếp tục gia tăng, nhất định sẽ giống như hạ phẩm linh thạch, trở nên không có hiệu quả.

Sau mấy tháng nữa không có tác dụng với ta, coi như cầm nhiều hơn nữa thì có ý nghĩa gì cơ chứ?

- Ngươi. . . Vậy ngươi muốn thế nào?

Lục tiểu thư cắn răng n ói.

- Cái này...

Trương Huyền cũng nhíu mày.

Vừa rồi đối phương chắc chắn đánh cược, nói sẽ trả linh thạch trung phẩm, vốn hắn cho rằng đối phương có thể thanh toán nổi, không nghĩ tới hai người này cũng là quỷ nghèo.

Sớm biết như vậy ta sẽ không đánh với ngươi, quá phiền toái.

- Không phải người vừa mới nói, ta thua thì ta sẽ quỳ xuống hay sao?

Chần chờ một chút, Trương Huyền nói tiếp:

-Nếu không như vậy đi, ta cũng không bảo ngươi quỳ xuống, ta đang thiếu một tỳ nữ bưng trà rót nước. Ngươi đi theo ta, nghe theo lời sai bảo của Tôn Cường, chỉ cần ngoan ngoãn nghe lời. Như vậy một vạn linh thạch coi như không có gì!

Không bỏ ra nổi tiền thì cũng không có khả năng cho qua như vậy a!

Nàng này kiêu ngạo như thế, vậy hắn sẽ gõ nàng một chút.

Lại nói, Hóa Phàm lục trọng trẻ tuổi như vậy, nhất định địa vị không thấp. Nếu thu phục thành hạ nhân, có thể giải quyết được không ít phiền phức.

- Tỳ nữ? Hạ nhân? Ngươi có biết thân phận của Lục tiểu thư...

Nữ tử còn chưa lên tiếng thì người thanh niên ở bên cạnh đã giật nảy mình, vội vàng rống lên.

- Thân phận gì chứ? Thân phận có lợi hại hơn nữa chẳng lẽ còn có cao hơn thiếu gia nhà chúng ta sao? Bớt nói nhảm ở chỗ này đi. Có thể làm

tỳ nữ của thiếu gia nhà chúng ta đã là phúc phận tu luyện mấy đời. Nếu như lại nói nhảm, như vậy trả tiền!

Tôn Cường khoát tay cắt ngang lời nói của đối phương.

Thiếu gia là học sinh thân truyền của lão gia, thân phận địa vị so với Mạc đường chủ gì gì đó cũng cao hơn không biết bao nhiêu lần. Thu ngươi làm tỳ nữ đã coi như là cao thượng, lại còn dám nói tới thân phận. . .

Không biết nông sâu!

- Ngươi. . . Ngươi thì biết cái gì, Lục tiểu thư là công...

Thấy mập mạp này cũng đi ra làm loạn, thanh niên khẽ nói. Thế nhưng lời còn chưa dứt thì đã lần nữa bị nữ tử kia cắt ngang.

- Được!

Cắn răng, Lục tiểu thư lạnh lùng nhìn qua, trong giọng nói mang theo vẻ ngạo nghễ:

-Tỳ nữ thì không có khả năng, hơn nữa một vạn linh thạch cũng không đủ để khiến cho ta làm tỳ nữ của người khác. Ngươi đổi lại điều kiện đi!

- Không muốn làm? Vậy thì dập đầu đi!

Trương Huyền thản nhiên nói.

Phi Nhi công chúa

dtv-ebook.com

- Ngươi...

Móng tay của Lục tiểu thư cắm vào trong thịt, ver mặt âm tình bất định. Tỏng ánh mắt lộ ra hận ý nồng đậm, hận không thể nuốt sống kẻ trước mắt này.

Đối với nàng, chuyện làm tỳ nữ là không thể nào, thế nhưng nếu như quỳ xuống thì càng nhục lớn, chuyện này bảo nàng làm, rất khó.

- Đổi điều kiện khác...

Hai hàm răng cắn tới mức suýt vỡ vụn, Lục tiểu thư cố nén tức giận, nói.

- Thiếu gia nhà chúng ta đã cho ngươi mặt mũi rồi, ngươi còn muốn gì nữa? Cái gì cũng không được, ngươi đang cố ý sao? Không quỳ xuống, không làm tỳ nữ cũng được. Như vậy thiếu gia nhà ta còn thiếu một nha đầu làm ấm giường, nếu không ngươi tới làm đi! Chỉ cần phục vụ thiếu gia hài lòng, một vạn linh thạch mà thôi, không tính là cái gì cả!

Nghe nàng tiếp tục từ chối, Tôn Cường mang theo vẻ mặt không vui nói chen vào.

Thứ đồ gì vậy, cũng may thiếu gia dễ tính, đổi lại là hắn, đừng nói là tỳ nữ, làm nha hoàn ấm giường hắn cũng không đồng ý.

- Ngươi nói cái gì?

Cơ thể run rẩy một cái, hai mắt Lục tiểu thư đỏ ửng, hận không thể xé xác kẻ trước mắt này tại chỗ.

- Nói cái gì ngươi nghe không hiểu hay sao?

Tôn Cường lắc đầu, quay đầu nhìn về phía Trương Huyền, nói:

-Thiếu gia, người này cái gì cũng không làm được, kén cá chọn canh như vậy. Tiểu nhân có thể làm chủ hay không?

- Tỳ nữ của ngươi? Cứ tùy tiện!

Trương Huyền vẫy tay, vẻ mặt không coi chuyện này là quan trọng.

Tôn Cường này thoạt nhìn mê mẩn chơi bài uy phong, thế nhưng trên thực tế lại hết sức thông minh, không dưng tự nhiên lại nhận việc vào người. Như vậy nhất định đã có biện pháp.

- Hắn. . . Tỳ nữ của hắn?

Cơ thể run rẩy một cái, Lục tiểu thư thiếu chút nữa đã thổ huyết.

Nàng tưởng rằng thiếu gia này ngấp nghé dung mạo của nàng, thu bản thân làm tỳ nữ. Thế nhưng nàng nằm mơ cũng không có nghĩ tới, căn bản không phải như vậy. Mà là để nàng làm hạ nhân của tên quản gia như vậy. . .

Hơn nữa, vẻ mặt ngươi ra vẻ không quan trọng là có ý gì?

Thân phận của ta. . . Ngay cả Hoàng đế Huyễn Vũ đế quốc cũng phải nghênh đón. Nếu như nói ra có thể hù chết ngươi tại chỗ!

Lại còn ra vẻ như vậy. . . Quả thực nàng đã bị sỉ nhục lớn!

- Đa tạ Thiếu gia!

Nhìn về phía Lục tiểu thư cách đó không xa, Tôn Cường đi quanh một vòng, nhướng mày nói:

-Ngươi quá xấu, coi như muốn làm nha đầu làm ấm giường, thiếu gia nhà ta cũng không muốn. Cho nên có lẽ ngươi cứ tiếp tục làm tỳ nữ đi!

- Xấu? Không muốn nhận?

Lục tiểu thư đã có chút không kìm nén được, suýt nữa cứ thế mà tức điên lên.

Ta thiên sinh lệ chất, ngươi lại còn nói ta xấu? Con mắt ngươi bị làm sao vậy, hay là vẫn đang trút giận ta?

Kỳ thật nàng không biết, Tôn Cường nói như vậy cũng không phải là cố ý chọc giận nàng, mà là suy nghĩ chân thật trong lòng.

Học sinh của thiếu gia, Triệu Nhã, Vương Dĩnh, người nào mà không xinh đẹp hơn so với nàng cơ chứ? Coi như là Mạc Vũ, Triệu Phi Vũ cũng không kém chút nào, thiếu gia cũng không thèm nhúc nhích lấy một chút.

Nàng chỉ là một nữ nhân ngang ngược bốc đồng mà thôi, có thể được thiếu gia vừa ý mới là lạ!

- Chỉ là, cũng làm tỳ nữ, thế nhưng điều kiện của ta không giống với thiếu gia, có giới hạn thời gian, như vậy. . . Năm tháng đi! Ngươi nợ thiếu gia ta một vạn linh thạch trung phẩm, chia làm năm tháng cũng chính là hai ngàn một tháng. Một ngày là 66 viên, ta cho ngươi cái giá làm tròn, 70 đi!

Giơ ngón tay tính toán, Tôn Cường nhìn qua nàng rồi nói:

- Nếu như ngươi cảm thấy làm tỳ nữ là ủy khuất, như vậy có thể mua sắm thời gian ở không. Chỉ cần ngươi giao tiền thì có thể khôi phục tự do, làm bất kỳ chuyện gì mà bản thân muốn làm.

- 70? Mua sắm thời gian ở không sao?

Lục tiểu thư sững sờ.

- Không sai. Trong khoảng thời gian ở không này, cũng không phải là tỳ nữ. Nói cách khác, một vạn linh thạch cũng không cần thanh toán ngay lập tức, có thể trả từng ngày. Chỉ cần trong vòng năm tháng trả hết nợ thì coi như không phải làm hạ nhân. Cũng không có loại thân phận này. Còn

vì sao mà một ngày là 70 viên, mà không phải là 66, là bởi vì mua từng ngày sẽ đắt hơn một chút. Nếu tính tiền tháng, sẽ rẻ hơn một chút!

Tôn Cường nói.

- Tính tiền tháng, phụt...

Vừa rồi nàng cảm thấy phương pháp này của đối phương còn có thể thực hiện được. Thế nhưng sau khi nghe được câu này, Lục tiểu thư thiếu chút đã phun ra một ngụm máu tươi.

Làm sao nói gần nói xa, bản thân nàng lại trở nên giống như thương phẩm, có thể tùy ý mua bán cơ chứ?

Còn thanh toán, tính tiền tháng. . .

Càng nghĩ càng phát điên, suýt chút nữa đã bùng nổ.

Chỉ là, sau khi tức giận, nàng suy nghĩ kỹ một chút. Quả thực phương pháp này đúng là không tồi.

Nàng có thân phận như thế, đi làm tỳ nữ của một quản gia, nhất định là không được. Trả nợ theo ngày, chỉ cần chịu đựng qua mấy ngày, trở về nhà là sẽ có thể trả đủ linh thạch. Có thể nhẹ nhõm giải thoát loại quan hệ này!

- Được, ta đồng ý!

Sau khi nghĩ thông suốt những thứ này, Lục tiểu thư gật đầu.

- Không tồi!

Nghe thấy Tôn Cường sắp xếp như vậy, hai mắt Trương Huyền không khỏi sáng lên.

Không hổ là thương nhân, thủ đoạn đúng là không tệ.

Một hơi lấy ra một vạn linh thạch, đổi lại là ai cũng rất khó làm được, cũng sẽ cảm thấy bất lực. Thế nhưng đổi thành thanh toán theo ngày, n hư vậy sẽ trở thành rất ít, áp lực ẽ không lớn như vậy nữa.

Giống như trả góp kiếp trước vậy, rõ ràng linh thạch phải giao sẽ nhiều hơn. Thế nhưng người người đều đâm đầu vào, lại còn không biết mệt.

- Lục. . . Tiểu thư!

Không nghĩ tới nàng lại đồng ý chuyện này, người thanh niên kia rất là gấp gáp.

Người khác không biết thân phận của vị Lục tiểu thư này. Thế nhưng hắn lại biết rất rõ ràng, làm tỳ nữ. . . Nói đùa cái gì vậy?

Một khi tin tức truyền ra ngoài, chỉ sợ toàn bộ hoàng thất Huyễn Vũ đế quốc sẽ nổi điên!

- Chuyện của ta, bản thân ta sẽ làm chủ!

Lục tiểu thư hừ lạnh một tiếng.

- Nhưng. . .

Gân xanh trên đầu người thanh niên kia kéo căng lên.

- Được rồi, các ngươi có chuyện gì thì về sau lại thương nghị. Từ giờ trở đi ngươi chính là tỳ nữ, nếu như không có tiền thì cũng nhanh chuẩn bị một chút để hồi phủ với chúng ta!

Cắt ngang lời đối thoại của hai người, Tôn Cường nói.

- Không cần, ta thanh toán mười ngày trước!

Hừ lạnh một tiếng, Lục tiểu thư lật bàn tay một cái, trước mắt mọi người ;ập tức xuất hiện một đống linh thạch trung phẩm, đếm, vừa vặn có bảy trăm viên.

- Ừm!

Ánh mắt Tôn Cường sáng lên, hắn nhìn về phía Trương Huyền. Lập tức nghe thấy thanh âm của đối phương vang lên:

- Ngươi cầm trước đi!

- Vâng!

Bàn tay của Tôn Cường phất một cái đã thu linh thạch vào trong giới chỉ trữ vật. Lại lần nữa nhìn về phía nữ tử trước mắt:

- Nhìn dáng vẻ của ngươi, thân phận và địa vị cũng không thấp, sẽ không làm ra chuyện như trực tiếp chạy trốn. Chỉ là, ai cũng không nói chắc được mọi chuyện. Như vậy đi, ngươi để một vật lại chỗ ta. Kết thúc năm tháng, hoặc là ngươi có thể một lần trả hết một vạn linh thạch. Nwh vậy đồ vật sẽ trả lại cho ngươi!

- Ngươi...

Gân xanh trên trán Lục tiểu thư nổi lên.

Nàng đã đồng ý với yêu cầu vũ nhục như làm tỳ nữ của người khác rồi, thế mà đối phương lại còn lo lắng nàng chạy mất, quả thực. . . Tức chết người đi được!

Chỉ là, nàng cũng biết, hai người trước mắt này quả thực chính là hỗn bất lận chủ. Nếu nói nhiều, nhất định sẽ càng tức giận, cổ tay lần nữa khẽ đảo, nhanh chóng đưa một cái huy chương ra ngoài.

Huy chương Danh sư!

Phía trên có năm ngôi sao lấp lánh chói mắt.

- Huy chương này đại biểu cho thân phận của ta, có thể thế chấp cho một vạn linh thạch khi a!

- Tạm được!

Tôn Cường tiếp nhận, thu vào trong giới chỉ trữ vật.

Vừa rồi người thanh niên kia cũng đã lấy ra huy chương, là Danh sư ngũ tinh, không nghĩ tới nữ tử này cũng thế.

Chỉ là, coi như ngũ tinh cũng không tính là gì, làm quản gia của một vị Danh sư bát tinh, nếu như ngay cả một chút phong thái ấy cũng không có thì hắn cũng không cần lăn lộn nữa làm gì.

- Ồ?

Thấy tên này nhìn thấy huy chương của mình mà không có khiếp sợ và sợ hãi một chút nào, ngược lại còn bình thản như nước. Lục tiểu thư sửng sốt một chút, vẻ mặt có chút khó coi, thân thể mềm mại xoay một cái, trực tiếp đi xuống lầu.

Nơi này ngay cả một khắc đồng hồ nàng cũng không thể tiếp tục ở lại nữa. Không phải là bởi vì đánh cược thất bại mà cảm thấy nhục nhã, mà là. . . Bị tức giận.

Đều là con người, sao mà…

Vốn nàng cho là mình trẻ tuổi như vậy đa đạt tới Danh sư ngũ tinh, đi đến bất kỳ nơi nào cũng sẽ khiến cho người ta kính trọng và kiêng kị, kết quả. . . Người ta chẳng thèm để ý, thật giống như nàng không có cái thân phận này vậy.

Cảm giác chênh lệch mạnh mẽ làm cho nàng buồn bực suy nghĩ, thiếu chút đã thổ huyết.

- Lục tiểu thư...

Thấy nàng trực tiếp rời đi, thanh niên kia ững sờ, quay đầu nhìn về phía hai người Trương Huyền rồi nói:

-Các ngươi. . . Chờ đó cho ta!

Hung tợn nói một tiếng, sau đó lại vội vã theo đuổi Lục tiểu thư. Hắn đi xuống lầu dưới rốt cục mới đuổi theo kịp, lại đi tới trước mặt nàng.

- Lục công chúa, hai người này không biết trời cao đất rộng, không được, ta phải nói cho Diệp Tiền, tìm người giết chết bọn chúng!

Hai mắt hắn sáng lên, thanh niên này khẽ nói.

Lần này không phải hắn gọi là Lục tiểu thư nữa, mà là công chúa.

Nếu như Diệp Tiền thái tử của Huyễn Vũ đế quốc có mặt ở đây, như vậy nhất định đã có thể nhận ra, vị Lục tiểu thư này không phải là ai khác. Mà chính là Phi Nhi công chúa của Hồng Viễn đế quốc! Mà bên người thanh niên người nàng lại là bạn học cùng lớp với nàng, Danh sư ngũ tinh, Hình Viễn!

Hai người đi ra ngoài đi dạo, vừa nhìn thấy kỳ trân các đã muốn đi tìm một chút bảo vật. Chuẩn bị cho lịch luyện sau này, thế nhưng hai người có nằm mơ cũng không nghĩ ra, trong khoảng thời gian ngắn lại nhận lấy thương tổn ít nhất cũng đạt tới một vạn điểm!

Công chúa điện hạ cao quý vô cùng, ngay cả hoàng đế Huyễn Vũ đế quốc cũng phải kính trọng vô cùng lại bị người khác thu làm tỳ nữ, mất hết mặt mũi.

- Ta đường đường là công chúa, Danh sư ngũ tinh, không cam tâm đánh cược thua, chạy đi giết người hay sao?

Phi Nhi công chúa dừng bước, lông mi nhướng lên.

- Cái này...

Hình Viễn hơi đỏ mặt.

Đánh cược thua vốn là chuyện rất mất mặt. Nếu như bởi vậy mà chạy tới giết người, làm căng ra, ngay cả Danh sư ngũ tinh cũng không cần làm nữa.

- Như vậy ... Cũng không thể tính như vậy a, hai người này quả thực quá phách lối, khinh người quá đáng!

Hình Viễn cắn răng nói.

- Đúng là bọn họ rất đáng hận, chỉ có điều, ngươi và ta cũng không thể giải quyết cột đá. Mà hắn, không cần một phút đồng hồ cũng đã có thể giải quyết hơn một trăm cái. . . Còn có tên hạ nhân kia nữa, nhìn thấy huy chương của Danh sư ngũ tinh, không ngờ lại không có sợ hãi một chút nào. . . Hai người kia, chỉ sợ thân phận sẽ không đơn giản, ngươi bảo Diệp Tiền phái người tra thân phận của bọn hắn một chút cho ta!

Phi Nhi công chúa vẫy tay nói.

Sở dĩ nàng đồng ý với đối phương cũng không phải là xúc động nhất thời.

Cấp bậc đạt tới ngũ tinh, tâm cảnh khắc độ đã vượt qua 15. 0. Đã sớm không có xúc động và lỗ mãng như tước nữa. Tổ hợp chủ tớ hai người trên lầu kia, mặc dù thực lực đều chẳng ra sao cả, thế nhưng lại có sự bình tĩnh và ổn trọng khiến cho người ta run sợ.

Chỉ sợ thân phận không đơn giản như trong tưởng tượng của hai người các nàng.

Lại nói, cột đá mà bản thân nàng không có cách nào giải quyết, mà đối phương lại giải quyết dễ như trở bàn tay. Nàng cũng rất tò mò, rốt cuộc tên này làm được bằng cách nào.

- Được!

Hình Viễn gật gật đầu.

. . .

- Vị công tử này, không biết ta nên xưng hô với ngươi như thế nào?

Đám người Lục công chúa rời đi, Cam Nhất Bình cũng coi như khôi phục lại, đi tới trước mặt Trương Huyền, sau đó ôm quyền khom người nói.

- Ngươi cứ gọi ta là Trương Huyền!

Trương Huyền gật đầu.

- Hóa ra là Trương công tử, đây là tất cả bảo vật của Kỳ Trân lâu. Vừa rồi ngươi đã phá giải cột đá, lấy được đủ điểm tích lũy, tất cả đều là của ngươi...

Vừa rồi gã sai vặt xuống lầu đã đóng gói hoàn tất tất cả đồ vật, bỏ tất cả vào trong một cái trữ vật giới chỉ rồi đưa tới.

- Ừm!

Tiếp nhận trữ vật giới chỉ, tinh thần liếc nhìn vào trong đó, quả nhiên Trương Huyền đã thấy ở mấy tầng phía dưới có rất nhiều bảo vật. Tất cả đều đặt ở bên trong, một cái cũng không thiếu.

- Những bảo vật này đều cho ta. Như vậy Kỳ Trân lâu các ngươi làm sao bây giờ?

Trương Huyền có chút nghi hoặc nhìn qua, rất là ngại ngùng.

Mấy bảo vật này, nói thật, hắn không có hứng thú quá lớn. Kết quả, đối phương lại đưa tới toàn bộ. Nếu hắn từ chối thì bất kính, cho nên cũng rấ tlaf bất đắc dĩ.

Chỉ là, nếu như thực sự thu hết, Kỳ Trân lâu không có bảo vật trấn giữ, chẳng phải sẽ lập tức sập tiệm hay sao?

Thế này mà ngươi cũng gọi là luyện đan? (1)

dtv-ebook.com

- Mục đích ta mở ra Kỳ Trân lâu chính là vì phá giải những cột đá này, hiện tại đã biết toàn bộ đáp án. Cho dù có chết cũng không tiếc, cũng là lúc nên về cố hương, sống yên ổn cho nốt đoạn thời gian cuối cùng này.

Cam Nhất Bình cười cười, trên mặt hiện lên vẻ bình thản.

Lấy được nhiều cột đá như vậy, khi đó hắn bị ký tự đặc thù phía trên hấp dẫn. Hắn tốn năm mươi năm mà cũng không có thành công giải quyết vấn đề. Lúc này một lần được phá giải hết, hắn lập tức cảm thấy toàn thân nhẹ nhõm, cũng là lúc nên buông lỏng.

- Cái này...

Trương Huyền gật đầu, nhìn về phía đối phương, trong mắt mang theo vẻ bội phục.

Xem ra người này đại nạn buông xuống, cũng coi như hoàn toàn nghĩ thông suốt rồi.

Chỉ là, hắn suy nghĩ một chút cũng đã có thể hiểu rõ. Sinh mệnh đi đến tận cùng, tâm nguyện lớn nhất đã được giải quyết, quả thực không có gì để tiếc nuối cả.

Những bảo vật này, mặc dù trân quý, thế nhưng so với sống chết cũng không được tính là cái gì!

Sống không mang đi được, chết cũng không thể mang theo, thừa dịp vàng bạc ngàn ngàn vạn, trước khi chết đi hai nắm tay không!

Biết đối phương thật ý muốn đưa những bảo vật này cho mình, vì vậy Trương Huyền cũng không tiếp tục từ chối nữa. Hắn thuận miệng chỉ điểm vài câu, xem như là báo đáp đối phương.

Nghe thấy nội dung đối phương chỉ điểm rất phù hợp với bản thân, Cam Nhất Bình tràn ngập hưng phấn, không ngừng cảm tạ.

Hàn huyên một hồi, Trương Huyền mang theo Viên Đào, Tôn Cường rời đi.

- Thiếu gia, chúng ta đi đâu bây giờ?

Đi ra khỏi Kỳ Trân lâu, Tôn Cường hỏi.

- Lạc Xà nội đan, Đỗ Ưu thảo đã gom góp xong. Vẫn còn cần một ít dược liệu để trung hoà. Lại còn luyện chế ra dược dịch đặc thù...

Trương Huyền trầm tư một chút:

- Đi Luyện Đan sư công hội đi, tìm Luyện Đan sư hỗ trợ kiếm một chút!

Mặc dù hắn là Luyện Đan sư tam tinh chính thức, lại thông qua biện đan để có được danh ngạch. Thế nhưng nếu chân chính luyện chế dược vật, tốt nhất vẫn nên để người khác ra tay thì hơn.

- Vâng!

Hai người gật đầu.

Luyện Đan sư công hội cách nơi này còn có khoảng cách nhất định. Ba người tìm một cái xe ngựa, ngồi đại khái chừng nửa canh giờ mới đi đến trước mặt.

Luyện Đan sư công hội của Huyễn Vũ đế quốc rất là cao lớn, bao la, trước cửa chính có một lò đan bằng đá khổng lồ, ước chừng cao mười mấy mét, mang theo khí thế ngạo nhân.

Đi vào trong đó, còn chưa đi xa thì đã ngửi được từng đợt mùi dược hương. Linh khí nồng nặc xông vào lỗ chân lông toàn thân, khiến cho tinh thần người ta phấn chấn.

- Đây là đan hương, xem ra ở nơi này có đan dược Ngũ phẩm xuất thế, hơn nữa còn thường xuyên được luyện chế ra!

Ngửi một cái, Trương Huyền cười nói.

Một khi đan dược Ngũ phẩm được luyện chế ra là có thể sinh ra đan hương nồng đậm, lan tràn ra các nơi. Khiến cho người chung quanh đều cảm thấy sảng khoái tinh thần, tinh thần tăng lên nhiều.

Ở nơi này có lẽ thường xuyên có loại dược vật cấp bậc này được luyện chế thành công, cho nên mới có mùi nồng nặc như thế.

- Ở nơi này có Luyện Đan sư ngũ tinh, đương nhiên muốn luyện chế ra đan dược Ngũ phẩm cũng không thành vấn đề!

Tôn Cường gật đầu.

Trong Luyện Đan sư công hội của Huyễn Vũ đế quốc, người mạnh nhất đã đạt đến ngũ tinh đỉnh phong, không phải là tồn tại mà những Luyện Đan sư công hội cấp thấp trước đó có thể so sánh được.

- Ừm, chúng ta muốn tìm một vị Luyện Đan sư ngũ tinh, trước tiên đi xem một chút a!

Trương Huyền gật gật đầu.

Lạc Xà nội đan và Đỗ Ưu thảo rất là trân quý, hơn nữa cũng chỉ có một phần, không thể để cho nó xuất hiện bất kỳ sai lầm nào. Coi như chỉ là luyện chế dược dịch thì cũng cần Luyện Đan sư cấp bậc ngũ tinh mới có thể làm được. Nếu như cấp bậc quá thấp sẽ rất dễ dàng xuất hiện biến cố, lãng phí toàn bộ dược vật.

- Vị công tử này, không biết ngươi cần cái gì?

Rất nhanh đã đi tới trước mặt, trước đài là một nữ tử tuổi chừng mười tám, mười chín, hai mắt nhìn về phía Trương Huyền, miệng nở nụ cười rạng rỡ.

- Ta muốn luyện chế một loại dược dịch đặc thù, không biết ở chỗ các ngươi muốn mời Luyện Đan sư ngũ tinh thì cần giá cả bao nhiêu?

Trương Huyền hỏi.

Danh sư đường có thể mua sắm chương trình học. Đương nhiên bên Luyện Đan sư công hội cũng có thể xuất ra dược vật của bản thân, tìm người thay mặt luyện hộ.

Giá cả của loại hình thay mặt luyện này so với trực tiếp mua sắm đan dược thành phẩm còn thấp hơn nhiều, chỉ cần tốn chút sức lực, thu thập một ít dược vật là có thể làm được.

- Để Luyện Đan sư cấp bậc Ngũ tinh thay mặt luyện?

Nữ tử này sững sờ.

- Làm sao? Không có sao?

Thấy bộ dáng này của nàng, Trương Huyền nhíu mày.

Nếu như không có, vậy thì phiền phức rồi. Lạc Xà sinh ra viên nội đan này khi còn đã sống đạt đến Hóa Phàm thất trọng. Tinh khí mười phần, lực lượng rất cuồng bạo, Luyện Đan sư tứ tinh bình thường, chỉ sợ rất khó có thể áp chế.

Luyện Đan sư Ngũ tinh, thấp nhất cũng đã đạt đến Hóa Phàm lục trọng Kiều Thiên cảnh, nếu muốn khống chế tinh khí cũng sẽ đơn giản hơn không ít.

- Có là có, chỉ là. . . Hôm nay bên tổng bộ vừa phái tới một vị Luyện Đan sư ngũ tinh rất lợi hại. Chỉ là hiện tại người đang giảng bài, tất cả Luyện Đan sư cấp bậc đạt tới ngũ tinh của công hội đều đã đi qua nghe, thậm

chí. . . Tam tinh, tứ tinh cũng đi qua. Cho nên tạm thời không người nào có thể thay thế luyện, nếu như ngươi thật sự muốn luyện chế, không biết ngươi có thể chờ ngày mai lại đến hay không?

Chần chờ một chút, nữ tử này nói.

- Ngày mai?

Trương Huyền khẽ cau mày.

Đêm nay sẽ quyết định danh ngạch đi Hóa Thanh trì, có lẽ không bao lâu nữa hắn sẽ phải đi vào. Nếu như chậm trễ một ngày, chỉ sợ không có nhiều thời gian như vậy.

- Ngày mai ta không chờ được nữa, lúc nào giảng bài kết thúc vậy? Có thể hẹn giúp ta một vị Luyện Đan sư ngũ tinh đi ra đây hay không?

Trương Huyền do dự một chút, lại nói.

- Hẹn?

Vẻ mặt nữ hài có vẻ khó khăn:

- Ta chỉ là một nhân viên phục vụ, Luyện Đan sư ngũ tinh có cấp bậc quá cao, thực sự không hẹn được.

Nàng chỉ là nhân viên phục vụ phụ trách tiếp đãi trước đài, cho nên nhiều nhất cũng chỉ là một học đồ, đừng nói là Luyện Đan sư ngũ tinh, coi như tam tinh, tứ tinh nàng cũng không có tư cách tiếp xúc, cấp bậc kém bọn họ quá nhiều.

- Hơn nữa, giảng bài xong thì nhất định sẽ phải trao đổi học tập lẫn nhau. Cho nên lúc này tất cả mọi người đều đang bề bộn nhiều việc, hắn sẽ không có người nào rảnh để thay thế luyện. Cho ngươi có ra nhiều tiền hơn nữa, chỉ sợ cũng rất khó vời đến được!

Cơ hội giao lưu như thế, ai sẽ vì một món tiền nhỏ mà làm chậm trễ cơ hội học tập cơ chứ?

Dù sao Luyện Đan sư từ tổng bộ tới, dù cấp bậc không cao hơn bọn họ quá nhiều, thế nhưng thủ pháp luyện đan, khống chế với lò đan chỉ sợ cũng tiên tiến hơn không ít, đáng để nghiên cứu và học tập.

- Cái này...

Trương Huyền nhướng mày.

Người bên tổng bộ tới giảng bài, loại cơ hội tốt này sẽ không có người nào bằng lòng chậm trễ. Thế nhưng nếu để bản thân hắn luyện chế, hắn lại không làm được.

Không nói tới việc hiện tại học tập luyện đan thuật còn kịp hay không. Coi như có thể làm được thì thực lực của hắn cũng mới chỉ là Trọc Thanh cảnh đỉnh phong, một khi nội đan Lạc Xà xảy ra biến cố, nhất định sẽ không áp chế nổi.

Tự mình không làm được, lại không có Luyện Đan sư bằng lòng tiếp nhận công việc. . . Phải làm sao bây giờ?

- Như vậy đi, bọn họ nghe giảng bài ở chỗ nào, có thể mang ta tới một chuyến hay không?

Suy nghĩ trong phút chốc, Trương Huyền hỏi.

Chờ Luyện Đan sư ngũ tinh đi ra thay mặt luyện đan. Như vậy hôm nay nhất định sẽ không chờ được. Nếu như thực sự không được, đi qua tìm một vị đi ra, để hắn hỗ trợ. Mọi người đều là Luyện Đan sư, có lẽ nếu muốn giao lưu sẽ dễ dàng hơn một chút.

- Mang ngươi tới?

Nữ tử nhíu mày nói:

- Đó là nơi mà chỉ có Luyện Đan sư mới có thể đi...

- A, ta là Luyện Đan sư, chỉ là gần đây không có khảo hạch đẳng cấp mà thôi!

Cổ tay khẽ đảo, Trương Huyền lấy huy chương của mình ra.

Đẳng cấp Luyện Đan sư của hắn vẫn như lúc ở Thiên Vũ vương quốc, chỉ có tam tinh. Chỉ có điều, coi như thế cũng đã đủ rồi.

Tiếp nhận huy chương, nữ hài nhìn thoáng qua rồi vội vàng khom người:

- Hóa ra là Luyện Đan sư đại nhân, mời ngài tới bên này!

Luyện Đan sư tam tinh, mặc dù ở Huyễn Vũ đế quốc không đáng để chú ý. Thế nhưng địa vị của bọn họ cũng không phải là một nhân viên phục vụ nho nhỏ như nàng có thể so sánh được.

- Ừm!

Trương Huyền gật gật đầu, mang theo hai người Tôn Cường đi theo nữ tử này.

Luyện Đan sư công hội rất lớn, đi một lúc rất lâu mới đi đến trước một cái đại sảnh rộng lớn.

- Đại nhân, chỉ có Luyện Đan sư mới có thể tiến vào bên trong nghe giảng bài, ta không có tư cách tiến vào...

Ngừng lại, nữ tử này nói lời xin lỗi.

- Không sao cả!

Trương Huyền cười cười, tiếp nhận huy chương, lại đeo lên ở trước ngực, dặn dò hai người Tôn Cường à Viên Đào một tiếng:

- Các ngươi chờ ở chỗ này, ta đi qua nhìn một chút!

Nói xong hắn nhấc chân đi vào.

Hai người bọn họ cũng không phải là Luyện Đan sư, đương nhiên cũng không thể đi vào.

Người trông coi phía sau cửa nhìn thấy huy chương trước ngực hắn, cho nên cũng không ngăn cản.

Cả đại sảnh này ước chừng mấy trăm mét vuông, bên trong không biết có bao nhiêu người đang ngồi, lít nha lít nhít. Tất cả đều mặc trang phục Luyện Đan sư, so với lúc ở Vạn Quốc thành trước đó. Giống như hắn và đám người Nhược Hoan công tử tiến hành thi đấu tuyển chọn vậy, cả đám đồng loạt nhìn chằm chằm về phía trước.

Ngẩng đầu nhìn lại, ở trên sân khấu phía trước lại có người đang đứng ở trước lò luyện đan, vừa giảng giải, vừa luyện chế dược vật.

Hỏa diễm bắn ra bốn phía, một bàn tay trắng nõn bỏ từng cọng dược vật vào trong lò lửa cực nóng, trầm ổn, bình tĩnh.

- Là nữ, còn trẻ như vậy sao?

Trương Huyền kinh ngạc.

Vốn hắn cho rằng người từ tổng bộ tới đây giảng bài nhất định là một lão già bảy tám mươi tuổi, thế nhưng không nghĩ tới lại là một nữ tử hai mươi tuổi.

Nữ Luyện Đan sư luôn rất hiếm thấy, còn có thể giảng bài cho nhiều người như vậy. Chỉ sợ cấp bậc sẽ không thấp, làm cho hắn không nhịn được phải nhìn sang.

Một thân trường bào màu tím nhạt che kín dáng người lại. Mái tóc dài đen nhánh cuộn lên trên đầu, hai mắt như sao, lóe ra ánh sáng cơ trí. Chỉ là trên mặt lại mang theo vẻ lạnh lùng như tuyết, không có chút tâm tình chập chờn nào.

Không ngờ dung mạo lại không thua Lục tiểu thư lúc trước, thậm chí bên dưới trường bào rộng rãi, dáng người thướt tha vẫn như ẩn như hiện. Khiến cho người ta có một loại mỹ cảm khác.

Huy chương Luyện Đan sư treo ở trước ngực, năm ngôi sao lấp lánh chói mắt, vừa nhìn đã biết đây là một vị Luyện Đan sư ngũ tinh!

- Luyện đan cần làm bạn với lò lửa, tương đối vất vả. Không ngờ nàng lại có thể đạt tới ngũ tinh, lợi hại!

Trương Huyền âm thầm gật đầu.

Luyện Đan sư cao minh bình thường đều là nam nhân, cũng không phải nói nữ tử không được. Mà là lò lửa cực nóng, các chủng loại dược liệu phong phú, còn có rất nhiều dược vật sinh trưởng ở những nơi nguy hiểm, chỉ cần hơi chút không chú ý thì sẽ gặp phải nguy hiểm.

Bởi vậy, không thiếu nữ tử không nguyện ý học tập loại nghề nghiệp này.

Thế này mà ngươi cũng gọi là luyện đan? (2)

dtv-ebook.com

Mà người trước mắt này, tuổi không lớn lắm mà đã đạt đến ngũ tinh, thủ pháp huyền bí, động tác luyện đan như nước chảy mây trôi. . . Từ đó có thể thấy được, không chỉ có thiên phú, nhất định nàng cũng đã tốn công phu rất lớn.

Nếu không, không có khả năng có thành tựu như thế này!

Bất kỳ nghề nghiệp nào, thiên phú chỉ là một bộ phận, thứ quan trọng hơn vẫn là cố gắng.

Cách nữ tử này không xa có một vị lão giả râu tóc bạc trắng đang đứng đó. Người này vuốt râu nhìn qua, tràn ngập vẻ tán dương.

- Đây có lẽ là hội trưởng công hội này a!

Nhìn thoáng qua, Trương Huyền lập tức có phỏng đoán.

Vị lão giả có phong thái rộng rãi, tu vi thâm trầm, vừa nhìn đã biết địa vị không thấp. Lại thêm đứng ở phía sau phối hợp với nữ tử này, đồng thời còn nói chen vào, giải thích cho rất nhiều Luyện Đan sư bên trong đại sảnh. Ngươi fnafy coi như không phải hội trưởng thì có lẽ địa vị cũng không thấp.

Bằng không thì cũng không có loại phong thái như thế này.

Dạo qua một vòng, Trương Huyền tìm một cái ghế trống, nhấc chân đi tới.

Mới vừa ngồi xuống thì đã nghe thanh âm nhàn nhạt của nữ tử trên đài tiếp tục vang lên.

Thanh âm thanh thúy, giống như là gõ vào ngọc thạch, khiến cho người ta có một loại cảm giác hưởng thụ. Chỉ là trong giọng nói mang theo một chút lạnh lẽo như muốn cảnh cáo người lạ chớ tới gần.

- Thanh Linh thảo, thuộc tính lạnh, trực tiếp bỏ vào bên trong lò đan sẽ xung đột với Bách Thụ hoa trước đó. Cho nên cần phải ngâm một canh giờ ở bên trong Cam Ngư trấp dịch, lúc đó mới có thể sử dụng. Làm như vậy dược hiệu sẽ càng lớn, cũng càng dễ dàng khiến cho nhiệt độ trong lò hạ thấp. Làm cho phẩm cấp dược vật gia tăng một cấp bậc!

- Còn gốc Mộc Đàn hoa thơm này thì phải phối hợp với Tử Anh thủy. Phải để cho ánh mặt trời chiếu rọi năm ngày, như vậy mới có thể có hiệu quả tốt nhất. Nếu không, nó là chủ dược luyện chế loại đan dược này, nếu như bỏ vào trong giữa quá trình thì lúc này lò đan đang nóng nhất, hỏa diễm độc nhất. Chỉ cần hơi chút không cẩn thận sẽ bị thiêu đốt thành tro tàn...

. . .

Nữ tử giới thiệu từng loại dược liệu một, ngẫu nhiên còn giới thiệu thủ pháp luyện chế, căn cứ luyện đan, có lý có chứng. Nói cho tất cả mọi người chung quanh đều như say sưa, không ngừng gật đầu.

- Sư Ngôn thiên bẩm? Chẳng lẽ nàng. . . Còn là một vị Danh sư?

Nói cho mọi người có vẻ mặt như thế, lại thêm bên trong thanh âm mang theo ý vị đặc thù. Trương Huyền mỉm cười, không kìm lòng được phải lắc đầu.

Người trước mặt này, mặc dù là dựa theo phương pháp Luyện Đan sư để giảng bài. Giảng giải làm sao luyện đan, phối dược thế nào. Thế nhưng bên trong thanh âm tăng thêm Sư Ngôn thiên bẩm, khiến cho người ta dễ lý giải và học tập hơn.

Loại thủ đoạn này, chỉ có Danh sư mới có thể làm được.

Xem ra người trước mắt này cũng không phải là Luyện Đan sư đơn thuần, chỉ sợ cũng là một vị Danh sư không thua kém gì ngũ tinh.

Vừa rồi hắn vừa mới gặp hai Danh sư ngũ tinh hai mươi tuổi, lúc này lại đụng phải một người, không hổ là Huyễn Vũ đế quốc, thiên tài quá nhiều.

Nếu như những người này ở chỗ 28 thế lực, đừng nói là quán quân, tối đa hắn cũng chỉ có thể đứng thứ tư mà thôi.

Cũng không phải nói lượng kiến thức các loại của hắn không bằng Danh sư ngũ tinh. Mà là thực lực lại kém rất nhiều, nếu như khiêu chiến thực lực, căn bản không có cách nào chiến thắng được đối phương.

- Nếu là Danh sư thì dễ làm, lại càng dễ câu thông, một lát nữa ta có thể tìm nàng hỗ trợ luyện chế dược dịch...

Hắn đang phát rầu, không biết đi nơi nào mới tìm một vị Luyện Đan sư ngũ tinh, thay mặt luyện giúp mình. Nàng ta đã là Danh sư, như vậy sẽ dễ làm hơn nhiều.

Dược dịch này là do nội đan Lạc Xà Hóa Phàm thất trọng làm chủ vật liệu. Nếu muốn hiệu quả tốt nhất, nhất định cần phải có chỉ điểm của mình, như vậy mới ít đi nhầm đường. Chỉ là Luyện Đan sư ngũ tinh bình thường làm sao có thể nghe một Luyện Đan sư tam tinh như hắn cơ chứ?

Nếu đều là Danh sư, như vậy chỉ cần nàng không biết cấp bậc của mình, lại dao động hai câu, khiến cho nàng ta tin phục, như vậy sẽ đơn giản hơn không ít.

- Cảm tạ chư vị, đây chính là lý giải của ta đối với Thanh Thần đan ngũ phẩm!

Ngay khi đang suy nghĩ một lát nữa nên thương nghị làm sao với đối phương, để cho nàng hỗ trợ luyện chế dược dịch thì hắn đã thấy một

tiếng “Kẹt kẹt!” Lò đan phía trước mở ra, ngay sau đó một mùi dược hương nồng nặc đột nhiên lan tràn ra, tràn ngập cả phòng.

Ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy có một hạt đan dược tròn vo óng ánh xuất hiện ở bên trong lô đỉnh, mùi thơm tỏa ra bốn phía, mùi thơm ngát xông vào trong mũi.

- Đan dược cấp bậc Ngũ phẩm hoàn mỹ?

- Thanh Thần đan là đan dược cấp bậc Ngũ phẩm đỉnh phong. Rất khó luyện chế, coi như hội trưởng tự mình ra tay, mười lô, cũng không có hai lô có thể đạt tới hoàn mỹ. Mà nàng, một lần đã thành công, quả thực quá lợi hại, không hổ là Luyện Đan sư từ tổng bộ tới!

- Hơn nữa, có khả năng ngươi còn không biết, không riêng gì nàng là Luyện Đan sư, mà còn là một vị Danh sư. Thủ pháp luyện đan lưu loát, giảng giải cấp độ trật tự rõ ràng. Nếu cứ dựa theo cái này mà học tập, nhất định trình độ luyện đan sau này sẽ gia tăng cực kỳ lớn!

- Đúng vậy a, bài giảng hôm nay thật sự đã được lợi ích không nhỏ, không hổ là người từ Hồng Viễn đế quốc tới. Bất kể là cơ sở hay là lĩnh ngộ đối với luyện đan đều cao thâm hơn nhiều so với chúng ta!

- Đó là đương nhiên, đan viện của Hồng Viễn Danh sư học viện có truyền thừa luyện đan hoàn chỉnh, so với phân bộ chúng ta còn hoàn chỉnh hơn nhiều.

. . .

Nhìn thấy đan dược đã xuất hiện, dưới đài xôn xao một hồi.

Đan dược luận phẩm, cùng một phẩm cấp, cùng một loại đan dược cũng có phân chia mạnh yếu, theo thứ tự là: Thành đan, sung mãn, hoàn mỹ và đan văn.

Bình thường thành đan đã có thể thông qua khảo hạch Luyện Đan sư, sung mãn coi như là người nổi bật trong đó.

Đạt tới cấp bậc hoàn mỹ, mười lần luyện chế chưa hẳn đã có thể xuất hiện một lần. Mà vị nữ tử trước mắt này chỉ có hai mươi tuổi, vừa giảng giải lại vừa luyện chế, phân tâm nhị dụng cũng có thể thuận lợi thành công, năng lực mạnh mẽ tới mức khiến cho người ta khó có thể tin tưởng được.

- Hiện tại mọi người có thể thảo luận, nếu như có đề nghị gì không giống thi cũng có thể nói ra, ta cũng có thể được học tập!

Sau khi buông viên đan dược đã luyện xong, vẻ mặt nữ tử trên đài lạnh nhạt nhìn quanh một vòng.

- Lạc đan sư, vừa vặn ta có một vấn đề, Thanh Thần đan cũng có tăng thêm đối với linh hồn. Khi luyện chế, cần dung nhập hồn lực, ta từng thử qua mấy lần. Thế nhnwg mỗi lần đều bị ngọn lửa đốt cho bị thương, không biết ngươi nhưng có đề nghị gì tốt hay không?

Một vị Luyện Đan sư ngũ tinh ở hàng đầu tiên mở miệng.

Nếu đã là thảo luận, đương nhiên cứ nói cho thoải mái.

- Lò đan cực nóng, hồn lực âm nhu. Nếu như tùy tiện đi vào, tất nhiên sẽ bị đốt cho bị thương, đã như vậy, vì sao chúng ta phải dùng hồn lực lan tràn qua đó? Bên trong đan phương của Thanh Thần đan có một gốc Cam Tâm thảo, đây là dược vật đã đạt tới cấp bậc hóa linh, tự mang linh tính.

Nữ tử gọi là Lạc đan sư gật gật đầu, giải thích:

- Chỉ cần bỏ thứ đã có linh tính này vào lò lửa, lại khống chế tốt nhiệt đột. Như vậy là có thể trung hoà dược tính, đưa tới hiệu quả ngưng thần tĩnh tức!

- Thì ra là thế!

Luyện Đan sư ngũ tinh này bừng tỉnh đại ngộ, cảm kích gật gật đầu.

- Ta cũng có vấn đề...

Ngay sau đó lại có một vị Luyện Đan sư ngũ tinh đứng lên.

Rất nhanh đã có sáu, bảy vị Luyện Đan sư ngũ tinh đều nói ra nghi ngờ của mình. Vị Lạc đan sư thoạt nhìn chỉ có hơn hai mươi tuổi này cũng không có chút bối rối nào, tất cả đều trả lời từng cái. Không chỉ có như thế, còn mang dẫn chứng phong phú, nói có lý có căn cứ, khiến hco mọi người đều bội phục không thôi.

- Chư vị ngoại trừ vấn đề ra còn có lời nào muốn nói nữa không? Hôm nay ta tới nơi này là vì muốn giao lưu cùng mọi người, có ý kiến gì thì có thể nói thẳng ra, không cần băn khoăn!

Giảng giải một hồi, thấy mọi người không có vấn đề gì nữa, lúc này Lạc đan sư mới nhìn bốn phía.

Gần đây ở trên phương diện luyện đan nàng đã đạt đến bình cảnh, khó mà đột phá. Lão sư giảng dạy luyện đan thuật nói cho nàng biết, phải giao lưu nhiều với những Luyện Đan sư khác, bổ sung cho nhau thì mới có thể tiến bước.

Chính là như thế cho nên nàng mới chuyên môn đi tới nơi này, tiến hành giảng giải, truyền thụ.

Không thể không nói, phương pháp này quả thực rất tốt, trước đó khi luyện đan, nàng kiến thức nửa vời, rất nhiều thứ không lĩnh ngộ được đầy đủ. Mà giờ phút này nói ra, không ngờ lại lý giải rõ ràng hơn về luyện đan, đồng thời cũng lý giải sâu hơn.

Chỉ là, nếu chỉ có như vậy vẫn còn chưa đủ.

Nàng còn muốn nghe ý kiến của người khác một chút, nghĩ sâu tính kỹ, như vậy mới có thể tấn cấp được.

- Lạc đan sư nói giỡn đùa rồi, ngươi giảng giải tốt như vậy, trình độ luyện đan cao như vậy, chúng ta thực sự có ý kiến nào khác!

- Đúng vậy a, động tác của ngươi hoàn mỹ không một tì vết, lại luyện chế ra Thanh Thần đan cấp bậc hoàn mỹ. Coi như chúng ta muốn nói cũng không nói ra được ah!

- Lý giải về luyện đan, so với chúng ta ngươi còn hiểu sâu hơn, nếu không phải tu vi không đủ, chỉ sợ cũng đã có thể xung kích, Luyện Đan sư lục tinh. Nói là cho ngươi đề nghị, chúng ta không dám...

. . .

Tất cả mọi người đều đồng thời lắc đầu.

Người trước mắt này là từ Hồng Viễn đế quốc tới, không riêng gì là Luyện Đan sư ngũ tinh mà còn là một vị Danh sư, chỉ điểm bọn hắn còn không kịp, sao bọn hắn có thể chỉ điểm lại chứ? Cho dù có, cũng không nhìn ra được a!

- Ôi!

Thấy mọi người nhao nhao lắc đầu, không nhắc tới một chút ý kiến nào, Lạc đan sư khẽ lắc đầu.

Ở trong Hồng Viễn đế quốc, người người đều kiêng kị thân phận và địa vị của nàng. Cho dù có vấn đề thì cũng không dám nói, vốn nàng cho rằng đến nơi này sẽ không có người nào biết, có thể có được không ít ý kiến. Thế nhưng không nghĩ tới vẫn không thu hoạch được gì như cũ.

- Ý kiến, ngươi thật sự muốn nghe chứ?

Ngay lúc trong lòng đang có chút thất lạc thì đã nghe thấy một đạo thanh âm nhàn nhạt từ trong đám người vang lên.

- Đúng vậy!

Lạc đan sư vội vàng gật đầu.

- Vậy thì tốt. . . Ta chỉ có một câu. . . Chơi đùa một hồi như vậy, mệt thở hồng hộc, như vậy mà ngươi cũng gọi là luyện đan hay sao?

Chỗ thiếu hụt thứ nhất

dtv-ebook.com

- Cái gì?

- Nói Lạc đan sư không biết luyện đan?

- Quá mức a? Lạc đan sư là Luyện Đan sư ngũ tinh từ tổng bộ tới, chúng ta cũng đã nhìn thấy thủ pháp luyện đan, động tác của nàng hoàn mỹ không một tì vết, không có kẽ hở, nói nàng không biết luyện đan? Là ai vô lễ như thế chứ?

- Loè thiên hạ!

Đại sảnh xôn xao, giống như là bị thiêu đốt, mỗi một người đều nổi giận đùng đùng nhìn lại về phía nơi thanh âm vang lên.

Bọn họ lập tức nhìn thấy một người thanh niên mặc thường phục, bộ dáng chừng hai mươi tuổi, trước ngực của hắn là một tấm huy chương Luyện Đan sư, bên trên có ba ngôi sao lấp lánh.

- Một Luyện Đan sư tam tinh nho nhỏ mà đã dám ăn nói bừa bãi?

- Vô tri!

Thấy rõ bộ dáng của hắn, không ít người cười lạnh, không nhịn được hét lớn một tiếng.

Mặc dù Lạc đan sư thoạt nhìn tuổi tác không lớn, có chút trẻ tuổi, nhưng năng lực lý giải về đan dược và luyện đan lại là ngươi mà hầu như chín mươi chín phần trăm người ở đây trở lên, đều không thể so sánh được với nàng.

Quá trình luyện đan nhẹ nhàng như nước chảy mây trôi, không có một chút trình tự dư thừa nào. Không có một giây khác biệt nào, nhìn vào quá trình quả thực chính là hưởng thụ xinh đẹp. Năng lực luyện đan như thế, nếu như đều không được gọi là luyện đan nói thì là cái gì cơ chứ?

Lại nói, cho dù có người chỉ trích thì cũng là chuyện mà Danh sư ngũ tinh mới có thể làm, một tên Luyện Đan sư tam tinh nho nhỏ như ngươi, cái gì nhìn cũng không hiểu mà đã dám nói khoác không biết ngượng, không phải là loè thiên hạ thì là cái gì?

Lạc đan sư cũng nhướng mày.

Thứ nàng muốn nghe chính là ý kiến, mà không phải là sự nghi ngờ.

- Vị Luyện Đan sư này, không biết vừa rồi ta luyện đan có chỗ gì không ổn, khiến cho ngươi miệng nói ra lời ấy?

- Muốn biết sao?

Người thanh niên nói chuyện, cũng không đứng dậy, mí mắt vừa nhấc lên rồi hỏi một câu.

- Đương nhiên!

Lạc đan sư nhướng mày.

- Vừa rồi ngươi luyện đan, tổng cộng có một trăm hai mươi bảy chỗ sai lầm, ta sợ nói rồi. . . Lòng tin của ngươi sẽ sụp đổ, không có cách nào luyện đan được nữa!

Thanh niên thản nhiên nói.

- Một trăm hai mươi bảy chỗ?

Hừ lạnh một tiếng, Lạc đan sư hất ống tay áo lên:

- Nếu như quả thật ngươi có thể nói ra nhiều điểm như vậy, ta không chịu nổi, lòng tin sụp đổ thì cũng là tự rước lấy nhục!

Nếu nói vừa mới rồi nàng vẫn còn đang nghi hoặc, có thật đối phương đã nhìn ra cái gì đó hay không, thế nhưng nghe được câu này, nàng lại lập tức phủ định.

Thuật luyện đan của nàng, là tổng kết kinh nghiệm của rất nhiều tiền bối tôi luyện mà ra trong Hồng Viễn Danh sư học viện. Là một phương trình học hoàn chỉnh, trên cơ bản không sai. Nếu nói nhìn ra một hai chỗ không đúng. Như vậy nàng có thể miễn cưỡng tiếp nhận, có hơn một trăm chỗ. . . Nói đùa cái gì vậy chứ?

Nhiều chỗ sai lầm như vậy, đừng là nói đan dược không luyện được, chỉ sợ ngay cả lửa còn chưa có đốt lên thì đã nổ tung a!

Loè thiên hạ thì cũng phải có cái hạn độ, nói không có điểm mấu chốt như vậy, quả thực vô sỉ tới cực điểm!

- Ngươi nhất định phải nghe hay sao?

Thanh niên này nhẹ nhàng cười một tiếng.

- Không sai!

Lạc đan sư nói.

- Ôi! Nếu ngươi đã muốn biết, ta không nói, ngược lại sẽ bị coi là cố ý tìm ngươi gây phiền phức!

Lắc đầu đứng lên, thanh niên đi mấy bước tới trên sân khấu phía trước. Sau đó đứng sừng sững ở lò đan bên người nữ tử, lại đi dạo quanh một vòng, tìm kiếm một chút. Sau đó vẻ mặt lạnh nhạt nhìn qua nàng:

- Trước khi nói, ta muốn hỏi một chút, ngươi có biết lai lịch của cái lô đỉnh này hay không?

- Quen thuộc với lò đan, đương nhiên phải biết lai lịch. Đây là chuyện cơ sở nhất của Luyện Đan sư, đương nhiên ta phải biết rõ!

Đôi mi thanh tú của Lạc đan sư nhíu lại, nói tiếp:

- Đây là tác phẩm của Luyện khí đại sư Ngũ phẩm Ngô Phong, mười hai năm trước đã rèn đúc thành công. Là thứ được dung hợp luyện chế từ hàn thiết dưới đáy biển và thanh ngân đồng, chịu được nhiệt độ cao, chịu lạnh lẽo. Là pháp bảo cấp bậc Linh cấp trung phẩm đỉnh phong...

- Giải thích không sai! Nhưng ngươi có biết, cái lô đỉnh này đã từng nổ lô qua một lần rồi hay không?

Nghe nàng nói xong, giải thích không có sai lầm một chút nào, người thanh niên này tiếp tục nói.

Người thanh niên này đương nhiên chính là Trương Huyền.

Muốn làm cho đối phương cam tâm tình nguyện nghe lời hỗ trợ luyện chế dược dịch, đương nhiên trước tiên phải làm cho nàng vui lòng phục tùng.

Hắn đang rầu không biết làm sao có thể làm được thì đã nghe thấy nàng muốn nghe ý kiến, đã như vậy, cũng không cần phải khách khí nữa.

Mặc dù hiện tại hắn nắm giữ luyện đan còn không đạt tới ngũ tinh. Thế nhưng có Thiên Đạo thư viện, chỗ thiếu hụt trong luyện đan của đối phương hắn vẫn còn có thể nhìn thấu.

- Biết rõ, đúng là đã nổ qua một lần. Nhưng mà lần kia chỉ là dược vật thiêu đốt, bản thân lô đỉnh cũng không có bất cứ vấn đề gì, cũng không có vết rách, không ảnh hưởng tới luyện đan sau này!

Lạc đan sư sững sờ, nói.

Cái lô đỉnh này là thứ do trưởng bối gia tộc ban cho. Nàng dùng đến hiện tại đã được ròng rã ba năm, quả thực đã từng nổ qua một lần, chỉ là. . . Nàng biết thì cũng thôi đi, thế nhưng làm sao đối phương lại biết, hơn nữa còn một lần nói ra cơ chứ?

- Quả thực Lô đỉnh không có tổn hại!

Trương Huyền dùng ngón tay xoa ở mặt ngoài lô đỉnh rồi nói:

- Cũng không có vết rách, nhưng mà màu sắc ở miệng đỉnh hiện lên là màu tro, mang theo màu khói hun. Nếu ngươi cẩn thận ngửi còn có hương vị rỉ đồng xanh. Nếu như ta không nhìn lầm, lần trước nổ lô có lẽ ngươi đang luyện chếLiệt Hỏa đan ngũ tinh a!

- Đúng vậy!

Lạc đan sư cau mày, gật gật đầu.

Lần trước nổ lô quả thực nàng đang luyện chế Liệt Hỏa đan, mặc dù không phải là nàng tự mình luyện chế. Thế nhưng cũng tham dự vào trong đó, cho nên nàng cũng biết tình huống lúc đó.

Nhìn màu sắc miệng lô đỉnh một chút, ngửi một chút là có thể biết được đã từng nổ lô, hơn nữa còn biết bởi vì luyện chế cái gì mà nổ tung, phần nhãn lực này quả thực quá lợi hại a!

Nếu như nói trước đó nàng còn cảm thấy tên này ăn nói bừa bãi, cố ý hấp dẫn lực chú ý của người khác, mà bây giờ nàng đã cảm thấy chỉ sợ hắn cũng có chút bản lĩnh.

- Thật sự đã từng nổ qua sao?

- Nhìn thoáng qua mà đã cso thể nhìn ra những thứ này, coi như Luyện Đan sư ngũ tinh cũng không làm được a!

- Đúng vậy a, tên này, có lẽ thật sự có khả năng có thể nói ra được thứ gì đó...

Mọi người ở dưới đài nghe thấy Lạc đan sư thừa nhận, từng người đều rất là kinh ngạc.

Kiểm tra lô đỉnh, biết lai lịch và tình huống của bản thân lô đỉnh là chuyện mà mỗi một Luyện Đan sư phải làm, nhưng mà. . . Không cần giới thiệu, chỉ cần nhìn một cái đã hiểu rõ những thứ này, nhãn lực không khỏi quá mức mạnh mẽ a!

Chỉ sợ cùng là Luyện Đan sư ngũ tinh cũng chưa hẳn đã có thể làm được.

Trước đó, mọi người có suy nghĩ giống như Lạc đan sư, cũng cảm thấy tên này cố ý gây chuyện. Thế nhưng sau khi nghe thấy đối phương phân tích lò đan thì đã biết không đơn giản.

- Coi như nổ Liệt Hỏa đan thì như thế nào? Khác biệt với việc nổ những đan dược khác ở chỗ nào?

Lạc đan sư nói.

Liệt Hỏa đan là đan dược thuộc tính dương, cuồng bạo cực nóng, nổ lô bình thường hẳn là không có vấn đề gì a.

- Đương nhiên là có chỗ khác nhau!

Trương Huyền lắc đầu:

- Nếu như ngươi tiếp tục luyện chế Liệt Hỏa đan, quả thực không có ảnh hưởng, nhưng thứ mà ngươi luyện chế lại là Thanh Thần đan! Loại đan dược này, có thể ngưng thần tĩnh tức, sau khi phục dụng có thể khiến cho hồn lực của người ta có được ích lợi. Là một loại dược vật cực kỳ trân quý. Loại đan dược này kiêng kỵ nhất là táo bạo, ngươi lại dùng lô đỉnh đã từng có Liệt Hỏa nổ tung để luyện chế, ngươi nói nó có thể bị ảnh hưởng hay không?

- Cái này...

Lạc đan sư hơi chần chờ.

Có chút đan dược có tác dụng đối với linh hồn quả thực có yêu cầu cực cao, chỉ là. . . Cho dù có ảnh hưởng thì cũng cực kỳ nhỏ bé, không tính là gì.

- Không phải ngươi cảm thấy, cho dù có ảnh hưởng thì cũng cực kỳ bé nhỏ, ảnh hưởng không lớn đó chứ?

Dường như nhìn ra suy nghĩ của nàng, khóe miệng Trương Huyền nhếch lên:

- Bình thường luyện chế quả thực không có ảnh hưởng lớn. Thế nhưng trình tự luyện dược của ngươi không đúng, ảnh hưởng sẽ rất rõ ràng. Vừa rồi ta cũng đã nghe ngươi nói qua, Thanh Linh thảo trực tiếp bỏ vào trong lò đan sẽ xung đột cùng với Bách Mộc hoa, cần Cam Ngư trấp dịch ngâm ở bên trong, có việc này hay không?

- Có!

Lạc đan sư gật đầu.

Vừa rồi quả thực nàng đã từng nói qua lời này, cũng đã làm như vậy.

- Thanh Linh thảo có tính liệt, Bách Mộc hoa có tính ấm, trực tiếp bỏ vào quả thực sẽ gây ra xung đột. Lại dùng Cam Ngư trấp dịch ngâm, đây là cách làm chính xác, nhưng. . . Ngươi có bao giờ nghĩ tới, Cam Ngư trấp dịch và vật liệu chủ dược Thanh Căn mộc của Liệt Hỏa đan sẽ sinh ra phản ứng kịch liệt hay không?

Trương Huyền nói.

- Đúng là sẽ sinh ra phản ứng, nhưng ta đã luyện chế Liệt Hỏa đan nhiều năm, trong lúc đó cũng đã luyện chế qua những dược vật khác. Cho nên cho dù có sót lại, thì cũng không có gì a?

Lạc đan sư nói.

Thanh Căn mộc quả thực sẽ có phản ứng với Cam Ngư trấp dịch, thậm chí nó giống như lửa và nước vậy, rất khó cùng tồn tại. Chỉ là. . . Đây đều là chuyện của mấy năm trước, có thể nói lên điều gì chứ?

- Không có gì?

Trương Huyền lắc đầu, ngay sau đó hắn nhìn về phía lão giả nghi tự hội trưởng đang ở trên đài cách đó không xa kia rồi nói:

- Vị Luyện Đan sư này, ta có thể làm phiền ngươi một việc được hay không!

- Mời nói!

Lão giả này đi tới trước mặt.

- Làm phiền ngươi cao thứ màu xám đen ở trên miệng lô đỉnh một chút!

Trương Huyền nói.

- Được!

Mặc dù không rõ ý tứ của đối phương, thế nhưng lão giả vẫn lấy ra vũ khí, cạo dấu vết màu xám đen ở trên miệng đỉnh vào trong một cái bát ngọc.

- Sau đó còn làm phiền ngươi lấy ra một chút Cam Ngư trấp dịch, bỏ vào trong đó!

Trương Huyền cũng không tiếp với xúc bát ngọc mà nói tiếp.

- Ừm!

Lão giả gật đầu phân phó một tiếng, một vị Luyện Đan sư vội vàng chạy ra ngoài, không lâu sau đã lấy ra một cái hồ lô. Lại đổ dược dịch màu lam nhạt bên trong vào trong đó.

Xì xì xì xì...!

Dược dịch và cặn bã màu xám bên trong bát ngọc vừa mới tiếp xúc đã lập tức toát ra rất nhiều bọt khí, như là suýt sôi trào vậy.

- Cái này...

Tất cả mọi người dưới đài đồng thời xôn xao.

Dù là người ngu đi chăng nữa cũng có thể nhìn ra, đây là tình huống xuất hiện phản ứng kịch liệt.

Nếu như loại phản ứng này xảy ra ở trong lò luyện đan, như vậy sẽ rất dễ dàng xuất hiện tình huống nổ tung, khiến cho tất cả dược vật đều bị hủy hoại chỉ trong chốc lát.

- Tại sao lại có thể như vậy?

Lạc đan sư cũng giật nảy mình, gương mặt xinh đẹp tái đi.

Hiển nhiên, loại tình huống này nàng cũng không dám tin tưởng.

- Liệt Hỏa đan nổ lô, quả thực không tính là gì. Thế nhưng ngươi đã quên vật liệu chủ dược Thanh Căn mộc của nó lại có tính ăn mòn cực mạnh. Sau khi nổ tung nó có thể bám vào trên vách đỉnh, khó mà loại trừ. Nếu như luyện chế những đan dược khác, không có tác dụng gì quá lớn, nhưng gặp phải Cam Ngư trấp dịch thì sẽ không giống nữa.

Trương Huyền nói.

- Nhưng có phương pháp giải quyết...

Lạc đan sư nhoáng một cái.

- Đương nhiên là có! Thanh Căn mộc và Trọc Liên hoa, thuộc tính tương khắc. Trước khi luyện chế Thanh Thần đan, nếu như ngươi có thể bỏ hai lạng Trọc Liên hoa vào trong đó là có thể nhẹ nhõm khu trừ dược tính còn sót lại của Thanh Căn mộc. Cũng khiến cho nhiệt độ của lô đỉnh có chút hạ thấp...

- Làm như vậy, khi thêm Mộc Đàn hoa sau đó cũng không cần phối hợp với Tử Anh thủy. Để dưới ánh mặt trời chiếu rọi năm ngày x, tiết kiệm được một trình tự phiền toái nhất.

Trương Huyền nói.

- Cái này...

Lạc đan sư nói không ra lời.

Làm Luyện Đan sư ngũ tinh, quen thuộc dược tính. Đương nhiên nàng biết rõ lời đối phương nói là thật hay là giả. Cẩn thận phân tích một lần, nếu thật sự làm như vậy, không nói tới việc không có chút sơ hở nào mà còn có thể đột nhiên tiết kiệm được một mảng lớn thời gian, cũng không đến mức phiền phức như vậy.

- Luyện đan, mặc dù có trình tự, có phương pháp. Thế nhưng cũng không phải đã hình thành thì không thay đổi. Cũng giống như kỹ xảo lái xe vậy, đường xá không giống thì chẳng lẽ còn dùng thủ đoạn tương đồng hay sao?

- Bởi vậy, không chỉ cần có trình tự, còn cần mượn vấn đề của bản thân lô đỉnh, tiến hành sửa chữa thích hợp. Nếu không, dần dần từng bước theo lối cũ sẽ chỉ làm cho luyện chế dược vật càng thêm phiền phức!

Hai tay chắp ra sau lưng, vẻ mặt Trương Huyền lạnh nhạt nhìn qua, giống như là một vị Luyện Đan sư cao cấp khiến cho người ta kính ngưỡng.

- Cũng là. . . Chỗ thiếu hụt thứ nhất mà vừa rồi ta đã nói với ngươi!

Ta muốn bái ngươi làm sư phụ!

dtv-ebook.com

- Cái này...

Lạc đan sư không nói ra lời, cũng không biết nên tiếp tục như thế nào.

Đối phương nói có lý có căn cứ, khiến cho nàng căn không có cách nào phản bác được.

Không chỉ nàng có vẻ mặt này, toàn bộ người bên trong căn phòng này cũng lặng ngắt như tờ.

Cái này. . . Thế cũng được sao?

Muốn làm được như vậy cần phải hiểu rõ sâu bao nhiêu về dược vật, đan phương, lò đan, thì mới có thể làm được a?

Tất cả mọi người lần nữa nhìn về phía tên thanh niên ở trước, giống như là nhìn thấy một quái vật vậy.

- Vừa rồi khi ngươi vấn đáp cùng những người khác, ta cũng đã nghe thấy. Quả thực hồn lực đi vào lò đan sẽ bị thiêu đốt cho bị thương, bỏ vào Cam Tâm thảo có linh tính là có thể trung hoà, nhưng. . . Ngươi có nghĩ tới một việc hay không? Linh tính Cam Tâm thảo sẽ rất dễ dung hợp với Chi Khải mộc đã bỏ vào lúc trước, từ đó hạ thấp hiệu quả?

- Cái này...

Lạc đan sư lần nữa sửng sốt.

Chi Khải mộc có tác dụng hấp thụ linh tính, nếu như bỏ Cam Tâm thảo có linh tính vào sẽ rất dễ dàng bị thôn phệ, từ đó hiệu quả sẽ bị yếu bớt.

- Đây là chỗ thiếu hụt thứ hai.

Trương Huyền nói tiếp:

- Khi ngươi luyện đan, nếu như ta không nhìn lầm, có lẽ ngươi đã dùng Ám Dạ Vũ Nhu thủ a! Thủ pháp này có thể bảo hộ dược liệu và linh tính, nhưng mà. . . Nếu muốn tăng trình tự luyện chế Ngưng Thần Đan lên. Trong đó có bảy gốc dược liệu có lẽ phải nối liền một mạch, trực tiếp ném vào. Thế nhưng ngươi dùng loại thủ pháp này lại kéo dài tới ba mươi hai hô hấp, cuối cùng còn dẫn đến dược hiệu của dược vật xói mòn. . . Thủ pháp và dược vật không xứng với nhau, đây là chỗ thiếu hụt thứ ba!

- Khi luyện chế đan dược, ngươi dùng Thanh Hàn công để chống cự hỏa diễm cực nóng, mặc dù bảo vệ được mình, thế nhưng lại làm cho nhiệt độ của lô đỉnh mất đi một bộ phận, không có cách nào tốt hơn để dung hợp với giọt tinh huyết linh thú nữa. . . Đây là chỗ thiếu hụt thứ tư!

- . . . Chỗ thiếu hụt thứ năm!

- . . . Chỗ thiếu hụt thứ sáu!

. . .

- . . . Đây là chỗ thiếu hụt thứ hai mươi bảy!

- Luyện chế một viên đan dược Ngũ phẩm nho nhỏ mà lại không rõ ràng về lô đỉnh, không rõ dược tính, không quen thủ pháp, khống chế không đủ, truyền thụ không tường tận. Phân tích không thấu triệt, tâm tư không một lòng luyện chế, lực không tùy tâm...

Ánh mắt Trương Huyền như điện:

- Nhiều vấn đề như vậy mà cũng xứng gọi là luyện đan sao?

- Ta...

Lùi về phía sau mấy bước, vẻ mặt Lạc đan sư trắng bệch, thân thể mềm mại không ngừng run rẩy.

Thanh âm của đối phương giống như là pháo nổ, nhanh chóng truyền đến, lại thêm chính xác không sai, ép cho nàng không thở nổi.

Vốn nàng cho rằng mình đã trở thành người nổi bật ở bên trong các Luyện Đan sư ngũ tinh, không ai bằng. Thế nhưng dù có nằm mơ cũng không có nghĩ tới, trước mặt cường giả chính thức nàng lại giống như là ngớ ngẩn vậy, rất là buồn cười!

- Còn muốn ta nói nốt một trăm chỗ thiếu hụt còn lại hay không?

Trương Huyền tiếp tục nói.

Cổ co rụt lại, cơ thể Lạc đan sư khẽ run rẩy.

Đối phương liên tục nói ra hai mươi bảy chỗ thiếu sót, đây đều là điểm đã xuất hiện trong lúc nàng luyện đan vừa rồi. Nói có lý có cứ, khiến cho người ta không thể nào phản bác.

Chỉ nghe nhiều như vậy cũng đã cảm thấy nếu như tiếp tục luyện đan sẽ có chút bó tay bó chân, không biết nên làm như thế nào cho phải. Chỉ sợ nói tiếp, lòng tin của nàng sẽ sụp đổ, khó có thể chữa trị!

- Không, không cần...

Nàng ôm quyền, khom người. Khi lần nữa nhìn về phía thanh niên trước mắt, ánh mắt không phải là khinh thị, mà là kính trọng và bội phục.

Một người có thể nhìn ra nhiều chỗ thiếu hụt như vậy trong lúc luyện đang, lại nói có lý có cứ. Như vậy vị trước mắt này, rốt cuộc đã hiểu rõ về đan dược tới trình độ nào rồi?

E rằng cho dù là lão sư luyện đan của nàng cũng rất khó so sánh được với người này.

- Được rồi, cũng không cần có gánh nặng gì trong lòng cả. Luyện đan không phải vẽ tranh, một bút là một nét vẽ. Nếu đi theo quy định nghiêm ngặt là có thể vẽ được tác phẩm lục thực cảnh tinh mỹ. Còn luyện đan cần phải ma luyện không biết bao lâu, lại còn lĩnh ngộ đối với thuộc tính dược vật, như vậy mới có thể thành công.

Thấy vẻ mặt nữ tử trước mắt trắng bệch, biết đối phương đã bị đả kích hung ác, Trương Huyền an ủi một câu:

-Ngươi có thể chừng ấy tuổi đã luyện chế ra được loại đan dược cấp bậc này cũng đã coi như rất tốt rồi. Đừng cảm thấy trong lòng gánh nặng. . . Như vậy đi, ngươi dựa theo lời ta vừa nói, sửa lại một chút, luyện chế lại Thanh Thần đan một lần một chút. Ta cam đoan sẽ có thu hoạch không giống như trước đó!

Bên trong thanh âm xen lẫn Sư Ngôn thiên bẩm, khiến cho nàng tự nhiên lấy lại lòng tin.

Người trước mắt này, mặc dù là Danh sư ngũ tinh, thế nhưng cũng chỉ là sơ kỳ, tâm cảnh khắc độ ước chừng chỉ có 15. 0. Mà tâm cảnh hiện tại của hắn đã đạt tới 16. 0. Dùng Sư Ngôn thiên bẩm khiến cho đối phương tin tưởng, dễ như trở bàn tay.

Quả nhiên, nghe thấy hắn nói như thế, tự tin vốn đã dao động của Lạc đan sư một lần nữa ngưng tụ. Hai mắt nhắm lại, nhớ lại một chút. Nhớ tới mấu chốt mà vị thanh niên trước mắt này đã từng nói tới, nàng cắn răng, nói:

-Tốt!

Sau đó tiến lên mấy bước, đi tới trước mặt lò đan.

Bình thường luyện đan đều chuẩn bị ba phần dược liệu, mà trước đó nàng chỉ dùng một phần. Bởi vậy, trên mặt bàn ở trước mặt vẫn còn thừa lại hai phần, cũng không cần phát sầu vì dược vật nữa.

Chân khí trong cơ thể phun trào ra, đốt lửa, làm nóng đỉnh, chắt lọc dược dịch. Tất cả đều nối liền một mạch, các loại dược liệu giống như là giọt mưa rơi vào trong đỉnh lô, linh khí bắn ra bốn phía, dược hương xao động.

Sau hai mươi phút, phun ra một ngụm trọc khí, Lạc đan sư ngừng lại.

Thanh Thần đan vốn phải dùng thời gian nửa canh giờ mới có thể luyện chế thành công, thế mà nàng lại thành trước gấp đôi thời hạn!

Bàn tay đẩy một cái về phía trước.

Kẹt kẹt!

Lô đỉnh mở ra, một mùi thơm nồng nặc bay thẳng ra ngoài, tựa như một đám mây trắng nõn vậy.

Phía trên đám vây, viên đan dược tròn vo đang lơ lửng trong đó, một đạo đan văn kim sắc khảm nạm ở phía trên, lấp lánh mà chói mắt.

- Đây là. . . đan dược Đan văn cảnh?

- Làm sao có thể?

- Đan văn cảnh và hoàn mỹ cảnh, mặc dù chỉ kém một cấp bậc. Thế nhưng lại có khoảng cách không thể nhảy vọt, coi như lục tinh Luyện Đan sư tới đây cũng không có khả năng hoàn thành!

- Đúng vậy a, đan dược Đan văn cảnh đã có linh tính, không riêng gì đan dược, còn có thể nói nó đã được phó thác sinh mệnh!

- Vừa mới rồi là hoàn mỹ cảnh, vị Luyện Đan sư này chỉ giải thích một hồi đã khiến cho Lạc đan sư luyện chế ra đan dược Đan văn cảnh. . . Cái này, cũng quá lợi hại đi a?

. . .

Khi nhìn thấy rõ đan dược từ bên trong lô đỉnh bay ra, tất cả mọi người đều bị dọa đến mức vẻ mặt trắng bệch.

Thành đan, sung mãn, hoàn mỹ, đan văn. Bốn cấp bậc này của đan dược, đạt tới hoàn mỹ thì trên cơ bản đã xem như cực hạn. Chỉ có nhân vật thiên tài tuyệt đỉnh, chân chính khống chế được quá trình luyện đan thì mới có thể luyện chế ra được đan dược cảnh giới đan văn.

Không nói đâu xa, Luyện Đan sư công hội Huyễn Vũ đế quốc đã được thành lập không biết bao nhiêu năm, cũng đã xuất hiện qua rất nhiều Luyện Đan sư kinh tài tuyệt diễm, nhưng. . . Nếu nói tới đan dược đan văn, chưa từng xuất hiện qua nổi một người!

Nghe nói, chỉ có đan viện của Hồng Viễn Danh sư học viện mới xuất hiện được mấy người, mỗi một người đều dẫn tới khắp nơi chấn động. Khiến cho rất nhiều Luyện Đan sư triều bái, khiếp sợ không thôi.

Vốn bọn họ cho rằng, loại đan dược cấp bậc này chỉ được nhìn thấy ở trong truyền thuyết. Ai cũng không có cách nào tận mắt nhìn thấy được, thế nhưng bọn họ nằm mơ cũng không có nghĩ tới. . . Vị Lạc đan sư này lại tự tay luyện chế ra được nó!

Đáng sợ!

Lạc đan sư lợi hại, nhưng. . . Người thanh niên chỉ điểm nàng thành công này, chẳng phải càng sâu không lường được hơn hay sao?

Trong nháy mắt, khi mọi người lần nữa nhìn về thanh niên ở phía trên đài, bên trong ánh mắt của tất cả mọi người đều hiện lên vẻ kính sợ nồng đậm.

Đây là sự bội phục với cường giả.

Coi như thực lực của hắn có khả năng không bằng một số người ở đây, thế nhưng hiểu biết ở bên trên luyện đan, chỉ sợ ngay cả hội trưởng cũng không sánh nổi!

Mọi người khiếp sợ, Lạc đan sư cũng từ trong cảm giác đặc thù tỉnh táo lại. Hai mắt nhìn đan dược mang theo đan văn màu vàng trước mắt, thân thể mềm mại vì kích động mà run rẩy không thôi. Nàng tiến về phía trước một bước, quỳ mọp xuống đất rồi nói:

-Ta muốn bái lạy đại nhân làm sư phụ, kính xin thu ta là học sinh, chỉ điểm ta luyện đan!

Nàng có thể cảm nhận được rõ ràng, ràng buộc trước đó giam cầm tu vi luyện đan của nàng đã bị đánh vỡ. Nói cách khác, đối với luyện đan, chỉ có lĩnh ngộ mới, chỉ cần tu vi đạt tới, muốn xung kích Luyện Đan sư lục tinh cũng không thành vấn đề.

Mà tất cả chuyện này. . . Đều là do vị thanh niên thoạt nhìn tuổi tác còn nhỏ hơn so với nàng trước mắt này ban cho.

Dưới sự chỉ điểm của đối phương, đánh vỡ ràng buộc, như vậy cũng đã có nửa tình nghĩa sư đồ. Nếu như có thể bái lạy người này làm sư phụ, thường xuyên lắng nghe, như vậy thành tựu của nàng trên phương diện luyện đan thuật nhất định sẽ càng ngày càng cao!

- Bái sư?

Trương Huyền sững sờ.

Mục đích của hắn chỉ là muốn làm cho đối phương tin phục, sau đó sẽ càng chuyên tâm luyện chế dược dịch cho bản thân hắn. Thế không nghĩ tới nữ tử này lại trực tiếp mở miệng bái sư, khiến cho hắn có chút ngượng ngùng.

- Mong rằng lão sư sẽ đồng ý!

Lạc đan sư vội nói.

- Được rồi, ta có thể làm lão sư luyện đan cho ngươi. Chỉ có điều, ta không có quá nhiều thời gian để chỉ điểm...

Chần chờ một chút, Trương Huyền nói:

-Như vậy đi, ta có một phương pháp luyện chế dược dịch đặc thù. Phương pháp này có thể đo lường kiến thức cơ bản và tâm tính của ngươi, cũng có thể đo lường thành ý muốn bái sư của ngươi. Ta cũng nói sớm cho ngươi biết, dược dịch này chỉ cần dựa theo lời của ta luyện chế một cách nghiêm ngặt là có thể luyện chế thành công. . . Thành công thì ta sẽ thu ngươi làm học sinh giảng bài, không được, như vậy đã nói rõ giữa chúng ta không có duyên phận!

- Nhất định sẽ thành công!

Lạc đan sư vội vàng gật đầu, vẻ mặt kích động tới mức đỏ lên.

- Ừm!

Thấy đối phương đã bị dao động thành công, Trương Huyền nhẹ nhàng thở ra. Cổ tay khẽ đảo, nội đan Lạc Xà và Đỗ Ưu thảo xuất hiện ở trước mặt mọi người.

- Hai thứ này là vật liệu chủ dược, còn cần hai lạng Long Tu hoa, một lạng Nhất tinh trần, ba tiền Mộc Nghiệp bì...

Trương Huyền thuận miệng nói ra mười mấy loại dược liệu, đều là dược liệu phối trí dược dịch cần dùng đến.

- Hội trưởng, làm phiền ngươi một chút. Ngươi có thể mang một phần của những dược liệu này tới đây hay không?

Sau khi ghi nhớ tên những dược vật này và trọng lượng của chúng, Lạc đan sư nhìn về phía lão giả đang đứng ở cách đó không xa.

- Chuyện này thì đơn giản, ta sẽ lập tức bảo người đi chuẩn bị!

Lão giả cười cười.

Những dược liệu này không tính là đặc biệt trân quý, công hội có thể tìm được toàn bộ, cho nên cũng không tính là chuyện lớn gì. Hắn dặn dò một tiếng, chỉ chốc lát sau, một vị Luyện Đan sư đã mang toàn bộ những vật này tới.

Nhìn dược liệu đã có đầy đủ, hơn nữa đều là năm cao nhất, Trương Huyền hài lòng gật gật đầu.

Hắn chạy đến nơi đây gây náo động quả thực đã làm đúng, nếu không, nhiều dược vật có năm tuổi cao như vậy, hầu như đều bị cất dấu. Không nói tới việc tốn nhiều tiền, mà có tiền cũng chưa hẳn đã có thể mua được.

- Lão sư, luyện chế thế nào đây?

Kiểm tra dược vật một lần, Lạc đan sư cũng hết sức hài lòng, nàng lần nữa nhìn về phía người thanh niên cách đó không xa.

- Nghe theo lời phân phó của ta để luyện chế, như vậy sẽ không có chút sai sót nào!

Trương Huyền gật gật đầu, nhướng mày, bắt đầu phân phó một tiếng:

- Sau khi làm nóng đỉnh bốn mươi lăm hô hấp, lại bỏ Nhất tinh trần vào, sau bảy hô hấp lại bỏ Long húc hoa vào, sau đó chân khí thôi động hỏa diễm trong ba hô hấp...

Dược dịch giúp Viên Đào mở ra thể chất là thứ mà không biết hắn đã cân nhắc bao lâu mới có thể nghiên cứu xong, đồng thời cũng để cho Thiên Đạo thư viện kiểm nghiệm qua. Vì vậy hắn mới biết trình tự và phương pháp luyện chế cụ thể.

Hắn nói kỹ càng mười điểm cho nên khi Lạc đan sư luyện chế cũng đơn giản hơn không ít.

Hỏa diễm nóng hừng hực, khí nóng ngập trời.

Nương theo dược vật ném vào bên trong lò đan càng ngày càng nhiều, linh khí chung quanh cũng càng ngày càng dày đặc. Lực lượng bên trong lò cũng càng ngày càng cuồng bạo, dường như bất kỳ lúc nào cũng sẽ không kiên trì nổi mà nổ tung tại chỗ vậy.

- Là nội đan Lạc Xà...

- Thứ này là tinh hoa toàn thân của linh thú Hóa Phàm thất trọng, lực lượng cuồng bạo, lại thêm có lò đan xúc tiến. Coi như là cường giả Hóa Phàm bát trọng cũng rất khó khống chế. Để Lạc đan sư luyện chế. . . Như vậy cũng quá khó khăn a?

Hội trưởng và rất nhiều Danh sư ngũ tinh ở một bên nhìn thấy cảnh này, tất cả đều nhướng mày.

Hồi Toàn luyện đan pháp

dtv-ebook.com

Nội đan Lạc Xà là thứ tinh hoa nhất của linh thú Hóa Phàm thất trọng đỉnh phong, trong đó mang theo tu vi một đời của cường giả Quy Nhất cảnh. Đồ vật cuồng bạo như thế, coi như là hội trưởng muốn áp chế cũng rất khó khăn. Để cho Lạc đan sư chỉ có tu vi Hóa Phàm lục trọng đi luyện chế, thật sự có thể thành công hay sao?

Đông đông đông!

Bên trong ánh mắt nghi hoặc của mọi người, bêntrong lò đan phát ra tiếng vang như sấm sét, giống như là tiếng trống to gõ vang. Lại giống như sấm rền bên trong mây đen, nắp lò nâng lên hạ xuống, lực lượng cuồng bạo dường như bất cứ lúc nào cũng sẽ tùy ý bạo phát. Xem ra, nếu như không áp chế thì lò đan sẽ lập tức nổ tung.

- Nguy rồi, sắp nổ lô...

Tất cả mọi người đều xiết chặt nắm đấm.

Làm Luyện Đan sư, bọn họ có thể nhẹ nhõm nhìn ra tình huống hiện tại. Dưới tình huống bình thường, vì để tránh cho lò đan nổ tung mà các Luyện đan sư sẽ thi triển chân khí, ngăn chặn lực lượng cuồng bạo trong đó, mà lúc này. . . Người luyện đan là Lạc đan sư, thực lực của nàng căn bản không đủ để ứng phó với khí tức hung mãnh như vậy bên trong lò đan.

- Hội trưởng...

Một vị Luyện Đan sư ngũ tinh không nhịn được nhìn lại, vẻ mặt có chút gấp gáp.

- Vị Luyện Đan sư này không có bảo chúng ta hỗ trợ, tốt nhất đừng có nhúng tay...

Biết đây là khảo hạch của vị Luyện Đan sư này đối với Lạc đan sư, hội trưởng khoát khoát tay áo.

Mặc dù dùng thực lực của hắn có thể ngăn chặn được lò đan nổ tung, thế nhưng đối phương không muốn cầu cứu. Nếu như tùy tiện tiến lên, đây là một loại hành động không tôn trọng cực lớn.

- Đừng có gấp, tình huống thoạt nhìn rất là nguy cấp, nếu như thu lửa lại thì cũng không đến mức nổ lô...

Xiết chặt nắm đấm, trong lòng hội trưởng âm thầm cân nhắc.

Mặc dù tình cảnh trước mắt thoạt nhìn rất nguy cấp, thế nhưng chỉ cần lập tức hạ thấp nhiệt độ hỏa diễm thì có lẽ còn có thể làm dịu được tình huống này.

Những người khác khó mà làm được chuyện khống chế đối với hỏa diễm, thế nhưng đây là chương trình học cơ bản nhất của Luyện Đan. Để Lạc đan sư làm chuyện này, vẫn rất là đơn giản.

Đang nghĩ ngợi, không biết đối phương sẽ dùng phương pháp gì để hạ thấp nhiệt độ thì đã nghe thanh niên đang ở cách đó không xa tiếp tục nói:

-Tăng hỏa diễm lớn lên, lại truyền chân khí vào!

- Tăng hỏa diễm lớn hơn nữa?

Hội trưởng sững sờ, vẻ mặt trắng bệch, không nhịn được hô lên:

- Như vậy sẽ nổ lô...

Ầm ầm!

Lời còn chưa dứt thì lô đỉnh giống như đã hoàn toàn trở nên sôi trào, khí tức cuồng bạo chấn động tới mức làm cho mặt đất xuất hiện vết rách, sóng nhiệt quét qua, thổi cho mái tóc của Lạc đan sư bay lên, tay áo tung bay.

- Chạy mau, sắp nổ tới nơi rồi!

- Đây chính là nội đan Lạc Xà cấp bậc Hóa Phàm thất trọng a. Một khi nổ tung, toàn bộ đại sảnh cũng khó mà may mắn thoát khỏi!

- Tên điên, thật sự là tên điên, sao có thể luyện đan như vậy...

. . .

Tất cả Luyện Đan sư bên dưới đều bị dọa đến mức chân cẳng như nhũn ra, cũng có không ít người xoay người bỏ chạy.

Nội đan linh thú Hóa Phàm thất trọng đỉnh phong, một khi nổ tung, uy lực có thể so với công kích của cường giả Hóa Phàm thất trọng đỉnh phong. Mặc dù đại sảnh rất là hùng vĩ, thế nhưng đối mặt với lực lượng cuồng bạo như thế, chỉ sợ cũng không chịu nổi, trong nháy mắt sẽ biến thành tro bụi.

Luyện Đan sư có thực lực mạnh mẽ, đối mặt với kiếp nạn như vậy có lẽ còn có thể chống lại một hai. Nhưng mà nhất tinh, nhị tinh, tam tinh, tứ tinh ở lại chỗ này, chết cũng không biết chết như thế nào, bọn họ không chạy mới là lạ.

Kẽo kẹt! Kẽo kẹt!

Trong một mảnh thanh âm lộn xộn, giới hạn của lò đan đã đến cực hạn, bất cứ lúc nào cũng sẽ nổ tung.

Trên đầu Lạc đan sư cũng có mồ hôi lạnh xuất hiện.

Mặc dù biết luyện đan thuật của đối phương rất lợi hại, hắn là có thể khống chế được. Thế nhưng nàng tự mình trải qua chuyện này vẫn có

cảm giác lạnh cả sống lưng.

- Đừng có gấp!

Ngay khi nàng cảm thấy có chút bối rối thì phía sau đã có một đạo thanh âm nhàn nhạt vang lên.

Quay đầu nhìn lại, chỉ thấy người thanh niên đang đứng ở cách đó không xa, vẻ mặt vẫn như mây trôi nước chảy. Dường như căn bản không thèm để ý tới chuyện lò đan này sẽ nổ vậy!

Nhìn thấy bộ dáng của đối phương như thế, lại nghe thanh âm mang theo từ tính của đối phương. Trong lòng Lạc đan sư tro lập tức yên ổn hơn một chút, thân thể mềm mại hơi có chút run rẩy cũng ổn định lại.

- Dùng thủ pháp Lạc Hoa, bỏ Tề Anh thảo vào!

Ngay sau đó trong tai nàng đã nghe được lời nói của đối phương.

Lông mày nhướng lên, cũng không có chút do dự nào, Lạc đan sư vội vàng ném Tề Anh thảo ở bên cạnh vào lò đan.

Ầm ầm!

Dược liệu vừa tiến vào trong lại giống như châm lửa đối dây dẫn thuốc nổ, lò đan chấn động càng thêm kịch liệt.

- Bỏ Mục Miên hoa vào, Thứ Diệp thanh...

Thanh âm tiếp tục vang lên.

Biết mình không có đường lui, Lạc đan sư tiếp tục ném từng gốc dược liệu vào bên trong.

Nương theo dược liệu ném vào bên trong tăng lên, lò đan chấn động càng thêm kịch liệt. Thế nhưng điều khiến cho nàng cảm thấy kỳ quái là, bất kể nắp lò đan nhảy lên như thế nào cũng vẫn không nổ.

Rõ ràng thoạt nhìn nó sắp không chịu nổi nữa, thế nhưng cũng không biết vì cái gì, ngay khi đạt tới điểm mấu chốt khó có thể chịu đựng được thì nó lại quanh quẩn rồi trở về. Dù thế nào cũng nhất định không đột phá.

Tất cả mọi người cũng nhìn ra chuyện quái dị như vậy, tất cả đều nhìn nhau, có chút không rõ ràng cho lắm.

Đột nhiên, dường như hội trưởng đã nhớ ra cái gì đó, vẻ mặt người này đỏ lên, toàn thân kích động tới mức run rẩy.

- Ta đã biết. . . Chuyện này, làm sao có thể có chuyện đó?

- Làm sao vậy hội trưởng? Ngươi đã nhớ ra cái gì rồi hay sao?

Một vị Luyện Đan sư ngũ tinh không nhịn được nhìn lại, rất nhiều Luyện Đan sư khác cũng đồng loạt dùng ánh mắt tập trung vào người hắn, muốn nghe lời giải thích của hắn.

- Nếu như ta không nhìn nhầm. . . Là Hồi Toàn luyện đan pháp đã thất truyền không biết bao nhiêu năm. . .

Nắm tay xiết chặt, bởi vì quá mức khích động cho nên âm thanh của hội trưởng có chút khàn khàn.

“Hồi Toàn luyện đan pháp?

Tất cả mọi người đều không hiểu ra sao.

Cái tên này, ngay cả nghe bọn họ cũng không có nghe qua, chứ đừng nói chi là biết được.

- Loại phương pháp luyện đan này nghe nói là do một vị siêu cấp cuồng nhân luyện đan sáng lập ra. Bởi vì khi luyện chế đan dược quá mức nguy hiểm, bị tạc chết rất nhiều. Cho nên cuối cùng không có người nào dám đi thử nghiệm. Vì vậy nó đã biến mất ở trong dòng sông lịch sử dài đằng đẵng. . . Ta cũng chỉ ngẫu nhiên tìm đọc cổ tịch, vì vậy mới nhìn thấy

qua ghi chép ở bên trên một quyển sách. Vốn ta cho rằng, đây chỉ là truyền thuyết, không nghĩ tới. . . Lại là thật!

Hai hàm răng của hội trưởng run lên.

- Cái này...

Nghe hắn nói lợi hại như vậy, mọi người càng thêm hiếu kỳ.

Nhìn vẻ mặt của mọi người như thế, hội trưởng biết suy nghĩ của mọi người cho nên cũng không dám giấu diếm:

- Các ngươi cũng nhìn thấy rồi đó. Cái lô đỉnh này nhìn qua bất cứ lúc nào cũng sẽ nổ tung, nhưng. . . Nhưng vẫn không nổ a!

- Ừm!

Mọi người gật đầu.

Nếu như đổi lại là bọn họ luyện đan, như vậy có khả năng vừa rồi đã nổ rồi. Thế nhưng cũng không biết vì cái gì mà lò đan nhảy loạn, cuối cùng vẫn không nổ!

Khiến cho người ta khó có thể giải thích được.

- Bất kể là lò đan hay là cái gì. Nếu muốn nổ tung, đều có một điểm giới hạn. Chuyện ấy không cần ta nói, có lẽ tất cả mọi người đều biết a!

Hội trưởng nói.

- Không sai!

Mọi người lên tiếng.

Bất kể là nổ tung hay là cái gì, đều là do số lượng gây ra biến chất. Chỉ có đạt tới cực hạn khó có thể chịu đựng thì mới có thể chân chính gây ra nổ tung.

Cũng giống như nước vậy, chỉ có đạt tới không độ thì mới có thể đóng băng, đạt tới một trăm độ thì mới có thể sôi trào. Nếu như không đạt tới, mặc kệ lạnh hoặc nóng tới đâu đều là uổng công.

Lò đan cũng giống vậy, không đạt tới điểm giới hạn này. Như vậy coi như có chấn động lợi hại hơn nữa thì cũng không có khả năng nổ tung.

- Ý của ngươi, chẳng lẽ nói là. . . Vị Luyện Đan sư này biết rõ điểm giới hạn nổ tung của lò đan ở đâu. Cho nên cố ý khống chế dưới giới hạn này. Như vậy coi như muốn nổ tung thì cũng không có cách nào thành công hay sao?

Một vị Luyện Đan sư như nhớ ra cái gì đó, con ngươi co rụt lại, tràn ngập vẻ không thể tin được.

Những người khác cũng đồng thời xôn xao.

- Mỗi một lò đan đều có điểm giới hạn không giống nhau. Hơn nữa luyện chế dược vật không giống nhau thì nó cũng sẽ có biến hóa khác nhau. Làm sao hắn có thể xác định đâu là điểm giới hạn? Khiến cho hắn dám làm như vậy chứ?

Trên lý luận, nếu khống chế ở dưới điểm giới hạn thì sẽ không nổ tung, thế nhưng. . . Làm sao có thể tìm được điểm giới hạn này cơ chứ?

Lò đan, môi trường, hỏa diễm, dược liệu, chân khí rót vào, thủ pháp khống chế. . . Bất kỳ một chỗ không giống nào thì điểm giới hạn cũng sẽ không giống. Sao tên này có thể xác nhận được điểm giới hạn này, làm cho lò đan sẽ không nổ tung cơ chứ?

Chuyện này cũng giống như bản thân đi trên bờ vực, chỉ cần hơi không cẩn thận thì sẽ rơi xuống dưới, ai cũng không có nắm chắc. . . Mà nhìn âm thanh và dung mạo của đối phương, rất rõ ràng đối phương rất là tự tin, rốt cuộc phần tự tin này đến từ chỗ nào chứ?

- Ta cũng không biết làm sao hắn ta lại biết điểm giới hạn. Nhưng quả thực, mỗi khi lò đan suýt nổ tung, khi bỏ một gốc dược liệu vào thì linh khí bên trong dược liệu mang theo lại có năng lực hạ thấp chấn động. . . Nói cách khác, sắp nổ tung thì hắn lại bỏ dược liệu vào để áp chế. Làm cho quá trình nổ tung lui về sau một chút. Nương theo dược lực tiêu hao sẽ lại một lần nữa không chịu nổi, khi đó lại tiếp tục bỏ dược liệu vào. . . Cứ thế lặp lại thành vòng tròn, lại thêm thủ pháp luyện chế, vì vậy mới có tên gọi như vậy!

Hội trưởng chậm rãi nói.

“Hồi Toàn luyện chế pháp. . . Thì ra là thế, thế nhưng loại luyện chế này có chỗ tốt gì cơ chứ?

Một vị Luyện Đan sưkhông nhịn được hỏi một câu.

Đã có loại phương pháp này thì nhất định sẽ có ưu thế mà những phương pháp khác không thể so bì được. Nếu không, không có người nào bằng lòng chịu nguy hiểm lớn như vậy để luyện chế theo thủ pháp này.

- Chỗ tốt, đương nhiên là có chỗ tốt rồi!

Hội trưởng nuốt một ngụm nước bọt:

- Mọi người đều biết nội đan là đồ vật khó luyện chế nhất. Muốn làm cho nó hòa tan, không có mấy canh giờ dùng hỏa diễm thiêu đốt thì rất khó làm được. Quan trọng nhất là, trong mấy canh giờ này nhất định phải luôn trông coi, không thể rời đi, nếu không, sẽ rất dễ nổ lô!

- Ừm!

Mọi người gật đầu.

Nội đan là vật trân quý nhất của linh thú, cũng là vật cuồng bạo nhất.

Giống như sắt thép vậy, nếu muốn luyện hóa cũng không dễ dàng như vậy. Mỗi lần luyện chế khiến cho không ít Luyện Đan sư chùn bước,

nhức đầu không thôi.

- Mà sắp nổ lò đan thì cũng đã nói rõ nội đan cũng sắp nổ tung, khi đó lực lượng sẽ toả ra rất là kịch liệt!

Hội trưởng nói tiếp.

Điểm ấy rất dễ hiểu. Nếu như không phải tỏa ra lực lượng mãnh liệt như vậy thì cũng không có khả năng khiến cho lò đan to lớn như vậy không chịu nổi, dẫn tới lập tức bị nứt.

- Lực lượng toả ra kịch liệt, khi đó sẽ hòa tan rất nhanh. Nếu luôn duy trì dưới loại trạng thái này, nội đan vốn phải cần mấy canh giờ mới có thể hòa tan, chỉ sợ ngay cả mười phút đồng hồ cũng không cần, đã có thể hoàn toàn tiêu tán hầu như không còn!

Hội trưởng nói.

- Cái này...

Tất cả mọi người đều sững sờ.

Thủ pháp luyện đan nguy hiểm như thế, thế mà chỉ là vì muốn làm cho thời gian nội đan hòa tan trở nên ngắn nhất hay sao?

Như vậy cũng chẳng khác nào không muốn sống nữa a?

Người tu luyện đều có thể kéo dài sinh mạng của mình. Có đôi lúc một lần bế quan cũng đã một qua hai tháng. Thời gian đối với bọn họ không tính là gì, vì giảm bớt mấy canh giờ mà dùng thủ pháp luyện chế nguy hiểm như vậy. . . Rốt cuộc người nọ nghĩ như thế nào vậy?

- Không chỉ rút ngắn thời gian không thôi!

Thấy vẻ mặt của mọi người, hội trưởng khẽ lắc đầu:

- Nội đan nằm ở trạng thái táo bạo nhất, lại càng dễ dung hợp cùng với dược liệu, hiệu quả sau khi dung hợp cũng càng tốt. . . Nếu như dùng để

luyện đan, như vậy không chỉ thời gian trở nên nhanh hơn mà cấp bậc đan dược, nhất định cũng có thể tăng lên một bậc!

Lúc này mọi người mới hiểu ra được.

- Mau nhìn, dược liệu đã được tinh luyện sau, sắp luyện chế thành công rồi...

Ngay trong lúc mọi người đang thảo luận, khuôn mặt hội trưởng cứng lại rồi nói một tiếng, mọi người đồng loạt nhìn sang.

Chỉ thấy cổ tay Lạc đan sư chấn động, ném một gốc dược liệu cuối cùng vào trong, lò đan lay động kịch liệt, nắp lò đột nhiên lóe lên, ầm ầm mở ra, ngay sau đó có một luồng dược dịch màu vàng nhạt giống như suối phun bắn ra.

Lập tức mùi hương đậm đặc lan tràn, linh khí từ trên trời buông xuống khiến cho người ta khó có thể tự kiềm chế.

- Mùi hương đậm đặc dẫn linh. . . Đây là. . . Dươc vật cấp bậc lục phẩm?

Con ngươi hội trưởng tức thì co rụt lại.

Vi sư, Trương Huyền!

dtv-ebook.com

Trong truyền thuyết, đan dược lục phẩm toả ra hương khí, giống như Sư Ngôn thiên bẩm của Danh sư vậy, có thể hội tụ linh khí, khiến cho phẩm chất tiến thêm một bước, có thể so với linh thạch.

Hội trưởng đã sớm đạt tới Luyện Đan sư ngũ tinh đỉnh phong. Từ trước cho tới nay hắn luôn nếm thử luyện chế dược vật có cấp bậc cao hơn. Đáng tiếc, tu vi bản thân không đủ, lại thêm không có lão sư lợi hại chỉ điểm, cho nên chưa từng thành công qua một lần.

Vốn hắn cho rằng, chỉ cần tu vi không đủ thì sẽ không có khả năng luyện chế ra loại dược vật cấp bậc này. Thế nhưng khi nhìn thấy một màn này, giờ hắn mới hiểu được, căn bản không phải là như vậy.

Thực lực của Lạc đan sư so với hắn còn thấp hơn hai cấp bậc lớn, coi như nàng từ Hồng Viễn đế quốc đến, lại thêm kiến thức bất phàm, thế nhưng dù sao vẫn còn quá trẻ.

Nếu nói ai có thể luyện chế ra đan dược lục phẩm trước, như vậy hắn cũng cảm thấy bản thân mình còn hơn nàng một bậc. . .

Thế nhưng hiện thực cứ như vậy lại bị phá vỡ!

Linh dịch mà đối phương luyện chế ra, mùi thơm nồng đậm hội tụ linh khí, khiến cho phẩm chất trong nháy mắt tăng lên, đã đạt đến cấp bậc lục phẩm.

- Là hắn...

Con ngươi co lại, cơ thể hội trưởng kích động tới mức run rẩy.

Vừa rồi, quá trình luyện đan hắn cũngđã nhìn, Lạc đan sư dựa theo lời nói của đối phương một cách nghiêm ngặt. Sở dĩ có thể luyện chế ra đan dược lục phẩm thành công, rất rõ ràng là công lao của người thanh niên này.

Chỉ bằng vào chỉ điểm cũng đã khiến cho một Luyện Đan sư ngũ tinh chỉ có tu vi Hóa Phàm lục trọng luyện chế ra đan dược lục phẩm. . . Như thế này cũng quá lợi hại a?

Rốt cuộc làm sao hắn lại có thể làm được?

- Lục phẩm?

Những người khác nghe thấy hắn nói như vậy, bờ môi của tất cả mọi người đều run rẩy.

Đan dược cấp bậc càng cao thì càng khó luyện chế. Bọn họ đã nghe qua Luyện Đan sư nhất tinh thiên phú tuyệt hảo có thể luyện chế ra đan dược nhị phẩm, thế nhưng. . . Luyện Đan sư ngũ tinh luyện chế ra đan dược lục phẩm. . . Chuyện này có nằm mơ bọn họ cũng không có nghĩ tới.

- Luyện chế một lần, bất kể lòng tin hay là khống chế đối với dược vật sẽ tiến thêm một bước, Lạc đan sư này. . . Tiền đồ không thể hạn lượng.

- Đúng vậy a, làm sao ta lại ngốc như vậy chứ? Vừa rồi nếu như vọt qua đó bái sư, nhất định cơ hội sẽ là của ta!

- Hối hận ah, các ngươi nói xem, hiện tại bái sư còn kịp nữa không?

- Chỉ sợ đã chậm...

. . .

Trên mặt không ít người hiện lên vẻ hối hận.

Bằng vào thân phận ngũ tinh luyện chế ra đan dược lục phẩm, chỉ bằng vào lần này đã có thể khiến cho ánh mắt, kiến thức đều có bay vọt cực

lớn. Về sau muốn đột phá lục tinh cũng trở nên rất đơn giản.

Vừa rồi nếu như không đợi Lạc đan sư mở miệng mà bọn họ đã giành bái sư trước. Như vậy chỉ sợ cơ hội sẽ là của mình. . . Mà không phải giống như giờ phút này, lực bất tòng tâm, không biết làm sao.

Phù!

Bên này cảm khái cảm khái, khiếp sợ không thôi. Như vậy Lạc đan sư xem như người trong cuộc lại nhẹ nhàng thở ra một hơi. Nàng nhìn dược dịch đang yên tĩnh lơ lửng ở trước mắt mà kích động tới mức khuôn mặt đỏ lên, thân thể mềm mại chấn động không dứt.

Giống như người khác nói, trải qua lần này, nắm giữ đối với luyện đan của nàng lần nữa tăng lên một trình độ. Có thể đoán được, luyện đan sẽ trở thành chức nghiệp huy hoàng nhất bên trong các chức nghiệm phụ trợ của nàng.

Khi trở lại Hồng Viễn đế quốc, cũng sẽ khiến cho rất nhiều người vì chuyện này mà khâm phục nàng.

- Lợi hại!

Khi lần nữa nhìn về phía người thanh niên đang ở cách đó không xa, trong lòng nàng càng thêm bội phục.

Chỉ bằng vào trình tự chỉ điểm đã khiến cho bản thân luyện chế ra dược vật cao cấp như vậy. Bằng vào phần nhãn lực và kiến thức này, chỉ sợ ngay cả viện trưởng Hồng Viễn Luyện Đan sư đan viện được gọi là đệ nhất nhân cũng khó mà bằng được.

- Lão sư!

Rót dược dịch vào bình ngọc, nàng cung kính đi tới trước mặt thanh niên rồi đưa về phía hắn.

- Ừm!

Tiếp nhận bình ngọc, trong mắt Trương Huyền cũng hiện lên vẻ kích động.

Vốn hắn cho rằng có thể luyện chế ra dược dịch cấp bậc Ngũ phẩm đã là tốt lắm rồi. Thế nhưng không nghĩ tới dược liệu trung hoà lại có năm tuổi đủ lớn, lại thêm không có chút sai lầm nào,. Cho nên một lần đã đạt tới lục phẩm!

Loại đồ vật cấp bậc này đưa cho Viên Đào sử dụng, như vậy nhất định huyết mạch Long tê có thể được mở ra một đoạn rất lớn. Khi đó thực lực sẽ có tăng vọt và biến đổi về chất.

- Có thể luyện chế thành công, như vậy đã nói rõ ngươi rất có thiên phú. Tâm bái sư cũng rất là kiên định. Tốt, từ hôm nay trở đi, ngươi chính là học sinh giảng bài đan dược của ta!

Cố gắng đè xuống tâm tình hưng phấn, trên mặt Trương Huyền lần nữa trở nên bình thản như nước, giống như việc luyện chế ra dược vật lục phẩm đơn giản giống như ăn cơm uống nước vậy.

Lò đan bất cứ lúc nào cũng sẽ nổ tung, mà đối phương vẫn còn tin tưởng mình. Sau đó dần dần từng bước bỏ dược liệu vào, cũng không có chút bối rối nào. Chỉ bằng vào phần tín nhiệm này Trương Huyền đã biết, đối phương thật tâm muốn bái sư mà không phải là qua loa cho xong.

- Đa tạ lão sư thành toàn!

Nghe thấy “Cao nhân” trước mắt đã đồng ý, Lạc đan sư hưng phấn xiết chặt nắm đấm, lại vội vàng quỳ gối xuống.

- Ừm, ngươi tên là gì?

Biết đối phương thật tâm thật ý muốn bái sư, Trương Huyền cũng thỏa mãn nhìn qua.

- Học sinh tên là Lạc Thất Thất, lão sư cũng có thể gọi con là Thất Thất!

Lạc đan sư vội nói.

- Thất Thất? Ừm, về sau ta sẽ gọi ngươi là tiểu Thất...

Trương Huyền gật đầu.

- Rõ!

Vẻ mặt Lạc Thất Thất mừng rỡ.

- Được rồi, vi sư còn có chuyện khác cần làm, ta đi trước!

Vượt bia đá của Kỳ Trân lâu, luyện chế dược dịch ở luyện đan công hội. Chơi đùa cũng đã được bốn, năm canh giờ, cái gọi là yến tiệc của thái tử hắn cũng sắp bắt đầu. Danh ngạch liên quan tới Hóa Thanh trì cũng không thể chậm trễ được.

- Vâng...

Thấy hắn muốn đi, vẻ mặt Lạc Thất Thất tràn ngập vẻ thất vọng và không nỡ.

- Luyện đan, không phải có thể học trong một sớm một chiều, hôm nay ta dạy ngươi như vậy, ngươi nên chậm rãi cảm ngộ. Như vậy có thể sẽ có tiến bộ rất lớn!

Hiểu rõ suy nghĩ của nàng, Trương Huyền nói.

Lạc Thất Thất lên tiếng, Trương Huyền không nói thêm lời nào nữa mà thuận tay lấy ra mấy chục viên linh thạch trung phẩm, đưa cho hội trưởng đang đứng ở cách đó không xa:

-Đây là tiền dược liệu!

Nếu như không phải vị hội trưởng này lấy ra những dược liệu quý giá kia thì cũng không có khả năng khiến cho linh dịch đạt tới cấp bậc lục phẩm. Hắn cũng không phải là người thích chiếm tiện nghi của người khác, cho nên mới dựa theo giá cả bình thường để thanh toán cho đối phương.

Trên đường tới Luyện Đan sư công hội, Tôn Cường đưa 700 viên linh thạch trung phẩm mà Lục tiểu thư kia thanh toán cho hắn.

- Chuyện này. . . Sinh thời có thể nhìn thấy dược vật cấp bậc như thế luyện chế ở trước mặt là vinh hạnh của ta, sao ta có thể lấy tiền...

Hội trưởng liên tục xua xua tay.

- Nhận đi!

Trương Huyền thuận tay ném ra linh thạch.

Đối phương không thu chính là nợ ân tình của người khác. Mà hắn không muốn nợ tình, càng không muốn liên quan tới những chuyện phiền phức sau này, cho nên còn không bằng thanh toán sòng phẳng, tiết kiệm thời gian về sau.

- Được rồi!

Thấy đối phương cứ khăng khăng trả tiền, hội trưởng biết mình đã mất đi một lần cơ hội kết giao, cho nên hắn không nhịn được lắc đầu một cái.

- Cáo từ!

Đưa linh thạch, Trương Huyền nhấc chân đi ra ngoài.

- Lão sư. . . Con phải đi tới đâu để tìm người đây?

Thấy hắn đã đi xa, Lạc Thất Thất vội vàng hô lớn một tiếng.

Hai tay chắp ở sau lưng, Trương Huyền dừng bước, thanh âm nhàn nhạt vang lên:

-Vi sư, Trương Huyền!

. . .

- Thiếu gia sao lại đi lâu như vậy mà còn chưa có đi ra cơ chứ? Tiệc tối của thái tử cũng sắp bắt đầu rồi a!

Ở bên ngoài đại sảnh, Tôn Cường rất là lo lắng.

- Đúng vậy a!

Viên Đào cũng không nhịn được duỗi cổ nhìn vào bên trong, chẳng qua cửa lớn của đại sảnh đóng chặt, cái gì cũng không nhìn ra được.

Sau khi Trương Huyền đi vào bọn họ đã chờ ở chỗ này. Hiện tại cũng đã qua hơn hai canh giờ, ngay cả một điểm động tĩnh cũng không có, cho nên khó tránh khỏi hai người có chút gấp gáp.

Lại nói tiệc tối của thái tử chẳng mấy chốc sẽ bắt đầu, mục đích chính là vì tranh đoạt danh ngạch. Nếu như quán quân các nước chư hầu Hồng Phong đế quôc như hắn còn không có kịp thời xuất hiện, chỉ sợ Hồng sư không khóc chết mới là lạ.

Lúc trước thi đấu Danh sư hắn đã khiến cho vị Danh sư ngũ tinh này khóc đủ thảm rồi. Nếu như lại bởi vì chuyện này khiến cho hắn nổi điên, quả thật không biết lão giả này có thể chịu được một lần nữa hay không.

- Tiểu cô nương, liệu ta có thể làm phiền ngươi đi vào một chuyến, kêu thiếu gia nhà chúng ta đi ra hay không ?

Lại đợi một lát nữa, vẫn không có động tĩnh, Tôn Cường không nhịn được nhìn về phía nữ tử đang đứng ở cách đó không xa.

Chính là người phục vụ viên tiếp đãi bọn hắn trước đó.

- Cái này. . . Không được, bên trong đều là Luyện Đan sư, hơn nữa cấp bậc cũng đạt đến ngũ tinh. Ta không được cho phép tùy tiện đi vào, nếu không nhất định sẽ bị chỉ trích, giáo huấn, làm không cẩn thận còn sẽ bị khai trừ...

Nữ tử này vội vàng lắc đầu.

Luyện Đan sư chính thức mới có thể tiến vào đại hội, một nhân viên phục vụ như nàng nào có tư cách!

- Cái này. . . Đều là người của Luyện Đan sư công hội, ngươi cũng chỉ đi tìm người, hẳn là sẽ không nghiêm trọng như vậy chứ?

Tôn Cường cau mày.

- Sẽ vậy!

Trong ánh mắt nữ tử hiện lên vẻ kính sợ:

-Luyện Đan sư là chức nghiệp thượng cửu lưu, địa vị tôn sùng, cực kỳ coi trọng quy củ. Xưa nay sẽ không làm chuyện vi phạm quy tắc và sai sót về lễ nghi. Các ngươi chưa thấy qua đó thôi, mỗi một người bọn họ đều mặc y phục riêng chức nghiệm, phong thái rất là phi phàm...

Ngay khi nàng đang giải thích, muốn nói ra vài quy củ của Luyện Đan sư thì đã nghe đến cánh cửa ở trước mắt kẹt kẹt một tiếng rồi mở ra.

Lập tức nhìn thấy một đám Luyện Đan sư tam tinh, tứ tinh giống như chó nhà có tang chạy ra. Có người mất mũ, có người y phục bị kéo rách, có người bởi vì quá mức vội vàng mà đụng đầu vào trên cây cột đá cách đó không xa. Thân thể nằm trên mặt đất giống như là lợn chết. . .

Giống như một đám nạn dân vậy, đâu còn có nửa điểm uy nghiêm của Luyện Đan sư cơ chứ.

- Cái này. . . Đây chính là phong thái phi phàm mà ngươi nói hay sao?

Hai mắt Viên Đào, Tôn Cường tức thì trợn tròn.

- ...

Hai mắt nữ tử tối sầm lại.

Lúc trước nàng thường xuyên có liên hệ cùng với những Luyện Đan sư này ah, mỗi một người đều rất có khí chất, mang theo hương vị người lạ

chớ quấy rầy, làm sao. . . Hiện tại lại giống như quân ô hợp chiến bại, quăng mũ cởi giáp, bối rối không nói nên lời như vậy chứ?

Không phải bọn họ đang nghe giảng bài ở bên trong hay sao?

Rốt cuột đã nghe được cái gì mà sợ đến mức như vậy?

Rốt cuộc bên trong đã nói cái gì?

- Không phải là lão sư. . . Lại kiếm chuyện ở bên trong đó chứ?

Thấy số lượng Luyện Đan sư chạy đến càng ngày càng nhiều, vẻ mặt mỗi một người đều hốt hoảng, Viên Đào như nhớ tới cái gì đó mà nuốt một ngụm nước bọt.

- Cái này...

Tôn Cường sờ sờ cằm mình, không nhịn được gật đầu:

-Thật ra cũng có khả năng!

Thiếu gia cũng không phải là người quen sống yên ổn, một lần thi đấu Danh sư đã làm cho tất cả người dự thi đều phát điên. Hiện lại chạy vào đi tìm Luyện Đan sư ngũ tinh hỗ trợ thay mặt luyện đan. Liệu có thể cũng làm ra chuyện gì đó thiêu thân hay không?

Đổi lại là những người khác, hắn không dám nói, thế nhưng thiếu gia. . . Thì lại không nhất định!

- Thiếu gia các ngươi? Làm sao có thể! Yên tâm đi, hắn chỉ là một Luyện Đan sư tam tinh, coi như cho hắn mười lá gan thì hắn cũng không làm được gì cả!

Từ trong khiếp sợ khôi phục lại, lại nghe thấy hai người trò chuyện, nữ tử này khẽ lắc đầu.

Lão sư và thiếu gia của đối phương cũng không phải nàng chưa từng thấy qua. Đối phương chỉ là một Luyện Đan sư tam tinh hai mươi tuổi

mà thôi.

Loại Luyện Đan sư cấp bậc này, toàn bộ công hội tùy tiện có thể đưa ra được một nắm lớn, không lộ ra trước mắt người đời. Cho nên coi như kiếm chuyện thì cũng có thể làm ra cái gì cơ chứ?

- Chuyện này cũng không chắc...

Tôn Cường lắc đầu.

- Các ngươi suy nghĩ nhiều rồi, công hội chúng ta có rất nhiều Luyện Đan sư ngũ tinh, Luyện Đan sư tam tinh ở chỗ khác coi như rất lợi hại, thế nhưng ở trước mặt bọn hắn, cái gì cũng không phải. Ngay cả thở mạnh cũng không dám...

Nữ tử này khẽ lắc đầu, đang muốn nói tiếp thì chỉ thấy cửa lớn trước mắt lần nữa “Kẹt kẹt” mở ra, vị “Thiếu gia” trước đó đã gặp kia đang uể oải đi ra bên ngoài.

- Cung tiễn Trương đan sư!

- Hi vọng về sau Trương đan sư có rảnh có thể tới đây giảng bài cho chúng ta, công hội chúng ta cảm thấy cực kỳ vinh hạnh, vô cùng cảm kích Trương đan sư!

Ngay sau đó ba người đã thấy hội trưởng và rất nhiều trưởng lão công hội, mỗi một người đều khiêm tốn đứng ở phía sau, cũng tiễn hắn rời đi, trong ánh mắt mang theo vẻ cung kính.

- ...

Nữ tử này rất là muốn khóc.

Không phải là không dám thở mạnh hay sao? Không phải là cái gì cũng không tính sao?

Con mẹ nó, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Phủ thái tử

dtv-ebook.com

- Đi thôi!

Không để ý tới đám người hội trưởng đang cung kính tiễn đưa và nữ tử đang khóc như mưa ở bên cạnh. Trương Huyền gọi Viên Đào và Tôn Cường nhanh chóng bước ra phía ngoài.

Nếu như có thời gian, nhất định hắn sẽ xem toàn bộ thư tịch trong công hội này một lần. Chỉ là lúc này không có thời gian, cho nên hắn chỉ có thể coi như không có gì, nếu sau này có cơ hội thì lại nói sau.

Rời khỏi Luyện Đan sư công hội, trở lại xe ngựa, Trương Huyền lấy ra bình ngọc, lại đưa cho Viên Đào.

- Mỗi lần bôi lên một bộ phận ở trên da, đợi hấp thu xong thì mới lại bôi tiếp lần tiếp theo. . . Cố gắng tu luyện, có thể khiến cho thực lực của ngươi trong thời gian ngắn tăng trưởng hơn không ít!

- Đa tạ lão sư!

Tiếp nhận bình ngọc, Viên Đào rất là kích động.

Dược dịch trân quý thế nào, đi theo lão sư một ngày hắn đã biết hết sức rõ ràng, lão sư vì thứ này mà đã tốn nhiều tâm huyết như vậy. Ân tình cực kỳ lớn, không thể báo đáp.

- Những linh thạch này ngươi cầm lấy đi, nhất định lúc tu luyện sẽ phải dùng!

Ngay sau đó hắn lại đưa qua mấy chục viên linh thạch trung phẩm.

Dược dịch, chỉ có thể kích hoạt thể chất, nếu muốn đột phá còn cần có một lượng lớn linh lực duy trì. Dù sao vừa rồi hắn cũng ăn đen vị Lục tiểu thư kia một khoản, cho nên cũng không thiếu linh thạch.

Biết ý tứ của lão sư, Viên Đào tiếp nhận linh thạch.

- Tôn Cường, những linh thạch này ngươi cầm lấy, một khi Hóa Thanh trì mở ra, rất có thể ta sẽ phải đi tu luyện vài ngày, không rảnh chiếu cố ngươi. . . Ngươi cầm linh thạch, ngươi, Trịnh Dương, Vương Dĩnh, Lưu Dương. Lúc tu luyện ai cần thì phân cho người đó một bộ phận, đừng chậm trễ!

Trương Huyền lấy ra khoảng chừng hai trăm viên linh thạch rồi đưa tới cho Tôn Cường.

Một khi Hóa Thanh trì mở ra, tất nhiên hắn sẽ phải vào trong đó tu luyện, những linh thạch này, để cho mọi người sử dụng. Như vậy có thể giúp cho bọn hắn nhanh chóng tiến bộ.

- Yên tâm đi, thiếu gia, nhất định chúng ta sẽ cố gắng tu luyện!

Tôn Cường vội vàng gật đầu.

- Người khác thì không sao, quan trọng nhất là ngươi...

Nghe thấy hắn tự tin như vậy, Trương Huyền khẽ lắc đầu.

Nói thật, đám người Trịnh Dương hắn cũng không quá lo lắng. Quan trọng nhất là tên này, rất thích lười biếng. Nếu như không giám sát thì người này sẽ không tu luyện. Muốn để cho hắn nhanh chóng tăng thực lực lên, quả thực nhức đầu.

- Ây...

Biết ý tứ của thiếu gia, Tôn Cường rất là xấu hổ.

- Được rồi, đây là bảo vật chúng ta lấy được từ Kỳ Trân lâu. Ngươi phân cho mọi người một chút, nếu như không dùng thì tìm người bán đi giúp ta, đổi thành linh thạch!

Cổ tay khẽ đảo, lại đưa chiếc giới chỉ trữ vật mà Cam Nhất Bình cho hắn về phía đối phương.

Đồ vật của Kỳ Trân lâu hắn giữ lại Băng Vũ kiếm, pháp bảo này có thể tấn thăng. Còn những thứ khác có cũng được mà không có cũng không sao, còn không bằng bán đi, đổi thêm một chút linh thạch để tiêu dùng.

- Rõ!

Tiếp nhận bảo vật, Tôn Cường mở miệng đồng ý một tiếng.

Những chuyện này giao cho hắn đi làm, không có gì phải lo lắng, Trương Huyền không nói thêm lời nào nữa.

Biết mình không có thời gian cho nên xe ngựa chạy rất nhanh, sau hơn nửa canh giờ đã trở lại chỗ ở trước đó.

Mới đi đến trước cửa thì đã thấy Hồng sư mang theo vẻ mặt gấp gáp đang chờ. Mà Tất Giang Hải và La Tuyền cũng chờ ở phía sau.

Hóa Thanh trì, mỗi nước chư hầu chỉ có ba danh ngạch. Chỉ có ba hạng đầu trong thi đấu Danh sư mới có tư cách tiến vào.

Hôm nay mở tiệc tối cũng là vì muốn một lần nữa sắp xếp lại danh ngạch, mà hai người này cũng có tư cách đi qua. Bọn hắn muốn nhìn một chút, nhìn xem rốt cuộc đối phương muốn dùng phương pháp gì quyết định vận mệnh của bọn hắn.

- Trương sư, rốt cuộc ngươi đã về. Không có xảy ra chuyện gì đó chứ? Nếu thực sự có việc. . . Nhất định phải nói sớm, như vậy ta cũng dễ tìm lão sư hỗ trợ giải quyết...

Thấy rốt cục hắn đã trở về, Hồng sư kích động tới mức thiếu chút nữa đã khóc lên.

Sau khi từ chỗ đám người La Chiêu, Phùng Vũ trở về hắn đã đến tìm Trương sư, kết quả. . . Đợi ròng rã ba, bốn canh giờ, ngay cả bóng quỷ cũng không có thấy.

Hắn đang lo lắng đối phương lại chạy đến nơi nào đó kiếm chuyện, cho nên mới không trở về được.

Nơi này không thể so với chỗ của 28 thế lực, cũng không phải là Vạn Quốc liên minh. Bằng vào thực lực của hắn đã có thể nhẹ nhõm giải quyết. . . Ở Đế đô của Huyễn Vũ đế quốc vẫn nên khiêm tốn một ít thì tốt hơn. Nếu không, một khi gây ra chuyện thì cũng chỉ có thể tìm lão sư đường chủ Vệ Giang để giải quyết mà thôi.

- Yên tâm đi, chỉ là đi Luyện Đan sư công hội luyện đan dược, không có việc gì cả!

Thấy hắn lo lắng tới mức này, Trương Huyền rất là im lặng giải thích một chút.

Rốt cuộc là có chuyện gì. . . Ngươi dùng ánh mắt gì nhìn ta vậy ?

Ta là ngươi ưa thích gây chuyện như thế sao?

Bất kể nói thế nào thì ta cũng là Danh sư, là người có thân phận. Dưới tình huống người khác không chọc ta, làm sao có thể ta có thể làm loạn khắp nơi được chứ ? Nhìn ngươi xem, nói gần nói xa giống như ta là phá hoại chi vương vậy. Đi đến nơi nào cũng không yên lòng. . .

Nếu như Hồng sư biết suy nghĩ của hắn, nhất định sẽ rưng rưng gật đầu.

Ngươi không phải phá hoại chi vương thì là cái gì chứ? Quỷ Vực huyễn thành, Thiên Tinh cờ, Đào Hà Chi Thư của ta, tộc nhân Dị Linh tộc à ta thật vất vả mới bắt được. . .

Không nghĩ tới thì không sao, vừa nghĩ tới trái tim của ta gần như muốn ngừng đập. . .

- Không có việc gì là tốt rồi, tiệc tối sắp bắt đầu, chúng ta nhanh chóng qua đó một chút đi!

Biết không có thời gian để nhiều lời, Hồng sư cũng không xoắn xuýt nữa mà nói một tiếng. Bốn người lập tức đi tới phủ Thái tử ở cách đó không xa.

Đông cung mà Diệp Tiền ở lại cách nơi này chẳng qua chỉ có vài trăm mét mà thôi, rất nhanh đã đi tới trước mặt. Mấy người lại lấy thư mời đưa ra.

- Mấy vị, xin mời vào bên trong!

Nhìn thấy thư mời, binh sĩ phụ trách thủ vệ lập tức dẫn đường ở phía trước.

- Vị tiểu ca này, ta muốn hỏi một chút, Phùng sư của Phong Nguyên đế quốc, La sư của Tiềm Phong đế quốc và Trần sư của Trục Nguyệt đế quốc đã tới hay chưa?

Trong lúc đi theo sau lưng đối phương, Hồng sư hỏi.

La sư của Tiềm Phong đế quốc chính là La Chiêu mà trước đó đã bị hắn vơ vét một lần. Còn trần sư của Trục Nguyệt đế quốc thì là lão giả ở cùng La Chiêu trước đó.

Hai người này cộng thêm Phùng Vũ, đều là người phụ trách Danh sư đường của tứ đại chư hầu. Ba người này cũng giống như hắn, đều là người chủ trì thi đấu Danh sư ở trong phạm vi của mình.

- Bọn họ đã đến được nửa canh giờ...

Binh sĩ gật đầu.

- Nửa canh giờ?

Khóe miệng Hồng sư giật giật một cái.

Hắn còn tưởng rằng đối phương còn chưa tới, như vậy về thời gian còn có thể giành được tiên cơ. Thế nhưng không nghĩ tới đối phương đã đến được nửa canh giờ.

Lâu như vậy, không phải đã quyết định được danh ngạch rồi đó chứ ?

- Tiệc tối. . . Chẳng lẽ đã bắt đầu, ta không tới chậm đó chứ? Nếu như đã chậm, như vậy quấy rầy thái tử sẽ không tốt...

Chần chờ một chút, Hồng sư có chút lúng túng nói.

- Tiệc tối còn chưa bắt đầu, thái tử đi mời Lục công chúa, mời bọn họ tham gia tiệc. Từ lúc đi cho tới bây giờ vẫn còn chưa có trở về!

Binh sĩ lắc đầu.

- Còn chưa bắt đầu? Vậy là tốt rồi!

Nhẹ nhàng thở ra một hơi, cổ tay Hồng sư khẽ đảo, đưa ra một viên linh thạch:

-Đa tạ tiểu ca!

- Khách khí!

Thấy hắn hào phóng như vậy, trực tiếp đưa ra một viên linh thạch trung phẩm, ánh mắt binh sĩ sáng lên, lại vội vàng thu gọn. Khi ánh mắt lần nữa nhìn về phía mấy người, thái độ cũng trở nên hiền lành hơn rất nhiều, hạ thấp giọng nói chuyện.

- Tiệc tối lần này ta nghe nói là vì xác nhận danh ngạch tiến vào Hóa Thanh trì...

- Cũng không biết thái tử quyết định quy củ như thế nào, chúng ta có thể lấy được hay không...

Hồng sư cười khổ lắc đầu.

- Cụ thể là quy củ gì thì ta cũng không biết, chỉ là. . . Ta nghe nói, mục đích chủ yếu của buổi dạ tiệc này là đón tiếp thiên tài tới từ Hồng Viễn Danh sư học viện. Thuận tiện cũng để cho thiên tài các nước chư hầu gặp mặt học trưởng một chút.

- Đón tiếp? Ý của ngươi là. . . Bốn vị kia cũng tới?

Hồng sư sững sờ.

Trước đó hắn đã nghe La Chiêu nói, thái tử muốn lấy bốn danh ngạch chính là vì muốn tặng cho mấy vị thiên tài từ Danh sư học viện tới đây.

Vốn hắn cho rằng buổi dạ tiệc này chỉ là giải quyết vấn đề nội bộ của nhóm người mình, không nghĩ tới thái tử cũng mời bốn vị này tới đây.

- Chẳng lẽ. . . Phương pháp lựa chọn danh ngạch lại có quan hệ với bọn họ hay sao?

Thân thể chấn động, đột nhiên Hồng sư như nghĩ đến cái gì đó.

- Ta không biết, chỉ có điều, ta đoán chỉ cần bọn họ mở miệng thì nhất định thái tử sẽ không dám cự tuyệt. . . Trước mắt đám người La sư đã chuẩn bị không ít đồ vật, xem như lễ vật để kết giao sớm. Ta thấy các ngươi cũng nên chuẩn bị một chút, lo trước khỏi hoạ...

Binh sĩ liếc mắt nhìn hai phía, rồi lại hạ giọng nói.

- Lễ vật?

Sắc mặt Hồng sư tái nhợt.

Toàn bộ thân gia của hắn đều bị mặt hàng ở phía sau hủy trong lúc thi đấu Danh sư rồi, coi như muốn cầm ra thì cũng không bỏ ra nổi thứ gì tốt

a!

Dù sao đối phương cũng là người từ Hồng Viễn đế quốc tới, tầm mắt cực cao, bảo vật bình thường sẽ không thể nào để ý tới được.

Không nhìn thấy sắc mặt của hắn, binh sĩ kia lại cảm khái gật đầu nói:

- Đúng vậy a, nhiều lễ sẽ không bị trách a. Chuẩn bị một chút bảo vật, nhất định có thể gia tăng hảo cảm. Đến lúc đó chuyện danh ngạch cũng sẽ trở nên đơn giản. . . Được rồi, sảnh yến hội đang ngay ở phía trước, ta chỉ đưa các vị đến nơi này được thôi!

- Đa tạ!

Biết một viên linh thạch vừa rồi đã phát huy tác dụng cho nên người ta mới nói nhiều với đám người mình như vậy, Hồng sư vội vàng ôm quyền cảm tạ.

Bất cứ lúc nào chỗ nào, tiền boa cũng không có uổng phí.

Biết được những tin tức này, dù sao cũng so tốt hơn so với cái gì cũng không biết, không cần phải u u mê mê đi vào bên trong.

Chỉ là. . . Biết nguyên do, phiền não mới lại tới.

- Lễ vật? Phải tìm cái gì mới có thể khiến cho cho hai mắt người khác tỏa sáng đây? Nếu như Đào Hà Chi Thư còn thì tốt. . . Dù là tộc nhân Dị Linh tộc cũng được ah...

Xoa xoa mi tâm, vẻ mặt Hồng sư như ăn phải mướp đắng.

Nếu như mấy thứ bảo vật trước đó không có bị hủy đi, như vậy tùy tiện lấy ra một cái, coi như đối phương là người của Hồng Viễn đế quốc thì hắn cũng có thể cam đoan khiến cho hai mắt đối phương sáng lên, nhưng bây giờ. . .

- Hồng sư, làm sao vậy?

Thấy vẻ mặt hắn khó coi, Trương Huyền đi tới rồi hỏi một câu.

- Không có. . . gì!

Hắn vội vàng lắc đầu.

Đồ vật đã bị hủy, có nghĩ nhiều hơn nữa thì cũng vô dụng, việc cấp bách hiện tại là làm sao có thể làm được như lời binh sĩ nói, giữ gìn mối quan hệ với bốn vị học trưởng kia.

- Có phải ngươi lo lắng tới chuyện lễ vật hay không?

La Tuyền ở bên cạnh khẽ hỏi.

- Đúng vậy a!

Hồng sư gật đầu.

- Lễ vật? Sớm biết như vậy ta sẽ không mang đám đồ chơi kia cho Tôn Cường...

Thấy hắn lo lắng chuyện này, Trương Huyền không nhịn được khẽ lắc đầu.

Hắn còn tưởng rằng là cái gì, lễ vật, mới vừa rồi hắn đã quét sạch Kỳ Trân lâu kia, cho nên trên người đúng là không thiếu, chỉ là. . . Vừa rồi hắn mới đưa đồ vật cho Tôn Cường. Nếu lại chạy về lấy đi, cũng không biết có kịp hay không.

- Kỳ thật cũng không cần thiết phải để tâm vào chuyện vụn vặt như thế a. Tuyển chọn danh ngạch, nhất định sẽ có có quan hệ với năng lực Danh sư. Nếu như lễ vật có tác dụng, như vậy nhất định người người đều sẽ là bè lũ xu nịnh, cũng không cần học tập làm gì cả!

Người có thể đi vào Hóa Thanh trì nhất định đều sẽ đi tới Danh sư học viện. Nếu như muốn phán quyết ra ba danh ngạch, như vậy tất nhiên sẽ

phải là nội dung liên quan tới Danh sư. Cho nên cái gọi là lễ vật chỉ là dệt hoa trên gấm mà thôi, có lẽ sẽ không có ảnh hưởng quá lớn!

- Chỉ mong là như vậy a!

Hồng sư cũng biết những chuyện này, chỉ là trong lòng vẫn có chút không yên.

- Đúng rồi, Hồng sư, ngươi đi tìm đám người Phùng sư gây phiền phức có được tin tức hữu dụng gì hay không?

Đột nhiên Trương Huyền nhớ tới chuyện trước đó hắn đã thương nghị với đối phương, hắn không nhịn được hỏi một câu.

- A, cũng lấy được một chút tin tức, là tin tức liên quan tới bốn vị thiên tài của Danh sư học viện...

Gật gật đầu, Hồng sư đang muốn nói tới chuyện đám người Lục công chúa một chút thì đã nghe có một tiếng bước chân truyền đến, ngay sau đó đã có một đạo thanh âm vang lên.

- Hồng Thiển, đây chính là thiên tài mà ngươi chọn hay sao? Thoạt nhìn cũng không có gì đặc biệt!

Ngay sau đó đã có một đạo thân ảnh từ phía trước đại sảnh đi ra, chính là La Chiêu Danh sư của Tiềm Phong đế quốc.

Đến muộn.

dtv-ebook.com

Giờ phút này La Chiêu mặc một thân trường bào Danh sư màu đỏ chót, dưới ánh đèn chiếu rọi vô cùng chói mắt dị thường. Trong tay mang theo một chén rượu ngon, miệng cười khanh khách nhìn qua phía mấy người.

Xem ra, dường như hắn không có chút tức giận nào về việc giữa trưa Hồng sư qua chỗ hắn gây phiền phức.

- La Chiêu, ngươi có ý gì?

- Không có gì, chẳng qua ta chỉ cảm thấy Hồng Phong đế quốc hiện tại đã thụt lùi nghiêm trọng. Hóa Phàm tứ trọng đỉnh phong mà cũng có thể đi vào ba hạng đầu. . . Chậc chậc, thật sự là đời sau không bằng đời trước a!

Nói xong hắn khẽ lắc đầu.

Ba hạng đầu trong thi đấu Danh sư, Tất Giang Hải, La Tuyền đều đã bước vào Hợp Linh cảnh, chỉ có một mình Trương Huyền vẫn còn đang ở Hóa Phàm tứ trọng đỉnh phong.

Tới đây tham gia tiệc tối, Trương Huyền không có ý che giấu tu vi, cho nên mới bị đối phương liếc mắt một cái đã nhìn ra.

Tứ đại chư hầu mặc dù không mạnh mẽ bằng Huyễn Vũ đế quốc. Thế nhưng diện tích lãnh thổ bao la, cũng có rất nhiều thiên tài. Người có thể đạt tới ba hạng đầu, trên cơ bản đều đã đạt đến Hợp Linh cảnh. Cũng chỉ có tên biến thái như Trương Huyền, rõ ràng cấp bậc thấp hơn so với người khác, thế nhưng lại khiến cho người khác đầu óc choáng váng, suýt chút nữa đã sụp đổ.

- Hóa Phàm tứ trọng thì thế nào chứ? Tỷ thí Danh sư cũng không phải ai có tu vi cao thì kẻ đó lợi hại!

Thấy tên này lại dám chế giễu Trương Huyền thực lực thấp, Hồng sư khẽ nhếch miệng.

Ngươi chưa thấy qua chỗ đáng sợ của hắn a. . .

Xem ra Phùng sư không có nói cho ngươi biết hắn ngã thành như thế thế nào. Nếu như ngươi biết, chỉ sợ cũng sẽ không có nhiều nhiều lời như vậy.

Mặc dù vị La Chiêu này là bạn cũ của hắn. Cũng biết rõ ràng về thực lực của đối phương. Thế nhưng Hồng sư lại có cảm giác, nếu như nốt đối phương vào cùng một cái lồng với Trương sư, như vậy người cuối cùng đi ra nhất định sẽ là người sau!

- Ồ? Xem ra ngươi rất tự tin a?

Khóe miệng La Chiêu nhếch lên:

- Cũng không biết, sau khi nhìn thấy ba thiên tài hạng đầu bên chúng ta ngươi còn có lòng tin này nữa hay không!

Nói xong hắn quay đầu, chỉ thấy có ba người thanh niên chậm rãi đi tới, khí tức trên người sáng tối chập chờn, khí tức không kém một chút nào.

- Hợp Linh cảnh trung kỳ?

Hồng sư nhíu mày một cái:

-Ngươi dùng. . . Hợp Linh đan?

Hợp Linh đan, đan dược Ngũ phẩm, sau khi phục dụng là có thể khiến cho cường giả Hợp Linh cảnh vô điều kiện tăng lên một cấp bậc nhỏ. Hơn nữa còn không có bất kỳ một chút tác dụng phụ nào cả!

Loại đan dược này chỉ có Luyện Đan sư ngũ tinh mới có thể luyện chế ra được, hơn nữa số lượng cực ít. Chỉ Huyễn Vũ Đế đô mới có để bán ra.

Ba người này, trong cơ thể mang theo sự hung mãnh do dược lực trợ giúp đột phá, rõ ràng là uống đan dược để đột phá. Hơn nữa còn mới vừa đột phá không lâu, còn chưa có hoàn toàn khống chế đối với lực lượng.

- Không sai, Hóa Thanh trì có ích lợi đối với linh hồn. Cũng thích hợp nhất với Hợp Linh cảnh, cũng là thứ có hiệu quả lớn nhất. . . Bên trong ba hạng đầu của ngươi lại có người ngay cả Hợp Linh cảnh cũng không có đạt tới. . . Ngươi cảm thấy một lát nữa, thái tử sẽ để lại danh ngạch cho ngươi hay sao?

La Chiêu khẽ cười một tiếng.

Các nước chư hầu bọn hắn đã sớm đi tới Đế đô, cũng tốn một cái giá lớn để đánh đổi, mua sắm Hợp Linh đan. Cũng may mắn trước lúc tới đây đã tìm đủ dược vật, khiến cho theien tài ba hạng đầu đều có đột phá.

Hợp Linh cảnh vàTrọc Thanh cảnh đỉnh phong mặc dù chỉ kém một bước nhỏ, thế nhưng lại là khác biệt giữa linh hồn và thân thể.

Không đạt tới Hợp Linh, linh hồn sẽ không có cách nào tu luyện một mình, coi như đi vào Hóa Thanh trì thì hiệu quả cũng sẽ thấp hơn rất nhiều.

- Cái này...

Hồng sư cau mày.

Thời gian thi đấu Danh sư bên hắn với ba nước chư hầu đều giống nhau. Nhưng nơi lần này tỷ thí được thiết lập ở Vạn Quốc liên minh, cũng cách nơi này có chút xa.

Đối phương đã sớm đi tới Huyễn Vũ Đế đô, cũng đã sớm có chuẩn bị, quả thực đã khiến cho hắn không kịp trở tay.

- Thái tử còn chưa có xác định quy tắc phân phối danh ngạch, lại nói, Hợp Linh cảnh trung kỳ thì như thế nào chứ? Ai cười đến cuối cùng còn chưa nhất định a!

Mặc dù trên mặt mang theo vẻ lo lắng, thế nhưng trên khí thế không thể thua được, Hồng sư vẫn cắn răng nói.

- Ngươi đã tự tin như vậy thì một lát nữa chúng ta sẽ rửa mắt trông coi.

La Chiêu cười cười, tay cầm chén rượu mang theo ba người đi vào bên trong đại sảnh.

- Ài!

Hồng sư vung tay cánh tay lên.

Biết rõ đối phương cố ý tới diễu võ giương oai, thế nhưng hắn vẫn không nhịn được có chút tức giận.

- Trương sư, ngươi đừng để ý...

Hừ một tiếng, hắn quay đầu nhìn về phía thanh niên đang ở bên cạnh mình.

- Ta sao? Ta không sao!

Không nghĩ tới bởi vì mình tu vi thấp mà lại bị khinh bỉ, đối phương lại còn tự an ủi mình, Trương Huyền cười cười nói :

- Đúng rồi, giữa trưa ngươi tìm hắn tính sổ, không biết có tiến hành khiêu chiến Danh sư với hắn hay không?

- Hắn muốn khiêu chiến. . . Thế nhưng không phải ngươi đã nói trước là chúng ta không chấp nhận hay sao?

Hồng sư nhìn qua rồi nói.

Sau khi đi gây phiền toái, cảnh tượng sẽ gặp phải như thế nào. Trương sư và hắn đã cân nhắc qua, cái gì mà “Nguyên khí tổn hao nhiều, trong thời gian ngắn không thể tỷ thí”. Những câu này chính là vị trước mắt này dạy hắn.

Nếu không, hắn một đời ngay thẳng, làm sao có thể nói ra lời nói vô sỉ như vậy cơ chứ!

- Ngươi và hắn đều là Hóa Phàm lục trọng sơ kỳ, thực lực không kém nhiều. Nếu như giao đấu ai thắng ai thua sẽ rất khó đoán trước, trước đó không chấp nhận không có vấn đề gì, chỉ là. . . Bây giờ thì khác!

Trương Huyền cười cười.

- Khác sao?

Hồng sư hơi sững sờ.

Có gì khác nhau cơ chứ?

Cũng chỉ có mấy canh giờ mà thôi, tu vi của hắn cũng không có tăng lên, mà La Chiêu cũng không có mảy may yếu bớt chút nào. . .

- Có ta ở đây, ngươi cứ việc khiêu chiến, cam đoan ngươi có thể thắng!

Trương Huyền thản nhiên nói, hai hàng lông mày mang theo vẻ tự tin ngạo nghễ.

- Ý của ngươi là. . . Chỉ điểm ta chiến đấu với hắn hay sao?

Hồng sư sững sờ, hai mắt lập tức sáng lên.

- Ừm!

Khóe miệng Trương Huyền nhếch lên.

Dám cười nhạo tu vi mình thấp sao?

Vậy thì tốt, một lát nữa, trước hết ta sẽ để cho Hồng sư đánh ngươi tới mức ngay cả cha ruột ngươi cũng không nhận ra rồi lại nói sau.

Còn Hợp Linh cảnh trung kỳ. . .

Không biết đợi lát nữa, khi lão sư các ngươi biến thành đầu heo thì các ngươi còn có vẻ đắc ý như vừa rồi nữa hay không?

- Được!

Hồng sư liên tục gật đầu.

Mặc dù thanh niên Danh sư trước mắt này có cấp bậc thấp hơn so với hắn. Thế nhưng lão sư người ta lại chính là Danh sư bát tinh, ở phương diện chỉ điểm hắn càng tận mắt nhìn thấy. Ngay cả hắn cũng không thể bằng được.

Nếu như có đối phương hỗ trợ chỉ điểm, như vậy khi hắn chiến đấu với La Chiêu, có lẽ sẽ thật sự không thua.

- Vào thôi!

Bàn luận một câu, không nói nhiều nữa, sau đó bốn người đi vào đại sảnh yến hội.

Không hổ là hành cung của thái tử, trang trí cực kỳ xa hoa, rất nhiều viên Dạ Minh Châu to lớn treo ở trong đó, chiếu rọi sáng cả phòng giống như ban ngày.

Tiên diễm thảm, các loại bích hoạ xinh đẹp, cùng với rất nhiều cây cối xanh mơn mởn. . . Phụ trợ cho đại sảnh tráng lệ trước mắt, làm cho người ta có một loại cảm giác vô cùng xinh đẹp, hoàn mỹ.

- Thái tử có thiên phú cực mạnh, hai mươi tuổi đã trở thành đệ nhất nhân trong thế hệ trẻ tuổi của Huyễn Vũ đế quốc. Càng trở thành Danh sư tứ tinh, bởi vậy đã được lão sư thu làm học sinh, cử đi tới Danh sư học viện!

Hồng sư truyền âm tới rồi nói:

- Địa vị cao, lại được sủng ái. Cho nên mặc dù nơi này là đông cung, thế nhưng lại xây dựng không kém hơn so với hoàng cung, thậm chí còn có ý vị hơn nữa...

- Ừm!

Trương Huyền khẽ gật đầu.

Hoàng cung nơi này hắn chưa có đi qua, thế nhưng hoàng cung bình thường lại đi qua không ít. Mà những hoàng cung trước đó so với hành cung trước mắt này, quả thực kém hơn không chỉ một đoạn.

Trên vách tường không chỉ có các bức hoạ mà còn có không ít tác phẩm thư hoạ của mọi người. Linh khí nhúc nhích, khí tức vờn quanh, hơn nữa, không chỉ có như thế. Vừa đi vào phòng đã lập tức cảm thấy nhiệt độ trở nên thoải mái dễ chịu, có lẽ chung quanh đã bố trí trận pháp điều tiết nhiệt độ.

Xem ra vị thái tử này không riêng gì là Danh sư, có thiên phú rất tốt mà cũng rất chú trọng tới việc hưởng thụ.

Dọc theo tấm thảm mềm mại đi thẳng về phía trước, đi vào đại sảnh thì đã thấy hai bên gian phòng rộng lớn có sắp xếp hai dãy bàn ghế. Mà đám người La Chiêu vừa rồi đi vào đang ngồi ở đằng sau.

Phùng sư trước đó bị ngã suýt chết cũng có mặt Chỉ, có điều, so với buổi trưa nhìn thấy còn nghiêm trọng hơn, mặt mũi bầm dập, tiều tụy không chịu nổi, hắn là do Hồng sư xuất thủ giáo huấn.

Hắn còn có thể kiên trì ngồi ở chỗ này, chỉ sợ đã phục dụng đan dược chữa thương lợi hại gì đó. Thế nhưng dù vậy cũng không có tinh thần gì cả. So với buổi sáng dương dương đắc ý ở trên không trung hoàn toàn không giống một chút nào.

- Đây là. . . Phùng sư?

La Tuyền và Tất Giang Hải liếc mắt nhìn nhau, đều trợn trắng mắt.

Buổi sáng, khi gặp người này đứng ở trên lưng linh thú phi hành, khí thế rộng lớn, ép cho Hồng sư không có cách nào tiến lên được. Uy phong không nói lên lời. Kết quả, lại bị Trương sư rống một cái đã từ trên trời rớt xuống. . . Biến thành như vậy.

Kết hợp với lời nói mới vừa rồi. . . Xem ra, đắc tội với ai cũng được, thế nhưng không thể đắc tội với Trương sư a. . .

Không để ý tới Phùng sư, Trương Huyền nhìn lại về phía những người khác.

Đúng như La Chiêu nói. Ba người đứng vị trí đầu mà Phong Nguyên đế quốc, Tiềm Phong đế quốc, Trục Nguyệt đế quốc mang tới đều đã đạt đến Hợp Linh cảnh, thậm chí còn có một vị đã đạt đến Hợp Linh cảnh hậu kỳ.

Nói đến tu vi, cũng quả thực là thuộc hắn thấp nhất.

Ngoại trừ người của tứ đại chư hầu đến đây. Ở giữa chủ vị còn có một thanh niên ngồi ở trong đó, đang tự rót trà uống, có vẻ không tầm thường.

Người này mặc một bộ trường bào, trước ngực còn có năm ngôi sao đại biểu cho Danh sư ngũ tinh đang lập lòe phản chiếu lại ánh sáng.

- Danh sư ngũ tinh?

Trương Huyền sững sờ, nhìn về phía Hồng sư:

- Chẳng lẽ vị này chính là thái tử?

- Hắn không phải là thái tử, thái tử chỉ là nửa bước Danh sư ngũ tinh, không có đạt tới ngũ tinh. Hắn là học trưởng từ Danh sư học viện tới. . . Không phải là Hình Viễn thì chính là Ngô Chấn!

Hồng sư truyền âm tới.

Từ trong miệng La Chiêu biết được tên của bốn người. Mà người trước mắt này, thân là nam tử, đương nhiên không phải là Lục công chúa và Lạc Thất Thất, hắn là một trong hai người Hình Viễn và Ngô Chấn.

Nếu không, cũng không có khả năng ngồi ngang hàng với thái tử mà không cảm thấy e ngại một chút nào.

- Hình Viễn, Ngô Chấn?

Trương Huyền nhìn qua.

- Ừm, Danh sư học viện tổng cộng có bốn người tới. Ta nghe nói có hai vị Danh sư ngũ tinh có tên như vậy!

Hồng sư giải thích một câu, nói một tiếng:

-Thái tử còn chưa có trở lại, chúng ta ngồi xuống trước đã!

Vừa rồi từ trong miệng binh sĩ thủ vệ hắn đã biết thái tử đi mời đám người Lục công chúa. Hiện tại xem ra, bốn vị thiên tài từ Danh sư học viện tới đây mới chỉ có một vị tới.

- Hồng sư, bởi vì ngươi ở xa cho nên tới khá muộn. Chuyện này chúng ta cũng không nói gì. Thế nhưng có lẽ sáng hôm nay ngươi đã đến Đế đô a! Hiện tại mới tới đây, làm cho Ngô sư phải chờ. . . Có phải ngươi cố ý hay không?

Mọi người mới vừa ngồi xuống thì đã nghe thấy một đạo thanh âm nhàn nhạt vang lên.

Chính là từ một vị lão giả ở phía đối diện.

Danh sư ngũ tinh dẫn đội của Trục Nguyệt đế quốc, Trần Việt!

Nghe thấy hắn nói, Hồng sư nhướng mày.

Mặc dù thanh âm không lớn, thế nhưng tất cả mọi người bên trong căn phòng đều nghe được. Mà vị Ngô sư đang uống rượu kia hiển nhiên cũng đã nghe thấy.

Thừa nhận đến muộn, đường đường là thiên tài của Danh sư học viện cũng đã tới mà người này lại tới chậm. Như vậy cũng tương đương với việc không hiểu cấp bậc lễ nghĩa, để lại ấn tượng xấu trong lòng đối phương.

Phủ nhận, rõ ràng đã tới chậm mà lại không thừa nhận, cưỡng từ đoạt lý, chỉ sợ ấn tượng cũng sẽ không khá hơn chút nào.

Có thể nói, một câu đã bức hắn vào tuyệt cảnh.

Làm sao bây giờ?

Khuôn mặt Hồng sư khó coi, sắc mặt tái xanh, đang buồn vì không biết nên trả lời như thế nào thì đột nhiên dường như nghe thấy cái gì đó mà cơ thể trở nên cứng đờ.

Ngay sau đó, ánh mắt hắn sáng lên, hừ lạnh một tiếng, lập tức nhìn về phía đối puhowng.

- Trần Việt, xin chú ý từ ngữ của ngươi. Tiệc tối chỉ là bữa tiệc để cho mọi người gặp nhau vui vẻ mà thôi. Một lát nữa thái tử tới, có phải ngươi cũng nói hắn đến chậm hay không?

Hai loại đánh giá

dtv-ebook.com

- Sao?

Nghe thấy hắn nói như thế, tất cả mọi người đều sững sờ, âm thầm hô một câu hay.

Câu hỏi của Trần Việt Danh sư rất rõ ràng là có tư tâm. Trả lời thế nào cũng sai, thế nhưng câu trả lời khó như vậy mà Hồng sư lại dùng một câu đã có thể phản kích được.

Được đó, ngươi nói ta đến trễ, như vậy thái tử cũng chưa tới, có phải hắn càng muộn hơn ta hay không? Ngươi dám nói thái tử đến trễ, gươi có ý gì?

Chỉ là tiệc mà thôi, ngươi cố ý chụp mũ, rốt cuộc là có răm tâm gì?

Lời này không chỉ trả lời đối phương mà còn dựa thế phản kích, khiến cho Trần Việt trả lời cũng không đượcmà không trả lời cũng không được. Vẻ mặt lúc thì đỏ, lúc thì trắng, buồn bực tới mức suýt chút nữa đã thổ huyết.

- Ồ? Mấy ngày không gặp, tài ăn nói của Hồng sư so với trước kia đã tốt hơn nhiều a!

Thấy đồng minh mình là Trần sư không nói ra lời, La Chiêu mở miệng nói.

- Không chỉ có tài ăn nói tốt, thân thủ cũng tốt, La sư có muốn thử một chút hay không?

Hồng sư đổ đầy một chén rượu ngon, cười khanh khách nhìn về phía một chỗ khác:

-Ngươi nói xem có đúng hay không ah Phùng sư?

- Ngươi. . . Phốc!

Thân thể Phùng Vũ nhoáng một cái, dẫn động thương thế, lập tức phun ra một ngụm máu tươi.

Không phải không nói tới chuyện này sao? Tại sao lại nói tới nữa cơ chứ? Lại nói, hai người bọn họ tìm ngươi gây phiền phức, liên quan cái rắm gì tới ta. Ta chỉ lặng lẽ trốn ở một bên, ngay cả lời cũng không dám nói, không ngờ nằm cũng trúng đạn. . .

- Phùng sư ra ngoài đi săn, bị linh thú vây công cho nên mới có thương tích. . . Hai ngày này một mực ở trong phòng ít ra ngoài, làm sao có thể biết được thân thủ của ngươi có được hay không chứ ?

Khóe miệng La Chiêu cũng giật giật một cái, khẽ nói.

Hắn cũng chế nhạo, nói Phùng sư bị linh thú đả thương, tương đương với gián tiếp đang nói, Hồng sư là linh thú, không hiểu nhân tình.

- Hóa ra là bị linh thú gây tổn thương, thật sự là đáng tiếc!

Nghe thấy bên trong lời nói của đối phương mang theo ý nhục mạ, Hồng sư không có chút phật lòng nào mà còn nhàn nhạt ngẩng đầu lên, nói:

- Vết thương ở trên mặt hắn rất rõ ràng, có vết máu ứ đọng. Ửng hồng biến thành màu đen, đây là do chân khí rót vào trong đó mới có thể hình thành. Xương mũi hơi trũng xuống, tạo thành một đường thẳng với trán, rất hiển nhiên là bị đạp một cước cho nên mới có thể để lại dấu vết này. Còn có lỗ tai sưng đỏ, bờ môi phát tím, đây rõ ràng là dấu vết bàn tay đánh vào mới có thể để lại ấn ký...

- Rõ ràng là vết thương do nhân loại công kích mà ngươi lại nói là linh thú...

Nói đến đây, mí mắt Hồng sư nhấc lên, ánh mắt như điện, nói:

- Xin hỏi, La sư, ngươi mù mắt hay sao? Hay là đã học được bản lĩnh trắng mắt nói lời bịa đặt?

- Ngươi...

Khuôn mặt đỏ lên , La Chiêu thiếu chút nữa đã ngất đi.

Danh sư có nhãn lực vô cùng tốt, công kích do nhân loại đả thương và linh thú, bản thân đã có khác biệt rất lớn. Vừa rồi hắn nói như vậy chỉ là cố ý nói sang chuyện khác, tránh khỏi cho đôi bên xấu hổ mà thôi, ai ngờ. . . Đối phương lại trực tiếp làm rõ, khiến cho bản thân thành kẻ trợn mắt nói lời bịa đặt. . .

La Chiêu tức giận tới mức toàn thân run rẩy, nhưng ngay cả một câu cũng không nói nên lời.

Nếu như nói ra là tên này đánh, như vậy chuyện ngăn chặn, vây bắt sẽ bị tiết lộ ra ngoài. . .

Mẹ nó, không phải nói hắn ta luôn miệng lưỡi vụng về hay sao? Làm sao lại trở nên nhanh mồm nhanh miệng như thế này cơ chứ?

Những người khác cũng nhìn nhau.

Hồng sư cũng quá lợi hại a!

Hai người Trần sư, La sư liên thủ giáp công, dùng ngôn ngữ trêu chọc, muốn làm cho hắn mắc câu. Kết quả, người ta vừa đập vừa cào, không chỉ phản kích thành công mà còn khiến cho hai người còn lại ngay cả một câu nói cũng không nói được. . . Làm sao Hồng sư có thể làm được cơ chứ?

- Ta làm sao? Chẳng lẽ ta nói sai hay sao? Hay là. . . Chính La sư là đầu linh thú mà trong miệng mình nói. Mà tổn thương của Phùng sư chính là ngươi đánh, bây giờ bị ta chỉ ra cho nên có chút xấu hổ?

Hồng sư thản nhiên nói.

- A!

La Chiêu xiết chặt nắm đấm, muốn trả lời, thế nhưng lại không biết nói thế nào.

- Được rồi, ngươi cũng đã nói đây là tiệc tối, mọi người gặp nhau vui vẻ, cần gì phải giương cung bạt kiếm như vậy!

Thấy bạn cũ suýt nữa đã tức điên, thế nhưng ngay cả một lời cũng không nói được, Trần Việt đành phải mở miệng hoà giải.

- Cũng đúng, chỉ là tiệc tối mà thôi, không cần thiết phải làm như vậy!

Bưng chén rượu lên rồi uống một ngụm, Hồng sư cũng không nói thêm gì nữa.

- Đáng giận...

Nhìn thấy bộ dáng này của hắn, La sư, Trần sư đều cảm thấy khuôn mặt mình rất khó coi, giống là bị táo bón vậy.

Vốn trước đó bị tên này đi qua làm loạn đã khến cho bọn họ đầy một bụng tức giận. Cho nên mọi người muốn cho đối phương một ra đòn oai phủ đầu trước khi tiệc tối diễn ra, thuận tiện cũng giẫm lên mấy cước. Thế nhưng bọn họ có nằm mơ cũng không có nghĩ tới, chân còn chưa có đưa ra thì đã bị đối phương giẫm lên rồi.

Hơn nữa còn là điên cuồng đạp lên trên mặt mấy lần a.

Thật sự là càng nghĩ càng cảm thấy buồn bực.

Ngẩng đầu nhìn lại, muốn nhìn xem bản thân có để lại ấn tượng xấu trong mắt vị thiên tài kia hay không thì đã thấy hắn vẫn uống rượu như cũ. Vẻ mặt không có chút gợn sóng, giống như cãi lộn vừa rồi hắn ta căn bản không nghe thấy vậy.

- Như vậy cũng tốt...

Thấy đối phương không có để ý, hai người nhìn nhau, đều nhẹ nhàng thở ra một hơi.

- Không biết có chuyện gì xảy ra mà miệng lưỡi của tên này so với trước kia lợi còn hại hơn nhiều, cãi lộn với hắn ta không có chỗ tốt gì cả. Trước tiên cứ chờ thái tử tới rồi nói sau!

Biết nếu tiếp tục ầm ĩ thì bên mình sẽ không có bất kỳ chỗ tốt gì, ba người La Chiêu, Trần Việt, Phùng Vũ lập tức truyền âm cho nhau.

Trong lúc nhất thời, gian phòng lần nữa trở nên yên tĩnh lại.

. . .

Bên này không chịu thua lẫn nhau, mỗi người đều có suy nghĩ riêng thì trong một cái sân ở hành cung của thái tử có một người thanh niên thân mặc y phục lộng lẫy đứng ở trong đó. Nhìn bộ dáng dường như đang chờ người nào đó, hơn nữa không biết đã đợi được bao lâu rồi.

Dù vậy, trên mặt hắn cũng không có chút không kiên nhẫn nào, ngược lại còn mang theo nụ cười mỉm.

Nếu như Hồng sư có mặt ở đây thì nhất định có thể nhận ra được, vị này chính là thái tử Huyễn Vũ đế quốc, Diệp Tiền!

- Đáng giận, đáng giận, đều do tên kia, nếu không phải hắn cướp Đỗ Căn thảo của ta đi thì làm sao có thể giống như bây giờ, ngay cả mua cũng không mua được. . . Hình Viễn, ngươi đã điều tra ra người kia là ai chưa?

Một tiếng rít vang vọng, ngay sau đó đã có một đạo thân ảnh xinh đẹp từ bên ngoài viện đi tới.

- Cái này. . . Một lát nữa, ta sẽ để cho Diệp Tiền sai người đi thăm dò...

Ngay sau đó có một đạo thanh âm mang theo vẻ áy náy vang lên.

Một thanh niên theo sát ở phía sau người vừa mới lên tiếng.

Hai người này chính là Lục công chúa và thanh niên Hình Viễn mà ban đầu Trương Huyền gặp phải ở trong Kỳ Trân lâu.

Sauk hi rời khỏi Kỳ Trân lâu, vị Lục công chúa này lại tìm kiếm khắp nơi, nhìn xem có thể tìm được Đỗ Ưu thảo hay không. Kết quả nàng đi tìm rất nhiều nơi mà cũng không thấy. Nàng ở ngoài chơi đùa cho tới bây giờ cũng không thu hoạch được gì.

Càng nghĩ càng giận, vừa vào cửa đã không nhịn được gào thét một tiếng.

- Lục công chúa, Hình Viễn học trưởng!

Thái tử Diệp Tiền tiến lên đón, ôm quyền khom người chào hai người.

- Ồ? Ngươi ở đây thì tốt, vừa vặn có chuyện cần ngươi hỗ trợ!

Hình Viễn lạnh nhạt nhìn qua.

- Học trưởng có gì phân phó thì cứ việc nói!

Diệp Tiền vội nói.

- Lúc ban ngày ta và Lục công chúa đã gặp một thanh niên hai mươi tuổi ở Kỳ Trân lâu. Người này mang theo một tên quản gia mập mạp, ngươi giúp ta tra ra thân phận của hắn một chút. Sau khi biết thì mau chóng báo cho ta một tiếng.

Hình Viễn khoát tay áo.

- Được!

Diệp Tiền gật đầu.

Mặc dù đối phương nói rất mơ hồ, thế nhưng đây là Huyễn Vũ Đế đô, bằng vào lực lượng thái tử của hắn. Muốn tra ra một người, vẫn rất là đơn giản.

- Lục công chúa, Hình Viễn học trưởng, chuyện này ta sẽ lập tức sai người đi làm. Đêm nay ta đã chuẩn bị thiết yến, mời các ngươi đi qua đó tham dự. Thuận tiện cũng làm quen một ít tân sinh mà Huyễn Vũ đế quốc chúng ta lần này đưa đi tới Danh sư học viện...

- Không có hứng thú!

Lục công chúa khoát tay áo.

Khi đi ra ngoài nàng vẫn còn là công chúa cao cao tại thượng, lúc trở về đã biến thành nô tỳ của người khác. Chuyện này đã khiến cho nàng tức giận tới no, đâu còn có tâm tư đi tham gia tiệc tối gì nữa chứ!

- Cái này...

Không nghĩ tới vị học tỷ này lại trực tiếp cự tuyệt, vẻ mặt Diệp Tiền có chút lúng túng nhìn về phía Hình Viễn đang ở cách đó không xa:

- Học trưởng, ngươi...

- Ài, ngươi về trước đi , chờ một lát nữa ta sẽ đi qua!

Hình Viễn khoát tay áo.

- Được rồi!

Diệp Tiền cũng nhìn ra vị Lục công chúa này đang tức giận, cho nên hắn cũng không nói thêm lời nào nữa mà cúi mình vái chào rồi đi ra ngoài.

Mặc dù hắn là thái tử Huyễn Vũ đế quốc, thế nhưng so với công chúa của Hồng Viễn đế quốc vẫn còn kém nhiều lắm, căn bản không cùng một cấp bậc.

Đối phương bằng lòng thì cũng thôi, nếu như không tình nguyện thì hắn tuyệt không dám cưỡng cầu.

Mới vừa đi mấy bước, còn không có rời khỏi sân nhỏ thì đã tiếng truyền âm của Hình Viễn vang lên ở bên tai:

- Lục công chúa đang nổi nóng, ta khuyên một chút, một lát nữa sẽ cùng đi tới tham dự tiệc.

- Đa tạ học trưởng!

Nghe thấy hắn hứa hẹn, ánh mắt Diệp Tiền sáng lên, lập tức đi ra ngoài.

Mục đích chủ yếu của tiệc tối lần này là vì đón tiếp đám người Lục công chúa, nếu nàng không đi, như vậy hắn sẽ mất mặt.

- Lục công chúa, không nên tức giận , chờ Diệp Tiền tra ra thân phận cụ thể của đối phương. Nếu thực sự không được, ta sẽ trả một cái giá lớn để mua Đỗ Ưu thảo cho người...

Thấy hắn đã rời đi, Hình Viễn an ủi.

- Không cần ngươi quan tâm!

Lục công chúa thở phì phò ngồi xuống.

Hình Viễn đứng tại chỗ rất là xấu hổ, đi cũng không được, không đi cũng không được.

Vị Lục công chúa này tính tình cổ quái, khiến cho hắn theo đuổi cũng rất là vất vả.

Trước đó còn rất tốt, thế nhưng tính tình thay đổi thất thường, khiến cho người ta không hiểu rõ nổi.

Nói thật, tiểu tử kia thu ngươi làm tỳ nữ là do ngươi đồng ý, ta cũng đã khuyên can qua, kết quả ngươi lại không nghe. . . Thậm chí ta muốn giết chết hắn, ngươi cũng không đồng ý. . .

Bây giờ lại chạy đến chỗ này nổi giận với ta và Diệp Tiền, như vậy là sao chứ?

Càng nghĩ hắn càng cảm thấy buồn bực.

- Ngọc Phi Nhi, ngươi thế nào?

Hắn đang không biết nên khuyên can thế nào thì đã nghe thấy tiếng bước chân vang lên. Một nữ tử tràn ngập hưng phấn đi tới, vừa đi vừa mỉm cười, tung tăng giống như chim sẻ.

- Thất Thất tiểu thư, ngươi...

Nhìn thấy bộ dáng này của đối phương, Hình Viễn ngẩn ngơ.

Vị Lạc Thất Thất trước mắt này luôn luôn lạnh lùng như tuyết, lúc nào nói chuyện cũng bị cự tuyệt, làm sao hôm nay lại cười vui vẻ như vậy chứ?

Nếu như để cho người trong học viện biết, băng sơn mỹ nhân cũng biết cười, không biết bọn họ có thể nổi điên tại chỗ hay không?

- Không có gì!

Nghe thấy câu hỏi của hắn Lạc Thất Thất mới chú ý tới vẻ mặt của mình có vấn đề. Nàng sầm mặt lại, lần nữa khôi phục lại trạng thái lạnh lẽo như băng, sau đó đi tới trước mặt Lục công chúa:

-Làm sao vậy, sao lại tức giận thành như vậy?

- Ta...

Phi Nhi công chúa đang muốn nói, khuôn mặt xinh đẹp cũng nhíu lại, lại nhìn về phía Lạc Thất Thất ở trước mặt:

-Đúng rồi, ngươi có chuyện gì, sao lại cao hứng như vậy?

Nàng và Hình Viễn có suy nghĩ giống nhau, Lạc Thất Thất luôn luôn hỉ nộ không lộ ra trên mặt. Không phải nàng nói hôm nay ra ngoài giảng bài luyện đan hay sao? Sai khi trở về lại cao hứng như vậy?

Không phù hợp với tính cách của nàng ah!

- Ta? Gặp được một việc mà thôi, không có gì...

Nghĩ đến phong độ của Trương sư, trong ánh mắt của Lạc Thất Thất hiện lên vẻ tôn kính, khóe miệng lần nữa nhếc lên, tiếp tục nói:

- Ngươi nên nói về ngươi một chút đi, rốt cuộc là người nào có thể khiến cho Lục công chúa của chúng ta tức giận tới mức như vậy a!

- Còn không phải là tên vô sỉ kia...

Nói được một nửa thì khóe miệng của Phi Nhi công chúa đã nhếc lên, lắc đầu nói:

-Không đúng, dựa vào cái gì mà ta phải nói trước? Ngươi nói trước đi, rốt cuộc là ai khiến cho Thất Thất tiểu thư hỉ nộ không lộ ra của chúng ta cao hứng như thế?

- Ta...

Lạc Thất Thất chần chờ một chút:

- Như vậy đi, chúng ta cùng nói rốt cuộc đã có chuyện gì xảy ra! Ai cũng không được giấu diếm ai!

- Được!

Phi Nhi công chúa gật gật đầu:

-Bắt đầu đi!

- Là một người trẻ tuổi hèn hạ vô sỉ, rất biết chơi người. Lại vô tri lỗ mãng, khiến cho người ta tức giận!

Phi Nhi công chúa cắn răng, trong khóe mắt tràn ngập hận ý.

- Là một thanh niên tuấn kiệt ôn tồn lễ độ, hòa nhã rộng lượng, học thức uyên bác, khiến cho người ta kính ngưỡng!

Lạc Thất Thất tràn ngập sùng bái nói.

Lễ gặp mặt

dtv-ebook.com

Nghe thấy hai người đối thoại, Hình Viễn ở bên cạnh có chút ngây ngất.

Gia hỏa màPhi Nhi công chúa gặp phải kia hèn hạ vô sỉ, quả thực nói hắn còn nghe được. Thế nhưng người mà Lạc Thất Thất gặp phải, rốt cuộc là người nào mà có thể làm cho nàng sùng bái như vậy chứ?

Thậm chí. . . Đây cũng không phải là sùng bái đơn thuần, mà là say đắm!

- Hèn hạ vô sỉ? Hắn đã làm gì mà khiến cho ngươi như vậy?

Lạc Thất Thất hỏi.

- Hắn. . . Hắn quả thực không biết xấu hổ...

Càng nghĩ càng giận, Phi Nhi công chúa lập tức nói chuyện lúc trước ra nói lại một lần.

- Bảo ngươi làm tỳ nữ của hắn?

Nghe nàng nói xong, Lạc Thất Thất há hốc miệng, không thể tin được.

Người trước mắt nàng là ai cơ chứ?

Lục công chúa của Hồng Viễn đế quốc. Ở trong tay Hoàng đế bệ hạ được xem như là cục cưng quý giá. Hình Viễn đang ở cách đó không xa cái này, mỗi ngày đều truy cầu, ngay cả khoác lác cũng không dám nói một câu. . . Mà lại có thể có người dám để cho nàng làm tỳ nữ. . .

Lá gan cũng quá lớn a!

Lại nói, coi như thu nàng làm tỳ nữ, ngươi xác định có thể sai khiến được nàng hay sao?

Mỉm cười, nàng khẽ lắc đầu:

- Kỳ thật, ta lại cảm thấy, người này thật lợi hại. Có thể khiến cho Phi Nhi công chúa điêu ngoa của chúng ta tức thành như vậy, lại còn không dám nói nhảm, nhất định rất có bản lĩnh a!

- Ngươi...

Phi Nhi công chúa miệng chu miệng nói:

- Ngươi đừng có cười trên nỗi đau của người khác a? Đúng rồi, ngươi nói xem rốt cuộc ngươi đã có chuyện gì với ngươi kia?

- A, hôm nay ta đi tới Luyện Đan sư công hội...

Lạc Thất Thất cũng không có giấu diếm mà nói chuyện hôm nay mình gặp phải nói ra, nói rõ ra toàn bộ chi tiết một lần.

- Chỉ nhìn cách ngươi luyện đan đơn thuần mà đã có thể thuận miệng vạch ra hơn một trăm chỗ thiếu hụt? Chỉ điểm ngươi luyện đan, luyện chế ra dược vật lục phẩm. . . Cái này, cái này, quan trọng nhất là chỉ có hai mươi tuổi, như vậy cũng quá ngưu bức nha?

Nghe thấy lời bạn tốt nói, hai mắt Phi Nhi công chúa trợn tròn.

Lạc Thất Thất là bạn tốt của nàng, cũng là luyện đan đại sư nổi danh trong toàn bộ Danh sư học viện. Hầu như mỗi lần thi đấu của đan việnnàng có thể thu được vị trí trước mấy. Nhân vật như vậy, thế mà bị người ta một hơi vạch ra hơn một trăm chỗ thiếu hụt!

Như vậy người này có bao nhiêu lợi hại cơ chứ?

Đừng nói là Lạc Thất Thất, xem như bản thân nàng cũng không nhịn được có tâm muốn bái sư.

- Đúng vậy a, Lạc Thất Thất ta từ khi tu luyện chưa hề sùng bái qua một người nào, nhưng Trương lão sư lại là người mà ta bội phục nhất!

Nhớ tới khuôn mặt tự tin và phong độ tuấn lãng của người thanh niên kia, khóe miệng Lạc Thất Thất không nhịn được nhếch lên, khó mà kiềm chế được.

- Ừm, nghe ngươi nói như vậy ta cũng bắt đầu cảm thấy sùng bái. Một lúc nào đó ngươi gặp lại vị Trương lão sư này thì nhất định phải mang ta đi làm quen một chút, ta cũng muốn học tập luyện đan với hắn!

Phi Nhi công chúa nói.

- Được rồi, chờ lần sau ngươi nhìn thấy gia hoả kia thì cũng mang ta đi gặp một chút. Ta cũng muốn nhìn xem, rốt cuộc là người nào mà lại dám thu Phi Nhi công chúa của chúng ta làm tỳ nữ, nếu như không có bản sự này. Như vậy ta giúp ngươi đánh hắn tới mức không nhìn thấy đường thì thôi!

- Ừm!

Hai người hiểu ý cười một tiếng, tỷ muội tình thâm.

- Khụ khụ, hai vị, Diệp Tiền thái tử đã chuẩn bị tiệc tối cho chúng ta. Còn mời chúng ta đi tới gặp mặt các thiên tài của Huyễn Vũ đế quốc, trước đó cũng đã đồng ý. Hiện giờ chúng ta có nên đi tới tham dự một chút hay không?

Thấy nhị nữ càng ngày càng vui mừng, vui đến mức quên cả trời đất, Hình Viễn ở bên cạnh thực sự không nhịn được phải mở miệng nói.

- A, đúng rồi, còn có tiệc tối!

Lúc này Lạc Thất Thất mới nhớ tới:

- Nhất định phải đi rồi. Chỉ có điều, trước tiên chúng ta phải thu thập một chút, đổi lại một bộ y phục khác!

- Được rồi, ngươi đi thì ta cũng đi!

Tâm trạng đã tốt hơn, Phi Nhi công chúa cũng gật gật đầu.

Hàn huyên hồi lâu với bạn thân, tâm tình của nàng cũng đã tốt lên rất nhiều, không có phiền muộn như trước đó nữa. Cho nên muốn nàng tham gia tiệc, cũng không có gì cả.

- ...

Nghe thấy các nàng phải sửa sang, thay y phục, Hình Viễn vỗ trán một cái, cảm thấy sống không thể yên được.

Nữ nhân thay y phục tuyệt đối là một việc phiền toái nhất, xem ra buổi dạ tiệc này, không biết hắn còn có thể tham gia được hay không. . .

. . .

- Thái tử đến!

Bên này Hình Viễn tràn ngập bất đắc dĩ thì ở sảnh yến hội, thái tử Diệp Tiền đã sải bước đi vào.

- Thái tử điện hạ!

Nhìn thấy hắn đi tới, tất cả đám người Hồng sư đều đứng dậy ôm quyền bái kiến.

- Không cần phải khách khí!

Nói một tiếng, Diệp Tiền đi tới trước chủ vị, nhìn về phía người thanh niên đang ngồi bên người rồi cười cười:

- Ngô Chấn học trưởng!

- Ừm!

Ngô Chấn lên tiếng:

- Đám người Hình Viễn đâu?

- Đám người học trưởng một lát nữa mới đến!

Diệp Tiền nói.

- Ah!

Ngô Chấn gật gật đầu, không nói thêm lời nào nữa.

Thấy hắn không nói gì, Diệp Tiền biết là khách sẽ theo chủ, cho nên lúc này mới nhìn quanh một vòng, nói:

- Hôm nay, mục đích mời các vị tới đây, chắc hẳn không cần ta nhiều lời thì mọi người cũng đều biết a!

- Biết!

- Chúng ta biết rõ!

Đám người La Chiêu, Trần Việt gật đầu.

- Ừm, biết là tốt rồi, vậy trước hết để ta giới thiệu cho các ngươi một chút, vị này là Ngô Chấn học trưởng. Là Danh sư ngũ tinh hạ phẩm tới từ Hồng Viễn Danh sư học viện, là học viên năm thứ hai!

Diệp Tiền giới thiệu.

Ngô Chấn cũng không đứng dậy mà chỉ gật gật đầu đối với mọi người.

Thân là cao sinh của Danh sư học viện, cũng quả thực có loại ngạo khí này.

- Ngũ tinh hạ phẩm?

Nghe thấy lời giới thiệu, Trương Huyền có chút nghi ngờ nhìn về phía Hồng sư bên người hắn.

Danh sư không phải chia làm sơ kỳ, trung kỳ, hậu kỳ, đỉnh phong hay sao? Hạ phẩm là có ý gì?

- Danh sư đạt tới ngũ tinh, tiến bộ sẽ càng ngày càng khó!

Hồng sư truyền âm.

- Ừm!

Trương Huyền gật đầu.

Đạt tới Danh sư ngũ tinh chẳng khác nào đã đi vào thượng tầng của đại lục. Không nói tới việc tu luyện càng ngày càng khó mà đẳng cấp cũng khó mà tăng trưởng thêm được.

- Bởi vậy, vì tiện phân chia đẳng cấp hơn. Cho nên bắt đầu từ Danh sư ngũ tinh đã chia làm ba cấp bậc hạ phẩm, thượng phẩm và viên mãn!

Hồng sư nói:

- Như vậy cũng tương đương với tu vi của bản thân! Cũng giống như ta, hiện tại ta là Hóa Phàm lục trọng, được gọi là ngũ tinh hạ phẩm, chờ ta đạt tới thất trọng thì chính là thượng phẩm. Bát trọng, thì là viên mãn! Đương nhiên, tu vi tăng lên, tầm mắt kiến thức cũng phải gia tăng, nếu không, sẽ không xứng với những phân chia cấp bậc này!

Trương Huyền đã hiểu ra.

Sau khi đạt tới Hóa Phàm cảnh, mỗi một đẳng cấp của Danh sư sẽ tương ứng với ba cấp bậc nhỏ Hóa Phàm.

Ví dụ như, muốn trở thành Danh sư tứ tinh thì nhất định phải nắm giữ tu vi Hóa Phàm nhị trọng trở lên.

Nhị trọng, tam trọng, tứ trọng đều là Danh sư tứ tinh, mà ngũ trọng Hợp Linh cảnh thì đã có thể xưng là nửa bước ngũ tinh.

Đạt tới lục trọng, thì thực sự biến thành Danh sư ngũ tinh.

Đương nhiên, nếu muốn trở thành ngũ tinh, tu vi chỉ là một trong các yêu cầu, vẫn còn cần khảo hạch.

- Hồng Viễn Danh sư học viện dựa theo những phân chia này mà tạo ra các năm. Những người mới vào học như các ngươi, đại bộ phận đều ở giữa tứ tinh đỉnh phong và nửa bước ngũ tinh. Là học sinh năm nhất! Khi trở thành Danh sư ngũ tinh chân chính thì chính là năm thứ hai, ngũ tinh thượng phẩm, thì là năm thứ ba. . . Cứ thế mà suy ra!

Hồng sư tiếp tục truyền âm:

- Hồng Viễn học viện tổng cộng có sáu niên cấp. Nói cách khác, coi như đạt đến Danh sư lục tinh thì cũng chỉ là học viên!

- Học viên Danh sư lục tinh?

Trương Huyền trợn tròn mắt.

Không hổ là Danh sư học viện, quả nhiên đủ cường đại!

Có thể đoán ra được, Danh sư trong đó nhiều vô số kể, cái gọi là thiên tài chỗ nào cũng có.

Vốn hắn đối với học viện cũng không có hứng thú gì quá lớn. Thế nhưng sau khi nghe được giới thiệu như vậy hắn lại có chút mong đợi.

Nơi có nhiều Danh sư hội tụ như vậy, có lẽ. . . Có thể tìm được phương pháp giải quyết Tiên Thiên thai độc! Coi như không tìm thấy, có thể học tập cùng với nhiều Danh sư như thế cũng có thể làm cho cấp bậc của mình nhanh chóng gia tăng.

So với hắn một mình tìm tòi còn mạnh hơn nhiều.

- Tên tuổi của Ngô sư chúng ta đã sớm nghe nói qua. Trong năm thứ hai của Hồng Viễn Danh sư học viện cũng là nhân vật bài danh phía trên. La Chiêu Tiềm Phong đế quốc có thể gặp một lần, có phúc ba đời!

Nghe thấy thái tử giới thiệu, La Chiêu cười khẽ rồi đứng lên:

- Lần thứ nhất gặp mặt, làm chủ nhà làm sao có thể tay không mà tới được chứ. . . Đoạn thời gian trước ta đi ra ngoài lịch luyện, vừa vặn lấy được mấy viên Tang Tước Tử ở Tây Tang chi địa. Như vậy đi, ta tặng cho Ngô sư và mấy vị bằng hữu từ Hồng Viễn học viện tới, coi như là thành ý!

Nói xong cổ tay hắn khẽ đảo, một chuỗi đồ vật màu đỏ tươi, như hạt sen xuất hiện. Sau đó nhờ chân khí của hắn lại chậm rãi bay đi về phía Ngô Chấn ở trên đài.

- Tang Tước Tử? Linh vật vô thượng mọc ra ở bên cạnh sào huyệt của linh thú Thiên Tước Tử Hóa Phàm bát trọng? Nghe nói thứ này sau khi dùng còn có thể khiến cho người ta thần thanh khí minh. Có tác dụng cực lớn đối với gia tăng tâm cảnh của Danh sư. . . Một lần đưa ra mấy khỏa, đây là lễ vật rất nặng!

- Quá lợi hại, đây chính là đồ tốt...

- Không hổ là đường chủ Danh sư đường Tiềm Phong đế quốc, vừa ra tay đã cực kỳ bất phàm...

. . .

Nhìn thấy đồ vật mà hắn lấy ra, mọi người kinh ngạc một hồi, ánh mắt tràn ngập vẻ nóng bỏng như lửa.

Ngay cả Trương Huyền và Hồng sư cũng nhìn một cái, đều khẽ cau mày.

Tang Tước Tử là một loại bảo bối không tầm thường, giá trị rất lớn, không kém gì viên nội đan Lạc Xà kia. Một lần lấy ra tặng người, xem ra tên La Chiêu này đã sớm chuẩn bị kỹ càng.

- Tên này không nói thật...

Vẻ mặt khó coi, Hồng sư xiết chặt nắm đấm.

Ban ngày khi đi gây chuyện, mặc dù đối phương đã nói bốn người mà Diệp Tiền thái tử mời tới là ai. Thế nhưng cái gì cũng không có nói, hắn còn tưởng rằng đối phương cái gì cũng không biết, hoá ra. . . Đối phương đã sớm âm thầm chuẩn bị xong lễ vật!

Đi trước một bước chiếm tiên cơ, từng bước đều chiếm tiên cơ, hiện tại coi như muốn tìm bảo vật cũng đã không còn kịp.

- Tang Tước Tử? Đây chính là đồ tốt. Như vậy ta thay đám người Lục công chúa, từ chối thì bất kính!

Nhìn thấy đồ vật bay tới, ánh mắt của Ngô Chấn cũng sáng lên, bàn tay chộp ra một trảo, lập tức thu đồ vật vào trong lòng bàn tay.

Trong mắt hiện lên vẻ hài lòng.

Thứ này rất là thưa thớt, coi như là hắn ở trong Hồng Viễn đế quốc, muốn có được nó cũng khá là phiền toái.

- La sư cũng đã chuẩn bị lễ vật, Trục Nguyệt đế quốc chúng ta sao dám rớt lại phía sau chứ? Đây là Tinh Nguyệt Bồ Đề mà ta tốn mười ngày mười đêm mới tìm được! Cũng đưa cho Ngô sư, mong rằng Ngô sư vui vẻ nhận lấy!

Ngón tay búng một cái, bốn đồ vật giống như trân châu bay tới, phía trên hiện lên màu sắc lóng lánh ôn nhuận, tỏa ra ánh sáng lung linh.

- Tinh Nguyệt Bồ Đề? Là hạt giống của Tinh Nguyệt thụ, một ngàn năm mới có thể mọc ra một khỏa, hấp thu tinh hoa của trăng sao ngưng tụ mà thành. Lực lượng ẩn chứa trong đó không thua gì nội đan của linh thú Hóa Phàm thất trọng đỉnh phong. Nếu như thường xuyên vuốt ve tu luyện thì còn có thể cảm ngộ tinh thần, khiến cho tâm cảnh trở nên càng thêm bao la, mênh mông!

- Giá trị thứ này so với Tang Tước Tử có thể nói là ngang sức ngang tài!

- Nào chỉ là ngang tài, có thể nói còn hơn a. Xem ra Trần sư cũng đã sớm có chuẩn bị!

- Bọn họ đã lấy nhiều đồ tốt như vậy, Hồng sư phải làm sao bây giờ?

Thấy Trần sư cũng đã lấy ra bảo vật trân quý như thế, La Tuyền và Tất Giang Hải liếc mắt nhìn nhau. Trong lòng đều lo lắng không thôi.

Xem ra đối phương vừa rồi nói khiêu khích chỉ là một món ăn khai vị, sát chiêu chân chính là ở chỗ này. Đối phương đã lấy ra bảo vật, Hồng sư phải làm sao bây giờ?

Ngay trong lúc bọn hắn lo lắng, chỉ thấy Phùng Vũ khuôn mặt sưng đỏ cũng đã lấy ra một bảo vật rồi đưa tới, giá trị không kém hơn cả hai thứ trước đó.

- Ha ha, Hồng sư, lần đầu gặp mặt, chúng ta đã lấy ra một ít tâm ý, ngươi thì sao?

Thấy mấy người đã đưa xong, La Chiêu nhẹ nhàng cười một tiếng rồi nhìn lại.

Ào!

Tất cả mọi người đều tập trung ánh mắt tới bên này.

Trương Huyền bi phẫn

dtv-ebook.com

- Ta...

Sắc mặt Hồng sư tái xanh.

Không nghĩ tới đối phương lại tàn nhẫn như vậy, trước tiên đưa đồ vật ra ngoài, sau đó lại xoay tay một cái đập tới tướng quân, làm cho hắn không nói ra lời.

Ba người khác đã đưa ra lễ vật có cấp bậc cực cao, mà hắn, không có chuẩn bị từ sớm, cho nên dù mang ra cũng không bỏ ra nổi được a!

Mặc dù không mang ra thì cũng không thể nổi lên tác dụng mang tính chất quyết định đối với phân phối danh ngạch sau đó, nhưng người người đều tặng quà. Mà chỉ có bản thân không chuẩn bị, không chỉ riêng vị Ngô Chấn này mất hứng, mà mặt mũi của thái tử cũng sẽ cảm thấy mất sạch!

Huống chi, đối phương dùng ngôn ngữ kích bác lẫn nhau, đã giết tới trước mặt, hắn cũng không thể rụt cổ lại, khiến cho người ta chế giễu a?

- Sao vậy? Không phải ngươi không chuẩn bị đó chứ?

- Thật hay giả vậy? Giữa trưa ta đã nói với ngươi, mấy người Ngô sư cũng sẽ tham gia tiệc. Vốn ta cho rằng hôm nay ngươi đến muộn như vậy là bởi vì đi chuẩn bị, chẳng lẽ là không phải?

- Lần thứ nhất gặp mặt, làm chủ nhà, thế mà cái gì cũng không có mang tới, ngươi đang cố ý hay sao?

Đám người La Chiêu, Trần Việt, Phùng Vũ thấy khuôn mặt của hắn rất khó coi, tất cả đều cười trên nỗi đau của người khác.

Quả thực ban ngày bọn hắn đã nói với Hồng sư rồi. Nói qua chuyện có bốn người này, thế nhưng lại không nói qua chuyện có tiệc đón tiếp. Cho nên đương nhiên Hồng sư cũng không biết mà đi chuẩn bị lễ vật.

- Ồ?

Quả nhiên, nương theo ba người ồn ào, Diệp Tiền thái tử cũng nhướng mày.

Mặc dù hắn cũng không thèm để ý đối với chuyện lễ vật này. Thế nhưng những người khác đã đưa tặng mà chỉ có Hồng Phong đế quốc không đưa, chuyện này cũng khó tránh khỏi khiến cho trên mặt hắn có chút không vui.

- Hôm nay ta vừa tới, đồ vật còn chưa có...

Thấy ánh mắt mọi người càng ngày càng nóng, những lời tra hỏi của đối phương càng ngày càng chói tai. Khuôn mặt Hồng sư đỏ lên, đang muốn nói còn chưa kịp chuẩn bị lễ vật thì đã nghe thấy bên người có một đạo thanh âm nhàn nhạt vang lên.

- Lễ vật của Hồng sư, đương nhiên đã chuẩn bị xong...

Vội vàng nhìn lại, người nói chuyện chính là Trương Huyền đang ngồi bên người hắn.

- Thầy Trương, cái gì ta cũng chưa chuẩn bị...

Thấy hắn mở miệng, đồng thời còn nói đã chuẩn bị xong, da mặt Hồng Thiển giật giật, vội vàng truyền âm nói.

Không chuẩn bị thì cứ nói là không chuẩn bị, cùng lắm thì chịu người khác chế giễu. Nếu như thừa nhận chuẩn bị nhưng lại không bỏ ra nổi, như vậy chỉ có thể càng thêm mất mặt mà thôi!

Lại nói, bảo vật bình thường ta có một đống lớn, thế nhưng nếu như giá trị không bằng đối phương, lấy ra không phải sẽ càng mặt hay sao?

- Ồ? Đã chuẩn bị kỹ càng thì lấy ra đi!

Thấy gia hỏa tu vi thấp nhất này lại dám mở miệng, La Chiêu hừ lạnh một tiếng, khoát tay một cái.

- Lấy ra?

Trương Huyền lắc đầu:

- Chỉ sợ hiện tại không bỏ ra nổi a?

- Không bỏ ra nổi? Ngươi có ý gì? Chẳng lẽ không có đồ mà dám cố ý trêu đùa thái tử à Ngô sư?

Nghe thấy hắn nói không bỏ ra nổi, La Chiêu cười lạnh.

Thân thể Hồng sư ở bên cạnh cũng nhoáng lên một cái, trước mắt tối sầm lại, thiếu chút nữa đã ngất đi.

Nói có lễ vật mà còn nói không bỏ ra nổi, đại ca, như vậy làm sao có thể ăn nói cho qua được chuyện này a?

Một khi thực sự không bỏ ra nổi, như vậy không chỉ Ngô sư trách tội mà nhất định cũng đã đắc tội với thái tử. Như vậy phân phối danh ngạch sau đó… Kẻ ngu hơn nữa cũng đã biết kết quả.

Thái tử và Ngô sư liếc mắt nhìn nhau, cũng đều cau mày.

Một gia hỏa chừng hai mươi tuổi mà trở thành người trong ba thứ hạng đầu. Chuyện này khiến cho bọn hắn rất là nghi ngờ, giờ phút này lại nói có đồ vật nhưng không bỏ ra nổi. Trong lòng lập tức tràn ngập hiếu kỳ, không biết rốt cuộc trong hồ lô của đối phương bán thuốc gì.

Ngay cả Tất Giang Hải và La Tuyền cũng không hiểu ra sao.

Xế chiều hôm nay bọn họ đã ở cùng một chỗ với Hồng sư, có bảo vật hay không bọn họ biết rất rõ. Nói có mà lại không bỏ ra nổi, chẳng phải đã nguy rồi hay sao?

- Ta chỉ là một Danh sư tứ tinh, lại từ loại địa phương nhỏ như Vạn Quốc liên minh tới đây. Coi như cho ta mười lá gan ta cũng không dám trêu đùa thái tử và Ngô sư a!

Không để ý tới ánh mắt kỳ quái của mọi người, Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng, mí mắt vừa nhấc lại nhìn về phía La Chiêu:

- Chỉ là La sư, bảo vật mà Hồng sư nhọc nhằn khổ sở chuẩn bị, ngươi nhìn cũng đã nhìn, cầm cũng đã cầm, có phải nên trả lại thứ kia hay không?

- A?

La Chiêu sững sờ, tối sầm mặt lại:

- Ngươi nói cái gì? Cái gì mà đã nhìn hay không gì chứ? Ta cầm đồ vật của Hồng sư từ lúc nào chứ?

- Ôi, ta đã biết ngươi sẽ không thừa nhận mà...

Than thở một tiếng, Trương Huyền khẽ lắc đầu, hai tay ôm quyền với thái tử và Ngô sư ở giữa rồi đứng dậy:

- Nếu như thái tử và Ngô sư đã ở đây, như vậy sẽ lấy các ngươi làm đầu. Ta muốn kính xin hai vị chủ trì công đạo cho Hồng sư nhà chúng ta, không biết có được hay không!

- Chủ trì công đạo? Được, chỉ cần là công đạo thì đương nhiên chúng ta sẽ cam tâm tình nguyện!

Thái tử không nói chuyện thì Ngô sư đã cười cười, nói.

- Đa tạ...

Trương Huyền gật gật đầu, lại nhìn về phía La Chiêu cách đó không xa:

- Ngô sư đã đồng ý, sẽ chủ trì công đạo, như vậy. . . La sư, ngươi có dám đối chất với ta hay không?

- Đối chất? Có gì mà không dám?

Thấy tên này như vậy, vẻ mặt La Chiêu như phát mộng, có chút lơ ngơ.

Mặc dù hắn và Hồng sư có quen biết, thế nhưng hai người đều trấn thủ một phương, hầu như không có chút trao đổi nào chứ đừng nói là cầm đồ vật của đối phương.

Tên này tự tin như vậy, lại để cho thái tử và Ngô sư làm chứng, rốt cuộc hắn ta muốn làm gì?

Nói thật, không riêng gì hắn, Hồng sư ở một bên cũng cảm thấy có chút phát điên.

Từ lúc nào ta có đồ vật bị La Chiêu cầm đi chứ? Bản thân ta còn không biết, làm sao ngươi lại biết?

- Dám là tốt rồi?

Trương Huyền cười cười, ngẩng đầu nhìn về phía hắn:

- Hôm nay Hồng sư đã đi tới chỗ ngươi ở đi tìm ngươi, có việc này hay không?

- Không sai!

La Chiêu gật đầu.

Hồng sư nghênh ngang đi tới tìm bọn họ, chuyện này chỉ cần nghe ngóng là có thể biết được. Cho nên coi như muốn giấu diếm thì cũng không ẩn giấu được, không cần thiết phải che che dấu dấu. Lại nói, chỉ là tìm hắn, cũng không liên quan gì tới bảo vật a!

- Giữa các ngươi đã từng tiến hành Danh sư khiêu chiến. . . Có việc này hay không?

Ngay trong lúc nghi hoặc thì đã nghe tiếng tra hỏi của đối phương tiếp tục vang lên.

- Cái này. . . Có!

Chần chờ một chút, La Chiêu gật đầu.

Hắn nhìn thấy Hồng sư điên cuồng đánh Phùng sư, trong lòng không cam lòng, cho nên từng đưa ra yêu cầu Danh sư khiêu chiến.

Danh sư khiêu chiến, dùng máu tươi để kích hoạt huy chương, tổng bộ nhận được tin tức, muốn thẩm tra cũng không khó, cho nên cũng không cần thiết phải giấu diếm.

- Thừa nhận là tốt rồi, cũng tránh cho ta phải tiếp tục giải thích!

Trương Huyền gật gật đầu, xoay người nhìn về phía thái tử và Ngô Chấn, lại một lần nữa ôm quyền:

- Hai vị cũng đã thấy rồi đó, hắn đã thừa nhận, mọi chuyện sau đó cũng không cần ta nói tiếp a!

- Không cần phải nói cái gì chứ? Ngươi máu nói rõ cho ta nghe...

La Chiêu vò đầu, vẻ mặt như phát điên.

Rốt cuộc tên này làm cái quỷ gì? Tra hỏi chỉ có một nửa, nói chuyện cũng chỉ nói một nửa, cố làm ra vẻ huyền bí. . .

Cái gì mà ta thừa nhận, không cần nói, rốt cuộc là chuyện quỷ gì cơ chứ?

Ta thừa nhận cái gì, ta. . .

Hồng sư càng không hiểu ra sao, thầy Trương gây chuyện cũng quá lớn đi, làm sao ta nghe cũng không hiểu a?

- Ngươi nói mọi chuyện rõ ràng đi!

Diệp Tiền, Ngô Chấn cũng liếc mắt nhìn nhau một cái, không nhịn được phải ho khan một tiếng.

- Được, hai vị đã muốn ta nói rõ ràng, như vậy cũng coi như ta không phạm thượng. Dùng thân phận Danh sư tứ tinh mạo phạm ngũ tinh!

Trương Huyền nói đến đây, trong mắt tràn ngập vẻ bi phẫn và lửa giận, trên mặt tràn ngập vẻ oan ức và thương tâm không nói nên lời:

- Kỳ thật chuyện này, thầy Hồng không cho ta nói, ta cũng chỉ quá không cam lòng cho nên mới muốn nói ra...

- Ah. . . Hả?

Hai mắt thầy Hồng trợn tròn.

Ta không cho ngươi nói?

Ta không cho ngươi nói cái gì chứ?

- Thầy Hồng nhân hậu, không giỏi từ ngữ. Vì chú ý tới mặt mũi của Huyễn Vũ đế quốc cho nên không muốn nhắc tới, nhưng làm hậu bối, bây giờ ta đã không nhịn nổi nữa...

Thanh âm của Trương Huyền tiếp tục vang lên.

Nghe thấy hắn nói như thế, da mặt Diệp Tiền, Ngô Chấn co lại.

Hồng sư nhân hậu hay không chúng ta không biết, nhưng. . . Không giỏi từ ngữ, đây rõ ràng là mở mắt nói lời bịa đặt a. Mới vừa rồi hắn đã nói cho đám người La Chiêu, Trần Việt thiếu chút nữa đã ngất đi, cảnh tượng này cũng không phải chúng ta không thấy a.

- Ngươi bớt tán dóc tây tán dóc đông ở chỗ này đi, rốt cuộc là có chuyện gì? Mau nói!

Thấy hắn càng nói càng nhiều, La Chiêu thực sự không nhịn được nữa.

- Vậy thì tốt, ta nói...

Dường như đã đưa ra quyết định gì đó, Trương Huyền cắn răng một cái, tràn ngập bi phẫn:

- Buổi trưa hôm nay, thầy Hồng đi qua tìm ba người bọn hắn thương nghị, kết quả ba vị Danh sư như bọn hắn không chỉ liên thủ đánh cho Hồng sư một trận, mà còn. . . Cướp đi bảo vật mà hắn đã sớm chuẩn bị xong từ trước!

- Ta. . . Móa! Ngươi nói cái gì? Đánh cho Hồng sư một trận?

Lảo đảo một cái, La Chiêu thiếu chút nữa đã thổ huyết.

Ta đánh cái muội muội ngươi a, là Hồng sư không đánh với ta cơ mà? Lại nói, chúng ta liên thủ đánh hắn lúc nào cơ chứ? Còn cướp bảo bối, cướp cái cọng lông ah!

Coi như đây là mở mắt nói lời bịa đặt thì cũng nên nói chúng ta đáng tin cậy một chút. Nói thế này cũng quá không đáng tin a!

Ba vị Danh sư, ở trong sân lại đánh một vị Danh sư khác. . . Nói thế nào thì bọn họ cũng giống như lưu manh a?

- Nhất định bây giờ ngươi sẽ không thừa nhận, vậy ta tiếp tục hỏi ngươi. Buổi trưa ngày hôm nay, không chỉ có ngươi và Hồng sư tiến hành Danh sư khiêu chiến. Có phải Phùng sư cũng cùng tiến hành khiêu chiến Danh sư hay không?

Không chờ hắn giải thích, Trương Huyền tiếp tục hỏi.

- Cái này...

La Chiêu sững sờ:

- Đúng là đã tiến hành qua, chỉ là...

Quả thực thầy Phùng cũng đã tiến hành Danh sư khiêu chiến với thầy Hồng, nhưng. . . Đó là bị đánh a?

- Chỉ là cái gì? Đã có khiêu chiến là tốt rồi!

Trương Huyền rất là giận dữ, tức giận không nói nên lời:

- Hồng sư và Phùng sư đều là Danh sư ngũ tinh sơ kỳ, cường giả Hóa Phàm lục trọng sơ kỳ, thực lực tương đương với nhau. . . Điểm ấy hẳn là mọi người không có dị nghị gì quá lớn a!

Mọi người gật đầu.

Tất cả mọi người đều là Danh sư, cấp bậc lại tương đồng, đương nhiên sức chiến đấu sẽ không kém nhiều.

- Thực lực tương đương, tiến hành Danh sư khiêu chiến, thầy Phùng bị đánh thành như vậy, các ngươi cảm thấy thầy Hồng có thể tốt hơn được hay không?

Thầy Trương nói tiếp.

Thái tử và Ngô Chấn đồng thời sững sờ.

- Thầy La, ta hỏi lại ngươi, sau khi thầy Hồng và thầy Phùng kết thúc khiêu chiến, ngươi có phải khiêu chiến đã lập tức xin Danh sư khiêu chiến, mà có phải Hồng sư cũng đã nói lời nói đại loại như nguyên khí đại thương, trong vòng mười năm không thể chiến đấu hay không?

Trương Huyền lần nữa nói.

- Đúng là đã từng nói qua...

La Chiêu lần nữa cứng đờ, vừa định giải thích thì lại lần nữa bị cắt đứt:

- Làm Danh sư ngũ tinh, cường giả Hóa Phàm lục trọng. Phải bị đả thương tới trình độ nào thì mới có thể trong vòng mười năm không thể chiến đấu cùng người khác chứ?

Trương Huyền càng nói càng kích động:

- Dù vậy mà thầy La còn được lý không buông ta người, nhất định phải khiêu chiến, nhất định phải chiến đấu cùng với hắn. . . Các ngươi thử nghĩ mà xem, làm sao thầy Hồng có thể là đối thủ của ba người! Đương nhiên bảo vật đã sớm chuẩn bị xong cũng đã bị bọn hắn cướp đi...

Nói đến đây, Trương Huyền đã tức giận tới mức khó mà ngăn chặn lửa giận, nhìn tình huống của hắn. Dường như nếu hắn nói tiếp, ngay cả nước mắt cũng có thể chảy ra.

- Ta xxx muội muội ngươi. . . Ta đánh hắn lúc nào, ta đoạt đồ vật của hắn lúc nào, ngươi nói rõ ràng cho ta...

Thân thể La Chiêu nhoáng một cái, thiếu chút nữa đã không khóc tại chỗ.

Rõ ràng là thầy Hồng chạy tới đánh cho thầy Phùng một trận, làm sao trong nháy mắt đã biến thành lưỡng bại câu thương với thầy Phùng, ta lại thừa cơ đánh lén cơ chứ?

Hơn nữa còn không riêng gì đánh lén, lại còn giật đồ. . .

Ngươi có thể nói chuyện cẩn thận một chút hay không?

Trợn mắt nói lời bịa đặt như thế, ngươi thực sự là một Danh sư hay sao?

Mặt mũi ngươi để ở đâu đâu?

La Chiêu bị làm cho phát điên

dtv-ebook.com

Không riêng gì La Chiêu. Khóe miệng hai người Trần Việt, Phùng Vũ cũng đồng thời giật giật một cái.

Cảnh tượng lúc đó chỉ có ba người biết là chuyện gì xảy ra. Đương nhiên bọn họ cũng đều rõ ràng tình huống chiến đấu với thầy Phùng. . . Khi đó thầy Phùng đã ngã xuống sắp ngỏm rồi, thân thể giống như xác chết, nằm thẳng, chỉ chờ bị đánh a?

Lúc nào lưỡng bại câu thương cơ chứ?

Còn đánh lén, thầy Hồng này nói nguyên khí của hắn tổn hao nhiều, thầy La căn bản không có cơ hội động thủ. . .

Thầy Hồng ở bên cạnh thấy Trương Huyền càng nói càng căm phẫn, cả người cũng bắt đầu hoảng hốt. . . Chẳng lẽ ta thực sự bị La sư đánh? Sao ngay cả một chút ấn tượng ta cũng không có a?

- Ngươi nói bậy, chúng ta có thể làm chứng, tình cảnh lúc ấy không phải như vậy, lúc ấy thầy Phùng đã bị thương...

Trần Việt cũng không nhịn được nữa, vội vàng nói.

- Thầy Phùng đã bị thương? Vậy thì tốt, ta hỏi ngươi, sao thầy Phùng lại bị thương? Ai đả thương hắn? Đường đường là Danh sư ngũ tinh, bị người ta đánh cho bị thương, không có khả năng một chút động tĩnh cũng không có a?

Dường như đã sớm biết đối phương sẽ nói như vậy, Trương Huyền hất ống tay áo lên.

- Cái này...

Trên đầu Trần Việt đổ mồ hôi:

- Cũng có thể là ta nhớ nhầm...

Thầy Phùng ngăn cản đám người thầy Hồng mà từ trên không trung rơi xuống, thiếu chút nữa đã ngã chết, vốn đây là chuyện rất mất mặt, lại thêm vi phạm đạo nghĩa. . . Chuyện này nhất định không thể tiết lộ được.

Nếu không, chuyện này truyền đi thầy Phùng cũng không cần phải sống nữa.

Chuyện này đã không thể nói, vậy bản thân hắn bị thương như thế nào?

Phải biết buổi sáng hắn còn mới vừa gặp mặt với thái tử, sinh long hoạt hổ, buổi chiều đã biến thành một đống bùn nhãn. . . Căn bản không có cách nào giải thích được ah!

- Sao nào, bị ta nói ra sự thật, lại định lật lọng hay sao?

Trương Huyền lửa giận cuồn cuộn, giống như muốn thiêu đốt bốn phía vậy:

- Coi như ngươi không lật lọng, vừa rồi các ngươi đã liên hợp lại, cảnh tượng ép buộc thầy Hồng, thầy Ngô cũng tận mắt nhìn thấy. Lúc này các ngươi lại nói chuyện giúp hắn, như vậy cũng được tính là không có gì sao? Loại lời nói mang theo sắc thái tình cảm rõ ràng như vậy, sao có thể khiến cho người ta tin tưởng được chứ?

- Cái này...

Da mặt Trần Việt giật giật.

Vừa rồi hắn liên hợp với La Chiêu, ép buộc thầy Hồng. Mặc dù thầy Ngô đang uống rượu, thế nhưng nhất định đãthấy được. Vì vậy, lúc này muốn lấp liếm cũng không lấp liếm được. . .

- Đượcc rồi, tốt nhất bây giờ ngươi và thầy Phùng không cần nói gì nữa. Bởi vì, các ngươi căn bản chính là một liên minh...

Trương Huyền khoát tay nói.

Trần Việt cắn răng, đang muốn mở miệng thì đã nghe thanh âm của thái tử vang lên:

- Được rồi, các ngươi không cần nói nữa, để vị tiểu huynh đệ này nói hết lời đã!

Kỳ thật không chỉ mình thầy Ngô nhìn thấy, ngay cả vừa rồi tặng lễ, cảnh tượng ba người cố ý ép buộc thầy Hồng hắn cũng đã nhìn thấy ở trong mắt.

Rất rõ ràng, ba người này đã liên thủ, đã như vậy, đương nhiên lời nói của bọn họ cũng không thể tin.

- Đa tạ thái tử!

Trương Huyền gật đầu:

- Vừa rồi khi thái tử còn chưa tới, thầy Hồng bởi vì bị bọn họ đả thương, vì chữa thương cho nên mới tới chậm một chút. Thế mà bọn họ lại trắng trợn ép buộc, chuyện này ngươi có thể hỏi thầy Ngô, ta không có nói dối một chút nào!

- Đúng là thầy Hồng sư có tới chậm một chút!

Ngô sư gật đầu.

- Đa tạ thầy Ngô bênh vực lẽ phải.

Trương Huyền lần nữa ôm quyền:

- Bọn họ đả thương thầy Hồng, cướp bảo vật đi, lại cố ý đứng ở đây khiêu khích. Mục đích chính là muốn làm cho Hồng Phong đế quốc

chúng ta mất đi danh ngạch. Hiện tại chứng cứ vô cùng xác thực, kính xin thái tử quyết định!

- Quyết định thì đơn giản. . . Lời ngươi nói cũng có chút đạo lý, nhưng. . . Ngươi nói thầy La cướp đi bảo vật của thầy Hồng, vậy ta muốn hỏi một chút, rốt cuộc là loại bảo vật nào? Ngươi có thể nói rõ một lần chi tiết hay không?

Thái tử nhìn về phía Trương Huyền.

Có thể trở thành thái tử, đương nhiên không phải là hạng người ngu ngốc. Lời nói của vị thanh niên trước mắt này, mặc dù nói không có một chút sơ hở, đạo lý rõ ràng. Không ít chuyện La Chiêu cũng thừa nhận, nhưng hắn vẫn chưa tin việc ba đại Danh sư ngũ tinh có thể làm được chuyện cướp đoạt đồ vật của người khác.

- Đúng, ngươi nói ta cướp, ta đoạt bảo vật gì của Hồng Thiển? Nếu không nói nên lời thì chính là ngươi vu hãm Danh sư cao hơn một cấp. Nhẹ thì hủy bỏ tư cách Danh sư, nặng thì giết chết tại chỗ...

Nghe thấy hắn nói như thế, ánh mắt La Chiêu sáng lên, vội vàng hét lớn.

Tróc gian bắt sống, bắt trộm bắt bẩn, ngươi nói ta đoạt đồ của thầy Hồng, vậy thì tốt, ngươi nói xem rốt cuộc ta đã đoạt cái gì. Nếu như không nói được. . . Để xem ngươi làm thế nào!

Thân là Danh sư tứ tinh, phỉ báng ngũ tinh, chỉ riêng điều này cũng đã có thể khiến cho ngươi vĩnh viễn không vươn mình lên được!

- Ta đã từng gặp qua người vô sỉ, thế nhưng chưa từng thấy ai vô sỉ như vậy! Đoạt đồ vật của người khác không thừa nhận cũng thôi đi, không ngờ lại còn ra vẻ đại nghĩa lăng nhiên như vậy. . . Đã như vậy, ta sẽ khiến cho ngươi tâm phục khẩu phục!

Trương Huyền hừ lạnh, quay đầu nhìn về phía thầy Hồng ở bên cạnh:

- Có khả năng ta còn phải làm phiền thầy Hồng một lần!

- Làm phiền ta ta?

Thân thể thầy Hồng run run một cái:

-Thầy Trương cứ việc nói là được...

Hiện tại hắn đã phục sát đất đối với người trước mắt này.

Cái miệng này quả thực có thể chết nói thành sống, sống có thể nói thành thần tiên. . . Hôm nay hắn tới chậm, rõ ràng là bởi vì chờ hắn đối phương, kết quả bị nói thành bản thân chữa thương. . .

Kết hợp với lời nói hồ ngôn loạn ngữ trước đó, tất cả đều thuận lý thành chương, không ngờ lại không có chút không hài hòa nào!

Ngay cả người trong cuộc như hắn cũng cảm thấy có lý có cứ, có thứ tự có thể theo được. Cũng có thể suy xét có phải đám người La Chiêu, Phùng Vũ đã đoạt đồ vật của mình hay không. . .

Có thể chuẩn bị tốt như vậy, nói không chê vào đâu được, chẳng lẽ trước đó đối phương bảo mình đi tìm đám người thầyLa, thầy Phùng gây phiền phức đã nghĩ đến điểm ấy rồi hay không?

Nếu quả thật là như vậy. . . Cũng không tránh khỏi quá kinh khủng a!

- Rất đơn giản!

Trương Huyền đổi thành truyền âm.

- Ngươi bảo ta...

Nghe thấy hắn nói như thế, hai mắt thầy Hồng một lần nữa trợn tròn, con ngươi co rụt lại.

- Ừm, đi thôi, có thể vạch trần bộ mặt thật của đối phương hay không đành phải dựa vào ngươi!

Trương Huyền xiết chặt nắm đấm.

- Đi? Đi cái quỷ a...

Nhớ tới lời nói mà đối phương nói ở bên tai mình, cơ thể run rẩy một cái, thiếu chút nữa thầy Hồng đã khóc.

Đây không phải là vạch trần bộ mặt của đối phương, mà là ngươi muốn giết chết ta a. . .

- Yên tâm, suy nghĩ một chút về giao đấu giữa Nhược Hoan công tử và Tần Lỗi lúc trước thì ngươi sẽ hiểu!

Nhìn ra sự xoắn xuýt trong lòng hắn, Trương Huyền an ủi một câu.

- Nhược Hoan công tử và Tần Lỗi?

Hồng sư sững sờ.

Dựa theo tình huống bình thường, dùng loại thực lực này của Nhược Hoan công tử sẽ không thể nào đi vào trước tám. Người đối phương đối chiến lúc ấy chính là Tần Lỗi, ngay cả bản thân hắn đcũngều cảm thấy người trước sẽ không có chút phần thắng nào.

Kết quả. . . Tên này lại cầm một bát canh thịt hắt vào mặt Tần Lỗi, khiến cho Nhược Hoan công tử hoàn thành lật ngược thế cờ. . .

Suy nghĩ một chút hắn cũng cảm thấy có chút thần kỳ. Xem ra đó chính là phương pháp của tên này không thể nghi ngờ.

Chỉ là, không thể không nói, chuyện hiện tại hắn bảo mình làm quả thực có chút giống như chuyện mà Nhược Hoan công tử làm lúc trước.

- Được rồi!

Biết đối phương cũng vì muốn tốt cho bản thân, thầy Hồng chần chờ một chút, sau đó cắn răng, đứng dậy, nhanh chân đi về phía La sư đang ở phía đối diện.

- Ngươi lại làm cái quỷ gì vậy?

Thấy tên này không nói bản thân bị đoạt bảo bối gì mà ngược lại còn để cho thầy Hồng đi tới trước mặt mình, La Chiêu rất là nghi hoặc.

- Có chuyện muốn làm phiền La sư, mong rằng ngươi sẽ phối hợp!

Trương Huyền bưng chén rượu lên, tự mình uống rượu, không thèm để ý đối với câu tra hỏi của hắn. Mà Hồng sư thì đứng ở trước mặt, ôm quyền nói, thái độ rất là thành khẩn.

- Phối hợp, vì sao ta phải phối hợp?

La Chiêu cắn răng.

Các ngươi đã mang đen nói thành trắng, vì sao ta còn phải phối hợp với các ngươi, chờ bị vu oan nữa hay sao?

- Nếu như không phối hợp thì chính là chột dạ. Chuyện sau đó cũng không cần tiếp tục nữa. Yên tâm đi, thật không thể giả, giả không thể là thật được!

Thầy Hồng nói.

- Tốt, ta sẽ phối hợp, ngươi cần ta phối hợp thế nào?

Nghe thấy lời này của đối phương hắn đã biết, nếu như không phối hợp thì chính là chột dạ, không dám đối mặt. Đến lúc đó, thật sự là trăm miệng khó cãi, La Chiêu cắn răng, khẽ nói.

Phối hợp thì phối hợp, ta nhìn xem ngươi có thể làm ra được chuyện gì.

Dù sao chỉ cần ngươi không nói ra được ta đã đoạt bảo bối gì. Như vậy không quản lý do gì thì ta cũng đều nắm vững thắng lợi.

- Đứng lên, hai tay chắp ra sau lưng, không nên động đậy!

Thầy Hồng vẫy vẫy tay.

- A!

La Chiêu mặc dù tức giận suýt chút nữa đã nổ tung thế nhưng vẫn đứng lên, hai tay chắp ra sau lưng.

- Ôi, đúng rồi, chính là tư thế này, duy trì cho tốt, đừng nhúc nhích...

Thầy Hồng lại uốn nắn dáng dấp của đối phương một lần, lại tìm tư thế mà bản thân thoải mái nhất, đột nhiên bàn tay nâng lên, sau đó tát tới một tát.

Phanh!

Đành vào trên mặt, thanh âm thanh thúy mà vang dội.

- Ự...c?

Thái tử như phát mộng.

Thầy Ngô thì choáng váng.

Người trong toàn bộ gian phòng đều ngây ngốc đứng ở tại chỗ.

Là. . . phối hợp mà ngươi nói đây sao?

Duy trì tư thế, để ngươi đánh?

- Cái con mẹ ngươi, Hồng Thiển, ta muốn giết ngươi...

La Chiêu sửng sốt một chút, rốt cục cũng kịp phản ứng.

Bị một bạt tai đánh cho choáng váng, răng mất hai ba cái, nếu như không phát điên thì thật sự là choáng váng.

Bảo ta đứng vững, duy trì tư thế, ta còn tưởng rằng ngươi muốn làm gì, kết quả chính là vì chuẩn bị kỹ càng, đánh cho ta một bạt tai. . .

Hồng Thiển, La Chiêu ta không đội trời chung với ngươi. . .

La Chiêu đã hoàn toàn điên rồi, cũng mặc kệ thái tử và thầy Ngô trên đài mà giơ bàn tay lên, bổ về phía Hồng Thiển.

Phần phật!

Chân khí như đao, tiếng gió phần phật, còn chưa tới trước mặt thì đã xé rách và bóp méo không khí lại.

Danh sư Hóa Phàm lục trọng, bất kể kiến thức hay là thực lực đều đã đạt đến cảnh giới cực cao. Một khi toàn lực ra tay, một tòa núi lớn cũng có thể bị đánh thành bột mịn trong nháy mắt, huống chi là con người.

Sưu!

Một chiêu công kích đánh vào không trung, lúc hắn định thần nhìn lại, chỉ thấy thầy Hồng vừa rồi đánh hắn một bạt tai, chẳng biết từ lúc nào đã trở về tới chỗ ngồi của mình. Tay bưng một chén rượu ngon lên, vẻ mặt khoan thai, thật giống như chuyện vừa rồi chưa có xảy ra vậy.

- Ngươi đáng chết...

Con mắt đỏ lên, La Chiêu gào thét.

Từ khi trở thành Danh sư đến nay, đã lúc nào hắn phải nhận vũ nhục như thế, lại còn ở trước mặt mọi người, bị người ta uốn nắn tư thế kề rồi bị đánh. . .

Còn có chuyện nào càng hố hơn so với chuyện vừa rồi không?

Thân thể nhoáng một cái, đang muốn tiến lên quyết chiến sinh tử với Hồng Thiển đã vũ nhục hắn thì lại nghe thấy tiếng quát tràn ngập chính nghĩa của người thanh niên vừa nãy vang lên...

- Đủ rồi, thầy La! Nơi này là hành cung của thái tử, là sảnh yến hội. Ngươi muốn động thủ, lại muốn giết người, là có ý gì?

La Chiêu thiếu chút nữa đã khóc lên.

Ngươi cũng biết đây là hành cung của thái tử hay sao?

Biết mà còn để tiện nhân Hồng Thiển này bạt tai ta một cái? Đánh cho răng ta rơi đầy đất?

Rõ ràng người bị thương chính là ta, ngươi lại nói lí lẽ hào hùng như thế. . . Ngôn từ chính nghĩa, giống như người đánh người chính là ngươi vậy. . .

Tức giận tới mức suýt chút nữa nổ tung, La Chiêu quay đầu nhìn về phía thầy Ngô và thái tử:

- Hồng Thiển vũ nhục ta, kính xin hai vị cho phép, để cho ta quyết một trận tử chiến với hắn...

Lời còn chưa dứt thì lần nữa lại bị người thanh niên cách đó không xa cắt ngang.

- Thái tử, thầy Ngô, không phải mới vừa rồi các ngươi muốn biết bảo vật mà hắn cướp đi của thầy Hồng là gì ư? Vì để tránh cho xuất hiện phiền phức không cần thiết, làm người khác cho là ta ăn nói bừa bãi, hiện tại ta sẽ viết nó ra!

Nói xong hắn cũng không nói nhảm, cổ tay khẽ đảo, trước mặt lập tức xuất hiện văn phòng tứ bảo (bút, mực, giấy, nghiên). Bút lông chấm vào mực nước, bắt đầu viết như rồng bay phượng múa.

Ngươi có lời gì nói nữa không?

dtv-ebook.com

- Viết ra?

Thái tử gật đầu.

Viết ra quả thực là tốt nhất, như vậy cũng có thể coi là chứng cứ, còn có thể khiến cho La Chiêu không có cách nào chuẩn bị từ sớm được.

Cũng có thể xác định, chuyện đoạt bảo vật này rốt cuộc phải là thật hay không.

- Được, để ta nhìn xem ngươi có thể viết ra cái gì, không viết ra được. Như vậy hôm nay ta không chỉ muốn quyết một trận tử chiến với Hồng Thiển mà còn muốn giết ngươi...

Gầm lên một tiếng giận dữ, La Chiêu cắn răng.

Đâu còn có nửa điểm phong độ của Danh sư nữa chứ.

La Tuyền, Tất Giang Hải liếc mắt nhìn nhau, khóe miệng đều giật giật một cái.

Nói thật, đổi lại là bọn họ, chỉ sợ hiện tại đã phát điên rồi. Ở trước mặt người khác bị người ta trêu đùa thành như vậy, còn có thể khắc chế được xúc động, không có động thủ giết người cũng đã xem như rất lợi hại rồi.

- Giết ta?

Không để ý tới hắn đang gào thét, Trương Huyền viết như rồng bay phượng múa, một lát sau đã thu bút mực lại, đưa tờ giấy đã viết xong về phía trước.

Tiếp nhận tờ giấy, thái tử và thầy La sư nhìn lướt qua, hai người đều sững sờ, lập tức để giấy xuống, ngay sau đó lại nhìn về phía La Chiêu cách đó không xa:

- Thầy La sư, ngươi có thể đưa giới chỉ trữ vật của ngươi ra, để cho chúng ta kiểm tra qua một lần hay không?

- Có gì mà không dám cơ chứ?

Không biết trên giấy đối phương viết cái gì, thế nhưng hắn không có đoạt đồ vật cho nên trong lòng có tự tin tuyệt đối, đương nhiên cũng không sợ mình bị kiểm tra.

Ngâm nga xong, lấy giới chỉ trữ vật trên tay xuống, giải trừ quan hệ nhận chủ sau đó mới đẩy tới phía trước.

Tiếp nhận giới chỉ, thái tử nhanh chóng quét qua, không lâu sau, cổ tay khẽ đảo, một cái hồ lô lập tức xuất hiện ở trước mặt mọi người.

- La sư, đây là vật gì?

Nhìn thấy đối phương lấy ra thứ này, La Chiêu ôm quyền nói:

- Đây là rượu ngon mà tại hạ coi như mạng, đây là. . . rượu ngon chuẩn bị từ trước!

- Rượu?

Thái tử nhìn qua:

-Ngươi xác định chứ?

- Bẩm báo thái tử, là rượu! Ta có thể xác định.

La Chiêu gật đầu.

- Được!

Thái tử cũng không nhiều lời, mở cái nắp ra, mọi người lập tức ngửi được một mùi rượu nồng đậm lan tràn ra khắp gian phòng.

- Mùi rượu thật nồng đậm!

- Quả thực là rượu. . . Chẳng lẽ, thầy La đoạt một bình rượu?

- Không đến mức đó a, coi như có rất nhiều mùi rượu, thế nhưng cũng chỉ là rượu mà thôi, có thể đáng bao nhiêu tiền cơ chứ?

- Đúng vậy a, nhìn xem thái tử nói thế nào a!

. . .

Ngửi thấy mùi rượu, tất cả mọi người đều cảm thấy kỳ lạ.

Chẳng lẽ chơi đùa lâu như vậy, đánh hăng như thế cũng là bởi vì thầy La đoạt một bình rượu của thầy Hồng?

Người tu luyện, chú trọng tu vi, đan dược, pháp bảo, tiền tài. . . Ham muốn ăn uống đã phai nhạt, cho dù là rượu ngon khá hơn nữa cũng không đáng để làm như thế a!

- Đúng là cái này hay không?

Thái tử nhìn về phía người thanh niên đang ở cách đó không xa.

- Đúng vậy!

Trương Huyền gật đầu.

- Không đúng sao, thứ này chính là rượu a?

Nghe hắn xác nhận, thái tử và thầy Ngô nhìn nhau, đều cau mày.

Khi bọn họ mới vừa mở nắp bình ra cũng đã chuyên môn nhìn qua, quả thực là rượu, hoàn toàn khác biệt với chữ mà thanh niên này viết.

- Hai vị không cần phải gấp, phải hay không phải, muốn kiểm nghiệm cũng rất đơn giản!

Đứng dậy, đi tới trước mặt hai người, Trương Huyền lại nhìn quanh hai bên một vòng, sau đó nhìn về phía Phùng Vũ cách đó không xa:

- Thầy Phùng, ta có chút chuyện, không biết có thể làm phiền ngươi một lần hay không?

- Không được...

Phùng Vũ bị dọa đến mức rụt cổ lại, vội vàng lắc đầu.

Làm phiền ta? Nói đùa gì vậy!

Ngươi chê ta bị tổn thương còn chưa đủ, muốn tiếp tục đánh một trận hay sao!

Lần thứ nhất nhìn thấy ngươi ta đã bị ngươi chỉnh cho từ không trung ngã xuống, tiếp đó lại bị thầy Hồng điên cuồng đánh. . .

Không nói những chuyện này, như vừa rồi, thầy Hồng nói muốn tìm thầy La hỗ trợ, kết quả lại bị đánh cho một bạt tai. . .

Loại tình huống này, ta còn đi lên thì. . . Chính là chó con!

- Ngươi yên tâm đi, lần này là chuyện tốt...

Thấy hắn nghe thấy bản thân muốn giúp đỡ lại bị dọa đến mức suýt ngất đi, Trương Huyền không còn lời nào để nói.

Ta thực sự có ý tốt, ngươi nhìn xem ngươi bị dọa đến mức nào kìa. . .

Ta là Danh sư, cũng không phải là ác ma nha!

Làm sao nghe thấy ta mời lại giống như là gặp ma, làm cho ta cảm thấy rất là ngại ngùng.

- Chuyện tốt ta cũng không đi!

Đầu của thầy Phùng liên tục lắc như là một cái trống lúc lắc.

- Được rồi, không đến thì thôi...

Thấy đối phương nghi ngờ mà không đến, Trương Huyền nhìn quanh một vòng, lại nhìn về phía Tất Giang Hải:

- Thầy Tất, ngươi qua đây...

- Ta...

Khóe miệng giật một cái, thiếu chút nữa Tất Giang Hải đã khóc lên.

Ta đang trêu ai ghẹo ai đây?

Coi như khi chiến trận chung kết với ngươi ta cũng chỉ nói khoác lác qua một chút thôi sao? Cũng không đến mức mang thù đến tận bây giờ a!

- Yên tâm đi, chỉ là bảo ngươi tiến lên chứng minh đây không phải là rượu mà thôi!

Thấy bộ dáng này của hắn, Trương Huyền lắc đầu.

- Được rồi!

Cắn răng một cái, Tất Giang Hải đi tới trước mặt.

Thấy hắn đã đứng vững, Trương Huyền hài lòng gật đầu, cổ tay khẽ đảo, một cái chủy thủ xuất hiện ở trong lòng bàn tay:

- Đến đây, đưa tay ra!

Tất Giang Hải nuốt một ngụm nước bọt, lại cắn răng, đưa cánh tay ra ngoài.

- Không tồi!

Nhẹ nhàng cười một tiếng, cổ tay run lên, chủy thủ hóa thành một đạo quang mang, đâm thẳng vào trong cánh tay của hắn.

- Ah...

Kêu thảm một tiếng, Tất Giang Hải không ngừng run rẩy, thiếu chút nữa đã phát điên.

Sớm biết đây không phải là chuyện tốt gì, thế nhưng dù có nằm mơ hắn cũng không có nghĩ tới, đối phương bảo mình lên là vì muốn đâm một đao. . .

Nhìn thấy máu tươi không ngừng từ trên cánh tay chảy xuôi xuống dưới, nước mắt chảy ào ào, Tất Giang Hải kêu lên một tiếng, trong lòng rất là hối hận.

Sớm biết như vậy thì cứ học theo Phùng Vũ giả chết, không tiến lên là được.

- Ta đã biết không phải là chuyện tốt gì rồi mà...

Thấy cảnh này, Phùng Vũ nhẹ nhàng thở ra một hơi.

Đối phương bảo hắn đi lên là hắn đã biết không phải là chuyện gì tốt. Bây giờ nhìn thấy đối phương bị một đao đâm cho máu tươi chảy ra, khiến cho hắn lập tức cảm thấy không đi lên là lựa chọn sáng suốt nhất đời này của hắn!

- Đừng có gấp!

Thấy Tất Giang Hải không ngừng giật giật, suýt khóc, Trương Huyền an ủi một câu, lại nhìn về phía thái tử đang ở trước mắt:

- Làm phiền thái tử điện hạ và thầy Ngô!

- Ừm!

Thái tử gật gật đầu, đưa hồ lô rượu trước mặt tới.

Tiếp nhận hồ lô, Trương Huyền cũng không nói chuyện mà nắm trong tay, lại lắc lắc một lần, sau đó nhìn về phía La Chiêu đang ở cách đó không xa:

- Thầy La, ta hỏi lần nữa, ngươi xác nhận đồ vật trong này là rượu sao?

- Đúng là rượu!

La Chiêu gật đầu, vẻ mặt rất là tự tin.

- Như vậy thì tốt!

Cũng không giải thích nhiều nữa, tay trái Trương Huyền cầm hồ lô rượu, tay phải nắm lấy chủy thủ đang cắm ở trên cánh tay của Tất Giang Hải, nhẹ nhàng nhổ ra.

Ào!

Máu tươi từ cánh tay phun ra ngoài, cuồn cuộn chảy xuống.

Vẻ mặt Tất Giang Hải trong nháy mắt đã trở nên trắng bệch, cảnh vật trước người biến thành màu đen.

Bị đâm một đao, coi như vị trí tổn thương chính là cánh tay thì cảm giác đau đớn cũng khó có thể chịu đựng được.

- Nhịn xuống!

Thấy bộ dáng này của hắn, miệng khẽ cười một tiếng, tay trái Trương Huyền đổ rượu ngon xuống miệng vết thương của hắn

Xì xì xì!

Rượu ngon tiếp xúc với vết thương, lập tức tạo ra phản ứng rất lớn. Cơ bắp bị chủy thủ đâm thủng dùng mắt thường cũng có thể thấy được, nhanh chóng tăng trưởng. Một lát sau đã khôi phục như lúc ban đầu, giống như là chưa hề bị thương vậy.

- Cái này...

- Chẳng lẽ đây không phải là rượu, mà là thánh dược chữa thương hay sao?

- Không sai, chỉ sợ cũng chỉ có Thánh dược mới có thể khiến cho vị trí bị thương trong nháy mắt đã khôi phục như ban đầu...

Tất cả mọi người đều mở to mắt ra nhìn, ánh mắt lập tức trở nên nóng bỏng như lửa.

Chỉ cần là người tu luyện thì không có chuyện không bị thương, mà dược vật chữa thương lại là đồ vật thiết yếu nhất của mỗi người.

Đan dược chữa thương bình thường, coi như rất trân quý thì mấy ngày cũng rất khó có thể khiến cho vết thương hoàn hảo như lúc ban đầu. Cũng giống như Phùng sư đang ở cách đó không xa vậy, nếu như thuốc trị thương có thể trị liệu rất nhanh thì cũng không đến mức mang theo mặt mũi sưng đỏ chạy đến đây.

Mà thứ trước mắt này, chỉ cần hơi dính vào bên trên đã khiến cho miệng vết thương dữ tợn như thế khôi phục, thậm chí ngay cả sẹo cũng không có. . . Như vậy cũng quá là đáng sợ a!

Chỉ sợ cũng chỉ có“Thánh dược” trong truyền thuyết mới có được công hiệu như thế!

- Miệng vết thương của ta...

Vốn cho rằng mình bị tổn thương, không có mười ngày nửa tháng sẽ không có cách nào khỏi được. Thế nhưng không nghĩ tới vừa mới rót một chút rượu đã trở nên hoàn hảo như ban đầu. Chuyện này khiến hco Tất Giang Hải lập tức mở to hai mắt ra nhìn, không thể tin được.

Quá lợi hại a?

Hắn khiếp sợ ngay tại chỗ, mà thầy Phùng mới vừa còn dương dương tự đắc, che ngực thì lại suýt chút nữa không thở nổi, hối hận tới mức phát điên.

Hoá tên kia gọi hắn lên là vì thử nghiệm Thánh dược này. Nếu như sớm biết có loại chuyện tốt này thì hắn còn ra vẻ làm gì, trực tiếp đi lên. Như vậy chẳng phải tổn thương trên người bây giờ có thể được chữa khỏi rồi hay sao. . .

- Được rồi, ta đã chứng minh xong, chuyện còn lại kính xin hai vị quyết định!

Không để ý tới mọi người đang kinh ngạc, Trương Huyền lần nữa đặt hồ lô rượu lên bàn, lại ôm quyền với thái tử và thầy Ngô rồi xoay người đi xuống.

- Thầy La, ngươi nói đây là rượu ngon, mà trên thực tế lại là thánh dược chữa thương. . . Ngươi giải thích một chút đi!

Thái tử mặt không chút thay đổi nhìn qua.

- Ta...

Khóe miệng giật một cái, thân thể La nhoáng một cái:

- Nếu như ta nói. . . Đây thực sự là rượu thì các ngươi tin sao?

Hiện tại hắn đã thực sự cảm thấy mình suýt điên rồi.

Hắn yêu rượu ngon như mạng, chuyện này không ít người cũng biết, cái hồ lô rượu này là thứ mà hắn mang theo người, bên trong đựng đầy rượu ngon mà hắn thích uống. Từ lúc nào nó đã biến thành thánh dược chữa thương vậy chứ?

- Đến lúc này mà còn muốn nguỵ biện?

Vỗ bàn một cái, thái tử tức giận, không thể nhịn nổi.

Uy lực của bình rượu này tất cả mọi người đều tận mắt nhìn thấy, thế mà còn muốn nguỵ biện, rốt cuộc đối phương muốn làm gì?

Coi thái tử như ta dễ lừa gạt hay sao?

- Thầy Trần, làm phiền ngươi đọc thứ này lại một lần!

Quát lớn xong, bàn tay hắn run lên, tờ giấy vừa rồi Trương Huyền đã viết bay lên, sau đó bắn về phía Trần Việt.

- Vâng!

Tiếp nhận tờ giấy, Trần Việt mở ra, vừa đọc thì vẻ mặt lập tức trở nên trắng bệch:

- Thầy La cướp đi rượu thuốc chữa thương mà Hồng sư tốn rất nhiều tâm trí mới lây được. Rượu thuốc này trị liệu được thương thế của thân thể, vết thương bình thường chỉ cần giội lên một chút là có thể hoàn hảo như ban đầu...

- Ngươi còn có lời gì để nói nữa hay không?

Nghe hắn đọc xong, thái tử lần nữa nhìn về phía La Chiêu.

- Ta...

Trước mắt La Chiêu biến thành màu đen.

Sự thật đã bày ra ở trước mắt, hắn còn phản bác thế nào dudwojx nữa?

- Nếu như không phải cướp đi thì sao thầy Trương lại có thể biết đây là rượu thuốc, hơn nữa lại còn rõ ràng công hiệu như thế?

Thái tử nói tiếp.

La Chiêu cảm thấy như phát điên.

Rốt cuộc là chuyện gì xảy ra, hiện tại hắn cũng đã không rõ ràng cho lắm.

- Đều là ngươi giở trò quỷ!

Đột nhiên nhớ tới cái gì đó, hắn cắn răng nhìn về phía Trương Huyền cách đó không xa, vẻ mặt rất là dữ tợn.

Đều là tên này giở trò quỷ, rượu ngon của mình lại biến thành thánh dược chữa thương. . . Nhất định là do đối phương làm!

Hắn rống giận như vậy, Trương Huyền không hề bị lay động, mà dùng vẻ mặt lạnh nhạt nhìn qua:

- Cái hồ lô rượu thuốc này là thứ thầy Hồng chuẩn bị xem như là lễ gặp mặt đưa cho đám người thầy Ngô, kết quả lại bị ngươi cướp đi. . . May mà lúc ấy Hồng sư đã để lại cho ta một chút, chuẩn bị dùng cho bất cứ tình huống nào. Cho nên ta mới có thể nhanh chóng chữa khỏi thương thế của thầy Hồng, không đến mức mang vết thương tới đây...

- Thì ra là thế!

Nghe thấy hắn nói như thế, mọi người lần nữa bừng tỉnh.

Vừa rồi bọn họ luôn cảm thấy kỳ lạ, thầy Hồng đã bị đám người thầy La quần ẩu, vì sao mà thầy Phùng tổn thương nặng nề như vậy mà thầy Hồng lại không có việc gì?

Hoá ra, còn để lại một ít thuốc chữa thương, vì vậy mới có thể chữa khỏi thương thế.

Cứ như vậy, tất cả chỗ không hợp lý trước đó cũng đều nói thông được.

- La Chiêu, chuyện này. . . Ngươi có lời gì để nói nữa hay không?

Thái tử nhìn qua, trong ánh mắt hiện lên vẻ thất vọng nồng đậm.

Quy tắc phân phối danh ngạch

dtv-ebook.com

- Ta. . . Không còn lời nào để nói!

Nghĩ nửa ngày, La Chiêu than thở một tiếng.

Hắn thực sự không nghĩ ra, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

Trong hồ lô là Thiên Bôi túy, sáng sớm ngày hôm nay hắn đã sai người đi tới Bồ Phương trai mua. Dù thế nào hắn cũng không nghĩ đến nó lại biến thành thánh dược chữa thương!

Có thể nói, hiện tại hắn đã hết đường chối cãi, giải thích như thế nào cũng không rõ.

Nếu như nói không phải đoạt đồ của người ta, vì sao đối phương lại biết bên trong giới chỉ trữ vật của mình lại có rượu thuốc có thể chữa thương cho người khác cơ chứ?

Thừa nhận đoạt. . . Hắn lại cảm thấy tràn ngập oan ức.

Phải biết, giữa các Danh sư rất chú ý tới thân phận, nhiều nhất hắn cũng chỉ nói ép buộc đối phương hai lần. Ngay cả động vào thầy Hồng cũng không động. . . Hắn đoạt đồ vật lúc nào ah!

Hơn nữa còn là rượu thuốc trân quý như thế!

- Ngươi cũng không cần cảm thấy oan ức, nếu như hoài nghi chúng ta vu ngươi. Như vậy hôm nay sau khi giúp thầy Hồng trị liệu thương thế, chỗ ta vẫn còn thừa lại một chén rượu thuốc. Hiện giờ có thể biểu hiện ra cho ngươi xem một chút!

Biết suy nghĩ trong lòng hắn, Trương Huyền lạnh nhạt nói một tiếng, cổ tay khẽ đảo, tỏng lòng bàn tay lập tức xuất hiện một ly rượu, mùi rượu thơm trong đó phiêu tán khắp nơi, lan tràn ra bốn phía.

- Ai tình nguyện thử hiệu quả của chén rượu này một chút?

Hắn nhìn về phía chung quanh.

- Ta tới...

Phùng Vũ đứng dậy, vẻ mặt kiên định.

- A, Tất sư, vẫn là ngươi đi!

Trương Huyền cúi đầu nói.

- ...

Phùng Vũ.

- Khụ khụ!

Tất Giang Hải đang uống rượu thiếu chút nữa đã bị rượu làm cho sặc chết, hắn đành phải đứng dậy, vẻ mặt rấ tlaf bất đắc dĩ:

- Để ta tự mình tới đi!

Nói xong hắn chập ngón tay làm kiếm, một đạo chân khí bắn ra, trong nháy mắt đã vạch ra một đạo vết thương ở trên cánh tay, máu tươi chảy xuôi xuống phía dưới.

Nhẹ nhàng cười một tiếng, Trương Huyền đổ rượu trong ly xuống dưới.

Xì xì xì!

Mấy hơi thở sau, vết thương đã trở nên hoàn hảo như ban đầu, không có một chút dấu vết n ào. Hiệu quả hoàn toàn tương đồng với bình thuốc rượu ở trên bàn trước đó.

- Thái tử điện hạ, thấy Ngô, như vậy đã có thể đã chứng minh bọn họ cướp đồ a!

Sau khi làm xong những chuyện này, Trương Huyền lần nữa ôm quyền.

- Có thể chứng minh được rồi!

Diệp Tiền gật đầu.

Biết rõ đồ vật bên trong giới chỉ trữ vật của đối phương, lại còn lấy ra thứ có công hiệu tương đồng, như vậy đã có chứng cứ vô cùng xác thực.

- Thân là Danh sư ngũ tinh, cướp đoạt bảo vật của người khác chiếm làm của riêng, quả thực tội không thể tha!

Hất ống tay áo lên, Diệp Tiền lần nữa nhìn về phía La Chiêu, trong ánh mắt tràn ngập vẻ tức giận và chán ghét.

Trước đó còn có chút hảo cảm với Danh sư của các nước chư hầu, thế nhưng hắn không nghĩ tới đối phương lại làm ra loại chuyện như thế này, khiến cho cho người ta cảm thấy trơ trẽn, mất mặt.

- Thầy Hồng, thầy Trương, Huyễn Vũ đế quốc xuất hiện loại Danh sư này là trách nhiệm của ta, không biết. . . Các ngươi muốn xử lý bọn họ như thế nào?

Thông qua xưng hô của Hồng sư vừa rồi cho nên hắn cũng biết người thanh niên này họ Trương.

- Mặc dù hắn đã cướp đi đồ vật của ta, thế nhưng hôm nay là yến tiệc điện hạ đón tiếp quý khách. Chuyện vui mừng như thế, ta cũng không muốn gây rối. Chỉ cần giao ra hồ lô rượu thuốc kia thì ta sẽ không truy cứu nữa.

Thầy Hồng ôm quyền.

- Ta và thầy Hồng có suy nghĩ giống nhau!

Trương Huyền cũng gật đầu.

- Không truy cứu?

Tất cả mọi người đều ngẩn ngơ.

Vốn bọn họ cho rằng, bức bách La Chiêu như thế, hiện tại lại có thái tử làm chủ, nhất định thầy Hồng sẽ làm cho hắn khó xử, thậm chí còn xóa bỏ tư cách Danh sư. Thế nhưng bọn hắn nằm mơ cũng không nghĩ tới, chỉ cần đưa rượu thuốc tới thì sẽ không truy cứu nữa. . .

Đây là phần độ lượng như thế nào cơ chứ?

Nhìn xem, đều là Danh sư ngũ tinh của các nước chư hầu, ngươi mỗi ngày đều muốn hại chết người ta, khiến cho người ta mất mặt. Mà rõ ràng người ta đã chiếm lý, thế nhưng lại không kiêu ngạo không tự ti, ung dung mà rộng lượng!

Ngay cả thái tử, Ngô sư, khi một lần nữa nhìn về phía thầy Hồng, Trương Huyền cũng không khỏi coi trọng thêm mấy phần.

- Thầy La, ngươi đã nghe ra chưa? Bình rượu thuốc này ngươi muốn trả lại, hay vẫn tiếp tục giữ ?

Thái tử nhìn qua.

- Ta. . . Trả lại!

La Chiêu cũng có chút ngẩn người.

Vốn hắn cho rằng đối phương đã vu hãm thành công, nhất định sẽ thừa thắng xông lên, khiến cho hắn thân bại danh liệt. Thế nhưng hắn nằm mơ cũng không nghĩ tới, người ta căn bản không có suy nghĩ kia.

- Ngươi đã trả bình rượu thuốc này lại. Như vậy đi, thầy Ngô, thứ này xem như lễ gặp mặt của Hồng Phong đế quốc chúng ta a!

Thầy Hồng ôm quyền nói.

- Cái này...

Ngô Chấn chần chờ một chút, trong mắt lập tức hiện lên vẻ kích động, khẽ gật đầu:

-Tại hạ sẽ thay đám người Lục công chúa, đa tạ thầy Hồng!

Đây chính là thánh dược chữa thương, bất kỳ một vết thương da thịt nào, chỉ cần nhỏ lên một chút là có thể hoàn hảo không chút tổn hại. Có thứ này, coi như về sau có bị thương cũng không cần phải sợ gì nữa!

- Không có gì!

Hồng Thiển ôm quyền ngồi xuống. Khi lần nữa quay đầu nhìn về phía thanh niên cách đó không xa, ý tò mò trong mắt càng ngày càng nồng đậm.

Vừa rồi ba người La Chiêu, Trần Việt, Phùng Vũ liên thủ bức bách đã khiến cho hắn chuẩn bị mất mặt xấu hổ một hồi. Thế nhưng hắn nằm mơ cũng không nghĩ tới, Trương sư vừa ra tay đã lập tức ngăn cơn sóng dữ.

Không chỉ có như thế, còn làm cho La Chiêu thiếu chút nữa đã sụp đổ.

La Chiêu có đoạt đồ vật của hắn hay không, hắn biết rất rõ ràng, sao lại. . . Nói nói, sự thật vô cùng chuẩn xác, khiến cho đối phương không có cách nào cãi lại?

- Thầy Trương, chuyện vừa rồi...

Thực sự không nhịn được nữa, hắn truyền âm qua.

- A, chỉ là một chút trò vặt che giấu tai mắt người đời mà thôi, lão sư dạy, không thể truyền ra ngoài!

Trương Huyền gật đầu nói.

Chuyện vừa rồi, rất rõ ràng là ba người La, Trần, Phùng liên thủ thành một bên, muốn để cho thầy Hồng nhảy vào trong đó, mất mặt xấu hổ.

Nếu thực sự là như vậy thì cơ bản bọn hắn đã vô duyên với danh ngạch Hóa Thanh trì.

Cho nên, hắn mới không nhịn được ra tay.

Còn rượu thuốc có thể trị thương kia. Khi thầy Hồng nói La Chiêu thi triển võ kỹ, Thiên Đạo thư viện đã nhìn ra chỗ thiếu hụt là hắn yêu rượu ngon như mạng. Cho nên hắn mới phỏng đoán bên trong giới chỉ trữ vật có chứa rượu ngon. Sau đó những chuyện về sau cũng trở nên rất đơn giản.

Kỳ thật, bên trong hồ lô kia quả thực là rượu bình thường, có thể chữa thương là bởi vì khi hắn lắc lắc bầu rượu đã rót vào mấy đạo chân khí.

Thiên Đạo chân khí vô hình vô chất, trà trộn vào trong hồ lô rượu gay mũi, ngay cả Danh sư lục tinh cũng không phát hiện ra được chứ đừng nói là mọi người.

Sau đó thầy Hồng bỏ qua cho đối phương, đương nhiên cũng là ý tứ của hắn.

Khai trừ một Danh sư ngũ tinh, chuyện này liên quan trọng đại. Nếu như thực sự truy cứu, tất nhiên sẽ dẫn tới người từ tổng bộ tới. Mà lời giải thích vừa rồi, nếu như lừa gạt một người coi như cũng được, nếu như tìm hiểu kỹ càng sẽ rất dễ dàng lộ ra chân ngựa.

Nhất là nguồn gốc của dược dịch, cũng không thể để cho “Dương sư” đi ra ngoài chứng minh a?

Còn không bằng không đi truy cứu, thuận tiện để lại một ấn tượng tốt cho đám người thái tử.

Vật cực tất phản, cực thịnh tất suy, đã chiếm tiện nghi thì cũng nên nhớ câu giặc cùng đường chớ đuổi.

Biết là do thầy Dương dạy, thầy Hồng gãi gãi đầu không hỏi thêm nữa.

Chuyện liên quan tới đến Danh sư cấp bậc cao như thầy Dương, đây là chuyện mà hắn không thể nào hiểu được, so với việc xoắn xuýt, còn không bằng không nghĩ nhiều nữa.

. . .

- Cảm tạ lễ vật của chư vị, hôm nay ngoại trừ đón tiếp đám người thầy Ngô ra còn có một việc, chắc hẳn không cần ta nhiều lời thì mọi người cũng đều hiểu!

Biết nếu truy cứu tiếp chuyện này thì bản thân sẽ mất mặt mũi trước mặt học trưởng, Diệp Tiền thái tử nhìn quanh một vòng, sau đó nói sang chuyện khác.

- Hiểu rõ!

Nghe thấy phần quan trọng của màn kịch đã tới, tất cả mọi người đều ngồi nghiêm chỉnh, vẻ mặt nghiêm túc.

Tiệc tối đêm nay, một là đón tiếp, để cho mọi người và mấy vị học trưởng tới từ Danh sư học viện làm quen một chút. Thứ hai, một lần nữa xác định phân phối danh ngạch.

Đón tiếp. . . Chỉ một mình thầy Ngô mà lại xảy ra nhiều chuyện như vậy, nhất định đã không tiến hành nổi nữa. Vì vậy còn không bằng trực tiếp phân chia danh ngạch, có lẽ còn có thể vãn hồi được một chút mặt mũi.

- Hóa Thanh trì, là cơ sở kiến quốc của Huyễn Vũ đế quốc ta. Đối với cường giả Hợp Linh cảnh trở lên có hiệu quả cực lớn. Chư vị trải qua tầng tầng lớp lớp khảo hạch, đi tới Đế đô, đương nhiên chính là vì có thể tiến vào bên trong tiềm tu, từ đó tu vi tiến nhanh!

Diệp Tiền cười cười:

- Chỉ là năm nay không giống như những năm qua, cần lấy ra ba danh ngạch từ chỗ chư vị!

- Ta biết những danh ngạch này rất là quan trọng đối với chư vị, cho nên ta mới mời các ngươi tới, thương nghị một chút. Lại quyết định quy tắc như thế nào, dưới tình huống không tổn thương tới hòa khí có thể thuận lợi chọn ra danh ngạch. Đồng thời cũng không chậm trễ ngày mai Hóa Thanh trì mở ra.

- Tất cả nghe theo phán xét của điện hạ!

Mọi người đồng loạt ôm quyền.

- Việc này liên quan tới danh ngạch của mọi người, cho nên ta cũng không dám làm càn. Vẫn nên cùng suy nghĩ một chút, nếu có biện pháp gì tốt thì cứ nói ra, mọi người cùng thương thảo!

Diệp Tiền nói.

- Thái tử điện hạ, Hồng Phong, Phong Nguyên, Tiềm Phong, Trục Nguyệt. Bốn nước chư hầu đưa ra ba danh ngạch, nhất định sẽ có người phải chia ra, cũng có người không chia. Chuyện này có chút không công bằng. Ta có một đề nghị, không biết có nên nói ra hay không!

Trầm mặc một lát, Trần Việt đứng dậy, tranh mở miệng trước.

- Nói nghe một chút!

Diệp Tiền nhìn qua.

- Rất đơn giản, mỗi nước chư hầu đều chỉ có ba danh ngạch. Như vậy ta thấy không bằng lấy các nước chư hầu làm đơn vị, bốn quốc ở giữa để tỷ thí, ngươi bài danh cuối cùng. . . Trực tiếp mất đi tư cách!

Trần Việt nói ra suy nghĩ của mình:

- Còn tranh tài như thế nào, như vậy lại đơn giản. Hôm nay người ba hạng đầu trong thi đấu đều đến. Như vậy cứ để cho bọn hắn tỷ thí một chút, ba trận hai thắng! Nói cách khác, mỗi nước chư hầu đều phái ba

thứ hạng đầu của mình a tỷ thí, mỗi người so một hồi, thắng liền hai trận thì coi như nước chư hầu đó chiến thắng. . . Thua, chỉ có thể nhận thua!

- Phương pháp của Trần sư, ta đồng ý!

Danh ngạch liên quan tới lợi ích của bản thân bọn họ. Cho nên chuyện tỷ thí bọn hắn càng ra sức, hơn nữa, coi như thua, cũng chỉ là tài nghệ bản thân không bằng người, không oán được các nước chư hầu khác!

Phùng Vũ cũng mở miệng.

- Ta cũng đồng ý!

La Chiêu gật đầu phụ họa.

- Dùng sự cố gắng của mình để tranh đoạt danh ngạch, phù hợp với tinh thần không ngừng vươn lên của Danh sư đường!

Ngô Chấn gật đầu.

- Vậy thì tốt!

Suy nghĩ một chút, Diệp Tiền cũng gật đầu đồng ý.

Đối phương đưa ra đề nghị này, nói thật, cũng không tệ lắm.

Lấy các nước chư hầu làm đơn vị, lại thêm có thể kích thích người tu luyện đoàn kết cùng một chỗ, có tinh thần cùng chung mối thù, như vậy cũng tiện làm cho mọi người cố gắng hơn.

- Chỉ là, đã là tỷ thí thì cũng nên có nội dung, không biết việc nội dung tỷ thí chư vị có ý nghĩ gì hay koong?

Diệp Tiền tiếp tục hỏi.

- Cái này ta cũng đã cân nhắc qua!

Trần Việt cười cười, tiếp tục nói:

- Tỷ thí giữa các Danh sư, thi đấu là thích hợp nhất. Chỉ là, loại tỷ thí này liên quan tới mỗi mặt của các bên. Có vô số nội dung, chỉ là một lần tranh đoạt danh ngạch đơn giản mà thôi, không cần phải phức tạp như vậy. Không bằng, tỷ thí tu vi đi! Hóa Thanh trì có trợ giúp với thực lực, nếu như quyết định danh ngạch thì tự nhiên cũng cần người có võ lực mạnh nhất. Đây là phương pháp trực tiếp nhất, cũng là đơn giản nhất!

- Đúng vậy a, luận võ là tốt nhất!

- Cũng tiết kiệm phiền phức.

Phùng Vũ, La Chiêu thuận miệng tán thành.

- A!

Nghe thấy ba người nói như thế, thầy Hồng và Trương Huyền liếc mắt nhìn nhau, giờ bọn họ mới hiểu được mục đích của đối phương.

Ba thứ hạng đầu của ba nước chư hầu đối phương đều phục dụng Hợp Linh đan, tu vi tiến nhanh. Người thực lực yếu nhất cũng hơn một cấp bậc so với đám người La Tuyền. Nếu như tỷ võ, làm sao bên bọn họ có thể là đối thủ cơ chứ?

Coi như quái thai Trương Huyền này không sợ, thế nhưng mỗi người chỉ có thể đấu một trận, ba ván hai thắng. . . La Tuyền và Tất Giang Hải thua, như vậy cũng không có cách nào.

Xem ra đối phương biết chặn đường không được, cho nên đã suy nghĩ ra biện pháp này.

Quá là vô sỉ!

Đơn phương bị đánh

dtv-ebook.com

- Hóa Thanh trì, có cực trợ giúp lớn đối với hồn lực, có thể tăng thêm tu vi. Nếu như luận võ tuyển chọn, quả thực là thích hợp nhất!

Suy tư một lát, Diệp Tiền gật gật đầu:

-Tốt, vậy thì tỷ thí tu vi, lấy các nước chư hầu làm đơn vị, ba trận hai thắng! Chỉ là, chúng ta luận bàn, dĩ hòa vi quý, đến điểm là dừng, chỉ cần một bên nhận thua, như vậy sẽ coi như không có gì, không cần thiết phải phân ra sinh tử...

- Thái tử điện hạ, phương pháp này ta không đồng ý!

Thầy Hồng đứng dậy.

Rất rõ ràng ba thế lực bên kia đã nghĩ kỹ biện pháp, đang ép buộc bọn hắn, nếu như thực sự đồng ý, chẳng phải sẽ nhất định phải thua hay sao?

Mặc dù vừa rồi hắn buông tha La Chiêu, không có tiếp tục truy cứu, xem như giữ lại chút mặt mũi.

Thế nhưng với liên minh đối phương, chuyện này căn bản không quan trọng Dù sao thi đấu liên quan tới phúc lợi của Danh sư, dùa là ai cũng khó có khả năng bởi vì tình cảm riêng tư mà làm cho cả các nước chư hầu chịu tiếng xấu bị thua.

Lại nói, La Chiêu cũng không ngốc, hắn biết rất rõ bản thân không có đoạt đồ vật, mình chỉ bị đối phương vu hãm. Đừng nói là cảm ơn, nhất định trong lòng còn đang suy nghĩ xem nên thế nào trả thù lại. . . Cơ hội như vậy, đương nhiên hắn sẽ không bỏ qua.

Phùng Vũ lại càng không cần phải nói. . . Bị đánh tới mức hoàn toàn biến dạng, tâm lý đã sớm bị kìm nén không thở ra một hơi.

Bọn hắn đã mài đao xoèn xoẹt, Trần Việt là người duy nhất không bị tổn thương, làm sao có thể lùi bước cơ chứ? Cho nên tự nhiên hắn gánh vác quyền lên tiếng, mà đoán chừng, những lời này đã được bọn hắn thương nghị tốt từ trước khi đến rồi.

- Sao?

Diệp Tiền nhìn qua.

- Điện hạ cũng đã nhìn thấy rồi đó, bọn hắn đều sử dụng Hợp Linh đan, tu vi tăng nhiều. Mà chúng ta vừa tới Đế đô, không có cơ hội mua sắm, tu vi so với bọn hắn còn thấp hơn. Nếu như tỷ võ, Chỉ sợ tỷ lệ chiến thắng của Hồng Phong đế quốc sẽ rất nhỏ!

Thầy Hồng cũng không kiêng kị mà nói thẳng.

Chuyện này cũng không cần phải kiêng kỵ, đối phương có Hợp Linh đan trợ giúp, phía bên mình không có, so ra kém cũng không tính là gì cả.

- Danh sư không giống như những nghề nghiệp khác. Mặc dù tu vi không phải là quan trọng nhất, thế nhưng cũng có hạn định. Tu vi không đủ, tất cả đều là lâu đài trên cát! Các ngươi tới chậm, không tìm được Hợp Linh đan, không trách được chúng ta a!

Trần Việt khẽ nói.

- Hóa Thanh trì, có ích lợi đối với tu vi, chuyện tu vi thấp, không cần phải lấy cớ!

Phùng Vũ nói chen vào.

- Thầy Hồng, buổi trưa ngày hôm nay rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, trong lòng hai người chúng ta đều rõ ràng, chuyện này không nói cũng được. Ân oán này, chúng ta có thể để sau này tính toán. Chỉ là. . . Để các hậu

bối tỷ thí tu vi, quyết định danh ngạch. Đây là phương pháp công bằng nhất, thích hợp nhất, nếu như ngươi cảm thấy không thắng được, ta thấy các ngươi trực tiếp nhận thua là được rồi!

La Chiêu cũng lạnh lùng nhìn qua.

Ba người cùng chung mối thù, lập tức bức thầy Hồng đến tuyệt cảnh.

- Nhận thua sao?

Ngay khi Hồng sư đang không biết trả lời như thế nào thì Trương Huyền lần nữa mở miệng:

-Điều đó không có khả năng! Muốn nhận thua cũng là các ngươi!

- Không sai, cũng là các ngươi nhận thua!

Biết người thanh niên này có trí tuệ và ý tưởng khác người, còn có chủ kiến hơn so với hắn, Hồng sư gật đầu ứng tiếng.

- Chúng ta nhận thua? Dựa vào cái gì, quy tắc là do chúng ta nói, ngươi so sánh cũng không dám so, không nhận thua còn muốn làm cái gì cơ chứ?

Trần Việt cười lạnh.

- Quy tắc các ngươi nói ra thì làm sao chứ?

Mí mắt Trương Huyền nhấc lên.

- Đúng vậy, quy tắc cũng không phải là nhà của các ngươi!

Thầy Hồng cũng kịp phản ứng, tiếp tục hát đệm theo hắn.

- Quy tắc không phải nhà của chúng ta, cảm thấy không thích hợp thì ngươi cũng có thể nói, chỉ là. . . Chỉ cần nói ra yêu cầu có thể khiến cho mọi người đều đồng ý là được!

Khóe miệng Trần Việt nhếch lên.

Ý tứ của hắn rất đơn giản, ba nhà chúng ta đã liên minh, quy tắc mà ngươi nói có khá hơn nữa. Nếu như chúng ta không đồng ý thì cũng là nói nhảm.

Thầy Hồng tứ hiểu ý của hắn cho nên mứoi quay đầu nhìn về phía Trương Huyền, nhìn hắn sẽ trả lời như thế nào.

- Ồ? Biết không phải là nhà của các ngươi là tốt rồi, vừa vặn ta cũng có một quy tắc mới, muốn nói một chút. Để mọi người cùng nhau thương nghị!

Trương Huyền cười cười.

- Rửa tai lắng nghe!

Trần Việt nói:

- Chỉ là có đồng ý hay không, thì lại không nhất định...

- Ta tin rằng nhất định các ngươi sẽ đồng ý!

Trương Huyền lạnh nhạt nhìn qua:

- Nếu là các nước chư hầu giao đấu, vì sao nhất định phải ba hạng đầu cơ chứ? Vạn nhất bị thương, ngày mai Hóa Thanh trì mở ra, rốt cuộc đi vào hay không vào?

- Đúng a?

Hai mắt thầy Hồng sáng lên, lần nữa ứng tiếng.

- Vậy ngươi nói chúng ta phải làm sao bây giờ?

Trần Việt nhướng mày.

- Ha ha!

Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng:

- Quy tắc của ta rất đơn giản, chính là. . . Những Danh sư ngũ tinh dẫn đội như các ngươi tiến hành luận võ.

- Đúng vậy, quy tắc rất đơn giản. . . Hả?

Tiếp tục hát đệm, thầy Hồng mới nói được phân nửa thì đột nhiên cứng họng, con mắt trợn lớn nhìn qua Trương Huyền:

- Chúng ta. . . Luận võ?

- Không sai, không chỉ có như thế, vẫn là thầy Hồng một người đồng thời đối chiến với ba người các ngươi!

Trương Huyền tiếp tục nói.

- Đối chiến với ba người...

Thân thể run rẩy một cái, trước mắt thầy Hồng tối sầm lại.

Đại ca, ta còn tưởng rằng ngươi có thể có biện pháp gì tốt, náo loạn nửa ngày thì ra là ý này sao?

Ngươi đang muốn cái mạng già của ta ah, hay là muốn giết ta?

Không nói đâu xa, ngay cả một mình La Chiêu chưa hẳn ta đã có thể đánh được, đối chiến với ba người. . .

- Ngươi để một mình hắn đối chiến với ba người chúng ta?

Không chỉ Hồng sư ngất, La Chiêu, Trần Việt, Phùng Vũ và tất cả mọi người đều sững sờ. Dùng ánh mắt giống như nhìn kẻ đần để nhìn về phía hai người.

Thật hay giả vậy?

Hắn vẫn nghĩ phải làm thế nào mới có thể đánh tên này một chầu, không ngờ đối phương chủ động đưa tới cửa. . . Còn có chuyện tốt này nữa sao?

- Thế nào? Ta đã nói xong quy tắc, các ngươi có dám hay không dám?

Trương Huyền mỉm cười.

- Hỏi chúng ta có dám hay không sao?

La Chiêu không nhịn được nhìn về phía thầy Hồng cách đó không xa:

-Ngươi nói nghiêm túc chứ ?

Lập tức hắn nhìn thấy thầy Hồng như sắp khóc, vẻ mặt như là bị táo bón, hắn khẽ gật đầu.

Mặc dù không biết vì sao thầy Trương lại muốn làm như thế. Thế nhưng đã có kinh nghiệm trước đó, hắn biết đối phương không làm chuyện gì mà không có nắm chắc. Trương Huyền đã nói như vậy, nhất định đã có chủ ý của riêng mình.

- Thế nào, không dám sao? Coi như không dám thì đừng có nói nhảm nữa.

Khoát tay áo, Trương Huyền không nói thêm lời nào nữa.

- Vì sao lại không dám cơ chứ? Ta sợ một lát nữa, hắn sẽ quỳ xuống đất cầu xin tha thứ!

Đám người Trần Việt, La Chiêu nhìn nhau, xác nhận đối phương nghiêm túc, tất cả đều cười ha hả một tiếng.

- Thái tử điện hạ, tình cảnh mới vừa rồi ngươi cũng đã thấy rồi đấy, không phải là chúng ta muốn bắt nạt người khác. Là thầy Hồng tự nguyện khiêu chiến ba người chúng ta để quyết định vấn đề danh ngạch. Hắn đã khẩn thiết như vậy, khăng khăng muốn, như vậy mong rằng điện hạ thành toàn!

Sợ đối phương đổi ý, Trần Việt vội vàng ôm quyền.

- Cái này...

Không nghĩ tới tình hình lại biến thành như vậy, Diệp Tiền nhíu mày, quay đầu nhìn về phía thầy Hồng:

-Các ngươi đều là Danh sư ngũ tinh sơ kỳ, Hóa Phàm lục trọng sơ kỳ, thực lực tương đương với nhau. Ngươi khẳng định muốn đồng thời tỷ thí với ba người đó chứ?

Thực lực tương đồng, một đáu với ba, rõ ràng là tự tìm cái chết. Nói thật, hắn không có xem trọng đối phương một chút nào.

- Xác định!

Hồng sư vẫn chưa trả lời thì Trương Huyền đã đồng ý thay hắn.

- Vậy thì tốt...

Hai bên đã thương nghị quyết định ra phương pháp, Diệp Tiền cũng không nói thêm lời nào nữa mà nhìn quanh một vòng:

-Được rồi, hiện tại ta tuyên bố quy tắc tỷ thí, Hồng sư một mình đối chiến ba người thầy Phùng, thầy La, thầy Trần, lấy thắng thua để quyết định danh ngạch.

Nói xong hắn vây một cái, ngoài cửa có một đám hộ vệ đi tới, thu thập đồ trong phòng khách một chút. Dọn ra một nơi đủ rộng để có thể chiến đấu.

- Đến điểm là dừng, không cần thiết phải tổn thương hòa khí!

Thấy bốn người đi vào sân, Diệp Tiền nói một câu.

- Yên tâm đi, nhất định chúng ta sẽ đến điểm là dừng…

Thầy Phùng cười lạnh một tiếng, cố ý nhấn mạnh bốn chữ “Đến điểm là dừng”, rất hiển nhiên, ý tứ của hắn tuyệt không chỉ là đơn giản như đến điểm là dừng vậy.

- Không sai, chúng ta và thầy Hồng đều là bạn cũ nhiều năm, sẽ không quá phận...

La Chiêu cũng bật cười.

Hai người đều bị thua thiệt trên tay thầy Hồng, lúc này đối phương lại quang minh chính đại tự tìm cái chết, sao bọn họ có thể buông tha được chứ?

- Thầy Trương, thầy Hồng đối chiến với ba người, không có phần thắng nào a...

Nhìn thấy tỷ thí ở giữa sân hết sức căng thẳng, La Tuyền, Tất Giang Hải đều xoa xoa mồ hôi lạnh trên đầu, rất là sốt ruột.

Thầy Trương thoạt nhìn rất thông minh, làm sao lại đưa ra quyết định ngu xuẩn như thế cơ chứ?

Một đấu với ba. . .

Không phải là muốn chết hay sao?

- Không cho thầy Hồng lên, các ngươi có nắm chắc vượt qua bọn hắn hay không?

Trương Huyền nhìn về phía bọn họ.

- Cái này...

Hai người co người lại, đồng thời lắc đầu.

Mặc dù bọn hắn là thiên tài, thế nhưng người có thể được đối phương chọn ra, nhất định cũng không đơn giản. Nếu chỉ tỷ võ đơn thuần, bằng

vào đẳng cấp nghiền ép, muốn vượt qua đối phương, chỉ sợ không có khả năng!

Nói cách khác, nếu như bọn hắn tham gia tỷ thí, tỷ lệ vượt qua hầu như là con số không.

- Thế nhưng thầy Hồng …

Mặc dù mình không có cách nào thắng được, thế nhưng Hồng sư đi khiêu chiến, khả năng chiến thắng cũng không lớn ah.

- Cứ xem là được!

Cũng không giải thích, Trương Huyền cười cười.

- Được rồi...

Không biết đối phương lấy tự tin từ đâu, thế nhưng chuyện cho tới bây giờ bọn họ cũng không có biện pháp khác, hai người đành phải mang theo vẻ mặt lo lắng tiếp tục xem tiếp.

Trong lúc La Tuyền, Tất Giang Hải lo lắng, thái tử cũng nhíu mày. Hắn thực sự không hiểu rõ vì sao thầy Hồng lại đưa ra yêu cầu mang tính chất tự sát như thế.

- Học trưởng, ngươi cảm thấy ai trong bọn họ sẽ thắng?

Hắn thực sự không nhịn được mà nhìn về phía Ngô Chấn đang ở cách đó không xa.

Vị này chính là Danh sư ngũ tinh, bất kể thực lực hay là hiểu biết đều cao hơn hắn không ít, có lẽ có thể nhìn ra thứ gì đó.

- Dựa theo tình huống bình thường, thầy Hồng gần như không có khả năng chiến thắng. Chỉ có điều, hắn đã đưa ra yêu cầu này, nhất định có chỗ ỷ lại...

Kỳ thật không chỉ có thái tử không hiểu, đến bây giờ Ngô Chấn cũng không hiểu ra sao.

Dùng nhãn lực của hắn, có thể nhìn ra được thực lực của bốn người một cách rõ ràng.

Thầy Hồng trong mấy người cũng không tính là kiệt xuất, ngay cả đơn đả độc đấu cũng đã rất khó. Lúc này lại một chọi ba, rất rõ ràng sẽ phải thua không thể nghi ngờ. . . Dưới loại tình huống này còn muốn kiên trì tỷ thí, rốt cuộc đối phương nghĩ như thế nào?

- Xem tiếp đi đi, có lẽ. . . Có thể sẽ có kết quả không tầm thường!

Nghĩ một lát, cũng nghĩ không thông, Ngô Chấn khẽ lắc đầu.

- Ừm!

Thái tử gật gật đầu, suy nghĩ một lúc lâu cũng không nghĩ thông, hắn đành phải tiếp tục nhìn lại về phía trước:

-Thầy Hồng luôn luôn làm việc ổn thỏa, có lẽ thực sự có những biện pháp khác. . . Mau nhìn, đã bắt đầu rồi!

Trong quá trình hai người đối thoại, bốn người trên trận đã bắt đầu động thủ với nhau.

Hô hô hô!

La Chiêu, Trần Việt, Phùng Vũ. Ba đại cường giả Hóa Phàm lục trọng đồng thời ra tay, áp lực cuồng bạo phong tỏa không gian.

Dường như cũng lo lắng thầy Hồng có chỗ dựa dẫm gì đó, ba người không có trực tiếp ra tay mà chỉ phong tỏa chung quanh, thử thăm dò.

Thử hai chiêu, càng ngày càng cảm thấy kỳ quái, Phùng Vũ đột nhiên đánh ra một quyền.

Phanh!

Trên mặt thầy Hồng ở giữa lập tức có máu mũi chảy dài.

- A?

Không nghĩ tới đánh lén một quyền lại có thể thành công, con mắt Phùng Vũ trợn tròn, thân thể kích động tới mức run rẩy.

Bởi vì quá mức hưng phấn cho nên xé rách vết thương, khiến cho hắn nhe răng nhếch miệng một hồi.

- Đây là làm việc ổn thỏa? Có chỗ dựa dẫm hay sao?

Nhìn thấy gia hỏa trọng thương sắp chết như Phùng Vũ, dưới sự trợ giúp của La Chiêu, Trần Việt cũng đánh cho thầy Hồng máu me đầy mặt dễ như trở bàn tay đánh, vẻ mặt thầy Ngô như phát mộng.

- Sao nhìn thế nào. . . Cũng giống như là đơn phương bị đánh đâu vậy chứ?

Chỉ điểm cho Hồng sư

dtv-ebook.com

- Đúng vậy a!

Hai mắt thái tử Diệp Tiền cũng trừng lớn, không biết chuyện gì đang xảy ra.

Ngươi một người nói khoác không biết ngượng, muốn một mình đơn đấu ba người. Vốn hắn cho rằng nhất định có chỗ ỷ lại, thế như chẻ tre, kém nhất thì cũng có thể duy trì tình huống bất bại, kết quả. . . Vừa thấy mặt đã bị người ta đánh cho miệng mũi chảy máu, đây là sao cơ chứ?

Thế này sao có thể giống như khiêu chiến, quả thực chính là đơn phương bị đánh ah!

- Có phải vừa rồi nhất thời không cẩn thận, còn chưa có đạt tới trạng thái đỉnh phong hay không...

Nhớ tới cái gì đó, Diệp Tiền giải thích. Chỉ là hắn còn chưa nói dứt lời thì đã thấy La Chiêu cũng đánh tới một quyền. Lại một lần nữa đánh vào trên mũi thầy Hồng, làm cho máu chảy càng nhiều nhiều.

- Khụ khụ. . . Được rồi, coi như ta nhìn nhầm, thật sự là hắn không phải là đối thủ của ba người...

Thiếu chút nữa đã bị nước bọt làm cho nghẹn, Diệp Tiền khẽ lắc đầu.

Kỳ thật thực lực của thầy Hồng cũng không tính là quá yếu, nhưng ba người cùng cấp bậc lại liên thủ với nhau thì lại không giống nữa. Song quyền nan địch tứ thủ, huống chi đối phương lại có tới sáu nắm đấm.

Trong nháy mắt thầy Hồng đã chịu mấy quyền, trên đầu đầy u cục.

La Tuyền, Tất Giang Hải phía sau bàn rượu cũng sắp phát điên rồi.

Vốn bọn họ cho rằng thầy Hồng đi lên có thể đại triển thần uy, thuận lợi nắm được danh ngạch. Thế nhưng không nghĩ tới vừa mới bắt đầu đã bị đánh cho chết đi sống lại. . .

- Trương sư, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì...

Vội vàng quay đầu nhìn về phía Trương Huyền, đã thấy hai mắt tên này nhắm lại, dường như là ngủ thiếp đi. . .

Hai người đồng thời run rẩy một cái.

Mới vừa rồi ngươi còn đảm bảo để cho thầy Hồng đi lên, thế nhưng vừa mới bắt đầu tỷ thí thì ngươi lại an tâm đi ngủ, rốt cuộc ngươi muốn làm gì?

Đùa nghịch người ta cũng không nên đùa nghịch như thế chứ?

Nếu không phải hắn và bọn họ cùng tới từ Vạn Quốc liên minh, như vậy bọn họ quả thực sẽ hoài nghi có phải người này là nội gian của đối phương hay không. . .

- Trương sư, ta nên làm cái gì đây?

Hai người nổi điên, thầy Hồng bị cuồng ẩu cũng có chút không chịu nổi, vội vàng truyền âm tới.

Trước khi chiến đấu, thầy Trương đã nói với hắn, để cho hắn đánh nhau trước, sau đó sẽ chỉ điểm cho hắn. Hiện tại hắn cũng đã biến thành đầu heo rồi, thế nhưng ngay cả một câu đối phương cũng còn chưa nói. Hắn vội vàng nhìn lại, vừa nhìn qua, lập tức lệ rơi đầy mặt.

Không phải ngươi muốn xem thiếu hụt bên trong chiêu số của bọn hắn rồi chỉ cho ta hay sao?

Có người nào nhắm mắt xem người ta chiến đấu hay không?

- Hết rồi...

Trong nháy mắt thầy Hồng cảm thấy nhân sinh đã sụp đổ.

Sớm biết như vậy hắn sẽ không tin chuyện ma quỷ của tên này. Không nói tới việc bản thân bị đánh, ngay cả ba danh ngạch cũng sẽ mất đi. . . Chuyện này là sao đây. . .

Đang cảm thấy không có hi vọng, nhất định sẽ bị đánh gần chết thì đã nghe thanh âm nhàn nhạt vang lên ở bên tai.

- Tiến nửa thước, dời ba phần sang bên trái, thức thứ bảy Hồi Nguyên chưởng, lại khom người, xoay người, chiêu thứ ba Cầm Long chưởng...

- Thầy Trương...

Nghe thấy thanh âm này, tinh thần hắn lập tức đại chấn, lần nữa nhìn lại. Chỉ thấy người thanh niên kia chẳng biết từ lúc nào đã mở mắt, ánh mắt sáng ngời, lóng lánh ánh sáng chói sáng.

- Tốt!

Nhìn thấy đối phương có vẻ mặt như thế, trong lòng thầy Hồng không tự chủ được mà tin tưởng. Hắn cắn răng, thân thể nhoáng một cái , dựa theo lời nói của đối phương, bàn chân đạp về phía trước.

. . .

- Còn tưởng rằng có bản lĩnh, dám khiêu chiến ba người chúng ta, xem ra cũng chả có gì đặc biệt...

Liên tục đánh ra hai quyền, đánh cho thầy Hồng mặt mũi bầm dập, trên mặt thầy Phùng hiện lên vẻ tự tin tràn ngập. Dường như vết thương trên người hắn cũng không có đau như trước nữa.

- Ít nói nhảm đi, trước tiên đánh cho hắn nhận thua rồi lại nói!

La Chiêu cũng rất là hưng phấn.

Mới vừa rồi ở trước mặt mọi người bị tát một cái, vốn hắn đã nổi giận. Cho nên sau khi nhìn thấy cơ hội như vậy, sao hắn có thể buông tha, hắn thét dài một tiếng, giống như biến thành tám cánh tay, từng đạo huyễn ảnh lóe lên rồi vọt tới.

Võ kỹ Linh cấp trung phẩm, Bát Tí Thần quyền!

- Không sai, hắn đã tự tìm cái chết thì chúng ta sẽ thành toàn cho hắn!

Trần Việt cũng liên tục thét dài, chân đạp một cước.

Mặc dù không phải là võ kỹ, thế nhưng vị trí lại cực kỳ xảo trá, khiến cho cho người ta khó lòng phòng bị.

Thầy Phùng đánh lén sau lưng, La Chiêu công kích phía trên, Trần Việt có trách nhiệm ở phía dưới. Trong nháy mắt, ba người đã phong tỏa ba đường trên, dưới, sau, làm cho thầy Hồng không thể nào chống lại được.

Mắt thấy thầy Hồng khó mà trốn tránh, sắp bị đánh cho bị thương thì chỉ thấy bước chân hắn đột nhiên trượt đi, giống như đã sớm biết rõ công kích của đối phương vậy. Sau đó lập tức xuất hiện ở vị trí mà ba người đều không với tới.

Hắn né tránh, công kích của ba người không có dừng lại, tiếp tục đánh về phía trước.

Phùng Vũ bị một quyền của La Chiêu đánh trúng đầu, La Chiêu bị một cước của Trần Việt đạp trúng dưới hông, mà Trần Việt thì bị Phùng Vũ đánh trúng ngực.

Phanh! Ba! Soạt!

Liên tục ba tiếng, khóe miệng ba người giật một cái, tất cả đều tối sầm mắt lại, thiếu chút nữa đã ngất đi.

Vì giáo huấn thầy Hồng cho nên ba người đều dùng hết lực lượng. Thế nhưng dù họ có nằm mơ cũng không nghĩ tới, không có đối phương đánh

trúng mà lại đả thương người một nhà trước.

- Đáng giận...

Rít lên một tiếng, Phùng Vũ khôi phục lại, tiếp tục đánh về phía thầy Hồng đang ở cách đó không xa. Giống như trước đó vậy, rất thuận buồm xuôi gió, bàn tay còn chưa tới đến trước mặt thì đã thấy một bàn chân cực lớn xuất hiện, càng lúc càng lớn.

Phanh!

Trước mắt tối sầm lại, cả người bay ngược ra, đụng đầu vào trên mặt ở trong sảnh yến hội, đầu đâm vào, lộ ra nửa người của hắn.

- Ngươi tự mình tìm chết...

Không nghĩ bên mình đang đánh hăng say, trong nháy mắt hoa thầy Phùng lại một lần nữa bị đánh sắp chết, La Chiêu rất là tức giận, lại đánh một quyền tới.

Thầy Hồng trước mắt dường như cũng đã nhìn ra đường quyền của hắn, còn không có đợi nắm đấm đi tới trước mặt thì đã đá ra một cước.

Phanh!

Hắn lại một nữa bị đạp trúng dưới hông.

- Ò ó o...

Giống như tiếng gà trống kêu thảm, La Chiêu gập người giống như con tôm bự, ầm một tiếng rồi ngã xuống đất.

Liên tục bị đá hai lần vào chỗ yếu nhất, coi như hắn là cường giả Hóa Phàm cảnh lục trọng thì cũng không chịu nổi. Trong lòng không ngừng nhỏ máu, cảm giác hình như. . . Đã không có tri giác nữa. . .

- Tới lượt ngươi!

Liên tục đạp hai cước, đạp bay hai đại cao thủ cùng cấp bậc, lòng tin của thầy Hồng tăng nhiều, vọt tới phía trước hai bước, đột nhiên co ngươi lại rồi đánh một tát về phía trước.

Phanh!

Tiếng bạt tai vang lên, Trần Việt bị đánh một cái làm cho lảo đảo, máu tươi phun ra, giống như La Chiêu trước đó vậy, răng cũng phun ra ba, bốn cái.

Vừa rồi hắn gây phiền toái cũng coi như lưu tình, hiện tại đang trong lúc chiến đấu, khí tức bắn ra, toàn bộ lực lượng đều bị đánh vào trên mặt. Chưởng này có uy lực cỡ nào chứ? Nếu không phải thực lực tên này mạnh, chỉ sợ ngay cả đầu cũng bị đánh nổ rồi.

Bên này đánh hừng hực khí thế, cả phòng thì lặng ngắt như tờ, tròng mắt của tất cả mọi người như muốn rơi ra khỏi hốc mắt, cảm giác rấ tlaf choáng váng.

Không phải mới vừa rồi thầy Hồng bị đánh cho tìm không thấy phương hướng, miễn cưỡng chống đỡ hay sao?

Vốn bọn họ cho rằng, không bao lâu nữa thầy Hồng sẽ nhận thua, thế nhưng có nằm mơ cũng không nghĩ tới. . . Trong một chớp mắt, làm sao lại có thể thay đổi mạnh mẽ như vậy cơ chứ?

Ba vị cường giả Hóa Phàm lục trọng liên thủ lại, ngay cả một chiêu cũng không có chặn lại được. Nếu như trước đó thầy Hồng lợi hại như vậy. . . Sao lại bị đánh thảm như vậy cơ chứ?

- Hắn xem thấu chiêu số của đối thủ, liệu địch tiên cơ, sớm đưa ra dự đoán, cho nên mới có thể đánh cho đám người thầy Phùng không hề có lực hoàn thủ!

Ngô Chấn đang cầm chén rượu ngón tay trắng bệch, ánh mắt tràn ngập vẻ ngưng trọng.

Vốn hắn không có hứng thú quá lớn với giao đấu trong địa phương nhỏ thế này, thế nhưng ai mà ngờ đến, thầy Hồng này lại nghịch thiên như thế.

Trong mấy chiêu ngắn ngủi đã xem thấu ý đồ và phối hợp của đối phương, đồng thời còn đưa ra phản kích chính xác nhất.

Chuyện này đã không đơn thuần là vấn đề thực lực, mà là nhãn lực!

Phải có nhãn lực cao bao nhiêu và năng lực phân tích lợi hại tới thế nào mới có thể trong mười mấy hô hấp ngắn ngủi đưa ra loại phán đoán thế này cơ chứ?

Ngay cả xem như hắn cũng nhất định là không làm được!

- Chỉ sợ cũng chỉ có mấy người yêu nghiệt chân chính trong học viện mới có thể làm được...

Trong đầu hắn đột nhiên hiện lên vài bóng người.

Mặc dù hắn cũng được gọi là thiên tài, ở loại địa phương nhỏ như Huyễn Vũ đế đô có thiên phú và tu vi làm cho người ta hâm mộ. Thế nhưng ở Hồng Viễn Danh sư học viện, hắn cũng không phải là xuất sắc, thậm chí có thể nói. . . Không có danh khí quá lớn!

Không nói đâu xa, coi như Lạc Thất Thất cùng đi với hắn. Ở trên phương diện chiến đấu đã có thiên phú khiến cho người ta khó có thể tin được, là tồn tại mà hắn không có cách nào so sánh.

Thầy hồng trước mắt này, chừng ấy tuổi mới đạt tới ngũ tinh, vốn hắn cũng không thèm để ý. Thế nhưng hắn có nằm mơ cũng không nghĩ tới, ứng biến trên chiến đấu của đối phương lại không thua Lạc Thất Thất một chút nào, cũng không dưới những yêu nghiệt nổi danh bên trong học viện kia!

Thật hay giả vậy?

- Không đúng, nếu như thầy Hồng có loại bản lĩnh này, nhất định đã danh chấn toàn bộ Huyễn Vũ đế đô. Khiến cho đám người La Chiêu kiêng kị, làm sao lại bị đánh cho mặt mũi bầm dập, sau đó mới bắt đầu bộc phát?

Lông mày hắn giương lên.

Vừa rồi thầy Hồng bị ba người vây công có trăm ngàn chỗ hở, không có kết cấu gì, nếu nói có thiên phú chiến đấu, nhất định vừa mới bắt đầu đã có thể thể hiện ra ngoài, mà không phải trong nháy mắt xảy ra biến hóa. Khiến cho cho người ta cảm thấy hoàn toàn khác biệt.

- Chẳng lẽ...

Lông mày nhíu một cái, vội vàng nhìn qua một bên. Hai mắt rơi vào trên người thanh niên vừa rồi chủ trương để cho thầy Hồng đi tỷ thí.

Chỉ thấy miệng người thanh niên này lúc mở lúc đóng, rất rõ ràng đang truyền âm cho thầy Hồng đang chiến đấu.

- Truyền âm? Quả nhiên là thế!

Trước đó, rõ ràng thầy Hồng không muốn đồng thời chiến đấu với ba người. Chính là tên này dốc sức chủ chiến. Hắn đã dám làm như vậy, tất nhiên cũng có nắm chắc có thể chiến thắng, bởi vậy Ngô Chấn mới hoài nghi. Mà vừa nhìn, quả nhiên là vậy.

- Dùng truyền âm để chỉ điểm cho Danh sư ngũ tinh chiến đấu, còn phát sinh tình huống nghịch chuyển? Làm sao hắn ta có thể làm được?

Càng nghĩ hắn càng thấy đến khiếp sợ.

Hóa Phàm tứ trọng và Hóa Phàm lục trọng, chênh lệch giữa hai cấp bậc lớn này, trong đó càng là liên quan tới vận dụng linh hồn.

Dựa theo đạo lý mà nói, đám người thầy Phùng chiến đấu, đối phương không thể nào hiểu được. . . Thế nhưng hiện tại không chỉ hiểu mà còn

phá giải hợp kích giữa bọn hắn. Khiến cho thầy Hồng đại triển thần uy, phần nhãn lực này. . . Quả thực mạnh tới mức đáng sợ.

- Có phải là hắn chỉ điểm hay không, cứ thử một lần là biết!

Sau khi hết khiếp sợ, tràn ngập hoài nghi, đột nhiên hắn nhớ ra cái gì đó, khóe miệng khẽ nhếch lên, trực tiếp mở miệng.

- Thầy Trương!

Thanh âm cực lớn, vang vọng cả phòng.

- Ừm?

Trương Huyền sững sờ, xoay đầu lại.

Hiển nhiên hắn không có nghĩ đến vị Ngô học trưởng khiến cho thái tử cũng phải kính trọng không dứt này sẽ gọi hắn.

Phanh phanh!

Ah ah!

Bên này vừa quay đầu thì ở giữa đã truyền đến một hồi thanh âm quyền cước đánh vào thịt và tiếng kêu thảm.

Hắn nóng nảy vội vàng xoay người lại thì đã thấy thầy Hồng đã mất đi chỉ điểm, lần nữa bị quần ẩu.

- Di chuyển một thước về phía trước bên phải, xoay người dùng chiêu thứ tám Cầm Long chưởng...

Hắn lại một lần nữa truyền âm.

Hô hô hô!

Nghe thấy hắn nói, thầy Hồng lần nữa chiếm thế thượng phong, áp chế cho ba người không thở nổi, liên tục đánh ra hai quyền, trước mắt La

Chiêu, Trần Việt đã biến thành màu đen.

- Trương sư!

Trong lúc đang nói tới vui mừng thì tiếng gọi của thầy Ngô lần nữa vang lên bên tai.

- Ai!

Trương Huyền quay đầu.

Phanh phanh!

Ah ah!

Hồng sư lần nữa kêu thảm.

- Mẹ nó!

Thấy nhất thời không chỉ điểm thầy Hồng đã bị đánh, Trương Huyền vội vàng lần nữa quay đầu, mở miệng nói:

-Thân khẽ nhảy lên, lấy Tức Khinh thân, lui lại bảy bước...

- Trương sư!

Nói còn chưa dứt lời thì Ngô Chấn đã tiếp tục nói.

- Rốt cuộc ngươi muốn làm gì?

Trương Huyền sắp sụp đổ.

- Ta. . . Chỉ tùy tiện gọi, ngươi cứ tiếp tục!

Ngô Chấn vẫy tay.

- ...

Trương Huyền.

Mẹ nó, cái tên này thật sự là cao sinh của Hồng Viễn Danh sư học viện hay sao?

Sao lại hèn như vậy chứ?

Bên này hắn cảm khái thì thầy Hồng trong sân nước mắt chảy ròng:

-Trương sư, ngươi có thể chuyên tâm chút hay khônghe. . . Ta không thể chơi như vậy a. Nế cứ tiếp tục chơi như vậy, ta sẽ chết...

Trì Nhãn

dtv-ebook.com

Thấy thầy Hồng sắp không gánh được, Trương Huyền cũng không để ý tới Ngô Chấn đang đùa nghịch ở bên cạnh mà tiếp tục truyền âm.

Ngô Chấn xác nhận suy đoán trong lòng là sự thật, cho nên sau đó cũng không tìm hắn để gây sự mà chỉ yên lặng nhìn qua.

Sau mấy phút đồng hồ.

Vẻ mặt ba người Phùng Vũ, La Chiêu, Trần Việt sưng phù giống như là đầu heo, toàn thân tràn ngập vết thương nằm trên mặt đất, chủ động nhận thua.

Không nhận thua cũng không được, thầy Hồng này mỗi lần đều có thể liệu địch tiên cơ, đánh cho bọn hắn không hề có lực hoàn thủ. Nếu tiếp tục nữa, đừng nói chiến thắng, có thể giữ được tính mạng hay không cũng còn khó nói, còn không bằng nhận thua a.

Ba người cực kỳ thảm thiết, bị thương tới mức ngay cả cha mẹ cũng không nhận ra. Chỉ có điều, thầy Hồng cũng không khá hơn chút nào, vẻ mặt sưng tấy, khóe mắt sưng đỏ, thân thể run rẩy, vẻ mặt tràn ngập máu tươi. . . Nếu không phải được một luồng ý niệm chống đỡ, nhất định hắn đã sớm không kiên trì nổi rồi.

- Được rồi, thầy Phùng, thầy La, thầy Trần đã nhận thua, ba danh ngạch sẽ lấy từ ba phe thế lực các ngươi a!

Thấy quả thật thầy Hồng có thể chiến thắng, Diệp Tiền rất là kinh ngạc.

Hắn không có nhãn lực như Ngô Chấn, không nhìn ra được bí quyết. Cho nên còn tưởng rằng thầy Hồng bằng vào thực lực của mình vượt qua

ba người. Cho nên trong lòng không nhịn được bội phục một hồi.

- Thầy Ngô, thầy Hồng bị thương, không biết có thể dùng một chén rượu thuốc chữa thương hay không?

Thấy thầy Hồng đã hoàn toàn biến dạng đang đi tới, trong lòng Trương Huyền hổ thẹn, cho nên mới đứng dậy đi tới trước mặt thầy Ngô.

Nếu không phải do mặt hàng này gọi mình, mặc dù thầy Hồng có bị thương thì cũng nằm trong phạm vi khống chế, căn bản không có khả năng giống như bây giờ, sắp tới mức chết đi.

- Ừm!

Thầy Ngô cũng cảm thấy có chút xấu hổ, lấy ra rượu thuốc vừa rồi, lại rót một chén.

Tiện tay rót một đạo chân khí vào chén rượu, Trương Huyền lại đưa cho thầy Hồng uống vào.

Chân khí bên trong cơ thể người có thể bảo tồn được lâu dài. Thế nhưng ở trong rượu, không bao lâu nữa sẽ tiêu tán, nói cách khác, hồ lô rượu trong tay thầy Ngô, bây giờ còn có thể có hiệu quả nhất định. Thế nhưng nương theo thời gian trôi qua sẽ lại biến thành rượu đế bình thường, không có nổi một chút tác dụng nào.

Chỉ chốc lát, thương thế trên người thầy Hồng đã từ từ phục hồi.

Thiên Đạo chân khí dung nhập vào rượu, dọc theo kinh mạch chảy xuôi, coi như uống vào trong bụng cũng có thể tạo ra được tác dụng rất lớn.

- Đa tạ thầy Ngô, thầy Trương!

Thương thế đã khôi phục, thầy Hồng cảm thấy sảng khoái tinh thần, vội vàng ôm quyền nói.

Vừa rồi hắn đã thật sự cho rằng mình không sống nổi nữa. Thế nhưng không nghĩ tới chỉ điểm của thầy Trương lại lợi hại như thế, có thể nhẹ nhõm đánh bại ba người.

Đây chính là Danh sư cùng cấp bậc với hắn a. . . Đơn đả độc đấu cũng chưa hẳn đã có thể thắng được, một chiến với ba mà thắng. Cho dù là bị thương thêm lần nữa cũng đáng giá!

Tứ đại chư hầu cạnh tranh với nhau, chỉ bằng vào lần này, Hồng Phong đế quốc đã có thể mở mày mở mặt!

- Khách khí...

Thầy Ngô vẫy tay, nhìn về phía Trương Huyền trước mắt, trong mắt tràn ngập vẻ hiếu kỳ.

Chẳng qua hắn cũng biết bây giờ không phải là thời điểm để thăm hỏi, cho nên cũng không nói thêm lời nào nữa.

- Thầy Ngô, chúng ta cũng có thể lấy một chén rượu thuốc hay không?

Hai người Trương Huyền trở lại chỗ ngồi, đám người thầy Phùng, thầy La đi tới.

Cảnh tượng thầy Hồng uống rượu thuốc vào lập tức thay đổi bọn hắn cũng đã nhìn thấy, vì vậy mới hâm mộ đến cực điểm, giờ phút này bọn hắn đành phải tới đòi hỏi.

- Được!

Hai hàng lông mày nhảy một cái, mặc dù không quá tình nguyện, thế nhưng thầy Ngô vẫn lấy ra hồ lô rượu, rót cho ba người một chén.

- Đa tạ thầy Ngô!

Tiếp nhận rượu thuốc, ba người vội vàng uống vào, chỉ cảm thấy một cảm giác cay nồng xông lên cổ họng.

Chờ một hồi, phát hiện ra thương thế trên người biến hóa không lớn so với trước kia, bọn hắn không nhịn được nhìn qua:

- Thầy Ngô, có phải ngươi đã cầm nhầm hồ lô rượu hay không...

- Cầm nhầm, vừa rồi chính là cái này...

Thầy Ngô nhướng mày:

- Có lẽ thương thế của các ngươi nặng hơn, cần thoa ngoài da a!

Nói xong hắn lại rót một chén cho mấy người.

- Cũng đúng!

Trước đó thầy Trương đâm thủng cánh tay của thầy Tất, khi đó chính là thoa ngoài da, có lẽ thương thế của bọn hắn so với thầy Hồng còn nặng hơn. Cho nên uống thuốc đã không có hiệu quả quá lớn.

Nghĩ đến điểm này, lại lần nữa bưng rượu lên, đều đặn bôi lên vị trí bị thương.

Xì xì xì!

Không nói tới việc rượu mang theo cảm giác xót khiến cho bọn hắn đau tới mức nhe răng trợn mắt. Thế nhưng chờ nửa ngày, vết thương vẫn không có chuyển biến tốt đẹp, ngược lại còn có xu thế có mủ. Vẻ mặt đám người Phùng Vũ, La Chiêu, Trần Việt choáng váng.

Đây không phải là thánh dược chữa thương, một khi bôi lên lên thì sẽ lập tức khôi phục như lúc ban đầu hay sao?

Sao lại không những không có tác dụng mà ngược lại miệng vết thương còn mang theo đau đớn tới mức run rẩy? Còn kèm theo cảm giác ngứa ngáy nữa chứ?

Vừa rồi rõ ràng bọn hắn đã nhìn thấy thầy Hồng uống xong là khỏi? Có phải là thầy Ngô bất công, cho thiếu hay không?

- Thầy Ngô, có lẽ rượu thuốc còn hơn ít, không biết có thể cho chúng ta thêm mấy chén hay không...

Tràn ngập nghi hoặc, La Chiêu không nhịn được lần nữa mở miệng.

- Cút!

Thầy Ngô nhướng mày lên.

Có ý gì chứ? Thầy Hồng chỉ cho ta một chút rượu thuốc như thế. Các ngươi một chén lại một chén, vừa uống vừa bôi, không hết không dứt đúng không?

Mắng xong trong lòng hắn cũng cảm thấy kỳ quái, chẳng lẽ thương thế của mấy người này rất nặng, vì vậy hiệu quả mới yếu một chút?

Nhất định là vậy!

Bất kể nói thế nào, trạng thái tinh thần của mấy người này so mới vừa rồi đã tốt hơn nhiều.

Kỳ thật, hắn không biết, trước đó Trương Huyền chân khí vào trong toàn bộ hồ lô. Mặc dù hiện tại đã có đại bộ phận phát tán ra, thế nhưng vẫn có một ít hiệu quả.

Đám người La Chiêu mỗi người hai chén, mặc dù không giống như thầy Hồng, hoàn hảo như ban đầu. Thế nhưng cũng khôi phục được hơn phân nửa, máu đã ngừng chảy. Muốn đi lại cũng không có bất kỳ vấn đề gì.

- ...

Thấy hắn nổi giận, đám người La Chiêu không dám nhiều lời, vội vàng trở về.

. . .

- Danh ngạch đã được quyết định, hiện tại sẽ phân phối khu vực!

Thấy kết quả tỷ thí đã có, xác định được chuyện danh ngạch, Diệp Tiền nhìn quanh một vòng rồi nói:

-Hóa Thanh trì, hội tụ linh khí từ Thanh Tắc sơn và Long lân hà, có thể tẩm bổ hồn phách. Khiến cho hồn lực của người ta đại tăng. Bởi vậy linh trì này được gọi là Thánh địa của Huyễn Vũ đế quốc. Coi như là người của hoàng thất cũng không thể tùy ý đi vào. Chỉ có thể y theo quy tắc mười năm một lần mở ra để tiến vào mà thôi.

- Những chuyện này các ngươi đều biết, chắc hẳn cũng không cần ta nhiều lời!

Đám người thầy Hồng gật đầu.

Chuyện này người người đều biết, không phải là bí mật gì cả.

- Hóa Thanh trì là Thánh địa tu luyện, đối với hồn phách có tác dụng tẩm bổ cực lớn không sai. Thế nhưng các ngươi không biết, đây cũng là chỗ đại hung, chỉ cần hơi không cẩn thận thì sẽ thân tử đạo tiêu, ai cũng không giải cứu được!

Sắc mặt Diệp Tiền lập tức trở nên nghiêm túc.

- Chỗ đại hung? Thân tử đạo tiêu?

- Không nói là linh trì linh khí đầy đủ hay sao?

- Đúng vậy a, tại sao có thể có nguy hiểm cơ chứ?

. . .

Tất cả mọi người đều sững sờ.

Ngay cả mấy người La Chiêu, Phùng Vũ cũng nhíu mày.

Tất cả mọi người đều nghe qua, Hóa Thanh trì tẩm bổ linh hồn, gia tăng tu vi. Thế nhưng chưa từng nghe nói qua nơi này lại có nguy hiểm như thế.

Một linh trì tràn ngập linh dịch sẽ có nguy hiểm gì cơ chứ?

- Hóa Thanh trì đúng là linh trì, chuyện này không ai. Thế nhưng linh trì cuồng bạo không chịu nổi, Hóa Phàm cửu trọng tiến vào bên trong cũng sẽ tuỳ tiện bị giảo sát! Năm đó, Tiên Tổ phát hiện ra nơi đây, từng phái người tiến vào bên trong để dò xét, kết quả không còn có một ai may mắn còn sống sót.

Vẻ mặt Diệp Tiền rất là nghiêm túc.

- Hóa Phàm cửu trọng cũng bị giảo sát?

Mọi người đều giật mình:

- Vậy chúng ta...

Ngay cả Hóa Phàm cửu trọng cũng không chịu được, để bọn hắn đi vào không phải muốn chết hay sao?

Đã như vậy, vì sao lại nói là Thánh địa tu luyện?

- Mọi người không cần phải gấp, nghe ta nói hết lời đã!

Thấy bộ dáng này của mọi người, Diệp Tiền cười cười:

-Hóa Thanh trì rất là nguy hiểm, cũng không phải ta đang nói chuyện giật gân, mà là chân thật. Chỉ là, cũng không phải là không có biện pháp, Tiên Tổ tìm kiếm nhiều năm, phí không biết bao nhiêu sinh mệnh để đánh đổi, rốt cục cũng đã phá giải được một chút bí ẩn của linh trì. Lại tìm được một chút khu vực an toàn, chỉ cần ở trong phạm vi này, bất kể tu luyện như thế nào cũng sẽ không phải chịu ảnh hưởng!

- Nơi này được chúng ta gọi là Trì Nhãn! Trì Nhãn là chỗ linh khí giao hòa, hết sức an toàn. Chỉ có điều, cách mỗi mười năm mới có thể xuất hiện một lần.

- Trì nhãn?

- Mười năm mới xuất hiện một lần? Chẳng lẽ, Hóa Thanh trì mười năm mở ra một lần là bởi vì cái này hay sao?

- Nhất định là vậy...

Nghe thấy hắn giải thích, mọi người như bừng tỉnh.

Hóa Thanh trì mười năm mới mở ra một lần, chuyện này làm cho tất cả mọi người đều không hiểu. Vốn bọn họ cho rằng là Huyễn Vũ Hoàng vì bảo hộ cho linh trì này, hiện tại xem ra, căn bản không phải, mà là. . . Đề phòng nguy hiểm.

- Kích thước của Trì Nhãn không lớn, chỉ có đường kính chừng hai mét, hơn nữa, linh khí có thể tăng trưởng linh hồn trong đó cũng có một số lượng nhất định. Một khi hấp thu xong sẽ sụp đổ! Nói cách khác, người tiến vào bên trong, sau khi phát giác đã hấp thu hết linh khí trong đó thì phải rời khỏi. Nếu không, một khi sụp đổ thì sẽ không có cách nào đi ra được nữa.

Diệp Tiền nói.

- Đường kính hai mét? Còn có hạn chế? Như vậy...

Tất cả mọi người đều rất là nghi hoặc.

Người có thể tiến vào, tổng cộng có mười lăm danh ngạch, mà Trì Nhãn chỉ có đường kính hai mét, không có khả năng ngồi bên dưới ah!

Hơn nữa, cũng còn có hạn chế, ai đi vào trước, ai chậm chân thì vào sau. Như vậy có phải cũng khá là phiền phức hay không?

- Mọi người biết rồi đó, linh hồn bị giam cầm ở bên trong thân thể. Giống như có một chiếc lồng bao phủ, không thể nào tăng lên một cách không hạn chế được!

Không có giải thích nỗi nghi hoặc của mọi người, Diệp Tiền tiếp tục nói.

Trương Huyền gật đầu.

Người tu luyện bình thường thì thân thể sẽ giống như lồng giam vậy, khóa chặt hồn phách, không có cách nào tránh thoát được.

Coi như lấy được phương pháp tu luyện linh hồn thì hồn phách cũng chỉ có thể bị giam cầm ở trong nhục thể.

Giống như chậu hoa vậy, dù gốc rễ có lớn thì cũng chỉ có thể bị giam cầm ở trong chậu.

- Trải qua tính toán, bất kể là Hợp Linh cảnh hay là Kiều Thiên Cảnh, ba ngày là một cực hạn, coi như thời gian càng dài thì cũng sẽ không có một chút hiệu quả nào nữa! Hơn nữa, ba ngày cũng là thời gian lớn nhất mà Trì Nhãn có thể duy trì. Bởi vậy, đế quốc đã xác định ba ngày là kỳ hạn.

Diệp Tiền nói:

- Người đứng vị trí đầu của đế quốc và các nước chư hầu có thể chờ đủ ba ngày, người thứ hai, hai ngày, thứ ba một ngày!

Mọi người lên tiếng.

Trước đó thi đấu Danh sư đã nói tới ban thưởng chính là như thế.

Quán quân có thể tu luyện ba ngày ở trong Hóa Thanh trì, người thứ hai, thứ ba theo thứ tự là hai ngày, một ngày, cứ theo thứ tự giảm dần.

- Trước đó nhất định mọi người đều cảm thấy kỳ quái, một cái ao nước chỉ có đường kính hai mét, làm sao có thể nhét vừa mười lăm người đồng thời tu luyện. . . Kỳ thật, mỗi lần Hóa Thanh trì mở ra cũng không phải chỉ có một cái Trì Nhãn, mà là đồng thời xuất hiện mười cái!

- Mười cái?

- Không sai, là mười cái! Dựa theo quy củ trước đó, năm người đứng thứ nhất đều chiếm cứ một cái Trì Nhãn, tu luyện đủ ba ngày. Còn lại vị trí

thứ hai, thứ ba, hai người một cái, một người hai ngày, một người một ngày. Mười cái Trì Nhãn, vừa vặn đều có thể dùng hết, mười lăm người cũng đều có thể được tu luyện!

Diệp Tiền nói tiếp.

Năm người đứng thứ nhất chiếm cứ năm cái Trì Nhãn, năm cái còn lại phân cho mười người đứng thứ hai và thứ ba, số trời khác biệt, công bằng công chính.

- Chỉ là. . . Năm nay thì lại khác!

Nói đến đây, dừng lại ở trước mắt một chút, Diệp Tiền khẽ lắc đầu:

- Đám người Ngô học trưởng, Lục công chúa. Nhất định mỗi người sẽ phải chọn lấy một cái Trì Nhãn, ta cũng sẽ chọn một cái, cho nên đã mất đi năm cái. . . Cho nên, các ngươi chỉ có thể phân chia năm cái còn lại mà thôi!

Ta gánh một đám các ngươi

dtv-ebook.com

- Chúng ta phân chia năm cái còn lại sao?

Mọi người đều nhíu mày.

Nhất là vẻ mặt đám quán quân của thầy Phùng, thầy La đều rất là khó coi.

Dựa theo tình huống bình thường mà nói, bọn hắn nên được hưởng thụ một người một linh trì, hiện tại lại phải chia ra, đừng nói là một linh trì, ba ngày nhất định là không thể nào.

Chỉ là không có cam lòng thì bọn họ cũng đã hết cách. Đám người Ngô Chấn, Lục công chúa là từ Danh sư học viện tới, càng là học viên năm thứ hai. Nói thế nào cũng không có khả năng để cho hai người bọn họ chiếm dụng một cái Trì Nhãn.

Không nói đâu xa, coi như Lục công chúa nguyện ý dùng chung. . . Ai dám đi qua cơ chứ?

Khinh nhờn công chúa của Hồng Viễn đế quốc, Danh sư ngũ tinh. . . Trừ phi là ngươi không muốn sống.

- Ừm, chuyện này thực sự có lỗi. Năm cái Trì Nhãn này phân chia như thế nào thì các ngươi tự mình thương nghị đi!

Diệp Tiền rất là áy náy nói:

-Chỉ cần các ngươi định ra, ta sẽ không có ý kiến!

- Chúng ta quyết định? Cũng tốt!

La Chiêu chần chờ một chút, gật đầu nói:

- Như vậy, ta có một đề nghị. Năm cái Trì Nhãn, ngoại trừ thái tử điện hạ Đế đô ra còn có một vị Danh sư khác. Hắn và Hồng Phong đế quốc dùng chung hai cái Trì Nhãn, Phong Nguyên chúng ta và Tiềm Phong, Trục Nguyệt, dùng ba cái!

- Không sai, Hồng Phong đế quốc thắng, chúng ta thừa nhận, dùng hai cái Trì Nhãn, rất là công bằng!

Hai mắt đám người Trần Việt, Phùng Vũ đồng thời sáng lên.

Nếu như bọn hắn có thể lấy được ba cái Trì Nhãn, đều dùng một cái. Như vậy để ba hạng đầu mỗi người dùng một ngày, như vậy cũng không tính là thiệt thòi.

- Không được!

Hồng sư nhướng mày.

Vừa rồi đánh cược, đối phương đã mất đi ba danh ngạch, trên thực tế, ba phe thế lực này chỉ có bốn người mới có tư cách có thể đi vào Hóa Thanh trì. Muốn ba cái Trì Nhãn, như vậy chẳng phải đãi ngộ so với bốn người bọn họ dùng hai cái linh trì còn tốt hơn nhiều sao?

Nếu như vậy, vừa rồi tỷ thí còn có ý nghĩa gì nữa chứ?

Nói đùa cái gì vậy!

- Vậy ngươi muốn thế nào?

La Chiêu nhướng mày.

- Chúng ta muốn hai cái Trì Nhãn! Ba cái còn lại, các ngươi và vị Danh sư của Đế đô kia phân đi!

Hồng sư nói.

- Hai cái? Các ngươi nằm mơ đi!

Phùng Vũ, Trần Việt đồng thời khẽ nói.

Hồng Phong đế quốc, ba người dùng hai cái Trì Nhãn thì coi như thua trận ba danh ngạch cũng không tính là gì. Thế nhưng nếu như bảy người dùng ba cái Trì Nhãn, như vậy thiệt thòi sẽ càng lớn, làm sao bọn hắn có thể đồng ý cơ chứ?

- Ta cũng không đồng ý!

La Chiêu cũng lắc đầu.

- Không đồng ý? Vậy chúng ta lại đánh một trận quyết định, dù sao tất cả mọi người đều đã phục dụng dược dịch, tổn thương cũng đã tốt hơn rồi!

Thầy Hồng hất ống tay áo lên, lập tức đứng dậy.

Thắng một trận, tràn ngập tự tin, trạng thái tinh thần của hắn rất là kích động.

- Đánh?

Khóe miệng đám người La Chiêu giật giật một cái.

Đánh cái cái lông a! Lại nói, thương thế tốt không sai biệt lắm? Con mắt nào của ngươi thấy thương thế của chúng ta đã tốt chứ?

Ngươi có thể thuận lợi đi lại, ngay cả một vết thương cũng không có nhìn ra. Mà chúng ta còn khập khiễng, khi bình thường còn không thắng được, chứ đừng nói chi là hiện tại!

- Làm sao? Không dám sao? Không cần mượn cớ! Mỗi người các ngươi dùng hai chén rượu thuốc, ta mới dùng một chén, mặc dù bề ngoài nhìn tình huống của ta bình thường hơn rất nhiều. Thế nhưng trên thực tế lại không kém bao nhiêu!

Thầy Hồng nói.

- Không lớn cái rắm!

Đám người La Chiêu không nói nên lời.

Ngươi đi đường bước đi như bay, cái rắm cũng không có, bây giờ chúng ta ngồi cũng ngồi không vững, thiếu chút đã nằm trên giường, còn nói không kém nhiều, ngươi thật không ngại khi nói ra. . .

- So thì so, chỉ có điều, không phải là chúng ta, chúng ta mới vừa đánh một trận. Nếu tiếp tục so cũng không có ý nghĩa quá lớn, không bằng để cho bọn họ tới đi!

Cắn răng một cái, Trần Việt chỉ về phía mấy người bên cạnh.

- Không sai, chúng ta đã đánh qua, nếu tiếp tục đánh cũng không thể giải quyết vấn đề. Như vậy còn không bằng để chính bọn hắn tiến hành, thắng thua đều là chuyện của bọn hắn!

Ánh mắt La Chiêu sáng lên, vội vàng gật đầu nói:

-Thắng thì cứ theo phương án mà ta mới vừa nói, thua, thì theo ngươi!

- Không được! Vừa rồi ta đã nói, người của các ngươi đã phục dụng Hợp Linh đan, so với người của ta, không công bằng!

Thấy đối phương còn cố chấp để đám người thầy Trương tỷ thí, thầy Hồng vội vàng xua tay.

Bên này người mạnh nhất cũng kém một cái cấp bậc so với đối phương, đánh như thế nào cơ chứ?

Nếu như thực sự để cho bọn hắn đánh, chắc chắn bên này sẽ tất thua ah.

- Hợp Linh đan là thứ mà Đế đô mới có, các nước chư hầu chúng ta đều không có, điểm ấy mọi người đều công bằng. Người của ngươi không có dùng, chỉ có thể trách chính ngươi không chuẩn bị được, còn trách được ai?

Phùng Vũ hừ một tiếng, bĩu môi một cái:

-Có dám so hay không? Không dám so thì thiểu số phục tùng đa số, ba người chúng ta đồng ý là được, không cần quyết định của ngươi!

- Không sai, bốn nước chư hầu. Chỉ cần có ba đồng ý là được, nếu không cứ tiếp tục tranh luận tiếp, ngày mai cũng không có kết quả! Nếu như không dám thì trực tiếp nhận thua đi!

La Chiêu cũng vội vàng mở miệng.

Hiện tại ba người bọn hắn đã quyết định, tuyệt không thể đối chiến với thầy Hồng.

Những người khác đánh như thế nào, không quan trọng.

Những người mà bản thân bọn họ mang tới đều phục dụng Hợp Linh đan, tu vi mỗi người đều nghiền ép đối phương, muốn thắng còn không đơn giản hay sao?

- Các ngươi...

Thấy ba người lần nữa liên minh, ép hắn phải thừa nhận. Thầy Hồng tức giận tới mức hô hấp dồn dập, đang muốn nói gì nữa thì đã lần nữa bị Trương Huyền cắt ngang.

- Tốt, so thì so, chỉ là. . . Ba người ba trận như vậy quá phiền phức!

- Phiền phức?

Thấy lại là tên này, Phùng Vũ, La Chiêu nghiến răng nghiến lợi, hai mắt hơi híp lại:

- Vậy ngươi nói phải làm sao bây giờ?

- Rất đơn giản, ta một mình đối chiến với chín người bên các ngươi. Các ngươi có thể lên một lượt, cũng có thể từng người một tới, chỉ cần ta thua, toàn bộ danh ngạch của Hồng Phong đế quốc chúng ta sẽ để lại cho

các ngươi. . . Nếu các ngươi thua, danh ngạch của các ngươi đều nhường cho bên ta, được chứ?

Cười nhạt một tiếng, Trương Huyền nhìn qua.

- Một người đối chiến với chín người?

- Tên này đang nói chuyện cười gì vậy?

- Đúng vậy a! Một tên Hóa Phàm tứ trọng nho nhỏ, một người muốn khiêu chiến chín Hợp Linh cảnh như chúng ta, hắn đang mơ mộgn cái gì vậy?

. . .

Cả phòng ồn ào, như ong vỡ tổ.

Có thể từ thi đấu Danh sư trong các nước chư hầu trổ hết tài năng, trở thành ba thứ hạng đầu. Mỗi một người trong những người này đều là thiên chi kiêu tử, thiên tài tuyệt đỉnh. Lúc này lại bị một tiểu tử tu vi thấp bọn hắn mấy cấp bậc nhỏ đùa bỡn, quả thực khó mà chịu đựng!

- Thầy La, để ta đi giáo huấn tiểu tử thúi không biết trời cao đất rộng này. Ta đã sớm nhìn hắn không thuận mắt rồi!

Một tiếng quát vang vọng, một thanh niên đứng dậy, khí tức trên người chảy xuôi, giống như là bạo tạc. Đây là một cường giả Hợp Linh cảnh hậu kỳ!

Hợp Linh cảnh hậu kỳ, coi như chín người đối phương đều phục dụng Hợp Linh đan thì cũng được tính là người nổi trội nhất.

- Thầy Phùng, ta cũng đi, tên này hại ngươi thảm như vậy, không đánh hắn quỳ xuống nhận sai thì ta không xứng làm người của Phong Nguyên đế quốc!

Phía sau thầy Phùng cũng có một tên thanh niên đứng lên.

Nương theo hai người đứng dậy, tất cả mọi người sau lưng thầy Trần, thầy La, thầy Phùng đều không kìm nén được nữa mà từng người trợn mắt nhìn về phía Trương Huyền, hận không thể xé nát hắn ăn sống.

- Các ngươi muốn tỷ thí cùng hắn sao?

Thấy mọi người lòng đầy căm phẫn, người sau còn kích động hơn người trước, thầy La không nhịn được hỏi.

- Không sai!

- Tên này trong mắt không có trưởng bối, nhất định phải giáo huấn!

Mọi người cùng quát lên.

Thầy Phùng bị tên này chỉnh cho từ không trung rơi xuống. Người biết rất ít, thế nhưng chuyện vừa rồi hắn làm khó thầy La, tất cả mọi người đều nhìn thấy ở trong mắt.

Thậm chí để thầy Hồng giao đấu với ba người khác cũng là chủ ý của hắn. Hiện giờ hắn lại lớn lối không biết ngượng như vậy, quả thực tội không thể tha.

- Cái này...

Thầy La nhìn về phía thầy Phùng, thầy Trần.

Chuyện này quan hệ trọng đại, hắn cũng không dám độc đoán.

Dù sao trước đó ai cũng không cảm thấy một mình thầy Hồng có thể đánh thắng ba người bọn hắn, kết quả. . . Nhóm người mình lại không có bất kỳ biện pháp nào chiến thắng đối phương.

Tên này thoạt nhìn thực lực thấp nhất, thế nhưng ngộ nhỡ hắn lại có thủ đoạn gì thì sao?

- Không dám? Coi như không dám. . . Ta đã sớm biết các ngươi cũng không có can đảm gì rồi. Còn nói là Danh sư, thiên tài, ta nhổ vào!

Hai người thầy Phùng, thầy Trần còn chưa có tỏ rõ thái độ thì đã thấy thanh niên ở phía đối diện lắc đầu, vẻ mặt rất là thất vọng.

- Ngươi...

Đám người thầy La như phát nổ.

Nói thật, quả thực tên này quá tiện!

Nhất là vẻ mặt vừa rồi, là chế giễu trần trụi.

- Tốt, so thì so! Chỉ là ta chỉ muốn xác nhận một chút, đổ ước vừa rồi ngươi có thể làm chủ được sao?

Cắn răng một cái, khuôn mặt La Chiêu rất là dữ tợn.

- Ta thua. Danh ngạch của Hồng Phong đế quốc thuộc về các ngươi, các ngươi thua, danh ngạch còn lại về ta, ta có thể làm chủ!

Trương Huyền thản nhiên nói.

- Tốt, có thể làm chủ là tốt rồi!

La Chiêu nhướng mày, vẫy tay một cái:

- Lý Tú Liên!

- Thầy La!

Thanh niên Hợp Linh cảnh hậu kỳ, cũng chính là người kêu gào đầu tiên vừa rồi đi ra.

Quán quân thi đấu Danh sư của Tiềm Phong đế quốc, Lý Tú Liên, Tú Liên công tử.

- Đi lên giáo huấn hắn một lần, đánh thật hay cho ta, đánh cho hắn biết trời cao đất rộng thì ngưng!

Xiết chặt nắm đấm, lửa giận trong lòng La Chiêu thiêu đốt.

Bình thường tỷ thí giữa các Danh sư, mặc kệ hai bên có bao nhiêu tức giận cũng sẽ nói tới điểm là dừng. Mà giờ phút này hắn trực tiếp nói, đánh thật tốt, đủ thấy được hắn đã tức giận đến loại trình độ nào.

- Yên tâm đi, thầy La! Ta sẽ để cho hắn biết, Trọc Thanh cảnh và Hợp Linh cảnh chênh lệch như thế nào!

Hừ lạnh một tiếng, Tú Liên công tử nhấc chân đi vào giữa gian phòng, lại vẫy tay một cái với Trương Huyền:

- Không phải vừa rồi ngươi rất phách lối hay sao? Tới đi, để ta xem một chút, nhìn xem thân thủ của ngươi có lợi hại miệng lưỡi của ngươi hay không!

- Thầy Trương. . . Ngươi phải cẩn thận!

Thầy Hồng không nhịn được dặn dò.

Mặc dù hắn có lòng tin rất lớn đối với thực lực của thầy Trương, thế nhưng. . . Đối phương là cường giả Hợp Linh cảnh hậu kỳ, chênh lệch giữa hai người thực sự quá lớn.

Ngộ nhỡ thua, tất cả danh ngạch đều mất đi, tất cả cố gắng trước đó đều biến thành bọt nước.

La Tuyền, Tất Giang Hải thì càng nhíu mày thành cục.

Biểu hiện của thầy Trương ở Vạn Quốc thành mặc dù nghịch thiên. Thế nhưng dù sao thực lực cũng vừa mới đột phá, đối chiến Hợp Linh cảnh hậu kỳ, có phải đã quá mức miễn cưỡng hay không?

- Yên tâm đi!

Biết mấy người này lo lắng cái gì, Trương Huyền cười nhạt một tiếng, đi tới giữa đại sảnh, lại nhìn về phía thanh niên trước mắt:

-Một mình ngươi không được đâu, bảo tám người bọn hắn cùng lên đi. Nếu không, ta sợ ngươi không có cơ hội!

- Ngươi...

Thấy đến bây giờ hắn còn nói lời điên cuồng, Tú Liên công tử xiết chặt nắm đấm:

-Không cần, đối phó với ngươi, một mình ta là đủ rồi!

Sưu sưu!

Nói xong hắn đã đánh xuống một quyền.

Hợp Linh cảnh hậu kỳ, linh nhục hợp nhất, quyền phong như sóng biển, lại còn mang theo uy áp linh hồn khiến cho người ta không sinh ra được ý niệm phản kháng.

Đổi lại là một Trọc Thanh cảnh đỉnh phong khác, có khả năng đã bị thua từ chiêu đầu. Thậm chí cả chuyện phản kích cũng không làm được.

Nhưng Trương Huyền không phải là Trọc Thanh cảnh đỉnh phong bình thường. Nhìn thấy nắm đấm của đối phương đánh tới, hắn nhẹ nhàng cười một tiếng, không có bất kỳ động tác gì cả, ngón cái và ngón giữa uốn lượn. . . Nhẹ nhàng bắn ra.

Phanh!

Đầu ngón tay và nắm đấm của Tú Liên công tử va chạm, người sau còn chưa kịp phản ứng thì đã bay ngược ra, ngã ra xa mười mấy mét. Đầu đâm vào trong rượu cách đó không xa, rất là chật vật.

Hai tay chắp ra sau lưng, Trương Huyền nhìn về phía Tú Liên công tử đang nằm ở dưới đất, mỉm cười nói:

-Hình như...

- Một mình ngươi, quả thật chưa đủ!

Nhắm mắt đánh

dtv-ebook.com

Yên tĩnh.

Tất cả mọi người đều dùng sức xoa mắt, cảm thấy có phải mình đã nhìn lầm hay không.

Đây chính là siêu cấp cường giả Hóa Phàm ngũ trọng Hợp Linh cảnh hậu kỳ, một quyền dùng hết toàn lực lại bị hắn nhẹ nhàng đánh cho bay ngược về phía sau. . .

Một chỉ này phải có lực lượng lớn bao nhiêu chứ?

- Đây chính là cường giả Hợp Linh cảnh, linh nhục hợp nhất, chân khí như trụ, lại bị một ngón tay bắn bay...

Thầy Hồng trợn mắt, nuốt ngụm một nước bọt.

Vừa rồi một chỉ kia bắn ra, phải hiểu rõ lực lượng công kích của đối phương như lòng bàn tay thì mới có thể làm được. Ngay cả như hắn, muốn làm dễ như trở bàn tay như thế cũng rất khó có khả năng!

Thế nhưng đối phương lại làm một cách tiêu sái như vậy. . . Chẳng lẽ, hắn căn bản không phải là Trọc Thanh cảnh? Mà cũng giống như mình, Kiều Thiên cảnh?

Không đúng, khi tên này đột phá hắn đã ở bên cạnh. Trong vòng một tháng ngắn ngủi, từ Trọc Thanh cảnh đỉnh phong đạt tới Kiều Thiên cảnh?

- Cái kia. . . Khi hắn tỷ thí với ta căn bản còn chưa có xuất toàn lực, buồn cười ta còn tưởng rằng chỉ cần mình cố gắng là có thể thắng được hắn...

Tất Giang Hải ở bên cạnh trợn to mắt, sắp phát khóc.

Trước đó hắn còn tưởng rằng, tên này cũng chỉ là vận khí tốt, thắng hắn một chiêu nửa thức. Chỉ cần hắn cố gắng tu luyện, nhất định có thể nhanh chóng đuổi theo đối phương, mà bây giờ hắn mới biết. . . Căn bản không phải là như vậy.

Khi người ta tỷ thí với hắn, đoán chừng ngay cả một phần mười lực lượng cũng không có sử dụng!

Không nói đâu xa, chỉ bằng vào lần vừa rồi, mười người như hắn cũng không phải là đối thủ ah!

Yết hầu La Tuyền khô khốc.

Trước mặt lão sư La Hoàng hắn khoe khoang khoác lác, thầy Trương chỉ thường thôi. Kết quả người ta giảng bài lời tụ linh khí, mười dặm chân không. Hiện tại chỉ cần dùng một đầu ngón tay cũng đã đánh bại cường giả Hóa Phàm ngũ trọng Hợp Linh cảnh hậu kỳ. . .

So thế nào đây chứ?

Căn bản không ở cùng một cấp bậc a?

- Cái tên này. . . Làm sao làm được như vậy chứ?

Thái tử Diệp Tiền cũng không thể tin được.

- Một chỉ này của thầy Trương. . . Chỉ sợ phải có lực lượng500 vạn đỉnh!

Xiết chặt nắm đấm, hai mắt Ngô Chấn nheo lại.

- Năm trăm vạn đỉnh? Cái này. . . Không phải hắn chỉ là Trọc Thanh cảnh đỉnh phong thôi sao?

Diệp Tiền run rẩy một cái.

Trọc Thanh cảnh cũng chỉ có lực lượng 160 vạn đỉnh, Hợp Linh cảnh cũng mới chỉ có 320 vạn đỉnh, 500 vạn đỉnh đã có thể so sánh cùng với cường giả Kiều Thiên cảnh trung kỳ. Một gia hỏa Hóa Phàm tứ trọng đỉnh phong. . . Làm sao có thể làm được cơ chứ?

- Ta cũng không biết. Chỉ có điều, Danh sư đại lục rất lớn, cũng có rất nhiều thể chất đặc thù, theo ta được biết, có một chút người nắm giữ thiên phú cự lực. Mặc dù tu vi không cao, thế nhưng lại có lực lượng vượt qua cấp bậc của bản thể!

Ngô Chấn nói.

- Học trưởng nói hắn có thể là người có thiên phú cự lực hay sao? Chẳng lẽ. . . Giống như vị kia?

Đột nhiên Diệp Tiền nhớ tới cái gì đó, hắn không nhịn được sững sờ.

- Không sai, chỉ sợ hắn giống như vị học trưởng kia!

Ngô Chấn khẽ gật đầu, lại quay đầu nhìn qua:

- Chỉ sợ Huyễn Vũ đế quốc các ngươi sắp xuất hiện một nhân vật tài giỏi rồi!

- Nếu quả thực là loại thiên phú kia, chỉ sợ. . . Đúng rồi!

Nhớ tới sự đáng sợ và đủ loại chỗ thần kỳ của“Vị kia”, hai mắt Diệp Tiền trở nên quyết liệt.

Bất kể nói thế nào thì thầy Trương này đều đi ra từ bên trong phạm vi đế quốc của bọn hắn, nếu thực sự muốn một tiếng hót lên làm kinh người thì Huyễn Vũ đế quốc cũng sẽ được nhờ theo.

- Có phải hay không phải, một chiêu còn không phân tích ra được, cứ tiếp tục xem đi!

Không để ý tới sự hưng phấn của hắn, Ngô Chấn nói.

- Ừm!

Diệp Tiền cũng lên tiếng, vội vàng nhìn về phía trước.

. . .

Giữa sân, Trương Huyền dùng một chỉ đánh bại Tú Liên công tử khiến cho mọi người khiếp sợ, mấy người thầy La cũng há hốc miệng, ngay cả lời nói cũng không nói nên lời.

- Tên này rất quỷ dị, các ngươi cùng tiến lên đi!

Qua nửa ngày, hắn không nhịn được cắn răng hét lớn.

Liên quan tới danh ngạch mười năm một lần của các nước chư hầu, coi như không để ý đạo nghĩa cùng tiến lên thì hắn cũng đã không quản được nữa!

Sưu sưu!

Nghe thấy mệnh lệnh, tám người khác cũng không kìm nén được mà đi tới giữa phòng, vây Trương Huyền lại.

- Đến hay lắm!

Duỗi lưng một cái, Trương Huyền hít sâu một hơi, phần bụng lập tức trướng lên.

Vừa rồi chỉ điểm thầy Hồng chiến đấu, vừa vặn hắn cũng có nỗi nghi hoặc muốn nghiệm chứng, đám người này cùng xông lên, như vậy không còn gì tốt hơn nữa.

Sưu sưu!

Thân thể lóe lên, lập tức xuất hiện ở ngay phía trước mặt một người. Sau đó hắn lật bàn tay một cái, không có bất kỳ chuyện ngoài tưởng tượng nào mà trực tiếp đánh tới.

- Đáng giận!

Thấy tên này lại công kích mình đầu tiên, thanh niên ở phía đối diện biến sắc, m iệng rít lên một tiếng, bắp thịt toàn thân kéo căng lên, nện xuống phía dưới.

Mắt thấy quyền chưởng sắp đụng vào nhau, thầy Trương trước mắt này đột nhiên nhoáng một cái, thân thể trùn xuống, một bàn chân không biết từ chỗ nào đạp tới bụng của hắn.

- Con mẹ nó!

Mắt như muốn lồi ra ngoài, thanh niên kia ngay cả tiếng kêu thảm cũng không kịp phát ra thì đã bay ngược ra. Người còn đang ở trên không trung thì trong miệng đã phun ra từng ngụm từng ngụm máu, đồng thời cũng sắp phát khóc.

Quá âm đi, một chưởng vừa rồi kia rõ ràng đã dùng hết toàn lực, kết quả cũng chỉ là một hư chiêu. . . Sát chiêu chân chính ở phía dưới, khó lòng phòng bị ah!

Đạp bay một người, Trương Huyền bước chân hướng về phía sau rồi rút lui, vừa vặn đi tới trước mặt một tên Danh sư đang tính toán đánh lén hắn. Cánh tay chấn động, lập tức đánh trúng cái cằm của đối phương.

Sưu sưu!

Vị Danh sư này, trước mắt tối sầm lại, theo gót người thứ nhất, cũng bay lên trên.

Phanh phanh phanh phanh!

Một chiêu giải quyết hai người, thân ảnh của Trương Huyền giống như quỷ mị, xuyên qua đám người, giống như đã biết trước lỗ hổng chỗ người khác muốn công kích và phối hợp vậy. Mỗi một lần ra tay, tất nhiên sẽ có một người kêu thảm rồi bay lên.

- Quả nhiên là thế!

Tất cả mọi người bị đánh tới mức sắp sụp đổ, ánh mắt Trương Huyền lại càng ngày càng sáng.

Trước đó hắn chỉ điểm thầy Hồng chiến đấu với đám người thầy La đã từng dùng Thiên Đạo thư viện. Vốn hắn cho rằng khi thư tịch xuất hiện là do thiếu sót của đám người La Chiêu, Phùng Vũ và Trần Việt, không nghĩ tới chỉ là một quyển sách mà thôi.

Phía trên viết thiếu sót hợp kích của ba người.

Nói cách khác, thư viện đã liên hợp ba người bọn họ trở thành một chỉnh thể, sau đó mới đưa ra quyết định.

Dựa theo chỗ sơ hở này mà công kích, không chỉ có thể làm xáo trộn tiết tấu của đối phương mà còn có thể liệu địch tiên cơ, một lần hành động đánh bại tất cả mọi người!

Có thể nói, có thứ này, cho dù có người nhiều hơn nữa, đối với hắn cũng đều vô dụng.

Chính vì vậy hắn mới muốn khiêu chiến nhiều người như vậy, thử một chút xem có hữu hiệu hay không.

Sau khi thử một lần, quả nhiên thuận buồm xuôi gió, đối chiến với tám người thực lực cao hơn hắn mà cũng không cảm thấy có chút áp lực nào cả.

- Ừm, từ lỗ hổng này đi. Phía bên trái bình di ba thước, lăng không đạp từ phía sau...

Tinh thần không ngừng đọc sách, thân thể lại dựa theo lỗ hổng viết phía trên, tiến hành tránh né và công kích.

- Năng lực hợp kích của đám người kia quá kém, đâu đâu cũng có sơ hở, ta cũng không biết nên chọn cái nào mới tốt. . . Quá là buồn bực a!

Lại đạp bay một người, xoa xoa mi tâm, vẻ mặt Trương Huyền rất là ưu sầu.

Đối phương nhất thời tạo thành một đội ngũ, quả thực có rất nhiều thiếu sót. Tùy tiện nhìn một lần đã có mấy trăm, may mắn hắn không có lựa chọn tỉ mỉ. Nếu không, ngay cả lựa chọn cũng đã mệt chết, còn chiến đấu như thế nào nữa?

Dù vậy, lựa chọn chỗ thiếu sót nào, tương ứng với chiêu số gì, vẫn khiến cho hắn nhức đầu không thôi.

Chiến đấu không có mệt mỏi, ngược lại còn bởi vì lựa chọn chỗ thiếu sót của đối phương mà mệt mỏi. Nếu như chuyện này để cho người khác biết, nhất định bọn họ sẽ trực tiếp khóc tới chết.

- Được rồi, điểm binh điểm tướng, chọn ai thì kẻ đó xui xẻo a!

Hai mắt nhắm lại, Trương Huyền tùy ý điểm một điểm ở bên trên thư tịch, một chỗ thiếu hụt lập tức hiện lên ở trong đầu.

- Tốt, chính là nó!

Xác định chỗ thiếu hụt, rất nhanh hắn đã phân tích ra phương pháp đối phó, thân thể lắc lư, lần nữa đi vào bên trong đám người.

Phanh phanh phanh!

Lại một trận tiếng kêu thảm vang vọng.

. . .

Hoàng cung, cách phủ thái tử không xa.

Diệp Vấn Thiên bệ hạ đang ngồi ngay ngắn ở bên trên cao vị.

Trước mặt hắn là một lão giả mặc áo bào xanh, chòm râu trắng như tuyết, có vẻ khí độ phi phàm.

Nếu như thầy Hồng có mặt ở đây, nhất định sẽ có thể nhận ra, chính là lão sư của hắn. Là đường chủ Danh sư đường Huyễn Vũ đế quốc, Danh sư ngũ tinh đỉnh phong, Vệ Giang!

- Ngày mai Hóa Thanh trì sẽ mở ra, cũng không biết hôm kia bên kia sẽ xử lý danh ngạch như thế nào!

Diệp Vấn Thiên nhíu mày.

Kết giao với đám người Lục công chúa là do Diệp Tiền yêu cầu, hắn không tiện ra mặt, chỉ có thể để mặc cho Diệp Tiền tự mình xử lý. Hiện tại yến hội cũng đã diễn ra được một đoạn thời gian, cũng không biết đã xử lý xong hay chưa.

- Bệ hạ yên tâm đi, thái tử luôn luôn thận trọng, lại là cao đồ của Danh sư học viện. Một chút chuyện nhỏ này, có lẽ rất đơn giản!

Vệ Giang cười cười:

- Lại nói, không phải ngươi cũng phái người tới dò xét hay sao? Nếu có tin tức, hắn chẳng mấy chốc nữa sẽ có người trở về bẩm báo.

- Đúng vậy a!

Diệp Vấn Thiên cười cười:

-Có thể là ta lớn tuổi, tâm tính không còn bằng lúc trước nữa...

Cảm khái một tiếng, lời còn chưa dứt thì chỉ thấy một tên hộ vệ mang theo vẻ mặt choáng váng đi tới.

- Thế nào? Bên kia đã quyết định danh ngạch xong rồi sao?

Diệp Vấn Thiên cười nói.

- Bẩm báo bệ hạ, đã xác định...

Hộ vệ này lập tức ôm quyền.

- Ồ? Xác định thế nào? Nói ta nghe một chút! Thấy nhanh như vậy đã xác định ra danh ngạch, Diệp Vấn Thiên có chút hiếu kỳ.

- Danh ngạch đi vào Hóa Thanh trì là do tứ đại chư hầu bọn họ luận võ để quyết định...

Hộ vệ nói.

- Luận võ? Cũng đúng, những người đứng ba thứ hạng đầu trong các nước chư hầu cũng nên tỷ thí một chút...

Diệp Vấn Thiên cười cười.

- Không phải. . . Những thiên tài này luận võ, là. . . Thầy Hồng Hồng Phong đế quốc, một người đối chiến với ba người thầy La, thầy Phùng và thầy Trần, đồng thời...

Hộ vệ chần chờ một chút, dường như đến bây giờ vẫn không thể tin được:

- Đánh bại ba người bọn họ. . . Ném ba danh ngạch còn thiếu cho ba đế quốc Phong Nguyên, Tiềm Phong và Trục Nguyệt!

- Ngươi nói. . . Hồng Thiển, một người chiến thắng La Chiêu, Phùng Vũ và Trần Việt?

Vệ Giang trợn mắt:

- Cẩn thận nói cho rõ, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

- Vâng!

Hộ vệ vội vàng nói kỹ càng chuyện vừa mới xảy ra một lần.

- Chuyện này. . . Làm sao có thể?

Nghe hắn giải thích xong, thân thể Vệ Giang và Diệp Vấn Thiên đồng thời run rẩy một cái.

Thực lực Hồng Thiển mạnh bao nhiêu, bọn hắn biết rất rõ ràng, một người đánh ba người đồng cấp khác cho hoa rơi nước chảy. . . Dù thế nào cũng không thể tin được a?

- Một người đối chiến với ba người mà thắng. . . Danh ngạch có thể xác định như thế, thế nhưng. . . Năm cái Trì Nhãn bọn hắn phân chia như thế nào chứ?

Ngây ngốc nửa ngày, Diệp Vấn Thiên không nhịn được nói.

Làm Hoàng đế bệ hạ cho nên đương nhiên hắn biết, danh ngạch dễ phân phối, Trì Nhãn mới là khó phân phối nhất.

- Hồng Phong đế quốc. . . Người gọi là thầy Trương mà ta vừa mới nói đồng thời khiêu chiến chín vị Danh sư của ba đế quốc Phong Nguyên, Tiềm Phong và Trục Nguyệt. . . Người thắng lấy được tất cả danh ngạch, thua danh ngạch của bọn hắn sẽ bị loại bỏ...

Hộ vệ nói.

- Lại là đồng thời khiêu chiến? Không phải ngươi vừa mới nói, thầy Trương này chỉ có thực lực Trọc Thanh cảnh đỉnh phong, thực lực rất thấp thôi sao?

Diệp Vấn Thiên không nhịn được nói:

-Chín người đều có thực lực mạnh hơn so với hắn, đánh như thế nào?

Trọc Thanh cảnh đỉnh phong, một người khiêu chiến với chín Hợp Linh cảnh? Làm sao có thể đánh thắng được chứ? Đánh như thế nào đây? Lại dùng chiêu số và thủ đoạn gì chứ?

- Hắn. . . Hắn...

Hộ vệ nuốt một ngụm nước bọt, vẻ mặt vặn vẹo:

- Hắn nhắm mắt lại đánh...

Chiến sư

dtv-ebook.com

Nhắm mắt lại đánh?

Diệp Vấn Thiên, Vệ Giang đồng thời ngẩn ngơ.

Đây là chiêu số gì? Chẳng lẽ. . . Là bí pháp nào đó hay sao?

- Đúng!

Hắn nhắm mắt, vẻ mặt khó xử, dường như luận võ cùng mọi người là chuyện quá mức đơn giản, rất là không tình nguyện, sau đó. . . Vừa ra tay, chín Hợp Linh cảnh, toàn bộ đã nằm trên mặt đất…

Hộ vệ nói cảnh tượng mà mình vừa mới nhìn thấy, một năm rõ mười nói ra.

Diệp Vấn Thiên, Vệ Giang nhìn nhau. . .

Còn có loại thao tác này hay sao?

Trọc Thanh cảnh đỉnh phong, nhắm mắt đánh ngã chín vị Hợp Linh cảnh, không nói tới việc vẻ mặt nhẹ nhõm. Lại còn bởi vì đối phương quá yếu mà cảm thấy khó xử. . .

Mẹ nó, đây không phải là đang kể truyện cười đó chứ?

- Thật sự...

Khuôn mặt hộ vệ này đỏ lên, hắn biết chuyện mình nói ra nhất định sẽ không có người nào nguyện ý tin tưởng, nhưng sự thực chính là sự thực.

- Vượt cấp khiêu chiến, không có bất kỳ áp lực gì, chẳng lẽ...

Vệ Giang con ngươi co rụt lại.

- Vệ sư nghĩ tới điều gì vậy?

Diệp Vấn Thiên không nhịn được nói.

- Bệ hạ có từng nghe nói qua Chiến sư hay không?

Chần chờ một chút, Vệ Giang chậm rãi nói.

- Ý ngươi nói, ti chiến Chiến sư bên trong Danh sư hay sao?

Diệp Vấn Thiên sững sờ.

- Không sai!

Vệ Giang khẽ gật đầu:

-Danh sư mặc dù được coi là vô địch cùng cấp bậc, thế nhưng chức trách chủ yếu nhất chính là dạy đọc sách làm người. Dạy dỗ ra vô số cường giả, khiến cho nhân tộc càng ngày càng cường đại. Nhưng mà. . . Nếu muốn chiến đấu cùng Dị Linh tộc, bảo hộ nhân loại, không có sức chiến đấu mạnh nhất và công kích cường hãn nhất lại là chuyện không thể nào. Cho nên vì vậy Chiến sư mới sinh ra!

- Chiến sư là ti chiến Danh sư. Nói cho kỹ thì cũng có khác biệt với Danh sư! Danh sư bình thường, mỗi khi tăng lên một cấp bậc đều cần chức nghiệp phụ trợ tăng lên theo. Mà bọn hắn không cần, chỉ cần thông qua khảo hạch sức chiến đấu là có thể tấn cấp lên cấp bậc cao hơn. . . Đương nhiên, loại khảo hạch sức chiến đấu này cũng rất khó! Một vạn Danh sư cũng chưa hẳn đã có thể thông qua được một người, hơn nữa trên cơ bản đều là thể chất đặc thù, hoặc là huyết mạch đặc thù. Vừa ra đời đã nắm giữ năng lực vượt cấp khiêu chiến...

- Thầy Trương này, bằng vào Trọc Thanh cảnh đã có thể chiến thắng chín Hợp Linh cảnh, sẽ không phải là. . . Nắm giữ thiên phú Chiến sư đó chứ?

Hai mắt Vệ Giang tỏa sáng.

Nếu như nói Danh sư vạn người không có được một, như vậy Chiến sư thì là tồn tại ngàn dặm mới tìm được một bên trong Danh sư. Mỗi một người đều chân chính vô địch trong cùng cấp bậc, thậm chí còn có thể vượt cấp chiến đấu.

Hồng Viễn Danh sư học viện thành lập mấy ngàn năm qua, cho đến bây giờ số lượng Chiến sư tuyển chọn ra cũng chỉ đếm được trên đầu ngón tay.

Nếu như. . . Ở trong Huyễn Vũ đế quốc xuất hiện một vị, toàn bộ đế quốc sẽ bởi vì hắn mà lên như diều gặp gió.

- Nếu nói như vậy, quả thực. . . Đúng là có khả năng!

Diệp Vấn Thiên sững sờ, con mắt cũng trợn tròn.

- Đi qua nhìn một chút, bất kể có phải hay không thì đối với Huyễn Vũ đế quốc chúng ta cũng chỉ có thể là chuyện tốt mà thôi!

Vệ Giang đứng dậy, vội vã đi đến cung điện của Thái tử.

Diệp Vấn Thiên cũng đi theo phía sau.

. . .

Phun ra một ngụm trọc khí, Trương Huyền vỗ tay một cái, không nhịn được lắc đầu.

Chín vị Danh sư của Phong Nguyên, Tiềm Phong, Trục Nguyệt ba đại đế quốc, lúc này tất cả đều nằm ở trên mặt đất, không ngừng rên rỉ.

Kỳ thật không cần thư viện, bằng vào thực lực bản thân của hắn thì chín người liên hợp lại cũng không phải là đối thủ của hắn. Chỉ có điều, có chỗ thiếu sót có thể mượn dùng, đương nhiên hắn sẽ không keo kiệt.

- Các ngươi đã thua...

Không tiếp tục để ý tới mọi người đang bị thương, Trương Huyền ngẩng đầu nhìn về phía đám người La Chiêu:

-Hiện tại tất cả năm cái Trì Nhãn đều thuộc về Hồng Phong đế quốc chúng ta!

- ...

Thân thể run rẩy một cái, La Chiêu, Phùng Vũ, Trần Việt đều cảm giác mình sắp phát điên rồi.

Đây chính là người trong ba hạng đầu của bọn hắn a!

Vì trợ giúp bọn họ tấn cấp mà ba người bọn hắn còn chuyên môn mua sắm Hợp Linh đan. . . Kết quả, chín người liên thủ lại, ngay cả một tiểu tử Trọc Thanh cảnh cũng không đánh lại được!

Tỷ thí nắm vững thắng lợi, thế nhưng ngay cả quần áo của người ta cũng không có chạm vào được một điểm. . .

Ba đại chư hầu liên thủ, vốn nghĩ có thể ép cho Hồng Phong đế quốc ăn thiệt thòi lớn, cuối cùng, bọn hắn ngay cả một cái Trì Nhãn cũng không có được. . .

Đây rốt cuộc là sao chứ!

Càng nghĩ ba người càng cảm thấy buồn bực.

Sớm biết như vậy thì bọn hắn sẽ không đi tìm phiền toái, không đi uổng phí tâm cơ làm những chuyện này. Chỉ bằng vào phân phối, một nước chư hầu ít nhất cũng có một cái Trì Nhãn a!

Không nói tới việc ăn trộm gà không thành còn mất nắm gạo, hiện tại từ trên xuống dưới, từ già đến trẻ, đều bị người ta đánh cho một trận, mặt mũi bầm dập, đã hoàn toàn biến dạng. Lúc trở về biết ăn nói làm sao với những người khác đây?

- Khụ khụ. Thầy Trương, đám người thầy La cũng không có ý làm khó, chỉ là vì muốn tranh thủ thêm một chút danh ngạch cho hậu bối của mình mà thôi. Lại nói, Hóa Thanh trì mười năm mở một lần, cũng có lợi cho Huyễn Vũ đế đô và các nước chư hầu khác đoàn kết lại. . . Ngươi xem, có thể đưa ra hai cái Trì Nhãn hay không! Như vậy cũng tiện để cho bọn hắn có cái để ăn nói với bề trên.

Sắc mặt Diệp Tiền như ăn phải quả đu đủ, nhẫn nhịn không biết bao lâu rồi mới nói được một câu.

Hắn chuyên môn chạy tới đây để phân phối danh ngạch, kết quả lại khiến cho ba nước chư hầu thất bại tan tác mà quay trở về. Ngay cả một danh ngạch cũng không chiếm được, thực sự không thể nào nói được nổi a.

Ngay cả chỗ phụ vương, Vệ đường chủ cũng không có cách nào bàn giao được.

Nhưng. . . Người ta tỷ thí công bằng, trước khi tỷ thí không nói gì, hiện tại kết thúc mình lại lên tiếng. Còn mở miệng ra để thuyết phục đối phương, chuyện này làm cho hắn xấu hổ đến cực điểm.

- Cho hai cái sao? Cũng tốt, ta sẽ để lại hai cái, Danh sư của Đế đô cùng hưởng với bọn hắn. Ba người Hồng Phong đế quốc chúng ta muốn ba cái Trì Nhãn!

Biết nếu thật sự cầm đi toàn bộ Trì Nhãn thì vị thái tử này cũng không dễ ăn nói, cho nên Trương Huyền mới gật đầu đồng ý.

Ba thứ hạng đầu như bọn hắn có ba cái Trì Nhãn đã đủ rồi, có nhiều thì cũng là lãng phí, quả thực không cần thiết phải giữ quá nhiều.

- Đa tạ!

Không nghĩ tới đối phương lại dễ nói chuyện như vậy, Diệp Tiền khẽ gật đầu, lại vẫy tay một cái:

- Đi lấy món kim lân giáp kia tới cho ta!

- Vâng!

Một tên hộ vệ xoay người đi ra ngoài, không lâu sau đã mang một bộ khôi giáp tới.

- Đây là khôi giáp Linh cấp trung phẩm đỉnh phong, do da thú của Bạo Tuyết Kim Lân thú Hóa Phàm lục trọng chế tạo mà thành, ta và thầy Trương mới quen đã thân. Như vậy coi như đưa cho ngươi làm lễ vật!

Vẫy tay một cái, hộ vệ lập tức đưa khôi giáp tới.

- Cái này. . . Làm sao ta dám nhận chứ?

Trương Huyền sững sờ.

- Không cần phải khách khí!

Diệp Tiền xua tay nói:

-Nếu như ngươi không muốn thì ta mới là người cảm thấy ngại a!

- Đa tạ thái tử!

Biết rõ đối phương bởi vì hai cái Trì Nhãn mà bồi thường cho mình, nếu như từ chối thì đối phương lại không tiện, lúc này hắn mới gật gật đầu thu vào giới chỉ trữ vật.

- Thầy Trương, ngươi nguyện ý phân ra Trì Nhãn, chuyện này làm chúng ta vô cùng cảm kích. Ở đây có hai viên Hợp Linh đan, ta nguyện ý dùng làm thù lao để tặng, mong rằng thầy Trương vui vẻ nhận lấy!

La Chiêu cũng đi tới, đưa đến một cái bình ngọc.

Thái tử đã tỏ thái độ như vậy, bọn hắn lấy được ân huệ mà lại không biết tốt xấu, như vậy bọn hắn cũng không cần sống nữa.

Ba đại chư hầu tổng cộng mua được mười một viên Hợp Linh đan, sau khi cho mọi người dùng để tăng tu vi lên vẫn còn thừa lại hai viên.

- Ừm!

Tiếp nhận đan dược, Trương Huyền tiện tay ném vào bên trong.

Có chơi có chịu, thua chính là thua, coi như đối phương không tình nguyện thì cũng không thể làm gì khác hơn được.

Đưa cho bọn họ hai cái Trì Nhãn, có thể nói là ân huệ rất lớn. Hắn thu hai viên Hợp Linh đan làm thù lao thì cũng không tính là gì.

Lại nói, thu đồ vật đồng nghĩa với việc đã thanh toán ân oán xong, đối phương cũng không cần phải nợ nhân tình, nhất cử lưỡng tiện.

- Trì Nhãn và danh ngạch đã phân phối hết, tiệc tối chính thức bắt đầu, hi vọng mọi người có thể ăn thỏa thích, chơi vui vẻ!

Diệp Tiền vung tay lên, lập tức có không ít cung nữ dáng người uyển chuyển bưng lên vô số mỹ thực.

Vị thái tử điện hạ này quả thực rất thích hưởng thụ, mỹ thực ở trên khay, mỗi một cái đều có giá trị không nhỏ, ăn một bữa sẽ có rất nhiều phú hào có thể táng gia bại sản.

- La Tuyền, Tất Giang Hải, hai viên Hợp Linh đan này mỗi người các ngươi một viên, sau đêm nay trở về lập tức dùng đi!

Cổ tay khẽ đảo, Trương Huyền mang hai viên Hợp Linh đan mà vừa rồi đám người thầy La cho đưa ra cho hai người.

Thứ này mặc dù có thể khiến cho cho cường giả Hợp Linh cảnh vô điều kiện tấn thăng lên một cấp độ nhỏ, thế nhưng đối với hắn. . . Hiệu quả lại không lớn!

Chỉ cần tìm kiếm được đầy đủ công pháp Thiên Đạo Hợp Linh cảnh, như vậy chuyện đột phá đối với hắn không có khác nhau quá nhiều so với chuyện uống nước. Nếu để cho bản thân dùng thì cũng là lãng phí.

- Cho chúng ta?

La Tuyền, Tất Giang Hải đồng thời sững sờ.

Đan dược này trân quý thế nào cũng không phải bọn hắn không biết. Ngay cả một viên đối phương cũng không cần trực tiếp đưa cho hai người, cái này. . .

- Ừm, nhanh tăng thực lực lên đi. Sau khi đi vào Hóa Thanh trì, cũng không thể lãng phí danh ngạch mà ta vất vả lắm mới tranh thủ cho các ngươi a!

Trương Huyền thản nhiên nói.

- Đa tạ thầy Trương!

Hốc mắt đỏ lên, hai người đồng loạt khom người.

Ba thứ hạng đầu khác vì đề phòng cạnh tranh, cho nên đều thi triển thủ đoạn của riêng mình. Mà thầyTrương, rất là khiêm tốn, thẳng thắn đối xử với mọi người. . . Khiến cho người ta từ sâu trong lòng sinh ra sự cảm kích.

Trước đó La Tuyền, Tất Giang Hải còn muốn sau khi đi vào Danh sư học viện để phân cao thấp. Thế nhưng bây giờ mới biết, không chỉ hiểu biết về tu vi, mà ngay cả lòng dạ, tâm cảnh bọn họ cũng kém hơn đối phương rất nhiều, hoàn toàn không có khả năng so sánh.

Nếu như suy nghĩ của hai người để cho đám người thầy La ở phía đối diện biết được, nhất định bọn họ sẽ khóc ra thành tiếng.

Liền cái này hai hàng, còn rất mực khiêm tốn, thẳng thắn đối xử mọi người?

Thẳng thắn cái em gái ngươi ah, ngươi không thấy chúng ta bị chỉnh thảm cỡ nào hay sao?

Lấy được danh ngạch và Trì Nhãn vốn thuộc về mình, còn phải cam tâm tình nguyện, trong lòng rất là cảm kích. . . Người có thể vô sỉ hèn hạ như thế chỉ sợ cũng chỉ có người này mà thôi. . .

. . .

Ngoài phủ đệ của Thái tử.

- Bệ hạ, thầy Vệ!

Nhìn thấy hai bóng người ở trước mắt, hộ vệ giật nảy mình.

- Ta đi bẩm báo điện hạ để hắn đích thân ra nghênh tiếp...

Hai người rất có địa vị ở Huyễn Vũ đế quốc, muộn như thế rồi mà lại còn đồng thời tới đây, đổi lại là ai cũng sẽ hoảng sợ không dứt.

- Không cần, ngươi cứ tiếp tục trông coi, ta và thầy Vệ sẽ tự đi vào xem!

Diệp Vấn Thiên khoát tay chặn lại, cùng với Vệ Giang nhanh chân đi vào bên trong.

- Nếu như. . . thầy Trương kia thật nắm giữ thiên phú Chiến sư thì phải làm sao bây giờ?

Đi vào sân nhỏ, vừa đi Diệp Vấn Thiên ở bên cạnh không nhịn được hỏi một câu.

- Còn có thể làm sao cơ chứ? Lập tức bẩm báo cho Danh sư học viện, chuyên môn bồi dưỡng! Người tài giỏi như thế, trình độ quan trọng đối với Danh sư đường, không cần ta nói thì ngươi cũng hẳn phải biết!

Vệ Giang dùng vẻ mặt nghiêm túc nói.

- Ừm!

Diệp Vấn Thiên gật đầu.

Mặc dù hắn không phải là Danh sư, thế nhưng thân là chủ một nước, đối với chuyện Chiến Sư vẫn biết một chút.

Được gọi là chiến đấu chi vương bên trong Danh sư, một khi được xác nhận, coi như là địa vị của viện trưởng Hồng Viễn Danh sư học viện chưa hẳn đã có thể hơn người này!

- Chỉ là. . . Chiến sư cũng cần phải tuyển chọn, cùng một loạt thủ đoạn khác. Chúng ta cứ đi qua như thế, phải xác nhận như thế nào cơ chứ?

Diệp Vấn Thiên nhíu mày.

Chiến sư cần phải dùng thủ đoạn đặc biệt để xác nhận, rấ tlaf phiền phức, không phải dễ dàng là có thể hoàn thành như vậy.

- Cái này. . . Trước tiên cứ gặp mặt rồi lại nói...

Vệ Giang chần chờ một chút, đang muốn nói tiếp thì đã nghe đến tiếng bước chân từ phía trước truyền đến. Hai người bọn họ lập tức nhìn thấy ba bóng người đang ở cách đó không xa đi tới.

Khi nhìn thấy rõ bộ dáng của ba người, Diệp Vấn Thiên vội vàng tiến về phía trước một bước:

-Diệp Vấn Thiên bái kiến Lục công chúa điện hạ! Cô Lạc,

Thầy Hình cũng có mặt sao?

Mấy người này không phải là ai khác, chính là Lục công chúa Ngọc Phi Nhi, Lạc Thất Thất và Hình Viễn đã thay quần áo xong, tới đây tham gia yến hội.

- Hóa ra là Vấn Thiên bệ hạ, ta vừa vặn có việc muốn hỏi ngươi.

Nhìn thấy người tới là hắn, Phi Nhi công chúa nhướng mày lên:

- Rốt cuộc ngươi quản lý Huyễn Vũ đế quốc này thế nào vậy? Nếu như không muốn làm thì ngươi có thể nói một tiếng...

Trương lão sư người khỏe chứ?

dtv-ebook.com

- Ta...

Diệp Vấn Thiên giật nảy mình, mồ hôi lạnh trên trán chảy ra.

Mặc dù hắn là Hoàng đế bệ hạ của Huyễn Vũ đế quốc, chủ của một nước, thế nhưng ở trước mặt đối phương hắn vẫn không dám nói nhảm.

Huyễn Vũ đế quốc chỉ là đế quốc nhất đẳng phụ thuộc Hồng Viễn đế quốc. Nếu như đối phương nguyện ý, chuyện muốn đổi hắn cũng dễ như trở bàn tay, coi như là Vệ Giang cũng không nói được cái gì.

- Không biết vì sao công chúa lại tức giận chứ? Vấn Thiên tự biết tư chất không tốt, nhưng cũng cẩn trọng. . . Nếu như có điểm nào khiến cho công chúa cảm thấy có sai sót, như vậy nhất định tại hạ sẽ cố gắng đi đổi, không cô phụ sự tín nhiệm của Hồng Viễn đế quốc đối với ta...

Diệp Vấn Thiên vội nói.

Sáng hôm nay hắn gặp vị công chúa này còn rất tốt, làm sao trong chớp mắt đối phương lại quát hắn như vậy chứ?

- Hừ, trong đế đô đều có điêu dân...

Nhớ tới tên thanh niên hèn mọn kia, Phi nhi công chúa lập tức nghiến răng nghiến lợi.

Đường đường là công chúa, thế mà đánh cược thua, lại còn làm tỳ nữ cho người ta, thực sự quá mất mặt!

- Điêu dân?

Diệp Vấn Thiên sững sờ.

Hắn còn tưởng rằng là hắn làm chuyện gì, chọc cho đối phương không hài lòng, điêu dân. . . Chuyện gì đã xảy ra?

Cái gì mà điêu dân, có thể khiến cho đường đường là một vị công chúa nổi giận như thế cơ chứ?

- Không sai, là một thanh niên hai mươi tuổi, vẻ mặt hèn mọn, vừa nhìn đã biết không phải là người tốt lành gì. Hắn từng xuất hiện qua ở trong Kỳ Trân lâu!

Phi nhi công chúa nói.

- Kỳ Trân lâu? Được, hiện tại ta sẽ phái người đi thăm dò...

Biết lửa giận của đối phương không phải là bởi vì hắn quản lý quốc gia không tốt, Diệp Vấn Thiên nhẹ nhàng thở ra một hơi, lại vội vàng ôm quyền:

- Sau khi tìm tới về sau, ta sẽ bắt tới để công chúa xử trí!

- Ai muốn xử trí hắn?

Phi nhi công chúa giậm chân một cái:

-Ta bảo ngươi bắt sao?

- Ta...

Đầu Diệp Vấn Thiên như phình to, không biết mình nên trả lời như thế nào.

Hắn đã sớm nghe nói Ngọc nhi công chúa này tính cách cổ quái, hỉ nộ vô thường, không nghĩ tới. . . Lại là thật!

Hắn thân là quốc quân của Huyễn Vũ đế quốc, là cường giả Hóa Phàm bát trọng đỉnh phong, bị quát lớn ở trước mặt, bị mắng giống như cháu

trai cũng khiến cho hắn có cảm giác như hôn mê.

Chỉ là, cho hắn mười cái lá gan thì hắn cũng không dám phản kháng.

Không nói tới thân phận Lục công chúa Hồng Viễn đế quốc của đối phương, chỉ nói ở trong Danh sư học viện đối phương đã được viện trưởng thu làm đệ tử thân truyền. Chỉ riêng chuyện này cũng khiến cho vô số người không dám đắc tội.

- Cái gì mà ngươi với ta? Đường đường là chủ một nước, trong đế đô có người nào cũng không biết, quả thực không làm tròn bổn phận!

Hất bàn tay như ngọc trắng lên, Phi nhi công chúa hừ lạnh.

- ...

Diệp Vấn Thiên có cảm giác như ăn phải mướp đắng.

Toàn bộ Huyễn Vũ đế đô trải rộng mấy trăm cây số, nhân khẩu vượt qua hơn một trăm triệu. . . Coi như ta có lợi hại hơn nữa thì cũng không có khả năng người người đều biết ah!

- Được rồi!

Thấy tình cảnh trở nên xấu hổ, Lạc Thất Thất cười cười, đi lên phía trước một bước:

- Vấn Thiên bệ hạ, tính cách Phi nhi là vậy, ngươi cũng không cần để ở trong lòng! Kỳ thật không có chuyện gì, ngươi không cần phải để ý đến đâu!

Nói xong nàng nhìn về phía nữ tử bên người, truyền âm qua nói:

- Không phải ngươi bảo Diệp Tiền hỗ trợ tra xét hay sao? Chờ hắn điều tra ra, ta sẽ giúp ngươi hả giận, giúp ngươi thắng lại đối phương...

Phi nhi công chúa này mặc dù tuổi tác đã không nhỏ, thế nhưng tính cách vẫn như một đứa nhỏ, khiến cho cho người ta vừa tức vừa buồn cười.

Đánh cược thua, biến thành tỳ nữ của người khác cũng không phải là chuyện vinh quang gì, ngươi chạy tới nhục mạ, mắng Diệp Vấn Thiên bệ hạ người ta làm cái gì cơ chứ?

Một khi điều tra ra, ngươi bảo hắn nên nói hay là không nên nói đây?

- Được rồi!

Nghe thấy hứa hẹn của bạn tốt, lúc này Phi nhi công chúa mới dễ chịu hơn một chút, không tiếp tục để ý tới vị hoàng đế bệ hạ này nữa mà ngẩng đầu ưỡn ngực nói:

-Đi thôi, đi tham gia yến hội!

- Ừm!

Lạc Thất Thất, Hình Viễn đi theo nàng. Mà Diệp Vấn Thiên, Vệ Giang nhìn nhau, đồng thời lắc đầu, cũng đi theo phía sau.

Vị Lục công chúa này nổi danh là tính tình cổ quái. May mà nhi tử Diệp Tiền của hắn không theo đuổi. Nếu không, nhất định sẽ chết rất thê thảm, không nói đâu xa. Không phải ngay cả Hình Viễn mỗi ngày đều theo đuổi nàng, nhiều năm như vậy mà cũng không có thu được vẻ mặt tốt của nàng sao?

. . .

Bên này đi đến yến hội, bên kia hộ vệ thủ vệ đã đi vào trong, vội vã đến đại sảnh, nói một câu bên tai của Diệp Tiền.

- Phụ Hoàng và thầy Vệ đều tới? Còn có Lục công chúa. . . Làm sao bọn họ lại cùng nhau tới đây được cơ chứ?

Diệp Tiền sững sờ, vội vàng đứng lên, nhìn quanh một vòng rồi nói:

-Chư vị, đám người Lục công chúa và phụ vương ta, thầy Vệ sắp tới đây. Ta cảm thấy chúng ta nên đứng dậy nghênh đón a!

- Lục công chúa tới?

- Không nghĩ tới thầy Vệ và bệ hạ cũng tới, nhanh lên!

Nghe thấy Lục công chúa Hồng Viễn đế quốc và thầy Vệ sắp tới, tất cả mọi người đều ngừng lại, đồng loạt đứng dậy.

Trương Huyền cũng giống như mọi người, đứng dậy nhìn ra ngoài, quả nhiên đã thấy có mấy người đi tới.

Đi đầu là một nữ tử, một thân mặc váy dài màu tím, thân thể thướt tha được phác họa một cách hoàn mỹ. Phối hợp với da thịt bóng loáng khiến cho nàng trở nên xinh đẹp không nói thành lời.

- Đây chính là Lục công chúa sao?

- Thật xinh đẹp ah!

- Ta cảm giác như đã yêu nàng, làm sao bây giờ...

- Yêu nàng? Ngươi không nhìn bản thân một chút sao, mặt sưng phù giống như đầu heo, Lục công chúa nhìn thấy ngươi không nôn đã tốt lắm ồi!

- Còn nói ta, ngươi không tốt hơn a, cái mũi giống như gấu chó vậy, đều là màu đen...

Nhìn thấy nữ tử đi đầu, hai mắt tất cả Danh sư trong phòng đều tỏa sáng.

Vị Lục công chúa này giống như là tiên nữ từ trong tranh vẽ đi ra, khiến cho vô số người trẻ tuổi, kích động không thôi.

Chỉ là, tất cả người trẻ tuổi ở đây, ngoại trừ thái tử và một số ít như mấy ngươi La Tuyền ra. Tất cả đều bị Trương Huyền đánh cho giống như đầu heo, một đám sưng mặt sưng mũi. Mỗi người đều đứng lên, hai mắt tỏa sáng. Khiến cho người có cảm giác không phải là thưởng thức cái đẹp, mà là đang hoảng sợ.

- Lục tiểu thư? Lục công chúa?

Trương Huyền cũng là sững sờ.

Vốn hắn còn tưởng rằng Lục công chúa sẽ là ai, không nghĩ tới lại là Lục tiểu thư mà hắn đã gặp ở Kỳ Trân lâu.

Khó trách có thể một lần xuất ra hơn mấy trăm viên linh thạch trung phẩm. . .

Bên này khiếp sợ, khi đám người Lục công chúa tiến vào trong phòng, nhìn thấy mọi người trước mắt đều bị thương, vẻ mặt sưng đỏ. . . Tất cả cũng đều không hiểu ra sao.

Không phải yến hội Danh sư đều là cao nhã, đoan trang, tràn ngập khí chất, phong độ hay sao?

Làm sao mỗi người lại giống như mới từ lò sát sinh chạy ra vậy chứ?

Vẻ mặt sưng đỏ, con mắt cụp xuống, còn có mấy cánh tay còn treo ở trước ngực. . . Đây là tình huống gì chứ?

Ngay cả tất cả Danh sư ngũ tinh trấn giữ cũng đều giống như đầu heo vậy?

- Lục tiểu thư, là hắn...

Đang nghi hoặc thì bên tai Phi nhi công chúa đã truyền đến thanh âm của Hình Viễn. Nàng nhướng mày, thuận theo tay của đối phương nhìn lại, nàng lập tức lảo đảo một cái.

Gia hỏa chỉ gặp một lần ở Kỳ Trân lâu đã khiến cho nàng tức giận đến gần chết, không ngờ cũng có mặt. Hơn nữa trong tay còn bưng chén rượu, tinh thần sảng khoái, thoạt nhìn hài lòng không nói nên lời.

- Thất Thất, chính là gia hỏa này...

Răng ngà cắn tới mức “ken két”, Phi nhi công chúa quay đầu nói cho bạn tốt của nàng. Chỉ có điều, vừa xoay qua, hai mắt nàng không nhịn được trợn tròn.

Lúc này nàng thấy hảo hữu luôn luôn lạnh lùng, sóng nước không sinh của nàng lại kích động tới mức hai mắt tỏa sáng, giống như đang nhìn thấy một bảo tàng cực lớn vậy.

Phi nhi công chúa sững sờ.

Chẳng lẽ hảo hữu này của mình lại có đam mê đặc thù, ưa thích nam nhân bị đánh thành đầu heo như vậy hay sao?

- Là hắn...

Đang nghi hoặc thì đã thấy Lạc Thất Thất chỉ về phía người thanh niên này.

- Cái này. . . Thất Thất, hắn là cừu nhân của ta, ngươi. . . Không cần phải kích động đến mức như vậy chứ!

Sau khi biết rõ đối phương không phải là bởi vì những người kia mà kích động, Phi nhi công chúa càng thêm im lặng.

Là tên này ép ta trở thành tỳ nữ của hắn, coi như có tức giận, kích động thì cũng nên là ta mới đúng, ngươi kích động làm cái gì a?

Trong lúc nàng rất nghi hoặc, đang muốn nói chuyện thì lại thấy hảo hữu của mình nhanh chóng đi về phía tên ghê tởm kia.

- Thất Thất, coi như muốn thay ta giáo huấn thì cũng phải chú ý...

Phi nhi công chúa thiếu chút nữa đã bị dọa ngất tại chỗ.

Thất Thất luôn luôn rất trầm ổn ah, đầu tiên là kích động, hiện tại sao lại lỗ mãng như thế cơ chứ?

Ở nơi này có nhiều Danh sư như vậy, nhiều người như vậy, không nói hai lời đã trực tiếp đi qua giáo huấn. Như vậy chẳng phải chuyện ta là nô tỳ của người ta sẽ lập tức bị bộc lộ ra ngoài sáng hay sao?

Đưa tay muốn ngăn cản thì chỉ thấy hảo hữu nàng đã đi tới trước mặt tên đáng ghét kia, sau đó ôm quyền khom người, vẻ mặt cung kính nói:

-Đồ nhi Thất Thất, bái kiến Trương lão sư!

- Sao?

Lời muốn nói của Phi nhi công chúa nuốt vào trong miệng, con mắt trừng lớn.

Tình huống gì vậy chứ?

Không phải ngươi muốn giáo huấn hắn thay ta hay sao?

Đồ nhi. . . Trương lão sư?

Chẳng lẽ. . . Gia hỏa chán ghét này chính là người trước đó ngươi đã nói. . . là thanh niên tài tuấn, học thức uyên bác, khiến cho người kính ngưỡng kia hay sao?

Không phải hắn là kẻ vô sỉ hay sao? Làm sao đến trong miệng ngươi lại trở nên cao thượng như vậy chứ?

Có cần chơi người như thế không?

Da mặt co giật lại, Phi nhi công chúa thiếu chút đã khóc lớn.

Nàng còn nghĩ để cho hảo hữu của nàng gặp phải tên kia rồi giáo huấn đối phương một lần, làm cho hắn biết trời cao đất rộng. Ai ngờ, mới gặp mặt, ngay cả nói còn chưa có nói thì đã làm phản rồi. . .

Mà làm phản như vậy cũng quá không có tiết tháo, quá nhanh a!

Nàng trợn mắt, những người khác càng trực tiếp hóa đá.

- Người đi cùng Lục công chúa, vị kia hắn là. . . Lạc Thất Thất, Lạc sư a!

- Mỹ nữ nổi danh băng sơn của Danh sư học viện, thiên tài lạnh lùng lại là. . . học sinh của Trương sư?

- Chuyện gì xảy ra vậy chứ?

. . .

Tên tuổi của Lạc Thất Thất, đám người La Chiêu tới sớm cho nên đã sớm biết.

Người rất xinh đẹp, nhưng lại rất lạnh lùng, không tình nguyện giao lưu với người khác. . . Hiện tại vẻ mặt lại rất hưng phấn, trực tiếp quỳ gối với một người tuổi tác nhỏ hơn nàng, còn gọi một tiếng lão sư. . .

Muốn cần phải khoa trương như vậy hay không?

- ...

Ngô Chấn và Hình Viễn ở bên cạnh, khóe miệng càng giật giật một cái.

Nếu nói quen thuộc, hai người bọn họ còn biết rất nhiều về Lạc Thất Thất so với những người khác.

Thiên tài nổi danh nhất trong đan viện của Hồng Viễn Danh sư học viện, tu vi cũng cao hơn nhiều so với bọn hắn. Bài danh trước mấy trong năm thứ hai, danh khí ở học viện so với Lục công chúa cũng còn lớn hơn nhiều.

Một nhân vật kiêu ngạo như là Phượng Hoàng lại nhận Trương sư làm sư phụ. . .

Ai có thể nói cho ta biết là ta nhìn lầm, hay là giả đây?

- A, là ngươi sao, tiểu Thất! Làm sao ngươi lại có mặt ở đây?

Nhìn thấy tiểu Thất, Trương Huyền cũng sững sờ.

Không phải nha đầu này đang ở Luyện Đan sư công hội hay sao?

Nghi hoặc một chút, hắn lập tức giật mình.

Cũng đúng a, Danh sư, từ Hồng Viễn đế quốc tới. . . Chỉ sợ chính là người cùng đi với Ngô Chấn, Lục công chúa, chính là mấy người này đoạt danh ngạch thuộc về bọn hắn, cho nên mới khiến cho hắn khổ cực như vậy.

- Tiểu Thất?

Leng keng!

Chén rượu trong tay Ngô Chấn lập tức rơi xuống mặt đất.

Hai chân Hình Viễn và Lục công chúa cũng đồng thời mềm nhũn, thiếu chút đã ngã xuống.

- Ta và bạn bè cùng đi tới đây, lão sư, đây là bằng hữu của ta, Lục công chúa Hồng Viễn đế quốc, Ngọc Phi Nhi!

Lạc Thất Thất gật gật đầu, vội vàng giới thiệu hảo hữu bản thân cho cho lão sư biết.

- Ừm, đã gặp qua!

Trương Huyền khẽ gật đầu:

-A, hóa ra ngươi gọi là Ngọc Phi Nhi. . . Ngây ngốc ở đó làm gì, còn không qua đây rót rượu!

- Trương sư, vị này là Lục công chúa điện hạ...

Diệp Tiền lảo đảo một cái, thiếu chút nữa đã ngã sấp xuống.

Hai mắt Diệp Vấn Thiên cũng tối sầm lại.

Ngay cả hắn đối mặt với Lục công chúa cũng bị dọa đến mức nơm nớp lo sợ. Ngay cả thở mạnh cũng không dám, một Danh sư tứ tinh như ngươi, đắc ý cái rắm ah. . .

Cấm ngôn

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

- Ngươi...

Phi nhi công chúa thiếu chút nữa đã phun máu tươi ra ngoài.

Rót rượu, rót cái em gái ngươi ah!

Không phải ta đã mua mười ngày hay sao?

Bây giờ không phải là tỳ nữ của ngươi được không?

- Ta biết!

Trương Huyền gật gật đầu:

- Trước đó chúng ta đã quen biết, mà lại là bạn bè, đúng không, Lục công chúa?

- Đúng vậy!

Con mắt trừng tới, hận không thể bóp tên này chết tươi, hàm răng ngà của Ngọc Phi Nhi cắn chặt môi rồi lên tiếng.

Nói không cũng không được, đối phương nói là bạn, đã giữ thể diện cho nàng rồi. Nếu không, nói thẳng thành tỳ nữ, khi đó nàng cũng không cần sống nữa.

- Ta sẽ rót rượu cho ngươi!

Giậm chân một cái, Ngọc Phi Nhi đi tới phía trước, lại cầm chén rượu lên, rót một chén đây tràn, vừa rót trong lòng lại thầm mắng, hận không thể rút gân lột xương người trước mắt này.

Chỉ là, nàng cũng biết, đây chỉ là suy nghĩ một chút mà thôi. Nàng đánh cược thua, đối phương đã cầm huy chương Danh sư của nàng, coi như muốn phản kháng thì cũng không phản kháng được ah!

- Được rồi!

Thấy vẻ mặt của nữ nhân này không tình nguyện, Trương Huyền khẽ lắc đầu.

Khi đánh cược lại còn muốn để cho hắn quỳ xuống, công chúa kiểu gì cơ chứ? Cũng nên thu thập một chút.

- Lão sư. . . Phi nhi là bạn tốt của con, người xem...

Thấy sắc mặt của hảo hữu trở nên xanh lét, Lạc Thất Thất có chút dở khóc dở cười.

Dù thế nào nàng cũng không nghĩ tới, tên vô lại mà hảo hữu mình luôn mồm nói muốn bóp chết kia lại là lão sư luyện đan của bản thân mình.

Hai người đều rất quan trọng với nàng, cho nên, nàng muốn nhìn xem có thể làm dịu một chút mâu thuẫn hay không.

- Bằng hữu của ngươi? Vậy thì tốt, miễn cho nàng mười ngày...

Trương Huyền gật đầu nói.

Vốn cho rằng bằng hữu mình đã cầu xin thì đối phương sẽ không so đo chuyện tỳ nữ nữa, thế nhưng không nghĩ tới lại chỉ miễn đi mười ngày, Phi nhi công chúa tức giận tới mức sắc mặt đỏ lên:

-Thất Thất, không cần cầu xin, không phải là linh thạch thôi sao? Cũng không phải là ta không có...

- Có là tốt rồi, vừa vặn cũng tiết kiệm cho ta. Như vậy cũng không cần miễn mười ngày này nữa!

Ánh mắt sáng lên, Trương Huyền nói.

700 linh thạch trung phẩm ah, nếu có thể tiết kiệm thì nhất định hắn sẽ tiết kiệm.

- Ngươi...

Khuôn mặt Phi nhi công chúa xanh một hồi, lúc thì trắng, tức giận đến mức thiếu chút đã phun ra một ngụm máu tươi.

- Lão sư chỉ đùa ngươi giỡn mà thôi, đừng nóng giận...

Thấy hảo hữu sắp bộc phát, Lạc Thất Thất không nhịn được lắc đầu nói:

-Đúng rồi, không phải ngươi còn muốn học luyện đan với Trương lão sư hay sao? Hiện tại người đang ở đây...

- Hừ, về sau coi như ta học heo thì cũng sẽ không học cùng hắn!

Phi nhi công chúa cắn răng.

- Được rồi!

Biết giữa hảo hữu mình cùng mới vị Trương lão sư mà mình vừa biết đã có mâu thuẫn không nhỏ, Lạc Thất Thất chỉ đành suy nghĩ biện pháp để sau này hòa giải mà thôi.

Mọi người đã tới đủ, yến hội tiếp tục.

Chỉ là, có Diệp Vấn Thiên bệ hạ và Vệ sư ở đây, lại có Lục công chúa bất cứ lúc nào cũng sẽ bạo tạc làm cho bầu không khí rõ ràng đã trở nên ngưng trọng hơn không ít, không còn vẻ vui vẻ như trước đó nữa.

Chờ đợi một hồi, đám người La Chiêu đã không đợi được, lập tức đứng dậy cáo từ.

Đám Danh sư như bọn hắn, mỗi một người đều giống như đầu heo, nhất định phải mau đi về chữa thương, nếu không, coi như có hai danh ngạch thì cũng không có tác dụng gì cả!

- Diệp Tiền điện hạ, chúng ta cũng cáo từ!

Thấy bọn họ rời khỏi, Hồng sư cũng ôm quyền đứng dậy nói.

- Trương sư, xin dừng bước!

Mới vừa đi vài bước thì Vệ Giang đã tiến lên đón.

- Vệ sư!

Vừa rồi ở trong yến hội thái tử Diệp Tiền cũng đã giới thiệu, cho nên hắn biết vị này chính là đường chủ Danh sư đường trong Huyễn Vũ đế quốc. Là Danh sư ngũ tinh đỉnh phong, Trương Huyền không dám làm lớn, vẻ mặt nghiêm túc ôm quyền với đối phương.

- Trương sư, liệu có thể dừng một bước nói chuyện hay không?

Vệ Giang cười cười.

- Đây là vinh hạnh của ta!

Không nghĩ tới đối phương lại muốn nói chuyện với mình, Trương Huyền mỉm cười nói.

Để cho đám người Hồng sư quay về chỗ ở trước, Trương Huyền đi theo phía sau Vệ sư, đi tới một gian phòng.

- Xin hỏi. . . Có phải Trương sư là Chiến sư hay không?

Bố trí cấm chế ở chung quanh, làm cho không có người nào có thể nghe lén được, sau đó Vệ Giang mới nhìn lại.

- Chiến sư? Đó là cái gì?

Trương Huyền không hiểu ra sao.

Chiến sư liên quan tới cơ mật của Danh sư cấp bậc cao hơn, hắn đã nhìn qua thư tịch. Thế nhưng căn bản không có ghi chép qua, vì vậy cũng không quá rõ ràng.

- Ây. . . Chính là ti chiến Danh sư...

Giải thích chuyện Chiến sư một lần, Vệ Giang vừa giải thích lại ở bên cạnh quan sát kỹ hắn.

Phát hiện đối phương không giống như giả vờ, thật sự không biết cho nên trong lòng hắn rất là nghi hoặc.

Không phải Chiến sư thì làm sao có thể có được lực chiến đấu mạnh mẽ như thế, đánh bại chín tồn tại siêu việt cấp bậc của mình cơ chứ?

Thảm trạng của những Danh sư vừa rồi hắn cũng đã nhìn thấy, mặc dù khuôn mặt sưng đỏ, thoạt nhìn thê thảm vô cùng. Thế nhưng trên thực tế người xuất thủ cũng không ra tay độc ác, mà đã có ý định lưu tình.

Chỉ cần dùng dược vật, một hai ngày là có thể trở nên hoàn hảo như lúc ban đầu.

Đối chiến với chín người có thực lực mạnh hơn bản thân, thế mà còn hạ thủ lưu tình. . . Muốn làm được như vậy cần mạnh bao nhiêu cơ chứ?

- Còn có loại Danh sư này hay sao?

Nghe thấy còn có loại nghề nghiệp như Chiến sư, Trương Huyền kinh ngạc một hồi.

Vốn hắn cho rằng Danh sư đều là dạy đọc sách làm người, truyền thụ thiên hạ. Thế nhưng không nghĩ tới còn có tồn tại chuyên môn chịu trách nhiệm chiến đấu.

Khó trách rất nhiều Danh sư, khi nhìn thấy tộc nhân Dị Linh tộc, bước chân không thể di chuyển được. Như vậy làm sao có thể chém giết được chúng cơ chứ?

Hóa ra. . . Người chân chính có trách nhiệm chiến đấu cũng không phải là bọn hắn, mà là loại siêu cấp Danh sư có thể vượt cấp chiến đấu.

- Tại sao Vệ đường chủ lại cho rằng ta là Chiến sư chứ?

Hắn quay đầu nhìn qua.

- Ta nghe nói ngươi một người vượt cấp chiến đấu, nhẹ nhõm thắng chín người có thực lực cao hơn bản thân ngươi...

Vệ Giang nói.

- Ah!

Giờ mới hiểu được, Trương Huyền khẽ lắc đầu:

-Ta mới vừa biết được nghề nghiệp này, đương nhiên là không phải!

- Như vậy. . . Ngươi có thể có thể chất đặc thù gì hay không?

Vệ Giang tiếp tục hỏi.

- Ta có thể chiến thắng chín người bọn hắn là bởi vì ta có thể nhìn ra chỗ thiếu hụt và lỗ thủng bên trong võ kỹ của bọn hắn, từ đó có thể lợi dụng...

Trương Huyền nói:

- Cũng không phải là thể chất đặc thù gì đó!

Nếu nói tới thể chất đặc thù, hắn có hai học sinh a. Ngay cả người làm lão sư như hắn cũng vẫn luôn hâm mộ.

- Được rồi!

Nghe hắn thừa nhận mình không phải Chiến sư, lại không có thể chất đặc thù, Vệ Giang có chút thất vọng.

Vốn hắn cho rằng Huyễn Vũ đế quốc có thể xuất hiện một vị Chiến sư thì sẽ danh dương thiên hạ, hiện tại xem ra, hắn đã suy nghĩ nhiều.

Thể chất đặc thù, nếu như không kích hoạt thì hầu như không đo lường ra được. Coi như hắn là Danh sư ngũ tinh đỉnh phong thì cũng không có cách nào.

Lại hàn huyên một hồi, tất cả vấn đề đều bị Trương Huyền xảo diệu từ chối.

Sở dĩ hắn có thể vượt cấp chiến đấu, một là bởi vì Thiên Đạo thư viện và công pháp Thiên Đạo, hai là bởi vì thủ đoạn của Vu Hồn sư.

Hai thứ này cũng không thể nói cho người khác biết được, một khi nói là Chiến sư gì đó. Nếu như bị bắt về nghiên cứu, quả thực sẽ rất phiền toái.

Cho nên, mặc kệ đối phương nói cái gì hắn cũng sẽ không thừa nhận.

- Quấy rầy Trương sư rồi!

Lại hàn huyên một hồi, không tìm được bất luận một chút đầu mối hữu dụng nào. Dò xét nửa ngày cũng không nhìn ra được cái gì, Vệ Giang đành phải tràn ngập áy náy ôm quyền nói một câu.

- Không cần phải khách khí!

Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng, cũng không nhiều lời mà xoay người rời khỏi.

Hắn vừa rời đi không lâu thì cửa phòng lần nữa bị đẩy ra, Diệp Vấn Thiên bệ hạ đi tới, vẻ mặt rất là sốt ruột.

- Thế nào?

- Hắn không phải là thể chất đặc thù, nhưng mà. . . Có phải là Chiến sư hay không thì ta cũng không dám xác định!

Vệ Giang lắc đầu.

- Không xác định được?

Diệp Vấn Thiên rất là nghi hoặc.

- Ừm, Chiến sư phải trải qua vô số tuyển chọn, từng tầng khảo hạch, mặc dù hiện tại hắn có thể vượt cấp chiến đấu, thế nhưng so với Chiến sư chân chính vẫn còn kém một đoạn rất lớn. . . Được rồi, đừng nghĩ nhiều nữa. Ta sẽ nói loại tình huống này cho Danh sư đường Hồng Viễn đế quốc. Quyết định cụ thể như thế nào cứ để cho Mạc đường chủ tự mình quyết định đi!

Chần chờ một chút, Vệ Giang nói.

Dùng năng lực hiện tại của hắn, quả thực không có cách nào xác nhận ra được.

Không bằng trước tiên cứ báo cáo, quyết định như thế nào cũng đã có người phía trên đi làm.

- Không sai, cứ báo cáo đi!

Diệp Vấn Thiên suy nghĩ một chút, không ngừng gật đầu.

Cổ tay Vệ Giang khẽ đảo, một cái đồ vật lớn chừng bàn tay xuất hiện ở trong lòng bàn tay của hắn. Bàn tay hắn điểm một cái, nói đồ vật muốn viết ra, ánh sáng lóe lên, chữ viết tức thì biến mất.

Ngọc phù đưa tin có hiệu quả giống như hiệu quả tường đưa tin, chỉ là càng thêm nhanh gọn, có thể nhẹ nhõm mang đi được.

Lúc trước Hồng sư mượn thứ này để đưa tin cho Mạc sư Mạc Cao Viễn.

Ông!

Mới vừa truyền ra tin tức không lâu thì đã thấy ánh sáng lần nữa lóe lên.

- Cái này...

Nhìn thấy chữ viết ở phía trên, con ngươi Vệ Giang co rụt lại, dường như không thể tin được vào hai mắt mình.

- Mạc đường chủ nói cái gì vậy?

Thấy bằng hữu có bộ dáng này, Diệp Vấn Thiên cũng nhíu mày nói.

- Ngươi tự nhìn...

Nuốt một ngụm nước bọt, Vệ Giang ngọc phù đưa tin cho đối phương.

Mang theo vẻ nghi hoặc cúi đầu nhìn xuống, Diệp Vấn Thiên vừa nhìn xuống cũng lập tức sững sờ.

Chỉ thấy phía trên chỉ có một hàng chữ.

- Chuyện liên quan tới Trương Huyền Trương sư, không nói, không hỏi, không nói, nói năng thận trọng!

Sưu sưu!

Hắn mới vừa nhìn xong thì chữ viết bên trên ngọc phù theo thời gian trôi qua đã biến mất ở trước mắt.

- Nói năng thận trọng. . . Chẳng lẽ Mạc đường chủ đã sớm biết vị Trương sư này hay sao?

Con ngươi co rụt lại, Diệp Vấn Thiên không nhịn được nói.

Nói năng thận trọng là sự tôn trọng mà Danh sư cấp thấp nên làm với Danh sư cấp cao. Thế nhưng vị Trương sư này mới là tứ tinh, tại sao Mạc đường chủ lại ra lệnh kín miệng như vậy chứ?

Chẳng lẽ. . . Mạc đường chủ đã sớm biết vị Trương sư này hay sao?

Nếu không. . . Tại sao lại nói như vậy?

- Hắn là đã sớm biết, nếu không, không có khả năng ta vừa mới nói ra hai chữ Trương Huyền, đã. . . Truyền lại tin tức này!

Vệ Giang gật đầu.

Mạc Cao Viễn đi Vạn Quốc thành, cùng ngày đã xoay người rời khỏi. Người biết chuyện này rất ít, ngoại trừ đám người Trương Huyền thì cũng chỉ có Hồng sư và đám người Khang đường chủ Vạn Quốc thành.

Mặc dù Vệ Giang là lão sư của Hồng sư, thế nhưng cũng không quá rõ ràng.

- Như vậy. . . Chúng ta làm sao bây giờ?

Diệp Vấn Thiên nhìn qua.

- Mạc đường chủ đã quy định như thế thì chúng ta cũng không cần nói nhiều làm gì. Dù sao Trương sư cũng sẽ đi vào Hồng Viễn Danh sư học viện. Nếu như ta nhớ không nhầm, tuyển chọn Chiến sư năm năm một lần trong học viện, hắn là sắp bắt đầu. . . Nếu như hắn thực sự có thiên phú, nhất định có thể một tiếng hót lên làm kinh người!

Vệ Giang nói.

- Tuyển chọn Chiến sư? Không sai, ngươi vừa nói như vậy ta cũng đã nghĩ tới, chỉ là. . . Chiến sư chân chính, người kém cỏi nhất cũng phải là Danh sư ngũ tinh, hiện tại hắn mới là Trọc Thanh cảnh đỉnh phong. Ngay cả Hợp Linh cảnh cũng chưa tới, cũng chẳng biết lúc nào mới có thể đột phá được a!

Diệp Vấn Thiên gật đầu lên tiếng, lập tức mang theo vẻ lo lắng nói.

- Bất kể hắn có tu vi thế nào, Mạc đường chủ đã hạ lệnh kín miệng thì chúng ta cũng không nói nhiều, cứ chờ là được!

Vệ Giang gật đầu.

- Cũng đúng!

Diệp Vấn Thiên lên tiếng, không nói thêm lời nào nữa.

. . .

Hai người đóng cửa thương nghị, Trương Huyền vừa đi ra phủ thái tử thì đã bị người khác ngăn lại.

- Trương sư, ta muốn một mình nói chuyện với ngươi!

Một đạo thân ảnh thon dài chặn ở phía trước mặt hắn.

- Lục công chúa?

Khi nhìn thấy rõ người ngăn ở trước mặt là ai, lông mày của Trương Huyền nhíu một cái.

Chính là Lục công chúa đã bị hắn thu làm tỳ nữ, hơn nửa đêm đối phương tới tìm bản thân hắn để làm gì cơ chứ?

- Hừ! Nơi này ở gần hoàng cung, không tiện nói chuyện, đi theo ta!

Phi nhi công chúa hừ lạnh một tiếng, bàn chân điểm một cái lên trên mặt đất, thân thể bay thẳng về phía trước.

Đi một lát, đột nhiên phát hiện phía sau không có động tĩnh, nàng quay đầu nhìn lại, thân thể mềm mại run lên.

Chỉ thấy người thanh niên kia căn bản không có cùng đi với nàng mà hai tay đút vào trong túi, đang đi đến hướng khác.

- Ngươi. . . Làm sao không đi với ta chứ? Xoay người đuổi kịp đối phương, nàng cắn răng khẽ nói.

- Không có hứng thú!

Trương Huyền khoát tay áo.

- Ngươi...

Ngực không ngừng nhấp nhô, Phi nhi công chúa tức giận sắp bạo phát.

Hoàng đạo thư viện

dtv-ebook.com

Đường đường là công chúa, là mỹ nữ ngàn dặm mới tìm được một. Lúc này tới tìm hắn nói chuyện, thế mà hắn lại không thèm để ý, còn xoay người rời đi. Người này có phải là nam nhân hay không chứ?

- Được rồi, ta sẽ nói ngay ở chỗ này!

Cắn răng một cái, sợ tên này rời đi lần nữa, Phi nhi công chúa dừng bước, trực tiếp truyền âm:

- Ta không biết việc giải bia đá là điểm mạnh của ngươi, đánh cược thua, không có gì để nói, có chơi có chịu. .. Chỉ là, bây giờ ta nghĩ lại, lại muốn đánh cược với ngươi, ngươi có dám hay không?

Lần trước ai nghĩ đến gia hỏa bề ngoài xấu xí này còn là một vị Danh sư, lại còn có loại bản lãnh này!

Mặc dù thua thì thua, thế nhưng nhớ tới yêu cầu của đối phương, trong lòng nàng lập tức cảm thấy ấm ức.

Không sớm giải trừ cái gọi là quan hệ “Chủ tớ” này, ai biết sau này tên này có nổi điên nữa không. Lại bảo nàng tới rót rượu, bóp chân cho hắn thì sao chứ?

Nếu thực sự là như thế, công chúa như nàng cũng không cần sống nữa mà trực tiếp tự sát đi.

- Còn đánh cược nữa sao?

Thấy nữ nhân này còn chưa từ bỏ ý định, lại còn dám đánh cược, Trương Huyền dừng bước, như cười như không nhìn về phía nàng:

- Một tỳ nữ như ngươi có tư cách gì đánh cược với chủ nhân như ta? Lại có tư cách gì chứ?

- Ngươi...

Đôi mắt thanh tú lạnh lẽo như băng, Phi nhi công chúa nghiến răng nghiến lợi nói.

Nếu như không phải tên này cũng là Danh sư, còn đánh cược thắng, như vậy nàng đã hận không thể chụp chết đối phương tại chỗ rồi.

- Được rồi, nếu như không có chuyện gì khác thì ta đi trước. Đã hơn nửa đêm rồi, sắp buồn ngủ tới chết, không rảnh náo loạn với ngươi!

Khoát tay áo một cái, Trương Huyền tiếp tục đi về phía nơi ở của Hồng Phong đế quốc trong Huyễn Vũ đế đô. Vừa mới đi được hai bước thì một làn gió thơm đã vờn quanh, nữ tử kia đã lần nữa ngăn ở trước mặt hắn.

Bởi vì tức giận cho nên ngực không ngừng phập phồng, bộ ngực sung mãn mượt mà nhô lên, giống như muốn xé rách bộ váy xinh đẹp.

- Ngươi đứng lại đó cho ta!

Bàn tay vẫy một cái, chân khí tuôn ra ngoài, tạo thành một đạo bức tường chân khí.

- Sao nào ? Ta không cá với ngươi, muốn dùng biện pháp cứng rắn sao? Làm một tỳ nữ mà dám động thủ với chủ nhân, ngươi có một chút quy củ nào hay không? Thấy nha đầu này đã tức giận đến mức nổ phổi, Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng.

- Ta cho ngươi bảy trăm linh thạch, mua mười ngày, hiện tại còn chưa được tính là. . . Tỳ nữ!

Hừ lạnh một tiếng, Phi nhi công chúa lật bàn tay một cái:

- Ngươi chọc ta tức giận, làm học tỷ, muốn giáo huấn một học đệ cũng không tính là gì a!

Mười hạng đầu trong lúc thi đấu Danh sư đều có cơ hội đi vào Hồng Viễn Danh sư học viện học tập, Phi nhi công chúa là học viên năm thứ hai, cho nên đương nhiên là học tỷ của bọn hắn.

Nếu dựa theo cái thân phận này, như vậy chuyện học tỷ giáo huấn học đệ cũng là không tính là trái lệ.

Thanh âm vừa dứt thì bàn tay trắng như ngọc của Phi nhi công chúa đã tung bay, lăng không chộp ra một trảo với chung quanh.

Nàng đã thực sự bị tên này chọc tức.

Hôm nay bất kể như thế nào thì nàng cũng muốn dạy dỗ đối phương một trận, làm cho hắn biết, cái gì gọi là trời cao đất rộng!

Sưu sưu!

Lực lượng của Hóa Phàm cảnh lục trọng Kiều Thiên cảnh được thi triển, linh khí chung quanh giống như được một cái cầu nối cực lớn dẫn dắt, tạo thành một bức bình chướng bị phong kín, bao phủ hai người vào trong đó.

Rất hiển nhiên, đánh cược thua, ra tay đối với đối phương nàng cũng cảm thấy ngại ngùng. Cho nên trước tiên mới bắt đầu phong tỏa chung quanh, như vậy mới không để cho người ta nhìn thấy.

- Giáo huấn học đệ cũng không tính là gì, chỉ là. . . Ngươi khẳng định muốn động thủ với ta hay sao?

Thấy nữ nhân này đã phong tỏa chung quanh, ánh mắt Trương Huyền có chút quái dị nhìn về phía nàng.

Vừa rồi hắn ở phủ thái tử đã đánh một đám Hợp Linh cảnh phải kêu cha gọi mẹ. Có lẽ nữ nhân này cũng nên biết thực lực của mình không chỉ

đơn giản là Trọc Thanh cảnh a. Không ngờ vẫn còn dám động thủ, xem ra sự tự tin không nhỏ!

- Bớt nói nhảm diid! Ta sẽ khiến cho ngươi ngoan ngoãn đánh cược cùng ta!

Hừ lạnh một tiếng, thân thể mềm mại của Phi nhi công chúa nhoáng một cái đã đi tới trước mặt Trương Huyền, cổ tay run lên lắc một cái rồi bổ xuống.

Soạt!

Chân khí trong lòng bàn tay giống như là dù che mưa móc ngược, phong tỏa tất cả phương vị mà Trương Huyền có thể tránh né. Chỉ cần hắn dám di chuyển thì sẽ khiến cho chân khí va chạm, khi đó có muốn chạy trốn cũng sẽ không trốn thoát.

Võ kỹ Linh cấp thượng phẩm, Kim Tán Tỏa Khí!

Chiêu này không chỉ có thể phong tỏa đường lui của người khác mà còn có thể phong tỏa ngăn cản lực lượng chân khí của người ta. Khiến cho người ta khó mà hành động, thậm chí lại còn mang theo năng lực công kích linh hồn, khiến cho người ta buồn ngủ, không có cách nào tự kềm chế được.

Xem ra nàng cũng biết vị học đệ này thoạt nhìn thực lực không ra sao, kỳ thật tu vi không yếu. Cho nên vừa ra tay đã thi triển ra công kích mạnh nhất.

- Ha ha!

Linh hồn của Trương Huyền đã chuyên môn tu luyện qua công pháp Vu hồn. Cường giả Hóa Phàm bát trọng muốn công kích linh hồn, khiến cho hắn ngủ mê mệt cũng rất khó có khả năng. Cho nên làm sao có thể sợ hãi công kích của đối phương cơ chứ ?

Trong đầu thầm nói một câu thiếu hụt, hắn lắc đầu, bàn chân bỗng nhiên đạp mạnh lên trên mặt đất.

Sưu!

Chân khí trùng kích vào, chỗ đó lập tức xuất hiện một vết rách hẹp dài, mặt đất dưới chân Phi nhi công chúa lập tức trở nên không ổn định, Kim Tán Tỏa Khí đã xuất hiện một chút kẽ hở.

Thân thể nhoáng một cái, lách mình từ bên trong công kích của đối phương ra. Lại xiết chặt nắm đấm rồi đánh ra một quyền.

Mặc dù đối phương là cường giả Kiều Thiên cảnh, thế nhưng chẳng qua cũng chính là sơ kỳ mà thôi, toàn bộ hồn lực, chân khí của hắn cộng lại cũng đã có lực lượng hơn xa đối phương. Một khi chân chính chiến đấu, ai thắng ai thua còn chưa nhất định.

Không nghĩ tới đối phương lại lợi hại như thế, một cước đạp lên mặt đất đã xé rách Kim Tán Tỏa Khí của mình, còn thành công đào thoát. Phi nhi công chúa cũng sững sờ, chỉ có điều, ánh mắt nàng lập tức nhếch lên, tay tạo thành thủ ấn, tiến lên nghênh đón.

Cứng đối cứng!

Trong mắt của nàng, kẻ trước mắt này dù có mạnh hơn nữa thì cũng chỉ là Trọc Thanh cảnh đỉnh phong mà thôi. Mà nàng lại là cường giả Kiều Thiên cảnh, muốn vượt qua, không có cửa đâu.

Phanh!

Quyền chưởng va chạm, thân thể Trương Huyền nhoáng một cái, liên tục lui về phía sau mấy bước. Mà Phi nhi công chúa, mặc dù không có lui lại thế nhưng trên mặt lại hiện lên vẻ kinh ngạc giống như là gặp quỷ vậy.

Nàng đã dùng hết toàn lực, còn thi triển ra võ kỹ, vốn nàng cho rằng ít nhất đối phương cũng phải bị đánh ra mấy chục mét, bản thân bị trọng

thương. Thế nhưng nàng nằm mơ cũng không nghĩ tới đối phương chỉ lui mấy bước thì đã không có việc gì nữa. . .

Tên này thật sự là Trọc Thanh cảnh sao? Làm sao so với Kiều Thiên cảnh sơ kỳ như nàng cũng không hề yếu hơn vậy?

Nàng cảm thấy khiếp sợ, Trương Huyền cũng không nhịn được lắc đầu.

- Xem ra Thiên Đạo quyền pháp cũng cần phải thăng cấp...

Thiên Đạo quyền pháp của hắn là loại hình võ kỹ, mặc dù không có thiếu sót, so với cùng cấp bậc lại có uy lực vô cùng, được coi là vô địch, thế nhưng. . . Cấp bậc thư tịch sưu tầm được không cao, uy lực cũng có hạn.

Đối kháng với võ kỹ Linh cấp hạ phẩm thì còn có thể chiếm thượng phong, so với thượng phẩm, còn kém hơn không chỉ một đoạn.

Chuyện này rất giống như học sinh tiểu học năm nhất vậy, mỗi lần đều có thể đạt được một trăm điểm, không có một chút sai lầm nào. Thế nhưng như vậy cũng không thế nào so được với học sinh cấp hai. Nếu như làm bài thi khảo hạch sơ trung thì chưa hẳn đã có thể hơn được.

Thiên Đạo võ kỹ có lợi hại hơn nữa, nếu như cấp bậc thư tịch sưu tập được quá thấp. Như vậy so với võ kỹ cao cấp chân chính vẫn còn kém một mảng lớn.

Bởi vậy, mặc dù lực lượng của hắn đã vượt qua đối phương. Thế nhưng lúc chân chính đối kháng, vẫn phải ăn chút thiệt thòi ngầm.

Chỉ là sau khi đối chiến một chiêu cũng đã làm cho hắn kiểm tra xong thực lực chân chính của đối phương. . . Nàng muốn vượt qua hắn, cũng không dễ dàng như vậy.

- A!

Thấy vị“Học đệ” tuổi tác so với mình còn nhỏ hơn mà thực lực lại ngnag với mình, miệng khẽ hừ lạnh một tiếng, thân thể mềm mại của Phi nhi

công chúa lần nữa nhoáng lên, lập tức đuổi theo.

- Nữ nhân này...

Nhìn công kích của nàng càng ngày càng nhanh, có một loại cảm giác giống như muốn liều mạng, Trương Huyền lắc đầu. Lại nhìn một chỗ thiếu hụt, bàn chân co rụt lại, đánh thẳng về phía ngực đối phương.

- Ngươi. . . Vô sỉ!

Thấy hắn lại muốn đánh vào ngực của mình, Phi nhi công chúa tức giận tới mức kêu loạn, thân thể không kìm được mà co rụt lại, chiêu số mới vừa đánh ra cũng theo đó biến hình, lần nữa xuất hiện lỗ hổng.

Sưu sưu!

Một chưởng đánh hụt, lúc vội vàng nhìn lại về phía trước thì đã thấy người thanh niên kia đã mất đi tung tích.

- Sao? Đi đâu rồi?

Đối phương trong nháy mắt đã biến mất, Phi nhi công chúa sững sờ, đang muốn tìm kiếm thì con ngươi đột nhiên co rụt lại, vội vàng xoay người.

Chỉ là lúc này đã chậm, nàng chỉ cảm thấy mông mình tê rần, đã bị một cước hung hăng đạp trúng.

Sưu sưu!

Kêu thảm một tiếng, thân thể bay thẳng lên, sau khi bay ra hơn hai mươi mét mới nằm rạp xuống trên mặt đất, y phụ lộng lẫy xinh đẹp đã bị xé rách thành mấy lỗ thủng, trên mặt cũng đều là bùn đất.

Đâu còn có nửa điểm phong phạm của công chúa nữa chứ, nhìn qua rất hiển nhiên một tên ăn mày.

- Ngươi, lưu manh...

Phi nhi công chúa cảm giác như muốn khóc.

Thân mang huyết mạch hoàng thất, khi chiến đấu cùng người khác, người ta tránh cũng kịp, ai dám bất kính với nàng cơ chứ?

Tên này thì tốt rồi, đầu tiên là đụng ngực, làm cho nàng không dám nghênh đón, sau đó thừa cơ đột phá phong tỏa chân khí của mình. Sau đó tiến về phía sau, đạp vào cái mông một cước. . .

Em gái ngươi!

Không biết mông và ngực của nữ nhân là nơi không thể đánh hay sao?

Không chỉ đánh mà còn đánh rất vui vẻ. . . Ngươi có biết xấu hổ hay không?

Cảm thấy phía sau rất đau rát, Phi nhi công chúa vừa thẹn vừa giận, bàn tay bỗng nhiên nhấn một cái lên trên mặt đất, cả người lăng không bay lên, giống như nổi điên lần nữa lao đến.

Trước đó chỉ là nổi giận, hiện tại nàng đã cảm thấy có chút điên cuồng.

Còn chưa tới đến trước mặt đối phương thì nàng đã lần nữa nhìn thấy, đối phương lại đạp ra một cước.

Nhìn thấy cước này, khóe miệng Phi nhi công chúa khẽ giật một cái.

Phương vị và nắm bắt thời cơ của một cước này vô cùng xảo diệu, phong tỏa phạm vi mà mình muốn công kích. Nếu như nàng ẫn còn dựa theo phương vị vừa rồi để công kích, không cần đối phương phát lực thì chính mình cũng sẽ tự đụng vào!

Hơn nữa. . . Quan trọng nhất là, vị trí lại là. . . Trước ngực!

- Đăng đồ tử!

Răng cắn chặt, bàn tay bỗng nhiên vỗ một cái vào trước mặt, mượn lực đẩy thân thể ngược lại. Thân thể lăng không xoay một vòng, đang nghĩ

ngợi nên tiếp tục công kích như thế nào thì đã lần nữa cảm thấy mông mình tê rần.

- Ngươi...

Sưu sưu!

Nàng lại bay ngược ra, miệng ăn bùn, thân thể rớt xuống trên mặt đất.

Lần này còn rơi ác hơn, y phục bị cắt ra càng nhiều, đầy đầu, khuôn mặt đều là bụi bặm.

- Ngươi. . . Có biết đánh nhau hay không?

Phi nhi công chúa phát khóc.

Bắt nạt người ta cũng không nên bắt nạt như thế a, liên tục hai lần đều đá vào mông, về sau bảo nàng làm sao gặp người cơ chứ?

Đánh nhau với nữ nhân lại đánh vào bộ ngực, còn có mông. Ngươi còn có một chút phẩm hạnh và đạo đức của Danh sư hay không?

- Nếu như ta nói, không phải cố ý. . . Ngươi có tin không?

Bên này nàng khóc không ra nước mắt, bên kia Trương Huyền cũng không ngừng đổ mồ hôi lạnh.

Đối phương có thực lực Kiều Thiên cảnh, mặc dù trên lực lượng đã vượt qua đối phương. Thế trên thực tế, tốc độ phản ứng và ý thức hắn đều còn xa không theo kịp. Hắn đã hết cách rồi, chỉ có thể căn cứ vào vị trí thiếu hụt mà Thiên Đạo thư viện miêu tả để công kích. . .

Thế nhưng hắn có nằm mơ cũng không nghĩ tới, những vị trí mà thư viện ghi chép, không phải là bộ ngực thì chính là cái mông. . .

Vẻ mặt rất khó coi, Trương Huyền vò đầu. . . Có phải lần này ta đã dùng phải hàng giả Thiên Đạo thư viện, mà là hoàng đạo thư viện hay không?

- Tốt. . . Ta đánh cược với ngươi còn không được sao?

Buồn bực một hồi, Trương Huyền đành phải nhắm mắt nói.

Đánh cược thì đánh cược, nếu không cứ tiếp tục đánh, không chỉ y phục của đối phương bị xé rách sạch sẽ mà chỉ sợ cái mông cũng không còn có gì che, cảnh xuân vô hạn.

Rốt cuộc là có chuyện gì chứ, đường đường là Danh sư, đối chiến với người khác lại giống như đùa giỡn nữ nhân. Nếu như chuyện này truyền đi, hắn cũng không cần sống nữa.

- Đánh cược...

Khóe miệng Phi nhi công chúa giật một cái, nước mắt chảy ào ào.

Đây cũng không phải là chuyện có đánh cược hay không a. . .

Ngô Chấn xui xẻo (1)

dtv-ebook.com

- Nếu tiếp tục đánh, ta sợ. . . Thương thế của ngươi càng nặng, hay là thôi đi! Ngươi muốn đánh cược thế nào thì cứ như thế đó, ta bồi ngươi là được...

Thấy trên cặp mông đầy đặn của nàng có hai cái dấu chân to rõ ràng, vẻ mặt Trương Huyền lúng túng nói.

Bình thường chiến đấu nhất định hắn sẽ thắng đối phương, chỉ là nếu tiếp tục mượn Thiên Đạo thư viện, ai biết một lát nữa sẽ còn xảy ra chuyện lúng túng gì nữa chứ?

Liên tục đạp hai cước vào mông, quả thật rất không tiện. Nếu tiếp tục đạp, coi như da mặt hắn rất dàythì cũng cảm thấy không thể hạ chân xuống được.

- Tốt!

Tức giận tới mức phát điên, hận không thể chụp chết kẻ trước mắt này tại chỗ. Thế nhưng Phi nhi công chúa cũng biết, nếu cứ tiếp tục đánh, người thua thiệt nhất định sẽ là nàng. Nàng đứng dậy, khẽ gật đầu.

Hai mắt đen nhánh, tràn ngập lửa giận, hận không thể nướng ăn đối phương.

- Chúng ta đã đều đi Hóa Thanh trì, như vậy lấy chỗ này làm điều kiện đánh cược đi!

Phi nhi công chúa nói.

- Có thể, thế nhưng đánh cược như thế nào?

Trương Huyền nhìn qua.

- Trì Nhãn của Hóa Thanh trì bởi vì linh khí dự trữ có hạn cho nên cái gọi là ba ngày chỉ là phạm vi đại khái. Trên thực tế, bọn họ sẽ cấp Thanh Thần hương cho người tu luyện đi vào trong đó!

Phi nhi công chúa tiếp tục nói:

-Thanh Thần hương, để vào bên trong Trì Nhãn có thể đo lường nồng độ linh khí. Căn cứ vào linh khí tiêu hao mà khống chế tốc độ thiêu đốt. Dựa theo tu luyện bình thường, một ngày một đêm, vừa vặn có thể cháy hết một cái. Cái gọi là thời gian tu luyện ba ngày, trên thực tế chính là thiêu đốt ba cây hương. Mặc kệ là Trì Nhãn của ai, một khi hương cháy hết, nhất định sẽ phải đi ra.

Tu luyện có người có tốc độ nhanh, cũng có người chậm, nhất định hiệu quả ba ngày cũng sẽ không giống nhau. Phải làm như thế nào mới có thể xác định linh khí trong Trì Nhãn đã bị hút sạch, không đến mức xuất hiện nguy hiểm cơ chứ? Khi đó sẽ phải dựa vào Thanh Thần hương này!

Thứ này cắm vào bên trong Hóa Thanh trì cũng có thể thiêu đốt, căn cứ vào tốc độ tiêu hao của linh khí nhanh chậm mà thay đổi tốc độ thiêu đốt. Một khi ba cây hương cháy hết thì nhất định phải đi ra, đây là quy định đã sớm được lập ra, ai cũng không thể phá vỡ.

Vừa rồi khi tiệc rượu cũng đã nói qua, cho nên Trương Huyền cũng biết.

- Cho nên. . . Đánh cược giữa chúng ta rất đơn giản, trưa mai chúng ta đồng thời đi vào Hóa Thanh trì, ai thiêu đốt ba cây Thanh Thần hương xong trước thì người đó sẽ chiến thắng!

Phi nhi công chúa nói.

- Ai hết hương xong trước thì sẽ chiến thắng sao?

Không nghĩ tới lại cá cược như thế này, Trương Huyền sững sờ.

Tốc độ thiêu đốt Thanh Thần hương và tốc độ hấp thu linh khí Trì Nhãn có quan hệ trực tiếp với nhau. Mà muốn hơn người khác thì nhất định phải nắm giữ linh hồn càng thêm cường đại.

Nói cách khác. . . Hồn lực càng mạnh thì tốc độ thiêu đốt của Thanh Thần hương cũng sẽ càng nhanh.

Đối phương là cường giả Kiều Thiên cảnh, linh hồn đã trải qua Hợp Linh cảnh tẩm bổ, đã đạt đến mức rất cường đại. Lại đánh cược với hắn, rất rõ ràng đối phương khinh thường bản thân hắn chỉ là Trọc Thanh cảnh, tương đối yếu kém ở trên phương diện linh hồn. . .

Chỉ là. . . Nàng ta có nằm mơ cũng không nghĩ tới, linh hồn của mình đâu có yếu, mà là quá mạnh a!

Tu luyện Vu hồn đã sớm khiến cho linh hồn của hắn có thể thoát khỏi thân thể hành động. Nếu như muốn so, đừng nói là nàng, chỉ sợ ngay cả cường giả Hóa Phàm bát trọng tới đây cũng không phải là đối thủ của hắn.

- Ngươi xác định cá cược cái này sao?

Hắn dùng vẻ mặt đồng tình nhìn về phía nàng.

Không cần nghĩ, nếu như thực sự đánh cược như vậy thì nàng ta muốn không thua cũng khó khăn.

- Không sai! Làm sao vậy, mới vừa rồi còn dương dương đắc ý, hiện tại đã không dám rồi sao?

Vẻ mặt Phi nhi công chúa rất là tự tin.

- Cái này...

Trương Huyền vò đầu:

-Nói nội dung cá cược một chút đi!

- Cá cược rất đơn giản, nếu như ta thắng thì từ hôm nay trở đi ta sẽ không còn là tỳ nữ của ngươi nữa, cũng không nợ ngươi linh thạch! Mà nếu như ngươi thắng. . . Ta lại thua ngươi một vạn linh thạch, hoặc là. . . Lại làm tỳ nữ cho ngươi năm tháng, sao nào?

Phi nhi công chúa nói.

- Lại làm tỳ nữ của ta năm tháng? Thôi được rồi...

Suy nghĩ một chút, Trương Huyền khẽ lắc đầu.

Thứ như tỳ nữ, có hay không đối với hắn cũng không đáng kể, lúc trước cũng chỉ là một câu nói đùa. So với hai chữ tỳ nữ này còn không có lợi ích thực tế bằng linh thạch tới.

- Không đồng ý sao? Chẳng lẽ còn muốn cho ta gả cho ngươi?

Nghe thấy hắn cự tuyệt, Phi nhi công chúa tức giận tới mức cắn răng.

- Gả cho ta?

Trương Huyền ngẩn ngơ:

-Ngươi nghĩ hay lắm!

- Ngươi...

Phi nhi công chúa bứt tóc.

Vô số Danh sư trong Danh sư học viện đều vây quanh nàng, muốn làm nàng vui lòng. Thế nhưng tên này thì lại tốt, nàng nói gả cho hắn, lại còn sửng sốt không quan tâm. . . Ngươi cho rằng ngươi là ai a?

- Ý của ta rất đơn giản, tỳ nữ thì thôi đi, vẫn thua ta một vạn linh thạch a!

Trương Huyền xua tay.

- Được, quyết định như vậy đi...

Cắn răng một cái, Phi nhi công chúa xoay người rời đi.

Thực sự nàng không nói chuyện được với tên này nữa, sợ nếu tiếp tục nói chuyện thì sẽ bị tức chết tại chỗ.

Tránh thoát tai mắt của mọi người, vừa đi tới chỗ ở thì đã thấy Lạc Thất Thất tiến lên đón, nhìn thấy bộ dáng này của nàng, Lạc Thất Thất không nhịn được ngơ ngẩn:

- Ngươi làm sao vậy?

Lúc này y phục của Phi nhi công chúa đã bị cắt rụng mấy khối, lộ ra da thịt tuyết trắng, trên tóc, mặt đều là bùn đất. Giống như mới từ trong bùn đất đứng dậy vậy, chật vật không nói nên lời.

- Không có việc gì. . . Ta bị chút thương tổn, bản thân không tiện bôi. Trở lại đắp một chút chữa thương cho ta a!

Phi nhi công chúa nói.

Đánh cược thua, chạy tới tìm người ta gây phiền phức, lại không nhịn được ra tay. . . Thành công thì cũng thôi đi, kết quả, còn bị điên cuồng cho đánh một trận, cái mông cũng bị đạp sưng lên. . .

Chuyện ám muội như thế, có đánh chết thì nàng cũng không nói nên lời!

- Ngươi bị thương sao?

Lạc Thất Thất nhướng mày:

-Ai ra tay?

- Ta mới nói không có việc gì, ngươi chỉ cần xoa thuốc trị thương cho ta là được...

Phi nhi công chúa hơi đỏ mặt nói.

- Được rồi!

Thấy nàng không tình nguyện nhiều lời, Lạc Thất Thất cũng không tiện hỏi thăm quá nhiều:

- Nếu như là ngoại thương thì ta vừa vặn có bình Tùng Huyết cao mà Hồ viện trưởng đan viện chuyên môn luyện chế cho ta. Có hiệu quả với tổn thương bên ngoài, nếu như hiện tại xoa vào, ắt hẳn sẽ không chậm trễ chuyện ngày mai đi vào Hóa Thanh trì!

- Không cần, Ngô Chấn vừa mới cho ta một bình thánh dược chữa thương, nghe nói mặc kệ bị thương nặng hay như thế nào. Chỉ cần rót vào đều có thể chữa khỏi trong mấy hơi thở. . . Ngươi chỉ cần bôi giúp ta là được!

Cổ tay Phi nhi công chúa khẽ đảo, lấy một cái hồ lô rượu ra ngoài.

Tổn thương ở trên mông, nàng không với tới cũng không nhìn thấy, mặc dù để cho đối phương bôi lên chỗ đó có chút xấu hổ, thế nhưng cũng còn tốt hơn mang theo cái mông đỏ bừng, khập khễnh đi lại.

- Thánh dược chữa thương?

Lạc Thất Thất sững sờ.

- Ừm, nghe nói là lễ gặp mặt mà mấy cái chư hầu đưa qua, bọn hắn đã thử qua tại chỗ, hiệu quả vô cùng tốt. Xem như ngay cả lỗ máu cũng có thể khôi phục trong nháy mắt!

Phi nhi công chúa nói:

- Hắn còn đảm bảo cho nên ta mới nhận. Lúc này lại cần, cho nên mới vừa vặn thử hiệu quả một chút!

- Còn có loại dược vật lợi hại này hay sao?

Lạc Thất Thất tán thưởng nói một tiếng, lại cùng với Phi nhi công chúa đi vào trong căn phòng.

Vừa đi vào không lâu thì đã nghe đến một tiếng kêu thảm như giết heo vang lên, ngay sau đó tiếng gầm thét của Phi nhi công chúa vang vọng toàn bộ sân nhỏ.

- Ah. . . Ngô Chấn, con mẹ ngươi!

Ngô Chấn từ trong phòng mình nhô đầu ra, vẻ mặt vô cùng nghi hoặc.

- Ai gọi ta vậy?

. . .

Sau khi cáo từ Phi nhi công chúa, Trương Huyền trở lại căn phòng của mình.

Lấy Băng Vũ kiếm ra, để cho nó nhận chủ, lại thử nghiệm một cái. Hắn phát hiện ra thứ này mười phần thuận tay, lúc này mới thu hồi lại.

Liên tục phi hành hơn một tháng, lại cộng thêm chiến đấu hai trận, điều tức tại chỗ một hồi cũng khiến cho hắn cảm thấy mệt mỏi, đành phải đi ngủ một giấc thật say.

Khi mở mắt lần nữa trời đã sáng rõ. Lúc vừa mới ra khỏi phòng thì đã thấy hai người La Tuyền, Tất Giang Hải tiến lên đón, vẻ mặt kích động, tràn ngập cảm kích.

Đêm qua , sau khi trở về hai người đã phục dụng Hợp Linh đan, hiện tại đã đột phá đạt đến Hợp Linh cảnh trung kỳ.

Mặc dù chỉ tăng lên một cấp độ nhỏ, thế nhưng linh hồn lại càng trở nên mượt mà, chân khí cũng càng hùng hậu thêm.

Sở dĩ bọn họ có thể như thế chính là bởi vì vị thanh niên trước mắt này.

- Đi hoàng cung đi, Hóa Thanh trì sắp mở ra, nhất định chúng ta phải đi qua đó sớm một chút!

Ăn điểm tâm xong, Hồng sư đi tới trước mặt mấy người.

Lần phân phối danh ngạch này Hồng Phong đế quốc đại triển thần uy, ép cho ba nước chư hầu khác thở không nổi, khiến cho hắn rất là hưng phấn. Vì vậy làm chuyện gì cũng tinh thần mười phần.

Hoàng cung của Huyễn Vũ đế đô so với đông cung thái tử còn rộng rãi hùng vĩ, vàng son lộng lẫy hơn nhiều. Trong trang trí mang theo uy nghiêm của long bàng hổ cứ, khiến cho người ta tiến vào bên trong, vẻ mặt đã trở nên ngưng trọng, ngay cả thở mạnh cũng không dám.

Dưới sự dẫn dắt của hai tên thái giám, bọn họ đi vào đại điện hoàng cung, chỉ thấy đám người La Chiêu, Phùng Vũ đã đi tới.

Trải qua một đêm trị liệu, bộ dáng của mọi người đã tốt hơn nhiều. Chỉ có điều, nếu như xem xét tỉ mỉ, vẫn còn có thể nhìn thấy trên mặt có vết máu ứ đọng và vết thương loáng thoáng.

Nương theo tu vi càng cao, thân thể càng ngày càng cường đại, sau khi bị thương, tốc độ khôi phục cũng sẽ trở nên chậm hơn không ít.

Mặc dù bọn hắn đều có dược vật chữa thương cực kỳ trân quý, thế nhưng so với chân khí có thể tùy thời khôi phục thương thế của Trương Huyền vẫn còn kém nhiều lắm.

- Ừm? Tên kia bị sao vậy?

Thấy những người này vẻ mặt bầm dập, hắn cũng chẳng suy nghĩ gì nữa. Chỉ có điều, vừa nhấc mắt nhìn qua thì đã nhìn thấy một người khiến cho hắn có chút ngoài ý muốn đang ở bên ngoài.

Đêm qua, Ngô Chấn ngồi bên người thái tử, được mọi người tặng quà, không biết tại sao mà cũng đã biến thành mắt thâm cuồng, mặc dù trên mặt nhưng đã tan vết sưng. Thế nhưng có thể loáng thoáng nhìn thấy được dấu vết bị người ta đánh cho một trận.

Đường đường là cao sinh từ Danh sư học viện, nhân vật khiến cho Hoàng đế Diệp Vấn Thiên, thái tử Diệp Tiền cũng phải kính trọng, ai

dám động thủ với hắn, hơn nữa lại còn đánh thành như vậy chứ?

Không chỉ hắn thấy kỳ quái, ngay cả những người khác cũng nhìn thấy, mỗi người đều cảm thấy rất là kỳ quái.

- Trương sư. . . Ta có việc hỏi ngươi!

Đang hiếu kỳ thì đã thấy Ngô Chấn tức tối đi tới.

- Bái kiến Ngô sư!

Trương Huyền ôm quyền.

- Đừng có nói những lời vô dụng này, rượu thuốc này, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì vậy?

Cổ tay khẽ đảo, trong lòng bàn tay Ngô Chấn xuất hiện một cái hồ lô rượu, trên mặt mang theo lửa giận.

Mặc dù hôm qua tên này luôn miệng nói là Hồng sư đưa, thế nhưng hắn vẫn nhìn ra một chút, biết tất nhiên sẽ có quan hệ với vị Trương sư này.

- Cái rượu thuốc này sao?

Trương Huyền sững sờ, lập tức giật mình:

- Ngươi dùng rồi à?

Đây đâu phải là rượu thuốc cơ chứ, trên thực tế chính là rượu đế, trước đó có thể chữa thương là bởi vì chân khí của hắn ẩn giấu trong đó, nương theo thời gian trôi qua, chân khí sẽ dần dần tiêu tán, tự nhiên sẽ không dùng được nữa.

Xem ra nhất định cái tên này đã dùng, chỉ là đã không có hiệu quả gì nữa.

- Không phải ta. .. Chỉ là, không có chút tác dụng nào cả!

Ngô Chấn càng nghĩ càng giận.

Đêm qua nghe thấy Lục công chúa gọi hắn, hắn cao hứng hấp tấp chạy tới, kết quả lại bị đánh đấm cho một trận túi bụi, đánh tới mức gần chết mới biết được. Là bởi vì rượu thuốc này vô dụng, cho nên hắn càng nghĩ càng giận, khi thấy đối phương vừa xuất hiện hắn đã tìm tới.

- Làm sao có thể vô dụng được chứ? Vừa vặn trên mặt ngươi có tổn thương, ta sẽ thử cho ngươi xem một chút!

Thấy hắn quả nhiên bởi vì thứ này mà tức giận, Trương Huyền sao có thể thừa nhận được. Hắn tiếp nhận hồ lô rượu, lắc hai lần, rót một đạo chân khí vào trong đó.

- Thử một chút?

Vốn cho rằng đối phương sẽ sợ hãi, thế nhưng không nghĩ tới lại thản nhiên như thế, Ngô Chấn nhíu mày một cái.

- Ừm, tới đây...

Tiện tay đưa hồ lô rượu tới, Trương Huyền nói:

- Không tin thì ngươi uống một ngụm đi!

Xui xẻo Ngô Chấn (1)

dtv-ebook.com

- Uống?

Ngô Chấn sững sờ:

- Rượu thuốc này của ngươi không phải thoa ngoài da sao?

Ngày hôm qua vị Tất sư kia bị một chủy thủ đâm xuyên qua cánh tay, vừa thoa ngoài da đã có hiệu quả, làm sao đến phiên hắn lại biến thành uống thuốc cơ chứ?

- Rượu thuốc này căn cứ vào thương thế khác biệt mà phân chia ra thành uống thuốc và thoa ngoài da, một khi sử dụng sai, chẳng những không có hiệu quả mà thậm chí còn có thể khiến cho thương thế tăng thêm!

Trương Huyền thuận miệng nói.

Dù sao cái “Rượu thuốc” bên trong hồ lô rượu này cũng không còn nhiều, trước tiên cứ lừa gạt rồi lại nói tiếp. Chờ tới khi hắn chân chính tra xét thì rượu thuốc cũng đã hết, đương nhiên cũng không tra ra được cái gì nữa.

- Còn có loại cách nói này nữa hay sao?

Ngô Chấn có chút không tin.

- Hôm qua ta đã sử dụng, cũng không phải ngươi không nhìn thấy a, hiệu quả cực tốt. . . Không có hiệu quả, nhất định đã dùng sai phương pháp!

Trương Huyền nói dối, mặt không đỏ, tim không đập nhanh một chú tnaof:

- Vừa rồi ngươi cũng đã nói, không phải là ngươi dùng. Như vậy nhất định là dùng người kia đã thoa ngoài da. Chính vì tính sai, không uống cho nên mới không có hiệu quả!

- Thật sao?

Ngô Chấn còn có chút chần chờ.

- Uống một ngụm, uống một ngụm là biết!

Trương Huyền cười nói.

- Được, nếu như không dùng được, xem ta thu thập ngươi như thế nào!

Hừ một tiếng, Ngô Chấn giơ hồ lô rượu lên, lại uống một ngụm.

Rượu vào cổ họng, hắn lập tức cảm thấy một dòng nước nóng dọc theo bụng chảy qua toàn thân, một lát sau hắn đã cảm thấy đau đớn trên người trước đó, nơi có máu ứ đọng đã trở nên hoàn hảo không có chút tổn hại, không có một điểm thương thế nào cả.

- Cái này...

Con mắt trợn tròn, Ngô Chấn không thể tưởng tượng được nổi.

Bản thân tự thử nghiệm qua mới biết được chỗ đáng sợ của thánh dược chữa thương này.

Hôm qua hắn bị cho đánh thê thảm vô cùng, thoa thuốc ngoài da và dược vật đều được dùng. Kết quả không có nửa điểm hiệu quả nào cả, ngày hôm nay mang theo hai mắt đen đi tới, vốn hắn cho rằng, Thánh dược này của Trương sư là giả, không nghĩ tới, nó lại lợi hại như thế.

Vừa uống một cái đã khôi phục như lúc ban đầu, toàn bộ thương thế đã tốt hơn. . . Như vậy cũng quá nghịch thiên đi a!

- Ta nói không sai chứ!

Thấy thương thế của hắn đã trở nên hoàn hảo, Trương Huyền gật gật đầu nói:

- Nhất định là người chữa thương kia đã tính sai phương pháp, nếu không như vậy đi, ngươi đi hỏi một chút xem nàng bị tổn thương ở chỗ nào. Là bôi ở bên ngoài hay là uống thuốc, ta sẽ phân tích giúp ngươi một chút.

- Được!

Chần chờ một chút, Ngô Chấn gật gật đầu.

Việc này liên quan tới danh dự của hắn, bất kể nói thế nào thì hắn cũng muốn biết rõ ràng, nếu không hắn sẽ phải gánh tiếng xấu lừa gạt.

Cầm lấy hồ lô rượu, xoay người đi đến phía của Lục công chúa, sau đó hắn ôm quyền.

- Lục công chúa, ngươi đã trách oan ta, bình rượu thuốc này cũng không phải là vô dụng, mà là ngươi đã dùng sai phương pháp!

Được Trương sư chỉ điểm, Ngô Chấn tràn ngập tự tin, mọi hành động đều mang theo phong độ.

- Dùng sai phương pháp?

Lục công chúa thấy tên này hàn huyên một hồi cùng với Trương sư đã tự tin như vậy, đôi mi thanh tú nhíu lại.

- Không sai, ngươi nói cho ta biết, tổn thương của ngươi là ở chỗ nào. Yên tâm, ta chỉ cần nhìn một cái, sau khi xác định vị trí là có thể biết là cần phải thoa ngoài da hay là phải uống thuốc, cam đoan ngươi sẽ lập tức khỏi!

Ngẩng đầu lên, Ngô Chấn đã cảm thấy mình lần nữa có được tín nhiệm, danh dự từ nàng.

- Chỗ bị thương? Còn nhìn một cái?

Vẻ mặt Lục công chúa như là nhỏ máu.

Con mẹ ngươi, hắn cố ý ngươi có biết không?

Thương thế của ta là Trương sư đánh, ngươi hàn huyên nửa ngày cùng hắn lại chạy tới hỏi thăm, còn muốn nhìn một cái. . .

Nói cách khác, ngươi muốn nhìn. . . Cái mông của ta sao?

- Không sai, chỉ cần xác định vị trí và tình huống tổn thương thì ta có thể xác định là thoa ngoài da hay là uống thuốc. Nhất định ngày hôm qua ngươi đã dùng sai phương pháp, mới không có hiệu quả...

Cười cười, Ngô Chấn đang muốn tiếp tục nói tiếp, làm cho đối phương biết chuyện ngày hôm qua là oan uổng hắn thì đã cảm thấy trước mắt tối sầm lại, một bàn tay đánh thẳng tới.

Phanh!

Một tiếng bạt tai vang dội vang vọng, Ngô Chấn bị đánh cho xoay hai vòng tại chỗ, vẻ mặt choáng váng.

- Nếu ngươi muốn nhìn thì hôm nay ta sẽ đánh chết ngươi...

KhuVẻôn mặt xanh xám, Lục công chúa đạp một cước về phía tên trước mắt.

Phanh!

Còn chưa có kịp phản ứng thì Ngô Chấn đã bay ngược ra, ngã bịch xuống đất.

- Lục công chúa, tại sao ngươi lại đánh ta? Ta đã làm gì chứ...

Ngô Chấn khóc.

Hắn có ý tốt đưa rượu thuốc mà bản thân mình cũng tiếc dùng tới cho vị công chúa đang ở trước mắt này. Vốn hắn cho rằng có thể chiếm được sự vui vẻ của nàng, kết quả hôm qua bị đánh một trận, hôm nay thật vất vả mới biết rõ nguyên do, lại tự mình thử nghiệm qua thì lại bị đánh cho một trận. . .

Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Ta thực sự có ý tốt a, sao lại xui xẻo như vậy!

- Lạc Thất Thất, mau cầu xin giúp ta...

Giãy dụa đứng lên, thấy Lục công chúa còn nổi giận đùng đùng muốn vọt qua để tiếp tục đánh, Ngô Chấn giật nảy mình, vội vàng xin giúp đỡ.

- Ngay cả Lục công chúa cũng dám đùa giỡn, đáng đời!

Lạc Thất Thất khẽ nói.

Đoạn đối thoại vừa rồi nàng cũng đã nghe thấy, kẻ trước mắt này lại dám nhìn cái mông của Lục công chúa, đừng nói chỉ là bị đánh, cho dù bị đánh chết tại chỗ cũng đã nhẹ lắm rồi.

- Đùa giỡn Lục công chúa, Ngô Chấn, ngươi tự tìm cái chết!

Hình Viễn ở bên cạnh giờ mới hiểu được kẻ trước mắt này đã làm gì. Hắn rít lên một tiếng, hai tay xoa xoa, muốn động thủ.

Hắn là người truy đuổi trung thành của Lục công chúa. . . Luôn như hình với bóng, không ngờ ngươi lại dám đùa giỡn nàng, ngươi thực sự không có để ta vào mắt ah!

- ...

Ngô Chấn phát khóc.

Ta. . . Thật ra ta chỉ muốn làm việc tốt. . .

- Cái này...

Nhìn thấy Ngô Chấn đi qua lại bị cuồng ẩu một chầu, Trương Huyền không hiểu rõ nổi, cũng không hiểu ra sao.

Không hổ là thiên tài từ Danh sư học viện tới, quả nhiên hỉ nộ vô thường, không thể dùng lẽ thường để phỏng đoán.

. . .

- Khụ khụ, nếu như chư vị đã đến đông đủ, chúng ta đi Hóa Thanh trì đi!

Cuối cùng Diệp Vấn Thiên bệ hạ cũng không nhìn nổi nữa, hắng giọng cắt ngang mấy vị thiên tài đang quần ẩu.

- Đi thôi!

Biết thời gian không còn sớm, mọi người cũng không nói thêm lời nào nữa mà đi theo sát hắn.

Hóa Thanh trì không ở trong hoàng cung, thậm chí cũng không ở bên trong Huyễn Vũ đế đô, mà là ở nơi giáp giới giữa Thanh Tắc sơn và Long Lân hà. Cách Đế đô không xa, còn có trọng binh của Huyễn Vũ Hoàng đế trấn giữ.

Mọi người đi lên trên lưng linh thú phi hành đã chuẩn bị xong, phi hành được mấy chục phút thì đã nhìn thấy một chỗ linh khí hội tụ xuất hiện ở trước mắt.

Thanh Tắc sơn giống như là một đầu cự long chiếm cứ ở trên mặt đất, Long Lân hà thì giống như là một đạo ngân hà, khảm nạm ở trên mặt đất.

Rồng thôn trường hà, tinh bố thiên hạ.

Nhìn thoáng qua cũng đã biết nơi đây là một Tụ Linh trận tự nhiên, hơn nữa cự long mang theo năng lực hành vân bố vũ, bất cứ lúc nào cũng sẽ

đằng không mà lên. Bởi vậy, linh khí nơi này càng thêm nhẹ nhàng, đối với linh hồn càng có trợ giúp rất lớn.

- Lợi hại!

Nhìn một hồi, hai mắt Trương Huyền tỏa sáng.

Khó trách có thể trở thành Đế đô của một đế quốc nhị đẳng, Hóa Thanh trì này quả nhiên không tầm thường.

So với Tụ Linh trận mà hắn làm ra còn mạnh hơn rất nhiều.

Mọi người chậm rãi hạ xuống dưới.

- Phía trước chính là Hóa Thanh trì, trước khi tiến vào ta sẽ căn cứ vào danh ngạch và thời gian đã xác định trước đó, lại cấp Thanh Thần hương cho chư vị!

Diệp Vấn Thiên giải thích một câu.

Nương theo lời của hắn, một tên hộ vệ đi tới, mang theo ba mươi cây Thanh Thần hương.

Thứ này khác biệt với hương liệu bình thường, từ xa nhìn lại giống như một loại kim loại, có thể lơ lửng ở trong nước, tự chủ thiêu đốt, có thể xác định linh khí nhiều ít ở trong Trì Nhãn.

Hồng Phong đế quốc lấy được ba cái Trì Nhãn, tổng cộng có chín cái Thanh Thần hương, Trương Huyền lấy ra ba cây.

Một cái Trì Nhãn chỉ có thể ở trong ba ngày, đối với hắn, ba cây cũng đã đủ rồi.

Chia Thanh Thần hương xong cũng đã tới gần trưa.

- Trương sư, ta có việc muốn tâm sự cùng ngươi!

Thấy Hóa Thanh trì sắp mở ra, Trương Huyền đang muốn cùng đám người Diệp Tiền đi vào thì đã nghe thấy một tiếng truyền âm nhàn nhạt vang ở bên tai. Khi quay đầu nhìn lại thì đã thấy Hình Viễn chẳng biết từ lúc nào đã đi tới trước mặt hắn.

Trước đó Ngô Chấn tìm tới, hiện tại gia hỏa này lại tới, rốt cuộc là muốn làm gì?

Chỉ là, đối phương đã có việc thì hắn cũng không tiện chối từ.

Hai người tới một góc mà mọi người không thấy được.

Vừa mới đứng vững thì Hình Viễn đã nói thẳng:

- Ta biết đánh cược giữa ngươi và Lục công chúa!

- Thì sao!

Trương Huyền cũng không có gì có thể phủ nhận.

Khi lần thứ nhất đánh cược thì tên này đã ở bên cạnh, tận mắt thấy Lục công chúa mà hắn thích biến thành tỳ nữ của mình.

- Tự mình nhận thua! Không nên để cho Lục công chúa nhìn ra!

Hình Viễn nhìn qua rồi nói.

- Nhận thua?

Trương Huyền nhíu mày một cái.

Hắn còn tưởng rằng đối phương tìm mình làm gì, không nghĩ tới lại muốn cho mình nhận thua.

- Không sai, chỉ cần nhận thua, điều kiện tùy ngươi mở miệng!

Bàn tay lớn vây một cái, Hình Viễn khẽ nói.

- Tùy ta nói sao?

Ánh mắt hắn sáng lên.

- Không sai!

Hình Viễn gật đầu.

- Vậy thì tốt, đánh cược giữa ta và Lục công chúa là một vạn linh thạch trung phẩm. Chuyện này chắc hẳn ngươi cũng biết, lần này cá cược cũng là như vậy. . . Như vậy đi, nếu như ngươi có thể cho ta một viên linh thạch thượng phẩm, muốn ta nhận thua cũng không sao!

Trương Huyền thản nhiên nói.

Đối với hắn, chuyện hấp thu linh khí bên trong Hóa Thanh trì nhanh hay chậm hắn có thể tự khống chế. Nếu như có thể bởi vậy mà lần nữa có được một viên linh thạch thượng phẩm, như vậy thật sự đã kiếm lời rồi.

Mặc dù một viên linh thạch thượng phẩm cũng có giá trị một vạn viên trung phẩm, nhưng. . . Nếu như muốn mua, dù có tiền cũng không mua được, muốn mua cũng không mua được.

- Một viên linh thạch thượng phẩm?

Khóe miệng Hình Viễn giật một cái.

Thứ này quá mức trân quý, xem như ngay cả gia tộc bọn họ muốn xuất ra cũng không quá có thể.

- Không đồng ý thì thôi. . . Dù sao Lục công chúa thua cũng sẽ đền cho ta một vạn viên linh thạch trung phẩm...

Trương Huyền nói.

Mặc dù một vạn viên linh thạch trung phẩm so ra vẫn kém một viên thượng phẩm, thế nhưng chí ít có thể đảm bảo mình không thua. Nếu như đối phương không bỏ ra nổi, như vậy hắn cũng không quan tâm.

- Được, ta đồng ý!

Hình Viễn cắn răng một cái:

- Lần luyện tập này, chỉ cần hoàn thành nhiệm vụ, sau khi trở lại học viện ta sẽ ban thưởng một viên linh thạch thượng phẩm. Viên linh thạch này có thể cho ngươi, chỉ là. . . Ngươi phải giữ bí mật cho ta, không thể nói ra chuyện này!

- Thành giao!

Trương Huyền gật đầu.

Cùng lắm thì lãng phí thời gian ba ngày mà thôi, có thể có được một viên linh thạch thượng phẩm, tuyệt đối đã kiếm bộn a.

Huống chi, làm như vậy còn không phải đắc tội với Hình Viễn này, càng có thể khiến cho Lục công chúa kia nguôi giận.

Hai người mới vừa thương nghị xong thì đã nghe thấy một trận tiếng vang kịch liệt ầm ầm vang vong, ngay sau đó đã có một luồng linh khí nồng nặc tán dật ra, giống như là một cái Tụ Linh trận cực lớn đột nhiên mở ra vậy.

- Mau nhìn!

Trong đám người không biết ai hô lên một câu.

Mọi người vội vàng nhìn lại về phía trước thì đã thấy một cái cột linh khí nồng nặc bay thẳng lên trên trời. Một đạo khí tức khiến cho cho người ta tinh thần sảng khoái đập vào mặt, khiến cho người ta hút một ngụm vào cũng đã cảm thấy linh hồn không ngừng run rẩy, bất cứ lúc nào cũng sẽ đột phá.

Ở chỗ mênh mông xa xa có một cái ao nước rất lớn chậm rãi xuất hiện. Linh khí ở trong đó sôi trào, giống như tạo thành từng đầu cự long, phát

ra tiếng gào thét cực lớn, nhìn qua giống như bất cứ lúc nào cũng sẽ phá không mà ra.

Chung quanh ao nước xuất hiện mười cái vòng xoáy lớn nhỏ tương đồng với nhau. Mỗi một cái đều có đường kính chừng hai mét, an tĩnh bố trí ở chung quanh ao nước, giống như là bảo thạch khảm nạm bên trên vương miện vậy.

- Hóa Thanh trì. . . Mở!

Thấy cảnh này, tất cả mọi người đồng thời xiết chặt nắm tay.

Gian lận?

dtv-ebook.com

Mục đích chủ yếu của bọn họ khi đến Huyễn Vũ đế đô chính là vì cái Hóa Thanh trì này, đợi lâu như vậy, rốt cục ở trong ánh mắt mong đợi của mọi người nó cũng ầm ầm mở ra.

- Đi qua đó!

Trương Huyền, Hình Viễn cũng không nhiều lời mà đi theo sát.

Đi tới trước mặt ao nước cuộn trào mãnh liệt thì bọn họ mới biết được lời nói của Diệp Tiền không sai.

Ao nước giống như là sóng lớn cuồn cuộn, vừa tản mát ra linh khí, đồng thời cũng mang theo một luồng lực lượng khiến cho người ta kính sợ. Dường như nếu có ai dám tùy tiện xông vào thì sẽ bị xé rách vỡ nát tại chỗ, không còn sót lại một chút cặn bã nào cả.

- Các ngươi nhìn xem!

Nhìn thấy mọi người kinh ngạc, cổ tay Diệp Vấn Thiên khẽ đảo, trong lòng bàn tay xuất hiện ra một thanh vũ khí Linh cấp trung phẩm, tiện tay ném vào ao nước.

Xoạt xoạt!

Trong nháy mắt, vũ khí ngay cả Hóa Phàm bát trọng cũng khó mà phá hủy được lại bị hòa tan triệt để, lập tức biến thành một đống chất lỏng, chìm vào trong đáy ao.

- Cái này...

Da mặt của tất cả mọi người đều co lại.

Cho dù nhục thể của bọn hắn không yếu, thế nhưng so với vũ khí Linh cấp trung phẩm vẫn kém hơn rất nhiều, hoàn toàn không có khả năng so sánh được! Vũ khí lợi hại như thế mà trong nháy mắt cũng đã hóa thành chất lỏng, nếu như bọn hắn thực sự đi vào, chỉ sợ trong nháy mắt sẽ giống như vậy, ngay cả cọng lông cũng không còn thừa!

Khó trách thái tử Diệp Tiền lại nói ngay cả cường giả Hóa Phàm bát trọng cũng khó giữ vững được tính mạng, hiện tại xem ra, quả thật là như thế.

- Ao nước rất cuồng bạo, tốt nhất mọi người nên tu luyện ở bên trong Trì Nhãn. Những nơi khác không nên đi qua, nếu không, đừng nói là ta, coi như là thân tiên cũng khó có thể cứu được các vị!

Sau khi làm xong những chuyện này, trong giọng nói của Diệp Vấn Thiên mang theo vẻ cảnh cáo.

- Yên tâm đi, chúng ta sẽ không lỗ mãng!

- Tu luyện là vì tăng thực lực lên, không phải là muốn chết, xin bệ hạ không cần phải lo lắng!

- Thật là đáng sợ, chắc chắn chúng ta sẽ không mạo hiểm...

. . .

Mọi người vội vàng lắc đầu.

Ngay cả vũ khí Linh cấp trung phẩm cũng có thể hóa thành nước trong khoảnh khắc, ai cũng không ăn no rửng mỡ, qua đi tìm chết.

- Vậy thì tốt, mọi người lựa chọn Trì Nhãn đi! Mười cái Trì Nhãn đều có hiệu quả tương đương. Một nước chư hầu có thể lựa chọn ở cùng một chỗ, như vậy giữa song phương cũng có thể chiếu cố lẫn nhau...

Diệp Vấn Thiên khoát tay áo, không nói thêm một lời nào nữa.

Mười cái Trì Nhãn đều ở bên cạnh Hóa Thanh trì, hiệu quả của toàn bộ tương đương, không có phân chia chủ thứ. Muốn lựa chọn cái nào thì cứ lựa chọn cái đó, không cần phải suy xét.

Trương Huyền nhìn trái phải, lại mang theo La Tuyền, Tất Giang Hải đi đến trong ao.

Trì Nhãn ở tận cùng bên trong có linh khí nồng hậu dày đặc bao phủ. Ngay cả cường giả Hóa Phàm bát trọng cũng không nhìn thấy rõ lắm. Thứ hắn tu luyện liên quan tới Thiên Đạo công pháp cùng rất nhiều phương diện, hắn rất thích an nhàn, không muốn bị người ta điều tra ra.

- Chúng ta tu luyện ở đây đi!

Tìm được Trì Nhãn chung quanh có linh khí nồng nặc nhất, cái gì cũng không nhìn thấy rõ, Trương Huyền ngừng lại, lại nói với hai người La Tuyền:

- Các ngươi tu luyện ở hai bên Trì Nhãn này, một khi xảy ra vấn đề, mọi người cũng có thể giúp đỡ lẫn nhau!

- Được!

Hai người khẽ gật đầu, lại cầm Thanh Thần hương trong tay, đang định tiến vào bên trong thì đã nghe thấy một tiếng quát lớn.

- Hai người các ngươi, đi sang một bên!

Trương Huyền quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Phi nhi công chúa và Lạc Thất Thất chẳng biết từ lúc nào đã đi tới trước mặt hắn.

- Chúng ta...

Thấy đường đường là công chúa lại tranh đoạt đồ với bọn hắn tranh, La Tuyền, Tất Giang Hải không biết phải làm như thế nào cho phải.

- Các ngươi đến bên kia đi, chúng ta muốn ở gần với lão sư một chút!

Lạc Thất Thất thản nhiên nói.

- Cái này. . . Vâng!

Phi nhi công chúa và Lạc Thất Thất cùng tới đây, cho hai người bọn hắn vạn lá gan bọn hắn cũng không dám nói nhảm. Hai người vội vàng đi tới Trì Nhãn khác ở bên cạnh.

Dù sao thứ này cóp hiệu quả tương đồng, ở gần ai hay không ở gần ai cũng khác biệt không có quá lớn.

- Hừ, đã đánh cược thì ta muốn tận mắt thấy ngươi có gian lận hay không, không cần tự mình đa tình!

Thấy Trương Huyền nhìn qua, Phi nhi công chúa khẽ nói.

- Tự mình đa tình? Ngươi suy nghĩ nhiều rồi.

Trương Huyền lắc đầu:

- Ta cũng không muốn chạm phải dây thần kinh kia của ngươi...

- Ngươi...

Phi nhi công chúa cắn răng:

- Ngươi đừng có đắc ý, Hóa Thanh trì không phải xem ai mồm mép lợi hại là có thể thắng lợi!

Hất ống tay áo lên, thân thể nhoáng một cái, Phi nhi công chúa không nói thêm lời nào nữa đã dẫn đầu nhảy vào Trì Nhãn.

Thanh Thần hương trong tay lập tức lơ lửng ở trong nước, tự động nhen lửa, tản mát ra khói trắng lượn lờ.

Sưu sưu sưu!

Nhắm mắt lại, Phi nhi công chúa bắt đầu tu luyện, nương theo hô hấp của nàng, linh khí trong Trì Nhãn nhanh chóng phun trào, khói của Thanh Thần hương càng ngày càng tràn ngập, giống như tốc độ thiêu đốt càng lúc càng nhanh.

Thấy nha đầu này vì vượt qua bản thân mà trực tiếp bắt đầu tu luyện, không có ngừng chút nào, Trương Huyền khẽ lắc đầu, cũng nhảy vào bên trong một cái Trì Nhãn.

Lạc Thất Thất cũng nhảy vào trong đó, cùng với Phi nhi công chúa kẹp Trương Huyền vào giữa.

Đối phương là lão sư đan dược của nàng, lại mới quen không lâu, đương nhiên còn chưa có đến mức để nàng chuyên môn chạy tới cùng tu luyện một chỗ. Sở dĩ nàng tới đây là sợ hảo hữu của mình lại đánh nhau với đối phương.

Thoạt nhìn Phi nhi công chúa có chút ngang ngược, thế nhưng trên thực tế thực chất bên trong lại cực kỳ kiêu ngạo, không chịu thua. Nếu đã muốn tận mắt nhìn tốc độ hấp thụ linh khí của hắn thì tự nhiên cũng muốn đi tới cùng, chí ít nếu hai người đánh nhau thì cũng tiện khuyên can.

Nếu không, có khả năng sẽ lại sẽ xảy ra tình huống như ngày hôm qua.

Hôm qua mặc dù Lục công chúa không nói hai cái dấu chân to lớn ở mông là ai đá ra, nhưng từ trong lời nói nàng cũng có thể phỏng đoán ra được, tất nhiên có quan hệ với lão sư đan thuật này của mình.

Dựa theo đạo lý mà nói, vừa đi vào Hóa Thanh trì. Nếu như cởi y phục xuống sẽ có hiệu quả tốt nhất. Chỉ có điều, nam nữ khác biệt, cởi ra sẽ càng thêm phiền phức, dù vậy, nước ao vẫn làm cho quần áo ướt, làm lộ ra dáng người tinh tế linh lung của nhị nữ.

Trương Huyền liếc mắt nhìn qua hai phía, cũng không nghĩ nhiều, ngưng thần tĩnh tâm, đặt Thanh Thần hương vào trong hồ nước, cũng bắt đầu tu

luyện.

Nhắm mắt lại, điều động linh hồn trong cơ thể. Hắn lập tức cảm thấy có một luồng linh khí nồng nặc, dọc theo huyệt đạo tràn vào toàn thân, làm dịu hồn phách, khiến cho hắn có cảm giác thoải mái dễ chịu.

- Hấp thu như vậy quá chậm...

Hấp thu một hồi, phát hiện linh khí trong Trì Nhãn quả thực có lợi ích rất lớn với linh hồn, nhưng trải qua thân thể loại bỏ, không chỉ hiệu quả yếu hơn không ít mà tốc độ cũng đã biến thành cực kỳ chậm chạp.

Hơn nữa, thân thể giống như là một cái gông xiềng, linh hồn giống như bị vây ở trong lồng sắt, mỗi khi gia tăng một chút đều sẽ phải tốn thời gian cực dài.

- Có cần Vu hồn ly thể hay không?

Trong lòng hắn khẽ động.

Linh hồn đặt ở bên trong thân thể, thân thể chính là một tấm bình phong thiên nhiên, nếu như. . . Lấy nó ra, trực tiếp đối diện với linh khí này thì sao a?

Không biết tốc độ tiến bộ sẽ càng nhanh hơn một chút hay không?

- Thử một chút!

Nhìn thoáng qua, thấy nhị nữ chung quanh đang nhắm mắt tu luyện, những người khác cũng không nhìn thấy nơi này. Tinh thần khẽ động, vận chuyển công pháp Vu Hồn sư, một đạo hồn phách giống hắn như đúc từ chỗ mi tâm bay ra.

Vu hồn vừa tiến vào Trì Nhãn thì đã lập tức cảm thấy linh khí nồng nặc tràn ngập tứ chi bách hải, tinh thần phấn chấn.

- Làm như vậy quả nhiên có thể nhanh hơn không ít!

Ánh mắt hắn sáng lên.

Còn chưa bắt đầu tu luyện thì đã cảm thấy tốc độ linh khí tẩm bộ linh hồn so với vừa rồi còn nhanh hơn. Trương Huyền không do dự nữa, vận chuyển công pháp, điên cuồng hấp thu.

Ầm ầm!

Toàn bộ Trì Nhãn lập tức lắc lư, linh khí hùng hồn tuôn về phía hồn phách, khiến cho hồn thể của hắn dần dần gia tăng.

Mặc dù bây giờ hắn chỉ có công pháp Thiên Đạo Vu hồn Hóa Phàm ngũ trọng, không có cách nào đột phá đến lục trọng. Chỉ có điều, giống như chân khí vậy, đạt tới đỉnh phong, tích lũy càng nhiều thì sẽ càng khiến cho hồn thể trở nên càng lúc càng lớn.

Cũng giống như nước và thủy ngân vậy.

Đẳng cấp khác biệt, tương đương với sự khác biệt giữa cả hai là khác biệt từ bản chất.

Nhưng cùng là thủy ngân, một vạc nước và một hồ nước tất nhiên sẽ không giống nhau được, đây chính là chênh lệch về lượng.

Mặc dù hiện tại hắn không có công pháp Thiên Đạo Vu hồn Hóa Phàm lục trọng, thế nhưng lại có thể để cho Vu hồn Hóa Phàm ngũ trọng càng lúc càng lớn, hội tụ càng nhiều hồn lực hơn.

- Ồ?

Hắn vừa mới bắt đầu điên cuồng hấp thu linh khí thì Phi nhi công chúa cách đó không xa đã nghe được tiếng linh khí xao động. Nàng không nhịn được nhìn qua, chỉ nhìn thoáng qua, lập tức sững sờ tại chỗ, thiếu chút nữa đã ngất đi.

Chỉ thấy Thanh Thần hương bên người Trương Huyền đã thiêu đốt mất hai cây, cái thứ ba thậm chí còn đã bắt đầu cháy, xem ra bất cứ lúc nào

cũng sẽ tiêu hao hầu như không còn.

Thật hay giả vậy?

Lúc này mới. . . Bao lâu?

Năm phút đồng hồ? Hay là mười phút đồng hồ?

Thanh Thần hương người ta cần ba ngày mà ngươi chỉ trong năm phút đồng hồ đã sử dụng hết?

Ngươi ăn thứ đồ chơi này hay sao chứ?

Thân thể mềm mại run rẩy một cái, Phi nhi công chúa tức giận tới mức muốn thổ huyết.

Vốn nàng cho rằng mình thân là cường giả Hóa Phàm lục trọng, linh hồn mạnh mẽ, đối phương so đấu với nàng, tất nhiên sẽ không có phần thắng. Thế nhưng nàng có nằm mơ cũng không nghĩ tới. . . Phía bên mình vừa mới bắt đầu, ngay cả đầu Thanh Thần hương còn chưa cháy được hết thì người ta đã sắp sử dụng hết ba cây. . .

Có cần khoa trương như vậy hay không!

Như vậy còn so sánh thế nào nữa? Chẳng lẽ lại thua nữa hay sao?

- Chuyện gì xảy ra?

Lạc Thất Thất cũng bị linh khí tiếng xao động làm cho bừng tỉnh, nhìn thấy Thanh Thần hương của Trương Huyền, thiếu chút nàng cũng đã bị hù chết:

- Hương của hắn...

- Hắn sắp hút xong rồi, bảo ta đánh cược như thế nào đây...

Phi nhi công chúa sắp muốn khóc.

- Cái này...

Lạc Thất Thất vò đầu.

Hai người đều không phải là Vu Hồn sư, càng không có Minh Lý Chi Nhãn, Vu hồn của Trương Huyền giấu ở trong nước hồ. Dưới linh khí vờn quanh, căn bản không nhìn thấy được. Mà từ xa nhìn lại, còn tưởng rằng hắn chỉ bằng vào tu luyện đã hấp thu hết linh khí ở chung quanh.

- Ừm?

Nghe thấy hai người thảo luận, Trương Huyền từ trong tu luyện tỉnh lại, Vu hồn quay về thân thể. Khi ngẩng đầu nhìn Thanh Thần hương trước mặt một chút, hắncũng không kìm lòng được mà giật nảy mình.

- Ai trộm Thanh Thần hương của ta đi rồi?

Lông mày nhướng lên, hắn không nhịn được la lên một tiếng.

Mới vừa rồi còn là ba cây, làm sao trong nháy mắt đã biến thành nửa cái rồi? Ai dám trộm đồ vật của ta?

- Trộm?

Hai nữ đồng thời im lặng:

- Là tự ngươi hấp thu hết...

- Ta sao?

Trương Huyền sững sờ:

- Không phải chứ, linh khí trong này ít như vậy, làm sao có thể dùng ba ngày được chứ?

Mới vừa hấp thu hắn còn không có cảm thấy được cái gì mà linh khí đã gần như hao hết, thật hay giả vậy chứ?

Hắn còn muốn mượn Hóa Thanh trì này hấp thụ nhiều một chút, khiến cho thực lực tăng vọt, còn chưa bắt đầu cũng đã kết thúc. . . Có cần chơi người ta như thế hay không?

- Ít?

Nghe thấy hắn cảm khái, hai hàng lông mi của Phi nhi công chúa và Lạc Thất Thất đồng thời giật giật.

Vừa rồi các nàng cũng tu luyện, mặc dù Trì Nhãn không lớn, thế nhưng linh khí trong đó lại hết sức đầy đủ, bất kể tu luyện như thế nào cũng không tiêu hao hết được. Chỉ sợ cũng chỉ có ngươi mới phát giác ra được ít đi!

- Có lẽ là lão sư hấp thu quá nhanh. . . Rốt cuộc làm sao lão sư có thể làm được như vậy chứ?

Lạc Thất Thất không nhịn được nói.

Vừa rồi lúc vị Trương sư này tu luyện, Trì Nhãn sôi trào, linh khí xao động. Đây là do hấp thu quá nhanh đưa tới, một Hóa Phàm tứ trọng đỉnh phong, không chỉ riêng linh hồn có thể hấp thu linh khí, mà còn nhanh như thế. . .

Làm sao đối phương làm được?

- Đúng vậy a, có phải ngươi đang gian lận hay không?

Đôi mi thanh tú của Phi nhi công chúa nhíu lại.

Ngay cả vị thiên tài số một số hai năm thứ hai như Lạc Thất Thất cũng nhìn không hiểu, cũng không thể nào hấp thu nhanh được như vậy. Không phải tên này đang gian lận đó chứ?

Điên cuồng hấp thu

dtv-ebook.com

- Gian lận?

Trương Huyền vò đầu.

Nếu nói gian lận, quả thực hắn đã làm, người khác đều đang tập trung tinh thần hấp thu, thông qua thân thể làm cầu nối khiến cho linh hồn thoải mái.

Mà hắn thì trực tiếp lấy ra linh hồn, chủ động hấp thu.

Chuyện này rất giống như bán ra thương phẩm vậy, thương gia và người mua, hai bên đều có thể có lợi. Thế nhưng nếu tăng thêm một chút thứ trong đó thì lại không nhất định.

Nhưng nếu nghĩ cẩn thận, đều là tu luyện, hắn cũng không có dùng bất kỳ pháp bảo và vũ khí nào, cho nên cũng không tính là gian lận.

- Không sai, nếu như không phải gian lận thì làm sao có thể hấp thu nhanh như vậy được chứ?

Hai mắt Phi nhi công chúa trợn tròn.

- Cái này...

Trương Huyền không biết trả lời như thế nào.

Chuyện Vu Hồn sư, nhất định không thể nói, nếu không sẽ có không ít phiền phức.

Chần chờ một chút, hắn nói:

- Nếu như gian lận thì nhất định sẽ có thủ đoạn gì a, ngươi đường đường là công chúa Hồng Viễn đế quốc mà cũng không làm được, làm sao ta có thể làm được chứ? Nếu như không tin, hai ta đổi Trì Nhãn được chứ?

- Của ngươi cũng sắp hấp thu hết rồi, ai đổi với ngươi!

Hai mắt Phi nhi công chúa đảo một vòng.

Ngươi nghĩ hay lắm, ngươi sắp hấp thu hết rồi còn bảo ta đi qua, còn hấp thu cái gì ah!

- Lão sư, con đổi với người...

Phi nhi công chúa không đồng ý, Lạc Thất Thất ở một bên lại nói.

Nàng là người có thực lực mạnh nhất trong mấy thiên tài từ Danh sư học viện tới đây, đã đạt tới Kiều Thiên cảnh đỉnh phong.

Loại thực lực này, cẩn thận mà nói thì hiệu quả của Hóa Thanh trì đã không còn là rất lớn.

Dùng cơ hội hiệu quả không phải quá lớn để nhìn xem rốt cuộc đối phương hấp thu như thế nào một chút. Như vậy cũng không tính là thiệt thòi.

- Cái này...

Sửng sốt một chút, Trương Huyền gật đầu.

Chỗ bên hắn đã sắp không còn linh khí, mà Vu hồn mới tiến bộ một chút, hắn cũng không thể một mực đợi ở chỗ này, chờ nó trở nên khô kiệt a!

Đi ra Trì Nhãn của mình, lại đi vào Trì Nhãn của Lạc Thất Thất, hai người trao đổi với nhau.

- Được rồi, ngươi bắt đầu tu luyện đi, nếu như bây giờ cũng có thể nhanh như vậy, ta sẽ tin tưởng ngươi không có gian lận!

Phi nhi công chúa khẽ nói.

Lần này Trương Huyền đi vào Trì Nhãn, hai mắt nàng không nháy lấy một cái. Đối phương không có bỏ vào bất kỳ vật gì, nhất định là không có cách nào gian lận.

- Ừm!

Lắc đầu, Trương Huyền cũng không nhiều lời, Vu hồn nhẹ nhàng chấn động, rời khỏi thân thể, tạo ra trạng thái gặp nhau với thân thể.

Ở khoảng cách gần như thế, ngay cả Danh sư lục tinh cũng không nhìn ra cái gì, chứ đừng nói chi là các nàng.

Ầm ầm!

Nương theo Vu hồn bắt đầu tu luyện, Thanh Thần hương trôi nổi bên trong Trì Nhãn lần nữa thiêu đốt, không tới 5 phút, ba cây lại sắp thiêu đốt tới mức hầu như không còn.

Vu hồn trở lại thân thể, Trương Huyền rất là bất đắc dĩ.

Còn tưởng rằng đổi một cái Trì Nhãn khác là có thể khá hơn một chút, không nghĩ tới kết quả cũng không sai biệt lắm.

Vu hồn còn chưa kịp hấp thu bao nhiêu thì Trì Nhãn đã cạn. . .

Linh khí chứa đựng trong này quá ít, còn tu luyện thế nào nữa chứ?

Phải biết rằng lúc trước Vu hồn hắn tiến lên đã hút khô toàn bộ mẫu thủy của Âm Dương trì a.

- Vừa rồi ngươi đã nhìn thấy rõ chưa, ta có gian lận hay không?

Trong lòng buồn bực, lại ngẩng đầu nhìn về phía nữ tử cách đó không xa.

- Cái này...

Vẻ mặt xấu hổ một hồi, khuôn mặt Phi nhi công chúa đỏ lên, nói:

- Không có!

Hoài nghi có phải người ta gian lận hay không thì người ta lại dùng thực lực chân chính để bày tỏ với nàng. . . Ta hấp thu nhanh như vậy, ngươi có thể làm gì được ta?

Vẻ mặt đỏ lên, trong lòng nàng buồn bực tới mức sắp thổ huyết.

Sớm biết tên này có thể hấp thu nhanh như vậy thì nàng còn so với hắn làm gì chứ?

Đây không phải là tự mình tìm buồn bực ư?

Xem ra, cho dù có tiếp tục cá cược hay không cũng đã mất đi ý nghĩa, dù sao nhất định nàng cũng sẽ thua. . .

- Được rồi, tiếp tục tu luyện đi!

Thấy nữ tử này sắp phát khóc, Trương Huyền ngại ngùng, khoát tay áo:

-Đừng có gấp, cũng có khả năng ngươi sẽ chiến thắng...

Hắn đã đồng ý với Hình Viễn, phải làm cho đối phương thắng, cũng không thể trực tiếp đả kích đối phương tới mức không có lòng tin a!

- Có khả năng...

Lạc Thất Thất ở một bên trợn trắng mắt.

Ngươi đang lừa gạt quỷ sao?

Ngươi chỉ cần tu luyện năm phút đồng hồ cũng đã tiêu hao gần ba cây Thanh Thần hương, hai chúng ta cộng lại, một chút động tĩnh không có, bảo làm sao Lục công chúa thắng được chứ?

An ủi cũng quá không có thành ý đi!

- Lão sư nói đúng, nhanh tu luyện đi! Không nên lãng phí một cách vô ích cơ hội này ...

Mặc dù buồn bực, thế nhưng Lạc Thất Thất vẫn mở miệng nói.

- Ừm!

Phi nhi công chúa gật gật đầu, nhắm mắt tu luyện.

Mặc dù biết tỷ lệ giành được chiến thắng hầu như là không, thế nhưng dù sao tu luyện ở nơi này đối với linh hồn cũng có chỗ tốt, cho nên không thể lãng phí.

Thấy hảo hữu bị đả kích mà còn có thể tiếp tục tu luyện, Lạc Thất Thất nhẹ nhàng thở ra một hơi. Lại nhìn Trương lão sư một chút, sau đó cũng nhắm mắt lại.

Cho dù linh khí nơi này đã bị hấp thu không sai biệt lắm, thế nhưng dùng tốc độ của nàng, nếu muốn hấp thu nửa ngày cũng vẫn không thành vấn đề.

Thấy hai người đã tiếp tục tu luyện, Trương Huyền xoa xoa mi tâm.

Dùng Vu hồn để hấp thu, tốc độ thực sự quá nhanh, nén Thanh Thần hương cuối cùng trước mắt này hẳn không tới một phút đồng hồ sẽ tiêu hao hầu như không còn.

Nếu thực sự là như vậy, chẳng phải lần này tới Hóa Thanh trì còn chưa có hiệu quả quá lớn thì đã phải đi ra hay sao?

Như vậy cũng quá bị thua thiệt a!

Thế nhưng nếu tiếp tục dùng thân thể tu luyện, cũng không cần thiết.

Dù sao nếu như có thể sử dụng Vu hồn, không cần thiết phải bỏ gần tìm xa, sao phải phiền toái nhiều như vậy.

- Làm sao bây giờ?

Buồn bực một hồi, hắn đang nghĩ có nên chờ tới lúc nén Thanh Thần hương cuối cùng thiêu đốt hầu như không còn rồi trực tiếp đi ra ngoài hay không thì đột nhiên ánh mắt sáng lên.

- Đúng rồi, làm sao ta lại quên thư viện chứ!

Vừa rồi hắn chỉ nghĩ nên tu luyện như thế nào, ngược lại đã quên mất thứ này.

Ngón tay đặt vào ao nước, tinh thần khẽ động.

- Thiếu hụt!

Ngay sau đó trong đầu lắc lư một hồi, một quyển sách tức thì xuất hiện ở trước mắt.

- Danh sư đại lục, Trì Nhãn Hóa Thanh trì của Huyễn Vũ đế quốc, trong đó có linh khí có thể khiến cho linh hồn thoải mái. Có thể tăng lên lực lượng linh hồn. Thiếu sót đầu tiên, linh khí ẩn chứa trong đó quá ít, dùng Vu hồn để hấp thu thì sẽ rất dễ hút dọn sạch, kém xa linh khí nồng đậm trong hồ! Thiếu sót hai...

Bên trên thư tịch ghi chép mười mấy chỗ thiếu sót lớn nhỏ.

- Linh khí trong hồ nước nồng đậm? Đúng a, linh khí bên trong Trì Nhãn là từ trong hồ nước thẩm thấu tới. Nếu như có thể trực tiếp hấp thu trong hồ nước, như vậy há không phải dùng bao nhiêu thì sẽ có bấy nhiêu hay sao?

Nhìn chỗ thiếu sót thứ nhất song, ánh mắt hắn sáng lên, không nhịn được nhìn lại về phía ao nước cách đó không xa.

Hóa Thanh trì, khí tức xao động, lực lượng giao hòa, vừa nhìn cũng đã làm cho trong lòng người ta cảm thấy sợ hãi, không dám tới gần.

So sánh qua với nó, Trì Nhãn rất yên bình, mặc dù có linh khí, thế nhưng so với bên kia vẫn còn kém nhiều lắm.

Cũng giống như đào một cái hố ở trên bờ cát bờ sông, chẳng mấy chốc sẽ hình thành một cái hố nước nhỏ vậy.

Trên thực tế Trì Nhãn chính là do linh khí trong ao thẩm thấu mà hình thành, tự nhiên số lượng cũng sẽ càng ít.

Muốn hấp thu càng nhiều linh lực thì Hóa Thanh trì cực lớn trước mắt mới là tốt nhất.

- Chỉ là. . . Hóa Thanh trì ngay cả vũ khí Linh cấp trung phẩm cũng có thể hòa tan trog khoảnh khắc. Nếu như tiến vào bên trong, nhất định sẽ không chịu nổi!

Mặc dù biết linh khí trong này nhiều, thế nhưng tình cảnh mới vừa rồi vẫn còn xuất hiện ở trong đầu như cũ, khiến cho hắn không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Cái đồ chơi này ngay cả vũ khí Linh cấp trung phẩm cũng có thể nhẹ nhõm hòa tan, hắn tự nhận thân thể mình không yếu, thế nhưng so với loại vũ khí cấp bậc này, vẫn còn kém một mảng lớn.

- Ừm? Làm sao ta lại đần như vậy chứ?

Buồn bực nửa ngày, lúc đang cảm thấy không có bất kỳ biện pháp nào thì đột nhiên hắn vỗ trán một cái, vẻ mặt cười khổ:

-Thân thể không có cách nào đi vào, thế nhưng có thể tiếp tục ở lại chỗ này, chỉ để cho linh hồn đi vào ah!

Linh hồn người khác rời khỏi thân thể, hắn sẽ phải chết không nghi ngờ. Mà hắn lại không giống, có được truyền thừa Vu hồn từ mấy vạn năm trước, Vu hồn có thể ly thể, hoàn toàn có thể dùng hồn phách tiến vào bên trong ah!

Hồn phách của Vu Hồn sư khác đi vào ao nước, nhất định sẽ không thể thừa nhận được Dương Hỏa chi lực có thể hòa tan binh khí trong đó. Trong khoảnh khắc sẽ bị xé thành bụi phấn. Nhưng hắn thì lại không

giống. . . Công pháp Thiên Đạo Vu hồn cô đọng Vu hồn, không có hồn lực ngũ suy, coi như đi vào thì cũng sẽ không phải chịu một chút ảnh hưởng nào!

Hơn nữa coi như đồ vật trong ao nước cuồng mãnh, hồn phách là vật chất vô hình, cho nên dù có bị xé nát cũng có thể hội tụ, vấn đề không lớn!

- Thử một chút!

Không có chút do dự nào, Trương Huyền khoanh chân ngồi xuống, để thân thể ra vẻ tu luyện. Còn hắn thì tinh thần khẽ động, Vu hồn lần nữa ly thể.

Hồn phách phi hành trên không trung, đi tới chỗ giao giới giữa Trì Nhãn và ao nước, chần chờ một chút, hắn đưa bàn tay đưa tới.

Sưu!

Bàn tay đi vào trong nước hồ.

- Quả nhiên không có việc gì...

Nhìn thấy hồn thể cũng không có bị thương tổn, cũng không có cảm giác được một chút khó chịu nào, hai mắt Trương Huyền tỏa ánh sáng. Chân đạp mạnh, toàn bộ hồn phách đã đi vào bên trong ao.

Xì xì xì xì...!

Hóa Thanh trì như là sôi trào, ao nước không ngừng kích động, lực lượng ngay cả vũ khí Linh cấp trung phẩm cũng có thể tùy tiện hòa tan đối với hắn lại không hề có một chút tác dụng nào cả.

- Hấp thu!

Đi mấy bước tới trung tâm của ao nước, khoanh chân ngồi ở trong nước, công pháp Thiên Đạo Vu hồn lập tức được vận chuyển.

Ầm ầm!

Lực lượng cuồng bạo cuộn trào mãnh liệt lập tức dọc theo huyệt đạo trên người hồn phách tràn vào trong, khiến cho hồn thể của hắn điên cuồng gia tăng.

- Linh khí thật là nồng nặc...

Thoải mái rên rỉ một tiếng, Trương Huyền xém chút đã cười ra tiếng.

Thật sự là hữu ý trồng hoa hoa không thấm, vô tâm trồng liễu liễu xanh um.

Vốn hắn cho rằng, nương theo Thanh Thần hương nhanh chóng thiêu đốt, Hóa Thanh trì này đã không còn tác dụng gì đối với hắn nữa. Thế nhưng hắn có nằm mơ cũng không nghĩ tới, linh hồn có thể trực tiếp đi vào ao nước, tùy tiện hấp thu.

Linh khí trong ao so với bên trong Trì Nhãn, nhiều hơn đâu chỉ gấp trăm lần, nghìn lần. Hắn hoàn toàn có thể không hề cố kỵ, không kiêng nể gì cả mà hấp thu!

- Đúng rồi, để phân thân cũng đi ra hấp thu một chút!

Tinh thần khẽ động.

Phân thân cũng cần gia tăng hồn lực, cơ hội tốt như vậy, nếu như không để cho nó cùng hấp thu thì thật là lãng phí.

Tinh thần khẽ động, câu thông với giới chỉ trữ vật, sau một khắc, phân thân đã xuất hiện ở trong Trì Nhãn.

Vì đề phòng bị người khác phát hiện ra có hai Trương Huyền cho nên hắn cố ý để phân thân xuất hiện ở trong ao. Có linh khí che dấu, vừa vặn cũng không có cách nào để nhìn thấy được.

- Phân thân là do Cửu Thiên Liên Thai cô đọng mà thành, hắn sẽ không e ngại ao nước này a!

Chất liệu của phân thân được gọi là thần vật, tự nhiên phải mạnh mẽ hơn nhiều so với vũ khí Linh cấp trung phẩm, có lẽ có thể không cần e ngại ao nước này.

Trong lòng suy đoán, lại để cho phân thân và ao nước va chạm một cái, vẫn đúng như phỏng đoán của hắn, không có bất kỳ biến hóa nào.

- Đi qua đi!

Khống chế phân thân, từ dưới đáy hồ bơi về phía giữa hồ, rất nhanh đã tới vị trí song song với Vu hồn rồi ngồi xuống.

- Bắt đầu đi!

Linh hồn của phân thân cũng xuất hiện, hai đại Vu hồn đồng thời bắt đầu hấp thu.

Ầm ầm!

Rầm rầm!

Ở giữa toàn bộ Hóa Thanh trì giống như xuất hiện hai vòng xoáy khổng lồ, vô số linh khí tuôn thẳng tới.

Kẽo kẹt! Kẽo kẹt! Kẽo kẹt!

Hai linh hồn gióng như cùng ăn đại bổ hoàn, không ngừng tăng trưởng, tất cả đều từ trạng thái không xê xích với thân thể bao nhiêu, không ngừng trở nên vừa cao vừa lớn.

Hai mét, ba mét, bốn mét. . .

Trước đó, sau khi hấp thu xong lực lượng từ mẫu thủy của Âm Dương trì, Vu hồn của hắn đã biến thành cao hơn ba mét, mà bây giờ lại càng thêm khoa trương.

Hai hồn phách của bản tôn và phân thân không ngừng hấp thu lực lượng, sau hai canh giờ, đã đạt đến chừng năm sáu mét.

Có thể nói, không có gì khác biệt so với cự nhân.

Trương Huyền chết rồi?

dtv-ebook.com

- Còn không có lớn như Lộ Xung, xem ra vẫn còn kém xa!

Nhớ tới linh thể giống như núi nhỏ của Lộ Xung, Trương Huyền lắc đầu.

Năm, sáu mét đối với Vu Hồn sư là quái vật khổng lồ, nhưng so với Lộ Xung lúc trước, vẫn còn kém xa lắm.

- Tiếp tục hấp thu!

Lông mày nhướng lên, hắn tiếp tục điên cuồng hấp thu.

Bên này hắn tăng tốc, phân thân cách đó không xa cũng bắt đầu gia tăng tốc độ.

Lại qua hai canh giờ, linh khí trong toàn bộ Hóa Thanh trì, dùng mắt thường cũng có thể thấy được đã bắt đầu suy giảm, không có vẻ hung mãnh và xao động như trước đó nữa.

- Linh khí giảm bớt, cách mười mét chỉ còn kém một chút...

Nhìn thấy linh khí đã yếu bớt, dường như bất cứ lúc nào cũng sẽ bị hấp thu sạch sẽ, Trương Huyền tăng thêm tốc độ.

Hiện tại hồn thể của hắn chỉ thiếu một chút nữa đã đạt tới mười mét, một khi đột phá ràng buộc này, nhất định sẽ càng thêm cường đại. Coi như không thể so được với Lộ Xung, thế nhưng cũng không kém nhiều.

Dù sao, đây là hồn thể mà Thiên Đạo công pháp của hắn ngưng tụ, bất kể là yêu cầu đối với linh khí hay là độ tinh thuần của bản thân đều vượt xa đối phương.

Ầm ầm!

Trong lúc đang hấp thu thì chỉ thấy phân thân ở một bên nhẹ nhàng nhoáng một cái, đã đột phá ràng buộc mười mét.

Không ngờ so với bản tôn như hắn còn hấp thu nhanh hơn.

Trong lòng hắn đang cảm thấy kỳ quái, cùng linh hồn phân hai, tại sao lại còn nhanh hơn mình cơ chứ? Hắn cúi đầu xem xét, lập tức không còn gì để nói.

Chỉ thấy thân thể được ngưng tụ từ Cửu Thiên Liên Thai cũng đang không ngừng hấp thu.

Liên thai là thần vật, không e ngại sự cuồng bạo của ao nước, coi như hình thể không lớn, hấp thu chậm hơn so với hồn thể. Thế nhưng góp gió thành bão, cũng đã làm cho tên này so với bản tôn còn nhanh hơn không ít.

Sau khi đạt tới mười mét, rõ ràng hồn thể của phân thân đã mạnh mẽ hơn không ít, khiến cho người ta có một loại áp bách kịch liệt. Mà tốc độ hấp thu linh khí cũng nhanh hơn.

- Ta cũng tăng nhanh!

Biết thời gian không đợi người, Trương Huyền nào còn dám do dự, lại càng thêm điên cuồng cắn nuốt.

Chỉ là, bất kể hắn tu luyện như thế nào cũng vẫn cảm giác tốc độ so với vừa rồi đã chậm đi không ít. Hắn ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy chung quanh phân thân đã tạo thành một vòng xoáy khổng lồ, linh khí bên cạnh mình trên cơ bản đều bị tên này cắn nuốt sạch sẽ, khó trách tiến bộ của hắn lại không quá rõ ràng.

Mười mét và không đạt tới mười mét là một ranh giới cực lớn, tốc độ hấp thu của đối phương so với hắn hiện tại còn nhanh hơn nhiều, chí ít cũng gấp ba trở lên.

Thấy tên này càng hấp thu càng nhanh, bất cứ lúc nào cũng sẽ hút sạch linh khí trong Hóa Thanh trì, Trương Huyền càng nghĩ càng giận, tay đánh vào trên đầu mình:

- Gấp cái gì? Chừa chút cho ta!

Ý gì chứ?

Ngươi biết rõ ngươi là phân thân của ta a!

Giống như lão sói vẫy đuôi vậy, một quyền đánh bản tôn không thấy phương hướng thì cũng thôi đi, thế nhưng lúc hấp thu linh khí, cũng đoạt!

Quá không biết xấu hổ a!

Ta là một Danh sư chính trực, tại sao lại có thể có phân thân không biết xấu hổ như ngươi vậy!

- Ta...

Bị đánh một cái tát, phân thân mang theo vẻ mặt ủy khuất ngừng lại.

Trương Huyền để cho nó trở lại thân thể, một lần nữa thu vào giới chỉ trữ vật, lúc này hắn mới thở phào nhẹ nhõm.

- Hắc hắc, không có cạnh tranh, hắn bản tôn cũng có thể đột phá ràng buộc mười mét!

Nhẹ nhàng cười một tiếng, rất nhiều khiếu huyệt toàn thân hồn thể Trương Huyền đột nhiên mở ra.

Trước đó phân thân luôn tranh đoạt cùng hắn, hiện tại gia hỏa này không có mặt, hắn có thể thể hiện ra tốc độ nhanh nhất để hấp thu.

- Bắt đầu!

Thấp giọng hô một tiếng, khiếu huyệt điên cuồng hấp thu.

Ầm ầm!

Linh khí mới vừa tiến vào hồn thể, chuyển hóa thành lực lượng thì đã nghe được một tiếng oanh minh kịch liệt, Hóa Thanh trì dưới thân đột nhiên lắc lư rồi nổ tung.

Rầm rầm!

Ao nước chảy xuôi về bốn phía, giống như nước vỡ đê vậy.

- Làm sao vậy?

Dừng hấp thu lại, hắn vội vàng nhìn lại chung quanh, chỉ thấy tất cả người tu luyện đều bị bừng tỉnh, đồng loạt mở mắt.

Mỗi một người đều nghi hoặc, cũng không biết đã xảy ra chuyện gì.

- Nguy rồi, một khi ao nước chảy xuôi sạch sẽ, thân thể lớn như ta tất sẽ bị phát hiện, mau trở về!

Linh hồn giấu ở trong nước hồ, có linh khí vờn quanh, như vậy còn có thể khiến cho người ta nhìn không ra, một khi nước trôi hết, nếu còn muốn che dấu vết, nhất định sẽ không làm được, nhất định phải thừa dịp bây giờ trở lại thân thể mới được.

Lại nói, hồn phách ở đây, thân thể chính là một cái xác không, người khác cũng đã mở mắt mà hắn vẫn nhắm chặt mắt để “Tu luyện“. Cho dù là người ngu đi nữa thì nhất định cũng có thể nhìn ra vấn đề.

. . .

Bên ngoài Hóa Thanh trì.

Diệp Vấn Thiên bệ hạ và Vệ Giang đường chủ đang đứng ở cách đó không xa nhìn cái ao nước lớn ở trước mắt.

- Hóa Thanh trì, phía Đông là Thanh Tắc sơn, phía Tây tiếp giáp vớ Long Lân hà, hội tụ sơn hà chi khí, ngưng tụ địa mạch chi lực, có thể tu

luyện ba ngày ở trong này sẽ khiến cho linh hồn gia tăng lên một cấp bậc, trở nên cứng cáp hơn.

Vuốt râu, vẻ mặt Diệp Vấn Thiên rất là vui vẻ.

Trấn quốc chí bảo của Huyễn Vũ đế quốc, tự nhiên không có khả năng đơn giản chỉ là để cho người ta rèn luyện linh hồn như vậy. Mà còn quan trọng hơn là, linh khí trải qua địa mạch rèn luyện ở trong đó có thể giúp cho linh hồn người ta cứng cáp hơn, đối với tu luyện về sau có trợ giúp cực lớn!

Nhất là đối với Hóa Phàm bát trọng, Đạp Hư cảnh đi vào càng có tác dụng cực lớn.

Đạp hư, đạp phá hư không, lấy hư không làm thềm bậc thang, hồn phách có thể mượn nhờ sức mạnh tự nhiên ở chung quanh để khiến cho thân thể trong thời gian ngắn lơ lửng ở trên không trung.

Nếu như linh hồn không cường đại, đừng nói là lơ lửng, có khả năng sẽ không có cách nào đột phá quy nhất.

Linh khí trong Trì Nhãn Hóa Thanh trì, mặc dù đã suôn sẻ không ít. Thế nhưng trải qua ao nước xao động lại có tính bền dẻo mười phần, hấp thu loại linh khí này có thể khiến cho hồn phách, càng thêm cường đại. So với hấp thu linh thạch đơn thuần còn tốt hơn không biết bao nhiêu lần.

Chính vì vậy, cái ao nước này mới nổi danh như thế.

- Đúng vậy a!

Vệ sư gật gật đầu:

- Phía dưới Hóa Thanh trì thực ra là một ngọn núi lửa cực lớn, hội tụ linh khí thiên địa, lại trải qua núi lửa rèn luyện. Cho nên tự nhiên phẩm chất của linh khí sẽ khác biệt! Sau khi hấp thu, không chỉ có thể khiến cho linh hồn trở nên chắc chắn, mà càng quan trọng hơn là còn có thể khiến

cho linh hồn tràn ngập thuộc tính dương hỏa, không e ngại lực lượng âm u!

- Ừm!

Diệp Vấn Thiên khẽ cười một tiếng:

-Ngươi nhìn linh khí sôi trào này lợi hại thế nào a, giống như là nấu nước sôi vậy, thiên chuy bách luyện mới đến chân kim, không trải qua ma luyện như thế, làm sao có thể khiến cho phẩm chất của nó tiến thêm một bước. . . Hả? Cái này, cái này. . . Làm sao lại có tình huống này chứ?

Ngay khi hắn đang cảm khái Hóa Thanh trì mạnh mẽ thì lại đột nhiên sửng sốt một cái, thanh âm phát run.

Nghe thấy thanh âm khác thường như vậy, Vệ sư cũng vội vàng nhìn lại, không kìm lòng được có chút ngây người.

Chỉ thấy ao nước mới vừa rồi còn đang sôi trào, giờ phút này lại giống như là bị người ta rót vào một thìa nước lạnh lớn, đã khôi phục bình tĩnh, không còn có chút rung động nào nữa.

- Không phải là. . . Sôi trào lâu, muốn yên tĩnh một chút đó chứ?

Nuốt một ngụm nước bọt, Vệ sư không nhịn được nói.

Sống hơn một trăm năm, số lần Hóa Thanh trì mở ra hắn cũng đã trải qua không ít. Thậm chí lúc trước đã từng tu luyện qua ở trong này. . . Dựa theo tình huống trước kia, ao nước chịu linh khí xung kích và địa hỏa xung kích, có lẽ phải luôn sôi trào, làm sao. . . Đột nhiên trở nên giống như nước giếng vậy chứ?

- Không có khả năng!

Vẻ mặt Diệp Vấn Thiên vẻ mặt trắng bệch:

- Chung quanh ao nước có trận pháp do Tiên Tổ bố trí, một khi khôi phục bình ổn đã nói rõ linh khí không đủ, dưới tình huống phản tác dụng, trận pháp sẽ tùy thời sụp đổ...

Ầm ầm!

Lời còn chưa dứt thì nơi đó đã lắc lư một hồi, hai người lập tức nhìn thấy trên Hóa Thanh trì xuất hiện một cái khe nứt to lớn, ao nước điên cuồng trào ra ngoài.

- Thật sự sập...

Vệ sư cũng cảm thấy trước mắt tối sầm lại.

Đây chính là trấn quốc chí bảo của Huyễn Vũ đế quốc, một khi sụp đổ, cường giả cao tầng sẽ giảm mạnh, chỉ sợ lòng người toàn bộ đế quốc sẽ bàng hoàng!

Tại sao lại như vậy cơ chứ?

Chẳng qua chỉ là mở ra bình thường. . . Người tu luyện tu luyện ở bên trong Trì Nhãn mà thôi, làm sao linh khí lại giảm mạnh, tạo thành tình huống trận pháp không ổn định, trực tiếp sụp đổ cơ chứ?

- Ta đi gọi đám người Lục công chúa đi ra, một khi ao nước chảy khô. . . Không áp chế nổi núi lửa phía dưới thì ẽ xong đời! Vệ sư, ngươi tranh thủ thời gian mời đám người Ngô hội trưởng Trận Pháp sư công hội tới đây, qua giúp đỡ tu bổ trận pháp!

Nhìn thấy ao nước tuôn ra như vỡ đê, Diệp Vấn Thiên bệ hạ vội vàng hô.

Hóa Thanh trì này do trận pháp cực lớn khống chế, cùng Thanh Tắc sơn, Long Lân hà và địa mạch chung quanh tạo thành một cân bằng đối lập. Hiện tại nó lại không chịu nổi vỡ tan, địa mạch phía dưới nhúc nhích, rất dễ tạo thành tình huống núi lửa bộc phát.

Một khi nổ tung, đừng nói là hắn, chỉ sợ tất cả mọi người ở đây đều sẽ hôi phi yên diệt.

Núi lửa cực nóng, chỉ cần không biết phi hành, nếu muốn chạy trốn sẽ không trốn thoát được. Một khi bị thôn phệ vào trong đó, ngay cả Bán Thánh cũng không sống nổi!

Thiên uy vô địch, trước mặt thiên nhiên chân chính, chỉ có trở thành Thánh giả chân chính thì còn có thể kéo dài hơi tàn. Những người khác, đều không tính là gì.

Núi lửa nổ tung, hắn gặp phải nguy hiểm cũng không có gì. Thế nhưng nếu đám người Lục công chúa xảy ra chuyện. . . Chuyện hắn có thể gặp sẽ là toàn bộ Huyễn Vũ đế quốc sẽ bởi vậy mà diệt vong!

Vốn hắn cho rằng để công chúa tới tu luyện còn có thể thừa cơ lấy lòng, để địa vị của Huyễn Vũ đế quốc tăng lên một chút. Thế nhưng hắn có nằm mơ cũng không nghĩ tới, Hóa Thanh trì rất vững chắc lại đột nhiên nổ!

Chuyện này là sao chứ!

Hóa Thanh trì đang yên đang lành, sao nói nổ là nổ đây?

Nếu như có người nói cho hắn biết, bởi vì Trương sư đến cho nên thứ đồ chơi này mới nổ thì nhất định hắn sẽ tức giận tới mức run người.

- Được! Ta sẽ đi mời người!

Vệ sư cũng biết chuyện này nghiêm trọng, hắn thét dài một tiếng, một đầu man thú phi hành lập tức bay tới. Hắn nhảy lên lưng thú, trực tiếp phóng đi về hướng Đế đô.

Nhất định phải lập tức làm cho trận pháp khôi phục, khống chế lại cục diện. Nếu không, địa mạch trùng kích vào, núi lửa sẽ bộc phát, chỉ sợ phương viên mấy trăm cây số chung quanh sẽ bị san thành bình địa, vô số sinh mệnh sẽ gặp phải tử vong!

- Ừm!

Thấy hắn đã rời khỏi, Diệp Vấn Thiên bệ hạ không dám do dự, vội vàng vọt tới vị trí Trì Nhãn của đám người Lục công chúa.

. . .

Lúc này Phi nhi công chúa đã từ trong tu luyện tỉnh táo lại, đang cùng với Lạc Thất Thất, đồng loạt nhìn chằm chằm vào thanh niên trước mắt, bốn mắt nhìn nhau.

Động tĩnh lớn như vậy, toàn bộ Hóa Thanh trì cũng không khác gì sắp nổ tung mà Trương sư này vẫn còn đang nhắm mắt tu luyện. . . Sao hắn lại có thể bình tĩnh như vậy được chứ?

Tu luyện thực sự thì cũng thôi đi. . . Thanh Thần hương lơ lửng trước mặt vẫn dài như trước kia, nói cách khác. . . Đã trải qua qua bốn canh giờ, ngay cả một chút linh khí mà tên này cũng không có hấp thu!

Không có hấp thu linh khí thì tu luyện cái gì chứ?

- Trương lão sư...

Bây giờ không nhìn nổi nữa, Lạc Thất Thất không nhịn được hô một tiếng.

Phía đối diện không có động tĩnh chút nào.

- Hóa Thanh trì đột nhiên xảy ra chuyện, ta cũng không đuổi kịp ngươi, coi như ngươi thắng...

Phi nhi công chúa khẽ nói.

Đối phương đã tiêu hao được năm nén hương mà nàng bốn canh giờ không dám ngừng một chút nào. Thế nhưng cũng chỉ dùng không đến một nén, vẫn còn kém một mảng lớn, nhất định đã thua đánh cược.

Ta đã thua rồi thì ngươi đừng có giả bộ, tranh thủ thời gian đi đi!

Nói xong, mắt đối phương vẫn nhắm như cũ, không có động tĩnh gì cả.

- Hắn làm sao vậy?

Cho dù có ngốc hơn nữa thì hai người cũng nhìn ra được có điểm không bình thường.

- Ta đi xem một chút!

Sốt ruột, Lạc Thất Thất vừa tung người, nhảy vào Trì Nhãn của Trương Huyền, lại kéo một cái, phát hiện ra không có động tĩnh gì. Nàng không nhịn được sờ về phía cái mũi, vừa sờ qua, nàng lập tức giật nảy mình.

Chỉ thấy toàn thân người thanh niên này cứng ngắc, hô hấp đã đứt.

- Hắn. . . Hắn. . . Chết rồi!

Bờ môi phát run, vẻ mặt Lạc Thất Thất trắng bệch.

Nụ hôn đầu tiên của Trương Huyền đã mất

dtv-ebook.com

Không phải linh khí bên trong Trì Nhãn suôn sẻ mười phần, hết sức an toàn hay sao?

Làm sao lại làm người chết cơ chứ?

Tu luyện. . . Cũng có thể luyện chết người hay sao?

- Chết rồi? Chuyện này sao có thể?

Phi nhi công chúa cũng giật nảy mình.

Nàng vẫn đang nghĩ nên làm như thế nào mới có thể thắng được gia hỏa không đáng tin cậy này, thế nhưng dù có nằm mơ cũng không nghĩ tới, đối phương lại trực tiếp chết rồi. . .

- Ta xem một chút!

Vừa tung người đi vào Trì Nhãn, nàng cũng sờ soạng một cái, gương mặt xinh đẹp lập tức tái đi.

Gia hỏa bốn canh giờ trước còn đắc ý không dứt, một hơi hấp thu năm cái Thanh Thần hương, lúc này thân thể đã cứng ngắc như là tảng đá, đã sớm không có hô hấp và nhịp tim nữa.

Không ngờ. . . Đã thực sự chết rồi!

Mặc dù nàng không có một chút hảo cảm với tên này, thậm chí còn rất là chán ghét, thế nhưng. . . Hiện tại vẫn là tỳ nữ của đối phương, nàng còn chưa có triệt để chuộc thân a, sao có thể chết như vậy cơ chứ?

Ngươi chết thì ta phải làm sao bây giờ?

Chẳng lẽ thân phận tỳ nữ cả một đời cũng không thể giải quyết được hay sao?

- Không phải là vừa rồi vì thắng ta, hấp thu quá nhanh. . . Cho nên mới biến thành như vậy chứ?

Thân thể mềm mại run rẩy một cái, sắc mặt Phi nhi công chúa tái nhợt.

Tên này không có rời khỏi Trì Nhãn, đương nhiên không phải là bởi vì ao nước cuồng bạo mà chết. Vì vậy có khả năng duy nhất chính là vì quá muốn thắng bản thân nàng mà hấp thu quá mạnh, dẫn đến trong cơ thể xuất hiện sai lầm, không có khôi phục lại được!

- Có khả năng như vậy!

Lạc Thất Thất gật đầu, ver mặt ngưng trọng:

- Nếu thực sự là linh khí hấp thu quá nhiều tạo thành tình huống chết đi, như vậy rất có khả năng chỉ là chết giả!

Thân vì Luyện Đan sư thiên phú cực cao, nàng cũng hiểu một chút đối với việc cứu người. Mặc dù so ra kém y sư, thế nhưng cũng không yếu.

- Chết giả?

Phi nhi công chúa sững sờ.

- Ừm, hấp thu quá nhiều linh khí sẽ khiến cho kinh mạch tràn ngập, dẫn đến huyết dịch không có cách nào tuần hoàn. Từ đó tạo thành ngạt thở có thể dẫn tới tử vong! Loại tình huống này, nghe nói chỉ là chết giả, cũng không phải là tử vong chân chính. Chỉ cần xử trí thoả đáng, hoàn toàn có thể cứu sống. . . Ta từng nhìn qua ở bên trên một quyển sách, vừa rồi Trương sư còn rất tốt, bây giờ lại biến thành như vậy, rất có thể là loại tình huống này!

Lạc Thất Thất nói.

- Nếu là chết giả. . . Như vậy có cứu chữa phương pháp hay không?

Phi nhi công chúa nhìn qua.

- Hình như. . . Cần phải có người nhanh chóng hút linh khí từ trong cơ thể hắn ra!

Cau mày, nghĩ một lát, Lạc Thất Thất nói.

- Nhanh chóng hấp thụ?

Phi nhi công chúa cũng không rõ ràng cho lắm.

- Bình thường dùng lòng bàn tay áp vào lòng bàn tay để hấp thụ, tốc độ quá chậm, sẽ rất dễ dàng tạo thành khác biệt với linh khí. Nếu không cẩn thận sẽ sẽ dẫn đến kinh mạch vỡ tan, đừng nói là không cứu sống được, coi như cứu sống thì cũng chỉ là một phế nhân! Nhất định phải dùng phương pháp nhanh nhất để hấp thụ...

Lạc Thất Thất nói đến đây, khuôn mặt đỏ lên:

- Cũng chính là. . . Miệng dán với miệng!

- Miệng?

Da mặt Phi nhi công chúa co lại.

Lòng bàn tay áp vào nhau, có thể hấp thụ linh khí trong cơ thể đối phương, quả thực tốc độ sẽ không quá nhanh. Một khi hấp thu một bộ phận sẽ tạo thành áp lực linh khí trong cơ thể kém, sẽ rất dễ khiến cho kinh mạch sụp đổ. Mà một khi xuất hiện loại tình huống này, đừng nói là không cứu sống, cho dù thành công thì cũng không sai biệt lắm đã bị phế đi.

Nhưng mà trai gái khác nhau, miệng dán với miệng hấp thụ linh khí. . .

- Hắn là lão sư của ngươi, ngươi nhanh cứu hắn đi!

Hơi đỏ mặt, Phi nhi công chúa nói.

- Ta?

Lạc Thất Thất vội vàng xua tay, đầu lắc lắc giống như trống lúc lắc vậy:

- Lễ nghi sư đồ cao hơn tất cả, chuyện này. . . Quá mức thân mật, ta không thể làm. . . Chỉ là ngươi, không phải ngươi muốn vượt qua hắn khi đánh cược ư? Nếu hắn thực sự không sống được, có khả năng cả một đời ngươi sẽ phải cõng tên tuổi tỳ nữ, cũng không còn cách nào xoay người được...

- Cái này...

Sắc mặt Phi nhi công chúa tái nhợt.

Lời đối phương nói chính là chuyện mà nàng rất xoắn xuýt.

Hiện tại đánh cược thua, vẫn có thân phận tỳ nữ của đối phương, nếu như thực sự tên này chết ở chỗ này, nàng cũng không nói rõ được, cũng không tả rõ được ah!

Rất có thể người khác sẽ cho rằng là nàng không muốn nhận thua, mới lạnh lùng hạ sát thủ, như vậy, coi như nhảy vào hoàng hà cũng không rửa sạch tội.

Rốt cuộc là có chuyện gì cơ chứ?

Chỉ là một lần đánh cược, kết quả lại phải có trách nhiệm đối với nhân sinh của tên này, càng nghĩ càng cảm thấy buồn bực.

- Muốn cứu hắn thì động tác phải nhanh lên, thời gian chậm trễ càng dài thì khả năng cứu sống càng nhỏ!

Thấy hảo hữu do dự, Lạc Thất Thất vội nói.

Vẻ mặt xoắn xuýt, chần chờ một chút, không biết Phi nhi công chúa nghĩ tới điều gì mà cắn răng nói:

-Tốt, cứu thì cứu!

Từ khi ra đời, nàng luôn được nuông chiều, còn chưa hề phải thua thiệt lớn như thế. Tên này không chỉ đánh cược thắng nàng, mà còn đạp cho cái mông nàng sưng đỏ, thiếu chút nữa đã không đi đường được.

Trong lòng tức giận, đồng thời càng nhiều hơn chính là tâm tư muốn đường đường chính chính thắng ngược lại đối phương!

Mà hắn sắp phải chết thật, còn thắng thế nào cơ chứ?

Muốn thắng cũng không có cơ hội!

Lại nói, cứu thì cứu, nhi nữ giang hồ, cũng không tính là gì.

Cắn răng, chân khí trong cơ thể vận chuyển, miệng lập tức hôn tới phía đối phương.

- Ngươi muốn làm gì?

Trương Huyền đang ở giữa trong ao chạy tới nhìn thấy cảnh này, chỉ cảm thấy trước mắt tối sầm lại, thiếu chút nữa đã ngất đi.

Hiện tại hồn thể của hắn quá mức mạnh mẽ, lại thêm linh khí Hóa Thanh trì không có nhiều như vậy. Cho nên vì đề phòng người khác phát hiện ra hắn đành đi từ dưới đáy hồ tới, cho nên cũng không biết tình cảnh ở phía trên. Vừa rời khỏi mặt nước, muốn đi vào thân thể thì đã thấy vị Lục công chúa này ôm lấy thân hắn, muốn hôn. Thiếu chút nữa hắn đã trực tiếp bị hù chết.

Bình thường thoạt nhìn vị Lục công chúa này rất là bình thường, một lời không hợp là động thủ, thế nhưng chuyện này cũng quá không đáng tin cậy a!

Trong lòng tràn ngập buồn bực, đang muốn đưa tay gạt đối phương ra thì đã nghe một đạo thanh âm khẩn trương vang lên.

- Lục công chúa!

Lập tức hắn đã nhìn thấy Hình Viễn nhanh chân đi tới trước mặt.

Lúc này Hình Viễn, trong lòng cũng sụp đổ.

Hắn tốn không biết bao nhiêu năm, ngay cả sắc mặt tốt cũng không có thu được từ Lục công chúa. Hiện tại không ngờ đối phương lại chủ động hôn một người mới quen không có mấy ngày, còn là gia hỏa làm nàng tức giận thiếu chút nữa gần chết. Có cần phải điên cuồng như vậy hay không.

- A? Hình Viễn, ngươi đã đến, quá tốt rồi!

Thấy tên này xông lại, Phi nhi công chúa hơi đỏ mặt, chẳng qua đồng thời nàng cũng nhẹ nhàng thở ra, lại vội vàng vẫy tay:

- Mau tới đây cứu hắn!

- Cứu hắn?

Hình Viễn sững sờ.

- Đúng, hiện giờ ta không kịp nói tỉ mỉ, nếu muốn hắn. . . Cần phải miệng dán miệng hấp thu linh khí trong cơ thể hắn ra, nhanh lên, nếu không thời gian không còn kịp nữa rồi...

Phi nhi công chúa vội nói.

- Miệng đối miệng?

Thân thể Hình Viễn nhoáng một cái:

- Ta và hắn sao?

Trương Huyền ở trong ao, hai mắt tối sầm lại.

Mặc dù ta rất chú trọng tu dưỡng bản thân, không muốn không xuất hiện quá nhiều quan hệ liên quan nữ tử, thế nhưng. . . Hôn môi với một nam nhân, cái quỷ gì vậy!

Nếu như bị người này hôn, cho dù không chết cũng chán ghét tới chết a. . .

- Đúng vậy, nhanh lên, nếu không sẽ không còn kịp nữa!

Phi nhi công chúa gật đầu.

- Ta...

Trương Huyền sắp thổ huyết, Hình Viễn cũng cảm thấy trong lòng sụp đổ.

- Ngươi không đến thì để ta tới!

Thấy hắn xoắn xuýt như thế, Phi nhi công chúa nói.

- Vẫn để ta tới đi...

Hình Viễn cắn răng.

Coi như hi sinh tiết tháo của hắn thì cũng không thể để cho nữ thần trong lòng ăn thiệt thòi!

Vừa tung người cũng nhảy vào Trì Nhãn, tiện tay ôm lấy thân thể Trương Huyền, mang mang theo cái miệng đầy râu đưa tới.

- Mẹ nó!

Trương Huyền thiếu chút nữa đã khóc.

- Không được, nhanh thân thể trở lại, nếu không nụ hôn đầu của ta sẽ không còn...

Lúc này hắn cũng không đoái hoài tới việc chán ghét nữa, hồn thể nhoáng một cái đã chui vào bên trong thân thể.

Chỉ cần linh hồn đi vào thân thể thì có thể tỉnh táo lại, hóa giải tình cảnh xấu hổ trước mắt.

- Ừm?

Tiếp xúc với mi tâm, Trương Huyền lập tức cứng đờ.

Lần tu luyện này, dáng dấp của hồn thể thực sự quá lớn, vượt xa phạm vi mà thân thể có thể dung nạp, thế mà trong lúc nhất thời không chui lọt vào được!

Nói cách khác, hồn thể quá lớn, thân thể quá nhỏ, muốn chui vào trong thời gian ngắn, căn bản không làm được!

Thế nhưng. . . Tên kia sắp hôn tới đây rồi!

- Mặc kệ...

Thấy môi của đối phương lập tức sắp đụng vào miệng của mình, Trương Huyền cũng không nhịn được nữa, hồn lực ngưng tụ, dùng một cước đạp tới.

Hồn thể, vô hình vô chất, nếu như không muốn để cho người ta nhìn thấy, căn bản sẽ không thấy được. Mà cần phải chiến đấu với người ta thì mới có thể hóa ra hình thể.

Phanh!

Không nghĩ tới sẽ có người ra tay với mình, Hình Viễn còn không có kịp phản ứng thì đã bị một cước đạp vào trên mặt. Miệng kêu thảm một tiếng, đầu ngã vào ao nước!

- Ah, cứu mạng...

Hình Viễn kêu thảm.

Vốn cho rằng ngã vào hồ nước sẽ giống như vũ khí Linh cấp trung phẩm trước đó, trong khoảnh khắc sẽ hóa thành chất lỏng. Ai ngờ, hô một hồi lại phát hiện ra cũng không có có dị dạng, vẻ mặt hắn tức thì đỏ lên.

Linh khí bên trong Hóa Thanh trì đã bị hấp thu sạch, đã mất đi sự cuồng bạo. Cho nên đương nhiên cũng không có năng lực ăn mòn sinh mệnh, đừng nói là không có cách nào làm tổn thương hắn, coi như một người bình thường không có tu luyện đi vào thì cũng sẽ không có vấn đề gì cả.

Có thể nói Hóa Thanh trì hiện tại đã không có gì khác biệt so với ao nước bình thường.

- Ngươi muốn làm gì?

Vẻ mặt Phi nhi công chúa rất là âm trầm như sương.

Vốn nghĩ rất nhanh tên này có thể cứu sống Trương sư về. Thế nhưng không nghĩ tới còn không có đi qua thì đã nhảy về phía sau, lại kêu thảm một tiếng, người này muốn làm gì cơ chứ?

Nổi điên như vậy làm gì cơ chứ?

Hồn thể công kích, mặc dù cũng nhìn không thấy sờ không được, thế nhưng bọn hắn đều là Danh sư ngũ tinh. Nếu tinh tế quan sát thì nhất định cũng có thể nhìn ra chỗ không đúng, nhưng bây giờ, tất cả đều dồn lực chú ý tập trung vào việc có thể cứu sống vị Trương sư này hay không. Cho nên ai cũng không có phát hiện ra được.

- Không muốn cứu thì thôi đi, giả vờ cái gì mà giả vờ!

Khoát tay chặn lại, cũng không đợi đối phương giải thích, Phi nhi công chúa nổi giận đùng đùng.

Vừa rồi ngay cả một cái bóng quỷ cũng không có mà cái tên này lại nhảy về phía sau, rất rõ ràng là không muốn cứu. Nếu như không muốn cứu thì thôi đi, làm chậm trễ là sao cơ chứ?

- Ta...

Nước mắt Hình Viễn chảy ra, thiếu chút nữa đã khóc lớn.

Trên mặt ta có dấu chân lớn như thế, chẳng lẽ ngươi không nhìn ra hay sao. . .

Mắng một câu, không thèm để ý tới Hình Viễn không muốn cứu người, khóe miệng Phi nhi công chúa nhếch lên, lần nữa hôn về phía Trương Huyền.

- Lục công chúa, Hình Viễn công tử, Lạc Thất Thất tiểu thư, các ngươi đang làm gì vậy...

Còn chưa có tiếp xúc thì đã lần nữa nghe thấy một đạo thanh âm kinh ngạc vang lên. Lúc ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy Diệp Vấn Thiên bệ hạ đã đi tới trước mặt.

Lúc này Diệp Vấn Thiên cũng phát ngốc, vốn hắn muốn tranh thủ thời gian để cho đám người Lục công chúa rời khỏi Trì Nhãn, vừa đến thì lại nhìn thấy cảnh này, trong lòng hắn rất là xấu hổ.

Đồng thời trong lòng cũng cảm khái. . . Người tuổi trẻ bây giờ, thật sự là càng ngày càng cởi mở! Giữa ban ngày ở trong ao nước lại dám làm như vậy. . .

- Ngươi đã đến rồi. Dường như lúc Trương sư tu luyện đã xảy ra vấn đề, ngươi nhanh hỗ trợ nhìn xem, làm sao có thể cứu được hắn!

Nhìn thấy Diệp Vấn Thiên tới, Phi nhi công chúa nhẹ nhàng thở ra một hơi, lại vội vàng nói.

Đối phương là cường giả Hóa Phàm bát trọng đỉnh phong, càng là chủ một nước. Bất kể là nhãn lực hay là hiểu biết đều không phải là người mà Lạc Thất Thất có thể so sánh, có lẽ, không dùng miệng đối miệng là đã có thể cứu sống người lại.

- Xảy ra vấn đề?

Diệp Vấn Thiên sững sờ, tràn ngập xấu hổ. Hắn còn tưởng rằng hai người muốn làm cái gì, hóa ra là đã xảy ra chuyện.

Nghĩ thông suốt điểm ấy, lông mày hắn nhíu một cái.

Vị này rất có khả năng là tồn tại có thể xung kích Chiến sư, càng quan trọng hơn là, Mạc đường chủ Hồng Viễn đế quốc bảo vệ đối phương. Nếu như thật sự xảy ra chuyện, ngôi vị hoàng đế bệ hạ này của hắn cũng không cần làm. . .

Nhảy vào Trì Nhãn, vội vàng đi tới trước mặt Trương Huyền, nhìn thoáng qua, khẽ nhíu mày.

- Thế nào?

Thấy vẻ mặt hắn nghiêm túc, Phi nhi công chúa hỏi.

- Hình như là...

Con mắt Diệp Vấn Thiên trợn tròn, tràn ngập vẻ không thể tin được:

-Hồn phách ly thể!

Bò tiến vào

dtv-ebook.com

- Hồn phách ly thể?

Tất cả đám người Phi nhi công chúa, Lạc Thất Thất đều sững sờ.

Hồn phách ly thể cũng gọi mất hồn, là chuyện mà võ giả rất kiêng kỵ, một khi không có cách nào quay về. Như vậy thân thể sẽ biến thành xác rỗng, trực tiếp tử vong.

Chỉ là, muốn hồn phách ly thể, đầu tiên hồn thể phải đủ cường đại, kém cỏi nhất cũng phải đạt tới Hợp Linh cảnh đỉnh phong, thậm chí là Kiều Thiên cảnh. Một tiểu tử Trọc Thanh cảnh, làm sao lại xuất hiện loại tình huống này cơ chứ?

- Hồn phách ly thể do nhiều loại nguyên nhân tạo thành, khi tu luyện linh hồn phạm phải sai lầm, bị trận pháp đặc thù hấp dẫn, áp chế không nổi tâm ma. . . Có thể là tu vi Trương sư không đủ, mạnh mẽ dùng bí pháp nào đó để tu luyện linh hồn. Cho nên mới xuất hiện loại tình huống này. . . Nếu không tranh thủ thời gian để hắn quy vị, ta sợ không bao lâu nữa hắn sẽ thật sự chết đi!

Vẻ mặt Diệp Vấn Thiên rất là nghiêm túc.

Hồn phách ly thể cũng không phải chỉ có Vu Hồn sư mới có thể làm được. Một chút trận pháp lợi hại,phương pháp mê huyễn sở dĩ có thể làm cho không người nào có thể tự kềm chế được chính là câu dẫn chỗ yếu nhất của linh hồn.

- Thế nhưng phương pháp cứu chữa...

Lạc Thất Thất lo lắng hỏi.

Vị này chính là lão sư đan dược có ân với nàng, nếu như thực sự bởi vì hồn phách ly thể mà tử vong, như vậy thì nguy rồi.

- Có thì có, chẳng qua rất phiền phức, chỉ sợ thời gian không còn kịp nữa...

Quay đầu nhìn thoáng qua Hóa Thanh trì không ngừng chảy xuôi, Diệp Vấn Thiên nhíu mày không thôi.

Muốn làm cho người hồn phách ly thể tỉnh táo lại, trình tự cực kỳ phức tạp và phiền phức, không có mấy canh giờ, thậm chí mười mấy canh giờ thì không có khả năng hoàn thành. Hiện tại ao nước đã chảy xuôi sạch sẽ, núi lửa sắp có khả năng bộc phát, thời gian rõ ràng đã không còn kịp nữa.

- Vậy làm sao bây giờ?

- Lên bờ trước rồi lại nói!

Biết nơi này không phải là chỗ để nói chuyện, Diệp Vấn Thiên khoát tay áo, ôm Trương Huyền dẫn đầu nhảy lên bờ đi.

- Ai, ai...

Hồn thể cực lớn của Trương Huyền trong ao nhìn thấy thân thể cực lớn trực tiếp bị ôm đi, hắn khóc không ra nước mắt.

Các ngươi đang muốn cứu ta, hay là muốn giết ta a?

Để thân thể ở lại chỗ này, coi như hồn phách rất khó đi vào thì nương theo thời gian trôi qua, cũng có thể thành công. Còn trực tiếp ôm đi, nếu như ta đi qua, chỉ sợ còn chưa đến trước mặt thì đã bị Diệp Vấn Thiên xem như âm hồn mà đánh tan. . .

- Không được, nhất định phải chờ cơ hội đoạt lại thân thể...

Chần chờ một chút, cuối cùng hồn thể vẫn không có đuổi theo.

Thiên Đạo công pháp hình thành Vu hồn, mặc dù không có âm khí làm cho người ta rất khó phát giác ra được. Thế nhưng nếu chạy đến trước mặt đối phương, vẫn rất dễ dàng bị nhìn thấu.

Nhất là vị Diệp Vấn Thiên này, tu vi đã đạt tới Hóa Phàm bát trọng đỉnh phong, cả người cực nóng như là thái dương, tùy tiện chạy tới, chỉ sợ còn chưa có nói ra thân phận thì đã bị đánh chết tại chỗ.

Lại nói, coi như chứng minh thân phận thì đối phương cũng phải tin tưởng mới được.

Một người tu luyện Trọc Thanh cảnh, có hồn thể cao gần tới mười mét, còn tự động ly thể để tu luyện. . . Những chuyện này, nên giải thích như thế nào chứ?

Cho nên, kế trước mắt, vẫn không thể để cho người khác phát hiện ra hồn thể cực lớn của hắn.

Chỉ cần tìm cơ hội thích hợp, chui vào thân thể, như vậy mọi chuyện đã có thể giải quyết tốt đẹp, không cần giải thích quá nhiều. Nhiều nhất chỉ nói tu luyện quá nhanh, chỉ vì cái trước mắt mà xuất hiện sai lầm.

. . .

Hồn thể của Trương Huyền giấu ở trong hồ nước, tùy thời mà động, thân thể đã được Diệp Vấn Thiên dẫn tới sân nhỏ trước đó.

- Trương sư làm sao vậy?

Đám người Hồng sư, La Tuyền thấy hắn cứng ngắc bất động, tất cả đều gấp gáp tiến lên nghênh đón.

- Hắn là hồn phách ly thể!

Diệp Vấn Thiên hạ thấp giọng nói.

- Hồn phách ly thể?

Sắc mặt Hồng sư tái nhợt, thân thể run rẩy một cái:

-Tại sao lại có thể như vậy?

Vị này chính là Trương sư a, lão sư của hắn chính là tồn tại siêu cường bát tinh hư hư thực thực, để hắn hồn phách ly thể. . . Một khi bị lão sư hắn biết, đừng nói là Huyễn Vũ đế quốc. Cho dù là toàn bộ Hồng Viễn đế quốc chỉ sợ cũng sẽ xong đời!

- Nếu ta đoán không nhầm, hắn là lúc hắn vừa mới tu luyện, Hóa Thanh trì đột nhiên xảy ra xao động, đánh tan linh hồn, khiến cho nhục thể của hắn biến thành cái xác không!

Diệp Vấn Thiên nói.

Hiện tại cũng chỉ có một lời giải thích này mà thôi.

Nếu không, làm sao những người khác bình yên vô sự mà hắn lại biến thành như vậy chứ?

Nhất định là bị biến cố ao nước làm ảnh hưởng, kích động hồn phách!

Loại tình huống này, nếu như linh hồn hoàn chỉnh thì còn dễ tìm kiếm, một khi tán loạn, sợ rằng muốn cứu sống cũng sẽ rất khó.

- Cái này...

Sắc mặt tái nhợt, Hồng sư đang muốn hỏi thăm nên chữa trị thế nào thì đã cảm giác mặt đất lắc lư một hồi, một luồng khí tức nóng rực từ trong ao bốc lên phía trên.

- Nguy rồi, sắp bạo phát rồi!

Vẻ mặt biến đổi, Diệp Vấn Thiên cũng không để ý tới Trương Huyền nữa mà đặt “Thi thể” hắn xuống cái bàn đá, lại vội vã nhìn sang một bên.

Hóa Thanh trì đột nhiên sinh ra biến cố, cũng dẫn tới sự chú ý của những người khác, tất cả mọi người đều tập trung ánh mắt nhìn qua.

Chỉ thấy lúc này ao nước lần nữa giống như bị đun sôi, không ngừng tản ra khí nóng, hơi nóng hầm hập, chảy xuôi ra bốn phía. Mặt đất không ngừng lắc lư, dường như phía dưới toàn bộ sân nhỏ có phong tỏa một đầu man thú cực lớn, bất cứ lúc nào cũng sẽ nhảy ra, tàn sát sạch sẽ bọn hắn.

- Nơi này bị sao vậy?

Thấy mặt lắc lư càng ngày càng lớn, tất cả mọi người đều nhíu mày.

- Có lẽ sắp không kiên trì được nữa...

Xiết chặt nắm tay, vẻ mặt Diệp Vấn Thiên càng ngày càng trắng.

Vốn hắn còn tưởng rằng coi như trận pháp tổn hại thì Hóa Thanh trì đã tích lũy nhiều năm, vẫn có thể trấn áp được mấy canh giờ như cũ, thế nhưng không nghĩ tới tốc độ lại nhanh như vậy!

Nếu cứ tiếp tục như vậy, hắn là không đến mười phút đồng hồ sẽ không áp chế nổi địa mạch và núi lửa ở phía dưới nữa. Khi đó lực lượng cuồng bạo hung mãnh sẽ trực tiếp tuôn ra!

- Diệp Tiền, mau dẫn đám người Lục công chúa rời khỏi đây đi!

Vừa quay đầu, hắn vội vàng phân phó.

Hắn thân là Hoàng đế bệ hạ, tự nhiên không thể rời khỏi đây được, thế nhưng đám người Lục công chúa, tuyệt đối không thể xảy ra chuyện gì!

- Vâng!

Diệp Tiền cũng biết mức độ nghiêm trọng của sự việc, hắn vội vàng đi tới trước mặt Phi nhi công chúa rồi nói:

-Lục công chúa, Hình Viễn học trưởng. Có lẽ Hóa Thanh trì sẽ không kiên trì được bao lâu nữa, sắp nổ tung, nơi này vô cùng nguy hiểm, ta mang các ngươi rời khỏi...

- Được!

Hình Viễn khẽ gật đầu, đang muốn gọi Phi nhi công chúa rời khỏi thì chỉ thấy lông mi nàng nhíu lại:

- Tên kia hồn phách ly thể, có phải linh hồn cũng ở trong Hóa Thanh trì hay không?

- Cái này...

Diệp Tiền sững sờ:

-Hẳn là như vậy đi!

- Vậy phải làm sao bây giờ? Không máu chóng tìm ra linh hồn, đưa vào thân thể, như vậy người sẽ thực sự chết...

Phi nhi công chúa nói.

- Cái này ngươi yên tâm đi, chúng ta sẽ phái người đi tìm, học tỷ nên tranh thủ thời gian rời đi là được...

Diệp Tiền vội nói.

- Ừm!

Lên tiếng đáp, Phi nhi công chúa nhìn về phía bằng hữu của mình rồi nói:

-Chúng ta đi trước đi!

Nàng muốn cứu Trương Huyền, đó là bởi vì không muốn một mực làm tỳ nữ của đối phương, bây giờ đối phương đang linh hồn ly thể, nàng cũng hết cách rồi. Coi như tiếp tục đợi ở chỗ này thì cũng là vô dụng, còn không bằng rời khỏi.

- Ngươi đi trước đi. Trương lão sư có ân với ta, hiện tại người không rõ sống chết, nếu như cứ thế mà đi, ta thực sự có lỗi với ân thụ nghiệp!

Lạc Thất Thất lắc đầu.

Vị Trương sư này từng chỉ điểm nàng luyện chế đan dược, khiến cho luyện đan thuật của nàng tăng lên nhiều. . . Còn là lão sư mà nàng đã từng bái qua!

Lúc này đối phương hôn mê bất tỉnh, giống như là tử vong, nếu để nàng một mình rời khỏi nơi này, nàng thực sự không làm được!

- Ngươi không đi, vậy thì ta cũng không đi, ta cũng muốn nhìn một chút xem rốt cuộc Hóa Thanh trì này đã xảy ra chuyện gì...

Thấy hảo hữu không đi, Phi nhi công chúa cũng khẽ gật đầu.

- A?

Nghe thấy hai người quyết định không đi, Diệp Tiền thiếu chút nữa đã phát điên. Trong lúc hắn đang không biết nên khuyên can như thế nào thì đã nghe thấy một trận tiếng gió thổi sưu sưu ở không trung, một đầu linh thú phi hành cực lớn đã đi tới trước mặt.

Sưu sưu sưu!

Ngay sau đó đã có vài bóng người từ không trung nhảy xuống bên dưới.

- Là Vệ sư và Ngô hội trưởng Trận Pháp sư công hội!

Nhìn thấy thân ảnh mấy người này, ánh mắt Diệp Tiền sáng lên.

Bí mật của Hóa Thanh trì hắn cũng biết một chút, tình huống trước mắt này rất rõ ràng là ao nước đã xuất hiện biến cố, dẫn đến trận pháp nứt toác. Ngô hội trưởng là hội trưởng Trận Pháp sư công hội, là Trận Pháp sư ngũ tinh đỉnh phong. Người ta tự mình tới đây, có lẽ sẽ có biện pháp ngăn cản lại, chống đỡ bạo tạc, xoay chuyển tình thế ngược lại.

- Làm sao lại biến thành như vậy chứ?

Rơi xuống đất, nhìn thấy ao nước trút xuống bốn phía, ở nơi đó không ngừng chấn động, bất cứ lúc nào cũng sẽ sụp đổ, Ngô hội trưởng nhướng mày hỏi một câu.

Hoàng thất Huyễn Vũ đế quốc hàng năm đều mời hắn tới gia cố trận pháp, cho nên hắn biết rất kỹ càng về trận pháp, dựa theo đạo lý bình thường, chỉ là tu luyện ở bên trong Trì Nhãn, sẽ không xuất hiện loại sự tình này chứ, làm sao. . . Lại trực tiếp sụp đổ vậy?

- Nguyên nhân cụ thể ta cũng không rõ lắm. Chỉ có điều, bây giờ không phải là thời điểm để nói những chuyện này. Ngô hội trưởng mau nhìn xem còn có biện pháp để tu bổ trận pháp, để cho núi lửa phía dưới không phun trào nữa hay không!

Diệp Vấn Thiên vội nói.

Bây giờ dù hắn óc nói nhiều hơn nữa cũng vô dụng.

Nhất định phải tranh thủ thời igan nhìn xem có cách nào cứu vãn tình thế hay không. Nếu không, mọi người chờ đợi ở chỗ này đều không sống được.

- Ừm!

Biết mức độ nghiêm trọng của sự việc, lúc này không phải là thời điểm để nói những chuyện này, Ngô hội trưởng khẽ gật đầu, nhìn sang ao nước ở trước mắt.

- Lộc trưởng lão, ngươi đi bảo vệ khảm vị, Hàn trưởng lão, ngươi đi cấn vị...

Nhìn một hồi, hắn quay đầu phân phó.

Mấy lão giả đi theo phía sau hắn, cùng từ trên lưng linh phú phi hành khẽ gật đầu, đồng loạt đi tới vị trí tương ứng, bàn tay bỗng nhiên nhấn một cái, từng cái trận kỳ cắm vào trên mặt đất.

Ầm ầm!

Nương theo trận kỳ xuất hiện, ao nước tràn ra bốn phía, giống như đã bị cái gì phong tỏa vậy, lập tức dừng lại.

Chỉ là, giống như là một đầu cuồng long đang bị đè lại, trình độ lắc lư càng ngày càng kịch liệt, dường như bất kỳ lúc nào cũng sẽ thoát khỏi ràng buộc, lần nữa phun ra ngoài.

- Không đúng...

Ngô hội trưởng nhướng mày.

- Làm sao vậy?

Diệp Vấn Thiên bệ hạ đến trước mặt hắn rồi hỏi.

- Vị trí của Hóa Thanh trì, vừa vặn là chỗ giao hội của Thanh Tắc sơn, Long Lân hà và địa mạch, linh khí đầy đủ, trước đó bố trí trận pháp chính là vì mượn linh khí hùng hậu ở nơi này để khởi động. Cho nên mới có thể ngăn chặn lực lượng cuồng bạo do tam phương giao hội sinh ra. . . Làm sao hiện tại ngay cả một chút linh khí cũng không có cơ chứ?

Vẻ mặt Ngô hội trưởng rất là ngạc nhiên.

- Không có linh khí?

Thân thể Diệp Vấn Thiên cứng đờ, cẩn thận cảm nhận qua một chút, quả nhiên hắn cũng cảm giác được có chỗ không đúng.

Linh khí ở nơi này quá mức mạnh mẽ, ngay cả Hóa Phàm bát trọng tiến vào bên trong cũng có thể tuỳ tiện bị giảo sát, sao lúc này lại không thấy tăm hơi gì nữa chứ?

- Đúng vậy a...

Ngô hội trưởng gật gật đầu, đang muốn tiếp tục nói chuyện thì lập tức nghe được có người sau lưng thét lên một tiếng.

Nghe thấy tiếng thét này, Diệp Vấn Thiên cũng không hỏi nhiều mà vội vàng quay đầu.

Ngay sau đó hắn đã thấy Lạc Thất Thất và Lục công chúa nghi hoặc nhìn về phía người gọi là La Tuyền Danh sư.

- Trương lão sư đâu rồi?

Ở ngay phía trước các nàng, “Thi thể” Trương sư vốn được đặt ở trên một cái bàn đá chẳng biết từ lúc nào đã biến mất không thấy gì nữa, đã mất đi tung tích.

- Hắn, hắn...

Nghe thấy câu hỏi của hai người, khóe miệng La Tuyền không ngừng run rẩy, hai mắt trợn tròn xoe, vẻ mặt sắp khóc tới nơi. Tay lại chỉ về ao nước cách đó không xa:

- Hắn vốn nằm đó, ta vừa không chú ý, thì. . . Đã tự mình bò vào...

Thân thể quá yếu

dtv-ebook.com

- Tự mình bò vào sao?

Chúng nhân đưa mắt nhìn nhau, mỗi người đều có cảm giác giống như là bị người ta đánh một gậy vào đầu từ đằng sau vậy.

- Ngươi coi ta là kẻ ngu sao? Hắn ta hồn phách ly thể, giống như tử thi vậy, làm sao có thể bò vào Hóa Thanh trì cơ chứ?

Phi nhi công chúa nhíu mi, hai mắt trợn lên.

Ngươi dọa người sao? Dù có muốn thì cũng nên tìm lý do tốt hơn một chút chứ?

Vị Trương sư này vừa rồi nàng đã nhìn qua, trái tim và hô hấp toàn bộ đều dừng lại. Thân thể vừa cứng lại lạnh như băng, không có khác nhau chút nào so với tử thi.

Coi như nhấc cũng không nhất định có thể khiêng đi, làm sao lại có thể tự mình bò rời khỏi nơi này được chứ?

Mấy người Diệp Vấn Thiên, Hồng sư cũng có suy nghĩ giống vậy, bọn họ muốn nghe giải thích của hắn.

- Ta. . . Đây là sự thực a!

Thấy vẻ mặt giống như nhìn kẻ tâm thần của mọi người La Tuyền sắp phát điên rồi.

Vừa rồi động tĩnh của Hóa Thanh trì thực sự quá lớn, ánh mắt mọi người đều bị tập trung vào đó, hắn cũng không ngoại lệ. Trong lúc đang xem

rốt cuộc ao nước sẽ xuất hiện tình huống gì thì hắn loáng thoáng nhìn qua, đã nhìn thấy một cái bóng đen xuấ thiện.

Chính là vị Trương Huyền nằm ở trên mặt đất giống như thi thể này!

Tên này không biết lấy lực lượng từ đâu, hai tay chống đất, nhanh chóng bò qua ao nước. Ngay cả hắn cũng chỉ thấy một đạo bóng xám, cụ thể là cái gì cũng không thấy rõ.

- Đừng có gấp, vừa rồi hắn bò đi vào như thế nào? Là tỉnh lại, hay là vẫn bộ dáng kia?

Thấy khuôn mặt hắn vặn vẹo, sắp nói không ra lời, Lạc Thất Thất không nhịn được phải hỏi một câu.

- Hắn. . . Ánh mắt hắn vẫn nhắm, thân thể cũng cứng ngắc, căn bản không có tỉnh lại, cũng không có chút sinh cơ nào...

La Tuyền suy nghĩ một chút rồi nói.

Mặc dù chỉ là thoáng nhìn qua, thế nhưng là nửa bước Danh sư ngũ tinh, hắn vẫn nhìn ra được một chút chi tiết.

Tên này ngoại trừ có thể cử động ra cũng không có gì khác nhau so với trước đó, cảm giác giống như con rối giật dây vậy, bị đồ vật gì đó dẫn dắt đi đi về phía trước.

Đương nhiên, chi tiết cụ thể, có muốn nói cũng không nói ra được.

- Thân thể cứng ngắc, mắt vẫn nhắm. . . Tự mình bò vào Hóa Thanh trì?

Đôi mi thanh tú của Phi nhi công chúa nhíu lại:

- Ý của ngươi là. . . Hắn ta là xác chết vùng dậy?

- Khụ khụ!

Diệp Vấn Thiên thiếu chút nữa đã bị nước bọt làm nghẹn:

-Trương sư chỉ là hồn phách ly thể, cũng không phải là tử vong, cho nên. . . Không tồn tại chuyện xác chết vùng dậy a!

- Như vậy. . . Tự mình chạy rốt cuộc là chuyện gì chứ?

Hồng sư không nhịn được nói.

Mọi người ở đây đều biết thân phận Trương Huyền, ngay cả hắn và La Tuyền, Tất Giang Hải. Mặc dù cũng từ thi đấu Danh sư đi ra, thế nhưng chuyện buổi tối hôm đó, bọn hắn cũng không có tham dự qua, cho nên cũng không quá rõ ràng.

Đệ tử thân truyền của một vị Danh sư bát tinh, không nói tới việc bị chỉnh tới mức hồn phách ly thể, còn xuất hiện tình huống xác chết vùng dậy. . . Chuyện này bảo hắn nên ăn nói như thế nào đây?

- Ta cũng không rõ ràng cho lắm!

Diệp Vấn Thiên lắc đầu.

Một màn quỷ dị như vậy, dù là hắn cũng chưa từng nghe qua.

Ầm ầm!

Trong lúc mọi người ở đây tràn ngập kỳ quái, cẩn thận suy tư rốt cuộc là tình huống gì mà có thể khiến cho một người hồn phách ly thể có thể bò trốn đi được thì phía trước lần nữa lắc lư kịch liệt.

Tất cả mọi người đều lảo đảo, thiếu chút nữa đã ngã sấp xuống.

- Nguy rồi, lực lượng địa mạch càng ngày càng mạnh, sắp không kiên trì được nữa rồi. Mọi người cùng nhau hỗ trợ, chỉ cần rót chân khí trong cơ thể vào ao nước, duy trì sự ổn định là được!

Ngô hội trưởng gào thét một tiếng.

Nghe thấy tiếng thét, mọi người cũng không để ý tới Trương Huyền “Xác chết vùng dậy” chạy trốn nữa mà lần nữa nhìn lại về phía trước.

Chỉ thấy ao nước bị trận kỳ phong tỏa lần nữa kích động, giống như bị thiêu đốt, bất cứ lúc nào cũng sẽ lao ra lần nữa.

Trước đó đám người Lộc trưởng lão, Hàn trưởng lão vì bảo vệ trận pháp ổn định mà chân khí mỗi người đều điên cuồng tuôn ra, sắc mặt trắng bệch, dường như bất kỳ lúc nào cũng sẽ không kiên trì nổi nữa.

- Được rồi, nhanh hướng rót chân khí vào ao nước!

Nghe thấy hắn nói vậy, Diệp Vấn Thiên cũng biết đã đến thời khắc nguy hiểm nhất, cho nên cũng không có thời gian suy nghĩ nhiều mà tiến về phía trước một bước, bàn tay lớn vỗ một cái, chân khí hùng hậu lập tức rót vào ao nước.

Ầm ầm!

Nước trong hồ lần nữa có chân khí rót vào, trận kỳ có chút lắc lư lập tức hơi ổn định hơn một chút.

Ngay sau đó Vệ sư, Hồng sư, Lạc Thất Thất, Phi nhi công chúa cùng tất cả người ba thứ hạng đầu đều nhao nhao ra tay.

Vô số đạo chân khí truyền vào trong, trận pháp không ngừng lắc lư bắt đầu hướng tới sự ổn định. Mà ao nước lắc lư kịch liệt phía dưới cũng trở nên vững vàng. Chỉ có điều, vẫn có thể nghe được tiếng rít gào của núi lửa phía dưới như cũ. Tựa như cự thú đã bị áp chế trong thời gian ngắn, nương theo thời gian trôi qua vẫn có thể phá khốn mà ra.

- Ngô hội trưởng, dùng man lực như vậy không phải là kế lâu dài!

Vệ sư không nhịn được nói.

Hiện tại có nhiều người lực lượng lớn, dựa vào man lực, dựa vào số lượng chân khí có thể duy trì trận pháp vận chuyển, ngăn chặn địa mạch và núi lửa ở phía dưới, thế nhưng. . . Một khi chân khí của mọi người hao hết, như vậy sẽ rất có khả năng bắn ngược lại!

Hơn nữa, địa mạch nương theo thời gian càng nhiều thì lực lượng hội tụ cũng càng mạnh, sẽ giống như lò xo vậy, càng áp chế thì lực bắn ngược lại càng lớn, đến lúc đó càng không có kết thúc tốt đẹp gì cả.

- Đúng vậy a, các ngươi đi áp chế trước. Để ta xem trận pháp này vận chuyển như thế nào một chút. Nhìn xem có thể kết hợp tốt hơn, dung hợp Thanh Tắc sơn, Long Lân hà, triệt để khống chế núi lửa phía dưới lại được hay không!

Ngô hội trưởng nói.

Trận pháp có thể căn cứ vào sông núi, địa lý, thậm chí ngay cả nhật nguyệt tinh thần biến hóa mà biến hóa, biểu hiện ra uy lực khác biệt.

Hiện tại tất cả trưởng lão mà hắn mang tới, mặc dù nhờ vào trận kỳ có thể một lần nữa khởi động lại trận pháp, thế nhưng. . . Trải qua chấn động vừa rồi, hình thái nơi đó đã thay đổi, nhất định phải tiến hành điều chỉnh thích hợp với trận pháp thì mới có thể phát huy ra uy lực lớn nhất.

Nếu quả thật có thể khiến cho trận pháp thành công vận chuyển, một lần nữa hội tụ linh khí. Như vậy có lẽ sẽ có thể chống lại một màn trước mắt, giải quyết tình thế nguy cấp trước mắt.

- Được!

Mấy người Diệp Vấn Thiên, Vệ sư cũng biết tình huống này, cho nên cũng không nói thêm lời nào mà đều mở bàn tay ra, điên cuồng truyền chân khí vào trong nước hồ, duy trì hiện trạng như vậy giờ. Làm cho hồ nước không còn xuất hiện biến cố lớn hơn nữa.

Mà Ngô hội trưởng thì cầm la bàn trong tay, dọc theo trận pháp xoay chậm rãi tìm kiếm phương thức có thể phát huy ra uy lực lớn nhất của trận pháp.

. . .

Trên bờ đã loạn thành một bầy.

Trong hồ nước, hồn thể của Trương Huyền thở dài một hơi.

May mắn mà ao nước bạo động đã hấp dẫn lực chú ý của mọi người, nếu không, muốn cầm thân thể về, nào có dễ dàng như vậy.

Bởi vì hồn thể quá lớn, trong lúc nhất thời không có cách nào chui lọt vào, cho nên hắn đành phải nghĩ biện pháp khống chế thân thể cục bộ để cho nó tự mình đi tới. Vốn hắn định khống chế đùi, chân, thực sự khó mà thành công được. Vì vậy qua nửa ngày hắn mới có thể khiến cho cánh tay di chuyển, lúc này mới không có cách nào... tự mình bò tới hồ nước.

Vì vậy. . . Xuất hiện một màn “Xác chết vùng dậy” trong mắt La Tuyền.

- Không cần quan tâm nhiều như vậy, trước ddeer linh hồn đi vào thân thể rồi lại nói tiếp!

Biết nhất định người bên ngoài đãdọa phát điên rồi. Chỉ có điều, lúc này cũng không phải là lúc để nghiên cứu chuyện này, tinh thần hắn khẽ động, hồn thể phóng thẳng về phía mi tâm.

Cho dù có khó đi vào thì cũng phải tiến vào, nếu không, thân thể thật sẽ chết.

Xì xì xì xì...!

Hồn thể cực lớn chui vào bên trong thân thể, giống như muốn nhét một con voi vào trong cánh cửa nhỏ vậy, chen lấn làm cho cảnh vật trước mắt hắn biến thành màu đen.

- Không chen vào được ah...

Hắn không nhịn được lắc đầu.

Hồn thể gần mười mét cưỡng ép đi vào thân thể chừng một thước tám, nếu không phải hồn thể là vật chất vô hình, chỉ sợ cho dù có đập vỡ xương cốt cũng không đi vào được.

Linh hồn đã bị chen chúc làm cho bóp méo, kết quả ngay cả gần một nửa cũng không đi vào được.

- Đúng rồi, làm sao phân thân có thể dễ dàng thành công như vậy cơ chứ?

Đột nhiên hắn sững sờ.

Hồn phách của phân thân so với hắn còn lớn hơn, khi đi vào thân thể rất là nhẹ nhõm, không có chút chướng ngại nào. Làm sao tới bản thân hắn lại phiền phức như thế chứ?

Sưu!

Trong lòng nghi hoặc, hắn thả phân thân ra, sau khi trao đổi một chút, hắn lập tức không còn gì để nói.

Thân thể phân thân là dùng Cửu Thiên Liên Thai để luyện chế, mang theo tính dẻo dai cực lớn. Đừng nói là hồn thể cao mười mét, coi như một trăm mét thì cũng có thể nhẹ nhõm chui vào, không cần tốn quá nhiều sức.

Mà hắn, nhục thể phàm thai. . .

Nhìn phân thân một chút, cảm thấy bản tôn của mình ngay cả phân thân cũng không bằng, hắn buồn bực một hồi.

Chẳng qua hắn cũng đã hết cách rồi, luyện chế thần vật. Xuất phát điểm thực sự quá cao, chỉ tính riêng chuyện này cũng đã không phải là chuyện mà mình có thể so sánh.

- Xem ra sau khi đi ra ngoài, phải tranh thủ thời gian tu luyện thân thể, nếu không, nếu tiếp tục tu luyện linh hồn, thân thể căn bản không chịu nổi!

Hắn lại lần nữa xoa mi tâm.

Sau khi câu thông với phân thân, hắn cũng coi như hiểu được, không chui lọt vào, nguyên nhân chủ yếu nhất là thân thể không đủ cường đại!

Nếu như có thể giống như Cửu Thiên Liên Thai, như vậy lại đơn giản mười phần.

Thân thể hắn cũng chỉ tu luyện tổng cộng được hai lần, lúc ấy cũng chưa có đạt tới Hóa Phàm cảnh, so sánh với những người khác, xem như cực mạnh. Thế nhưng nếu muốn dung nạp linh hồn khổng lồ như thế, vẫn là có tâm mà không có lực.

- Chuyện này là sao...

Trương Huyền rấ tlaf im lặng.

Nhìn thấy Hóa Thanh trì có linh khí nồng nặc như thế, một lần cao hứng hấp thu quá độc ác, khiến cho linh hồn không chui lọt vào. Bất đắc dĩ như thế. . . Đoán chừng từ xưa đến nay cũng chỉ có một mình hắn mà thôi.

- Kế trước mắt, nhất định phải nghĩ biện pháp để tu luyện thân thể...

Chỉ có thân thể mạnh mẽ thì mới có thể chứa đựng linh hồn to lớn như vậy. Thế nhưng không có linh hồn, thân thể không có cách nào khởi động, tu luyện như thế nào đây chứ?

Đây chính là quan hệ giữa mâu và thuẫn, khiến cho người ta đau đầu.

Ầm ầm!

Ngay trong lúc hắn đang ưu sầu, không biết nên làm như thế nào cho phải thì đã cảm thấy ao nước chung quanh lắc lư kịch liệt. hắn cúi đầu nhìn lại, chỉ thấy có một luồng nhiệt lượng cực lớn từ phía dưới sôi trào lên, toàn bộ Hóa Thanh trì giống như đang sôi trào.

- Đây là địa nhiệt? Chẳng lẽ. . . Phía dưới là miệng núi lửa?

Hắn nhíu này một cái.

Thân thể được hồn lực bảo hộ, coi như nước sôi cũng không đủ để đả thương được. CHỉ có điều, trong nháy mắt khiến cho ao nước biến thành như vậy, như vậy chỉ sợ phía dưới là một núi lửa cực lớn.

Bởi vì chỉ có Địa Tâm hỏa mới có thể cực nóng như thế!

Lúc trước khi dùng Xích Diễm hạt sen hắn đã từng gặp phải một lần, cho nên hắn biết rõ chỗ đáng sợ của loại vật này.

- Đúng rồi, nếu như có thể dẫn Địa Tâm hỏa tới, lợi dụng địa hỏa và ao nước, Âm Dương tương dung. . . Có lẽ có thể không cần linh hồn cũng có thể rèn luyện nhục thể a!

Hắn đang buồn phiền, nghĩ xem phải làm như thế nào mới khiến cho thân thể trở nên mạnh mẽ. Đột nhiên hắn nhớ tới cái gì đó, ánh mắt sáng lên.

Một đường đi tới, hắn đã đọc qua vô số thư tịch, trong đó có không ít thư tịch liên quan tới rèn luyện, tăng lực lượng thân thể lên.

Có thứ dùng độc, có thứ dùng cực hạn, cũng có. . . thứ chính là loại dùng Địa Tâm hỏa và hồ nước linh khí này.

Địa Tâm hỏa, địa mạch xao động hình thành hỏa diễm. Loại này mang theo tính nặng nề của mặt đất. Linh khí trì, linh mạch giao hội mà thành, mang theo sự uy nghiêm của tự nhiên, cả hai dung hợp, là thứ thích hợp nhất để rèn luyện thân thể.

- Chỉ là. . . Linh khí trong hồ bị ta và phân thân hấp thu không sai biệt lắm...

Xác định đây là Địa Tâm hỏa, cũng biết phương pháp, trong lòng Trương Huyền thoải mái hơn không ít, nhưng vấn đề mới lại tới.

Hóa Thanh trì này hội tụ linh lực không biết bao nhiêu năm, lại bị hắn và phân thân hấp thu ròng rã bốn canh giờ, đã tiêu hao hầu như không còn. . . Không có linh khí, chỉ bằng vào ao nước, nhất định sẽ không ngăn được Địa Tâm hỏa.

Không giải quyết được vấn đề này, như vậy có dẫn Địa Tâm hỏa ra thì cũng không phải là rèn luyện nhục thể, mà là làm đồ nướng a!

Chỉ cần ở bên trong Địa hỏa một hồi, lại tra chút dầu và muối là có thể trực tiếp biến thành đồ ăn.

Một cái giày

dtv-ebook.com

- Không được thì dùng nó đi!

Cổ tay khẽ đảo, hắn mang viên linh thạch được ban thưởng khi thi đấu Danh sư ra ngoài.

Linh thạch thượng phẩm, linh khí ẩn chứa bên trong rất kinh người. Nếu thực sự không được thì cũng chỉ có thể sử dụng thứ đồ chơi này, nhanh chóng tăng thân thể lên rồi lại nói.

Ầm ầm!

Trong lúc hắn đang suy tư thì lại lần nữa nhìn thấy lắc lư một hồi, ngay sau đó đã thấy một loạt thanh âm huyên náo ở phía trên.

Lập tức có vô số đạo chân khí từ bên trên tuôn ra, khiến cho ao nước vốn đã không có linh khí lần nữa trở nên sôi trào.

- Cái này...

Ánh mắt Trương Huyền sáng lên.

Hắn đang buồn không biết làm sao để khiến cho ao nước lần nữa ẩn chứa linh khí thì lại có người đưa chân khí tới, quả thực chính là ngủ gật đưa gối tới, đói bụng đưa mỹ thực a!

- Hơn nữa, đây là chân khí, thuộc về linh khí đã được rèn luyện, muốn hấp thu lại càng thêm thuận tiện...

Nếu chỉ sử dụng linh thạch đơn thuần, như vậy trong đó linh khí không có trải qua thuần hóa, thân thể có hấp thu cũng không tiện, nhưng chân khí lại khác!

Chân khí là thứ được người tu luyện rèn luyện qua, giống như dược dịch đã được chiết xuất qua vậy, có thể tùy tiện hấp thu, tránh phiền phức phải chiết xuất.

- Chẳng lẽ người ở phía trên biết ta muốn tăng lực lượng thân thể lên cho nên mới cố ý đưa chân khí tới?

Gãi gãi đầu, Trương Huyền không rõ ràng cho lắm.

Vừa rồi hắn còn đang nghiên cứu xem nên làm như thế nào để cho linh hồn đi vào thân thể, không có chú ý phía trên đã xảy ra chuyện gì. Chẳng lẽ, những người này biết mình cần linh khí, không tiếc hao phí chân khí của bản thân để rót vào ao nước hay sao?

Như vậy thật sự quá là ngại ngùng a!

Cảm động một hồi, Trương Huyền quay đầu nhìn về phía phân thân.

- Ngươi đi dẫn Địa Tâm hỏa lên, ta đi tìm kiếm nơi thích hợp nhất để rèn luyện thân thể!

- Được!

Phân thân gật gật đầu, thân thể nhảy lên, bơi xuống phía dưới ao nước.

Cửu Thiên Liên Thai là thần vật, nóng lạnh bất xâm, mặc dù Địa Tâm hỏa mạnh mẽ, thế nhưng đối với hắn còn chưa thể tạo ra được bất cứ thương tổn gì.

Phân thân rời khỏi nơi này, mà hồn thể bản tôn Trương Huyền thì mang theo thân thể, tìm kiếm địa phương thích hợp nhất để rèn luyện thân thể trong ao linh khí.

Hiện tại mặc dù thân thể cứng ngắc, không thể động đậy, thế nhưng vẫn có thể mượn Thiên Đạo thư viện để tìm tới vị trí thích hợp nhất.

Không lâu sau, Trương Huyền đã ngừng lại. Hắn khống chế thân thể, ngồi xếp bằng, lại chơi đùa nửa ngày, khiến cho lỗ chân lông toàn thân mở rộng, lúc này hắn mới cảm thấy mát mẻ. Vô số chân khí tán dật chung quanh điên cuồng tràn vào trong thân thể.

Đạo sinh nhất, nhất sinh nhị, nhị sinh tam, tam sinh vạn vật, Thiên Đạo chân khí là thứ cơ sở nhất. Là công pháp chính xác nhất cô đọng mà thành, không thuộc tính, có thể dung hợp bất luận một loại chân khí thuộc tính nào. Bởi vậy, mặc dù khí tức chung quanh hỗn tạp, thế nhưng đối với hắn lại hoàn toàn không có ảnh hưởng gì cả.

Chỉ cần đi vào thân thể, chảy vào tỏng đan điền thì sẽ tự động chiết xuất, khiến cho khí tức vẩn đục trước đó hình thành Thiên Đạo chân khí tinh thuần nhất.

Mà thân thể ở dưới những khí tức này rèn luyện cũng trở nên càng ngày càng cứng cỏi.

. . .

- Ngô hội trưởng, tìm được phương pháp chưa?

Thấy Ngô hội trưởng tay cầm la bàn đi loạn vài vòng mà không nói chuyện, Vệ sư không nhịn được hỏi.

- Đừng có gấp, đây là đại trận lục cấp, coi như dùng thực lực của ta cũng chỉ có thể gia cố, muốn sửa đổi, khó!

Ngô hội trưởng nhíu mày.

Hắn chỉ là Danh sư ngũ tinh đỉnh phong, còn không có cách nào bố trí đại trận lục cấp, coi như dùng hết toàn lực thì cũng chỉ có thể duy trì mà thôi. Muốn nhờ địa thế đã biến hóa rồi tiến hành sửa đổi, vẫn có chút khó khăn như cũ.

- Vậy phải làm sao bây giờ? Cũng không thể một mực để chúng ta rót chân khí vào a!

Vệ sư nói.

Rót chân khí vào ao nước có thể hóa giải nguy cơ nhất thời, thếnhưng muốn triệt để khống chế cục diện trước mắt, nhất định sẽ không được.

- Cho ta một chút thời gian!

Ngô hội trưởng khoát tay áo nói:

- Mặc dù dung nhập chân khí là hành động bất đắc dĩ, thế nhưng trên thực tế tiêu hao cũng không phải quá lớn, các ngươi có nhiều người như vậy hẳn là có thể kiên trì được một canh giờ!

Bản thân Hóa Thanh trì đãẩn chứa linh khí, lại có năng lực bao dung linh khí, dung nhập chân khí vào trong, cho dù phiền phức thế nhưng vẫn có thể kiên trì được thời gian không ngắn. Trong khoảng thời gian này, có lẽ hắn có thể tìm được phương pháp giải quyết, thành công chữa trị đại trận!

- Được rồi...

Biết hiện tại cũng không có biện pháp nào khác, Vệ sư gật gật đầu. Trong lúc đang nói chuyện thì chỉ thấy Diệp Vấn Thiên ở bên cạnh biến sắc:

-Vệ sư, Ngô hội trưởng, các ngươi nhìn...

Thanh âm vừa dứt thì chỉ thấy ở trung tâm của Hóa Thanh trì trước mắt lại lắc lư kịch liệt một hồi, một vòng xoáy khổng lồ xuất hiện.

Xì xì xì xì...!

Vòng xoáy càng lúc càng lớn, chân khí mà mọi người vừa mới rót vào ao nước lại giống như bị thôn phệ, biến mất hầu như không còn.

- Hình như là đang cắn nuốt chân khí...

- Đúng là vậy, chân khí của ta cũng không thấy...

- Chân khí dùng để duy trì cân bằng, duy trì đại trận không sụp đổ, một khi bị thôn phệ hết...

. . .

Mọi người ngươi nhìn ta ta nhìn ngươi, hai mắt của tất cả thoáng cái đều trợn tròn.

Đây là tình huống gì chứ?

Nơi này trước kia không phải là địa phương dự trữ linh khí, có năng lực bao dung hay sao? Làm sao trong nháy mắt đã biến thành thôn phệ vậy?

- Ngô hội trưởng. . . Ao nước cắn nuốt chân khí, ta sợ. . . Không kiên trì được một canh giờ!

Nuốt một ngụm nước bọt, Vệ sư xoay đầu lại nói.

- Như vậy. . . Có thể kiên trì được bao lâu?

Ngô hội trưởng nhíu mày một cái.

- Nhiều nhất chỉ có mười phút đồng hồ!

Vệ sư tính toán thực lực của mọi người một chút rồi nói.

- Mười phút đồng hồ?

Vẻ mặt nhăn nhó, Ngô hội trưởng cắn răng nói:

-Mười phút đồng hồ cũng được! Chỉ cần Địa Tâm hỏa ở phía dưới không xông lên thì sẽ an toàn, trong đoạn thời gian này ta sẽ nghĩ biện pháp tìm ra phương pháp giải quyết, nếu thực sự không được...

Vừa nói hắn vừa cúi đầu nhìn la bàn, đang tìm phương vị thì đột nhiên sắc mặt lần nữa run rẩy một cái.

- Thì thế nào?

Vội vàng quay đầu lại, chỉ thấy Vệ sư và Diệp Vấn Thiên đang phàn nàn nhìn qua:

-Dường như. . . Địa Tâm hỏa đã xông tới!

- ...

Trước mắt Ngô hội trưởng tối sầm lại.

Rốt cuộc đang xảy ra chuyện gì chứ!

Hắn mới vừa cảm thấy Hóa Thanh trì có thể bao dung linh khí, mọi người rót chân khí vào là có thể duy trì được một đoạn thời gian. Kết quả, chân khí bị thôn phệ, mới vừa nói xong chỉ cần Địa Tâm hỏa không đến thì cũng không tính là thất bại, ai ngờ Địa hỏa đã dâng lên. . .

Trời ơi, ngươi không đùa chết ta ngươi không bỏ qua hay sao?

Ầm ầm!

Trong lúc buồn bực, địa hỏa tuôn tới ao nước, Hóa Thanh trì lần nữa xao động không dứt, một trưởng lão rốt cuộc không khống chế nổi mà phun ra một ngụm máu tươi, bay ngược về phía sau.

Trận kỳ trước mặt hắn răng rắc một tiếng rồi bị cắt thành hai đoạn.

- Hết rồi...

Khuôn mặt tái đi, Ngô hội trưởng không nhịn được lui về phía sau hai bước.

Không có linh khí duy trì, trận pháp vốn không khống chế nổi, hiện tại lại có Địa Tâm hỏa vọt lên, có thể nói. . . Chuyện muốn ngăn cản núi lửa phun trào đã không có hy vọng gì nữa.

- Nhanh rời khỏi đây...

Khoát tay áo, Ngô hội trưởng thất hồn lạc phách.

Không ngăn chặn được núi lửa, như vậy chẳng khác nào toàn bộ Huyễn Vũ đế đô sẽ rơi vào tai nạn, vô số sinh mệnh sẽ bởi vì chuyện này mà chết đi.

- Thật sự không có biện pháp nào hay sao?

Diệp Vấn Thiên cắn chặt răng.

- Không có, trừ phi...

Nghĩ tới điều gì đó, Ngô hội trưởng lập tức lắc đầu:

- Chỉ là chuyện này không thể nào làm được!

- Trừ phi cái gì?

Diệp Vấn Thiên và Vệ sư đồng thời nhìn qua.

- Ài, không có cách nào làm được.

Vẻ mặt Ngô hội trưởng rất mất tinh thần.

- Nói ta nghe một chút, có lẽ mọi người có thể cùng nhau nghĩ biện pháp!

Vẻ mặt Diệp Vấn Thiên rất là sốt ruột.

Địa Tâm hỏa xông lên, mọi người đoán ngay cả ba phút cũng không kiên trì nổi. Nếu như có thể có phương pháp, cho dù là liều mạng liều một lần thì cũng không thể trơ mắt nhìn ức vạn sinh linh tử vong ở trước mắt bọn họ được.

- Thanh Tắc sơn, Long Lân hà và địa mạch, trước đó mượn trận pháp duy trì sự cân bằng mới có thể duy trì sự ổn định nhiều năm như vậy, nhưng. . . Dù sao trận pháp cũng là do sức người bố trí, coi là ngoại lực. . . Nếu như có thể tìm được chỗ ba loại lực lượng giao hội, tiến hành dẫn dắt, để cho bọn hắn tương sinh tương khắc. . . Cho dù không cần trận pháp duy trì thì cũng có thể duy trì sự ổn định!

- Chỉ là. . . Thời gian nhất định không còn kịp nữa rồi. Hơn nữa, chỗ giao hội này. . . Liên quan tới cả ngọn núi, toàn bộ sông và toàn bộ địa mạch, căn bản không phỏng đoán ra được. Mà một khi tính sai còn sẽ gây hậu quả nghiêm trọng, dẫn đến phản phệ cực lớn...

Ngô hội trưởng nói.

Vệ sư và Diệp Vấn Thiên đồng thời im lặng.

Hai người đã rõ ý tứ của hắn.

Trước đó trận pháp ngăn chặn ba điểm lực lượng giao hội, hình thành Thánh địa tu luyện. Thế nhưng trên thực tế chính là dùng trận pháp duy trì một điểm cân bằng mà thôi.

Nếu như có thể tìm ra được điểm thăng bằng của ba cỗ lực lượng, để cho chúng tương sinh tương khắc. Như vậy cũng có thể đưa đến hiệu quả như vậy.

Chỉ là. . . Lúc này còn tìm thế nào nữa chứ?

Không nói tới việc Thanh Tắc sơn, Long Lân hà đều trải dài mấy vạn cây số. Chỉ nói tới địa mạch ẩn sâu dưới đất, người vào không được, không thể nào dò xét được. Như vậy làm thế nào để biết độ lớn nhỏ, mạnh yếu chứ?

Một khi phân tích có một điểm sai lầm, như vậy cũng không phải là tương sinh tương khắc, mà là lật úp. . . Đến lúc đó, tai nạn sẽ càng lớn hơn rấ tnhieuef!

Chuyện này rất giống như xếp chồng kim tệ vậy, chỉ cần lệch một chút thì sẽ dẫn đến sụp đổ. . . Mà cái gọi là điểm thăng bằng này thì căn bản không có khả năng khống chế!

Huống chi, hiện tại bọn hắn cũng không có thời gian!

Địa Tâm hỏa tuôn ra, chân khí mọi người rót vào bị thôn phệ, trận kỳ cũng đã bị hủy đi. . . Chỗ này không cần ba phút, chỉ sợ cũng sẽ biến thành phế tích, cái gì cũng không bảo tồn được.

- Nhanh bảo bọn hắn rời đi, càng xa càng tốt...

Ngô hội trưởng vẫy tay.

- Vâng!

Hiểu rõ ý tứ của đối phương, biết lần này thực sự không có biện pháp nào khác, Diệp Vấn Thiên vội vàng phân phó.

Rầm rầm!

Nghe thấy tiếng phân phó, Thuần Thú sư ở đây vẫy tay một cái, bảy, tám đầu linh thú phi hành bay thẳng tới bên này.

Biết rõ nguy hiểm, cho nên vừa rồi hắn cũng đã sai người đi chuẩn bị.

- Mọi người nhanh lên lưng thú...

Phân phó một tiếng, Diệp Vấn Thiên vội vàng gọi mọi người lại. Chỉ có điều, li còn chưa dứt lời thì phía trước đã lần nữa trở nên kịch liệt.

Ầm ầm!

Lần này chấn động càng lớn, ao nước giống như trong nháy mắt đã bị nhấc lên, một cỗ hỏa diễm nóng bỏng như cự long, rốt cuộc cũng không giữ nổi được nữa. Hỏa diễm từ phía dưới ao nước tùy thời có thể phun ra ngoài.

- Chúng ta cứ thế mà đi, như vậy Trương sư phải làm sao bây giờ?

Nhìn thấy sắp bạo tạc, Hồng sư không nhịn được nói.

- Không còn kịp rồi, đi mau...

Diệp Vấn Thiên rống to một tiếng.

Ầm ầm!

Thanh âm còn chưa có dứt thì Hỏa Long ở phía dưới đã phóng lên tận trời, mọi người chỉ cảm thấy gió nóng đập vào mặt, toàn thân sắp bị đốt cháy tới mức khét lẹt.

- Đã chậm. . . Đã không đi được nữa rồi...

Vốn cho rằng còn có thể kiên trì được ba phút. Thế nhưng không nghĩ tới mọi người còn chưa kịp nhảy lên lưng thú thì ao nước đã triệt để nổ tung, Diệp Vấn Thiên cảm thấy trái tim co lại, nhắm mắt chờ đợi cái chết.

- Không đúng, các ngươi nhìn xem, tại sao bên trên hỏa diễm lại có thể có người được chứ?

Chờ một chút, đồng thời cũng không có cảm thấy bản thân bị ngọn lửa thôn phệ. Trong lúc đang nghi ngờ thì đã nghe thấy trong đám người không biết ai hô lên một tiếng.

Diệp Vấn Thiên vội vàng ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy phía trên Hỏa Long đang cuộn trào phun ra mãnh liệt có một bóng người đang đứng lơ lửng ở giữa không trung, ánh mắt như điện, lạnh lùng như băng.

Trong lòng cảm thấy kỳ quái, chỉ thấy người này gỡ một cái giày xuống, lại tiện tay ném một cái.

Kẹt kẹt!

Hỏa Long lập tức uể oải, cục diện Thanh Tắc sơn, Long Lân hà và địa mạch xung đột lẫn nhau. . . Lập tức trở nên cân bằng.

Dương sư lại xuất hiện

dtv-ebook.com

- Cái này?

Vệ sư, Diệp Vấn Thiên ngươi nhìn ta, ta nhìn ngươi, giống như là gặp quỷ vậy.

Toàn thân Ngô hội trưởng thì run run, giống như bị người ta nắm cổ, con mắt trợn trừng đến mức sắp lồi ra:

-Là. . . Là điểm giao hội! Hắn ném. . . Giày tới điểm giao hội, hóa giải xung đột do ba cỗ lực lượng ngạng kháng mà tạo thành...

Thanh Tắc sơn, Long Lân hà à địa mạch, ba điểm thăng bằng, có thể nói căn bản khó mà tìm ra được. Thế nhưng một khi tìm ra, muốn cho nó duy trì cân bằng, vẫn là chuyện rất dễ dàng.

Chỉ là. . . Hắn đã từng nghĩ tới trận bàn, trận kỳ và đủ loại bảo vật lợi hại. Thế nhưng chỉ một cái giày đã có thể phá giải tình thế nguy hiểm như thế. . . Người này cũng quá mạnh a!

Đây rốt cuộc là thủ đoạn và năng lực gì cơ chứ?

Rốt cuộc tên này là ai?

Trong lúc đang kinh ngạc, không biết nên nói như thế nào thì chỉ thấy Hồng sư và La Tuyền đang ở cách đó không xa, bờ môi run lên, trực tiếp quỳ rạp xuống đất.

- Vãn bối Hồng Thiển (La Tuyền), bái kiến Dương sư!

Bóng người ở trên không trung vừa mới xuất hiện thì hai người đã nhận ra được, không phải là người khác mà chính là người đêm hôm đó đại

triển thần uy. Chính là tuyệt thế cao nhân khiến cho hơn mười thế lực liên minh thất bại tan tác trở về. . . Dương Huyền!

Vốn bọn họ cho rằng lần này ẽ khó may mắn thoát khỏi, sẽ phải chết không thể nghi ngờ. Thế nhưng dù thế nào cũng không nghĩ tới, trong thời điểm mấu chốt nhất Dương sư lại xuất hiện, một lần hành động giải quyết khốn khó.

Lúc này Dương Huyền thân trên không trung, ngự phong mà đứng, khiến cho người ta có một loại cảm giác yên tĩnh, nhìn không thấu.

- Hắn là...

Đám người Diệp Vấn Thiên, Vệ sư quay đầu lại.

Mắt thấy tai nạn sắp tới, kết quả bên dưới ao nước lại xuấ thiện một bóng người, một cái giày đã hóa giải tình thế nguy hiểm. Trong lúc đang cảm thấy kỳ quái thì đã thấy đám người Hồng Thiển tôn trọng đối phương như thế. Cho nên toàn bộ mọi người cũng không nhịn được nhìn lại.

Tình huống mà ai trong bọn hắn cũng không giải quyết được mà đối phương lại có thể nhẹ nhõm giải quyết, cho dù người có ngu hơn nữa cũng biết người này không đơn giản.

- Vị này là. . . lão sư của Trương Huyền, Dương sư! Là người mà Mạc đường chủ Danh sư đường của Hồng Viễn đế quốc nhìn thấy cũng phải tôn xưng một tiếng. . . Tiền bối!

Hồng sư nuốt ngụm nước bọt nói.

Mặc dù đây không phải lần đầu tiên nhìn thấy vị Dương sư này, thế nhưng áp lực mà đối phương tạo ra cho hắn vẫn cường đại như vậy!

Nhất là phương diện linh hồn, giống như đối mặt với một ngọn núi lớn bất khả kháng vậy, khiến cho người ta không thể sinh ra nổi ý niệm phản kháng mảy may nào.

- Mạc đường chủ phải gọi là. . . Tiền bối?

- Lão sư của Trương sư?

Con ngươi đám người Vệ sư, Diệp Vấn Thiên, Ngô hội trưởng co rụt lại, khóe miệng đồng thời giật giật.

Mạc đường chủ là Danh sư lục tinh đỉnh phong, là siêu cấp cường giả chân chính đạt tới Thánh cấp!

Loại người này mà cũng phải gọi một tiếng tiền bối, vị này. . . Phải mạnh bao nhiêu cơ chứ?

Thi thể Trương sư mới vừa bị bọn hắn bỏ qua, đã biến mất không còn sót lại một chút cặn bã nào. Lúc này lão sư người ta lại đến. . . Chuyện này nên làm như thế nào đây?

Sớm biết đối phương có một lão sư dữ dằn như thế, coi như phải chịu nguy hiểm khiến cho tất cả đều chết ở chỗ này thì cũng phải trông chừng, không để cho thi thể mất tích ah!

- Diệp Vấn Thiên (Ngô tôn, Vệ Giang) Huyễn Vũ đế quốc bái kiến Dương sư!

Càng nghĩ càng khẩn trương, ba người vội vàng khom người.

- Nếu như đồ nhi Trương Huyền của ta có gì sai sót thì có thể chỉ trích và trách mắng! Ném hắn xuống rồi mặc kệ ,tùy ý để hắn vào ao nước, có phải cá ngươi cảm thấy. . . Phía sau hắn không có ai hay không?

Hai tay chắp ra sau lưng, Dương sư lạnh lùng nhìn qua mọi người.

- Chúng ta không dám...

Thấy đối phương thật sự vì chuyện này mà đến, toàn bộ mấy người giật nảy mình, đồng thời cũng rất là oan ức.

Chúng ta thực sự muốn cứu học sinh ngươi a, thế nhưng trong lúc nhất thời không nhìn thấy, mà bản thân tên này bò vào ao nước, tình huống lúc ấy rất phức tạp, thực sự không có cách nào ah. . .

- Không dám là tốt rồi!

Hừ một tiếng, Dương sư không tiếp tục để ý mọi người mà bàn tay chộp một trảo xuống phía dưới, một bóng người hôn mê từ trong ao chậm rãi nổi lên trên.

Chính là Trương Huyền!

Vị Dương sư này khẽ vươn tay đã tìm được Trương Huyền rơi vào trong ao nước, không biết đang nằm ở chỗ nào!

- Lăng không bắt lấy, không nhìn ra một chút lực lượng ba động mảy may nào?

- Đây chỉ sợ ngay cả Thánh giả nhất trọng. . . Cũng không làm được a!

Diệp Vấn Thiên, Vệ sư nhìn nhau, đồng thời nuốt một ngụm nước bọt, thân thể run lên.

Động tác mới vừa rồi thoạt nhìn rất đơn giản, nhưng thân là cường giả Hóa Phàm bát trọng đỉnh phong, bọn họ lại biết độ khó bên trong như thế nào!

Lăng không bắt lấy, bọn hắn cũng có thể làm được một chút. Thế nhưng khoảng cách cách nhau lớn tới mấy chục mét, từ bên trong Hóa Thanh trì hỗn tìm được một người, đồng thời còn khiến cho người ta không cảm thấy được một chút lực lượng ba động mảy may nào. . . Chuyện này cũng không phải là chuyện mà người bình thường có thể làm được.

Chỉ bằng chiêu này đã chứng minh khống chế lực lượng tuyệt đối, xem như Mạc Cao Viễn Mạc sư của Hồng Viễn đế quốc cũng chưa hẳn đã có thể hoàn thành!

Cao thủ!

Tuyệt đối là cao thủ!

Diệp Vấn Thiên, Vệ sư, Ngô hội trưởng nhìn nhau, thân thể đều xiết chặt.

Có một chút Danh sư rất bao che khuyết điểm, bắt nạt học sinh của hắn chẳng khác nào là đánh vào mặt đối phương, đối phương sẽ nổi giận xử trí. . . Mặc dù bọn hắn đều có địa vị cực cao ở Huyễn Vũ đế quốc, thế nhưng so sánh với người ở trên không trung này, cái gì cũng không tính!

- Là ta không có chiếu cố tốt Trương sư, mong. . . Dương sư trách phạt!

Cắn răng Diệp Vấn Thiên một cái, tiến về phía trước một bước.

Hóa Thanh trì là thứ mà Huyễn Vũ đế quốc hoàng thất khống chế. Đối phương cũng là người mà bản thân mời mời tới. Nếu như thực sự có chuyện gì không hay xảy ra, tất nhiên sẽ không được quan hệ với hắn thoát.

- Trách phạt? Nếu như ta muốn trách phạt thì ngươi cảm thấy bây giờ ngươi còn có thể đứng đó nói chuyện với ta được nữa không?

Dương sư lạnh hừ một tiếng.

Cổ tay vẫn ở sau lưng khẽ đảo, Trương Huyền đang hôn mê dừng lại ở trên không trung, lẳng lặng lơ lửng ở cách chỗ hắn không xa.

Nhìn thấy chiêu này, mọi người càng sợ hãi đến mức mặt không còn chút máu.

Không dùng bàn tay tiếp xúc, chỉ bằng vào lực lượng tán dật trong cơ thể đã khiến cho một người phi hành lơ lửng ở bên cạnh, cái này. . . Thủ đoạn quả thực quá nghịch thiên!

- Hóa Thanh trì, tập hợp lực lượng Thanh Tắc sơn, Long Lân hà, địa mạch mà thành. Nếu không khống chế được sẽ rất dễ tạo thành cảnh sinh linh đồ thán, thân là Danh sư, ta cũng không nguyện ý nhìn thấy, cho nên tiện tay giải quyết giúp các ngươi một chút!

Nhìn Trương Huyền một chút, dường như phát hiện ra không có gì đáng ngại, vẻ mặt Dương sư khôi phục một chút, sau đó hất ống tay áo lên:

- Chỉ là qua lần này, nguyên khí của Hóa Thanh trì tổn hao nhiều, tỏng vòng năm mươi năm mới có thể khôi phục, thế nhưng. . . Sau khi ba cỗ lực lượng cân bằng, về sau không cần Trì Nhãn, cũng có thể tu luyện, hơn nữa cũng không cần phải chịu giới hạn mười năm nữa!

- Không cần Trì Nhãn và giới hạn mười năm?

Nghe thấy năm mươi năm mới có thể khôi phục, Diệp Vấn Thiên có chút thất vọng. Thế nhưng sau khi nghe thấy câu không cần Trì Nhãn cũng có thể tu luyện, không phải chịu giới hạn mười năm, ánh mắt hắn sáng lên, thiếu chút nữa đã hưng phấn nhảy dựng lên.

Mặc dù Hóa Thanh trì có trợ giúp rất lớn đối với người tu luyện, thế nhưng lực lượng trong đó thực sự quá mức cuồng bạo, chỉ có thể đợi Trì Nhãn xuất hiện thì mới có thể tu luyện, hơn nữa mười năm cũng chỉ có ba ngày.

Một khi không có những giới hạn này, ao nước lớn như thế đủ để cho mấy trăm người đồng thời tu luyện, hơn nữa còn có thể liên tục không ngừng. . . Có thể đoán ra được, sau năm mươi năm, cao thủ của Huyễn Vũ đế quốc sẽ càng ngày càng nhiều, chắc chắn sẽ trổ hết tài năng trong các đế quốc nhị đẳng!

Mặc dù muốn vượt qua đế quốc nhất đẳng còn xa xa không đạt tới, thế nhưng tuyệt đối có thể làm cho cả quốc gia càng ngày càng hưng thịnh!

- Đa tạ Dương sư!

Trực tiếp quỳ rạp xuống đất, Diệp Vấn Thiên thật tâm thật ý cảm kích đối phương.

Trước đó nhìn thấy Hóa Thanh trì xảy ra biến cố, hắn còn tưởng rằng Huyễn Vũ đế quốc sẽ diệt vong trong tay hắn. Hắn sẽ trở thành một tên hoàng đế tội đồ, thế nhưng dù có nằm mơ cũng không nghĩ tới, lão sư Trương sư không đành lòng sinh linh đồ thán mà ra tay. Không chỉ giải quyết vấn đề, mà còn. . . Khiến cho Hóa Thanh trì không có ràng buộc trước kia nữa!

Có thể nói, lần này, không chỉ cứu vớt toàn bộ Huyễn Vũ đế quốc mà còn làm cho hắn có tiềm lực tiến lên đỉnh phong trong các đế quốc nhị đẳng!

Ân và tái tạo!

Thấy hắn quỳ xuống, Dương sư tùy ý khoát tay áo, không nói thêm gì nữa mà bàn chân đạp mạnh, chân đạp hư không, từng bước một đi đến nơi xa. Mà Trương sư lơ lửng bên cạnh hắn cũng theo sát ở phía sau, như là phi hành vậy.

Lập tức biến mất trong tầm mắt.

- Mang theo một người phi hành...

Thấy hai người đã biến mất, tất cả mọi người nuốt miệng một miếng nước bọt.

Vừa rồi đám người Hồng sư và Diệp Vấn Thiên nói chuyện cũng có không ít người không nghe thấy. Cũng không biết vị Dương sư này đáng sợ thế nào. Nhưng sau khi tận mắt thấy, ném một cái giày đã có thể giải quyết Hóa Thanh trì bất cứ lúc nào cũng sẽ nổ tung. Lại còn mang theo một người phi hành rời đi, trong lòng mọi người khiếp sợ tới tột đỉnh.

Cho dù người có ngu ngốc hơn nữa thì giờ phút này cũng biết vị Dương sư này là tồn tại đáng sợ đến bực nào!

Hóa Phàm bát trọng Đạp Hư cảnh, mặc dù có thể chân đạp hư không, phi hành trong giây lát thì cũng chỉ là thẳng từ trên xuống dưới, mạnh hơn nhiều so với nhảy vọt lên trên mà thôi.

Chỉ có chân chính đạt tới Thánh giả, tới nhất trọng Trục Không cảnh thì mới có thể phi hành.

Dù vậy, cũng chỉ là bản thân bay lượn ở trên bầu trời mà thôi, giống như trước mắt vị này, mang theo một người mà còn có thể muốn đi thì đi. . . Thực sự mạnh mẽ tới mức nào, khó có thể tưởng tượng ra được!

- Trương sư. . . Lại có lão sư cường đại như vậy sao?

Hình Viễn nuốt một ngụm nước bọt.

Trước đó hắn từng nghĩ, nếu thực sự không được thì tìm cơ hội để giáo huấn tiểu tử này một chút. Để hắn đừng đi tìm Phi nhi công chúa gây phiền phức, bây giờ mới biết, ý nghĩ này ngu xuẩn tới cỡ nào.

May mắn mà trước đó hắn không nhúc nhích, nếu không, đừng nói là hắn, xem như cả gia tộc bọn hắn cũng không đủ để người ta đập một cái!

Chênh lệch thực sự quá lớn!

Lão tổ lợi hại nhất của bọn hắn, mặc dù cũng có thể phi hành, thế nhưng nếu nói mang một người muốn đi thì đi thì cũng không làm được.

- Về sau, đối với Trương sư. . . Phải kết giao thật tốt!

Trong lòng âm thầm hạ quyết định.

- Lão sư của Trương sư...

Ngọc Phi Nhi công chúa cũng mở to hai mắt ra nhìn.

Khó trách Trương Huyền này cổ quái như vậy, chỉ là Danh sư tứ tinh đã có thể làm cho nàng khi thắng khi bại, hóa ra là có lão sư cường đại như thế!

Có người lợi hại như vậy bồi dưỡng, coi như nàng là thiên chi kiêu nữ thì cũng không phải là đối thủ. . .

- A! Coi như sư môn ngươi mạnh mẽ thì ta cũng không có khả năng làm tỳ nữ của ngươi được! Ta còn muốn đánh cược với ngươi...

Cắn răng, hai nắm tay nhỏ nhắn xiết chặt.

Đối phương có sư môn cường đại thì thế nào chứ? Ngọc Phi Nhi nàng cũng là kim chi ngọc diệp, ngoan ngoãn làm tỳ nữ đối phương sao?

Nằm mơ!

Một có cơ hội, nàng vẫn muốn đánh cược thắng đối phương, tranh thủ để chuộc thân. . .

Chỉ là, dường như lần này mình lại thua, lại phải đền thêm một vạn linh thạch, cảm giác. . . quá đau lòng!

- Quá tốt rồi...

Thấy Dương sư đích thân tới, cũng cứu Trương sư đi.

Hồng sư, La Tuyền cũng đều thở ra một hơi.

Lạc Thất Thất cũng bừng tỉnh đại ngộ.

Trước đó nàng một mực kỳ quái, vì sao vị Trương sư này lại có luyện đan thuật cao minh như thế. Hóa ra có sư môn cường đại như thế, luyện đan lợi hại cũng là chuyện dễ hiểu.

- Mặc dù nguy cơ của Hóa Thanh trì đã được giải trừ, nhưng. . . Tình huống hiện tại cũng không thể tiếp tục tu luyện được nữa!

Đưa tiễn Dương sư vô địch, Diệp Vấn Thiên nhìn về phía đám người Lạc Thất Thất, Phi nhi công chúa, rất là áy náy.

Mời bọn họ chạy tới tu luyện, chủ ý là lấy lòng, kết quả lại xém chút đã chết, quả thực là ngại ngùng.

- Đúng vậy a!

Mọi người khẽ gật đầu, lại quay đầu nhìn về phía Hóa Thanh trì giống như là phế tích, khóe miệng mỗi một người đều co giật, đồng thời trong lòng nghi hoặc.

Thứ đồ chơi này không phải luôn luôn rất ổn định hay sao? Làm sao lại đột nhiên. . . nổ vậy?

Thanh Tắc sơn

dtv-ebook.com

Mọi người buồn bực không dứt, mà Dương sư khiến cho bọn hắn kính nể không thôi, mới vừa bay ra khỏi tầm mắt thì thân thể đã mềm nhũn. Sưu một cái đã từ không trung rơi xuống dưới.

Phanh!

Ngay sau đó một tiếng rên rỉ thống khổ vang vọng, Dương sư khí độ bất phàm, dung mạo chậm rãi thay đổi, trở thành bộ dạng Trương Huyền.

- Ngươi không biết phụ một tay sao? Lại trơ mắt nhìn ta từ trên không trung ngã xuống?

Che cái đầu bị ngã làm cho choáng váng, lại nhìn về phía phân thân ở bên cạnh, Trương Huyền tức giận đến mức sắp thổ huyết.

Dương sư này tự nhiên là hắn ngụy trang, còn vị "Trương Huyền" kia thì là phân thân.

Vừa rồi ở trong đáy Hóa Thanh trì, hắn lợi dụng chân khí của mọi người và Địa Tâm hỏa, thành công khiến cho thân thể tăng cường không ít, rốt cục cũng để cho hồn phách lớn gần mười mét chui vào.

Vừa mới làm xong tất cả thì lại phát hiện ra Hóa Thanh trì không thể kiên trì được nữa, bất cứ lúc nào cũng sẽ bạo tạc.

Vì giữ mạng, hắn lập tức để thư viện dò xét một cái. Lúc này hắn mới hiểu được, là hắn và phân thân hấp thu hết linh khí trong nước hồ, dẫn đến ba cỗ lực lượng mất đi cân bằng. Vì vậy mới náo động tạo ra động tĩnh lớn như vậy.

Biết được những điểm này, hắn lập tức cảm thấy ngại ngùng.

Người ta hảo tâm để hắn tới tu luyện, kết quả hắn vừa đến lại khiến cho ao nước bạo tạc. . .

Quả thực không đủ phúc hậu.

Nhưng nói thật, quả thực không phải hắn cố ý!

Muốn trách thì trách. . . Phân thân, nếu không phải mặt hàng này không biết tốt xấu liều mạng hấp thu thì làm sao có thể dẫn đến linh khí khô kiệt, cân bằng bị đánh vỡ cơ chứ?

Chỉ là bây giờ nói những chuyện này cũng là vô ích, nếu như chạy ra giải thích, sợ rằng sẽ khiến cho Diệp Vấn Thiên tức giận, dùng một bàn tay chụp chết hắn.

Không có cách nào khác cho nên hắn mới để “Dương sư” lần nữa đi ra.

Vị “Đại năng” này tự mình xuất hiện, đồng thời còn giúp đối phương giải quyết hết tai hoạ ngầm, cũng coi như đền bù việc làm hỏng Hóa Thanh trì của đối phương.

Vì muốn làm cho mọi chuyện trở nên càng ngưu bức và thật một chút. Hắn còn làm cho phân thân ngụy trang thành bản thân, giả dạng vẫn còn hôn mê như cũ.

Cứ như vậy, khi trở về cũng thuận tiện giải thích, hoàn toàn có thể trốn tránh sạch sẽ. Cứ nói lão sư cứu hắn, đối với những chuyện khác hoàn toàn không biết gì cả.

Chắc hẳn mọi người đã tận mắt nhìn thấy,cho nên cũng sẽ không tiếp tục truy cứu nữa.

Hắn phi hành chính là vì dùng Hồng Trần Đạp Thiên bộ, chân khí hao hết sẽ từ trên không trung ngã xuống. Mà phân thân thì không giống, lực lượng chủ đạo là Vu hồn, lại thêm Cửu Thiên Liên Thai thuộc về thần vật, cho nên bản thân đã có thể bay.

Bởi vậy, hai người hợp tác với nhau, ngay cả loại Danh sư ngũ tinh đỉnh phong như Vệ sư cũng không nhìn ra được sơ hở.

Mới vừa bay đến nơi đây, tiêu hao chân khí không sai biệt lắm, lại thêm linh hồn cùng thân thể đều mới vừa đột phá, không thể thích ứng, mắt tối sầm lại, trực tiếp rớt xuống!

Vốn hắn cho rằng phân thân ở bên cạnh, bất kể nói thế nào cũng sẽ phụ một tay. Giúp hắn bình yên rơi xuống đất, kết quả, mặt hàng này lại không nhúc nhích ,tùy ý quẳng hắn xuống đất. . .

Khiến cho hắn tức giận tới mức sắp nổ phổi!

Mặc dù độ cao không phải quá cao, dùng lấy cường độ thân thể hiện tại của hắn cũng không quá nghiêm trọng, thế nhưng. . . Làm một cỗ phân thân, mà lại không phân ưu thay bản tôn, quả thực quá chơi người a!

Ngươi có ý gì đây!

Ngươi phải nhớ kỹ, ngươi chính là phân thân, khi bản tôn có khó khăn thì phải chủ động tiến lên. . .

Đang định giáo dục tư tưởng thật tốt cho tên này, cho hắn biết phân chia chủ thứ thì chỉ thấy mặt hàng này chậm rãi nhắm mắt lại. . . Vẻ mặt giống như muốn nói tự ngươi ngu xuẩn, không liên quan gì tới ta vậy.

- ...

Trương Huyền thổ huyết.

Nói ngươi không thể “Trơ mắt” nhìn ta ngã xuống thì ngươi lại nhắm mắt lại, sao ta lại tạo ra mặt hàng như ngươi vậy chứ?

Phân thân của người khác đều cực kỳ hung mãnh, nhìn thấy bản tôn bị thương thì lập tức xông lại ra mặt. Mà cái tên này thì tốt ,tùy ý để cho bản tôn rơi nửa chết nửa sống. . .

Quả thực chính là một tên lừa gạt.

- Xem một chút xem thực lực tăng lên bao nhiêu rồi lại nói!

Lười tiếp tục tức giận với tên này, Trương Huyền nhìn qua.

Dưới Địa Tâm hỏa và linh khí tì trùng kích vào, thân thể hắn đã có tiến bộ cực lớn, mỗi một tế bào đều cứng rắn mềm dẻo, giống như là sắt thép.

Cổ tay khẽ đảo, một quyền nện về phía trước.

Ầm ầm!

Một gốc đại thụ cách đó mười mấy mét lắc lư một cái, lập tức xuất hiện một lỗ thủng lớn chừng nắm tay, tựa như đao cắt.

- Chỉ bằng vào thân thể đã mạnh như vậy sao?

Ánh mắt hắn lập tức sáng lên.

Một quyền này, hắn không dùng hồn lực, cũng không dùng chân khí, chỉ dựa vào nhục thể tiện tay đánh ra là bởi vì muốn nhìn một chút xem rốt cuộc có lực lượng lớn bao nhiêu. Thế nhưng không nghĩ tới chỉ bằng quyền khi cũng đã tạo ra một lỗ thủng trên gốc đại thụ ngay cả ba người cũng khó mà ôm hết được đang ở cách đó mười mấy mét!

Sức công kích như thế này, ngưng tụ như thế, chỉ sợ ngay cả cường giả Hóa Phàm ngũ trọng Hợp Linh cảnh, cũng khó mà làm được!

- Chỉ bằng vào thân thể. . . 200 vạn đỉnh!

Xiết chặt nắm tay, hai mắt Trương Huyền sáng rực lên.

Vừa rồi hắn đã thử nghiệm lực lượng của thân thể, thế mà lại giống như chân khí, cũng đạt tới 200 vạn đỉnh.

Nói cách khác, coi như không dùng chân khí và hồn lực, chỉ bằng vào cơ bắp thì cũng có thể đánh nổ cường giả Hợp Linh cảnh sơ kỳ.

Đáng sợ!

- Hồn lực thì sao chứ?

Nhìn tình trạng thân thể xong, tinh thần khẽ động, hồn lực thôi động, bàn tay duỗi ra về phía trước.

Ầm ầm!

Một đỉnh núi nhỏ cách đó mấy chục mét bên ngoài, nổ thành tro bụi.

- Mặc dù vẫn là Hợp Linh cảnh đỉnh phong, lực lượng320 vạn đỉnh, thế nhưng khí lực càng thêm kéo dài, có thể nói, vô cùng vô tận...

Hai mắt hắn lần nữa sáng lên.

Mặc dù kích cỡ hồn thể từ không sai biệt lắm với thân thể, cũng là một mét tám tăng trưởng tới gần mười mét. Thế nhưng cường độ lực lượng đồng thời cũng không có gia tăng, vẫn là 320 vạn đỉnh như cũ.

Thế nhưng, sức chịu đựng thì lại không giống nữa.

Thật giống như một người bình thường dùng hết lực lượng, có thể giơ vật nặng hai trăm cân lên vậy. Thế nhưng cử động một lần đã là cực hạn, lần thứ hai, cần phải nghỉ ngơi một lúc mới có thể làm tiếp được.

Trước đó có thể bộc phát ra 320 vạn đỉnh cũng chỉ là cực hạn, nói đúng ra, sức tấn công mạnh nhất sẽ lớn như thế. Công kích bình thường không thể nào mỗi một quyền đều có thể đạt tới mức độ đó được.

Mà lúc này, hồn thể kéo dài đến mười mét, mỗi một lần đều có đánh ra lực lượng 320 vạn đỉnh, tựa như động cơ vĩnh cửu, không biết mệt mỏi!

Như vậy sẽ rất đáng sợ, mỗi một quyền đều đạt otiws 320 vạn đỉnh, mặc dù không phải rất cường đại. Thế nhưng nếu luôn duy trì như vậy, ngay cả Kiều Thiên cảnh sơ kỳ, chỉ sợ cũng có thể bị đánh chết.

- Thân thể 200 vạn đỉnh, chân khí 200 vạn đỉnh, hồn lực 320 vạn đỉnh, cộng lại đã vượt qua bảy trăm vạn đỉnh, Hóa Phàm lục trọng Kiều Thiên cảnh đỉnh phong, cũng có thể chiến một trận!

Hít sâu một hơi, Trương Huyền cảm thấy thân thể tràn ngập chiến ý hừng hực, như là kim cương bất bại.

Chỉ là Trọc Thanh cảnh đỉnh phong đã nắm giữ lực lượng mà ngay cả Kiều Thiên cảnh đỉnh phong cũng không thể sánh ngang. Đổi lại là ai, chỉ sợ cũng sẽ sinh ra suy nghĩ như vậy. (Kiều Thiên cảnh đỉnh phong nắm giữ lực lượng 640 vạn đỉnh)

- Đến đây, chúng ta đấu một quyền!

Khẽ cười một tiếng, Trương Huyền nhìn về phía phân thân đang ở cách đó không xa.

Lần trước bởi vì thân thể không được cho nên bị đối phương dùng một quyền đánh bay, thiếu chút nữa đã thổ huyết. Hiện tại tinh khí thần bao gồm cả hồn lực đều có đột phá mới, đối phương muốn chiến thắng chỉ sợ cũng không dễ dàng như vậy!

Có lẽ, còn có thể đả thương, cho phân thân một chút giáo huấn, để cho mặt hàng này rõ ràng phân chia chủ thứ!

- Ừm!

Phân thân xoay đầu lại, duỗi ra một quyền.

Nhướng mày, ba cỗ lực lượng thể, hồn, khí của Trương Huyền ngưng lại rồi tập hợp một chỗ, trong chốc lát, lực lượng toàn thân đã đạt tới đỉnh phong nhất.

Giờ phút này hắn cảm giác coi như là cường giả Hóa Phàm thất trọng sơ kỳ ở đây thì hắn cũng có thể dùng một quyền đấm chết!

Oanh!

Hai quyền va chạm.

- Ngươi...

Kêu thảm một tiếng, phân thân đứng bất động tại chỗ, Trương Huyền thì bay thẳng về phía sau, sống lưng liên tục đụng gãy mười mấy gốc đại thụ bay ra xa hơn mấy trăm mét. Lúc này mới dừng lại, lại phun ra từng ngụm máu tươi.

Em gái ngươi ah!

Có cần phải ác như vậy hay không?

Vốn hắn cho rằng lần này mình có tiến bộ lớn như thế, muón giáo huấn đối phương sẽ dễ như trở bàn tay. Thế nhưng dù có nằm mơ cũng không nghĩ tới, chênh lệch hình như lại càng lớn hơn. . .

Hắn đã dùng hết toàn lực để đánh đối phương, kết quả ngay cả lông tơ của người ta cũng không có tổn thương mà hắn lại thiếu chút mất mạng. . .

Không nên chơi người như thế chứ? Rốt cuộc ngươi là phân thân, hay ta là phân thân vậy?

Giãy dụa rồi đứng dậy, vẻ mặt Trương Huyền rất là u oán.

- Nhục thể của ngươi còn chưa đủ mạnh, không có cách nào hoàn toàn phát huy ra toàn bộ lực lượng của linh hồn!

Trong lúc hắn đang cảm thấy khó chịu, chỉ thấy phân thân đã đi tới, hai tay chắp ra sau lưng, trên mặt mang theo vẻ uy nghiêm không cho khiêu khích:

-Muốn vượt qua ta, còn cần ma luyện nhiều hơn. Đương nhiên, nếu như bái ta làm thầy, ta có thể dạy ngươi...

- Cút...

Trước mắt tối sầm lại, Trương Huyền đạp ra một cước, trực tiếp thu tên này vào giới chỉ.

Một phân thân, không ngờ lại trang bức muốn làm lão sư của bản tôn, cũng không có phân thân nào như thế!

Nếu ngươi có thể như vậy, sao không lên trời đi?

- Mặc dù tên này rất đáng giận, thế nhưng nói cũng không sai!

Thu phân thân lại, lông mày Trương Huyền lần nữa nhíu lại.

Phân thân là một bản thân khác, mặc dù có đôi khi nói chuyện không đáng tin cậy, làm việc không theo khuôn sáo. Thế nhưng trên thực tế vừa rồi nói thân thể hắn không đủ cường đại, không có cách nào phát huy ra toàn bộ hồn lực, chuyện này cũng là thật.

Trải qua Địa Tâm hỏa và linh trì trợ giúp, thân thể có rất tiến bộ rất nhanh. Thế nhưng thời gian rèn luyện quá ngắn, chỉ khiến cho linh hồn khổng lồ, có thể chui vào mà thôi.

Muốn hoàn toàn thích ứng, phát huy ra toàn bộ lực lượng, rõ ràng vẫn còn không đủ.

- Linh hồn không xứng đôi với thân thể, sẽ không khống chế được lực lượng chính xác như vừa rồi…

Linh hồn quá mạnh, thân thể không đủ, coi như cả hai hợp nhất, nếu muốn nắm giữ lực lượng giống như trước đây. Như vậy trong thời gian ngắn rất khó có thể làm được.

Rất giống như người lớn chiếm cứ thân thể trẻ con vậy, rất dễ dàng xuất hiện cục diện có lòng mà lực chưa đủ, thậm chí đối với khí lực của bản thân cũng không có cách nào triệt để khống chế được.

Tình huống của hắn hiện tại chính là loại này, thân thể có được linh hồn to lớn như vậy. Thế nhưng nếu so sánh qua vẫn hơi có vẻ yếu kém,

khống chế đối với thân thể cũng không có chính xác như trước đó.

Lúc trước ở trong nhà Lục Trầm đại sư, khi hắn mới vừa tu luyện Thiên Đạo kim thân cũng đã xuất hiện qua tình huống tương tự.

Khi đó rõ ràng là cảm giác không dùng lực, thế nhưng trên thực tế lực lượng dùng lại rất lớn.

Lần này, lại có chút không có quy luật, có đôi khi hắn cảm thấy dùng sức rất lớn, thế nhưng trên thực tế lại rất nhỏ. Có đôi khi cảm thấy rất nhỏ, trên thực tế lại rất lớn.

- Để xem. . . Còn cần tiếp tục gia tăng lực lượng thân thể nữa hay không!

Hai tay hắn xoa xoa mi tâm.

Trước đó hắn vội vàng rèn luyện nhục thể, rất rõ ràng còn chưa đủ. Cho nên nhất định phải nhanh nghĩ biện pháp lần nữa gia tăng lực lượng thân thể, nếu không. Lúc thì lực lượng lớn, lúc thì lực lượng nhỏ, không cẩn thận người khác còn cho là ngươi bị bệnh tâm thần.

- Không được thì đi về hỏi Diệp Vấn Thiên bệ hạ, tìm kiếm công pháp tu luyện thân thể, ngưng tụ Thiên Đạo Kim Thân đệ tam trọng. Chỉ cần ngưng tụ thành công, như vậy nhất định lực lượng thân thể sẽ tăng lên trên diện rộng!

Chỉ cần có đầy đủ phương pháp tu luyện thân thể, như vậy thư viện sẽ có thể hình thành Thiên Đạo Kim Thân, hắn hoàn toàn có thể tiếp tục tu luyện.

- Đây là đâu?

Sau khi nghĩ xong, cũng không quản nhiều nữa thì lúc này hắn mới chú ý tới hoàn cảnh chung quanh. Hắn nhìn thoáng qua, không nhịn được sững sờ.

- Đây là. . . Thanh Tắc sơn?

Trước đó vì không để cho đám người Diệp Vấn Thiên nhìn thấy bản thân rời khỏi cho nên hắn đã bay thật nhanh, cũng không biết đi bao xa. Chỉ làm không nghĩ tới nơi này đã cách xa Huyễn Vũ đế đô, đến chỗ sâu trong Thanh Tắc sơn.

Động tâm

dtv-ebook.com

Núi non trùng điệp, cây cối nguyên thủy, vô số hoa cỏ không biết tên tản mát ra mùi thơm ngát. Mặc dù đã đến mùa đông, thế nhưng linh khí ở nơi này đầy đủ, vẫn có vẻ sinh cơ bừng bừng, màu xanh biếc dạt dào như cũ.

" Thanh Tắc sơn này quả thực là bảo địa tu luyện!

Nhìn một vòng, Trương Huyền nhịn không được tán thưởng một câu.

Có thể trở thành đế quốc nhị đẳng, áp đảo phía trên rất nhiều vương quốc. Danh Sư đường là một nhân tố lớn, mà càng quan trọng hơn lại là địa linh nhân kiệt.

Bất kể Thanh Tắc sơn hay là Long Lân hà đều ôn dưỡng linh khí, tiến vào bên trong sẽ khiến cho người ta có một loại cảm giác tâm thần thanh thản, tu luyện cũng sẽ càng thêm mau lẹ.

"Về trước đi!

Đang điều chỉnh một hồi, khôi phục thương thế từ không trung rớt xuống, đang định một lần nữa trở lại Đế đô thì lại đột nhiên nghe thấy một hồi tiếng soàn soạt. Sau đó hắn lập tức nhìn thấy một đầu Hùng Lân Hổ to lớn, rón rén đi thẳng về phía trước.

"Cái gì?

Trương Huyền sững sờ.

Hùng Lân Hổ là linh thú khoảng chừng Hóa Phàm ngũ trọng, hung mãnh cực kỳ, có thể nói ở trong rừng nó cấp bậc gần như bá chủ. Dù là cường giả Hóa Phàm lục trọng sơ kỳ tới chiến đấu cũng rất khó chiến thắng.

Thứ này đi săn luôn luôn quang minh chính đại, không có che dấu, làm sao hiện tại lại lén lén lút lút, giống như linh thú loại hồ yêu vậy chứ?

Quan trọng nhất là, hắn cũng đã nhìn thấy đối phương, dùng năng lực của đối phương, chuyện nhìn thấy bản thân rất là bình thường, thế mà lại không thèm để ý, trực tiếp đi, khiến cho người ta không nhịn được cảm thấy kỳ quái.

"Nhìn xem tên này làm cái gì. . .

Trong nháy mắt,trong lòng có chút hiếu kỳ, thân thể hắn nhảy lên, rơi vào trên một nhánh cây, đuổi theo phương hướng Hùng Lân Hổ tiến lên.

Rất nhanh, hắn đã lần nữa nhìn thấy gia hỏa này, đối phương đang dán thân thể lên trên đất, mang theo vẻ mặt cảnh giác chậm rãi tiến lên.

Sưu sưu!

Cách nó không xa là một đầu linh thú Thương Sư to lớn.

Linh thú Thương Sư giống như Hùng Lân Hổ, cũng là linh thú khoảng chừng Hóa Phàm ngũ trọng, thực lực tương xứng. Bởi vì con mồi không kém nhiều, luôn luôn đối địch cho nên thường xung khắc như nước với lửa.

"Xem ra là xuất hiện thiên địch, hai gia hỏa này đều muốn đánh lén đối phương!

Trương Huyền cười cười.

Hắn còn tưởng rằng là chuyện gì, hóa ra là hai bên riêng đều phát hiện ra sự tồn tại của thiên địch, muốn muốn thừa cơ đánh lén.

"Vừa vặn xem hai gia hỏa này công kích thế nào, không cẩn thận còn có thể nhìn ra một chút kỹ xảo, sáng chế ra một hai môn võ kỹ!

Thấy cảnh này, Trương Huyền cũng không vội vã rời đi.

Dù sao người người đều biết hắn bị lão sư mang đi, cũng không cần trở về gấp như vậy.

Hổ sư vật lộn lợi hại như thế, nếu nhìn kỹ, có lẽ có thể sáng chế ra một, hai bộ võ kỹ.

Trong lịch sử, không ít người tới quan sát linh thú chiến đấu, từ đó sáng chế ra tuyệt chiêu.

Ngồi xổm ở trên chạc cây, Hùng Lân Hổ và linh thú Thương Sư chậm rãi đến gần nhau. Rất nhanh đã vòng qua chướng ngại bụi cây, đều mình thấy đối phương.

Sưu!

Vốn cho rằng hắn lập tức có thể nhìn thấy một trận long tranh hổ đấu, kết quả hai gia hỏa này cũng không đánh nhau như trong tưởng tượng mà đều khẽ gật đầu, song song đi thẳng về phía trước.

"Cái này. . .

Trương Huyền nháy mắt.

Tương hổ là thiên địch của nhau, từ lúc nào biến thành bạn tốt cơ chứ?

Hơn nữa nhìn bộ dáng, dường như đang liên thủ đối phó với thứ gì đó.

Trương Huyền rất là hiếu kỳ, lại lặng lẽ đuổi theo. Đi không được bao xa thì đã lần nữa nghe thấy một trận tiếng gió rít gào trên không trung, một đầu linh thú phi hành to lớn từ không trung đi tới.

"Linh thú phi hành Hóa Phàm ngũ trọng. . . Long Ưng thú?

Hắn trợn mắt.

Gia hỏa này cũng tiếng tăm lừng lẫy, được coi là bá chủ trên bầu trời trong các linh thú Hóa Phàm ngũ trọng, hung mãnh cực kỳ, một đôi

móng vuốt như sắt thép khiến cho ngay cả vũ khí Linh cấp trung phẩm cũng có thể bị xé rách.

Yêu Thần trước đó dù ném tới đây, có ba đầu thì cũng không phải là đối thủ của chúng!

Chẳng lẽ. . . Thứ mà hai đầu linh thú kia muốn đối phó chính là đầu linh thú có thể bay này hay sao?

Không thể nào, bá chủ mặt đất và bá chủ bầu trời luôn luôn nước giếng không phạm nước sông, lại nói, người ta đánh không lại có thể bay, ngươi không thể bay thì làm sao công kích đây chứ?

Giống như đối tượng mà lão hổ đi săn vậy, bình thường đều là con thỏ, hươu, rất ít khi gặp phải chuyện đi săn chim sẻ, diều hâu.

Cả hai loại hình khác nhau, không cần thiết phải chiến đấu!

Soạt!

Trong lúc hắn đang kỳ quái, chỉ thấy Long Ưng thú đã đáp xuống trước mặt hai đại linh thú, cũng giống như trước đó, cũng nhẹ gật đầu. Ba đại gia hỏa, lặng lẽ không một tiếng động tiếp tục đi về phía trước.

"Bọn chúng. . . Cũng liên hợp?

Trương Huyền càng xem càng kinh ngạc.

Tử địch trong rừng núi liên hợp lại vốn đã là chuyện kì quái, hiện tại lại tăng thêm một đầu bá chủ phi hành, rốt cuộc bọn chúng đang làm gì chứ?

Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Có thể khiến cho bọn chúng vứt bỏ hiềm khích trước đó, tương hỗ là bằng hữu?

Xì xì xì xì...!

Tiếp tục đi theo, lại đi không xa thì một đầu mãng xà to lớn, một đầu cự viên hung mãnh, một đầu linh thú bay lượn. . . Nhao nhao đi tới, rất nhanh đã hội tụ được hơn ba mươi gia hỏa.

Những linh thú này, đều có thực lực Hóa Phàm ngũ trọng, mỗi một đầu đều có thực lực khiến cho hắn chùn bước. Thoáng cái có nhiều như vậy, dù là người gan lớn cũng cảm thấy da đầu run lên, không biết nên làm như thế nào cho phải.

"Rơi vào trong đó, nhất định sẽ khó mà đào thoát!

Lặng lẽ ẩn dấu ở phía sau, sợ phát ra tiếng động, trong lòng bàn tay Trương Huyền đổ đầy mồ hôi.

Nhiều linh thú hung mãnh như vậy, xem như hắn, nếu như bị vây ở trong, muốn đào thoát cũng rất khó khăn.

Bay, bò, chạy. . . Cần thứ gì có thứ đó, mỗi một đầu đều có thực lực mạnh mẽ ngay cả Hóa Phàm ngũ trọng đỉnh phong cũng khó mà chống lại. Lúc này lại chất thành một đống, đừng nói là Hóa Phàm lục trọng, chỉ sợ ngay cả cường giả thất trọng bị nhốt vào cũng chỉ có một con đường chết.

"Rốt cuộc là đồ vật gì, có thể khiến cho nhiều linh thú hội tụ vào một chỗ, liên thủ đối phó như vậy chứ?"

Càng nguy hiểm thì càng khiến cho hắn hiếu kỳ.

Khiến cho nhiều linh thú chủng loại khác biệt, thậm chí còn có rất nhiều gia hỏa đều là thiên địch, vứt bỏ hiềm khích lúc trước, tập hợp lại cùng nhau, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

"Chẳng lẽ. . . Là bảo tàng gì đó sao?

Trong lòng khẽ động, tâm tư lập tức trở nên hừng hực.

Nghe nói thiên tài địa bảo xuất thế sẽ hấp dẫn vô số linh thú, thậm chí còn tạo ra thú triều. Làm cho nhiều đại gia hỏa như vậy chất thành một đống, có phải là một loại bảo vật lợi hại nào đó sắp xuất hiện hay không?

"Không đúng, nếu như là thiên tài địa bảo, có lẽ phải là cướp đoạt, đánh trước hừng hực khí thế mới đúng chứ. . .

Rất nhanh hắn đã phủ định ý nghĩ này.

Thiên tài địa bảo, ai cũng muốn bản thân mình lấy được, nếu thật sự là thứ này xuất thế, tuyệt đối không phải là liên hợp, ăn ý như vậy, mà là đã sớm đánh tới mức ngươi chết ta sống.

"Mặc kệ làm gì, trước tiên xem chuyện gì xảy ra một chút trước!

Nếu như hắn đã phát hiện, đương nhiên phải hiểu rõ ngọn ngành, Trương Huyền lặng lẽ đi theo.

Rầm rầm!

Trong lúc hắn đang cảm thấy kỳ quái, trong bụi cây phía trước lần nữa phát ra tiếng vang, lại một đám bóng đen xuất hiện.

"Cái này. . .

Nhìn thấy đám bóng đen này, Trương Huyền mở to hai mắt ra nhìn.

Trước đó trên đường đi tới là một đống linh thú, mà lúc này. . . Lại là người!

Tổng cộng có bảy, tám người đều giống như linh thú, đều đạt đến cảnh giới Hóa Phàm ngũ trọng. Hai hàng lông mày mang theo màu đỏ tươi, vừa nhìn đã biết, trên tay dính đầy máu tươi.

"Là. . . Người săn thú!

Trong đầu xuấ thiện một cái tên, Trương Huyền cảm thấy như sắp phát điên.

Da thú, xương cốt và nội đan của linh thú đối với người tu luyện đều là bảo vật hiếm có.

Có thị trường thì sẽ có người chuyên môn tham gia hành động này.

Một số người vì kiếm lấy lợi ích mà truy tung chém giết linh thú, chuyên môn săn bắt và bán ra những vật này. Cho nên cũng tạo thành loại chức nghiệp kỳ quái. . . Thợ săn chức nghiệp!

Thợ săn, thuộc về một loại nghề nghiệp, lại không phải là chức nghiệp đặc thù. Không giống người nuôi dưỡng dược liệu, không được Danh Sư đường thừa nhận.

Cũng không phải bởi vì bọn họ tàn nhẫn, mà là truyền thừa chưa hoàn chỉnh.

Rất nhiều con người vì cuộc sống bức bách mà sẽ trở thành thợ săn, cũng có vô số người bị linh thú giết, bị nuốt chững tại chỗ, từ đó truyền thừa đoạn tuyệt.

Tỉ lệ tử vong thực sự quá cao, rất nhiều kinh nghiệm cũng không có lưu truyền tới nay. Bởi vậy thợ săn, không có tổ chức cố định, cũng không có công hội. Đương nhiên cũng không thể gọi là chức nghiệp đặc thù.

Loại người này bởi vì số lượng không ít, cho nên Trương Huyền cũng đã thấy qua ở bên trên thư tịch, chỉ là. . . Không nghĩ tới, bọn chúng lại ở cùng một chỗ với nhiều linh thú như vậy.

Nói thế nào đi chăng nữa thì thợ săn và linh thú đều là tử địch, thế mà cũng ở cùng một chỗ. . . Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Rất nhiều thợ săn đi tới trước mặt rất nhiều linh thú lại giống như đám linh thú trước đó, khẽ gật đầu, lần nữa đồng loạt đi về phía trước.

Vốn là một trận đại chiến giữa một đám linh thú và thợ săn, lúc này lại hài hòa như lão bằng hữu, khiến cho người ta có cảm giác như hòa thượng sờ đầu mãi không thấy tóc.

Thấy đội ngũ của đối phương càng lúc càng lớn, vì đề phòng bị phát hiện ra, Trương Huyền đành phải mượn Hồng Trần Đạp Thiên bộ phi hành trong đám cành lá um tùm.

Lại đi tới một lúc, một cái thác nước xuất hiện ở trước mắt, từ trên cao chảy xuống nước, thanh âm vang vọng khắp nơi!

Hơi nước bay lên tản ra bốn phương tám hướng, khiến cho bốn phía xanh biêng biếc.

"Hiện tại là mùa đông, nơi này. . . Làm sao lại có màu xanh nhạt như thế?

Trương Huyền rấ tlaf kỳ quái.

Mặc dù Thanh Tắc sơn bởi vì linh khí đầy đủ cho nên hoa cỏ cây cối không tàn lụi giống địa phương khác. Thế nhưng dù sao cũng đang là mùa đông, bên trong màu xanh lục mang theo một chút nặng nề.

Mà nơi trước mắt này, lại là màu xanh tươi, như là mùa xuân đến, khiến cho người ta khó hiểu.

Chẳng lẽ, thác nước này có gì đó cổ quái hay sao?

Rầm rầm!

Phía dưới thác nước là một cái đầm lớn, tiếng nước vang vọng, một đầu linh thú lông xù màu trắng vẫy vùng ở bên trong.

Đầu linh thú này chỉ lớn bằng quả dưa hấu, cặp mắt linh động đáng yêu.

"Là. . . Tuyết Hồ, hơn nữa, hẳn là vừa mới ra đời không lâu!

Trương Huyền lập tức nhận ra được.

Tuyết Hồ là một loại linh thú, rất là thưa thớt, không có lực công kích gì. Thế nhưng nội đan lại hết sức trân quý, nghe nói ẩn chứa lực lượng đặc

thù, có thể khiến cho người tu luyện và linh thú vô điều kiện tấn thăng lên một cấp bậc lớn!

Đây cũng không phải đơn giản như từ sơ kỳ đến trung kỳ, hoặc là từ trung kỳ đến hậu kỳ, mà là cấp bậc lớn. . . Nói cách khác, có thể khiến cho người ta từ Trọc Thanh cảnh trực tiếp đạt tới Hợp Linh cảnh!

Tuyệt đối là thiên tài địa bảo cấp bậc nghịch thiên!

"Chỉ là. . . Chỉ là một đầu Tuyết Hồ nho nhỏ, không đến mức khiến cho nhiều đại gia hỏa liên thủ vây công như vậy a!

Đúng là Tuyết Hồ rất trân quý, thế nhưng lực công kích không mạnh. Đám linh thú như Hùng Lân Hổ, Thương Sư, bất kỳ một đầu nào cũng có thể tuỳ tiện xé rách nó. Thế nhưng lúc này lại có một đám tới, rốt cuộc là sao chứ?

Hơn nữa, đây là một đầu Tuyết Hồ nhỏ vừa ra đời không lâu, không cần thiết phải khiến cho những đại gia hỏa này cảnh báo kính sợ như thế chứ?

"Không đúng, thứ mà bọn hắn muốn đối phó chính là. . ."

Trong lòng nghi hoặc, con mắt theo ánh mắt của rất nhiều linh thú, thợ săn tập trung về một phương hướng. Vừa xem xét qua, hắn không nhịn được sững sờ.

Ở bên trên bờ cạnh cái đầm có mọt bóng hình áo trắng xinh đẹp xuất hiện, yên tĩnh đứng trong núi non, hoa cỏ, giống như là một bức tranh tĩnh mịch.

Quá yên tĩnh, không thấy được, dùng cường độ linh hồn của hắn, không ngờ ngay cả một điểm cũng không có cảm thấy được!

Nhìn sang, hắn trùng hợp nhìn thấy bóng hình áo trắng xinh đẹp đang xoay đầu lại, dung mạo xinh đẹp giống như hòa hợp với tự nhiên. Chỉ

nhìn thoáng qua, chẳng biết tại sao Trương Huyền lại cảm thấy trái tim đột nhiên khẽ động.

Tâm cảnh không hề bận tâm từ lúc hắn đi tới thế giới này, soạt một cái lập tức mở ra.

Cứu người

dtv-ebook.com

Trương Huyền đã gặp không ít mỹ nữ.

Thẩm Bích Như, Mạc Vũ, Triệu Phi Vũ, Ngọc Phi Nhi, Lạc Thất Thất. . . Hai học sinh như Vương Dĩnh và Triệu Nhã của hắn cũng không kém bao nhiêu, thậm chí còn có tài năng xuất chúng.

Bên trong những mỹ nữ này, không thiếu người có hảo cảm đối với hắn cũng có một ít người nói thẳng, nội tâm rộng mở, nguyện ý đi cùng hắn. . .

Nhưng từ đầu đến cuối hắn không hề bị lay động.

Cũng không phải hắn không có tình cảm, không thích mỹ nữ, mà là không hề động tâm.

Tâm bất động, không muốn đi gây phiền toái, tăng thêm trong lòng lại có phiền não.

Vốn hắn cho rằng, có thể là bởi vì trong đầu mang theo Thiên Đạo thư viện, cũng có sự vô tình của thiên đạo. Thế nhưng hắn nằm mơ cũng không ngờ tới, chỉ nhìn thân ảnh áo trắng này một cái thì trái tim không nhịn được phải nhảy lên một cái.

Hình như trong cơ thể đối phương có đồ vật gì đó hấp dẫn hắn, khiến cho hắn không kìm lòng được muốn qua đó.

Dung mạo của đối phương rất đẹp, thậm chí Triệu Nhã đứng ở bên cạnh nàng cũng không bằng một phần vạn, nhưng tâm cảnh của hắn cũng đã tu luyện đến mức nhất định. Không phải là người vừa nhìn thấy mỹ nữ sẽ

suy nghĩ lung tung. Thế nhưng chẳng biết tại sao, người này lại khiến cho hắn thoạt nhìn rất là thân thiết.

Giống như trước kia đã thấy qua vậy.

- Không thể để cho nàng có chuyện xảy ra...

Trong đầu hắn xuất hiện ý nghĩ như vậy.

Chung quanh có linh thú Hóa Phàm ngũ trọng đi đến, ước chừng hơn ba mươi đầu. Mà đám thợ săn cũng có bảy, tám người. Nếu quả thật muốn lặng lẽ vây công, như vậy nhất định thân ảnh áo trắng này sẽ song quyền nan địch tứ thủ, không ngăn cản nổi!

- Cứu nàng!

Chẳng biết tại sao, khi trong đầu xuất hiện suy nghĩ này, hắn lại kiên định lạ thường.

Hắn không muốn nhìn thấy thân ảnh này bị nhiều linh thú như vậy tàn sát.

- Trực tiếp tiến lên cứu người như vậy, nhất định cũng sẽ rơi vào vòng vây, đến lúc đó ngay cả mình cũng sẽ bị vây vào bên trong!

Mặc dù muốn cứu người, nhưng cũng không thể lỗ mãng như thế.

Nhiều linh thú lợi hại như vậy, tầng tầng lớp lớp vây quanh, coi như hắn có thể phi hành thì nhất định khó mà đào thoát được, nhất định phải nghĩ biện pháp khác mới được.

- Như vậy đi, tiếp tục ngụy trang thành Dương sư, để xem có thể dọa lùi đám người kia hay không!

Nghĩ một lát, phát hiện ra mình không có biện pháp gì tốt. Hắn cảm thấy tốt nhất vẫn nên dùng nghề cũ của bản thân. . . Lừa dối!

Nếu như có thể làm cho đám người kia sợ hãi đến mức trực tiếp rời khỏi vậy thì là tốt nhất.

Không thành công. . . Thì cũng chỉ có thể nghênh chiến!

Cùng lắm thì đến lúc đó cũng kêu phân thân ra, cùng nhau chiến đấu, coi như đánh không lại, muốn chạy trốn cũng có thể làm được.

- Cứ làm như thế đi!

Hắn cắn răng, cân nhắc suy nghĩ nhiều lần rồi lập tức đứng dậy, cơ bắp nhúc nhích, lần nữa biến thành bộ dáng của Dương sư.

Rầm rầm!

Bên này hắn với vừa chuẩn bị sẵn sàng thì đã thấy nhiều linh thú đã vây quanh phương tám hướng của đầm nước, trong mắt từng đầu tràn ngập tinh quang lấp lóe, bất cứ lúc nào cũng sẽ xông về phía trước.

- Không còn kịp rồi...

Lông mày nhướng lên, Trương Huyền không còn quản gì khác. Hắn vừa tung người, tức thì bay thẳng về phía bên kia.

- Hừ!

Người còn đang ở trên không trung, tiếng hừ lạnh vang vọng, giống như là long ngâm, làm cho núi rừng ong ong rung động.

Một tiếng gào thét này đã dùng tới linh hồn chi lực của hắn, cộng thêm toàn bộ lực lượng chân khí, khiến cho người ta có một loại cảm giác tràn trề không gì chống đỡ nổi.

Hắn đã quen ngụy trang cao nhân, trên người tự mang khí chất, người ở trên không trung đã khiến cho người ta có một loại cảm giác giống như Thiên Thần giáng lâm, hiển hách sinh phong.

Rất nhiều linh thú và thợ săn đang chuẩn bị công kích nhìn thấy một người đạp trời mà đến, hiển nhiên cũng rất sững sờ, ngừng lại.

Mặc dù trí tuệ của linh thú không đạt tới trình độ của nhân loại, nhưng cũng không ngốc.

Thân ảnh trước mắt này lăng không hư độ, bay thẳng tới, thực lực rất mạnh, chỉ sợ không phải là tồn tại mà bọn chúng có thể chống lại.

Sưu!

Thấy đối phương không có mạnh mẽ xông lên, Trương Huyền nhẹ nhàng thở ra, đi mấy bước tới trước mặt thân ảnh áo trắng.

Đứng ở đây, mặc kệ là cứu người hay là chạy trốn, cũng có thể bạo phát ra tốc độ nhanh nhất.

Đi tới trước mặt nàng lại nhìn càng rõ ràng hơn, là một cô nương tuổi tác giống như hắn, vẻ mặt thản nhiên, hiển nhiên cũng không biết mình đã bị rất nhiều linh thú vây quanh.

- Bản tọa đi ngang qua nơi đây, thấy phong cảnh hợp nơi này lòng người, không muốn tăng thêm giết chóc, các ngươi lui ra đi!

Hai tay chắp ra sau lưng, Trương Huyền nhìn quanh một vòng.

Ngoài miệng nói xong, hắn lặng lẽ truyền âm cho nữ tử kia.

- Qua lát nữa nghĩ biện pháp chạy trốn đi, chung quanh đã tràn ngập linh thú, ta hoài nghi. . . Bọn chúng có khả năng muốn gây bất lợi cho ngươi!

Nói xong, đồng thời cũng không nghe câu trả lời của đối phương, hắn quay đầu nhìn thoáng qua, chỉ thấy vẻ mặt của nữ tử áo trắng lạnh nhạt nhìn qua, dường như không nghe thấy hắn truyền âm vậy.

- Chẳng lẽ. . . Nàng không tin?

Hắn nhướng mày.

Đám đại gia hỏa kia đều lặng lẽ không tiếng động vây quanh, hiện tại lại ẩn giấu ở chung quanh. Cho nên có lẽ đối phương tạm thời không tin.

Cũng khó trách, đối phương đang ở đây nghỉ ngơi, đột nhiên xuất hiện một người, còn truyền âm nói có đầy linh thú bao vây. Đổi lại là hắn cũng sẽ nghĩ có phải đối phương bị bệnh tâm thần hay không.

- Sao vậy, lời nói của bản tọa không có tác dụng hay sao?

Biết giờ phút này giải thích quá nhiều thì thân phận cao nhân sẽ bị lộ ra, Trương Huyền nhướng mày, hất ống tay áo lên:

- Còn không lui xuống!

Rống!

Nghe thấy tiếng hét lớn của hắn, quả nhiên linh thú chung quanh có chút e ngại, trong đó có một đầu không nhịn được hô lên một tiếng đến, lộ ra dấu vết ở trong lùm cây.

Một người đã lộ, dường như những linh thú và thợ săn khác cũng biết mình đã bị phát hiện, cho nên cũng không che giấu, cả đám nhao nhao lộ đầu ra.

Rầm rầm!

Hơn ba mươi đầu linh thú cấp bậc Hóa Phàm ngũ trọng, phối hợp với bảy, tám thợ săn cùng cấp bậc, khiến cho người ta có áp lực nồng đậm.

- Hiện tại đã tin rồi đúng không? Vừa rồi khi ta đi ngang qua đây, nhìn thấy có thể bọn chúng sẽ đối phó với ngươi và đầu Tuyết Hồ này...

Thấy đám gia hỏa này đã lộ ra dấu vết, trên đầu Trương Huyền đổ mồ hôi, tiếp tục truyền âm qua.

Nhìn thấy nhiều linh thú vây quanh như vậy, dường như nữ tử áo trắng cũng rất kinh ngạc, cũng hiểu rõ ý của hắn cho nên nàng khẽ gật đầu.

- Ngươi không cần sợ, ta đã nhìn thấy thì tự nhiên sẽ không cho phép những linh thú này làm chuyện xấu. Yên tâm đi, ta sẽ giúp ngươi đuổi chúng nó đi!

Thấy đối phương đã hiểu, Trương Huyền tiếp tục truyền âm một câu. Khi lần nữa nhìn về phía chung quanh, lông mày nhướng lên.

- Các ngươi muốn bản tọa ra tay thật sao?

Ầm ầm!

Giữa hai hàng lông mày có lực lượng linh hồn phát ra, quét ngang tại chỗ, khiến cho người ta có một loại cảm giác dồi dào và hùng vĩ.

Thực lực của hắn không ra sao cả, thế nhưng nếu nói tới hồn lực, coi như Hóa Phàm bát trọng như Diệp Vấn Thiên cũng kém xa tít tắp!

Lúc này phóng thích hồn lực ra, rất nhiều linh thú và thợ săn lập tức cảm thấy có một đạo uy áp nồng đậm. Quả thực cảm giác được vị trước mắt mình là một tuyệt thế cao nhân.

Lạch cạch!

Một đầu linh thú phi hành cũng không khống chế được thân thể mình nữa mà từ trên không trung rớt xuống.

Vài đầu linh thú trên mặt đất cũng run lẩy bẩy, dường như có chút không chống chọi được.

Nhìn thấy đối phương như vậy, mặc dù Trương Huyền khẩn trương, thế nhưng cũng nhẹ nhàng thở ra.

Xem ra những linh thú này cũng không ngốc, biết cường giả lợi hại.

Rống!

Trong lúc hắn đang cảm giác đối phương sẽ biết sợ, sẽ trực tiếp thối lui thì lại nghe được một tiếng gào thét. Đầu Hùng Lân Hổ mà hắn nhìn thấy

đầu tiên lại rít lên một tiếng mãnh liệt.

Ầm ầm!

Nghe thấy tiếng gào thét, đám linh thú trước đó có chút e ngại giống như tỉnh táo tinh thần lại, khi lần nữa nhìn qua, trong mắt lộ ra hung quang.

- Chuyện gì xảy ra?

Rất nhiều linh thú vừa mới rồi còn bị dọa tới mức run rẩy, kết quả sau khi tên này kêu to lại biến thành bộ dáng này, Trương Huyền biến sắc.

Chẳng lẽ. . . Đầu Hùng Lân Hổ này đã nhận ra bản thân?

Chính là bởi vì nhìn thấy gia hỏa này cho nên hắn mới cùng đi lên. Đối phương đi qua bên người hắn, tất nhiên sẽ biết thực lực của mình. Nhưng mà người trước đó nó nhìn thấy chính là Trương Huyền, mà bây giờ hắn lại ngụy trang thành Dương sư, làm sao có thể nhận ra được cơ chứ?

Rống!

Trong lúc hắn đang nghi ngờ, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì thì chỉ thấy đầu Hùng Lân Hổ này lần nữa điên cuồng hống một tiếng, móng vuốt thô to chạm đất, lăng không nhảy lên, là người đầu tiên lao tới.

- Nguy rồi!

Hắn tối sầm mặt lại.

Dù là kẻ ngu hơn nữa cũng biết, nhất định hắn đã để lộ một ít thứ.

Xem ra, ở trước mặt võ giả ngụy trang cao nhân còn có thể đi thông được, thế nhưng làm như vậy ở trước mặt linh thú, căn bản không được a!

Loại sinh mạng này, mặc dù không có trí tuệ của nhân loại, thế nhưng lại có khứu giác và con mắt nhạy bén, có lẽ vừa rồi hắn ngụy trang có chút lỗ mãng, bị đối phương nhìn ra chút gì đó.

Cũng có khả năng, hiện tại linh hồn và thân thể của hắn cũng không phải quá phù hợp, không thể giống như trước đây, che dấu khí tức một cách hoàn mỹ.

Không che dấu được khí tức, tự nhiên đối phương cũng rất dễ dàng nhìn ra vị cao nhân như hắn là đóng giả.

- Chỉ có thể động thủ mà thôi...

Biết tên này xông lại chỉ có thể động thủ, cũng không có biện pháp nào khác, thân thể Trương Huyền nhoáng một cái, đi tới trước mặt nữ tử áo trắng, lại kéo bàn tay của nàng rồi nói:

-Chạy mau!

Sưu!

Còn chưa kịp đi thì Hùng Lân Hổ đã đi tới trước mặt, móng vuốt to lớn bỗng nhiên vạch một cái, một đạo sóng khí giống như là lưỡi đao lan tràn ra khoảng cách mấy chục mét, bổ thẳng xuống cánh tay của hắn.

- Đáng giận!

Không nghĩ tới đối phương lại tới nhanh như vậy, khuôn mặt Trương Huyền rất là khó coi.

Thứ mạnh nhất của Hùng Lân Hổ chính là móng vuốt và lực lượng, coi như thân thể hắn đã trải qua Hóa Thanh trì rèn luyện, trở nên cứng cáp hơn. Thế nhưng nếu chính diện ngạnh kháng, chỉ sợ cũng sẽ bị thương.

Buông nữ tử ra, cổ tay rung lên, Băng Vũ kiếm xuất hiện ở trong lòng bàn tay. Hắn chỉ vào không trung, nghênh đón công kích.

Hắn đối chiến với vô số người, thế nhưng chưa từng dùng qua vũ khí. Chỉ là tình cảnh bây giờ rất nguy cấp, cho nên cũng không quản được nhiều như vậy.

Soạt!

Trường kiếm lăng không chém ra một đạo kiếm khí, kiếm khí lập tức lan tràn ra khoảng cách mấy chục mét, tạo thành tình cảnh sóng khí va chạm với đối phương.

Ầm ầm!

Một tiếng bạo tạc kịch liệt vang vọng, ở chỗ đó xuất hiện hai đạo vết rách to lớn, tất cả đều sâu chừng bảy, tám mét.

Trương Huyền đứng tại chỗ, không động một chút nào. Mà Hùng Lân Hổ thì lui ra ngoài phía sau, trên người có thêm một đạo dấu vết màu trắng mờ.

Mặc dù Hùng Lân Hổ có lực lượng Hóa Phàm ngũ trọng, lại xông lại, thanh thế kinh người. Thế nhưng so với người có lực lượng vượt qua cấp độ bản thân như Trương Huyền vẫn còn kém một đoạn.

Dù vậy, cũng rất lợi hại.

Đổi lại là Hóa Phàm ngũ trọng khác, chỉ bằng vào một kiếm này của Trương Huyền, chỉ sợ cũng đã bị chém thành hai khúc. Mà nó, chỉ để lại một dấu trắng mờ, lực phòng ngự rất mạnh, có thể nói là kinh khủng.

Hống hống hống!

Thấy hắn một kiếm mặc dù đánh bại Hùng Lân Hổ, thế nhưng còn chưa có cường đại đến mức có thể chém giết chúng thú. Rất nhiều linh thú chung quanh dường như cũng biết đã chân tướng, đồng loạt gầm rú, đồng thời lao đến.

Sưu sưu sưu!

Vài mũi tên cũng bắn qua, phóng thẳng tới mặt.

Chính là những thợ săn kia!

Những người này am hiểu công kích từ xa, bên trong mũi tên mang theo chân khí hùng hậu, còn chưa đến trước mặt đã khiến cho người ta cảm nhận được một loại sát ý lăng lệ.

Con ngươi co rụt lại, da đầu Trương Huyền như nổ tung.

Trên trời có linh thú bay, trên mặt đất có linh thú bò, còn có thứ am hiểu phòng ngự, am hiểu tấn công, thậm chí. . . Còn có công kích từ xa. Nếu như để cho đám gia hỏa này vây kín, coi như xuất ra phân thân, chỉ sợ cũng khó mà chiến thắng được!

- Trốn!

Bàn tay lắc một cái, mấy đạo kiếm mang bắn ra, chặn mấy mũi tên đang phóng tới, Trương Huyền kéo nữ tử áo trắng một cái, nhảy thẳng vào cái ao trước mắt.

Lúc này, bốn phương tám hướng đều bị vây chặt, chỉ có một con đường sống mà thôi!

Linh nhục hợp nhất

dtv-ebook.com

Dường như nữ tử áo trắng cũng không muốn rời khỏi, chỉ có điều, Trương Huyền biết bây giờ không phải là thời điểm để giải thích, bỗng nhiên hắn vừa dùng lực.

Phù phù!

Hai người đi vào ao nước, Tuyết Hồ trước đó dạo chơi ở trong nước nhìn thấy bọn hắn đi vào cũng bơi tới.

- Đi mau, nếu không ngay cả mạng cũng bị mất!

Chộp Tuyết Hồ vào trong lòng bàn tay, Trương Huyền gấp gáp hô một tiếng. Cái tay còn lại, lôi kéo nữ tử, sau đó tiếp tục bơi đi về chỗ sâu trong đầm nước.

Vừa rồi hắn đã quan sát kỹ, trong rất nhiều linh thú đến đây vây công. Loại am hiểu chiến đấu trong nước, không có mấy đầu, cho nên nếu đi vào nơi này, sẽ an toàn hơn không ít.

Hơn nữa, khi hắn đến cũng đã nhìn qua đầm nước, một đầu nối với một dòng sông rộng, có lẽ có thể mượn cơ hội để chạy trốn!

Sưu sưu!

Vừa tiến vào chỗ sâu trong ao nước thì đã nghe thấy tiếng đung đưa kịch liệt liên tiếp ở phía trên, lập tức nhìn thấy không ít linh thú cũng nhảy theo ở phía sau.

Biết chuyện này không thể chần chờ, Trương Huyền không ngừng chút nào, chân khí trong cơ thể vận chuyển, tăng thêm tốc độ. Dựa theo phương hướng dòng sông trong trí nhớ bơi đi về phía trước.

Trong nước quả nhiên an toàn hơn không ít, vừa mới bắt đầu còn có linh thú đuổi theo. Sau khi bị hắn chặn lại, số lượng linh thú đuổi dần dần bớt đi, bơi gần một canh giờ, không còn một linh thú nào khác đuổi tới, lúc này hắn mới thở phào nhẹ nhõm, Trương Huyền bơi đi về phía mặt nước.

Ấm ức một canh giờ, đối với thực lực bây giờ của hắn cũng không tính là gì. Hắn quay đầu nhìn về phía nữ tử áo trắng mà mình kéo tay thì thấy dường như nàng cũng không có gì trở ngại.

Cũng đúng, có thể khiến cho nhiều linh thú thận trọng vây công như thế, nhất định thực lực sẽ không kém hơn so với mình.

Loại người này, chân khí trong cơ thể hùng hậu, làm sao có thể nín thở một canh giờ cũng không chịu nổi cơ chứ?

Sưu!

Hai người một thú từ trong nước ló đầu ra, nhìn quanh hai bên một vòng, phát hiện ra không có gặp nguy hiểm, lúc này Trương Huyền mới thở phào nhẹ nhõm.

- Hiện tại đã an toàn...

Kéo nữ tử một cái rồi nhún người nhảy đến bên bờ.

Xuôi theo dòng nước một canh giờ, khoảng cách giữa nơi này với thác nước vừa rồi bao xa đã không biết, trong đó đường thủy rắc rối phức tạp, coi như những đầu linh thú kia muốn tìm tới, chỉ sợ cũng rất khó tìm được.

Chỉ là, vẫn phải cẩn thận một chút, đối phương có linh thú phi hành. Nếu như tìm kiếm từ không trung, nhất định sẽ có rất nhiều.

- Trước tiên tìm một nơi làm một ít thức ăn, thuận tiện hong khô quần áo a!

Nhìn thấy hai người một thú đều chật vật tới cực điểm, quần áo kề sát ở trên người, Trương Huyền cười khổ một tiếng.

Nữ tử áo trắng biết hắn cứu mình cho nên thái độ cũng hiền lành không ít, nghe thấy hắn nói như vậy, nàng mỉm cười, gật đầu đồng ý.

Thanh Tắc sơn có không ít sơn động do linh thú đào ra, rất là rộng lớn. Sau khi tìm thấy một chỗ ở không có linh thú, hai người lập tức đi vào.

Tìm một ít nhánh cây khô, đốt lửa lên, lúc này hai người mới phát giác ra trên người đã trở nên ấm áp hơn không ít.

Mặc dù tu vi hai người đều không yếu, thế nhưng dù sao cũng đang là mùa đông, xuôi theo dòng nước một canh giờ vẫn cảm thấy lạnh lẽo tận xương như cũ.

- Tại hạ Trương Huyền, không biết cô nương là...

Cầm quần áo ra rồi hong khô, lại lấy chút thịt khô từ bên trong giới chỉ trữ vật rồi đưa qua, Trương Huyền biến trở về dung mạo của mình, lại mỉm cười ôm quyền nói.

Chẳng biết tại sao hắn lại có cảm giác đã sớm quen biết với nữ tử này. Hết sức quen thuộc, nếu không, cũng không có khả năng liều mạng cứu người như vậy.

Nữ tử này lắc đầu, cũng không nói chuyện, mà chỉ mỉm cười, tiếp nhận thịt khô, tiện tay xé ăn một chút, cử chỉ rất là ưu nhã.

- Ngươi. . . Không biết nói chuyện?

Thấy nàng không nói, chỉ mỉm cười, Trương Huyền sững sờ.

Kể từ lúc quen biết nàng cho đến bây giờ, ngay cả một câu nói nàng cũng chưa nói qua, nhiều nhất chỉ là cười cười, khiến cho người ta có một loại cảm giác thản nhiên như nước.

Nữ tử này lắc đầu.

- Là có bệnh gì hay là. . . Nếu không ngươi để cho ta trị giúp ngươi một chút a? Ta là một vị y sư rất lợi hại!

Trương Huyền nói.

Có một ít người bởi vì bị thương hoặc là tu luyện công pháp có chút sai sót cho nên sẽ bị câm. Chỉ có điều, chỉ cần tìm đúng phương pháp, hắn là có thể giải quyết được.

Hắn đã đọc qua không ít thư tịch y đạo, lý giải rất nhiều về y thuật, càng có Thiên Đạo thư viện làm chỗ dựa dẫm, cho nên muốn hỗ trợ chữa khỏi cũng không khó lắm.

Nữ tử áo trắng xua xua tay.

- Ngươi lo lắng ta trị không hết. . . Hay là không trị?

Thấy nàng xua tay, Trương Huyền nhướng mày.

Nữ hài tiếp tục xua tay, vẻ mặt thản nhiên, nhìn bộ dáng của nàng, giống như đã thành thói quen với loại trạng thái này, cũng không muốn để cho người ta trị liệu.

- Đã không muốn vậy thì. . . Quên đi!

Thấy đối phương không nguyện ý, Trương Huyền cũng không ép buộc.

Ở cùng một chỗ với nữ tử này, chẳng biết tại sao, trong lòng hắn có cảm giác rất là yên tĩnh. Khiến cho người ta có một loại cảm giác rời xa thế giới huyên náo.

- Ừm?

Yên lặng ngồi đó, đang muốn tìm chút chuyện để nói thì đột nhiên hắn biến sắc, thân thể cứng đờ, không ngừng run rẩy.

- Nguy rồi...

Trương Huyền xiết chặt nắm tay.

Trải qua Địa Tâm hỏa và Hóa Thanh trì rèn luyện, thân thể đã tiến bộ không ít. Thế nhưng muốn thích ứng với linh hồn to lớn vẫn là có tâm mà không có lực. Dựa theo tình huống bình thường, hắn nên tiếp tục tu luyện thân thể, tốt nhất nên ít động tới khí lực.

Ai ngờ vừa nhìn thấy vị nữ tử áo trắng này gặp nguy hiểm thì hắn đã không nhịn được nữa, trực tiếp ra tay. Tình cảnh vừa rồi rất nguy cấp cho nên hắn không có cảm thấy cái gì, giờ phút này thoát khỏi nguy hiểm, hắn lập tức cảm thấy linh hồn đau như như là bị kim châm đau, trước mắt cảm giác mê muội từng đợt.

Dùng đơn vị kiếp trước để cân nhắc, linh hồn hiện tại là 45 yard, thân thể là 42 yard, mặc dù dùng một chút sức lực vẫn có thể xuyên thấu như cũ. Thế nhưng nếu đi đường nhiều sẽ đau đớn kịch liệt, khiến cho người ta khó có thể chịu đựng.

Tình huống hiện tại cũng là như thế.

Cưỡng ép chui vào thân thể, vẫn không có đạt tới tình trạng hài hòa. Nếu không sử dụng lực lượng còn tốt, dùng một chút, chân khí, thân thể, linh hồn sẽ khiến cho người ta có một loại cảm giác thoát ly, khiến cho linh hồn tiếp nhận đau đớn khó có thể chịu đựng.

Cứu đối phương, vốn nghĩ sẽ để lại hình ảnh oai hùng trong mắt của nàng, kết quả lại xuất hiện loại tình huống này, Trương Huyền rấ tlaf buồn bực.

- Áp chế!

Tinh thần khẽ động, cưỡng ép áp chế linh hồn, khiến cho nó thích ứng với thân thể. Ai ngờ càng áp chế thì phản phệ lại lợi hại, dường như di

chứng trước đó cưỡng ép nhét linh hồn vào thân thể trực tiếp bộc phát vào thời khắc này.

- Ah...

Một tiếng gào thét không thể kiên trì được nữa mà vang lên, linh hồn phun trào từ mi tâm đi ra.

Vẫn là vấn đề trước kia, Vu hồn quá mạnh, thân thể không đủ, coi như trước đó cưỡng ép đặt nó vào thì vẫn không thể dung hợp hoàn mỹ như cũ.

- Hết rồi...

Cảm thấy linh hồn đã ly thể, trong lòng Trương Huyền cảm thấy mát lạnh.

Thả Vu hồn ra quả thực có thể khiến cho hắn không thống khổ như vậy nữa, chỉ là. . . Vu hồn ly thể, chẳng khác nào đã nói cho đối phương biết, bản thân có thân phận Vu hồn sư. . . Muốn giải thích, cũng không tiện giải thích.

Mặc dù Vu hồn là một trong các chức nghiệp đặc thù, dù sao cũng đã mất đi truyền thừa không biết bao nhiêu năm. Lại bị Danh sư đường chính thống tiêu diệt, ở trong suy nghĩ của mọi người người, đây là chức nghiệp trung hoà âm lãnh, quỷ quyệt.

Để cho đối phương biết hắn có chức nghiệp quỷ dị như thế. . . Đoán chừng ân tình vừa rồi hao hết vất vả để cứu người sẽ lập tức biến mất không thấy gì nữa.

Rốt cuộc là chuyện gì chứ, sớm không có chuyện, muộn không có chuyện, lại vào đúng lúc này. . .

Như vậy sẽ khiến cho đối phương có suy nghĩ gì chứ? Chẳng phải sẽ khiến cho đối phương nghĩ bản thân có mưu đồ hay sao?

Trong lúc hắn đang xoắn xuýt, không biết nên làm như thế nào cho phải thì đột nhiên nhìn thấy nữ tử áo trắng trước mắt đứng dậy, bàn tay nhẹ nhàng vỗ một cái.

Sưu sưu!

Vu hồn mới vừa từ trong cơ thể thoát ra lập tức được ép xuống, một lần nữa trở lại thân thể.

Đồng thời còn có một đạo khí lưu đặc thù chảy qua toàn thân, đau đớn kịch liệt tới cực điểm vừa rồi, trong nháy mắt này đã chậm hạ xuống.

- Cái này...

Con mắt trợn tròn, Trương Huyền không nhịn được sững sờ.

Hắn không có cách nào khống chế được Vu hồn mà đối phương chỉ nhẹ nhàng vỗ thì trong nháy mắt đã được giải quyết, chuyện gì xảy ra vậy?

Chẳng lẽ. . . Thực lực của vị nữ tử áo trắng này so với Hóa Phàm bát trọng Diệp Vấn Thiên còn cao minh hơn hay sao?

Phải biết rằng, Vu hồn ly thể, xem như Diệp Vấn Thiên cũng không có biện pháp gì. Nếu không, cũng sẽ không ném bản thân ở trên bàn đá, không vội vã xuất thủ cứu giúp.

Trong lúc hắn đang nghi ngờ, còn muốn hỏi một câu thì lập tức cảm thấy mệt mỏi, trước mắt tối sầm lại, hôn mê bất tỉnh.

Trong hôn mê, dường như hắn cảm thấy linh hồn và thân thể mình lần nữa phù hợp, không có ràng buộc như trước đó nữa. . .

Không biết qua bao lâu, hắn mới tỉnh táo lại.

- Ồ?

Xoa xoa con mắt, ngồi dậy, quả nhiên đã cảm thấy linh hồn và thân thể không có xung đột như trước đó nữa, thoải mái không thể diễn tả được.

- Nhục thể của ta không trở nên mạnh mẽ, mà linh hồn hình như đã được cái gì đó một lần nữa ngưng luyện lại một phen, trở nên càng thêm tinh thuần. Khi chui vào thân thể, cũng thoải mái hơn rất nhiều!

Ánh mắt hắn sáng lên.

Nhục thể của hắn vẫn còn dáng vẻ như lúc trước. Chỉ có điều, linh hồn đã trở nên càng thêm tinh thuần, mặc dù vẫn là bá chủ gần mười mét, thế nhưng càng thêm mềm dẻo, đi vào nhục thể cũng không có cảm giác khó mà khống chế được như trước đó nữa.

- Thử một chút!

Nhắm mắt lại, linh hồn kiểm tra toàn thân một lần. Hắn lập tức cảm thấy mỗi một khối cơ bắp, mỗi một tế bào đều nằm ở trong khống chế, linh hồn đã có nắm chắc hoàn mỹ đối với thân thể.

Loại cảm giác này, coi như là trước đó cũng chưa từng có.

- Đây là. . . linh nhục hợp nhất cấp bậc hoàn mỹ?

Xiết chặt nắm tay, Trương Huyền hưng phấn tới mức run rẩy.

Hóa Phàm ngũ trọng có thể làm được linh nhục hợp nhấ. Chỉ có điều, cái gọi là hợp nhất này chỉ là giúp khống chế lực lượng càng thêm chính xác, vượt qua người tu luyện đồng cấp mà thôi.

Truyền thuyết, đạt tới cấp độ hoàn mỹ có thể nội thị, quan sát biến hóa của thân thể, tiến hành chữa trị đối với chỗ bị thương.

Đạt tới loại cảnh giới này, tất cả đều rõ ràng, thân thể giống như bạch ngọc vậy, hoàn mỹ không một tì vết. Coi như là Hóa Phàm cửu trọng cũng không thể nào làm được, chỉ có Thánh giả mới có thể như thế. . . nhưng không ngờ một người tu luyện Vu hồn như hắn lại đạt tới!

- Thế nhưng. . . Linh nhục đã triệt để dung hợp, không phải Vu hồn sẽ không có cách nào ly thể đó chứ?

Hưng phấn đồng thời Trương Huyền cũng đột nhiên sững sờ.

Loại linh nhục dung hợp hoàn mỹ này là chuyện mà võ giả mới có thể làm được, Vu Hồn sư thì hắn chưa từng nghe nói qua. . . Chẳng lẽ, trong khoảng thời gian hắn hôn mê, hồn phách và thân thể đã triệt để dung hợp, dẫn đến năng lực Vu hồn biến mất?

Nếu thực sự là như thế, coi như có thể triệt để khống chế thân thể và linh hồn thì cũng không có gì để hắn cao hứng.

Thủ đoạn Vu hồn, coi như ở bên trong rất nhiều chức nghiệp Thượng Cổ cũng có địa vị khá cao, có ưu thế mà những nghề nghiệp khác khó mà chống lại được. Cũng giống như trước đó hấp thu linh khí trong Hóa Thanh trì vậy, bất kỳ nghề nghiệp nào khác đều không thể nào làm được.

Vội vàng điều động công pháp Vu hồn, thử nghiệm một chút. Hắn lập tức phát hiện ra linh hồn vẫn có thể rời khỏi thân thể, tùy ý đi lại như cũ.

Lúc này hắn mới thở phào nhẹ nhõm.

Linh hồn quay về thân thể, hắn đứng dậy rồi, nhìn quanh một vòng, sau đó nhướng mày.

Chỉ thấy trong sơn động, yên tĩnh dị thường, lửa đã sớm bị dập tắt, chung quanh ngay cả một bóng người cũng không thấy, vị nữ tử áo trắng trước đó cứu hắn đã mất đi tung tích.

- Cô nương?

Không nhịn được hô một tiếng, lúc hắn đang muốn đi ra ngoài tìm thì chỉ thấy ở trên vách đá cách đó không xa có một đám chữ viết xinh đẹp xuất hiện ở trước mắt.

- Ngươi cứu ta một lần, ta cứu ngươi một lần, song phương không thiếu nợ nhau, núi cao sông dài, sau này còn gặp lại!

- Sau này còn gặp lại?

Trương Huyền ngẩn ngơ:

-Đi rồi sao?

Hợp Linh cảnh đỉnh phong

dtv-ebook.com

Nhìn thấy chữ viết trên vách đá, Trương Huyền rất là thất lạc.

Nữ tử đầu tiên khiến cho hắn có chút động tâm, không nghĩ tới lại chỉ là một lần gặp gỡ bất ngờ, thậm chí ngay cả tên của đối phương hắn cũng không biết.

Bàn tay khẽ vỗ, xóa sạch toàn bộ chữ viết trên vách đá, sau đó hắn nhún người đi ra sơn động.

Bên ngoài là một mảnh mênh mông, nào có nửa cái bóng người nào chứ.

Xem ra, đối phương sớm đã đi xa.

- Ta đã hôn mê ba ngày rồi sao?

Tìm một vòng, biết có tìm cũng không tìm được nữa, lại tính toán một chút thời gian, hắn không nhịn được lắc đầu.

Không nghĩ tới trước đó hắn hôn mê lại ròng rã qua ba ngày.

- Linh nhục hợp nhất khiến cho tu vi chân khí của ta thành công đạt đến Hợp Linh cảnh đỉnh phong...

Trước đó tấn cấp trên cơ bản đều là trước tiên tìm Thiên Đạo tương ứng, sau đó mới có thể đột phá. Lần này thì tốt rồi, hôn mê một lần, không chỉ linh hồn và nhục thể dung hợp hoàn mỹ không một tì vết mà càng quan trọng hơn còn khiến cho tu vi chân khí của hắn có tiến bộ cực lớn!

Trực tiếp từ Trọc Thanh cảnh đỉnh phong đạt đến Hợp Linh cảnh đỉnh phong!

Ròng rã một cấp bậc lớn.

Không phải là vận khí của hắn tốt, mà là Hợp Linh cảnh, mục đích chính là khiến cho linh nhục hợp nhất, hồn phách gia tăng.

Hiện tại hồn lực của hắn đương nhiên không cần phải nói, dung hợp hoàn mỹ với thân thể, phù hợp với Thiên Đạo công pháp một cách tự nhiên, cho nên đương nhiên tu vi cũng được đột phá.

Chân khí cuồn cuộn vận chuyển tốc độ cao trong cơ thể, tu dưỡng toàn thân khiến cho tinh khí thần của hắn, càng thêm tràn ngập.

- Hợp Linh cảnh đỉnh phong bình thường, thân thể là 320 vạn đỉnh, mà ta. . . Đã đạt đến 400 vạn đỉnh!

Hai mắt híp lại, tinh thần nội thị đan điền.

Lúc này hắn dựa vào năng lực linh nhục hợp nhất, coi như không cần thi triển lực lượng thì cũng có thể biết rõ rốt cuộc có thể phát huy ra thực lực mạnh tới cỡ nào.

Tu vi đạt tới Hợp Linh cảnh đỉnh phong, chỉ bằng vào lực lượng chân khí đã có cự lực 400 vạn đỉnh. So với Kiều Thiên cảnh sơ kỳ cũng không hề yếu.

Nếu như lại thêm 200 vạn đỉnh của thân thể à 320 vạn đỉnh của hồn lực. Như vậy sẽ là lực lượng 920 vạn đỉnh. Ngay cả cường giả Hóa Phàm thất trọng Quy Nhất cảnh trung kỳ, nếu như không cẩn thận cũng có thể bị một quyền của hắn giết chết!

(Quy Nhất cảnh sơ kỳ 800 vạn đỉnh, trung kỳ 900 vạn đỉnh, hậu kỳ 1000 vạn đỉnh, đỉnh phong 1100 vạn đỉnh!)

Đương nhiên, Quy Nhất cảnh, vạn pháp quy nhất, chân khí, linh hồn, thân thể cũng có tiến bộ cực lớn. Không chế đối với tự nhiên cũng đã đạt tới cảnh giới cực cao, thân thể đã có năng lực nhận biết đối vơi nguy

hiểm, nếu muốn làm cường giả loại này bị thương, căn bản không dễ dàng như vậy!

Cũng giống như trước đó vậy, hắn và Phi nhi công chúa chiến đấu với nhau, rõ ràng lực lượng đã vượt xa đối phương, thế nhưng chỉ có thể mượn thư viện để đánh bại nàng mà thôi.

Cấp bậc cao, mặc kệ tốc độ phản ứng hay là khống chế đối với thân thể đều không phải là thứ mà cường giả, cấp bậc thấp có thể sánh ngang được.

Có thể nói, lực lượng của hắn thời khắc này, mặc dù không kém nhiều so với Quy Nhất cảnh trung kỳ. Thế nhưng sức chiến đấu thực tế, có khả năng sẽ chỉ có 800 vạn đỉnh. Ngay cả Quy Nhất cảnh sơ kỳ cũng khó mà thắng được, nhiều nhất chỉ là ngang tay mà thôi.

Còn Kiều Thiên cảnh đỉnh phong thấp hơn một cấp bậc thì sẽ không phải là đối thủ của hắn. Cho dù có đến một đám thì hắn cũng có thể tuỳ tiện giết chết.

- Đạt tới Hợp Linh cảnh, cấp bậc Danh sư của ta đã là nửa bước ngũ tinh...

Hắn khảo hạch Danh sư đều bị tu vi cản trở, hiện tại tu vi tăng lên, đạt tới mức nửa bước ngũ tinh, đã ngang hàng với đám người La Tuyền.

- Ba ngày qua đi, không biết bọn hắn đã đi hay chưa...

Qua ba ngày, cũng không biết đám người Hồng sư đã rời khỏi đế đô hay chưa.

Dưới tình huống bình thường, đã tu luyện xong ở Hóa Thanh trì thì sẽ phải đi tới Hồng Viễn Danh sư học viện. Hiện tại Hóa Thanh trì sụp đổ, trong thời gian ngắn không thể dùng, nếu tiếp tục chờ đợi cũng không có ý nghĩa gì nữa. Có lẽ, bọn họ đã lên đường xuất phát rồi.

Từ nơi này đi tới Hồng Viễn đế quốc còn có một khoảng cách rất xa. Nếu không nhanh, chạy tới trước khi khai giảng, rất có khả năng hắn sẽ bị thủ tiêu tư cách.

Danh sư học viện, năm tháng hai phần, tháng tám sẽ tuyển nhận tân sinh một lần, lần này bọn hắn chạy tới là phần tháng hai. Hiện tại đã là tháng một, cách lúc khai giảng cũng chỉ còn thời gian một tháng mà thôi.

- Trở về đi...

Biết thời gian không đợi người, hắn hít sâu một hơi, đang định bay trở về Huyễn Vũ đế đô, để xem đám người Hồng sư đã rời khỏi đó hay chưa thì chỉ thấy cành lá cách đó không xa lắc lư. Sau đó có một trận tiếng bước chân dồn dập vang lên, vài bóng người bước nhanh tới.

- Hình Viễn, Phi nhi công chúa? Sao bọn họ lại tới nơi này chứ?

Thân ảnh nhoáng một cái đã rơi vào trên một gốc đại thụ, hắn cúi đầu nhìn lại, không nhịn được có chút sững sờ.

Không phải là ai khác mà chính là năm người Ngọc Phi Nhi, Hình Viễn, Lạc Thất Thất, Ngô Chấn và Diệp Tiền thái tử từ Danh sư học viện tới đây.

Lạc Thất Thất đi ở phía trước, tay cầm một cái địa đồ, dường như đang tìm kiếm cái gì đó. mà những người khác thì đi theo sau lưng, vẻ mặt mỗi người rất là ngưng trọng.

Năm người đều có chút chật vật, thậm chí còn có chút vết thương, rất rõ ràng, bọn họ vừa mới trải qua một trận ác chiến.

- Thất Thất, còn bao xa nữa?

Trên khuôn mặt trắng nõn của Ngọc Phi Nhi mang theo vẻ nôn nóng.

- Dựa theo biểu hiện từ địa đồ, nó ở gần nơi đây...

Lạc Thất Thất xác nhận hoàn cảnh chung quanh một chút rồi nói.

- Vậy là tốt rồi, chúng ta phải nhanh hơn một chút, mặc dù ta đã dùng trận bàn cản trở những đại gia hỏa kia. Thế nhưng bọn hắn quá mạnh, chỉ sợ rất nhanh sẽ có thể phá vỡ ràng buộc, đuổi theo...

Ngọc Phi Nhi nói.

- Đúng vậy a!

Hình Viễn gật gật đầu, lại nhìn thoáng qua về phía sau, trong mắt hiện lên vẻ cảnh giác. Dường như còn đang vì chuyện lúc trước mà cảm thấy sợ hãi.

- Thật kỳ quái, trước đó chúng ta cũng đã gặp qua không ít linh thú, trên cơ bản đều là một mình hành động, nơi này. . . Làm sao bọn chúng lại liên hợp lại cùng nhau, tìm lung tung khắp nơi giống như bị điên vậy chứ?

Ngô Chấn rất là khó hiểu.

- Ta cũng cảm thấy kỳ quái, không nói đâu xa, chỉ nói tới linh thú Thương Sư và Hùng Lân Hổ, hai bá chủ mặt đất này trên cơ bản rất ít khi gặp nhau. Hiện tại chẳng những liên hợp mà còn giống như bằng hữu tốt, cùng nhau công kích, còn có Long Ưng thú. . . Từ lúc nào linh thú phi hành cũng thân mật khăng khít với linh thú trên lục địa cơ chứ?

Hình Viễn nói tiếp, hắn cũng không hiểu ra sao.

Hóa Thanh trì không thể sử dụng, bọn hắn ở trong điều chỉnh Đế đô gần ba ngày. Sau đó lập tức đi vào Thanh Tắc sơn, chuẩn bị hoàn thành thí luyện mà học viện giao phó, ai ngờ còn chưa tới chỗ thì đã gặp một đám linh thú đang nổi điên.

Những đại gia hỏa này cũng có thực lực Hóa Phàm ngũ trọng, không nói tới việc mỗi một đầu đều mạnh mẽ đến cực điểm, còn liên hợp lại với

nhau, gặp người là công kích, làm cho bọn hắn xém chút chết trên đường.

Nếu như không phải Ngọc Phi Nhi thân là công chúa, bảo vật giữ mạng cực nhiều thì căn bản sẽ không có khả năng chạy thoát!

- Diệp Tiền, không ngươi phải nói, Thanh Tắc sơn rất an toàn hay sao? Đây cũng gọi là an toàn?

Nhớ tới tình cảnh trước đó bản thân bị một đống lớn linh thú đuổi, trời cao không đường chạy, địa ngục không cửa vào, Ngọc Phi Nhi lập tức giận dữ.

Nàng lớn như vậy rồi, ngoại trừ vị Trương Huyền kia thì nàng chưa từng nhận qua loại uất ức này a!

- Ta...

Trên đầu Diệp Tiền đổ mồ hôi, vẻ mặt khóc tang nói:

-Trước kia. . . Những linh thú này đều không nguyện ý công kích nhân loại, ta cũng không biết rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì a!

Người khác không hiểu ra sao, hắn càng giống như hòa thượng sờ mãi không thấy tóc vậy.

Hắn tới Thanh Tắc sơn không chỉ một lần, đối với không ít linh thú cũng biết một chút. Dựa theo tình huống bình thường, những đại gia hỏa này rất ít khi công kích nhân loại, hôm nay lại phát điên, tụ tập lại cùng nhau. Không nói hai lời đã tấn công, khiến cho hắn có chút phát điên.

Phải biết, trước khi đến hắn đã đảm bảo, nói Thanh Tắc sơn hết sức an toàn!

Kết quả, còn chưa nói được nửa ngày thì đã bị rất nhiều linh thú đuổi tán loạn khắp núi, thiếu chút nữa mệt mỏi tới mức thổ huyết. Hắn suy nghĩ một chút cũng rất là buồn bực.

- Được rồi, không cần giải thích, nếu như đám kia lại tới, như vậy tự ngươi ngăn lại đi...

Ngọc Phi Nhi khoát tay chặn lại.

Khóe miệng Diệp Tiền giật giật một cái.

Nếu như thực sự để cho một người chỉ có tu vi Hợp Linh cảnh như hắn cản trở, chỉ sợ đợt công kích thứ nhất của đối phương còn không có kết thúc thì hắn cũng đã mất mạng rồi. Hắn chần chờ một chút rồi nói:

- Không bằng t . . Ta bảo Phụ Hoàng phái binh tới, đuổi những này linh thú này đi?

Huyễn Vũ đế đô ở ngay gần đây, chỉ cần hắn nguyện ý thì hoàn toàn có thể phái ra đại quân vây quét. Mấy chục đầu linh thú Hóa Phàm ngũ trọng mặc dù lợi hại, thế nhưng đối mặt với đại quân vẫn không thể nào chống lại được.

- Nhiệm vụ mà lần này học viện giao cho cũng không phải ngươi không biết? Phái binh tới đây? Ngươi muốn cho chúng ta không hoàn thành nhiệm vụ, mất mặt xấu hổ trở về hay sao?

Ngọc Phi Nhi hừ lạnh.

- Cái này...

Diệp Tiền vò đầu.

Đối phương nói không sai, nhiệm vụ lần này của bọn hắn liên quan tới cơ mật, không thể rò rỉ, một khi truyền ra. Chuyện không hoàn thành nhiệm vụ là chuyện nhỏ, làm không cẩn thận còn bởi vì trái với quy định mà trực tiếp bị khai trừ.

- Được rồi, đừng nói nhảm nữa, tranh thủ giúp Thất Thất nhìn xem đây là nơi nào, tranh thủ thời gian tìm tới lối vào Địa Cung. Chỉ cần đi vào Địa Cung thì sẽ an toàn. Nếu không, chờ đám đại gia hỏa kia đuổi kịp, ta

sẽ là người thứ nhất ném ngươi đi qua đó cho bọn chúng ăn. Để bọn chúng thưởng thức hương vị thái tử một chút!

Đôi mi thanh tú nhăn lại, Ngọc Phi Nhi công chúa khoát tay áo rồi nói.

- Vâng!

Khóe miệng co giật một cái, Diệp Tiền không dám nói nhảm, vội vàng đi tới trước mặt Lạc Thất Thất.

Mặc dù hắn thái tử của Huyễn Vũ đế quốc, thế nhưng đối mặt với công chúa điêu ngoa như vậy hắn vẫn không có biện pháp nào cả.

Đứng ở trước mặt địa đồ, nhìn một hồi, hắn chỉ về phía trước:

-Hình như không còn xa, có lẽ ở ngay đằng sau ngọn núi kia...

- Vậy thì tốt, nhanh xuất phát!

Hừ lạnh một tiếng, mọi người dựa theo địa phương mà địa đồ ghi chú, nhanh chóng chạy về phía trước.

Bọn hắn vừa rời đi thì Trương Huyền nơi ẩn nấp hiện ra.

- Hắn bọn hắn đang phải đi hoàn thành thí luyện gì đó...

Biết mục đích đám người Ngọc Phi Nhi đi tới đây là hoàn thành nhiệm vụ. Vốn hắn cho rằng sẽ là ở chỗ sâu trong Thanh Tắc sơn, không nghĩ tới lại là ở đây.

- Nghe lời nói của bọn hắn, có lẽ đã gặp được. . . Đám linh thú kia!

Trương Huyền gãi gãi đầu.

Trước đó vì cứu vị cô nương áo trắng kia cho nên hắn đã đắc tội với hơn ba mươi đầu linh thú. Có lẽ bởi vậy mới chọc giận đám người kia, làm cho chúng vừa nhìn thấy nhân loại đã tấn công, mới khiến cho mấy người này bị tai bay vạ gió.

- Nếu như bọn chúng còn ở chung quanh, tốt nhất đừng bay a, nếu không, lại càng dễ bị phát hiện ra...

Rốt cuộc hắn cũng hiểu vì sao đám người này lại không cưỡi linh thú phi hành.

Bên trong hơn ba mươi đầu linh thú, có linh thú am hiểu phi hành, một khi đến bầu trời thì chẳng khác nào biến thành bia ngắm, chẳng mấy chốc sẽ bị phát hiện ra, sau đó sẽ bị ngắm bắn.

Đám người như bọn hắn không biết bay, ở dưới mặt đất còn có thể chạy trốn, thi triển đủ loại thủ đoạn. Nếu như là ở trên trời mà bị công kích, như vậy cũng chỉ có rơi xuống dưới, bị giết mà thôi.

Lại nói, muốn tìm kiếm vị trí chính xác ở bên trong núi rừng rậm rạp cành lá, như vậy có phi hành cũng không thể làm được.

- Bọn hắn không thể cưỡi linh thú phi hành, ta cũng không thể bay lên để rời khỏi...

Mấy người Lạc Thất Thất không thể phi hành, như vậy hắn cũng không thể bay. Hắn cũng không muốn vừa mới bay lên đã bị vô số linh thú vây vào giữa.

Mặc dù bây giờ thực lực đại tiến, đã không e ngại những linh thú này. Thế nhưng hắn cũng không muốn tới giao thủ, dính vào phiền toái.

Hấp dẫn linh thú

dtv-ebook.com

- Về Đế đô trước a!

Từ trên cây nhảy xuống, Trương Huyền chọn một phương hướng rồi nhanh chân tiến lên.

Đối phương đang thí luyện, không có liên quan gì tới hắn. Hiện tại việc quan trọng nhất là tụ hợp với đám người Hồng sư, sau đó đi tới Hồng Viễn Danh sư học viện. Mà không phải là chậm trễ thời gian ở chỗ này.

Rầm rầm!

Mới vừa đi vài bước thì đã lần nữa nghe được tiếng bước chân liên tiếp vang vọng. Thân thể hắn nhoáng một cái, lần nữa ẩn giấu lên trên tán cây. Sau đó hắn lập tức nhìn thấy vài đầu linh thú to lớn, hít hà trên mặt đất, nhanh chân đuổi theo phương hướng đám người Lạc Thất Thất biến mất.

- Đã phát hiện ra bọn hắn...

Lông mày Trương Huyền nhíu lại.

Mặc dù những linh thú này chỉ có tu vi Hóa Phàm ngũ trọng, đám người Diệp Tiền, Lạc Thất Thất lại là cường giả lục trọng. Thế nhưng nhiều linh thú liên hợp lại cùng nhau như vậy cũng rất khó có thể chiến thắng.

- Đi qua giúp một chút!

Thân thể xoay một cái, theo sát phía sau những linh thú này, đuổi về phía trước.

Bất kể nói thế nào thì hắn cũng quen biết đám người Phi nhi công chúa, Lạc Thất Thất còn là học sinh đan dược của hắn. Nàng gặp nguy hiểm, hắn không làm được chuyện khoanh tay đứng nhìn.

Rống! Rống!

- Đáng giận, lại tới nữa rồi, Diệp Tiền, ngươi lên...

Ngay lúc hắn đang đi về phía trước thì đã nghe thấy thanh âm huyên náo ở phía trước, ngay sau đó tiếng kình khí gào thét, lực lượng ba động kịch liệt vang vọng.

- Đã đánh nhau rồi!

Biết chuyện này không thể chần chờ, Trương Huyền vội vàng xông về phía trước. Vừa mới đi không xa thì phía trên đầu đã có tiếng gió dồn dập truyền đến. Hắn ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy một đầu Long Ưng thú to lớn đang lăng không vồ về phía hắn.

Chính là đầu trước đó đã tham dự vây công.

Vừa rồi hắn luôn ẩn giấu ở trong cành lá rậm rạp, thu liễm khí tức, đối phương rất khó phát hiện ra được. Hiện tại lại nhanh chóng tiến lên, vừa mới vận chuyển chân khí thì đã lập tức bị đại gia hỏa này tìm được tung tích.

Cừu nhân gặp mặt hết sức đỏ mắt, móng vuốt như sắp thép của Long Ưng thú còn chưa tới đến trước mặt thì đã mang theo tiếng rít gào nồng đậm, dường như muốn xuyên thủng đất đá.

- Dây dưa với nó, nếu muốn rời khỏi sẽ rất khó khăn...

Biết một khi dây dưa cùng tên này, như vậy các linh thú khác sẽ đuổi kịp, khi đó muốn rời đi sẽ rất khó. Lúc này Trương Huyền nhướng mày lên, cắn môi một cái.

- Hồng!

Long Ưng thú có huyết mạch Long tộc, thú ngữ kỳ quái mà hắn đã từng học tập qua kia, có lẽ sẽ có hiệu quả. Nếu không phải huyết mạch Long tộc thì hiệu quả sẽ yếu hơn không ít. Chính bởi vì như thế cho nên vì cứu nữ tử áo trắng hắn chỉ có thể chạy trốn, nhiều linh thú như vậy cũng chỉ có đầu linh thú này ẩn chứa huyết mạch Long tộc. Một khi "Thú ngữ" mất đi hiệu lực mà chân khí lại tiêu hao quá nhiều, khi đó có muốn chạy trốn cũng trốn không thoát.

Quả nhiên, nương theo tiếng quát của hắn, Long Ưng thú đang phi hành ở trên không trung bị dọa đến mức toàn thân run lên, cũng không để ý tới công kích nữ mà rơi thẳng xuống.

Sưu sưu!

Tiếng vật nặng rơi xuống đất vang vọng, linh thú to lớn dài hơn mười thước nặng nề rơi xuống đất, bụi đất tung bay, thân thể không ngừng run rẩy.

Rống!

Đối phó xong với đại gia hỏa này, lúc hắn đang định rời đi thì lại một lần nữa nghe thấy một rống vang lên. Móng vuốt sắc bén của đầu Hùng Lân Hổ đã gặp trước đó chộp vào trên mặt đất. Thân thể bay lên mang theo kình khí sắc bén rồi bổ tới.

Vừa rồi động tĩnh của một người một thú quá lớn, hấp dẫn sự chú ý của rất nhiều linh thú. Mà tên này là nhanh nhất, đã chạy qua giúp đỡ.

- Phiền phức!

Thấy đối phương giống như cừu nhân giết cha, khiến cho hắn ngay cả thời gian nấp đi cũng không có. Biết dù mình có tránh né cũng vô dụng, Trương Huyền khẽ lắc đầu.

Ngươi đã muốn chiến, vậy thì đánh đi!

Vừa vặn tu vi hắn tăng lên nhiều như vậy, còn chưa có thử qua, lần này tiện tay lấy nó thử tu vi một chút.

Bàn tay như đao, bổ thẳng xuống phía dưới.

Soạt!

Chưởng phong giống như là kiếm mang bổ thẳng về phía trước, vượt qua khoảng cách mấy chục mét bắn thẳng tới trước mặt Hùng Lân Hổ.

Một chiêu này, hắn không vận dụng hồn lực. Thế nhưng dù vậy vẫn lực lượng của ngưng tụ thân thể và chân khí, lực lượng cũng đã vượt qua sáu trăm vạn đỉnh, không phải là thứ mà đại gia hỏa này có thể chịu đựng được. Một tiếng ầm vang xuất hiện, kình khí do móng vuốt mang tới đã bị đánh cho tán loạn, đồng thời thân thể nó cũng trầm xuống, bị đánh cho nằm rạp ở trên mặt đất.

- Rống?

Hai mắt của Hùng Lân Hổ trợn tròn xoe, giống như là gặp quỷ vậy.

Ba ngày trước, nó vừa mới chiến đấu qua với tên này, kiếm thuật của đối phương tinh diệu, mặc dù cũng khiến cho nó khó mà chống chọi được. Thế nhưng rõ ràng lực lượng rất yếu, làm sao. . . Mấy ngày ngắn ngủi không gặp, đối phương lại tiện tay đánh ra một chưởng khiến cho nó nằm sấp, không có lực phản kháng cơ chứ?

Cái này cũng. . . Quá khoa trương đi a!

Nếu như trước kia đối phương lợi hại như vậy thì cũng không tới mức bị bọn chúng đuổi chạy loạn khắp nơi, không dám ló đầu ra. . .

- Không nên tới nữa! Nếu không, ta sẽ giết các ngươi!

Vừa quát một tiếng làm cho Long Ưng thú chấn động rơi xuống đất, lại một chưởng đánh cho Hùng Lân Hổ không dám tiếp tục đối kháng, Trương Huyền hừ một tiếng, hất ống tay áo lên. Lúc đang định tiếp tục

bay qua phía đám người Lạc Thất Thất thì đã thấy một tiếng gầm gừ vang vọng. Linh thú Thương Sư và một đám linh thú trước đó đã từ phía trước quay đầu trở lại, vây quanh hắn vào trong.

Đám linh thú kia tới nhanh như vậy, hắn là do Long Ưng thú vừa mới phát hiện hắn đã truyền ra tin tức.

- Các ngươi đã muốn ăn đau khổ, như vậy thì cũng đừng trách ta!

Vốn hắn không muốn so đo với một đám linh thú, bọn chúng đã tự mình tìm đến như vậy, hắn đâu còn quản nhiều được như thế chứ? Nàn chân nhẹ nhàng đạp mạnh lên trên gốc đại thụ, cả người vọt thẳng về phía trước.

Thiên Đạo thân pháp!

Nương theo thân thể à thực lực gia tăng, khi thi triển ra Thiên Đạo thân pháp càng thêm thuận buồm xuôi gió, tốc độ cũng càng ngày càng nhanh. Cả người giống như là xé rách không khí, đi tới trước mặt đầu linh thú Thương Sư kia rồi trực tiếp đụng tới.

Không phải ngươi am hiểu phòng ngự hay sao?

Vậy ta sẽ dùng man lực để phá phòng ngự của ngươi!

Phanh!

Vừa ngạnh kháng, linh thú Thương Sư còn không có kịp phản ứng thì thân thể khổng lồ đã bay về phía sau, ngã ra ngoài mấy chục thước, bị đụng cho đầu choáng mắt hoa.

Đánh bay gia hỏa này, thân thể Trương Huyền vặn vẹo, lại vọt về phía một đầu linh thú giống như sói.

Lăng không đánh ra một kích, quyền phong ép cho không khí rung động nổ “đôm đốp”. Đầu linh thú này, đón đỡ một chút, sau đó chân cẳng lập tức như nhũn ra, tức thì theo gót mấy đầu linh thú trước đó.

. . .

Bên này đánh hừng hực khí thế, đám người Lạc Thất Thất ở bên kia không khỏi ngẩn người.

Vừa rồi rất nhiều linh thú đã lần nữa đuổi kịp bọn hắn, bất cứ lúc nào cũng sẽ cường công. Ngọc Phi Nhi dưới cơn nóng giận đã để cho Diệp Tiền tiến lên ngăn cản.

Diệp Tiền chỉ có thực lực Hợp Linh cảnh, vốn hắn cho rằng lần này mình khó mà may mắn thoát khỏi, không chết cũng phải bị lột một lớp da. Thế nhưng dù thế nào hắn cũng không nghĩ tới, mình còn chưa kịp tới ra tay thì linh khí khí thế hung trước đó lại giống như thủy triều, đồng thời lui xuống.

- Chẳng lẽ bọn hắn biết thân phận thái tử của ta. . . Không dám động thủ?

Diệp Tiền vò đầu.

Không có khả năng ah!

Tới bây giờ hắn cũng chưa từng nói qua, lại nói, linh thú quản ngươi là thái tử hay không làm gì chứ? Nếu thực sự muốn động thủ, ngay cả hoàng đế chúng cũng dám giết!

- Có người giúp chúng ta hấp dẫn lực chú ý của linh thú, mau nhìn, đang chiến đấu ở bên kia!

Đôi mi thanh tú nhíu lại, Ngọc Phi Nhi công chúa là người kịp phản ứng đầu tiên.

Linh thú tấn công bọn hắn thối lui về sau, tất cả đều phóng về một phương hướng, lại thêm bên kia có khí tức ba động kịch liệt, tiếng rống không ngừng, rất rõ ràng là đang có người chiến đấu.

- Diệp Tiền, không phải là người của ngươi đó chứ?

Hình Viễn nhíu mày một cái.

Lần thí luyện này của bọn hắn phải cơ mật tuyệt đối, không thể để cho bất kỳ người nào biết được. Bởi vậy đã có thông báo kỹ càng, không cho phép bất luận kẻ nào đuổi theo, vì cam đoan an toàn cho nên càng không có cưỡi linh thú phi hành, mà là đi bộ lên núi. . .

Hiện tại bọn hắn vừa mới gặp được nguy hiểm thì đã có người hấp dẫn linh thú đi. Nếu nói không phải là người của hắn, chuyện này dù có nói cũng khiến cho người ta không tin được.

- Không phải, ta không có để cho người đi theo a...

Diệp Tiền vội vàng xua tay.

Hắn cũng biết chuyện thí luyện, làm sao có thể biết rõ rồi mà còn cố phạm phải cơ chứ?

- Có phải hay không đi qua nhìn một chút chẳng phải sẽ biết hay sao...

Lạc Thất Thất khoát khoát tay nói.

- Ừm!

Hình Viễn khẽ gật đầu:

- Lần thí luyện này không thể sai sót, nếu như thực sự bị người ta theo dõi thì sẽ rất phiền toái...

Mấy người không nói thêm lời nào mà lặng lẽ chạy như bay về phương hướng chiến đấu.

Chỉ chốc lát đã đi tới trước mặt, nhìn thoáng qua, tất cả mấy người đều không khỏi sửng sốt.

- Là. . . Trương sư!

- Làm sao lão sư lại ở đây cơ chứ?

- Tên này, không phải đã bị mang đi rồi hay sao? Làm sao lại xuất hiện tại ở đây chứ?

. . .

Nhìn thấy là người quen biết cũ, vẻ mặt mấy người không đồng nhất.

Nếu nói người cao hứng, tự nhiên là Lạc Thất Thất, nếu nói người nghiến răng nghiến lợi thì nhất định là Ngọc Phi Nhi công chúa.

Lần trước đánh cược nàng lại thua, cho nên rất sợ nhìn thấy đối phương. Sợ đối phương vừa nhìn thấy nàng đã yêu cầu lấy tiền đặt cược.

- Ta biết mà, nhất định khẳng định nhìn thấy chúng ta bị công kích cho nên cố ý dẫn đám linh thú này đi...

Lạc Thất Thất đột nhiên mở miệng.

- Ngươi suy nghĩ nhiều rồi, hắn là người tốt như vậy sao?

Ngọc Phi Nhi khẽ nói.

- Nếu như không phải thì vì sao toàn bộ những linh thú này đều công kích hắn mà từ bỏ chúng ta chứ? Nhìn đám gia hỏa này trước đó vừa gặp người đã công kích, nếu như không phải Trương sư cố ý hấp dẫn. Như vậy đám linh thú kia cũng không có khả năng làm như vậy a!

Lạc Thất Thất nói.

- Cái này...

Mọi người sửng sốt.

Nàng nói rất có lý a.

Vừa rồi những linh thú này hận không thể nuốt sống toàn bộ bọn hắn, vốn bọn hắn cho rằng mình sẽ phải trải qua một hồi ác chiến. Kết quả trong chớp mắt linh thú lại chạy qua tấn công vị Trương sư này mà bỏ

qua cho bọn hắn. Nếu nói Trương sư không có dùng thủ đoạn gì để hấp dẫn đối phương, quả thực không thể tin được.

- Không cần biết có phải là hắn hấp dẫn hay không, các ngươi nhìn chiến đấu giữa bọn họ đi...

Ngô Chấn cắt ngang đoán của mọi người suy, lại hơi có chút run rẩy chỉ về phía trước.

Nghe thấy hắn nói như thế, mọi người vội vàng nhìn lại, vừa nhìn qua, mỗi người hai mắt trợn tròn, cổ họng phát khô.

- Không phải mấy ngày trước hắn mới là Trọc Thanh cảnh đỉnh phong hay sao?

Hình Viễn nuốt một ngụm nước bọt.

Ba ngày trước khi đi vào Hóa Thanh trì đối phương vẫn là Trọc Thanh cảnh đỉnh phong, làm sao trong nháy mắt đã biến thành Hợp Linh cảnh đỉnh phong rồi?

Hắn đã từng gặp những người có tiến cảnh nhanh. . . Thế nhưng chưa từng thấy qua người nào nhanh như vậy a!

Quan trọng nhất là. . . Hợp Linh cảnh đỉnh phong, cấp bậc so với bọn hắn thấp hơn, mà chiến đấu cùng nhiều linh thú như vậy lại giống như người lớn trêu đùa trẻ con vậy. . .

Lực chiến đấu như vậy, quá bưu hãn a!

Ngọc Phi Nhi công chúa còn trợn mắt to hơn, gương mặt xinh đẹp run rẩy, nắm tay xiết chặt.

Vốn nàng cho rằng gia hỏa vô sỉ này sẽ dùng phương thức không biết xấu hổ để vượt qua bản thân nàng. Thế nhưng không nghĩ tới, thực lực chân thật của đối phương lại mạnh như vậy!

Nếu như đêm hôm đó hắn ta cũng dùng lực lượng lợi hại như thế để đối chiến với nàng. Có khả năng không dùng đến một chiêu thì nàng sẽ bị đánh cho không tìm thấy phương hướng, trực tiếp ngất đi a.

Chẳng lẽ hắn. . . Cố ý hạ thủ lưu tình?

- Nhất định là cố ý!

Vừa nghĩ tới đối phương nhìn chằm chằm vào cái mông của nàng để đá, lửa giận lập tức lan tràn ra toàn thân nàng.

Nếu như không phải cố ý thì cũng không có khả năng trùng hợp như vậy, mỗi lần đều đá trúng nơi đó a. . .

Rõ ràng có thể nghiền ép, thế nhưng lại cố ý đá vào mông của nàng, thật là một tên đăng đồ lãng tử, không biết xấu hổ đến cực điểm!

- Học trưởng, học tỷ, các ngươi nói Trương sư lợi hại như vậy, hiện tại cũng coi như là người nội bộ của học viện, có thể cùng chúng ta tiến hành thí luyện hay không? Có hắn ở bên cạnh, ta cảm thấy có thể sẽ an toàn hơn không ít, cũng nhẹ nhõm hơn không ít!

Không biết suy nghĩ của mọi người, Diệp Tiền không nhịn được nói một câu.

- Để lão sư đi cùng sao?

Ánh mắt Lạc Thất Thất sáng lên:

-Đúng a, nếu như người đi theo, như vậy khả năng thành công của chúng ta sẽ gia tăng lên rất nhiều!

- Ừm, nói như vậy cũng không tồi, ta đồng ý!

Hình Viễn suy nghĩ một chút rồi khẽ gật đầu.

- Không được, hắn không thể đi!

Ngọc Phi Nhi thì trợn tròn mắt, liên tục xua tay.

Ngô Dương Tử

dtv-ebook.com

- Không thể đi?

Đôi mi thanh tú của Lạc Thất Thất nhíu lại, hai mắt nhìn về phía hảo hữu:

-Vì sao chứ?

Thí luyện nhất định sẽ có đủ loại nguy hiểm, lão sư cơ trí như vậy, ;ại cộng thêm thực lực mạnh như thế. Nếu như người đi thì tất nhiên sẽ có thể đảm bảo sự an toàn của mọi người, vì cái gì đối phương không chịu?

- Hắn, hắn. . . Sẽ đùa giỡn lưu manh!

Ngọc Phi Nhi cắn răng nói.

- Đùa giơn lưu manh? Ngươi suy nghĩ nhiều rồi, hắn chướng mắt ngươi...

Còn tưởng rằng lý do gì, Lạc Thất Thất khẽ lắc đầu.

Nhân phẩm của lão sư, nàng rất là tin tưởng mười phần.

Không nói đâu xa, bằng vào dung mạo của nàng tuyệt đối được coi là ngàn dặm mới tìm được một. So với Ngọc Phi Nhi công chúa này cũng không kém bao nhiêu, xinh đẹp như thế, lại còn sùng bái có thừa với người như vậy. Vậy mà người cũng không nhìn lấy một cái.

Ngươi điêu ngoa như vậy. . . Thì lại càng không có thể!

- ...

Trước mắt tối sầm lại, thân thể Ngọc Phi Nhi run rẩy một cái.

Có ý gì? Cái gì gọi là chướng mắt ta cơ chứ?

Ta cũng không kém cơ mà?

Đường đường là công chúa, còn chưa nói chướng mắt hắn mà lại còn bị người ta nói hắn chướng mắt ta. . .

- Thất Thất nói không sai, vị Trương sư này có ánh mắt cực cao, học sinh Vương Dĩnh của hắn ta cũng đã gặp, so với ngươi còn xinh đẹp hơn. Thế nhưng hắn cũng không nhúc nhích, hắn là chướng mắt ngươi...

Hình Viễn gật đầu.

Hắn ưa thích Ngọc Phi Nhi, nhìn thấy Trương Huyền ưu tú như thế, lại có nhiều liên quan với nàng như vậy cho nên không nhịn được tìm người hỏi thăm một chút.

Vị Trương sư này không chỉ có so học sinh xinh đẹp hơn Phi Nhi mà cũng có không ít nữ tử cấp bậc công chúa truy cầu. Thế nhưng một mực không hề bị lay động.

Phi Nhi cũng rất xinh đẹp, thế nhưng tính khí thực sự quá xấu a, cũng chỉ có hắn mới có thể tiếp nhận được, đổi lại là người khác. . . Nhất định không cần phải suy nghĩ.

- Ngươi nói cái gì?

Hai hàm răng cắn ken két, hai mắt Ngọc Phi Nhi trợn tròn, nhìn chằm chằm tới, mang theo sát ý trắng trợn:

-Hình Viễn, có bản lĩnh thì lặp lại lần nữa...

- Ta...

Hình Viễn run lên.

Thấy hắn bị dọa cho sợ đến mức như vậy, Ngô Chấn ở bên cạnh mở miệng cười khẽ. Chỉ có điều, nụ cười còn chưa có mở rộng thì chỉ thấy Ngọc Phi Nhi đã lạnh lùng chằm chằm tới:

-Cười cái gì mà cười? Có tin ta lại đánh ngươi một chầu nữa hay không...

- ...

Ngô Chấn run rẩy một cái.

Các ngươi ầm ĩ là chuyện của các ngươi, ta chỉ là người nhìn náo nhiệt, chuyện không liên quan gì tới ta a. . .

- Được rồi, đừng ồn ào nữa, ta đi mời lão sư. Phi nhi, tốt nhất ngươi đừng nói chuyện, một khi chọc lão sư tức giận, ta sợ lão sư lại bảo ngươi giao tiền, hoặc là để ngươi rót rượu bóp chân a!

Thấy còn không tìm được cửa vào Địa Cung thì bên này cũng đã cãi vã tán loạn, Lạc Thất Thất khẽ lắc đầu.

- ...

Nghe thấy câu giao tiền, lại nhớ tới thân phận tỳ nữ, Phi nhi công chúa cắn chặt răng, muốn nói điều gì đó, thế nhưng rốt cuộc lại nói không nên lời.

Ồn ào dừng lại, lại nhìn về phía trước một phen, lúc này chiến đấu giữa Trương Huyền và linh thú đã không sai biệt lắm, đã kết thúc.

Hơn ba mươi đầu linh thú nằm ở trên mặt đất, mỗi một đầu không ngừng rên rỉ, rấ tlaf thê thảm.

Lần này thợ săn cũng không cùng tiến lên, nếu không, có lẽ cũng sẽ phải nằm giống như chúng.

- Lão sư!

Đánh ngã toàn bộ đám linh thú này, lại vỗ tay một cái. Lúc Trương Huyền đang định rời đi thì đã nghe thấy tiếng gọi vang lên, Lạc Thất Thất đã đi tới trước mặt.

- Tiểu Thất!

Trương Huyền mỉm cười.

Khi đám người này vừa tới hắn cũng đã thấy.

Dù sao cũng là vì cứu bọn họ, cho nên nhìn thấy hay không nhìn thấy cũng không tính là gì.

- Lão sư, học sinh có một yêu cầu quá đáng!

Đi tới trước mặt hắn, Lạc Thất Thất khom người nói.

- Ồ?

- Chúng con muốn mời lão sư cùng tham gia thí luyện của học viện...

Lạc Thất Thất nói suy nghĩ của mình ra một lần.

- Thí luyện?

Trương Huyền khoát tay áo nói:

-Thôi được rồi, ta còn muốn trở về tụ hợp với đám người Hồng sư, đi Hồng Viễn Danh sư học viện...

- Hồng sư? Bọn hắn đã rời đi rồi!

Sửng sốt một chút, Lạc Thất Thất nói.

- Rời đi rồi sao?

Trương Huyền khẽ cau mày.

Quán quân như hắn còn ở nơi này không có trở về, làm sao người đã đi rồi chứ?

- Đúng vậy a, vì không muốn làm chậm trễ khai giảng cho nên mọi người đã dùng phi chu của Huyễn Vũ hoàng thất đi tới đó. Hồng sư thấy ngươi không có trở về cho nên cũng đã xin chỉ thị từ Mạc đường chủ, sau khi có câu trả lời mới rời đi...

Dường như nàng biết rất rõ chuyện này, Lạc Thất Thất lập tức trả lời.

- Phi chu?

Trương Huyền nghi hoặc.

- Ừm, là phương tiện giao thông mà chỉ đế quốc mới có, bình thường dùng cho đủ loại chiến sự. Do mấy chục đầu linh thú cùng khống chế, vài trăm người, hơn nghìn người cũng có thể cưỡi lên trên đó!

Thấy vị lão sư luyện đan của mình ngay cả thứ này cũng chưa từng nghe qua, Lạc Thất Thất có chút nghi hoặc nhìn qua.

Phi chu, chỉ cần là Danh sư đế quốc không có người nào không biết, hắn bác học biết nhiều như thế, lại có lão sư lợi hại như vậy, làm sao có thể chưa từng nghe qua được cơ chứ?

Trương Huyền khẽ gật đầu.

Trước đó hắn đã cảm thấy kỳ quái, một đế quốc có phạm vi lớn như thế, một khi xuất hiện chiến sự, muốn tăng binh là chuyện không có khả năng. Cũng không thể để cho binh sĩ đi tới đó cũng mất mấy năm a!

Hóa ra có loại vật này!

Mấy chục đầu linh thú cùng khống chế, đồng thời có thể dung nạp ngàn người. . . Chỉ sợ cũng chỉ có hoàng thất của một đế quốc mới có phách lực như thế mà thôi.

- Đúng rồi, mấy học sinh của lão sư cũng được đám người Hồng sư mang đi, hình như hắn có nói, người đi cùng Dương sư cho nên không cần lo lắng tới an toàn của người. Vì vậy bọn hắn mới đi tới Hồng Viễn Danh sư học viện chờ trước...

Lạc Thất Thất tiếp tục nói.

Trương Huyền cười khổ.

Không nghĩ tới mình hôn mê ba ngày lại xuất hiện nhiều chuyện như vậy.

Tất cả mọi người đều cảm thấy Dương sư rất mạnh mẽ, đi cùng với hắn thì nhất định sẽ an toàn. Thế nhưng bọn hắn có nằm mờ cũng không nghĩ ra. . . Vị Dương sư lợi hại tới cực điểm này lại là giả dối không có thật, căn bản không tồn tại trên đời!

- Được rồi!

Lắc đầu.

Vốn còn nghĩ đám người Hồng sư rời khỏi sẽ không có người chiếu cố. Khi đó chỉ sợ đám người Tôn Cường sẽ có chút phiền phức.

Hiện tại tất cả đã đi Danh sư học viện, chỉ cần đúng lúc hắn tới nơi là được.

Vì vậy cũng không cần tiếp tục lo lắng.

- Các ngươi đang thí luyện gì vậy?

Quay về Huyễn Vũ đế quốc cũng đã không còn ý nghĩa, Trương Huyền cũng không còn xoắn xuýt gì nữa. Cho nên không nhịn được nhìn về phía Lạc Thất Thất rồi hỏi một câu.

- Là...

Lạc Thất Thất chần chờ một chút, đổi thành truyền âm nói:

-Là. . . Luyện Khí sư lục tinh, Địa Cung Ngô Dương Tử!

- Luyện Khí sư lục tinh?

Trương Huyền nhíu mày một cái.

- Ừm, vị Ngô Dương Tử này là một vị luyện khí đại tông sư ba ngàn năm trước, cực kỳ nổi danh. Năng lực luyện khí không ai bằng! Được coi là luyện khí đệ nhất nhân trong Hồng Viễn đế quốc vạn năm qua. Hiện tại thần ấn trấn quốc mà đế quốc sử dụng chính là thứ do hắn luyện chế thành công.

Lạc Thất Thất nói.

- Nếu như là Luyện khí tông sư của Hồng Viễn đế quốc. . . Làm sao Địa Cung lại ở chỗ này cơ chứ?

Trương Huyền có chút nghi hoặc.

Hồng Viễn đế quốc cách nơi này ít nhất trăm vạn cây số, một luyện khí đại sư làm sao lại chạy đến nơi đây làm gì?

- Cái này...

Lạc Thất Thất vò đầu, có chút xấu hổ:

-Hắn. . . bị người ta bắt đi!

- Bắt đi?

Đường đường là luyện khí đại tông sư lục tinh, chỉ sợ thực lực đã đạt tới Thánh cấp, thế mà bị người ta bắt đi. . . Thật hay giả vậy?

Lại nói, phía sau Luyện Khí sư liên quan tới Luyện Khí sư công hội, đây chính liên minh chức nghiệp bài danh phía trên toàn bộ đại lục a. Dám đối ra tay với người của bọn hắn. . . Ai lớn gan như vậy chứ?

- Ừm, năng lực luyện khí của hắn rất mạnh. . . Bị người ta ngấp nghé, có lẽ là bắt tới để hỗ trợ luyện chế binh khí! Bởi vì việc này cho nên Danh sư đường, Luyện Khí sư công hội đã từng phái ra một lượng lớn cao thủ.Thậm chí còn lật tung cả Hồng Viễn đế quốc một lần, thế nhưng cũng không tìm được...

Lạc Thất Thất nói:

- Cũng may mấy tháng gần đây, con tìm đọc rất nhiều cổ tịch. Cuối cùng cũng tìm ra được một chút dấu vết để lại!

- Ngươi sao?

Trương Huyền cảm thấy kỳ quái.

Vô số cường giả cũng không tìm được, một Danh sư ngũ tinh sơ kỳ, học viện năm thứ hai Danh sư học viện như nàng làm sao có thể tìm được chứ? Quan trọng nhất là còn giãn cách thời gian mấy ngàn năm a!

- Kỳ thật. . . Cũng chỉ là một phỏng đoán mà thôi, con không chỉ am hiểu luyện đan, đối với luyện khí cũng rấ tlaf ưa thích. . . Đối với vị Luyện Khí sư Ngô Dương Tử này, từ sâu trong lòng luôn bội phục. Vì vậy mới chú tâm họcPhủ Cầm Luyện Khípháp của hắn. . . Chỉ là, truyền thừa đã đoạn tuyệt, không có học hết được mà thôi!

Lạc Thất Thất giải thích:

-Về sau con mới phát hiện ra, ở trong cảnh nội Huyễn Vũ đế quốc lại có bán ra loại vũ khí dùng loại phương pháp luyện khí này luyện chế ra. Sau đó một đường truy xét, dưới cơ duyên xảo hợp đã tìm được địa đồ của Địa Cung. Vì vậy lúc này mới xin lệnh từ học viện, đưa ra cơ hội thí luyện này! Đương nhiên, đây rốt cuộc phải là Địa Cung của Ngô Dương Tử Tông sư hay không thì con cũng không biết được.

Trương Huyền khẽ gật đầu.

Có thể từ phương pháp luyện khí tìm được dấu vết để lại, vị Lạc Thất Thất này quả thực là một người cố chấp.

Cũng đúng a, nếu như không có loại cố chấp này, đường đường là cao sinh năm thứ hai của Danh sư học viện, thiên tài Hóa Phàm lục trọng đỉnh phong cũng không có khả năng trực tiếp bái bản thân hắn làm sư phụ. Lại không có chút do dự nào cả!

- Mặc dù lão sư còn chưa có đi tới Danh sư học viện để đưa tin, thế nhưng cũng đã coi như là người của học viện, hoàn toàn có tư cách tham dự. . . Hơn nữa, thí luyện này chỉ là dò xét Địa Cung có tồn tại hay không, còn rốt cuộc có quan hệ với Ngô Dương Tử hay không. . . không quan trọng. Chỉ cần thành công là có thể có được hai học phần, như vậy. . . Lão sư còn chưa có tiến vào học viện, chẳng khác nào đã có chỗ để dựa dẫm!

Lạc Thất Thất cười nói.

- Học phần?

Trương Huyền nghi hoặc.

Là nhân viên quản lý sách báo của trường cao đẳng, cái từ này kiếp trước hắn đã từng nghe qua, làm sao Danh sư học viện này cũng có loại thứ này cơ chứ?

- A, học phần là đồ vật đặc biệt mà hcir Danh sư học viện mới có, nghe nói là Khổng sư năm đó tự mình quyết định! Có tiêu chuẩn để chuyên môn đánh giá, học sinh có thể dùng thứ này mua sắm các loại tài nguyên tu luyện tốt hơn, chương trình học cao cấp hơn. . . Thậm chí còn có thể trao đổi với nhau! Không có thứ này, sẽ nửa bước khó đi ở trong học viện. Có thể nói, đến Danh sư học viện, linh thạch, ngọc phù chương trình học cũng không quá trân quý, học phần mới là quan trọng nhất!

Lạc Thất Thất giải thích.

Ở trong Danh sư học viện đều là Danh sư, loại hình như ngọc phù chương trình học, linh thạch tất nhiên sẽ không quá thiếu. Cho nên có nắm giữ nhiều hơn nữa cũng không có ý nghĩa quá lớn.

- Học phần không đủ. . . Có phải sẽ không được tốt nghiệp hay không?

Vẻ mặt Trương Huyền có chút cổ quái nhìn qua.

- Đương nhiên sẽ không! Học phần chỉ là tài sản để các học viên giao lưu mà thôi, cũng không phải là chỗ dựa để tốt nghiệp. . . Làm sao có thể có chuyện học phần không đủ, không cho tốt nghiệp cơ chứ!

Lạc Thất Thất nói.

Lúc này Trương Huyền mới thở phào nhẹ nhõm.

Hắn còn tưởng rằng sẽ giống như trường cao đẳng kiếp trước, là học sinh muốn tốt nghiệp nhất định phải có đủ học phần, xem ra. . . Chỉ là tên tương tự mà thôi, cũng không phải là cùng một loại đồ vật.

- Lão sư. . . Có muốn đi cùng chúng con hay không? Nếu như nơi này thực sự là Địa Cung đã từng giam giữ Ngô Dương Tử Tông sư, sẽ rất có khả năng có để lại truyền thừa của hắn!

Lạc Thất Thất nói tiếp.

- Truyền thừa?

Sửng sốt một chút, đột nhiên như nghĩ ra cái gì đó, ánh mắt Trương Huyền sáng lên:

-Nghe nói Luyện Khí sư đều am hiểu luyện thể, nếu như thực sự có truyền thừa của hắn, có phải sẽ có công pháp luyện thể gì đó hay không?

Mặc dù bây giờ linh nhục đã dung hợp hoàn mỹ, thế nhưng trên thực tế lực lượng thân thể vẫn còn có chút yếu kém. Một khi hồn thể đột phá ràng buộc mười mét, như vậy nhất định còn sẽ xuất hiện hiện tượng

không phù hợp. Vì vậy nếu có công pháp luyện thể có thể sưu tập thì tự nhiên là tốt nhất.

Luyện Khí sư, cả ngày tiếp xúc với lò lửa, khoáng thạch, sắt thép, thân thể nhất định phải cực mạnh mới được, cho nên bình thường đều sẽ có pháp môn luyện thể đặc biệt.

Phá trận ngân châm

dtv-ebook.com

- Hẳn là có a! Ngô Dương Tử Tông sư, không riêng gì Luyện Khí sư mà nghe nói cũng là một vị luyện thể đại sư!

Không nghĩ tới hắn lại hỏi như vậy, Lạc Thất Thất sửng sốt một chút rồi mới nói.

- Vậy thì tốt, ta sẽ đi!

Khẽ cười một tiếng, Trương Huyền gật đầu đồng ý.

Luyện Khí sư, yêu cầu đối với thân thể rất cao, lực lượng không đủ thì sẽ không thể rèn được rất nhiều vũ khí. Bởi vậy, mỗi một vị Luyện Khí sư trên cơ bản đều là người trong nghề đối với luyện thể.

Nếu như có thể có được pháp quyết tu luyện của Luyện Khí sư lục tinh, như vậy tuyệt đối còn tốt hơn nhiều so với việc tìm kiếm ở Huyễn Vũ đế quốc.

- Được!

Nghe thấy lão sư đã đồng ý, Lạc Thất Thất rất là kích động.

Cho dù thời gian tiếp xúc với vị lão sư luyện đan này không nhiều, thế nhưng hắn lại khiến cho người ta có một loại cảm giác sâu không thấy đáy. Có hắn đi theo, nhất định sẽ yên tâm hơn không ít.

Bên này nói xong, lại gọi mọi người một tiếng, đám người Phi nhi công chúa lập tức đi tới trước mặt hai người.

- Chuyện đánh cược Hóa Thanh trì là ta thua, chỉ có điều, đừng tưởng rằng như vậy là có thể làm gì ta cũng được!

Vừa đến trước mặt thì Phi nhi công chúa đã cắn răng nhìn qua:

- Linh thạch ta sẽ chuẩn bị, chỉ có điều phải trở lại Hồng Viễn đế quốc mới có thể đưa cho ngươi được!

- Hóa Thanh trì xuất hiện biến cố, ta cũng không có thắng, ngươi cũng không có thua. . . Coi như chúng ta ngang tay đi!

Thấy bộ dáng này của nàng, đồng thời cũng không có ý định chống chế, Trương Huyền khẽ cười một tiếng.

Hóa Thanh trì là hắn làm sập, mặc dù cũng đã bồi thường. Thế nhưng trên thực tế vẫn rất là lúng túng.

Thời gian còn chưa tới, giữa nửa đường đã xuất hiện biến cố, cho nên đương nhiên cũng không có cái gì gọi là thắng thua.

- Ngang tay?

Phi nhi công chúa sững sờ.

Vốn nàng cho rằng nhất định đối phương sẽ thừa cơ vơ vét, để cho nàng tiếp tục làm tỳ nữ gì đó, hoặc là lại nói lời lạnh nhạt, khiến cho nàng khó xử. Thế nhưng không nghĩ tới, đối phương lại nói ngang tay.

Thật sự hắn. . . hào phóng như vậy sao?

- Không sai, đương nhiên là vậy. Nếu như ngươi không phục thì chúng ta có thể tiếp tục đánh cược, chỉ cần ngươi nguyện ý thì ta sẽ tùy thời đón tiếp!

Trương Huyền nói.

Khóe miệng giật giật một cái, Phi nhi công chúa lập tức vội vàng lắc đầu:

-Không cần...

Mới vừa rồi nàng còn cảm giác đối phương hào phóng mà đối phương đã nói ra lời này, xem ra tất cả đều là giả.

Tùy thời đón tiếp. . . Ngươi nghĩ ta ngốc sao!

Liên tục hai lần thua như vậy, nếu như thực sự tiếp tục đánh cược, có lẽ đến cuối cùng đoán chừng ta sẽ thua tới mức ngay cả cọng lông cũng không thừa một cái.

- Các ngươi có muốn đánh cược cùng ta hay không?

Thấy nữ nhân này lại sợ đến mức như vậy, Trương Huyền không nhịn được lắc đầu, lại nhìn về phía đám người Hình Viễn.

Không có người nào đánh cược chẳng khác nào mất đi nguồn kinh tế. Mà nương theo tu luyện, chung quy cũng có ngày sẽ sử dụng hết linh thạch a.

- Không đánh...

Đám người Hình Viễn đồng thời giật nảy mình.

Cá với ngươi sao? Trên cơ bản đều thua, dù là kẻ ngu ngốc đi chăng nữa cũng sẽ không muốn sống như thế a.

- Ai, muốn thua cũng không có cơ hội!

Thấy ngay cả đánh cược cũng không có người nào nguyện ý, Trương Huyền không nhịn được lắc đầu.

Những người này thực sự đều là cao sinh của Danh sư học viện hay sao?

Đánh cược cũng không dám, cũng quá yếu a!

Nếu như để cho mọi người biết ý nghĩ của hắn, nhất định sẽ lệ rơi đầy mặt, căn bản không phải là bọn hắn yếu, mà là ngươi quá mạnh có được không?

Người ta phá giải bia đá, dùng vài chục năm cũng không làm được, thế nhưng ngươi lại dùng vài giây. Hóa Thanh trì hấp thu linh khí, người khác dùng ngày mà ngươi lại dùng vài phút đồng hồ. . . Ai cũng biết một khi đánh cược sẽ tất thua, bọn hắn cũng không muốn đi tham gia náo nhiệt như vậy a!

. . .

- Chúng ta mau mau đi Địa Cung đi!

Biết phía sau Trương Huyền còn có lão sư mà ngay cả Mạc đường chủ cũng phải kính sợ, thực lực bản thân lại cường đại như thế. Đám người Hình Viễn không dám tiếp tục xem hắn là một tân sinh bình thường, mà là trở thành người cùng thế hệ, không dám có chút khinh thị nào cả.

Việc cấp bách là tìm kiếm cửa vào của Địa Cung, mọi người đã quen biết nhau cho nên cũng không có nói chuyện. Cả đám tăng thêm tốc độ, vòng qua sơn mạch trước mắt, sau đó lập tức đi vào một cái sơn cốc khá rộng.

- Dựa theo trên bản đồ miêu tả, hắn là Địa Cung ở đây!

Lạc Thất Thất ngừng lại.

- Chỗ này sao?

Đám người Hình Viễn nhìn nhau, không hiểu ra sao.

Sơn cốc trước mắt này không phải là rất lớn, thoạt nhìn cũng hết sức bình thường, đâu đâu cũng có cây cối, chim tước kêu to, tràn ngập sinh cơ, không nhìn ra có một chút bộ dáng của Địa Cung mảy may nào.

Có phải là tin tức đã tính sai, hoặc là tìm sai nơi hay không?

- Ừm, vũ khí dùng Phủ Cầm Luyện Khí pháp để luyện chế ra bị một thợ săn phát hiện ra ở đây. Trong vòng ba ngàn năm, nơi này tổng cộng đã xuất hiện qua bảy thanh vũ khí có cùng một thủ pháp luyện chế, lại thêm

tất cả tin tức tổng hợp mà ta có được, nơi đây tất nhiên sẽ có một Địa Cung!

Lạc Thất Thất nói.

- Nhưng. . . nơi này linh khí rất bình ổn, không có chút dị thường nào, cũng không giống như là có trận pháp a?

Đám người Hình Viễn khẽ cau mày.

Nếu có Địa Cung mà không nhìn thấy, như vậy đã nói nhất định là có trận pháp, ẩn giấu đi dấu vết, thế nhưng. . . Trước mắt linh khí khá bình ổn, không có chút ba động nào, căn bản không giống như có trận pháp a.

- Để ta tới dò xét, ta là Trận Pháp sư ngũ tinh, có trận pháp hay không hẳn là có thể tìm ra được, lại còn đồng thời phá giải!

Ngọc Phi Nhi công chúa đi tới phía trước.

Đám người này có thể tạo thành đội ngũ, cùng đi thí luyện như vậy cũng không phải là quan hệ tốt là có thể tạo thành một đội. Mà còn có thể bổ sung trên phương diện chức nghiệp cho nhau.

Bình thường khảo hạch Danh sư ngũ tinh cần phải có năm chức nghiệp phụ trợ đạt tới ngũ tinh, Ngọc Phi Nhi công chúa vừa vặn có một chức nghiệp Trận Pháp sư ngũ tinh.

- Ừm!

Mọi người gật đầu.

Cổ tay Phi nhi công chúa khẽ đảo, trong lòng bàn tay xuấ thiện một cái la bàn, nàng đi dọc theo sơn cốc một vòng, một mặt đi lại, một mặt tìm kiếm, một lát sau nàng mới ngừng lại.

Cổ tay ngọc khẽ đảo, lại lấy ra một cái trường mâu sắc nhọn.

Không biết nó dùng thứ gì để luyện chế mà thành, phía trên có điêu khắc từng đạo hoa văn đặc thù, tản mát ra hàn mang khiến cho người ta kính sợ.

- Đây là ngân châm phá trận!

Thấy vẻ mặt nghi hoặc của đám người Diệp Tiền, Lạc Thất Thất giải thích.

- Ngân châm phá trận?

- Ừm, một chút trận pháp có cấp bậc cao, hấp thu linh khí thiên địa mà nương theo địa hình sẽ được che giấu, rất khó phát hiện ra được. Muốn làm cho nó hiện hình thì phải cần thứ này. Phía trên có điêu khắc trận văn đặc thù, có thể làm cho linh khí từ trận pháp vững chắc bị phát tán ra, làm cho mất cân bằng linh khí, từ đó khiến cho trận pháp lộ ra nguyên hình!

Lạc Thất Thất nói.

Mọi người hiểu ra, đồng thời gật đầu.

Trương Huyền cũng lên tiếng, có chút kỳ quái nhìn qua.

Ngân châm phá trận hắn đã từng đọc qua giới thiệu ở trong thư tịch của Trận Pháp sư công hội. Nghe nói nó nắm giữ công hiệu loại bỏ trận pháp, vốn hắn cho rằng chỉ có Trận Pháp sư công hội cấp bậc cao hơn thì mới có thể nhìn thấy được nó, không nghĩ tới trên người vị Ngọc Phi Nhi công chúa này lại có một cái.

Xem ra, quả thực trước khi bọn họ đến đây đã có chuẩn bị.

Lấy ngân châm phá trận ra, Ngọc Phi Nhi công chúa cũng không có gấp gáp hành động mà là cầm la bàn, lần nữa di chuyển vài vòng. Sau đó lại xoay người bốc mấy nắm đất, lại nhổ mấy cây cỏ dại.

Trận pháp lợi hại có thể căn cứ vào hoàn cảnh chung quanh mà sửa đổi nhược điểm, không tìm thấy vị trí mấu chốt nhất. Cho dù cos rút ra nhiều linh khí hơn nữa cũng sẽ không tạo thành bất cứ tác dụng đối với đại trận.

Cũng giống như muốn lật úp một chiếc thuyền lớn vậy, nhất định phải tạo ra một cái động lớn ở vị trí then chốt, không có tìm đúng vị trí thì coi như trên boong thuyền có lỗ thủng lớn tới đâu thì hiệu quả cũng không lớn.

- Các ngươi lui ra phía sau!

Lại nhìn một vòng, dường như đã tìm được thứ gì đó, Ngọc Phi Nhi quay đầu nhìn về phía mọi người rồi khoát tay áo.

Mấy người Lạc Thất Thất người biết phá trận pháp sẽ nguy hiểm cho nên cũng không nhiều lời mà lui về phía sau, chỉ trong chốc lát đã đi tới bên ngoài sơn cốc.

Thấy các nàng rời khỏi, Ngọc Phi Nhi công chúa lại không còn có bộ dáng như trước đó nữa. Đôi mi thanh tú nhíu lên, vẻ mặt có chút ngưng trọng, trong nháy mắt khí độ sinh ra, khí khái anh hùng hừng hực làm cho người ta có một loại cảm giác không dám khinh nhờn.

- Sưu!

Cổ tay nàng run lên, ngân châm phá trận rời khỏi tay, cắm xuống dọc theo một chỗ cách đó không xa. Ngay sau đó, ngón tay nàng liên tục đánh ra mấy đạo pháp quyết, bỗng nhiên lại điểm một cái.

Ông!

Ngân châm ở trên mặt đất lập tức quay tròn xoay tròn.

Nương theo nó xoay tròn, trận văn ở mặt ngoài ngân châm giống như là biến thành một vòng xoáy hấp thu linh khí. Làm cho linh khí ở chung

quanh bị quét sạch, cuối cùng tạo thành một cái trụ linh khí, lan tràn lên trên bầu trời.

- Ngân châm phá trận có thể rút ra linh khí ở chung quanh, một khi linh khí xuất hiện ba động kịch liệt, cho dù trận pháp có che giấu lợi hại hơn nữa thì cũng sẽ phải lộ nguyên hình!

Lạc Thất Thất giải thích.

Trương Huyền gật đầu.

Trận pháp dùng linh khí để duy trì, linh khí bị rút hết, tự nhiên sẽ mất đi cân bằng, phải lộ mặt, cũng có cùng đạo lý như tra xét manh mối vậy.

Hóa Thanh trì sụp đổ cũng là bởi vì sự cân bằng bị phá vỡ.

Sưu sưu sưu!

Ngân châm càng chuyển động càng nhanh, linh khí cũng càng ngày càng bị rút ra nhiều hơn. Rất nhanh, trên trán Phi nhi công chúa đã toát ra mồ hôi.

- Mở!

Hét lên một tiếng, ngân châm chung quanh lắc lư kịch liệt một hồi, dường như có mê vụ, lúc ẩn lúc hiện.

- Quả nhiên là có trận pháp!

Nhìn thấy mê vụ, ánh mắt mọi người sáng lên.

Mê vụ xuấ thiện là tiêu chí của trận pháp, có thứ này hiện lên đã nói rõ nơi này quả thực đã ẩn giấu đi một trận pháp rất là lợi hại. . . Nói cách khác, suy đoán của Lạc Thất Thất là chính xác, nơi này vô cùng có khả năng có một tòa Địa Cung!

Ô ô ô ô!

Giờ phút này, ngân châm chuyển động càng lúc càng nhanh, trên mặt Phi nhi công chúa đã tràn ngập vẻ mỏi mệt.

Có thể che giấu nhiều năm như vậy khiến cho bất kỳ kẻ nào cũng không phát hiện ra. Như vậy trận pháp này tất nhiên cũng sẽ không thấp, coi như nàng là Trận Pháp sư ngũ tinh thì giờ phút này cũng có chút không kiên trì nổi.

Phù!

Phun ra một ngụm trọc khí, nàng ngừng lại, cả người giống như là tê liệt, không để ý tới hình tượng mà ngồi bệt xuống dưới đất.

- Thế nào rồi?

Thấy nàng có dạng này, Lạc Thất Thất vội vàng vọt tới, cho nàng ăn Hồi Khí đan, lúc này vẻ mặt nàng mới khôi phục được một chút.

- Nơi này có một đại trận lục cấp, tu vi hiện tại của ta còn chưa đủ, không có cách nào triệt để dẫn nó ra được!

Điều chỉnh một chút, Phi nhi công chúa đứng dậy, không nhịn được phải khẽ lắc đầu.

Vừa rồi nàng đã dùng hết toàn lực, cũng chỉ khiến cho trận pháp như ẩn như hiện, muốn làm cho nó triệt để lộ ra ở trước mặt mọi người, rõ ràng nàng có tâm mà không có lực a.

- Ngươi cũng không làm nó hiện ra được? Vậy làm sao đi vào được chứ?

Lạc Thất Thất khẽ cau mày.

Trận pháp không bị lộ ra, tự nhiên cũng không có cách nào phá giải được, càng không phải nói tới việc tiến vào Địa Cung.

Trước khi tới đây nàng đã âm thầm thề phải hoàn thành thí luyện. Thế nhưng dù có nằm mơ cũng không nghĩ tới, bước đầu tiên đã bị cản ở

ngoài cửa.

Nếu cứ trở về như vậy, có lẽ nàng sẽ bị không ít người cười tới rụng răng a.

- Ta cũng không biết...

Phi nhi công chúa khẽ lắc đầu.

Vốn nàng cho rằng bằng vào năng lực Trận Pháp sư ngũ tinh của nàng, coi như không phá hết trận pháp, muốn làm nó hiện hình cũng rất đơn giản. Thế nhưng không nghĩ tới mình suy nghĩ cả nửa ngày lại không công mà lui. Cho nên nàng không nhịn được có chút mất tinh thần.

- Nếu thực sự không được thì ta nghỉ ngơi một chút, thử một lần nữa...

Nàng cắn răng, đang muốn nói tiếp thì đã nghe thấy một đạo thanh âm nhàn nhạt vang lên.

- Nếu cứ phá trận như vậy nhất định sẽ không được!

Quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Trương Huyền đã đi tới trước mặt nàng.

- Ngươi cũng hiểu phá trận hay sao?

Thấy là hắn mở miệng nói chuyện, Phi nhi công chúa hừ lạnh một tiếng:

- Nếu như vậy không được, không biết ngươi có cao kiến gì không?

- Cao kiến thì không dám nhận, đã xác định ở nơi này có trận pháp, như vậy trực tiếp phá giải trận pháp không phải đơn giản hơn sao? Tại sao phải làm cho nó lộ ra, mất thêm một công đoạn như vậy chứ?

Trương Huyền nói.

Mục đích tới đây là tìm Địa Cung bị che giấu, trực tiếp phá vỡ trận pháp không được hay sao? Vì sao phải nhất định bức nó hiện hình, tốn công như thế chứ?

- Trực tiếp phá giải? Hừ, ngươi có biết trận pháp hay không?

Phi nhi công chúa hất ống tay áo lên, hừ lạnh một tiếng.

Địa Cung

dtv-ebook.com

Trận pháp không bộc lộ hình thái, ngươi biết nó là khốn, sát hay là mê, huyễn trận cơ chứ?

Chuyện này rất giống như chiến đấu với linh thú vậy, ngươi ngay cả nó là cái gì cũng không biết, cũng không rõ ràng điểm thiếu sót mà đã nói muốn chém giết nó. . . Nói đùa cái gì vậy chứ?

Chỉ cần là ngươi hơi hiểu chút trận pháp thì sẽ không đến mức nói như vậy a?

- Trận pháp nhất đạo bác đại tinh thâm, lịch sử truyền thừa lâu đời, coi như so với Danh sư cũng không thua kém hơn bao nhiêu, là chức nghiệp bài danh phía trên ở trong toàn bộ đại lục! Học vấn huyền ảo như thế, thế mà dám mở miệng nói phá giải là được, ngươi nói thật là dễ dàng a!

Phi nhi công chúa tiếp tục khẽ nói, hình như ác khí liên tục đánh cược thua hai lần rốt cục cũng có cơ hội bạo phát. Nàng đứng dậy, lông min hướng lên, lại nhìn qua bốn phía, mang theo ý chỉ điểm giang sơn:

- Mặc dù sơn cốc này không lớn, thế nhưng cũng có hơn một trăm mẫu, đủ loại cây cối hoa cỏ chiều cao san sát nhau, khoảng cách không dưới mấy trăm vạn. Nếu như xếp hình ngay tại chỗ, phía xa trùng trùng điệp điệp, gần núi sáng bóng, bên trái gần dương, mặt là phải âm.

- Đây là bảo địa trận pháp Dương Chước Âm, Thiên Hối Khí, thích hợp để bố trí đủ loại trận pháp. Trận pháp lục cấp có thể bố trí ước chừng một vạn 4,372 loại, mỗi một loại cũng có vô số biến hóa. Nếu như không nhìn thấy trận pháp kích hoạt, cẩn thận thôi diễn thì cũng không biết nó là loại nào!

- Không biết trận pháp, không biết biến hóa, không biết phạm vi, không biết mạnh yếu. . . Ta chỉ muốn hỏi ngươi một câu, vậy ngươi định phá giải như thế nào?

Hơi vung tay lên, Phi nhi công chúa hừ lạnh một tiếng.

Đám người Hình Viễn liên tục gật đầu.

Ngọc Phi Nhi này cho dù điêu ngoa, làm sự tình mọi chuyện trở nên nghiêm trọng, thế nhưng ở trên trận pháp, quả thực không đơn giản, coi như ở trong toàn bộ Danh sư học viện thì nàng cũng rất là nổi danh.

Nếu không, khi Lạc Thất Thất nhận nhiệm vụ cũng sẽ không mời nàng tới.

- Được rồi, Phi nhi. . . Lão sư không tinh thông đối với trận pháp, ngươi có thể nói nhẹ nhàng một chút, loại giọng nói này, ngươi muốn làm gì...

Không nghĩ tới lão sư chỉ nói một câu đã khiến cho hảo hữu nói ra nhiều lời nói đánh mặt rõ ràng như vậy, đôi mi thanh tú của Lạc Thất Thất nhíu lại.

Bản thân vị lão sư này ở bên trên luyện đan, quả thực không thể nói, Luyện Đan sư lục tinh cũng có khả năng không nhìn thấy được bóng lưng. Thế nhưng, bên trên trận pháp nhất đạo. . . Cũng có chút yếu kém.

Chỉ là, chuyện này cũng rất bình thường, không có khả năng có một người cái gì cũng mạnh.

- Cũng không có phức tạp như ngươi nói vậy chứ? Trận pháp không phải do trận kỳ kết hợp với môi trường tự nhiên rồi hình thành hay sao? Chỉ cần tìm được trận kỳ, muốn phá vỡ chẳng phải rất đơn giản hay sao?

Không thèm để ý lời trách mắng của đối phương, Trương Huyền nói.

- Trận pháp là do trận kỳ tạo thành, nhưng trận kỳ có bao nhiêu tổ hợp ngươi biết không? Coi như ngươi biết trận kỳ ở đâu, muốn loại bỏ thì

cũng cần lấy đi từng cái có trình tự. Chỉ cần xuất hiện một chỗ sai lầm thì có thể gây ra trận pháp phản phệ, làm cho tất cả mọi người chết ngay tại chỗ!

Nghe hắn càng nói càng vô tri, Ngọc Phi Nhi tức giận tới mức sắc mặt đỏ bừng.

Ngươi nói vậy là có ý gì!

Sớm biết tên này một chữ cũng không biết đối với trận pháp, như vậy lúc trước nàng đã tỷ thí trận pháp với hắn, như vậy làm sao tới mức thua liền hai lần chứ.

- Khụ khụ, lão sư, trận pháp không dễ dàng phá giải như vậy, nhất là loại trận pháp che giấu này, trận kỳ căn bản không dễ tìm được...

Lạc Thất Thất cũng hơi đỏ mặt, vội vàng nói một câu. Chỉ là nàng còn chưa nói dứt lời thì chỉ thấy thanh niên trước mắt đã gãi đầu một cái, đạp mạnh lên trên mặt đất.

Sưu!

Một cái trận kỳ từ dưới đất bắn ra ngoài, rơi vào trong lòng bàn tay hắn. Mà hắn thì dùng vẻ mặt ngượng ngùng nhìn lại chỗ mọi người.

- Ngươi nói trận kỳ. . . Là cái này phải không? Ta cảm thấy. . . Cũng không có khó khăn như các ngươi nói a!

- A?

Tất cả mọi người đều ngây người, mỗi người đều có vẻ mặt giống như gặp quỷ vậy.

Mới vừa rồi bọn họ còn cảm thấy hắn nói không nghiêm túc, cái gì cũng không hiểu. Mà hai mắt của Ngọc Phi Nhi thì trợn trừng đến mức sắp rơi ra khỏi hốc mắt, cũng sắp phát điên.

Thật hay giả vậy?

Nàng mệt đầu đầy mồ hôi, toàn thân hư thoát, thiếu chút nữa đã mất mạng ngay tại chỗ, kết quả ngay cả một cọng lông của trận pháp cũng không thấy một cái. Mà bàn chân tên này tùy tiện đạp mạnh lên trên mặt đất. . . Trận kỳ đã bị lấy ra!

Có cần khoa trương như vậy hay không?

- Cái này. . . Hình như là...

Lạc Thất Thất nuốt một ngụm nước bọt.

Trận kỳ trước mắt này bộ dáng cổ điển, hơn nữa đã bị ăn mòn rất nghiêm trọng, vừa nhìn đã biết nó đã được chôn dưới đất thời gian rất dài.

Có lẽ chính là của trận pháp như ẩn như hiện vừa rồi kia.

- Phi nhi, ngươi nhìn xem...

Nàng không nhịn được quay đầu nhìn sang.

- Nhìn cái gì? Coi như hắn trùng hợp tìm được một cái trận kỳ, nếu như không theo trình tự tìm thấy cái khác thì cũng là vô dụng. Nếu như trận pháp dễ dàng bị hủy đi như vậy thì Trận Pháp sư lục tinh cũng không đáng giá...

Đè nén nỗi khiếp sợ trong lòng, Phi nhi công chúa cắn răng nói.

Coi như ngươi trùng hợp tìm được một cái trận kỳ thì thế nào chứ? Một trận pháp lợi hại chí ít có hàng trăm cây trận kỳ, hơn nữa phân tán ở các nơi, tìm được một cái, mặc dù có thể thay đổi kết cấu trận pháp. Thế nhưng nếu muốn triệt để phá hư, vẫn không làm được!

Làm như vậy, ngược lại còn có khả năng bởi vì vô ý mà triệt để dẫn bạo trận pháp.

Một đại trận được duy trì mấy ngàn năm, linh khí tích lũy rất là đáng sợ. Một khi dẫn bạo sẽ vô cùng có khả năng giống như Hóa Thanh trì trước đó vậy. Ngay cả Hóa Phàm bát trọng cũng không chống chọi được mà nổ thành bánh thịt tại chỗ.

Trận pháp không phải trò đùa, nếu như đơn giản như vậy đã có thể loại bỏ. Như vậy không phải Trận Pháp sư ngũ tinh, lục tinh, đã học uổng công rồi hay sao?

Càng nghĩ càng giận, Phi nhi công chúa đang muốn nói tiếp thì đã cảm thấy cánh tay bị người ta bấm một cái. Nàng ngẩng đầu nhìn lên, chính là hảo hữu khuê mật Lạc Thất Thất của mình nàng không nhịn được nhướng mày:

-Làm sao vậy?

- Ngươi không vội nói đã, trước tiên nhìn bên kia đi...

Lạc Thất Thất hơi đỏ mặt.

- Bên kia?

Đôi mi thanh tú nhíu lại, Phi nhi công chúa không nhịn được quay đầu. Vừa xem xét qua, khóe miệng nàng giật giật một cái, thiếu chút nữa đã ngất đi tại chỗ.

Chỉ thấy người thanh niên mới vừa rồi còn đứng ở cách đó không xa, chẳng biết từ lúc nào đã tiến lên phía trước hơn hai mươi mét có thừa. Đang xoay người rút ra một cái trận kỳ từ dưới đất, vừa đi vừa rút, giống như nông dân nhỏ tỏi vậy, chỗ cao hứng thậm chí còn huýt sáo.

Xuỵt, xuỵt, xuỵt xuỵt. . .

- ...

Hai mắt đảo một vòng.

Phi nhi công chúa thiếu chút nữa đã khóc.

Có cần khoa trương như vậy hay không?

Đây chính là trận pháp ẩn giấu mà ta tốn sức chín trâu hai hổ cũng không thể để nó hiện hình, ngươi đi một bước rút một cái, đi một bước rút một cái. . .

Người khác đối phó với trận pháp che giấu đều là trước tiên dùng ngân châm phá trận để nó hiện hình, sau đó lại căn cứ vào uy lực và hình dạng của nó để xác định là trận pháp loại nào. Kế tiếp lại tìm sinh môn, thi triển ra đủ loại thủ đoạn phá giải. . .

Tên này thì tốt, ngay cả trận pháp là cái gì cũng không biết, mà đã bắt đầu rút trận kỳ. . . Ngươi điên hay sao!

Đương nhiên, nếu như chỉ là rút trận kỳ ra, không ít người cũng có thể làm được, thế nhưng. . . Ngươi không biết trận pháp, sao có thể rút ra hùng hồn như thế, thản nhiên như vậy chứ?

Nhất là còn huýt sáo. . . Ngươi đã tự tin như vậy, không sợ gặp phải phản phệ hay sao?

May mắn vừa rồi nàng không đánh cược phá trận với hắn, nếu không, chỉ sợ hiện tại càng khó mà xoay người hơn. . .

- Hình như. . . Lão sư, biết vị trí của mỗi một cái trận kỳ, cũng biết phải rút như thế nào mới không khiến cho nó phản phệ...

Yết hầu Lạc Thất Thất phát khô.

Trước đó, khi nàng nghe được những lời kia vẫn còn tưởng rằng vị lão sư này chỉ tinh thông luyện đan, đối với trận pháp một chữ cũng không biết. Thế nhưng bây giờ mới biết, đâu phải là không thông. . . Quả thực là quá thông!

Ngay cả Trận Pháp sư ngũ tinh như Phi nhi công chúa cũng kém xa tít tắp!

Thậm chí. . . Những Trận Pháp sư am hiểu phá trận nhất trong học viện cũng làm không được như vậy a!

Ngươi nhìn xem. . . Định vị chính xác, bước chân nhàn nhã, ánh mắt bất đắc dĩ, lại còn huýt sáo rất phong cách. . .

Móa! Chẳng lẽ trận pháp này là do ngươi bố trí sao?

Nếu không, làm sao ngươi lại quen thuộc như vậy chứ?

- Cái này...

- Cứ vậy. . . Trận pháp đã bị phá hay sao?

Hình Viễn, Ngô Chấn và Diệp Tiền cũng mở to hai mắt ra nhìn, mỗi người đều nhìn nhau.

Trận pháp ẩn giấu là một trong những trận pháp khó phá nhất, không chỉ có thể che dấu tầm mắt của người ta mà càng quan trọng hơn là không hiện hình. Vì vậy bình thường căn bản không biết nên phá giải như thế nào.

Một bên huýt sáo, một bên rút trận kỳ từ dưới đất ra. . .

Loại phương pháp phá trận này bọn họ chưa từng nghe qua, làm sao lại giống như nằm mơ như vậy chứ?

- Được rồi!

Trong lúc mọi người đang trợn mắt hốc mồm thì chỉ thấy bàn tay ngươi thanh niên kia lắc một cái, thu một đống trận kỳ vào trong giới chỉ trữ vật. Sau đó lại vỗ vỗ bụi bặm trong lòng bàn tay, lạnh nhạt nhìn qua mọi người.

Mặc dù những trận kỳ này đã bị hủ thực, thế nhưng cũng có thể bố trí trận pháp lục cấp, hơn nữa còn là lão ngoan đồng, có giá trị không nhỏ, trước tiên cứ giữ lại rồi nói sau.

Nhìn thấy toàn bộ trận kỳ đã bị lấy ra, mấy người vội vàng nhìn quanh một vòng, quả nhiên thấy sơn cốc mênh mông vừa rồi đã xảy ra biến hóa.

Một cánh cửa khổng lồ xuất hiện ở trước mắt, cao chừng hơn hai trượng, không biết được rèn từ thứ gì, phía trên cũ kỹ loang lổ, vừa nhìn đã biết chí ít cũng đã tồn tại được ngoài ngàn năm.

Đằng sau cửa là một cầu thang đá đi xuống phía dưới, một mực đi xuống phía dưới, không nhìn thấy tận cùng.

- Quả nhiên là Địa Cung!

Nhìn thấy trận pháp đã mất đi ẩn giấu, hiện ra nguyên hình, lộ ra cửa, ánh mắt mọi người tỏa sáng.

Xem ra tin tức mà Lạc Thất Thất lấy được chuẩn xác không sai.

Chuyện này cũng khó trách, nếu như không phải thẩm tra và đối chiếu tin tức, đồng thời cũng đưa ra phán đoán như vậy thì học viện cũng không có khả năng đưa ra nhiệm vụ, sau khi hoàn thành thưởng cho học phần.

- Đi vào đi!

Hai mắt Hình Viễn tỏa sáng.

- Trước tiên không vội, Địa Cung này không biết đã bao nhiêu năm không có mở ra, có thể bên trong sẽ có đủ loại chướng khí!

Lạc Thất Thất chặn ở phía trước, cổ tay khẽ đảo, lấy ra một cái bình ngọc:

-Đây là giải độc đan mà ta chuyên môn luyện chế ra, có thể hóa giải một ngàn loại chướng khí sinh sôi ở trong Địa Cung!

Nói xong, nàng mở bình ngọc ra, từng viên từng viên đan dược tròn vo lăn ra.

Địa Cung, quanh năm không mở ra, xác thối, sâu bọ, không khí trong đó không lưu thông. . . Bởi vì rất nhiều nguyên nhân cho nên sẽ khiến cho bên trong xuất hiện khí độc. Nếu muốn đi vào, nhất định phải sớm chuẩn bị dược vật tương ứng, nếu không, coi như là cường giả Kiều Thiên cảnh cũng chưa chắc đã ngăn cản được.

- Ừm!

Mọi người biết rõ nguy hiểm, cho nên đều tiếp nhận một viên rồi nuốt xuống.

Trương Huyền không quan tâm, cũng lấy ra một viên rồi đặt ở trong miệng.

- Ngô Chấn, ngươi tinh thông đủ loại cơ quan, một lát nữa đành phải nhờ vào ngươi!

Thấy mọi người đã nuốt Giải độc đan, Lạc Thất Thất lần nữa nhìn về phía Ngô Chấn cách đó không xa.

Trong mọi người, Ngô Chấn nắm giữ chức nghiệp Thiên Công sư, đối với đủ loại cơ quan, bẫy rập hiểu rõ như lòng bàn tay. Cung điện bên dưới lòng đất nguy cơ trùng trùng, ai cũng không dám cam đoan sẽ không có cơ quan tồn tại.

- Yên tâm đi!

Cổ tay khẽ đảo, Ngô Chấn lấy ra một đồ vật tương tự như dù che mưa.

Chính là Thiên Cơ tán mà các Thiên Công sư chuyên dùng để phá giải cơ quan.

- Đi xuống!

Thiên Cơ tán mở ra, Ngô Chấn dẫn đầu đi đến cửa.

Mọi người không chần chờ nữa mà nối đuôi nhau đi theo ở phía sau.

Trương Huyền thấy đối phương đã có chuẩn bị cho nên cũng không nhiều lời, đi theo sau lưng Lạc Thất Thất đi thẳng về phía trước.

Sưu!

Đi vào cửa lớn thì lập tức nhìn thấy một màu đen kịt, giống như là mắt mù vậy.

Hình Viễn tiến về phía trước một bước, bàn tay lắc một cái, mấy viên Dạ Minh Châu đã lăng dọc theo cầu thang xuống phía dưới, lập tức tản ra một mảnh ánh sáng chiếu rọi phía dưới.

Cầu thang ở phía dưới vẫn kéo dài xuống, trong thời gian ngắn không nhìn thấy được tận cùng.

- Tiếp tục!

Nhìn quanh hai bên một vòng, xác nhận an toàn, lúc này Ngô Chấn mới thấp giọng hô một tiếng, dẫn đầu đi xuống phía dưới.

Hai tấm bia đá

dtv-ebook.com

Càng đi xuống phía dưới thì lại càng cảm thấy âm lãnh, khiến cho người ta cómột loại cảm giác rợn cả tóc gáy, giống như đi vào một cái mộ địa tràn ngập âm hồn vậy.

May mắn mà bốn phía chỉ là bức tường mà Địa Cung bình thường nên có, đồng thời cũng không có cơ quan, trận pháp gì. Cho nên mới khiến cho người ta nhẹ nhàng thở ra một hơi.

Đi xuống được chừng mấy trăm mét thì đã đi tới một cái cung điện rộng lớn ở dưới đất.

Hình Viễn lần nữa lấy ra Dạ Minh Châu, nhẹ nhàng ném ra.

Cộc cộc!

Minh châu lăn ra bốn phía, cả phòng xuất hiện ánh sáng lập lòe.

Tia sáng không mạnh, chỉ có điều, thực lực của tất cả mọi người không yếu, ch onene có thể nhìn thấy rõ tình cảnh trước mắt.

Ở cách thềm đá không xa là một cái cầu nhỏ không lớn, dòng nước róc rách, sương mù đập vào mặt, Địa Cung không biết đã bị phong bế bao nhiêu năm, thế nhưng không những không làm cho người ta có cảm giác buồn bực mà ngược lại còn giống như bên ngoài vậy, không khí rất trong lành.

Loại tình cảnh này, coi như là sớm chuẩn bị thì cũng không ngờ tới được.

Trước khi xuống phía dưới, tất cả mọi người đều cảm thấy đó là Địa Cung không biết đã phong bế bao lâu. Cho nên tất nhiên trong đó sẽ có vô số khí tức khó ngửi, càng có trầm tích chướng khí không tiêu tan. Ai

có thể nghĩ tới ở trong lòng đất sâu như vậy lại không có gì khác nhau so với phía trên cơ chứ.

- Mọi người cẩn thận, Địa Cung này có lẽ là vì rất nhiều người ở lại cho nên mới được kiến tạo, nếu không không có khả năng dễ dàng để lộ tin tức như vậy!

Ngô Chấn nói.

- Ở lại?

Mọi người cau mày.

- Không sai, nếu như ít người thì không cần thiết tốn tinh lực lớn để đưa vào một dòng sông, càng không cần thiết để làm cho một cái huyệt động trở nên như bên ngoài như vậy. Tất nhiên phải là nơi để cho rất nhiều người ở lại, cũng không lộ tin tức như thế. Đồng thời cũng không chịu đựng nhiều người hít thở như vậy!

Ngô Chấn giải thích.

Hắn tinh thông cơ quan, biết dẫn dòng sông xuống dưới đất phiền phức tới cỡ nào. Rất rõ ràng việc để lộ tin tức như vậy cần phải cần phải trả một cái giá lớn cỡ nào.

Nếu như chỉ là nơi tạm cư của một số ít người, như thế vậy địa phương mênh mông như thế cũng không ngại buồn bực suốt ngày, cũng không cần thiết phải lãng phí thời gian, chỉ có nhiều người ở lại mới để lộ tin tức, đồng thời cũng rất dễ ngạt thở.

Nghe thấy giải thích của hắn, Trương Huyền khẽ gật đầu.

Lần trước đi Vu hồn mộ, rất rõ ràng hắn cũng có chút buồn bực, ở bên trên phương diện không khí lưu thông, kém xa nơi này.

- Chẳng lẽ, người bắt Ngô Dương Tử đại tông sư đi không phải là một người, mà là rất nhiều người?

Lạc Thất Thất nháy nháy mắt.

Căn cứ vào điều tra của nàng, Địa Cung này có quan hệ với Ngô Dương Tử, thậm chí rất có khả năng lúc trước vị đại tông sư này đã bị bắt tới đây. . . Nơi mà rất nhiều người ở lại, mà không phải là một hai người. . .

Chẳng lẽ vị đại tông sư này cũng không phải bị một người trói đi, mà là bị một đám người bắt giữ?

- Chuyện này ta cũng không biết...

Ngô Chấn khẽ lắc đầu:

- Bên kia có bia đá, đi qua nhìn một chút.

Ở cây cầu phía trước có một tấm bia đá không lớn, dưới ánh sáng lờ mờ tối tăm có thể ngờ ngợ nhìn thấy phía trên ghi chép cái gì.

Đi tới trước mặt, ba chữ to lập tức đập vào mắt mọi người.

- Vọng Hương cư?

Lạc Thất Thất cau mày.

Địa Cung, bình thường không phải mộ huyệt thì chính là trụ sở bí mật của một thế lực hoặc là chỗ ẩn cư. Lại còn ghi ra ba chữ này, có ý tứ gì chứ?

- Những chữ này có chút cổ quái!

Diệp Tiền cau mày.

- Ồ?

Nghe thấy hắn nói chen vào, tất cả đều mọi người nhìn qua.

Vị thái tử này mặc dù chỉ là nửa bước Danh sư ngũ tinh. Thế nhưng ở bên trên thư hoạ nhất đạo lại đạt đến cấp bậc ngũ tinh, có sự mẫn cảm tự

nhiên đối với những vật này.

- Chữ có đôi khi có thể đại biểu cho trạng thái tinh thần và ý tưởng của một người. Mà ba chữ này đã đạt đến tam cảnh “ý tồn”. Có thể cảm nhận được rõ ràng trạng thái tâm cảnh của người viết chữ lại! Có cảm giác như không hợp với nơi này, muốn rời xa huyên náo!

Diệp Tiền nói.

Trương Huyền gật đầu, những lời mà đối phương nói ra, bản thân hắn cũng cảm nhận được.

Vọng Hương cư, ba chữ này không riêng gì ý tứ khiến cho người ta có một loại cảm giác rời xa cố thổ, muốn về nhà mà từ ý cảnh của chữ cũng có thể cảm thụ ra được.

Hắn rất có nghiên cứu đối với thư hoạ, coi như không cần thư viện, chỉ bằng vào mắt thường thì cũng có thể nhìn ra được.

- Nhớ nhà? Có lẽ. . . Nơi này chính là Địa Cung mà Ngô Dương Tử đại tông sư ở lại a!

Ánh mắt Lạc Thất Thất sáng lên:

- Hắn là hắn đã bị người ta bắt đi, nhớ Hồng Viễn đế quốc cho nên mới để lại chữ viết, chỉ là, mãi cho đến trước khi chết cũng không kịp trở về!

- Nói như vậy cũng có khả năng a!

Đám người Hình Viễn khẽ gật đầu.

Một Địa Cung được gọi là Vọng Hương cư, bản thân đã rất quái dị, nếu như là bị người ta bắt đến nơi đây thì cũng có thể nói thông được.

Rất có khả năng mấy chữ này là do vị Ngô Dương Tử kia để lại, dùng để diễn tả tâm tình nhớ nhà của mình.

- Ta cảm thấy không đúng, những chữ này không chỉ có ý nhớ nhà mà còn ẩn chứa khí tức sát phạt. Khiến cho người ta có một loại cảm giác kim qua thiết mã...

Diệp Tiền cau mày:

-Ngô Tông sư, một đời thiện lương, sẽ không có loại này ý tứ cuồng bạo giết chóc này a!

Ngô Dương Tử là Luyện khí đại tông sư, một đời làm bạn với vũ khí, mặc dù thứ hắn rèn chính là vũ khí giết người. Thế nhưng bản thân hắn lại không có thích giết người.

Nhưng ba chữ trước mắt này, một luồng sát lục chi ý đập vào mặt khiến cho người ta không thể không hoài nghi cho được.

- Ha ha, ta lại cảm thấy có sát lục chi khí mới là do hắn để lại!

Hình Viễn cười cười nói:

-Đường đường là Luyện Khí sư lục tinh, một đời đại tông sư mà lại bị người ta bắt đi, nhốt ở nơi không thấy mặt trời như thế này. Nếu như không có sát tâm, thật sự là kì quái!

- Đúng thế...

Diệp Tiền sững sờ.

Cũng đúng, như thế người có thân phận địa vị mà bị tới chỗ này. Đi cũng đi không được, đổi lại là ai nhất định cũng sẽ không cam tâm, sinh ra sát lục chi ý cũng là chuyện đương nhiên a.

- Ngô Dương Tử tiền bối là Luyện Khí sư lục tinh đỉnh phong, thực lực sớm đã đạt tới Thánh cấp, nhân vật như vậy, tâm không cam lòng, thế nhưng cũng không thể rời khỏi. . . Mọi người cẩn thận, ta sợ nơi này không có đơn giản như vậy!

Vẻ mặt Lạc Thất Thất có chút ngưng trọng.

- Ừm!

Mọi người đồng thời gật đầu, tinh thần đều có chút khẩn trương.

Có thể nhốt Thánh giả ở trong cung điện dưới lòng đất, ra cũng không ra được. Như vậy làm sao có thể đơn giản được chứ? Mặc dù đã qua ba ngàn năm, thế nhưng thủ đoạn mà loại người này để lại cũng chưa hẳn là thứ mà đám tiểu gia hỏa chỉ có tu vi Kiều Thiên cảnh, Hợp Linh cảnh như bọn hắn có thể chống lại.

- Đi thôi!

Nhìn bia đá một vòng, cũng không có phát hiện ra vật hữu dụng khác, mọi người đi thẳng về phía trước.

Đi ở sau lưng mọi người, Trương Huyền lần nữa nhìn thoáng qua kiểu chữ trên tấm bia đá, hắn nhíu mày, ngay sau đó ngón tay nhẹ nhàng rạch ở phía trên một cái, dường như cảm giác được cái gì đo mà hai hàng lông mày nhíu một cái.

Lúc này mọi người đã đi ngang qua bia đá, đi tới trên cầu.

Cầu không dài, dòng nước phía dưới chảy rất nhanh, phát ra thanh âm xao động, khiến cho tinh thần người ta nhẹ nhàng khoan khoái.

Ngô Chấn đặt Thiên Cơ tán ở phía trước để thăm dò đường, lại khẽ gật đầu với mọi người rồi đi trước. Mà mọi người ở sau lưng thì theo sát lưng hắn.

Đằng sau cây cầu là một cái đại sảnh rộng lớn, bên trong vẫn có một tấm bia đá cực lớn như cũ.

Hình Viễn cầm Dạ Minh Châu trong tay đi tới trước mặt, dưới ánh sáng màu vàng nhạt thì thấy phía trên có ghi ba chữ to —— Vong Ưu cư.

- Cái này...

Nhìn thấy chữ phía trên, mọi người nháy mắt.

Mặc kệ Địa Cung hay là cái gì, một chỗ không khả năng có hai cái tên a!

Mới vừa rồi là Vọng Hương cư, hiện tại lại là Vong Ưu cư, rốt cuộc cái nào là tên chỗ này chứ?

- Ba chữ này, ôn hoà công chính, khiến cho người ta có một loại cảm giác thản nhiên. Vong ưu, vui mà vong ưu, nói rõ nơi này có vật hắn muốn cho nên mới có thể yên vui...

Diệp Tiền nhìn một hồi về phía trước, sau đó mới đưa ra phân tích:

-Nếu ta đoán không sai thì đây cũng là nơi những người giam giữ Ngô Dương Tử đại tông sư để lại!

- Ngươi nói không sai, bọn hắn nhốt Ngô Tông sư là vì muốn đại sư luyện chế bảo vật cho bọn hắn, cho nên đương nhiên sẽ vui mà vong ưu...

Hình Viễn gật đầu.

Lạc Thất Thất, Ngọc nhi công chúa chần chờ một chút rồi cũng đồng thời gật đầu.

Như vậy vừa vặn có thể giải thích thông được.

Chỉ là bọn họ có chút không rõ, vì cái gì mà trong cùng một Địa Cung, bên này cầu để lại một cái tên, bên kia cầu để lại một cái tên cơ chứ.

Đi qua bia đá, mọi người đi tới đại điện, căn phòng này chỉ rộng có mấy trăm mét vuông, mênh mông đến cực điểm, không có cái gì khác.

- Ta đi xem một chút!

Ngô Chấn dọc theo chung quanh bức tường gõ một hồi. Sau khi đi được một vòng, hắn lập tức lắc đầu:

- Nơi này. . . Không có cơ quan!

- Chẳng lẽ lại là trận pháp ẩn giấu hay sao?

Phi nhi công chúa cầm trận bàn trong tay, cũng chậm rãi dạo qua một vòng, vẻ mặt rất là khó coi.

- Ta thấy cũng không có trận pháp!

- Không biết tại sao Địa Cung này lại rộng như vậy chứ?

Mọi người lần nữa cau mày.

Bên ngoài bố trí một cái đại trận che giấu lợi hại như vậy lại sửa chữa tạo thành cầu thang dài mấy trăm mét, càng làm cho không khí trong cung điện thông suốt mà lại chỉ là nơi tu luyện mênh mông như hơn dã, chỉ có đại điện mấy trăm mét vuông thôi sao?

Nếu quả thực là như thế, như vậy cũng quá chơi người a!

Nhưng nếu không phải như thế thì chung quanh ngoại trừ bức tường ra, trận pháp cơ quan, cái gì cũng không có, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì cơ chứ?

- Nếu như chỉ là một đại điện mênh mông, như vậy chúng ta không có cách nào xác định được có phải nơi mà Ngô Dương Tử đã từng ở hay không. Cũng tương đương với việc nhiệm vụ chưa hoàn thành...

Lạc Thất Thất cau mày.

Đối với ánh mắt của Ngô Chấn và Phi nhi công chúa, nàng rất là tin tưởng.

Hai người đã nói nơi này không có những vật này, hắn là không có.

Nhưng. . . Cái gì cũng không có, rỗng tuếch, cũng không có cách nào xác định được Ngô Dương Tử đã từng ở đây hay không. Như vậy lúc trở về nên ăn nói như thế nào đây?

Kỳ quái hơn chính là, đã mênh mông như vậy, cái gì cũng không có, vì sao trong ba ngàn năm nay lại có vũ khí lưu lạc ở bên ngoài, hơn nữa còn dùng thủ pháp độc môn của Ngô Dương Tử Tông sư để luyện chế ra cơ chứ?

- Đúng vậy a, chúng ta khổ cực chạy tới như vậy, vốn còn tưởng rằng có thể có được cái gì, không nghĩ tới chỉ là một đại điện trống trải!

Hình Viễn cũng lắc đầu.

Hắn còn nghĩ khi tiến vào Địa Cung, chí ít cũng có thể tìm được dấu vết gì đó. Kết quả ngoại trừ hai tấm bia đá, một cái cầu nhỏ ra thì cái gì cũng không có, chẳng lẽ lần này đã tới không rồi sao?

- Lão sư, ngươi. . . Có phải người đã nhìn ra cái gì đó rồi hay không?

Ngay khi mọi người đang buồn bực thì đã nghe thanh âm của Lạc Thất Thất vang lên. Cả đám đồng loạt nhìn lại, chỉ thấy chẳng biết từ lúc nào Trương Huyền lại đến trước tấm bia đá thứ hai rồi đưa tay sờ qua.

Trên tấm bia đá này viết là Vong Ưu cư, hẳn là những người vây khốn Ngô Dương Tử để lại.

- A, nếu như ta đoán không sai, hai tấm bia đá này có chút cổ quái!

Trương Huyền xoay đầu lại rồi nói.

- Cổ quái?

Mọi người đi tới trước mặt hắn.

- Ừm, một cái Vong Ưu cư, một cái Vọng Hương cư. . . Nếu như ta đoán không sai, hẳn là hai con đường. Bia đá để lại chữ viết là để cho kẻ đến

sau lựa chọn!

Trương Huyền nói ra suy đoán của mình.

- Nói như vậy, quả thực cũng có khả năng!

Mọi người sững sờ.

Toàn bộ Địa Cung, thứ bắt mắt nhất chính là hai tấm bia đá này, có lẽ phía dưới thứ này ẩn giấu đi một loại cơ quan nào đó.

- Ta đến xem!

Nghe thấy lời giải thích của hắn, Ngô Chấn chần chờ một chút rồi đi tới trước mặt.

Hắn cũng xuất ra một viên Dạ Minh Châu rồi quan sát kỹ. Sau khi quan sát trước sau trái phải của tấm bia đá này một lần, hai mắt hắn đột nhiên sáng lên.

- Hình như cái này. . . Quả thực có cơ quan!

- Có cơ quan?

- Có cơ quan thì sẽ có thông đạo, xem ra đây căn bản không phải là Địa Cung, Địa Cung chân chính còn chưa có xuất hiện!

Tinh thần của tất cả mọi người đều chấn động, đi tới trước mặt tấm bia đá này.

Không phá giải được

dtv-ebook.com

Đã có cơ quan ở trên tấm bia đá, như vậy đã nói rõ, nơi này căn bản không phải là Địa Cung chân chính. Có khả năng Địa Cung còn giấu ở một chỗ, chỉ là còn chưa có bị phát hiện ra mà thôi.

- Vẫn là nhãn lực của lão sư tốt hơn!

Hai mắt Lạc Thất Thất tỏa sáng, đồng thời nhìn về phía Trương Huyền, trong mắt tràn ngập vẻ bội phục.

Không hổ là lão sư mà nàng tốn vô số tâm huyết mời, quả nhiên nhãn lực không giống bình thường, liếc mắt đã nhìn ra bia đá có vấn đề.

Nếu không, nhất định bọn hắn còn phải tốn sức tìm kiếm khắp nơi, không biết lại phải hao phí bao nhiêu thời gian nữa.

- Chỉ là vận khí tốt mà thôi!

Ngọc Phi Nhi ở bên cạnh thấy hảo hữu sùng bái đối phương như thế, cặp môi đỏ nhếch lên, hừ một tiếng.

Mặc dù biết vị Trương sư này có thực lực rất mạnh, nhãn lực cũng cực phẩm. Thế nhưng chẳng biết tại sao nàng lại cảm thấy không phục, muốn nói lên một câu.

- Vận khí tốt? Có dám đánh cược hay không?

Trương Huyền nhìn qua.

- Ngươi...

Thiếu chút đã bị nước bọt làm nghẹn, Ngọc Phi Nhi cắn răng, vội vàng quay đầu lại.

- Ta thử một chút, để xem có thể mở ra hay không!

Biết mâu thuẫn giữa hai người không dễ nói chen vào. Lần trước chính là bởi vì xen vào việc của người khác cho nên đã chịu một trận đánh, Ngô Chấn không quan tâm tới mọi thứ mà vội vàng đi tới trước mặt bia đá, cắt ngang đoạn đối thoại của hai người.

Hai mắt nhắm nghiền, bàn tay nhẹ nhàng chạm dọc theo tấm bia đá.

Nếu là cơ quan thì khẳng định sẽ có nơi giao tiếp, từ quan sát kỹ hoa văn, nhờ vào thân phận Thiên Công sư và khống chế đối với cơ quan, hắn là có thể tìm được nhược điểm của bia đá.

- Mọi người im lặng, Thiên Công sư phá giải cơ quan cần tâm thần hợp nhất để tìm kiếm hoa văn, chỉ cần tìm được thì dù cơ quan có lợi hại hơn nữa cũng có thể tiện tay phá vỡ, không cần tốn nhiều sức!

Hình Viễn nói.

Cơ quan mà Thiên Công sư thiết kế, mặc dù rất lợi hại, thế nhưng cũng có phương pháp mở ra. Đó chính là tiết điểm lực lượng, một khi tìm ra được, cho dù đồ có kín kẽ tới mấy cũng có thể tuỳ tiện phá vỡ.

- Ừm!

Chúng nhân đều biết những điểm này, vì vậy mới đồng thời khẽ gật đầu, yên tĩnh lại, trong nháy mắt toàn bộ Địa Cung im ắng, ngay cả tiếng kim rơi cũng có thể nghe được.

Khống chế hô hấp và nhịp tim, chân khí của Ngô Chấn nhanh chóng vận chuyển trong cơ thể, khiến cho cảm xúc trở nên càng thêm linh mẫn, rất nhanh đã sờ soạng một lần trên tấm bia đá. Hắn suy tư một lát, hai mắt mở ra.

- Được rồi, ta đã tìm được tiết điểm, một lát nữa là có thể mở ra Địa Cung chân chính!

Nhẹ nhàng cười một tiếng, trong ánh mắt Ngô Chấn hiện lên vẻ tự tin tràn ngập.

Thực lực của hắn không bằng đám người Hình Viễn, Lạc Thất Thất, Phi nhi công chúa. Thế nhưng ở trên cơ quan, hắn vẫn có tự tin rất lớn.

Hiện tại chính là thời điểm để hắn đại triển thần uy.

Hít sâu một hơi, Thiên Cơ tán trong tay bỗng nhiên lắc một cái.

Soạt!

Tán nhọn lập tức xuất hiện một gai sắc nhọn, giống như là ngân châm, để lộ ra hàn mang.

Gai nhọn dài chừng hơn một thước, ở dưới ánh sáng ôn nhuận của Dạ Minh Châu khiến cho người ta có một loại cảm giác lạnh lẽo, vừa nhìn đã biết thứ này sắc bén dị thường.

- Đây là Thiên Cơ thứ của Thiên Cơ tán, chuyên môn dùng để phá giải đủ loại cơ quan, chế tạo ra thứ này cần năm vị Luyện Khí sư ngũ tinh, ngày đêm không ngừng, tốn trọn vẹn mười ngày thì mới có thể hoàn thành!

Lạc Thất Thất giải thích.

- Năm vị Luyện Khí sư ngũ tinh, mười ngày?

Trương Huyền líu lưỡi.

Chỉ vì một thứ mảnh khảnh, nhỏ như cọng tóc này mà cần phải hao phí công phu lớn như thế sao?

Chỉ là, suy nghĩ một chút hắn cũng hiểu được, tinh tế như thế, lại sắc bén như vậy, muốn chế tạo lên nhất định sẽ rất là phức tạp.

Vũ khí, càng tinh tế thì lại càng khó luyện chế.

- Ừm! Cũng chỉ vì hắn là Danh sư cho nên mới có thể mời nhiều Luyện Khí sư như vậy. Đổi lại là người bình thường, muốn người khác lao tâm lao lực hỗ trợ như thế, là chuyện không thể nào!

Lạc Thất Thất nói tiếp.

Trương Huyền gật đầu.

Danh sư là chức nghiệp đệ nhất thiên hạ, tự nhiên cũng có ưu thế của nó.

Danh sư ngũ tinh lại là thiên tài, nếu lúc này kết giao trăm lợi thì không có một hại. Muốn năm vị Luyện Khí sư phí mười ngày, hỗ trợ luyện chế ra một kiện binh khí không khó, đổi lại là những nghề nghiệp khác thì nhất định sẽ không làm được.

Ông!

Trong khi đang khi nói chuyện, khí tức toàn thân Ngô Chấn bỗng nhiên tụ tập lại, hai mắt trợn tròn, cổ tay run lên, Thiên Cơ tán trực tiếp đâm về một phương hướng trên bia đá.

Đinh!

Thiên Cơ thứ tiếp xúc với bia đá, giống như đánh trúng lên trên một cái khe nhỏ bé dùng mắt thường không thể nhìn thấy.

Chi chi chít chít!

Bia đá phát ra thanh âm nặng nề, giống như là ma bàn.

- Nguy rồi, mau lui lại!

Nghe thấy thanh âm này, vẻ mặt tự tin của Ngô Chấn đột nhiên biến đổi, rống to một tiếng.

Tiếng rống còn chưa có kết thúc thì đã nghe thấy thanh âm như mưa to từ bên trong bia đá phát ra. Cảnh vật trước mắt mọi người hoa lên, chỉ thấy cí vô số thật chiếc châm rất nhỏ bắn qua.

Những châm nhỏ này, mặc dù là cơ quan bắn ra, thế nhưng tốc độ cực nhanh, một khi bị đánh trúng, mặc dù không chí tử thì cũng khổ không thể tả.

Soạt!

Biết nguy hiểm, bàn tay nhấn lên cơ quan một cái, Thiên Cơ tán trong tay Ngô Chấn tức thì mở ra.

Vải dù của Thiên Cơ tán do tài liệu đặc thù luyện chế mà thành, có thể so với lá chắn, đừng nói là những châm nhỏ này, coi như một chút vũ khí sắc bén cũng đừng hòng phá vỡ.

Nếu không có uy lực như thế thì thứ này cũng không có khả năng để được các Thiên Công sư ưu ái như thế, lại hao hết gia sản cũng phải rèn đúc một thanh.

Đinh đinh đang đang!

Vải dù cứng cỏi chặn lại không ít ngân châm, chỉ có điều, vẫn có không ít ngân châm phóng về hướng mọi người như cũ.

- Lui về phía sau!

Tiến về phía trước một bước, cổ tay Hình Viễn khẽ đảo, một cái lá chắn chặn ở trước mặt mọi người.

Biết rõ nơi này có thể sẽ có cơ quan cho nên hắn đã sớm có chuẩn bị, lá chắn này cao chừng hơn hai mét, rộng hơn hai mét, hoàn toàn có thể che chắn cho tất cả mọi người ở phía sau.

Sưu sưu!

Một hồi thanh âm mưa rơi vang vọng, những châm nhỏ như lông trâu ngừng lại, không ít ngân châm cắm trên mặt đất, cắm vào trên khiên.

- Nguy hiểm thật!

Nhìn thấy mật độ châm nhỏ dày đặc như vậy, trên đầu mọi người tràn ngập mồ hôi lạnh.

Nếu như Hình Viễn không chuẩn bị thứ này, cho dù thực lực của bọn hắn không yếu thì chỉ sợ lần này cũng sẽ biến thành tổ ong vò vẽ, bị đâm tới mức sống không bằng chết.

- Ngươi muốn mở ra Địa Cung? Hay là muốn giết người vậy?

Lau lau mồ hôi lạnh trên đầu, nhìn về phía Ngô Chấn cách đó không xa, Hình Viễn không nhịn được hét lớn một tiếng.

Để ngươi phá giải cơ quan, cũng không phải bảo ngươi giết người, vừa rồi chỉ cần phản ứng hơi chậm thì có lẽ bọn họ sẽ mất mạng ở đây.

Thậm chí, coi như hắn có phản ứng nhanh thì vẫn có bốn, năm cái châm nhỏ đâm vào trên người, vì vậy hắn mới nén không được lửa giận thiêu đốt.

Vừa rồi vẻ mặt rất là tự tin, kết quả lại như thế này, ngươi không thể tìm đúng chỗ rồi đâm hay sao?

- Ta...

Khóe miệng giật giật một cái, tự biết mình đuối lý, Ngô Chấn cũng không giải thích:

-Mỗi một cơ quan vì đề phòng người khác phá giải cho nên đều sẽ thiết kế mấy tiết điểm hư hư thực thực. Vừa rồi ta tìm nhầm, yên tâm đi, lần này nhất định có thể tìm đúng...

Thu hồi Thiên Cơ tán, lại một lần nữa nhắm mắt lại, sờ soạng một hồi trên tấm bia đá, xác định một tiết điểm, vẻ mặt lại trở nên tự tin.

- Lần này hắn là đúng, sẽ không có sai lầm...

- Ngươi xác định chứ?

Hình Viễn mang theo vẻ mặt không tin từ đằng sau lá chắn thò đầu ra.

- Xác định, nếu như ta lại tính sai, ta sẽ cắt bỏ đầu mình!

Ngô Chấn cắn răng, cũng không do dự, Thiên Cơ thứ lần nữa đâm về đằng trước.

Đã thất bại một lần, lần này hắn muốn dùng thực lực để chứng minh bản thân mình!

Ầm ầm! Kẹt kẹt!

Thiên Cơ thứ đâm vào trên bia đá, một trận thanh âm m a sát lần nữa vang vọng, còn chưa kịp la lên thì lại có vô số châm nhỏ như lông trâu bay ra.

Sắc mặt tái nhợt, Ngô Chấn sắp phát khóc.

Ta đã tìm đúng rồi, làm sao có thể có lỗi chứ. . .

- Ngươi tự tìm cái chết...

Hắn không thể tin được, Hình Viễn ở bên cạnh sắp bùng nổ, một bên từ bên cạnh xé rách châm nhỏ, một mặt gầm thét.

Ngươi có thể tìm chuẩn một chút được hay không?

Trước khi đâm ngươi không thể nói sớm một chút hay sao? Đầu ta còn lộ ở bên ngoài a. . . Nếu không phải thời khắc mấu chốt ta dùng chân khí để ngăn cản một phần lực lượng, hiện tại chỉ sợ đã chết rồi.

Dù vậy, khuôn mặt giống như con nhím cũng làm cho hắn có chút nổi điên.

Ngươi không thể cẩn thận một chút, tìm đúng tiết điểm rồi lại động thủ hay sao?

Liên tục hai lần, ngươi muốn làm cho tất cả mọi người chôn cùng ngươi hay sao?

- Yên tâm, yên tâm, lần sau nhất định ta sẽ tìm đúng...

Nhổ mấy cây ngân châm trên đầu xuống, khóe miệng Ngô Chấn co giật, lần nữa thu hồi Thiên Cơ tán, lại sờ soạng một hòi.

Không biết qua bao lâu mới ngừng lại, hắn cắn răng:

- Là điểm này, nhất định không có vấn đề...

- Ngươi. . . Xác định chứ?

Lần này Hình Viễn đã không tin đối phương.

- Ta xác định!

Ngô Chấn gật đầu.

- Vậy thì tốt, bắt đầu đi!

Hình Viễn vội vàng trốn đến đằng sau lá chắn, toàn thân cũng trốn đi, ngay cả một chút cũng không có lộ ra.

Mặc dù tên này nói lời thề son sắt, thế nhưng liên tục hai lần bị châm nhỏ đâm, dù hắn có ngu nữa thì cũng phải có phòng bị.

- Ừm!

Vắn răng, Ngô Chấn lần nữa cầm lấy ra Thiên Cơ tán rồi đâm tới.

Kẹt kẹt!

Lần này không phải thanh âm ma sát, mà là thanh âm lò xo vận chuyển.

- Ha ha, thành công! Lần này không có vấn đề...

Nghe thấy thanh âm này, ánh mắt Ngô Chấn sáng lên, vội vàng quay đầu lại.

- Cái này còn tạm được...

Thở dài một hơi, Hình Viễn lần nữa thò đầu ra, lần này thanh âm khác biệt so với hai lần trước, hắn là đúng rồi. . .

Soạt!

Mới vừa thò đầu ra thì một trận mưa to lần nữa đánh tới, hắn lập tức nhìn thấy trước mắt mình tràn ngập châm nhỏ.

- Mẹ nó!

Hình Viễn phát khóc.

Đại ca, ngươi không giết chết ta ngươi không cam tâm ah!

Không phải ngươi nói không có vấn đề ư?

Không có vấn đề thì những châm nhỏ này là cái quỷ gì vậy?

Kỳ thật không chỉ hắn muốn khóc mà Ngô Chấn càng phát điên.

Rõ ràng hắn đã nghe được thanh âm của lò xo, tại sao lại có châm nhỏ bắn ra cơ chứ?

Mặc dù Thiên Cơ tán đã chặn lại một bộ phận, thế nhưng bởi vì phớt lờ cho nên trên người vẫn bị đâm mấy chục châm như cũ. Toàn thân sưng đỏ, tựa như con nhím.

Hình Viễn, không phải ta muốn giết chết ngươi, là cái cơ quan này muốn giết chết chúng ta a. . .

- Ta biết r ồi...

Không biết qua bao lâu, thật vất vả mới lột sạch châm nhỏ trên người, Ngô Chấn như nhớ tới cái gì đó mà khóe miệng co giật:

-Cái này. . . Cái này hình như là cơ quan lục cấp do Thiên Công sư lục tinh bố trí...

- Cơ quan lục cấp?

Mọi người run rẩy một cái.

Nếu là cơ quan lục cấp, như vậy vừa rồi ngươi làm gì chứ?

Đường đường là Thiên Công sư ngũ tinh, thế mà lại không nhìn ra được điểm ấy?

- Là. . . Cơ quan lừa bịp lục cấp!

Biết ý nghĩ của mọi người, Ngô Chấn nói.

- Lừa bịp cơ quan?

- Ừm, chính là rõ ràng là cơ quan lục cấp thế nhưng lợi dụng thủ đoạn đặc thù để ngụy trang thành cấp năm, lại dùng tiết điểm giả để làm cho người khác mắc lừa. Hơn nữa thanh âm mỗi một lần cơ quan kích hoạt đều khác biệt, dùng để mê hoặc người mở ra, khiến cho người ta ăn thiệt thòi. . . Loại cơ quan này ta chỉ thấy qua một lần ở bên trên thư tịch, nghe nói đã sớm thất truyền, không nghĩ tới. . . Ở nơi này lại có!

Vẻ mặt Ngô Chấn trắng bệch.

Cơ quan lừa bịp, bên trong bẫy rập mang theo bẫy rập, coi như Trận Pháp sư lục tinh chân chính tới đây, chỉ sợ cũng sẽ mắc lừa, huống chi là hắn.

Thiên Công sư, am hiểu chế tác đủ loại cơ quan, thuộc về chức nghiệp đặc thù có truyền thừa. Mỗi một cấp bậc cũng có chênh lệch cực lớn, hắn chỉ là ngũ tinh sơ kỳ, đối phương dùng cơ quan lục cấp, hơn nữa còn là lừa bịp lưu thất truyền, hắn không nhìn ra đúng là bình thường.

May mắn mà hắn d dã nhận ra hạn chế của loại ngụy trang này, trong tấm bia đá không có cách nào chứa đựng đồ vật có uy lực lớn hơn, nếu không, chỉ bằng vào ba lần này cũng đã khiến cho mọi người chết gần hết rồi.

Ngươi cẩn thận

dtv-ebook.com

- Nói như vậy, ngươi không phá giải được?

Thấy vẻ mặt hắn mất tinh thần, Lạc Thất Thất không nhịn được nói.

- Nếu như ta nói, có thể phá giải. . . Các ngươi sẽ để cho ta tiếp tục hay sao?

Ngô Chấn nhìn qua.

Mọi người đồng loạt lắc đầu.

Hình Viễn cắn răng:

- Ngươi còn dám đi phá giải, có tin hiện tại ta sẽ giết chết ngươi hay không?

Nói đùa sao? Mặc dù rất muốn mở ra Địa Cung chân chính, thế nhưng hắn cũng không muốn chết ở chỗ này ah!

Nhất là hắn, bị châm nhỏ châm cho hoàn toàn thay đổi, thân thể đã có chút sưng đỏ, đối phương chỉ phá ba lần thì đã có bộ dáng này. Nếu tiếp tục nữa, chỉ sợ cơ quan còn không có mở ra thì hắn mất mạng trước rồi!

- Vậy phải làm sao bây giờ?

Biết rõ có cơ quan, thế nhưng lại không mở ra được, bọn họ cũng không thể thủ ở chỗ này chần chờ không tiến a!

- Để ta đi thử một chút a!

Thấy vẻ mặt mọi người ưu sầu, Trương Huyền đi ra ngoài.

Vừa rồi chạm phải một tấm bia đá, trong đầu hắn đã tạo thành thư tịch, cũng không phải là hắn mặc kệ Ngô Chấn, tùy ý để cho mọi người trúng chiêu, mà là Thiên Công kỹ xảo bác đại tinh thâm. Vừa nhìn thoáng qua hắn đã bị sự rườm rà phức tạp trong đó hấp dẫn. Đợi tới lúc hắn kịp phản ứng, Hình Viễn bên này đã bị ngân châm đâm kín mặt, khổ không thể tả.

- Ngươi?

Thấy hắn đi ra, Ngô Chấn nhướng mày:

-Ngươi. . . Cũng có nghiên cứu đối với chức nghiệp Thiên Công sư hay sao?

Tên này tinh thông luyện đan, trận pháp, không phải ngay cả Thiên Công sư cũng hiểu biết đó chứ!

Thiên Công nhất đạo, mặc dù không thể nổi danh so với trận pháp, luyện đan. Thế nhưng càng thêm rườm rà phức tạp, khó mà học tập. Nhất là đủ loại chi tiết, sai một ly đi nghìn dặm, không hề đơn giản một chút nào.

Ở trên nghề nghiệp này hắn được cho là siêu cấp thiên tài vạn người không có được một. Thời gian học tập lâu như vậy cũng chỉ là ngũ tinh mà thôi, bản thân không phá giải được, tên này lại xuất đầu. . . Chẳng lẽ, đối phương còn mạnh hơn hắn?

Không có khả năng ah!

- Biết một chút!

Trương Huyền mỉm cười.

- Một chút?

Ngô Chấn lắc đầu:

- Nếu như chỉ là biết một chút, nhất định sẽ không phá giải được. Vừa rồi tình huống ta phá giải ngươi cũng đã nhìn qua rồi đó. Chỉ cần hơi có chút

sai sót sẽ có thể kích động cơ quan, bắn ra châm nhỏ! Mấy lần trước đó châm nhỏ không có độc, coi như bị bắn trúng thì cũng có thể khôi phục thương thế, không ảnh hưởng tới toàn cục. Thế nhưng nếu như trên kim phía sau có độc. . . Sợ rằng sẽ khó mà may mắn thoát khỏi!

- Được rồi, ngươi đừng thử a. Nếu như không có nắm chắc hoàn toàn thì ta sợ chúng ta sẽ phải chết ở chỗ này...

- Ai cũng không có chắc chắn hoàn toàn, không phải ngươi cũng giống như vậy sao?

Thấy hắn ngăn cản, Trương Huyền khẽ lắc đầu.

Không phải ngươi cũng không có nắm chắc mà liên tục thử ba lần ư? Còn nói không ảnh hưởng tới toàn cục. . . Ngươi hỏi Hình Viễn một chút xem, nhất định hắn sẽ không cho là như vậy.

Nếu như ngươi dám nói như vậy với hắn, ngươi có tin hắn sẽ đánh chết ngươi hay không?

- Hừ, ta há có thể giống ngươi chứ? Ta xuất thân từ Thiên Công thế gia, ba tuổi đã có thể làm ra lò xo tiến lên cơ tự động, mười bảy tuổi đã là Thiên Công sư tứ tinh. Sau khi đi vào Hồng Viễn học viện càng là một vị Thiên Công sư lục tinh duy nhất trong toàn bộ đế quốc, đã học tập rất nhiều kỹ xảo và tri thức...

Hất ống tay áo lên, cái đầu của Ngô Chấn chếch lên, tràn ngập tự tin:

-Mặc dù vừa rồi ta thí nghiệm ba lần cũng không có thành công. Thế nhưng không có nghĩa là ta không có nắm chắc, coi như đây là cơ quan lừa bịp lục tinh, chỉ cần để cho ta thử thêm vài lần. Không cần bao lâu ta cũng có thể thành công phá giải...

- Như vậy đi, ngươi đã muốn thử mà ta cũng không có quyền ngăn cản, ta hỏi chỉ ngươi hai vấn đề rất trụ cột. Nếu như ngươi có thể trả lời như

vậy đã nói rõ ngươi quả thực có hiểu biết về Thiên Công sư, mà không phải làm loạn!

Ngô Chấn nhìn qua rồi nói.

- Ồ?

Trương Huyền dừng lại, ồ một tiếng.

- Thiên Công sư nổi danh nhất trong Hồng Viễn đế quốc vạn năm qua là ai?

Ngô Chấn nói.

- Cái này...

Trương Huyền vò đầu.

Thư tịch liên quan tới nghề nghiệp Thiên Công sư hắn hầu như chưa có xem qua, làm sao biết được người nổi danh nhất trong Hồng Viễn đế quốc là ai cơ chứ?

Đừng nói là hắn, coi như Hoàng đế bệ hạ của Hồng Viễn đế quốc gọi là gì, viện trưởng Danh sư học viện tên là gì hắn cũng hoàn toàn không biết gì cả.

- Ngay cả điều này cũng không biết?

Thấy vẻ mặt hắn xấu hổ, Ngô Chấn nhướng mày:

-Nói như vậy, nhất định ngươi càng không biết cơ quan lừa bịp lưu là do ai lưu truyền xuống đúng không?

- Không biết!

Trương Huyền lắc đầu:

-Ta chỉ muốn phá giải bia đá mà thôi, có quan hệ gì tới việc biết những cơ quan này hay không chứ?

- Đương nhiên là có liên quan!

Nghe thấy hắn nói ra lời này, trong mắt Ngô Chấn tràn ngập vẻ chỉ tiếc rèn sắt không thành thép:

-Đây là yêu cầu cơ sở nhất đối với một Thiên Công sư, ngay cả điều này cũng không biết đã nói rõ ngươi một chữ cũng không biết về nghề nghiệp này. Như vậy soa ngươi có thể tìm tiết điểm, phá giải cơ quan như thế nào chứ? Ta không phủ nhận, ngươi ở trên luyện đan, trận pháp có kiến giải đặc biệt. Thế nhưng cơ quan nhất đạo lại không giống như hai loại kia, không phải cảm giác của bản thân tốt là có thể phá giải...

- Như vậy đi, trước tiên ta sẽ kể cho ngươi nghe trước về lai lịch và trình độ phức tạp của Thiên Công sư, cùng một chút nguyên lý của cơ quan, ngươi suy nghĩ thêm một chút thì sẽ hiểu không cần phải tiếp tục...

Thấy tên này càng nói càng nhiều, nghe tới mức lỗ tai cũng xuất hiện kén, Trương Huyền lười tiếp tục để ý tới hắn mà bước hai bước đi tới trước mặt tấm bia đá. Cổ tay khẽ đảo, Băng Vũ kiếm xuất hiện ở trong lòng bàn tay.

- Ngươi muốn làm gì? Đây là cơ quan, không phải là những vật khác, dùng kiếm chỉ có thể phát động ra càng nhiều công kích hơn mà thôi...

Trong lúc đang thao thao bất tuyệt thì đã thấy tên này xuất ra một thanh trường kiếm, Ngô Chấn không thiếu chút đã tức giận tới mức ngất đi.

Ngươi đang diễn hài sao?

Cơ quan kỹ xảo, tiêm nhỏ như tóc, phải dùng Thiên Cơ thứ mới tìm được vị trí cụ thể, không dám có chút sai lệch nào, ngươi trực tiếp cầm ra một thanh kiếm? Thật hay giả vậy?

Trong lúc hắn cảm giác quả thực đối phương đang làm loạn thì chỉ thấy thanh niên kia dường như đã nghe lời khuyên của hắn, cho nên đang chần chờ một chút, sau đó thu hồi trường kiếm.

- Như vậy còn tạm được, nhiều...

Khẽ gật đầu, vừa mới cảm giác đối phương cũng coi như biết nghe lời thì đã thấy cổ tay tên này khẽ đảo, trong lòng bàn tay xuấ thiện một cây đại chùy.

Thiết chùy này so với binh khí mà Luyện Khí sư rèn luyện còn lớn hơn. Giống như là thứ mà thợ thủ công trên công trường sử dụng vậy, chất liệu cũng rất là thấp kém, không biết đối phương lấy được từ chỗ nào.

- Ngươi muốn làm gì...

Khiếp sợ tới mức ngay cả nói chuyện cũng có chút cà lăm, chỉ thấy thanh niên kia đang giơ thiết trùy lên, trực tiếp đập tới cột đá!

- Mẹ nó!

Trước mắt tối sầm lại, ngực buồn bực một hồi, thiếu chút nữa đã phun ra một ngụm máu tươi.

Hắn để cho Thiên Cơ thứ phá giải bia đá, thiếu chút nữa đã bị châm nhỏ bắn cho thành cái sàng. Mà người này lại dùng thiết chùy để cứng rắn đập. . . Muốn chết cũng không cần phải làm như vậy a!

Luống cuống tay chân mở Thiên Cơ tán ra, cả người giống như chim nhỏ núp ở phía mặt sau. Ngay cả động cũng không dám động. Sau đó hắn lập tức nghe thấy một đạo thanh âm giống như là chuông lớn vang lên, chấn cho người tê cả da đầu.

Răng rắc! Răng rắc!

Tiếng giòn vang liên tiếp, giống như là trứng gà vỡ, sau đó. . . Không có thanh âm nào nữa.

- Được rồi, đã mở ra!

Trong lúc hắn đang nghi ngờ, tại sao không có châm nhỏ phóng tới thì đã nghe thấy thanh âm nhàn nhạt của người thanh niên kia vang lên. Hắn lặng lẽ từ phía sau Thiên Cơ tán đưa đầu ra, chỉ nhìn thoáng qua, thân thể lập tức cứng ngắc tại nguyên chỗ.

- Cái này. . . Cái này...

Con mắt hắn trợn trừng đến mức sắp rơi ra, giống như là gặp quỷ vậy.

Chỉ thấy bia đá ở ngay phía trước đã biến mất không thấy gì nữa, trước mắt xuất hiện một cái cửa cao lớn, một loạt thềm đá trực tiếp kéo dài xuống phía dưới, nối thẳng với đáy sông ở lòng đất cách đó không xa.

- Đã mở ra rồi sao?

Không riêng gì hắn, đám người Lạc Thất Thất, Hình Viễn ở bên cạnh cũng đều ngẩn ngơ.

Ngô Chấn, đường đường là Thiên Công sư ngũ tinh, cơ quan đại sư nổi danh trong toàn bộ học viện thử ba lần, làm cho mọi người rất là chật vật. Kết quả, cũng không có một chút tác dụng nào. . . Mà tên này, cầm thiết chùy hung hăng đập một cái thì lại trực tiếp phá vỡ được!

Có lầm hay không vậy?

Rốt cuộc Ngô Chấn là Thiên Công sư ngũ tinh hay là ngươi là?

- Địa Cung chân chính ở phía dưới, khó trách không khí nơi này thông suốt như thế. Lại không tìm thấy lỗ thông gió, hóa ra bí ẩn là ở đây!

Sau khi hết khiếp sợ, Lạc Thất Thất không nhịn được mở miệng một tiếng.

Vừa đến thì đã phát hiện ra không khí trong này rất mới mẻ, lộ ra tin tức vô cùng tốt. Thế nhưng đồng thời bọn hắn cũng không tìm được lỗ thông

gió, cũng không tìm ra được nguồn gốc của linh khí. Lúc này Địa Cung mở ra thì bọn hắn mới hiểu được, bí ẩn hóa ra ở ngay dòng sông phía dưới.

Không khí bên trong Địa cung mới mẻ, đều là từ dòng sông phản hồi lên.

- Đã tìm được Địa Cung, nhanh một chút đi! Lại cẩn thận quan sát bốn phía, nhìn xem rốt cuộc nơi này có quan hệ với Ngô Dương Tử tiền bối hay không!

Ngọc Phi Nhi công chúa gật đầu.

Mặc dù nàng không thích Trương Huyền này, thế nhưng cũng không thể không thừa nhận, quả thực đối phương có năng lực mà thường nhân khó mà có được.

Nếu không, cũng không có khả năng nhanh như vậy đã tìm tới cung điện chân chính dưới đất này.

- Địa Cung đã mở ra, thế nhưng ta cảm thấy tạm thời không nên đi vào cho thỏa đáng!

Trương Huyền nói.

- Vì cái gì chứ?

Ngọc Phi Nhi công chúa nhìn qua phía hắn.

Đây là cơ quan phong tỏa, che giấu Địa Cung. Như vậy nếu có bí mật gì thì tất nhiên sẽ lấy được đáp án ở bên trong. Sắp biết kết quả tới nơi rồi, vì sao lại không đi vào?

- Trước cầu, sau cầu tổng cộng có hai tấm bia đá, taasm thứ nhất gọi Vọng Hương cư, tấm thứ hai gọi là Vong Ưu cư. Đã được gọi là cư, ta cảm thấy có lẽ một tấm bia đá khác cũng là một con đường khác. Cho nên trước khi đi, vẫn nên trước lựa chọn một con đường cho thỏa đáng a!

Trương Huyền giải thích.

Cung điện này cũng chỉ có một cây cầu, hai tấm bia đá, hiện tại một tấm bia đá đã bị phá ra. Như vậy có lẽ phía dưới một tấm khác cũng có Địa Cung tương tự a.

- Không sai!

Mọi người đồng thời gật đầu.

Mới vừa rồi bị sự hưng phấn khi phá vỡ bia đá che kín tâm trí cho nên mọi người cũng không có cân nhắc đến điểm ấy. Cẩn thận mà nói, quả thực có khả năng tấm bia đá kia cũng là một lối đi.

Nếu thật sự là như vậy, như vậy chính là hai địa danh, là hai lựa chọn.

- Ừm, việc cấp bách trước tiên là phá vỡ bia đá kia trước, sau đó lại đưa ra lựa chọn...

Thấy mọi người đã hiểu, Trương Huyền gật gật đầu. Lúc đang định nói tiếp thì đã cảm thấy bàn tay buông lỏng, thiết chùy trong lòng bàn tay đã bị người khác đoạt đi.

Lập tức có một đạo thanh âm nhàn nhạt truyền tới:

-Ta đi phá giải bên kia...

Ngẩng đầu nhìn lên thì đã thấy Ngô Chấn đã chạy qua cầu nối, đến trước mặt tấm bia đá thứ nhất, tay giơ thiết chùy lên rồi đập tới.

Tên này quá muốn chứng minh bản thân a.

Đường đường là Thiên Công sư ngũ tinh, liên tục ba lần cũng không có phá giải thành công, kết quả lại để cho một người ngoài nghề cầm thiết chùy đập ra. Có thể tưởng tượng ra được sự buồn bực trong lòng của hắn lúc này.

Lúc này còn có một tấm bia đá khác có thể chứng minh thực lực của hắn, làm sao hắn có thể lại để cho đối phương làm náo động, cho nên sau khi giành thiết chùy hắn đã vọt tới phía trước.

Cẩn thận nhớ lại vị trí và phương hướng mà vừa rồi người thanh niên kia đập, thậm chí còn có lực lượng, hắn hét lớn một tiếng, thiết chùy xé gió, trực tiếp nện xuống bia đá.

- Ngươi...

Không có nghĩ tới tốc độ của tên này lại nhanh như vậy, khiến cho người ta phản ứng cũng không kịp. Trương Huyền sửng sốt một chút, lời còn chưa nói hết thì đã thấy ở trong bia đá phía đối diện dòng sông phát ra thanh âm giống như ma sát.

Ngay sau đó có vô số châm nhỏ trực tiếp bắn về phía gia hỏa đang ở phía đối diện.

Phốc! Phốc! Phốc!

Ngô Chấn không có chút phòng bị nào, ngya cả Thiên Cơ tán cũng chưa kịp mở ra thì trước mắt đã tối sầm lại, biến thành một con nhím.

- . . . Cẩn thận!

Lúc này hai chữ phía sau của Trương Huyền mới vang lên.

Lần nữa đánh cược

dtv-ebook.com

- ...

Ngô Chấn phát khóc.

Ta cũng chỉ muốn chứng minh bản thân mà thôi. . .

Ta đang trêu ghẹo phải ai đây?

Mặc dù trong thời khắc mấu chốt hắn bắn chân khí ra, chặn lại được một bộ phận. Thế nhưng vừa vặn bên trên thân thể vẫn bị đâm chí ít mấy trăm cái châm nhỏ như cũ. Mỗi một cây đều đâm vào ba phần thịt, khiến cho hắn đau đớn không chịu nổi.

Lúc này lại nói cẩn thận thì có tác dụng gì chứ?

Không phải ngươi chỉ dùng thiết chùy để cứng rắn đập hay sao?

Vì sao ta lại không làm được. . .

Cùng một vị trí, cùng một lực lượng, cũng cùng kỹ xảo. Kết quả, ngươi mở ra thông đạo, ta lại bị đâm tới mức người không ra người quỷ không ra quỷ. . .

Nước mắt chảy xuôi, bắp thịt toàn thân nhúc nhích, chân khí xao động, đánh bay toàn bộ châm nhỏ đâm vào trong thịt, cổ tay khẽ đảo, lại lấy ra một cái hồ lô rượu.

Lúc trước Phi nhi công chúa không cần, hắn còn để lại một chút “Thánh dược chữa thương”, hiện tại vết thương đầy người, ngay cả mặt cũng đều là vết thương. Nếu như không sử dụng, có lẽ sẽ phải mất mạng tại chỗ.

- Đây là ngoại thương, không có bị thương tới nội tạng...

Suy nghĩ một chút, thông qua lời nói của Trương sư rồi đưa ra kết luận. Hắn mở nắp bình ra, trực tiếp dốc toàn bộ rượu ngon còn lại lên trên người.

- Khụ khụ...

Trương Huyền ở phía đối diện sông nhìn thấy một màn này vào trong mắt, khóe miệng khẽ co giật một cái.

Hồ lô rượu này đương nhiên hắn còn nhớ kỹ, chính là thứ khi hắn bị đám người La Chiêu, Phùng sư bức bách, không có cách nào khác mới làm ra. . . Bên trong có Thiên Đạo chân khí của hắn, muốn trị thương không có bất cứ vấn đề gì, lúc này đã trải qua vài ngày, chân khí đã sớm phát tán sạch sẽ. Có thể nói, trong hồ lô chính là rượu bình thường. . . Đổ vào trên vết thương, có lẽ sẽ rất đau a. . .

- Ah...

Hắn còn chưa có suy nghĩ xong thì đã nghe thấy tiếng gào thét như giết heo ở phía đối diện, cả người Ngô Chấn giống như bị điện giật, không ngừng run rẩy.

Rượu tiếp xúc với vết thương giống như là đổ muối, khiến cho hắn sắp ngất đi.

- Tiểu Thất, nhanh cho hắn dùng một viên đan dược chữa thương, nếu không. . . Ta sợ hắn không sống nổi!

Thấy đối phương co quắp nửa ngày, miệng bắt đầu sùi bọt mép, Trương Huyền quay đầu phân phó một tiếng.

- Vâng!

Lạc Thất Thất vội vàng đi tới, lấy ra một viên đan dược chữa thương, lại cạy miệng ra rồi cho đối phương ăn vào.

Đan dược vào người, lúc này vẻ mặt của Ngô Chấn mới khá hơn một chút.

Mặc dù châm nhỏ đâm ở trên người không đến mức trí mạng, thế nhưng số lượng rất nhiều, đối với thân thể người vẫn có tổn thương rất lớn.

Cho dù phục dụng thuốc chữa thương đã không có trở ngại, thế nhưng cũng làm cho hắn chí ít cũng đã mất đi nửa cái mạng. Trước mắt biến thành màu đen, miệng sưng đỏ, không có sinh long hoạt hổ như trước đó nữa.

Đứng dậy, lần nữa nhìn về phía Trương sư cách đó không xa, Ngô Chấn im lặng nức nở.

Ngươi là kẻ lừa gạt!

Thiết chùy phá bia đá, Thánh dược trị ngoại thương. . .

Tin ngươi, quả thực là gặp quỷ a!

- Vẫn để ta tới đi!

Không nghĩ tới vị Ngô Chấn này lỗ mãng như thế, còn chưa nói dứt lời thì đã tiến lên phá bia, Trương Huyền bất đắc dĩ lắc đầu, mang theo đám người Hình Viễn đi tới trước mặt. Lại khẽ vươn tay, cầm Thiên Cơ tán từ trong tay hắn ra.

Cổ tay run lên, Thiên Cơ thứ xuất hiện, Trương Huyền trực tiếp đâm về phía bia đá trước mắt.

Đinh đinh đinh!

Liên tục ba lần, ngay sau đó là thanh âm cơ lò xo vang lên.

Kẹt kẹt! Kẹt kẹt!

Bia đá chậm rãi mở ra, cũng giống như trước đó, biến thành một cái cửa cao ngất.

- Không phải dùng thiết chùy sao...

Ngô Chấn run rẩy một cái.

- A, phá giải cơ quan, cần phải căn cứ vào tình huống thực tế để tùy cơ ứng biến, tấm bia đá này dùng Thiên Cơ thứ là được!

Trương Huyền nói.

- ...

Ngô Chấn.

. . .

Không để ý tới Ngô Chấn đã sụp đổ ở bên cạnh, mọi người đi tới trước mặt cánh cửa này.

Giống như phía đối diện sôi, đằng sau cánh cửa quả nhiên cũng có một cái thềm đá, đi xuống phía dưới lòng sông, nhìn không thấy tận cùng. Rất rõ ràng không cùng một chỗ với thềm đá bên trong cánh cửa bên kia.

- Quả nhiên là hai Địa Cung...

Bọn họ biến sắc, lúc đang muốn nói chuyện htif đột nhiên cảm thấy mặt cầu ở cách đó không xa lắc lư một hồi, một đạo thanh âm cơ lò xò vang lên, ngay sau đó đã có một đạo thanh âm nhàn nhạt truyền đến.

- Chúc mừng các ngươi đã mở ra hai cánh cửa. Chỉ có điều, mỗi người chỉ có thể lựa chọn một lối đi vào. Ta cho các ngươi thời gian một nén nhang, một khi đi vào trong cửa thì sẽ không có cách nào lui về phía sau, chỉ có thể hướng về phía trước mà thôi!

Thanh âm cao ngất vang lên, lạnh lùng mà trầm mặc, khiến cho người ta có một loại cảm giác không lưu loát.

- Là cơ quan lưu âm!

Lúc này Ngô Chấn cũng không đoái hoài tới vẻ u oán nữa mà mở miệng giải thích.

- Cơ quan lưu âm?

Tất cả mọi người đều không rõ ràng cho lắm.

- Ừm, một chút cơ quan lợi hại chẳng những có thể chế tạo ra trận pháp và khốn cảnh mà cũng có thể ghi chép ngôn ngữ của nhân loại, thông qua cơ lò xo đụng vào để thể hiện ra âm thanh nhân loại!

Ngô Chấn nói.

- Ah!

Trương Huyền ngạc nhiên, chỉ có điều, hắn suy nghĩ một chút cũng có thể hiểu được.

Ở kiếp trước, hộp âm nhạc là thông qua cơ lò xo để khởi động, diễn tấu nhạc khúc. Mà Thiên Công sư lại nhanh nhẹn linh hoạt như thế, cho nên nếu muốn thông qua thủ đoạn tương đồng để mô phỏng tiếng người hắn cũng không phải là việc khó.

- Trước tiên không quản những thứ này, chúng ta vẫn nên cân nhắc lựa chọn như thế nào a!

Ngọc Phi Nhi công chúa cắt ngang lời nói của Ngô Chấn, nói.

- Ừm!

Mọi người lên tiếng.

Vừa rồi có lẽ là vì mọi người đã mở ra hai cánh cửa, cho nên lúc này mới phát động thanh âm nhắn lại từ trong cơ quan. Dựa theo ý tứ trong lời nói thì nhất định mọi người phải lựa chọn từ một trong hai cánh cửa. Hơn nữa thời gian, cũng chỉ có một nén nhang.

Rất là gấp gáp.

- Lựa chọn như thế nào hắn phải phán đoán từ chữ viết trên tấm bia đá để lại trước đó. Bên này cầu chính là Vọng Hương cư, hắn là Ngô Dương Tử tiền bối nhớ nhà mà để lại. Nói như vậy, cũng là có thể là Ngô Dương Tử tiền bối đã từng ở lại Địa Cung. Mà Vong Ưu cư ở phía đối diện thì hắn là nơi những người giam giữ Ngô Dương Tử tiền bối ở lại!

Chần chờ một chút, Lạc Thất Thất nói.

- Ta đồng ý với quan điểm của Thất Thất!

Ngọc Phi Nhi công chúa gật đầu.

Mấy người Hình Viễn, Ngô Chấn cũng đồng thời lên tiếng.

Những việc này, vừa mới tiến vào trong lòng đất thì bọn hắn đã phân tích ra hết, từ ý tứ trên mặt chữ là có thể giải thích thông được, không được coi là quá khó khăn.

- Quan điểm của ta thì không giống các ngươi!

Trương Huyền nhíu nhíu mày, nói.

- Lão sư có cao kiến gì không?

Lạc Thất Thất nhìn qua.

Những người khác cũng tập trung ánh mắt lại.

Vị thanh niên này từ khi tới đây đã để lại quá nhiều biểu hiện kinh diễm, hiện tại mọi người cũng không dám khinh thị với hắn nữa.

- Ta lại cảm thấy Vong Ưu cư là nơi mà Ngô Dương Tử tiền bối ở lại, về phần nguyên nhân, ta cũng không nói được quá rõ ràng!

Trương Huyền nói.

Chạm vào bia đá, thư viện chỉ biểu hiện ra là cơ quan do ai chế tạo, cũng không giải thích Địa Cung ở phía dưới có quan hệ gì với Ngô Dương Tử

kia. Bởi vậy, đưa ra loại kết luận này cũng là phán đoán chủ quan của hắn, cũng không có căn cứ gì cả.

- Làm sao có thể chứ!

Phi nhi công chúa nhếch miệng lên, hừ lạnh một tiếng:

-Ngô Dương Tử tiền bối bị người ta bắt về luyện khí, nhất định trong lòng sẽ rất bi phẫn, tức giận còn không kịp, làm sao có thể vong ưu được chứ?

- Đúng vậy a, tiền bối bị bắt, nhất định là nhớ về quên quán cho nên mới tạo ra nó! Ta đồng ý với quan điểm của Lục công chúa!

Hình Viễn gật đầu.

- Lão sư. . . Nói như vậy, chẳng lẽ lão sư đã phát hiện ra cái gì sao?

Biết lão sư không có khả năng nói lung tung, Lạc Thất Thất không nhịn được hỏi.

- Cũng không có phát hiện ra cái gì, chỉ là ta cũng có chút hiểu rõ về thư họa. Vừa rồi nhìn ba chữ Vọng Hương cư mang theo sát lục chi khí, ta cảm thấy không giống như một vị luyện khí đại tông sư để lại! Mà Vong Ưu cư thì cảm xúc ôn hoà, ý cảnh xa xăm, càng giống là một vị đại sư lưu lại, cho nên mới có ý tưởng này!

Trương Huyền nói.

- Ta cũng có loại cảm giác này...

Diệp Tiền ở bên cạnh nói chen vào.

Hắn là Thi Họa sư ngũ tinh, đối với ý cảnh mà chữ viết để lại cũng có cảm xúc.

- Trước đó chúng ta đã nói, có sát lục chi khí cũng là bình thường, Ngô Dương Tử tiền bối bị bắt, lại bị giam ở đây, nếu như không có loại tâm

tình này mới khiến cho người ta cảm thấy ngoài ý muốn! Vong Ưu cư. . . Ha ha, chỉ sợ cũng chỉ có người bắt người mới vô ưu vô lự, cảm xúc ôn hoà như thế!

Phi nhi công chúa lắc đầu:

- Ta lựa chọn cái Địa Cung này!

Bản thân đã có ý kiến với Trương Huyền, giờ phút này thấy hắn phán đoán bằng cảm giác, cũng không có bất kỳ căn cứ gì cho nên nàng lập tức có khí thế.

- Ta cũng lựa chọn Địa Cung này!

Hình Viễn cũng gật đầu.

Phi nhi công chúa đi đâu thì hắn đi đó, huống chi. . . Hắn cũng cảm thấy đối phương nói có lý có cứ, ngược lại lý do của Trương sư lại không đầy đủ.

- Ngươi thì sao?

Thấy có người đi theo mình, Phi nhi công chúa quay đầu nhìn về phía Ngô Chấn ở cách đó không xa.

- Ta...

Ngô Chấn chần chờ một chút:

- Ta cũng lựa chọn cái này!

Rất hiển nhiên, hắn cũng cảm thấy đối phương nói rất chính xác.

- Diệp Tiền, ngươi thì sao?

Thấy lại có một người muốn đi bên mình, rốt cục Phi nhi công chúa cũng đã cảm thấy có một loại cảm giác chiến thắng. Nàng hài lòng nhìn về phía vị thái tử đang ở cách đó không xa.

- Ta. . . Cảm thấy lời nói của Trương sư là đúng...

Diệp Tiền gật đầu, đang định nói tiếp thì chỉ thấy công chúa ở phía đối diện nhướng mày lên, hắn không nhịn được rụt cổ lại, nói:

- Chỉ là, ta vẫn là quyết định lựa chọn bên này!

- Như vậy còn tạm được!

Thấy vị học đệ này tương đối thức thời, Phi nhi công chúa hài lòng khẽ gật đầu, khóe miệng nhếch lên, lại nhìn về phía Trương Huyền cách đó không xa, mang theo tư thế của kẻ chiến thắng:

-Tốt, sáu người, đã có bốn người lựa chọn bên này, ngươi nhanh chóng quyết đoán đi!

Không phải ngươi đánh cược thắng lão nương sao?

Lần này ta nhìn ngươi thắng thế nào a!

- Ta vẫn là lựa chọn phía đối diện!

Đối mặt với khiêu khích của đối phương, Trương Huyền lắc đầu, lập tức nhìn về phía Lạc Thất Thất:

-Ngươi lựa chọn chỗ nào?

- Ta...

Lạc Thất Thất chần chờ một chút:

-Ta sẽ đi cùng lão sư một chỗ!

- Thất Thất!

Không nghĩ tới hảo hữu của bản thân lâm trận làm phản, Ngọc Phi Nhi tức giận, vội vàng khuyên can:

- Không phải ngươi cũng đồng ý suy đoán trước đó của chúng ta hay sao? Con đường kia nhất định không có quan hệ với Ngô Dương Tử tiền bối...

- Nhất định? Ngươi dám đánh cược không?

Thấy đối phương nói như vậy, Trương Huyền cắt ngang lời nàng muốn nói, lại nhẹ nhàng cười rồi nhìn qua.

- Vì sao lại không dám cơ chứ?

Ngọc Phi Nhi hất ống tay áo lên.

Lần này nàng có tự tin tuyệt đối.

- Dám là tốt rồi, nhiều người chứng kiến như vậy ta cũng không sợ ngươi quỵt nợ, lần trước là một vạn viên linh thạch trung phẩm, lần này thì không giống nữa, đổi thành một viên linh thạch thượng phẩm...

Trương Huyền cười nhạt một tiếng:

- Lấy nơi ở của Ngô Dương Tử tiền bối để phân thắng thua. Nếu như con đường mà ta lựa chọn là chính xác, ngươi sẽ thua. Ngươi phải đưa cho ta một viên linh thạch thượng phẩm, trái lại. . . Thân phận tỳ nữ của ngươi bị hủy bỏ, chúng ta không thiếu nợ nhau!

- Tốt, nếu như ngươi thua thì không chỉ hủy bỏ thân phận tỳ nữ mà còn phải trả lại ta 700 viên linh thạch trung phẩm, còn nữa, còn nữa...

Ngọc Phi Nhi công chúa cắn răng nói một câu:

- Rót rượu cho ta!

- Tốt, ta sẽ rót rượu cho ngươi!

Trương Huyền gật đầu.

- Quyết định như vậy đi!

Ngọc Phi Nhi công chúa cười lạnh:

-Ngươi cứ đợi đến lúc thua đi! Chúng ta đi!

Nói xong nàng dẫn đầu đi vào cửa đá trước mắt.

Đám người Hình Viễn, Diệp Tiền, Ngô Chấn theo sát phía sau.

- Chúng ta cũng đi thôi!

Thấy các nàng đã đi đến thềm đá, đi xuống phía dưới, Trương Huyền cũng không nói thêm lời nào mà gọi Lạc Thất Thất một tiếng. Sau đó bước qua cầu đá, đi tới một cánh cửa khác.

Một bàn tay

dtv-ebook.com

Cửa đá màu ngăm đen, Lạc Thất Thất tiến về phía trước một bước, ném ra mấy viên Dạ Minh Châu, chiếu sáng bên trong.

Hai người dọc theo thềm đá đi xuống phía dưới, tiếng nước từ bên trên vang vọng, càng ngày càng vang dội.

Cho dù nơi này là ở phía dưới sông, thế nhưng cũng không có vẻ ướt át, ngược lại còn rất là khô hanh, hơn nữa không khí càng ngày càng mới mẻ, khiến cho người ta có một loại cảm giác linh khí đầy đủ.

- Linh khí là từ dòng sông bên trên hấp dẫn vào, đoán chừng nơi này có một Tụ Linh trận đặc thù nào đó!

Nhìn quanh một vòng, Lạc Thất Thất hạ giọng nói.

- Ừm!

Trương Huyền gật đầu.

Đoán chừng bên trong dòng sông có một Tụ Linh trận to lớn, có thể hấp thu linh khí từ nơi đó, lại không làm cho bất kỳ người nào chú ý.

Có những linh khí này rót vào, coi như đây là lòng đất thì cũng tuyệt đối được coi là bảo địa tu luyện, khiến cho người ta cảm thấy không đến nỗi buồn bực.

Kẹt kẹt!

Mới vừa đi một hồi thì đã nghe thấy tiếng oanh minh trên đầu. Ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy cánh cửa vừa rồi đã khép lại rồi biến mất không thấy gì nữa.

- Nguy rồi...

Tối sầm mặt lại, vội vàng trở lại điểm xuất phát, lúc này cả hai mới phát hiện ra cơ quan đã phong tỏa thông đạo đi vào.

- Là Đoạn Long Tỏa mà Thiên Công sư lục tinh mới có thể chế tạo ra được!

Sắc mặt Lạc Thất Thất tái nhợt.

- Ừm! Xem ra đối phương nói chỉ có một lần cơ hội lựa chọn là sự thật. Một khi Đoạn Long Tỏa khóa lại, ngay cả Thiên Công sư lục tinh cũng khó mà mở ra. Có lẽ chúng ta sẽ không ra được, những người khác cũng đừng hòng đi vào!

Vẻ mặt Trương Huyền rất là nghiêm túc.

Trước đó thanh âm phát ra ở trên cầu đá nói chỉ có thể lựa chọn một con đường rồi đi vào. Vốn hắn còn tưởng rằng là tùy tiện nói một chút, hiện tại xem ra, là sự thật!

Đoạn Long Tỏa, lần trước ở trong Vu hồn mộ hắn đã gặp qua. Một khi khóa kín, nhất định phải sẽ dùng man lực vượt qua Thiên Công sư lục tinh mới có thể phá giải, nếu không, dù dùng biện pháp khác cũng không ra được.

Nói cách khác, một khi đóng cửa lại, hai người bọn họ chỉ có thể bị nhốt ở nơi đây, cũng không có cách nào rời khỏi theo đường cũ nữa.

- Lão sư, làm sao bây giờ?

Lạc Thất Thất nhìn quanh.

Trong đám đồng học cùng năm nàng được coi là nhân vật quát tháo phong vân. THế nhưng ở trước mặt Trương sư, từ đầu đến cuối nàng đều cảm thấy mình hoàn toàn không biết gì cả, trong lòng chẳng biết từ lúc

nào đã tạo thành một loại cảm giác ỷ lại, cảm thấy nếu là chủ ý mà đối phương đưa ra thì nhất định sẽ là tốt nhất.

Nếu không, cũng không có khả năng nàng cảm thấy lời nói của Ngọc Phi Nhi là đúng mà cuối cùng vẫn đi cùng vị Trương sư này như cũ.

- Đã chỉ có thể lựa chọn một lối đi thì cũng đã nói rõ đám người Hình Viễn bên kia cũng bị Đoạn Long Tỏa khóa lại. Tiếp tục tiến lên đi, đi xuống bên dưới cũng không nhất định sẽ là ngõ cụt...

Lông mày nhíu một cái, Trương Huyền nói.

- Ừm!

Lạc Thất Thất cũng hiểu vấn đề này cho nên mới khẽ gật đầu.

Hai người tiếp tục đi xuống phía dưới, không lâu sau đã đi tới một căn phòng không lớn. Dưới Dạ Minh Châu chiếu rọi, một cái bàn đá và hai băng ghế đá, thoạt nhìn chất phác xuất hiện.

Căn phòng không có cửa sổ, cũng không có cửa, giống như là một ngõ cụt, đã đi đến cuối con đường rồi vậy.

- Nhỏ như vậy sao?

Lạc Thất Thất nhíu mày một cái.

Trước đó đại điện có mấy trăm mét vuông, vốn nàng cho rằng nơi này đã là Địa Cung chân chính thì ít nhất phải có diện tích lớn hơn mới đúng. Không nghĩ tới lại chỉ có hai, ba mươi mét, cái gì cũng không có. Không giống như là Địa Cung, ngược lại lại có chút tương tự với lồng giam.

- Đường cùng? Chẳng lẽ. . . đã đi nhầm thật sao?

Vẻ mặt Trương Huyền cũng rất khó coi.

Lựa chọn con đường này cũng không phải là làm loạn, mà là có căn cứ nhất định, chỉ là. . . Nhìn cục diện trước mắt, căn phòng này rất chật hẹp,

không có thông đạo, chẳng lẽ, hắn đã chọn sai thật sao?

Sẽ bị vây chết ở chỗ này hay sao?

- Mặc kệ là chính xác hay là sai lầm, xây dựng thông đạo dưới lòng đất sâu như vậy, lại đặt Đoạn Long Tỏa, có lẽ không chỉ có một căn phòng nhỏ như thế. Có lẽ sẽ giống như trước đó, có cơ quan gì đó ở đây!

Nhìn quanh một vòng, đè nén sự nóng nảy trong lòng, Trương Huyền mở miệng nói.

Đoạn Long Tỏa, coi như là Thiên Công sư lục tinh cũng là đồ vật cực kỳ trân quý, không nói tới kỹ xảo cơ quan, chỉ nói tới việc cho dù là Thánh giả bình thường cũng khó mà phá vỡ được. Thứ này cũng không phải là thứ mà chất liệu bình thường có thể làm được.

Dùng vật trân quý như vậy để phong bế thông đạo, chỉ dùng để che dấu một cái phòng nhỏ như vậy, vừa không hợp lý, vừa không hợp tình

- Ta cẩn thận tìm xem!

Lạc Thất Thất lên tiếng, dẫn đầu đi tới trước mặt bàn đá, đưa tay sờ đi qua, ngón tay đụng một cái rồi lập tức thu hồi, trên mặt lộ ra vẻ kinh ngạc:

-Không có tro bụi!

Trương Huyền cũng tới đến trước mặt, đưa tay sờ một cái, vẻ mặt cũng ngưng trọng.

Bàn đá và băng ghế đá này không biết đã để ở chỗ này bao nhiêu năm. Thế nhưng lại không có chút tro bụi nào, sạch sẽ chỉnh tề, giống như có người thường xuyên quét dọn qua vậy. . .

- Chẳng lẽ. . . Trong này có người ở lại?

Con ngươi Lạc Thất Thất co rụt lại.

Chỉ là cơ quan phát âm thì còn có thể tiếp nhận, nếu như còn có người còn sống. . . Vậy thì sẽ không giống vậy nữa!

Nguy hiểm sẽ gia tăng trên phạm vi lớn!

Đây chính là thế lực mà lúc trước có thể mạnh mẽ bắt Luyện Khí sư lục tinh đỉnh phong như Ngô Dương Tử lại. . . Mạnh mẽ không thể nghi ngờ!

Nếu như còn có người sống, bằng vào thực lực của bọn hắn, nhất định sẽ khó mà đào thoát được!

- Trận kỳ phía ngoài là do ta rút đi từng cái, căn cứ vào quan sát của ta, những trận kỳ này một mực thủ hộ nơi này, ít nhất cũng đã hơn hai nghìn năm không có người động tới. . . Hơn hai nghìn năm, chờ đợi ở tỏng Địa Cung không đi ra? Không có người nào có tuổi thọ dài như vậy a!

Vẻ mặt nghiêm túc, Trương Huyền nói.

Hóa Phàm cảnh thể chất nhảy vọt, trải qua Tăng Thọ cảnh tẩy lễ, tuổi thọ cũng chỉ có hai, 300 tuổi, không có khả năng cao hơn!

Coi như đạt tới Thánh cấp, cấp độ sinh mệnh lần nữa phát sinh biến hóa thì tuổi thọ một ngàn năm cũng đã đến cuối cùng. Hắn chưa từng nghe nói qua có vị Thánh giả nào có tuổi thọ vượt qua hai ngàn năm.

Thậm chí ngay cả Thiên Nhân Khổng sư cũng phải biến mất ở trong dòng sông lịch sử, không có người nào có thể sống sót vĩnh viễn.

Trận kỳ của Địa Cung hơn hai nghìn năm không nhúc nhích, cũng đã chứng minh không có người đi ra. Nếu như bị nhốt ở trong hang động, lâu như vậy mà còn sống. . . Chuyện này làm sao có thể!

Coi như Mặc Hồn Sinh lúc trước, thân là Vu Hồn sư tuổi thọ dài nhất, nếu như không có Cửu Thiên Liên Thai bảo hộ, không ngừng trải qua hồn lực ngũ suy thì cũng không sống nổi lâu như vậy.

- Như vậy. . . Đã không có người sống thì tại sao nơi này lại không có tro bụi?

Lạc Thất Thất cũng biết nguyên lý này, nhưng cái bàn trước mắt lại sạch sẽ chỉnh tề, giống như được người ta thường xuyên lau vậy.

Phải biết rằng nơi này là sơn động, có nham thạch, cũng có bụi bặm, tích lũy tro bụi là chuyện tất nhiên, không có người sống. . . Chuyện này nên giải thích như thế nào đây?

- Cái này. . . Ta cũng không biết, trước tiên đừng có xoắn xuýt những thứ này, việc cấp bách là tìm xem có cơ quan hay không. Trước tiên rời khỏi nơi này rồi lại nói, nếu không, bị nhốt ở nơi đây, coi như bên trong giới chỉ trữ vật có nhiều đồ ăn hơn nữa thì cũng chỉ có một ngày tiêu hao sạch sẽ!

Trương Huyền cắt ngang suy nghĩ lung tung của nàng.

Hiện tại chuyện quan trọng nhất không phải là nghiên cứu có người sống hay không. Một hang đá lớn như vậy, cho dù có người thì cũng có thể nhìn thấy, không cần thiết phải xoắn xuýt.

Hiện nay chuyện mà hai người phải làm nhất chính là tranh thủ thời gian tìm đường ra. Chạy ra ngoài rồi lại nói, nếu không, nương theo thời gian trôi qua, ai cũng không biết sẽ xảy ra chuyện gì.

Hắn cũng không muốn tham gia thí luyện mà bị vây chết ở chỗ này.

- Ừm!

Lạc Thất Thất gật đầu, vội vàng hướng sờ lên bức tường bốn phía.

Trương Huyền cũng dùng ngón tay đụng vào các bức tường, đồng thời trong đầu khẽ hô một tiếng thiếu sót.

Sưu!

Một quyển sách xuất hiện ở trong đầu, hắn vội vàng mở ra.

- Thanh Cương nham, tính chất cứng rắn, sinh trưởng dưới đất, do địa mạch đối bính sinh trưởng mà thành...

Nhìn thoáng qua, Trương Huyền im lặng.

Thiên Đạo thư viện chỉ có đụng chạm đến thì mới có thể thể hiện ra, hiện tại hắn chạm đến bức tường mà không phải là cơ quan. Cho nên tự nhiên n ó cũng biểu hiện thuộc tính của đá chung quanh.

Ngón tay dọc theo bức tường, nhẹ nhàng trượt về phía trước.

Nơi này là nham thạch, tất nhiên sẽ có chỗ là cơ quan, chỉ là thủ đoạn của đối phương rất cao minh, thiết kế cơ quan và nham thạch giống nhau như đúc, cho nên hắn mới không nhìn ra mà thôi.

Răng rắc!

Trong lúc đang dọc theo bức tường tiến lên thì đột nhiên nghe thấy phía sau có tiếng cơ lò xò bị xúc động vang vọng, ngay sau đó thanh âm hưng phấn của Lạc Thất Thất vang lên:

- Con đã tìm được quan!

Vội vàng quay đầu lại, chỉ thấy nham thạch ở tay của Lạc Thất Thất đã lõm xuống đi mấy tấc, giống như là cơ quan nào đó đã bị nàng đè xuống.

Kẽo kẹt! Kẽo kẹt!

Cơ lò xo phát ra thanh âm nặng nề, một cái cửa đá không lớn chậm rãi mở ra ở trước mặt Lạc Thất Thất.

- Lão sư, người mau nhìn...

La lên một tiếng, cái tay còn lại lấy ra một viên Dạ Minh Châu, đang định ném vào cửa đá để nhìn rõ chung quanh thì đã thấy một bàn tay sưu

một cái, bỗng nhiên từ bên trong đưa ra ngoài, trực tiếp cầm cổ lấy của nàng, nhấc nàng lên.

Cái bàn tay này cực kỳ thô to, giống như đùi của người bình thường. Ngay cả khớp xương cơ bắp cũng có vẻ hơi chút béo phệ, làn da màu xám tro, không giống như là màu da mà người sống mới có.

- Nguy rồi!

Lần biến cố này xảy ra cực nhanh, Trương Huyền cũng không có kịp phản ứng, con ngươi không kìm lòng được một co rụt một cái. Thiên Đạo thân pháp vận chuyển, bỗng nhiên vọt lên.

Người còn ở giữa đường thì Băng Vũ kiếm cũng đã xuất hiện ở trong lòng bàn tay, lăng không chém ra một cái, một đạo kiếm mang trực tiếp bổ về phía trước.

Nhìn thấy kiếm mang sắc bén, bàn tay buông Lạc Thất Thất ra, lại cong ngón búng ra.

Đinh!

Móng tay ngăm đen va chạm với mũi kiếm, Trương Huyền lập tức cảm thấy có một cỗ lực lượng mạnh mẽ đánh tới, cả người giống như bị thiên thạch đánh trúng, ngực cảm thấy khó chịu một hồi. Sau đó thân thể trực tiếp bay đi về phía sau.

Phanh!

Sống lưng hung hăng đụng vào trên vách tường, đập ra một cái hố hình người, yết hầu ngòn ngọt, khóe miệng có máu tươi chảy ra.

Gần đây thực lực hắn tăng lên nhiều, bất kể là lực lượng hay là thủ đoạn cũng có bay vọt về chất, thậm chí còn có lực lượng có thể so với Hóa Phàm thất trọng Quy Nhất cảnh trung kỳ. Kết quả ngya cả một ngón tay của đối phương cũng không có kháng cự lại được!

- Ít nhất đã đạt đến Hóa Phàm bát trọng, thậm chí. . . Còn cao hơn!

Khuôn mặt xám xanh, tay Trương Huyền cầm chuôi kiếm, ngón tay trắng bệch.

Hắn đã dùng hết lực lượng toàn thân, cũng dùng kiếm thuật, kết quả lại bị một móng tay của đối phương bắn bay, trực tiếp thổ huyết. Như vậy thực lực của đối phương, chỉ sợ đã sớm vượt qua Quy Nhất cảnh, đạt đến Hóa Phàm bát trọng Đạp Không cảnh, thậm chí còn cao hơn!

Cũng chỉ có thực lực như thế mới có loại lực lượng khiến cho hắn có cảm giác tuyệt vọng như vậy.

Sưu!

Bên này hắn bị đánh bay, bị thương, bàn tay khổng lồ của đối phương lần nữa đánh về phía Lạc Thất Thất.

- Đáng giận!

Lúc này Lạc Thất Thất cũng kịp phản ứng.

Bất kể nói thế nào thì nàng cũng là cao sinh được Danh sư học viện bồi dưỡng ra. Là cường giả Hóa Phàm lục trọng đỉnh phong, vừa rồi không có chú ý bị đối phương nắm cổ, lúc này đã khôi phục lại, nàng khẽ kêu một tiếng, cũng đâm một kiếm ra ngoài.

Kiếm mang của nàng như là đạo trường hồng, chói lóa mắt, lực lượng mười phần, vừa nhìn đã biết lý giải và tu vi trên phương diện kiếm thuật so với Trương Huyền cũng không kém chút nào!

Không ngờ cũng đạt tới cảnh giới hạ kiếm tâm.

Sưu sưu!

Thấy nàng phản kháng, bàn tay khổng lồ bỗng nhiên co lại.

Đinh!

Trường kiếm trong tay Lạc Thất Thất lập tức tuột tay bay ra, cắm ở trên vách tường cao ngất, không ngừng lắc lư.

- Mau lui lại!

Biết dùng loại thực lực như bọn hắn thì nhất định sẽ không có cách nào chống cự lại bàn tay lớn này. Thiên Đạo thân pháp được thi triển, Trương Huyền xuất hiện ở trước mặt Lạc Thất Thất, chân khí bao phủ rồi trực tiếp nhấc lên nàng lên, sau đó chợt lách người thối lui đến góc tường.

Tính sai

dtv-ebook.com

- Lão sư, đây là cái gì?

Gương mặt xinh đẹp của Lạc Thất Thất trắng bệch.

Một chiêu toàn lực lại bị đối phương tiện tay đánh bay, ngay cả chút da cũng không có bị phá, xem như nàng cũng cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

- Ta cũng không biết, chỉ có điều, thực lực không phải là thứ mà chúng ta hiện tại có thể đối phó!

Trương Huyền nhanh chóng nói một tiếng, đồng thời vận chuyển Thiên Đạo chân khí, khôi phục thương thế vừa rồi:

- Có là ngươi tính sai cơ quan, cho nên đã thả ra đồ vật gì đó...

- Ta thả ra?

Thân thể mềm mại của Lạc Thất Thất run rẩy một cái, tràn ngập hối hận.

Quả thực.

Vừa rồi nàng đã chạm đến cái cơ quan nào đó, cho nên lúc này mới xuất hiện bàn tay cực lớn này.

- Ừm, mặc dù bây giờ còn nhìn không ra đối phương là cái gì, chỉ có điều, nhìn bộ dáng bàn tay cũng đã khiến cho ta nhớ tới một vật. . .

Trương Huyền nhướng mày.

- Cái gì vậy?

Lạc Thất Thất nhìn qua.

- Dị Linh tộc!

Phun ra một ngụm trọc khí, Trương Huyền đã hoàn toàn khôi phục thương thế vừa rồi.

- Tộc bị Khổng sư đuổi đi. . . Dị Linh tộc?

Toàn thân cứng đờ, Lạc Thất Thất không thể tin được.

- Không sai, ta đã từng gặp tộc nhân Dị Linh tộc, mặc dù màu da của bàn tay to lớn này không quá giống, thế nhưng xương cốt khớp xương lại không có khác biệt quá lớn!

Trương Huyền nói.

Sở dĩ hắn lựa chọn lối đi này mà không chọn lối đi của Ngọc Phi Nhi, mặc dù hắn có lý do nói không nên lời, thế nhưng cũng vẫn có căn cứ nhất định.

Bên trong ba chữ Vọng Hương cư để lộ ra sát lục chi khí, cũng không phải là nhân loại đơn thuần mới có, mà là. . . đặc hữu của Dị Linh tộc!

Khi thi đấu Danh sư, Hồng sư vì khảo nghiệm dũng khí của bọn họ cho nên đã từng thả ra một tộc nhân Dị Linh tộc. Loại sát lục chi khí kia hắn tuyệt không có khả năng nhớ sai, cùng sát lục chi khí từ bên trong ba chữ tiết lộ ra ngoài, giống nhau như đúc.

Bởi vậy, hắn cũng không cảm thấy đây là chữ do Ngô Dương Tử tiền bối oán hận bị bắt cho nên mới để lại.

Vốn hắn cho rằng là hắn đoán sai, không nghĩ tới. . . Nơi này quả thật có thứ này!

Hơn nữa, hiện tại còn xuất hiện ở bên trong một cái địa cung khác!

Chẳng lẽ, thực sự hắn đã chọn sai, bên kia mới là con đường mà Ngô Dương Tử để lại, mà Vong Ưu cư này trên thực tế nơi ở của một quái vật to lớn?

Kẽo kẹt! Kẽo kẹt!

Trong lúc hai người đang nói chuyện thì thanh âm cơ lò xo ở phía trước tiếp tục vang vọng, cửa đá tiếp tục mở ra.

Vừa rồi chỉ mở ra một cái khe hở, chỗ bàn tay đưa ra ngoài nương theo thời gian trôi qua, cửa đá đã triệt để mở ra thì thứ ở bên trong sẽ triệt để lao ra ngoài.

- Lão sư, chúng ta nhanh lên đi...

Nghe thấy ba chữ Dị Linh tộc, cảm nhận được sát lục chi khí vừa rồi. Trên đầu Lạc Thất Thất đổ đầy mồ hôi, gương mặt xinh đẹp trắng bệch.

Mặc dù nàng là Danh sư ngũ tinh, thế nhưng cũng không chưa tiếp xúc qua với Dị Linh tộc, đột nhiên gặp phải loại tình huống này thì nàng cũng không mạnh hơn bao nhiêu so với đám người Nhược Hoan công tử lúc trước.

- Phía trên có Đoạn Long Tỏa, hơn nữa thềm đá chật hẹp, một khi tên này đi ra thì chúng ta sẽ không có cách nào trốn tránh, hắn sẽ phải chết không nghi ngờ!

Đã có một lần kinh nghiệm, đối với Dị Linh tộc Trương Huyền cũng không quá khẩn trương, mà là vận chuyển Minh Lý Chi Nhãn, ánh mắt lập lòe, đưa ra phân tích rất lý tính.

Trốn ra khỏi thạch thất chật hẹp này quả thực là suy nghĩ đầu tiên mà bọn hắn nghĩ tới, thế nhưng đây lại không phải là một cái cách làm chính xác nhất.

Trên thềm đá chỉ có một con đường, miễn cưỡng để cho hai người sóng vai thông qua. Nếu như dọc theo con đường cũ trốn về, không bao lâu

sau vẫn sẽ bị đuổi kịp như cũ.

Đến lúc đó, bên trên có Đoạn Long Tỏa phủ kín, không có cách nào rời khỏi, dưới có Dị Linh tộc vây quét, chung quanh lại cực kỳ chật hẹp, hai mặt thụ địch, bọn họ sẽ càng thêm nguy hiểm.

- Vậy chúng ta phải làm sao bây giờ?

Nghe thấy hắn giải thích, Lạc Thất Thất cũng hiểu ra, vẻ mặt trắng bệch.

- Không có biện pháp nào khác, tiếp tục tìm kiếm cơ quan, nghĩ biện pháp để đi ra khỏi cái thạch thất này rồi lại nói sau. Nếu không, chúng ta cũng sẽ phải chết ở chỗ này!

Trương Huyền nói.

Vận chuyển Thiên Đạo chân khí, đối với Dị Linh tộc, hắn không có khẩn trương quá lớn, lại thêm tâm cảnh đã vượt qua 16. 0 khắc độ, cho nên có thể phân tích mọi chuyện càng thêm thấu triệt.

- Con biết rồi!

Lạc Thất Thất cắn răng.

Thân là Danh sư ngũ tinh, tuyệt đỉnh thiên tài năm thứ hai của Danh sư học viện, đương nhiên không phải chỉ là hư danh. Mặc dù rất khẩn trương, thế nhưng nàng cũng biết vị lão sư này của nàng nói không có sai một chút nào. Lúc này nàng khẽ gật đầu, lần nữa sờ soạng về mặt khác của bức tường.

Trương Huyền cũng không có ngừng, một bên tìm tòi một bên la hét hai từ “thiếu sót”.

Thạch thất không lớn, chỉ có mấy chục mét vuông, rất nhanh đã dạo qua một vòng, vội vàng đọc qua trong đầu thư tịch một lần, Trương Huyền nhíu mày.

Những sách vở này rõ ràng đều liên quan tới chủng loại nham thạch, đồng thời cũng không có miêu tả về cơ quan. Chẳng lẽ, bản thân hắn đã đoán sai, nơi này không có cơ quan gì đó hay sao?

- Thế nào rồi?

Hắn quay đầu nhìn về phía Lạc Thất Thất.

Mặc dù nữ tử này không bằng tinh thông cơ quan như Ngô Chấn, thế nhưng làm Danh sư ngũ tinh, hiểu biết cơ bản vẫn phải có. Nếu không, cũng không có khả năng động vào cơ lò xo, thả đại gia hỏa kia ra.

- Không có!

Lạc Thất Thất lắc đầu, khuôn mặt trắng bệch dường như nghĩ tới điều gì đó mà tràn ngập ngập ngừng nhìn qua:

-Lão sư. . . Không biết có cơ quan ở đó hay không...

Nói xong nàng chỉ về một phía.

Nhìn phương hướng ngón tay nàng, Trương Huyền nhíu mày không thôi.

Chính là vị trí cửa đá của tộc nhân Dị Linh tộc.

Sờ khắp thạch thất không tìm được cơ quan, hắn đã có ý nghĩ này, chỉ là không thể tin được mà thôi. Mà lúc này Lạc Thất Thất lại chỉ ra khiến cho hắn không thể không thừa nhận.

- Chỉ có một lần cơ hội, nếu như bên trong quả thật có cơ quan, hoặc là thông đạo, nwh vậy chúng ta còn có đường sống, không có. . . thì cũng chỉ có thể chết ở bên trong!

Biết thời gian không thể chậm trễ nổi, nương theo cửa đá từ từ mở ra, bất cứ lúc nào đại gia hỏa kia cũng sẽ lao ra đả thương hai người. Trương Huyền vội nói.

Cửa đá rất chật hẹp, đằng sau không có đường lùi, chẳng khác nào đã chui vào hẻm, hắn sẽ phải chết không nghi ngờ!

Mà muốn có thông đạo thì phải dấn thân vào cửa tử rồi mới sinh được.

- Vâng!

Lạc Thất Thất cũng hiểu biết điểm ấy, cho nên không nhịn được khẽ gật đầu.

- Ngươi trốn ở trước mặt cửa đá, một khi tên này đi ra, ta sẽ từ chính diện hấp dẫn nó, sau đó. . . Ngươi nghĩ biện pháp đi vào. Nếu như có thông đạo thì lập tức chạy trốn, không cần chờ ta!

Biết tình huống rất nguy hiểm, Trương Huyền nhíu mày một cái, lặng lẽ truyền âm.

- Không được...

Nghe tháy sắp xếp của hắn, khuôn mặt Lạc Thất Thất đỏ lên, vội vàng la lên.

Thực lực của đối phương nàng đã nhìn qua, Trương sư hấp dẫn từ chính diện, tương đương với chính diện đối mặt với đối phương để tạo ra cơ hội chạy trốn cho nàng!

Người khác gặp phải nguy hiểm đều lo tới bản thân mình trước, nghĩ làm sao để cho mình may mắn thoát khỏi khó khăn. Mà vị Trương sư này lại hi sinh cho nàng, để nàng có thể giữ mạng. . .

Phần ân tình này thực sự quá lớn.

- Lão sư...

Hốc mắt nàng đỏ lên.

Hoạn nạn mới thấy chân tình.

Đây mới thật sự là lão sư!

Vì học sinh có thể liều lĩnh! Coi như nàng là Danh sư ngũ tinh, dù đặt mình vào hoàn cảnh người khác nghĩ một hồi thì sợ rằng cũng không làm được như vậy.

- Nhanh lên, đừng do dự nữa. Nếu không, ngay cả một người cũng không trốn thoát!

Trương Huyền nói.

- Con. . . Được rồi!

Lạc Thất Thất cắn răng, khẽ gật đầu, vội vàng đi tới một bên của cửa đá.

Kẹt kẹt! Kẹt kẹt!

Nàng mới vừa nấp kỹ thì cửa đá đã triệt để mở ra, ngay sau đó có một bóng người cao to từ bên trong bước ra ngoài.

Là một đại gia hỏa cao gần ba mét, toàn thân xanh xám, mang theo khí tức tĩnh mịch.

- Là. . . Dị Linh thi nhân khôi lỗi?

Con ngươi co rụt lại, Lạc Thất Thất che miệng, thân thể mềm mại khẩn trương mà không ngừng run rẩy.

Thứ trước mắt này cũng không phải là tộc nhân Dị Linh tộc, mà là dùng thi thể Dị Linh tộc để luyện chế mà thành khôi lỗi!

Dị Linh tộc trời sinh đã mạnh mẽ, bất kể thân thể hay là linh hồn và tu vi, vừa ra đời đã chiếm ưu thế hơn so với nhân loại. Dùng loại thi thể này để luyện chế thành khôi lỗi, giống như Vô Hồn Kim Nhân vậy. Thậm chí càng thêm cường đại, có thể phát huy ra toàn bộ sức chiến đấu khi còn sống!

Khó trách trước đó hai người một mực suy đoán, hơn hai nghìn năm không có người ra ngoài, cho dù có người sống thì cũng đã chết. . .

Không nghĩ tới lại là khôi lỗi!

Loại vật này, hấp thu linh khí mà khởi động, chỉ cần không hư hại thì tuổi thọ có thể nói là vô hạn. Tuy rằng nơi này là lòng đất, thế nhưng linh khí đầy đủ, coi như tiêu hao cực kỳ kinh người thì dùng thời gian nhất định cũng có thể khôi phục lại được.

Rất có khả năng, bàn ghế trước đó chính là hắn lau.

Mặc dù không có gì trí tuệ, thế nhưng việc nghiêm túc hoàn thành chuyện mà chủ nhân giao phó, bọn chúng vẫn có thể làm được!

- Chết!

Trong lúc tràn ngập khiếp sợ thì đã nghe thấy Trương sư phía trước hét lớn một tiếng, đồng thời trường kiếm đột nhiên đâm ra.

Ầm!

Kiếm khí bí mật mang theo lực lượng toàn thân chèn ép không khí, làm cho không khí phát ra tiếng vang chói tai, trực tiếp đâm về phía khôi lỗi.

Khôi lỗi đi ra khỏi cửa đá, bàn tay thô to bỗng nhiên vỗ về phía kiếm mang.

Sưu!

Lực lượng cuồng bạo của Trương sư va chạm với đối phương một cái, giống như là thuyền cô độc gặp sóng lớn vậy, không có chút năng lực phản kháng nào thì đã đập tan.

- Đi mau!

Trong lúc nàng đang chần chờ có nên đi qua hỗ trợ cho Trương sư hay không thì đã nghe thấy tiếng quát tràn ngập vẻ gấp gáp của hắn vang lên.

- Ừm!

Biết đối phương làm như vậy vì tranh thủ cơ hội sống sót cho nàng, Lạc Thất Thất tràn ngập cảm kích, sau đó cắn răng xoay người phóng đi về phía cửa đá!

Lão sư, cám ơn ngươi. . .

Nếu như lần này chúng ta có thể còn sống thì cho dù người muốn ta làm gì ta cũng tuân theo, làm học sinh và thủ hộ giả cả đời cho người. . .

Ầm ầm!

Bên này nàng kích động, cảm động thì bên kia Trương Huyền đã cảm thấy có một cỗ lực lượng cực mạnh đánh tới, cả người lần nữa rên lên một tiếng, bay ngược ra. Bị một chưởng của đối phương đánh cho dán lên trên tường.

- Không nên ah!

Giãy dụa từ bên trên tường đi xuống, lại nhìn khôi lỗi Dị Linh tộc đang nổi giận đi tới, Trương Huyền không hiểu ra sao.

Hắn hấp dẫn tên này, để cho Lạc Thất Thất có cơ hội chạy trối chết. Cũng không phải là hắn hảo tâm, mà là. . . Muốn thu hoạch được sự cảm kích của nàng, hình thành Thiên Đạo chi thư!

Một khi có thứ này, xem như ngay cả Thánh giả cũng có thể dùng một sách đập chết!

Đối phương đã bái hắn làm sư phụ, lại thêm cảm kích, vốn hắn cho rằng nhất định có thể hình thành ở trong đầu. Thế nhưng hắn có nằm mơ cũng không nghĩ tới. . . Cái gì cũng không có!

Chẳng lẽ, vừa rồi đối phương không có cảm kích?

Không đúng a, ánh mắt của nàng, hắn có thể nhìn ra, tuyệt đối là mang ơn, nhưng vì sao lại không có hình thành thứ này cơ chứ?

- Chẳng lẽ, cảm kích là phải thụ nghiệp giải thích nghi hoặc chứ không phải là. . . Loại ân cứu mạng này hay sao?

Đột nhiên, một suy nghĩ xuất hiện trong đầu hắn.

Trước đó khi trong đầu hắn hình thành Thiên Đạo chi thư đều là truyền thụ võ học, công pháp, hoặc là thụ nghiệp giải thích nghi hoặc cho nên mới có được cảm kích.

Mà lần này, rõ ràng đã khác biệt.

Lần này là ân cứu mạng, mặc dù cũng có ân tình rất lớn, rất rõ ràng cũng không phải là cảm kích sư ân. Mà càng nhiều hơn đó chính là lòng dạ của hắn và thái độ khi đối mặt với nguy hiểm!

- Tính sai...

Khóe miệng giật một cái, mồ hôi lạnh của Trương Huyền ứa ra.

Vốn hắn cho rằng đối phương có danh phận sư đồ với hắn, chỉ cần cảm kích thì đã có thể hình thành kim thư, sau đó hóa giải nguy cơ lần này. Thậm chí còn có thể chạy thoát, thế nhưng hắn có nằm mơ cũng không nghĩ tới, thế mà lại không thành công. . .

Lần này hắn phải thực sự đối mặt với gia hỏa này, thực sự tới chiến đấu!

Mà rất rõ ràng, thực lực bây giờ của hắn, còn xa không phải là đối thủ!

Sưu!

Trong lúc vẻ mặt hắn buồn bực thì khôi lỗi Dị Linh tộc đã đi tới trước mặt, nắm đấm thô to trực tiếp đập vào đầu hắn!

Sinh tử chỉ trong nháy mắt.

Từ lúc Trương Huyền xuyên việt đến nay, đây là lần nguy cơ lớn nhất!

Hồng Viêm đỉnh

dtv-ebook.com

- Phân thân!

Biết nếu như một quyền này của đối phương thực sự đánh trúng thì mình hắn sẽ phải chết không nghi ngờ. Tinh thần khẽ động, phân thân đột nhiên xuất hiện ở trước mặt, mà bản thân hắn thì thân thể lóe lên, trốn sang một bên.

- Bản tôn, có phải ngươi lại tìm được thứ tốt gì hay không? Ách. . . A?

Phân thân luôn ở trong giới chỉ trữ vật, không có cách nào câu thông với hắn, cho nên cũng không biết chuyện gì xảy ra ở bên ngoài. Lúc vừa xuất hiện còn tưởng rằng lại có đồ tốt gì tương tự như Hóa Thanh trì để hắn hấp thu. . . Trong lúc đang tràn ngập cao hứng thì đã thấy một nắm đấm cực lớn đã đi tới trước mắt.

Phanh!

Ngay cả phản ứng cũng không kịp phản ứng, đầu đã bị một quyền đánh trúng, đánh xẹp tại chỗ, giống như một cái bánh rán vậy.

- Dám đánh ta, ngươi tự tìm cái chết!

Không nghĩ tới vừa mới thò đầu ra đã gặp phải loại chuyện này, phân thân buồn bực sắp phát điên. Tinh thần khẽ động, cái đầu đã biến thành bánh rán lần nữa nhô lên, dùng một quyền nghênh đón đối phương!

Xác thịt của phân thân là luyện chế từ Cửu Thiên Liên Thai, không có hình thái cố định, coi như biến thành thịt nát thì cũng có thể tuỳ tiện khôi phục. Có thể nói là bất tử thân, chính bởi vì như thế cho nên trong thời khắc mấu chốt Trương Huyền lấy ra thứ này.

Sưu sưu!

Ngạnh kháng với khôi lỗi, “Phanh“ một cái, phân thân bị dán vào trên vách tường.

Phân thân đánh với bản tôn, mặc dù có thể ngược cho bản tôn chết đi sống lại, thế nhưng lực lượng chân chính vẫn quá yếu, vẫn không phải là đối thủ của quái vật như cũ.

Cũng giống như độ cứng của đá kim cương vậy, mặc dù đã vượt qua sắt thép, thế nhưng nếu dùng thiết chùy gõ thì vẫn có thể đập nát kim cương như cũ.

Ầm ầm!

Thấy tên này vừa xuất hiện đã đối quyền với mình, khôi lỗi lập tức giận dữ, nhấc chân đạp tới chỗ phân thân.

- Nguy rồi...

Nắm đấm thiếu chút nữa đã đánh cho thân thể của hắn tan ra thành từng mảnh. Cho nên vừa nhìn thấy một chân này, phân thân không dám mạnh mẽ chống đỡ, bị dọa đến mức thân thể run rẩy một cái, trực tiếp vọt tới một bên.

- Chết!

Cùng lúc đó, trường kiếm trong tay Trương Huyền ở bên cạnh bỗng nhiên bổ tới cổ của khôi lỗi.

Bản tôn và phân thân cùng hưởng suy nghĩ, như là một người vậy, phối hợp cực kỳ ăn ý. Không tới mức đối phương công kích, mà không có cách nào tự lo được.

Đinh!

Trường kiếm rơi vào trên cổ khôi lỗi, phát ra một tiếng vang giòn, tia lửa văng ra khắp nơi.

Trương Huyền chỉ cảm thấy gân bàn tay run lên, giống như gậy gỗ bổ vào bên trên sắt thép vậy, trường kiếm xém chút nữa đã tuột khỏi tay.

- Cũng quá cứng rắn a...

Ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy chỉ để lại một ngấn trắng ở bên trên cổ của đối phương, cái gì cũng không có. Sắc mặt Trương Huyền tái xanh, thiếu chút nữa đã ngất đi.

Trường kiếm của hắn chính là Linh cấp trung phẩm đỉnh phong a, dùng hết toàn lực chém xuống, thế mà ngay cả da cũng không có đâm thủng được. Rốt cuộc lực phòng ngự của tên này lợi hại bao nhiêu cơ chứ?

- Chẳng lẽ. . . Hắn không chỉ là thi nhân khôi lỗi của Dị Linh tộc mà trong đó còn gia nhập đủ loại tài liệu, được luyện chế thành binh khí?

Con ngươi Trương Huyền lập tức co rụt lại.

Vừa rồi hắn đã thi triển ra lực lượng khổng lồ vượt qua chín trăm vạn đỉnh, lại mượn vũ khí Linh cấp trung phẩm để đánh ra công kích. Coi như là đầu của cường giả Hóa Phàm bát trọng cũng có thể tuỳ tiện chém xuống. Thế nhưng ngay cả da của đối phương cũng không có cắt xuống được, như vậy chỉ có thể nói rõ một chuyện. . .

Tên này đã không đơn thuần là thi thể, rất có khả năng, toàn thân cũng giống như Vô Hồn Kim Nhân, bị đặc thù tài liệu đổ bê tông, bị luyện chế thành một cái vũ khí siêu việt Linh cấp trung phẩm!

Cũng chỉ có như vậy thì một kích toàn lực bản thân hắn mới không có chút hiệu quả nào cả!

- Như vậy phải đánh thế nào đây?

Khuôn mặt xám xanh, vẻ mặt Trương Huyền rất là khó coi.

Binh khí mạnh nhất của hắn ngay cả phòng ngự của đối phương cũng không phá giải được. Nói cách khác, cho dù muốn làm tổn thương đối phương cũng không đả thương được đối phương chs đừng nói chi là giết!

Sưu!

Bên này hắn đang khiếp sợ muốn chết thì bên kia dường như khôi lỗi cũng đã triệt để bị chọc giận, nó quay người lại, lại đập tới một quyền.

Lực lượng của một quyền giống như một ngọn núi, ép cho không khí "Ô ô" rung động, bất cứ lúc nào cũng sẽ sụp đổ. Còn chưa tới trước mặt thì Trương Huyền đã cảm thấy toàn thân nóng hừng hực, giống như rơi vào một lò lủa cực lớn.

Lực quyền như lô!

Trong truyền thuyết, lực lượng đạt tới trình độ nhất định thì một quyền đánh ra có thể khiến cho quyền phong như là lò lửa, ngay cả sắt thép cũng có thể hòa tan.

Vốn hắn cho rằng là giả, không nghĩ tới thế hắn lại tự mình trải qua thứ này!

- Lui...

Biết quyền pháp cuồng bạo như thế căn bản không có cách nào mạnh mẽ chống đỡ được. Bàn chân Trương Huyền đạp mạnh, trực tiếp lui về phía sau.

Phanh!

Căn phòng này thực sự quá nhỏ, mới lui hai bước thì đã cảm thấy sống lưng xiết chặt, đã dán sát vào tường.

- Long lân hộ thân phù!

Biết không có cách nào để tránh né, rơi vào đường cùng, Trương Huyền đành phải lấy ra tấm hộ thân phù vừa có được từ lần trước, sau đó không chút do dự kích hoạt.

Thứ này tổng cộng có ba lần cơ hội sử dụng, lúc hắn ở Vu hồn mộ đã dùng qua một lần, hiện tại là lần thứ hai.

Một vòng ánh sáng xuất hiện, lập tức bao phủ hắn vào bên trong.

Oanh!

Nắm đấm và vòng ánh sáng va chạm, một thanh âm bạo liệt như muốn phá nát màng nghi vang lên, sau đó vòng ánh sáng lập tức nổ tung.

Trương Huyền lập tức lần nữa cảm thấy có một đạo lực lượng khổng lồ truyền lại, khiến cho nham thạch sau lưng của hắn vỡ vụn thành phấn. Ngực rất là khó chịu, không nhịn được phun ra một ngụm máu tươi.

Nếu không phải ở bên trong Hóa Thanh trì thân thể đã tăng lên không ít, như vậy chỉ sợ lần này xương cốt sẽ đứt gãy, không chịu nổi được lực lượng.

- Một quyền đánh tan hộ thân phù mà ngay cả Hóa Phàm cửu trọng đỉnh phong cũng không phá giải được. Lực lượng của thứ này tuyệt đối đã đạt đến Thánh vực...

Lần nữa nhoáng một cái, trốn sang một bên, Trương Huyền há hốc miệng thở hổn hển, nhanh chóng khôi phục thương thế.

Vốn hắn cho rằng để phân thân đi ra, cả hai liên thủ, coi như không đối phó được, nếu chạy trốn cũng không khó, không nghĩ tới đối phương không chỉ có thực lực mạnh mẽ, ngay cả cường độ thân thể cũng đã vượt ra khỏi tưởng tượng của hắn.

Tuyệt đối đã đạt đến năng lực mà chỉ Thánh vực mới có.

Căn bản không phải là tồn tại mà hắn hiện tại có thể chống lại.

Trừ phi. . .

- Có một kiện thần binh Linh cấp tuyệt phẩm!

Xiết chặt nắm tay.

Lực phòng ngự của đối phương quá mạnh, coi như biết rõ chỗ thiếu sót, bằng vào lực lượng và thủ đoạn bây giờ của hắn cũng không phá giải được, trừ phi. . . Có một kiện vũ khí Linh cấp tuyệt phẩm, như vậy mới có thể chém giết nó, nếu không. . . Nếu cứ tiếp tục như vậy, chỉ có bị đối phương đập chết mà thôi!

Làm sao bây giờ?

Từ lúc xuyên việt đến nay hắn luôn thuận buồm xuôi gió, cho nên dù có nằm mơ cũng không nghĩ tới, mình lại gặp phải loại đại gia hỏa này.

Nếu như là nhân loại, bằng vào Sư Ngôn thiên bẩm hoặc là nói mê hoặc, cuối cùng cũng có thể khiến cho đối phương mắc lừa. Cũng giống như tộc nhân Dị Linh tộc trước đó vậy, có thể thừa dịp được. . .

Thế nhưng chỉ là một cỗ khôi lỗi, không có ý thức của bản thân, dù có nói nhiều hơn nữa cũng là vô ích ah!

- Lão sư, trong này có thông đạo, mau vào...

Trong lúc hắn đang không biết nên làm như thế nào cho phải thì đã nghe thấy thanh âm của Lạc Thất Thất đã đi vào cửa đá truyền tới.

Nói đến thì dài dòng, kỳ thật từ lúc nàng đi vào cho đến bây giờ, chẳng qua cũng chỉ có mười mấy hô hấp mà thôi, xem ra, ở bên trong nàng đã phát hiện ra cái gì đó.

- Được!

Lên tiếng, cổ tay Trương Huyền run lên, trường kiếm lần nữa bổ ra một đạo kiếm mang. Cùng thời khắc đó, hắn lại để cho phân thân công kích

từ phía sau, bản tôn nhanh chóng chạy về phía cửa đá.

Phân thân có thể nói là không chết, không sợ đối phương. Mà hắn thì không giống, nếu như đầu biến thành bánh rán, như vậy sẽ phải chết thật!

Kẽo kẹt! Kẽo kẹt!

Dường như cảm giác được ý đồ của hắn cho nên khôi lỗi càng thêm tức giận, bàn chân đạp mạnh, không để ý tới kiếm mang của hắn mà trực tiếp phóng về phía Trương Huyền.

Hắn muốn bằng vào thân thể mạnh mẽ để đâm chết đối phương!

- Đáng giận!

Vẻ mặt trắng bệch, răng Trương Huyền sắp cắn nát bờ môi.

Nếu như chỉ là một quyền, hắn còn có thể bằng vào thân pháp để trốn tránh. Thế nhưng toàn bộ thân thể của đối phương. . . Gian phòng này vốn đã rất chật hẹp, căn bản không trốn tránh ra xa được. Một khi đụng vào, không chết thì cũng không kém gì nhiều!

- Cút!

Nhưng vào lúc này, phân thân bỗng nhiên lao đến, hung hăng đâm vào khôi lỗi.

Phanh!

Cả hai ngạnh kháng, mặc dù lực lượng của phân thân yếu kém, thế nhưng vẫn khiến cho khôi lỗi bị chệch sang một bên.

Vốn là trực tiếp đâm vào trên người Trương Huyền, kết quả chỉ có quét tới bả vai mà thôi.

Ông!

Thời khắc mấu chốt, hắn lần nữa kích hoạt một lần hiệu quả cuối cùng của Long lân hộ thân phù. Sau đó lập tức nghe được một tiếng “Răng rắc“, long lân vỡ vụn, lực lượng khổng lồ trùng kích vào khiến cho Trương Huyền trực tiếp ngã vào cửa đá.

- Phân thân, trở về!

Người trên không trung, tinh thần khẽ động, thu phân thân vào giới chỉ trữ vật, lập tức sống lưng lần nữa trầm xuống, đụng vào trên vách tường.

- Lão sư...

Thanh âm lo lắng từ phía trước truyền đến.

Quay đầu nhìn lại, phía sau cửa đá mặt quả nhiên có thông đạo, hình như là một cơ quan đã bị Lạc Thất Thất mở ra, thông đạo chật hẹp, chỉ cho một người tiến lên.

Vừa rồi hắn đã đâm vào trên vách đá của thông đạo.

Biết đại gia hỏa kia bất cứ lúc nào cũng sẽ xông tới cho nên Trương Huyền không dám mảy may ngừng lại, cũng không nhìn về phía sau. Bàn chân giẫm mạnh lên trên vách tường, lập tức xông về phía trước.

Thông đạo không dài, chỉ có khoảng cách hơn mười mét, trong vòng nửa hô hấp hắn đã đi ra ngoài, lập tức nhìn thấy được một thạch thất rất là rộng lớn.

Gian phòng này so với chỗ kia càng bao la hơn nhiều, ít nhất cũng có mấy ngàn mét vuông.

- Cái này...

Không nghĩ tới phía sau cánh cửa hẹp còn có không gian to lớn như vậy, Trương Huyền sững sờ.

- Lão sư, người nói đúng a. Đây chính là chỗ ở của Ngô Dương Tử tiền bối, đây chính là thư tịch và lô đỉnh hắn để lại...

Trong lúc đang cảm thấy kỳ quái thì đã nghe thấy thanh âm của Lạc Thất Thất từ phía trước vang lên.

Ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy nữ tử này đang tràn ngập hưng phấn nhìn về phía hắn.

Nàng thấy lão sư không có việc gì, hiển nhiên cũng rất là cao hứng. Thế nhưng bởi vì phát hiện nơi này cho nên càng làm cho nàng kích động không thôi.

- Thư tịch? Lô đỉnh?

Ngẩng đầu nhìn lại, quả nhiên nhìn thấy ở vị trí góc tường nơi nữ tử đang đứng, dưới ánh sáng trong suốt của Dạ Minh Châu chiếu rọi, một loạt giá sách san sát, cách đó không xa còn có một cái lô đỉnh cực lớn đứng sừng sững.

Lô đỉnh này khác biệt so với đan lô luyện đan, giống như là một cái hỏa lô cực lớn, mặc dù không có hỏa diễm thiêu đốt, thế nhưng từ đó cũng có thể cảm nhận được lực lượng hung mãnh và khí thế ở trong đó.

Vừa nhìn đã biết cấp bậc của thứ này không thấp!

- Ừm, con đã chuyên môn nghiên cứu qua, đây là hỏa lô luyện khí năm đó Ngô Dương Tử tiền bối đã từng sử dụng, tên là Hồng Viêm đỉnh!

Lạc Thất Thất nói.

Đối với Luyện Khí sư, thứ trân quý nhất chính là lôđỉnh luyện khí, có thể nói tương đương với sinh mệnh của bản thân. Lô đỉnh đang ở đây, như vậy đã nói rõ hắn tất nhiên hắn đã từng ở qua nơi này.

Nói cách khác. . . Bọn họ đã tìm đúng chỗ!

Cái gọi là Vong Ưu cư này chính là nơi mà trước kia Ngô Dương Tử tiền bối từng ở lại.

Chỉ cần mang Hồng Viêm đỉnh này về học viện thì coi như hoàn thành thí luyện, có thể thành công viên mãn!

- Quá tốt rồi, nơi này có đường ra hay không?

Trương Huyền không nhịn được hỏi một câu.

Thí luyện hoàn thành hay không đối với hắn cũng không có ý nghĩa gì cả. Mà chuyện quan trọng nhất chính là, phải làm như thế nào mới có thể rời khỏi nơi này.

Nơi này mặc dù rộng lớn hơn một chút, thế nhưng một khi gia hỏa to lớn kia xông tới, sớm muộn gì cũng sẽ bị chém giết. Cho nên chuyện phải như thế nào để còn sống mới là chuyện quan trọng nhất.

- Đường ra? Con. . . Con còn chưa kịp tìm...

Sắc mặt Lạc Thất Thất tái nhợt.

Nàng vừa mới vào đây thì đã nhìn thấy Hồng Viêm đỉnh, rất nhiều thư tịch cho nên quá mức hưng phấn, đã quên tìm lối ra.

Chỉ là, phòng lớn như thế, ánh sáng lại không đủ, coi như muốn tìm thì làm sao có thể tìm thấy được ngay chứ.

Ầm ầm!

Lời còn chưa dứt thì phía sau đã có một trận oanh minh vang vọng, lập tức hai người lần nữa đã cảm thấy có một luồng sát lục chi khí đánh tới, đầu khôi lỗi vừa rồi cũng đã theo sát ở phía sau!

- Nguy rồi...

Sắc mặt Trương Huyền tái nhợt.

Trương Huyền bày trận

dtv-ebook.com

Bên này còn chưa tìm được đường lui thì đối phương đã vọt vào , tương đương với lần nữa rơi vào trong ngõ cụt, phải làm thế nào cho phải chứ?

Không có thời gian để cho hắn ngẫm nghĩ, vừa đi vào phòng, khôi lỗi đã trực tiếp lao đến về phía Trương Huyền.

Rất hiển nhiên Trương Huyền đã triệt để chọc giận nó, làm cho ngay cả Lạc Thất Thất nó cũng mặc kệ.

- Đáng giận!

Biết thực lực của khôi lỗi này rất đáng sợ, căn bản không phải là tồn tại mà hắn có thể chống lại, thân thể Trương Huyền nhoáng một cái, trực tiếp bay đi về phía không trung.

Cả đại sảnh này, không chỉ phạm vi so gian phòng vừa rồi còn lớn hơn mà bầu trời cũng bao la hơn rất nhiều, cao chừng mấy chục mét. Nếu như chính diện đã không có cách nào chống chọi thì trước tiên bay lên rồi lại nói.

Sưu!

Mới vừa bay lên thì hắn đã cảm thấy có một đạo khí tức nồng đậm từ phía dưới nhanh chóng lao ra, khôi lỗi đã nhảy lên theo hắn.

Mặc dù thứ này không biết bay, thế nhưng. . . Độ cao mấy chục mét đối với khôi lỗi nắm giữ lực lượng Thánh vực thì cũng không tính là gì.

- Lão sư, để con tới giúp ngươi!

Thấy khôi lỗi này đuổi theo lão sư không dứt, Lạc Thất Thất rất là lo lắng, cổ tay khẽ đảo, tỏng lòng bàn tay xuất hiện một bộ cung tiễn. Nàng gài tên lên trên dây cung, một đạo mũi tên trực tiếp bắn về phía khôi lỗi đang ở trên không trung.

Ông!

Mũi tên xao động, ẩn chứa lực lượng Hóa Phàm lục trọng đỉnh phong trong nháy mắt đã đến trước mặt, bàn tay khôi lỗi vẩy một cái, đã đánh bay nó đi.

Trong lúc chần chờ này Trương Huyền cũng đã tìm được cơ hội, khi thân thể còn ở trên không trung vội vàng thay đổi phương hướng, bay đi về phương hướng của Lạc Thất Thất.

Hắn có thể phi hành, có thể tự do chuyển hướng ở trên không trung, thế nhưng khôi lỗi chỉ là nhún nhảy, cho nên vẫn đang xông về phía trước như cũ.

- Lão sư...

Thấy hắn bay tới, Lạc Thất Thất cũng không đoái hoài tới việc hỏi thăm tại sao hắn lại có thể bay, nàng chỉ có thể tràn ngập lo lắng nhìn về phía hắn, hỏi:

-Người không sao chứ...

- Hiện tại không có việc gì, nếu như vẫn không tìm thấy lối ra, thì nhất định sẽ có chuyện...

Vẻ mặt Trương Huyền rất là khó coi.

Nhờ vào phi hành trên không trung mà quay ngược trở lại, tránh né đối phương thì còn mấy lần có thể, một khi chân khí tiêu hao sạch sẽ, khi đó có muốn chạy trốn cũng không trốn thoát.

- Mau thu Hồng Viêm đỉnh lại, tranh thủ thời gian tìm đường lui...

Biết lúc này có nói nhiều hơn nữa thì cũng vô dụng, Trương Huyền vội vàng phân phó một tiếng.

- Được...

Lạc Thất Thất vội vàng gật đầu, đi tới trước mặt lô đỉnh, bàn tay đụng vào, định thu nó vào trong giới chỉ trữ vật.

Còn chưa bắt đầu thì đã nghe thấy tiếng cơ lò xo vận chuyển, một thanh âm lập tức truyền đến.

- Tại hạ Ngô Dương Tử! Người đến đây có thể luyện chế hoặc là làm tấn thăng ra vũ khí Linh cấp thượng phẩm thì có thể có được truyền thừa của ta. Nếu không, tùy tiện lấy đi Hồng Viêm đỉnh, Địa Cung sẽ sụp đổ trong nháy mắt. Có được truyền thừa của ta, tự nhiên ta sẽ nói cho các ngươi biết phương pháp rời khỏi Địa Cung, nếu không, sẽ phải chôn cùng ở đây với ta!

- Sụp đổ?

- Chôn cùng?

Trương Huyền, Lạc Thất Thất đồng thời sững sờ, cảm thấy rét lạnh.

Ai muốn lấy được truyền thừa của ngươi cơ chứ?

Ngay phía trước có một đầu khôi lỗi lớn như thế, bất cứ lúc nào cũng sẽ công tới, chúng ta nào có thời gian luyện khí a?

Ngươi muốn giết chết chúng ta đúng không?

Hơn nữa luyện chế vũ khí Linh cấp thượng phẩm. . . Chỉ sợ cần phải đạt tới Luyện Khí sư ngũ tinh đỉnh phong thì mới có thể làm được a!

Mặc dù Lạc Thất Thất biết luyện khí, thế nhưng cũng chỉ là ngũ tinh sơ kỳ, làm sao có thể luyện chế ra vũ khí mà ngũ tinh đỉnh phong mới có thể luyện chế ra được chứ?

Còn có hắn. . . Đối với luyện khí có thể nói ngay cả một chữ cũng không biết, một người ngay cả Tinh cấp cũng không có kiểm tra thì lại càng không có thể. . .

Oanh!

Ngay khi hai người đang buồn bực thì phía trước lần nữa có sóng khí đánh tới, khôi lỗi đã đáp xuống trên mặt đất. Sau khi chỉnh phương hướng, lần nữa điên cuồng đánh tới.

Nhìn tốc độ của tên này, không đến mấy hơi thở thì sẽ có thể đi tới trước mặt hai người. Lại tiếp tục dây dưa cùng bọn họ, không chết không thôi.

- Lão sư, làm sao bây giờ?

Trong đôi mắt xinh đẹp của Lạc Thất Thất tràn ngập vẻ lo lắng.

Không chỉ có nàng sốt ruột, Trương Huyền cũng tê cả da đầu.

Gia hỏa to lớn này, vừa rồi hắn đã giao thủ qua, cho dù mang cả phân thân ra liên hợp lại cũng không ngăn cản nổi một chiêu. Nếu như bị đuổi tới. . . Chỉ sợ không dùng đến mấy chiêu thì đã có thể bị đánh chết tại chỗ rồi!

Mà nghe ý tứ Ngô Dương Tử nhắn lại, chỉ có có được truyền thừa của hắn thì mới có thể rời khỏi, nếu không cũng chỉ có thể bị vây chết ở chỗ này. . .

Muốn có được truyền thừa thì phải luyện khí. . . Dưới tình cảnh hiện tại, coi như muốn luyện. . . Gia hỏa to lớn này cũng sẽ không cho bọn hắn thời gian dài như vậy ah!

- Trừ phi. . . Có trận pháp gì đó có thể vây khốn tên này, nếu không, dù chúng ta muốn luyện khí cũng không thể nào làm được...

Lạc Thất Thất sốt ruột nói.

- Đúng vậy a. Chỉ có điều, xem như trận pháp ít nhất cũng phải đạt tới lục cấp, nếu không, muốn vây khốn nó sẽ rất khó khăn...

Trương Huyền gật gật đầu, đang định nói tiếp thì đột nhiên không nhịn được có chút sững sờ:

- Trận pháp lục cấp?

- Nhanh, giúp ta chặn lại tên này mấy hơi thở!

Nghĩ đến cái gì đó, ánh mắt sáng lên, thân thể Trương Huyền nhảy lên, bỗng nhiên bay lên.

- Vâng!

Thấy vẻ mặt này của lão sư, nàng biết chắc đối phương đã phát hiện ra cái gì đó, Lạc Thất Thất không dám do dự, lần nữa lấy ra mũi tên, trực tiếp bắn tới chỗ khôi lỗi!

Sưu sưu sưu sưu!

Liên tục mấy mũi tên, mỗi một mũi đều mang theo uy lực cực lớn, khiến cho khôi lỗi không thể không đưa tay chống lại.

Thấy mũi tên của Lạc Thất Thất có uy lực lớn như thế, biết nàng cũng không kiên trì được thêm mấy mũi tên. Lúc này hắn cũng không nhiều lời, người đang ở trên không trung, cổ tay khẽ đảo, một đống trận kỳ xuất hiện ở trong lòng bàn tay.

Chính là những trận kỳ mà trước kia ở trong sơn cốc hắn đã nhổ ra.

Hắn biết không ít trận pháp trận đồ tam cấp, thế nhưng vượt qua tứ cấp thì lại ít hơn, chỉ có duy nhất một cái ngu cấp, cũng chỉ là Tụ Linh trận mà thôi.

Dựa theo tình huống bình thường, nếu muốn bố trí ra trận pháp lục cấp là chuyện căn bản không thể nào làm được.

Không biết trận đồ, không có trận kỳ thích hợp thì làm sao có thể hoàn thành cơ chứ?

Nhưng trùng hợp khi hắn còn ở bên ngoài sơn cốc đã nhìn thấy được một trận pháp lục cấp.

Ngọc Phi Nhi lợi dụng ngân châm phá trận, kích hoạt trận pháp, Thiên Đạo thư viện đưa ra phân bố và thiếu hụt kỹ càng của trận pháp này. Khiến cho hắn hiểu rõ về trận pháp này, thậm chí còn hơn cả Tụ Linh trận.

Mà trận pháp ẩn nấp này trùng hợp lại là lục cấp. . . Trận kỳ cũng vừa vặn bị hắn thu vào trong giới chỉ trữ vật!

Lúc đó hắn chỉ nghĩ, đồ tốt như vậy ném đi thì rất lãng phí. Thế nhưng có nằm mơ cũng không nghĩ tới, lúc này lại nổi lên tác dụng lớn như vậy!

- Gian phòng cũng đủ lớn, vừa vặn có thể dễ dàng bố trí...

Người ở trên không trung, nhìn trọn đại điện này một lần.

Trận pháp ẩn nấp này có thể che giấu cửa vào, đương nhiên cũng có thể ẩn giấu chỗ thư tịch và đan lô.

Chỉ cần khiến cho khôi lỗi không tìm thấy, như vậy bọn hắn cũng có đủ thời gian để luyện chế linh binh, nghĩ biện pháp thu hoạch được truyền thừa của Ngô Dương Tử tiền bối!

Chỉ là, trước đó trận pháp ẩn giấu kia có diện tích rất lớn, may mắn ở chỗ này có đủ không gian, nếu không, có khả năng không bố trí ra được.

- Đi!

Quyết định vị trí, ngón tay Trương Huyền búng một cái.

Ông!

Trận kỳ trong lòng bàn tay trực tiếp bắn tới bốn phía.

- Trận kỳ? Chẳng lẽ lão sư muốn bố trí trận pháp?

Ngay khi Lạc Thất Thất đang bắn tên ngăn cản khôi lỗi nhìn thấy động tác của Trương Huyền, nàng không nhịn được sững sờ, lập tức con ngươi co rụt.

Mặc dù nàng không có học qua chức nghiệp Trận Pháp sư, thế nhưng hảo hữu lại Trận Pháp sư ngũ tinh, cho nên phải làm thế nào mới có thể bày trận nàng vẫn được nhìn thấy tận mắt.

Coi như Trận Pháp sư lợi hại nhất trận pháp hệ trong Danh sư học viện, muốn bày trận cũng phải dùng la bàn đo đạc trước, tìm kiếm từng tấc từng tấc, sau đó mới đâm trận kỳ xuống mặt đất. . .

Vị này thì tốt, người còn đang ở trên không trung đã bắn trận kỳ ra, hơn nữa một lần chính là mấy cái. . .

Thật hay giả vậy?

Như vậy thật sự có thể bố trí ra trận pháp hay sao?

Như vậy chẳng khác nào trò đùa a?

Trong lòng khiếp sợ, lực lượng mũi tên trong tay không đủ, khôi lỗi ở phía xa xa gầm lên giận dữ, duỗi tay nắm lấy một mũi tên rồi trực tiếp ném về phía nàng.

Ô ô!

Mặc dù là dùng tay ném, thế nhưng lực lượng của đối phương thực sự quá lớn, mũi tên mang theo âm thanh phá không, trực tiếp bắn về phía nàng.

Con ngươi co vào, Lạc Thất Thất vội vàng lách mình tránh, một đạo gió táp nhanh chóng xẹt qua người, xé rách y phục trên bả vai nàng, trên da

thịt trắng như tuyết xuất hiện một vết máu.

Rống!

Một mũi tên đã khiến cho nàng không thể không tránh né, khôi lỗi lần nữa thấp giọng gầm một tiếng, lại phóng đi về phía Trương Huyền đang ở trên không trung.

Thân thể xoay một cái, Trương Huyền thay đổi phương hướng, trận kỳ trong tay tiếp tục ném xuống phía dưới, từng cái cắm vào trên vị trí cố định.

- Đối thủ của ngươi là ta, không nên tìm lão sư gây phiền phức!

Thấy tên này lại đuổi theo, Lạc Thất Thất cắn hàm răng ngà, cung kéo mạnh, lần nữa bắn tới.

Ông!

Mũi tên này là một tên nàng nén giận ra tay, hầu như đã ngưng tụ toàn bộ lực lượng, tốc độ nhanh như là sao băng, vừa bắn ra đã đi đến trước mặt.

Đinh!

Khôi lỗi chưa kịp ngăn cản thì đã bị bắn trúng mi tâm.

Chỉ là, lực phòng ngự của tên này thực sự quá mạnh, mà lại là khôi lỗi, đồng thời cũng không có loại hình nưh huyệt đạo. Cho nên mặc dù bắn trúng chỗ hiểm, thế nhưng lại không làm nó bị thương mảy may, ngược lại còn khiến cho nó giận dữ hơn.

Lần nữa gào thét, không đi quản Trương Huyền ở trên không trung nữa mà vọt về phía nàng.

Hiển nhiên, cừu hận của tên này đã bị Lạc Thất Thất lôi về phía nàng. Hiện tại chuyện nó muốn làm nhất chính là chặt nữ nhân này thành thịt vụn.

Sưu!

Dưới chân nhanh chóng di chuyển, Lạc Thất Thất còn không có kịp phản ứng thì thi nhân khôi lỗi Dị Linh tộc đã đi tới trước mặt, năm ngón tay mở ra, bỗng nhiên vồ tới chỗ nàng.

Chỉ phong gào thét, mặc dù không có chân khí thế nhưng khí thế và lực lượng từ trong đó phát ra vẫn khiến cho nàng phải hít thở dồn dập.

- Cút ngay!

Một tiếng quát vang lên, lúc này không kịp giương cung bắn tên cho nên nàng giơ cung quật về phía gia hỏa khôi lỗi trước mắt.

Trường kiếm của nàng, trước đó ở trong phòng đá nhỏ kia đã bị quất bay làm cho nó cắm ở bức tường, bây giờ còn chưa có cơ hội thu hồi lại. Lại thêm lúc này coi như muốn cầm vũ khí cũng đã không kịp, chỉ có thể dùng cung để chống lại mà thôi.

Soạt!

Trường cung còn chưa có quật tới chỗ đối phương thì đã bị khôi lỗi bắt lấy, sau đó nó nhẹ nhàng kéo một cái.

Lạc Thất Thất chỉ cảm thấy gan bàn tay như muốn nứt ra, nàng vội vàng buông tay, kiện binh khí này cũng đã rơi vào trong lòng bàn tay của đối phương.

Lực lượng mà ngay cả Trương Huyền cũng không có cách nào mạnh mẽ chống đỡ đối phương, làm sao nàng có thể chống đỡ được cơ chứ.

Răng rắc!

Cầm trường cung, hai tay khôi lỗi Dị Linh tộc hợp lại, lập tức bẻ gãy kiện vũ khí Linh cấp trung phẩm này, sau đó lại tiện tay ném qua một bên, lần nữa vồ tới chỗ Lạc Thất Thất.

Lốp bốp!

Không khí phát ra âm bạo kịch liệt, Lạc Thất Thất vội vàng lui về phía sau. Chỉ có điều, vẫn quá chậm, sóng khí cuồng bạo đánh trúng ngực nàng, khiến cho nàng lật bổ nhào mấy vòng ở không trung, nặng nề đâm vào trên vách tường ở cách đó không xa.

Phụt!

Phun ra một ngụm máu tươi, vẻ mặt Lạc Thất Thất trắng bệch.

Đường đường là cao sinh của Danh sư học viện, là thiên tài nổi danh năm thứ hai. Ở trong tay đối phương ngay cả một chiêu cũng không có tiếp được, chuyện này khiến cho nàng rất mất tinh thần.

- Không được, ta phải tranh thủ kéo dài thời gian cho lão sư!

Giãy dụa từ trên tường đứng dậy, thấy khôi lỗi đã bỏ qua nàng mà lần nữa nhìn về phía Trương Huyền, Lạc Thất Thất cắn răng, trực tiếp lao đến.

- Đối thủ của ngươi là ta!

Gầm lên một tiếng, đôi bàn tay trắng như phấn lăng không đánh tới.

Lạc Phong quyền!

Đây là quyền pháp mà Tiên Tổ gia tộc của nàng để lại, đã đạt đến Linh cấp hậu kỳ, uy lực vô cùng. Là chiêu số công kích mạnh nhất mà hiện nay nàng có thể thi triển ra!

Coi như là cường giả Hóa Phàm thất trọng Quy Nhất cảnh sơ kỳ đụng phải thì cũng phải tạm tránh mũi nhọn.

Chỉ là đầu quái vật này không phải là cường giả Quy Nhất cảnh, càng không phải là nhân loại. Cho nên nắm đấm còn chưa đến trước mặt thì đã thấy hắn điểm ra một ngón tay.

Phốc!

Máu tươi dâng trào, cả người Lạc Thất Thất ở trên không trung bổ nhào hai vòng, sau đó bay ngược về phía sau.

Lúc nàng đang cảm thấy lần này tất sẽ đụng vào trên vách tường, ngã đến bán sống bán chết thì đã cảm thấy phía sau mềm nhũn, một luồng chân khí đã bao phủ nàng lại.

Lập tức, có một đạo thanh âm nhàn nhạt vang lên bên tai của nàng.

- Chuyện còn lại. . . Giao cho ta đi!

Thiên Đạo luyện khí

dtv-ebook.com

Nghe thấy thanh âm này, hai mắt Lạc Thất Thất đỏ lên, chỉ thấy Trương Huyền chẳng biết từ lúc nào đã đi tới vị vị cách nàng không xa. Chân khí trong lòng bàn tay xao động, khiến cho tốc độ bay về phía sau của nàng chậm rồi ngừng hẳn lại.

Vội vàng quay đầu nhìn lại, chỉ thấy hơn 100 cây trận kỳ đồng loạt cắm vào ở chung quanh, mặc dù sắp xếp theo phương vị đặc thù, thế nhưng chẳng biết tại sao, vẫn không có chút động tĩnh chút nào.

- Lão sư, người đã bố trí xong trận pháp rồi sao?

- Còn thiếu một chút!

Cười nhạt một tiếng, cổ tay Trương Huyền run lên, một cái trận bàn bay thẳng ra ngoài.

Ông!

Trận bàn ở trên không trung mở ra, lập tức linh khí chung quanh bị hút tới, hình thành một cái vòng xoáy linh khí thô to.

- Đây là. . . Tụ Linh trận?

Lạc Thất Thất sững sờ.

Không phải bố trí ra trận pháp ở chung quanh hay sao? Dùng Tụ Linh trận làm cái gì cơ chứ?

Lại nói, thứ này là dùng để tu luyện. Nàng chưa từng nghe nói qua còn có thể chống đỡ khôi lỗi có thể so với Thánh giả.

Rống!

Khôi lỗi ở phía trước thấy hắn ném ra trận bàn cũng sững sờ, chẳng qua sau khi nó cảm thấy không có công kích cho nên lại lần nữa lao đến chỗ hai người. Giống như là dã thú nổi điên, bên trên thân thể phát tán ra khí tức hung mãnh.

Thấy đối phương càng ngày càng tới gần, bất cứ lúc nào cũng sẽ đi tới trước mặt. Trong lúc Lạc Thất Thất đang khẩn trương không biết nên làm như thế nào cho phải thì đã nghe thấy thanh niên ở cách đó không xa hừ lạnh một tiếng.

Lập tức, bàn chân đạp mạnh lên trên mặt đất, ngay sau đó nàng đã thấy cảnh vật trước mắt lắc lư một hồi, khôi lỗi đã biến mất không thấy gì nữa, gian phòng lại khôi phục vẻ yên tĩnh.

Giống như tình cảnh vừa nãy chỉ là một giấc mơ, căn bản không tồn tại vậy.

- Chuyện gì xảy ra?

Lạc Thất Thất vội vàng nhìn quanh một vòng, phát hiện ra Hồng Viêm đỉnh và rất nhiều thư tịch vẫn còn, vị trí khôi lỗi vừa rồi lại biến mất, nhìn không thấy, cũng sờ không thấy, tất cả đều là một màu đen kịt.

Dường như nương theo cái dậm chân của người thanh niên này, nàng và lô đỉnh đã đồng thời bị bóc ra khỏi không gian này, nhảy đến một thế giới khác.

- Che giấu. . . Trận pháp?

Đột nhiên nàng nghĩ đến cái gì đó.

Có thể làm được điểm ấy, chỉ có một cái. . . Đó chính là trận pháp che giấu!

Loại trận pháp này có thể ẩn núp một phạm vi riêng biệt, khiến cho người ta không phát hiện ra được. Cũng giống như trước đó ở trong sơn cốc vậy, bất kể bọn hắn làm như thế nào cũng không tìm được lối vào của Địa Cung.

Nếu không phải phá giải được trận pháp, coi như lại cho bọn hắn ba năm, coi như đào bới lên một lần thì cũng có khả năng khó mà phát hiện ra được.

Trước đó nàng không biết Trương sư ẽ bố trí trận pháp gì. Khi nhìn thấy những cái trận kỳ kia và một màn kỳ quái trước mắt, trong lòng nàng lập tức nghĩ tới.

- Chỉ là. . . Trận pháp che giấu cực kỳ tiêu hao linh khí, đồng thời ít nhất cũng cần một vị Trận pháp đại tông sư lục tinh mới có thể khởi động được, làm sao lão sư lại có thể kích hoạt...

Mặc dù đã xác nhận, thế nhưng nàng vẫn không thể tin được như cũ.

Trận pháp lục tinh, hơn nữa còn trận pháp che giấu huyền diệu như thế, ít nhất cũng phải là cường giả Thánh vực mới có thể kích hoạt ra được. Mà vị Trương sư này chẳng qua chỉ là Hợp Linh cảnh. . . Cấp bậc kém rất nhiều a!

- Chẳng lẽ là. . . Tụ Linh trận vừa rồi?

Con ngươi nàng lập tức co rụt lại.

Vừa rồi Trương sư ném ra một cái trận bàn Tụ Linh trận, trước đó nàng còn không hiểu tại sao, giờ phút này kết hợp lại với đại trận này, nàng lập tức hiểu ra được.

Tất nhiên là lấy Tụ Linh trận ngũ tinh làm động lực, triệt để kích hoạt trận pháp che giấu này.

Mượn nhờ trận pháp khác để dẫn động một trận pháp khác. . . Cũng chính là trận pháp hợp lại ở trong truyền thuyết, coi như Trận Pháp sư

lục tinh đỉnh phong cũng khó mà làm được chuyện này!

Trương sư không những làm ra mà lại còn tự tin và nhẹ nhõm như vậy. . .

Hai mắt Lạc Thất Thất trợn tròn.

Trận pháp là mượn nhờ từ trường của cảnh vật chung quanh, hình thành lực lượng đặc thù. Không phải là một cộng một bằng hai, dưới tình huống bình thường, hai trận pháp đặt chung một chỗ sẽ rất dễ làm ảnh hưởng lẫn nhau, từ đó làm cho. . . Chúng sẽ không có một chút tác dụng nào.

Lấy Tụ Linh trận để cung cấp động lực, kích hoạt trận pháp che giấu. . . Coi như tận mắt nhìn thấy thì nàng vẫn không thể tin được.

Muốn làm được chuyện này cần phải có lý giải và khống chế mạnh bao nhiêu đối với trận pháp thì mới có thể làm được điểm ấy cơ chứ?

- Được rồi, hiện tại chúng ta đã ẩn nấp, đối phương không phát hiện ra được, tranh thủ thời gian luyện chế vũ khí, thu hoạch được truyền thừa của Ngô Dương Tử tiền bối!

Không biết trong lòng nàng rung động thế nào, Trương Huyền đi tới trước mặt nàng.

Trận pháp che dấu lục cấp, bằng vào thực lực của hắn bây giờ, coi như có thể bố trí ra được thì cũng không có năng lực kích hoạt. Thậm chí, cho dù kích hoạt, cũng không có thể lực để duy trì.

Cũng giống như ốc sên kéo xe ngựa vậy, mặc dù chân khí của hắn hùng hậu, thế nhưng vẫn còn chưa đủ đểduy trì cho một trận pháp lục cấp vận chuyển.

Rơi vào đường cùng, hắn đành phải ném Tụ Linh trận ngũ cấp kia ra ngoài.

Trên người hắn còn có mấy trăm viên linh thạch trung phẩm, mượn Tụ Linh trận ngũ cấp này cung cấp linh khí, hoàn toàn có thể khởi động đại trận. Khiến hco nó có thể nhẹ nhõm vận chuyển.

Còn việc dung hợp Tụ Linh trận với trận pháp che giấu như thế nào, khiến cho chúng trợ giúp lẫn nhau mà không sinh ra xung đột, có Thiên Đạo thư viện trong tay, vấn đề này cũng không quá khó khăn.

Hơn nữa, quả thực cũng đã thành công.

- Đúng vậy a, hiện tại chuyện quan trọng nhất chính là luyện chế vũ khí, thỏa mãn điều kiện của Ngô Dương Tử tiền bối, nghĩ biện pháp để tìm lối ra...

Từ trong khiếp sợ khôi phục lại, Lạc Thất Thất khẽ gật đầu, đồng thời còn mang theo vẻ nghi hoặc:

-Lão sư không muốn đích thân luyện chế vũ khí hay sao?

Vị lão sư này mặc dù tuổi tác không có lớn hơn nàng, thế nhưng cho lại khiến cho nàng khiếp sợ rất nhiều.

Coi như có thể luyện chế ra vũ khí Linh cấp thượng phẩm mà Luyện Khí sư ngũ tinh đỉnh phong trở nên mới có thể luyện chế thì nàn cũng không cảm thấy kỳ quái.

- Ta?

Trương Huyền lắc đầu.

Coi như hắn muốn luyện chế thì cũng phải biết mới được!

Chức nghiệp Luyện Khí sư thuộc về một trong các chức nghiệp thượng cửu lưu, giống như luyện đan vậy, cơ sở rất là quan trọng. Cần phải có nhiều năm tôi luyện và học tập, đối với luyện khí ngay cả một chữ hắn cũng không biết, luyện thế nào chứ?

Không nói tới chức nghiệp này, ngay cả luyện đan, hắn đã học tập không biết bao nhiêu bản thư tịch, không phải vẫn ở bình cảnh, không có cách nào tự mình luyện chế hay sao?

- Lão sư không ra tay sao?

Lạc Thất Thất sững sờ.

- Ta sẽ không ra tay, ngươi luyện chế đi!

Trương Huyền nói.

- Con sao?

Lạc Thất Thất giật nảy mình.

- Ừm, lão sư ta đã có một vị sư phụ khác, không thể bái nhập vào làm môn hạ của người khác! Nếu như lấy được truyền thừa luyện khí của đối phương, khi đó đối phương sẽ cứng rắn muốn thu ta làm đồ đệ. Mà ta lại không có cách nào cự tuyệt a!

Trương Huyền lạnh nhạt nhìn qua.

- Cái này. . . Người lão sư nói chính là Dương sư a! Người. . . Còn truyền thụ cho người luyện khí hay sao?

Lạc Thất Thất sững sờ.

Ngày ấy, ở Hóa Thanh trì, vị Dương sư kia đạp Hỏa Long mà tới, một cái giày đã phá vỡ tình thế nguy hiểm, khiến cho nàng kính ngưỡng không dứt.

Vốn nàng cho rằng đối phương chỉ là lão sư tu vi của Trương, không nghĩ tới còn có trách nhiệm truyền thụ luyện khí.

- Không sai!

Trương Huyền gật đầu.

- Nhưng. . .

Nghe thấy hắn thừa nhận, Lạc Thất Thất rất là hâm mộ, vẻ mặt lập tức cười khổ, hai hàng lông mi nhíu lại:

- Con chỉ là Luyện Khí sư ngũ tinh sơ kỳ, coi như luyện chế thì cũng không nhất định có thể làm cho đối phương hài lòng...

- Yên tâm đi, ta sẽ chỉ điểm cho ngươi...

Trương Huyền nói.

- Đa tạ...

Nghe thấy đối phương muốn chỉ điểm cho nàng, vẻ mặt Lạc Thất Thất rất là kích động.

Vị Trương sư này đã chỉ điểm cho nàng luyện chế ra dược dịch lục cấp!

- Ừm, nhanh khôi phục thương thế đi, nếu không một khi bắt đầu luyện chế, ta sợ ngươi sẽ không kiên trì nổi...

Trương Huyền khoát tay áo nói.

- Vâng!

Biết hiện tại mình đã bị trọng thương, cho dù có người ta có chỉ điểm thì cũng không có tinh lực để luyện chế vũ khí. Lúc này Lạc Thất Thất mới khoanh chân ngồi xuống, lấy ra một viên đan dược chữa thương rồi nuốt xuống.

Cô cô cô!

Dược lực lan tràn ra khắp nơi, khiến cho toàn thân nàng ấm áp, miệng vết thương từ từ phục hồi.

Sưu!

Thấy nàng đã chữa thương, Trương Huyền biết không chậm trễ được, vì vậy mới xoay người đi tới giá sách ở bên cạnh.

Nói thật, hiện tại hắn cũng chỉ là lừa dối, luyện khí như thế nào, đúng là hắn có biết một chút, nhưng cũng không nhiều.

Thiên Huyền vương quốc, Thiên Vũ vương quốc. . . Mặc dù nhìn qua một chút thư tịch liên quan tới luyện khí. Thế nhưng cũng không thành hệ thống được. Cũng không có kiểm tra Luyện Khí sư, chỉ điểm người khác luyện chế một kiện vũ khí bình thường thì cũng coi như cũng được, luyện chế Linh cấp thượng phẩm. . . Còn xa mới làm được.

Kế trước mắt chỉ có thừa dịp trong khoảng thời gian này nhanh chóng nhắc chắc thời gian học tập.

Tụ Linh trận có linh thạch trung phẩm cắn nuốt, có thể duy trì trận pháp che giấu. Thế nhưng dù sao nơi này cũng không phải ở bên ngoài, có thiên địa tự nhiên kết hợp, có thể hội tụ linh khí trong phương viên mấy ngàn cây số. . .

Một khi mấy trăm miếng linh thạch trung phẩm kia bị dùng hết, tự nhiên trận pháp che giấu sẽ mất đi hiệu quả.

Đến lúc đó, khôi lỗi xông tới thì hắn sẽ không có biện pháp nào nữa!

Đi mấy bước đã đi tới trước mặt giá sách, phía trên quả nhiên đều là một chút bí bản liên quan tới luyện khí.

Hoặc là lúc trước Ngô Dương Tử tiền bối sưu tập, hoặc là chính là do người bắt hắn để lại, chuyên môn dùng để học tập tham khảo.

Mặc kệ là loại nguyên nhân nào, có những sách vở này, đối với hắn cũng là một chuyện tốt. Vì vậy lúc này hắn cũng không nghĩ nhiều, ngón tay vuốt ve ở phía trên, nhanh chóng chạy băng băng.

Trong thời gian uống cạn một chung trà, mấy trăm ngàn bản thư tịch trên giá sách đã bị hắn thu sạch và ghi chép vào trong thư viện.

- Chính xác!

Tinh thần khẽ động, lập tức óc mấy quyển sách xuất hiện ở trước mặt hắn.

Chính là tất cả phương pháp Thiên Đạo Luyện Khí sư từ nhất tinh tới lục tinh.

Cũng chính là cái mà hắn gọi là Thiên Đạo luyện khí, chỉ cần học xong lý giải về luyện khí của hắn sẽ không kém gì Luyện Khí sư lục tinh chân chính, thậm chí còn còn mạnh hơn.

Tiện tay lật ra một chút.

- Khí, công cụ được xưng hô như vậy. Luyện khí, luyện chế ra công cụ thích hợp với nhân loại, vũ khí tốt nhất. Là bản thân nhân loại lấy thân thể con người làm căn cơ, chế tạo ra vũ khí. Đây mới thật sự là Thiên Đạo chi pháp...

Đạo lý trong thư tịch rót vào trong đầu, khiến cho hắn sảng khoái tinh thần, hiểu ra.

Bất kể là luyện khí hay là luyện đan, mặc kệ là loại đẳng cấp nào, biến hóa bao nhiêu thì cũng không rời bản chất. Cũng có một cái hạch tâm chuẩn tắc nhất, mà Thiên Đạo luyện khí này chính là thứ ghi chép chuẩn tắc hạch tâm nhất này.

Chỉ cần học được nó thì chẳng khác nào đã hoàn toàn nắm giữ “Đạo lý” luyện chế những binh khí khác, muốn luyện chế sẽ rất đơn giản.

Hai mắt nhắm nhắm chặt, học tập từng quyển từng quyển.

Một canh giờ, hai canh giờ, ba canh giờ, bốn canh giờ. . .

Sau sáu canh giờ.

Sáu bản Thiên Đạo luyện khí đã được hắn học xong.

Mà Trương Huyền từ một kẻ hoàn toàn không biết gì cả với luyện khí chi đạo lại biến thành một luyện khí đại tông sư chân chính.

Coi như Ngô Dương Tử phục sinh, như vậy ở trên phương diện Luyện Khí nhất đạo chỉ sợ cũng kém xa hắn tít tắp.

Đương nhiên, coi như học tập được Thiên Đạo luyện khí, biết rất nhiều về luyện khí. Thế nhưng nếu để cho hắn chân chính luyện chế thì hắn vẫn giống như cùng luyện đan vậy, rất khó làm được.

Bởi vì chuyện này khác với thư hoạ, trận pháp, thuộc về đàm binh trên giấy, không nói đâu xa, chỉ là rèn luyện khí thai cũng đã tốn không biết bao nhiêu thời gian thì mới có thể tôi luyện thành công được.

Không có khả năng chỉ cần một lần mà thôi.

Nếu như muốn trở thành cao thủ luyện khí chân chính vẫn còn cần tốn không biết bao nhiêu thời gian để luyện tập thì mới thành công được.

- Nhìn một chút xem. . . Nơi này có phương pháp luyện thể hay không!

Học tập xong Thiên Đạo luyện khí, lại đọc qua đám thư tịch vừa sưu tập một lần, Trương Huyền không nhịn được khẽ lắc đầu, có chút thất lạc.

Mục đích chủ yếu nhất hắn tới nơi này chính là vì muốn lấy được công pháp luyện thể của Ngô Dương Tử. Hiện tại xem ra, trên giá sách này cũng không có những thứ này.

Lắc đầu, hắn đứng dậy, nhìn về phía Lạc Thất Thất cách đó không xa. Vừa xem qua, hai hàng lông mày không kìm lòng được mà nhíu lại.

- Ngươi. . . thương thế còn chưa khỏi sao?

Chỉ thấy lúc này Lạc Thất Thất vẫn đang khoanh chân ngồi chữa thương tại chỗ như cũ. Mặc dù khí tức trên người so với trước đó đã mạnh hơn nhiều, thế nhưng thương thế trong cơ thể vẫn không có hoàn hảo. Từ hô hấp là có thể nghe ra được, vẫn mang theo vẻ khó chịu.

Luyện chế vũ khí (1)

dtv-ebook.com

Sáu canh giờ, lại phục dụng đan dược chữa thương, cho đến bây giờ vẫn còn chưa khỏi hẳn, như vậy cũng quá chậm a.

- Tổn thương có chút nặng nề. . . Mặc dù đã phục dụng dược vật, đại khái cũng phải mất thời gian chừng ba ngày mới có thể khôi phục. Mà muốn hoàn toàn khôi phục, ít nhất phải nửa tháng!

Từ trong tu luyện tỉnh lại, Lạc Thất Thất ngẩng đầu lên nói.

Trước đó, trong lúc chiến đấu nàng đã bị nội thương rất nghiêm trọng, ba ngày có thể khôi phục đã coi như rất nhanh rồi.

Dù sao bị thương cũng không phải ăn cơm, muốn nhanh là có thể nhanh được.

- Nếu như đợi thêm một thời gian ngắn thì sẽ thêm một phần nguy hiểm!

Nghe thấy còn cần thời gian lâu như vậy, Trương Huyền nhíu mày lại.

Mặc dù trận pháp đã che giấu bọn hắn, làm cho khôi lỗi không tìm thấy. Thế nhưng ai cũng không dám cam đoan sẽ có biến cố gì, nhất định phải tăng thêm tốc độ mới được.

Chần chờ một chút, hắn hỏi:

- Trên người ngươi có Hồi Khí Đan hay không?

- Hồi khí đan?

Lạc Thất Thất sững sờ:

- Có!

Hồi Khí Đan là một trong các dược vật người tu luyện thường dùng nhất, dùng để khôi phục chân khí, tu vi khác biệt thì đẳng cấp cũng không giống nhau.

Giống như ở trong trận pháp Tụ Linh trận vậy, trong dược vật mỗi một cấp bậc cũng có loại đan dược này, thế nhưng công hiệu lại có khác biệt một trời một vực.

Hồi Khí Đan trên người nàng chính là ngũ tinh sơ kỳ, coi như chân khí nàng tiêu hao sạch sẽ, nếu dùng một viên cũng có thể khiến cho nàng trong thời gian ngắn khôi phục được khoảng chừng năm mươi phần trăm. Đủ để đối phó với một chút vấn đề nguy hiểm à

Cổ tay khẽ đảo, nàng lấy ra một viên.

- Ừm!

Tiếp nhận đan dược, Trương Huyền nắm ở trong tay, một lát sau, lại một lần nữa đưa tới:

- Ăn đi!

- Vâng!

Trong lòng nghi hoặc, Lạc Thất Thất vẫn mở miệng nuốt đan dược xuống.

Hồi Khí Đan chỉ có thể dùng để khôi phục chân khí, hiện tại nàng chân khí dồi dào, ăn thứ này có tác dụng gì chứ?

Trong lúc nàng đang cảm thấy kỳ quái thì đã cảm thấy Hồi Khí Đan nuốt vào trong miệng chậm rãi tan ra, ngay sau đó có một luồng ấm áp khí lưu trong nháy mắt đã chảy qua toàn thân.

Khí lưu đi tới đâu thì nội thương, ngoại thương, tất cả đều dùng tốc độ mắt thường có thể thấy được khôi phục. Sau mấy hơi thở, nàng cócảm giác cả người giống như thoát thai hoán cốt, lần nữa niết bàn trùng sinh.

- Cái này...

Hai mắt trợn tròn, Lạc Thất Thất đứng dậy, không thể tin được.

Thương thế chí ít nửa tháng mới có thể hoàn toàn khôi phục, sau khi ăn một viên Hồi Khí Đan. . . Lại hoàn hảo không chút tổn hại nào cả!

- Lão sư, viên Hồi Khí Đan này...

Cho dù người có ngốc hơn nữa cũng hiểu biết, nhất định là lão sư đã động tay động chân lên Hồi Khí Đan, khiến cho nó biến thành thánh dược chữa thương.

Chỉ cầm một chút, ngay cả đan lô cũng không có động, bất kỳ dược liệu gì cũng không thêm vào mà lại khiến cho một viên đan dược thay đổi thuộc tính và hiệu quả. . . Rốt cuộc đối phương sao lại làm được cơ chứ?

- Chuẩn bị luyện khí đi!

Cũng không giải thích, Trương Huyền khoát tay áo.

Dựa vào loại thủ đoạn chữa thương kia của đối phương, muốn chờ đến lúc có thể luyện khí còn không biết phải tới năm nào tháng nào. Muốn phải nhanh chóng chữa khỏi chỉ có thể mượn Thiên Đạo chân khí mà thôi.

Chỉ là, chân khí này quá mức đặc thù, đối phương lại là Danh sư ngũ tinh. Nếu trực tiếp truyền vào thì sẽ rất dễ bị phát hiện ra cái gì đó, vì vậy hắn chỉ có thể mượn để làm vật môi giới.

Mà trong Hồi Khí đan ẩn chứa linh khí cuồng bạo, dung nhập trong đó là phương án tốt nhất. Đồng thời một khi tiến vào cơ thể sẽ cùng dung hợp

với chân khí của đối phương, coi như sau đó đối phương có hoài nghi muốn điều tra cũng không tra ra được.

Trước đó cái gọi là “Thánh thủy chữa thương” cũng là nguyên lý này.

Mùi rượu gay mũi, để cho chân khí Thiên Đạo chân khí dung nhập vào trong đó, coi như là người lợi hại hơn nữa thì cũng không có khả năng phát hiện ra được.

- Ừm!

Thấy lão sư không nói, Lạc Thất Thất thức thời không hỏi thêm gì nữa, nàng đi tới trước mặt Hồng Viêm đỉnh.

Chung quanh lô đỉnh, than đá có đủ loại khoáng vật chất, cần cái gì đều có cái đó, đủ để nàng tiến hành luyện chế.

- Bắt đầu!

Hít sâu một hơi, cổ tay Lạc Thất Thất run lên, để than đá vào lô đỉnh, lại dùng phương pháp đặc thù để nhen lửa. Dưới chân khí thôi động, không lâu sau nó đã tản mát ra nhiệt lượng kinh người.

Luyện khí cần có nhiệt độ, so với luyện đan còn lớn hơn, hỏa diễm bên trong lô đỉnh bốc lên, chung quanh lập tức trở nên cực nóng khó nhịn, dường như dù có ném trường kiếm vào thì cũng có thể trực tiếp hòa tan.

- Bây giờ vũ khí có cấp bậc cao nhất mà ngươi đã từng luyện chế qua là cấp bậc gì?

Thấy động tác chuẩn bị than lửa của nàng như mây trôi nước chảy, tự mang ý vị, Trương Huyền biết cơ sở nàng không tồi cho nên mới khẽ gật đầu, hỏi.

- Bẩm báo lão sư, vũ khí cao nhất mà con từng luyện chế qua là Linh cấp hạ phẩm đỉnh phong. . . Linh cấp trung phẩm, cũng chưa từng thành công qua...

Khuôn mặt đỏ lên, Lạc Thất Thất nói.

Tiêu chuẩn nhập môn của Luyện Khí sư ngũ tinh là Linh cấp hạ phẩm đỉnh phong, xem ra nàng đã miễn cưỡng đi vào cấp bậc này.

- Luyện Khí sư ngũ tinh sơ kỳ. . . Muốn luyện chế ra Linh cấp thượng phẩm, quả thực có chút khó khăn!

Trương Huyền nhíu mày một cái.

Luyện khí khác biệt so với luyện đan.

Luyện đan chỉ cần làm không sai một chút nào trong trình tự chiết xuất dược liệu, như vậy sẽ rất có khả năng thành đan.

Thế nhưng Luyện khí nếu tu vi không đủ, không có cách nào phát huy ra được nhiệt lượng lớn nhất của lửa than thì ngay cả khoáng thạch cũng rất khó hòa tan được. Như vậy nếu muốn luyện chế ra binh khí thích hợp thì cũng sẽ không khả năng.

Lạc Thất Thất ngay cả vũ khí Linh cấp trung phẩm cũng chưa từng thành công qua. Như vậy đã nói rõ khống chế đối với lửa than có thiếu sót cực lớn. Dùng loại thực lực này, ngay cả hòa tan khoáng thạch cũng không được, làm sao có thể thành công được cơ chứ?

Sắc mặt tái xanh, cúi đầu nhìn về phía vật mà Ngô Dương Tử để lại.

- Xích Anh khoáng thạch, Tử Lưu thiết anh, Hàn Thanh thạch...

Mỗi khi nhìn một loại khoáng thạch, vẻ mặt hắn lập tức trở nên khó coi hơn một chút.

Những quáng thạch này đều là thứ rất khó luyện chế, coi như thứ dễ dàng hòa tan nhất là Hàn Thanh thạch cũng cần chân khí của cường giả Hóa Phàm thất trọng thôi động thì mới có thể làm nó nóng chảy. Còn Xích Anh khoáng thạch, Tử Lưu thiết anh. . . Những thứ này, không có

thực lực Hóa Phàm bát trọng thậm chí là cửu trọng thì không có khả năng luyện hóa!

Nói cách khác. . . Đừng nói là luyện khí, rất nhiều khoáng thạch ở trước mắt, ngay cả muốn hòa tan cũng rất khó khăn!

- Nếu là luyện khí đơn thuần, bằng vào thực lực của ngươi, Linh cấp thượng phẩm là thứ gần như không có khả năng. .. Chỉ là, nếu như muốn tăng phẩm chất vũ khí lên thì sẽ đơn giản hơn không ít!

Chần chờ một lúc lâu, Trương Huyền nói.

Không có cách nào hòa tan khoáng thạch, như vậy sẽ không có cách nào luyện chế khí thai, đương nhiên cũng sẽ càng không có cách nào luyện chế vũ khí được.

Thế nhưng, tăng phẩm chất vũ khí của lên thì lại đơn giản hơn không ít.

Bởi vì có thành phẩm cho nên cũng không cần hoàn toàn hòa tan khoáng thạch là đã có thể hoàn thành.

Dù sao đối phương đã nói qua, có thể luyện chế hoặc tấn thăng ra vũ khí Linh cấp thượng phẩm thì cũng có thể tiếp nhận truyền thừa, tăng phẩm chất vũ khí lên rồi tấn cấp, cũng phù hợp với yêu cầu.

- Tăng phẩm cấp lên?

Lạc Thất Thất có chút xấu hổ:

-Tăng phẩm chất lên đúng là đơn giản hơn một chút so với luyện chế, chỉ là. . . Con chỉ có một thanh vũ khí Linh cấp trung phẩm, vừa rồi khi đối chiến đã mất đi. . . Hơn nữa, tất cả vũ khí của con cũng không thể tấn thăng, không có cách nào tiếp tục tấn cấp được nữa!

Tăng phẩm chất vũ khí lên quả thực so với luyện chế còn dễ dàng hơn nhiều. Chỉ có điều, cũng phải có binh khí thích hợp trước mới được.

Nàng chỉ có một thanh trường kiếm Linh cấp trung phẩm, thế nhưng lúc trước chiến đấu ở trong gian nhà đá nhỏ đã bị đánh bay, đâm vào trong bức tường, hiện tại cũng không có cầm về được a.

Quan trojgn nhất là, những binh khí này đều đã triệt để thành phẩm. Nếu như lại tôi thép luyện chế, không những không thể tấn cấp mà ngược lại sẽ rớt cấp.

Chỉ có vũ khí có thể tấn cấp trong truyền thuyết mới có thể tiếp tục rèn luyện.

Chỉ là loại binh khí này cực kỳ thưa thớt, xem như nàng cũng chưa từng thấy qua mấy món. Cho nên muốn tìm kiếm ở chỗ này nào có dễ dàng như vậy.

- Dùng của ta đi!

Cổ tay khẽ đảo, Trương Huyền mang Băng Vũ kiếm ra.

Thanh trường kiếm này lúc trước hắn lấy được từ Kỳ Trân lâu, thuộc về vũ khí có thể tấn thăng, hơn nữa đã sớm đạt đến cấp bậc Linh cấp trung phẩm đỉnh phong, tùy thời đều có thể tiếp tục tấn cấp.

- Cái này. . . Được!

Thấy lão sư lấy binh khí của mình ra để luyện chế, không lo lắng bởi vì mình không cẩn thận mà làm cho nó giáng cấp, trong lòng lập tức Lạc Thất Thất cảm thấy ấm áp, khẽ gật đầu.

- Không cần khẩn trương, cứ dựa theo lời ta làm. Như vậy muốn làm cho Băng Vũ kiếm tấn cấp lên Linh cấp thượng phẩm, không khó!

Thấy nàng không có tự tin, Trương Huyền an ủi một câu.

Hắn đãọc xong sáu bản Thiên Đạo luyện khí, lý giải về Luyện Khí sư của hắn đã sớm đạt đến tình trạng ngay cả Ngô Dương Tử cũng rất khó đạt tới.

Mặc dù tự nhận tu vi hạn chế, không có cách nào hòa tan rất nhiều khoáng thạch, thế nhưng muốn làm cho Băng Vũ kiếm đã sớm đạt tới giới hạn tấn thăng đến Linh cấp thượng phẩm. Chuyện này cũng không tính là quá khó.

- Chỉ là. . . mục đích hiện tại của chúng ta không phải là đạt tới Linh cấp thượng phẩm, mà là. . . Tuyệt phẩm!

Nhướng mày lên, Trương Huyền nói.

- Tuyệt phẩm?

Lạc Thất Thất sững sờ.

Đạt tới thượng phẩm đã phù hợp với yêu cầu của Ngô Dương Tử, có thể lấy được truyền thừa, vì sao lại phải đạt tới tuyệt phẩm cơ chứ?

Linh cấp tuyệt phẩm, đây chính là chuyện ngay cả Luyện Khí sư lục tinh cũng rất khó thành công được. Coi như Ngô Dương Tử đại tông sư phục sinh, có thể luyện chế thành công hay không cũng khó mà nói trước được.

Để nàng luyện chế. . . Dù chỉ là tấn thăng, nàng không thể nào làm được ah!

- Không sai!

Trương Huyền gật gật đầu:

- Đầu khôi lỗi bên ngoài kia không biết đã dùng bao nhiêu khoáng thạch đặc thù đổ bê tông mà thành, vũ khí bình thường căn bản không đả thương được nó mảy may. Nếu muốn chém giết nó, chỉ có thể sử dụng loại vũ khí cấp bậc này mà thôi...

- Coi như thành công lấy được truyền thừa của Ngô Dương Tử, tìm được lối ra. Nếu như không giải quyết xong tên này, nhất định cũng sẽ có nguy

hiểm. So với việc gây phiền phức còn không bằng một lần thành công, luyện chế ra vũ khí Linh cấp tuyệt phẩm, sau đó chém giết nó!

Ánh mắt sáng lên, Trương Huyền xiết chặt nắm tay.

Trước đó hắn đã chiến đấu cùng khôi lỗi, cho nên hắn biết, vũ khí bình thường trên căn bản không động được tới đối phương. Vì vậy nếu muốn giết chết, chỉ có thể dùng vũ khí đạt tới cấp bậc Linh cấp tuyệt phẩm mà thôi.

Đã. . . Lần này đã phải tăng cấp bậc vũ khí lên, như vậy hắn cũng vừa vặn nhân cơ hội này, nghĩ biện pháp một lần thành công, giải quyết hậu hoạn.

- Cái này...

Vẻ mặt Lạc Thất Thất nhăn nhó.

Nàng ngay cả Linh cấp thượng phẩm cũng không có nắm chắc có thể thành công, tuyệt phẩm? Làm sao có thể làm được cơ chứ?

- Lão sư, thực lực bây giờ của con chỉ có thể khiến cho viên Hàn Thanh thạch này nhũn ra, tiến hành rèn luyện, triệt để hòa tan cũng không làm được, có khả năng. . . Rất khó có thể luyện chế ra vũ khí tuyệt phẩm a!

Thực sự nàng không nhịn được cho nên mới nói một câu.

- Như vậy đủ rồi!

Biết lo lắng của nàng, Trương Huyền mỉm cười.

- Đủ rồi?

Lạc Thất Thất nháy mắt.

Quả thực Hàn Thanh thạch là khoáng thạch không thể thấy nhiều, có giá trị không nhỏ, nhưng so với Xích Anh khoáng thạch, Tử Lưu thiết anh rõ ràng vẫn còn kém một mảng lớn.

Dung nhập vào thanh Băng Vũ kiếm này có thể duy trì cho nó không hạ cấp là tốt lắm rồi, còn tuyệt phẩm?

Làm sao có thể làm được cơ chứ?

- Luyện khí, muốn cho vũ khí càng thêm sắc bén, tấn thăng lên cấp bậc cao hơn, bước quan trọng nhất là cái gì?

Trương Huyền nhìn qua.

- Là. . . Tôi thép!

Lạc Thất Thất gật đầu.

Tôi thép, có thể khiến cho vũ khí trong nháy mắt xảy ra biến hóa, làm cho cả tất cả chất liệu của binh khí dễ dàng dung hợp hơn.

Cùng một loại chất liệu, cùng trình tự luyện chế, khi tôi thép dung hợp càng hoàn mỹ hơn thì cấp bậc cũng càng cao hơn.

Giống như luyện đan vậy, trung hoà đủ loại dược tính thì lại càng tốt, phẩm chất khi thành đan cũng càng cao.

Có thể nói, tôi thép là bước quan trọng nhất.

Đây là bước mà vô số Luyện Khí sư muốn nắm giữ nó mà lại không có cách nào hoàn toàn nắm giữ được.

- Không sai, là tôi thép! Bình thường, độ chênh lệch nhiệt độ bên trong ngày càng lớn, hiệu quả càng tốt. Mà bởi vì tu vi hạn chế cho nên ngươi không có cách nào gia tăng nhiệt lượng trong binh khí, như vậy. . . Chúng ta hoàn toàn có thể hạ thấp nhiệt độ tôi thép!

Trương Huyền cười cười.

Luyện chế vũ khí (2)

dtv-ebook.com

- Hạ thấp nhiệt độ tôi thép?

Lạc Thất Thất sững sờ.

Không phải tôi thép phải dùng nước sao? Nhiều nhất là dùng nước đá. . . Ngoại trừ cái này ra, còn hạ thấp như thế nào được nữa?

Hơn nữa, cũng không phải nhiệt độ chênh lệch càng lớn thì lại càng tốt, còn phải căn cứ vào phạm vi có thể chịu đựng được của vũ khí. Nếu vượt quá, không chịu nổi, một khi nứt toác sẽ trở thành dã tràng xe cát, cuối cùng cái gì cũng không có được!

Không ít Luyện Khí sư chính vì muốn gia tăng cấp bậc vũ khí cho nên cố ý sửa lại vật chất tôi thép. Kết quả lại gây ra phản ứng với vật chất bên trong khí thai, cuối cùng dẫn đến khí thai đã mài giũa không biết bao lâu sụp đổ trong nháy mắt. Lãng phí vô số khoáng thạch trân quý một cách vô ích.

Luyện khí, tỉ lệ của đủ loại khoáng thạch, nhiệt độ, dung hợp bao nhiêu, vật chất tôi thép, thời gian. . . Tất cả đều là kỹ xảo, độ khó so với luyện đan cũng không hề yếu, nếu không, cũng không thể nào được coi là chức nghiệp đặc thù bài danh trước mấy.

- Không sai!

Trương Huyền ngẩng đầu nhìn về phía nàng:

-Ngươi có mang theo lò luyện đan hay không?

- Luyện đan. . . Lô?

Lạc Thất Thất cho rằng mình đã nghe lầm.

Bây giờ không phải muốn luyện khí hay sao? Muốn lò luyện đan làm gì cơ chứ?

Trương Huyền lạnh nhạt nhìn qua:

- Ta muốn ngươi luyện chế ra một lò, Băng Phách đan!

- Băng Phách đan?

Lạc Thất Thất sửng sốt một chút, lập tức trừng mắt nói:

-Lão sư muốn. . . Lợi dụng hàn khí của Băng Phách đan để tiến hành tôi thép?

Băng Phách đan là dược vật cô đọng đặc thù cho thể chất băng phách, trong đó ẩn chứa hàn khí đặc thù. Người bình thường nuốt một cái sẽ bị chết cóng tại chỗ.

- Coi như Băng Phách đan hàn khí bức người, thế nhưng thể tích đan dược lớn như vậy, tôi thép cho trường kiếm...

Vẻ mặt Lạc Thất Thất rất là xoắn xuýt.

Đan dược cũng chỉ nhỏ như quả nho không xê xích bao nhiêu, trường kiếm ngắn nhất cũng phải dài ba thước trở lên, sao có thể tôi thép được chứ?

Vũ khí tôi thép coi trọng nhất là trong chớp mắt, ý là trong nháy mắt hoàn thành rèn luyện toàn bộ binh khí.

Một khi bỏ qua thời gian này, không nói tới việc uy lực sẽ trở nên không đều đặn mà còn bởi vì lực lượng không đều mà dẫn đến luyện chế thất bại!

Dùng một viên đan dược để rèn luyện trường kiếm. . . Làm sao n nàng lại cảm giác đang nói chuyện trên trời trong đêm tối như vậy chứ?

- Chuyện này ngươi không cần phải để ý đến, chỉ nói cho ta biết dược vật luyện chế Băng Phách đan à đan lô, ngươi có hay không mà thôi?

Cắt ngang nỗi nghi hoặc của đối phương, Trương Huyền thản nhiên nói.

- Băng Phách đan, không phải là đan dược phổ biến, luyện chế rất ít, đồng thời dược liệu cũng không được đầy đủ. Thế nhưng, đoạn thời gian trước con đồng ý giúp người khác luyện chế ra một viên Hàn Âm đan, tất cả dược liệu đều được đối phương chuẩn bị ba phần...

Chần chờ một chút, Lạc Thất Thất nói.

Thể chất băng phách, thuộc về thể chất vạn người không được một. Cho nên đương nhiên loại đan dược này cũng rất ít khi được luyện chế. Đừng nói là nàng, coi như toàn bộ đan viện, chỉ sợ cũng không gom góp ra được một lò dược liệu.

- Hàn Âm đan?

Trương Huyền cau mày:

- Hiệu quả của loại đan dược này mặc dù không bằng Băng Phách đan. Thế nhưng nếu như ba phần cộng lại, có lẽ hiệu quả cũng miễn cưỡng có thể...

Hàn Âm đan là dược vật chữa thương, trị liệu cho thương tổn bị công pháp hỏa thuộc tính tạo ra. Tài liệu chính là Băng Âm Hàn thảo và băng phách lãnh thảo của Băng Phách đan. Còn kém một cấp bậc. Chỉ có điều, ba phần dược liệu chồng chất, nếu lại cẩn thận xử lý thì cũng sẽ không kém nhiều.

- Được rồi, hiện tại khai lò luyện đan đi!

Suy tư một lát, lần nữa cân nhắc suy nghĩ trong lòng một lần, Trương Huyền vung tay nói.

- Vâng!

Biết lão sư làm như vậy nhất định đã suy nghĩ xong. Nàng cũng không nhiều lời, cổ tay khẽ đảo, lấy lò luyện đan ra ngoài, đồng thời cũng bắt đầu nhen lửa.

Nàng là Luyện Đan sư, đan lô này khi ở Luyện Đan sư công hội Huyễn Vũ đế đô cũng đã từng dùng qua. Mà các than đá luyện đan cần thiết cần cái gì có cái đó. Cho nên muốn chuẩn bị cũng không quá phiền phức.

Không lâu sau, đan lô đã được đốt lên, hỏa diễm cực nóng đập vào mặt.

- Lão sư...

Mang dược vật luyện chế Hàn Âm đan ra, từng loại đều được chuẩn bị kỹ càng, bày ra ở trên mặt bàn cách đó không xa, Lạc Thất Thất nhìn về phía lão sư mình.

Mặc dù không biết vị Trương lão sư này có mục đích gì. Thế nhưng chuyện mà lão sư làm, mỗi một chuyện đều rất thần kỳ, cho nên trong lòng nàng đã sinh ra sự tin tưởng mù quáng.

Có lẽ. . . Thực sự có thể dùng lực lượng bây giờ khiến cho thanh vũ khí Linh cấp trung phẩm này tấn cấp đến tuyệt phẩm!

- Lò lửa còn chưa đủ mạnh, tiếp tục tăng nhiệt độ!

Từ trong suy nghĩ khôi phục lại, Trương Huyền nhìn thoáng qua, lại phân phó một câu.

- Hàn Âm đan là dược vật băng thuộc tính hàn, đan lô quá yếu, ta sợ...

Nghe nói lại tiếp tục tăng nhiệt độ, khóe miệng Lạc Thất Thất giật giật một cái.

Hàn Âm đan là dược vật băng thuộc tính hàn, coi như là hỏa diễm hiện tại cũng đã đủ nóng lên. Nếu như lại tăng nhiệt độ, chỉ sợ còn chưa thành đan thì cũng đã triệt để hòa tan, nào còn có hiệu quả gì nữa?

- Tiếp tục tăng nhiệt độ!

Cũng không giải thích, Trương Huyền tiếp tục nói.

- Vâng!

Khẽ cắn bờ môi, Lạc Thất Thất không nói thêm lời nào, chân khí phun trào, dung nhập vào trong than lửa.

Hừng hực hừng hực!

Hỏa diễm trực tiếp sinh ra, cùng kết nối với lò lửa luyện khí ở bên cạnh, dường như nung cho ngay cả đan lô cũng sắp bị hòa tan.

- Đồng thời để Băng Vũ kiếm và Hàn Thanh thạch vào Hồng Viêm đỉnh!

- Vâng!

Biết hiện tại mình phải nghe gì làm nấy, tuy rằng trong lòng kỳ quái nhưng nàng cũng không dám nói thêm lời nào. Lạc Thất Thất cầm lấy trường kiếm và Hàn Thanh thạch, sau đó cùng bỏ vào lô đỉnh.

Băng Vũ kiếm là vũ khí có thể tấn thăng, vừa mới tiếp xúc với lò lửa cực nóng đã lập tức trở nên đỏ thẫm. Đã mất đi nhận tính và co dãn trước đó, nếu như giờ phút này lấy nó ra, chuyện rớt cấp là nhất định sẽ xảy ra.

Còn Hàn Thanh thạch, cũng bắt đầu như nhũn ra, nhưng rõ ràng nhiệt độ của lò lửa còn chưa đủ để làm cho nó hòa tan.

- Ở trong lò luyện đan, để ba gốc Xích Vĩ thảo vào, sau ba hô hấp lại để vào một gốc Băng Âm Hàn thảo. Sau đó dùng thủ pháp thất diệp để nửa gốc Đỗ Hư thảo vào, Tử Tinh yên ba tiền...

Trương Huyền nhanh chóng nói.

Hai hàng lông mi nhướng lên, bàn tay Lạc Thất Thất liên tục chộp tới, đối phương nói tới gốc dược liệu nào thì nàng lập tức lấy gốc dượu liệu đó.

Làm thiên tài luyện đan nổi danh đan viện, thiên phú ở trên luyện đan của nàng đã vượt xa luyện khí. Mặc dù Trương Huyền ra lệnh rất nhanh, thế nhưng toàn bộ mọi động tác nàng có thể theo kịp, hơn nữa còn không loạn chút nào.

Chỉ là, một bên thả dược liệu, một bên lại tràn ngập kinh hãi.

Thủ pháp luyện đan mà đối phương bảo nàng thi triển ra, không ngờ nàng cũng đều biết. Có mấy thứ, là thứ trong lúc vô tình học tập được, ngay cả trong học viện cũng không có mấy người biết, mà đối phương lại cũng nói ra hết.

Nàng không tin là bản thân mình bác học biết nhiều, những thứ mà đối phương nói ra đều biết. Chỉ sợ là vị Trương sư này, biết nàng biết cái gì đó, sau đó lại căn cứ vào năng lực của nàng để bố trí ra trình tự và thủ pháp luyện đan.

Chuyện này cần bao nhiêu thành tựu với luyện đan, hiểu sâu thế nào mới có thể làm được cơ chứ?

Đã có thể dùng hai từ kinh khủng để hình dung!

Coi như Hồ viện trưởng đan viện, vị kia đã giảng bài rất nhiều lần cho nàng, chỉ sợ cũng không làm được a!

- Tử Tinh yên lại có thể cùng bỏ vào đan lô với Đỗ Húc, dựa theo suy nghĩ của ta trước đó, cả hai xung đột, tất sẽ gây ra bạo tạc. Hiện giờ bỏ vào lại không có chút khó chịu nào, xem ra có quan hệ với lò lửa...

Khiếp sợ, đồng thời nàng cũng suy tư nhiều hơn.

Trình tự mà Trương sư bảo nàng bỏ dược liệu hoàn toàn khác biệt với trình tự luyện chế Hàn Âm đan mà trước đó nàng đã học qua. . . Tốc độ thực sự quá nhanh, quả thực không kịp nhìn.

Vốn, bình thường nàng luyện chế viên đan dược này cũng cần ít nhất một hai canh giờ. Mà bây giờ, vẫn chưa tới nửa phút thì ba phần dược

liệu đã ném vào trong một nửa.

- Không đúng. . . Chẳng lẽ, Trương sư muốn cùng luyện chế ba lò dược liệu? Cái này. . . Điều này không có khả năng a?

Đột nhiên nhớ ra cái gì đó, con ngươi nàng lập tức co rụt lại.

Người khác chuẩn bị tròn ba phần dược liệu, mục đích là sợ luyện hỏng một lò còn có dự trù.

Nói cách khác, những dược vật này, luyện chế ba lần cũng đãđủ. . . Mà bây giờ, dưới sự phân phó của Trương sư, nàng lại ném toàn bộ vào lô đỉnh. . .

Một lô đỉnh đồng thời luyện chế ba phần dược liệu. . . Thật giống như một con ngựa có ba người cưỡi vậy.

Còn luyện chế thế nào nữa?

Vội vàng quay đầu nhìn lại về phía lão sư, lại thấy vẻ mặt hắn vẫn không thay đổi như cũ. Miệng vẫn không ngừng phân phó.

- Dùng thủ pháp Lạc Nhứ thả ba gốc Tam Tiền thảo, hai mảnh Hồng Diệp hoa...

- Nghe lão sư, nhất định sẽ không sai!

Cắn răng, Lạc Thất Thất tiếp tục thả dược liệu.

Lúc trước ở trong Luyện Đan sư công hội, nàng cũng rất là lo lắng, cảm thấy lô đỉnh bất cứ lúc nào cũng sẽ nổ tung. Thế nhưng sau khi nghiêm túc nghe phân phó, không chỉ thành công mà còn luyện chế được dược dịch cấp bậc lục cấp, khiến luyện đan thuật của nàng tăng nhiều.

Hiện tại hiểu biết đối với Trương sư nhiều như vậy, còn liên tục nhìn thấy thủ đoạn khiến cho người ta nghẹn họng nhìn trân trối, đương nhiên nàng càng không có lý do gì để lo lắng.

Nương theo dược vật thả xuống càng nhiều, tốc độ càng lúc càng nhanh, đan lô lại giống như lần trước, quả nhiên đã đến biên giới bất kỳ lúc nào cũng sẽ bạo tạc.

Lần trước nàng còn cảm thấy khẩn trương, có chút không dám buông tay. Thế nhưng lúc này đã là xe nhẹ đường quen, không có quá nhiều lo lắng như trước nữa.

- Cho Hàn Thanh thạch và Băng Vũ kiếm vào, tăng lửa!

Trong lúc đang tiếp tục thả dược liệu vào đan lô thì đã nghe tiếng phân phó của Trương sư tiếp tục vang lên.

- Vâng!

Bên này luyện đan đã khiến cho nàng có chút luống cuống tay chân, nghe nói còn phải gia tăng lửa cho lô đỉnh luyện khí. Lạc Thất Thất đành phải vận chuyển chân khí, thi triển thân pháp, tay trái vừa lật, khí tức điên cuồng vọt mạnh qua.

Sưu sưu! Hỏa diễm lập tức cháy hừng hực.

Dùng chân khí để khống chế nhiệt độ hỏa diễm là chuyện mà mỗi một vị Luyện Đan sư, Luyện Khí sư vừa bắt đầu đã phải học tập, đối với nàng cũng không quá khó khăn. Chỉ có chỗ khó khăn là đồng thời chiếu cố hai loại.

Nhất tâm nhị dụng, tốc độ lập tức chậm lại, mồ hôi trên đầu Lạc Thất Thất ứa ra. Mà đan lô ở trước mặt cũng không ngừng lắc lư, bất cứ lúc nào cũng sẽ bạo tạc.

- Lão sư...

Rất là khẩn trương, Lạc Thất Thất vội vàng nhìn sang lão sư.

Mặc dù uy lực nổ lô của Hàn Âm đan không bằng dược dịch lục cấp trước đó luyện chế. Thế nhưng một khi bạo tạc, hai người bọn họ cũng

không ngăn cản được!

Huống chi ở bên cạnh còn có Hồng Viêm đỉnh đã đốt tới nóng đỏ.

Một khi bị kích thích, tất nhiên cũng sẽ bạo tạc, hai lô đỉnh đồng thời nổ tung, không cần khôi lỗi ra tay thì bọn hắn cũng sẽ mất mạng tại chỗ.

Có thể nói. . . Lần này so với lần trước càng thêm nguy hiểm!

Lần trước còn có hội trưởng Luyện Đan sư công hội ở bên cạnh, hơn nữa còn ở trong Luyện Đan sư công hội. Coi như có nổ tung thì cũng có thể mượn trận pháp để áp chế. Khiến cho nguy hiểm hạ thấp xuống rất nhỏ, mà bây giờ. . . Nơi này không có cái gì a!

- Đừng có gấp, bên trong lô đỉnh đan lô, lại thêm một gốc Hà Hương hoa!

Trương Huyền tiếp tục phân phó.

Nhìn thấy hai lô đỉnh đồng thời sôi trào, kỳ thật hắn cũng có chút khẩn trương. Chỉcó điều, hắn cũng biết, mình đã không có lựa chọn nào khác.

Không cho Băng Vũ kiếm tấn thăng đến Linh cấp tuyệt phẩm, như vậy sẽ không chém giết được đầu khôi lỗi kia. Coi như tìm được lối ra thì cũng sẽ không đào thoát được!

Thực lực của gia hỏa kia hắn đã tự mình lĩnh giáo, bằng vào thực lực hiện tại của hai người, căn bản không thể chống đỡ được.

Chỉ có thể ra sức đánh cược một lần mà thôi.

Thấy khuôn mặt của lão sư không thay đổi, Lạc Thất Thất yên tâm hơn không ít. Nàng khẽ gật đầu, tay trái tiếp tục gia tăng hỏa diễm của Hồng Viêm đỉnh, tay phải nắm Hà Hương hoa lên, lại nhẹ nhàng bắn ra.

Sưu sưu!

Hà Hương hoa đi vào trong đan lô, lực lượng nổ lô lập tức được làm dịu, Lạc Thất Thất mới vừa thở dài một hơi thì đột nhiên cảm thấy bên trái đã nhẹ tay hơn, nàng vội vàng quay đầu lại, con ngươi tức thì co rụt lại.

- Lão sư, không xong, Băng Vũ kiếm. . . Đã bị hòa tan!

Chỉ thấy Băng Vũ kiếm mới vừa rồi còn đỏ thẫm chẳng biết từ lúc nào đã triệt để mềm nhũn ra, bất cứ lúc nào cũng sẽ biến thành chất lỏng chảy xuôi xuống dưới.

Lần thứ ba trời nhận Danh sư

dtv-ebook.com

Băng Vũ kiếm mặc dù là vũ khí Linh cấp trung phẩm, thế nhưng bởi vì là thuộc tính hàn cho nên điểm nóng chảy khá thấp.

Tấn thăng vũ khí lên là làm cho một loại tài liệu khác hoặc là mấy loại tài liệu hiếm có khác dung nhập vào bên trong đồ vật thành phẩm vốn có. Rất kiêng kỵ chuyện làm cho vũ khí vốn có hòa tan.

Bởi vì một khi hòa tan, đã mất đi hình thái, chẳng khác nào là luyện chế lại một lần, khi đó độ khó sẽ tăng lên không chỉ một lần.

Lạc Thất Thất luôn gia tăng nhiệt độ hỏa diễm, tâm phân nhị dụng, cho nên đồng thời cũng không có quan sát kỹ. Nàng có nằm mơ cũng không nghĩ tới, vừa mới thả mấy gốc dược liệu thì bên này Băng Vũ kiếm đã lập tức bị hòa tan rồi!

Một khi bị hòa tan, thuộc tính vốn có sẽ hoàn toàn biến mất, còn luyện chế thế nào nữa chứ?

Khiến cho một kiện vũ khí Linh cấp trung phẩm đỉnh phong tấn cấp đến thượng phẩm thì dễ dàng, luyện chế ra một kiện vũ khí thượng phẩm. . . Đánh chết cũng không làm được ah!

Trong lúc nàng đang không biết nên làm như thế nào cho phải thì đã nghe thanh âm của Trương sư tiếp tục vang lên:

- Ở bên trên Băng Vũ kiếm, thêm một giọt dược dịch của Tử Tinh thảo!

- Dược dịch Tử Tinh thảo? Tốt. . . Cái gì?

Lấy dược dịch ra, Lạc Thất Thất đang định để vào lò luyện đan thì lại đột nhiên sửng sốt một cái, thiếu chút đã phát điên:

- Đặt ở bên trên Băng Vũ kiếm?

Đây là thao tác gì cơ chứ?

Băng Vũ kiếm là luyện khí mà dược dịch Tử Tinh thảo là để luyện đan a!

Nhỏ dược dịch lên bên trên vũ khí? Chẳng khác nào lúc đang rèn sắt, khi sắt đã hóa lỏng lại đồng thời thêm một chút thịt vụn, sốt cà chua vậy. Người xác định đây là luyện khí chứ không phải nướng thịt đó chứ?

Người xác định không phải mình đã nói sai vị trí đó chứ?

- Ừm, động tác phải nhanh hơn!

Thanh âm của Trương Huyền rất là gấp rút.

- Tốt!

Lông mi nhảy một cái, lúc này cổ tay nàng run lên, dược dịch rơi vào bên trên Băng Vũ kiếm đã bắt đầu hòa tan.

Xèo!

Một tiếng xèo xèo vang lên, dược dịch dọc theo trường kiếm chảy xuôi, biến thành một đoàn sương trắng, tản mát ra mùi thơm nồng nặc.

- Thơm quá...

Ngửi được mùi thơm này, Lạc Thất Thất không kìm lòng được hít mũi một cái.

Không thể không nói, hương vị sau khi nướng Tử Tinh thảo vẫn rất tốt, nàng đang suy tính không biết sau này có nên làm đồ ăn hay không. . .

Trong lúc đang suy tư thì đã cảm thấy tay dừng lại, cả người có chút mê muội.

- Nguy rồi!

Trong lòng căng thẳng, con ngươi lập tức co rụt lại.

Tử Tinh thảo là một loại dược liệu lá rộng hiếm thấy, phía trên là màu tím chấm bi. Vì vậy mới có cái tên này. Loại dược liệu này có tác dụng trung hoà các dược liệu khác. Nếu sử dụng một mình nó thì lại có chút độc tính yếu ớt, có thể khiến cho người ta sinh ra ảo giác và mê muội!

Vừa rồi chỉ riêng ngửi hương vị đã khiến cho nàng cảm thấy thơm, dễ ngửi, không ngờ lại quên đi điểm ấy!

Hiện tại đang trong lúc thời khắc mấu chốt luyện đan, luyện khí, một khi ngất đi, không cần nghĩ, nhất định sẽ dẫn tới nổ lô!

Bị lò luyện đan, luyện khí lô đồng thời nổ chết. . . Chuyện này chỉ sợ là độc nhất trong toàn bộ Hồng Viễn đế quốc vạn năm qua a!

Trong lòng buồn bực, nhưng mí mắt cũng không ngừng kéo xuống phía dưới, muốn mở mắt thế nhưng dù nàng làm như thế nào cũng không làm được. Sắp triệt để rơi vào trong mê mệt.

- Nguy rồi!

Trương Huyền tối sầm mặt lại.

Hắn đã nghĩ tới nhiều loại khả năng, thế nhưng dù thế nào cũng không nghĩ tới, Lạc Thất Thất này lại sơ ý như vậy, lại bị Tử Tinh thảo hun cho ngất đi.

Luyện Đan sư ngũ tinh, không ngờ lại thả lỏng như vậy!

Kỳ thật cũng không thể trách Lạc Thất Thất không có phòng bị, không nói tới việc Tử Tinh thảo thưa thớt, coi như xuất hiện thì cũng dùng để trung hoà dược vật, công hiệu của bản thân khiến cho người khác quên đi.

Lại thêm, đồng thời luyện khí, luyện đan, phân thần lực chú ý của nàng, cho nên làm cho nàng chưa kịp phân biệt thì đã bị trúng chiêu.

Một khi Lạc Thất Thất hôn mê, Trương Huyền không có lý luận luyện khí, luyện đan, không có cách nào luyện chế. . . Cục diện bây giờ, chuyện nổ lô đã thành chuyện tất nhiên!

Nếu không. . . Triệt tiêu trận pháp, dẫn khôi lỗi tới, nổ chết hắn a?

Thế nhưng chuyện nổ lô, hắn cũng không khống chế được thời gian và uy lực, một khi uy lực quá lớn, không nói tới việc bị nổ chết tại chỗ, coi như không chết, sơn động sụp đổ, bị vùi ở dưới đất vài trăm mét như vậy, có lẽ cũng không sống được!

Mà quan trọng nhất là, đầu khôi lỗi kia phòng ngự kinh người, hai cái nô đồng thời nổ, mặc dù uy lực không nhỏ, thế nhưng chỉ sợ còn không tạo ra được vết thương trí mạng cho đầu khôi lỗi này.

Cô cô cô cục cục!

Trong lúc hắn đang lo lắng, định tiến lên đánh thức Lạc Thất Thất thì đã thấy đan lô trước mắt, lần nữa sôi trào, khí lưu cuồng bạo tàn phá bừa bãi, sắp bạo tạc!

Hồi Toàn luyện đan pháp được sáng tạo ra lúc đan lô sắp nổ, sôi sùng sục.

Lần này Lạc Thất Thất hôn mê ít nhất đã làm chậm trễ hai hô hấp, nếu như không thả dược liệu, mắt thấy sẽ không còn kịp nữa.

Coi như hiện tại hắn biết luyện đan, tiến lên thả dược liệu thì chỉ sợ cũng đã muộn!

- Tiếp tục ném Hồng Diệp tu vào bên trong đan lô...

Trong lúc tình thế cấp bách, hắn không nhịn được lần nữa la lên, trong lời nói không kìm lòng được mà tăng thêm Sư Ngôn thiên bẩm.

Sưuu!

Lạc Thất Thất trong hôn mê không có ngừng lại, bàn tay nhẹ nhàng chộp một cái, cầm Hồng Diệp tu lên, tiện tay ném vào.

Soạt!

Dược liệu đi vào lô đỉnh, cục diện sắp bạo tạc lại lần nữa được làm dịu.

- Cái này...

Nháy mắt, Trương Huyền sửng sốt một chút, lập tức hưng phấn xém chút nữa đã nhảy lên.

Vừa rồi trong lúc tình thế cấp bách hắn đã sử dụng Sư Ngôn thiên bẩm, làm sao hắn lại không có nghĩ đến điểm này cơ chứ?

Sư Ngôn thiên bẩm chỉ cần phù hợp với quy luật tự nhiên, Thiên Đạo chí lý là có thể làm cho đối phương không kìm lòng được phải dựa theo ngôn ngữ nhắc nhở của hắn để làm việc. Hiện tại mặc dù Lạc Thất Thất đã rơi vào nửa trạng thái hôn mê, thế nhưng cũng không làm trở ngại hắn thi triển Sư Ngôn thiên bẩm, khiến cho thân thể nàng tiếp tục luyện đan!

Thậm chí, luyện đan như vậy, không có tâm tình chập chờn, hiệu quả sẽ càng tốt!

- Đặt Hàn Thanh thạch và Băng Vũ kiếm vào một chỗ, tiếp tục dùng thủ pháp Họa Trúc, lần nữa thả một gốc Băng Âm Hàn thảo vào lò luyện đan...

Có lần đầu tiên thành công, Trương Huyền tiếp tục sử dụng Sư Ngôn thiên bẩm.

Lạc Thất Thất mới vừa mới phân tâm nhị dụng, còn không có cách nào thích ứng được, bây giờ ở dưới Sư Ngôn thiên bẩm tay trái tay phải tách ra, một tay luyện khí một tay luyện đan, không bị ảnh hưởng một chút nào.

Hiệu suất tăng lên không chỉ một lần.

Xì xì!

Hàn Thanh thạch và Băng Vũ kiếm đặt chung một chỗ, phát ra thanh âm ầm ầm, bắt đầu dung hợp.

Trương Huyền nhướng mày lên:

- Lấy trường kiếm ra, dùng trùng điệp rèn luyện pháp, rèn luyện bảy trăm bảy mươi chín lần!

Nghe thấy hắn phân phó, tay trái của Lạc Thất Thất run một cái, trường kiếm lập tức rơi vào trên bệ đá cách đó không xa. Bàn tay lại chộp một trảo, thiết chùy luyện khí mà Ngô Dương Tử đã chuẩn bị xong rơi vào lòng bàn tay nàng, lại không ngừng đánh.

- Bỏ Từ Hoa hành và Bao Hưng trấp vào đan lô, gia tăng hỏa diễm lên ba thành, dùng Lạc Tình thủ để lay động đan lô bảy lần!

Tiếp tục phân phó một tiếng.

Hoa rầm rầm!

Lạc Thất Thất cẩn thận tỉ mỉ, nghiêm khắc dựa theo lời hắn mà làm.

Con người thường có cảm xúc sợ khó, Lạc Thất Thất chưa hề đồng thời luyện đan, luyện khí. Cho nên khí mắt thấy đan lô sắp nổ, trong lòng tự nhiên sẽ sinh ra ý sợ hãi. Nếu tùy ý để cho loại ý nghĩ này sinh sôi, còn đồng thời luyện chế, bản thân nàng sẽ rất khó hoàn thành chuyện này được.

Ai cũng không nghĩ tới, trong quá trình luyện chế lại bị Tử Tinh thảo làm cho rơi vào hôn mê, ngược lại còn làm cho hiệu suất của nàng tăng lên không ít.

Trương Huyền càng nói càng nhanh, động tác của Lạc Thất Thất cũng càng ngày càng thuận tay, hai người phối hợp không có tỳ vết. Giống như là Lạc Thất Thất tự mình luyện chế vậy.

Đan lô mặc dù táo bạo, bất cứ lúc nào cũng sẽ nổ tung. Thế nhưng vẫn một mực quanh quẩn ở điểm tới hạn, duy trì sự an toàn.

Băng Vũ kiếm dung nhập Hàn Thanh thạch và Tử Tinh thảo, dưới rèn luyện lại lần nữa khôi phục bộ dáng trường kiếm, thoạt nhìn càng thêm sắc bén.

- Tốt, mở đan lô ra!

Không biết trải qua bao lâu, Trương Huyền đột nhiên nhướng mày lên, tâm cảnh vận chuyển tới cực hạn, lại thấp giọng hô một tiếng.

Sưu!

Tay phải Lạc Thất Thất vồ một cái, mở lô đỉnh đan lô ra, dược lực hùng hậu trước đó trong nháy mắt đã ngưng tụ, ngay lúc sắp thành đan.

- Đặt Băng Vũ kiếm vào đan lô!

Trương Huyền nói tiếp.

Nghe thấy phân phó, nữ tử theo bản năng tiện tay ném trường kiếm vào.

Ông!

Thanh âm chói tai giống như rồng ngâm vang lên, cả sơn động cũng vang lên thanh âm dễ nghe lanh lảnh, khiến cho người ta say mê.

Sưu!

Ngay sau đó trường kiếm mới vừa để vào đan lô lại một lần nữa từ bên trong lô đỉnh bay ra, lơ lửng ở trên không trung, không ngừng lay động, giống như là chim tước đã chạy ra khỏi lồng giam, phát ra tiếng vang hưng phấn.

Từng đạo hàn mang từ thân kiếm phóng ra, tỏa ra ánh sáng lung linh, khiến cho người ta có một loại cảm giác thiết kim đoạn ngọc, sắc bén tới mức dường như có thể đâm rách con mắt của người khác.

- Tới đây!

Vẫy tay, trường kiếm lập tức bay tới, rơi vào trong lòng bàn tay của hắn.

Cúi đầu nhìn lại, chuôi Băng Vũ kiếm này có kích cỡ tương đương như vừa rồi, chiều dài không chút biến hóa, thế nhưng thoạt nhìn càng thêm khinh bạc. Mặt ngoài trước đó bóng loáng sáng rực giờ phút này đã che kín sao, như là hoa văn bên trên Tử Tinh thảo vậy. Lại giống như ẩn chứa thiên địa tinh thần, làm cho người ta có một loại ý vị đặc thù.

Ngón tay nhẹ nhàng bắn ra ở trên thân kiếm, trường kiếm lập tức giống như du long bay lên, phát ra tiếng vang êm tai. Giống như bất cứ lúc nào cũng sẽ biến thành cự long, rong ruổi thiên địa, chém giết vẩn đục.

- Đây là. . . Nửa bước Thánh cấp?

Con ngươi co rụt lại, Trương Huyền ngây người.

Tu luyện xong sáu bản Thiên Đạo luyện khí, chuyện phân biệt vũ khí hắn cũng có nhãn lực cực cao. Coi như không mượn thư viện thì hắn cũng có thể nhìn ra, Băng Vũ kiếm này rất rõ ràng đã vượt qua ràng buộc của Linh cấp tuyệt phẩm, đạt đến nửa bước Thánh cấp!

Vũ khí chia làm năm cấp bậc Thần, Thánh, linh, quỷ, phàm.

Nửa bước Thánh cấp mặc dù không có chân chính đạt tới một chữ “Thánh“, thế nhưng cũng đã thoát ly ràng buộc của Linh cấp, đạt đến một cấp độ khác!

Loại vũ khí cấp bậc này, coi như là loại Luyện Khí sư lục tinh đỉnh phong nhất như Ngô Dương Tử cũng rất khó luyện chế thành công!

Trừ phi đối phương đạt đến cấp bậc Thất Tinh!

Nói cách khác, hắn lợi dụng Sư Ngôn thiên bẩm, mượn tay của Lạc Thất Thất, không ngờ lại luyện chế được một kiện Bán Thánh chi khí. Nếu

như chuyện này truyền đi, tuyệt đối có thể khiến cho vô số người trực tiếp bị hù chết!

Loại vũ khí cấp bậc này, coi như ở trong Hồng Viễn đế quốc cũng rất hiếm gặp, có thể đếm được trên đầu ngón tay.

Đáng sợ!

Cổ tay khẽ đảo, thu hồi trường kiếm, lại quay đầu nhìn về phía Lạc Thất Thất.

Chỉ thấy lúc này nàng, chẳng biết từ lúc nào đã khoanh chân ngồi trên mặt đất, hai mắt nhắm nghiền, dường như đã rơi vào một loại đốn ngộ nào đó.

Vừa rồi mặc dù đã rơi vào hôn mê, nhưng Sư Ngôn thiên bẩm, hai tay vẫn được trải nghiệm quá trình đồng thời luyện chế vũ khí và đan dược, vẫn ghi tạc ở trong lòng nàng như ucx, tạo thành trí nhớ.

Về sau mặc kệ lĩnh ngộ đối với luyện đan hay là luyện khí cũng sẽ lần nữa gia tăng, đạt tới một cảnh giới càng cao hơn.

- Vừa rồi nàng đã rơi vào hôn mê, có lẽ đã đi vào vô cảnh giới niệm vô tưởng, trải qua chuyện này, bất kể vận chuyển chân khí hay là trí nhớ đều có tiến bộ. Trí nhớ càng sâu, hiệu quả có được thậm chí còn lớn hơn so với lần trước ta chỉ điểm ở Luyện Đan sư công hội!

Nhìn bộ đáng của đối phương, trong lòng Trương Huyền suy tư.

- Xem ra Sư Ngôn thiên bẩm không chỉ có thể truyền thụ tu vi học sinh, để cho bọn hắn tự chủ tu luyện mà cũng có thể ma luyện tâm cảnh, làm cho bọn chúng tiến bộ hơn!

- Người có tính trơ, cũng có tâm lý sợ khó, nếu như khuyên bảo tốt mà vẫn không có cách nào làm cho hắn học tập thì nhất định phải cưỡng chế đi làm, hình thành trí nhớ cơ bắp, chân khí tuần hoàn. Coi như về sau không cần đốc thúc thì cũng có thể tự chủ tu luyện...

Trong lòng đột nhiên hiểu ra, đột nhiên toàn bộ Địa Cung lay động một hồi, một luồng khí tức đặc thù bỗng dưng hạ xuống, triệt để bao phủ Trương Huyền!

Lần thứ ba trời nhận Danh sư!

Vô niệm vô tưởng

dtv-ebook.com

Huyễn Vũ đế quốc.

Lúc này ở Hóa Thanh trì, khu vực và kiến trúc vỡ vụn đã một lần nữa được sửa chữa xong, mặc dù ao nước không có linh khí hùng hậu như vậy trước đó. Thế nhưng cũng đã bắt đầu dần dần khôi phục, có sinh cơ như trước kia.

Bên cạnh có một tấm bia đá lớn đứng sừng sững, phía trên có điêu khắc năm chữ to như rồng bay phượng múa – chỗ Dương sư ném giày!

Chữ viết như biển, khiến cho người ta vừa nhìn một cái trong lòng đã không kìm được mà trở nên say mê, vừa nhìn đã biết là thư hoạ Tông sư cấp bậc ngũ tinh lưu lại.

Cách vị trí bia đá không xa chính là nơi mà vài ngày trước, Trương Huyền đứng ở trên đầu Hỏa Long, ném giày ra.

Ném giày chỉ là tìm ra điểm lực lượng giao hội, cũng không phải là không phải là giày thì không thể nào là thứ khác được.

Chiếc giày kia đã bị Huyễn Vũ đế quốc cất đi bảo quản, thay vào đó là một cái trận kỳ có lực lượng vững chắc.

Có trận kỳ, xung đột linh khí sẽ đạt được cân bằng, lực lượng liên tục không ngừng tràn vào Hóa Thanh trì khiến cho đế quốc ngày càng bồi dưỡng được càng nhiều nhân tài.

Có thể nói Huyễn Vũ đế quốc đã xem như nhân họa đắc phúc.

Một vị quan lại giống như là quan sử đang đứng ở bên cạnh ghi chép:

-Huyễn Vũ đế quốc Vấn Thiên lịch năm 67, mùa đông. Thanh Tắc sơn, Long Lân hà, địa mạch linh khí xung đột, hủy Hóa Thanh trì, sắp diệt Đế đô. Lúc này Dương sư đạp không mà đến, một giày phá tan tình thế nguy hiểm...

Ngay lúc hắn đang viết thì đột nhiên, ao nước xao động, tiếng chuông vang vọng, trên bầu trời ngàn chim cùng bay, che khuất bầu trời.

- Chuyện gì xảy ra?

- Không biết...

. . .

Đám hộ vệ chung quanh cũng nhìn thấy tình huống này, mỗi người đều không rõ ràng cho lắm.

- Vệ đường chủ, đây là có chuyện gì?

Diệp Vấn Thiên bệ hạ còn chưa rời đi, nghe được động tĩnh cũng từ trong phòng đi ra. Sau đó lại nhìn về phía Vệ Giang Vệ đường chủ bên người rồi hỏi.

- Bách điểu chúc phúc, vạn chúng minh. . . Đây là có người lấy được chức nghiệp trời nhận!

Vệ đường chủ sững sờ, nhớ tới ghi chép trong thư tịch trước đó.

- Trời nhận chức nghiệp? Ý ngươi nói là, đẳng cấp mà thiên địa thừa nhận?

Diệp Vấn Thiên sững sờ.

Trời nhận chức nghiệp, chính là ông trời cũng thừa nhận đẳng cấp và cống hiến của ngươi bên trong nghề nghiệp này. Người có thể gây ra loại dị động này, không có người nào mà không phải là thiên tài trong thiên tài, về sau tiền đồ vô lượng.

Đột nhiên xuất hiện loại tình huống này ở đây, há không cho đã thấy, Huyễn Vũ đế quốc sẽ xuất hiện một siêu cấp thiên tài hay sao?

- Vâng!

Vệ đường chủ khẽ gật đầu, nói:

-Trời nhận chức nghiệp, là trời xanh chiếu cố. . . Yên tâm đi, đây là nghề nghiệp gì, là ai dẫn động, sau khi trở về ta phải điều tra thêm mới được!

- Ừm, hẳn nên vậy. Nếu điều tra ra, ta muốn đích thân bái kiến vị thiên tài này...

Diệp Vấn Thiên vội nói.

- Được!

Vệ đường chủ không nói thêm lời nào mà nhảy lên lưng thú, trực tiếp bay đi về phía Danh sư đường, mới đi đến trước cửa đường, còn không tiến vào thì đã thấy một vị trưởng lão vội vã đi tới, trên mặt mang theo vẻ sợ hãi, vừa nhìn thấy hắn đã trực tiếp mở miệng.

- Đường chủ, không xong. . . Phong Sư điện sụp đổ, tất cả bài vị của Tiên Tổ. . . Cũng đổ!

- Phong Sư điện sụp đổ?

Vệ đường chủ sững sờ, lập tức nghĩ đến cái gì đó, con ngươi co rụt lại, toàn thân run lên, tràn ngập không thể tin được:

- Vạn bài chấn động, tiếng chuông cùng reo vang. . . Chẳng lẽ người vừa mới được công nhận nghề nghiệp này là. . . Trời nhận Danh sư?

Trời nhận Danh sư, đây chính là tình huống mà chỉ có Thiên Nhân Khổng sư mới từng được nhận, coi như học sinh thân truyền của hắn, thành Thánh, thành tổ thì cũng không có được vinh hạnh đặc biệt này như hắn.

Loại chuyện này xảy ra rầm rộ ở bên trong Danh sư đường Huyễn Vũ đế quốc. . . Rốt cuộc là ai?

- Chẳng lẽ là. . . Vị Dương sư kia?

Đột nhiên một đạo thân ảnh xuất hiện trong đầu hắn.

Nếu như nói ai có thể có loại vinh hạnh đặc biệt này thì có lẽ chỉ có vị Dương Huyền sâu không thấy đáy, khiến cho ngay cả Mạc đường chủ cũng phải nói năng thận trọng như vậy mà thôi!

Vị tiền bối này, đạp không mà đến, một giày định càn khôn. Dáng vẻ này đã in sâu vào trong lòng, không có cách nào khu trừ được.

- Báo tin cho chỗ có Danh sư, chuyện này coi như không nghe thấy, không hỏi, không nói! Nếu như có vi phạm, hủy bỏ tư cách Danh sư!

Nghĩ đến lời nói của Mạc đường chủ, Vệ đường chủ vội vàng phân phó.

Bất kể có phải là Dương Huyền hay không. Chuyện trời nhận Danh sư, đều là chuyện lớn, ai cũng không dám truyền đi, nếu không. . . Tuyệt đối sẽ không chịu nổi.

Lại nói, trời nhận Danh sư chỉ có một mình Khổng sư, cụ thể sẽ xảy ra dị biến gì, ai cũng không biết. Cho nên một màn trước mắt này, rốt cuộc phải trời nhận Danh sư hay không hắn cũng không quá xác định.

- Vâng!

Mặc dù nghi hoặc, thế nhưng vị trưởng lão này vẫn gật đầu, xoay người trở về, không dám tiếp tục hỏi nhiều.

. . .

Vạn Quốc thành.

Triệu Phi Vũ duỗi lưng một cái, từ trong phòng đi ra.

Liên tục bế quan hơn một tháng khiến cho toàn thân nàng có chút cứng ngắc.

Chỉ là, nàng cũng biết, chỉ có như vậy thì mới có thể đuổi theo bước chân của vị kia, thậm chí, dù vậy cũng sẽ bị càng kéo càng xa hơn.

- Con tu luyện xong rồi sao? Không tệ, không tệ, gần đây tiến bộ rất lớn!

Khang đường chủ đi tới, nhìn thoáng qua nàng rồi hài lòng gật đầu.

Lúc gần đi Trương sư đã bàn giao Triệu Phi Vũ lại cho hắn, hắn cũng không có từ chối mà chuyên tâm chỉ điểm, hơn một tháng qua, quả thực nàng đã có tiến bộ rất lớn.

Ầm ầm!

Ngay lúc hắn đang cảm khái, đang muốn tiếp tục nói chuyện thì Khang đường chủ đột nhiên cảm giác mặt đất chấn động. Bên phía phương hướng Danh sư đường có tiếng chuông vang lên.

- Là. . . Trời nhận Danh sư? Tại sao lại là trời nhận Danh sư?

Hai mắt trợn tròn, Khang đường chủ lập tức bối rối.

Đoạn thời gian trước mới tới một lần, tại sao lại đến nữa cơ chứ?

Từ lúc nào trời nhận Danh sư khiến cho người ta chờ mong không dứt, nhưng thủy chung không có người làm được lại giống như đốt pháo ngày lễ ngày tết, thường xuyên như thế cơ chứ?

- Có phải là Trương sư hay không?

Triệu Phi Vũ cũng sửng sốt, nhớ tới người thanh niên trước đó, nàng không nhịn được nói.

- Trương sư? Không có khả năng, Trương sư đã đi Huyễn Vũ đế quốc, cách nơi này không dưới trăm vạn cây số, làm sao có thể là hắn được chứ?

Khang đường chủ lắc đầu.

Coi như là trời nhận Danh sư thì cũng có phạm vi riêng biệt. Trương sư không có mặt ở Vạn Quốc thành, làm sao có thể dẫn động Danh sư đường ở Vạn Quốc thành lay động cơ chứ?

- Ta đã xem qua một bản cổ tịch, nói lúc trước khi Khổng sư trở thành trời nhận Danh sư cửu tinh thì toàn bộ đại lục cũng vì đó ăn mừng. Phượng Hoàng, Chân Long rong ruổi, trời có hào quang, ba tháng cũng không ngừng. . . Không biết, trời nhận Danh sư cấp bậc càng cao thì phạm vi chấn động cũng càng rộng hay không?

Triệu Phi Vũ phân tích.

Mặc dù nàng không phải là Danh sư, thế nhưng từ nhỏ đã đọc sách, lại thêm liên minh có rất nhiều thứ cất giấu, lượng tri thức rất rộng, so với Khang đường chủ trước mắt này cũng không hề yếu hơn. Thậm chí còn có nhiều chỗ còn hơn.

- Cái này...

Khang đường chủ sửng sốt.

Trời nhận Danh sư nhất tinh và cửu tinh nhất định sẽ có khác biệt.

Chẳng lẽ, động tĩnh này thực sự là tên kia làm ra?

. . .

Hiên Viên vương quốc.

Mạc Vũ một thân lộng lẫy, ngồi ở bên trên vương tọa.

Trải qua mấy tháng chỉnh hợp, lúc này vương quốc đã hoàn toàn nằm trong sự khống chế của nàng, không còn người nào dám nói nửa câu nữa.

Nhất là sau khi tin tức Trương sư khảo hạch Danh sư tứ tinh thành công, đoạt được quán quân thi đấu Danh sư tin tức truyền đến, lại không có

người nào dám nói nhảm nửa câu.

Ai cũng biết vị Mạc Vũ bệ hạ này có không ít quan hệ với Trương sư, dám phản kháng, đừng nói là vương thất, coi như Danh sư đường cũng không dám nhúng tay giáo huấn.

Đương đương đương đương!

Ngay lúc nàng đang nghe đại thần bẩm báo thì lại nghe đến một trận tiếng chuông oanh minh truyền đến, bên Danh sư đường có tiếng chuông nổ lớn.

- Cái này...

Mạc Vũ đứng dậy, những đại thần khác cũng tập trung ánh mắt về phía đó.

Toàn bộ chỗ có Danh sư trong Hiên Viên vương thành, tất cả đều vội vã đi về phía Danh sư đường.

Trong lúc nhất thời, tất cả đều ngơ ngác, không rõ ràng cho lắm.

. . .

Cùng một màn, còn xảy ra ở Thiên Vũ vương quốc, Thiên Huyền vương quốc các loại.

Có thể nói, toàn bộ các Danh sư đường dưới quyền của Huyễn Vũ đế quốc, tất cả đều xuất hiện tình huống kinh người như thế.

Không ít người cũng không biết chuyện gì xảy ra, coi như là biết, cũng không biết rốt cuộc là do ai gây ra.

Mà lúc này, kẻ cầm đầu như Trương Huyền, thân thể nhoáng một cái, đã đứng dậy.

Trời nhận Danh sư lần thứ ba đã kết thúc, giống như lần trước, tu vi hắn vẫn như cũ là Hợp Linh cảnh đỉnh phong. Thế nhưng lý giải đối với tu

vi, võ kỹ, đã trở nên khắc sâu hơn.

Sức chiến đấu gia tăng thế nào đương nhiên không cần phải nói, linh hồn và thân thể cũng phù hợp càng thêm hoàn mỹ.

- Coi như vẫn không thể chiến đấu với cường giả Quy Nhất cảnh trung kỳ nhu cũ. Thế nhưng nếu là sơ kỳ, đã không phải là đối thủ của ta!

Cảm nhận được lực lượng biến hóa và lý giải về thực lực, Trương Huyền khẽ cười một tiếng.

Trời nhận Danh sư, mặc dù không gia tăng tu vi, thế nhưng có thể khiến cho tâm cảnh của người ta càng thêm bao la, ý thức càng thêm sâu xa.

Lý giải về sự vật và cái nhìn cũng thoáng hơn.

Chính là bởi vì có hai lần kinh nghiệm trước cho nên khi đối mặt với khôi lỗi, rõ ràng hắn còn càng bình hơn Lạc Thất Thất, cũng càng thêm trầm ổn.

- Tâm cảnh khắc độ lại tăng lên tới 3.0!

Ánh mắt hắn lập tức sáng lên.

Lần này tâm cảnh so với hai lần trước cũng gia tăng nhiều hơn, trực tiếp tấn thăng lên tới 3.0 khắc độ.

Nói cách khác, thời khắc này tâm cảnh khắc độ của hắn đã đạt đến 19. 1, so với Danh sư lục tinh cũng không hề yếu!

Chỉ chừng hai mươi tuổi. . . lại có tâm cảnh khắc độ ngang với Danh sư lục tinh. Chuyện này nếu nói ra cũng khiến cho người ta cảm thấy đáng sợ!

Thoáng cái tăng lên 3.0 tâm cảnh khắc độ, tương đương với tăng lên một cấp bậc danh sư, đổi lại là người khác, không có mấy chục năm khổ tu sẽ khó mà làm được.

Tâm cảnh khắc độ gia tăng, Sư Ngôn thiên bẩm và Minh Lý Chi Nhãn cũng trở nên càng khủng bố hơn.

Trước đó Minh Lý Chi Nhãn có thể tuỳ tiện xem thấu tồn tại vượt qua bản thân hai cấp bậc nhỏ, hiện tại đã đạt đến ba cấp bậc.

Hiện tại cấp bậc chân khí của hắn là Hợp Linh cảnh đỉnh phong, như vậy cho dù là cường giả Kiều Thiên cảnh hậu kỳ tới đây, coi như không sử dụng Thiên Đạo thư viện thì hắn cũng có thể nhìn thấu chỗ thiếu sót của chiêu số. Khiến cho đối phương không có chút bí mật nào nữa.

Sư Ngôn thiên bẩm thì lại càng thêm đáng sợ, hiện tại coi như Danh sư lục tinh hạ phẩm, thậm chí trung phẩm tới đây thì chỉ sợ cũng có thể bị hắn mê hoặc, từ đó không tìm thấy được phương hướng.

- Lần này trời nhận Danh sư, thứ thu hoạch lớn nhất cũng không phải là hồn lực khắc độ và Sư Ngôn thiên bẩm, Minh Lý Chi Nhãn, mà là. . . Vô niệm vô tưởng!

Nhìn qua thân thể một lần, Trương Huyền xiết chặt nắm tay, vẻ mặt rất là kích động.

Lần này trời nhận Danh sư, đủ loại lý giải về Danh sư cũng đã tăng lên không ít, nhưng điều khiến cho hắn cao hứng nhất là, thân thể cũng đã nắm giữ năng lực vô niệm vô tưởng.

Vô niệm vô tưởng là chuyện mà ngón tay không cần linh hồn và ý niệm suy nghĩ khởi động, thân thể cũng có thể căn cứ theo quán tính mà đi làm việc.

Tựa như trước đó ở Hóa Thanh trì vậy, linh hồn ly thể, trong thời gian ngắn không có cách nào đi vào, thì sẽ giống như tử thi, không hề hay biết, cứng ngắc!

Bây giờ thì khác!

Có loại năng lực vô niệm vô tưởng này, coi như linh hồn không ở trong cơ thể thì thân thể cũng có thể tiếp tục tu luyện, thậm chí. . . Chiến đấu!

Nói cách khác. . . Dù là không có linh hồn thì thân thể cũng có thể tự chủ chiến đấu, thậm chí còn bằng vào trí nhớ cơ bắp mà tốc độ phản ứng càng nhanh hơn!

Nếu như gặp lại đầu khôi lỗi kia, như vậy thân thể, Vu hồn, phân thân, tương đương với một thể ba người, sức chiến đấu chợt tăng lên không chỉ một lần!

- Quá tốt rồi, có loại năng lực này, đừng nói là phân tâm nhị dụng, tam dụng cũng không có vấn đề gì a!

Mỉm cười, trong lúc Trương Huyền đang cảm giác thu hoạch lần này cực lớn thì đã nghe thấy một đạo thanh âm vang lên. Lạc Thất Thất ở bên cạnh cũng từ bên trong vkhôi phục lại.

Diệt tộc

dtv-ebook.com

- Lão sư!

Đi tới trước mặt hắn, Lạc Thất Thất ôm quyền.

Vừa rồi rơi vào đốn ngộ, nàng cũng không biết trước mắt vị này đã hoàn thành trời nhận Danh sư. Nàng chỉ biết là trải qua lần lĩnh ngộ này. Lý giải đối với luyện đan, luyện khí của nàng đã có tăng vọt về chất.

Trước kia khi luyện khí nàng chỉ có thể được coi là có thiên phú, mà lần này trở về, coi như là mấy thiên tài nổi danh trong luyện khí học viện kia thì nàng cũng có tự tin cho bọn họ chôn chân tại chỗ!

- Không tồi!

Thấy ánh mắt của nàng tự tin, nhất định đã lấy được cực lớn chỗ tốt, Trương Huyền hài lòng gật đầu.

Bất kể nói thế nào thì người này đều là học sinh của hắn, học sinh tiến bộ, người làm lão sư cũng coi như có vinh quang.

- Đa tạ lão sư chỉ điểm!

Trịnh trọng quỳ mọp xuống dưới đất, Lạc Thất Thất tràn ngập cảm kích nói.

Sưu!

Đang muốn đỡ dậy nàng dậy thì Trương Huyền đã cảm thấy thư viện nhoáng một cái, một bản thư tịch màu vàng lập tức xuất hiện ở trước mặt.

Thiên Đạo chi thư!

Trước đó hắn rất muốn có thứ này mà không có được, không nghĩ tới, giờ phút này nó lại trực tiếp xuất hiện.

- Quá tốt rồi...

Có thứ đồ chơi này, quản đầu khôi lỗi kia là cái quái gì, chỉ cần một sách là có thể đập thành thịt nát, cũng không cần lo lắng gì nhiều tới nó nữa.

- Xem ra, quả nhiên chỉ có thụ nghiệp nhận được cảm kích thì mới có thể có được thứ này!

Trương Huyền gật đầu.

Trước đó bản thân cuốn lấy khôi lỗi, để cho nàng chạy trốn, ân tình cực lớn mà cũng không có hình thành. Thế nhưng bây giờ lại lấy được, rất rõ ràng đối phương đang cảm kích bản thân hắn thụ nghiệp, giúp nàng học được tri thức, tiến bộ.

Xem ra Thiên Đạo chi thư, là thứ được tạo ra từ thân phận lão sư, phải thụ nghiệp thì mới có thể có, những cảm kích khác vô hiệu.

- Đứng lên đi, ngươi đã luyện chế ra vũ khí siêu việt Linh cấp thượng phẩm, để xem có thể lấy được truyền thừa của Ngô Dương Tử, tìm được đường ra hay không!

Có Thiên Đạo chi thư, trong lòng Trương Huyền rất là thoải mái, đỡ nàng dậy, cổ tay khẽ đảo, đặt Băng Vũ kiếm trên cái đài trước mặt Hồng Viêm đỉnh.

Kẹt kẹt!

Dường như đang đo lường phẩm chất của thanh kiếm này có đạt quy cách hay không, bệ đá lay động một hồi, thanh âm cơ lò xo vận chuyển lần nữa vang lên.

- Chúc mừng ngươi, rèn đúc ra vũ khí vượt qua Linh cấp thượng phẩm, bây giờ ngươi đã có tư cách làm học trò ta. Hiện tại ta sẽ mang tâm huyết suốt đời của bản thân truyền thụ cho ngươi!

Sưu!

Nương theo lời của hắn, khu vực trước mắt lay động một hồi, một cái bệ đá chậm rãi hiện lên.

Không ngờ dưới bệ đá lại còn có cơ quan.

- Trên bệ đá, tổng cộng có ba món đồ, thứ nhất, tổng kết luyện khí của cả đời ta và lý giải kỹ càng về Phủ Cầm Luyện Khí pháp mà một mình ta sáng tạo ra. Thứ hai, công pháp luyện thể của ta, Ngũ Diệu Kim Thân. Thứ ba, phần kinh nghiệm của ta và lối ra khỏi nơi này!

- Bị nhốt ở nơi này, không có cách nào rời khỏi, nhưng cũng không có oán hận, có thể suốt ngày làm bạn với luyện khí, vui mà vong ưu. . . Đáng tiếc, tuổi thọ ta có hạn, chuyên tâm muốn luyện chế ra Thánh khí mà không thể được, trong lòng sinh ra bi thương.

- Hi vọng được hậu bối nhận được truyền thừa của ta có thể hoàn thành tâm nguyện của ta, dùng Phủ Cầm Luyện Khí pháp luyện chế ra Thánh khí. Như vậy cũng có thể an ủi anh linh ta trên trời, như vậy. . . Cho dù chết ta cũng có thể nhắm mắt!

- Nếu như ngươi nguyện ý phát ra lời thề, ta có thể một tin tức mà ta biết truyền thụ cho ngươi. Tin tức này liên quan tới một bảo tàng để lại từ thượng cổ. Sau khi lấy được, tàng thai phá Thánh, chỉ sợ cũng không phải là việc khó!

Thanh âm tiếp tục nói.

- Tàng thai phá Thánh?

Nhìn nhau một cái, hô hấp của Trương Huyền, Lạc Thất Thất trở nên dồn dập.

Hóa Phàm cửu trọng, Tằm Phong cảnh cũng gọi là Tàng Thai cảnh, Thai Tàng cảnh hoặc là Nguyên Anh cảnh.

Ý là tích súc tu vi, ngưng tụ nguyên thai (Nguyên Anh) trong cơ thể, một khi nguyên thai thành công, dung hợp làm một cùng với bản thân thì có thể đột phá ràng buộc, thành linh thành Thánh.

Tàng thai phá Thánh là cửa ải lớn nhất của Linh cấp, vô số người đều bị vây ở chỗ này, cả đời vô vọng.

Cũng giống như Diệp Vấn Thiên bệ hạ, Vệ Giang đường chủ vậy. Không biết đã đạt tới Hóa Phàm bát trọng thời gian bao lâu rồi. Thế nhưng cũng chỉ có thể bị vây ở đỉnh phong, không có cách nào đột phá.

Nếu như có đồ vật có thể khiến cho người ta đột phá loại cảnh giới này, như vậy có thể nói giá trị của bảo tàng này rất là kinh khủng.

- Ta đồng ý!

Nhìn Trương sư một chút, sau khi được hắn đồng ý, Lạc Thất Thất tiến về phía trước một bước, đi tới bồ đoàn bái sư hành lễ, kế thừa y bát.

Trương Huyền chỉ là lão sư luyện đan của nàng, mặc dù cũng truyền thụ luyện khí, thế nhưng lại chưa thu đồ, coi như bái những người khác làm sư phụ thì cũng không tính là phá hỏng quy củ.

Huống chi, còn liên quan tới cái gọi là bảo tàng và truyền thừa.

Sau khi phát ra lời thề, lúc này thanh âm bên trong cơ lò xo mới tiếp tục vang lên.

- Ngươi đã phát ra lời thề, như vậy ta cũng không giấu giếm, bí mật về bảo tàng này trước khi ta bị bắt đã để lại trong lòng đất nhà cũ trước kia. Chỗ tam tinh Địa Long, ngươi chỉ cần dựa theo tam tinh bày trận ở nơi đó, lại thả xuống ba cái trận kỳ, tự nhiên đồ vật sẽ nhảy ra!

Thanh âm chậm rãi kết thúc.

- Tam tinh Địa Long? Nhà cũ?

Hai người Trương Huyền đồng thời sững sờ, thiếu chút nữa đã ngất đi.

Ngươi đang đùa bỡn ta sao?

Ngươi cũng đã chết hơn hai nghìn năm, ai biết nhà cũ của ngươi ở nơi nào? Tam tinh Địa Long lại là cái quỷ gì cơ chứ?

Biết đây là thứ do cơ quan nhắn lại, coi như hỏi thăm thì cũng không hỏi ra nguyên do, cho nên hai người cũng không hiểu ra sao.

Nói có bảo tàng, kết quả lại nói không rõ ràng, khiến cho bọn họ có chút mơ hồ.

- Nếu như Ngô Dương Tử tiền bối cầm được thì đương nhiên không dám giữ bảo tàng gì gì đó, càng không biết sau khi mình chết, rốt cuộc người nào sẽ lấy được truyền thừa. Cho nên chuyện tin nhắn lại mơ hồ như vậy cũng xem như bình thường!

Mặc dù buồn bực, nhưng Trương Huyền cũng có thể hiểu được ý tứ của đối phương.

Hắn đã có được, nhưng lại không thể không chạy trốn, nhất định là thân bất do kỷ. Lúc này, nếu như giữ bí mật về bảo tàng ở trên người thì tất nhiên sẽ không bảo vệ được nó!

- Chỉ là. . . nhà cũ hắn ở chỗ nào chứ?

Trương Huyền không nhịn được nói.

- Con không biết, thế nhưng. . . Lão sư của Ngô Dương Tử năm đó ở trong Hồng Viễn Đế đô, cũng chính là vị trí thành thị của Hồng Viễn học viện.

Lạc Thất Thất nhớ lại một chút rồi nói:

- Nếu thực sự không được, trở lại học viện lại cẩn thận điều tra, mới hai ngàn năm mà thôi, hắn là có thể tìm ra được dấu vết để lại!

- Ừm!

Trương Huyền gật đầu.

Thời gian hai ngàn năm, đối với loại vương quốc nhỏ như Thiên Huyền vương quốc này là thương hải tang điền, biến thiên cực lớn. Thế nhưng đối với loại thế lực bá chủ như Hồng Viễn đế quốc, biến hóa sẽ không có rõ ràng như vậy.

Đế quốc nắm giữ cường giả Thánh vực, dựa theo tuổi thọ khoảng chừng một ngàn năm của bọn hắn, hơn hai nghìn năm cũng chỉ mới hai ba đời thôi. Nếu như thực sự muốn thẩm tra, có lẽ còn là có thể làm được.

- Nhìn truyền thừa của hắn xem thế nào đi!

Biết tin tức bảo tàng thì cũng không cần phải lo lắng nữa, Trương Huyền không còn xoắn xuýt mà ra hiệu với nàng một cái.

Lúc này Lạc Thất Thất mới gật đầu đi về phía bệ đá.

Phía trên có ba kiện đồ vật mà Ngô Dương Tử để lại cho truyền nhân, nàng không lấy hai loại trước mà là trực tiếp cầm lấy loại thứ ba.

Cái này liên quan tới chuyện rời khỏi như thế nào, tự nhiên sẽ là quan trọng nhất.

- Lão sư!

Nói xong nàng đưa thư tịch tới.

- Ừm!

Trương Huyền tiếp nhận, tiện tay lật một hồi, vẻ mặt rất là cổ quái.

- Làm sao vậy, lão sư? Chẳng lẽ bên trong không có phương pháp rời đi hay sao?

Thấy vẻ mặt này của hắn, Lạc Thất Thất rất là khẩn trương.

Nếu thực sự không được thì nguy rồi.

- Có thể ra ngoài, chỉ là ta đã thấy được một chút chuyện thú vị, vị Ngô Dương Tử tiền bối này dường như không giống như tưởng tượng cho lắm...

Trương Huyền mỉm cười nói.

- Không giống?

Lạc Thất Thất rất là nghi hoặc.

- Tự ngươi nhìn đi!

Tiện tay đưa thư tịch cho Lạc Thất Thất.

Có chút nghi hoặc tiếp nhận, cúi đầu nhìn qua, sau khi xem xong vẻ mặt nàng cũng trở nên cổ quái.

Đã sớm đoán ra được nàng sẽ có bộ dáng này, Trương Huyền khẽ cười một tiếng.

Vị Ngô Dương Tử này lại là bị người của Dị Linh tộc bắt đi.

Nói cách khác, cái Địa Cung này là sào huyệt của Dị Linh tộc!

Dị Linh tộc, lúc trước thống trị nhân loại, phong quang cỡ nào, mà bây giờ lại chỉ có thể kéo dài hơi tàn sống ở trong cung điện dưới đất. Cho nên bọn chúng sẽ cảm thấy bên ngoài mới là quê hương của bọn chúng.

Bởi vậy, trên tấm bia đá “Vọng Hương cư” thứ nhất mang theo ý nhớ nhà, cũng không phải là chỉ Ngô Dương Tử, mà là bọn hắn.

Cũng bởi vì nguyên nhân này cho nên bên trong ba chữ to mang theo sát lục chi khí đặc hữu.

Cái Địa Cung này là Dị Linh tộc vì tránh né truy sát mà xây dựng nên. Có mấy chục tộc nhân ẩn nấp, bởi vậy xây dựng cực kỳ tốt, coi như có rất nhiều người ở lại trong đó, cũng sẽ không cảm thấy buồn bực.

Còn vì sao phải bắt Ngô Dương Tử thì lại rất đơn giản, đám Dị Linh tộc này vì tránh né Danh sư đường không biết đã kéo dài mấy vạn năm. Bởi vì tộc nhân quá ít cho nên họ hàng gần thông hôn, tỉ lệ sinh dục dần dần hạ thấp, nhân khẩu càng ngày càng ít, mắt thấy sắp triệt để diệt vong.

Biết hắn am hiểu luyện khí và cơ quan chi thuật, cho nên mới bắt đến đây, muốn để hắn hỗ trợ rèn luyện thân thể, kéo dài tuổi thọ.

Ý tưởng tuy tốt, thế nhưng. . . Dựa vào rèn luyện thân thể, gia tăng tuổi thọ sao mà khó khăn cơ chứ!

Đừng nói Ngô Dương Tử chỉ là một Luyện Khí sư lục tinh, xem như là bát tinh, cửu tinh, chỉ sợ cũng không làm được!

Nếu không, tin tức này nhất định sẽ truyền ra toàn bộ Danh sư đại lục, khiến cho vô số người đổ xô tới.

Nếu có thể còn sống. . . Ai cũng không muốn chết ah!

Ngô Dương Tử bị bắt tới đây, sau đó bị nhốt vào trong gian thạch thất này. Thoạt nhìn mặc dù rộng lớn, thế nhưng trên thực tế lại một cái lồng giam, muốn thoát đi chỉ có thể thông qua cái cửa đá chật hẹp kia. Cho nên chỉ cần có người trông coi thì trên căn bản sẽ không ra được.

Có thể nói, hắn ta bị giam giữ, đã mất đi tự do, cho dù có luyện khí làm bạn thì cũng sẽ cảm thấy buồn tẻ. Vì vậy mới có “Vong ưu” khiến cho người ta khó có thể hiểu rõ được.

Nhưng sau khi biết chuyện thì hai người lại biết vì sao lại có tên như thế.

Dị Linh tộc bắt hắn tới đây, mục đích là để hắn hỗ trợ rèn luyện thân thể, đạt tới công hiệu kéo dài tuổi thọ, kết quả. . . Tên này cũng điên, dùng hết đủ loại thủ đoạn, luyện chế cho thân thể của bọn họ càng thêm mạnh mẽ, hơn nữa sẽ không hư hại. . .

Nhưng. . . Cũng mất ý thức của bản thân biến thành từng đầu khôi lỗi chỉ có thể thi hành mệnh lệnh.

Nói cách khác. . . Đầu khôi lỗi phía ngoài kia trên thực tế chính là một trong các tiền bối Dị Linh tộc bắt Ngô Dương Tử, kết quả bị hắn cứ thế luyện chế thành thứ đồ chơi này!

Còn về sau, nhất định đối phương cũng sẽ phát hiện ra vấn đề. Lại thêm vị Ngô Dương Tử này tuổi thọ cũng đã tới tận cùng. Đến cuối cùng, hắn cũng không có rời khỏi.

Trước đó vũ khí lưu truyền ra bên ngoài là do hăn thiết kế cơ quan, lặng lẽ thả ra ngoài, vốn hắn nghĩ sẽ có người có thể phát hiện ra rồi cứu hắn ra. Không nghĩ tới, một lần chờ. . . Chính là hơn hai nghìn năm!

Hai ngàn năm, thương hải tang điền, Dị Linh tộc ở nơi này, trừ những người bị hắn luyện chế thành khôi lỗi ra. Những kẻ còn lại hầu như đều chết hết, chính là như thế cho nên mọi người đi tới nơi này mới rỗng tuếch như vậy.

Biết tuổi thọ sắp hết, Ngô Dương Tử để lại loại hình truyền thừa, mới có tất cả mọi thứ mà bọn hắn nhìn thấy, còn gia hỏa phía ngoài luôn thủ hộ nơi này, đề phòng hắn rời khỏi, coi như trước khi chết cũng không có cách nào diệt trừ được. Cho nên chỉ có thể mặc cho hắn, tiếp tục “còn sống“.

- Cái này...

Đến bây giờ Lạc Thất Thất cũng không thể tin được.

Ngô Dương Tử ở trong toàn bộ Hồng Viễn đế quốc cũng rất nổi danh, làm người chính trực, cương trực công chính. Thế nhưng nàng có nằm mơ cũng không nghĩ tới, người này lại âm hiểm như thế.

Luyện chế toàn bộ Dị Linh tộc bắt hắn thành khôi lỗi. . . Con mẹ nó thực sự quá điên a!

Đây cũng không phải là hung ác bình thường, mà là chặt đứt cơ sở của người ta, diệt tộc!

Chém giết khôi lỗi

dtv-ebook.com

- Luyện chế Dị Linh tộc thành khôi lỗi, sau đó thiết lập một số lệnh, khiến cho hắn giống như người bình thường. Trong khoảng thời gian ngắn, quả thực khó mà phát hiện ra được! Có lẽ Ngô Dương Tử tiền bối cảm thấy mỗi ngày đều có thể lừa dối đám gia hỏa này mắc lừa cho nên rất là khoái cảm, vì vậy tự nhiên mới vong ưu!

Trương Huyền cười cười.

Nhân tộc và Dị Linh tộc không đội trời chung, làm luyện khí Tông sư, hắn ta cũng biết đạo lý này.

Cho nên lúc vừa mới bị bắt đến, nhất định là tức giận, về sau, mỗi ngày giết chết một, hai tên, đổi lại là ai nhất định cũng sẽ hưng phấn mà vui đến mức quên cả trời đất.

Dị Linh tộc sống sót từ Thượng Cổ, mỗi một người đều có thực lực không yếu hơn hắn, kết quả. . . Đều bị hắn ta luyện chế thành khôi lỗi, diệt tộc, suy nghĩ một chút cũng cảm thấy đã nghiền. . .

Còn vọng hương, nhìn cái lông gà a.

Ở chỗ này có bao nhiêu khoái hoạt a!

Chỉ có đồ đần mới nhớ nhà sốt ruột, sầu khổ tới mức không chịu nổi!

Thư tịch ghi đến cuối cùng, chữ viết bay lên, câu nói vui sướng, vừa nhìn đã biết tên này cao hứng như thế nào.

Còn chuyện làm sao lừa dối nhiều Dị Linh tộc cam tâm tình nguyện tiếp nhận rèn luyện như vậy, tự nhận là trường sinh bất lão. . . Phía trên cũng

không có ghi, cho nên hắn cũng không thể nào biết được cụ thể quá trình.

Chỉ là, căn cứ vào phỏng đoán của Trương Huyền, hắn là tiến hành theo chất lượng.

Tỷ như, trước tiên hỗ trợ rèn luyện một cái cánh tay, cánh tay ảnh hưởng đối với tâm trí không lớn, một người thành công, hơn nữa cũng không thụ thương, đương nhiên dẫn tới người thứ hai tới. Sau khi rèn luyện toàn bộ cánh tay người sau thành công...

Lại bắt đầu chân, xương sống, thân thể. . .

Khi tất cả mọi người tin tưởng, thả lỏng cảnh giác thì hắn lại rèn luyện sọ não, một lần hành động biến người đó thành khôi lỗi. . .

Đương nhiên, những chuyện này chỉ là suy đoán của hắn mà thôi, cụ thể như thế nào, không có tận mắt nhìn thấy, ai cũng không biết được.

Chỉ biết là, Ngô Dương Tử tiền bối cương trực công chính, cực kỳ chính trực này, dưới sự niềm nở cố gắng, vốn ban đầu phải kéo dài sinh mệnh cho Dị Linh tộc. . . Cuối cùng chúng lại bị toàn diệt.

- Dựa theo Ngô Dương Tử lão sư ghi lại, Địa Cung này ít nhất có hơn hai mươi Dị Linh tộc, hầu như toàn bộ đều trúng chiêu số của người, biến thành khôi lỗi. Một lần giết chết nhiều Dị Linh tộc nhân như vậy, nếu như báo cáo lên Danh sư đường, công huân rất lớn, đủ để khiến cho một gia tộc muôn đời không suy...

Đột nhiên nghĩ đến một việc, Lạc Thất Thất nói.

Tru sát Dị Linh tộc, có công đối với nhân loại, có thể đi Danh sư đường để lĩnh thưởng.

Mà tu vi kẻ bị giết càng cao, số lượng càng nhiều thì ban thưởng cũng lại càng lớn, vị Ngô Tông sư này một người giết chết hai mươi mấy Dị Linh

tộc tu vi không kém nhiều với hắn. Có thể ghi tên sử sách, khiến cho Danh sư đường phù hộ hậu bối của hắn muôn đời không suy!

Thậm chí, chỉ cần nói một câu, dù là để hậu nhân hắn đi làm Hoàng đế Hồng Viễn đế quốc thì cũng rất đơn giản.

- Ừm, chuyện này trở về hai năm rõ mười báo cáo cho Danh sư đường là được, khen thưởng như thế nào cũng không liên quan đến chúng ta!

Trương Huyền cười nói:

- Hiện tại chúng ta nên rời đi trước rồi lại nói sau!

Lạc Thất Thất khẽ gật đầu.

- Căn cứ vào miêu tả của hắn, chúng ta phải theo đường cũ trở về, mặc dù Đoạn Long Tỏa không mở ra. Thế chung quanh lại có cơ quan có thể lợi dụng. . . Nói cách khác, nếu như muốn trở về thì đầu tiên phải giải quyết xong gia hỏa ở phía ngoài rồi lại nói sau!

Trương Huyền nói.

Rời khỏi như thế nào, ở bên trên thư tịch cũng có ghi chép.

Nơi này là nhà tù, giam giữ Ngô Dương Tử, cho nên đương nhiên không có khả năng có lối ra, muốn rời khỏi, nhất định phải đi qua Đoạn Long Tỏa.

Cái cơ quan này rất rõ ràng là không thể mở ra. Chỉ có điều, Ngô Dương Tử làm luyện khí đại sư đã lặng lẽ để lại hậu chiêu, giúp bản thân đào thoát.

Chỉ tiếc, đến cuối cùng, cũng không kịp thành công.

- Giải quyết?

Nhớ tới đại gia hỏa kia, Lạc Thất Thất lập tức lo lắng.

Thực sự thật là đáng sợ!

Đao thương bất nhập, tốc độ nhanh, lực lượng lớn, hầu như không có chỗ thiếu hụt nào.

- Yên tâm đi, nếu như nói trước đó không có thiếu sót, hiện tại. . . Đã có!

Dường như nhìn ra suy nghĩ của nàng, Trương Huyền khẽ cười một tiếng.

Trước đó đối phó với đại gia hỏa kia, coi như Thiên Đạo thư viện chỉ ra vị trí thiếu sót, thế nhưng bằng vào lực lượng và thủ đoạn của hắn thì cũng bất lực.

Cũng giống như con kiến muốn giết chết Thần Long vậy, biết thiếu sót, thế nhưng ngay cả da người ta cũng không thể phá, giết thế nào đây chứ?

Biết rõ nếu chém rụng đầu của thứ này thì nó hẳn phải chết không thể nghi ngờ. Thế nhưng lực phòng ngự của đối phương rất mạnh, tốc độ nhanh, dùng sức mạnh lớn nhất và binh khí mạnh nhất cũng chỉ để lại một đạo ngấn trắng. Đương nhiên hắn không phải là đối thủ!

Cho nên, đối mặt với cường giả chân chính, tác dụng do Thiên Đạo thư viện đưa tới sẽ rất nhỏ, bởi vì. . . Chỗ thiếu sót của đối phương, có khả năng còn mạnh hơn so với thực lực của ngươi.

Vừa rồi lúc đối chiến, dùng hết tất cả vốn liếng cũng vô dụng. Thế nhưng bây giờ, Băng Vũ kiếm đã tấn cấp đến cấp bậc Bán Thánh thì lại thoải mái!

- Lão sư có ý là. . . Trực tiếp ra tay?

Thấy hắn cầm lấy Băng Vũ kiếm, Lạc Thất Thất sửng sốt.

Nàng chỉ biết là Băng Vũ kiếm này đã vượt qua Linh cấp thượng phẩm, cấp bậc cụ thể thế nào nàng cũng không quá rõ ràng.

Cho dù trình độ luyện khí đã đề thăng không ít, thế nhưng phương diện giám bảo vẫn kém xa Trương Huyền.

- Ừm, một lát nữa ta sẽ triệt tiêu đại trận, ngươi từ chính diện hấp dẫn, ta đánh lén từ phía sau, tranh thủ một kích tất sát!

Trương Huyền phân phó, lại nói chiến thuật kỹ càng một lần:

- Ngươi cần phải làm như vậy...

- Vâng!

Nghe đến lão sư phân phó, Lạc Thất Thất không chút do dự, trực tiếp gật đầu đồng ý.

Ngay cả luyện đan, luyện khí cũng có thể để cho nàng đồng thời tiến hành, hơn nữa còn thành công. Như vậy vị lão sư này, còn có cái gì mà không làm được cơ chứ?

Đi tới trước mặt Hồng Viêm đỉnh, thu nó lại. Cùng thời khắc đó, cổ tay nàng khẽ đảo, một cây trường cung lần nữa xuất hiện ở trong lòng bàn tay, nàng gài tên lên trên dây.

Cây cung trước đó đã bị khôi lỗi hủy, mặc dù thứ này có bộ dáng tương tự, thế nhưng cấp bậc lại thấp hơn một chút, hiệu quả kém xa tít tắp.

Chỉ là nàng cũng hết cách rồi, vũ khí Linh cấp công kích từ xa nàng chỉ có một kiện, hiện tại chỉ có thể dùng thứ này cho đủ số.

Thấy nàng đã chuẩn bị kỹ càng, Trương Huyền hít sâu một hơi, thân thể nhảy lên, trực tiếp bay lên trên không trung.

Tìm một hồi, dừng ở một chỗ, chân khí từ trong lòng bàn tay phun trào ra, bỗng nhiên chộp xuống phía dưới.

Ô ô ô ô!

Từng cái trận kỳ bị hắn rút lên, đại sảnh vốn đen kịt âm u nhìn không rõ ràng dưới Dạ Minh Châu chiếu rọi, âm u dần dần biến mất, lần nữa lộ ra thân ảnh của đầu khôi lỗi kia.

Rống!

Lúc nhìn thấy nó, đối phương cũng nhìn thấy Lạc Thất Thất, nó gào thét một tiếng tức giận, trực tiếp lao đến.

- Chết!

Lông mi nhướng lên, Lạc Thất Thất không dám dừng lại, trường cung trong tay giống như mưa to liên tiếp bắn tên về phía trước.

Đinh đinh đinh đinh!

Bởi vì uy lực không đủ, mũi tên rơi vào trên người đối phương cũng không có chặn lại được đường tiến lên của đối phương, thậm chí ngay cả da cũng không thể đâm rách được một chút nào.

Không nghĩ tới uy lực lại kém nhiều như vậy, Lạc Thất Thất cắn răng, cầm lấy trường cung ném về phía trước.

Răng rắc!

Bàn tay khôi lỗi chém một cái, trường cung đã bị chém thành hai khúc, người đã đi tới trước mặt. Thiết quyền mang theo tiếng gió gào thét, trực tiếp đập về phía nàng.

Quyền phong gào thét, một khi bị đánh trúng, không cần phải nghĩ, nhất định sẽ bị mất mạng tại chỗ.

Mắt thấy nắm đấm sắp đi tới trước mặt, Lạc Thất Thất nhướng mày, cổ tay bỗng nhiên khẽ đảo.

Coong!

Một tiếng oanh minh vang vọng, Hồng Viêm đỉnh mới vừa rồi bị nàng thu vào giới chỉ trữ vật lập tức xuất hiện ở phía trước.

Bên trên lô đỉnh có lỗ hổng cung cấp than đá thiêu đốt, mà nắm đấm của khôi lỗi vừa vặn cắm vào trong đó, trực tiếp bị cố định vào đó, không thể động đậy.

Hồng Viêm đỉnh là bảo vật mà lúc trước Ngô Dương Tử luyện khí để lại. Ngay cả hắn cũng không thể phá huỷ, tự nhiên khôi lỗi cũng không làm được. Thấy một kích không được, vẻ mặt khôi lỗi rất là tức giận, thế nhưng không có bất kỳ biện pháp nào.

- Phương pháp của lão sư quả thực có tác dụng!

Thấy quả nhiên có hiệu quả, ánh mắt Lạc Thất Thất sáng lên.

Vừa rồi lão sư nói qua tình huống với nàng, vốn nàng cho rằng rất khó làm được. Thế nhưng không nghĩ tới nghiêm ngặt tuân thủ sắp xếp của lão sư lại có thể nhẹ nhõm hoàn thành.

Nàng cũng không biết lão sư sao lại đoán ra được chuyện này.

Phần tư duy và kinh nghiệm, vận dụng thực tế trong chiến đấu này có thể nói là nghịch thiên.

Soạt!

Ngay trong lúc nàng đang cảm khái, chỉ thấy hàn mang trước mắt lóe lên, thân thể khôi lỗi nhoáng một cái, đầu đã rơi xuống.

Lão sư chẳng biết từ lúc nào đã đi tới phía sau lưng đối phương, một kiếm chém rơi đầu của hắn.

- Thật là sắc bén...

Thấy Băng Vũ kiếm nhẹ nhàng chém một cái thì đầu của đối phương đã rơi xuống, hai mắt Lạc Thất Thất trợn tròn.

Coi như nàng không có nhãn lực như Trương Huyền, thế nhưng giờ phút này cũng biết. Sau khi bỏ thêm Hàn Thanh thạch, lại tấn thăng lên, trường kiếm này tuyệt đối không phải đơn giản như Linh cấp thượng phẩm!

Thậm chí tuyệt phẩm cũng không làm được nhẹ nhõm như thế!

- Lão sư, Băng Vũ kiếm đã đạt đến cấp bậc gì rồi?

Nàng không nhịn được mở miệng hỏi.

- Bán Thánh!

Trương Huyền cũng không có giấu diếm.

- Cấp bậc Bán Thánh?

Thân thể mềm mại của Lạc Thất Thất run rẩy một cái.

Loại vũ khí cấp bậc này, coi như luyện khí đại tông sư lục tinh cũng không phải nói luyện chế ra là có thể luyện chế ra được. Màng. . . Ở trog trạng thái hôn mê lại có thể thành công được?

- Được rồi, cất kỹ đồ, chúng ta tranh thủ thời gian rời khỏi đây đi!

Thấy hai mắt nàng trợn tròn xoe, tràn ngập vẻ không thể tin được, Trương Huyền vung vung tay, đồng thời trong lòng cũng cảm thấy kỳ quái. . . Danh sư học viện này thổi phồng nhau như vậy, làm sao mỗi một học viên thiên tài mà hắn thấy đều giống như những đứa trẻ chưa thấy qua việc đời như vậy chứ?

Luyện khí rèn đúc, đan lô tôi thép, trải qua rèn luyện như thế, Băng Vũ kiếm đã tấn thăng đến Bán Thánh. Chuyện này cũng coi như hợp tình hợp lí, có cái gì để ngạc nhiên cơ chứ?

- Vâng!

Không biết nỗi nghi hoặc của Trương sư, Lạc Thất Thất đè nén sự rung động trong lòng, lại thu sạch mọi thứ vào giới chỉ trữ vật. Sau đó quay người lại, đưa một cái thư tịch tới.

- Lão sư, đây là công pháp luyện thể của Ngô Dương Tử lão sư, Ngũ Diệu Kim Thân, bí tịch Linh cấp đỉnh phong...

Sở dĩ nàng có thể thuyết phục được Trương Huyền cùng đi cũng là bởi vì Ngô Dương Tử lão sư có pháp quyết luyện thể, bây giờ nàng đã có được, cho nên trực tiếp cầm tới.

- Ừm!

Ngón tay Trương Huyền tiếp xúc một cái, sau đó lập tức thu về, nói :

-Ngươi đã lấy được truyền thừa của Ngô Dương Tử tiền bối, đây là công pháp độc môn của hắn, ta cũng không muốn nữa. Dù sao, không phù hợp quy củ, ngươi học tập cho tốt, tranh thủ không phụ hi vọng của hắn!

Không có quan hệ thầy trò, bí tịch độc môn, bình thường rất ít khi truyền ra ngoài.

Nếu không chẳng khác nào làm hỏng quy củ của Danh sư đường, tất cả mọi người cũng không có bí mật gì có thể nói.

- Cái này...

Không nghĩ tới đối phương bởi vì quy củ mà cự tuyệt, Lạc Thất Thất hơi đỏ mặt, muốn nói điều gì đó lại không biết nên mở miệng như thế nào.

Người khác nhìn thấy công pháp luyện thể quý giá như thế, nhất định sẽ nghĩ đến việc chiếm làm của riêng, thế nhưng lão sư lại trực tiếp từ chối. . .

Nhân phẩm này, phần phẩm đức nghề nghiệp này khiến cho người ta bội phục và cảm động!

Trương lão sư, về sau ngươi chính là tấm gương của ta, ngươi làm thế nào thì ta sẽ học theo thế đó!

Lạc Thất Thất phát ra lời thề.

Nàng đã phục sát đất, thề học tập Trương lão sư. Mà giờ khắc này Trương Huyền đang nhìn về phía bí tịch Ngũ Diệu Kim Thân trong thư viện, vẻ mặt như ăn phải mướp đắng.

- Bảy mươi tám chỗ thiếu hụt? Mẹ nó! Đây thực sự là công pháp luyện thể Linh cấp đỉnh phong hay sao? Đùa nghịch ta sao? Loại sách nát trình độ này mà còn coi là bảo bối truyền thừa, ngươi bảo ta luyện thế nào ah...

Ngũ Diệu Kim Thân

dtv-ebook.com

Vừa rồi ngón tay hắn đã tiếp xúc với bản Ngũ Diệu Kim Thân này, thư viện đã tạo ra nội dung, đối với hắn, chuyện nhìn hay không nhìn cũng không sao cả.

Vốn hắn cho rằng, quyển thư tịch này có cấp bậc cao như vậy, nhất định sẽ càng thâm ảo. Thế nhưng hắn nằm mơ cũng không nghĩ tới, vừa mở ra thì lại thấy nó có tròn bảy mươi tám chỗ thiếu sót. . .

Sớm biết thứ này rác rưởi như thế thì hắn còn chạy tới làm cái rắm a. Còn không bằng quay về Huyễn Vũ đế đô sưu tập còn hơn.

Chỉ cần công pháp luyện thể đủ nhiều, như vậy nhất định hiệu quả sẽ tốt hơn nhiều!

Thua thiệt lớn!

Vẻ mặt hắn rất là buồn bực.

Chỉ là, bây giờ có nói cái gì đã muộn rồi, hắn đành phải lắc đầu, đi tới gần khôi lỗi, bàn tay chộp ra một trảo, thu nó vào giới chỉ trữ vật.

Mặc dù tên này đã bị chém đầu, biến thành phế phẩm. Thế nhưng toàn thân đã được luyện chế tới mức không gì không phá, tuyệt đối là đồ tốt thực sự.

Thu lại sau đó đi nghiên cứu một chút, nhìn xem có thể đề luyện ra một chút quặng quý hiếm hay không.

Đi ra đại sảnh, đi tới thạch thất nhỉ thì Lạc Thất Thất đã thu lại trường kiếm của nàng. Sau đó hai người dọc theo cầu thang đi lên, lần nữa đi tới gần Đoạn Long Tỏa.

Ngón tay của Trương Huyền dọc theo Đoạn Long Tỏa lục lọi nửa ngày, dựa theo phương vị bên trên thư tịch ghi lại, nhẹ nhàng nhấn một cái.

Răng rắc!

Thanh âm khóa lò xo khởi động vang lên, ngay sau đó Đoạn Long Tỏa đã lắc lư một cái.

- Được rồi sao?

Ánh mắt Lạc Thất Thất sáng lên, đưa tay đẩy tới, kết quả, vẻ mặt nàng chợt đỏ bừng, nham thạch phía trên lại không động đậy một chút nào.

Trương Huyền cau mày.

Lạc Thất Thất có thực lực Hóa Phàm lục trọng Kiều Thiên cảnh đỉnh phong, lực lượng toàn thân đã vượt qua 620 vạn đỉnh. Khi Đoạn Long Tỏa khóa kín, không mở ra thì cũng thôi đi, hiện tại cơ quan đã được mở ra, làm sao còn không đẩy được cơ chứ?

- Để ta thử một chút!

Đi tới gần, Trương Huyền nhướng mày, hai tay phát lực.

Ầm ầm!

Thân thể, hồn lực, chân khí, gộp chung vào một chỗ, lực lượng vượt qua hơn chín trăm vạn đỉnh ầm ầm tuôn ra, toàn bộ đều gia trì lên bên trên Đoạn Long Tỏa.

Sưu!

Cánh cửa lớn phía trên vẫn không nhúc nhích tí nào như cũ, giống như đã dính vào mặt đất phía trên vậy.

- Cái này...

Trương Huyền ngơ ngác:

- Không phải là. . . Cái đồ chơi này qua hơn hai nghìn năm đã hỏng rồi đó chứ?

Dựa theo thư tịch mà Ngô Dương Tử để lại, chỉ cần mở ra cơ quan thì sẽ có thể đẩy được Đoạn Long Tỏa ra, làm sao. . . Hắn phí sức lực lớn như thế mà ngay cả một chút tác dụng cũng không có a?

Dừng a!

Nếu quả thật hỏng, như vậy hắn khóc không ra nước mắt.

Đoạn Long Tỏa, ngay cả Thánh vực cũng khó mà phá vỡ, huống chi là bọn hắn?

Đường ra duy nhất, chẳng lẽ. . . Cứ như vậy biến mất hay sao?

- Phía trên này có ghi chép, coi như cơ quan khóa lò xo của Đoạn Long Tỏa mở ra thì cũng không phải có thể đẩy ra được. Cần lực lượng thân thể thuần khiết thì mới có thể làm được, một khi chân khí tham gia, cơ lò xo sẽ tự động khóa kín...

Lấy ra luyện khí truyền thừa của Ngô Dương Tử, lại lật một lần, Lạc Thất Thất nói.

- Lực lượng thân thể thuần khiết?

Trương Huyền có chút sững sờ.

- Đúng vậy, Đoạn Long Tỏa là do cơ quan và trang bị đặc thù biến thành, đối với chân khí rất là mẫn cảm. . . Nếu Ngô Dương Tử lão sư đã để lại hậu chiêu thì nhất định sẽ không muốn để cho Dị Linh tộc phát hiện ra. Dị Linh tộc có sát lục chi khí đặc thù, tuy rằng khác chân khí thế nhưng lại giống nhau đến mức kỳ diệu. Một khi cỗ khí tức này truyền lại thì nó sẽ tự động khóa kín, coi như bọn họ biết đó là cơ quan thì cũng không mở ra được!

Lạc Thất Thất nói.

- Ah!

Ánh mắt Trương Huyền sáng lên.

Tên Ngô Dương Tử này có nhiều âm mưu như vậy, còn lại chết dư nghiệt Dị Linh tộc. Cho nên chuyện thiết kế ra cơ quan như vậy quả thật là có khả năng.

Nếu quả thật có Dị Linh tộc lấy được truyền thừa của hắn, coi như biết rõ có đường ra có thể rời khỏi thì cũng không đi được, nhất định sẽ buồn bực tới chết.

- Thử lại lần nữa!

Đã có suy đoán, Trương Huyền thu lực lượng linh hồn và chân khí, bắp thịt toàn thân nhúc nhích, bỗng nhiên đẩy tới phía trước.

Kẽo kẹt! Kẽo kẹt!

Đoạn Long Tỏa phát ra thanh âm trầm muộn, chỉ có điều, vẫn không mở ra được như cũ.

- Lực lượng của ta chưa đủ!

- Để con tới giúp người!

Lạc Thất Thất đi tới, hai người đồng thời đẩy về phía trước. Chỉ là cũng phát hiện ra không có cách nào đẩy ra được.

Nói cách khác, lực lượng nhục thể của bọn hắn gộp chung vào một chỗ, vẫn không đủ như cũ.

Chỉ là, rất rõ ràng Đoạn Long Tỏa đã không giống như trước đó nữa. Không còn là không nhúc nhích tí nào, nói cách khác, mạch suy nghĩ của bọn họ đã đúng, chỉ thiếu lực lượng mà thôi.

- Mặc dù không có đẩy ra, thế nhưng quả thực cơ lò xo không có khóa chết, hiện giờ. . . phương pháp duy nhất chính là, mau chóng tăng lực

lượng thân thể lên!

Trương Huyền nhíu mày.

Kỳ thật Trương Huyền có thể triệu hoán phân thân ra, để cho hắn phối hợp với bản tôn, hắn là có thể mở ra, chỉ là. . . Phân thân thần kỳ, hắn còn không muốn để cho người khác biết được.

Một khi biết chuyện này, không nói tới chuyện có khả năng chuyện Dương sư sẽ bị bại lộ, ngay cả chuyện tu luyện Vu hồn cũng sẽ không dấu được nữa.

- Tăng lực lượng thân thể lên? Lão sư có ý là. . . Tu luyện Ngũ Diệu Kim Thân hay sao?

Lạc Thất Thất sững sờ.

- Ừm! Có khả năng chuyện này cũng là khảo nghiệm của Ngô Dương Tử tiền bối, nếu như ngay cả Ngũ Diệu Kim Thân cũng không tu luyện được. Cái gọi là luyện chế Thánh khí, nhất định cũng là lời nói dối, nói suông. . . Đã như vậy, còn không bằng ở lại chỗ này cùng hắn!

Trương Huyền phân tích nói.

Không thể không nói, vị Ngô Dương Tử tiền bối này đã tính tứi tất cả mọi chuyện.

Tâm tư cẩn thận khiến cho người ta phải giận sôi.

Suy nghĩ một chút cũng phải giật mình, có thể thiết kế ra cơ quan tinh diệu như thế, lại có thể lừa đối nhiều Dị Linh tộc tới chết như vậy, vị Luyện khí đại tông sư này đã sớm tính toán không bỏ sót một chút nào.

Nếu không, cũng không có khả năng là người cười đến cuối cùng, đã sớm bị Dị Linh tộc giết rồi.

- Hiện tại tu luyện hay sao?

Vẻ mặt Lạc Thất Thất rất là xoắn xuýt:

- Luyện thể không phải là chuyện một ngày, cần mấy năm tu hành không gián đoạn, chẳng lẽ chúng ta phải bị vây ở nơi này rất nhiều năm hay sao?

Luyện thể giống như tu luyện chân khí vậy, thuộc về một loại hệ thống tu luyện, không có mấy năm, mấy chục năm ngày đêm khổ tu. Nếu muốn tiến bộ là chuyện gần như không có khả năng hoàn thành.

Tu luyện mới có thể đi ra được. . . Như vậy cần phải đợi tới ngày tháng năm nào chứ?

Sẽ không thực sự bị vây chết ở chỗ này đó chứ?

- Trên người ngươi, ngoại trừ. . . Ngũ Diệu Kim Thân, còn có công pháp luyện thể nào khác nữa không?

Thấy nàng cau mày, không biết làm sao bây giờ, lúc này Trương Huyền chần chờ một chút rồi hỏi.

- Công pháp luyện thể khác sao? Đúng là con có không ít, nhưng. . . Cấp bậc đều không phải quá cao, cũng chẳng mạnh mẽ cho lắm!

Không biết lão sư hỏi chuyện này để làm, Lạc Thất Thất sửng sốt một chút rồi nói.

Nàng thân là Luyện Đan sư ngũ tinh và Luyện Khí sư, yêu cầu đối với thân thể cũng cực cao. Bởi vậy, những thứ này nàng có không ít. Chỉ là cấp bậc đều không cao, kém xa Ngũ Diệu Kim Thân.

- Lấy toàn bộ ra cho ta xem một chút!

Chỉ là thuận miệng hỏi một chút, không nghĩ tới nàng lại thật sự có, ánh mắt Trương Huyền sáng lên.

- Vâng!

Biết lão sư nói như vậy, nhất định là có mục đích của mình, Lạc Thất Thất cũng không hỏi nhiều mà cổ tay khẽ đảo. Một đống thư tịch rơi vào trên thềm đá, lít nha lít nhít ước chừng hơn mấy trăm quyển.

- Nhiều như vậy...

Vốn hắn còn tưởng rằng đối phương có mười mấy bản đã là tốt lắm rồi. Không nghĩ tới lại có nhiều như vậy, ánh mắt Trương Huyền sáng lên, vội vàng tiến tới chạm vào từng quyển từng quyển.

- Kỳ thật. . . Là một đồng học sưu tập hộ con. Lần trước khi khảo hạch Luyện Khí sư ngũ tinh, thể chất của con không đủ, cho nên mới tìm nhiều như vậy...

Lạc Thất Thất có chút xấu hổ.

Ngọc Phi Nhi công chúa điêu ngoa như vậy mà cũng có người theo đuổi, nàng có dung mạo như thế cho nên đương nhiên cũng không thiếu.

Lần trước nàng khảo hạch Luyện Khí sư ngũ tinh thất bại, một học trưởng theo đuổi nàng tới từ Luyện khí học viện sưu tập rất nhiều pháp quyết luyện thể rồi đưa tới cho nàng.

Nàng luôn muốn trả lại cho đối phương mà cũng không tìm được cơ hội, giờ phút này lão sư cần, cho nên nàng mang ra hết.

- Không sai...

Rất nhanh trăm quyển thư tịch đã được thu thập hoàn toàn, Trương Huyền đứng dậy, tinh thần khẽ động.

Sưu!

Thư viện xuất hiện thêm một bản Ngũ Diệu Kim Thân mới tinh, hắn tiện tay lật ra.

Bên trong viết đầy nội dung lít nha lít nhít, thế mà chỉ có bốn điểm thiếu sót.

- Quá tốt rồi...

Hắn khẽ cười một tiếng.

Mới vừa rồi hắn còn đang buồn bực, bản Ngũ Diệu Kim Thân này quá nhiều chỗ thiếu sót không thể tu luyện. Thế nhưng không nghĩ tới những công pháp luyện thể mà Lạc Thất Thất sưu tập lại có thể nhẹ nhõm bù đắp cho nó. Mặc dù còn có bốn điểm thiếu sót, thế nhưng muốn tu luyện cũng nhanh hơn so trước đó!

Có thứ này, hắn hoàn toàn có thể trong vòng một canh giờ khiến cho thân thể trở nên vô cùng cường đại!

- Về đại sảnh trước!

Thềm đá chật hẹp, không tiện cho tu luyện, cho nên hai người một lần nữa quay về đại sảnh, hai người đồng thời ngồi ở dưới đất, bắt đầu tu luyện.

Biết ý tứ của lão sư, Lạc Thất Thất tiện tay lật ra Ngũ Diệu Kim Thân.

- Ngũ Diệu Kim Thân, cũng không phải là thứ do ta sáng chế ra, mà là thứ lấy được từ bên trong một di tích cổ. Tổng cộng có ngũ trọng, được gọi là Ngũ Diệu. Sau khi đạt thành, thân thể lấp lánh, hình thành ánh sáng ngũ sắc, uy lực vô song. . . Ta cũng chỉ tu luyện đến tam diệu chi cảnh mà thôi!

Tờ thứ nhất có viết giới thiệu.

Nhìn một hồi, Lạc Thất Thất không tự chủ được có chút bội phục.

Không thể không nói, người có thể sáng chế ra bộ công pháp này, quả thực là một thiên tài.

Nàng ở trong Danh sư học viện cũng đã gặp qua không ít thiên tài và Danh sư lợi hại. Cũng đã nghe qua không ít công pháp luyện thể cường đại, dường như cũng không có một bản nào có thể so sánh cùng với bản công pháp này!

Chỉ là, mạnh mẽ thì đúng là mạnh mẽ, thế nhưng muốn tu luyện quả thực cũng rất khó thành công.

Không nói đâu xa, sau khi đi tới nhị diệu cũng không phải là khổ tu là có thể hoàn thành, còn cần đủ loại tài liệu phụ tá.

Mặc dù trên người nàng có không ít đan dược và dược liệu, thế nhưng rất rõ ràng đều không phù hợp với điều kiện.

- Được rồi, trước tiên không quản nhiều như vậy, luyện thành đệ nhất diệu để rời khỏi ở đây rồi lại nói...

Không đi nghĩ tới chuyện khác nữa, nàng lật nội dung đệ nhất diệu ra.

- Tu luyện trọng này cần hội tụ lực lượng toàn thân, thiên tư tốt thì đại khái hai năm là có thể đạt đến đại thành, thiên tư yếu thì ít nhất cũng phải mất mười năm!

Dòng đầu tiên đã viết một câu nói như vậy.

- Hai năm?

Khóe miệng Lạc Thất Thất giật giật một cái.

Bị giam ở đây hai năm, đoán chừng toàn bộ học viện sẽ cho rằng nàng đã chết rồi!

Mấu chốt ở đây là thiên tư tốt, vạn nhất một hai năm không làm được, chẳng phải bọn hắn sẽ phải bị nhốt ở đây mười năm hay sao?

- Càng nghĩ càng loạn, phải nhanh tu luyện, tranh thủ sớm ngày luyện thành một chút. Như vậy mới có thể sớm ngày rời khỏi!

Lắc đầu, dứt bỏ suy nghĩ lung tung trong đầu, lại cắn răng, Lạc Thất Thất bắt đầu căn cứ theo pháp quyết đệ nhất trọng mà tu luyện. Không biết qua bao lâu, mới vừa nhớ nội dung, định lý giải rồi tu luyện thì đã thấy Trương sư ở cách đó không xa đã đứng dậy.

- Đi!

- Đi đâu cơ?

Lạc Thất Thất sững sờ.

Nàng còn chưa bắt đầu tu luyện, đối phương gấp gáp như vậy làm gì cơ chứ?

- Rời khỏi ah, ngươi không muốn đi sao?

Trương Huyền nhìn qua.

- Con...

Vẻ mặt Lạc Thất Thất rất là cổ quái:

- Đương nhiên là muốn đi, thế nhưng. . . không phải chúng ta không đẩy Đoạn Long Tỏa ra được, cho nên mới đặc biệt tới đây tu luyện hay sao? Đệ nhất trọng của Ngũ Diệu Kim Thân, con vừa mới nhìn xong, còn chưa kịp tu luyện...

Trương Huyền khẽ lắc đầu:

- Không có việc gì, ta đã tu luyện xong!

- Tu luyện xong?

Lạc Thất Thất sững sờ:

- Có ý tứ gì cơ chứ?

Trong lúc đang nghi hoặc thì hai người đã đi tới phía dưới Đoạn Long Tỏa, chỉ thấy Trương sư duỗi cánh tay ra, bỗng nhiên phát lực.

Ông!

Toàn thân lóe ra ánh sáng. Một tiếng kẽo kẹt vang lên, Đoạn Long Tỏa trực tiếp mở ra.

- Ngũ Diệu Kim Thân. . . Đệ nhất trọng? Sao lại thế này?

Thân thể mềm mại run rẩy một chút, Lạc Thất Thất cảm thấy sắp phát điên rồi.

Không phải người chưa từng nhìn qua quyển thư tịch này hay sao?

Rốt cuộc đây là tình huống gì cơ chứ?

Dữ nhiều lành ít

dtv-ebook.com

Vừa rồi, nàng chủ động đưa quyển bí tịch này cho Trương sư. Người nói là truyền thừa, không tiện quan sát. Nàng đang bị thuyết phục vì loại đức hạnh này, kết quả đối phương lại thi triển ra. . .

Rốt cuộc là người nhìn hay không?

Còn nữa. . . Không phải nói thiên tài, nhanh nhất cũng phải hai năm mới có thể luyện thành hay sao?

Người này mới luyện bao lâu cơ chứ?

Nàng vừa mới nhớ kỹ nội dung, thì đối phương đã luyện xong, hơn nữa còn cường thế như vậy. . .

Lão sư, rốt cuộc người là Trương sư, hay là Ngô Dương Tử sống lại đây?

Vẻ mặt Lạc Thất Thất như phát mộng, cả người đều trở nên có chút mơ hồ.

Nàng cảm giác tam quan của bản thân đều bị phá vỡ.

- Đi?

Nhảy ra khỏi Đoạn Long Tỏa, thấy nữ tử này vẫn còn đang ngẩn người, Trương Huyền hô to một tiếng.

- Lão sư. . . Mới vừa rồi thứ người dùng chính là Ngũ Diệu Kim Thân hay sao?

Đi ra khỏi thềm đá, thực sự không nhịn được cho nên Lạc Thất Thất lên tiếng hỏi.

- Cũng có thể coi là như thế, cũng coi như không phải là thế!

Trương Huyền khẽ lắc đầu, rất là khó chịu:

- Chuyện gấp gáp, vốn ta không muốn học, thế nhưng không học thì sẽ không mở ra Đoạn Long Tỏa này được. Cho nên mới học một chút. Chỉ là, tu luyện bộ công pháp này khá là phiền toái. Ta đã tùy ý sửa đổi một chút. Thế nhưng dù vậy, cũng vẫn có chỗ thiếu sót rất lớn, chỉ tu luyện tới đệ nhất trọng mà thôi!

Thực sự hắn rất buồn bực, vốn hắn nhìn thấy chỉ có bốn chỗ thiếu hụt cho nên hết sức cao hứng, vừa tu luyện thì hắn mới biết được. . . Con mẹ nó, lại bị lừa.

Bốn chỗ thiếu sót này phân biệt là ở đệ nhị trọng, đệ tam trọng, đệ tứ trọng và đệ ngũ trọng, muốn tu luyện thì cần phải chuẩn bị đủ loại vật phẩm trân quý.

Tỷ như, muốn tu luyện đệ nhị trọng thì cần chuẩn bị Địa Tâm Hồng nham. Tu luyện đệ tam trọng cần chuẩn bị Nhất Nguyên Trọng Thủy. . .

Thiên Đạo Kim Thân trước đó chỉ cần Thiên Đạo chân khí là được, từ lúc nào phải chuẩn bị những thứ này cơ chứ?

Dung hợp mấy trăm bản công pháp luyện thể, thế mà còn phải cần những vật này. Như vậy bộ pháp quyết này cũng không tránh khỏi quá chơi người ta a!

May mắn là đệ nhất trọng không cần những dược vật khác. Chỉ cần Thiên Đạo chân khí đã có thể luyện thành, nếu không nhất định hắn sẽ buồn bực tới chết.

Hắn rất là khó chịu, Lạc Thất Thất ở bên cạnh thì có chút phát điên.

Tùy ý sửa chữa một chút?

Còn có. . . thiếu sót rất lớn?

Đây chính là công pháp cấp bậc Linh cấp đỉnh phong, thậm chí. . . Còn có thể cao hơn a! Bên này ta mới xem xong, ngươi thì không chỉ lĩnh ngộ mà còn đã sửa chữa xong, không chỉ sửa chữa, lại còn luyện qua. . .

Thậm chí. . . Còn cảm giác được công pháp có chỗ thiếu sót!

Ngươi là yêu nghiệt hay là đùa giỡn ta chơi vậy?

Nàng đã gặp qua không ít thiên tài, không ít cường giả nghịch thiên, thế nhưng có. . Chưa bao giờ thấy qua, người nào nghịch thiên như thế!

Trước mắt cảm thấy choáng váng, khóe miệng Lạc Thất Thất giật giật.

Nàng chỉ cảm thấy vị Trương lão sư này dù gặp phải chuyện gì cũng có thể làm được tới mức thuận theo tự nhiên, coi như là chuyện đương nhiên.

- Ừm? Bọn hắn không có đi ra được hay là đã rời đi rồi?

Trong lúc đang khiếp sợ không biết nói cái gì cho phải thì đã nghe thấy thanh âm của người thanh niên kia tiếp tục vang lên. Nàng vội vàng ngẩng đầu lên, chỉ thấy Trương sư đã đi qua cầu nhỏ, đi tới trước một cái cửa đá khác, hai hàng lông mày đang nhíu lại.

Đám người Ngọc Phi Nhi, Hình Viễn đã đi vào cái cửa đá này. Mà bọn hắn đi vào một cánh cửa khác, chí ít cũng đã chơi đùa bảy, tám canh giờ mới ra ngoài. Vốn cho rằng đối phương sẽ chờ, không nghĩ tới, trong thạch thất lớn như vậy chỉ có mấy viên dạ minh châu lấp lánh tỏa sáng, không nhìn thấy nửa bóng người.

Bọn hắn đã rời đi hay là còn chưa đi ra khỏi cánh cửa đá kia?

Trong lòng chấn động, cũng không để ý tới suy nghĩ lung tung trong lòng mà vội vàng đi tới gần.

Nhìn chung quanh một hồi, sắc mặt Lạc Thất Thất tái xanh:

- Hắn là chưa có đi ra, nếu như đã về tới đây thì nhất định sẽ tới tìm chúng ta. Vị trí Dạ Minh Châu bày ở nơi này không nhúc nhích, cũng không có bất kỳ dấu vết gì. Như vậy đã nói rõ. . . Bọn hắn rất có khả năng còn đang ở trong cửa đá, không có đi ra bên ngoài được!

Dùng sự hiểu biết của nàng về Ngọc Phi Nhi, một khi đi ra, nhất định sẽ đi tìm hai người các nàng. Hiện tại Địa Cung ngay cả một chút dấu vết cũng không có để lại, như vậy cũng đã nói lên. . . bốn người Hình Viễn, Ngọc Phi Nhi, Ngô Chấn, Diệp Tiền. Đã lâu như vậy rồi, rất có khả năng giống như hai người nàng, còn vây ở trong cửa đá, không có cách nào đi ra ngoài được.

- Ừm!

Nàng có thể đoán được, Trương Huyền nắm giữ Minh Lý Chi Nhãn tự nhiên cũng có thể xác nhận được. Chỉ là khi nhìn về phía cửa đá, ánh mắt hắn tràn ngập vẻ nghi hoặc:

- Cánh cửa này cũng không có Đoạn Long Tỏa, vì sao bọn hắn không đi ra?

- Không có?

Lúc này Lạc Thất Thất mới chú ý tới sau cánh cửa đá là một loạt thềm đá hướng xuống phía dưới, đồng thời cũng không có Đoạn Long Tỏa phong tỏa cửa ra vào.

Nói cách khác. . . Cửa không đóng!

Đã như vậy, vì sao bọn họ còn chưa có đi ra a?

- Ngô Dương Tử lão sư đã nói, Địa Cung mà chúng ta vừa rời đi vừa rồi là nơi chuyên môn vì giam giữ hắn. Mà bên này là chỗ ở của Dị Linh tộc. . . Còn nói, những Dị Linh tộc này đều bị hắn biến thành khôi lỗi, như vậy không phải sẽ...

Nghĩ đến cái gì đó, gương mặt xinh đẹp Lạc Thất Thất tức thì tái đi.

Ngô Dương Tử giết chết nhiều Dị Linh tộc như vậy. Ở trong Địa Cung vừa rồi chỉ thấy một người, nếu như toàn bộ đều ở trong nơi này. . .

- Nhanh đi qua nhìn một chút!

Trương Huyền cũng biến sắc.

Mặc dù đối với đám người Ngọc Phi Nhi hắn cũng không có hảo cảm quá lớn. Thế nhưng cũng không có bất kỳ ác cảm gì cả. Cho nên cũng không thể trơ mắt nhìn đối phương bị những Dị Linh tộc này giết chết.

- Ừm!

Biết tỷ muội, đồng học có khả năng đã gặp phải nguy hiểm, Lạc Thất Thất không dám dừng lại, vội vàng theo sau lưng Trương Huyền, đi thẳng xuống phía dưới.

Thềm đá cũng giống như vừa rồi, có chút băng lãnh và âm hàn.

Trước đó trên cầu đá đã nói mỗi một người chỉ được chọn vào một cánh cửa. Hiện tại xem ra, chỉ cần đi vào bên này, nhiều khôi lỗi Dị Linh tộc vây quét như vậy, sẽ chỉ có đi mà không có về. Cho nên nhất định cũng không vào được cánh cửa thứ hai.

Còn nơi mà bọn hắn vừa mới đi vào, nếu không chiếm được truyền thừa thì cũng sẽ tử vong. Nếu lấy được truyền thừa, biết nơi này có thể là hang ổ của Dị Linh tộc, nhất định cũng sẽ không tiến vào.

Chọn một giữa hai, kỳ thật chính là lựa chọn sinh tử!

- Chỉ mong không có việc gì!

Nắm chặt Băng Vũ kiếm ở trong lòng bàn tay, Trương Huyền xiết chặt nắm tay.

Sớm biết nơi này nguy hiểm như vậy, dù thế nào hắn cũng phải khuyên ngăn cản đối phương. Vạn nhất bốn người thật sự chết ở bên trong thì

hắn cũng sẽ cảm thấy có chút áy náy.

Đi một hồi, ngay lúc sắp tiến vào Địa Cung thì Trương Huyền ngừng lại:

- Ngươi đừng đi vào, cứ ở phía trên chờ, một mình ta đi vào là được rồi!

- Lão sư...

Lạc Thất Thất sững sờ.

- Thực lực ngươi quá yếu, lại không am hiểu chạy trốn, nếu như thực sự bọn hắn xảy ra chuyện, coi như đi vào thì cũng vô dụng. Ngược lại còn càng làm cho nhiều người xảy ra chuyện hơn! Nếu như không có việc gì. . . Ta sẽ mang bọn hắn đi ra!

Trương Huyền nói.

Có người đi theo, không ít thủ đoạn của hắn cũng không thể dùng được. Không bằng cứ để cho Lạc Thất Thất ở bên trên.

- Cái này. . . Vâng!

Chần chờ một chút, Lạc Thất Thất cắn răng, lại khẽ gật đầu.

Thực lực của nàng quả thực không được, nhất là khi đối mặt với những khôi lỗi kia. Nếu thực sự đi vào, chỉ sợ sẽ giống như trước đó, rơi vào khổ chiến.

Lần này không phải là một người, có thể là rất nhiều, một khi bị cuốn lấy, cho dù có thanh Bán Thánh chi khí như Băng Vũ kiếm thì chỉ sợ cũng rất khó chạy trốn.

Dù sao, sở dĩ Trương sư có thể chém giết gia hỏa kia cũng là lợi dụng kỹ xảo, dùng Hồng Viêm đỉnh vây khốn khôi lỗi kia. Nếu không, một khi chính diện chống chọi, đối phương căn bản không có khả năng cho để hai người có cơ hội chém giết.

- Lão sư, người phải cẩn thận. . . Mặc kệ bọn hắn như thế nào thì người phải cam đoan sự an toàn của bản thân trước a!

Lạc Thất Thất tràn ngập lo lắng nhìn về phía Trương Huyền.

- Yên tâm đi, ta biết bay, đánh không lại, chuyện chạy trốn ta còn có thể làm được!

Trương Huyền nói.

- Ừm, con chờ người và bọn họ ở bên ngoài!

Nghe thấy hắn nói như vậy, Lạc Thất Thất nhớ tới đủ loại chỗ thần kỳ của đối phương cho nên cũng đã trấn an hơn không ít. Nàng khẽ gật đầu, xoay người đi ra ngoài, một lát sau đã biến mất trong bóng đêm.

Thấy nàng rời khỏi, Trương Huyền cũng không tiến vào Địa Cung mà là khoanh chân ngồi xuống, hít sâu một hơi.

Sưu!

Tinh thần khẽ động, Vu hồn ly thể.

Nếu như ở bên trong thực sự có một, hai mươi đầu khôi lỗi Dị Linh tộc mà trước đó đã gặp phải. Như vậy coi như hắn biết bay thì cũng khó có thể đào thoát được .

Dù sao nơi này là Địa Cung, không phải là bầu trời, phải chịu hạn chế độ cao, một khi cả đám đồng thời vọt tới, căn bản không trốn tránh nổi.

Cho nên, dùng Vu hồn đi quan sát địa hình, tìm kiếm đám người Ngọc Phi Nhi, là biện pháp tốt nhất.

Vu hồn là vật chất vô hình, coi như Dị Linh tộc cũng khó có thể phát hiện ra được.

Sưuu!

Vu hồn rời khỏi thân thể, lập tức bay lên, trực tiếp đi đến Địa Cung.

Trong cung điện dưới lòng đất cũng có Dạ Minh Châu mà trước đó đám người Hình Viễn thả xuống, mặc dù ánh sáng ảm đạm, thế nhưng lại có thể thấy rõ tình huống ở chung quanh.

Đưa mắt nhìn qua, nơi này so với địa lao của Ngô Dương Tử còn lớn hơn rất nhiều, không nhìn thấy tận cùng.

Không hổ là chỗ ở của vô số Dị Linh tộc, đủ loại kiến trúc tầng tầng lớp lớp, nếu như không phải âm u thì chỉ sợ hắn sẽ cho rằng đây là một thành thị.

- Có thể để cho Dị Linh tộc sinh hoạt vài vạn năm, khó trách...

Trương Huyền âm thầm gật đầu.

Nơi này có thể là chỗ Dị Linh tộc sinh hoạt vài vạn năm, nếu như xây lại bố trí giống như nhà tù thì coi như hắn cũng sẽ không tin tưởng.

Dọc theo ánh sáng bay về phía trước.

Đã có Dạ Minh Châu, nhất định là do đám người Ngọc Phi Nhi để lại, chỉ cần đi dọc theo ánh sáng thì nhất định có thể tìm tới chỗ đối phương.

- Có dấu vết chiến đấu...

Đi về phía trước một hồi, hắn tối sầm mặt lại.

Dưới Dạ Minh Châu chiếu rọi, trước mắt có không ít phòng ốc sụp đổ, trên mặt đất còn có vết máu, rất hiển nhiên đã có người chiến đấu qua ở đây.

- Minh Lý Chi Nhãn!

Hai mắt có hoa văn nhúc nhích, Trương Huyền lập tức nhìn sang.

- Bảy canh giờ trước. . . Xem ra là bọn hắn để lại!

Minh Lý Chi Nhãn là do được trời nhận Danh sư ban thưởng, coi như hiện tại là Vu hồn thì cũng có thể sử dụng. Có thể tuỳ tiện xem thấu những dấu vết này được để lại từ lúc nào.

Đi qua quan sát là hắn có thể xác nhận, đây là dấu vết để lại từ hơn bảy canh giờ trước.

Hắn là khi đám người Ngọc Phi Nhi vừa tiến vào nơi này không lâu đã gặp phải cái gì đó, sau đó tiến hành chiến đấu.

- Làm sao lại không có động tĩnh? Chẳng lẽ. . . Người đã bị giết rồi sao?

Trong lòng hắn không khỏi cảm thấy kỳ quái.

Đã xảy ra chiến đấu thì nhất định sẽ gặp phải nguy hiểm, nếu như còn sống, có lẽ là đang chiến đấu, làm sao Địa Cung này lại yên tĩnh tới mức ngay cả một chút thanh âm cũng không có cơ chứ?

Hai mắt tỏa sáng, tiếp tục nhìn lại về phía trước, khu vực này lập tức nổi lên một đống dấu chân loạn xạ.

Những dấu chân này, kích thước không lớn, vừa nhìn đã biết là do nhân loại để lại.

- Là vết chân của bọn họ!

Trải qua Thiên Nhân Danh sư lần thứ ba, năng lực của Minh Lý Chi Nhãn càng thêm cường đại, những dấu chân này không có che dấu cho nên hắn rất nhẹ nhàng đã nhìn ra được. Trương Huyền theo sát dấu chân, mới vừa bay được không xa thì đã vội vàng ngừng lại.

Kẽo kẹt! Kẽo kẹt!

Một tiếng bước chân từ nơi không xa đi tới, mượn nhờ ánh sáng từ Dạ Minh Châu trên đường phố mà hắn lập tức nhìn thấy một đầu khôi lỗi to lớn đang đi nhanh tới.

Gia hỏa này không kém nhiều so với gia hỏa mà hắn vừa chém giết trước đó, toàn thân xám xanh, như là sắt thép rèn đúc mà thành vậy.

Vu hồn của Trương Huyền tu luyện Thiên Đạo công pháp, trong cơ thể không có âm lãnh chi khí. Cho nên đối phương cũng chưa phát hiện ra được. Đầu khôi lỗi này vừa mới bay qua đỉnh đầu hắn thì ngay sau đó hắn lại nhìn thấy vài đầu đang song song đi đến.

- Quả nhiên có rất nhiều...

Còn không tìm được người thì đã thấy chí ít có bảy, tám đầu khôi lỗi luyện chế từ Dị Linh tộc xuất hiện, trái tim Trương Huyền co thắt lại.

Gặp nhiều như vậy, dù là hắn cũng phải chết không nghi ngờ, chỉ sợ đám người Ngọc Phi Nhi, Hình Viễn. . . Dữ nhiều lành ít!

Tìm tới Ngọc Phi Nhi

dtv-ebook.com

Thực lực của những khôi lỗi này đều không sai biệt lắm với đầu mà hắn gặp phải ở chỗ giam bên kia, toàn thân cao thấp mang theo lực lượng hùng hồn. Xem ra, coi như cường giả Bán Thánh tới đây cũng có thể tuỳ tiện chém giết, một quyền đánh nổ tung thân thể.

Hắn và Lạc Thất Thất gặp phải một đầu đã xém chút tử vong, phí sức chín trâu hai hổ mới đào thoát được, thoáng cái bảy, tám đầu. . .

Vẻ mặt rất là khó coi, Trương Huyền tiếp tục phi hành vào bên trong.

Ầm ầm ầm ầm!

Lại đi một hồi, phía trước truyền đến tiếng chấn động có tiết tấu, khu vực này bắt đầu chấn động từng đợt.

- Ồ?

Trương Huyền nhướng mày.

Cái chấn động này rất có quy luật, hơn nữa cũng lực lượng mười phần, khiến cho người ta có một loại cảm giác cao thủ giao chiến.

- Chẳng lẽ. . . Bọn hắn không có việc gì?

Ánh mắt Trương Huyền lập tức sáng lên.

Những Dị Linh tộc này đều bị Ngô Dương Tử biến thành khôi lỗi, nhất định không có khả năng đánh lừa bản thân hắn. . . Cho nên khả năng duy nhất chính là, đám người Ngọc Phi Nhi không chết, đang chống chọi lại đối phương!

Chỉ là. . . Đây đều là khôi lỗi cấp bậc Thánh vực, chỉ bằng đám người Ngọc Phi Nhi, làm sao đối kháng được với bọn chúng cơ chứ?

Tăng thêm tốc độ, bay đi về phía thanh âm vang lên. Trong lúc đó, hắn lại nhìn thấy hai ba đầu khôi lỗi đi song song với nhau, phương hướng không sai biệt lắm với vài đầu trước đó.

- Đã là mười bảy đầu rồi...

Cân nhắc từng đầu một đường gặp phải, khuôn mặt Trương Huyền trở nên xám xanh.

Đã có mười bảy đầu, may mà vừa rồi không có dùng thân thể tới, nếu không, bị đám này vây quanh, không chết thì cũng không sai biệt lắm!

Mặc dù bây giờ hắn có tiến bộ rất lớn, lại có Thiên Đạo thư viện làm chỗ dựa, thế nhưng hắn cũng biết ranh giới cuối cùng ở nơi nào. Đối mặt với người tu luyện có thể lừa dối có lẽ còn có thể lừa gạt đối phương, thế nhưng gặp đám khôi lỗi này. . . Chỉ có một con đường chết.

- Không đúng! Nếu như đám người Ngọc Phi Nhi không chết, như vậy đám người kia không vây công còn chạy song song hướng về phía kia là có ý gì?

Nương theo khôi lỗi gặp phải càng nhiều, Trương Huyền cũng ngày càng cảm thấy kỳ quái.

Dựa theo tình huống bình thường, Ngọc Phi Nhi không có chết thì những khôi lỗi này không phải đang vây công bọn hắn hay sao? Làm sao cả đám đều đi về? Hơn nữa lại còn chỉnh tề như thế cơ chứ?

Trong lòng nghi hoặc, người không có ngừng lại mà tiếp tục đi về phía trước.

Vì đề phòng đối phương phát hiện ra cho nên hắn không dám bay quá nhanh, đại khái đi bảy, tám phút thì khoảng cách với nơi thanh âm vang lên càng ngày càng gần.

Trên đường đi, ngoại trừ những khôi lỗi đã gặp ra. Những nơi mà hắn đi qua cũng có không ít dấu vết chiến đấu. Chỉ có điều, cũng không có quy mô lớn bằng chỗ trước đó, xem ra hắn là vừa đánh vừa lui.

Hiện nay không có phát hiện ra thi thể của mọi người cho nên cũng rất có khả năng, còn chưa có người nào tử vong.

Đối mặt với nhiều Dị Linh tộc như vậy mà cũng không có xuất hiện vấn đề gì. . . Thật lợi hại a.

- Ồ? Đang ở chỗ kia!

Vòng qua một tòa lầu cao, thanh âm quả nhiên đang vang lên ở bên cạnh. Hắn vội vàng nhìn lại, chỉ thấy một quảng trường khổng lồ xuất hiện ở trước mắt.

Diện tích ước chừng mấy chục mẫu, ở giữa là một cái tế đàn, hắn là nơi năm đó khi Dị Linh tộc còn sống dùng để tế tổ hoặc là tế trời.

Phía trên điêu khắc đủ loại hoa văn quỷ dị, khiến cho người ta nhìn lên một cái sẽ có một loại cảm giác hôn mê nồng đậm.

Bốn phía tế đàn có vài cái tượng đá quỷ dị đứng sừng sững, giống như thú giống như rồng giống như hổ giống như chó, khiến cho người ta trong lúc nhất thời khó mà phân biệt ra được.

Một cỗ sát lục chi khí nồng đậm từ trong tượng đá hội tụ ra ngoài, khiến cho người ta có một loại cảm giác quỷ dị không hiểu.

- Bọn hắn không chết...

Hai mắt Trương Huyền rơi vào trong giữa tế đàn, lập tức sáng lên.

Chỉ thấy ở giữa có một màn sáng đứng sừng sững. Đang có hai đầu khôi lỗi đang không ngừng công kích, thanh âm chiến đấu chính là từ chỗ này phát ra.

Ở phía trong màn ánh sáng, đám người Ngọc Phi Nhi, Hình Viễn đang khoanh chân ngồi ở giữa, vẻ mặt từng người trắng bệch, trên người tràn ngập máu tươi.

Xem ra đều bị thương không nhẹ.

- Đây cũng là một loại thủ đoạn bảo mệnh lợi hại nào đó a!

Nhìn thoáng qua màn ánh sáng, Trương Huyền âm thầm bội phục.

Có thể để cho hai đầu khôi lỗi cấp bậc Thánh vực liên tục công kích mà cũng không thể phá vỡ, có thể tưởng tượng ra được trình độ bền bỉ của màn ánh sáng!

- Đoán chừng là Ngọc Phi Nhi hoặc là Hình Viễn. . . Hai người này đều có địa vị không thấp, có những thủ đoạn bảo mệnh này cũng chẳng có gì là lạ cả.

Rất nhanh hắn đã hiểu ra, miệng nhẹ nhàng thở ra một hơi.

Ngọc Phi Nhi là công chúa của Hồng Viễn đế quốc, một mình ra ngoài rèn luyện, tất nhiên trên người sẽ có rất nhiều bảo vật. Nếu không, không có khả năng có người yên tâm cho nàng ra ngoài.

Hình Viễn đã dám truy cầu vị công chúa này, khẩu khí lớn như thế thì tất nhiên cũng có gia thế không thấp. Gặp phải loại khôi lỗi cấp bậc này, hắn và Lạc Thất Thất chỉ có phần chạy trốn. Mấy vị này mặc dù cũng không phản kháng được, thế nhưng nếu muốn giữ mạng thì cũng còn có thể làm được.

- Chỉ là, màn ánh sáng này, xem ra sắp không kiên trì được nữa rồi...

Trong lòng yên tâm hơn một chút thì hai hàng lông mày đã lần nữa nhếch lên.

Bất kỳ vật gì cũng đều cần năng lượng duy trì, cũng giống như Long lân hộ thân phù của hắn trước đó vậy, coi như rất lợi hại, có thể ngăn cản

một kích toàn lực của cường giả Hóa Phàm cửu trọng. Thế nhưng nó cũng cần năng lượng.

Màn ánh sáng ở phía ngoài bốn ng ười, mặc dù đã chặn lại công kích của hai đại khôi lỗi, thế nhưng xem ra cũng đã bắt đầu ảm đạm, bất cứ lúc nào cũng sẽ bị phá vỡ.

Mà một khi bị phá vỡ, sẽ rất có khả năng chính là lúc bọn hắn bị chém giết.

- Phải nghĩ biện pháp cứu bọn họ...

Màn ánh sáng bị phá vỡ, tất nhiên mấy người này sẽ bị chém giết, mà nếu không phá thì bọn hắn lại không có cách nào rời khỏi. . .

Nên làm cái gì đây?

Hơn nữa, một điểm khiến cho hắn cảm thấy rất kỳ quái là, vừa rồi nhìn phương hướng mà đám khôi lỗi kia đi đều là nơi này, nói cách khác, vừa rồi có lẽ không ít khôi lỗi chạy tới đây vây công, làm sao hiện tại chỉ còn lại hai đầu cơ chứ?

Nếu là nhiều khôi lỗi đồng thời vây công như vậy, đoán chừng màn ánh sáng này đã sớm không chịu nổi mà bị phá vỡ rồi!

Nhìn một hồi, cũng không nhìn ra được cái gì. Sau đó thân thể hắn nhoáng một cái, hướng tới gần màn ánh sáng.

- Làm sao bên trong còn có một cỗ thi thể cơ chứ?

Đi tới gần, lúc này hắn mới phát hiện ra, Ngọc Phi Nhi, Hình Viễn, Ngô Chấn, Diệp Tiền tựa lưng vào nhau ngồi ở trung tâm trung tâm màn sáng. Mà trong bọn hắn, còn có một thân thể của một lão giả đang ngồi xếp bằng.

Lão giả này, mặc dù thân thể hoàn hảo không chút tổn hại, thế nhưng người đã sớm chết, thân thể cũng đã bị hong khô, khô gầy như que củi.

- Chẳng lẽ. . . Là Ngô Dương Tử tiền bối?

Trong lòng hơi động, một suy nghĩ xuất hiện trong đầu hắn.

Ở đây xuất hiện thi thể của một lão giả nhân loại. . . Chỉ sợ vị này, chính là người gọi là Ngô Dương Tử kia a.

Trước đó lúc ở Địa Cung ngay cả khung xương cũng không tìm được. Khi đó hắn đã có chút kỳ quái, hiện tại xem ra, thi thể đã đến nơi này, không biết làm sao lại bị đám người Ngọc Phi Nhi phát hiện ra, đồng thời cũng luôn bảo hộ ở trung tâm.

Đương nhiên, cũng có thể là thi thể bảo vệ bọn hắn, màn ánh sáng này rốt cuộc là của đám người Ngọc Phi Nhi hay là của Ngô Dương Tử để lại, hiện tại hắn cũng không phân biệt ra được.

Bên này Trương Huyền đi tới gần, lặng lẽ quan sát, trên mặt đám người Ngọc Phi Nhi trong màn ánh sáng đều ưu sầu không thôi.

- Lục công chúa, xem ra lần này chúng ta không đi ra ngoài được thật rồi!

Hình Viễn thở hổn hển, vẻ mặt trắng bệch nói.

Lồng ngực của hắn có một vết thương rất lớn, mặc dù đã phục dụng dược vật chữa thương. Thế nhưng vẫn không ngừng có máu tươi chảy ra như cũ, bộ dáng rất là dọa người.

- Đúng vậy a, có lẽ sẽ phải chết ở nơi này...

Khuôn mặt Ngô Chấn cũng rất ảm đạm.

Vốn hắn cho rằng chỉ là một thí luyện rất nhẹ nhàng, chỉ cần xác định là không phải vị trí Địa Cung mà Ngô Dương Tử đã từng ở là được. Thế nhưng hắn nằm mơ cũng không nghĩ tới lại gặp nhiều khôi lỗi lợi hại như vậy!

Một đường bị đuổi, nếu không phải Ngọc Phi Nhi thân là công chúa, thủ đoạn bảo mệnh tầng tầng lớp lớp, chỉ sợ mấy canh giờ trước bọn họ đã mất mạng rồi.

- Không đi ra được cũng không sao, chí ít lựa chọn của chúng ta là đúng, nơi này thực sự là chỗ ở của Ngô Dương Tử tiền bối, hơn nữa chúng ta đã tìm được thi thể của hắn!

Ngọc Phi Nhi hừ lạnh một tiếng.

Mặc dù không đi ra được, thế nhưng nàng biết lựa chọn của các nàng là đúng!

Trương Huyền kia không phải rất đắc ý hay sao? Không phải muốn đánh cược cùng ta hay sao?

Thi thể của Ngô Dương Tử tiền bối ở đây đã nói rõ chúng ta đã tìm đúng nơi, ngươi còn có cái gì mà đắc ý cơ chứ?

- Đúng vậy a!

Hình Viễn gật gật đầu, lần nữa điều chỉnh một cái, vẻ mặt có chút chờ mong nhìn qua:

-Lục công chúa, hiện tại chúng ta đều phải chết, ngươi có thể nói cho ta biết. . . Ngươi có từng yêu mến ta hay không?

Thấy màn sáng càng ngày càng trở nên nhạt hơn, chuyện bị phá chỉ là vấn đề thời gian, rốt cuộc Hình Viễn không thể nhịn được nữa mà hỏi một câu.

Hắn theo đuổi nữ tử này đã được một đoạn thời gian rất dài, thế nhưng đối phương một mực không cho hắn sắc mặt tốt. Hiện giờ bất cứ lúc nào cũng sẽ tử vong cho nên hắn cũng không nhịn được nữa, hắn rất muốn biết chân tướng. Như vậy cho dù chết, cũng có thể nhắm mắt.

Nghe thấy hắn hỏi ra lời này, Diệp Tiền, Ngô Chấn đều có chút xấu hổ, quay mặt đi.

- Ta đã nói với ngươi rồi, trước khi ta trở thành Danh sư lục tinh, sẽ không nghĩ tới tình cảm nam nữ...

Hiển nhiên không nghĩ tới Hình Viễn sẽ hỏi câu này vào lúc này, Ngọc Phi Nhi chần chờ một chút rồi khẽ lắc đầu.

Nàng trời sinh tính tình rất mạnh, chuyên tâm muốn trở nên nổi bật, làm cho tất cả mọi người đều phải lau mắt mà nhìn. Cho nên cũng chưa từng cân nhắc qua chuyện nam nữ.

Coi như Hình Viễn theo đuổi nàng lâu như vậy, thế nhưng nàng cũng không có chút động tâm nào.

- Ta biết sẽ như vậy mà, ta không có hi vọng...

Nghe thấy đối phương trực tiếp nói như thế, Hình Viễn lắc đầu, không nhịn được cười khổ:

- Có phải ngươi thích Trương Huyền kia hay không?

- Trương Huyền? Làm sao ta lại ưa thích gia hỏa hạ lưu vô sỉ kia được chứ? Hắn quả thực chính là một tiểu nhân hèn hạ đến cực điểm!

Nhớ tới người thanh niên kia, bộ dạng và vẻ mặt hèn mọn, Ngọc Phi Nhi lập tức nghiến răng nghiến lợi.

Nàng là công chúa, kim chi ngọc diệp, thế mà đối phương dám để nàng làm tỳ nữ, bưng trà rót nước. . .

Chỉ như vậy thì cũng thôi đi, đi tìm hắn lý luận thì hắn lại liên tục đá hai cước vào trên mông nàng!

Nàng đã từng gặp qua n gười không có phong độ, thế nhưng chưa thấy qua người không có phong độ như thế!

Nếu không phải không đánh lại hắn thì nhất định nàng đã sớm tiến lên bóp chết hắn rồi!

- Ta...

Trương Huyền đang quanh quẩn một chỗ ở bên ngoài màn ánh sáng, định tìm cơ hội cứu mọi người thì lại nghe thấy đánh giá của đối phương. Hắn không nhịn được lảo đảo một cái. . .

Ta chính trực như thế, thiện lương như vậy, quang minh chính đại như thế. Từ lúc nào đã biến thành hạ lưu vô sỉ, hèn hạ đến cực điểm vậy chứ?

Cổ nhân nói, chỉ có nữ tử và tiểu nhân khó nuôi!

Quả thật là như thế!

- Mắng càng hung ác thì nói rõ trong lòng càng có hắn. Ta và ngươi quen biết từ nhỏ, đến bây giờ đã hơn hai mươi năm. Thế nhưng ngươi chưa từng nhớ nhung ta như vậy. Vừa rồi ta nói, chúng ta không đi ra được, mà thứ ngươi nghĩ nhiều nhất không phải là sợ hãi, mà là đánh cược thắng...

Nghe thấy tiếng rống tức giận của nàng, Hình Viễn không những không có cao hứng mà ngược lại còn khẽ lắc đầu.

Vừa rồi hắn đã nói, lần này thực sự không đi ra ngoài được. Mà phản ứng đầu tiên của đối phương không phải sợ hãi, mà là đánh cược thắng, thắng tên Trương Huyền kia. . .

Từ điểm này thì hắn đã biết, hắn truy cầu nhiều năm như vậy, địa vị ở trong lòng đối phương còn không bằng gia hoả mới quen kia.

- Ta...

Ngọc Phi Nhi sững sờ.

Chẳng lẽ mình thực sự ưa thích gia hoả kia? Làm sao có thể cơ chứ?

Nàng chỉ muốn thoát khỏi thân phận tỳ nữ, đồng thời còn giáo huấn gia hỏa mặt dày, vô sỉ kia một chút mà thôi!

Trong lòng xác định lại, đang muốn nói ra thì đã nghe thấy một đạo thanh âm nhàn nhạt truyền vào màng nhĩ.

- Khụ khụ, các ngươi đừng ở chỗ này liếc mắt đưa tình nữa. Nhanh thương nghị một chút, xem nên chạy trốn như thế nào mới là vương đạo!

Nghe thấy thanh âm này, con mắt Ngọc Phi Nhi trợn tròn một cái:

-Trương Huyền?

Trái tim

dtv-ebook.com

Mới vừa gọi xong thì nàng lập tức lắc đầu, khuôn mặt đỏ lên, vội vàng lắc đầu:

-Làm sao có thể...

Bọn họ vừa đánh vừa chạy, tiến vào Địa Cung không dưới mấy cây số, hơn nữa nơi này lại có nhiều khôi lỗi như vậy. Mà tên kia lại đi tới một Địa Cung khác, làm sao lại xuất hiện ở chỗ này cơ chứ?

Nhất định là ảo giác!

Mới vừa cảm thấy mình sẽ không thích gia hỏa vô sỉ kia thì đã phán đoán ra thanh âm của hắn, còn cảm thấy hắn sẽ cứu người. . . Thật là mắc cỡ chết người!

- Vừa rồi ta chỉ thuận miệng hô một câu, các ngươi đều không nghe thấy. . . Biết không?

Gương mặt xinh đẹp phát nóng, Ngọc Phi Nhi khẽ nói.

- Khụ khụ...

Đám người Ngô Chấn liếc mắt nhìn nhau, thực sự không nhịn được nhìn lại rồi nói:

-Công chúa , có vẻ như. . . Chúng ta cũng nghe được có người nói chuyện!

- Các ngươi cũng nghe được sao?

Ngọc Phi Nhi sững sờ, vội vàng nhìn về hai bên phải trái. Thế nhưng chung quanh ngoại trừ hai đầu khôi lỗi vẫn đang chăm chỉ không ngừng, vẫn liều mạng công kích màn áng sáng thì đâu còn có nửa bóng người nào nữa chứ.

- Ta cũng nghe thấy, nếu như đều nghe thấy có lẽ sẽ không phải là ảo giác a...

Hình Viễn cũng gật đầu nói.

Mặc dù hắn rất chán ghét vị Trương Huyền kia, thế nhưng ở trong loại tình huống này. Đột nhiên nghe được lời nói của đối phương, trong lòng hắn vẫn cảm thấy hết sức kích động.

- Được rồi, không phải là ảo giác, ta là Trương Huyền, đặc biệt tới cứu các ngươi. Hiện đang dùng bí pháp, mới đưa được thanh âm truyền tới, bản thân còn đang ở bên ngoài...

Thấy mình đã nói chuyện mà đối phương lại không tin, Trương Huyền bất đắc dĩ lắc đầu, tiếp tục truyền âm qua đó.

Hiện tại hắn là Vu hồn, một khi hiện hình, không nói tới việc sẽ hù dọa những người này, nhất định cũng sẽ bị khôi lỗi công kích, cho nên, cũng chỉ có thể truyền âm mà thôi.

- Người ở bên ngoài, thiên lý truyền âm?

Đám người Hình Viễn trợn mắt.

Loại năng lực cách nhau mấy cây số có thể truyền âm, hơn nữa còn rõ ràng như thế này, coi như cường giả Hóa Phàm bát trọng cũng rất khó làm được a!

Chẳng lẽ. . . Trương Huyền đã có loại thực lực này hay sao?

- Cứu thế nào? Ngươi có biện pháp gì không?

Biết Trương Huyền đã biết tình huống của bọn hắn, đồng thời cũng định tới cứu, Ngọc Phi Nhi nhẹ nhàng thở ra một hơi, không nhịn được hỏi một câu.

Mặc dù tên này rất làm cho người ta chán ghét, thế nhưng bản lĩnh thật sự không tồi một chút nào.

Nếu không, cũng không có khả năng liên tục khiến cho nàng ăn thiệt thòi, lại không thể làm gì như vậy.

- Ta hết cách rồi, cho nên mới thương nghị cùng các ngươi a...

Trương Huyền truyền âm.

Hắn thật sự không có biện pháp gì khác.

Nơi này không lớn lại có chừng hơn hai mươi đầu khôi lỗi cấp bậc Thánh vực, Vu hồn của hắn còn có thể lặng lẽ không một tiếng động ra vào. Nếu như muốn cứu những người này ra ngoài, chỉ sợ còn chưa đi xa thì sẽ bị vây chặt, đến chết cũng không biết chết như thế nào.

- Thương nghị? Nếu như chúng ta có thể ra ngoài, nhất định đã sớm rời đi...

Hình Viễn nói.

Còn tưởng rằng đối phương có biện pháp nào, không nghĩ tới cũng hoàn toàn không có biện pháp gì cả.

- Như vậy đi, các ngươi nói kỹ càng tình huống cho ta nghe một chút. Khi tới đây đã gặp phải cái gì, như vậy ta cũng dễ nghĩ biện pháp. Còn nữa, vừa rồi ta đã thấy được không ít khôi lỗi, dựa theo tình huống bình thường. Có lẽ phải tới vây quét các ngươi, một lần chém giết tất cả. Làm sao tất cả đều rời đi, chỉ còn lại có hai đầu khôi lỗi ở đây công kích cơ chứ?

Trương Huyền hỏi ra nghi ngờ trong lòng.

Nếu nhiều khôi lỗi như vậy cùng nhau tấn công thì nhất định màn ánh sáng đã sớm vỡ vụn. Mà mấy người này cũng đã mất mạng từ lâu, làm sao có thể sống đến bây giờ.

Mặc dù khôi lỗi không có trí tuệ gì, thế nhưng cũng biết công kích, tựa như đầu đuổi theo hắn trước đó vậy. Hận không thể xé rách hắn thành từng mảnh nhỏ, tại sao lại dễ dàng buông tha như thế cơ chứ?

Nếu như biết nguyên nhân, sau đó lợi dụng, có lẽ sẽ có thể tìm ra được phương pháp cứu mọi người ra.

- Chúng ta vừa đi vào nơi này thì gặp được những thi nhân khôi lỗi Dị Linh tộc kia, sau đó vừa đánh vừa lui...

Diệp Tiền nói tất cả chuyện từng xảy ra từ trước tới nay một lần.

Sau khi bọn hắn từ thềm đá đi vào đã thấy thành thị dưới đấtnày, vừa mới bắt đầu vẫn còn có chút phấn chấn, ai ngờ còn chưa đi xa thì đã gặp khôi lỗi Dị Linh tộc.

Nơi này hắn là nơi mà Trương Huyền nhìn thấy có dấu vết chiến đấu.

Ở đây, bọn hắn bị vây quét, khôi lỗi cấp bậc Thánh vực, đương nhiên bọn hắn không phải là đối thủ của chúng.

May mắn mà trên người Hình Viễn và Ngọc Phi Nhi công chúa có rất nhiều bảo vật, vừa đi vừa lui. Thế nhưng dù vậy, tất cả cũng đều bị trọng thương.

Cả đám một mực chạy trốn đến đây, lại tìm được thi thể của Ngô Dương Tử tiền bối, chạm vào cơ quan mà hắn để lại. Cho nên lúc này mới được che chở, xem như có thời gian thở dốc.

Nói cách khác, cái màn ánh sáng này thật ra là thứ mà Ngô Dương Tử tiền bối để lại, bảo vệ cho thi thể bản thân không bị Dị Linh tộc hủy diệt. Chỉ là không nghĩ tới, sau hơn hai nghìn năm lại cứu một đám vãn bối đến tìm kiếm hắn.

Chỉ là, nhìn bộ dáng của màn ánh sáng này, dường như bất cứ lúc nào cũng sẽ nứt toác. Coi như muốn kiên trì, cũng không kiên trì được bao lâu nữa.

- Ai nói những khôi lỗi kia không có vây quét? Vừa rồi có hơn hai mươi đầu khôi lỗi, toàn bộ đều ở nơi này. Nếu không phải có bọn chúng thì cũng không có khả năng màn ánh sáng trở nên mỏng manh như thế, chỉ là. . . Vì sao bọn hắn lại đi thì chúng ta cũng không biết!

Nghe Diệp Tiền nói xong, Ngọc Phi Nhi khẽ nói.

Những gia hỏa kia cũng không phải là không có vây công, mà là không phá nổi màn ánh sáng cho nên mới đi mà thôi, không biết lúc nào lại sẽ tới!

Mà bọn hắn, một khi rời khỏi màn ánh sáng thì chẳng khác nào sẽ mất đi che chở. Hiện tại át chủ bài trong tay đã được dùng hết, cho dù có người tiếp tế, muốn chạy trốn ra cũng rất khó!

- Ngươi nói vây công một lúc rồi lập tức rời đi?

Trương Huyền cau mày.

Dựa theo đạo lý, chỉ cần đám gia hỏa này kiên trì thì màn ánh sáng cũng đã bị phá vỡ, đám người Ngọc Phi Nhi sẽ khó may mắn thoát khỏi. Vì sao đến thời khắc mấu chốt, nhiều khôi lỗi như vậy lại rời khỏi, chỉ để lại hai đầu tiếp tục?

Mọi người gật đầu.

- Đại khái là rời đi lúc nào?

Trương Huyền cau mày.

- Vừa rồi, cũng là hơn mười phút trước a!

Diệp Tiền nói.

- Hơn mười phút trước? Khi đó ta và Lạc Thất Thất mới từ Địa Cung kia đi ra...

Lông mày nhíu mày, đột nhiên nghĩ đến một việc, Trương Huyền tối sầm mặt lại:

-Chẳng lẽ...

Chẳng lẽ. . . Đám gia hỏa này đã biết mình phá một cái Địa Cung khác, muốn đi tới cứu viện?

Nguy rồi!

Nếu như vậy, nhục thể vẫn ngồi ở thềm đá trên cửa ra Địa Cung, một khi bị phát hiện ra, còn không phải sẽ trực tiếp bị xé thành bụi phấn hay sao?

- Các ngươi chờ ở chỗ này, ta sẽ nghĩ một chút biện pháp...

Nhục thể của hắn quan trọng hơn tất cả mọi chuyện, dù sao cũng không thể để cho nó xảy ra sai sót.

Nói xong, cũng không quản mấy người này mà lập tức xoay người bay đi về chỗ cũ.

- Ai. . . Ai!

Thấy thanh âm của hắn biến mất, kế tiếp lại không có động tĩnh, Ngọc Phi Nhi vội vàng hô lên. Sau khi hô mấy tiếng, cũng không thấy hắn trả lời, nàng tức giận tới mức dậm chân, sắp bạo tạc.

Cái gì đây!

Nói tới cứu người, người còn không có cứu thì đã biến mất, ngươi muốn làm cái gì cơ chứ?

. . .

Không để ý tới đối phương đang oán trách, Trương Huyền dùng tốc độ cực nhanh, thân ảnh giống như là một cơn gió phóng về chỗ cũ.

Vừa rồi vì đề phòng đối phương phát hiện ra cho nên hắn bay rất chậm, lúc này sợ thân thể xảy ra chuyện cho nên dùng tốc độ cực nhanh, không lâu sau đã trở lại thềm đá.

- Không có khôi lỗi tới...

Trên thềm đá, nhục thể của hắn vẫn còn đang khoanh chân ngồi, cũng không có chút dị dạng nào. Đồng thời cũng không có bất kỳ dấu vết gặp phải công kích gì cả.

- Chẳng lẽ ta đã đoán sai?

Hắn còn tưởng rằng rất nhiều khôi lỗi đã biết tin tức mình phá vỡ một cái Địa Cung khác cho nên chạy tới hỗ trợ. Không nghĩ tới căn bản không phải là như vậy, Trương Huyền gãi gãi đầu, rất là xấu hổ.

- Phân thân!

Sưu!

Phóng phân thân ra, suy nghĩ một chút, lại lấy ra một cái giới chỉ trữ vật, sau đó bỏ thân thể vào trong đó.

Thân thể không có linh hồn, cũng không cần hít thở cho nên cũng không tính là sinh mệnh, có thể giống như phân thân, bỏ vào trong giới chỉ trữ vật.

Đặt vào giới chỉ trữ vật, để phân thân tùy thân mang theo, như vậy sẽ an toàn hơn không ít.

Mặc dù phân thân không quá tin cậy, có đôi khi cũng rất xấu xa. Thế nhưng Cửu Thiên Liên Thai cũng không phải là dùng để trưng cho đẹp, những khôi lỗi này có lợi hại hơn nữa, muốn giết chết hắn cũng rất khó làm được.

Để hắn chăm sóc thân thể của bản tôn, như vậy chí ít cũng có thể bảo đảm an toàn.

- Ngươi chờ ở chỗ này, ta đi vào xem những khôi lỗi kia muốn làm gì, có chuyện gì thì cũng tiện đối phó...

Nói với phân thân một câu, Vu hồn lần nữa bay vào bên trong Địa Cung.

Đám khôi lỗi này đã không có đi tới một cái Địa Cung khác thì nhất định là có chuyện gì đó muốn làm. Bằng không cũng sẽ không có khả năng dừng vây quét đám người Ngọc Phi Nhi lại.

Như vậy hắn sẽ đi qua xem đám khôi lỗi kia định làm cái quỷ gì!

Bay một hồi, lần nữa đã thấy đám khôi lỗi mà hắn gặp lần đầu tiên, lúc này bọn hắn đã rời khỏi đường cái, đi tới góc “Thành trấn”.

- Đến đó làm gì cơ chứ?

Góc thành trấn không có Dạ Minh Châu chiếu rọi, có vẻ hơi tối. Chẳng qua vài đầu khôi lỗi này không có ý tứ dừng lại mà vẫn trực tiếp đi vào trong, rất nhanh đã biến mất trong bóng đêm.

- Minh Lý Chi Nhãn!

Trong mắt có từng đạo hoa văn vận chuyển, Minh Lý Chi Nhãn lấp lánh, những nơi trước đó tối đen như mực lập tức trở nên trong suốt.

Minh Lý Chi Nhãn, không chỉ có thể nhìn thấu hư ảo, bóng tối cũng không che nổi được nó.

Lần nữa nhìn thấy rõ ràng hoàn cảnh chung quanh, Trương Huyền tiếp tục đi theo.

Đám khôi lỗi này, rất nhanh đã đi ra khỏi thành trấn, đi tới gần một dòng sông.

- Hắn là con sông ở phía trên...

Nhìn thoáng qua, Trương Huyền nhướng mày.

Con sông này có lẽ là cùng một con sông ở bên trên. Thế nhưng không nghĩ tới uốn lượn xoay quanh lại chảy tới nơi này.

Chỉ là, bọn hắn không đi vây công đám người Ngọc Phi Nhi mà chạy tới gần sông làm gì?

Soạt!

Đang kỳ quái thì chỉ thấy một đầu khôi lỗi đã dẫn đầu đi vào dòng sông.

Kẽo kẹt! Kẽo kẹt!

Khôi lỗi vừa tiến vào thì đã nghe thấy thanh âm cơ lò xo vang lên, lập tức ở giữa dòng sông có một cái đài lớn chậm rãi xuất hiện.

Đài lơ lửng, rất là tà khí.

Một đạo sát lục chi khí khiến cho người ta có cảm giác như đang chống cự hung thú dâng lên, khiến cho Trương Huyền không kìm lòng được thân thể trầm xuống.

- Ngay cả linh hồn cũng có thể công kích sao?

Linh hồn vội vàng vận chuyển Thiên Đạo công pháp, lúc này mới khôi phục lại, con ngươi không kìm lòng được mà co rụt lại.

Hiện tại hắn là Vu hồn, vô hình vô chất, không nghĩ tới cái đài kia cũng có thể làm cho hắn xém chút nữa đã rơi xuống, tà khí trong đó quá mạnh mẽ, có thể nói quá là kinh khủng.

Dị Linh tộc còn sống trước đó Hồng sư tìm tới so sánh với thứ này quả thực không là cái gì.

- Rốt cuộc là cái gì cơ chứ?

Hoa văn trong đôi mắt của hắn càng ngày càng nhiều, tiếp tục nhìn lại về phía đài, lập tức nhìn thấy chỗ không đúng.

Trên cái đài không lớn có một đồ vật lớn như quả dưa hấu, không ngừng nhúc nhích, chậm rãi nhảy lên, thanh âm giống như sấm rền.

- Trái tim?

Thân thể Trương Huyền run rẩy một cái.

Ở trung tâm bệ đá, không ngờ lại cúng bái một trái tim đỏ tươi!

Nơi này tại sao có thể có trái tim cơ chứ ? Quan trọng nhất là. . . Còn đang nhảy lên!

Trong lúc hắn đang cảm thấy kỳ quái, chỉ thấy khôi lỗi thứ nhất đi vào ao nước đã đi tới trước đài rồi quỳ xuống.

Sưu sưu!

Trong lúc tim đập, linh khí trong nước hồ bị rút ra, trực tiếp rót vào trên người hắn. Khôi lỗi vừa rồi thoạt nhìn có chút hữu khí vô lực thì một lát sau đã tinh khí mười phần, lần nữa có động lực.

- Đây là. . . Bổ sung lực lượng?

Trương Huyền xiết chặt nắm tay.

Đánh thành bánh quai chèo

dtv-ebook.com

Người tu luyện liên tục thi triển công kích sẽ mệt bở hơi tai, không có khí lực, huống chi là khôi lỗi!

Trong cơ thể thứ này có Tụ Linh trận, dựa vào linh khí hoặc là linh thạch để vận chuyển. Nếu như tiêu hao quá lớn thì cũng sẽ mất đi năng lượng mà ngừng vận chuyển.

Khó trách đám người Ngọc Phi Nhi lại nói, trước đó có hơn hai mươi đầu khôi lỗi liên hợp tiến công các nàng. Về sau đều rời đi, hóa ra liên tục công kích màn ánh sáng làm cho bọn hắn tiêu hao sạch năng lượng. Vì vậy mới tới đây tiến hành bổ sung.

- Linh mạch trong lòng đất này hội tụ linh khí trong hơn ngàn cây số chung quanh, dùng để bổ sung năng lượng quả thực rất nhanh, thế nhưng. . . Cũng không có khả năng dễ dàng khiến cho khôi lỗi triệt để khôi phục như thế. . . Trái tim này có gì đó kỳ quái!

Khôi lỗi hấp thu năng lượng, duy trì vận chuyển, giống như người tu luyện hao hết lực lượng khôi phục lại vậy. Cũng cần thời gian tích lũy.

Chuyện chỉ trong mấy hơi thở đã triệt để khôi phục xong xuôi, thực sự quá mức quỷ dị.

Xem ra, tất nhiên có quan hệ với trái tim này.

Trong nước sông duy trì linh khí lại có chứa đựng một khỏa trái tim ngập sát lục chi khí, Trương Huyền càng nhìn càng cảm thấy kỳ quái, từ trên sống lưng toát ra mồ hôi lạnh.

Thực sự quá quỷ dị!

Cô cô cô cục cục!

Trong lúc đang nghi hoặc thì lại một Dị Linh tộc đi tới, nương theo trái tim nhúc nhích, tên này cũng khôi phục lại khí lực, tinh khí.

- Nguy rồi...

Nhìn thấy khôi lỗi đi tới liên tiếp khôi phục thể lực, trong lòng Trương Huyền lập tức cảm thấy nặng nề.

Nếu cứ tiếp tục như vậy, những khôi lỗi này sẽ rất nhanh khôi phục lại. Đến lúc đó lại đi công kích đám người Ngọc Phi Nhi, đám người các nàng hẳn sẽ phải chết không nghi ngờ!

- Nhất định phải cứu bọn họ ra trước khi đám khôi lỗi này hoàn toàn khôi phục thể lực, trực tiếp chạy trốn!

Xiết chặt nắm tay.

Đám người kia, toàn bộ đều ở đây để khôi phục thể lực, đây là một cơ hội tốt, một khi bỏ lỡ. Chờ tới khi toàn bộ bọn hắn quay lại, khi đó còn muốn cứu người sex không khả năng!

- Thế nhưng. . . coi như nhiều khôi lỗi như vậy vắng mặt thì bên kia vẫn có hai người ở lại, ta cũng không chiến thắng nổi...

Coi như chỗ kia chỉ có hai đầu thì cũng không phải là số lượng mà hắn có thể chống lại. Lại nói, một khi chiến đấu, tất nhiên sẽ gây ra năng lượng ba động, chỉ sợ còn chưa có chạy trốn thì đã bị các khôi lỗi khác kia vây quanh. Đến lúc đó, coi như muốn chạy trốn, cũng không thể ra sức được.

Hắn có thể chém giết đầu khôi lỗi trước đó là bởi vì có Lạc Thất Thất phối hợp, còn mượn bảo vật luyện khí như Hồng Viêm đỉnh. Hiện tại tiểu Thất và thứ này đều vắng mặt, muốn giết hai đầu. . . Hầu như là không có cách nào làm được a!

Nói cho cùng, thực lực của hắn vẫn quá thấp.

- Đúng rồi, có thể làm như vậy...

Xoa xoa mi tâm, đang không biết nên làm sao bây giờ thì đột nhiên tinh thần khẽ động, một suy nghĩ xuất hiện trong đầu hắn.

Cẩn thận cân nhắc một lần, hai mắt càng ngày càng sáng, tinh thần khẽ động, trực tiếp bay về chỗ cũ. Một lát sau, hắn một lần nữa bay trở về.

Lần này, đồng thời hắn cũng không có đi tới tế đàn chỗ đám người Ngọc Phi Nhi đang ở mà là tìm một nơi không có khôi lỗi rồi dừng lại, tinh thần khẽ động, phân thân xuất hiện ở trước mắt hắn.

Vừa rồi trở về hắn đã dùng giới chỉ trữ vật kéo phân thân đi qua đây.

Ngay sau đó tinh thần lần nữa khẽ động, một thi thể cao lớn lập tức xuất hiện ở bên cạnh hắn, là đầu khôi lỗi trước đó hắn giết ở Địa Cung bên kia.

- Vu hồn nhập thể!

Hít sâu một hơi, Trương Huyền thấp giọng hô trong lòng.

Sưu sưu!

Vu hồn lập tức chui vào trên người khôi lỗi đang nằm dưới đất.

Những khôi lỗi này giống như Vô Hồn Kim Nhân lúc trước vậy, thuộc về luyện chế từ người sống, muốn dung hợp cũng không tính là quá khó khăn.

Chỉ là sát lục chi khí trong đó quá thịnh, cũng chỉ có Thiên Đạo Vu hồn như hắn mới có thể đi vào.

Đổi lại là Vu Hồn sư khác, chỉ sợ còn chưa tới gần thì đã bị đánh tan hồn phách, tử vong tại chỗ rồi.

Kẽo kẹt!

Hồn phách chui vào trong thân thể, khôi lỗi vốn đang nằm dưới đất lắc lư một cái, giãy dụa rồi đứng lên.

- Quả nhiên có thể thực hiện được...

Khẽ cười một tiếng, Trương Huyền nhẹ nhàng thở ra một hơi.

Vừa rồi hắn đang cân nhắc nên cứu người như thế nào thì đột nhiên nhớ tới bên trong giới chỉ trữ vật của hắn còn có cỗ thi thể này.

Mặc dù cỗ khôi lỗi này đã bị bổ đầu xuống, thế nhưng hắn là có thể dung hợp linh hồn. Mà chỉ cần linh hồn phụ thể thì đã có thể hành động giống như trước đây, có lẽ sẽ có thể lừa gạt được đối phương, thừa cơ cứu người đi.

Khôi lỗi bị Vu hồn phụ thể, xoay người từ dưới đất nhặt lấy cái đầu, lại đặt ở trên cổ, lại nhìn quanh một vòng. Sau khi thích ứng một chút, phát hiện ra muốn đi lại hoàn toàn không có vấn đề, lúc này hắn mới mang theo vẻ mặt hưng phấn đi đến tế đàn.

Mới vừa đi vài bước thì phanh, đầu đã đâm vào trên một cái xà ngang cách đó không xa, đầu lăn ra thật xa.

Trương Huyền luống cuống tay chân chạy tới, lần nữa nhấc đầu lên, gắn lên trên cổ.

Vu hồn chui vào khôi lỗi quả thực khiến cho người ta nhìn không ra thật giả, khuyết điểm duy nhất chính là lúc trước hắn đã cắt bỏ đầu của đối phương. Cho nên cái đầu này có chút không ổn định, vừa đi một bước đã rơi mất.

- Đành phải giữ a...

Thấy đầu càng đi thì càng rung lắc, bất cứ lúc nào cũng sẽ để lộ ra manh mối. Hắn bất đắc dĩ xòe bàn tay ra, một tay đỡ lấy đầu, sau đó lại nhanh

chân đi về phương hướng tế đàn.

Vừa rồi từ nơi ẩn nấp cho tới tế đàn đã không xa, không lâu sau hắn đã đến gần.

- Xong...

Đám người Ngọc Phi Nhi đang ngồi ở tại chỗ chờ mong Trương Huyền tới cứu người thì đã thấy một đầu khôi lỗi đang ôm đầu đi tới, vẻ mặt tất cả đều trầm xuống.

Hai đầu khôi lỗi luân phiên công kích đã khiến hco màn ánh sáng bất cứ lúc nào cũng sẽ nứt toác. Nếu như lại có một đầu tới, nhất định sẽ không kiên trì nổi!

Chỉ là dáng dấp của khôi lỗi này có chút cổ quái, không nói tới việc đầu không đứng đắn mà lại còn dùng một cái tay để vịn, thoạt nhìn rấ tlaf quỷ dị.

Khôi lỗi nghiêng đầu rất nhanh đã tới gần, vỗ vỗ bả vai của hai đầu khôi lỗi đang tấn công.

Hai đầu đang tấn công ngừng lại, hai con mắt trợn trừng.

Rống!

Khôi lỗi nghiêng đầu chỉ về phía sau, ngay sau đó đám người Ngọc Phi Nhi đã thấy dưới ánh sáng của Dạ Minh Châu chiếu rọi cách đó không xa có một đạo thân ảnh nhân loại đang rón rén đi tới bên này.

- Là. . . Trương sư!

Thấy rõ ràng bộ dáng của bóng người, tất cả mấy người đều rất là sốt ruột.

Bọn họ đã gặp kẻ ngốc, thế nhưng chưa từng thấy qua người ngốc như thế a.

Ngươi đã muốn cứu người, bất kể nói thế nào cũng phải che giấu dấu vết a!

Trực tiếp từ dưới bóng của Dạ Minh Châu đi tới gần, đây không phải là chờ bị phát hiện hay sao?

Mấu chốt nhất là, bị đầu khôi lỗi nghiêng đầu này phát hiện ra, còn không trốn đi, còn mang theo vẻ mặt ngốc nghếch đi tới, ngươi đang ngại chết không đủ nhanh hay sao?

Ngươi không phải đi cứu người, mà là đang đi chịu chết a!

Rống!

Suy nghĩ còn không có kết thúc thì hai đầu khôi lỗi cũng đã phát hiện ra Trương Huyền. Cả hai tức giận đến mức nổi giận rống một tiếng, một đầu trong đó bàn chân đạp mạnh lên trên mặt đất, bỗng nhiên chạy qua chỗ hắn.

Đối mặt với công kích, Trương Huyền bị dọa đến mức biến sắc, vừa mới chạy trốn thì đã bị khí thế tập trung lại. Dù làm thế nào cũng không trốn được, bị một quyền của khôi lỗi đánh trúng đầu.

Phanh!

Khuôn mặt biến thành một tấm bánh rán, thân thể nặng nề ngã xuống trên mặt đất.

- Trương sư...

- Trương Huyền...

Không nghĩ tới người còn chưa đến gần thì đã bị đánh bể đầu, thân thể tất cả đám người Hình Viễn, Ngô Chấn run rẩy một cái, thiếu chút nữa đã ngất đi.

Vừa rồi đối phương còn nói muốn đi qua cứu người, kết quả vừa mới lộ diện một cái đã bị đánh chết. . .

Không phải ngươi muốn tới cứu người, mà là đến tìm cái chết a?

- Ngươi không phải. . . lợi hại hay sao? Ta còn chưa có thắng đánh cược a, ngươi không thể chết...

Hai mắt Ngọc Phi Nhi ửng hồng, lên tiếng rống to.

Đây rốt cuộc là cái gì chứ!

Không phải ngươi bắt nạt ta rất dễ hay sao?

Làm sao vừa gặp khôi lỗi như thế, ngay cả một chiêu cũng không có chống lại thì đã bị đánh bể đầu, ngươi có thể mạnh mẽ hơn một chút hay không?

Tu luyện ở Hóa Thanh trì làm cho bản thân luyện thành thi thể, vốn nàng cho rằng đối phương sẽ trở nên thông minh hơn một chút. Kết quả, người còn chưa có cứu được thì đã bị đánh bể đầu?

Mấy người khổ sở, thương tâm, khôi lỗi dùng một quyền đánh nổ đầu Trương Huyền khẽ lắc đầu, không tiếp tục để ý tới gia hỏa đã chết mà lập tức xoay người quay trở về.

Còn chưa đi xa thì đã thấy khôi lỗi nghiêng đầu tiếp tục chỉ về phía sau hắn.

Khôi lỗi nhướng mày, vừa quay đầu, chỉ thấy tên vừa rồi, chẳng biết từ lúc nào đã một lần nữa đứng lên. Trên cổ mang theo cái đầu dẹt như là bánh, không ngừng lay động ở bên trong ánh sáng yếu ớt, mặc dù run run rẩy rẩy, thế nhưng vẫn đứng không ngã.

- A?

- Cái này...

Đám người Hình Viễn, Ngô Chấn đang đau lòng, tất cả đều há hốc miệng, mở to hai mắt ra nhìn.

Đầu đã dẹp thành như vậy, ngươi còn có thể đứng lên, ngươi. . . Chúng ta không có nhầm đó chứ?

- Hắn. . . Không chết?

Đôi mắt thanh tú của Ngọc Phi Nhi cũng trợn tròn, triệt để choáng váng.

- Chẳng lẽ. . . Lại là xác chết vùng dậy?

Môi đỏ run rẩy, nàng không nhịn được nói.

Trương sư này lần trước ở trong Hóa Thanh trì đã lừa dối qua một lần, thừa dịp nhóm người mình không chú ý mà lặng lẽ bò vào ao nước. Không phải lần này sẽ lại như thế, đầu bị đánh phát nổ. . . Lại còn xác chết vùng dậy rồi đứng lên a!

Xác chết vùng dậy một lần cũng đã làm cho người ta cảm thấy quái lạ, không rõ ràng cho lắm, thế mà lại liên tục hai lần. . .

Nhà ngươi mở cửa hàng xác chết vùng dậy hay sao?

- Rống?

Mọi người choáng váng, vẻ mặt khôi lỗi càng ngây ngốc, sau đó hắn cắn răng xoay người đi tới, đá ra một cước.

Một cước đạp tới, ngực Trương Huyền “Xác chết vùng dậy” lập tức xẹp đi, lần nữa bay ngược ra, mắt thấy không sống được nữa.

Thấy lần này đã giết chết không sai biệt lắm, lúc này khôi lỗi mới hài lòng gật đầu. Vừa mới chuyển thân muốn rời đi thì lại lần nữa nhìn thấy khôi lỗi có cái cổ xiêu vẹo dùng vẻ mặt hoảng sợ chỉ về phía sau.

Vội vàng xoay người, quả nhiên lại nhìn thấy bóng người ngực xẹp xuống lại lần nữa đứng lên, hai tay cắm ở trên lưng, giống như không có

việc gì vậy.

- Ah ah ah...

Đám người Ngọc Phi Nhi, Hình Viễn đã khổ sở khó chịu nỗi, mỗi một người đều hung hăng bạt tai mình, cảm thấy có phải mình đã nhìn lầm hay không.

Cái này, con mẹ nó là tình huống gì đây?

Đầu biến thành bánh rán không chết thì cũng thôi đi, thế nhưng ngực đã biến thành trang giấy, còn có thể đứng lên. . . Ngươi đang chơi đùa chúng ta sao!

Hô!

Không nghĩ tới liên tục tiến công hai lần mà tên này chưa chết, khôi lỗi cũng tức giận oa oa kêu loạn. Lại một lần nữa chạy qua, quyền đấm cước đá một hồi.

Bản thân Trương Huyền đã bị trọng thương cho nên đâu còn chịu nổi nữa, lập tức bị đánh cho tới mức hoàn toàn thay đổi.

Đầu thiếu đi nửa bên, thân thể đã biến thành một tấm mỏng, xương đùi, xương tay cũng bị giẫm nát bấy.

Thấy tên này bị đạp thành thịt nát, lúc này khôi lỗi mới thở phào nhẹ nhõm, dùng vẻ mặt hài lòng lần nữa xoay người lại, đi về chỗ cũ.

Hắn còn chưa đi xa thì lại lần nữa nhìn thấy khôi lỗi nghiêng đầu chỉ về phía sau hắn.

Khôi lỗi này tức giận tới mức oa oa kêu loạn, hắn bỗng nhiên quay đầu, quả nhiên lại nhìn thấy bóng người bị đạp cho biến dạng chẳng biết từ lúc nào lại đứng thẳng lên, hai tay cắm ở trên lưng, bên trong đôi mắt chen chúc, ở chung một chỗ dường như có vẻ chế giễu.

- Ta, con mẹ nó...

- Đây quả thật là Trương sư hay sao?

- Con mẹ nó, đánh thế nào cũng không chết?

- Không phải ta đang nằm mơ đó chứ?

Đám người Ngọc Phi Nhi, Hình Viễn, Ngô Chấn, Diệp Tiền càng ngây ngốc, tất cả đều cảm giác sắp phát điên rồi.

Khôi lỗi đã dùng nhiều tuyệt chiêu như vậy, mỗi một chiêu đều trí mạng. Đầu bị dánh nổ, nói là xác chết vùng dậy, hiện tại thân thể cũng đã vặn vẹo thành bánh quai chèo, lại không có một chút hình người nào. Thế mà vẫn còn có thể một lần nữa đứng lên, chỉ sợ cũng không phải đơn giản là xác chết vùng dậy như vậy a!

Ngươi đã gặp qua tình huống thi thể đã biến thành như vậy mà còn có thể đứng lên sao?

Trương Huyền cám ơn!

dtv-ebook.com

- Lục công chúa, ngươi kiến thức rộng rãi, có biết đây là chuyện gì hay không?

Nuốt nước bọt, Hình Viễn không nhịn được nói.

- Ta, ta...

Ngọc Phi Nhi sắp phát khóc.

Mặc dù nàng là công chúa, đã đọc qua không ít bí tịch hoàng gia, cũng đã từng nghe nói không ít bí thuật của hoàng gia có thể giúp người ta đạt tới tình trạng bị đánh cho dẻo quẹo như cao su này. Thế nhưng chuyện còn có thể đứng lên, dù có nằm mơ cũng không nghĩ ra ah!

- Ngươi thì sao?

Tiếp đó nàng lại nhìn về phía Ngô Chấn.

Vị này am hiểu cơ quan khôi lỗi, có lẽ có thể nhìn ra cái gì khác thường.

- Ta...

Khóe miệng không ngừng co giật, da mặt Ngô Chấn run rẩy.

Đúng là hắn hiểu cơ quan, thế nhưng đối với loại quái vật này, cũng rất lơ ngơ, vẻ mặt không rõ ràng cho lắm ah!

Mấy người nổi điên, hai đầu khôi lỗi thì càng phát điên hơn.

Đánh thành như vậy mà còn có thể đứng lên, ngay cả đánh rắm cũng không có, ngươi có còn là người nữa hay không?

Sưu sưu sưu!

Dường như khôi lỗi nghiêng đầu cũng rất là hoảng sợ, vỗ vỗ bả vai một khôi lỗi khác, lại chỉ về hướng gia hỏa bị đánh dẹp kia, ý tứ là bảo hắn cũng đi qua hổ trợ.

Khôi lỗi chần chờ một chút, gật gật đầu, cũng trực tiếp vọt tới chỗ của tên kia.

Hai đầu khôi lỗi mang theo sát ý điên cuồng, vây kín.

Chỉ là, lần này Trương Huyền vẻ mặt đã vặn vẹo cũng không phải là tiếp tục chờ bị đánh, mà là đã xoay người bỏ chạy.

Sưu!

Thân thể nhoáng một cái đã biến mất ở trong bóng đêm.

Rống! Rống!

Không nghĩ tới đã bị đánh tới mức dẹp như vậy mà còn có thể chạy nhanh như vậy, hai đầu khôi lỗi sắp phát điên. Hai chân đạp xuống, vội vã đuổi theo, rất nhanh cũng đã biến mất ở trong bóng tối.

Hiển nhiên đám người Ngọc Phi Nhi cũng không nghĩ tới tên này đã bị đánh thành như vậy mà còn có thể chạy, vẻ mặt của bọn họ lại càng choáng váng.

Ngươi đã có thể chạy, như vậy vừa rồi ngươi làm gì vậy?

Hiện tại sắp bị đánh chết rồi mới đi, không phải là tự mình muốn chết đó chứ?

- Mau mở lồng ánh sáng ra, tranh thủ thời gian rời khỏi!

Trong lúc đang không rõ ràng cho lắm thì đã nghe thấy thanh âm của Trương Huyền vang lên.

Tất cả đều sững sờ, ngẩng đầu nhìn lại về phía thanh âm, người nói chuyện lại là đầu khôi lỗi nghiêng đầu kia.

- Trương sư?

Hai mắt mấy người trợn tròn nhìn về phía khôi lỗi trước mắt.

- Là ta, vừa rồi ta đã dùng bí pháp, lừa gạt hai gia hỏa kia rời đi. Các ngươi nhanh theo ta đi, nếu không , chờ các khôi lỗi khác đến, khi đó sẽ không còn kịp nữa!

Khôi lỗi nghiêng đầu vội vàng nói.

- Ngươi. . . Thật là Trương sư sao?

Thấy tên này một tay giữ chặt đầu, vẻ mặt hung ác, mọi người nhìn thế nào cũng không thể tin được.

Vừa rồi rõ ràng bọn hắn đã nhìn thấy đối phương bị đánh thành bánh thịt, làm sao. . . Lại biến thành khôi lỗi?

Coi như là người am hiểu ngụy trang nhất cũng không ngụy trang tới mức khoa trương như vậy a!

- Là ta, ngươi đánh cược bị thua ta, đến bây giờ vẫn còn là tỳ nữ của ta a...

Biết thời gian không chậm trễ nổi, bộ dáng này của bản thân khiến cho đối phương hoài nghi cũng rất là bình thường, Trương Huyền không dám do dự, nói ra một câu, lại lần nữa nhìn về phía Hình Viễn:

- Ngươi lúc ở Hóa Thanh trì đã tới tìm ta, muốn ta nhận thua...

- Ta tin tưởng ngươi...

- Ngươi là Trương Huyền!

Ngọc Phi Nhi hơi đỏ mặt, Hình Viễn càng đen mặt lại.

Chuyện Ngọc Phi Nhi trở thành tỳ nữ, người biết không nhiều, chuyện Hình Viễn đánh cược cũng chỉ có chính bọn hắn biết, nếu như không phải Trương sư thì nhất định sẽ không có khả năng nói ra rõ ràng như thế.

Sưu!

Xác nhận thân phận, không cần phải nói nhảm nữa, Ngọc Phi Nhi nhẹ nhàng vỗ một cái, màn ánh sáng ở chung quanh lập tức biến mất.

- Đi!

Biết phân thân nhiều nhất chỉ có thể kéo dài đối phương được một lúc, Trương Huyền ôm đầu, nhanh chân chạy về phía trước.

Đi hai bước, phát hiện ra không có người đuổi theo, hắn vội vàng quay đầu, chỉ thấy bốn người vẫn còn ngồi dưới đất, khuôn mặt từng người trắng bệch.

- Làm sao vậy?

Hắn quay đầu nhìn lại.

- Thương thế của chúng ta có chút nặng, có khả năng. . . Không đi được nữa rồi...

Trên mặt đám người Hình Viễn, Ngọc Phi Nhi tràn ngập vẻ xấu hổ.

Đối phương tốn tâm huyết lớn như thế đi qua cứu người, kết quả bọn hắn lại bởi vì thương thế quá nặng cho nên ngay cả đứng lên cũng không nổi, thực sự rất là xin lỗi đối phương.

- Có khả năng chúng ta không đi được, làm phiền ngươi mang thi thể Ngô Dương Tử tiền bối về, nói cho học viện biết, chúng ta đã hoàn thành nhiệm vụ, cuối cùng cũng không có làm mất mặt của học viện...

Hình Viễn cắn răng nói.

Thương thế của bọn hắn nặng như vậy, khoảng cách giữ nơi này với thềm đá chí ít cũng có bảy, tám cây số. Coi như muốn chạy trốn thì cũng không trốn thoát.

So với việc trốn không thoát còn còn không bằng để hắn mang thi thể về, chí ít cũng có thể chứng minh, cho dù bọn hắn chết thì cũng đã hoàn thành nhiệm vụ, mà không phải cái gì cũng không làm được!

- Kéo thi thể thì làm được cái gì chứ...

Không nghĩ tới lúc này rồi mà tên này còn nói lời này, Trương Huyền lắc đầu, kết quả trong lúc không giữ đầu, cái đầu lập tức rớt xuống.

Hắn vội vàng nhặt lên, lần nữa gắn ở trên cổ, lại quay đầu nhìn về phía Ngô Chấn:

- Còn có rượu không?

- Rượu?

Sửng sốt một chút, Ngô Chấn khẽ gật đầu, cổ tay khẽ đảo, lấy ra một cái hồ lô ra ngoài.

Hắn cũng thích uống rượu cho nên trên người thường xuyên có chuẩn bị.

Tiện tay tiếp nhận, tinh thần Trương Huyền khẽ động, câu thông với “Thi thể” bên trong giới chỉ trữ vật.

Hắn hiện tại chỉ là Vu hồn, trong cơ thể không có Thiên đạo chân khí, muốn hấp thu thì cũng chỉ có thể dựa vào nhục thể mà thôi.

Đổi là lại trước đó, trước tiên phải thả thân thể ra, sau đó hồn phách đi vào thân thể thì mới có thể làm được. Thế nhưng hiện tại nhục thể có thể làm được vô niệm vô tưởng, coi như ở trong giới chỉ trữ vật thì cũng có thể phóng thích chân khí ra.

Cô cô cô cục cục!

Liên tục rót vào bảy, tám đạo chân khí vào bên trong hồ lô rượu, lúc này hắn mới đưa tới trong tay Ngọc Phi Nhi.

- Nhanh uống mấy ngụm!

- Ừm!

Mặc dù không biết ý tứ của hắn, thế nhưng thấy khuôn mặt hắn ngưng trọng, Ngọc Phi Nhi không dám chần chờ mà vội vàng mở nắp bình ra rồi uống vào.

Rượu ngon vào bụng, nàng lập tức cảm thấy có một dòng nước nóng lưu chuyển toàn thân, không tới hai hô hấp, thương thế cực nghiêm trọng trước đó đã trở nên tê dại, triệt để khôi phục.

- Cái này...

Nhìn thân thể đã khôi phục, hai mắt Ngọc Phi Nhi choáng váng.

Cái này chẳng lẽ. . . Chính là thánh dược chữa thương mà Ngô Chấn đã nói tới?

Thực sự có công hiệu lợi hại như vậy sao?

Vội vàng đưa rượu thuốc cho ba người khác uống vào, rất nhanh đã hoàn toàn khôi phục.

- Hình Viễn, thu hồi thi thể Ngô Dương Tử tiền bối, đi mau!

Thấy mọi người đã khôi phục, Ngọc Phi Nhi nói một câu. Sau đó mấy người vội vã đi theo sau lưng Trương Huyền, đi thẳng về phía trước.

Thân thể đã khôi phục, tốc độ của mọi người cực nhanh. Điểm thiếu sót duy nhất chính là, Trương Huyền phải không ngừng đỡ lấy cái đầu, nếu không, không cẩn thận sẽ ngã xuống.

- Nhanh lên nữa...

Biết thời gian không đợi người, Trương Huyền không để ý tới nhiều như vậy mà giỡ đầu xuống, lại lấy hai tay ôm ở trước ngực, dẫn đầu xông về trước.

Mặc dù linh hồn còn không có hoàn toàn phù hợp với khôi lỗi, thế nhưng khôi lỗi lại có thực sự quá mạnh, lực lượng cấp bậc Thánh vực không phải là dùng để trưng cho đẹp. Cho nên chỉ cần đạp mạnh lên trên mặt đất là đã có thể bay lượn thật xa.

Đám người Ngọc Phi Nhi cũng dùng hết toàn lực mới miễn cưỡng đuổi theo được.

Không lâu sau, bốn người một khôi lỗi đã chạy ra được gần hai, ba cây số, khoảng cách với thềm đá càng ngày càng gần.

- Mọi người nhanh lên, chỉ cần chạy ra khỏi thềm đá thì sẽ an toàn...

Trương Huyền thúc giục.

Đi vào thềm đá là có thể một lần nữa bố trí trận pháp, chặn lại đối phương. Như vậy cũng cho thấy mọi người có thể bỏ trốn mất dạng.

Rống!

Đang chạy như điên thì đã nghe thấy một tiếng gầm lên giận dữ, tốc độ của bọn hắn quá nhanh, rốt cục đã dẫn tới các khôi lỗi khác chú ý.

Nương theo tiếng rống này, chung quanh mọi người lập tức có bóng người, rất nhiều khôi lỗi trước đó đi tới dòng sông bổ sung năng lượng đã lao đến, chặn đường ra ngoài.

- Nguy rồi...

Khuôn mặt Trương Huyền trầm xuống.

Vừa rồi hắn chỉ lo lắng đám người kia bổ sung lực lượng xong sẽ một lần nữa trở về. Sắp không có thời gian, thế nhưng không nghĩ tới, vẫn

chậm mấy chục hô hấp!

- Làm sao bây giờ?

Không nghĩ tới vừa trốn tới đây lại bị nhiều khôi lỗi như vậy vây quanh, khuôn mặt của Ngọc Phi Nhi đám người đều trắng bệch.

Trước đó bọn họ còn nắm giữ rất nhiều thủ đoạn bảo mệnh, có thể chống đỡ được. Thế nhưng hiện tại thủ đoạn đã dùng hết, lại bị vây ở đây, còn chạy trốn như thế nào nữa chứ?

Rống!

Trương Huyền tiến về phía trước một bước, dường như đang muốn giải thích cái gì đó thì một đầu khôi lỗi đã bỗng nhiên lao đến, dùng một cước đạp lên trên người hắn.

Phanh!

Đầu và thân thể tách rời, thân thể bay ngược ra ngoài, nặng nề ngã xuống mặt đất.

- Những khôi lỗi này. . . Còn có thể phân rõ địch ta?

Con ngươi Trương Huyền co rụt lại.

Thân thể hiện tại của Trương Huyền vẫn là đầu khôi lỗi kia, mặc dù thỉnh thoảng đầu sẽ rơi, thế nhưng ngoại hình giống nhau các khôi lỗi khác như đúc.

Tất cả mọi người đều là khôi lỗi , dựa theo tình huống bình thường, hắn sẽ không nhận ra được mà sẽ xem nó như đồng bạn, thừa cơ lừa dối qua ải. Mà bây giờ lại trực tiếp ra tay. . . Nói cách khác, đối phương có thể phân biệt ra được!

Khôi lỗi không phải là một loại cơ quan, không có trí tuệ của mình hay sao?

Làm sao có thể phân rõ địch ta cơ chứ?

- Đáng giận!

Bàn tay vỗ lên trên mặt đất, khôi lỗi không đầu lần nữa đứng lên, vọt tới chỗ đầu khôi lỗi công kích hắn.

Quyền phong gào thét, lực lượng toàn thân tuôn trào ra.

Phanh!

Quyền chưởng ngạnh kháng, khôi lỗi không đầu lần nữa bay ra ngoài.

Coi như thực lực của khôi lỗi mạnh mẽ, thế nhưng cấp bậc hồn lực của Trương Huyền cũng chỉ có Hợp Linh cảnh đỉnh phong, không phát huy ra được thực lực mạnh nhất. Vì vậy đương nhiên cũng cũng không phải là đối thủ của đối phương.

Kẽo kẹt kẽo kẹt!

Bên này giao chiến, rất nhiều khôi lỗi còn lại cũng vây đám người Ngọc Phi Nhi lại.

Bất cứ lúc nào cũng sẽ vây giết bọn họ.

- Nếu cứ để như vậy, nhất idjdnh bọn hắn sẽ phải chết...

Hiện tại Trương Huyền là Vu hồn, có lẽ còn có thể chạy trốn giữ tính mạng. Thế nhưng đám người Ngọc Phi Nhi, tất nhiên sẽ không có cơ hội đào tẩu, trực tiếp bị giết chết tại đương trường.

Làm sao bây giờ?

Chẳng lẽ cứu nửa ngày mà lại thất bại trong gang tấc?

- Đụng một cái!

Đang không biết nên làm như thế nào cho phải thì đột nhiên nhớ tới trái tim to lớn vừa rồi hắn nhìn thấy ở dòng sông, cùng với bộ dáng kính sợ triều bái của những khôi lỗi này, một ý nghĩ hiện lên trong đầu hắn, hắn cắn răng.

- Các ngươi đã muốn ta chết, vậy thì mọi người cùng nhau chết, hiện tại ta sẽ bóp nát trái tim kia, để cho mọi người đồng quy vu tận...

Quát to một tiếng, Trương Huyền khống chế khôi lỗi, bỗng nhiên nhảy lên, trực tiếp phóng đi về phương hướng dòng sông.

Rống?

Rống! Rống! Rống!

Nghe thấy hắn la lên, lại nhìn thấy phương hướng hắn tiến lên, rất nhiều khôi lỗi đầu tiên là sững sờ, sau đó lập tức nổi điên, lại không để ý tới giết chết đám người Ngọc Phi Nhi nữa mà vội vã đuổi theo.

- Các ngươi đi mau, không cần phải để ý đến ta...

Thấy đám người kia quả nhiên rất chú trọng tới trái tim kia, đuổi theo mình. Trương Huyền còn ở trên không trung không nhịn được nhẹ nhàng thở ra một hơi, lại hét lớn với đám người Ngọc Phi Nhi.

- Trương sư...

- Trương Huyền...

Không nghĩ tới Trương sư vì cứu bọn họ mà một thân một mình dẫn tất cả khôi lỗi đi, trong lòng đám người Ngọc Phi Nhi, Hình Viễn đều cảm thấy căng thẳng, hốc mắt ửng hồng.

Nếu như nói trước đó đối với hắn có chút thù hận, thậm chí ghen ghét, mà bây giờ, tất cả đều biến thành cảm kích!

Vì cứu bọn họ, không tiếc đặt mình vào nguy hiểm, thậm chí biết rõ cửu tử nhất sinh cũng vẫn không quan tâm. . .

Khó trách vị Trương sư này có thể khiến cho học sinh của hắn kính trọng như thế, có thể khiến cho những người từ Vạn Quốc thành tới tin tưởng vô điều kiện. . .

Nhân phẩm này, đã làm cho tất cả mọi người khâm phục.

Trương sư, cám ơn!

- Đi!

Hình Viễn cắn răng, mang theo mọi người nhanh chóng bay vút đi về phía phương hướng thềm đá.

Trương Huyền lại chết?

dtv-ebook.com

Trương sư vì bọn hắn đã dẫn đám khôi lỗi kia đi, không tiếc xâm nhập vào hang hổ, nếu như bọn hắn ở lại chỗ này chờ chết nữa. Quả thật sẽ có lỗi với Trương Huyền.

Trong mắt mấy người đều là nước mắt, tất cả đều phát huy thực lực vượt qua bình thường, chạy rất nhanh. Mấy chục hô hấp qua đi, cả đám đã một lần nữa trở lại thềm đá.

Lần nữa nhìn lại thành trấn ở trong lòng đất như là bị màn đêm bao phủ, Dạ Minh Châu phát ra ánh sáng lập lòe, đã không nhìn thấy rõ cho lắm.

Rống! Rống! Rống!

Oanh! Oanh! Oanh!

Loáng thoáng dường như còn nghe thấy được tiếng khôi lỗi thi nhân Dị Linh tộc gào thét, cùng với tiếng đồ vật nổ.

- Nơi này cũng không an toàn, đi lên trước đi. Trương sư. . . Hắn là có thể đi ra!

Biết thềm đá cũng không phải là chỗ an toàn, chỉ cần lại có một đầu khôi lỗi xông lại thì bọn hắn muốn trốn cũng trốn không thoát, Hình Viễn không nhịn được nói một câu.

- Ừm!

Hiểu rõ dù có chờ ở chỗ này thì cũng vô dụng, mọi người xoay người tiếp tục đi đến bên trên, không lâu sau đã trở lại vị trí cầu đá.

- Các ngươi đi ra rồi, không có sao chứ...

Lạc Thất Thất thủ hộ ở phía trên thấy bọn họ xuất hiện, hưng phấn tới mức ánh mắt sáng lên, vội vàng nghênh đón.

- Không có việc gì!

Đám người Ngọc Phi Nhi không có hưng phấn khi chạy thoát khỏi kiếp nạn mà ngược lại còn không kìm lòng được mà quan sát vào bên trong thềm đá, mang theo vẻ lo lắng.

- Làm sao vậy?

Nhìn bộ dáng của mấy người, Lạc Thất Thất cau mày, thân thể lập tức cứng đờ:

-Lão sư đâu?

- Trương sư hắn...

Hình Viễn xiết chặt nắm tay:

-Hắn vì cứu chúng ta mà đã bị khôi lỗi vây công...

- Vây công?

Sắc mặt Lạc Thất Thất tái nhợt, thân thể mềm mại trở nên cứng ngắc:

-Có mấy đầu khôi lỗi? Chỉ có một, hai thì lão sư. . . Hắn là có thể đi ra được!

Thủ đoạn của lão sư, tầng tầng lớp lớp, chỉ là một, hai đầu khôi lỗi thì chắc hẳn có thể rời khỏi, không có nguy hiểm quá lớn.

- Là. . . Hai mươi mấy đầu!

Vẻ mặt Hình Viễn trắng bệch, nói.

- Hai mươi mấy đầu?

Thân thể Lạc Thất Thất lập tức mềm nhũn.

Mặc dù nàng tin tưởng lão sư, thế nhưng nhiều khôi lỗi như vậy, nhất định cũng sẽ không chống đỡ nổi.

Trước đó ở Địa Cung, mới chỉ có một đầu đã khiến cho hai người đều tốn sức chín trâu hai hổ, thậm chí xém chút tử vong mới giết được. Lúc này đồng thời đối mặt với hơn hai mươi đầu. . . Đây không phải là cứu người, mà là tự sát!

- Không được, ta muốn đi cứu lão sư...

Vắn răng, Lạc Thất Thất muốn xông vào Địa Cung, còn chưa đi được hai bước thì đã bị Ngọc Phi Nhi giữ chặt.

- Thất Thất, ngươi bình tĩnh một chút, Trương sư vì cứu chúng ta mà bị bao vây, nếu như ngươi lại đi vào, không phải sẽ khiến cho một phen dụng tâm lương khổ của hắn uổng phí hay sao?

Mặc dù trong lòng rất không cam lòng, thế nhưng bọn hắn cũng biết dụng ý của Trương sư.

Thực lực của bọn hắn quá yếu, xông vào thì cũng chỉ có thể càng ngày càng bị động, ai cũng không cứu được ai.

- Ta...

Lạc Thất Thất run rẩy, con mắt ướt át, nước mắt to như hạt đậu dọc theo gương mặt trắng nõn chậm rãi lăn xuống.

Khi ở thạch thất nhỏ, vì để cho nàng đi trước mà lão sư một mình vật lộn cùng khôi lỗi, không sợ sinh tử!

Cứu Ngọc Phi Nhi, lão sư biết rõ là sào huyệt của khôi lỗi mà vẫn việc nghĩa chẳng từ nan như cũ, không có ý từ chối một chút nào.

Bây giờ, càng là vì cứu người mà hãm sâu vào vòng vây. . .

Lão sư, ân tình của ngươi như thế, bảo chúng ta phải làm sao mới có thể. . . Trả lại!

- Lạc Thất Thất, tâm tình của ngươi chúng ta đều có thể hiểu được. Đâu chỉ có mình ngươi muốn đi cứu người? Chẳng lẽ chúng ta không muốn sao? Nhưng đi cứu người, chỉ có thể càng bị vây nhiều hơn. Đến lúc đó sẽ lại phụ lòng chờ đợi và tình nghĩa Trương sư liều mình cứu chúng ta!

Hình Viễn cũng tới gần nàng:

- Bây giờ chúng ta chỉ có một chuyện để làm, đó chính là ngoan ngoãn chờ ở chỗ này, chờ hắn. . . Đi ra! Hi vọng. . . Hắn có thể tiếp tục sáng tạo kỳ tích!

Có thể trở thành cao sinh của Danh sư học viện, Danh sư ngũ tinh, cục diện bây giờ bọn hắn hiểu rất rõ.

Ở trong mắt người khác, thực lực bọn hắn phi phàm, thiên tư kinh người. Thế nhưng đối chiến cùng những khôi lỗi kia lại giống như là lấy trứng chọi đá, tiến lên thì cũng chỉ có một con đường. . . Đó là nhất định phải chết!

- Đúng vậy a, một mình Trương sư, khả năng trốn ra ngoài cũng cao hơn một chút. Chúng ta đi vào, không những không có cơ hội mà làm không cẩn thận còn sẽ hại hắn...

Diệp Tiền cũng nói.

- Ta biết...

Nước mắt giống như hạt mưa liên tục rơi xuống, bờ môi đỏ của Lạc Thất Thất run rẩy.

Đúng a!

Đúng là như thế.

Tiếp xúc trong thời gian dài như vậy, lão sư là ai, nàng cũng rất rõ ràng!

Lão sư chính là một người như vậy, trước mặt lựa chọn giữa sinh mệnh và đạo nghĩa, người sẽ không chút do dự lựa chọn cái thứ hai!

Chính là vì như vậy cho nên bất kể từ điểm nào cũng đều khiến cho người ta kính nể, tìm không thấy một điểm thiếu sót nào!

Bọn hắn nói không sai, nếu như thực sự tiến lên cứu người, nhất định không phải là cứu, mà là làm liên lụy.

- Hiện tại chúng ta chỉ có thể chờ ở chỗ này...

Thấy nàng đã hiểu được, Hình Viễn gật gật đầu, đang muốn nói chuyện thì đột nhiên cảm thấy thân thể run rẩy một cái.

Ầm ầm!

Trên mặt cầu xuất hiện vết rách, mạch nước ngầm tựa như trong nháy mắt trở nên sôi trào.

- Làm sao vậy?

Mọi người sững sờ.

Bình thường vẫn rất tốt, làm sao lại kịch liệt lay động như vậy chứ?

Soạt!

Trong lúc mọi người đang kỳ quái thì đã thấy có đá vụn từ bên trên rơi xuống, cầu nối và thềm đá kéo dài xuống phía dưới trong nháy mắt đã sụp đổ.

- Nguy rồi, Địa Cung sắp sập...

Con ngươi Hình Viễn co rụt lại, vội vàng la lên:

-Mau đi ra!

Biết một khi sụp đổ, tất cả sẽ bị chôn ở bên trong, thân tử đạo vẫn, dù là thân tiên cũng khó cứu. Lúc này mọi người nào dám do dự, trực tiếp vọt tới thềm đá cách đó không xa.

Cái thềm đá này cũng không phải rất dài. Sau bảy, tám hô hấp đã trốn thoát, mới vừa trở lại sơn cốc thì đã cảm thấy mặt đất dưới chân cách đó không xa mềm nhũn, sơn cốc vốn đã không lớn trong nháy mắt sụp đổ, trở thành một cái hố cực lớn.

Địa Cung trước đó, tất cả mọi thứ, giống như là một giấc mộng, không để lại một chút dấu vết nào cả.

- Lão sư...

Thân thể Lạc Thất Thất nhoáng một cái, té ngã xuống trên đất.

Nếu như nói, vừa rồi lão sư còn có thể chạy trốn thì bây giờ. . . Đã không có bất kỳ hy vọng gì nữa!

Gương mặt xinh đẹp của Ngọc Phi Nhi cũng tái đi, hai chân mềm nhũn, ngồi phịch xuống dưới đất.

Nàng vẫn muốn đấu cùng đối phương, muốn đánh cược rồi chiến thắng. Thế nhưng không nghĩ tới lại làm cho đối phương chết!

Huống chi, nếu không phải vị Trương Huyền này vì cứu bọn họ thì làm sao có thể xui xẻo như vậy cơ chứ?

Nhớ lại từng hình ảnh từ lúc gặp hắn. Đột nhiên nàng cảm thấy, hắn ta chỉ không để ý tới mình mà thôi, trên thực tế bất kể là thực lực hay là hiểu biết, đều vượt xa người cùng thế hệ. . .

Thậm chí ngay cả người luôn cao ngạo như nàng cũng không tự chủ được mà phải bội phục không thôi.

- Hiện tại ta sẽ về hoàng cung, xin cha xuất binh. . . Coi như đào ba thước đất thì cũng phải cứu Trương sư ra...

Ngột ngạt một lát, Diệp Tiền xiết chặt nắm tay, mạch máu trên đầu toác ra.

- Không sai, ta và ngươi đi qua, nếu như Diệp Vấn Thiên không xuất binh thì ta sẽ bẩm báo phụ vương!

Nghe thấy hắn nói như thế, Ngọc Phi Nhi đứng dậy, cắn răng, muốn rời đi cùng Diệp Tiền.

Bây giờ trong lòng nàng chỉ có một tâm niệm. . . Hắn không thể chết!

- Các ngươi không thể đi!

Hai người vừa muốn rời khỏi thì Hình Viễn đã lắc người một cái, chặn lại ở phía trước.

- Làm sao? Ngươi muốn chặn ta sao?

Tròng mắt hơi híp lại, khí tức trên người Ngọc Phi Nhi bốc lên.

Thực lực Hóa Phàm lục trọng Kiều Thiên cảnh trong nháy mắt đã xao động tràn ra, mang theo lực lượng làm cho người ta sợ hãi.

Nàng và Trương Huyền tỷ thí, bị quản chế khắp nơi, một thân thực lực không thi triển ra được. Thế nhưng đối mặt với Hình Viễn, nàng lại không hề yếu.

- Ta không ngăn cản, chỉ là. . . Các ngươi đã nghĩ kỹ chưa?

Không nghĩ tới Lục công chúa muốn ra tay với hắn, sắc mặt Hình Viễn tái nhợt, lại cắn răng nói:

- Địa Cung này liên quan tới Ngô Dương Tử, liên quan tới Dị Linh tộc, một khi tin tức rò rỉ ra thì sẽ tạo thành hậu quả gì các ngươi biết không?

- Hậu quả thì như thế nào chứ? Tránh ra!

Ngọc Phi Nhi khẽ nói.

- Hình Viễn nói không sai!

Lạc Thất Thất đi tới, mặc dù thân thể mềm mại vẫn run rẩy như cũ, thế nhưng thanh âm cũng đã trở nên bình ổn:

- Khôi lỗi Dị Linh tộc cung điện dưới lòng đất, một khi bị đào ra, một người cũng có thể diệt hết toàn bộ Huyễn Vũ đế quốc. . . Đến lúc đó sinh linh đồ thán, tuyệt không phải. . . Là chuyện mà lão sư nguyện ý nhìn thấy!

- Ta...

Ngọc Phi Nhi xiết chặt nắm tay.

- Lão sư nhân đức, không đành lòng nhìn các ngươi bị giết, cho nên sao có thể đành lòng nhìn ngàn vạn sinh linh tử vong cơ chứ?

Hốc mắt Lạc Thất Thất ửng hồng.

Thánh vực khôi lỗi. . . Hơn nữa một lần chính là hơn hai mươi đầu, thật là đáng sợ!

Căn bản không phải là lực lượng mà một đế quốc nhị đẳng có thể chống lại. Đừng nói là Diệp Vấn Thiên bệ hạ, coi như tất cả binh sĩ đều đến thì cũng không cứu được lão sư, chỉ có Thánh giả chân chính mới có thể làm được.

Khôi lỗi đồ sát bốn phía, như vậy cho dù lão sư có chết thì cũng sẽ không nhắm mắt.

Bởi vì. . .

Hắn chính là một người vĩ đại như vậy.

- Như vậy. . . Phải làm sao bây giờ?

Gương mặt xinh đẹp của Ngọc Phi Nhi trở nên trắng bệch.

- Việc cấp bách lúc này hắn là lập tức về Danh sư học viện, bẩm báo chuyện này lên cho các trưởng lão, để bọn họ tự mình tới xử lý!

Lạc Thất Thất nói.

- Không sai, nếu như muốn cứu Trương sư thì chúng ta vẫn nên nhanh lên trở lại học viện, bẩm báo chuyện này lên trên. Lại để cho học viện phái người tới, nếu không, ai cũng không có cách nào!

Hình Viễn gật đầu.

- Vậy thì tốt. Hình Viễn, thi thể của Ngô Dương Tử tiền bối ở bên trong giới chỉ trữ vật của ngươi, bây giờ ngươi và Diệp Tiền lập tức về học viện, ta và Thất Thất sẽ chờ ở chỗ này, chờ. . . Hắn đi ra thì mới thôi!

Ngọc Phi Nhi gật đầu, nói.

- Cái này...

Không nghĩ tới nàng lại muốn ở lại chỗ này, Hình Viễn sửng sốt.

- Phi nhi nói không sai, ta và nàng sẽ chờ ở chỗ này, các ngươi mau trở về đi. Chuyện này liên quan quá lớn, nhất định phải tự mình bẩm báo mới được, nếu không, học viện không có khả năng phái Thánh giả tới đây!

Lạc Thất Thất gật đầu.

Mặc dù có thể đưa tin, thế nhưng. . . Thế nhưng muốn để cho Thánh giả đích thân tới, nhất định phải có đầy đủ chứng cứ. Mà thi thể Ngô Dương Tử ở đây, không tự mình đi qua, chỉ sợ sẽ rất khó để cho mọi người tin tưởng.

- Được rồi!

Biết rõ đạo lý này, Hình Viễn chần chờ một chút rồi lập tức gật đầu:

- Nếu như chúng ta mang linh thú phi hành đi, các ngươi sẽ trở về như thế nào a?

Khi bốn người tới chỉ cưỡi một đầu linh thú phi hành Hóa Phàm lục trọng, nếu như hai người bọn hắn đi thì mọi người phải làm sao bây giờ?

- Không cần phải để ý đến chúng ta. Nếu thực sự không được, Huyễn Vũ Thú đường ở gần đây, bằng vào thân phận Danh sư, muốn mượn một đầu linh thú phi hành cũng rất là đơn giản!

Lạc Thất Thất xua tay, con mắt nhìn qua cái hố lớn kia, hi vọng trong đống bùn đất kia, lão sư tuổi còn nhỏ hơn nàng có thể từ bên trong leo ra.

Nếu quả thật là như thế, dù là trên người bẩn, lại loạn thì nhất định nàng cũng sẽ không chút do dự chạy tới. . .

- Vậy thì tốt, chúng ta đi!

Biết chuyện này không nên chần chờ, Hình Viễn cũng không xoắn xuýt mà lập tức mang theo Diệp Tiền. Sau khi nói một tiếng, bầu trời vang lên một tiếng chói tai, một đầu man thú phi hành đã bay tới, đáp xuống gần mọi người.

- Đi!

Hai người nhảy lên lưng thú, trực tiếp bay đi lên trên bầu trời, trong nháy mắt đã biến mất ở trước mắt.

Bọn hắn rời khỏi, Lạc Thất Thất và Ngọc Phi Nhi ngơ ngác nhìn xuống phía dưới, im lặng chờ đợi.

Trương sư có nhiều thủ đoạn nghịch thiên như vậy. . . Chắc chắn sẽ không chết!

Mặc dù trong lòng cảm thấy như vậy, thế nhưng bọn họ lại không có một chút tự tin nào cả.Nhất là nương theo thời gian càng ngày càng dài, loại tự tin này cũng càng ngày càng bị tiêu diệt.

Trong nháy mắt, ba ngày đã trôi qua, phía dưới không có một chút động tĩnh nào cả.

Hai người vốn hi vọng tràn trề dần dần biến thành thất vọng.

Chẳng lẽ. . .

Trương sư, lần này thực sự đã chết rồi?

Coi như chết thật thì tùy tiện mang theo thi thể, chạy ra ngoài chơi một hồi, như vậy cũng coi như an ủi bọn họ a. . .

Ta gọi Ngoan Nhân (2)

dtv-ebook.com

Thời gian trở lại lúc đám người Hình Viễn rời đi.

Trong cung điện dưới lòng đất.

Một khôi lỗi ôm đầu chạy như điên, đằng sau có hơn hai mươi đầu khôi lỗi Dị Linh tộc đuổi theo không bỏ. Mỗi một đầu đều điên cuồng gào thét, tựa như muốn ăn thịt người.

Thấy suy nghĩ đột nhiên lóe lên trong đầu của mình lại khiến cho đám khôi lỗi này điên cuồng như vậy, trong lòng Trương Huyền càng ngày càng hiếu kỳ hơn.

Thân thể khôi lỗi này nói ném là có thể ném đi, phân thân lại đánh không chết, Vu hồn vô hình vô chất. Cho nên nếu hắn muốn chạy trốn, ai cũng không ngăn cản nổi. Lại nói, trong đầu hắn còn có kim thư, coi như thật sự bị nhốt lại thì cũng có năng lực chạy trốn, cho nên cũng không sợ.

Cho nên hắn mới để mọi người chạy trốn trước, hấp dẫn đám khôi lỗi này tới đây.

Vốn hắn cho rằng hành động này có thể khiến cho những khôi lỗi này đi theo tới là tốt lắm rồi. Thế nhưng hắn có nằm mơ cũng không nghĩ tới, đám gia hỏa này lại giống như gặp cừu nhân giết cha vậy, đuổi theo hắn không bỏ.

Có thể khiến cho một đám gia hỏa không có trí tuệ điên cuồng như vậy, trái tim này rốt cuộc là cái gì?

- Quản nó là cái gì, chỉ cần sờ một chút là sẽ biết...

Muốn để cho mọi người thuận lợi chạy đi thì cũng chỉ có thể để cho đám khôi lỗi đuổi theo không ngừng. Trương Huyền cũng không do dự, ôm đầu, tiếp tục chạy như điên. Sau bảy, tám hô hấp, hắn đã đi tới gần dòng sông trước đó.

Tế đàn cỡ nhỏ và trái tim kia vẫn còn ở đó.

- Đi qua!

Thấy khôi lỗi sau lưng đã đi tới gần, Trương Huyền không có thời gian suy nghĩ, thân thể nhảy lên, rơi vào dòng sông.

Rống! Rống! Rống!

Thấy hắn đã nhảy vào, tất cả khôi lỗi rất là sốt ruột, thế nhưng cũng không dám xông lại, mỗi một đầu đều trợn mắt nhìn, dường như muốn xé hắn thành bụi phấn.

- Quả thực là...

Nhìn thấy quả nhiên đối phương không có đuổi tới, Trương Huyền nhẹ nhàng thở ra một hơi.

Trước đó hắn nhìn thấy những khôi lỗi này từng người đi vào trong dòng sông, tiếp nhận linh khí từ trái tim truyền vào. Lúc đó hắn đã cảm thấy nghi hoặc, hiện tại xem ra, suy đoán của hắn là đúng.

Sông này mỗi lần chảy chỉ có thể để cho một đầu khôi lỗi tới, những đầu khác, coi như muốn thì cũng không dám.

- Nhìn xem trái tim này là cái gì...

Rơi vào dòng sông cách trái tim không xa, Trương Huyền quay đầu nhìn thoáng qua, sau đó nhấc chân đi thẳng về phía trước.

Soạt!

Ánh mắt vừa mới tập trung thì đã lập tức cảm thấy một đạo sát lục chi khí nồng đậm trực tiếp đâm vào trong đầu, giống như là chủy thủ vậy.

- Thiên Đạo công pháp ,vận chuyển!

Sớm biết sẽ có loại tình huống này, Trương Huyền nhướng mày, vận chuyển hồn lực.

Quả nhiên hắn lập tức cảm thấy sát lục chi khí đã yếu đi không ít. Chỉ có điều, vẫn cảm thấy đau đầu như muốn nứt ra, có chút không kiên trì nổi như cũ.

- Vu hồn không có thiên đạo chân khí, không đối kháng được...

Hắn ngừng lại.

Sát lục chi khí này so với của đầu Dị Linh tộc mà lúc trước Hồng sư mang ra còn mạnh hơn rất nhiều. Mặc dù Vu hồn cũng tu luyện Thiên Đạo công pháp, thế nhưng không có thiên đạo chân khí duy trì, không thể nào chống lại được. Đi tới đây đã là cố hết sức rồi, một khi tiếp tục đi tới, chỉ sợ sẽ bị sát lục chi khí ăn mòn trong đầu, tạo thành tổn thương cực lớn.

Quay đầu nhìn thoáng qua, mặc dù khôi lỗi chung quanh tức giận, thế nhưng lại không dám tới gần, thậm chí cũng không dám đánh xa. Cho nên chuyện an toàn tạm thời không cần lo lắng quá mức, Trương Huyền cắn răng, tinh thần khẽ động.

Sưu sưu!

Thân thể ở bên trong giới chỉ trữ vật lập tức xuất hiện ở trước mắt.

Vu hồn khẽ động từ trên người khôi lỗi thoát ra, trở lại bản tôn.

Vừa tiến vào thân thể, lúc này hắn mới cảm thấy dễ chịu hơn rất nhiều, thở ra một hơi thật dài.

Vừa rồi mặc dù khôi lỗi so với thân thể hắn hiện tại còn mạnh hơn rất nhiều, thế nhưng vẫn là thân thể của mình tốt hơn. Khi khống chế thuận buồm xuôi gió, thư thái nói không nên lời.

- Thiên Đạo chân khí!

Vu hồn và thân thể phù hợp hoàn mỹ, chân khí lập tức vận chuyển. Sát lục chi khí trước đó còn xâm nhập trong đầu lập tức biến mất không thấy gì nữa, tựa như không tồn tại vậy.

Thiên Đạo chân khí đối với loại khí tức quỷ dị của Dị Linh tộc có tác dụng khắc chế, trước kia hắn đã chuyên môn thí nghiệm qua, cho nên lúc này dùng rất là thuận buồm xuôi gió.

Rống!

Thấy khôi lỗi trong ao đã biến mất, xuất hiện thêm một nhân loại, đông đảo khôi lỗi càng thêm tức giận, không ngừng gào thét, thế nhưng dường như bởi vì kiêng kị cái gì đó cho nên không dám tới gần.

Thấy bọn chúng không đến, Trương Huyền cũng không cần lo lắng, nhanh chân đi tới trái tim ở phía trước mắt.

Hắn muốn mượn nhờ thư viện, cũng cần chạm đến, không có gì phải kiêng kỵ cả.

Đi mấy bước tới gần, bàn tay nhẹ nhàng đưa về phía trái tim.

- Ha ha!

Ngón tay vừa tiếp xúc, mới vừa hô một tiếng thiếu sót, còn chưa kịp mở thư tịch ra để quan sát thì đã nghe thấy một tiếng cười điên cuồng vang lên, ngay sau đó trước mắt tối sầm lại, một đạo thân ảnh to lớn xuất hiện ở trước mắt hắn.

- Cỗ thân thể này, quá tốt rồi, quá tốt rồi. . . Thật là trời cũng giúp ta!

Thân ảnh này điên cuồng gào thét, to lớn trái tim không ngừng nhúc nhích, giống như đã lấy được vật đại bổ, không ngừng run rẩy.

- Có cỗ thân thể này, ta đã ngủ say mấy vạn năm, rốt cục cũng có thể sống lại!

Thân ảnh to lớn rất là kích động, lại rống lên một tiếng, hai mắt mở ra, mang theo điện mang sắc bén:

-Khổng sư, không phải ngươi muốn giết ta ư? Chờ ta trở về, xem ta hủy diệt Danh sư đường của ngươi như thế nào, diệt truyền thừa của ngươi...

Bên trong tiếng gầm gừ, thân ảnh to lớn trực tiếp vồ về phía Trương Huyền.

Trái tim trên tế đài cũng nhoáng một cái đã bay tới lồng ngực của hắn.

Xem ra muốn tiến vào cơ thể, thay thế trái tim của hắn.

Một khi thành công, chẳng khác nào ý thức đã bị thôn phệ, triệt để mất đi bản thân.

- Sao?

Khuôn mặt Trương Huyền xiết chặt.

Ở trước mặt đối phương hắn có cảm giác bản thân mình là con sâu cái kiến đứng trước một ngọn núi lớn vậy, hoàn toàn không có cách nào chống cự.

- Thật mạnh...

Trong những người mà gặp qua hiện nay, người thực lực mạnh nhất là Mạc đường chủ Hồng Viễn đế quốc. Chỉ là xem như hắn ta, ở trước mặt trái tim này dường như cũng nực cười giống như sâu kiến vậy!

Loại cảm giác này, thật giống như lúc trước gặp phải Khổng sư vậy, bất kể tâm cảnh hay là tinh thần đều thân bất do kỷ, tùy ý để cho đối phương

khống chế.

- Chẳng lẽ ta sẽ bị tên này đoạt xá hay sao?

Trong lòng Trương Huyền rất là sốt ruột.

Vốn hắn muốn nhìn một chút xem trái tim này là cái gì, thế nhưng có nằm mơ cũng không nghĩ tới, cái đồ chơi này lại còn sống, hơn nữa còn có thể đoạt xá!

Một khi bị đoạt xá, ý thức ẽ không có, đến lúc đó sẽ không có gì khác một bộ thân thể.

- Thiên Đạo chân khí!

Cắn chặt răng, tinh thần câu thông chân khí, lại phát hiện ra thân thể giống như không phải là của mình, đã mất đi liên hệ với tinh thần.

Loại cảm giác này giống như ác mộng vậy, bất kể hắn có sốt ruột cỡ nào thì cũng không có cách nào vận dụng một chút chân khí nào.

- Không cần phản kháng!

Thân ảnh xuất hiện bên trong trái tim dường như cũng đã nhìn ra tình huống của hắn cho nên mới cười lạnh:

-Lúc trước Khổng sư cũng phải thua thiệt trong tay ta, mặc dù ngươi là trời nhận Danh sư, thế nhưng tu vi thực sự quá yếu, còn chưa có tư cách phản kháng! Ngoan ngoãn để cho ta đoạt xá, ta sẽ lấy thân thể của ngươi, rong ruổi thiên địa, lần nữa khiến cho thiên địa vì ta mà run rẩy...

- Khổng sư bị thua thiệt trên tay ngươi? Ngươi là ai?

Trương Huyền không nhịn được nói.

Khổng sư là nhân vật tuyệt thế mấy vạn năm trước, bằng vào sức một mình sáng chế ra Danh sư đường, đối kháng Dị Linh tộc nhân. Đồng thời

còn triệt để trục xuất bọn chúng, cống hiến rất lớn, không ai bằng, tu vi cực cao, không người nào có thể sóng vai.

Tên này lại còn nói Khổng sư đã từng bị thua thiệt trên tay hắn, kẻ này rốt cuộc là ai?

- Danh hào của bản tọa là gì, bản tọa đã không nhớ rõ!

Thân ảnh huyễn hóa ra từ trong trái tim nói, trên người để lộ ra khí tức xa xăm:

- Chỉ là, lúc ấy tất cả mọi người đều gọi bản tọa là Ngoan Nhân!

- Ngoan Nhân?

- Không sai! Sợ hãi rồi sao?

Ngoan Nhân nói.

- Chưa từng nghe qua!

Trương Huyền nói.

- ...

Trái tim.

Lịch sử Thượng Cổ đều ghi chép ở bên trong Danh sư đường cao cấp hơn. Mà Trương Huyền hiện tại chẳng qua chỉ là Danh sư tứ tinh, còn không có tư cách quan sát.

Rốt cuộc cái gì mà “Ngoan Nhân” hay là “Người sói” . . . Quả thực hắn chưa từng nghe qua.

- Hôm nay ta sẽ làm cho ngươi mở mang kiến thức một chút, nhìn xem bản tọa lợi hại! Không nghĩ tới ta lại gặp phải một trời nhận Danh sư cái gì cũng không biết.

Trái tim tức giận không ngừng nhảy loạn, nổi giận nói một tiếng, bàn tay lớn của thân ảnh kia trực tiếp vồ tới.

Kẽo kẹt!

Cổ họng bị nắm chặt, Trương Huyền lập tức cảm thấy hô hấp dồn dập, trước mắt biến thành màu đen.

Ở trong tay đối phương, hắn giống như là một đứa trẻ, ngay cả một điểm sức phản kháng cũng không có.

- Ngươi muốn đoạt xá ta?

Dưới tình thế cấp bách, hắn không nhịn được nói.

- Không sai, trời nhận Danh sư, thân thể trải qua thiên địa công nhận. Cho nên xem như là Dị Linh tộc ta cũng có thể đoạt xá, không bị ảnh hưởng! Thậm chí, còn có thể ngụy trang thành nhân loại, bất kỳ người nào cũng không nhìn ra...

Trái tim khẽ nói.

- Ngươi nhìn ra ta là trời nhận Danh sư?

Trương Huyền nói.

Hắn là trời nhận Danh sư sự tình, cho tới lúc này, các Danh sư khác đều không thể nhận ra. Không nghĩ tới lại bị trái tim này nhận ra được.

Chẳng lẽ đây thực sự là nhân vật siêu cường cùng thế hệ với Khổng sư hay sao?

Có thể đối kháng với Khổng sư. . . Đây rốt cuộc là nhân vật cấp bậc nào cơ chứ?

Làm sao có thể sống đến bây giờ, mà còn chưa có chết?

- Khổng sư kia, ta đã chinh chiến cả một đời với hắn, cho nên sao không thể nhận ra được chứ?

Trái tim hừ lạnh.

Đổi lại là người khác, có khả năng hắn không nhận ra. Thế nhưng hắn một đời đều chiến đấu với Khổng sư, đối phương là trời nhận Danh sư, nếu như ngay cả thứ này hắn cũng không nhận ra thì nguy rồi.

- Ngươi là nhân vật cùng thế hệ với Khổng sư, mà ta chỉ là một tiểu nhân vật. Như vậy, trước tiên ngươi thả ta xuống, mà ta cũng không phản kháng được...

Trương Huyền vội vàng nói.

- Thế nào, muốn giở trò gian sao?

Trái tim nói.

- Ngươi cường đại như vậy, coi như ta muốn giở trò gian thì cũng không đùa nghịch được gì ah!

Trương Huyền nói:

-Ta sắp bị ngươi đoạt xá, cũng không có cách nào chống chọi lại được. Chỉ là, ta muốn trước khi chết có thể biết được một ít chuyện, cũng coi như chết nhắm mắt!

- Hừ, giở trò gian ở trước mặt ta không có một chút tác dụng nào!

Trái tim nói.

- Sao vậy? Ngươi không tin? Chẳng lẽ kẻ hung hãn như ngươi chỉ là khoác lác, ngay cả một tiểu gia hỏa tu vi không ra gì như ta cũng không yên lòng?

Trương Huyền nói.

- Làm càn, khi bản tọa thỏa sức tung hoành thiên địa, ngay cả Khổng sư cũng phải kiêng kị ba phần. Cho dù là Danh sư cửu tinh tới thì ta cũng có thể tiện tay bóp chết, phải sợ gia hỏa tu vi yếu đuối như ngươi sao?

Nghe thấy lời nói bán tín bán nghi của Trương Huyền, trái tim giận dữ.

- Không sợ thì buông tay ra. Dùng loại năng lực này của ta coi như có nhiều thủ đoạn hơn nữa thì cũng không gây thương tổn được gì với ngươi a...

Trương Huyền tiếp tục nói.

Trái tim lên tiếng, dường như cũng cảm thấy dù đối phương có nhiều thủ đoạn hơn nữa thì cũng không chống lại được. Rốt cuộc trái tim cũng trầm tĩnh lại.

Nếu như người bị đoạt xá không cam tâm, như vậy xem như là hắn cũng rất khó loại bỏ tai hoạ ngầm. Tên này đã muốn chết nhắm mắt, như vậy thỏa mãn hắn cũng không tính là gì.

Cảm thấy lực lượng ràng buộc trên thân thể đã biến mất, Trương Huyền nhẹ nhàng thở ra một hơi.

- Được rồi, có cái gì ngươi cứ hỏi đi!

Trái tim thản nhiên nói.

- Được...

Trương Huyền gật gật đầu, cảm thấy tinh thần lần nữa có thể liên hệ cùng thân thể, đột nhiên hắn cười một tiếng:

-Ta muốn hỏi một chút, ngươi có biết thứ này không?

Nói xong, một bản thư tịch màu vàng cao ngất xuất hiện ở trước mắt hắn.

- Cái này? Đây là cái gì?

Trái tim sững sờ, đang kỳ quái thì chỉ thấy thư tịch bỗng nhiên đè ép xuống, trực tiếp bao phủ nó.

Ngay sau đó một tiếng gầm gừ điên cuồng vang vọng Địa Cung.

- Con mẹ nó, gia gia ngươi, rốt cuộc ngươi là ai...

Xin ngươi tin tưởng ta!

dtv-ebook.com

Vốn Trương Huyền định nhìn xem trái tim này là cái gì, kết quả ngón tay vừa đụng một cái thì đã bị đối phương khống chế. Ngay cả suy nghĩ cũng không thể động đậy, hết cách rồi, hắn đành phải tìm cách ứng phó.

Không nghĩ tới đối phương lại thực sự thả hắn ra.

Sau khi thả đi, hắn vội vàng lật xem thư tịch bên trong thư viện, sau khi xem xong, tới lúc này hắn mới hiểu được.

Mặc dù tên này nói rất khí thế, thế nhưng trên thực tế cũng mới vừa tỉnh táo lại không lâu. Coi như có thể đoạt xá bản thân thì nhất định cũng phải trả giá cực lớn mới có thể làm được.

Mà nếu như mình cam tâm tình nguyện bị đoạt xá, thì sẽ đơn giản hơn không ít, tránh đi phiền toái rất lớn.

Biết đây chỉ là một gia hỏa miệng cọp gan thỏ, như vậy hắn nào còn nể mặt, lập tức phóng ra Thiên Đạo chi thư.

Thứ này là do Thiên Đạo thư viện tạo ra, là vật phẩm cường đại nhất hiện nay. Coi như tên này thực sự là Ngoan Nhân cùng một thời đại với Khổng sư thì nhất định cũng không ngăn cản nổi!

Quả nhiên, thư tịch vừa xuất hiện thì tên này lập tức giống như bị ràng buộc, mà lực lượng của hắn gia trì lên trên người mình, toàn bộ đều bị biến mất không thấy gì nữa, thân thể đã khôi phục lại tự do.

- Ta là ai, là gia gia của ngươi!

Trương Huyền tinh thần khẽ động, thư tịch vỗ tới, sân khấu phía dưới nào chịu nổi áp lực, lập tức nứt toác ra.

Ầm ầm!

Sân khấu bị đè xuống, toàn bộ trận pháp Địa Cung giống như đã bị tiêu diệt triệt để. Linh khí lan tràn ra bốn phía, Địa Cung bắt đầu lay động kịch liệt.

- Nguy rồi, lại quên đây là hạch tâm trận pháp...

Vẻ mặt Trương Huyền xám xanh.

Hắn mới từ trong nguy hiểm đào thoát ra, muốn một sách chụp chết trái tim này. Thế nhưng hắn quên, vị trí trái tim là nơi quan trọng nhất của toàn bộ trận pháp Địa Cung.

Cái Địa Cung này có linh khí duy trì đại trận, duy trì sinh cơ, hạch tâm chính là vị trí trái tim, cũng chính là cái sân khấu không lớn này.

Sân khấu sụp đổ, đã mất đi trận pháp gia trì, Địa Cung chôn dưới đất vài vạn năm nào còn chịu được, lập tức sụp đổ.

Bây giờ hắn đang ở chỗ sâu của Địa Cung, cách lối ra ít nhất cũng phải hai, ba phút. Mà phân thân không biết chạy tới đâu rồi, một khi triệt để đổ sụp, nhất định sẽ không trốn thoát được, sẽ bị chôn sống ở chỗ này!

- Đừng giết ta. . . Ta có thể dẫn ngươi đi tới nơi an toàn...

Thấy nếu cứ để cho thư tịch màu vàng tiếp tục ép xuống thì bất cứ lúc nào cũng sẽ bị nghiền thành bánh thịt, trái tim vội vàng la lên.

- Được, ta sẽ tin tưởng ngươi một lần!

Biết hiện tại không tin đối phương thì cũng không có biện pháp nào khác. Địa Cung triệt để sụp đổ, dùng thực lực của hắn căn bản không có khả năng đào thoát. Cho nên hiện giờ cũng chỉ có thể ký thác hy vọng vào trái tim này.

Đối phương đã sống sót mấy vạn năm, nhất định sẽ hiểu rõ bí ẩn của Địa Cung, có lẽ thực sự có thể rời khỏi nơi này.

- Không giết hắn, có thể phong tỏa nó hay không?

Đang muốn thu hồi thư tịch thì đột nhiên trong đầu hắn hiện lên một suy nghĩ.

Thư tịch màu vàng có giới hạn thời gian, một khi rút về sẽ biến mất. Đến lúc đó mất đi cái lợi khí này, nếu còn muốn khống chế đối phương sẽ rất khó khăn.

Thứ này đã có thể khiến cho tâm cảnh khắc độ của mình gia tăng, có thể khiến cho cho bản thân nhớ tri thức. Như vậy cũng có thể nương theo tâm ý mà giết địch, như vậy. . . Có khả năng biến thành đồ vật gì đó phong tỏa trái tim này hay không?

Chỉ cần khóa lại, như vậy nó cũng không có cách nào xuống tay với mình, khi đó mình cũng không cần sợ.

Sưu sưu!

Suy nghĩ còn chưa có kết thúc thì chỉ thấy thư tịch đã lóe lên, sưu một cái rồi mở ra, nhẹ nhàng nhoáng một cái đã bỏ trái tim vào bên trong.

Lập tức, thư tịch màu vàng mất đi màu sắc, biến thành một bản thư tịch bình thường, rơi xuống dưới đất.

- Ách?

Đưa tay tiếp nhận, Trương Huyền mở ra, lập tức đã thấy một khỏa trái tim bên trong không ngừng nhảy ra. Chỉ là bất kể nó giãy dụa như thế nào thì cũng không nhảy ra được, giống như là một bộ tranh vẽ cổ quái vậy.

- Ngươi thả ta ra...

Trái tim gào thét, phía trên lộ ra một khuôn mặt dữ tợn.

- Mang ta đi tới nơi an toàn!

Trương Huyền cũng không nghĩ thư tịch màu vàng còn có công hiệu phong ấn như vậy, mà lại còn đơn giản như vậy, hắn khẽ cười một tiếng.

- Bản tọa chính là Ngoan Nhân mà ngay cả Khổng sư cũng phải kiêng kỵ, một vãn bối như ngươi lại dám bất kính với ta...

Trái tim rất là dữ tợn, điên cuồng gào thét, còn chưa nói xong thì đã thấy một ngón tay ấn qua.

Phanh!

Trái tim bỗng nhiên co lại, như bị sét đánh, liên tục lật bổ nhào mấy cái.

- Ngoan Nhân? Tốt, đến đây, cười cho gia gia xem một cái! Để ta xem một chút, ngươi có bao nhiêu hung ác!

Trương Huyền nhìn qua.

- ...

Trái tim co quắp một trận, sắp phát khóc.

Hắn thật sự là Ngoan Nhân tung hoành thiên địa. . . Mặc dù năm đó bị giết, khôi phục vài vạn năm cũng không có nhiều thực lực, thế nhưng. . . Cường giả Thánh vực hắn cũng có thể tùy tiện giết chơi a. . .

Hiện tại không ngờ lại bị một tiểu gia hỏa hai mươi tuổi phong ấn ở trong sách, dùng ngón tay dí tới. . .

Em gái ngươi ah!

Ta đường đường là cường giả tiên sứ a, tôn nghiêm của ta ở đâu?

Mặc dù không biết sách vây khốn hắn là pháp bảo gì. Thế nhưng ở trong đó để lộ ra uy nghiêm Thiên Đạo nồng đậm khiến cho trong lòng hắn cảm thấy sợ hãi, không có cách nào chống chọi được.

Đừng nói là trốn, có thể còn sống cũng đã là một loại may mắn rồi.

- Làm sao? Không cười sao?

Trong lúc đang tức giận thì đã thấy ngón tay của đối phương uốn lượn, lại muốn bắn tới. . .

Bỗng nhiên hắn co rụt lại:

-Ta cười, ta cười...

Trái tim lập tức huyễn hóa ra bộ mặt cười lớn.

Không cười cũng không được a, bây giờ bị người ta phong ấn ở bên trong thư tịch. Bất cứ lúc nào cũng sẽ bị chém giết, cho dù là Ngoan Nhân trâu bò hơn nữa cũng không có tác dụng!

Trên mặt tươi cười, thế nhưng đáy lòng lại đang rỉ máu. . .

Ta thực sự đã đọ sức qua với Khổng sư, là một vị cường giả tung hoành thiên địa a. Là tồn tại mà ngay cả Danh sư cửu tinh cũng có thể tùy thời bóp chết.

Bây giờ lại phải cười xòa. . .

- Như vậy còn tạm được, nhanh mang ta đi tới nơi an toàn!

Thấy tên này đã bị khống chế lại, Trương Huyền nhẹ nhàng thở ra một hơi. Lúc này khu vực chung quanh chấn động càng ngày càng lợi hại, bất cứ lúc nào cũng sẽ sụp đổ.

- Vâng!

Thấy hắn không còn bắn đạn đến nữa, lúc này trái tim mới thở phào nhẹ nhõm, không nhịn được hét lớn một tiếng:

- Còn không dẫn đường!

Rống!

Nghe thấy phân phó, đám khôi lỗi chung quanh không dám nói nhảm, vội vàng vọt lên phía trước.

Trương Huyền cầm sách, theo sát ở phía sau, đồng thời tinh thần lại câu thông với phân thân.

Không lâu sau, phân thân đã bay tới, bị hắn thu vào bên trong giới chỉ trữ vật.

Phân thân vì được luyện chế từ Cửu Thiên Liên Thai cho nên có thể nói là bất tử thân, coi như bị hai khôi lỗi đuổi cho chạy loạn khắp nơi, nếu muốn giết chết nó thì cũng không có khả năng.

Chỉ là nguyên khí tiêu hao quá lớn, phải nghỉ ngơi thật tốt thì mới có thể khôi phục mà thôi.

Nắm giữ trái tim, đám khôi lỗi này không dám có chút bất kính đối với hắn, thậm chí còn có hai đầu cảm thấy hắn đi quá chậm, cho nên chạy tới nhấc hắn lên.

Khôi lỗi cấp bậc Thánh vực toàn lực chạy như điên, tốc độ cực nhanh, không đến hai hô hấp đã chạy tới một căn phòng không lớn.

Giờ phút này, Địa Cung ở phía ngoài cũng không chịu nổi được nữa, toàn bộ đều sụp đổ xuống.

Cảnh vật trước mắt hắn lập tức rơi vào trong bóng tối.

Tiện tay ném ra một viên Dạ Minh Châu chiếu sáng chung quanh.

- Đây là chỗ tránh nạn khi xây dựng Địa Cung, đề phòng nhân loại đuổi tận giết tuyệt mà giữa lại. Ở đây coi như Địa Cung sụp đổ thì cũng có thể còn sống, chỉ là. . . Nơi này cũng không có đường ra...

Mở thư tịch ra, trái tim nói.

Lúc trước Dị Linh tộc bị nhân loại truy sát, sắp bị diệt tộc, làm một trong những người người mạnh nhất trong đó, đương hắn cũng đã giữ lại đường lui.

Ở nơi này, cho dù có nhân loại đuổi giết tới thì cũng có thể đồng quy vu tận.

Chỉ là, vì đề phòng người bên ngoài tìm tới, cho nên nơi này cũng không có đường ra, chỉ có thể nói là tạm thời an toàn. Phải làm như thế nào mới có thể ra ngoài, có thể đi ra ngoài hay không lại là chuyện mà hắn không quá chắn chắn.

- Không có đường ra?

Trương Huyền cau mày.

Không ra được, chẳng lẽ sẽ thực sự bị vây chết ở chỗ này hay sao?

- Vâng...

Trái tim gật đầu.

- Vậy thì tốt. . . Dù sao cũng ra không được, nghĩ biện pháp luyện hóa ngươi, có lẽ có thể tăng lên một chút tu vi!

Lật bàn tay một cái, đè xuống trang sách.

Tên này đã bị Thiên Đạo chi thư phong ấn, hắn chỉ cần dùng một ý niệm là có thể bóp chết.

- Không vội, không vội...

Trái tim cảm giác rất khóc.

Năm đó khi tung hoành thiên địa, yêu ma quỷ quái, ai cũng không dám không kiêng kị, thậm chí ngay cả Khổng sư cũng phải cho hắn ba phần mặt mũi. Mà tên này thì lại tốt, nói đánh là đánh, nói thu thập là thu thập khiến cho hắn cảm giác như phát điên!

Nhưng phát điên thì có tác dụng gì cơ chứ, nhìn bộ đáng của đối phương, quả thực rất dám một lời không hợp sẽ luyện hóa hắn!

Rốt cuộc là chuyện gì chứ?

Hắn thật vất vả mới thức tỉnh được, vốn cho rằng lại có thể rong ruổi thiên địa, tiếu ngạo cửu thiên, kết quả còn không có rời khỏi Địa Cung thì đã gặp được một tên biến thái như vậy, còn có pháp bảo lợi hại như thế. . .

Lúc trước Khổng sư hao phí tâm huyết luyện chế ra xuân thu đại điển. Nghe nói nó nắm giữ công hiệu nghịch chuyển Âm Dương sửa đổi thời gian, được gọi là Thần khí. Thế nhưng có vẻ như cũng không có lợi hại và có hiệu quả như vậy a!

Ngươi rốt cuộc là ai? Từ đâu xuất hiện?

- Quả thực là không có đường ra, thế nhưng. . . Hiện tại an toàn thì cũng có thể đào ra một con đường. Chỉ có điều, khả năng còn cần thời gian vài ngày a!

Biết đối phương rất có can đảm đem luyện hóa, trái tim không dám nói nhảm cho nên vội vàng nói.

- Đào ra một con đường sao? Cũng đúng, vậy ngươi để những khôi lỗi này đào nhanh đi!

Khoát tay áo, Trương Huyền nói.

Nơi này mặc dù là lòng đất, thế nhưng lúc trước đã có thể đào ra Địa Cung lớn như vậy thì từ bên trong đào ra cũng không tính là chuyện gì quá khó khăn.

Dù sao cũng có nhiều khôi lỗi như vậy, cũng không cần hắn tự mình động thủ.

- Vâng!

Trái tim lên tiếng, không biết dùng thủ đoạn gì để nói một câu, rất nhiều khôi lỗi cách đó không xa lập tức bắt đầu đào móc ra phía ngoài.

Đây đều là khôi lỗi cấp bậc Thánh vực, muốn đào móc ra một cái thông đạo để cho một người có thể thông qua cũng không khó. Chỉ là Địa Cung vừa mới sụp đổ, sẽ rất dễ dàng xuất hiện hai lần đổ sụp mà thôi.

Đối phương đi đào móc thông đạo, Trương Huyền tiếp tục đợi ở chỗ này, dù sao hắn cũng không vội vã.

Cúi đầu lần nữa nhìn về phía thư tịch.

- Được rồi, ta hỏi ngươi một số việc, ngươi nên trả lời hai năm rõ mười cho ta nghe!

- Vâng...

Trái tim lên tiếng.

- Ngươi đã ở cùng một thời đại với Khổng sư, thậm chí còn giao thủ qua. Ngươi đã nghe nói qua chuyện hắn nắm giữ Tiên Thiên thai độc hay chưa?

Trương Huyền hỏi.

Thông qua Thiên Đạo thư viện, hắn biết đối phương thực sự nói thật, tên này quả thực là người cùng thời đại với Khổng sư. Đã như vậy, có lẽ sẽ biết chuyện Tiên Thiên thai độc.

- Tiên Thiên thai độc? Ta không biết. . . Ta là địch nhân với Khổng sư, khi lần thứ nhất nhìn thấy hắn cũng đã rất cường đại rồi...

Trái tim trả lời.

Ở tỏng thời đại kia, Dị Linh tộc bọn hắn thống trị nhân loại, Khổng sư là lực lượng mới không biết xuất hiện từ chỗ nào. Tuổi còn trẻ đã nắm giữ thực lực siêu phàm, một lần nữa chỉnh hợp nhân loại đánh bại hắn.

Đối với vị cường giả đỉnh phong nhân tộc này, chuyện mà bọn hắn biết cũng không nhiều.

- Không biết? Có phải đang nói dối ta hay không?

Trương Huyền trừng mắt.

- Không dám, không dám. . . Ah!

Trái tim vội vàng giải thích, chẳng qua còn chưa nói xong thì đã thấy ngón tay của đối phương búng qua.

Phanh phanh phanh!

Ở bên trong Thiên Đạo chi thư, hắn liên tục lật bổ nhào mấy cái, thân thể như bị điện giật, không ngừng run rẩy, trong lòng thì tức giận tới mức bọt mép.

- Tiểu tử, nếu giám dấu diếm, ngươi có tin ta chỉ cần vài phút sẽ giết chết ngươi hay không?

Trương Huyền nói.

- Vâng...

Nước mắt của nước mắt chảy xuôi, thân thể không ngừng run rẩy.

Ta thật là Ngoan Nhân, tung hoành Thượng Cổ, là Ngoan Nhân mà ngay cả Khổng sư cũng kiêng dè không thôi. . .

Xin ngươi tin tưởng ta!

Tần Chung

dtv-ebook.com

Hỏi không biết bao lâu, lúc này Trương Huyền mới khép sách lại.

Chuyện Khổng sư có Tiên Thiên thai độc hay không, quả thực tên này không rõ ràng. Coi như giết chết đối phương thì đối phương cũng không biết trả lời thế nào.

Trúng độc là chuyện bí ẩn, cũng sẽ không để cho bằng hữu biết, huống chi lại là kẻ địch.

Giống như hắn vậy, một đường tới đây, bất kể là ai cũng không biết chuyện hắn trúng độc, chắc hắn lúc trước Khổng sư cũng là như vậy.

Thông qua hỏi thăm hắn cũng rõ ràng tại sao tên này lại biến thành như vậy, và mục đích thực sự của Địa Cung này.

Chủ nhân của trái tim khi còn sống rong ruổi tung hoành, hủy thiên diệt địa, không biết đã có bao nhiêu nhân loại chết trên tay hắn.

Khổng sư tự mình ra tay, chiến đấu qua nhiều lần với hắn đều để cho hắn thuận lợi chạy trốn. Mãi tới một lần cuối cùng, hai người chiến tới mức trời đất mịt mù, hắn lại bị lột đi cốt nhục, bị đánh cho thần hồn câu diệt tại chỗ.

Quả thực hắn đã chết, chỉ có điều, làm một siêu cấp cường giả trong thời đại kia, làm sao có thể không có biện pháp dự phòng cơ chứ? Trước khi chiến đấu với Khổng sư, hắn đặt một giọt tâm huyết ở lại trong Địa Cung này.

Đồng thời còn để lại một nhánh tộc nhân thủ hộ.

Vài vạn năm qua đi, thương hải tang điền, tâm huyết kia trải qua nhiều năm diễn biến, rốt cục đã hội tụ thành một khoả trái tim, ý thức của hắn cũng tỉnh táo lại.

Vốn hắn cho rằng, còn có thể một lần nữa tung hoành thiên hạ, kết quả còn chưa kịp đi ra ngoài thì đã gặp Trương Huyền, bị phong ấn ở bên trong sách, biến thành một đồ vật tương tự như tranh vẽ.

Còn những khôi lỗi này, mặc dù đã đã mất đi ý thức, thế nhưng đều là hậu bối của hắn, còn vì phục sinh hắn mà hao phí vô số tâm huyết. Bởi vậy, ý niệm của hắn có thể nhẹ nhõm khống chế, cũng có thể mượn nhờ linh trận để giúp bọn chúng khôi phục thể lực.

Hỏi đến điểm này, một suy nghĩ đột nhiên xuất hiện trong đầu hắn.

Ngô Dương Tử tự cho là đắc thủ, luyện chế toàn bộ chi Dị Linh tộc này thành khôi lỗi, nhưng. . . Có phải đám khôi lỗi này đã biết rõ mục đích của hắn, cho nên mới tương kế tựu kế hay không?

Chi Dị Linh tộc nhân này chỉ có hai mươi đầu, hơn nữa trên cơ bản đều là nam đinh, nếu tiếp tục kéo dài rõ ràng là chuyện không thể nào. Liệu bọn chúng có biết bọn chúng sắp diệt tộc, vì có thể tiếp tục thủ hộ vị Ngoan Nhân này cho nên cố ý để hắn luyện chế thành khôi lỗi hay không?

Như vậy trải qua cường hóa, lực phòng ngự đã mạnh hơn, có thể nghe theo “Ngoan Nhân” sai khiến tốt hơn. Chinh chiến bốn phía, thậm chí còn phục sinh cho“Ngoan Nhân”. Không cẩn thận còn còn có thể một lần nữa làm cho bọn hắn tỉnh táo lại. . .

Bằng không, Dị Linh tộc trời sinh mạnh mẽ, lại là sinh mệnh siêu tuyệt thống trị nhân loại một thời đại, làm sao có thể bị trêu đùa tới mức diệt tộc, không còn một mống?

Đương nhiên. . .Suy nghĩ này mặc kệ là đúng đắn hay là sai lầm đều không thể nào tra cứu được.

Trước khi trái tim thức tỉnh, Ngô Dương Tử đã chết, cho nên những Dị Linh tộc này đã biến thành khôi lỗi. Cho nên xem như hắn, cũng không nói được rõ ràng.

Lại hỏi thăm thêm một chút chuyện, mặc dù ý niệm của tên này đã thanh tỉnh, thế nhưng trí nhớ lại không triệt để khôi phục, rất nhiều chuyện chỉ biết đại khái, muốn nói rõ chi tiết cũng không được.

Nhất là công pháp, hắn hỏi thăm một chút, chỉ biết một chút phương pháp tu luyện của Dị Linh tộc, về phần nhân loại hầu như một chữ cũng không biết.

Chuyện này khiến cho Trương Huyền rất là buồn bực.

Vốn hắn cho rằng bắt được một lão quái vật sống sót từ Thượng Cổ, có thể từ trong miệng đối phương kiếm thêm chút công pháp, thừa thế xông lên, nhanh chóng tấn cấp. Thế nhưng hắn có nằm mơ cũng không nghĩ tới, lại không có gì khác nhau so với nhặt được một phế vật.

Hắn không nhịn được, lại đánh đối phương mấy trận, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm một hơi.

Mới hỏi xong thì thấy muốn khôi lỗi đào xong thông đạo cũng cần có một đoạn thời gian, Trương Huyền cũng không vội vã mà khoanh chân ngồi dưới đất, bắt đầu tu luyện.

Ngũ Diệu Kim Thân, mặc dù chỉ tu luyện tới đệ nhất trọng, thế nhưng lại làm cho lực lượng nhục thể của hắn tăng trọn vẹn lên gấp đôi, từ hai trăm vạn đỉnh đạt đến bốn trăm vạn đỉnh!

Nếu cộng thêm chân khí 400 vạn đỉnh, hồn lực 320 vạn đỉnh, toàn bộ lực lượng đã đạt đến 1120 vạn đỉnh, có thể so với cường giả Hóa Phàm thất trọng Quy Nhất cảnh đỉnh phong!

(Quy Nhất cảnh sơ kỳ 800 vạn đỉnh, trung kỳ 900 vạn đỉnh, hậu kỳ 1000 vạn đỉnh, đỉnh phong 1100 vạn đỉnh)

Hóa Phàm ngũ trọng Hợp Linh cảnh đỉnh phong, nắm giữ lực lượng Quy Nhất cảnh, vượt qua hai cấp bậc lớn. Coi như là siêu cấp thiên tài của Danh sư học viện, nhất định cũng làm không được.

Tứ trọng khác có thiếu sót, nhất định phải có đủ loại bảo vật mới có thể tu luyện được, cho nên Trương Huyền đành dừng lại, tiếp tục rèn luyện chân khí, gia tăng số lượng chân khí dự trữ ở trong đan điền.

- Năm ngày!

Nhìn khu vực giống như hố trời trước mắt, Lạc Thất Thất lắc đầu, trong mắt khó mà kìm được vẻ thất lạc hiển hiện.

Năm ngày không nghỉ không ngủ, nàng đang chờ mong vị Trương sư xả thân cứu người kia có thể lần nữa sáng tạo kỳ tích, kết quả. . . Nhìn bộ dáng bây giờ, dường như rất khó xuất hiện kỳ tích a.

- Bị chôn dưới đất lâu như vậy, xem như ngay cả cường giả Hóa Phàm bát trọng ucnxg khó mà sống sót!

Ngọc Phi Nhi cũng có chút ngẩn người.

Khi còn đối phương còn sống nàng bị chọc tức tới mức hận không thể cắn rơi mấy khối thịt của đối phương. Thế nhưng đối phương đã chết, hơn nữa còn là vì cứu các nàng mà chết, trong lòng nàng lập tức sinh ra tình cảm khó mà dứt bỏ.

Chôn dưới đất vài trăm mét, bị nham thạch bao vây, coi như cường giả Hóa Phàm có lực lượng siêu quần. Muốn sống lâu một, hai canh giờ thì cũng thôi đi, nhưng mấy ngày. . . Tuyệt đối không thể!

Nói cách khác. . . lần này Trương sư, quả thực đã chết rồi!

Hơn nữa xương cốt không còn, muốn xác chết vùng dậy. . . Cũng không lừa dối được nữa a!

- Đi Thú đường, mượn một đầu linh thú phi hành, mau chóng trở lại Hồng Viễn thành, ta muốn bẩm báo chuyện này cho Phụ Hoàng, bảo người phái người tới! Mặc dù đám người Hình Viễn có thể xin cao thủ từ học viện, thế nhưng ta sợ bọn họ sẽ không tận tâm tìm kiếm Trương sư.

Cắn răng, đứng dậy, Ngọc Phi Nhi nói.

Một mực chờ ở chỗ này cũng không phải là biện pháp tốt, kế trước mắt cũng chỉ có tìm cường giả cấp bậc Thánh vực, tự mình ra tay đào móc mà thôi. Sống thì gặp người, chết phải thấy xác.

Cao thủ học viện có thể sẽ vì khôi lỗi Dị Linh tộc và Ngô Dương Tử mà đến đây. Thế nhưng muốn làm cho bọn họ phí công phu tìm người, nhất định là không thể nào.

Trương sư được gọi là học viên của học viện, thế nhưng vẫn còn không có chính thức báo danh. Không có thông qua khảo hạch nhập môn thì cũng không tính là ở trong danh sách học sinh, không đáng để cường giả Thánh vực phí thời gian với hắn.

Huống chi, đối phương còn có khả năng đã chết.

- Tốt!

Lạc Thất Thất cũng gật gật đầu.

Chờ năm ngày mà đối phương không có đi ra, Trương sư đã lành ít dữ nhiều. Người làm học sinh như nàng cần phải tìm ra thi thể của lão sư, lại hậu táng thật tốt.

- Thú đường Huyễn Vũ đế quốc cách nơi này không xa, chỉ cần toàn lực thì nửa ngày sẽ có thể tới...

Ngọc Phi Nhi tính toán vị trí một chút rồi nói.

- Nửa ngày? Không cần, nơi này là khu vực cần phải đi qua giữa Thú đường và Huyễn Vũ đế đô, thường xuyên có linh thú phi hành của Thú

đường bay qua, chúng ta có thể nghĩ biện pháp khác!

Lạc Thất Thất ngẩng đầu nhìn lên bầu trời.

Nơi này cách Thú đường không xa. Thế nhưng nếu trèo đèo lội suối sẽ rất dễ gặp phải các linh thú khác. Một khi chiến đấu, không cẩn thận ba ngày cũng không qua được, sẽ chậm trễ không ít thời gian.

Không bằng nghĩ biện pháp hấp dẫn sự chú ý rồi ngồi nhờ.

Ngồi nhờ chính là cho đối phương thù lao nhất định, tiện đường cưỡi linh thú của người khác.

Nơi này là chỗ phải qua giữa Thú đường và Huyễn Vũ đế quốc, mỗi ngày đều có thể nhìn thấy không ít linh thú bay qua. Có lẽ có thể tìm được một đầu, để các nàng ngồi lên, như vậy chỉ cần mấy chục phút là có thể bay đến, tránh đi không ít phiền phức.

- Ừm!

Ngọc Phi Nhi cũng gật gật đầu, ngẩng đầu nhìn lại, vừa mới nhìn về phía không trung thì đã nghe thấy một tiếng gào thét, một đầu Thanh Diệp Long Dực thú to lớn bay qua không trung.

- Thanh Diệp Long Dực thú? Đây là linh thú Hợp Linh cảnh ẩn chứa huyết mạch Long tộc. Địa vị ở Thú đường cũng không thấp, chính là nó...

Thấy rõ ràng bộ dáng của đầu linh thú này, Lạc Thất Thất ngẩng đầu nhìn về phía bầu trời, dồn khí đan điền, thanh âm lập tức truyền lên.

- Tại hạ Danh sư Lạc Thất Thất, muốn ngồi nhờ, mong đạo hữu tạo điều kiện!

Thân phận Danh sư ở bất kỳ nơi nào cũng rất tốt, trực tiếp báo ra, như vậy khả năng đối phương cho phép ngồi nhờ sẽ tương đối lớn.

Quả nhiên, sau nghe thấy lời nói của nàng, Thanh Diệp Long Dực thú trên không trung lập tức xoay người một chút, trực tiếp hạ xuống phía dưới, rất nhanh đã đi đến gần hai người.

Trên lưng đầu linh thú này không có phòng ốc gì cả, chỉ là một cây dây cương trụi lủi, vừa hạ xuống, một thanh niên đã từ trên lưng nhảy xuống bên dưới.

Người này chừng ba mươi tuổi, quần áo lộng lẫy, cặp mắt tràn ngập tinh khí bức người, không ngờ lại giống như đám người Lạc Thất Thất, cũng là một vị cường giả Kiều Thiên cảnh!

- Thú đường Tần Chung, bái kiến Lạc sư!

Nhìn thấy người muốn ngồi nhờ lại là hai cô nương xinh đẹp như thế, ánh mắt Tần Chung sáng lên, tràn ngập kích động.

Loại mỹ nữ cấp bậc này, coi như hắn đã duyệt nữ vô số thì cũng chưa bao giờ thấy qua.

- Hai người chúng ta muốn đi Thú đường, hy vọng có thể ngồi linh thú của ngươi một chút, không biết có thể hay không?

Lạc Thất Thất thản nhiên nói.

- Hai vị có thể ngồi là vinh hạnh của ta!

Tần Chung tràn ngập hưng phấn nói:

-Chỉ là. . . Linh thú của ta không có phòng ốc, đành phải oan ức cho nhị vị rồi...

- Không sao cả!

Lạc Thất Thất lắc đầu.

Mục đích hiện tại của các nàng là mau chóng chạy tới Thú đường, tìm tới linh thú thích hợp rồi lại nói. Việc có phòng ốc, phi hành dễ chịu

thoải mái hay không chỉ là râu ria.

- Đi Thú đường cũng không tính là quá xa, không biết ngươi sẽ thu phí như thế nào?

Ngọc Phi Nhi hỏi.

Ngồi, tương đương với mượn linh thú của người khác, phải trả thù lao. Bình thường đều sớm nói ra giá cả, nếu không vừa lên trên không trung thêm tiền, lên giá ngay tại chỗ, coi như nàng là công chúa thì cũng không ngồi nổi.

- Vị cô nương này nói đùa rồi, hai vị xinh đẹp như vậy, có thể ngồi linh thú của ta là vinh hạnh của ta, làm sao ta lại dám thu tiền của các ngươi cơ chứ!

Hai tay Tần Chung chắp ra sau lưng, làm ra vẻ mặt tiêu sái, muốn hấp dẫn sự chú ý của đối phương, kết quả hắn lại phát hiện ra dường như đối phương không nhìn thấy vậy.

- Vẫn nói giá cả đi, như vậy chúng ta ngồi nhờ cũng yên tâm hơn một chút!

Thấy vẻ mặt tên này lỗ mãng, rất rõ ràng đã động tâm tư khác, đôi mi thanh tú của Lạc Thất Thất nhíu lại.

Nếu không phải trong lòng sốt ruột thì nàng căn bản không thèm để ý tới gia hỏa tự cho là đúng như vậy.

- Cái này...

Thấy nàng kiên trì như vậy, Tần Chung chần chờ một chút, hai mắt xoay động:

-Tại hạ cũng không có yêu cầu gì, như vậy đi, nhìn bộ dáng phong trần của hai vị, hẳn là đã chờ đợi thời gian không ngắn trong núi a! Đến Thú

đường, nếu như có thể mời tại hạ một bữa cơm, coi như là thu phí, được chứ?

- Ăn cơm?

Thấy bộ dáng này của hắn, hai người nào không biết hắn đang nghĩ cái gì, tất cả đều sầm mặt lại.

Một gia hỏa Thú đường Huyễn Vũ đế quốc mà lại dám đùa giỡn hai Danh sư ngũ tinh, quả thực lá gan quá lớn!

- Đúng vậy, tại hạ không dám có yêu cầu gì xa vời, chỉ là muốn tận tình hữu nghị địa chủ mà thôi. Lại nói, hai vị gấp gáp đi tới Thú đường như vậy, có lẽ là muốn tìm một đầu linh thú. Ta thân là Thuần Thú sư tứ tinh, gia phụ càng là đường chủ Thú đường, có lẽ có thể giúp được hai vị!

Tần Chung cười nói, vẻ mặt rấ tlaf tự hào.

Hắn có thân phận Thiếu đường chủ Thú đường, một khi để lộ ra, người bình thường sẽ phải kính trọng mấy phần. Xem như đối phương là Danh sư, nhìn tuổi tác, có lẽ sẽ không vượt qua tam tinh. Một khi biết chuyện này tất nhiên sẽ phải lau mắt mà nhìn.

Đến lúc đó, cách thời điểm hắn ôm mỹ nhân về nhà cũng chỉ còn một đoạn ngắn.

Trương Huyền đi ra

dtv-ebook.com

- Đổi điều kiện đi!

Thấy tên này lại dám để ý tới các nàng, Lạc Thất Thất nhướng mày, khoát tay áo.

Nếu đối phương không phải là Thiếu đường chủ Thú đường mà dám nói như vậy, nhất định nàng đã sớm đánh cho đối phương choáng váng rồi.

Hai vị Danh sư ngũ tinh, lại còn có công chúa Hồng Viễn Đế Quốc, cũng là người mà một Thuần Thú sư tứ tinh nho nhỏ như ngươi có thể mơ ước hay sao?

Chỉ là, các nàng cũng không hiểu thuần thú, đắc tội với loại người vừa nhìn cũng đã biết không phải là người tốt lành gì này cũng không tốt. Một khi đối phương cố ý làm khó sẽ có không ít phiền phức.

- Đổi lại?

Không nghĩ tới đối phương ngay cả ăn một bữa cơm cũng cự tuyệt, Tần Chung nhíu mày một cái.

Hắn tự phụ anh tuấn, thân phận cũng không thấp, chỉ cần mời thì hầu như có rất ít người cự tuyệt. Hai vị này có chuyện nhờ hắn, không chỉ không đồng ý mà vẻ mặt còn không vui, có ý gì cơ chứ?

Quá không biết điều!

- Cùng nhau ăn cơm mà thôi, không phải như vậy mà các ngươi cũng không đồng ý đó chứ? Nếu như các ngươi cự tuyệt người ngàn dặm như vậy, ta sợ khi đến Thú đường, muốn lựa chọn ra linh thú phi hành tốt. . . Cũng không quá dễ dàng!

Hừ lạnh một tiếng, Tần Chung nói.

- Có ý gì? Uy hiếp ta? Ngươi có biết hậu quả khi uy hiếp một vị Danh sư hay không?

Tròng mắt Lạc Thất Thất hơi híp lại.

- Uy hiếp? Ta nào dám! Chỉ là có ý tốt nhắc nhở mà thôi! Lại nói, không phải hai vị xin ta ngồi nhờ hay sao? Có việc cầu người, còn có loại thái độ này hay sao?

Cười một tiếng âm dương quái khí, mí mắt Tần Chung khẽ đảo, khoát tay áo:

- Ta đã nói giá cả rồi, có nguyện ý hay không là chuyện của các ngươi. Dù sao ta cũng không vội, chỉ cần ta ở đây, toàn bộ Thú đường hắn sẽ không có người nào cho các ngươi ngồi nhờ!

Không nghĩ tới tên này lại vô sỉ như thế, Ngọc Phi Nhi tính tình táo bạo nào có thể nhịn được nữa. Nàng cười lạnh, đang muốn xông qua giáo huấn đối phương một lần, cho hắn biết trời cao đất rộng, đang nói chuyện với ai thì đã nghe thấy trong hố trời phía dưới có tiếng bùn đất cuồn cuộn vang lên.

Cô cô cô ục ục!

Bùn đất không ngừng cuồn cuộn ra phía ngoài, giống như là một bọt khí cực lớn, muốn từ bên trong cái hố chui ra ngoài.

- Chẳng lẽ...

Thân thể Ngọc Phi Nhi và Lạc Thất Thất đồng thời cứng đờ, cũng không để ý tới gia hỏa tự cho là đúng này mà hai mắt nhìn trừng trừng qua, sợ bỏ qua bất kỳ một ộng tĩnh nào.

Không phải là. . . Trương sư muốn đi ra ngoài đó chứ?

Chẳng lẽ hắn thật sự không chết?

Hốc mắt hai người đồng thời đỏ lên, bọn họ đã chờ tròn năm ngày, đã trải qua đủ loại tuyệt vọng, chẳng lẽ. . . Ngay khi trong lòng không ôm bất cứ hy vọng nào thì lại lần nữa xuất hiện kỳ vọng hay sao?

Rầm rầm!

Trong lúc đang khẩn trương, chỉ thấy bùn đất phanh một chút rồi bị phá vỡ, một cái đầu cực lớn lộ ra.

- Là. . . Khôi lỗi!

Toàn thân nhị nữ xiết chặt, vẻ mặt đồng thời trắng bệch.

Quả nhiên. . . Vẫn là thất vọng!

Vốn bọn họ cho rằng là Trương sư, không nghĩ tới lại là thứ này!

Sưuu!

Khôi lỗi từ cửa động leo ra, nhìn chung quanh một chút, ngay sau đó đã đứng ở bên ngoài, vẻ mặt cảnh giác nhìn quanh bốn phía, dường như đang chờ người nào đó.

Nhìn thấy trên người khôi lỗi này không có một chút thương thế nào, tim Lạc Thất Thất, Ngọc Phi Nhi như bị đao cắt.

Trương sư không tiếc tính mạng, muốn giữ lại đối phương, xem ra cuối cùng vẫn thất bại, nếu không làm sao Trương sư không đi ra mà đầu khôi lỗi này lại đi ra cơ chứ?

Đang chờ hai vị mỹ nữ khuất phục, không nghĩ tới đối phương chẳng những không để ý tới mà ngược lại còn nhìn về phía hố to trước mắt, Tần Chung nhướng mày, không nhịn được nhìn sang. Vừa nhìn, hai hàng lông mày nhướng lên.

Cái tên này là cái gì? Làm sao lại từ dưới đất chui lên cơ chứ?

Mặc dù hắn là Thuần Thú sư tứ tinh, thế nhưng Dị Linh tộc liên quan đến bí mật lớn nhất của đại lục, ngoại trừ Danh sư ra, những nghề nghiệp khác, rất ít người có thể nhìn thấy. Đồng thời cũng không rõ ràng thứ đồ chơi này là dùng thi thể Dị Linh tộc để luyện chế ra khôi lỗi. Hắn còn tưởng rằng là một nhân loại bình thường.

Bình thường Dị Linh tộc thân chỉ cao có hơn hai mét, trước đó Dị Linh tộc mà Trương Huyền nhìn thấy ở trong Vạn Quốc thành cao ba mét là bởi vì hắn là do Dị Linh tộc và linh thú giao phối sinh ra, cho nên hình thể càng lớn!

Người cao hơn hai mét, mặc dù hiếm thấy, thế nhưng cũng không phải là không có, không có gì ngạc nhiên cả.

- Chẳng phải thân thể lớn một chút hay sao? Thoạt nhìn cũng không có nhiều thực lực, chẳng lẽ các nàng ưa thích người cao lớn?

Thấy hai vị mỹ nữ đối với hắn hờ hững lạnh lẽo, sau khi nhìn thấy tên to co này lại tràn ngập kích động, vẻ mặt ửng hồng, hai mắt Tần Chung sáng lên.

Thân thể lớn chút mà thôi, rất nhanh ta sẽ để cho các ngươi hiểu rõ. Cho dù thân thể lớn hơn nữa, ở trước mặt ta cũng không có tác dụng!

Nghĩ tới điểm này, hắn tiến về phía trước một bước, ánh mắt nhướng lên, mang theo vẻ tự tin nồng đậm:

-Tại hạ Tần Chung, chính là Thuần Thú sư tứ tinh Thú đường, vị bằng hữu này, không biết ta nên xưng hô như thế nào? Có thể đi lên nói chuyện một lần hay không?

- Ừm?

Lạc Thất Thất, Ngọc Phi Nhi đang đau lòng, sau khi nghe thấy hắn nói vậy, hai người cũng không nhịn được có chút sững sờ.

Đầu óc có bị bệnh không?

Muốn nói chuyện một lần với khôi lỗi Dị Nhân tộc? Người ta nghe hiểu được lời nói của ngươi hay không?

Thấy hai người kinh ngạc, ánh mắt Tần Chung sáng lên, biết đã tìm đúng phương hướng, hắn lại lần nữa nhìn xuống phía dưới. Chỉ thấy đại gia hỏa kia không thèm để ý tới hắn, lưng eo ưỡn lên, mang theo khí chất và phong độ đặc hữu:

- Sao vậy? Xem thường tại hạ? Vậy thì tốt, vừa vặn ta cũng muốn nhìn xem rốt cuộc các hạ có thủ đoạn gì!

Nói xong hắn quát lạnh một tiếng, Thanh Diệp Long Dực thú đứng ở bên cạnh rít lên một tiếng, lập tức bay lên.

Thân thể nhoáng một cái, rơi vào trên lưng thú, trực tiếp vọt xuống phía dưới.

Không phải các ngươi chướng mắt ta, vừa ý tên to con này sao? Hiện tại ta sẽ đánh hắn một trận, để cho các ngươi biết, ánh mắt của các ngươi kém thế nào!

Long Dực thú còn chưa tới đến gần thì Tần Chung đã mượn quán tính nhảy dựng lên, lăng không đạp mạnh, tay áo bồng bềnh, trực tiếp vọt tới tên to con ở phía dưới.

Lần lăng không nhún nhảy này hắn đã dùng tới võ kỹ khinh thân mạnh nhất của hắn hiện tại. Mượn nhờ quán tính, thân thể giống như là lướt đi, tự nhiên không nói nên lời, bằng vào thân pháp này hắn đã không biết hấp dẫn bao nhiêu mỹ nữ thét lên, hận không thể lấy thân báo đáp.

Người còn ở trên không trung, hắn không nhịn được ngẩng đầu nhìn lại, vốn cho hai mỹ nữ vừa mới gặp này cũng sẽ kích động tới mức hai mắt tỏa sáng, khâm phục có thừa với hắn, không còn cự tuyệt ngàn dặm nữa. Thế nhưng lúc này lại thấy hai người giống như là đồng tình, đồng thời nhắm mắt lại.

Nhắm mắt?

Chẳng lẽ biểu hiện của ta còn chưa đủ kinh diễm?

Trong lúc hắn đang kỳ quái thì người đã đi tới gần khôi lỗi, còn chưa kịp ra tay thì đã thấy một nắm đấm cực lớn xuất hiện ở trước mắt, càng lúc càng lớn, càng ngày càng đen.

Phanh!

Một luồng lực lượng khổng lồ đánh thẳng tới, hắn còn chưa có kịp phản ứng thì đã cảm thấy ngực buồn bực một hồi, một ngụm máu tươi điên cuồng phun ra, cả người dùng tốc nhanh hơn bay lên trên không trung.

- Lực lượng siêu việt Hóa Phàm bát trọng...

Mắt tối sầm lại, Tần Chung sắp phát điên rồi.

Khôi lỗi từ cơ lò xo vận chuyển, trước khi không sử dụng lực lượng cho nên không biết đẳng cấp và thực lực. Bởi vậy, hắn cũng không biết bản lĩnh của đối phương ra sao. Hắn còn tưởng rằng bằng vào thực lực của hắn, muốn ra oai phủ đầu với đối phương sẽ dễ như trở bàn tay.

Thế nhưng hắn có nằm mơ cũng không nghĩ tới, lực lượng của đối phương liên tục không ngừng, vô cùng vô tận, so với lúc đối mặt với phụ thân của hắn, đường chủ Thú đường Hóa Phàm bát trọng đỉnh phong cũng còn đáng sợ hơn nhiều!

Như vậy không phải đã cho thấy, thực lực của đối phương đã vượt qua Hóa Phàm bát trọng hay sao?

Chuyện này sao có thể!

Huyễn Vũ đế quốc, cường giả Hóa Phàm bát trọng hắn hầu như đều gặp, cũng đều biết. Thế nhưng cũng chưa từng nghe qua, có một người to con như vậy a. . .

Điên cuồng phun ra mấy ngụm máu tươi, lúc này hắn mới cảm thấy tốt hơn một chút, thân thể hung hăng va chạm vào vách tường hố trời, xương cốt cả người giống như là tan ra thành từng mảnh.

Một quyền đã khiến cho hắn bị trọng thương, nếu không phải thân là Thiếu đường chủ Thú đường, thủ đoạn bảo mệnh nhiều, mà đối phương không có đuổi tận giết tuyệt thì chỉ sợ chỉ riêng lần này hắn đã mất mạng rồi!

Dù vậy, thương thế cũng cực kỳ nghiêm trọng, không có một hai tháng cũng rất khó khôi phục lại như lúc ban đầu.

Giãy dụa mở to mắt, đang muốn triệu hoán Long Dực thú tiếp bản thân thì đã thấy có thêm một tên to con đi ra, hai gia hỏa to con dùng vẻ mặt cung kính có thừa đứng ở bên ngoài.

- Chẳng lẽ. . . Đang nghênh đón ai đó sao?

Nhìn thấy bộ dáng của hai người, Tần Chung sững sờ.

Chỉ là, loại kỳ quái này còn không có kết thúc thì đã thấy lại có càng nhiều tên to con từ bên trong đi tới, đứng song song ở hai bên, cái đầu hạ thấp, giống như là đang đợi đại nhân vật nào đó.

Liên tiếp có mười bảy mười tám tên đi tới, lúc này mới nhìn thấy một cái ghế dựa mềm được mấy người đỡ lên, sau đó chậm rãi đi ra.

Trên ghế dựa mềm, một thanh niên ngồi ở phía trên, nhìn ánh nắng phía ngoài rồi duỗi cái lưng mỏi, dường như đã vài ngày không có nhìn thấy mặt trời vậy, vẻ mặt rất là cao hứng.

Bốn vị to con siêu việt Hóa Phàm bát trọng phải khiêng kiệu, mười bảy mười tám người khác dùng vẻ mặt cung kính nghênh đón thiếu niên. . . Tên này rốt cuộc là ai?

Sao lại từ dưới đất bò ra ngoài?

Hai mắt Tần Chung trợn tròn, trong lúc nhất thời đã quên đi đau đớn trên người mình.

- Trương sư...

Trong lúc đang kỳ quái thì đã nghe thấy một tiếng la hưng phấn ở phía trên vang vọng, hai thân thể đã mềm mại nhảy xuống phía dưới .

Lạc Thất Thất, Ngọc Phi Nhi vốn cho rằng đời này sẽ không còn được gặp lại người thanh niên này nữa. Thế nhưng hai nàng nằm mơ cũng không nghĩ tới, hắn lại dùng một loại phương thức mà hai người nằm mơ cũng khoogn dám nghĩ tới để xuất hiện tại đương trường!

Kích động tới mức khó có thể tự kiềm chế, trực tiếp nhảy xuống bên dưới.

Hố trời sâu chừng ba, bốn mươi mét, nhưng đối với cường giả Kiều Thiên cảnh lại không tính là gì.

- Tiểu Thất, Phi nhi công chúa? Làm sao các ngươi lại ở đây?

Người ngồi ở bên trên ghế dựa mềm đương nhiên chính là Trương Huyền.

Hắn tu luyện năm ngày ở dưới đất, rốt cục đám khôi lỗi này đã đào ra một thông đạo.

Dù sao hắn đã nắm giữ trái tim, không lo đám gia hỏa này không nghe lời, vì vậy mới bảo bọn chúng chuẩn bị ghế dựa mềm rồi mang tới.

Vốn hắn cho rằng các nàng đã sớm rời đi, không nghĩ tới lâu như vậy mà còn có thể gặp lại.

- Người không có việc gì...

Nhìn thấy trước mắt quả thực là Trương sư, hai người Lạc Thất Thất kích động qua đi, tất cả đều rất là nghi hoặc.

Không phải ngươi bị khôi lỗi truy sát hay sao?

Làm sao hiện tại khôi lỗi lại kiệu ngươi lên chứ?

Quan trọng nhất chính là, Địa Cung sụp đổ, bên trong không có một chút khí tức nào, làm sao còn sống được cơ chứ?

- Ta không sao! Chuyện này nói rất dài dòng, chỉ là một chút kỳ ngộ mà thôi!

Trương Huyền khoát tay áo:

- Vốn ta cũng cho rằng mình sẽ phải chết không nghi ngờ, kết quả sau khi kích hoạt lên vật phẩm bảo mệnh mà lão sư để lại cho ta. Chẳng những không có việc gì, ngược lại còn khiến cho những khôi lỗi này nghe theo lời ta, không thể không nói, rất là may mắn!

Chuyện trái tim nhất định không thể nói, một khi nói ra, Thiên Đạo chi thư sẽ không giải thích thông được.

Cho nên, trước khi lên hắn đã suy nghĩ kỹ đối sách, vẫn đẩy lên trên người lão sư như cũ.

Dù sao lão sư đã biểu diễn rất là rung động, lần đó các nàng cũng nhìn thấy. Nếu nói nhiều chỉ làm cho các nàng rung động, càng thêm kính sợ, sẽ không suy nghĩ lung tung.

- Dương sư?

Lạc Thất Thất, Ngọc Phi Nhi nhìn nhau, đồng thời nhẹ nhàng thở ra một hơi.

Dương sư đạp trời mà đến, phong thái một giày định Hóa Thanh Trì. Chuyện này vẫn còn rõ mồn một trước mắt các nàng, ngay cả Mạc sư cũng không làm được, thực lực như thế, muốn làm cho những khôi lỗi này không chiến đấu, thậm chí còn ngoan ngoãn hàng phục cũng không phải là không thể được.

- Không có việc gì là tốt rồi...

Biết chuyện liên quan tới Danh sư cấp bậc này, thân là Danh sư cấp bậc thấp, không thể hỏi thăm nhiều hơn, cho nên hai người cũng không nói thêm lời.

- Ừm!

Trương Huyền nhẹ nhàng thở ra một hơi, lại không nhịn được nhìn về phía Tần Chung bị một quyền đánh cho mặt mũi đỏ tươi đang ở cách đó không xa, vẻ mặt rất là kỳ quái.

- Cái tên này. . . Là ai?

Ngươi biết bay ư?

dtv-ebook.com

- Hắn là...

Chần chờ một chút, Lạc Thất Thất mang chuyện vừa rồi nói qua một lần.

- Các ngươi muốn ngồi về Hồng Viễn đế quốc?

Trương Huyền hiểu ra, khẽ gật đầu nói:

-Cũng đúng, cũng đã chậm trễ năm ngày rồi, phải nhanh chóng đi tới Hồng Viễn học viện!

Tiến vào Địa Cung một ngày, lúc này đã là năm ngày, lại thêm hôn mê ba ngày trước đó, cách lúc rời khỏi Hóa Thanh trì đã qua hơn chín ngày rồi.

Nếu như không mau đi, chỉ sợ sẽ không tới kịp lúc học viện vào học.

Cho dù đối với Danh sư học viện này hắn cũng không có quá nhiều ý tứ muốn đi. Thế nhưng trong đó đã phân chia rất nhiều năm thì tất nhiên sẽ có đầy đủ thư tịch, muốn sưu tập so với bên ngoài đơn giản hơn không ít, càng có lợi hơn với việc tăng thực lực lên.

Lạc Thất Thất lên tiếng:

- Lão sư đã không có việc gì, như vậy chúng ta cùng một chỗ trở về đi!

Trước đó nàng sốt ruột trở về tìm viện binh là muốn giải cứu Trương sư, hiện tại hắn không sao, tính toán thời gian, quả thực cũng cần phải trở về.

- Được!

Từ bên trên ghế dựa mềm đi xuống, Trương Huyền để khôi lỗi đi xuống lỗ hổng phía dưới, phủ kín cửa động ở bên trên, đồng thời còn phá hủy toàn bộ thông đạo ở phía dưới.

Mặt ngoài, để bọn chúng về tới Địa Cung, trên thực tế Vu hồn lan tràn xuống phía dưới, không lâu sau đã thu sạch nó vào giới chỉ trữ vật.

Đám gia hỏa này không có sinh mệnh, giống như phân thân vậy, có thể tùy thân mang theo.

Dựa vào trái tim có thể khống chế đám người kia, đương nhiên hắn cũng không muốn lãng phí.

Có nhiều khôi lỗi cấp bậc Thánh vực như vậy, coi như cường giả Thánh vực chân chính đến gây phiền toái thì đoán chừng cũng sẽ bị đánh thành đầu heo.

Được bảo hộ an toàn, cũng không cần mọi chuyện đều dựa vào “Dương sư” ra mặt.

Đương nhiên, thi thể khôi lỗi của Dị Linh tộc liên quan quá lớn, coi như Lạc Thất Thất, Ngọc Phi Nhi cũng không thể biết được. Huống chi, cách đó không xa còn có một gia hỏa giống như đầu heo.

Cho nên, thu vào nhẫn phải làm bí ẩn một chút, tránh cho đằng sau dẫn tới phiền phức.

Còn về sau người học viện đến tìm không thấy khôi lỗi, vậy thì mặc kệ bọn hắn.

Khôi lỗi là vật sống, chẳng lẽ không biết chạy đi sao?

Coi như hắn muốn thừa nhận thì người khác cũng phải tin tưởng mới được.

- Tần Chung đúng không, chúng ta muốn ngồi linh thú của ngươi, mong ngươi tạo điều kiện.

Quyết định đi thì cũng không nói thêm lời, Trương Huyền nhìn về phía Tần Chung mặt mũi tràn ngập máu tươi đang nằm ở cách đó không xa, miệng hô một tiếng.

- Được...

Giãy dụa đứng dậy, nhìn về phía Trương Huyền, trong mắt Tần Chung lóe lên cái nhìn tàn nhẫn và ghen ghét.

Sở dĩ hắn bị đánh thành như vậy, chính là vì kẻ trước mắt này.

Mặc dù không biết đám to con đã một lần nữa chui xuống dưới đất là ai, nhưng tên này đã được tôn trọng bọn hắn như thế. Mà hắn lại bị đánh thảm như vậy, nhất định là ý tứ của người này!

Hừ, bây giờ ta không đối phó được với ngươi, đến không trung, còn không sẽ là do ta tùy ý định đoạt hay sao?

Phục dụng thêm một viên đan dược, hơi khôi phục một chút, khóe miệng lặng lẽ nhếch lên.

Ba người này trước mắt hắn, tuổi tác cũng không lớn, mặc dù không có biểu hiện ra tu vi, không biết thực lực xác thực. Thế nhưng nhất định cũng không đạt tới được Thánh vực.

Không đạt tới Thánh vực thì sẽ không thể phi hành, sẽ không có cách nào làm gì ở trên không trung!

- Linh thú của ta không có chuẩn bị phòng ốc, trên không trung gió lớn, mấy vị phải cẩn thận một chút!

Nhảy lên lưng thú, trong lòng Tần Chung tràn ngập đắc ý, ngoài miệng lại ra vẻ có ý tốt nói.

- Không sao cả!

Trương Huyền không thèm để ý chút nào.

Sưu!

Thanh Diệp Long Dực thú đằng không mà lên, trong nháy mắt đã xông lên mây xanh.

Mặc dù không có phòng ốc, thế nhưng bên trên lưng thú lại rất là rộng rãi, mấy người đứng ở phía trên cũng không cảm thấy chen chúc một chút nào.

Linh thú càng bay càng cao, không lâu sau đã nay đến trên không trung hơn ngàn mét, gió lạnh gào thét. Bởi vì tốc độ quá nhanh cho nên khiến cho người ta có một loại áp bách nồng đậm.

Mấy người đều phát tán chân khí ra, hình thành vòng phòng hộ, chống lại gió chung quanh.

- Trương Huyền, tên này vừa nhìn đã không có ý tốt, vì sao chúng ta phải ngồi trên lưng linh thú hắn chứ?

Thấy vẻ mặt người thanh niên này không thèm để ý chút nào, Ngọc Phi Nhi không nhịn được cho nên mới truyền âm qua.

Ngay cả nàng cũng nhìn ra tên này một bụng ý nghĩ xấu, dựa theo ý tứ của nàng, trực tiếp không để ý tới rời khỏi là được!

Hiện tại cũng không có việc gì gấp, cùng lắm thì đi đến Thú đường. Không cần thiết phải mạo hiểm đi lên tới bầu trời, một khi tên này giở trò xấu, người đang ở trên không trung, không có bất kỳ biện pháp nào chống đỡ, khi đó bọn họ sẽ gặp nguy.

Không phải bình thường ngươi rất thông minh hay sao?

Làm sao còn mắc phải sai lầm cấp thấp như vậy chứ?

- Phi Nhi, cứ nhìn là được, lão sư tự có chủ trương!

Lạc Thất Thất cười nói.

Ngọc Phi Nhi không biết Trương Huyền có thể phi hành, nàng đã tận mắt nhìn thấy, lão sư đã dám ngồi, nhất định là đã nghĩ kỹ đối sách.

Nói đùa, một đường đi cùng lão sư, trước đến giờ đều là hắn hố người ta, đã thấy lúc nào hắn phải chịu thua thiệt hay chưa?

- Đáng giận!

Thấy hai mỹ nữ đối với mình vẻ mặt lạnh lùng, ngay cả lời cũng không muốn nói nhiều mà lại cười cười nói nói với gia hỏa bề ngoài thoạt nhìn xấu xí này, vẻ mặt Tần Chung nhăn nhó.

Làm Thiếu đường chủ Thú đường, từ khi hắn ra đời đã ngậm chìa khóa vàng, lại thêm phong độ nhẹ nhàng, trước đến giờ đều là tiền hô hậu ủng, được người ta tôn trọng. Từ lúc nào lại bị người khác điên cuồng đánh một trận, còn phải giúp đỡ điều khiển linh thú cơ chứ?

Quả thực chính là vô cùng nhục nhã!

- Vị tiểu huynh đệ này, vừa rồi những người to con kia là tôi tớ của ngươi hay sao?

Mặc dù tức giận, thế nhưng hắn lại không quá mức lỗ mãng, Tần Chung cẩn thận từng li từng tí hỏi.

Những tên to con kia có thể là cường giả vượt qua Hóa Phàm bát trọng, vạn nhất là người hầu của hắn. Một khi đắc tội với hắn cũng được không bù mất.

- Không, là một người bạn, vừa vặn đưa ta ra ngoài mà thôi!

Trương Huyền thản nhiên nói.

- Bằng hữu?

Tần Chung nhướng mày:

- Vậy không biết vị tiểu huynh đệ này xưng hô như thế nào, lại có thân phận gì?

Lần này câu hỏi của hắn có chút trực tiếp.

- Tiểu nhân vật không có danh khí gì, đương nhiên không có cách nào so sánh được với Thiếu đường chủ Thú đường...

Trương Huyền tiếp tục nói.

- Không có tên tuổi?

Tần Chung cười lạnh.

Cũng đúng, tài tuấn tuổi trẻ nổi danh trong Huyễn Vũ đế quốc này, hầu như hắn đều nhận biết toàn bộ. Thế nhưng lại chưa bao giờ thấy qua vị này, cũng chưa từng nghe qua, có lẽ không phải là đại nhân vật gì cả.

Chỉ là, vẫn nên cẩn thận một chút thì hơn.

- Không biết ngươi. . . Có học qua chức nghiệp Danh sư hay không?

Hắn lại tiếp tục hỏi.

- A, từ lúc bắt đầu học tập đến bây giờ còn chưa tới nửa năm...

Trương Huyền ngượng ngùng vò đầu.

Lời này của hắn là thật, từ lúc bắt đầu khảo hạch Danh sư cho đến bây giờ, ngay cả nửa năm cũng chưa tới.

- Nửa năm? Chức nghiệp Danh sư bác đại tinh thâm, nửa năm quả thực không học được cái gì. Chỉ có điều, cũng không cần tự ti!

Vốn cho rằng đối phương cũng là một vị Danh sư, thế nhưng khi nghe được đối phương mới chỉ học được nửa năm, trong lòng Tần Chung tràn ngập khinh thị.

Bất kỳ một chức nghiệp đặc thù nào cũng có hệ thống và tri thức hoàn chỉnh, cần phải phí rất nhiều thời gian và kinh nghiệm để nghiên cứu. Nhất là loại đệ nhất chức nghiệp trong thiên hạ như Danh sư, nửa năm. . . Chỉ sợ ngay cả học đồ cũng thi không đậu a!

Không phải là Danh sư thì rất đơn giản.

- Ta thấy tiểu huynh đệ khí khái hào hùng bừng bừng, học Danh sư muộn như vậy, không phải đã học nghề nghiệp khác rồi đó chứ? Ngươi có học qua luyện đan hay không?

Tần Chung tiếp tục hỏi.

- Học mấy ngày!

Trương Huyền tiếp tục nói.

- Chỉ học mấy ngày? Vậy thì thật là đáng tiếc! Sau khi học tập luyện đan có thể khiến cho người ta tinh thần càng thêm tập trung, tu luyện càng thêm mau chóng. Chỉ học được mấy ngày, chỉ sợ còn không thể bồi dưỡng ra loại phẩm chất này, đã mất đi thói quen nghiêm túc rất tốt...

Cảm khái một câu, Tần Chung tiếp tục hỏi:

-Vậy ngươi. . . Có học qua thuần thú hay không?

- Cũng chỉ tiếp xúc qua một điểm!

Trương Huyền nói.

- Thuần thú có thể khiến cho người ta càng thân cận với tự nhiên, chỉ học một điểm nhất định là không được, như vậy ngươi đã mất đi cơ hội tiếp xúc với tự nhiên...

Tần Chung tiếp tục lắc đầu:

- Ngươi có học qua y đạo, luyện khí, trận pháp hay không?

Rất nhanh hắn đã hỏi một lần về mấy chức nghiệp đặc thù bài danh top đầu. Thế nhưng lại không nghe thấy đối phương có học qua, hắn cảm khái một câu, dù sao cũng chính là đủ loại đả kích, cuối cùng hắn cũng biết, đối phương hầu như chức nghiệp gì cũng học qua một chút, nhưng không nhiều. Cho nên làm cho lòng tin hắn lập tức tăng lên nhiều.

Cường giả lợi hại chân chính có địa vị, chí ít sẽ học tập mấy loại chức nghiệp, cũng rất có kiên tì. Mà tên này, học cái gì cũng chỉ có mấy ngày, vừa nhìn đã biết là người không có kiên nhẫn, chẳng làm nên trò trống gì.

Đã như vậy, còn có gì mà lo lắng cơ chứ?

- Ha ha, mấy vị đứng ngay ngắn, ta muốn tăng tốc!

Khẽ cười một tiếng, Tần Chung thở phào một tiếng, hai cánh Thanh Diệp Long Dực thú dưới thân mọi người chấn động mạnh một cái, lập tức lao nhanh ở trên không trung.

Soạt!

Đột nhiên tăng tốc, lại thêm bên trên lưng thú xuất hiện rung động, đám người Trương Huyền chỉ cảm thấy lâng lâng, sắp từ bên trên không trung ngã xuống.

Thuần Thú sư ở bên trên lưng thú, muốn đối phó với hành khách thực sự quá đơn giản.

- Ngươi...

Biết dụng ý của đối phương, Ngọc Phi Nhi tức giận tới mức gương mặt xinh đẹp đỏ bừng, suýt chút nữa đã nổ tung.

Đang muốn trách mắng thì đã cảm thấy phía sau có một luồng chân khí vọt tới, một lần nữa ổn định lại.

Quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Trương Huyền đã đưa tay ổn định thân thể của nàng, làm cho nàng đứng vững hơn.

Long Dực thú chợt lao nhanh chợt cao chợt thấp, dường như đối với người thanh niên này cũng không có ảnh hưởng gì quá lớn.

- Ừm?

Vốn cho rằng mình chỉ cần thi triển chút thủ đoạn là sẽ làm cho tiểu gia hỏa này bị dọa đến kêu cha gọi mẹ, hô to cầu xin tha thứ. Thế nhưng không nghĩ tới vẻ mặt đối phương rất là bình tĩnh, không có e ngại một chút nào.

Vẻ mặt Tần Chung lần nữa trở nên khó coi.

Đối phương ngay cả sợ hãi cũng không sợ, như vậy nửa ngày qua chẳng phải hắn toi công bận rộn hay sao?

Đang định khống chế Long Dực thú dưới chân bổ nhào hai cái thì đã nghe thấy thanh âm nhàn nhạt của người thanh niên cách đó không xa vang lên.

- Đúng rồi, vừa rồi Tần huynh lão hỏi ta, ta cũng không cảm thấy ngại nên muốn hỏi ngươi, xin hỏi. . . Ngươi có biết bay không?

- Bay?

Không nghĩ tới đối phương lại hỏi như vậy, Tần Chung sững sờ:

-Bay, là năng lực mà cường giả Thánh vực mới có, làm sao ta lại có cơ chứ!

Thanh âm vừa dứt thì đã nghe thấy thanh niên kia dùng vẻ mặt và giọng áy náy nói một câu.

- A, vậy thì ngại quá, thật không tiện, ta lại biết!

- Ngươi biết?

Tần Chung nghi hoặc, đang không biết đối phương nói lời này là có ý gì thì đã nghe một tiếng rống giống như sấm sét vang lên.

- Hống!

Sưu!

Thanh âm mới vừa kết thúc thì hắn đã cảm thấy Long Dực thú ở dưới thân đột nhiên cứng đờ, trực tiếp trở thành vật rơi tự do, rơi thẳng xuống phía dưới.

- Ah...

Rít lên một tiếng, Tần Chung hồn phi phách tán, suýt chút nữa đã ngất đi.

Linh thú dưới thân đã mất đi năng lực phi hành, hắn lại không biết bay, tương đương với trực tiếp từ trên không trung rơi xuống. Từ trên không trung hơn ngàn mét rơi xuống, không chết cũng gần như vậy ah!

Đang thét lên thì đã lần nữa nghe thấy thanh âm nhàn nhạt của người thanh niên kia vang lên trong lỗ tai:

- Ta cái gì cũng không biết, chỉ có điều, ngươi không biết bay , có vẻ như. . . Tương đương đã mất đi tính mạng a!

Hắn vội vàng ngẩng đầu lên, chỉ thấy thanh niên vừa rồi đang dùng vẻ mặt lạnh nhạt nhìn qua, thân thể lơ lửng giữa không trung, hai nữ nhân khác ở dưới chân khí của hắn bảo hộ cũng bình tĩnh đứng ở hai bên, chậm rãi hạ trượt xuống phía dưới.

- . . . Biết bay?

Hắn nằm mơ cũng nghĩ không ra tiểu gia hỏa thoạt nhìn chỉ có hai mươi tuổi, chức nghiệp gì cũng chỉ học được một, hai ngày mà lại có thể phi hành ở trên trời!

Chuyện này là sao đây? Nếu sớm biết biết bay, hắn nằm mơ cũng không dám trang bức ah!

Tần Chung khóc.

Gặp lại Hàn đường chủ

dtv-ebook.com

- Ngươi. . . Biết bay?

Nhìn một người một thú nhanh chóng rơi xuống phía dưới, tạo ra một đám mây hình nấm, không rõ sống chết, Ngọc Phi Nhi trợn mắt, ánh mắt nhìn về phía thanh niên trước mắt giống như là gặp quỷ vậy.

Biết bay không phải là độc quyền của cường giả Thánh vực mới có hay sao?

Ngươi mới chỉ là Hợp Linh cảnh, làm sao làm được cơ chứ?

- Thất Thất, trước đó ngươi đã biết rồi sao?

Nhớ tới vừa rồi Lạc Thất Thất không có vẻ gì là sợ, lúc này Ngọc Phi Nhi mới kịp phản ứng cho nên mới không nhịn được hỏi.

- Lúc trước ở trong Địa Cung kia, Trương sư vì cứu ta cho nên đã từng dùng qua chiêu này...

Lạc Thất Thất nói một câu, cũng không nhịn được nhìn lại, trong lòng tràn ngập kỳ quái:

-Lão sư, làm sao người lại biết bay vậy?

Vấn đề này nàng đã muốn hỏi từ lâu, chỉ là một mực không có cơ hội mà thôi.

Không đến Thánh vực đã có thể bay được, một khi tin tức này truyền đi, tuyệt đối có thể để cho vô số người vì đó sôi trào, mang đến tai hoạ vô cùng vô tận.

- A, là một loại pháp bảo mà lão sư cho ta, kỳ thật không phải là bay, chỉ là lướt đi trong thời gian ngắn mà thôi, hơn nữa cũng có chỗ thiếu sót, đối với chân khí tiêu hao cực lớn, ta cũng không kiên trì được bao lâu!

Trương Huyền biết dù có giải thích cũng không thông cho nên để mặc cho “Dương Huyền” giải quyết, hắn tiếp tục nói.

- Pháp bảo? Dương sư quả nhiên lợi hại!

Nghe được lại là thủ đoạn của Dương sư, vẻ mặt hai người lập tức trở nên hâm mộ.

Có lão sư lợi hại như vậy, hơn nữa còn nguyện ý cho học sinh nhiều bảo vật như vậy, vị Dương sư này thật đúng là quan tâm đối với hắn.

- Thứ này rất là thưa thớt, mong rằng hai vị không nên truyền ra ngoài, tránh cho phiền phức!

Thấy đẩy lên trên đầu “Lão sư”, quả nhiên hai người không hỏi thêm nữa, Trương Huyền cười cười.

- Yên tâm đi!

Lạc Thất Thất và Ngọc Phi Nhi đồng thời gật đầu.

Đã là chuyện liên quan tới loại Danh sư cấp bậc kia như Dương sư, coi như bảo các nàng nói thì các nàng cũng không dám.

Lại nói, một khi nói ra, nhất định Trương sư sẽ có phiền phức, các nàng cũng sẽ không làm như thế.

Trong lúc ba người nói chuyện với nhau, thân thể đã chậm rãi từ không trung hạ xuống.

Trương Huyền phun ra một ngụm trọc khí.

Dùng tu vi hiện tại của hắn, nếu bản thân một mình phi hành, dù là nửa canh giờ cũng sẽ không có trở ngại gì cả. Thế nhưng nếu dùng chân khí

để mang theo hai người cùng nhau phi hành, như vậy cũng có chút cố hết sức.

May mắn chỉ là hạ xuống, không phải tiến lên, nếu không, khẳng định không kiên trì được bao lâu, liền sẽ cùng vừa rồi Tần Chung đồng dạng, một đầu chở đi xuống.

- Tên kia. . . Sẽ không ngã chết đó chứ?

Lạc Thất Thất không nhịn được nói.

Ở trong cái hố to cách đó không xa, một người một thú đang nằm ở bên trong, thú coi như còn tỉnh táo, người bởi vì lúc trước đã phải chịu tổn thương cho nên sau khi ngã xuống như vậy, tổn thương mới lại thêm bệnh cũ cho nên cũng không chịu nổi nữa mà trực tiếp hôn mê bất tỉnh.

- Vị Tần Chung này là cường giả Kiều Thiên cảnh, chỉ có hơn một ngàn mét mà thôi, muốn ngã chết nào có dễ dàng như vậy!

Trương Huyền lắc đầu.

Lúc trước đám người Phùng sư vây quanh bọn hắn, lại từ trên không trung hơn một ngàn mét rơi xuống mà cũng không có ngã chết, coi như trước đó tên này bị khôi lỗi đánh cho trọng thương. Thế nhưng thân là Thiếu đường chủ, trên người toàn là pháp bảo, làm sao có thể có chuyện xảy ra cơ chứ!

Nhiều nhất cũng chỉ trọng thương mà thôi, muốn chết nào có dễ dàng như vậy.

- Hắn đã ngất đi, ngươi còn tỉnh táo, còn không mau mang bọn ta đi Thú đường?

Giải thích một câu, Trương Huyền nhìn về phía Thanh Diệp Long Dực thú đang nằm ở cách đó không xa.

Lúc này đầu đại gia hỏa này cũng bị thương, chỉ có điều, cũng không hôn mê, con mắt liếc nhìn về phía hắn, thân thể run lẩy bẩy.

- Rống!

Nghe thấy hắn nói như thế, mặc dù rất là e ngại, thế nhưng nó vẫn giãy dụa đứng dậy, đi tới gần.

Nó nắm giữ huyết mạch Long tộc, tự nhiên có e ngại đối với Long ngữ của Trương Huyền, hiện tại Trương Huyền lại lên tiếng, tự nhiên nó phải ngoan ngoãn làm việc.

Sưu sưu sưu!

Ba người nhảy lên lưng thú, cũng không để ý tới Tần Chung vẫn còn đang hôn mê nằm trong hố mà bay thẳng về phương hướng Thú đường.

Loại gia hỏa không biết trời cao đất rộng này giáo huấn một lần là được, chắc hắn qua chuyện lần này cũng đã đủ làm cho hắn nhớ rõ cả đời, không dám tiếp tục nói nhảm nữa.

Trước đó đã phi hành được một khoảng cách không ngắn, lúc này Thanh Diệp Long Dực thú lại dùng hết toàn lực, không lâu sau đã đến Thú đường.

Thú đường Huyễn Vũ đế quốc rõ ràng so những nơi mà trước đó hắn gặp còn càng thêm hùng vĩ, vô số linh thú phi hành ở trên trời, tiếng kêu vang lên khắp nơi, còn chưa tới đến gần thì đã khiến cho người ta có một loại cảm giác thành trấn phồn hoa.

Lúc cách Thú đường còn mấy trăm mét, Trương Huyền và hai người Lạc Thất Thất đã từ bên trên lưng thú đi xuống phía dưới.

Đây là thú sủng mà Thiếu đường chủ của đối phương thuần phục, nếu như nhóm người bọn hắn cưỡi thú sủng của đối phương đi thẳng vào, nhất định sẽ gây ra không ít phiền phức. Mà giải thích sẽ càng lãng phí miệng lưỡi, cho nên nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện.

Không bằng trực tiếp cưỡi đầu linh thú này đi tới Hồng Viễn Danh sư học viện thì còn đơn giản hơn nhiều.

Hồng Viễn đế quốc cách nơi này hơn trăm vạn cây số, mặc dù đầu Thanh Diệp Long Dực thú này là Hợp Linh cảnh. Thế nhưng muốn bay qua, không có nửa tháng thì cũng không làm được.

Nếu lâu như vậy, món ăn cũng đã nguội lạnh!

Cách thời điểm khai giảng còn gần một tháng nữa, nhất định Thú đường của Huyễn Vũ đế quốc còn có linh thú cấp bậc cao hơn.

Đi vào đại sảnh Thú đường, ba người nhất thời bị đám người chen chúc dọa cho sợ hãi.

Diện tích lãnh thổ Huyễn Vũ đế quốc bao la, mỗi ngày không biết có bao nhiêu người đến đây mượn linh thú của Thú đường.

Có mười mấy hàng người, mỗi một hàng đều có trăm người, có một ít người thậm chí đã xếp hàng từ nhiều ngày trước, thậm chí cũng có người đã xếp hàng từ một, hai tháng trước rồi.

- Linh thú, man thú của thú đường có hạn, mỗi ngày chỉ có thể phái ra một bộ phận. Bởi vậy, coi như người xếp hàng nhiều hơn nữa thì cũng không có khả năng được như nguyện toàn bộ!

Nhìn dòng người chen chúc trước mắt, Lạc Thất Thất cười khổ nói.

Thuần Thú sư của Thú đường có hạn, linh thú có hạn, đương nhiên cũng không có khả năng để cho tất cả mọi người đều cưỡi linh thú được. Mỗi ngày đều phải xếp hàng thu danh ngạch, không có danh ngạch thì cũng chỉ có thể chờ tới ngày thứ hai, ngày thứ ba thậm chí còn càng lâu hơn!

- Đúng vậy a, Thú đường của Hồng Viễn đế quốc, có một ít người còn xếp hàng một, hai tháng mà không có được danh ngạch. Coi như Huyễn Vũ đế quốc coi hơi ít người hơn chút, nếu như muốn sắp xếp, không có tám ngày mười ngày thì chỉ sợ cũng không làm được!

Ngọc Phi Nhi gật đầu.

Mỗi một đế quốc đều có vô số chức nghiệp giả, vô số cường giả, Thú đường lại không có bao nhiêu người. Chuyện cưỡi linh thú đi chỗ xa vẫn luôn là vấn đề rất lớn, khiến cho người ta đau đầu, khó mà giải quyết.

- Nếu là Diệp Tiền ở đây thì tốt, hắn quen thuộc với người ở nơi này, muốn mượn linh thú cũng tương đối dễ dàng, có lẽ không cần phải xếp hàng!

Lạc Thất Thất cười khổ nói.

- Nếu là hắn có mặt ở đây thì chúng ta còn tới nơi này làm gì a. Hắn là hoàng thất sẽ có linh thú, bảo hắn tùy tiện dắt một chút tới, há không đơn giản hay sao?

Ngọc Phi Nhi gật đầu.

Nếu nói tới linh thú, đương nhiên là Thú đường nhiều nhất, cao cấp nhất. Thế nhưng linh thú phi hành, hoàng thất của Huyễn Vũ đế quốc cũng có không ít, lúc trước đám người Hồng sư cưỡi phi chu của hoàng thất rời đi a.

Nếu Diệp Tiền ở đây, nhờ vào thân phận thái tử của hắn có thể tùy tiện mượn một đầu linh thú lợi hại, không cần bọn hắn phải tới đây tìm.

Ở đây có nhiều người như vậy, muốn tìm một đầu linh thú thích hợp, thực sự quá phiền phức.

- Được rồi, mượn linh thú từ đế quốc, thủ tục quá phức tạp phiền phức. Còn cần trả nhân tình lại cho người ta, không bằng trực tiếp thể hiện rõ thân phận, đi tìm đường chủ Thú đường đi!

Lạc Thất Thất nói.

Dựa theo lẽ thường, dùng loại thân phận này của Ngọc Phi Nhi, coi như Diệp Tiền vắng mặt, tùy tiện mượn Diệp Vấn Thiên vài đầu linh thú thì

cũng cực kỳ dễ dàng.

Nhưng nàng thân là công chúa của Hồng Viễn Đế Quốc, thân kiêm Danh sư, một khi mở miệng, nhất định sẽ nợ nhân tình người ta. Còn không bằng trực tiếp thuê linh thú từ Thú đường cho trực tiếp hơn.

Thuê từ Thú đường, người khác phải xếp hàng chờ đợi mà Danh sư thì không cần, đây là đặc quyền!

Huống chi các nàng đều đạt đến cấp bậc ngũ tinh, hoàn toàn có thể tìm đường chủ hoặc là người chủ trì để tìm một Thuần Thú sư và linh thú tốt hơn một chút.

- Đi qua đi!

Nói xong, không còn xoắn xuýt nữa mà đi về phía trước mấy bước, đột nhiên Lạc Thất Thất nhớ tới cái gì đó, nàng ngừng lại, nhìn về phía thanh niên đang ở cách đó không xa:

-Trương sư, người là Thuần Thú sư, ở nơi này có người quen của người không?

- Lần đầu tiên ta tới nơi này, nào có người quen gì chứ!

Trương Huyền lắc đầu.

Hắn ngay cả Huyễn Vũ đế đô cũng là lần đầu tiên đến, sau khi tới đây cũng không đi đâu, đi nơi nào tìm người quen biết hắn cơ chứ?

- Cũng đúng a...

Nhớ tới Trương sư còn tới muộn hơn các nàng, xem như cũng không có khả năng quen biết Thuần Thú sư ở nơi này.

- Được rồi!

Cảm khái một tiếng, Lạc Thất Thất nhìn quanh một vòng, đang muốn tìm người hỏi thăm xem phải đi tới đâu mới có thể tìm được quản sự thì

đã nghe thấy một đạo thanh âm tràn ngập vẻ kinh ngạc vang lên.

- Trương sư. . . làm sao ngươi lại ở đây?

Quay đầu nhìn lại, chỉ thấy có một vị lão giả tràn ngập hưng phấn đang đi tới.

- Hàn đường chủ?

Hai mắt Trương Huyền rơi vào trên người lão giả này, khẽ sửng sốt một chút.

Không là người nào khác mà là đường chủ Thú đường Vạn Quốc thành mà lúc trước hắn thu phục Yêu Thần thú gặp phải, Hàn Xung!

Làm sao hắn ta lại ở đây?

- Nhờ được Trương sư trị liệu cho nên lúc này ta mới vượt qua La Minh trong quá trình cạnh tranh, có được cơ hội Huyễn Vũ đế quốc bồi dưỡng...

Hàn Xung rất là vui vẻ nói.

Trước kia hắn đã từng bị ám thương, chuyên tâm muốn thuần phục Yêu Thần thú, vượt qua đối phương. Về sau gặp được Trương Huyền, không nói tới việc người này cứu hắn mà còn hỗ trợ chữa khỏi ám thương, một lần hành động giúp hắn đột phá, lúc này mới có cơ hội tiến vào Thú đường cấp bậc cao hơn, học tập tri thức thuần thú cao thâm hơn.

Có thể nói, Trương Huyền là ân nhân của hắn.

Không có Trương sư thì sẽ không có hắn ngày hôm nay!

Vốn cho rằng mình sẽ khó có thể nhìn thấy vị siêu cấp thiên tài này, thế nhưng không nghĩ tới lại gặp được ở đây.

- Vẫn là do thực lực của chính ngươi mạnh mẽ, ta chỉ thuận tay làm chút chuyện mà thôi!

Nghe thấy hắn giải thích xong, giờ Trương Huyền mới hiểu được.

Lúc trước quả thực hắn đã nghe đối phương nói qua, nếu như không phải là vì lần cơ hội này thì cũng không có khả năng vì thu phục Yêu Thần thú mà lại tốn thời gian tròn ba năm.

- Trương sư khách khí rồi!

Hai người hàn huyên vài câu, lúc này Hàn Xung mới hỏi:

- Lần này Trương sư tới đây là muốn khảo hạch Thuần Thú sư ngũ tinh, hay là...

- À, chúng ta định đi tớiHồng Viễn đế quốc, muốn mượn một đầu linh thú có cước lực tốt, tốc độ nhanh!

Trương Huyền cười cười:

-Không biết Hàn đường chủ có thể có thể giúp đỡ tìm một đầu được không?

- Chuyện này thì đơn giản, ta sẽ mang các ngươi đi thú khu!

Nghe được là chuyện nhỏ này, Hàn Xung vội vàng gật đầu.

Mặc dù hắn là người từ phân bộ Vạn Quốc thành tới, thế nhưng thân đã từng là đường chủ, địa vị cũng không thấp. Cho nên chỉ là hỗ trợ tìm một đầu linh thú mà thôi, cũng không tính là gì.

- Vậy thì đa tạ Hàn đường chủ!

Trương Huyền cười nói.

- Trương sư không cần khách khí, mặt khác, đừng có gọi ta là đường chủ, ở đây, ta chỉ là một Thuần Thú sư tứ tinh bình thường mà thôi! Gọi ta một tiếng Hàn thú sư là đủ rồi.

Hàn Xung lắc đầu.

Hắn ở trong phân bộ Vạn Quốc thành là đường chủ, ở đây, Thuần Thú sư có cấp bậc cao hơn so với hắn còn nhiều, rất nhiều. Hắn chỉ có thể coi như là kẻ bình thường, địa vị hơi cao một chút mà thôi.

Lại gọi một tiếng “Đường chủ”, như vậy cũng đã đi quá giới hạn.

- Được!

Trương Huyền gật đầu, theo sát ở phía sau, đi tới linh thú khu chuyên môn để linh thú của Thú đường.

Thấy hắn vừa mới nói không có quen biết với người khác thì lại vừa nói vừa cười rời khỏi với một vị Thuần Thú sư tứ tinh, Ngọc Phi Nhi và Lạc Thất Thất nhìn nhau, mí mắt đồng thời xoay loạn.

Như vậy mà ngươi còn nói là không có người quen?

Gạt quỷ sao!

Vì sao vị Trương sư này có đôi khi bọn họ cảm thấy nghĩa bạc vân thiên, thế nhưng lại có lúc không đáng tin cậy như thế chứ?

Ngươi biết thú ngữ?

dtv-ebook.com

Thú khu của Thú đường Huyễn Vũ đế quốc được xây dựng ở trong một cánh rừng lớn, có vô số linh thú sinh hoạt ở trong đó, khoan thai nhẹ nhõm. Có rất nhiều đầu thậm chí còn là thiên địch, dưới Thuần Thú sư thuần phục, bọn chúng cũng có thể ở chung cùng một chỗ, không xảy ra mâu thuẫn.

- Hồng Viễn đế quốc cách nơi này hơn trăm vạn cây số, không biết các ngươi định chạy tới đó trong bao nhiêu ngày?

Trong lúc đi về phía trước, Hàn Xung ở bên cạnh lại hỏi.

- Đương nhiên là càng nhanh càng tốt, tốt nhất có thể trong vòng hai mươi ngày gì đó!

Trương Huyền tính toán một chút rồi nói.

Đám người Hồng sư đã đi được chín ngày, hơn nữa lại còn cưỡi phi chu của hoàng thất Huyễn Vũ đế quốc. Nếu muốn đuổi kịp thì chỉ có thể làm cho hành trình một tháng rút ngắn đến hai mươi ngày.

Vượt qua khoảng cách trăm vạn cây số, coi như linh thú một ngày có thể phi hành được hai mươi vạn, ba mươi vạn cây số thì cũng không phải mười ngày là đã có thể tới nơi được. Giữa đường còn cần nghỉ ngơi, điều chỉnh.

- Hai mươi ngày?

Hàn Xung ngừng lại, nhíu mày:

-Muốn trong thời gian ngắn như vậy đi tới Hồng Viễn đế quốc, chỉ sợ ít nhất phải là linh thú Hóa Phàm thất, bát trọng mới có thể làm được!

Linh thú chủng loại khác biệt, tốc độ cũng không giống, có một chút linh thú có tốc độ của Hóa Phàm thất trọng, cũng có bát trọng thậm chí cửu trọng. Thế nhưng cũng có chút linh thú, thực lực mạnh, tốc độ thì lại chậm hơn không ít.

Chỉ là, mặc kệ là loại nào, muốn hai mươi ngày chạy tới Hồng Viễn đế quốc, không có tu vi Hóa Phàm thất, bát trọng là chuyện không thể nào làm được.

Trương Huyền gật đầu.

Hắn là Thuần Thú sư, lý giải rất nhiều về linh thú, cho nên cũng có thể suy tính ra được thời gian.

- Loại linh thú cấp bậc này, chỉ có Thuần Thú sư ngũ tinh hậu kỳ thậm chí đỉnh phong thì mới có thể thuần phục được. Như vậy, ta mang các ngươi đi trưởng lão viện nhìn một chút...

Hàn Xung nhíu mày.

Nếu là linh thú Hóa Phàm tứ trọng, ngũ trọng, bằng vào mặt mũi của hắn có thể tùy tiện đi mượn. Thế nhưng thất trọng, bát trọng, coi như Thuần Thú sư ngũ tinh cũng rất khó thuần phục, hơn nữa số lượng không nhiều, chỉ sợ chỉ có thể nhờ trưởng lão viện Thú đường giúp đỡ mà thôi.

- Trưởng lão viện? Có quá phiền phức hay không?

Trương Huyền nhìn qua phía hắn.

- Phiền phức thì cũng không đến nỗi, lão sư ta chính là một vị Thuần Thú sư ngũ tinh đỉnh phong. . . Nếu như cho để cho người biết, ngươi trẻ tuổi như vậy đã là Thuần Thú sư tứ tinh, hơn nữa còn là một vị y đạo đại tông sư, nhất định sẽ rất là cao hứng!

Hàn Xung mỉm cười.

Trong lúc bốn người nói chuyện đã đi vòng qua một mảnh núi rừng, đi tới một cái đình viện không lớn.

Đình viện được làm từ cây cối, bùn đất dựng lên mà thành, thoạt nhìn rất là mộc mạc, không có xa hoa như những kiến trúc ở bên ngoài.

Đẩy cửa đi vào, trong cái sân rộng rãi có bày đầy đủ loại lồng, bên trong mỗi một cái lồng đều giam giữ một loại động vật không giống nhau. Có linh thú cũng có man thú, lớn nhỏ không đều, lít nha lít nhít chừng bảy, tám mươi đầu.

- Những thứ này...

Nhìn thấy những chiếc lồng này, Trương Huyền vô cùng kỳ quái.

Nơi này hẳn là chỗ ở của vị lão sư trong miệng của Hàn Xung, cấp bậc của đám động vật trong lồng đều không cao, thậm chí còn có không ít đầu lại là man thú cảnh giới từ tông sư trở xuống.

Loại động vật này, một ngón tay đã có thể búng chết, đường đường là Thuần Thú sư ngũ tinh đỉnh phong, cường giả Hóa Phàm bát trọng, nuôi dưỡng những vật này là muốn làm gì cơ chứ?

- A, lão sư ta đang...

Hàn Xung biết hắn nghi hoặc cái gì, đang muốn giải thích thì đã nghe thấy cửa phòng trước mắt kẽo kẹt rồi mở ra, một vị lão giả thần thái sáng láng đi ra.

Lão giả này có râu bạc trắng tóc trắng, trong tay cầm một quyển sách, dường như không nhìn thấy mọi người mà vừa đi vừa nói thầm, không biết đang nói cái gì. Nương theo tiếng nói thầm càng nhiều, trên mặt càng ngày càng hưng phấn, dường như đã tìm được chân lý gì đó, hưng phấn tới mức hai mắt tỏa ánh sáng.

- Lão sư...

Hàn Xung đi lên phía trước.

- Đừng quấy rầy ta, chờ ta làm xong rồi lại nói!

Không thèm nhìn lấy đối phương một cái, lão giả khoát tay áo, cầm sách đi tới gần một chiếc lồng.

Bên trong cái lồng này có bảy, tám đầu linh thú lông đỏ cấp bậc Chí Tôn.

Loại hamster này kích thước không lớn, thế nhưng năng lực đào đất lại cực mạnh, có ít người chuyên môn nuôi nhốt, dùng để đào tầng hầm, xây dựng các Địa Cung.

Đương nhiên, vị lão giả này nhốt nó ở trong lồng hắn không phải là có mục đích này.

- Lão sư thường như vậy, một khi rơi vào nghiên cứu thì cái gì cũng sẽ không quan tâm...

Thấy lão sư không để ý tới mình, Hàn Xung cười khổ rồi nói một tiếng với ba người.

- Không sao cả!

Trương Huyền cười nhạt một tiếng.

Mặc dù rất gấp gáp đi tới Hồng Viễn đế quốc, thế nhưng hắn cũng không vội vã chờ đợi ở đây một lúc. Lão giả này tay cầm thư tịch, lại thu thập nhiều chiếc lồng như vậy, coi như là hắn cũng không nhịn được có chút hiếu kỳ.

Không để ý tới mọi người đang ở chung quanh nhìn vào, lão giả liên tục lật mấy trang ở trong sách, rốt cuộc cũng đã tìm được cái gì đó mà hai mắt tỏa ánh sáng, nhìn trừng trừng vài đầu hamster lông đỏ trong lồng, hít sâu một hơi, hàm răng cắn chặt, rồi hô lên một tiếng.

- Ba 渃 luộc Lạc mật Tiên...

Nương theo thanh âm vang lên, vài đầu hamster lông đỏ giống như là nghe thấy lời nói cực kỳ chán ghét, hai con mắt đồng thời trừng lớn, há hốc miệng nôn ra.

- Ói ra? Không đúng?

Lão giả gãi gãi đầu, lại liên tục lật vài tờ:

- Có lẽ là phương thức phát âm của ta không đúng, thử lại một lần nữa!

- Ba 渃 luộc Lạc mật Tiên...

Hô hô hô!

Vài đầu hamster lông đỏ, hai mắt đảo một vòng, thân thể nằm trên mặt đất, hai chân không ngừng run rẩy, tròng mắt trắng bệch, còn có hai đầu muốn chạy trốn, kết quả lại đụng đầu vào bên trên lồng giam rồi lập tức ngất đi.

- Cái này...

Mọi người đồng thời trợn trừng mắt.

Ngay cả hai mắt Trương Huyền cũng xoay loạn.

Vừa này lão giả này nói ra lời gì buồn nôn như vậy, khiến cho đám hamster lông đỏ sợ đến mức như vậy chứ? Tình nguyện đụng vào vách lồng ngất tại chỗ chứ không tình nguyện còn tỉnh táo?

- Đây là. . . Thú ngữ?

Nhớ tới cái gì đó, Lạc Thất Thất nhìn về phía Hàn Xung.

Mặc dù không phải là Thuần Thú sư, thế nhưng thân là Danh sư nàng cũng biết đến rất nhiều thứ. Chuyện Thượng Cổ thú ngữ cũng đã từng nghe qua một chút.

Nghe nói là Khổng sư tự mình biên soạn, chỉ là niên đại quá xa xưa cho nên đã bị mất, cho dù có người biết thì cũng chỉ nắm giữ ở trong tay một số ít người, không truyền ra ngoài.

Chẳng lẽ, vị lão sư này của Hàn Xung đã học tập, đang tiến hành thử nghiệm hay sao?

Chỉ là, thí nghiệm thú ngữ cũng không tính là gì. Thế nhưng rốt cuộc hắn đã nói ra thứ gì mà khiến cho đầu hamster lông đỏ nôn thành như vậy chứ?

- Lão sư đang học tập thú ngữ, hơn nữa cũng đã có hiệu quả nhất định...

Hàn Xung gật gật đầu.

- Hiệu quả?

Trương Huyền và hai nữ tử nói không nên lời.

Nói cho động vật nôn, là hiệu quả?

Ta còn có thể đánh cho bọn chúng nôn a!

- Khụ khụ!

Nghe thấy lời đối thoại của mấy người, lại nhìn thấy vẻ mặt của mọi người, lão giả xấu hổ thu sách về, sau đó lại sửa lại y quan một chút, rồi mới xoay người lại:

-Hàn Xung, không phải ta bảo ngươi đi học tập sao? Tìm ta có chuyện gì?

- Bẩm báo lão sư, vị Trương sư này là ân nhân của con, muốn tới đây mượn một đầu linh thú cấp bậc Hóa Phàm bát trọng để đi tới Hồng Viễn đế quốc!

Hàn Xung vội vàng nói.

- Hóa Phàm bát trọng?

Lão giả nhíu mày một cái:

-Loại linh thú phi hành cấp bậc này, toàn bộ Thú đường chỉ có ba đầu. Mà hai đầu trong đó lần trước đã bị hoàng thất Huyễn Vũ mượn đi! Một đầu cuối cùng vừa mới đường dài trở về, mỏi mệt không chịu nổi, chỉ sợ không có cách nào lên đường được! Hơn nữa, muốn mượn loại linh thú cấp bậc này, cho dù ta là trưởng lão thì cũng không thể tự tung tự tác. Cần phải tiến hành trưởng lão hội, thậm chí phải được đường chủ đồng ý mới được!

- Cái này...

Vẻ mặt Hàn Xung có chút xấu hổ.

Trình độ quản lý của Thú đường Huyễn Vũ đế quốc còn nghiêm khắc hơn Vạn Quốc thành rất nhiều. Linh thú Hóa Phàm bát trọng, trong toàn bộ phạm vi đế quốc cũng thuộc về đỉnh phong, bình thường sẽ không tham gia nhiệm vụ, coi như xuất hiệ cũng cần trưởng lão hội đồng ý mới được.

Lúc trước hắn ở Thú đường Vạn Quốc thành, thân là đường chủ, một câu nói đã có thể khiến cho bất luận linh thú gì lên đường. Vốn tưởng rằng lão sư thân là một trong các trưởng lão đỉnh phong nhất ở đây thì cũng có quyền lợi này, hiện tại xem ra, cũng không dễ dàng như vậy.

- Như vậy. . . linh thú Hóa Phàm thất trọng có hay không?

Vận dụng bát trọng đã phiền toái như vậy, như vậy mặc dù thất trọng hơi chậm một chút, thế nhưng cũng còn có thể.

- Linh thú thất trọng trong công hội chúng ta tổng cộng có mười bốn đầu, toàn bộ đều thuộc về thú sủng tư nhân của trưởng lão. Chỉ có năm đầu có thể phi hành, muốn mượn dùng cũng cần trưởng lão tự mình khống chế, độ khó cũng rất lớn!

Lão giả này khẽ lắc đầu:

-Hơn nữa, đại bộ phận những linh thú này đều không thích hợp phi hành đường dài, đi Hồng Viễn đế quốc. . . Chỉ sợ sẽ không mạnh hơn quá nhiều so với một chút linh thú Hóa Phàm lục trọng!

Linh thú Thú đường có hai loại thuê và tư nhân, thuê linh thú, bình thường đều là Thuần Thú sư thuần phục tập thể, chăn nuôi từ học đồ hoặc là Thuần Thú sư cấp thấp nhất, sau đó dùng để cho người khác thuê cưỡi.

Tư nhân thì là thú sủng của bản thân, bình thường là đồng bọn chiến đấu, loại linh thú này tốc độ trong cự ly ngắn cực nhanh, thích hợp chiến đấu, muốn phi hành dài ngày thì lại rất khó.

Mặc dù linh thú có thực lực Hóa Phàm thất trọng trong Thú đường có rất nhiều, thế nhưng hầu như đều là linh thú mặt đất, dù có thể phi hành thì cũng đều là cự ly ngắn, đi Hồng Viễn đế quốc xa như vậy. Một khi lặn lội đường xa, có rất ít linh thú có thể làm được chuyện này.

- Vậy không có biện pháp gì hay sao?

Vẻ mặt Hàn Xung đỏ lên.

Trương sư giúp hắn đại ân như thế, thật vất vả đối phương mới có một yêu cầu, vậy mà bản thân hắn lại không thể hoàn thành, thực sự quá mất mặt.

- Không có cách nào...

Lão giả lắc đầu, đột nhiên nhớ tới cái gì đó rồi nói một câu:

-Trừ phi. . . Có thể câu thông với đầu kia, thuyết phục nó! Nếu như có thể làm được, như vậy nếu muốn đi Hồng Viễn đế quốc, chỉ sợ ngay cả mười ngày cũng không tới!

- Đầu kia?

Hàn Xung nghĩ đến cái gì đó lại khẽ cười khổ lắc đầu, trong lúc đang muốn nói tiếp thì lại đột nhiên nhớ tới vị thanh niên bên người mình rấ tlaf thần kỳ, ánh mắt hắn sáng lên, nói:

-Đúng rồi, lão sư, chỉ sợ chúng ta không có cách nào thuyết phục được nó. Thế nhưng Trương sư. . . Có khả năng làm được!

Thấy học sinh mình kích động như thế, lão giả nhíu mày, nhìn Trương Huyền một cái, vẻ mặt rấ tlaf hoài nghi:

-Chỉ bằng hắn?

Không phải hắn không coi trọng đối phương, mà thoạt nhìn đối phương cũng chỉ chừng hai mươi tuổi. Chỉ chừng tuổi này, coi như thiên tư không tồi thì nhiều nhất cũng chỉ là Thuần Thú sư nhất tinh, nhị tinh. Bằng vào loại thực lực này, có thể làm gì được cơ chứ?

Đây chính là gia hỏa mà ngay cả đường chủ cũng không có cách nào a.

- Đừng nhìn tuổi Trương sư không lớn lắm, thế nhưng lại là Thuần Thú sư tứ tinh, Yêu Thần thú lúc trước con không có cách nào thuần phục chính là do hắn thuần phục!

Hàn Xung vội vàng giải thích, hắn nhớ tới cái gì đó rồi lại nói tiếp:

-Hơn nữa. . . hình như Trương sư cũng biết thú ngữ, có vẻ như. . . So với lão sư còn hữu hiệu hơn một chút!

- Thú ngữ? Ngươi biết thú ngữ Thượng Cổ hay sao?

Lão giả sững sờ, trong mắt tràn ngập vẻ hoài nghi.

Thú ngữ Thượng Cổ, từ hàng vạn năm trước đã thất truyền. Người có thể nắm giữ cũng đều là Thuần Thú sư đỉnh phong nhất, của mình mình quý, tất cả đều không nguyện ý để rò rỉ ra bên ngoài. Một một gia hỏa trẻ tuổi như vậy, làm sao có thể biết được chứ?

- Ta. . . Đã học qua một chút, nhìn qua vài cuốn sách!

Trương Huyền gật đầu.

- Một điểm? Ta đã nghiên cứu hơn năm mươi năm mà cũng chỉ hiểu được một chút da lông, học qua một điểm thì có tác dụng gì chứ!

Nghe đối phương nói chỉ học được một chút, lão giả có vẻ thất vọng, khoát tay áo. Lúc đang muốn nói tiếp thì chỉ thấy thanh niên trước mắt hít sâu một hơi, miệng đột nhiên mở ra.

- Hống!

Soạt!

Tất cả linh thú, man thú trong viện, trong nháy mắt tất cả đều nằm rạp run lẩy bẩy ở trên mặt đất. Lão giả cũng cảm thấy toàn thân mình run lên, trước mắt tối sầm lại, thoáng cái đã lảo đảo té ngã xuống trên mặt đất, không ngừng run rẩy.

Thiên Long Bát Âm

dtv-ebook.com

Long ngữ của Trương Huyền, mặc dù có hiệu quả lớn nhất đối với Long tộc, thế nhưng man thú, linh thú trong sân đều có cấp bậc quá thấp cho nên cũng có tác dụng chấn nhiếp cường đại.

Đột nhiên nghe được tiếng rống của hắn, không có ngất đi tại chỗ đã là tốt lắm rồi.

Những linh thú, man thú này, hắn có thể hiểu được, chỉ là. . .

Trương Huyền có chút nghi hoặc nhìn về phía trước:

- Vị trưởng lão này, ngươi. . . Không sao chứ?

Linh thú nằm xuống, bởi vì bị quản chế bởi sự mạnh mẽ của Long tộc, không dám phản kháng. Thế nhưng ngươi là nhân loại, nằm trên mặt đất làm gì cơ chứ?

Hơn nữa, mất hồn run rẩy như thế, lại còn không ngừng chảy nước miếng. . .

Chẳng lẽ Long ngữ mà ta nói cũng làm cho ngươi cảm thấy buồn nôn hay sao?

- Lão sư...

Hàn Xung cũng giật nảy mình, vội vàng ấn huyệt nhân trung, truyền chân khí vào mới làm cho đối phương khôi phục lại.

- Thứ mà ngươi mới vừa mới nói chính là. . . thanh âm của Chân Long?

Vừa tỉnh táo lại, lão giả đã vội vàng đứng lên, nhìn về phía Trương Huyền đang đứng ở trước mắt, trong mắt tràn ngập kích động và vẻ không thể tin được.

- Ta cũng không biết, tùy tiện học được mấy âm tiết...

Trương Huyền nói.

Thật sự là hắn không biết rốt cuộc thứ mình học là cái gì, lúc trước hắn còn tưởng rằng là thú ngữ Thượng Cổ. Học được ba cái âm tiết thì thứ này dùng tốt nhất, cho nên mỗi lần gặp phải linh thú hắn đều lấy ra dùng một lần.

Kết quả, chỉ cần vừa hô, linh thú mang huyết mạch Long tộc, trên cơ bản đều lập tức cứng ngắc, bị dọa đến gần chết.

- Tùy tiện học? Thanh âm của Chân Long. . . Nhân loại cũng có thể học được sao?

Lão giả không thể tin được, mới nói được phân nửa thì đột nhiên nói:

-Ngươi chờ ta một chút!

Nói xong hắn vội vã đi về phòng, một lát sau đã lấy ra một bản thư tịch cổ xưa, tiện tay mở ra rồi nói:

-Ngươi nhìn xem!

Trương Huyền cúi đầu nhìn lại, âm tiết mà vừa rồi hắn nói quả nhiên xuất hiện ở bên trên quyển thư tịch này.

- Cái này là thanh âm của Chân Long sao?

Tiếp nhận thư tịch, tùy tiện lật vài tờ, nhìn thấy chữ phía trên trang bìa, Trương Huyền không nhịn được hỏi.

- Ừm, đây là tổng kết của một vị Thuần Thú sư Thượng Cổ, cũng được xưng là Thiên Long Bát Âm!

- Thiên Long Bát Âm?

Trương Huyền sững sờ.

Lão giả gật đầu:

-Truyền thuyết, Long tộc bởi vì quá mức mạnh mẽ cho nên bị giới hạn bởi quy luật thiên địa tự nhiên, không có cách nào phát ra rất nhiều âm tiết được. Vì vậy chỉ có tám âm tiết dùng để bày tỏ sự mừng, giận, buồn, vui, hồi tưởng, ưu sầu của bản thân! Nhưng, không nên xem thường tám cái âm tiết này, nó có thể biểu đạt ra toàn bộ ngôn ngữ của Long tộc, thậm chí so với lời nói của nhân loại còn phong phú hơn nhiều.

Trương Huyền gật đầu.

Hắn là Thuần Thú sư cho nên cũng đã nhìn qua ghi chép liên quan tới linh thú, một chút thú loại quá mức mạnh mẽ, vì công bằng cho nên thiên địa sẽ làm cho nó có chỗ thiếu sót, thanh âm chính là một trong số đó.

Chỉ là, cho dù Long tộc chỉ có tám cái âm tiết, thế nhưng không chỉ có tám ý, mà nếu liên hợp lại cùng nhau lại có nắm giữ hơn một nghìn vạn loại tổ hợp. Hoàn toàn có thể diễn tả ra bất luận lời muốn nói gì, thậm chí so với ngôn ngữ của nhân loại còn phong phú hơn nhiều. (tám âm tiết có đủ loại tổ hợp biến hóa, là tám mũ tám, tổng cộng là 16777216 loại âm tiết)

Có câu nói gọi là đại âm hi thanh, đại tượng vô hình chính là đạo lý này.

- Ngôn ngữ Long tộc có quá nhiều biến hóa, mỗi một loại tổ hợp đều đại biểu cho một ý nghĩ, không có Chân Long tới giao lưu, ai cũng không biết nó đang bày tỏ cái gì. Càng quan trọng hơn là...

Lão giả này nói đến đây, hai mắt trừng lớn, tràn ngập vẻ không thể tin được nhìn qua:

-Thiên Long Bát Âm, cần phải nắm giữ huyết mạch Chân Long có thể phát ra được, thân thể người bình thường căn bản không chịu nổi, ngươi.

. . Làm sao ngươi lại làm được? Chẳng lẽ. . . Ngươi là Chân Long chi thân?

- Chân Long chi thân?

Trương Huyền có chút nghi ngờ nhìn qua.

- Đúng vậy a, Chân Long chi thân là một loại bên trong các thể chất đặc thù, so với Thuần Dương, Thuần Âm còn cường đại hơn, một khi kích hoạt, huyết mạch trong cơ thể sẽ đến gần vô hạn Chân Long, tu vi và lực lượng đều sẽ có tiến bộ trên phạm vi lớn. . . Nhất là bình cảnh tu luyện, hầu như không có...

Càng nói thì càng kích động, vẻ mặt lão giả dần dần ửng hồng.

Chân Long chi thân là tồn tại bài danh phía trên trong mấy thể chất đặc thù. Mà người trước mắt này, có thể phát ra Long ngữ mà nhân loại không có cách nào phát ra được chẳng lẽ là loại thể chất này?

Nếu thật sự là như vậy thì sẽ rất đáng sợ!

- Lão sư, chẳng lẽ người thật sự là?

Nghe thấy lời nói của lão giả, Lạc Thất Thất, Ngọc Phi Nhi liếc mắt nhìn nhau, đồng thời tràn ngập kỳ quái nhìn về phía đối phương.

Căn cứ vị vào kinh nghiệm truyền kỳ của vị Trương sư này xem ra, tốc độ tu luyện của hắn quả thực quá nhanh.

Vốn bọn họ cho rằng nguyên nhân là bởi vì có một lão sư tốt, chẳng lẽ thực sự là loại Chân Long chi thân này?

Nếu là như thế, rất nhiều chuyện cũng có thể giải thích thông được.

- Ta...

Trương Huyền vò đầu.

Hắn làm gì có Chân Long chi thân gì chứ, sở dĩ có thể nói ra Long ngữ là bởi vì có Thiên Đạo chân khí và Thiên Đạo kim thân.

Đương nhiên, chuyện này không thể nói ra được cho nên hắn đành phải nói sang chuyện khác:

-Quyển sách này, ghi chép toàn bộ tám cái âm tiết kia hay sao?

- Tám cái âm tiết? Đương nhiên là không thể nào!

Thấy đối phương không tình nguyện nói ra chuyện này, lão giả cũng không truy vấn nhiều mà khẽ lắc đầu:

-Thiên Long Bát Âm là ngôn ngữ của Long tộc, nhân loại không có tư cách đánh cắp. Quyển sách này chỉ là ghi chép việc này, phỏng đoán phương thức phát ra tiếng, cụ thể là có ý gì, phát âm như thế nào, một lời cũng không ghi rõ!

- Ah!

Trương Huyền tiện tay đọc qua thư tịch, tinh thần lại rơi vào bên trong thư viện.

Thư tịch đặt ở thư viện, không nói tới việc thoạt nhìn tốc độ rất nhanh, mà còn có thể phân biệt ra thật giả, tìm tới chỗ thiếu sót.

Sưuu!

Trong nháy mắt hắn đã quét qua thư tịch một lần, lập tức hiểu ra.

Quyển sách này đúng như đối phương nói, chỉ ghi chép nguồn gốc của Thiên Long Bát Âm và quan hệ cùng Long tộc, còn những chuyện khác cũng không ghi rõ.

Phía trên viết ra tám âm tiết này, trong đó có âm hống mà hắn thường xuyên nói ra. Chỉ là nếu như phát âm, ghi tròn hơn ba mươi đầu, không có một cái nào là đúng.

Còn hai âm tiết trước đó hắn học được thì lại không có mặt trong tám âm tiết này, xem ra hắn không phải là Long ngữ.

Cũng khó trách hai thứ kia lại không có tác dụng gì, từ trước cho tới nay hắn đều dùng thứ này để thuần phục linh thú, hóa ra căn bản nó cũng không phải là Long ngữ a.

Bên trên thư tịch có ghi kỹ càng về độ khó của Long ngữ, đúng như lão giả này nói, cấu tạo sinh mệnh khác biệt, coi như nhân loại biết phát âm thì cũng không có cách nào bắt chước và phát ra âm thanh như Long tộc được.

Cho nên, hơn ba mươi cái đều chỉ là phán đoán, không có căn cứ chứng thực.

- Ừm? Lại có một phương pháp phát âm là đúng sao?

Nhìn xong thư tịch, đột nhiên hai mắt hắn rơi vào phía dưới cùng.

Ở cuối cùng quyển thư tịch này, không ngờ ở bên trong bát âm lại ghi ra một phương pháp phát âm đúng đắn.

Chính là âm thứ hai “Bò....ò...! bên trong Thiên Long Bát Âm.

Ghi nhớ phương pháp phát âm vào trong lòng, định dành thời gian để thử một chút, đột nhiên hắn nhớ tới cái gì đó mà không nhịn được nhìn về phía lão giả trước mắt.

- Phía trên này có ghi, Thiên Long Bát Âm chỉ có tác dụng áp chế đối với sinh mệnh nắm giữ huyết mạch Long tộc, thuộc về áp chế Chân Long, ngươi. . . Vừa rồi vì sao ngươi cũng nằm xuống vậy?

Kỳ thật không chỉ có hắn cảm thấy kỳ quái, mấy người Lạc Thất Thất, Hàn Xung cũng rất là nghi hoặc.

Vừa rồi mặc dù thanh âm mà Trương sư phát ra to lớn, thế nhưng đối bọn hắn cũng chỉ là có chút ầm ĩ mà thôi, cũng không chịu ảnh hưởng.

Làm sao một trưởng lão Hóa Phàm bát trọng đỉnh phong như hắn lại trực tiếp ngã xuống trên mặt đất cơ chứ? Còn không ngừng run rẩy, miệng sùi bọt mép, thoạt nhìn chướng tai gai mắt như thế chứ ?

- Cái này...

Nghe thấy câu hỏi này, lão giả không có kinh ngạc như trước đó nữa mà vẻ mặt lúc thì trắng lúc thì đỏ, qua nửa ngày mới than thở nói một tiếng:

-Ngươi đi theo ta!

Nói xong hắn đi đến đằng sau nhà cỏ.

- Lão sư...

Nhìn lão sư lại gọi bọn hắn cùng đi, Hàn Xung rất là nghi hoặc.

Hắn đã đi theo lão sư học tập được một đoạn thời gian, nhưng lão sư chưa từng để hắn đi tới phía sau nhà nhỏ. Bản thân hắn có một lần hiếu kỳ muốn qua, thậm chí còn bị trách mắng một trận, đồng thời lão sư còn cảnh cáo, không có chuyện gì khác thì không được qua đây.

Những ngày này hắn luôn nghi hoặc, rốt cuộc đằng sau nhà cỏ là cái gì, không nghĩ tới lão sư lại chủ động muốn mang bọn họ tới đó.

Đám người Trương Huyền không biết những điển cố này cho nên đi theo sau lưng lão giả, vòng qua căn nhà tranh không lớn, đi về phía sau.

Phía sau nhà cỏ là một dốc núi không lớn, trước sườn núi thì có một tấm bia đá cực lớn.

Ngẩng đầu nhìn lại bia đá, phía trên ghi năm chữ to:

-Long Nham thú chi mộ!

- Linh thú cấp bậc Hóa Phàm bát trọng, bá vương lục địa. . . Long Nham thú?

Nhíu mày, Trương Huyền không nhịn được nhìn qua.

- Không sai!

Lão giả khẽ gật đầu, nhìn về phía dốc núi trước mắt, trong mắt mang theo vẻ lưu luyến không rời:

-Nó. . . Là linh thú của ta!

- Của người?

Hàn Xung sững sờ, hai mắt trợn tròn:

- Linh thú của lão sư. . . Chết rồi sao?

Hắn biết lão sư mình là Thuần Thú sư ngũ tinh đỉnh phong, thế nhưng chưa bao giờ thấy qua linh thú của lão sư là cái gì. Vốn hắn cho rằng nó đã đi làm cái gì đó, không có ở bên người, thế nhưng dù có nằm mơ cũng nghĩ không ra, linh thú đã chết.

Mặc dù Thuần Thú sư có thể có rất nhiều thú sủng, thế nhưng muốn thu được sự tín nhiệm của đối phương, tất nhiên cũng phải bỏ ra rất nhiều thứ.

Đại bộ phận Thuần Thú sư đều xem thú sủng đã thuần phục là bằng hữu tốt nhất, thậm chí còn là thân nhân.

Thú chết, đả kích đối với Thuần Thú sư vô cùng lớn, có không ít người sẽ bởi vì vậy mà không gượng dậy nổi được nữa.

Lão sư chưa từng tiếp xúc với các trưởng lão khác, một người ở trong chỗ xa như vậy, chẳng lẽ bởi vì thú sủng của mình đã chết hay sao?

- Ừm, thú sủng của ta chết rồi, cẩn thận mà nói, nó bởi vì ta mà chết!

Lão giả lắc đầu.

- Bởi vì ngươi?

- Đầu Long Nham thú này là linh thú ta thuần phục khi trở thành ngũ tinh Thuần Thú sư...

Lão giả than thở một tiếng, nói ra chuyện của hắn.

Hắn thuần phục Long Nham thú, thuận lợi trở thành Thuần Thú sư ngũ tinh. Lúc đó hắn xuân phong đắc ý, không sợ trời không sợ đất, kết quả trong một lần giao chiến. . . Đã gặp phải nguy hiểm.

Lần kia bản thân hắn bị trọng thương, bất cứ lúc nào cũng sẽ tử vong, là đầu Long Nham thú này dùng tinh huyết của mình để cứu hắn, sau đó, không trị được thương thế mà bỏ mình.

Chính vì vậy, hắn rất là áy náy, chôn nó ở nơi này, lập mộ bia, thề làm bạn tới cuối đời với nó.

- Bởi vì trong cơ thể ta dung hợp tinh huyết Long Nham thú, cho nên mới mẫn cảm đối với thanh âm của Chân Long, phải chịu áp bách...

Lão giả nói.

Trương Huyền gật đầu.

Khó trách.

Mặc dù hình thể của Long Nham thú rất lớn, thế nhưng số lượng máu tươi có hạn, dùng để cứu người thì lại yêu cầu máu tươi phải càng tinh thuần! Dung nhập vào huyết mạch, mặc dù không phải là thể chất Chân Long thì cũng sẽ phải nhận áp bách từ Long ngữ, thân bất do kỷ.

- Ngươi cố gắng học tập thú ngữ Thượng Cổ, thậm chí còn học tập Thiên Long Bát Âm. . . Cũng là bởi vì có liên quan tới chuyện này hay sao?

Trương Huyền nhìn qua.

Đối phương chăm chỉ không ngừng nghiên cứu thú ngữ Thượng Cổ như thế, cái gì cũng không quan tâm, có lẽ cũng có quan hệ với đoạn kinh

nghiệm này.

- Đúng. . . Lúc ấy ta trọng thương hôn mê, là Long Nham thú đã cứu ta, ở đây còn có một đầu linh thú khác. . . Chính là đầu ta nói mười ngày là có thể chạy tới Hồng Viễn đế quốc—— Tử Dực Thiên Hùng thú!

Lão giả xiết chặt nắm tay:

- Trước khi Long Nham thú chết đã nói rất nhiều với ta, nhưng mà khi đó ta hôn mê bất tỉnh, cũng không biết cái gì. Những năm này ta luôn cố gắng học tập thú ngữ Thượng Cổ chính là muốn từ trong miệng nó biết. . . Nó nói chuyện gì, lại có nguyện vọng gì, như vậy ta sẽ đi hoàn thành cho nó...

Nói đến đây, hốc mắt lão giả này trở nên ửng hồng.

Ta đã học xong

dtv-ebook.com

Bình thường Thuần Thú sư thuần phục thú sủng đều cần tốn thời gian mấy năm mới có thể thổ lộ tâm tình, vô tư trả giá. Không có khả năng người nào cũng giống như Trương Huyền, đánh một trận là được.

Do đó, Thuần Thú sư và thú sủng có tình cảm rất là thâm hậu, thậm chí thời gian dài còn muốn cùng tu luyện, huyết mạch cùng dung.

Đầu Long Nham thú này đã theo vị trưởng lão này không biết thời gian bao nhiêu lâu, lại cộng thêm vì hắn mà chết, rất hiển nhiên trong lòng đã sớm coi hắn là đồng bọn thân mật nhất, coi như cực khổ hơn nữa thì cũng muốn hoàn thành nguyện vọng của đối phương.

- Đầu. . . Tử Dực Thiên Hùng thú kia, không phải là của Thú đường hay sao?

Trương Huyền lông nhíu mày.

Là linh thú của Thú đường thì trên cơ bản đều có người thuần phục, coi như không biết thú ngữ thì giữa chủ nhân và thú sủng cũng có biện pháp để câu thông và giao lưu.

Hiện tại hắn muốn học thú ngữ, từ trong miệng đại gia hỏa này hiểu được di ngôn trước khi chết của Long Nham thú. Mà đại gia hỏa này lại không có bị người ta thuần phục, nếu không trực tiếp tới hỏi Thuần Thú sư là được, không cần thiết phải phiền toái như vậy.

- Tử Dực Thiên Hùng thú thành niên, mặc dù cũng là Hóa Phàm bát trọng. Thế nhưng đầu này đã đạt đến cảnh giới nửa bước cửu trọng, Thú đường chúng ta căn bản không có người nào có thể thuần phục...

Lão giả này khẽ lắc đầu.

- Nửa bước cửu trọng?

- Ừm, mặc dù chỉ là nửa bước, thế nhưng bằng vào huyết mạch và lực lượng, coi như một chút cường giả Hóa Phàm cửu trọng chân chính cũng không phải là đối thủ, hơn nữa, bởi vì Long Nham thú chết đi cho nên khiến cho nó ôm thành kiến cực lớn đối với nhân loại, căn bản không có biện pháp thuần phục...

Lão giả nói.

- Nó là bạn với Long Nham thú hay sao ?

Trương Huyền nghi hoặc hỏi.

- Đúng. . . Tình lữ!

Lão giả chần chờ một chút rồi nói.

- Tình lữ?

Trương Huyền giật mình.

Một chút linh thú cường đại, bình thường số lượng tương đối ít, muốn tìm được linh thú cùng chủng tộc sẽ rất khó. Dưới loại tình huống này, linh thú sẽ kết thành bạn đời cùng một loại sinh mệnh cường đại khác. Đương nhiên, loại bạn đời này có thể kéo dài huyết mạch hay không thì lại không nhất định.

Chỉ là làm bạn trên tinh thần, cùng chiến đấu, cùng sinh tồn cũng được rồi.

Thậm chí ở trong nhân loại cũng có một chút đạo lữ cũng là như vậy.

Tu vi đạt tới cảnh giới cao thâm, giao lưu tinh thần mới là quan trọng nhất, sinh ra hậu đại, giao lưu nhục thể đã không được coi trọng nữa.

Tử Dực Thiên Hùng thú đã là tình lữ với Long Nham thú, tự nhiên sẽ rất chú trọng đối với nó.

Tận mắt nhìn thấy bạn đời chết đi cho nên tự nhiên ghi hận trong lòng đối với chủ nhân như lão giả này. Đối phương nói cho hắn biết mới là lạ.

Mà lão giả một lòng học tập thú ngữ chính là muốn cùng giao lưu với nó, hóa giải khúc mắc.

- Lão sư, Tử Dực Thiên Hùng thú đã là bạn đời của thú sủng lão sư, như vậy vì sao. . . Hai ba ngày nó lại tới làm loạn, đánh lén Thú đường cơ chứ?

Dường như Hàn Xung cũng có hiểu biết về đầu linh thú này, cho nên hắn không nhịn được nói.

- Đánh lén?

Lạc Thất Thất nhìn qua rồi hỏi.

- Đúng vậy a, đầu đại gia hỏa này mỗi tháng đều đến mấy lần, đánh lén Thú đường, ăn một đầu linh thú, man thú. Làm cho tiếng oán hờn lan truyền khắp nơi, mỗi lần Thú đường đều tốn một cái giá cực lớn để bắt nó. Thế nhưng thực lực và tốc độ của nó thực sự quá mạnh, quá nhanh, căn bản không bắt được...

Hàn Xung giải thích.

Mặc dù thời gian hắn tới Thú đường Huyễn Vũ đế quốc không dài, nhưng rất nhiều chuyện hắn vẫn nhìn thấy ở trong mắt.

Một tháng, đầu Tử Dực Thiên Hùng thú này đã đánh lén Thú đường mấy lần, ăn vụng linh thú, man thú, khiến cho không ít người tràn ngập buồn bực. Thế nhưng bởi vì hạn chế thực lực, coi như Thú đường có bất đắc dĩ tới đâu thì cũng không có cách nào làm gì đối phương.

Vốn nghĩ tên này là linh thú vô chủ, không ưa linh thú bị nhân loại chi phối, hiện tại xem ra, chỉ sợ là trả thù có ý định.

- Nó không cam lòng Long Nham thú bị giết, cho nên cố ý đến Thú đường làm loạn, những năm này ta học thú ngữ cũng là muốn hỏi nó một chút, xem rốt cuộc nó muốn làm gì!

Trưởng lão lắc đầu, nói xong không nhịn được nhìn về phía Trương Huyền ở trước mắt:

-Ngươi đã biết thanh âm của Chân Long, như vậy có phải cũng cũng biết một ít thú ngữ Thượng Cổ hay không?

Thanh âm của Chân Long xem như Chân Long chi thân, cũng cần đặc biệt học tập với người khác. Mà đối phương ngay cả Thiên Long Bát Âm cũng có thể học, như vậy liệu có thể dạy thú ngữ Thượng Cổ hay không?

Mặc dù mới vừa rồi đối phương nói chỉ nhìn qua một chút, có phải là ngữ điệu khiêm tốn hay không?

Trương Huyền gãi gãi đầu, nói:

- Thú ngữ Thượng Cổ. . . Quả thực ta không biết!

Lúc trước hắn mới chỉ học qua vài câu, chỉ có điều, nói cho linh thú gào thét không dứt, suýt chút nữa đã nổi điên, bản thân hắn cũng không biết là ý gì. So với việc không biết cũng không có gì khác nhau cả.

- Không biết?

Nghe thấy đối phương xác nhận, ánh mắt tràn ngập mong đợi của vị trưởng lão này trở nên ảm đạm, lại hỏi lần nữa:

- Vậy thì. . . Thiên Long Bát Âm thì sao?

Coi như Tử Dực Thiên Hùng thú không chứa huyết mạch Long tộc, thế nhưng nếu như vị trước mắt này thực sự có thể nói ra Long ngữ. Như

vậy cũng có khả năng câu thông, để cho nó ngoan ngoãn nói ra chuyện năm đó, thậm chí còn có thể có thể khiến cho nó nói ra vì sao lại căm thù nhân loại như thế, nhất định phải cố ý tới làm loạn ở Thú đường.

- Ta. . . Chỉ biết một âm tiết!

Trương Huyền càng ngại ngùng nói.

Đối phương còn tưởng rằng hắn thực sự biết Long ngữ. Thế nhưng trên thực tế, hắn chỉ học được một âm tiết, bình thường nhàn rỗi không chuyện gì dùng để hù dọa một chút linh thú ẩn chứa huyết mạch Long tộc mà thôi.

Bảo hắn nói ra Long ngữ hoàn chỉnh, nhất định là không thể nào.

- Một âm tiết?

Thân thể vị trưởng lão này run rẩy một cái.

Vốn hắn nghe thấy người thanh niên này nói ra Long ngữ còn tưởng rằng đã tìm được hi vọng, hiện tại xem ra, cũng không có gì khác biệt so với trước kia.

- Vậy thì quên đi...

Lắc đầu, vị trưởng lão này rất là bất đắc dĩ.

Những năm này hắn đã sưu tập không ít sách vở, chuyên môn học tập thú ngữ Thượng Cổ. THế nhưng loại ngôn ngữ này thực sự quá khó khăn, xem như hắn, nếu như không có người dạy, không có lão sư, thật giả khó phân thì cũng không có nghiên cứu ra được vài câu.

Hắn còn tưởng rằng Hàn Xung đề cử như thế thì có thể từ bên trong miệng đối phương học được một chút. Chỉ là không nghĩ tới , đối phương cũng không biết.

- Kỳ thật. . . Cũng không cần nản chí, trưởng lão đã nghiên cứu thú ngữ Thượng Cổ nhiều năm như vậy, nhất định đã sưu tập không ít sách vở, ta có thể mượn đọc một phen hay không? Vạn nhất có thể có chỗ tâm đắc, cũng chưa biết chừng!

Trương Huyền nhìn qua rồi nói.

- Mượn đọc? Tâm đắc?

Trưởng lão cười khổ, nói:

- Ý của ngươi là hiện tại mới học sao?

- Ừm!

Trương Huyền gật đầu.

- Ngươi có biết độ khó của thú ngữ Thượng Cổ hay không?

Thấy quả nhiên đối phương có ý này, lão giả không nhịn được lắc đầu:

-Thú ngữ thất truyền, hiện tại ghi chép lưu truyền xuống dưới, rất nhiều thứ chỉ là lời không rõ, cũng không ít thứ chỉ tốt ở bề ngoài. Không nói trước có thể phát âm hay không, coi như có thể phát ra, ngươi có biết nó có ý gì không? Ta đã nghiên cứu không dưới năm mươi năm, mà đến bây giờ cũng không có một chút tiến triển nào, bây giờ...

Mặc dù hắn chưa nói hết lời, thế nhưng ý tứ đã hết sức rõ ràng, cảm giác quả thực đối phương đang nói trò đùa.

Hắn nghiên cứu cả một đời, cái gì cũng không hiểu. Ngươi xem thư tịch một chút đã muốn học tập, nếu thú ngữ Thượng Cổ đơn giản như vậy thì cũng không trở thành thất truyền, khiến cho vô số Thuần Thú sư muốn khôi phục mà không thể được.

- Ta cũng rất có hứng thú đối với thú ngữ Thượng Cổ, cho nên cũng chỉ muốn tùy tiện nhìn xem. Nếu như có thể học tập, đương nhiên là tốt nhất,

học tập không được thì cũng không có biện pháp...

Biết chỗ lo lắng và ý nghĩ của đối phương, Trương Huyền nói.

- Vậy thì tốt, ngươi đi vào đi, bên trong nhà tranh của ta, tất cả đều là thư tịch liên quan tới thú ngữ Thượng Cổ. Những năm này, chỉ cần là đồ vật có quan hệ tới việc ghi lại thú ngữ trong Huyễn Vũ đế quốc thì hầu như đều bị ta sưu tập tới...

Trưởng lão có chút mất hứng, khoát tay áo nói.

Mặc dù những sách vở này đều là do hắn tốn vô số tâm huyết sưu tập, nhưng cũng không phải là đồ vật cực kỳ quan trọng gì cả. Nếu đối phương đã muốn nhìn, cũng không có gì làv.

- Đa tạ!

Trương Huyền ôm quyền, đẩy cửa phòng ra rồi đi vào.

Thấy thân ảnh của hắn đã biến mất ở trước mắt, trưởng lão không nhịn được lắc đầu, trên mặt tràn ngập vẻ thất vọng:

- Thú ngữ Thượng Cổ, cho dù có người truyền thụ, không có mấy năm cũng khó có thể học được, đơn giản như vậy mà có thể học được. Như vậy chẳng phải năm mươi năm qua ta đã sống vô dụng rồi sao?

Vốn cho rằng đối phương có thể nói ra thanh âm Chân Long, tâm tính tất nhiên sẽ rất trầm ổn, không nghĩ tới lại còn táo bạo như vậy.

Thú ngữ Thượng Cổ liên quan tới một cơ mật lớn của Thú đường, nếu dễ dàng học được như vậy thì những Thuần Thú sư như bọn hắn cũng không bị động khi thuần phục linh thú như thế.

- Lão sư. . . Luôn luôn trầm ổn, đã đi xem thư tịch thì nhất định sẽ có ý nghĩ của mình, có lẽ có thể học tập được một hai!

Nghe thấy trong lời nói của lão giả mang theo vẻ chất vấn, Lạc Thất Thất không nhịn được nói.

- Lão sư? Ngươi là học sinh của hắn?

Nghe thấy xưng hô của nữ tử trước mắt, vị trưởng lão này sửng sốt một chút, không nhịn được nhìn qua.

Nữ tử trước mắt này bất kể là tu vi hay là khí chất, đều tài năng xuất chúng, được cho là người nổi bật bên trong đám người cùng thế hệ, làm sao lại nhận một người tuổi nhỏ hơn so với chính mình làm sư phụ cơ chứ?

- Vâng!

Lạc Thất Thất gật đầu.

- Vừa rồi ta nghe ngươi gọi một tiếng Trương sư, chẳng lẽ người vừa mới đi vào là một vị Danh sư?

Thấy nàng thừa nhận, lúc này lão giả mới nhớ tới Hàn Xung ở bên cạnh.

- Trương sư là Danh sư tứ tinh, quán quân thi đấu Danh sư của Vạn Quốc liên minh, lần này đi Hồng Viễn đế quốc hẳn là đi tới Danh sư học viện học tập a!

Hàn Xung suy nghĩ một chút, nói.

Thi đấu Danh sư còn chưa có tiến hành thì hắn đã rời khỏi Vạn Quốc thành, rất nhiều cũng không biết được quá nhiều. Thế nhưng chuyện Trương Huyền giành được vị trí quán quân, muốn đi học viện cũng vẫn nghe qua được một chút tin tức.

- Quán quân thi đấu Danh sư?

Trưởng lão sững sờ.

- Không chỉ có như thế, Trương sư còn là một vị Thuần Thú sư tứ tinh và y đạo đại sư tứ tinh!

Hàn Xung vội vàng nói.

- Thuần Thú sư tứ tinh?

Trưởng lão này nhướng mày:

- Nếu là Thuần Thú sư tứ tinh, hẳn phải biết độ khó của thú ngữ Thượng Cổ, không thể lỗ mãng như thế a...

Nếu như đối phương chỉ là Danh sư, không rõ thuần thú, như vậy cũng thôi đi.

Thuần Thú sư tứ tinh, coi như đã là người nổi bật bên trong thuần thú, làm sao có thể không biết độ khó của thú ngữ Thượng Cổ cơ chứ?

Biết thì làm sao có thể nói ra câu muốn học tập một chút, không có trình độ như thế chứ?

- Chờ hắn đi ra rồi nói cho ta biết một tiếng, ta sẽ mang các ngươi đi tìm đường chủ!

Lắc đầu, không xoắn xuýt vấn đề này nữa, vị trưởng lão này khoát tay áo.

- Tìm đường chủ? Lão sư muốn giúp đỡ Trương sư tìm linh thú phi hành sao?

Ánh mắt Hàn Xung sáng lên.

- Ừm, nếu là Danh sư tứ tinh lại là Thuần Thú sư, có thể trợ giúp được thì đương nhiên không thể từ chối. Ta nhớ đường chủ còn có một đầu linh thú phi hành Hóa Phàm thất trọng, mặc dù chưa từng cho người ta mượn. Thế nhưng nếu ta tự mình đi nói, có lẽ người ta có thể cho ta một chút mặt mũi!

Trưởng lão nói.

- Đa tạ lão sư...

Thấy lão sư đồng ý hỗ trợ, Hàn Xung vội vàng gật đầu, trong lúc đang định tiếp tục nói chuyện thì đã nghe cửa phòng kẽo kẹt một tiếng, người thanh niên kia đã đi ra.

- Ách?

Tất cả mọi người đều sững sờ, vị trưởng lão kia cũng nhíu mày.

Không phải là ngươi muốn đi vào đọc sách, học tập thú ngữ Thượng Cổ hay sao? Lúc này mới đi vào không đến mười phút đồng hồ, làm sao lại đi ra rồi chứ?

- Có phải bởi vì biết Thượng Cổ thú ngữ không có đơn giản như vậy cho nên dừng lại hay không? Không muốn học nữa đúng không?

Lão giả này không nhịn được nói.

Nhất định là sau khi tên này đi vào, nhìn thấy thư tịch nhiều như biển, trong lòng sinh ra thoái ý, nếu không, làm sao mới thời gian ngắn như vậy đã đi ra rồi chứ?

- Quả thực rất khó, chỉ có điều không phải là không muốn học nữa, mà là...

Trương Huyền xoắn xuýt một chút, cuối cùng mới nói.

- . . . Ta đã học xong!

Tần đường chủ

dtv-ebook.com

- Học xong?

Tất cả mọi người đều ngẩn ngơ.

Nhất là vị trưởng lão kia, sắc mặt tái xanh, có chút khó coi.

Người khác không biết trong phòng có bao nhiêu thư tịch, thế nhưng hắn lại biết rất rõ ràng.

Năm mươi năm qua mượn lực lượng của công hội sưu tập thư tịch khắp nơi, tất cả ghi chép liên quan tới thú ngữ, bản độc nhất, cổ tịch. . . Không dưới mấy chục vạn bản, xem như hắn cũng tốn tròn mười năm mới xem xong một lần. Mà đối phương vừa mới đi vào không đến mười phút đồng hồ đã đi ra, thế mà lại nói thẳng. . . Đã học xong!

Coi như nói dối cũng nên đáng tin hơn một chút chứ?

- Ngươi nói học xong là có ý gì chứ?

Thực sự không nhịn được nữa cho nên lão giả khẽ nói.

- A, chính là. . . Không sai biệt lắm đã học được, trên cơ bản nếu muốn giao lưu đã không có vấn đề gì quá lớn...

Trương Huyền nói.

Vừa rồi đi vào phòng thì hắn đã bắt đầu chạy băng băng sưu tập thư tịch. Sau vài phút đã thu mấy chục vạn bản thư tịch vào trong đầu, sau đó thông qua Thiên Đạo thư viện để tìm ra nội dung đúng đắn.

Vừa tìm qua, quả thực đã tìm được không ít.

Những sách vở này, mặc dù có không ít thứ ước đoán, cũng có rất nhiều chỗ viết lung tung. Thế nhưng số lượng rất nhiều đã góp gió thành bão, góp ít thành nhiều, cũng có thể hội tụ không ít câu nói đúng đắn.

Gom góp được một cuốn thư tịch, phía trên có những câu thông dụng trong thú ngữ Thượng Cổ, cùng phương pháp phát ra tiếng. Học được những thứ này, muốn ứng phó với những đoạn đối thoại khó khăn rất khó, thế nhưng chỉ là giao lưu, đã không thành vấn đề gì nữa.

- Giao lưu cơ bản. . . Còn không có vấn đề quá lớn sao?

Nghe thấy đối phương càng nói càng mơ hồ, sắc mặt lão giả này trở nên tái xanh:

-Ăn nói bừa bãi!

Hắn học tới năm mươi năm mà cũng không học được cái gì. Mới mở miệng đã khiến cho hamster lông đỏ nôn đến chết đi sống lại, ngươi nói ngươi đi vào một chút đã học được hay sao?

Nếu là như vậy, nhiều năm nghiên cứu học tập như vậy của ta đổ lên trên thân chó, hay là trên thân heo a?

Coi như nói dối thì cũng phải đáng tin cậy một chút a!

- Ta...

Biết mình nói thật nhất định sẽ bị nghi ngờ, Trương Huyền đang muốn giải thích một chút thì chỉ thấy một thanh niên đã vội vã chạy tới.

- Trưởng lão, không xong, đầu. . . Tử Dực Thiên Hùng thú kia lại tới!

- Lại tới?

Lão giả tối sầm mặt lại:

- Đi trước dẫn đường.

- Vâng!

Thanh niên kia vội vàng đi ra ngoài, lão giả theo sát phía sau hắn.

- Chúng ta cũng qua đó xem một chút đi!

Thấy hắn vội vã rời đi, Trương Huyền nhìn đám người Lạc Thất Thất một cái rồi cũng đi theo.

Hắn đến đây là vì muốn tìm linh thú phi hành, đầu Tử Dực Thiên Hùng thú này đã là nửa bước cửu trọng. Như vậy nếu có thể thuần phục thì tuyệt đối sẽ là một giúp đỡ lớn. Nếu đi tới Hồng Viễn đế quốc sẽ nhanh hơn không ít.

- Ừm!

Hàn Xung cũng biết chuyện này rất nghiêm trọng cho nên cũng đi theo sát.

Trên đường đi, thông qua trò chuyện với Hàn đường chủ thì Trương Huyền cũng biết vị lão sư này của hắn họ Tiền, là một trong các trưởng lão có tư cách tương đối sâu trong Thú đường, địa vị tôn sùng.

Bởi vì Tử Dực Thiên Hùng thú có quan hệ với hắn, cho nên mỗi lần nó xuất hiện hắn đều chạy tới xử lý. Mặc dù thời gian Hàn Xung đến Thú đường không dài, thế nhưng đã trải qua nhiều lần.

Cho nên đối với đại gia hỏa này hắn nhớ rất rõ.

- Tên này vừa đến không phải là phá hoại thì chính là giết chết linh thú khác, làm không ít khách hàng đều oán hờn khắp nơi!

Nói đến đầu Tử Dực Thiên Hùng thú này, ngay cả Hàn Xung cũng rất là buồn bực.

Đả thương người thì cũng thôi đi, mấu chốt nhất là lại làm bị thương không ít linh thú. Có ít người xếp hàng thật nhiều ngày mới không dễ

dàng được sắp xếp linh thú. Thế nhưng lại bởi vì tổn thương mà không có cách nào đi lại, làm cho danh dự của cả Thú đường đã bị hạ thấp xuống không ít.

Thú đường cũng bố trí không ít bẫy rập, nhưng mỗi lần dường như tên này đều sớm biết trước vậy, lại thêm thực lực mạnh mẽ, coi như chân chính rơi vào vòng vậy thì cũng có thể thuận lợi đào thoát, thậm chí lại một lần nữa trở về, càng làm tình huống trở nên nặng nề hơn.

Bọn họ đã từng báo cáo lên tổng bộ, Thú đường Hồng Viễn đế quốc cũng đã phái Thuần Thú sư lục tinh đến đây. Kết quả tên này lại biết tước nguy hiểm, mấy tháng liên tiếp không có xuất hiện, đợi vị Thuần Thú sư này vừa mới rời đi thì lại lập tức lao đến.

Liên tục mấy lần, tất cả mọi người trong Thú đường coi như bất đắc dĩ thế nhưng cũng đã không có biện pháp, đành phải tùy ý để cho đối phương làm loạn. Chỉ là mỗi lần, đều để vị Tiền trưởng lão này đi xử lý.

Chỉ là, nhắc tới cũng kỳ quái, chỉ cần Tiền trưởng lão đi qua, coi như tên hung ác này hơn nữa thì cũng biết xoay người rời đi, không dám đả thương hắn một chút nào.

Trước đó hắn còn không có hiểu rõ, còn tưởng rằng là bản thân vị lão sư này có năng lực thuần thú mạnh mẽ, làm cho đối phương không dám động thủ. Hiện tại xem ra, chỉ sợ có quan hệ với đầu Long Nham thú đã chết đi kia.

Nếu hắn đoán không sai, hắn là Tử Dực Thiên Hùng thú này đã đồng ý cái gì đó với Long Nham thú, mặc dù bất mãn với lão sư, thế nhưng cũng không dám làm chuyện gây tổn thương với người.

- Ở ngay phía trước!

Hàn huyên một hồi, Hàn Xung nhướng mày, vội vàng xông về phía trước. Đám người Trương Huyền theo sát phía sau, lập tức nhìn thấy một

đầu linh thú màu tím cực lớn đang xoay quanh trên không trung, bên trên móng vuốt thô to có nắm một tiểu gia hỏa Hóa Phàm tam trọng.

Mà Tiền trưởng lão trước đó đã tới đang đứng ở cách đó không xa, vẻ mặt rất là sốt ruột.

Cách Tiền trưởng lão không xa là bảy, tám lão giả râu bạc trắng. Mà người ở giữa, dung mạo lại có chút tương tự với Tần Chung mà trước đó hắn đã gặp, có lẽ chính là vị Tần đường chủ kia.

- Không có nghĩ tới nhanh như vậy tên này đã trở lại...

Sau lưng rất nhiều lão giả râu bạc trắng, Trương Huyền lần nữa nhìn thấy một người quen.

Chính là tên Tần Chung “Không biết bay” kia.

Vốn cho rằng tên này không có linh thú, qua một đoạn thời gian nữa mới có thể trở về, không nghĩ tới hắn ta đã trở về tới Thú đường.

- Hắn là đầu Long Dực thú kia đi đón...

Lạc Thất Thất thấp giọng nói.

Trương Huyền gật đầu.

Bọn hắn đến Thú đường đã thả đầu Long Dực thú kia đi, đầu linh thú này biết chủ nhân còn ngã hôn mê bất tỉnh ở trong hố cho nên tự nhiên sẽ đi cứu người.

Thú đường cách nơi đó không xa, muốn qua lại cũng không tốn bao nhiêu thời gian.

Lúc này toàn thân Tần Chung giống như bánh chưng, mặc dù bị thương nặng, thế nhưng quả thực không có đáng ngại tới tính mạng.

Đôi mắt nhìn trừng trừng nhìn về phía Thiên Hùng thú ở không trung, cũng không chú ý tới cừu nhân của hắn đang tới gần.

. . .

- Nhanh buông nó ra, cho dù giữa chúng ta có mâu thuẫn, thế nhưng ta hi vọng không nên làm liên luỵ tới Thú đường, nếu không, coi như Long Nham thú sống lại nhất định cũng sẽ mất hứng...

Phía trước, Tiền trưởng lão nhìn Tử Dực Thiên Hùng thú đang phi hành ở bên trên không, bàn tay xiết chặt rồi nói.

- Rống!

Nghe thấy hắn nhắc tới Long Nham thú, đại gia hỏa trên không trung nhe răng trợn mắt, không những không có buông linh thú bên trong ra mà ngược lại còn để cho móng vuốt nắm càng chặt hơn. Xem ra bất cứ lúc nào cũng sẽ bóp chết nó.

- Tiền trưởng lão, đường chủ, mau cứu linh thú của ta...

Một Thuần Thú sư tứ tinh rất là gấp gáp nhìn về phía không trung, sắp khóc ra thành tiếng.

Rất hiển nhiên, đầu linh thú bị bắt ở trên không trung là thú sủng của hắn.

Phí hết tâm huyết, thật vất vả mới thuần phục được, một khi bị bóp chết, một phen vất vả của hắn đều bị đổ xuống sông xuống biển.

- Lý thú sư, đừng có gấp, nhất định ta sẽ cứu nó...

Tiền trưởng lão an ủi một câu.

Thú sủng bị giết, hắn biết rõ đối phương sẽ đâu khổ thế nào, cho nên hắn không muốn để cho hậu bối cũng dẫm vào vết xe đổ của mình.

- Thiên Hùng thú, chỉ cần ngươi thả nó, thú huyết thạch hay là linh thạch, chỉ cần Tiền mỗ có thể đưa ra thì ta sẽ không tiếc!

Dỗ dành đối phương xong, Tiền trưởng lão lần nữa nói với đại gia hỏa ở trên không trung.

- Tiền trưởng lão, không thể đồng ý với nó. Những năm này, tất cả tích súc của ngươi hầu như đều đưa ra ngoài. Nếu cứ tiếp tục như vậy nữa, ta sợ sẽ chậm trễ việc tu luyện của ngươi...

Tần đường chủ nghe thấy hắn nói như thế không nhịn được cau mày, vội vàng khuyên can.

Dựa theo thiên phú, có lẽ Tiền trưởng lão đã sớm có thể đột phá đến Hóa Phàm cửu trọng. Đáng tiếc tất cả tích súc đều cho tên này ăn, dẫn đến tài nguyên tu luyện thiếu thốn.

Tên này thường cách một đoạn thời gian lại tới vơ vét một lần, mượn nhờ những tư nguyên này mà đã đột phá đến nửa bước cửu trọng trước.

Nếu như hắn lại không khuyên can, nếu cứ tiếp tục làm như vậy thì tên này sẽ càng ngày càng mạnh, uy hiếp với Thú đường cũng sẽ càng lớn hơn.

- Là ta có lỗi với Long Nham thú...

Tiền trưởng lão lắc đầu.

- Nhưng mà...

Sắc mặt Tần đường chủ tái xanh.

- Không có nhưng nhị gì cả, nếu như không có Long Nham thú thì ta đã sớm chết. Ta có thể kéo dài hơi tàn lâu như vậy đã là ân huệ rất lớn rồi, đừng nói là tích súc, coi như bảo ta lập tức chết, chỉ cần có thể khiến cho tâm lý của nó dễ chịu hơn thì ta cũng nguyện ý!

Ánh mắt mang theo vẻ kiên định, cổ tay Tiền trưởng lão khẽ đảo, trước mắt xuất hiện một đống thú huyết thạch, linh thạch trung phẩm và một chút dược liệu trân quý.

Số lượng cũng không phải là rất nhiều, xem ra những năm này quả thực vị trưởng lão này đã bị vơ vét không sai biệt lắm.

- Ngươi có lỗi với Long Nham thú, nhưng cũng không có lỗi với đầu Tử Y Thiên Hùng thú này a. Tiền trưởng lão, ngươi làm như vậy quả thật có chút không ổn!

Ngay khi Tiền trưởng lão đang định mang một chút đồ cho đại gia hỏa trên không trung thì một đạo thanh âm nhàn nhạt đã vang lên.

Nghe thấy thanh âm này, tất cả mọi người quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một thanh niên đã đi tới.

- Cha, chính là hắn hại con thảm như vậy. . . nhất định người không thể bỏ qua cho hắn!

Không nghĩ tới tên này lại dám nghênh ngang đi tới gần, Tần Chung tức giận tới mức hai mắt cũng tái đi.

- Hắn sao?

Tần đường chủ tối sầm mặt lại, quay đầu nhìn về phía Tiền trưởng lão:

-Trưởng lão, người này ngươi có quen biết hay không?

- Hắn là ân nhân của Hàn Xung, là một vị Danh sư tứ tinh và Thuần Thú sư...

Tiền trưởng lão nhướng mày, nhìn về phía thanh niên đang đi tới, khoát tay áo rồi nói:

-Chuyện này không liên quan gì đến ngươi, nếu như muốn tiếp tục mượn linh thú thì xin lập tức rời đi!

Người đi tới chính là Trương Huyền.

Hắn thấy vị Tiền trưởng lão này luôn thỏa hiệp, cho nên tràn ngập bất đắc dĩ mới đi ra.

Nghe thấy người này nói như thế, hắn vừa định nói thì Ngọc Phi Nhi ở sau lưng đã lên tiếng.

- Nếu như chúng ta không đi thì sao?

- Không đi, vậy thì đừng nghĩ tới mượn linh thú nữa...

Hơi vung tay lên, Tiền trưởng lão đang muốn nói hết lời thì chỉ thấy sắc mặt Tần đường chủ tái nhợt, bờ môi không ngừng phát run.

Đồng thời không ngừng nháy mắt với hắn:

-Khụ khụ, Tiền trưởng lão, ngươi không vội nói trước...

- Làm sao vậy?

Thấy đường chủ kỳ quái như thế, Tiền trưởng lão rất là nghi hoặc, còn chưa kịp hỏi một câu thì chỉ thấy nữ tử đi theo phía sau lnwg Trương sư như tùy tùng đã đi tới gần. Hai mắt nhìn về phía Tần đường chủ, cười nhạt một tiếng.

- Nếu như ta nhớ không sai, ngươi tên là Tần Chiêu đúng không? Hóa ra ngươi là đường chủ của Thú đường nơi này!

- Tần Chiêu bái kiến Ngọc Phi Nhi công chúa!

Sắc mặt Tần đường chủ tái nhợt, vội vàng ôm quyền.

- Ngươi còn nhận ra ta sao?

Hừ một tiếng, hai tay Ngọc Phi Nhi chắp ra sau lưng, không giận mà tự uy, mang theo uy nghiêm của một vị công chúa.

- Tại hạ. . . Cùng ân sư đi hoàng cung, đã may mắn gặp qua công chúa một lần...

Tần Chiêu đường chủ vội vàng ôm quyền nó, còn chưa dứt lời thì đã nghe thấy tiếng gầm gừ phẫn nộ của con trai mình từ phía xa truyền tới.

- Cha, chính là nữ nhân này, còn có người thanh niên kia, bọn hắn đều cùng một giuộc, đều không phải là người tốt. Người nhất định phải hả giận giúp con...

Tần Chung bị người ta che khuất cho nên cũng không thấy rõ thái độ của phụ thân, hắn còn tưởng rằng phụ thân đang muốn giúp mình hả giận cho nên vẫn còn đang hưng phấn tới mức hai mắt đỏ bừng.

Hắn bên này cao hứng thì Tần đường chủ ở phía trước nghe thấy hắn nói như thế, thân thể nhoáng một cái, suýt chút nữa đã ngất đi tại chỗ.

Đừng gọi ta. . .

Ta không phải là phụ thân ngươi, ngươi là phụ thân của ta không được sao. . .

Người khác đều là hiếu tử, ngươi đang chơi phụ thân ngươi sao!

Không chết?

dtv-ebook.com

- Công chúa?

Nhìn thấy khuôn mặt vặn vẹo, sắp co giật của đường chủ, Tiền trưởng lão không nhịn được nhìn qua.

Diệp Vấn Thiên có mấy vị công chúa, thế nhưng bất kể tuổi tác hay là dung mạo đều không giống như vị trước mắt a?

Hơn nữa xem như là công chúa thì thế nào chứ? Ngươi thân là đường chủ Thú đường, cường giả Hóa Phàm bát trọng đỉnh phong, coi như Diệp Vấn Thiên cũng không dám làm gì ngươi. Mà ngươi lại sợ một vị công chúa như vậy sao?

- Là, Lục công chúa Ngọc Phi Nhi điện hạ của Hồng Viễn đế quốc!

Thấy vẻ mặt hắn có chút mê hoặc, Tần đường chủ không nhịn được truyền âm.

- Hồng Viễn đế quốc?

Thân thể Tiền trưởng lão co rút lại, thiếu chút nữa đã ngất đi.

Người đi theo sau lưng Trương sư, không nói lời nào, giống như thị nữ lại là công chúa của Hồng Viễn đế quốc sao?

Hồng Viễn đế quốc là đế quốc nhất đẳng, cường giả như rừng, còn có Danh sư học viện nổi tiếng, danh chấn thiên hạ. Công chúa của đế quốc này địa vị tôn sùng, coi như trách mắng Diệp Vấn Thiên thì hắn cũng không dám phản kháng. . . Ngươi xác định không có nhìn nhầm đó chứ?

Nếu như nàng thực sự là công chúa, vậy vị Trương sư này lại có thân phận gì mà có thể khiến cho công chúa cam tâm tình nguyện theo ở phía sau như thế?

- Phi nhi, ngươi biết hắn sao?

Thấy vẻ mặt Ngọc Phi Nhi nghiêm túc, bày ra thân phận công chúa, Lạc Thất Thất đi về phía trước.

- Là lần sinh nhật kia của ta, Bạch trưởng lão thú viện đã đưa ta một đầu Bạch Vĩ Thanh Hồ, đúng lúc hắn đi theo sau lưng, trí nhớ của ta rất tốt, cho nên mới nhớ...

Ngọc Phi Nhi thản nhiên nói.

- Ồ!

Lạc Thất Thất gật đầu:

-Ngươi vừa nói như vậy ta cũng nghĩ tới. . . Còn tưởng rằng là một đệ tử bình thường của Bạch trưởng lão, không nghĩ tới lại làm đường chủ Thú đường ở đây!

Làm hảo hữu của nàng cho nên sinh nhật Ngọc Phi Nhi tự nhiên nàng cũng đi, lúc ấy Bạch trưởng lão đã tặng cho hảo hữu nàng một đầu Bạch Vĩ Thanh Hồ. Thứ này ngay cả nàng cũng cảm giác có chút hâm mộ, lúc này vừa nói ra thì nàng đã lập tức cảm thấy vị Tần đường chủ này rất là quen thuộc.

- Vị này là. . . Lạc sư?

Tần đường chủ cũng nhận ra được nàng, khóe miệng càng co giật.

- Ừm, nhãn lực của ngươi không tệ, tại hạ là Danh sư ngũ tinh, Lạc Thất Thất!

Lạc Thất Thất gật đầu.

- Danh sư ngũ tinh?

Thân thể Tiền trưởng lão ở bên cạnh run rẩy một cái.

Nếu ngươi sớm nói ngươi là Danh sư ngũ tinh, như vậy ta còn làm ra vẻ làm gì a. Nhất định đã sớm giúp các ngươi tìm linh thú rồi. . .

Hắn dùng vẻ mặt u oán nhìn về phía Hàn Xung cách đó không xa. . . Ngươi không nói vị Trương sư này từ Vạn Quốc thành tới, lại còn là Danh sư tứ tinh hay sao? Làm sao Danh sư ngũ tinh cũng là học sinh của hắn chứ. . .

Hàn Xung lại dùng vẻ mặt vô tội nhìn về phía Trương Huyền.

Mấy tháng trước không phải ngươi mới khảo hạch Danh sư tứ tinh hay sao?

Từ lúc nào công chúa hoàng thất Hồng Viễn đế quốc và Danh sư ngũ tinh đã thành học sinh của ngươi, đi theo phía sau ngươi cơ chứ?

Không chỉ mấy người này nổi điên mà Tần Chung ở phía sau đám người rốt cục cũng ý thức được vấn đề, sau khi nghe xong đoạn đối thoại, cả đám suýt chút nữa đã khóc lên.

Hắn. . . Không ngờ lại dám đùa giỡn công chúa Hồng Viễn đế quốc và một vị Danh sư ngũ tinh. . . Thậm chí mới vừa rồi bảo phụ thân giáo huấn đối phương!

May mắn người ta không có so đo, nếu như so đo, cho dù giết chết tại chỗ thì phụ thân hắn cũng không dám nói nửa câu. . .

- Được rồi, bây giờ không phải là thời điểm hàn huyên, vẫn nên giải quyết đầu Tử Dực Thiên Hùng thú này trước đi!

Thấy mọi người càng nói càng nhiều, Trương Huyền khẽ lắc đầu.

Đầu linh thú Hóa Phàm tam trọng trên không trung đã sắp bị bóp chết. Nếu như các ngươi tiếp tục hàn huyên, chỉ sợ ngay cả thịt cũng đã cho đối phương ăn a.

- Giải quyết. . . Giải quyết như thế nào đây? Trương sư có biện pháp hay sao?

Sau khi xác định Ngọc Phi Nhi công chúa và Lạc Thất Thất đều nghe theo vị Trương sư này, Tần đường chủ cũng biết hắn không đơn giản cho nên vội vàng nhìn qua.

- Ta sẽ thương nghị với nó một chút, nhìn xem rốt cục là nó muốn làm cái gì!

Nhíu mày, suy nghĩ một chút, Trương Huyền nói.

Nếu như đối phương có huyết mạch Long tộc, như vậy hắn có thể thử "Hồng" một chút, thậm chí là "Bò....ò..." mới vừa học xong. Thế nhưng nếu không có, tác dụng của hai cách phát âm này sẽ không lớn. So với việc chơi đùa còn không bằng hỏi đối phương một chút xem, rốt cuộc đối phương cần gì, muốn làm gì.

- Thương nghị?

Vẻ mặt Tần đường chủ và Tiền trưởng lão vô cùng nghi hoặc.

Ngôn ngữ không thông, nếu như có thể thương nghị thì làm sao bọn họ lại đến mức bị động như vậy.

Trong lúc đang không biết đối phương muốn làm gì thì chỉ thấy thanh niên kia đã tiến lên một bước:

-amp;*%@ $#3...

Tử Dực Thiên Hùng thú trên bầu trời sửng sốt một chút, không nhịn được phát ra tiếng:

-Hống hống hống hống!

Thanh niên:

-# $% $. . . % “

Thiên Hùng thú:

-Hống hống hống hống!

. . .

- Đây là. . . Thú ngữ?

Thấy một người một thú đối đáp ở cách đó không xa, tròng mắt Tần đường chủ trợn trừng, như sắp rớt ra ngoài.

Thuần Thú sư có thể nói thú ngũ, cho dù có kém tới mấy thì lúc khảo hạch Lục tinh, Thất Tinh sẽ đơn giản đến cực điểm. Chỉ cần tu vi đạt tới là có thể nhẹ nhõm hoàn thành. . . Loại người này xuất hiện ở đây, đây là chuyện mà hắn nằm mơ cũng không dám nghĩ tới.

- Tiền trưởng lão, không phải ngươi muốn học tập thú ngữ ư? Có thể học cùng vị Trương sư này...

Tràn ngập hưng phấn, hắn vội vàng quay đầu nhìn về phía Tiền trưởng lão cách đó không xa, vừa nhìn qua, hắn không khỏi ngẩn ngơ.

Chỉ thấy vị trưởng lão mới vừa rồi còn có vẻ mặt chính trực thì lúc này miệng há hốc, vẻ mặt như phát điên, bộ dáng sắp điên tới nơi rồi.

Cũng khó trách hắn sắp phát điên, vừa rồi tên này còn nói là mình một chữ cũng không biết đối với thú ngữ Thượng Cổ. Sau khi vào nhà mười phút đồng hồ đã nói học xong. . . Vốn hắn cho rằng chỉ là thuận miệng nói một chút lời nói vô căn cứ, thế nhưng dù có nằm mơ cũng không nghĩ tới, đây lại là sự thật!

Thú ngữ Thượng Cổ. . . Từ lúc nào dễ học được như vậy cơ chứ?

Chẳng lẽ. . . Bản thân hắn nghiên cứu năm mươi năm, quả thực đã nghiên cứu lên trên thân chó hay sao?

Nếu không làm sao có thể tới mức ngay cả mười phút của đối phương cũng không bằng chứ?

Trong lúc đang sụp đổ thì chỉ thấy thanh niên đã kết thúc thương nghị với Thiên Hùng thú ở trên không trung, lại mang theo vẻ mặt cổ quái đi tới.

- Thế nào?

Không để ý tới suy nghĩ lung tung trong đầu, Tiền trưởng lão vội vàng nhìn qua:

-Nó. . . Nói gì với ngươi vậy?

Những năm này, hắn vẫn muốn biết đầu Thiên Hùng thú này nói cái gì, càng muốn biết lúc trước Long Nham thú đã nói cái gì rồi mới chết đi.

Năm mươi năm qua hắn chăm chỉ không ngừng học tập thú ngữ cũng là vì chuyện này.

- Thiên Hùng thú nói...

Trương Huyền vò đầu:

- Muốn làm cho ngươi chết!

- Ta biết nó muốn giết ta, là ta hại chết Long Nham thú, hại chết tình lữ của nó, cho nên nhất định nó đã hận chết ta rồi...

Sắc mặt Tiền trưởng lão trắng bệch.

Long Nham thú và đối phương là một đôi, nếu không phải hắn tùy hứng thì nhất định nó sẽ không chết. Thế nhưng không có nếu như, như vậy nó không hận hắn mới là lạ!

- Khụ khụ! Không phải là bởi vì nguyên nhân này...

Nghe thấy hắn tự trách như thế, Trương Huyền đành phải cắt ngang lời hắn.

- Không phải? Như vậy là bởi vì cái gì?

Tiền trưởng lão sững sờ.

- Là bởi vì. . . Lời trước khi Long Nham thú chết đã nói ra!

Trương Huyền nói.

- Lời nói trước khi chết của nó? Nó. . . Nói cho ngươi biết sao?

Tiền trưởng lão kích động tới mức toàn thân run rẩy.

Những năm này, hắn vẫn luôn muốn biết Long Nham thú có di ngôn gì muốn nói. Đáng tiếc, đầu Thiên Hùng thú này lại không nói, cho dù có nói thì hắn cũng hoàn toàn không hiểu, làm cho hắn những năm này rất áy náy trong lòng.

Hiện tại vị Trương sư này nói lâu như vậy với Thiên Hùng thú, còn nói ra lời này, chẳng lẽ. . . Thiên Hùng thú đã nói ra lời nói trước khi chết của Long Nham thú hay sao?

- Đúng...

Vẻ mặt Trương Huyền càng thêm cổ quái.

- Nó nói cái gì? Có phải bảo ta sống cho tốt, thay nó kéo dài sinh mệnh hay không?

Nhớ tới đầu thú sủng trung thành tuyệt đối kia, cùng với tình cảm giữa hai người, hốc mắt Tiền trưởng lão đỏ lên, nước mắt không kìm lòng được ,à chảy xuống.

- Long Nham thú nói...

Trương Huyền xoắn xuýt nửa ngày, không thể làm gì khác hơn là nói:

-Long Nham thú nói. . . Ta còn chưa có chết!

- Không chết?

Tiền trưởng lão run rẩy một cái, phun ra một ngụm máu tươi, suýt chút nữa đã hôn mê tại chỗ:

-Nhưng. . . ta đã chôn nó rồi!

Hắn vẫn cho rằng câu nói sau cùng của thú sủng là bàn giao hậu sự, bảo mình sống cho tốt, kết quả lại nói. . . Ta còn chưa có chết!

Mẹ nó!

Ta đã sờ qua, toàn thân lạnh lẽo, thi thể cứng ngắc, làm sao có thể không chết được cơ chứ?

Hơn nữa, coi như thực sự không chết thì cũng đã chôn dưới lòng đất năm mươi năm, cũng phải chết a!

Không chỉ Tiền trưởng lão phát điên mà Lạc Thất Thất, Ngọc Phi Nhi ở bên cạnh cũng vậy, hai mắt trợn tròn, suýt chút nữa đã rớt ra ngoài.

Mới vừa rồi hai nàng nghe nói thú sủng vì hắn mà chết, trung thành có một không hai, vốn hai nàng đã cho rằng đây là một cố sự thê lương, không nghĩ tới. . . Con mẹ nó, lại là cố sự kinh dị ah!

Không chết lại chôn sống. . .

Đoán chừng Long Nham thú sự không có chết, thế nhưng cũng đã chôn sống a!

Tần đường chủ và các trưởng lão khác cách đó không xa cũng vậy, thân thể đều nhoáng một cái, suýt chút nữa đã thổ huyết.

Thú sủng của ngươi vì ngươi mà cống hiến ra tinh huyết của bản thân, kết quả không chết thì đã bị ngươi chôn sống. . . Tình lữ của nó có thể buông tha ngươi mới là lạ!

Những năm này chỉ tới quấy rối, không có giết chết ngươi, nói thật cũng đã rất nể tình rồi.

Đột nhiên nghe được tin tức này, Trương Huyền cũng có suy nghĩ giống như những người khác. Chỉ có điều, hắn cũng biết đối phương quả thực không biết, những năm này dằn vặt cũng đã đủ rồi, cho nên hắn không nhịn được nhìn qua:

-Chôn. . . Ngươi không có hoả táng nó đó chứ?

- Cái này. . . Không có!

Tiền trưởng lão lắc đầu.

Lúc đó hắn đã chuẩn bị hoả táng xong, thế nhưng đầu Thiên Hùng thú này liều mạng làm loạn, cuối cùng hắn cũng không có hoả táng, đành phải chôn ở núi rừng, xây nhà làm bạn.

- Không có là tốt rồi, nghe ý tứ của Thiên Hùng thú nói. Lúc ấy Long Nham thú chỉ là tạm thời cứng ngắc, thuộc về một loại trạng thái chết giả. Chỉ cần điều dưỡng sinh tức, có lẽ có thể một lần nữa phục sinh, mặc dù ngươi chôn, thế nhưng. . . Không có hoả táng thì có lẽ còn có cơ hội!

Trương Huyền chần chờ một chút rồi nói.

Vừa rồi Tử Dực Thiên Hùng thú đã nói rõ chi tiết, trong cơ thể Long Nham thú có huyết mạch Long tộc. Bên ngoài thân giống như là nham thạch, cho nên mới có cái tên này.

Sau khi mất đi tinh huyết, thân thể sẽ giống như nham thạch vậy, trạng thái như chết, nhịp tim và hô hấp đều sẽ đứng quãng. Thế nhưng trên

thực tế cũng không chết đi, chỉ cần cho nó dược vật ôn dưỡng nhất định thì có lẽ chẳng mấy chốc nữa sẽ một lần nữa thức tỉnh lại.

Long Nham thú rất là thưa thớt, lại thêm không chủ động tổn thất tinh huyết quy mô lớn. Do đó, bên trên không ít sách vở đều không có ghi chép lại, ngay cả vị Thuần Thú sư ngũ tinh như Tiền trưởng lão cũng không biết được.

Sau khi hôn mê, không cần hô hấp cũng không có nhịp tim, coi như bị chôn. . . Chỉ cần không có hoả táng, không có hư thối thì có lẽ cũng có thể phục sinh a?

Bất kể nói thế nào thì đây cũng là siêu cấp linh thú Hóa Phàm bát trọng thân mang huyết mạch Long tộc! Không có khả năng dễ dàng chết như vậy a.

- Có cơ hội?

Vẻ mặt Tiền trưởng lão như là muốn khóc:

- Nhưng. . . ta đã chôn năm mươi năm...

Nếu như mới vừa chôn hai, ba tháng, nửa năm, một năm thì hắn cũng cảm thấy còn có cơ hội. Thế nhưng bây giờ đã chôn tròn năm mươi năm mà cũng không có động tĩnh, coi như trước kia giả chết thật thì hiện tại cũng đã chết thật không sai biệt lắm a!

- Đừng có gấp, chúng ta đi qua nhìn một chút, nhìn xem có thể cứu sống được là tốt nhất, không làm sống lại được. . . Cũng không có cách nào a!

Trương Huyền đành phải lắc đầu nói một câu.

Ai bảo ngươi chôn sống người ta, cứu sống là tốt nhất, nếu không cứu sống được vậy thì cũng không có cách nào.

- Ừm!

Tiền trưởng lão liền vội vàng gật đầu, mọi người vội vã đi đến nhà cỏ, còn chưa đi xa thì Trương Huyền mới nhớ tới một việc. Hắn ngẩng đầu nhìn về phía Tử Dực Thiên Hùng thú trên bầu trời, hai hàng lông mày nhíu lại:

- Còn không mau thả đầu linh thú kia xuống!

- Rống!

Thiên Hùng thú lên tiếng, vẻ mặt rấ tlaf ủy khuất buông móng vuốt ra.

Phanh!

Linh thú ngã xuống đất, cái lưỡi lè ra, nhất thời ngất đi.

Trương Huyền cứu thú

dtv-ebook.com

Cứu đầu linh thú kia xong, đoàn người vội vã chạy tới nhà tranh.

Rất nhanh, mọi người đã lần nữa nhìn thấy tấm bia đá và phần mộ giống như dốc núi kia.

- Mở ra!

Biết chuyện này khẩn cấp, Trương Huyền cũng không nhiều lời mà bàn tay lớn vẫy một cái.

Tiền trưởng lão khẽ gật đầu, nhướng mày, bỗng nhiên đánh về phía trước.

Ầm ầm!

Chân khí hùng hậu xao động, lực lượng cuồng bạo lan tràn khắp nơi, dốc núi dưới sự thôi động của hắn, cây cối dần dần bị thanh trừ, lộ ra một cái mộ thất cực lớn.

- Ngươi xây dựng mộ thất? Xem ra còn có hi vọng...

Nhìn thấy Tiền trưởng lão cũng không cứng rắn chôn thú sủng xuống, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm.

Mặc kệ mộ thất nhìn qua rất nhỏ, xem như cũng có không gian nhất định. Lại cộng thêm bản thân bùn đất cũng có khe hở với nhau, cho nên không khí có thể đi vào được. Còn không đến mức không chết mà lại bị chôn sống tới chết.

Cũng coi như là bất hạnh trong vạn hạnh.

Đẩy cửa lớn mộ thất ra, mọi người nối đuôi nhau đi vào, lập tức nhìn thấy trong phòng có thi thể của một đầu Long Nham thú to lớn đang nằm ở dưới đất.

Đầu đại gia hỏa này toàn thân như là tảng đá, mặc dù đã trải qua năm mươi năm, thế nhưng cũng chưa từng xuất hiện hiện tượng hư thối.

- Không hổ là Long Nham thú...

Nhìn thoáng qua, Trương Huyền gật gật đầu.

Đổi lại là linh thú bình thường, nếu như bị chôn năm mươi năm, không có người quan tâm tới thì có lẽ không chết cũng gần như thối rữa hết.

Long Nham thú, trong cơ thể nắm giữ huyết mạch Long tộc, bên ngoài thân càng giống như là nham thạch vậy, rất là cứng rắn. Cho dù cách nhau mấy chục năm, thế nhưng cũng không có vấn đề gì quá lớn.

- Nhanh đi mời y sư...

Thấy “Thi thể” không có biến hóa, Tiền trưởng lão rất là kích động, xoay người nhìn về phía Hàn Xung.

- Lão sư, Trương sư chính là. . . Y sư rất lợi hại a!

Hàn Xung vội nói.

- A, đúng rồi. Trương sư, cầu ngươi mau mau cứu Long Nham thú...

Tiền trưởng lão không nhịn được nói, đầu gối mềm nhũn, đang muốn quỳ xuống.

Long Nham thú là đồng bọn của hắn, những năm này, mỗi một ngày hắn đều sống trong tự trách. Vốn hắn cho rằng kiếp này sẽ không có cơ hội gặp lại nhau. Thế nhưng hắn nằm mơ cũng không nghĩ tới, nó còn chưa có chết!

Nếu quả thật có thể cứu sống được nó, đừng nói là quỳ xuống, coi như bảo hắn lập tức chết đi thì hắn cũng tuyệt đối sẽ không do dự.

Đương nhiên, còn nhiều hơn nữa là sự hổ thẹn.

Đối phương vì cứu hắn mà đã suýt chút nữa chết, kết quả bản thân lại bởi vì nghe không hiểu lời nói của đối phương cho nên lại chôn nó dưới đất hơn năm mươi năm. . .

Nếu như không cứu sống được nó thì có khả năng hắn sẽ không sống nổi, áy náy mà phải tự sát.

- Tiền trưởng lão không cần phải khách khí, nếu như có thể cứu, ta sẽ ra tay!

Biết tâm tình của đối phương, Trương Huyền cũng không nhiều lời mà đi mấy bước tới gần thi thể Long Nham thú to lớn ở trước mắt. Sau đó ngón tay nhẹ nhàng đụng vào thân thể nó.

Ngay sau đó hắn ra vẻ dạo qua một vòng, cúi đầu trầm tư.

Một lát sau mới quay về, thấy vẻ mặt hắn nghiêm túc, Tiền trưởng lão khẩn trương tới mức toàn thân cứng ngắc, không nhịn được hỏi:

-Nó. . . Còn có thể cứu sống được không?

- Nó thật sự không chết, chỉ là...

Trương Huyền chần chờ một chút:

- Bị chôn dưới đất năm mươi năm, sinh cơ trong cơ thể đã bị cắt đứt, muốn cứu sống cần đan dược kích hoạt sinh cơ, còn có linh thạch nữa!

- Đan dược kích hoạt sinh cơ? Chỗ ta có ba viên Đạp Hư Tạo Hóa đan, coi như là cường giả Hóa Phàm bát trọng Đạp Hư cảnh cũng có hiệu quả cực mạnh!

Tần đường chủ tiến về phía trước một bước, đưa ra một cái bình ngọc.

- Chỗ của ta cũng có hai viên Sinh Linh đan, xem như là đan dược tuyệt cao để kích hoạt sinh cơ!

Lại có một vị trưởng lão đi tới.

- Ta không có đan dược, nhưng linh thạch ta lại có không ít, đây là năm trăm viên linh thạch trung phẩm...

Bọn hắn đều là hảo hữu mấy chục năm với Tiền trưởng lão, nếu như quả thật có thể cứu sống đầu Long Nham thú này. Như vậy không chỉ đối với Tiền trưởng lão là một an ủi cực lớn mà đối với thực lực của toàn bộ Thú đường cũng là một lần tăng trưởng rất lớn.

- Không sai!

Nhìn thấy đồ vật chất đống càng ngày càng nhiều, Trương Huyền hài lòng gật đầu.

- Ta còn cần trận kỳ Ngũ Hành, Tử Trúc mực, ba thùng lớn thú huyết, không cần những cái khác. Chỉ cần đầu Tử Dực Thiên Hùng thú bên ngoài kia là đủ. . . Còn có Đạm Thanh hương, Tử Lăng yên...

Thấy đan dược khôi phục sinh cơ và linh thạch, Tần đường chủ và mấy vị trưởng lão đã gom góp đủ. Trong lòng âm thầm cảm khái một tiếng Thú đường giàu có, Trương Huyền lại tiếp tục nói ra mấy chục loại đồ vật.

- Những thứ này...

Nghe thấy tên những vật phẩm này, tất cả mọi người đều cau mày, mỗi một người đều rất là nghi hoặc.

Trước đó đan dược sinh cơ, linh thạch thì bọn hắn còn có thể lý giải được. Dù sao chuyện này có quan hệ với sinh mệnh, Đạm Thanh hương, Tử Lăng yên. . . Những vật này thì có tác dụng gì chứ?

- Đạm Thanh hương ta đã nghe nói qua, có tác dụng định hồn, nghe nói là đồ vật mà Vu Hồn sư thường dùng...

Một trưởng lão đột nhiên nhớ tới cái gì đó, không nhịn được nói.

- Vu Hồn sư?

Mọi người sững sờ.

Loại nghề nghiệp này đã biến mất ở trong dòng sông lịch sử vài vạn năm rồi, chẳng lẽ. . . người thanh niên trước mắt này biết?

- Chỉ là một chút thủ đoạn đặc thù mà thôi, không có liên quan quá nhiều tới Vu Hồn sư!

Trương Huyền khoát tay áo:

-Đúng rồi, lại chuẩn bị cho ta thêm ngân châm dài ba thước, tổng cộng là 108 cây, xà tiên của Lục Vĩ xà, một chén!

Vu Hồn sư là do Danh sư lúc trước diệt đi. Cho nên coi như hắn biết thì cũng không thể thừa nhận, dù sao đối phương cũng không rõ ràng tình huống cụ thể của hắn.

- Xà tiên của Lục Vĩ xà? Đây chính là kịch độc a...

Tần đường chủ không nhịn được nói.

Đạm Thanh hương, Tử Lăng yên hắn không biết dùng để làm cái gì, thế nhưng xà tiên Lục Vĩ xà hắn lại biết rất rõ.

Chỉ cần một giọt, ngay cả cường giả Hóa Phàm bát trọng cũng có thể bị hạ độc chết tại chỗ, thanh niên này muốn thứ này làm gì?

- Độc, không chỉ có thể giết người mà có đôi khi cũng có thể cứu người!

Trương Huyền khoát tay áo.

- Dùng độc cứu người? Đây là. . . thủ đoạn mà Độc sư mới có...

Mọi người lần nữa co rụt lại.

Mặc dù thanh niên trước mắt không nói, thế nhưng độc không phải có thể dùng linh tinh được. Muốn dùng cái này cứu người, nếu như không phải là Độc sư thì căn bản sẽ không làm được.

Hắn không phải y sư hay sao? Làm sao lại biết thủ đoạn Vu hồn? Lại biết thủ pháp của Độc sư?

Còn có Thuần Thú sư, Danh sư, thú ngữ Thượng Cổ. . .

Ngươi còn có cái gì không biết nữa hay không?

- Được rồi, chỉ có những vật này thôi, nhanh đi chuẩn bị đi!

Nói ra tên toàn bộ đồ vật xong, Trương Huyền khoát tay áo.

- Được, ta sẽ sai người đi chuẩn bị!

Tiền trưởng lão gật gật đầu, vội vàng lui ra ngoài.

Không thể không nói, tài lực của Thú đường quả thực kinh người, các đồ vật mà Trương Huyền nói tới, chẳng những thưa thớt, lại còn liên quan tới mấy chức nghiệp, lộn xộn không chịu nổi. Đổi lại là công hội chức nghiệp bình thường, căn bản không có khả năng tìm ra được toàn bộ. Thế nhưng Thú đường chỉ dùng không đến ba canh giờ thì đã tìm đủ được toàn bộ.

Thậm chí còn có một ít thứ lại chuẩn bị thêm mấy phần, sợ trong lúc thời khắc mấu chốt không đủ đồ dùng.

- Tốt rồi, đồ vật đã chuẩn bị đầy đủ, chư vị đi ra ngoài đi. Khi ta trị liệu cần yên tĩnh tuyệt đối, không có ta lên tiếng, mong rằng chư vị có thể thay ta bảo vệ bên ngoài, không cho bất luận kẻ nào tới quấy rầy!

Vốn hắn cho rằng những vật phẩm này, ít nhất phải ba, bốn ngày thì mới có thể tìm đủ. Thế nhưng không nghĩ tới trong thời gian ngắn như vậy đã hoàn thành, Trương Huyền cũng âm thầm cảm khái, nhìn quanh một vòng rồi khoát tay áo.

Lát nữa hắn trị liệu có liên quan tới quá nhiều thứ, hơn nữa còn phải không ngừng mượn Thiên Đạo thư viện, nếu như để người ngoài quan sát sẽ khó tránh khỏi xuất hiện không ít phiền phức.

- Được!

Tiền trưởng lão khẽ gật đầu, sau đó cùng với đám người Tần đường chủ lui ra ngoài, Lạc Thất Thất và Ngọc Phi Nhi liếc mắt nhìn nhau, cũng đi ra ngoài. Rất nhanh, bên trong mộ thất chỉ còn lại có một mình hắn.

Nhìn đồ vật đã chuẩn bị xong ở trước mắt, cổ tay Trương Huyền khẽ đảo, thu vào trong giới chỉ trữ vật.

Ngay sau đó hắn nhíu mày, cổ tay rung lên, trận bàn Tụ Linh trận ngũ tinh được ném ra ngoài.

Hắn muốn những vật này cũng không phải giữ lại để cho bản thân dùng, mà là thực sự muốn dùng vào trên người đầu Long Nham thú này.

Lúc trước đầu linh thú này vì cứu Tiền trưởng lão mà hao hết tinh huyết, dựa theo tình huống bình thường. Chỉ cần bổ sung huyết dịch cho đối phương, hoặc là dùng một chút vật phẩm đại bổ, hoặc là dùng linh khí để tẩm bổ. Chỉ cần mấy năm là có thể phục sinh được.

Thế nhưng Tiền trưởng lão cái gì cũng không có làm. . .

Linh khí trong Địa Cung cực kì thưa thớt, đầu linh thú này ngay cả duy trì sinh cơ cũng không làm được. Trải qua năm mươi năm, coi như không chết thì sinh mệnh cũng sẽ trở thành rất là nguy hiểm. Giống như là ngọn nến trong gió, bất cứ lúc nào cũng sẽ bị gió dập tắt.

Đổi lại là y sư khác, cho dù là thất tinh, bát tinh, thậm chí là cửu tinh, chỉ sợ cũng sẽ hết cách xoay chuyển. Thế nhưng Trương Huyền lại khác.

Hắn nắm giữ Thiên Đạo chân khí, tinh thuần như nước, chỉ cần còn có sinh cơ thì hắn có thể duy trì cho đối phương không chết.

Bất quá, nếu chỉ riêng Thiên Đạo chân khí còn chưa đủ, nó tổn thất tinh huyết, lại bị chôn dưới đất mấy chục năm. Cho nên vẫn còn cần dược vật gia tăng sinh cơ và linh khí hùng hậu để chống đỡ.

Mà còn một thứ quan trọng hơn là. . . thủ đoạn Vu hồn!

Đúng như vị trưởng lão kia nói, Đạm Thanh hương, Tử Lăng yên quả thực là đồ vật mà chỉ có Vu Hồn sư mới dùng. Mặc dù linh hồn của nó không giống như Lộ Xung lúc trước, rơi vào trạng thái ngủ say. Thế nhưng năm mươi năm không có tỉnh lại thì cũng không kém nhiều.

Cần phải dùng những vật phẩm này để triệu hoán Vu hồn, giúp nó khôi phục thì mới có thể cứu sống được nó.

Còn xà tiên Lục Vĩ xà, Tần đường chủ nói không sai, quả thực là kịch độc. Chỉ có điều, không phải dùng để độc chết nó mà là dùng để kích thích huyệt đạo, lấy gai độc kích hoạt thân thể, khiến cho nó thức tỉnh.

Có thể nói, lần trị liệu này Thuần Thú sư, Vu Hồn sư, Y sư, Độc sư, Danh sư. . . Rất nhiều thủ đoạn đều được hắn dùng tới.

Đổi lại là người khác thì quả thực là khó mà hoàn thành được, cũng chỉ có quái thai như Trương Huyền mới có thể làm được.

Trận bàn rơi xuống đất, ném linh thạch mà vị trưởng lão vừa rồi đưa cho hắn, linh khí lập tức vây quanh, bao phủ “Thi thể”của Long Nham thú vào bên trong.

Ngón tay búng một cái, ngân châm đã chuẩn bị xong xuất hiện ở trong lòng bàn tay của hắn. Sau khi chấm vào xà tiên Lục Vĩ xà, bóng người hắn hóa thành thiểm điện, đồng thời năm ngón tay khẽ gảy nhẹ. Trong

nháy mắt, 108 cây ngân châm đã bay ra ngoài, phong bế một trăm linh tám chỗ huyệt vị của Long Nham thú.

Long Nham thú thuộc về loại linh thú cực kỳ hiếm có, vài vạn năm qua, số lượng thuần phục Thuần Thú sư đều không cao hơn bản lĩnh của bản thân. Do đó, chuyện nó chết giả không người nào có thể biết, cũng không có lưu truyền tới nay.

Ngay cả những chuyện này cũng không biết, huyệt vị của nó càng không có người nào biết được. Mà Trương Huyền cũng bởi vì nhìn qua thư tịch hình thành trong thư viện mới hiểu được vị trí phân bố huyệt vị.

Phong bế huyệt đạo, bóng người của Trương Huyền càng lúc càng nhanh. Dựa theo đặc thù phương vị nhen lửa Đạm Thanh hương, Tử Lăng yên, lúc này hắn mới khoanh chân ngồi xuống, tinh thần khẽ động.

Ầm ầm!

Vu hồn ly thể.

Hồn phách ở trên không trung, Minh Lý Chi Nhãn vận chuyển, nhìn qua một vòng, đột nhiên bàn tay nhẹ nhàng chộp về một phía.

Động tác nhẹ nhàng, giống như tình nhân đang triệu hoán nhau vậy.

Ông!

Dường như cảm nhận được hắn triệu hoán, ngân châm ở trong huyệt mộ lập tức phát ra tiếng thanh minh, giống như tiếng chuông gió vậy.

Thủ pháp đặc biệt của Vu hồn sư, Chiêu Hồn thủ!

Lúc trước từ chỗ của Mặc Hồn Sinh hắn đã nhận được Vu hồn truyền thừa hoàn chỉnh, mà Chiêu Hồn thủ chính là một trong số đó. Một khi thi triển ra, coi như hồn phách rơi vào trầm luân cũng có thể bị lôi kéo ra.

Thậm chí ngay cả người sống cũng có thể bị nhẹ nhõm tước đoạt hồn phách.

Linh hồn đối phương đã ngủ say năm mươi năm, dùng thủ đoạn bình thường muốn làm cho nó tỉnh lại quá khó khăn, chỉ có thể sử dụng loại thủ pháp cực đoan này mà thôi.

Không thành công thì cũng thành nhân!

Cô cô cô cục cục!

Ngân châm không ngừng chấn động, Long Nham thú vốn đang nằm đột nhiên lắc lư một cái, thân thể run rẩy, bắt đầu đứng lên, tựa như sắp sống lạ ivajay.

- Không đúng...

Nhìn thấy vậy, Trương Huyền không những không có cao hứng, mà ngược lại còn tối sầm mặt lại.

Thiên Hùng thú thần phục

dtv-ebook.com

Trương Huyền dùng Chiêu Hồn thủ, dựa theo tình huống bình thường, thứ đi ra sẽ là linh hồn, mà bây giờ “Thi thể” lại động đậy. Điều này đã nói rõ, hồn phách không những không có thức tỉnh mà ngược lại còn ngưng kết cùng một chỗ với thân thể.

Linh hồn và thân thể dung hợp, không nói tới việc triệu hoán không ra, muốn làm cho nó thức tỉnh, sẽ khó hơn rất nhiều!

- A!

Quát nhẹ một tiếng, ngón tay lần nữa bắn ra, trận kỳ Ngũ Hành đã chuẩn bị xong từ trước chia làm năm phương vị, cắm vào trong mặt đất.

Hối ngũ hành, bù Âm Dương!

Đây là thủ đoạn của Vu hồn sư, Sinh Hồn quyết!

Người có ba hồn bảy phách, thú cũng thế, hồn phách dung nhập vào trong thi thể, coi như dung hợp nhiều hơn nữa thì cũng sẽ có một hồn một phách không có cách nào tương dung được. Cũng giống như là dầu và nước vậy.

Sinh Hồn quyết chính là mượn một hồn một phách không có cách nào tương dung này, sau đó lại tước đoạt lại những hồn phách còn lại.

Đương nhiên, muốn làm được chuyện này cũng cần ngũ hành chi lực giúp đỡ.

Ngũ hành chuyển thì mới có thể hiện Âm Dương, Âm Dương sinh, mới có thể Trọc Thanh phân.

Ầm ầm!

Trận kỳ Ngũ Hành vận chuyển, hoa cỏ cây cối chung quanh Địa Cung lập tức héo úa, sinh cơ bị tước đoạt, bùn đất biến thành màu trắng, thổ chi lực bị tước đoạt, đồ vật kim loại rỉ sét, Kim chi lực bị tước đoạt. . . Sau đó là Thủy chi lực, Hỏa chi lực. . .

Trong nháy mắt ngũ hành đã hội tụ, dung nhập vào trong mi tâm của Long Nham thú.

Nương theo ngũ hành càng ngày càng tràn ngập, Âm Dương chi khí trong cơ thể đối phương quả nhiên đã hùng hậu hơn rất nhiều. Thi thể vốn khô khốc như nham thạch dần dần trở nên đỏ ửng.

Phù!

Trương Huyền biết giai đoạn chuẩn bị trước đó của mình đã có hiệu quả, hắn thở phào nhẹ nhõm, bàn tay lần nữa múa may, triệu hoán về phía trước một lần nữa.

Ầm!

Một cỗ hồn phách Long Nham thú cực lớn được triệu hoán ra, lơ lửng giữa không trung, yên tĩnh mà thản nhiên.

Chẳng qua hai mắt nhắm nghiền, không có thức tỉnh.

Đổi lại là bình thường, một khi linh hồn ly thể, chẳng mấy chốc sẽ suy giảm suy yếu. Đến cuối cùng sẽ tán loạn trong không khí. Chẳng qua chung quanh đã đốt Đạm Thanh hương lên, củng cố hồn phách vững chắc. Cho nên mặc dù khí tức ở trong Địa Cung hỗn loạn thì cũng không ảnh hưởng được tới hồn phách của nó.

- Đi!

Hít sâu một hơi, lần nữa bắn ra, tất cả đan dược kích hoạt sinh cơ mà các trưởng lão cho vừa rồi đã hóa thành khói mù, bắn thẳng và hội tụ vào

trong linh khí ở chung quanh, khiến cho lỗ chân lông toàn thân người ta mở rộng.

Những đan dược này đối với cường giả Hóa Phàm bát trọng cũng có tác dụng, đối với hắn cũng có trợ giúp rất lớn.

Chỉ là, thân thể của hắn được Thiên Đạo chân khí ôn dưỡng, vốn đã là sức sống bắn ra bốn phía. Cho nên có dùng những dược vật trân quý này thì cũng là lãng phí, nếu như hấp thu nhiều sẽ còn hóa dở.

- Một bước cuối cùng!

Ngừng thở, không nghĩ nhiều nữa, hắn cắn răng, bàn chân đạp mạnh, bỗng nhiên bay đến không trung.

- Đi ra!

Lòng bàn tay bắn ra một trăm lẻ tám đạo ánh sáng chân khí, kết nối vào đuôi ngân châm châm, đồng thời nhấc lên!

Ầm!

Ngân châm lập tức bay ngược ra, huyệt đạo trước đó bị nọc độc phủ kín trong nháy mắt lại giống như là cơn hồng thủy phát ra từ miệng cống, phát ra tiếng sấm sét ầm vang, hấp thu linh khí chung quanh vào bên trong.

Hấp lực quá lớn, linh hồn mới vừa rồi còn đang đứng vững chắc trên không trung đã lập tức bị hút vào bên trong.

Sưu!

Dược vật, linh khí, linh hồn trong chốc lát đã tiến vào trong thân thể, Trương Huyền lần nữa bắn ra, thú huyết xuất hiện, hóa thành tia nước nhỏ tràn vào thân thể của linh thú. Lập tức, Long Nham thú giống như nham thạch vỡ vỏ, chậm rãi phát sinh biến hóa, trở nên đỏ tươi, có hoa văn.

Mà đại gia hỏa trước đó đã rơi vào hôn mê cũng bắt đầu có hô hấp và nhịp tim, dường như bất kỳ lúc nào cũng có thể tỉnh lại vậy.

- Thành công...

Thân thể nhoáng một cái, từ trên không trung ngã xuống, khuôn mặt Trương Huyền trắng bệch.

Vì cứu đầu linh thú này mà hắn đã dùng hầu như toàn bộ bản lĩnh toàn thân mà hắn có thể sử dụng, bất kể là chân khí, tinh thần, hồn phách hay là thân thể, tất cả đều bị tiêu hao rất nhiều.

Khoanh chân ngồi dưới đất, cổ tay khẽ đảo, trong lòng bàn tay xuất hiện một viên linh thạch.

Liên tục hấp thu hơn hai mươi viên linh thạch trung phẩm, lúc này mới khôi phục lại được. Chân khí trong cơ thể cũng hoàn toàn khôi phục.

- Bị thua thiệt...

Nhìn phần còn lại ở trước mắt, vẻ mặt Trương Huyền rất là bất đắc dĩ.

Vốn hắn cho rằng cứu chữa đối phương cũng không quá khó. Hắn nghĩ những vật này có khả năng sẽ còn thừa. Thế nhưng không nghĩ tới, không những không có dư lại mà bởi vì mình bổ sung lực lượng mà còn góp vào hơn hai mươi viên linh thạch trung phẩm!

Cứu linh thú cuối cùng thành ra lại như vậy cũng khiến cho hắn có chút ngây ngốc.

Chỉ là, bất kể nói thế nào thì hắn cũng coi như đã thành công, không có đánh mất uy danh.

Lắc đầu đẩy cửa đi ra ngoài, mới vừa đi ra tới cửa thì đã thấy đám người Tiền trưởng lão vội vàng nhìn qua.

- Thế nào rồi?

Bởi vì lo lắng cho nên khuôn mặt Tiền trưởng lão trắng bệch.

- A, đã tốt rồi. Chỉ có điều, tổn thương thời gian quá lâu, hiện tại còn chưa tỉnh lại, có khả năng còn cần khôi phục mấy ngày...

Trương Huyền thản nhiên nói, linh hồn đối phương đã ngủ say năm mươi năm, coi như ở dưới rất nhiều thủ đoạn của hắn đã khôi phục lại như lúc ban đầu. Thế nhưng muốn tỉnh lại, không có mấy ngày thì cũng khó mà làm được.

- Quá tốt rồi. . . Để ta vào xem!

Nghe thấy hắn xác nhận, ánh mắt Tiền trưởng lão sáng lên, vội vã muốn xông vào đi. Chẳng qua còn chưa tới gần thì đã cảm thấy trên người tê rần, một cái móng vuốt thô to đã đánh bay hắn qua một bên.

Tử Dực Thiên Hùng thú!

Tên này tổn thất ba thùng huyết dịch, thân thể có chút suy yếu. Chỉ có điều, hai mắt lại sáng ngời có thần, không có nóng nảy như trước đó, thân thể khổng lồ vặn một cái, chui thẳng vào bên trong Địa Cung.

Thấy nó còn tích cực hơn mình, Tiền trưởng lão cười khổ một tiếng rồi đi theo. Một lát sau hắn mới đi ra, khi lần nữa nhìn về phía người thanh niên trước mắt thì trong mắt đã tràn ngập vẻ cảm kích, đầu gối mềm nhũn rồi quỳ rạp xuống đất.

- Tiền trưởng lão, ngươi làm gì vậy...

Không nghĩ tới lão sư Hàn Xung, vị Thuần Thú sư ngũ tinh đỉnh phong này nói quỳ là quỳ, khiến cho hắn ngay cả thời gian phản ứng cũng không có, Trương Huyền sững sờ, vội vàng vươn tay muốn kéo hắn lại.

- Trương sư, xin đừng ngăn cản ta. Ngươi đã cứu mạng nó, chẳng khác nào ta nợ ngươi một cái mạng, về sau nếu như Trương sư có chỗ cần sai bảo, ta muôn lần chết cũng không chối từ!

Nặng nề dập đầu mấy cái, bàn tay Tiền trưởng lão dựng thẳng lên, lập ra lời thề.

Long Nham thú chết, hắn còn sống cũng không khác gì đã chết. Cho nên năm mươi năm qua mới một mực học tập thú ngữ Thượng Cổ, muốn biết trước khi chết thú sủng mình nói gì. Chính bởi vì lòng tín niệm này mới làm cho hắn sống đến bây giờ.

Vốn hắn cho rằng, kiếp này sẽ là như thế. Thế nhưng nằm mơ cũng không nghĩ tới, vị thiếu niên trước mắt này không chỉ giải được lời nói của Thiên Hùng thú mà còn cứu sống thú sủng bởi vì sai lầm của mình mà tử vong. Vì vậy có thể tưởng tượng được sự cảm kích trong lòng hắn lúc này.

Có thể nói, hiện tại coi như Trương Huyền bảo hắn lập tức đi chết thì hắn cũng sẽ không chút do dự.

- Cái này...

Từ trong ánh mắt đã nhìn ra sự kiên định của đối phương, Trương Huyền biết loại người như lão giả này một khi quyết định sẽ không thay đổi, hắn cười khổ lắc đầu:

- Được rồi, ta cũng không muốn mạng của ngươi, giúp ta tìm một đầu linh thú phi hành cấp bậc Hóa Phàm bát trọng là được, ta muốn đi Hồng Viễn đế quốc...

Lần này mục đích tới Thú đường chính là vì tìm kiếm linh thú, vị trưởng lão này đã nguyện ý trợ giúp. Như vậy tìm một đầu linh thú thì cũng không tính là cái gì.

- Chuyện này cứ tính vào trên người ta...

Tiền trưởng lão gật gật đầu, đang muốn tiếp tục nói chuyện thì đã nghe cánh cửa Địa Cung sau lưng kẽo kẹt một tiếng. Lại một lần nữa mở ra, Thiên Hùng thú vừa rồi chui vào cũng đã đi ra. Khi đi tới gần Trương

Huyền, đầu linh thú này cũng giống như hắn, quỳ mọp xuống đất, đồng thời, cái đầu to lớn không ngừng cọ cọ vào người Trương Huyền.

- Đây là. . . Thần phục?

Nhìn thấy bộ dạng của đầu Tử Dực Thiên Hùng thú này, tất cả mọi người đều xôn xao, ngay cả Tần đường chủ cũng sững sờ đứng tại chỗ.

Thú đường đã bị đầu linh thú này hại cho đủ thảm, bất kể tìm ai tới cũng không có biện pháp nào làm gì nó. Vốn hắn cho rằng nó trời sinh tính quật cường, tuyệt không có khả năng thuần phục người nào. Thế nhưng có nằm mơ cũng không nghĩ tới, chưa gặp vị Trương sư này đến bốn canh giờ đã chủ động thần phục.

- Đầu linh thú này so với nhân loại còn nặng tình cảm hơn, nó bởi vì Trương sư cứu Long Nham thú. Cho nên dưới cảm kích mới chủ động khuất phục!

Lạc Thất Thất cảm khái.

- Đúng vậy a, có đôi khi linh thú quả thực đáng tin cậy hơn so với nhân loại, so với nhân loại ocnf trọng cảm tình hơn rất nhiều!

Ngọc Phi Nhi gật đầu.

Long Nham thú “Chết” năm mươi năm, không những đầu Tử Dực Thiên Hùng thú này không có rời khỏi mà còn một mực vì nó mà trút giận, đủ để thấy được tình nghĩa của nó.

Giờ phút này thấy “Tình lữ” phục sinh cho nên cũng cảm kích, cam tâm tình nguyện làm thú sủng của người khác, phần tình cảm và phần cố chấp này quả thực ngay cả một ít nhân loại cũng không thể làm được.

- Ngươi muốn làm thú sủng của ta?

Trương Huyền cũng kịp phản ứng, có chút hài lòng nhìn đối phương một cái.

Vừa vặn hắn đang thiếu một đầu linh thú có thể đi tới Hồng Viễn đế quốc, nếu nó đã nguyện ý, không còn gì tốt hơn.

- Rống!

Tử Dực Thiên Hùng thú dùng sức gật cái đầu to lớn một cái.

- Vậy thì tốt tốt!

Ngón tay búng một cái, một giọt máu tươi bắn ra, đi vào mi tâm đối phương, trong nháy mắt đã hoàn thành nghi thức nhận chủ.

- Được rồi, bây giờ ngươi mau chóng khôi phục, chờ Long Nham thú vừa tỉnh thì chúng ta sẽ xuất phát đi Hồng Viễn đế quốc!

Trương Huyền nói.

Đại gia hỏa này tổn thất ba thùng máu tươi lớn, thân thể suy yếu, coi như miễn cưỡng phi hành thì cũng không bay được bao xa. Còn không bằng chờ nó điều chỉnh thân thể cho tốt rồi nói sau.

Nơi này là Thú đường, bảo vật tẩm bổ cho linh thú có vô số, có Tiền trưởng lão quan tâm, muốn làm cho nó khôi phục lại cũng không khó lắm!

Lại nói, nó là tình lữ của Long Nham thú, chờ tròn năm mươi năm, không cho nó chờ Long Nham thú tỉnh lại rồi gặp một lần thì quả thực cũng không thể nào nói nổi.

Dù sao nó thân là linh thú nửa bước cửu trọng, tốc độ rất nhanh, hắn cũng không vội vã ba ngày, năm ngày này a.

Thấy đại gia hỏa này đã thần phục, Tiền trưởng lão biết đối phương không cần mướn linh thú nữa. Vì vậy hắn chủ động sắp xếp chỗ cho đám người Trương Huyền, Lạc Thất Thất ở lại.

Đúng lúc hiện tại cũng đi không được, Trương Huyền cũng không vội vã, trong thời gian ba ngày này, hắn thu tất cả thư tịch trong phân bộ này vào trong đầu.

Lại tốn tròn một ngày mới sửa sang lại Thiên Đạo thuần thú, tất cả đều được học qua một lần.

Trong thời gian bốn ngày ngắn ngủi, lý giải đối với thuần thú của hắn đã vượt qua Tiền trưởng lão, thậm chí ngay cả so với Tần đường chủ, người đã đạt đến đỉnh phong ngũ tinh chân chính cũng còn cao hơn.

Bởi vì thu phục Tử Dực Thiên Hùng thú, lại thêm thú ngữ Thượng Cổ cho nên hắn cũng đã nhận được huy chương Thuần Thú sư chuẩn ngũ tinh.

Hiện tại hắn chỉ là ngũ trọng Hợp Linh cảnh đỉnh phong, chỉ cần tu vi đột phá thì sẽ tự động biến thành Thuần Thú sư ngũ tinh chân chính.

Tất cả đã chuẩn bị xong, vào ngày thứ tám, quả nhiên Long Nham thú đã tỉnh lại. Chuyện này khiến cho Thiên Hùng thú và Tiền trưởng lão càng cao hứng, đối với thủ đoạn của Trương Huyền cũng càng phục sát đất thêm.

Ngay cả mấy người Tần đường chủ cũng tấm tắc lấy làm kỳ lạ, bội phục không thôi.

Cứu sống một linh thú đã chết năm mươi năm. . . Chuyện này cũng không phải chỉ riêng y thuật, mà là y đạo đại tông sư chân chính!

Ngày thứ mười, hao tổn của Tử Dực Thiên Hùng thú cũng đã hoàn toàn khôi phục. Lúc này ba người Trương Huyền và Lạc Thất Thất, Ngọc Phi Nhi mới cáo biệt Thú đường, bay đi về phương hướng Hồng Viễn đế quốc.

- Vị Trương sư này. . . Đến Danh sư học viện, tất nhiên sẽ trở thành minh tinh nổi bật nhất ở đó!

Nhìn ba người rời khỏi, nhớ tới đủ loại thần kỳ của vị thanh niên này, Tiền trưởng lão không kìm lòng được có chút cảm khái.

- Minh tinh? Ta sợ. . . Danh sư học viện sẽ gặp xui xẻo...

Hàn Xung ở một bên không nhịn được có chút nhếch miệng.

Quy của của Danh sư học viện

dtv-ebook.com

Trương Huyền ở trong Vạn Quốc thành, Huyễn Vũ đế quốc làm ra những chuyện gì. Mấy ngày nay hắn cũng đã nghe qua một chút. Những chỗ mà Trương sư đi qua, tất cả đều là một mảnh hỗn độn. . .

Danh sư học viện, tuyển nhận hắn làm học viên, rốt cuộc là chuyện tốt hay là chuyện xấu, quả thật đúng là không thể nói trước được!

Xem ra chỉ có thể để cho học viện không biết đã thành lập được bao nhiêu năm tự cầu phúc cho mình a. . .

. . .

Trên bầu trời, Tử Dực Thiên Hùng thú gào thét phi hành.

Phía sau của nó là một đồ vật có bộ dáng tương tự như thuyền, dài bảy, tám mét. Phía trên lầu các san sát, phân ra thành ba gian phòng, đám người Trương Huyền vừa vặn mỗi người một gian, tách ra ở lại.

Phi chu!

Đây là Thú đường vì cảm tạ hắn thu phục sát tinh Thiên Hùng thú cho nên mới chuyên môn chế tạo riêng, phía trên có chỗ ăn ở lại, đầy đủ mọi thứ.

Nghe thấy phi chu này ít nhất cũng có giá trị mấy ngàn linh thạch trung phẩm, lúc này Trương Huyền mới cảm thấy dễ chịu hơn không ít.

Xem ra lần này tới đó cũng không phải là giúp không công, coi như cũng có chút thu hoạch. . .

Nếu như để cho những người khác trong Thú đường biết ý nghĩ này, nhất định sẽ thổ huyết toàn bộ. Mấy ngày hắn tới Thú đường, không nói tới việc thuần phục linh thú mạnh nhất. Mà vì chế tạo phi chu trân quý như thế cho nên mới phát giác ra được mình không có chịu thiệt. . .

Tâm tư cũng quá lớn a!

Có phải ngươi muốn vơ vét toàn bộ Thú đường tới mức không có tiền, mới cảm giác hài lòng hay không?

Kỳ thật Trương Huyền cũng không có ý tứ vơ vét sạch Thú đường. Hắn chỉ nghĩ nếu có thể vơ vét được một trăm tám mươi viên linh thạch thượng phẩm, chỉ tiếc. . . những năm này Tiền trưởng lão đã bị vơ vét tới nghèo, ngay cả một trăm viên linh thạch trung phẩm cũng không bỏ ra nổi chứ đừng nói chi là thượng phẩm.

- Lão sư!

Trên boong thuyền phi chu, nhìn cương phong trên bầu trời, Lạc Thất Thất đi tới gần phía hắn.

- Ngươi tới thật đúng lúc, trước đó ta đã nghe ngươi nói, Danh sư học viện còn có Đan viện, luyện khí học viện, rốt cuộc là sao vậy?

Trương Huyền nhìn về phía nàng.

Hắn sắp tới Danh sư học viện, mà đối với nơi này hắn lại không có chút hiểu biết nào. Như vậy nhất định không được.

- Danh sư cần có đầy đủ chức nghiệp phụ tu th, mới có thể khảo hạch thành công, do đó học viện không riêng gì chỉ là nơi để học tập năng lực Danh sư mà còn có rất nhiều chức nghiệp phụ tu có thể trực tiếp học tập ở trong nội bộ.

Lạc Thất Thất giới thiệu:

- Trải qua nhiều năm phát triển, những chức nghiệp phụ tu này đã chia ra làm mười học viện! Theo thứ tự là Đan viện, Khí viện, Thiên Công viện, Trận Pháp viện, Thư Họa viện, Vũ Kỹ viện, Thuần Thú viện, Y Đạo viện, Ma âm viện, Kinh Hồng viện.

- Đan viện, cũng chính là địa phương học tập luyện đan thuật. Con học tập luyện đan thuật ở nơi đó. Mà Khí viện thì là nơi để học tập luyện khí, trước đó con cũng học luyện khí thuật ở nơi đó. Ngay cả một trăm người đứng đầu cũng không được. Chỉ là sau khi được lão sư chỉ điểm, tất nhiên có thể mở mày mở mặt!

- Còn Thiên Công viện, Trận Pháp viện, Thư Họa viện, Y Đạo viện, chắc hẳn không cần con nói nhiều thì lão sư cũng biết ý nghĩa là gì a. Hiện tại con sẽ nói một chút về Vũ Kỹ viện, Ma âm viện và Kinh Hồng viện!

Trương Huyền gật đầu.

Thiên Công viện nhất định là nơi bồi dưỡng Thiên Công sư. Liên quan đến cơ quan kỹ xảo, điểm ấy từ Ngô Chấn cũng có thể thấy được, còn trận pháp, y đạo, thư hoạ lại càng không cần phải nói.

Những nghề nghiệp này, hắn cũng học tập qua một chút, xem như cực kỳ hiểu rõ.

Chỉ có ba thứ còn lại này là kiến thức nửa vời, có chút không hiểu rõ lắm.

- Kỳ thực Vũ Kỹ viện không thuộc về chức nghiệp đặc thù, mà là nơi chuyên môn để rèn luyện năng lực chiến đấu của Danh sư. Có thể thông qua khảo hạch học tập võ kỹ để làm cho thực lực càng ngày càng mạnh. Ma âm viện thì bồi dưỡng Ma âm sư, lão sư có từng nghe qua Ma âm sư hay chưa?

Lạc Thất Thất nhìn qua.

- Ừm, ta đã nghe qua một chút, nghe nói là chức nghiệp hạ cửu lưu. Chỉ có điều, có thể sử dụng âm nhạc để mê hoặc nhân tâm, khiến cho tâm linh người ta chịu xung kích, ngay cả cường giả cũng khó mà chống chọi được.

Trương Huyền gật đầu.

Ma âm sư này đương nhiên hắn biết, thậm chí cũng đã gặp qua hai vị. Chỉ là một người đã bị bản thân hắn làm cho nổi điên, một người khác thì trực tiếp từ trên không trung rơi xuống, hiện tại cũng không rõ sống chết.

- A, nghe nói qua thì lại đơn giản, còn Kinh Hồng viện cuối cùng thì là nơi bồi dưỡng Kinh hồng sư!

Lạc Thất Thất cười nói.

- Kinh hồng sư? Ngươi nói là vũ sư?

Trương Huyền sững sờ.

- Không sai, chính là vũ sư!

Lạc Thất Thất gật đầu:

-Vũ sư và Ma âm sư đều gióng nhau, lấy múa diễn dịch đại đạo, khiến cho người ta trầm mê vào trong đó, cường giả có thể kinh hồng, khiến cho vô số chim chóc bay tới. . . Vì vậy mới có tên như thế.

Trương Huyền gật đầu.

Thiên hạ có vũ cơ, cũng có nghề nghiệp vũ sư. Người sáng chế ra nghề nghiệp này có họ kép là Công Tôn, múa ra một khúc ngay cả Thánh giả cũng vì đó mà trầm mê, khó mà tự kềm chế được.

Truyền thuyết, vị Công Tôn thị này lúc tuổi còn trẻ cả nhà bị diệt,. Thân mang huyết hải thâm cừu, không có cách nào đi báo. Vào một ngày lại

xem chim bay lên trên tời mà tự ngộ ra, sáng chế ra chức nghiệp Vũ sư, khổ tu ba mươi năm, kinh hồng vừa ra thiên hạ sợ hãi, được mời tới phong hào đế quốc trình diễn tài nghệ.

Cừu nhân của vị Công Tôn thị này chính là Hoàng đế bệ hạ của đế quốc này, là một vị Thánh giả siêu cường.

Kết quả, Công Tôn múa ra, thiên hoa loạn trụy, đủ loại màu xuất hiện, Thánh giả cũng vì đó mà mất phương hướng. Từ đó để cho hắn thong dong chém giết đối phương.

Lúc sắp chạy ra khỏi hoàng thành thì lại bị trăm vạn người vây quanh, khi đó hắn cũng múa kinh hồng, cuối cùng trăm vạn quan binh thả khí xuống vũ, để cho hắn tùy ý rời khỏi, từ đó mới có giai thoại truyền ra.

Sau khi Khổng sư biết tin tức này đã từng tìm tới vị Công Tôn thị này. Quan sát dáng múa, tán thưởng không dứt, lại nói ra câu ‘’Chỉ buồn bắt không được, bay đi đuổi kinh hồng.’’ Nói như vậy cũng đã tự mình xác định nghề nghiệp này, từ đây hai chữ “Kinh hồng” vang danh thiên hạ.

Chức nghiệp này cũng là một trong những chức nghiệp hạ cửu lưu, trên cơ bản đều là nữ tử làm chủ, so với Ma âm sư còn ít ỏi hơn, do đó không muốn để cho người ta biết.

Hồng Viễn Danh sư học viện trong lúc vô tình nhận được truyền thừa của môn nghề nghiệp này cho nên mới thành lập học viện này. Chẳng qua số lượng thưa thớt, xem như là viện yếu nhất trong mười đại học viện.

- Ngọc Phi Nhi, từ nhỏ đã học tập, đoạn thời gian trước mới vừa thông qua được khảo hạch, là một vị Kinh hồng sư ngũ tinh.

Lạc Thất Thất cười cười.

Trương Huyền gật đầu.

Danh sư học viện này kỳ thật nói cũng có chút tương tự với trường đại học kiếp trước, mặc dù chỉ là một trường học, thế nhưng lại phân ra không biết bao nhiêu viện hệ nhỏ hơn.

Danh sư đi học ở đây có thể tùy ý lựa chọn chức nghiệp để bồi dưỡng, xem như chức nghiệp phụ trợ, khảo hạch lên Danh sư đẳng cấp cao hơn.

Không thể không nói, đây quả thực là nơi tốt để bồi dưỡng Danh sư, khó trách ở trong đế quốc nhất đẳng cũng có tiếng tăm lừng lẫy.

- Danh sư học viện, mặc dù là Thánh địa mà rất nhiều Danh sư hướng tới. Thế nhưng trên thực tế nhưng cũng rất là tàn khốc, bất kể học tập hay là nghe giảng bài cũng cần có đầy đủ học phần thì mới được. Không có học phần sẽ nửa bước khó đi! Mà muốn kiếm học phần thì phải hoàn thành đủ loại nhiệm vụ, hoặc là phải thông qua một ít khảo hạch lợi hại. . . Rất nhiều Danh sư, bởi vì không chịu nổi áp lực cho nên chủ động lựa chọn thôi học, cũng không ít người bởi vì khảo hạch cuối cùng của năm có thành tích quá kém, mà bị đuổi!

Nói đến đây, vẻ mặt Lạc Thất Thất rất là ngưng trọng.

- Nghỉ học? Bị đuổi?

Vốn cho rằng sau khi tiến vào học viện chẳng khác nào bước vào bậc thang thành công, về sau một bước lên mây. Hiện giờ nghe nàng nói như vậy, dường như cũng không đơn giản.

- Đúng vậy a, lúc trước Khổng sư thiết lập Danh sư học viện đã từng nói qua. Danh sư, là bậc thang tiến bộ của nhân loại. Danh sư mạnh, nhân loại mới mạnh! Do đó, Danh sư học viện, không cần học viên tiêu cực lười biếng, hoặc là tiến bộ, hoặc là rời khỏi, chỉ đơn giản như vậy thôi!

Lạc Thất Thất cười khổ một tiếng, nói.

- Danh sư mạnh, nhân loại mới mạnh?

Trương Huyền chấn động toàn thân.

Đối phương nói không sai, nhân loại muốn tiến bộ thì người làm lão sư cũng cực kỳ quan trọng.

Nếu như không thể đưa cho học sinh giá trị nhân sinh có ích thì thành tự của học sinh sẽ có hạn.

Lão sư giậm chân tại chỗ, như vậy làm sao có thể dạy giỗ ra học viên tích cực tiến bộ cơ chứ? Từ đó làm cho cả nhân loại đều tiến bộ?

Không thể không nói, lý luận này vô cùng tốt.

Khôn sống mống chết.

Xem ra ngay cả chức nghiệp đệ nhất thiên hạ cũng không có vốn liếng để buông lỏng.

- Kỳ thực lão sư cũng không cần lo lắng, bằng vào thực lực của người, coi như muốn đào thải thì cũng nhất định không làm được...

Nhớ tới vị lão sư này rất biến thái trong rất nhiều chức nghiệp, Lạc Thất Thất cười khổ một tiếng, nhớ tới cái gì đó, ngay sau đó lại lên tiếng nói:

- Chỉ là, muốn trổ hết tài năng, tiến vào Danh sư bảng của học viện, chỉ sợ không có mấy năm cũng rất khó làm được!

- Danh sư bảng?

- Ừm, đây là một bảng danh sách mà Danh sư học viện làm ra, có thể tự động tạo ra họ tên, biểu hiện ra một trăm vị Danh sư học viện kiệt xuất nhất. Người có thể đi vào bảng danh sách, không có người nào mà không phải là người nổi bật trong học viện, khiến cho người ta hâm mộ!

Lạc Thất Thất nói.

- Một trăm người đứng đầu trong học viện? Học viện tổng cộng có bao nhiêu người?

Trương Huyền không nhịn được hỏi.

- Hồng Viễn Danh sư học viện, không chỉ tuyển nhận học sinh trong cảnh nội Đế quốc mà các học sinh trong đế quốc nhất đẳng khác cũng được tuyển nhận. Toàn bộ học viện không dưới mười vạn người, do đó người có thể đi vào bảng danh sách, hầu như đều là thiên tài trong thiên tài!

Lạc Thất Thất giải thích.

Người có thể đi vào Danh sư học viện đều là thiên tài ngàn dặm mới tìm được một, lại tinh tế tuyển chọn ra ở bên trong, từ một ngàn người chọn một người, độ khó lớn thế nào cũng có thể tưởng tượng ra được.

Mặc dù Trương sư rất yêu nghiệt, thế nhưng theo nhận định của nàng, muốn đi vào bảng danh sách này cũng khó có thể làm được.

- Ngươi không có ở bảng danh sách này hay sao?

Trương Huyền hỏi.

Trải qua tiếp xúc, bất kể luyện đan, luyện khí hay là tu vi của Lạc Thất Thất trong đám người đồng niên cũng rất chói mắt, chẳng lẽ. . . Vẫn chưa ghi tên vào bảng danh sách hay sao?

- Con sao? Sao có thể chứ! Bảng danh sách này có quan hệ với học phần, tu vi, hiểu biết. Người có thể tiến vào bên trong, bình thường đều là đệ tử cấp cao, mà con chỉ là tiểu nhân vật năm thứ hai...

Lạc Thất Thất cười khổ lắc đầu.

Nếu bảng danh sách này có thể tuỳ tiện vào được thì những đệ tử cấp cao kia cũng không cần sống.

Bọn hắn đã học tập không biết bao nhiêu năm ở học viện, đã hoàn thành không biết bao nhiêu nhiệm vụ, điểm tích lũy chất đống như núi. Một người vừa mới vào học viện mấy năm đã muốn siêu việt, hầu như là chuyện không thể nào.

- Được rồi!

Nghe nói đối phương đã giảng xong, Trương Huyền xem như cũng có hiểu rõ nhất định về Danh sư học viện.

Vốn hắn cho rằng đây là nơi có thể tùy tiện học tập tri thức, không nghĩ tới độ khó lại rất lớn, vượt qua tưởng tượng của hắn.

Khó trách Ngọc Phi Nhi thân là công chúa cũng phải đi ra thí luyện, không sợ nguy hiểm, xem ra học viện này cũng sẽ không bởi vì quyền quý mà thay đổi quy định.

Kỳ thật như vậy sẽ càng tốt hơn, đối với hắn cũng càng có khiêu chiến.

Nếu không cũng quá dễ chơi.

Trong nháy mắt trong lòng Trương Huyền đã sinh ra ý chí chiến đấu. Đối với cái gọi là Danh sư học viện này càng thêm tò mò.

Mấy ngày sau đó Lạc Thất Thất không làm gì thì lại giảng giải kỹ càng về Danh sư học viện cho hắn nghe. Trương Huyền cũng chỉ điểm nàng luyện đan, luyện khí, trong vòng mười ngày ngắn ngủi. Trình độ luyện đan, luyện khí của nàng lần nữa tăng lên không ít.

- Lão sư, đã đến Hồng Viễn thành!

Hôm nay, trong lúc Trương Huyền đang giảng giải thì đã nghe thấy thanh âm của Lạc Thất Thất vang lên. Hắn cúi đầu nhìn lại, quả nhiên đã nhìn thấy một thành thị so với Huyễn Vũ đế đô còn bao la hơn vô số lần xuất hiện ở trước mắt.

Cứu giúp một chút?

dtv-ebook.com

Thành thị này cực kỳ rộng lớn, xem như Minh Lý Chi Nhãn cũng không nhìn thấy tận cùng. Nó khảm nạm ở bên trên bình nguyên to lớn, giống như là một khỏa trân châu chói mắt ở bên trong đất cát.

- Đế đô của Đế quốc nhất đẳng. . . Quả nhiên hùng vĩ!

Ánh mắt Trương Huyền nhếch lên.

Không hổ là Đế đô của đế quốc nhất đẳng, hùng vĩ khí phách, Thiên Huyền vương quốc so sánh với nó giống như cục đất ở nông thôn vậy, không có ý nghĩa.

Thậm chí độ lớn của thành thị này đã gần bằng diện tích của Thiên Huyền vương quốc.

Cả tòa thành thị được linh khí vây quanh, dường như có trận pháp rất lớn khống chế thời tiết, khí hậu trong nội thành. Khiến cho người ở lại trong đó càng dễ tu luyện, dễ tiến bộ hơn.

- Nghịch thiên thay đổi thời tiết, đây là thủ đoạn mà Thánh giả mới có!

Ngọc Phi Nhi đi tới, vẻ mặt kiêu ngạo.

Từ trước cho tới nay, kẻ trước mắt này đều ngưu bức, khiến cho nàng cảm thấy mình giống như cô nương từ nông thôn nghèo đến vậy. Rốt cuộc hiện tại cũng đã nhìn thấy đối phương khiếp sợ, nàng lập tức đắc chí vừa lòng.

- Ừm!

Mặc dù hắn cũng có thể bố trí trận pháp, ở trên trận pháp nhất đạo cũng không yếu hơn Trận Pháp sư ngũ tinh. Thế nhưng nếu muốn bố trí ra một đại trận có thể khống chế phương viên phạm vi mấy ngàn dặm, vẫn khó mà làm được.

Loại trận pháp cấp bậc này, không chỉ cần khống chế tinh chuẩn, quan trọng nhất chính là phải có khống chế tuyệt đối đối với lực lượng, một khi xử lý không tốt thì sẽ sụp đổ, sẽ tạo thành lực phá hoại to lớn.

- Hơn hai mươi ngày chúng ta đã trở lại, cách lúc khai giảng còn có mấy ngày. Hắn đám người Hồng sư cũng vừa mới tới, ta muốn tụ hợp với bọn hắn trước!

Từ trong khiếp sợ khôi phục lại, Trương Huyền nói.

Dung hợp linh hồn làm trễ nải ba ngày, Địa Cung của Dị Linh tộc lại chậm trễ ba bốn ngày trời. Về sau ở Thú đường, phi hành hai mươi ngày, cách thời hạn một tháng còn có thời gian ba ngày. Dựa theo tình huống bình thường, hắn đám người Hồng sư cũng vừa mới đến nơi này không lâu.

- Học viên mới tới Huyễn Vũ đế quốc đều ở Sĩ Tử hải, để ta mang ngươi tới, sau đó chúng ta cũng phải về học viện phục mệnh!

Ngọc Phi Nhi nói.

Bọn hắn đi ra ngoài không chỉ có hoàn thành thí luyện mà còn phát hiện ra bí mật lớn như thế, cho nên cần phải trở về bẩm báo.

Đám người Hình Viễn, Ngô Chấn đã sớm trở về, thế nhưng thủ thư mà Ngô Dương Tử để lại, còn có lô đỉnh cũng ở trong tay Lạc Thất Thất, lại thêm Trương Huyền trở về làm cho hai nàng cần phải bẩm báo ở trước mặt, như vậy mới có thể nói rõ ràng mọi chuyện.

- Ừm!

Trương Huyền gật đầu.

- Lão sư, Sĩ tử hải là chỗ ở của tân sinh học viện, trong đó không chỉ có học viên mới của Huyễn Vũ đế quốc mà cũng có học viên từ các đế quốc nhị đẳng khác, thậm chí có cả thiên tài Hồng Viễn đế quốc. Người phải cẩn thận, tuyệt đối không nên náo loạn, gây ra mâu thuẫn!

Lạc Thất Thất dặn hắn một câu.

Người có thể xưng là thiên tài, nhất định đều là hạng người kiêu căng khó thuần. Sĩ tử hải là nơi Hồng Viễn đế quốc tiếp đãi tân sinh, thiên tài trong đó nhiều vô số kể. Gây ra mâu thuẫn với bọn hắn thì xem như công chúa như Ngọc Phi Nhi, đến lúc đó cũng không tiện ra mặt.

- Yên tâm đi, ta là người thành thật, không sẽ chọc vào phiền phức!

Trương Huyền cười cười.

Lạc Thất Thất, Ngọc Phi Nhi nhìn nhau, đồng thời lắc đầu.

Nếu như ngươi là người thành thật, như vậy đám người chúng ta còn không phải là thầy giáo ngoan ngoãn hay sao?

Ngày đầu tiên đến Huyễn Vũ đế đô, trước tiên làm cho Phùng sư rơi tới mức hoàn toàn biến dạng. Sau đó đánh cho ba thứ hạng đầu của các nước chư hầu khác thành đầu heo, đi vào Hóa Thanh trì thì lại biến thành thi thể. . .

Dù sao, ngươi đi đến đâu cũng đều là gà bay chó chạy, thần quỷ lui tránh, thế mà còn dám nói mình là người thành thật!

Sĩ tử hải là chỉ tân sinh bốn phương tám hướng đến đây nhiều như đại dương mênh mông, lại gọi là Sĩ tử cư, Tân sinh cư.

Ở một bên Hồng Viễn thành, cách Danh sư học viện không quá xa. Tốc độ của Tử Dực Thiên Hùng thú cực nhanh, không lâu sau đã đi đến gần.

Từ bên trên phi chu đi xuống, thu đồ Thú đường tặng cho hắn vào giới chỉ trữ vật, lúc này Trương Huyền mới cáo từ với hai người Lạc Thất

Thất.

Đi vào cửa lớn Sĩ tử hải, bên trong có vô số kiến trúc san sát, từng Danh sư tuổi trẻ đang đi tới đi lui, khiến cho người ta có một loại cảm giác tinh khí thần sung mãn.

Những người này thoạt nhìn đều chừng hai mươi tuổi, cấp bậc lại đều đạt đến tứ tinh, thậm chí không ít người tu vi đều là Hợp Linh cảnh, so với hắn cũng không kém chút nào.

Không hổ là thiên tài tới từ rất nhiều tông môn, vương quốc, đế quốc, rất không tầm thường.

Dựa theo phương vị mà đám người Lạc Thất Thất đã nói, hắn tìm một hồi, rất nhanh đã đi tới một cái sân.

- Ừm? Tại sao lại không có ai thủ vệ vậy?

Nhìn một chút, xác nhận đây là chỗ ở của tân sinh Huyễn Vũ đế quốc tới, Trương Huyền rất là kỳ quái thầm nhủ.

Chỗ ở của tân sinh đế quốc khác, tất cả đều đóng chặt cửa nẻo, hoặc là có người trấn giữ. Mà ở trong đó, cửa lớn mở ra, ngay cả một cái bóng quỷ cũng không có, chẳng lẽ, bản thân hắn đã đoán sai, đám người Hồng sư còn chưa tới hay sao?

Trong lòng cảm thấy kỳ quái, hai chân nhấc chân đi vào.

Trong sân sạch sẽ gọn gàng đã nói rõ thường xuyên có người quét dọn, bên trong hành lang lương đình chung quanh cũng có dấu vết nhân loại ở lại.

- Xem ra người đã đi tới, làm sao tất cả đều vắng mặt cơ chứ?

Hắn thân là nửa bước Danh sư ngũ tinh, càng có Minh Lý Chi Nhãn cho nên muốn nhìn ra nơi này có người ở hay không vẫn rất hay không. Trong lúc đang cảm thấy kỳ quái thì đã nghe thấy phía trước có tiếng rít

vang lên, dường như có đồ vật gì đó đâm vào trên vách tường trước mặt, làm cho bụi đất tung bay.

- Có người đang chiến đấu!

Tối sầm mặt lại, hắn vội vàng đi thẳng về phía trước, vòng qua một cái hành lang đã lập tức nhìn thấy trong cái sân rộng lớn có một cái lôi đài không lớn. Mà phía trên đang có người tỷ thí.

Dưới đài có một đống người, đám người Hồng sư, Phùng sư đột nhiên xuất hiện.

Đám người Nhược Hoan công tử, Tất Giang Hải, La Tuyền đi cùng hắn cũng ngồi ở phía dưới, chỉ là, khuôn mặt mỗi người đều đỏ ửng, mặt mũi bầm dập, hình như mới vừa bị người ta đánh cho một trận.

Người đang tỷ thí trên đài cũng là người mà hắn quen, là một vị thiên tài do Phùng sư dẫn đầu, gọi là Hàn lăng. Tu vi sớm đã đạt đến Hợp Linh cảnh trung kỳ, gần một tháng không gặp, không ngờ đã mạnh hơn, đã đột phá hậu kỳ.

Còn chưa có ra tay đã khiến cho người ta cố một loại cảm giác mạnh mẽ đến cực điểm.

Phía đối diện hắn là một thanh niên áo xám, thực lực của người này cũng là Hợp Linh cảnh hậu kỳ. Thế nhưng sức chiến đấu dường như mạnh hơn, Hàn lăng vừa mới giao thủ đã liên tục bại lui, thối lui đến biên giới lôi đài.

- Hàn sư cố lên!

- Không thể thua nữa...

- Đúng vậy a, nếu như thua thì chúng ta chỉ có thể nghe theo bọn họ mà thôi...

. . .

Phía dưới, đám người La Tuyền đều xiết chặt nắm tay, vẻ mặt đỏ lên, bên trong ánh mắt tràn ngập vẻ không cam lòng.

- Làm cái gì vậy?

Thấy mọi người quá mức chú ý tới chiến đấu, ngay cả hắn đi tới cũng không phát hiện ra, Trương Huyền gãi gãi đầu.

Làm sao lại đánh nhau cơ chứ?

- Ha ha, đừng vùng vẫy nữa, nhanh nhận thua đi! Ta ở trong tay Phong sư huynh ngay cả ba chiêu cũng không đỡ được. Ngay cả ta cũng không đánh lại mà còn muốn khiêu chiến sư huynh, nằm mơ đi!

Vừa tới gần, thanh niên đối diện với Hàn Lăng rất là đắc ý, cất tiếng cười to:

- Yên tâm, theo chúng ta sẽ có chỗ tốt của các ngươi, nếu như tiếp tục ngu xuẩn mất khôn thì cũng đừng trách ta không khách khí!

Trong lúc nói chuyện, công kích một chiêu nối tiếp một chiêu, lực lượng cuồng mãnh khiến cho vẻ mặt Hàn Lăng trắng bệch, cưỡng ép chống cự.

- Hồng sư, rốt cuộc là có chuyện gì vậy?

Nhìn một hồi, biết Hàn Lăng bại cục đã định, sẽ không kiên trì được thêm mấy chiêu, Trương Huyền đo tới dưới đài, không nhịn được nhìn về phía Hồng sư cách đó không xa.

- Ah. . . Trương sư, ngươi không có việc gì chứ? Ngươi đã trở về, quá tốt rồi!

Nhìn thấy Trương sư xuất hiện, Hồng sư hưng phấn tới mức suýt chút nữa đã nhảy lên, những người khác dưới đài, bao gồm cả La Tuyền ở bên trong cũng đều hưng phấn tới mức khuôn mặt đỏ lên.

Thậm chí ngay cả Tú Liên công tử trước đó bị hắn đánh thành đầu heo cũng hốc mắt đỏ lên, giống như là nhìn thấy thân nhân, kích động mà không nói ra được.

- Làm sao vậy?

Thấy bộ dáng này của mọi người, Trương Huyền rất là nghi hoặc, không đến một tháng không gặp, có cần thiết phải như vậy hay không?

- Là khảo hạch tân sinh!

Biết hắn không hiểu, Hồng sư vội vàng giải thích:

- Hạng mục khảo hạch đã được quyết định, là đi săn ở Hồng Viễn sơn mạch...

Rất nhanh, Hồng sư đã nói lại tất cả mọi chuyện một lần.

Nghe xong, Trương Huyền cũng coi như đã hiểu ra.

Cũng không phải là tham gia thi đấu Danh sư, đi vào mười vị trí đầu là có thể trực tiếp đi vào Danh sư học viện. Mà còn cần thông qua khảo hạch nhập môn, nội dung mỗi lần khảo hạch đều không giống nhau. Có từng quan, có xông trận, có văn thí. . . Mà năm nay là đi săn.

Địa điểm đi săn là ở Lôi Viễn phong trong Hồng Viễn sơn mạch.

Lôi Viễn phong là một sơn mạch to lớn gần Danh sư học viện, dốc đứng như đao, khó mà leo trèo. Coi như cường giả Hợp Linh cảnh, muốn đi lên đó cũng rất khó khăn, huống chi còn phải đi săn ở trong đó.

Săn giết được cấp bậc linh thú khác biệt thì thành tích lấy được cũng sẽ khác biệt, lấy một ngày làm giới hạn. Săn giết được một đầu linh thú Trọc Thanh cảnh đỉnh phong thì coi như thông qua.

Mặc dù linh thú có thể vượt cấp chiến đấu, nhưng bằng vào nhãn lực Danh sư và thực lực Hợp Linh cảnh của mọi người, muốn săn giết loại

linh thú cấp bậc này vẫn rất là nhẹ nhàng, thế nhưng. . . Số lượng linh thú trong toàn bộ sơn mạch có hạn, hơn nữa linh thú biết mình sẽ bị săn giết cho nên nhất định sẽ chạy trốn, hoặc là ẩn nấp, không phải dễ dàng tìm kiếm như vậy.

Lại thêm, số lượng săn giết càng nhiều, nếu như vượt qua giá trị hợp cách thì có thể hối đoái học phần. . . Chuyện này rất dễ tạo ra cảnh cướp bóc giữa các tân sinh với nhau.

Càng quan trọng hơn là, linh thú bên trong dãy núi không riêng gì Trọc Thanh cảnh mà còn có Hợp Linh cảnh, Kiều Thiên cảnh, thậm chí còn có cấp bậc cao hơn. Sau khi tiến vào bên trong đó, không chỉ phải đi săn mà còn phải đề phòng bị linh thú giết ngược lại!

Mỗi lần khảo hạch đều có không ít tân sinh thương vong.

Có thể nói, chỉ cần khảo hạch bắt đầu thì sẽ chính là một trận chiến đấu. Đối với tâm tính, thực lực, ứng biến, nhãn lực của Danh sư. . . Rất nhiều phương diện đều được tiến hành khảo nghiệm.

Chỉ có cường giả chân chính mới có thể trổ hết tài năng, một tiếng hót lên làm kinh người. Người thực lực yếu hoặc là tâm tính không tốt, chỉ sợ đi vào không được bao lâu thì tâm tính sẽ sụp đổ, cuối cùng thảm bại mà quay về.

Lần khảo hạch này chính là một trận khảo nghiệm khôn sống mống chết, không được thì cũng chỉ có thể rời khỏi mà thôi!

Vì dễ thông qua hơn, tránh khỏi nguy hiểm, không ít đế quốc vừa đến đã tạo thành liên minh.

Người trong liên minh nhiều, coi như gặp phải thân sinh thực lực mạnh tân sinh cướp đoạt và linh thú cường đại thì cũng có thể chống chọi.

Chỉ là, kết minh có lợi cũng có hại, chỗ tốt đương nhiên không cần phải nói, có thể khiến cho người tham gia khảo hạch càng thêm an toàn. Chỗ

xấu chính là nhiều người, linh thú sẽ rất dễ dàng phát hiện ra, trực tiếp chạy trốn. Coi như may mắn bắt lấy, khi phân phối cũng có chủ thứ, còn có vấn đề lần lượt.

Làm chủ, sẽ được hưởng thụ phân phối trước tiên, có khả năng kết thúc mỗi ngày, đến lúc khảo hạch kết thúc, người đi theo phụ ngay cả một đầu cũng không được, cuối cùng toàn bộ đều phải chịu cảnh ngộ bị đào thải.

Có thể nói, có thể thông qua hay không thì phải nhìn thành quả đi săn như thế nào. Cùng phân chia thế lực làm chủ như thế nào, do đó, vì muốn có được quyền chủ động, chỉ cần liên minh, đều cần phải phân ra quyền chủ động.

Người đang đối chiến với mọi người là Danh sư đến từ Kim Hải nhị đẳng đế quốc, hai bên quyết định liên minh lại, đang tranh đoạt chủ phụ quyền trong liên minh, lấy thực lực để định thắng thua.

- Tổng cộng so mấy trận? Chúng ta đã so mấy trận rồi?

Nghe giải thích xong, xem như Trương Huyền đã hiểu ra cho nên không nhịn được hỏi.

Nếu như chỉ là thua một nữa, hiện tại tới hắn thì có lẽ còn có thể cứu giúp được mọi người.

Một ngón tay

dtv-ebook.com

- Dựa theo yêu cầu bình thường là so mười trận, người thắng sáu trận sẽ làm chủ...

Hồng sư nói:

- Trên đài Hàn Lăng đang so trận thứ mười...

- Có thể so được tới trận thứ mười đã nói rõ có thắng có bại...

Nghe được đây là trận thứ mười, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm.

Nếu như đối phương chiến thắng liên tiếp thì sáu trận đã kết thúc rồi. Mà bây giờ có thể kéo dài tới trận cuối cùng đã nói rõ thực lực mọi người ngang nhau.

- Đều có thắng có bại. . . Không phải!

Hồng sư hơi đỏ mặt, vẻ mặt rất là xấu hổ:

- Chúng ta là so mười trận, nhưng một mực thua, hơn nữa. . . Cũng đều thua bởi một người!

- Bại bởi bởi cùng một người? Ngươi nói. . . Tên trên đài này ngay đánh cả mười trận, một lần cũng không có thua?

Trương Huyền trợn tròn mắt.

- Đúng vậy a...

Hồng sư che trán, những người khác càng xấu hổ tới mức không ngẩng đầu lên được.

Liên tục mười người khiêu chiến một người, xa luân chiến cũng bị đối phương đánh rơi xuống khỏi lôi đài, quan trọng nhất là. . . Người trên đài rõ ràng còn không phải là người mạnh nhất của đối phương, thật sự là mất mặt xấu hổ.

Phanh!

Vẻ mặt im lặng, Trương Huyền đang muốn nói chuyện thì đã nghe một tiếng rên vang vọng ở trên đài. Hàn Lăng không kịp phản ứng thì đã bị đánh bay ngược ra, rơi vào trong sân.

- Mười trận đều thua. . . Như vậy sao ta có thể giúp được nữa chứ?

Nhìn gia hỏa đang nằm trên mặt đất, mặt mũi thống khổ, mí mắt Trương Huyền xoay loạn.

Vốn hắn nghĩ còn có thể cứu giúp được một chút, hiện tại mười trận đều bại bởi cùng một người, hắn còn cứu thế nào nữa chứ?

Coi như muốn tìm lý do thì cũng không tìm thấy ah!

- Tốt rồi, mười trận đã kết thúc, ngay cả một lần các ngươi cũng không thắng được, các ngươi có lời gì nói nữa hay không?

Đánh bay Hàn Lăng, thanh niên trên đài, mỉm cười, nhìn quanh một vòng.

- Chúng ta...

Sắc mặt đám người Hồng sư đỏ bừng.

Nếu là mười trận thắng hai, ba trận thì hắn cũng không cảm thấy ngại nói người mạnh nhất trong chúng ta không đến, hiện tại đã thua trên tay cùng một người, làm sao hắn dám nói ra cơ chứ?

Hơn nữa, vạn nhất Trương sư cũng không phải là đối thủ của đối phương, chẳng phải sẽ mất mặt càng lớn hơn? Thua càng triệt để hơn

hay sao?

Mặc dù thiên phú của Trương sư tuyệt cao, rất nhiều năng lực của Danh sư bên trong được coi là đỉnh tiêm. Thế nhưng dù sao cũng chỉ có Trọc Thanh cảnh đỉnh phong, muốn vượt qua người lấy một chọi mười trước mắt này, lại còn không thở gấp, chỉ sợ sẽ rất khó. Huống chi, tên này còn không phải là kẻ mạnh nhất.

(Trương Huyền đột phá đến Hợp Linh cảnh, là chuyện sau khi biến thành "Thi thể", những người khác cũng không biết rõ tình hình.)

- Nếu không còn gì để nói, như vậy cứ dựa theo ước định, nghe theo Phong sư huynh sắp xếp đi!

Người trẻ tuổi cười một tiếng, quay đầu ôm quyền nói:

-Phong sư huynh!

Vừa dứt lời thì một thanh niên đã sải bước đi lên.

Người này khí tức trầm ổn, thực lực mạnh hơn, đã đạt tới nửa bước Kiều Thiên cảnh, tùy thời cũng có thể đột phá.

Thanh niên vừa rồi chiến thắng liên tiếp mười người, ở trong mắt của đám người Nhược Hoan công tử đã coi như rất cường đại, thế nhưng so sánh với người này vẫn kém một đoạn rất lớn.

Khó trách rất nhiều thiên tài của Huyễn Vũ đế quốc cũng khó mà chống chọi được. Nếu người này thực sự xuất thủ, đừng nói mười người xa luân chiến không có cách nào chiến thắng được. Coi như là đồng thời ra tay, chỉ sợ cũng sẽ tuỳ tiện bị đánh tan, không ngăn cản nổi.

- Chúng ta đã liên minh thì trước hết phải nói quy củ cho rõ ràng!

Đứng trên đài, Phong sư huynh nhìn quanh một vòng, thanh âm giống như là sắt thép va chạm:

- Sau ba ngày sẽ bắt đầu đi săn, chư vị phải nghe sắp xếp của chúng ta, từ thú đến con mồi, Kim Hải đế quốc chúng ta sẽ có quyền lựa chọn trước! Yên tâm đi, chỉ cần mọi người hợp lực đồng lòng, như vậy muốn toàn bộ thông qua cũng không thành vấn đề!

- Cho bọn hắn lựa chọn trước?

- Nếu như số lượng đi săn không đủ, há không toàn bộ chúng ta sẽ bị đào thải hay sao?

. . .

Mặc dù biết rõ người làm chủ liên minh sẽ được hưởng thụ đặc quyền. Thế nhưng đối phương trực tiếp nói ra rõ ràng như vậy vẫn khiến hco mọi người xiết chặt nắm tay.

Liên minh có chỗ tốt đó là khi gặp linh thú lợi hại có thể đối phó được, không đến mức nguy hiểm. Thế nhưng chỗ xấu chính là, phân phối con mồi không đều, một khi số lượng đi săn trong ngày không đủ, Huyễn Vũ đế quốc bọn hắn sẽ rất có khả năng bị đào thải toàn bộ.

- Thế nào, không tình nguyện sao? Phong sư huynh chúng ta có thực lực thế này, nguyện ý liên minh cùng các ngươi đã là vận may của các ngươi rồi, đừng có không biết tốt xấu! Thấy mọi người ở dưới đài buồn bực, người thanh niên vừa rồi kia, hừ lạnh một tiếng.

Dựa theo thực lực của bọn hắn, kỳ thật không liên minh với người của Huyễn Vũ đế quốc cũng được, nhưng liên hợp nhiều người, đối với bọn hắn cũng có lợi ích rất lớn.

Lần khảo hạch này, không ít lão sư học viện đều nhìn vào, nếu như biểu hiện nổi bật thì sẽ có thể nhận được sự ưu ái, từ đó khiến cho người khác lau mắt mà nhìn, một bước lên mây.

- Ngươi...

Nghe thấy đối phương nói vậy, vẻ mặt mọi người đỏ lên, muốn phản bác, thế nhưng không phản bác được.

Ai bảo tài nghệ không bằng người a!

- Đúng là có chút không tình nguyện...

Trong lúc mọi người ở đây khó chịu, thanh âm nhàn nhạt của Trương Huyền đã vang lên.

- Ừm? Có ý tứ gì? Đường đường là Danh sư của Huyễn Vũ đế quốc, đã quyết định liên minh còn muốn đổi ý sao?

Thấy có người nói chen vào, thanh niên này nhướng mày.

Tất cả mọi người đều là Danh sư, là nhân vật có mặt mũi, đã đồng ý liên minh, cũng lại tiến hành tỷ thí. Chẳng lẽ, bởi vì đánh không lại cho nên muốn nuốt lời hay sao?

Nếu thực sự là như vậy còn không bằng không tham gia khảo hạch, bằng không sẽ làm trò hề cho thiên hạ xem.

- Nuốt lời thì cũng không đến nỗi, chỉ là ta có một ý tưởng...

Trương Huyền nói.

- Ý nghĩ?

Trương Huyền nói:

-Không sai, ta cũng là Danh sư lần này tới đây của Huyễn Vũ đế quốc. Vừa rồi các ngươi tỷ thí cũng không biết rõ tình hình. CHỉ có điều, mọi người đã so qua thì ta cũng không nói được cái gì. Chỉ là muốn công bằng một chút, thú và linh thú, mọi người cùng nhau chia đều!

- Chia đều? Đã liên minh thì phải có phân chia chủ phụ, có chủ phụ thì sẽ không có khả năng công bằng!

Người thanh niên kia cười lạnh.

- Ta cũng biết, vừa rồi chúng ta tỷ thí thua, phân ra chủ phụ, muốn có được công bằng rất khó, như vậy đi!

Trương Huyền cười cười, hai tay chắp ra sau lưng:

- Bảo Phong sư huynh này của ngươi ra tay, nếu như hắn có thể chống được ba chiêu trong tay ta. . . Như vậy chuyện công bằng ta sẽ không nói lại nữa, các ngươi muốn phân phối làm sao thì cứ phân phối thế đó! Thậm chí, linh thú đi săn được, chúng ta có thể một đầu cũng không lấy!

- Ngươi nói cái gì?

Con mắt của người thanh niên này nheo lại.

Tên này lại dám để Phong sư huynh ra tay, còn có thể bảo chỉ cần đỡ ba chiêu của hắn là được?

Bọn họ đã gặp qua kẻ điên cuồng, nhưng chưa thấy qua kẻ nào cuồng như thế!

Ngươi có biết thực lực của Phong sư huynh chúng ta ra sao không? Dám ở chỗ này nói khoác mà không biết ngượng?

Còn nói ba chiêu, chỉ bằng vào bộ dáng này của ngươi, có thể chống được một chiêu của Phong sư huynh hay không cũng chưa biết được!

- Làm sao vậy? Không có tự tin? Nếu không như vậy đi, một chiêu, chỉ cần Phong sư huynh của các ngươi có thể chống chọi được một chiêu trong tay ta thì tất cả linh thú đi săn được, một đầu Huyễn Vũ đế quốc chúng ta cũng không muốn!

Thấy đối phương chần chờ, Trương Huyền còn tưởng rằng hắn nâng điều kiện quá cao, cho nên không nhịn được đổi giọng.

- Con mẹ nó!

Nhìn thấy bộ dạng nghiêm túc của hắn, thanh niên này suýt chút nữa đã tức điên tại chỗ!

Vị kia Phong sư huynh không cũng tối sầm mắt lại, thiếu chút nữa đã ngất đi.

Thực lực của hắn đã đạt tới nửa bước Kiều Thiên cảnh, coi như so với một chút lão sinh năm thứ hai cũng không kém nhiều lắm. Gia hỏa từ Huyễn Vũ đế quốc này lại muốn một chiêu đánh bại hắn sao chứ?

Nói đùa cái gì vậy?

Hai người tức giận tới mức sắp hôn mê, đám người Nhược Hoan công tử, La Tuyền thì suýt chút nữa đã thổ huyết.

Bọn hắn đã sớm đoán ra, Trương sư đi tới đây nhất định sẽ kiếm chuyện, thế nhưng bọn họ có nằm mơ cũng không nghĩ tới, đối phương lại nói ra lời này!

Vừa rồi người thanh niên kia, bọn hắn nhiều người như vậy mà cũng không đánh lại được. Mà vị Phong sư huynh này còn lợi hại hơn, ngươi muốn một chiêu đánh bại. . . Làm sao có thể chứ?

Một khi thua thật, chẳng lẽ, chúng ta sẽ phải hỗ trợ trắng cho người khác, ngay cả một con mồi cũng không có hay sao?

Nếu thực sự là như thế, tất cả mọi người sẽ bị đào thải thảm hại. . .

- Thế nào, một chiêu còn ngại nhiều sao? Nếu không như vậy đi, ta chỉ dùng một ngón tay. . . Như vậy cũng có thể a! Nếu như các ngươi thực sự không dám, ta cũng không có biện pháp...

Một chiêu cũng ngại nhiều lời, bản thân hắn cũng không thể không dùng chiêu số đã đánh bại bọn hắn a!

Mặc dù như thế hắn cũng có thể làm được, thế nhưng nhất định sẽ bại lộ Vu hồn và các thủ đoạn khác, ừm, vẫn nên khiêm tốn một chút thì tốt

hơn.

Hắn vừa mới đến Hồng Viễn đế quốc, vẫn không nên bại lộ nhiều thứ thì hơn.

Trên mặt Trương Huyền có chút khó xử.

- Phốc!

Thanh niên và tên Phong sư huynh kia suýt chút nữa đã phun ra máu tươi.

Nhiều em gái ngươi ah!

Hơn nữa, vẻ mặt ngươi còn khó xử là có ý tứ gì?

Chẳng lẽ ta không đỡ nổi một đòn, khiến cho ngươi buồn bực như vậy hay sao?

- Được, ta cũng muốn xem xem, rốt cuộc ngươi làm sao dùng một ngón tay đánh bại ta...

Thực sự không nhịn được nữa, Phong sư huynh hét dài một tiếng.

- Sư huynh. . . Gia hỏa không biết trời cao đất rộng này cứ để ta tới giáo huấn là được... Thấy sư huynh nổi giận, thanh niên này tiến về phía trước.

- Không cần, ta muốn đích thân nhìn xem, người khẩu xuất cuồng ngôn như thế rốt cuộc có thủ đoạn gì!

Ánh mắt Phong sư huynh như điện, lạnh lùng nhìn qua.

Tên này dám lớn lối nói không biết ngượng như thế, nhất định là có chỗ ỷ lại, hắn cũng muốn nhìn một chút xem rốt cuộc là đối phương nói càn, hay là thật sự có thực lực.

- Vị bằng hữu này, lên đây đi, nếu như ngươi thực sự có thể thắng được ta, như vậy chuyện liên minh coi như không có gì, nếu như ngươi thua, nhớ kỹ lời nói của ngươi, linh thú có được khi đi săn, các ngươi ngay cả một đầu cũng không được lấy!

Hai mắt nheo lại, Phong sư huynh hất ống tay áo lên.

- Tốt!

Nghe thấy đối phương đồng ý, Trương Huyền đi lên lôi đài.

- Cái này...

- Trương sư có thể thắng sao?

- Ta cũng không biết...

Nhìn thấy Trương sư thế lại cá cược như vậy với đối phương, tất cả mọi người đều nhìn nhau.

Một ngón tay đánh bại vị Phong sư huynh này sao?

Trương sư, ngươi đang nghiêm túc hay sao?

Mặc dù ta biết chúng ta thua, ngươi rất gấp, thế nhưng vụ cá cược này. . . Cũng quá lớn a!

- Phong sư huynh, vẫn để ta tới giáo huấn tên này a...

Thấy Phong sư huynh tức giận như vậy, thanh niên kia cũng có chút không nhịn được, hắn lại lần nữa đi về phía trước:

- Nếu như ta thua, sư huynh lại đến cũng không muộn!

Tên này nói lớn lối như thế, chỉ sợ thực sự có chút thực lực, không bằng hắn tới thăm dò trước một chút. Nếu như đối phương yếu, trước hết cứ đánh một trận trút giận, mạnh thì sư huynh hắn cũng có chuẩn bị tâm lý.

- Cái này...

Phong sư huynh chần chờ, đang muốn nói chuyện thì đã nghe thấy thanh âm có vẻ không nhịn được của thanh niên ở phía đối diện vang lên:

- Nếu như cảm thấy sợ hãi, hai người các ngươi cùng lên đi, ta ra. . . Hai ngón tay!

Không nghe lời này còn tốt, sau khi nghe được, trước mắt Phong sư huynh và người thanh niên kia đồng thời trở nên đen kịt.

- Không cần, để ta xem một chút, rốt cuộc ngươi có thực lực như thế nào!

Hừ lạnh một tiếng, Phong sư huynh bỗng nhiên xông về phía trước.

Kẻ trước mắt này nói chuyện quá khinh người, hắn sợ nói tiếp mình sẽ bị tức chết.

Bàn chân đạp mạnh lên trên mặt đất, cả người giống như mãnh thú băng băng xông tới, còn chưa tới gần thì đã khiến cho người ta có một loại xu thế Long Hổ.

Thực lực nửa bước Kiều Thiên cảnh hoàn toàn được phát huy, tiếng gió rít gào, khiến cho người ta có một loại cảm giác mây đen tới gần, khó mà chống chọi.

- Thật mạnh!

Đám người Hồng sư không nhịn được nhíu mày.

Loại thực lực này, coi như bọn họ là Kiều Thiên cảnh sơ kỳ thì chỉ sợ cũng khó mà chống chọi được, cho nên chỉ có thể tạm tránh mũi nhọn mà thôi.

Vội vàng quay đầu nhìn lại về phía thanh niên cách đó không xa, muốn nhìn một chút xem rốt cuộc hắn sẽ đối phó ra sao, chỉ thấy hắn lắc đầu,

duỗi một ngón tay ra rồi điểm về phía trước.

Một chỉ đánh tan

dtv-ebook.com

- Thật sự là một ngón tay?

Vẻ mặt tất cả đám người Phùng sư, La sư, Hồng sư như là phát điên.

Loại thực lực này của đối phương, mấy vị cường giả Kiều Thiên cảnh sơ kỳ như bọn họ cũng đều mà chống chọi được. Ngươi một tháng trước mới vừa vặn đạt tới Trọc Thanh cảnh mà lại dùng một ngón tay nghênh chiến, đây là muốn điên hay sao!

Hơn nữa, coi như dùng một ngón tay thì cũng phải có tốc độ mau lẹ hơn nữa a!

Chậm rãi từ từ, run run rẩy rẩy như vậy, giống như tay của lão thái thái sắp chết vậy, thật sự là đang chiến đấu hay sao?

Võ công trong thiên hạ không gì kiên cố mà không phá, chỉ nhanh không phá được mà thôi!

Vị Phong sư huynh này bóng người như thiểm điện, cả người giống như là báo đi săn. Coi như một tháng không gặp ngươi, thực lực ngươi đại tiến. Một ngón tay có thể thắng được đối phương thì cũng phải súc thế từ sớm, dùng thủ pháp càng nhanh hơn a!

Một chút võ kỹ cũng không có, một điểm bố cục không có thì cũng thôi đi, cái ngón tay này chậm như thế. Người yếu đuối đến đâu cũng có thể nhẹ nhõm tránh thoát ah!

Không chỉ khóe miệng đám người Hồng sư giật giật tới mức sắp ngất đi mà mấy người Nhược Hoan công tử, La Tuyền cũng cảm thấy trước mắt đã biến thành màu đen.

Vừa rồi chuyện cá cược bọn họ cũng nghe được, tiền đặt cược lớn như thế, ngươi không thể nghiêm túc một chút hay sao?

Loại tốc độ này, coi như giết một con ruồi, chỉ sợ cũng rất khó làm được a!

- Còn tưởng rằng là thực lực mạnh cỡ nào, không nghĩ tới lại là một cái chày gỗ nha!

Nhìn thấy động tác của Trương Huyền, thanh niên trước đó đối chiến cùng mọi người cũng hừ lạnh một tiếng.

Vừa rồi tên này miệng lưỡi lưu loát, nói rất lợi hại, hắn đã thật sự cho rằng đối phương có năng lực có thể chiến đấu cùng Phong sư huynh. Thế nhưng hắn nằm mơ cũng không nghĩ tới, đối phương vừa ra tay đã lộ tẩy.

Không có sức mạnh như vậy, một chỉ không có lực công kích có thể sinh ra ảnh hưởng gì đối với sư huynh cơ chứ?

Đoán chừng Phong sư huynh tát một cái thì cũng có thể chụp chết tiểu tử này rồi. . .

Trong lòng đang cười lạnh thì đã nghe phía dưới xôn xao một hồi.

- Không đúng, mau nhìn!

Nghe thấy hô hấp của mọi người dồn dập, hắn nhướng mày, không nhịn được nhìn sang. Chỉ là vừa nhìn qua, con mắt người thanh niên này cũng lập tức trợn tròn.

Vốn cho rằng, đối phương chậm rãi duỗi tay ra như vậy thì Phong sư huynh sẽ trực tiếp đánh tới. Khiến cho đối phương không tìm thấy phương hướng, ai ngờ, sư huynh lại giống như gặp được đại địch, mặt sắc mặt ngưng trọng. Tốc độ vọt tới phía đã dừng lại, thân thể nhoáng một cái, muốn tránh né công kích của đối phương.

Chỉ là, vừa đi được nửa bước thì chỉ thấy run rẩy ngón tay, lại chĩa sang, hai hàng lông mày nhảy một cái, lại tránh né về phía sau.

Còn chưa có né tránh kịp thì ngón tay kia đã lần nữa điểm tới.

Nhìn thấy phương hướng của ngón tay, Phong sư huynh giống như gặp quỷ, mồ hôi lạnh trên đầu không ngừng chảy xuống, lần nữa nhảy ra.

Tay của đối phương chỉ lắc một cái mà hắn đã phải nhảy ra một chút, giống như là bị điều khiển, quỷ dị không nói lên lời.

- Cái này. . . Vị Phong sư huynh này bị co giật hay sao?

- Thoạt nhìn giống như...

Đám người Nhược Hoan công tử, La Chiêu lơ ngơ, không hiểu ra sao.

Ngón tay của Trương sư thoạt nhìn cũng không có lực công kích gì ah. Vì sao tùy tiện điểm ra một cái thì tên này đã nhảy loạn? Hơn nữa còn bị dọa đến mức cả người toát mồ hôi lạnh?

Đây là uống lộn thuốc hay là gặp quỷ chứ?

Coi như ngươi muốn phối hợp với Trương sư thì cũng không nên phối hợp tới mức như vậy a!

- Không phải là co giật, mà là. . . Trương sư đã tìm được chỗ thiếu sót của đối phương, mặc dù tốc độ của ngón tay không nhanh, thế nhưng mỗi lần đều có thể chỉ đúng chỗ sơ hở của đối phương. Đối phương không công kích còn tốt, một khi công kích, chân khí từ đầu ngón tay sẽ bắn nhanh ra. Tất nhiên có thể khiến cho hắn bại trận tại chỗ, thậm chí. . . Chết!

Lúc này dường như mới kịp phản ứng, toàn thân Hồng sư đột nhiên cứng đờ.

- Không sai!

Mấy người Phùng sư, La sư cũng khẽ gật đầu.

Bọn họ đều là Danh sư ngũ tinh, nhãn lực cao hơn đám người La Tuyền. Đám người La Tuyền còn không có hiểu rõ chuyện gì xảy ra thì bọn họ đã nhìn ra được mấu chốt.

Rất rõ ràng, Trương sư đã nhìn ra sơ hở của đối phương, điểm về phía trước, đối phương sợ bị đánh trúng cho nên chỉ có thể tránh né từ sớm mà thôi.

Cao thủ đối công, nhất là thực lực tương đương với nhau. Một khi bị phát hiện ra chỗ thiếu hụt, mệnh môn thì chẳng khác nào sinh mệnh đã rơi vào trong lòng bàn tay của đối phương. Vị Phong sư huynh này coi như mạnh hơn nữa, đột nhiên gặp phải loại chuyện này thì cũng không dám qua loa!

- Sư huynh...

Lúc này người thanh niên này cũng đã cảm giác được có chút không được bình thường, hắn xiết chặt nắm tay, rất là lo lắng.

Thực lực của Phong sư huynh hắn biết rất rõ ràng, coi như là cường giả Kiều Thiên cảnh sơ kỳ bình thường chỉ sợ cũng không phải là đối thủ. Thế nhưng giờ phút này dưới một ngón tay của đối phương điều khiển lại không ngừng nhảy loạn, từ đó có thể thấy được thực lực của đối phương quả nhiên không phải là giả!

Vừa ra tay đã nhìn ra sơ hở của sư huynh, khiến cho sư huynh không thể không trở về thủ, đây là nhãn lực gì cơ chứ?

- Đáng giận!

Mọi người khiếp sợ, Phong sư huynh cắn răng tới mức rung động ken két, tức giận đến mức sắp phát nổ.

Đúng như Hồng sư đoán, mặc dù tay của đối phương điểm ra rất chậm, thế nhưng quả thực đã điểm tới vị trí mệnh môn của hắn.

Chỉ cần hắn dám tiếp tục tiến về phía trước, chân khí của đối phương tuôn ra, nhất định sẽ bị điểm trúng mệnh môn!

Cơ sở của hắn vững chắc, vừa rồi đã đổi năm loại thân pháp và tám bộ võ kỹ. Thế nhưng mỗi một lần đối phương di chuyển đều có thể chuẩn xác chỉ ra vị trí mệnh môn của những chiêu số này. Nhãn lực và độ chính xác của đối phương rất mạnh, xem như lão sư của hắn là Danh sư cấp bậc ngũ tinh đỉnh phong cũng không làm được!

Huyễn Vũ đế quốc từ lúc nào xuất hiện gia hỏa lợi hại như vậy cơ chứ?

- Liều mạng!

Nếu như tiếp tục nhảy nhiều lần thì sớm muộn gì mình cũng sẽ bại trận. Cắn răng một cái, thân thể Phong sư huynh nhoáng lên, người nhào tới phía trước.

Trạng thái lần này như lão hổ săn mồi, là một vị tiền bối trong tông môn hắn quan sát hổ báo đi săn mà phỏng đoán ra sát chiêu này. Chiêu này cận thân vô địch, giao thủ trong cùng cấp bậc, hầu như không có người nào có thể chống chọi được.

Võ kỹ Linh cấp trung phẩm đỉnh phong, Hùng Hổ khiếu thiên!

Rống!

Thân thể thư giãn mang theo thanh âm của hổ, tinh khí thần trong nháy mắt đã tích lũy tới cực điểm.

- Quá tốt rồi!

Nhìn thấy sư huynh đã xuất ra tuyệt chiêu, người thanh niên kia thở phào nhẹ nhõm, đang nghĩ ngợi lần này nhất định sẽ đại thắng thì đã nghe gia hỏa ở phía đối diện than thở một tiếng, sau đó thanh âm có chút bất đắc dĩ đã vang lên.

- Càn rỡ kêu cái gì chứ? Làm dọa ta một hồi...

Lạch cạch!

Quát lên một tiếng, lập tức mọi người nhìn thấy Phong sư huynh đã bị điểm trúng mệnh môn, nằm thẳng ở trên mặt đất, vẻ mặt trắng bệch, miệng sùi bọt mép.

- Sư huynh...

Con ngươi co rụt lại, thanh niên này vội vàng lao đến rồi đỡ Phong sư huynh của hắn dậy.

Hùng Hổ khiếu thiên ở tông môn cũng được cho là một trong các võ kỹ mạnh nhất, cũng chỉ có loại thiên tư như Phong sư huynh mới có thể học được. Một chiêu xuất ra, chân khí trong cơ thể tạo thành vòng tròn, cả người tựa như Hùng Hổ, hô lên một tiếng. Ngay cả Kiều Thiên cảnh sơ kỳ cũng sẽ bị làm cho thất thần, gan vỡ vụn, không dám tiếp tục đối kháng.

Vốn hắn cho rằng, một khi thi triển ra chiêu này, nhất định gia hỏa ở phía đối diện sẽ một chiêu bại trận. Thế nhưng không nghĩ tới đúng là có người bại trận, chỉ có điều, không là đối phương mà là sư huynh của hắn!

Một ngón tay của đối phương nhẹ nhàng điểm một cái đã đâm rách phòng ngự của sư huynh, đánh vào chỗ chân khí giao hội.

Rốt cuộc làm sao đối phương lại làm được chứ?

Chiêu này thoạt nhìn rất đơn giản, thế nhưng hắn biết sự kinh khủng ở trong đó.

Không nói trước ở trong công kích nhanh như vậy nhanh chóng tìm được chỗ thiếu hụt. Quan trọng nhất chính là, chỗ thiếu hụt này, Phong sư huynh cũng đã chuyên môn tu luyện qua, coi như đao kiếm bình thường cũng khó mà có thể đánh phá phòng ngự. Một ngón tay run rẩy, chẳng những tuỳ tiện đâm xuyên mà còn có thể đánh sư huynh thành như vậy. . .

Lực công kích kia phải mạnh bao nhiêu cơ chứ?

- Nếu như hắn thật sự muốn sát thủ, coi như không tìm ra chỗ thiếu hụt thì cũng có thể dùng một chỉ bắn bay sư huynh! Chỉ sợ lực lượng đã vượt qua năm trăm vạn đỉnh...

Trong lòng tính toán một chút, sắc mặt người thanh niên này tái nhợt, toàn thân cứng ngắc, tràn ngập vẻ không thể tin được.

Phong sư huynh có tự tin cực lớn đối với chiêu này. Cho nên cũng đã từng tính toán qua, coi như là cường giả Kiều Thiên cảnh trung kỳ, một khi tấn công chính diện, trùng hợp đụng tới mệnh môn của hắn thì hắn cũng có thể chống lại một, hai mà không đến mức bị thua. Mà một ngón tay của đối phương chẳng những có thể nhẹ nhõm đánh tan mà còn khiến cho sư huynh hắn miệng sùi bọt mép, suýt chút nữa đã mất mạng. Lực lượng mạnh mẽ đã vượt qua Kiều Thiên cảnh trung kỳ!

Kiều Thiên cảnh trung kỳ có 4800 ngàn đỉnh cự lực.

Vượt qua thì cũng đã nói, đối phương ít nhất đã nắm giữ lực lượng 500 vạn đỉnh trở lên.

Có lực lượng tuyệt đối này, cần gì phải tìm chỗ thiếu hụt chứ? Chỉ cần tát tay một cái, ai có thể đỡ nổi đây?

Xem ra, đối phương nói dùng một ngón tay thật ra đã cho bọn hắn mặt mũi, cố ý hạ thủ lưu tình!

Nếu không, một quyền đập tới mang theo lực lượng mạnh mẽ, tuyệt đối có thể khiến cho Phong sư huynh mất mạng tại chỗ, không có năng lực phản kháng.

- Đa tạ hạ thủ lưu tình...

Đang khiếp sợ thì hắn lại nghe thấy thanh âm vang lên, cúi đầu nhìn lại, chỉ thấy Phong sư huynh đã cố nén đau đớn mà mở to hai mắt ra.

Mặc dù bị đối phương dùng một ngón tay chỉ vào chỗ thiếu hụt, thế nhưng rất rõ ràng đối phương đã hạ thủ lưu tình, vì vậy thương thế cũng không nghiêm trọng lắm.

- Chỉ là luận bàn mà thôi!

Trương Huyền cười nhạt một tiếng.

Đều là Danh sư, không cần thiết phải sát sinh chém giết làm gì. Chỉ cần đánh bại là được, cho nên hắn cũng không có hạ sát thủ.

Kỳ thật thanh niên kia đoán không sai, nếu hắn quả thật muốn động thủ, bằng vào lực lượng vượt qua 10 triệu đỉnh. Chỉ cần cong ngón búng ra thì sẽ giết chết hắn không sai biệt lắm. Nào còn cần phí thời gian lâu như vậy chứ?

- Tài nghệ không bằng người, chuyện liên minh coi như không có gì!

Giãy dụa đứng dậy, Phong sư huynh cắn răng, xoay người đi ra ngoài.

Đường đường là đệ nhất thiên tài Kim Hải đế quốc, ngay cả một ngón tay của đối phương cũng không có chặn lại được, dù có tiếp tục ở lại nơi này cũng chỉ mất mặt xấu hổ mà thôi. Như vậy còn không bằng lập tức rời đi.

- Thắng?

- Tên Phong sư huynh ngưu bức này ngay cả một ngón tay của Trương sư cũng không có chặn lại được sao?

Nhìn thấy đối phương đã rời khỏi, dưới đài xôn xao một hồi.

La Tuyền, Tất Giang Hải nhìn nhau, đều cười khổ.

Dường như. . . chênh lệch với đối phương lại lớn hơn nữa!

Lúc trước khi ở trong Vạn Quốc thành, chí ít bọn hắn còn có thể đối chiến, coi như không địch lại, muốn chống lại mấy chiêu vẫn có thể làm

được. Mà bây giờ, nếu như thực sự xông tới, nhất định sẽ giống như vị Phong sư huynh này, ngay cả một ngón tay cũng không đỡ nổi.

- Hợp Linh cảnh đỉnh phong? Trương sư. . . Ngươi đã đột phá đến Hợp Linh cảnh đỉnh phong rồi sao?

Hai mắt Hồng sư tỏa sáng, lập tức tiến lên đón.

Vừa rồi mặc dù công kích của Trương sư chỉ trong nháy mắt, thế nhưng hắn vẫn nắm bắt được thực lực của đối phương, đã đạt tới Hợp Linh cảnh đỉnh phong!

Trương sư ở trong Vạn Quốc thành đột phá tới Trọc Thanh cảnh. Từ đó đến bây giờ chẳng qua mới chỉ có hai ba tháng, không chỉ đạt đến Hợp Linh cảnh mà còn đạt đến đỉnh phong. . .

Tốc độ tiến bộ này có phần quá nhanh a!

Một Trọc Thanh cảnh không biết đã vây khốn biết bao nhiêu người. Mà ngươi không chỉ đột phá, còn một lần tăng lên tròn một cấp bậc lớn. . . Rốt cuộc ngươi tu luyện thế nào chứ?

- Hợp Linh cảnh đỉnh phong?

Trước đó Trương Huyền ra tay giáo huấn đám người Hàn Lăng, vốn nghĩ chờ hắn trở về thì lại chiến đấu tiếp một trận. Thế nhưng nghe thấy Hồng sư nói như thế, tất cả mọi người đều có chút đắc dĩ.

Thế thì còn đánh thế nào nữa? Coi như cắn thuốc thì cũng không đuổi kịp ngươi ah!

Loại tốc độ tiến bộ này, sợ rằng về sau sẽ sẽ càng ngày càng xa, khó có thể với tới được nữa.

- Chỉ là may mắn đột phá mà thôi!

Trương Huyền cười cười, không xoắn xuýt trong vấn đề này nữa:

-Hồng sư, có phải mấy học sinh của ta cũng đi cùng các ngươi hay không, hiện tại bọn họ đang ở đâu?

Đám người Trịnh Dương, Vương Dĩnh đã tới nơi này trước với bọn họ. Mọi người đã tới đây an toàn, cho nên hắn mấy học sinh của hắn cũng đã tới.

- Bọn họ...

Nghe thấy câu hỏi của hắn, Hồng sư nhìn về phía đám người Phùng sư, khi nói chuyện lập tức trở nên ấp úng.

- Bọn họ làm sao vậy?

Thấy bộ dáng này của hắn, Trương Huyền nhíu mày một cái, vẻ mặt không khỏi trầm xuống.

Hoài Vương phủ

dtv-ebook.com

Đám người Trịnh Dương là học sinh thân truyền của hắn, từ Thiên Huyền vương quốc một đường đi theo tới đây đã trải qua vô số sống chết. Đã sớm xem hắn như là người thân nhất, nếu quả thật xảy ra chuyện gì đó thì hắn cũng không ngại diệt trừ toàn bộ Hồng Viễn đế quốc!

Xem như là ông trời thì hắn cũng phải đâm thủng một cái lỗ!

Dám gây bất lợi cho bọn họ thì phải thừa nhận lửa giận vô cùng vô tận của bản thân hắn.

"Trương sư yên tâm đi, vấn đề an toàn của bọn hắn không cần phải lo lắng!

Thấy sắc mặt hắn khó coi, lúc này Hồng sư mới biết mình nói quanh co sẽ có khả năng dẫn tới hiểu lầm, cho nên hắn vội vàng giải thích:

- Là Hoài Vương phủ, hôm qua phái người tới đón bọn họ đi, chúng ta cũng không dám ngăn cản. . ."

Mấy người này hắn phụ trách chiếu cố, kết quả, khi Trương sư trở về lại không thấy tăm hơi bọn họ đâu. Đổi lại là ai gặp chuyện này cũng phải giận dữ.

Không có trực tiếp tức giận đã tốt lắm rồi.

"Hoài Vương phủ?

Trương Huyền nhíu mày một cái.

Cái tên này ngay cả nghe hắn cũng chưa từng nghe qua, đón bọn họ làm gì cơ chứ?

"Ta cũng không biết!

Hồng sư cũng không rõ ràng cho lắm, hắn chần chờ một chút rồi nói:

- Hoài Vương Ngọc Long Hiên là chú ruột của Hoàng đế bệ hạ Hồng Viễn đế quốc. Cũng chính là hoàng thúc đương triều, có thể nói dưới một người trên vạn người, địa vị tôn sùng. Coi như là vị công chúa Ngọc Phi Nhi trước đó chúng ta gặp phải hắn cũng phải chính miệng xưng hô một tiếng, Hiên gia gia!

"Hôm qua đột nhiên phái người tới đây, nhất định muốn đón bọn họ đi qua ở mấy ngày, ta thấy không có ác ý gì, lại là quyền quý đương triều, cho nên mới không có ngăn cản. . .

"Tới ở vài ngày?

Trương Huyền càng nghe càng cảm thấy kỳ quái.

Bản thân hắn và vị Hoài Vương Ngọc Long Hiên này không có giao tình, còn bốn học sinh của hắn. Trịnh Dương, Vương Dĩnh, Viên Đào, Lưu Dương cũng chỉ có gia thế của Vương Dĩnh là tốt một chút. Chỉ có điều, cũng chỉ là một trong các đại gia tộc của Thiên Huyền vương quốc mà thôi. Viên Đào càng là cô nhi, từ nhỏ đã lang thang khắp nơi, làm tán tu trong Địa Hoàng thành, ngay cả công pháp tu luyện cũng không có a.

Trịnh Dương, Lưu Dương cũng không có gì đặc biệt, nhất định không có khả năng làm thân thích với Vương gia của đế quốc nhất đẳng. Đã như vậy, vì sao phải đón bọn họ vào ở trong Vương phủ cơ chứ?

Có phần quá kì quái a!

"Các ngươi đến từ ngày nào? Có phải mấy người bọn hắn đã gây ra họa gì hay không?

Trong lòng khẽ động, Trương Huyền lập tức nghĩ đến một việc.

Mấy đồ đệ này của hắn, cộng thêm quản gia Tôn Cường, mỗi một người đều là kẻ không biết sợ. Nhất là Tôn Cường, có "Dương sư" làm chỗ dựa, có thể nói là vô pháp vô thiên, cái gì cũng không để ý, có phải đã chọc cho xảy ra chuyện gì đó, bị Hoài Vương phủ người ta để mắt tới. Cho nên lúc này mới mượn cớ bắt tới hay không?

"Buổi sáng ngày hôm qua chúng ta mới đến. . . Vừa đến nơi này, không thể nào gây sự được ah. . .

Hồng sư nhíu mày, cẩn thận suy tư chuyện ngày hôm qua.

"Làm sao không gây sự chứ? Ngươi đã quên ngày hôm qua khi chúng ta vừa tới, còn chưa tìm tới nơi này thì học sinh mập mạp của Trương sư. . .

Thấy hắn có chút không nghĩ ra, Phùng sư nói xen vào.

"Học sinh mập mạp? A, đúng rồi, hôm qua Viên Đào đã giao thủ qua với người khác. Chỉ có điều, đó cũng là việc nhỏ, lại nói, đối phương chỉ là người bình thường, có lẽ không có quan hệ gì với Hoài Vương phủ a!

Hồng sư sững sờ, cũng nghĩ tới chuyện này, cho nên lại không nhịn được nói một câu.

"Chuyện gì xảy ra?

Nghe thấy Viên Đào gây chuyện, sắc mặt Trương Huyền trở nên tái xanh.

"Chuyện này kỳ thật không trách Viên Đào, hôm qua chúng ta vừa mới đến nơi đây thì đã xảy ra xung đột với một người dường như là tán tu. Người kia cố ý gây chuyện, cứ muốn tỷ thí với hắn, Viên Đào ra tay dạy dỗ đối phương xong rồi mới dừng lại. Vì vậy mới bị thương, chảy một chút máu. Chỉ là, đối phương cũng cho đan dược chữa thương để đền bù, nhìn trang phục của người kia, giống như là một thương nhân, chẳng lẽ có quan hệ với chuyện này hay sao?"

Nhớ tới chuyện ngày hôm qua, Hồng sư cau mày.

Người đối chiến với Viên Đào giống như là một thương nhân bình thường vân du bốn phương, thực lực cũng rất bình thường. Có lẽ không có quan hệ với Hoài Vương phủ cho nên hắn mới một mực không nhớ ra được.

"Luận võ? Còn bị tổn thương?

Hai hàng lông mày của Trương Huyền càng nhíu chặt hơn.

Mặc dù đám người Viên Đào, Trịnh Dương không có vô pháp vô thiên, thế nhưng mình không ở bên cạnh thì họ cũng biết thu liễm lại. Lại nói, Viên Đào đã kích hoạt thể chất, lực phòng ngự vô địch, muốn gây ra tổn thương đổ máu cho hắn cũng không phải là một chuyện dễ dàng.

Chẳng lẽ, cái gọi là Hoài Vương thực sự có quan hệ với chuyện này hay sao?

Nếu như không phải, vì sao bản thân hắn cũng không nhận ra vương gia gì đó mà đối phương lại muốn tìm học sinh của hắn a?

"Hoài Vương phủ ở đâu?

Nghĩ một lát cũng nghĩ không thông, hai hàng lông mày càng ngày càng nhíu chặt hơn, Trương Huyền không nhịn được nhìn qua.

"Trương sư muốn đi Hoài Vương phủ tìm người sao? Một mình ngươi thì nhất định sẽ không được. . .

Hồng sư giật nảy mình, vội vàng xua tay.

Hoài Vương là hoàng thúc, phủ đệ tường đồng vách sắt, cao thủ nhiều như mây. Nhất định cường giả Thánh cấp cũng có không ít, cứ đi qua như thế, tất nhiên sẽ rất là nguy hiểm.

"Nói cho ta biết ở đâu!

Cắt ngang lời của đối phương, Trương Huyền hừ một tiếng.

Mặc dù tu vi và cấp bậc của hắn không bằng Hồng sư, thế nhưng vừa rồi hắn đã chiến thắng vị Phong sư huynh kia, lại thêm đủ loại truyền kỳ, tâm cảnh lại siêu nhiên. Cho nên trên người đã mang theo khí tức cường đại, khiến cho người ta không dám chống lại.

"Đúng. . .

Biết quả thực đối phương muốn đi, ngay cả hắn cũng không có cách nào phản bác được, sắc mặt tái nhợt, Hồng sư không thể làm gì khác hơn là nói một tiếng:

- Hoài Vương phủ ở cách nơi này không xa, từ Sĩ tử hải ra ngoài đi mấy chục cây số là có thể nhìn thấy được. . .

Nói xong hắn chỉ về một phương hướng.

Còn chưa dứt lời thì đã nghe thấy một tiếng chói tai vang lên ở trên không trung, một đầu Tử Dực Thiên Hùng thú to lớn đáp xuống, bàn chân Trương Huyền đạp lên mặt đất, rơi vào trên lưng thú, bắn thẳng về phía mà hắn chỉ.

"Trương sư. . .

Không nghĩ tới vị Trương sư này có tốc độ nhanh như vậy, thậm chí cũng không thương lượng chút nào mà trực tiếp phóng đi về hướng Hoài Vương phủ, Hồng sư bị dọa đến m ức sắc mặt trắng bệch.

Hoài Vương là ai chứ?

Hoàng thúc đương triều, địa vị cực cao, coi như Hoàng đế bệ hạ nhìn thấy hắn cũng phải cúi người chào, không dám vượt qua. Ngươi trực tiếp cưỡi linh thú đi tới, không nói hai lời, một khi chọc giận đối phương sẽ gây ra tai họa không nhỏ a. . .

"Nhược Hoan, mau theo ta cùng đi tới hoàng cung tìm Ngọc Phi Nhi công chúa, có lẽ chỉ có nàng mới có thể loại bỏ tai họa. . .

Cắn răng, nói một tiếng, sau đó hắn mang theo Nhược Hoan công tử đi ra ngoài.

Hiện tại hoàng thân quốc thích duy nhất mà bọn hắn quen biết cũng chỉ có Ngọc Phi Nhi, chỉ hy vọng vị này có thể niệm tình cùng tu luyện ở Hóa Thanh trì mà giúp Trương sư một lần. . .

. . .

Tử Dực Thiên Hùng thú có tốc độ cực nhanh, Trương Huyền đứng ở trên lưng thú, cúi đầu nhìn xuống phía dưới, không lâu sau, quả nhiên đã nhìn thấy một cái phủ đệ cực lớn.

Phủ đệ trang trí vàng son lộng lẫy, rất nhiều hộ vệ người mặc kim giáp, còn chưa tới đến gần thì đã để lộ ra một cỗ khí thế vô địch.

"Hắn là nơi này. . .

Để Tử Dực Thiên Hùng thú dạo chơi ở chung quanh, vừa nghe mệnh lệnh là phải lập tức tới nay. Mà bản thân Trương Huyền thì nhẹ nhàng nhoáng một cái, từ phía trên lưng thú hạ xuống.

Hắn cũng không vọt thẳng vào trong phủ đệ của đối phương, dù sao đối phương cũng là hoàng thúc. Dưới tình huống không biết tin tức chính xác về đám người Viên Đào thì hắn cũng không tiện trở mặt.

Đáp vào trên đường phố cách bên ngoài phủ đệ mấy trăm mét, đổi một thân trang phục Danh sư mới tinh, lúc này hắn mới đi tới.

Đi tới gần, lập tức nhìn thấy ngoài cửa lớn của phủ đệ có ba chữ to "Hoài Vương phủ", lóng lánh kim quang, không biết là do Thư họa sư mấy tinh làm ra, tựa như đang sống, không ngừng chạy, tựa như lúc nào cũng sẽ phá không mà ra.

- Chỉ sợ là tác phẩm của Thư họa sư lục tinh a!

Ánh mắt hắn nheo lại.

Có thể khiến cho kiểu chữ như là du long, phong mang tất hiện, chỉ sợ người ghi ba chữ này ít nhất đã đạt đến cấp bậc Thư họa sư lục tinh.

Bốn tên hộ vệ ở trước cửa người mặc khôi giáp màu xanh xám, mỗi một tên đều có khí tức mơ hồ, khiến cho người ta có một loại cảm giác nghiền ép trên phương diện linh hồn.

- Cương giả Hóa Phàm lục trọng Kiều Thiên cảnh?

Con ngươi hắn không khỏi co rụt lại.

Không nghĩ tới bốn tên hộ vệ trước cửa này cũng đều là cường giả Kiều Thiên cảnh, thực lực so với hắn còn cao hơn một cấp.

Loại cường giả này, ở trong Huyễn Vũ đế quốc tuyệt đối là đại quan một phương, đi tới đâu cũng đều có thể thống lĩnh vạn quân. Thế mà ở đây chỉ là một tên hộ vệ, Hoài Vương phủ này không phải là mạnh mẽ bình thường a!

Khó trách vừa rồi Hồng sư lo lắng như thế, hiện tại xem ra, nơi này coi như không phải đầm rồng hang hổ thì cũng không xê xích gì nhiều.

Chỉ là, xem như là đầm rồng hang hổ thì như thế nào cơ chứ?

Nếu như đối phương thực sự có can đảm gây bất lợi với đám người Viên Đào, Trịnh Dương, như vậy cho dù là hoàng thất thì hắn cũng dám náo loạn một trận!

Cùng lắm thì ném ra hơn hai mươi đầu khôi lỗi, hơn hai mươi cường giả Thánh vực phòng ngự vô địch, không biết mệt mỏi, lại thêm "Ngoan Nhân" không biết sâu cạn kia. Cho dù là chỗ lợi hại tới đâu hắn cũng có tự tin xông vào một lần!

Hít sâu một hơi, Trương Huyền đi tới gần hộ vệ.

- Hoài Vương phủ, người không có phận sự không được tới gần!

Thấy hắn đi tới, trường thương trong tay một tên hộ vệ vung lên, miệng khẽ nói.

- Danh sư Trương Huyền đến đây bái kiến Hoài Vương, mong rằng nhị vị thông báo một tiếng!

Mỉm cười, cổ tay Trương Huyền khẽ đảo, tay lấy ra danh thiếp rồi đưa tới.

Dưới tình huống không có xác định được mục đích của đối phương, trước tiên vẫn không nên náo loạn a.

- Danh sư?

Hộ vệ nghi ngờ nhìn thoáng qua, tiện tay tiếp nhận danh thiếp.

Phía trên ghi rất đơn giản, chỉ có Danh sư và tên, cũng không có đê lại cấp bậc.

Danh sư tứ tinh ở tỏng Vạn Quốc thành là cấp bậc đỉnh phong, thế nhưng ở trong đế quốc nhất đẳng này, chênh lệch so với đế quốc nhị đẳng tròn hai cấp bậc lớn. Cho nên cũng có chút không đáng để ý.

Nếu như hắn viết ra, muốn gặp Hoài Vương, chỉ sợ sẽ không dễ dàng như vậy.

Thậm chí đối phương ngay cả danh thiếp cũng không lấy.

- Cái này. . .

Đưa danh thiếp đưa cho mấy tên hộ vệ khác nhìn một chút, tên hộ vệ này có chút chần chờ nói:

- Không biết Trương sư là loại cấp bậc nào? Trước đó có quen biết gì với Vương gia nhà ta hay không? Có ước định gì không?

Đối phương không có ghi cấp bậc cụ thể, bọn họ chỉ là hộ vệ, đành phải tuân theo quy củ hỏi một chút.

Vương gia của bọn họ đương nhiên không phải ai mang theo một tấm danh thiếp là có thể gặp được.

- Tại hạ cũng chưa gặp qua Hoài Vương, chỉ là bằng hữu với Ngọc Phi Nhi công chúa. Cũng là bạn cũ với Mạc sư Mạc Cao Viễn!

Trương Huyền cười cười.

Nói ra bản thân là Danh sư tứ tinh, nhất định đối phương sẽ không cho vào, như vậy hắn đành phải trợn mắt nói đại khái một chút.

Chỉ là, lời hắn nói cũng đúng sự thật, Ngọc Phi Nhi công chúa thì không cần phải nói, đồng sinh cộng tử, xưng hô là bằng hữu cũng không tính là quá trớn. Mạc Cao Viễn trước đó cũng coi như quen biết, được coi là "Bạn cũ".

- Bạn cũ của Mạc sư?

Quả nhiên, nghe thấy hắn nói như thế, sắc mặt mấy tên hộ vệ lập tức trở nên nghiêm túc.

Mạc Cao Viễn, đường chủ Danh Sư đường Hồng Viễn đế quốc, Danh sư lục tinh đỉnh phong, dám gọi loại người này là bạn cũ, chỉ sợ kém cỏi nhất cũng là một vị Danh sư lục tinh a!

Chỉ là. . . Danh sư lục tinh vì sao lại trẻ tuổi như vậy chứ?

- Trương sư mời tới bên này, chúng ta sẽ đi bẩm báo với Vương gia!

Trong lòng có chút nghi hoặc, thế nhưng cũng không dám thất lễ, hắn vội vàng gọi Trương Huyền tiến vào sân nhỏ nghỉ ngơi.

Danh sư thủ đoạn vô cùng, mặc dù vị trước mắt này thoạt nhìn tuổi rất trẻ. Thế nhưng cũng không thể bảo đảm tuổi tác hắn không nhỏ, dù sao mặc kệ là thật hay là giả, thân là Danh sư, cũng không phải là người mà bọn họ có thể đắc tội được.

- Ừm!

Thấy đối phương muốn đi bẩm báo vương gia, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, gật gật đầu, đi theo sau lưng hộ vệ đi vào Vương phủ.

Còn chưa cút ra ngoài đi!

dtv-ebook.com

Hoài Vương phủ bao la vô biên, đủ loại kiến trúc tầng tầng lớp lớp không nhìn thấy tận cùng, vô số hộ vệ kim giáp đi tới đi lui, khiến cho người ta có một loại cảm giác tay cầm vạn quân mà cũng không có cách nào xông vào.

Khó trách còn chưa tới thì Hồng sư đã lo lắng như vậy, chỗ này thật là đầm rồng hang hổ.

- Lúc những binh sĩ này hành tẩu, không bàn mà hợp với trận pháp, chiến lực phi phàm!

Làm Trận Pháp sư, hắn rất dễ dàng để nhìn ra những binh sĩ này, thoạt nhìn đi lại không quy tắc gì. Thế nhưng trên thực tế lại có dấu vết để lần theo, hành động phối hợp tạo thành một đại trận hợp kích.

Một khi có người tiến công thì lập tức có thể đưa ra phản kích, phóng ra sức chiến đấu và lực lượng rất kinh người.

- Bọn họ sẽ không có chuyện gì, nếu như đối phương muốn đối phó với bọn họ, chỉ cần tùy tiện phái ra một đội ngũ thì Huyễn Vũ đế quốc ẽ không có người nào có thể chống lại được. Cũng không cần thiết phải phí công lớn như vậy...

Nhìn thấy Vương phủ cường đại như thế, Trương Huyền lại càng thở phào nhẹ nhõm.

Loại binh sĩ này chỉ cần phái mấy người đi qua thì đám người Hồng sư sẽ khó mà chống chọi được, cần gì phải vẽ vời cho thêm chuyện ra, lại còn nói mời đi qua đó?

Trước mặt võ lực tuyệt đối, giải thích nhiều thì ngược lại sẽ càng phiền phức.

- Trương sư, mời người chờ đợi ở đây, hiện tại ta sẽ đi bẩm báo cho Vương gia!

Chỉ chốc lát sau hắn đã đi tới một lương đình, hộ vệ nói một tiếng, sau đó xoay người đi thẳng về phía trước.

Trương Huyền biết quy củ cho nên cũng không vội vã, tiếp nhận nước trà được một thị nữ bưng lên, lại chậm rãi nhấm nháp.

Không thể không nói, đạo đãi khách của Hoài Vương phủ không có chỗ nào có thể bắt bẻ, lá trà đều vừa mới hái, mùi thơm ngát xông vào mũi, khiến cho người ta dư vị vô cùng.

Vừa mới uống trà, Trương Huyền cũng nhân cơ hội này vận chuyển Minh Lý Chi Nhãn rồi lặng lẽ quan sát.

Nhìn một hồi, hắn không nhịn được lắc đầu.

Mặc dù vương phủ này đã bố trí rất tốt, binh sĩ cũng rất mạnh, thế nhưng ở dưới Minh Lý Chi Nhãn chiếu xuống, sơ hở cũng rất nhiều.

Nếu như không phải là vì đám người Viên Đào, coi như bằng vào thực lực của hắn bây giờ thì cũng có thể nhẹ nhõm ra vào mà không bị phát hiện ra.

- Trương sư!

Đang quan sát khắp nơi thì chỉ thấy tên hộ vệ vừa đi đã vội vã đi tới:

-Vương gia cho mời!

- Ừm!

Thu hồi ánh mắt, trên mặt Trương Huyền lần nữa khôi phục lại vẻ không hề bận tâm. Hắn đứng dậy, đi theo sau lưng hộ vệ đi thẳng về phía trước.

Vòng qua mấy đầu hành lang, không lâu sau, một đại sảnh rộng rãi cao lớn đã xuất hiện ở trước mắt.

- Vương gia, Trương sư đã đến!

Đi vào đại sảnh, hộ vệ lập tức ôm quyền rồi lui ra ngoài, lúc này Trương Huyền mới nhìn về phía trước.

Trong căn phòng có một người trung niên dáng vẻ uy nghiêm ngồi ngay ngắn ở trung tâm, ở hàng ghế của khách bên cạnh là một lão giả tóc trắng, sau lưng thì có một thanh niên đang đứng đó.

Trong phòng chỉ có ba người.

Trên người trung niên kia mang theo khí thế ở vị trí cao, hẳn là người gọi là vương gia, còn lão giả tóc trắng, vẻ mặt thản nhiên, khiến cho người ta nhìn không thấu sâu cạn. Ngược lại người thanh niên kia khí tức trong người không giữ lại một chút nào, không ngờ lại là một vị siêu cấp cường giả Hóa Phàm bát trọng sơ kỳ!

Hai mươi tuổi Hóa Phàm bát trọng!

Coi như là ở tỏng Hồng Viễn đế quốc chỉ sợ cũng là đỉnh tiêm bên trong đỉnh tiêm.

Nhìn lướt qua, Trương Huyền đi tới giữa phòng, sau đó ôm quyền nói:

-Danh sư Trương Huyền, bái kiến Hoài Vương gia!

- Ngươi chính là Trương Huyền?

Người trung niên còn chưa lên tiếng thì người thanh niên hai mắt như điện kia đã lạnh lùng nhìn lại.

Thấy tên này nói chuyện không khách khí một chút nào, Trương Huyền không thèm để ý, cũng không cần trả lời đối phương mà xoay người ngồi lên bên trên ghế cho khách ở phía đối diện.

- Ta đang nói chuyện với ngươi, ngươi không nghe thấy sao?

Thấy bộ dáng này của hắn, khuôn mặt người thanh niên kia lập tức trầm xuống.

Mặc dù hắn đứng ở sau lưng lão giả kia, thế nhưng thực lực Hóa Phàm bát trọng, bất kể đi đến đâu cũng đều là đại nhân vật có mặt mũi. Vừa lên tiếng tra hỏi, thế mà đối phương lại không thèm để ý, quả thực quá không coi ai ra gì.

- Ta nghe thấy rõ!

Trương Huyền xoay đầu lại, vẻ mặt rấ tlaf thành thật.

- Như vậy. . . Vì sao lại không trả lời?

Thanh niên kia khẽ nói.

- Hoài Vương gia, mục đích ta tới đây chắc hẳn ngươi cũng có thể đoán ra được!

Trương Huyền lần nữa ôm quyền, nhìn về phía người trung niên ở giữa.

- Ngươi...

Thấy đối phương lần nữa xem nhẹ hắn, trước mắt người thanh niên kia tối sầm lại, thiếu chút nữa đã ngất đi.

Ta đang nói chuyện với ngươi, rốt cuộc ngươi có nghe hay không?

- Trả lời vấn đề ta hỏi trước đã! Khi đó tự nhiên Vương gia sẽ trả lời vấn đề của ngươi!

Cắn răng, người thanh niên kia gầm thét.

- Tốt!

Trương Huyền gật đầu:

-Ngươi nói đi!

- Ta hỏi ngươi có phải là Trương Huyền hay không!

Người thanh niên kia khẽ nói.

Trương Huyền lần nữa nhìn về phía Hoài Vương:

-Ta nghe nói, mấy học sinh của ta bị vương gia mời tới làm khách, hôm nay ta tới đây chính là muốn dẫn bọn hắn trở về!

- ...

Thân thể nhoáng một cái, người thanh niên kia suýt chút nữa đã không có chịu được mà tức ngất đi.

Cho tới lúc này hắn nào không biết đối phương đang đùa hắn, đối phương căn bản không có tính toán trả lời câu hỏi của hắn!

- Dám trêu chọc tại ta, ngươi có biết ta là ai không?

Gầm thét một tiếng, khí tức toàn thân của người thanh niên này dâng trào, giống như là đại dương mênh mông.

Mặc dù tu vi của hắn không bằng Diệp Vấn Thiên, thế nhưng trên phương diện lực lượng dường như càng thêm hùng hậu, nhất là sau khi nổi giận, thân thể giống như tăng lên gấp đôi, bắp thịt trần trụi bên ngoài cuồn cuộn vào một chỗ, khiến cho người ta có một loại cảm giác dữ tợn, vừa nhìn đã biết thân thể cực mạnh.

- Ngươi?

Thấy đối phương nổi giận, khuôn mặt Trương Huyền không thay đổi, mí mắt vừa nhấc, nói:

-Ta chẳng cần biết ngươi là ai. Tại hạ là Danh sư được Danh sư đường sắc phong, một mình chống chọi với Dị Linh tộc. Cho dù đi đến bất kỳ

nơi nào cũng sẽ được tôn sùng và kính ngưỡng. Một võ giả nho nhỏ như n gươi mà cũng dám tùy tiện ở trước mặt ta? Ai cho ngươi lá gan này?

Trong khi nói chuyện, tâm cảnh vận chuyển, bên trong thanh âm mang theo Sư Ngôn thiên bẩm, phối hợp với khí thế của trời nhận Danh sư tự mang, khiến cho người ta có một loại cảm giác uy nghiêm không thể xâm phạm.

Khiến cho người ta cảm thấy việc khinh nhờn hắn tựa như đang khinh nhờn Thần Linh vậy.

- Ta...

Thanh niên này lập tức sững sờ.

Danh sư, được gọi là thiên hạ đệ nhất chức nghiệp, không phải chỉ là cái tên êm tai mà còn có địa vị đủ cao. Tất cả các chức nghiệp giả, tất cả võ giả, đều phải kính trọng.

Một khi xúc phạm Danh sư tương đương với đang gây hấn với Danh sư đường, khiêu khích toàn bộ nhân tộc!

Đây là uy nghiêm của Danh sư, cũng là sự tôn trọng vốn có với loại nghề nghiệp này.

Cũng giống như Hoàng đế vậy, dám chửi ngay mặt một câu, chẳng cần biết ngươi là ai cũng sẽ chém đầu cả nhà ngươi.

Mặc dù Danh sư không có nghiêm khắc như thế, thế nhưng cũng không phải là chức nghiệp mà người nào cũng có thể hô to gọi nhỏ ở trước mặt. Nếu không, Danh sư đường còn lập quy củ, bình định thiên hạ như thế nào nữa chứ?

Thanh niên này nhìn thấy hắn, chỉ mới nghĩ thực lực đối phương không mạnh, cho nên muốn cho một đòn ra oai phủ đầu. Kết quả hắn đã quên một việc, bị chất vấn ở trước mặt, lại tăng thêm Sư Ngôn thiên bẩm cho nên lập tức bị nghẹn lời, khuôn mặt trắng bệch.

Thấy hắn bị tâm cảnh của mình áp chế, không có phản ứng, Trương Huyền nhướng mày, tiếp tục nói:

-Hoài Vương phủ, ta là khách nhân, vương gia còn chưa lên tiếng mà ngươi, một người hầu đứng bên cạnh lại hô to gọi nhỏ, còn để Vương gia vào mắt nữa hay không? Ngươi có để vị tiền bối phía trước này vào mắt hay không?

- Ta...

Thân thể người thanh niên kia nhoáng một cái, khí thế rào rạt vừa rồi lập tức tan thành mây khói, thân thể không tự chủ được run rẩy.

Mới vừa rồi hắn mới nghe thấy đối phương là Trương Huyền cho nên muốn dạy dỗ, thế nhưng lại quên trưởng lão còn ở phía trước. Cũng đã quên mình đang làm khách ở Hoài Vương phủ, quả thật đã đi quá giới hạn.

- Coi thường trưởng ấu, coi thường tôn ti, không biết thân phận, không biết cao thấp. . . Nơi này không chào đón ngươi, còn chưa cút ra ngoài đi!

Trương Huyền hất ống tay áo lên.

- Ta, ta...

Thanh niên kia nói không ra lời, khuôn mặt càng ngày càng trở nên khó coi, chần chờ một lát, sau đó hắn mới nhấc chân đi ra ngoài.

Hiện tại tâm cảnh khắc độ của Trương Huyền đã đạt đến 19. 1, so với Danh sư lục tinh bình thường cũng còn cường đại hơn không ít, mặc dù người thanh niên này là cường giả Hóa Phàm bát trọng. Thế nhưng so sánh với hắn vẫn kém nhiều lắm.

Liên tục nói vài câu, từng câu đâm trúng tâm khảm, khiến cho hắn đã mất phương hướng của bản thân.

- Cái này...

Vị trung niên Hoài Vương ở giữa phòng cùng lão giả đang ngồi không nghĩ tới vị Trương sư này mới nói hai câu đã mê hoặc người thanh niên kia tới mức cái gì cũng không biết, xoay người rời đi. Hai người nhìn nhau, hai mắt nhìn nhau.

Không phải nói vị này là Danh sư tứ tinh hay sao?

Làm sao ngay cả cường giả Hóa Phàm bát trọng cũng trúng chiêu cơ chứ?

- Được rồi!

Rơi vào đường cùng, lão giả lắc đầu.

Ầm ầm!

Thanh âm không vang, thế nhưng lại giống như là sấm sét nổ lên bên tai.

Thân thể người thanh niên kia cứng đờ, tinh thần bị Sư Ngôn thiên bẩm của Trương Huyền mê hoặc lập tức khôi phục lại, hắn mạnh mẽ xoay người. Lúc lần nữa nhìn qua, ánh mắt hận không thể ăn tươi nuốt sống Trương Huyền.

Hắn muốn điên rồi.

Đường đường là cường giả Hóa Phàm bát trọng, vốn nghĩ vị Trương Huyền này tới đây hắn sẽ ra oai phủ đầu, giáo huấn đối phương một chút. Kết quả vừa nói hai câu đã bị mê hoặc, trực tiếp đi ra ngoài, cảm giác buồn bực mãnh liệt khiến cho hắn sắp bạo tạc.

- Ta muốn giết ngươi!

Rít lên một tiếng, bàn chân thanh niên kia đạp mạnh, muốn vọt tới phía trước.

- Đủ rồi, còn ngại mất mặt không đủ hay sao?

Lão giả nhíu mày một cái.

- Vâng!

Toàn thân chấn động, khí thế trên người thanh niên này lập tức tan thành mây khói, trực tiếp thối lui ra đằng sau, không nói thêm gì nữa. Chỉ có điều, hai mắt nhìn về phía Trương Huyền vẫn giống như là nhìn cừu nhân giết cha, hận không thể băm hắn thành tám mảnh.

Đối với loại ánh mắt này, Trương Huyền không thèm để ý tới.

Mặc dù hắn không phải là đối thủ của đối phương, thế nhưng nếu gặp được ở chỗ khác, quả thực trong vài phút có thể giết chết được mười người, tám người.

Trong tay hắn có nhiều khôi lỗi Thánh vực như vậy cũng không phải là ăn chay.

Không để ý tới người thanh niên này, ánh mắt hắn lại rơi vào trên người lão giả kia.

Uy lực Sư Ngôn thiên bẩm của hắn lớn thế nào, trong lòng hắn rất rõ ràng, sau khi bị mê hoặc, khó mà tỉnh lại, lão giả này mới chỉ nói một câu đã khiến cho hắn khôi phục như lúc ban đầu, thực lực rất mạnh mẽ, quả thực là đáng sợ!

Chỉ sợ đã vượt qua bất luận kẻ nào mà hắn đã từng gặp. Ngay cả vị Mạc Cao Viễn Mạc sư trước đó, có lẽ cũng không có loại năng lực này.

- Học sinh của Trương sư quả thực đang làm khách ở quý phủ ta, đi mời bọn họ tới đây!

Thấy thái độ của hai bên không đúng, người trung niên Hoài Vương kia xấu hổ cười cười, vội vàng quay đầu phân phó một tiếng.

Một người hầu vội vã đi xuống.

- Vậy thì đa tạ Vương gia!

Nghe được quả nhiên là tại làm khách, dường như không có đối bọn hắn làm cái gì, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, đồng thời tràn ngập nghi hoặc:

- Mấy học sinh của tại hạ có chút ngang bướng, sẽ không có quấy rầy Vương gia đó chứ ? Nếu như có chỗ nào đắc tội thì Trương Huyền ta nguyện ý một mình gánh chịu!

- Quấy rầy? Làm sao có thể cơ chứ ? Mấy vị học sinh của Trương sư thiên phú dị bẩm, ta thích cũng không kịp...

Biết muốn giấu diếm Danh sư nhất định sẽ không che dấu nổi, cho nên Hoài Vương lắc đầu, không tiếp tục khách sáo nữa mà trực tiếp nói ra lý do:

-Thực không dám giấu giếm, sở dĩ mời mấy vị học sinh của Trương sư tới đây là được Viên trưởng lão nhờ vả!

- Viên trưởng lão?

Trương Huyền nghi hoặc.

Cái gì mà Viên trưởng lão? Hắn cũng không nhận ra, mời học sinh của mình tới đây làm cái gì cơ chứ?

- Tại hạ Viên Thành, chính là trưởng lão Viên gia trong Vô Cương đế quốc !

Lão giả trước người thanh niên kia vuốt vuốt chòm râu, nói.

- Ngươi chính là Viên trưởng lão? Vô Cương đế quốc?

Trương Huyền sững sờ.

Trên đường tới đây, Ngọc Phi Nhi cũng đã giảng với hắn về rất nhiều đế quốc nhất đẳng có đẳng cấp tương đương với Hồng Viễn đế quốc, và các

đế quốc nhị đẳng cấp dưới của bọn họ.

Mà Vô Cương đế quốc này, hắn lại chưa từng nghe qua.

Chẳng lẽ. . . Là phong hào đế quốc?

Viên Đào lai lịch

dtv-ebook.com

Phong hào đế quốc, so với đế quốc nhất đẳng còn cao hơn một cấp bậc, có Thất Tinh Danh sư tọa trấn, quốc lực cường thịnh.

Thanh niên này gầm loạn không kiêng nể gì như thế, mà Vương gia cũng không có tức giận, ngược lại còn đứng ra hoà giải, điều này đã nói rõ bất kể thân phận hay là địa vị của hai người này đều cực cao.

Nếu thật là người của Phong hào đế quốc, như vậy cũng có thể nói thông được.

Cũng giống như Ngọc Phi Nhi công chúa và Hình Viễn vậy, đi tới Huyễn Vũ đế quốc, Diệp Vấn Thiên cũng phải cẩn thận nói chuyện, không dám vi phạm.

- Không sai!

Lão giả cười cười, nhìn lại:

-Trương sư tuổi còn trẻ mà tâm cảnh đã siêu việt Danh sư lục tinh bình thường, thiên tư rất mạnh, coi như trong các Danh sư mà ta gặp phải cũng coi như không yếu, quả thật là anh hùng xuất thiếu niên !

- Siêu việt Danh sư lục tinh bình thường?

Hoài Vương gia sững sờ, giật nảy mình.

Vị Trương Huyền này hắn đã phái người nghe qua, chỉ là một Danh sư tứ tinh trong Huyễn Vũ đế quốc mà thôi, nhiều nhất chỉ là nửa bước ngũ tinh. Vốn hắn cho rằng coi như có thể thành tài thì cũng phải không biết bao nhiêu năm về sau, không nghĩ tới tâm cảnh đã cao như vậy!

Tâm cảnh khắc độ là thứ khó tu luyện nhất.

Rất nhiều người tu vi đã đếm, thế nhưng khảo hạch đẳng cấp Danh sư lại không được, cũng bởi vì tâm cảnh không đạt tới.

Mà người trước mắt này, tu vi còn thấp, tâm cảnh lại rất cao. Như vậy đã nói rõ chỉ cần thời gian đầy đủ thì chuyện Danh sư lục tinh sẽ là chắc chắn.

Tùy ý để cho loại người này trưởng thành, tất nhiên có thể vang danh thiên hạ, có lẽ. . . Sau này nhất định phải kết giao một phen thật tốt mới được.

Nghe thấy đối phương phân tích, Trương Huyền cũng nhíu mày một cái.

Tâm cảnh của hắn đạt tới 19. 1, không dùng Văn Lý Thạch đo lường thì coi như Danh sư lục tinh cũng không nhìn ra được. Mà đối phương lại một câu nói ra, nhãn lực rất mạnh mẽ, tu vi cực cao, có thể nói là kinh khủng.

Vẻ mặt nghiêm túc, Trương Huyền ôm quyền:

-Viên trưởng lão quá khen rồi!

- Tu vi, thiên phú là thứ không có cách nào nói một câu quá khen là được! Trương sư họ Trương, không biết có quan hệ gì với quý tộc Trương gia Thánh Nhân?

Viên trưởng lão có chút nghi ngờ nhìn qua.

- Quý tộc Thánh Nhân? Trương gia?

Trương Huyền khẽ lắc đầu:

-Cũng không nhận ra, không có quan hệ!

Hắn chính là một cô nhi, càng là người xuyên việt, cái gì mà quý tộc Thánh Nhân, cái gì mà Trương gia, ngay cả nghe cũng chưa từng nghe

qua.

- Không biết sao?

Viên trưởng lão sửng sốt một chút, lập tức cười một tiếng:

-Mặc kệ có quan hệ hay không, có thể hai mươi tuổi tu luyện tâm cảnh tới mức độ lợi hại như thế, làm việc vừa trầm ổn vừa có độ, không kiêu không gấp. Khó trách Đào thiếu gia coi trọng ngươi như thế, chỉ nhận lão sư như ngươi, nói cái gì cũng không nguyện ý từ bỏ!

- Đào thiếu gia?

Trương Huyền nhíu mày:

-Ngươi nói chính là. . . Viên Đào?

Học sinh của hắn cũng chỉ có mấy người như vậy, đối phương lại nói họ Viên, muốn đoán ra cũng không khó.

Chỉ là. . . Viên Đào không phải là cô nhi hay sao ? Sinh trưởng ở trong Địa Hoàng thành Thiên Huyền vương quốc sao? Từ lúc nào đã biến thành thiếu gia Viên gia gì đó trong Vô Cương đế quốc cơ chứ?

- Không sai, chúng ta cũng chỉ căn cứ huyết mạch cộng minh cho nên mới vừa tìm tới thiếu gia. Sau khi nghe thiếu gia giải thích thời gian ở cùng với ngươi, trong khoảng thời gian này cũng may nhờ có ngươi chiếu cố!

Viên trưởng lão khẽ gật đầu.

- Cái này...

Trương Huyền vò đầu.

Huyết mạch cộng minh, tìm kiếm. . . Chẳng lẽ, Viên Đào là thiếu gia thất lạc nhiều năm của Viên gia này? Cái này. . . Khó tránh khỏi có chút quá không thể tưởng tượng nổi a!

Nếu thật sự là như thế, nhất định Viên gia sẽ rất là đáng sợ, làm sao có thể đặt cái gọi là thiếu gia vào trong chỗ xa xôi như Thiên Huyền vương quốc này cơ chứ?

- Trương sư làm lão sư của Đào thiếu gia, không biết ngươi có biết thân hắn có cổ mạch hay không?

Dường như nhìn ra điểm nghi hoặc của hắn, Viên trưởng lão cười hỏi.

- Hắn nắm giữ Long Tê cổ mạch!

Trương Huyền gật đầu.

Huyết mạch của Viên Đào, từ lần đầu tiên nhìn thấy hắn đã dùng Thiên Đạo thư viện để đo lường ra, chính vì vậy, cho nên mới chiêu thu làm học sinh.

Huyết mạch giống như thân thể Tiên Thiên vậy, chia làm nhiều loại, cổ mạch, tân mạch, truyền thừa, biến dị. . .

Huyết mạch Long Tê chỉ có Thượng Cổ mới có, là một trong các huyết mạch phòng ngự đứng đầu, vô địch, rất là cường đại.

Hắn quen biết nhiều người như vậy, thậm chí ngay cả Mạc Cao Viễn cũng không nhận ra được, đối phương vừa nhìn một cái đã biết hắn thân cư cổ mạch, chỉ sợ quả thực có quan hệ huyết mạch với Viên Đào.

- Quả nhiên Trương sư thật là tinh mắt!

Viên trưởng lão gật đầu:

-Không sai, quả thực Đào thiếu gia nắm giữ Long Tê cổ mạch tinh thuần nhất trong gia tộc, hơn nữa không nghĩ tới lại bị Trương sư kích hoạt!

- Gia tộc?

- Vô Cương Viên gia chúng ta dùng Long Tê cổ mạch để quật khởi, toàn gia tộc đều nắm giữ loại huyết mạch này. Chỉ là nương theo thời đại xa

xưa, huyết mạch càng ngày càng mỏng manh!

Cảm khái một tiếng, hai mắt Viên trưởng lão tỏa sáng:

-May mắn, trời thương chúng ta! Đời này, để cho Đào thiếu gia nắm giữ cổ mạch hoàn chỉnh, đồng thời còn để cho chúng ta thuận lợi tìm tới. Việc chấn hưng gia tộc nằm ở trong tầm tay!

- Cái này...

Trương Huyền sửng sốt, lập tức nhớ tới lời nói của người thanh niên vừa rồi.

Tên này bắp thịt toàn thân kéo căng lên, vừa nhìn đã biết tu luyện thân thể cực mạnh, vốn hắn cho rằng là hắn am hiểu loại này, hóa ra là cùng một gia tộc với Viên Đào, trong cơ thể cũng nắm giữ huyết mạch Long Tê.

Huyết mạch Long Tê, phòng ngự vô địch, tu luyện tới cực hạn, thân thể so tu vi chân khí còn cường đại hơn.

Khó trách trước đó hắn đã nghi hoặc, máu của Long Tê thuộc về cổ mạch, cực kỳ thưa thớt, làm sao lại xuất hiện ở trên người Viên Đào cơ chứ ? Không nghĩ tới sau lưng của hắn lại có một gia tộc to lớn như vậy.

- Viên Đào đã là thiếu gia của gia tộc các ngươi, tại sao lại lưu lạc đến Thiên Huyền vương quốc cơ chứ?

Thực sự không nhịn được nữa cho nên Trương Huyền mới nói ra nghi ngờ trong lòng.

Đại gia tộc như thế làm sao sẽ để thiếu gia có huyết mạch tinh thuần như thế lưu lạc bên ngoài cơ chứ?

- Đây là chỗ bất đắc dĩ của loại gia tộc cổ mạch như chúng ta, huyết mạch nương theo thời gian trôi qua sẽ càng ngày càng mỏng manh. Vì khôi phục cổ mạch, bình thường sẽ để cho hậu bối vừa ra đời, lợi dụng

truyền tống trận để đưa đến di tích Thượng Cổ, để cho bọn hắn tự do trưởng thành! Chỉ có loại địa phương này mới có thể khiến cho huyết mạch bọn hắn một lần nữa khôi phục...

Viên trưởng lão nói.

Cổ mạch, chỉ có ở cổ địa mới có thể duy trì được sự hoàn chỉnh, vĩnh viễn đợi ở gia tộc sẽ chỉ làm cho huyết mạch càng ngày càng mỏng manh, cuối cùng sẽ biến mất.

- Di tích Thượng Cổ? Ý của ngươi là. . . Thiên Huyền vương quốc thuộc về loại địa phương này sao?

Trương Huyền kinh ngạc.

Hắn vốn cho rằng, loại vương quốc cấp thấp như Thiên Huyền vương quốc thuộc về nơi xa xôi nhất, quốc gia cấp thấp nhất, chẳng lẽ lại còn thuộc di tích Thượng Cổ nào đó hay sao?

- Đúng vậy a, Dị Linh tộc và nhân loại đại chiến, hầu như đã liên quan tới toàn bộ đại lục, mà chỗ không bị tác động đến chính là di tích Thượng Cổ. Loại địa phương này tương đối rớt lại phía sau, không có truyền tống trận, thậm chí ngay cả Danh sư đường cũng không có vào, hoàn toàn tách biệt với thế gian...

Viên trưởng lão cười khổ giải thích.

Nghe một hồi, Trương Huyền mở to hai mắt ra nhìn.

Dường như. . . Thiên Huyền vương quốc, hoàn toàn phù hợp!

Không có Danh sư đường, không có truyền tống trận. . . Địa vực vắng vẻ, linh khí mỏng manh. . .

- Loại cổ địa này,đều ở biên giới đại lục, phạm vi rất rộng, số lượng cũng rất nhiều. Mặc dù biết hậu bối được đưa đến loại địa phương này, thế nhưng chúng ta cũng không biết cụ thể là nơi nào, chỉ có thể đi tìm, chỉ

là. . . Rất nhiều người, đều không thể nào sống sót được, toàn bộ đều tử vong!

Viên trưởng lão khẽ lắc đầu.

Mang hậu bối đi, lợi dụng truyền tống trận đưa ra ngoài là chuyện không có cách nào khác. Thế nhưng truyền đến nơi nào, có thể còn sống sót hay không cũng không phải là chuyện mà bọn họ có thể quyết định được.

Không ít hậu bối, bởi vì như vậy mà mất mạng, chỉ có một số ít người còn sống. Mà người sống sót có thể khôi phục cổ mạch, đã ít lại càng ít.

Rất may mắn, hai người bọn họ đi ra ngoài tìm, không chỉ tìm được mà còn phát hiện ra Viên Đào đã khôi phục huyết mạch Thượng Cổ, bảo làm sao bọn họ không kích động cơ chứ?

Lại hàn huyên một hồi, rốt cuộc Trương Huyền đã hiểu ra.

Năm đó Dị Linh tộc chiến đấu cùng nhân loại, phạm vi tác động đến cực lớn, chỗ không có bị liên lụy chính là di lưu Thượng Cổ. Loại địa phương này, mặc dù càng gần với Thượng Cổ, thế nhưng cũng quá mức rớt lại phía sau, bất kể công pháp hay là võ kỹ đều kém rất nhiều.

Hậu bối bị truyền tống tới đây, không có người nào chiếu cố, có thể còn sống hay không cũng còn chưa biết chứ đừng nói chi là khôi phục cổ mạch.

Nhưng cũng chỉ có như vậy mới có thể thành công mà thôi.

Nếu không tùy ý để cho huyết mạch càng ngày càng mỏng manh, dù gia tộc có mạnh hơn nữa thì cũng sẽ bị thế lực khác thôn phệ, sẽ dần dần biến mất ở trong dòng sông lịch sử dài đằng đẵng.

- Nắm giữ truyền tống trận có thể truyền tống nhân loại, chỉ sợ Viên gia này so với trong tưởng tượng của ta còn đáng sợ hơn!

Hiểu rõ những chuyện này, Trương Huyền trầm tư.

Trong truyền thuyết, trận pháp đạt tới bát cấp mới có thể truyền tống sinh mệnh, có thể xây dựng loại trận pháp cấp bậc này, đồng thời cũng thành công đưa hậu bối ra ngoài, làm sao Viên gia có thể đơn giản được chứ?

- Đã tìm được thiếu gia, cho nên, chúng ta định mang thiếu gia về gia tộc để tiếp nhận truyền thừa. . . Thế nhưng Đào thiếu gia không thấy ngươi, nhận được sự đồng ý của ngươi mới rời đi. Do đó, hi vọng Trương sư có thể đồng ý!

Viên trưởng lão nói ra yêu cầu của mình.

Thật vất vả tìm được một thiếu gia huyết mạch hoàn chỉnh, tự nhiên hắn muốn mang về để tiếp nhận truyền thừa. Thế nhưng đối phương phải chờ lão sư đồng ý thì mới có thể đi. . . Thanh niên sau lưng lão giả cảm thấy một Danh sư tứ tinh nho nhỏ không xứng làm lão sư của thiếu gia nhà bọn hắn cho nên mới xuất hiện một màn như vừa rồi.

- Cái này...

Trương Huyền chần chờ.

Giống như Triệu Nhã lúc trước vậy, Viên Đào cũng gặp phải lựa chọn.

Huyết mạch Long Tê thượng cổ, về đến gia tộc quả thực là tốt nhất, chỉ là. . . Ở chung lâu như vậy, đột nhiên tách ra, chẳng biết lúc nào sẽ gặp lại, thậm chí có thể gặp nhau hay không cũng là chuyện rất khó nó.

- Phương pháp mà Trương sư kích hoạt huyết mạch cho Đào thiếu gia ta cũng nghe nói, quả thực rất mới lạ, nhưng mà. . . dù sao Viên gia chúng ta cũng có truyền thừa hoàn chỉnh. Chỉ cần thiếu gia trở về, nhất định có thể kích hoạt thể chất nhanh hơn. Khiến cho tốc độ tu luyện càng lúc càng nhanh! Mong rằng Trương sư đồng ý, đây cũng là vì tốt cho thiếu gia!

Viên trưởng lão dùng vẻ mặt chờ mong nhìn qua.

Thông qua nói chuyện phiếm, hắn đã biết tình cảm giữa Đào thiếu gia và vị lão sư này, nếu như lão sư này nói không thì Đào thiếu gia tuyệt sẽ không rời khỏi cùng với bọn hắn.

Nhưng. . . Trên người bọn họ chịu trách nhiệm của gia tộc, nếu đã tìm được thiếu gia, tự nhiên phải mang hắn về, làm sao có thể tùy ý để cho hắn lưu lạc ở bên ngoài cơ chứ.

- Ta biết!

Than thở một tiếng, Trương Huyền rất là thất lạc.

Thiên hạ không có bữa tiệc nào mà không tan, cũng không có sư đồ nào luôn ở cùng nhau.

Có đôi khi buông tay thì mới có thể làm cho đối phương phát triển tốt hơn.

Cũng giống như Triệu Nhã đi Băng Nguyên cung vậy. Có khả năng sẽ phát triển càng tốt hơn , tu vi hiện tại chỉ sợ so với bản thân cũng không hề yếu hơn!

Còn có Lộ Xung đang cùng với Mặc Hồn Sinh đi tìm tổ địa Vu hồn. Hiện tại có khả năng còn chưa tới, nhưng một khi đến thì thành tựu sau này so với hắn cũng không hề yếu.

- Trưởng lão nói nhiều như vậy, ngươi còn không đồng ý sao? Đào thiếu gia, thân mang huyết mạch Long Tê, sớm muộn gì cũng sẽ hóa thân thành cự long, một bước lên trời. Đúng là ngươi là Danh sư, thiên phú cũng không tệ, thế nhưng phương diện luyện thể. . . Kém quá xa, căn bản không xứng làm lão sư của thiếu gia, thương nghị cùng ngươi đã là nể tình, đừng không biết tốt xấu như vậy!

Thấy hắn chần chờ, thanh niên ở bên cạnh, quát lạnh một tiếng.

- Ngươi nói, phương diện luyện thể của ta không xứng làm lão sư Viên Đào hay sao?

Trương Huyền tối sầm mặt lại.

Thân thể của Trương Huyền.

dtv-ebook.com

- Không sai!

Thanh niên cười lạnh:

- Nếu như không phục thì chúng ta có thể dùng thân thể để chiến đấu một trận, nếu như ngươi thua, ngoan ngoãn để Đào thiếu gia đi theo chúng ta. Thừa nhận ngươi không xứng làm lão sư! Thắng, ta bái ngươi làm thầy cũng được...

- Thế nào? Dám hay là không dám?

Thanh niên kia rít lên một tiếng.

Trương Huyền híp mắt lại.

Đối phương là cường giả Hóa Phàm bát trọng, mặc dù vừa rồi không có thi triển ra võ kỹ. Thế nhưng cũng có thể nhìn ra được thân thể cực kỳ cường đại. Toàn bộ lực công kích của hắn có gộp lại cũng chỉ vượt qua 10 triệu đỉnh, muốn phá vỡ phòng ngự, đánh bại đối phương có lẽ cũng không làm được!

Huống chi chỉ bằng vào thân thể, chỉ có lực lượng bốn trăm vạn đỉnh!

Ngay cả hắn cũng không thể đánh bại thì lại có tư cách gì làm lão sư của “Đào thiếu gia” hắn chứ?

Có thể nói, đối phương thoạt nhìn lỗ mãng, thế như lại từng lần nắm bắt được điểm yếu của mình, sau đó khích tướng.

Hơn nữa nếu chỉ dùng thân thể, như vậy còn có thể tránh khỏi Sư Ngôn thiên bẩm. . . Có thể nói là nhất cử lưỡng tiện.

- Không sai! Ta chỉ hỏi ngươi, ngươi dám hay là không dám?

Hai tay chắp ra sau lưng, thanh niên kia hừ lạnh.

- Ồ?

Thấy đối phương từng bước tới gần, hất ống tay áo lên. Lúc Trương Huyền đang muốn nói chuyện thì đã nghe từng tiếng gọi hưng phấn vang lên:

-Lão sư...

Hắn quay đầu nhìn lại, chỉ thấy đám người Viên Đào, Trịnh Dương, Vương Dĩnh đã đi tới, khi nhìn thấy hắn, ánh mắt tràn ngập kích động.

Một tháng không gặp, thực lực của mấy học sinh này đã lần nữa có tiến bộ, bất kể là tinh khí thần hay là tu vi đẳng cấp, đều mạnh mẽ hơn không ít.

Bởi vậy có thể thấy được, trong khoảng thời gian này bọn họ cũng không có nhàn rỗi, tất cả đều đang liều mạng đuổi theo bước chân của hắn.

- Thiếu gia!

Tôn Cường cũng đi tới.

Lúc này Tôn quản gia đã đạt đến Hóa Phàm tam trọng Âm Dương cảnh trung kỳ.

Mặc dù so với đám người Vương Dĩnh vẫn hơi kém một chút, nhưng đối với người vốn không tu luyện chăm chỉ như hắn cũng đã coi như rất không tệ rồi.

Nhìn thấy mọi người long tinh hổ mãnh, Trương Huyền cảm thấy an ủi, miệng mỉm cười, trong lòng đột nhiên sinh ra hào tình vạn trượng. Hắn quay đầu nhìn về phía người thanh niên cách đó không xa, vẻ mặt rất thản nhiên:

-Tốt, luận võ, chỉ dùng thân thể!

- Luận võ? Lão sư...

Đám người Viên Đào sững sờ, rất là sốt ruột.

Mặc dù tiến bộ của lão sư rất nhanh, thế nhưng tỷ thí với cường giả Hóa Phàm bát trọng am hiểu luyện thể, muốn chiến thắng, chỉ sợ vẫn rất khó khăn.

- Yên tâm đi! Chỉ là tôm tép nhãi nhép mà thôi, nhìn vi sư đè bẹp hắn!

Nhẹ nhàng cười một tiếng, hai tay Trương Huyền chắp ra sau lưng, mang theo phong độ vô địch.

Đối phương đã nói tới nước này, nếu như người làm lão sư như hắn không ra tay, về sau còn có mặt mũi nào đối mặt với học sinh, chỉ điểm cho bọn hắn cơ chứ?

- Dám so là tốt rồi, tới đây!

Không nghĩ tới đối phương lại có can đảm đồng ý, thanh niên kia cười ha hả một tiếng, lại tung người đến đến giữa đại sảnh. Thân thể nhoáng một cái, bắp thịt toàn thân nổi lên từng cục, thân cao dường như cũng tăng lên mấy phần, khiến cho người ta có một loại cảm giác lăng lệ, tựa như mãnh thú.

- Đừng có gấp!

Thấy đối phương nhảy ra ngoài, Trương Huyền cũng không đi theo ngay mà chỉ cười nhạt một tiếng. Lại nhìn về phía Hoài Vương gia cách đó không xa:

-Vương gia, có khả năng tại hạ còn phải làm phiền ngươi một chút, không biết nơi này có mật thất hay không, ta có một chút chuyện muốn xử lý một chút!

- Mật thất? Đương nhiên là có!

Hoài Vương gia đang buồn rầu, không biết nên giữ gìn mối quan hệ với vị Trương sư này như thế nào. Nghe thấy hắn nói như thế, lập tức cười cười, vẫy tay một cái, mặt tường bóng loáng ở bên cạnh mở ra, làm lộ ra một cái lối đi nhỏ.

Làm vương gia đế quốc nhất đẳng, phòng tiếp khách bình thường đều sẽ bố trí tốt mấy cái mật thất dạng như thế này, dùng để trao đổi chuyện cơ mật.

Loại địa phương này có bố trí trận pháp, cho dù là người có lợi hại hơn nữa thì cũng khó có thể nhìn thấu, không có cách nào thăm dò.

- Đa tạ!

Trương Huyền khẽ cười một tiếng, rồi đi vào. Sau đó lại đóng kín cửa phòng, cổ tay run lên, phân thân xuất hiện ở trước mắt.

Chỉ bằng vào thân thể, chỉ có lực lượng 400 vạn đỉnh, muốn giáo huấn đối phương nhất định sẽ khó mà làm được, nhưng. . . Phân thân thì lại không giống.

Phân thân do Cửu Thiên Liên Thai luyện chế mà thành, bản thân vận dụng toàn bộ lực lượng cũng không đủ để đối phương đánh cho một quyền. Chỉ bằng vào thân thể, người thanh niên kia có mạnh hơn nữa thì nhất định cũng không phải là đối thủ của phân thân.

- Mọi chuyện chính là như vậy, đi ra đánh hắn, răng rơi đầy đất!

Tinh thần khẽ động, trao đổi một lần về chuyện vừa rồi, Trương Huyền nói một câu.

- Yên tâm đi!

Phân thân gật gật đầu, thay đổi quần áo với Trương Huyền, sau đó đẩy cửa đi ra ngoài.

Dù sao bản tôn đang ẩn giấu ở bên trong mật thất, ai cũng không nhìn thấy được, cho nên cũng không cần lo lắng sẽ bị hoài nghi.

- Tới đi!

Thấy “Trương Huyền” đi ra, thanh niên cười lạnh, xương cốt toàn thân không ngừng rung động “ken két”, khí chất cả người càng ngày càng mạnh, cổ tay run lên, không khí phát ra thanh âm phần phật, tựa như sắp nổ tung.

Thân thể đạt tới cảnh giới nhất định, uy lực không hề yếu hơn so với chân khí.

Người thanh niên kia thân mang huyết mạch Long Tê, dù là mỏng manh thế nhưng cũng cực kỳ cường đại, lại thêm gia tộc đã truyền thừa rất lâu. Bản thân nắm giữ công pháp luyện thể lợi hại, thân thể đạt thành tựu cực cao, đã vượt qua chân khí, cũng đã đạt đến cảnh giới Hóa Phàm bát trọng.

Phân thân khẽ cười một tiếng, thân thể nhoáng một cái đã đi đến giữa đại sảnh.

- A!

Thấy chỉ là một tiểu tử Hợp Linh cảnh mà dám có can đảm đối kháng thân thể với hắn, vẻ mặt người thanh niên này trở nên dữ tợn, bàn chân đạp mạnh lên trên mặt đất, xông thẳng về phía trước.

Ầm ầm!

Tốc độ quá nhanh, không khí phát ra tiếng sấm ầm ầm trầm muộn.

Người còn chưa đến thì không khí đã nổ tung, tạo thành một quả cầu cực lớn triệt để bao phủ Trương Huyền.

- Lão sư...

Thấy đối phương không nói hai lời, vừa ra tay đã thi triển ra lực lượng cường đại nhất, Viên Đào xiết chặt nắm tay.

Mặc dù đây là tộc nhân của hắn, thế nhưng so sánh với lão sư, độ thân cận vẫn còn kém hơn rất nhiều.

Mấy người Vương Dĩnh cũng đều khẩn trương.

Thực lực của lão sư bọn họ biết rất rõ ràng, một tháng trước khi tách ra mới chỉ là Trọc Thanh cảnh, hiện tại coi như đột phá thì cũng chỉ là Hợp Linh cảnh, so với Hóa Phàm bát trọng. . . Kém quá nhiều a!

Có thể nói, hai bên căn bản không cùng đẳng cấp, làm sao có thể so sánh được đây?

- Yên tâm đi, thiếu gia đã đồng ý so sánh thì chắc chắn sẽ không thua!

Tôn Cường ở một bên nói.

Vị thiếu gia này, ở trước mặt học sinh rất chú trọng sư đạo tôn nghiêm, đám người Vương Dĩnh đều cho rằng rất khó chiến thắng, không phải là bởi vì không tin, mà là cảm thấy tu vi chênh lệch quá lớn.

Lão sư lại cực kỳ liêm chính, sẽ không có khả năng làm chuyện gì vi phạm đạo đức.

Thế nhưng. . . Hắn lại không cho là như vậy.

Ở chung lâu như vậy với thiếu gia, đối phương có tính nết gì hắn biết rất rõ, thiếu gia đã làm qua chuyện gì không có nắm chắc chưa?

Thiếu gia đã dám đồng ý, nhất định đã chuẩn bị đánh tên này thành đầu heo rồi, nếu không, trước khi tỷ thí còn muốn mật thất làm gì chứ?

- Sẽ không thua?

Đám người Vương Dĩnh bán tín bán nghi.

Hô!

Lão sư ở giữa đại sảnh nhìn thấy người thanh niên kia dùng hết toàn lực công tới cũng không tránh né, lông mày bỗng nhiên nhướng lên, cánh tay vừa nhấc, cũng vung một quyền ra để ngạnh kháng.

- Tấn công trực diện?

Nhìn thấy hai người đối chiến như vậy, lông mày của mọi người nhảy lên, ngay cả Viên trưởng lão ở bên cạnh cũng nhíu mày, cảm thấy không rõ ràng cho lắm.

Thực lực và phòng ngự của người thanh niên này Viên trưởng lão biết rất rõ ràng, bình thường cường giả Hóa Phàm bát trọng trung kỳ cũng khó mà phá vỡ được. Một tiểu nhân vật Hợp Linh cảnh như ngươi lại dám dùng nắm đấm đối chiến. . . Không phải muốn chết haysao?

Phanh!

Nắm đấm và nắm đấm đụng nhau, cuồng phong thôi qua chung quanh, khu vực dưới chân hai người đột nhiên nứt ra.

Một quyền đánh trúng đối phương, người thanh niên kia đang hưng phấn thì đột nhiên cảm thấy nắm đấm mình giống như đấm vào trên sắt thép, xương cốt trong lòng bàn tay cảm thấy đau đớn kịch liệt một hồi.

Răng rắc! Răng rắc!

Nắm đấm trong nháy mắt đã bị đánh nát, ngay sau đó hắn đã cảm thấy một cỗ lực lượng khổng lồ dọc theo cánh tay hắn lan tràn lên trên, dường như muốn nghiền ép hắn.

Sưu!

Cả người hắn bay ngược ra.

Bị tu vi hạn chế, lực lượng của phân thân có khả năng không bằng đối phương. Thế nhưng thân thể được luyện chế ra từ Cửu Thiên Liên Thai lại cực kỳ cứng rắn, có thể so với Thần khí. . . Thanh niên dùng hết toàn lực đánh tới lại giống như bị cái đầu chùy cứng rắn rõ vào, làm sao có thể chịu được cơ chứ?

- Làm sao ngươi có thể có thân thể mạnh như vậy được chứ...

Con ngươi co rụt lại, thanh niên này cảm thấy sắp phát điên rồi.

Trong cơ thể hắn có huyết mạch Long Tê, lại còn tu luyện công pháp luyện thể cường đại của gia tộc, có thể nói là đao thương bất nhập, xem như vũ khí Linh cấp thượng phẩm đâm vào trên người cũng chưa hẳn đã có thể đâm rách làn da. . .

Vừa mới va chạm với nắm tay đối phương thì đã bị chấn cho vỡ xương cốt. . .

Rốt cuộc ta là người có huyết mạch Long Tê, hay là ngươi?

Tại sao có thể có thân thể cường đại như vậy chứ?

Gào thét một tiếng, đang định ổn định thân hình thì chỉ thấy hoa mắt, thân ảnh của đối phương chẳng biết từ lúc nào đã chợt hiện lên ở sau lưng của hắn.

Phanh!

Thân thể bay về phía sau, lần nữa đụng vào đối phương.

Răng rắc! Răng rắc!

Lần nữa có tiếng giòn vang xuất hiện, xương cốt mà hắn tu luyện không biết bao nhiêu năm tháng, một mực lấy làm tự hào lại lần nữa giòn vang, cũng không biết đã gãy đi mấy cái.

- Ta...

Cảm giác đau đớn mãnh liệt khiến cho hắn phát điên, một cánh tay còn hoàn hảo khác, lập tức xoay khuỷu tay người lại để đánh.

Tên này quả thực là người có nghề trong chiến đấu cận chiến, không thể không nói, chiêu này có phản ứng vô cùng tốt, đổi lại là người tu luyện khác, tất nhiên sẽ phải lách mình tránh né, thậm chí còn phải chống lại.

Nhưng Trương Huyền không nhúc nhích mà chỉ đứng tại chỗ.

Phanh!

Một khuỷu tay đã đánh lên trên đầu Trương Huyền.

- Quá tốt rồi...

Đầu là chỗ yếu nhất trên người, thấy đã đánh trúng chính diện, ánh mắt người thanh niên này sáng lên. Chỉ có điều, vẫn không đợi hắn cao hứng thì đã lần nữa cảm thấy tay cánh tay tê rần.

Xương cốt ở khuỷu tay, không ngờ lại bị chấn vỡ.

- Rốt cuộc đã có chuyện gì xảy ra?

Thanh niên này phát khóc.

Huyết mạch Long Tê của hắn phòng ngự vô địch, vốn hắn cho rằng muốn ngược đối phương sẽ giống như củ cải trắng vậy, muốn thu thập sao thì thu thập thế đó. Lết quả, liên tục ngạnh kháng, đối phương ngay cả đánh rắm cũng không có mà còn làm xương cốt cả người hắn đều vỡ nát. . .

Cũng giống như bản thân đang đối chiến với một kiện Thánh khí vậy.

Có lầm hay không?

- Cái này...

Viên trưởng lão ở bên cạnh cũng trợn tròn hai mắt.

Dùng nhãn lực của hắn, tự nhiên có thể nhìn ra, Trương sư đều đang bị động bị đánh. Mà bị đánh còn có thể làm cho cường giả tu luyện thân thể xương cốt cả người bị chấn vỡ tới bảy tám phần, cái này. . . Cũng quá cường đại a!

Đừng nói là người thanh niên kia, xem như thân thể hắn đã tu luyện không biết bao nhiêu năm, nếu như mạnh mẽ chống đỡ cũng không làm được điểm ấy ah!

Chẳng lẽ. . . Đã nhận lầm thiếu gia, kỳ thật vị Trương sư này mới thật sự có huyết mạch Long Tê, Đào thiếu gia. . . Không phải?

- Lão sư. . . Mạnh như vậy sao?

Đám người Vương Dĩnh, Viên Đào, càng kinh ngạc nhìn nhau.

Một tháng không gặp, vốn cho là tiến bộ của bọn họ đã rất lớn rồi, thế nhưng tiến bộ của lão sư. . . Dường như còn lớn hơn nhiều!

Bị đánh mà còn làm cho xương cốt cả người đối phương vỡ vụn, chuyện này đoán chừng cũng không có người nào làm được a!

Răng rắc! Răng rắc!

Vẻ kinh ngạc cũng xuất hiện ở trên mặt Hoài Vương gia, trong lúc tất cả mọi người đang cảm thấy không kịp phản ứng, không thể tin được thì chỉ thấy Trương Huyền đã lần nữa đánh gãy hai chân người thanh niên này. Hắn yên tĩnh đứng ở trong đại sảnh, vẻ mặt lạnh nhạt nhìn qua, thanh âm bình tĩnh không bị lay động, không quan tâm hơn thua.

- Xin hỏi. . . Loại cường độ thân thể này của ta...

- . . . Có tư cách làm lão sư của Viên Đào hay không?

Lấy ơn báo oán

dtv-ebook.com

Trong phòng lặng ngắt như tờ.

Tất cả người đều đưa mắt nhìn nhau, một câu nói cũng không nói nên lời.

Ngươi nói thân thể người ta không mạnh, không đủ để chỉ điểm cho huyết mạch Long Tê. Tốt, người ta đứng ở đó, chờ ngươi đánh mà còn có thể khiến cho xương cốt ngươi vỡ nát, ngươi còn có cái gì để nói nữa không?

Mọi người đồng loạt nhìn lại về phía người thanh niên kia, chỉ thấy hắn nằm trên mặt đất, toàn thân vặn vẹo không theo quy tắc nào cả, đã không đứng lên nổi nữa.

- Ngươi. . . Có tư cách làm lão sư của Đào thiếu gia...

Nước mắt của thanh niên này sắp chảy ra.

Từ khi bắt đầu tu luyện thân thể tới này, lúc nào hắn gặp phải loại chuyện như thế này cơ chứ?

Dùng hết toàn lực đánh người ta, đối phương ngay cả đánh rắm cũng không có, ngược lại còn chấn vỡ xương cốt toàn thân hắn, loại phòng ngự này, đừng nói là hắn, coi như trưởng lão cũng không làm được a!

Ngươi còn là người sao?

Sớm biết thân thể ngươi có lực phòng ngự mạnh như vậy, đánh chết ta cũng không tìm phiền toái ah!

Còn không bằng vừa rồi ngoan ngoãn lăn ra ngoài, chí ít còn không có tổn thương, hiện tại thì tốt rồi. . . xương cốt cả người vỡ thành như vậy, về sau hắn phải làm sao bây giờ?

- Tu luyện không có tận cùng, mặc dù chúng ta là huyết mạch Long Tê, thế nhưng cũng không phải là vô địch thân thể. Trương sư cũng đã coi như cho ngươi một bài học, để ngươi biết đạo lý sơn ngoại hữu sơn, nhân ngoại hữu nhân!

Than thở một tiếng, ngón tay Viên trưởng lão búng một cái, một viên đan dược đi vào trong miệng người thanh niên này.

Mới vừa rồi đối phương muốn khiêu chiến Trương Huyền, hắn không có ngăn cản, trên thực tế cũng mang theo tâm lý khảo nghiệm, muốn nhìn một chút xem rốt cuộc thân thể của vị Trương sư này như thế nào. Chỉ là nằm mơ hắn cũng không nghĩ tới lại mạnh như vậy!

Đan dược vào miệng lập tức tan ra, sau một lúc lâu, thanh niên này mới khôi phục một chút, giãy dụa lấy đứng lên, trên đầu có mồ hôi ứa ra.

- Ngươi tu luyện thân thể, hiện tại xương cốt đã vỡ vụn, đan dược nan y, về sau chỉ sợ thân thể sẽ không có cách nào tu luyện được nữa!

Thấy bộ dáng này của hắn, Viên trưởng lão than thở một tiếng.

Tu luyện thân thể, sợ nhất là xương cốt bị hao tổn, hiện tại xương cốt toàn thân đã vỡ không sai biệt lắm, cho dù có thuốc tốt cứu chữa thì chỉ sợ cũng không có khả năng khôi phục lại như lúc ban đầu.

Có thể nói, một thân tu vi của tên này bởi vì một trận chiến này mà trôi theo nước chảy, khó có thể khôi phục.

Mặc dù trong tộc có thánh dược chữa thương có thể chữa cho người ta trở nên hoàn hảo không tổn hao gì, nhưng. . . Thanh niên này cũng không tính là hạch tâm, huyết mạch cũng không có tinh thuần như vậy, không có thâm niên sử dụng.

- Vâng!

Vẻ mặt người thanh niên này rấ tlaf bi thương.

Thực lực của bản thân hắn ở gia tộc cũng đã không được chào đón, tu vi lại mất, có thể tưởng tượng ra được kết cục sau này nhất định sẽ cực kỳ thê thảm.

- Được rồi, ngã một lần khôn hơn một chút, đối với ngươi cũng không tính là ăn thiệt thòi!

Viên trưởng lão không nói thêm lời nào mà là nhìn về phía Trương Huyền, trong ánh mắt mang theo vẻ bội phục:

-Trương sư tuổi còn trẻ đã tu luyện thân thể tới cảnh giới lô hỏa thuần thanh, thực sự khiến cho người ta bội phục! Không biết. . . Có thể hứng thú đến Viên gia ta làm khách hay không? Dùng sự lý giải đối với thân thể và tuổi tác của ngươi. Chỉ cần cố gắng không ngừng, việc trở thành khách khanh cũng chỉ là vấn đề thời gian!

- Đi Viên gia?

Hoài Vương gia ở bên cạnh trợn tròn mắt, hô hấp dồn dập.

Vô Cương Viên gia đại biểu cho cái gì, đám người Trương sư không hiểu, thế nhưng hắn lại rất rõ ràng.

Nếu như để cho hắn đi, làm một khách khanh, dù chỉ là một môn nhân bình thường thì nhất định hắn cũng sẽ không có chút do dự nào.

Ngay khi hắn cho rằng vị Trương sư này sẽ trực tiếp đồng ý thì lại thấy đối phương lắc đầu, vẻ mặt rất là khinh thường:

-Không hứng thú!

Thân thể chấn động, Hoài Vương gia rất là sốt ruột:

-Trương sư, ngươi có biết ý nghĩa của việc làm khách khanh Vô Cương Viên gia như thế nào hay không?

- Bất kể nó có ý nghĩa gì thì ta cũng không có hứng thú! Trương Huyền khoát tay áo.

Dù có lợi hại hơn nữa thì cũng chính là một hạ nhân mà thôi, hắn muốn trở thành Danh sư cửu tinh, gia tộc, thế lực gì đó đều là phù vân.

Lại nói, làm khách khanh cho học sinh hắn, hắn cũng không gánh nổi cái danh tiếng này a!

- Vậy thì đáng tiếc...

Thấy hắn cự tuyệt không chút do dự, Viên trưởng lão cũng lắc đầu, than thở một tiếng, lại lần nữa nhìn qua:

-Trương sư, thiếu gia của chúng ta...

Quyết định việc đi hay ở của Viên Đào, vị Trương sư này còn chưa mở miệng. Coi như thực lực của hắn thông thiên cũng không thể trói thiếu gia của mình lại a.

- Ài!

Than thở một tiếng, Trương Huyền quay đầu nhìn về phía tên thiếu niên đang ở cách đó không xa:

-Viên Đào, ngươi tới đây một chút!

- Lão sư!

Sửng sốt một chút, Viên Đào đi tới gần.

Dùng tay xoa đầu của mập mạp, trong ánh mắt của Trương Huyền hiện lên vẻ phức tạp:

-Về đến gia tộc, tu luyện cho tốt, đừng làm hỏng tên tuổi của lão sư!

- Lão sư...

Hai mắt đỏ lên, Viên Đào quỳ rạp xuống mặt đất:

- Con không đi, con muốn đi theo phía sau lão sư...

Trương Huyền lắc đầu:

- Người của Viên gia nắm giữ truyền thừa huyết mạch Long Tê hoàn chỉnh, có lẽ ngươi nên đi cùng hắn. Như vậy, tu vi cũng có thể tăng trưởng nhanh hơn, tiến bộ càng lớn! Đi theo phía sau ta chỉ sẽ trở thành ràng buộc của ngươi mà thôi.

Thân thể Viên Đào cứng đờ.

- Tốt rồi, làm học sinh của Trương Huyền không nên lề mề chậm chạp. Đến gia tộc, tranh thủ sớm kích hoạt thể chất một chút, cũng để cho lão sư nhìn thành tựu của ngươi một chút!

Trương Huyền khoát tay chặn lại.

Mặc dù trong lòng rất không muốn, thế nhưng vẫn nên để cho đối phương đi.

Học sinh cũng giống như chim nhỏ, ngày ngày cuốn lấy chân hắn, coi như dạy dỗ khá hơn nữa thì cũng không bằng giương cánh bay lượn, vẫy vùng ở trên bầu trời bao la.

Bởi vì. . . Nơi đó mới là thế giới thuộc về hắn!

Chỉ có buông tay để cho hắn bay lượn thì hắn mới có thể càng đi càng xa, mới có thể trải qua mưa gió, trở thành cường giả chân chính.

- Vâng!

Thấy thái độ kiên quyết của lão sư, Viên Đào cắn răng.

- Viên trưởng lão, người học sinh này của ta có chút ngang bướng, về sau làm phiền ngươi quan tâm nhiều hơn!

Sắp xếp Viên Đào xong, Trương Huyền nhìn về phía Viên trưởng lão rồi nói.

- Trương sư chuyện này...

Sắc mặt Viên trưởng lão nghiêm túc, lần nữa nhìn về phía người thanh niên trước mắt, trong mắt tràn ngập vẻ bội phục.

Tình cảm giữa đối phương và Viên Đào, hắn đã nhìn thấy ở trong mắt. Dù vậy, biết học sinh có đường tốt để đi mà đối phương vẫn không chút chậm trễ tiễn đưa, phần lòng dạ này, phần hiểu biết này, cũng không phải là thứ mà một ít Danh sư có thể so sánh được!

Chỉ cần không vẫn lạc, tuyệt đối vị Trương sư này sẽ tiền đồ vô lượng!

- Viên Đào là học sinh thân truyền của ta, về sau nếu như để cho ta biết hắn bị ủy khuất hoặc là không công bằng, ta sẽ đích thân tìm tới Viên gia!

Nói xong một câu, khuôn mặt Trương Huyền trầm xuống.

Mặc dù thực lực bây giờ của hắn không được. Thế nhưng không có nghĩa là về sau không được, nếu đối phương có can đảm ngược đãi Viên Đào, như vậy hắn cũng sẽ không để ý mà đi xem Viên gia này một chút, nhìn xem rốt cuộc nó có lai lịch gì.

- Yên tâm đi, Đào thiếu gia có cổ mạch hoàn chỉnh như thế, gia tộc chú trọng cũng không kịp, làm sao có thể để người chịu oan ức...

Viên trưởng lão cười cười.

Long Tê cổ mạch hoàn chỉnh như thế, trên vạn năm qua gia tộc chưa từng thấy qua. Bọn họ xem như bảo bối cũng không kịp, làm sao có thể để cho đối phương chịu sự không công bằng cơ chứ.

- Vậy là tốt rồi!

Trương Huyền gật gật đầu, bàn tay duỗi ra, chộp chén rượu trên bàn cách đó không xa rồi nói:

-Ta kính trưởng lão một chén!

- Cái này...

Lần bắt chén rượu này tới thoạt nhìn bình thường không có gì lạ, thế nhưng con ngươi của Viên trưởng lão lại co rụt lại, toàn thân chấn động.

Trương Huyền cách cái bàn khoảng 1m50, khẽ vươn tay đã tóm lấy được, còn không vận dụng một chút chân khí nào, như vậy đã nói rõ. . . Cánh tay của hắn trong nháy mắt đã tăng vọt lên khoảng cách ít nhất là nửa mét!

Không dựa vào chân khí, cánh tay tăng vọt. . .

- Chẳng lẽ là. . . Xương cốt, cơ bắp tu luyện đến bất tử chi cảnh hay sao?

Thân thể Viên trưởng lão cứng ngắc.

Truyền thuyết, thân thể tu luyện đến cảnh giới nhất định, không chỉ cực kỳ cứng rắn mà còn có thể cực kỳ mềm dẻo.

Bất kể xương cốt hay là cơ bắp cũng có thể làm ra được chuyện kéo dài trái ngược lẽ thường, thậm chí bị đánh thành bánh thịt cũng đều có thể khôi phục lại như lúc ban đầu!

Do đó, loại cấp bậc này cũng gọi là bất tử chi cảnh.

Mặc dù không phải là bất tử chân chính, thế nhưng cơ bắp tùy ý kéo duỗi, xương cốt tùy ý chuyển đổi đã rất là nghịch thiên rồi.

Coi như là gia tộc bọn họ, cũng chỉ có lão tổ trong truyền thuyết mới có thể làm được điểm ấy!

Người thanh niên trước mắt này, không vận dụng bất luận chân khí gì mà cánh tay lại tăng vọt hơn nửa thước, coi như không có đạt tới loại cảnh giới này thì cũng còn cách không xa!

Hai mươi tuổi đã tu luyện thân thể tới cực hạn, đạt tới bất tử chi cảnh. . .

Chuyện này làm sao có thể?

Người trước mắt này rốt cuộc là quái thai thế nào chứ?

Khó trách thanh niên kia lại thất bại, loại thân thể cấp bậc này, xem như hắn cũng còn kém xa ah!

Trước đó hắn còn cảm giác đối phương nói tìm tới Viên gia là một câu nói đùa, mà bây giờ, hắn lại không cho là như vậy.

Mặc kệ tu vi đối phương như thế nào, thân thể đã đạt đến cảnh giới bất tử. Như vậy thành tựu sau này sẽ không thể hạn lượng. Cho dù Viên gia truyền thừa vài vạn năm, là gia tộc siêu lớn. Thế nhưng về sau chỉ sợ sẽ run lẩy bẩy ở trước mặt đối phương.

Tràn ngập khiếp sợ, khi lần nữa nhìn lên, chỉ thấy thanh niên trước mắt đã uống chén rượu trong tay xong, lại trở lại mật thất vừa rồi. Khi lần nữa đi ra, trên mặt đã khôi phục vẻ không hề bận tâm như trước.

- Chúng ta đi!

Nói một tiếng, Trương sư nhanh chân bước ra ngoài.

- Đi!

Đám người Trịnh Dương nhìn Viên Đào một cái, sau đó đi theo sát lão sư.

Làm đồng môn lâu như vậy, cùng tu luyện một chỗ cho nên mọi người đã sớm có quan hệ cực kỳ thâm hậu. Hiện giờ một người đột nhiên rời khỏi, trong lòng ít nhiều cũng có không nỡ.

- Trương sư...

Thấy Trương Huyền nói đi là đi, không chút dây dưa dài dòng nào, Viên trưởng lão đang muốn nói gì đó thì chỉ thấy bàn tay của thanh niên cách đó không xa lắc một cái, một cái hồ lô rượuđã bay tới.

Tiện tay tiếp lấy, ngay sau đó đã nghe thấy thanh âm của đối phương vang lên.

- Nốt xương cốt toàn thân lại, sau đó uống bình rượu thuốc này vào, xương cốt toàn thân có thể trở nên hoàn hảo như lúc ban đầu, sẽ không làm ảnh hưởng tới việc tu luyện!

- Cái này...

Sửng sốt một chút, Viên trưởng lão vội vàng đưa hồ lô rượu cho thanh niên cách đó không xa.

Xương cốt của đối phương, vừa rồi hắn đã dùng chân khí để nối xong. Biết rượu thuốc này có khả năng khôi phục thương thế, cho nên hắn không dám do dự mà ngẩng đầu uống vào.

Cô cô cô cục cục!

Rượu thuốc đi vào cổ họng, một dòng nước ấm lập tức dọc theo bụng dưới lan tràn, xương cốt đứt gãy trước đó lập tức xuất hiện cảm giác tê dại. Sau mấy tức qua đi, không cần chân khí duy trì cũng đã có thể đứng thẳng, thương thế trên người đã trở nên hoàn hảo không chút tổn hại, giống như trước đó không bị qua tổn thương vậy.

- Cái này...

Con ngươi hắn co rụt lại, hai mắt người thanh niên này đỏ ửng, kích động tới mức không ngừng run rẩy.

Thân thể Viên trưởng lão cũng cứng ngắc.

- Chữa thương. . . Thánh dược?

Loại dược vật cấp bậc này, coi như ở trong gia tộc bọn họ cũng vô cùng trân quý, đối phương tiện tay ném ra thứ này, phần ân tình này, thực sự quá lớn!

- Trương sư. . . Đa tạ!

Thanh niên cũng biết độ trân quý của nó, cho nên lúc này cũng không nhịn được nữa mà trực tiếp quỳ rạp xuống đất.

Vừa rồi hắn mở miệng khiêu khích, ngữ khí cay nghiệt, không những đối phương không có ghi hận mà còn ban cho dược liệu quý giá như thế. . .

Lấy ơn báo oán, lòng dạ như cốc!

Đây mới thật sự là phong độ của Danh sư!

Khó trách có thể khiến cho Đào thiếu gia thề chết cũng đi theo, loại nhân phẩm này, loại khí độ này, khiến cho người ta kính ngưỡng.

Hắn ở bên này cảm kích, Viên Đào ở một bên cũng xiết chặt nắm tay, nước mắt chảy xuôi xuống phía dưới.

Hắn là người khảo hạch kém cỏi nhất, thế nhưng lão sư không chê hắn, lại còn thu hắn làm học sinh!

Là lão sư đã khiến cho hắn từ một tên tên lỗ mãng công pháp gì cũng không có học qua biến thành cao thủ Hóa Phàm cảnh!

Là lão sư vì giúp hắn tìm kiếm dược liệu kích hoạt thể chất mà đã hao phí vô số tâm huyết!

Là lão sư vì sửa chữa công pháp cho hắn mà thức trắng đêm không ngủ. . .

Lão sư. . . Yên tâm đi, sau khi về đến gia tộc, nhất định con sẽ cố gắng tu luyện, không cô phụ sự kỳ vọng của người đối với con!

Trong lòng Viên Đào thầm phát thệ!

Giao dịch hội

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Tôn Cường, hai ngày này đi tìm chỗ ở, hoàn cảnh phải tốt, cách học viện không xa!

Đi ra Hoài Vương phủ, Trương Huyền quay đầu nhìn về phía Tôn Cường.

Hắn là học viên của Danh Sư học viện, có thể đi vào Sĩ Tử Hải ở lại, đám người Trịnh Dương lại không giống, dựa theo đạo lý bình thường, là không có tư cách ở lại, nguyên nhân chính vì như thế, Hoài Vương đến mời, đám người Hồng sư mới không chần chờ bao lâu liền đáp ứng.

Ở vài ngày không thành vấn đề, nhưng ở lâu, khẳng định sẽ gặp phải chỉ trích, chờ đến lúc đó phiền phức, còn không bằng sớm chuẩn bị, như vậy cũng thuận tiện giảng bài, người càng an nhàn một chút.

- Vâng!

Tôn Cường gật đầu.

Hắn là quản gia, đến một chỗ mới ăn ở sinh hoạt, đều thuộc về trách nhiệm của hắn, chỉ cần mọi người an tâm tu luyện là tốt rồi.

- Lão sư, ta cảm giác sắp đột phá!

Giao phó xong, đang muốn về Sĩ Tử Hải, liền nghe thanh âm của Vương Dĩnh vang lên, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy khí tức toàn thân nàng chảy xuôi, chân khí từ huyệt đạo xao động, tùy thời có thể đột phá!

Nàng là Âm Dương cảnh đỉnh phong, một khi đột phá, chính là Hóa Phàm tứ trọng Trọc Thanh cảnh.

Một tháng này, nàng tu luyện khắc khổ, đã sớm đạt đến đỉnh phong, một mực không tìm được thời cơ, giờ phút này biết trong lòng lão sư khó chịu, tinh thần xao động, thế mà tùy thời có thể xông phá cửa ải.

- Thiên Hùng thú!

Biết đột phá coi trọng cơ duyên, không thể bị dở dang, tinh thần của Trương Huyền khẽ động, câu thông Linh thú ở trên không trung, lập tức trảo một cái, mọi người lăng không mà lên, rơi vào lưng thú.

Mấy chục hô hấp sau liền trở lại Sĩ Tử Hải, an bài đám người Trịnh Dương trước ở gian phòng của mình, lúc này mới đứng ở bên người Vương Dĩnh, thủ hộ nàng đột phá.

Trọc Thanh cảnh, linh hồn, thân thể trọc thanh tách rời, mặc dù có Thiên Đạo công pháp phiên bản đơn giản hóa, đột phá không thành vấn đề, nhưng muốn làm đến chân khí mượt mà như một, linh nhục giao hòa mà bất tương dung, vẫn còn có chút khó khăn.

Biết chỉ có tiếp nhận áp lực đột phá, mới có thể được chỗ tốt lớn nhất, Trương Huyền cũng không ra tay, chỉ thủ hộ thay đối phương.

Cô cô cô cục cục!

Chân khí chạy chồm trong thể nội, huyệt đạo toàn thân mở ra, không ngừng thôn phệ linh khí, đột nhiên Vương Dĩnh hừ lạnh một tiếng, khí tức thô to, dọc theo huyệt Bách Hội trên đầu lâu phun ra ngoài.

Ầm ầm!

Trọc Thanh tách rời, Hóa Phàm tứ trọng Trọc Thanh cảnh!

Đi đến loại cảnh giới này, giống như thoát thai hoán cốt, cả người Vương Dĩnh tựa như biến thành trường kiếm ra khỏi vỏ, tản mát ra khí tức kinh người.

- Đây là... đột phá trên tâm cảnh?

Lông mày Trương Huyền nhảy một cái.

Võ giả giống như Danh Sư, cũng có đột phá ý cảnh, tâm cảnh của người sau, là nhìn rõ phương hướng, mà võ giả, là thiên hướng về chiến đấu.

Bình thường đột phá Trọc Thanh cảnh, coi như thực lực tu vi gia tăng, cũng không khả năng có khí tức bén nhọn như vậy, rất rõ ràng, đây là đột phá trên tâm cảnh, đạt đến cảnh giới cao hơn!

Thanh minh như nước, xích tử như kim!

Xích Tâm cảnh!

- Cơ duyên thật lớn!

Ánh mắt hắn sáng lên.

Cảnh giới võ giả, chân khí thân thể rất trọng yếu, tu luyện đến Trọc Thanh cảnh, tâm cảnh liền càng trọng yếu.

Cái này liên quan đến độ tinh khiết của linh hồn, tâm cảnh bạo tăng, về sau tu luyện liền như rồng vào biển rộng, sẽ càng ngày càng trôi chảy, càng chạy càng nhanh.

Người là động vật có suy nghĩ, bất kể tu luyện hay sinh hoạt, có việc vặt vãnh hỗn loạn, liền vĩnh viễn không thể nào làm được lòng không tạp niệm, hết sức chuyên chú.

Xích Tâm cảnh, chính là bài trừ tất cả tạp niệm, tâm thần như một, chuyên tâm tu luyện, loại tình huống này, tốc độ tu luyện đâu chỉ nhanh

gấp mấy lần!

Có thể nói, Vương Dĩnh đi đến loại cảnh giới này, về sau tốc độ tu luyện sẽ càng lúc càng nhanh, vượt xa đám người Trịnh Dương.

- Mặc dù nha đầu này không muốn nói, nhưng cũng có một cái đầu bảo thủ...

Lắc đầu, Trương Huyền cười khổ.

Rất nhiều học sinh, thiên phú của Vương Dĩnh không bằng Triệu Nhã, kiên trì không bằng Lộ Xung, tư duy cấp tiến không bằng Trịnh Dương, giảo hoạt không bằng Viên Đào, đạo lí đối nhân xử thế không bằng Lưu Dương... nhưng cho tới nay, nàng tiến bộ nhanh nhất, hiện tại càng lĩnh ngộ Xích Tâm cảnh!

Xem ra tâm tư tỉ mỉ, trầm ổn như nước, mới là thiên phú tu luyện tiến bộ lớn nhất!

- Nàng tu luyện càng lúc càng nhanh, có lẽ rất nhanh sẽ dùng đến công pháp Hợp Linh cảnh, ta còn không có...

Biết đối phương tu luyện đi vào quỹ đạo, không cần tiếp tục thủ hộ, Trương Huyền xoa xoa mi tâm.

Mặc dù hiện tại hắn là Hợp Linh cảnh đỉnh phong, nhưng Hợp Linh cảnh này, là bởi vì nữ tử áo trắng, lại thêm thủ đoạn Vu hồn mới thành công đột phá, mà trong đầu, lại không có hình thành Thiên Đạo bí tịch.

Nhất định phải nắm chặt thời gian tìm kiếm, nếu không, Vương Dĩnh đột phá lần nữa, mình làm lão sư, sẽ đối mặt với cục diện vô công truyền thụ.

Không tiếp tục để ý tu luyện của mấy học sinh, hắn nhấc chân ra khỏi phòng.

- Hồng sư, công pháp bí tịch của Hợp Linh cảnh cùng Kiều Thiên cảnh, có thể tìm tới không?

Tìm được Hồng sư, Trương Huyền hỏi.

- Công pháp bí tịch? Có thể tìm một chút... Ngươi muốn bao nhiêu?

Hồng sư sững sờ.

- Càng nhiều càng tốt!

Trương Huyền gật đầu.

- Ngươi chờ ta một chút, ta đi xem xem...

Hồng sư đi ra ngoài, không lâu sau liền trở về, cầm mấy chục bản thư tịch.

- Tổng cộng bốn mươi bộ bí tịch Hợp Linh cảnh, Kiều Thiên cảnh chỉ có ba quyển!

Mặc dù không biết đối phương muốn những bí tịch này làm gì, nhưng hắn vẫn tìm tới một ít.

Huyễn Vũ đế quốc thông qua khảo hạch tới chỗ này năm mươi vị thiên tài, cơ bản đều là Hợp Linh cảnh, loại công pháp cấp bậc này, tìm ra không khó, nhưng Kiều Thiên cảnh liền không quá dễ dàng.

Cũng chỉ tìm tới mấy quyển ở trên thân đám người Phùng sư, La sư.

- Bốn mươi bộ...

Đưa tay xẹt qua, Trương Huyền lắc đầu.

Đối với những người khác, bốn mươi bộ tuyệt đối là phong phú, nhưng đối với hắn, muốn hình thành Thiên Đạo công pháp, còn thiếu rất nhiều.

- Đi nơi nào có thể tìm được càng nhiều, càng nhiều càng tốt!

Trả thư tịch lại cho Hồng sư, Trương Huyền nhịn không được hỏi.

- Ngươi... Đến cùng cần bao nhiêu bản?

Thấy bốn mươi bản cũng không đủ, Hồng sư giật nảy mình.

Nhiều công pháp như vậy, coi như hắn muốn xem xong, không có mấy tháng cũng làm không được, thế mà còn chưa đủ, rốt cuộc muốn bao nhiêu?

- Một ngàn bản trở lên!

Trương Huyền nói.

- Một ngàn bản?

Lảo đảo một cái, Hồng sư suýt chút nữa ngã sấp xuống.

Mặc dù Khổng sư sáng lập Danh Sư đường, đủ loại công pháp tầng tầng lớp lớp, như măng mọc sau mưa, nhưng muốn tìm được hơn ngàn bản khác biệt cũng rất khó!

Dù sao, mỗi một bộ công pháp đều ngưng tụ toàn bộ tâm huyết của một người tu luyện, không phải rau cải trắng, chỉ cần hạt giống nhiều, có người chăm sóc, muốn bao nhiêu thì có bấy nhiêu.

- Không sai, ngươi biết chỗ nào có thể tìm được không?

Không để ý tới đối phương khiếp sợ, Trương Huyền nói.

- Cái này...

Thấy đối phương không có nói đùa, Hồng sư xoa xoa mi tâm:

- Danh Sư học viện khẳng định có, đừng nói mấy ngàn bản, hơn vạn bản cũng có thể tìm tới...

Danh Sư học viện, hội tụ Danh Sư thiên hạ, đủ loại công pháp, bí tịch, đừng nói mấy ngàn, hơn vạn cũng có thể tìm tới, chỉ là hiện tại Trương sư còn không phải học sinh chính thức của học viện, càng không có học phần, muốn xem sách, khẳng định là làm không được.

- Đúng rồi!

Thì thầm một hồi, đột nhiên ánh mắt Hồng sư sáng lên:

- Mấy ngày nay tân sinh có giao dịch hội, cũng có bán ra công pháp bí tịch, có thể đi qua nhìn một chút, Sĩ Tử Hải nhiều tân sinh như vậy, tìm chừng một ngàn bản hẳn không khó lắm!

- Giao dịch hội?

Trương Huyền sững sờ.

- Ừm! Tân sinh từ các đại đế quốc đến đây, cơ bản đều có công pháp tu luyện thuộc về mình, cũng mang theo đặc sản thuộc về quốc gia mình, trước mấy ngày khảo hạch, sẽ tổ chức giao dịch hội, một là để mọi người quen biết một chút, thứ hai cũng có thể giao lưu vật tư, kinh nghiệm tu luyện, làm cho tất cả mọi người đều tiến bộ, dễ dàng thông qua khảo hạch hơn!

Hồng sư nói.

- Tốt, giao dịch này sẽ ở nơi nào? Đi qua nhìn một chút!

Nghe được còn có thịnh hội như thế, ánh mắt Trương Huyền sáng lên.

- Ngay trên thuyền ở giữa Sĩ Tử Hải giao dịch!

Hồng sư chỉ chỉ.

Ở giữa Sĩ Tử Hải là một hồ nước lớn, vốn cho rằng chỉ là dùng thưởng thức, không nghĩ tới chỗ giao dịch lại bố trí ở phía trên.

Đi ra tiểu viện, đi đến bên hồ, chỉ chốc lát liền tới gần, mặc dù đã vào xuân, nhưng hàn ý mùa đông còn không có triệt để tiêu tán, gió nhẹ dọc theo mặt hồ thổi tới, mang theo ý lạnh thấu xương.

Dọc theo mặt hồ nhìn vào trong, bên ngoài mấy ngàn mét quả nhiên thấy một lâu thuyền cự đại vắt ngang trong đó, từ xa nhìn lại, dòng người như thoi đưa, nhiều vô số kể.

- Nơi đó có thuyền nhỏ đưa đò...

Khoảng cách mấy ngàn mét, không có con đường, Hồng sư nhìn quanh hai bên một vòng, lập tức thấy được một thuyền nhỏ đưa đò, hai người đi tới.

- Đi giao dịch hội cần bao nhiêu linh thạch?

Đi tới gần, Hồng sư hỏi.

- Một linh thạch trung phẩm!

Đưa đò chính là một vị lão giả, mí mắt nhấc lên nói.

- Một linh thạch trung phẩm? Ngươi đoạt ah!

Con mắt Trương Huyền trợn tròn.

Chỉ chút khoảng cách ấy, một linh thạch hạ phẩm cũng cảm thấy quý, lại muốn một trung phẩm, tên này quá hắc đi!

- Đoạt? Nếu như cảm thấy mắc, có thể đạp nước đi qua ah! Đây là Sĩ Tử hồ, bên trong Linh thú Hóa Phàm thất, bát trọng chỗ nào cũng có, chết đừng trách ta không có nhắc nhở ngươi!

Dường như đã sớm nhìn quen loại tràng diện này, lão giả cười nhạt một tiếng.

Trên lục địa có Linh thú, trong nước càng nhiều, thậm chí chủng loại so với trên lục địa còn muốn phức tạp.

Hồ nước khổng lồ như vậy, nắm giữ rất nhiều Linh thú cấp cao, Hóa Phàm thất, bát trọng không tính là gì.

Tu vi đến Hợp Linh cảnh, coi như không thể phi hành, đạp nước mà đi cũng không khó khăn, chỉ là... nếu trong hồ có Linh thú, liền không dám làm như thế, hơi không cẩn thận liền có khả năng bị nuốt, Thần Tiên khó cứu.

- Cái này...

Hồng sư chần chờ một chút, đang nghĩ có nên ngồi thuyền hay không, chỉ thấy một linh thạch trung phẩm rơi vào trong tay lão giả, ngay sau đó hai bóng người nhoáng một cái, rơi vào trên thuyền.

- Nhà đò, lái thuyền!

Định thần nhìn lại, không phải người khác, chính là Phong sư huynh cùng thanh niên trước kia bị Trương Huyền một chỉ đánh tan.

Đứng trên thuyền, nhìn mái chèo trong tay lão giả, đẩy ra mặt nước, chậm rãi tiến lên, vẻ mặt thanh niên cười nhạo nhìn lại:

- Một linh thạch cũng luyến tiếc, còn muốn đi giao dịch hội ...

Vị Trương sư này ở trước mặt mọi người, một ngón tay đánh bại Phong sư huynh của hắn, mặc dù hạ thủ lưu tình, nhưng cũng để hắn rất mất thể diện, do đó, trong lòng hắn vẫn có ý kiến rất lớn.

Lúc này thấy Trương sư thực lực như thế, lại ngay cả một linh thạch trung phẩm cũng không bỏ được, lập tức mở miệng chế giễu.

Bất quá lời còn chưa nói hết, liền thấy hai người ở trên bờ lăng không nhảy một cái.

Hô!

Rơi vào trên lưng một con Thiên Hùng thú to lớn.

Linh thú to lớn, cánh màu tím khẽ vỗ, mặt nước dập dờn ra tầng tầng gợn sóng, thổi đến thuyền nhỏ run rẩy, suýt chút nữa lật rơi, thời gian nháy mắt liền biến mất, bay về phía lâu thuyền.

Hối đoái

dtv-ebook.com

- Tử Dực Thiên Hùng thú nửa bước Hóa Phàm cửu trọng?

Nheo mắt nhìn, Phong sư huynh cùng thanh niên đồng thời ngây người.

Bọn họ đều là Hóa Phàm ngũ trọng, cho dù có thú sủng phi hành, cũng nhiều nhất là Kiều Thiên cảnh, loại cấp bậc này, phi hành ở trên mặt hồ, đồng dạng sẽ bị Linh thú Hóa Phàm thất, bát trọng trong nước đánh lén giết chết.

Mà Thiên Hùng thú này liền không giống, nửa bước cửu trọng, một thân huyết khí kinh người, dám tìm phiền toái, đoán chừng còn không có đả thương người, liền bị giết chết rồi.

Quả nhiên, ý nghĩ này còn không có kết thúc, chỉ thấy dưới nước có một con cá lớn Hóa Phàm bát trọng nhảy ra, há miệng cắn xé, muốn nuốt ăn hai người Trương Huyền, kết quả còn chưa tới gần, liền bị sớm phát hiện, một trảo đánh xuống, bóp chết tại chỗ, nội đan bị nắm ở trong lòng bàn tay.

- Hắn... Tại sao có thể có thú sủng cường đại như vậy?

Nuốt ngụm nước bọt, Phong sư huynh chỉ cảm giác thanh âm của mình khàn khàn.

Hắn không phải mới là Hợp Linh cảnh sao?

Thuần phục Linh thú nửa bước cửu trọng làm sủng vật... Làm sao có thể?

Vốn đối phương không muốn tốn một linh thạch trung phẩm, để hắn cướp được thuyền, còn có chút đắc ý, cảm thấy vượt qua một bậc, giờ

mới hiểu được... Loại đắc ý này là buồn cười biết bao!

Có thú sủng lợi hại như thế, có thể trực tiếp bay qua, ai còn đi ngồi đò...

Đừng nói đưa tiền, lại cho tiền cũng không ngồi ah!

- Phong sư huynh, ngươi nhìn... sao bọn họ không đi về phía trước?

Đang khiếp sợ, liền nghe thanh âm gấp gáp của thanh niên vang lên, ngẩng đầu nhìn, quả nhiên thấy Trương sư ngồi Tử Dực Thiên Hùng thú, đứng ở trên không trung, cũng không vội bay về phía trước.

Ngồi Linh thú phi hành, không phải là vì tới giao dịch càng nhanh hội sao? Đậu ở chỗ đó làm gì?

Tràn đầy nghi hoặc, chỉ thấy cánh của Thiên Hùng thú vung ra, thẳng tắp vọt xuống, đi tới mặt nước, móng vuốt bỗng nhiên tìm tòi xuống phía dưới.

Phần phật!

Lại một Linh thú Hóa Phàm thất, bát trọng bị nắm lên, bóp chết tại chỗ, lấy đi nội đan.

Làm xong những chuyện này, Thiên Hùng thú lơ lửng trên không trung lần nữa, chờ một hồi, lại chộp tới một bên khác...

- Bọn họ đây là... đi săn?

Hai người tính cả người chèo thuyền nhìn nhau, tất cả đều suýt chút nữa khóc.

Đối với người khác, mặt hồ này chính là địa phương sát lục, không dám tùy tiện đi loạn, tên này ngược lại tốt, làm thành Tụ Bảo Bồn, chạy tới câu cá...

- Tử Dực Thiên Hùng thú, sao có thể bắt được Linh thú trong nước?

Ngoài khiếp sợ, càng nhiều hơn chính là không thể tưởng tượng nổi.

Thực lực của Tử Dực Thiên Hùng thú mạnh là không thể phủ nhận, nhưng thực lực mạnh hơn nữa, cũng chỉ là bá chủ trên bầu trời, Linh thú trong nước có phương thức sinh tồn của mình, đánh không lại, chạy trốn vẫn rất dễ dàng... Làm sao sẽ một trảo một cái chính xác?

Thật giống như sớm biết Linh thú trong nước sẽ chạy qua nơi nào, một khi ra tay, tuyệt không sai lệch...

Làm sao làm được?

- Đúng vậy... Trọng yếu nhất chính là, coi như Thiên Hùng thú rất lợi hại, muốn giết chết Linh thú Hóa Phàm bát trọng, cũng không có dễ dàng như vậy a...

Nửa bước cửu trọng, coi như vượt qua bát trọng, cũng không có khả năng mạnh hơn quá nhiều, nhất là Linh thú, phòng ngự cực mạnh, chiến đấu mấy chiêu còn có thể làm được, nhưng một khi Tử Dực Thiên Hùng thú ra tay, liền có thể lập tức tìm được Linh thú trong nước, một chiêu mất mạng...

Cái này quá lợi hại đi...

Bên này khiếp sợ khó mà tin được, Trương Huyền ở trên lưng thú, nhìn nội đan trong tay hài lòng gật đầu.

Đi giao dịch hội mua đồ là cần vốn liếng, hiện tại hắn một nghèo hai trắng, sạch sẽ trơn tru, đã có nhiều Linh thú muốn vọt qua tìm cái chết như vậy, đương nhiên sẽ không buông tha.

Nội đan của Linh thú Hóa Phàm bát trọng, có thể làm dược tài, cũng có thể bố trí trận pháp, thậm chí còn có thể dùng tu luyện, có giá trị không nhỏ.

Còn vì sao tìm được những Linh thú này, có Thiên Đạo thư viện trong tay, chỉ cần bọn chúng muốn công kích, tìm tới vị trí cùng thiếu sót, là

đơn giản đến cực điểm.

Chỉ điểm Thiên Hùng thú không ngừng đi săn, không đến nửa canh giờ, liền săn giết mười mấy Hóa Phàm bát trọng cùng hơn hai mươi con thất trọng, nội đan chất một đống trong trữ vật giới chỉ.

- Linh thú Hóa Phàm thất bát trọng trong hồ đã bị săn giết không sai biệt lắm, đi giao dịch hội a!

Lại xoay vài vòng, không có phát hiện có Linh thú ngoi đầu lên, Trương Huyền không không tiếc nuối khoát tay áo.

Mặc dù Linh thú trong nước rất nhiều, nhưng trong phạm vi nhất định cũng chỉ có số lượng nhất định, chịu không được hắn săn giết như vậy ah.

Nửa ngày này, Thiên Hùng thú đã giết sạch không sai biệt lắm, mặc dù còn cũng là số ít, trốn còn không kịp, con nào dám ngoi đầu lên.

Không có Linh thú tìm phiền toái, biết tiếp tục chờ đợi cũng không có ý nghĩa, Thiên Hùng thú mở cánh, thẳng tắp bay về phía lâu thuyền của giao dịch hội.

Không lâu sau, Trương Huyền, Hồng sư tung người rơi ở trên thuyền.

Thuyền rất lớn, chừng mấy trăm mét, trong khoang thuyền rộng lớn, từng cái quầy hàng rao bán, đủ loại vật tư cái gì cần có đều có, dòng người như thoi đưa, cực kỳ náo nhiệt.

- Thấy không, hai gia hỏa kia chính là ngồi Tử Dực Thiên Hùng thú, đi săn ở trên mặt hồ!

- Người khác sợ cái hồ kia như rắn rết, vậy mà thành bãi săn... tên này thật là tân sinh?

- Không phải tân sinh không vào được đây a!

- Thú sủng, cần bản thân câu thông mới có thể phối hợp, cho dù có trưởng bối hỗ trợ thuần phục, cũng phải từ nhỏ cùng nhau lớn lên, mới có thể phối hợp thân mật vô gian như thế, Thiên Hùng thú này, tuổi thọ vượt qua hai trăm, đối phương chưa tới ba mươi, khẳng định là bản thân thuần phục...

- Đúng vậy, tu vi không đến Hóa Phàm lục trọng, nhưng thuần phục một Linh thú nửa bước cửu trọng... Lúc nào Linh thú dễ thuần phục như vậy?

...

Tử Dực Thiên Hùng thú tùy ý đi săn ở trên mặt hồ, mọi người trong giao dịch hội đều biết, lúc này thấy hai người xuất hiện, từng cái mở to hai mắt nhìn, giống như nhìn quái vật.

Có thể đến giao dịch, đều là thiên tài Danh Sư của các thế lực lớn, nhãn lực không yếu, tự nhiên có thể nhìn ra Thiên Hùng thú là thú sủng do Trương Huyền thuần phục.

Chỉ là... Một tiểu tử Hợp Linh cảnh, thuần phục một Linh thú nửa bước cửu trọng, đánh vỡ đầu cũng nghĩ không ra đến cùng là chuyện gì xảy ra a.

Chênh lệch quá lớn!

Cái này giống như con kiến thuần phục Thần Long, để cho người ta khó có thể tin.

- Đoán chừng là... Tử Dực Thiên Hùng thú kia bị trọng thương, hắn ở dưới cơ duyên xảo hợp cứu, nhận được cảm kích...

- Có khả năng!

Khiếp sợ một hồi, một cái thuyết pháp xông ra.

Tu vi thấp, thuần phục Linh thú cấp cao, cũng không phải không tồn tại, nhưng mà cần vận khí cực lớn.

- Hừ, một tiểu gia hỏa vận khí tốt mà thôi!

Rõ ràng những chuyện này, vẻ kinh ngạc dần dần biến mất.

Danh Sư, cuối cùng vẫn phải dựa vào thực lực, vận khí tốt, nhiều nhất một hai chuyện thuận lợi, đến học viện, vẫn phải có thực lực mới có thể nói chuyện.

- Trương sư, làm sao bây giờ...

Không nghĩ tới sẽ náo ra động tĩnh lớn như vậy, vừa tới giao dịch hội liền bị nhiều người nhìn chằm chằm, Hồng sư nhịn không được có chút khẩn trương.

- Không có việc gì!

Cười cười, cổ tay của Trương Huyền khẽ đảo, một viên nội đan Linh thú xuất hiện ở trong lòng bàn tay, nhìn quanh một vòng, thanh âm vang lên:

- Nội đan Linh thú Hóa Phàm thất trọng, đổi lấy công pháp Hợp Linh cảnh tu luyện, chỉ cần phù hợp, một bản đổi lấy một viên!

- Một bản đổi một viên? Trương sư...

Thân thể Hồng sư nhoáng một cái, thiếu chút nữa ngất đi.

Đây cũng quá rẻ đi?

Mặc dù vừa rồi Tử Dực Thiên Hùng thú cực kỳ uy vũ, nhưng cũng chỉ lấy được mấy chục viên nội đan mà thôi, thật muốn một bản đổi một viên... Đổi không được mấy quyển liền hết, còn không phải lỗ chết?

- Ngươi nói là thật?

- Chỉ cần là công pháp Hợp Linh cảnh, Kiều Thiên cảnh tu luyện, liền có thể đổi?

Quả nhiên, nghe nói như thế, mọi người chung quanh xem náo nhiệt, ánh mắt tất cả đều sáng lên, từng cái không thể tin được.

Thế giới này Danh Sư san sát, đủ loại công pháp tầng tầng lớp lớp, rất nhiều cũng không tính công pháp độc môn, không phải bí mật gì, chỉ cần sưu tập, pháp quyết tu luyện cùng một cảnh giới, mấy ngàn bản, hơn vạn bản vẫn là rất dễ dàng tìm được.

Không ít Danh Sư, đều sửa sang lại không ít công pháp mình sưu tập qua, học những điểm mạnh của người khác.

Do đó, những công pháp này đối người khác rất trân quý, nhưng đối với Danh Sư, lại không đáng giá thế nào, một bản liền có thể đổi một viên nội đan Hóa Phàm thất trọng, tuyệt đối là kiếm lợi lớn!

- Lấy tín dự của Danh Sư đảm bảo, già trẻ không gạt! Còn bí tịch Kiều Thiên cảnh, một viên nội đan Hóa Phàm bát trọng đổi một bản!

Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng:

- Bất quá, điều kiện tiên quyết là phù hợp, không thích hợp, ta không cần. Các ngươi yên tâm, mặc kệ phù hợp hay không phù hợp, ta sờ một chút liền có thể xác định, không cần đọc tên sách cùng nội dung. Không thích hợp, tuyệt sẽ không mở thư tịch, do đó, không cần lo lắng công pháp của các ngươi rò rỉ! Cho dù là thích hợp, ta cũng nhìn một lần liền sẽ trả lại, sẽ không lấy bản gốc của các ngươi, thậm chí sẽ không sao chép!

- Không thích hợp không mở ra? Không nhìn?

- Thích hợp cũng không lấy, chỉ nhìn một lần liền đổi nội đan Hóa Phàm thất trọng cùng bát trọng?

- Quá có lời!

...

Nghe được Trương Huyền nói, con mắt tất cả mọi người đều tỏa ánh sáng.

Bí tịch không mở ra là không cách nào quan sát, vốn còn chút lo lắng công pháp tiết lộ, từng cái liền mặt đầy hưng phấn.

- Ta chỗ này có hai mươi hai bản công pháp Hợp Linh cảnh, ngươi xem một chút có thích hợp hay không!

Trong tiếng nghị luận, một Danh Sư đi tới, cổ tay khẽ đảo, lấy ra một đống thư tịch.

Trương Huyền cười nhạt một tiếng, ngón tay quẹt ở phía trên một chút, lắc đầu:

- Thực sự không tiện, thư tịch của ngươi, không có ta thích hợp...

- Không có thích hợp?

Hối đoái không thành, Danh Sư kia có chút thất vọng, nhịn không được lắc đầu lui trở về.

Hắn lui lại, mọi người chung quanh thấy cảnh này, toàn bộ đều gật đầu.

Đối phương nói không sai, quả thực chỉ sờ soạng một chút, không có lật xem.

Sờ một chút... Người lợi hại hơn nữa, cũng không biết trong đó có nội dung gì đi!

Công pháp sẽ không rò rỉ... Không có gì có thể lo lắng!

- Ta tới...

Tiền tài động nhân tâm, nội đan Hóa Phàm thất, bát trọng thực quá hấp dẫn người, rất nhanh mọi người cũng nhịn không được nữa, nhao nhao lấy ra bí tịch, đi lên phía trước.

Chỉ chốc lát, trước mặt Trương Huyền liền chất đống công pháp bí tịch như núi.

Bất quá, trải qua hắn chạm đến... Chỉ tìm ra hai quyển thích hợp...

Đương nhiên hai quyển này, cũng là hắn thuận miệng nói, nếu như đều không thích hợp, độ khó quá lớn, mọi người mất đi hứng thú, sẽ không có cách nào tiếp tục.

- Thực không tiện, hôm nay chỉ tới đây thôi, không bằng chư vị trở về tìm tiếp, ngày mai bắt đầu, công pháp Kiều Thiên cảnh, hối đoái hai viên nội đan Linh thú Hóa Phàm bát trọng!

Một canh giờ sau, Trương Huyền ngừng lại, tràn đầy xin lỗi nhìn chung quanh.

Công pháp Hợp Linh cảnh đã sưu tập không ít, Kiều Thiên cảnh rải rác mấy quyển, nhìn xem ngày mai có thể sưu tập nhiều chút hay không.

Hồng Trần Đạp Thiên bộ bản đầy đủ

dtv-ebook.com

- Một bản đổi hai viên nội đan Hóa Phàm bát trọng?

- Nếu thành công liền phát tài...

- Đúng vậy, dù sao hắn chỉ nhìn một lần, bản độc nhất hay không không trọng yếu, ngày mai ta liền sao chép mấy phần công pháp Kiều Thiên cảnh của tông môn tới!

- Ta cũng đi!

...

Nghe được Trương Huyền hứa hẹn, mọi người hừng hực, thậm chí đồng loạt vây quanh hai người may mắn, nhìn xem rốt cục là loại hình công pháp gì, lọt vào pháp nhãn của Trương sư kia.

- Chúng ta đi thôi!

Không tiếp tục để ý mọi người náo nhiệt kích động, nhìn Hồng sư gật gật đầu, thân thể nhảy lên, lần nữa đạp vào lưng thú, thẳng tắp bay đi.

Nhìn thấy hắn đạp thú mà đi, mà nhóm người mình chỉ có thể khổ bức ngồi đò, mọi người tràn đầy hâm mộ.

Người cùng người... Quả nhiên là có khoảng cách!

Nhất là Phong sư huynh cùng thanh niên kia, càng sắp muốn khóc.

Bọn họ đến nơi này vốn là định bán đồ, kết quả, tất cả mọi người bị Trương sư kia hấp dẫn, đồ vật bọn họ bày một ngày đừng nói không có người hỏi, ngay cả nhìn cũng không có người nhìn...

Buồn bực sắp hộc máu.

Hết cách rồi, thấy đám người Trương Huyền rời đi, đành phải xám xịt ngồi đò trở lại Sĩ Tử Hải, không dám tiếp tục đi ra, quá con mẹ nó đả kích... Liên tục ba lần, thật hoài nghi tiếp tục nữa, sẽ đập đầu chết tại chỗ này...

...

Trở lại chỗ ở, tu luyện Thiên Đạo công pháp Hợp Linh cảnh lại từ đầu một lần, để chân khí trong cơ thể càng thêm tinh thuần, càng thêm vững chắc, lúc này mới sửa sang công pháp lại, truyền cho mấy học sinh.

Lúc này Vương Dĩnh cũng từ trong đột phá tỉnh táo lại, trong cơ thể Trọc Thanh tách rời, khí lực mười phần.

Thấy nàng lại đi trước một bước, đám người Trịnh Dương, Lưu Dương tràn đầy gấp gáp muốn đuổi theo.

Lão sư tổng cộng có sáu thân truyền, Triệu Nhã, Lộ Xung sớm đã đi, hiện tại Viên Đào cũng đi đại gia tộc tiếp nhận truyền thừa, bọn họ lại không nhanh chút, thật cũng chỉ có thể uống gió tây bắc, làm thứ nhất đếm ngược!

Biết tâm tình của bọn hắn, Trương Huyền lại nhằm vào mỗi người thiếu hụt, kỹ càng giảng giải một phen.

Làm xong những chuyện này, đã đến nửa đêm.

Ngủ một giấc thức dậy, ngày thứ hai Trương Huyền lại đi giao dịch hội, lần này tất cả mọi người chuẩn bị không ít công pháp Kiều Thiên cảnh chờ đợi trao đổi.

Cùng giống như hôm qua, tùy tiện tuyển một bản, hấp dẫn tính tích cực của mọi người, cái khác liền nói không thích hợp, mà trong đầu thì điên cuồng sưu tập.

Không đến hai ngày liền sưu tập hơn bảy trăm bản, mặc dù còn không thể hình thành Thiên Đạo công pháp hoàn chỉnh, nhưng hi vọng đã rất gần.

Chơi đùa một ngày, lại ước định ba viên nội đan Hóa Phàm bát trọng đổi lấy một bản, dẫn đến mọi người hưng phấn như nước thủy triều.

Mặc dù hắn ném ra lợi dụ rất lớn, nhưng có thể lấy ra công pháp Kiều Thiên cảnh, lại càng ngày càng ít.

Dù sao đại bộ phận những người này đều là thiên tài của nhị đẳng đế quốc, mặc dù Kiều Thiên cảnh ở nhất đẳng đế quốc không tính quá cao, nhưng ở quốc gia bọn họ, đã sắp đến đỉnh phong, cho dù có bí tịch, cũng sẽ không quá nhiều.

Do đó, ngày thứ ba chơi đùa một ngày, cũng thu không đến hai trăm bản.

Hơn hai trăm bản cộng thêm hơn bảy trăm bản trước đó, khoảng cách một ngàn đã không xa.

Một ngàn bản, chỉ là một phạm vi có thể thành công, công pháp cao cấp mà nói, mấy trăm quyển cũng có thể hội tụ thành Thiên Đạo công pháp, đang định tụ lại những công pháp này, thử xem có thể thành công hay không, liền nghe một thanh âm mang theo chờ mong vang lên.

- Ta không có công pháp tu luyện, chỉ có một bản võ kỹ... Ngươi nhìn được hay không?

Ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy một thanh niên, vẻ mặt mong đợi nhìn qua:

- Ta thật sự cần gấp nội đan của Linh thú Hóa Phàm bát trọng...

- Võ kỹ?

Trương Huyền sửng sốt một chút hỏi:

- Võ kỹ gì? Đưa cho ta xem một chút!

- Tốt!

Cổ tay thanh niên khẽ đảo, lòng bàn tay xuất hiện một bản cổ tịch thẻ tre, bộ dáng cổ xưa, xem xét liền biết đã qua vô số năm tháng.

- Đây là một bản võ kỹ thân pháp, chỉ là... có chút tàn khuyết không đầy đủ...

Thanh niên có chút xấu hổ.

Quyển sách này, là hắn ở trong một lần thí luyện, trong lúc vô tình lấy được, vốn cho rằng cực kỳ trân quý, kết quả công pháp không trọn vẹn, coi như cầm cũng không cách nào tu luyện, không có chút tác dụng.

Lần này cần gấp nội đan Hóa Phàm bát trọng luyện chế dược vật, nếu như đối phương thật có thể trao đổi thì tốt, không được, vậy cũng không có cách nào.

- Võ kỹ thân pháp?

Nghe được đối phương nói là loại vũ kỹ này, lại không trọn vẹn, Trương Huyền chần chờ một chút, ngón tay đưa tới.

Ông!

Trong đầu xuất hiện một bản bí tịch.

Tiện tay mở ra, chỉ thấy phía trên ghi bốn chữ lớn, Đạp Tiêu thân pháp!

Lật xem nội dung một lần, Trương Huyền nhịn không được lắc đầu.

Môn công pháp này, cấp bậc rất cao, giá trị cũng không ít, đáng tiếc giống như đối phương nói, sớm đã tàn khuyết không đầy đủ, coi như thư

viện cũng không thể khôi phục như lúc ban đầu, giữ lại cũng không có cách nào tu luyện.

Có thể nói... Là phế phẩm chính cống!

Thứ này cũng muốn đổi lấy nội đan Hóa Phàm bát trọng? Nghĩ quá nhiều rồi!

Lắc đầu, đang muốn cự tuyệt đối phương, một ý nghĩ đột nhiên xông ra.

- Đúng rồi, cái thân pháp này, có rất nhiều chỗ tương tự Hồng Trần Đạp Thiên bộ, có thể dung hợp hay không?

Hồng Trần Đạp Thiên bộ, là bí tịch lúc trước hắn ngoài ý muốn lấy được, sưu tập nhiều loại thân pháp sửa sang qua, có thể để cho hắn chưa đến Thánh vực, liền có thể phi hành, bất quá cũng có thiếu hụt rất lớn, cái kia chính là tiêu hao chân khí cực lớn, hơn nữa trừ Thiên Đạo chân khí, chân khí của hắn là không có biện pháp duy trì.

Cho tới nay, đều không tìm được thân pháp bí tịch thích hợp bổ sung thiếu hụt, bản bí tịch không trọn vẹn này có thể hay không?

Càng nghĩ càng có đạo lý, tinh thần khẽ động, hai bản bí tịch được đặt ở cùng một chỗ.

- Hợp!

Thấp giọng hô một tiếng, ánh sáng lóe lên, một bản thư tịch mới xuất hiện, vội vàng mở ra, hai quyển quả nhiên tạo thành Hồng Trần Đạp Thiên bộ mới.

- Không có thiếu hụt?

Lật nội dung trong sách một lần, hai mắt Trương Huyền tỏa ánh sáng.

Dung hợp Đạp Tiêu thân pháp không trọn vẹn với Hồng Trần Đạp Thiên bộ, triệt để được bổ sung hoàn chỉnh, ba chỗ thiếu hụt trước kia, cũng

biến mất không thấy gì nữa.

Dựa theo công pháp mới tu luyện, coi như lăng không phi hành, mấy canh giờ cũng sẽ không rớt xuống!

Nói cách khác, năng lực phi hành của bí tịch này, đã bằng được Thánh giả, sẽ không giống như trước, tùy thời có nguy hiểm từ không trung ngã xuống!

- Quá tốt rồi!

Hai mắt tỏa ánh sáng, nắm đấm không tự chủ được xiết chặt.

Đây chính là một chỗ dựa lớn, năng lực bảo mệnh gia tăng thật nhiều.

- Tàn quyển đối với người khác vô dụng, ở chỗ ta, ngược lại có thể tra cứu bổ sung, xem ra sau này có cơ hội, phải thu thập những thứ này nhiều hơn...

Ngăn chặn kích động trong lòng, Trương Huyền mỉm cười.

Bản tàn quyển này, rơi đến trong tay bất kỳ người nào, đều không có tác dụng, nhưng ở chỗ hắn, liền có thể tra thiếu bù lộ, bổ sung những công pháp khác không đủ.

- Mặc dù quyển sách này của ngươi vô dụng với ta, nhưng ngươi đã cần nội đan Hóa Phàm bát trọng như vậy, cùng là Danh Sư, giúp đỡ lẫn nhau là nên, cho ngươi một viên cũng không sao!

Tâm tình thật tốt, thu thư tịch vào nhẫn, Trương Huyền đưa qua một viên nội đan Linh thú Hóa Phàm bát trọng.

Bổ sung Hồng Trần Đạp Thiên bộ, để nó không có thiếu hụt, chỉ điều này, tàn quyển kia liền đáng giá một viên nội đan.

- Đa tạ...

Vốn là không ôm hi vọng, không nghĩ thứ này quả nhiên có thể, thanh niên hơi đỏ mặt, tràn đầy kích động.

- Tàn quyển cũng có thể? Ta cũng có hai quyển...

- Ta cũng có công pháp tàn quyển...

...

Thấy vị Trương sư kia ngay cả tàn quyển cũng thu, còn cho giá cao, mọi người xem náo nhiệt đều xôn xao.

Nương theo thời gian trôi qua, truyền thừa nhiều năm, tông môn nào không có mười bản tám bản tàn quyển, thứ này trong mắt mọi người chính là phế phẩm, thế mà cũng có thể đổi tiền... Kẻ trước mắt này cũng quá ngu ngốc đi!

Trong nháy mắt, tàn quyển lại chồng đầy đất.

Ngón tay Trương Huyền xẹt qua, thu vào từng quyển từng quyển, một lát sau, nhịn không được lắc đầu.

Tàn quyển quả thực có thể bổ sung nội dung, nhưng phải có bộ phận chính mới được, ngay cả chủ công pháp cũng không có, sưu tập nhiều hơn nữa cũng vô dụng.

Sưu tập một hồi, lại lấy được không ít công pháp, phát hiện không có tác dụng quá lớn, Trương Huyền liền ngừng lại.

Trở lại chỗ ở, bảo người khác không nên quấy rầy, chần chờ một chút liền bắt đầu bế quan.

- Nhìn xem có thể hình thành công pháp Kiều Thiên cảnh hay không!

Khoanh chân ngồi ở trong phòng, ánh mắt Trương Huyền ngưng lại.

Mấy ngày nay sưu tập gần một ngàn bản công pháp Kiều Thiên cảnh, vừa rồi lại kiếm không ít tàn thiên, có lẽ có thể thành công hình thành

Thiên Đạo công pháp.

Tinh thần tập trung, trong đầu thấp giọng hô, một quyển sách

xuất hiện ở trước mắt.

- Thiên Đạo công pháp Kiều Thiên cảnh... Không có thiếu hụt!

Lật một lần, Trương Huyền cười ra tiếng.

Vốn cho rằng chỉ có đến học viện, tiêu hao học phần, mới có thể sưu tập công pháp Kiều Thiên cảnh chỉnh tề, không nghĩ tới sớm hoàn thành rồi.

Có công pháp, liền có thể thuận lợi tu luyện tới Kiều Thiên cảnh, trở thành cường giả Hóa Phàm lục trọng, từ đó thực lực tăng nhiều!

- Trước luyện Hồng Trần Đạp Thiên bộ!

Để thư tịch ở một bên, Trương Huyền cũng không vội vã, con mắt rơi ở trên Hồng Trần Đạp Thiên bộ không có thiếu hụt.

Bộ võ kỹ này đã tu luyện qua một lần, tu luyện lại sẽ đơn giản hơn không ít.

Chân khí vận chuyển ở trong kinh mạch, khí tức cả người Trương Huyền trở nên nhẹ nhàng, , ánh mắt cũng càng cao thâm xa xăm hơn.

Ầm ầm!

Không biết qua bao lâu, một cửa ải trong cơ thể bỗng nhiên nổ tung, cả người cảm giác nhẹ như yến, tựa như lông hồng.

Hô!

Trương Huyền khoanh chân ngồi dưới đất bay lên, dạo chơi khắp nơi trong phòng.

- Không hổ là Hồng Trần Đạp Thiên bộ không có thiếu hụt, chân khí tiêu hao thật thấp...

Cảm nhận được chân khí trong cơ thể tiêu hao, con mắt Trương Huyền tỏa ánh sáng.

Trước đó võ kỹ này, chỉ cần bay lên, chân khí thật giống như vỡ đê, coi như gần đây hắn không ngừng khổ tu, cũng cảm thấy tim đập nhanh, mà bây giờ, chân khí trong cơ thể chậm chạp chảy xuôi, giống như dòng suối nhỏ, tiêu hao cực nhỏ, liên tục phi hành mấy canh giờ cũng có thể nhẹ nhõm duy trì.

Không chỉ như thế, tốc độ cũng nhanh hơn trước kia không ít, mặc dù kém Tử Dực Thiên Hùng thú rất nhiều, nhưng so với một chút Linh thú phi hành Hóa Phàm năm, sáu trọng, lại không hề yếu!

Hơn nữa, nương theo tu vi gia tăng, tốc độ phi hành sẽ càng lúc càng nhanh!

- Đúng rồi... Có thể dung hợp Thiên Đạo thân pháp hay không?

Bay một hồi, đang định hạ xuống nghỉ ngơi, một ý nghĩ xông ra.

Hồng Trần Đạp Thiên bộ là một loại thân pháp, Thiên Đạo thân pháp cũng thế, mặc dù người sau là ở mặt đất chạy băng băng, cái trước phi hành ở trên trời, nhưng cùng thuộc ở thân pháp, có thể dung hợp hay không?

Một khi dung hợp, lại có thể sinh ra dạng uy lực gì?

Thử một chút!

Tinh thần đắm chìm trong Thiên Đạo thư viện, đặt hai quyển sách ở chung một chỗ.

- Hợp!

Một quyển sách xuất hiện.

- Cái này...

Tiện tay mở ra, nhìn thoáng qua, con mắt của Trương Huyền trợn tròn.

Nhập môn khảo hạch bắt đầu

dtv-ebook.com

Chỉ thấy nội dung trên thư tịch lung ta lung tung, lời mở đầu không có tiếp sau, đừng nói nội dung, đọc tiếp cũng không nổi, giống như là thiên thư, nhìn lên một cái hai mắt liền choáng váng.

- Xem ra... Vẫn là nghĩ quá đơn giản...

Lật hết sách, Trương Huyền bất đắc dĩ lắc đầu, tiện tay ném xuống đất.

Hai quyển công pháp này đều là thư viện sàng chọn ra chính xác nhất, lại không cách nào tra nhìn, do đó nội dung hoàn toàn giao hòa, mặc dù thành một quyển sách, nhưng như dầu nước, phân biệt rõ ràng, lung ta lung tung, ngay cả tu luyện cũng không có cách nào tu luyện!

Thật giống như bào ngư, sầu riêng, quả sơn trà, dưa hấu, sữa bò, ô kê... Những vật này ăn riêng đều là mỹ vị, nhưng trộn cùng một chỗ, nồi cũng muốn ném.

- Xem ra thư viện chỉ có thể lấy ra một loại công pháp, còn làm không được dung hợp công pháp...

Lắc đầu, nhịn không được thất vọng, một lát sau, ánh mắt lộ ra vẻ kiên nghị:

- Thư viện đã không cách nào dung hợp, ta có thể thử một chút hay không... Để hai bộ thân pháp này dung thành một thể?

Thiên Đạo thư viện, có thể sưu tập công pháp nội dung tương tự, dung hợp thành một cái, thật giống như bột mì hạt tròn, dung hợp thành bột nhão, nhưng bản chất khác biệt, liền không cách nào thành công.

Thiên Đạo thân pháp cùng Hồng Trần Đạp Thiên bộ, một cái phi hành, một cái đi lại trên đất, bản chất không giống nhau, do đó, thư viện không có cách nào kiêm dung.

Nhưng nó làm không được, không có nghĩa là mình làm không được!

Đều là thân pháp, đơn giản một cái ở trên trời, một cái ở dưới đất, chỉ cần xử lý thoả đáng, có lẽ thật có thể hòa vào nhau, để tốc độ phi hành gia tăng thật lớn.

Nghĩ đến điểm này, con mắt Trương Huyền càng ngày càng sáng.

- Ở trên không trung vận thử chuyển Thiên Đạo thân pháp một chút...

Một hồi nhiệt huyết sôi trào, Trương Huyền cũng không chậm trễ, hít sâu một hơi, người ở trên không trung, phân tâm nhị dụng, vận chuyển Thiên Đạo thân pháp.

Phù phù!

Còn không có vận chuyển xong, Hồng Trần Đạp Thiên bộ ở duy trì ở trên không trung, liền không tự chủ được ngừng lại, toàn thân trong nháy mắt cứng ngắc, rầm một tiếng, đầu cắm vào trên mặt đất, đập ra một cái lỗ thủng.

- Không đúng...

Mặt mũi bụi bặm, vẻ mặt Trương Huyền biến thành màu đen.

Còn tưởng rằng đơn giản, không nghĩ tới căn bản không phải chuyện như vậy.

Hiện tại cường độ hồn lực của hắn, phân tâm nhị dụng là cực kỳ đơn giản, nhưng chân khí của hai bộ công pháp, sẽ đi qua cùng một kinh mạch, chân khí va chạm, lực lượng xung đột lẫn nhau... Sau đó liền rớt xuống!

Xem ra dung hợp công pháp, liền không dễ dàng như tưởng tượng.

Cũng đúng, nếu dễ dàng mà nói, loại pháp quyết này khẳng định đâu đâu cũng có, sẽ không phân ra nhiều loại kỹ càng như vậy.

- Thử ở thời điểm dùng Thiên Đạo thân pháp, vận chuyển Hồng Trần Đạp Thiên bộ một chút...

Một lần thất bại, Trương Huyền cũng sẽ không nhụt chí, ánh mắt ngưng lại, thay đổi mạch suy nghĩ.

Vừa rồi thi triển Hồng Trần Đạp Thiên bộ thời điểm, vận chuyển Thiên Đạo thân pháp, hiện tại trái lại... Có lẽ có thể thành công.

Hắn đang dung hợp võ kỹ, bên ngoài phòng, Tôn Cường đi tới, nhìn Trịnh Dương đang luyện thương hỏi:

- Thiếu gia đâu?

- Lão sư đang bế quan, không cho phép quấy rầy!

Thu thương đứng thẳng, Trịnh Dương phun ra một hơi, như lụa trắng lan tràn nơi xa.

Trong khoảng thời gian này không chỉ tu luyện công pháp, võ kỹ cũng không rơi xuống, ở dưới Trương sư không ngừng chỉ điểm, lĩnh ngộ đối với thương cũng càng ngày càng mạnh, thương pháp càng ngày càng lợi hại.

Phẩm giai tu vi, so với Vương Dĩnh khẳng định kém xa tít tắp, nhưng sức chiến đấu, có lẽ sẽ không kém quá nhiều.

- Bế quan?

Tôn Cường gãi gãi đầu:

- Được rồi, nếu như thiếu gia xuất quan, nói với hắn một tiếng, ta đã tìm xong chỗ ở, có thể dời qua!

- Tìm xong?

Thu hồi trường thương, ánh mắt Trịnh Dương sáng lên.

Nơi này đâu đâu cũng có Danh Sư, mặc dù đám người Hồng sư không nói gì, nhưng bọn hắn ở cũng không quen, đã sớm muốn dọn đi rồi.

- Đừng cao hứng quá sớm, gần đây Danh Sư học viện không dễ tìm địa phương cho lắm, ta chỉ tìm được chỗ đặt chân tạm thời, một cái tiểu viện, mấy gian phòng, phủ đệ... Chỉ sợ là không tìm được, cho dù có, cũng là giá trên trời!

Tôn Cường nói.

Danh Sư học viện hội tụ không biết bao nhiêu cường giả tuổi trẻ của đế quốc, những người này không ít đều có gia thế to lớn, Trương Huyền có thể mang theo học sinh, tìm địa phương ở lại, bọn họ tự nhiên cũng giống như vậy.

Có thể nói tất cả gian phòng chung quanh, cơ bản đều bị mua không sai biệt lắm, có tiền cũng mua không được, cho dù có thể mua được... hầu như đều là giá trên trời, không phải bọn họ có thể gánh vác nổi.

Dù sao bọn họ vẫn rất nghèo.

- Trước có thể sắp xếp lại nói...

Trịnh Dương gật đầu.

- Đúng vậy, có điều đây không phải kế lâu dài, chúng ta ở không có việc gì, vạn nhất lão gia tới, đường đường Danh Sư trên bát tinh, làm sao có thể ở tiểu viện nhỏ như vậy?

Tôn Cường lắc đầu:

- Ta vẫn phải thương nghị với thiếu gia một chút, đằng sau làm sao bây giờ...

Cảm thán một tiếng, đang muốn nói tiếp, liền nghe gian phòng trước mắt có một tiếng va chạm vang lên, dường như có người ngã xuống đất.

- Ngươi không phải nói thiếu gia bế quan tu luyện sao? Đây là thanh âm gì?

Tôn Cường sững sờ, đang muốn đẩy cửa vào xem đến cùng xảy ra chuyện gì, lại nghe được một tiếng kêu rên, ngay sau đó bức tường trước mắt nhoáng một cái, một cái đầu người từ trong mặt tường vươn ra, treo ở phía trên.

- Lão sư!

- Thiếu gia...

Thấy rõ ràng bộ dạng của đầu người, hai người sững sờ, còn chưa hô xong, bóng người lại lóe lên, vị thiếu gia, lão sư để bọn hắn tôn kính kia lần nữa bay ra, đâm vào trên tường đối diện, đập ra một cái lỗ thủng.

Bành bành bành bành!

Trương Huyền như bóng da bị quất bay, qua lại đi loạn ở trên vách tường, gian phòng nguyên bản cực kỳ chắc chắn, qua mấy lần liền oanh… một tiếng sụp đổ.

Nhìn thấy một màn trước mắt, Tôn Cường, Trịnh Dương nhìn nhau, khóe miệng co giật.

Không phải tu luyệnsao?

Cái này là làm cái quỷ gì?

Tuyệt chiêu gì cần phải không ngừng va đập như thế, cả người đều đụng sưng lên...

Hô!

Thời điểm bọn hắn đang kỳ quái, chỉ thấy Trương Huyền va sụp gian phòng, đụng ở trên đại thụ, đầu cắm vào, chỉ còn dư hai cái chân, không ngừng run rẩy.

- Lão sư...

Trịnh Dương kịp phản ứng, vội vàng vọt tới, nhổ Trương Huyền từ trên cây xuống, chỉ thấy sắc mặt hắn biến thành màu đen, tràn đầy buồn bực:

- Lão sư... Ngươi không sao chứ!

- Thiếu gia, không phải là không có tiền sao, đừng nghĩ quẩn ah...

Tôn Cường vội vàng đi tới, hảo tâm an ủi.

- Khụ khụ!

Nghe được lời an ủi, Trương Huyền một hồi buồn bực, khoát tay áo:

- Ta đi ra ngoài một chuyến! Tôn Cường, ngươi tìm Hồng sư, bồi thường đồ vật làm hỏng nơi này...

Không quản khuôn mặt hai người bọn hắn xoắn xuýt, Trương Huyền nhảy lên không trung, Thiên Hùng thú nghe được tín hiệu bay tới, một người một thú thừa dịp bóng đêm, thẳng tắp ra ngoài thành.

Hắn lại tiếp tục ở địa phương nhỏ như vậy nữa, phá hủy toàn bộ tiểu viện đoán chừng cũng dung hợp không ra, còn không bằng ra ngoài tìm địa phương rộng rãi hơn.

Không lâu sau liền đi tới một dốc núi ở ngoài Hồng Viễn thành.

Gió đêm phơ phất, trăng sáng bay lên không, trùng chim hót vang bốn phía, cho người ta một loại khí tức yên tĩnh điềm nhiên.

- Ở đây đi!

Khoanh chân ngồi dưới đất, trước tìm linh thạch khôi phục chân khí vừa rồi tiêu hao, Trương Huyền tiếp tục dung hợp.

Bành bành bành bành!

Rất nhanh, trong núi rừng vang lên thanh âm đầu đụng cây, đụng tảng đá, đồng thời còn kèm theo tiếng kêu thảm thống khổ, liên tiếp không dứt bên tai...

Tựa như trong đêm trăng người sói ẩn hiện, lưu lại truyền thuyết kinh khủng.

...

Hôm sau.

- Trương sư trở về chưa?

Hồng sư gấp gáp đi qua đi lại.

Đêm qua, nghe được thanh âm nhà sụp, mới vừa chạy tới, liền thấy Trương sư lăng không bay đi, cho là hắn đi ra tu luyện, chẳng mấy chốc sẽ trở về, không nghĩ tới một đêm trôi qua, bóng người cũng không có thấy.

Hôm nay là thời gian Danh Sư học viện khảo hạch, một khi bỏ lỡ, lại muốn tiến vào liền không có khả năng!

- Thiếu gia buổi tối hôm qua đi ra, liền không trở về...

Tôn Cường lắc đầu, cũng rất kỳ quái.

Thiếu gia này của mình, luôn luôn rất bình thường, sao hôm qua giống như trúng tà, đập đầu vào tường như vậy?

Không chỉ như thế, còn cả đêm không về... Sẽ không thật sự nghĩ quẩn chứ!

Nhịn không được nhìn về phía đám người Trịnh Dương cách đó không xa:

- Các ngươi hôm qua... Ai kích động thiếu gia?

- Không có ah...

Mấy người Trịnh Dương cũng không hiểu ra sao:

- Lão sư nói muốn bế quan tu luyện, cái khác chúng ta thật không biết!

Hôm qua lão sư về liền nói muốn bế quan tu luyện, sau đó bắt đầu... đụng cây. Còn vì sao, bọn họ thật không rõ ràng!

- Vậy chuyện gì xảy ra a...

Nghe được không người kích động, thiếu gia làm ra cử động kịch liệt như thế, khóe miệng Tôn Cường co giật, đang muốn đi tìm người, chỉ thấy thiếu gia để cho người ta lo lắng, đầy người bụi bặm, vẻ mặt tang thương đi tới.

Nhìn dáng vẻ của hắn, căn bản không giống như tu luyện, mà là lăn trên mặt đất một đêm, còn thảm hơn ăn mày.

- Thiếu gia, ngươi...

Tôn Cường vội vàng nghênh đón, mặt mũi lo lắng.

- Ta không sao!

Trương Huyền lắc đầu, nhìn về phía lão giả cách đó không xa:

- Hồng sư, chúng ta đi thôi...

- Ngươi như vậy... Thật có thể tham gia khảo hạch?

Nhìn thấy bộ dáng của hắn, khóe miệng của Hồng sư cũng co giật.

Người khác vì nhập môn khảo hạch, tắm rửa thay quần áo, quần áo sạch sẽ, tranh thủ cho lão sư khảo hạch cái ấn tượng tốt, ngươi ngược lại tốt... Chật vật như ăn mày, hơn nữa ánh mắt đỏ như máu, xem ra một đêm không ngủ... Thật có thể khảo hạch sao?

- Không sao cả!

Trương Huyền vẫy tay.

Hôm qua thí nghiệm một đêm, chân khí tiêu hao hết năm lần, người càng bị đụng gần chết, kết quả... Vẫn như cũ không thành công.

Dung hợp võ kỹ, cần đồ vật liên quan nhiều lắm, như hắn, muốn thành công, cũng không phải sự tình một sớm một chiều.

Bất quá, mặc dù không thành công, khống chế Hồng Trần Đạp Thiên bộ lại tinh tế hơn rất nhiều, tốc độ cũng càng thêm mau lẹ, mặt khác, lý giải đối với võ kỹ, cũng đạt tới một cấp độ khác, sức chiến đấu tăng lên không ít.

Đáng tiếc là, nghiên cứu dung hợp võ kỹ một đêm, chưa kịp tu luyện công pháp Kiều Thiên cảnh, thực lực bây giờ vẫn như cũ là Hợp Linh cảnh đỉnh phong.

- Vậy thì tốt, đi thôi...

Thấy hắn nói không có việc gì, khảo hạch lại chậm trễ không nổi, Hồng sư không nói thêm lời, hai người leo lên Linh thú phi hành chuyên môn của học viện, nhanh chóng bay về phía Lôi Viễn phong của Hồng Viễn sơn mạch.

Lôi Viễn phong cách Sĩ Tử Hải chỉ hơn hai trăm cây số, không đến một khắc, mọi người liền chậm rãi hạ xuống.

Tân sinh đến đây khảo hạch hầu như đều đã tới, từ xa nhìn lại, dòng người cuồn cuộn, không biết bao nhiêu.

- Học sinh mới của năm nay so với trước kia nhiều hơn mấy lần, chừng ba vạn người, nghe nói, học viện chỉ tuyển hai vạn, nói cách khác... Lần khảo hạch này, sẽ đào thải tròn một vạn!

Hồng sư thấp giọng.

- Ba vạn tân sinh? Đào thải một vạn?

Khóe miệng co giật, Trương Huyền trừng mắt, không hổ là Danh Sư học viện của đế quốc nhất đẳng, thật đáng sợ!

Có người muốn đánh cược

dtv-ebook.com

Lúc trước ở Vạn Quốc thành, lần thứ nhất nhìn thấy nhiều vị Danh Sư, nhưng cộng lại chỉ hơn ngàn người, Danh Sư học viện vừa khai giảng, đi đến nửa bước ngũ tinh, tứ tinh đỉnh phong liền có ba vạn...

Suy nghĩ một chút cũng cảm thấy kinh khủng!

Bất quá, biết hoàn cảnh địa lý của Hồng Viễn Danh Sư học viện, liền có thể nghĩ thông suốt.

Học viện này là Danh Sư học phủ duy nhất dưới phong hào vương quốc, tuyển nhận không chỉ học viên ở Hồng Viễn đế quốc, còn có đế quốc nhất đẳng khác.

Mấy chục cái đế quốc nhất đẳng, cộng thêm vô số tông môn, Danh Sư đường, thiên tài Danh Sư, nhiều vô số kể.

Khó trách loại địa phương như Thiên Huyền vương quốc này được xưng là Thượng Cổ chi địa, ngay cả Danh Sư cũng không có, quả thực rớt lại phía sau.

- Chúng ta không liên minh với thế lực khác, những học sinh này, có thể thông qua khảo hạch, liền dựa vào Trương sư ngươi...

Đám người Phùng sư, La sư đi tới gần.

Trước đó mặc dù có mâu thuẫn với vị Trương sư này, nhưng tất cả mọi người là Danh Sư, cùng thuộc một thế lực, đối phương càng cường đại, Huyễn Vũ đế quốc cũng càng cường đại, trải qua những ngày gần đây, mấy người cũng coi như nghĩ thông suốt.

- Yên tâm đi!

Nhìn thoáng qua rất nhiều học sinh chung quanh, Trương Huyền gật đầu.

Lần này Huyễn Vũ đế quốc cộng thêm hắn tổng cộng tới năm mươi vị Danh Sư, đại bộ phận đều là tứ tinh đỉnh phong, thực lực ở Trọc Thanh cảnh.

Loại thực lực này, ở trong ba vạn tân sinh, quả thực không tính là xuất chúng, muốn trổ hết tài năng, toàn bộ thông qua, chỉ có thể nói... Rất khó!

Nguyên nhân chính là như thế, lúc trước mọi người thương nghị qua mới muốn liên minh với đế quốc nhị đẳng Kim Hải quốc, vốn nghĩ, coi như không thắng cũng không kém nhiều, có thể không phân chủ phụ, công bằng cạnh tranh, không nghĩ tới, thực lực đối phương mạnh như vậy, bị đánh bại thảm hại, suýt chút nữa biến thành khiên thịt của bọn họ.

May mắn Trương sư ngăn cơn sóng dữ.

Không có liên minh, hiện tại chỉ có thể ký thác hi vọng vào trên người Trương sư, hi vọng hắn có thể dẫn đầu mọi người, thông qua khảo hạch, không nên nửa đường bị đào thải.

- Đa tạ!

Đám người La sư, Phùng sư ôm quyền.

Đổi lại người khác, lúc trước cản trở như thế, khẳng định sẽ gây khó dễ với bọn hắn, nhưng vị Trương sư này không có loại ý nghĩ kia chút nào, bất kể phẩm hạnh hay phong độ, đều không phải bọn họ có thể so sánh.

Hồi tưởng trước đó làm ra đủ loại, chỉ cảm thấy tràn đầy áy náy, vô cùng xấu hổ.

- Khách khí!

Thấy nét mặt của bọn hắn, Trương Huyền cười cười, đang muốn nói mấy câu khách sáo, liền nghe một thanh âm nhàn nhạt từ nơi không xa vang

lên.

- Đây chính là người đánh bại ngươi?

Quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Phong sư huynh của Kim Hải đế quốc trước đó bị đánh bại, theo sau lưng một thanh niên đi tới.

Nói chuyện chính là thanh niên này, thân hình cao lớn, tay chân rất dài, làn da ngăm đen, trong ánh mắt mang theo lạnh lùng, tựa như có điện mang lưu chuyển.

- Kiều Thiên cảnh?

Trương Huyền nhíu mày một cái.

Đối phương không có che lấp khí tức, lực lượng của Kiều Thiên cảnh tản ra, như mặt trời chói chang, cho người ta áp lực thực lớn.

Kiều Thiên cảnh, tinh thần cùng tự nhiên hình thành thiên địa chi kiều, càng thân cận tự nhiên, kết hợp tự nhiên, mặc dù Hợp Linh cảnh cũng không yếu, nhưng ở trước mặt loại cường giả này, liền không có ý nghĩa.

Mặc dù thực lực là Kiều Thiên cảnh, tương đương đám người Lạc Thất Thất, nhưng nhìn huy chương trước ngực, vẫn như cũ là tứ tinh.

Khảo hạch ngũ tinh, Kiều Thiên cảnh chỉ là điều kiện cơ sở nhất, còn cần có năm chức nghiệp phụ tu đến ngũ tinh, tâm cảnh khắc độ đạt tới 15. 0.

Do đó, năm nhất của Danh Sư học viện, không ít học viên, thực lực sớm đã đủ rồi, những điều kiện khác không cách nào đi đến, mà chỉ có thể khốn tại nguyên chỗ, không cách nào đột phá.

Người trước mắt, rất rõ ràng chính là như vậy.

Dù vậy, cũng rất đáng sợ.

Không đến ba mươi, hơn nữa chưa vào Danh Sư học viện liền có loại thực lực này, coi như ở trong rất nhiều tân sinh của lần khảo hạch này,

cũng được tính là thiên tài, có thể trổ hết tài năng.

- Vâng!

Phong sư huynh gật đầu.

- Cái này...

Nghe hắn xác nhận, thanh niên nhíu mày.

Hắn cùng Phong sư huynh kia đã sớm nhận biết, vốn cho rằng người đánh bại đối phương, lại kém cũng là Kiều Thiên cảnh, thực lực siêu quần, khí chất phi phàm, nhưng tên này, là cái quỷ gì?

Toàn thân dơ dáy bẩn thỉu, giống như thật nhiều ngày không tắm rửa; con mắt vằn vện tia máu, vừa nhìn liền biết không nghỉ ngơi tốt; mặc dù trên đầu, trên mặt khôi phục như lúc ban đầu, nhưng vẫn còn có thương thế lưu lại máu ứ đọng...

Nếu như đoán không sai, trước đó không lâu có lẽ mới vừa bị đánh đến hoàn toàn thay đổi...

Mấu chốt nhất là, mặc dù thực lực là Hợp Linh cảnh đỉnh phong, nhưng cho người ta một loại cảm giác cũng không cường đại... Đổi lại địa phương khác, loại người bộ dáng này, nhìn cũng không nhìn một cái, lại có thể đả kích bằng hữu mình uể oải suy sụp? Lòng tin bị đánh mất?

- Dư huynh, đừng coi thường, Trương sư... thực lực phi phàm, một ngón tay liền đánh bại ta!

Sợ đối phương không tin, Phong sư huynh giải thích một câu, chẳng qua nói xong lời cuối cùng, chính mình cũng có chút hoảng hốt.

Thật là con hàng này đả thương ta?

Làm sao cảm giác thua một tên ăn mày vậy nhỉ...

- Một ngón tay?

Dư huynh lắc đầu, ánh mắt như điện nhìn lại:

- Ngươi chính là Trương Huyền Trương sư? Ngươi đánh bại Phong Ngô, có dám so với ta một trận không?

- So một trận?

Lắc đầu, Trương Huyền đang muốn nói mình rất bận, không có thời gian, nhưng nghĩ đến cái gì, hai mắt sáng lên nhìn qua:

- Có tiền đặt cược không?

Đúng lúc tiền bạc hơi thiếu, thuê phòng cũng không có tiền, nếu có người đưa tiền đến, liền quá tốt rồi.

Lúc trước ở Kỳ Trân lâu lấy được bảo vật, Tôn Cường còn chưa kịp bán liền đến nơi này, hiện tại lại chưa quen cuộc sống ở Hồng Viễn thành, trong thời gian ngắn khẳng định bán không xong, cẩn thận tính toán ra, trong tay đã không có tiền tiết kiệm gì rồi.

- Tiền đặt cược?

“Dư huynh” sững sờ.

- Không sai, muốn so, không lấy ra tiền đặt cược sao có thể chứ?

Trương Huyền vẫy tay.

Hắn cũng không có thời gian luận bàn giao lưu tình cảm gì, không lấy ra chỗ tốt liền muốn tỷ thí, nào có nhiều thời gian lãng phí như vậy?

- Ngươi... Nhưng biết ta muốn cùng ngươi so cái gì không?

Nhíu mày một cái, khuôn mặt của “Dư huynh” khó coi.

Bất kể nói thế nào, tất cả mọi người là Danh Sư, thuộc về nhân vật có mặt mũi, mới mở miệng liền tiền đặt cược, cũng không tránh khỏi quá mất mặt đi!

Hơn nữa, ngươi một Hợp Linh cảnh, không sợ ta ngược lại cũng thôi, ngay cả so cái gì cũng không biết, liền muốn tiền đặt cược... Ngươi xác định nhất định sẽ thắng?

Cuồng vọng!

Phách lối!

Vốn đối với tên này ấn tượng không tốt, thời gian nháy mắt đã hạ xuống điểm thấp nhất.

- Quản ngươi đánh cược cái gì, chỉ cần có tiền đặt cược, tùy tiện!

Không để ý tới thái độ của đối phương, Trương Huyền khoát tay áo.

- Ngươi đã tự tin như vậy, ta liền thành toàn ngươi!

Lạnh hừ một tiếng, cổ tay “Dư huynh” khẽ đảo, một đống linh thạch xuất hiện ở trước mắt:

- Đây là 1000 linh thạch trung phẩm, chỉ cần ngươi thắng, trực tiếp lấy đi!

- 1000 linh thạch?

Trương Huyền nhìn qua.

- Không sai! Lấy thực lực của ngươi, chắc hẳn chưa thấy qua nhiều linh thạch như vậy đi, có điều, yên tâm, ngươi thua... Ta không cần linh thạch của ngươi, chỉ cần ngươi ở trước mặt tất cả tân sinh, xin lỗi ta vì vừa rồi không lễ phép là đủ...

“Dư huynh” cười lạnh, hai tay chắp sau lưng, vẻ mặt ngạo nghễ.

Huyễn Vũ đế quốc ở trong đế quốc nhị đẳng, bản thân liền không quá cao, hơn nữa đối với người vừa mới gặp mặt liền mở miệng ngậm miệng tiền đặt cược... Vừa nhìn liền biết là quỷ nghèo, một ngàn linh thạch

trung phẩm, đối loại người này, tuyệt đối là số lượng lớn, cả một đời cũng chưa thấy qua.

- Xin lỗi? Ngươi suy nghĩ nhiều...

Thấy đối phương càng nói càng nhiều, Trương Huyền khoát tay áo cắt ngang:

- Một ngàn linh thạch trung phẩm quá phiền phức, không bằng cược một khối!

- Một khối? Một khối linh thạch trung phẩm, cũng gọi đánh cược? Ta tùy tiện cho hạ nhân tiêu phí, cũng không chỉ cái này...

Nghe được tiền đặt cược của đối phương chỉ là một khối, “Dư huynh” cười lạnh, còn không có nói hết lời, đã cảm thấy Phong Ngô đẩy hắn một chút, nghi ngờ nhìn sang, con mắt rơi vào trên tay Trương sư, tròng mắt suýt chút nữa rơi ra hốc mắt.

Chỉ thấy trong tay đối phương chẳng biết lúc nào nhiều hơn một khối linh thạch, óng ánh lóa mắt, lóng lánh đến để cho người ta choáng váng.

- Linh thạch thượng. . . thượng phẩm?

Bờ môi run rẩy, thân thể “Dư huynh” nhoáng một cái.

- Đúng vậy, một khối linh thạch thượng phẩm!

Trương Huyền nhàn nhạt nhìn qua.

- ...

“Dư huynh” mắt tối sầm lại, thiếu chút nữa ngất đi.

Mặc dù giá trị bản thân hắn không ít, cũng chỉ có linh thạch trung phẩm. Thượng phẩm, là vật phẩm Thánh giả mới có thể giao dịch, tiện tay lấy ra làm làm tiền đặt cược... Ngươi thật là Hợp Linh cảnh, thật từ Huyễn Vũ đế quốc tới?

Mới vừa thấy tên này, toàn thân dơ dáy bẩn thỉu giống như ăn mày, còn tưởng rằng là người nghèo rớt mồng tơi, nằm mơ cũng không nghĩ tới, vừa ra tay chính là linh thạch thượng phẩm... Ngươi đây là muốn điên ah!

- Làm sao? Có hay không? Không có tiền còn đánh cái gì cược, đi qua một bên chơi, không rảnh phí lời với các ngươi...

Thấy tên này mặt mũi run rẩy, Trương Huyền nhếch miệng, vẻ mặt khinh thường.

Ngay cả linh thạch thượng phẩm cũng không có, ở đây giả trang lão sói vẫy đuôi cái gì.

Nhìn thấy bộ dáng này của hắn, “Dư huynh”, Phong Ngô đều tức giận đến hai mắt biến thành màu đen.

Chuyện này là sao, bọn họ đến tìm phiền phức, làm cho đối phương khó chịu, sao náo loạn nửa ngày, khó chịu thành bản thân mình rồi?

Nhất là vẻ mặt đó, như nói các ngươi là quỷ nghèo, ta khinh thường tỷ thí với các ngươi vậy...

- Tốt, cược thì cược!

Tức giận cắn răng, “Dư huynh” hất ống tay áo, khẽ nói.

- Vậy thì tốt, linh thạch thượng phẩm của ngươi ở đâu? Lấy ra ta xem một chút, nếu không thật muốn quỵt nợ, ta cũng không có cách nào! Thời đại này, người không có tiền còn làm bộ nhiều lắm!

Trương Huyền nói.

- Ngươi...

“Dư huynh” xiết chặt nắm đấm, biết tức giận với đối phương, là bản thân tự tìm phiền toái, quay đầu nhìn về phía Phong Ngô:

- Lấy Kích Không phù của ngươi ra!

- Dư huynh, thứ này...

Nghe được muốn hắn lấy cái này, Phong Ngô nhíu mày biến sắc, vội vàng vẫy tay.

- Yên tâm, ngươi cảm thấy hắn có thể thắng ta?

“Dư huynh” hừ một tiếng, hai tay chắp sau lưng, trên mặt lộ ra sự tự tin mạnh mẽ.

- Ây... Vậy được rồi!

Vừa nghĩ tới thân phận của Dư huynh, cùng nội dung lần khảo hạch này, Phong Ngô chần chờ một chút, nhẹ gật đầu, lật bàn tay một cái, một ngọc phù xuất hiện ở trong lòng bàn tay.

“Dư huynh” tiếp nhận ngọc phù, nắm ở trong tay:

- Viên Kích Không phù này, là Thánh giả luyện chế, có thể thừa nhận được một chiêu công kích của Thánh giả nhất trọng mà không bị thương tổn! Giá trị tuyệt đối bằng một viên linh thạch thượng phẩm!

- Kích Không phù?

Trương Huyền đưa ngón tay tới, đụng một cái, lập tức hài lòng nhẹ gật đầu:

- Thứ này quả thực giá trị một viên linh thạch thượng phẩm, tốt, ta cược!

- Vậy thì tốt, chúng ta liền cược... Một lát nữa thí luyện, ai thành tích cao hơn!

Thấy hắn đáp ứng, khóe miệng “Dư huynh” vung lên.

Mi trưởng lão

dtv-ebook.com

- Thành tích cao?

Trương Huyền nhíu mày một cái.

Không phải nói muốn khảo hạch săn giết Linh thú sao? Thành tích cao là cái gì?

Đang muốn hỏi thăm, liền nghe phía trước một thanh âm hùng vĩ vang lên.

- Yên tĩnh!

Tất cả mọi người đều kìm lòng không được dừng lại giao lưu, ngẩng đầu nhìn về phía trước, lập tức nhìn thấy một lão giả đứng lơ lửng trên không.

- Thánh giả...

Trương Huyền nhíu mày.

Cũng là phi hành, hắn có thể rõ ràng cảm nhận được, đối phương phi hành là khống chế với tự nhiên, thiên địa công nhận của hắn, mà không phải chân khí thôi thúc.

Giống như chim bay cùng khí cầu, người sau là không khí nâng, coi như bất động, cũng có thể phi hành ở trên trời, cái trước một khi đình chỉ vỗ cánh, liền sẽ trực tiếp rơi xuống.

Hồng Trần Đạp Thiên bộ giống như chim bay, cần phải không ngừng dùng chân khí thôi thúc, mới có thể vẫy vùng, vị trước mắt rõ ràng không phải, thực lực tất nhiên đạt đến Thánh cấp.

- Tại hạ Mi Trúc, là trưởng lão học viện, chịu trách nhiệm khảo hạch tân sinh nhập môn lần này!

Người trên không trung, ánh mắt nhìn xuống dưới, mang theo ấm áp nhàn nhạt, lão giả nói.

- Hắn chính là Mi trưởng lão?

Nghe được giới thiệu, một tân sinh phía trước Trương Huyền lên tiếng kinh hô.

- Mi trưởng lão rất nổi danh sao?

Một tân sinh khác không hiểu.

- Hồng Viễn Danh Sư học viện, có thập đại Danh Sư, đều đạt đến lục tinh đỉnh phong, cũng được phong làm thập đại trường lão mạnh nhất, chịu trách nhiệm quản lý tất cả mọi chuyện học viện... Vị Mi trưởng lão này chính là một cái trong số đó, ngươi nói nổi danh hay không?

Tân sinh thứ nhất hạ giọng nói.

- Thập đại Danh Sư?

Tân sinh thứ hai trợn tròn mắt.

Nghe qua Danh Sư học viện, liền nghe qua thập đại Danh Sư, là Hồng Viễn đế quốc, cùng vô số đế quốc nhất đẳng, liên hợp lại cùng nhau, mỗi năm mươi năm cử hành một lần thịnh hội bình chọn ra, do Danh Sư đường của phong hào đế quốc tự mình sắc phong.

Thập đại Danh Sư, nắm giữ địa vị cực cao, coi như Hoàng đế bệ hạ của Hồng Viễn đế quốc gặp được cũng phải lấy lễ học sinh đối đãi, hưởng thụ tài nguyên cùng điều kiện trân quý nhất của Danh Sư đường.

Tất cả học sinh, đều lấy có thể đi vào môn hạ của bọn họ vinh quan...

Vốn cho rằng Danh Sư lợi hại như vậy, cách đám người mình rất xa, không nghĩ tới còn không có tiến vào học viện liền gặp được một vị!

- Đúng vậy, Mi trưởng lão là trong thập đại Danh Sư, phụ tu thuần thú, không nghĩ tới lần này tiến hành tỷ thí săn bắn, hắn lại tự mình ra mặt...

Tân sinh thứ nhất cảm khái một tiếng, hưng phấn đến hai mắt tỏa ánh sáng.

Thập đại Danh Sư, là nhân vật trong truyền thuyết, có thể tận mắt nhìn đến, trong lòng kích động khó mà kìm chế.

Một bên "Dư huynh" cũng vẻ mặt trắng bệch, hai mắt hưng phấn mà tỏa ánh sáng.

- Lần khảo hạch này, chắc hẳn mọi người đã sớm biết, Lôi Viễn phong trước mắt chư vị, ta để vào vô số Linh thú!

Cắt ngang mọi người hưng phấn, Mi trưởng lão cười cười:

- Những cái này, đều là loại hung tàn thành tính, nhiều lần đả thương người, chết chưa hết tội. Ta cầm tù chúng ở trong ngọn núi, chư vị có thể đi lên săn giết. Chỉ cần đánh giết một Linh thú Hóa Phàm tứ trọng đỉnh phong, lấy được nội đan, coi như thông qua!

- Linh thú Hóa Phàm tứ trọng đỉnh phong?

- Hung tàn thành tính, nhiều lần đả thương người?

- Lần khảo hạch này, rất khó...

Mặc dù Mi trưởng lão chỉ ngắn ngủi hai câu, nhưng mọi người đều là Danh Sư, trong nháy mắt liền hiểu chỗ mấu chốt, không còn hưng phấn như vừa rồi, thay vào đó là ngưng trọng.

Linh thú hình thể to lớn, sức chiến đấu bản thân liền mạnh, Linh thú Hóa Phàm tứ trọng đỉnh phong, coi như đối chiến Danh Sư Hợp Linh cảnh

cũng không rơi vào thế hạ phong, thậm chí còn có thể thong dong chạy trốn.

Tân sinh tới tham gia khảo hạch, đại bộ phận đều ở Trọc Thanh cảnh đỉnh phong, muốn vượt qua Linh thú cùng cấp bậc, khó!

Huống chi, đối phương hung tàn thành tính, nắm giữ kinh nghiệm giết người, đả thương người, bất kể ở ý thức hay kinh nghiệm, đều cường đại hơn Linh thú không trải qua chém giết rất nhiều.

- Khó trách phải liên minh...

Trương Huyền cũng nhẹ gật đầu.

Trước đó hắn một mực kỳ quái, đi săn mà thôi, vì sao phải liên minh, giờ nghe được mới hiểu, không làm như vậy, một, hai người đơn độc hành động, rất dễ dàng bị Linh thú vây công, làm không cẩn thận còn có thể chết.

Tân sinh nhập môn khảo hạch, có nguy hiểm vẫn lạc... Xem ra Danh Sư học viện này, quả nhiên như Lạc Thất Thất nói, kẻ phù hợp mới có thể sinh tồn, không phải dễ dàng vào như vậy.

- Thời gian là một ngày, nói cách khác trước khi mặt trời lặn, nhất định phải đạt được nội đan, đồng thời chạy về nơi này! Chỉ có làm được, mới coi như thông qua, làm không được... thất bại! Cũng cho thấy vô duyên với Danh Sư học viện.

Mi trưởng lão tiếp tục nói:

- Mặt khác, ta nhắc nhở mọi người một câu, trên núi không chỉ có Linh thú Hóa Phàm tứ trọng, còn có ngũ trọng, thậm chí lục trọng, ngươi muốn đi săn giết Linh thú, đồng thời cũng phải phòng ngừa bị Linh thú săn giết!

Tin tức này, mọi người rõ ràng cũng sớm biết được, không quá nhiều ngoài ý muốn.

Danh Sư, không chỉ sức chiến đấu mạnh, các phương diện đều phải xuất chúng mới được, ngươi đi săn giết Linh thú, còn phải phòng ngừa bị Linh thú giết chết, vậy thì cho thấy năng lực tổng hợp của một người.

- Mi trưởng lão, nếu như có thể săn giết Linh thú Hóa Phàm ngũ trọng, hoặc lục trọng, thành tích nên tính toán như thế nào?

Buồn bực một lát, một tân sinh nhịn không được nói.

- Ha ha, hỏi rất hay!

Mi trưởng lão vuốt râu:

- Vậy thì liên quan đến đánh giá thành tích nhập môn của tân sinh. Thành tích cao, sẽ được phân đến trong lớp tốt hơn, tiếp nhận lão sư cấp bậc cao hơn chỉ điểm, thậm chí, quá mức xuất chúng còn có thể được trưởng lão ưu ái!

- Trưởng lão ưu ái?

Mọi người hô hấp dồn dập.

Có thể ở Danh Sư học viện trở thành trưởng lão, ít nhất đều là Danh Sư lục tinh, nhận được loại người này chỉ điểm, về sau tuyệt đối một bước lên mây, thực lực tăng vọt.

Bất kể địa vị hay tài nguyên, chỉ sợ đều có thể hưởng thụ cấp bậc cao nhất, thành tựu vô hạn.

- Còn đánh giá như thế nào, lại cực kỳ đơn giản, chính là điểm tích lũy!

Mi trưởng lão nói.

- Điểm tích lũy?

Mọi người cảm thấy ngờ vực.

- Không sai, chính là căn cứ săn giết đẳng cấp Linh thú, tiến hành điểm tích lũy. Một Linh thú Hóa Phàm tứ trọng đỉnh phong, 1 điểm; một Linh thú Hợp Linh cảnh sơ kỳ, 10 điểm, trung kỳ 20 điểm, hậu kỳ 30 điểm, đỉnh phong 40 điểm! Còn Linh thú Kiều Thiên cảnh sơ kỳ thì 100 điểm, trung kỳ 200 điểm... Cứ thế mà suy ra!

Mi trưởng lão nói:

- Điểm tích lũy tích tụ ở trên người cá nhân, có thể được thành tích tốt hơn, trổ hết tài năng, đương nhiên, cũng có thể tiến hành chia đều, dùng để thông qua khảo hạch!

- Tỷ như, mười người liên hợp săn giết một Linh thú Hợp Linh cảnh sơ kỳ, hoàn toàn có thể lấy mười điểm tích lũy này bình quân phân phối, cũng là cho thấy, mười người toàn bộ đều có thể thông qua khảo hạch!

- Mười người săn giết một Hợp Linh cảnh sơ kỳ liền có thể thông qua khảo hạch?

- Quá tốt rồi...

Không ít tân sinh thực lực hơi yếu, nghe nói như thế, ánh mắt tất cả đều sáng lên, nắm đấm xiết chặt.

Lấy thực lực đơn độc của bọn hắn, muốn chém giết một Linh thú Hóa Phàm tứ trọng đỉnh phong, chỉ sợ rất khó, nhưng nhiều người liên hợp, liền không nhất định.

- Danh Sư, là vì đối kháng Dị Linh tộc mà sinh, lấy thiên hạ làm nhiệm vụ của mình, không chỉ thực lực mạnh, đoàn kết hợp tác, tín nhiệm lẫn nhau, trợ giúp lẫn nhau, cũng là mấu chốt!

Hiểu biết tâm tư của mọi người, Mi trưởng lão giải thích một câu.

Nghe nói như thế, mọi người không ngừng gật đầu.

Danh Sư không phải một người, mà là một chỉnh thể, liên hợp đối kháng, giao sinh mệnh cho đồng bạn, mới có thể phối hợp tốt hơn, đối với đồng bạn nắm giữ tín nhiệm càng lớn.

- Được rồi, nội dung nói xong, cùng mọi người nói quy định một chút!

Vẻ mặt Mi trưởng lão nghiêm túc:

- Lần khảo hạch này, không cho phép Danh Sư tầm đó cướp đoạt, chém giết lẫn nhau! Nói cách khác, không thể vì nhận được càng nhiều điểm tích lũy, đi đánh Danh Sư khác, một khi phát hiện, trực tiếp hủy bỏ tư cách, học viện vĩnh viễn không thu!

Thanh âm đến cuối cùng, như đá tảng rơi xuống, để không khí chung quanh có chút ngưng kết.

Thánh giả giận dữ, thiên băng địa liệt.

Dù chỉ là vẻ mặt trầm thấp, cũng làm cho Hóa Phàm cảnh không dám phản bác, sinh không ra bất kỳ ý niệm phản kháng.

- Không cho phép Danh Sư cướp đoạt chém giết?

- Trước kia không phải có thể sao?

- Hình như là làm như vậy, rất dễ dàng gây nên Danh Sư mâu thuẫn, lần khảo hạch này cố ý hủy bỏ!

- Ai, còn nghĩ có thể đánh lén người khác cướp đoạt nội đan, hiện tại xem ra... Không được!

...

Linh thú là động vật có trí tuệ, biết nhiều người như vậy vây giết, khẳng định đã sớm trốn đi, làm sao có thể dễ dàng tìm được?

Không ít tân sinh thực lực mạnh, sớm liền dự định, đến lúc đó ra tay cướp đoạt, nghe được không cho phép, toàn bộ đều có chút thất vọng.

Bất quá, càng nhiều người là thở phào nhẹ nhõm.

Thật vất vả săn giết một Linh thú, vô cùng có khả năng bản thân bị trọng thương, đến lúc đó, lại bị người đoạt đi, muốn khóc cũng không kịp.

- Mi trưởng lão, không cho phép Danh Sư cướp đoạt, vậy Danh Sư có thú sủng, có thể mượn nhờ thú sủng săn giết khắp nơi hay không?

Phong Ngô hỏi.

Nghe được hắn hỏi, ánh mắt mọi người đồng loạt tập trung ở trên người Trương Huyền.

Vị Trương sư này, liên tục ở giao dịch hội dùng nội đan Linh thú đổi công pháp, không ít tân sinh đều biết, biết hắn có một Thiên Hùng thú nửa bước cửu trọng.

Nếu như tên này dùng đại gia hỏa kia đi săn, ai là đối thủ?

Bay được, thực lực lại mạnh, đoán chừng thứ nhất không cần người khác, khẳng định là hắn.

- Danh Sư có thú sủng, cũng coi như thực lực bản thân, bất quá... Thú sủng chỉ có thể dùng một lần, vượt qua một lần, có nhận được nhiều nội đan, đều không cho tính toán thành tích!

Mi trưởng lão vẫy tay một cái.

Có thể thuần phục thú sủng, cũng là năng lực cá nhân, có điều, hoàn toàn dựa dẫm thú sủng, liền mất đi khảo hạch ý nghĩa.

- Chỉ có thể sử dụng một lần? Tốt!

Nghe nói như thế, Phong Ngô thở phào nhẹ nhõm.

Chỉ có thể sử dụng một lần, Trương Huyền muốn thắng “Dư huynh” cơ bản không thể nào.

- Được rồi, còn có vấn đề gì không? Sớm hỏi ra, đừng trái với quy định, sẽ mất đi danh ngạch!

Giải thích xong vấn đề thú sủng, Mi trưởng lão nhìn quanh một vòng.

- Trưởng lão, cái kia... Nếu có người có trận pháp cấp năm, có thể sử dụng hay không?

Lại một cái Danh Sư nói.

- Trận pháp cấp năm, vũ khí cấp bậc cao, đủ loại đồ vật vượt qua tu vi bản thân, sẽ giống như thú sủng, chỉ có thể dùng một lần!

Mi trưởng lão nói.

Mọi người tiếp lấy lại hỏi một vài vấn đề, Mi trưởng lão trả lời từng cái.

Rất nhanh, tất cả mọi người triệt để rõ ràng lần khảo hạch này, cũng hiểu khổ tâm khi học viện thiết kế khảo hạch.

- Được rồi, nếu như không có vấn đề gì, khảo hạch chính thức bắt đầu, chư vị có thể lên núi!

Thấy mọi người không còn vấn đề, Mi trưởng lão vung tay lên:

- Xuất phát!

- Tốt!

Nghe được mệnh lệnh, ba vạn tân sinh tham gia khảo hạch, lập tức như châu chấu, phóng về phía Lôi Viễn phong.

Đi càng sớm, cơ hội săn giết Linh thú càng lớn, mọi người đều không dừng lại chút nào.

Đi săn bắt đầu

dtv-ebook.com

- Trương sư, đừng quên vừa rồi chúng ta cá cược, điểm tích lũy của ai cao, người đó chiến thắng!

Nhìn mọi người nhanh chóng lên núi, “Dư huynh” kìm nén không được quay đầu nhìn về phía Trương Huyền, cười lạnh một tiếng, mang theo Phong Ngô nhanh chóng xông lên núi.

- Chúng ta cũng đi thôi!

Thấy mọi người nhao nhao rời đi, Trương Huyền nhìn thoáng qua đám người La Tuyền, Nhược Hoan công tử sau lưng nói.

Tân sinh khảo hạch, loại Danh Sư như Hồng sư, là không có tư cách tiến vào, chỉ có thể ở bên ngoài nhìn xem, nên chuyện về sau, chỉ có thể dựa vào bọn hắn.

- Ừm!

Đám người La Tuyền gật đầu.

- Qua bên kia!

Biết hiện tại mọi người lấy hắn như Thiên Lôi sai đâu đánh đó, Trương Huyền cũng không chối từ, nhìn quanh một vòng, con mắt rơi vào một sơn cốc hẹp dài, đi đầu tiến đến.

Danh Sư của Huyễn Vũ đế quốc đến đây khảo hạch, theo sát phía sau.

Lôi Viễn phong không chỉ dốc đứng, diện tích cũng rất rộng rãi, vô số khe rãnh thông đạo, nham thạch, cây cối... tuy ba vạn người nhiều, nhưng đặt vào ngọn núi to lớn như vậy, cũng trở nên không có ý nghĩa.

Trương Huyền chọn lối đi này, không có quá nhiều người đến, rất thưa thớt.

Đoàn người kém cỏi nhất cũng đạt đến Trọc Thanh cảnh đỉnh phong, tốc độ cực nhanh, chừng mười phút đồng hồ sau, liền tiến vào núi rừng.

Cây cối rậm rạp, che lấp ánh nắng trên trời, toàn bộ sơn mạch lộ ra khí tức lạnh lẽo.

Trong núi rừng, yên tĩnh thản nhiên, một chút thanh âm cũng không có, cũng không biết là bị người phía trước tiến vào, đuổi đi động vật chim thú, hay biết nhiều Danh Sư săn giết như vậy, sớm trốn đi, cho người ta một loại cảm giác không có chút sinh cơ.

- Trương sư, chúng ta đi đâu?

Đi một hồi, đừng nói Linh thú, ngay cả lông thú cũng không thấy một cọng, đám người La Tuyền nhịn không được có chút lo lắng.

- Lôi Viễn phong rộng lớn, chỉ cần Linh thú ẩn núp, sẽ không dễ tìm như vậy, có điều, không cần phải gấp, ta là Thuần Thú sư, đã phát hiện một chút tung tích...

Trương Huyền cười cười.

Ném đi thân phận Danh Sư, hắn còn là một vị Thuần Thú sư tinh thông thú ngữ, mặc dù trong núi rừng thoạt nhìn mênh mông không có gì, nhưng mà không che giấu được con mắt của Thuần Thú sư.

Huống chi, hắn còn có Minh Lý Chi Nhãn.

Thật muốn tìm, che giấu khá hơn nữa, cũng đào thoát không được.

Lại đi về phía trước một hồi, đột nhiên Trương Huyền ngừng lại, bảo mọi người im lặng, cổ tay rung lên, trường kiếm xuất hiện ở trong lòng bàn tay.

Soạt!

Bàn tay lắc một cái, một đạo kiếm mang bổ xuống vách đá dốc đứng trước mắt.

Mọi người đang kỳ quái, vì sao phải bổ đá, liền nghe một tiếng oanh minh, nham thạch vỡ vụn, ngay sau đó một bóng dáng màu xám vọt ra.

Linh thú Hóa Phàm tứ trọng đỉnh phong... Khiếu Phong Lang!

Không nghĩ tới tên này giấu ở trong nham thạch.

- Giao cho các ngươi, ta đi phía trước nhìn xem!

Biết loại cấp bậc Linh thú này, không có áp lực gì với đám người La Tuyền, Trương Huyền cũng không ra tay, thân thể đạp mạnh mặt đất, nhanh chóng bay về phía trước.

Sơn cốc này, nghiêng hướng lên, mặc dù khắp nơi có nham thạch dốc đứng, nhưng cũng có cây cối rậm rạp, bàn chân qua lại ở trên nhánh cây, chỉ chốc lát liền đi về phía trước bảy, tám dặm.

Hô!

Trương Huyền ngừng lại, nhíu mày.

- Đây là dấu vết đàn thú đi qua?

Khu vực trước mắt, mặc dù không lưu lại quá nhiều ấn ký, nhưng Minh Lý Chi Nhãn quét qua, có thể nhẹ nhõm nhìn ra, trước đây không lâu mới vừa có đàn thú đi qua.

- Thanh Bối Man Hùng, Thiết Xỉ Báo, Hoàng Nam Hổ, Kim Tí Thiết Viên... đàn thú này tối thiểu có mười mấy Linh thú không cùng loại, hơn nữa... đều là Hợp Linh cảnh, am hiểu tốc độ!

Quan sát một hồi, trong lòng làm ra phán đoán.

Linh thú chủng loại khác biệt, lưu lại dấu vết cũng không giống, nhìn một cái, trong bầy thú đi qua, thế mà để hắn nhận ra ít nhất mười mấy loại.

Những Linh thú này, bình thường đều là tử địch, bây giờ lại đi chung một chỗ, chỉ sợ giống như trước đó Mi trưởng lão nói, đã liên hợp lại, tiến hành vây giết nhân loại.

- Trương sư...

Đang tiếp tục quan sát, muốn nhìn một chút, bọn Linh thú này đến cùng đi nơi nào, chỉ thấy đám người La Tuyền đuổi theo.

Một Linh thú Trọc Thanh cảnh đỉnh phong, quả thực không tính là gì với bọn hắn, rất nhẹ nhàng liền giết chết.

Chỉ là trong đội ngũ khảo hạch bọn hắn nhân số quá nhiều, loại cấp bậc này, giết một con hai con, không khác hạt cát trong sa mạc.

- Ừm, mọi người hạ giọng, chúng ta làm một vố lớn!

Trương Huyền mỉm cười.

Đã ít nhất có hơn mười Linh thú Hóa Phàm ngũ trọng đi ngang qua nơi đây, tự nhiên phải nghĩ biện pháp tiêu diệt.

Chỉ cần chém giết sạch sẽ, điểm tích lũy của mọi người có lẽ đều sẽ đầy đủ.

Đổi lại đội ngũ, liên minh khác, coi như biết có mười mấy Linh thú Hợp Linh cảnh ở phía trước, chỉ sợ cũng không dám ngạnh xông, hắn không giống, thực lực bản thân sớm đã đến Hóa Phàm ngũ trọng đỉnh phong, sức chiến đấu mạnh hơn, Linh thú Hợp Linh cảnh mà thôi, chỉ cần nguyện ý, một người liền có thể đồ sát toàn bộ.

- Làm một vố lớn?

Mọi người không hiểu.

- Ừm, căn cứ quan sát của ta, vừa rồi có lẽ có một đám Linh thú Hợp Linh cảnh đi qua, chỉ cần chém giết, điểm tích lũy của chúng ta liền đủ rồi...

Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng.

- Linh thú Hợp Linh cảnh?

Mọi người hưng phấn đến con mắt tỏa ánh sáng.

Một Hợp Linh cảnh sơ kỳ liền có thể nhận được 10 điểm, năm con, điểm tích lũy của mọi người liền đầy đủ.

Còn có thể nguy hiểm hay không, Trương sư không phải có thú sủng nửa bước cửu trọng sao? Thật có nguy hiểm, nó vừa ra tay, hoàn toàn không là vấn đề...

- Đi theo ta!

Không đi quản mọi người nghĩ cái gì, thân thể Trương Huyền nhoáng một cái, dọc theo dấu vết đuổi tới đằng trước.

- Không đúng...

Chỉ chốc lát hắn liền ngừng lại.

- Làm sao vậy?

Nhược Hoan công tử đi tới gần.

- Phía trước có dấu vết bố trí trận pháp, nhưng không có dấu vết đánh nhau...

Trương Huyền cau mày.

- Có ý tứ gì?

Mọi người không hiểu.

- Có dấu vết bố trí trận pháp, nói cách khác... Trước đó có người ở đây mai phục! Không có dấu vết đánh nhau lại cho thấy, bọn Linh thú này không có trúng kế, mà sớm tránh qua!

Trương Huyền giải thích.

- Linh thú đối với linh khí mẫn cảm tự nhiên, có lẽ phát hiện trận pháp, mới tiến hành tránh né!

La Tuyền xen vào nói.

Linh thú bất kể là khứu giác hay cảm xúc, đều mẫn cảm hơn nhân loại, có thể sớm phát hiện trận pháp cũng không có gì lạ!

- Đây là Thanh Tiêu mê trận ngũ tinh! Lấy ẩn giấu xưng danh, coi như Danh Sư Hợp Linh cảnh, đi ngang qua nơi đây cũng chưa hẳn có thể phát hiện...

Trương Huyền lắc đầu.

Không dễ dàng như vậy.

Mặc dù đối phương đã xóa trận pháp, nhưng dấu vết vẫn còn, lấy nhãn lực của hắn, hoàn toàn có thể căn cứ những cái này, nhìn ra chủng loại cùng đẳng cấp của trận pháp.

Thanh Tiêu trận pháp, lấy ẩn giấu xưng danh, không thi triển Minh Lý Chi Nhãn, liền xem như hắn, đột nhiên gặp phải cũng rất khó phát hiện, huống chi một đám Linh thú!

Hắn không tin một đám Linh thú chỉ là Hợp Linh cảnh, nhãn lực còn cường đại hơn hắn.

- Như vậy là chuyện gì xảy ra?

Nghe được là Thanh Tiêu trận pháp, mọi người cũng nhíu mày.

- Ta cũng không biết... Tiếp tục đuổi lên xem một chút!

Trương Huyền cũng không rõ ràng được chuyện gì xảy ra, có điều cũng không quá xoắn xuýt, nhìn dấu vết, bọn Linh thú này mới qua không lâu, tiếp tục đuổi lên, hắn có thể biết rõ ràng cụ thể chuyện gì xảy ra.

- Tốt!

Mọi người biết cái nhìn của hắn khẳng định không sai, tiếp tục theo ở phía sau.

Một bên tiến lên, một bên tìm kiếm dấu vết, lại đi hơn mười phút, Trương Huyền dừng lại lần nữa.

- Thế nào?

Nhìn bộ dáng của hắn, Nhược Hoan công tử kìm lòng không được đi tới gần.

- Nơi này vừa rồi có người đi qua, dùng Xích Huyết đan làm mồi dụ, kết quả... Bọn Linh thú kia vẫn không mắc lừa, lặng lẽ rời đi...

Ngửi khí tức lưu lại ở trong không trung, Trương Huyền nói.

- Xích Huyết đan?

- Ừm, đan dược cấp năm, Linh thú Hợp Linh cảnh căn bản không có cách nào cự tuyệt...

Trương Huyền càng ngày càng kỳ quái.

Đổi lại vật phẩm khác, Linh thú còn có thể cự tuyệt, nhưng một khi dùng Xích Huyết đan, có thể tăng tiến huyết thống, có lợi ích rất lớn với Linh thú, thế mà cũng có thể nhịn, chuyện này liền có chút kỳ quái.

Linh thú, không phải nắm giữ trí thông minh cao như nhân loại, nếu như biết là bẫy rập, xu cát tị hung, thì sẽ không có nhiều thú sủng bị nhân loại thu phục như vậy.

Tránh né trận pháp một lần, xem như trùng hợp, hiện tại có thể chống lại Xích Huyết đan dụ hoặc, cái này làm người ta không thể không hoài nghi.

- Trọng yếu nhất là, người bố trí trận pháp cùng người thả Xích Huyết đan câu dẫn Linh thú, đều không thấy!

Trương Huyền tiếp tục nói.

- Không thấy? Chẳng lẽ... bọn họ bị giết?

Con ngươi của La Tuyền co rụt lại.

Thế lực có thể lấy ra trận pháp cấp năm cùng đan dược cấp năm, khẳng định không đơn giản, nhiều người như vậy cũng bị giết, bọn họ thật muốn gặp phải, chỉ sợ cũng khó chống chọi.

- Không! Nếu như chiến đấu, khẳng định có dấu vết lưu lại, đừng nói một đám Linh thú Hợp Linh cảnh, coi như Hóa Phàm bát trọng, cửu trọng, muốn một hơi chém giết một đội Danh Sư, cũng khó có thể làm được!

Trương Huyền lắc đầu.

Có thể tới đây khảo hạch, đều là người nổi bật trong Danh Sư, địa vị không thấp, tương lai tươi sáng, trên người ai không có chút thủ đoạn bảo mệnh.

Đừng nói mười mấy Linh thú Hợp Linh cảnh, xem như mấy đầu Hóa Phàm bát trọng, cửu trọng, muốn lặng yên không tiếng động chém giết người, còn không có chút dấu vết lưu lại, cũng không thể nào làm được.

- Như vậy...

Mọi người cảm thấy lẫn lộn.

- Nếu ta đoán không sai, hắn là đám người này phát hiện Linh thú, lặng lẽ đi theo...

Trương Huyền nói ra suy đoán của mình.

- Theo sau?

- Ừm, bằng không, trận pháp không có khả năng phá sạch sẽ như thế, đan dược cũng bị lấy đi, trên mặt đất không có lưu lại dấu vết gì!

Trương Huyền nói tiếp.

- Phát hiện Linh thú? Không đúng, Linh thú đã sớm phát hiện đối phương, khẳng định sẽ lặng lẽ rời đi, lại truy tung, chẳng phải rất nguy hiểm sao?

Nhược Hoan công tử nghĩ thông suốt mấu chốt, nhịn không được nói.

- Chính bởi vì cái này, ta mới cảm giác kỳ quái!

Trương Huyền gật đầu.

Linh thú đã có thể sớm phát hiện trận pháp, sớm phát hiện nhân loại bố trí bẫy rập, khẳng định sẽ lặng yên không tiếng động rời đi, không bị phát hiện, mới có thể chạy trốn.

Mà bây giờ, không chỉ một nhóm người phát hiện, đoàn người thứ hai cũng phát hiện... Thật giống như bọn chúng cố ý rò rỉ dấu vết, để cho người ta tìm tới vậy.

Vậy thì không thể không khiến người nghĩ sâu xa.

- Tiếp tục đuổi lên xem một chút...

Biết ở đây xoắn xuýt, không có khả năng tìm được đáp án, Trương Huyền tìm đúng ấn ký Linh thú rời đi, tiếp tục đuổi theo.

Mọi người theo sát.

Qua nửa canh giờ, dọc theo ngọn núi xoay một vòng, đã phát hiện mấy chỗ nhân loại mai phục, thậm chí còn có dấu vết đánh nhau.

Bất quá, những ấn ký này cực kỳ đơn giản, hẳn là Linh thú gặp phải nhân loại, không chút chiến đấu liền trực tiếp rút đi.

Cứu hay là không cứu?

dtv-ebook.com

- Có phải là bọn chúng phát hiện có người theo dõi, sợ gây phiền toái, trực tiếp rút đi hay không?

La Tuyền nói.

- Cũng có khả năng!

Trương Huyền gật đầu, đang muốn nói gì, đột nhiên trong đám người không biết ai hô lên:

- Mau nhìn, phía trước có người!

Mọi người nhìn về phía trước, quả nhiên thấy ba tân sinh ngồi dưới đất, trên người mang theo máu tươi, đã bị thương nhẹ.

Ba người này đều chỉ có thực lực Hóa Phàm tứ trọng đỉnh phong, nhìn thấy nhiều người như vậy, khuôn mặt đồng thời biến đổi:

- Chúng ta còn không có săn được Linh thú...

Nói một câu xong, mới nghĩ đến Danh Sư tầm đó không thể cướp đoạt, không khỏi thở phào nhẹ nhõm.

- Ta gặp qua mấy người kia, là Lạc Viễn đế quốc!

La Tuyền truyền âm.

Trương Huyền gật đầu.

Lạc Viễn đế quốc giống như Huyễn Vũ đế quốc, đều thuộc về đế quốc nhị đẳng, thời điểm ở Sĩ Tử Hải tương đối gần, do đó có thể nhận ra.

- Các ngươi bị thương, có phải bị Linh thú công kích hay không?

Trương Huyền cũng không nhiều lời, nhìn về phía ba người.

- Vâng!

Biết bọn họ không có địch ý, ba người cũng không giấu diếm.

- Mười mấy Linh thú Hợp Linh cảnh, nếu như muốn giết các ngươi, có lẽ rất đơn giản, vì cái gì chỉ đánh bị thương nhẹ liền đi?

Trương Huyền cau mày.

Một Linh thú Hợp Linh cảnh muốn giết ba Danh Sư Hóa Phàm tứ trọng liền rất đơn giản, huống chi mười mấy con, thật muốn động thủ, đoán chừng không dùng đến một cái hô hấp, ba người kia liền chết.

Không thể chỉ đánh bị thương nhẹ liền rời đi ah.

- Ngươi... Làm sao biết chúng ta bị mười mấy Linh thú Hợp Linh cảnh công kích?

Một Danh Sư nhịn không được sững sờ.

- Chúng ta đang truy tung những Linh thú này, tự nhiên biết rõ!

Trương Huyền nói.

- A, nguyên nhân cụ thể chúng ta cũng không biết, chúng ta đang đi lại, gặp được nhiều Linh thú như vậy, vốn cho rằng chết chắc, ai ngờ... Bọn chúng chỉ công kích một chút, liền xoay người rời đi, hình như sợ cái gì đó...

Danh Sư kia hồi đáp.

- Hẳn là sợ bị các ngươi đuổi kịp a!

Một Danh Sư khác xen vào nói.

Đám Linh thú kia vừa đi không lâu, đám người này liền đuổi theo, hắn là sợ bọn họ theo dõi, không dám dừng lại.

- Nếu như sợ chúng ta theo dõi, khẳng định cực kỳ tức giận nhân loại, nhìn thấy các ngươi, tất nhiên sẽ không lưu tình...

La Tuyền cũng nhìn ra vấn đề.

Đám Linh thú kia thật phát hiện bọn họ, sợ bị đuổi kịp, gặp được những nhân loại khác ngăn cản, tất nhiên sẽ không chút lưu tình, sao có khả năng chỉ đánh thành bị thương nhẹ?

- Phía trước là địa phương nào?

Lông mày giương lên, Trương Huyền nhịn không được hỏi.

- Phía trước là Nhất Tuyến Thiên, hẻm núi nguy hiểm nhất Lôi Viễn phong...

Danh Sư kia nói.

- Nguy hiểm nhất? Nguy rồi...

Như nhớ tới cái gì, Trương Huyền nhảy lên, vội vã xông về phía trước, mọi người không hiểu theo sát hắn.

Chỉ chốc lát sau, liền đến một sơn cốc rất lớn, bốn phía đều là vách núi dốc đứng, từ dưới nhìn lên trên, bầu trời tựa như một đường, cho người ta một loại cảm giác một người giữ ải vạn người không thể qua.

Đinh đinh đinh đinh!

Còn chưa tới gần, liền cảm thấy chân khí phía trước xao động, thanh âm vũ khí va chạm liên tiếp vang lên.

- Phía trước có người chiến đấu...

Nghe được thanh âm này, cảm nhận được chân khí xao động, mọi người vẫn không rõ, phía trước có người chiến đấu, tất cả đều nghi ngờ nhìn qua.

- Đi lên xem một chút liền biết...

Trương Huyền chỉ chính là một chỗ cao của hẻm núi, vô số nham thạch đứng sừng sững ở giữa không trung, diện tích rất lớn, ở phía trên có thể rõ ràng nhìn thấy cảnh tượng trước mặt.

Mọi người nối đuôi nhau mà lên, sắc mặt tất cả đều trắng nhợt.

Chỉ thấy mấy trăm Linh thú, vây hơn hai trăm Danh Sư vào giữa.

Những Linh thú này, có Hợp Linh cảnh, còn có Kiều Thiên cảnh, cả đám vô cùng mạnh mẽ, Danh Sư bị vây vào giữa, mặc dù số lượng không ít, nhưng đối mặt nhiều Linh thú như vậy vây công, không ít người bị trọng thương, dần dần chống đỡ hết nổi.

- Bị vây công, chẳng lẽ... Vừa rồi mười mấy Linh thú kia, là cố ý lộ ra sơ hở, hấp dẫn Danh Sư tới, sau đó... Vây quét tiêu diệt?

Khóe miệng co giật, khuôn mặt mọi người trắng bệch.

Mặc dù bọn họ có rất nhiều người, nhưng một khi bị nhiều Linh thú như vậy vây quanh, khẳng định hẳn phải chết không nghi ngờ!

Coi như Trương sư có Tử Dực Thiên Hùng thú nửa bước cửu trọng, nhưng hình thể nó quá lớn, Nhất Tuyến Thiên trước mắt chật hẹp, coi như đi tới cũng không cách nào thi triển thân hình, làm không cẩn thận, nhiều Linh thú như vậy vây công, sẽ còn rơi vào nguy hiểm, bản thân khó bảo toàn!

Vẻ mặt Trương Huyền nghiêm túc.

Tâm cảnh khắc độ của hắn vượt qua mọi người, phân tích sự tình cũng mạnh hơn những người khác, mới đầu phát hiện đám Linh thú kia, nhìn

thấy nhân loại liền xoay người rời đi, liền sinh lòng khả nghi, hiện tại xem ra, quả nhiên là âm mưu!

Thanh Bối Man Hùng, Thiết Xỉ Báo, Hoàng Nam Hổ, Kim Tí Thiết Viên... Những Linh thú này, đều là loại cực kỳ am hiểu tốc độ trên lục địa, thật muốn chạy, coi như Kiều Thiên cảnh sơ kỳ cũng khó bắt lấy, giờ phút này lại cố ý lượn quanh một vòng lớn, dẫn tới một đám Danh Sư, tất nhiên có mưu đồ.

Chỉ là không nghĩ tới, thế mà lại dẫn nhân loại đến nơi này tiêu diệt!

- Liên minh...

Người người đều nghĩ đến liên hợp săn giết Linh thú, nhưng làm sao cũng không nghĩ tới, Linh thú đã liên minh, lấy mình làm mồi dụ mai phục, phân công rõ ràng, ngay ngắn trật tự, một lần hành động giết chết nhân loại!

Đáng sợ!

Nếu như không phải đám người mình gặp được, có thể cũng sẽ trúng cái bẫy của Linh thú, rơi vào trùng vây hay không?

- Trương sư... Chúng ta làm sao bây giờ?

Một vị Danh Sư nhịn không được nhìn lại.

Thân là Danh Sư, nhìn thấy đồng bạn bị vây công, nhất định phải ra tay cứu vớt, nhưng thật muốn đi qua, bằng mấy người bọn hắn, cũng là hạt cát trong sa mạc, không làm nên chuyện gì!

Thậm chí, cho dù Tử Dực Thiên Hùng thú tới, cũng không có khả năng cứu nhiều người như vậy!

- Chức trách của Danh Sư là bảo hộ nhân tộc, dù lại nguy hiểm, cũng phải duy trì hương hỏa của nhân tộc bất diệt... Nhìn thấy đồng loại gặp

nạn không cứu, coi như rời đi, cũng làm hỏng đạo tâm, về sau nửa bước khó tiến!

- Nhưng nếu quả thật muốn cứu người, chúng ta toàn quân bị diệt, cũng không có hiệu quả gì!

- Đúng vậy, hiện tại ở loại tình huống này, cứu cũng không phải, không cứu cũng không phải...

Mọi người trầm mặc.

Cứu người, bằng thực lực của bọn hắn, khẳng định không được, không cứu, trơ mắt nhìn đồng bạn bị giết, trong lòng áy náy, mất đi lý niệm mình một mực kiên trì.

- Người khẳng định phải cứu, có điều, chúng ta đi vào như vậy khẳng định không được!

Trương Huyền cau mày, ngón tay gõ quần áo, trong đầu nhanh chóng vận chuyển.

- Vậy làm sao bây giờ?

Mọi người đồng loạt nhìn tới.

Hiện tại tất cả mọi người đặt hi vọng ở trên người thanh niên trước mắt này, hi vọng hắn có thể giống như trước, lần nữa sáng tạo kỳ tích.

- Các ngươi ai có trận kỳ cùng trận đồ của ngũ tinh mê trận?

Chần chờ một chút, Trương Huyền nhìn về phía mọi người.

- Ta có!

Một vị Danh Sư của Lạc Viễn đế quốc nói.

Hắn là Trận Pháp sư, có thể bày trận bắt Linh thú, nên mới dám ba người đơn độc hành động, nếu không, bằng thực lực Trọc Thanh cảnh đỉnh

phong của bọn hắn, nào dám một mình rời đi.

- Cho ta!

Trương Huyền đưa tay.

- Được!

Biết là vì cứu đồng bạn, vị Danh Sư này nhẹ gật đầu, cổ tay khẽ đảo, một đống trận kỳ cùng ngọc phù xuất hiện ở trước mắt.

- Đây là Huyễn Tung mê trận ngũ tinh sơ kỳ, Trận Pháp đại sư Đào Nhiên của đế quốc chúng ta xem thủy triều nghiên cứu ra, bất quá... bố trí trận pháp này cực kỳ phiền phức, coi như ta học tập ba năm, ít nhất cũng phải một canh giờ mới có thể thành công! Mấu chốt nhất là... Hạp cốc này chật hẹp như thế, làm sao bố trí?

Vị Danh Sư này nghi ngờ nhìn qua.

Coi như để hắn bố trí trận pháp này, không có một hai canh giờ là khó có thể thành công, lại nói, bố trí trận pháp, cần thực địa khảo sát, căn cứ địa hình nhập gia tuỳ tục, còn cần lợi dụng la bàn, tìm tiết điểm linh khí giao hội, vô cùng phức tạp.

Hiện tại phía dưới giao chiến say sưa, không nói trước có thể bố trí ra hay không, coi như có thể thành công, bị nhiều Linh thú như vậy vây công, những Danh Sư kia cũng không kiên trì lâu như vậy ah!

Huống chi, người không đi qua làm sao bố trí? Người đi qua, đồng dạng rơi vào trùng vây, không chết cũng không xê xích gì nhiều!

Trong hơn hai trăm vị Danh Sư bị vây nhốt, khẳng định cũng không thiếu Trận Pháp sư, đều bó tay toàn tập, ngươi lại có thể thế nào?

- Ta xem trước một chút!

Không để ý tới lời nói của đối phương, ngón tay Trương Huyền điểm ngọc phù, rót chân khí vào trong đó, trận pháp Huyễn Tung mê trận xuất hiện ở trước mắt.

- Thiếu hụt!

Trong lòng thấp giọng hô, con mắt nhìn chằm chằm ngọc phù, tinh thần đã đắm chìm vào thức hải.

Huyễn Tung mê trận là một loại mê trận, do Trận Pháp đại sư Đào Nhiên của Lạc Viễn đế quốc sáng tạo, có thể mượn nhờ địa hình, mê huyễn giam cầm sinh mệnh ở trong đó, một khi rơi vào trong trận, coi như là cường giả Kiều Thiên cảnh cũng khó đào thoát.

Trong thư viện đọc sách cực nhanh, mấy tức qua đi, nội dung chính của trận pháp liền thuộc làu trong óc.

Mở to mắt, lần nữa nhìn về phía mọi người:

- Trên người chư vị có linh thạch không?

- Linh thạch?

Mọi người đồng thời gật đầu:

- Chúng ta đều có chút ít!

Linh thạch trung phẩm, mặc dù trân quý, nhưng đối với Danh Sư tứ tinh đỉnh phong, nửa bước Danh Sư ngũ tinh như mọi người, trên người đều sẽ chuẩn bị một chút.

- Tất cả đều lấy ra, mỗi người chuẩn bị mười khối, không đủ thì mượn người khác!

Trương Huyền phân phó nói.

- Tốt!

Mọi người gật đầu.

Nhiều không có, mười khối linh thạch trung phẩm lại có thể cầm ra được.

- Hiện tại chúng ta tổng cộng có 53 người, trừ ra ta là 52 vị, chia làm bốn đội, lấy đông, tây, nam, bắc mệnh danh!

Thấy mọi người đều chuẩn bị xong linh thạch, Trương Huyền tiếp tục nói.

Mặc dù không biết hắn có dụng ý gì, nhưng bây giờ chỉ có thể nghe theo phân phó, mọi người nhẹ gật đầu, chia làm bốn tổ.

Đều là Danh Sư, động tác cực nhanh, tất cả làm xong, chẳng qua mười mấy hô hấp mà thôi.

- Được rồi, tất cả đều chuẩn bị kỹ càng, một lát nữa nghe khẩu lệnh của ta, nghiêm ngặt thi hành, sai một chút, mọi người phía dưới có khả năng cứu không được...

Vẻ mặt Trương Huyền nghiêm túc nhìn về phía mọi người.

- Trương sư yên tâm!

- Chúng ta nghe ngươi sắp xếp!

Dù mọi người nghi hoặc, nhưng thấy ánh mắt hắn kiên định, tràn đầy tự tin, tất cả đều nhẹ gật đầu.

Ba vị Danh Sư của Lạc Viễn đế quốc vốn còn muốn hỏi thăm, thấy bộ dáng này của mọi người, đành phải nhét lời muốn nói vào bụng, hít sâu một hơi, nhìn về phía thanh niên trước mắt, trong lòng tràn đầy nghi hoặc.

Người thanh niên này, trong chúng nhân tuổi tác cũng không phải lớn nhất, vì cái gì tất cả mọi người tin tưởng như thế?

Lấy ánh mắt của bọn hắn đến xem, cục diện trước mắt, trừ khi cường giả như Mi trưởng lão tự mình ra tay, nếu không, ai cũng cứu không được!

Chẳng lẽ... tên này thật sự có biện pháp?

Bách Kỳ Định Hư

dtv-ebook.com

Lúc đang nghi ngờ, chỉ thấy thanh niên trước mắt bắt lại trận kỳ, con mắt nhìn chằm chằm địa hình phía dưới, tựa hồ tính toán phương vị.

- Trương sư muốn bố trí Huyễn Tung mê trận...

Nhìn thấy động tác của hắn, lông mày của ba vị Danh Sư nhảy một cái.

Không nói hẻm núi phía trước chật hẹp, khó mà thành công, chỉ nói phía dưới đang chiến đấu, khí tức tung hoành, linh khí hỗn loạn, la bàn cũng không tìm được tiết điểm, làm sao bố trí?

Loại tình huống này, đừng nói Trận Pháp sư ngũ tinh, coi như lục tinh, thất tinh tới, chỉ sợ cũng khó thành công!

Mấu chốt nhất là, giờ phút này một khi xuất hiện bày trận, mặc kệ có thể thành công hay không, mọi người khẳng định đều bại lộ, nhiều Linh thú như vậy, làm không cẩn thận sẽ bị vây công, ai cũng trốn không thoát!

Đây chính là biện pháp ngươi nghĩ ra được?

- Không cần khẩn trương, Trương sư đã nói có thể cứu, liền khẳng định có nắm chắc!

Nhìn ra bọn họ khẩn trương, Nhược Hoan công tử cười an ủi.

Hắn và Trương sư tiếp xúc thời gian dài nhất, cũng rất hiểu, người thanh niên này như có ma lực vô tận, mỗi lần sự tình thoạt nhìn đều không có cách hoàn thành, đều nhẹ nhõm nghịch chuyển.

Thật giống như Dị Linh tộc kia, bị hắn ép tự sát... Đổi lại bất luận kẻ nào, khẳng định đều khó mà tin được, mà hắn lại thực sự làm được.

Còn có chính hắn, lấy thực lực của hắn, làm sao có thể có tư cách đi tới đây, chính là thủ đoạn của thanh niên này, mới để cho hắn có thể thành công.

Lần này, mặc dù thoạt nhìn rất khó, nhưng có lẽ đối phương vẫn có thể làm được, làm cho tất cả mọi người vì thế mà choáng váng.

- Chỉ mong a...

Ba người cười khổ lắc đầu.

Lúc mấy người đối thoại, Trương Huyền đã quan sát địa hình, đột nhiên hít sâu một hơi, truyền âm tới.

- Đều chuẩn bị kỹ càng!

Nghe được lời nói, mọi người đều tập trung tinh thần, nắm linh thạch ở trong lòng bàn tay, nghe theo an bài.

Hô!

Đang suy nghĩ thanh niên kia sẽ làm thế nào, chỉ thấy thân thể của hắn nhảy lên, bàn chân đạp mạnh trên mặt đất, thẳng tắp phóng về chỗ Linh thú cùng nhân loại giao chiến.

- Cái này...

Con ngươi co rụt lại, tất cả mọi người giật mình.

Đây chính là mấy trăm Linh thú và nhân loại chiến đấu, cứ như vậy tiến lên, ngươi xác định là cứu người, không phải đi chịu chết?

Rống! Rống! Rống!

Quả nhiên, thấy có người giẫm lên nham thạch bay lượn đến, Linh thú vây công Danh Sư đồng thời phát ra tiếng rống, liên tiếp công kích, bão tố tấn công về phía không trung.

Linh thú công kích, tựa như gió lốc, một khi bị đánh trúng, đừng nói Trương Huyền, coi như cường giả Hóa Phàm thất trọng, chỉ sợ cũng có thể vẫn lạc.

Hô!

Mọi người ở đây cảm thấy hắn khó có thể trốn tránh, vô cùng có khả năng còn chưa tới gần sẽ bị chém giết, thanh niên tiến lên kia, thân thể cổ quái di chuyển sang phải ba thước.

Chớ xem thường ba thước này, lại làm cho công kích liên hợp vừa rồi, trong nháy mắt rơi vào chỗ trống, không công mà lui.

Rống!

Thấy công kích vô hiệu, rất nhiều Linh thú tức giận, lần nữa cuồng hống, lại có mấy mười đạo công kích phô thiên cái địa đánh tới.

Lần này khác biệt.

Mới vừa rồi là rất nhiều Linh thú liên hợp lực lượng, uy lực mạnh mẽ, để cho người ta ngăn cản không nổi, mà bây giờ, rất nhiều công kích phân tán, hầu như phong kín toàn bộ con đường đi tới.

- Những công kích này, khả năng uy lực nhỏ, nhưng một khi bị đánh trúng, tất nhiên sẽ bị thương, chỉ cần rơi xuống, liền sẽ rơi vào bao vây, đừng nói cứu người, bản thân cũng khó giữ nổi...

Rất nhiều Danh Sư nhịn không được xiết chặt nắm đấm.

Nhìn lực lượng công kích của Linh thú, muốn ở trên không trung đánh giết một cường giả Hợp Linh cảnh, chỉ sợ còn làm không được, nhưng chỉ cần bị đánh trúng, khẳng định sẽ bị thương rơi xuống, đến lúc đó... Coi như không cần công kích, chỉ là thể trọng của những Linh thú này, giẫm cũng có thể giẫm chết!

- Mau nhìn!

Ngay thời điểm tràn đầy lo lắng, không biết ai kêu ra, mọi người đồng loạt nhìn lại, tất cả đều kìm lòng không được ngẩn ngơ.

Chỉ thấy Trương sư giẫm vách đá nham thạch vọt lên phía trước, thân ảnh ở trong công kích lay động, như có thể sớm biết vị trí công kích, mặc dù nguy hiểm, nhưng mỗi lần đều có thể không bị thương chút nào tránh thoát.

Như khiêu vũ ở trên đao kiếm, dù nguy hiểm, lại không bị bất cứ thương tổn gì.

- Là khả năng tính toán cường đại... Cùng nhãn lực để cho người ta hoảng sợ!

Con ngươi co vào.

Tất cả mọi người là Danh Sư, nên đều biết độ khó của chuyện này, cần am hiểu tập tính, phương pháp công kích, chiêu số uy lực, tốc độ công kích... của tất cả Linh thú, mới có thể làm được!

Nói cách khác, vừa rồi hắn đứng ở chỗ này, không chỉ tính toán ra vị trí bày trận kỳ, còn thuận tiện tính toán phương vị, phương thức công kích của những Linh thú này, sớm kế hoạch xong lộ tuyến đi lại!

Nếu không, tuyệt không có khả năng trôi chảy, thành thạo điêu luyện như thế!

Cái này cần khả năng tính toán lớn như thế nào? Cần có nhãn lực cao minh bao nhiêu?

Còn là người sao?

Hô hô hô!

Không biết mọi người khiếp sợ cùng điên cuồng, thân hình không ngừng biến ảo, hơn mười hô hấp sau, Trương Huyền rốt cục đến bầu trời của

mọi người bị vây công, hít sâu một hơi, lông mày giương lên, chân khí xuôi theo bàn tay bắn ra.

- Đi!

Ong ong ong!

Lòng bàn tay nắm mấy trăm cây trận kỳ, lập tức phát ra thanh âm chói tai, sưu… phân tán ra, đồng thời vọt tới chung quanh.

- Cái này, cái này... Đây là Trận Pháp sư thất tinh mới có thể sử dụng... Bách Kỳ Định Hư ?

Danh Sư vừa rồi cấp cho trận kỳ kia sắc mặt trắng nhợt, dọa đến suýt chút nữa từ trên nham thạch rơi xuống.

- Bách Kỳ Định Hư, đó là cái gì?

Mọi người không hiểu.

Đây là danh từ chuyên dụng của Trận Pháp sư, trong rất nhiều Danh Sư, đại bộ phận đều không phụ tu nghề nghiệp này, biết đến không nhiều.

- Trong truyền thuyết, Trận Pháp sư thất tinh, tinh thần mạnh mẽ, coi như không cần la bàn, cũng có thể tìm được tiết điểm đối ứng của mỗi trận kỳ, sau đó đồng thời ném trận kỳ đi, trong nháy mắt bày trận... Hắn, hắn làm sao làm được?

Vị Danh Sư này run rẩy.

Trận pháp, không phải đã hình thành thì không thay đổi, còn phải kết hợp môi trường, tiến hành đủ loại thôi diễn.

Coi như Trận Pháp sư thất tinh, thi triển Bách Kỳ Định Hư, đó cũng là bố trí trận pháp đẳng cấp thấp, tỷ như cấp bốn, cấp năm... thanh niên trước mắt này, chẳng qua là Hợp Linh cảnh, bố trí trận pháp ngũ tinh, bản thân liền có chút miễn cưỡng, còn dùng thủ pháp cao minh như thế...

Thật hay giả?

Ta không phải nhìn lầm đi!

Ầm ầm!

Trong lúc khiếp sợ, trận kỳ đã gào thét hạ xuống, có cắm vào trong đám người, có thì rơi vào vách đá trên hẻm núi, rất nhiều lá cờ đón gió phấp phới, nhưng không có động tĩnh chút nào.

- Hỏng bét... Nơi này linh khí hỗn loạn, không có linh khí bổ sung, coi như trận kỳ bố trí đúng địa phương, cũng không cách nào kích hoạt...

Nhìn thấy mặc dù trận kỳ hạ xuống, nhưng không có trận pháp xuất hiện, Danh Sư kia như nghĩ đến cái gì, lông mày lần nữa nhảy một cái.

Tu vi của hắn không đến Kiều Thiên cảnh, nhưng có thể bố trí ra trận pháp cấp năm sơ cấp, cũng không phải bởi vì thiên phú cao bao nhiêu, mà bởi vì bộ trận kỳ này đã bị luyện hóa, ở trong đó gia trì một chút lực lượng của lão sư.

Loại lực lượng này, ở dưới linh khí bình ổn, có thể hội tụ khí tức, duy trì vận chuyển, tản mát ra uy lực của đại trận.

Mà bây giờ... Phía dưới đang chiến đấu, trong sơn cốc tàn phá bừa bãi, linh khí càng như gió bão quét sạch, không có bất kỳ quy luật gì, coi như trận kỳ nằm đúng vị trí, cũng không cách nào thôi thúc lực lượng của lão sư, để trận pháp thuận lợi kích hoạt!

- Chuẩn bị kỹ càng, đông, vị trí hai quyền phía bên trái, bắn ra linh thạch trong tay! Tây, vị trí bốn quyền phía bên phải...

Đang khiếp sợ không biết làm sao cho phải, bên tai chấn động, vang lên truyền âm gấp gáp của thanh niên.

- Vâng!

Không biết đối phương có dụng ý gì, chẳng qua lúc này quản không được nhiều như vậy, đông, tây, nam, bắc bốn đội Danh Sư, đồng thời vận chuyển chân khí, linh thạch trong lòng bàn tay bắn ra.

Ô ô ô!

Năm mươi hai người, đồng thời bắn ra linh thạch, 520 viên linh thạch phá không đi tới trên đầu rất nhiều Linh thú.

Rống!

Nhìn thấy nhiều linh thạch như vậy, đám Linh thú đều sững sờ, công kích về phía không trung.

Soạt!

Công kích cường đại như bão táp, bốn đội bắn ra linh thạch, ở dưới công kích, tất cả đều cải biến phương hướng tiến lên.

- Xong...

Mọi người xiết chặt nắm đấm.

Nghe ngữ khí của Trương sư, để bọn hắn bắn ra linh thạch, khẳng định là tính toán tốt phương vị, hiện tại phương vị bị Linh thú trùng kích, chỉ sợ trước đó làm ra kế hoạch liền vô dụng!

Coong coong coong coong!

Thời điểm cảm thấy khẳng định sẽ thất bại, bốn nhóm linh thạch cải biến phương hướng, thế mà cùng một thời gian, đi tới vị trí dưới chân Trương Huyền, trong nháy mắt đụng nhau.

Ầm ầm!

Linh thạch chạm vào nhau, đồng thời nổ tung lên, một cỗ linh khí nồng nặc thẳng tắp trào về phía trận kỳ.

- Cái này...

- Trương sư... Sớm biết những Linh thú này sẽ công kích?

Tất cả mọi người trừng to mắt, suýt chút nữa cắn đầu lưỡi của mình.

Cảnh tượng trước mắt, rõ ràng vẫn ở trong Trương sư tính toán.

Nói cách khác, hắn đã sớm tính ra, những Linh thú này nhìn thấy linh thạch sẽ công kích, hơn nữa sớm tính ra phương vị, để linh thạch ở dưới chân hắn va chạm, trong nháy mắt tản mát ra linh khí to lớn!

Cái này...

Coi như tận mắt nhìn thấy, mọi người cũng cảm thấy giống như gặp quỷ rồi.

- Kích hoạt!

Thời điểm tất cả mọi người ở đây đều bị dọa đến khuôn mặt trắng bệch, Trương Huyền ở trên không trung quát lạnh một tiếng, bàn chân bỗng nhiên đạp mạnh, một đạo chân khí thẳng tắp bắn ra.

Ông!

Trận kỳ hấp thu nhiều linh khí như vậy, trong nháy mắt kích động, một làn sương mù nồng đậm, trong chớp mắt liền bao phủ Linh thú cùng rất nhiều Danh Sư ở bên trong!

Huyễn Tung mê trận, mở ra!

- Lấy linh khí của linh thạch xung kích, cải biến chân khí chiến đấu hình thành cục diện hỗn loạn, cũng thừa cơ kích hoạt... Cái này cần cực kỳ quen thuộc Huyễn Tung mê trận mới có thể làm được? Coi như Đào Nhiên đại sư sáng chế trận pháp này... Cũng làm không được a!

Ba vị Danh Sư của Lạc Viễn đế quốc đồng thời run rẩy.

Mặc dù chỉ là mấy tức ngắn ngủi, nhưng tên này quá con mẹ nó dọa người a!

Một bước tiếp lấy một bước, sự tình tất cả mọi người cho rằng không thể làm được, ở trong tay đối phương, lại giống như là cẩn thận thăm dò, cực kỳ dễ dàng!

- Trận pháp hình thành, tất cả Linh thú cùng Danh Sư đều bị nhốt lại, chỉ phải xử lý ổn thoả, hoàn toàn có thể cứu Danh Sư ra!

Nhìn thấy trận pháp hình thành, đám người La Tuyền, Nhược Hoan công tử thở phào.

Mê trận vây khốn toàn bộ Linh thú cùng nhân loại, tiếp tục chiến đấu đã không có khả năng, cho dù không cách nào cứu người, cũng có thể tạm thời cam đoan những Danh Sư này an toàn.

- Đúng vậy! Không hổ là Trương sư, loại biện pháp này cũng có thể nghĩ ra, hơn nữa còn làm được ...

Mọi người gật đầu.

Ầm ầm!

Tất cả mọi người thở phào, mới vừa cảm thấy có hi vọng cứu người, liền nghe trận pháp phía dưới oanh minh, mê vụ sôi trào.

- Hỏng bét... Những Linh thú này quá mức lợi hại, định cường lực phá trận!

Vị Danh Sư kia của Lạc Viễn đế quốc như nghĩ đến cái gì, nhịn không được la lên.

Xông vào mê trận

dtv-ebook.com

Mặc dù không phải Trận Pháp sư, muốn phá trận rất khó, nhưng chỉ cần thực lực đầy đủ, hoàn toàn có thể dùng lực phá vạn pháp!

Thật giống như hiện tại coi như Trương Huyền bị trận pháp cấp ba vây khốn, không cần Minh Lý Chi Nhãn, Thiên Đạo thư viện, một quyền đi xuống, trận pháp cũng sẽ tự động sụp đổ!

Trận pháp lợi hại hơn nữa, cũng có phạm vi chịu đựng nhất định, vượt qua, liền không có hiệu quả gì.

Có thể nói, ở trước mặt thực lực tuyệt đối, hết thảy đều là phù vân.

Vị Danh Sư này cung cấp Huyễn Tung mê trận, mặc dù đi đến cấp năm, nhưng chỉ là sơ kỳ, vây khốn cường giả Kiều Thiên cảnh dễ dàng, nhưng muốn vây khốn cấp bậc cao hơn liền khó!

Những Linh thú này, thực lực cao nhất cũng là Kiều Thiên cảnh, nhưng số lượng nhiều, liên hợp lại cùng nhau công kích, xem như Hóa Phàm thất trọng Quy Nhất cảnh cũng không dám tranh phong, toàn bộ gia trì lên trận pháp này, Huyễn Tung mê trận khẳng định không chống đỡ được, bất cứ lúc nào cũng sẽ nổ tung!

- Cường lực phá trận?

Nghe nói như thế, mọi người cũng hiểu được, khuôn mặt tất cả đều tái đi.

Mới vừa cảm thấy có hi vọng cứu người, trận pháp liền không chịu nổi, lúc này nên làm gì?

Chẳng lẽ phải trơ mắt nhìn thấy trận pháp sụp đổ, các Danh Sư lần nữa rơi vào nguy hiểm?

Cố gắng trước đó tất cả đều trôi theo nước chảy?

- Ngươi hiểu trận pháp này như vậy, chẳng lẽ không có phương pháp bổ cứu sao?

La Tuyền nhịn không được nhìn qua, ánh mắt của những người khác cũng đồng loạt tập trung.

Trận pháp này là hắn cung cấp, trận kỳ cũng là của hắn, có phương pháp bổ cứu, để trận pháp tiếp tục duy trì hay không?

- Phương pháp Bbổ cứu?

Vị Danh Sư này lắc đầu, cười khổ một tiếng:

- Có là có, đáng tiếc làm không được!

- Làm không được? Ngươi nói ra, đến cùng là cái gì, chúng ta nhiều người như vậy, khẳng định có thể giải quyết...

La Tuyền vội nói.

Bọn họ hơn năm mươi vị Danh Sư, phụ tu trận pháp cũng có mấy vị, chỉ cần có phương pháp, nhiều người như vậy khẳng định có thể hoàn thành.

- Nhiều người, ở thời điểm này... Không có tác dụng gì!

Vị Danh Sư này than thở một tiếng:

- Nói thật với các ngươi, trận pháp này, là cấp năm sơ kỳ, nếu có Trận Pháp sư ngũ tinh, tự mình ra tay gia cố mà nói, hoàn toàn có thể để cho nó tăng lên tới trung kỳ, thậm chí hậu kỳ! Như vậy, coi như những Linh thú này hợp lực, cũng không cách nào phá vỡ.

- Trận Pháp sư ngũ tinh? Trương sư lý giải trận pháp, không kém gì Trận Pháp sư ngũ tinh, chẳng lẽ hắn không được?

Nhược Hoan công tử nhịn không được nói.

Trương sư lý giải đối với trận pháp, để cho người ta sợ hãi thán phục, ngay cả trận pháp ngũ tinh cũng có thể nhẹ nhõm bố trí ra, duy trì được trận pháp có lẽ không khó lắm a?

- Ngươi nghe không hiểu ý tứ của ta a, ta nói Trận Pháp sư ngũ tinh, là chỉ... Thực lực đến Kiều Thiên cảnh! Mặc dù Trương sư lý giải trận pháp không yếu, nhưng thực lực vẫn như cũ là Hợp Linh cảnh! Thực lực không đủ, không cách nào kích hoạt lực lượng mà lão sư lưu tại trên trận kỳ, bất kể lại ra tay thế nào, cũng không có tác dụng!

Vị Danh Sư này nói.

- Cái này...

Khuôn mặt mọi người xanh xám, tất cả đều xiết chặt nắm đấm.

Đổi lại chuyện khác, mọi người hợp lực, khẳng định sẽ làm được càng tốt hơn, nhưng Kiều Thiên cảnh...

Nhìn trận pháp bất cứ lúc nào cũng sẽ sụp đổ, thời gian ngắn như vậy, là không thể nào có người đột phá đến loại cảnh giới kia!

Không cách nào thành công, liền không có cách nào gia cố trận pháp.

- Trước đó Dư huynh kia đạt đến Kiều Thiên cảnh, nhưng bây giờ lại đi tìm, khẳng định không kịp...

La Tuyền cắn răng.

Trong các tân sinh đến đây khảo hạch, hắn biết “Dư huynh” kia đạt đến loại cảnh giới này, nhưng hiện tại đối phương không biết đi nơi nào, càng

có mâu thuẫn với mọi người, để hắn xuất thủ cứu người, gần như không có khả năng!

- Ta nhìn chư vị không bằng rời đi, đi mời cứu binh tới, nếu không, trận pháp vỡ vụn, những Linh thú này phá vây đi ra, chúng ta cũng khó thoát kiếp nạn...

Chần chờ một chút, vị Danh Sư này nhìn quanh một vòng, nói còn chưa dứt lời, liền thấy mọi người đột nhiên dừng lại nói chuyện, cả đám mang theo điên cuồng nhìn về phía trước.

- Làm sao?

Nhíu mày một cái, cũng ngẩng đầu nhìn lại, xem xét phía dưới, miệng hắn mở ra liền khó hợp lại.

Chỉ thấy Trương sư đứng ở trên nham thạch, nhìn trận pháp phía dưới không ngừng lay động bất cứ lúc nào cũng sẽ phá vỡ, đột nhiên hít sâu một hơi, khí tức toàn thân liên tục tăng lên.

Ầm ầm!

Huyệt đạo của hắn mở ra, điên cuồng hấp thu linh khí chung quanh, bởi vì tốc độ quá nhanh, phát ra lôi âm oanh minh, trên đầu hắn, hình thành một cầu nối, thẳng thông thiên địa, phụ trợ cả người cao lớn, uy nghiêm, như một Ma Thần không thể chiến thắng.

- Hắn... Đây là muốn đột phá Kiều Thiên cảnh?

Vị Danh Sư này bờ môi run rẩy, suýt chút nữa khóc lên.

Hợp Linh cảnh đỉnh phong khác, đột phá Kiều Thiên cảnh cần lão sư thủ hộ, đủ loại tài nguyên chuẩn bị đầy đủ, thậm chí càng không biết gian khổ tôi luyện bao nhiêu ngày... tên này ngược lại tốt, nhìn thấy trận pháp muốn sụp đổ, cần Kiều Thiên cảnh trấn áp, liền trực tiếp đột phá...

Không nên chơi người như vậy a!

Oanh!

Thời điểm hắn đang kinh hãi, Trương Huyền há miệng ra, nuốt cầu nối ở trong không trung vào bụng, trong cơ thể một hồi bạo động, thực lực bão táp.

Hô!

Trọc khí phun ra, thanh niên mở to mắt, ánh mắt như điện, giơ tay nhấc chân, không bàn mà hợp thiên đạo, tựa như có cầu nối liên kết.

- Kiều Thiên cảnh... Cái này, như vậy liền đột phá?

- Đây cũng quá... Dễ dàng đi...

Tất cả mọi người nuốt ngụm nước bọt.

Gặp qua đột phá nhanh, nhưng chưa thấy qua nhanh như vậy.

Hai, ba cái hô hấp, từ Hợp Linh cảnh đột phá đến Kiều Thiên cảnh, đại ca, ngươi xác định không phải siêu cấp cao thủ tới đùa giỡn chứ?

- Không còn bao nhiêu thời gian a...

Không quản mọi người nổi điên, Trương Huyền cúi đầu nhìn trận pháp không ngừng lay động phía dưới.

Dựa theo tình huống bình thường, hiện tại đã có Thiên Đạo công pháp Kiều Thiên cảnh, nên thừa thế xông lên, xung kích đến đỉnh phong lại nói, nhưng trận pháp phía dưới bất cứ lúc nào cũng sẽ sụp đổ, hiển nhiên thời gian không còn kịp nữa rồi.

- Ổn định!

Lông mày vung lên, ngón tay búng một cái, một đạo chân khí điểm thành vài trăm đạo, không ngừng trào lên.

Kẽo kẹt! Kẽo kẹt!

Nhận được Thiên Đạo chân khí thoải mái, sương mù phía dưới nguyên bản đã trở nên có chút mỏng manh, lần nữa đại thịnh, chúng thú điên cuồng công kích, nhưng Huyễn Tung mê trận không ngừng lay động đã dần dần ổn định lại.

- Thành công...

- Đã ổn định...

Mọi người hưng phấn hai mắt tỏa ánh sáng, lần nữa nhìn về phía thanh niên cách đó không xa, cả đám tràn ngập khâm phục.

Kiều Thiên cảnh cũng có thể tùy tiện đột phá... Đây là người sao!

Nhất là Nhược Hoan công tử, đám người La Tuyền, không ngừng nuốt nước bọt, sắp dọa ngất đi.

Thời điểm Vạn Quốc thành Danh Sư thi đấu, bọn họ tận mắt thấy vị này từ Âm Dương cảnh đột phá đến Trọc Thanh cảnh, hiện tại mới qua bao lâu, liền biến thành cường giả Kiều Thiên cảnh...

Trước kia còn muốn ganh đua cao thấp, mà bây giờ, trực tiếp bị đả kích không có chút lòng tin nào.

- Tốt, mê trận ổn định, hai bên không đánh được, nghĩ biện pháp cứu người đi!

Làm xong những chuyện này, Trương Huyền thở phào trở lại.

- Trên lý luận là có thể, nhưng bên trong đều là Linh thú... Làm sao cứu?

Mọi người nhìn qua.

Mê trận vây khốn hai bên, để bọn hắn không cách nào chiến đấu, trên lý luận rất nhiều Danh Sư là an toàn, nhưng muốn cứu người, vẫn không dễ dàng như vậy.

Linh thú chỉ là bị vây ở trong trận pháp, mà không phải chết, người bên ngoài xông vào, rất dễ dàng bị vây lại, khó mà đào thoát.

Mà người ở bên trong muốn đi ra, đồng dạng sẽ gặp được bọn chúng, lần nữa rơi vào khổ chiến.

Có thể nói, Linh thú cùng rất nhiều Danh Sư bị vây ở vị trí không thay đổi, xem như mạnh hơn, cũng không có cách nào cứu người ra.

Trừ khi... Người ở bên trong có thể bay ra ngoài!

Nhưng coi như bay được, cũng phải trước có thể tìm được sinh môn của mê trận lại nói, ở dưới mê trận mê huyễn, trên dưới trái phải đều là giả, nếu như chỉ nhún nhảy, liền có thể đi ra, vậy cũng không xứng làm trận pháp cấp năm.

- Rất đơn giản, các ngươi ở chỗ này chờ, ta tiến đi cứu người!

Con mắt rơi ở trong mê trận, thần sắc của Trương Huyền lạnh nhạt nói.

- Trương sư không thể! Mặc dù ngươi là Trận Pháp sư, nhưng trong mê trận không phân đông tây nam bắc, một khi rơi vào trong đó, bị Linh thú vây quanh liền hỏng bét...

Tất cả mọi người giật mình.

Trong mê trận, không chỉ có Danh Sư, còn có mấy trăm Linh thú, coi như ngươi mới vừa đột phá Kiều Thiên cảnh, gặp được nhiều đại gia hỏa như vậy, cũng không đủ giết a!

- Vây khốn ta?

Lắc đầu, Trương Huyền cũng không trả lời, bàn giao một câu:

- Các ngươi chuẩn bị một chút, chờ sau khi những người khác đi ra, nên chữa thương thì chữa thương, nên điều tức thì điều tức!

Nói xong không chờ mọi người phản ứng, thân thể nhảy lên, thẳng tắp bay vào mê trận.

- Trương sư...

Mắt mọi người đều tối sầm lại, thiếu chút nữa ngất đi.

Trực tiếp nhảy vào mê trận, một khi rơi vào Linh thú vây công, không chết cũng trọng thương a!

- Vậy phải làm sao bây giờ?

Trong đám người, một vị Danh Sư nhịn không được kêu ra.

- Trước đừng có gấp, Trương sư luôn không làm chuyện lỗ mãng, đã làm như vậy, khẳng định có dự tính!

Nhược Hoan công tử mở miệng.

Người khác không hiểu vị Trương sư này, nhưng hắn vẫn biết một chút, không bao giờ làm sự tình không nắm chắc, hiện tại trực tiếp nhảy xuống, khẳng định sớm đã có ý nghĩ.

- Không sai, Trương sư không phải mới vừa nói sao? Để chúng ta chuẩn bị cứu người! Đã tự tin như vậy, nhất định là có biện pháp!

La Tuyền nói.

- Có biện pháp? Có thể có biện pháp nào? Coi như hắn hiểu trận pháp, cũng phải đối mặt vô số Linh thú, căn bản không có cách chống lại...

- Trừ khi hắn có thể vòng qua Linh thú, người cứu ra!

- Trương sư đã có thể nhẹ nhõm đột phá Kiều Thiên cảnh như thế, lại nhẹ nhõm bố trí ra trận pháp cấp năm, có lẽ thật sự có thể làm được...

Thảo luận vài câu, mọi người đồng loạt nhìn lại mê vụ phía dưới, chỉ thấy Trương Huyền rơi trên mặt đất tiến vào bên trong, trực tiếp biến mất

không thấy gì nữa.

Nhiều Linh thú như vậy, cứng rắn tiến lên là không thể nào, trừ khi vòng qua, lặng lẽ cứu người ra.

Nhưng ở trong mê trận có mấy trăm Linh thú, Trương sư có thể làm được sao?

Rống! Rống! Rống!

Mọi người ở đây tràn đầy khẩn trương, trong sương mù đột nhiên vang lên gào thét kịch liệt, hình như Trương Huyền gặp gỡ Linh thú.

- Không tốt, gặp gỡ rồi...

Gặp nhau liền đại biểu có nguy hiểm!

- Làm sao bây giờ?

Tất cả mọi người tràn đầy sốt ruột, hận không thể lập tức lao xuống hỗ trợ, có điều, còn chưa động, liền nghe tiếng rống vang lên lần nữa, có điều, lần này không còn là tức giận, mà giống như nhìn thấy chuyện kinh khủng quỷ dị gì.

Mang theo hoảng sợ cùng sợ hãi.

Rống? Rống? Rống?

Ngay sau đó kêu thảm liên tiếp, tựa như mổ heo, tựa như muốn đâm rách màng nhĩ, phảng phất như trong sương mù, không phải Trương sư gặp được nguy hiểm, mà là... Linh thú nhìn thấy quái vật.

- Chuyện gì xảy ra?

Mọi người hai mặt nhìn nhau, tất cả đều phát mộng.

Toàn bộ thuần phục

dtv-ebook.com

Trong sương mù, Trương Huyền chậm rãi đi tới.

Vận chuyển Minh Lý Chi Nhãn, mê trận cấp năm đối với hắn như không có gì, Linh thú rơi vào trong đó không nhìn thấy hắn, nhưng hắn có thể rõ ràng nhìn thấy nhất cử nhất động của đối phương.

Bàn chân nhẹ nhàng điểm mặt đất một cái, cả người lặng yên không tiếng động đi tới sau lưng một Linh thú, bàn tay duỗi ra, nhẹ nhàng đè ép!

Phù phù!

Đầu Linh thú này trực tiếp nằm rạp trên mặt đất, bị trọng thương.

Đột phá đến Kiều Thiên cảnh, chỉ bằng vào lực lượng chân khí, liền đạt đến 550 vạn đỉnh, có thể so với Kiều Thiên cảnh hậu kỳ, mặc dù thực lực của những Linh thú này không yếu, nhưng làm sao có thể ngăn cản được! (*Kiều Thiên cảnh: Sơ kỳ 400 vạn, trung kỳ 480 vạn, hậu kỳ 560 vạn, đỉnh phong 620 vạn!)

Giãy dụa ngẩng đầu lên, Linh thú đang định trước khi chết đồng quy vu tận với người đánh lén nó, liền nghe một thú ngữ nhàn nhạt vang lên bên tai.

- Thần phục, hoặc là chết!

- Rống!

Thú ngữ truyền âm, đối phương lại cường đại như thế, không có quá nhiều chần chờ, con Linh thú này cắn răng quỳ xuống.

Mới vừa thần phục, lập tức cảm thấy một cỗ khí lưu tuôn ra nhập vào thể nội, chẳng những thương thế trên người hoàn hảo, huyết thống ở dưới cỗ khí lưu này thẩm thấu vào, cũng càng thêm tinh thuần, lực lượng bất cứ lúc nào cũng sẽ đột phá.

- Rống?

Hốc mắt đỏ lên, Linh thú biết kỳ ngộ thuộc về nó tới, thành tâm bái phục, không còn ý nghĩ gì khác.

- Ừm!

Để nó đợi tại nguyên chỗ, Trương Huyền tiếp tục đi về phía trước.

Mặc dù Mi trưởng lão nói, những Linh thú này cùng hung cực ác, giết cũng không tính là gì, nhưng chung quy là sinh mệnh, có thể thuần phục, dù sao cũng tốt hơn chén giết nhiều.

Đương nhiên, nếu như cận kề cái chết không theo, không nguyện ý thần phục, cũng không để ý trực tiếp giết chết a.

Nương theo ở trong sương mù càng đi càng sâu, Linh thú kêu thảm, thét lên bên tai không dứt, càng ngày càng nhiều Linh thú bị thuần phục, cũng có càng ngày càng nhiều “phái bảo thủ” bị chém giết.

Một bên đi lại, một bên Trương Huyền thừa cơ hấp thu linh khí, tăng lên và củng cố tu vi của mình.

Trong mê trận, có hơn 500 viên linh thạch sau khi vỡ vụn hình thành vòng xoáy linh khí, cực kỳ nồng đậm, đã có thể đột phá, lại có thể tiết kiệm linh thạch bản thân, sao lại không làm.

Một canh giờ sau, thuận lợi đạt đến Kiều Thiên cảnh đỉnh phong.

Mà mấy trăm con Linh thú, thuần phục thì thuần phục, chém giết thì chém giết, còn thừa không có mấy.

Tu vi đến Kiều Thiên cảnh đỉnh phong, lực lượng chân khí lần nữa gấp bội, đạt đến 800 vạn đỉnh, đã có thể so với Quy Nhất cảnh sơ kỳ.

Nếu như lại phối hợp thân thể 400 vạn đỉnh, hồn lực 320 vạn đỉnh, coi như Hóa Phàm bát trọng sơ kỳ, cũng có thể chiến một trận!

Gặp lại thanh niên kia của Viên gia, coi như không cần mượn nhờ phân thân, cũng có thể nhẹ nhõm đánh bại đối phương.

- Linh thú đã giải quyết không sai biệt lắm, có thể thu lại trận pháp!

Minh Lý Chi Nhãn lấp lóe, lại dạo qua một vòng, phát hiện tất cả Linh thú đều giải quyết xong, Trương Huyền mới nhẹ nhàng cười một tiếng, bàn chân bỗng nhiên đạp mạnh.

Hô!

Trận pháp đình chỉ, sơn cốc nguyên bản tràn ngập mê vụ, lần nữa xuất hiện ở trước mặt mọi người.

...

Vị trí giữa nhất của mê vụ, hơn hai trăm Danh Sư ngồi dưới đất, miệng lớn thở hổn hển, chữa thương thì chữa thương, khôi phục chân khí thì khôi phục chân khí.

Vốn là nghĩ đến đi săn, ai ngờ bị Linh thú tính toán, trúng mai phục.

Hiện tại hầu như tất cả mọi người đều bị thương, nếu không phải đột nhiên xuất hiện thanh niên bố trí xuống mê trận, chỉ sợ bọn họ đã toàn quân bị diệt.

- Người kia ta biết, là Trương Huyền Trương sư của Huyễn Vũ đế quốc, có một thú sủng Tử Dực Thiên Hùng thú nửa bước cửu trọng, lần trước ta ở giao dịch hội trao đổi vật phẩm, may mắn nhìn thấy một lần!

Khôi phục không biết bao lâu, một Danh Sư khuôn mặt trắng xanh nói.

Mặc dù chỉ là nhìn thoáng qua, nhưng hắn vẫn nhận được.

Vị này từng dùng nội đan Linh thú Hóa Phàm bát trọng, đổi lấy công pháp Kiều Thiên cảnh, huyên náo động tĩnh rất lớn, chỉ cần đi qua giao dịch hội, cơ bản đều biết.

Chỉ bất quá, ba vạn tân sinh, đi qua giao dịch hội chỉ là số ít, càng nhiều vẫn là người không biết được.

- Thú sủng nửa bước cửu trọng? Nói như vậy, chúng ta có phải được cứu rồi hay không?

Một vị Danh Sư xiết chặt nắm đấm, mang theo chờ mong.

- Không dễ dàng như vậy!

Một vị Danh Sư hơi lớn tuổi khác lắc đầu:

- Nơi này tổng cộng có hơn bốn trăm Linh thú, trong đó có gần một nửa đạt đến Kiều Thiên cảnh, lại thêm sơn cốc chật hẹp, đừng nói nửa bước cửu trọng, coi như cửu trọng chân chính tới, chỉ sợ cũng không đủ giết! Lại nói... Đối phương vì cứu chúng ta, bố trí xuống mê trận... Bản thân cũng vào không được, làm sao cứu người?

Một Linh thú tu vi không cao, nhưng mấy trăm con gộp lại công kích liền rất đáng sợ.

Thật giống như binh sĩ, liên hợp công kích, coi như cường giả đỉnh phong cũng có thể hủy diệt, chính vì vậy, đế quốc mới cường đại như thế, mệnh lệnh đưa ra, không ai dám chống lại.

Tình cảnh trước mắt đúng là như thế.

Hơn bốn trăm Linh thú, có thể thiết kế bọn hắn, nói rõ sớm đã liên minh, lại thêm sơn cốc chật hẹp, Linh thú phi hành khó tránh né, thật muốn đi qua cứu người, chỉ sợ còn chưa tới gần, liền sẽ bị liên hợp công kích mà chết.

Cho dù xông vào mê trận, Thiên Hùng thú hình thể to lớn, cũng rất dễ dàng bị phát hiện, từ đó rơi vào khổ chiến.

Có thể nói, cho dù bố trí mê trận, để bọn hắn an toàn trong thời gian ngắn, nhưng muốn cứu người, lại hầu như làm không được.

- Vậy chúng ta chỉ có thể chờ chết sao?

Vị Danh Sư này vẻ mặt khó coi.

- Đừng nghĩ nhiều như vậy, khôi phục thể lực nhanh đi, đến lúc đó lại nhìn! Chỉ có thể hi vọng, Mi trưởng lão biết chúng ta rơi vào nguy hiểm, tự mình ra tay, nếu không... trong tân sinh tuyệt đối không người có thể cứu được chúng ta!

Danh Sư than hơi lớn tuổi thở.

Kỳ thật mọi người rơi vào tình cảnh nguy hiểm như thế, cũng có chút trách hắn.

Tham công liều lĩnh, kết quả trúng mai phục.

- Không đúng, Đinh sư, ta làm sao nghe được phía ngoài có Linh thú kêu thảm? Ngươi nói có phải là vị Trương sư kia đã đi vào mê trận hay không?

Lại một Danh Sư nói.

Hắn phát hiện nửa ngày này, đã nghe được không ít tiếng Linh thú kêu thảm, có thể đã có người ra tay hay không?

- Ngươi nha, vẫn là quá ngây thơ!

Đinh sư lắc đầu:

- Hiện tại cái gì cũng nhìn không thấy, Linh thú cố ý kêu thảm, rõ ràng là thu hút chúng ta mắc lừa, cho dù không phải như thế, chỉ sợ cũng là hiệu quả của mê trận!

- Thu hút chúng ta mắc lừa?

- Ừm, bản thân ta còn là một vị Thuần Thú sư tứ tinh, cùng Linh thú tiếp xúc thời gian lâu dài, có thể nghe ra thanh âm của bọn nó, thanh âm mới vừa rồi, mặc dù có kêu thảm, nhưng càng nhiều hơn chính là hưng phấn cùng nịnh nọt... Phát ra loại thanh âm này, rõ ràng là cảm giác chúng ta đã là cá trong chậu, khó mà đào thoát, cao hứng khó tự kiềm chế!

Đinh sư nói.

Hắn là Thuần Thú sư, mặc dù không hiểu thú ngữ, không biết đối phương nói cái gì, nhưng có thể nghe ra chúng hỉ nộ ái ố.

Trong thanh âm có kêu thảm, cũng có hưng phấn, rõ ràng đám Linh thú kia đã có phương pháp, muốn một mẻ hốt gọn bọn hắn.

- Được rồi, vẫn là nghĩ biện pháp khôi phục thể lực, chờ đợi chiến đấu tiếp theo đi...

Nói đến đây, Đinh sư đang muốn tiếp tục bàn giao, để mọi người đừng có lòng cầu may, liền cảm thấy trận pháp trước mắt lay động kịch liệt.

- Nguy rồi, trận pháp muốn phá, nắm chặt binh khí, chuẩn bị chiến đấu...

Hắn gấp gáp quát, vội vàng đứng lên, Danh Sư khác cũng cực kỳ ngưng trọng.

Ông!

Tiếng nói còn không có kết thúc, mê trận trước mắt lay động ngừng lại, ngay sau đó liền thấy một thanh niên chậm rãi đi tới bọn họ.

Mọi người đều sững sờ.

- Được rồi... Các ngươi được cứu!

Thanh niên nhàn nhạt nhìn lại.

- Được cứu?

Mọi người ngẩn ngơ, lúc này mới phát hiện, vừa rồi rất nhiều Linh thú vây công, giờ phút này tất cả đều nằm rạp trên mặt đất, ánh mắt cung kính.

Mà thanh niên đi ở trong đó, như một Quân Vương không thể chiến thắng.

- Cái này...

- Đây là... Thuần phục?

- Một canh giờ, thuần phục hơn bốn trăm Linh thú?

Rất nhanh, mọi người hiểu được, cả đám dọa đến suýt chút nữa ngất đi.

Người khác thuần phục Linh thú, cần đủ loại lấy lòng, đủ loại bảo vật, vị thanh niên này, bố trí ra một mê trận, trong vòng một canh giờ, thuần phục nhiều như vậy...

Thật hay giả?

Không chỉ bọn họ, đám người Nhược Hoan công tử ở trên nham thạch, nhìn thấy trận pháp biến mất, vốn cho rằng phải lần nữa rơi vào khổ chiến, thấy cảnh này, tất cả đều dọa đến thiếu chút nữa ngất đi.

Một canh giờ thuần phục hơn bốn trăm Linh thú...

Đại ca, ngươi đây là muốn nghịch thiên a!

- Không đúng, các ngươi nhìn... tu vi của Trương sư!

Chính đang khiếp sợ, không biết ai hô lên, nghe nói như thế, ánh mắt của mọi người đồng loạt nhìn sang.

Vừa xem xét, thân thể mọi người đều nhoáng một cái, suýt chút nữa từ trên tảng đá cắm xuống.

Chỉ thấy một canh giờ trước, Trương sư vừa vặn đột phá Kiều Thiên cảnh, khí tức sung mãn, lực lượng mười phần, như giang hà dâng trào, cho người ta một loại cảm giác vạn lưu tụ hải.

- Vạn lưu về biển, đây là... Kiều Thiên cảnh đỉnh phong, bất cứ lúc nào cũng sẽ đột phá Quy Nhất cảnh...

- Không phải mới vừa đột phá đến Kiều Thiên cảnh sao?

Dùng sức vuốt mắt, tất cả mọi người điên rồi.

Gặp tu luyện nhanh, nhưng chưa thấy qua nhanh như vậy.

Vừa vặn đột phá, liền thừa thế xông lên một đại cấp bậc từ sơ kỳ đi đến đỉnh phong...

Ngươi đây là tu luyện, hay ăn cơm a?

Coi như ăn cơm, cũng không nhanh như vậy đi!

- Trương sư nhất định là vì cứu người, cố ý dùng bí pháp gì đó tăng lên tu vi, nếu không làm sao có thể ở trong thời gian ngắn thuần phục nhiều Linh thú như thế?

- Đúng vậy, hơn bốn trăm Linh thú, trừ khi thực lực vượt qua, nếu không làm sao có thể chân tâm thật ý thần phục!

Mọi người xiết chặt nắm đấm.

Bọn họ đều là Danh Sư, biết tu luyện gian khổ, trong thời gian ngắn tăng thực lực lên, tất nhiên phải bỏ ra cái giá tương ứng.

Linh thú trước mắt, có đã đạt đến Kiều Thiên cảnh, nếu như muốn thuần phục, chỉ có một biện pháp, cái kia chính là tu vi vượt qua đối phương!

Vì cứu người, trả giá đắt tăng cao tu vi... Phẩm hạnh đáng giá kính trọng!

- Những Linh thú bị ta giết, cộng thêm Linh thú thuần phục này, nên đầy đủ điểm tích lũy cho các ngươi! Không cần tiếp tục nữa, nhanh về hoàn thành khảo hạch đi!

Mọi người khiếp sợ, bội phục, liền nghe thanh âm nhàn nhạt của Trương Huyền vang lên.

Ngay sau đó liền thấy thân thể thanh niên nhoáng một cái, giẫm lên hẻm núi bốn phía, càng vọt càng cao.

- Đầy đủ điểm tích lũy cho chúng ta?

- Trương sư có ý tứ là... Muốn chúng ta mang về những Linh thú cùng nội đan này, hoàn thành khảo hạch?

- Hắn lấy những Linh thú bản thân thuần phục cùng săn giết này, tất cả đều đưa cho chúng ta? Cái này...

Sắc mặt nghiêm túc, mọi người chăm chú nhìn thân ảnh biến mất ở trong hẻm núi, tất cả đều xiết chặt nắm đấm, hốc mắt đỏ lên.

Không vì mình, chỉ vì nhân loại...

Đây mới thật sự là Danh Sư!

Thiên Nghĩ Phong Mẫu

dtv-ebook.com

- Mặc dù Trương sư không thèm để ý những Linh thú này, nhưng chúng ta thật chẳng lẽ mặt dày vô sỉ, chiếm những Linh thú này làm của riêng?

Ngột ngạt một lát, Đinh sư nhịn không được nhìn quanh một vòng.

- Nếu như không phải Trương sư ra tay, chúng ta khẳng định đã sớm chết, lại tham ô thú sủng cùng thành quả săn giết của hắn, quả thực không bằng súc sinh!

Tất cả mọi người là Danh Sư, đều có tôn nghiêm của mình.

Trương sư xuất thủ cứu người, đã để bọn hắn vạn phần cảm kích, nếu lại tham đồ vật của đối phương, về sau làm sao gặp người.

Làm sao đối mặt lý niệm cùng đạo nghĩa trong lòng?

- Tất cả mọi người đã có ý tưởng này, ta liền có đề nghị!

Đinh sư nhìn quanh một vòng.

Lúc này mấy người Nhược Hoan công tử, La Tuyền cũng từ trên nham thạch đi tới.

- Đinh sư mời nói!

Mọi người nhìn qua.

- Trương sư đã bảo chúng ta không cần tiếp tục nữa, chúng ta liền nghe hắn, hiện tại mang theo những Linh thú này về hoàn thành khảo hạch, bất quá...

Nói đến đây, Đinh sư dừng lại một chút:

- Mỗi người chúng ta, chỉ dùng một điểm tích lũy, có thể thông qua khảo hạch là được, mà còn lại, ta sẽ toàn bộ ghi vào danh nghĩa của Trương sư!

- Đây là nên!

- Không sai, những Linh thú này vốn là Trương sư thuần phục cùng săn giết, tự nhiên phải ghi vào tên của hắn!

...

Nghe nói như thế, mọi người đồng thời gật đầu.

Trước đó Mi trưởng lão đã nói, điểm tích lũy có thể tích lũy, cũng có thể nhiều người cùng hưởng, những Linh thú này đã là Trương sư thuần phục, săn giết, như vậy bọn họ chỉ cần một điểm, thông qua khảo hạch là được, còn lại đều lưu cho Trương sư.

Loại Danh Sư phẩm hạnh này, có tư cách trổ hết tài năng, để tất cả lão sư, trưởng lão trong học viện đều biết cùng chú ý!

Cái này cũng là bọn hắn phải làm, cũng phù hợp lý niệm mình kiên trì.

Thương nghị xong, mọi người mang theo những Linh thú này cùng nội đan, nhanh chóng đi xuống chân núi.

...

Không biết những người kia quyết định, Trương Huyền nhảy ra khỏi sơn cốc, dọc theo sơn mạch dốc đứng, thẳng tắp bay lượn về phía ngọn núi.

Thuần phục nhiều Linh thú như vậy, cũng đã chứng minh suy đoán trong lòng.

Trước đó hắn phát hiện rất nhiều Linh thú, ngay ngắn trật tự mai phục vây công nhân loại, liền toát ra một lo nghĩ... Những Linh thú này, là làm

thế nào biết hành tung của nhân loại, lại làm sao tránh né đủ loại bẫy rập?

Linh thú chịu trách nhiệm thu hút mọi người, đều chỉ có Hợp Linh cảnh, loại cấp bậc này không có khả năng phát hiện bẫy rập ngay cả rất nhiều Danh Sư cũng khó mà phát giác, trừ khi... phía sau có cái gì chỉ điểm!

Có phỏng đoán, mới ra tay cứu người, thuận tiện thuần phục Linh thú hỏi thăm tin tức.

Hỏi một chút, quả nhiên không ngoài dự đoán.

Sở dĩ bọn chúng có thể thành công, để nhiều nhân loại mắc lừa như vậy, quả thực phía sau có Linh thú chỉ điểm!

- Linh thú Quy Nhất cảnh sơ kỳ... Thiên Nghĩ Phong Mẫu!

Lông mày hắn giương lên.

Thông qua giao lưu, đã biết hắc thủ phía sau màn là cái gì!

Linh thú Quy Nhất cảnh sơ kỳ... Thiên Nghĩ Phong Mẫu!

Thiên Nghĩ Phong là một loại Linh thú cực kì thưa thớt, kích cỡ giống như con kiến, có thể ở trong núi tùy ý phi hành mà không bị phát hiện.

Loại vật nhỏ này, đối với cường giả không tính là gì, có thể tùy ý giết chết, nhưng để cho người ta kiêng kỵ là phía sau bọn chúng... Phong Mẫu!

Thiên Nghĩ Phong Mẫu, hình thể cùng nhân loại không sai biệt lắm, không thể phi hành, nhưng lại có thể khống chế ngàn vạn Thiên Nghĩ Phong, để nó thành vì ánh mắt của mình, bao phủ một phiến khu vực.

Những Linh thú kia, có thể sớm dự báo nhân loại mai phục, chính là Phong Mẫu khống chế Thiên Nghĩ Phong lặng lẽ quan sát, sau đó truyền lại tin tức.

- Vì sao Thiên Nghĩ Phong Mẫu muốn trợ giúp những Linh thú này?

Một bên tiến lên, một bên cau mày.

Thiên Nghĩ Phong Mẫu thuộc về Linh thú Quy Nhất cảnh, hơn nữa lại có nhiều Thiên Nghĩ Phong như vậy, hoàn toàn có thể sớm dự báo cử động của nhân loại, sớm làm ra phán đoán.

Do đó, những học sinh mới này muốn tổn thương nó rất khó!

Không cần thiết mạo hiểm chỉnh hợp Linh thú khác, chuyên môn đối kháng nhân loại!

Làm như vậy, một khi bị Mi trưởng lão phát hiện, tuyệt đối sẽ giết chết nó.

- Mặc kệ mục đích của nó là gì, nhưng sào huyệt của Thiên Nghĩ Phong nhất định phải đạt được!

Nghĩ một lát, thực sự nghĩ không ra mục đích của đối phương là cái gì, lắc đầu không tiếp tục dây dưa vấn đề này, hai mắt Trương Huyền tỏa ánh sáng.

Hắn thuần phục nhiều Linh thú như vậy, lại săn giết nhiều như vậy, tự nhiên không vĩ đại đến tặng cho Danh Sư khác, mà là nghe được Thiên Nghĩ Phong Mẫu, nghĩ tới một bảo vật mình rất cần!

Thiên Nghĩ Phong Sào!

Thiên Nghĩ Phong Mẫu, có thể tùy ý triệu hoán Thiên Nghĩ Phong, đồng thời mang nó đến địa phương muốn đi, chính dựa vào thứ này!

Giống như không gian giới chỉ, bên trong tự thành không gian, có điều, trong đó nắm giữ linh khí, có thể chứa đựng sinh vật có sinh mạng.

Nói cách khác, chỉ cần có thứ này, ngay cả người cũng có thể tùy tiện đặt vào.

Không gian giới chỉ, không thể chứa đựng vật phẩm có sinh mệnh, do đó thời điểm cùng phân thân trao đổi rất phiền phức, nếu có thứ này, thời điểm cần phân thân xuất hiện, hoàn toàn có thể để bản tôn vào trong đó, không bị bất kỳ ảnh hưởng gì.

Cũng có thể cất Tử Dực Thiên Hùng thú vào trong đó, đột nhiên tế ra, để đối thủ khó lòng phòng bị.

Nhất là thân phận Thuần Thú sư như hắn, lại thuần phục nhiều Linh thú như vậy, chỉ cần nguyện ý, hoàn toàn có thể để toàn bộ thú sủng ở bên trong, tùy thân mang theo, một khi sử dụng, liền có thể hình thành một đại quân Linh thú, có chiến lực vô tận!

Do đó, nghe được Thiên Nghĩ Phong Mẫu, hắn liền kìm nén không được.

Chỉ cần lấy được, còn quan trọng làm bất cứ chuyện gì, thậm chí không để ý tới những Linh thú săn được kia.

Hắn giải cứu mọi người, khẳng định bị Phong Mẫu biết được, sớm chạy trốn, hoặc nấp đi, còn muốn tìm liền khó khăn!

Trong mắt hoa văn ba động, Thiên Nghĩ Phong mà Danh Sư khác mắt thường khó có thể nhìn thấy, ở trước mặt hắn, có thể thấy rõ ràng, tất cả đều quơ cánh bay về phía một phương hướng, nhanh chóng phi hành.

Khí tức hoàn toàn nội liễm, Trương Huyền lặng yên không tiếng động theo ở phía sau.

Những Thiên Nghĩ Phong này nghe lệnh của Phong Mẫu, chỉ cần đi theo, liền nhất định có thể tìm tới.

Lấy thực lực của hắn bây giờ, cùng khống chế tu vi, giấu diếm Thiên Nghĩ Phong chỉ có là Man thú cấp, để chúng không cách nào phát hiện, vẫn là rất đơn giản.

Một đường bay về phía trước, lại gặp không ít tân sinh bị Linh thú thiết kế, thấy không quá nguy hiểm, Trương Huyền cũng lười đi quản.

Sau nửa canh giờ, liền đi tới giữa sườn núi của Lôi Nguyên phong.

Nơi này cách xa mặt đất, đã cao không dưới mấy ngàn thước, không khí càng thêm rét lạnh, mây trắng lượn lờ, người như đi lại trong mây.

Nương theo đi càng ngày càng cao, số lượng Linh thú cùng tân sinh khảo hạch đều ít đi rất nhiều, hầu như không có quá nhiều bóng người.

- Chẳng lẽ ở sơn cốc phía trước?

Thấy Thiên Nghĩ Phong ở phía trước chui vào một sơn cốc cây cối rậm rạp, thân thể Trương Huyền nhoáng một cái, giấu ở phía sau một cây đại thụ, lặng lẽ nhìn về phía trước.

Sơn cốc bao la, mênh mông vô bờ, cách ba bốn trăm mét, một sơn động cự đại che đậy ở trong âm u.

- Không nghĩ tới lại gặp người quen...

Mỉm cười.

Trước sơn động, thế mà để hắn thấy được hai người quen.

Chính là “Dư huynh” muốn cùng hắn đánh cược kia!

Lúc này Dư huynh cùng Phong Ngô chung một chỗ, đứng ở bên ngoài sơn động, đốt một cây nhang lớn.

Nhang lớn khói khí lượn lờ, thẳng tắp lướt vào trong sơn động.

- Thú Lân hương? Khó trách tên này dám đánh cược với ta, nguyên lai có dựa dẫm này...

Nhìn kỹ bộ dáng cây nhang, Trương Huyền gật đầu.

Căn nhang lớn này, hoàn toàn khác biệt nhan thơm bình thường, mặt ngoài mang theo hoa văn màu nâu xanh, tựa như che kín lân phiến.

Sau khi nhen lửa, khói khí như đường thẳng, có thể đi theo ý niệm người đốt nhan, trôi về phương hướng muốn đi.

Thứ này là lân phiến của Linh thú cao cấp luyện chế thành, trong đó mang theo mùi thơm đặc thù, đối với Linh thú cấp bậc thấp có thu hút trí mạng, thậm chí hút nhiều, còn có tác dụng mê huyễn, để Linh thú rơi vào trạng thái ngủ say.

Tên này chuyên môn chạy tới muốn cùng mình đánh cược, khẳng định là bởi vì có cái này.

Giá trị của Thú Lân hương cao không nói, phương pháp luyện chế nghe nói đã thất truyền, cũng không biết hắn từ nơi nào nhận được, chỉ cần bốc cháy, nhất định có thể thu hút vô số Linh thú đến, cam nguyện để hắn săn giết.

Xem ra, tên này đã săn giết không ít Linh thú, nhận được không ít nội đan.

Đi tới nơi này, chẳng lẽ cũng là phát hiện Thiên Nghĩ Phong Mẫu, muốn săn giết?

- Dư huynh, trong này thật sự là một Linh thú Quy Nhất cảnh sao?

Trước sơn động, Phong Ngô như không thể tin được.

- Yên tâm đi! Vì lần khảo hạch này, ta chuyên môn chuẩn bị hồi lâu, không chỉ có Thú Lân hương, còn chuẩn bị Tầm Tích Thử!

Dư huynh nhẹ nhàng cười một tiếng, trong tay có một con chuột trắng như tuyết nhảy ra ngoài.

Tầm Tích Thử, một loại Man thú đặc thù, có cái mũi siêu cường, bất kỳ đồ vật gì chỉ cần bị ngửi thấy, coi như cách nhau ngàn vạn dặm, đều có thể truy tìm đến.

Lúc trước Lộ Xung đánh lén Lâm Lang, giấu vào hoàng cung Tàng Thư khố, chính là bị Lâm gia dùng thứ này tìm tới.

- Cái này... Không phải Tầm Tích Thử bình thường?

Nhìn thoáng qua, phát hiện trên người Tầm Tích Thử kia có một đạo hắc tuyến, từ đầu sọ lan tràn xuống dưới, mãi cho đến phần đuôi, Phong Ngô tràn đầy nghi hoặc.

Tầm Tích Thử, trước kia hắn cũng đã gặp, đều trắng tinh như tuyết, không có tạp mao, làm sao con này sẽ có một cây hắc tuyến?

- Dĩ nhiên không phải, Tầm Tích Thử bình thường, là Man thú, làm sao dò xét được vị trí của Linh thú? Đây là hoàng kim Tầm Tích Thử, Tầm Tích Thử này sớm đã đạt đến Linh thú, từ nhỏ lấy phân và nước tiểu của Linh thú cấp cao làm thức ăn. Một khi thả ra, có thể nhẹ nhõm tìm được Linh thú trong vòng phương viên mười mấy dặm!

Bàn tay Dư huynh nhẹ nhàng vuốt ve Tầm Tích Thử, trong mắt tràn đầy đắc ý.

Tầm Tích Thử này, là hắn tốn đánh đổi cực lớn mới mua được, mục đích đúng là vì có thể ở lần thí luyện này một tiếng hót lên làm kinh người, để tất cả trưởng lão vì thế mà choáng váng.

Hiện tại xem ra... Hiệu quả thật không tệ.

- Chính là nó nói, nơi này có một Linh thú Quy Nhất cảnh...

Dư huynh cười cười.

- Linh thú Quy Nhất cảnh, vạn nhất không bị Thú Lân hương mê hoặc, chúng ta nên làm cái gì?

Nghe đối phương xác nhận, Phong Ngô vẫn còn có chút lo lắng.

Thực lực của hắn chỉ là nửa bước Kiều Thiên cảnh, Dư huynh cũng chỉ là Kiều Thiên cảnh sơ kỳ, nếu như Linh thú Quy Nhất cảnh kia không bị Thú Lân hương mê hoặc, không có hôn mê, mà vọt thẳng ra, bọn họ liền lành ít dữ nhiều.

- Hiệu quả của Thú Lân hương ngươi cũng không phải không thấy, chỉ cần không đến Hóa Phàm bát trọng, hầu như đều không chống chọi được, hơn nữa yên tâm đi, coi như không bị mê hoặc, ta cũng có biện pháp khác, không có nguy hiểm!

Dư huynh gật gật đầu, tràn đầy tự tin.

Trong sơn động khả năng có một Linh thú Quy Nhất cảnh, vẫn còn dám xông lại, làm sao có thể không có chuẩn bị!

Hắn không chỉ có Thú Lân hương, trong tay còn có một trận bàn cấp năm.

Tên bên trong kia không ra còn tốt, một khi đi ra, tuyệt đối để nó có đi không về!

Thuần phục Phong Mẫu

dtv-ebook.com

- Mặc dù Thú Lân hương có hiệu quả để Linh thú mê muội, nhưng muốn hôn mê Thiên Nghĩ Phong Mẫu... Vẫn là làm không được!

Nhìn một màn này ở trong mắt, Trương Huyền lắc đầu.

Thú Lân hương, mang theo tác dụng mê huyễn đặc thù, Linh thú bình thường, dù là Hóa Phàm thất trọng đỉnh phong, ngửi phải cũng khó có thể may mắn thoát khỏi, nhưng Thiên Nghĩ Phong Mẫu khác biệt.

Loại sinh mạng này, có thể phân ra tinh thần khống chế ngàn vạn Thiên Nghĩ Phong, linh hồn cường đại dường nào!

Muốn nó hôn mê, nào có đơn giản như vậy.

Tiếp tục chờ đợi, một khi Thiên Nghĩ Phong Mẫu đi ra, khẳng định phiền phức không nhỏ.

- Thiên Nghĩ Phong Sào ta khẳng định phải lấy, một khi để bọn họ phát hiện vị trí của Phong Mẫu trước, lại muốn lấy được tổ ong liền không quá dễ dàng...

Hai người an nguy, Trương Huyền cũng không ngại, dù sao ngay cả Thú Lân hương cũng có thể lấy ra, khó nói trong tay không có bảo vật lợi hại hơn.

Bây giờ hắn nghĩ càng nhiều hơn chính là, không thể để cho đối phương biết, đồ vật bên trong là cái gì!

Loại Linh thú này cực kỳ thưa thớt, toàn bộ Hồng Viễn đế quốc cũng chưa hẳn có thể tìm tới con thứ hai, có thể gặp gỡ, đã cực kỳ may mắn,

một khi rơi vào trong tay đối phương, lại muốn lấy được, liền hầu như không thể nào!

Loại không gian bảo vật có thể chứa đựng sinh mệnh, là không thể nào có người nguyện ý bán ra.

- Có muốn ra tay đánh bọn hắn ngất xỉu hay không?

Muốn có được Thiên Nghĩ Phong Sào, biện pháp tốt nhất chính là vọt thẳng vào, mà hai người này ngăn cửa động, thực sự không được, chỉ có thể trước đánh ngất xỉu bọn hắn.

- Được rồi, nếu là khảo hạch, làm không cẩn thận Mi trưởng lão khẳng định sẽ biết, vạn nhất bị định tội cướp đoạt, ngay cả khảo hạch cũng không qua, liền được không bù mất...

Loại ý nghĩ này ở trong óc xoay một cái, liền lắc đầu.

Năng lực của Thánh giả, là hắn không thể hiểu được, đã nhấn mạnh không thể cướp đoạt, chạy tới đánh người bất tỉnh, lấy Linh thú đi, một khi truyền đi, phiền phức không ít, có chút được không bù mất.

- Phân thân!

Tinh thần khẽ động, phân thân xuất hiện ở trước mắt.

Ý niệm câu thông, nói ý nghĩ cho đối phương biết, bản thân thì vận chuyển Hồng Trần Đạp Thiên bộ, mượn nhờ cỏ cây nồng đậm che chở, nhanh chóng bay về phía sơn động.

Khinh thân công pháp, duy trì khá hơn nữa, một khi đụng vào khu vực, cành lá, khó tránh khỏi sẽ có âm thanh, phi hành liền không có loại lo lắng này.

Chỉ là nếu không muốn bị phát hiện, coi như đối phương đi đến Quy Nhất cảnh, cũng chưa chắc biết.

Không lâu sau, đi tới cách hai người không xa, cách sơn động chỉ có vài chục mét, liền nấp xuống.

...

- Thú Lân hương đã đi vào nhiều như vậy, hẳn là đầu Linh thú kia đã mê choáng đi, nếu không chúng ta vào xem?

Nghe được Dư huynh luân phiên xác nhận, lúc này Phong Ngô mới yên tâm không ít, vừa nghĩ tới có thể có được nội đan Linh thú Quy Nhất cảnh, liền kích động đến vẻ mặt đỏ lên.

Trước đó Mi trưởng lão nói, nội đan của Trọc Thanh cảnh đỉnh phong 1 điểm; Hợp Linh cảnh sơ kỳ 10 điểm, trung kỳ 20 điểm, hậu kỳ 30 điểm, đỉnh phong 40 điểm! Linh thú Kiều Thiên cảnh sơ kỳ 100 điểm, trung kỳ 200 điểm... Cứ thế mà suy ra, nội đan Linh thú Quy Nhất cảnh, một con có thể hối đoái 1000 điểm!

Nhận được nhiều điểm tích lũy như vậy, tương đương với chém giết mười Linh thú Kiều Thiên cảnh sơ kỳ, coi như rất nhiều học sinh, đại bộ phận thiên phú vô song, cũng đầy đủ thu hoạch được thứ tự cực tốt.

- Trước đừng có gấp, Linh thú Quy Nhất cảnh, vạn pháp quy nhất, linh hồn mạnh mẽ, tốt nhất chờ nhiều một lát, tuyệt đối không nên chủ quan!

Dư huynh cũng kích động, có điều khắc chế hơn đối phương rất nhiều.

Mặc dù hắn rất tự tin với Thú Lân hương, nhưng dù sao cũng là Linh thú Quy Nhất cảnh, hết thảy vẫn cẩn thận cho thỏa đáng.

- Được!

Phong Ngô gật đầu, con mắt tỏa sáng:

- Chỉ cần săn giết con này, điểm tích lũy của Dư huynh liền tiếp cận hai ngàn, coi như Trương Huyền kia có thể mượn dùng Linh thú nửa bước cửu trọng một lần, cũng khẳng định không nhiều như vậy!

Nhớ tới Trương Huyền kia, hắn liền cảm thấy buồn bực.

Bị đối phương một chỉ đánh bại, lại luân phiên làm nhục, đả kích đến không có lòng tin, nếu như lần này Dư huynh có thể đại hoạch toàn thắng, để đối phương thất bại, lòng tin của hắn cũng có tăng lên cực lớn.

- Thú sủng cường đại tới đâu, cũng phải trước tìm được Linh thú lại nói! Linh thú cũng không tìm được, làm sao nhận được điểm tích lũy?

Dư huynh cười lạnh, trên mặt tràn đầy tự tin.

Thú sủng nửa bước cửu trọng lại như thế nào?

Nhiều nhất chỉ có thể tìm tới Linh thú Kiều Thiên cảnh, có thể tìm tới Quy Nhất cảnh sao?

Tìm không thấy, điểm tích lũy liền không có khả năng nhiều hơn mình!

- Đúng vậy a...

Phong Ngô lên tiếng, đang muốn tiếp tục nói chuyện, đột nhiên nghe được ngoài sơn cốc vang lên tiếng gió.

- Có người!

Dư huynh sầm mặt lại.

Phong Ngô cũng vội vàng nhìn sang.

Thật vất vả tìm được Linh thú lợi hại như thế, bọn họ cũng không muốn người khác nhúng chàm.

- Là dấu vết lưu lại của Linh thú Quy Nhất cảnh!

Đang âm thầm phòng bị, liền nghe tiếng gió phía ngoài ngừng lại, ngay sau đó một thanh âm trầm thấp vang lên.

- Linh thú Quy Nhất cảnh?

Nghe được thanh âm, hai người đồng thời nhíu mày.

Bọn họ mới vừa nói tìm được Linh thú, liền có người phát hiện, không phải là đến cướp đoạt với bọn hắn chứ?

Vù vù!

Đang kỳ quái, liền nghe tiếng gió càng đi càng xa, hình như vị Danh Sư này đang đuổi theo Linh thú Quy Nhất cảnh kia.

- Ngươi nhìn Thú Lân hương, ta đi qua xem một chút!

Xiết chặt nắm đấm, Dư huynh cũng nhịn không được nữa, bàn giao một tiếng, chân đạp mạnh, thẳng tắp phóng ra ngoài cốc.

Chẳng lẽ địa phương khác còn có Linh thú Quy Nhất cảnh? Người này đuổi theo? Sẽ không đúng dịp như thế chứ!

Đi tới ngoài cốc, quả nhiên thấy một bóng người thẳng tắp chạy như điên lên núi, có điều đã đi xa, có chút thấy không rõ!

Còn cái gọi là dấu vết Linh thú, hắn tìm nửa ngày, cái gì cũng không thấy.

- Cơ hội tốt ...

Thấy Dư huynh đến lối vào thung lũng, bên này chỉ có Phong Ngô, ánh mắt còn tập trung ở ngoài sơn cốc, Trương Huyền giấu ở một bên nhẹ nhàng cười một tiếng, hô… một chút, thẳng tắp chui vào sơn động.

Câu nói mới vừa rồi kia cùng bóng lưng chạy trốn tự nhiên là phân thân.

Mục đích của hắn là thu hút sự chú ý của đối phương, sau đó nghĩ biện pháp vào sơn động, lần này đã hoàn thành.

Còn vì cái gì không dùng thanh âm của mình, vạn nhất đối phương phát hiện trúng kế, cũng có thể phủi sạch quan hệ.

Hô!

Không tiếp tục để ý phân thân, cùng hai người Dư huynh, Phong Ngô phía ngoài, Trương Huyền vào sơn động, lập tức vận chuyển Minh Lý Chi Nhãn nhìn chung quanh.

Sơn động tối tăm, âm hàn, không biết sâu bao nhiêu, trên mặt đất nằm một tầng Thiên Nghĩ Phong, xem ra đều là bị Thú Lân hương hun choáng.

Thú Lân hương ngay cả Linh thú Hóa Phàm lục thất trọng cũng có thể hun choáng, một chút Man thú tự nhiên ngăn cản không nổi.

Người ở trên không trung chậm rãi phi hành vào trong, đi một hồi, con mắt lập tức sáng lên.

Cách đó không xa quả nhiên có một tổ ong lớn cỡ bóng đá, treo ở trên vách đá, cho người ta một loại cảm giác ngọc thạch đúc thành, vừa nhìn liền biết không phải phàm phẩm.

Bên cạnh tổ ong, là một Linh thú tràn đầy lông tơ, màu tuyết trắng, lớn cỡ một người, trắng trắng mập mập, xa xa nhìn tới như một người tuyết.

- Đây chính là Thiên Nghĩ Phong Mẫu?

Trương Huyền sững sờ.

Loại sinh mạng này, hắn cũng là ở trong sách nhìn qua giới thiệu, chưa bao giờ thấy qua, không có miêu tả kỹ càng, vốn cho rằng giống như Thiên Nghĩ Phong, thật nhiều móng vuốt, tràn đầy dữ tợn, không nghĩ tới lại là bộ dáng này.

Hô hô hô!

Trong lòng kỳ quái, chân khí trong cơ thể khống chế không nổi, tiết lộ một tia, Thiên Nghĩ Phong Mẫu trước mắt giống như phát hiện cái gì, con mắt nhìn chằm chằm qua.

Sưu!

Sau một khắc, liền đến gần, móng vuốt bổ tới Trương Huyền.

Không hổ là Linh thú Quy Nhất cảnh, lực công kích kinh người, móng vuốt chưa tới gần, liền cho người ta một loại áp bách kịch liệt, phảng phất như muốn chấn vỡ không khí.

Quy Nhất cảnh, vạn pháp quy nhất, lực lượng càng thêm chất phác, tinh khiết, càng thêm phù hợp tự nhiên, hồn lực cũng sẽ trở nên càng thêm cường đại.

Một trảo này thoạt nhìn đơn giản, nhưng tinh khí thần dung hợp ở một chỗ, cho người ta một loại cảm giác khó có thể chống chọi.

- A!

Biết không che giấu được, Trương Huyền cũng không tiếp tục ẩn giấu, thân thể giãn ra, người ở trên không trung liền vung một quyền nghênh đón.

Thực lực Kiều Thiên cảnh đỉnh phong điên cuồng vận chuyển, phối hợp lực lượng thân thể, linh hồn, có thể so với Hóa Phàm bát trọng.

Răng rắc!

Quyền trảo va chạm, Thiên Nghĩ Phong Mẫu còn không có kịp phản ứng, thân thể trắng tuyết liền bay ngược ra, thẳng tắp đụng ở trên vách tường, đập ra một cái hố to.

Đơn thuần đối đầu lực lượng, nó kém hơn nhiều lắm.

Nếu không phải Linh thú thể chất đặc thù, lần này khẳng định đã bị đánh chết tại chỗ.

Ông!

Bị một quyền đánh bay, Thiên Nghĩ Phong Mẫu cảm giác được người trước mắt mạnh mẽ, thân thể chấn động, xông ra vách tường, thẳng tắp bay về phía tổ ong, như biết người trước mắt này nguy hiểm, muốn lấy đi tổ ong, trốn ra xa xa.

- Muốn đi?

Biết một khi để nó cướp tổ ong, lại muốn tóm lấy liền khó khăn, bàn chân đạp mạnh mặt đất, Trương Huyền thi triển Thiên Đạo thân pháp, đi tới gần tổ ong, bàn tay chặn lại đường đi của đối phương.

Chân khí nhúc nhích ở lòng bàn tay, không khí chung quanh bị phong tỏa.

Tu vi đến Kiều Thiên cảnh đỉnh phong, khí tức như cầu vồng, dù đối phương là cường giả Quy Nhất cảnh, muốn phá vỡ cũng rất khó.

- Ong ong!

Thấy nhân loại này không cho nó lấy đi tổ ong, Thiên Nghĩ Phong Mẫu tràn đầy lo lắng, miệng há to, lộ ra hàm răng sắc bén.

- Không thể triền đấu...

Biết triền đấu với đối phương nữa, phiền phức sẽ không nhỏ, nhất là Thiên Nghĩ Phong đầy đất, một khi tỉnh táo lại, coi như tu vi của mình cao thâm, cũng khó có thể chống chọi, lúc này lông mày giương lên, toàn lực vận chuyển lực lượng trên người, đánh xuống một chưởng.

Bành!

Phong Hậu chịu đến trọng kích, như đụng bức tường, hộc ra từng ngụm máu.

Lần này Trương Huyền dùng lực lượng cực lớn, coi như nó là thân Linh thú, phòng ngự cực mạnh, cũng bị trọng thương.

- Thần phục ta, làm thú sủng của ta, ta có thể giúp ngươi tăng thực lực lên, khôi phục thương thế, nếu không... Chết!

Một chiêu đánh đối phương trọng thương, Trương Huyền chắp hai tay sau lưng, yết hầu nhúc nhích, nói ra Thượng Cổ thú ngữ.

Nói xong, một đạo chân khí phun ra ngoài, Thiên Đạo chân khí tinh thuần tựa như khe suối, cho người ta một loại cảm giác lỗ chân lông toàn thân mở rộng.

- Ông! Ông! Ông!

Nhìn thấy cỗ chân khí tinh thuần này, cảm nhận được thương thế trên người, Thiên Nghĩ Phong Mẫu biết còn dám chần chờ, đối phương tuyệt đối sẽ chém giết mình, chần chờ một chút, sau đó nói gì đó.

- Ừm, lập khế ước đi!

Biết đối phương hiểu quyết tâm của mình, chủ động thần phục, Trương Huyền hài lòng nhẹ gật đầu.

Có Thiên Đạo chân khí cùng thú ngữ phối hợp, thuần phục Linh thú càng thêm dễ dàng hơn trước kia, căn bản không cần nói nhảm quá nhiều.

- Cái này...

Không lâu sau, khế ước hoàn thành, Trương Huyền phun ra một ngụm trọc khí, ngẩng đầu nhìn về phía tổ ong trước mắt, vẻ mặt tràn đầy cổ quái.

Tử Dương thú

dtv-ebook.com

Thiên Nghĩ Phong Mẫu thuần phục, linh hồn đã có thể tới câu thông, tự nhiên cũng có lý giải nhất định với tổ ong này.

Tinh thần nhìn lại phía trong, con mắt của Trương Huyền kìm lòng không được xoay loạn.

Tổ ong lớn cỡ bóng đá kia, bên trong xác thực có thể dung nạp sinh mệnh, chỉ bất quá đường kính chừng hai mét, nhiều nhất dung nạp bản thân cùng Phong Mẫu, nhiều hơn nữa liền không được.

Vốn còn nghĩ bỏ Tử Dực Thiên Hùng thú vào, tổ kiến một đại quân Linh thú, hiện tại xem ra... Chỉ có thể tưởng tượng!

- Thiên Nghĩ Phong Mẫu chia làm rất nhiều đẳng cấp, nó là đê đẳng nhất, do đó xây dựng sào huyệt cũng tương đối thấp, trừ khi có thể giúp đỡ nó tăng lên đẳng cấp, để nó tiến hóa, nếu không, sào huyệt cũng chỉ lớn như thế...

Rất nhanh hắn liền rõ ràng nguyên nhân.

Thiên Nghĩ Phong Mẫu này là cấp thấp nhất, xây dựng tổ ong, nhiều nhất chỉ có thể chứa đựng chính nó, muốn tổ ong càng lớn, thì cần phải tiến hóa.

Khó trách đồ chơi này giấu ở trong ngọn núi, nhưng có thể bình an vô sự, chỉ sợ ở trong mắt cường giả chân chính, cho dù có tổ ong này cũng vô bổ, còn không bằng không lấy!

- Chuyện này là sao...

Vốn cho rằng tìm được thứ này, khẳng định phát tài, không nghĩ tới là kết quả như vậy, Trương Huyền cười khổ.

- Bên trong có sóng linh khí, nhanh vào xem...

Thời điểm hắn bất đắc dĩ, liền nghe ngoài động có một thanh âm vang lên, ngay sau đó truyền đến tiếng bước chân, Dư huynh cùng Phong Ngô ở phía ngoài đã phát hiện cái gì, muốn xông vào!

Vừa rồi Trương Huyền cùng Thiên Nghĩ Phong Mẫu chiến đấu, không cách nào che lấp khí tức, bất kể chân khí lay động hay Linh thú công kích, đều làm ra động tĩnh to lớn, muốn không bị phát hiện cũng khó.

- Đi vào trước!

Trương Huyền nhíu mày một cái, lại không để ý tới bất đắc dĩ.

Tinh thần khẽ động, Thiên Nghĩ Phong Mẫu bị thu vào tổ ong, ngay sau đó bàn tay trảo một cái, thu vào trữ vật giới chỉ.

Mặc dù là không gian vật phẩm, nhưng tổ ong tương đối đặc thù, hoàn toàn có thể để vào nhẫn, tùy thân mang theo.

Nếu không, ngày ngày cõng một đồ vật lớn cỡ bóng đá, người ngu đi nữa cũng có thể nhìn ra bí mật.

Hô!

Làm xong những chuyện này, mới vừa muốn rời đi, liền nghe cửa động có tiếng bước chân gấp rút truyền đến, ngay sau đó một viên dạ minh châu bị ném vào, bốn phía tỏa sáng.

- Nguy rồi!

Không nghĩ tới đối phương đi vào nhanh như vậy, một khi bị phát hiện, sẽ cực kỳ xấu hổ, lông mày giương lên, ngón tay Trương Huyền bỗng nhiên bắn ra.

Bành!

Dạ Minh Châu mới vừa ném vào lập tức nổ tung, sơn động lần nữa trở lại tối tăm, biết sự tình không thể chần chờ, ngay sau đó bàn chân bỗng nhiên đạp mạnh.

Sưu!

Thi triển Thiên Đạo thân pháp, cả người như huyễn ảnh, Dư huynh cùng Phong Ngô vừa mới tiến vào còn không kịp phản ứng, liền cảm thấy thấy hoa mắt, đã vọt ra khỏi sơn động.

- Có người...

Hai người đồng thời giật nảy mình, vội vàng làm ra dáng vẻ phòng ngự, bất quá đối phương không có ý tứ chiến đấu, một cái chớp mắt liền biến mất.

- Ai...

Vội vàng đuổi theo, chỉ thấy ngoài sơn cốc rỗng tuếch, nào có nửa cái bóng người.

- Linh thú... Không có?

Một lần nữa trở lại sơn động, trái phải tìm một vòng, đâu còn có cái bóng của Linh thú, Dư huynh, Phong Ngô nhìn nhau, lại không biết chuyện gì xảy ra, thì thật sự choáng váng!

- Đáng giận... Ta thật vất vả mê choáng Linh thú, thế mà bị cướp đi, đây rốt cuộc là ai...

Rít lên một tiếng, Dư huynh sắp muốn điên rồi.

Hắn thấy, khẳng định là bản thân mê choáng Linh thú, tên này vụng trộm đi vào chém giết, thi thể cũng để vào trữ vật giới chỉ lấy đi.

Nếu không, rõ ràng có dấu vết chiến đấu, nhưng vì sao nửa cọng lông của Linh thú Quy Nhất cảnh cũng không tìm được?

Đốt Thú Lân hương lâu như vậy, hao tốn đại công phu như thế, nhưng giúp người khác làm giá y, không tức điên là tốt lắm rồi.

...

- Nguy hiểm thật...

Ngoài sơn cốc, Trương Huyền lắc đầu.

May mắn không bị phát hiện, nếu không đối phương cắn chuyện bản thân cướp bóc đồ vật, khẳng định hết đường chối cãi.

Còn tốt phản ứng nhanh, đi đầu làm hỏng Dạ Minh Châu, để sơn động trở nên đen kịt, nếu không, lấy nhãn lực của hai người, khẳng định có thể nhận ra.

Đi tới một hồi, cổ tay khẽ đảo thả Phong Mẫu ra.

Hắn còn hơi nghi hoặc, còn có chuyện muốn hỏi.

- Vì sao ngươi lại chỉ điểm những Linh thú kia đối kháng nhân loại?

Thiên Nghĩ Phong Mẫu, căn cứ hắn nhận biết, cũng không phải Linh thú hảo tâm gì, cùng những Linh thú kia không có bất kỳ liên quan, vì cái gì hao phí tâm huyết chỉ điểm, để chúng đối kháng tân sinh?

Đây không phải tìm phiền toái cho mình sao?

- Là... Tử Dương thú buộc ta làm như vậy!

Phong Mẫu nói.

Sử dùng Thượng Cổ thú ngữ, đã có thể cùng đối phương ngôn ngữ giao lưu.

- Tử Dương thú?

Trương Huyền cau mày.

Hắn nhìn qua không ít sách vở của Thú đường, Man thú, Linh thú bình thường đều biết, nhưng đối phương nói Tử Dương thú là cái gì?

Chưa từng nghe qua!

- Vâng! Tử Dương thú là trước mấy ngày tới, không chỉ bảo ta hỗ trợ cho những Linh thú kia, còn triệu tập tất cả Linh thú tới, cùng một chỗ đối kháng nhân loại...

Phong Mẫu nói sự tình một lần.

- Ngươi nói là, một Tử Dương thú, vài ngày trước liền chỉnh hợp toàn bộ Linh thú ở Lôi Viễn phong, dùng để đối kháng tân sinh thí luyện hôm nay?

Trương Huyền càng ngày càng nghi hoặc.

Nếu như Tử Dương thú thật vì bảo hộ những Linh thú này, trước mấy ngày liền biết có thí luyện, hoàn toàn có thể để cho bọn chúng chạy trốn!

Đối kháng nhân loại...

Chẳng lẽ nó... Muốn giết chết những thiên tài này?

- Tử Dương thú kia có thực lực gì?

Trương Huyền nhịn không được hỏi.

- Ta cũng không biết, chỉ biết là sâu không lường được, căn bản không phải đối thủ...

Phong Mẫu lắc đầu:

- A, đúng, bây giờ nó đang ở chỗ cao nhất của ngọn núi, rất nhiều chuyện đều là nó tự mình chỉ huy!

- Ở trên ngọn núi?

Trương Huyền sửng sốt, chỉ huy Linh thú đối kháng nhân loại, tên này đến cùng có lai lịch gì? Vì sao phải làm như vậy?

- Vâng!

Phong Mẫu gật đầu.

Lại hỏi thăm vài câu, sau khi biết rõ ràng chân tướng sự tình, Trương Huyền càng ngày càng cảm thấy kỳ quái.

Rất nhiều Linh thú trên núi, quả thực là Mi trưởng lão bắt, nhưng mấy ngày trước, Tử Dương thú này không biết từ chỗ nào xuất hiện, yêu cầu các Linh thú phối hợp, đối phó nhân loại.

Vì không muốn thành vật hi sinh cho khảo hạch, bọn chúng đương nhiên sẽ không do dự, lập tức đáp ứng.

Bởi vì Thiên Nghĩ Phong Mẫu đặc thù, trở thành người cung ứng tình báo, mà Tử Dương thú thì tự thân lên trận, chỉ huy Linh thú bao vây nhân loại, đối kháng rất nhiều Danh Sư.

- Nếu như tùy ý Tử Dương thú tiếp tục chỉ huy, Danh Sư khẳng định tổn thất nặng nề...

Lần nữa thu Phong Mẫu vào tổ ong, Trương Huyền vuốt cằm.

Mặc dù những Danh Sư này bị đào thải, thậm chí bị giết, không có quan hệ gì tới hắn, nhưng đường đường Danh Sư, thế mà bị Linh thú trêu đùa, suy nghĩ một chút cũng có chút tức giận.

- Đi qua nhìn xem Tử Dương thú kia đến cùng là thần thánh phương nào!

Một Linh thú, lại dám ra tay với Danh Sư, không quan tâm Mi trưởng lão cùng Danh Sư học viện, Trương Huyền thật đúng là muốn nhìn xem tên này đến cùng có mấy cái đầu.

Thân thể nhảy lên, cả người thẳng tắp bay lên ngọn núi.

Lôi Viễn phong cao chừng hơn vạn mét, lại thêm thế núi dốc đứng, quanh năm tuyết đọng, coi như Hóa Phàm cảnh muốn leo lên đỉnh, không có nửa ngày là làm không được.

Hồng Trần Đạp Thiên bộ của Trương Huyền có thể phi hành, không cần tốn hao thời gian dài như vậy, hơn mười phút sau liền đến gần.

Diện tích ngọn núi cực lớn, chiếm diện tích không dưới trăm dặm, phía trên tuyết trắng mênh mang, phản xạ ra ánh sáng, như nhìn nhiều một hồi, liền có thể làm người hỏng mắt.

Loại tu vi như Trương Huyền, cũng không sợ đốt bị thương, có điều một mảnh trắng xóa, cũng sẽ để con mắt ê ẩm, đành phải vận chuyển Minh Lý Chi Nhãn dò xét khắp nơi.

Biết phía trên này khả năng có một Linh thú thực lực khó lường, không dám khinh thường, đổi một bộ quần áo màu trắng, dán chặt lấy tuyết, chậm rãi bay về phía trước.

- Có dấu chân Linh thú!

Bay một hồi, rất nhanh liền thấy trong tuyết có dấu chân to lớn, thẳng tắp đi về phía trước.

Cái dấu chân này, dài hơn nửa mét, đạp sâu ở trong tuyết đọng, cho thấy chủ nhân của dấu chân, nắm giữ một thân thể khổng lồ nặng nề.

- Đây rốt cuộc là Linh thú gì?

Lông mày nhíu lại, càng xem càng kỳ quái.

Loại dấu chân này, có chút tương tự nhân loại, nhưng hoàn toàn khác biệt, hắn nhìn qua không ít thư tịch giới thiệu liên quan tới Linh thú, ngay cả Thiên Nghĩ Phong Mẫu cũng nghe nói qua, nhưng chủ nhân của loại dấu chân này, lại chưa từng thấy qua.

- Mặc kệ là cái gì, đi theo dấu chân, tìm tới nó liền đơn giản...

Biết chỉ cần dọc theo dấu chân tiến lên, khẳng định có thể tìm được đối phương, Trương Huyền không còn lo lắng, nhanh chóng bay tới đằng trước.

Bay một hồi, quả nhiên thấy trong đống tuyết, một gian nhà tranh cự đại xuất hiện, dấu chân lan tràn đến gần nhà tranh thì biến mất không thấy gì nữa.

- Nhà tranh? Chẳng lẽ... nơi này còn có người?

Linh thú ở lại đều là sơn động, có nhà tranh, chẳng lẽ, có người ở bên trong, đại gia hỏa kia là thú sủng bị người thuần phục?

Nếu thật như vậy, người này lại có mục đích gì?

- Chẳng lẽ... Là Dị Linh tộc? Muốn một lần hành động giết chết nhiều Danh Sư như thế?

Lông mày hắn giương lên.

Nếu như nói ai muốn giết chết Danh Sư, chỉ sợ chỉ có Dị Linh tộc, Tử Dương thú này thống lĩnh Linh thú, vây quét Danh Sư, ngang ngược như thế, chỉ sợ cùng chủng tộc quỷ dị kia thoát không được quan hệ!

Bằng không làm sao có thể giấu ở trên ngọn núi cao nhất, không cho người ta phát hiện!

- Nhìn một chút...

Trong lòng hơi động, hắn ngừng thở, lặng lẽ tới gần.

Quả nhiên thấy một Linh thú to lớn nằm rạp ở trên mặt đất, đôi mắt như đèn lồng, có chút đóng lại, không biết đang thức hay ngủ thiếp đi.

- Đây chính là Tử Dương thú mà Thiên Nghĩ Phong Mẫu nói? Quả nhiên chưa thấy qua...

Nhìn thoáng qua đại gia hỏa này, toàn thân màu xanh, tựa như cự viên, quả thực là chủng loại chưa từng nghe qua, Trương Huyền nhịn không được nhíu mày.

Trên thư tịch, chưa bao giờ có ghi chép, tự nhiên đối với thực lực, tính cách, năng lực của nó cũng không hiểu rõ.

Một Linh thú xa lạ, thực lực khẳng định vượt qua Hóa Phàm thất trọng, xem như hắn cũng cảm thấy có chút kinh khủng.

Hô hô hô!

Đang muốn tiếp tục tới gần nhìn xem, dò xét tra rõ ràng đến cùng là cái gì, liền nghe nơi xa vang lên tiếng gió, lập tức liền thấy một Linh thú phi hành từ đằng xa bay tới.

Gia hỏa này, khí tức như cầu vồng, còn chưa tới gần, liền cho người ta một loại uy áp kịch liệt, là một Linh thú Hóa Phàm thất trọng phi hành.

- Có lẽ là một bọn với Tử Dương thú!

Thấy đại gia hỏa này, không hề che lấp khí tức, mà Tử Dương thú cũng không thèm để ý, liền biết cả hai khẳng định nhận biết, lúc này thân thể nhoáng một cái, kề sát trên một đống tuyết, giấu ở phía sau.

Động tác của hắn rất mềm mại, lại thêm thân mặc bạch y, coi như đối phương ở trên không trung cũng không phát hiện.

Khổ cực Dư huynh

dtv-ebook.com

Hô!

Linh thú phi hành Hóa Phàm thất trọng, đi tới nhà tranh trước, ngừng lại thu cánh, cuốn lên vô số phi tuyết.

- Rống!

Đứng thẳng xuống, Linh thú phi hành hô lên tiếng.

Đổi lại Thuần Thú sư khác, khẳng định không biết đối phương nói cái gì, nhưng Trương Huyền tinh thông Thượng Cổ thú ngữ, đã có thể hoàn chỉnh nghe rõ đối thoại.

- Đại nhân, ta đã nghe theo sắp xếp của ngươi, vây khốn những Danh Sư kia! Ít thì hai ba trăm người, nhiều hơn nghìn người, bọn họ tạm thời không cách nào đào thoát, đã có phần lớn người bị thương!

(*Phía dưới Linh thú đối thoại, đều là thú ngữ)

Linh thú phi hành nói.

Linh thú đi đến Hóa Phàm, liền có trí tuệ không kém nhân loại, mặc dù không biết bố trí trận pháp, rèn đúc vũ khí giống nhân loại, nhưng lại có tư tưởng của mình, có thể nghe theo mệnh lệnh làm việc.

Thật giống như thú sủng của Trương Huyền hiện tại, Tử Dực Thiên Hùng thú, vì Long Nham thú không tiếc khổ đợi năm mươi năm, thậm chí thường xuyên tìm Thú đường của Huyễn Vũ đế quốc phiền phức, đủ thấy thông minh.

- Quả nhiên đang vây quét Danh Sư!

Linh thú phi hành nói, làm sắc mặt Trương Huyền tái xanh.

Nó đã đến Hóa Phàm thất trọng, lại bay được, thật muốn ra tay, những Danh Sư kia quả thực khó lòng phòng bị!

Đến đây khảo hạch, tám chín phần mười đều là Trọc Thanh cảnh đỉnh phong, coi như có một bộ phận đạt đến Hợp Linh cảnh, nhưng so với đại gia hỏa này, là tuyệt không phải đối thủ!

Huống chi, nó còn chỉ huy vô số Linh thú hung hãn tàn bạo!

Ít thì hai ba trăm, nhiều hơn ngàn, xem ra mình cứu những Danh Sư kia, chỉ thuộc về số ít, khẳng định còn có càng nhiều Danh Sư lâm vào cái bẫy của đối phương.

Vây quét Danh Sư, hai gia hỏa này dám ra tay với tân sinh của Danh Sư học viện, chỉ sợ có không quan hệ bình thường với Dị Linh tộc.

- Làm không tệ!

Tử Dương thú ở trong nhà tranh bò lên, thân thể nhoáng một cái, đi ra.

Trên làn da màu xám xanh, lông tóc thô to nổ lên từng cây, mặc dù không phóng thích tu vi, nhưng cho người ta một loại cảm giác dâng trào, hình như thực lực của nó là vực sâu, để cho người ta thấy không rõ sâu cạn.

- Minh Lý Chi Nhãn!

Trong mắt gợn sóng vận chuyển, Trương Huyền muốn nhìn một chút tu vi cụ thể của tên này, lại phát hiện cái gì cũng không thấy.

- Nhìn không thấu? Chẳng lẽ là... Hóa Phàm cửu trọng, thậm chí... vượt qua?

Thực lực của Trương Huyền bây giờ, mặc dù chỉ có Kiều Thiên cảnh đỉnh phong, nhưng sức chiến đấu đã có thể so với Hóa Phàm bát trọng sơ

kỳ, Linh thú nắm giữ loại thực lực cấp bậc này, có thể một cái xem thấu, thậm chí coi như đến cửu trọng, cũng có thể biết được.

Mà con trước mắt, đứng ở đó tựa như núi lớn, không thể lay động, không phải là Linh thú Hóa Phàm cửu trọng, mà là đã vượt qua!

Vượt qua cửu trọng, cái kia chính là Bán Thánh!

Loại Linh thú cấp bậc này, đã có thể xưng là Thánh thú.

Khó trách hắn chưa từng nghe qua loại sinh mệnh cấp bậc cao này, Thú đường cấp thấp như Huyễn Vũ đế quốc, là không có tư cách ghi lại.

Trong lòng khiếp sợ, Minh Lý Chi Nhãn phát ra một tia chấn động, lập tức đưa tới Tử Dương thú chú ý, đầu quay lại.

Vội vàng đình chỉ quan sát, Trương Huyền đóng chặt huyệt đạo toàn thân.

Coi như không phải Thánh thú, đi đến Hóa Phàm bát trọng, cũng không phải hắn có thể chống lại!

Thiên Đạo chân khí cực kỳ tinh thuần, cộng thêm hắn khống chế thân thể, an tĩnh lại, tựa như một thi thể, coi như Thánh giả cũng khó có thể phát hiện.

Tử Dương thú nhìn thoáng qua, như không phát hiện cái gì, liền không tiếp tục để ý, nhìn về phía Linh thú phi hành trước mắt.

- Có Danh Sư phát hiện không?

Tử Dương thú tiếp tục hỏi.

- Không có người phát hiện, có điều, hai trăm Danh Sư bị vây ở Nhất Tuyến Thiên được cứu đi, hơn nữa...

Linh thú phi hành nói đến đây, như ngay cả chính nó cũng có chút không tin.

- Hơn nữa cái gì?

Tử Dương thú nhìn qua, không giận tự uy, thời tiết trên ngọn núi phảng phất như trầm xuống.

- Là Thánh thú!

Trương Huyền nhíu mày.

Mặc dù không có đi nhìn, nhưng uy thế cùng khí thế như vậy, từ trên người Mi trưởng lão đã từng cảm nhận được qua.

Tuyệt đối đạt đến Thánh giả, mà không phải Bán Thánh, Tòng Thánh!

Thực sự là Thánh giả!

Một Linh thú cấp bậc Thánh giả, muốn xuất thủ đối phó tân sinh...

Trên sống lưng hắn ứa ra mồ hôi lạnh!

Thực lực như thế, thật muốn xuất thủ, chỉ sợ tất cả tân sinh cộng lại, cũng không phải đối thủ, huống chi, những học sinh mới này đến từ thiên nam địa bắc, căn bản không đồng lòng.

- Hơn nữa, những Linh thú này, cắt đứt liên lạc với ta, hình như... Đã phản bội chúng ta!

Linh thú phi hành vội nói.

- Cắt đứt liên lạc? Dám phản bội ta, thật to gan...

Tử Dương thú híp mắt lại:

- Là Linh thú nào? Chờ chuyện này kết thúc, phải giáo huấn chúng một lần!

- Là Thanh Bối Man Hùng, Thiết Xỉ Báo, Hoàng Nam Hổ, Kim Tí Thiết Viên... còn có... Thiên Nghĩ Phong Mẫu, cũng đã mất đi liên hệ!

Linh thú phi hành tiếp tục nói.

- Đã mất đi liên hệ? Có ý tứ gì? Ngươi có dò xét không?

Tử Dương thú nhìn qua.

Thiên Nghĩ Phong Mẫu là nguồn gốc tin tức của nó, nếu như mất tích, coi như nó là Thánh thú cũng không có khả năng dùng tinh thần bao phủ toàn bộ Lôi Viễn phong, biết cử động của các Danh Sư.

- Chỉ sợ là bị người giết!

Linh thú phi hành ngữ khí gào thét:

- Ta đã mất đi liên hệ với Phong Mẫu, liền chuyên môn bay đến cửa động của nó, chỉ thấy hai Danh Sư lén lén lút lút thu thập Thú Lân hương...

- Thú Lân hương? Thứ này có tác dụng mê muội, chẳng lẽ bọn họ muốn ra tay với Phong Mẫu?

Tử Dương thú nổi giận đùng đùng.

- Có lẽ vậy, sau khi ta đánh ngất xỉu hai người này, vào sơn động tìm một vòng, bên trong có dấu vết chiến đấu, nhưng không thấy thân ảnh của Phong Mẫu, dưới cơn nóng giận cầm tới trữ vật giới chỉ của bọn hắn!

Linh thú phi hành vội vàng giải thích:

- Ta là Linh thú, không thể tu luyện chân khí, do đó không cách nào dò xét, không xác định Phong Mẫu là bị bọn họ bắt, hay đã giết!

Nói xong, móng vuốt to lớn lắc một cái, hai cái trữ vật giới chỉ bay tới Tử Dương thú.

Muốn kích hoạt trữ vật giới chỉ, đầu tiên phải chém giết chủ nhân, sau đó lợi dụng chân khí mới có thể mở ra, Linh thú phi hành kia không chém

giết Phong Ngô cùng “Dư huynh”, lại thêm trong cơ thể không có chân khí, tự nhiên không cách nào phá mở.

- Ta xem một chút!

Tử Dương thú thân là Thánh thú, nắm giữ rất nhiều thủ đoạn, Linh thú khác không phá nổi, đối với nó lại không tính là gì, tiếp nhận nhẫn, móng vuốt thô to khẽ vỗ.

Lập tức, linh hồn cường đại tiến vào bên trong.

Nhìn một hồi, lập tức lắc đầu:

- Thiên Nghĩ Phong Mẫu không ở bên trong, cũng không có nội đan, đoán chừng đã trốn, ngươi lại đi tìm một chút!

- Vâng!

Nghe được đồng bọn không có việc gì, Linh thú phi hành thở phào nhẹ nhõm.

Bên này cưỡng ép xóa đi linh hồn ấn ký trên trữ vật giới chỉ, hai người nằm ở giữa sườn núi đồng thời phun máu tươi, tỉnh lại.

Chính là “Dư huynh”, Phong Ngô bị Linh thú phi hành đánh ngất xỉu.

Linh hồn ấn ký bị cưỡng ép xóa đi, bọn họ liền cảm thấy đau đầu muốn nứt, bị nội thương.

- Y phục của chúng ta... Trữ vật giới chỉ...

Cúi đầu nhìn thoáng qua, hai người sắp muốn điên rồi.

Linh thú phi hành sợ trên người bọn họ còn ẩn giấu cái nhẫn khác, ngay cả y phục cũng lột, hiện tại bọn hắn không chỉ không có vật tư, còn trần trùng trục, một bộ y phục cũng không có.

- Đến cùng xảy ra chuyện gì?

Bọn họ là tới bắt Linh thú, kết quả bị Linh thú lột sạch quần áo vứt ở chỗ này... Còn cướp đi trữ vật giới chỉ, ai có thể nói cho chúng ta biết, đã xảy ra chuyện gì không?

Chẳng lẽ... Linh thú này không chỉ cướp bóc, còn muốn cướp sắc?

Vội cúi đầu nhìn thoáng qua, phát hiện hình như không có bị xâm phạm, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, đồng thời nước mắt chảy ra.

Trước đó còn lời thề son sắt, muốn cùng Trương Huyền phân cao thấp, bây giờ biến thành như vậy, so cái rắm ah!

Đừng nói so, nếu như không nhanh tìm Linh thú săn giết, ngay cả một điểm tích lũy cũng không có, chỉ sợ không thể thông qua khảo hạch!

Chuyện này là sao!

Danh Sư khác tới, đều là sưu tập vô số da thú, xương thú, thậm chí nội đan, mà bọn họ lại ngay cả trữ vật giới chỉ cùng quần áo cũng mất đi, chân chính sạch sẽ trơn tru...

May mắn không có người nhìn thấy, nếu không cũng không cần khảo hạch, mất mặt cũng sẽ tươi sống mất chết.

Đứng dậy, “Dư huynh” vội vàng tìm lá cây chặn lại vị trí chủ yếu, lúc này mới mặt mũi bi phẫn mở miệng:

- Hiện tại chúng ta đi tìm Linh thú, nghĩ biện pháp đánh giết, sau đó làm chút quần áo... Trước nghĩ biện pháp nhận được điểm tích lũy lại nói!

- Ừm!

Phong Ngô vội vàng gật đầu.

Việc cấp bách, là nắm chặt thời gian tìm y phục, nếu không, cởi truồng tán loạn trong núi, coi như không có nhiều người, cũng cực kỳ mất mặt!

- May mắn Thú Lân hương vẫn còn, đối mặt Linh thú Kiều Thiên cảnh, cũng có năng lực đối kháng...

Mặc vào lá cây, “Dư huynh” thanh tỉnh không ít, cúi đầu nhìn lại, chỉ thấy Thú Lân hương vừa rồi thiêu đốt một nửa vẫn còn, Linh thú đánh lén bọn hắn cũng không lấy đi.

Thấy có thứ này, lập tức thở phào nhẹ nhõm.

Chí ít còn không phải một nghèo hai trắng, có thứ này, có khi còn có cơ hội lật bàn.

Dù sao mặc dù thực lực Trương sư kia không yếu, gặp gỡ Linh thú Kiều Thiên cảnh trung kỳ cũng rất khó chiến thắng, mà bọn họ có cái này, liền có khả năng chiến thắng, đồng thời thành công săn bắt nội đan.

- Nhanh lên đi!

Bàn chân đạp mạnh, lại không quản được cái khác, hai người nhanh chóng phóng lên núi.

Ngọn núi càng cao, đẳng cấp Linh thú càng cao, bọn họ mới có cơ hội lật bàn, nếu không, cũng chỉ có thể chờ nhận thua.

Nương theo tốc độ chạy gia tăng, lá cây trên người không ngừng bay lên, lộ ra da trắng cùng đen nhánh...

...

- Chỉ cần Thiên Nghĩ Phong Mẫu còn sống, khẳng định sẽ phái Thiên Nghĩ Phong tới báo tin, nó vắng mặt, liền vất vả ngươi qua lại mấy chuyến, tuyệt đối không nên xuất hiện sai lầm gì!

Trên ngọn núi, Tử Dương thú nói.

- Yên tâm đi!

Linh thú phi hành gật đầu, lời thề son sắt.

Không có Thiên Nghĩ Phong Mẫu truyền lại tin tức, hiện tại chỉ có thể để Linh thú phi hành này qua lại tuần tra, thông bẩm tin tức.

- Đi xuống đi!

Tử Dương thú lắc lắc móng vuốt to lớn.

- Vâng!

Linh thú phi hành lên tiếng, cánh lóe lên, thẳng tắp bay lên bầu trời, một lát sau liền biến mất ở trước mắt, hẳn là xuống núi.

Linh thú phi hành rời đi, bắp thịt toàn thân Tử Dương thú xiết chặt, thân thể khổng lồ thẳng tắp lơ lửng, đầu lâu nhìn qua một bên, hai mắt như điện.

- Gia hỏa núp ở nơi đó, có thể đi ra rồi!

Lần này nói không phải thú ngữ, mà là ngôn ngữ nhân loại.

- Bị phát hiện...

Nghe được nó nói, nhìn thấy ánh mắt đối phương nhìn chăm chú bên mình, toàn thân Trương Huyền xiết chặt, huyết dịch cả người lập tức trở nên băng lãnh.

Vốn cho rằng giấu rất tốt, không nghĩ tới... vẫn là bị phát hiện!

Giết chết nha

dtv-ebook.com

Cũng đúng!

Nếu như là Bán Thánh, Tòng Thánh, hắn che đậy khí tức, phong bế huyệt đạo, khó mà phát hiện, Thánh giả lại khác biệt!

Bước vào cấp bậc này, đã có thể hoàn mỹ dung hợp hoàn cảnh chung quanh, mọi cử động tự mang uy thế, đừng nói che giấu, coi như giấu ở trong tuyết, chôn dưới đất, cũng có thể bị moi ra.

Thánh giả, cấp độ sinh mệnh đã vượt ra khỏi Hóa Phàm, đạt đến cảnh giới cao hơn.

- Vẫn bị ngươi phát hiện!

Biết tiếp tục ẩn núp cũng không có ý nghĩa, hít sâu một hơi, thân thể Trương Huyền nhoáng một cái, đứng lên.

Vừa rồi hắn là Minh Lý Chi Nhãn xuất hiện ba động liền bị đối phương phát hiện, tên này cùng Linh thú phi hành dùng đều là thú ngữ, cũng không lo lắng rò rỉ tin tức, nên ẩn nhẫn không phát.

Đợi sự tình thương nghị xong xuôi, mới quyết định moi bản thân ra.

- Danh Sư mới tới?

Tử Dương thú nhìn qua.

Đạt đến Thánh giả, cấp độ sinh mệnh phát sinh biến hóa, đã có thể nói ra ngôn ngữ nhân loại.

- Phải!

Biết ở trước mặt đối phương, là không thể chơi ra trò gian, Trương Huyền gật đầu.

- Còn không có tiến vào học viện, liền đến Kiều Thiên cảnh đỉnh phong, càng có thể tìm tới nơi này, không sai, ở trong tân sinh coi như không phải cao cấp nhất, cũng không xê xích gì nhiều!

Nhìn ra tu vi của Trương Huyền, Tử Dương thú nhẹ gật đầu.

- Còn tốt!

Cười nhạt một tiếng, trên mặt Trương Huyền không có quá nhiều ba động, nhưng bàn chân đạp trên mặt đất, bàn tay giấu ở sau lưng, dường như đang làm gì đó.

- Đừng giở trò ở trước mặt ta... Nếu không, ta sợ khống chế không nổi tính tình của mình!

Dường như nhìn ra động tác của hắn, Tử Dương thú hừ một tiếng.

- Tính khí?

Trương Huyền lắc đầu, mặt lạnh nhạt nhìn qua:

- Cũng đúng, ta cũng sợ khống chế không nổi tính tình của mình đánh chết ngươi!

- Ngươi nói cái gì?

Tử Dương thú sững sờ, giống như nhìn quái vật nhìn về phía thanh niên trước mắt.

Nó là Thánh thú, đối phương chẳng qua là Kiều Thiên cảnh, muốn bóp chết, thậm chí cũng không cần động thủ, chỉ bằng vào linh hồn liền có thể trực tiếp giết chết, lại khoác lác không biết ngượng, nói khống chế không nổi tính tình của mình, đánh chết nó?

Ngươi biết ngươi đang nói chuyện với ai không?

Không biết trời cao đất rộng!

- Ngươi rất tự tin?

Sắc mặt tái xanh, Tử Dương thú hừ lạnh, ánh mắt như điện mang, tựa như lúc nào cũng có thể thiêu đốt.

- Ta không phải tự tin, mà là nói lời nói thật, như vậy đi, cho ngươi một cơ hội, nhận ta làm chủ, có thể tha cho ngươi khỏi chết...

Hai tay chắp sau lưng, thần sắc của Trương Huyền thản nhiên.

- Người không biết không sợ, xem ra ngươi không biết đang nói chuyện với ai! Đã như vậy, ta liền để ngươi trả giá khi không biết trời cao đất rộng!

Không nghĩ tới một nhân vật như con kiến hôi, thế mà muốn nó nhận chủ, còn tuyên bố không giết nó, khuôn mặt của Tử Dương thú xanh xám, lông tóc toàn thân nổ tung, rít lên một tiếng, bàn tay thô to đột nhiên vươn về trước.

Phần phật!

Linh khí hùng hậu, chớp mắt ở trước mặt tạo thành một bàn tay khổng lồ, tựa như che đậy thiên địa, lăng không mà xuống, như toàn bộ ngọn núi đều ở dưới một ý niệm của nó, liền có thể tiêu diệt.

Mặc dù Thánh thú không thể tu luyện chân khí, nhưng đi đến loại cấp bậc này, nắm giữ năng lực di sơn đảo hải, nhất cử nhất động tự mang chuẩn mực, đừng nói tiêu diệt một ngọn núi, dù quốc gia như Thiên Huyền vương quốc, xóa khỏi khu vực cũng là chuyện dễ như trở bàn tay.

Do đó, một chưởng này còn chưa rơi xuống, toàn bộ khu vực tuyết đọng tan ra, cho người ta một loại cảm giác ngọn núi rơi xuống, sao băng vẫn lạc.

- Tự tìm cái chết? Ta xem là ngươi tự tìm cái chết...

Đối mặt một chưởng uy lực như thế, Trương Huyền cũng không tránh né, mà cười nhạt một tiếng, vỗ bàn tay:

- Ngoan Nhân, chơi chết hắn cho ta!

Mặc dù đối phương là Thánh giả, nhưng hắn cũng không phải không có át chủ bài.

Trong Địa cung nhận được hơn hai mươi khôi lỗi, đều có thực lực Thánh giả, đánh một Thánh thú chỉ là Thánh giả nhất trọng, không khó lắm!

Huống chi, trong tay còn có một tồn tại siêu cường tự xưng đối chiến qua với Khổng sư... Ngoan Nhân!

Cái tên này, mặc dù bị vây ở trong Thiên Đạo chi thư, không thể động đậy, nhưng thực lực là thật, đừng nói một con Tử Dương thú, coi như đến mười cái, đoán chừng cũng không đủ giết!

Ầm ầm!

Nương theo bàn tay của hắn, một quyển sách cao ngất xuất hiện ở trên không trung, một trái tim khiêu động, từ trang trong sách hiện lên.

- Phá!

Một thanh âm vang lên.

Soạt!

Như ngôn xuất pháp tùy, lại giống như thanh âm thiên địa, Tử Dương thú đánh ra thủ chưởng, lập tức vỡ vụn như thủy tinh, hóa thành linh khí, tan thành mây khói.

- Cái gì...

Thấy thanh niên tế ra pháp bảo, chỉ nói một chữ, liền đánh nát công kích của nó, con ngươi của Tử Dương thú co rụt lại, dọa đến thiếu chút nữa ngất đi.

Nó là Thánh giả nhất trọng đỉnh phong, thực lực chân chính, coi như ở toàn bộ Hồng Viễn đế quốc, cũng được cho là cao nhất!

Vốn cho rằng đối phó một tiểu tử Kiều Thiên cảnh, dễ như trở bàn tay, nằm mơ cũng không nghĩ tới, đối phương lấy ra bảo vật, một câu phá công kích, một lời ép bát phương!

- Trốn!

Trong lòng sinh ra cảm giác nguy hiểm mãnh liệt, không có quá nhiều do dự, thân thể Tử Dương thú nhảy lên, thẳng tắp phóng về phía trời cao.

Nó là Thánh thú, mặc dù không có cánh cũng có thể phi hành.

Dù thực lực thanh niên trước mắt này không ra hồn, nhưng pháp bảo trong tay thực quá mạnh, tiếp tục đối kháng tiếp, khẳng định sẽ ăn thiệt thòi, còn không bằng chạy trốn.

- Có ta ở đây, muốn chạy trốn? Nằm mơ!

Mới vừa bay lên không đủ mấy chục mét, liền nghe một thanh âm nhàn nhạt vang lên, ngay sau đó một cỗ sát lục chi khí nồng đậm bay thẳng trong óc, để mắt nó tối sầm lại.

- Dị Linh tộc...

Con ngươi co rụt lại, khí tức trong người lập tức bị tách ra, thân thể Tử Dương thú từ không trung rơi xuống, ngã vào trong đống tuyết.

- Tiểu Ngoan, không tệ a, xem ra không khoác lác!

Không nghĩ tới Ngoan Nhân mạnh như vậy, một câu nói liền phá công kích của đối phương, một cái ý niệm liền để Tử Dương thú từ không trung ngã xuống, Trương Huyền hài lòng sờ lên trái tim trong trang sách.

- ...

Ngoan Nhân giật giật, nhưng một câu nói không nên lời.

Tử Dương thú nằm dưới đất thấy cảnh này, càng suýt chút nữa hộc máu.

Mặc dù không biết trong trang sách phong ấn đến cùng là cái gì, nhưng có thể xác định, tuyệt đối là một nhân vật đứng ở đỉnh phong nhất, vốn tưởng rằng là lão sư hoặc thủ hộ giả của hắn, nằm mơ cũng không nghĩ tới...

Trực tiếp dùng tay sờ tới sờ lui, giống như sờ chó xù vậy!

Có lầm hay không?

Cái tên này đến cùng là người nào?

- Cái trái tim kia là cao thủ Dị Linh tộc, chẳng lẽ... Thanh niên này là người Dị Linh tộc, muốn lẫn vào Danh Sư học viện?

Đột nhiên nghĩ đến cái gì, toàn thân nó trở nên băng hàn.

Trong truyền thuyết, người hoàng thất của Dị Linh tộc, không chỉ có thể ngụy trang thành nhân loại, thậm chí còn có thể ngụy trang thành Danh Sư cũng nhìn không ra.

Năm đó đã từng có một vị như vậy, ngụy trang thành công, thu hoạch cơ mật, để Danh Sư đường suýt chút nữa bại trận!

Nếu không phải Khổng sư sớm phát hiện, ngăn cơn sóng dữ, sợ rằng thất bại cũng không phải Dị Linh tộc, mà là nhân tộc!

Người trước mắt này, không khác gì nhân loại, lại có thể trở thành Danh Sư trà trộn vào, chẳng lẽ, thật là Vương giả Dị Linh tộc? Nếu không làm sao có thể có một vị cao thủ mạnh như thế, lại xem như chó xù đối đãi?

- Ta muốn giết ngươi...

Con mắt của Tử Dương thú lập tức đỏ lên.

Nếu như phán đoán là thật, tuyệt không thể để người này lẫn vào Danh Sư học viện, nếu không, toàn bộ học viện, tất nhiên sẽ gặp phải hủy diệt

tính đả kích, có khi Nhân tộc cũng bởi vậy gặp nạn!

Hô!

Bàn tay vỗ trên mặt đất, thân thể khổng lồ lập tức lao đến Trương Huyền, khí tức cường đại, giống như một thanh lợi kiếm, tựa hồ muốn tiêu diệt người.

- Nằm xuống cho ta!

Ngoan Nhân ở trong thư tịch đang buồn bực, định tìm cơ hội thương nghị với đối phương một chút, có thể thả hắn ra hay không, chỉ thấy đại gia hỏa này vọt tới lần nữa, không khỏi tức giận, quát to một tiếng.

Còn không quản được ngươi sao?

Thiên Nhận Danh Sư ngay cả Thiên Đạo cũng có thể khống chế, ngươi lại dám giết, thật là lớn gan chó!

Ầm ầm!

Nương theo tiếng quát của hắn, sát lục chi khí đặc hữu của Dị Linh tộc, lần nữa đâm vào trong óc, Tử Dương thú giống như con ruồi bị vỗ trúng, trực tiếp ngã xuống đất, ngay sau đó trượt về phía trước.

Mặc dù thực lực của hắn so với lúc đỉnh cao, chênh lệch cách xa vạn dặm, nhưng mà đối phó một con thú nhỏ chỉ là Thánh giả nhất trọng, vẫn dễ như trở bàn tay, không khó hơn giết con muỗi.

- Ta muốn giết ngươi...

Nằm trên mặt đất, bị một cỗ lực lượng khổng lồ trấn áp không cách nào động đậy, con mắt của Tử Dương thú đỏ thẫm nhìn về phía Trương Huyền cách đó không xa, điên cuồng gào thét, mang theo không cam lòng nồng đậm.

- Muốn giết ta như vậy?

Thấy thái độ tên này như thế, Trương Huyền không còn gì để nói.

Chó săn của Dị Linh tộc này quả nhiên phách lối!

Đoán chừng là nhìn thiên phú của mình tốt, muốn chém giết, chấm dứt hậu hoạn.

- Không sai, không giết ngươi, cho dù ta chết cũng không cam tâm...

Tử Dương thú rít gào.

- Được rồi...

Nghe nó nói ra những lời này, Trương Huyền búng tay, ngón tay chỉ về phía trước một chút:

- Đều lên đi, làm “chết” nó cho ta!

Soạt!

Trong đống tuyết chung quanh, lập tức toát ra hơn hai mươi khôi lỗi.

Vừa rồi bàn chân đạp, bàn tay chắp ở sau lưng, liền giấu từng trữ vật giới chỉ chứa khôi lỗi dưới đất, chờ đợi cơ hội.

Tên này đã một lòng muốn giết mình, vậy không có gì có thể khách khí.

- Rống!

Rất nhiều khôi lỗi nhận được thụ ý, đồng thời rống kêu ra tiếng, cả đám bỗng nhiên vọt tới.

Hô!

Một khôi lỗi lao tới gần, một cước đá vào trên mặt Tử Dương thú, đạp nó bay ra ngoài, người sau còn không có kịp phản ứng, sau lưng đã sớm đứng ngay ngắn một khôi lỗi, quất tới một quyền.

Bành bành bành bành!

Tử Dương thú bị đánh qua lại bay loạn, mặt mũi bầm dập, hộc máu từng ngụm.

- Khôi lỗi Dị Linh tộc? Quả nhiên là Vương giả của Dị Linh tộc... Đáng giận, đáng giận!

Thấy hắn ném ra nhiều khôi lỗi Dị Linh tộc như vậy, trong tâm Tử Dương thú gào thét.

Có thể để cho cao thủ Dị Linh tộc lưu lại ý niệm bảo hộ, lại có nhiều khôi lỗi Dị Linh tộc như vậy, không phải đại nhân vật của Dị Linh tộc thì là cái gì?

Đáng tiếc nó không sớm nhìn ra, vừa ra tay liền đánh giết đối phương, bây giờ nói nhiều hơn nữa cũng đã chậm...

Hơn hai mươi khôi lỗi Thánh giả nhất trọng coi thường phòng ngự đồng thời ra tay công kích, đừng nói nó, coi như Thánh giả nhị trọng, tam trọng, cũng chỉ có một con đường có thể chạy trốn!

Huống chi hiện tại, nó còn bị trái tim kia dùng sát lục chi khí đâm trúng, không thể động đậy!

Không biết bao nhiêu nắm đấm, bao nhiêu cước, Tử Dương thú đã cảm thấy trước mắt biến thành màu đen, đầu sắp muốn nổ.

- Có nhận thua hay không? Hiện tại nhận ta làm chủ, ta có thể tha cho ngươi khỏi chết!

Ngay thời điểm nó cảm thấy lập tức liền bị đánh chết, thanh âm nhàn nhạt của thanh niên vang lên.

Sụp đổ Tử Dương thú

dtv-ebook.com

Chân núi Lôi Viễn phong.

Lưu quang phóng tới, một bóng người cùng một Linh thú phi hành thẳng tắp rơi xuống.

- Mi trưởng lão!

Bóng người đi tới gần, ôm quyền mỉm cười.

- Mạc đường chủ!

Mi trưởng lão vội hoàn lễ.

Không phải người khác, chính là Hồng Viễn đế quốc Danh Sư đường đường chủ… Mạc Cao Viễn!

Mặc dù hắn không thuộc về một trong thập đại trưởng lão, nhưng địa vị cùng thực lực không kém bọn hắn.

- Lang Gia Thánh thú!

Mi trưởng lão nhìn về phía Linh thú phi hành cách đó không xa, cũng ôm quyền.

Thú sủng của Mạc Cao Viễn, Thánh cấp nhất trọng sơ kỳ Lang Gia thú!

Cùng là Thánh cấp, trên lễ tiết không thể chậm trễ chút nào.

- Bái kiến Mi trưởng lão!

Thánh thú mở miệng nói tiếng người.

- Không biết Mạc đường chủ cùng Thánh thú tới, là cần làm chuyện gì?

Làm lễ ra mắt xong xuôi, Mi trưởng lão nghi ngờ nhìn qua.

Danh Sư học viện cùng Hồng Viễn Danh Sư đường, thuộc về quan hệ cùng cấp, cùng thuộc phong hào đế quốc khống chế, tuyển nhận tân sinh, đối phương là không có tư cách chen vào.

- Nghe nói đến vô số thiên tài, tùy tiện tới xem một chút mà thôi...

Mạc Cao Viễn cười cười.

Đã bắt đầu nhập môn khảo hạch, vị Trương sư kia khẳng định cũng tới, nhìn xem có thể giữ gìn mối quan hệ, thừa cơ hỏi thăm tình huống Dương sư một chút hay không.

- Quả thực đến không ít thiên tài, có điều, có thể thông qua khảo hạch hay không, còn chưa biết được!

Nghe đối phương không có việc gì, Mi trưởng lão thở phào nhẹ nhõm, mỉm cười vuốt râu.

- Ồ? Mi trưởng lão cớ gì nói ra lời ấy?

Mạc Cao Viễn kỳ quái.

Nếu là khảo hạch, tự nhiên phần lớn người đều có thể thông qua, nếu không, thiết lập hạng mục liền không có ý nghĩa.

- Lần khảo hạch này không phải đi săn Linh thú Hóa Phàm tứ trọng đỉnh phong sao? Đối với những thiên tài Danh Sư này, muốn hoàn thành nhiệm vụ không khó lắm a!

Danh Sư học viện khảo hạch, là thịnh sự của Hồng Viễn đế quốc, làm Danh Sư đường đường chủ sao có thể không biết.

Danh Sư tứ tinh đỉnh phong, đối mặt Linh thú Hóa Phàm tứ trọng, mặc dù trên thực lực còn hơi không bằng, nhưng muốn hoàn thành nhiệm vụ

vẫn không khó.

- Danh Sư học viện, là địa phương tuyển nhận Danh Sư, cũng không phải ai thực lực mạnh, ai man lực lớn liền có thể trúng tuyển, nhưng mà đi săn, lại có chút quá dễ dàng a!

Mi trưởng lão cười một tiếng:

- Lần khảo hạch này, không đơn giản như vậy!

- Ồ?

Mạc đường chủ sững sờ, cùng Lang Gia Thánh thú nhìn nhau, đều tràn đầy kỳ quái.

Danh Sư không phải đồ tể, lấy giáo hóa làm chủ, thực giáo hóa không được, mới sẽ tiêu diệt.

Lôi Viễn phong bắt đến rất nhiều Linh thú, coi như làm nhiều việc ác, cũng có cơ hội sửa đổi, không cần thiết đuổi tận giết tuyệt, săn bắt nội đan!

Trước đó, bọn họ nghe được quy tắc khảo hạch cũng có chút kỳ quái, nghe được lời này của Mi trưởng lão, chỉ sợ cũng không phải dễ dàng như vậy, có lẽ có ẩn tình khác.

- Lần khảo hạch này bề ngoài là đi săn, ai lấy được nội đan nhiều, người đó liền chiến thắng, trên thực tế là khảo hạch Danh Sư ứng biến cùng phản ứng, cùng phương pháp xử lý khi đối mặt nguy hiểm!

Đối với Mạc Cao Viễn cũng không có gì phải giấu diếm, Mi trưởng lão mỉm cười:

- Kỳ thật rất nhiều Linh thú trên núi, sớm đã chỉnh hợp được rồi, chỉ cần những học sinh mới này đi vào sơn mạch, liền sẽ rơi vào bẫy rập bọn chúng bố trí tốt, gặp phải vây công!

- Vây công?

Mạc Cao Viễn nhíu mày, thoáng lo lắng:

- Đây đều là tương lai của Danh Sư đường...

- Yên tâm đi, Linh thú vây công, chỉ làm cho bọn hắn không thể chạy trốn, bị thương, sẽ không lấy tính mạng!

Biết đối phương lo lắng cái gì, Mi trưởng lão nói.

Đây đều là tương lai của Danh Sư đường, trụ cột của Nhân tộc, coi như hắn là một trong thập đại trưởng lão, cũng không dám lạm sát.

Tất cả Linh thú, chỉ vây mà không giết.

Nếu không phải như vậy, đám người Đinh sư bị mấy trăm Linh thú vây công, làm sao có thể kiên trì đến Trương Huyền tới cứu, còn một cái không chết?

Chỉ bất quá tình cảnh nguy cấp, không có người nghĩ đến mà thôi, ngay cả Trương Huyền cũng không quá chú ý.

- Thì ra là thế!

Mạc Cao Viễn thở phào nhẹ nhõm, con mắt càng ngày càng sáng:

- Linh thú kết minh, bố trí bẫy rập, cùng Danh Sư đấu trí đấu dũng, mặc kệ có thể nhìn ra hay không, đối với những học sinh mới này, đều là một lần rèn luyện rất tốt, để bọn hắn rõ ràng, xem như Linh thú, cũng không phải có thể tùy ý chém giết, tùy ý cướp đoạt! Đồng thời còn có thể bồi dưỡng năng lực đoàn đội hợp tác, nhận thức đến năng lực cá nhân ở trong khảo hạch, rất có ý nghĩa... Không hổ là Mi trưởng lão, lợi hại!

Trúng kế của Linh thú, rất nhiều tân sinh tự nhiên sẽ rõ ràng, Danh Sư cũng không phải vạn năng, không kiêu không ngạo, còn không có tiến vào học viện, chẳng khác nào lên một bài học.

Nghe được khen ngợi, Mi trưởng lão mỉm cười gật đầu.

- Biện pháp là tốt, có điều người chấp hành là Linh thú, có chút khó làm a, cũng chỉ có Thuần Thú sư lục tinh đỉnh phong như Mi trưởng lão, mới có thể làm được!

Cảm khái một câu, Mạc Cao Viễn tràn đầy bội phục.

Đã khảo hạch ba vạn Danh Sư, Linh thú trên núi tuyệt đối không dưới hai ba vạn, để nhiều gia hỏa kiêu căng khó thuần như vậy ngoan ngoãn nghe lời, vây công Danh Sư mà không giết, cần lực khống chế mạnh cỡ nào?

- Ta? Ta nào có bản lĩnh như thế, tự nhiên là mượn lực lượng của Thánh thú!

Mi trưởng lão cười khổ lắc đầu.

Mặc dù hắn là Thuần Thú sư lục tinh đỉnh phong, nhưng muốn thuần phục mấy vạn con Linh thú, để chúng ngoan ngoãn nghe lời, vẫn là làm không được.

- Thánh thú? Hỏa Long Thánh thú của Mi trưởng lão?

Mạc Cao Viễn sững sờ.

Người người đều biết, Mi trưởng lão có một thú sủng, Thánh giả nhất trọng trung kỳ Hỏa Long Thánh thú, dâng trào hỏa diễm, thực lực phi phàm.

- Hỏa Long? Tên này tính cách táo bạo, không gây họa là tốt lắm rồi, sao có thể làm được loại sự tình này, là ta hao tốn giá lớn, mời Tử Dương Thánh thú ra tay!

Mi trưởng lão cười khổ nói.

- Tử Dương? Thú sủng của lão viện trưởng?

Con ngươi của Mạc Cao Viễn co rụt lại.

Mi trưởng lão gật đầu.

- Là nó ra tay, như vậy liền an tâm, lần kia lão viện trưởng thí luyện lại không trở về, mặc dù sự tình học viện tạm thời do thập đại trường lão liên hợp xử lý, nhưng trên thực tế địa vị của nó ở học viện, tương đương với viện trưởng, không ai dám vi phạm. Do nó thống lĩnh Linh thú, bọn chúng khẳng định không dám phản kháng!

Mạc Cao Viễn nở nụ cười.

- Tử Dương Thánh thú, tinh thông Thượng Cổ thú ngữ, do nó ra mặt, thí luyện không lo!

Mi trưởng lão lên tiếng.

Sau khi lão viện trưởng mất tích, Tử Dương Thánh thú một mực uể oải suy sụp, hắn là hao tốn giá lớn, mới để cho đối phương đáp ứng, suy nghĩ tới cái giá mình bỏ ra, đến bây giờ cũng cảm thấy nhức nhối.

Bất quá dù vậy, hiệu quả cũng thật tốt.

Do Tử Dương Thánh thú tinh thông Thượng Cổ thú ngữ ra mặt, thí luyện tất nhiên sẽ không có sơ hở nào, không xuất hiện bất kỳ vấn đề.

Thánh thú có thể miệng nói tiếng người, dựa theo đạo lý, có thể phiên dịch ra Thượng Cổ thú ngữ, truyền cho Thuần Thú sư, nhưng biết âm tiết, đối ứng ý tứ cùng dùng ngôn ngữ nói ra, là hai chuyện khác nhau!

Thượng Cổ thú ngữ, là phối hợp thể chất Linh thú mà thiết trí, coi như biết âm tiết, không biết kỹ xảo phát âm, không có công pháp phương thức vận chuyển đối ứng, thì không thể nào nói ra được.

Do đó, muốn cùng Thánh thú học tập Thượng Cổ thú ngữ, xem như là Thuần Thú sư cũng rất khó làm được.

Lại nói, Thánh thú đã có thể nói ra ngôn ngữ nhân loại, câu thông không ngại, rất nhiều Thuần Thú sư lục tinh trở lên, cũng không cần phải chuyên môn học tập thú ngữ.

- Tử Dương Thánh thú ra tay, khẳng định không có vấn đề, chỉ hy vọng nó đừng nghiêm khắc như vậy, cho các học viên một cơ hội thông qua, thật muốn công chính nghiêm minh, một cái quá quan cũng không có, liền nguy rồi...

Mạc Cao Viễn nói.

Địa vị của Tử Dương Thánh thú ở học viện, là tương đương với viện trưởng, luôn làm việc nghiêm cẩn, nếu quá chăm chú, thật đúng là sợ những học sinh mới kia khó có thể thông qua.

- Yên tâm đi, điểm ấy ta đã sớm thương nghị với Thánh thú, trước vây khốn, chờ đến thời gian không sai biệt lắm, sẽ cho đi...

Mi trưởng lão gật đầu, nói được nửa câu, lập tức cười chỉ về phía trước:

- Ngươi nhìn, đã có người thành công xuống núi!

Mạc Cao Viễn theo ngón tay hắn nhìn lại, quả nhiên thấy một đám người từ trên ngọn núi đi xuống, đi tới bên này.

Hiện tại mới vừa đến giữa trưa, cách buổi chiều còn có một đoạn thời gian, lúc này trở về, tất nhiên là hoàn thành nhiệm vụ, thông qua được khảo hạch, tới phục mệnh.

- Cái kia, cái kia... là cái gì?

Nhìn thấy bóng người, Mi trưởng lão đang muốn đi qua kiểm nghiệm điểm tích lũy, con mắt đột nhiên trợn tròn.

Chỉ thấy sau lưng đám người này, mấy trăm con Linh thú theo ở phía sau, cả đám rũ cụp lấy đầu, như gà trống đấu bại.

- Cái này... Hình như là bị thuần phục?

Nuốt ngụm nước bọt, quai hàm của Mạc Cao Viễn cũng muốn rơi xuống.

Thân là Danh Sư kiêm Thuần Thú sư, từ bộ dáng của Linh thú có thể nhìn ra, rất rõ ràng là bị người thuần phục, nếu không bộ dáng sẽ không phục tùng như thế, dịu dàng như nước.

Gần hai trăm người, thuần phục bốn năm trăm Linh thú?

Không phải nói, Linh thú liên minh muốn vây khốn học viên, để bọn hắn biết khó khăn sao? Không phải nói Tử Dương Thánh thú tự mình tổ chức sao?

Đây là... xảy ra chuyện gì?

...

Một bên khác.

- Để ta nhận chủ, nằm mơ...

Tử Dương Thánh thú cắn chặt răng.

Nó là thú sủng của lão viện trưởng, mặc dù viện trưởng tám chín phần mười chết rồi, nhưng muốn nó thần phục một Dị Linh tộc, không có khả năng!

Thú cũng có chuẩn tắc!

Đi theo lão viện trưởng nhiều năm như vậy, đã sớm đặt lợi ích nhân loại ở vị trí thứ nhất, cho dù chết, cũng không có khả năng đầu hàng kẻ địch!

- Nằm mơ?

Không nghĩ đến Thánh thú cấu kết Dị Linh tộc này, còn có cốt khí như thế, Trương Huyền lắc đầu:

- Tiếp tục đánh cho ta, đánh đến nó khuất phục mới thôi!

Nghe được phân phó, đám khôi lỗi lại là một hồi quyền đấm cước đá.

Sau năm phút.

Tử Dương Thánh thú địa vị có thể so với viện trưởng, mệnh danh sức chiến đấu mạnh nhất học viện, đã bị đánh cho thở ra thì nhiều hít vào thì ít, bất cứ lúc nào cũng sẽ vẫn lạc.

- Được rồi, không thần phục ta cũng không sao, hiện tại ta hỏi ngươi, ngươi phải thành thật trả lời, nếu không, coi như thân thể chết, ta cũng có thể rút linh hồn ngươi ra luyện chế, để ngươi muốn sống không được, muốn chết không xong!

Thấy Tử Dương thú này vẫn xương cứng, sắp bị đánh chết cũng không nhận chủ, Trương Huyền lắc đầu nhìn qua, ánh mắt ngưng lại:

- Ngươi có phải bị Dị Linh tộc sai khiến, tới tàn sát Danh Sư hay không? Chỉ cần nói ra vị trí chuẩn xác của những Dị Linh tộc kia, có thể cho ngươi thống khoái!

- Dị Linh tộc... sai khiến?

Nâng cặp mắt sưng đỏ lên, Tử Dương Thánh thú suýt chút nữa đánh tới.

Sai khiến cọng lông ah!

Là Mi trưởng lão cầu ta tròn hai tháng, tuyên dương đủ loại đại nghĩa, lại hứa hẹn đủ loại chỗ tốt, ta mới tới, mục đích là vì tôi luyện tân sinh, thay chủ nhân bồi dưỡng càng nhiều Danh Sư cường đại hơn...

Cùng Dị Linh tộc có nửa xu quan hệ?

Ngược lại là ngươi!

Dùng trái tim của cao thủ Dị Linh tộc đối phó ta, sau đó lại dùng khôi lỗi Dị Linh tộc cuồng ẩu...

Cuối cùng... hỏi ta có phải bị Dị Linh tộc sai khiến, có xấu hổ hay không a?

Không nên chơi người như thế a!

Thu vào nhẫn

dtv-ebook.com

- Làm sao? Còn không thừa nhận?

Thấy khóe miệng tên này co giật, một bộ lợn chết không sợ nước sôi, Trương Huyền nhíu mày.

Tên này thật là đến chết cũng không thừa nhận, hắn không ngại luyện hồn đối phương!

Phương pháp luyện hồn của Vu Hồn sư, có thể rút linh hồn ra, cứ thế mà luyện chế đến chết, dùng để thẩm vấn, hỏi thăm, mọi việc đều thuận lợi.

Bởi vì làm như vậy, sẽ để cho người bị thi pháp, mãi mãi không được siêu sinh, quá mức tàn nhẫn, nên hắn không muốn dùng, không nghĩ tới tên này còn là cái xương cứng!

Vừa rồi thú ngữ hắn đều nghe được, ngươi an bài Linh thú phi hành, đi vây công các Danh Sư, thế mà hiện tại còn không muốn thừa nhận, chẳng lẽ cho rằng ta không có cách nào?

Tin ta trong nháy mắt liền giết ngươi hay không?

- Muốn giết cứ giết, mặc dù ta là thú, nhưng không phải loại ham sống sợ chết, tùy ý ngươi vũ nhục, càng không thể làm ra sự tình có lỗi với chủ nhân!

Tử Dương Thánh thú cắn răng.

Đối phương rõ ràng giội nước bẩn lên người nó, một khi nhả ra, danh dự cuộc đời của nó đều phó mặc, cho dù chết, lại có mặt mũi gì đi gặp chủ nhân?

Lão viện trưởng một đời vì bảo vệ nhân loại mà tranh đấu, làm thú sủng nếu khuất phục Dị Linh tộc, tùy ý nói bậy, coi như may mắn sống sót, cũng sẽ áy náy mà chết.

- Tiếp tục đánh cho ta!

Không nghĩ tới tên này xương cứng như thế, vì bảo hộ chủ nhân Dị Linh tộc, cận kề cái chết không theo, Trương Huyền nhíu mày một cái, hơi vung cánh tay.

- Khụ khụ...

Rất nhiều khôi lỗi đang muốn lao tới, Ngoan Nhân ở trong thư tịch thực sự nhịn không được mở miệng:

- Trương sư, tiếp tục đánh nữa, ta sợ nó sẽ chết ở chỗ này!

Nghe đối phương nói, lúc này Trương Huyền mới chú ý, khôi lỗi ra tay cực nặng, tên kia bất cứ lúc nào cũng sẽ chết, thật muốn tiếp tục đánh nữa, chỉ sợ thật sẽ chết ngay tại chỗ.

- Vậy làm sao xử lý bây giờ?

Xoa xoa mi tâm, Trương Huyền cực kỳ buồn bực.

Linh thú khác đánh một trận, cho cái mứt táo, liền trực tiếp thần phục, tên này ngược lại tốt, cận kề cái chết không theo!

Mặc dù miệng hắn nói hung ác, nhưng trên thực tế lại không thể thật đánh chết.

Một khi chết rồi, sự tình nó bị người nào sai khiến, lại vì sao phải đánh lén Danh Sư, sẽ biến thành vụ án phức tạp không manh mối, chỉ cần những Dị Linh tộc phía sau vẫn còn, Danh Sư học viện liền có nguy hiểm cực lớn.

Coi như mặc kệ những người khác, chỉ cần hắn còn ở Danh Sư học viện, cũng không muốn bị người ngầm tính toán.

- Như vậy đi... Ta chữa thương giúp nó trước, các ngươi lại đánh một trận, nhìn xem có thể để cho nó khuất phục hay không!

Suy tư nửa ngày, Trương Huyền nghĩ ra một biện pháp, cổ tay khẽ đảo, lấy ra một hồ lô rượu, rót chân khí vào trong đó.

Từ sau lần trước sự tình, hắn biết dùng rượu che giấu Thiên Đạo chân khí cực kỳ dễ dàng, liền mua không ít hồ lô rượu cất ở trên người.

Tưới rượu lên người Tử Dương thú, một canh giờ sau ngoại thương mới hoàn toàn khôi phục, hiện tại hắn chỉ là Kiều Thiên cảnh, Thiên Đạo chân khí khôi phục thương thế cùng cấp bậc cực kỳ đơn giản, nhưng khôi phục Thánh giả liền không dễ dàng như vậy.

Đợi ngoại thương khỏi hẳn, lại để cho bốn khôi lỗi ngăn chặn tay chân, hai khôi lỗi xé miệng, cứ thế mà rót vào nửa bình.

Liên tục rót bốn năm hồ lô, hao phí hơn nửa canh giờ, nội thương mới hoàn hảo như lúc ban đầu.

- Được rồi... Tiếp tục đánh đi!

Thấy tên này khôi phục thương thế, Trương Huyền mới thở phào nhẹ nhõm.

Đã không thể đánh chết, liền từ từ đến a.

Ngươi không phải bị thương sao? Vậy ta liền giúp ngươi trị hết tổn thương, chữa khỏi lại tiếp tục, như thế một ngày nào đó ngươi sẽ không kiên trì nổi!

- Rống!

Nghe được phân phó, các khôi lỗi hai mắt hưng phấn, ở trong tiếng gào thét vọt lên, lần nữa điên cuồng loạn ẩu.

Chỉ chốc lát, toàn thân Tử Dương Thánh thú sưng đỏ, thoi thóp.

Lần nữa hao phí chân khí hỗ trợ chữa thương, đợi trị không sai biệt lắm, lại tiếp tục cuồng ẩu.

Liên tục ba lần, ánh mắt của Tử Dương Thánh thú ảm đạm, đã sống không bằng chết.

Bất quá nó vẫn không nói ra sự tình liên quan tới Dị Linh tộc, xem ra cực kỳ trung thành với chủ nhân.

- Hôm nay trước đến đây đi...

Ngẩng đầu nhìn lên, thấy mặt trời đã bắt đầu rơi về phía tây, biết không nhanh trở về, hôm nay khảo hạch không cách nào thông qua, Trương Huyền đành phải lộ vẻ tức giận ngừng cử động tiếp tục đánh.

Chơi đùa đã hơn nửa ngày, thế mà ngay cả một Thánh thú cũng không thể khuất phục, thật buồn bực.

Cũng được, tên này ngay cả chết còn không sợ, nói ra thiếu hụt thì có ích lợi gì?

Chết cũng không sợ, lại có sự tình gì phải sợ?

Tiếp tục chơi đùa tiếp nữa, cũng chỉ là tốn thời gian, chỉ có thể cùng đối phương hao tổn, nhìn lúc nào có thể khuất phục.

Dù sao hắn có nhiều thời gian.

- Cái tên này lớn như thế, cũng không thể khiêng đi a?

Mặc kệ có trở về hay không, khẳng định cũng phải mang nó đi, nhưng mà to con như thế, làm sao mang?

Khiêng cũng có thể khiêng được, nhưng mà đây chính là một Thánh thú, nếu như bị người khác biết, đánh thảm như vậy, sự tình Ngoan Nhân cùng khôi lỗi, làm không cẩn thận liền sẽ bị khai quật ra.

Liên quan tới Dị Linh tộc, vẫn là cẩn thận cho thỏa đáng.

Lại nói, hiện tại mới vừa đến Danh Sư học viện, tốt nhất khiêm tốn một chút, không cần thiết huyên náo dư luận xôn xao, làm cho tất cả mọi người đều biết, ngay cả Thánh thú cũng có thể giết chết.

- Mặc dù Thiên Nghĩ Phong Sào nhỏ chút, nhưng nếu như tên này cuốn một chút, hẳn là có thể đủ nhét a...

Đo đạc một chút, Trương Huyền vuốt cằm.

Tử Dương thú này có chút tương tự Linh thú viên hầu, dù kích cỡ không nhỏ, nhưng nếu như đầu cắm vào trong đũng quần, cuốn mình lại, dùng dây thừng cột chặt, có lẽ có thể nhét vào tổ ong đường kính chừng hai mét.

Kiếp trước có ít người luyện yoga rất lợi hại, có thể nhẹ nhõm chui vào ao cá không lớn.

- Thử một chút!

Cũng không xoắn xuýt, từ trong trữ vật giới chỉ, lấy ra một tấm da Linh thú, dùng Băng Vũ kiếm chẻ thành dây thừng giao cho khôi lỗi.

Mấy khôi lỗi đánh Tử Dương thú nửa chết nửa sống, cuốn cuốn, dùng dây thừng trói lên, lại dùng chân đạp lại, mạnh mẽ co lại mấy lần.

Dù sao đối phương là Thánh thú, sinh mệnh lực mạnh mẽ, lại thêm có chân khí của mình tẩm bổ, muốn chết cũng không dễ dàng như vậy.

Dạo qua một vòng, phát hiện không sai biệt lắm có thể chứa đựng, lúc này Trương Huyền mới khẽ đảo cổ tay, lấy tổ ong ra, tinh thần khẽ động, thu vào.

Bành!

Trong tổ ong, Thiên Nghĩ Phong Mẫu bị chen ở biên giới, mặt kề ở trên vách, tràn đầy vặn vẹo, thân thể cũng biến thành một chữ đại vặn vẹo, sắp vỡ vụn.

Kích cỡ của nó hơi nhỏ hơn nhân loại, vốn ở trong tổ ong đường kính hai mét cực kỳ thoải mái, nhưng Tử Dương thú vừa đến, lại chen đến nó muốn ói ra.

May mắn tố chất thân thể cũng không tệ lắm, nếu không chỉ sợ lần này sẽ bị chèn chết.

- Được rồi, trước kiên trì một chút, chờ ta tìm được chỗ ở, sẽ thả các ngươi ra!

Biết bên trong chen chúc, Trương Huyền có chút ngượng ngùng bàn giao một câu.

Mặc kệ là lấy Tử Dương thú hay Thiên Nghĩ Phong Mẫu ra, đều có chút kinh thế hãi tục, vẫn là trước để bọn chúng ở bên trong, chờ mình trở về lại nói.

Thu tổ ong vào trữ vật giới chỉ, cúi đầu nhìn một vòng, bàn tay Trương Huyền trảo một cái, hai cái trữ vật giới chỉ rơi vào lòng bàn tay.

Chính là Linh thú phi hành cướp được từ trong tay “Dư huynh” cùng Phong Ngô.

Tử Dương thú bị khôi lỗi đánh gần chết, nhẫn tự nhiên đã sớm mất, Trương Huyền có Minh Lý Chi Nhãn, tìm tới cũng không khó khăn, ngón tay huy huy, một giọt máu tươi dung nhập trong đó.

Linh hồn ấn ký phía trên sớm đã bị Tử Dương thú xóa đi, hiện tại có thể trực tiếp nhận chủ.

- Thật nhiều nội đan Linh thú... Có lẽ đầy đủ ta qua ải, giành được thắng lợi đánh cược, xem ra không cần tiếp tục đi săn a!

Tinh thần quét một vòng, lập tức phát hiện có không ít nội đan Linh thú.

Dư huynh cùng Phong Ngô kia, mượn nhờ Thú Lân hương cùng Tầm Tích Thử, săn giết không ít Linh thú đơn độc, trong giới chỉ thu hoạch tương đối khá.

Qua ải đương nhiên không cần phải nói, đối phương đã mất đi cái này, muốn ở trong gần nửa ngày, lại săn giết nhiều như vậy, chỉ sợ cũng không dễ dàng, có thể nói đã chiến thắng đánh cược.

Không chỉ như thế, bên trong linh thạch trung phẩm cộng lại, thế mà cũng hơn ngàn, đủ loại bảo vật, thậm chí trận pháp cũng là cái gì cần có đều có, cực kỳ sa xỉ.

- Hai người này thật có tiền, chẳng qua cũng tốt, có thể hóa giải khẩn cấp!

Hiện tại hắn thật có chút nghèo, nhận được hai cái trữ vật giới chỉ này, có thể giải quyết không ít phiền phức.

Còn có muốn trả lại hay không...

Nói đùa gì thế!

Cũng không phải hắn cướp, cố gắng nhiều như thế mới đánh Tử Dương thú bán sống bán chết, nhận được giới chỉ xem như khao thưởng, không tính là gì.

Hô!

Đang định để giới chỉ vào túi, đột nhiên nghĩ đến cái gì, lật tay một cái, một ngọc phù xuất hiện ở trong lòng bàn tay.

Quang mang lưu chuyển, óng ánh sáng long lanh, chính là Kích Không phù mà “Dư huynh” dùng để đánh cược với mình!

Trước đó hắn dùng thư viện kiểm tra, xác thực là đồ tốt, có giá trị không nhỏ.

Vốn cho rằng đánh cược chiến thắng mới có thể thu, không nghĩ tới tới tay như vậy.

- Có thứ này, coi như gặp được Thánh giả nhất trọng đánh lén cũng không sợ!

Hắn mỉm cười, giấu kỹ trong người.

Lúc trước Long Lân hộ thân phù liền cứu mình nhiều lần, thứ này còn tốt hơn cái trước, để ở trên người, cho dù bị Thánh giả nhất trọng đánh lén, cũng có thể bình yên vô sự.

Chỉ cần tránh thoát đánh lén, đợi kịp phản ứng, phóng ra Ngoan Nhân cùng khôi lỗi, tình huống khẳng định sẽ nghịch chuyển.

- Đáng tiếc không cầm được Tầm Tích Thử...

Thu hồi giới chỉ cùng các bảo vật, nhớ tới Tầm Tích Thử, Trương Huyền mang theo tiếc nuối lắc đầu.

Thứ này có thể căn cứ dấu vết tìm kiếm được Linh thú hoặc vật phẩm khác, tuyệt đối là bảo vật hiếm có.

Linh thú phi hành kia chỉ lấy giới chỉ tới, nhưng không bắt thứ này, có thể thấy nó là Linh thú, cho nên thả.

Một khi Tầm Tích Thử không bị khống chế, nhờ vào cái mũi mẫn cảm, lại muốn tóm lấy, gần như không có khả năng.

- Trở về a!

Nhìn nhà tranh một vòng, lại không tìm được bảo vật gì, lúc này Trương Huyền mới thất vọng thu hồi khôi lỗi cùng Ngoan Nhân, thẳng tắp bay xuống dưới núi.

Trước đó đánh Tử Dương thú xong, liền để Thiên Nghĩ Phong Mẫu đưa tin cho Linh thú phi hành, lệnh nó thả các Danh Sư, chỉ cần buông ra vây công, nhờ vào năng lực của Danh Sư, săn giết vài con qua ải là không khó lắm.

Không cần lo lắng.

Dù sao hắn là tới thí luyện, cũng không phải thánh mẫu, bị Linh thú vây công chết, cũng chỉ có thể coi bản thân học nghệ không tinh, mình không có nghĩa vụ cùng trách nhiệm đi cứu.

Vận chuyển Hồng Trần Đạp Thiên bộ, tốc độ cực nhanh, đi ngang qua mấy sơn cốc, bên trong thật có dấu vết chiến đấu, xem ra Linh thú cùng Danh Sư đều có tổn thương, có điều không phải rất lớn.

Ở trong phạm vi có thể tiếp nhận.

Một đường bay gấp, dọc đường cũng gặp phải vài Linh thú không có mắt, đều bị hắn một quyền đánh giết, thu nội đan.

Rất nhanh liền đi tới dưới núi, thấy phía trước có bóng người lục tục ngo ngoe, lúc này mới tìm một nơi yên tĩnh hạ xuống, theo sát đằng sau đám người đi đến chân núi.

Dư huynh thu hoạch

dtv-ebook.com

Dưới chân núi, đã xếp đầy Danh Sư, mấy đội ngũ hẹp dài lan tràn về phía trước.

Phía trước mỗi đội ngũ, đều có mấy Danh Sư cấp cao chịu trách nhiệm thẩm tra, tân sinh thu được số lượng cùng phẩm cấp nội đan, tính toán điểm tích lũy, một khi không thông qua, cũng chỉ có thể ảm nhiên thối lui đến một bên.

Đi theo đằng sau đám người, Trương Huyền nhìn về phía trước.

Bốn phía bóng người dày đặc, qua ải không ít, nhưng không thông qua dường như càng nhiều.

- Năm nay khảo hạch thật khó, ba vạn người khảo hạch, căn cứ hiện tại quan sát, không sai biệt lắm có hai vạn người không cách nào thông qua!

- Quá khó khăn, Danh Sư ba đế quốc chúng ta liên hợp lại, vốn cho rằng lần khảo hạch này không lo, nằm mơ cũng không nghĩ tới, trúng Linh thú mai phục, bị bọn chúng vây quét, tổn thất nặng nề!

- Chúng ta cũng trúng mai phục, 300 người liên minh lại bị đánh tan, tại chỗ bị thương nặng hơn năm mươi người, triền đấu hơn một canh giờ, đến trưa, Linh thú đột nhiên tản đi, lúc này mới tìm được cơ hội săn giết vài con, có điều vẫn có phần lớn người không cách nào qua ải!

- Linh thú vây khốn chúng ta, cũng tới giữa trưa mới tản ra, chỉ là chúng ta không có vận khí tốt như các ngươi, bị thương thực sự quá nhiều, chỉ có thể nghỉ ngơi tại chỗ, lấy được toàn bộ nội đan cộng lại, cũng không có mấy, muốn qua ải khó khăn a!

...

Đi về phía trước một hồi, bốn phía truyền đến thanh âm nói chuyện trời đất.

- Xem ra không gây thành tai hoạ quá lớn...

Nghe đối thoại vào trong tai, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm.

May mắn hắn phát hiện sớm, phá hủy âm mưu của Dị Linh tộc, nếu không Tử Dương thú kia khẳng định được như ý.

Một khi như thế, hơn ba vạn Danh Sư, có thể sống sót mấy cái thật chưa biết được, Danh Sư đường tất nhiên sẽ tổn thất nặng nề.

- Công lao này... liền không đi báo cáo Danh Sư đường a!

Chần chờ một chút, Trương Huyền vẫn nhịn xuống.

Phá hư âm mưu của Dị Linh tộc, cứu mấy vạn thiên tài Danh Sư, công lao cực lớn, một khi báo cáo, ban thưởng sẽ cực kỳ phong phú, mấy chục viên linh thạch thượng phẩm, có lẽ có thể nhẹ nhõm cầm tới.

Nhưng mà như vậy, sự tình Ngoan Nhân cùng khôi lỗi Dị Linh tộc, liền không thể giải thích, hai thứ này, là lợi khí bảo mệnh lớn nhất hiện tại của hắn, trân quý hơn bất luận linh thạch gì.

Nghĩ như vậy, chỉ có thể bỏ qua công lao này.

- Đáng tiếc...

Vừa nghĩ tới làm chuyện tốt lớn như thế, nhưng chỉ có thể xử lý khiêm tốn, Trương Huyền liền một hồi nhức nhối.

Danh Sư đường ban thưởng là rất phong phú, thật muốn thưởng mấy chục viên linh thạch thượng phẩm, tu luyện tới Thánh cấp, đoán chừng cũng đầy đủ!

Bất quá cũng không phải không thu được gì, có Kích Không phù giá trị không nhỏ, đủ loại linh thạch bảo vật, mấu chốt nhất là Thiên Nghĩ Phong Sào cùng Tử Dương thú.

- Thực sự không được... trước giết Tử Dương thú, thịt nấu canh, xương cốt, lợi trảo luyện chế vũ khí, bán da lông cùng nội đan, dùng thân phận Thánh thú... Hắn có thể hối đoái không ít linh thạch!

Sờ lên cằm, Trương Huyền trầm tư.

Mặc dù không chiếm được Danh Sư đường ban thưởng, nhưng nếu làm thịt Tử Dương thú, hắn là cũng có thể bán cái giá cả không tệ nha.

- Ừm, chờ khảo hạch xong, tên này lại không bàn giao, liền lột...

Suy tư một chút, cảm thấy có thể thực hiện, Trương Huyền hài lòng gật đầu:

- Bất quá, thời điểm bán ra, còn phải khiêm tốn một chút, không cần triển lộ thân phận, nếu không tên này từ đâu tới đây, lại bị giết thế nào, giải thích cũng rất phiền phức.

Tử Dương thú này, là Thánh giả nhất trọng đỉnh phong, ở trong phạm vi Hồng Viễn đế quốc, tuyệt đối là tồn tại cường đại nhất.

Một tân sinh mới vừa vào Danh Sư học viện, liền săn giết một con, đồng thời lột da bán, khẳng định sẽ gây ra sóng to gió lớn.

Nếu thật như vậy, thập đại Danh Sư đều muốn thu hắn làm đệ tử, nên cự tuyệt như thế nào?

Suy nghĩ một chút cũng cảm thấy đau đầu.

Còn phải khiêm tốn?

Lần này tới Danh Sư học viện, hắn đã nghĩ kỹ, an tâm đọc sách, đợi thực lực tấn thăng không sai biệt lắm liền đi... không thể giống như đế quốc,

vương quốc trước kia, huyên náo gà chó không yên, người người ghé mắt.

Hắn là Danh Sư, lại bị đối đãi như tai tinh, thực sự là mất thân phận.

Đang cúi đầu suy tư, liền nghe tiếng đối thoại phía trước tiếp tục vang lên.

- Đúng rồi, ta nghe nói có người buổi trưa hôm nay liền trở lại, không chỉ qua ải, điểm tích lũy còn cao dọa người!

Một vị Danh Sư thấp giọng.

- Giữa trưa trở về? Cao dọa người? Ai vậy? Lợi hại như thế?

Danh Sư thứ hai tựa hồ có chút không tin được.

- Ta cũng không biết, là vừa rồi nghe mấy học trưởng thảo luận, hình như là nói, hiện nay cao điểm nhất cũng kém rất xa!

- Cao điểm nhất? Ngươi nói là Vạn Vũ đế quốc Hồ sư huynh? Ta tận mắt thấy hắn lấy ra hai mươi bảy viên nội đan, trong đó càng có mấy viên Kiều Thiên cảnh, cộng lại chừng hơn bảy trăm điểm! Cao hơn bảy trăm điểm? Thật hay giả?

Danh Sư thứ hai mở to hai mắt nhìn.

Những người bọn hắn, rất nhiều một điểm cũng không thể được, mà Vạn Vũ đế quốc Hồ sư huynh, một người lấy ra hai mươi bảy viên, đã oanh động nửa ngày, vốn cho rằng loại thành tích này khẳng định có thể đoạt giải nhất, không nghĩ người giữa trưa tới kia, còn mạnh hơn cả hắn.

- Ta cũng không biết, chỉ nghe mấy học trưởng kia nghị luận, tình huống cụ thể lại không biết rõ...

- Vượt qua hơn 700 điểm? Người giữa trưa liền trở lại kia thật lợi hại! Xem ra trong tân sinh, có không ít thiên tài a!

Nghe đối thoại vào trong tai, Trương Huyền không tự chủ được gật đầu.

Một viên nội đan Hóa Phàm tứ trọng đỉnh phong 1 điểm, Kiều Thiên cảnh sơ kỳ mới 100 điểm, hơn bảy trăm điểm, nói rõ phải săn giết ít nhất sáu, bảy con Linh thú Kiều Thiên cảnh!

Tân sinh phần lớn là Hóa Phàm tứ trọng đỉnh phong, Hợp Linh cảnh liền tính rất cao rồi, Kiều Thiên cảnh, cho đến trước mắt cũng chỉ gặp “Dư huynh”.

Coi như thực lực của người này, muốn săn giết bảy con Linh thú Kiều Thiên cảnh sơ kỳ, cũng rất khó làm được.

Vị ngưu nhân kia, giữa trưa trở về, liền nhận được vượt xa bảy trăm điểm, thực lực mạnh có thể nói kinh khủng!

E là cho dù so với hắn cũng không kém bao nhiêu.

- Tìm cơ hội xem thử xem, thật muốn nhìn một chút, đến cùng dạng nhân vật lợi hại gì, có thể giáo dục ra thiên tài cường đại như thế!

Càng nghĩ càng thấy người kia đáng sợ, Trương Huyền mở miệng tán thưởng.

- Kém xa? Chẳng lẽ có một ngàn điểm? Ha ha, liền xem như một ngàn điểm, cũng không tính là gì!

Ngay lúc hắn cảm khái, một thanh âm hừ lạnh tràn đầy ngạo nghễ vang lên.

Danh Sư đang nói chuyện, nghe được lời lớn lối như thế, đồng thời nhướng mày, vội vàng quay đầu, chỉ nhìn thoáng qua, tất cả đều lui về phía sau một bước.

Chỉ thấy hai thanh niên đi nhanh tới, mặc dù thân mang da thú, nhưng không cách nào che giấu khí tức cường hãn trong cơ thể.

Một cái là nửa bước Kiều Thiên cảnh, mà một cái khác, khí tức hùng vĩ, tựa như giang hà, thế mà là cường giả Kiều Thiên cảnh chân chính!

Khó trách tự tin như vậy, lấy thực lực của hai người này, coi như Linh thú Kiều Thiên cảnh sơ kỳ gặp gỡ, chỉ sợ cũng không chiếm được chỗ tốt!

Nhưng mà hai người cường đại như vậy, sao lại mặc da thú giống dã nhân như thế?

Mấu chốt nhất là, da thú còn không ngay ngắn, giống như đồ vật gì gặm, nói khó nhìn như thế nào liền khó nhìn như thế đó.

Nhất là tên thực lực hơi yếu kia, còn dùng da thú làm thành túi vác trên lưng...

Đường đường nửa bước Danh Sư ngũ tinh, lưng mang túi... Chẳng lẽ ngay cả trữ vật giới chỉ cũng không có sao?

Quá không tự trọng thân phận a!

Trương Huyền cũng quay đầu lại, lúc này mới phát hiện là hai người quen biết cũ.

Chính là Dư huynh và Phong Ngô đánh cược với hắn kia...

Hai cái này không phải tay áo bồng bềnh, phong lưu tiêu sái sao? Cái tạo dáng này...

Chơi ** a?

- Trương sư, ngươi trở về là tốt rồi, có dám theo chúng ta đi nghiệm chứng điểm tích lũy không?

Không để ý tới mọi người chung quanh kinh ngạc, nhìn về phía Trương Huyền, khóe miệng Dư huynh vung lên.

Mặc dù ở buổi trưa, bị một Linh thú hung mãnh cướp sạch không còn, nhưng lưu lại Thú Lân hương, có cái này, chẳng những thuận lợi hoàn thành nhiệm vụ, đến chiều còn săn bắt không ít Linh thú, thậm chí còn nhiều hơn buổi trưa!

Có chỗ dựa này, vượt qua Trương sư không tính là gì!

Làm không cẩn thận, còn có thể leo đỉnh phong, trở thành điểm tích lũy thứ nhất của tân sinh, đại xuất danh tiếng.

- Tốt!

Trương Huyền gật đầu.

Mặc dù hắn chỉ lo thẩm vấn Tử Dương thú, nhưng trong tay cũng có không ít nội đan.

Vượt qua hai người này không khó lắm.

Nhìn thấy vị Danh Sư thực lực mạnh mẽ, thân mặc da thú muốn nghiệm chứng thành tích với Trương sư, mọi người nhao nhao tránh ra.

Ba người đi tới mặt trước đội ngũ.

- Ta có cá cược với vị Trương sư này, xin mấy vị học trưởng giúp chúng ta nghiệm chứng điểm tích lũy!

Nhìn về phía mấy vị học trưởng chịu trách nhiệm xét duyệt, Dư huynh không dám kiêu ngạo, ôm quyền khom người.

- Cá cược?

Học trưởng chịu trách nhiệm xét duyệt nhíu mày.

- Vâng! Ta cùng vị Trương sư này lấy một viên linh thạch thượng phẩm làm tiền đặt cược, điểm tích lũy của ai nhiều, người đó liền chiến thắng, ta sợ một lát nữa hắn quỵt nợ, mong học trưởng làm công chứng viên!

Dư huynh nói.

- Một viên linh thạch thượng phẩm?

- Thủ bút thật lớn...

Nghe được nội dung tiền đặt cược, mọi người chung quanh đều hít vào một ngụm khí lạnh.

Ngay cả học trưởng chịu trách nhiệm xét duyệt, cũng sửng sốt một chút.

Coi như bọn họ là học viên năm thứ hai của Danh Sư học viện, cũng không bỏ nổi đánh cược như thế.

- Vừa ra tay là một viên linh thạch thượng phẩm... Hiện tại tân sinh, lá gan càng lúc càng lớn a! Tốt, ta làm công chứng viên cho các ngươi!

Học trưởng chịu trách nhiệm xét duyệt cảm khái một tiếng, gật đầu đáp ứng, bàn tay duỗi ra:

- Lấy nội đan của ngươi ra đi!

- Được!

Dư huynh vẫy tay một cái, Phong Ngô đi lên phía trước, lấy xuống cái bao sau lưng, trực tiếp mở ra.

Soạt!

Một đống nội đan rơi xuống đất.

- Thật nhiều...

- Kiều Thiên cảnh, Quy Nhất cảnh... Cái kia là cái gì?

- Nội đan màu đỏ thắm, cái kia là, cái kia là... nội đan Linh thú Quy Nhất cảnh sơ kỳ? Cái này, cái này sao có thể?

- Không sai, bên trong phát ra khí tức như đao mang, để mắt người đau nhức, làn da cũng có chút thiêu đốt, chỉ có Quy Nhất cảnh, tinh khí thần hoàn mỹ quy nhất, mới có thể làm được!

- Có thể săn giết Linh thú Quy Nhất cảnh, còn lấy nội đan... Khó trách vừa rồi dám nói như vậy, chỉ sợ đệ nhất muốn đổi chủ!

- Đúng vậy...

...

Nhìn thấy nội đan lăn đầy đất, mọi người đầu tiên là sững sờ, sau đó xôn xao.

Không nói trước nội đan khác cộng lại điểm tích lũy đến cùng có bao nhiêu, chỉ nói viên nội đan Linh thú Quy Nhất cảnh sơ kỳ, liền đạt tới một ngàn điểm!

Coi như mấy vị học trưởng trước đó nói vị thiên tài giữa trưa kia, chỉ sợ cũng rất khó so sánh!

Khó trách lớn lối như thế, quả thực có vốn liếng phách lối!

Trương Huyền muốn thua?

dtv-ebook.com

- Có thể săn giết Linh thú Quy Nhất cảnh?

Trương Huyền sững sờ, lập tức giật mình.

Hắn đã kiểm tra trữ vật giới chỉ, cũng không có Thú Lân hương, chứng minh thứ này còn ở trên thân hai người.

Đã như vậy, săn giết Linh thú Quy Nhất cảnh, liền không phải là không được.

Mặc dù Lôi Viễn phong bị Mi trưởng lão thanh tẩy không sai biệt lắm, nhưng Linh thú Quy Nhất cảnh vẫn phải có, chỉ cần cẩn thận tìm kiếm, tất nhiên có thể tìm được không ít.

Linh thú vây công Danh Sư tản ra, không có chỉ huy cùng cân đối, lại có loại bảo vật như Thú Lân hương, tỷ lệ săn giết Linh thú tăng nhiều, nhận được nhiều như vậy cũng không tính là gì.

Nhưng mà vì sao hai người này lại mặc da thú?

Chẳng lẽ Linh thú phi hành kia, ngay cả quần áo trên người bọn họ cũng lột?

Cái khẩu vị này cũng quá lớn đi!

Khó trách những da thú kia giống như chó gặm, không có trữ vật giới chỉ, ngay cả vũ khí cũng không còn, coi như muốn làm thành bộ dáng chỉnh tề cũng khó, đoán chừng đều là xé ra.

- Đáng thương!

Nhìn về phía đối phương, trong mắt tràn đầy đồng tình.

Hai thiên tài Danh Sư, bị Linh thú lột sạch quần áo, ném ở sơn cốc, suy nghĩ một chút cũng cảm thấy cực kỳ thê thảm.

Hắn đầy là đồng tình, nhưng Dư huynh ở một bên không cảm thấy như vậy, hưởng thụ lấy mọi người kinh ngạc, hai tay chắp sau lưng, tràn đầy kiêu ngạo, ngay sau đó xoay đầu lại, một bộ cao cao tại thượng nói:

- Ta đã lấy nội đan ra, Trương sư, ngươi thì sao!

- Ta sao?

Biết liên quan tới đánh cược, Trương Huyền không nghĩ nhiều, cười nhạt một tiếng, cổ tay khẽ đảo, một đống nội đan rơi xuống đất.

Dọc đường đi tới cũng săn giết vài Linh thú Kiều Thiên cảnh đỉnh phong, lại thêm trước đó hai người này ra sức, số lượng cũng rất nhiều, toàn bộ ném ra, để cho người ta cực kỳ rung động.

Bất quá không có nội đan Quy Nhất cảnh.

- Lạc Dương thú, Thanh Yên thú, Thất Tu thú... sao nhìn quen mắt như thế?

Nhìn thấy đối phương ném ra nội đan, Dư huynh cùng Phong Ngô liếc mắt nhìn nhau, từng người sững sờ.

Buổi sáng bọn họ bị Linh thú cướp sạch nội đan, đại bộ phận có vẻ như trùng hợp với của Trương sư, thoạt nhìn giống nhau y hệt nha.

- Đoán chừng là... Linh thú trên núi đông đảo, chủng loại tương tự đi!

Chần chờ một chút, lập tức thầm nghĩ.

Trữ vật giới chỉ của bọn họ bị một Linh thú cướp đi, không có khả năng trùng hợp có quan hệ tới Trương sư này, khả năng duy nhất chính là,

Linh thú trên núi rất nhiều, mọi người săn giết tương đồng, cũng không có gì.

- Những nội đan này, mặc dù không ít, nhưng so với chúng ta còn kém một chút, tên này nhất định phải thua!

Sau khi hết khiếp sợ, hai mắt lập tức tỏa ánh sáng.

Vị Trương sư này, một chỉ đánh bại Phong Ngô, lại lấy ra một viên linh thạch thượng phẩm làm tiền đặt cược, trong lòng hắn cũng có chút lo sợ bất an, lúc này nhìn thấy đối phương lấy ra số lượng cùng chủng loại nội đan, lập tức thở phào nhẹ nhõm.

Nhẹ nhàng cười một tiếng, lần nữa tràn đầy tự tin, ôm quyền nhìn về phía mấy lão sinh:

- Mong các học trưởng thẩm tra đối chiếu điểm tích lũy!

- Được!

Thấy hai bên đánh cược đều lấy ra nhiều nội đan như vậy, mấy vị học trưởng cũng ngạc nhiên, cúi đầu xét duyệt.

Một lát sau, một lão sinh tiến về phía trước:

- Vị học đệ này là một viên nội đan Quy Nhất cảnh, ba viên Kiều Thiên cảnh, cộng thêm hai mươi sáu viên Hợp Linh cảnh, mười tám viên Trọc Thanh cảnh đỉnh phong, tổng cộng là... 2658 điểm tích lũy!

- Hơn 2500 điểm?

- Cái này... Nghịch thiên!

- Trước đó còn tưởng rằng Vạn Vũ đế quốc Hồ sư huynh hơn bảy trăm điểm, liền đủ nghịch thiên, không nghĩ tới tên này ác hơn! Hơn hai ngàn... Cái này chỉ sợ sẽ đánh phá kỉ lục a! Khó trách lớn lối như thế,

loại thực lực cùng năng lực này, không phách lối cũng khó có khả năng ah!

- Không biết vị Danh Sư giữa trưa tới kia, đến cùng bao nhiêu điểm, có điều so với hơn 2600 điểm, hẳn cũng không chiếm ưu thế gì...

...

Bốn phía xôn xao.

Người khác ngay cả một điểm cũng không lấy được, tên này lại nhận được hơn hai ngàn điểm tích lũy, suy nghĩ một chút cũng cảm giác đáng sợ.

- Các ngươi nói... Vị Trương sư này có thể có bao nhiêu?

Sau khi hết khiếp sợ, ánh mắt mọi người đồng loạt tập trung đến trên người Trương Huyền, cả đám tràn ngập tò mò.

Hai vị Danh Sư mặc da thú kia, có thể được nhiều điểm tích lũy như vậy, vị Trương sư này đã dám đánh cược, chỉ sợ cũng không yếu!

- Vị Trương sư này, là năm viên Kiều Thiên cảnh đỉnh phong, ba viên Kiều Thiên cảnh sơ kỳ, mười ba viên Hợp Linh cảnh... Cộng lại tổng cộng là 2580 điểm!

Một lão sinh khác chịu trách nhiệm xét duyệt mở miệng.

- 2580? Chỉ kém bảy mươi điểm, thật đáng tiếc!

Nghe được tổng số điểm tích lũy, mọi người sững sờ, tất cả đều xôn xao.

Nếu như chênh lệch lớn, sẽ không cảm giác được cái gì, đều là hai ngàn điểm trở lên, hơn nữa chỉ kém không đủ một trăm, thua thực sự quá đáng tiếc.

- Không đủ?

Trương Huyền cũng sững sờ.

Vốn cho rằng hai người kia, bị Linh thú phi hành cướp đi trữ vật giới chỉ, muốn vượt qua mình rất khó, không nghĩ tới chỉ nửa ngày, dưới tình huống chỉ có một cây Thú Lân hương, lại hoàn thành nghịch chuyển.

Lợi hại!

Không hổ là thiên tài thế lực lớn, thủ đoạn rất nhiều, xem ra sau này mình không thể khinh thường anh hùng trong thiên hạ a.

- Thua, chẳng lẽ phải cho đối phương linh thạch thượng phẩm...

Không nghĩ tới thất bại, Trương Huyền cũng không quá cân nhắc, hiện tại điểm tích lũy không đủ, cũng không thể thật đưa ra linh thạch thượng phẩm mà mình vất vả lấy được a!

- Nếu không... lấy Thiên Nghĩ Phong Mẫu kia ra?

Trong lòng suy tư một chút, lập tức lắc đầu.

Một khi lấy ra thứ này, sự tình mọi người bị giám sát khẳng định sẽ bại lộ, Dị Linh tộc mượn nhờ Tử Dương thú, thiết kế nhiều Danh Sư như vậy cũng sẽ nổi lên mặt nước... kết quả, cùng lấy ra Tử Dương thú không có gì khác nhau.

Lấy ra sẽ làm náo động, trở thành mục tiêu công kích.

Nhưng mà, đã đánh cược, thật phải thua linh thạch đối phương sao?

- Được rồi, kết quả đã ra, Trương sư, ngươi còn có lời gì muốn nói không!

Thấy quả nhiên chiến thắng, Dư huynh xiết chặt nắm đấm, con mắt tỏa ánh sáng.

- Có lời gì muốn nói...

Trương Huyền lắc đầu:

- Cái này là điểm tích lũy tổng cộng của hai người các ngươi, cũng không thể đại biểu, ngươi đã vượt qua ta đi!

- Đúng vậy, đây là điểm tích lũy của hai người bọn họ, sao có thể coi là một?

- Hai người cùng một chỗ đi săn, nếu như chia đều, Trương sư vẫn chiến thắng...

Mọi người sững sờ, tất cả đều gật đầu.

Hai người các ngươi cùng một chỗ đi săn, Trương sư chỉ một mình, điểm tích lũy không sai biệt lắm, bất kể nhìn thế nào, đều là người sau chiến thắng a?

- Mi trưởng lão nói qua, thời điểm mọi người hợp tác, có thể tùy ý lựa chọn sử dụng điểm tích lũy, ta chỉ cần 77 điểm, còn lại đều thuộc về Dư huynh!

Dường như sớm biết hắn sẽ nói như vậy, Phong Ngô ở một bên cười khanh khách nói.

- Vô sỉ!

- Hắn chỉ cần 77 điểm, vị họ Dư kia, chẳng khác nào nhận được 2581 điểm, đúng lúc vượt qua Trương sư một điểm!

- Cố ý, tuyệt đối là cố ý!

- Nhưng mà đây là Mi trưởng lão lưu lại quy củ, ai cũng nói không nên lời...

...

Nghe được Phong Ngô lời nói, mọi người không còn gì để nói.

Trước đó Mi trưởng lão từng nói qua, mọi người cùng một chỗ đi săn, điểm tích lũy có thể tự do điều chỉnh, tên này chỉ cần bảy mươi bảy điểm, Dư huynh còn lại 2581, không nhiều không ít, chỉ hơn Trương sư một điểm... Đủ vô sỉ!

- Mấy vị học trưởng, không biết như vậy có thể hay không?

Không để ý tới mọi người thảo luận, Phong Ngô ôm quyền.

- Cái này...

Mấy người chần chờ một chút:

- Có thể!

Nếu là quy định, thì ngay cả bọn họ cũng không có cách nào vi phạm.

- Vậy là tốt rồi... Trương sư, hiện tại còn có lời gì để nói? Coi như ta cầm đi bảy mươi bảy điểm, Dư huynh vẫn cao hơn ngươi một điểm, ngươi thua...

Khóe miệng Phong Ngô vung lên.

Luân phiên bị tên này đả kích, rốt cục làm cho đối phương khó xử, trong lòng sảng khoái từng cơn sóng liên tiếp, cảm giác mình tùy thời có thể bay lên.

Trương Huyền xoa xoa mi tâm.

Đối phương nói không sai, coi như tên này cầm đi bảy mươi bảy điểm, Dư huynh cũ cao hơn mình vẫn như, tỷ thí chỉ có thể coi là thua.

Lắc đầu, quay đầu nhìn về phía lão sinh:

- Mấy vị học trưởng, xin hỏi... thời gian đi săn kết thúc chưa?

- Thời gian?

Một lão sinh quay đầu nhìn lại, cách đó không xa, trên bệ đá đang cắm một cây nhang lớn, lúc này khói khí lượn lờ, đã sắp đến cuối cùng.

Thí luyện yêu cầu một ngày, cũng không phải đại khái, mà là có thời gian chính xác, mặc dù bây giờ mặt trời rơi về phía tây, cách một ngày kết thúc, vẫn có một chút khoảng cách, chỉ khi cây nhang lớn kia hoàn toàn thiêu đốt hầu như không còn, mới coi như thực sự kết thúc.

- Còn chừng mười phút đồng hồ...

Tính toán một chút, nhìn tốc độ cây nhang thiêu đốt, lão sinh nói.

- Mười phút?

- Vâng!

Lão sinh gật đầu.

- Làm sao? Chẳng lẽ cảm thấy thời gian chưa kết thúc, còn muốn đi săn? Mười phút thời gian, ngươi cảm thấy đủ sao?

Nghe được hai người đối thoại, Dư huynh biết ý tứ của hắn là gì, trực tiếp cười ra tiếng.

Linh thú giữa sườn núi trở xuống, hầu như đều bị giết sạch, nơi này là chân núi, chạy đến sườn núi, mười phút cũng không đủ, huống chi còn muốn tìm Linh thú... Thật muốn nghịch chuyển, đừng nói thời gian ngắn như vậy, coi như nửa canh giờ cũng chưa hẳn có thể làm đến!

Tuyệt đối là ý nghĩ hão huyền!

- Về thời gian quả thực là không kịp...

Nhìn cây nhang một chút, Danh Sư khác cũng không nhịn được lắc đầu.

Ngọn núi cao như vậy, trong vòng mười phút săn giết một Linh thú... Trừ khi biết bay!

Nếu không, không thể nào làm được.

- Nhận thua đi, cho dù có mười phút, ngươi cũng không thể thành công, lại nói, vừa rồi ta chỉ nói là muốn 77 điểm, nếu như chỉ cần một điểm, ngươi nhất định phải chém giết Linh thú Kiều Thiên cảnh mới có thể vượt qua, hoặc là chém giết hai Linh thú Hợp Linh cảnh, ngươi cảm thấy có thể làm được sao?

Phong Ngô ở một bên cũng cười lạnh.

Hai bên kém 78 điểm, nếu như hắn chỉ cần một điểm, như vậy Trương sư cần lấy được 78 điểm, mới có thể vượt qua Dư huynh.

Một viên nội đan Linh thú Hợp Linh cảnh đỉnh phong 40 điểm, cũng là nói phải giết hai con mới có thể hoàn thành, trừ khi săn giết một con Kiều Thiên cảnh!

Đáng tiếc, Linh thú Kiều Thiên cảnh bọn họ xoay một ngày, cũng không tìm được mấy con, không đến mười phút, tìm tới săn giết, đồng thời mang nội đan về, không phải nằm mơ sao?

- Cái này... muốn ta làm quả thực không dễ dàng!

Không để ý tới mọi người nghi ngờ cùng Phong Ngô chế giễu, Trương Huyền vuốt vuốt mi tâm:

- Đáng tiếc, ta còn không muốn thua, chỉ có thể thử một chút!

Nói xong đột nhiên ngẩng đầu, rít lên một tiếng.

Ô ô ô!

Nghe được thanh âm, một Tử Dực Thiên Hùng thú to lớn bay tới, hai cánh rộng lớn lóe lên, trong chốc lát liền biến mất ở trong tầm mắt của mọi người, thẳng tắp bay về phía ngọn núi.

- Thú sủng nửa bước cửu trọng? Nó chỉ có thể sử dụng một lần, chẳng lẽ... ban ngày ngươi chưa dùng?

Hai người nhìn nhau, vẻ mặt của Phong Ngô cùng Dư huynh đột nhiên trắng bệch.

Ngươi chính là Trương sư?

dtv-ebook.com

- Chưa dùng!

Trương Huyền nói.

Đi săn vài Linh thú Kiều Thiên cảnh, Quy Nhất cảnh mà thôi, hắn thật đúng là khinh thường dùng Thiên Hùng thú.

Còn Linh thú cấp bậc cao, coi như dùng cũng vô dụng, còn không sảng khoái bằng Ngoan Nhân, khôi lỗi.

- Chưa dùng...

Khóe miệng co giật, Dư huynh, Phong Ngô sắp muốn khóc.

Trước khảo hạch, bọn họ từng chuyên môn thỉnh giáo Mi trưởng lão, có thú sủng cấp cao thì như thế nào.

Lấy được trả lời là chỉ có thể sử dụng một lần.

Vốn cho rằng, tên này lấy được nhiều nội đan như vậy, tất nhiên mượn nhờ lực lượng của thú sủng, không nghĩ tới... lúc này mới triệu hoán.

Mười phút, đối với bọn hắn, bắt một Linh thú rất khó làm được, nhưng đối với Thiên Hùng thú nửa bước cửu trọng, lại không tính là gì.

Sẽ không nghịch chuyển như vậy chứ!

Nếu thật như vậy, khẳng định sẽ trực tiếp khóc chết.

- Coi như sử dụng, cũng chưa chắc có thể bắt được Linh thú... Cho dù bắt được, cũng không nhất định trong vòng mười phút có thể trở về!

Chúng ta vẫn có hi vọng!

Mặc dù buồn bực, nhưng Dư huynh vẫn cắn răng.

Đối phương dùng Thiên Hùng thú thì sao? Bọn họ cũng không tính thua!

Coi như thực lực của đại gia hỏa kia mạnh, muốn trong vòng mười phút bắt một Linh thú Kiều Thiên cảnh, mang đến nơi đây, cũng không dễ dàng như vậy.

- Được rồi, vậy cũng chỉ có thể chờ...

Không để ý tới đối phương, Trương Huyền nhìn lên bầu trời.

Vừa rồi thời điểm xuống núi, hắn chú ý quan sát, biết chỗ nào có Linh thú, trước đó trong tiếng hô, liền trực tiếp nói cho Thiên Hùng thú, tên này xuất mã, bắt một hai con thật không khó lắm, chỉ nhìn cấp bậc gì mà thôi.

Tốt nhất là vượt qua Hợp Linh cảnh.

Đang suy tư, chỉ thấy Tử Dực Thiên Hùng thú vỗ cánh khổng lồ, lần nữa bay trở về, móng vuốt thô to buông xuống, một Linh thú phi hành bị bắt, xách theo bay tới.

- Rất nhanh nha, nhưng mà Linh thú này... làm sao nhìn quen mắt như thế?

Thấy tên này mới vừa bay qua không đến hai phút liền trở lại, Trương Huyền gật gật đầu, nhìn về phía Linh thú bị nó bắt, nhịn không được sững sờ.

Sao tên này nhìn quen mắt như thế?

Không phải gia hỏa báo cáo “công việc”, thuận tiện đoạt trữ vật giới chỉ của Dư huynh, Phong Ngô ư?

Xem ra tên này đang phi hành ở trên trời, bị Thiên Hùng thú đ-ng phải, trực tiếp xách tới.

- Nhưng mà cái tên này...

Khóe miệng co giật, vội vàng nhìn về phía Dư huynh, Phong Ngô cách đó không xa, quả nhiên thấy hai người mắt đỏ ngầu, nhe răng trợn mắt, sắp muốn ăn thịt người.

- Chính là tên này, thật là ông trời có mắt...

- Quá tốt rồi...

Linh thú phi hành, một khi chạy trốn, núi cao biển rộng, trừ khi mình cũng biết bay, nếu không muốn bắt được gần như không có khả năng.

Bọn họ đã sớm làm xong ý định, chờ khảo hạch xong xuôi, trèo non lội suối cũng phải tìm được gia hỏa này, nhưng nằm mơ cũng không nghĩ tới, không đến nửa ngày, tên này liền bị Linh thú của Trương sư bắt lấy.

Thật là ông trời có mắt!

Như vậy, bọn họ không chỉ báo được đại thù, còn lấy về trữ vật giới chỉ, điểm tích lũy cao hơn!

- Trương sư, nhanh bảo thú sủng của ngươi ném tên này đến, ta có chút ân oán cá nhân, muốn kết toán với nó...

Rít lên một tiếng, Dư huynh hận ý cuồn cuộn.

- Ném đến?

Nhìn thấy bộ dạng của tên này, Trương Huyền lắc đầu, ngửa đầu nói một tiếng.

Nghe được phân phó, Tử Dực Thiên Hùng thú chần chờ một chút, buông Linh thú kia ra.

Hô!

Linh thú Hóa Phàm thất trọng như đạn pháo thẳng tắp rơi tới chỗ Dư huynh.

- Quá tốt rồi, ta muốn ngươi chết...

Thấy bị ném đến, nhớ tới đường đường Danh Sư lại bị lột sạch sẽ trơn tru, bàn chân Dư huynh đạp mạnh.

Nắm đấm thô to hình thành hoa văn cương khí, uyển như hỏa diễm, quét sạch lên trên.

- Hắn muốn làm gì?

- Không biết, đây là Trương sư bắt được, hắn muốn chém giết, có ý tứ gì?

Chung quanh rất nhiều Danh Sư, thấy tên này điên cuồng công kích Linh thú do thú sủng của Trương sư bắt được, tất cả đều hai mặt nhìn nhau.

Ầm ầm!

Đang nghi ngờ, còn không kịp phản ứng, chỉ thấy Linh thú Hóa Phàm thất trọng kia ở trên không trung liền trở mình lăn mấy vòng, đã tỉnh táo lại, cánh lắc một cái, ổn định thân hình, móng vuốt duỗi ra.

Mặc dù vội vàng nghênh chiến, nhưng nó sớm đã đến Hóa Phàm thất trọng, lại thêm ở trên cao nhìn xuống, thể trọng chiếm thượng phong.

Bành!

Quyền trảo đối đầu, Dư huynh lập tức cảm thấy cự sơn áp đỉnh, một cỗ lực lượng hùng hậu tới cực điểm tuôn đến, chấn miệng mũi của hắn tràn đầy máu tươi.

Sưu!

Thân thể xông lên lập tức bay ngược ra ngoài, như bắn ra đạn pháo, tầng tầng ngã xuống đất, đập ra một cái hố cực lớn.

Phốc!

Máu tươi cuồng phun, trong nháy mắt bị trọng thương.

Thực lực của hắn mạnh hơn, thiên phú lại cao hơn, cũng chỉ là Hóa Phàm lục trọng sơ kỳ, so sánh với Linh thú thất trọng, vẫn là kém quá nhiều, căn bản không phải một cấp bậc.

- Dư huynh...

Không nghĩ tới sẽ xuất hiện kết quả này, Phong Ngô vội vàng tiến lên đỡ hắn dậy, ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy Linh thú phi hành Hóa Phàm thất trọng kia mở cánh ra, xoay người bay đi.

- Trương sư, gia hỏa kia bay...

Hắn tràn đầy lo lắng, nhịn không được hô lên.

Muốn tìm tên này báo thù, một khi bay đi, khẳng định sẽ không về nữa, còn đi đâu tìm?

- Đúng vậy!

Trương Huyền gật đầu.

Phong Ngô nhịn không được:

- Vậy còn không bắt nó trở lại!

- Bắt trở lại? Ta cũng muốn... Nhưng mà, thú sủng của ta chỉ có thể sử dụng một lần, mới vừa rồi bắt nó, tương đương với dùng xong cơ hội, dùng lần nữa, coi như phá hư quy củ!

Trương Huyền tràn đầy khó xử.

Gia hỏa kia đương nhiên không thể bắt trở về, nếu không tin tức Tử Dương thú liền lộ, phiền phức của mình sẽ không ít.

Còn không bằng thuận thế thả, bớt gây nhiều chuyện.

- Phốc...

Dư huynh vừa vặn khôi phục một chút chân khí, nghe nói như thế, nhịn không được phun máu tươi lần nữa.

Rõ ràng nhìn thấy gia hỏa kia bị Thiên Hùng thú khóa kinh mạch, không cách nào động đậy, vì sao vừa buông tay, liền khôi phục như lúc ban đầu?

Hơn nữa, coi như khôi phục, cũng không khỏi quá mạnh đi, thật giống như... vừa rồi thời điểm Thiên Hùng thú kia ném, cố ý tăng thêm lực lượng!

- Cái này...

Hắn hộc máu, thân thể Phong Ngô cũng nhoáng một cái.

Lúc trước là hắn nhiều chuyện, nói Trương sư có thú sủng lợi hại, Mi trưởng lão mới xác định quy định chỉ có thể sử dụng một lần, vốn cho rằng quy định này có thể để cho tên kia mất mặt, nằm mơ cũng không nghĩ tới, sẽ nâng đá đập chân mình.

- Chỉ cần bắt Linh thú kia tới, ta có thể nhận thua...

Dư huynh phun máu tươi, rống to một tiếng.

Chỉ cần có thể lấy lại không gian giới chỉ của mình, coi như nhận thua, cũng là kiếm lời!

- Ngươi nhận thua? Vậy Kích Không phù ngươi thua ta đâu?

Trương Huyền nhìn qua.

- Ta...

Thân thể Dư huynh cứng đờ.

Đồ vật của ta bị gia hỏa kia cướp đi, chỉ có bắt lấy nó, mới có thể tìm về a...

- Yên tâm đi, chỉ cần bắt được gia hỏa kia, ta sẽ cho ngươi...

Hắn cắn răng nói.

- Không được, trước lấy Kích Không phù ra, ta xác nhận có phải vẫn còn hay không, lại phân phó Linh thú động thủ, nếu không, vạn nhất bởi vì trái với quy định, phán ta không cách nào thông qua khảo hạch, há không phải được không bù mất?

Trương Huyền vẫy tay.

- Ngươi...

Dư huynh tức giận sắp nổ tung:

- Ngươi yên tâm, Dư Thừa ta, thân là Danh Sư, coi như không có Kích Không phù, cũng sẽ bồi thường linh thạch thượng phẩm cho ngươi, sẽ không để cho ngươi ăn thiệt thòi...

Biết hiện tại không bỏ ra nổi, đành phải cắn răng nói.

- Vậy ý tứ của ngươi là, không có Kích Không phù?

Không để ý tới hắn, Trương Huyền tiếp tục nói.

- ...

Dư Thừa khóc.

Chúng ta có thể không nói Kích Không phù hay không?

Ta chỉ là muốn ngươi bắt gia hỏa kia mà thôi, ngươi có thể bắt liền bắt, không thể bắt coi như thôi... Không đề cập tới đồ chơi này, không thể nói chuyện đó có được hay không.

- Dư huynh... Tên kia đã bay mất rồi...

Đang muốn nói gì, chỉ thấy Phong Ngô ở bên người kéo một chút, vội vàng nhìn lại, liền thấy bầu trời đen kịt, Linh thú Hóa Phàm thất trọng kia sớm đã bay xa, ở đâu còn có tung tích.

Nếu như nói trước đó, còn có thể tìm được tên này ở trong Lôi Viễn phong, hiện tại khẳng định đã sợ, càng bay càng xa, sẽ tìm không được tung tích nữa!

- Đáng giận...

Càng nghĩ càng giận, rít lên một tiếng, Dư Thừa giãy dụa đứng dậy, trừng mắt nhìn về phía Trương Huyền.

- Được rồi, đã đến thời gian!

Nhưng vào lúc này, một lão sinh hô lên, mọi người quay đầu nhìn lại, liền thấy cây nhang phía trước cháy hết, mười phút đồng hồ đúng lúc đi qua.

- Mấy vị học trưởng, hắn không bắt được Linh thú, điểm tích lũy thấp hơn ta, cũng là cho thấy, hắn đã thua...

Cắn răng một cái, Dư Thừa hét.

Ngươi không cho ta sống dễ chịu, vậy thì tốt, ta cũng không cho ngươi dễ chịu!

- Thua?

Trương Huyền lắc đầu:

- Thú sủng của ta bắt được một con Linh thú Quy Nhất cảnh, nếu không phải hắn ngăn cản, nội đan khẳng định đã tới tay, ta cũng thuận lợi tăng lên một ngàn điểm tích lũy! Hắn cố ý ngăn cản, để tên này bay đi không nói, còn có ý để ta trái với quy định, muốn ta bị khai trừ! Trọng yếu nhất là, đánh cược với ta, ngay cả tiền đánh bạc cũng không có, liền muốn gạt linh thạch thượng phẩm của ta...

Trương Huyền tiến về phía trước một bước, nghĩa chính ngôn từ:

- Mong chư vị học trưởng giúp ta chủ trì công đạo!

- Cái này...

Thấy hai người đều để bọn hắn chủ trì công đạo, mấy lão sinh nhìn nhau, tràn đầy do dự.

Cẩn thận nói đến, quả thực là Dư Thừa chơi xấu, nếu không Trương sư khẳng định chiến thắng.

Nhưng... điểm tích lũy của Trương sư không nhiều bằng đối phương, nếu không xem qua trình, chỉ nhìn kết quả, xác thực đã thua.

- Hai vị đều là người nổi bật trong tân sinh, không cần thiết bởi vì chuyện này kết thù kết oán, ta thấy không bằng bỏ qua sự tình cá cược...

Một lát sau, một lão sinh mở miệng nói.

- Không được! Đã đánh cược liền phải tuân thủ, thua chính là thua, không thể tìm lý do gì!

Dư Thừa khẽ nói.

Đã không cách nào báo thù, cũng phải để tên này nhận giáo huấn!

Nếu không, chuyện ngày hôm nay, tất biến thành một chuyện cười không cách nào rửa sạch.

- Cái này...

Thấy hắn như thế, mấy vị lão sinh chần chờ một chút, cuối cùng nói:

- Nếu không như vậy đi, chuyện này, chúng ta giao cho Mi trưởng lão xử lý...

Hai vị này còn chưa có tiến vào học viện, thực lực liền không kém bọn hắn quá nhiều, một khi đi vào, khẳng định sẽ hiển lộ tài năng, xem như mấy người là lão sinh, cũng không muốn đắc tội.

- Được!

Dư Thừa gật đầu.

Điểm tích lũy của hắn cao hơn, coi như Mi trưởng lão tới cũng không sợ.

- Vậy được, các ngươi nói tên đi, ta trước đăng ký thành tích một chút!

Lão sinh nói.

- Ta gọi Dư Thừa, hắn gọi Trương Huyền...

Hừ một tiếng, Dư Thừa mở miệng giới thiệu, có điều nói còn chưa dứt lời, liền thấy mấy vị lão sinh mới vừa rồi còn tràn đầy trầm ổn, con mắt đột nhiên trợn tròn, nhìn về phía thanh niên cách đó không xa, âm thanh run rẩy, giống như cực kỳ kích động.

- Trương Huyền? Ngươi chính là... Danh Sư của Huyễn Vũ đế quốc, Trương Huyền Trương sư?

Hơn bốn vạn điểm?

dtv-ebook.com

- Đúng vậy, ta chính là Trương Huyền!

Thấy bộ dáng của mấy lão sinh này, Trương Huyền vò đầu, tràn đầy không hiểu.

Ta không có lấy Thánh thú ra, đã rất biết điều, bộ dáng này của các ngươi là có ý tứ gì?

Ta đạt được cũng không nhiều bằng Dư Thừa a?

Không chỉ hắn bối rối, Danh Sư khác cũng hai mặt nhìn nhau, không biết những lão sinh này động thần kinh gì.

- Hắn chính là Trương Huyền Trương sư...

Đột nhiên, vị lão sinh kia la lên một tiếng.

- Cái gì? Hắn chính là Trương sư?

- Nguyên lai là ngươi, quả nhiên anh hùng xuất thiếu niên...

- Trương sư, tại hạ là học viên năm thứ hai Lưu Sáng, rất hân hạnh được biết ngươi, về sau đến học viện, có khó khăn gì trực tiếp tìm ta...

- Ta là năm thứ hai Dã Trì Quân, ở học viện Chấp Pháp đội, ngươi nhìn đêm nay có rảnh không, ta vì ngươi bày tiệc mời khách...

- Bày tiệc mời khách quá tục, Trương sư, ta biết ngươi là Thuần Thú sư, ta chỗ này đúng lúc có hai ngàn viên Thú Tinh Thạch, giữ lại cũng vô dụng, liền đưa cho ngươi, ngươi cũng đừng khách khí, khách khí chính là không coi ta là huynh đệ...

- Một chút Thú Tinh Thạch cũng không cảm thấy ngại lấy ra, nói đùa cái gì đó! Ta chỗ này có Thú Huyết đan...

...

Nghe được tiếng la, mấy đội ngũ lão sinh chịu trách nhiệm xét duyệt ở chung quanh, lại không để ý tới xét duyệt, vội vã chạy tới, cả đám nhìn về phía Trương Huyền giống như thấy được thân nhân, hưng phấn đến hai mắt tỏa ánh sáng, không để ý tôn nghiêm của Danh Sư chút nào.

- Cái này...

Không nghĩ tới nói ra tên của mình, thái độ của những lão sinh này sẽ như thế, không còn cao ngạo như trước đó, Trương Huyền xoa xoa thái dương, mặt mũi choáng váng... Chẳng lẽ, tin tức cuồng ẩu Thánh thú bị tiết lộ?

Không nên ah!

Thời điểm đánh người, chuyên môn để Ngoan Nhân chú ý bốn phía, sẽ không có người phát hiện mới đúng.

Ngoan Nhân giám sát, coi như Mi trưởng lão cũng không cách nào thăm dò.

Tin tức đã không rò rỉ, đám người này nổi điên làm gì?

Bản thân cũng không có giết Linh thú cấp cao gì, càng không biểu hiện ra thực lực, thoạt nhìn hết sức bình thường... Chẳng lẽ, như đom đóm trong đêm tối, biểu hiện ra bình thường, nhưng không che giấu được hào quang chói sáng?

Nghĩ đến cái này hắn nhịn không được cúi đầu nhìn mình một vòng, mặc cũng là y phục Danh Sư bình thường, dường như không có gì đặc thù a! Khí tức trên thân cũng bị áp chế đến Hợp Linh cảnh đỉnh phong, Thiên Đạo chân khí gia trì, có lẽ những người này không nhìn ra...

Hắn không rõ ràng cho lắm, Dư Thừa ở một bên thì sắp điên.

Rõ ràng là ta thắng có được hay không?

Ta đánh cược chiến thắng, điểm tích lũy càng hơn hai ngàn điểm, tài năng xuất chúng... Các ngươi không tìm ta nói chuyện, tìm một kẻ thất bại hỏi han ân cần, lại mời ăn cơm, đưa đồ...

Lấy lòng, có cần rõ ràng như vậy hay không?

Quá không biết xấu hổ rồi!

Khóe miệng co giật, tròng mắt Dư Thừa đỏ hoe, ta con mẹ nó mới là người thắng trận, ta thắng a...

Không phải vị Trương sư này!

Phong Ngô càng nuốt nước bọt, có chút nổi điên.

Vốn cho rằng, lần này thắng Trương sư, nhất định có thể rửa sạch nhục nhã, hưng phấn bay lên, kết quả... là có người bay lên, chẳng qua không phải hắn, mà là đối phương!

Hắn vẫn ở trong bùn như cũ, không thể ngẩng đầu lên.

- Chuyện gì xảy ra? Không hảo hảo xét duyệt, lại tụ thành một đống, còn thể thống gì?

Ngay thời điểm tất cả mọi người choáng váng, một tiếng quát vang lên, lập tức nhìn thấy một trung niên vẻ mặt nghiêm túc đi tới.

- Là Hình đường học viện Bạch Dương Bạch sư! Làm người luôn luôn nghiêm túc...

- Ta nghe nói Bạch sư là học sinh thân truyền của Mi trưởng lão, mặc dù là Danh Sư lục tinh hạ phẩm, nhưng địa vị ở học viện không thấp!

- Học sinh thân truyền? Tin tức của ngươi khẳng định sai lầm, nghe nói đến bây giờ Mi trưởng lão còn không có thu thân truyền, Bạch sư bất quá là học sinh hắn giảng bài mà thôi...

- Mặc kệ là thân truyền hay giảng bài, cũng là chúng ta ngưỡng mộ...

...

Nghe được trách mắng, nhìn thấy trung niên đi tới, phía dưới một hồi thanh âm đè thấp.

Vị Bạch sư này, tu vi cùng cấp bậc Danh Sư không tính là đặc biệt cao, nhưng ở trong học viện cực kỳ nổi danh, đi theo bên người Mi trưởng lão, để cho người ta vẫn cho rằng hắn là thân truyền.

- Bạch sư!

Quả nhiên, rất nhiều lão sinh nhìn thấy vị này đi tới, toàn bộ giật nảy mình, không dám tiếp tục vây quanh Trương Huyền, đồng loạt tránh ra.

- Lão sư để các ngươi tới xét duyệt, là coi trọng các ngươi kiên định nghiêm túc, cần cù tiến lên, ai bảo các ngươi tự mình kết giao, lập bang kết đội?

Bạch sư trừng mắt, không giận tự uy.

Khí tức Hóa Phàm cửu trọng phát ra, cho người ta một loại áp bách mãnh liệt.

Danh Sư ngũ tinh, đối ứng ba cảnh giới Hóa Phàm lục thất bát trọng, muốn trở thành Danh Sư lục tinh, ít nhất phải có thực lực cửu trọng!

Vị Bạch sư này, mặc dù chỉ là Danh Sư lục tinh hạ phẩm, thực lực bản thân dĩ nhiên đã đến Hóa Phàm cửu trọng đỉnh phong, cho người ta một loại cảm giác thâm bất khả trắc.

- Vâng...

Nghe được trách mắng, rất nhiều lão sinh đều hơi đỏ mặt, không dám nói nhảm.

- Còn không mau đi xét duyệt!

Hắn phất tay một cái.

Đám lão sinh mới vừa rồi còn tràn đầy hưng phấn, cả đám vội vàng trở lại vị trí của mình.

- A!

Thấy những người kia rời đi, lúc này Bạch sư mới thở phào nhẹ nhõm, ngẩng đầu nhìn về phía Trương Huyền, đã không còn bộ dáng nghiêm túc trước đó, ngược lại mỉm cười, ôm quyền khom người:

- Trương sư huynh, lão sư mời ngài đi qua!

- Sư huynh?

- Bạch sư xưng hô hắn là sư huynh? Chẳng lẽ... Mi trưởng lão định thu Trương sư làm học sinh thân truyền?

- Khó trách... Những lão sinh này lấy lòng như vậy, Mi trưởng lão là một trong thập đại trường lão, trở thành học sinh của hắn, địa vị còn cao hơn lão sư, đừng nói Bạch sư tôn kính, ở học viện cũng có thể đi ngang!

- Đúng vậy, còn không có chính thức tiến vào học viện, chỉ khảo hạch một hồi, liền được thu làm học sinh thân truyền... Tại sao ta cảm giác choáng như thế?

...

Nghe được Bạch sư xưng hô cùng cung kính, tất cả mọi người bị dọa đến run rẩy.

Có thể để cho một vị Danh Sư lục tinh xưng hô như vậy, nói rõ Mi trưởng lão đã có ý định thu hắn làm thân truyền!

Nhưng hắn không phải vừa tới sao?

Không phải mới vừa trải qua nhập môn khảo hạch sao? Làm sao có thể được Mi trưởng lão nhìn trúng?

Vận khí cũng quá tốt a!

- Mi trưởng lão? Được rồi!

Thấy chung quanh càng ngày càng náo nhiệt, tất cả mọi người tập trung ánh mắt tới, Trương Huyền biết, tiếp tục chờ đợi, khẳng định càng bị chú ý, đành phải than thở một tiếng, từ bỏ ý nghĩ khiêm tốn, theo Bạch sư đi thẳng về phía trước.

Một lát sau liền biến mất ở trước mắt mọi người.

- Vì cái gì? Rõ ràng là ta thắng, rõ ràng là ta thắng...

Thấy hắn rời đi, hơn nữa còn là Bạch sư tự mình mời, có khả năng được Mi trưởng lão thu làm học sinh thân truyền, con mắt của Dư Thừa đỏ lên.

Cố ý đánh cược với thiên tài, chính là bức bách bản thân, để mình một tiếng hót lên làm kinh người!

Hắn ở dưới tình huống bị Linh thú cướp bóc, có thể được hơn hai ngàn điểm, tài năng xuất chúng như thế, chẳng lẽ Mi trưởng lão không nhìn thấy?

Dựa vào cái gì thu một người thua mình làm học sinh?

- Ngươi thắng? Dư sư, ngươi có biết điểm tích lũy của Trương sư là bao nhiêu không?

Thấy tâm tính của hắn sắp mất cân bằng mà nổi điên, một lão sinh thực sự nhịn không được, đầy đồng tình nhìn qua.

- Bao nhiêu? Không phải chư vị học trưởng quên chứ? 2580 điểm?

Dư Thừa nhịn không được nói.

Vừa rồi rõ ràng như vậy, ít hơn mình cùng Phong Ngô 78 điểm, chẳng lẽ một cái chớp mắt liền quên?

- 2580?

Lão sinh kia xùy cười một tiếng, lắc đầu:

- Nếu chỉ như vậy, ngươi cảm thấy có thể được Mi trưởng lão ưu ái, chỉ đích danh muốn thu làm học sinh?

- Vậy...

Dư Thừa nháy con mắt.

Trương Huyền kia đi theo mình, cùng một chỗ xét duyệt, làm sao lại không phải hơn hai ngàn điểm?

- Nói thật cho ngươi biết, hắn tổng cộng là... 43724 điểm!

Lão sinh nói xong, trong mắt còn mang theo hoảng sợ.

- Hơn 43000 điểm? Cái này... Cái này... Làm sao có thể?

Dư Thừa giật nảy mình, thiếu chút nữa ngất đi, bờ môi run rẩy:

- Hắn chẳng phải lấy được nội đan của Lạc Dương thú, Thanh Yên thú, Thất Tu thú... sao? Tại sao có thể có điểm số cao như vậy?

Không chỉ hắn kỳ quái, chung quanh rất nhiều Danh Sư cũng nghi ngờ nhìn qua.

Cảnh tượng Trương sư kiểm nghiệm nội đan, bọn họ đều nhìn ở trong mắt, hơn hai ngàn điểm, làm sao biến thành hơn bốn vạn?

Cái này khác biệt cũng quá lớn đi!

Bốn vạn điểm, một Linh thú Kiều Thiên cảnh sơ kỳ một trăm điểm, nói cách khác... Ít nhất phải săn giết bốn trăm Linh thú Kiều Thiên cảnh sơ kỳ mới có thể làm được...

Làm sao có thể?

- Vì sao cao như vậy? Trương sư chỉ bằng vào lực lượng cá nhân, ở Nhất Tuyến Thiên cứu hơn hai trăm vị Danh Sư bị nhốt, thuần phục hơn bốn trăm Linh thú Hợp Linh cảnh, Kiều Thiên cảnh, làm sao không chiếm được bốn vạn điểm tích lũy?

Thấy hắn không tin, lão sinh hất ống tay áo lên:

- Ngươi hẳn phải biết, thuần phục còn khó hơn săn giết nhiều lắm!

- Thuần phục hơn bốn trăm Linh thú?

- Cái này... Hơn bốn vạn điểm? Chẳng lẽ Trương sư kia, chính là tuyệt thế thiên tài mà vừa rồi các học trưởng nói?

Nghe được đối thoại, rốt cục có người kịp phản ứng.

Trước đó liền nghe những học trưởng này nói, buổi trưa liền ra một cái cao điểm nhất, ánh sáng loá mắt, để cho người ta không thể tin được, vốn cho rằng có hai ba ngàn điểm là tốt lắm rồi, không nghĩ tới hơn bốn vạn điểm!

Hơn nữa còn là vị Trương sư này, thoạt nhìn cực kỳ khiêm tốn, không tranh quyền thế!

- Không sai, chính là Trương sư, thành tích của hắn ở giữa trưa liền đi ra... Mi trưởng lão cùng Mạc Cao Viễn đường chủ tranh nhau muốn gặp, hai ngươi khoảng mấy nghìn điểm liền nghĩ chiến thắng... Cảm thấy có khả năng sao?

Nghe được lời của mọi người, lão sinh gật đầu, lần nữa hừ một câu.

Thật không biết tự lượng sức mình!

Vừa rồi một mực nói Trương sư, bọn họ cũng không kịp phản ứng, dù sao hơn ba vạn tân sinh, họ Trương không có một ngàn cũng có tám trăm, tất cả mọi người là Danh Sư, đều xưng hô như vậy.

Nhưng tên Trương Huyền, hơn nữa còn từ Huyễn Vũ đế quốc tới, liền không giống, chỉ có một người!

Chính là vị thiên tài phá vỡ tất cả ghi chép, để Mi trưởng lão cũng kinh thán không thôi kia!

Nghĩ tới sự tình buổi trưa, nói thật, đến bây giờ hắn cũng cảm thấy không thể tin được.

Vị Trương sư này, nếu như chỉ thuần thú lợi hại, thực lực mạnh mẽ ngược lại cũng thôi!

Mấu chốt nhất là hắn khiêm tốn và nội liễm, cùng thản nhiên với tiền tài, để cho người ta bội phục.

Hơn hai trăm Danh Sư, mang theo hơn bốn trăm Linh thú tới, mỗi người chỉ cần một điểm, nhất định phải quy điểm tích lũy cho Trương sư, cảm kích ân cứu mạng của hắn, loại tràng diện này, coi như bây giờ nghĩ lại cũng cảm thấy rung động không ngớt.

Nghe các Danh Sư trần thuật, càng cực kỳ bội phục.

Một Danh Sư, thuần phục nhiều Linh thú như vậy, không tham công, không phách lối, không yêu cầu những người khác báo đáp, xong chuyện phủi áo ra đi, không cầu công danh! Thậm chí ngay cả tên cũng không có lưu lại, phần lòng dạ cùng thái độ này, chính là rất nhiều Danh Sư dùng cả đời, cũng không thể với tới!

Mi trưởng lão muốn thu đồ

dtv-ebook.com

Trọng yếu nhất là...

Nghe Danh Sư khác nói, vị Trương sư này, vì cứu người, sử dụng bí pháp, mạnh mẽ từ Kiều Thiên cảnh sơ kỳ đi đến đỉnh phong!

Đổi lại người khác, loại thực lực này khẳng định phách lối la ó, ước gì khoe khoang, mà hắn, lại cố ý đè thấp tu vi, để cho người ta thoạt nhìn tương đương với Hợp Linh cảnh...

Nếu không phải Dư Thừa này báo ra họ tên, nhóm người mình cũng không nhận ra được!

Loại tâm cảnh cùng thái độ lạnh nhạt này, chính là vô số Danh Sư không học được!

Ngươi cũng muốn so với hắn?

Lấy cái gì so?

Bằng vào miệng ư?

Hừ một tiếng, rất nhiều lão sinh, tất cả đều khinh bỉ nhìn Dư Thừa một cái.

Đổi lại trước kia, nhận được hơn hai ngàn điểm, bọn họ khẳng định sẽ cực kỳ tôn trọng, cảm thấy tương lai không yếu, nhưng so với Trương sư, lại kém hơn nhiều lắm.

Không chỉ thực lực còn có phẩm hạnh.

Trương sư có thể vì Danh Sư khác, cam tâm tặng đi, không cầu hồi báo, ngươi thì sao?

Nhìn thú sủng người ta bắt đến Linh thú, cố ý đánh chạy, sau đó lại loay hoay điểm tích lũy, đủ loại vô sỉ cùng bỉ ổi...

Đồng dạng là thiên tài, vì sao khác biệt lại lớn như vậy!

- ...

Nhìn thấy ánh mắt các lão sinh khinh bỉ, thân thể Dư Thừa nhoáng một cái, quay đầu nhìn về phía những người khác, phát hiện Danh Sư khác cũng lộ ra ý khinh thường.

Mắt tối sầm lại, lần nữa phun ra một ngụm máu tươi.

Ma đản... Chẳng phải đánh cược sao?

Bị một Linh thú lột sạch sành sanh, tất cả bảo vật mất đi không nói, còn bị xem thường, thành đối tượng vạn người chế giễu, châm chọc... Chuyện này là sao!

Dư Thừa nhìn Phùng Vũ, tất cả đều khóc.

...

- Ah... Bạch sư, không biết Mi trưởng lão tìm ta có chuyện gì?

Lúc này Trương Huyền vẫn còn choáng váng, hoàn toàn không làm rõ ràng được chuyện gì xảy ra.

Lúc trước hắn vì lo lắng đuổi bắt Thiên Nghĩ Phong Mẫu, không để ý những Linh thú kia, càng không biết, các Danh Sư được hắn cứu, quy tất cả điểm tích lũy vào tên của hắn.

Do đó còn tưởng rằng điểm tích lũy của hắn không sánh bằng Dư Thừa.

- Ngươi không biết?

Thấy bộ dáng hắn như vậy, Bạch sư sửng sốt một chút, cũng cực kỳ bội phục.

Thấy không?

Đây mới là lòng dạ của cao nhân!

Người khác làm việc tốt, không cầu hồi báo là tốt lắm rồi, hắn làm việc tốt, chẳng những không muốn hồi báo, còn quên không còn một mảnh, lòng dạ rộng rãi, khí lượng bao la, không hơn được nữa.

Trong những người hắn thấy, trừ lão viện trưởng, thì không người có thể so sánh.

- Ta làm sao biết?

Trương Huyền lắc đầu.

Mi trưởng lão hắn chỉ gặp qua một lần, hơn nữa còn cách không biết bao xa, ai biết đối phương tìm mình làm gì?

- Yên tâm đi, là chuyện tốt, một lát nữa liền biết!

Cười khổ lắc đầu, Bạch sư cũng không giải thích, đi đầu dẫn đường.

Đi một hồi, một nhà tranh xuất hiện ở trước mắt.

Nói là nhà tranh, trên thực tế là lương đình, xem ra mới vừa dựng lên không lâu, hai lão giả ngồi ngay ngắn ở trong đó, như đang nói chuyện.

- Mạc đường chủ?

Nhìn thoáng qua, Trương Huyền nhận ra, một cái là Mi trưởng lão, mà một cái khác là người quen biết cũ, chính là Mạc đường chủ Mạc Cao Viễn ban thưởng mình linh thạch thượng phẩm.

- Lão sư, Trương sư đến rồi!

Không biết tâm lý của hắn ba động, Bạch sư tiến về phía trước một bước nói.

- Ồ? Ngươi chính là Trương Huyền?

Mi trưởng lão đứng dậy, nhìn về phía Trương Huyền, càng xem càng cảm thấy hài lòng.

Khí tức nội liễm, mộc mạc bình thản, xem xét liền biết có tu dưỡng rất cao.

- Trương Huyền bái kiến Mi trưởng lão, Mạc đường chủ!

Trương Huyền ôm quyền.

- Ồ? Trương sư, hình như chúng ta còn là lần đầu tiên gặp mặt nha!

Mạc Cao Viễn nhìn qua.

- Ây... Đúng a!

Trương Huyền sững sờ, lúc này mới nhớ tới, lần trước nhìn thấy vị Mạc đường chủ này chính là “Dương sư”, mà hắn thì chưa gặp đối phương, cẩn thận nói đến, còn là lần đầu tiên gặp mặt.

- Đường chủ uy danh lan xa, ta cũng nghe Hồng sư giới thiệu, lúc này nhìn thấy, tự nhiên nhận ra!

Mặt không đỏ tim không đập, Trương Huyền nói.

- Không sai, chỉ bằng vào giới thiệu liền có thể đoán ra ta, không hổ là thiên tài!

Mạc Cao Viễn gật đầu, cũng không hoài nghi.

Hắn cũng coi là nhân vật thành danh rất lâu, bản thân lại lấy ra linh thạch thượng phẩm ban thưởng, đối phương nhìn thấy lại không đoán ra được, cũng thẹn với tên thiên tài.

- Ồ? Mạc đường chủ, ngươi có ý tứ gì? Chẳng lẽ các ngươi đã sớm nhận biết?

Nghe được khẩu khí này, Mi trưởng lão nghi ngờ nhìn qua.

Vị này không phải tân sinh năm nay tới sao?

Sao Mạc đường chủ lại như có giao tình vậy?

- Cũng không tính quen biết lâu, chỉ là nghe qua tên Trương sư mà thôi! Ngươi cũng thấy đấy, trên thực tế chúng ta mới lần thứ nhất gặp mặt.

Mạc Cao Viễn nói.

Sự tình Dương sư, không được đối phương cho phép, hắn không dám tự mình truyền ra ngoài, chỉ có thể nói mập mờ.

- Nghe qua tên?

Mi trưởng lão càng kỳ quái.

Vị trước mắt này là ai? Danh Sư lục tinh đỉnh phong, đường chủ khống chế Danh Sư đường, ở Huyễn Vũ đế quốc, cũng được cho là nhân vật tiếng tăm lừng lẫy, vị Trương sư đối diện này, xem như thiên tài tuyệt đỉnh, cũng chỉ là một tiểu nhân vật của Huyễn Vũ đế quốc, làm sao có thể gặp nhau, hơn nữa còn nghe qua tên?

- Mạc đường chủ cùng gia sư từng có giao hảo, do đó biết tên của ta!

Trương Huyền thấy hắn không dễ giải thích, mở miệng nói.

- Từng có giao hảo?

Mi trưởng lão sửng sốt, lập tức nhìn qua:

- Không biết quý sư là vị nào, không biết ta phải chăng quen thuộc?

Biết Trương Huyền này, trong vòng một canh giờ thuần phục hơn bốn trăm Linh thú, để hắn động tâm thu đồ.

Hắn thấy, Trương Huyền này đã từ loại địa phương nhỏ như Huyễn Vũ đế quốc đến, lão sư tất nhiên không cao minh lắm, thu hắn làm đệ tử không tính là gì, giờ phút này thấy Mạc Cao Viễn biết lão sư của hắn, hơn nữa nghe ngữ khí quan hệ không tệ, nhịn không được hỏi.

Lão sư trước cấp bậc thấp, thu làm học sinh cũng không có gì, nhưng nếu là đồng cấp, thì có chút không thích hợp.

Nhất là thân truyền, chú trọng mặt mũi cùng môn phong, không điều tra rõ ràng, liền tùy tiện thu đồ, sẽ giống như Tào Hùng tranh đoạt Lưu Dương lúc trước, thuộc về hành vi đánh mặt, vô cùng có khả năng tan rã trong không vui.

- Gia sư Dương Huyền!

Trương Huyền vội vàng gật đầu.

- Dương Huyền?

Mi trưởng lão nhíu mày, cẩn thận suy tư cả buổi, nhưng chưa từng nghe qua cái tên này, nhịn không được nhìn về phía Mạc Cao Viễn cách đó không xa:

- Vị Dương sư này là...

- Cái này...

Mạc Cao Viễn chần chờ, không biết nên trả lời như thế nào.

- Gia sư nhàn vân dã hạc, không có danh tiếng gì, Mi trưởng lão không biết cũng rất bình thường!

Nhìn ra Mạc đường chủ khó xử, Trương Huyền mở miệng nói.

- Không có danh khí gì?

Mi trưởng lão tỏa ra điểm khả nghi.

Mạc Cao Viễn là Danh Sư đường đường chủ, địa vị tôn sùng, nếu như chỉ là Danh Sư bình thường, có cái gì không thể nói?

- Ta liền nói thật đi, Dương sư có ân chỉ điểm với ta...

Nhìn hắn không hỏi ra, dường như không cam tâm, Mạc Cao Viễn sợ vị lão hữu này của mình chọc giận tồn tại không nên dây vào, nhịn không được nói.

- Chỉ điểm? Chẳng lẽ...

Con ngươi co rụt lại, Mi trưởng lão vội vàng quay đầu nhìn về phía thanh niên trước mắt.

Danh Sư cùng cấp bậc, bình thường đều dùng các loại từ ngữ như chỉ ra chỗ sai, nghiên cứu thảo luận, giao lưu, lẫn nhau học tập, chỉ có Danh Sư cấp bậc cao, mới dùng từ chỉ điểm.

Mạc Cao Viễn cẩn thận như vậy, chẳng lẽ lão sư của Trương Huyền, là một vị Danh Sư vượt qua hắn?

Hắn và Mạc đường chủ đều là lục tinh đỉnh phong, vượt qua... Há không phải nói đạt đến thất tinh, thậm chí cao hơn?

- Đúng!

Biết hắn nghĩ cái gì, Mạc Cao Viễn vội vàng gật đầu.

- Cái này...

Sắc mặt trắng nhợt, Mi trưởng lão có chút xấu hổ.

Hắn là lục tinh đỉnh phong, muốn thu học sinh của một vị Danh Sư thất tinh làm đồ đệ, rõ ràng đi quá giới hạn.

- Không biết... phương pháp thuần thú của Trương sư, có phải là Dương sư dạy hay không?

Mặc dù xấu hổ, nhưng vẫn còn có chút không cam tâm.

Một học sinh có thể có rất nhiều lão sư, tu vi, thuần thú, thư hoạ, y đạo... Nếu như thuần thú không phải vị Dương sư này truyền lại, hắn thu đối phương làm học sinh thuần thú, cũng không tính là thất lễ.

Thật giống như Trương Huyền thu Lạc Thất Thất là học sinh luyện đan vậy.

Người thành đạt làm sư, coi như Dương Huyền là Danh Sư thất tinh, chỉ cần hắn không dạy thuần thú, sẽ không coi là xúc phạm.

- Chính là gia sư dạy!

Lúc này Trương Huyền cũng nhìn ra ý tứ của đối phương, vội vàng giải thích.

Mặc dù Mi trưởng lão này thực lực mạnh, lại là một trong thập đại Danh Sư, nhưng hắn cũng không muốn bái sư.

Đầu tiên, thân phận “Dương sư” này liền không dễ ăn nói.

“Dương sư” cho tới nay bị hắn biểu hiện ra mạnh mẽ vô địch, ít nhất đạt đến thất tinh, bát tinh, nếu như bỏ qua Danh Sư lợi hại như vậy, đi bái một lục tinh, há không cho thấy, ngay cả Mi trưởng lão cũng không bằng?

Thứ hai, hắn ngay cả Khổng sư thu đồ cũng không đáp ứng, thật muốn đáp ứng tên này, Khổng sư có thể tại chỗ tức giận sống lại hay không?

Mặc dù toàn bộ đại lục đều biết Khổng sư đã phi thăng, nhưng trải qua lần trước “thu đồ”, hắn cảm thấy không đơn giản như vậy.

Lại nói, hắn là Thiên Nhận Danh Sư, tồn tại ông trời cũng thừa nhận, coi như muốn bái sư, chỉ sợ tên này cũng không chịu nổi!

- Cái kia... Luyện khí thì sao? Ta không chỉ thuần thú, luyện khí cũng coi như không tệ!

Thấy thuần thú thật là Dương sư dạy, Mi trưởng lão tiếp tục nhìn tới.

Ngoại nhân đều biết hắn thuần thú mạnh mẽ, nhưng lại không biết hắn luyện khí cũng là nhất đẳng.

- Luyện khí... Cũng là gia sư truyền thụ!

Trương Huyền tiếp tục nói.

- Vậy y đạo thì sao?

Mi trưởng lão không cam tâm.

- Khụ khụ, được rồi, Dương sư học cứu Thiên Nhân, không phải ngươi ta có thể phỏng đoán...

Thấy bạn cũ chưa từ bỏ ý định, từ thuần thú kéo tới luyện khí, y đạo, Mạc Cao Viễn nhịn không được mở miệng cắt ngang.

- Ai, ngươi cũng biết, ta nhiều năm như vậy một mực không thu học sinh chân truyền, cũng không phải không muốn, mà là không tìm được mỹ ngọc chân chính...

Biết Mạc đường chủ là hảo ý, Mi trưởng lão cười khổ lắc đầu.

Nhiều năm như vậy, không phải chưa từng gặp qua thiên tài, nhưng đều không có đi đến tiêu chuẩn trong tâm lý của hắn.

Hắn thu đồ, yêu cầu không cần thiên phú như thế nào, đầu tiên phải tâm tính tốt, làm Danh Sư, muốn có trách nhiệm đối với thiên hạ.

Vị Trương Huyền này, vì cứu người cưỡng ép tăng thực lực lên, còn bất kể hồi báo, chỉ bằng vào hai điểm này, nhân phẩm tâm tính liền phù hợp yêu cầu.

Tốn hao đánh đổi to lớn xin Tử Dương thú khảo hạch tân sinh, chính là muốn tuyển một người phù hợp bản thân, thật vất vả tìm tới, tự nhiên không nguyện ý từ bỏ.

- Ta biết tâm tư của ngươi, nhưng mà...

Mạc Cao Viễn chần chờ một chút:

- Thực lực của Dương sư...

Thời điểm hắn xoắn xuýt, có muốn hơi tiết lộ một chút hay không, để bạn cũ dẹp ý niệm này, liền thấy một lão sinh chịu trách nhiệm khảo hạch vội vã đi tới.

- Bẩm báo trưởng lão, chúng ta đã xét duyệt xong điểm tích lũy của tân sinh rồi!

- Xét duyệt xong?

Ánh mắt Mi trưởng lão sáng lên:

- Tổng cộng có bao nhiêu tân sinh thông qua?

- Bẩm báo trưởng lão, tổng cộng 6487 người!

- Sáu, sáu... Mới sáu ngàn?

Mi trưởng lão ngẩn ngơ.

Đại công vô tư Trương Huyền

dtv-ebook.com

Ba vạn học sinh đến đây khảo hạch, dựa theo học viện quy định, phải bảo đảm hai vạn thông qua, mới có thể bảo chứng học kỳ, hiện tại mới qua hơn sáu ngàn người, há không phải nói quét xuống hơn hai vạn?

Một hồi khảo hạch thật tốt, biến thành như vậy, làm sao ăn nói với học viện?

- Vâng!

Lão sinh gật đầu.

Vẻ mặt Mi trưởng lão khó coi.

Không phải Tử Dương thú đáp ứng bản thân, sẽ xét tình hình cụ thể xử lý, sẽ bảo đảm hai vạn tân sinh thông qua khảo hạch sao? Làm sao nghiêm như thế, chỉ qua sáu ngàn?

Cái tên này luôn rất đáng tin cậy, sao lần này không đáng tin cậy như thế?

Nghe được tỉ lệ qua ải, Trương Huyền cũng sững sờ, thời điểm đến, nhìn thấy có gần một nửa người qua ải, còn tưởng rằng tỉ lệ qua ải cũng không kém nhiều, hiện tại xem ra, không dễ dàng như vậy.

- Đều do Tử Dương thú kia, trở về lại cẩn thận giáo huấn một lần!

Mắt hắn sáng lên.

Nếu không phải gian tế Dị Linh tộc này làm loạn, tỉ lệ qua ải làm sao có thể thấp như vậy?

Danh Sư học viện đối với hắn mà nói có thể không đi, nhưng đối với Danh Sư khác, lại là bảo địa tấn cấp, có thể đi vào, đại biểu sau này thành tựu vô hạn, vào không được, cũng chỉ có thể bất đắc dĩ trở về.

Trong lòng đang nghĩ nên làm sao thu thập con Thánh thú kia, liền thấy Mi trưởng lão vội vã nhìn lại, ôm quyền nói.

- Hai vị trước ở đây đợi một hồi, ta có một số việc đi một chút sẽ trở lại!

Nói xong thân thể nhảy lên, bay lượn đi xa.

Hắn phải ngay mặt hỏi thăm rõ ràng, Tử Dương thú làm cái quỷ gì, để nhiều người không qua ải như vậy.

Thực lực Thánh giả nhất trọng đỉnh phong, tốc độ cực nhanh, vài phút liền đến đỉnh núi.

- Tử Dương tiền bối...

Người ở trên không trung, liền la lên một tiếng.

Tử Dương thú là thú sủng của lão viện trưởng, bất kể bối phận hay tuổi tác đều lớn hơn hắn, không chỉ hắn, coi như chín đại Danh Sư khác, cũng phải tôn xưng một câu tiền bối.

Hô xong không nghe thấy đáp lại, thân thể nhảy lên, đi tới gần nhà tranh, đang muốn nói chuyện, con ngươi đột nhiên co rụt lại.

Khu vực trước mắt nguyên bản tràn đầy tuyết trắng, đâu đâu cũng có cái hố nhỏ, khắp nơi linh khí hội tụ, lưu lại dấu vết bị đánh tan.

- Đây là... Cường giả Thánh giả chiến đấu lưu lại!

Thân là Danh Sư lục tinh, nhãn lực kinh người, liếc mắt liền có thể thấy được, đây là cường giả Thánh giả chiến đấu, mới có thể lưu lại.

- Chẳng lẽ...

Hắn híp mắt, thân thể nhoáng một cái, vội vàng đẩy cửa đi vào nhà tranh, nắm đấm lập tức xiết chặt.

Tử Dương thú luôn luôn lười biếng, dựa theo tình huống bình thường, đều ở chỗ này nghỉ ngơi, nhưng bây giờ rỗng tuếch, xung quanh đâu đâu cũng có ấn ký chiến đấu, há không phải nói đã xảy ra nguy hiểm?

- Đến cùng là ai? Dám ở Danh Sư học viện đánh lén Tử Dương tiền bối?

Ánh mắt hắn ngưng lại, lộ ra sát khí.

Tử Dương thú, là thú sủng của lão viện trưởng, đại biểu mặt mũi cùng tôn nghiêm của Danh Sư học viện, dám ra tay với nó ở chỗ này, cũng là cho thấy, quang minh chính đại khiêu khích Danh Sư học viện, không để Danh Sư đường vào mắt!

Lơ lửng ở trước nhà tranh, nhìn lại các dấu vết.

- Những cái hố to kia, nhìn hình thể, hắn là Tử Dương tiền bối lưu lại, vết chân của hắn lớn hơn người bình thường một chút...

Thân thể nhoáng một cái, đi tới gần một dấu chân, ngón tay nắm trên mặt đất một chút, con ngươi lập tức co rụt lại.

- Sát lục chi khí? Là... Dị Linh tộc!

Thân là Danh Sư lục tinh đỉnh phong, biết Dị Linh tộc cực kỳ kỹ càng, trong dấu chân trước mắt, lộ ra sát lục chi khí nhàn nhạt, vừa nhìn liền biết, là cường giả Dị Linh tộc lưu lại!

- Một cái, hai cái, ba cái... Hơn hai mươi cường giả Thánh giả của Dị Linh tộc, liên hợp đối kháng Tử Dương tiền bối?

Cân nhắc một vòng, Mi trưởng lão xiết chặt nắm đấm.

Khó trách không thấy Tử Dương thú, không nghĩ tới ở đây xuất hiện hơn hai mươi cường giả Dị Linh tộc!

Nơi này chính là địa bàn của Danh Sư học viện, làm sao Dị Linh tộc có thể lẫn vào đám người mà không bị phát hiện, còn lặng lẽ bắt đi Tử Dương thú?

- Không được, chuyện này nhất định phải lập tức báo cáo học viện cùng Danh Sư đường!

Hai mươi cường giả Dị Linh tộc ẩn hiện, sự tình quá lớn, đã liên lụy đến toàn bộ nhân tộc ổn định, nhất định phải nắm chặt thời gian dò xét, nếu không, toàn bộ Hồng Viễn thành cũng có thể có nguy cơ đang tiềm ẩn!

Nghĩ đến nơi này, liền không dám tiếp tục do dự, lần nữa bay trở về tiểu đình.

- Làm sao vậy?

Nhìn thấy bạn cũ vội vã chạy đi, khuôn mặt khó coi chạy tới, Mạc Cao Viễn tràn đầy nghi hoặc.

- Cái này...

Nhìn Trương Huyền một chút, Mi trưởng lão không có mở miệng.

Xuất hiện Dị Linh tộc cấp bậc Thánh giả, liên quan quá lớn, tin tức truyền ra ngoài, tất sẽ gây nên oanh động, tuy hắn là thập đại trưởng lão, cũng không dám mạo hiểm như vậy.

- Hai vị đã có chuyện quan trọng muốn nói, ta sẽ không quấy rầy...

Thấy bộ dáng đối phương như đang muốn nói lại thôi, biết mình ở đây không tiện mở miệng, Trương Huyền cười ôm quyền.

- Kỳ thật... Cũng không có gì!

Nghe hắn muốn đi, Mi trưởng lão ngược lại thật không tiện.

Vừa rồi một lòng muốn thu người ta làm đồ đệ, hiện tại có việc lại tránh, rõ ràng xem hắn như ngoại nhân.

- Chuyện này liên quan to lớn, có điều, ta tin tưởng Trương sư làm người, nói cho ngươi cũng không sao!

Chần chờ một chút, Mi trưởng lão mở miệng:

- Ta phát hiện... tung tích của Dị Linh tộc!

- Cấp bậc gì?

Mạc Cao Viễn nhịn không được hỏi.

- Thực lực so với ta chỉ cao hơn chứ không thấp, hơn nữa số lượng không ít!

Mi trưởng lão cho ra phán đoán.

Mặc dù là hơn hai mươi Thánh giả vây công, lấy thực lực của Tử Dương thú tiền bối, truyền tin tức ra ngoài vẫn có thể làm được, kết quả cái gì cũng không lưu lại, nói rõ trong đó khẳng định còn có một vị cường giả siêu việt Thánh giả nhất trọng.

- Còn mạnh hơn ngươi?

Khuôn mặt Mạc Cao Viễn ngưng lại.

Trương Huyền thì híp mắt.

Trước đó hắn liền hoài nghi Tử Dương thú kia là gian tế Dị Linh tộc, hiện tại xem ra đã chứng thực.

Tên này khẳng định là thú sủng Thánh giả nhất trọng của Dị Linh tộc!

Nếu không, là sao trung thành như vậy, để nó nói ra là ai, nhưng một mực không nói?

- Ta quả nhiên cứu nhiều Danh Sư như vậy!

Sau khi xác định, cũng không nhịn được gật đầu.

Nếu như âm mưu của Tử Dương thú cùng Dị Linh tộc thành công, cũng không phải là vấn đề hơn hai vạn người không qua ải, chỉ sợ tất cả mọi người sẽ bởi vậy tử vong!

Danh Sư học viện gặp phải tai nạn to lớn.

Mặc dù hắn đến thế giới này không lâu, nhưng thân là Danh Sư, vẫn phải có trách nhiệm cùng nghĩa vụ của Danh Sư, gặp phải gian tế cùng âm mưu của Dị Linh tộc, có thể ngăn cản, tuyệt sẽ không lùi bước!

- Chuyện này mong hai vị không truyền ra ngoài, ta sẽ triệu tập thập đại trưởng lão tiến hành hội nghị, mau chóng giải quyết tai hoạ ngầm!

Nói xong, Mi trưởng lão nói một câu.

Hai người đồng thời gật đầu.

Liên quan tới Dị Linh tộc, tất nhiên phải giữ bí mật, nếu không rất dễ dàng gây ra khủng hoảng, phiền phức lớn hơn nữa.

- Ừm, tin tức càng giữ bí mật càng tốt, đúng, những học sinh mới kia làm sao bây giờ?

Mạc đường chủ chần chờ một chút nói.

- Cái này...

Mi trưởng lão xoa xoa mi tâm.

Hắn cũng buồn bực.

Vốn nghĩ, có Tử Dương thú xuất mã, khảo hạch ra hai vạn học sinh không thành vấn đề, ai ngờ, Thánh thú bị Dị Linh tộc vây công, hiện tại sống chết không rõ, khảo hạch cũng xuất hiện vấn đề lớn.

Vốn muốn thu hai vạn người, hiện tại chỉ thông qua hơn sáu ngàn, không có cách nào ăn nói ah!

Nếu như lại kiểm tra một lần, lần khảo hạch này cũng đã thành chuyện cười.

Mà chỉ trúng tuyển sáu ngàn người, đối với Danh Sư học viện cũng là một tổn thất lớn.

- Mi trưởng lão, ta có biện pháp!

Trương Huyền suy nghĩ một chút nói.

- Mời nói?

Mi trưởng lão cùng Mạc đường chủ đồng thời nhìn lại.

- Trước đó ngươi không phải nói mọi người liên hợp đi săn, lấy được điểm tích lũy có thể chia đều sao?

Trương Huyền mỉm cười nói:

- Ta có hơn bốn vạn điểm tích lũy, coi như phân cho mỗi người một điểm cũng đầy đủ, hoàn toàn có thể phân cho những tân sinh không có điểm tích lũy kia!

- Cái này...-

Mi trưởng lão sững sờ:

- Đây chính là ngươi nhọc nhằn khổ sở kiếm được, làm sao có thể...

- Không có gì, điểm tích lũy giữ lại cũng vô dụng, vừa rồi ngươi cũng nói, có Dị Linh tộc ẩn hiện, ý đồ đánh lén... Đã như vậy, đội ngũ Danh Sư tất nhiên là càng mạnh càng tốt, những thiên tài kia đều từ các nơi tuyển chọn đến, cho bọn hắn một cơ hội, chính là cho nhân tộc tương lai cùng hi vọng! Mong đừng câu nệ những lễ tiết kia!

Trương Huyền khoát tay áo.

Điểm tích lũy của hắn nhiều như vậy, giữ cũng vô dụng, còn không bằng tiễn một cái nhân tình, tích lũy chút danh khí, đối với sau này tấn cấp cũng có chỗ tốt.

Danh Sư đi đến cấp bậc cao hơn, không chỉ tu vi cao, đối với “danh” cũng có yêu cầu, làm không được danh dự khắp nơi, sao được xưng tụng hai chữ Danh Sư?

- Cái này... tốt, Trương sư đã có loại quyết định này, ta cũng không chối từ, hiện tại liền báo chuyện này cho các Danh Sư!

Nghe được Trương Huyền nói, thần sắc Mi trưởng lão ngưng trọng ôm quyền.

Hắn còn muốn thu người, đối phương đã nghĩ đến nhân tộc, nghĩ đến để Danh Sư càng thêm cường đại!

- Đây mới là lòng dạ cùng khí độ của Danh Sư...

Cảm khái một câu, âm thầm bội phục.

Nếu như nói trước đó xem hắn như vãn bối đối đãi, mà bây giờ, tuyệt đối xem như người cùng cấp bậc.

Phải có bao nhiêu lòng dạ mới có thể làm được điểm ấy!

Không hổ là học sinh thân truyền của Dương sư, ánh mắt cùng hiểu biết hoàn toàn khác biệt.

- Liền phiền phức Mi trưởng lão!

Trương Huyền ôm quyền.

- Là ta làm phiền ngươi mới phải, nếu không phải ngươi làm như vậy, lần khảo hạch này, ta cũng không biết giải quyết như thế nào... Như vậy đi, coi như ta nợ ngươi một cái nhân tình!

Mi trưởng lão nói.

Đối phương không phân điểm tích lũy cho mọi người, dựa theo quy củ, chỉ có thể tuyển nhận sáu ngàn người, lần khảo hạch này sẽ trở thành chuyện cười lớn nhất.

Tôn nghiêm của thập đại trưởng lão cũng sẽ ném không còn một mảnh.

Có thể nói, lần này, đối phương không chỉ cứu vãn vận mệnh của vô số Danh Sư, cũng cứu vãn mặt mũi của hắn.

- Cái này...

Trương Huyền vò đầu.

Kỳ thật thứ như nhân tình này… vô dụng, nếu như có thể cho mấy viên linh thạch thượng phẩ, liền tốt.

- Nhận đi, nhân tình của Mi trưởng lão có thể ngộ nhưng không thể cầu, ta và hắn kết giao không dưới hai trăm năm, cũng không có được qua!

Thấy hắn còn có chút không tình nguyện, Mạc Cao Viễn vội nói.

Mi trưởng lão thân là một trong thập đại trưởng lão, luôn luôn giữ mình trong sạch, ngay cả học sinh thân truyền cũng không thu, có thể thấy được yêu cầu bản thân cao bao nhiêu.

Nhân tình của loại người này, cũng không phải dễ lấy như vậy.

- Đa tạ Mi trưởng lão!

Trương Huyền đành phải cố mà gật đầu.

Nếu như cho những người khác biết, hắn ngay cả nhân tình của Mi trưởng lão cũng không muốn, mà chỉ muốn linh thạch, tuyệt đối sẽ một cước đạp chết hắn.

Hồng Viễn đế quốc thập đại trưởng lão, cái nào không phải hạng người tiếng tăm lừng lẫy?

Nhân tình của bọn hắn, tuyệt đối là vạn kim khó cầu.

Nếu như dùng nhân tình này, đi hoàng thất của Hồng Viễn đế quốc đổi linh thạch, mười mấy viên linh thạch thượng phẩm, chỉ sợ cũng có thể đổi lấy!

Hơn nữa là cầu còn không được!

Đồ vật trân quý như thế, ngươi còn không muốn, khó xử như thế... Tại sao không đi chết đi!

Tặng điểm

dtv-ebook.com

- Mạc đường chủ, xin chờ một lát, ta an bài tân sinh một chút, liền cùng ngươi đi triệu tập mấy vị Danh Sư khác!

Nhận được Trương Huyền đồng ý, Mi trưởng lão nói một tiếng, xoay người rời đi, trong tiểu đình chỉ còn lại Mạc Cao Viễn cùng Trương Huyền.

- Trương sư, không biết Dương sư... Có tới hay không?

An tĩnh một hồi, Mạc Cao Viễn nhịn không được nhìn lại.

Hắn đưa linh thạch thượng phẩm làm ban thưởng tỷ thí, lại chuyên môn chạy tới kết giao Trương Huyền, chính là muốn giữ gìn mối quan hệ với Dương sư.

- Gia sư luôn hành tung bất định, cụ thể ở nơi nào ta cũng không rõ ràng!

Trương Huyền thuận miệng giải thích một câu, sau đó nhìn qua:

- Nghe lão sư nói, ngươi mở huyệt đạo có chút vấn đề, không biết bây giờ đã giải quyết chưa?

- Nói đến chuyện này, ta còn phải tự mình cảm tạ Dương sư chỉ điểm!

Thần sắc Mạc Cao Viễn cứng lại, vội vàng ôm quyền.

Nếu không phải Dương sư tự mình chỉ điểm, hắn có thể sẽ ở trong sai lầm càng đi càng xa, cả đời khó có thể tấn cấp Thánh giả nhị trọng, mà bây giờ, khí tức trong cơ thể ôn dưỡng huyệt vị, đã có hy vọng đột phá.

Nguyên nhân chính là như thế, hắn mới biết vị Dương sư kia khủng bố đến mức nào.

Tùy tiện liền nhìn ra vấn đề của hắn, không chỉ nói ra, còn có thể để cho tu luyện tiến bộ, năng lực mạnh, mười cái hắn gộp lại cũng theo không kịp.

Cái gọi là thập đại Danh Sư của Hồng Viễn học viện, ở trước mặt đối phương, chỉ sợ buồn cười giống như trẻ con.

- Không cần khách khí, lão sư luôn đạm bạc, đã có thể chỉ điểm giúp ngươi, nói rõ các ngươi cũng có duyên phận, không thể quá mức cố chấp!

Trương Huyền cười cười.

- Đúng vậy!

Mạc Cao Viễn gật đầu.

Một ít Danh Sư cao minh, lĩnh hội thiên địa tạo hóa, coi trọng duyên phận tự nhiên, không có duyên phận, là không thể nào chỉ điểm.

Dương sư có thể chỉ điểm, duyên sinh duyên diệt, liền không cầu hồi báo.

Hơn nữa coi như muốn hồi báo, cũng phải chờ đối phương để ý lại nói, chướng mắt... hết thảy đều là uổng công.

- Đúng rồi, nếu Mi trưởng lão là Thuần Thú sư lục tinh đỉnh phong, làm sao không thấy thú sủng của hắn? Không biết thú sủng của hắn là loại Thánh thú nào?

Như nhớ tới cái gì, Trương Huyền hỏi.

Mặc dù cơ bản xác định, Tử Dương thú kia tất nhiên là gian tế của Dị Linh tộc, nhưng trong lòng vẫn còn có chút lo nghĩ.

Dù sao Lôi Viễn phong này cách Danh Sư học viện gần như vậy, Thánh thú lợi hại như thế ở trên núi, lại không bị phát hiện, bản thân liền cực kỳ kỳ quái.

- Là một Hỏa Long Thánh thú!

Không biết tại sao hắn lại hỏi thăm như thế, Mạc Cao Viễn nói.

- Hỏa Long Thánh thú?

Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm.

Mặc dù loại này Thánh thú cũng chưa nghe nói qua, nhưng chỉ cần không phải Tử Dương thú là tốt rồi.

- Đúng vậy, thú sủng này... Ai, không nói cũng được!

Nhấc lên Hỏa Long, Mạc Cao Viễn chần chờ một chút, cuối cùng lắc đầu.

- Làm sao vậy?

Thấy bộ dáng này của hắn, Trương Huyền nghi ngờ nhìn qua.

- Cũng không có gì, mà là Hỏa Long Thánh thú này, chỉ sợ... thời gian không nhiều lắm!

Mạc Cao Viễn than thở.

- Thời gian không nhiều?

Trương Huyền càng thêm kỳ quái.

Tuổi thọ Linh thú luôn dài hơn nhân loại, nhất là đi đến cấp bậc Thánh thú, tình huống chết trước chủ nhân quả thực rất hiếm thấy.

- Ừm, là Hỏa Long Thánh thú... Trên việc tu luyện xuất hiện chút vấn đề, chuyện này không nói cũng được!

Mạc Cao Viễn lắc đầu không nói nhiều.

Kỳ thật tin tức này hắn cũng là trước kia nói chuyện phiếm với Mi trưởng lão mới hiểu.

Nếu không, làm thú sủng, chủ nhân ở đây, nó lại không đến, làm sao cũng không thể nào nói nổi.

- Được rồi!

Thấy đối phương không muốn nhiều lời, Trương Huyền không hỏi thêm nữa.

...

Hồ Thanh là một vị Danh Sư tứ tinh đỉnh phong của Thanh Viễn đế quốc nhị đẳng, tu vi chỉ đạt tới Trọc Thanh cảnh hậu kỳ, ngay cả đỉnh phong cũng không đến.

Hắn đến từ một địa phương nhỏ cực kỳ xa xôi, có thể thông qua khảo hạch, đi tới nơi này, đã bỏ ra tâm huyết cùng đánh đổi cực lớn.

Nhất là Danh Sư thi đấu, cuối cùng tỷ thí, vì tấn cấp, liền liều mình chiến đấu, trọng thương mười bảy chỗ mới lấy được thành công.

Sở dĩ liều mạng như vậy, là bởi vì hắn không giống người khác.

Người khác không cách nào đi vào Danh Sư học viện, cũng có thể lưu lại Danh Sư đường, hưởng thụ đãi ngộ cao nhất, mà hắn... Không có đường lui!

Thân bị bệnh lạ, chỉ có loại dược liệu đó mới có thể cứu mạng, mà thứ này, chỉ có học phần của Danh Sư học viện mới có thể hối đoái, nói cách khác, chỉ có trở thành học viên, mới có thể để cho hắn tiếp tục sống sót!

Vốn cho rằng, bất kể khảo hạch nhập môn khó khăn như thế nào, chỉ cần cố gắng, cũng có thể làm được, cùng lắm thì liều mạng... Kết quả, hắn

bất đắc dĩ phát hiện, lần khảo hạch này, liều mạng vô dụng!

Hắn muốn săn giết Linh thú qua ải, đáng tiếc lại bị Linh thú vây, suýt chút nữa mất mạng, thật vất vả trốn ra được, cũng bỏ ra đánh đổi thảm trọng, bản thân bị trọng thương không nói, ngay cả một điểm tích lũy cũng không được đến!

Không có điểm tích lũy, liền đại biểu không cách nào trở thành một thành viên của học viện!

Cũng đại biểu, sẽ không thể nào nhận được dược liệu kia, chẳng mấy chốc sẽ bệnh nặng phát tác, đi tới tử vong.

- Không được, ta nhất định phải thành công...

Cố nén đau nhức kịch liệt trên người, giãy dụa đứng dậy, đi tới trước mặt thiên tài vừa rồi được mọi người chú mục… Dư Thừa.

Vừa rồi đánh cược, hắn nhìn ở trong mắt, biết vị trước mắt này nắm giữ hơn hai ngàn điểm, chỉ cần nguyện ý phân cho hắn một điểm, liền có thể trở thành học viên, sinh mệnh được kéo dài.

- Dư huynh... Tại hạ Hồ Thanh, là Danh Sư của Thanh Viễn đế quốc, chỉ cần Dư huynh chịu cho ta một điểm, để ta thông qua khảo hạch, về sau ta cam nguyện vì ngươi làm trâu làm ngựa, báo đáp ân tình...

Hắn cắn răng, ôm quyền nói.

Ăn nói khép nép khẩn cầu, mặc dù làm mất tôn nghiêm của Danh Sư, nhưng chỉ cần có thể sống, khuất nhục lớn hơn nữa cũng có thể nhịn!

- Cho ngươi một điểm? Ngươi tính là cái gì?

Đang bởi vì thua Trương Huyền mà tức giận, nghe được gia hỏa không quen biết kia chạy tới xin điểm, Dư Thừa tức giận đến khuôn mặt trầm xuống.

Hắn tổng cộng chỉ có hơn hai ngàn điểm, tuy không được Mi trưởng lão ưu ái, nhưng vẫn có thể nhận được các trưởng lão khác chú trọng, cho ngươi, những người khác cũng tới xin, vậy phải như thế nào?

Một khi bắt đầu, trước đó vất vả, chẳng phải uổng phí sao?

- Ta...

Hồ Thanh hơi đỏ mặt, chỉ cảm thấy da mặt bị đối phương xé rách, đầu lâu cúi xuống, khớp xương ngón tay bị siết trắng bệch, hít sâu một hơi, cắn răng quỳ rạp xuống đất:

- Chỉ cầu Dư huynh cho một điểm, để ta qua ải là được, chỉ cần huynh đáp ứng, về sau để ta làm cái gì, ta cũng sẽ không cau mày!

- Một tiểu nhân vật Hóa Phàm tứ trọng hậu kỳ, ngay cả đỉnh phong cũng không đến, coi như muốn làm hạ nhân của ta cũng vô dụng, cút! Nếu không, có tin ta ném ngươi đi hay không?

Dư Thừa nhướng mày nói.

Cái ngoạn ý gì chứ!

Nếu là cường giả Hợp Linh cảnh tới nói như vậy, có lẽ hắn sẽ đáp ứng, một tiểu gia hỏa không đến Trọc Thanh cảnh đỉnh phong, liền muốn nói điều kiện với bản thân, dựa vào cái gì?

Điểm của mình, là hao tốn vô số bảo vật, thậm chí còn bị một Linh thú Hóa Phàm thất trọng nhục nhã mới lấy được.

Há có thể tùy ý tặng người?

- Không có điểm tích lũy, là vì bản thân không có bản lãnh, không có năng lực, tự nhiên cũng không tư cách tiến vào học viện, trở thành học viên trong đó! Không nên ở đây mất mặt xấu hổ...

Phong Ngô cũng đi lên nói.

So với Trương Huyền, bọn họ không tính là cái gì, nhưng so với càng nhiều Danh Sư, đã đi tới phía trước nhất, đáng giá kiêu ngạo cùng tự hào.

- Đúng vậy, đi qua một bên, không có điểm tích lũy, còn kéo da mặt đòi hỏi? Thật như vậy mà nói, thì đây không phải Danh Dư học viện, mà học viện ăn mày!

- Không có điểm tích lũy, chỉ có thể trách bản thân không cố gắng, không trách được người khác!

- Danh Sư đường vô duyên với ngươi, đi thôi... Đừng ở chỗ này làm mất tôn nghiêm của Danh Sư!

...

Chung quanh có vài Danh Sư cũng khoát tay áo.

Xin xỏ như vậy, thực sự tổn hại uy nghiêm của Danh Sư, truyền đi, chức nghiệp đệ nhất thiên hạ này, còn mặt mũi nào đi dạy truyền nhân, truyền thụ thiên hạ?

Không thông qua chính là không thông qua, Mi trưởng lão đã nói rõ quy định, tự nhiên không thể đánh phá.

- Ân...

Biết không còn hi vọng, Hồ Thanh đứng dậy, xiết chặt nắm đấm, thân thể run rẩy.

Trong chớp mắt này, hắn chỉ cảm giác tôn nghiêm của mình, bị thổi không còn một mảnh trong gió xuân, không còn lại chút nào.

Mặc dù Danh Sư cao quý, nhưng người đều là ích kỷ.

Chỉ cần có lợi ích tồn tại, liền có nhân tính, không có người có thể chân chính làm đến đại công vô tư.

- Được rồi...

Lắc đầu, Hồ Thanh biết, coi như bỏ mặt mũi, cũng không có người cho hắn một điểm, đã như thế, còn không bằng giữ lại chút tôn nghiêm rời đi.

Hô!

Đang muốn xoay người rời đi, chỉ nghe phía trên tiếng gió phần phật, thân ảnh của Mi trưởng lão xuất hiện ở trên không trung, âm thanh vang vọng khắp nơi.

- Lần khảo hạch này, tổng cộng thông qua được 6487 người, không có điểm tích lũy, cho thấy không cách nào thông qua khảo hạch, vô duyên với Danh Sư học viện!

- Vô duyên...

Hơn hai vạn người không thông qua khảo hạch, sắc mặt đều trắng nhợt.

Mặc dù sớm biết kết quả, nhưng chính tai nghe được Mi trưởng lão nói, vẫn khó có thể tiếp nhận.

- Bất quá... Mọi người không cần rầu rĩ, Trương sư của Huyễn Vũ đế quốc biết tin tức này, chuyên môn tới tìm ta, nguyện ý lấy ra điểm của mình, phân cho mọi người, để cho tất cả mọi người đều thông qua khảo hạch. Để Danh Sư đường chúng ta càng ngày càng cường đại! Ta suy tư nhiều lần, cuối cùng gật đầu đồng ý!

- Nói cách khác, kể từ hôm nay, chư vị đều là tân sinh của Danh Sư học viện!

Mi trưởng lão vung tay lên.

- Lấy điểm tích lũy của hắn cho chúng ta?

- Trương sư nguyện ý phân điểm của mình ra?

- Cái này...

Tất cả mọi người chấn động, Hồ Thanh ở một bên vẻ mặt càng trắng bệch, thân thể không ngừng run rẩy, nước mắt từ trên gương mặt chảy xuống.

Hắn khẩn cầu người khác ban cho một điểm, thậm chí không tiếc quỳ xuống, lấy được kết quả lại là vô tình!

Mà vị Trương sư kia, lại cam tâm tình nguyện lấy điểm của mình đưa cho mọi người, để cho tất cả mọi người qua ải...

Đây mới là Danh Sư, lòng dạ rộng lớn, tâm niệm nhân tộc!

- Trương sư... Cám ơn!

Toàn thân cứng ngắc, đầu gối lần nữa mềm nhũn, quỳ rạp xuống đất:

- Về sau, ngươi chính là ân nhân của ta, để cho ta làm cái gì, ta sẽ làm cái đó, tuyệt không nhíu mày!

Hồ Thanh cắn răng, lập ra lời thề.

Lần này quỳ xuống... Cam tâm tình nguyện!

- Cái này...

Rất nhiều người không qua ải cảm kích Trương sư, thân thể Dư Thừa, Phong Ngô thì nhoáng một cái, mắt tối sầm lại.

Bọn họ mới vừa cự tuyệt một cái muốn xin điểm, tên này liền lấy ra điểm của mình, để cho tất cả mọi người qua ải...

Đánh mặt có cần nhanh như vậy hay không?

Có cần khoa trương như vậy hay không?

Vội vàng nhìn bốn phía, chỉ thấy vô số tân sinh dùng ánh mắt khinh bỉ nhìn qua, hình như đang nói, đồng dạng là Danh Sư, chênh lệch thật to lớn!

Phốc!

Rốt cuộc nhịn không được, bệnh mới bệnh cũ cùng một chỗ phát tác, Dư Thừa phun ra một ngụm máu tươi.

Phong Ngô cũng cảm thấy mắt tối sầm lại, bị đả kích đến mất đi lòng tin.

Cái này gọi là chuyện gì, vì sao chỉ cần nhấc lên quan hệ tới Trương Huyền, đều sẽ thành như vậy?

Lạc Nhược Hi

dtv-ebook.com

- Được rồi, an bài bọn họ đi học viện ở lại, ngày mai bắt đầu lựa chọn lão sư...

Nói xong sự tình, an bài các lão sinh dẫn tân sinh vào học viện ở lại, lúc này thân thể Mi trưởng lão mới nhoáng một cái, trở lại tiểu đình.

- Trương sư, ngươi không cần ở cùng bọn hắn, loại ký túc xá tập thể kia, là không cách nào tu luyện, trước cùng ta về học viện, ta an bài cho ngươi một chỗ ở đơn độc!

Làm thập đại trường lão, có tư cách an bài một chỗ ở tốt nhất cho học sinh.

Loại thiên tài tuyệt đỉnh như Trương sư, tự nhiên không thể giống như những người khác, pha trộn ở trong ký túc xá.

- Đa tạ Mi trưởng lão...

Biết ý tứ của đối phương, Trương Huyền vội vàng ôm quyền.

Bí mật của hắn quá nhiều, có thể ở riêng, tự nhiên là tốt nhất.

Mạc Cao Viễn lệnh Lang Gia Thánh thú của mình tới, ba người đạp lên lưng thú, thẳng tắp bay về phía học viện.

Chuyện bên này, có rất nhiều lão sinh an bài, còn có Bạch sư, không có gì cần lo lắng.

Tốc độ của Thánh thú cực nhanh, không lâu sau, liền thấy một sân trường to lớn xuất hiện ở trong tầm mắt.

Hồng Viễn Danh Sư học viện, dung nạp mười vạn Danh Sư, trong sân trường có hồ nước, sông núi, từ không trung nhìn xuống, tựa như một vương thành.

Thậm chí Vạn Quốc thành của Vạn Quốc liên minh tới so sánh, cũng kém không chỉ một đoạn.

Khó trách nói nơi này hội tụ không biết bao nhiêu thiên tài tuyệt đỉnh của đế quốc, chỉ từ diện tích, những tiểu vương quốc, đế quốc kia là không cách nào so sánh.

- Nơi này là khu tinh anh, mỗi niên cấp của học viện, Danh Sư ưu tú nhất mới có thể vào ở, ngươi cầm thủ lệnh của ta, tìm phụ trách học viên an bài ở lại, ta và Mạc đường chủ đi trình bày sự kiện kia cho các trưởng lão khác!

Chỉ chốc lát, Lang Gia Thánh thú ngừng lại ở trước mặt một phiến khu vực.

Mi trưởng lão rung cổ tay lên, một tấm lệnh bài rơi vào lòng bàn tay Trương Huyền.

Tiếp nhận lệnh bài, Trương Huyền cúi đầu nhìn, phía dưới non xanh nước biếc, vô số tiểu viện tinh xảo đứng sừng sững.

Mỗi tiểu viện đều bố trí Tụ Linh trận, linh khí vây quanh, còn không có tiến vào, liền cho người một loại cảm giác tinh thần sảng khoái, tinh lực dồi dào.

- Không hổ là khu tinh anh, quả nhiên không đơn giản!

Nhìn thoáng qua, Trương Huyền không khỏi gật đầu.

Những Tụ Linh trận này, cao cấp hơn trận bàn hắn khắc hoạ, tất cả đều đạt đến lục tinh, lại thêm đủ loại thủ đoạn, tu luyện ở đây, tốc độ tuyệt đối vượt xa địa phương khác.

Xem ra, có thể ở lại nơi này, đều là thiên tài ưu tú nhất của học viện, nếu không, coi như Danh Sư học viện cùng Danh Sư đường tài đại khí thô, cũng cung ứng không nổi.

- Vâng, ta đi xuống trước!

Không nói thêm lời, nhảy xuống khỏi lưng Lang Gia Thánh thú.

Mi trưởng lão cùng Mạc Cao Viễn thì liếc mắt nhìn nhau, Thánh thú lóe lên, thẳng tắp bay tới đằng trước.

Tin tức Dị Linh tộc quan hệ trọng đại, bọn họ chậm trễ không nổi.

Mấy phút sau, hai người tới một mật thất.

Gian phòng này, tổng cộng có mười một chỗ ngồi, mỗi một vị trí đều đại biểu thân phận.

Chính là vị trí của thập đại Danh Sư cùng lão viện trưởng lúc trước.

Trong gian phòng có trận pháp cường đại phong bế, bất kể thảo luận cái gì, cũng sẽ không tiết lộ ra.

- Khẩn cấp mời chúng ta tới, đến cùng có chuyện gì?

Hai người mới vừa ngồi xuống, chỉ thấy mấy lão giả đẩy cửa đi đến, mỗi người đều cau mày.

Lần trước khẩn cấp triệu hoán như vậy, là lão viện trưởng mất tích, lần này lại xảy ra chuyện gì, để Mi trưởng lão cùng Mạc đường chủ hưng sư động chúng như vậy?

- Ngồi trước đi, chờ tất cả mọi người đến lại nói!

Mi trưởng lão khoát tay áo.

Mấy lão giả vừa mới tiến tới đồng thời gật đầu, ngồi xuống.

Không đợi bao lâu, cửa phòng lần nữa đẩy ra, lại có mấy lão giả đi vào.

Chỉ chốc lát, mười một chỗ ngồi đầy đủ.

- Mi trưởng lão, Mạc đường chủ, có chuyện gì mau chóng nói đi!

Một lão giả râu bạc trắng thoạt nhìn tuổi tác lớn nhất khoát tay áo.

- Ừm!

Mi trưởng lão gật đầu, cổ tay khẽ đảo, một ngọc tinh ghi chép xuất hiện:

- Trước khi ta nói, mấy vị xem cái này một chút...

Nói xong ngón tay điểm điểm, một phế tích do chiến đấu lưu lại xuất hiện ở trước mặt mọi người.

Thời điểm ở trên núi, hắn liền ghi lại dấu vết mình thấy.

Nhìn thấy phế tích trong ngọc tinh, tất cả trưởng lão đều có chút kỳ quái, có điều nhìn một hồi, cả đám nhíu mày, vẻ mặt trầm thấp.

- Đây là... Dị Linh tộc chiến đấu lưu lại dấu vết? Tử Dương tiền bối thế nào?

Lão giả râu bạc trắng nhịn không được mở miệng.

Mọi người đồng loạt nhìn qua.

Thân là thập đại trưởng lão, Danh Sư lục tinh đỉnh phong, mặc dù chỉ là nhìn dấu vết lưu lại trong ngọc tinh ghi chép, nhưng vẫn có thể suy đoán ra hai bên chiến đấu là ai.

- Tử Dương tiền bối... Mất tích!

Mi trưởng lão nói.

- Mất tích?

Rất nhiều Danh Sư đồng thời sửng sốt, ngay cả Mạc Cao Viễn cũng không thể tin được.

Trước đó Mi trưởng lão chỉ nói phát hiện tung tích Dị Linh tộc, nhưng không nói tỉ mỉ, coi như hắn cũng không nghĩ tới, Tử Dương thú bị Dị Linh tộc vây công, không rõ sống chết.

- Ừm, chuyện là như thế này...

Mi trưởng lão không dám giấu diếm, nói sự tình ước định với Tử Dương thú, cùng tình huống trên núi một lần.

- Dám đến Hồng Viễn thành bắt Tử Dương Thánh thú, thật là to gan! Nếu như không bắt những Dị Linh tộc này, mặt mũi của Danh Sư học viện chúng ta để ở nơi nào?

Lão giả râu bạc trắng khoát tay chặn lại, ánh mắt lấp lóe.

Thập đại Danh Sư, thống lĩnh toàn bộ học viện, từng người phân quản một viện, tựa như Mi trưởng lão, không chỉ là học viện trưởng lão, còn là viện trưởng Thuần Thú viện.

Mà vị lão giả râu bạc trắng này, chính là viện trưởng Vũ Kỹ viện Cần Trường Thanh.

- Bây giờ không phải là vấn đề mặt mũi, mà là an toàn của Tử Dương tiền bối!

Một trưởng lão nữ tính khẽ nói.

Viện trưởng Kinh Hồng viện Vệ Nhiễm Tuyết.

- Tử Dương tiền bối, là thú sủng của lão viện trưởng, từng cùng chúng ta xuất sinh nhập tử, giết chết qua vô số Dị Linh tộc, công huân hiển hách, nếu xảy ra chuyện, về sau để cho chúng ta có mặt mũi nào đi gặp viện trưởng? Lại có mặt mũi gì tiếp tục ở chỗ này, đứng hàng thập đại Danh Sư?

- Đúng vậy! Tử Dương tiền bối an toàn không thể có vấn đề, hiện tại chúng ta không có đầu mối gì, không thể lỗ mãng!

Mi trưởng lão khoát tay áo:

- Hiện tại tốt nhất là mau chóng truy xét, dò xét rõ ràng tung tích của tiền bối, nếu như còn sống, nghĩ biện pháp cứu ra, thật muốn bị giết, coi như đánh bạc tính mạng chúng ta cũng phải báo thù!

- Ta đồng ý, có điều, ta cảm thấy chuyện này tốt nhất là âm thầm tiến hành, một khi động tác quá lớn, rút dây động rừng, ta sợ sẽ rơi vào bẫy rập của đối phương.

- Đúng vậy, Dị Linh tộc ra tay với Tử Dương tiền bối, rất có thể sẽ ra tay với học viện chúng ta, lúc truy tra, tốt nhất cũng phải cẩn thận, tuyệt đối đừng trúng kế điệu hổ ly sơn của đối phương!

Lại có hai vị trưởng lão nói.

- Các ngươi nói cũng chính là ta lo lắng, ta sợ bọn họ cố ý lưu lại dấu vết, chính là dẫn chúng ta mắc lừa...

Mi trưởng lão cau mày.

Trên Lôi Viễn phong lưu lại dấu vết rõ ràng như thế, hắn một mực lo lắng là âm mưu của Dị Linh tộc, không dám coi thường làm bậy, nếu không, khẳng định dò xét khắp nơi, làm sao có thể chờ tới bây giờ.

- Tử Dương tiền bối trải qua vô số gian khổ, thực lực lại mạnh hơn chúng ta, nếu như hắn cũng đỡ không nổi, coi như tìm tới, chỉ sợ cũng rất khó cứu hắn ra!

Thương nghị một lát, trong lúc nhất thời cũng tìm không thấy đầu mối, viện trưởng Đan viện mở miệng cắt ngang mọi người thảo luận.

Mọi người gật đầu.

Tử Dương Thánh thú là Thánh giả nhất trọng đỉnh phong, cấp bậc tương đồng với bọn hắn, nhưng thân là Thánh thú, sức chiến đấu vượt xa mọi người, ngay cả nó cũng không chống đỡ được, ngay cả cảnh báo cũng không được, đủ thấy đối thủ đáng sợ.

Đối thủ cường đại như thế, thật muốn tìm tới, coi như là bọn họ lại có thể thế nào?

- Qua mấy ngày, Mộc sư ở phong hào đế quốc sẽ đến, xác lập viện trưởng mới, đồng thời điều tra nguyên nhân cái chết của lão viện trưởng, đến lúc đó, chúng ta có thể lặng lẽ báo cáo chuyện này, để hắn hỗ trợ dò xét!

Đan viện viện trưởng nói.

- Cái này...

Mọi người chần chờ.

Gặp phải sự tình liền đăng báo, há không phải lộ vẻ thập đại Danh Sư bọn họ không có năng lực sao?

- Ta biết các ngươi lo lắng chuyện gì, nhưng có thể lặng yên không tiếng động vây khốn Tử Dương tiền bối, thực lực của đối phương đã vượt qua tưởng tượng của chúng ta, chuyện này nhất định phải đăng báo!

Đan viện viện trưởng vung tay.

Đan viện là đệ nhất viện của Danh Sư học viện, cùng là thập đại Danh Sư, cường độ hắn nói chuyện, rõ ràng cao hơn những người khác.

- Cũng tốt...

Mọi người gật đầu, đang muốn tiếp tục thương nghị phía dưới nên làm như thế nào, chỉ thấy Đan viện viện trưởng lật tay một cái, một ngọc phù đưa tin xuất hiện ở trong lòng bàn tay, cúi đầu nhìn thoáng qua, lông mày giương lên.

- Mọi người đi theo ta, Mộc sư đã đến!

- Đã đến? Làm sao nhanh như vậy?

- Không phải nói còn có mấy ngày sao?

- Cao nhân tiền bối làm việc, chúng ta không hiểu rõ, các ngươi quên, hơn một tháng trước, liền nói có thể tới, kết quả qua thật lâu cũng không có chờ đến...

- Cũng phảo!

Mọi người đều kỳ quái.

Vị Mộc sư phong hào đế quốc tới, hơn một tháng trước liền nói từ tổng bộ đi ra, kết quả trái chờ phải chờ không thấy, mới vừa nói qua mấy ngày, kết quả hiện tại đã đến.

Quá ngoài dự liệu của người khác.

Trong tiếng nghị luận, mọi người đi ra ngoài, đi tới đại sảnh trưởng lão hội, quả nhiên thấy một lão giả râu bạc trắng, ngồi ngay ngắn trong đó, mà cách hắn không xa còn ngồi một người, là nữ tử chừng hai mươi tuổi.

- Mộc sư!

Đi vào phòng, mọi người ôm quyền, thần thái cung kính.

Vị Mộc sư này, là Danh Sư thất tinh, nhân vật đỉnh phong chân chính, liền xem như bọn họ, cũng không dám có chút bất kính.

- Ừm, ta trước giới thiệu cho các ngươi một chút, vị này là Lạc sư, là... một vãn bối của ta, đã đến lục tinh, muốn tới đây dạy thay rèn luyện, khả năng còn làm phiền mọi người, hỗ trợ an bài một chút!

Mộc sư đứng dậy, chỉ nữ tử bên người giới thiệu.

- Vãn bối?

Mọi người sững sờ, đồng loạt nhìn về phía nữ tử, chỉ thấy nàng đứng dậy, nhìn các Danh Sư thi lễ.

- Nhược Hi gặp qua chư vị trưởng lão!

Nữ tử ôm quyền.

- Danh Sư lục tinh? Nhỏ như vậy liền đạt đến lục tinh?

Mọi người đều sững sờ.

Vị Lạc Nhược Hi này thoạt nhìn chẳng qua chừng hai mươi tuổi, liền thành công khảo hạch Danh Sư lục tinh, thân thế cùng địa vị có thể nói kinh khủng!

Xem ra Mộc sư nói nàng là hậu bối của hắn, hơn phân nửa cũng là nói dối.

Chỉ bằng vào Danh Sư thất tinh, rất khó bồi dưỡng được một vị Danh Sư lục tinh chừng hai mươi tuổi.

Đoán chừng là hậu bối của một vị Thánh Nhân nào đó, đặc biệt tới đánh bóng lịch luyện.

Cũng chỉ có loại gia tộc này, mới có thể nuôi dưỡng được thiên tài như thế.

Loại sự tình này trước kia cũng không phải chưa từng xảy ra.

- Lạc sư tuổi còn trẻ liền có loại thành tựu này, để cho chúng ta xấu hổ, như vậy hiện tại ta liền an bài, không biết ngươi am hiểu cái gì, muốn đi viện hệ nào?

Đan viện viện trưởng cười nói.

Khu tinh anh

dtv-ebook.com

- A, không phải các ngươi mới vừa tuyển nhận học sinh sao? Ta thấy không bằng để cho nàng mở lớp giảng bài, thuận tiện thu chút học sinh không tệ!

Mộc sư vội nói.

- Cái này...

Đan viện viện trưởng sửng sốt một chút, nhẹ gật đầu:

- Cũng được!

Dựa theo đạo lý, lão sư mới tới, là không có tư cách mở đường giảng bài, nhưng Mộc sư tự mình mở miệng, đáp ứng cũng không có gì.

Nhiều nhất phiền toái một chút.

Hơn nữa, hắn càng như vậy, mọi người càng thêm nhận định suy đoán trong lòng.

Nếu như không phải hậu bối của Thánh Nhân quý tộc, làm sao có thể hưởng thụ đãi ngộ như thế.

Nếu như vãn bối bình thường, tiện tay quăng ra liền xong, không có khả năng trịnh trọng bàn giao, mấu chốt nhất là, vị Lạc Nhược Hi Lạc sư này còn đương nhiên, mang theo hương vị lạnh nhạt.

Loại trừ đại gia tộc chân chính, tuyệt không có khả năng bồi dưỡng được thái độ như thế.

- Mộc sư...

An bài xong Lạc sư có thể là Thánh Nhân quý tộc tới thí luyện, tất cả trưởng lão đi tới trước mặt Mộc sư, nói sự tình Dị Linh tộc một lần.

- Trước đó ta còn đang suy nghĩ, bất kể xác lập ai làm viện trưởng mới, các ngươi khẳng định đều không phục, cũng bất lợi cho quản lý, nhưng ra sự tình này...

Mộc sư do dự một chút nói:

- Mười người các ngươi, ai tìm được Tử Dương thú trước, lại cứu nó ra, được nó công nhận, người đó là viện trưởng đời tiếp theo!

Thập đại Danh Sư, mặc dù từng người chưởng quản một viện, nhưng trong lòng khẳng định cũng có tương đối.

Nếu không, không có khả năng lão viện trưởng mất tích lâu như vậy, cũng không có xác lập viện trưởng mới.

Trước đó được lệnh tới, xác lập tân viện trưởng, hắn cũng có chút đau đầu, ra việc này cũng tốt, chỉ cần ai có thể tìm được Tử Dương thú, đạt được nó công nhận, người đó là tân viện trưởng, công bằng công chính, ai cũng nói không được cái gì.

- Cái này...

- Được!

Mọi người từng người nhìn nhau, chần chờ một lát, đồng thời gật đầu.

Chuyện này vừa vặn phát sinh, lại nói, cũng rất khó giải quyết, chỉ có chân chính giải quyết, mới có thể cho thấy bản lĩnh.

Nếu như những người khác làm không được, mà một người bên trong làm được, quả thực có tư cách cùng năng lực hiệu lệnh người khác.

Nếu không, ai cũng không phục ai, Danh Sư học viện vẫn chia rẽ.

...

Bên này nghênh đón Mộc sư, Trương Huyền thì đi đến vị trí trung tâm của khu tinh anh.

Mi trưởng lão lo lắng trở về thương nghị sự tình Dị Linh tộc, không có rảnh an bài hắn ở nơi nào, chỉ có thể tự mình đi tìm.

- Những biệt viện này, càng đi về phía trước đẳng cấp càng cao, nếu như không đoán sai, lòng đất khẳng định có một linh mạch to lớn, càng đi về phía trước, khoảng cách càng gần, linh khí càng đầy đủ, trên việc tu luyện liền càng thêm mau lẹ!

Chậm rãi đi về phía trước, cảm thụ linh khí chung quanh biến hóa, Trương Huyền âm thầm cảm khái.

Đồng dạng một hàng tiểu viện cũng có khoảng cách, chỉ sợ là tiền bối học viện, ở phía dưới bố trí một Tụ Linh trận, nhiều năm trước tới nay, dưỡng thành một linh mạch lợi hại.

Tiểu viện càng đi về phía trước, càng đến gần hạch tâm linh mạch, tu luyện ở loại địa phương này, tất nhiên làm ít công to, tấn cấp nhanh chóng.

Nhưng coi như nơi này linh khí hùng hậu, đối với hắn, cũng không có gì có thể động tâm, hắn tu luyện dùng là linh thạch, coi như linh mạch linh khí lại hùng hậu, cũng đâu có thể so vượt qua thứ này?

Dù sao mới vừa nhận được không gian giới chỉ của Dư Thừa, Phong Ngô, cái đồ chơi này không ít, còn không sưu tập đến Thiên Đạo công pháp tiếp theo, không cần phải lo lắng.

Do đó, tiểu viện trước hay sau, với hắn không có gì đáng ngại, chỉ cần yên tĩnh là được.

Đi một hồi, một kiến trúc cao lớn xuất hiện ở trước mắt.

Vừa rồi Mi trưởng lão để hắn tới đây đưa tin, sau đó mới có thể ở khu tinh anh, nhận lấy một tiểu viện.

Dọc theo thềm đá đi vào.

Trong đại sảnh không có người nào, chỉ có mấy lão sinh ngồi ở bên trong, dường như đang thảo luận nan đề trên việc tu luyện.

- Ta cảm thấy Tề Bắc chưởng, chân khí có lẽ từ bên trái lên, dừng lại phía bên phải, như vậy mới có thể để cho lực lượng ở trong thể nội vận chuyển một tuần hoàn, phát huy ra uy lực lớn nhất!

- Ta không cảm thấy như vậy, bộ pháp quyết này, nếu đơn giản như vậy, cũng không đến mức để chúng ta nhiều ngày như vậy cũng không thể lĩnh ngộ, khẳng định có vấn đề khác...

- Lão sư chuyên môn giảng giải qua, bộ chưởng pháp này ngang nam tiến bắc, ta cảm thấy có quan hệ tới phương hướng...

Mấy người vừa thảo luận vừa cau mày.

Có thể tới đây học, thấp nhất cũng là Danh Sư tứ tinh đỉnh phong, mấy vị trước mắt này, mặc dù không biết là lớp mấy, lại đều cho người cảm giác thực lực hùng hậu.

Bởi vì dưới tình huống không vận chuyển chân khí, không sử dụng Minh Lý Chi Nhãn, coi như Trương Huyền cũng không biết sâu cạn, có điều hắn là sẽ không vượt qua Kiều Thiên cảnh.

- Chư vị học trưởng!

Thấy mấy người trò chuyện tập trung tinh thần, không chú ý hắn đi tới trước mặt, Trương Huyền cười cười, ôm quyền nói.

- Ngươi là...

Nghe được lời nói, mọi người mới phản ứng được, nhìn thấy một khuôn mặt mới, tất cả đều nhướng mày.

Bọn họ là học viên mỗi năm khảo hạch đếm ngược, bị trường học xếp tới các địa phương chịu trách nhiệm quét dọn, hậu cần...

Nơi này là khu tinh anh, học viên có thể tiến vào, đều là thiên tài siêu cấp, loại người này chuyên tâm tu luyện cũng ngại thời gian không đủ, tự nhiên không công phu quét dọn gian phòng, nấu cơm giặt giũ, mà những người khảo hạch rớt lại phía sau, sẽ phụ trách những sự tình này.

Chăm sóc thiên tài, thứ nhất là ma luyện, thứ hai, cũng giúp bọn họ kết nhân duyên, về sau rời học viện, có thể sẽ có tiền đồ tốt.

Chính vì vậy, người khu tinh anh toàn bộ đều biết, vị này rõ ràng là khuôn mặt mới.

- Ta là học sinh mới của năm nay, Mi trưởng lão để ta ở chỗ này, mong mấy vị thay an bài!

Nhẹ nhàng cười một tiếng, cổ tay Trương Huyền khẽ đảo, lấy ra lệnh bài của Mi trưởng lão.

- Mi trưởng lão?

Mấy người sững sờ, vội vàng đứng lên.

Mi trưởng lão, là Thú viện viện trưởng, càng là thập đại Danh Sư, hắn tự mình sắp xếp, bọn họ xem như lão sinh, cũng không dám thất lễ.

Tiếp nhận lệnh bài trong tay đối phương, nhìn kỹ một lần, xác nhận không sai, một thanh niên hơi lớn tuổi ôm quyền nói:

- Vị học đệ này xin chờ một chút, chúng ta thương nghị xong liền dẫn ngươi đi qua!

Nói xong mấy người đi qua một bên.

Khu tinh anh vị trí khác biệt, có thuyết pháp rất lớn, an bài không tốt, rất dễ dàng chọc phiền phức.

An bài như thế nào, an bài đến nơi nào, là học vấn rất lớn.

- Có thể được Mi trưởng lão tự mình an bài, chắc hẳn vị học đệ này thiên tư bất phàm, đúng lúc học đệ vị thứ nhất ở Đinh khu, vừa vặn thi vào năm thứ hai, vị trí dọn ra, hoàn toàn có thể để cho hắn vào ở!

- Vị thứ nhất Đinh khu? Không tệ!

Một lão sinh gật đầu.

Tinh anh phân chia làm bốn khu vực Giáp, Ất, Bính, Đinh, đối ứng năm thứ tư, năm thứ ba, năm thứ hai cùng năm nhất, vị trí càng đến gần trước, thì càng gần hạch tâm linh mạch, vị trí cũng càng tốt.

Mặc dù người trước mắt là tân sinh, nhưng lại được Mi trưởng lão tự mình an bài, loại đãi ngộ này, ở trong năm nhất tuyệt đối được cho là hàng đầu, hoàn toàn có tư cách vào ở vị trí thứ nhất.

- Vừa tới đã vào vị trí đó, không tốt lắm đâu?

Có người đồng ý, cũng có người phát đối.

- Đúng vậy, vị trí kia, mặc dù Trình Việt đi, nhưng mấy cái phía sau một mực nhìn chằm chằm, vừa tới học viện, liền được an bài vào, ta sợ những tên kia không phục!

Lại một lão sinh nói.

Danh Sư tứ tinh đỉnh phong, liền có thể thi vào Danh Sư học viện, nhưng muốn trở thành Danh Sư ngũ tinh, đi vào năm thứ hai, liền không biết cần bao nhiêu năm.

Bình thường thì mười năm là một cửa ải.

Nói cách khác, Danh Sư năm nay thi vào học viện, mặc dù đã là tứ tinh đỉnh phong, nhưng muốn trở thành Danh Sư ngũ tinh, ít nhất cần phải hao phí mười năm!

Từ tứ tinh đến ngũ tinh, không chỉ tu vi gia tăng, còn cần tâm cảnh khắc độ, ánh mắt hiểu biết… đều có tăng tiến, nhất là phụ tu chức nghiệp, không chỉ nhiều một môn, còn cần toàn bộ đều đến ngũ tinh mới được.

Chỉ loại này, liền không biết vây chết bao nhiêu thiên tài.

Nguyên nhân chính là như thế, Danh Sư thi đấu mới mười năm một lần, chưa hề sửa đổi.

Mười năm qua, học viện không chỉ dựa vào Danh Sư thi đấu tuyển nhận tân sinh, cũng có nửa đường cắm vào, thật giống như Huyễn Vũ đế quốc Diệp Tiền.

Nhưng bất kể thế nào, không tấn cấp ngũ tinh, liền không cách nào vào năm thứ hai.

Vị trí thứ nhất Đinh khu, một mực bị học viên năm nhất Trình Việt chiếm cứ, năm nay vừa vặn thành công khảo hạch Danh Sư ngũ tinh, vị trí liền trống ra.

Mặc dù rỗng, nhưng trước đó rất nhiều Danh Sư ở phía sau, cả đám đều muốn vào, do đó để một tân sinh mới vừa tới vào trú, rất dễ dàng gặp phải những người khác bài xích.

- Vậy thì có cái gì, Mi trưởng lão an bài, coi như không phục lại có thể thế nào? Dù sao sự tình nhức đầu kia cũng không phải của chúng ta, đúng lúc có thể nhìn xem trình độ của vị tân sinh này như thế nào, lại có thể để cho Mi trưởng lão tự mình ban cho lệnh bài!

Lão sinh thứ nhất cười nói.

- Cũng đúng...

Mọi người đồng thời gật đầu.

Thương nghị xong xuôi, mấy người tới trước mặt Trương Huyền:

- Chúng ta đã sắp xếp ổn thỏa chỗ ở cho ngươi, mời tới bên này!

Nói xong dẫn đường.

Trương Huyền cũng không cự tuyệt, theo sát ở phía sau.

Chỉ chốc lát liền đi tới trước một tiểu viện.

Nhìn chung quanh một vòng, Trương Huyền hài lòng gật đầu.

Cái biệt viện này nằm ở phía trước nhất, linh khí đầy đủ không nói, trọng yếu nhất là yên tĩnh, chỉ cần tùy tiện bố trí trận pháp, giết chết Tử Dương thú, bên ngoài cũng không phát hiện được.

- Trương sư, ngươi ở chỗ này, đây là chìa khoá!

Lão sinh mở cửa, đưa chìa khóa tới.

Trên đường tới, mấy người cũng biết tên của thanh niên này, xưng hô từ học đệ đổi thành Trương sư.

- Đa tạ!

Trương Huyền nhẹ gật đầu, đang muốn tiến vào, chỉ thấy một thanh niên đi tới trước mặt, vẻ mặt có chút khó coi nhìn qua.

- Hoàng Hưng, Chu Đồng, các ngươi có ý tứ gì? Ta hỏi các ngươi thật nhiều lần, lại không cho ta chìa khoá, đây là ai? Dựa vào cái gì cho hắn?

- Năm nhất lúc nào tới người như vậy, ngay cả ta cũng chưa từng nghe qua?

- Vừa đến liền muốn vào ở, ngươi cho rằng ngươi là Trình Việt?

Ngay sau đó, lại có hai người tới, một nam một nữ, đều mặc trang phục Danh Sư tứ tinh, trên mặt không vui nhìn về phía Trương Huyền.

Bọn họ chính là lão sinh năm nhất ở biệt viện thứ hai, thứ ba, thứ tư của Đinh khu, sớm ngấp nghé vị trí số một này đã lâu rồi.

Vào ở nơi này, không chỉ linh khí hùng hậu, còn biểu thị ra thân phận năm nhất đỉnh phong, được mọi người chú ý.

Vốn Trình Việt rời đi, ba người bọn họ cảm thấy, khẳng định có một người có thể đi vào, không nghĩ tới đám người Hoàng Hưng lại mang tên này đến.

Người này là ai vậy?

Từ nơi nào xuất hiện, không nói hai lời, cũng không cần mặt vào ở, ngươi có biết vị trí này đại biểu cái gì không?

Ba đại thiên tài tìm phiền toái

dtv-ebook.com

- Mấy vị xin bớt giận, Trương sư cũng không phải là ta an bài, mà là Mi trưởng lão tự mình bàn giao...

Lão sinh tên Hoàng Hưng thấy ba vị này tới chất vấn, vội vàng giải thích.

- Mi trưởng lão?

Ba người sững sờ.

Tân sinh năm nhất, có tư cách gì để một trong thập đại trường lão Mi trưởng lão tự mình bàn giao?

- Ta bất kể có phải là trưởng lão bàn giao hay không, muốn ở chỗ này, đầu tiên phải có năng lực vượt qua chúng ta, nếu không, không chỉ ta không phục, tất cả học viên năm nhất đều không phục! Vị bằng hữu này, có dám tỷ thí với ta một chút hay không?

Thanh niên thứ nhất khẽ nói.

Khu tinh anh có quy củ của khu tinh anh, dựa vào thực lực tuyệt đối cùng năng lực tuyệt đối mới có thể vào ở, không có trình độ này, đừng nói Mi trưởng lão, coi như thập đại trường lão liên hợp ban bố mệnh lệnh, cũng không có người phục.

- Trương sư, vị này gọi Ngô Thiền, xếp thứ hai niên cấp thi đấu lần trước, tu vi sớm đã đến Kiều Thiên cảnh đỉnh phong, nhưng mà tâm cảnh khắc độ còn chưa đến, không có cách nào tấn cấp Danh Sư ngũ tinh...

Cách đó không xa một lão sinh mang Trương Huyền tới, lặng lẽ truyền âm.

- Niên cấp thi đấu?

Trương Huyền kỳ quái.

Thời điểm ở Thiên Huyền vương quốc, hắn là lão sư, giảng dạy học sinh trải qua niên cấp thi đấu, các loại phiền toái, hiện tại biến thành học viên, chẳng lẽ cũng cần trải qua cái này?

Hơn nữa cái tỷ thí này, khẳng định không giống lúc trước a.

Dù sao ở đây đều là Danh Sư, mà không phải người tu luyện đơn thuần.

- Đúng vậy, hàng năm mỗi niên cấp đều có một cuộc tỷ thí, so đấu các loại năng lực của Danh Sư, chỉ có người đứng ở đỉnh phong nhất, mới có tư cách ở chỗ này...

Thấy hắn không biết, thanh niên kia tiếp tục giải thích.

Trương Huyền hiểu được.

Đây giống như Danh Sư thi đấu.

Hàng năm, toàn bộ niên cấp đều phải tỷ thí một lần, đồng thời tiến hành bài danh, dùng cái này khích lệ học viên tiến bộ.

Nhìn mấy người kia thái độ như thế, hắn là nhìn thấy bản thân ở tiểu viện số một, sinh lòng không phục.

Cũng khó trách, bọn họ đều là lão sinh không biết bao nhiêu năm, nếu để cho một tân sinh mới vừa vào học đoạt thứ nhất, còn mặt mũi nào đi gặp những người khác?

Rõ ràng những chuyện này, hắn mỉm cười, nhìn về phía Ngô Thiền:

- Muốn so với ta, không biết ngươi muốn so cái gì?

Mặc dù muốn điệu thấp, nhưng hắn cũng không sợ sự tình.

Không cho đối phương chút giáo huấn, trực tiếp đi vào tiểu viện, chỉ sợ về sau sẽ có người liên tục không ngừng khiêu chiến, cực kỳ phiền phức, còn không bằng giải quyết một lần.

- Đều là Danh Sư, vốn nên dùng thủ đoạn của Danh Sư giải quyết, có điều, như vậy khá phiền toái, chúng ta làm đơn giản thôi, dùng thực lực định thắng thua!

Ngô Thiền nhẹ nhàng cười một tiếng.

Danh Sư thủ đoạn quá nhiều, tỷ thí từng cái cực kỳ rườm rà, không bằng trực tiếp dùng nắm đấm tới giải quyết.

- Thực lực?

- Không sai, chúng ta không chỉ là Danh Sư, cũng là võ giả, chỉ cần ngươi có thể ở trên thực lực thắng được ta, ở chỗ này, ta không câu oán hận nào!

Ngô Thiền nói.

- Ah!

Trương Huyền gật gật đầu, quay đầu nhìn về phía hai người còn lại:

- Các ngươi thì sao? Muốn so cái gì?

- Ta? Ta muốn cùng ngươi so sư ngôn thiên bẩm!

Nữ học viên kia nhướng mày.

Vị nữ học viên này, cũng không biết sửa lại Danh Sư bào của mình, hay lượng thân chế tác, lộ ra cực kỳ vừa người, vòng eo xinh đẹp hiển lộ ra, bất kể dung mạo hay dáng người, đều không tệ lắm.

Nhưng so với đám người Lạc Thất Thất, Ngọc Phi Nhi liền kém xa lắc.

Chỉ có thể coi là trung thượng.

Dù vậy, ở trong quần thể Danh Sư nam nhiều nữ ít, vẫn như cũ rất được chú ý.

- Nàng là tên thứ ba trong niên cấp thi đấu, Nhiễm Tiếu Tiếu!

Thanh niên tiếp tục truyền âm:

- Một cái khác thứ tư, Tiêu Nam!

Trương Huyền gật đầu, nhìn về phía người cuối cùng:

- Ngươi thì sao?

- Ta cũng không phiền toái như vậy, cùng ngươi tỷ thí thực lực!

Tiêu Nam nói.

- Được rồi!

Thấy hai cái muốn tỷ thí thực lực, một cái muốn tỷ thí sư ngôn thiên bẩm, Trương Huyền xoa xoa mi tâm, nhìn về phía nữ Danh Sư Nhiễm Tiếu Tiếu:

- Như vậy, ta cũng không lấn các ngươi, Nhiễm Tiếu Tiếu đúng không, ngươi thay ta ra tay, giáo huấn hai người bọn họ một chầu!

- A? Ta thay ngươi ra tay, còn giáo huấn bọn họ?

Nhiễm Tiếu Tiếu sững sờ.

Tên này không phải là điên chứ?

Ba người mình chuyên môn chạy tới giáo huấn hắn, muốn tỷ thí với hắn, hắn lại muốn để mình ra tay đối phó hai người khác? Đây không phải nằm mơ sao?

Ngô Thiền, Tiêu Nam cũng sững sờ, giống như nhìn thằng đần nhìn qua.

Vốn cho rằng có thể để cho Mi trưởng lão tự mình hạ lệnh, tên này có bản lĩnh hơn người gì, không nghĩ tới lại là gia hỏa chỉ biết khoe pháo.

Nhiễm Tiếu Tiếu cùng bọn hắn đi tới, làm sao có thể ra tay?

- Không sai, chân khí trong cơ thể ngươi nghịch hướng lưu chuyển, khó mà đột phá hai huyệt vị Tử Vi, Ưng Đài, tích lũy đến bây giờ không sai biệt lắm đã ba tháng, có phải cảm thấy toàn thân có chút ngứa hay không?

Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng.

Mặc dù đối phương không thi triển võ kỹ, nhưng tu vi không qua Kiều Thiên cảnh, không bằng bản thân, Minh Lý Chi Nhãn hoàn toàn có thể thấy được chỗ mấu chốt.

- Ngươi... Ngươi...

Đôi mắt thanh tú của Nhiễm Tiếu Tiếu trợn tròn.

Nàng ở ba tháng gần đây, quả thực là tu vi khó tiến, hai huyệt đạo Tử Vi, Ưng Đài bị ràng buộc, ở dưới trầm tích toàn thân ngứa ngáy, thống khổ không chịu nổi.

- Đến, ta nói, ngươi làm, liền có thể nhẹ nhõm phá giải!

Không để ý tới nàng khiếp sợ, thần sắc của Trương Huyền lạnh nhạt nhìn qua:

- Sở dĩ hai huyệt đạo này không cách nào đột phá, là bởi vì phương thức vận chuyển chân khí của ngươi không đúng, hiện tại nghe ta phân phó, dồn khí Tuệ Hải, đi khắp...

Mới mở miệng, nói liên tục mười mấy huyệt vị.

Nghe được hắn nói huyệt vị, Nhiễm Tiếu Tiếu đang cảm thấy có chút chần chờ, có nên thử một chút hay không, liền cảm thấy mấy chỗ huyệt

đạo kia bỗng nhiên nhảy lên, chân khí trong cơ thể không tự chủ được vận chuyển.

- Đây là... Sư ngôn thiên bẩm? Nguy rồi...

Sắc mặt trắng nhợt, suýt chút nữa khóc lên.

Nàng nói muốn cùng đối phương so sư ngôn thiên bẩm, kết quả còn chưa bắt đầu chuẩn bị, đối phương cũng đã bắt đầu, không nên chơi người như thế a.

Đang muốn cưỡng ép khống chế lại chân khí trong cơ thể vận chuyển, không bị mê hoặc, đột nhiên cảm thấy Tử Vi, Ưng Đài quả nhiên nhẹ hơn không ít, bất cứ lúc nào cũng sẽ giải khai.

- Cái này...

Con mắt chớp chớp.

Chẳng lẽ đối phương nói là sự thật? Vận chuyển chân khí như vậy, thật có thể phá giải ràng buộc ba tháng qua không cách nào đột phá?

Nghĩ đến nơi này, nàng không áp chế chân khí trong cơ thể vận chuyển, nghiêm ngặt dựa theo lời nói của đối phương.

Ầm ầm!

Thời gian qua một lát, đã cảm thấy thân thể nhẹ bẫng, ràng buộc biến mất, khí tức cả người trở nên càng mạnh hơn.

- Tốt lắm, đi tỷ thí với bọn hắn đi!

Trương Huyền khoát tay áo.

- Vâng!

Ở dưới sư ngôn thiên bẩm, hắn nói chính là sư ngôn, không được vi phạm, Nhiễm Tiếu Tiếu hơi giương tú mi, vọt tới Ngô Thiền cùng Tiêu

Nam.

- Ta móa!

- Ngươi con mẹ nó!

Hai người đang chờ luận võ với Trương sư, chỉ thấy Nhiễm Tiếu Tiếu lao đến, nào còn không biết chuyện gì xảy ra, cả đám suýt chút nữa ngất đi, chửi ầm lên.

Danh Sư khác tỷ thí, đều là thăm dò lẫn nhau, tiên lễ hậu binh, tên này ngược lại tốt, vừa đến không nói hai lời, trước mê hoặc một cái lại nói.

Nhưng Nhiễm Tiếu Tiếu đã dám so sư ngôn thiên bẩm, nói rõ tâm cảnh khắc độ cực cao, tâm cảnh khắc độ cao như vậy, vẫn bị đối phương một lời đánh phá, nói rõ hắn tất nhiên có thủ đoạn vượt qua thường người.

- Hừ, ngươi cho rằng mê hoặc Nhiễm Tiếu Tiếu liền có thể thắng được chúng ta, chúng ta ở đây mấy năm, giao thủ không dưới mấy chục lần, sớm đã rõ công pháp chiêu số của nàng như lòng bàn tay...

Hừ nhẹ một tiếng, thân ảnh của Ngô Thiền nhanh như thiểm điện, nhẹ nhõm tránh thoát Nhiễm Tiếu Tiếu công kích.

Ba người bọn họ theo thứ tự là vị trí hai, ba, bốn của niên cấp thi đấu, bình thường chiến đấu không dưới mấy chục lần, đối với chiêu số của từng người, đều rõ như lòng bàn tay, muốn mượn sư ngôn thiên bẩm, vượt qua hai người bọn họ, tuyệt đối không thể.

- Ngô Thiền, ta cuốn lấy Nhiễm Tiếu Tiếu, ngươi đi giáo huấn tên kia...

Tiêu Nam cũng khẽ nói.

- Được!

Gật gật đầu, Ngô Thiền đang muốn lao tới, liền nghe thanh niên cách đó không xa nhàn nhạt nói:

- Dạ Vũ Liên Giang nối Hàn Sơn Phiêu Tuyết nối Sương Diệp Hoa Hồng...

Thanh âm nói nhanh không nhanh, nói chậm không chậm, cực kỳ êm tai.

Dạ Vũ Liên Giang, Hàn Sơn Phiêu Tuyết cùng Sương Diệp Hồng Hoa, đây đều là võ kỹ chiêu số bọn họ tu luyện lâu nhất, dựa theo tình huống bình thường, mấy chiêu này, là không thể liên tiếp cùng một chỗ.

Nhưng chẳng biết tại sao, đối phương nói một chút, trong lòng lập tức có cảm giác trôi chảy, khó mà khống chế, lập tức liền muốn thi triển ra.

- Không được... Không thể trúng chiêu số của đối phương!

Biết thật muốn thi triển, sẽ giống như Nhiễm Tiếu Tiếu khống chế không nổi, biến thành vật thí nghiệm để đối phương, khuôn mặt Ngô Thiền dữ tợn, cắn chót lưỡi.

Dưới đau nhức kịch liệt, lập tức cảm thấy thanh tỉnh hơn rất nhiều, lập tức nghe được thanh âm ba, ba, ba liên tiếp, chỉ thấy Nhiễm Tiếu Tiếu thi triển mấy chiêu này, Tiêu Nam đã bị đánh thành đầu heo.

- Cái này...

Giật nảy mình, tròng mắt Ngô Thiền sắp rơi ra.

Coi như thực lực Tiêu Nam không bằng Nhiễm Tiếu Tiếu, nhưng muốn một chiêu liền bại, cũng không có khả năng!

Bây giờ bị đánh thảm như vậy, chỉ có một khả năng... chính là mấy chiêu liên tiếp kia không những có thể thi triển ra, uy lực còn cực kỳ cường đại!

Nếu không, không có khả năng, gia hỏa thực lực không kém mình nhiều, mấy tức công phu liền đánh thành như vậy!

- Ta không tin...

Càng nghĩ càng thấy kỳ quái, cổ tay cuồn cuộn, thẳng tắp vọt tới Nhiễm Tiếu Tiếu.

Hắn hết sức quen thuộc mấy chiêu này, nhìn đối phương thi triển ra, lập tức rõ ràng nên chống lại như thế nào, có điều, chẳng biết tại sao, đối phương thi triển ra lại như quỷ mỵ, để cho người ta khó lòng phòng bị.

Dựa vào thực lực bản thân, liên tục tránh né mấy chiêu, trên đầu đã ứa ra mồ hôi lạnh.

Rất hiển nhiên, Nhiễm Tiếu Tiếu ở dưới đối phương chỉ điểm, tu vi đã tiến nhanh, ngay cả hắn cũng có chút không địch lại!

Một ngôn sư thiên bẩm, liền để thực lực Nhiễm Tiếu Tiếu gia tăng nhiều như vậy?

Chẳng lẽ, mấy chiêu tổ hợp kia thật có thần kỳ như vậy?

- Mặc kệ, thử một chút...

Lui về phía sau một bước, nhảy ra vòng chiến đấu, cắn răng, Ngô Thiền cũng dựa theo chiêu số thanh niên nói, nối liền thi triển.

- Phốc!

Mới vừa thi triển đến chiêu thứ ba, liền cảm thấy chân khí trong cơ thể lay động, hoàn toàn nghịch chuyển, sắc mặt cả người trắng nhợt, phun ra một ngụm máu tươi.

Ba ba ba!

Nhiễm Tiếu Tiếu đi lên phía trước, hai tay đập hắn té xuống đất.

- Cái này...

Vốn cho rằng đánh bại tên này, còn cần thời gian nhất định, không nghĩ tới dễ dàng như vậy, Trương Huyền hơi nghi hoặc gãi đầu một cái, tràn đầy không hiểu.

- Nhiễm Tiếu Tiếu mở ra hai Tử Vi, Ưng Đài, lại là nữ sinh, dùng những chiêu số này không có vấn đề gì, tên này làm gì? Dùng chiêu số linh tinh như thế, rất dễ dàng tẩu hỏa nhập ma nha...

Khí viện

dtv-ebook.com

Võ kỹ, mỗi một bộ đều có quỹ tích cùng phương pháp vận chuyển chân khí của mình, rất nhiều chiêu số, coi như có thể thi triển, cũng không phải tùy tiện dùng linh tinh.

Thật giống như ngươi có thể đánh quyền phía bên trái, cũng có thể đánh quyền phía bên phải, nhưng để ngươi phía bên trái còn không có đánh xong, liền công kích phía bên phải, cơ bắp rất dễ dàng bị hao tổn, chân khí đảo nghịch.

Hiện tại Ngô Thiền chính là loại tình huống đó.

Vừa rồi Trương Huyền chỉ điểm Nhiễm Tiếu Tiếu mấy chiêu, là kết hợp hai huyệt vị Tử Vi, Ưng Đài mới vừa phá vỡ, lại thêm nàng là thể chất nữ tử, thân thể mềm mại, có thể trong nháy mắt phát huy sức chiến đấu vượt qua bình thường, để cho người ta khó lòng phòng bị.

Ngô Thiền lại không phá vỡ hai huyệt vị này, lại là nam nhân, ta chỉ điểm Nhiễm Tiếu Tiếu, ngươi học theo cái gì? Cái này tốt, còn chưa kịp chiến đấu, bản thân liền luyện phế mình. . .

Tự nhiên không phải là đối thủ!

Nếu như để cho Ngô Thiền biết ý nghĩ hiện tại của hắn, khẳng định sẽ khóc lên.

Sư ngôn thiên bẩm của ngươi cường đại như vậy, tâm cảnh khắc độ của ta vốn yếu, lại thêm Nhiễm Tiếu Tiếu ra chiêu uy lực mạnh như vậy, coi như ta là Danh Sư nửa bước ngũ tinh, cũng không chống nổi nghi ngờ, muốn thử một chút. . .

Nhìn thấy ba thiên tài tìm phiền toái, hai cái nằm xuống, một cái lấy Trương sư như Thiên Lôi sai đâu đánh đó, tròng mắt đám người Hoàng Hưng sắp rơi xuống.

Đây cũng quá khoa trương đi!

Vị trí hai, ba, bốn của niên cấp thi đấu, chạy tới tìm phiền toái, kết quả nói mấy câu, liền để bọn hắn đánh một mất một còn, toàn bộ lạc bại. . .

Coi như tận mắt thấy, cũng giống như đang nằm mơ!

May mắn, vừa rồi không tìm tên này phiền phức, nếu không chỉ sợ nằm dưới đất sẽ là bọn họ.

Khó trách có thể để cho Mi trưởng lão tự mình an bài, quả thực có bản lĩnh này.

- Được rồi, các ngươi an bài ba người bọn hắn một chút đi. . .

Thấy Nhiễm Tiếu Tiếu đánh bại đối thủ bao nhiêu lần cũng không thể đánh bại, vẻ mặt hưng phấn, Trương Huyền biết ở lại chỗ này cũng không có ý nghĩa gì, khoát tay áo.

Thực lực của hắn bây giờ, đã đến Kiều Thiên cảnh đỉnh phong, ra tay đối phó những học viên năm nhất này, có chút lấy mạnh lấn yếu, truyền đi, cũng không phải vẻ vang gì.

Đẩy cửa đi vào biệt viện, lập tức cảm thấy linh khí đập vào mặt.

Tiểu viện cực kỳ bao la, có đình viện cũng có sân luyện công, còn có phòng tiếp khách, có chút tương tự một phủ đệ.

Khó trách mấy người kia đều muốn tiểu viện này, đãi ngộ của tên thứ nhất, quả nhiên không tầm thường.

Đi vào gian phòng, đóng cửa lại, Trương Huyền không có tu luyện, cũng không tiếp tục tìm hiểu, mà nhắm mắt trầm tư.

Nơi này có thập đại chức nghiệp, vô số thư tịch, thật vất vả tới một chuyến, đúng lúc đi dạo học viện một lần, học được các tri thức.

Một khi hoàn thành, cũng là không sai biệt lắm có thể khảo hạch Danh Sư lục tinh!

Danh Sư đi đến lục tinh, mới coi như chân chính đi vào hàng ngũ cường giả của thế giới này, làm bất cứ chuyện gì cũng có năng lực tự vệ cùng ứng đối.

- Bất quá trước đó, phải tìm được công pháp cao hơn cảnh giới tu luyện mới được!

Hiện tại hắn chỉ có pháp quyết tu luyện Kiều Thiên cảnh, muốn vào Quy Nhất cảnh, còn cần tới rất nhiều bí tịch, hình thành Thiên Đạo công pháp lại nói.

- Công pháp, đều tập trung ở trong Công Pháp lâu!

Trên đường tới, Lạc Thất Thất từng kỹ càng giảng giải qua học viện với hắn, biết vị trí công pháp ở Công Pháp lâu.

Nơi này hội tụ cảm ngộ cùng tâm đắc của học viện trăm ngàn năm qua, vô số cường giả lưu lại, cùng những hạng người kinh tài tuyệt diễm lưu lại đủ loại bí tịch.

Chỉ cần có thể đi vào, Thiên Đạo công pháp Quy Nhất cảnh, tuyệt đối có thể hoàn thành!

Thậm chí cấp bậc cao hơn, cũng có thể hoàn thành.

- Bất quá, muốn đi Công Pháp lâu quan sát bí tịch Quy Nhất cảnh, đầu tiên phải đạt tới Danh Sư ngũ tinh, hơn nữa có học phần mới được! Nếu không ta trước tiên khảo thí Danh Sư ngũ tinh?

Mặc dù trong Công Pháp lâu có công pháp, nhưng nơi này không phải người nào cũng có thể tùy ý ra vào.

Hiện tại hắn là Danh Sư tứ tinh, cũng chỉ có thể quan sát công pháp Hợp Linh cảnh cùng Kiều Thiên cảnh, muốn quan sát Quy Nhất cảnh, liền không đủ tư cách.

Hơn nữa, mấu chốt nhất là, tiến vào bên trong, cần tiêu hao học phần.

Hắn vừa tới học viện, một điểm cũng không có, đi cũng sẽ bị đuổi ra ngoài.

- Khảo hạch Danh Sư ngũ tinh, cần năm loại chức nghiệp phụ trợ đến ngũ tinh, hiện tại ta chỉ có Giám Bảo sư là cấp bậc này, cần sớm khảo hạch mới được. . . Rất phiền phức a!

Xoa xoa mi tâm.

Khảo hạch Danh Sư, cần mấy điều kiện tiên quyết, mỗi gia tăng một cấp bậc, liền phải học được phụ tu đồng dạng.

Chính vì vậy, không ít Danh Sư cũng không phải năng lực không đủ, mà là chức nghiệp phụ tu không đủ, từ đó không cách nào tấn cấp.

Hắn hiện tại, chức nghiệp phụ tu đi đến ngũ tinh, chỉ có Giám Bảo sư, còn lại theo thứ tự là Trận Pháp sư tứ tinh, Y sư, Thư Họa sư, Thuần Thú sư cùng Luyện Đan sư tam tinh.

Còn loại hình chức nghiệp như Độc sư, Hồn sư, không cách nào cầm tới mặt bàn, cho dù có cũng vô dụng.

Mặc dù biết không ít chức nghiệp, cấp bậc không đến, muốn khảo hạch ngũ tinh cũng không dễ dàng như vậy.

- Thừa dịp hiện tại rảnh rỗi, đi kiểm tra mấy chức nghiệp phụ trợ!

Suy đi nghĩ lại, biết nhờ vào thân phận bây giờ, căn bản không vào Công Pháp lâu được, đành phải lùi lại mà cầu việc khác, trước khảo Danh Sư ngũ tinh lại nói.

Muốn thi Danh Sư, trước phải khảo thí chức nghiệp phụ trợ, dù sao thời gian với hắn mà nói cũng không vội vã, vừa lúc ở nơi này, có thể kiểm tra mấy thứ, cũng không cần phiền phức đi tìm đủ loại công hội.

- Nơi này có mười đại học viện, ta học được luyện khí không có cấp bậc, thừa dịp lúc rảnh rỗi, đi qua kiểm tra một chút. . .

Suy tính mười đại học viện một vòng, quyết định trước đi Luyện Khí viện.

Hắn nhận được truyền thừa hoàn chỉnh của Ngô Dương Tử, kết hợp với Thiên Đạo luyện khí, coi như Luyện Khí sư lục tinh đỉnh phong, cũng chưa hẳn vượt qua, hoàn toàn có thể kiểm tra Luyện Khí sư.

Cũng thuận tiện xem trình độ của Luyện Khí viện một chút.

Nghĩ đến liền làm, cũng không có gì xoắn xuýt, đứng dậy, đẩy cửa đi ra ngoài.

Ngoài cửa, đám người Ngô Thiền đã sớm rời đi.

Lão sinh ở trong học viện không biết bao nhiêu năm, bị một tân sinh chơi đùa thảm như vậy, đã không có mặt mũi đợi ở chỗ này.

Tìm đám người Hoàng Hưng, hỏi thăm vị trí Luyện Khí viện một chút, lúc này mới đi đến bên kia.

Luyện Khí viện, là trong mười đại học viện gần với Đan viện nhất, học sinh phụ tu rất nhiều, còn chưa tới trước mặt, chỉ thấy dòng người nhúc nhích, đâu đâu cũng có học sinh.

- Quy Nhất cảnh, Đạp Hư cảnh. . .

Minh Lý Chi Nhãn vận chuyển, nhìn sang.

Những học viên này, không thiếu cường giả Quy Nhất cảnh, Đạp Hư cảnh, thậm chí còn có Tằm Phong cảnh.

Đi đến loại cấp bậc này, hoàn toàn có thể xông pha ở Huyễn Vũ đế quốc, coi như ở Hồng Viễn đế quốc, cũng được cho anh hào trấn thủ một phương.

Không hổ là Luyện Khí học viện, thật là đáng sợ.

Dạo qua một vòng, tìm người hỏi thăm một chút, chỉ chốc lát đã tìm được địa phương khảo hạch Luyện Khí sư.

Danh Sư học viện có rất nhiều viện hệ, cũng có công hội khác trú đóng, ở đây khảo hạch, có thể được công hội đối ứng công nhận.

Nói cách khác, hắn ở đây khảo hạch Luyện Khí sư, coi như đi Luyện Khí sư công hội, huy chương có thể sử dụng, đồng dạng nhận được thừa nhận.

Học viện có chừng mười vạn Danh Sư trở lên, hàng năm phụ tu luyện khí không biết bao nhiêu, nếu đều đi ra khảo hạch, sợ rằng Luyện Khí sư công hội cũng phải sụp đổ.

Phiền toái như vậy, còn không bằng chuyển phân bộ đến nơi đây, tất cả mọi người đều thuận tiện.

- Luyện Khí sư công hội Hồng Viễn học viện phân bộ. . .

Nhìn thấy kiến trúc cao lớn phía trước, Trương Huyền lắc đầu, đẩy cửa đi vào.

Trong đại điện, đâu đâu cũng có người, nhìn thoáng qua, không sai biệt lắm mấy trăm.

- Luyện Khí sư ngũ tinh hỗ trợ luyện khí, chế tạo vũ khí Linh cấp trung phẩm, chỉ cần nửa học phần!

- Ta chỗ này có trường đao Linh cấp trung phẩm đỉnh phong mới vừa luyện chế ra, một học phần, một khi bỏ lỡ, liền tìm không được dễ dàng như vậy nữa. . .

- Thiếu khuyết Kim Lâm khoáng thạch, ai có một khối, nguyện ý trao đổi hai học phần!

- Ba viên Hỏa Diễm Thạch, một học phần. . .

. . .

Đi vào bên trong, phảng phất như đi vào một thị trường giao dịch, có hỗ trợ luyện khí, có bán binh khí, có thu mua đủ loại khoáng thạch, bán ra đủ loại vật phẩm luyện khí.

Những người này đều thân mang Danh Sư bào, đều là học viên của học viện, thông qua đủ loại vật phẩm, kiếm lấy học phần.

- Sức mua của học phần thật mạnh. . .

Dạo qua một vòng, Trương Huyền không chịu được líu lưỡi.

Vốn nghe được Lạc Thất Thất nói học phần quan trọng, nghĩ nhiều nhất đồng giá với linh thạch trung phẩm, hiện tại xem ra, giá trị cao, coi như là linh thạch thượng phẩm đều rất khó mua sắm.

Khó trách bọn hắn vì mấy học phần liền chạy tới Huyễn Vũ đế quốc, tìm kiếm Ngô Dương Tử Địa Cung, thứ này đúng là không dễ lấy, nếu không, đường đường Danh Sư ngũ tinh, Luyện Khí sư ngũ tinh, cũng không cần giống như tiểu thương bên đường bán hàng vỉa hè.

Trước đó ở Huyễn Vũ đế quốc, bảo bối có tiền mà không mua được, đến nơi này, nửa học phần có thể đổi, coi như tận mắt nhìn thấy, cũng để người khó mà tin được.

- Vị niên trưởng này, không biết có gì cần!

Lách qua đám người chen chúc, thật vất vả đi tới trước đài, một nữ tử cười khanh khách nhìn qua.

Thông qua hỏi thăm, Trương Huyền cũng biết, những nhân viên phục vụ này, cũng là học sinh học viện, tiếp nhận nhiệm vụ làm việc ngoài giờ của học viện, kiếm lấy học phần.

Loại nhiệm vụ này mặc dù thoạt nhìn không quá vẻ vang, nhưng không có nguy hiểm, cũng không cần kỹ năng gì, tương đối thích hợp học viên thành tích yếu kém.

- Ta muốn khảo hạch Luyện Khí sư!

Trương Huyền nói.

- Không biết muốn khảo hạch mấy tinh? Ta sẽ giúp học trưởng an bài!

Nghe được hắn muốn khảo hạch Luyện Khí sư, ánh mắt nữ tử sáng lên, vội nói.

Không biết lớp mấy, bình thường đều lấy học trưởng xưng hô, bày tỏ tôn kính.

- Ta. . . Khảo hạch ngũ tinh!

Chần chờ một chút, Trương Huyền nói.

Lấy hắn lý giải luyện khí, khảo hạch lục tinh cũng không tính là gì, nhưng một là tu vi không đủ, thứ hai, trên lý luận mạnh là một chuyện, nhưng thực hành lại là một chuyện.

Sau khi cân nhắc, vẫn là trước tiên khảo thí ngũ tinh lại nói, dù sao, mục đích của hắn cũng là trước tấn thăng Danh Sư ngũ tinh.

- Ngũ tinh?

Nữ tử nhẹ gật đầu, mỉm cười:

- Xin học trưởng lấy ra huy chương tứ tinh cùng thẻ học viên, ta sẽ giúp đăng ký. . .

- Huy chương? Thẻ học viên?

Trương Huyền hơi đỏ mặt:

- Ta không có. . .

Hắn chưa hề kiểm tra qua Luyện Khí sư, ngay cả nhất tinh cũng không phải, không có khả năng lấy ra huy chương tứ tinh, còn thẻ học viên, mới vừa vào học viện, ngay cả chương trình học cũng không có chọn, lão sư cũng không tìm, thậm chí ngay cả tên tiến vào danh sách học viện cũng không biết, tự nhiên càng không có.

- Không có?

Nữ tử sững sờ, lông mày nhíu một cái, khuôn mặt tươi cười hoàn toàn biến mất:

- Vậy ngươi là ai, đến Danh Sư học viện làm gì?

Học phần tầm quan trọng

dtv-ebook.com

Không thẻ học viên, cũng không phải là học viên của học viện... vậy mở Danh Sư học viện làm gì?

Làm phong hào đế quốc, nơi đào tạo Danh Sư duy nhất, có thể đi vào nơi này, đều có thiên phú và vốn liếng cực kỳ kiêu ngạo, không phải tùy tiện người nào cũng có thể trà trộn.

- Ta là tân sinh năm nay tới... Thẻ học viên còn chưa có làm!

Thấy đối phương lầm nghĩ mình có thể là kẻ ngoại lai, Trương Huyền giải thích.

- Tân sinh?

Nữ tử sửng sốt một chút, lúc này mới nhớ tới, hôm nay là thời gian chiêu sinh khảo hạch, nhịn không được lắc đầu.

Đã hơn nửa đêm, tân sinh mới vừa tới không đi nghỉ ngơi, kiểm tra Luyện Khí sư ngũ tinh gì chứ...

- Nói thật cho ngươi biết, muốn khảo hạch Luyện Khí sư, đầu tiên phải có thẻ học viên, thứ hai, còn cần có huy chương đẳng cấp, cuối cùng, còn cần có học phần, không có học phần, ai có công phu khảo hạch cho ngươi?

Biết hắn là tân sinh, lại không xưng hô học trưởng, nữ tử giải thích.

- Còn muốn học phần?

Trương Huyền cười khổ.

- Đúng vậy, công hội khác, thời điểm khảo hạch cũng cần linh thạch xem như tiền thế chấp. Không có học phần, không có chế ước, ngày ngày có người tới thử khảo hạch, còn không để người vội vàng chết?

Nữ tử hừ một tiếng.

Một tân sinh, quy củ gì cũng không biết rõ ràng, liền chạy tới khảo hạch, thật không biết là gan lớn, hay thiếu thông minh.

- Cái này...

Trương Huyền vò đầu.

Quả thực, thời điểm công hội khác khảo hạch đẳng cấp, cũng không phải tùy tiện đi, cần trước giao nạp phí tổn nhất định, thông qua có thể trả về, không cách nào thông qua, sẽ bị mất, dùng để ngăn cản những người rõ ràng thực lực kém rất lớn, nhưng không biết tự lượng sức mình.

Rất hiển nhiên, nơi này cũng như vậy, chỉ là điều kiện hạn chế đổi thành học phần mà thôi.

- Khảo hạch một Luyện Khí sư ngũ tinh, đại khái cần bao nhiêu học phần?

Trương Huyền hỏi.

- Học viện xin khảo thí chức nghiệp phụ tu ngũ tinh, bình thường đều là hai học phần, lục tinh thì bốn học phần.

Nữ tử nói.

- Hai điểm, bốn điểm?

Trương Huyền líu lưỡi, hỏi tiếp:

- Công hội khác, chỉ cần khảo hạch thông qua, sẽ trả lại những phí tổn hạn chế này, nếu như thông qua được khảo hạch Luyện Khí sư ngũ tinh, học phần cũng sẽ được trả lại chứ?

Mới vừa mới đi một vòng, biết kiếm học phần rất khó, giúp người luyện chế vũ khí Linh cấp trung phẩm, ngay cả nửa điểm học phần cũng không đáng, hai điểm, bốn điểm, đối với học sinh tuyệt đối là giá trên trời.

Nếu như khảo hạch thông qua có thể trả còn tốt, không trả lại, chỉ riêng tiêu hao khảo hạch cho những chức nghiệp phụ tu này, liền cần tốn hao không biết bao nhiêu học phần.

- Trả? Ngươi suy nghĩ nhiều, làm sao có thể trả!

Nữ tử lắc đầu:

- Ngươi nhớ kỹ, muốn sinh tồn ở trong học viện, nhất định phải có học phần, nếu không nhiều tiền hơn nữa cũng không có tác dụng! Mà muốn kiếm học phần, cần làm đủ loại nhiệm vụ, hoàn thành đủ loại việc học, hoặc là đánh vỡ ghi chép của người khác! Được rồi, trở về đi, không có thẻ học viên, chỉ cần là học viên của học viện, dàn xếp một chút, không tính là gì, nhưng không có học phần, ngay cả tư cách kích hoạt Khí Hải cũng không có, thì làm sao khảo hạch?

- Kích hoạt Khí Hải?

- Khí Hải là Khí viện cùng Thiên Công viện, hao phí vô số vật lực chế tạo thông đạo tự động khảo hạch, người tham gia khảo hạch chỉ cần kích hoạt, liền có thể đi vào cảnh tượng giả lập, mượn nhờ khôi lỗi luyện khí, chỉ cần thành công, liền có thể thông qua khảo hạch.

Thấy hắn không hiểu, mặc dù nữ tử không kiên nhẫn, vẫn giải thích cặn kẽ.

- Cảnh tượng giả lập, khôi lỗi? Khảo hạch luyện khí, không cần cảm thụ chân thực sao? Cảnh tượng giả lập thì khảo hạch như thế nào?

Trương Huyền kỳ quái.

Hắn đi qua không ít công hội, đều cần phát huy bản lĩnh chân chính, đối phương nói cảnh tượng giả lập là có ý tứ gì?

Chẳng lẽ không cần luyện khí chân chính, liền có thể thuận lợi qua ải?

- Cảm thụ chân thực là có thể, nhưng ngươi cũng biết vật liệu luyện khí trân quý? Học viện hơn mười vạn Danh Sư, phụ tu luyện khí không dưới năm vạn, mỗi ngày đến đây khảo hạch đẳng cấp có bao nhiêu? Toàn bộ chân thực khảo hạch, mỗi ngày có bao nhiêu khoáng thạch, kim loại hiếm bị lãng phí?

Nữ tử khẽ nói:

- Yên tâm đi, mặc dù là cảnh tượng giả lập, nhưng từ khi học viện thành lập đến nay, đào được mấy trăm vị Luyện Khí sư lục tinh đỉnh phong, kết hợp mấy vạn lần cảnh tượng luyện khí, cô đọng mà thành, chỉ cần thủ đoạn luyện khí của ngươi phù hợp chuẩn mực, liền nhất định có thể thông qua khảo hạch! Khác biệt luyện khí chân thực không cao hơn một phần ngàn tỉ!

Mặc dù Khí Hải là cảnh tượng giả lập luyện khí, nhưng trải qua không biết bao nhiêu vị Luyện Khí sư lục tinh nghiệm chứng, cùng luyện khí chân thực không khác chút nào, chỉ cần ở bên trong có thể luyện chế thành công, trong chân thực cũng có thể tuyệt đối thành công, không có bất cứ vấn đề gì.

- Ah!

Trương Huyền hiểu được.

Cũng đúng, vượt qua năm vạn Luyện Khí sư, một năm trôi qua, mỗi ngày đến đây khảo hạch, ít nhất cũng phải mấy trăm, nếu như đều chân chính luyện chế, cần bao nhiêu khoáng thạch, tinh thiết?

Luyện chế thành công ngược lại cũng thôi, phải biết đại bộ phận đều là khó thông qua, một khi thất bại, những quáng thạch này lại không có khả năng sử dụng lần thứ hai, loại tổn thất này, coi như Danh Sư học viện mạnh mẽ, cũng không chịu nổi.

Khoáng thạch không phải dược liệu, có thể tái sinh, có thể trồng trọt, có chút khoáng thạch trân quý, chỉ cần tiêu hao sạch sẽ, liền không có khả năng tìm tới.

Do đó, dùng cảnh tượng giả lập đến khảo hạch, quả thực là biện pháp tốt nhất.

- Trở về đi, coi như ngươi có năng lực khảo hạch Luyện Khí sư ngũ tinh, cũng phải trước kiếm được hai điểm học phần lại nói, không có học phần, căn bản hết cách rồi, muốn dàn xếp cũng dàn xếp không được!

Nữ tử vẫy tay.

- Ta nghe ngươi mới vừa nói... Kiếm học phần, cần phải hoàn thành nhiệm vụ, việc học, hoặc phá kỉ lục? Xin hỏi phá kỉ lục là làm sao?

Biết không có học phần, chuyện gì cũng không làm được, Trương Huyền tiếp tục hỏi.

- Phá kỉ lục?

Con mắt xoay loạn, nữ tử suýt chút nữa hộc máu.

Không hổ là người mới, thật đúng là ý nghĩ hão huyền.

Đã xưng là ghi chép, cũng cho thấy, học viện không biết bao nhiêu Danh Sư tới thử qua, đều không thành công, ngươi một người mới vừa vào học viện, cái gì cũng không hiểu, hỏi tới hỏi lui ta còn nhịn, nhưng muốn đánh vỡ ghi chép thu học phần?

Làm nằm mơ ban ngày gì chứ?

Nếu học phần dễ lấy như vậy, ai còn cần?

Thật là khờ!

- Đúng vậy, nơi này có ghi chép gì, ta có thể đi thử một chút...

Trương Huyền nói.

Có thể xưng là thí luyện, khẳng định đều khá phiền toái, đơn giản căn bản đợi không được ngươi ra tay... Mới vừa vào học, ngay cả lão sư cũng không có nhận, việc học lại càng không cần phải nói, đối với hắn, phương pháp kiếm điểm tích lũy nhanh chóng chính là đánh phá kỉ lục.

Đương nhiên, nếu ghi chép quá khó, liền nhìn nhiều vài cuốn sách, lời đơn giản, liền đi qua thử một chút, trước kiếm chút lại nói.

Một phân tiền làm khó anh hùng, không có học phần, coi như năng lực hơn người, cũng không có bất kỳ biện pháp nào.

- Ngươi...

Thấy tên này mở miệng, nữ tử lắc đầu, cực kỳ mất hứng.

Ngươi biết ghi chép là cái gì không? Liền muốn đánh vỡ?

Vừa mới bắt đầu, còn cảm thấy người mới này có chút tài hoa, đáng giá tôn trọng, lúc này nhìn thấy càng ngày càng cuồng vọng, càng ngày càng phách lối, đã có chút chán ghét.

Nhưng cùng là Danh Sư, cũng không tiện chân chính biểu hiện ra ngoài, đành phải cố nén lửa giận, tiện tay vẫy một cái:

- Ngươi muốn đánh vỡ cũng không có gì, bên kia có thông đạo ghi chép, có thể đi qua nhìn một chút, nhưng ta khuyên ngươi tốt nhất đừng đi vào, nếu không, rất dễ dàng bị vứt ra...

Ghi chép, đại biểu vinh dự, cũng đại biểu tôn nghiêm, không dung tùy tiện xông loạn, tự nhiên phải bị trừng phạt.

Mất mặt xấu hổ là chuyện nhỏ, làm không cẩn thận sẽ bị thông đạo ném ra, bản thân bị trọng thương.

- Bên kia?

Trương Huyền nhìn sang, chỉ thấy dòng người dày đặc che chắn, cái gì cũng không nhìn thấy.

- Hiện tại ta cũng không có việc gì, mang ngươi tới...

Hừ một tiếng, nữ tử ngẩng đầu lên, đi đến phía trước.

Ngươi không từ bỏ ý định, vậy ta liền tận mắt nhìn, ngươi sẽ mất mặt như thế nào.

Học viên mới tới, không biết ngược lại cũng thôi, còn muốn phá kỷ lục? Ngươi cho rằng ghi chép dễ phá như vậy?

Thật dễ phá như vậy, ai còn ngồi ở nơi này giúp người luyện khí, bán ra đủ loại vật phẩm? Thậm chí bất kể sống chết, đi ra ngoài tiến hành đủ loại thí luyện?

Gặp qua gan lớn, chưa thấy qua gan lớn như thế!

Đoán chừng là thiên tài chưa trải qua thất bại, quen xưng hùng ở địa phương nhỏ, căn bản không biết trời cao bao nhiêu, đất dày bao nhiêu.

Không biết suy nghĩ trong lòng nữ tử, đã lưu lại ấn tượng xấu cho đối phương, Trương Huyền theo sát phía sau, đi đến một bên.

Vòng qua đám người, không lâu sau, đi tới trước mặt một cánh cửa.

Cái đại môn này giống như trước đó khảo hạch Danh Sư, bên ngoài là mặt tường trắng như tuyết, khắc đủ loại ghi chép.

- Mười phút hòa tan ba Thiết Hắc tinh thạch, người hoàn thành Luyện Khí sư lục tinh Trịnh Vinh, Danh Sư học viện năm 3784...

- tiếp dẫn Địa Hỏa, hòa tan Hàn Băng Ngân Thiết, trong vòng một canh giờ, để nó chảy thành chất lỏng. Người hoàn thành Luyện Khí sư lục tinh...

- Địa Hỏa thông đạo, đợi mười bảy phút, người hoàn thành, Luyện Khí sư lục tinh Lưu Hàm...

...

Trên ghi chép, không chỉ kỹ càng viết kết quả, còn viết ai hoàn thành, đại khái vào giờ nào, cùng thành tích.

Tùy ý nhìn lướt qua, vẻ mặt Trương Huyền nhịn không được nghiêm túc.

Không thể không nói, những ghi chép này xác thực kinh người.

Không nói cái khác, liền lấy Thiết Hắc tinh thạch, thứ này là một trong mấy loại khoáng thạch khó luyện hóa nhất, coi như Luyện Khí sư thất tinh muốn luyện hóa, không có nửa canh giờ, cũng khó mà làm được, vị Trịnh Vinh này, vậy mà mười phút liền hoàn thành, đáng sợ!

Xem như hắn, khẳng định cũng làm không được.

Không phải hắn hiểu biết cùng năng lực không được, mà là thực lực không đủ.

Còn có Hàn Băng Ngân Thiết càng thêm khoa trương, lò lửa bình thường luyện chế, gần như không có khả năng làm được, chỉ có thể tiếp dẫn Địa Hỏa trường kỳ rèn luyện, dưới tình huống bình thường, cần phải hao phí Địa Hỏa ôn dưỡng mấy tháng mới có thể luyện chế vũ khí, đối phương một canh giờ liền để nó hòa tan thành chất lỏng, cực kỳ đáng sợ.

- Những ngươi này có thể làm được?

Thấy thanh niên tự biên tự diễn kia mặt mũi kinh ngạc, nữ tử cười nhạo.

- Làm thì có thể làm được... chỉ là có chút phiền phức!

Trương Huyền vò đầu.

Thật muốn đi làm, nhất định có thể vượt qua, nhưng cần phải hao phí không ít đánh đổi, dùng những đánh đổi này đổi lấy vài học phần, không

đáng.

Thật giống như dùng Địa Tâm hỏa hòa tan Hàn Băng Ngân Thiết, chỉ cần dùng Thiên Đạo chân khí ôn dưỡng, lại dung hợp Địa Tâm hỏa, nửa canh giờ liền có thể hòa tan... Nhưng cần tiêu hao chân khí bao lớn, có thể nói kinh khủng.

Hơn nữa, làm như vậy, bí mật Thiên Đạo chân khí rất dễ dàng rò rỉ.

- Có thể làm được? Còn có chút phiền phức? Khẩu khí thật lớn!

Nghe được hai người nói chuyện, một Luyện Khí sư nhịn không được tiến về phía trước một bước, xùy cười một tiếng:

- Lý Tuyền, ngươi từ đâu tìm ra một gia hỏa cuồng vọng như thế?

Địa Hỏa thông đạo

dtv-ebook.com

Trương Huyền quay đầu nhìn lại.

Là một thanh niên chừng ba mươi tuổi, trước ngực có năm vì sao loá mắt tỏa ánh sáng, Danh Sư ngũ tinh!

- La Nham học trưởng!

Nhìn người nọ, nữ tử tên Lý Tuyền giật nảy mình, nhịn không được run run một chút.

- Hắc hắc, La Nham học trưởng là Danh Sư bài danh mười vị trí đầu năm thứ tư, trong Luyện Khí sư ngũ tinh đỉnh phong của Khí viện, nhân vật bài danh trước mấy, tên này ở trước mặt hắn nói khoác không biết ngượng, không phải tìm mắng sao?

- Đúng vậy, hai mươi tuổi, lại tùy tiện như thế, tên này từ nơi nào xuất hiện?

- Những nhân vật nổi danh năm nhất, năm hai kia ta đều gặp, chưa từng nghe qua có nhân vật như vậy ah!

- Đoán chừng là người ngông cuồng, cố ý muốn hấp dẫn ánh mắt...

...

Thông đạo ghi chép, đại biểu sự kiện quan trọng của Luyện Khí sư ở Danh Sư học viện, dám tới, đều là nhân vật tinh thông luyện khí, những người này, bình thường tới đây, đều là phỏng đoán nghiên cứu làm sao đột phá cực hạn, tự mình thí nghiệm cũng không nhiều.

Tên này đi tới trước mặt, trực tiếp mở miệng “làm có thể làm được, chỉ là có chút phiền phức”, muốn không để cho người chú ý cũng khó.

Học viện nhiều thiên tài luyện khí nổi danh như vậy, cũng không dám nói như thế, tên này hai mươi tuổi, lại dám nói như vậy, mọi người không vây quanh giáo huấn một lần là tốt lắm rồi.

- Bẩm báo học trưởng, vị này... vị này là...

Thấy học viên năm thứ tư tiếng tăm lừng lẫy kia nhìn mình chằm chằm, thân thể Lý Tuyền run lên:

- Là học viên năm nay mới nhập học, muốn tới xem một chút...

- Tân sinh?

Còn tưởng rằng là nhân vật lợi hại gì, nghe được là tân sinh, La Nham lắc đầu:

- Người tuổi trẻ bây giờ thật là càng ngày càng không quy củ! Thông đạo ghi chép, là vô số tiền bối của học viện, tốn hao tâm huyết lưu lại phong bi, há là ai cũng có thể tới quan sát, xoi mói?

Nói đến đây hắn nhướng mày, thanh sắc câu lệ:

- Còn không lui xuống!

- Vâng...

Lý Tuyền vội vàng gật đầu, kéo Trương Huyền ở bên người một chút, lại thấy hắn động cũng không có động, ngược lại vẻ mặt bất đắc dĩ nhìn về phía niên trưởng cách đó không xa:

- Ngươi là Khí viện viện trưởng?

- Không phải...

La Nham sững sờ, người xem náo nhiệt cũng không biết ý gì, nghi ngờ nhìn qua.

- Thập đại Danh Sư?

Trương Huyền tiếp tục hỏi.

- Cũng không phải...

- Vậy chính là trưởng lão học viện rồi?

- Càng không phải... Ngươi có ý tứ gì?

Ánh mắt La Nham trầm xuống.

- Không phải Khí viện viện trưởng, không phải thập đại Danh Sư, càng không phải trưởng lão học viện, vậy ngươi càn rỡ ầm ĩ cái gì?

Trương Huyền lắc đầu.

Ta nói chuyện với người khác, liên quan gì tới ngươi?

Thật là xen vào việc không đâu!

- Ah...

Lý Tuyền còn tưởng rằng hắn sẽ nói cái gì, nghe đến nơi này, thân thể nhoáng một cái, suýt chút nữa bị hù chết.

Ngươi biết người trước mặt ngươi là ai không? Lại nói chuyện như vậy?

Học viên năm thứ tư, Danh Sư ngũ tinh thượng phẩm, thực lực đã đến Hóa Phàm bát trọng, ngươi một tân sinh vừa tới trường học, lại nói như vậy, không sợ bị đánh chết tại chỗ sao?

Những người khác cũng hai mặt nhìn nhau, tròng mắt sắp rơi ra.

Gặp qua tân sinh phách lối, nhưng chưa thấy qua phách lối như vậy!

Vẻ mặt La Nham trướng thấu đỏ, suýt chút nữa nổ tung:

- Ngươi nói cái gì?

- Không có gì, bảo ngươi cần làm gì thì làm cái đó đi, đừng chậm trễ ta kiếm học phần!

Không thèm để ý đối phương, Trương Huyền tiếp tục nhìn về phía mặt tường.

Học qua không biết bao nhiêu thư tịch luyện khí, hắn lý giải luyện khí đã đến cảnh giới cực kỳ cao thâm, nói trình độ luyện khí của Khí viện viện trưởng không bằng hắn, cũng không đủ.

Kém chỉ là tu vi mà thôi.

Nếu như vào Thánh giả, tất cả ghi chép khẳng định đều có thể phá sạch sẽ, một người cũng không còn.

Mà bây giờ thực lực này, chỉ sợ có chút khó làm.

- Lấy cái này đi!

Rất nhanh tuyển một cái, cân nhắc một chút, Trương Huyền cảm giác có rất niềm tin lớn, lúc này mới nhìn về phía Lý Tuyền cách đó không xa:

- Giúp ta xin một chút, ta muốn khiêu chiến ghi chép!

- Khiêu chiến?

Lý Tuyền giật nảy mình.

Ngươi không phải cái gì cũng không hiểu sao? Khiêu chiến ghi chép gì? Chẳng lẽ thật sự cho rằng những ghi chép này tùy tiện có thể phá?

Người chung quanh xem náo nhiệt, cũng đều hai mặt nhìn nhau.

Vừa đến đắc tội đệ tử cấp cao không nói, còn muốn khiêu chiến ghi chép, tên này cũng quá không có yên lòng đi?

Loại tính cách này, là làm sao thi đậu Danh Sư, đồng thời tới học viện này?

- Ừm, ta muốn xông Địa Hỏa thông đạo, ngươi xem làm sao xin!

Trương Huyền thản nhiên nói.

Địa Hỏa thông đạo, là mượn nhờ Địa Hỏa hình thành nơi cực nóng, ở bên trong đợi thời gian càng dài, nói rõ thân thể càng cường đại, lúc luyện khí bị lửa thiêu đốt, càng có thể duy trì thanh tỉnh.

Là một loại khảo hạch thể chất của Luyện Khí sư.

Sở dĩ lựa chọn cái này, là bởi vì hắn tu luyện Ngũ Diệu Kim Thân, cũng mượn nhờ Địa Hỏa rèn luyện thân thể, mặc dù nơi này đáng sợ, nhưng kiên trì một đoạn thời gian không khó lắm.

Tính toán ra, so với khiêu chiến ghi chép khác, thì dễ dàng hơn nhiều.

- Địa Hỏa thông đạo?

- Tên này có đầu óc sao? Tuyển cái này... Là cảm thấy mạng quá dài?

- Không biết, có thể là người mới không biết không sợ a!

- Còn tưởng rằng thật có thể phá kỷ lục, nguyên lai là tên điên...

Nghe nội dung hắn muốn khiêu chiến, mọi người giống như nhìn đồ đần nhìn qua.

Ngay cả La Nham vừa rồi nổi giận, hận không thể một tay quất chết hắn, cũng mở to hai mắt nhìn.

Địa Hỏa thông đạo, mệnh danh tử vong thông đạo, lại gọi ghi chép tử vong, người kỳ trước xông phá kỷ lục này, coi như không chết, cũng gần

như phế đi.

Không nói cái khác, Luyện Khí sư lục tinh Lưu Hàm lưu lại ghi chép này, dù ở bên trong chờ đợi mười bảy phút, phá ghi chép, nhưng toàn thân bị thiêu đốt không có một khối thịt nguyên vẹn, bị thương căn nguyên, không đến một trăm năm mươi tuổi liền chết.

Đối với Luyện Khí sư lục tinh bước vào Thánh giả, còn trẻ như vậy liền tử vong, tuyệt đối xem như chết yểu.

Cái kỷ lục này, lúc trước La Nham cũng xông qua, đợi không đến ba phút liền gánh không được, chủ động trốn ra.

Những người khác coi như không tiến vào, cũng nghe qua đồn đãi, biết nó kinh khủng.

Nếu như trên tường ghi chép liệt kê một phân loại, mọi người không muốn đánh vỡ nhất, nó tuyệt đối có thể xếp đệ nhất!

Người người sợ như rắn rết, vừa đến liền tuyển chọn... Còn nói khoác không biết ngượng cảm thấy có thể thông qua, ngươi cảm thấy chết không đủ nhanh sao?

- Địa Hỏa thông đạo, có vô số hỏa diễm tuôn ra, không thể trốn tránh, cực nóng khó nhịn... Ngươi có muốn suy tính một chút hay không!

Lý Tuyền cũng giật nảy mình, vội nói.

Người trước mắt này, mặc dù đần độn cái gì cũng không hiểu, nhưng dù sao là nàng mang tới, không thể trơ mắt nhìn hắn tìm chết.

- Không sao cả! Ngươi an bài là được, không kiên trì nổi, ta sẽ ra ngoài.

Biết đối phương lo lắng cái gì, Trương Huyền nói.

- Cái này...

Thấy hắn kiên trì, Lý Tuyền biết khuyên không được, không thể làm gì khác hơn là nói:

- Kỳ thật muốn xông ghi chép, cũng không cần xin, chỉ cần bàn tay đè ở trước cửa thông đạo ghi chép, sau đó nói ra muốn phá ghi chép là cái gì, sẽ được cơ quan tự động đưa đến địa phương đối ứng!

Trương Huyền gật đầu:

- Đa tạ!

Nói xong, nhấc chân đi tới thông đạo.

- Mới tới, ngươi tên gì?

Thấy tên này thật muốn đi Địa Hỏa thông đạo, La Nham hừ một tiếng:

- Nếu như có thể còn sống đi ra, vượt qua ba phút trở lên, vừa rồi ngươi đắc tội ta, có thể chuyện cũ bỏ qua!

Mặc dù người mới này cuồng vọng không chịu nổi, thoạt nhìn cũng ngốc như vậy, nhưng biết Địa Hỏa thông đạo đáng sợ, còn dám xông, không mất huyết tính.

Vẫn làm người bội phục.

- Người khiêu chiến ghi chép, Trương Huyền!

Cười nhạt một tiếng, bàn tay ấn cánh cửa, thông đạo ghi chép lập tức mở ra, Trương Huyền nhấc chân đi vào.

Vừa tiến vào thông đạo, cửa phòng đóng kín, trước mắt lập tức đen kịt.

- Xông Địa Hỏa thông đạo!

Đứng tại chỗ, Trương Huyền mở miệng.

Kẹt kẹt!

Tiếng nói kết thúc, liền cảm thấy dưới chân không ngừng lay động, như có cơ quan vận chuyển.

Luyện Khí sư cùng Thiên Công có chỗ liên quan, do đó hai đại viện quan hệ tương đối mật thiết, lối đi này, rất rõ ràng thiết trí cực kỳ tinh vi, có thể nghe hiểu ngôn ngữ nhân loại, đưa hắn đến địa phương muốn đi.

Một lát sau, ngừng lại.

Trương Huyền ngẩng đầu nhìn, đi tới một thông đạo càng thêm rộng lớn, trước mắt đen kịt, đưa tay không thấy được năm ngón.

Đang muốn vận chuyển Minh Lý Chi Nhãn, nhìn xem chung quanh đến cùng có cái gì, liền thấy một đám lửa nhen nhóm ở trước mắt, sau đó liệt hỏa hừng hực, tất cả đều đốt, một cỗ nhiệt lượng to lớn tuôn tới, tựa hồ muốn đốt trụi da của hắn.

- Nóng quá!

Vẻ mặt Trương Huyền khó coi.

Vốn cho rằng Địa Hỏa thông đạo này, sẽ như Thanh Trì Địa Tâm Hỏa, có thành phần dung nham, đợi ở trong đó, còn có thể thừa cơ hấp thu linh khí, rèn luyện thân thể, hiện tại xem ra... Suy nghĩ nhiều!

Bốn phía đều là hỏa diễm, duy trì chân khí chống cự hỏa diễm cũng không kịp, căn bản không có khả năng tu luyện!

Hắn hiện tại, thật giống như rơi vào lò nướng, một khi chân khí ngừng vận chuyển, liền có khả năng bị nướng chín.

Khó trách nghe được mình lựa chọn cái này, tất cả mọi người mặt mũi đồng tình, thì ra đáng sợ như thế.

- Tiếp tục như vậy, ta đừng nói mười bảy phút, coi như hai phút cũng khó khăn!

Vận chuyển chân khí, chống cự cực nóng chung quanh, Trương Huyền nhíu mày.

Vốn cho rằng là cửa ải rất dễ chịu, hiện tại xem ra, không dễ dàng như vậy.

Coi như hắn gần đây ngày đêm tu luyện, chân khí càng ngày càng hùng hậu, ở trong này cũng không kiên trì được bao lâu.

- Không đúng, Địa Hỏa bình thường không nên nóng như thế!

Hắn cảm khái, đồng thời cũng đầy kỳ quái.

Địa Hỏa bình thường, xem như dung nham, nhờ vào thực lực Kiều Thiên cảnh đỉnh phong, cũng có thể chống đỡ, thậm chí ở bên trong vẫy vùng, không đến mức bị đốt trụi.

Cái này, rõ ràng vượt ra khỏi phạm vi đó.

Thậm chí, nhiệt độ của ngọn lửa này, đã không chỉ thiêu đốt thân thể, thậm chí đối linh hồn bị tổn thương.

- Thực sự không được... Để phân thân đi ra đợi một thời gian ngắn, ta trước tránh né một chút...

Xoa xoa mi tâm.

Mặc dù không kiên trì được bao lâu, nhưng đối với phá kỷ lục, hắn vẫn không quá lo lắng.

Địa Hỏa này đáng sợ, bản tôn không chịu nổi, phân thân tuyệt đối không có vấn đề.

Nhưng mà làm như vậy, có chút chơi xấu mà thôi.

- Trước không vội, nhìn xem Địa Hỏa này đến cùng là chuyện gì xảy ra lại nói!

Rầu rĩ một hồi, cố nén xúc động thả phân thân ra, hai mắt Trương Huyền lóe lên, từng đạo tế văn xuất hiện ở trong hốc mắt:

- Minh Lý Chi Nhãn!

Ông!

Hoa văn chiếu rọi, rất nhanh liền nhìn ra không đúng.

- Đây không phải thông đạo tự nhiên hình thành, mà là trận pháp, trận cơ là... bốn Hỏa Diễm Thạch... Không đúng, đây không phải Hỏa Diễm Thạch, mà là...

Nhìn một hồi, con mắt Trương Huyền đột nhiên sáng lên, kích động đến toàn thân run rẩy:

- Địa Tâm Hồng Nham!

Ngũ Diệu Kim Thân đệ nhị trọng

dtv-ebook.com

Địa Tâm Hồng Nham, là địa phương hạch tâm nhất trong Địa Hỏa, trải qua trăm ngàn năm rèn luyện, hình thành khoáng thạch cực nóng, trong đó ẩn chứa lực lượng hỏa diễm vô tận, người tu luyện bình thường, bàn tay tiếp xúc tới, liền sẽ bị đốt thương.

Bình thường đều là Luyện Khí sư lục tinh, dùng làm mồi lửa luyện hóa vật phẩm khó luyện, không nghĩ tới ở dưới trận pháp gia trì, bố trí thành Địa Hỏa thông đạo này.

Minh Lý Chi Nhãn chiếu rọi, trận pháp trước mắt cực kỳ huyền diệu, không chỉ có thể phát ra nhiệt lượng của Địa Hỏa Hồng Nham, để cho người ta khó kiên trì, còn có thể từ bốn phía hấp thu linh khí, duy trì năng lượng tuần hoàn trong Hồng Nham.

Do đó, thông đạo không biết tồn tại bao nhiêu năm, linh tính của Hồng Nham vẫn hoàn mỹ như lúc ban đầu, không có nửa điểm hao tổn.

- Nếu để cho trận pháp dừng lại mà nói, có chút chơi xấu... Ta muốn quang minh chính đại phá kỷ lục!

Nhìn một hồi, mỉm cười.

Mặc dù trận pháp trước mắt rườm rà, nhưng mượn nhãn lực của hắn, để nó đình chỉ vẫn rất đơn giản.

Một khi đình chỉ, thông đạo khẳng định không cực nóng như thế, đừng nói đợi mười bảy phút, ăn tết ở bên trong cũng không có gì.

Chỉ là làm như vậy, có chút đầu cơ trục lợi, không phải ý nguyện của hắn.

Phá ghi chép mà thôi, cần phải chơi xấu sao?

Ta là người chơi xấu sao?

- Ngũ Diệu Kim Thân!

Mỉm cười, khóe miệng Trương Huyền vung lên.

Mới vừa rồi nhìn thấy Địa Tâm Hồng Nham, sở dĩ cao hứng, cũng không phải bởi vì tìm được vị trí trận cơ, mà là thứ này vừa lúc là đồ vật cần thiết tu luyện Ngũ Diệu Kim Thân đệ nhị trọng!

Lúc trước ở trong Địa Cung, bí tịch Ngũ Diệu Kim Thân cùng Lạc Thất Thất cho bí tịch dung hợp, mặc dù tạo thành Thiên Đạo công pháp, nhưng cũng có rất nhiều thiếu hụt.

Đệ nhị trọng thiếu hụt là, muốn luyện thành, nhất định phải sử dụng Địa Tâm Hồng Nham!

Bởi vì thứ này khó tìm kiếm, chỉ có thể ngộ mà không thể cầu, giờ phút này đã gặp được, làm sao có thể bỏ qua cơ hội!

Ngũ Diệu Kim Thân đệ nhất trọng liền để lực lượng thân thể của hắn bạo tăng, đi đến 400 vạn đỉnh, đệ nhị trọng có thể cao hơn hay không?

- Thử một chút!

Nghĩ đến liền làm, tản ra chân khí hộ thể, Trương Huyền mỉm cười, lỗ chân lông toàn thân mở ra, lập tức điên cuồng thu lại.

Đổi lại những người khác, cho dù có công pháp giống nhau, không biết vị trí của Địa Tâm Hồng Nham, cũng không dám làm bậy.

Hắn không giống, Minh Lý Chi Nhãn phối hợp Thiên Đạo thư viện, nhìn rõ tất cả mấu chốt của lối đi này, biết từ chỗ nào tu luyện, có thể hút sạch linh lực của Hồng Nham, còn không thương tổn thân thể.

Ngồi xếp bằng, vận chuyển Hồng Trần Đạp Thiên bộ, lơ lửng ở trong thông đạo, điều chỉnh tốt vị trí, để bốn Địa Tâm Hồng Nham nhắm ngay bốn huyệt vị của thân thể, l-ng ngực một phồng một xẹp, hô hấp vài hơi, hỏa diễm chung quanh như hỏa long dọc theo huyệt đạo chui vào thân thể.

Bùm bùm!

Hỏa Long gia trì, bắp thịt, xương cốt toàn thân giống như bị roi đánh, phát ra bạo tạc liên tục.

Khuôn mặt đỏ lên, Trương Huyền xiết chặt nắm đấm.

Công pháp có thiếu hụt, tu luyện quả thực phiền phức, không nói cái khác, chỉ nói đệ nhị trọng này, không chỉ cần Địa Tâm Hồng Nham, càng quan trọng hơn là, rèn luyện hỏa diễm, thân thể cũng sẽ tiếp nhận thống khổ cực lớn.

Nếu không phải hắn thần trí kiên định, hồn lực mạnh mẽ, chỉ sợ sẽ ngất đi.

Cô cô cô!

Mặc dù đau đớn kịch liệt, nhưng hiệu quả lại rõ ràng, trước đó thân thể vững chắc như sắt, khó mà tăng tiến, giờ phút này giống như thổi khí cầu, sức chịu đựng, độ mềm dai, phòng ngự... Đều lấy mắt trần có thể thấy gia tăng.

400 vạn đỉnh!

4 50 vạn đỉnh!

500 vạn đỉnh!

600 vạn đỉnh!

...

Thời gian lặng lẽ trôi qua, rất nhanh đạt đến 800 vạn đỉnh!

Kiều Thiên cảnh đỉnh phong, chỉ 620 vạn đỉnh, Quy Nhất cảnh sơ kỳ, mới có 800 vạn đỉnh!

Nói cách khác, hắn hiện tại, chỉ bằng vào thân thể, liền có thể đánh với Quy Nhất cảnh sơ kỳ một trận, phối hợp chân khí, hồn lực… cường giả Đạp Hư cảnh trung kỳ, muốn vượt qua chỉ sợ cũng không dễ dàng như vậy!

Đáng sợ!

Hô!

Phun ra một ngụm trọc khí, Trương Huyền rơi trên mặt đất.

Ngũ Diệu Kim Thân đệ nhị trọng, đã luyện thành.

Còn đệ tam trọng, cần bảo vật là Nhất Nguyên Trọng Thủy, vừa vặn trái lại Địa Tâm Hồng Nham, coi như muốn tu luyện cũng hết cách rồi, chỉ có thể tạm thời bỏ qua.

- Luyện thành Ngũ Diệu Kim Thân đệ nhị trọng, nhiệt độ nơi này đã không ảnh hưởng tới ta...

An tĩnh đứng tại chỗ, nhìn quanh một vòng.

Ngũ Diệu Kim Thân tấn cấp, không chỉ lực lượng mạnh lên, càng quan trọng hơn là, thân thể hoàn toàn miễn dịch Địa Tâm Hồng Nham, mặc dù nơi này là địa phương những người khác khó có thể kiên trì, nhưng đối với hắn, lại không tính là gì, nằm xuống ngủ một giấc cũng sẽ không thụ thương.

- Hiện tại ra ngoài còn có chút sớm đi... Đã phá kỷ lục liền phải nắm bắt học phần tới tay...

Ngũ Diệu Kim Thân là Thiên Đạo công pháp không sai, chỉ chỉ tu luyện một phần năm, thời gian sẽ không quá lâu, mặc dù không cẩn thận tính toán hắn cũng biết, lúc này đi ra ngoài, còn không có cách nào qua ải.

- Thử xem có thể tu luyện hồn lực hay không!

Dù sao cũng rãnh rỗi, tinh thần khẽ động, Vu hồn ly thể.

Sở dĩ linh khí Hóa Thanh trì có thể để cho hồn thể hấp thu, là bởi vì những linh lực này, chịu qua Địa Hỏa rèn luyện, Trọc Thanh tách rời.

Lối đi này, do Địa Tâm Hồng Nham phối hợp trận pháp hình thành, trong đó có linh khí, cũng đi qua rèn luyện, hắn là thích hợp hồn phách hấp thu.

Không đi quản thân thể, Vu hồn lơ lửng ở giữa không trung.

Hồn phách của Vu Hồn sư bình thường, e ngại đồ vật chí dương như ánh nắng, hỏa diễm, hắn khác biệt, Thiên Đạo Vu hồn không có loại thiếu sót này, mặc dù nơi này như hỏa lô, nhưng hồn phách của hắn vẫn có thể ở bên trong vẫy vùng, không tổn thương chút nào.

Hắn hiện tại, chỉ có Thiên Đạo Vu hồn công pháp Hợp Linh cảnh, muốn đột phá, tiếp tục tu luyện rất khó, nhưng hoàn toàn có thể hấp thu linh khí, để hồn thể gia tăng.

Lần trước bởi vì phân thân cướp đoạt, hồn thể còn thiếu một chút liền đạt đến mười mét, có những linh khí này, có thể thử một chút, xem có thể đột phá ràng buộc hay không.

Xì xì xì!

Hồn thể to lớn, hít một hơi, linh khí tinh thuần chung quanh bị Địa Tâm Hồng Nham tôi luyện thiêu đốt qua, thẳng tắp tràn vào thân thể, tư dưỡng hồn phách.

- Quả nhiên có thể thực hiện...

Con mắt lóe lên, Trương Huyền hưng phấn đến suýt chút nữa nhảy lên.

Không hổ là bảo vật hiếm có ngay cả Ngũ Diệu Kim Thân cũng cần, linh khí trải qua Địa Tâm Hồng Nham rèn luyện, so với Hóa Thanh trì càng thêm tinh thuần, đối với Vu hồn, tuyệt đối là đại bổ trong đại bổ.

- Hắc hắc, lần này không thả phân thân ra, chờ bản tôn hấp thu xong lại nói!

Có kinh nghiệm Hóa Thanh trì lần trước, biết phân thân một khi động thủ, bản tôn cũng không sánh nổi, Trương Huyền quyết định tạm thời trước không thả tên này ra, chờ hắn hấp thu xong, không cách nào tiến bộ lại nói.

...

Bên này hấp thu, bên ngoài đã hỗn loạn.

Cách hắn đi vào Địa Hỏa thông đạo, đã qua một canh giờ.

Tất cả mọi người cho rằng tên này, năm ba phút sẽ trốn ra, lâu như vậy còn không có ra... Sẽ không chết ở bên trong chứ?

- Cơ quan trận pháp của Địa Hỏa thông đạo có tính phân biệt, nếu như người khiêu chiến ghi chép, thật mất đi khí tức sinh mệnh, sẽ bị lập tức đưa ra...

La Nham nhíu mày.

Hắn tiến vào Địa Hỏa thông đạo, từng chuyên môn nghiên cứu qua.

Nếu người khiêu chiến chết ở bên trong, đồng dạng sẽ bị đưa ra.

Đến bây giờ không đi ra, cũng không có bị đưa ra, nói rõ... Còn sống, hơn nữa còn kiên trì!

Tên này... thật tiến vào Địa Hỏa thông đạo?

Không phải chạy địa phương khác hóng mát ăn cơm chứ?

Có cần khoa trương như vậy hay không?

Nói thật, không chỉ hắn điên rồi, mọi người ở bên ngoài vây xem, cũng có chút phát điên.

Người khác phá kỉ lục, vượt qua mấy giây, một hai phút, coi như lợi hại, tên này ngược lại tốt, vượt qua gấp bội còn chưa đi ra... Sẽ không tính toán ở bên trong sinh hoạt chứ!

- Địa Hỏa thông đạo cực kỳ nóng, sắt thép cũng có thể hòa tan, đợi một canh giờ...

Nuốt ngụm nước bọt, La Nham cũng nhịn không được nữa quay đầu nhìn về phía Lý Tuyền:

- Ngươi xác định, hắn thật sự là tân sinh?

- Hắn chính miệng nói với ta... hắn không giả, lại nói nếu là lão sinh, trước kia nên nghe nói...

Lý Tuyền vội vàng gật đầu, khóe miệng co giật.

Nàng cũng là Danh Sư, nhãn lực cực cao, vừa rồi thời điểm tra hỏi tên này, cái gì cũng không hiểu, tuyệt không phải giả mạo.

Một kẻ tay ngang, nói muốn khiêu chiến ghi chép, vốn cho rằng không biết tự lượng sức mình, nằm mơ cũng không nghĩ tới, không chỉ làm, còn làm được!

Đây chính là Danh Sư học viện giữ vững không biết bao nhiêu năm, mọi người muốn phá lại không cách nào đánh vỡ!

- Mới vừa rồi ta còn cảm thấy hắn không biết lượng sức...

Nhớ tới vừa rồi nàng còn khinh bỉ đối phương, hiện tại xem ra, nên khinh bỉ chính nàng!

Người ta thật sự có năng lực, có thực lực!

Buồn cười nàng có mắt không biết...

- Tân sinh...

Nghe được xác nhận, khóe miệng La Nham cũng co giật.

Hắn ở trong Địa Hỏa thông đạo chờ đợi ba phút, hít hà không biết bao nhiêu năm, để vô số người kính nể, tên này càng tốt, đi vào liền không ra ngoài, bản thân mới vừa rồi còn mở miệng chế giễu...

Vừa nghĩ đến điểm này, trên mặt lập tức nóng rát.

Đừng nói hắn, học sinh học viện, xem như thập đại trưởng lão đích thân tới, vượt qua mười bảy phút cũng khó khăn, chớ nói chi là một canh giờ.

- Học trưởng, Địa Hỏa thông đạo nguy hiểm cực kỳ, coi như Trương sư kia thân thể mạnh mẽ, cũng không thể một mực chờ đợi, có thể đã xảy ra chuyện gì hay không?

Lại đợi một hồi, còn không có động tĩnh, một Danh Sư thực sự nhịn không được hỏi.

Phá kỷ lục cũng phải có hạn độ, vượt qua một nửa liền nghe rợn cả người, hiện tại vượt qua gấp bội, có thể nói đã quá tưởng tượng.

- Ừm, ta cũng không hiểu rõ, như vậy đi, các ngươi ở chỗ này chờ, ta đi tìm lão sư! Hắn kiến thức rộng rãi, hắn có thể biết chuyện gì xảy ra!

La Nham chần chờ một chút nói.

Nhấc chân đi ra ngoài, không lâu sau đi tới một gian phòng.

- Lão sư!

Hắn gõ cửa một cái.

- La Nham, có chuyện gì sao?

Trong phòng, một lão giả ngẩng đầu nhìn tới.

Khí viện Phó viện trưởng Nguyên Hồng!

Danh Sư lục tinh đỉnh phong, Luyện Khí sư lục tinh đỉnh phong, ở Khí viện, địa vị gần với viện trưởng.

- Bẩm báo lão sư, có người khiêu chiến ghi chép Địa Hỏa thông đạo!

La Nham vội nói.

- Địa Hỏa thông đạo? Mười bảy phút, không biết đánh đổ bao nhiêu người, cái ải này không dễ chịu ah!

Cảm khái một tiếng, Nguyên Hồng cười cười, vuốt râu nhìn qua:

- Là ai? Lục Ngô, Trần Hải hay Đỗ Cửu? Khí viện một năm không bằng một năm, mấy tên này, có lẽ còn có thể xông một lần!

Ngươi còn không biết xấu hổ muốn học phần?

dtv-ebook.com

Hắn nói mấy người này, đều là thiên tài nổi danh của Khí viện, thực lực so với La Nham, chỉ mạnh không yếu.

Luyện khí đầu tiên phải luyện thể, không ít người ăn không được cái khổ này, từ bỏ nghề nghiệp, dẫn đến thiên tài tuyệt đỉnh của Khí viện cũng không phải rất nhiều.

Chuyện này luôn là tâm bệnh của hắn, giờ phút này nghe được có người khiêu chiến, nhịn không được cảm khái.

- Đều không phải, là tân sinh, gọi Trương Huyền!

La Nham vội nói.

- Tân sinh? Vừa tới?

Nguyên Hồng sững sờ.

- Vâng, nghe nói hôm nay mới thông qua khảo hạch, tiến vào học viện, ngay cả thẻ học viên cũng không có... Khiêu chiến ghi chép mục đích là vì kiếm học phần, muốn kích hoạt Khí Hải, khảo hạch Luyện Khí sư ngũ tinh...

La Nham giải thích.

- Hồ đồ!

Nghe được gia hỏa ngay cả thẻ học viên cũng không có, lại chạy tới khiêu chiến ghi chép, Nguyên Hồng nhướng mày.

Thân là Khí viện Phó viện trưởng, luôn luôn coi trọng quy củ, một gia hỏa cái gì cũng không hiểu, chạy tới khiêu chiến, đây không phải muốn chết sao?

Ngươi biết Địa Hỏa thông đạo ghi chép đại biểu cái gì không?

- Người khác không hiểu, La Nham, ngươi cũng không hiểu sao? Địa Hỏa thông đạo, là khảo nghiệm thân thể, một tân sinh, còn chưa tiếp thu qua hệ thống học tập của học viện, làm sao có thể ở bên trong?

Càng nói càng tức, sắc mặt Nguyên Hồng tái xanh.

- Lão sư...

La Nham nháy con mắt, muốn mở miệng, nhưng bị cắt đứt.

- Được rồi, ngươi chỉ là học viên, nếu có người thật muốn khiêu chiến ghi chép, cũng ngăn không được, nói nhiều như vậy cũng không phải trách ngươi, chẳng qua là cảm thấy, học sinh hiện tại càng ngày càng không biết tự lượng sức mình, nói thật, mấy năm gần đây là kém nhất ta dạy qua...

Than thở một tiếng, Nguyên Hồng biết tức giận với một học viên cũng không đúng, lúc này lắc đầu:

- Tốt, tên này kiên trì mấy phút, có phải đã trọng thương hay không? Đây là Thanh Linh dịch, có thể trị liệu thương...

- Không phải, vị tân sinh này, hiện tại hắn... còn chưa có đi ra!

Rốt cục có cơ hội nói chuyện, La Nham vội vàng nói.

Vị lão sư này của hắn, cái gì cũng tốt, khuyết điểm duy nhất chính là thích ba hoa.

Vì thế, học sinh nghe qua khóa của hắn không ai không nhức đầu.

- Những Thanh Linh dịch này, chỉ cần bôi ở bên ngoài...

Còn tưởng đối phương muốn hỏi thứ này sử dụng như thế nào, Nguyên Hồng giải thích một câu, đột nhiên sững sờ tại nguyên chỗ, con mắt trợn tròn:

- Ngươi nói cái gì? Còn chưa đi ra? Không đi ra có ý tứ gì? Hắn đi vào lúc nào?

- Hắn... Đại khái một canh giờ trước!

La Nham nói.

- Một canh giờ trước?

Thân thể Nguyên Hồng nhoáng một cái, thiếu chút nữa ngất đi.

- Vâng, ta cũng không biết chuyện gì xảy ra, đành phải tới bẩm báo lão sư...

La Nham vội nói.

- Bẩm báo, lúc này bẩm báo còn có tác dụng gì? Một canh giờ không đi ra, khẳng định không phải chịu đựng, phá ghi chép, mà là mới vừa đi vào, không đến hai cái hô hấp, liền bị thiêu thành tro tàn!

Nguyên Hồng tức giận sắp bạo tạc, vỗ bàn đứng lên.

Cái ngoạn ý gì chứ!

Nên bẩm báo không bẩm báo, lúc này tới còn làm được gì?

Địa Hỏa thông đạo, chỉ cần người chết, là sẽ được đưa ra, nhưng mới vừa vào liền bị đốt thành tro bụi, hài cốt không còn, đồng dạng không có động tĩnh.

Gia hỏa kia đi vào một canh giờ, không có động tĩnh gì, khẳng định đã sớm chết.

- Ah... Còn có loại thuyết pháp này? Ta... Không biết...

La Nham ngẩn ngơ.

Hắn chỉ biết người chết sẽ được cơ quan đưa ra, chưa nghe nói qua, mới vừa đi vào ngay cả hai cái hô hấp cũng kiên trì không được liền bị đốt thành tro bụi... Nên làm cái gì bây giờ!

Tên kia thoạt nhìn thực lực không kém ah, hắn là sẽ không dễ dàng chết như vậy...

- Ngươi vẫn là hiểu biết quá ít, ta ở Danh Sư học viện chờ đợi hơn tám trăm năm, đã gặp sự tình, còn nhiều hơn ngươi đọc sách!

Nguyên Hồng hừ một câu:

- Như vậy đi, ta cùng ngươi đi qua, mở thông đạo, để cho người ta quét dọn một chút, không biết sâu cạn, không biết sống chết, loại người này coi như còn sống, cũng là phiền phức...

Khoát tay áo, đang muốn nói tiếp, đột nhiên dưới chân lay động, ngay sau đó thanh âm sụp đổ vang lên.

Oanh!

Phương hướng chính là thông đạo ghi chép.

- Làm sao vậy?

Nhướng mày, hai người vội vàng đi ra ngoài phòng.

Tân sinh vừa mới chết, lại náo ra động tĩnh lớn như vậy, hôm nay là thế nào a?

- Không xong, Nguyên sư... Địa Hỏa thông đạo sập...

Chỉ chốc lát, một Danh Sư vội vã lao đến.

- Sập? Ngươi có ý tứ gì... Cái gì sập?

Nguyên Hồng ngẩn ngơ.

- Chính là Địa Hỏa thông đạo trong thông đạo ghi chép...

Vị Danh Sư này giải thích.

Nguyên Hồng suýt chút nữa điên mất:

- Ta biết là thứ này, chỉ là... Đây là Khí viện cùng Thiên Công viện liên hợp luyện chế, do đủ loại cơ quan hợp thành, làm sao sẽ sập?

Địa Hỏa thông đạo, là một bộ phận của thông đạo ghi chép, do Khí viện cùng Thiên Công viện liên hợp rèn đúc, cực kỳ chắc chắn, cũng không phải kiến trúc đá, làm sao sẽ tùy tiện đổ sụp?

Đến cùng xảy ra chuyện gì?

Một bên La Nham cũng nhoáng một cái.

Mới vừa nói Địa Hỏa thông đạo, cái đồ chơi này liền xảy ra chuyện, xảy ra chuyện gì?

Danh Sư xông tới, như cũng không thể tin được:

- Ta cũng không rõ ràng, chỉ thấy chỗ kia biến thành phế tích...

- Đi qua nhìn một chút...

Biết sự tình không thể chần chờ, khóe miệng Nguyên Hồng co giật mấy lần, vội vàng đi tới trước mặt thông đạo ghi chép.

Lúc này thông đạo ghi chép đã đổ sụp nửa bên, làm toàn bộ đại điện tràn đầy bụi mù.

- Xảy ra chuyện gì?

La Nham nhịn không được nhìn về phía Lý Tuyền.

- Ta cũng không biết... Chúng ta đang chờ Trương sư, liền nghe một tiếng nổ vang... Sau đó, sau đó liền biến thành như vậy...

Lý Tuyền mặt mũi khóc tang.

Không chỉ nàng, giờ phút này người chung quanh cũng phát mộng.

Ai cũng không biết, vì sao thông đạo ghi chép luôn luôn chắc chắn, đột nhiên lại sập, mà nơi trung tâm nhất, chính là vị trí Địa Hỏa thông đạo.

- Trương sư... Đoán chừng đã chết!

Nhớ tới lão sư nói, La Nham khoát tay áo, đang muốn giải thích, liền nghe trong bụi mù vang lên tiếng bước chân.

Ngay sau đó truyền đến thanh âm ho khan.

- Khụ khụ...

Nghe được thanh âm này, tất cả mọi người đều chấn động, đồng loạt nhìn qua, lập tức nhìn thấy một thanh niên đi ra.

Không phải Trương sư trước kia đi vào, thì là người phương nào!

- Ngươi... Ngươi... Không có việc gì?

Thân thể La Nham run lên, con mắt trợn tròn.

Vừa rồi lão sư lời thề son sắt, khẳng định bị đốt thành tro bụi, trong nháy mắt liền xuất hiện, lông tóc không tổn hao gì, một chút vết thương cũng không có...

Thật hay giả?

Không chết, ở bên trong chờ đợi hơn một canh giờ, còn chơi sập Địa Hỏa thông đạo...

Ngươi đến cùng tới làm gì?

- Ta không sao!

Mang theo xấu hổ, Trương Huyền quay đầu nhìn về phía thông đạo cách đó không xa biến thành phế tích:

- Chính là Địa Hỏa thông đạo này, hình như... hỏng!

- Còn cần hình như sao?

Mọi người đều lảo đảo.

Một mảng lớn phế tích này, xem như người mù, cũng có thể nhìn ra đã hỏng?

- Ngươi là tân sinh vừa rồi đi vào thí luyện?

Nguyên Hồng cố nén bờ môi run rẩy, nhìn lại.

- Vâng!

Trương Huyền gật đầu.

Mặc dù không biết người này, nhưng trên người lực lượng sung mãn, khí tức kinh người, vừa nhìn liền biết thực lực bất phàm, so với Mi trưởng lão trước đó, Mạc đường chủ cũng không kém bao nhiêu.

- Ngươi không phải khiêu chiến ghi chép sao? Đến cùng xảy ra chuyện gì?

Nguyên Hồng nhịn không được nói.

Khiêu chiến ghi chép... Làm sao Địa Hỏa thông đạo lại bị chơi sập?

- Cái này... Ta cũng không hiểu, mới vừa vào, phát hiện Địa Hỏa thông đạo cũng không phải quá khó, liền ở đó tu luyện, sau đó bất tri bất giác... liền sập!

Sắc mặt Trương Huyền đỏ lên.

Vừa rồi ở trong đường hầm, Vu hồn ly thể tu luyện, hấp thu linh khí tốc độ cực nhanh, hồn thể trở nên càng lúc càng lớn, qua không biết bao lâu, hấp thu không biết bao nhiêu năng lượng, cuối cùng toàn thân chấn động, vượt qua độ cao mười mét.

Hồn thể đột nhiên tăng lớn, tốc độ hấp thu linh khí trong nháy mắt gia tốc, lại thêm trước đó thôn phệ, Địa Tâm Hồng Nham sao có thể tiếp nhận, thời gian qua một lát liền bị tiêu hao hầu như không còn.

Hồng Nham hao hết linh khí, thật giống như ô tô không có động cơ, trước đó duy trì trận pháp vận chuyển, làm sao còn kiên trì!

Giống như Hóa Thanh trì lúc trước, mất đi năng lượng duy trì, loại trận pháp này, không có cân bằng, không tại chỗ bạo tạc cũng đã không tệ.

Ngay sau đó, xuất hiện một màn trước mắt mọi người, thông đạo đổ sụp, phòng ốc tiêu diệt...

May mắn, hắn phản ứng nhanh, hồn phách trực tiếp chui vào thân thể, dùng chân khí chặn loạn thạch, nếu không chỉ sợ hắn sẽ thành người thứ nhất xông Địa Hỏa thông đạo, không phải bị nóng chết, mà là bị đá đập chết.

Nhìn thấy phế tích đầy đất, Trương Huyền buồn bực không nói ra được.

Lần này... đơn thuần là muốn phá ghi chép, lấy điểm học phần, nằm mơ cũng không nghĩ tới lại biến thành bộ dáng này.

Nhưng xem như hắn chơi sập cũng không thể thừa nhận ah.

Không nói cái khác, chỉ là bốn khối Địa Tâm Hồng Nham kia, cũng không phải là hắn có thể bồi được.

Cho nên, đành phải mặt dạn mày dày giả vờ không biết.

- Bất tri bất giác... Liền sập?

Nghe được lời nói vô sỉ như vậy, mọi người đều choáng váng, Nguyên Hồng càng lảo đảo.

Địa Hỏa thông đạo này sừng sững ở trong học viện ít nhất cũng ba, bốn ngàn năm, nhiều người như vậy xông đều vô sự, đến ngươi lại sập... Một câu “bất tri bất giác” liền muốn lừa dối qua ải...

Coi như lừa gạt quỷ, quỷ cũng không tin a!

Ngươi có thể ngụy trang thành ý một chút không?

- Đến cùng xảy ra chuyện gì?

Khuôn mặt Nguyên Hồng trầm xuống, nhịn không được nói.

- Sau khi đi vào thông đạo, ta nhìn thấy nhiệt lượng hỏa diễm bên trong vừa vặn có thể rèn luyện thân thể, liền không nhịn được hấp thụ chút... không nghĩ tới sẽ sập...

Trương Huyền không thể làm gì khác hơn là nói.

- Vừa vặn? Còn hấp thụ chút?

Nguyên Hồng im lặng.

Địa Hỏa thông đạo người khác không biết, hắn tham dự qua chữa trị, biết đến rất rõ ràng, trong đó có bốn Địa Tâm Hồng Nham, mỗi một khối, đều ẩn chứa linh lực vô cùng nóng.

Người bình thường tiếp xúc một chút, đều sẽ bị đốt thành tro bụi, coi như Luyện Khí sư lục tinh hấp thu, cũng sẽ bị đốt chết tươi, ngươi... cảm thấy vừa vặn luyện thể, còn hấp thụ một chút...

Cái này con mẹ nó đến cùng là hấp thu bao nhiêu, mới có thể dẫn đến cả thông đạo đổ sụp?

Một mặt xanh xám, đang muốn hỏi thăm đối phương, đến cùng hấp thu bao nhiêu, chỉ thấy thanh niên trước mắt hi vọng nhìn qua:

- Ta vừa rồi ở trong Địa Hỏa thông đạo, chờ đợi không sai biệt lắm một canh giờ, nên coi là phá kỷ lục đi, xin hỏi... Bây giờ có thể hối đoái học phần cho ta không?

- Hối đoái học phần? Ngươi còn không biết xấu hổ muốn học phần?

Nguyên Hồng suýt chút nữa tức điên.

Làm cho toàn bộ thông đạo ghi chép náo loạn, Địa Hỏa thông đạo của Khí viện phế đi, còn không biết xấu hổ nói học phần... Mặt đâu?

Thầy ta là Dương Huyền

dtv-ebook.com

- Ý của ngươi là không có học phần?

Nghe được đối phương nói, Trương Huyền sững sờ.

- Đương nhiên không có!

Nguyên Hồng vung tay:

- Phá kỷ lục, cần thông đạo ghi chép xác nhận, hiện tại sập thành như vậy, ai biết ngươi ở bên trong có dùng pháp bảo hay không, là làm sao kiên trì một canh giờ?

Thông đạo ghi chép, có năng lực công chứng, nếu không, người tiến vào bên trong, đủ loại pháp bảo đồng thời sử dụng, kiên trì mười bảy phút không tính là gì, nhưng như thế cũng mất đi ý nghĩa ghi chép.

Hiện tại thông đạo sập thành như vậy, bi thảm như thế, tự nhiên không có công chính, năng lực chứng minh, ai biết ngươi ở bên trong dùng cách bảo? Lại làm sao qua ải?

Vừa đến Luyện Khí học viện liền hủy thông đạo ghi chép, còn chưa thương nghị vấn đề bồi thường với ngươi, ngươi đã mở miệng trước... Còn muốn học phần, sao ngươi không lên trời?

- Cái này...

Trương Huyền mắt trợn tròn.

Còn tưởng rằng phá ghi chép, có thể cầm tới học phần, thuận lợi khảo hạch Luyện Khí sư ngũ tinh, nghe khẩu khí của đối phương, đoán chừng là không nguyện ý cho.

Sớm biết như thế, còn chơi đùa cái gì sức lực chứ?

... Dường như lần khiêu chiến này cũng không chịu thiệt, không chỉ Ngũ Diệu Kim Thân đến đệ nhị trọng, thực lực bạo tăng, hồn thể cũng thành công đột phá mười mét.

- Đã không có học phần... Vậy ta lại đi khiêu chiến hạng mục khác...

Chần chờ một chút, Trương Huyền nói.

Thật vất vả đi ra một chuyến, làm sao cũng phải thi xong Luyện Khí sư ngũ tinh mới về, nếu không, chẳng phải đi không một chuyến?

- Khiêu chiến cái gì? Ngươi nhìn thông đạo ghi chép thành bộ dáng này, còn có thể tiếp tục khiêu chiến sao?

Lần này, La Nham có chút nhịn không được, đi lên phía trước.

Cái đồ chơi này đã sập nửa bên, xem như phế đi, coi như muốn khiêu chiến ghi chép khác, cũng làm không được a!

- Vậy ta muốn kiếm học phần thì làm sao bây giờ?

Trương Huyền vò đầu.

- Thông đạo ghi chép đại biểu thành tựu của Khí viện, ngươi một tân sinh vừa tới liền biến thành như vậy, học phần liền đừng hy vọng, vẫn là nghĩ làm sao bồi thường đi!

La Nham đồng tình nhìn qua.

Thứ này hao phí không biết bao nhiêu tâm huyết của Luyện Khí học viện cùng Thiên Công học viện mới chế tạo thành công, đứng sừng sững ở nơi này, khiêu chiến không biết bao nhiêu người, ngươi vừa đến đã làm hỏng. .. Không nghĩ bồi thường tiền, còn muốn học phần?

Sao thần kinh lớn như vậy chứ?

- Bồi thường?

Da mặt co giật, Trương Huyền chần chờ một chút, rầu rĩ nói:

- Muốn bồi thường bao nhiêu?

Nghe nói như thế, La Nham quay đầu nhìn về phía lão sư.

Biến thành như vậy, bồi thường như thế nào, hắn chỉ là học viên, không có tư cách phát biểu.

- Địa Hỏa thông đạo là năm ngàn năm trước, Khí viện viện trưởng cùng Thiên Công học viện viện trưởng liên thủ chế tạo thành, hao phí bốn viên Địa Tâm Hồng Nham, cộng thêm đủ loại tài liệu quý giá, coi như đi qua những năm này tiêu hao, mài mòn, tổng giá trị cũng vượt qua hai mươi viên linh thạch thượng phẩm!

Tính toán một chút, Nguyên Hồng mở miệng nói.

Học viện không phải địa phương khác, công hội khác, thật vất vả ra một thiên tài, làm hỏng đồ vật, có thể đăng báo, tổng bộ sẽ phái người chữa trị.

Nơi này đâu đâu cũng có thiên tài, nếu như không truy cứu, đều tới quấy rối, ngươi làm hư một cái, ta làm hư một cái, về sau còn duy trì thế nào?

Nhưng nhiều quá, cũng không thường nổi ah!

- Bao nhiêu? Hai mươi viên linh thạch thượng phẩm?

Thân thể nhoáng một cái, Trương Huyền suýt chút nữa hộc máu.

Mở cái trò đùa gì?

Nếu có nhiều linh thạch như vậy, còn kiếm học phần làm gì, tùy tiện lấy ra, mua cũng mua được.

Tin tưởng coi như học phần trân quý, dưới giá cao như thế, cũng có không ít người nguyện ý bán ra.

- Ngươi là tân sinh, cũng không phải có ý định phá hư, bồi thường một nửa là được, cũng chính là mười viên linh thạch thượng phẩm!

Nguyên Hồng nói.

- Mười viên... Ta không có!

Trương Huyền lắc đầu.

Hắn tổng cộng chỉ có một viên, là từ Danh Sư thi đấu lấy được ban thưởng, mười viên, đánh chết cũng không bỏ ra nổi!

- Ta biết ngươi không có, như vậy đi, ở đây làm việc ngoài giờ mười năm, coi như đền bù!

Nguyên Hồng khoát tay áo.

Linh thạch thượng phẩm, là đồ vật xung kích Thánh giả hoặc là cường giả Thánh cảnh sử dụng, vô cùng trân quý, đối phương là tân sinh khẳng định không được, đây là rõ ràng, cho nên, trước đó mở miệng hắn cũng tính toán cẩn thận, làm công gán nợ!

Không ít học sinh cũng trải qua cái này.

Giống như nữ hài Lý Tuyền kia, chính là làm việc ngoài giờ, làm công kiếm lấy học phần.

Hắn chỉ là làm công trả nợ mà thôi.

- Mười năm làm việc ngoài giờ bằng mười viên linh thạch thượng phẩm? Kiếm lợi lớn!

- Đúng vậy a, linh thạch thượng phẩm vô cùng trân quý, một viên tương đương với một vạn viên linh thạch trung phẩm, một năm một viên, Nguyên phó viện trưởng cho ra điều kiện này, đã là rất nhân từ!

- Danh Sư học viện trừng phạt chỉ là bày tỏ thái độ, nếu không, mười viên linh thạch thượng phẩm, không ít người cả đời cũng bồi không nổi!

...

Nghe được Nguyên Hồng nói, mọi người gật đầu.

Đối với người tu luyện, thời gian không tính là gì, có ít người, vây ở tứ tinh đỉnh phong mười năm, cũng không đạt tới Danh Sư ngũ tinh.

Thời gian ngắn như vậy, gán nợ mười viên linh thạch thượng phẩm, xem như rất chiếu cố.

- Mười năm?

Không giống ý nghĩ của mọi người, khóe miệng của Trương Huyền co giật.

Cái học viện này hắn có thể đợi nửa năm hay không cũng còn khó nói, đừng nói mười năm.

Thật muốn lâu như vậy, không cần đối phương ra tay, Tiên Thiên thai độc liền giết chết hắn rồi.

- Thời gian dài như vậy, khẳng định không được, ta không có thời gian!

Lắc đầu, Trương Huyền cự tuyệt.

- Không được?

Sắc mặt Nguyên Hồng tái xanh, híp mắt lại.

Hắn đường đường phó viện trưởng, còn là lần đầu tiên gặp được học sinh không biết trời cao đất rộng như thế, làm chuyện sai lầm, thế mà còn dám cò kè mặc cả!

Ngươi hủy cả thông đạo ghi chép thành như vậy, trong lòng không có hối lỗi sao?

Cho ngươi làm việc ngoài giờ gán nợ, có thể nói đã hết lòng quan tâm giúp đỡ, còn không đồng ý, ngươi cho rằng còn có điều kiện mặc cả?

- Như vậy đi, ta trước qua nhìn một chút, xem có thể chữa trị hay không, có thể chữa trị, có phải không cần bồi thường hay không?

Rầu rĩ nửa ngày, Trương Huyền nói.

- Chữa trị? Chỉ bằng ngươi?

Nguyên Hồng giống như nhìn quái vật.

Có phải không có đầu óc hay không?

Địa Hỏa thông đạo này, là Luyện Khí sư lục tinh đỉnh phong cùng Thiên Công sư phối hợp rèn luyện, xem như hắn, cũng khó mà hoàn thành, tên này nói muốn chữa trị?

Ngươi cho rằng ngươi là ai?

Luyện khí đại tông sư Ngô Dương Tử sao?

Quá không tự lượng sức!

- Ừm!

Trương Huyền gật đầu, chần chờ một chút:

- Không sửa được... Có thể chỉ điểm ngươi luyện khí hoặc tu vi, xem như đền bù!

- Chỉ điểm ta? Làm càn!

Nguyên Hồng tức điên.

Hắn là trưởng lão học viện, Khí viện phó viện trưởng, Danh Sư lục tinh, tồn tại người người tôn kính, bình thường đều là chỉ điểm người khác,

thu người khác làm đồ đệ, một tân sinh mới tới, lại nói khoác không biết ngượng, nói muốn chỉ điểm hắn luyện khí hoặc tu vi?

Ngươi biết nói thêm gì nữa không?

- Đầu óc tên này, có phải mới vừa rồi bị Địa Hỏa đốt rụi hay không?

- Chỉ điểm Nguyên phó viện trưởng... Đến cùng nghĩ như thế nào?

Đám người La Nham càng mở to hai mắt nhìn, không thể tin được lỗ tai nghe thấy.

Đại ca, nhớ kỹ thân phận, ngươi chỉ là tân sinh, chẳng lẽ cho rằng mình là viện trưởng?

Chỉ trỏ với Nguyên phó viện trưởng?

Có cần nói nhảm như thế hay không?

- Ah... Ý của ta là, để lão sư ta chỉ điểm tu vi của ngươi!

Nghe được quát lớn, Trương Huyền cũng sửng sốt một chút, lúc này mới phản ứng được, tràn đầy không tiện.

Ngụy trang “Dương sư”, ngụy trang nhiều lắm, vừa xuất thần có đôi khi lẫn lộn trái phải.

Hắn chỉ là tân sinh, nói chỉ điểm một Danh Sư lục tinh đỉnh phong, không xù lông mới lạ, nói lão sư hắn cũng không có gì.

- Lão sư?

Cố nén lửa giận, Nguyên Hồng nhìn qua.

- Thầy ta Dương Huyền, từng chỉ điểm qua Mạc Cao Viễn Mạc đường chủ, Mi trưởng lão đối với lão nhân gia cũng cực kỳ kính nể!

Cười cười, Trương Huyền khẽ đảo cổ tay:

- Đây là lệnh bài Mi trưởng lão cho ta!

- Mi trưởng lão... Thú viện Mi viện trưởng?

Nhìn thoáng qua, Nguyên Hồng nhíu mày.

Thân là Luyện Khí sư phó viện trưởng, lệnh bài này tự nhiên nhận biết, đây là vật phẩm tư nhân của Mi trưởng lão, rất ít đưa ra.

Có thứ này, không khác hắn tự mình tới.

Hắn cùng Mi trưởng lão, mặc dù cùng là lục tinh đỉnh phong, nhưng bất kể địa vị hay thực lực, đều có chênh lệch cực lớn.

Không nói cái khác, đối phương có thể được bầu thành thập đại Danh Sư, cũng không phải là hắn có thể so sánh.

Còn có... tên này mới vừa nói cái gì?

Dương Huyền kia còn chỉ điểm qua Mạc Cao Viễn?

Mạc Cao Viễn là Danh Sư đường đường chủ, đại quan một phương, địa vị ngang hàng thập đại trưởng lão, cao hơn hắn không ít, chỉ điểm loại người này há không nói rõ... Dương Huyền ít nhất là Danh Sư thất tinh?

Vẻ mặt trong nháy mắt trở nên ngưng trọng.

Nếu như vừa rồi, hận không thể tươi sống bóp chết gia hỏa vô tri này, mà bây giờ, có chút kính sợ.

- Thú viện viện trưởng? Hắn vẫn là viện trưởng...

Trương Huyền sững sờ.

- Ngươi không biết?

Thấy hắn ngay cả thân phận chân thật của Mi trưởng lão cũng không rõ ràng, người sau ngay cả lệnh bài tư nhân cũng ban cho, chỉ sợ đối

phương nói không sai, thật có một lão sư lợi hại.

Nếu không, đường đường thập đại trưởng lão, dựa vào cái gì cho một tân sinh lệnh bài?

Quá không hợp lẽ thường.

Trương Huyền lắc đầu.

Sự tình Mi trưởng lão là thập đại trưởng lão, là từ người khác nói chuyện phiếm nghe được, sự tình Thuần Thú học viện viện trưởng, nghe cũng chưa từng nghe qua, tự nhiên không biết rõ tình hình.

- Không biết cũng không sao, Mi trưởng lão cùng ta kết giao nhiều năm, có lệnh bài của hắn, ngươi có thể không cần làm việc ngoài giờ trả lại, có điều, bồi thường vẫn tránh không khỏi.

Chần chờ một chút, Nguyên Hồng nói.

Mặc kệ đối phương nói thật hay giả, cầm trong tay lệnh bài kia, đã nói lên hai người quan hệ không ikém, có thể cho thuận tiện thì cho, nhưng mà liên lụy đến quy tắc, thì xem như đại Danh Sư cũng không thể vi phạm.

- Làm hỏng thứ này, là ta không đúng. Có thể để cho ta thử chữa trị một chút hay không, không được... lại làm bồi thường?

Trương Huyền hỏi.

- Ngươi đã có lệnh bài của Mi trưởng lão, chắc hẳn hẳn rất tín nhiệm ngươi, ta có thể cho ngươi cơ hội!

Nguyên Hồng gật đầu.

Có thể chữa trị tốt nhất, chữa trị không được, tên này đoán chừng cũng đừng hi vọng.

- Lệnh bài của Mi trưởng lão?

- Tên này đến cùng là ai?

- Lão sư hắn còn chỉ điểm Mạc đường chủ, trong tân sinh lúc nào toát ra ngưu nhân như vậy...

Nghe hai người đối thoại, chung quanh một mảnh xôn xao.

Lý Tuyền cùng La Nham nhìn nhau, càng giật nảy mình.

Vừa rồi hai người đều khinh bỉ Trương Huyền, vốn cho rằng chỉ là tân sinh, không quan hệ đại cục, nằm mơ cũng không nghĩ tới, lại có bối cảnh thâm hậu như vậy!

Nói thật, nếu hắn sớm lấy ra lệnh bài của Mi trưởng lão, coi như không phá được ghi chép, bọn họ cũng có thể cho mượn điểm học phần, không đến mức đắc tội ah!

Chữa trị thông đạo

dtv-ebook.com

- Có lão sư lợi hại như vậy... Chẳng lẽ, vừa rồi thật phá ghi chép!

Nếu như nói trước đó, mọi người đối với hắn có phải thật phá kỷ lục hay không còn có chút bán tín bán nghi, nghe được có lão sư cường đại như vậy, ngay cả Mạc đường chủ, Mi trưởng lão cũng bội phục không thôi, trong lòng tất cả đều nghi ngờ.

Danh Sư vượt qua lục tinh, thủ đoạn càng ngày càng đáng sợ, cũng càng ngày càng nhiều, rất nhiều năng lực không phải bọn họ có thể tưởng tượng.

Chính vì vậy, những hậu nhân Thánh Nhân quý tộc kia, mới lợi hại như vậy, vượt xa cùng thế hệ.

Điểm xuất phát cao, hiểu biết cùng nhãn lực đều vượt xa thường nhân, rất nhiều chuyện coi như bọn họ nghĩ, cũng nghĩ không ra.

- Đa tạ!

Nghe được hắn đáp ứng, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm.

Người khác đã có thể luyện chế ra, có lẽ hắn có thể tu sửa, vạn nhất sửa xong, còn có thể bớt một số tiền lớn!

Chỉ cần không tốn tiền, chẳng khác nào kiếm tiền!

Thực sự quá nghèo, còn xa không đạt tới thời điểm có thể tùy ý tiêu xài.

Trở lại trước mặt phế tích, hít sâu một hơi, đưa tay sờ qua.

Vừa rồi ở trong chỉ dùng Minh Lý Chi Nhãn, còn không có sử dụng Thiên Đạo thư viện, hiện tại dùng thứ này nhìn xem, lối đi này đến cùng là chuyện gì xảy ra, còn có thể chữa trị hay không.

Mặc dù thông đạo đổ sụp, nhưng vách tường vẫn còn, đủ loại cơ quan lò xo, đều kết nối thành một chỉnh thể, lấy tay sờ, có thể hình thành thư tịch hoàn chỉnh.

- Thiếu hụt!

Trong đầu thở nhẹ, một hồi lay động, một quyển sách xuất hiện ở trước mắt, Trương Huyền nhìn sang.

Ngay sau đó híp mắt lại.

Sở dĩ thông đạo đổ sụp, là bởi vì khoáng thạch duy trì động lực bị tiêu hao sạch sẽ, trận pháp bị đánh vỡ cân bằng, muốn chữa trị, chỉ có một con đường, cái kia chính là tìm đến bốn khối Địa Tâm Hồng Nham... Sau đó tu bổ trận pháp, một lần nữa tạo dựng cân bằng.

Tu bổ trận pháp, tạo dựng cân bằng, hắn có thể làm được, nhưng Địa Tâm Hồng Nham, đi nơi nào tìm?

Thứ này thưa thớt không nói, mỗi một viên đều giá trị liên thành, hiện tại hắn mua không nổi một viên, chớ nói chi là bốn viên.

- Trừ khi có thể giải quyết chỗ thiếu hụt nhất định phải sử dụng Địa Tâm Hồng Nham này!

Cúi đầu trầm tư.

Thư tịch trong Đồ Thư Quán, Địa Tâm Hồng Nham trở thành thiếu hụt, bởi vì thứ này, giá trị quá cao, hiệu quả lại không phải tốt nhất, nếu như có thể sử dụng những vật khác thay thế, hơn nữa giá trị không cao, liền dễ dàng giải quyết.

Chỉ là... Dùng cái gì thay thế, làm sao thay thế, hắn đối với loại cơ quan này, thực sự không hiểu nhiều, nghĩ một lát, cũng không rõ ràng cho lắm.

Thực sự nhịn không được, xoay đầu lại:

- Vị trưởng lão này, tại hạ có một chuyện thỉnh cầu...

Mặc dù không biết vị lão giả này cụ thể là ai, nhưng khẳng định là một vị trưởng lão, xưng hô như vậy tất nhiên không sai.

- Chuyện gì?

Không biết tên này lại muốn ra cái yêu thiêu thân gì, Nguyên Hồng nhướng mày.

- Là như vậy... vừa rồi ta quan sát, đã hiểu lối đi này một chút, chỉ là... Còn có nhiều chỗ không biết rõ, không biết Luyện Khí học viện chúng ta, có thư tịch liên quan tới phương diện này hay không, có thể cho ta mượn xem một chút hay không?

Không hiểu, cũng chỉ có một biện pháp, tìm bí tịch đọc.

Đối với người khác, là lâm trận mới mài gươm, đối với hắn, lại là biện pháp hữu hiệu nhất.

- Đọc sách?

Nguyên Hồng sững sờ.

Thông đạo sập thành như vậy, mới nghĩ đến đọc sách... Có thể quá muộn hay không?

- Cần loại hình thư tịch gì?

Mặc dù cảm thấy tên này miệng không đáng tin cậy, nhưng Nguyên Hồng vẫn không nhịn được hỏi một câu.

- Chỉ cần liên quan tới Địa Hỏa thông đạo là được, số lượng càng nhiều càng tốt...

Trương Huyền nói.

Nghe tên này ngay cả mục tiêu cũng không có, Nguyên Hồng tức xạm mặt lại, dừng một chút, cuối cùng vẫn quay đầu đi:

- La Nham, ngươi đi Tàng Thư khố, lấy ra toàn bộ sách liên quan tới Địa Hỏa thông đạo!

Đổi lại những người khác, khẳng định không cho đãi ngộ như thế, nhưng tên này lấy ra lệnh bài của Mi trưởng lão, lại có lão sư lợi hại, mặc dù buồn bực, nhưng vẫn nhịn xuống.

Đương nhiên, trọng yếu nhất chính là, hắn cũng muốn nhìn một chút, Địa Hỏa thông đạo sập thành như vậy, đến cùng giải quyết như thế nào.

- Đọc sách? Loại trận pháp, cơ quan cao minh này, đọc sách có thể thấy rõ cái gì?

- Đúng vậy, ta cũng không hiểu rõ, đoán chừng là muốn nhìn cấu tạo trong đó một chút đi!

- Địa Hỏa thông đạo, không phải bí mật gì, trọng yếu nhất chính là bốn Địa Tâm Hồng Nham, nghe nói vì nhận được thứ này, hao tốn đánh đổi to lớn, chỉ cần thứ này không hư hại, tu bổ hoàn hảo, không khó!

...

Nghe được thanh niên dạo qua một vòng, muốn nhìn thư tịch, mọi người đều tràn đầy nghi hoặc.

Mặc dù thư tịch là bậc thang tiến bộ của nhân loại, nhưng không có người chỉ điểm, chỉ xem sách là không thể nào hoàn chỉnh học tập một nghề nghiệp.

Chưa từng nghe qua xa rời thực tế, có thể trở thành tuyệt thế thiên tài.

Nghe đối phương lời thề son sắt muốn nếm thử chữa trị, vốn cho rằng có nghiên cứu tới luyện khí cùng Thiên Công, thật có thể giải quyết, không nghĩ tới, cái ngoạn ý gì cũng không nói ra, lâm trận mới mài gươm...

Nếu gươm dễ mài như vậy, cũng không để Nguyên Hồng viện phó tức giận như thế.

Không để ý tới ánh mắt mọi người kỳ quái, Trương Huyền an tĩnh chờ, không lâu sau, La Nham đi trở về.

Thư tịch liên quan tới Địa Hỏa thông đạo, cơ bản đều đặt chung một chỗ, tìm ra cũng không phức tạp, đi tới trước mặt, được lão sư xác nhận, cổ tay La Nham rung lên, mấy trăm quyển sách chồng ở bên cạnh.

Những sách này, đều là giới thiệu về Địa Hỏa thông đạo, có ghi chú cấu tạo, có ghi chú phương pháp sử dụng, còn có đề nghị sửa đổi... Rất nhiều đều là nhất gia chi ngôn, không có cách nào phân biệt, đừng nói hấp thu tri thức, đọc một hồi cũng sẽ đầu óc choáng váng, không rõ ràng cho lắm.

Đi tới trước mặt thư tịch, Trương Huyền thở ra một hơi, mỗi một bản đều sờ soạng một chút, giả bộ như muốn tìm kiến thức nào đó, chỉ chốc lát đã lật một lần, theo tay cầm lên một bản, từ từ mở ra.

Con mắt nhìn thư tịch, nhưng tinh thần thì tập trung, mới vừa rồi thu vào rất nhiều sách, hình thành Thiên Đạo công pháp.

Hô!

Một quyển sách xuất hiện, nằm ở trước mắt, tiện tay mở ra.

- Còn có nhiều thiếu hụt như vậy?

Nhìn thoáng qua, mí mắt xoay loạn.

Số lượng thư tịch liên quan tới lối đi này quá ít, sửa sang lại nửa ngày, cũng không thể bổ sung hoàn chỉnh, đâu đâu cũng có thiếu hụt, chừng năm mươi hai chỗ!

Thiếu hụt bao nhiêu không có gì, chủ yếu nhất là có thể dùng những vật khác thay thế Địa Tâm Hồng Nham hay không.

Nhanh chóng đọc, rất mau lật đến thiếu hụt liên quan tới Địa Tâm Hồng Nham.

- Số lượng Địa Tâm Hồng Nham thưa thớt, là thiếu hụt lớn nhất của thông đạo, nếu như có thể sử dụng Địa Tâm Hỏa thay thế, có thể giảm bớt vô số chi phí, hơn nữa hỏa lực còn liên tục không ngừng, chỉ là Địa Tâm Hỏa là đại địa chi hỏa, khó khống chế, hơn nữa hỏa lực hơi yếu...

Mặc dù ghi có thể dùng Địa Tâm Hỏa thay thế, nhưng đồng dạng có không ít thiếu hụt, không dễ dàng hoàn thành.

Đầu tiên, nhiệt độ Địa Tâm Hỏa không đủ, không đạt tới trình độ của Địa Tâm Hồng Nham!

Muốn cho nó có hiệu quả đồng dạng, chỉ có một biện pháp, cái kia chính là. .. Sử dụng trận pháp phụ trợ.

Trận đồ trận pháp phụ trợ, trong đó trên một quyển sách có, là trận pháp ngũ tinh, lấy thực lực của Trương Huyền hiện tại, hoàn toàn có thể làm được, chỉ là trận pháp này, cùng trận pháp lúc trước duy trì cân bằng, rất dễ dàng xung đột, một khi xử lý không tốt... Liền có thể đưa tới bạo tạc!

Do đó, Địa Tâm Hỏa hình thành Địa Hỏa thông đạo, chỉ là trên lý luận có thể thực hiện, hầu như không có người có thể hoàn thành.

Hai trận pháp xung đột, rất khó tìm đến điểm thăng bằng, coi như trận pháp đại tông sư chân chính, muốn hoàn thành cũng khó có khả năng, huống chi người lúc trước kiến tạo thông đạo.

Nguyên nhân chính là như thế, vì ổn thỏa, mới không tiếc tốn hao vô số đại giới tìm kiếm Địa Tâm Hồng Nham.

Cái này đối với người khác rất khó, nhưng đối với Trương Huyền lại dễ dàng.

Chẳng phải tìm điểm thăng bằng sao?

Dường như hắn chính là dựa vào cái này lập nghiệp ah...

Phá trận, qua ải, Hóa Thanh trì... Đều dựa vào tìm điểm thăng bằng, mới chấn nhiếp mọi người, vang danh thiên hạ.

- Chỉ là... Thư tịch không đủ, điểm cân bằng này, khả năng tìm ra được không hẳn dễ dàng như vậy, nhưng chỉ cần thành công, chẳng khác nào kiếm lời 10 viên linh thạch thượng phẩm, bất kể nói thế nào, cũng phải liều một phen!

Trương Huyền gật đầu.

Địa Tâm Hỏa không riêng gì trận pháp phụ trợ cân bằng, cũng có thiếu hụt khác, tỷ như còn lâu mới ổn định như Địa Tâm Hồng Nham, lực lượng phát ra cũng không quá đều đặn...

Mặc dù thư tịch không đủ, phía trên không ghi giải quyết như thế nào, nhưng chỉ cần vấn đề cân bằng được giải quyết, cái khác cũng không tính là gì.

- Tốt, liền lấy Địa Tâm Hỏa!

Cân nhắc mấy lần, cảm giác không vấn đề quá lớn, Trương Huyền mới đứng dậy, phun ra một ngụm trọc khí.

- Vị trưởng lão này, không biết nơi này của chúng ta, có cách nào tiếp dẫn Địa Tâm Hỏa hay không?

- Địa Tâm Hỏa? Có thể!

Nguyên Hồng nhẹ gật đầu:

- Luyện Khí sư nhiều khi cần nhiệt lượng của Địa Hỏa luyện kim loại, thứ này là đồ vật thiết yếu của Luyện Khí học viện, giống như lửa than vậy!

Thời điểm luyện khí, không ít kim loại khó hòa tan, lửa than bình thường căn bản làm không được, cũng chỉ có thể mượn nhờ cái này.

Do đó, nơi này có đại trận chuyên môn tiếp dẫn Địa Hỏa, tiếp dẫn thứ này tới cũng không khó.

- Quá tốt rồi...

Ánh mắt Trương Huyền sáng lên:

- Ta muốn mượn thứ này dùng một chút, mong Nguyên trưởng lão có thể giúp đỡ tiếp dẫn tới...

- Tiếp dẫn Địa Tâm Hỏa? Ngươi muốn dùng cái này thay thế Địa Tâm Hồng Nham?

Nguyên Hồng nhíu mày.

- Vâng, ta đã tìm được phương pháp, yên tâm đi, khẳng định có thể thành công!

Nhẹ nhàng cười một tiếng, Trương Huyền tự tin nói.

- Được!

Thấy hắn lời thề son sắt, Nguyên Hồng chần chờ một chút, cuối cùng vẫn gật đầu.

Mặc dù Địa Hỏa nguy hiểm, nhưng Luyện Khí sư thường xuyên sử dụng, lấy năng lực của hắn, khống chế lại cũng không khó khăn lắm, sẽ không có nguy hiểm gì.

Tên này đã nói có thể thành công, vừa vặn cũng muốn mở mang kiến thức một chút.

Thật hoàn thành, có thể nói hoàn thành sự tình rất nhiều tiền bối trước kia không làm được, chân chính phá kỷ lục.

Xoay người đi ra ngoài, không lâu sau, lấy tới một trận bàn kim loại, tiện tay để dưới đất, tay phất một cái, một cỗ chân khí tràn vào trong đó.

Ông!

Trận văn trên trận bàn nhúc nhích, mọi người lập tức cảm thấy một cổ Địa Tâm Hỏa diễm nóng rực, tựa như một Hỏa Long, từ trung gian điên cuồng tuôn ra, tựa hồ muốn hòa tan không khí.

Không ít trưởng lão của Luyện Khí sư công hội, đều là dùng loại trận bàn này, không biết dùng bao nhiêu lần, xe nhẹ chạy đường quen.

- Đa tạ!

Thở ra một hơi, Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng.

Địa Tâm Hỏa này, nhiệt độ so với Địa Tâm Hồng Nham quả thực kém rất nhiều, xem ra trên thư tịch nói không sai, muốn chân chính chữa trị thông đạo, nhất định phải sử dụng trận pháp phụ trợ, gia tăng nhiệt độ.

Xong!

dtv-ebook.com

- Bắt đầu đi!

Hít sâu một hơi, Trương Huyền khẽ đảo cổ tay, vô số trận kỳ xuất hiện ở trong lòng bàn tay.

Trong không gian giới chỉ của Dư Thừa, có không ít loại trận kỳ này, đều là ngũ tinh, loại trận pháp phụ trợ này không có bất kỳ thuộc tính gì, dễ dàng sử dụng.

Hô hô hô!

Cổ tay xoay chuyển, toàn bộ cánh tay đều mang huyễn ảnh, mấy trăm cây trận kỳ, thẳng tắp từ lòng bàn tay bắn nhanh, rơi vào xung quanh trận bàn, cắm thẳng vào phía dưới.

Trương Huyền nhướng mày, tiến về phía trước một bước, bàn chân đạp mạnh trên mặt đất.

Ông!

Một tiếng thanh minh, trận kỳ lay động, trong nháy mắt bị kích hoạt, một làn sương mù thật mỏng sôi trào mà ra, hoàn toàn bao phủ trận bàn.

Ầm ầm!

Ngay sau đó, Hỏa Long ở trong trận bàn, giống như ăn đại bổ hoàn, từ cao một mét biến thành cao mấy chục mét, bất cứ lúc nào cũng sẽ xông phá đại điện, đốt nóc phòng sạch sẽ!

- Đó là trận pháp cấp năm? Bày... Thật nhanh!

Nguyên Hồng nhíu mày.

Hắn phụ tu cũng có trận pháp, coi như thân là Trận Pháp sư lục tinh, muốn bày trận nhanh chóng như thế cũng làm không được!

Tên này nhẹ nhõm như thế, hơn nữa thủ pháp bày trận rõ ràng khác biệt trước kia đã gặp, chỉ sợ thực sự được Danh Sư cấp cao chân truyền.

Truyền thuyết Trận Pháp sư lợi hại, sẽ có chút thủ pháp độc môn, bày trận càng nhanh hơn, uy lực cũng lớn hơn!

Coi như tu vi không đủ, cũng có thể nhanh chóng bày trận.

Chỉ sợ tên này, dùng chính là cái đó.

- Để Hỏa Long biến thành như vậy, cái này... hắn là trận pháp phụ trợ tốc độ rút ra Địa Hỏa!

Mặc dù tốc độ bày trận nhanh, căn cứ hiệu quả cùng hướng đi của trận kỳ, vẫn có thể nhận ra chủng loại.

Chỉ là... Bố trí trận pháp này làm cái gì?

Chẳng lẽ, tên này muốn dùng Địa Tâm Hỏa thay thế Địa Tâm Hồng Nham?

- Làm như vậy không được a? Coi như tốc độ rút ra Địa Hỏa gia tăng, Hỏa Long tăng lớn, nhiệt độ cũng sẽ không tăng cường...

Nhíu mày một cái, Nguyên Hồng nhịn không được mở miệng.

Thân là Luyện Khí học viện phó viện trưởng, cho dù chưa từng nghe qua sự tình Địa Tâm Hỏa thay thế, nhưng lấy nhãn lực của hắn, cũng có thể nhìn ra điểm ấy.

Trận pháp phụ trợ này, là gia tăng tốc độ rút ra Địa Tâm Hỏa, để càng nhiều năng lượng rót vào trong đó.

Hỏa Long là tăng lên, nhưng tăng mạnh chỉ là số lượng, mà không phải chất lượng. Thật giống như lửa than thiêu đốt, đốt một khối cùng đốt một tấn, số lượng khác biệt, lại không thể để nhiệt độ cộng vào.

- Yên tâm đi!

Nhẹ nhàng cười một tiếng, Trương Huyền cũng không giải thích nhiều, lật tay một cái, lòng bàn tay lần nữa thêm ra một loạt trận kỳ.

Rầm rầm!

Năm ngón tay như gió, lần nữa cắm vào mặt đất, rơi ở bên ngoài trận pháp lúc trước.

Ông!

Rất nhanh, trận pháp này cũng bị kích hoạt.

Hô hô hô!

Trận pháp vận chuyển, Hỏa Long cao mấy chục mét sắp đốt tới nóc phòng kia lập tức uể oải, lần nữa biến thành một hai mét.

Mặc dù hình thể nhỏ đi, nhưng hỏa diễm càng thêm nóng bỏng, cách nhau cực xa, cũng có thể cảm thấy sóng nhiệt đập vào mặt.

- Đây là... Áp súc Hỏa Long, để nhiệt độ của Hỏa Long cao hơn, uy lực càng mạnh? Thủ đoạn cao cường!

Nguyên Hồng sững sờ, lộ ra vẻ kinh ngạc.

Trận pháp thứ nhất, là gia tăng tốc độ rút ra Địa Tâm Hỏa, mà cái này, là mạnh mẽ áp súc hỏa diễm.

Trải qua áp súc, chiết xuất, hỏa diễm không có cao lớn như trước, nhưng càng thêm đáng sợ, nhiệt độ tăng lên không chỉ gấp mười lần!

Xem như hắn, chỉ sợ cũng sẽ không chịu nổi.

- Hắn... Sẽ không phải thật muốn dùng Địa Tâm Hỏa thay thế Địa Tâm Hồng Nham chứ?

Da mặt hắn co giật.

Mặc dù vừa rồi có suy đoán, nhưng không thể tin được, nhìn đến nơi này, cảm giác càng ngày càng hoài nghi.

Liên tục bố trí hai trận pháp, làm nhiệt độ Địa Tâm Hỏa càng ngày càng cao, đã tiếp cận Địa Tâm Hồng Nham.

Tiếp tục chơi xuống, có lẽ thật có thể để hắn chữa trị thông đạo... Chỉ là, Địa Tâm Hỏa vốn không ổn, hiện tại lại rút ra, áp súc... Thật có thể khống chế sao?

Một khi không khống chế nổi, đừng nói thông đạo ghi chép, chỉ sợ toàn bộ phân bộ cũng sẽ bị liên lụy.

Không chỉ hắn cau mày, chung quanh rất nhiều Danh Sư cũng nhíu mày.

Có thể trông coi ở trước mặt thông đạo ghi chép, nghĩ đến phá kỷ lục, làm sao có thể đơn giản, Trương Huyền liên tục bố trí hai trận pháp, cho dù kêu không ra tên, cũng có thể nhìn ra công hiệu cùng mục đích.

Nhất là hỏa diễm bị áp súc cách đó không xa, tản mát ra nhiệt lượng kinh người, coi là thực lực của bọn hắn không yếu, nhìn một hồi cũng cảm thấy tê cả da đầu.

Dường như linh hồn rơi vào trong đó, sẽ bị đốt thành tro bụi.

- Tốt!

Không để ý tới mọi người khiếp sợ, bố trí xong hai trận pháp, trong lòng Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm.

Cái này thoạt nhìn là hai trận pháp, nhưng thật ra là một, chỉ là phân ra tầng trong cùng tầng ngoài mà thôi.

Tầng trong gia tăng uy lực Địa Hỏa, tầng ngoài áp súc lực lượng, để nó càng thêm tinh thuần.

Liên hợp lại, có thể để cho Địa Tâm Hỏa nắm giữ hiệu quả của Địa Tâm Hồng Nham.

Đây là mấy ngàn năm trước, một vị Trận Pháp sư lục tinh đỉnh phong vì thông đạo chuyên môn thiết kế, chỉ là hắn không cách nào khống chế vấn đề xung đột, chỉ tạo thành lý luận, mà chưa hề thực tiễn.

- Bắt đầu đi!

Biết bước đầu tiên chỉ là đơn giản nhất, khó còn ở phía sau, Trương Huyền hít sâu một hơi, ánh mắt tập trung, vận chuyển Minh Lý Chi Nhãn.

Sau khi Thiên Nhận Danh Sư lần thứ ba, Minh Lý Chi Nhãn tấn cấp lần nữa, chỉ cần hắn không muốn hiển lộ, coi như Danh Sư lục tinh cũng không cách nào phát giác.

Lúc này chung quanh đều là Danh Sư, hắn còn chưa đến ngũ tinh, tùy tiện sử dụng ra, tất nhiên sẽ kinh thế hãi tục, vẫn là khiêm tốn tốt hơn.

Mặc dù che giấu, ngoại nhân nhìn không ra, nhưng hiệu quả không hề yếu, nương theo vận chuyển càng lúc càng nhanh, cân bằng trước đó bị phá hủy, trận pháp không cách nào vận chuyển, xuất hiện ở trước mắt, cả đám trận kỳ giống như ánh sao, đứng sừng sững ở bốn phía Hỏa Long.

- Chỉ cần kích hoạt cái này là đủ...

Biết trận pháp này chỉ là tạm thời mất đi tác dụng, chỉ cần nghĩ biện pháp kích hoạt, Địa Hỏa thông đạo liền có thể hình thành lần nữa, tiến lên một bước, Trương Huyền đi tới chỗ cốt lõi kích hoạt trận pháp.

- Mở ra!

Bàn chân đạp mạnh mặt đất, chân khí rót vào hạch tâm, trận kỳ ngừng vận chuyển nhẹ lay động, phát ra một trận phong minh, như sương mù trong chốc lát bao phủ Hỏa Long.

Rầm rầm!

Trận pháp duy trì Hỏa Long, tiếp xúc cùng những sương mù này, lập tức xuất hiện thanh âm phòng ốc sụp đổ, hình như hai đại trận cũng không kiêm dung, bất cứ lúc nào cũng sẽ bạo tạc.

- Nguy rồi...

Nguyên Hồng nhíu mày, vẻ mặt trắng bệch.

Trận pháp không thể dung hợp, trước kia hắn gặp được, đã từng có một vị Trận Pháp sư lục tinh, bị tươi sống nổ chết, nếu như nổ tung ở đây, mọi người bị thương chỉ là việc nhỏ, toàn bộ học viện phân bộ, sợ rằng đều sẽ biến mất.

Năm ngón tay mở ra, đang muốn ra tay trấn áp, chỉ thấy thanh niên cách đó không xa trảo một cái, một viên nội đan Linh thú thẳng tắp bay về phía hạch tâm sương mù.

Hô!

Nội đan tiếp xúc sương mù, trước đó lay động kịch liệt sinh ra trận pháp xung đột, lập tức giống như ăn đại bổ hoàn, vững chắc trở lại.

- Đây là... điểm thăng bằng của hai trận pháp?

Con mắt hắn trợn tròn.

Có thể để cho trận pháp táo bạo mau dừng lại như thế, chỉ có một khả năng, đó chính là hắn tìm được điểm thăng bằng, đồng thời vững chắc.

- Đây là... nội đan của Hóa Phàm bát trọng Hàn Tuyết Long Ngư, thiên tính âm hàn, dùng để trung hoà lực lượng hỏa diễm, quả thực là lựa chọn

tuyệt hảo...

Nhớ lại bộ dáng của nội đan vừa rồi, Nguyên Hồng không ngừng gật đầu.

Đối phương không chỉ tìm được điểm thăng bằng của trận pháp, càng quan trọng hơn là, còn mượn phương pháp Âm Dương tương sinh, lợi dụng thiên tính âm hàn của nội đan, trung hoà lực lượng hỏa diễm, từ đó cắt đứt cục diện cô âm không sinh, cô dương không dài, để trận pháp hoàn toàn vững chắc!

- Một trận pháp tiếp lấy một trận pháp, một vòng tiếp một vòng, lợi hại!

Dưới tình huống không có Địa Tâm Hồng Nham, lợi dụng Địa Tâm Hỏa làm đến như vậy, không thể không nói, tên này thật có chút thực học.

Khó trách dám nói có thể sửa chữa tốt, không nghĩ tới thật để hắn thành công.

Chỉ cần thứ này cân bằng, bức tường thông đạo chỉ cần tìm chút thợ thủ công liền có thể chữa trị, không coi vào đâu.

Nhìn trận pháp ổn định, Trương Huyền cũng thở phào nhẹ nhõm.

Trước đó trong thư tịch thiếu hụt rất nhiều, còn tưởng rằng bố trí không được, không nghĩ tới hết thảy đều rất thuận lợi.

- May mắn không làm nhục mệnh!

Nhẹ nhàng cười một tiếng, Trương Huyền xoay người lại.

- Đây là... Địa Hỏa thông đạo?

- Thật lộng lẫy, nhiều hỏa diễm xoay nhanh như vậy, người có thể đi vào?

- Nhiệt độ thật nóng, La Nham học trưởng, thật giữ vững được ba phút sao? Ta chỉ sợ mười giây cũng không kiên trì nổi, liền sẽ bị đốt thành tro

bụi...

...

Ngẩng đầu nhìn lại, mọi người xôn xao.

Rất nhiều Danh Sư chờ đợi ở đây, xông qua Địa Hỏa thông đạo có thể đếm được trên đầu ngón tay, cũng không biết tình huống bên trong.

Hiện tại, Trương Huyền chữa trị, bên ngoài không có bức tường che chắn, tình huống trong đó liếc mắt một cái là rõ mồn một, lập tức để vô số người khiếp sợ.

Hỏa diễm xuyên qua, sóng nhiệt tập kích người... Địa Hỏa thông đạo đáng sợ như thế, mười bảy phút trên ghi chép, đến cùng là kiên trì như thế nào?

Mà người trước mắt, thật ở bên trong chờ đợi hơn một canh giờ?

- Vị trưởng lão này, ta đã khôi phục Địa Hỏa thông đạo, cái này... sẽ không cần bồi thường chứ?

Không để ý tới vẻ mặt của mọi người, Trương Huyền cười nhạt một tiếng, ngẩng đầu nhìn về phía Nguyên Hồng cách đó không xa.

- Nhìn bên ngoài là khôi phục, có điều, cụ thể có hiệu quả của Địa Hỏa thông đạo hay không, còn phải tự mình thí nghiệm mới có thể biết được!

Nguyên Hồng khoát tay áo.

Đối phương lợi dụng Địa Tâm Hỏa làm động lực, thoạt nhìn cùng trước đó không có gì khác biệt, nhưng có hiệu quả hay không, còn phải tự thể nghiệm mới được.

- Vậy thì mời trưởng lão kiểm nghiệm!

Trương Huyền mỉm cười.

- Ừm, ta từng vào lối đi này, trước vào xem!

Nguyên Hồng nhẹ gật đầu.

Hắn thân là Luyện Khí sư phó viện trưởng, từng chuyên môn duy trì quá lối đi này, biết tin tưởng hơn ai hết, muốn chân chính xác nhận phải chăng khôi phục, chỉ có thể tự mình đi vào.

- Trưởng lão, mời!

Trương Huyền mỉm cười.

Nguyên Hồng cũng không trả lời, nhấc chân đi vào.

Ông!

Vừa tiến vào trong, hỏa diễm phiêu tán bốn phía lập tức tập trung về phía hắn, trong tích tắc, nhiệt lượng đột nhiên kéo lên, nhiệt độ gia tăng kịch liệt.

- Ừm?

Nhìn thấy cảnh tượng khi mình đi vào Địa Hỏa thông đạo có chút khác biệt, Trương Huyền nhướng mày, đột nhiên nhớ tới cái gì, nhịn không được quay đầu nhìn về phía La Nham cách đó không xa.

- Các ngươi... Luyện Khí sư công hội dùng trận pháp hấp thu Địa Tâm Hỏa, là dùng tài liệu gì luyện chế thành?

- A, là Dược Thanh thạch phối hợp Lô Dương tinh, dung hợp Kim Cương thiết chế tạo thành!

La Nham suy nghĩ một chút nói.

- Dược Thanh thạch, Lô Dương tinh?

Con ngươi Trương Huyền co rụt lại, con mắt trợn tròn, đang muốn nói chuyện, đột nhiên cảm giác mặt đất lay động.

Ầm ầm!

Một tiếng nổ ầm ầm, khí lãng khổng lồ bỗng nhiên vọt tới, cả người lật lên bay ra ngoài.

Ngay sau đó, nhìn thấy thông đạo ghi chép cách đó không xa trong nháy mắt đổ sụp, đại điện của Luyện Khí sư phân bộ sụp xuống...

Tìm viện trưởng

dtv-ebook.com

Rầm rầm!

Bụi bặm vung lên, bụi mù tung bay, trước đó những Danh Sư vây xem kia, đều bị lật tung, bay lượn về phía sau.

Bành bành bành bành!

Thanh âm rơi xuống va chạm liên tiếp, hơn mười Danh Sư đâm vào vách tường, cực kỳ chật vật.

Vội vàng ổn định thân hình, nhìn về phía trước, khóe miệng Trương Huyền kìm lòng không được co giật.

Chỉ thấy không chỉ thông đạo ghi chép hoàn toàn sập hết, đại điện của Luyện Khí sư phân bộ cũng đổ sụp nửa bên, bụi mù lượn lờ, tràn đầy phế tích, hình như là bị đạn pháo bắn trúng.

Trước kia, hắn chơi sập Địa Hỏa thông đạo, liền để cho người ta nổi điên, mà lần này, tuyệt đối có thể để cho nổi điên lại nhiều gấp bội!

Thông đạo, vô số cơ quan, trận pháp, cùng nửa bên đại điện, đều hoàn toàn báo hỏng, coi như có thể chữa trị, Luyện Khí sư học viện cũng sẽ thành trò cười của toàn bộ Danh Sư học viện.

Khiêu chiến cái ghi chép, có thể khiêu chiến đến toàn bộ phân bộ biến thành như vậy, đoán chừng không có người nào!

Mặc dù rất nhiều Danh Sư, thực lực không yếu, có chân khí hộ thể, không chút bị thương, nhưng một cái Địa Hỏa thông đạo liền giá trị 20 viên linh thạch thượng phẩm, trước mắt tổn thất lại bao lớn?

Khóe miệng Trương Huyền co giật, đầu choáng váng, cảm giác sắp khóc rồi.

Hắn rèn luyện Địa Hỏa thay thế Địa Tâm Hồng Nham, trận pháp vững chắc, cân bằng, bản thân là không có bất cứ vấn đề gì.

Dựa theo đạo lý, sẽ không khác gì trước kia, xuất hiện loại tình huống này, cũng không phải sai lầm, mà là Dược Thanh thạch, Lô Dương tinh mặc dù trân quý, nhưng không chịu nổi nhiệt độ cao.

Nhiệt độ Địa Tâm Hồng Nham bình thường còn có thể chịu đựng được, một khi tu vi đến Thánh giả tiến vào, trận pháp gia tốc vận chuyển, nhiệt độ cao hơn, liền sẽ hòa tan.

Thật giống như ô tô siêu trọng kiếp trước.

Dựa theo bình thường chuyên chở vận chuyển, coi như hỏng, tuổi thọ cũng sẽ kéo dài, nhưng chở quá nhiều, liền phải cung cấp động lực vượt qua phụ tải, như vậy rất dễ dàng hư hại.

Nếu như trận bàn rút ra Địa Tâm Hỏa, tài liệu càng tốt hơn một chút, coi như nhiệt độ cao cũng không có việc gì, mà bây giờ, vừa bắt đầu hòa tan, thật vất vả vững chắc cân bằng, liền sẽ lần nữa mất đi, Địa Tâm Hỏa cuồng bạo như thế, lại thêm năng lượng gia trì... Ngay sau đó liền xuất hiện cục diện trước mắt… sụp đổ!

Nói cách khác... nếu như không phải Nguyên Hồng xông vào, đổi lại hắn, La Nham bất luận kẻ nào đi qua, đều sẽ không xuất hiện cục diện này!

Nói cách khác, thực lực tên này quá mạnh, cho mình trận bàn rút ra Địa Tâm Hỏa lại quá yếu... Mới xuất hiện ngoài ý muốn.

Đây là lúc trước hắn căn bản không dự liệu được!

Không chỉ hắn, chỉ sợ vị tiền bối sáng chế loại phương pháp kia, cũng không nghĩ ra, trận pháp rườm rà phức tạp như thế, lại dùng chất liệu

thấp như vậy kém.

- Thật không thể trách ta...

Trương Huyền nước mắt ào ào, khóe miệng co giật.

Hắn nghĩ như vậy, người khác không nghĩ như vậy, đám người La Nham lần nữa đứng dậy, nhìn phế tích trước mắt, cùng hắn cách đó không xa, tất cả đều mắt lộ hung quang, tựa hồ muốn hắn ăn.

Đây chính là căn cơ của Luyện Khí sư học viện bọn họ, biến thành như vậy, về sau còn làm sao luyện khí? Ở trước mặt học viện khác, làm sao ngẩng đầu lên?

- Ngươi đến cùng xử lý cái gì...

La Nham cắn chặt răng, hận không thể đánh chết gia hỏa kia, nhưng vẫn nhịn xuống, quay đầu bàn giao:

- Hai người các ngươi, nhìn xem tên này đừng để hắn chạy, những người khác theo ta tới cứu lão sư...

Bây giờ không phải thời điểm thu thập gia hỏa kia, lão sư mới là trọng yếu nhất.

- Vâng!

Nghe được phân phó của hắn, hai Danh Sư đi tới trước mặt, hai bên trái phải chặn lại Trương Huyền, sợ hắn chạy trốn.

Ngay sau đó những người khác vội vã chạy tới phế tích trước mặt.

Nơi này nổ tung hết, cả thông đạo ghi chép biến thành như vậy, chơi sập công hội, Nguyên phó viện trưởng bị nhốt ở giữa, đứng mũi chịu sào, khẳng định còn thảm hơn bọn hắn.

Nhưng mọi người còn chưa tới trước mặt, liền nghe soạt một tiếng, trong bụi đất, một bóng người đi ra, chính là Nguyên Hồng.

Thời khắc này Nguyên phó viện trưởng, tóc bị cháy rụi một đám lớn, sắc mặt tái xanh, như là đáy nồi, hai mắt mang theo tức giận, dường như sắp muốn điên.

- Khụ khụ!

Mới từ trong bụi đất đi ra, liền không nhịn được ho khan một tiếng, phun ra một ngụm máu tươi, thân thể không tự chủ được lắc lư, tựa hồ có chút đứng không vững.

- Lão sư...

- Nguyên phó viện trưởng...

Mọi người xông tới, cả đám tràn đầy lo lắng.

Vị trước mắt này chính là Danh Sư lục tinh đỉnh phong, cường giả Thánh cảnh chân chính, thương thế phải nặng bao nhiêu mới có thể thành bộ dáng này?

- Ta không sao!

Nguyên Hồng khoát tay áo, mắt lộ ra hung quang:

- Tên kia đâu?

Vừa rồi nếu không phải hắn dưới tình thế cấp bách, vận dụng toàn lực áp chế, đừng nói chỉ đổ sụp nửa cái công hội, chỉ sợ toàn bộ Luyện Khí sư học viện, sẽ hơn nửa biến thành phế tích!

Ngươi không phải lời thề son sắt cam đoan không có việc gì sao?

Không phải tràn đầy tự tin sao?

Đây là cái tình huống gì?

Ta làm sao lại ngốc như vậy, nghe lời ngươi nói...

Càng nghĩ càng giận, lửa giận của Nguyên Hồng cuồn cuộn, hận không thể trực tiếp bóp chết tên kia.

- Ở kia...

La Nham chỉ, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy thanh niên ở dưới hai vị Danh Sư “hộ tống” đi tới.

- Ngươi đến cùng là ai? Tới nơi này muốn làm gì?

Nguyên Hồng nhịn không được gào thét.

Hiện tại hắn cũng hoài nghi, tên này có phải học viện khác, đặc biệt tới làm loạn hay không.

Nếu không, chỉ là khiêu chiến, làm sao sẽ náo ra động tĩnh lớn như vậy? Làm ra yêu thiêu thân lớn như thế?

- Ta chỉ muốn khảo hạch Luyện Khí sư ngũ tinh...

Trương Huyền cúi đầu.

Ý nghĩ của hắn thật rất đơn giản, tới kiểm tra Luyện Khí sư ngũ tinh, ai ngờ không học phần không cho kiểm tra, rơi vào đường cùng, đành phải kiếm chút học phần... Vốn cho rằng cực kỳ dễ dàng, ai có thể nghĩ tới, cái này tốt rồi, học phần không kiếm được, còn biến thành như vậy!

- Kiểm tra Luyện Khí sư ngũ tinh? Ngươi đây là muốn khảo hạch sao? Ngươi là cố ý tới phá học viện chúng ta a!

Nguyên Hồng nghiến răng nghiến lợi nói.

Người khác tới khảo hạch, chúng ta kiếm học phần, kiếm tiền, ngươi tới... là con mẹ nó muốn giết ta a!

Nếu không phải tu vi cao một chút, tốc độ phản ứng nhanh, chỉ sợ hiện tại đã chết ở bên trong!

Ngươi gặp qua nhà ai khảo hạch, công hội chơi thành như vậy?

- Ta... Thật không phải cố ý, như vậy đi, ta nguyện ý bồi thường...

Trương Huyền hơi đỏ mặt.

Biến thành như vậy, dù không phải bản ý của hắn, nhưng cũng có trách nhiệm cực lớn, kế trước mắt, chỉ có thể bất đắc dĩ bồi thường.

- Bồi thường? Ngươi lấy cái gì đền? Ngươi bồi thường nổi sao?

Nguyên Hồng giận quá mà cười.

Thông đạo ghi chép, kiến trúc cao lớn, hội tụ tâm huyết của không biết bao nhiêu tiền bối, ngươi một câu bồi thường liền xong... ngươi ngay cả mười viên linh thạch thượng phẩm cũng không có, bồi thường nổi sao?

Bán ngươi đi cũng không đáng!

- Ngươi liền nói... Cần bồi thường bao nhiêu linh thạch, ta sẽ cố gắng kiếm tiền, nghĩ biện pháp bồi thường cho ngươi...

Trương Huyền cắn răng.

Dù về sau đi làm công, để “Dương sư” ra xem bệnh, chỉ điểm cho người ta, cũng không thể thiếu nợ.

Cho dù chuyện này không phải do hắn, nhưng xuất hiện loại tình huống trước mắt này, cũng có liên quan rất lớn, chỉ có thể cắn răng kiên trì.

- Kiếm tiền?

Nguyên Hồng cười nhạo.

Ngươi nghĩ thật hay ah!

Chỉ bằng ngươi một Danh Sư tứ tinh, kiếm tiền cả đời, có thể bồi thường nổi không?

- Ngươi biết lần này đến cùng tổn thất bao nhiêu không?

Ánh mắt như điện, Nguyên Hồng nhìn qua:

- Thông đạo tổng cộng ba mươi bảy hạng ghi chép, ba mươi bảy cơ quan, mỗi một chỗ, đều có tâm huyết của vô số tiền bối, còn có vô số bảo vật, khoáng thạch trân quý, căn bản không phải tiền có thể mua được! Lại thêm nửa cái công hội phân bộ, toàn bộ cộng lại, ba ngàn linh thạch thượng phẩm cũng không đủ, ngươi vậy mà nói với ta bồi thường? Ta liền hỏi ngươi làm sao kiếm tiền, thường thế nào?

Luyện Khí sư, chức nghiệp do vô số tài bảo mới có thể tích tụ, nơi này mỗi một chỗ, không biết tiêu hao bao nhiêu vật phẩm trân quý.

Hiện tại biến thành như vậy, nhờ vào kiếm tiền đến đền... Đừng nói ngươi, coi như Danh Sư thất tinh cũng rất khó làm được!

- Hơn ba ngàn linh thạch thượng phẩm?

Thân thể Trương Huyền nhoáng một cái.

Hắn tổng cộng chỉ có một viên linh thạch thượng phẩm, toàn bộ thân gia cộng lại, cũng sẽ không vượt qua mười viên, ba ngàn... Căn bản không có khả năng cầm ra được!

Coi như ngụy trang Dương sư ra ngoài kiếm tiền, trong thời gian ngắn khẳng định cũng kiếm không được nhiều như vậy!

- Nơi này có cơ quan gì? Nếu không... Ta giúp ngươi chữa trị được không?

Vẻ mặt Trương Huyền cầu xin, nhịn không được nói.

Đền khẳng định là không đền nổi, nếu như có thể chữa trị, để chúng khôi phục như lúc ban đầu, khẳng định tốt nhất rồi.

- Ngươi...

Không nghe lời này còn tốt, nghe nói như thế, Nguyên Hồng suýt chút nữa bị tức chết.

Vừa rồi tên này lời thề son sắt, có thể chữa trị, kết quả?

Từ chỉ sập một cái Địa Hỏa thông đạo, biến thành nửa cái phân bộ đều sập!

Bởi vì ngươi chữa trị, tổn thất từ mười viên linh thạch thượng phẩm, biến thành ba ngàn, tăng lên tròn 300 lần, vốn cho rằng đã rõ ràng tình cảnh, thế mà không biết tốt xấu, còn ở đó ăn nói lung tung...

Chữa trị, sửa em gái ngươi ah!

Lại để cho ngươi chữa trị nữa, ta sợ không chỉ phân bộ này, toàn bộ Luyện Khí học viện, thậm chí Danh Sư học viện cũng sẽ bị ngươi làm tàn phế! Bị ngươi tươi sống đùa chơi chết!

Lại nói, những thông đạo này, không phải Luyện Khí sư đơn độc có thể hoàn thành, còn cần vô số Thiên Công sư phối hợp, coi như ngươi tinh thông luyện khí lại như thế nào?

Không có Thiên Công kỹ xảo, cũng là nói nhảm!

- Nếu như cần Thiên Công kỹ xảo, ta có thể trước tiên đi khảo hạch Thiên Công sư...

Dường như nhìn ra ý nghĩ của hắn, Trương Huyền vội vàng nói.

- ...

Nguyên Hồng lần nữa nhoáng một cái.

Càng nói ngươi càng khoác lác phải không?

Trước tiên khảo hạch Thiên Công sư? Ngươi cho rằng nghề nghiệp này là cải trắng a? Nói kiểm tra liền kiểm tra?

- Tiểu tử này, nhìn kỹ hắn cho ta...

Nguyên Hồng tức giận đến sắc mặt đỏ lên, cảm giác nói tiếp với đối phương, sợ rằng sẽ tươi sống tức chết, khoát tay chặn lại bàn giao.

- Vâng!

Đám người La Nham vội vàng gật đầu, nhìn hắn chằm chằm.

- Hiện tại ta đi tìm viện trưởng, xem hắn giải quyết chuyện này như thế nào, ở trong lúc này, ngàn vạn lần không thể để cho hắn chạy...

Nguyên Hồng nói.

Hiện tại cục diện này, đã vượt ra khỏi phạm vi hắn xử lý, nhất định phải đăng báo.

Đến lúc đó, tên này đến cùng là giết hay róc thịt, hay xử lý như thế nào, liền để viện trưởng đau đầu đi!

- Vâng!

Mọi người lên tiếng.

- Nguyên phó viện trưởng, viện trưởng bảo ta tìm ngươi, lệnh ngươi mau chóng đến văn phòng của hắn.

Giao phó xong, đang định đi tìm viện trưởng, chỉ thấy một Danh Sư vội vã đi tới.

- Đi văn phòng của hắn? Lúc này tìm ta làm gì?

Nguyên Hồng sững sờ:

- Chẳng lẽ... hắn đã biết chuyện nơi đây?

Mặc dù nơi này huyên náo động tĩnh rất lớn, nhưng Luyện Khí sư học viện rất bao la, phòng làm việc của viện trưởng cách nơi này cực xa, nên

còn không nhận được tin tức, sao sẽ sớm đến tìm hắn?

Thiết Y Kim Giáp

dtv-ebook.com

Không biết viện trưởng tìm hắn có chuyện gì, nhưng đã có lời mời, liền không dám trì hoãn, lần nữa bàn giao đám người La Nham coi chừng gia hỏa kia, đừng để hắn chạy trốn, lúc này mới theo Danh Sư này, vội vã đi phòng làm việc của viện trưởng.

Luyện Khí học viện chiếm diện tích không dưới mấy vạn mẫu, trong đó chia làm khu luyện khí, khu làm việc, khu học tập cùng địa phương chuyên môn khảo hạch đẳng cấp.

Phân bộ Luyện Khí sư công hội ở Danh Sư học viện, chính là ở địa phương khảo hạch đẳng cấp, cách khu làm việc rất xa.

Thân là cường giả Thánh cảnh, tốc độ cực nhanh, không lâu sau, liền đến văn phòng của viện trưởng, đẩy cửa đi vào.

Đi vào phòng, chỉ thấy viện trưởng cùng ba vị phó viện trưởng khác ngồi ở trong đó, tựa hồ thương nghị sự tình gì.

Luyện Khí học viện viện trưởng Triệu Bính Tuất, một trong thập đại Danh Sư!

Địa vị ở toàn bộ Danh Sư học viện, gần với Đan viện viện trưởng, thân phận cực cao.

Ngồi ngay ngắn trong phòng, tự mang một cỗ khí độ cùng uy nghiêm.

Lúc này viện trưởng nhíu mày, thần sắc ba vị phó viện trưởng khác cũng nghiêm túc.

- Viện trưởng, ngươi tìm ta?

Tiến về phía trước một bước, Nguyên Hồng tràn đầy nghi ngờ ngồi ở trên vị trí của mình.

- Ngươi tới thật đúng lúc, tìm ngươi qua đây, là có một việc muốn thương nghị!

Thấy hắn tới, viện trưởng gật gật đầu, bàn tay bắn ra.

Soạt!

Trận pháp trong phòng khởi động, ngăn cách hoàn toàn với ngoại giới.

Coi như người bên ngoài muốn thăm dò, cũng không cách nào thăm dò được.

Đương nhiên, trước khi trận pháp không phá giải, tin tức phía ngoài cũng không cách nào truyền vào, không ảnh hưởng tới mọi người.

Thấy viện trưởng khởi động cả trận pháp, Nguyên Hồng kỳ quái.

- Người đã đến đông đủ, ta liền nói một chút!

Triệu Bính Tuất viện trưởng nhẹ gật đầu, vẻ mặt nghiêm túc nhìn qua:

- Vừa rồi Mi viện trưởng cùng Mạc đường chủ khẩn cấp triệu tập chúng ta qua, nói một đại sự!

Thần sắc Nguyên Hồng cứng lại.

Có thể để cho Mạc đường chủ cùng Mi viện trưởng tự mình triệu tập, khẳng định không đơn giản.

- Chẳng lẽ... Lão viện trưởng có tin tức?

Một vị phó viện trưởng nhịn không được nói.

Đối với Danh Sư học viện hiện nay, đại sự nhất chính là lão viện trưởng mất tích, mọi người như rắn mất đầu.

Nếu có được tin tức, vậy liền không thể tốt hơn.

- Không phải!

Triệu Bính Tuất lắc đầu:

- Là... Dị Linh tộc xuất hiện!

- Dị Linh tộc?

Toàn thân Nguyên Hồng xiết chặt.

Thân là Danh Sư lục tinh đỉnh phong, tự nhiên biết Dị Linh tộc đại biểu ý nghĩa sâu xa.

Có thể để cho viện trưởng khởi động trận pháp ngăn cách quan sát, sợ rằng không chỉ xuất hiện đơn giản như vậy.

- Ừm, Tử Dương Thánh thú tiền bối mất tích, không rõ sống chết, không biết là bị bắt đi, đã đã giết!

Cũng không thừa nước đ-c thả câu, Triệu Bính Tuất chậm rãi nói.

Bốn vị này, là Luyện Khí học viện phó viện trưởng, cũng là trụ cột vững vàng của Nhân tộc, đáng giá tin tưởng, tiết lộ tin tức cho bọn họ cũng không có gì.

- Thánh thú tiền bối mất tích?

Đám người Nguyên Hồng đều chấn động, con mắt trợn tròn.

Đổi lại chuyện khác, còn có thể tiếp nhận, nhưng việc này thực sự quá lớn!

Đã lớn đến tình trạng để cho người ta khó tin được.

Tử Dương Thánh thú là thú sủng của lão viện trưởng, thực lực sớm đã đạt tới Thánh giả nhất trọng đỉnh phong, so với bọn hắn đều cường đại

hơn, nó bị bắt, không rõ sống chết... Xuất hiện Dị Linh tộc nên lợi hại bao nhiêu?

- Đúng, Thánh thú tiền bối ngay cả tin tức cũng không kịp truyền lại, liền mất đi tin tức... Ngay cả ta, cũng chỉ biết là biến mất ở Lôi Viễn phong, xem ra Dị Linh tộc còn không chỉ một cái, đạt tới Thánh giả, ít nhất nắm giữ hơn mười vị, thậm chí còn có một cái, thấp nhất đạt tới Thánh giả nhị trọng!

Triệu Bính Tuất nói.

Mở xong thập đại trưởng lão hội nghị, hắn lại tới, sợ chậm trễ thời gian, bỏ qua thời cơ cứu người tốt nhất.

- Hơn mười Thánh giả Dị Linh tộc?

- Thấp nhất đạt tới Thánh giả nhị trọng?

Mọi người run lên.

Nếu thật là loại thực lực này, cũng không phải bọn họ có thể khống chế.

- Chuyện này... Có thể báo cáo hay không?

Nguyên Hồng nhịn không được mở miệng.

Nhiều Dị Linh tộc đồng thời xuất hiện như vậy, coi như Danh Sư học viện mạnh mẽ, chỉ sợ cũng xử lý không được, chỉ có thể báo cáo phân bộ cao hơn, để tổng bộ phái Danh Sư cường đại hơn xử lý.

- Mộc sư ở tổng bộ đã đến học viện, chuyện này cũng đã báo cáo, ý tứ của hắn rất đơn giản, để chính chúng ta xử lý, ai có thể cứu được Thánh thú tiền bối, người đó liền làm viện trưởng!

Triệu Bính Tuất nói.

- Làm viện trưởng?

Chúng nhân ánh mắt sáng lên.

Nếu như vị trước mắt có thể lên làm học viện viện trưởng, địa vị của Luyện Khí học viện bọn họ sẽ gia tăng thật lớn, vượt qua Đan viện ở trong tầm tay.

- Ừm, tìm các ngươi tới nói đúng là chuyện này, mau chóng dò xét, Luyện Khí học viện chúng ta cần phải đuổi ở trước học viện khác tìm được...

Gật gật đầu, Triệu Bính Tuất nói ra ý tứ của mình.

- Được!

- Viện trưởng yên tâm, chúng ta sẽ dốc hết toàn lực!

Đám người Nguyên Hồng đồng thời gật đầu.

Cái này không riêng gì sự tình một người viện trưởng, còn liên lụy đến toàn bộ Danh Sư học viện, toàn bộ nhân tộc, coi như không có điều kiện làm viện trưởng, cũng không cho cự tuyệt.

- Ừm, vậy thì tốt, các vị đều đi chuẩn bị đi!

Triệu Bính Tuất nhẹ gật đầu.

- Viện trưởng, ta còn có chuyện phải bẩm báo!

Thấy viện trưởng vẫy tay, một phó viện trưởng vội vàng đứng lên nói.

- Ta cũng có...

Nguyên Hồng cũng không chậm trễ, vội mở miệng.

- Đều có việc? Hùng viện trưởng ngươi nói trước đi!

Thấy hai phó viện trưởng đồng thời có việc, Triệu Bính Tuất nghi ngờ nhìn lại.

Hùng viện trưởng Hùng Bính, quản lý khu dạy học Luyện Khí học viện, cùng học sinh tiếp xúc chặt chẽ nhất.

- Được!

Hùng Bính nhẹ gật đầu:

- Là như vậy, đoạn thời gian trước, một học viên xin thí luyện, nói phát hiện di tích Ngô Dương Tử tiền bối lưu lại... Loại sự tình này, chư vị cũng đều biết, thường xuyên phát sinh, ta cũng không coi là gì, tùy tiện cho điểm học phần để bọn hắn đi!

Ngô Dương Tử thuộc phạm vi Hồng Viễn đế quốc, Luyện Khí sư lợi hại nhất trên vạn năm trước, danh khí cực lớn, là thần tượng của không ít học viên, hàng năm đều có không ít học viên xin thí luyện tương quan với hắn, nhưng đều là tin đồn, không công lui về mà thôi.

- Chẳng lẽ... Lần này là thật?

Thấy hắn nâng chuyện này, Nguyên Hồng nhịn không được nói, hô hấp có chút gấp rút.

Nếu như là thật, khẳng định sẽ oanh động toàn bộ Luyện Khí học viện.

Không nói cái khác, chỉ nói danh khí của Ngô Dương Tử, liền có thể để vô số Luyện Khí sư điên cuồng.

- Là thật hay giả, hiện tại ta còn không cách nào phán đoán, có điều, hoàn thành thí luyện chính là... Lục công chúa!

Hùng Bính nói.

- Lục công chúa? Ngươi nói chính là... Ngọc Phi Nhi công chúa?

Triệu Bính Tuất nhìn qua.

Có thể gọi Lục công chúa, cũng chỉ có vị này.

Mặc dù không có thực lực, lại là huyết thống của hoàng thất, coi như hắn là thập đại Danh Sư, cũng sớm có nghe thấy.

- Chính là người này, không chỉ có nàng, còn có Lạc Thất Thất năm thứ hai, Hình gia Hình Viễn!

Hùng Bính nói tiếp.

- Lạc Thất Thất ta nghe qua, là thiên tài luyện khí năm thứ hai nổi danh, nếu bồi dưỡng tốt, về sau thành tựu vô hạn! Còn Hình Viễn, là vãn bối của Hình lão đầu?

Triệu Bính Tuất nói.

- Đúng vậy!

Hùng Bính nhẹ gật đầu.

- Mấy người bọn hắn đều không tệ lắm, làm việc tương đối tin cậy, làm sao cũng bắt đầu tìm kiếm di tích của Ngô Dương Tử tiền bối?

Nguyên Hồng kỳ quái.

Hàng năm đều có người đi tìm Ngô Dương Tử, kết quả đều là tin tức giả, mấy người này đều có thân phận và địa vị không kém, làm sao cũng giống như những người khác.

- Đáng tin cậy hay không ta không biết, chỉ biết hôm nay bọn họ tới tìm ta, nói không chỉ hoàn thành nhiệm vụ, còn mang về di thể của Ngô Dương Tử tiền bối... Chuyện này liên quan to lớn, ta không dám kết luận, hy vọng có thể cùng mấy vị viện trưởng giám định!

Vẻ mặt Hùng Bính nghiêm túc .

- Giám định? Tốt, bọn họ đâu?

Nghe được lại mang đến di thể, mọi người sững sờ, Triệu Bính Tuất nhịn không được mở miệng.

Những người khác đi tìm di tích của Ngô Dương Tử, cơ bản không công mà lui, mấy người này lại còn nói tìm được di thể...

Nếu là thật, liền xem như hắn cũng sẽ chấn động.

Mặc dù hắn là Luyện Khí sư lục tinh đỉnh phong, nhưng so với Ngô Dương Tử còn kém xa tít tắp.

- Đang đợi ở bên ngoài, ta sẽ để bọn hắn vào!

Hùng Bính nói.

- Được!

Triệu Bính Tuất gật đầu.

Hùng Bính lui ra ngoài, một lát sau, mang theo ba người đi đến.

Chính là Hình Viễn, Lạc Thất Thất cùng Ngọc Phi Nhi.

Mặc dù đám người Hình Viễn, Diệp Tiền rất sớm đã từ Huyễn Vũ đế quốc trở về, nhưng Linh thú phi hành của bọn hắn kém xa Tử Dực Thiên Hùng thú, lại thêm dọc đường làm trễ nải chút thời gian, mặc dù đám người Ngọc Phi Nhi tới sau, cũng thành tới trước.

Đợi tất cả mọi người đến đông đủ, đến đây bẩm báo, đã là chuyện ngày hôm nay.

- Hình Viễn (Lạc Thất Thất, Ngọc Phi Nhi) bái kiến chư vị viện trưởng!

Mấy người ôm quyền.

- Không cần đa lễ!

Triệu Bính Tuất vuốt râu nhìn qua:

- Các ngươi nói tìm được di thể của Ngô Dương Tử tiền bối, có việc này không?

- Mấy người chúng ta chính là vì việc này mà đến!

Hình Viễn nhẹ gật đầu:

- Mời chư vị viện trưởng minh giám!

Nói xong cổ tay khẽ đảo, một thi thể xuất hiện ở trước mặt mọi người.

Chính là thi thể tìm được ở trong cung điện dưới đất kia.

- Cái này...

Nhìn thấy thi thể này, Hồng đám người Triệu Bính Tuất cùng Nguyên liếc nhìn nhau, con ngươi đều kìm lòng không được co lại.

Mặc dù Ngô Dương Tử tiền bối bị Dị Linh tộc bắt đi, cuối cùng biến mất không thấy gì nữa, nhưng có lưu lại chân dung, mấy người cũng từng gặp, thi thể trước mắt này có chút khô gầy, nhưng cùng chân dung không khác chút nào, giống nhau như đúc!

Nói cách khác... Người này tám chín phần mười chính là Ngô Dương Tử tiền bối!

Chẳng lẽ bọn họ hoàn thành nhiệm vụ vô số người không thể hoàn thành?

- Ngô Dương Tử tiền bối từng vì mình luyện chế một bộ Thiết Y Kim Giá , khác biệt vũ khí hộ thể khác, có thể giấu ở dưới làn da, nếu như có thứ này, đã nói lên đây quả thật là hắn!

Đứng dậy, ánh mắt Triệu Bính Tuất ngưng trọng nhìn qua.

- Thiết Y Kim Giáp?

Đám người Nguyên Hồng sững sờ.

Chuyện này, xem như bọn họ cũng chưa từng nghe qua.

- Không sai!

Triệu Bính Tuất nhẹ gật đầu, đi tới trước mặt thi thể, ngón tay nhẹ nhàng điểm một cái, một đạo kiếm khí thẳng tắp đâm xuống.

Tê lạp!

Làn da nứt ra một lỗ hổng, lập tức lộ ra đồ vật bên trong, tựa như kim thiết, ánh sáng lóng lánh.

- Quả nhiên là Thiết Y Kim Giáp... Đây quả thật là di thể của Ngô Dương Tử tiền bối!

Nhìn thấy bộ dáng dưới làn da, Triệu Bính Tuất xiết chặt nắm đấm, hô hấp nhịn không được gấp rút.

Thi thể có thể làm giả, nhưng Thiết Y Kim Giáp tuyệt đối không cách nào giả, bởi vì phương pháp luyện chế sớm đã thất truyền, coi như hắn cũng không biết phương pháp!

Thi thể trước mắt này mặc, liền chỉ có một khả năng, đây chính là thi thể của Ngô Dương Tử...

Không thể giả được!

Hắn gọi Trương Huyền

dtv-ebook.com

- Thật sự?

- Quá tốt rồi...

Nghe được viện trưởng xác nhận, đám người Nguyên Hồng kích động đến sắc mặt thấu đỏ.

Ba chữ Ngô Dương Tử này, ở Hồng Viễn đế quốc đại biểu cho cái gì, bọn họ thân là Luyện Khí sư lục tinh đỉnh phong, biết đến rất rõ ràng.

Lúc trước vị tiền bối này mất tích, không có tin tức, dẫn tới toàn bộ Luyện Khí sư công hội rung chuyển, vô số người tre già măng mọc tìm kiếm tung tích, kết quả đều không công mà lui, không tìm được dấu vết để lại, nằm mơ cũng không nghĩ tới, lại bị mấy học sinh tìm được!

Có thể đoán được, một khi công bố thi thể này cho người khác, khẳng định sẽ khiến oanh động cực lớn, đối với toàn bộ Luyện Khí học viện của bọn hắn, sẽ có xung kích to lớn.

- Các ngươi làm rất khá, ta sẽ hướng học viện xin học phần, cho các ngươi ban thưởng xứng đáng!

Nhìn về phía mọi người, Triệu Bính Tuất càng xem càng hài lòng.

Lúc hắn còn trẻ, cũng nghĩ qua tìm kiếm di tích của Ngô Dương Tử tiền bối, kết quả không công mà lui, hiện tại xem ra, mấy người này còn ưu tú hơn hắn năm đó!

- Đa tạ viện trưởng!

Đám người Hình Viễn ôm quyền.

Trước đó xin nhiệm vụ, Hùng Bính viện trưởng cho rằng khó có thể thành công, đặt ban thưởng cũng không cao, hiện tại không chỉ tìm được di tích, ngay cả di thể của Ngô Dương Tử tiền bối cũng tìm được, ban thưởng tự nhiên sẽ gia tăng thật lớn.

- Tìm được di thể của tiền bối, như vậy truyền thừa của hắn...

Một vị phó viện trưởng nhịn không được nói.

Năm đó, vị tiền bối này đột nhiên mất tích, truyền thừa cũng không lưu lại, lúc này mới dẫn tới hậu thế vô số thiên tài vì đó tre già măng mọc.

Mấy người này tìm được di thể, như vậy truyền thừa có thể cũng đến hay không?

Mặc dù lấy thực lực của bọn họ bây giờ, truyền thừa này không có chút tác dụng, lấy thân phận, cũng không cách nào làm ra sự tình cướp đoạt, nhưng nếu như có thể được, tuyệt đối sẽ để cho vô số Luyện Khí sư thực lực tăng tiến một bước, đối với toàn bộ Luyện Khí học viện cũng có tăng lên cực lớn.

- Bẩm báo viện trưởng, truyền thừa là tìm được... Ta cũng được Ngô Dương Tử tiền bối thu làm thân truyền, có điều, thứ này có nộp lên học viện hay không, cũng không phải là ta một người có thể làm chủ!

Lần này nói chuyện không phải Hình Viễn, mà là Lạc Thất Thất.

- Tìm được?

- Cũng không phải một mình ngươi có thể làm chủ? Cũng đúng, truyền thừa là tâm huyết của các ngươi, tự nhiên phải thương nghị ổn thoả lại nói!

- Yên tâm đi, thật không muốn công khai, ta có thể cam đoan, không có người biết làm khó dễ các ngươi...

- Danh Sư đường, có quy củ của Danh Sư đường, các ngươi thân là Danh Sư, chỉ cần xin bảo hộ tri thức, liền tuyệt đối không có người bởi vì thứ này, mà cố ý làm Danh Sư đường tức giận!

Nghe được nàng thực sự được truyền thừa, mọi người kinh ngạc, lập tức gật đầu.

Mặc dù Danh Sư thụ nghiệp giải thích nghi hoặc,nhưng có sư đạo truyền thừa, có tư tâm, không có khả năng cái gì cũng truyền.

Nguyên nhân chính là như thế, mới có thân truyền cùng dự thính.

Dự thính, chỉ có thể nhận được truyền thừa nông cạn, mà pháp quyết tu luyện hạch tâm, cơ bản đều sẽ truyền cho thân truyền.

Cho nên, địa vị của thân truyền mới có thể cao hơn dự thính, tự động thăng làm sư huynh.

Ngô Dương Tử truyền thừa, đã bị đối phương nhận được, lại nhận là thân truyền, đối phương nguyện ý truyền ra ngoài, là tình nghĩa, không nguyện ý, cũng không ai dám nói cái gì.

Danh Sư đường, có loại quy củ này, cũng có loại độ lượng này, nếu không, lại có tư cách gì chỉ điểm thiên hạ?

- Cũng không phải tâm huyết của chúng ta, mà là một người... Chỉ cần hắn đồng ý, Thất Thất nói ra truyền thừa cũng không tính là gì!

Một bên Ngọc Phi Nhi thấy mọi người có chút hiểu lầm, nhịn không được giải thích.

- Một người?

Đám người Triệu Bính Tuất cùng Nguyên Hồng tràn đầy kỳ quái.

- Không sai, là người này cứu tất cả chúng ta, đồng thời giúp ta thu được truyền thừa, nếu như không phải hắn, chúng ta khẳng định đều đã chết!

Ánh mắt của Lạc Thất Thất lộ ra cảm kích.

- Vừa rồi viện trưởng đáp ứng, sẽ ban thưởng cho chúng ta, chúng ta cái gì cũng có thể không cần, nhưng chúng ta hi vọng, người này không thể không ban thưởng!

Hình Viễn không nhịn được nói.

Mặc dù hắn đối với chuyện Ngọc Phi Nhi công chúa và gia hỏa kia dây dưa không rõ có chút tức giận, nhưng ân cứu mạng không thể không báo.

Thấy ngữ khí của hai người chân tâm thật ý, không có nửa phần giả tạo, Triệu Bính Tuất nhịn không được nhìn qua, nhướng mày:

- Đến cùng xảy ra chuyện gì? Chẳng lẽ trong di tích này có nguy hiểm?

Năm đó Ngô Dương Tử tiền bối mất tích, không có một chút tin tức truyền đi, coi như bọn họ thân cư địa vị cao, cũng chỉ mơ hồ suy đoán, có thể là Dị Linh tộc hạ thủ.

Còn chân thực có phải hay không, ai cũng không biết.

Xem như thật, đã nhiều năm như vậy, làm sao còn sẽ có nguy hiểm?

- Nào chỉ nguy hiểm, Ngô Dương Tử tiền bối là bị Dị Linh tộc bắt đi, đây là hắn tự tay viết thư lưu lại...

Lạc Thất Thất gật đầu, cổ tay khẽ đảo, lấy ra một quyển sách đưa tới.

Đúng là lúc trước ở trong Địa Cung lấy được quyển tự thuật của Ngô Dương Tử.

Bên trong ghi chép cặn kẽ sự tình hắn bị bắt qua, cùng ở trong Địa Cung đấu với Dị Linh tộc.

- Cái này...

Triệu Bính Tuất tiếp nhận, rất nhanh lật một lần, con ngươi kìm lòng không được co lại:

- Khôi lỗi Dị nhân tộc? Chẳng lẽ... Các ngươi ở trong Địa Cung gặp được cái này?

- Vâng! Chúng ta bị nhốt, là hắn liều mình cứu chúng ta, thậm chí vì diệt đi những khôi lỗi này, không tiếc phá hủy toàn bộ Địa Cung, rơi vào trong đó...

Lạc Thất Thất giải thích, kỹ càng nói chuyện phát sinh hôm đó một lần.

Nên nói vì cứu nàng, người kia một mình đối kháng khôi lỗi Dị Linh tộc, mọi người trầm lặng.

Đổi lại bọn họ, nguy hiểm như thế muốn quên mình vì người, đi cứu một người không tính quen thuộc, khẳng định khó mà làm được.

Nghe nói nhận được truyền thừa, người kia nhìn cũng không nhìn liền đưa cho nàng, mọi người âm thầm bội phục.

Thân là Luyện Khí sư, không động tâm với Luyện Khí sư Ngô Dương Tử truyền thừa chút nào, thậm chí để người khác trở thành thân truyền, loại phẩm chất này, coi như bọn họ cũng theo không kịp.

Nghe tới vì cứu đám người Ngọc Phi Nhi, một mình đối kháng rất nhiều khôi lỗi Dị Linh tộc, không tiếc sinh tử, năm vị viện trưởng đều há to miệng, không biết trả lời như thế nào.

- Một khi những khôi lỗi Dị Linh tộc kia chạy ra Địa Cung, đối với Huyễn Vũ đế quốc, thậm chí Hồng Viễn đế quốc, đều có đả kích trí mạng, sẽ có vô số nhân loại rơi vào nguy nan. Hắn làm như vậy, là vì cứu tất cả mọi người!

- Đúng vậy, một mình thu hút những khôi lỗi Dị Linh tộc này, đồng thời làm sập Địa Cung, mặc dù mình có khả năng không sống được, nhưng

lại cản trở những khôi lỗi Dị Linh tộc này... Quên mình vì người, đây mới thật sự là Danh Sư!

Qua nửa ngày, đám người Triệu Bính Tuất, Nguyên Hồng nhịn không được mở miệng, tất cả đều lộ ra bội phục.

Vì nhân tộc, dù biết rõ hắn phải chết, cũng không chút do dự, đây mới thật sự là Danh Sư!

Cái này để bọn họ nghĩ tới Khổng sư.

Năm đó Khổng sư chính là vì nhân tộc, mới sáng lập chức nghiệp Danh Sư.

Trải qua hơn vạn năm diễn biến, Dị Linh tộc biến mất, mặc dù còn có thể duy trì sơ tâm không thay đổi, nhưng loại Danh Sư vì nhân tộc ném đầu lâu tung nhiệt huyết, thậm chí không tiếc sinh mệnh này, đã càng ngày càng ít, thậm chí không tìm được.

Không nghĩ tới... Thế mà chính tai nghe được một cái, để cho người ta làm sao không bội phục!

- Đúng vậy, hắn là Danh Sư chân chính!

Hình Viễn cũng nhẹ gật đầu.

- Truyền thừa này là hắn giúp ta lấy được, nếu như hắn đồng ý, ta sẽ không chút do dự giao cho chư vị viện trưởng xử lý!

Lạc Thất Thất nói.

Ngô Dương Tử truyền thừa, có tâm huyết của Trương sư, nếu như hắn đồng ý nộp lên, bản thân chắc chắn sẽ không do dự.

Nếu như không đồng ý, coi như giết nàng, cũng đừng hòng nhận được một chút tin tức.

- Người các ngươi nói đại nghĩa như vậy, vì nhân tộc cam nguyện đánh đổi mạng sống, sợ rằng giao ra, cũng sẽ không nói nhiều một câu!

Nguyên Hồng cảm khái một câu.

- Đúng vậy, khẳng định sẽ làm như thế, hắn là người như vậy...

Chần chờ một chút, Lạc Thất Thất không ngừng gật đầu.

Vị lão sư luyện đan này của mình, mặc dù trẻ tuổi, nhưng xưa nay không để ý được mất, là Danh Sư chân chính, nếu quả thật đi hỏi thăm, khẳng định sẽ đồng ý nộp lên, không có chút do dự nào.

- Tốt, ta đồng ý nộp lên truyền thừa, có điều ta hi vọng học viện có thể ban thưởng hắn thật tốt!

Nghĩ đến nơi này, Lạc Thất Thất lại không chần chờ, cổ tay khẽ đảo, một quyển sách xuất hiện.

Chính là Phủ Cầm Luyện Khí pháp nhận được ở Địa Cung, do Ngô Dương Tử sáng tạo, để vô số người điên cuồng.

- Cái này...

Tiếp nhận thư tịch, tùy tiện lật một chút, Triệu Bính Tuất liền biết là thật, nhãn tình kích động đến ửng hồng.

Quan điểm luyện khí ở trong này, để cho người ta cảm giác mới mẻ, có thể nói, một khi truyền đi, toàn bộ trình độ luyện khí của Luyện Khí học viện sẽ bạo tăng một mảng lớn.

Xem như hắn, cũng có cơ hội đột phá lục tinh, xung kích cảnh giới cao hơn!

- Giải quyết nhiều khôi lỗi Dị Linh tộc như vậy, đồng thời nguyện ý cống hiến truyền thừa ra, công lao to lớn không gì sánh được, như vậy đi, hiện tại hắn ở đâu? Có còn sống hay không?

Triệu Bính Tuất nhịn không được nói.

Lạc Thất Thất chỉ nói người kia vì cứu bọn họ, cam tâm lưu tại Địa Cung, cũng không đề cập sau cùng sống chết, nếu như còn sống, coi như Luyện Khí học viện bọn họ dốc hết toàn lực, cũng phải báo đáp.

Nếu chết, tuyệt đối sẽ thiện đãi người nhà hắn, không thể rét lạnh trái tim Danh Sư có công.

- Còn sống... Hắn đương nhiên còn sống!

Không nghĩ tới muốn thay Trương sư thỉnh công, lại bị hiểu lầm như thế, Lạc Thất Thất vội nói:

- Hắn không chỉ còn sống, còn tham gia học viện khảo hạch, đoán chừng hiện tại đã trở thành một tên tân sinh của học viện!

Kết quả Trương Huyền tham gia khảo hạch, cũng không có nói cho bọn hắn, coi như hiện tại, cũng không biết rõ tình hình có thông qua hay không.

Nhưng dưới cái nhìn của nàng, lấy trình độ của Trương sư, khảo thí nhập học mà thôi, khẳng định không vấn đề gì.

- Tân sinh? Ngươi nói... người cứu các ngươi, là tân sinh của học viện?

Triệu Bính Tuất sững sờ, ngay cả mấy viện trưởng khác cũng ngẩn ngơ.

Nghe được vị này, vì cứu người, không tiếc sinh mệnh, đại công vô tư, còn tưởng rằng ít nhất là Danh Sư ngũ tinh, thậm chí cao hơn, nằm mơ cũng không nghĩ tới, năm nay mới khảo hạch, là tiểu gia hỏa mới vừa vào học.

- Vâng!

Lạc Thất Thất gật đầu.

- Cái này... Hắn tên gọi là gì? Ta sẽ phái người đi tìm, nghĩ hết tất cả biện pháp, cũng phải lôi kéo đến Luyện Khí học viện chúng ta!

Nguyên Hồng nhịn không được mở miệng.

Không nói cái khác, chỉ riêng đưa ra Phủ Cầm Luyện Khí pháp, vị tân sinh này, liền có thể thu hoạch được địa vị cực cao ở học viện, để vô số người kính nể, cam tâm tình nguyện xưng hô một tiếng sư huynh!

- Hắn là lão sư luyện đan của ta, tên Trương Huyền!

Lạc Thất Thất tràn đầy tự hào .

- Trương Huyền?

Nguyên Hồng sững sờ, thân thể kìm lòng không được nhoáng một cái, con mắt trợn tròn:

- Ngươi nói... Trương Huyền là người cao như vậy, thoạt nhìn hai mươi tuổi…

Công thần

dtv-ebook.com

Nghe được Nguyên phó viện trưởng đột nhiên nói như vậy, Lạc Thất Thất chần chờ một chút, gật gật đầu:

- Lão sư xác thực chỉ có hai mươi tuổi, thoạt nhìn cũng có chút trắng...

Trương sư tu luyện Ngũ Diệu Kim Thân, làn da như trẻ con, không tỳ vết chút nào, ngoại nhân thoạt nhìn thật có chút trắng nõn.

- Vừa tới học viện, lại gọi Trương Huyền, hai mươi tuổi...

Nguyên Hồng phát điên.

Dường như gia hỏa bị hắn phái người coi chừng, có ý định bồi thường mình kia, cũng tên như vậy, hơn nữa hết thảy đều ăn khớp...

- Nguyên phó viện trưởng, làm sao vậy?

Thấy vị phó viện trưởng này, sau khi hỏi xong bộ dạng như ăn con ruồi, Triệu Bính Tuất nhịn không được nhìn lại, mang theo nghi hoặc:

- Chẳng lẽ ngươi biết Trương Huyền Trương sư?

- Ta...

Nguyên Hồng không biết trả lời như thế nào, lần nữa nhìn về phía Lạc Thất Thất, không dám tin tưởng hỏi:

- Ta nghe nói vị Trương Huyền Trương sư này có sư thừa lai lịch, lão sư của hắn hình như là một vị Danh Sư siêu việt lục tinh!

- A, Dương Huyền sư tổ, cấp bậc cụ thể ta không biết, có điều hẳn vượt qua lục tinh!

Lạc Thất Thất gật đầu.

- Dương Huyền...

Nguyên Hồng nhoáng một cái.

Cái này không cần tiếp tục hỏi, cũng có thể xác nhận.

Tên kia từng giới thiệu, nói là học sinh của Dương Huyền, tên của hai người tương đồng, tuổi tác cũng tương đương, đều là tân sinh... nếu còn không thể xác nhận, thì không cần sống.

Cái này gọi là chuyện gì!

Tên kia vừa đến học viện, liền làm hỏng Địa Hỏa thông đạo, sau đó phá vỡ thông đạo ghi chép, làm toàn bộ Danh Sư học viện phân bộ vô cùng thê thảm, không cách nào gặp người!

Vốn cho rằng là học viện khác cố ý phái tới quấy rối, nằm mơ cũng không nghĩ tới, sẽ có lai lịch như thế!

Liều mình cứu người, độc lập đối kháng Dị Linh tộc, cam tâm tình nguyện dâng ra truyền thừa của Ngô Dương Tử... Mỗi một dạng, đều là công đức vô lượng, để cho người ta bội phục.

Một gia hỏa cái gì cũng không hiểu, không biết tự lượng sức mình phá hoại, một cái là Danh Sư đại công vô tư, dám vì nhân loại hi sinh mạng sống...

Làm sao có thể là cùng một người!

Cái này... Nhân cách cũng quá phân liệt đi!

- Đến cùng xảy ra chuyện gì?

Thấy Nguyên Hồng không trả lời, ngược lại biểu lộ như sắp khóc, Triệu Bính Tuất lại nhịn không được tiếp tục hỏi.

Bất kể nói thế nào, đều là Danh Sư lục tinh, đạt tới trình độ hỉ nộ không lộ, làm sao còn bộ dáng này, như cha mẹ chết vậy?

- Là thế này, vừa rồi ta không phải nói có chuyện muốn bẩm báo ngài sao?

Nghe được viện trưởng hỏi, lúc này Nguyên Hồng mới phản ứng được, vội vàng ôm quyền.

- Ừm!

Triệu Bính Tuất gật đầu:

- Chuyện gì?

Mới vừa rồi thời điểm Hùng viện phó mở miệng, quả thực cũng nói có việc muốn bẩm báo.

- Là... Thông đạo ghi chép đổ sụp, phân bộ đại điện sập một nửa...

Nguyên Hồng hơi đỏ mặt.

Hắn thân là Luyện Khí học viện phó viện trưởng, chưởng quản phân bộ đại điện, kết quả hang ổ bị người chơi sập một nửa, nói ra, đoán chừng sẽ bị mấy vị phó viện trưởng khác chết cười.

- Thông đạo ghi chép cùng phân bộ đại điện đều sập? Chẳng lẽ Dị Linh tộc công tới?

Triệu Bính Tuất nhướng mày.

Vừa rồi bọn họ thương nghị, phong bế giao lưu bên ngoài, chuyện này cũng không biết rõ tình hình.

Nhưng những thông đạo kia cực kỳ chắc chắn, sừng sững ngàn năm không ngã, đột nhiên đổ sụp, trừ khi những Dị Linh tộc kia xâm lấn, nếu không làm sao có thể?

- Không phải... Dị Linh tộc!

Không nghĩ tới viện trưởng lại nghĩ đến điểm này, Nguyên Hồng xấu hổ, vội khoát khoát tay:

- Là có người tới khiêu chiến Địa Hỏa thông đạo...

Hắn nói chuyện phát sinh trước kia một lần.

- Ngươi nói... Có người ở trong Địa Hỏa thông đạo hơn một canh giờ? Lúc đi ra, thông đạo đổ sụp, Địa Tâm Hồng Nham bị hấp thu sạch sẽ, biến thành phế phẩm?

- Hắn còn mượn nhờ Địa Tâm Hỏa tạo thành một thông đạo mới, chỉ là ngươi đi vào... nổ tung?

...

Nghe xong hắn nói, biểu lộ của mấy phó viện trưởng khác giống như gặp quỷ nhìn qua.

Ở trong Địa Hỏa thông đạo hơn một canh giờ, thậm chí còn có thể sử dụng Địa Tâm Hỏa tạo ra một thông đạo mới... Thật hay giả?

Đây thật là Danh Sư tứ tinh có thể làm được sao?

Phải biết xem như bọn họ cũng làm không được!

- Đúng...

Nguyên Hồng gật đầu:

- Người gây ra động tĩnh lớn như vậy, cũng gọi... Trương Huyền, một tân sinh mới vừa thông qua khảo hạch!

- Cũng gọi Trương Huyền? Chẳng lẽ là một người?

- Có thể từ trong tay khôi lỗi Dị Linh tộc cứu người, thuận tiện làm hư Địa Cung, dũng cảm túc trí, có lẽ, thật chỉ có nhân vật truyền kỳ như vậy, mới có loại bản lĩnh này!

...

Mấy vị phó viện trưởng khác đều sững sờ, nhịn không được nói.

Nếu như trước đó nói cho bọn hắn, có người ở trong Địa Hỏa thông đạo một canh giờ, đồng thời làm toàn bộ Luyện Khí sư công hội huyên náo gà bay chó chạy, tuyệt đối không thể tin được.

Mà bây giờ, nghe được truyền kỳ của Trương sư, những sự tình kia đã không tính để cho người khiếp sợ, chỉ có thể nói tiểu đả tiểu nháo.

- Địa Hỏa thông đạo, đo lường cường độ thân thể, càng cường đại, thời gian trụ càng dài, nếu Trương sư kia thật là người bọn họ nói, nhận được Ngô Dương Tử tiền bối truyền thừa, tu luyện qua Ngũ Diệu Kim Thân, có thể kiên trì một canh giờ, quả thực không phải việc khó!

Triệu Bính Tuất nhẹ gật đầu.

Nghe được trụ một canh giờ, hắn cũng không thể tin được, có điều, vừa nghĩ tới từng chiếm được Ngô Dương Tử truyền thừa, tu luyện qua Ngũ Diệu Kim Thân, liền không nhịn được gật đầu.

Bộ công pháp luyện thể này, mặc dù chưa tu luyện qua, cũng chưa từng thấy qua, nhưng tuyệt đối là pháp quyết luyện thể cao nhất trong toàn bộ phạm vi của Hồng Viễn đế quốc.

Bằng không thì không có khả năng để Ngô Dương Tử đạt tới độ cao kia.

- Ta không biết, còn tưởng rằng là hắn cố ý, để hắn bồi thường...

Nguyên Hồng hơi đỏ mặt.

Nếu sớm biết hắn thật sự kiên trì lâu như vậy, không gian lận, sẽ không gào to bồi thường!

Đã nói khiêu chiến, liền có đủ loại hao tổn, người ta kiên trì nổi, thông đạo không kiên trì nổi, là vấn đề chất lượng... Loại tình huống này, bắt đền người khiêu chiến, truyền đi cũng đủ mất mặt!

Không bồi thường, chuyện về sau tự nhiên sẽ không phát sinh, càng không có cục diện khó xử như hiện tại.

- Xuất hiện loại tình huống này, không thể trách đối phương, chỉ có thể nói Địa Hỏa thông đạo vẫn có thiếu hụt rất lớn, gặp được cao thủ chân chính lại không được...

Triệu Bính Tuất nhẹ gật đầu.

- Đúng vậy!

Nguyên Hồng nhẹ gật đầu:

- Hiện tại đã không phải chỉ là vấn đề Địa Hỏa thông đạo, toàn bộ thông đạo ghi chép cùng nửa phân bộ tổn thất, làm sao bây giờ?

Nếu như chỉ là Địa Hỏa thông đạo không kiên trì nổi phá hư ngược lại cũng thôi, hiện tại là toàn bộ thông đạo ghi chép đều phế đi.

- Tổn thất... Chuyện này không tiến hành như vậy nữa!

Triệu Bính Tuất dừng lại một chút, vung vung tay.

- Không tiến hành nữa, như vậy sao được...

Nguyên Hồng sững sờ, nhịn không được nhìn qua.

Thật không tiến hành nữa, chẳng khác nào toàn bộ Luyện Khí sư học viện, mất không mấy ngàn linh thạch thượng phẩm, coi như bọn họ tài đại khí thô, cũng có chút không chịu đựng nổi!

- Tổn thất? Cống hiến Phủ Cầm Luyện Khí pháp cho học viện, cũng đã vượt xa mấy ngàn linh thạch thượng phẩm!

Triệu Bính Tuất lắc đầu.

Ngô Dương Tử truyền thừa, có thể để cho vô số Luyện Khí sư tăng nhiều lý giải với luyện khí, đối với Luyện Khí học viện cống hiến ở chỗ liên tục không ngừng, tuyệt không phải mấy ngàn linh thạch thượng phẩm có thể so sánh.

Thậm chí, không chỉ mấy ngàn linh thạch, coi như hơn vạn, mấy vạn cũng không cách nào so sánh.

Phủ Cầm Luyện Khí pháp, luyện chế vũ khí giống như vuốt ve dây đàn, không chỉ cho người ta khả năng thưởng thức cái đẹp, càng có thể để cho luyện khí thành một loại nghệ thuật, để càng nhiều người trầm mê trong đó, không tự giác tấn thăng lý giải với luyện khí!

Có thể đoán được, có bí tịch này, Luyện Khí học viện không dùng đến mười năm liền sẽ vượt qua Đan viện, trở thành đệ nhất viện danh xứng với thực!

Loại cống hiến này, coi như viện trưởng như hắn cũng làm không được, sao là mấy ngàn linh thạch thượng phẩm có thể sánh ngang?

Căn bản không phải cùng một khái niệm.

Vì học viện làm ra cống hiến to lớn như vậy, còn muốn hỏi đối phương bồi thường lông gà vỏ tỏi, chẳng phải rét lạnh tâm thiên tài chân chính sao?

- Không sai, không chỉ không thể để hắn bồi thường, còn phải thưởng!

- Đúng vậy, loại thiên tài này nhất định phải ban thưởng, để hắn lưu lại Luyện Khí học viện mới được!

Mấy phó viện trưởng khác không ngừng gật đầu.

Danh Sư có bao nhiêu chức nghiệp phụ trợ, loại thiên tài này nhất định phải lưu ở Luyện Khí học viện, để luyện khí trở thành phụ tu thứ nhất của hắn, một khi danh chấn thiên hạ, học viện của bọn họ cũng vinh dự theo!

Khóe miệng Nguyên Hồng co giật.

Tên kia phế bỏ trọn cái phân bộ, không bồi thường, còn phải thưởng... Về sau phó viện trưởng như hắn nói, còn có người nghe sao?

Nhưng hắn biết, viện trưởng nói là tình hình thực tế.

Cống hiến Phủ Cầm Luyện Khí pháp công lao quá lớn, đừng nói chỉ là một phân bộ Luyện Khí sư công hội, coi như cả Luyện Khí học viện lật chổng vó lên trời, chỉ cần không làm bị thương học sinh, cũng không tính là gì.

Danh Sư học viện, trọng yếu nhất chính là người, là rất nhiều Danh Sư, còn kiến trúc, bảo vật, coi như hủy đi, cũng có thể xây dựng lần nữa, chẳng có gì lạ.

Đừng nói học viện, coi như Danh Sư đường cũng từng chịu đựng Dị Linh tộc đánh lén không biết bao nhiêu lần, đủ loại kiến trúc, cổ tịch phá hủy không biết bao nhiêu lần, nhưng Danh Sư hương hỏa không ngừng, vẫn nhân khí cường thịnh như cũ, là Thánh địa vô số người hướng tới.

- Tốt, quyết định như vậy đi, đúng, ngươi không phải nói hắn định khảo hạch Luyện Khí sư ngũ tinh sao? Để hắn đi thi, chỉ cần thông qua, liền nói ta nguyện ý thu hắn làm học sinh...

Triệu Bính Tuất cười cười.

Thiên tài như thế nếu như có thể thu làm học sinh, tuyệt đối là một đại mỹ sự.

- Vâng!

Nguyên Hồng gật đầu.

- Còn các ngươi, cũng có công lao rất lớn, ta sẽ đi Đan viện xin cho các ngươi mấy viên thuốc, cũng tự mình ra tay giúp các ngươi tẩy kinh phạt tủy!

An bài xong Nguyên phó viện trưởng, Triệu Bính Tuất cười nhìn về phía đám người Lạc Thất Thất.

- Tẩy kinh phạt tủy? Đa tạ Triệu viện trưởng!

Nghe nói như thế, đám người Lạc Thất Thất, Hình Viễn đều kích động đến đỏ mặt.

Thập đại trưởng lão Triệu Bính Tuất, tự mình tẩy kinh phạt tủy, một khi thành công, liền đại biểu bọn họ từ giờ trở đi, đến cấp bậc Bán Thánh, đều một đường thông suốt, lại không cần lo lắng!

Tẩy kinh phạt tủy, tiêu hao rất nhiều, xem như cường giả Thánh cảnh, cũng sẽ không dễ dàng đi làm, đối với bọn hắn như vậy, tuyệt đối là phần thưởng lớn nhất!

Còn tốt hơn học phần nhiều!

- Tốt, Nguyên Hồng, ngươi đi thay Trương sư khảo hạch đi, đúng, nhất định phải có thái độ tốt, không nên để hắn cho rằng Luyện Khí học viện chúng ta có lỗi với người có công!

Triệu Bính Tuất trịnh trọng bàn giao.

- Vâng!

Cúi đầu lui xuống, Nguyên Hồng đi ra phòng làm việc của viện trưởng, nhịn không được cười khổ.

Thời điểm tới, hận không thể giết tiểu tử kia cho chó ăn, hơn nữa lời thề son sắt nói muốn bẩm báo viện trưởng xử lý... Kết quả, liền xuất hiện

loại nghịch chuyển này!

Chuyện này là sao!

Suy nghĩ một chút cũng cảm khái không thôi.

Ta còn chưa phải là Luyện Khí sư

dtv-ebook.com

- Đây là thế nào?

- Thấy không? Thời điểm tiểu tử kia xông Địa Hỏa thông đạo gian lận, làm hỏng thông đạo không nói, còn cố ý dẫn Địa Hỏa tới, nổ nát cả thông đạo ghi chép!

- Tên này điên rồi, cảm thấy mạng dài sao?

- Ta cũng không biết, dù sao không liên quan tới chúng ta, vẫn là an tâm xem trò vui đi...

Phân bộ đại điện đổ sụp, động tĩnh thực sự quá lớn, rất nhanh kinh động đến không ít người, trước phế tích đứng đầy Danh Sư, cả đám hỏi thăm khắp nơi, muốn biết đến cùng xảy ra chuyện gì.

Khi biết là một gia hỏa mới tới làm ra động tĩnh lớn như vậy, cả đám tràn đầy đồng tình.

Muốn chết cũng không phải chết như vậy a!

Nơi này chính là Danh Sư học viện, không phải những địa phương nhỏ ở nông thôn kia biến thành như vậy, hơn nữa để Nguyên Hồng viện phó tự mình bắt lấy, không tiếc báo cáo viện trưởng... Có thể nói, hoàn toàn xong!

Coi như về sau cả đời ở đây làm công cũng bồi thường không nổi!

- Thành thật một chút cho ta!

Lạnh lùng nhìn thanh niên trước mắt, ánh mắt La Nham như điện.

Biết lão sư tức giận, hắn phái ra tròn tám vị cao thủ, vây tên này vào giữa, nếu không phải sợ ảnh hưởng không tốt, khẳng định đã sớm ra tay đánh một trận!

Một tân sinh vừa tới, không hảo hảo ở khu ký túc xá, lại chạy đến nơi đây làm loạn, quả thực là muốn chết!

- Ta không có ý gì khác, chỉ muốn đi qua nhìn một chút, xem cơ quan khác trong thông đạo có thể chữa trị hay không!

Thấy đối phương đề phòng giống như phòng trộm, Trương Huyền nhịn không được nói.

Xuất hiện loại tình huống này, hắn cũng thấy có lỗi.

Lần này tới thật sự chỉ muốn khảo hạch Luyện Khí sư ngũ tinh, một chút cũng không nghĩ tới sẽ làm loạn, xuất hiện loại cục diện này, tuyệt đối là trước đó không nghĩ tới.

Ai có thể nghĩ tới bảo vật trân quý như Địa Tâm Hồng Nham, lại không chịu nổi tu luyện như thế? Mới vừa để hồn thể đột phá mười mét, liền sập?

Càng không nghĩ tới, đường đường Luyện Khí sư công hội dùng trận bàn tiếp dẫn Địa Hỏa, thế mà dùng một chút tài liệu giá rẻ, luyện chế mà thành...

Nhưng bây giờ nói những chuyện này không có tác dụng, việc cấp bách nhất là nhìn xem còn có phương pháp bổ cứu hay không, nếu không, thật để cho hắn bồi thường hơn ba ngàn viên linh thạch thượng phẩm, còn không mệt chết?

- Chữa trị? Ngươi còn dám nói một câu, có tin ta giết chết ngươi hay không?

Nghe tên này không biết hối cải, còn luôn miệng muốn chữa trị, La Nham suýt chút nữa nổ tung, lửa giận trong nháy mắt bay lên, quát lớn

một tiếng.

Cái ngoạn ý gì đây!

Nếu không phải bởi vì chữa trị, nơi này sao có thể biến thành như vậy?

Không có năng lực còn làm ra vẻ?

- Ta thật sự có thể sửa, vừa rồi... Chỉ là ngoài ý muốn!

Trương Huyền giải thích:

- Không tin, ngươi cho ta một trận bàn chất lượng khá hơn một chút, tiếp dẫn Địa Hỏa tới, ta sửa Địa Hỏa thông đạo lần nữa cho ngươi xem...

- Ngươi... Tự tìm cái chết!

Thấy tên này còn ra sức lực, La Nham tức giận hừ một tiếng, thân thể nhoáng một cái, khí tức toàn thân như rồng, đánh về phía gia hỏa không biết trời cao đất rộng kia.

Phần phật!

Hắn là Luyện Khí sư ngũ tinh đỉnh phong, tu vi đạt đến Hóa Phàm bát trọng, vừa ra tay, lực lượng to lớn, chân khí hội tụ thành mây, lực lượng tựa như muốn xé rách không khí.

- Dừng tay!

Mắt thấy bàn tay liền muốn đi tới trước mặt, bao phủ Trương Huyền, liền nghe được tiếng hét lớn, một bóng người như thiểm điện bay tới, nhẹ nhàng vồ một cái, hội tụ thành chân khí, lập tức tan thành mây khói.

Lộc cộc lộc cộc lộc cộc lộc cộc!

La Nham hơi đỏ mặt, nhịn không được lui về phía sau mấy bước, khí huyết có chút cuồn cuộn.

- Lão sư...

Thấy rõ ràng bóng người ngăn cản hắn, La Nham nhịn không được sửng sốt.

Không phải người khác, chính là lão sư vừa rồi hận không thể bóp chết gia hỏa này.

Không phải lão sư cực kỳ tức giận tên này sao? Mình ra tay giáo huấn, vì sao phải ngăn cản?

Đang nghi ngờ, muốn hỏi rõ ràng, chỉ thấy lão sư vừa rồi nổi giận đùng đùng, đột nhiên xoay đầu lại, cười rạng rỡ nhìn về phía thanh niên cách đó không xa:

- Ngươi... Không có sao chứ? Có bị thương hay không? Có cần ta giáo huấn gia hoả có mắt không tròng này giúp ngươi hả giận hay không...

- A?

Thân thể nhoáng một cái, La Nham suýt chút nữa điên rồi.

Đây là có chuyện gì?

Tên này thật là lão sư của mình? Luyện Khí học viện phó viện trưởng?

Vừa rồi không phải ngươi muốn bóp chết gia hỏa này sao? Sao trong nháy mắt thành bộ dáng này...

- Không phải các ngươi nói Nguyên phó viện trưởng rất tức giận sao?

- Toàn bộ phân bộ đều biến thành như vậy, đổi lại ai cũng sẽ tức giận, nhưng thái độ này, không giống như là tức giận ah...

- Nào chỉ là không tức giận, tại sao ta cảm giác, là đang lấy lòng tân sinh kia nhỉ?

- Lấy lòng? Khoa trương đi! Nguyên phó viện trưởng là Danh Sư lục tinh đỉnh phong, Luyện Khí sư lục tinh đỉnh phong, toàn bộ học viện còn có người hắn cần lấy lòng sao?

...

Không chỉ hắn điên rồi, mọi người ở một bên xem trò vui, cảm thấy tân sinh kia khó thoát tai kiếp, cũng đều bối rối.

Tên này chà đạp phân bộ thành như vậy, không phải nên giáo huấn một chầu, cho hắn biết nặng nhẹ sao? Một mặt tươi cười, còn muốn giáo huấn La Nham là cái quỷ gì?

Cái thái độ này, nụ cười này... Làm sao cảm giác, như là đang nịnh bợ gia hỏa kia vậy nhỉ?

- Trút giận... Không cần, ta không sao!

Không chỉ mọi người nổi điên, ngay cả Trương Huyền cũng không hiểu ra sao.

Không phải muốn bẩm báo viện trưởng xử lý mình sao? Làm sao đột nhiên thay đổi thái độ?

- Không có việc gì là tốt rồi!

Nguyên Hồng thở phào nhẹ nhõm, quay đầu nhìn về phía La Nham cách đó không xa:

- Còn không qua đây xin lỗi Trương sư!

Từ phòng làm việc của viện trưởng đi ra, liền gấp gấp trở về, sợ sẽ xảy ra biến cố, không nghĩ tới thật đúng là có chuyện.

Không nói cái khác, vừa rồi một cái tát kia nếu thật rơi vào trên người Trương Huyền, vị thiên tài này khẳng định không còn nửa phần hảo cảm với Luyện Khí học viện.

Còn làm sao lưu lại?

Viện trưởng là có ý định thu hắn làm đệ tử, thật muốn bị La Nham quất bỏ đi, làm sao bàn giao với viện trưởng?

Thật là một học sinh phá sản!

- Xin lỗi? Ta...

La Nham phát điên:

- Lão sư, vì sao ta phải nói xin lỗi? Hắn làm hỏng đại điện, thông đạo ghi chép...

- Đủ rồi!

Còn chưa dứt lời, Nguyên Hồng liền cắt ngang, vẫy vẫy tay, giận dữ nói:

- Đi xuống cho ta, đóng cửa tự kiểm điểm, không có ta phân phó, không cho phép đi ra ngoài!

Bảo ngươi xin lỗi liền xin lỗi, sao nói nhảm nhiều như vậy?

Ngươi có ý định hố chết ta sao?

- Lão sư...

Nghe được vô duyên vô cớ bị phạt đóng cửa tự kiểm điểm, La Nham điên rồi, những người khác cũng hai mặt nhìn nhau, không biết vị phó viện trưởng này đến cùng đang giở trò quỷ gì.

- Mấy người các ngươi kéo hắn xuống, đừng ở chỗ này mất mặt!

Không để ý tới La Nham, Nguyên Hồng phân phó một tiếng, lúc này mới nhìn về phía Trương Huyền lần nữa:

- Trương sư, ngươi không phải muốn đi qua khảo hạch Luyện Khí sư ngũ tinh sao? Hiện tại ta liền dẫn ngươi đi Khí Hải!

- Đi Khí Hải? Nhưng ta không có học phần...

Trương Huyền cũng ngẩn ngơ.

Cái tên này làm sao vậy?

Giáo huấn La Nham ngược lại cũng thôi, còn muốn cho bản thân đi Khí Hải?

Khí Hải này không phải là không có học phần không thể tiến vào sao?

- Không có học phần? A, cái này không phải vấn đề! La Nham, ngươi trước không vội đi, còn không lấy thẻ học phần của ngươi ra, cho Trương sư hai điểm...

Nguyên Hồng quay đầu nói.

- Ta...

La Nham nhoáng một cái, suýt chút nữa khóc ra tiếng.

Dựa vào cái gì?

Gia hỏa kia làm nát bét nơi này, không trừng phạt là tốt lắm rồi, vì sao còn phải cho học phần? Hơn nữa còn muốn ta cho?

- Bớt nói nhảm, động tác nhanh lên!

Nguyên Hồng nhướng mày.

- Vâng!

Thấy lão sư nổi giận, La Nham không dám phản kháng, đành phải ngoan ngoãn giao thẻ học phần tới.

Học sinh có thể giao dịch học phần, cũng có thể chuyển nhượng, hiện tại Trương Huyền ngay cả thẻ học viên cũng không có, tự nhiên không có thẻ học phần, có điều, cái này khó không được một vị phó viện trưởng.

Nguyên Hồng khẽ đảo cổ tay, liền lấy ra một thẻ trống, từ thẻ học phần của La Nham chuyển qua hai điểm.

- Tốt, Trương sư, có học phần rồi, chúng ta đi thôi!

Làm xong tất cả những thứ này, Nguyên Hồng cười cười, tiếp tục nói.

Trương Huyền nháy con mắt, chỉ phế tích chung quanh:

- Cái này... Không cần ta bồi thường?

- Cái này không phải lỗi của ngươi, tự nhiên không cần đền, ta sẽ cho người tới chữa trị...

Nguyên Hồng gật đầu.

- Cái này... Được rồi!

Mặc dù không biết vì sao thái độ của đối phương đột nhiên đại biến, nhưng nghe không cần đền, Trương Huyền lập tức thở phào nhẹ nhõm.

Giá trị hơn ba ngàn linh thạch thượng phẩm, hắn quả thực không thường nổi, có thể không đền tự nhiên tốt nhất.

- Cái này...

- Đây thật là Nguyên phó viện trưởng?

- Đây rốt cuộc xảy ra chuyện gì?

- Xảy ra chuyện gì? Vừa rồi phó viện trưởng còn luôn miệng muốn chụp chết hắn, làm sao xoay một cái mặt biến thành như vậy?

...

Nhìn một màn này, rất nhiều Danh Sư đều con mắt loạn nháy, nhanh muốn điên rồi.

Đây chính là đại điện của phân bộ Luyện Khí sư, bị gia hỏa kia biến thành như vậy, chẳng những không trách cứ, còn thái độ như thế, đến cùng xảy ra chuyện gì?

Quá khác thường đi!

Nhất là Lý Tuyền ở trong đám người, nhìn một màn này ở trong mắt, thân thể mềm mại run rẩy, sắp hôn mê.

Cái tên này vừa đến, chính là nàng tiếp đãi, cái gì cũng không hiểu không nói, còn cực kỳ lỗ mãng... Loại người này, Nguyên phó viện trưởng khẳng định sẽ mạnh mẽ giáo huấn, bộ dáng này, làm cái quỷ gì...

...

Nghĩ nửa ngày, Trương Huyền cũng nghĩ không thông, tại sao thái độ của vị kia đại biến, cuối cùng chỉ có thể quy kết Mi trưởng lão cùng Mạc đường chủ, mặt mũi bất đắc dĩ đi theo sau lưng Nguyên Hồng, đi tới nửa bên đại điện còn không có đổ sụp.

Không lâu sau, đi tới trước một cánh cửa rộng lớn.

- Trương sư, đây chính là Khí Hải, ngươi muốn khảo hạch Luyện Khí sư ngũ tinh, chỉ cần để thẻ học phần cùng huy chương tứ tinh lên bệ đá trước cửa, liền có thể mở đại môn, đi vào khu khảo hạch đối ứng!

Nguyên Hồng cười cười, chỉ về phía trước.

Khí Hải, giống như thông đạo ghi chép trước đó, cũng có vô số cơ quan cùng vật phẩm đặc thù luyện chế thành, muốn khảo hạch đẳng cấp đối ứng, cần chuẩn bị đầy đủ học phần cùng huy chương cấp bậc tương ứng.

Đầy đủ hai thứ này, liền có thể mở thông đạo, đi vào cửa ải đối ứng, tiến hành khảo hạch, cực kỳ thuận tiện.

- Còn cần đẳng cấp huy chương?

Trương Huyền sững sờ.

- Không sai, Trương sư đặc biệt tới khảo hạch Luyện Khí sư ngũ tinh, chắc hẳn đã sớm cầm tới huy chương tứ tinh, yên tâm, chỉ cần là Luyện Khí sư công hội ban bố, ở đây đều có thể sử dụng, không cần lo lắng!

Còn tưởng rằng hắn lo lắng công hội khác ban bố huy chương không thể dùng, Nguyên Hồng cười giải thích.

- Cái này...

Trương Huyền gãi gãi đầu, có chút xấu hổ:

- Nhất định phải dùng huy chương sao? Ta không có huy chương thì làm sao bây giờ?

- Không có huy chương?

Nguyên Hồng sững sờ:

- Có ý tứ gì?

- Chính là... Hiện tại ta còn chưa phải là một vị Luyện Khí sư, chưa hề khảo hạch qua...

Trương Huyền có chút xấu hổ.

Khảo hạch Luyện Khí sư

dtv-ebook.com

- Chưa hề kiểm tra qua?

Thân thể Nguyên Hồng nhoáng một cái, suýt chút nữa phun ra một ngụm máu.

Chung quanh rất nhiều Danh Sư theo tới, tròng mắt cũng sắp rơi trên mặt đất.

Còn chưa phải là Luyện Khí sư, liền chạy tới kiểm tra ngũ tinh. . . Còn nói không phải tới quấy rối?

Luyện Khí sư, chức nghiệp đỉnh phong nhất của đại lục, ở đây mỗi một người, vì trở thành một thành viên trong đó, đều mất ăn mất ngủ học tập, cái nào không hao tốn mấy năm, mới có thể nhập môn.

Coi như nhanh nhất, ít nhất cũng phải mười năm khổ học, chậm, không có năm ba mươi năm, là không có khả năng thành công!

Ngươi một gia hỏa chừng hai mươi tuổi, ngay cả Luyện Khí sư nhất tinh cũng không phải, chạy tới mở miệng muốn khảo hạch ngũ tinh?

Thật chẳng lẽ cho rằng. . . Đây là một loại chức nghiệp nói miệng liền có thể hoàn thành?

Đùa cái gì đó!

- Ta chuyên môn học qua luyện khí, chỉ là chưa kịp khảo hạch đẳng cấp. . .

Nhìn ra mọi người khiếp sợ, Trương Huyền vội vã giải thích, hỏi tiếp:

- Nếu không như vậy đi, ta từ nhất tinh bắt đầu kiểm tra! Nơi này có thể khảo hạch nhất tinh không? Còn có, trước khảo hạch nhất tinh, có cần khảo hạch học đồ không?

Mặc dù hắn nắm giữ trình độ luyện khí so với Ngô Dương Tử chỉ mạnh không yếu, nhưng chưa hề khảo hạch qua, cẩn thận nói đến, hiện tại ngay cả một học đồ cũng không phải làchớ nói chi là Luyện Khí sư chính thức.

- Học đồ. . .

Khóe miệng co giật, Nguyên Hồng che trán.

Không phải tận mắt nhìn thấy, thì quyết không thể tin được đây là sự thực.

Một người ngay cả học đồ cũng không phải, chạy đến Luyện Khí học viện, luôn mồm muốn khảo hạch Luyện Khí sư ngũ tinh, không chỉ như thế, còn làm toàn bộ học viện gà bay chó chạy, ghi chép thông đạo tính cả đại điện thành phế tích. . .

Mấu chốt nhất là viện trưởng, một trong thập đại Danh Sư… Triệu Bính Tuất, còn muốn thu hắn làm học sinh!

Coi như tự mình trải qua, cũng cảm thấy giống như nằm mơ.

- Học đồ ngươi không cần nghiên cứu, trực tiếp khảo hạch Luyện Khí sư nhất tinh, tranh thủ hôm nay thành công, còn ngũ tinh. . . Sau này hãy nói đi!

Nén buồn bực ở trong lòng, Nguyên Hồng quay đầu nhìn về phía các Danh Sư trước mắt:

- Các ngươi ai có lệnh bài học đồ?

Luyện Khí sư cấp bậc như hắn, cho dù có người hỗ trợ làm việc vặt, cũng sẽ không thấp hơn ngũ tinh, Luyện Khí học đồ, cấp bậc quá thấp,

không có khả năng sử dụng, thời gian dài không tiếp xúc, tự nhiên không có loại lệnh bài này.

- Lệnh bài học đồ?

- Giúp ta đều là Luyện Khí sư tứ tinh, cái đồ chơi này quá thấp, không có!

. . .

Mọi người chung quanh, tất cả đều lắc đầu.

Tại đại điện hầu như đều là Luyện Khí sư ngũ tinh, kém cỏi nhất cũng đạt đến tứ tinh, ở đây tìm lệnh bài học đồ, rất khó làm được.

- Cái này. . .

Nguyên Hồng xấu hổ.

Cái này gọi là chuyện gì!

Bản thân đường đường Luyện Khí sư lục tinh đỉnh phong, giúp người tìm lệnh bài học đồ, kết quả. . . còn tìm không thấy, suy nghĩ một chút cũng đỏ mặt.

- Phó viện trưởng, ta chỗ này. . . Có một cái!

Ngay thời điểm không biết nên làm cái gì, một thanh âm rụt rè vang lên, Trương Huyền quay đầu nhìn lại, đúng là Lý Tuyền trước kia tiếp đãi hắn.

Mặc dù nàng làm công ở Luyện Khí học viện, nhưng cấp bậc không cao, trên người vừa vặn có một lệnh bài học đồ.

- Quá tốt rồi. . .

Gật gật đầu, Nguyên Hồng thở phào nhẹ nhõm, tiếp nhận lệnh bài, tinh thần khẽ động, ở phía trên in lên tên Trương Huyền, đưa tới.

- Trương sư, đây là lệnh bài học đồ, ngươi cầm, phối hợp học phần liền có thể khởi động Khí Hải, khảo hạch Luyện Khí sư nhất tinh!

- Đa tạ!

Tiếp nhận lệnh bài, Trương Huyền gật đầu, đi về phía trước mấy bước, đột nhiên nhớ tới cái gì, ngừng lại:

- Hiện tại khảo hạch Luyện Khí sư nhất tinh, vậy nếu như thông qua khảo hạch, muốn tiếp tục khảo hạch nhị tinh mà nói, còn cần tiếp tục tốn hao học phần không?

- Một mực ở trong Khí Hải thì không cần, có điều, một khi đi ra, lại muốn đi vào, sẽ tiếp tục tiêu hao!

Nguyên Hồng nói.

Học phần là điều kiện khởi động Khí Hải, một mực ở bên trong không ra, hai học phần liền đủ, chỉ cần đi ra, lại muốn đi vào, lại cần phải hao phí hai học phần.

Giống như vé vào cửa khu du lịch, sau khi ra ngoài lại muốn đi vào, liền cần mua vé lần nữa.

- Không ra là được? Vậy ta có thể thi xong Luyện Khí sư nhất tinh, ở bên trong tiếp tục khảo hạch nhị tinh hay không?

Nghe được sau khi ra ngoài, muốn đi vào còn cần tiếp tục tiêu hao học phần, Trương Huyền có chút nhức đầu, nhịn không được nói.

Hai học phần này của hắn, vẫn là vị lão giả kia “mượn” đệ tử của mình, vì khảo hạch Luyện Khí sư ngũ tinh, cũng không thể để người khác một mực đưa học phần a!

Đồ vật trân quý như thế, không nói trước người khác có hay không, cho dù có, để cho người ta đưa, ân tình cũng chiếm quá lớn.

Ân tình, là nhân quả.

Cùng nhau đi tới, Trương Huyền luôn không nợ ân tình người khác, chính là không muốn chạm phải những vật này.

- Đương nhiên có thể, chỉ là. . . hai học phần khởi động Khí Hải, mặc kệ khảo hạch cấp bậc nào, nhiều nhất chỉ có thể ở bên trong hai canh giờ, nói cách khác. . . trong hai canh giờ, bất kể ngươi có thể luyện thành vũ khí hay không, đều sẽ bị đưa ra. . . thời gian ngắn như vậy, ta sợ chỉ đủ khảo hạch Luyện Khí sư nhất tinh, coi như muốn khảo hạch cấp bậc cao hơn, cũng rất khó làm đến!

Nguyên Hồng giải thích.

Mục đích Khí Hải được tạo ra, chính là vì thuận tiện càng nhiều người khảo hạch Luyện Khí sư, nâng cao hiệu suất, đã như vậy, nếu có người cầm hai học phần đi vào, bất luận thế nào cũng không ra, một lần là nửa năm, còn thế nào tăng hiệu suất?

Do đó, tiến vào khảo hạch, có giới hạn thời gian, bình thường là hai canh giờ.

Nói cách khác, một học phần một canh giờ, nếu như cảm thấy mình rất khó thông qua, liền cần tốn hao càng nhiều học phần mua.

Mà ở trong thời gian mua sắm, mặc kệ khảo hạch cấp bậc gì, bất kể thành công hay không, chỉ cần đến giờ, đều sẽ bị đưa ra.

Thành công, Khí Hải sẽ căn cứ tin tức của ngươi đưa ra lệnh bài, tạo thành lệnh bài mới phóng xuất ra, không thành công, thì tương đương uổng phí hết học phần, không công mà lui.

Vị Trương sư, này có hai học phần, có thể ở bên trong hai canh giờ, thời gian ngắn như vậy, có thể khảo hạch thông qua nhất tinh, là tốt lắm rồi, tiếp tục kiểm tra nhị tinh. . . Khả năng không lớn!

Lại nói, luyện khí tiêu hao chân khí cực lớn, số lượng chân khí trong cơ thể một người có hạn, luyện chế xong một kiện binh khí, liền sẽ tiêu hao hơn phân nửa khí lực, coi như cho đầy đủ thời gian, cũng chưa chắc có thể có tinh lực tiếp tục nữa!

Do đó hắn thấy, mặc dù Trương sư này nghĩ rất tốt, nhưng rất khó làm được.

Không nói đối phương, coi như Luyện Khí sư lục tinh đỉnh phong như hắn, trong hai canh giờ, cũng chỉ có thể luyện chế hai ba món binh khí mà thôi, nhiều hơn nữa, cũng sẽ không kiên trì nổi.

Vũ khí không giống đan dược, coi như lại thấp, cũng cần vô số lần gõ, rèn luyện, nếu không cũng không có khả năng từ khí thai hình dáng gì cũng không có, biến thành bộ dáng vũ khí!

- Hai canh giờ, được rồi!

Nghe được chỉ có thời gian ngắn như vậy, Trương Huyền gật gật đầu, lại không rầu rĩ, để lệnh bài học đồ cùng thẻ học phần lên bệ đá, ánh sáng lóe lên, Khí Hải trước mắt từ từ mở ra.

Nhấc chân đi vào.

Gian phòng Khí Hải cùng thông đạo ghi chép trước đó có chút tương tự, tràn đầy đen kịt, ngay sau đó dưới chân lay động, giống như băng chuyền được đưa đến một đại sảnh.

Trong sảnh, bày đầy đủ loại khoáng thạch cùng kim loại, còn có một lô đỉnh, đài cao luyện khí.

- Cái này. . . Đều là giả?

Nhìn chung quanh một vòng, phát hiện cảnh tượng trước mắt không khác chân thực chút nào, Trương Huyền nhịn không được tán thưởng.

Trước đó Lý Tuyền nói, Khí Hải là mượn nhờ huyễn trận, cho người ta một loại hiệu quả luyện khí chân thực, mà trên thực tế hết thảy trước mắt đều là giả.

Ngẩng đầu nhìn quanh một vòng, cách đó không xa trên mặt bàn thả một đống thư tịch, tiện tay mở ra, trên đó viết đủ loại phương pháp luyện chế binh khí.

Đến đây người khảo hạch, có thể tùy ý tuyển một loại tiến hành, chỉ cần thành công, coi như thông qua.

- Ta chỉ có hai canh giờ, nhất định phải tranh thủ khảo hạch xong ngũ tinh. . .

Biết học phần kiếm không dễ, thật vất vả có cơ hội, tự nhiên không vừa lòng chỉ khảo hạch nhất tinh liền thôi, tốt nhất có thể một hơi khảo hạch thành Luyện Khí sư ngũ tinh, đằng sau không cần lại đến, miễn cho phiền phức.

- Cho nên. . . luyện chế vũ khí càng đơn giản càng tốt, như vậy tiết kiệm thời gian cũng càng nhiều!

Rèn luyện khí thai thành một thanh trường kiếm, cùng gõ ra một thiết chùy, độ khó rõ ràng khác biệt, tiêu tốn thời gian cũng không giống.

- Khảo hạch Luyện Khí sư, giống như khảo hạch Luyện Đan sư, cần luyện chế tài liệu riêng biệt đến cấp bậc nhất định, mới có thể qua ải, luyện chế chính xác hay không, nhiều nhất chỉ gia tăng chút cấp bậc, không cần phải làm quá mức tinh mỹ. . .

Cấp bậc binh khí, cứng rắn, mềm dẻo, sắc bén, truyền chân khí. . . rất nhiều phương diện phải khảo cứu.

Cũng không phải đánh càng hoa lệ, càng xinh đẹp, liền càng cao cấp hơn.

Mặc dù luyện chế tinh tế, khinh bạc, vũ khí có tác dụng gia trì nhất định, lại không phải mấu chốt khảo hạch Luyện Khí sư.

Đã như vậy. . . Cũng không cần phải nhiều phí công phu ở trên khí thai.

Chỉ cần dung hợp tỉ lệ phù hợp, thành công tôi thép, coi như chất liệu cấp bậc thấp, khẳng định cũng có thể luyện chế ra vũ khí không kém.

- Những binh khí này, rèn luyện quá chậm. . .

Lật xem thư tịch một lần, biết lấy trình độ của hắn hiện tại, rèn luyện luyện chế không ra ngược lại cũng thôi, mấu chốt nhất là, thời gian chậm trễ không nổi.

Nói cách khác, tùy tiện lựa chọn một cái luyện chế, dù trình độ luyện khí của hắn lại cao hơn, không có hơn một canh giờ cũng không thể hoàn thành.

Như vậy còn làm sao khảo hạch Luyện Khí sư nhị tinh?

- Không cần quan tâm nhiều, bắt đầu đi!

Không chọn những sách vở này, Trương Huyền dọc theo gian phòng đi một vòng, rất nhanh tập trung bảy, tám loại kim loại cùng khoáng thạch, ý nghĩ hình thành ở trong óc.

Học qua Thiên Đạo luyện khí, lý giải đối với luyện khí, đã vượt qua Luyện Khí sư lục tinh đỉnh phong, những kim loại cùng khoáng thạch trước mắt này, mặc dù chỉ là rất bình thường, luyện chế binh khí cấp thấp, trong tay hắn, chỉ cần phối hợp thoả đáng, cũng có thể tạo được hiệu quả cùng tác dụng không giống.

- Cứ như vậy đi!

Khóe miệng vung lên, bàn tay nhẹ nhàng vồ một cái, chân khí chảy xuôi như nước, bảy tám loại kim loại cùng khoáng thạch kia bay lên, đồng thời bay về phía lò lửa cách đó không xa.

Xì xì xì xì...!

Chân khí truyền vào, lò lửa thiêu đốt, những kim loại cùng khoáng thạch kia lập tức hòa tan, biến thành chất lỏng, chảy xuôi khắp nơi.

- Dung hợp!

Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng, bàn tay bắt tới mấy loại chất lỏng, bảy tám loại chất lỏng khác biệt, lập tức phân tán ra, lấy phương thức khác biệt dung hợp.

Hiện tại học kịp không?

dtv-ebook.com

Ngón tay tung bay, chân khí như gió.

Những chất lỏng này còn không có đóng băng, trên không trung va chạm, phát ra thanh âm tựa như gõ phím đàn.

Trong phòng như vang lên nhạc hòa tấu.

Nếu có Luyện Khí sư ở đây, cho dù là Nguyên Hồng, thấy cảnh này cũng sẽ kinh ngạc đến không khép miệng được.

Đây cũng không phải luyện khí, mà là một loại vũ điệu, một loại nhạc khúc hoàn mỹ dung hợp với tự nhiên.

Phủ Cầm Luyện Khí pháp của Ngô Dương Tử, để cho người vây đỡ, cũng bởi vì phù hợp tự nhiên, cho người ta một loại hưởng thụ, mà phương pháp luyện khí Trương Huyền thi triển, càng cao minh hơn!

Không chỉ thị giác hưởng thụ, ngay cả linh hồn cũng rất dễ dàng đắm chìm trong đó, không cách nào tự kềm chế.

Thiên Đạo luyện khí!

Hô hô hô!

Rất nhanh, bảy tám loại kim loại cùng khoáng thạch bị triệt để dung hợp, nhẹ nhàng cười một tiếng, Trương Huyền lại không rèn luyện, liền dung hợp qua kim loại, ném vào trong nước cách đó không xa.

Ầm!

Hơi nước bốc hơi, bụi mù dâng trào.

Bước cuối cùng luyện khí, tôi thép!

Luyện khí bình thường, chia làm dung hợp, rèn luyện khí thai cùng tôi thép, hiện tại hắn là trực tiếp thi triển bước đầu tiên cùng bước thứ ba, mà xem nhẹ bước thứ hai.

Luyện khí, rèn luyện tốt khí thai, sẽ để cho đẳng cấp gia tăng.

Hắn làm như vậy, không cách nào hình thành vũ khí, hạ thấp cấp bậc, nhưng tiết kiệm thời gian rèn luyện khí thai, tốc độ tổng thể cực kỳ tăng nhanh.

Hô!

Kim loại nóng bỏng đang không ngừng sôi trào ở trong nước, bàn tay câu câu, lần nữa lấy ra ngoài.

Tôi thép coi trọng kỹ xảo, nước chất đồng dạng, thời gian rèn luyện khác biệt, hiệu quả cũng không giống.

Hắn sử dụng bảy tám loại khoáng thạch, thuộc tính khác biệt, sau khi dung hợp càng không giống, nắm giữ thời gian rèn luyện không tốt, không những không thể phát huy ra hiệu quả của kim loại, ngược lại sẽ dính dấp lẫn nhau, cuối cùng để hiệu quả của binh khí mất đi, hủy hoại chỉ trong chốc lát.

- Tốt, này liền coi là... thành phẩm đi!

Tôi thép xong, nhìn thấy đĩa sắt trong lòng bàn tay, nhìn không ra là đồ vật hình dạng gì, Trương Huyền gãi đầu một cái.

Nếu như lấy thứ này ra, coi như không bị Luyện Khí sư khác chế giễu chết, thanh danh cũng sẽ tổn hao nhiều, có điều lối đi này tự động khảo hạch, không cần lo lắng.

Đi tới khu khảo thí, để “đĩa sắt” lên bàn.

Gian phòng khảo hạch Luyện Khí sư, có khu chuyên môn đo lường, chỉ cần đo lường cấp bậc vũ khí luyện chế đạt tới, coi như thông qua.

Ông!

Một tiếng kêu khẽ, một đạo hồng quang lấp lóe.

Ngay sau đó liền nghe một thanh âm máy móc vang lên:

- Dùng dung Luyện Thạch, Bạch Cương, Hắc Nham... đơn giản nhất luyện chế ra vũ khí Quỷ cấp hạ phẩm, thông qua khảo hạch Luyện Khí sư nhất tinh!

- Thế mà đạt tới Quỷ cấp hạ phẩm? Không tệ...

Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm.

Kỳ thật đây cũng là lần thứ nhất hắn luyện khí, không nghĩ đến đĩa sắt này đạt đến Quỷ cấp hạ phẩm.

Vũ khí chia làm Thần, Thánh, Linh, Quỷ, Phàm.

Chỉ cần luyện chế vũ khí có thể đạt tới Phàm cấp tuyệt phẩm, coi như thông qua Luyện Khí sư nhất tinh khảo hạch, hắn sử dụng phương pháp luyện khí Thiên Đạo, mặc dù luyện chế ra đồ vật khó coi, cũng không có bộ dáng binh khí, nhưng cấp bậc lại không thấp.

Nếu chuyên chú một chút, cũng có thể đạt tới Quỷ cấp trung phẩm thậm chí thượng phẩm.

- Xin khảo hạch Luyện Khí sư nhị tinh!

Thông qua khảo hạch, Trương Huyền cũng không ngừng nghỉ, trực tiếp mở miệng.

Kẹt kẹt!

Mắt tối sầm lại, thanh âm cơ lò xo vang lên, mở mắt lần nữa, đã đi tới một đại điện khác.

Tương đồng gian phòng trước kia, có điều càng rộng rãi, bốn phía bày biện kim loại cùng khoáng thạch, cấp bậc cũng tương đối cao hơn, càng thêm hiếm có.

- Tiếp tục đi!

Dạo qua một vòng, lần này chọn mười mấy loại kim loại cùng khoáng thạch, đi tới trước lô đỉnh, giống như vừa rồi, bắt chước làm theo, không lâu sau, lại luyện chế ra một cục sắt.

Cái cục sắt này so với trước đó còn khó nhìn hơn, toàn thân đen kịt, một chút bộ dáng của binh khí cũng không có.

Đồng dạng không qua bước thứ hai rèn luyện khí thai.

Rèn luyện khí thai, là để kim loại dung hợp từ vô hình, biến thành bộ dáng vũ khí muốn luyện chế, tỷ như luyện chế trường kiếm, liền chế tạo bộ dạng trường kiếm, luyện chế chủy thủ liền rèn luyện thành chủy thủ...

Cái trình tự này cần phải hao phí thời gian tạo hình không nói, Trương Huyền cũng chưa từng học qua, coi như để hắn luyện chế, cũng không cách nào thành công, phiền phức như thế, còn không bằng bỏ qua.

Tiếp tục đặt cục sắt ở trên đài khảo thí.

Ông!

Quang mang lóe lên, thanh âm tiếp tục vang lên:

- ... Đạt tới Quỷ cấp trung phẩm, thông qua Luyện Khí sư nhị tinh!

Thông qua khảo hạch Luyện Khí sư nhị tinh, Trương Huyền tiếp tục xin.

Sau nửa canh giờ.

- Xin khảo hạch Luyện Khí sư ngũ tinh!

Hít sâu một hơi, Trương Huyền mở miệng.

Liên tục khảo hạch bốn đẳng cấp, coi như chân khí của hắn hùng hậu, khí tức trong người cũng có chút phù phiếm.

- Phần phật!

Cơ quan chuyển động, một gian phòng càng thêm rộng lớn xuất hiện.

- Kỳ thật đều là cùng một phòng, chỉ là để cho người ta cảm thấy không giống mà thôi...

Liên tục trải qua mấy trận khảo hạch, Trương Huyền biết, kỳ thật gian phòng không đổi, chỉ cho người cảm giác khác biệt mà thôi.

Khí Hải, bản thân là cảnh tượng giả lập, không phải gian phòng chân thực, thay đổi cảnh tượng cực kỳ đơn giản.

- Hôi Diệu thạch, Tử Kim thiết, Thanh Hôi Nham... Những thứ kia quả nhiên tốt hơn nhiều...

Nhìn thấy trước mắt xuất hiện rất nhiều khoáng thạch cùng kim loại, Trương Huyền âm thầm cảm khái.

Bốn cửa trước cũng có không ít khoáng thạch trân quý, nhưng so sánh với trước mắt, lại cái gì cũng không tính.

Bất kể là Hôi Diệu thạch hay Tử Kim thiết, đều là đồ vật mà cường giả Hóa Phàm cảnh cũng cướp đoạt, dùng những vật này, quả thực có thể luyện chế ra bảo vật cấp bậc cao hơn.

Biết cho dù có những quáng thạch này, muốn luyện chế vũ khí, cũng càng ngày càng khó, Trương Huyền không chút coi thường, ngược lại ánh mắt càng thêm ngưng trọng.

Muốn thông qua khảo hạch Luyện Khí sư ngũ tinh, đầu tiên phải luyện chế ra vũ khí Linh cấp, loại cấp bậc này, đã không chỉ tài liệu tốt liền có thể thành công!

Còn cần khống chế cùng nắm chắc rất lớn với luyện khí, có lý giải cực cao với tôi thép, nếu không, hơi không cẩn thận, liền có thể phí công nhọc sức, để vô số tài liệu hủy hoại chỉ trong chốc lát.

Hô hô hô!

Năm ngón tay như điện, đủ loại tài liệu tung bay, từng loại dung hợp.

Không ngừng truyền chân khí vào lò lửa, khống chế nhiệt độ hỏa diễm.

Muốn khảo hạch Luyện Khí sư ngũ tinh, nhất định phải luyện chế ra vũ khí Linh cấp trung phẩm đỉnh phong.

Loại cấp bậc này, cần rất nhiều tài liệu, mỗi một loại đều có nhiệt độ dung luyện không giống nhau, nhất định phải thời khắc khống chế lò lửa, không thể có chút sai lầm.

Không biết qua bao lâu, ngay thời điểm chân khí của hắn sắp tiêu hao sạch sẽ, cuối cùng cũng dung hợp xong khoáng thạch.

- Rèn luyện!

Thở ra một hơi, lần nữa ném đĩa sắt vào trong nước.

Ầm ầm!

Sương mù vây quanh, Minh Lý Chi Nhãn vận chuyển, đợi hoàn thành rèn luyện, liền vội vàng lấy ra.

Thông qua nửa ngày luyện khí, hắn cũng tổng kết ra kinh nghiệm, mượn nhờ Minh Lý Chi Nhãn tôi thép, có thể nắm giữ tình huống rèn luyện tốt hơn, luyện chế ra vũ khí cấp bậc cao hơn.

- Khảo thí!

Lần nữa ném đĩa sắt lên đài khảo thí.

Ông!

Tiếng máy móc vang lên:

- Linh cấp trung phẩm đỉnh phong, thông qua Luyện Khí sư ngũ tinh...

- Thông qua!

Nghe được quả thật thành công, thân thể Trương Huyền nhoáng một cái, đã không chịu nổi, ngồi dưới đất.

Liên tục luyện chế vũ khí, coi như không qua rèn luyện khí thai, nhưng dùng chân khí khống chế lò lửa, cũng tiêu hao rất lớn, chân khí trong cơ thể không sai biệt lắm sắp tiêu hao hết.

May mắn có thể thành công.

- Khôi phục thể lực!

Khoanh chân ngồi dưới đất, cổ tay khẽ đảo, viên linh thạch thượng phẩm kia xuất hiện ở trong lòng bàn tay.

Viên linh thạch này, từ khi nhận được, còn là lần đầu tiên sử dụng.

Vừa mở hộp ngọc, Trương Huyền lập tức cảm thấy một cỗ linh khí tinh thuần tới cực điểm, đâm về phía làn da, tựa như cây kim.

Người tu vi hơi thấp, có khả năng căn bản không thể luyện hóa linh lực tinh thuần như thế, coi như hấp thu, cũng sẽ theo khe hở kinh mạch chảy ra.

Kinh mạch thân thể, trên thực tế giống như đất cát, có vô số khe hở cùng lỗ thủng thật nhỏ, bùn nhão vẩn đ-c nặng nề chảy qua, sẽ không bị thẩm thấu, nhưng nước sạch chảy xuôi, lại sẽ theo những khe hở này chảy ra, uổng phí hết.

Linh khí trong linh thạch thượng phẩm là như thế.

Quá mức tinh thuần, mức độ trong đó vượt qua phạm vi kinh mạch có thể chịu đựng, coi như cho người bình thường sử dụng, cũng là uổng phí, cơ thể bảo tồn không được.

Chỉ có tu vi đạt tới Hóa Phàm cửu trọng Tằm Phong cảnh, chân khí, thể lực, linh hồn như kén tằm, phong bế sơ hở, hình thành thân thể không rò, mới có thể hấp thu linh thạch thượng phẩm, từ đó xung kích cấp bậc cao hơn.

Trương Huyền chỉ là Kiều Thiên cảnh đỉnh phong, cách Tằm Phong cảnh còn có ba cấp, dựa theo đạo lý, cho dù có linh thạch thượng phẩm, cũng không cách nào sử dụng, nhưng hắn tu luyện Thiên Đạo công pháp, chân khí tinh thuần, toàn thân sớm đã được cải tạo, như vàng ròng đúc thành.

Lại thêm Ngũ Diệu Kim Thân đạt đến nhị trọng, toàn thân không rò, dù linh khí của linh thạch thượng phẩm mảnh, vẫn có thể lưu giữ, vận chuyển ở trong cơ thể hắn.

Cô cô cô cục cục!

Chân khí tinh thuần, ở dưới công pháp Thiên Đạo vận chuyển, rất nhanh ngưng tụ thành chân khí, cuồn cuộn ở trong kinh mạch, tràn vào đan điền.

Đan điền vốn khô quắt, lập tức tràn đầy sung mãn, khôi phục nhanh chóng.

Đại khái qua hai chung trà, chân khí tiêu hao sạch sẽ liền hoàn toàn khôi phục.

- Không hổ là linh thạch thượng phẩm, thật nhanh!

Vẻ mặt Trương Huyền vui mừng đứng dậy.

Đổi lại linh thạch trung phẩm hoặc Tụ Linh trận, chân khí tiêu hao sạch sẽ, muốn hoàn toàn khôi phục, không có mấy canh giờ là rất khó làm được, nhưng linh thạch thượng phẩm phối hợp Thiên Đạo công pháp, chỉ cần thời gian hai chung trà, hiệu suất cao đã có thể so với một ít linh đan bảo dược khôi phục thể lực.

- Còn có hơn nửa canh giờ!

Thu hồi linh thạch, tính toán thời gian một chút, vẻ mặt Trương Huyền vui mừng.

Còn có hơn nửa canh giờ, có thể nếm thử khảo hạch Luyện Khí sư lục tinh hay không?

Hiện tại mặc dù tu vi của hắn không đủ, nhưng bất kể nắm giữ hay lý giải luyện khí, đều cường đại hơn rất nhiều Luyện Khí sư lục tinh đỉnh phong, có lẽ thật có thể khảo hạch thành công, miễn cho đằng sau lãng phí học phần nữa.

Dù vừa tới học viện, nhưng hắn cũng nhìn ra, học phần là cực kỳ khó kiếm, có thể dùng ít, liền tiết kiệm một chút.

- Khảo hạch Luyện Khí sư lục tinh, bản thân liền siêu việt đẳng cấp, khẳng định không thể tỉnh lược trình tự rèn luyện khí thai...

Trước đó tu vi hắn cao, đẳng cấp luyện khí cao, coi như tỉnh lược một bước, luyện chế binh khí thành cục sắt, cũng có thể phù hợp điều kiện, thuận lợi thông qua, muốn khảo hạch lục tinh, khẳng định là không được.

Nhất định phải nghĩ biện pháp luyện chế khí thai chính xác mới được, chỉ là... hắn chưa hề rèn luyện qua khí thai, hiện tại mới bắt đầu học... kịp sao?

Xung kích Luyện Khí sư lục tinh

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Khẳng định không kịp...

Rèn luyện khí thai giống như luyện đan, cần tôi luyện không biết bao nhiêu mới có thể làm được, hiện tại chỉ còn lại hơn nửa canh giờ, đi học khẳng định là không kịp.

- Đúng rồi, thực sự không được, có thể rèn luyện đĩa sắt một chút, đổi thành thiết chùy! Thứ này so với các loại vũ khí như đao kiếm thì đơn giản hơn nhiều...

Xoa xoa mi tâm, đang rầu nên làm cái gì, đột nhiên ánh mắt sáng lên.

Chủng loại vũ khí phong phú, đao, những vật như đao kiếm này hạn chế hình dạng, rèn luyện rất phức tạp, nhưng luyện chế thiết chùy lại rất đơn giản!

Chỉ cần rèn luyện đĩa sắt lúc trước mấy lần, liền có thể thành công!

- Cứ làm như thế!

Nhẹ nhàng cười một tiếng, đứng dậy, tiếp tục mở miệng:

- Khảo hạch Luyện Khí sư lục tinh!

Ông!

Cảnh tượng trước mắt biến hóa, một vị trí càng rộng rãi xuất hiện.

Vô số khoáng thạch trân quý trong hiện thực rất khó tìm được, xuất hiện ở cách đó không xa.

Căn cứ lý giải cùng hiểu biết của hắn đối với luyện khí, Trương Huyền chọn mấy chục loại, đi tới trước mặt lô đỉnh.

Hừng hực!

Hỏa diễm thiêu đốt, luyện khí bắt đầu!

...

Bên ngoài Khí Hải, đám người Nguyên Hồng chờ đợi.

Luân phiên chơi đùa, lúc này đã đến đêm khuya, có điều mọi người tựa hồ không có ý định rời đi.

Gia hỏa tên Trương Huyền kia biến công hội thành như vậy, Nguyên Hồng phó viện trưởng không những không trách cứ, còn để hắn khảo hạch Luyện Khí sư, đưa tới các Danh Sư hiếu kỳ.

Cả đám đều muốn nhìn một chút, đến cùng là thần thánh phương nào, có thể để cho Luyện Khí sư lục tinh đỉnh phong cải biến thái độ.

- Các ngươi đoán hắn có thể khảo hạch mấy tinh?

- Cái này còn cần đoán sao? Chỉ có hai canh giờ, có thể khảo hạch nhất tinh thành công là tốt lắm rồi!

- Cho dù có thiên phú, luyện khí đặc biệt nhanh, chân khí hùng hậu, nhị tinh cũng là cao nhất, tuyệt đối không thể tới tam tinh!

- Đúng vậy, luyện khí không phải những nghề nghiệp khác, chỉ riêng rèn luyện khí thai, liền cần tốn hao thời gian rất dài, không phải năng lực mạnh, liền có thể tốc độ nhanh!

...

Mọi người đều thấp giọng nói.

Tên kia luôn mồm nói tới khảo hạch Luyện Khí sư ngũ tinh, có lẽ có năng lực luyện chế binh khí Linh cấp trung phẩm đỉnh phong, có điều, Khí Hải khảo hạch có giới hạn thời gian, hai canh giờ thực quá ngắn, thông qua Luyện Khí sư nhất tinh là tốt lắm rồi, nhị tinh... Rất khó!

Muốn trùng kích cao hơn, càng không có khả năng!

Do đó, không chỉ Nguyên Hồng cảm thấy hôm nay hắn không có khả năng khảo hạch Luyện Khí sư ngũ tinh thành công, ngay cả mọi người ở đây, cũng có cảm giác tương đồng.

Gõ một tấm sắt thành bộ dáng đao kiếm, chỉ là quá trình này, hai canh giờ đã rất khó làm được, huống chi còn có dung hợp cùng tôi thép.

Một người chưa hề khảo hạch qua luyện khí, có thể một lần khảo hạch tăng lên hai tinh, liền xem như hành động vĩ đại chưa bao giờ có.

- Mau nhìn, viện trưởng tới...

- Không chỉ viện trưởng, còn có đám người Hùng viện phó... Làm sao đều tới?

- Đoán chừng là biết chuyện nơi đây, phát sinh chuyện lớn như vậy, khẳng định sẽ tới xem một chút!

Thời điểm mọi người ở đây đều muốn nhìn một chút, tên kia đến cùng có thể khảo hạch nhị tinh thành công hay không, thanh âm liên tiếp vang lên, mọi người ngẩng đầu nhìn lại, quả nhiên thấy mấy lão giả đi nhanh tới.

Chính là Luyện Khí học viện viện trưởng, một trong thập đại Danh Sư… Triệu Bính Tuất.

Ba lão giả đi theo phía sau, là ba vị phó viện trưởng khác của học viện.

Giúp đám người Lạc Thất Thất tẩy kinh phạt tủy xong, mấy người liền đi tới, cũng muốn nhìn xem vị “công thần” đại công vô tư kia, đến cùng có thể khảo hạch Luyện Khí sư ngũ tinh thành công hay không.

- Viện trưởng!

Đã sớm đoán được viện trưởng sẽ đến, Nguyên Hồng ôm quyền.

- Ừm, thế nào? Đã bắt đầu khảo hạch Luyện Khí sư ngũ tinh chưa? Dựa theo thời gian, có lẽ sắp kết thúc a!

Triệu Bính Tuất cười nhìn qua.

- Khảo hạch ngũ tinh, cái này...

Nguyên Hồng mang theo xấu hổ.

- Làm sao vậy? Chẳng lẽ không phải vị Trương sư kia đang khảo hạch?

Triệu Bính Tuất nghi hoặc.

- Là hắn khảo hạch, ... nhưng trước kia Trương sư chưa khảo hạch qua đẳng cấp, hiện tại có lẽ... đang khảo hạch Luyện Khí sư nhất tinh!

Nguyên Hồng nói.

- Chưa khảo hạch qua Luyện Khí sư?

Không chỉ Triệu Bính Tuất sửng sốt, ba vị phó viện trưởng khác cũng ngẩn ngơ.

Ngay cả Luyện Khí sư nhất tinh cũng không có khảo hạch qua, chạy tới kiểm tra ngũ tinh gì?

- Vâng!

Nguyên Hồng gật đầu:

- Thời điểm hắn đi vào, tựa hồ là muốn ở trong hai canh giờ, thành công qua nhất tinh, tiếp tục khảo hạch nhị tinh, hiện tại không biết có thành công hay không!

Vừa rồi tên kia trước khi đi vào chuyên môn hỏi thăm, có thể khảo hạch nhị tinh hay không, hắn là chuẩn bị kỹ càng, chỉ là không biết có thể như nguyện hay không.

- Có thể thành công hay không... Cái này đơn giản, nhìn một chút chẳng phải sẽ biết!

Triệu Bính Tuất cười cười.

- Nhìn một chút? Khí Hải không đình chỉ, nhìn thế nào?

Nguyên Hồng sững sờ.

Khí Hải không đình chỉ, người ở bên trong chưa đi ra, là không biết kết quả, nếu không, bọn họ cũng không cần chờ ở đây.

- Muốn nhìn hắn có khảo hạch thành công hay không xác thực không có khả năng, nhưng có thể thử xin đẳng cấp huy chương ah! Chỉ cần huy chương nhất tinh xuất hiện, liền đại biểu, khảo hạch nhất tinh thành công!

Triệu Bính Tuất vuốt râu.

- Cái này... Đúng a! Sao ta không nghĩ tới chứ...

Nguyên Hồng vỗ đùi, cũng nở nụ cười.

Khí Hải thông qua khảo hạch, cũng không phải ở bên trong phát đẳng cấp huy chương, mà là sau khi đi ra, ở bên ngoài xin, chỉ cần trước đó ở bên trong thông qua khảo hạch, liền có thể ở bên ngoài xuất hiện huy chương.

Hiện tại Trương Huyền không ra, bọn họ đích xác không biết có thông qua khảo hạch hay không, nhưng có thể dùng phương pháp xin huy chương đến đo lường!

Chỉ cần có thể thành công xin huy chương nhất tinh, liền đại biểu khảo hạch nhất tinh thành công, bây giờ còn chưa đi ra, khẳng định là đang trùng kích nhị tinh...

Chỉ đơn giản như vậy!

- Ta đi thử một chút!

Xác định phương pháp, Nguyên Hồng tiến về phía trước một bước, đi tới trước cửa Khí Hải xin huy chương, bàn tay nhẹ nhàng nhấn một cái.

Quang mang lóe lên, một hồi lay động, một huy chương từ trên khe cửa rơi ra.

- Ồ? Thế mà thông qua được nhất tinh khảo hạch...

Tiếp nhận huy chương, Nguyên Hồng nhìn thoáng qua, nhịn không được sững sờ.

Chính là huy chương Luyện Khí sư nhất tinh của Trương Huyền.

Huy chương có thể đi ra, nói rõ người ở bên trong, đã thành công khảo hạch nhất tinh.

- Qua khảo hạch nhất tinh, vậy bây giờ có lẽ đang khảo hạch nhị tinh...

Triệu Bính Tuất gật đầu.

- Đúng vậy, hiện tại cũng sắp đến hai canh giờ, ta thử xem có qua nhị tinh hay không...

Thấy tên này quả nhiên ở trong hai canh giờ khảo hạch nhất tinh thành công, Nguyên Hồng mang theo kinh ngạc, cười cười, lần nữa đưa bàn tay ấn lên.

Ông!

Quang mang lóe lên, lại một huy chương rơi ra.

- Cái này... Đây là nhị tinh? Nhị tinh cũng thông qua được?

Vội vàng tiếp lấy, Nguyên Hồng ngẩn ngơ.

Hắn thấy, trong hai canh giờ, thông qua một lần khảo hạch là tốt lắm rồi, cho dù có thời gian xung kích, cũng rất khó hoàn thành, tên này chẳng những thành công, ngay cả nhị tinh cũng khảo hạch xong... Thật hay giả?

- Thông qua được nhị tinh?

Không chỉ hắn kinh ngạc, Triệu Bính Tuất cũng sững sờ, đi tới trước mặt, cầm huy chương nhìn một chút, phía trên xác thực khắc tên Trương Huyền, nói cách khác... trong hai canh giờ, tên này không chỉ xung kích nhất tinh thành công, ngay cả nhị tinh cũng hoàn thành!

- Thi xong nhị tinh... Còn chưa đi ra? Chẳng lẽ hắn còn muốn thừa thế xung kích tam tinh?

Mọi người trừng to mắt.

Thông qua được nhị tinh, còn chưa có đi ra, há không cho thấy, tên này còn đang trùng kích cấp bậc cao hơn?

Hai canh giờ, khảo hạch hai tinh đều thành công, còn có tinh lực đi xung kích cao hơn... tên này làm sao làm được?

- Có khả năng, có điều, thời gian ngắn như vậy, tam tinh khẳng định không có khả năng thành công...

Nguyên Hồng lắc đầu.

Trình độ luyện khí phức tạp, hắn biết đến rất rõ ràng.

Coi như hắn hiện tại, đi luyện chế vũ khí Quỷ cấp hạ phẩm, cũng cần tốn hao thời gian không ngắn, hai canh giờ, có thể hoàn thành hai kiện, cũng đã rất nghịch thiên, càng nhiều... Tuyệt đối làm không được!

Đối phương khảo hạch nhất tinh, nhị tinh thành công, nói rõ ít nhất luyện chế ra hai kiện vũ khí, tốc độ làm sao có thể nhanh hơn cả hắn, có thể thành công luyện chế món binh khí thứ ba?

- Có thành công hay không, thử một chút liền biết...

Cắt ngang hắn, Triệu Bính Tuất đi lên phía trước, ở trên cánh cửa nhấn một cái.

Ông!

Lần nữa lóe lên, lại một huy chương rơi xuống.

- Cái này... Là tam tinh?

Không chỉ Nguyên Hồng giật nảy mình, ngay cả Triệu Bính Tuất cũng nhịn không được ngẩn ngơ.

Hai canh giờ luyện chế ra ba món binh khí, từ học đồ tấn cấp đến Luyện Khí sư tam tinh... Tốc độ này khó tránh khỏi có chút quá khoa trương đi?

- Chẳng lẽ...

Hai người nhìn nhau, từng người sững sờ, Nguyên Hồng cũng nhịn không được, lần nữa ấn xuống một cái.

Soạt!

Lại một tấm huy chương rơi xuống.

- Tứ tinh... Hắn quả nhiên ý định ở trong hai canh giờ, xung kích Luyện Khí sư ngũ tinh...

Nuốt ngụm nước bọt, thanh âm của Nguyên Hồng phát khô.

Tên này nói muốn khảo hạch Luyện Khí sư ngũ tinh, hắn vốn xem như lời nói vô căn cứ, cảm thấy trong vòng một ngày không có khả năng thành công, nằm mơ cũng không nghĩ tới, lại thật làm được!

Huy chương xuất hiện tứ tinh, còn không có đi ra, cũng cho thấy, tên này đang trùng kích Luyện Khí sư ngũ tinh.

Không đủ hai canh giờ, liên tục khảo hạch bốn lần, luyện chế bốn kiện vũ khí phù hợp điều kiện... tên này đến cùng làm sao làm được?

- Liên tục thành công khảo hạch bốn đẳng cấp... Các ngươi nói, hắn có thể thành công khảo hạch ngũ tinh hay không?

Hùng Bính nhịn không được nói.

- Không có khả năng!

Nghe được bằng hữu nói như vậy, Nguyên Hồng lắc đầu:

- Nếu như thành công khảo hạch ngũ tinh, khẳng định đã sớm đi ra, làm sao còn ở bên trong!

Mặc dù ngoài miệng nói không có khả năng, Nguyên Hồng vẫn xòe bàn tay ra ấn xuống một cái.

Soạt!

Lời còn chưa dứt, lại một huy chương rơi xuống.

Vội vàng tiếp được, nhìn thấy đẳng cấp cùng tên phía trên, Nguyên Hồng kìm lòng không được lung lay hai lần.

- Huy chương ngũ tinh... Hắn, hắn... thành công khảo hạch Luyện Khí sư ngũ tinh? Cái kia... bây giờ hắn khảo hạch cái gì?

Chỉ cảm thấy thế giới quan bị phá hủy, Nguyên Hồng sắp khóc.

Huy chương ngũ tinh đã có, người còn không ra, há không cho thấy, tên này không chỉ thông qua được năm lần khảo hạch, còn đang xung kích Luyện Khí sư lục tinh?

Cái này sao có thể thành công?

Coi như muốn xung kích... Thực lực cũng không đủ ah!

Muốn trở thành Danh Sư lục tinh, phải luyện chế ra vũ khí Linh cấp tuyệt phẩm, mà muốn thành công, ít nhất phải có thực lực Hóa Phàm cửu trọng Tằm Phong cảnh!

Nếu không, kinh mạch trong cơ thể dung nạp không được linh lực tinh thuần, như đồng hồ cát chảy ra, căn bản không có khả năng luyện chế ra Linh khí đạt tới tuyệt phẩm.

Linh khí tuyệt phẩm, linh tính sung mãn, như là sinh mệnh, không rò, không thiếu sót, bản thân khống chế không nổi, làm sao để loại binh khí này cũng đạt tới cấp bậc như thế?

- Ông!

Đang khiếp sợ, bàn tay của Nguyên Hồng lại kìm lòng không được nhấn xuống, một tiếng động vang lên, một huy chương rớt xuống.

- Lục tinh...

Thân thể hắn nhoáng một cái, tất cả mọi người ngốc tại chỗ, lặng ngắt như tờ.

Thay sư thu đồ

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Khí Hải duy trì hai canh giờ, dựa theo tình huống bình thường, có thể từ Luyện Khí sư nhất tinh, khảo hạch đến nhị tinh là tốt lắm rồi, nhưng trước mắt này, lại xuất hiện sáu huy chương!

Cũng cho thấy. . . Một hơi từ nhất tinh khảo hạch đến lục tinh, hơn nữa. . . toàn bộ đều thành công!

Một tiểu gia hỏa vừa tới học viện, nhiều nhất là Kiều Thiên cảnh. . . thành công khảo hạch Luyện Khí sư lục tinh. . .

Mọi người chỉ cảm thấy răng run lên, thân thể kìm lòng không được run rẩy.

Nhất là Lý Tuyền trước đó, đôi mắt thanh tú trắng bệch, sắp ngất đi.

Thông qua trò chuyện có thể thấy được, đối phương đối với quy tắc của Luyện Khí học viện, rất nhiều đều kiến thức nửa vời, cái gì cũng đều không hiểu, nhưng kết quả thuận lợi trở thành Luyện Khí sư lục tinh. . .

Mình vậy mà bực mình với một Luyện Khí sư nắm giữ thực lực lục tinh. . . Suy nghĩ một chút cũng cảm thấy sợ hãi, hận không thể có một cái lỗ chui vào.

Mấy viện trưởng như Nguyên Hồng, Triệu Bính Tuất, tất cả đều mắt tối sầm lại.

Hai canh giờ, luyện chế sáu vũ khí, từ nhất tinh đạt tới lục tinh. . . Còn là người sao?

- Viện trưởng, ngươi. . . Ngươi có thể làm được không?

Bờ môi run rẩy, Nguyên Hồng kìm lòng không được nhìn qua.

Trong bọn họ, thực lực luyện khí của viện trưởng người người công nhận, là mạnh nhất, không người có thể so sánh, coi như bọn họ cũng chỉ có thể nhìn theo bóng lưng.

Thành tích nghịch thiên như thế, hắn làm không được, muốn nói ai có thể hoàn thành, chỉ có vị viện trưởng này.

- Ta. . .

Chần chờ một lát, Triệu Bính Tuất nhịn không được lắc đầu:

- Ta. . . làm không được!

Coi như hắn là Luyện Khí sư lục tinh đỉnh phong, tốc độ luyện khí vượt xa những người khác, nhưng muốn ở trong hai canh giờ hoàn thành luyện chế sáu binh khí, cũng làm không được.

Khí Hải khảo hạch cũng không phải luyện chế vũ khí cấp bậc thấp liền dễ dàng, còn liên quan vấn đề tài liệu.

Tài liệu kém, một khi tốc độ nhanh, sẽ càng dễ sụp đổ, cũng không đơn giản hơn luyện chế vũ khí cấp cao bao nhiêu.

Tuy thực lực của hắn cao, nhưng nếu từ nhất tinh bắt đầu xông ải, vọt tới nhị tinh, nhiều nhất tam tinh cũng là cực hạn, tên này, một hơi đạt tới lục tinh. . .

Còn là người sao?

- Cái kia. . . sự tình thu đồ. . .

Nguyên Hồng nuốt ngụm nước bọt, lần nữa nhìn tới.

- Ta. . .

Triệu Bính Tuất kìm nén sắc mặt đỏ lên, nói không ra lời.

Vốn nghĩ, chỉ cần đối phương nguyện ý, hắn có thể thu làm học sinh, truyền thụ tri thức luyện khí, lưu truyền một đoạn giai thoại.

Hiện tại. . . Người ta luyện khí nhanh, trình độ còn cao hơn ngươi, còn làm sao mở miệng?

Kẹt kẹt!

Ngay thời điểm hai người rầu rĩ, những người khác khiếp sợ không thôi, đại môn Khí Hải mở rộng, thân ảnh thanh niên đi ra.

Thời khắc này vẻ mặt Trương Huyền mệt mỏi, lộ ra hết sức yếu ớt.

Mặc dù ở bên trong mượn nhờ linh thạch thượng phẩm khôi phục khí lực, nhưng khảo hạch Luyện Khí sư lục tinh, thực tiêu hao quá lớn!

Thực lực của hắn bây giờ, chỉ là Kiều Thiên cảnh đỉnh phong, cho dù có Thiên Đạo chân khí, Thiên Đạo Kim Thân trợ giúp, vẫn như cũ có chút không kiên trì nổi, lúc này mới ở sau khi khảo hạch xong, điều chỉnh một hồi mới thuận lợi đi ra.

May mắn, thông qua được khảo hạch!

Giờ phút này, hắn đã là một vị Luyện Khí sư chuẩn lục tinh.

(*Chức nghiệp thượng cửu lưu, tu vi không đạt tới, không cách nào thu hoạch được đẳng cấp chân chính, cho dù có huy chương cũng chỉ là “chuẩn cấp”.)

- Trương sư. . .

Mang theo khâm phục, Nguyên Hồng đi tới.

Nếu nói trước kia, đối phương làm hư kiến trúc, còn có chút chống đối, bây giờ mới biết, viện trưởng quyết định là đúng đắn cỡ nào.

Kiều Thiên cảnh liền thành công khảo hạch Luyện Khí sư lục tinh, loại thiên phú này, tuyệt đối là Luyện Khí học viện mấy ngàn năm qua, chưa bao giờ có!

Tiếp tục trưởng thành, khẳng định lại là một Ngô Dương Tử, thậm chí thành tựu của hắn chỉ cao hơn chứ không thấp.

Học viện có nhân vật như vậy, về sau tất nhiên danh tiếng vang xa, tổng thể thực lực luyện khí, đều sẽ có tiến bộ cực lớn.

- Đây là huy chương của ngươi!

Đi tới trước mặt, đưa huy chương Luyện Khí sư lục tinh tới.

- Đa tạ!

Tiếp nhận huy chương, Trương Huyền gật đầu, đang muốn nói chuyện, chỉ thấy một lão giả đi tới trước mặt, nở nụ cười nhìn qua.

- Trương sư, lão phu Triệu Bính Tuất!

- Triệu Bính Tuất?

Trương Huyền nghi ngờ nhìn về phía Nguyên Hồng.

Cái tên này, nghe cũng chưa từng nghe qua.

Nhìn thấy nét mặt của hắn, chung quanh rất nhiều Danh Sư, tất cả đều khóe miệng co giật.

Đến Luyện Khí học viện khảo hạch, ngay cả viện trưởng là ai cũng không biết, ngươi cũng thật bá đạo!

Lý Tuyền càng nước mắt ào ào.

Nguyên lai tưởng rằng tên này chỉ là không hiểu quy tắc học viện, nguyên lai. . . là cái gì cũng không biết ah!

Nhưng một người cái cái gì cũng không biết như thế, thành công khảo hạch Luyện Khí sư lục tinh, để rất nhiều viện trưởng tự mình bái kiến, nàng chỉ có thể làm việc ngoài giờ. . .

Người với người chênh lệch thật to lớn!

- Triệu sư, là Luyện Khí học viện viện trưởng, càng là một trong thập đại Danh Sư. . .

Biết tên này cũng không phải ngụy trang, là thật sự không hiểu, Nguyên Hồng vội vã giải thích.

- Trương Huyền bái kiến viện trưởng!

Nghe được thân phận của lão nhân này, Trương Huyền ôm quyền.

Mặc dù hắn thành công khảo hạch Luyện Khí sư lục tinh, nhưng so với Luyện Khí học viện viện trưởng, thập đại Danh Sư là còn kém xa.

- Ừm, không cần khách khí! Trương sư, trẻ tuổi như vậy liền thành công khảo hạch Luyện Khí sư, thiên phú cao, khiến người khâm phục!

Thấy người trước mắt này thành tựu như thế, nhưng không kiêu không gấp, thái độ thành khẩn, Triệu Bính Tuất hài lòng nhẹ gật đầu.

- Viện trưởng khách khí, chỉ là vận khí tốt mà thôi. . .

Trương Huyền vội nói.

Cuối cùng có thể thông qua khảo hạch lục tinh, đối với hắn mà nói, thật có chút vận khí ở bên trong, nếu không hôm nay cũng chỉ là Luyện Khí sư ngũ tinh mà thôi.

- Luyện khí, không có vận khí, chỉ có thực lực. Khiêm tốn lễ độ, không kiêu không gấp, khó trách có thể để cho đám người Lạc Thất Thất bội

phục như thế!

Triệu Bính Tuất vuốt râu, nhìn về phía thanh niên trước mắt, càng xem càng ưa thích.

Những người trẻ tuổi khác, vừa có chút thành tựu, đuôi liền vểnh lên trời, vị trước mắt này, chẳng những không như thế, còn không chút nào cảm thấy, làm việc khiêm tốn, chỉ là tâm tính, liền vượt qua người cùng tuổi không biết bao nhiêu.

Thiên tài như thế. . . Nếu có thể thu làm môn hạ, danh tiếng của hắn tuyệt đối sẽ tăng mạnh!

Chỉ là trình độ của đối phương không kém gì hắn, coi như muốn nhận, cũng rất khó đáp ứng.

Chần chờ một chút, hắn mỉm cười, mở miệng nói:

- Trương sư, thiên phú và nghiên cứu đối với luyện khí, thế hệ trẻ tuổi không người có thể so sánh ! Bất quá, muốn đi càng xa, cũng cần có người chỉ đạo cùng sửa chữa. . . Tại hạ tài sơ học thiển, không có tư cách làm lão sư của ngươi, không biết có thể thay sư thu đồ hay không!

- Thay sư thu đồ?

Trương Huyền sững sờ.

- Không sai, lão sư của tại hạ, là Danh Sư thất tinh của phong hào đế quốc, địa vị tôn sùng, nếu như biết có thiên tài tốt như vậy, khẳng định sẽ vui vẻ không thôi!

Triệu Bính Tuất vội nói.

- Thay sư thu đồ?

- Triệu viện trưởng muốn thay sư thu đồ, há không cho thấy, vị Trương sư này muốn trở thành sư đệ của viện trưởng?

- Cái này. . .

- Sư đệ của thập đại Danh Sư, học sinh của Danh Sư thất tinh. . . Bất kỳ một thân phận nào, ở học viện đều có thể đi ngang ah!

- Quá mạnh. . .

. . .

Nghe đối thoại vào trong tai, Danh Sư chung quanh đều nhoáng một cái.

Nguyên Hồng càng bị dọa đến suýt chút nữa nằm xuống.

Trước đó nghe viện trưởng nói muốn thu học sinh, đã cảm thấy khiếp sợ không thôi, bây giờ nghe muốn thu làm sư đệ. . . Cũng quá điên cuồng đi!

Thật muốn đáp ứng, tên này há không phải ngang hàng nhóm người mình, bình khởi bình tọa?

Tân sinh năm nhất, thậm chí ngay cả thẻ học viên cũng không có lĩnh, trực tiếp thay đổi thành sư đệ của viện trưởng. . .

Bọn người Nguyên Hồng, Hùng Bính mở to hai mắt nhìn.

Mặc dù cảm thấy điên cuồng, nhưng bọn hắn biết, vị Trương sư này quả thực có tư cách như vậy.

Một hơi từ Luyện Khí sư nhất tinh khảo hạch đến lục tinh. . . Đây tuyệt đối là phá kỷ lục.

Phong hào đế quốc, Thánh Nhân quý tộc có hay không không biết, nhưng Danh Sư học viện tuyệt đối là chưa bao giờ có.

- Cái này. . .

Không nghĩ tới lại gặp thu đồ, lần này còn muốn thu làm sư đệ, Trương Huyền dừng một chút, lắc đầu:

- Thực không tiện, tại hạ đã có ân sư, tên Dương Huyền, tạm thời còn không có ý định bái nhập môn hạ người khác!

Bái nhập môn hạ người khác, đủ loại hạn chế, mà hắn, chỉ cần đọc sách là được, không cần học tập với người.

- Cự tuyệt?

- Hắn cự tuyệt trở thành sư đệ của Triệu viện trưởng?

- Điên rồi, điên thật rồi! Có thể trở thành đồ đệ của viện trưởng, chính là vô số người tha thiết ước mơ, nhưng hắn ngay cả trở thành sư đệ cũng không nguyện ý. . . Còn là người sao?

- Ngay cả học sinh của Danh Sư thất tinh cũng không nguyện ý làm, hắn, hắn đến cùng nghĩ cái gì?

. . .

Nghe được cự tuyệt, tất cả mọi người hóa đá.

Mọi người ở đây, nằm mộng cũng muốn có thể trở thành học sinh của Triệu viện trưởng, mà không cách nào thành công!

Tên này ngay cả sư đệ của người ta cũng không nguyện ý làm. . . Ngươi đây là muốn trời cao ah!

Thân thể La Nham lay động, suýt chút nữa xụi lơ trên mặt đất.

Hiện tại hắn rốt cuộc biết, vì sao thái độ của lão sư đại biến.

Để một trong thập đại Danh Sư Triệu viện trưởng thay sư thu đồ. . . Chỉ điều này, đầy đủ để Nguyên phó viện trưởng không thể không kính sợ.

Mấu chốt nhất là. . . còn bị cự tuyệt!

Mẹ nó!

Đại ca, ngươi xem có thể thương nghị một chút, ta đổi với ngươi hay không. . . Nếu không, ngươi thu ta làm đồ đệ cũng được!

- Ngươi. . . Không đồng ý?

Triệu Bính Tuất cũng sững sờ tại nguyên chỗ.

Sợ nói thu làm học sinh, đối phương không đồng ý, rất mất thể diện.

Ai nghĩ đến thay sư thu đồ, cũng không đồng ý!

Chẳng lẽ ngươi không biết, có lão sư lợi hại, tương đương với có chỗ dựa, ở học viện sẽ được dạng quyền hạn cùng chỗ tốt gì sao?

- Đa tạ Triệu viện trưởng hậu ái!

Trương Huyền lắc đầu, trên mặt không có chút biểu lộ ba động nào, trên thực tế trái tim đang rỉ máu.

Tạo ra Dương sư giả dối, liền muốn bản thân toàn vẹn, tuỳ tiện tìm người khác làm môn hạ, về sau còn làm sao lập uy?

Còn làm sao để cho người ta tin tưởng, đường đường Dương sư, là Danh Sư siêu cấp siêu việt bát tinh?

Bản thân trồng quả đắng, ngậm lấy nước mắt cũng phải ăn đi ah!

- Là ta lỗ mãng. . .

Thấy đối phương thái độ kiên quyết, đành phải than thở một tiếng, Triệu Bính Tuất nhịn không được nhìn qua:

- Không biết Dương Huyền Dương sư là ai. . . thứ cho ta cô lậu quả văn, chưa bao giờ nghe qua cái danh hiệu này!

Có thể vì lão sư, cự tuyệt bản thân thay sư thu đồ, vị Dương sư này khẳng định cấp bậc không thấp, chỉ là sao hắn chưa từng nghe qua?

- Lão sư nhà ta nhàn vân dã hạc, thế ngoại cao nhân, không cầu danh lợi, do đó người biết tên hắn cũng không nhiều!

Trương Huyền cười nói.

- Có thể giáo dục ra học sinh ưu tú như thế, ta rất muốn gặp một mặt, thuận tiện bái yết, không biết Trương sư có thể thay thông bẩm hay không!

Suy nghĩ một chút, Triệu Bính Tuất ôm quyền.

- Ngươi muốn gặp lão sư của ta?

Trương Huyền sững sờ.

- Đúng vậy, Trương sư thiên tài ngút trời, cho dù có lão sư, cũng không sao. Một Danh Sư lợi hại có mấy vị lão sư, cũng là rất bình thường. Năm đó Khổng sư cũng có mấy vị lão sư, Đàm sư, Lý sư. . . Ta muốn gặp mặt Dương sư thương nghị một chút, có thể chỉ truyền dạy luyện khí, cái khác một mực mặc kệ, cũng không tính là vi phạm quy củ!

Triệu Bính Tuất nói.

Trương Huyền thiếu sót

dtv-ebook.com

- Ây...

Trương Huyền vò đầu.

Xem ra vị trước mắt này muốn nhận mình làm đệ tử, cũng không đình chỉ.

Nhưng bản thân thật đúng là không thể trở thành sư đệ của hắn, không nói cái khác, coi như đáp ứng, bên kia không phải còn có Mi trưởng lão xếp hàng sao?

- Dương sư cũng là Danh Sư, thuộc về người trong đồng đạo, gặp một lần cũng không sao a!

Triệu Bính Tuất vuốt râu.

Thật sự là hắn muốn gặp vị Dương Huyền kia một lần, muốn nhìn một chút, đến cùng là người lợi hại ra sao, mới có thể dạy ra nhân vật ưu tú như thế.

- Chuyện này... Lão sư không có chỗ ở cố định, ta cũng không biết người ở nơi nào, như vậy đi, lần sau gặp được, nhất định truyền đạt ý tứ của viện trưởng cho lão nhân gia...

Rầu rĩ một hồi, Trương Huyền nói.

Cái này gọi là chuyện gì!

Ta chỉ muốn an tâm đọc sách, khảo hạch cấp bậc, sau đó xoay người rời đi, không mang một áng mây, kết quả... Đến chỗ nào cũng muốn thu ta làm học sinh, thu ta làm sư đệ...

Ta dễ dàng sao!

Xem ra, vẫn phải để Dương sư ra một chuyến, chấn nhiếp một cái, nếu không, ai cũng chạy tới thu đồ, thu làm sư đệ, còn để cho người ta an tâm đọc sách sao?

Có thể để cho người khiêm tốn một chút hay không?

- Vậy thì tốt, cứ ước định như vậy!

Triệu Bính Tuất cười cười.

- Ừm, Triệu viện trưởng, chư vị, hôm nay ta khảo hạch Luyện Khí sư lục tinh, tiêu hao quá lớn, muốn về nghỉ ngơi một chút, cáo từ trước!

Sợ đối phương tiếp tục hỏi thăm sự tình Dương sư, không có cách nào giải thích, Trương Huyền ôm quyền khom người.

- Cũng đúng, ngươi khẳng định vô cùng mệt mỏi! Nhanh về nghỉ ngơi đi!

- Đúng vậy, hai canh giờ, luyện chế ra sáu vũ khí, tiêu hao tất nhiên rất lớn, có chuyện gì ngày mai lại nói!

...

Nghe được hắn nói, đám người Triệu Bính Tuất, Nguyên Hồng mới nhớ tới, gia hỏa trước mắt này mới vừa liên tục luyện chế sáu vũ khí, thể xác tinh thần đều mệt mỏi, tất cả đều áy náy nói.

Người ta mệt mỏi thành như vậy, bọn họ còn quấn chuyện thu đồ với muốn gặp lão sư, thực sự là không có lễ phép.

- Đa tạ!

Thấy bọn họ đáp ứng, Trương Huyền thở dài một hơi, đang muốn xoay người rời đi, liền nghe thanh âm của Triệu Bính Tuất vang lên:

- Ngươi đã thông qua khảo hạch, có lẽ đang ở ký túc xá tập thể a. Như vậy đi, đây là lệnh bài tư nhân của ta, ngươi cầm đi khu tinh anh, lĩnh một biệt viện, về sau chúng ta đi gặp ngươi, cũng có thể thuận tiện một chút!

Ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy trong tay Triệu viện trưởng thêm ra một lệnh bài, giống của Mi trưởng lão như đúc.

Trong phòng làm việc của viện trưởng, Nguyên Hồng chỉ nói kẻ trước mắt này làm sập thông đạo ghi chép, cũng không nói sự tình hắn còn có lệnh bài của Mi trưởng lão.

Lại nói coi như nói cũng không có gì, Triệu Bính Tuất rõ ràng là đang lấy lòng, lôi kéo vị thiên tài này, nếu không phải trọng lượng lệnh bài của hắn không bằng thập đại trưởng lão, khẳng định cũng đã sớm đưa ra ngoài.

- Cái này...

Trương Huyền nháy con mắt.

- Cầm đi, lệnh bài của ta, vẫn còn có chút tác dụng, đi thôi, đi khu tinh anh tìm một chỗ ở lại!

Triệu Bính Tuất gật đầu.

- Cám ơn Triệu viện trưởng!

Thấy đối phương kiên trì, biết ý tứ của hắn, Trương Huyền đành phải tiếp tới.

Vừa rồi đã cự tuyệt làm sư đệ, lần nữa cự tuyệt, cũng quá không lễ phép.

Mọi người chung quanh, thấy hắn mặt mũi không tình nguyện nhận lấy lệnh bài của viện trưởng, khóe miệng tất cả đều co giật, nhanh muốn khóc.

Những người bọn hắn, là muốn gặp viện trưởng một lần cũng khó khăn.

Tự mình đến gặp ngươi, thu làm học đệ không đồng ý, ngay cả lệnh bài cũng không muốn... Đến cùng là quái thai từ đâu xuất hiện?

Ngươi có biết, biểu lộ không tình nguyện kia của ngươi, có bao nhiêu người muốn đánh chết ngươi không?

- Cáo từ!

Tiếp nhận lệnh bài, sợ đối phương lại ra yêu cầu không an phận gì, Trương Huyền không ngừng nghỉ, xoay người rời đi, không lâu sau liền biến mất khỏi tầm mắt của mọi người.

- Đáng tiếc...

Thấy hắn đi xa, Triệu Bính Tuất nhịn không được lắc đầu.

- Đáng tiếc cái gì?

Nguyên Hồng không hiểu nhìn lại.

- Vị Trương sư này, là thiên tài chân chính, mặc dù mặt ngoài khách khí, kỳ thật tự cao tự đại, đồ vật phàm tục không thể lôi kéo. Loại người này, muốn để hắn khăng khăng một mực lưu lại Luyện Khí học viện, khó!

Triệu Bính Tuất than thở.

- Đúng vậy!

Nghĩ đến đối phương ngay cả làm sư đệ của Triệu viện trưởng cũng cự tuyệt... học viện bọn họ, còn có thể lấy ra cái gì lôi kéo?

Quả thực không có đồ vật khiến người tâm động ah!

- Tốt, về sau đối đãi thật tốt, đừng mạo phạm.

Triệu Bính Tuất dặn dò một tiếng, hơi vung tay:

- Nguyên Hồng, Hùng Bính, mấy người các ngươi cùng ta vào xem, ta rất muốn biết, hắn đến cùng làm sao có thể ở trong hai canh giờ, luyện chế ra sáu vũ khí!

Hai canh giờ, luyện chế sáu vũ khí, từ Luyện Khí sư nhất tinh, biến thành lục tinh, liền xem như hắn cũng làm không được, một người chỉ là Kiều Thiên cảnh, đến cùng làm sao hoàn thành?

- Vâng!

Đám người Nguyên Hồng gật đầu.

Bọn họ cũng cực kỳ kỳ quái.

Mấy người đẩy cửa đi vào thông đạo Khí Hải.

Thân là viện trưởng, nắm giữ quyền hạn đặc biệt, coi như không sử dụng học phần, cũng có thể đi vào nơi này.

- Kiểm tra hình ảnh luyện khí vừa rồi!

Đi vào thông đạo, Triệu Bính Tuất nhẹ nhàng cười một tiếng, ngón tay búng một cái.

Ông!

Khí Hải lay động, cảnh tượng trước đó Trương Huyền luyện khí, xuất hiện ở trước mắt.

Nơi này có trang bị đặc thù, có thể ghi lại cảnh tượng trước đó, một lần nữa chiếu lại, để cho người ta phỏng đoán cùng học tập.

Hô!

Mọi người nhìn soi mói, hình ảnh Trương Huyền đi tới cửa thứ nhất, nhẹ nhàng vồ một cái, lấy ra rất nhiều khoáng thạch kim loại, đồng thời ném vào lò lửa, sau đó hòa tan, tiến hành tôi thép.

- Cái này...

- Không rèn luyện khí thai, trực tiếp tôi thép?

Mọi người ngẩn ngơ.

- Không rèn luyện khí thai, giảm bớt trình tự phức tạp nhất của luyện khí, biện pháp tốt, quả thực là biện pháp tốt!

Hai mắt Triệu Bính Tuất tỏa ánh sáng, vỗ đùi:

- Ta làm sao lại không nghĩ tới chứ?

Luyện khí ba bước, phức tạp nhất chính là rèn luyện khí thai, tiết kiệm cái trình tự này, tốc độ luyện khí quả thực rất nhanh.

Chỉ là... luyện chế ra đồ vật, còn gọi vũ khí sao?

Nhìn xong tôi thép, quả nhiên thấy Trương Huyền lấy ra một cái đĩa sắt, đặt ở trên đài đo lường, sau đó... thuận lợi qua ải.

- Chỉ dung hợp kim loại, không rèn luyện, liền để nó đạt tới Quỷ cấp, lợi hại!

Hùng Bính không ngừng gật đầu.

Vũ khí, mệnh danh thiên chuy bách luyện, chỉ có không ngừng rèn luyện, mới có thể để cho kim loại dung hợp càng thêm hoàn mỹ, mới có thể để cho cấp bậc càng ngày càng cao, tùy tiện luyện hóa dung hợp, ngay cả thiết chùy cũng không có vung một cái, liền để cấp bậc đạt tới tiêu chuẩn khảo hạch Luyện Khí sư, xem như bọn họ cũng làm không được!

- Cái này không chỉ phải hiểu rõ nhiệt nóng chảy của đủ loại kim loại, khoáng thạch, còn cần hiểu thuộc tính, lúc nào dung hợp, sau khi dung hợp sẽ có phản ứng gì... Đều rõ như lòng bàn tay!

- Đúng vậy, không chỉ như thế, dùng chân khí khống chế lò lửa, dã luyện những kim loại này, để chúng đồng thời hòa tan... Nói rõ khống chế mấy loại lực lượng, linh hồn mạnh mẽ!

- Tiếp xúc hỏa diễm khoảng cách gần như vậy, thậm chí bàn tay bắt lấy kim loại nóng bỏng... Thân thể nên mạnh bao nhiêu?

- Thủ pháp nước chảy mây trôi, không chần chờ chút nào, nói rõ tự tin, tâm tính cũng không phải vững chắc bình thường!

...

Tiếp tục nhìn lại, càng xem mọi người càng cảm thấy hoảng sợ.

Dung hợp kim loại, không tiến hành rèn luyện khí thai liền tôi thép, bọn họ cũng có thể tuỳ tiện làm được, chỉ là... có thể qua ải hay không liền không nhất định.

Cử trọng nhược khinh giống như đối phương, đừng nói bọn họ, e rằng cho dù là luyện khí đại tông sư Ngô Dương Tử trong truyền thuyết, cũng chưa hẳn có thể làm được.

Tên này thật chỉ nhận được Ngô Dương Tử truyền thừa, mà không phải lão sư của Ngô Dương Tử?

Rất nhanh, nhìn thấy khảo hạch Luyện Khí sư lục tinh.

Ngón tay gảy nhẹ, đủ loại kim loại, phát ra thanh âm kim thiết giao kích, tựa như âm nhạc, cổ tay Trương Huyền tung bay, một thiết chùy cự đại xuất hiện ở trước mắt.

- Cái này...

- Đây thật là Luyện Khí sư rèn luyện ra khí thai?

Nhìn thấy thanh niên rốt cục vận dụng năng lực rèn luyện khí thai, vốn cho rằng sẽ cực kỳ kinh diễm, giống như trước đó, để cho người ta cảm

khái, nằm mơ cũng không nghĩ tới... con mẹ nó quá xấu đi!

Ngươi xác định luyện chế cái này là thiết chùy, không phải cục sắt?

Chúng nhân đưa mắt nhìn nhau.

- Xem ra Trương sư này, bất kể bên nào cũng không tệ, chỉ là rèn luyện khí thai có chút tạm được!

Nhìn xong cả khảo hạch, Triệu Bính Tuất nhịn không được nói.

- Nào chỉ là tạm được... như chưa hề học qua!

Nguyên Hồng lắc đầu.

Đối phương luyện chế bộ dáng khí thai, nói thật, ngay cả một học đồ cũng không bằng.

Có thể nói, tùy tiện tìm một học đồ, cũng làm tốt hơn tên này.

Khống hỏa, dung luyện, tôi thép, khống chế... Đều hoàn mỹ vô khuyết, ngay cả bọn họ cũng không bằng, làm sao lại không biết luyện khí thai?

Phải biết đây chính là khâu đơn giản nhất trong luyện khí...

- Không học qua tốt nhất, như vậy liền có thể quang minh chính đại đi dạy hắn, lôi kéo quan hệ!

Triệu Bính Tuất cười nói.

Đang rầu làm sao lấy lòng đối phương, gắt gao cột đối phương vào Luyện Khí học viện, đã không biết rèn luyện khí thai, bản thân hoàn toàn có thể tự mình ra mặt, truyền thụ kỹ xảo.

- Đúng vậy!

Mấy vị phó viện trưởng khác cũng gật đầu.

Không sợ ngươi thiên phú tuyệt cao, chỉ sợ ngươi không thiếu sót, có không biết, bọn họ liền có thể thừa cơ kết giao, lôi kéo quan hệ.

Một khi ngươi thật theo ta học, còn không ngoan ngoãn cột vào chiếc xe Luyện Khí học viện này?

...

Trở lại khu tinh anh, lúc này Trương Huyền mới cảm thấy toàn thân mềm nhũn.

Hai canh giờ, một hơi từ học đồ khảo hạch đến Luyện Khí sư lục tinh, mặc dù trong đó có chút đầu cơ trục lợi, nhưng tiêu hao cũng cực lớn.

Không chỉ chân khí, tinh, khí, thần đều rất mệt mỏi.

Nếu không phải hồn thể vừa vặn đột phá mười mét, chỉ sợ căn bản kiên trì không được.

- Hồn thể đột phá mười mét, hình như bản chất linh hồn thay đổi, trước đó không có nhìn kỹ, bây giờ nhìn xem rốt cục xảy ra chuyện gì!

Lấy ra linh thạch thượng phẩm, lần nữa hấp thu một hồi, hoàn toàn khôi phục, lúc này Trương Huyền mới nhớ đến một chuyện.

Trước đó ở trong Địa Hỏa thông đạo hấp thu lực lượng Địa Tâm Hồng Nham, hồn thể thuận lợi đột phá mười mét, lúc ấy hình như cảm thấy hồn phách có một loại biến hóa nào đó, chẳng qua lúc đó thông đạo sụp đổ, không có thời gian quan sát.

Hiện tại vừa vặn trở về, đúng lúc có thể nhìn một chút, đến cùng xảy ra chuyện gì.

Hồn phách, thân thể, chân khí, là ba căn bản của thực lực, nhất định phải sớm khống chế, không thể xuất hiện ngoài ý muốn chút nào.

Trận pháp chung quanh khởi động, che đậy quan sát, lúc này Trương Huyền mới khoanh chân ngồi ở trên đệm, tinh thần khẽ động.

Hô!

Vu hồn ly thể.

Lúc này Vu hồn cao lớn như cự nhân, đứng trong phòng đầu cũng sắp đ-ng nóc.

- Nội thị!

Minh Lý Chi Nhãn nhúc nhích, dò xét trong hồn thể.

- Đây là cái gì? Cái này, cái này sao có thể...

Trương Huyền nhìn thoáng qua, đột nhiên sửng sốt, thanh âm kinh ngạc.

Lại gặp Tiên Thiên thai độc

dtv-ebook.com

Minh Lý Chi Nhãn chiếu rọi, trong hồn phách to lớn, một dây nhỏ màu nâu xanh dạo chơi ở bên trong, như một ký sinh trùng, cho người ta một loại cảm giác không hợp nhau.

- Là... Tiên Thiên thai độc?

Con ngươi hắn co rụt lại.

Sự tình trong cơ thể hắn có Tiên Thiên thai độc, ở Thiên Huyền vương quốc liền biết, chỉ là thứ này bị Thiên Đạo chân khí áp chế, không cách nào phản kháng, tạm thời không tạo được bất kỳ ảnh hưởng gì, thời gian lâu rồi cũng không thèm để ý.

Dựa theo ý nghĩ trước đó, chỉ cần trước ba mươi tuổi đạt tới Danh Sư cửu tinh, liền khẳng định có thể giải quyết, làm sao cũng không nghĩ tới... Cái đồ chơi này, lúc nào chạy đến trong linh hồn?

Trước đó ở trong thân thể, có thể dùng Thiên Đạo chân khí áp chế, trong linh hồn, làm sao bây giờ?

Mí mắt nhảy lên, vẻ mặt Trương Huyền khó coi.

Linh hồn là cơ sở của hết thảy, không còn, chính là thật chết đi, một chút khả năng sống cũng không có.

Vốn còn nghĩ tu luyện linh hồn thật tốt, thực không giải quyết được, nghĩ biện pháp đoạt xá, cuối cùng có biện pháp trùng sinh.

Hiện tại xem ra, căn bản vô dụng!

Thứ này chẳng biết lúc nào giấu ở trong linh hồn.

Trước đó linh hồn quá yếu, không phát hiện được, giờ phút này hồn thể đột phá mười mét, lực lượng năng lực đều tăng lên rất nhiều, lúc này mới phát hiện không đúng.

- Có lẽ... Tiên Thiên thai độc, vừa ra đời liền bị trồng ở trong linh hồn!

Tiên Thiên thai độc, là ở trong bụng mẹ, bị ám toán hình thành, lúc ấy linh hồn không có trưởng thành, rất có thể không chỉ thân thể có, linh hồn cũng sớm có.

Chẳng qua lúc đó hồn phách nhỏ yếu, không cách nào ly thể, không cách nào dò xét mà thôi.

Hiện tại hồn thể đạt tới mười mét, dường như nó cũng nương theo tăng trưởng, lúc này mới bị hắn phát hiện.

Nói cách khác, thời điểm linh hồn yếu, Tiên Thiên thai độc che giấu ở trong linh hồn cũng yếu, mà bây giờ hồn phách mạnh... nó cũng mạnh mẽ theo!

- Nên làm cái gì bây giờ? Sẽ không tiếp tục tu luyện linh hồn... Cái đồ chơi này sớm hạ độc chết ta chứ!

Hắn cực kỳ buồn bực.

Nhìn bộ dạng của thai độc, không có Thiên Đạo chân khí áp chế, rất dễ dàng ăn mòn hồn phách, một khi hoàn toàn ăn mòn, chỉ sợ Thần Tiên cũng cứu không được.

Cái này gọi là chuyện gì!

Người khác xuyên việt đều là thiên tài, bản thân thành củi mục ngược lại cũng thôi, còn tặng cho cái này, làm sao bây giờ?

Thiên Đạo Vu hồn, mặc dù nghịch thiên, lại không cách nào hội tụ Thiên Đạo chân khí, không có chân khí, thai độc này liền có thể muốn làm gì thì làm, cũng không thể để sinh mệnh bị dạng đồ vật này khống chế a!

- Trừ khi... Có đồ vật có thể xâm nhập linh hồn, áp chế thứ này!

Chân khí không cách nào đi vào linh hồn, vậy cũng chỉ có thể tìm đồ vật khác có thể xâm nhập linh hồn, tới đối kháng.

Nếu không, một khi tên này tâm tình không tốt, làm loạn một hồi, mình có khả năng sẽ chết.

Thật giống như thân thể, có Thiên Đạo chân khí gia trì, cho dù có Tiên Thiên thai độc, cũng không lo lắng quá mức, chỉ cần không toàn diện bộc phát, liền có thể áp chế.

Mà bây giờ linh hồn, không có đồ vật đối kháng, chẳng khác nào một mực ở trong nguy hiểm.

Loại tình huống này, cũng không phải hắn muốn nhìn thấy.

- Chức nghiệp Vu hồn, trực tiếp tu luyện hồn phách, ta được tất cả truyền thừa của Mặc Hồn Sinh, cũng không có phương pháp áp chế loại thai độc này, hơn nữa Vu hồn bị Danh Sư đường tiêu diệt, truyền thừa đã sớm cắt đứt. Cho nên nghề nghiệp này đối với giải quyết vấn đề tác dụng không lớn!

Hắn cúi đầu trầm tư.

Không có truyền thừa, liền không có thư tịch, tìm không thấy thư tịch liên quan tới linh hồn, dung hợp không được Thiên Đạo công pháp áp chế thai độc, chẳng khác nào không có tác dụng gì.

Giờ phút này hắn bó tay toàn tập, chỉ có thể gửi hi vọng ở chức nghiệp có ảnh hưởng với linh hồn một chút, mà từ đó tìm ra thư tịch đối ứng.

- Danh Sư học viện thập đại viện hệ, có thể sinh ra ảnh hưởng đối với linh hồn, chỉ có Thư Họa viện, Ma âm viện, Kinh Hồng viện! Thư hoạ sáng suốt, tĩnh tâm, để cho người ta ý cảnh cao xa, đối với linh hồn không cách nào tạo thành công kích. Mà Ma âm viện cùng Kinh Hồng

viện, có thể mê hoặc nhân tâm, sinh ra công kích với người, nếu như muốn tìm thư tịch, hắn là hai học viện này.

Trong Danh Sư học viện, luyện đan, luyện khí, Thiên Công, thuần thú... Đối với linh hồn tác dụng không lớn.

Thư tịch có quan hệ tới linh hồn, chỉ có Ma âm học viện cùng Kinh Hồng học viện.

Hai học viện này, lấy mê hoặc lòng người làm chủ, hắn là có thể có không ít bí tịch liên quan tới phương diện linh hồn.

- Ừm, hừng đông đi xem một chút!

Thời gian không đợi người, hắn cũng không muốn chờ bị Tiên Thiên thai độc giết chết.

Nhưng hiện tại đã qua nửa đêm, chạy đến Ma âm viện hoặc Kinh Hồng viện, khẳng định cũng tìm không thấy đồ vật, còn không bằng hừng đông lại nói.

Mặc dù theo khảo thí kết thúc, lão sư bắt đầu tuyển nhận học sinh, nhưng đối với hắn có đi hay không đều được.

Nếu như muốn bái sư, trước đó liền đáp ứng Triệu Bính Tuất viện trưởng, không cần phải đi tìm lão sư bình thường.

Không bái sư, có thể lên lớp học công cộng, mục đích hắn đến học viện là tìm sách, đọc sách, có lão sư chuyên môn chỉ điểm hay không không đáng kể.

- Dù sao cũng ngủ không được, không bằng trước về đi nhìn xem, thuận tiện an bài đám người Vương Dĩnh, Tôn Cường một chút!

Khôi phục thể lực, lại thêm Tiên Thiên thai độc quấy tâm, khẳng định là không ngủ được, còn không bằng thừa dịp bây giờ đi về xem Tôn Cường

tìm địa phương như thế nào, thuận tiện chỉ điểm mấy học sinh một chút, để bọn hắn nhanh chóng tiến bộ.

Không nên để đám người Viên Đào, Triệu Nhã, Lộ Xung kéo quá xa.

Ra khỏi phòng.

Bóng đêm như nước, sao dày đặc đầy trời.

Học viện có Thánh giả, phi hành rất dễ dàng bị phát hiện, do dự một chút, Trương Huyền triệu hoán Tử Dực Thiên Hùng thú tới.

Không ít học sinh trong học viện đều có chức nghiệp Thuần Thú sư, Linh thú phi hành có thể tự do phi hành ở trong đó, sẽ không thu hút quá nhiều người chú ý.

Nhảy lên lưng thú, thẳng tắp bay ra ngoài học viện.

Trước khi đi Lôi Viễn phong khảo hạch, Tôn Cường đã tìm được chỗ ở, cũng nói cho hắn địa chỉ, điều khiển Thiên Hùng thú, một mạch phi hành, sau mười mấy phút, một tiểu viện không lớn xuất hiện ở trước mắt.

Cái viện này, chỉ có mấy trăm mét vuông, so với phủ đệ trước kia là kém rất nhiều.

Nhưng có thể ở trong Hồng Viễn thành tấc đất tấc vàng tìm được tiểu viện lớn như vậy, khẳng định cũng rất khổ công.

Thân thể khẽ động, đang định từ trên lưng thú nhảy xuống, đột nhiên nhíu mày.

- Minh Lý Chi Nhãn!

Ánh mắt như điện, thẳng tắp nhìn xuống dưới.

Lập tức nhìn thấy mấy bóng đen, an tĩnh đứng ở bốn phía tiểu viện, không biết muốn làm gì.

- Rõ ràng đều là cường giả Đạp Hư cảnh!

Mặc dù mấy người này giấu rất bí ẩn, nhưng Minh Lý Chi Nhãn có thể xem thấu bản nguyên, căn bản không tránh né được.

Xuyên thấu qua che giấu có thể thấy được, lực lượng trong cơ thể đám người kia mơ hồ, cho người ta một loại cảm giác như cự long ẩn núp, vậy mà đều là Hóa Phàm bát trọng Đạp Hư cảnh.

Người mạnh như thế, lặng lẽ trốn ở chung quanh tiểu viện mình làm gì?

Chẳng lẽ muốn mưu đồ quấy rối với đám người Tôn Cường?

- Đám người Tôn Cường mới vừa đến, một nghèo hai trắng, đến cùng là đồ vật gì, có thể để cho đám cao thủ kia ngấp nghé?

Cường giả Đạp Hư cảnh, mặc dù ở Hồng Viễn thành không tính là cao thủ, nhưng tuyệt đối được xưng tụng cường giả.

Người mạnh như thế vây ở chung quanh tiểu viện, đến cùng muốn làm gì?

Đám người Tôn Cường, Trịnh Dương, có thể được xưng là kẻ nghèo hèn, cũng không có gì để cho người ta muốn đoạt ah!

- Vừa vặn thử tu vi một chút!

Ánh mắt hắn giương lên, ở Lôi Viễn phong tu vi đột phá Kiều Thiên cảnh đỉnh phong, lực lượng chân khí đạt đến 800 vạn đỉnh; tại Địa Hỏa thông đạo Ngũ Diệu Kim Thân đột phá tầng thứ hai, lực lượng thân thể cũng đạt tới 800 vạn đỉnh, lại phối hợp hồn lực 320 vạn đỉnh, lực lượng tiếp cận 20 triệu đỉnh, coi như Hóa Phàm bát trọng Đạp Hư cảnh hậu kỳ, cũng có thể chiến một trận!

Những gia hỏa này không biết từ nơi nào xuất hiện, tới mưu đồ quấy rối, vậy cũng đừng trách hắn không khách khí!

Hô!

Thân thể khẽ động, từ trên lưng thú bay đi.

Tử Dực Thiên Hùng thú bay cực cao, những người kia giấu ở phía dưới, căn bản không có phát giác.

Vận chuyển chân khí, Hồng Trần Đạp Thiên bộ gia trì, như một cọng lông hồng, mượn nhờ màn đêm chậm rãi trôi xuống.

- Trước từ yếu bắt đầu!

Giấu ở chung quanh tổng cộng bốn cái, thực lực thấp nhất chỉ có Đạp Hư cảnh sơ kỳ, người như lá khô, Trương Huyền theo gió lướt nhẹ, đi tới trước mặt.

Thiên Đạo chân khí phong tỏa huyệt đạo, cả người như một U Linh, đừng nói Đạp Hư cảnh, coi như Tằm Phong cảnh tới, chỉ sợ cũng khó mà phát hiện.

Hắn nhướng mày, lực lượng toàn thân hội tụ, nhẹ nhàng nhấn một cái.

Hắc y nhân giấu ở sau cây khô, chỉ cảm thấy phía sau lưng chấn động, một cỗ lực lượng khổng lồ tuôn ra, ngay sau đó kinh mạch toàn thân liền bị phong tỏa.

Phù phù!

Mắt tối sầm lại, nằm trên mặt đất, bất tỉnh nhân sự.

- Rất đơn giản ah!

Hai mắt Trương Huyền tỏa ánh sáng.

Trước kia gặp được cường giả Đạp Hư cảnh, trốn cũng không kịp, căn bản không dám tới gần, mà bây giờ, đã có thể tiện tay đánh chết.

Đánh ngất xỉu một cái, nhìn thoáng qua vị trí thứ hai, lần nữa đi tới trước mặt.

Vị này là Đạp Hư cảnh trung kỳ, tính cảnh giác tương đối cao, vừa tới trước mặt liền phát hiện, đang muốn kinh hô, lại cảm thấy một cảm giác linh hồn áp bách tuôn đến, để hắn nói không ra lời.

Vu hồn công kích!

Mặc dù đối phương là cường giả Đạp Hư cảnh, nhưng ở phương diện linh hồn, so với hắn vẫn kém rất nhiều, công kích như vậy, đủ khiến đối phương ngớ ra nửa cái hô hấp.

Dù thời gian không dài, nhưng chiến đấu coi trọng một cái chớp mắt, hắn đã đầy đủ chém giết đối phương.

Hô!

Lần nữa nhấn một cái, gia hỏa này nằm trên đất ngất đi, cũng không biết xuất thủ là ai.

- Hai gia hỏa này thực lực thấp, dễ dàng xử lý, còn lại hai cái liền không dễ dàng như vậy...

Đập choáng hai cái, Trương Huyền phun ra một ngụm trọc khí.

Mới vừa rồi đánh ngã hai cái, một cái là Đạp Hư cảnh sơ kỳ, một cái trung kỳ, dựa theo lực lượng suy đoán, đều yếu hơn hắn. Mà còn lại hai cái, một cái hậu kỳ, một cái đỉnh phong, không chỉ tu vi, lực lượng cũng vượt qua bản thân.

Còn muốn dễ dàng đánh lén như thế, hiển nhiên rất khó.

- Tốc chiến tốc thắng!

Biết đánh lén khó mà thành công, một khi chần chờ, phiền phức càng nhiều, Trương Huyền cũng không rầu rĩ, bàn chân đạp mạnh trên mặt

đất.

Hô!

Thân ảnh như thiểm điện, thẳng tắp vọt tới một hắc y nhân Đạp Hư cảnh hậu kỳ.

Thiên Đạo thân pháp!

Bóng người như điện, tựa như huyễn ảnh.

- Cái gì?

Nghe được tiếng gió, hai người còn lại lập tức cảnh giác, tên cường giả hậu kỳ bị Trương Huyền đánh lén, con ngươi càng co rụt lại, lông tơ toàn thân dựng đứng.

Nhưng lúc này lại phản ứng đã chậm, vừa vặn đứng dậy, liền thấy một nắm đấm đi tới trước mặt.

Bành!

Lực lượng hung mãnh nghiền ép tới, phối hợp thân pháp, quyền pháp, một chiêu này của Trương Huyền lực lượng lớn đến kinh người.

Phốc!

Còn chưa kịp ứng đối, liền bị nắm đấm đánh trúng, hắc y nhân cuồng phun máu tươi, bay ngược mười mấy mét, đầu va vào một nham thạch to lớn, hôn mê bất tỉnh.

Linh Tài các

dtv-ebook.com

- Tự tìm cái chết!

Tên hắc y nhân cuối cùng, không nghĩ tới nhóm người mình trốn ở chỗ này còn bị phát hiện, hơn nữa bị đánh lén, sắc mặt tái xanh, chân khí trong cơ thể quay cuồng, khí tức Đạp Hư cảnh đỉnh phong như một thanh kiếm sắc, phá không đâm ra!

Hô!

Bàn tay vồ về phía trước.

Chân khí như nước thủy triều, không khí bốn phía lập tức sền sệt, nằm ở trong phạm vi này, Trương Huyền cảm thấy Thiên Đạo thân pháp bị ràng buộc, tốc độ yếu đi rất nhiều.

Mặc dù lực lượng của hắn không kém đối phương, nhưng cảm ngộ đối với tự nhiên, vận dụng chân khí… vẫn kém một chút, chân chính chiến đấu, vẫn có chút ăn thiệt thòi!

Nói cách khác, hiện tại hắn nhờ vào thân thể, chân khí, hồn lực, chém giết Đạp Hư cảnh trung kỳ, hậu kỳ, còn có thể làm được, nhưng đối chiến cường giả đỉnh phong, rõ ràng có chút không bằng.

- Phá!

Nhưng coi như rất khó chiến thắng, cũng sẽ không ngồi chờ chết, lông mày vung lên, lực lượng toàn thân vận chuyển tới cực hạn, một cước đá về phía trước!

Soạt!

Lực lượng vượt qua 19 triệu đỉnh đ-ng về phía trước, bốn phía bị chân khí của đối phương ràng buộc, lập tức như tấm gương vỡ tan.

Hô!

Thi triển Thiên Đạo thân pháp, Trương Huyền vọt tới trước mặt hắc y nhân.

Soạt!

Quyền như sắt thép, lực lượng trong người vận chuyển, tựa như hoả lò.

- A!

Trải qua một chiêu đối kháng, hắc y nhân cũng nhìn ra tu vi của kẻ trước mắt này, Kiều Thiên cảnh đỉnh phong, không biết mượn thủ đoạn gì, lực lượng tương đối cường đại mà thôi, nhưng so với Đạp Hư cảnh đỉnh phong như hắn, vẫn kém một mảng lớn.

Vượt qua không khó!

Lật tay một cái, năm ngón tay ép xuống.

Soạt!

Lập tức cho người ta một loại cảm giác núi cao sụp đổ.

Võ kỹ Linh cấp thượng phẩm, Sơn Nhạc chưởng!

Dưới một chưởng, thiên băng địa liệt, coi như cao thủ cùng cấp, cũng sẽ bị đánh chết ở dưới lòng bàn tay.

Là một trong mấy võ kỹ bảo mệnh cường đại nhất của hắn, kẻ trước mắt này quỷ dị, hắn vừa ra tay liền dùng.

Vốn cho rằng một khi thi triển, gia hỏa đầu cơ trục lợi kia khẳng định sẽ bị đánh bay, không chết cũng gần như, ai ngờ uy lực của chưởng pháp

còn không có hoàn toàn phát huy ra, bên tai liền nghe được thanh âm hưng phấn của đối phương.

- Quá tốt rồi...

Lập tức, liền thấy thanh niên trước mắt giống như cá bơi, vọt đến bên trái thân thể của hắn.

- Cái này...

Con ngươi co rụt lại, hắc y nhân bị dọa đến hồn phi phách tán, suýt chút nữa ngất tại chỗ.

Vị trí này của đối phương, đúng là vị trí nhược điểm của Sơn Nhạc chưởng.

Dựa theo tình huống bình thường, bất kỳ chiêu số nào cũng có thiếu sót, chỉ cần vận chuyển nhanh, coi như biết cũng vô dụng.

Kẻ trước mắt này, thật giống như sớm biết được vấn đề chiêu số, liệu địch tiên cơ, chờ nhược điểm của mình hiện ra!

Cái này phải hiểu rõ Sơn Nhạc chưởng nhiều như thế nào mới có thể làm được?

Nhưng lúc này đã không có thời gian khiếp sợ, cũng không có thời gian ngẫm nghĩ, chỉ nhìn thấy thanh niên cách đó không xa, một ngón tay theo nhược điểm của chiêu số duỗi tới.

Phốc!

Máu tươi phun ra, hắc y nhân giống như đồng bạn trước đó, chân khí toàn thân nghịch chuyển, bay ra ngoài, thẳng tắp nằm trên mặt đất, như cương thi.

Lần này lực lượng của đối phương không lớn, nhưng vừa vặn đánh vào điểm giao hội của chân khí vận chuyển toàn thân, trong nháy mắt kinh

mạch toàn thân chấn bảy tám phần, coi như về sau có thể khôi phục, cũng gần như phế đi.

Cảm nhận được tình huống trong cơ thể, hắc y nhân lệ rơi đầy mặt.

Sơn Nhạc chưởng của hắn, sớm đã tu luyện tới lô hỏa thuần thanh, cho dù có thiếu hụt, cũng khó có thể phát hiện, tên này đến cùng làm sao tìm được, hơn nữa lại công kích không sai chút nào?

Sớm biết thi triển Sơn Nhạc chưởng sẽ xuất hiện cục diện như vậy, đánh chết cũng không dùng ah...

- Tốt, mang những người này tới!

Sau khi đánh ngã bốn người, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, dặn dò một tiếng.

Rống!

Tử Dực Thiên Hùng thú nghe được mệnh lệnh, liền bay đi.

- Thiếu gia, ngươi đã đến!

- Lão sư!

Động tĩnh bên ngoài lớn như thế, đám người Tôn Cường, Trịnh Dương, Vương Dĩnh sớm đã tỉnh lại, đi vào tiểu viện, liền gặp bọn họ tới đón.

- Ừm! Ngươi có phải gây chuyện gì hay không?

Trương Huyền ngồi xuống, nhíu mày một cái.

- Gây chuyện? Không có ah!

Tôn Cường nghi hoặc.

- Không gây sự, tại sao có thể có bốn cường giả Đạp Hư cảnh trốn ở chung quanh tiểu viện, bất cứ lúc nào cũng sẽ xông tới!

Trương Huyền nói.

- Đạp Hư cảnh? Bốn vị?

Tôn Cường giật nảy mình, lời còn chưa dứt, liền nghe một hồi thanh âm phù phù phù phù vang lên, vài bóng người rơi ở trong viện.

Tử Dực Thiên Hùng thú đã ném bọn họ vào.

- Bản thân đi xem!

Trương Huyền khoát tay áo.

Tôn Cường đi ra ngoài, một lát sau trở về lần nữa, nhịn không được lắc đầu:

- Mấy người này ta không nhận ra...

- Không biết vì sao lại giấu ở chung quanh?

Trương Huyền lắc đầu:

- Mang bọn hắn vào!

- Rống!

Qua một lát, bốn người như bùn nhão, bị ném tới trước mặt.

Trương Huyền nhìn sang.

Vừa rồi trong bóng đêm chiến đấu, không có thời gian nhìn kỹ, giờ phút này mượn nhờ ánh đèn, có thể rõ ràng nhìn ra, đều là trung niên nhân khoảng bốn mươi tuổi, làn da ngăm đen, thân hình cao lớn.

- Các ngươi là ai, vì sao giấu ở chung quanh?

Nhìn về phía hắc y nhân duy nhất tỉnh lại, Trương Huyền khẽ nói.

- Chúng ta chỉ là đi ngang qua nơi đây, thật không có ý định mạo phạm...

Hắc y nhân nói.

- Đi ngang qua?

Thấy tên này nguỵ biện thế mà, chẳng muốn nói nhảm, Trương Huyền khoát tay áo, dặn dò một tiếng:

- Giết bọn hắn đi, ném thi thể ra ngoài thành!

Tâm tình vốn không tốt, còn dám tới tìm phiền toái, quả thực tự tìm cái chết.

Mặc dù rất ít giết người, nhưng không có nghĩa là không biết.

- Rống!

Nghe được mệnh lệnh, Tử Dực Thiên Hùng thú hưng phấn gật đầu, rít lên một tiếng, móng vuốt to lớn vỗ xuống hắc y nhân đang nói chuyện.

Nếu thật hạ xuống, đầu sẽ bị bóp nát.

- Đừng giết ta... Ta nói, ta nói...

Thấy thanh niên này tuổi tác không lớn, nhưng vừa ra tay liền muốn giết người, hắc y nhân bị dọa đến suýt chút nữa ngất đi, vội mở miệng:

- Chúng ta chỉ là phụng mệnh làm việc, mong đại nhân tha mạng...

Thiên Hùng thú kia không chỉ mạnh, thoạt nhìn còn có chút lãnh khốc, không cầu xin tha thứ, rất có thể sẽ bị bóp chết tại chỗ.

- Phụng mệnh? Phụng ai mệnh?

Trương Huyền nói.

- Linh Tài các...

Hắc y nhân nói.

- Linh Tài các?

Trương Huyền cau mày.

Cái chỗ chết tiệt này, nghe cũng chưa từng nghe qua, chạy tới đây làm gì?

- Ngươi là người của Linh Tài các?

Tôn Cường sững sờ, lập tức ôm quyền nhìn qua:

- Thiếu gia, Linh Tài các là địa phương thu bán bảo vật ở Hồng Viễn thành... hôm nay ta đi qua một chuyến!

- Ngươi đi qua?

Trương Huyền nhìn tới.

- Vâng, chúng ta không còn tiền... Ta muốn bán những bảo vật mà thiếu gia lấy được ở Huyễn Vũ đế quốc, hắn có thể bán ra giá cả không tệ, nên tìm Linh Tài các.

Tôn Cường giải thích.

Trương Huyền ở Huyễn Vũ đế quốc Kỳ Trân lâu, nhận được không ít bảo vật, một mực không bán ra, hiện tại đang đói, Tôn Cường đành phải nghĩ cách.

Chỉ là không nghĩ tới, sẽ bị người để mắt tới, theo dõi.

- Thì ra là thế!

Nghe xong giải thích, Trương Huyền cũng hiểu được.

Linh Tài các này, nghe rất phong quang, trên thực tế là tổ chức chợ đen, đến đó bán đồ, có thể thực hiện rất nhanh, nhưng cũng rất dễ dàng bị ngấp nghé.

Thực lực của Tôn Cường cùng đám người Trịnh Dương, đều chẳng ra sao cả, nhưng lại có tài sản kếch xù, không khiến người ta ghi nhớ cũng khó có khả năng!

Mấy người này, chính là phụng lệnh Linh Tài các, đến đây dò xét, một khi phát giác không có cao thủ gì, liền trực tiếp cướp sạch không còn!

- Dám ghi nhớ đồ vật của ta? Thật to gan!

Trương Huyền sầm mặt lại.

Hắn không ghi nhớ người khác là tốt lắm rồi, còn dám ghi nhớ bản thân, thật là không biết sống chết!

- Linh Tài các này ở nơi nào?

Trương Huyền nhíu mày, quay đầu hỏi.

- Cách nơi này không xa, nếu đi bộ, đại khái hơn mười phút liền có thể đến!

Tôn Cường gật đầu.

- Rất tốt, ngươi chuẩn bị một chút, hừng đông chúng ta đi xem một chút!

Híp mắt lại, Trương Huyền bàn giao.

Nếu không phải hắn lâm thời sinh ý trở về một chuyến, những người này không chỉ cướp bóc, làm không cẩn thận còn sẽ giết người đoạt bảo!

Đám người Trịnh Dương một mạch đi theo hắn, đã sớm cho rằng là thân nhân, dám có ý hại bọn hắn, liền phải thừa nhận lửa giận của mình!

Đường đường Danh Sư, nếu như ngay cả học sinh, quản gia của mình cũng không bảo vệ được, liều mạng tấn cấp thì có ích lợi gì?

- Vâng!

Biết xem trong miệng thiếu gia, không phải chuyện tốt gì, Tôn Cường sửng sốt một chút, nhưng vẫn gật đầu.

Một mạch theo tới, hắn biết ranh giới cuối cùng của thiếu gia.

Bình thường cười toe toét, làm cái gì cũng được, nhưng liên lụy đến người bên cạnh, xuất hiện sinh mệnh an nguy, tuyệt sẽ không nhân nhượng!

Thật giống như lần trước Lộ Xung trọng thương hôn mê, vì báo thù, một mình diệt cả Hiên Viên vương quốc.

Hiện tại Linh Tài các này, dám xuống tay với bọn họ, để thiếu gia nổi giận.

- Mấy người này làm sao bây giờ?

Tôn Cường chỉ bốn hắc y nhân, nhịn không được nói.

- Phế bỏ tu vi, trói lại xem như lễ vật, hừng đông đưa qua cho bọn hắn!

Vung vung tay, Trương Huyền khẽ nói.

- Vâng!

Tôn Cường lên tiếng, để Thiên Hùng thú mang mấy người kia xuống.

Bọn họ rời đi, trong phòng chỉ còn lại mấy học sinh như Trịnh Dương.

Nhìn bọn họ tu luyện, chỉ điểm vài câu, truyền công pháp Kiều Thiên cảnh sau khi sửa chữa xuống, để mấy người lĩnh hội, lúc này Trương Huyền mới để mọi người trở về, bản thân đi tới giữa phòng, cổ tay khẽ đảo.

Phần phật!

Một Linh thú cao lớn rơi trên mặt đất.

Tử Dương thú!

Tên này buổi chiều bị cất vào Thiên Nghĩ Phong Sào, giờ phút này có nhàn rỗi, vừa vặn lấy ra nhìn xem.

- Ngươi... Muốn làm gì!

Lúc này Tử Dương thú bị đánh trọng thương, bị trói giống như bánh chưng, chỉ còn lại có nửa cái mạng, nhìn thấy “Dị Linh tộc Vương giả” thả hắn ra, tức giận đến cắn răng, hận không thể ăn tủy, ăn thịt đối phương, cắn răng phát ra gào thét:

- Muốn giết cứ giết, muốn ta phản bội chủ nhân, nằm mơ!

...

Bên này Tử Dương thú được thả ra, trong Danh Sư học viện, một lão giả mãnh liệt đứng lên.

- Mộc sư, làm sao vậy?

Dường như thấy cử chỉ của hắn có chút quái dị, một thanh âm nhàn nhạt vang lên.

Nếu như bọn người Đan viện viện trưởng ở đây, khẳng định có thể nhận ra, chính là nữ hài Lạc Nhược Hi.

- Bẩm báo Nhược Hi tiểu thư... Ta hình như phát giác được khí tức của Tử Dương thú!

Mộc sư vội nói.

Giờ phút này, hắn không có bộ dáng đối đãi vãn bối chút nào, ngược lại vẻ mặt cung kính.

Chỉ sợ vị Lạc Nhược Hi này, giống như mọi người đoán, có thể là đại tiểu thư của Thánh Nhân quý tộc ra ngoài rèn luyện.

Nguy cơ trí mạng

dtv-ebook.com

- Tử Dương thú?

Nữ hài nhướng mày:

- Ngươi nói là thú sủng của lão viện trưởng?

- Đúng vậy!

Mộc sư nhẹ gật đầu:

- Ta cùng lão viện trưởng là bạn tốt nhiều năm, thú sủng của hắn ta hết sức quen thuộc, vừa rồi khí tức kia vô cùng yếu ớt, nhưng cũng cảm giác được!

Hắn cùng lão viện trưởng mất tích của Danh Sư học viện là bằng hữu, thú sủng Tử Dương thú của đối phương, tự nhiên cũng nhận biết.

Xế chiều hôm nay, mới nghe nói bị Dị Linh tộc bắt, lúc này liền cảm nhận được khí tức, sao còn kiềm chế được.

- Đi xem một chút đi!

Biết ý nghĩ của đối phương, nữ hài thản nhiên nói.

- Vâng!

Nhẹ gật đầu, Mộc sư tràn đầy cảm kích, thân thể nhảy lên, lập tức bay về địa phương sinh ra khí tức.

Thấy hắn rời đi, Lạc Nhược Hi nhíu mày.

- Hắn tìm vật nhẹ nhàng như vậy, ta sao lại phiền phức như thế! Sớm biết liền lấy vật kia ra, hiện tại chỉ có thể cảm thụ phạm vi đại khái, muốn tìm được, còn không biết năm nào tháng nào...

Xoa mi tâm, nữ hài lắc đầu, không nói thêm lời, an tĩnh đứng ở trong sân, nhìn xem bầu trời đầy sao, như một bức tranh yên tĩnh.

...

- Không nghĩ tới ngươi vẫn rất trung thành!

Thấy Tử Dương thú này, đối với Dị Linh tộc trung thành không đổi, coi như chết cũng sẽ không phản bội chủ nhân, Trương Huyền lắc đầu.

Thật không biết Dị Linh tộc truyền cho tên này thuốc mê gì, bị đánh thành như vậy còn kiên trì thay đối phương giữ gìn bí mật.

- Ngươi không sợ chết?

Nhịn không được nhìn qua.

- Chết có gì sợ, nói thật, có thể cùng chủ nhân chung một chỗ, cho dù chết cũng không sao!

Tử Dương thú cắn răng.

- Cái tên này...

Thấy thái độ của đối phương rõ ràng, không có chút dao động nào, Trương Huyền lắc đầu.

Cái này gọi là chuyện gì!

Bản thân gặp được Linh thú, luôn là một quyền, một cước giải quyết, kém nhất, đánh một trận khẳng định sẽ khuất phục, tên này ngược lại tốt, đánh chết đi sống lại, không thần phục ngược lại cũng thôi, vẫn trung thành với chủ nhân như vậy, trăm chết không gãy.

Nói thật, nhìn đến đây, hắn cũng có chút bội phục.

Không hổ là Thánh thú, ý chí kiên cường hơn Man thú, Linh thú nhiều lắm.

- Nơi này không thi triển được...

Thấy đối phương thà chết chứ không chịu khuất phục, đang muốn tiếp tục đánh một chầu, Trương Huyền nhìn gian phòng cùng tiểu viện chật hẹp một chút, nhịn không được lắc đầu.

Tôn Cường mua nơi này thực sự quá nhỏ, triệu hoán khôi lỗi ra, một khi đánh, động tĩnh như thế lớn, gây nên người khác chú ý không nói, trọng yếu nhất chính là, rất dễ dàng tiêu diệt gian phòng, tiểu viện.

Thật vất vả tìm một chỗ, lại làm sập, mọi người ở đâu?

Hiện tại hắn là không có tiền.

- Đi ngoài thành đi!

Dù sao cách ngoài thành cũng không xa, chỉ cần tìm địa phương rộng, còn không phải muốn đánh như thế nào cũng được!

Nghĩ đến nơi này, cổ tay khẽ đảo, lần nữa thu đối phương vào Thiên Nghĩ Phong Sào.

Thân thể nhảy lên, bay ra phía ngoài.

Dù sao giáo huấn tên này, thực lực của Thiên Hùng thú cũng không đủ, còn không bằng để nó lưu lại trông coi, chuẩn bị bất cứ tình huống nào.

Linh Tài các có thể phái một nhóm người đến, cũng có khả năng phái hai nhóm, cẩn thận một chút cho thỏa đáng.

Đám người Trịnh Dương, Tôn Cường không thể sai sót.

Hắn thẳng tắp bay ra ngoài thành, mới vừa rời tiểu viện, trong không trung có một bóng người đi tới bầu trời, trực tiếp ngừng lại.

- Ân? Không thấy?

Là một lão giả râu bạc trắng, nhìn xuống phía dưới một vòng, nhíu mày.

Chính là Mộc sư.

Hắn cảm nhận được khí tức của Tử Dương thú liền bay tới, không nghĩ tới mới đi đến gần, liền biến mất vô tung vô ảnh, phảng phất như chưa hề xuất hiện qua.

- Chẳng lẽ lại bị bắt?

Hắn sầm mặt lại.

Mặc dù hắn xác định quy củ, ai tìm được Tử Dương thú, người đó là viện trưởng, nhưng nếu như hắn có thể phát hiện, khẳng định cũng sẽ cứu.

Tử Dương thú là thú sủng của bằng hữu, vì nhân tộc lập xuống chiến công hiển hách, có thể sớm ngày thoát hiểm, cũng có thể miễn trừ cực khổ.

- Bên kia có người!

Nhìn quanh một vòng, dưới tinh không, một bóng người lập tức xuất hiện ở trong ánh mắt.

Mặc dù nhìn không ra thực lực, nhưng có thể phi hành, khẳng định là đạt tới Thánh giả.

- Hơn nửa đêm phi hành, có chút cổ quái...

Mộc sư nhướng mày:

- Đi qua nhìn một chút!

Thân thể nhoáng một cái, đuổi tới.

Cường giả Thánh cảnh ở Hồng Viễn thành, mỗi một cái đều có thân phận cực cao, đối phương hơn nửa đêm bay đi, vừa rồi khí tức của Tử Dương thú lại từ nơi này biến mất, nói không nghi ngờ, cái kia là giả.

- Ừ? Có người theo tới?

Đang phi hành, đột nhiên Trương Huyền nheo mắt.

Ý nghĩ của hắn rất đơn giản, đi ngoài thành tìm một chỗ an tĩnh, lại cẩn thận thu thập Tử Dương thú, nghĩ biện pháp bức nó nói ra tung tích của Dị Linh tộc, không nghĩ tới mới ra tiểu viện, liền bị theo dõi!

- Ngay cả cường giả Thánh cảnh cũng có thể điều động, Linh Tài các này thủ bút thật lớn!

Đối phương vững vàng phi hành trên không trung, không cần nghĩ, là cường giả đạt tới Thánh cảnh!

Mới vừa bắt đi bốn hắc y nhân, tên này liền đuổi theo, nói không phải Linh Tài các, hắn cũng không tin ah!

Vì chút đồ vật kia, thế mà ngay cả loại cường giả này cũng có thể kinh động, địa phương kia thật đúng là đủ cố chấp!

- Chẳng lẽ... trong những vật lấy được từ Kỳ Trân lâu kia, có bảo bối gì ta không biết?

Lúc trước phá giải bia đá, đối phương đưa tặng hết đồ vật trong Kỳ Trân lâu, lung ta lung tung một đống lớn, cũng không nhìn kỹ qua.

Vốn cho rằng đến Hồng Viễn thành, chính là một đống rách rưới, không nghĩ tới vì thứ này, Linh Tài các vận dụng cả cường giả Thánh cảnh!

Thật đúng là thủ bút thật lớn!

- Dẫn xuất hắn ra ngoài thành tiêu diệt!

Càng nghĩ càng giận, mắt lộ ra hung quang.

Từng lần không dứt có phải không?

Bốn cường giả Đạp Hư cảnh liền đủ hung ác, ngay cả Thánh giả cũng phái tới, có tin ta giết chết gia hỏa này hay không?

Thánh giả thì thế nào?

Tử Dương thú không phải bị đánh đến tính khí không có sao?

Thật dám động thủ, không ngại thả Ngoan Nhân cùng những khôi lỗi kia ra!

Chẳng lẽ, ngươi thật sự cho rằng ta vừa tới Hồng Viễn thành liền dễ khi dễ?

- Không được, Tử Dương thú là bị Dị Linh tộc mê hoặc, giết thì giết, không quan trọng. Nhưng đối phương là nhân tộc, hơn nữa Linh bảo các khẳng định biết bọn họ đến tìm Tôn Cường, một khi bị giết... sự tình khôi lỗi có khả năng sẽ rò rỉ!

Mặc dù rất muốn tiêu diệt gia hỏa không biết trời cao đất rộng này, nhưng cũng biết không thể lỗ mãng.

Nếu tên này là Linh bảo các phái tới, người sau khẳng định biết hành tung, vạn nhất chết, tin tức có khả năng truyền ra ngoài, bản thân cũng đối mặt điều tra.

Cường giả Thánh cảnh, ở Hồng Viễn thành là tồn tại đỉnh phong nhất, chết một cái, sẽ gây ra khủng hoảng cực lớn, không phải vạn bất đắc dĩ, tốt nhất đừng động.

Nếu không, điều tra đến đám người Tôn Cường, sau đó tra đến bản thân, đến lúc đó, sự tình khôi lỗi Dị Linh tộc liền giải thích không rõ, rất nhiều bí mật của bản thân cũng rất khó che lấp.

Dù sao, một Danh Sư tứ tinh nho nhỏ, làm sao có thể thuần phục đại ma đầu Dị Linh tộc? Lại làm sao có thể để những khôi lỗi này ngoan ngoãn nghe lời?

Đây đều là khó cân nhắc được.

- Không giết, đối phương liền có khả năng đối phó ta... Nên làm cái gì?

Giết không thể giết, nhưng đối phương rõ ràng vì những bảo vật kia mà đến, thật muốn xuống tay với mình thì nên làm cái gì?

Cũng không thể ngồi chờ chết a!

- Xem ra, cần Dương sư ra sân!

Rầu rĩ một hồi, trong lòng hơi động.

Lấy thực lực của hắn, không mượn Dị Linh tộc cùng Ngoan Nhân, muốn chống lại một cường giả Thánh cảnh, khẳng định là làm không được, trừ khi... Có thể lừa dối!

Dù sao chuyện này cũng không phải lần đầu tiên xử lý.

Chỉ cần để hắn bái sư, coi như Linh Tài các muốn tìm phiền toái, cũng sẽ ngừng công kích.

Nghĩ đến nơi này, cũng không do dự, bắp thịt toàn thân nhúc nhích, trên mặt phát sinh biến hóa, biến thành bộ dáng của Dương Huyền.

Nương theo Thiên Đạo Kim Thân tu luyện càng cao thâm, bắp thịt toàn thân có thể tùy tâm sở dục biến hóa ngụy trang, xem như Danh Sư lục tinh đỉnh phong cũng nhìn không ra.

Lúc trước Mạc Cao Viễn liền bị nhẹ nhõm lừa qua, cũng cảm giác không ra Dương sư và hắn là một.

Dù sao đưa lưng về phía đối phương, lại trong đêm tối, đối phương cũng không thấy được dung mạo, lặng lẽ cải biến, không có khả năng biết.

Làm xong những thứ này, lại vận chuyển Thiên Đạo chân khí, lặng lẽ sửa lại khí tức bản thân, khiến người ta cảm thấy mờ ảo đến cực điểm, không cách nào phỏng đoán, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, lặng lẽ quay đầu nhìn lại.

- Quan sát!

Trong lòng thấp giọng hô.

Mặc dù Thánh giả phi hành, không giống Hồng Trần Đạp Thiên bộ, tiêu hao chân khí cực ít, nhưng chỉ cần có vận chuyển chân khí, chẳng khác nào đang thi triển võ kỹ, liền có thể lợi dụng thư viện quan sát.

Ông!

Thanh âm kết thúc, trong đầu lay động, quả nhiên một quyển sách xuất hiện ở trước mắt.

Tiếp tục phi hành, bàn tay nhẹ nhàng mở ra.

- Mộc Viên, Danh Sư đường của phong hào đế quốc Thanh Nguyên quốc, Danh Sư thất tinh, Thánh giả tam trọng. Thiếu sót: ...

- Danh Sư thất tinh? Thánh giả tam trọng?

Khóe miệng Trương Huyền co giật, suýt chút nữa từ không trung không rơi xuống.

Linh bảo các này, đến cùng có lai lịch gì?

Ngay cả Danh Sư thất tinh cũng có thể thỉnh động?

Loại gia hỏa cấp bậc này, không phải ở Danh Sư đường của phong hào đế quốc, không ra khỏi cửa sao? Vì ít đồ của mình đuổi tới, thật hay giả?

- May mắn không vận dụng khôi lỗi, nếu không sợ rằng chết là ta...

Trong lòng tràn đầy buồn bực, đồng thời cũng âm thầm may mắn.

Một đống lớn khôi lỗi kia, đối phó Thánh giả nhất trọng nhị trọng còn có thể làm được, tam trọng liền khó khăn.

Thánh giả nhất trọng Trục Không cảnh, mở ra Trục Không huyệt, người có thể đạp không mà đi.

Nhị trọng Thần Thức cảnh, mở ra thai nhãn, sinh ra thần thức, tinh thần ngoại phóng, coi như không cần mắt thường, cũng có thể tiến hành phân biệt, quan sát.

Tam trọng Thai Anh cảnh, có chút tương tự Tằm Phong cảnh, người sau trong đan điền ngưng tụ thai nguyên, tựa như Kim Đan, người trước chính là Kim Đan phá xác mà ra, trạng thái như trẻ mới sinh, do đó cấp bậc này cũng gọi là Nguyên Anh cảnh.

Linh hồn ngưng kết Nguyên Anh, đã có thể vận dụng lực lượng thiên địa, tu vi đạt tới loại cấp bậc này, coi là chân chính vào Tiên nhập Thánh, di sơn đảo hải, vận chuyển núi sông, đều ở trong một ý nghĩ.

Tuyệt không phải dựa vào man lực, chân khí liền có thể hoàn thành.

Trong tay hơn hai mươi khôi lỗi, đối phó Thánh giả nhị trọng, phải dùng chiến thuật biển người, có thể giết chết, đối phó loại Thai Anh cảnh này, liền hoàn toàn không làm được.

Coi như Ngoan Nhân có thể ra tay, ai biết tên này có thủ đoạn bảo mệnh gì không?

Một khi giết không chết, liền sẽ mang đến vô số phiền phức.

- Nhìn xem có thiếu hụt gì có thể lợi dụng không!

Đánh không lại, lại trốn không thoát, giờ phút này chỉ có thể nhìn xem có thể dựa vào ba tấc lưỡi, để hắn ngoan ngoãn nghe lời hay không, một khi thành công, liền có thể miễn trừ nguy hiểm, thất bại... chỉ có thể bị bóp chết tại chỗ, ai cũng cứu không được.

Vội vàng nhìn tới chỗ thiếu hụt, chỉ nhìn một hồi, miệng nhịn không được mở ra, con mắt trừng to:

- Cái này...

Ngươi đến cùng là ai?

dtv-ebook.com

Trên thư tịch viết nội dung, để cho người ta khiếp sợ, coi như Trương Huyền kiến thức rộng rãi, cũng cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

- Mặc kệ...

Biết giờ phút này rầu rĩ nhiều hơn nữa cũng vô dụng, thu thư tịch về, để nội dung trong đó chảy xuôi ở trong óc, sợ xuất hiện sai lầm, lúc này chân khí trong cơ thể mới vận chuyển, ngừng ở trên không trung.

Hất ống tay áo, chắp hai tay sau lưng, cũng không quay đầu lại, cả người ngự phong mà đứng, như một Tiên Nhân sắp lăng không mà đi.

- Đạo hữu sau lưng, đi theo lâu như vậy, cũng đủ rồi chứ?

Thanh âm thản nhiên lạnh lùng.

- A, ta cảm nhận được khí tức của bằng hữu, đặc biệt tới tìm kiếm, nhìn thấy đạo huynh đạp không mà đi, liền không nhịn được nhìn xem... đạo hữu cực kỳ lạ lẫm, hình như chưa bao giờ thấy qua!

Thấy người phía trước dừng lại, Mộc sư cười cười.

Mặc dù hắn hoài nghi người trước mắt này có quan hệ tới Tử Dương thú biến mất, nhưng không có chứng cớ xác thật, không thể tùy ý vu oan, đành phải bắt chuyện hai câu, nhìn xem có dấu vết gì để lại hay không.

- Ngươi từ phong hào đế quốc đến, cường giả ở Hồng Viễn thành lại nhận biết mấy cái?

Cũng không xoay người, Trương Huyền khẽ nói.

- Ngươi biết ta từ phong hào đế quốc tới?

Mộc sư sững sờ.

Hắn chỉ phi hành, cũng không biểu hiện ra thực lực, đối phương ngay cả mặt cũng không xoay, làm sao biết hắn từ phong hào đế quốc đến?

- Chân khí hội tụ nghiệp hải, chảy qua ba huyệt kỳ môn, niết không, vô vi, đỗ nhượng. Hấp thu linh khí thiên địa Mộc thuộc tính, tẩm bổ toàn thân, nhưng lại từ bỏ Hoài Hải, Long Chân... Loại công pháp tu luyện cổ quái này, Hồng Viễn thành không có, thậm chí Thanh Nguyên đế quốc cũng không có, nếu như ta không nhìn lầm, có lẽ ngươi đến từ Thánh Nhân quý tộc Mộc gia a!

Thanh âm trước mặt mang theo thản nhiên.

- Ngươi là ai?

Mộc sư sững sờ, lập tức híp mắt lại.

Hắn đến từ Thánh Nhân Mộc gia, chuyện này không người biết được, ngay cả rất nhiều bằng hữu ở Thanh Nguyên đế quốc Danh Sư đường cũng không rõ ràng, nhưng đối phương nói ra, thuộc như lòng bàn tay, thật hay giả?

Nhất là đối phương mới vừa nói phương thức vận chuyển chân khí, là pháp quyết bí mật bất truyền của Mộc gia, người trước mắt này, làm sao biết được?

Chẳng lẽ... Hắn cũng là người Mộc gia?

Trong lòng nhảy một cái, thần thức lan tràn qua, muốn dò xét đối phương, nhưng cảm thấy khí tức đối phương như vực sâu biển lớn, xem như hắn cũng dò xét không ra, tra không rõ.

Một người nhìn ra thân phận cùng tu vi của hắn, mà hắn lại nhìn không ra đối phương... Chẳng lẽ, thực lực của người trước mắt này, còn cường

đại hơn hắn?

Loại địa phương như Hồng Viễn thành này, lúc nào toát ra người mạnh như thế?

- Ta là ai?

Bóng người phía trước nghe nói như thế, như lâm vào nhớ lại, lắc đầu:

- Xem ra ta nhiều năm không xuất thế, rất nhiều người đã không nhận ra được!

Nói đến đây dừng lại một chút, nhàn nhạt hỏi:

- Hiện tại Mộc gia gia chủ là ai?

Nghe đối phương hỏi thăm, Mộc sư vốn không muốn trả lời, chần chờ một chút, vẫn mở miệng:

- Hiện tại gia chủ, là gia thúc Mộc Nghiêm. Đạo hữu, chẳng lẽ nhận biết gia thúc?

Thánh Nhân quý tộc, chỉ cần đến phong hào đế quốc, không khó hỏi thăm, Mộc gia gia chủ đương đại Mộc Nghiêm, uy danh hiển hách, cũng không có gì phải giấu diếm.

Nói ra, vừa vặn có thể hiện rõ thân phận, làm cho đối phương biết thân phận của hắn.

- Loại vãn bối này, ta không nhận ra!

Bóng người phía trước lắc đầu:

- Nhưng ta cùng phụ thân hắn, ngược lại có duyên gặp mặt một lần!

- Phụ thân? Ngươi nói là Mộc Thiên lão tổ?

Mộc sư sững sờ, giật nảy mình.

Phụ thân của Mộc Nghiêm, cũng chính là gia gia hắn, Mộc Thiên lão tổ, là lão ngoan đồng tuổi tác vượt qua một ngàn ba trăm tuổi.

Coi như đạt tới Thánh giả, cấp độ sinh mệnh lần nữa phát sinh biến hóa, một ngàn năm cũng đến cuối cùng, chưa từng nghe nói qua, có vị Thánh giả nào vượt qua hai ngàn năm tuổi.

Do đó, có thể sống trên ngàn năm, đều là cấp bậc lão tổ, không thể tuỳ tiện xuất thế.

Người trước mắt này, cùng Mộc Thiên lão tổ từng có gặp mặt một lần, chẳng lẽ... là lão quái vật thời đại kia?

Không có khả năng ah!

Người thời đại kia, coi như còn sống cũng không dám ra ngoài, vì duy trì sinh mệnh không xói mòn, dùng hết đủ loại thủ đoạn, nếu không... Không cần ra tay, cũng sẽ bị ông trời giết chết.

Người trước mắt này, mặc dù nhìn không thấu thực lực, nhưng trong cơ thể sinh cơ bừng bừng, hoàn toàn khác biệt những lão quái vật kia.

- Không sai, chính là tiểu tử Mộc Thiên kia...

Đang nghi ngờ, liền nghe thân ảnh phía trước cảm khái một tiếng, trong giọng nói lộ ra lịch sử tang thương.

- Tiểu tử kia...

Mộc sư nhíu mày.

Mộc Thiên lão tổ là lão ngoan đồng sống trên một ngàn ba trăm tuổi, ở trong miệng đối phương chỉ là tiểu tử?

Đang nghi ngờ lời nói của đối phương, thanh âm lạnh nhạt kia vang lên lần nữa.

- Mộc gia chân khí của các ngươi, coi trọng hòa bình công chính, khí tức che giấu bản tâm, mà ngươi, khí tức không ổn định, kinh mạch cứng ngắc, nếu như ta không nhìn lầm, có lẽ rất nhiều năm không về gia tộc a!

- Cái này...

Mộc sư dừng lại.

Đối phương nói không sai, thật sự là hắn rất nhiều năm không trở về, thậm chí không ít người Mộc gia đã quên hắn.

- Khí tức yên lặng, không có Mộc thuộc tính nhẹ nhàng, ngược lại có Kim thuộc tính nặng nề, nếu như không nhìn lầm, ngươi là bị trục xuất gia tộc, mà không phải không muốn trở về!

Thanh âm tiếp tục vang lên.

- Ngươi, ngươi... Làm sao biết?

Mộc sư giật nảy mình, suýt chút nữa từ không trung rơi xuống.

Lời của đối phương, không có sai lầm chút nào, ngược lại cực kỳ đúng đắn.

Hắn nhiều năm như vậy không về gia tộc, cũng không phải không muốn về, mà là bị đuổi ra ngoài, không mặt mũi nào quay về.

Chỉ là... Đây là bí mật thuộc về hắn, chưa hề nói với người khác, Mộc gia càng xem là nhục nhã, không có khả năng tiết ra ngoài, người trước mắt này, làm sao biết được?

Chẳng lẽ chỉ nhìn tình huống bản thân vận chuyển chân khí, liền có thể đoán được?

Thật như vậy, cũng quá nghịch thiên đi!

Làm sao có thể có người cường đại như thế?

- Tu luyện lực lượng Mộc thuộc tính, dựa theo đạo lý bình thường, hai huyệt đạo Ưng Đài, Thiên môn của ngươi sẽ hiện màu xanh, mà bây giờ mang theo đỏ sậm, vừa nhìn liền biết, là lực lượng xung đột lẫn nhau gây nên, mà trong ngũ hành, mộc khắc thổ, thổ khắc thủy, thủy khắc hỏa, hỏa khắc kim, kim khắc mộc, chỉ có đ-ng đến lực lượng Kim thuộc tính, mới có tai ách này. Nếu như không nhìn lầm, ngươi là bị người trồng lực lượng Kim thuộc tính vào thân thể, từ đó áp chế tu vi cùng thiên phú!

Bóng người phía trước tiếp tục nói.

- Cái này...

Thân thể Mộc sư cứng ngắc.

Đối phương nói mỗi một câu, đều đâm vào bí mật hắn không muốn người biết, để hắn cảm giác được hoảng sợ.

Người trước mắt này nói không sai, thật sự là hắn bị gia tộc xua đuổi, nhưng sai không ở gia tộc, mà bởi vì hắn làm sai!

Cái kia là chuyện năm trăm năm trước.

Hắn thiên tư trác tuyệt, trẻ tuổi nóng tính, không đến bốn mươi liền trở thành Danh Sư lục tinh, thành thiên tài nổi danh gia tộc.

Vốn lấy loại tu vi này, khẳng định sẽ dũng cảm tiến tới, kém cỏi nhất cũng sẽ trở thành trưởng lão trong tộc, ghi tên sử sách, ai ngờ... ở trong một lần thí luyện, quen biết một nữ tử, tới sống chết gắn bó, rất nhanh rơi vào bể tình.

Bởi vì lần thứ nhất yêu, vốn cho rằng lâu dài, vĩnh viễn không xa, toàn tâm toàn ý, cực kỳ yêu thương nàng, thậm chí công pháp gia truyền cũng nói ra.

Về sau lại phát hiện, đối phương là đang lợi dụng hắn, muốn tìm gia tộc bọn họ báo thù.

Chuyện này bị tộc nhân phát giác, bởi vì tiết lộ cơ mật gia tộc, dẫn sói vào nhà, bị trưởng lão hội phê bình, đuổi ra khỏi gia tộc!

Rời khỏi gia tộc, lúc này mới phát hiện, trong cơ thể chẳng biết lúc nào bị nữ tử kia trồng lực lượng Kim thuộc tính, tu vi bị áp chế.

Năm trăm năm, cũng chỉ từ Danh Sư lục tinh, tấn cấp đến thất tinh trung phẩm, còn muốn đột phá, gần như không có khả năng.

Chuyện này, vẫn là đau đớn trong lòng hắn, đối phương chỉ từ nhìn huyệt vị, nhìn chân khí, liền dò xét điều tra ra... Cái nhãn lực này... Danh Sư thất tinh cũng không làm được!

Chẳng lẽ... Là bát tinh?

Cái này sao có thể!

Danh Sư đạt tới lục tinh trở lên, mỗi tấn thăng một cấp, đều gian nan như trèo đèo lội suối, giống như hắn, vây ở trong thất tinh trung phẩm đã tròn 300 năm, không có gì bất ngờ xảy ra, kiếp này khó có khả năng lại tấn cấp.

Nếu đối phương thật là Danh Sư bát tinh... Khẳng định nghe nói qua, tại sao lại xuất hiện ở chỗ này?

- Kim khắc mộc, lực lượng của ngươi bị áp chế, cũng chỉ có thể giam cầm ở cấp bậc này, biết tấn thăng vô vọng, cũng không muốn tiếp tục tiềm tu, gửi gắm tình cảm ở sơn hà... Đã nhiều năm như vậy, chẳng lẽ ngươi không muốn về gia tộc, một lần nữa trở lại Thánh Nhân môn đình?

Thân ảnh trước mắt tiếp tục nói.

- Ta... coi như ta muốn về, lại có mặt mũi gì trở về?

Khuôn mặt Mộc sư đỏ lên.

Thân là hậu nhân của Thánh Nhân quý tộc, bị đuổi ra ngoài, có thể nói là vô cùng nhục nhã, những năm gần đây, không có một ngày không muốn trở về.

Nhưng làm sao trở về?

Không nói trước thực lực càng ngày càng kém, chân khí bắt đầu tán loạn, chỉ nói sự kiện kia, có lỗi với gia tộc, cũng không mặt quay về.

- Ta cùng Mộc Thiên có duyên gặp mặt một lần, hiện tại lại cùng ngươi gặp gỡ, cũng coi như có duyên phận, như vậy đi, liền chỉ điểm ngươi một chút, để ngươi không đến mức yên lặng như thế!

Bóng người phía trước khoát tay áo.

- Chỉ điểm?

Mộc sư sững sờ.

- Không sai, trong cơ thể ngươi nắm giữ lực lượng Kim thuộc tính áp chế công pháp, mặc dù khó khu trừ, nhưng cũng không phải không cách nào phá giải, hiện tại ta truyền cho ngươi một bộ pháp quyết, chỉ cần siêng năng tu luyện, loại bỏ tai hoạ ngầm, không tính là việc khó!

Bóng người nói.

- Truyền ta pháp quyết? Ngươi... Đến cùng là ai?

Mộc sư híp mắt lại.

Danh Sư cấp cao thăm dò thiên địa quy tắc, bình thường không dễ dàng chỉ điểm người, trừ khi có nhân quả gì dây dưa.

Thật giống như lúc trước Thiên Nhân Khổng sư, mặc dù mệnh danh đệ tử ba ngàn, nhưng chân chính được chân truyền chỉ có bảy mươi hai người mà thôi!

Hai người chỉ là lần đầu tiên gặp mặt, vì sao đối phương phải chỉ điểm?

Hắn lúc tuổi trẻ là thiên tài, nhưng bây giờ thân thể suy yếu, lực lượng suy giảm, đã không có tiềm lực, mục đích của đối phương làm như vậy là vì cái gì?

Lúc tuổi còn trẻ trải qua một lần, lần này không nguyện ý lại đến.

- Ta là ai?

Bóng người cười nhạo:

- Ngươi hoài nghi thân phận của ta?

Ầm ầm!

Tiếng nói kết thúc, một cỗ khí tức cường đại từ trong cơ thể truyền ra.

Cảm nhận được cỗ khí thế này, toàn thân Mộc sư xiết chặt, huyết dịch băng lãnh.

Ở trước mặt cỗ lực lượng này, thực lực hắn lấy làm tự hào, lại như sâu kiến nhỏ yếu, tựa như lúc nào cũng sẽ bị nghiền thành mảnh vỡ, sống chết không do bản thân.

Ầm ầm!

Ngay thời khắc cảm thấy cỗ thực lực đỉnh thiên lập địa này, khó mà chống chọi, khí tức trong người đối phương lần nữa xoay một cái, cho người ta một loại cảm giác dung nhập thiên địa, khó mà cự tuyệt.

Loại cảm giác này, thật giống như hắn đã hóa thân thiên địa, nhận được thiên địa công nhận, không thể phản bác.

- Thiên Nhận Danh Sư? Ngươi là... Thiên Nhận Danh Sư?

Con ngươi co rụt lại, Mộc sư nhớ tới một việc, toàn thân run lên, cứng ngắc tại chỗ.

Sư tổ?

dtv-ebook.com

Thiên Nhận Danh Sư, được thiên địa công nhận, một khi vận chuyển tâm cảnh, thi triển năng lực Danh Sư, sẽ bí mật mang theo thiên địa chi uy, để cho người ta không thể không thần phục.

Trong nhiều năm có lịch sử ghi chép như vậy, cũng chỉ có Khổng sư làm được, coi như rất nhiều thân truyền của hắn, mệnh danh bảy mươi hai Thánh cũng không thể đạt tới, người trước mắt này lại là...

Mộc sư chỉ cảm thấy thân thể băng lãnh, dọa đến lời nói cũng không nói ra được.

Thiên Nhận Danh Sư, ngay cả ông trời cũng thừa nhận, hắn thế mà hoài nghi...

Thật hận không thể quất mình hai tát!

- Hô!

Trong lúc khiếp sợ, thân ảnh phía trước hơi vung tay, khí tức khiến cho người kinh khủng biến mất, lần nữa khôi phục bộ dáng không hề bận tâm, sâu không lường được.

Đồng thời xoay người lại.

Là trung niên khoảng ba bốn mươi tuổi, lông mi như điện, hai mắt đen nhánh, lóe ra ánh sáng cơ trí, từng đạo hoa văn lưu chuyển ở trong đó.

- Minh Lý Chi Nhãn...

Mộc sư run lên.

Tuy nói Minh Lý Chi Nhãn đạt tới Danh Sư lục tinh, liền có khả năng lĩnh ngộ, nhưng có thể thành công, hầu như đều là thiên tài tuyệt đỉnh, trong Thánh Nhân quý tộc cũng cực kỳ hiếm thấy.

Không nói cái khác, chính là hắn năm đó cũng không thành công.

Nếu như có thể lĩnh ngộ, cũng không đến mức bị người lừa gạt, rơi vào kết cục hôm nay.

Huyễn Vũ đế quốc thập đại Danh Sư, không có một cái nào nắm giữ loại năng lực này... Bởi vậy có thể thấy được gian nan.

Khó trách đối phương mắt sáng như đuốc, liếc mắt liền nhìn ra rất nhiều vấn đề của bản thân, cũng đánh giá ra có khả năng bị Mộc gia trục xuất...

Chỉ sợ cũng chỉ có Minh Lý Chi Nhãn, mới có thể làm được!

Cho tới giờ khắc này, hoài nghi trong lòng tan thành mây khói, đối với người trước mắt này phục sát đất.

- Là Mộc Viên lỗ mãng, mong tiền bối có thể chỉ rõ, để cho ta đi ra mê hoặc...

Trong lòng rung động, không dám tiếp tục hồ đồ, Mộc sư lập tức cúi đầu, nào dám nói nửa câu nói nhảm.

- Ừ!

Trung niên nhân đối diện nhẹ gật đầu:

- Đây mới là cấp bậc lễ nghĩa vãn bối mới có, có điều, ngươi cũng không cần lo lắng, bản tọa sẽ không so đo với một hậu bối, không nên phản kháng!

Nói xong, nhẹ nhàng duỗi ra ngón tay.

Chỉ cảm thấy toàn thân chấn động, ngay sau đó Mộc sư liền cảm thấy một đạo pháp quyết tu luyện truyền lại, đi vào trong óc, tựa như khắc ở

trong thức hải, khó có thể quên.

- Linh hồn truyền công?

Khuôn mặt Mộc sư trắng bệch.

Hắn là Danh Sư thất tinh, linh hồn mạnh mẽ, cũng có thể làm được linh hồn truyền công, nhưng khoảng cách xa như vậy, một chỉ điểm đến, liền khắc sâu vào trong óc, đừng nói hắn, xem như thất tinh thượng phẩm, bát tinh hạ phẩm cũng khó hoàn thành!

Đáng sợ!

Nếu như nói trước đó, đối với đối phương có chút hoài nghi, mà bây giờ, có Thiên Nhận Danh Sư, Minh Lý Chi Nhãn, giờ phút này còn dùng linh hồn truyền công, để hắn nghi hoặc biến mất vô tung vô ảnh, phục sát đất.

- Hai nơi hoài hải, long chân, là huyệt đạo thân thể người hội tụ linh khí Thủy thuộc tính, ngươi vẫn ở Mộc gia mà nói, tránh đi hai nơi huyệt đạo này tự nhiên không ngại, nhưng giờ phút này trong cơ thể có Kim thuộc tính áp chế, Mộc thuộc tính lùi bước, hoàn toàn có thể thông qua hai huyệt vị này, hấp thu linh khí. Gỗ sống dưới nước, có thể để lực lượng ngươi quay về, hoàn toàn áp chế lực lượng lộn xộn trong cơ thể!

Truyền xong tri thức, tiền bối đối diện chắp hai tay sau lưng, thản nhiên nói.

Lúc này Mộc sư cũng nhìn xong pháp quyết đối phương truyền tới, mặc dù chỉ là tu luyện cơ sở, nhưng nhắm thẳng vào đại đạo, để hắn hiểu ra, tựa như mở ra một cánh cửa mới.

Có thể đoán được, chỉ cần kiên trì tu luyện tiếp, ngăn chặn chân khí Kim thuộc tính trong cơ thể dễ như trở bàn tay, có lẽ... bị nhốt 300 năm, còn có thể gậy dài trăm thước, tiến thêm một bước!

Một người nhìn ra mấu chốt tu luyện của mình, cũng cho ra phương pháp... Người trước mắt này thực sự quá đáng sợ!

- Nhận được tiền bối chỉ điểm, Mộc Viên khắc sâu trong lòng, tiền bối đối với tại hạ có ân thụ nghiệp, không biết họ tên của lão sư...

Cung kính cúi người, Mộc sư mở miệng nói.

Đối phương truyền pháp quyết tu luyện, mặc dù đơn giản, nhưng vừa vặn có thể giải quyết mấu chốt quấy nhiễu nhiều năm trong cơ thể, có thể nói có ân thụ nghiệp, xưng hô một tiếng lão sư cũng không đủ.

Lại nói, thật có thể bái một vị Danh Sư lợi hại như thế, nhận được chỉ điểm, cuối cùng có một ngày về gia tộc, cũng chưa biết chừng.

- Lão sư?

Người đối diện nhướng mày.

Tựa hồ đối với hắn xưng hô, có chút không vui.

- Là ta lỗ mãng, tiền bối ngang hàng với lão tổ, ta cần xưng hô một tiếng sư tổ...

Lúc này Mộc sư mới nhớ tới bối phận, run run vội nói.

- Ách?

Nghe được đối phương đổi giọng, bóng người càng sững sờ.

Người này dĩ nhiên chính là Trương Huyền, hắn ngụy trang thành bộ dáng Dương Huyền, chỉ là muốn chấn nhiếp đối phương, hóa giải nguy cơ, vốn cho rằng tùy tiện truyền thụ công pháp, hai người có tình nghĩa bán sư, không dám nghĩ nhiều, nhưng nằm mơ cũng không nghĩ tới, tên này bị dao động, tại chỗ liền muốn bái sư!

Bất kể nói thế nào, hắn cũng là Danh Sư thất tinh, loại cường giả cấp bậc này, coi như ở phong hào vương quốc, cũng là tồn tại đỉnh phong.

Nhân vật như vậy muốn bái sư, hắn tự nhiên cảm thấy kinh ngạc, chần chờ một chút, ai ngờ chần chờ làm cho đối phương hiểu lầm, sư cũng

không bái, mở miệng xưng sư tổ...

Ta sát!

Cái này cũng quá nhanh đi!

Nhưng đã xưng hô sư tổ, cũng không tiện để cho hắn xưng hô lão sư, Trương Huyền chỉ có thể nhẹ gật đầu:

- Bản tọa Dương Huyền!

- Dương Huyền...

Mộc sư vội vàng gật đầu, nhớ kỹ tên sư tổ:

- Nếu như trong tu luyện còn có vấn đề, muốn thỉnh giáo sư tổ, không biết đi nơi nào tìm kiếm?

- Ngươi ta gặp nhau, chỉ là duyên phận, ta dạy ngươi pháp quyết, duyên phận đã diệt! Có duyên liền gặp, vô duyên liền như mây ở chân trời, rời rạc liền giải tán, ngày mai ngươi còn nhận ra, mây kia là mây ngày hôm qua sao?

Trương Huyền khoát tay áo.

Ngụy trang trước một Danh Sư như thế, thực quá mệt mỏi, cũng may mắn hiện tại là ban đêm, thấy không rõ lắm, đổi lại ban ngày, rất dễ dàng lộ tẩy.

Do đó có thể không thấy, về sau tốt nhất đừng gặp...

- Cái này...

Nghe được đối phương không muốn cùng bản thân dây dưa quá sâu, vẻ mặt Mộc sư mất mát, đành phải ôm quyền khom người.

Lần nữa ngẩng đầu, chỉ thấy vị tiền bối kia đã bay xa, biến mất ở trong màn đêm, lại nhìn không thấy thân ảnh.

- Dương Huyền, Dương sư...

Ghi tên của đối phương ở trong lòng, Mộc sư thở ra một hơi, lúc này mới nhớ tới vì Tử Dương thú mà đến, lại ở trên không trung tìm nửa ngày, cái gì cũng không tìm được, đành phải bất đắc dĩ trở lại học viện.

...

- Nguy hiểm thật!

Thoát ly ánh mắt của Mộc sư, lúc này Trương Huyền mới thở phào nhẹ nhõm.

Hắn nằm mơ cũng không nghĩ tới, vị Mộc sư này lại là hậu nhân của Thánh Nhân quý tộc, còn là Danh Sư thất tinh.

Có loại thực lực này, làm sao sẽ hiệu lực cho Linh Tài các?

- Xem ra hắn thật là tìm người, đ-ng phải bản thân...

Trên mặt không khỏi buồn bực.

Bản thân đây là cái vận khí gì.

Ra cửa cũng có thể đ-ng phải cao thủ lợi hại như thế, may mắn phản ứng nhanh, lừa dối được đối phương, nếu không, chết cũng không biết chết như thế nào.

- Được rồi, hôm nay vận khí không tốt, đi về nghỉ ngơi trước, ngày mai phá hủy Linh Tài các lại nói!

Vốn còn muốn đi ngoài thành đánh Tử Dương thú một chầu hả giận, hiện tại xem ra vận khí không tốt lắm, không bằng như vậy được rồi.

Khôi phục dung mạo vốn có, lần nữa trở lại chỗ ở, Thiên Hùng thú đã thu thập bốn hắc y nhân kia ngoan ngoãn.

Trương Huyền không thèm để ý, ở trong phòng tu luyện một hồi, liền thấy bên ngoài mặt trời bay lên, trời đã sáng.

Mặc dù một đêm không ngủ, nhưng tinh lực sung mãn, không có chút mệt mỏi nào.

Duỗi lưng một cái ra khỏi phòng.

Ăn điểm tâm xong, lại giảng giải cho đám người Trịnh Dương một chút công pháp, thấy mặt trời lên cao, lúc này mới lệnh Thiên Hùng thú mang theo mấy hắc y nhân nửa chết nửa sống, mà bản thân thì cùng Tôn Cường, đi về phía Linh Tài các.

Linh Tài các là nơi giao dịch bảo vật của Hồng Viễn thành, còn chưa tới trước mặt, liền thấy dòng người nhúc nhích, tràn đầy đầu người.

- Nơi này có thị trường giao dịch chợ đen, có thể bán ra vũ khí cướp đoạt, nhưng bán ra mà nói, sẽ thấp hơn giao dịch bình thường, cho nên hấp dẫn không ít võ giả đến đây!

Nhìn dòng người chen chúc, Tôn Cường giải thích.

Linh Tài các này, không giống Huyễn Vũ đế quốc Kỳ Trân lâu, người sau là bản thân lâu chủ sưu tập bảo bối, lai lịch sạch sẽ.

Mà ở trong này, có rất nhiều đều là giết người cướp của giành được, cũng có một chút là trộm được, bởi vì lai lịch bất chính, người bán ra không dám rêu rao, thời điểm bán ra cũng thấp hơn thị trường bình thường.

Do đó hấp dẫn không ít người tu luyện đến.

Dù sao, tu luyện là hoạt động đốt tiền, tán tu không có bối cảnh, có thể tiết kiệm liền tiết kiệm, ai cũng không nguyện ý dùng nhiều.

Đi tới trước mặt, ngẩng đầu nhìn một cái, chỉ thấy Linh Tài các cao tới mấy chục mét, hùng tráng uy vũ, khí thế rộng rãi.

- Lại là cái tổng thể, không cẩn thận là một Thiên Công chi khí to lớn nha!

Nhìn thoáng qua, ánh mắt Trương Huyền ngưng lại.

Tầng lầu của Linh Tài các rất cao lớn, có điều như một kiện binh khí, tự nhiên mà thành, nếu như không đoán sai, bên trong có lẽ bố trí rất nhiều cơ quan, cả tòa lâu là một Thiên Công cỡ lớn.

Không hổ là nơi giao dịch bảo vật nổi danh Hồng Viễn thành, quả nhiên thủ bút thật lớn.

Không nói cái khác, chỉ là lầu các này, nếu bán ra, chỉ sợ cũng có giá trị không nhỏ, muốn luyện chế thành công, không có vài chục vị Thiên Công sư ngũ tinh ngày đêm vất vả là rất khó hoàn thành.

Đi tới trước mặt, sờ soạng vách tường một cái, trong lòng khen ngợi, lúc này Trương Huyền mới theo sát đằng sau đám người, đi vào bên trong.

Không hổ là cửa hàng giao dịch thành phố lớn, quả nhiên khí độ bất phàm, vừa đi vào trong đó, lập tức bị cảnh tượng chung quanh thu hút.

Đại sảnh bày đủ loại bảo vật, cả đám cấp bậc đều không thấp, mặc dù phía trên không ghi giá cả, nhưng có thể để cho nhiều người đổ xô tới như vậy, chắc chắn sẽ không quá cao.

- Thiếu gia, ngươi nhìn!

Đang nhìn những bảo bối này, liền nghe Tôn Cường mang theo thanh âm khẩn trương vang lên, chỉ về phía trước.

Trương Huyền thuận ngón tay hắn nhìn lại, chỉ thấy một đội tuần tra đi tới.

Tổng cộng sáu người, mỗi một cái đều có thực lực Hóa Phàm bát trọng, vị trước nhất kia, càng là Hóa Phàm cửu trọng Tằm Phong cảnh.

- Đội tuần tra này, chịu trách nhiệm duy trì trật tự của Linh Tài các, một khi có người làm loạn, liền trực tiếp ném ra...

Tôn Cường gượng cười giải thích.

Trương Huyền lên tiếng.

- Nơi này nhiều bảo bối như vậy, lại thêm Linh Tài các dám hắn ăn hắc, tất nhiên có bối cảnh cùng thủ đoạn kinh người, nếu không cũng không cần mở, khẳng định sớm đã bị người lật ngược.

- Cái kia...

Thấy thiếu gia gật đầu, Tôn Cường tràn đầy nghi hoặc.

Ngươi không phải tới tìm phiền toái sao?

Ngay cả đội tuần tra cũng có thực lực như thế, còn tìm phiền toái thế nào?

Chỉ sợ còn chưa kịp nói chuyện, liền bị người ném ra!

- Ha ha, tìm phiền toái, cũng không nhất định phải đánh nhau...

Biết ý nghĩ của đối phương, Trương Huyền cười cười.

Linh Tài các này dám đánh chủ ý đám người Tôn Cường, khẳng định phải dạy dỗ một bận.

Nhưng giáo huấn, liền nhất định phải gây rối sao?

Nơi này là Hồng Viễn thành, Đế đô của đế quốc nhất đẳng, bản thân càng là một vị Danh Sư, là người làm công tác văn hoá, thật muốn chạy tới chém chém giết giết, ngược lại là hắn không có đạo lý.

- Không đánh? Vậy...

Tôn Cường nháy con mắt.

- Đi theo ta là được!

Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng, cũng không giải thích, hai mắt đen nhánh không ngừng lấp lóe, nhìn sang từng dãy bảo vật chung quanh.

Đập vào mắt, có khoáng thạch, linh đan, khôi giáp, vũ khí, trận pháp... Tóm lại người tu luyện cần, cơ bản đều có.

Người tu luyện bốn phía, tất cả đều tích tụ chung một chỗ, khắp nơi quan sát, muốn mua vật mình muốn.

Đi một hồi, đột nhiên Trương Huyền ngừng lại, cười nhạt một tiếng dặn dò:

- Đi gọi phục vụ viên tới!

- Vâng!

Tôn Cường không biết trong hồ lô của thiếu gia bán thuốc gì, có điều đã phân phó, liền không dám chậm trễ, nhấc chân đi tới trước đài.

Trương Huyền mua đồ

dtv-ebook.com

Chỉ chốc lát, Tôn Cường liền gọi tới một phục vụ viên, thời điểm trở lại, liền nhịn không được giật nảy mình.

Chỉ thấy thiếu gia chẳng biết lúc nào đổi một bộ quần áo, toàn thân phục trang đẹp đẽ, trong tay cầm quạt xếp, không ngừng lay động, vẻ mặt ngạo nghễ, từ xa nhìn lại, hiển nhiên là một hoàn khố phú nhị đại.

- Đây là muốn làm gì?

Trong lòng nghi hoặc, lời đến khóe miệng lại nuốt xuống, ngoan ngoãn đi tới trước mặt, ôm quyền:

- Thiếu gia!

Lúc trước thời điểm lão gia dẫn hắn đi Thiên Vũ thương hội, cũng cử chỉ quái dị, kết quả làm Lăng Thiên Vũ chuyên môn chạy tới yết kiến, cam tâm đưa tiền, có phải thiếu gia cũng muốn chơi một bộ này không?

- Ân!

Nhẹ gật đầu, Trương Huyền liếc mắt nhìn thoáng qua phục vụ viên theo ở phía sau:

- Ngươi là quản sự nơi này?

- Quản sự không dám nhận, có thể làm điểm chủ...

Phục vụ viên cười nói.

Người bán hàng này là thanh niên hai mươi tuổi, tu vi Hóa Phàm ngũ trọng, chịu trách nhiệm giới thiệu, bán ra thương phẩm, có quyền lợi

nhất định.

- Có thể làm chủ là tốt rồi, ta muốn ở chỗ ngươi mua vài món đồ, ngươi tìm vật quý đề cử cho ta mấy thứ!

Trương Huyền phất quạt một cái, thản nhiên nói.

- Tìm vật quý?

Tôn Cường nheo mắt.

Hắn làm qua buôn bán, biết quy củ buôn bán, người khác mua đồ sợ bị cắt, đều lựa chọn khiêm tốn, giả bộ không có tiền, thiếu gia ngược lại tốt, chọn quý đề cử... Cái này chẳng phải bày tỏ, bản thân nhiều tiền không có chỗ xài?

Gặp được dạng khách hàng này, không cắt cổ lấy máu mới lạ!

Không phải qua báo thù sao?

Sao ngược lại giống như tới cho đối phương kiếm tiền?

Quả nhiên, nghe được hắn nói, ánh mắt phục vụ viên đối diện sáng lên, tiến về phía trước một bước:

- Vị thiếu gia này, Thanh Đồng giản này cũng không tệ, là Luyện Khí sư lục tinh luyện chế thành, đã đạt tới Linh cấp trung phẩm đỉnh phong...

Trên quầy trước mắt, vừa vặn trưng bày một Thanh Đồng giản, tản mát ra hàn mang.

- Cho ta xem một chút!

Nghe được giới thiệu, Trương Huyền cũng không chối từ, nhàn nhạt khoát tay áo.

- Được rồi!

Con mắt lóe lên, phục vụ viên vội vàng lấy Thanh Đồng giản ra ngoài, hai tay đưa qua.

Trương Huyền tiện tay tiếp nhận, bàn tay nhẹ nhàng lắc một cái.

Ông!

Thanh Đồng giản phát ra tiếng kêu khẽ, mang theo tiếng gió phần phật, cho người ta một loại cảm giác áp bách cực mạnh.

- Đồ tốt...

Hài lòng gật đầu, tiện tay ném cho Tôn Cường, mí mắt Trương Huyền vừa nhấc, nhìn về phía phục vụ viên:

- Bao nhiêu tiền?

- Bẩm báo thiếu gia, Thanh Đồng giản này, là Luyện Khí đại sư lục tinh Chu Quyền tự mình luyện chế thành, đã hơn một trăm năm, không chỉ có giá trị sử dụng, còn có ý nghĩa kỷ niệm, là một trong các bảo bối trấn điếm của Linh Tài các chúng ta, giá cả nha... Có thể sẽ đắt một chút!

Chần chờ một chút, phục vụ viên nói.

- Tới rồi...

Nghe ngữ khí như thế, Tôn Cường lắc đầu.

Cái tên này rất tặc, như nhìn ra thiếu gia của mình là “chày gỗ”, cố ý dùng loại giọng này nâng giá.

Đang suy nghĩ cần ứng đối ra sao, liền nghe thiếu gia luôn luôn trầm ổn hừ lạnh một tiếng:

- Mắc? Làm sao, ngươi sợ ta mua không nổi?

Che cái trán, Tôn Cường suýt chút nữa khóc.

Thiếu gia... Ngươi là đến báo thù?

Làm sao cảm giác giống như nhà giàu mới nổi vào thành, để cho người ta xâm lược?

- Dĩ nhiên không phải, ta biết thiếu gia thân phận cao quý, khẳng định mua được...

Cười xòa một tiếng, phục vụ viên cắn răng, giống như kiếm ít đi rất nhiều tiền:

- Thanh Đồng giản này, nguyên bản năm ngàn linh thạch trung phẩm, thiếu gia sảng khoái như vậy, nếu thật muốn mua, ta có thể xin miễn giảm, ba ngàn bán ra!

- Ba ngàn?

Tôn Cường hộc máu.

Cái này con mẹ nó là ăn cướp trắng trợn ah!

Hôm qua hắn đến, cũng nhìn qua thứ này, chào giá mới một ngàn, kết quả không có người mua, hôm nay mới mở miệng lại muốn ba ngàn! Còn ba ngàn liền có thể bán ra...

Thật khi chúng ta là đồ đần?

Đang định nhắc nhở một câu, chỉ thấy thiếu gia hài lòng nhẹ gật đầu:

- Luyện Khí đại sư lục phẩm luyện chế vũ khí, đáng cái giá này! Tôn Cường, bao lên, thứ này bản thiếu gia muốn!

- Muốn?

Tôn Cường nhoáng một cái.

Thiếu gia đây là điên rồi sao?

Không nói trước ba ngàn linh thạch trung phẩm có hay không,

Cho dù có, cũng không mua cái phết vật này ah!

Còn Luyện Khí sư lục tinh, còn cái gì Chu Quyền, nghe xong liền biết là lừa dối.

Có nhiều tiền như vậy, đã có thể mua một chuôi binh khí Linh cấp thượng phẩm, ai sẽ mua thứ này?

Nhưng thiếu gia nói mua, hắn làm hạ nhân, là không dám phản bác, đành phải cầm Thanh Đồng giản trong tay.

Phục vụ viên hiển nhiên cũng không nghĩ tới, vị trước mắt sẽ thống khoái như vậy, kinh ngạc mở to hai mắt nhìn.

Cái này là chuyện gì, để không biết bao nhiêu ngày, bán không được, đối phương không chút do dự mua, thoạt nhìn thật đúng là người có tiền a!

- Ân, còn có đắt hơn hay không, thứ càng tốt, mang ta xem một chút, chẳng lẽ Linh Tài các các ngươi, vật trân quý nhất chỉ là Thanh Đồng giản Linh cấp trung phẩm đỉnh phong này?

Một tay vắt chéo sau lưng, một tay nắm quạt xếp, Trương Huyền bực mình, thật giống như vừa rồi mua đồ quá mức tiện nghi, không xứng với thân phận.

- Có, đương nhiên là có đắt hơn!

Con mắt phục vụ viên tỏa ánh sáng, đang muốn dẫn đường, nhưng chần chờ một chút:

- Thiếu gia, tiền của Thanh Đồng giản này...

Không phải hắn không tin đối phương, mà làm ăn nhiều năm như vậy, hạng người gì cũng gặp, vì lý do ổn thỏa, trước thấy tiền lại nói.

- Cảm thấy bản thiếu gia sẽ quỵt nợ? Thật to gan!

Dường như tôn nghiêm nhận lấy vũ nhục, Trương Huyền hừ một tiếng, đang muốn nổi giận, lập tức lắc đầu:

- Cũng tốt, không cho ngươi chút thịt, ngươi cũng không tận tâm giúp ta tìm đồ!

Nói xong cổ tay khẽ đảo, ném tới một viên linh thạch.

Phục vụ viên tiện tay tiếp nhận, nhìn thấy đồ vật trong tay, lập tức cứng ngắc tại nguyên chỗ:

- Linh thạch thượng phẩm...

Đối phương tiện tay ném tới, linh khí đầy đủ, tản mát ra linh khí tinh thuần để làn da đau nhức.

Lại là một viên linh thạch thượng phẩm!

Loại linh thạch cấp bậc này, chỉ có cường giả Thánh cảnh, ít nhất cũng là Tầm Phong cảnh mới có thể giao dịch, đối phương tiện tay ném ra, dùng tới mua Thanh Đồng giản...

Để yết hầu hắn phát khô.

- Không sai, một viên linh thạch thượng phẩm, giá trị một vạn viên trung phẩm, có lẽ đầy đủ mua Thanh Đồng giản đi?

Trương Huyền hừ một tiếng.

- Đầy đủ, đầy đủ... Còn thừa!

Phục vụ viên vội vàng gật đầu.

Mới vừa rồi còn hoài nghi, hiện tại vẻ hoài nghi lập tức tan thành mây khói.

Có thể tùy tiện lấy ra một viên linh thạch thượng phẩm, làm sao có thể mua không nổi đồ vật? Không cần đoán, khẳng định là thiếu gia đại gia

tộc, dùng tiền đã quen!

- Ân, còn không mau dẫn đường!

Trương Huyền nói.

- Vâng!

Có viên linh thạch thượng phẩm này làm nền, thái độ của phục vụ viên so với vừa rồi cung kính hơn không ít, vội vã ở phía trước dẫn đường, chỉ chốc lát ba người liền đến chỗ sâu trong đại sảnh.

Người trong này rõ ràng ít đi rất nhiều, có điều có thể tới đây, hầu như đều là quan lại quyền quý có thân phận, hơn nữa bên trong trưng bày đồ vật, hiển nhiên càng thêm trân quý.

Trương Huyền ngẩng đầu nhìn qua.

- Vũ khí Linh cấp thượng phẩm, khoáng thạch trân quý, linh quả có thể để người kéo dài tuổi thọ...

Minh Lý Chi Nhãn lấp lóe, bảo khí bắn ra bốn phía, chiếu rọi có chút hoa mắt.

Không hổ là Hồng Viễn thành Linh Tài các, coi như ánh mắt hắn cực cao, nhìn thấy những bảo vật này, cũng nhịn không được cảm thấy có chút động tâm.

Nhìn một vòng, khóe miệng chậm rãi vung lên, đi tới một cái hộp ngọc cách đó không xa.

- Đây là cái gì?

Đi tới trước mặt, Trương Huyền hỏi.

- Đây là Phá Chướng đan cấp sáu! Chỉ cần dùng, có thể để cho Hóa Phàm cửu trọng vô điều kiện tấn thăng một tiểu cấp! Là Luyện Đan học viện La viện phó tự mình luyện chế, giá cả cực cao!

Phục vụ viên vội nói.

- Phá Chướng đan cấp sáu?

Tu vi càng cao, tu luyện càng khó, nhất là đạt tới Hóa Phàm cửu trọng, trong cơ thể ngưng tụ Kim Đan, sau khi phục dụng có thể vô điều kiện tăng lên một tiểu cấp, công hiệu cùng giá trị của thứ này, có thể nói kinh khủng.

- Ta có thể nhìn một chút hay không?

Trương Huyền mở miệng.

- Loại đan dược này dựa theo lẽ thường, là không cho phép người khác đ-ng vào, có điều, thiếu gia muốn nhìn, ta có thể lấy ra...

Biết vị trước mắt này là khách hàng lớn, phục vụ viên cười nói.

- Ân!

Trương Huyền nhẹ gật đầu.

Phục vụ viên tiến về phía trước một bước, mở quầy hàng, lấy hộp ngọc ra ngoài, nhẹ nhàng mở ra.

Ầm ầm!

Một cỗ linh lực tinh thuần từ trong đó truyền lại, để cho lỗ chân lông toàn thân người ta mở rộng, như chỉ cần nuốt viên thuốc này vào, liền có thể khiến tu vi người ta tăng nhiều, thực lực có bay vọt về chất.

Trên đan dược, tựa như có khói xanh vây quanh, bất cứ lúc nào cũng sẽ Hóa Long, thoát ly khống chế.

Viên đan dược này chỉ là cấp bậc thành đan, nhưng bởi vì dược liệu luyện chế trân quý, cấp bậc quá cao, vẫn có giá trị không nhỏ.

- Thuốc tốt...

- Đan dược cấp sáu, loại thuốc này, tính toán muốn mua, cũng mua không nổi!

- Đúng vậy, quá trân quý...

Mở hộp ngọc ra, linh lực xao động, cũng đưa tới không ít người vây xem.

Trước đó rất nhiều tu luyện giả ở trong đại điện nhìn những bảo vật khác, toàn bộ ánh mắt đều tập trung tới.

Thấy mọi người bị thu hút, Trương Huyền khoát tay áo:

- Che lại đi, thuốc này không tệ, bao nhiêu tiền, ta mua!

Nghe được vị thiếu gia này muốn mua, phục vụ viên vội vàng đóng nắp hộp, vẻ mặt hưng phấn mở miệng:

- Đây là đan dược cấp sáu, càng là Luyện Đan học viện phó viện trưởng dùng chín chín tám mươi mốt loại dược liệu quý báu luyện chế thành, nếu như thiếu gia thật muốn mua, hai viên linh thạch thượng phẩm!

- Hai viên linh thạch thượng phẩm?

- Đây là cướp sao?

- Trước mấy ngày nó không phải 5000 linh thạch trung phẩm sao? Lúc nào tăng tới hai viên linh thạch thượng phẩm?

...

Chung quanh một mảnh xôn xao.

Thường xuyên đến Linh Tài các đi dạo, đối với giá tiền của vật phẩm nơi này đều biết một chút.

Viên thuốc kia, mặc dù đạt đến cấp sáu, nhưng chỉ là hạ phẩm, hơn nữa vừa mới thành đan, giá cả năm ngàn linh thạch trung phẩm, coi như rất

công đạo, hai viên linh thạch thượng phẩm... Có thể nói không khác gì đoạt.

Thời điểm mọi người cảm thấy vị thiếu gia này khẳng định sẽ cảm thấy quá đắt mà không mua:

- Đan dược cấp sáu, hai viên linh thạch thượng phẩm, không đắt lắm, mua!

- Mua?

Mọi người ngẩn ngơ, gặp qua ngốc, nhưng chưa thấy qua ngốc như vậy.

Ngươi mua đồ không cần mặc cả sao?

- Vậy thì tốt, hiện tại ta liền bọc lại cho thiếu gia...

Nghe hắn muốn mua, phục vụ viên hưng phấn nhảy lên, vội vàng cầm hộp ngọc muốn đặt vào trong tay Tôn Cường.

Nhưng còn không có đưa tới trước mặt, chỉ thấy vị thiếu gia hào sảng trước mắt nhìn lại, nhíu mày, lộ ra một tia lo lắng:

- Thứ này của các ngươi, không có hàng giả chứ?

- Hàng giả? Thiếu gia nói giỡn!

Phục vụ viên xấu hổ cười một tiếng:

- Đồ vật của Linh Tài các chúng ta, đều có Giám Bảo đại sư chuyên môn giám định, tuyệt sẽ không sai, chỉ cần phát hiện có vấn đề, một đền mười!

Đây đều là hàng giả (1)

dtv-ebook.com

- Giả một đền mười? Chuyện này là thật?

Trương Huyền như vẫn không yên lòng, nhịn không được nói.

- Cái kia là tự nhiên, uy tín của Linh Tài các chúng ta là rất cao!

Phục vụ viên vội nói.

- Như vậy ah... các ngươi đã có thể bảo chứng uy tín, vậy ngươi trước cầm viên đan dược này, ta lại chọn mấy thứ, đến lúc đó cùng một chỗ tính tiền!

Nghe được đối phương nói coi trọng uy tín, Trương Huyền như trút được gánh nặng.

- Uy tín?

Khóe miệng Tôn Cường co giật.

Vì chút bảo vật, cũng giết người cướp của đến cửa nhà, nơi này cũng có uy tín?

Nói đùa cái gì đó!

Loại chuyện hoang đường này, thiếu gia cũng tin?

Mấu chốt nhất là, có tin hay không đều râu ria, trọng yếu là... Chúng ta không có tiền!

Vừa rồi viên linh thạch thượng phẩm kia, là lúc trước thiếu gia ở Danh Sư thi đấu lấy được ban thưởng, giờ phút này lấy ra, liền thật một nghèo

hai trắng, coi như muốn mua, cũng không mua nổi ah!

- Được! Thiếu gia mời chọn!

Thấy vị này còn muốn chọn mấy thứ, phục vụ viên tràn đầy hưng phấn gật đầu.

Đối phương có thể tiện tay ném ra một viên linh thạch thượng phẩm, nói rõ tài phú to lớn, coi như không vội vã đưa tiền cũng không lo lắng, dù sao mua nhiều lắm, cùng một chỗ tính tiền, thật muốn trả không nổi, đồ vật cũng không có khả năng cầm đi.

Loại phục vụ viên giống như hắn, căn cứ vật phẩm bán đi trích phần trăm, bán đồ vật giá cả càng cao, trích phần trăm cũng càng cao.

Gặp được ngu ngốc như vậy, chỉ một lần buôn bán, liền vượt qua trước kia nhiều năm tích góp, kiếm bồn tràn bát đầy.

- Ân!

Trương Huyền gật gật đầu, dạo qua quầy hàng trước mắt một vòng, không lâu sau, quạt xếp trong tay giơ lên:

- Cái này, cái này, cái này...

Liên tục chỉ tám cái.

Nhìn thấy hắn chỉ nhiều như vậy, vẻ mặt của phục vụ viên càng ngày càng đỏ.

Đây đều là chút khoáng thạch bảo vật trân quý, cả đám có giá trị không nhỏ, toàn bộ bán ra, không cần phải nói nhiều năm buôn bán, tiền cả đời cũng không bằng một ngày này kiếm được.

Không chỉ hắn như thế, người chung quanh xem náo nhiệt cũng giật nảy mình.

Hai viên linh thạch thượng phẩm, mua một viên đan dược hạ phẩm cấp sáu, liền để bọn hắn kinh ngạc, tên này còn chọn nhiều như vậy, lúc nào Hồng Viễn thành tới một thổ hào xem tiền tài như cặn bã như thế?

- Ta lấy tám thứ kia tới cho thiếu gia...

Thấy thanh niên chỉ xong, phục vụ viên kích động xoay người, định lấy những bảo bối này tới, cho đối phương quan sát, sau đó tính toán giá cả.

- Tám cái này không cần, còn lại đóng gói hết cho ta!

Trương Huyền phe phẩy quạt.

Phù phù!

Phục vụ viên nhoáng một cái, chỉ cảm thấy đầu gối mềm nhũn, suýt chút nữa nằm trên mặt đất.

Người chung quanh cũng miệng há mở, có thể nhét vào quả trứng ngỗng.

Ngay cả Tôn Cường cũng thiếu chút nữa ngất đi.

Hắn có lão gia ở sau lưng chỗ dựa, lá gan luôn rất lớn, nhưng nằm mơ cũng không nghĩ tới, lá gan của thiếu gia càng lớn!

Tám cái này không cần... Còn lại đều lấy hết...

Gian phòng này, đủ loại bảo vật trưng bày, ít nhất hơn trăm dạng, hơn nữa đại bộ phận đều là vũ khí, khôi giáp, mỗi một kiện đều muốn lấy linh thạch thượng phẩm cân nhắc, ngươi một hơi muốn hết...

Đây chính là hơn mười viên linh thạch thượng phẩm, thậm chí phá trăm!

Có thể lấy ra nhiều như vậy sao?

Không bỏ ra nổi, có thể bị người tại chỗ đánh chết hay không...

- Muốn hết?

Qua nửa ngày, phục vụ viên mới khôi phục lại, yết hầu phát khô.

Mới vừa rồi còn nghĩ coi như đối phương muốn tám cái này, trích phần trăm cũng đủ hắn tiêu cả đời, hiện tại trừ tám cái này, còn lại tất cả đều muốn, một khi giao dịch thành công, mười đời cũng xài không hết ah!

- Không sai, lập tức tính sổ, đóng gói cho ta!

Trương Huyền khí phách khoát tay áo.

- Vâng!

Mạnh mẽ bóp eo mình một cái, phục vụ viên xác định không nằm mơ, lúc này mới vội vã lấy qua các bảo vật, chất thành một đống, khiến người ta run sợ.

- Bẩm báo thiếu gia, tổng cộng là chín mươi ba kiện, cộng lại là... Hai trăm ba mươi bảy viên linh thạch thượng phẩm!

Thanh âm của phục vụ viên có chút phát run.

- Hai trăm ba mươi bảy viên? Không đắt!

Trương Huyền nhẹ gật đầu, nhìn Tôn Cường khoát tay áo:

- Quản gia, cho hắn linh thạch...

- Cho?

Tôn Cường cứng ngắc.

Cho cọng lông ah!

Trên người của ta ngay cả hai trăm ba mươi bảy viên linh thạch trung phẩm cũng không có, làm sao cho?

Đang không biết làm sao cho phải, liền nghe thiếu gia đột nhiên vỗ tay, lần nữa nghi ngờ nhìn qua:

- Trước không vội! Những vật này của ngươi, xác định đều là hàng thật, giả một đền mười?

- Cái kia là tự nhiên, bảo vật của chúng ta, đều là Giám Bảo sư lục tinh Mặc Phi đại nhân tự mình giám định, già trẻ không gạt, chất lượng tuyệt đối không có vấn đề!

Nghe đối phương mở miệng lần nữa, phục vụ viên vội vàng gật đầu.

- Như vậy đi, ngươi mời Mặc Phi đại nhân tới, ta để hắn ngay mặt giám định, cho ra kết quả giám định, mới có thể yên tâm!

Trương Huyền nói.

- Cái này...

Phục vụ viên sững sờ, lập tức nhẹ gật đầu:

- Tốt, thiếu gia chờ một chút, ta đi mời ngay!

Nói xong vội vã rời đi.

- Mua nhiều đồ như vậy, không yên lòng tìm người giám định cũng rất bình thường!

- Đúng vậy, có điều vị Mặc Phi đại sư này ta biết, mặc dù là Giám Bảo sư lục tinh, nhưng một mực ăn cung phụng của Linh Tài các, ngươi có thể xác định, hắn giám định là thật sự?

- Ăn cung phụng, đương nhiên phải vì Linh Tài các nói chuyện, hắn tùy tiện nói vài câu, ngươi cũng nghe không hiểu, đồng dạng bị dao động!

- Kẻ trước mắt này thoạt nhìn cũng không thiếu tiền, tìm người giám định, chỉ sợ chỉ là mua cái an tâm...

...

Nhìn một màn này ở trong mắt, mọi người hạ giọng nói thầm.

Vào cửa hàng mua đồ, coi như tìm người giám định, cũng là phe thứ ba, Mặc Phi Giám Bảo sư bản thân là người của Linh Tài các, còn không phải muốn nói cái gì chính là cái đó?

Thật muốn hắn tới, liền đợi bị dao động đi.

Trong âm thanh nói thầm, phục vụ viên lần nữa đi trở về, một lão giả bụng phệ theo ở phía sau, đầu lâu vung lên, ánh mắt ngạo nghễ.

- Ai muốn giám định?

Còn chưa tới trước mặt, lão giả liền hừ một tiếng.

Giám Bảo sư ở trong cửa hàng là chức nghiệp được vây đỡ nhất, coi như Linh Tài các Các chủ, cũng phải ứng phó cẩn thận, không dám bất kính.

- Ta!

Trương Huyền gấp quạt xếp:

- Những bảo bối này đều là ta mua, còn hi vọng hỗ trợ giám định một chút!

- Đây đều là ta giám định qua, thuộc về chính phẩm, già trẻ không gạt, làm sao, ánh mắt của Giám Bảo sư lục tinh ta, ngươi cũng dám hoài nghi?

Lão giả gọi là Mặc Phi, cúi đầu nhìn thoáng qua bảo bối chung quanh, nhướng mày.

- Ngươi giám định qua?

Trương Huyền nhìn tới.

- Không sai, còn không lấy giám định thư tới!

Mặc Phi khoát tay.

Phục vụ viên nhẹ gật đầu, vội vàng đi đến quầy hàng, rất nhanh liền mang tới một đống đồ vật.

Chính là giám định thư của những bảo vật này, mỗi một tờ đối ứng một bảo vật, không sai chút nào, lạc khoản (*phần đề chữ, ghi tên trên văn bản hay bức họa ngày xưa) đều là của lão giả trước mắt này.

- Có giám định thư liền tốt...

Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, nhận lấy những vật này, nhìn kỹ một lần, mỉm cười:

- Nghe nói đồ vật nơi này của các ngươi, giả một đền mười, không biết có phải thế không?

- Đương nhiên!

Mặc Phi gật đầu.

Làm Giám Bảo sư lục tinh, hắn vẫn rất tự tin.

- Vậy thì tốt, xem trước viên đan dược một chút này...

Trương Huyền vẫy tay một cái, viên đan dược cấp sáu kia liền bay tới, rơi vào lòng bàn tay.

- Làm sao? Ngươi cảm thấy viên Phá Chướng đan cấp sáu này có vấn đề?

Thấy hắn cầm đan dược, Mặc Phi nhíu mày.

- Ta nhìn ngươi trên giám định thư viết là, Luyện Đan học viện phó viện trưởng dùng chín chín tám mươi mốt loại dược liệu luyện chế thành, có thể để cho cường giả Tằm Phong cảnh vô điều kiện tấn thăng một cấp, không biết có phải hay không?

- Cái kia là tự nhiên!

Mặc Phi hất ống tay áo.

- Viên đan dược kia, là cấp sáu không giả, lại không phải Luyện Đan học viện phó viện trưởng luyện, mà là một vị Luyện Khí sư lục tinh nghèo túng, dùng bảy mươi hai loại dược vật luyện chế thành. Nhìn đan dược mang theo vàng rực, là bởi vì tăng thêm tinh huyết của Hóa Phàm cửu trọng Kim Linh Mãng thú; tản mát ra dị hương, nói rõ bên gia nhập Quyết Minh hoa. Nắm lên co dãn mười phần, đây là bên trong có Hàm Dưỡng thảo...

Mở ra hộp ngọc đựng đan dược, Trương Huyền phân tích từng loại.

Nói một hơi mấy chục loại đặc điểm dược vật, cùng thành phần dược liệu.

Mỗi nói một loại, vẻ mặt Mặc Phi liền trắng một chút.

Làm Giám Bảo sư lục tinh, hắn biết đối phương nói không có một chút sai lầm.

Cầm lấy đan dược, chỉ nhìn thoáng qua, liền nói kỹ càng như thế, như tự mình luyện chế, loại thủ đoạn giám định này so với hắn, chỉ mạnh không yếu!

- Thành phần dược liệu Phá Chướng đan chỉ như vậy, ngươi nói ra thì có ích lợi gì? Chỉ cần đan dược không sai, có thể để người ta tấn cấp là được, không tính là hàng giả chứ?

Thấy đối phương càng nói càng nhiều, Mặc Phi hừ một tiếng ngắt lời.

- Để cho người ta tấn cấp?

Trương Huyền lắc đầu:

- Ta nói nhiều như vậy, xem ra ngươi nghe không hiểu, tinh huyết của Kim Linh Mãng thú là đồ tốt, có điều, gia nhập Quyết Minh hoa liền không nhất định!

- Quyết Minh hoa, còn gọi Tuyệt Mệnh hoa, nhất định phải có Thất Thanh thảo trung hoà, mới có thể phát huy dược hiệu, mà trong viên đan dược này không có... Nói cách khác, sau khi phục dụng, không những không thể để cho người tấn cấp, còn sẽ trúng độc, tử vong tại chỗ!

Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng.

- Trúng độc?

- Thật hay giả?

- Thật là như thế, đan dược này không chỉ là hàng giả, sẽ còn hại người...

Nghe nói như thế, mọi người đều sững sờ, cả đám giật nảy mình.

Tốn hao to lớn mua sắm đan dược, mục đích chỉ có một, cái kia chính là nghĩ biện pháp tấn cấp.

Thuốc này không những không thể để cho người tấn cấp, còn có thể hạ độc chết người, ai còn dám ăn?

- Nói bậy! Thuốc này linh khí mười phần, dược tính sung mãn, làm sao có thể có độc?

Mặc Phi nhướng mày.

- Không có độc? Ngươi đã xác nhận, vậy liền đơn giản... Lấy thử đan thú tới, thử một lần liền biết!

Trương Huyền cười nói.

- Thử đan thú? Được!

Mặc Phi hừ một tiếng, quay đầu phân phó một câu, một con thử đan thú bị dẫn qua.

Thử đan thú có thể đo lường dược tính đan dược, miễn đi nhân loại ăn nhầm bị thương.

- Ngươi tự mình đến đi, ta sợ thất bại ngươi không thừa nhận!

Trương Huyền đưa hộp ngọc tới.

- A!

Lạnh hừ một tiếng, Mặc Phi tiếp nhận đan dược, lấy ra một tia thuốc bột, cho thử đan thú ăn vào.

Dược tính đan dược cấp sáu quá mạnh, cho thử đan thú dùng nhiều lời nói, coi như không độc, đồng dạng sẽ chết no.

Một chút thuốc bột, vừa vặn có thể đo lường dược tính, lại không đến mức tổn thất quá lớn.

Cô cô cô cục cục!

Thử đan thú phục dụng thuốc bột, khí tức toàn thân bắt đầu gia tăng.

- Lực lượng gia tăng, còn không phải Phá Chướng đan?

Thấy bộ dáng như vậy, Mặc Phi cười lạnh một tiếng, đang muốn chế giễu đối phương vài câu ra vẻ hiểu biết, đột nhiên nhìn thấy thử đan thú trong l-ng, khí tức bay lên bỗng nhiên dừng lại, toàn thân không tự chủ được giật giật.

Phốc!

Nó phun ra máu tươi đen kịt, toàn thân cứng đờ, nằm xuống, hô hấp không còn.

Đây đều là hàng giả (2)

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: truyenYY

- Cái gì?

- Chết rồi?

- Chẳng lẽ... Viên đan dược này thật không phải Phá Chướng đan, mà là độc dược?

- Cái này thật là đáng sợ! Hai viên linh thạch thượng phẩm mua một viên thuốc giả về?

- Linh Tài các cũng quá bất nhân a, hố người cũng không phải lừa bịp như vậy!

...

Nhìn thấy thử đan thú tử vong tại chỗ, tất cả mọi người chung quanh xôn xao.

Bỏ ra nhiều tiền mua đan dược, mục đích là vì tấn thăng, kết quả ăn xong không những không tăng cao tu vi, ngược lại độc chết, đây là bất kỳ tu luyện giả nào cũng không nguyện ý nhìn thấy.

Mặc Phi luôn miệng nói đây là chính phẩm, hàng thật, kết quả hạ độc chết thử đan thú... Còn để cho người ta tin tưởng thế nào?

- Cái này...

Mặc Phi cũng sững sờ, cứng ngắc tại chỗ.

Thử đan thú ăn vào lượng thuốc, hắn chuyên môn tính toán qua, tuyệt đối không vượt chỉ tiêu.

Bây giờ lại bị độc chết, chẳng lẽ... Thật giống như đối phương nói, viên đan dược này không phải Phá Chướng đan, mà là dược vật luyện chế hỏng?

- Cái này có tính thuốc giả không?

Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng.

- Cái này... Tốt, viên đan dược này, coi như ta nhìn lầm, là ta sơ sẩy!

Thấy thử đan thú bị độc chết, biết giải thích nhiều hơn nữa cũng vô dụng, Mặc Phi hừ một tiếng.

- Nhìn nhầm? Ngươi đâu chỉ nhìn lầm!

Trương Huyền tiện tay trảo một cái, Thanh Đồng giản cũng xuất hiện ở trong lòng bàn tay:

- Nội dung giám định thư ngươi cho ra, thứ này là Luyện Khí đại sư lục phẩm luyện chế thành, có công hiệu diệt hồn, coi như Vu Hồn sư đi tới trước mặt, cũng có thể một giản giết chết!

- Không sai, mặc dù Thanh Đồng giản này chỉ là Linh cấp trung phẩm đỉnh phong, nhưng mang theo lịch sử nặng nề, trong đó ẩn chứa lực lượng sấm sét, giết chết Vu hồn cũng không thành vấn đề!

Mặc Phi khẽ nói.

Chuôi Thanh Đồng giản này, hắn là chuyên môn nhìn rất lâu, cũng nghiên cứu qua, không có khả năng sai lầm.

- Ngươi đã tự tin như vậy, thử một chút liền biết!

Trương Huyền nhàn nhạt nhìn về phía phục vụ viên cách đó không xa:

- Ngươi là Hợp Linh cảnh, đã bắt đầu tu luyện linh hồn, nếu như kiện binh khí này, có công hiệu diệt hồn, thi triển với ngươi, khẳng định sẽ cảm thấy linh hồn đau nhức.

Nói đến đây, nhìn về phía Mặc Phi:

- Điểm ấy không có gì dị nghị chứ?

Vũ khí có công năng diệt hồn, đối với linh hồn của tu luyện giả có tác dụng tổn thương cực lớn.

Cường giả Hợp Linh cảnh, linh hồn mới vừa bắt đầu tu luyện, linh nhục vẫn chưa hoàn toàn thống nhất, gặp được loại binh khí này, rất dễ dàng bị thương.

- Không ý kiến!

Mặc Phi lên tiếng.

Người chung quanh xem náo nhiệt cũng gật đầu.

Vu Hồn sư biến mất ở trong dòng sông lịch sử, tìm không thấy, nhưng cường giả Hợp Linh cảnh rất nhiều, dùng loại người này đo lường Thanh Đồng giản, không có vấn đề chút nào.

- Ngươi tới đi...

Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng, đưa Thanh Đồng giản cho Mặc Phi.

Mặc Phi nhíu mày, chân khí trong cơ thể phun trào, mãnh liệt ra tay với phục vụ viên.

Rất nhanh đo lường ra, Thanh Đồng giản rơi vào trên người, cũng không có linh hồn đau đớn, nói cách khác, không có công hiệu diệt hồn!

- Cái này... Làm sao có thể?

Khuôn mặt Mặc Phi tái đi.

Chuôi Thanh Đồng giản này, chuyên môn thử qua, bên trong ẩn chứa lực lượng sấm sét, đối với linh hồn có áp bách cực lớn, có thể giết chết hồn phách của Vu Hồn sư, hiệu quả cực mạnh.

Làm sao đột nhiên lại không có?

Không có hiệu quả này, chỉ là Thanh Đồng giản bình thường, căn bản không đáng tiền!

- Vũ khí có công năng diệt hồn, có thể đối phó linh hồn, đồng dạng, loại năng lực này, cũng chỉ có Vu Hồn sư mới có thể tiêu trừ, nhưng Vu Hồn sư sớm đã thất truyền không biết bao nhiêu năm, chẳng lẽ... trước kia ta thật nhìn lầm?

Thân thể nhoáng một cái, vẻ mặt như giấy trắng.

Thanh Đồng giản có hiệu quả diệt hồn, mà loại hiệu quả này, cũng chỉ có Vu Hồn sư mới có thể tiêu trừ đi, những người khác cho dù là Thánh giả cũng làm không được.

Hiện tại chức nghiệp Vu hồn đã biến mất, thứ này không có công năng diệt hồn, há không cho thấy, trước đó bản thân giám định đều là sai?

Giám định sai một lần, ngược lại cũng thôi, liên tục hai lần, để hắn không thể tin được, có chút hoài nghi nhân sinh.

Giám Bảo sư, cả đời chỉ có thể xuất hiện ba sai lầm, một khi vượt qua sẽ huỷ tư cách, chẳng lẽ một thế anh danh sẽ hủy ở đây?

- Cái đỉnh đồng này, ngươi giám định viết là Cửu Khúc đỉnh, xuất từ Luyện Khí đại sư lục tinh, ưu thế là có thể tạo ra Cửu Khúc Hỏa, thời điểm luyện đan, dược liệu dung hợp càng thêm đều đặn. Nhưng thiếu hụt là khó thuần phục linh tính trong đó, khó để nó nhận chủ... Lời này có đúng hay không?

Không để ý tới Mặc Phi đã hoài nghi mình, Trương Huyền tiếp tục nhìn qua, bàn tay lắc một cái, một cái lô đỉnh đi tới trước mặt.

Cũng là bảo vật của Linh Tài các, trước đó đã giám định qua.

- Đúng...

Mặc Phi gật đầu.

Ngữ khí rõ ràng không tự tin như trước.

- Cửu Khúc đỉnh, mặc dù xác suất luyện đan thành công cao, nhưng linh tính trong đó rất khó nhận chủ, đây là sự thật người người đều biết, không có sai lầm gì!

Mặc Phi cắn răng.

- Đây không phải Cửu Khúc đỉnh, cũng không có linh tính phức tạp như vậy, ta muốn nó nhận chủ, sẽ không vượt qua một phút đồng hồ!

Trương Huyền thản nhiên nói.

- Không đến một phút đồng hồ? Sao có thể? Nếu quả thật có thể nhận chủ nhanh như vậy, ta liền thừa nhận bản thân nhìn lầm, cái này là hàng giả!

Mặc Phi cười lạnh.

Nói đùa gì đó, Cửu Khúc đỉnh khó nhất chính là nhận chủ, đây là sự thật người người đều biết, không đến một phút liền nhận chủ?

Nằm mơ!

Cường giả Thánh cảnh cũng làm không được.

- Đây chính là ngươi thừa nhận!

Cười một tiếng, Trương Huyền đi tới trước lô đỉnh, bàn tay tùy tiện đập ở phía trên mấy lần, ngay sau đó đứng tại chỗ:

- Còn không nhận chủ!

Ông!

Tiếng nói kết thúc, lô đỉnh nguyên bản đứng sừng sững ở tại chỗ không nhúc nhích, đột nhiên phát ra một tiếng vang, hưng phấn như gặp được chủ nhân.

- Cái gì?

Thân thể Mặc Phi nhoáng một cái, suýt chút nữa hộc máu.

Đây là thanh âm lô đỉnh nhận chủ, hắn rõ rõ ràng ràng, tuyệt sẽ không sai.

Cửu Khúc đỉnh chân chính, linh tính phân tán, mười năm cũng khó mà nhận chủ, người trước mắt, ngay cả nửa phút cũng không đến liền hoàn toàn thành công... Chẳng lẽ nhìn lầm?

Cái đồ chơi này cũng là hàng giả?

Đến cùng chuyện gì xảy ra?

- Viên Tử Đàn châu này, đeo ở trên người, có thể tĩnh tâm an thần, tẩm bổ tâm tính, nhưng lại bị Vu hồn nguyền rủa, mang ở trên người, chẳng những không có hiệu quả tĩnh tâm, chỉ sợ sẽ còn tẩu hỏa nhập ma, sống chết không do bản thân!

- Bình dược dịch này, ngươi phân tích là dùng mấy chục loại độc dược dung hợp thành, đối với thân thể rèn luyện có chỗ tốt cực lớn, nhưng ta

mới vừa nhìn, độc tính căn bản không trung hòa, một khi dùng, chẳng mấy chốc sẽ hạ độc chết người!

- Cái khoáng thạch này, mệnh danh dung nhập vũ khí, có thể để nó gia tăng một cấp bậc, nhưng căn bản không có cách dung luyện, đừng nói tan vào vũ khí, ngay cả mài giũa cũng khó khăn...

- Cái này...

- ...

Liên tục chỉ ra ba loại sai lầm, cũng tự mình thí nghiệm, Trương Huyền lấy tới các bảo vật, mỗi lấy một loại, sẽ ở phía trên đập mấy lần, giống như làm sạch sẽ bụi bặm, sau đó lại từng kiện từng kiện liệt kê ra.

Mỗi nói một cái, thân thể Mặc Phi liền lắc một lần.

Liên tục nói mấy chục thứ, mặt đã như đáy nồi, sắp muốn điên rồi.

Đối phương chỉ ra những thứ này, không có sai lầm chút nào, bất kể tìm người thí nghiệm hay tự thể nghiệm, kết quả đều giống nhau như đúc.

Trước đó bảo vật này tất cả đều nhìn qua, phù hợp đặc tính đo lường, làm sao một cái nháy mắt, toàn bộ đều thay đổi?

Nhất là đo lường mấy thanh trường kiếm, không những khó thuần phục, còn có ác linh ở bên trong, tùy ý đả thương người, thứ này thật muốn mua ra ngoài, cũng không phải bảo mệnh, mà là giết người!

- Nhiều hàng giả như vậy?

- Bảo vật của Linh Tài các, ta trước đó luôn rất yên tâm, hiện tại lại nhiều hàng giả như vậy?

- Nhiều như vậy, về sau làm sao tin tưởng?

- Xem ra không thể mua đồ ở đây, hàng giả nhiều như thế, tiện nghi hơn cũng không cần ah...

...

Mọi người nhìn ở trong mắt, trong lòng tất cả đều run lên.

Đây không phải vấn đề giàu nghèo.

Đắt, chỉ cần có thể mua được chính phẩm, cũng không có gì, tiện nghi hơn, mua đến hàng giả cũng không nguyện ý!

Không nói cái khác, liền nói đan dược kia, mua giả, không chỉ không thể để cho người đột phá, còn sẽ hạ độc chết người... Dùng tiền tự tìm cái chết, ai sẽ đi làm?

Trước đó, mọi người biết rõ đồ vật của Linh Tài các lai lịch bất chính, nhưng còn đến, thứ nhất là tiện nghi, thứ hai, chất lượng vật phẩm có cam đoan, hiện tại ngay cả chất lượng cũng không cách nào bảo đảm, ai còn dám mua?

- ... Cho nên, cái này cũng là giả, nói cách khác... Đây đều là hàng giả!

Giải thích một hồi, Trương Huyền nhàn nhạt nhìn về phía phục vụ viên cùng Mặc Phi cách đó không xa:

- Những hàng hóa này, các ngươi bán cho ta hai trăm ba mươi bảy viên linh thạch thượng phẩm, giả một đền mười, hiện tại nhiều hàng giả như vậy... Đền ta 2370 viên linh thạch thượng phẩm là được!

- Bồi thường hơn hai ngàn viên linh thạch thượng phẩm?

- Giả một đền mười, người ta mua nhiều như vậy, lại giám định ra đều là giả, tự nhiên phải bồi thường!

- Điên rồi... Nhiều linh thạch thượng phẩm như vậy, coi như bán toàn bộ Linh Tài các, cũng không thường nổi a!

- Bồi thường nổi hay không là một chuyện, ai bảo ngươi gào to giả một đền mười? Hiện tại phát hiện nhiều hàng giả như vậy, ai cũng không có

cách nào...

...

Nghe được lời của thanh niên, tất cả mọi người giật nảy mình.

Nhiều hàng giả như vậy, thật muốn giả một đền mười, hơn hai ngàn viên linh thạch thượng phẩm, đừng nói Linh Tài các không bỏ ra nổi, coi như hoàng thất của Hồng Viễn đế quốc cũng quá sức!

Nhưng ở trước mặt nhiều người như vậy bị phát hiện hàng giả, không bồi thường, danh dự của Linh Tài các tất nhiên tổn hao, về sau cũng không cần tiếp tục mở cửa.

- Lợi hại...

Hai mắt Tôn Cường tỏa ánh sáng.

Trước đó nói muốn tìm phiền toái, hắn một mực không biết làm sao, sợ bị ném đi, giờ mới hiểu được thiếu gia đáng sợ!

Nếu như vừa đến, liền chém chém giết giết, không có chiếm lý chút nào, đối phương xử trí như thế nào cũng được, mà bây giờ, tìm ra nhiều hàng giả như vậy, ngươi lại nói giả một đền mười... Hết thảy theo quy tắc lại nói.

Nhìn ngươi giải quyết như thế nào!

Coi như chuyện này tìm tới Danh Sư đường, cũng là đối phương có lỗi!

Đền khẳng định không đền nổi, coi như đền, Linh Tài các này cũng khẳng định chơi xong.

Không bồi thường danh khí tổn hại, nhiều hàng giả như vậy, đoán chừng về sau cũng không có người còn dám tới mua đồ.

- Ngươi... Ngươi đến cùng là ai? Đến cùng muốn làm gì?

Những đạo lý này rất dễ dàng nghĩ thông suốt, phục vụ viên cũng hiểu được, sắp muốn khóc.

Vốn cho rằng là khách hàng lớn, về sau có thể áo cơm không lo, hiện tại xem ra, quả thực chính là tai tinh, làm không cẩn thận bát ăn cơm của hắn cũng sẽ mất.

- Ta là ai? Ta chính là tới mua đồ, các ngươi bán cho ta nhiều hàng giả như vậy, chẳng lẽ không muốn đền?

Trương Huyền nhướng mày, cười vô cùng hòa khí.

Ta bảo vật ở đâu?

dtv-ebook.com

- Ta...

Thân thể phục vụ viên run rẩy.

Linh Tài các, buôn bán nhiều năm như vậy, đều không có người nói qua hàng giả nhiều, đến trong miệng người này rõ ràng đều là giả...

Vốn nghĩ là ngu ngốc cái gì cũng không hiểu, mặc hắn xẻ thịt, hiện tại mới hiểu được, đây là giả heo ăn thịt hổ, cố ý tới quấy rối!

- Nhanh mời Các chủ đến, chuyện này chỉ có hắn mới có thể giải quyết...

Mặc Phi như già mười mấy tuổi, nhịn không được nói.

Hắn thân là Giám Bảo sư, biết đối phương nói những chuyện kia không có sai lầm.

Nghiêm ngặt dựa theo giám định thư ghi chú đi cân nhắc, quả thực có hiềm nghi lừa gạt người mua, nói là hàng giả cũng không đủ!

Nói cách khác, đối phương thật muốn cắn giám định thư bắt đền, bọn họ ai cũng không giải quyết được, chỉ có Các chủ mới có thể giải quyết!

- Vâng!

Lúc này phục vụ viên mới phản ứng, vội vã lui ra ngoài.

Không lâu sau, một trung niên lạnh lùng đi nhanh tới.

Người này thân hình cao lớn, hình thể hơi béo, hai mắt mang theo u ám, vừa nhìn liền biết là loại lạnh lùng hung ác.

Mặc dù khí tức trên thân giương mà không phát, nhưng cho người ta một loại cảm giác siêu phàm, chỉ sợ đã đạt đến Thánh giả, ít nhất cũng là bán Thánh!

Cũng đúng, không có cường giả như vậy tọa trấn, chỉ bằng vào Linh Tài các, cướp đoạt khắp nơi, thu mua hàng lậu, làm sao có thể tồn tại ở Hồng Viễn thành.

- Là ngươi nói, những vật này đều là hàng giả?

Đi tới trước mặt, lạnh lùng nhìn về phía thanh niên cách đó không xa, trung niên nhân híp mắt lại.

Xem ra trên đường tới, đã nghe phục vụ viên nói tỉ mỉ.

Không để ý tới thái độ của đối phương, Trương Huyền vẫy tay:

- Nhanh quyết định làm sao đền đi, nếu không chuyện hôm nay, có lẽ không bao lâu, liền sẽ truyền khắp cả Hồng Viễn thành!

- Ngươi!

Xiết chặt nắm đấm, hai mắt Linh Tài các Các chủ bắn ra từng đạo sát cơ.

Luôn luôn là Linh Tài các bọn họ đánh chủ ý người khác, lại có thể có người dám đánh chủ ý bọn hắn, còn phải bồi thường, thật không biết trời cao đất rộng.

- Vị bằng hữu này, ta không biết ngươi lai lịch là gì, có điều, làm người tốt nhất lưu một đường, nếu không ta sợ cuộc sống sau này, sẽ không suôn sẻ như vậy!

Linh Tài các Các chủ híp mắt lại, khẽ nói.

- Ngươi đây là đang uy hiếp ta?

Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng, nhìn qua:

- Giả một đền mười, đây là quy củ của Linh Tài các các ngươi, làm sao, thật ra hàng giả, còn muốn giết người mua?

- Ta không phải uy hiếp, chỉ là nhắc nhở, đường tu hành khó, cẩn thận tẩu hỏa nhập ma!

Thấy đối phương không sợ hãi, căn bản không quan tâm uy hiếp của hắn, Linh Tài các Các chủ sắp tức giận nổ tung, nhưng không có biện pháp nào.

Nếu như thật sự động thủ ở nơi này, không cần nghĩ, danh dự của Linh Tài các bọn họ sẽ hủy hoại chỉ trong chốc lát.

Danh vọng tích lũy nhiều năm như vậy cũng trôi theo nước chảy.

- Thật ra giả hàng?

Hắn quay đầu nhìn về phía Mặc Phi cách đó không xa, truyền âm hỏi.

- Ta cũng không biết, những bảo vật hắn nói qua kia, cơ bản đều thay đổi thuộc tính, so với lúc ta giám định, hoàn toàn khác biệt... Coi như nói không phải hàng giả, cũng không có người tin tưởng...

Mặc Phi nhịn không được nói.

Trước mặt nhiều người như vậy, tại chỗ giám định, lai lịch, thiếu hụt của bảo vật nói rõ rõ ràng ràng, xem như là thật, đoán chừng cũng không ai mua!

Thật giống như một khôi giáp Linh cấp thượng phẩm phòng ngự giá trị cực cao, phòng ngự vô địch, chỉ cần mặc vào, có thể chống lại cường giả Hóa Phàm cửu trọng công kích, nhưng thiếu sót bị tên này nói, còn nói làm sao có thể phá vỡ phòng ngự... Như vậy còn có ai lại đi mua một đồ vật trăm ngàn chỗ hở?

Nói cách khác, những bảo vật này, coi như không giả, đủ loại sơ hở, thiếu sót bạo lộ ra, cũng thay đổi thành giả.

- Đáng giận!

Nghe được Mặc Phi thừa nhận, ánh mắt của Linh Tài các Các chủ trầm thấp đáng sợ.

- Thương nghị xong chưa? Xong liền bồi thường đi, những bảo vật này, giá trị hai trăm ba mươi bảy viên linh thạch thượng phẩm, giả một đền mười, chính là 2370 viên, như vậy, ta cho các ngươi ưu đãi, xóa đi số lẻ, cho ta hai ngàn viên linh thạch thượng phẩm, chuyện này coi như xong. Nếu không... Ta sẽ lập tức xin Danh Sư đường tới chủ trì công đạo! Nói các ngươi lừa gạt khách hàng, dùng hàng giả hại một vị Danh Sư!

Trương Huyền thản nhiên nói.

- Ngươi là Danh Sư?

Con ngươi của Linh Tài các Các chủ co rụt lại.

Danh Sư đường trấn thủ địa vực, thủ hộ một phương bình yên, dựa theo đạo lý bình thường, chỉ cần không làm ra sự tình vi phạm nhân tộc, căn bản sẽ không thụ lí, nhưng nếu như liên lụy đến một vị Danh Sư, liền khẳng định sẽ tham gia.

Đây là quyền lợi Danh Sư cần hưởng thụ.

Một khi Danh Sư đường tới, sự tình bọn họ ép mua ép bán, làm không cẩn thận sẽ rò rỉ, toàn bộ Linh Tài các cũng bởi vậy gặp tai nạn.

Trước đó mặc dù không ít người biết hành động của bọn họ, nhưng thứ nhất không chứng cứ, thứ hai bị đánh quan hệ, không muốn truy đến cùng mà thôi.

Danh Sư đường thật muốn động thủ, lại bí ẩn cũng có thể tra rõ ràng, khó mà đào thoát.

- Không sai!

Trương Huyền thản nhiên nói.

- Bằng chừng ấy tuổi, xem như Danh Sư, đoán chừng cũng chỉ là học viên của học viện?

Sau khi hết khiếp sợ, như nhớ tới cái gì, Linh Tài các Các chủ hừ một tiếng:

- Học viện nhiều học viên như vậy, ra ngoài thí luyện, mất tích một hai cái, chỉ sợ cũng không người biết được!

Học viên của Danh Sư học viện, mặc dù cũng là Danh Sư, nhưng học viện vì bồi dưỡng học sinh, quy tắc đặt rất cường thế, cho dù có nguy hiểm, cũng rất ít ra mặt.

- Học viên của học viện đông đảo, mất tích một hai cái, quả thực không tính là gì, có điều, thật không tiện, Thuần Thú học viện Mi viện trưởng cùng Luyện Khí học viện Triệu viện trưởng, chỉ sợ sẽ không nghĩ như vậy!

Cười nhạt một tiếng, Trương Huyền khẽ đảo cổ tay, lệnh bài của hai vị trưởng lão xuất hiện ở trong lòng bàn tay.

Dù sao có thứ này, dựa thế một chút cũng không sao.

- Là lệnh bài tư nhân của Mi viện trưởng, Triệu viện trưởng... Thật!

Nhìn thoáng qua, thân thể Mặc Phi chấn động, vội vã truyền âm.

Mi viện trưởng, Triệu viện trưởng là một trong thập đại trưởng lão, không chỉ ở Hồng Viễn đế quốc, ở trong đế quốc nhất đẳng cũng có uy danh hiển hách, đồng thời đưa lệnh bài cho vị này... Có thể thấy được quan hệ.

- Thật?

Vốn cho rằng đối phương chỉ là học viên bình thường, uy hiếp một chút liền thôi, không nghĩ tới người mang lệnh bài của hai đại viện trưởng, Linh Tài các Các chủ tức giận đến sắp nổ tung, nhưng không có biện pháp nào.

- Tốt, ta cho ngươi thời gian uống cạn chung trà suy nghĩ, không bồi thường tiền, hiện tại ta liền đi Danh Sư đường, vừa vặn Mạc đường chủ cùng ta quan hệ không tệ, ta để hắn giúp ta chủ trì công đạo, hắn là sẽ rất vui vẻ đáp ứng!

Thu hồi lệnh bài, Trương Huyền duỗi lưng một cái.

Đối phương đã dám đối phó người của hắn, vậy liền phải tiếp nhận áp bách của mình.

Ngươi không phải không kiêng nể gì cả sao?

Vậy thì tốt, ta liền dùng thân phận Danh Sư tới dọa ngươi, để ngươi quân lính tan rã!

- Một chén trà...

Linh Tài các Các chủ muốn nổi giận lại không dám.

Một bên phục vụ viên như nghĩ tới điều gì, vội vàng đi tới trước mặt, truyền âm nói vài câu.

Nghe được hắn nói, Các chủ thở phào nhẹ nhõm, lần nữa nhìn lại:

- Không cần chờ một chén trà, chúng ta đền!

- Đền?

- Thật đền?

- Hai ngàn viên linh thạch thượng phẩm, đừng nói Linh Tài các, toàn bộ Hồng Viễn đế quốc cầm ra được sao?

...

Nghe được Linh Tài các Các chủ đột nhiên cải biến thái độ, quyết định phải bồi thường, mọi người đều sững sờ.

Không chỉ như thế, ngay cả Trương Huyền cũng có chút ngoài ý muốn.

Kỳ thật hắn đã làm ra ứng đối khi đối phương không bồi thường, biết có thể sẽ hao tổn một đoạn thời gian, nằm mơ cũng không nghĩ tới, vậy mà trực tiếp đáp ứng.

- Ngươi mới cho hắn một viên linh thạch thượng phẩm, mua một chuôi Thanh Đồng giản, bảo vật khác mặc dù nói muốn mua, nhưng không giao tiền... Nói cách khác, chỉ hoàn thành một vụ giao dịch! Chúng ta giả một đền mười, cho ngươi mười viên linh thạch thượng phẩm là được!

Linh Tài các Các chủ khoát tay chặn lại, nói một tiếng:

- Còn không mau cầm mười viên linh thạch thượng phẩm tới?

- Vâng!

Phục vụ viên nhẹ gật đầu, vội vàng lui xuống, không lâu sau lấy tới mười viên linh thạch thượng phẩm, linh khí chớp động, tản mát ra ánh sáng kinh người, đưa tới cho Tôn Cường.

- Cái này...

Tôn Cường sững sờ, thu cũng không phải không thu cũng không phải.

Mặc dù vừa rồi Thiếu gia nói muốn mua nhiều bảo vật như vậy, lại không trả tiền, từ đầu đến cuối, cũng chỉ thanh toán một viên linh thạch thượng phẩm.

Đối phương chui chỗ sơ hở này, giả một đền mười, chỉ giao dịch một viên, đền ngươi mười viên, mặc dù rất buồn bực, nhưng còn có thể trả nổi.

Có thể nói, đối phương làm như vậy, không coi là không tuân theo quy định.

- Thiếu gia...

Không biết như thế nào cho phải, quay đầu nhìn về phía Trương Huyền, lại thấy hắn cũng không tức giận, ngược lại cười nhạt một tiếng:

- Ngươi khẳng định muốn cùng ta chơi như vậy?

- Vị Danh Sư này nói gì vậy, mặc dù Linh Tài các chúng ta kém, nhưng cũng tuân thủ quy củ, ngươi chỉ cho một viên linh thạch thượng phẩm, chúng ta dựa theo ước định bồi thường mười viên, đã công bằng công chính, chuyện này coi như về sau nháo đến Danh Sư đường, chúng ta cũng không có không tuân theo quy định.

Linh Tài các Các chủ ngoài cười nhưng trong không cười:

- Ngược lại là ngươi, thân là Danh Sư, không mua đồ, liền muốn lừa bịp chúng ta hai ngàn linh thạch thượng phẩm, truyền đi, thanh danh cũng không tốt lắm đâu!

Từ trong miệng phục vụ viên biết, đối phương chỉ thanh toán một viên linh thạch, hắn liền có kế hoạch.

Nếu là giao dịch, tự nhiên phải hoàn thành mua bán, coi như chúng ta bán hàng giả, ngươi không đưa tiền, vẫn như cũ là của Linh Tài các chúng ta, chúng ta không bán cho ngươi, sẽ không cần bồi thường tiền.

- Xem ra ngươi là ý định không bồi, đã như vậy...

Trương Huyền nhàn nhạt nhìn qua:

- Các ngươi giữ bảo vật của ta bán giúp, lâu như vậy cũng bán không được, ta mang đi, không tính là quá mức chứ?

- Bảo vật? Chúng ta lúc nào bán ra bảo vật của ngươi?

Linh Tài các Các chủ nhịn không được sững sờ, cảm giác chẳng biết tại sao.

Ngươi ta là lần đầu tiên gặp, lúc nào cầm qua bảo vật của ngươi?

Ngậm máu phun người cũng không phải phun như vậy a!

- Không cầm qua?

Trương Huyền lắc đầu:

- Bảo vật đều có linh tính, nhận chủ không phải sự tình một sớm một chiều, loại sự tình này, người người đều biết, chắc hẳn Các chủ cũng không xa lạ gì a!

Linh Tài các Các chủ gật đầu, mọi người chung quanh cũng lên tiếng xác nhận.

Bảo vật nhận chủ khá là phiền toái, có ít người mua bảo bối đến tay thật nhiều năm, cũng không thể để nó ngoan ngoãn nghe lời.

- Vậy liền đơn giản... bảo vật của ta, tự nhiên sẽ nghe lời ta, điểm ấy không cần giải thích, mọi người cũng có thể nhìn ra được!

Thân thể đứng thẳng tắp, Trương Huyền nhíu mày, mang theo một cỗ khí thế đâm thủng bầu trời, đột nhiên mở miệng, tựa như chuông lớn.

- Bảo bối của ta ở đâu? Còn không qua đây bái kiến chủ nhân!

Soạt!

Tiếng nói kết thúc, chung quanh một đống lớn vũ khí, nhao nhao bay lên, đồng loạt vây hắn lại.

Cũng là của ta!

dtv-ebook.com

- Đây là... cử động của bảo vật sau khi nhận chủ mới có!

- Náo loạn nửa ngày, những bảo bối này đều là của hắn? Khó trách biết thật giả rõ như lòng bàn tay...

- Linh Tài các là hắn mở a? Những bảo vật này cũng là đáng giá nhất, nếu như của hắn, Linh Tài các liền không sai biệt lắm bị lấy sạch...

...

Nhìn thấy vũ khí, bảo vật đột nhiên bay lên, tất cả mọi người sững sờ tại nguyên chỗ.

Chính là trường kiếm, dây sắt, khôi giáp, lô đỉnh... vừa rồi thanh niên kia giám định qua, cả đám lơ lửng ở chung quanh, xao động vang lên, tựa như thật vất vả thấy được chủ nhân, không nguyện ý tách rời.

Linh Tài các, bảo bối trân quý nhất đều ở nơi này, nếu như đều là của thanh niên kia... như vậy bảo khố danh chấn Hồng Viễn thành, liền không còn vật gì.

Bảo bối giá trị bảy, tám thành đều là của thanh niên kia... Thật hay giả?

Trung niên nhân cách đó không xa không phải Các chủ, ngươi mới là Các chủ a?

- Thiếu gia... Thật hung ác!

Miệng Tôn Cường co lại.

Thiếu gia có năng lực để bảo vật nhanh chóng nhận chủ, hắn là biết đến, vừa rồi thời điểm giám định bảo vật, vừa giải thích vừa sờ, đoán chừng chính là lúc đó, để tất cả mọi thứ đều nhận chủ.

Đối phương ngoan ngoãn bồi thường tiền ngược lại cũng thôi, không bồi thường tiền... chuyển không của cải a!

Những binh khí này đều nhận chủ, nói ngươi đoạt của ta, tuyệt đối không có người hoài nghi.

- Ngươi, ngươi...

Quả nhiên, Linh Tài các Các chủ nhìn thấy binh khí của mình, ngoan ngoãn nghe thanh niên nói, suýt chút nữa tức chết.

Những binh khí này, là hắn hao tốn đánh đổi to lớn thu mua, cũng là vật vô chủ, làm sao toàn bộ nhận chủ?

Bảo vật nhận chủ, là chuyện rất phiền phức, không có thời gian tích tụ, là không có khả năng thành công... Nhiều binh khí đồng thời nhận chủ như vậy, nói rõ một vấn đề, cái kia chính là... Đối phương vốn chính là chủ nhân của những binh khí này!

Cảm giác một ngụm máu tươi đặt ở trong cổ họng, sắp phun ra.

Vì mua sắm những binh khí này, Linh Tài các vay rất nhiều, thật muốn bị đối phương lấy đi, có thể đoán được, đế quốc thương nghiệp duy trì không biết bao nhiêu năm, sẽ sụp đổ trong nháy mắt.

Không chỉ không có tiền, sẽ còn mắc nợ vô số.

- Chư vị đều thấy được, những bảo vật này, đều là của ta, kết quả bị Linh Tài các cướp đi, sau khi đòi không có kết quả, mới ra hạ sách này, chỉ muốn lấy về bảo vật, để bọn chúng trở lại bên cạnh ta...

Thanh âm vang vang, Trương Huyền nghĩa chính ngôn từ.

- Muốn lấy về bảo vật? Trở lại bên cạnh ngươi... Phốc!

Linh Tài các Các chủ rốt cuộc nhịn không được, phun ra máu tươi.

Con mẹ nó, đây đều là của ta... Của ta!

Rõ ràng là ngươi đến phá quán, tới quấy rối, ta đã bồi thường mười viên linh thạch thượng phẩm, còn muốn chuyển không nhà của ta!

Ngươi đến cùng muốn làm gì?

Ta con mẹ nó đắc tội ngươi chỗ nào,lại quyết tâm đẩy ta vào chỗ chết?

- Những bảo vật này đều là của ta, ta liền mang về, Tôn Cường, chúng ta đi!

Ngay thời điểm hắn buồn bực, chỉ thấy thanh niên trước mắt đưa tay chộp một cái, thu bảo vật bay lượn đầy trời vào trữ vật giới chỉ, vẫy tay một cái, muốn cùng Tôn Cường rời đi.

- Ngươi... Đứng lại cho ta!

Thấy tên này xoay người rời đi, khí tức trên thân rốt cuộc kìm nén không được, Linh Tài các Các chủ rít lên một tiếng, lực lượng đạt tới Thánh giả không còn che lấp, bất cứ lúc nào cũng sẽ bộc phát ra công kích trí mạng.

- Làm sao? Muốn cứng rắn đoạt? Ngươi hắn phải biết, kết cục khi cứng rắn đoạt bảo vật của một vị Danh Sư!

Trương Huyền không sợ chút nào, thần sắc lạnh nhạt xoay đầu lại.

Cứng rắn đoạt đồ vật của Danh Sư, hơn nữa ở trước mặt nhiều người như vậy, một khi truyền đến Danh Sư đường, tuyệt đối có thể trực tiếp thẩm phán.

Coi như hắn là Thánh giả, chỉ sợ cũng sẽ bị huỷ bỏ tu vi, thậm chí... xử tử!

- Ta...

Thân thể Linh Tài các Các chủ nhoáng một cái, lộ ra vẻ dữ tợn:

- Ta sẽ không cứng rắn đoạt, có điều hôm nay ngươi muốn rời đi, nhất định phải lưu bảo vật lại, người đâu!

Soạt!

Nương theo tiếng la, đội chấp pháp trước đó đồng loạt chặn lại lối ra, cả đám tay cầm vũ khí, hung thần ác sát, như Trương Huyền thực có can đảm mang bảo bối đi, bọn họ liền sẽ xông lên.

Mọi người xem náo nhiệt, thấy hai bên sắp đánh nhau, cả đám bị dọa đến mặt như màu đất, run lẩy bẩy.

Sớm biết nhìn náo nhiệt làm gì, cái này xong...

- Đường đường Linh Tài các Các chủ, lại muốn trắng trợn ăn cướp...

Nhìn thấy đối phương giương cung bạt kiếm, bất cứ lúc nào cũng sẽ công kích, Trương Huyền cũng không vội, ngược lại than thở một tiếng:

- Nói thật, vốn ta còn nghĩ, làm người lưu một đường, không lấy đi toàn bộ bảo vật thuộc về mình, lưu cho ngươi một chút, ngươi đã vô sỉ như thế, cũng đừng trách ta không khách khí!

Ánh mắt lộ ra thất vọng, Trương Huyền đi về phía trước, thân thể nhoáng một cái, đi tới quầy hàng cách đó không xa, nhìn về phía một chiếc chùy sắt đang trưng bày, vỗ nhẹ nhẹ hai lần.

- Đây là của ta!

Ngay sau đó thân ảnh như điện, đi tới trước một món bảo vật khác, vỗ nhẹ nhẹ qua:

- Đây cũng là của ta!

- Vẫn là của ta ...

- Vẫn như cũ là của ta...

- Cũng là của ta...

Thời gian nháy mắt, liền chụp hơn mười loại.

Linh Tài các Các chủ đang kỳ quái tên này lại làm cái quỷ gì, liền thấy hơn mười kiện bảo vật kia đột nhiên chấn động, phát ra thanh âm nhận chủ, cả đám lơ lửng lên, theo sát ở sau lưng thanh niên.

- Ta sát...

Linh Tài các Các chủ điên rồi.

Tên này không chỉ lấy đi đại bộ phận bảo bối của Linh Tài các, còn muốn cướp sạch ah!

Tiếp tục như vậy, chỉ sợ không cần năm phút đồng hồ, Linh Tài các sẽ không còn bảo vật gì!

Con mẹ nó!

- Ngăn lại hắn...

Hắn gào thét một tiếng.

Ầm ầm!

Nghe được phân phó, rất nhiều hộ vệ vọt tới Trương Huyền, muốn ngăn trở, liền thấy trước mắt lít nha lít nhít bảo vật bay tới, đổ ập xuống bọn hắn.

Bảo vật hộ chủ!

Những hộ vệ này muốn ngăn cản đối phương, phải trước xông qua những bảo vật này hình thành chướng ngại!

Mặc dù bảo vật không có người điều động, uy lực không mạnh, nhưng đây đều là đồ vật của Linh Tài các, bọn họ chỉ là hạ nhân, không dám quá mức mạnh tay, sợ làm hư hao.

- Các chủ...

Hộ vệ đội trưởng nhịn không được nói.

- Tất cả đều tránh ra cho ta!

Linh Tài các chủ cũng nhịn không được nữa, bàn tay bỗng nhiên trảo một cái, lực lượng của cường giả Thánh cảnh không hề che giấu bạo phát ra, khí tức cuồng bạo chèn ép, các bảo vật lơ lửng, tất cả đều chấn động, keng keng keng rơi xuống.

Bùm bùm rơi đầy đất.

- Ngươi muốn làm gì? Hư hại bảo bối của ta, phải bồi thường!

Trương Huyền ngừng lại, nhướng mày.

- Đền, đền muội muội ngươi ah!

Linh Tài các Các chủ hoàn toàn bị chọc tức, lại không còn thái độ cao cao tại thượng của Thánh giả, ngược lại chửi ầm lên.

Đây đều là bảo bối của ta, ngươi không biết dùng yêu pháp gì, vỗ một cái liền nhận chủ... Bất kể nói thế nào, đều là cướp bóc, đoạt đồ vật của ta, còn để ta bồi thường, sao da mặt dày như vậy?

- Hôm nay, ngươi ở lại chỗ này cho ta đi!

Càng nghĩ càng giận, lần nữa rít lên một tiếng, bàn tay trảo một cái.

Ầm ầm!

Linh Tài các lay động, đại môn ầm ầm đóng lại, trên mặt đất lập tức xuất hiện hai mặt tường, che chắn bảo vật quầy hàng bốn phía ở bên trong.

- Là cơ quan!

- Ta đã sớm nghe nói, vì chế tạo Linh Tài các này, Các chủ hao tốn đánh đổi to lớn, mời bốn mươi vị học sinh của Thiên Công học viện ngày đêm chế tạo, tốn nửa năm mới thành công... Vốn cho rằng là truyền thuyết, không nghĩ tới lại thật!

- Toàn bộ Linh Tài các là một Thiên Công pháp bảo, hiện tại phong bế, chúng ta còn làm sao rời đi?

- Ta cũng không biết... Là thanh niên kia đắc tội Linh Tài các, Các chủ hẳn là sẽ không trách tội đến trên đầu chúng ta!

- Vậy cũng không nhất định, thanh niên này là Danh Sư, Linh Tài các Các chủ thật muốn động thủ chém giết hắn, chúng ta là người chứng kiến ...

...

Thấy Các chủ nổi giận, khởi động cơ quan của Linh Tài các, phong bế lối ra, làm cho không người nào có thể rời đi, bên trong có không ít người, tất cả đều hai mặt nhìn nhau, dọa đến sắc mặt trắng bệch.

Nếu như tên này thật thẹn quá hoá giận, giết Danh Sư kia….

Bọn họ xem như người biết chuyện, chỉ sợ cũng không có kết cục tốt!

Dù sao, một khi tin tức tiết ra, Danh Sư đường tuyệt đối sẽ lập tức chạy đến, đến lúc đó chạy trốn cũng không có cơ hội.

Một bên vẻ mặt của Tôn Cường cũng trắng bệch.

Thiếu gia chỉ là Kiều Thiên cảnh, đối phương lại là Thánh giả... Cái này chỉ sợ chơi xong a...

Sự tình khôi lỗi Dị Linh tộc cùng Ngoan Nhân, Trương Huyền ai cũng không có nói, xem như hắn cũng không biết rõ tình hình.

- Thế nào, ngươi định chém giết một vị Danh Sư?

Thấy đối phương khởi động cơ quan của Linh bảo các, Trương Huyền nhíu mày nhìn lại.

- Chém giết Danh Sư? Ta còn không có can đảm này, có điều, ngươi không trả đồ vật cho ta, ta thật sợ mình khống chế không nổi!

Linh Tài các Các chủ hét.

- Đồ vật của ngươi? Những bảo vật này, xưng ta là chủ nhân, bảo hộ an toàn của ta, chẳng lẽ ngươi không nhìn ra? Ngược lại là ngươi, bảo vật của ta đặt ở chỗ ngươi lâu như vậy, thay ngươi giữ thể diện, làm sao cũng phải cho chút tiền thuê chứ?

Trương Huyền thản nhiên nói.

Linh Tài các Các chủ nhoáng một cái.

Nói chuyện phiếm với tên này, càng nói càng tức, tựa như lúc nào cũng sẽ phun máu.

Trả lại cho ngươi tiền thuê, ngươi đoạt đồ vật của ta, còn muốn cho ngươi trả tiền, thật coi ta khờ sao?

Ầm ầm!

Chân khí hội tụ như sấm, lửa giận như thực chất, bất cứ lúc nào cũng sẽ thiêu đốt.

- Ta cho ngươi một cảnh cáo cuối cùng, trả đồ vật lại cho ta, ta thả ngươi một con đường sống, nếu không, đừng trách ta không khách khí!

Hắn rít lên một tiếng.

Nếu không phải kiêng kị Mi viện trưởng, Triệu viện trưởng cùng thân phận Danh Sư của đối phương, khẳng định đã sớm động thủ.

Dù vậy, cũng bị tức không nhẹ, sắp kìm nén không được.

- Không khách khí? Gặp qua trắng trợn cướp đoạt, nhưng chưa thấy qua cướp đồ vật của người, còn lẽ thẳng khí hùng như thế, đã như vậy... Ta liền nói thật a!

Thấy hắn chân khí lưu chuyển, bất cứ lúc nào cũng sẽ phun ra ngoài, xuống tay với mình, Trương Huyền lắc đầu, đột nhiên thân thể nhoáng một cái, như thiểm điện liên tục thoát ra mấy chục mét, mỗi lấp lóe một cái, đều dừng lại một lát, bàn chân đạp trên mặt đất.

Liên tục mấy lần mới ngừng lại, trở lại vị trí cũ.

- Ngươi muốn nói gì?

Thấy tên này không biết làm cái quỷ gì, qua lại tán loạn, còn muốn lên tiếng, Linh Tài các Các chủ cắn răng hỏi.

Thanh niên mỉm cười, giương hai tay:

- Ta muốn nói... Kỳ thật, cái Linh Tài các này cũng là của ta!

Răng rắc! Răng rắc!

Một hồi thanh âm cơ quan khiêu động, ngay sau đó Linh Tài các to lớn lay động, linh tính vui mừng vang lên.

- Cái gì? Linh Tài các... Cũng nhận chủ?

Mắt tối sầm lại, Các chủ trực tiếp điên rồi.

Thu phục Các chủ

dtv-ebook.com

- Bảo vật nhận chủ? Linh Tài các nhận chủ?

- Xảy ra chuyện gì?

- Tên này đến cùng làm sao làm được?

...

Mọi người bị khóa trong phòng cũng đần độn.

Lúc này bọn họ cũng phát hiện thanh niên quỷ dị, tùy tiện đập mấy lần, bảo vật nhận chủ, tùy tiện đạp mấy phát, Linh Tài các nhận chủ...

Ngươi còn có đồ vật gì, không có cách nào nhận chủ không?

Khó trách vị Các chủ kia sẽ điên, đổi lại bọn họ, hang ổ của mình bị người khác ăn cắp cũng sẽ điên ah!

- Thiếu gia...

Tôn Cường càng là mí mắt xoay loạn.

Vốn cho rằng thiếu gia đến tìm phiền phức, nhiều nhất làm cho đối phương biết sự tình đánh lén mình, ra chút bồi thường liền thôi, hiện tại xem ra, căn bản không phải có chuyện như vậy!

Đây là muốn bứng cả nhả người ta a!

Quá độc ác!

Mặc dù lão gia cũng làm việc rất ác độc, nhưng thân là Danh Sư, sẽ còn băn khoăn ba phần, so với thiếu gia, là kém xa.

Đối phương là Thánh giả, mặc dù băn khoăn thân phận Danh Sư của ngươi có thể nhịn một lúc, nhưng kích động như vậy, có thể sẽ nhịn không được, trực tiếp hạ sát thủ hay không?

Nếu thực như thế, trừ lão gia, ai cũng cứu không được.

- Ta muốn ngươi chết...

Đang lo lắng, liền nghe Các chủ quả nhiên nhịn không được, tiếng gầm gừ điên cuồng vang lên, lật tay một cái, lực lượng cuồng bạo của cường giả Thánh cảnh ầm vang mà ra, đập tới thiếu gia.

- Thiếu gia...

Con ngươi co rụt lại, đang muốn xông qua, thay thiếu gia chống lại công kích, chỉ thấy thiếu gia nâng tay vung lên.

- Che đậy!

Nương theo hắn nói, mấy chục kiện bảo vật lập tức bay lên, ngăn ở trước mặt, cùng thời khắc đó, mặt đất nổ vang, thanh âm cơ quan quay vang lên, mấy bức tường cao lớn đột nhiên từ mặt đất sinh ra, phong tỏa hai người ở bên trong.

- Thiếu gia...

Thấy hắn cùng một cường giả Thánh cảnh nổi điên, đồng thời bị khóa ở trong gian phòng chật hẹp, vẻmặt Tôn Cường lo lắng, muốn xông vào, lại phát hiện bức tường ngăn cản hắn không biết là cái gì luyện chế thành, vô cùng chắc chắn, lấy thực lực của hắn bây giờ, căn bản mở không ra.

- Nguy rồi, nếu thiếu gia có chuyện bất trắc, làm sao bàn giao với lão gia!

Không nghĩ tới Linh Tài các Các chủ thật nhịn không được muốn ra tay với một vị Danh Sư, Tôn Cường gấp gáp đến muốn khóc.

Không gặp được lão gia, hắn chỉ là một tiểu thương cửa hàng bình thường, cả một đời sẽ chết già ở Thiên Huyền vương quốc, không cách nào hiểu biết thế giới càng rộng lớn hơn.

Là lão gia, để hắn thực lực đại tiến, là lão gia dẫn hắn xuất hiện, không chê hắn xuất thân thấp hèn, ủy thác trách nhiệm...

Tín nhiệm hắn như thế, giao thiếu gia cho hắn chiếu cố, thật muốn có việc, chết trăm lần cũng không hết tội!

- Thiếu gia, ngươi nhất định không thể xảy ra chuyện gì...

Toàn thân Tôn Cường run rẩy, dọc theo bức tường trước mắt qua lại loạn chuyển, muốn tìm địa phương chui vào, lại phát hiện cơ quan trước mắt vô cùng ảo diệu, căn bản là vào không được.

Bành bành bành bành!

Đang rầu rĩ, không biết như thế nào cho phải, liền nghe bên trong vang lên thanh âm quyền cước vào thịt.

- Thiếu gia bị đánh...

Hốc mắt ửng hồng, gấp gáp không kềm chế được.

- Không được, ta nhất định phải cứu thiếu gia, dù chết cũng sẽ không tiếc...

Hắn cắn răng, đang nghĩ làm sao theo vách tường tiến lên, liền nghe bên trong có tiếng kêu thảm vang lên.

- Ah... Không đánh nữa!

- Ta sai rồi, còn không được sao...

Nghe được thanh âm này, thân ảnh nguyên bản gấp gáp ngừng lại, sững sờ tại nguyên chỗ.

Đây không phải thiếu gia, mà là... vị Các chủ kia!

Các chủ cầu xin tha thứ?

Chẳng lẽ... Thiếu gia đánh cường giả Thánh cảnh?

Tôn Cường mộng bức, hoàn toàn choáng váng.

...

Thời gian trở lại lúc Linh Tài các Các chủ ra tay với Trương Huyền.

Biết thực lực của hắn bây giờ, cho dù có những bảo vật này hộ chủ, cũng ngăn cản không nổi, Trương Huyền không chút do dự, trực tiếp khởi động cơ quan của Linh Tài các, ngăn cách mọi người chung quanh ở bên ngoài.

Cứ như vậy, chẳng khác nào hắn cùng vị Các chủ này bị nhốt ở trong một gian phòng phong kín, tinh thần cũng khó dò xét, dễ dàng giáo huấn tên này một chầu.

Hô hô hô!

Làm xong những chuyện này, không chần chờ chút nào, cổ tay khẽ đảo, một quyển sách xuất hiện ở trong lòng bàn tay, ngay sau đó hơn hai mươi khôi lỗi Dị Linh tộc xuất hiện ở trước mặt.

- Đánh hắn!

Hắn dặn dò một tiếng.

Rất nhiều khôi lỗi có kinh nghiệm cuồng ẩu Tử Dương thú, không chút do dự, đồng loạt đi tới trước mặt Các chủ, đổ ập xuống liền đánh tới.

Linh Tài các Các chủ, vốn nghĩ đánh giết một tiểu tử Kiều Thiên cảnh dễ như trở bàn tay, nằm mơ cũng không nghĩ tới, đối phương có nhiều Thánh giả khôi lỗi như vậy, ngay cả phản ứng cũng không kịp, liền bị đánh da mặt sưng phù, không còn nhân dạng.

Thật vất vả tìm tới cơ hội muốn chạy trốn, liền cảm thấy một cỗ sát lục chi khí truyền đến, ép tới hắn không thể động đậy, chỉ có thể bị động ăn đòn.

Thực lực của hắn chỉ là Thánh giả sơ kỳ, so với Tử Dương thú còn kém xa vạn dặm, làm sao chống đỡ được nhiều khôi lỗi như vậy, thời gian qua một lát liền bị đánh hoàn toàn thay đổi, kêu thảm liên tục.

Mặc dù Linh Tài các rất trọng yếu, nhưng so với tính mạng, khẳng định là người sau ah!

Đối phương có thể ép hắn sắp tức điên, mặt không đổi sắc, tâm tính trầm ổn có thể tưởng tượng, có thể đoán được, không cầu xin, khẳng định sẽ bị đánh chết.

Hết cách rồi, đành phải mở miệng la lên.

- Cống hiến linh hồn, nhận ta làm chủ, có thể tha cho ngươi khỏi chết...

Đối mặt hắn cầu xin tha thứ, Trương Huyền không hề cảm xúc.

Đối phương là cường giả Thánh cảnh, trực tiếp giết chết, khẳng định sẽ huyên náo dư luận xôn xao, phiền phức cực lớn, nhưng lại không thể thả, suy đi nghĩ lại, chỉ có thể để cho đối phương thần phục.

Thần phục, ngoan ngoãn nghe lời, liền sẽ không rò rỉ bí mật, bản thân cũng chẳng khác nào có cường giả Thánh cảnh làm hộ vệ, không cần làm cái gì cũng dùng khôi lỗi.

Khôi lỗi là đại sát chiêu sau cùng, có thể không cần, tốt nhất không dùng.

Nếu không, dẫn tới cường giả ngấp nghé, liền xem như hắn, cũng không cách nào giải quyết.

- Nhận ngươi làm chủ?

Linh Tài các Các chủ sững sờ.

Cống hiến linh hồn nhận chủ, đây là thủ đoạn thuần thú mới có.

Nếu như nhân loại muốn thuần phục nhân loại, cần lý giải linh hồn cực kỳ cao thâm mới được, trong rất nhiều chức nghiệp, cũng chỉ có Vu Hồn sư mới có thể làm đến, tên này muốn mình làm như vậy, chẳng lẽ là một vị Vu Hồn sư?

Loại nghề nghiệp này không phải đã diệt tuyệt sao?

- Tiếp tục động thủ, đánh chết thì ngưng...

Đang chần chờ, không biết như thế nào cho phải, liền nghe thanh niên trước mặt tiếp tục nói.

- Đừng...

Thấy nhiều khôi lỗi khí thế hùng hổ lao đến, Linh Tài các Các chủ vội vàng vẫy tay.

Nhận chủ mà thôi, chỉ cần có thể sống, làm gì cũng được.

Trước kia hắn làm qua sơn phỉ, biết sinh mệnh trân quý, cái gì tôn nghiêm, so với sinh mệnh không đáng một đồng.

Nếu có tôn nghiêm của cường giả Thánh cảnh, hắn sao có thể dung túng thuộc hạ, nhìn thấy đồ tốt liền cướp đoạt? Điên cuồng tích lũy tài phú?

- Ta... Nhận chủ!

Biết không nhận chủ, hôm nay khẳng định sẽ chết ở chỗ này, Các chủ cắn răng, mở miệng nói.

Nói xong, linh hồn khẽ động, chia ra một chút hồn phách, ngay sau đó liền cảm thấy một cỗ lực lượng khổng lồ thu hút hắn tới, đi vào mi tâm của thanh niên trước mắt.

Tu vi đạt tới Thánh giả, đã có khống chế với linh hồn, chia ra một phần nhỏ, vẫn là rất nhẹ nhàng có thể hoàn thành.

- Thật mạnh...

Hồn phách đi vào mi tâm đối phương, lập tức nhìn thấy một hồn phách nguy nga như cự nhân, đứng sừng sững ở trước mặt, lóng lánh ánh sáng.

Sắc mặt hắn trắng nhợt, giật nảy mình.

Cái linh hồn này, so với Thánh giả như hắn còn cao hơn không biết gấp bao nhiêu lần.

Cũng là nói, đơn thuần hồn thể, mình kém đối phương nhiều lắm.

Đối phương là cự nhân, mà hắn chỉ là hài tử chưa trưởng thành mà thôi!

- Chẳng lẽ... Thật là Vu Hồn sư? Nhưng xem như Vu Hồn sư cũng không cường đại như vậy đi...

Thân thể hắn run lên.

Mặc dù chưa thấy qua Vu Hồn sư, nhưng nhìn qua lịch sử ghi chép, biết không mạnh mẽ hơn tu luyện giả quá nhiều, mà gia hỏa trước mắt, hoàn toàn thoát ly phạm vi có thể nhận biết... Đến cùng tu luyện thế nào?

Đến cùng là quái thai từ đâu xuất hiện?

Hô!

Trong rung động, linh hồn cùng hồn phách của đối phương dung hợp, Các chủ biết chỉ cần đối phương hơi chuyển động ý nghĩ, liền có thể tuỳ tiện chém giết hắn, không dám tiếp tục nói nhảm, đứng dậy, thần thái cung kính ôm quyền:

- Chủ nhân!

- Ân, gọi ta thiếu gia đi!

Trương Huyền hài lòng nhẹ gật đầu.

Mặc Hồn Sinh đã từng nhận chủ, có kinh nghiệm, biết phương pháp nhận chủ, lại tiến hành một lần, rất đơn giản.

- Vâng thiếu gia!

Các chủ vội vàng gật đầu.

Biết hắn đã không cách nào phản kháng, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, thu Ngoan Nhân cùng rất nhiều khôi lỗi vào.

- Ngươi tên là gì?

Làm xong những chuyện này, hắn nhìn lại hỏi.

- Thuộc hạ Ngụy Trường Phong!

Linh Tài các Các chủ nói.

- Trường phong phá lãng... Tên không tệ, tốt, ta gọi ngươi tiểu Phong đi!

Trương Huyền nhẹ gật đầu.

Đã là hạ nhân, cũng nên có cái tên, cũng không thể một mực xưng hô Các chủ a!

- Vâng!

Ngụy Trường Phong vội vàng gật đầu.

- Chuyện ngày hôm nay, quản tốt miệng của mình, không thể truyền ra ngoài!

Trương Huyền bàn giao.

- Yên tâm đi thiếu gia, đánh chết ta cũng sẽ không nói ra!

Ngụy Trường Phong vội vàng gật đầu.

Đối phương một Kiều Thiên cảnh, tiện tay ném ra Thánh giả khôi lỗi, hơn nữa còn là hơn hai mươi cái... Nói ra cũng phải có người tin mới được!

- Ân, biết tại sao ta tìm Linh Tài các các ngươi phiền phức không?

Giao phó xong, biết đối phương sẽ không nói lung tung, lúc này Trương Huyền mới hài lòng nhẹ gật đầu.

- Thuộc hạ không biết!

Ngụy Trường Phong nghi hoặc.

- Rất đơn giản, Linh Tài các các ngươi ngấp nghé bảo vật của ta! Mấy cái này đều là thuộc hạ của ngươi a!

Bàn tay trảo một cái, nóc phòng Linh Tài các mở ra, một con Tử Dực Thiên Hùng thú bay vào, ném xuống bốn gia hỏa nửa chết nửa sống.

Nhìn thấy mấy người này, da mặt Ngụy Trường Phong co lại:

- Vâng!

- Bọn họ đánh lén hạ nhân cùng học sinh của ta, bị ta đánh thành như vậy, ngươi nhìn xem xử lý đi!

Trương Huyền khoát tay áo:

- Mặt khác, mau chóng xử lý Linh Tài các một chút, đến nơi của ta chăm sóc. Yên tâm, chăm sóc tốt, ta sẽ chỉ điểm ngươi đột phá, để tu vi của ngươi càng ngày càng cao!

- Vâng!

Ngụy Trường Phong vội vàng gật đầu.

Làm hạ nhân, chủ nhân nói cái gì là cái đó, đây là chuyện không có cách nào khác.

Còn đối phương nói muốn chỉ điểm hắn, hắn hơi không tin.

Kiều Thiên cảnh, nhiều nhất Danh Sư ngũ tinh mà thôi, có thể chỉ điểm cường giả Thánh cảnh như hắn tu luyện? Nói đùa cái gì đó!

- Thế nào, không tin?

Dường như nhìn ra ý nghĩ của hắn, Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng.

- Thuộc hạ không dám!

Ngụy Trường Phong vội nói.

- Ngươi mở Linh Tài các, thậm chí không tiếc cướp đoạt bảo vật, nếu như ta không nhìn lầm, là muốn cứu người a?

Trương Huyền nhàn nhạt nhìn qua.

- Thiếu gia... Thiếu gia làm sao biết?

Con ngươi của Ngụy Trường Phong co rụt lại.

Lại quay về học viện

dtv-ebook.com

Vừa rồi Ngụy Trường Phong thi triển võ kỹ với hắn, thông qua Thiên Đạo thư viện liền nhẹ nhõm nhìn ra vị trí thiếu hụt.

Trước đó cảm thấy tên này việc ác bất tận, vì nhận được chút bảo vật, không tiếc ra tay đánh nhau, nhưng sau khi biết nguyên nhân, lại mang theo đồng tình.

Đối phương cũng không phải hạng người lòng tham không đáy, mà là vì cứu người.

- Không cần phải để ý đến vì sao ta biết, ta chỉ nói cho ngươi, cống hiến thật tốt, ta sẽ ra tay điều trị, coi như trị không khỏi, cũng sẽ giúp ngươi tìm người chữa khỏi!

Trương Huyền nói.

- Ngươi, ngươi...

Thân thể Ngụy Trường Phong run lên.

Đối phương nói không sai, hắn mở Linh Tài các, không tiếc đắc tội vô số người, mục đích đúng là sưu tập bảo vật đặc thù, cứu chữa nữ nhi bệnh nặng.

Thời điểm nữ nhi của hắn còn ở trong bụng, bị thương bản nguyên, thuộc về chứng bệnh Tiên Thiên, tìm vô số danh y cũng không có kết quả, vị Y Sư lục tinh đỉnh phong cuối cùng cho phương thuốc, để hắn nghĩ biện pháp dùng linh tính trong bảo vật kéo mệnh.

Những năm này, là dựa vào loại phương pháp kia kéo dài hơi tàn.

Nhưng xem ra, lại không chiếm được phương pháp trị liệu đúng đắn, cũng sống không lâu.

Chuyện này chỉ ở trong vòng tròn Thánh giả của Hồng Viễn thành lưu truyền, vị này làm sao biết được?

- Nếu như thiếu gia có thể cứu chữa con gái của ta, Trường Phong nguyện ý máu chảy đầu rơi, muôn lần chết không chối từ!

Nhớ tới vị thiếu gia này vô số thủ đoạn thần kỳ, trong lòng hơi động, Ngụy Trường Phong cắn răng quỳ xuống đất.

- Ân, ta cũng không cần ngươi máu chảy đầu rơi, chỉ cần cống hiến thật tốt, tự sẽ có hồi báo!

Khoát tay áo, Trương Huyền lập tức ném qua một hồ lô rượu:

- Uống!

- Vâng!

Không biết thiếu gia có ý tứ gì, nhưng đối phương nói không dám vi phạm, Ngụy Trường Phong mở nắp, uống xong.

Cô cô cô cục cục!

Rượu ngon tiến nhập thể nội, lập tức cảm thấy một dòng nước nóng dạo chơi toàn thân, ngay sau đó thương thế bị khôi lỗi đánh ra, mắt trần có thể thấy khôi phục, hoàn hảo không chút tổn hại.

- Đây là... Thánh dược chữa thương?

Con ngươi hắn co rụt lại.

Mặc dù hắn là cường giả Thánh cảnh, lại mở Linh Tài các, giá trị bản thân không ít, nhưng thánh dược chữa thương công hiệu như vậy, vẫn là chưa từng thấy qua.

Uống xong là tốt rồi... Nắm giữ loại vật này, có lẽ thiếu gia thật có thể cứu nữ nhi.

- Trước dọn dẹp cục diện rối rắm nơi này một chút đi!

Cũng không giải thích, Trương Huyền nói.

Để thuộc hạ tin phục, phải ân uy tịnh thi, mới vừa đánh một trận, tự nhiên phải cho chút chỗ tốt, để hắn có chỗ trông đợi.

Nếu không, xem như linh hồn nhận chủ, ngoài hợp mà trong xa, phiền phức cũng không nhỏ.

- Vâng!

Biết hiện tại công lao chưa lập, thiếu gia không có khả năng ra tay cứu trị nữ nhi của hắn, Ngụy Trường Phong cũng không rầu rĩ, đứng lên.

Kẹt kẹt!

Cơ quan khởi động, bức tường chặn hai người chậm rãi biến mất, lập tức thấy được thân ảnh đám người Tôn Cường.

- Các chủ!

Đội hộ vệ vội vã lao đến, nhìn thấy Trương Huyền còn đứng tại chỗ, đồng thời không bị Các chủ đánh chết, vũ khí đồng loạt chỉ tới, vây quanh lấy hắn.

- Làm càn!

Ngụy Trường Phong giật nảy mình, nhướng mày:

- Từ hôm nay trở đi, vị này là thiếu gia của ta, các ngươi cũng phải xưng hô thiếu gia! So với ta còn phải tôn trọng, dám vi phạm, giết không tha!

- Thiếu gia?

Rất nhiều hộ vệ sửng sốt.

Các chủ đây là đầu óc có vấn đề, hay là thế nào?

Đối phương bứng cả hang ổ của ngươi, còn muốn gọi hắn thiếu gia?

Trong lòng kỳ quái, nhưng thấy khuôn mặt của đối phương ngưng trọng, không giống nói đùa, đành phải cúi đầu ôm quyền:

- Bái kiến thiếu gia!

- Cái này...

Bên cạnh rất nhiều tu luyện giả đều choáng váng.

Mới vừa rồi cảm thấy thanh niên này để bảo vật nhận chủ, để Linh Tài các nhận chủ liền đủ nghịch thiên, kết quả... Người ta ngay cả Linh Tài các Các chủ là Thánh giả cũng nhận chủ!

Có thể khoa trương hơn một chút không?

- Thiếu gia...

Khóe miệng của Tôn Cường cũng co giật.

Mới vừa rồi còn lo lắng hắn sẽ xảy ra chuyện... Hiện tại xem ra, suy nghĩ nhiều, xảy ra chuyện chính là vị Các chủ này.

Ngay cả Thánh giả cũng có thể thuần phục, thiếu gia đây là muốn nghịch thiên a!

- Không hổ là học sinh của lão gia, quả nhiên có phong thái của lão gia!

Hắn nhịn không được cảm khái.

- Chư vị, chuyện ngày hôm nay, còn hi vọng không cần truyền ra ngoài! Ngụy mỗ vô cùng cảm kích.

An bài xong hộ vệ, Ngụy Trường Phong ôm quyền.

Mặc dù những người này không biết tình huống chiến đấu vừa rồi, nhưng thiếu gia thích khiêm tốn, liền tận lực để cho người không nên truyền ra ngoài.

Dù sao thiếu gia từ đều đến cuối không nói ra họ tên, những người này coi như muốn nói, đoán chừng cũng nói không ra cái gì.

- Yên tâm đi, chúng ta nhất định giữ mồm giữ miệng!

- Chúng ta luôn rất nghiêm...

Rất nhiều tu luyện giả run rẩy, liên tục gật đầu.

Việc quan hệ tới một Danh Sư cùng Linh Tài các Các chủ, cho bọn hắn mười lá gan cũng không dám tiết ra ngoài.

Mấu chốt nhất là... Coi như tiết ra ngoài, hôm nay nhìn thấy sự tình ly kỳ như thế, cũng phải có người tin tưởng mới được.

- Ân, người tới, những bằng hữu này bị sợ hãi, cho mỗi người bọn hắn một phần lễ vật!

Thấy mọi người đáp ứng, Ngụy Trường Phong quay đầu phân phó.

Có thể mở Linh Tài các ở Hồng Viễn thành, đứng sừng sững nhiều năm không ngã, hắn tự nhiên cũng có biện pháp giao tiếp của mình.

Chỉ cần những người này thu lễ vật của hắn, khẳng định sẽ không dám nói huyên thuyên.

- Ân!

Nhìn thấy tiểu Phong xử lý chuyện giọt nước không lọt, Trương Huyền hài lòng nhẹ gật đầu.

Linh Tài các tự nhiên không có nhiều hàng giả như vậy, cái gọi là hàng giả đều là người khác tạo nên.

Viên đan dược cấp sáu kia, coi như không có khoa trương như đối phương nói, nhưng cũng không phải độc dược, mà là thời điểm hắn cầm lấy hộp ngọc, lặng lẽ thả một đạo chân khí.

Chuyên môn học qua chức nghiệp Độc sư, Thiên Đạo chân khí có thể trong một ý nghĩ biến thành kịch độc.

Năng lực như vậy, hạ độc chết một thử đan thú, tự nhiên vô cùng đơn giản, có thể lừa gạt những người khác.

Nếu như có người biết chuyện xảy ra, cầm đan dược chờ thêm một đoạn thời gian, đợi chân khí ẩn núp bên trong hao hết, hiệu quả sẽ bình thường trở lại.

Còn Thanh Đồng giản, thân là Vu Hồn sư, để nó không cách nào sinh ra công kích hồn phách, càng cực kỳ dễ dàng.

Đằng sau cái gọi là hàng giả, đại bộ phận đều là như thế, do Thiên Đạo thư viện phân tích thiếu hụt, sau đó đúng bệnh hốt thuốc, để hàng thật nháy mắt biến thành hàng giả, dễ như trở bàn tay.

Sự tình để vũ khí nhận chủ, thì giống như Tôn Cường nghĩ, thời điểm giới thiệu “hàng giả”, thuận tiện thu, nếu như đối phương ngoan ngoãn bồi thường, ngược lại cũng thôi, không bồi thường tiền, liền một lần hành động bộc phát, bứng cả hang ổ đi.

- Trở về đi!

Xử lý xong chuyện bên này, Trương Huyền không có tiếp tục lưu lại, mang theo Tôn Cường nhảy lên lưng Thiên Hùng thú, thẳng tắp bay lên không, biến mất trong tầm mắt mọi người.

Ngụy Trường Phong có thể phái người đi đoạt đồ vật của đám người Tôn Cường, tự nhiên biết chỗ ở, linh hồn bị hạn chế, thu thập xong cục diện

rối rắm của Linh Tài các, khẳng định sẽ tới tìm kiếm, bản thân cũng không cần phải tiếp tục lưu lại.

Trở lại chỗ ở.

- Thiếu gia, đây là linh thạch thượng phẩm vừa rồi Linh Tài các Các chủ cho!

Trước đó Ngụy Trường Phong bồi thường mười viên linh thạch thượng phẩm, hắn thu vào.

- Ân!

Tiện tay tiếp nhận, Trương Huyền hài lòng nhẹ gật đầu, bàn giao một câu:

- Vấn đề tiền có thể không cần cân nhắc, lại đi tìm tiểu viện lớn một chút.

Hiện tại không thiếu tiền, tự nhiên phải ở khá hơn một chút. Nói thật, nơi này thực sự quá nhỏ, muốn thẩm vấn Tử Dương thú cũng không được.

- Vâng!

Tôn Cường gật đầu.

- Hiện tại các ngươi tu luyện, linh thạch thượng phẩm còn không cần đến, những bảo vật cùng đan dược này, ngươi nhìn xem xử lý, nếu như có thể tăng thực lực lên, thì mau chóng tăng lên!

Cổ tay khẽ đảo, từ Linh Tài các lấy được bảo vật đều xuất hiện.

Tôn Cường tiếp nhận, lần nữa gật đầu.

Lần này đi Linh Tài các, nhận được không ít đan dược bảo vật, cho mấy người Trịnh Dương sử dụng, trong thời gian ngắn tiến bộ khẳng định rất lớn.

- Đúng rồi thiếu gia, hôm nay ta ra ngoài đi dạo, phát hiện một tiểu viện rất thích hợp yêu cầu, cách học viện rất gần, công trình cũng đầy đủ, chỉ là... mới vừa bị người khác mua đi!

Nhớ tới một việc, Tôn Cường nói.

- Mua đi liền không có biện pháp, Hồng Viễn thành rất lớn, tìm mấy tiểu viện rộng rãi không khó lắm!

Trương Huyền nói.

Đối phương mới vừa mua, chắc chắn sẽ không chuyển nhượng, cùng vấp phải trắc trở, không bằng tìm cái khác, dù sao nhóm người mình cũng không phải đặc biệt gấp.

- Ân, mấy ngày nay có việc liền để Tử Dực Thiên Hùng thú liên hệ ta, thực sự không được thì liên hệ Các chủ tiểu Phong!

Trương Huyền bàn giao.

An bài xong, lúc này mới bước lên lưng thú bay về học viện.

Sự tình bên này kết thúc, cũng nên đi Kinh Hồng viện, Ma âm viện tìm thư tịch nhìn.

Tiên Thiên thai độc trong Vu hồn, không sớm xử lý một chút, sẽ thêm ra rất nhiều biến cố không thể dự đoán.

Trở lại khu tinh anh, để Thiên Hùng thú về phủ đệ, đang định tìm người hỏi thăm vị trí của Ma âm viện hoặc Kinh Hồng viện, liền nghe đến tiếng đập cửa liên tiếp.

Mở cửa xem xét, chỉ thấy đám người Nhược Hoan công tử, La Tuyền, Tống Siêu đứng ở bên ngoài.

Bọn họ được đám người Bạch sư mang về học viện, đã sắp xếp chỗ ở xong xuôi, nghe nói Trương Huyền ở chỗ này, liền đặc biệt tới thăm hỏi.

- Trương sư, hôm nay tất cả mọi người đi bái sư, ngươi đi chưa?

Hàn huyên vài câu, Nhược Hoan công tử nhịn không được hỏi.

- Còn chưa đi!

Trương Huyền lắc đầu.

Hắn không có ý định bái sư, dù sao lên khóa hay không đối với hắn không có gì khác nhau, chỉ cần cho đọc sách là được.

- Chúng ta cũng không đi, đặc biệt tới tìm ngươi, muốn nghe xem ý kiến của Trương huynh, bái nhập môn hạ ai tốt nhất!

Nhược Hoan công tử cười nói.

Luận tuổi tác, hắn cùng đám người La Tuyền, đều lớn hơn Trương Huyền, có điều thế giới này thực lực vi tôn, xưng hô Trương huynh, xem như một loại tôn trọng.

- Cái này... Ta cũng không rõ ràng!

Trương Huyền nói.

Hắn làm sao biết bái nhập ai tốt nhất, hắn lại không có ý định bái sư a.

- Ngươi không rõ ràng? Cái này sao có thể! Chúng ta là nghe nói, Mi trưởng lão tự mình muốn thu ngươi làm đệ tử, ngươi cũng cự tuyệt...

Đám người La Tuyền mặt mũi không tin.

Hôm qua bọn họ vừa đến học viện liền nghe những học sinh mới nói.

Vị Trương sư này nghĩa bạc vân thiên, phân học phần của mình cho mọi người, nhận được Mi trưởng lão ưu ái, ý định thu làm học sinh, kết quả lại cự tuyệt.

Ngươi ngay cả Mi trưởng lão cũng không nguyện ý bái sư, chẳng phải có nhân tuyển tốt hơn sao?

- Ta bây giờ còn chưa đi nghĩ những thứ này, các ngươi có nhân tuyển thích hợp? Nói ra nghe một chút, ta tìm người giúp các ngươi hỏi thăm!

Trương Huyền mỉm cười nhìn qua.

Mấy người này đặc biệt tới, chỉ sợ là có ý kiến, bằng không thì cũng không nói muốn nghe ý kiến của mình.

Tân sinh cái gì cũng không hiểu, không cách nào biết lão sư tốt xấu, hắn không giống, hoàn toàn có thể tìm đám người Lạc Thất Thất, Ngọc Phi Nhi hỏi một chút, tìm đám người Mi trưởng lão hỏi thăm, chắc hẳn cũng sẽ nói rõ.

Nếu không đi tìm những học sinh cũ quản lý khu tinh anh kia hỏi thăm, khẳng định cũng sẽ trả lời.

Mặc dù đến học viện thời gian không dài, nhưng con đường rộng hơn đám người Nhược Hoan công tử nhiều lắm.

Thương Nguyệt hội

dtv-ebook.com

- Như vậy a, hôm nay lão sư của mười đại học viện tuyển nhận học sinh, đều sẽ đi đài giảng bài công khai khóa một tiết, chúng ta hi vọng Trương sư có thể cùng chúng ta đi xem, tầm mắt của ngươi rộng mở, giúp chúng ta lựa chọn, sẽ cực kỳ phù hợp...

Nhược Hoan công tử có chút lúng túng mở miệng.

Bị gia hỏa trước mắt này liên tục đả kích đã quen, biết bản lĩnh cùng nhãn lực của tên này.

Nếu để cho hắn hỗ trợ chọn, khẳng định tốt hơn nhóm người mình chọn nhiều.

Học viện bái sư chỉ có ba ngày, một khi tìm không thấy thích hợp, sau này sẽ nhận hạn chế, suy đi nghĩ lại, mấy người vẫn cảm thấy phiền phức Trương Huyền một chút.

Dù sao cùng một nơi tới, xem như quen thuộc.

Vị Trương sư này nếu bàn về nhãn lực, thì còn cao hơn đám người Hồng sư không ít.

- Đài giảng bài? Công khai khóa?

Trương Huyền sững sờ.

Hắn đi tới học viện, khảo hạch Luyện Khí sư lục tinh, cũng không rõ ràng còn có chuyện như vậy.

Đài giảng bài là địa phương trung tâm nhất của Danh Sư học viện, tiến hành một ít loại hình thi đấu đều sẽ tới đây. Cũng là nơi không ít học

sinh giải quyết mâu thuẫn, tương tự tỷ thí đài ở những nơi khác.

Còn công khai khóa, trước đó thời điểm ở Hồng Thiên học viện làm lão sư, liền nghe nói qua.

Chính là ở tiết này ai cũng có thể tới quan sát chương trình học, như vậy cũng có thể biểu hiện ra năng lực giảng bài của lão sư.

Trước đó công khai khóa, cơ bản đều là lão sư quan sát lão sư, học tập lẫn nhau, học viện này thế mà để lão sư trực tiếp đi dạy, học sinh quan sát xong lại tuyển chọn...

Nghe rất không tệ.

Như vậy lão sư tốt, thu học sinh sẽ càng ngày càng nhiều, mà lão sư kém, có khả năng một cái cũng không thu được.

Xem như một loại cạnh tranh lành mạnh.

- Đúng vậy, Trương sư muốn đi xem không?

Mấy người trông mong nhìn qua.

Thấy mấy người như vậy, biết là muốn mình đi qua, giúp bọn hắn nghĩ biện pháp, dù sao nhiều Danh Sư như vậy đồng thời giảng bài, đổi lại ai cũng sẽ hoa mắt, khó phân biệt.

- Tốt, cùng đi qua, đúng lúc cũng muốn nhìn xem trình độ giảng bài của Danh Sư học viện...

Suy tư một chút, Trương Huyền nhẹ gật đầu.

Tất cả lão sư đều chạy đến công khai khóa, Kinh Hồng viện, Ma âm viện, khẳng định cũng có người đi, muốn tìm thư tịch nhìn, đoán chừng cũng không dễ dàng, còn không bằng đi nhìn đối phương dạy như thế nào, cũng dễ so sánh.

Có quyết định, liền không xoắn xuýt nữa, mấy người rời tiểu viện, đi về phía đài giảng bài.

Đài giảng bài cách khu tinh anh hơi xa, nhưng thực lực mọi người đều không yếu, không bao lâu liền đến gần.

Từ xa nhìn lại, dòng người cuồn cuộn, người ta tấp nập.

Hôm nay ba vạn tân sinh đều sẽ tới nơi này nghe giảng bài, lựa chọn lão sư, cũng có không ít lão sinh chạy tới xem náo nhiệt, đài giảng bài rộng lớn, giương mắt nhìn lên, bị bầy người chiếm hết, lít nha lít nhít, lần đầu tiên tới, là tìm không rõ phương hướng.

- Vì để cho tân sinh dễ dàng nghe lão sư giảng bài, đài giảng bài của học viện chuyên môn chia cắt thành một thông đạo hẹp dài, chỉ cần dọc theo đường đi vào trong, liền có thể nhìn thấy tất cả lão sư, nghe được tất cả nội dung bài giảng!

Nhược Hoan công tử sớm liền nghe kỹ càng, còn chưa tới gần liền giới thiệu.

Theo hắn nói, Trương Huyền nhìn lại, quả nhiên thấy nơi xa có một dòng người thô to, dọc theo thông đạo nào đó chậm rãi đi về phía trước.

Mà đài cao hai bên, lại có lão sư giảng bài, khoảng cách xa, nghe không được nội dung, nhưng có thể nhìn thấy mọi người dưới đài nghe như si như say, không cách nào tự kềm chế.

Lão sư của Danh Sư học viện, hầu như đều đạt đến lục tinh, có thể trở thành loại Danh Sư cấp bậc này, làm sao có thể có kẻ yếu. Coi như nội dung bài giảng không sinh động, khẳng định cũng lý giải cực sâu với tu luyện, từng câu từng chữ, đều tự mang chuẩn mực, để cho người ta vừa nghe xong, liền được lợi rất nhiều.

- Các vị học đệ, có muốn mua Giáo Chức Công Tế Giải hay không?

Đang định theo đằng sau đám người đi vào, chỉ thấy một thanh niên tiến lên đón, ngăn ở trước mặt.

Chừng ba mươi tuổi, mặc trang phục Danh Sư ngũ tinh, dáng người cao gầy, như một thân trúc, ánh mắt cười rạng rỡ, vừa nhìn liền biết là kẻ già đời.

- Giáo Chức Công Tế Giải?

Trương Huyền nhíu mày.

- Đúng vậy, là Thương Nguyệt hội chúng ta chuyên môn biên soạn, phía trên có tin tức cặn kẽ của tất cả lão sư trong học viện chúng ta, đặc điểm giảng bài, hứng thú yêu thích, thành tích dạy học kỳ trước... Mua một bản, lại đi nghe công khai khóa, có thể so sánh tốt hơn, làm ra lựa chọn...

Thanh niên nhìn chung quanh một vòng, phát hiện không có người chú ý, lúc này mới từ trong ngực móc ra một quyển sách, đưa tới, hạ giọng nói.

- Còn có thứ này?

Trương Huyền tràn đầy kỳ quái, đưa tay tiếp nhận thư tịch, đang muốn mở ra, liền bị thanh niên duỗi tay đè chặt:

- Tất cả mọi người là Danh Sư, nắm giữ năng lực đã gặp qua là không quên được, ngươi mở ra xem một lần, ta còn bán cho ai? Một câu nói, muốn nhìn có thể, lấy tiền mua sắm...

Danh Sư đến nửa bước ngũ tinh, ngũ tinh, cơ bản đều có năng lực đã gặp qua là không quên được, Giáo Chức Công Tế Giải này trân quý liền trân quý ở tư liệu hiếm có, mở ra nhìn một chút học thuộc, khẳng định liền sẽ không mua.

- Bao nhiêu tiền?

Nhược Hoan công tử nhịn không được mở miệng.

Nếu thứ này là lão sinh chuẩn bị, khẳng định hết sức chính xác, có thể mua một quyển, thời điểm lại lựa chọn lão sư sẽ có chỗ dựa, dễ dàng hơn không ít, sẽ không đến mức như người mù sờ voi.

- Những tài liệu này là Thương Nguyệt hội chúng ta tốn hao đánh đổi to lớn mới lấy được, văn tự không quý, chi phí quý, một quyển một trăm viên linh thạch trung phẩm! Không mặc cả!

Thanh niên nói.

- Một trăm viên linh thạch trung phẩm?

Tất cả mọi người giật nảy mình.

Nhược Hoan công tử đến từ Vạn Quốc liên minh, tổng cộng cũng chưa thấy qua mấy viên linh thạch trung phẩm, La Tuyền đến từ tông môn, hơi nhiều hơn, nhưng có thể lấy ra mấy chục viên là tốt lắm rồi, một trăm viên tuyệt đối không thể.

Còn Tống Siêu, lúc trước Trương Huyền lừa dối, lấy ra một viên linh thạch trung phẩm cũng không dễ dàng, làm sao có thể một hơi lấy ra một trăm viên.

Nói cách khác, giá cả của đối phương, trừ Trương Huyền có thể thanh toán, những người khác ai cũng không bỏ ra nổi.

Thật hắc!

- Chê đắt? Trong này ghi tin tức cặn kẽ của tất cả lão sư, chỉ cần tìm đúng lão sư, thành công đột phá đến Danh Sư ngũ tinh, linh thạch còn không phải muốn bao nhiêu thì có bấy nhiêu?

Thấy vẻ mặt của mọi người, thanh niên vội nói.

Danh Sư kém một cấp bậc là cách rất lớn, Danh Sư tứ tinh kiếm linh thạch trung phẩm khả năng còn có chút khó khăn, nhưng đến ngũ tinh, muốn kiếm tiền liền dễ dàng hơn nhiều.

- Đa tạ, chúng ta không cần cái này!

Thấy hắn tiếp tục chào hàng, Trương Huyền lắc đầu.

Một trăm linh thạch, mua cái này... Đối với hắn còn thật không cần!

Chủ yếu nhất là, vừa rồi bàn tay tiếp xúc, trong đầu đã có một bản, thậm chí càng kỹ càng, biết tin tức nào là đúng, là sai.

- Không cần? Sao có thể không cần? Vào học viện tìm được lão sư thích hợp là vô cùng trọng yếu, tìm không thấy rất có thể sẽ không có cách nào tiến triển, cả đời bị vây ở năm nhất, cuối cùng bị đuổi ra khỏi trường...

Không nghĩ tới những học sinh mới trước mắt này lại trực tiếp cự tuyệt, thanh niên ngẩn ngơ, vội mở miệng.

Học sinh mới vừa tiến vào học viện, không hiểu rõ lão sư, rất dễ dàng bái sai môn đình, đến lúc đó, coi như còn muốn sửa cũng không thể nào.

- Thật không cần, vừa rồi chúng ta đã mua một bản, không cần thiết lại mua cuốn thứ hai!

Trương Huyền nói.

- Mua một bản?

Thanh niên sửng sốt một chút, lập tức nhớ tới cái gì, nhịn không được nói:

- Chẳng lẽ các ngươi mua của Chân Dương hội? Tin tức của bọn hắn không được đầy đủ, không cách nào so sánh được với chúng ta...

- Ngươi nói Chân Dương hội, Thương Nguyệt hội này đến cùng là cái gì?

Trương Huyền nghi ngờ nhìn qua.

- Ngươi không biết?

Thanh niên chần chờ một chút, lập tức nhẹ gật đầu:

- Cũng đúng, các ngươi vừa tới học viện, không biết cũng rất bình thường. Học viện có rất nhiều học sinh tự phát hình thành tổ chức, đều là do học trưởng lợi hại nhất thành lập. Giống như Thương Nguyệt hội chúng ta, chính là Long Thương Nguyệt học trưởng một tay sáng lập. Mà Chân Dương hội, thì lấy Tiết Chân Dương học trưởng vi tôn!

- Long Thương Nguyệt? Tiết Chân Dương?

- Ân, hai vị này đều là học trưởng của học viện, mỗi một cái đều có thực lực cực mạnh, chỉ cần gia nhập tổ chức này, liền có cơ hội lấy được học trưởng ngoại khóa phụ đạo!

Thanh niên mặt mũi tự hào .

- Ngoại khóa phụ đạo?

Trương Huyền sửng sốt một chút, lập tức hiểu được.

Có thể làm học viên năm thứ năm, chỉ sợ đẳng cấp Danh Sư đã đạt đến lục tinh hạ phẩm.

(*Tứ tinh đỉnh phong, nửa bước ngũ tinh là năm nhất, ngũ tinh hạ phẩm năm thứ hai, ngũ tinh trung phẩm năm thứ ba, ngũ tinh thượng phẩm năm thứ tư, lục tinh hạ phẩm năm thứ năm.)

Học viện lão sư dạy học, bình thường đều là một đôi, học sinh nhiều, khó tránh khỏi chiếu cố không được đầy đủ, có thể được Danh Sư lục tinh hạ phẩm ngoại khóa chỉ điểm, quả thực sẽ có trợ giúp rất lớn với tu vi tấn cấp.

- Đúng vậy, trong học viện đâu đâu cũng có thiên tài, đều là Danh Sư, ngươi không trổ hết tài năng, cũng chỉ có thể rớt lại phía sau, không chiếm được cơ hội thí luyện cùng tài nguyên... Chỉ có gia nhập những tổ chức này, mới có thể tiến bộ tốt hơn!

Thanh niên nói.

Đám người Nhược Hoan công tử, La Tuyền nghe nói như thế, tất cả đều nghiêm nghị.

Bọn họ không có thiên phú và năng lực như Trương sư, muốn ở trong lớp tất cả đều là thiên tài làm cho người chú ý, là căn bản làm không được.

Không được chú ý, liền không chiếm được tài nguyên tốt hơn, không chiếm được cơ hội tốt, làm không cẩn thận liền sẽ phí thời gian một đời.

Cho nên, gia nhập những tổ chức học sinh này, cũng là chuyện không có cách nào.

- Được rồi, những chuyện này về sau các ngươi khẳng định đều sẽ biết, Chân Dương hội làm Giáo Chức Công Tế Giải tin tức không được đầy đủ, vẫn là mua của Thương Nguyệt hội chúng ta, Long Thương Nguyệt học trưởng của chúng ta ở năm thứ năm thi đấu bài danh, là cao hơn Tiết Chân Dương học trưởng nhiều...

Thanh niên lắc đầu không nói thêm chuyện này nữa, tiếp tục chào hàng.

- Đa tạ, thực tình không cần...

Nếu như thứ này một hai viên linh thạch trung phẩm, hắn liền mua, một trăm viên, rõ ràng là cứng rắn đoạt, làm sao có thể đáp ứng?

Suy nghĩ một chút vẫn là quên đi.

- Không mua? Vậy không được! Các ngươi đã mua Chân Dương hội, nhất định phải mua của Thương Nguyệt hội chúng ta, nếu không, chẳng khác nào đắc tội Thương Nguyệt hội chúng ta, về sau ở trong học viện, phiền phức chỉ sợ không thể thiếu!

Thấy nói nhiều như vậy, mấy người cũng không mua, thanh niên sầm mặt lại, thái độ không còn nhiệt liệt như vừa rồi, ngược lại để lộ ra uy

hiếp.

- Phiền phức không ít? Làm sao, ngươi đang uy hiếp chúng ta?

Trương Huyền sững sờ.

- Uy hiếp? Này cũng không tính, mà là hảo tâm nhắc nhở, mặc dù Danh Sư học viện đâu đâu cũng có Danh Sư, nhưng cũng không phải thuận buồm xuôi gió, không hòa bình giống trong tưởng tượng!

Thanh niên khẽ nói.

Gặp lại nữ tử áo trắng

dtv-ebook.com

- Ồ? Lời ấy nghĩa là sao?

Đối với uy hiếp của hắn, Trương Huyền không thèm để ý, mà cười khanh khách nhìn qua.

- Học viện hàng năm tài nguyên chỉ bấy nhiêu, thí luyện cũng chỉ vài lần như vậy, thậm chí danh ngạch làm việc ngoài giờ cũng không phải dễ dàng lấy được như vậy! Đắc tội Thương Nguyệt hội chúng ta, hoàn toàn có thể có năng lực, để ngươi một năm lấy không được một lần thí luyện, không chiếm được một học phần!

Thanh niên nói.

Thân là một tổ chức học sinh khổng lồ, để một đám tân sinh không dễ chịu, vẫn là cực kỳ đơn giản.

- Trừ khi...

Uy hiếp một câu, thanh niên tiếp tục nói:

- Gia nhập Thương Nguyệt hội chúng ta! Chỉ cần gia nhập, sẽ nhận được bảo hộ, những người khác không dám gây phiền phức cho các ngươi, cũng không ít thí luyện, học trưởng sẽ chủ động xin, dẫn mọi người hoàn thành. Mấu chốt nhất là... Hiện tại gia nhập, có thể đưa cho các ngươi một bản Giáo Chức Công Tế Giải, không cần mua.

- Gia nhập Thương Nguyệt sẽ nhiều chỗ tốt như thế? Vậy cuối cùng muốn chúng ta làm những gì?

Nhược Hoan công tử nhịn không được nói.

Trên thế giới không có cơm trưa miễn phí, đối phương cho nhiều chỗ tốt như vậy, nếu như không có mục đích, đánh chết bọn họ cũng không tin.

- Rất đơn giản, sau khi trở thành hội viên, phải lấy Long Thương Nguyệt học trưởng vi tôn, hàng năm nộp lên một điểm học phần hội phí, thời điểm nhàn rỗi, chăm sóc buôn bán cho học hội.

Thanh niên gật đầu.

- Nộp lên hội phí? Chăm sóc buôn bán?

Mọi người yên lặng.

Quả nhiên giống như suy đoán, nhận được chỗ tốt, tự nhiên cũng phải bỏ ra đồ vật.

Không nói trước học phần bọn họ một điểm không có, cho dù có, muốn kiếm lấy cũng cực kỳ gian nan. Hàng năm nộp lên một điểm, xem như một khoản tiền lớn.

Cảm thấy hội phí rất nhiều, đồng thời trong lòng cũng có chút rung động, nếu như hiệp hội có một trăm người, há không cho thấy, vị Long Thương Nguyệt kia, cái gì cũng không cần làm, liền một năm có thể kiếm lấy một trăm học phần sao?

Khó trách muốn thành lập loại hiệp hội này, không tiếc hao tổn thời gian, hỗ trợ chỉ điểm, nguyên nhân ở đây.

Còn buôn bán, không cần nghĩ cũng có thể rõ ràng.

Học hội vận chuyển, ăn uống ngủ nghỉ, đút lót quan hệ, liền phải có tiêu hao, tất cả mọi người là Danh Sư, đủ loại phụ tu chức nghiệp rất nhiều, hỗ trợ luyện chế đan dược, luyện khí đều có thể kiếm tiền.

Tựa như thanh niên trước mắt, bán ra Giáo Chức Công Tế Giải, nhận được ích lợi, khẳng định cũng phải giao lên.

- Không sai, hiện tại các ngươi có hai lựa chọn, hoặc là mua sắm, hoặc là nhập hội, nếu không liền đợi về sau phiền phức đến đi!

Giải thích hết, thanh niên khẽ nói.

- Trương sư...

Đám người Nhược Hoan công tử, Tống Siêu đều đồng loạt nhìn qua.

- Thật không tiện, chúng ta không mua cũng sẽ không nhập hội!

Trương Huyền lắc đầu.

Hắn một chút hứng thú cũng không có.

Cái học hội phế vật này, chẳng lẽ còn có thể càng thêm thuận tiện hơn sư đệ của thập đại trường lão? Người sau cũng không cần, cái này làm sao có thể gia nhập.

- Có gan! Hi vọng sau khi bái sư kết thúc, các ngươi có thể tìm được chỗ dựa, nếu không, liền đợi Thương Nguyệt hội chúng ta tìm phiền toái đi!

Thấy mấy người trước mắt, căn bản không để ý tới hắn, thanh niên hung dữ hừ một tiếng, vung tay rời đi.

- Trương sư, nếu như bọn họ thật tìm phiền toái, thì làm sao bây giờ?

Trên mặt đám người Tống Siêu có vẻ lo lắng.

Bọn họ không có năng lực cùng chỗ dựa như Trương Huyền, đắc tội một tổ chức lão sinh như vậy, một khi bị trả thù, chỉ sợ thật sẽ vô cùng phiền phức.

- Bái sư trước lại nói, coi như bọn họ là lão sinh, nơi này là Danh Sư học viện, cũng không dám quá phận, thật dám tìm phiền toái, ta sẽ đi tìm Mi viện trưởng cùng Triệu viện trưởng.

Trương Huyền vẫy tay.

Tất cả mọi người là Danh Sư, coi như đối phương muốn tìm phiền toái, khẳng định cũng ở trong quy tắc, cùng hắn chơi quy tắc... Mình tuyệt đối có thể chơi bọn họ sụp đổ!

Đừng nói một học hội, coi như thập đại Danh Sư gộp lại, cùng hắn chơi, đoán chừng cũng không phải đối thủ.

- Được rồi, chúng ta liền dựa vào ngươi...

Nghe được lời hứa của hắn, mọi người an lòng không ít, tiếp tục đi đến thông đạo.

Dọc đường lại gặp được mấy đợt, cái gì Thẩm Nguyệt hội, Yêu Ma hội... Đều là một ít tổ chức học sinh, mời bọn họ gia nhập, hoặc là mua sắm tình báo của bọn hắn….

Trương Huyền lại tùy tiện sờ soạng mấy quyển, phát hiện đều không kém của Thương Nguyệt hội nhiều, tất cả đều nói khéo từ chối.

Nhìn thấy mấy tân sinh, đồ vật gì cũng không mua, liền đần độn tiến lên nghe công khai khóa, mấy lão sinh bán ra tình báo, tất cả đều mặt mũi đồng tình.

Tân sinh, đầu tiên là lựa chọn lão sư, thứ hai chính là chọn một học hội, nếu không, một khi cô lập đi ra, phiền toái vô số, đừng nói học phần, chỉ sợ ở cũng không ở được.

Không thèm để ý những lão sinh tự cho là đúng này, mấy người tới gần thông đạo công khai khóa.

Thông đạo chất đầy người, xếp thành đội ngũ thật dài.

Đưa mắt nhìn đi, trên đài cao, một lão sư đang giảng bài, thanh âm vang vang, mặc dù phía dưới nhiều người, vẫn có thể vang vọng ở bên tai, như đơn độc truyền âm.

- Con đường tu luyện, ở chỗ dụng tâm, Hợp Linh cảnh, linh nhục hợp nhất, muốn luyện hồn, đầu tiên luyện tâm...

Là trung niên chừng bốn mươi tuổi, trên đài cao ghi chú họ tên cùng học viện.

Là lão sư của Luyện Đan học viện, lục tinh trung phẩm, nói nội dung là pháp quyết tu luyện Hợp Linh cảnh.

Trương Huyền nghe vài câu, âm thầm gật đầu.

Mặc dù kém hắn giảng bài rất nhiều, cũng có không ít chỗ sai lầm, nhưng lại không thể không nói, mở ra lối riêng, cho người ta một loại cảm giác hoàn toàn mới, đổi lại những người khác nghe khóa này, khẳng định sẽ nhận được dẫn dắt cực lớn, ở trong Hợp Linh cảnh đi càng xa.

Mà đối với hắn, liền không có tác dụng gì.

- Đây là lão sư của Luyện Đan học viện, giảng bài không tệ, hơn nữa tài đại khí thô, làm học sinh của hắn, ở chỗ hắn mua sắm đan dược, sẽ tiện nghi hơn bên ngoài không ít...

Hắn hạ giọng, trên thư tịch giới thiệu liên quan tới vị lão sư này, kỹ càng nói cho đám người Nhược Hoan một lần.

Mấy người này và Trương Huyền cùng một chỗ trải qua Danh Sư thi đấu, biết tên này có bản lĩnh không lật sách cũng có thể nhìn thấy nội dung, đối với hắn nói ra những chuyện này, không có quá kinh hãi ngoài dự đoán, toàn bộ dụng tâm ghi nhớ.

Công khai khóa, mọi người cơ bản đều là trước nghe một lần, còn lựa chọn ra sao, trở về tinh tế cân nhắc, dù sao chỉ cần trong vòng ba ngày bái sư thành công là được, không cần thiết lo lắng.

- Tiếp tục đi thôi!

Nghe một hồi, biết đặc điểm giảng bài cùng trình độ năng lực của lão sư này, mọi người tiếp tục đi đến phía trước.

Vị lão sư kế tiếp là Y Đạo học viện, tu luyện cùng y đạo kết hợp, để cho người ta miễn trừ tai hoạ ngầm.

- Học tập hắn, tiến bộ khả năng không mau bằng lão sư của Luyện Đan học viện, nhưng thân thể tuyệt sẽ không xuất hiện vấn đề lớn, cơ sở đánh kiên cố, đối với về sau tu luyện, sẽ có chỗ tốt càng lớn!

Trương Huyền giới thiệu.

Danh Sư đều có phụ tu, những phụ tu này thành tựu mười đại học viện, chỉ cần lựa chọn một cái, liền nhất định bày nghề nghiệp này ở vị thứ nhất sau Danh Sư.

Như vậy cũng có chỗ tốt, thật giống như vừa rồi hắn nói, đi vào Luyện Đan học viện, đan dược khẳng định tiện nghi, nhận được tương đối dễ dàng.

Đi vào Y Đạo học viện, thì nghiên cứu thân thể càng thêm thấu triệt, tu luyện chú trọng cơ sở hơn...

Luyện Khí học viện, chú trọng luyện thể; Thuần Thú học viện, bồi dưỡng thú loại; Thư Họa viện, đào dã tình ý, để tâm cảnh tu luyện mau lẹ...

Tóm lại, mỗi học viện đều có sở trường từng người, học sinh chỉ căn cứ sở thích cùng am hiểu của mình lựa chọn liền được, không cần xoắn xuýt quá nhiều.

Lại dạo qua một vòng, Trương Huyền càng nghe càng không hứng thú, tìm chỗ vắng người ngừng, lấy ra một bản thư tịch trống không, vừa rồi từ mấy đại học hội lấy được tin tức, toàn bộ sao chép một lần.

- Cái này là tin tức của các lão sư công khai khóa, các ngươi lẫn nhau truyền đọc một chút, căn cứ cái này tìm lão sư thích hợp mình liền được!

Có Thiên Đạo thư viện sửa sang lại, tin tức chuẩn xác, không có bất kỳ sai lầm, bọn họ tìm lão sư cũng có thể miễn trừ đường quanh co, không cần bản thân lại đi theo.

- Ân!

Đám người Nhược Hoan công tử gật gật đầu.

Có thứ này, kết hợp với nghe giảng bài, quả thực không cần tiếp tục phiền phức Trương sư.

- Tốt, chính các ngươi xem đi, ta đi dạo một chút!

Cho đối phương thư tịch, Trương Huyền duỗi lưng, đang định rời nơi này, đi Kinh Hồng học viện hoặc Ma âm viện nhìn xem, đột nhiên nhìn thấy cái gì, toàn thân chấn động.

- Chẳng lẽ... Là nàng?

Chỉ thấy trong đám người, một thân ảnh thanh nhã chậm rãi tiến lên.

Là một bóng lưng, một bộ bạch y, mặc dù đi ở trong đám người chen chúc, nhưng nhìn không ra khó chịu cùng bất an, ngược lại cho người ta một loại cảm giác yên tĩnh an tường.

Loại cảm giác này, giống như nữ tử áo trắng ban đầu ở trong núi rừng Huyễn Vũ đế quốc không lưu lại họ tên kia giống nhau như đúc.

Lúc trước từ biệt, không tin tức, vốn cho rằng kiếp này khó gặp nhau, chẳng lẽ... chính là vị này?

Sợ là ảo giác của mình, nhìn kỹ qua.

Thân ảnh bạch y chậm rãi tiến lên, đám người chung quanh ngăn chặn, giống như bị một cỗ lực lượng đặc thù đẩy, tránh ra một lối đi, mà những người này lại không cảm thấy chút nào.

- Thực lực thật mạnh!

Con ngươi hắn co rụt lại.

Đây là một loại lĩnh ngộ không gian.

Người xung quanh, rõ ràng dời đi vị trí, nhưng ở trên cảm giác lại như đứng tại chỗ, năng lực cao minh như thế, xem như hắn cũng làm không được.

- Chẳng lẽ không phải?

Trương Huyền cũng có chút hoảng hốt.

Nữ tử áo trắng kia, mới vừa lúc bắt đầu, cảm giác thực lực không mạnh, cho nên mới phấn đấu quên mình đi cứu người, nhưng về sau, nàng để linh hồn của mình cùng thân thể hoàn mỹ dung hợp, không có thiếu hụt.

Phần năng lực này, liền vượt qua tưởng tượng của hắn.

Bởi vậy có thể thấy được, khẳng định là che giấu thực lực, cụ thể mạnh cỡ nào, thật đúng là không rõ ràng.

- Quan sát!

Tinh thần khẽ động, Trương Huyền lập tức sững sờ.

- Chẳng lẽ nàng không dùng võ kỹ?

Vốn nghĩ người này điều động không gian, khẳng định là dùng võ kỹ, dùng Thiên Đạo thư viện dò xét tra lai lịch một chút, kết quả lại phát hiện, thư viện cái gì cũng không có hình thành.

Nói cách khác... người phía trước không có vận dụng võ kỹ.

Nếu không thư viện không có khả năng dò xét không ra!

Cho đến trước mắt, còn không có đồ vật Thiên Đạo thư viện dò xét không được.

Hô!

Trong lòng nghi hoặc, đang muốn đi đến phía trước nhìn xem, nữ tử phía trước, giống như cảm ứng được ánh mắt của hắn, quay mặt lại.

Một dung nhan xinh đẹp xuất hiện.

Không phải nữ tử áo trắng kia thì là ai!

Dù lúc này trên mặt đối phương như mang theo ngụy trang đặc thù nào đó, có điều, căn bản không gạt được Minh Lý Chi Nhãn của hắn, có thể tuỳ ý nhìn ra, chính là nữ hài lúc trước ở trong dãy núi, bị vô số Linh thú vây công.

Lại khó nén kích động trong lòng, vội vàng đi tới, Trương Huyền nhịn không được mở miệng.

- Ngươi... sao ngươi ở đây?

Nữ hài như đang tìm cái gì, nghe được thanh âm, lúc này mới phát hiện là hắn, con mắt cũng sáng lên, nhẹ nhàng cười một tiếng, như trăm hoa đua nở.

Ngươi là lão sư?

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Nữ tử này như tự mang lấy một loại u nhã cùng thản nhiên, nhất là cười lên, xinh đẹp không nói ra được, ngay cả Triệu Nhã mở ra thể chất tới so sánh, tựa hồ cũng kém một mảng lớn.

- Chẳng lẽ... Ngươi cũng là học sinh của học viện?

Ngăn chặn kích động, không để cho mình thất thố, Trương Huyền nhịn không được nói.

Chẳng biết tại sao, ở trước mặt cô gái này, hắn sẽ kìm lòng không được khẩn trương, thậm chí có chút không biết làm sao.

Lúc trước ở trước mặt những người khác là chưa bao giờ có.

Hắn ở đây, là bởi vì trở thành học sinh của Danh Sư học viện, đối phương cũng xuất hiện ở đây, sẽ không phải cũng là học viên chứ, nếu như thế này liền tốt, khẳng định có thể ở chung thời gian rất lâu.

Nữ tử lắc đầu.

- Không phải?

Trương Huyền sững sờ:

- Cái kia... Ngươi là người thân của trưởng lão nào đó?

Danh Sư học viện, quản lý sâm nghiêm, trừ học viên cùng lão sư, hầu như ai cũng không vào được.

Có thể xuất hiện ở đây, chẳng lẽ, là nữ nhi hoặc thân thích của trưởng lão nào đó, nếu không, sao có thể đến nơi này, lại không bị phát hiện?

Nữ tử lắc đầu lần nữa.

- Vậy...

Trương Huyền vò đầu, đang muốn tiếp tục suy đoán thân phận của đối phương, liền nghe một thanh âm thanh nhã vang lên bên tai.

- Đi theo ta!

Ngay sau đó liền thấy nữ tử áo trắng đi thẳng về phía trước.

- Ngươi biết nói chuyện...

Trương Huyền ngẩn ngơ.

Trước đó ở trong sơn mạch, đối phương một câu không nói, còn tưởng rằng không biết nói chuyện, không nghĩ tới chẳng những biết nói, thanh âm còn dễ nghe như thế.

- Đương nhiên biết!

Nữ tử áo trắng lườm hắn một cái, mỉm cười.

Cái tên này, giống như đồ đần vậy.

Trước đó ở Huyễn Vũ sơn mạch, nàng ra tay đánh chết một Linh thú hung mãnh, nhận được vô số Linh thú cảm kích.

Những Linh thú này, cùng một chỗ đến báo ân, sợ quấy rầy bản thân, lặng lẽ tập hợp, kết quả lại bị tên này cho rằng là vây công, nhất định lôi kéo nàng nhảy xuống đầm nước.

Cìn ở dưới nước lặn thời gian dài như vậy.

Còn tự cho là cứu nàng một mạng, để cho người ta dở khóc dở cười.

Mặc dù thoạt nhìn ngốc như vậy, nhưng cũng là một mảnh hảo tâm, nàng mới không có vạch trần ở trước mặt.

Vốn cho rằng là bèo nước gặp nhau, về sau khó gặp nhau nữa, hắn giúp mình một lần, bản thân cũng giúp hắn một lần liền xong, không nghĩ tới ở đây gặp gỡ lần nữa.

- Ngươi là học sinh nơi này?

Nữ hài vừa đi về phía trước, vừa hỏi.

- Ân, ta là tân sinh năm nay mới tới, hôm qua mới thông qua nhập môn khảo hạch. Lúc trước gặp mặt, ở Huyễn Vũ đế quốc còn không có xuất phát!

Trương Huyền gật đầu.

Đây không phải bí mật gì, cũng không có gì có thể giấu giếm.

- Ah!

Nữ hài nhẹ gật đầu, trong lòng bừng tỉnh.

Nguyên lai là mới vừa thi vào học viên, khó trách xuất hiện ở đây.

- Ngươi chọn lão sư chưa?

Trong lòng hơi động, nhớ tới cái gì đó, nữ hài hỏi.

- Còn không có tuyển, cũng không có ý định tuyển...

Trương Huyền lắc đầu.

- Không có ý định tuyển?

Nữ hài kỳ quái:

- Vì cái gì?

Tới trường, không chọn lão sư, làm sao học?

- Không có gì... Chính là không tìm được thích hợp!

Trương Huyền xấu hổ cười một tiếng.

Không phải hắn không muốn giải thích, mà là không dám, vạn nhất nói trình độ lão sư nơi này không được, giảng bài đối với hắn không có tác dụng... Chỉ sợ sẽ bị lão sư võ thuật vây công đánh chết.

- Muốn tìm dạng lão sư gì? Ánh mắt của ta cũng không tệ lắm, có thể giúp ngươi tuyển một chút!

Nghe được nguyên nhân này, nữ hài nói.

Dù đối với lão sư học viện không hiểu rõ lắm, nhưng ánh mắt nàng cũng không tệ lắm, hắn là có thể giúp đối phương tìm được một vị thích hợp.

- Cái này...

Trương Huyền vò đầu.

Hắn căn bản không muốn tìm lão sư, để hắn nói kỹ càng, còn thật không biết trả lời thế nào.

Phù hợp hắn... ngay cả Triệu viện trưởng, Mi viện trưởng cũng cự tuyệt, các lão sư khác làm sao có thể phù hợp?

- Ta cảm thấy cái này cũng không tệ, giảng giải công pháp cực kỳ kỹ càng, từ cạn tới sâu, để cho người ta lại càng dễ học tập!

Thấy hắn không nói, đi về phía trước mấy bước, nữ hài ngừng lại, chỉ một lão giả cách đó không xa đang giảng bài.

Trương Huyền nhìn sang, phía trên ghi chú họ tên, là một vị trưởng lão của Thiên Công viện.

Thiên Công chức nghiệp, ngày ngày tiếp xúc với chính xác, tâm tư kín đáo, mặc dù lão giả này giảng giải cũng là phương pháp tu luyện Hợp Linh cảnh, nhưng ăn khớp rõ ràng, nhịp nhàng liên hoàn, như là mưu kế chắc chắn, không có kẽ hở, để cho người ta sau khi nghe lưu luyến quên về.

Không ít tân sinh, đều vây ở bên cạnh, kích động khó tự kiềm chế, như muốn bái làm sư.

Học sinh lựa chọn lão sư, lão sư cũng chọn học sinh.

Rất nhiều lão sư lợi hại, coi như ngươi muốn tuyển, cũng chưa chắc có thể được chọn.

Vị này giảng bài trình độ cực cao, có lẽ có không ít người báo danh, hắn có thể tuyển chọn mấy cái, lại không biết.

- Vị trưởng lão này không tệ, có điều, ta không thích hợp...

Trương Huyền lắc đầu:

- Được rồi, đừng giúp ta tuyển, ta tạm thời còn không có ý nghĩ bái sư, ngược lại là ngươi, tên gì, tại sao lại ở chỗ này?

- Ta?

Nữ hài dừng bước, đang muốn nói chuyện, liền nghe học sinh chung quanh trong nháy mắt kích động lên.

- Nghe nói học viện tới một vị mỹ nữ lão sư, cũng muốn lên công khai khóa, nhanh đi qua nhìn một chút!

- Vậy thì có cái gì có thể nhìn, tìm lão sư cũng không phải tìm đạo lữ, xinh đẹp không tính là gì!

- Ta nghe nói, là Danh Sư đường chuyên môn sắp xếp đến rèn luyện, không đủ hai mươi tuổi, liền thành công khảo hạch Danh Sư lục tinh, ngay cả thập đại trường lão gặp gỡ cũng phải cung kính!

- Thật hay giả?

- Thúc thúc của ta là lão sư, chuyện này hắn nói với ta, làm sao có thể giả? Nếu như có thể vào môn hạ của nàng, về sau khẳng định một bước lên mây!

- Thật là Danh Sư đường phái đến rèn luyện, tầm mắt cùng hiểu biết hoàn toàn khác biệt. Đúng, nàng tên gọi là gì? Vừa rồi ta mua Giáo Chức Công Tế Giải, tại sao bên trong không có?

- Nàng là lão sư vừa tới, Thương Nguyệt hội, Chân Dương hội đều chưa thấy qua, tự nhiên không có tài liệu, nhưng ta nghe nói qua tên của nàng, hình như gọi... Lạc Nhược Hi!

- Tên rất hay! Chỉ là cái tên này, cũng đáng giá đi nghe giảng bài...

...

Trong âm thanh nói thầm, vô số tân sinh, lão sinh tràn đầy hưng phấn đi đến phía trước, sợ tìm không thấy vị trí.

- Mỹ nữ lão sư?

Nhìn thấy mọi người hưng phấn như thế, Trương Huyền bất đắc dĩ.

Trước kia thời điểm ở Hồng Thiên học viện, Thẩm Bích Như cũng là mỹ nữ lão sư.

Lão sư xinh đẹp, chưa hẳn dạy học liền tốt.

- Chúng ta cũng đi qua đi!

Nghe được chung quanh thảo luận, nữ hài lắc đầu, theo sau lưng mọi người đi thẳng về phía trước.

- Ngươi cũng muốn nhìn mỹ nữ lão sư?

Trương Huyền sững sờ.

Vị trước mắt này là nữ tử, làm sao cũng cảm thấy hứng thú với mỹ nữ lão sư?

Nhẹ nhàng cười một tiếng, nữ hài cũng không giải thích, theo sát ở phía sau, đi thẳng về phía trước.

Trương Huyền đành phải theo ở phía sau.

Không lâu sau, đi tới gần một đài cao, lúc này, phía trước đã chất đầy người, không biết bao nhiêu.

Ngẩng đầu nhìn lên đài cao, chỉ thấy một lão giả đứng ở phía trên, đang thu thập cái gì.

Cái đài cao này, xem bộ dáng là vừa vặn tạo dựng, phía trên hết thảy bài trí đều là mới, thậm chí còn không sửa sang lại đầy đủ, chỉ viết ba chữ Lạc Nhược Hi, cái khác không có gì cả.

- Người ở đâu? Ta làm sao không thấy? Tin tức của ngươi không có sai chứ?

- Sai? Nói đùa cái gì đó, nhìn thấy lão giả trên đài kia không? Là Luyện Đan học viện Chu trưởng lão!

- Chu trưởng lão? Chu trưởng lão nào?

- Luyện Đan học viện, còn có trưởng lão nào họ Chu? Đương nhiên là Chu phó viện trưởng!

- Chu phó viện trưởng, tự mình tới sửa sang lại bàn giảng bài?

- Đúng vậy, bởi vậy có thể thấy được học viện coi trọng Lạc sư...

...

Phía trước không ngừng nói thầm.

- Chu phó viện trưởng?

Sắc mặt của Trương Huyền nghiêm túc.

Luyện Đan học viện, ở trong thập đại viện đứng hàng thứ nhất, trong đó địa vị của viện trưởng cũng nước lên thì thuyền lên, đường đường Phó viện trưởng, tự mình tới sửa sang lại đài giảng bài, xem ra vị Lạc sư này quả thực rất được coi trọng.

- Thế nào? Có muốn bái vị Lạc sư này làm thầy hay không?

Thấy bộ dáng của hắn, nữ hài nhìn qua.

- Không muốn!

Trương Huyền lắc đầu.

- Vì cái gì? Ngươi nhìn nhiều người như vậy đều muốn!

Nữ hài không hiểu.

Danh Sư cùng cấp bậc, rất nhiều người đều muốn bái tổng bộ, mà sẽ không bái phân bộ.

Bởi vì ánh mắt cùng hiểu biết không giống.

Càng đến gần tổng bộ, tiếp xúc Danh Sư đẳng cấp càng cao, lý giải công pháp, tu luyện cũng càng sâu khắc, không phải là phân bộ có thể so sánh được.

Thật giống như Lạc Thất Thất lúc trước.

Mặc dù chỉ là Luyện Đan sư ngũ tinh, nhưng ở Huyễn Vũ đế quốc có thể dạy Luyện Đan sư cùng cấp bậc.

- Không nói trước nàng giảng bài được không, coi như khá hơn nữa, khẳng định cũng sẽ không mạnh hơn ta! Một người ngay cả ta cũng không bằng, vì sao phải bái nàng làm thầy?

Trương Huyền thản nhiên nói, trong lời nói để lộ ra tự tin mạnh mẽ.

Tổng bộ tới lại như thế nào?

Chẳng lẽ giảng giải còn có thể kỹ hơn Thiên Đạo công pháp sao, càng phù hợp đại đạo sao?

Nói đùa cái gì đó!

- Lại nói, mỹ nữ là mọi người vây đỡ, nếu thật là mỹ nữ, làm sao đến bây giờ còn không dám ra ngoài? Chỉ sợ không những không xinh đẹp như trong truyền thuyết, làm không cẩn thận sẽ là cái xấu xí!

Trương Huyền cười cười, tiếp tục nói.

Mặc dù chưa yêu đương, nhưng hắn biết ở trước mặt một nữ nhân tốt nhất đừng tán dương một cái khác, nếu không, khẳng định xù lông.

Nữ hài này đẹp như thế, nếu như một mực nói người khác, chắc chắn sẽ không lưu lại hảo cảm, ngược lại sẽ để cho nàng chán ghét.

Lại nói, cái gì mỹ nữ lão sư, là hài hước mà thôi.

Người xinh đẹp hắn thấy cũng nhiều, Thẩm Bích Như, Triệu Nhã, Vương Dĩnh, Mạc Vũ, Triệu Phi Vũ, Lạc Thất Thất, Ngọc Phi Nhi... Cái nào không phải khuynh quốc khuynh thành.

Cái gọi là mỹ nữ lão sư kia, nếu quả thật có tư sắc như những người này, khẳng định đã sớm nghe nói, làm sao đến giờ mới biết được?

Đoán chừng là Danh Sư học viện cố ý tuyên truyền, mục đích là vì lấy lòng tổng bộ, để nàng vui lòng mà thôi.

Loại sự tình này, cũng không phải chưa thấy qua, không có gì kỳ quái.

- Xấu xí?

Đôi mắt thanh tú của nữ hài trợn tròn.

- Đúng vậy, yên tâm đi, chắc chắn sẽ không xinh đẹp, chờ nàng đi ra, xem xét liền biết...

Trương Huyền nhẹ gật đầu, vẻ mặt tự tin, đang muốn tiếp tục nói chuyện, chỉ thấy Chu trưởng lão ở trên đài cao như nhìn thấy cái gì, ánh mắt sáng lên, vội vàng bay tới, rơi vào cách đó không xa, ôm quyền nói với nữ hài bên người.

- Lạc sư, ngươi đã đến, nhanh lên đài đi, đã chuẩn bị xong...

- Ân!

Nữ hài nhẹ gật đầu, nhìn lại Trương Huyền, ánh mắt giống như cười mà không phải cười:

- Ta xấu xí lắm sao?

- Ngươi, ngươi... Chính là Lạc Nhược Hi, Lạc sư kia?

Toàn thân Trương Huyền cứng đờ, con mắt lập tức trợn tròn:

- Ngươi không phải học sinh... Ngươi là lão sư?

Thiên Đạo thư viện tấn cấp (1)

dtv-ebook.com

Lần này đến phiên Trương Huyền bối rối.

Hắn vẫn luôn nghĩ nữ hài tuổi tác tương đương hắn kia là học sinh, nằm mơ cũng không nghĩ tới, lại là lão sư từ tổng bộ tới!

Mới vừa nói nàng xấu xí, nháy mắt người ta liền xuất hiện ở bên cạnh, Trương Huyền không khỏi xấu hổ.

Nói thật, nếu như Lạc Nhược Hi xấu xí mà nói, chỉ sợ cũng không có người đẹp.

Mặc dù không biết dùng phương pháp gì ngụy trang, để cho người ta thoạt nhìn không kinh diễm như vậy, nhưng ngụy trang qua, cũng là mỹ nữ trong trăm có một, không kém đám người Triệu Nhã chút nào.

Nhất là khí thế siêu nhiên thoát tục trên người, để cho người ta nhìn một cái, liền rơi vào trong đó khó mà tự kềm chế.

Thấy gia hỏa đần độn này không biết làm sao, Lạc Nhược Hi cười cười, cũng không trả lời, thân thể nhảy lên, rơi vào trên đài.

- Thật đẹp!

- Đúng vậy, loại dung mạo này, trên hoa khôi bảng của học viện khẳng định cũng có thể sắp xếp thứ nhất!

- Đệ nhất? Đệ nhất rất khó đi, ta là người Yêu Nghiệt hội, ta vẫn cảm thấy Yêu Yêu tỷ xinh đẹp nhất!

- Trái lại, ta cảm thấy Đổng Hân học trưởng đẹp nhất!

- Ta vẫn ưa thích Phi Nhi công chúa, học trưởng ta cảm thấy cua không được, nàng vẫn có khả năng...

- Muốn đuổi theo Phi Nhi công chúa? Nằm mơ đi, ngươi không thấy Hình Viễn đuổi bao lâu cũng không có cách nào sao, nói thật, ta vẫn cảm thấy Lạc Thất Thất rất có hương vị, đáng tiếc nàng ghét ta...

...

Nhìn thấy Lạc Nhược Hi rơi ở trên đài, phía dưới không khỏi xôn xao.

Nghe được có mỹ nữ lão sư tới công khai khóa, không ít lão sinh đều tới, trước mắt lít nha lít nhít, từng người hưng phấn thảo luận.

Học viện cũng có không ít mỹ nữ, mọi người thậm chí làm ra Hoa Khôi bảng, tiến hành bình xét.

Nhưng mọi người đều có yêu ghét, ai là thứ nhất tranh luận rất lớn, một mực không có kết luận mà thôi.

- Tại hạ Lạc Nhược Hi, là lão sư học viện mới tới!

Không để ý tới phía dưới thảo luận, Lạc Nhược Hi nhẹ nhàng mở miệng, thanh âm mang theo mị lực đặc thù, khiến người ta say mê, tiếng ồn ào huyên náo chung quanh lập tức an tĩnh lại.

- Nội dung công khai khóa của ta là ở Hợp Linh cảnh làm sao linh nhục hợp nhất!

- Hợp Linh cảnh, bắt đầu tu luyện linh hồn, tu luyện vô ý, rất dễ dàng xuất hiện hồn thể tách rời, lực lượng không cách nào phát huy đến cực hạn...

Thanh âm nữ hài vang lên.

Trương Huyền nghe một hồi, nhịn không được bội phục.

Không hổ là Danh Sư từ tổng bộ tới, mặc dù nội dung giảng giải phổ thông, nhưng hết sức chính xác, nhắm thẳng vào đại đạo, ngay cả hắn cũng không có tìm ra chút vấn đề nào.

Khó trách lúc trước hồn phách cùng thân thể hắn xung đột, có thể dễ như trở bàn tay giải quyết, lý giải đối với linh nhục, so với hắn hiện tại cũng không hề yếu.

Vậy thì rất đáng sợ.

Hắn là sưu tập vô số bí tịch tạo thành Thiên Đạo công pháp, tương xứng với hắn, xem ra Lạc Nhược Hi này không đơn thuần là Danh Sư lục tinh, khẳng định tiếp thu qua Danh Sư tốt hơn chỉ điểm.

Nếu không, không có khả năng bằng chừng ấy tuổi, liền lý giải Hợp Linh cảnh thấu triệt như thế.

Rất nhanh, một bài giảng kết thúc.

- Bài học hôm nay liền nói đến đây! Cuối cùng nói một chút tiêu chuẩn thu đồ của ta, thông qua ta đo lường là được, không thông qua, ta một cái cũng sẽ không thu!

Lạc Nhược Hi khoát tay áo.

- Thông qua đo lường? Dạng đo lường gì?

- Đúng vậy, còn xin Lạc sư chỉ rõ...

Mọi người từ trạng thái như si như say tỉnh táo lại, biết có thể bái nàng làm thầy, sẽ để cho tu vi tiến thêm một bước, trong mắt tất cả đều mang theo chờ mong.

- Học thuộc lòng! Một canh giờ có thể đọc một vạn quyển sách, ta sẽ thu hắn làm đệ tử.

Lạc Nhược Hi nói.

- Một vạn bản?

Tất cả mọi người nhoáng một cái, thiếu chút nữa ngất đi.

Coi như mọi người có bản lĩnh đã gặp qua là không quên được, nhưng một canh giờ dọc hơn trăm bản cũng rất lợi hại, một vạn bản... Lật cũng lật không kịp, làm sao đọc?

Đổi lại khảo hạch khác, hai ngày này cố gắng một chút, có lẽ còn có thể làm được, chuyện này... Là nhất định làm không được!

- Cái khảo hạch này... Chỉ sợ chiêu không đến học sinh đâu?

Trương Huyền cũng ngẩn ngơ.

Một canh giờ đọc thuộc lòng một vạn quyển sách, mượn nhờ thư viện có thể tuỳ tiện làm được, thật muốn đọc thuộc lòng, khẳng định rất khó.

Trừ khi ý thức ở trong thư viện.

Trong thư viện lật sách, là không cần tốn thời gian, lại thêm ghi nhớ cũng nhanh hơn bên ngoài, một canh giờ có thể làm được, thậm chí càng vượt qua, những người khác... Đừng nói những học sinh này, coi như thập đại trường lão, có thể làm được hay không cũng không biết.

Đưa ra điều kiện như vậy... Chẳng lẽ Lạc Nhược Hi không muốn thu học sinh?

- Chu trưởng lão, chuyện này liền làm phiền ngươi hỗ trợ xử lý...

Nói xong, nhẹ nhàng cười một tiếng, Lạc Nhược Hi từ trên đài cao nhảy xuống, đi tới bên cạnh Trương Huyền:

- Đi thôi!

- Ân!

Trương Huyền gật đầu, hai người sóng vai đi ra ngoài.

- Tên kia là ai?

- Hình như là tân sinh năm nay tới!

- Tân sinh? Tân sinh tại sao biết Lạc sư? Hơn nữa nhìn bộ dáng quan hệ cũng không tệ lắm?

- Không biết...

- Làm sao không phải ta? Là ta thật tốt...

- Là Trương sư... Không hổ là tân sinh lợi hại nhất, ngay cả mỹ nữ lão sư cũng quyến rũ đi...

- Vì sao gọi quyến rũ, nói khó nghe như vậy, gọi là cám dỗ được không?

...

Nhìn thấy Lạc sư cùng một tân sinh rời đi, rất nhiều lão sinh đau lòng nhức óc, hận không thể thay vào đó, tân sinh thì hưng phấn đến con mắt tỏa ánh sáng, cảm thấy mặt mũi có ánh sáng.

Mặc kệ những nghị luận kia, giờ phút này Trương Huyền cùng Lạc Nhược Hi đã đi ra đám người, dọc theo bên hồ rộng lớn của học viện, chậm rãi tiến lên.

Xuân ý dạt dào, bốn phía đều là màu xanh lục nồng đậm, dương liễu rủ xuống như tóc đen, múa may theo gió.

Sóng nước dập dờn, lóe ra ánh nắng tựa như vảy cá.

Cùng Lạc Nhược Hi chậm rãi tiến lên, mặc dù không có trò chuyện, nhưng chẳng biết tại sao, trong lòng cảm thấy cực kỳ yên tĩnh.

Trùng sinh hơn nửa năm, từng màn như nước gợn chảy xuôi trong đầu, làm lão sư, thu đồ, nhập học, truyền thụ thiên hạ, Thiên Huyền vương quốc, Thiên Vũ vương quốc, Hiên Viên vương quốc, Vạn Quốc liên minh, Huyễn Vũ đế quốc, Hồng Viễn đế quốc...

Tu vi cũng từ Chân Khí cảnh, từng bước một tấn cấp đạt đến Kiều Thiên cảnh bây giờ.

Tâm cảnh khắc độ, càng từ 0.1, đạt đến 19. 1, so với Danh Sư lục tinh cũng không hề yếu.

Lưu sư, Trang sư, Khang sư, Mạc sư, Mi sư...

Triệu Nhã, Lục Tầm, Lộ Viễn, Thẩm Bích Như, Mạc Vũ...

Cả đám nhân vật ở trước mắt lóe lên.

Luyện Đan sư, Thư Họa sư, Thuần Thú sư, Độc sư... Vô số chức nghiệp cùng thư tịch nhìn qua, rất nhiều tri thức xẹt qua thức hải.

Ầm ầm!

Thời điểm hắn chính đắm trong những hồi ức, đột nhiên cảm thấy thư viện trong đầu kịch liệt oanh minh, ngay sau đó không ngừng lay động.

- Làm sao vậy?

Con ngươi hắn co rụt lại.

Thiên Đạo thư viện là chỗ dựa trọng yếu nhất của hắn cho đến trước mắt, trong đầu luôn vững như bàn thạch, làm sao sẽ đột nhiên đung đưa.

Trong lòng ngạc nhiên, có điều, căn bản không cho hắn thời gian ngẫm nghĩ, trong óc sôi trào, cảm thấy cảnh tượng trước mắt càng ngày càng mơ hồ, càng ngày càng u ám, ngay sau đó thân thể nhoáng một cái, ngã trên mặt đất.

Trước khi hôn mê, dường như nhìn thấy Lạc Nhược Hi lao đến, thanh âm ngạc nhiên vang lên:

- Tại sao lại choáng? Thân thể sẽ không yếu ớt như thế chứ...

Yếu ớt?

Trương Huyền muốn khóc.

Lần trước là linh hồn cùng thân thể không cách nào hòa tan, sinh ra va chạm, mà bây giờ, trời mới biết thư viện chơi đùa cái gì ah...

Thật không phải ta yếu ớt, mà là trùng hợp!

Nói thật, ta không những không yếu, còn rất cường tráng, thật...

Nhưng những lời này còn không có nói ra, ý thức liền thoát ly thân thể, cả người hoàn toàn lâm vào tối tăm.

...

Ý thức ở trong óc không ngừng quanh quẩn, không biết qua bao lâu, lúc này Trương Huyền mới chậm rãi tỉnh lại.

Vội vàng mở to mắt, lúc này mới phát hiện, thế mà nằm ở khu tinh anh, trên giường của mình.

- Lão sư, ngươi đã tỉnh...

Ngay sau đó, nghe được một thanh âm hưng phấn, lập tức liền thấy một khuôn mặt trắng hồng xuất hiện ở cách đó không xa.

- Tiểu Thất, sao ngươi lại ở đây?

Trương Huyền sững sờ.

Không phải người khác, chính là ở Hồng Viễn đế quốc thu đồ đệ luyện đan… Lạc Thất Thất.

Từ Địa Cung đi ra, cùng đi Hồng Viễn thành, có điều sau khi tới, liền sớm về học viện, không nghĩ tới thế mà tìm đến nơi này.

- Ta nghe Triệu viện trưởng nói ngươi đã tới khu tinh anh, liền đến tìm ngươi, còn chưa tới, liền ở bên hồ nhìn thấy ngươi hôn mê bất tỉnh, đành phải đưa ngươi trở về!

Lạc Thất Thất nói.

- Ở bên hồ? Vậy...

Trương Huyền nhíu mày.

- Lão sư là muốn hỏi Lạc sư, nàng nhìn một chút, nói ngươi không có gì trở ngại, liền rời đi!

Lạc Thất Thất nói.

- Rời đi? Trực tiếp đi?

Trương Huyền sửng sốt một chút, trong lòng hơi có chút thất lạc.

Nhưng suy nghĩ một chút cũng có thể rõ ràng, đối phương cùng hắn chỉ có duyên gặp mặt một lần, xem như nhận biết mà thôi, bản thân vô duyên vô cớ hôn mê, đường đường lão sư, cũng không thể tự mình đưa về chỗ ở chứ?

Thật muốn như vậy, tin tức truyền ra, lão sư cũng không cần làm nữa.

Bất kể nói thế nào, thân phận bây giờ, hắn là học sinh, đối phương là lão sư, sư chính là sư, sinh chính là sinh, không có khả năng có quá nhiều gặp gỡ.

- Đúng vậy! Lạc sư nghe nói là hôm qua đến học viện, sao lão sư lại nhận thức?

Lạc Thất Thất nhẹ gật đầu, tràn đầy nghi ngờ nhìn qua.

Nghe nói vị Lạc sư này là từ tổng bộ tới, hôm qua mới cùng Mộc sư tới Danh Sư học viện, Trương sư cùng với các nàng chung một chỗ từ Huyễn Vũ đế quốc đến, nghĩ như thế nào cũng không có gặp nhau, không có khả năng nhận biết ah!

- Ta? Ta cũng là cơ duyên xảo hợp, đúng rồi... Các ngươi đều họ Lạc, chẳng lẽ trước đó không biết?

Trong lòng Trương Huyền hơi động.

Lạc Nhược Hi cùng Lạc Thất Thất, đều họ Lạc.

Đều là mỹ nữ ngàn dặm mới tìm được một, có thể trước đó liền nhận biết hay không?

- Họ Lạc nhiều lắm, làm sao có thể đều biết!

Lạc Thất Thất cười lắc đầu.

Vị lão sư này của mình, bình thường thật thông minh, làm sao lúc này lại mắc hồ đồ rồi.

Mặc dù Lạc gia không phải thế gia vọng tộc, nhưng toàn bộ Danh Sư đại lục, nhân khẩu dày đặc, mang họ này không có một tỷ, cũng ít nhất có tám trăm triệu, làm sao có thể đều biết!

- Cũng phải!

Trương Huyền vò đầu.

Vừa rồi là tâm huyết dâng trào, tùy tiện hỏi ra miệng, không nghĩ tới nhiều như vậy.

- Ta hôn mê bao lâu?

Từ trên giường ngồi dậy, Trương Huyền hỏi.

- Đã ba ngày!

Lạc Thất Thất nói.

- Ba ngày?

Trương Huyền giật nảy mình.

Lần trước bất tỉnh ba ngày, lần này lại ba ngày, làm sao gần đây hôn mê số lần càng ngày càng nhiều, thời gian cũng dài như vậy?

- Đúng vậy, tân sinh học viện đều đã bái sư xong!

Lạc Thất Thất cười khổ lắc đầu.

Vị lão sư này hôn mê cũng thật không phải lúc, tất cả tân sinh đều ở trong ba ngày này bái sư, hắn lại trực tiếp ngủ.

Thiên Đạo thư viện tấn cấp (2)

dtv-ebook.com

Nhưng căn cứ nàng hiểu rõ lão sư, hẳn là sẽ không thèm để ý.

Mi viện trưởng, Triệu viện trưởng có tâm tư thu đồ, thu sư đệ cũng cự tuyệt, làm sao có thể đi bái lão sư khác của học viện làm thầy.

- Được rồi!

Quả nhiên, nghe được nàng nói, Trương Huyền lắc đầu, trên mặt cũng không có quá để ý, ngược lại quan tâm tới người khác:

- Đúng rồi, vị Lạc sư kia... cuối cùng thu mấy học sinh?

- Lạc sư, nàng... hình như một cái cũng không có thu, điều kiện của nàng quá hà khắc, trong vòng một canh giờ đọc thuộc lòng một vạn quyển thư tịch, cái này là không thể nào làm được!

Lạc Thất Thất lắc đầu.

- Một cái cũng không có thu?

Trương Huyền kỳ quái.

Nếu là học viện lão sư, làm sao sẽ một học sinh cũng không thu?

- Đúng vậy, cụ thể chuyện gì xảy ra ta cũng không biết, dù sao tất cả mọi người đều rất kỳ quái!

Lạc Thất Thất cũng không biết rõ.

Theo như truyền thuyết, Lạc Nhược Hi này, là tổng bộ phái đến rèn luyện, đã như vậy, khẳng định phải thu học sinh truyền giáo mới coi như

hoàn thành, nhưng điều kiện hà khắc như thế, còn thu thế nào?

Cái này rõ ràng là đuổi người ah!

- Chờ tìm cơ hội hỏi một chút đi!

Nghĩ một lát, Trương Huyền cũng nghĩ không thông nguyên nhân gì, đành phải lắc đầu.

Không đi nghĩ sự tình Lạc Nhược Hi nữa, lúc này mới tập trung lực chú ý ở trên người Lạc Thất Thất, nhìn thoáng qua, nhịn không được sững sờ:

- Ngươi đột phá?

Trước đó Lạc Thất Thất liền đạt đến Kiều Thiên cảnh đỉnh phong, ở năm thứ hai được cho hàng đầu, không nghĩ tới mấy ngày không thấy, đã đột phá ràng buộc, đạt đến Hóa Phàm thất trọng Quy Nhất cảnh!

- Ân, vẫn là công lao của lão sư, để ta được Triệu viện trưởng tẩy kinh phạt tủy, lúc này mới một lần hành động đột phá!

Lạc Thất Thất cười cười.

Nếu không phải Triệu viện trưởng trợ giúp, coi như nàng cách Quy Nhất cảnh không nhiều, muốn đột phá, cũng phải tốn hao mấy tháng thậm chí một năm thời gian.

Tu vi đi đến Hợp Linh cảnh, muốn đột phá, không chỉ cần chân khí gia tăng, linh hồn cũng phải trưởng thành, mà người sau, cực khó tu luyện, thường thường thật nhiều năm, cũng khó tăng trưởng một tia.

Nguyên nhân chính là như thế, năm thứ hai không biết bao nhiêu người bị vây ở Kiều Thiên cảnh đỉnh phong, chính là đạp không ra một bước cuối cùng.

Triệu viện trưởng thân là cường giả Thánh cảnh, tự mình ra tay, không chỉ chân khí tinh thuần, linh hồn càng được rèn luyện một phen, lúc này mới thuận lý thành chương, đột phá cửa ải.

Không chỉ nàng nhận được chỗ tốt, ngay cả Ngọc Phi Nhi, Hình Viễn, Ngô Chấn, Diệp Tiền cũng được lợi rất nhiều.

- Công lao?

Trương Huyền nháy con mắt.

Hắn có công lao gì? Lại cùng Triệu viện trưởng có quan hệ gì?

- Đúng vậy, chẳng lẽ lão sư quên sự tình ở Địa Cung, cứu chúng ta, thu hồi di thể của Ngô Dương Tử tiền bối, đây là đại công...

Lạc Thất Thất giải thích.

- Nha...

Trương Huyền giờ mới hiểu được, vì cái gì bản thân làm sập phân bộ của Luyện Khí học viện, đối phương đột nhiên cải biến thái độ, không làm gì mình, nguyên lai là vì cái này.

- Lão sư, ta không được ngươi đồng ý, liền giao Phủ Cầm Luyện Khí pháp cho Luyện Khí học viện, mong lão sư trách phạt...

Nói đến đây, Lạc Thất Thất vội vàng khom người.

Phủ Cầm Luyện Khí pháp, là lão sư mang nàng lấy được, mà nàng không trải qua đồng ý, liền giao lên, có chút tự tiện chủ trương.

- Thứ này vốn chính là Ngô Dương Tử truyền thụ cho ngươi, ngươi muốn xử lý như thế nào, liền xử lý như thế ấy, lại nói, nộp lên cho Triệu viện trưởng, hắn có thể phát huy ra hiệu quả lớn nhất, không có gì!

Trương Huyền vội vàng vẫy tay.

Lạc Thất Thất bái Ngô Dương Tử làm thầy, là học sinh danh chính ngôn thuận của hắn, bộ công pháp này, truyền cho ai, làm thế nào, là nàng quyết định, cùng bản thân không có quan hệ.

- Đa tạ lão sư!

Mặc dù đoán được lão sư sẽ đồng ý, nhưng mà không nghĩ tới nghĩ cũng không nghĩ, liền đáp ứng, loại lòng dạ này, quả thực làm người ta bội phục.

- Đúng rồi lão sư, sự tình nơi ở cũ của Ngô Dương Tử lão sư, ta tìm người tra xét, có người nói biết, hẹn ta đêm nay gặp mặt, hiện tại trời đã tối, ta muốn đi qua nhìn một chút!

Lại hàn huyên một hồi, Lạc Thất Thất đột nhiên nhớ tới một việc, nhịn không được nói.

- Đêm nay?

Trương Huyền ngẩng đầu nhìn ra ngoài cửa sổ, lúc này mới phát hiện, ánh nắng đã rơi về phía tây, trời có chút tối.

Xử lý xong sự tình Linh Tài các, đã vượt qua giữa trưa, sau đó lại nghe công khai khóa, cùng Lạc Nhược Hi đi dạo, lúc hôn mê, đã đến buổi chiều! Đằng sau hôn mê ba ngày, không nghĩ tới vừa tỉnh dậy, đã là trời tối ngày thứ tư.

- Như vậy đi, ta ăn một chút gì đó, lại cùng đi với ngươi!

Chần chờ một chút, Trương Huyền nói.

Ba ngày không có một giọt nước, trong bụng sớm đã trống trơn.

- Liền biết lão sư đói bụng, ta đã chuẩn bị xong!

Lạc Thất Thất cười cười, cổ tay khẽ đảo, trên bàn bày đầy thịt rượu phong phú.

- Đa tạ!

Nhìn thấy đồ ăn mỹ vị, Trương Huyền thèm ăn nhỏ dãi, vội vàng bắt đầu ăn.

Vừa ăn cơm, vừa nhân cơ hội nhìn lại trong óc.

Ba ngày trước, sở dĩ hôn mê, là bởi vì thư viện chấn động, hiện tại tỉnh lại, cũng muốn nhìn một chút, đến cùng đã xảy ra chuyện gì.

Tinh thần yên lặng nhìn thức hải, rất nhành thì đến trong thư viện, lập tức sửng sốt.

- Cái này... Thay đổi thế nào?

Trước kia thư viện là một điện đường to lớn, bên trong đủ loại thư tịch san sát, nhìn không thấy cuối cùng, mà bây giờ, bộ dáng vẫn tương đồng như cũ, nhưng mà cung điện trở nên càng bao la, càng cao hơn lớn.

Dường như toàn bộ thư viện được sửa chữa, không chỉ càng thêm tráng lệ, diện tích càng lớn, cũng càng thêm uy nghiêm.

Từ xa nhìn lại, cho người ta một loại áp bách đến từ linh hồn.

Nếu như nói trước kia Thiên Đạo thư viện, mặc dù ở trong thức hải, nhưng cho người ta một loại cảm giác hư vô mờ mịt, như hoa trong nước, trăng trong gương, mà bây giờ, hoàn toàn khác biệt, vững chắc ổn trọng, tựa như trước mắt thật có một điện đường thật sự.

- Thiên Đạo thư viện càng thêm chân thật, nhưng mà cái này có làm được gì?

Trương Huyền Tràn đầy nghi hoặc.

Coi như trở nên chân thật, lại có tác dụng gì?

Đi tới gần giá sách, bắt tới một quyển sách, giống như trước đó… bắt hụt.

Nói cách khác, rất nhiều sách vở trước mắt, mặc dù thoạt nhìn chân thật hơn trước kia, nhưng vẫn là hư ảo, thấy được, sờ không được.

- Thư tịch trước đó đâu?

Những sách vở này là trống không, những sách trước kia thu vào đâu?

Đi tới gần, tiện tay bắt một bản, nhẹ nhàng mở ra.

Soạt!

Chỉ nghe trang sách lay động, Trương Huyền lập tức cảm thấy hoa mắt, nội dung trong sách, thẳng tắp đi vào trong óc, ghi khắc xuống.

- Cái này...

Con mắt hắn trợn tròn.

Trước kia những sách vở này, coi như hắn ở trong thư viện, cũng cần đọc qua, sau đó từng chữ từng chữ trí nhớ, hiện tại căn bản không cần, chỉ cần cầm sách lên, có ý đọc sách, nội dung trong đó tự động khắc sâu vào trong óc, sẽ không quên.

- Quá tốt rồi... Về sau tốc độ đọc sách, tuyệt đối sẽ gia tăng thật lớn!

Hai mắt tỏa ánh sáng, tràn đầy kích động.

Vốn nghĩ Thiên Đạo thư viện sửa chữa một chút, không có biến hóa quá lớn, không nghĩ tới là có biến hóa, chỉ là hắn không phát giác mà thôi!

Tiếp xúc thư tịch, liền có thể đọc thuộc lòng, chỉ cần ý thức ở trong thư viện, một canh giờ đừng nói mấy vạn quyển sách, coi như mấy trăm ngàn bản, cũng có thể nhẹ nhõm đọc thuộc lòng.

Về sau, Thiên Đạo chi thư liền tiết kiệm, không cần lãng phí ở đây.

- Tốc độ đọc sách nhanh... nhưng năng lực khác có thay đổi mạnh hay không?

Thư viện trở nên càng cao hơn lớn, năng lực dường như mạnh lên, đã như vậy, có thể thêm càng nhiều công năng khác hay không?

Vội vàng rời khỏi thức hải, trở lại trước mắt, nhìn một cái đùi gà trong lòng bàn tay.

- Quan sát!

Trương Huyền thấp giọng hô.

Một quyển sách xuất hiện, tiện tay mở ra.

- Linh thú Thanh Hương Kê, là mỹ thực đại sư Ngô Bộ Thủy của Trầm Mê lâu, dùng bốn mươi bảy loại gia vị nấu thành...

Rất nhanh liền lật hết.

- Không có gì khác nhau ah!

Trương Huyền vò đầu.

Thư viện trước kia giống như hiện tại, cũng có thể thấy được thiếu hụt, dường như cũng không gia tăng uy lực gì.

- Chẳng lẽ nhìn đùi gà không có tác dụng?

Tràn đầy kỳ quái, con mắt nhìn giá sách cách đó không xa.

Khu tinh anh, đủ loại đồ vật đầy đủ mọi thứ, trên giá sách cũng có chút thư tịch, có điều đều là sảng văn, địa lý, phong tục, thói quen… không phải là công pháp tu luyện.

- Thiếu hụt!

Vừa định đứng lên, nhưng nghĩ đến cái gì, Trương Huyền không đứng dậy, mà tinh thần khẽ động.

Hô!

Trong óc nhoáng một cái, một quyển sách xuất hiện.

- Cái này...

Vốn chỉ là ôm thái độ thử một lần, không có hy vọng quá lớn, nằm mơ cũng không nghĩ tới, thật có sách xuất hiện, vội vàng cầm trong tay, tiện tay mở ra.

Sau khi xem xong, lại liên tục thí nghiệm mấy lần, một lát sau, hai mắt kích động tỏa ánh sáng.

- Không cần chạm đến, liền có thể thu vào thư viện, quá tốt rồi...

Trước kia muốn thu vào thư tịch, chỉ có một biện pháp, chính là lấy tay sờ, mà bây giờ, chỉ cần con mắt nhìn sách, trong đầu thầm hô, đồng dạng có thể thu vào.

Nói cách khác, không cần chạm đến, cũng có thể làm được!

Trước kia còn cần dọc theo giá sách chạy như điên, bây giờ căn bản không cần phiền toái như vậy.

Hiệu suất tăng lên gấp bội!

- Những vật khác thì sao?

Thử xong thư tịch, muốn thử xem những vật khác, có thể không đ-ng liền thu vào hay không, kết quả bất đắc dĩ phát hiện, căn bản làm không được.

Nói cách khác, hiện nay chỉ có thư tịch, tinh thần tập trung, nhìn sang liền có thể thu thập, những bảo vật, vật phẩm khác, vẫn cần chạm đến, mới có thể biết thiếu hụt.

Nhịn không được lắc đầu.

Làm hại hắn kích động một chầu.

Muốn là cái gì cũng không cần chạm, nhìn một chút liền biết, năng lực sẽ gia tăng gấp đôi.

Đáng tiếc, cũng không biết là cấp bậc thư viện không đến, hay bản thân Thiên Đạo liền có thiếu hụt, dù sao hiện nay là thực hiện không được.

- Thử lại lần nữa!

Trong lòng vẫn cảm thấy không cam tâm, thí nghiệm lần nữa.

Hắn bên này thử vui vẻ, Lạc Thất Thất ngồi đối diện lại bối rối.

Vốn là mua một bàn đồ ăn, muốn cho lão sư hưởng dụng thật tốt, kết quả lão sư cầm lấy một cái đùi gà, trái xem phải xem, giống như gặp bạn tốt, một hồi cao hứng, một hồi lắc đầu, một hồi hưng phấn, một hồi phiền muộn, một hồi ngưng trọng, một hồi thả lỏng...

Đủ loại biểu lộ cái gì cần có đều có.

Chẳng lẽ, hôn mê một chút, đầu óc cháy hỏng? Đến bây giờ còn chưa khỏi?

Nếu không, chỉ cần là người bình thường, nghiêm túc nhìn cũng hẳn là nàng, mà không phải đùi gà a!

Bất kể nói thế nào, nàng cũng là hoa khôi của trường, đại mỹ nữ ngàn dặm mới tìm được một, dung mạo xinh đẹp như vậy, làm sao có thể kém một cái đùi gà?

Đang cảm khái, chỉ thấy lão sư trước mắt khẽ vươn tay, kéo một cái đùi gà khác xuống, tiến hành quan sát càng thêm nghiêm túc.

Dường như đang trả lời nàng nghi ngờ, một cái đùi gà so ra kém, vậy liền... hai cái!

- ...

Lạc Thất Thất.

Hồ Yêu Yêu

dtv-ebook.com

Qua không biết bao lâu, Trương Huyền “thẩm duyệt” hết đùi gà, hắn để xuống.

Đối với vật phẩm khác, nhìn quả thực không được, vẫn cần chạm đến, chỉ có thư tịch đặc thù, nhìn một cái, thu nhập thức hải.

- Chỉ cần đọc sách nhanh là được!

Mặc dù lần này thư viện tấn cấp, biến hóa không phải đặc biệt lớn, nhưng Trương Huyền cực kỳ thỏa mãn.

Trước kia đến Tàng Thư khố, đều điên cuồng chạy băng băng, không có người nhìn thấy còn tốt, có người nhìn thấy, khẳng định sẽ nghĩ hắn bị điên. Hiện tại tốt rồi, chỉ cần nhìn lên một cái liền có thể thu vào, không chỉ tốc độ, cử chỉ khẳng định cũng u nhã hơn nhiều, coi như có tiến bộ lớn.

Hắn hài lòng gật đầu, ăn cơm rất nhanh, lúc này mới đứng dậy:

- Được rồi, đi thôi!

Lúc trước Ngô Dương Tử ở trong cung điện dưới lòng đất, từng nói truyền thừa trọng yếu nhất của mình, cùng bảo tàng sưu tập suốt đời, đều lưu ở nhà cũ chỗ Địa Long tam tinh, hơn hai nghìn năm trôi qua, trọng yếu không phải Địa Long tam tinh là cái gì, mà là tìm được nhà cũ trước ở nơi nào.

Lạc Thất Thất vừa về liền tìm người hỏi thăm, hai ngày nay chiếu cố Trương Huyền hôn mê, cũng không ngừng tìm kiếm, rốt cục có tin tức, hắn tự nhiên cũng muốn đi xem nhìn.

- Ân!

Nữ hài gật gật đầu.

Vừa đi ra tiểu viện, chỉ thấy một nữ hài đang định gõ cửa, nhìn thấy hắn ra, vội vàng ôm quyền:

- Trương sư!

- Nhiễm Tiếu Tiếu?

Trương Huyền nhận ra được.

Chính là nữ Danh Sư lần trước khiêu chiến hắn kia, tên thứ ba trong năm nhất thi đấu Nhiễm Tiếu Tiếu.

Vị này muốn cùng hắn tỷ thí sư ngôn thiên bẩm, kết quả bị hắn nhẹ nhõm mê hoặc, ra tay dạy dỗ tên thứ hai Ngô Thiền cùng tên thứ tư Tiêu Nam.

- Vâng! Lần này ta là chuyên tới cảm tạ ân chỉ điểm của Trương sư...

Nhiễm Tiếu Tiếu gật đầu nói.

Vốn một tân sinh vừa tới, liền muốn ở vị trí thứ nhất, nàng là cực kỳ không cam lòng, nhưng đối phương có thể nói ra mấu chốt tu luyện của nàng, làm nàng hiểu được chênh lệch với đối phương.

Hai ngày nay, ràng buộc loại bỏ, tu vi rốt cục đột phá, trong lòng tràn đầy kích động, chạy tới chuyên cảm tạ, mặt khác cũng nghe được vài tin tức, muốn đi qua nói một chút.

- Không cần khách khí, cũng là đồng học, nên như vậy!

Trương Huyền khoát tay áo.

- Nếu như không phải Trương sư chỉ điểm, ta có thể sẽ bị khốn tại nguyên chỗ không biết bao lâu...

Nhiễm Tiếu Tiếu nhẹ gật đầu, đang muốn nói tiếp, đột nhiên sững sờ:

- Thất Thất học trưởng?

Vừa rồi Trương sư đi ra trước, nàng liền hàn huyên, không nghĩ tới sau lưng còn có một người, hơn nữa còn là Lạc Thất Thất học trưởng nổi danh nhất năm thứ hai.

- Ân!

Lạc Thất Thất nhẹ gật đầu.

Đối phương là thiên tài bài danh năm vị trí đầu năm hai, nàng tự nhiên gặp qua.

- Các ngươi...

Nhiễm Tiếu Tiếu nháy con mắt, tràn đầy khiếp sợ.

Lạc Thất Thất ở Danh Sư học viện, danh khí rất lớn, không chỉ bởi vì thiên tư cao, tu vi năm thứ hai cũng có thể sắp xếp top 5, chủ yếu nhất là, người xinh đẹp, nghe nói gia thế cũng không đơn giản.

Đơn thuần dung mạo, trên Hoa Khôi bảng tuyệt đối có thể xếp trước mấy, luôn không lui tới với nam tử khác, vì sao chạy đến trong nhà Trương sư?

Hơn nữa còn lúc trời tối... Bọn họ đang làm gì?

- Ta học tập kỹ nghệ luyện đan của Trương sư, hắn là lão sư của ta!

Lạc Thất Thất nói.

- Lão sư?

Nhiễm Tiếu Tiếu nhoáng một cái, con mắt trợn tròn, vẻ mặt không thể tin được.

Vị Trương sư này vừa tới học viện, là học sinh năm nhất, ngươi thiên tài năm thứ hai, hoa khôi nổi danh của trường, nhận hắn làm thầy...

Truyền đi, có thể để tất cả nam sinh của học viện nổi điên hay không?

- Nếu nhưng là cảm tạ, thì không cần thiết, tất cả mọi người là bạn học, trợ giúp lẫn nhau cũng bình thường!

Không muốn ở chỗ này chậm trễ thời gian, Trương Huyền khoát tay áo, muốn cùng Lạc Thất Thất rời khỏi.

- Ah!

Nhiễm Tiếu Tiếu kịp phản ứng, vội mở miệng:

- Kỳ thật ta tới không chỉ cảm tạ, còn có một việc muốn nói với Trương sư!

- Ồ?

- Mấy ngày nay ta tu luyện, cũng đi ra ngoài một chuyến, nghe nói... Nghe nói Trương sư đắc tội không ít học hội, bọn họ muốn liên thủ trừng trị ngươi!

Nhiễm Tiếu Tiếu vội nói.

- Đắc tội học hội? Ta lúc nào đắc tội qua bọn họ?

Trương Huyền sững sờ.

Mặc dù ở thời điểm công khai khóa, một chút học hội muốn hắn mua sắm thư tịch của đối phương... Nhưng mà không có mua, nên không tính là đắc tội đi.

Giao dịch tự do, đường đường Danh Sư liên hợp thành tổ chức, làm sao có thể bởi vì chút chuyện nhỏ này liền trừng trị mình?

- Không có đắc tội?

Thấy hắn hoàn toàn không biết gì cả, không giống giả mạo, Nhiễm Tiếu Tiếu lắc đầu:

- Những học hội này, sưu tập tư liệu học viện, hội tụ thành sách, định bán ra cho tân sinh, kết quả buôn bán bị Trương sư xáo trộn, một bản cũng không bán được không nói, còn bị nghi ngờ, làm sao có thể không ghi hận...

- Buôn bán bị ta xáo trộn?

Trương Huyền vò đầu:

- Ta cái gì cũng không có làm ah!

Xáo trộn gì?

Ba ngày nay một mực hôn mê, cái gì cũng không biết, chẳng lẽ bị mộng du, làm ra sự tình bản thân không biết?

- Không có làm cái gì?

Nhiễm Tiếu Tiếu cười khổ:

- Trương sư có biết tân sinh tên Quân Nhược Hoan? Còn có Tống Siêu, La Tuyền hay không?

- Đương nhiên biết!

Trương Huyền gật đầu.

- Ba người bọn hắn, lấy danh nghĩa của ngươi, miễn phí cung cấp tư liệu cho tân sinh, hơn nữa đưa ra tư liệu càng thêm kỹ càng chuẩn xác... Không chỉ tân sinh oanh động, lão sinh cũng vỡ tổ!

Nhiễm Tiếu Tiếu nói.

- Cung cấp miễn phí?

Con mắt của Trương Huyền đảo một vòng.

Khó trách.

Những học hội kia muốn bán sách cho mình, va chạm một cái, sau khi biết nội dung, sửa sang lại thành sách, cho đám người Quân Nhược Hoan một bản, vốn là hảo tâm, để bọn hắn lựa chọn lão sư tốt, ai biết mấy tên này, thế mà miễn phí đưa tặng cho những học sinh mới khác.

Người khác cần 100 linh thạch trung phẩm mới bán một bản, bên này miễn phí, hơn nữa càng thêm chuẩn xác... Tùy ý phá hư thị trường, không bị người ghi hận mới lạ.

Nhưng đám người Quân Nhược Hoan khẳng định cũng là tốt bụng, muốn thay mình dựng nên chút thanh danh, lại không nghĩ tới vì thế đắc tội không ít học hội.

- Đúng vậy, tân sinh đắc tội học hội sẽ nửa bước khó đi, mong Trương sư cẩn thận, thực sự không được... Tìm một học hội lợi hại gia nhập!

Nhiễm Tiếu Tiếu nói.

Nản thân nàng cũng là người học hội, nghe được tin tức trong đó, suy đi nghĩ lại, mới tới báo cho.

Đơn độc một người, khẳng định sẽ bị học hội khác trừng trị, nhưng gia nhập học hội lợi hại, coi như muốn động thủ, cũng phải băn khoăn mấy phần.

- Đa tạ!

Biết đối phương hảo tâm, Trương Huyền cười cười.

Nói thật, những chuyện này đối với hắn không tính là gì, đắc tội thì đắc tội a.

Từ Thiên Huyền vương quốc cùng nhau đi tới, đắc tội người còn thiếu sao?

Nếu như bọn họ thức thời không tìm phiền toái ngược lại cũng thôi, thực có can đảm kiếm chuyện, không ngại để chúng biết lợi hại.

Đường đường Linh Tài các Các chủ, cường giả Thánh cảnh cũng có thể bị thu phục, huống chi mấy học sinh.

Không tính là gì.

- Vậy ta cáo từ!

Nên nói đều nói, Nhiễm Tiếu Tiếu ôm quyền, xoay người rời đi.

- Những học hội này khá phiền toái, lão sư phải cẩn thận!

Thấy nàng đi xa, Lạc Thất Thất nhíu mày nói.

Nàng là lão sinh, biết những học hội kia bỉ ổi, thật muốn dạy dỗ một học sinh, thậm chí có thể ép một ngày cũng không thể ở, trực tiếp nghỉ học.

Chính vì vậy, hoặc là có bối cảnh, hoặc có thực lực, nếu không, liền phải tìm học hội gia nhập, nếu không, cố ý ngáng chân ngươi, sẽ vô cùng phiền phức.

- Được!

Biết đối phương cũng là tốt bụng, Trương Huyền lên tiếng.

Biết lão sư không có để trong lòng, lại thêm có Mi viện trưởng, Triệu viện trưởng che chở, chắc hẳn đối phương sẽ không dám quá phận, Lạc Thất Thất liền không xoắn xuýt nữa.

Hai người dọc theo đường đi đi ra ngoài, không lâu sau, đi tới một lương đình.

- Ta và đối phương hẹn ở đây...

Lạc Thất Thất ngừng lại.

- Là ai? Cũng là học viên của học viện?

Trương Huyền nhìn qua.

- Cụ thể là ai, ta cũng không biết, ta là ở tháp yêu cầu của học viện, phát tin nhờ giúp đỡ, sau đó có người trả lời, hẹn ta gặp mặt ở đây. Nghĩ đến không phải lão sư, chính là học viên!

Lạc Thất Thất nói.

- Ah!

Trương Huyền gật đầu.

Tháp yêu cầu của học viện, là học sinh hoặc lão sư học viện, viết ra tri thức không hiểu hoặc chuyện khó làm được, nhờ người khác giúp đỡ, bình thường lấy học phần trả tiền.

Có chút tương tự Nghi Nan bích của Y Sư công hội.

Chỉ cần hồi đáp đúng, được công nhận, liền có thể tự động nhận được học phần hoặc tiền thù lao của đối phương.

Ngô Dương Tử biến mất hơn hai nghìn năm, lịch sử biến ảo, thương hải tang điền, muốn Lạc Thất Thất tìm, không biết năm nào tháng nào, lúc này mới viết tin tức, lưu ở trong đó, đồng thời hứa hẹn chỗ tốt.

Vốn cho rằng, cần phải hao phí không ít thời gian, mới có thể giải đáp, không nghĩ tới ngày thứ ba, liền có người nhắn tin cho nàng, gặp mặt ở đây.

Nhưng đối phương là nam hay nữ, là lão sư hay học sinh, liền không biết.

- Chờ một lát đi!

Biết đối phương hẹn, khẳng định sẽ tới, Trương Huyền cũng không để ý, cười cười, đang muốn tiếp tục nói chuyện, liền nghe tiếng gió hiu hiu, một bóng người ở trong đêm tối thẳng tắp bay lượn tới.

Mượn nhờ tinh quang, có thể thấy được là nữ tử, dáng người cao gầy, vòng eo tinh tế, tựa như trường xà.

Dáng người cực đẹp, nhất là ngực nhô lên, mượt mà thành đường cong hoàn mỹ, thậm chí so với Lạc Thất Thất chỉ mạnh không yếu.

Hô!

Bóng người rơi vào tiểu đình.

Lạc Thất Thất cũng thấy rõ dung mạo đối phương.

Là nữ tử thoạt nhìn hai mươi mấy tuổi, dung mạo không kém nàng, thậm chí càng thêm thành thục, hương vị mười phần.

- Yêu Yêu học trưởng?

Lạc Thất Thất sửng sốt một chút, vội vàng khom người ôm quyền.

- Ân, nguyên lai là ngươi!

Đối phương cũng nhận ra Lạc Thất Thất, trong mắt tràn đầy hiếu kỳ:

- Là ngươi muốn tìm chỗ ở cũ của Ngô Dương Tử?

- Vâng!

Lạc Thất Thất vội vàng gật đầu:

- Chẳng lẽ học trưởng biết tin tức?

- Có biết một chút!

Nữ hài dáng người xinh đẹp kia nhẹ gật đầu.

Nghe đối phương xác nhận, Lạc Thất Thất bóp bóp nắm tay, nhìn lão sư, chỉ thấy thanh niên nghi ngờ nhìn qua, dường như muốn hỏi nữ hài trước mắt là ai.

Lạc Thất Thất cũng không giấu diếm:

- Lão sư, vị này là học viên năm thứ năm... Hồ Yêu Yêu!

- Hồ Yêu Yêu?

Trương Huyền gãi đầu.

Hồ Yêu Yêu, Lạc Thất Thất, Nhiễm Tiếu Tiếu...

Làm sao vào học viện gặp phải mấy nữ tử, tên đều là như vậy?

- Ngay cả ta cũng không nhận ra?

Thấy vẻ mặt thanh niên này mê man, bản thân còn cần giới thiệu, Hồ Yêu Yêu có chút kỳ quái, nhịn không được nhìn lại:

- Ngươi tên gì? Từ đâu tới?

- Ta?

Chần chờ một chút, vẻ mặt Trương Huyền thành thật nhìn qua:

- Tại hạ treo treo!

Nói điều kiện

dtv-ebook.com

- Phốc!

Lạc Thất Thất nhịn không được, suýt chút nữa hôn mê.

Nhưng nàng cực kì thông minh, một cái chớp mắt liền hiểu được ý tứ của đối phương, trên gương mặt xinh đẹp tràn đầy cười khổ.

Lão sư này của mình, cái gì cũng tốt, chỉ là một số thời khắc ý nghĩ tương đối quái dị, để nàng cũng cảm thấy dở khóc dở cười.

- Huyền Huyền?

Một bên Hồ Yêu Yêu còn chưa hiểu, có chút ngẩn người.

- Hắn là lão sư luyện đan của ta, Trương Huyền!

Sợ đối phương hiểu lầm, Lạc Thất Thất vội vàng trả lời.

- Trương Huyền? Ngươi chính là tân sinh phá hủy buôn bán của rất nhiều học hội chúng ta?

Nghe được cái tên kia, lúc này Hồ Yêu Yêu mới phản ứng được, hai mắt đen nhánh lóe lên, trên mặt không tỳ vết lộ ra thần thái giống như cười mà không phải cười, như muốn quan sát tỉ mỉ kẻ trước mắt này, đến cùng có đặc thù gì, lại để nhiều lão sinh bọn hắn bị động như thế.

Có thể nói, Danh Sư học viện thành lập nhiều năm như vậy, từ trước đến giờ còn không có tân sinh nào, vừa đến liền đánh vỡ quy củ, để vô số học hội, một phân tiền cũng không có kiếm được.

Cẩn thận nhìn chằm chằm một hồi, phát hiện thanh niên này, ánh mắt thuần khiết, dung mạo chất phác, hoàn toàn khác biệt trong truyền thuyết, nhịn không được có chút kỳ quái.

- Ngươi mới vừa nói... Là lão sư luyện đan của ngươi? Chuyện gì xảy ra?

Quay đầu nhìn về phía Lạc Thất Thất.

Lạc Thất Thất này cùng nàng là nhân vật trên Hoa Khôi bảng, hiện tại bài danh khả năng không bằng, không phải bởi vì không xinh đẹp, mà là tuổi tác cùng tu vi không bằng, không có loại khí chất hồng nhan họa thủy kia.

Chỉ cần nàng trưởng thành, có thể đoán được, vượt qua nàng là vấn đề thời gian.

Do đó, rất sớm trước kia liền chú ý tới cô gái này.

Người ưu tú như thế, lại nói Trương Huyền là lão sư luyện đan của nàng, để cho người ta cực kỳ ngạc nhiên.

- Trương sư truyền thụ cho ta luyện đan!

Lạc Thất Thất nhẹ gật đầu, không tiếp tục dây dưa vấn đề này nữa:

- Ngươi đã biết chỗ ở cũ của Ngô Dương Tử tiền bối, có thể kỹ càng báo ra hay không, chỉ cần xác định là thật, ta sẽ lấy hai điểm học phần trao đổi.

- Hai điểm học phần, ta không cần!

Thấy nàng không muốn nói, biết tiếp tục truy hỏi cũng không có chỗ tốt gì, Hồ Yêu Yêu lắc đầu.

- Không cần?

Lạc Thất Thất cau mày.

Tháp yêu cầu, cũng là một loại giao dịch, ngươi đã tiếp, liền đại biểu nhận thù lao này, không cần là có ý gì?

- Đúng, ta có thể nói cho các ngươi biết chỗ ở cũ của Ngô Dương Tử tiền bối, nhưng các ngươi nhất định phải nói cho ta biết, tốn hao đánh đổi lớn như thế, tìm nơi này làm gì!

Vuốt ve tóc đen trước ngực, Hồ Yêu Yêu cười khanh khách nhìn qua.

Ngô Dương Tử đã biến mất hơn hai nghìn năm, chỗ ở cũ của hắn đã sớm thay đổi không biết bao nhiêu người, cho dù có bảo bối gì, khẳng định cũng sớm bị lục soát sạch sẽ.

Nhưng Lạc Thất Thất lại muốn tốn hai điểm học phần mua sắm tin tức, để nàng tràn đầy nghi hoặc, muốn biết vì cái gì.

- Cái này, thứ cho ta khó trả lời!

Lạc Thất Thất lắc đầu.

Ngô Dương Tử là Luyện Khí đại tông sư nổi danh nhất của Hồng Viễn đế quốc từ trước tới nay, một đời sưu tập bảo vật trân quý như thế nào.

Một khi tin tức này truyền đi, đừng nói bọn họ không bảo vệ được, coi như Triệu viện trưởng đi ra, đều chưa hẳn có thể đối phó được áp lực.

- Ồ?

Thấy nàng không nói, Hồ Yêu Yêu sửng sốt một chút, nhãn châu xoay động:

- Ngươi không nói... Liền đại biểu ngươi không đồng ý giao dịch, ta cũng sẽ không nói cho ngươi vị trí chỗ ở cũ. Nói thật với ngươi, nơi này chỉ có ta biết, không giao dịch với ta, coi như ngươi tìm đọc thư tịch của cả học viện, cũng tìm không thấy!

- Vậy liền không có cách nào giao dịch!

Lạc Thất Thất cự tuyệt.

Sau khi nói xong, nhìn thoáng qua Trương Huyền, thấy hắn cũng nhẹ gật đầu, lúc này mới ôm quyền:

- Thực sự không tiện, quấy rầy học trưởng, chúng ta cáo từ!

Nói xong, cùng Trương Huyền đi ra lương đình.

Sự tình bảo tàng của Ngô Dương Tử, không thể nói, cái này là ranh giới cuối cùng.

Tình nguyện tìm không thấy chỗ ở cũ, cũng không có khả năng nói ra.

- Chậm đã...

Thấy đối phương tình nguyện từ bỏ giao dịch cũng không nói, Hồ Yêu Yêu vểnh đôi môi đỏ tươi đẹp lên, lần nữa cười một tiếng:

- Đã không muốn nói, ta liền đổi một điều kiện!

- Xin lắng tai nghe!

Lạc Thất Thất dừng lại.

- Như vậy đi... Trương Huyền này đắc tội ta, chỉ cần giao hắn cho ta xử lý, ta liền mang các ngươi đi chỗ ở cũ của Ngô Dương Tử!

Hồ Yêu Yêu nói.

- Giao cho ngươi xử lý?

Lạc Thất Thất nhíu mày, vẻ mặt trầm xuống:

- Hồ Yêu Yêu, ta kính ngươi là học trưởng, mới lễ phép với ngươi! Nhưng ngươi vũ nhục lão sư của ta, là dụng ý gì?

Vừa rồi nàng đã giới thiệu, Trương Huyền là lão sư của nàng, đối phương còn muốn nàng giao hắn ra, quả thực chính là đánh mặt.

Một ngày làm thầy, cả đời là cha!

Làm học sinh, nếu như ngay cả lão tôn nghiêm của sư cũng không bảo vệ được, còn có tư cách gì sống?

- Nha... Đừng hiểu lầm, mặc dù Trương Huyền là lão sư của ngươi, nhưng cũng là tân sinh năm nhất... Mới vừa rồi là ta mạo phạm!

Cũng biết lời nói mới rồi có vấn đề, Hồ Yêu Yêu vội vàng nói xin lỗi.

Danh Sư đại lục, coi trọng sư đạo truyền thừa, địa vị của sư cực cao.

Thiên địa thân sư quân.

Dưới trời đất, địa vị của lão sư có thể so với song thân, ngay cả Quân Vương cũng sắp xếp ở phía sau.

Nàng vừa rồi chỉ nghĩ, Trương Huyền là tân sinh năm nhất, nhưng quên là lão sư của Lạc Thất Thất, ở trước mặt học sinh, vũ nhục lão sư, đây là cực kỳ không tôn trọng.

Thân là Danh Sư, nhưng cố ý xúc phạm, truyền đi, thanh danh của nàng cũng sẽ xuống dốc không phanh.

Nói xong, nhìn về phía Trương Huyền cách đó không xa:

- Trương sư, ngươi đã thi cùng Lạc Thất Thất, chắc hẳn cũng muốn biết vị trí chỗ ở cũ của Ngô Dương Tử tiền bối... Chỉ cần đáp ứng điều kiện của ta, ta sẽ nói cho ngươi biết vị trí, như thế nào?

- Điều kiện? Điều kiện gì?

Không nghĩ tới người này đánh chủ ý tới hắn, Trương Huyền cười hiền lành, thoạt nhìn cực kỳ thẳng thắn.

- Rất đơn giản, ngươi phá hủy cơ hội kiếm tiền của Yêu Nghiệt hội, chỉ cần đáp ứng gia nhập chúng ta, sau đó trong một năm, hỗ trợ kiếm mười vạn viên linh thạch trung phẩm! Ta sẽ nói cho ngươi sự tình ngươi muốn biết.

Hồ Yêu Yêu cười nói.

- Yêu Nghiệt hội?

Trương Huyền sửng sốt một chút:

- Đây là học hội của ngươi?

Rất nhiều học trưởng của học viện, đều sẽ thành lập học hội, trước đó liền nghe qua cái gì Yêu Nghiệt hội, chẳng qua cảm thấy có chút kỳ quái, nghe khẩu khí của cô gái trước mắt này, hẳn cùng nàng có quan hệ.

- Hồ Yêu Yêu, tên mang yêu, lớn lên lại hồng nhan họa thủy, như là yêu nghiệt, cho nên học hội của nàng tự xưng Yêu Nghiệt hội!

Thấy lão sư không hiểu, Lạc Thất Thất truyền âm qua.

- Không sai!

Thấy tên này thế mà không biết, Hồ Yêu Yêu có chút im lặng.

Ngay cả hội trưởng cũng không biết là ai, liền dám đắc tội nhiều học hội như vậy, kẻ trước mắt này, lá gan thật lớn.

- Ah!

Giờ mới hiểu được, Trương Huyền nhẹ gật đầu, nhìn về phía nữ hài cách đó không xa tư thái xinh đẹp, để cho người ta nhìn nhiều một hồi, liền hô hấp dồn dập:

- Gia nhập học hội, ta không có hứng thú. .. Còn kiếm tiền, mười vạn viên linh thạch trung phẩm, chính ta cũng không có... Làm sao lợi nhuận cho ngươi! Đổi điều kiện đi!

Hắn là gia hỏa đi đường không kiếm tiền coi như thâm hụt vốn, đòi hắn tiền, nói đùa gì đó!

- Đổi điều kiện? Cũng tốt!

Hồ Yêu Yêu duỗi lưng mỏi, phác hoạ ra một đường vòng cung ưu mỹ động lòng người:

- Ngươi làm hạ nhân của ta một năm, ta liền tha thứ sự tình ngươi đắc tội Yêu Nghiệt hội chúng ta, cũng có thể thuận tiện nói cho ngươi sự tình chỗ ở cũ của Ngô Dương Tử!

- Hạ nhân?

Trương Huyền không còn gì để nói, nữ nhân này thật là càng nghĩ càng ngây thơ, càng nghĩ càng vui vẻ.

Hắn lắc đầu:

- Ngươi làm tỳ nữ của ta, ta còn không muốn, để ta làm hạ nhân của ngươi, thực có can đảm nghĩ...

Hắn nói là thật, dáng dấp đối phương xinh đẹp, nhưng so với Lạc Nhược Hi, lại kém không biết bao nhiêu vạn dặm.

Nhân vật như vậy, làm tỳ nữ của hắn cũng sẽ không đồng ý, còn muốn mình làm hạ nhân, thực biết nằm mơ.

- Vậy liền không có biện pháp giao dịch... Hi vọng các ngươi có thể tìm được địa phương!

Thấy tên này không những không đáp ứng, còn nói mình làm tỳ nữ cũng không đáp ứng, Hồ Yêu Yêu tức giận đến khuôn mặt đỏ lên, hất tay ngọc.

Nàng là thiên chi kiêu nữ, thiên phú cao, người xinh đẹp, được vô số Danh Sư vây đỡ, luôn luôn tự ngạo, vốn cho rằng thu đối phương làm hạ

nhân, đã là nể tình, không nghĩ tới tên này không biết tốt xấu như thế.

Quả thực không biết điều.

Nói xong, thân thể mềm mại xoay một cái, bàn chân đạp mạnh, thẳng tắp bay vút đi.

Tu vi của nàng đạt đến Hóa Phàm cửu trọng Tằm Phong cảnh, lực lượng như dải lụa lan tràn ra, thân ảnh như điện, thời gian nháy mắt liền biến mất ở trước mặt hai người.

Yêu Nghiệt hội, là tồn tại tương đối lớn trong các học hội ở Danh Sư học viện, làm hội trưởng, học phần, linh thạch… căn bản không thiếu.

Sở dĩ để Trương Huyền gia nhập các nàng, hoặc là làm hạ nhân của nàng, là bởi vì tên này để lão sinh bọn hắn mất hết mặt mũi, nếu như có thể thành công, khẳng định danh tiếng vang xa, để vô số người hâm mộ.

Nhưng mà tên này không biết điều.

Đường đường Yêu Nghiệt hội hội trưởng, cường giả Hóa Phàm cửu trọng, học viên năm thứ năm của học viện, lại bị trực tiếp cự tuyệt.

Thấy nữ nhân kia rời đi, Lạc Thất Thất nhìn qua:

- Nàng là Yêu Nghiệt hội hội trưởng, lần này nghe nói vì sửa sang lại tư liệu Danh Sư, hao tốn đánh đổi cực lớn, kết quả không thu hoạch được một xu, khẳng định có thành kiến với ngươi... Mới vừa rồi là có ý định muốn nhục nhã lão sư, mong lão sư không cần để ở trong lòng...

- Không có việc gì!

Trương Huyền lắc đầu, cười cười:

- Người này đủ phách lối, như vậy đi, giao cho ta xử lý, ta sẽ nghĩ biện pháp để nàng ngoan ngoãn nói ra vị trí chỗ ở cũ của Ngô Dương Tử!

- Giao cho ngươi xử lý?

Lạc Thất Thất cau mày:

- Hồ Yêu Yêu cực kỳ kiêu ngạo, hơn nữa đa mưu túc trí, muốn nàng nói ra, ta sợ rất khó...

Hồ Yêu Yêu này, tính cách cực kỳ kiêu ngạo, hơn nữa người cũng rất yêu tính, không ít người đi tìm nàng phiền phức, đều bị thiệt lớn.

Lão sư muốn nàng ngoan ngoãn nói ra vị trí chỗ ở cũ của Ngô Dương Tử... Chỉ sợ rất khó!

- Không có việc gì, ngươi về khu tinh anh chờ, ta đi một hồi liền trở lại!

Trương Huyền cười nhạt một tiếng, bàn giao một câu, thân thể nhảy lên, vận chuyển Minh Lý Chi Nhãn, theo sát dấu vết Hồ Yêu Yêu lưu lại, đuổi theo.

Dù sao Yêu Nghiệt hội đã ghi hận hắn, lại thế nào làm, quan hệ cũng không tốt được, không bằng nghĩ những biện pháp khác, có lẽ sẽ có kết quả không giống.

- Lão sư...

Thấy Trương Huyền xoay người rời đi, Lạc Thất Thất sửng sốt một chút, vội vàng hô:

- Yêu Yêu học trưởng là người Kinh Hồng viện... Các nàng am hiểu công kích linh hồn, ngươi phải cẩn thận!

Thanh âm hô lên, chỉ thấy Trương Huyền đã đi xa, đoán chừng căn bản không có nghe được.

Nhất Nguyên Trọng Thủy giá cả

dtv-ebook.com

Trương Huyền quả thực không nghe thấy Lạc Thất Thất la lên, thi triển Hồng Trần Đạp Thiên bộ, dán sát mặt đất, lặng yên không tiếng động bay về phía trước.

Ba lần Thiên Nhận Danh Sư, Minh Lý Chi Nhãn tấn cấp, sau khi đối phương đi qua lưu lại dấu vết mặc dù yếu ớt, nhưng rơi vào hốc mắt, vẫn có thể rõ ràng nhìn thấy như cũ.

- Ân? Đây là đi đâu?

Theo sau dấu vết đi một hồi, đột nhiên thẳng hướng một dốc núi, Trương Huyền lộ ra vẻ nghi hoặc.

Mặc dù chưa từng tới dốc núi này, nhưng phía trên không có chỗ ở, lúc này trời đã tối, nữ nhân kia chạy đến nơi đây làm gì?

Mượn nhờ màn đêm, tiếp tục tiến lên.

Trên sườn núi mọc đủ loại bụi cây bé nhỏ, trên cao nhất là một lương đình bát giác.

Loại lương đình này, ở trong học viện rất nhiều, một là cho học sinh hóng mát, thứ hai, có thể tùy ý dừng lại, giao lưu kinh nghiệm tu luyện.

Tu luyện đốn ngộ, lý giải thông hiểu đạo lí, có đôi khi là chuyện trong nháy mắt, qua lại chơi đùa, có khả năng bỏ qua loại cảm giác này.

Dán chặt lấy lùm cây, Trương Huyền bay về phía lương đình, còn chưa tới gần, quả nhiên thấy một thân ảnh xinh đẹp đứng ở bên trong, bốn phía tinh quang chiếu rọi, lờ mờ như một bức họa xinh đẹp.

Không thể không nói, dáng người của Hồ Yêu Yêu quả thực rất tốt, từ xa nhìn lại, như một U Linh, khiến cho người nhìn lên một cái, liền khó mà tự kềm chế.

Trong đầu Trương Huyền có Thiên Đạo thư viện, trừ Lạc Nhược Hi để hắn hơi thất thố, liên tục hôn mê hai lần, nữ hài khác dù không có quá cảm giác, nhưng vẫn vì dáng người trước mắt tán thưởng không ngớt.

- Được rồi, ra đi!

Đứng ở trong tiểu đình, dáng người xinh đẹp, hóa thành một độ cong câu người, Hồ Yêu Yêu đột nhiên mở miệng.

- Chẳng lẽ bị phát hiện?

Trương Huyền chấn động, ngay sau đó lắc đầu.

Hắn thi triển Hồng Trần Đạp Thiên bộ, người ở trên không trung, không lưu bất cứ dấu vết gì, lại nói, cũng không phải theo sát ở phía sau, mà là mượn nhờ Minh Lý Chi Nhãn điều tra dấu vết, loại theo dõi này, đừng nói nàng một Hóa Phàm cửu trọng khó phát hiện, coi như cường giả Thánh cảnh muốn phát giác, cũng không có khả năng!

- Ha ha, Yêu Yêu thật linh mẫn, ta vừa mới đến, liền bị ngươi phát hiện...

Đng kỳ quái tại sao đối phương lại nói như vậy, liền nghe một tiếng cười vang lên, ngay sau đó bên dốc núi, thanh âm bàn chân đạp gió vang lên, một bóng người cao lớn rơi vào trong đình.

Là một thanh niên dung mạo thoạt nhìn chừng ba mươi tuổi, tu vi dâng trào như sông, thế mà tương đương Hồ Yêu Yêu, cũng là Hóa Phàm cửu trọng.

Tu vi đến loại cảnh giới này, tuổi tác từ bề ngoài đã nhìn không ra.

Dung mạo là chừng ba mươi tuổi, chỉ sợ đã sống ít nhất năm sáu mươi năm.

Nhưng đối với Hóa Phàm cảnh hơn hai trăm năm tuổi thọ, từng tuổi này, vẫn tính rất trẻ trung.

- Ngươi người cũng như tên, tu luyện Chân Dương công pháp, còn chưa tới gần liền tựa như mặt trời, liệt hỏa chói chang, muốn không bị người phát hiện cũng khó!

Hồ Yêu Yêu còn chưa lên tiếng, một thanh âm nhàn nhạt vang lên, lại một bóng người đi tới gần.

Là nữ tử, tuổi tác tương đương Hồ Yêu Yêu, dung mạo so với yêu nghiệt này thế mà cũng không hề yếu, nhưng khí chất so với đối phương tựa như hai loại cực đoan.

Yêu Yêu như yêu nghiệt, nhất cử nhất động rung động lòng người, để cho người ta có loại cảm giác bắt đến trong ngực chà đạp. Mà vị này, toàn thân thanh lãnh giống như khối băng, để người chỉ nhìn từ xa, không dám tới gần.

- Người cũng như tên? Chẳng lẽ là Tiết Chân Dương?

Nhìn thấy liên tục tới hai người, Trương Huyền không dám nhúc nhích, giấu ở trong bụi cỏ, đồng thời trong lòng nghi hoặc.

Trước đó hắn từng nghe qua cái gì Chân Dương hội, hội trưởng chính là học viên năm thứ năm Tiết Chân Dương, hiện tại lại nghe nói như thế, lập tức liên hệ đến cùng một chỗ.

- Đúng vậy, cái tên này quả thực sẽ không che lấp, nếu giống như ta, Yêu Yêu sẽ không phát hiện!

Đang phỏng đoán, lại một thân ảnh xuất hiện.

Tên này giống như quỷ mị, nếu không lên tiếng, ngay cả Trương Huyền cũng không có chú ý, căn bản nghĩ không ra từ nơi nào xuất hiện.

- Long Thương Nguyệt, ngươi tu luyện Hàn Nguyệt công pháp, mượn nhờ bóng đêm mà đi, bản thân nam không nam nữ không nữ, ta cũng không giống như ngươi!

Tiết Chân Dương khẽ nói.

- Ngươi mới nam không nam nữ không nữ, có tin ta giáo huấn ngươi một trận hay không?

Thanh niên gọi là Long Thương Nguyệt lập tức giận dữ.

- Đến ah, cho là ta sợ ngươi sao? Rất lâu rồi không hoạt động gân cốt, đánh nhau một trận cũng không sao!

Chân khí trong cơ thể Tiết Chân Dương nhúc nhích, phụ trợ cả người như liệt diễm, bất cứ lúc nào cũng sẽ công kích.

- Bại tướng dưới tay, cũng dám cùng ta nói khoác không biết ngượng, ngươi đã muốn đánh, ta liền thành toàn...

Long Thương Nguyệt cười lạnh một tiếng.

Lập tức, hai người giương cung bạt kiếm.

- Được rồi, vừa thấy mặt liền om sòm, chẳng lẽ không biết hôm nay có việc muốn nói sao?

Hồ Yêu Yêu hừ một tiếng.

Nghe được nàng nói, hai người bất cứ lúc nào cũng sẽ chiến đấu khí thế nới lỏng, đồng thời cười một tiếng:

- Cũng đúng, chúng ta có thể âm thầm giao đấu, nhưng hôm nay còn có chính sự cần nói! Không thể chậm trễ sự tình.

- Được rồi, người đều đến đông đủ, Đổng Hân, ngươi vừa trở về, nói tin tức lấy được một chút đi!

Thấy hai người ngừng tranh đấu, Hồ Yêu Yêu khoát tay áo, nhìn về phía nữ tử cách đó không xa.

- Ân, ta đi chỗ kia một chuyến, lặng lẽ quan sát hai ngày, Chân Dương nói không sai, đồ vật khẳng định tồn tại. Nhưng mà mức độ nguy hiểm, cũng lớn hơn tưởng tượng, chỉ bằng bốn người chúng ta, ta sợ rất khó thành công!

Đổng Hân chần chờ một chút nói.

- Quả thực khó, không nói hoàn cảnh phức tạp, liền nói hai đại gia hỏa kia, chúng ta cũng không cách nào mạnh mẽ chống đỡ.

Nói đến sự tình này, Tiết Chân Dương không còn táo bạo như trước đó, mà nhíu mày.

- Đúng vậy, nhất định phải bàn bạc kỹ hơn, nếu không, ta sợ đồ vật không được, làm không cẩn thận còn góp mạng vào!

Long Thương Nguyệt cũng nói.

- Bàn bạc kỹ hơn? Làm sao bàn bạc? Nếu ta đoán không lầm, thứ kia trong tháng này khẳng định sẽ thành thục, một khi chín mọng, hai cái đại gia hỏa kia tất nhiên sẽ thôn phệ, dùng để phạt kinh tẩy tủy, đến lúc đó, đột phá chính là bọn họ, chúng ta liền không có biện pháp!

Tiết Chân Dương hất ống tay áo, khẽ nói.

- Chân Dương nói không sai, thứ này, một khi thành thục, chúng ta xác thực không còn cơ hội, nhất định phải đuổi ở trước khi thành thục, trà trộn vào, sau đó ở thời điểm thành thục, một lần hành động lấy được! Nếu không, mất đi cơ duyên này, muốn xung kích Bán Thánh... Không có vài chục năm khổ công, là khó mà làm được!

Hồ Yêu Yêu nhẹ gật đầu, mày nhíu lại.

- Ân, đạo lý đó chúng ta đều hiểu, hiện tại là làm sao mới có thể công phá phòng ngự, giải quyết hai đại gia hỏa kia!

Tiết Chân Dương lắc đầu, nhịn không được nhìn về phía nữ hài cách đó không xa:

- Đổng Hân, ngươi là thiên tài nổi danh nhất Thuần Thú học viện, làm sao đối phó hai cái này, không phải ngươi nói có biện pháp không?

- Hai gia hỏa kia có Thượng Cổ dị thú huyết mạch, vật phẩm bình thường rất khó đả động, trước khi đi ra, ta không phải bàn giao sao? Để các ngươi mua sắm Nhất Nguyên Trọng Thủy, thứ này đối với thượng cổ huyết thống có tác dụng tịnh hóa, dùng cái này làm mồi nhử, có lẽ có thể để cho chúng rơi vào bẫy rập! Một khi bị nhốt lại, chúng ta liền có cơ hội!

Đổng Hân nhíu mày nói, ngẩng đầu nhìn về phía mọi người:

- Đúng rồi, mua được thứ này chưa?

- Mua? Làm sao mua? Nhất Nguyên Trọng Thủy, một bình liền muốn mười vạn linh thạch trung phẩm, tài sản của chúng ta ngươi cũng không phải không biết, đi nơi nào tìm nhiều tiền như vậy?

Tiết Chân Dương cười khổ lắc đầu.

Coi như bọn họ là học viên năm thứ năm, mười vạn linh thạch trung phẩm, cũng là tài sản khổng lồ.

- Nhất Nguyên Trọng Thủy?

Trương Huyền giấu ở một bên, trong lòng hơi động.

Ngũ Diệu Kim Thân tổng cộng ngũ trọng, sau khi dung hợp rất nhiều pháp quyết luyện thể, đệ nhất trọng không cần phải mượn bảo vật, tứ trọng còn lại đều cần.

Đệ nhị trọng, Địa Tâm Hồng Nham, mà muốn tu luyện đệ tam trọng, là cần Nhất Nguyên Trọng Thủy phụ trợ.

Thứ này chỉ nghe qua tên, cụ thể cái dạng gì, ở nơi nào, lại không nghe qua, không nghĩ tới từ từ trong miệng mấy người kia nhận được tin tức.

Bọn họ cũng muốn mua sắm.

- Mười vạn linh thạch trung phẩm... Chính là mười viên thượng phẩm... Rất đắt!

Trương Huyền hưng phấn, đồng thời cũng cảm thấy bất đắc dĩ.

Lấy hắn hiểu rõ Ngũ Diệu Kim Thân đệ tam trọng, muốn luyện thành, không sai biệt lắm cần mười bình Nhất Nguyên Trọng Thủy... trên người hắn bây giờ, chỉ có mười viên linh thạch thượng phẩm, mua sắm một bình, muốn tu luyện, còn kém có chút nhiều a!

- Trước mấy ngày không phải tân sinh đưa tin sao? Không phải có thể kiếm một món hời sao?

Nghe được Tiết Chân Dương khóc than, Đổng Hân nhịn không được nói.

Tân sinh vào trường học, các đại học hội đều có thể kiếm một món hời, năm nay càng là mười năm một lần chu kỳ tuyển nhận, nghe nói có ba vạn tân sinh, nhiều người như vậy, coi như mỗi người kiếm lấy ba viên, mười vạn cũng sắp đủ rồi!

- Còn lợi nhuận một khoản, không phá sản là tốt lắm rồi! Sự tình hai ngày này chẳng lẽ ngươi không biết?

Nghe nói như thế, Tiết Chân Dương còn chưa mở miệng, Long Thương Nguyệt đã lắc đầu.

- Biết cái gì? Ta vừa về, liền truyền tin cho các ngươi tập hợp, còn chưa kịp về nơi ở, chuyện gì xảy ra? Chẳng lẽ học viện can thiệp?

Đổng Hân kỳ quái nhìn qua.

Đi chỗ kia ngây người hai ngày, đến về một lần không sai biệt lắm lại tiêu hao vài ngày, tối nay mới về, học viện phát sinh chuyện gì cũng không rõ ràng.

Mỗi lần khai giảng, lão sinh doạ dẫm tân sinh, là một loại sáo lộ, học viện cơ bản mặc kệ.

Vừa đến, vì ma luyện ngạo khí của tân sinh, để bọn hắn biết, nhân ngoại hữu nhân, sơn ngoại hữu sơn. Thứ hai, cũng có thể để rất nhiều Danh Sư hợp tác tốt hơn, về sau dễ liên hợp cùng một chỗ, đối kháng Dị Linh tộc.

Học viện mặc kệ, tân sinh lại dễ lừa, hắn là có thể lợi nhuận không ít, cái này cũng thành một loại sản nghiệp, làm sao nghe khẩu khí, còn bồi thường tiền?

- Nói ngươi đừng không tin, trong tân sinh ra một quái thai, hoàn toàn đảo loạn buôn bán! Năm nay nhập môn khảo hạch, do Thuần Thú học viện các ngươi tổ chức, chuyện này, có lẽ ngươi đã sớm biết!

Long Thương Nguyệt nói.

- Ân!

Đổng Hân nhẹ gật đầu:

- Là Mi viện trưởng tự mình xuất thủ, sớm chuẩn bị hơn mấy tháng!

Nàng là thiên tài siêu cấp của Thuần Thú học viện, cùng lão sư quan hệ cũng không tệ, chuyện khảo hạch, tin tức còn không có truyền ra, nàng liền biết rồi.

Mi viện trưởng bắt Linh thú gây hại khắp nơi, nàng thậm chí còn tham dự, tự tay bắt bảy tám con.

- Lần này khảo hạch, quy củ rất đơn giản, đánh giết một Linh thú Hóa Phàm tứ trọng đỉnh phong, coi là một điểm... Ngươi biết quái thai trong tân sinh kia, được bao nhiêu điểm không?

Long Thương Nguyệt nói.

Tân sinh nhập môn khảo hạch đã qua vài ngày, làm Thương Nguyệt hội hội trưởng, hỏi thăm ra tình huống khảo hạch cụ thể, cũng không tính là việc khó gì.

Ta gặp qua Trương Huyền

dtv-ebook.com

- Bao nhiêu?

Thấy đối phương cười khổ, bộ dáng có chút không dám tin tưởng, Đổng Hân kỳ quái:

- Nếu là tân sinh, tu vi cao nhất là Hợp Linh cảnh đỉnh phong, cho dù đột phá đến Kiều Thiên cảnh, một ngày có thể chém giết ba Hợp Linh cảnh đỉnh phong là tốt lắm rồi, ba đầuc 120 điểm, chẳng lẽ hắn còn có thể vượt qua một ngàn điểm?

Chém giết một con Hợp Linh cảnh sơ kỳ 10 điểm, đỉnh phong 40 điểm, một ngày có thể giết ba con thực lực tương đồng bản thân liền rất lợi hại, coi như nhiều gấp mười lần, cũng chỉ một ngàn điểm mà thôi.

Không đến mức để Thương Nguyệt hội hội trưởng, Danh Sư lục tinh hạ phẩm khiếp sợ như vậy chứ?

- Một ngàn điểm? Nếu ít như vậy, ta cũng không cần ngạc nhiên như thế!

Biết đối phương không đoán ra được, Long Thương Nguyệt lắc đầu:

- Hắn tổng cộng được 43724 điểm...

- Bao nhiêu? Hơn bốn vạn điểm?

Thân thể mềm mại nhoáng một cái, Đổng Hân suýt chút nữa ngã xuống đất ngất đi.

Nàng tự tay bắt qua những Linh thú kia, biết khó khăn.

Đây đều là những gia hỏa nhiều lần đả thương người, làm nhiều việc ác, so với thú sủng giam giữ trong l-ng còn hung mãnh hơn nhiều, hơn nữa từng cái giảo hoạt, một tân sinh vừa tới học viện, thế mà được hơn bốn vạn điểm... Cái trò đùa này mở có chút lớn ah!

Đến cùng là giết bao nhiêu Linh thú, mới có thành tích như vậy?

Chẳng lẽ Linh thú khắp núi đều bị hắn một người giết sạch?

- Ân, hơn nữa còn không phải chém giết Linh thú nhận được, mà là... Thuần phục!

Long Thương Nguyệt nói.

- Thuần phục?

Thanh âm của Đổng Hân có chút chói tai.

Thuần phục càng khó hơn chém giết, coi như nàng là thiên tài tiếng tăm lừng lẫy của Thuần Thú học viện, thuần phục một con, cũng cần tốn hao mấy tháng, thậm chí mấy năm, mới có thể để cho độ thân hòa đi đến tiêu chuẩn, không đến một ngày liền thuần phục... Hơn nữa, hơn bốn vạn điểm, đây là thuần phục bao nhiêu con?

Dường như nhìn ra nàng nghi hoặc, Long Thương Nguyệt nói tiếp:

- Tổng cộng thuần phục hơn bốn trăm con, hơn nữa... nghe nói còn là ở trong vòng một canh giờ hoàn thành!

- Một canh giờ...

Đổng Hân nuốt ngụm nước bọt.

Loại năng lực này, xem như nàng cũng làm không được.

- Được nhiều điểm như vậy, thuần phục nhiều Linh thú như vậy, lập tức nhận được Mi viện trưởng ưu ái, muốn thu hắn làm đệ tử!

Long Thương Nguyệt nói.

- Thu hắn làm đệ tử? Mi viện trưởng muốn thu đệ tử?

Đổng Hân sửng sốt, nàng một mực cố gắng, là muốn để Mi viện trưởng thu đồ, đáng tiếc, vị Danh Sư lục tinh đỉnh phong một trong thập đại trường lão này, vẫn luôn không đáp ứng.

Vốn cho rằng, Mi viện trưởng cả đời sẽ không thu đồ, không nghĩ tới bị tân sinh kia đả động.

- Đúng vậy, có điều để cho người ta cảm thấy kỳ lạ nhất là... tên này cự tuyệt!

Con mắt của Long Thương Nguyệt xoay loạn.

Lần đầu tiên nghe được tin tức này, hắn cũng mộng.

Cự tuyệt Mi viện trưởng một trong thập đại trường lão... lá gan của tên này thật lớn.

Đổng Hân càng cảm thấy mình giống như đang nghe thiên thư.

Bao nhiêu người tranh đoạt muốn làm học sinh của đối phương, hắn cũng không thu, tên này cự tuyệt... Đầu óc có bị bệnh không?

- Ngươi trước đừng kích động, càng tà tính còn ở phía sau, tên này nghe nói nhiều người không thông qua khảo hạch, một hơi đưa ra điểm tích lũy của mình!

Long Thương Nguyệt nói.

- Đưa?

Đổng Hân nháy con mắt, lần nữa lắc lư hai lần:

- Điểm tích lũy của tân sinh nhập môn, là có thể dùng để hối đoái học phần... Những điểm tích lũy này, thật muốn hối đoái, nhận được mười

điểm học phần có lẽ rất dễ dàng! Coi như không có học phần, hối đoái linh thạch thượng phẩm, tùy tiện xin hai mươi viên, khẳng định cũng có thể cho... Vậy mà tặng người?

- Còn có thể hối đoái học phần cùng linh thạch?

Nàng bên này cảm khái, Trương Huyền ở trong bụi cỏ chỉ cảm thấy ngực sôi trào, suýt chút nữa hộc máu, hôn mê tại chỗ.

Sớm biết cái đồ chơi này có thể hối đoái học phần, hối đoái linh thạch, thế mà ở trên đỉnh núi chơi cả buổi, khẳng định đã sớm tiến lên bắt Linh thú!

Một ngày làm sao cũng cũng phải làm ra một trăm vạn, hai trăm vạn điểm?

Thực sự không được, ném Tử Dương thú ra...

Linh thú Hợp Linh cảnh 10 điểm, Kiều Thiên cảnh 100 điểm, Quy Nhất cảnh 1000 điểm, Đạp Hư cảnh 10000 điểm, Tằm Phong cảnh 10 vạn điểm, Bán Thánh 1 triệu, Tòng Thánh 1000 vạn, Thánh giả dù thế nào... cũng phải vượt qua một trăm triệu a!

Hơn nữa tên này là Thánh giả nhất trọng đỉnh phong, cũng chính là... Bốn trăm triệu điểm!

Dựa theo tỉ lệ, có thể cho 10 vạn học phần hay không? Hoặc là 20 vạn viên linh thạch thượng phẩm?

Chỉ cảm thấy hoa mắt, Trương Huyền hối hận muốn phun máu.

Thật có nhiều học phần cùng linh thạch thượng phẩm như thế, địa phương nào không đi được?

Còn cần tiếp tục đợi ở cái chỗ chết tiệt này làm gì!

Khẳng định đã sớm đi dạo hết Tàng Thư khố, đi phong hào đế quốc.

- Quay lại đi tìm Mi trưởng lão, nhìn xem có thể dùng Tử Dương thú đổi điểm tích lũy hay không...

Trong lòng cực kỳ u oán, suy nghĩ một chút, đành phải bất đắc dĩ lắc đầu:

- Không nói tân sinh khảo hạch đã kết thúc, coi như thật có thể hối đoái, Tử Dương thú bị đánh như thế nào, bị bắt như thế nào, cũng rất khó giải thích...

Hiện nay khôi lỗi Dị nhân tộc là dựa dẫm lớn nhất của hắn, không thể rò rỉ, mặc dù tràn đầy xoắn xuýt, nhưng suy nghĩ một chút, cũng chỉ có thể nén trong lòng.

- Nói thật, ngay cả ta cũng không thể không bội phục, tên này liền hào phóng như vậy!

Long Thương Nguyệt tiếp tục nói:

- Đương nhiên, cái này cũng không tính là gì, nếu ngươi biết việc hắn làm phía sau, khẳng định sẽ nổi điên!

- Ồ?

Nhịn xuống khiếp sợ, Đổng Hân lần nữa nhìn qua.

Hai người Hồ Yêu Yêu, Tiết Chân Dương cũng không chen vào, có điều trên mặt không có ngạc nhiên, chỉ sợ những việc này trước đó liền biết.

- Tên này thông qua khảo hạch, cùng ngày liền đi Luyện Khí sư học viện, kết quả, không biết làm sao, trực tiếp làm sập thông đạo ghi chép, thậm chí làm sập nửa bên toàn bộ công hội...

Long Thương Nguyệt nói tiếp.

- Thông đạo ghi chép? Công hội phân bộ?

Đổng Hân hít vào một ngụm khí lạnh:

- Nguyên Phó viện trưởng không giết hắn sao?

Làm lão sinh của học viện, biết tính khí của Nguyên Phó viện trưởng, làm việc coi trọng quy củ, cương trực công chính.

Làm sập thông đạo ghi chép, thậm chí nửa đại điện của Luyện Khí sư công hội phân bộ, không bóp chết tại chỗ là tốt lắm rồi.

- Giết hắn? Làm sao có thể... Không những không giết, thái độ còn như gặp gia gia, tự mình mang hắn đi tham gia Luyện Khí sư khảo hạch! Kết quả, tên này ở trong hai canh giờ, từ luyện khí học đồ, thông qua khảo hạch, thành Luyện Khí sư lục tinh!

Long Thương Nguyệt nói tiếp.

- Hai canh giờ... Từ nhất tinh kiểm tra đến lục tinh?

Đổng Hân hộc máu, cảm giác nhịn không được nữa rồi.

Sự tình trước đó đều có thể tiếp nhận, thiên tài thật có, mạnh hơn bọn họ cũng không tính là gì, nhưng hai canh giờ từ Luyện Khí sư nhất tinh kiểm tra đến lục tinh là cái quỷ gì?

Quan trọng hơn là, khảo hạch Danh Sư lục tinh, điều kiện tiên quyết là tu vi đến Hóa Phàm cửu trọng Tằm Phong cảnh, nếu không độ tinh thuần của chân khí không đủ, thôi thúc hỏa diễm nhiệt lượng không đủ, rất nhiều khoáng thạch là không cách nào luyện hóa.

Ngươi đây là kể chuyện xưa sao?

- Chuyện này khiếp sợ đến chỗ Triệu viện trưởng, nhất định phải thay sư thu đồ, nhận hắn làm sư đệ... Kết quả tên này, lại cự tuyệt!

Biết nàng khó mà tin được, Long Thương Nguyệt biết giải thích vô dụng, nói hết tin tức mình biết.

Sự tình Trương Huyền chơi đùa ở Luyện Khí sư học viện, không ít học viên đều thấy được, không che giấu được, hơi hỏi thăm liền có thể biết rõ rõ ràng ràng.

- Mi viện trưởng thu đồ, Triệu viện trưởng nhận sư đệ... Cũng cự tuyệt?

Đổng Hân nuốt ngụm nước bọt, nhìn qua:

- Tân sinh này xác thực tà tính, nhưng mà hắn cùng học hội các ngươi kiếm tiền có quan hệ gì?

Vừa rồi để nàng kỳ quái là, tân sinh tới, vì sao những học hội bọn họ nói không có tiền, tiếp theo nói gia hỏa này, chẳng lẽ cùng bọn hắn không kiếm được tiền có quan hệ?

- Đương nhiên có quan hệ! Ngươi cũng biết, tân sinh khai giảng, kiếm lợi nhiều nhất chính là bán ra Giáo Chức Công Tế Giải, ai ngờ tên này không biết từ nơi nào nhận được một phần càng thêm kỹ càng, càng thêm chuẩn xác, miễn phí đưa cho tân sinh... Ai còn mua sắm? Không chỉ không mua, còn mắng chúng ta, không ít tân sinh nguyên bản chuẩn bị gia nhập học hội, cũng đều lui hội!

Long Thương Nguyệt cười khổ.

Chuyện này để Thương Nguyệt hội bị thiệt lớn, hắn mới chú ý tới tân sinh tên Trương Huyền kia, tra một chút, lại nhận được nhiều tin tức như vậy.

Đổi lại những học sinh mới khác, khẳng định đã sớm ra tay cuồng đánh một trận, để hắn rõ ràng quy củ, nhưng người này được Mi viện trưởng, Triệu viện trưởng chăm sóc, coi như muốn động cũng không dám!

- ...

Đổng Hân há to mồm.

Xác thực, có miễn phí, hơn nữa càng tốt hơn, ai còn tốn hao một trăm linh thạch trung phẩm đi mua?

- Vậy... Chẳng lẽ không có cách nào?

- Có biện pháp nào? Mặc dù tu vi của tên này không cao, nhưng phía sau có Mi viện trưởng cùng Triệu viện trưởng làm hậu thuẫn, thật không biết nên làm cái gì... Vừa vặn mấy người các ngươi tới, chuyện này cũng thuận tiện thương nghị một chút!

Long Thương Nguyệt than thở một tiếng, trông mong nhìn qua:

- Hắn tùy ý phá hư thị trường, làm chúng ta bị động như thế, nhất định phải trừng phạt, nếu không, mặt mũi của tứ đại học hội chúng ta sẽ mất sạch, không còn người nghe!

- Đúng vậy, nhất định phải trừng phạt!

Tiết Chân Dương cũng híp mắt lại, khẽ nói.

- Làm sao trừng phạt?

Đổng Hân nhìn qua.

- Cái này...

Long Thương Nguyệt, Tiết Chân Dương nhìn nhau, từng người cười khổ.

Chỉ cần động tên này, Mi viện trưởng, Triệu viện trưởng chính là rạch trời không vòng qua được, nếu có biện pháp, đã sớm xuất thủ còn chờ tới bây giờ?

- Nói đến tên này, hôm nay ta còn gặp mặt một lần!

Thời điểm mọi người ở đây mặt mũi xoắn xuýt, không biết như thế nào cho phải, Hồ Yêu Yêu nhẹ nhàng cười một tiếng, mở miệng nói.

- Ngươi gặp?

Mấy người nhìn qua.

Mấy ngày nay bị đủ loại tin tức của Trương Huyền dọa đến gần chết, nhưng chưa thấy qua chân nhân.

Căn bản không biết gia hỏa vừa đến học viện, liền khuấy động dư luận xôn xao, đến cùng lớn lên có bộ dáng gì.

- Ân, thiên tài mỹ nữ năm thứ hai Lạc Thất Thất, chắc hẳn chư vị đều biết!

Hồ Yêu Yêu nhìn qua.

- Đương nhiên!

Đổng Hân gật đầu.

Nữ nhân đều chú trọng dung mạo, cùng là người trên Hoa Khôi bảng, làm sao có thể không chú ý.

Lạc Thất Thất này, năm đó mới tiến vào học viện, dùng không đến một năm, liền từ tứ tinh đỉnh phong, thành ngũ tinh hạ phẩm, tốc độ tiến bộ kinh người.

- Vừa rồi ta nhìn thấy nàng và Trương Huyền chung một chỗ, hơn nữa xưng hắn là lão sư!

Hồ Yêu Yêu nói.

- Lão sư?

- Lạc Thất Thất gọi hắn lão sư? Ngươi... Không có nói đùa chứ?

- Lạc Thất Thất này lai lịch bí ẩn, nghe nói là công chúa đế quốc nào đó, có điều, ta hỏi thăm nhiều lần, cũng không được đến tin tức xác định... Loại người này, thế mà bái một tân sinh làm thầy?

Đám người Long Thương Nguyệt, Tiết Chân Dương không thể tin được.

Kinh Hồng viện

dtv-ebook.com

- Nghe đạo có tuần tự, thuật nghiệp có chuyên về một môn, người thành đạt làm thầy, điểm ấy đối với Danh Sư chúng ta, không tính là gì! Hắn cùng Lạc Thất Thất chung một chỗ, bình tĩnh, không có chút gấp rút, có thể thấy được xưng hô lão sư danh xứng với thực, cũng không phải làm bộ, khẳng định là có năng lực nào đó, có thể chỉ điểm đối phương.

Hồ Yêu Yêu nói.

Thân là Danh Sư, tự nhiên rõ ràng, người không thể toàn tài, tu luyện giả lợi hại hơn nữa, cũng có khâu bạc nhược.

Thực lực mạnh, bái thực lực yếu làm thầy, cũng có khối người.

Ngay cả lúc trước Thiên Nhân Khổng sư, cũng không phải chuyên môn học tập Đàm sư sao?

Lúc đó Đàm sư không có danh tiếng gì, là một vị Danh Sư ngũ tinh an phận ở Đàm quốc mà thôi.

Mọi người cũng rõ ràng điểm ấy, đồng thời gật đầu, không còn xoắn xuýt vấn đề này, Đổng Hân hỏi:

- Ngươi đã gặp qua, tâm tính của người này như thế nào? Có khuyết điểm gì có thể lợi dụng hay không?

- Ta chỉ gặp mặt một lần, hàn huyên vài câu, người này thoạt nhìn chất phác, đơn thuần, không giống kẻ có tâm kế, ý rất nghiêm, làm việc cũng rất có chuẩn tắc! Chính là... Nói chuyện quá làm người tức giận!

Hồ Yêu Yêu nói.

Mặc dù nàng là Danh Sư lục tinh hạ phẩm, nhãn lực kinh người, nhưng Trương Huyền này, trên cơ bản nhìn không ra cái gì, ngược lại bị đối phương làm tức giận gần chết.

- Nói chuyện làm người tức giận?

Mọi người nháy con mắt.

Có thể để cho Hồ Yêu Yêu tức giận, tên này quả thực là một nhân tài.

- Ân, đúng, hình như tên này cảm thấy hứng thú với vị trí chỗ ở cũ của Ngô Dương Tử, muốn giáo huấn hắn, ta cảm thấy có thể dùng cái này làm cửa đột phá!

Suy nghĩ một chút, Hồ Yêu Yêu nói tiếp.

Mặc dù trong mắt người ngoài, tứ đại học hội cạnh tranh không ngừng, kỳ thật mấy người bọn họ cùng là Danh Sư, quan hệ cũng không tệ lắm.

- Chỗ ở cũ của Ngô Dương Tử? Có thứ hứng thú là tốt rồi, ta nhìn không bằng như vậy, chúng ta cho hắn cái địa chỉ giả, sau đó bố trí xuống Thiên La Địa Võng, giáo huấn hắn một lần! Cho hắn biết, cái gì là quy củ!

Con mắt của Tiết Chân Dương tỏa ánh sáng.

Hắn tu luyện Chân Dương công pháp, lực lượng cương mãnh, làm việc cũng quả quyết, có thể xuất thủ, tuyệt đối không cần động não.

- Như vậy không ổn, vẫn là câu nói kia, chúng ta ngang nhiên ra tay, bị đám người Mi viện trưởng biết, tất nhiên sẽ trách tội! Nhất định phải nghĩ cách để hắn ăn thiệt thòi lại không dám nói, tốt nhất có nhược điểm gì lưu ở trong tay!

Long Thương Nguyệt nói.

Hắn khác Tiết Chân Dương, làm việc càng thêm quỷ quyệt, âm hiểm.

Nếu Trương Huyền là thượng khách của Mi viện trưởng, Triệu viện trưởng, ra tay đối phó liền phải cẩn thận, nếu không, coi như không cáo trạng, có người thông báo một tiếng, bọn họ cũng cực kỳ phiền phức.

Trừ khi... Bắt được nhược điểm gì của đối phương, để hắn ăn thiệt thòi lại không dám lời.

- Ăn thiệt thòi lại không dám nói? Như thế là biện pháp tốt, Yêu Yêu, chuyện này ngươi tương đối am hiểu, ta nhớ được không ít người thua thiệt ở trong tay ngươi, trở về ngay cả lời cũng không dám nói?

Đổng Hân nghĩ đến cái gì, ánh mắt sáng lên nói.

Hồ Yêu Yêu yêu nghiệt ở học viện là rất vang dội, không chỉ tu luyện, thiên phú yêu nghiệt, chủ yếu nhất là, làm việc không theo lẽ thường an bài, trước kia rất nhiều Danh Sư tìm phiền toái, đều bị xảo diệu hóa giải, sau đó mạnh mẽ làm nhục.

- Ân, các ngươi vừa nói như vậy, ta cũng nghĩ đến một biện pháp, tên này không phải thích lấy lòng sao? Ta sẽ để hắn danh dự mất sạch, để hắn biết đắc tội Hồ Yêu Yêu ta phải trả cái giá gì!

Hai mắt đen nhánh của Hồ Yêu Yêu lóe lên, nhẹ nhàng cười một tiếng, lộ ra nụ cười làm lòng người rét lạnh:

- Còn có Lạc Thất Thất, đối với lão sư này cực kỳ bảo vệ... Nếu như cho nàng biết, vị lão sư này hạ lưu vô sỉ, làm người không chịu nổi... Cũng không biết còn tôn trọng như thế hay không!

Biết Hồ Yêu Yêu không đánh trận không nắm chắc, ánh mắt mọi người đều sáng lên.

- Chuyện này giao cho ta xử lý, chờ ta xử lý Trương Huyền này, thay các ngươi trút giận, nhận được đồ vật, ta muốn thêm một thành, không tính là quá mức chứ?

Hồ Yêu Yêu nói.

- Muốn thêm một thành?

- Không có vấn đề, chỉ cần ngươi có thể đối phó được tên này, một thành không tính là gì!

Mọi người gật đầu.

- Vậy là tốt rồi... việc cấp bách của chúng ta, là chuẩn bị Nhất Nguyên Trọng Thủy, chuẩn bị chỉnh tề liền xuất phát . Còn Trương Huyền này, các ngươi liền nghe tin tức tốt của ta! Chỉ cần hắn còn muốn biết vị trí chỗ ở cũ của Ngô Dương Tử, liền phải ngoan ngoãn nghe lời của ta, bị ta định đoạt...

Nhẹ nhàng cười một tiếng, thân ảnh Hồ Yêu Yêu hóa thành một độ cong uyển chuyển, môi đỏ vung lên.

- Bị nàng định đoạt? Nàng này suy nghĩ biện pháp gì?

Trương Huyền ở một bên không rõ ràng cho lắm.

Có thể để cho nha đầu này tự tin như vậy, khẳng định có niềm tin rất lớn.

Nghĩ một lát nghĩ không ra, đối phương cũng không nói tỉ mỉ, Trương Huyền đành phải lắc đầu.

Đối phương thực muốn tìm hắn gây sự, cũng không có cách, chỉ có thể binh đến tướng chắn, nước đến đất chặn.

Dù sao sớm biết tính toán của đối phương, cũng có thể sớm chuẩn bị, không đến mức bị động.

Đám người Hồ Yêu Yêu thương nghị xong, từng người xoay người rời đi, bay vút xuống dưới núi.

Thấy mọi người rời đi, lúc này Trương Huyền mới đứng dậy.

- Trước mặc kệ, vẫn là đi hỏi thăm vị trí chỗ ở cũ của Ngô Dương Tử a!

Chần chờ một chút, Minh Lý Chi Nhãn lấp lánh, dọc theo phương hướng Hồ Yêu Yêu biến mất thẳng tắp đuổi tới.

Sự tình đối phương tìm bảo vật gì, cùng hắn không bất kỳ quan hệ gì, cũng không thèm để ý, còn Nhất Nguyên Trọng Thủy, biết giá cả, về sau nghĩ biện pháp kiếm tiền mua sắm là được.

Hiện tại việc cấp bách là tiếp tục dò xét vị trí chỗ ở cũ của Ngô Dương Tử.

Chỉ cần tìm được, có lẽ có thể nhận được bảo tàng của Luyện Khí đại sư lưu lại, về sau tu luyện liền không cần tiếp tục lo lắng.

Dọc theo dấu vết truy tìm, tốc độ cực nhanh, không lâu sau, đi tới một tiểu viện rộng lớn.

- Thật nhiều nữ tử...

Dọc theo thông đạo tiểu viện chậm rãi đi về phía trước, rất nhanh phát hiện không đúng.

Nơi này số lượng nữ học sinh, rõ ràng nhiều hơn nam học sinh nhiều, hơn nữa, cả đám tư thái ưu mỹ, dung mạo có chút không tầm thường.

Mặc dù kém xa đám người Hồ Yêu Yêu, Lạc Thất Thất, nhưng đều tương đương Nhiễm Tiếu Tiếu.

Trong Danh Sư, luôn luôn nam nhiều nữ ít, nhưng nơi này hầu như đều là nữ tử, để hắn nhịn không được kỳ quái.

Nương theo người càng ngày càng nhiều, hành động cũng càng ngày càng bị hạn chế, tốc độ trở nên chậm không ít, may mắn có Minh Lý Chi Nhãn, có thể sớm làm ra dự phán, lại thêm Thiên Đạo chân khí khí tức thu liễm, Hồng Trần Đạp Thiên bộ phi hành, lúc này mới không bị phát hiện.

Sau nửa canh giờ.

Đi theo đằng sau dấu vết, đã đến chỗ sâu trong đại viện.

- Tâm Như, ngươi giúp ta trông coi, ta chuẩn bị vài thứ, không thể bị quấy rầy!

Lại đi một hồi, phía trước có một thanh âm thanh thúy vang lên, nhận ra là Hồ Yêu Yêu, vội vàng bay vút đi, rơi xuống trên cây trong tiểu viện.

Nhìn lại phương hướng thanh âm vang lên, quả nhiên thấy Hồ Yêu Yêu đứng ở trước một gian phòng.

- Vâng!

Nữ tử gọi là Tâm Như gật đầu lên tiếng.

Là nữ hài hơn hai mươi tuổi, tư thái cùng dung mạo cũng không yếu, được cho là mỹ nhân trong trăm có một.

- Chẳng lẽ muốn chuẩn bị đồ vật gây phiền phức cho ta?

Trước đó nghe qua đối thoại của bọn họ, biết cô gái này muốn tìm bản thân phiền phức, vừa vặn nhìn xem rốt cục chuẩn bị vật gì, cũng dễ tương kế tựu kế.

Nghĩ đến nơi này, nhẹ nhàng cười một tiếng, thân ảnh khẽ động, chậm rãi bay về phía nóc phòng của đối phương.

Động tác của hắn nhẹ nhàng, tựa như lông hồng, lặng yên không một tiếng động.

Hô!

Rơi vào nóc phòng, lòng bàn tay vận chuyển chân khí, nhẹ nhàng lật mảnh ngói trên phòng, Minh Lý Chi Nhãn nhúc nhích, nhìn xuống phía dưới.

Ánh mắt rơi vào giữa phòng, quả nhiên thấy Hồ Yêu Yêu đi đến, trong phòng khảm nạm nhiều viên Dạ Minh Châu, ánh sáng ôn nhuận chiếu

xuống, quần áo tơ lụa màu đỏ tươi, phác hoạ ra dáng người hoàn mỹ, để cho người ta sợ hãi thán phục.

Da thịt tuyết trắng, cái cổ như thiên nga, vành tai tinh xảo, mái tóc đen nhánh... Bất kể từ phương diện nào nhìn, Hồ Yêu Yêu này cũng là yêu nghiệt trong yêu nghiệt, để cho người ta khó mà cự tuyệt.

Soạt!

Đang muốn nhìn một chút nàng đến cùng lấy vật gì tìm bản thân phiền phức, chỉ thấy nữ hài đi tới gần giường, tay ngọc nhẹ nhàng kéo ở bên hông.

Váy đỏ lập tức trượt xuống, lộ ra làn da trắng tinh giống như tơ lụa.

Từ trên nhìn xuống, không có quần áo che lấp, thân hình hoàn mỹ của đối phương lập tức hiện ra ở trước mặt.

- ...

Trương Huyền không còn gì để nói.

Còn tưởng rằng nàng này sẽ chuẩn bị bảo vật gì, hoặc là bẫy rập gì, sớm quan sát, cũng có thể tương kế tựu kế, thuận tiện bức nàng nói ra vị trí chỗ ở cũ của Ngô Dương Tử.

Ai ngờ nàng về phòng liền cởi quần áo... Cũng quá không theo lẽ thường an bài a!

Trời tối, lại không đi ngủ, cởi quần áo làm gì... Thật là khó có thể lý giải.

- Được rồi, phi lễ chớ nhìn!

Biết tiếp tục xem tiếp, cũng có chút hành vi tiểu nhân, lần nữa che mảnh ngói, Trương Huyền cực kỳ buồn bực.

Này là chuyện gì, hắn muốn tới đây dò xét chỗ ở cũ của Ngô Dương Tử, kết quả biến thành kẻ nhìn trộm... Suy nghĩ một chút cũng thấy mất mặt.

May mắn không bị người phát hiện, nếu không, cái gọi là sư đạo tôn nghiêm, cái gọi là thanh danh, sẽ không cách nào giữ được.

Phía dưới không thể nhìn, người ta cởi quần áo, tự nhiên càng không thể xông vào ép hỏi, ngồi ở trên nóc phòng, Trương Huyền đành phải nhìn bốn phía.

Tiểu viện của Hồ Yêu Yêu, hắn là cao lớn nhất ở chung quanh, ngồi ở phía trên, cảnh trí bốn phía rơi vào trong mắt, quay đầu nhìn lại tiểu viện khác, lập tức nhìn thấy mấy nữ tử, thân mang trang phục lộng lẫy, nhảy lên ở bên trong.

Quần áo xinh đẹp, dáng múa yêu diễm, để cho người ta nhìn lên một cái, liền kìm lòng không được trầm mê trong đó, khó mà tự kềm chế.

Chân khí xoay chuyển, Trương Huyền tỉnh táo lại, nhịn không được sững sờ.

- Chẳng lẽ... Đây là Kinh Hồng viện?

Nhờ vào dáng múa có thể để cho hắn thất thần, nói rõ tất nhiên có năng lực mê huyễn linh hồn, mà có loại năng lực này, toàn bộ học viện, chỉ Kinh Hồng viện mới có.

Lại thêm dọc đường gặp rất nhiều nữ Danh Sư tư thái không tệ, hơi cân nhắc liền có thể cân nhắc ra.

- Hồ Yêu Yêu đang cởi quần áo, tiếp tục đợi ở chỗ này rất xấu hổ... Đã đến Kinh Hồng viện, vừa vặn đi xem Tàng Thư khố ở nơi nào một chút, tìm chút sách nhìn, cũng không uổng công qua một lần!

Tiếp tục đợi ở chỗ này, khó tránh khỏi có vẻ tình ngay lý gian, còn không bằng đi xem sách, nghĩ biện pháp giải quyết Tiên Thiên thai độc trong linh hồn.

Nghĩ đến nơi này liền không do dự, Minh Lý Chi Nhãn nhúc nhích, nhìn bốn phía, rất nhanh một kiến trúc cao lớn xuất hiện ở trước mắt.

Ba chữ to phía trên, rồng bay phượng múa, ngân câu thiết họa, để lộ ra một loại lịch sử tang thương… Tàng Thư các!

- Đi qua nhìn một chút!

Con mắt tỏa ánh sáng, thân thể nhoáng một cái, tựa như một làn khói xanh, Trương Huyền bay vút đi.

Một đêm nhìn hết Kinh Hồng thư tịch

dtv-ebook.com

Tàng Thư các của Kinh Hồng viện khí thế cao lớn, đứng sừng sững ở trong đêm tối yên tĩnh, vô cùng dễ thấy.

Mấy khí tức sau, Trương Huyền rơi vào một cây đại thụ trong viện.

- Tàng Thư các của học viện cần thẻ học viên cùng học phần, nếu không căn bản vào không được...

Gãi gãi đầu.

Vốn cho rằng chỉ cần tìm Tàng Thư khố, liền có thể đẩy cửa tiến vào, lặng yên không tiếng động đọc sách, đi tới gần mới biết được, căn bản không phải chuyện như vậy.

Tàng Thư các của học viện giống như Khí Hải trước đó khảo hạch Luyện Khí sư, cần thẻ học viên cùng học phần mới có thể mở ra, hai thứ này hắn đều không có, coi như đi tới gần, chỉ sợ cũng khó tiến vào trong.

Xông vào, một khi xúc động cơ quan, làm không cẩn thận sẽ dẫn tới trưởng lão học viện, phiền phức không ít.

- Cũng không thể tới một chuyến, lại xoay người lại chứ?

Một hồi bất đắc dĩ.

Đi tới đây, không đọc sách liền về, nói như thế nào cũng không được a.

- Đúng rồi, Tàng Thư các này hữu dụng với cơ quan, trận pháp, tu luyện giả, Vu hồn thì sao? Vu hồn vô hình, có thể tiến vào bên trong hay

không?

Trong lòng hơi động.

Tàng Thư các có trận pháp, cơ quan khống chế, tiến hành nghiệm chứng học phần cùng thẻ học viên, Vu hồn vô hình, nhìn cũng nhìn không thấy, sẽ không ở trong hàng ngũ này chứ?

Trước kia coi như Vu hồn có thể hành động, nhất định phải bàn tay chạm đến mới có thể thu thư tịch vào thư viện, mà bây giờ, đơn thuần nhìn là được... Nói cách khác, chỉ bằng vào Vu hồn, cũng có thể thu thư tịch vào thức hải!

- Thử một chút!

Càng nghĩ càng kích động, thân thể nấp kỹ ở trong lá cây nồng đậm, lúc này tinh thần mới khẽ động, Vu hồn ly thể.

Trong đêm tối, giống như là một U Linh, chậm rãi bay xuống.

Đại môn Tàng Thư các đóng chặt, trong phòng cách đó không xa, mấy học viên đang thủ hộ ở phía trước.

Đang nghĩ ngợi làm sao mới có thể đi vào, liền nghe sau lưng vang lên tiếng bước chân, một bóng người chậm rãi đi tới.

Tinh thần khẽ động, Vu hồn giấu ở một bên.

- Mấy vị học tỷ, ta muốn tiến vào Tàng Thư khố tra một chút tư liệu!

Bóng người đi tới gần, nhìn mấy học viên thủ hộ, khẽ khom người.

Là nữ tử chừng ba mươi tuổi, huy chương Danh Sư trước ngực có năm ngôi sao lấp lóe.

Danh Sư ngũ tinh hạ phẩm, hẳn là một học viên năm thứ hai.

- Thẻ học viên, học phần!

Một học trưởng phụ trách Tàng Thư các mí mắt nâng lên.

Những người này hẳn là làm việc ngoài giờ, ở đây trông coi Tàng Thư các kiếm học phần.

- Vâng!

Học viên kia đưa thẻ học viên cùng học phần tới.

Một lát sau, học trưởng nhẹ gật đầu:

- Ngươi là học viên năm thứ hai, chỉ có thể nhìn thư tịch năm thứ ba trở xuống, một khi vượt qua, sẽ bị trục xuất. Mặt khác, một điểm học phần có thể thẩm tra mười canh giờ, không được lấy sách ra, cũng không thể sao chép!

- Vâng!

Vị học viên này gật đầu.

Những quy củ này, nàng đã sớm rõ ràng.

- Ân, đi vào đi!

Giảng xong quy tắc, học trưởng khoát tay chặn lại, vị học viên này cầm thẻ học viên cùng thẻ học phần đi về phía trước, nhẹ nhàng để hai thứ này ở trên bệ đá, đại môn của Tàng Thư khố từ từ mở ra.

- Cơ hội tốt!

Biết có người đi vào, vừa lúc là một cơ hội, Trương Huyền không do dự nữa, Vu hồn theo sát ở phía sau, chợt lách người chui vào.

Đi vào cửa, một đại sảnh rộng lớn xuất hiện ở trước mắt, trên vách tường treo đầy đủ loại Dạ Minh Châu, đèn đuốc sáng trưng chiếu rọi, tựa như ban ngày.

Từng dãy giá sách sắp xếp ở trước mắt, phía trên thư tịch san sát, không biết bao nhiêu.

- Không hổ là Danh Sư học viện, quả nhiên tàng thư phong phú...

Ánh mắt Trương Huyền sáng lên.

Chức nghiệp Kinh Hồng, xem như so sánh thiên môn, dựa theo tình huống bình thường, loại thư tịch này tất nhiên không nhiều, nhưng nơi này là Danh Sư học viện, người người là Danh Sư, cũng có ý nghĩ cùng nhận xét của mình, tích lũy tháng ngày xuống, thư tịch cũng nhiều hơn.

- Trước thu vào, quay đầu lại nhìn kỹ...

Biết thư tịch quá nhiều, muốn chuyên môn tìm kiếm pháp quyết linh hồn khá là phiền toái, Vu hồn nhoáng một cái đi tới địa phương để giá sách, ánh mắt tập trung nhìn sang.

- Thiếu hụt!

Trong đầu thấp giọng hô, lập tức cảm thấy từng quyển từng quyển thư tịch, bị phục chế vào thư viện.

Cặp mắt của hắn thật giống như máy quét, một khi nhìn sang, liền có thể hoàn chỉnh thu vào, tốc độ quả nhiên nhanh hơn trước gấp bội.

- Quá tốt rồi...

Hai mắt tỏa ánh sáng, Trương Huyền tập trung tinh thần, ánh mắt như điện.

Rầm rầm!

Vô số thư tịch không ngừng lấp lóe, giá sách trong Thiên Đạo Đồ Thư Quán, cũng không ngừng trở nên phong phú, thư tịch càng ngày càng nhiều.

Sau hai canh giờ, tất cả thư tịch trên giá sách trong đại điện, đã bị hắn nhìn qua một lần, trong đầu cũng tạo thành sách đối ứng.

- Đi tầng thứ hai...

Xem hết tầng thứ nhất, Vu hồn khẽ động, đi tới tầng thứ hai.

Thư tịch tầng này rõ ràng ít hơn tầng thứ nhất rất nhiều, nhưng nội dung càng cao cấp hơn.

Kinh Hồng sư giống như Luyện Đan sư, Luyện Khí sư, cũng chia làm cửu tinh, tầng thứ nhất, là nội dung từ học đồ đến tứ tinh đỉnh phong, mà tầng thứ hai, là đủ loại vũ kỹ pháp quyết tu luyện cùng nội dung của ngũ tinh hạ phẩm.

Trương Huyền ai đến cũng không cự tuyệt, dọc theo giá sách, từng quyển từng quyển nhìn sang.

Một canh giờ sau, nội dung tầng này cũng thu sạch.

- Tiếp tục...

Biết thật vất vả tới Kinh Hồng viện một lần, không xem thêm chút, là có lỗi với mình, vội vàng đi đến tầng thứ ba.

Dựa theo tình huống bình thường, học viên năm nhất chỉ có thể quan sát tầng thứ nhất cùng tầng thứ hai, tầng thứ ba liền lên không được, đây là học viện vì phòng ngừa học sinh tham thì thâm, chuyên môn thiết trí bình chướng.

Loại bình chướng này ngăn học viên rất đơn giản, nhưng muốn ngăn Vu hồn sẽ rất khó, tinh thần khẽ động, Vu hồn hóa thành một dòng suối, chui qua bình chướng, đi tới.

Thư tịch tầng thứ ba càng thêm thưa thớt, lần này dùng nửa canh giờ liền xem hết.

Ngay sau đó tầng thứ tư, tầng thứ năm, tầng thứ sáu!

Không lâu sau, toàn bộ nội dung sáu tầng khắc sâu vào trong óc, ba tầng đằng sau cộng lại, cũng chỉ dùng một canh giờ.

Nói cách khác, không đến năm canh giờ, tất cả thư tịch trong Tàng Thư khố của Kinh Hồng viện đều bị thu vào trong óc.

- Trở về lại cẩn thận kiểm tra!

Mỉm cười, Trương Huyền hài lòng nói.

Trước đó còn nghĩ, tìm cơ hội tới Kinh Hồng viện đọc sách, không nghĩ tới, đi theo sau lưng Hồ Yêu Yêu liền hoàn thành.

Hơn nữa có lần Vu hồn đọc sách này, về sau đi học viện khác đọc sách, có phải cũng có thể làm như vậy hay không?

- Như vậy, trong mười ngày, không sai biệt lắm liền có thể xem hết thư tịch của thập đại học viện, đến lúc đó liền có thể xung kích cảnh giới cao hơn, thậm chí Thánh giả, thuận lợi rời đi nơi đây!

Con mắt hắn tỏa ánh sáng.

Chỉ cần hắn có đầy đủ sách, sưu tập ra đủ nhiều Thiên Đạo công pháp, tấn cấp liền sẽ giống như uống nước.

Đến Danh Sư học viện, mục đích đúng là vì đọc sách, hiện tại sau khi Thiên Đạo thư viện tấn cấp, Vu hồn liền có thể làm được những chuyện này, hoàn toàn có thể vụng trộm học tập.

Học phần gì gì đó, coi như không có, cũng không khẩn yếu.

Như vậy, mười ngày liền có thể xem hết tất cả nội dung, sau đó sửa sang lại Thiên Đạo thư tịch... Một lần hành động đột phá!

Trong mười ngày từ Kiều Thiên cảnh, liên tục xung kích Quy Nhất cảnh, Đạp Hư cảnh, Tằm Phong cảnh, Bán Thánh, Tòng Thánh, Thánh giả sáu

đại cấp bậc... Hơn nữa còn muốn học tập thập đại chức nghiệp, đi đến lục tinh đỉnh phong...

Suy nghĩ một chút cũng cảm thấy để cho người phấn chấn.

- Thử Kinh Hồng sư trước một chút...

Biết đây chỉ là suy nghĩ, thật muốn thực hiện, có thể sẽ phiền toái hơn thực tế một chút, Trương Huyền mỉm cười, tinh thần tập trung ở trong thức hải.

Hô!

Từng quyển từng quyển Thiên Đạo Kinh Hồng công pháp mới tinh xuất hiện ở trước mắt.

Tổng cộng sáu bản.

Đại biểu từ nhất tinh đến lục tinh.

- Liên quan tới linh hồn thư tịch!

Quay đầu nhìn thoáng qua phía ngoài, phát hiện trời đã sắp sáng, về thời gian không kịp học tập, Trương Huyền đành phải nhìn về phía quyển sách khác trên giá sách.

Soạt!

Nương theo ý niệm của hắn, rất nhiều thư tịch có quan hệ tới tu luyện linh hồn, toàn bộ tập trung ở cùng một chỗ.

- Chính xác!

Hắn thấp giọng hô, một quyển sách mới tinh xuất hiện.

Biết này có khả năng quan hệ đến có thể áp chế Tiên Thiên thai độc trong Vu hồn hay không, Trương Huyền cố nén kích động, vội vàng nhìn sang.

Rất nhanh lật hết.

Vẻ mặt trở nên khó coi.

- Những cái này là phương pháp tăng cường linh hồn, hơn nữa nội dung không được đầy đủ, không có tác dụng lớn với thai độc...

Rất nhiều thư tịch hình thành Thiên Đạo công pháp, là có thể gia tăng sức chống đỡ cho linh hồn, nhưng lại không thể đối phó Tiên Thiên thai độc.

Nói cách khác, chơi đùa một buổi tối, cũng không tìm được phương pháp đối kháng Tiên Thiên thai độc trong Vu hồn.

- Này làm sao xử lý?

Vẻ mặt buồn bực.

Hiện tại đối với hắn, việc cấp bách cũng không phải khiến Vu hồn trở nên mạnh mẽ, mà là nghĩ biện pháp áp chế Tiên Thiên thai độc, nếu không, một khi người sau nghĩ quẩn, làm ầm ĩ một phen, hắn có khả năng chết cũng không biết chết như thế nào.

Vốn cho rằng Kinh Hồng sư nghiên cứu hồn phách cực sâu, ở đây sưu tập thư tịch, liền có thể tìm ra biện pháp tốt, hiện tại xem ra, vẫn là quá ngây thơ rồi.

Cũng đúng, Tiên Thiên thai độc, nếu quả thật dễ dàng giải quyết như vậy, thiên nhân Khổng sư khẳng định đã sớm tìm được biện pháp, không đến mức đột phá Danh Sư cửu tinh mới hoàn toàn hóa giải.

- Những phương pháp này có thể gia tăng sức chống đỡ cho hồn lực, nhìn có thể dung hợp vào công pháp tu luyện Vu hồn hay không!

Đơn thuần những thứ này, không thành hệ thống, còn không cách nào hình thành Thiên Đạo pháp quyết tu luyện, có điều, lúc trước hắn ở chỗ Mặc Hồn Sinh, nhận được công pháp tu luyện Vu hồn từ Hóa Phàm nhất

trọng đến cửu trọng, nhìn xem có thể dung hợp cả hai, hình thành Thiên Đạo cấp hay không.

Trước đó Thiên Đạo cấp, chỉ hình thành đến Hợp Linh cảnh, do đó hồn lực của hắn, cũng chỉ tu luyện tới cảnh giới này, tìm được nhiều như vậy thư tịch, có thể thử dung hợp một chút.

- Hợp!

Đặt những sách vở này, cùng pháp quyết tu luyện Vu hồn chung một chỗ.

Thấp giọng hô một tiếng.

Phần phật!

Hai quyển thư tịch xuất hiện ở trước mắt, vội vàng cầm ở trong tay, tiện tay mở ra.

- Công pháp tu luyện Vu hồn Kiều Thiên cảnh cùng Quy Nhất cảnh, không có... thiếu hụt, đều đạt đến Thiên Đạo cấp!

Chỉ xem chốc lát, Trương Huyền hưng phấn đến suýt chút nữa cười ra tiếng.

Vốn cho rằng không thu hoạch được gì, không nghĩ tới, những bí tịch này cùng pháp quyết tu luyện Vu hồn dung hợp, vừa vặn hình thành Thiên Đạo bí tịch.

Công pháp tu luyện Kiều Thiên cảnh cùng Quy Nhất cảnh, đã gom góp đủ.

Có hai quyển này, có thể đoán được, hoàn toàn có thể nhẹ nhõm để hồn phách, xung kích Quy Nhất cảnh, thực lực lần nữa tăng nhiều.

Hồn lực gia tăng, mặc dù không thể hoàn toàn hóa giải Tiên Thiên thai độc, nhưng cũng có thể có tác dụng kiềm chế.

- Được rồi, trời đã sáng, cũng nên trở về...

Chơi đùa xong, lần nữa nhìn ra phía ngoài, phát hiện phương đông mặt trời đã sáng lên.

Kinh Hồng sư lục tinh

dtv-ebook.com

Thừa dịp bóng đêm, người khác rất khó phát hiện loại hình phi hành, ban ngày liền không giống.

Không nắm chặt thời gian trở về, bị người khác phát hiện, muốn giải thích cũng giải thích không rõ.

Nghĩ đến cái này Trương Huyền không chút do dự, Vu hồn trôi nổi, dọc theo cầu thang bay lượn tới tầng thứ nhất.

Trước đó hắn theo ở phía sau học viên đi vào, vẫn ở bên trong tìm sách, xem ra, mặc dù chơi đùa một đêm, lại không tìm được thứ mình cần, mày nhíu lại.

Không biết nàng muốn tìm cái gì, coi như muốn giúp cũng không giúp được, Trương Huyền không dừng lại, đi đến đại môn.

- Ân?

Đi tới trước cửa, đẩy một cái, lại phát hiện căn bản đẩy không ra.

Tàng Thư khố vì phòng ngừa người khác vào loạn, chuyên môn thiết trí cơ quan đặc thù, trừ khi có thẻ học viên cùng học phần, nếu không, coi như Hóa Phàm cửu trọng thậm chí Bán Thánh cũng khó phá vỡ!

Trước đó, có thể đi vào, là bởi vì học viên kia dẫn đầu, hiện tại nàng không đi ra, cũng chỉ có thể bị nhốt ở trong đó, không cách nào rời đi.

- Này làm sao xử lý?

Trong lòng hắn không khỏi buồn bực.

Hiện tại trời vừa sáng, người rời giường không nhiều, lặng lẽ rời đi, ai cũng không phát hiện, một khi tất cả mọi người ra ngoài, một người xa lạ chạy đến địa phương trọng yếu như Kinh Hồng viện, muốn giải thích cũng giải thích không rõ ah!

Nhưng không mở cửa, đủ loại cơ quan trận pháp, coi như Vu hồn cũng có thể chặn lại, không cách nào tránh né.

Quay đầu nhìn thoáng qua, phát hiện học viên tìm sách kia, căn bản không có ý tứ rời đi, Trương Huyền lắc đầu, đành phải ngoan ngoãn chờ.

Đối phương không ra, hoặc có người đi vào, hắn liền không cách nào thoát thân, đây là chuyện không có cách nào khác.

- Được rồi, xoắn xuýt cũng vô dụng, vừa vặn thừa cơ nhìn xem thư tịch Kinh Hồng sư...

Đã không ra được, cũng không có gì có thể xoắn xuýt, lúc này tìm chỗ yên tĩnh ngồi xuống, tâm thần đắm chìm trong thư quán, quan sát bí tịch Kinh Hồng sư vừa tạo ra.

Nhất tinh đến lục tinh đều có, ghi chép lít nha lít nhít phương pháp tu luyện cùng hiệu quả sau khi luyện thành.

Dù sao nhàn rỗi cũng nhàn rỗi, Trương Huyền tiện tay mở ra pháp quyết tu luyện nhất tinh, nghiêm túc nhìn sang.

Thiên Đạo thư viện tấn cấp, chỉ cần mở thư tịch ra, nội dung liền sẽ tự động chảy vào trong óc, trở thành kiến thức của hắn, do đó lý giải sẽ nhanh hơn không ít.

- Muốn trở thành Kinh Hồng sư, đầu tiên hồn lực phải mạnh, sau đó lấy gần như lấy dáng múa diễn dịch ra... mục đích của vũ điệu, là để lực lượng linh hồn phát huy đến cực hạn, phát huy ra hiệu quả lớn nhất...

Tri thức Kinh Hồng sư chảy xuôi trong đầu.

Không biết qua bao lâu, ánh mắt Trương Huyền sáng lên.

Công pháp bí tịch nhất tinh, đã hoàn toàn thông hiểu đạo lí.

Nói cách khác, hiện tại hắn đi khảo hạch, có thể nhẹ nhõm thông qua khảo hạch Kinh Hồng sư nhất tinh.

Kinh Hồng sư yêu cầu rất mạnh tới hồn lực, hắn tu luyện Vu hồn, hồn thể càng vượt qua mười mét, hồn lực mạnh không thể nghi ngờ, người khác học tập cả đời mà không cách nào đạt đến cảnh giới, đối với hắn, đơn giản như ăn cơm uống nước.

- Tiếp tục!

Thấy học viên kia vẫn không có ý tứ rời đi, biết đi không được, Trương Huyền tiếp tục nhìn sang thư tịch nhị tinh.

- Võ giả có võ kỹ, Kinh Hồng sư cũng có vũ kỹ. Lời ít mà ý nhiều, lấy múa làm kỹ, lấy múa làm thuật giết địch. Khẽ múa, thiên địa lay động, khẽ múa, thần hồn tịch diệt! Múa làm môi giới công kích linh hồn...

Nhìn thấy thư tịch nói, Trương Huyền nhịn không được gật đầu.

Vũ kỹ của Kinh Hồng sư, giống như Vu hồn, Sư Ngôn Thiên Bẩm, là một loại công kích hồn phách, lấy vũ điệu làm môi giới, mới có thể phát huy lực lượng đặc thù mạnh nhất.

- ... Nếu là môi giới, tu luyện tới chỗ cao thâm, có thể giống như công kích linh hồn, vũ điệu cũng không cần hay không?

Tiếp tục đọc xuống, một nội dung đi vào tầm mắt.

- Không cần khiêu vũ? Chẳng lẽ... Là vô kiếm chi cảnh?

Trong lòng hắn kích động.

Vũ kỹ hắn không hiểu, nhưng kiếm pháp lại cực kỳ am hiểu, căn cứ miêu tả, kiếm pháp tu luyện tới cảnh giới cao thâm, không định ở vật, cỏ cây

trúc đá đều có thể làm kiếm, tiếp tục tinh tu, thậm chí còn có thể đi đến cảnh giới vô kiếm thắng hữu kiếm.

Nói cách khác, kiếm chỉ là môi giới thi triển lực lượng mà thôi, không cần kiếm, đồng dạng có thể thi triển kiếm pháp, thậm chí càng thêm tự nhiên, mượt mà, mau lẹ.

Trên bí tịch ghi chép, rất rõ ràng, khác biệt phương thức tu luyện của Kinh Hồng sư khác, tốc hành đại đạo, vô kiếm thắng hữu kiếm, vô chiêu thắng hữu chiêu.

Tiếp tục xem đi.

- ... Đã lấy động tác phát huy công kích linh hồn lực, nói như vậy là động tác, đi đường là động tác, giơ tay nhấc chân là động tác, hết thảy cử chỉ trong lúc lơ đãng cũng là động tác, hẳn là phù hợp đại đạo, đều thuộc về vũ điệu...

- Lấy chân chính tự nhiên, tận lực thay thế vũ điệu, mới thật sự là Kinh Hồng sư...

...

Trương Huyền lật sách một lần, nhắm chặt hai mắt, lý giải tri thức trong đó.

Kẽo kẹt! Kẽo kẹt!

Linh hồn giòn vang, phảng phất như cả người đi vào cảnh giới hoàn toàn mới.

Kinh Hồng sư nhị tinh, đến!

- Tiếp tục!

Liên tục học tập, để hắn như uống cam lộ, hắn càng ngày càng hưng phấn, tiếp tục nhìn lại mấy quyển còn lại.

Sau hai canh giờ.

Tất cả bí tịch đều nhìn một lần, hoàn toàn lý giải, dung hội quán thông.

Hồn thể to lớn, giống như nhận được rèn luyện, càng thêm tinh thuần thấu triệt.

Kinh Hồng sư, lấy vũ điệu dẫn động linh hồn, tiến hành công kích, mê huyễn, quyến luyến, chém giết... Có được uy lực không hiểu, mặc dù Trương Huyền không học qua vũ kỹ, nhưng bên trong cao thâm nhất, nhắm thẳng vào đại đạo, hiện tại hắn lý giải nghề nghiệp này, dưới thất tinh, có thể nói không người có thể sánh bằng.

Nói cách khác, hiện tại chỉ cần hắn khảo hạch, tuyệt đối có thể đi đến lục tinh đỉnh phong.

- Thật nhanh!

Sau khi thư viện tấn cấp, tốc độ học tập cũng cực nhanh

Trước kia, loại chức nghiệp đặc thù này, học tập nhất tinh, không sai biệt lắm một canh giờ, hiện tại giảm bớt một nửa.

Từ đối với Kinh Hồng sư một chữ cũng không biết, đến vô địch dưới thất tinh, cũng chỉ dùng ba canh giờ mà thôi.

- Người kia đâu?

Đứng dậy, Trương Huyền nhìn lại xung quanh, nhịn không được sững sờ.

Tàng Thư khố mênh mông, đâu còn có nửa bóng người.

- Ta sát... Người đi lúc nào?

Trương Huyền trừng to mắt, suýt chút nữa hôn mê.

Vừa rồi tu luyện quá mức tập trung tinh thần, không nghĩ tới học viên dẫn hắn vào đã rời đi.

Tàng Thư các, đi vào cần tiêu hao học phần, bình thường không có nhiều người, từ đêm hôm qua đến bây giờ, cũng chỉ có một học viên... Nàng đi rồi, bản thân làm sao ra?

Sẽ không bị nhốt lại vài ngày chứ?

Trương Huyền buồn bực.

Cái này gọi là chuyện gì, sớm biết liền không tu luyện đầu nhập như thế.

- Bị giam trong này cũng không có gì, thân thể còn ở bên ngoài, một khi bị phát hiện, phiền phức liền lớn...

Hắn là hồn thể, nhốt ở trong phòng, không ăn không uống mấy ngày cũng không tính là gì, mấu chốt là thân thể, còn giấu ở trên đại thụ phía ngoài.

Mặc dù nấp rất kỹ, ban đêm rất khó phát hiện, nhưng ban ngày liền không nói được rồi.

Bị phát hiện, thật sự rất phiền toái.

- Nhìn có biện pháp đi ra hay không...

Biết hiện tại đã đến trưa, Trương Huyền rốt cuộc đợi không được, vội vàng đi tới gần đại môn, nhìn xem có thể tìm khe hở, hoặc là những phương pháp khác rời đi hay không.

Dạo qua một vòng, tràn đầy bất đắc dĩ.

Những cơ quan này cấu tạo cực kỳ nghiêm mật, không có lực lượng Thánh giả căn bản mở không ra.

Nếu như thân thể ở đây, dùng ngón tay chạm một cái, Thiên Đạo thư viện tạo ra thư tịch, liền có thể nhẹ nhõm tìm ra thiếu sót, thừa cơ phá

giải.

Mà bây giờ chỉ có hồn thể, liền không có biện pháp.

Loại tử vật này, không cách nào chạm đến, không thể tạo ra thư tịch, Minh Lý Chi Nhãn cũng nhìn không thấu... Chẳng lẽ chỉ có thể chờ ở chỗ này?

Mí mắt Trương Huyền xoay loạn, cực kỳ buồn bực.

- Được rồi, chờ xem, cuối cùng cũng sẽ có người đến Tàng Thư các a...

Tìm không thấy đường ra, đành phải từ bỏ, đang định tìm một chỗ nấp đi, thật tốt chờ lấy, liền nghe đến đại môn - Kẹt kẹt!

Một tiếng, từ bên ngoài từ từ mở ra.

- Ân, có người đến?

Không nghĩ tới nhanh như vậy liền có người tới, hưng phấn đến trực tiếp nhảy lên, thân ảnh Trương Huyền vọt tới, đi tới sau cửa lớn chờ chạy đi.

Hô!

Một bóng người đi đến, là nữ tử hơn ba mươi tuổi, quần áo lộng lẫy, mang theo khí chất tao nhã.

Vừa vào cửa, nữ tử đang muốn vào trong, đột nhiên nhướng mày, ánh mắt thẳng tắp nhìn tới vị trí Trương Huyền.

- Người nào? Đi ra!

Nghe nói như thế, thấy được ánh mắt nàng, toàn thân Trương Huyền cứng đờ.

Hiện tại hắn là Vu hồn, nói cách khác, vô hình vô chất, người bình thường là không nhìn ra, trốn ở chỗ này không nhúc nhích, bị đối phương phát hiện, làm sao có thể?

- Thánh giả...

Con ngươi hắn co rụt lại.

Có thể làm được điểm ấy, chỉ có một khả năng... Đối phương là Thánh giả!

Tu vi đến Thánh giả, siêu phàm thoát tục, có năng lực lĩnh ngộ không gian, mặc dù bản thân giấu rất bí ẩn, nhưng bị giới hạn tu vi, sóng linh khí ở vị trí hồn thể khác biệt địa phương khác, vẫn sẽ bị phát hiện.

- Thế nào, không muốn đi ra?

Nhíu mày, nữ tử hừ lạnh một tiếng, lật tay một cái, bỗng nhiên vồ tới vị trí của Trương Huyền.

Ầm ầm!

Chân khí cổn động, cả không gian tựa hồ bị phong tỏa, Trương Huyền cảm thấy toàn thân cứng đờ, giống như bị người cầm cổ, bất cứ lúc nào cũng sẽ bị nghiền ép hồn phi phách tán.

Mặc dù hồn thể hắn to lớn, nhưng thực lực chỉ có Hóa Phàm ngũ trọng Hợp Linh cảnh đỉnh phong, so với cường giả Thánh cảnh, khác biệt thực sự quá lớn!

Căn bản vắng mặt một cấp bậc.

- Trốn!

Biết không tránh né, tùy ý đối phương công kích, vô cùng có khả năng chết ngay tại chỗ, Vu hồn vận chuyển, Trương Huyền thẳng tắp phóng ra ngoài.

Ầm ầm!

Hồn thể to lớn kích thích từng tiếng gió, gào thét lao ra ngoài cửa.

- Là... Vu hồn?

Vẻ mặt nữ tử ngưng lại.

Vừa rồi nàng cảm thấy có người ở trong phòng, còn tưởng rằng là dùng chướng nhãn pháp gì, không nghĩ tới lại là Vu hồn.

Chức nghiệp Vu Hồn sư, mấy vạn năm trước liền biến mất, Kinh Hồng viện Tàng Thư khố lại đột nhiên toát ra một cái, có lai lịch gì?

- Trốn chỗ nào...

Khẽ kêu một tiếng, thân ảnh trảo một cái, lăng không bắt tới hồn thể đang chạy trốn.

Ầm ầm!

Cường giả Thánh cảnh toàn lực ra tay, không gian phương viên mấy ngàn mét giống như lập tức bị chân khí phong tỏa, không khí cũng phát ra oanh minh.

- Nguy rồi...

Hồn thể của Trương Huyền mới vừa chạy ra Tàng Thư khố, vốn định nhảy vào không trung, liền cảm thấy thân thể cứng rắn, giống như lọt vào đầm lầy, muốn chạy trốn, nhưng làm sao cũng không thể hành động.

- Đây là chân khí khóa không của cường giả Thánh cảnh?

Toàn thân Trương Huyền cứng ngắc.

Thân thể phạm nhị

dtv-ebook.com

Cường giả Thánh cảnh, vận dụng lực lượng, có thể phong tỏa không gian, để người rơi vào trong đó, như rơi vào vũng bùn, không thể động đậy.

Cái này gọi chân khí khóa không, trừ khi thực lực cũng đạt tới Thánh giả, mới có thể phá vỡ, nếu không, bất kể tốc độ hay lực lượng, đều sẽ bị ràng buộc, nhiều nhất phát huy ra một phần mười uy lực trước kia.

Vẻ mặt Trương Huyền khó coi, cắn răng, tiếp tục vọt tới bầu trời.

Nhưng bị chân khí khóa không của đối phương giới hạn, tốc độ chỉ có một phần mười trước đó, tựa như ốc sên.

- Ở trong tay ta cũng muốn trốn? Nằm mơ!

Nữ tử hừ nhẹ một tiếng, tú mi hơi giương, ngón tay nhắm vị trí của Trương Huyền liên tục gảy ba lần.

Bành bành bành!

Sóng khí nấu không, Trương Huyền lập tức cảm thấy ngực khó chịu, hồn thể to lớn không tự chủ được run rẩy, đau đầu muốn nứt, tựa như lúc nào cũng khống chế không nổi, từ phía trên ngã xuống.

- Công kích linh hồn...

Sắc mặt Trương Huyền tái xanh.

Nữ nhân này, khẳng định là trưởng lão hoặc cao tầng của Kinh Hồng viện, công kích linh hồn đã đạt đến mức lô hỏa thuần thanh, vừa rồi ba

chỉ kia, mặc dù động tác đơn giản, lại làm cho hắn bị thương, thân thể như điện giật cực kỳ khó chịu.

- Nhất định phải trở lại thân thể, nếu không, làm không cẩn thận sẽ bị nàng giết...

Trong lòng sinh ra ý lạnh.

Đổi lại cường giả Thánh cảnh khác, cho dù là Mi viện trưởng, Triệu viện trưởng, muốn tổn thương Vu hồn của hắn cũng rất khó.

Người sau vô hình, trừ khi khống chế thủ đoạn công kích linh hồn, nếu không, công kích vật lý cơ bản vô hiệu.

Nhưng người trước mắt, thân là cao tầng của Kinh Hồng viện, nghiên cứu linh hồn rất sâu, muốn chém giết bản thân chỉ là một ý niệm.

Vu hồn bị giết, chính là chết rồi, không còn khả năng sống.

Cơ hội duy nhất, chính là trở lại thân thể.

Như vậy mặc dù sẽ bại lộ nhục thể, nhưng giờ phút này đã không có biện pháp.

Dù sao cũng tốt hơn bị đánh chết ở đây.

Cố nén đau nhức, thẳng tắp bay về phía đại thụ, còn chưa đi xa, liền nghe phía dưới có tiếng hừ nhẹ.

- Còn muốn trốn...

Soạt!

Ngay sau đó nữ tử lật tay một cái, đập mấy lần lên không trung.

Lực trùng kích to lớn phá không mà đến, Trương Huyền cảm thấy cả người giống như bị sao băng đánh trúng, Vu hồn liên tục bổ nhào ở trên trời, bất cứ lúc nào cũng sẽ nổ tung.

May mắn hồn thể của hắn vượt qua mười mét, hình thể to lớn hóa giải không ít lực công kích, lại thêm tu luyện Thiên Đạo Vu hồn, hồn lực tinh thuần, nếu không lần này khẳng định chết rồi.

Dù như thế, linh hồn cũng cực kỳ đau đớn, bị trọng thương.

Biết đối phương tiếp tục công kích, hắn phải chết không nghi ngờ, Trương Huyền đang định nhịn đau, tiếp tục vọt tới đại thụ, đột nhiên một cái ý nghĩ xông ra, toàn thân cứng đờ, dừng ở tại chỗ.

Dựa theo lực công kích của đối thủ, Vu hồn bình thường khẳng định đã chết, là hồn thể hắn mạnh mẽ, trải qua thiên chuy bách luyện mới không bị thương căn bản.

Tiếp tục chạy trốn, đối phương khẳng định sẽ ngạc nhiên, bộc phát ra lực công kích càng lớn, một mực bị công kích, phòng ngự mạnh hơn cũng chỉ có kết cục bị giết.

Mà nếu như để đối phương cho rằng đã đánh giết bản thân, có lẽ có thể tránh được một kiếp.

Quả nhiên, hắn dừng ở trên không trung, thân thể co lại thành một đoàn, làm hình tán loạn, không còn động tác gì khác, nữ tử thở phào nhẹ nhõm.

- Năm đó Vu Hồn sư phản bội nhân tộc, trở thành đồng lõa của Dị Linh tộc, lúc này xuất hiện một cái, chẳng lẽ... có quan hệ sự kiện kia? Nguy rồi, ta không nên trực tiếp đánh chết a...

Cảm nhận được không trung không còn động tĩnh, nữ tử đột nhiên nhớ tới chuyện gì, sầm mặt lại.

Vu Hồn sư bị nhân tộc diệt sạch, nếu như muốn nói còn có truyền thừa, chỉ sợ sẽ có quan hệ tới Dị Linh tộc.

Học viện mới vừa xảy ra chuyện, liền toát ra một tên, có phải cả hai có liên hệ nhất định hay không?

Nếu thật như vậy... Vừa rồi mình không nên ra tay đánh chết đối phương a!

- Không đúng, nếu như là Vu hồn, làm sao dám từ trong phòng chạy ra? Không phải Vu hồn thì lại là cái gì?

Đang suy tư, nàng chợt nhớ tới một việc.

Vu hồn, thuộc tính âm hàn, tình huống bình thường, ban ngày là không dám ra, nếu không, ánh nắng cực nóng, rất dễ dàng thiêu đốt chết.

Cho dù không chết, hồn lực cũng suy kiệt, sống không bằng chết.

Vừa rồi vật vô hình nhảy ra ngoài kia, rõ ràng không e ngại ánh nắng, chẳng lẽ... Không phải Vu hồn?

Vậy lại là cái gì?

Thân là cường giả Thánh cảnh, biết thế giới bao la, không ít chức nghiệp cùng thủ đoạn đặc thù, cực kỳ quỷ dị, coi như nàng kiến thức rộng rãi, cũng không dám nói biết tận.

Thật giống như một loại Thánh thú tên Nhược Lân thú, đứng ở trên bờ, toàn thân đen kịt như mực, đi đến bất kỳ địa phương nào cũng là quái vật khổng lồ, nhưng vừa tiến vào trong nước, sẽ lập tức biến thành trong suốt, tựa như ẩn hình.

Vừa rồi tên này, có thể cũng là loại động vật này hay không?

Có khả năng!

Nếu không, Vu hồn nhân loại tuy có mạnh yếu, nhưng không có khả năng cao hơn mười mét.

Rõ ràng vượt ra khỏi nhận biết!

- Nguy rồi, tên này khẳng định giả chết...

Vừa rồi nàng dùng đều là thủ đoạn công kích linh hồn của Kinh Hồng sư, nếu đối phương là Vu hồn, khẳng định khó có thể chịu đựng, nhưng nếu là Thánh thú đặc thù, da dày thịt béo, chưa chắc sẽ có chuyện.

Nói cách khác... tên này thoạt nhìn không có động tĩnh, nhưng trên thực tế là đang giả chết.

- Muốn gạt ta? Cút ra đây cho ta!

Sầm mặt lại, nữ tử nâng bàn chân lên, bỗng nhiên đạp mạnh trên mặt đất.

Ầm ầm!

Đại địa lay động kịch liệt, chân khí dâng trào, hình thành sóng khí nóng rực, lan tràn ra bốn phía.

- Bị phát hiện?

Trương Huyền không nhúc nhích, vốn cho rằng đã lừa qua ải, nghe nói như thế, biết căn bản không có thành công, vẻ mặt buồn bực, đang định tiếp tục vọt tới đại thụ cách đó không xa, chỉ thấy thân cây to lớn nhoáng một cái...

Phù phù!

Một bóng người trạng thái như thi thể, thẳng tắp từ phía trên rơi xuống, đầu đâm vào trên mặt đất, đập ra một cái hố to.

Mắt Trương Huyền tối sầm lại, suýt chút nữa hôn mê.

Cái này, không phải thân thể của hắn thì là ai!

Vốn trốn ở trong chạc cây, coi như vững chắc, chân khí của nữ tử này xung kích, đại thụ lay động, liền trực tiếp ngã xuống.

Vốn còn nghĩ, coi như Vu hồn bị phát hiện, chỉ cần thân thể còn không có bị phát hiện, coi như an toàn. Dù sao, cái trước vô hình vô chất, không

có Minh Lý Chi Nhãn, liền không nhìn thấy dung mạo, chỉ cần chạy ra tiểu viện, liền biển rộng mặc cá bơi, trời cao mặc chim bay.

Cái này ngược lại tốt, thân thể lộ ra, bị đối phương nhìn rõ ràng, lại trốn không thoát!

- Người nào?

Hắn buồn bực sắp hộc máu, nữ tử càng kinh ngạc, gầm lên giận dữ, bàn tay vung lên, thẳng tắp đập qua.

Ầm ầm!

Chân khí cuồng bạo, bí mật mang theo khí tức để cho người ta khó mà chống lại, phủ đầu nghiền ép.

- Thừa cơ trở lại thân thể...

Biết chỉ có một cơ hội, Trương Huyền cắn răng đang định chui vào thân thể, chỉ thấy thân thể đầu cắm vào lòng đất, bàn tay ở trên mặt đất bỗng nhiên vỗ, thẳng tắp xông về phía trước!

Tốc độ nhanh chóng, tựa như mũi tên.

Thiên Đạo thân pháp!

- Là... Vô niệm vô tưởng...

Mắt tối sầm lại, thân thể Trương Huyền lay động.

Thân thể của hắn, lĩnh ngộ vô niệm vô tưởng, coi như linh hồn vắng mặt, gặp phải nguy hiểm cũng sẽ chủ động ứng đối.

Chưởng lực của đối phương hùng hậu, thân thể phát hiện không phải đối thủ, dưới xu cát tị hung, lập tức chạy trốn.

Nhìn xem bóng lưng đi xa, Trương Huyền khóc không ra nước mắt.

Mẹ nó!

Ngươi muộn nửa cái hô hấp, ta liền chui vào, bây giờ thoát ra, giống như gặp quỷ, để cho ta xấu hổ như thế nào ah...

Mấu chốt nhất là, ngươi chạy nhanh như vậy, ta làm sao đuổi?

Vu hồn chỉ có thực lực Hợp Linh cảnh đỉnh phong, mà thân thể nắm giữ thực lực Kiều Thiên cảnh, lại thêm Thiên Đạo thân pháp, Hồng Trần Đạp Thiên bộ... Một khi phát lực chạy như điên, khoảng cách chỉ biết càng ngày càng xa!

Cái này gọi là chuyện gì!

- Đáng giận, chạy đi đâu!

Nữ tử thấy từ trên cây ngã xuống một người trẻ tuổi, xoay người chạy, càng tức thiếu chút nữa nổ tung, bàn chân đạp mạnh, lăng không mà lên, thẳng tắp đuổi theo.

Thân thể thi triển Thiên Đạo thân pháp, tốc độ cực nhanh, xem như nàng cũng cần phát lực chạy như điên, mới có thể rút ngắn.

- Nhanh bắt lấy...

Thấy nữ tử ra tay, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, trong lòng mới hô xong, trên mặt một hồi cổ quái.

Chuyện này là sao!

Nhìn thấy người khác bắt bản thân, thế mà hô tốt... Suy nghĩ một chút cũng choáng váng a.

Nếu không phải như hai thân thể, làm sao sẽ thất thố như vậy!

- Không đúng, bị nàng bắt, ta càng vào không được...

Buồn bực qua đi, vội vàng nhảy lên, theo sát ở phía sau vọt tới, lập tức liền thấy, thân thể đâm vào trên vách tường, đập ra một cái lỗ thủng, tiếp tục tiến lên.

- Ngươi kiềm chế một chút cho ta...

Trương Huyền nhức nhối, suýt chút nữa chửi ầm lên.

Cái vô niệm vô tưởng này, chỉ có thể đối mặt nguy hiểm làm ra phòng ngự, không có khả năng giống như chân nhân, đủ loại tránh né, coi như thế, va tường cũng có chút quá mức!

Để ngươi xu cát tị hung, trốn tránh công kích, không phải để ngươi đ-ng nát nhục thể ah!

Như vậy coi như chạy thoát, thân thể rách rưới, còn làm sao đi vào?

- Dừng lại cho ta!

Đang buồn bực, chỉ thấy nữ tử ở trên không trung đã đuổi kịp, bàn tay lớn vỗ mạnh, không gian chung quanh bị chân khí phong bế, tựa như tạo thành một cái l-ng giam.

Bành! Bành! Bành!

Cảm nhận được nguy hiểm, thân thể tiếp tục vô niệm vô tưởng, thi triển Thiên Đạo quyền pháp, muốn phá vỡ l-ng giam, có điều chân khí Kiều Thiên cảnh, lực lượng 16 triệu đỉnh, căn bản không đủ để phá vỡ lực lượng quá trăm triệu của cường giả Thánh cảnh.

- Ngươi là ai? Vì sao trốn ở trong Kinh Hồng viện Tàng Thư các?

Biết tên này không phá nổi l-ng giam, nữ tử cũng không động thủ nữa, mà ánh mắt lấp lánh nhìn sang.

Bành bành bành bành!

Nhục thể đương nhiên sẽ không trả lời, điên cuồng công kích l-ng giam, phát ra một hồi oanh minh.

- Tự tìm cái chết!

Thấy mình tra hỏi, tên này lại không thèm để ý, coi nàng như không có gì, nữ tử tức đến đỏ bừng cả mặt, cổ tay khẽ đảo, một cỗ lực lượng hủy thiên diệt địa từ lòng bàn tay hội tụ ra.

Nhìn bộ dáng của nàng, không quay lại đáp, có thể sẽ một chưởng đánh giết hắn.

Vô niệm vô tưởng, là một loại cực hạn trong thân thể Vu Hồn sư, truyền thừa của Vu hồn biến mất, coi như nữ tử thân là Thánh giả, cũng không biết đây chỉ là cái nhục thể không hồn, căn bản không có khả năng trả lời.

- Thân thể bị đánh nát, muốn trở về cũng không được ah...

Giờ phút này Trương Huyền rốt cục cũng lao đến, thấy đối phương bất cứ lúc nào cũng sẽ công kích, bị dọa đến hồn phi phách tán, không dám tiếp tục dừng lại, tung người đi vào l-ng giam, chui vào mi tâm nhục thể.

l-ng giam là phòng ngự vật lý, không ngăn được Vu hồn.

Hồn phách vừa tiến vào thân thể, lập tức phát hiện lực lượng của nữ tử bất cứ lúc nào cũng sẽ rơi xuống, vội vàng khống chế thân thể ngừng lại, ôm quyền, thanh âm vang vang:

- Đa tạ tiền bối giúp ta ngăn chặn tâm ma, miễn trừ nguy hiểm tẩu hỏa nhập ma...

Nghê Thường Liên Y Vũ

dtv-ebook.com

Động tác thân thể thực quá khác thường, cứng rắn muốn giải thích, chỉ có thể nói là tâm ma phát tác, như vậy cũng đơn giản một chút.

Nếu không, một khi nói vô niệm vô tưởng, liền liên quan tới Vu hồn, càng nói càng phiền.

Còn trước đó đối phương phát hiện hồn phách, chỉ cần không thừa nhận là mình, dù sao cũng không thể nào truy xét.

- Tâm ma?

Quả nhiên, nghe được đối phương nói, nữ nhân ở trên không trung ngừng lại, mặc dù không còn tiếp tục công kích, nhưng trong lòng không có tin tưởng, l-ng giam vẫn tồn tại như cũ.

Xem ra, chỉ cần đối phương nói có sai lầm, sẽ lập tức ra tay.

- Vâng, tại hạ là tân sinh của học viện, vốn định đến Tàng Thư các đọc sách, khảo hạch Kinh Hồng sư, vừa tới nơi này, liền lòng sinh minh ngộ, vì không để người khác quấy rầy, đành phải trốn ở trên cây...

Trương Huyền vội vàng giải thích.

- Minh ngộ?

Nữ tử nhíu mày.

Tu luyện giả minh ngộ, đến nhanh, đi cũng nhanh, nguyên nhân chính là như thế, học viện tạo vô số lương đình, chính là vì có thể cho thầy trò một thời gian miễn bị quấy rầy.

Nếu như tên này thật là đột nhiên minh ngộ, ẩn ở trên thân thân cây, miễn bị quấy rầy, cũng nói qua được.

- Đồ vật vừa rồi trốn ở trong Tàng Thư các, cùng ngươi quan hệ thế nào?

Đương nhiên đây cũng chỉ là có khả năng, nàng cũng không tin tưởng.

Tàng Thư các đột nhiên tới ẩn thân khách không mời, tên này lại từ trên cây ngã xuống, muốn nói cả hai không liên hệ, tuyệt không có khả năng!

- Ta cũng không biết tiền bối nói cái gì, trước đó tại hạ suy tư chi tiết trong Nghê Thường Liên Y Vũ mà đốn ngộ, mới dẫn đến suýt chút nữa tẩu hỏa nhập ma, vừa mới khôi phục lại, cũng không hiểu rõ tình hình ngoại giới!

Trương Huyền nói.

Chuyện này không thể nhận, nhất định phải đẩy không còn một mảnh mới được, nếu không khó lòng giãi bày, lại không cách nào giải thích.

- Nghê Thường Liên Y Vũ? Đây là vũ kỹ Kinh Hồng sư lục tinh mới nghiên cứu, đạt đến cấp sáu, ngươi một tân sinh, suy tư cái này? Muốn gạt ta?

Nữ tử nhíu mày, khẽ nói.

Lòng bàn tay lần nữa lôi đình oanh minh, tựa như lúc nào cũng sẽ ra tay.

Kẻ trước mắt này, chừng hai mươi tuổi, mới vừa nói mình là tân sinh, giờ phút này lại nói suy tư vũ kỹ cấp sáu, không cho nàng nghi hoặc mới lạ.

Thấy nói ra vũ kỹ này, lực hấp dẫn của đối phương quả nhiên tập trung tới, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, cổ tay khẽ đảo, một huy chương xuất hiện ở trước mắt:

- Tại hạ là Luyện Khí sư lục tinh, suy tư Kinh Hồng vũ kỹ cấp sáu, cũng không tính là gì chứ?

- Luyện Khí sư lục tinh?

Nhìn thấy sáu ngôi sao lấp lánh trên huy chương, nữ tử cau mày.

Huy chương của Luyện Khí sư, không có khả năng làm giả, nói cách khác, đối phương thật sự là Luyện Khí sư lục tinh.

Luyện Khí sư, là chức nghiệp thượng cửu lưu, ngay cả cái này cũng có thể đạt tới, nghiên cứu vũ kỹ cấp sáu, quả thực không tính là gì.

- Đúng, Nghê Thường Liên Y Vũ, là vũ kỹ tương đối cường đại trong cấp sáu, nếu như thi triển được, ngay cả cường giả Thánh cảnh cũng có thể mê hoặc, để hắn rơi vào trong đó, không cách nào tự kềm chế, trải qua quan sát của ta, mặc dù chiêu này mạnh mẽ, nhưng cũng có mấy chỗ thiếu sót, cần sửa lại.

Thấy lực chú ý của đối phương tập trung tới, Trương Huyền mỉm cười, tiếp tục mở miệng:

- Thứ nhất, Nghê Thường Liên Y Vũ, tên như ý nghĩa, cần trang phục lộng lẫy mới có thể phát huy ra hiệu quả lớn nhất, có điều, một khi gặp phải nguy hiểm, chiến đấu sắp đến, đối thủ làm sao có thể để ngươi thay quần áo? Đây là khuyết điểm lớn nhất. Thứ hai, mặc dù bộ vũ kỹ này kinh diễm, nhưng cũng không đạt tới tình trạng làm cho không người nào có thể phòng ngự, nhất là thời điểm khiêu động, hồn phách chạy nhanh, tiêu hao rất nhiều, rất dễ dàng để cho người ta cảm thấy mệt mỏi. Giết địch một ngàn, tự tổn tám trăm, đây là thiếu sót thứ hai...

- ... Đây là thứ ba!

- ... thứ tư!

...

- ... Thứ mười bảy!

Thanh âm của Trương Huyền như súng máy, không cho đối phương cơ hội chen vào nói, một hơi nói ra mười bảy điểm thiếu hụt của Nghê Thường Liên Y Vũ.

Bộ vũ kỹ này, ở Tàng Thư các sưu tập rất nhiều, có giới thiệu kỹ càng, hắn đảo qua một cái, biết nội dung, lúc này lật ra tìm đến thiếu sót, cực kỳ đơn giản.

Không cho đối phương truy cứu sự tình Vu hồn, là muốn chiếm cứ chủ động trong lời nói.

Nghê Thường Liên Y Vũ là vũ kỹ Kinh Hồng sư lục tinh thường dùng nhất, nói thẳng ra thiếu hụt, để nàng cực kỳ rung động, hiện tại xem ra, quả nhiên hiệu quả đạt đến dự đoán.

- Nhiều thiếu hụt như vậy... Là ngươi nhìn ra được?

Nữ tử có chút không dám tin tưởng.

Bộ vũ kỹ này, nàng cũng thường xuyên sử dụng, nhưng không phát hiện nhiều vấn đề như vậy, thanh niên trước mắt này, một hơi nói ra, nói không khiếp sợ là giả.

Thân là Kinh Hồng sư lục tinh, giảng kỹ ra, hơi chút cân nhắc, lập tức rõ ràng, đối phương nói không có một câu nói dối, tất cả đều là thật!

Nói cách khác, Nghê Thường Liên Y Vũ, quả thực có nhiều thiếu hụt như vậy, không có sai lầm chút nào!

Ngay cả nàng cũng nhìn không ra, đối phương lại nhìn ra... Đây là cái nhãn lực gì? Chẳng lẽ tên này thật đến khảo hạch Kinh Hồng sư?

- Đúng vậy!

Trương Huyền gật đầu.

- Có phương pháp giải quyết hay không?

Thấy hắn tự tin như thế, nữ tử nhịn không được hỏi.

- Trước khi đốn ngộ, quả thực không có cách nào, có điều, giờ phút này lý giải Kinh Hồng chức nghiệp càng nhiều, đã có thể giải quyết một chút!

Trương Huyền nhẹ gật đầu:

- Mới vừa rồi nói thiếu sót thứ nhất, nhất định phải quần áo lộng lẫy, kỳ thật, đó là chỗ nhầm lẫn, vũ kỹ này nặng ở liên y, mà không phải Nghê Thường. Liên y nhân, như gợn sóng. Để cho người ta đắm chìm trong đó, không phải trang phục lộng lẫy, mà là liên y xao động bay lên, tựa như ta hiện tại, quần áo bình thường, nhưng mà nếu như ta thi triển vũ kỹ kia, vẫn có lực công kích không kém...

Nói xong giơ bàn tay lên, ở trước mặt nhẹ nhàng vạch một cái.

Ông!

Chân khí ở ngoài thân thể hắn xao động, dập dờn ra từng tầng từng tầng liên y, tựa như tảng đá ném vào ao nước, gợn sóng lượn lờ, ý vị nảy sinh.

Nữ tử nhìn về phía trước, thanh niên trước mắt, mặc dù quần áo bình thường, nhưng ở dưới gợn sóng phụ trợ, tựa như vũ thần thân mang trang phục lộng lẫy, xâm nhập linh hồn, cho người ta một loại hưởng thụ cùng cảm giác đẹp đẽ khác nhau.

Thật giống như lần này, không chỉ thay đổi khí chất, còn thay đổi quần áo, từ thân ảnh bẩn thỉu vừa rồi biến thành vương tử nào đó tham gia tiệc tối.

Để cho người ta kìm lòng không được rơi vào, khó mà tự kềm chế.

Quơ quơ đầu, tỉnh táo lại, lúc này mới phát hiện, đối phương đã ngừng, vẫn là quần áo bình thường, không có biến hóa quá lớn.

- Lợi hại!

Chấn động trong lòng, nàng là Kinh Hồng sư lục tinh đỉnh phong, luôn chỉ có nàng mê hoặc người khác, đối phương ngay cả y phục cũng không có đổi, liền để nàng có chút thất thố, chỉ sợ người trước mắt, lý giải vũ kỹ đã vượt qua nàng, đạt đến cảnh giới càng cao thâm hơn.

- Thiếu sót thứ hai, giết địch một ngàn, tự tổn tám trăm, nếu như hồn lực dựa theo phương pháp ta nói vận chuyển, là có thể tránh khỏi...

Thấy đối phương lộ ra khiếp sợ, Trương Huyền biết đối phương đã tin tưởng thân phận của mình, thở phào nhẹ nhõm, cười một tiếng, tiếp tục mở miệng.

Nghê Thường Liên Y Vũ thiếu hụt, nhờ vào lý giải hiện tại của hắn đối với Kinh Hồng sư, nghĩ biện pháp giải quyết cũng không khó.

Bộ vũ kỹ này, linh hồn tiêu hao rất lớn, đả thương người, đồng thời cũng tổn thương mình, nhưng nếu như dùng phương pháp của hắn, mức độ tổn thương mình sẽ hạ thấp không ít, thậm chí chỉ cần tốn hao một phần ba trước kia liền có thể phát huy ra uy lực càng cường đại hơn!

- Cái này, cái này...

Nghe được phương pháp, cẩn thận phỏng đoán, càng nghĩ nữ tử càng khiếp sợ, cặp mắt trừng tròn xoe, không thể tin được.

Lấy nàng hiểu biết, lại thêm vừa mới thí nghiệm, đối phương nói là một điểm cũng không sai!

Nói cách khác... người trước mắt không chỉ sửa đổi Nghê Thường Liên Y Vũ, còn để nó càng thêm cường đại, tiêu hao càng ít!

- Còn thiếu sót thứ ba...

Đang khiếp sợ, liền nghe đối phương tiếp tục nói.

Cái thứ ba, cái thứ tư, cái thứ năm...

Vừa rồi nói mười bảy cái thiếu sót, hắn đều dùng phương pháp đặc thù giải quyết.

- Nếu như sửa chữa, một lần nữa sửa sang lại thành sách... uy lực của Nghê Thường Liên Y Vũ sẽ gia tăng gấp đôi, ta thi triển ra, đừng nói Thánh giả nhất trọng, coi như nhị trọng, chỉ sợ cũng sẽ trầm mê trong đó, bị quản chế...

Yết hầu phát khô, toàn thân nữ tử cứng ngắc.

Lấy nhãn lực của nàng, tự nhiên có thể nhìn ra sửa chữa sau Nghê Thường Liên Y Vũ trân quý cùng đáng sợ.

Tùy tiện nhìn thoáng qua, nói ra mười bảy chỗ thiếu hụt, hơn nữa còn có thể sửa chữa... thanh niên trước mắt này, tuổi không lớn lắm, nhưng lý giải Kinh Hồng sư, liền xem như nàng, chỉ sợ cũng theo không kịp!

- Được rồi, đây là lý giải của ta với Nghê Thường Liên Y Vũ, hi vọng hữu dụng với ngươi, nếu như còn có không hiểu, có thể hỏi thăm ta, ta có thể trả lời, nhất định sẽ không dấu diếm!

Trương Huyền mỉm cười nhìn qua.

Hắn cũng là bị bức bất đắc dĩ, hiện học hiện dùng.

Nếu không, đối phương đường đường cường giả Thánh cảnh, một khi động thủ, mười cái hắn cũng không phải đối thủ.

- Ta vừa vặn có chút vấn đề, là liên quan tới Phiêu Hương vũ kỹ, mỗi lần tu luyện, đều sẽ cảm giác trái tim ngột ngạt, không biết hóa giải như thế nào...

Nữ tử chần chờ một chút, mở miệng nói.

Nàng đích xác có nghi vấn khó xử lý trên việc tu luyện, hoang mang thật lâu, một mực không được giải quyết, gia hỏa trước mắt ngay cả Nghê

Thường Liên Y Vũ cũng có thể sửa đổi, có phải cũng có thể giúp nàng giải quyết hay không?

- Phiêu Hương vũ kỹ... Ngươi nói là ba ngàn năm trước, Kinh Hồng sư lục tinh đỉnh phong Túy Linh Lung sáng lập ra kia?

Trương Huyền nhìn qua.

- Đúng vậy!

Nữ tử gật đầu.

- Cái này thi triển ra, không chỉ để cho linh hồn người ta rung động, thậm chí còn có thể phiêu hương mười dặm, để chim tước, ong mật vì đó cùng múa, là vũ kỹ cấp sáu đỉnh phong nhất, cực kỳ cường đại, ngươi thi triển ngột ngạt, nếu như ta không nhìn lầm...

Trương Huyền nhíu mày, dừng lại một chút, lập tức nhìn qua:

- Ngươi chưa yêu ai?

- Ta... Không có!

Nữ tử lắc đầu.

Nàng một đời say mê Kinh Hồng, loại trừ tu luyện chính là tu luyện, chưa hề có nam tử lọt vào mắt, tự nhiên chưa yêu ai.

- Vậy được rồi! Túy Linh Lung sáng chế Phiêu Hương vũ kỹ, chính là thời điểm xuân ý ngây thơ, định cùng người yêu trọn đời tư thủ, bạch đầu giai lão, vũ kỹ này thoạt nhìn chỉ có mấy động tác đơn giản, trên thực tế đắm chìm huyễn tưởng cùng chờ mong tốt đẹp của nàng đối với cuộc sống sau này. Ngươi chưa yêu ai, tự nhiên không hiểu loại ước mơ này, thi triển ra, tâm cảnh không cách nào dung hợp, chẳng những không có hiệu quả, cưỡng ép thi triển chỉ sợ... còn sẽ bị cắn trả!

Trương Huyền giải thích một câu:

- Như vậy đi, ta sửa pháp quyết tu luyện bộ vũ kỹ này, loại bỏ tai hoạ ngầm kia. Nếu như ngươi muốn học...

Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng, nhìn qua.

- Ta có thể dạy ngươi!

Kẻ nghèo hèn

dtv-ebook.com

- Dạy ta?

Ánh mắt nữ tử sáng lên.

Phiêu Hương vũ kỹ, là tuyệt chiêu mạnh nhất hiện nay nàng tu luyện, vẫn luôn không cách nào luyện thành, nếu quả thật có thể cải chính, để nàng luyện thành, thực lực tuyệt đối sẽ gia tăng thật lớn!

- Không sai, bộ vũ kỹ này, ở chỗ tâm cảnh, mặc dù ngươi không có tình yêu cuồng nhiệt, nhưng có triển vọng tu luyện, tình nguyện tịch mịch im lặng, chỉ cần loại tâm cảnh này phát huy ra, uy lực cũng rất kinh người!

Trương Huyền suy tư một chút nói.

- Mong chỉ giáo!

Nữ tử ôm quyền khom người.

Thông qua vừa rồi trò chuyện, đã biết đối phương lý giải đối với Kinh Hồng sư vượt xa nàng.

Đạt giả vi sư, dù nàng là cường giả Thánh cảnh, nhưng gặp người có thể giúp mình giải thích nghi hoặc, cũng sẽ thành khẩn thỉnh giáo, sẽ không cảm thấy nhận lấy vũ nhục.

- Ân!

Thấy thái độ của đối phương, Trương Huyền âm thầm gật đầu.

Đối phương là Danh Sư không ngừng học hỏi, hoàn toàn có thể dùng học thức để nàng bội phục, nếu là hạng người lỗ mãng bất chấp hậu quả, liền

không có biện pháp.

Suy tư một chút, dựa theo tâm cảnh của đối phương, cẩn thận cân nhắc chỉ chốc lát, lúc này mới nói ra Phiêu Hương vũ kỹ sau khi sửa chữa.

Nghe xong hắn nói, nữ tử cân nhắc một phen, càng cân nhắc càng kinh ngạc, biết hoàn toàn phù hợp nàng mà sáng chế, lần nữa nhìn về phía đối phương tràn đầy khâm phục.

- Là ta lỗ mãng...

Vội vàng hóa giải l-ng giam chân khí xung quanh Trương Huyền, nữ tử ôm quyền tạ lỗi.

Trước đó, nếu như hoài nghi người này bất lợi với Kinh Hồng viện, muốn trộm vật gì ở Tàng Thư các, mà bây giờ, loại ý nghĩ kia một điểm cũng không có.

Thư tịch trong Tàng Thư các, hữu dụng với học viên cùng lão sư của học viện, nhưng đối với nàng đã không có hiệu quả.

Đối với nàng tác dụng cũng không lớn, vị trước mắt này, lý giải Kinh Hồng sư còn sâu hơn nàng, làm sao có thể ngấp nghé?

Xem ra gia hỏa có thể ẩn thân kia, cùng vị này không có bất cứ quan hệ nào, mà là bản thân quá nhạy cảm.

- Không biết... Vị Danh Sư này xưng hô như thế nào?

Nghĩ thông suốt điểm ấy, thái độ của nữ tử hiền lành hơn rất nhiều, mang theo nghi ngờ hỏi.

- Tiền bối khách khí, tại hạ Trương Huyền, là tân sinh mới vừa vào trường học!

Trương Huyền vội nói.

- Trương Huyền? Ngươi chính là Trương Huyền?

Sửng sốt một chút, ngay sau đó con mắt của nữ tử trợn tròn.

- Ngươi biết tên của ta?

Trương Huyền nhìn qua.

- Đương nhiên biết, để Mi viện trưởng chủ động đuổi theo thu làm học sinh, Triệu viện trưởng cam tâm thay sư thu đồ... Hai chuyện này, tất cả lão sư đều lưu truyền, nếu như ta lại không biết, thật sự là hoàn toàn tách biệt với thế gian a...

Nữ tử cười khổ.

Vị tân sinh này, vừa đến liền lập nhiều ghi chép như vậy, ở trong học sinh bình thường lưu truyền không nhiều, nhưng ở trong lão sư đã sắp vỡ tổ.

Có thể nói, Danh Sư học viện, từ khi sáng lập nhiều năm như vậy, còn chưa hề xuất hiện qua, để hai đại viện trưởng cam lòng kết giao, lại bị đối phương thản nhiên cự tuyệt.

- Ta còn tưởng rằng, Trương sư chỉ có trình độ cao thâm ở thuần thú cùng luyện khí, không nghĩ tới đối với Kinh Hồng cũng có lý giải như thế...

Cảm khái một câu, nữ tử tràn đầy bội phục nhìn qua.

Nàng nghe qua bối cảnh của Trương Huyền này, nghe nói sau lưng có một lão sư có thể chỉ điểm Mạc đường chủ.

Nhân vật như vậy, sao có thể làm ra chuyện bất lợi với Kinh Hồng viện?

Thật là trách lầm hắn.

- Tiền bối khách khí, Kinh Hồng chức nghiệp bác đại tinh thâm, ta cũng chỉ là học tập da lông mà thôi!

Trương Huyền vội nói.

Mỗi một chức nghiệp có thể truyền thừa xuống, đều có mị lực đặc hữu, mặc dù hắn hiểu Kinh Hồng sư không ít, nhưng đối với toàn bộ chức nghiệp, cũng chỉ là chín trâu mất một sợi lông, do đó nói như vậy, cũng không tính là quá mức khiêm tốn.

- Trẻ tuổi liền có loại kiến thức này, nhưng không kiêu ngạo, khó trách có thể có thành tựu như thế!

Nữ tử gật đầu:

- Ta gọi Vệ Nhiễm Tuyết, là trưởng lão học viện, ngươi ở trên chức nghiệp Kinh Hồng hơn xa ta, xưng hô tiền bối, ta thực không dám nhận, trực tiếp gọi Tiểu Vệ là được, chỉ sợ sau này ta còn sẽ có không ít nan đề thỉnh giáo ngươi!

Đối phương chỉ điểm giúp nàng, coi như có tình nghĩa bán sư.

Coi như nàng tuổi tác lớn, tu vi cao cũng không dám tự xưng tiền bối.

- Cũng tốt!

Thấy đối phương nghiêm túc, Trương Huyền chỉ nhẹ gật đầu.

Danh xưng như thế này không tính là gì.

Thật giống như Lạc Thất Thất cùng hắn tuổi tương đương, cẩn thận nói đến, còn lớn hơn hắn một chút, nhưng vẫn xưng hô lão sư.

Đây là một loại lễ tiết trong Danh Sư, cũng là khát vọng cùng công nhận của Danh Sư đối với tri thức.

- Trương sư trước đó nói, muốn tới đây khảo hạch Kinh Hồng sư, chẳng lẽ ngươi còn không có huy chương?

Nhớ tới một việc, Vệ Nhiễm Tuyết nghi ngờ nhìn qua.

- Ta một mực đi theo sư phụ học tập, chưa hề khảo hạch qua đẳng cấp...

Trương Huyền nói.

- Không có khảo hạch qua đẳng cấp? Cái này đơn giản, Kinh Hồng sư không phải những chức nghiệp thượng cửu lưu kia, nhất định phải tiến hành đủ loại khảo hạch mới có thể ban bố, ngươi lý giải Kinh Hồng như vậy, so với ta còn cao hơn, là ta tự mình nghiệm chứng, không cách nào làm bộ... Như vậy đi, hiện tại ta liền đi xin huy chương Kinh Hồng sư lục tinh, sau đó đưa cho ngươi!

Vệ Nhiễm Tuyết cười cười.

Chức nghiệp thượng cửu lưu, khảo hạch cực kỳ sâm nghiêm, cần đủ loại khảo hạch, thậm chí đối với tu vi cũng có yêu cầu nghiêm khắc.

Mặc dù Kinh Hồng sư là một trong thập đại chức nghiệp của Danh Sư học viện, lại là hạ cửu lưu, không có yêu cầu nghiêm khắc như thế, bản thân xét duyệt qua Kinh Hồng sư lục tinh đỉnh phong, hoàn toàn có thể giúp một tay.

Không cần tốn hao quá nhiều công phu.

- Vậy thì đa tạ rồi...

Không nghĩ tới đối phương muốn chủ động giúp mình xin phép, ánh mắt Trương Huyền sáng lên, vội vàng ôm quyền.

Một khi xin thành công, chẳng khác nào có hai loại chức nghiệp phụ trợ lục tinh, cách khảo hạch Danh Sư lục tinh, cũng chỉ kém bốn loại.

- Khách khí!

Vệ Nhiễm Tuyết gật đầu, cười mời:

- Nếu như Trương sư không chê, có thể đi Kinh Hồng đường một lần, để ta thuận tiện học tập một chút hay không!

- Tại hạ như vậy... vừa mới đốn ngộ lại thêm tẩu hỏa nhập ma, không tiện quấy rầy...

Cúi đầu nhìn thoáng qua toàn thân bùn đất, Trương Huyền nói.

Vừa rồi thân thể một mực gặp trở ngại, lại thêm linh hồn bị đối phương công kích, từ trong tới ngoài, đều bị thương không nhẹ, việc cấp bách là trở về điều dưỡng.

- Là ta lỗ mãng...

Lúc này mới nhớ tới đối phương vừa mới tẩu hỏa nhập ma, Vệ Nhiễm Tuyết có chút xấu hổ.

- Cáo từ!

Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, lại không để ý tới cái khác, xoay người đi ra ngoài.

Kinh Hồng viện nam học viên vốn ít, hiện tại đã qua giữa trưa, đi ở trong đó, khó tránh khỏi gây nên không ít chú ý, có điều hiện tại cũng không đoái hoài tới nhiều như vậy.

Một đường nhanh chóng tiến lên, rốt cục trở lại khu tinh anh.

- Lão sư, ngươi bị thương?

Vừa đi vào phòng, Lạc Thất Thất liền tiến lên đón, nhìn thấy dáng vẻ hắn chật vật, liền giật nảy mình.

- Không có việc gì, ta trước nghỉ ngơi một chút!

Không để ý tới giải thích, Trương Huyền đẩy cửa phòng của mình đi vào.

Thân thể tổn thương, không có gì trở ngại, Thiên Đạo chân khí chảy xuôi, rất nhanh liền có thể khôi phục, chủ yếu nhất là linh hồn.

Cường giả Thánh cảnh liên tục công kích, để hắn có loại cảm giác xé rách, nếu không phải hồn thể mạnh mẽ, có khả năng đã duy trì không được, tại chỗ hỏng mất.

Hô!

Vu hồn xuất hiện trong phòng, nhẹ nhàng vồ một cái, một viên linh thạch thượng phẩm xuất hiện ở trong lòng bàn tay.

- Thiên Đạo Vu hồn!

Không dám do dự, Trương Huyền lập tức vận chuyển công pháp tu luyện Vu hồn, trong nháy mắt, vô số linh khí tinh thuần, từ trong linh thạch thượng phẩm cuồn cuộn chảy vào toàn thân, tu bổ địa phương bị thương.

Thương thế trên hồn phách, khó khôi phục hơn thân thể rất nhiều, cho dù nắm giữ Thiên Đạo công pháp, cùng linh thạch thượng phẩm, vẫn hao tốn không ít thời gian.

Trọn vẹn hao tốn hai canh giờ, lúc này mới khiến hồn thể giống như trước, óng ánh sáng long lanh, tràn đầy lực lượng.

- Xem ra sau này coi như muốn nhìn sách, cũng phải cẩn thận!

Hồn thể quay về, suy tư chuyện ngày hôm nay, Trương Huyền tràn đầy bất đắc dĩ.

Trước đó còn mặc sức tưởng tượng, mười ngày xem hết thư tịch của Danh Sư học viện, sau đó rời đi, bây giờ nghĩ lại, vẫn còn có chút quá ngây thơ.

Học viện Tàng Thư các, có rất nhiều giới hạn, khẳng định không phải dễ dàng ra vào như vậy, cho dù là Vu hồn.

Hôm nay vận khí tốt, học tập chức nghiệp Kinh Hồng sư, mới thuyết phục được đối phương, nếu như không có học tập, hoặc đối phương không mắc bẫy, chỉ sợ sẽ rất phiền toái.

- Tiếp tục tu luyện Vu hồn, tăng lên một phần liền tốt một phần!

Từ Tàng Thư các của Kinh Hồng học viện, sửa sang lại hai bộ công pháp Thiên Đạo Vu hồn, hiện tại hồn lực khôi phục, cũng phải tu luyện.

Chỉ có thực lực hồn phách mạnh, đọc sách mới có thể càng thêm dễ dàng, không bị phát hiện.

- Hô!

Phân thân phóng ra, tinh thần khẽ động, truyền tới hai bộ bí tịch rút gọn.

Lực lượng phân thân đến từ hồn phách, không có công pháp, một mực vây ở Hợp Linh cảnh, rất lâu không có tấn cấp.

Bí tịch tới tay, vừa vặn cùng một chỗ tu luyện.

Vu hồn đồng thời ly thể, từng người nắm một viên linh thạch thượng phẩm, Trương Huyền cùng phân thân dựa theo pháp quyết tu luyện mới vừa lấy được, vận chuyển lực lượng.

Linh lực tinh thuần chạy toàn thân, khí tức hồn phách như giang hà hội tụ, càng ngày càng mạnh, cũng càng lúc càng nồng nặc.

Không biết qua bao lâu.

Ầm ầm!

Hồn phách lay động, cả hai đồng thời đột phá, đạt đến Kiều Thiên cảnh.

Tiếp tục hấp thu.

Kiều Thiên cảnh sơ kỳ!

Kiều Thiên cảnh trung kỳ!

Kiều Thiên cảnh hậu kỳ...

Sau nửa canh giờ, bản tôn cùng phân thân liền cùng lúc đạt đến Kiều Thiên cảnh đỉnh phong.

Mặc dù phân thân tu luyện là Thiên Đạo công pháp bản rút gọn, nhưng bởi vì được Cửu Thiên Liên Thai tẩm bổ, tốc độ tu luyện đã tương xứng bản tôn.

Tạch tạch!

Đang muốn tiếp tục xung kích cảnh giới cao hơn, một tiếng vang giòn, linh thạch thượng phẩm trong tay vỡ vụn, biến thành bột phấn.

Bản tôn cùng phân thân đều là hồn thể cao mười mét, cần rất nhiều linh khí, một viên linh thạch thượng phẩm chỉ miễn cưỡng đủ mà thôi.

- Tiếp tục!

Ánh mắt ngưng trọng.

Một Kiều Thiên cảnh, liền tiêu hao một viên linh thạch thượng phẩm, cấp bậc Quy Nhất cảnh cao hơn, chỉ sợ cần càng nhiều.

Thở ra một hơi, lấy ra tám viên linh thạch còn lại, cùng phân thân mỗi người bốn viên.

- Bắt đầu!

Vu hồn xuất thể, tiếp tục tu luyện.

Đột phá Quy Nhất cảnh, tiêu hao một viên linh thạch thượng phẩm.

Đạt tới Quy Nhất cảnh trung kỳ, tiêu hao một viên.

Rất nhanh, bốn viên linh thạch thượng phẩm, toàn bộ sử dụng hết, thực lực đứng ở Quy Nhất cảnh hậu kỳ, ngay cả đỉnh phong cũng không có đạt tới.

- Cái này tiêu hao cũng quá lớn đi?

Cúi đầu nhìn xem bột phấn còn lại, thấy thật vất vả lấy được mười viên linh thạch thượng phẩm, toàn bộ tiêu hao sạch, mới vừa tiến vào Quy Nhất cảnh hậu kỳ, vẻ mặt Trương Huyền u oán.

Mới Quy Nhất cảnh, liền tiêu hao lớn như thế, nương theo cấp bậc càng ngày càng cao, đằng sau khẳng định cần càng nhiều, nên làm cái gì?

Vốn cho rằng, có mười viên linh thạch thượng phẩm, đã thành phú ông, ai ngờ... Thời gian nháy mắt lần nữa biến thành kẻ nghèo hèn!

Hồ Yêu Yêu mời

dtv-ebook.com

- Nhất Nguyên Trọng Thủy, mười viên linh thạch thượng phẩm mới có thể mua một bình, ta cần mười bình, nói cách khác, cần 100 viên linh thạch thượng phẩm!

- Linh hồn từ Kiều Thiên cảnh đỉnh phong tu luyện tới Quy Nhất cảnh hậu kỳ, liền tiêu hao bốn viên, tu luyện tới đỉnh phong, chỉ sợ hai viên chưa hẳn đủ, phía sau Đạp Hư cảnh, Tằm Phong cảnh, Bán Thánh... Muốn càng nhiều, không có một trăm viên, cũng khó có thể làm được...

Càng nghĩ càng đau đầu.

Xem ra nguyện vọng mười ngày liền xung kích Thánh giả, là không thể nào thực hiện.

Không nói cái khác, chỉ linh thạch liền không đủ dùng.

- Phải nghĩ biện pháp kiếm tiền...

Hắn xoa xoa mi tâm, miệng ăn núi lở khẳng định không được.

Nhưng mấy trăm viên linh thạch thượng phẩm, cũng không phải số lượng nhỏ, xem như hắn cũng nghĩ không ra phương pháp.

- Trước xem tình huống tu vi tăng trưởng a!

Biết giờ phút này không phải thời điểm xoắn xuýt chuyện kia, cúi đầu xem xét thực lực.

Hồn phách đạt tới Quy Nhất cảnh hậu kỳ, lực lượng lần nữa tăng vọt, trực tiếp từ 320 vạn đỉnh, vượt qua hai cấp bậc, đạt tới 1000 vạn đỉnh!

Nếu như phối hợp thân thể, chân khí từng người 800 vạn đỉnh, đã có thể phát huy 2600 vạn đỉnh, có thể so với Tằm Phong cảnh sơ kỳ!

(*Tằm Phong cảnh: Sơ kỳ 25 triệu đỉnh, trung kỳ 28 triệu đỉnh, hậu kỳ 31 triệu đỉnh, đỉnh phong 34 triệu đỉnh!)

Không thể không nói, tiến bộ lớn có thể nói kinh khủng.

Quay đầu nhìn về phía phân thân cách đó không xa, tên này giống như hắn, cũng đạt tới Quy Nhất cảnh hậu kỳ liền ngừng lại.

- Có muốn so một chút hay không?

Thấy hắn nhìn đến, hai mắt phân thân tỏa ánh sáng, kích động nói.

- Ây... Thôi được rồi!

Hắn xấu hổ lắc đầu.

Mặc dù phân thân tu vi chủ yếu đến từ Vu hồn, nhưng thân thể tên này thực quá cường đại, như có xu thế hồn lực càng mạnh, năng lực càng mạnh.

Hiện tại hắn tiến bộ rất nhiều, phối hợp thân thể, có thể nhẹ nhõm vượt cấp chiến đấu, nhưng so với tên này, còn kém một đoạn rất lớn.

Nói cách khác, thật so với đối phương, khẳng định sẽ bị ngược đãi.

Bản tôn đánh không lại phân thân, vốn đã rất mất mặt, liên tục tìm tai vạ, hắn cũng không có đam mê này.

Lần nữa thu phân thân vào trữ vật giới chỉ, đẩy cửa ra khỏi phòng.

Lạc Thất Thất tiến lên đón.

Lúc này Trương Huyền đã đổi quần áo sạch, hồn lực tấn cấp, ánh mắt mượt mà, khí tức càng thêm nội liễm, cho người ta một loại cảm giác cao thâm khó lường.

- Lão sư, vừa rồi Hồ Yêu Yêu học trưởng, phái người truyền tin tới, nói muốn mời ngươi đi tham gia tiệc tối...

Mang theo nghi ngờ nhìn đến, Lạc Thất Thất có chút kỳ quái.

Tối hôm qua lão sư nói muốn đi tìm Hồ Yêu Yêu tìm hiểu tung tích của Ngô Dương Tử tiền bối, kết quả buổi chiều bị thương quay về... Vốn cho rằng là cùng vị niên trưởng này náo loạn mâu thuẫn, nhìn thấy đối phương đưa tới thiệp mời mới biết, hắn là không phải.

Hôm qua lão sư cùng Hồ Yêu Yêu, căn bản không có gặp nhau.

Như vậy cả đêm đi làm gì?

Là ai đả thương hắn?

- Tiệc tối? Tiệc tối gì?

Trương Huyền sững sờ.

Chẳng lẽ Hồ Yêu Yêu đã chuẩn bị kỹ càng hạ thủ với mình?

- Ngươi nhìn!

Lạc Thất Thất đưa tới một thiệp mời.

Trương Huyền mở ra.

Phía trên thiệp mời hàn huyên vài câu, ý tứ rất đơn giản, hôm qua gặp hai người, cảm thấy mới quen đã thân, hôm nay cố ý mời đi tham gia tiệc tối, hi vọng không nên từ chối...

Địa chỉ, Kinh Hồng học viện Vân Tước cư.

- Vân Tước cư?

Trương Huyền nhìn qua.

- Đây là chỗ ở tư nhân của Hồ Yêu Yêu học trưởng, ngay ở trong Kinh Hồng viện!

Lạc Thất Thất giải thích một chút, sợ lão sư không hiểu, nói tiếp:

- Khu tinh anh, chia làm Giáp, Ất, Bính, Đinh, đối ứng bốn niên cấp một, hai, ba, bốn, học viên ưu tú năm thứ năm, đều không ở nơi này. Mà ở chức nghiệp phụ tu đệ nhất, đối ứng trong học viện. Học viện vì chú trọng, vì bọn hắn xây dựng biệt viện đặc thù, còn tốt hơn khu tinh anh.

Trương Huyền gật đầu.

Trước đó thời điểm đến khu tinh anh, đám người Hoàng Hưng liền nói với hắn.

Nơi này chỉ có bốn khu vực, hắn ở Đinh khu.

- Lão sư, hôm qua đối phương không có đáp ứng, hôm nay lại đột nhiên mời, ta sợ không có lòng tốt...

Cũng cảm giác được không đúng, Lạc Thất Thất có chút nhíu mày.

- Là không có lòng tốt ! Nhưng không đi, ngươi có biện pháp khác biết được vị trí chỗ ở cũ của Ngô Dương Tử sao?

Trương Huyền nhìn qua.

Lạc Thất Thất cười khổ lắc đầu.

Nếu có những biện pháp khác, đã sớm động thủ, cũng không bị động như hiện tại.

- Đã vậy, xoắn xuýt nhiều như vậy làm gì! Nàng đã mời tiệc tối, vậy liền trải qua nhìn một chút!

Trương Huyền nói.

Hôm qua đi tìm hiểu tin tức, kết quả bởi vì cởi quần áo, không tiện quan sát mà bị ép từ bỏ, hôm nay đã mời, đương nhiên sẽ không buông tha cơ hội.

Mời mình cùng Lạc Thất Thất tham gia tiệc tối, cũng không thể cởi quần áo ở trước mặt hai người a!

Chỉ cần không như vậy, liền có biện pháp, để nàng ngoan ngoãn nói ra tin tức nàng biết.

Hiện tại một nghèo hai trắng, tìm được bảo tàng của Ngô Dương Tử, có lẽ liền có thể thay đổi cục diện, không đến mức thê thảm như vậy.

- Hiện tại liền xuất phát sao?

Thấy lão sư đáp ứng muốn đi, Lạc Thất Thất không còn xoắn xuýt nữa, hỏi.

- Hiện tại?

Trương Huyền nhìn ra ngoài, lúc này mới nhớ tới thời điểm từ Kinh Hồng viện trở về, cũng đã là xế chiều, lại thêm chữa thương, tu luyện, chơi đùa hai ba canh giờ, bên ngoài đã đen như mực.

- Lên đường đi!

Tiệc tối quy định thời gian, nhìn thời gian, đã không sai biệt lắm, không có gì có thể xoắn xuýt.

Đi ra biệt viện, hai người đi về phía Kinh Hồng học viện.

Kinh Hồng học viện không có bao la như Luyện Khí học viện, nhưng cũng chiếm diện tích cực kỳ rộng lớn, không lâu sau, liền đến tiểu viện hôm qua Hồ Yêu Yêu thay quần áo.

- Nguyên lai Vân Tước cư chính là nơi này...

Trương Huyền nhẹ gật đầu.

Hôm qua theo dõi Hồ Yêu Yêu, đã tới qua một lần, xem như kiến trúc chung quanh cực kỳ phồn hoa, quả thực rộng rãi hơn khu tinh anh nhiều.

- Nơi này vốn không phải tên như vậy, truyền thuyết thời điểm Hồ Yêu Yêu học trưởng khảo hạch Kinh Hồng sư lục tinh, thân mang trang phục lộng lẫy, nhảy một khúc Nghê Thường Liên Y Vũ, dẫn tới chim sơn ca quan sát, không ngừng kêu to, kéo dài không ngừng... Mới đổi tên thành Vân Tước cư.

Lạc Thất Thất biết điển cổ của danh tự, truyền âm tới.

Trương Huyền gật đầu.

Nghê Thường Liên Y Vũ, phối hợp hoa phục quả thực có năng lực kinh người, có thể nhất niệm công kích, để cho người ta vội vàng không kịp chuẩn bị, cũng có thể để chim thú vì đó hòa ca.

Chim sơn ca là một loại Man thú kích thước không lớn, không có lực công kích gì, nhưng tiếng hót say đắm lòng người, dưới một khúc, có thể để cho loại vật này hòa ca, luẩn quẩn không đi, tuyệt đối là ca ngợi lớn nhất đối với vũ giả.

- Đúng vậy, từ khi chuyện này phát sinh, Kinh Hồng viện cũng xác lập địa vị của Hồ Yêu Yêu học trưởng, không thể thay thế! Thậm chí được Kinh Hồng viện viện trưởng tự mình thu làm thân truyền!

Lạc Thất Thất nói.

Có thể trở thành viện trưởng, tự nhiên cũng đứng hàng thập đại trường lão, nhân vật như vậy, tự mình thu đồ, đủ thấy địa vị của Hồ Yêu Yêu.

Chính vì vậy, Yêu Nghiệt hội mới có thể là học hội lớn của toàn bộ học viện, để vô số người theo đuổi.

- Hai vị là Trương Huyền Trương sư cùng Lạc Thất Thất Lạc sư?

Đang truyền âm trò chuyện, chỉ thấy Vân Tước cư trước mắt mở ra, nữ tử tên Tâm Như đi tới, cung kính ôm quyền.

Tâm Như này, hôm qua không nhìn kỹ, hôm nay nhìn khoảng cách gần mới phát hiện, thực lực thế mà cũng không yếu.

Đã đạt đến Hóa Phàm bát trọng, tuyệt đối được cho cao thủ nổi danh năm thứ tư.

Nhân vật như vậy, ở phủ đệ của Hồ Yêu Yêu làm hạ nhân sai bảo, không hổ là Yêu Nghiệt hội hội trưởng, quả nhiên không đơn giản.

- Đúng vậy!

Lạc Thất Thất gật đầu.

- Yêu Yêu hội trưởng đã bàn giao, chỉ cần hai vị đến, lập tức mời vào!

Tâm Như cười cười, đi đầu dẫn đường.

Hai người theo ở phía sau đi vào tiểu viện.

Hôm qua từ không trung bay vào, không cảm thấy viện này có bao lớn, đi bộ tiến vào bên trong, lúc này mới phát hiện, là lớn gấp bảy tám lần khu tinh anh.

Trong hồ nước, không ít cá chép bơi qua bơi lại, vườn hoa bốn phía, cánh hoa nở rộ, tản mát ra hương thơm.

Hơn nữa, nơi này rõ ràng cũng có Tụ Linh trận, linh khí nồng đậm hơn khu tinh anh rất nhiều, ở chỗ này, xem như người bình thường, cũng sẽ tinh lực dồi dào, bách bệnh không sinh.

- Mời vào bên trong!

Vòng qua một hành lang, hai cầu nhỏ, đi tới một đại điện.

Đèn đuốc sáng trưng, tựa như ban ngày.

- Không có người?

Đi vào đại điện, Trương Huyền nhìn một vòng, tràn đầy nghi hoặc.

Gian phòng rộng lớn, trên mặt bàn chủ khách bày đầy thịt rượu, có điều gian phòng không có một ai, Hồ Yêu Yêu mời bọn họ tới kia cũng không hiện thân.

- Yêu Yêu hội trưởng có một số việc phải xử lý, vừa đi ra ngoài, để cho ta bàn giao hai vị ở đây chờ một chút, chẳng mấy chốc sẽ trở về...

Tâm Như cười giải thích.

- Được!

Hôm qua liền biết Hồ Yêu Yêu này, khẳng định sẽ nghĩ biện pháp đối phó mình, giờ phút này không xuất hiện, hắn là đã chuẩn bị xong, Trương Huyền cũng không hỏi nhiều, nhẹ nhàng cười một tiếng.

Cùng Lạc Thất Thất ngồi ở vị trí khách quan.

Không thể không nói, đối phương chuẩn bị vẫn rất đầy đủ, trên mặt bàn hầu như đều là thịt Linh thú trân quý, sắc hương vị đều đủ, để cho người ta khẽ ngửi, liền thèm ăn nhỏ dãi.

- Một bàn này, chỉ sợ cũng phải trăm linh thạch trung phẩm, không hổ là Yêu Nghiệt hội hội trưởng, quả nhiên có tiền... nếu không quay đầu lại làm thịt nàng a...

Nhìn lướt qua, biết bàn thịt rượu này có giá trị không nhỏ, Trương Huyền vuốt cằm.

Hiện tại hắn một nghèo hai trắng, nhìn ai có tiền đều đỏ mắt.

Nàng này ăn một bữa cơm liền mấy trăm linh thạch trung phẩm, có thể tiếp tế người nghèo như hắn một chút hay không?

- Hai vị cứ tự nhiên chậm, ta đi xem một chút hội trưởng...

Thấy hai người ngồi xuống, Tâm Như tại chén rượu bên trong đổ đầy rượu ngon, nhẹ nhàng cười một tiếng, lui ra ngoài.

- Lão sư, trong hồ lô của nàng bán thuốc gì?

Nhìn mỹ thực trước mắt rực rỡ muôn màu, cùng đại sảnh đèn đuốc sáng trưng, vẻ mặt Lạc Thất Thất kỳ quái.

- Mặc kệ nàng bán thuốc gì, hôm nay khẳng định sẽ nói ra vị trí chỗ ở cũ của Ngô Dương Tử, yên tâm đi!

Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng.

Nếu như là hôm qua, hắn còn không dám có tự tin này, thân là Kinh Hồng sư lục tinh, ngay cả Vệ Nhiễm Tuyết cũng bội phục không thôi, coi như Hồ Yêu Yêu chơi trò gì, cũng có thể nhẹ nhõm ứng đối, thậm chí dùng lực phá vạn pháp!

Cùng lắm thì dùng vũ kỹ, trước tiên mê hoặc nàng lại nói.

- Nha...

Dù có chút lo lắng, nhưng Lạc Thất Thất vẫn gật đầu.

Mặc dù không biết lão sư tự tin đến từ nơi đâu, nhưng đã dám nói như vậy, có lẽ đã nghĩ kỹ biện pháp.

Lạc Thất Thất té xỉu

dtv-ebook.com

Tùy tiện hàn huyên hai câu, gian phòng an tĩnh lại, Trương Huyền bưng chén rượu lên, Minh Lý Chi Nhãn nhúc nhích, lặng lẽ nhìn bốn phía.

Một lát sau, hắn lộ ra vẻ kỳ quái.

Chung quanh trừ Tụ Linh trận, cũng không có cơ quan cùng trận pháp gì.

Hồ Yêu Yêu không phải muốn tìm bản thân phiền phức sao?

Vì cái gì không chuẩn bị ở sau?

Thật chẳng lẽ cho rằng, cái gì đều không có, liền có thể làm cho mình xui xẻo?

- Lão sư, ngươi nhìn bên kia!

Đang nghi ngờ, thanh âm của Lạc Thất Thất vang lên.

Thuận ngón tay của nàng nhìn lại, ở góc đại sảnh, bày một giá binh khí cao hơn hai mét, phía trên treo một lá chắn màu vàng nhạt, khí tức xa xưa, vừa nhìn liền biết là vật có niên đại rất lâu.

- Đoán chừng là vật phẩm trang sức!

Nhìn giá binh khí, hắn là dùng để làm đẹp, phòng khách của rất nhiều đại gia tộc đều có, dùng để hiển lộ võ lực, không tính là gì.

- Ta nghiên cứu qua thư tịch liên quan tới Ngô Dương Tử lão sư, căn cứ tư liệu lịch sử ghi chép, hắn một đời từng luyện chế 124 kiện vũ khí, vũ khí bộ dáng lá chắn mười bảy kiện, trong đó có một cái Thanh Đồng

Viêm Nguyệt thuẫn, phía trên điêu khắc viêm nguyệt kỳ quái, tạo dáng kỳ lạ, tương tự cái trước mắt này...

Lạc Thất Thất nhíu mày nói.

- Viêm Nguyệt thuẫn?

Trương Huyền nhìn sang.

Mặc dù khoảng cách hai người xa xôi, nhưng mượn nhãn lực của bọn hắn, có thể nhẹ nhõm nhìn thấy, cách đó không xa trên tấm chắn, quả thực điêu khắc một viêm nguyệt như mặt trời chói chang, tạo dáng khác biệt lá chắn bình thường, tựa như một hình sáu cạnh không theo quy tắc, để lộ ra khí tức cổ quái.

- Ngươi nói đây là Thanh Đồng Viêm Nguyệt thuẫn?

Trong lòng Trương Huyền hơi động, hỏi.

- Ân!

Lạc Thất Thất gật đầu, đứng lên, đi đến góc đại sảnh, đến bên cạnh lá chắn, nhìn kỹ.

Càng xem thần sắc càng ngưng trọng.

Trương Huyền cũng nhìn qua, không thể không nói, mặc dù lá chắn này thoạt nhìn cũ kỹ, nhưng công nghệ cực kỳ phức tạp, dựa theo hắn lý giải luyện khí, thủ pháp luyện chế, quả thực rất tương tự Phủ Cầm Luyện Khí pháp.

- Minh Lý Chi Nhãn!

Hoa văn nhúc nhích, tình huống cụ thể của lá chắn lập tức xuất hiện ở trước mắt.

- Thật là Ngô Dương Tử lưu lại...

Trương Huyền sững sờ.

Vốn cho rằng là hàng giả, không nghĩ tới lại thật.

- Nghe nói Thanh Đồng Viêm Nguyệt thuẫn là Ngô Dương Tử lão sư, vì kỷ niệm vong thê luyện chế thành, chưa hề bán ra, vốn cho rằng đã nương theo nhà cũ của hắn biến mất, không nghĩ tới xuất hiện ở đây...

Lạc Thất Thất cũng xác nhận, nhịn không được cảm khái, còn chưa nói xong, tú quyền xiết chặt:

- Xem ra, Yêu Yêu học trưởng nhất định biết vị trí nhà cũ, thậm chí thứ này cũng có thể là từ nơi đó lấy được!

Trương Huyền gật đầu.

Nếu như thứ này thật không có bán ra, vô cùng có khả năng giấu ở nhà cũ, hơn nữa Hồ Yêu Yêu còn đi qua lấy được.

- Còn một chuôi kiếm!

Xem xong lá chắn, đang định đi về, Lạc Thất Thất sửng sốt lần nữa.

Chỉ thấy trên vách tường cách đó không xa, còn treo một thanh trường kiếm, mới vừa rồi bị giá binh khí che chắn, không trông thấy, đến lúc này mới phát hiện.

Chuôi kiếm này giống như lá chắn, mang theo khí tức cổ xưa, mấy bước đi tới gần, Lạc Thất Thất càng xem mày nhíu càng chặt, đưa tay lấy nó xuống.

- Làm sao vậy, chẳng lẽ chuôi kiếm này cũng là Ngô Dương Tử luyện chế?

Biết học sinh này của mình, dưới tình huống bình thường sẽ không loạn động đồ vật người khác, chủ động lấy xuống, khẳng định là phát hiện cái gì, Trương Huyền nhịn không được hỏi.

- Ân, nếu như ta không nhận lầm, đây là Viêm Nguyệt kiếm mà Ngô Dương Tử tiền bối lưu cho nữ nhi của hắn, chuôi kiếm này, cũng chưa hề bán ra, nếu như trên thân kiếm cũng có hình vẽ viêm nguyệt, đã nói lên thật sự...

Giải thích một câu, nắm chặt chuôi kiếm, Lạc Thất Thất nhẹ nhàng kéo một phát.

Soạt!

Hàn mang bắn ra bốn phía, một đạo hàn khí kéo lấy làn da, để cho toàn thân người ta trở nên băng cứng.

- Kiếm tốt!

Trương Huyền âm thầm gật đầu, mặc dù chuôi kiếm này không bằng Băng Vũ kiếm của hắn, nhưng cũng đạt tới tuyệt phẩm, quả nhiên bất phàm.

- Quả nhiên có viêm nguyệt...

Ánh mắt tập trung ở trên thân kiếm, khuôn mặt Lạc Thất Thất có vẻ mừng rỡ.

Nhưng vẻ mừng rỡ vẫn chưa hoàn toàn nở rộ, liền nghe trường kiếm kêu khẽ một tiếng.

Ông!

Tựa như có linh tính nhúc nhích, phát ra gào thét nổi giận.

- Nguy rồi!

Nghe được thanh âm này, con ngươi của Trương Huyền co rụt lại, vội vàng đứng lên, thân thể nhoáng một cái liền đến gần, có điều mặc dù tốc độ của hắn nhanh, nhưng vẫn chậm một nhịp.

Thân thể mềm mại của Lạc Thất Thất nhoáng một cái, té ngã trên đất.

Chân khí xao động, ngón tay của Trương Huyền đáp tới mạch môn của nàng, lập tức thở phào nhẹ nhõm.

- Còn tốt, chỉ là hôn mê bình thường...

Sau khi hắn đi tới, sợ Hồ Yêu Yêu làm ra thủ đoạn gì, một mực ngồi tại nguyên chỗ, dùng bất biến ứng vạn biến, vốn cho rằng đối phương khẳng định sẽ kích hoạt trận pháp, cơ quan gì đó, nằm mơ cũng không nghĩ tới, không biết thả cái gì ở trong kiếm, để Lạc Thất Thất hôn mê.

Biết nàng không bị gì nghiêm trọng, ngón tay của Trương Huyền nhẹ nhàng đặt lên trường kiếm mấy lần, lúc này mới cầm Viêm Nguyệt kiếm ở trong lòng bàn tay, nhìn sang.

- Không có độc, mà là bị linh tính trong đó công kích, không nghĩ tới kiếm này, lại có công hiệu chấn động linh hồn!

Pháp bảo lợi hại, đều có công hiệu đặc thù, thật giống như trước đó ở Linh Tài các nhìn thấy Thanh Đồng giản, nắm giữ hiệu quả diệt hồn.

Một giản đánh xuống, bất kể thân thể hay linh hồn, đều bị tổn thương cực lớn.

Chuôi Viêm Nguyệt kiếm này, thì có năng lực xao động hồn phách, Lạc Thất Thất lấy tay sờ, bị linh tính trong đó công kích, bất ngờ không kịp chuẩn bị mới ngất đi.

- Ra đi!

Nhìn ra là chuyện gì, bàn tay Trương Huyền di động, đặt Lạc Thất Thất nằm ở cách đó không xa, lúc này mới hừ lạnh một tiếng.

Pháp bảo vô chủ cho dù có lực công kích, cũng không quá mạnh, thật giống như trước đó, hắn để vô số bảo vật của Linh Tài các nhận chủ, nhưng vẫn khó có thể chống chọi Ngụy Trường Phong.

Chuôi Viêm Nguyệt kiếm này, mặc dù đạt đến tuyệt phẩm, linh tính bên trong là Hóa Phàm cửu trọng, muốn hàng phục cũng khó khăn, nhưng muốn tuỳ tiện chấn choáng Lạc Thất Thất, rõ ràng làm không được.

Chỉ sợ là Hồ Yêu Yêu lấy thủ đoạn không muốn người biết gì đó làm ra.

Đối phương mượn nhờ tâm lý hai người muốn tìm được chỗ ở cũ của Ngô Dương Tử, cố ý dùng lá chắn thu hút, dưới tâm cảnh rung động lại tiến hành công kích, lúc này mới một lần hành động được như ý!

Xem ra, nàng là muốn bản thân trúng kế, kết quả lại bị Lạc Thất Thất phát hiện ra trước.

Đã chuyên môn thiết kế, chắc chắn sẽ ở chung quanh cất giấu, lặng lẽ quan sát, nếu không, chẳng phải không có một chút hiệu quả?

- Khó trách có thể để rất nhiều học hội của chúng ta bị thiệt lớn, Trương sư quả nhiên mắt sáng như đuốc!

Không có chờ quá lâu, liền nghe một cười tiếng nhàn nhạt vang lên, cửa phòng mở ra, thân ảnh của Hồ Yêu Yêu đi tới.

Váy dài màu đỏ tím, phác hoạ ra dáng người sung mãn hoàn mỹ.

Bất kể là quần áo hay khuôn mặt, tựa hồ đều tỉ mỉ ăn mặc qua, so với đêm qua nhìn thấy, càng thêm tươi đẹp, cũng càng thêm vũ mị.

- Đường đường học viên năm thứ năm, đối phó một tân sinh, truyền đi, chỉ sợ thanh danh cũng không tốt lắm đâu?

Trương Huyền nhướng mày.

- Thanh danh? Ta hảo tâm mời các ngươi đến dự tiệc, nhưng các ngươi tùy ý cầm bảo kiếm của ta, thật muốn truyền đi, thanh danh bất hảo chỉ sợ là các ngươi!

Mấy bước đi tới gần, một mùi thơm nhàn nhạt truyền vào mũi, Hồ Yêu Yêu cười khanh khách nói.

Khó trách xưng hô nàng là yêu nghiệt, nhất cử nhất động, tự mang ý vị, giống như một con hồ ly, vẩy tâm hồn người, câu hồn đoạt phách.

Có thể đoán được, chỉ cần nàng ra lệnh một tiếng, khẳng định có không ít Danh Sư học viện, nguyện ý vì đó ném đầu lâu tung nhiệt huyết, mắt không nháy một cái.

Nhưng loại mị hoặc này, hữu dụng với những khác người, nhưng đối với Trương Huyền, không bị ảnh hưởng chút nào, lắc đầu, thần sắc lạnh nhạt nhìn qua.

- Học đệ nhìn thấy đồ tốt nóng lòng không đợi được, quan sát một chút cũng không có gì? Ngược lại là ngươi, mời người đến đây, nhưng cố ý giấu ở một bên, vừa nhìn liền biết không có lòng tốt! Được rồi, cũng không nói nhảm với ngươi, hôm nay sở dĩ đáp ứng đến, chính là muốn hỏi ngươi, chỗ ở cũ của Ngô Dương Tử tiền bối ở đâu?

- Ân?

Vốn cho rằng mặc hoa phục tới, lại thêm nói mê hoặc, một Kiều Thiên cảnh, coi như không say mê, cũng gần như tinh thần tan rã, không nghĩ tới không những không có việc gì, còn chất vấn lại nàng, Hồ Yêu Yêu nhíu mày một cái.

Nàng không chỉ có chức nghiệp Kinh Hồng sư, còn có chức nghiệp Ma âm sư, nói như đàn, thanh âm như hát, cả hai phối hợp, coi như Hóa Phàm cửu trọng cũng khó chống chọi, tên này làm sao một chút việc cũng không có?

- Sự tình chỗ ở cũ, chỉ cần ngươi đáp ứng điều kiện, ta tự nhiên sẽ nói!

Trong lòng nghi hoặc, nhưng trên mặt nhẹ nhàng cười một tiếng, mang theo vẻ rung động lòng người:

- Gia nhập Yêu Nghiệt hội, ngoan ngoãn nghe lời ta, ta chẳng những sẽ nói vị trí ở đâu, còn sẽ đích thân mang các ngươi đi qua!

- Ngoan ngoãn nghe lời?

Trương Huyền nhìn qua, trong mắt mang theo nghiền ngẫm:

- Chỉ bằng ngươi? Chỉ bằng thủ đoạn Kinh Hồng sư của ngươi?

- Trương sư có thể để cho Mi viện trưởng, Triệu viện trưởng tranh nhau thu đồ, một hơi thuần phục mấy trăm con Linh thú, hồn lực khẳng định rất cường đại, coi như ta dùng toàn bộ thủ đoạn, cũng không cách nào làm được... thủ đoạn Kinh Hồng sư, liền muốn để ngươi ngoan ngoãn nghe lời, khẳng định làm không được! Điểm ấy, ta vẫn có tự biết rõ.

Hồ Yêu Yêu cười khanh khách nhìn qua, môi đỏ có chút nhếch lên:

- ... Nếu như thêm vào Lạc Thất Thất thì sao?

- Thất Thất? Có ý tứ gì?

Trương Huyền nhíu mày.

- Lạc Thất Thất bị linh tính của Viêm Nguyệt kiếm công kích, nếu như không nhanh cứu tỉnh, rất có thể thương tới căn bản, dẫn đến về sau tu luyện khó tiến bộ! Trương sư, làm lão sư của nàng, cũng không thể không để ý học sinh a!

Hồ Yêu Yêu cười nói.

- Thương tới căn bản?

Trương Huyền sững sờ.

Chỉ là linh tính chấn động, để cho người ta bất tỉnh mà thôi, tu vi không cách nào tiến bộ, còn thương tới căn bản, nàng này nói hùng hồn như thế, tự tin từ đâu đến?

Nghi ngờ một cái, ngay sau đó cũng là giật mình.

Đối phương khẳng định là cảm thấy hắn hiểu biết linh hồn cực ít, lại thêm quan tâm sẽ bị loạn, chỉ cần nói nghiêm trọng một chút, liền sẽ ngoan ngoãn nghe lời, đáp ứng điều kiện.

Một khi không đáp ứng, khẳng định cũng sẽ dùng thủy tinh ghi chép, đến lúc đó, cho Lạc Thất Thất tỉnh lại quan sát, rất dễ dàng để nàng lòng sinh oán hận, quan hệ sư đồ không hòa thuận giống như bây giờ.

Có thể nói, một chiêu này, để hắn vô luận lựa chọn như thế nào, cũng cực kỳ gian nan.

Lựa chọn cứu người, liền phải đáp ứng điều kiện của nàng, không đồng ý, sẽ để Lạc Thất Thất thương tâm, quan hệ thầy trò không hòa thuận.

Dù như thế nào, đều là nàng thắng!

Không hổ là Yêu Nghiệt hội hội trưởng, quả nhiên lợi hại.

Yêu nghiệt? Yêu tinh!

dtv-ebook.com

- Phương pháp là phương pháp tốt, đáng tiếc, tìm nhầm người!

Rõ ràng những chuyện này, Trương Huyền lắc đầu.

Kế hoạch thật không tệ, chính phản đều có biện pháp, đổi lại những người khác, không hiểu linh hồn, khẳng định sớm đã hoảng hốt không có cách nào lựa chọn, nhưng đối với hắn, căn bản không gọi sự tình.

Lạc Thất Thất hôn mê ngắn ngủi, hắn chí ít có mười mấy loại phương pháp, để nàng lập tức tỉnh lại.

Sở dĩ không có làm như thế, chính là muốn nhìn nàng này đến cùng có biện pháp nào đối phó hắn, nếu như chỉ như vậy, thật khiến người ta thất vọng.

Thiệt thòi đêm qua nàng còn lời thề son sắt nói có niềm tin tuyệt đối.

- Ta khuyên ngươi vẫn là tỉnh lại đi! Chút tiểu thủ đoạn ấy, liền muốn phá hư tình nghĩa của thầy trò chúng ta, quá ngây thơ rồi!

Lắc đầu, Trương Huyền nói.

Hắn cùng Lạc Thất Thất, cùng một chỗ trải qua sống chết, loại thủ đoạn này liền muốn tan rã quan hệ của hai người, quá ngây thơ.

- Trương sư quả nhiên thông minh, ...

Thấy hắn nhìn ra ý nghĩ của mình, Hồ Yêu Yêu có chút kinh ngạc, chẳng qua vẫn nụ cười không giảm, năm ngón tay duỗi ra, nhẹ nhàng bắn!

Tê lạp!

Bắn ra một đạo kiếm khí, rơi vào trên người Lạc Thất Thất, quần áo trên bờ vai người sau lập tức bị mở ra, lộ ra đôi vai trong suốt như ngọc.

- Nếu Lạc Thất Thất tỉnh lại, phát hiện lão sư có ý khác với nàng, ngươi cảm thấy nàng vẫn sẽ tin tưởng ngươi?

Hồ Yêu Yêu nở nụ cười như một hồ ly:

- Coi như không nghi ngờ nhân phẩm của ngươi, nếu như hiện tại ta ghi chép lại, truyền đi, nói ngươi muốn gây bất lợi cho Lạc Thất Thất... Ngươi cảm thấy người khác là tin tưởng ta, hay tin tưởng ngươi? Lại có bao nhiêu người nguyện ý làm hộ hoa sứ giả?

Trương Huyền nhíu mày.

Nếu quả thật truyền đi tin đồn, thêm vào lực hiệu triệu của Yêu Nghiệt hội, khẳng định càng nhiều người lựa chọn tin tưởng nàng, mà không phải bản thân.

Người khác không tin, đối với hắn không tính là gì, nhưng thật làm như vậy, chẳng khác nào hủy danh dự của Lạc Thất Thất.

Là hắn không nguyện ý nhìn thấy.

- Vốn còn muốn cho ngươi cơ hội, nhưng ngươi ép ta...

Trương Huyền lắc đầu, than thở một tiếng, bàn tay không tự chủ được nâng lên, sờ lên trán.

Động tác này rất đơn giản, như sửa sang tóc trên trán, thoạt nhìn cũng không có gì, có điều lại cho người ta một loại cảm giác tự nhiên mà thành, nhẹ nhàng như múa.

Hồ Yêu Yêu vốn định nhìn thấy vẻ mặt thanh niên vội vàng xao động, không có bất kỳ biện pháp nào, nhìn thấy động tác này, kìm lòng không được ngây ngốc một chút.

Ầm ầm!

Lập tức cảm thấy một lực áp bách cường đại tới cực điểm tập trung đến, bay thẳng linh hồn của nàng, để nàng kìm lòng không được có chút mê muội.

- Nguy rồi... Đây là Kinh Hồng vũ kỹ... Hắn làm sao biết vũ kỹ!

Vẻ mặt nàng trở nên trắng bệch, thiếu chút nữa ngất đi.

Thân là thiên tài của Kinh Hồng học viện, một mực định dùng chiêu này đối phó đối phương, kết quả còn chưa kịp thi triển, liền bị đối phương dùng trước đánh trúng, buồn bực mãnh liệt để nàng sắp hộc máu.

Nhưng tu vi của đối phương bày ở nơi đó, coi như không biết dùng phương pháp gì, linh hồn hơi mạnh, cũng không thể để nàng mê muội bao lâu, một khi khôi phục lại, tuyệt đối để hắn đẹp mắt!

Trong lòng hung tợn thề, đang tập trung linh hồn, loại bỏ cảm giác hôn mê, liền cảm thấy một cổ lực lượng gào thét tới gần.

- Dám động thủ với ta, ngươi đây là bản thân tìm phiền toái...

Cảm nhận được sóng nhiệt, biết đối phương thừa dịp nàng mê muội định ra tay, hừ lạnh một tiếng, Hồ Yêu Yêu cố nén tinh thần khó tập trung, lật bàn tay một cái, bỗng nhiên đánh về phía trước.

Thực lực của đối phương là Kiều Thiên cảnh đỉnh phong, đã sớm tìm người nghe ngóng, coi như nàng không kịp chuẩn bị, có chút mê muội, nhưng loại thực lực này liền muốn đánh lén nàng là Tằm Phong cảnh đỉnh phong, còn không thể nào làm được!

Tằm Phong cảnh, lực lượng Hỗn Nguyên như ý, ở trong thể nội ngưng kết Kim Đan, đã đến gần Thánh giả vô hạn, Kiều Thiên cảnh cũng muốn đánh lén, tuyệt đối không thể!

Soạt!

Chưởng lực vừa mới hạ xuống, liền cảm thấy công kích phía trước biến mất sạch sẽ, ngay sau đó cảm thấy sau lưng có một cỗ lực lượng khổng lồ tuôn tới.

- Làm sao lại nhanh như vậy...

Con ngươi của Hồ Yêu Yêu co rụt lại, trái tim chìm xuống.

Vừa mới động thủ ở phía trước, toàn bộ lực phòng ngự của nàng tập trung đến phía trước, lúc nào chạy đến sau lưng?

Nhưng thời gian không cho phép nàng phản ứng, lực lượng ở hậu tâm như giang hà vỡ đê, băng băng mà tới, căn bản không thể chống lại.

Bành!

Bị hung hăng đánh trúng, sắc mặt trắng nhợt, cả người Hồ Yêu Yêu bay ra ngoài, té ngã trên đất.

Phốc!

Cuồng phun máu tươi, chỉ một chút, bị trọng thương.

- Lực lượng vượt qua 25 triệu đỉnh? Cái này sao có thể...

Nội tạng lệch vị, Hồ Yêu Yêu kinh hãi muốn chết.

Một quyền này của đối phương, tuyệt đối vượt qua 25 triệu đỉnh, nếu không, bằng phòng ngự của nàng, coi như gặp phải đánh lén, cũng không có khả năng tổn thương nghiêm trọng như vậy.

Tên này không phải Kiều Thiên cảnh đỉnh phong sao?

Không chỉ linh hồn để nàng trúng chiêu, còn nhẹ nhàng đánh ra lực lượng vượt qua 25 triệu đỉnh... Đến cùng làm sao làm được?

Lại phun một ngụm máu tươi, linh hồn mê muội rốt cục biến mất, ngay sau đó cảm thấy toàn thân xiết chặt, bị người nhấc lên.

Nàng rốt cục thấy rõ tình cảnh trước mắt.

Nàng cho rằng rất nhẹ nhàng liền có thể giáo huấn Trương Huyền, đang xách nàng lên, vẻ mặt bất đắc dĩ nhìn qua.

Nhìn biểu tình kia, tựa hồ là vốn không muốn ra tay, là bản thân ép hắn vận dụng võ lực.

Thân thể mềm mại nhoáng một cái, Hồ Yêu Yêu phun ra máu tươi lần nữa.

Nàng là học viên năm thứ năm, cường giả Tằm Phong cảnh... Không phải là nàng muốn dạy dỗ đối phương liền dạy sao?

Làm sao sẽ xuất hiện loại tình huống này?

Ai có thể nói cho ta biết, xảy ra chuyện gì không?

Đường đường thiên tài đỉnh phong nhất của năm thứ năm, bị một tân sinh mới vừa vào học, đánh đến chết đi sống lại, còn bị xách lên, người sắp muốn điên rồi.

- Ngoan ngoãn nói ra vị trí chỗ ở cũ của Ngô Dương Tử, ta có thể không so đo chuyện ngày hôm nay!

Chẳng muốn nói nhảm, Trương Huyền thản nhiên nói.

Học được chức nghiệp Kinh Hồng sư, phối hợp linh hồn vô cùng cường đại, coi như đối phương là Tằm Phong cảnh đỉnh phong, thừa dịp bất ngờ để nàng mê muội, còn có thể làm được.

Lại thêm hồn, thể, khí, lực lượng 26 triệu đỉnh khổng lồ, dưới đánh lén, cho dù vị yêu nghiệt năm thứ năm này, cũng sẽ trúng chiêu, suýt chút nữa bị đánh chết tại chỗ.

Nếu không phải băn khoăn mặt mũi Danh Sư, tuyệt đối có thể lâm trận đánh chết.

- A!

Nghe được thanh niên uy hiếp, Hồ Yêu Yêu cười lạnh một tiếng, lúc này nàng đã từ trong khiếp sợ khôi phục lại, lần nữa cười một tiếng:

- Coi như cho ngươi giết, ngươi dám giết ta sao?

Trương Huyền cau mày.

Nữ nhân này quỷ kế đa đoan, như là yêu nghiệt, trên thực tế, lại tội không đáng chết.

Không nói trước thân phận Danh Sư của nàng, nơi này là học viện, không có thể tùy ý giết người.

Chỉ nói chuyện kia, chỉ có một mình nàng biết chỗ ở cũ của Ngô Dương Tử, thật giết, nơi này liền tìm không được nữa.

- Ta không dám giết ngươi, nhưng ta có thể lột sạch treo ngươi lên tường, cho tất cả mọi người qua thưởng thức một chút, dáng vẻ chật vật của Yêu Nghiệt hội hội trưởng!

Ném Hồ Yêu Yêu xuống đất, Trương Huyền chắp hai tay sau lưng.

Cùng ta chơi xấu, cùng ta đùa nghịch vô sỉ?

Nói đùa gì đó!

Thời điểm ta vô sỉ, ngươi còn không biết ở nơi nào chơi bùn!

- Ngươi dám...

Quả nhiên nghe nói như thế, Hồ Yêu Yêu vốn đang cười liền trầm xuống.

Nói thật, nàng đã đủ tà tính, nhưng gia hỏa trước mắt không biết từ nơi nào xuất hiện kia, càng tà tính!

Nàng là đại mỹ nữ, một cái nhăn mày một nụ cười, cũng có thể làm cho vô số người tâm động.

Nam nhân khác, đi theo làm tùy tùng không ngừng lấy lòng, sợ chọc bản thân nổi giận, tên này ngược lại tốt, không chỉ đánh nàng gần chết, còn muốn lột sạch treo nàng lên...

Đáng giận!

- Có dám hay không, không phải ngươi nói tính toán, mà là ta!

Trương Huyền thản nhiên nói.

- Ngươi...

Hồ Yêu Yêu tức giận đến nghiến răng nghiến lợi, miệng lớn thở hổn hển.

Cái tên này, vừa đến liền làm ra động tĩnh lớn như vậy, dẫn đến tứ đại học hội gà chó không yên, ngay cả thông đạo ghi chép của Luyện Khí sư công hội cũng bị làm sập...

Người khác biết thương hương tiếc ngọc, nhưng tên này... Có lẽ thật có thể làm ra được!

Không nói cái khác, vừa rồi một quyền kia, đến bây giờ còn cảm thấy lục phủ ngũ tạng đau rát, tựa như sắp nổ.

Nhưng muốn nàng khuất phục... là không thể nào!

Hồ Yêu Yêu nàng, từ khi đi tới học viện, đều là hố người khác, lúc nào bị người chỉnh qua!

Một khi khuất phục, về sau sẽ có mặt mũi nào tiếp tục ở trong học viện?

Yêu Nghiệt hội hội trưởng, cũng không cần làm nữa!

Nhưng không khuất phục, tên này thật muốn động thủ thì làm sao bây giờ?

Răng nàng cắn ken két, đang không biết làm sao cho phải, đột nhiên con mắt rơi vào trên người Lạc Thất Thất cách đó không xa, nhãn châu xoay động.

Tê lạp!

Khẽ vươn tay, cũng xé rách quần áo trên bả vai mình, giống như Lạc Thất Thất, lộ ra đôi vai bóng loáng nhu nhuận.

- Ngươi muốn treo, liền treo ta lên ah! Không biết bộ dáng hiện tại này của ta, nếu nói với người khác, ngươi muốn phi lễ ta, sẽ có bao nhiêu người tin tưởng? Đường đường Danh Sư, làm ra loại sự tình này... Chỉ sợ có thể đủ hủy bỏ tư chất a!

Hồ Yêu Yêu lần nữa nở nụ cười, như một con hồ ly gian trá.

Cùng ta đấu?

Ngươi còn kém xa lắm!

- ...

Con mắt của Trương Huyền xoay loạn.

Hắn rốt cuộc minh bạch, vì sao nàng này được người xưng là yêu nghiệt.

Nói đúng ra, căn bản không phải yêu nghiệt, mà là yêu tinh!

Đổi lại Lạc Thất Thất, gặp phải loại sự tình này, khẳng định điên rồi, nàng thế mà chủ động xé y phục.

Bộ dáng này, thật muốn chạy ra ngoài, nói mình phi lễ nàng, chỉ sợ thật có không ít người tin tưởng.

Nữ tử, luôn đều ở yếu thế, huống chi loại hồng nhan họa thủy như nàng.

Mặc dù mình cây ngay không sợ chết đứng, nhưng nếu tin tức truyền ra ngoài, nàng này có rất nhiều người theo đuổi, khẳng định sẽ liên tiếp tìm

phiền toái.

Phiền cũng có thể phiền chết.

Hắn chỉ muốn an tĩnh ở Danh Sư học viện đọc sách, sau đó thuận tiện đột phá, liền đi, vì sao ý nghĩ đơn thuần như thế, chân chính muốn làm được, lại khó như vậy sao?

Thấy thanh niên trước mắt không nói lời nào, con mắt của Hồ Yêu Yêu cong như trăng lưỡi liềm, nhẹ nhàng cười một tiếng, cố nén đau nhức trên người, đứng lên, đi tới gần Trương Huyền, cách hắn chỉ có không đến nửa thước:

- Làm sao? Không dám?

Khoảng cách rất gần, mùi thơm đặc thù trên người xông vào miệng mũi, lại thêm trước ngực sung mãn, bất cứ lúc nào cũng sẽ kề sát tới trên người, để Trương Huyền nhướng mày, kìm lòng không được lui về sau một bước.

Đang lo lắng có nên cho thêm một quyền hay không, để nàng trước nằm xuống lại nói, liền nghe một thanh âm kinh ngạc vang lên.

- Lão sư... Hồ Yêu Yêu học trưởng, các ngươi đây là... làm gì?

Chỉ thấy Lạc Thất Thất chẳng biết lúc nào đã tỉnh lại, nhìn thấy hai người gần trong gang tấc, tràn đầy nghi hoặc.

Nàng quấy rối ta

dtv-ebook.com

Lạc Thất Thất chỉ là linh hồn bị Viêm Nguyệt kiếm kích một cái, cũng không bị tổn thương quá lớn, không lâu sau liền tỉnh lại.

Vừa mở hai mắt ra, liền nhìn thấy lão sư cùng Hồ Yêu Yêu học trưởng dính vào cùng nhau, khoảng cách gần tựa như tình lữ.

Nhất là người sau, quần áo còn xé toang một khối, lộ ra da thịt trắng bóng, từ trên xuống dưới, thậm chí còn có thể nhìn thấy nửa hình cung, trong lòng nghi hoặc, nhịn không được hỏi.

- Ô ô! Thất Thất, ngươi rốt cục tỉnh...

Nghe được thanh âm này, Hồ Yêu Yêu vội vàng che cảnh xuân, lui về phía sau hai bước, trong mắt mang theo hoảng sợ cùng bi thương, chỉ Trương Huyền cách đó không xa:

- Ta hảo tâm mời các ngươi tới dùng cơm, ai ngờ... lão sư này của ngươi, dự định mưu đồ quấy rối ta... Cái bộ dáng này, để cho ta sau đó làm sao gặp người?

Càng nói càng thương tâm, lại phối hợp sắc mặt trắng bệch, hiển nhiên là một nữ tử bị lưu manh khi dễ, không có cách nào giải oan.

- Đừng ồn ào!

Lạc Thất Thất lắc đầu:

- Lão sư mưu đồ quấy rối ngươi? Học trưởng, ngươi suy nghĩ nhiều!

- ...

Thân thể Hồ Yêu Yêu nhoáng một cái, thiếu chút nữa ngất đi.

Đại tỷ, làm phiền ngươi nhìn một chút được không?

Ta thê thảm như thế, hơn nữa cách hắn gần như vậy, đổi lại bất luận kẻ nào cũng sẽ cho rằng như thế a?

Đừng ồn ào... Ta ầm ĩ cái gì? Thua thiệt là ta có được hay không?

- Không nói trước lão sư không phải đối thủ của ngươi, xem như phải, hắn cũng chướng mắt ngươi, yên tâm đi!

Vẻ mặt Lạc Thất Thất thành thật.

Nàng cùng Trương Huyền ở chung được hơn nửa tháng, cùng trải qua sống chết, bất luận là nàng hay Ngọc Phi Nhi, tư sắc đều không kém đối phương, theo bên người, ngay cả nhìn cũng không nhìn một cái, làm sao có thể chạy tới đùa giỡn ngươi mới vừa gặp qua hai lần?

Làm bộ, phiền phức làm thật một chút được không !

- Phốc!

Vốn là có tổn thương, nghe được đối phương không chút lưu tình nói, Hồ Yêu Yêu lại nhịn không được, lần nữa phun ra máu tươi.

Cái này gọi là chuyện gì!

Ta là ai? Hồ Yêu Yêu!

Yêu nghiệt nổi danh nhất Danh Sư học viện, chỉ cần là nam nhân, không có không động tâm, nói mình bị đùa giỡn, không những không tin, còn... nói chướng mắt!

- Hắn có tư cách gì chướng mắt ta? Dựa vào cái gì chướng mắt ta?

Càng nghĩ càng giận, Hồ Yêu Yêu nghiến răng nghiến lợi, cảm giác sắp bạo tạc.

- Đừng kích động, lão sư thiên phú vô song, ánh mắt cực cao, chướng mắt ngươi là rất bình thường!

Lạc Thất Thất an ủi.

- ...

Thân thể mềm mại của Hồ Yêu Yêu nhoáng một cái, mặt mũi phát điên.

Ngươi xác định đây thật là an ủi?

Nhưng vì sao ta cảm giác đâm tim đau như thế?

Ta là Hồ Yêu Yêu!

Thế mà cũng có một ngày bị xú nam nhân chướng mắt...

Cái kết luận này, quả thực để nàng sắp muốn điên rồi.

Nhưng cũng không buồn bực lâu, nói thế nào cũng là nhân vật trải qua sóng to gió lớn, dù tức giận sắp bạo tạc, bị đả kích thương tích đầy mình, vẫn rất nhanh bình phục lại, hừ lạnh một tiếng:

- Tốt, coi như hắn chướng mắt ta, nhưng hắn ý đồ bất chính với ngươi, lại là sự thật! Không tin, ngươi nhìn y phục của ngươi!

Đối phương tín nhiệm lão sư này như thế, kéo tới trên người nàng, hắn là có thể dao động lòng tin a!

- Ta?

Lúc này Lạc Thất Thất mới chú ý, chẳng biết lúc nào quần áo bị kiếm khí xé rách, lộ ra bả vai bóng loáng.

- Thật?

Ánh mắt nàng sáng lên, vội vàng nhìn về phía lão sư cách đó không xa, phát hiện ánh mắt của hắn trong suốt như nước, sạch sẽ như giấy trắng,

nhịn không được cười khổ lắc đầu:

- Lão sư cũng chướng mắt ta...

- ...

Hồ Yêu Yêu lần nữa nhoáng một cái.

Chuyện này là sao!

Vốn là thiết kế tốt rồi, để Trương Huyền mất mặt, bản thân ở trước mặt học sinh không ngẩng đầu lên được, ai ngờ... Lạc Thất Thất cũng quá tin tưởng vị này đi!

Ngay cả ngươi cũng chướng mắt, ta cũng chướng mắt, tên này đến cùng có thể vừa ý ai?

Vốn nhờ vào dáng người cùng dung mạo, chỉ cần muốn đối phó nam nhân, không có một lần không thành công, mọi việc đều thuận lợi, hôm nay lại bị đả kích trí mạng.

Không chỉ như thế, nội tạng đến bây giờ không ngừng sôi trào, để sắc mặt nàng càng ngày càng trắng.

Nói thật, lúc nào Hồ Yêu Yêu nàng bị thua thiệt lớn như vậy!

Một khi truyền đi, còn làm sao gặp người?

Đêm qua lời thề son sắt ở trước mặt đám người Đổng Hân, Tiết Chân Dương khoe khoang khoác lác, hôm nay càng để bọn họ chạy tới, chứng kiến thủ đoạn của mình... Hiện tại, chứng kiến cái rắm ah!

Chứng kiến bản thân, chó cắn con nhím không thể nào ăn xuống sao?

- Ta muốn giết ngươi...

Càng nghĩ càng giận, gầm thét một tiếng, lại không quản học trưởng học đệ, âm mưu quỷ kế gì, Hồ Yêu Yêu duỗi tay, muốn đánh về phía Trương

Huyền.

Đông đông đông!

Lực lượng còn không có lan tràn ra, liền nghe phía ngoài vang lên tiếng đập cửa, ngay sau đó một thanh âm nhàn nhạt vang lên:

- Yêu Yêu, ngươi có ở bên trong không ?

- Lão sư...

Nghe được thanh âm này, Hồ Yêu Yêu giật nảy mình.

- Lão sư? Chẳng lẽ là... Vệ viện trưởng?

Lạc Thất Thất sững sờ.

Hồ Yêu Yêu bái Kinh Hồng viện viện trưởng làm thầy, chuyện này người người đều biết, không tính là bí mật gì, giờ phút này xưng hô lão sư, khẳng định là nàng.

- Vệ viện trưởng? Lão sư?

Trương Huyền cũng sửng sốt một chút, đột nhiên ánh mắt sáng lên, thân ảnh nhoáng một cái, đi tới gần Hồ Yêu Yêu, nhẹ nhàng vồ một cái, nắm bàn tay mềm mại của nàng vồ tới, đặt ở trên l-ng ngực của mình.

- Ngươi muốn làm gì?

Không nghĩ tới hắn lại đột nhiên đánh lén, hơn nữa bị nắm bàn tay, Hồ Yêu Yêu nhịn không được sững sờ, vội vàng kéo tay lại.

Tê lạp!

Ngón tay của mình, chẳng biết lúc nào đã nắm quần áo của đối phương, lần này co lại, trực tiếp xé rách ra, ngay sau đó liền thấy thanh niên cách đó không xa, chân khí trong cơ thể hỗn loạn, hơi đỏ mặt, phun ra một ngụm máu tươi, thẳng tắp bay ngược ra sau.

Bành!

Sống lưng đ-ng cửa chính đại sảnh, nghiêng dựa vào phía trên, vẻ mặt trắng bệch, bất cứ lúc nào cũng sẽ ngã sấp xuống.

- Ngươi muốn làm gì?

Thấy tên này bắt tay nàng, lại hộc máu bay ra, Hồ Yêu Yêu sợ ngây người, con mắt choáng váng, không biết đối phương muốn làm cái quỷ gì, có điều, một dự cảm bất tường tràn ngập trong lòng, cảm giác bản thân có thể sẽ xui xẻo.

- Yêu Yêu?

Nhưng thời gian không kịp để nàng ngẫm nghĩ, Vệ viện trưởng ở bên ngoài tựa hồ nghe được động tĩnh, la hét một tiếng, ngay sau đó đại môn bị một chưởng vỗ nát.

Sau một khắc, một phu nhân hơn ba mươi tuổi xuất hiện ở trong đại sảnh.

- Lão sư!

- Vệ viện trưởng!

Nhìn người nọ, Hồ Yêu Yêu vội vàng khom người, Lạc Thất Thất cũng không dám chậm trễ.

Không phải người khác, chính là một trong thập đại Danh Sư, Kinh Hồng viện viện trưởng!

- Chuyện gì xảy ra?

Mới vừa rồi nghe được có động tĩnh đánh nhau, lúc này mới xung kích vào, sau khi đi vào lại phát hiện Hồ Yêu Yêu hoàn hảo không chút tổn hại đứng ở giữa phòng, cách đó không xa, trên mặt đất nằm một gia hỏa bị trọng thương.

- Trương sư?

Cúi đầu nhìn thanh niên cách đó không xa, liền nhận ra được, Kinh Hồng viện viện trưởng nhịn không được kinh hô.

Trương Huyền cũng sững sờ.

Không phải người khác, chính là cường giả Thánh cảnh buổi trưa hôm nay gặp phải… Vệ Nhiễm Tuyết!

Làm sao biến thành viện trưởng? Không phải nói là trưởng lão học viện sao?

Nhưng thân là thập đại trường lão của Danh Sư học viện, nói mình là trưởng lão cũng không sai.

- Trương sư, ngươi làm sao vậy?

Thấy Trương sư đối với nàng có tình nghĩa bán sư, trọng thương nằm trên mặt đất, Vệ Nhiễm Tuyết nhíu mày, vội vàng nhìn qua.

- Ngươi đến vừa vặn, nói cho ngươi cũng không sao... Hồ Yêu Yêu nàng có ý đồ quấy rối ta!

Vẻ mặt của Trương Huyền trắng bệch, yếu ớt nói.

- Quấy rối ngươi?

Thân thể mềm mại của Hồ Yêu Yêu nhoáng một cái, suýt chút nữa hộc máu hôn mê.

Đại ca, đây là lời thoại của ta a!

Hắn là ngươi mưu đồ quấy rối ta, sau đó bị khiển trách, bị người quở trách...

Làm sao biến thành ta quấy rối ngươi?

Dựa theo nàng thiết kế, làm cho tất cả mọi người đều biết, tên này không có lòng tốt, có ý đồ khác với nàng, sau đó liền có thể thừa cơ áp chế, vì đó sử dụng!

Hiện tại, làm sao trả đũa?

Giờ phút này, nàng rốt cuộc minh bạch, tại sao đối phương lại bắt lấy tay nàng, vừa rồi nàng xé rách quần áo, thêm vào toàn thân chật vật, hiển nhiên là bộ dáng một người chịu đến lăng nhục, mà không có lực lượng phản kháng.

- Lão sư...

Lạc Thất Thất che trán.

Nàng sớm biết lão sư là người không chịu thiệt, lần này tốt rồi, muốn oan uổng lão sư, vậy thì chờ lão sư lấy đạo của người, trả lại cho người!

- Quấy rối?

Vệ Nhiễm Tuyết cũng sững sờ.

- Ân, nàng mời ta tới, dự định học tập Kinh Hồng chức nghiệp, ta không có đồng ý, ai ngờ liền lợi dụng thanh trường kiếm kia, đánh lén ta cùng Lạc Thất Thất! Nếu không phải ta nội thương chưa lành, làm sao có thể gặp phải làm nhục như vậy!

Mang trên mặt bi tráng, Trương Huyền cắn răng.

- Ngươi... Ngươi ngậm máu phun người!

Hồ Yêu Yêu điên rồi.

Học tập Kinh Hồng chức nghiệp? Ta là mời ngươi tới, nhưng ta căn bản không biết ngươi biết ah!

Huống chi, ngươi có nội thương gì? Bị thương chính là ta được không?

Vốn cho rằng nàng là yêu tinh, không nghĩ tới đối phương càng vô sỉ, càng yêu tinh!

- Ngậm máu phun người? Vậy ta hỏi ngươi... Ngươi có dùng thanh trường kiếm kia, đánh lén Lạc Thất Thất hay không?

Trương Huyền nhìn qua.

- Ta...

Hồ Yêu Yêu muốn cự tuyệt, lại không biết mở miệng như thế nào.

Nàng đích xác dùng trường kiếm công kích Lạc Thất Thất, thậm chí người sau còn hôn mê.

- Không nói ra được a! Vừa rồi có phải ngươi luôn miệng nói muốn giết ta, thậm chí còn ra tay với ta hay không?

Trương Huyền nói tiếp.

- Đó là bởi vì ngươi... Vô sỉ!

Ngực nhấp nhô, Hồ Yêu Yêu sắp nổ.

Nàng đích xác nói muốn giết đối phương, nhưng kia cũng là bởi vì bị tên này làm tức giận...

- Ta là Kiều Thiên cảnh đỉnh phong, mà ngươi lại là Tằm Phong cảnh đỉnh phong, chênh lệch ròng rã ba cấp bậc, coi như ngươi muốn giết ta, ta cũng bất lực!

Cắt ngang đối phương, Trương Huyền lắc đầu, vẻ mặt suy yếu.

Hồ Yêu Yêu lần nữa nhoáng một cái.

Ngươi như vậy cũng gọi bất lực, thật muốn có lực, ta không phải đã treo sao?

Rõ ràng là ngươi sắp đánh chết ta, còn không biết xấu hổ nói... Kém ba cấp bậc, sao da mặt dày như vậy?

Đang nghĩ ngợi giải thích với lão sư như thế nào, chỉ thấy sắc mặt của nàng càng ngày càng nặng, gầm thét một tiếng.

- Hồ Yêu Yêu, ngươi thật to gan!

- Lão sư...

Hồ Yêu Yêu chưa hề thấy lão sư giận như vậy, dọa đến sắc mặt trắng nhợt.

- Ngươi bình thường quấy rối ngược lại cũng thôi, chỉ cần không chậm trễ học tập, ta có thể mở một con mắt nhắm một con mắt, hiện tại lại dám động thủ với Trương sư, ai cho ngươi lá gan này?

Vệ Nhiễm Tuyết tức giận.

Vị Trương sư này, đối với nàng có tình nghĩa bán sư, bản thân nợ ân tình của đối phương, Hồ Yêu Yêu tìm người khác phiền phức ngược lại cũng thôi, thế mà tìm tới trên người hắn, để cho mình xử lý như thế nào?

- Ta...

Toàn thân Hồ Yêu Yêu cứng đờ.

- Còn không quỳ xuống!

Vệ Nhiễm Tuyết nhướng mày.

Học đồ Hồ Yêu Yêu

dtv-ebook.com

- Lão sư...

Hốc mắt Hồ Yêu Yêu đỏ lên, răng cắn môi đỏ, chần chờ một chút, cuối cùng quỳ rạp xuống đất.

Mặc dù hận Trương Huyền thấu xương, nhưng không dám vi phạm mệnh lệnh của lão sư.

- Tiểu Vệ, được rồi... Nàng cũng là nhất thời hồ đồ!

Vẻ mặt Trương Huyền hư nhược mở miệng.

- Tiểu Vệ?

Hồ Yêu Yêu phát điên.

Lão sư Vệ Nhiễm Tuyết, một trong thập đại Danh Sư, Danh Sư lục tinh đỉnh phong, đường đường Kinh Hồng viện viện trưởng, ngươi một tân sinh, tiểu gia hỏa chừng hai mươi tuổi, thế mà xưng hô tiểu Vệ...

- Học sinh này của ta luôn ngang bướng, bình thường thích chơi đùa như thế nào liền mặc nàng, nhưng hôm nay tìm Trương sư ngươi phiền toái, không hảo hảo giáo huấn một lần, chỉ sợ còn không biết chuyện nghiêm trọng!

Vệ Nhiễm Tuyết nói.

Dùng nhãn lực của nàng, đương nhiên có thể nhìn ra một vài vấn đề, chỉ sợ không giống như Trương sư nói đơn giản như vậy, có điều, học sinh này của nàng thực quá bướng bỉnh, trước kia nàng biết nhưng không nói gì, hiện tại vừa vặn giáo huấn một lần, để tránh xông ra tai hoạ càng lớn.

Không nói cái khác, vị Trương sư này lý giải Kinh Hồng sư, ngay cả nàng cũng kém xa! Nàng còn nghĩ làm sao mời đối phương tới giảng bài cho học viện các nàng, kết quả đệ tử liền tìm người ta phiền phức!

Đây không phải tìm đánh sao? Còn để cho ta làm sao mở miệng?

- Lão sư...

Không nghĩ tới lão sư tin tưởng đối phương, mà không tin mình, mặt mũi Hồ Yêu Yêu lo lắng.

- Đủ rồi, ta và Trương sư nói chuyện, thuộc về trưởng bối giao lưu, còn chưa tới phiên ngươi chen vào! Còn không quỳ đó tự kiểm điểm!

Vệ Nhiễm Tuyết hơi vung tay.

- Trưởng bối...

Hồ Yêu Yêu không ngừng run rẩy.

Cái tên này... Không phải tân sinh sao? Lúc nào lại thành trưởng bối?

- Trương sư, đồ đệ của ta ngang bướng, để ngươi bị thương, cái này là một viên Tiểu Hoàn đan khôi phục thương thế, hắn là hữu dụng với ngươi!

Cổ tay khẽ đảo, Vệ Nhiễm Tuyết lấy ra một bình ngọc đưa tới.

- Tiểu Hoàn đan? Đan dược cấp sáu?

Trương Huyền líu lưỡi.

Tiểu Hoàn đan, đan dược cấp sáu, coi như cường giả Thánh cảnh bị thương, cũng có hiệu quả trị liệu cực lớn, bán đi ít nhất giá trị mấy viên linh thạch thượng phẩm!

Vừa ra tay liền đưa tiễn... làm cho hắn có chút ngượng ngùng.

- Xử trí nghịch đồ này như thế nào? Trương sư nói ra, ta lập tức làm theo!

Thấy hắn tiếp nhận đan dược, Vệ Nhiễm Tuyết thở phào nhẹ nhõm, nói tiếp.

Chỉ cần đối phương thu đồ vật, liền còn chỗ trống vãn hồi.

- Xử trí?

Trương Huyền chần chờ.

Kỳ thật nữ nhân này, không bắt hắn cùng Lạc Thất Thất làm văn chương, cũng sẽ không tức giận.

Dùng quan hệ thầy trò thuần khiết làm uy hiếp, lúc này mới khiến hắn dự định giáo huấn một phen, để nàng biết, làm người phải có điểm mấu chốt, không phải chuyện gì cũng có thể dùng làm văn chương.

- Như vậy đi, ta vừa vặn thiếu một học đồ, để nàng theo ta ba tháng, chuyện ngày hôm nay coi như không có gì!

Suy nghĩ một chút, Trương Huyền nói.

Sự tình di tích Ngô Dương Tử, còn chưa nói ra a, cùng nàng còn có gặp nhau, không bằng trước thu làm học đồ, đến lúc đó muốn hỏi cũng đơn giản.

- Học đồ?

Nghe được yêu cầu này, Hồ Yêu Yêu suýt chút nữa hôn mê.

Nàng đường đường Danh Sư lục tinh, làm học đồ cho tên này?

Mở cái trò đùa gì?

Lão sư khẳng định sẽ không đồng ý!

Nếu không, mặt mũi của lão sư ở đâu?

Đang nghĩ Vệ viện trưởng khẳng định sẽ lập tức cự tuyệt, chỉ thấy ánh mắt của nàng sáng lên, tràn đầy kích động:

- Quá tốt rồi, ta thay Yêu Yêu cám ơn Trương sư!

Vị Trương sư này lý giải Kinh Hồng sư đến cảnh giới cực kỳ cao thâm, làm học đồ của hắn, chỉ cần học tập tốt, khẳng định tiến bộ rất nhanh, càng ngày càng mạnh!

Nói thật, cái thân phận này, xem như nàng cũng cực kỳ hâm mộ, làm sao có thể cự tuyệt.

- Lão sư...

Hốc mắt Hồ Yêu Yêu đỏ lên, vội vàng hô.

- Tốt rồi, có thể được Trương sư thu làm học đồ, là phúc phận ngươi đã tu luyện mấy đời! Từ hôm nay trở đi, ngươi liền rời tiểu viện này, đi theo Trương sư, học tập cho giỏi, tranh thủ việc học có thành tựu, sớm ngày trở về!

Cắt ngang đối phương, Vệ Nhiễm Tuyết nói.

Làm ân sư thụ nghiệp của đối phương, quyền quyết định vẫn phải có.

- Học đồ...

Hồ Yêu Yêu cắn chặt răng, cảm thấy nước mắt chảy ra.

Lão sư lại trực tiếp đáp ứng? Vì cái gì?

Bản thân đi tìm tên này đến, vốn là muốn ra oai phủ đầu, thu phục thành thuộc hạ, cái này tốt rồi... Biến thành học đồ của đối phương!

Cái này gọi là chuyện gì!

- Đa tạ tiểu Vệ!

Nghe được đối phương đáp ứng, Trương Huyền cũng thở phào nhẹ nhõm.

- Trương sư, đây là huy chương đẳng cấp của ngươi, ta đã giúp ngươi xin! Còn có lệnh bài trưởng lão của ta, trong học viện, quy tắc rườm rà, phiền phức cũng không ít, có cái này, có thể giải quyết rất nhiều!

Cổ tay khẽ đảo, Vệ Nhiễm Tuyết lấy ra huy chương, cùng một lệnh bài trưởng lão đưa tới.

Giữa trưa sau khi nàng trở về, liền xin tổng bộ, rất nhanh liền nhận được hồi phục, chế tác tốt huy chương, đến tìm Hồ Yêu Yêu, không nghĩ tới vừa đến liền nhìn thấy màn này.

- Đa tạ!

Tiếp nhận huy chương cùng lệnh bài, Trương Huyền nhẹ gật đầu.

Không thể không nói tiểu Vệ này, tốc độ làm việc rất nhanh.

- Vậy ta sẽ không quấy rầy, cáo từ trước!

Lại nói vài câu, để Hồ Yêu Yêu ngày mai qua tìm hắn đưa tin, lúc này Trương Huyền mới mang theo Lạc Thất Thất xoay người rời đi.

Nhìn thấy hai người rời đi, lúc này Hồ Yêu Yêu mới nhìn lão sư, nhịn không được hỏi:

- Lão sư... Vì cái gì?

Nàng làm sao cũng không hiểu, lão sư của mình, đường đường một trong thập đại Danh Sư Vệ viện trưởng, vì sao phải để mình đi làm học đồ cho gia hỏa kia.

- Trương sư lý giải đối với Kinh Hồng sư, ta xưng hô một tiếng lão sư cũng không đủ! Trước ngươi nhảy qua Nghê Thường Liên Y Vũ, có

mười bảy chỗ thiếu hụt, hắn từng cái bổ sung hoàn chỉnh! Đây là ta căn cứ hắn sửa sang lại, xem thật kỹ một chút, xem hết liền biết hắn đến cùng lợi hại bao nhiêu!

Cổ tay khẽ đảo, lấy ra một quyển sách.

Nghe xong Trương sư giảng giải, nàng liền sửa sang lại tri thức học được thành sách, lập tức cảm thấy được lợi rất nhiều.

Không hổ là Kinh Hồng sư cao minh hơn nàng, dựa theo cái này tu luyện, Nghê Thường Liên Y Vũ liền không chỉ kéo vài con chim sơn ca, chỉ sợ Phi Long cũng có thể đánh rơi.

Ý thức được những chuyện này, lúc này mới đến tìm Hồ Yêu Yêu, để nàng đưa huy chương, một là có thể giữ gìn mối quan hệ, thứ hai, cũng có thể để đệ tử của mình biết nhân ngoại hữu nhân, sơn ngoại hữu sơn.

Nhưng mà không nghĩ tới, vừa đến liền phát hiện, hai người đã giao thủ, đã như vậy liền làm cái thuận nước giong thuyền, để Hồ Yêu Yêu làm học đồ của đối phương.

Như vậy cũng có thể học tập, có lẽ có một ngày, có thể siêu việt bản thân, xung kích Kinh Hồng sư thất tinh thậm chí cao hơn.

- Bổ sung Nghê Thường Liên Y Vũ? Vũ kỹ này có thiếu hụt?

Hồ Yêu Yêu có chút không dám tin tưởng.

Bộ vũ kỹ này, truyền thừa không biết bao nhiêu năm, nàng cả ngày tu luyện, không có cảm thấy không đúng, tại sao có thể có nhiều thiếu hụt như vậy?

Trong lòng nghi hoặc, tiện tay mở thư tịch ra, chỉ nhìn thoáng qua, lập tức bị nội dung trong đó thu hút.

Cẩn thận đọc xong.

Vẻ mặt nàng càng ngày càng trắng.

Nàng là thiên tài, lại là Kinh Hồng sư lục tinh, mặc dù lý giải vũ kỹ không bằng Vệ Nhiễm Tuyết viện trưởng, nhưng cũng không yếu.

Lão sư không chỉ ghi chú ra thiếu hụt, còn kỹ càng ghi mấu chốt, vừa nhìn liền biết, toàn bộ đều là thật, không có sai lầm chút nào.

- Lão sư... Những cái này, thật là hắn sửa chữa?

Không biết qua bao lâu, Hồ Yêu Yêu nuốt ngụm nước bọt, trừng to mắt nhìn lại.

- Ân!

Vệ Nhiễm Tuyết gật đầu.

Nếu không phải tận mắt nhìn thấy, nàng cũng không tin.

Tự mình tới trò chuyện, mới biết Trương sư này hiểu rõ chức nghiệp Kinh Hồng sâu bao nhiêu.

- Cái này...

Nghe được xác nhận, lúc này Hồ Yêu Yêu mới nhớ tới, linh hồn của nàng bị đối phương xung kích, xuất hiện qua mê muội.

Lúc đó, đối phương căn bản không có khiêu vũ... Mà là giơ tay nhấc chân, tự thành vũ kỹ!

Điểm ấy, xem như lão sư trước mắt cũng làm không được!

- Tốt rồi, ngươi nghiên cứu thật tốt, nhớ kỹ lão sư nói, đối với vị Trương sư này, thái độ tốt một chút, không nên lãng phí cơ hội!

Biết đệ tử này có khả năng phải cần một khoảng thời gian tiếp nhận, Vệ Nhiễm Tuyết nhẹ gật đầu, xoay người rời đi.

Tên đệ tử này của nàng, cái gì cũng tốt, chỉ là quá mức ngạo khí, lần này bị thiệt lớn, hẳn là có thể giác ngộ!

Thấy lão sư rời đi, Hồ Yêu Yêu lần nữa nhìn quyển sách trên tay, sau một lát, uyển chuyển nhảy múa ở trong phòng.

Nàng muốn thử nghiệm một chút, nội dung sau khi sửa chữa, đến cùng chính xác hay không!

Bản thân nàng vốn cực đẹp, lại phối hợp quần áo lộng lẫy trên người, vừa vũ động, cả phòng như hoa tươi nở, một cỗ khí tức khiến người ta say mê, không ngừng phất phới ra phía ngoài.

Cá chép trong hồ nước, ngửi được cỗ khí tức này, cả đám ngu ngốc, phù phù! Phù phù… chìm vào đáy ao, đóa hoa trong viện cũng như vong tình theo nhịp múa, cánh hoa theo gió tung bay.

Nếu có người ở đây, khẳng định sẽ trầm mê trong đó, không cách nào tự kềm chế, coi như Bán Thánh cũng khó đào thoát.

Không biết qua bao lâu.

Hồ Yêu Yêu rốt cuộc minh bạch... Đây mới là vũ kỹ, vũ kỹ chân chính!

Trước đó học những vũ kỹ kia, so sánh với cái này, cái gì cũng không tính!

Hô!

Ngừng lại, lúc này mới phát hiện, chẳng biết lúc nào, đã lệ rơi đầy mặt.

- Ta vậy mà... khóc!

Sờ lấy nước mắt trên mặt, Hồ Yêu Yêu như si như ngốc.

Trước kia nàng nhảy, lờ mờ không hiểu ý vị trong đó, mặc dù có thể phát huy uy lực không kém, nhưng cách hoàn toàn lý giải, vẫn kém rất nhiều.

Mà bây giờ... như cảm giác bộ vũ kỹ này đã dung nhập linh hồn, hoàn toàn cùng nàng tương dung, thành một bộ phận của thân thể.

Trước đó nhiều nhất là, biết hình không biết ý nghĩa, mà bây giờ, mới thật sự lý giải!

- Hắn... Đến cùng lý giải Kinh Hồng sư sâu bao nhiêu? Mới có thể sửa chữa bộ vũ kỹ này hoàn mỹ như vậy?

Thí nghiệm qua mới biết được, nội dung trên thư tịch, không có sai lầm chút nào, thở ra một hơi, trong lòng Hồ Yêu Yêu nhịn không được nói.

- Hội trưởng, ba vị học trưởng Đổng Hân, Tiết Chân Dương, Long Thương Nguyệt cầu kiến!

Đang trầm tư, chỉ thấy Tâm Như đi tới.

- Để bọn hắn vào!

Hồ Yêu Yêu nhẹ gật đầu.

Vốn cho rằng đêm nay không có gì bất ngờ xảy ra, khẳng định cầm được Trương Huyền, cho nên trước thời hạn liền hẹn mấy người, dự định khoe khoang một chút.

Nằm mơ cũng không nghĩ tới, cầm xuống là cầm xuống... Chẳng qua bị cầm xuống là mình mà thôi.

- Thế nào? Trương Huyền đâu? Ngươi xử trí như thế nào?

Sải bước đi vào, thanh âm của Tiết Chân Dương vù vù.

- Đúng vậy, mau nói ngươi giáo huấn thế nào, có phải đã quỳ dưới gấu quần của ngươi, ngoan ngoãn nghe lời hay không?

Long Thương Nguyệt cũng cười nói.

Bọn họ xem ra, Hồ Yêu Yêu đã đánh cược nói có thể giáo huấn, vậy thì nhất định có thể đi!

Nữ nhân giống như yêu tinh kia, xem như bọn họ cũng vô cùng kiêng kỵ.

- Giáo huấn?

Hồ Yêu Yêu quay mặt lại, nhẹ nhàng khom người, vẻ mặt thản nhiên:

- Trương Huyền tọa hạ học đồ Hồ Yêu Yêu, gặp qua các vị!

Thành lập học hội

dtv-ebook.com

- Học, học... Học đồ?

- Học đồ của Trương Huyền?

Đám người Tiết Chân Dương ách ngay tại chỗ, cả đám giống như gặp quỷ.

Tình huống gì?

Ngươi không phải luôn mồm muốn giáo huấn Trương Huyền sao? Làm sao một cái chớp mắt liền biến thành học đồ của hắn?

Học đồ chia làm hai chủng loại, một loại là tân thủ mới tiếp xúc nghề nghiệp này, ngay cả nhất tinh cũng không có khảo hạch thành công, đi theo sau chức nghiệp giả chính thức học tập.

Một loại khác là chức nghiệp cấp thấp làm học đồ cho chức nghiệp cấp cao.

Nói là học tập tri thức, kỳ thật ngay cả đệ tử cũng không bằng, phụ trách chân chạy làm việc vặt.

Mỗi người bọn họ đều có dạng học đồ này, thật giống như nữ hài Tâm Như cách đó không xa.

Bởi vì không kém hạ nhân nhiều, vì phân chia loại học đồ thứ nhất, lại được xưng là tọa hạ học đồ.

Ngươi không phải muốn cho Trương sư thần phục sao?

Làm sao thời gian nháy mắt, biến thành học đồ của hắn?

- Ta thất bại, không phải đối thủ của Trương sư... mời chư vị về đi!

Giới thiệu xong bản thân, Hồ Yêu Yêu không nói thêm lời, khoát tay áo.

- Cái này...

Vốn là muốn ăn mừng, nghe nói như thế, đám người Đổng Hân, Tiết Chân Dương kìm nén sắc mặt đỏ lên, đành phải lui ra ngoài.

- Chuyện gì xảy ra?

Đi ra tiểu viện, ba người nhìn nhau, tất cả đều tràn đầy sương mù.

- Xem bộ dáng là nàng không có giáo huấn được Trương Huyền, ngược lại bị đối phương dạy dỗ!

Đổng Hân nhịn không được nói.

Căn cứ nàng lý giải Hồ Yêu Yêu, chỉ có một loại giải thích này.

- Nhìn tình huống hẳn vậy...

Tiết Chân Dương vò đầu:

- Đây chính là Hồ Yêu Yêu ah, ta cùng nàng giao thủ mấy lần đều bị thiệt thòi, thế mà thua ở trong tay một tân sinh, ngay cả mình cũng góp vào...

- Tân sinh này thật tà môn... Nhưng chẳng biết tại sao, càng tà môn, ta ngược lại càng có hứng thú!

Mắt sáng lên, Long Thương Nguyệt nói.

Bọn họ đều là thiên tài siêu cấp, lúc nào sợ qua người khác.

Một tân sinh, vừa đến liền độc cổ phong tao, ngay cả việc buôn bán của bọn hắn cũng đoạt, quả thực gan lớn đến cực hạn.

- Nói thật, ta cũng cực kỳ hứng thú.

Đổng Hân cười cười, nhớ tới sự kiện kia, quay đầu nhìn về phía Tiết Chân Dương cách đó không xa:

- Ngươi không nói đã phái người đi tìm tân sinh phiền toái sao? Hiện tại xử lý thế nào rồi?

- Ta còn tưởng rằng, hôm nay Yêu Yêu có thể đắc thủ, liền trước thời hạn phái người hợp nhất những tân sinh nhảy nhót kia... Dựa theo thời gian suy tính, nên mạnh mẽ giáo huấn bọn hắn một trận!

Tiết Chân Dương nói.

- Thực lực mấy thuộc hạ của ngươi, ta rất yên tâm, nhưng mà những tân sinh này dùng Trương Huyền làm chỗ dựa, làm như vậy, ta sợ chính diện đắc tội, dẫn tới càng nhiều phiền phức?

Đổng Hân trầm tư một chút nói.

- Chính diện đắc tội? Vậy thì sao? Từ khi hắn phá chúng ta buôn bán, cũng đã là địch nhân rồi, chẳng lẽ ngươi còn trông cậy vào kẻ địch nhân từ? Nói đùa cái gì đó! Lại nói, người của ta là quang minh chính đại đi khiêu chiến, phù hợp quy củ của học viện, coi như Trương Huyền cảm thấy khó chịu, lại có thể làm gì được ta? Phù hợp quy củ, xem như Mi viện trưởng, Triệu viện trưởng đến cũng nói không được cái gì!

Nhẹ nhàng cười một tiếng, trên mặt Tiết Chân Dương lộ ra tự tin:

- Trừ khi... ở trên võ kỹ có thể thắng mấy thuộc hạ của ta, nếu không, liền đợi bị đánh đi!

- Ngươi đi khiêu chiến võ kỹ?

Long Thương Nguyệt sững sờ, nhịn không được cười lên:

- Cũng đúng, ngươi là đại sư huynh của Võ Kỹ học viện, đệ tử của viện trưởng! Lý giải đối với thương pháp, càng đạt đến cảnh giới cao thâm khó lường. Mấy thuộc hạ kia, đạt được ngươi chỉ điểm cùng truyền thụ, lĩnh ngộ võ kỹ cũng là nhất đẳng. Coi như Trương sư kia lại có thiên phú, nhiều nhất ở luyện khí, thuần thú bất phàm, võ kỹ cần thời gian rèn luyện, đạt tới tâm thần hợp nhất, còn rất khó làm được!

Võ kỹ không giống chức nghiệp khác, cần tích lũy tháng ngày không ngừng tôi luyện, mới có hiệu quả.

Mặc dù Tiết Chân Dương làm việc nóng nảy, tính khí ngay thẳng, nhưng lý giải võ kỹ, nhất là thương pháp, tuyệt không phải người bình thường có thể so sánh.

Nghe nói đã lĩnh ngộ vũ khí chi tâm, đạt đến cảnh giới nhân thương hợp nhất.

- Đúng vậy, tuy chúng ta là Danh Sư, nhưng cũng là võ giả, không để bọn hắn biết lão sinh lợi hại, chỉ sợ còn thật sự cho rằng, những năm này ở Danh Sư học viện phí công chờ đợi!

Sống lưng của Tiết Chân Dương như một cây giáo, trên mặt tán phát ra tự tin làm cho không người nào có thể kháng cự.

Âm mưu quỷ kế, hắn chơi không lại Hồ Yêu Yêu, mỗi lần đều mắc lừa, nhưng muốn nói lực chiến đấu chân chính, người sau khẳng định không phải đối thủ.

Trường thương phát huy, uyển như du long, năm thứ năm có thể thắng hắn, cũng không có mấy cái.

- Không sai, quan hệ là phụ trợ, thực lực mới là vương đạo! Đi, qua nhìn một chút, ngươi thế làm sao giáo huấn đám tân sinh kia!

Long Thương Nguyệt nhẹ nhàng cười một tiếng.

- Được...

Tiết Chân Dương gật đầu.

Ba người cùng một chỗ đi tới khu ký túc xá tân sinh ở lại.

...

Cùng Lạc Thất Thất rời tiểu viện của Hồ Yêu Yêu, mới vừa trở lại khu tinh anh, liền thấy Nhược Hoan công tử lo lắng đứng ở ngoài cửa.

- Trương sư, Thất Thất học trưởng!

Nhìn thấy bọn họ chạy tới, ánh mắt sáng lên, vội vàng đi tới gần.

- Ta cũng đang muốn đi tìm ngươi!

Trương Huyền hừ một tiếng.

- Tìm ta?

Nhược Hoan công tử sững sờ.

- Giáo Chức Công Tế Giải là ngươi miễn phí đưa cho những người khác?

Trương Huyền nói.

Tên này đưa vật cho người, kết quả bản thân không biết chút nào, thành cái đinh trong mắt rất nhiều học hội, có thể nói người nằm trong nhà, họa từ trên trời rơi xuống... Còn không có tìm đối phương tính sổ, lại dám qua tìm mình, lá gan thật rất lớn.

- Đây là ta phải làm! Trương sư không cần nhớ ở trong lòng!

Còn tưởng rằng là chuyện gì, Nhược Hoan công tử thở mạnh, lập tức khoát tay áo:

- Hôm nay tới, là có chuyện muốn Trương sư ra tay...

Phải làm?

Không cần để tâm?

Trương Huyền suýt chút nữa sặc nước bọt mà chết.

Làm hại ta thảm như vậy, làm sao cảm giác giống như làm chuyện tốt, không muốn để lại họ tên vậy?

Mặc dù buồn bực, nhưng vẻ mặt đối phương nghiêm túc, Trương Huyền vẫn không nhịn được nhìn lại:

- Xảy ra chuyện gì?

- Bởi vì sự tình không có mua sắm Giáo Chức Công Tế Giải của những công hội kia, hai ngày qua, một mực có lão sinh qua khiêu chiến. Hôm nay càng tới ba vị cao thủ, nói cực kỳ khó nghe, mọi người không cam lòng tới chiến đấu, kết quả... Bị đánh rất thảm, không ít học viên đều bị thương!

Nhược Hoan công tử nhịn không được nói.

- Khiêu chiến?

Trương Huyền nghi ngờ.

Đại bộ phận tân sinh thực lực đều ở Hóa Phàm tứ trọng, đạt tới ngũ trọng rất ít, mà lão sinh, thấp nhất là Kiều Thiên cảnh, đánh như thế nào?

- Bọn họ áp chế tu vi, tương đồng người đối chiến, đơn thuần dùng võ kỹ chiến đấu...

Nhược Hoan công tử nói.

- Võ kỹ?

Trương Huyền nhẹ gật đầu.

Áp chế tu vi tương đồng đối thủ, không coi là lấy lớn hiếp nhỏ, chiến đấu liền nhìn từng người khống chế cùng vận dụng võ kỹ, nói như vậy,

ngược lại cũng không tính là khi dễ.

- Đúng vậy, bọn họ ngăn ở bên ngoài túc xá, nói trong hôm nay, có người có thể vượt qua bọn họ, sẽ tự động thối lui, nếu không, liền đánh chúng ta không dám ra ngoài!

Ngẩng đầu nhìn thanh niên trước mặt, mặt mũi Nhược Hoan công tử xoắn xuýt:

- Còn nói, nếu như... Trong một ngày không có người có thể thắng, muốn Trương sư ngươi công khai xin lỗi, sau đó, tất cả tân sinh, một lần nữa mua sắm Giáo Chức Công Tế Giải!

- Công khai xin lỗi? Đâu có chuyện gì liên quan tới ta?

Trương Huyền im lặng.

Khiêu chiến tân sinh liền khiêu chiến tân sinh, cùng hắn có nửa xu quan hệ?

Bản thân xin lỗi... thần kinh sao?

- Cái này...

Nhược Hoan công tử vò đầu, trên mặt có chút xấu hổ:

- Ngươi cũng biết, gia nhập học hội của lão sinh, cần giao nộp hội phí, chúng ta mới tiến vào học viện, nào có tiền nộp lên? Cho nên... liền toàn bộ gia nhập học hội do ngươi tổ chức...

- Ta tổ chức học hội? Ta tổ chức cái gì?

Mí mắt của Trương Huyền xoay loạn.

Bản thân lúc nào tổ chức học hội?

- Trương sư miễn phí đưa người nhiều điểm tích lũy như vậy, mang theo ý tứ lôi kéo, ta nghĩ, khẳng định là muốn tổ chức thế lực. Lại nói, chúng

ta tất cả đều là tân sinh, chỉ bội phục ngươi, nguyện ý nghe lời ngươi, cho nên mọi người thương nghị, thành lập học hội, ngươi là hội trưởng...

Nhược Hoan công tử nói.

- Hội trưởng?

Trương Huyền điên rồi.

Dưới tình huống cái gì cũng không biết, thế mà thành hội trưởng... Quá hố đi!

- Đúng vậy, Trương sư, mong không nên từ chối, không có học hội, tân sinh muốn ở trong học viện trở nên nổi bật rất khó, thậm chí, làm chuyện gì cũng bị cản tay, khó mà hoàn thành. Ba vạn tân sinh, chỉ có ngươi mới có loại uy tín này, làm cho tất cả mọi người bội phục! Ngươi không làm hội trưởng, ai làm?

Nói đến đây, mặt mũi Nhược Hoan công tử lo lắng:

- Lại nói, lão sinh ở trong học viện thời gian lâu dài, muốn làm gì thì làm, tùy ý áp bách, nếu chúng ta lại không liên hợp, còn không mặc người chém giết?

- Cái này...

Trương Huyền dừng lại.

Đối phương nói không sai.

Không có học hội, tân sinh quả thực nửa bước khó đi.

Bởi vì sự tình miễn phí Giáo Chức Công Tế Giải, không ít lão sinh đã mang địch ý với tân sinh giới này, nếu bọn họ lại không liên hợp, chỉ sợ sẽ bị ngăn cản, bước đi liên tục khó khăn.

- Trước ngươi miễn phí cung cấp Giáo Chức Công Tế Giải, có phải cũng đã đoán được sẽ xuất hiện loại tình huống này hay không?

Trương Huyền nhịn không được nhìn qua.

Tên này cùng đám người Tống Siêu, La Tuyền miễn phí đưa người đồ vật của hắn, làm Danh Sư, làm sao có thể không biết làm như vậy, sẽ đắc tội lão sinh?

- Lúc ấy là không cam lòng bị lão sinh cố ý nâng giá, hơn nữa ác ý bán ra, không ít tân sinh không nguyện ý mua, đều bị đánh! Không chỉ như thế... Mua một nhà, chẳng khác nào đắc tội nhà thứ hai, đồng dạng sẽ gặp phải bọn hắn khi dễ, cho nên chúng ta thương nghị, cảm thấy chờ bị sỉ nhục, còn không bằng chủ động xuất kích, liền lấy sách ngươi đưa, phát xuống cho mọi người.

Nhược Hoan công tử hơi đỏ mặt:

- Chuyện này mong rằng Trương sư thứ lỗi, chúng ta cũng là bị buộc không có cách nào!

- Ai...

Trương Huyền than thở một tiếng.

Cũng đúng.

Thời điểm công khai khóa, hắn bị người Chân Dương hội ngăn lại, thái độ của đối phương quả thực rất phách lối, có loại cảm giác không mua đồ vật của ta, là đắc tội ta.

Tân sinh không có bất kỳ thế lực, bối cảnh, muốn ở dưới loại tình huống này trở nên nổi bật, quả thực rất khó.

Hắn vừa đến liền được Mi viện trưởng coi trọng, sau đó được phân phối đến khu tinh anh, rất nhiều lão sinh không dám tìm phiền phức, những người khác liền không giống, chỉ sợ cũng chỉ có thành lập học hội, mới có thể đối kháng.

- Được rồi, đã thành lập học hội, ta là hội trưởng, học hội của chúng ta tên gì, ta hẳn phải biết chứ?

Rõ ràng những chuyện này, Trương Huyền nhìn lại.

- Chân Dương hội, là bởi vì hội trưởng tên Tiết Chân Dương, Thương Nguyệt hội bởi vì hội trưởng tên gọi Long Thương Nguyệt... Cho nên, học hội của chúng ta cũng dùng tên của ngươi mệnh danh, dễ hiểu a!

Thấy hắn không có mâu thuẫn quá lớn, Nhược Hoan công tử thở phào nhẹ nhõm, vội nói.

- Tên của ta? Trương Huyền hội?

Trương Huyền nhìn qua.

- Không phải, là...

Nhược Hoan công tử hưng phấn nói:

- Huyền Huyền hội!

Lưu lại canh cổng như thế nào?

dtv-ebook.com

- Huyền Huyền hội ...

Trương Huyền phun ra một ngụm lão huyết, thiếu chút nữa ngất đi.

Người ta Tiết Chân Dương, tên là hai chữ, cho nên kêu Chân Dương hội, cực kỳ khí phách, Long Thương Nguyệt cũng vậy... Tên của ta chỉ một chữ, thêm vào họ không phải được sao, Huyền Huyền hội ... Huyền em gái ngươi ah!

Học hội của người khác đều rất khí phách, ta cái này... Cũng quá ngốc manh đi!

- Đúng vậy, vốn dự định kêu Huyền hội, có điều tất cả mọi người nói, chỉ một chữ Huyền, quá không đáng tin cậy, không bằng kêu Huyền Huyền hội, cho người ta một loại cảm giác ảo diệu vô cùng, huyền huyền mờ ảo!

Nhược Hoan công tử giải thích.

- ...

Trương Huyền nhoáng một cái.

Lần thứ nhất tên của mình bị người chê...

- Trương sư là hội trưởng, đối phương lại tới khiêu chiến học hội, cho nên... thua tự nhiên phải để ngươi xin lỗi! Tất cả chúng ta không phải đối thủ, đành phải tới, hi vọng Trương sư ra tay...

Giải thích hết học hội, Nhược Hoan công tử nói.

Vốn bọn họ tính toán đợi Huyền Huyền hội hoàn toàn thành lập, tất cả mọi thứ chuẩn bị xong, mới nói cho Trương sư, ai ngờ bị người chắn cửa, không có cách nào đành phải trước thời hạn tới.

- Được rồi, nếu là học hội của ta, bị người ngăn cửa đánh, cũng thực nói không được, chỉ có thể qua nhìn một chút!

Trương Huyền vuốt vuốt mi tâm, hiện tại có loại cảm giác của Trần Cầu Dịch bị ép khoác hoàng bào.

Người ngồi trong nhà, họa từ trên trời rơi xuống, cái gì cũng không biết, tự dưng thành hội trưởng!

Chuyện này là sao!

Giờ phút này, coi như chối từ cũng vô ích, những học sinh cũ kia, cùng rất nhiều học hội, đều cảm thấy là bản thân đang làm sự tình, tìm kiếm phiền toái, cùng chúng đơn thương độc mã, còn không bằng chỉnh hợp những học viên này tới đối kháng.

Thật sự chỉ muốn đơn thuần xem sách, khiêm tốn một chút, hiện tại thành công địch của lão sinh, chúa cứu thế của tân sinh...

Suy nghĩ một chút cũng không khỏi tâm tắc.

Tân sinh mới vừa vào học, không giống Trương Huyền, trực tiếp đi vào khu tinh anh, hưởng thụ đãi ngộ tốt nhất, chỗ ở của bọn họ là ký túc xá, như cùng một đại tạp viện to lớn, dòng người cuồn cuộn, cực kỳ chen chúc.

Nhược Hoan công tử ở phía trước dẫn đường, không lâu sau, ba người liền đến gần.

Là từng dãy nhà cao tầng, trung tâm là quảng trường cự đại.

Bên cạnh quảng trường bày đầy băng ghế cùng cái bàn, chung quanh chất đầy công cụ quét dọn, sạch sẽ gọn gàng, xem bộ dáng là địa phương

tiến hành tỷ võ, thường xuyên có người quét dọn.

Vô số tân sinh, giờ phút này đều đứng ở trong sân rộng, lít nha lít nhít, thấy không rõ lắm.

Mặc dù là đêm tối, nhưng trên quảng trường bó đuốc san sát, đủ loại Dạ Minh Châu lơ lửng, chiếu rọi chung quanh giống như ban ngày.

Ở giữa quảng trường nhất là đài cao, ba bóng người ngạo nghễ đứng ở phía trên, nhìn xuống phía dưới, mang theo ý cao cao tại thượng.

- Ba cái kia chính là lão sinh tới khiêu chiến...

Nhược Hoan công tử nói.

Trương Huyền nhìn sang ba người kia.

Bọn họ không mặc trường bào đại biểu đẳng cấp Danh Sư, mà là y phục bó sát người, lộ ra khí tức hùng hậu.

Đều khoảng hai mươi bảy, hai mươi tám tuổi, người thứ nhất hơi cao, mặt xanh có râu, đôi mắt đen nhánh, mang theo ánh sáng xâm lược, trong tay cầm chuôi cửu hoàn đao to lớn, cao chừng hơn nửa người, hàn mang bắn ra bốn phía, lực lượng vô tận.

Người thứ hai tay dài chân dài, thân thể hơi gầy, mặc dù không có cầm vũ khí, nhưng cho người ta một loại ảo giác nhẹ nhàng giống như vượn.

Còn người thứ ba, nắm một chuôi trường thương, cao hơn hai mét, đứng tại chỗ, bút thẳng như kiếm, hình như bất cứ lúc nào cũng sẽ đâm thủng không khí, người đóng ở trên mặt đất.

- Không tệ!

Trương Huyền gật đầu.

Còn chưa tới gần, liền có thể cảm thấy khí thế, khó trách dám tới khiêu chiến tân sinh, đồng thời dốc hết sức áp chế, ba người này quả thực bất

phàm.

- Là người của Chân Dương hội!

Nhận ra ba người, Lạc Thất Thất truyền âm tới.

- Chân Dương hội?

- Ân, ta biết ba người này, đều là học viên năm thứ tư, tu vi đạt đến Hóa Phàm bát trọng, Đạp Hư cảnh đỉnh phong. Người cầm đao tên Bạch Sương, bởi vì mặt đen một chút, bị người châm chọc xưng hô Bạch Diện, ngoại hiệu Bạch Diện Cuồng Đao, nghe nói đã lĩnh ngộ đao tâm chi cảnh. Bởi vì người gọi nhiều, dần dà tên thường gọi không có người xưng hô, dưới cơn nóng giận đổi tên Bạch Diện! Là thiên tài nổi danh của Võ Kỹ học viện.

Lạc Thất Thất giới thiệu.

- Người thứ hai tên Viên Cương, cánh tay rất dài, am hiểu cận thân bác đấu, được xưng Thông Tí Viên, sau khi hắn nghe được, không cho rằng châm chọc, ngược lại cảm thấy rất phù hợp khí chất của mình, về sau mọi người liền xưng hô như vậy.

- Còn người thứ ba tên Ưng Cần, thực lực mạnh nhất trong bọn họ, thương pháp đi theo Tiết Chân Dương tu tập, từng một thương đoạn giang lưu, sông lớn mấy chục mét cũng có thể một thương chặt đứt, uy lực vô cùng cường đại. Do đó, có xưng hào Thiết Thương Đoạn Giang!

- Ba người này, đều tinh thông võ kỹ, là cao thủ của Võ Kỹ học viện, để bọn họ chạy tới khiêu chiến... Tân sinh muốn thắng xác thực rất khó!

Lạc Thất Thất lắc đầu.

Võ kỹ viện là toàn bộ Danh Sư học viện, sức chiến đấu mạnh nhất, Danh Sư bên trong, từng cái tinh thông võ kỹ, chiêu số tinh diệu, mấy gia hỏa này càng là tài năng xuất chúng trong đó, một đám tân sinh không có trải

qua chuyên môn huấn luyện muốn vượt qua, gần như không có khả năng!

Huống chi, thực lực của bọn hắn đều mạnh như vậy, cho dù đè thấp tu vi, ánh mắt hiểu biết, cũng không phải tiểu nhân vật Trọc Thanh cảnh, Hợp Linh cảnh có thể so sánh được.

- Võ Kỹ học viện, khó trách!

Trương Huyền gật đầu.

Thời điểm đến, liền nghe nữ hài trước mắt giới thiệu qua, trong mười đại học viện có một Võ Kỹ học viện.

Cái này cũng không phải chức nghiệp phụ tu, mà là vì đề cao sức chiến đấu của Danh Sư, chuyên môn thiết trí.

Học sinh học viện này, nghiên cứu võ kỹ đều đạt đến trình độ đăng phong tạo cực, có thể nói vô địch cùng cấp bậc.

Thật giống như ba người kia, đừng nói đè thấp tu vi, coi như ở trong Đạp Hư cảnh đỉnh phong, cũng tuyệt đối là hàng đầu, khó trách dám tới khiêu chiến, loại thực lực này, quả thực không có gì có thể e ngại.

- Còn có ai không?

Lúc ba người nói chuyện, một tân sinh bị đánh bại, Thông Tí Viên Viên Cương cười lạnh ngắm nhìn bốn phía:

- Đây chính là tân sinh giới này? Nguyên bản còn cảm thấy không tệ, bây giờ nhìn lại cũng chả có gì đặc biệt! Còn Huyền Huyền hội, lông chưa mọc đủ, liền dám thành lập học hội, thật buồn cười!

- Ngươi... Ta chiến với ngươi!

Nghe được chế giễu, một tân sinh nhịn không được nữa nhảy lên.

Cái tân sinh này, tu vi Hợp Linh cảnh trung kỳ, Viên Cương cũng không dối trá, áp chế tu vi đến cùng cấp bậc, bắt đầu giao thủ, thân ảnh lóe lên, xuất hiện ở trước mặt, cái trước còn không có kịp phản ứng, liền bị đánh trúng ngực, từ trên đài cao vỗ xuống.

- Hoàn toàn không phải đối thủ!

Trương Huyền lắc đầu.

Mặc dù những tân sinh này cũng là thiên tài từ các địa phương, nhưng so với thiên tài của Võ Kỹ học viện, vẫn kém nhiều lắm, khó trách Nhược Hoan công tử gấp gáp đi tìm bản thân, những người này, bọn họ đích xác ngăn cản không nổi.

Căn bản không phải cùng cấp bậc.

Võ Kỹ học viện, nắm giữ không biết bao nhiêu kinh nghiệm cùng tổng kết của Danh Sư, càng có Danh Sư lợi hại chỉ điểm, nếu như cho những tân sinh này học tập mấy năm, có lẽ cũng có thể chiến một trận, nhưng bây giờ... kém rất xa.

- Đi qua đi!

Biết tân sinh không phải đối thủ, Trương Huyền đi thẳng về phía trước.

- Trương sư đến rồi!

- Hội trưởng!

- Cái này được rồi...

- Hội trưởng, những lão sinh này khinh người quá đáng, ngươi nhất định phải giáo huấn bọn họ!

- Đúng vậy, không thể để cho bọn họ quá mức phách lối...

Còn chưa tới gần, có người nhận ra kích động hô lên, lập tức rất nhiều tân sinh vây ở chung quanh đài, tất cả đều đồng loạt nhìn qua, con mắt

tỏa ánh sáng.

Trương Huyền đưa ra điểm tích lũy, để hơn hai vạn người thông qua khảo hạch, miễn phí cho Giáo Chức Công Tế Giải, càng là Huyền Huyền hội hội trưởng, ở trong tân sinh uy tín cực cao, mọi người thấy hắn tới, tất cả đều như có người tâm phúc.

Dọc theo thông đạo do mọi người tránh ra, ba người đi đến gần đài cao.

Dưới đài nằm mười mấy học viên bị thương, mặc dù thương thế không tính quá nặng, nhưng từng cái cực kỳ chật vật.

- Trương sư...

Thấy hắn tới, đám người Tống Siêu, La Tuyền đều vây quanh, cả đám mang theo kích động.

Theo vị Trương sư này cùng nhau đi tới, không có sự tình thanh niên này không làm được, ba người trên đài, mặc dù lợi hại, nhưng theo bọn hắn nghĩ, chỉ cần hắn ra mặt, liền nhất định có thể ngăn cơn sóng dữ.

- Hắn chính là Trương Huyền? Thoạt nhìn cũng rất bình thường nha!

Dưới đài hưng phấn, ba người trên đài cũng nhìn xuống dưới, Bạch Diện xùy cười một tiếng.

- Mặc kệ tầm thường hay không, hôm nay đều phải cho hắn biết, đắc tội Chân Dương hội chúng ta phải trả giá như thế nào!

Thông Tí Viên Viên Cương khẽ nói.

- Thời điểm động thủ cẩn thận chút, hội trưởng đã thông báo, tên này bối cảnh hùng hậu, giáo huấn một lần cho hắn biết lợi hại là được, không nên đánh quá độc ác! Nháo đến chỗ học viện, trên mặt sẽ không dễ nhìn.

Ưng Cần bàn giao.

- Yên tâm đi, chúng ta biết đúng mực, một tân sinh mà thôi, trong vòng ba chiêu sẽ để cho hắn quỳ xuống đất cầu xin tha thứ!

Bạch Diện nhẹ nhàng cười một tiếng, khắp khuôn mặt là tự tin, bàn tay lắc một cái, đại đao trong tay phát ra một tiếng vang lên, đồng thời con mắt mở to nhìn lại.

- Ngươi chính là Trương Huyền?

Thanh âm mang theo xâm lược, tựa như lưỡi đao, thẳng tắp tấn công tới Trương Huyền.

Thấy tên này địch ý nồng đậm như vậy, như hận không thể ăn hắn, Trương Huyền bất đắc dĩ: gật đầu

- Hình như... Người khác đều xưng hô ta như vậy!

- Đúng là được, có dám đánh với ta một trận không?

Ngoài miệng mang theo vẻ trêu tức, Bạch Diện nhíu mày:

- Yên tâm, ta sẽ ép tu vi giống như ngươi! Sẽ không chiếm tiện nghi.

- Chiến đấu?

Thấy tên này mới mở miệng liền chiến đấu, Trương Huyền lắc đầu:

- Không phải là không thể được, chỉ là ta nghe nói, nếu như tân sinh thua, ngươi muốn ta xin lỗi Chân Dương hội, đồng thời tất cả học viên, lần nữa mua sắm Giáo Chức Công Tế Giải, có việc này không?

- Không sai!

Bạch Diện gật đầu.

- Tân sinh thua, có tiền đặt cược, có yêu cầu, vậy các ngươi thua thì sao?

Trương Huyền nói.

- Chúng ta?

Bạch Diện sững sờ:

- Chúng ta sẽ không thua!

Cấp cao ngăn cửa khiêu chiến cấp thấp, đây là giáo huấn đối phương, làm sao sẽ thua!

- Sẽ không thua? Đừng nói tự tin như vậy, có thắng liền có thua, không có người sẽ một mực thắng!

Trương Huyền lắc đầu:

- Thế nào, tiền đánh cược là cái gì, lấy ra, không có tiền đặt cược, ai giao đấu với ngươi?

Muốn tay không bắt cướp? Mở cái trò đùa gì đó!

Tỷ thí với hắn, ngay cả chỗ tốt cũng không có, làm sao có thể ra tay!

- Cái này...

Không nghĩ tới kẻ trước mắt này, mới mở miệng liền muốn tiền đặt cược, Bạch Diện nhịn không được nhìn về phía hai người khác.

Ưng Cần cũng nhíu mày, chần chờ một chút, tiến về phía trước một bước nói:

- Trương sư nói cũng đúng, đã giao đấu, đương nhiên có tiền đặt cược, như vậy đi, nếu như chúng ta thua, tự mình xin lỗi ngươi, thu hồi lời nói trước đó!

- Xin lỗi?

Trương Huyền lắc đầu:

- Như vậy đi, Huyền Huyền hội chúng ta mới vừa thành lập, vừa vặn còn thiếu ba hạ nhân giữ cửa, nếu như các ngươi thua, liền rời khỏi Chân Dương hội, ở lại chỗ này canh cổng cho chúng ta, như thế nào?

Truyền thụ đao pháp

dtv-ebook.com

- Canh cổng?

Đám người Ưng Cần, Bạch Diện đều xiết chặt nắm đấm, tức giận đến sắp nổ tung.

Bọn họ là học viên năm thứ tư, cường giả Đạp Hư cảnh đỉnh phong, một tân sinh lại muốn bọn hắn canh cổng?

Đây là tiền đặt cược sao?

Cố ý làm nhục chúng ta!

- Vừa rồi không còn nói sẽ không thua sao? Không thua cũng sẽ không cần lo lắng sự tình giữ cửa, thế nào, không có tự tin?

Trương Huyền mỉm cười nhìn qua.

- Đổi điều kiện đi!

Khuôn mặt Ưng Cần xanh xám, hất ống tay áo lên.

Coi như không thua, cùng người đánh cược chuyện này, cũng mất mặt ah!

- Không cần xấu hổ, sợ thua cũng rất bình thường, không có gì có thể mất mặt, nhân chi thường tình mà thôi.

Trương Huyền trấn an nói.

- Ngươi...

Không nghe lời này còn tốt, sau khi nghe được, đám người Ưng Cần, Bạch Diện tức thiếu chút nữa hộc máu.

Cái gì gọi là xấu hổ? Cái gì bảo sợ thua cũng bình thường?

Chúng ta sẽ không thua, chẳng qua là cảm thấy điều kiện của ngươi có chút quá mức...

Đang muốn phản bác hai câu, liền thấy thanh niên phía trước cúi đầu trầm tư một chút:

- Như vậy đi, nếu như các ngươi vẫn sợ thua, ta không ra tay, tùy ý chỉ điểm mấy tân sinh chiến đấu với các ngươi, không được nữa, liền chỉ điểm... mấy người mới vừa rồi bị ngươi đánh bại, như vậy cuối cùng không cần lo lắng đi!

- Ngươi...

Thấy tên này càng nói càng thái quá, tựa hồ là đang cố ý nhục nhã bọn họ, Ưng Cần nhịn không được nữa, cắn răng nói:

- Tốt, chúng ta đáp ứng! Chỉ mong thực lực của ngươi, lợi hại giống như miệng lưỡi!

- Đáp ứng là tốt rồi, Nhược Hoan, Tống Siêu, phái mấy người qua bên kia làm cái đại môn, nếu không đã có canh cổng, lại không có đại môn, như vậy ra thể thống gì!

Thấy đối phương đồng ý, Trương Huyền hài lòng gật đầu, phân phó một câu.

Khu tân sinh, mặc dù có cửa ra vào, nhưng không có đại môn đúng nghĩa, đã đánh cược, một khi mấy tên này thua, không có vị trí an bài sẽ rất xấu hổ ah.

- Vâng!

Đám người Nhược Hoan, Tống Siêu vội vàng gật đầu đáp ứng.

- Tự tìm cái chết!

Thấy tên này miệt thị bọn họ như vậy, vừa bắt đầu đánh cược, đã cảm thấy bọn họ nhất định phải thua, Bạch Diện nhịn không được nữa, mặt đen kịt, trở nên có chút dữ tợn, chòm râu vểnh lên, đại đao trong tay lắc một cái, phát ra ông ông nổ vang, nhìn về phía Ưng Cần:

- Để ta tới giáo huấn tên này một trận!

Nói xong, liền nhảy đến chính giữa đài cao, ánh mắt như điện nhìn lại:

- Trương Huyền, trận đầu ta chiến đấu với ngươi, có dám đánh với ta một trận không?

- Đừng có gấp! Người trẻ tuổi chính là không giữ được bình tĩnh!

Trương Huyền lắc đầu.

- Ngươi...

Lần nữa tức giận nhoáng một cái, khuôn mặt Bạch Diện càng thêm ngăm đen, sắp thành đáy nồi.

Chúng ta thoạt nhìn tuổi trẻ, cũng vượt qua năm mươi tuổi được không? Ngược lại là ngươi, chừng hai mươi tuổi, thế mà trực tiếp mở miệng xưng hô học trưởng là người trẻ tuổi, có xấu hổ hay không?

- Ngươi chẳng lẽ chỉ có miệng lưỡi? Là nam nhân liền lên!

Biết miệng lưỡi khẳng định không bằng thanh niên này, Bạch Diện cắn chặt răng.

- Ta lên ngươi khẳng định thất bại, ta không khi dễ người, vừa rồi đã nói rồi, tìm mấy tân sinh đối chiến với ngươi, quyết sẽ không nuốt lời!

Trương Huyền khoát tay áo, không tiếp tục để ý Bạch Diện ở trên đài sắp nổi điên, nhìn quanh một tuần, nhìn sang rất nhiều tân sinh trước mắt:

- Trong các ngươi ai dùng đao? Hơn nữa vừa rồi thua tên này?

Nghe được tra hỏi, mọi người đều hai mặt nhìn nhau.

Vốn cho rằng Trương sư là cố ý làm đối phương tức giận, chẳng lẽ chơi thật?

Vừa rồi cũng đã thua, coi như thương thế không nặng, cũng đánh không lại ah!

- Ta... Vừa rồi thua!

Dừng lại một lát, một thanh niên đi ra.

Là tân sinh hai lăm hai sáu tuổi, chỉ có Hợp Linh cảnh sơ kỳ, trên người bị một vết đao chém, mặc dù không nghiêm trọng, nhưng thoạt nhìn dữ tợn đáng sợ, tựa hồ đối phương hoàn toàn có thể hắn chém thành hai khúc, nhưng hạ thủ lưu tình, mới may mắn thoát khỏi.

- Không sai!

Trương Huyền quan sát kỹ một vòng, nhẹ gật đầu:

- Liền ngươi, một lát nữa, đi lên đánh một trận với tên này, đánh bại hắn!

- Ta...

Thanh niên giật nảy mình, mặt mũi xoắn xuýt:

- Ta không phải đối thủ, ngay cả một chiêu cũng không tiếp được!

Vừa rồi chiến đấu với đối phương, vừa lên đài, ngay cả đao cũng không có giơ lên, liền bị bổ xuống, lại đánh cũng thua ah!

- Không có việc gì, hiện tại ta dạy ngươi một chiêu đao pháp, một lát nữa lên đài liền phát huy, tranh thủ một chiêu liền bổ đối phương xuống!

Trương Huyền nói.

- Một chiêu đao pháp?

Thanh niên sửng sốt.

Một chiêu có cái tác dụng gì?

Đối phương cường đại là võ kỹ, là lý giải đối với đao pháp, đừng nói dạy một chiêu, coi như dạy mười chiêu, một trăm chiêu, không thắng được cũng sẽ không thắng được ah!

- Không sai, đưa đao cho ta!

Trương Huyền gật đầu.

- Vâng!

Không biết vị hội trưởng này đến cùng làm cái gì, mặc dù thanh niên không rõ ràng cho lắm, vẫn đưa trường đao trong tay tới.

- Đáng giận...

Phía dưới muốn dạy đao pháp, Bạch Diện ở trên đài tức giận đến sắp điên rồi.

Một tân sinh, lại còn nói đi lên hắn khẳng định thua... Cái này ngược lại cũng thôi, tùy tiện tìm bại tướng dưới tay, dạy một chiêu đao pháp, liền muốn vượt qua bản thân?

Nói đùa gì đó?

Bản thân đường đường thiên tài của Võ Kỹ học viện, bị đánh bại dễ dàng như vậy, còn có tư cách gì mệnh danh cường giả?

Không coi ai ra gì!

Quá phách lối, quá cuồng vọng!

Đừng nói một tân sinh, coi như Võ Kỹ học viện viện trưởng, cũng không dám nói như vậy!

- Bạch Diện, vị Trương sư này đã muốn dạy người mới đao pháp chiến đấu với ngươi, chúng ta cũng không chiếm tiện nghi, ngươi đóng lục thức lại, không quan sát, đợi hắn truyền thụ hết đao pháp lại nói!

Ưng Cần cũng tức giận đến khuôn mặt khó coi, chẳng qua thân là Danh Sư, không thể rơi mất thân phận, khoát tay áo nói.

Đối phương nói muốn dạy đao pháp, bằng thân phận thiên tài Võ Kỹ học viện của bọn hắn, thật muốn ngay mặt dạy, chỉ sợ tân sinh kia còn không hiểu, bọn họ liền học được, còn đánh thế nào?

Cho dù thắng, cũng sẽ để người cảm thấy thắng mà không võ.

Không bằng không nhìn, không nghe, như vậy tên này thua, cũng nói không được gì.

- Được!

Bạch Diện gật đầu, đang muốn đóng kín lục thức, chỉ thấy Trương Huyền ở dưới đài nhìn lại:

- Không cần phiền toái như vậy, nếu các ngươi là người của Võ Kỹ học viện, chắc hẳn hiểu rõ võ kỹ rất nhiều, thời điểm ta dạy, ngắm nghía cẩn thận, cũng có thể nhìn ra chỗ sai của mình!

Bạch Diện cùng Ưng Cần nhìn nhau, từng người nháy mắt.

Cái tên này... Đầu óc bị cửa kẹp hay bị lừa đá? Ngươi truyền thụ đao pháp chiến đấu với ta, còn để cho ta nhìn?

Còn đánh thế nào?

- Hắn đã để nhìn, vậy liền nhìn, đến lúc đó thua, nhìn hắn còn có lời gì để nói!

Đang không biết làm sao cho phải, Bạch Diện lập tức nghe được Ưng Cần truyền âm.

Ba người bọn họ, Ưng Cần cầm đầu, hắn đã nói như vậy, Bạch Diện đành phải gật đầu đồng ý, ánh mắt tập trung, nhìn sang thanh niên ở dưới đài đang truyền thụ đao pháp kia.

- Chỉ một chiêu, nhìn kỹ!

Không để ý tới mọi người vẻ mặt mộng bức, Trương Huyền cười cười, trường đao trong tay lắc một cái, nhắm phía dưới bổ xuống.

Đao phát huy rất chậm, như dùng bút lông vẽ tranh trên giấy.

- Cái này gọi là đao pháp?

Bạch Diện ngốc như gà gỗ.

Từ năm tuổi bắt đầu học đao, liền không có thi triển qua chiêu số khó coi như vậy, cái này căn bản không phải đao pháp, chẻ củi bình thường cũng tinh diệu hơn nhiều lần!

Còn tưởng rằng có đao pháp lợi hại gì, một chiêu có thể chiến thắng bản thân, nằm mơ cũng không nghĩ tới, thi triển ra thứ này...

Ngươi đến đùa nghịch ta?

Không chỉ hắn bối rối, thanh niên chờ Trương Huyền truyền thụ võ kỹ, cũng sắp khóc.

Còn tưởng rằng hội trưởng đã tính trước, truyền thụ chiêu số lợi hại gì, không nghĩ tới là cái đồ chơi này...

Dùng ánh mắt của hắn, cũng có thể nhìn ra, đao này, chiêu số gì cũng không có... loại chém loạn này, ngay cả con kiến cũng giết không được,

thật có thể một chiêu chiến thắng học trưởng năm thứ tư kia...

Hắn không có một chút lòng tin.

- Đao pháp của ta trọng ý không trọng hình, đây là tinh yếu cùng bí ẩn của đao pháp, lĩnh ngộ cho tốt!

Đang buồn bực, không biết Trương sư đang làm cái gì, liền nghe một thanh âm nhàn nhạt vang lên bên tai, ngay sau đó thân thể nhoáng một cái, một cỗ ý niệm truyền vào trong óc.

- Đây là... Linh hồn truyền công?

Cảm nhận được trong đầu đột nhiên thêm ra pháp quyết tu luyện, toàn thân thanh niên chấn động.

Linh hồn truyền công nghe nói là năng lực Danh Sư thất tinh mới có, làm sao hội trưởng có thể phát huy?

- Chớ suy nghĩ lung tung, nắm chặt thời gian nhớ kỹ công pháp, nhớ kỹ đao ý ta truyền lại cho ngươi, một lát nữa, dựa theo đao ý này phát huy!

Thấy hắn ngẩn người, Trương Huyền truyền âm trách mắng.

- Vâng!

Lúc này thanh niên mới phản ứng, vội vàng nhìn lại đao pháp trong đầu, quả nhiên thấy trong đó ẩn chứa một cỗ đao ý, dâng trào như điện, mang theo khí tức sắc bén để cho người ta khó chống lại.

- Cái này...

Con ngươi co rụt lại.

Mặc dù hắn không có hiểu biết như Bạch Diện, nhưng cũng là Danh Sư tu luyện đao pháp, đương nhiên có thể nhìn ra cỗ đao ý này mạnh mẽ.

Chỉ cần bắt chước, tuyệt đối có thể để cho hắn lý giải đối với đao tiến thêm mấy bước, đạt tới tình trạng để cho người ta sợ hãi.

Công pháp dạo qua một vòng trong thân thể, đao ý điều động, hai mắt như có lưỡi đao lướt qua, thanh niên hít sâu một hơi, khom người nói:

- Đa tạ hội trưởng!

- Ân, đi đi, đánh bại tên này!

Trương Huyền khoát tay áo.

Bạch Diện đắm chìm trong đao pháp không biết bao nhiêu năm, coi như truyền thụ Thiên Đạo đao pháp bản rút gọn, muốn trong thời gian ngắn vượt qua cũng rất khó, không có cách, đành phải truyền thụ đao ý.

Vũ khí chân ý, ý sẽ không thể nói bằng lời, đổi lại những người khác, coi như lĩnh ngộ, cũng khó có thể truyền lại.

Nhưng Trương Huyền tu luyện Thiên Đạo đao pháp, đại đạo chí giản, đao ý Hỗn Nguyên, không có chút tì vết nào, lại thêm thủ đoạn của Vu Hồn sư, truyền đưa tới, làm cho đối phương mượn nhờ sử dụng, còn có thể làm được.

- Vâng!

Hít sâu một hơi, thanh niên nhẹ gật đầu, thân thể nhảy lên, đi tới đài cao.

Nếu như nói vừa rồi đối mặt Bạch Diện học trưởng, còn có chút nhát gian, cảm thấy không có khả năng chiến thắng, mà bây giờ, trong cơ thể dựng dục đao ý của Trương Huyền, không còn chút e ngại nào nữa.

- Lấy ngươi cũng muốn thắng ta?

Thấy tên này thật học chiêu đao pháp đốn củi cũng không bằng, liền tới khiêu chiến, Bạch Diện tức giận sắp nổ tung, cố nén lửa giận khẽ nói.

- Đắc tội!

Thanh niên gật gật đầu, trường đao lắc một cái, một cỗ khí tức muốn cắt thanh thiên đột nhiên sinh ra, ngay sau đó một đao bổ xuống.

Ào!

Dù thực lực của hắn chỉ là Hợp Linh cảnh sơ kỳ, nhưng đao mang như hồ quang điện, trong nháy mắt lan tràn mấy trượng, thời gian nháy mắt đi tới gần Bạch Diện, như muốn xé rách cả không khí.

- Đao sinh điện mang... Đây là, đây là lĩnh ngộ đao tâm mới có năng lực? Làm sao có thể...

Thân thể Bạch Diện run lên, con mắt trừng sắp rơi ra hốc mắt, lập tức cảm thấy tai nổ vang, tựa như kinh lôi vang lên bên tai, bất cứ lúc nào cũng sẽ nổ tung.

So thảm

dtv-ebook.com

Đao thuộc về một loại binh khí, phù hợp quy luật đặc hữu, lĩnh ngộ vũ khí chân ý, mới có thể lĩnh ngộ vũ khí chi tâm.

Thật giống như kiếm pháp, trước lĩnh ngộ kiếm pháp chân ý, sau đó mới có thể lĩnh ngộ hạ kiếm tâm, trung kiếm tâm, thậm chí thượng kiếm tâm!

Hắn là thiên tài của Võ Kỹ học viện, lĩnh ngộ đao pháp cực sâu, cũng chỉ là vũ khí chân ý đỉnh phong, cách hạ đao tâm còn có khoảng cách nhất định.

Nhưng gia hỏa trước mắt, đao sinh điện mang, khí tức như cầu vồng... Thế mà trực tiếp sử dụng năng lực chỉ lĩnh ngộ đao tâm mới có!

Làm sao có thể!

Vừa rồi hắn chiến đấu qua với đối phương, chỉ lĩnh ngộ đao pháp chân ý bình thường mà thôi, cùng hắn có chênh lệch cực lớn, vị Trương sư này chỉ truyền thụ một chiêu đao pháp, làm sao có thể biến hóa lớn như thế?

- Đáng giận...

Thân thể khiếp sợ run rẩy, biết một khi dừng lại, liền sẽ bị đánh bại, Bạch Diện cắn răng, vung trường đao trong tay tiến lên đón.

Hắn thấy, coi như đối phương lĩnh ngộ đao tâm lại như thế nào?

Vừa rồi một chiêu đao pháp kia vừa yếu vừa chậm, hơn nữa bị hắn cẩn thận nghiên cứu một lần, sơ hở trăm chỗ, chỉ cần ra tay nhanh, dùng nhanh chế chậm, liền có thể nhẹ nhõm chiến thắng, đánh bại đối phương.

Hô!

Ngay thời điểm trường đao của hắn và đối phương sắp đ-ng nhau, liền thấy đao của đối phương vẽ ra một đường vòng cung ưu nhã, tiếp tục đè ép xuống.

Hình như động tác của hắn, căn bản không có tạo thành bất kỳ ảnh hưởng gì.

- Cái này... Đây là hóa phức tạp thành đơn giản, dùng xảo phá pháp?

Toàn thân hắn cứng ngắc.

Thời điểm tu luyện đao pháp, hắn từng nghe Danh Sư lợi hại nói qua, tu luyện tới cảnh giới nhất định, có thể sửa đao pháp phức tạp thành đơn giản.

Lúc này, rõ ràng là chiêu số đơn giản nhất, nhưng lại có uy lực để cho người ta khó chống lại.

Vốn cho rằng, đây chỉ là lời nói vô căn cứ, không nghĩ tới... Thế mà thật xuất hiện ở trên người đối phương!

Trường đao trong tay tân sinh kia, chiêu số không rườm rà, không có bất kỳ sức tưởng tượng, nhưng mang theo uy lực trực kích hết thảy, bị đao pháp này bao phủ, thật giống như huyệt đạo toàn thân hắn, đều bị khí tức tập trung, bất kể thay đổi chiêu số gì, cũng khó mà đào thoát.

- Lui!

Trong nháy mắt lòng sinh khiếp ý, không dám đón đỡ, vội vàng lui về phía sau.

Đổi lại những người khác, đao pháp đã thi triển ra, lui về sau tất nhiên sẽ gặp phải phản phệ, nhưng hắn áp chế tu vi, năng lực bản thân vượt xa, lại thêm ánh mắt cùng hiểu biết vượt qua tân sinh này, dù rất chật vật, nhưng không có tổn thương quá lớn.

Ào!

Lui hai bước, đang muốn phản kích, chỉ thấy thanh niên kia đi về phía trước, trường đao rơi xuống, lại thi triển ra đao pháp chẻ củi.

Đao khí như rồng, khí tức như điện.

Lần này lực lượng của đao pháp trước còn không có tán loạn, tập trung lại, uyển như phong vân dũng động, uy lực tăng lên không chỉ một lần.

- Đây là... Đao lực điệp gia?

Bạch Diện sắp hộc máu.

Còn tưởng rằng né tránh ra được, lực lượng của đối phương tất nhiên hai suy ba kiệt, ai nghĩ đến chẳng những không có loại xu thế kia, còn điệp gia với đao khí thứ nhất, từ đó uy lực đại tăng!

Chiêu thứ nhất hắn cũng ngăn cản không nổi, hai chiêu hợp nhất, chống lại như thế nào?

Lần nữa lui về phía sau.

Vù vù!

Thấy hắn liên tục lui về phía sau, thanh niên lòng tin tăng nhiều, đao thứ ba đánh xuống.

Liên tục ba đao liên hợp, đao mang giống như bách lưu hội tụ, cuối cùng thành giang hải, mang theo lực lượng để cho người ta khó mà chống lại.

Thanh niên vốn chỉ có thực lực Hợp Linh cảnh sơ kỳ, nhưng đao tâm ẩn chứa ba đao liên hợp, coi như Hợp Linh cảnh trung kỳ, thậm chí hậu kỳ gặp gỡ, chỉ sợ cũng khó mà chống chọi!

- Không được... Tiếp tục để hắn tích lũy sức mạnh, ta nhất định thua không nghi ngờ...

Lúc này Bạch Diện rốt cục ý thức được vấn đề, vẻ mặt nghiêm túc.

Vốn nghĩ chỉ cần tránh né, đối phương phong mang biến mất, liền mặc cho bản thân xâm lược, nằm mơ cũng không nghĩ tới, đao pháp của tên này càng ngày càng mạnh, còn có thể điệp gia, một khi trốn tránh, chẳng khác nào mất tiên cơ, ngăn cản không nổi!

- Liều mạng...

Cắn răng một cái, lực lượng trong cơ thể điên cuồng tuôn ra, trường đao hoành không tiến lên đón.

Võ kỹ Linh cấp thượng phẩm, Nộ Đao Trảm Giang!

Chiêu này nghe nói là một vị cường giả Thánh cảnh sáng tạo, rút đao giận dữ vì hồng nhan, dưới một đao, sông lớn mấy vạn mét bị chém thành hai đoạn, không cách nào tụ lại.

Đây là tuyệt chiêu lợi hại nhất mà hắn tu luyện nhiều năm qua.

Mặc dù áp chế tu vi đến Hợp Linh cảnh sơ kỳ, chân khí có chút không đủ, nhưng bằng lý giải cùng lĩnh ngộ đối với đao pháp, vẫn có thể hoàn chỉnh thi triển ra.

Đao khí tuôn ra, lập tức đ-ng tới đao pháp điệp gia của thanh niên.

Ầm ầm!

Một tiếng nổ vang, hai đao đ-ng vào nhau, Bạch Diện chỉ cảm thấy hơi đỏ mặt, uy lực của Nộ Đao Trảm Giang bị tiêu diệt, ngay sau đó đao khí điệp gia tiếp tục tuôn đến, tựa hồ muốn xoắn nát kinh mạch của hắn.

- Không tốt...

Hắn sầm mặt lại, nghĩ tới khả năng ngăn cản không nổi, nhưng không nghĩ tới đao khí của đối phương chồng chất lên sẽ đáng sợ như thế, phá tan công kích của hắn, không bị ảnh hưởng chút nào, tiếp tục vọt tới trước.

Lại không để ý tới cái khác, gào thét một tiếng, tu vi bị ngăn chặn mãnh liệt tăng lên.

Hợp Linh cảnh trung kỳ!

Hợp Linh cảnh hậu kỳ!

Hợp Linh cảnh đỉnh phong!

Kiều Thiên cảnh sơ kỳ!

Tu vi tăng lên ròng rã một đại cấp, đạt tới Kiều Thiên cảnh sơ kỳ, lúc này mới chặn được đao khí nhập thể, miễn trừ ách nạn.

Bành!

Lực lượng hắn tăng lên, thanh niên đối diện gặp phải phản phệ, kìm lòng không được lui về phía sau mấy bước, phun ra một ngụm máu tươi.

Mặc dù bị thương, nhưng hai mắt phóng ra vẻ hưng phấn:

- Ngươi... Thua!

Đối phương không giải phóng thực lực, mới vừa rồi khẳng định sẽ bị đánh chết tại chỗ, cũng cho thấy, vừa rồi giao đấu, hắn thua!

Nghe nói như thế, Bạch Diện mặt như giấy trắng, con ngươi tan rã:

- Ta... Ta thua!

Không thừa nhận cũng không được, trước mặt nhiều người như vậy, bị đánh ngay cả đánh trả cũng làm không được, thua không thể lại thua!

Thời điểm tên này vừa lên, bị mình một đao vỗ xuống, nhưng lần thứ hai đi lên, liền đánh bại bản thân... Coi như tự mình trải qua, cũng cảm thấy không thể tin được.

Trương Huyền kia chỉ dạy một chiêu... Liền đánh bại mình? Đến cùng làm sao làm được?

Không chỉ hắn không thể tin được, tất cả tân sinh dưới đài cũng cảm thấy tròng mắt sắp rơi xuống.

Thực lực của tân sinh kia, bọn họ rõ như ban ngày, Trương sư truyền thụ một chiêu đao pháp, liền đánh bại thiên tài của Võ Kỹ học viện... Quá khoa trương a!

Hội trưởng... Đây là muốn nghịch thiên!

- Hội trưởng, ta... thành công, ta đánh bại học viên năm thứ tư...

Nhận được đối phương chính miệng thừa nhận, thanh niên hưng phấn đến trực tiếp nhảy xuống đài, đi tới trước mặt Trương Huyền, xiết chặt nắm đấm.

Thân là người sử dụng đao pháp, biết hội trưởng truyền thụ chiêu này đến cùng có bao nhiêu lợi hại, chỉ cần tu luyện lâu dài, lý giải đối với đao pháp, tuyệt đối sẽ càng ngày càng mạnh, thành nhất đại tông sư.

Do đó, kích động có thể tưởng tượng được.

Ba!

Tiếng nói kích động còn chưa nói xong, chỉ thấy Trương sư ở trước mắt một tay đập qua, đánh lên đầu hắn, như sư trưởng giáo huấn một học sinh bất tranh khí, sắc mặt tái xanh.

- Hội trưởng...

thanh niên sững sờ tại nguyên chỗ, mặt mũi ngớ ra.

Hắn đánh bại đối phương, tại sao hội trưởng lại tức giận như vậy?

- Còn không biết xấu hổ cao hứng? Đánh ra cái gì đó? Gọi là đao pháp sao? Thời điểm chiêu thứ nhất, chỉ cần dùng hết lực lượng, đối phương

căn bản trốn không thoát! Rõ ràng một chiêu liền có thể thắng, lại phải dùng ba chiêu, mất mặt hay không?

Càng nói càng tức, Trương Huyền hận không thể đánh tên này một trận.

Thật là quá ngu ngốc!

Bản thân tự mình giảng dạy Thiên Đạo đao pháp, thậm chí còn truyền thụ một đạo đao ý, thế mà tên này còn dùng ba chiêu mới đánh bại đối thủ, quả thực chính là vũ nhục!

- Một chiêu liền có thể thắng...

Con mắt đảo một vòng, Bạch Diện suýt chút nữa hộc máu.

Ta là học viên năm thứ tư, thiên tài Võ Kỹ học viện... Ngươi truyền thụ đao pháp, ba chiêu đánh bại ta liền rất nghịch thiên, còn ngại dùng chiêu số nhiều...

- Vâng...

Bị hội trưởng trách mắng, thanh niên không dám phản bác, đành phải cúi đầu xuống.

Hội trưởng nói không sai, vừa rồi một khi dùng chiêu thứ nhất đến tận cùng, Bạch Diện khẳng định sẽ làm trận nhận thua, mà không phải đến cuối cùng liều chết giãy dụa, còn chấn thương bản thân.

- Được rồi, cũng không trách ngươi, có điều lần sau chú ý, thời điểm đối địch, ngàn vạn lần không thể nương tay!

Thấy tên này biết sai, Trương Huyền mới hết giận, khoát tay áo, lần nữa nhìn về phía đài cao.

- Lần này các ngươi phái ai?

- Ta đến thỉnh giáo cao chiêu của Trương sư!

Viên Cương đi ra.

Bạch Diện bị đánh bại ở trước mặt, liền xem như hắn, hắn cũng khiếp sợ không thôi, không dám tiếp tục coi thường thanh niên này.

- Ân!

Trương Huyền gật gật đầu:

- Vừa rồi ai bại trong tay hắn?

- Ta!

- Hội trưởng, ta cũng thua!

- Ngươi bại đâu thảm bằng ta, ta tới đi!

- Ngươi thảm cái rắm, ngươi chỉ là từ trên đài ngã xuống, ta còn bị hắn tát một cái, ta thảm nhất! Cho nên ta muốn khiêu chiến!

- Ta còn hộc máu a, ta tới...

...

Nghe được Trương Huyền hỏi, dưới đài xôn xao, mọi người trước đó bị thương, tất cả đều lòng đầy căm phẫn lao đến, cả đám kích động gầm rú.

Mọi người đều là Danh Sư, vừa rồi thanh niên kia bị Bạch Diện đánh một chiêu cũng không tiếp nổi, Trương sư chỉ điểm, lập tức nghịch chuyển, đánh bại đối phương, nếu như bọn họ có thể học được loại bản lĩnh này, thực lực khẳng định cũng có thể tiến nhanh.

Cơ hội tốt như vậy, kẻ ngu mới sẽ buông tha!

- Còn có loại chuyện này...

Viên Cương, Ưng Cần trên đài khóe miệng co giật.

Mẹ nó!

Gặp qua đối mặt đệ tử cấp cao, dọa đến lui về phía sau, còn chưa thấy qua cướp muốn lên.

Lại nói, ngươi đoạt liền đoạt, làm gì so thảm?

Càng thảm, nói rõ thực lực càng yếu, vừa rồi thời điểm giao thủ càng bị động, đều bị đánh thành như vậy, còn muốn đoạt đi lên, các ngươi có để chúng ta vào mắt hay không?

Quá phách lối!

- Viên Cương, một lát nữa trực tiếp động thủ, ngàn vạn không thể lưu tình... Chúng ta lại thua, liền không mặt mũi trở về!

Thấy phía dưới càng ầm ĩ càng hung ác, tất cả mọi người buồn bực, vừa rồi vì sao không đứng tại chỗ để Viên Cương đánh mấy lần, cũng có thể thảm hại hơn một chút... Ưng Cần nhìn không nổi nữa, nhịn không được truyền âm tới.

Trận đầu thảm bại, cho hắn biết Trương sư này đáng sợ, trận thứ hai không thể thua nữa!

Lại thua, liền không có mặt trở về, thành lính canh cửa cho Huyền Huyền hội.

- Yên tâm đi, ta sẽ dùng hết toàn lực!

Viên Cương gật đầu.

Lúc hai người nói chuyện, chỉ thấy Trương Huyền ở dưới đài đã chọn xong đối thủ, là một gia hỏa mặt mũi bầm dập, miệng mũi có chút méo, thậm chí còn không ngừng hộc máu.

- Cái tên này... ta biết, lúc nãy không có đánh nặng như vậy a? Chẳng lẽ vì so thảm hại hơn những người khác... tự đánh bản thân một trận?

Thấy rõ ràng dung mạo người này, con mắt Viên Cương xoay loạn, suýt chút nữa ngã sấp xuống.

Khiêu chiến Trương sư

dtv-ebook.com

Làm Danh Sư ngũ tinh thượng phẩm, có năng lực đã gặp qua là không quên được, trước đó thời điểm chiến đấu với tên này, chỉ dùng Thanh Phong thủ, quẳng đối phương xuống đài cao, không hề thi triển sát chiêu.

Lúc này lại mồm méo mắt lác, miệng hộc máu... cái này con mẹ nó là bị thương nặng cỡ nào a?

Thật nặng như vậy, đâu thể nào tiếp tục đợi ở chỗ này, chỉ sợ sớm đã đi tìm người trị liệu!

Nhất định là vì học nghệ với Trương sư, cố ý đánh bản thân thành như vậy... Nếu không, căn bản không giải thích được.

Trong lòng buồn bực, chỉ thấy phía dưới Trương Huyền chọn xong người, bắt đầu truyền thụ võ kỹ.

Hắn thấy, trận trước Bạch Diện bởi vì chủ quan, bị tân sinh kia thừa dịp, lần này mở to hai mắt nhìn, sợ bỏ qua bất kỳ một chi tiết nào mà đối phương truyền thụ.

Lần này Trương sư truyền thụ cho là một bộ quyền pháp, giống như đao pháp đốn củi, đi thẳng về thẳng, hoàn toàn nhìn không ra kỹ xảo.

Nhìn một hồi, không hiểu ra sao.

Loại quyền pháp này, hắn ba tuổi liền biết đánh... Thật có thể thắng được mình sao?

- Mặc kệ, vị Trương sư này cực kỳ quỷ dị, vẫn là cẩn thận cho thỏa đáng, chờ tân sinh này lên đài, ta liền ra tay trước!

Thực sự không nghĩ ra tinh diệu đến cùng ở đâu, hắn nhịn không được tính toán.

Đối phương chỉ có một chiêu đấm thẳng, đã như vậy, cũng không cần khách khí, vừa bắt đầu liền động thủ, nhờ vào lý giải cùng hiểu biết của hắn đối với võ kỹ, cùng khống chế tu vi, đối phó một người mới vấn đề không lớn.

Càng nghĩ càng có đạo lý, mới vừa suy tư được phương thức chiến đấu, chỉ thấy tân sinh sưng mặt sưng mũi kia đi tới.

- Học trưởng!

Tân sinh khom người.

- Muốn tỷ thí, vậy thì bắt đầu đi!

Viên Cương hí dài, toàn thân khanh khách rung động, thân ảnh thoạt nhìn gầy yếu, lúc này liên tiếp cất cao, trong nháy mắt trở nên cao to, cánh tay, hai chân đều giống như trở nên dài hơn.

Võ kỹ Linh cấp thượng phẩm… Viên Hình Thông Tí công!

Vì tu luyện bộ võ kỹ này, hắn mười mấy năm nóng lạnh không ngừng, lực lượng đã sớm dung nhập cốt tủy, mọi cử động tự mang chuẩn mực.

- Tiếp chiêu!

Đạp mạnh mặt đất, căn bản không cho đối phương cơ hội phản ứng, Viên Cương vọt ra.

Tốc độ nhanh chóng, như diều hâu vút không, lại như lưu quang huyễn ảnh, thời gian nháy mắt, liền đến gần đối thủ, năm ngón tay như câu, thẳng tắp đánh xuống.

Viên Hình Thông Tí công coi trọng nhanh, thủ đoạn công kích là: bổ, bắt, cào.

Là một vị tiền bối học viện quan sát phương thức chiến đấu của viên hầu, sáng lập ra chiêu số.

Dưới một bổ, sóng khí quay cuồng, đầu ngón tay xuất hiện đao mang, như một cây chủy thủ sắc bén.

- Không sai!

Nhìn thấy hắn vừa lên liền công kích, không lưu chút hậu chiêu, Ưng Cần thở phào nhẹ nhõm, nhịn không được nhẹ gật đầu.

Đã thua một ván, cũng không muốn ván thứ hai cũng thua, như vậy thật sự sẽ không có cách nào xoay người.

May mắn, Viên Cương không phải hạng người cổ hủ, cũng không băn khoăn mặt mũi cố ý lưu tình, mà vừa lên liền thi triển ra tuyệt chiêu mạnh nhất.

- Chiêu này lực lượng to lớn, khí tức hùng hậu, nếu như ta đối kháng, cần lui nửa bước, đợi hắn hết lực, lại tính toán sau...

Trong lòng hắn tính toán.

Mặc dù là sư huynh đệ cùng một học hội, cũng thường xuyên luận bàn, biết chiêu này đáng sợ, một khi để hắn cận thân, cơ bản sẽ rất khó tránh né.

Suy tư làm sao hóa giải, lập tức nhìn lại trên đài, muốn nhìn một chút tân sinh kia phản kích như thế nào, chỉ thấy hắn nhìn Viên Cương công kích, trốn cũng không tránh, một quyền đánh tới.

- Cái này...

Ưng Cần nháy con mắt.

Còn có loại tỷ thí này?

Không tránh né, cứ thế đón trảo một kia của Viên Cương, khẳng định sẽ lập tức bị thương, như vậy coi như đánh trúng đối phương, cũng vô dụng ah!

Phần phật!

Trong lòng còn chưa hết nghi ngờ, chỉ thấy nắm đấm của tân sinh đột nhiên tăng tốc đi tới, tốc độ nhanh hơn vừa rồi gấp bội, xem ra, bàn tay của Viên Cương vừa rơi vào trên người đối phương, nắm đấm của đối phương, cũng sẽ rơi ở trên người hắn.

Nói cách khác... Là đấu pháp lưỡng bại câu thương, không có bất kỳ kỹ xảo gì có thể nói!

Bành!

Quyền thịt giao kích, quả nhiên giống như hắn nghĩ, ngươi đánh ta một quyền, ta đánh ngươi một chưởng.

Lộc cộc lộc cộc lộc cộc! Lộc cộc lộc cộc lộc cộc!

Viên Cương bị một quyền đánh lui bảy tám bước, tân sinh cũng bị hắn đánh trúng ngực, xuất hiện vết máu.

- Được!

Dù bị thương, nhưng tân sinh không những không sợ hãi, ngược lại càng ngày càng hưng phấn, đi đầu xông về phía trước, mặc kệ chiêu số của đối phương tinh diệu như thế nào, mặc kệ mình có khả năng bị thương bao nhiêu lần, cứ đánh ra một quyền.

Bành!

Lại một chiêu đồng quy vu tận, tuy hắn bị thương, nhưng Viên Cương cũng không chịu nổi, liên tục hai quyền, vẻ mặt trắng bệch, yết hầu ngòn ngọt, phun ra một ngụm máu tươi.

- Ta hiểu được...

Ưng Cần xiết chặt nắm đấm, con ngươi co vào:

- Quả nhiên là biện pháp tốt, Trương sư kia thật là lợi hại...

Đến bây giờ, hắn rốt cuộc minh bạch, tân sinh này đến cùng là cái đấu pháp gì.

Võ kỹ cận thân, không phải một sớm một chiều hoặc học một chiêu liền có thể đuổi theo, cần không biết khổ tu cùng tôi luyện bao nhiêu năm, vị Trương sư này khẳng định cũng biết điểm ấy, cho nên liền truyền cho tân sinh kia một chiêu quyền pháp lực công kích cực mạnh.

Đã tu luyện thế nào cũng đuổi không kịp, vậy dứt khoát không đuổi, liền cùng ngươi cứng đối cứng, liều mạng bị thương, cũng không để ngươi dễ chịu!

Ngươi công kích ta một cái, ta nhất định phải công kích ngươi một cái, chỉ cần lực lượng quyền pháp đầy đủ, tốc độ đầy đủ, cuối cùng ngã xuống, khẳng định là ngươi!

Thật độc ác!

- Xem ra Trương sư cũng không phải tuyển loạn, tên này vì nhận được danh ngạch, ngay cả mình cũng đánh, mức độ tàn nhẫn có thể tưởng tượng được...

Sắc mặt Ưng Cần tái xanh.

Vừa rồi Trương sư tuyển người, hắn còn kỳ quái, vì sao phải chọn một kẻ đả thương cả mình, hắn cũng nhìn ra không được bình thường, lấy nhãn lực của đối phương làm sao có thể nhìn không ra?

Xem ra là cố ý.

Một người, ngay cả mình cũng đánh, mức độ tàn nhẫn không cần nghĩ, loại người này, làm sao có thể ở thời khắc mấu chốt lùi bước?

Thích hợp loại cứng đối cứng, phương thức chiến đấu không muốn mạng này nhất!

- Xem ra Viên Cương sẽ thua!

Hắn lắc đầu.

Mọi người cùng cấp bậc, tên này không muốn sống, lực công kích lại mạnh như thế, Viên Cương bị thua là vấn đề thời gian.

Cũng không phải sức chiến đấu của Viên Cương không được, lý giải võ kỹ yếu, mà là... hắn tu luyện Thông Tí Viên công pháp, mang theo linh xảo của Linh thú loài vượn, có bản năng xu cát tị hung, một khi gặp phải nguy hiểm, sẽ trực tiếp trốn tránh, mà không phải mạnh mẽ chống đỡ.

Trốn tránh một lần có thể, trốn tránh nhiều, thế yếu chỉ biết càng nhiều, ở dưới quyền phong nặng như thế, xem như Viên Cương, lại có thể kiên trì mấy lần?

Bành bành bành!

Quả nhiên giống như hắn nghĩ, năm quyền qua đi, Viên Cương không chịu nổi, mặt hoàn toàn thay đổi, thân thể nhoáng một cái, không thể kiên trì được nữa, ngã trên mặt đất, thua trong tay một người mới.

- Cũng không tệ lắm!

Nhìn thấy người mới này biểu hiện, Trương Huyền hài lòng nhẹ gật đầu.

Thiên Đạo quyền pháp chủ trương công phạt, uy lực vô tận, mặc dù bản thân truyền thụ cho bản rút gọn, lực lượng cũng cực kỳ đáng sợ, Viên Cương có thể tiếp nhận năm quyền mới nằm xuống, đã rất lợi hại.

- Hội trưởng, ta thắng...

Tràn đầy hưng phấn đi xuống đài cao, tân sinh nhìn về phía vị hội trưởng này, tràn đầy bội phục.

Trước đó hắn ở trong tay Viên Cương, ngay cả một chiêu cũng tiếp không được, bây giờ lại đánh bại đối phương, vị hội trưởng này bất kể nhãn lực hay lĩnh ngộ chiến đấu, đều đạt đến tình trạng không thể tưởng tượng.

- Ân, không tệ, uống hồ lô rượu này đi!

Trương Huyền khẽ đảo cổ tay, đưa qua một cái hồ lô.

- Vâng!

Tiếp nhận hồ lô, tân sinh uống sạch rượu ngon, ngay sau đó cảm thấy toàn thân xốp giòn, trước đó trọng thương, đã hoàn hảo như lúc ban đầu.

- Đây là thánh dược chữa thương...

Con mắt trợn tròn, tân sinh run rẩy.

Vì hắn tổn thương, hội trưởng lại lấy ra Thánh dược cho hắn dùng, ân tình bao lớn, không thể đo lường!

Hội trưởng, về sau ta sinh là hội viên của ngươi, chết là hội viên của ngươi!

Sẽ không bao giờ thay đổi...

...

- Thủ đoạn của Trương sư quả nhiên kinh người!

Thấy tân sinh bị đòn thời gian nháy mắt liền khôi phục như lúc ban đầu, mà Viên Cương bên hắn, nằm trên mặt đất, tựa như sắp cúp máy, vẫn không ngừng giật giật, Ưng Cần lắc đầu, tràn đầy bội phục nhìn qua.

Bất kể chỉ điểm, nắm chắc chiến đấu, hay khống chế thuộc hạ, tên này đều đạt đến tình trạng để cho người ta không thể không bội phục.

- Vốn liên tục thua hai ván, chúng ta đã thua, nhưng không thấy Trương sư ra tay, thực sự khó mà tâm phục, cho nên tại hạ hy vọng có thể cùng Trương sư chiến một trận, không biết có thể không!

Ưng Cần hít sâu một hơi, lông mi như điện, trường thương trong tay lắc một cái, một cỗ khí thế ngạo nghễ sinh ra.

Dựa theo tình huống bình thường, ba cục hai thắng, bọn họ đã thua, nhưng đến bây giờ cũng không có ép Trương Huyền ra tay, để hắn không cam lòng, muốn khiêu chiến một chút, nhìn xem thanh niên có thể tùy tiện chỉ điểm người khác, đến cùng thực lực cao bao nhiêu.

Thua, cũng sẽ nhận, không oán không hối.

- So với ta?

Trương Huyền nhẹ gật đầu:

- Cũng được!

Thực lực của người này, hắn là mạnh nhất trong ba người, chiến đấu với hắn, cũng đúng lúc rèn luyện những ngày này tiến bộ.

Thân thể nhoáng một cái, nhảy lên đài cao.

Chỉ điểm người khác chiến đấu, mặc dù cũng có thể hiển lộ rõ ràng thực lực, nhưng chân chính biểu hiện ra lĩnh ngộ cùng kỹ xảo chiến đấu, mới có thể để cho càng nhiều người thuyết phục.

- Thực lực của Trương sư là Kiều Thiên cảnh đỉnh phong, ta cũng áp chế tu vi tương đồng...

Thấy hắn đáp ứng, Ưng Cần nhẹ gật đầu, toàn thân oanh minh, thực lực Đạp Hư cảnh đỉnh phong, cứ thế mà thấp xuống hai cấp.

- Hạ thấp cấp bậc?

Thấy cử động của hắn, Trương Huyền đồng tình nhìn qua:

- Làm như vậy, ngươi sẽ chết...

Hắn Vu hồn, thân thể, chân khí ba cái đồng tu, lại thêm Minh Lý Chi Nhãn, Thiên Đạo thư viện, đừng nói cùng cấp, coi như kẻ trước mắt này, phóng thích toàn bộ thực lực Đạp Hư cảnh đỉnh phong, đoán chừng cũng không đủ đánh.

Thế mà còn dám áp chế tu vi, lá gan thật lớn!

- Trương sư yên tâm, coi như ngươi lý giải võ kỹ rất cao, ta cũng không yếu, nhất là thương pháp! Cùng cấp bậc... Vô địch!

Ưng Cần nhướng mày, chiến ý như nước thủy triều.

Thủ đoạn của Trương sư, hắn nhìn qua, quả thực rất mạnh, nhưng hắn cũng có tự tin.

Đây là luyện thương nhiều năm, ma luyện ra ý chí.

Chỉ cần cho hắn sử dụng trường thương, đối thủ mạnh hơn cũng có thể chiến một trận.

- Được rồi!

Thấy tên này tự tin như vậy, Trương Huyền không khuyên nhiều, chỉ nhẹ gật đầu.

- Vậy Trương sư, thương của ngươi đâu?

Thấy hắn tay không tấc sắt, đến bây giờ cũng không có lấy ra binh khí, Ưng Cần nhịn không được nói.

- Thương? Ngươi giảm thấp tu vi, nếu như ta lại dùng thương, là khi dễ người, như vậy đi…

Trương Huyền quay đầu nhìn Nhược Hoan công tử:

- Nhược Hoan, ta nhớ trên ghế bên kia, có chổi lông gà phủi tro bụi, ngươi cầm tới một cây giúp ta!

Trương sư, ngươi quá ngắn

dtv-ebook.com

- Chổi lông gà?

Ưng Cần nhoáng một cái.

Trường thương trong tay của ta, là vũ khí Linh cấp thượng phẩm, do Đông Hải Huyền Ngọc tinh luyện thành, chiều dài hai mét ba, nhất là mũi thương, lấy Phỉ Thúy Hàn Tinh luyện chế, mang theo hiệu quả thôi miên, mê muội, thiết kim đoạn ngọc, vô cùng sắc bén...

Thần binh lợi khí như thế, ngươi lại muốn dùng chổi lông gà chiến đấu với ta?

Thứ này chính là gậy trúc bình thường làm thành, nhẹ nhàng đ-ng một cái, liền sẽ cắt thành hai đoạn, đánh như thế nào?

Không riêng gì hắn, ngay cả Nhược Hoan công tử ở một bên cũng ngây người.

Dùng chổi lông gà, đối kháng vũ khí Linh cấp thượng phẩm? Trương sư... Ngươi dùng loại phương thức này nhục nhã đối phương, thực sự có chút quá mức ah!

Nhưng Vì sao ta cao hứng như vậy CHỨ?

- Vâng, ta đi ngay!

Nhược Hoan công tử hưng phấn, bàn chân vung ra, lập tức chạy tới.

- Ngươi...

Thấy bộ dạng tên này đắc ý, Ưng Cần tức giận đến khuôn mặt xanh xám, cảm thấy phổi sắp giận nổ:

- Trương sư, ta chân tâm thật ý khiêu chiến ngươi, đã đáp ứng, hy vọng có thể nghiêm túc đối đãi, cố ý nhục nhã, không phải loại thiên tài như ngươi nên làm!

- Nhục nhã?

Trương Huyền lắc đầu:

- Thật không phải nhục nhã ngươi, lại nói, ngươi cũng không có tư cách để cho ta nhục nhã. Sở dĩ không cần thương, là bởi vì tu luyện thương pháp, quá mức cương mãnh, sợ lát nữa khống chế không nổi, đâm chết ngươi, vậy thì phiền toái. Chổi lông gà, mặc dù yếu chút, nhưng dễ dàng khống chế, sẽ không làm người ta bị thương!

Thật không có ý tứ nhục nhã đối phương.

Thật muốn nhục nhã, cái gì đều không cần, đồng dạng có thể đánh bại.

Dùng chổi lông gà, đã coi như nể tình.

- Ngươi...

Ưng Cần giận quá mà cười, híp mắt lại:

- Tốt, tốt, vậy ta liền nhìn xem, ngươi làm sao đâm chết ta!

Một tân sinh, tỷ thí với cao thủ năm thứ tư, chẳng những không cảm thấy sợ hãi, còn luôn miệng muốn đâm chết hắn... Để trong l-ng ngực hắn tức giận ngập trời, rốt cuộc áp chế không nổi.

Trong quá trình trò chuyện, Nhược Hoan công tử đã lấy chổi lông gà qua, chừng hơn mười cây, cùng một chỗ ném lên đài cao, chất thành một đống để Trương Huyền lựa chọn.

Tiện tay cầm một cây, xoay người nhìn về phía Ưng Cần cách đó không xa, Trương Huyền xa xa chỉ điểm:

- Được rồi, bắt đầu đi!

- Tự tìm cái chết!

Thấy tên này thật dùng chổi lông gà chiến đấu với mình, Ưng Cần gầm lên giận dữ, trường thương trong tay như cự long, đâm nhanh mà tới.

Tiếng gió rít gào, kình khí như hổ, có loại cảm giác xé rách người.

Trường thương Linh cấp thượng phẩm, như một thành lũy không thể phá vỡ, ở dưới chân khí gia trì, tản mát ra âm thanh phá không chói tai, để cho người ta khó mà chống lại.

- Thật mạnh...

Dưới đài, con ngươi của đám người La Tuyền, Nhược Hoan công tử co rụt lại.

Mặc dù gia hỏa trước mắt áp chế tu vi đến Kiều Thiên cảnh đỉnh phong, nhưng lực lượng hùng hậu, căn bản không phải bọn họ có thể chống lại.

Không nói cái khác, chỉ một chiêu này, nói vô địch Kiều Thiên cảnh có thể có chút khoa trương, nhưng lẫn nhau cùng cấp bậc, học viện chín mươi chín phần trăm Danh Sư trở lên, đều ngăn cản không nổi.

Thậm chí, cường giả Quy Nhất cảnh sơ kỳ, cũng phải tạm tránh mũi nhọn, không dám chính diện giao kích.

Công kích sắc bén như thế, Trương sư làm sao chống lại?

Mọi người đồng loạt nhìn về phía Trương Huyền, chỉ thấy hắn đối mặt lực lượng cường đại như thế, trên mặt không có chút biến hóa, mà mỉm cười, duỗi ra ngón trỏ trái, ngón giữa trái.

Tạch tạch!

Trường thương uy lực cực kỳ cường đại, bị hai ngón tay nhẹ nhàng nắm ở đầu ngón tay.

Mới vừa rồi thương mang còn giống như cự long, bây giờ như chui vào vũng bùn, bất luận giãy dụa như thế nào, cũng không động đậy được.

- Ba ba ba ba!

Tay cầm trường thương, Trương Huyền giơ chổi lông gà lên, nhắm Ưng Cần cách đó không xa quất loạn.

Thời gian nháy mắt, trên mặt người sau liền xuất hiện từng dấu vết đỏ tươi.

- Ta sát... Còn có loại kỹ thuật này?

- Làm sao cảm giác giống như người lớn đánh trẻ con vậy?

- Đúng vậy, cái này... chiến đấu cũng quá đơn giản đi!

...

Mọi người dưới đài đều sửng sốt.

Mới vừa rồi nhìn thấy thương pháp của Ưng Cần, tất cả mọi người giật nảy mình, cảm thấy khó mà chống chọi, ai ngờ... còn chưa tới gần, liền bị Trương sư dùng hai ngón tay giam cầm.

Rút không rút được, đâm thì đâm không tới, giống như bị nhốt lại, coi như dùng chổi lông gà, cũng có thể tuỳ tiện quất.

Vốn cho rằng sẽ long tranh hổ đấu, ai ngờ... hoàn toàn là miểu sát ah!

- Ah!

Ưng Cần cũng không nghĩ tới ánh mắt của đối phương tốt như vậy, lực lượng lớn như thế, trường thương vô cùng sắc bén, trực tiếp bị cầm, càng nghĩ càng lo lắng, gào thét một tiếng:

- Buông tay!

Đồng thời, chân khí trong cơ thể sôi trào, dùng hết toàn lực, dùng sức kéo về phía sau.

Không kéo trường thương về, hắn sẽ một mực bị động.

- Ngươi muốn? Cho...

Thấy lực lượng lôi kéo của hắn càng ngày càng mạnh, Trương Huyền cười một tiếng, ngón tay buông ra.

Lộc cộc lộc cộc lộc cộc lộc cộc!

Lực lượng đột nhiên biến mất, Ưng Cần dùng sức quá mạnh, kìm lòng không được lui về phía sau mấy bước, bởi vì khống chế không nổi lực lượng, trên mặt đất giẫm ra dấu chân liên tiếp.

- Quá tốt rồi! Nằm xuống cho ta!

Mặc dù chật vật, nhưng thu hồi được trường thương, lòng tin của Ưng Cần lần nữa tăng nhiều, cánh tay lắc một cái, trường thương phát ra thanh âm gào thét, thẳng tắp quất tới thanh niên đối diện.

Mới vừa rồi là đâm, bị đối phương bắt lấy, lần này đổi thành đánh, hắn không có vấn đề a!

Đang nghĩ ngợi làm sao đánh lật đối phương, đã cảm thấy thân ảnh của đối phương nhoáng một cái, sau một khắc, hai ngón tay không biết từ đâu mà ra, dễ như trở bàn tay liền nắm thân thương lại.

- Chuyện gì xảy ra...

Thân thể Ưng Cần nhoáng một cái.

Vừa rồi tốc độ đánh nhanh như vậy, làm sao đối phương bắt được?

Căn bản chính là sự tình không thể nào ah!

Nhưng đối phương căn bản không chờ hắn ngẫm nghĩ, chổi lông gà lần nữa đổ ập đập tới.

Mặc dù chỉ là thân trúc, nhưng truyền vào chân khí của đối phương, đánh ở trên mặt còn đau hơn roi da, chỉ mấy lần, liền da tróc thịt bong, trên người cũng máu tươi chảy đầm đìa.

- Đáng giận...

Cầm trường thương trong tay, dưới tình huống đồng cấp, thế mà bị người dùng một cây chổi lông gà đánh mặt mũi chảy máu tươi, Ưng Cần cảm giác sắp điên rồi, hai tay tăng lực, bỗng nhiên nhảy lên một cái.

Hắn đã dùng hết toàn lực, ở lúc vận chuyển hết chân khí, lực lượng của đối phương lại biến mất.

Soạt!

Lần nữa khống chế không nổi, Ưng Cần liên tiếp lui về phía sau, còn không có dừng hẳn, chỉ thấy Trương Huyền chẳng biết lúc nào đi tới gần, cầm trường thương, chổi lông gà trong tay lại đập loạn.

- Ta sát...

Ưng Cần sắp muốn khóc.

Hắn một đường trưởng thành đến hiện tại, không biết luận võ bao nhiêu lần, cùng vô số người chiến đấu qua, nào có tỷ thí như vậy?

Vừa ra thương, liền chạy tới bắt lấy, sau đó đập loạn, dùng sức muốn rút về, liền tán đi lực lượng, để cho ta trọng tâm không ổn định, sau đó lại xông lại...

Không nên chơi người như vậy!

Có thể tỷ thí bình thường hay không?

- Ah...

Càng nghĩ càng giận, ngực kìm nén một cơn lửa giận, như hỏa diễm thiêu đốt.

Ầm ầm!

Chân khí áp chế ở trong cơ thể, rốt cuộc khống chế không nổi, bỗng nhiên giải khai ràng buộc, để tu vi của hắn lập tức đột phá.

Quy Nhất cảnh sơ kỳ! Quy Nhất cảnh trung kỳ... Đạp Hư cảnh đỉnh phong!

Thời gian nháy mắt, liền giải phong tu vi áp chế, khôi phục thực lực vốn có.

Khôi phục thực lực, lần nữa nhìn về phía Trương sư, chỉ thấy hắn đã thối lui ra xa mấy mét, trong tay cầm chổi lông gà, lạnh nhạt nhìn qua:

- Muốn nhận thua?

- Nhận thua? Không có khả năng! Vừa rồi chiến đấu, ta phát hiện thực lực của ngươi, tuyệt không chỉ là Kiều Thiên cảnh đỉnh phong đơn giản như vậy... Ta khôi phục thực lực Đạp Hư cảnh, có dám đánh với ta một trận không?

Ưng Cần cắn răng.

Mới vừa rồi bị đánh mặt mũi bầm dập, làm sao có thể nhận thua như vậy?

Lại nói, đối phương dễ như trở bàn tay liền tóm lấy trường thương của hắn, để hắn không tránh thoát được, lực lượng tuyệt không phải Kiều Thiên cảnh đỉnh phong, đã như vậy... không áp chế nữa, cũng không tính là khinh người.

- Cũng tốt!

Trương Huyền gật đầu.

Vừa rồi bảo tên này thi triển toàn lực, hắn lại muốn áp chế, như vậy cũng được, cũng có thể thí nghiệm thực lực của mình.

- Bắt đầu đi!

Dù sao đối phương áp chế lực lượng hay không, đối với hắn đều không sao cả, Trương Huyền cũng không để ý, vung chổi lông gà trong tay lên, chĩa sang.

- Trước không vội!

Nhìn thấy động tác của hắn, nhớ tới mới vừa rồi bị chà đạp thảm, Ưng Cần run run, cắn răng nói:

- Ta muốn tỷ thí thương pháp với ngươi, ngươi dùng chổi lông gà, quá mức ngắn nhỏ, thi triển chính là cận thân võ kỹ! Có thể dùng trường thương so với ta hay không?

Vừa rồi đối phương bắt lấy trường thương của mình, sau đó cận thân quất loạn, căn bản không phải tỷ thí thương pháp, mà là cận thân công kích.

Trường thương hơn hai mét, đi tới địa phương không đủ một mét, tự nhiên bị hạn chế, không phát huy ra ưu thế, bị đối phương ngược đãi.

Không thể để cho hắn cầm vũ khí ngắn, nếu không, coi như khôi phục lực lượng, cũng khẳng định giống như vừa rồi, bị ngược rất thảm.

- Cận thân? Trường thương?

Làm sao không hiểu ý tứ của đối phương, Trương Huyền nhịn không được cười lên:

- Ý của ngươi là... chổi lông gà của ta quá ngắn, muốn ta dùng vũ khí dáng dấp giống như ngươi chiến đấu?

- Không sai!

Ưng Cần gật đầu.

- Cái này... Cũng tốt!

Trương Huyền nhẹ gật đầu, quay đầu nhìn về phía Nhược Hoan:

- Ngươi giúp ta nối những chổi lông gà này vào một chỗ.

- Vâng!

Nhược Hoan công tử nhẹ gật đầu, nhảy lên đài cao, dùng dây thừng bó buộc những chổi lông gà kia lại.

Hắn cầm chừng mười mấy cây, kết nối lên, dài chừng hơn mười thước, tựa như một thân cây ốm dài, chổi lông gà bó cùng một chỗ, vô số lông gà theo gió tung bay, tựa như dựng lên một cây cột cờ lập dị.

- Cái này đầy đủ dài chưa!

Tiếp nhận chổi lông gà mới, Trương Huyền nhìn qua.

- Đương nhiên có thể!

Mắt Ưng Cần sáng rực lên.

Vừa rồi thương của hắn quá dài, đối phương cận thân không thi triển được, mới bị đánh thảm như vậy, hiện tại chổi lông gà làm dài như thế, chừng hơn mười mét, một khi cận thân, ngươi còn đánh thế nào?

Khẳng định sẽ bị hoàn ngược, báo thù sỉ nhục vừa rồi.

- Lần này thua nữa, không thể không thừa nhận nha!

Thấy hắn đáp ứng, Trương Huyền cũng cười cười, bàn tay lắc một cái, hơn mười cây chổi lông gà hình thành “trường thương” bay phất phới.

- Đương nhiên sẽ không, có điều, ngươi phải cẩn thận, ta sẽ không dễ dàng thua như thế!

Thấy cây trường thương vượt ngang hơn mười mét kia, chỉ cần đi vào phạm vi này, chẳng khác nào hết hiệu lực, mắt Ưng Cần sáng rực, trường thương lắc một cái, phát ra tiếng gào thét.

- Bắt đầu đi!

Thấy hắn tự tin như thế, Trương Huyền cũng không nói thêm lời, chổi lông gà dựng thẳng lên, cắm vào mây trời, giống như một cây cột thu lôi, đồng thời tay trái khẽ vẫy, nhẹ nhàng cười một tiếng:

- Tới... Ta để ngươi chạy trước ba mươi chín mét!

Chân chính thương pháp

dtv-ebook.com

Kiếp trước từng nhìn qua một hình ảnh, phía trên vẽ một tiểu nhân, cầm trong tay đại đao bốn mươi mét, phách lối bá đạo, để đối thủ chạy trước ba mươi chín mét.

Hiện tại Trương Huyền liền có loại cảm giác này.

Hơn mười cây chổi lông gà nối liền, chừng hơn mười mét, như một cây cột cờ, trường thương của đối phương, giờ phút này ngắn nhỏ giống như gậy đẩy lửa.

Vũ khí dài như thế, còn e ngại gì nữa?

- Vậy thì bắt đầu!

Ưng Cần hí dài một tiếng, bàn chân bỗng nhiên đạp mạnh, thẳng tắp xông về phía trước.

Vũ khí của Trương Huyền dài như vậy, chỉ cần hắn đi vào phạm vi mười mấy thước, chẳng khác nào đứng ở thế bất bại.

Giống như mới vừa rồi đối phương dùng chổi lông gà đánh hắn, tên này còn không bị tùy ý xâm lược?

- Muốn vào, nào có dễ dàng như vậy!

Nhìn tốc độ của hắn, làm sao không biết ý định của đối phương, Trương Huyền cười nhạt một tiếng, thân thể nhoáng một cái, thi triển Thiên Đạo thân pháp, huyễn ảnh, lần nữa kéo ra khoảng cách hơn mười mét, chổi lông gà trong tay lắc một cái, thẳng tắp đâm về phía trước.

Hô!

Thân trúc dài mười mấy mét, không linh hoạt giống như trường thương, cũng không nhanh chóng bằng đao kiếm, nhưng chẳng biết tại sao, lại chỉ tới con đường Ưng Cần không thể không trải qua.

Nói cách khác, Ưng Cần muốn cận thân, căn bản không tránh né được, thậm chí sẽ trực tiếp đ-ng vào!

- Đáng giận!

Vẻ mặt của Ưng Cần khó coi, thân thể xoay chuyển, tránh thoát công kích của đối phương, muốn từ địa phương khác đi vòng qua, còn chưa đi xa, chỉ thấy thân trúc điểm qua lần nữa.

Lần này tốc độ càng nhanh, nhắm ngay một huyệt vị của hắn, để hắn không thể không phòng.

- A!

Nhảy về phía sau né tránh công kích, Ưng Cần lại nhắm một bên khác phóng đi.

Chân khí của cường giả Đạp Hư cảnh đỉnh phong bộc phát, để tốc độ của hắn nhanh như du long.

Nhưng tốc độ của hắn nhanh, thân trúc của đối phương càng nhanh, mỗi lần hắn muốn đi vào, đều bị nhẹ nhàng điểm ra, thật giống như đối phương có thể sớm dự đoán phương hướng hắn muốn tiến công, muốn đi đường tắt vậy.

Tuy thân trúc dài, nhưng phòng ngự nước chảy không lọt, căn bản là không có cách đột phá.

- Cái này...

Đám người Nhược Hoan công tử đều nuốt ngụm nước bọt, từng người trợn to hai mắt.

Bọn họ vốn cho rằng Ưng Cần không áp chế tu vi, Trương sư khẳng định rất khó đối kháng, nằm mơ cũng không nghĩ tới, một cây chổi lông gà biến thành thân trúc, ép tới đối phương ngay cả cận thân cũng làm không được, chỉ có thể ở ngoài mười mấy mét quanh quẩn.

Như vậy coi như không thắng, chí ít cũng đã rơi vào thế bất bại.

- Các ngươi có phát hiện không, cái này không quá giống chiến đấu!

Khiếp sợ chỉ chốc lát, trong đám người không biết ai nói ra.

- Đúng vậy!

La Tuyền nhíu mày, suy nghĩ một chút, nhịn không được nói:

- Giống như là khỉ làm xiếc?

- Ta cảm thấy rất giống...

Nhược Hoan công tử cũng gật đầu.

Mọi người đồng thời gật đầu.

Trong mắt bọn hắn, Ưng Cần mới vừa rồi còn khí thế như rồng, giờ phút này giống như con khỉ bị chơi đùa, Trương Huyền đứng tại chỗ không nhúc nhích, cầm thân trúc tiện tay chỉ, liền nhảy một cái, sau đó lại xoay quanh lao vào trong.

Nhưng còn không có xông vào, thân trúc lại điểm qua, lần nữa nhảy lên...

Như thế lặp đi lặp lại.

Giống như hầu tử ở trên đường bị người trêu đùa.

Lấy thiên tài nổi danh năm thứ tư, làm con khỉ đùa nghịch...

Trương sư cũng quá lợi hại đi!

Nhất là trước đó, đám người La Tuyền, Nhược Hoan công tử một mực coi hắn là đối tượng so sánh, giờ phút này tất cả đều nuốt nước bọt, nói không ra lời.

Loại thực lực này, để bọn hắn tu luyện mười năm cũng không có cách nào so!

...

- Đáng giận!

Người dưới đài ý thức được điểm ấy, Ưng Cần cũng hiểu được, tức giận đến muốn cắn vỡ răng.

Vốn cho rằng, đối phương tay cầm binh khí dài, chỉ cần bản thân cận thân, khẳng định thắng dễ dàng, làm sao cũng không nghĩ tới... mỗi một lần trường thương của đối phương xuất kích, đều sẽ đâm vào địa phương hắn không thể không phòng.

Nói cách khác... Căn bản không có cách tới gần!

Thương của hắn chỉ hơn hai mét, đối phương mười mấy mét, đánh như thế nào?

Không phải cầm binh khí ngắn được tiện nghi sao?

Làm sao lần này đối phương dài như vậy, ta một chút lợi lộc cũng không kiếm được?

- Tiếp tục nữa, không những không cách nào chiến thắng, còn bị người cười chết!

Nghe được dưới đài nghị luận sôi nổi, vẻ mặt Ưng Cần ngăm đen.

Không đột phá mười mấy thước khoảng cách, liền không đả thương được đối phương, chớ nói chi là chiến đấu.

Cũng không thể thật bị người làm con khỉ đùa nghịch a!

- Vũ khí của hắn, là dùng thân trúc kết nối thành, chất lượng không tốt, ta liều mạng bị thương, khẳng định có thể đánh gãy!

Hắn vừa chạy vừa suy tư.

Tiếp tục đánh như vậy, không có cách nào chiến thắng, việc cấp bách là nghĩ biện pháp cận thân, mà biện pháp duy nhất... là những thân trúc này không chắc chắn, thi triển lực lượng Đạp Hư cảnh, hoàn toàn có thể dùng chân khí quấy thành bụi phấn.

- Cứ làm như thế!

Cắn răng một cái, lại không để ý tới chuyện khác, chân khí tuôn ra bảo vệ trước ngực, hắn nhướng mày, lại không quản thân trúc của đối phương điểm tới, bỗng nhiên vọt tới.

Tạch tạch! Tạch tạch!

Quả nhiên, thân trúc cùng hắn va chạm, lập tức bị chân khí cuồng bạo quấy thành bụi phấn.

Thân trúc dài hơn mười mét, chân khí không cách nào truyền tới, mà hắn lại là Đạp Hư cảnh đỉnh phong, phá vỡ thứ này, dễ như trở bàn tay.

- Nguy rồi...

- Đây là chơi xấu...

Mọi người đều lo lắng.

Trương sư sử dụng thân trúc nhường ngươi, ngươi lại không muốn mặt chấn vỡ, rõ ràng là đang chơi xấu!

- Đi tới gần, nhìn ngươi còn tránh né thế nào!

Ưng Cần đ-ng nát thân trúc, rít lên một tiếng, giơ trường thương trong tay lên, bỗng nhiên đâm về phía Trương Huyền.

Hắn đột phá phòng ngự, đi tới phạm vi cận thân, trường thương liền có thể nhẹ nhõm phát huy ưu thế, mà vũ khí của đối phương, đã vô dụng!

- Ngươi cảm thấy vậy thì thắng?

Thấy hắn hưng phấn như thế, Trương Huyền lắc đầu, đột nhiên bàn tay buông lỏng, thân trúc trong tay rơi trên mặt đất.

- Buông tay?

Ưng Cần sững sờ.

Vũ khí là thứ trọng yếu nhất của tu luyện giả, nhất là ở thời điểm tỷ võ, một khi buông ra, chẳng khác nào rơi vào bị động, làm sao trực tiếp ném đi?

- Vũ khí, là thân thể kéo dài mà thôi, thương pháp, coi như không có thương, cũng có thể thi triển!

Đang kỳ quái, liền nghe thanh niên phía trước cười nhạt một tiếng, thanh âm vang lên bên tai, ngay sau đó liền thấy Trương Huyền nhảy lên, trong nháy mắt cả người giống như biến thành một cây trường thương.

Thương ý phô thiên cái địa cuốn tới, giờ khắc này, hắn chính là thương, thương chính là hắn, căn bản không phân rõ được.

- Cái này, cái này... Đây là cảnh giới nhân thương hợp nhất?

Con ngươi co rụt lại, toàn thân Ưng Cần cứng ngắc.

Trong truyền thuyết, lĩnh ngộ thương tâm đạt tới cảnh giới nhất định, liền có thể làm được nhân thương hợp nhất.

Lúc này, coi như trong tay không thương, chỉ cần trong lòng thương bất diệt, đồng dạng có thể hóa thành thương ý lăng lệ, người cản giết người, phật cản giết phật!

Loại cảnh giới này, coi như Tiết Chân Dương học trưởng cũng không làm được, làm sao người trước mắt này làm được?

Thời gian không còn kịp để hắn ngẫm nghĩ, Trương Huyền hóa thành trường thương, thời gian nháy mắt đã tới gần, ngón tay biến hóa mũi thương, mang theo phong mang chói tai, điểm ở trên mũi thương của hắn.

Ầm ầm!

Một cỗ lực lượng khổng lồ đánh tới, toàn thân Ưng Cần chấn động, lập tức cảm thấy vô số thương ý xông vào trong cơ thể, để phòng ngự của hắn sụp đổ.

Phốc!

Cuồng phun một ngụm máu tươi, ngay cả cơ hội phản kháng cũng không có, thân thể bay ra ngoài.

Lạch cạch!

Bay ra khoảng cách mấy chục mét, từ trên đài cao ngã xuống, trường thương cũng bay không biết bao xa, đâm trên mặt đất.

Phốc!

Lần nữa phun ra một ngụm máu tươi.

- Ta thua...

Nhìn xem Trương Huyền trên đài vẻ mặt lạnh nhạt, Ưng Cần xiết chặt nắm đấm, vẻ mặt trắng bệch.

Không nghĩ tới hắn không áp chế tu vi, phát huy tất cả thực lực, vẫn bị đối phương đánh tan!

Loại thực lực này, coi như so với Chân Dương hội trưởng, chỉ sợ cũng không kém.

- Ngươi biết mình thua ở chỗ nào không?

Đang mất hết tinh thần, liền nghe thanh âm của Trương Huyền nhàn nhạt vang lên.

- Thua là thua, ta sẽ rời Chân Dương hội, đến làm người canh cổng, ngươi không cần chê cười...

Ưng Cần cắn răng, giãy dụa đứng lên.

Thân là người tu luyện thương pháp, phải cứng cỏi như thương.

Đã sớm nói làm người giữ cửa, liền phải tuân thủ lời hứa, sẽ không chống chế.

- Chê cười?

Trương Huyền lắc đầu:

- Ta chỉ là để cho ngươi biết, mặc dù thương pháp là kỹ nghệ có thể theo đuổi cả đời, nhưng không phải là chỉ trường thương trong tay ngươi!

- Có ý gì?

Ưng Cần sững sờ.

- Thương pháp, là một loại kỹ nghệ, là một loại năng lực, là một loại đồ vật dụng tâm cảm ngộ, không phải là dùng thương mới có thể thi triển.

Trương Huyền chắp hai tay sau lưng nhìn qua:

- Thật giống như, ngươi bị ta cận thân công kích, khi đó, chỉ cần ngươi buông bỏ ràng buộc, buông đi trường thương, lấy được, sẽ là thế giới hoàn toàn mới, đáng tiếc... Ngươi không làm!

- Cho nên... ngươi thua!

- Ta...

Ưng Cần ngẩn ngơ.

Quả thực, mới vừa rồi đối phương bắt lấy trường thương của hắn, dùng chổi lông gà quất hắn, hắn hoàn toàn có thể buông tay, xem như tay không tấc sắt, không phát huy ra được thực lực, nhưng chạy trốn vẫn vô tư, sẽ không bị đối phương đánh mặt mũi bầm dập.

- Về sau ta dùng thân trúc dài chiến đấu với ngươi, đột phá phòng vệ, cận thân công kích là đúng, nhưng ngươi quên, ta tu luyện thương pháp, đã không nhìn ngoại vật, người cũng là thương, thương cũng là người! Cho nên, mới có thể ở trong nháy mắt buông thân trúc, trực tiếp ra tay!

Trương Huyền nói tiếp.

- Cái này...

Toàn thân Ưng Cần cứng ngắc.

Đối phương nói không sai.

Hắn ngày ngày luyện thương, đã sớm xem thứ này là sinh mệnh, do đó đối phương tới giằng co, cũng không đành lòng buông tay.

Bởi vì một khi buông tay, cũng cảm giác mất đi sinh mệnh, không thể chiến đấu tiếp!

- Không buông tay, làm sao lĩnh ngộ chân lý? Học được thương pháp cao thâm hơn?

Trương Huyền cười khanh khách nhìn qua.

- Buông tay? Chân lý?

Ưng Cần lẩm bẩm, vẻ mặt hốt hoảng.

Từ nhỏ luyện thương, hắn sớm đã coi vũ khí này là một bộ phận của thân thể, như cánh tay và con mắt.

Để hắn từ bỏ cánh tay cùng con mắt? Làm sao có thể?

Nhưng mới vừa rồi chiến đấu, đối phương rõ ràng cho hắn bài học, không buông tay... Chết!

Buông tay, giải thoát, càng thêm linh hoạt, càng thêm tự do, có khả năng chiến thắng!

- Thương ở trong lòng, trong lòng có thương, mới thật sự là thương, trong tay, là một công cụ mà thôi!

Thấy hắn như có lĩnh ngộ, Trương Huyền tiếp tục nói.

- Trong lòng có thương, mới thật sự là thương?

Cẩn thận phỏng đoán câu nói này, một lát sau, Ưng Cần phun ra một ngụm trọc khí, con mắt mở ra, ánh mắt trước đó đ-c ngầu, từ từ trở nên rõ ràng.

Phù phù!

Ưng Cần quỳ rạp xuống đất, cúi đầu, thái độ thành kính.

- Đa tạ chỉ điểm, ta nguyện ý bái Trương sư làm thầy, cùng ngài học tập thương pháp!

Tiết Chân Dương quyết tâm

dtv-ebook.com

- Đứng lên đi! Chỉ cần ngươi cố gắng làm việc cho học hội, ta sẽ chỉ điểm!

Trương Huyền khoát tay áo.

Huyền Huyền hội vừa mới thành lập, hắn không có khả năng ngày ngày ở đây trông coi, vì phòng ngừa lão sinh khác làm loạn, nhất định phải có người tọa trấn.

Ba cái này, có thể áp chế tất cả tân sinh không ngóc đầu lên được, lại là thiên tài năm thứ tư, chính là người chọn lựa thích hợp nhất.

Cho nên, vừa đến liền đánh cược để bọn hắn lưu lại.

Thật không phải cố ý nhục nhã đối phương, mà là để bọn họ trông coi, học hội khác, thậm chí lão sinh khác muốn tới đây làm loạn, sợ rằng cũng phải cân nhắc một chút, mới dám hành động.

- Vâng, ba người chúng ta trở về liền rời khỏi Chân Dương hội, gia nhập Huyền Huyền hội!

Ưng Cần đứng dậy nói.

Thanh niên trước mắt này, không chỉ đánh bại hắn trên thể xác, trên tinh thần, cũng hoàn toàn tâm phục khẩu phục.

Đối phương cố ý dùng chổi lông gà, biểu hiện ra cho hắn đạo lý thương pháp cũng không phải chỉ có thương mới có thể thi triển, được lợi rất nhiều.

Mặc dù bây giờ không có thay đổi gì, tu vi cũng không có tăng trưởng, nhưng chỉ cần tu luyện thật tốt, cảm ngộ thật tốt, lý giải lời của đối thương, tất nhiên sẽ đột nhiên tăng mạnh, thực lực tăng nhiều!

- Ân!

Trương Huyền nhẹ gật đầu, không nói thêm lời, đứng ở trên đài cao, nhìn bốn phía.

- Hội trưởng, hội trưởng!

- Hội trưởng, hội trưởng!

...

Thấy hắn nhìn đến, rất nhiều tân sinh dưới đài không biết ai hô một tiếng hội trưởng, lập tức, thanh âm hình thành hồng lưu, càng ngày càng vang, càng ngày càng rộng, tất cả mọi người hô lên, nhìn về phía thanh niên trên đài, cả đám lộ ra hưng phấn cùng sùng bái.

Nếu như nói trước đó, còn có người hoài nghi, theo sau lưng Trương sư, có thể chống đối những học sinh cũ kia không, hiện tại rốt cuộc biết... Khẳng định có thể.

Cao thủ đứng đầu nhất Chân Dương hội, thiên tài Võ Kỹ học viện, cũng bị nhẹ nhõm đánh bại, chỉ cần có hắn, còn có cái gì có thể sợ?

Đây là hội trưởng của chúng ta! Hậu thuẫn của tân sinh chúng ta, có hắn, chúng ta liền không cần sợ hãi!

Cảm nhận được ánh mắt chân thành của mọi người, Trương Huyền cũng có chút cảm động, nhưng vào lúc này, Nhược Hoan công tử đi lên phía trước, đưa tay ép xuống.

Thanh âm an tĩnh lại.

- Danh Sư học viện, tân sinh vừa tới, đều bị lão sinh áp bách, bị bọn họ bóc lột. Đây là vì bỏ đi tính cách tự đại, tự ngạo của tân sinh, để tân sinh biết nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên! Này vốn là một chuyện tốt, nhưng nương theo thời gian trôi qua, lão sinh càng ngày càng quá mức, càng ngày càng cao cao tại thượng, để chuyện này dần dần đã mất đi ý nghĩa!

Thanh âm của Nhược Hoan công tử lang lãng, vang vọng toàn bộ khu tân sinh.

- Bọn họ buộc chúng ta tốn giá cao mua đồ vật của bọn họ; buộc chúng ta gia nhập học hội của bọn họ, thành công cụ để bọn họ phát tài cùng kiếm lấy học phần! Không đồng ý, liền đủ loại uy hiếp, dựa vào đủ loại quan hệ, để chúng ta không cách nào tồn tại! Tân sinh chúng ta... chẳng lẽ muốn một mực ngồi chờ chết, tùy ý bóc lột sao?

- Không thể!

- Chúng ta không thể, cũng không nguyện ý! Không nguyện ý người khác cưỡi lên đầu chúng ta; không nguyện ý bị bọn họ áp chế, trở thành khôi lỗi kiếm tiền phát tài; không nguyện ý tôn nghiêm của chúng ta bị bọn họ đạp lên! Chúng ta là Danh Sư, muốn đào lý cả vườn, sư truyền thiên hạ, không bị áp bách, bị khi phụ!

- Nhưng lực lượng một người của chúng ta, cực kỳ yếu ớt, thế nhưng tập hợp lực lượng chúng nhân, liền có thể hội tụ thành uông dương đại hải! Cho nên...

- Chúng ta muốn liên hợp!

- Trương sư, vì có thể để cho rất nhiều bằng hữu tiến vào học viện, cam tâm bỏ ra điểm tích lũy mà bản thân kiếm lấy! Vì không cho mọi người bị lão sinh khi dễ, sưu tập tình báo, miễn phí cấp cho; càng vì mọi người ra tay đánh nhau, để học viên năm thứ tư, cũng cam tâm tình nguyện lưu lại...

- Phần khí phách này, phần thực lực cùng khí độ này, đúng là tân sinh chúng ta cần thiết học tập! Do đó, ta tự nguyện gia nhập Huyền Huyền hội, trở thành một thành viên trong đó, nguyện ý nghe theo phân phó của hắn, một đường hướng về phía trước!

- Chư vị, ý như thế nào?

Nhược Hoan công tử nhìn quanh một vòng, thanh âm vang tận mây xanh:

- Có bằng lòng gia nhập hay không?

- Chúng ta nguyện ý!

- Chúng ta đều nguyện ý gia nhập Huyền Huyền hội!

...

Ba vạn tân sinh đồng thời gào thét, thanh âm như muốn rung sụp kiến trúc chung quanh.

- Rất tốt, nếu tất cả mọi người đã đồng ý, như vậy từ bây giờ bắt đầu, Trương sư chính là Huyền Huyền hội hội trưởng, học hội thuộc về tân sinh chúng ta, chính thức thành lập!

Nhược Hoan công tử hô lên.

Trước đó mặc dù nói Huyền Huyền hội, nhưng còn không chính thức xác định, chỉ là phần lớn người biết, mà bây giờ, mượn cơ hội này thành lập, làm cho tất cả mọi người đều biết, học hội lớn nhất học viện, không phải Chân Dương hội, càng không phải Yêu Nghiệt hội, mà là Huyền Huyền hội!

Từ Trương Huyền, Trương sư, vị tân sinh vừa tới học viện vẫn chưa tới năm ngày này, tạo thành siêu cấp học hội!

- Huyền Huyền hội! Huyền Huyền hội!

- Huyền Huyền hội! Huyền Huyền hội!

...

Thanh âm như nước thủy triều, mọi người mặt mũi kích động.

Tân sinh gia nhập học hội của lão sinh, khẳng định sẽ bị áp bách, chỉ có gia nhập tổ chức của mình, mới có thể học tập tốt hơn!

Huống chi, vị Trương sư này, nhân phẩm cao thượng, nghĩa bạc vân thiên, tựa như bạch ngọc, không tỳ vết chút nào!

Không có quá nhiều do dự, tất cả mọi người đều đồng ý.

- Nếu tất cả mọi người đồng ý, hiện tại cho mời hội trưởng, nói vài câu với mọi người!

Nhược Hoan công tử cắt ngang mọi người hưng phấn, quay đầu nhìn lại.

- Ta?

Không nghĩ tới đến cuối cùng, vẫn bị bức làm hội trưởng, Trương Huyền đành phải tiến về phía trước một bước, nhìn quanh một vòng:

- Ta cũng không có gì có thể nói, chỉ có một câu: mặc dù chúng ta là tân sinh, nhưng không thể yếu hơn lão sinh! Lão sinh có thể làm được, chúng ta vì cái gì không thể? Người chỉ có tự cường, người khác mới có thể gọi là cường giả! Chính mình cũng không tôn trọng bản thân, ai sẽ tôn trọng ngươi? Cho nên, ta hi vọng tất cả mọi người của Huyền Huyền hội, không nên chủ động trêu chọc người khác, nhưng người khác dám tới làm loạn, cũng không cần lùi bước!

- Được!

- Để bọn hắn biết lợi hại!

Tất cả mọi người sôi trào lên.

Trước đó bị lão sinh áp bách, chịu không ít oan ức, hiện tại thành lập Huyền Huyền hội, khí phách như thế, để bọn hắn kích động không thôi.

Nhìn một màn này ở trong mắt, đám người Ưng Cần, Viên Cương ở một bên, tất cả đều nhiệt huyết sôi trào, lần thứ nhất chân chính cảm thấy, gia nhập học hội này, có lẽ không tính là sai lầm.

Học hội khác, đều là ép buộc gia nhập, không ít hội viên đều ngoài hợp trong xa, mà hội này, đồng lòng nhất trí, có lẽ thật có thể đi ra con đường cùng thành tựu hoàn toàn không giống học hội khác.

...

Bên này thành lập học hội, một bên khác, Tiết Chân Dương, Long Thương Nguyệt, Đổng Hân sắp đi tới khu tân sinh vực.

Bọn họ từ chỗ Hồ Yêu Yêu rời đi, liền tới nơi này, nhưng mà hai nơi cách hơi xa, còn chưa đi đến mà thôi.

- Hội trưởng!

Nhìn thấy từng dãy kiến trúc cao lớn xuất hiện ở trước mắt, đang muốn thừa dịp đêm tối đi qua nhìn đám người Ưng Cần giáo huấn tân sinh thế nào, chỉ thấy một bóng người gấp gáp lao đến, đi tới trước mặt ngừng lại.

- Bên Ưng Cần kia thế nào?

Tiết Chân Dương cười hỏi.

Đúng là thuộc hạ hắn phái đi dò xét tin tức.

- Cái này...

Bóng người chần chờ một chút:

- Ưng Cần, Viên Cương, Bạch Diện đã... bị Trương sư đánh bại, hoàn toàn thuyết phục, rời khỏi Chân Dương hội, gia nhập Huyền Huyền hội!

- Đánh bại? Rời khỏi... Chân Dương hội?

Tiết Chân Dương ngẩn ngơ.

Trước khi đến, hắn lời thề son sắt, Ưng Cần khẳng định giáo huấn đối phương không có bất kỳ biện pháp nào, nằm mơ cũng không nghĩ tới, lại là tin tức này.

- Vâng!

Bóng người gật đầu.

- Xảy ra chuyện gì? Viên Cương, Bạch Diện yếu một ít ngược lại cũng thôi, Ưng Cần là từng được ta chỉ điểm, làm sao có thể thua?

Tiết Chân Dương không thể tin vào tai của mình.

Viên Cương, Bạch Diện, ở trong năm thứ tư, không tính là tài năng xuất chúng, nhưng Ưng Cần là tồn tại đỉnh phong nhất năm thứ tư, đi theo phía sau hắn thật nhiều năm, bản thân cũng không giữ lại chút nào truyền thụ thương kỹ... Làm sao có thể thua một tân sinh mới vừa vào học?

Đổng Hân, Long Thương Nguyệt cũng nháy mắt, có chút bối rối.

Mặc dù Ưng Cần không phải người của học hội bọn họ, nhưng làm nhân tài số một của Chân Dương hội, bọn hắn cũng nhận biết, cường giả Đạp Hư cảnh đỉnh phong, Danh Sư ngũ tinh thượng phẩm... Khiêu chiến võ kỹ, thế mà thua?

Nghe lầm sao?

- Vừa rồi cảnh tỷ thí, ta đều ghi xuống, ngươi xem thì biết...

Biết khó mà giải thích, bóng người khẽ đảo cổ tay, một ngọc tinh ghi chép xuất hiện ở trong lòng bàn tay, đưa tới.

Tiết Chân Dương vội vàng tiếp nhận, truyền vào chân khí, thời gian nháy mắt, cảnh tỷ thí vừa rồi liền xuất hiện ở trước mặt mọi người.

- Tùy tiện chỉ điểm tân sinh bị thua, dễ dàng đánh bại Bạch Diện, Viên Cương?

- Dùng một cây chổi lông gà, đánh Ưng Cần không cách nào đánh trả?

...

Nhìn thấy ngọc tinh xuất hiện nội dung, ba người đều sững sờ.

Tùy tiện chỉ điểm một người, liền đánh bại học viên năm thứ tư... Loại năng lực này, xem như bọn họ cũng làm không được!

- Mặc dù hắn chỉ dùng một cây chổi lông gà, nhưng nhìn ra tất cả sơ hở trong thương pháp của Ưng Cần, phần nhãn lực này... cần hiểu thương pháp bao sâu, mới có thể làm được?

Yết hầu phát khô, thân thể Tiết Chân Dương có chút run rẩy.

Là cường giả dùng thương, hắn biết uy lực một kích kia của Ưng Cần, xem như hắn cũng phải tạm thời tránh né, không dám đón đỡ!

Mà đối phương, không chỉ tiếp, còn dùng tay nắm lấy, giống như xoay người nhặt lên một hòn đá...

Nói rõ đã xem thấu sơ hở cùng thiếu sót trong thương pháp, mới có thể tiến hành lợi dụng, làm được đơn giản như vậy.

Đây là nhãn lực đáng sợ cỡ nào?

- Khó trách, Hồ Yêu Yêu cũng thành học đồ của hắn, người này lý giải thương pháp, đã đạt đến trình độ đăng phong tạo cực... Chân Dương, ngươi tới tỷ thí, có thể thắng được sao?

Đổng Hân quay đầu nhìn lại.

- Ta...

Tiết Chân Dương xiết chặt nắm đấm, thở ra một hơi, ánh mắt hơi dao động một chút, lập tức kiên định lần nữa:

- Hiện tại ta khả năng không cách nào vượt qua, có điều, chỉ cần tu luyện Lạc Diệp thương pháp tới đệ thập trọng, đánh bại hắn không khó!

Đường đường Danh Sư, Chân Dương hội hội trưởng, thiên tài nổi danh nhất Võ Kỹ học viện, tự nhiên không có khả năng tuỳ tiện bị hù sợ.

- Ta nhớ được ba năm trước ngươi liền đạt tới đệ cửu trọng! Nếu như đệ thập trọng dễ dàng đạt tới, làm sao có thể bị khốn lâu như vậy!

Đổng Hân lắc đầu, cũng không cảm thấy hắn có thể thành công.

- Yên tâm đi, ta đã lĩnh ngộ tinh túy của đệ thập trọng, chỉ kém một thời cơ đột phá!

Chần chờ một chút, ánh mắt của Tiết Chân Dương lộ ra vẻ kiên định, dường như có loại ý niệm không thể lay động:

- Bắt đầu từ ngày mai, ta rời học viện, đi chung quanh một chút, lĩnh ngộ nhân sinh muôn màu, xung kích đệ thập trọng! Không đột phá, liền không trở lại!

Năm đó Thương Vương Lư Tân Thanh, tu vi đạt tới ràng buộc, liền từng đi khắp hang cùng ngõ hẻm, trải nghiệm nhất cử nhất động của người bình thường, từ đó một lần hành động sáng chế ra thập trọng Lạc Diệp thương, danh chấn thiên hạ.

Hắn cũng muốn thử xem.

- Các ngươi yên tâm, đợi ta trở về, chính là thời điểm thương đâm Trương Huyền, cho hắn biết... Võ kỹ, ta mới thật sự là Vương giả!

Ngụy Trường Phong nữ nhi

dtv-ebook.com

Thành lập học hội, đủ loại điều lệ, quy tắc, thủ tục, thảo luận thương định hết, không sai biệt lắm trời cũng sắp sáng.

Huyền Huyền hội là học hội của tân sinh, không cần giao nạp hội phí cùng học phần, có điều, lại có một tổ chức cực kỳ nghiêm khắc, chỉ cần vận chuyển, có thể vì toàn bộ học hội kiếm lấy càng nhiều lợi ích.

Đương nhiên, những cái này đều ở trong thương định, còn không có hoàn toàn thành hình.

Trương Huyền chẳng muốn lo nghĩ, trực tiếp vung tay cho đám người Nhược Hoan công tử, La Tuyền, trở về khu tinh anh.

Mới vừa trở lại chỗ ở, còn chưa kịp nghỉ ngơi, liền nghe được tiếng gõ cửa, một lão sinh phụ trách quản lý khu tinh anh đứng ở trước cửa.

- Trương sư, có người nói muốn tìm ngươi, ta liền mang hắn qua!

Trương Huyền nhìn lại, chỉ thấy một bàn tử tiến lên đón:

- Thiếu gia!

- Làm phiền học trưởng rồi!

Thấy là Tôn Cường, Trương Huyền đa tạ, sau đó mang hắn vào tiểu viện.

- Chuyện gì xảy ra?

Trước mấy ngày an bài đám người Tôn Cường đợi ở tiểu viện, giờ phút này đột nhiên tìm đến, chẳng lẽ xảy ra chuyện?

- Là Ngụy Trường Phong Các chủ, xử lý xong sự tình Linh Tài các đến tìm thiếu gia.

Tôn Cường nói.

- Tìm ta? Ta không phải bảo hắn nghe theo sắp xếp của ngươi sao? Chẳng lẽ hắn không nghe lời?

Trương Huyền cau mày.

Sau khi bản thân đại náo Linh Tài các, thu phục Ngụy Trường Phong, để hắn xử lý xong sự tình, lớn tới nghe Tôn Cường an bài, chẳng lẽ không nghe lời?

- Không phải, hắn nói nhất định phải gặp thiếu gia, ta không có cách, cũng chỉ có tới!

Tôn Cường nói.

Thiếu gia ở Danh Sư học viện, không dễ vào, coi như hắn nói muốn tìm người, cũng hao tốn không ít trắc trở.

- Nhất định phải gặp ta?

Trương Huyền cau mày.

- Đúng vậy, ta hỏi là chuyện gì, làm sao cũng không nói! Nói muốn gặp được ngươi mới có thể mở miệng, ta cũng không có cách nào.

Tôn Cường cười khổ.

- Cái này... Vậy thì tốt, đi qua nhìn một chút!

Hiểu cường giả Thánh cảnh như Ngụy Trường Phong, đã yêu cầu như vậy, khẳng định có chuyện quan trọng, Trương Huyền không nói thêm lời, cùng Tôn Cường đi ra học viện.

Không dùng quá nhiều thời gian, liền trở lại tiểu viện của đám người Tôn Cường.

- Thiếu gia!

Thấy hắn đi tới, Ngụy Trường Phong lập tức tiến lên đón.

Mấy ngày không thấy, vị Linh Tài các Các chủ này giống như già nua mấy tuổi, trong mắt cũng che kín tơ máu, tang thương không nói ra được.

- Ngươi đây là... làm sao vậy?

Trương Huyền nghi hoặc.

Đối phương là cường giả Thánh cảnh, thọ nguyên đạt đến một ngàn tuổi, chỉ cần không làm ra sự tình có hại sinh mệnh, là không có khả năng già yếu nhanh như vậy!

Mặt ngoài nhìn già mấy tuổi, chỉ sợ ít nhất tiêu hao mấy chục năm thọ nguyên.

Phù phù!

Cũng không nhiều lời, Ngụy Trường Phong quỳ rạp xuống đất:

- Xin thiếu gia mau cứu con gái của ta, nàng... sắp không được!

- Ân?

Trương Huyền sững sờ.

Trước đó thông qua thư viện, đã suy đoán ra, đối phương sưu tập bảo vật mục đích là vì cứu thân nhân, dựa theo đạo lý, sưu tập nhiều bảo vật linh tính như vậy, coi như bệnh nặng cũng có thể tiếp tục kiên trì, làm sao mới mấy ngày ngắn ngủi, liền sắp không được?

Bảo vật không có sự sống, nhưng linh tính có, dùng cái này kéo mệnh, chỉ cần không xuất hiện biến cố quá nghiêm trọng, kiên trì mấy năm, mấy chục năm, cũng không phải vấn đề quá lớn.

Chính bởi vì hiểu những chuyện này, mặc dù thu phục đối phương, lại không lo lắng ra tay.

- Ta cũng không biết, nguyên bản rất tốt, hai ngày trước sinh mệnh đột nhiên suy yếu, bảo vật linh tính cũng vô dụng, mong thiếu gia ra tay!

Hốc mắt Ngụy Trường Phong ửng hồng.

Nhiều năm như vậy, vì nữ nhi có thể sống sót, chuyện gì cũng có thể làm, thật kiên trì không được nữa, chỉ sợ hắn cũng không muốn sống.

Vị thiếu gia này, có thể nhìn ra tình huống của mình, lại phô bày vô số thủ đoạn thần kỳ, có lẽ... Thật có thể cứu nữ nhi.

Cái này đã là hy vọng duy nhất.

- Mang ta xem một chút!

Hiểu nói vô dụng, nhất định phải tận mắt thấy mới có thể xác định, Trương Huyền nói.

- Ta đã mang nàng tới gian phòng của mình...

Ngụy Trường Phong vội vàng chỉ.

Sợ thiếu gia tới, lại đi qua nhìn, thời gian không còn kịp nữa, trực tiếp mang nữ nhi qua, cùng hắn ở cùng một chỗ.

- Ân!

Trương Huyền gật đầu đi vào.

Tôn Cường tìm tiểu viện này, chỉ có bảy tám gian phòng, hơn nữa mỗi cái đều không rộng lắm, đẩy cửa đi vào, lớn cỡ mười mấy mét vuông,

hơi có vẻ âm u.

Trong góc phòng là giường gỗ không lớn, phía trên nằm một nữ hài mười bốn, mười lăm tuổi, thân thể gầy yếu, vẻ mặt trắng bệch, tóc có chút ố vàng, hai mắt nhắm nghiền, đã lâm vào hôn mê.

- Bệnh thật nặng!

Trương Huyền nhíu mày.

Cô gái trước mắt này, thở ra thì nhiều hít vào thì ít, ở dưới Minh Lý Chi Nhãn chiếu rọi, sinh cơ toàn thân suy yếu, tất cả kinh mạch trong cơ thể mất đi sức sống, xem ra bất cứ lúc nào cũng sẽ không cách nào tỉnh lại.

Khó trách Ngụy Trường Phong lo lắng, nữ hài trước mắt này, quả thực đã đến bên bờ sinh tử, lại không cứu chữa, có thể kiên trì đến trời tối hay không cũng khó .

- Trước đó, nàng còn có thể tỉnh lại nói chuyện, một khi không chịu nổi, nuốt bảo vật linh tính, liền có thể kiên trì một đoạn thời gian, nhưng từ hôm qua bắt đầu, những linh tính này đã không còn tác dụng, một mực ngủ mê mệt không tỉnh lại...

Ngụy Trường Phong tràn đầy lo lắng, nói triệu chứng một lần.

- Ân!

Trương Huyền gật đầu, lại nhìn kỹ một lần, bất đắc dĩ lắc đầu.

Hắn lý giải y thuật, chỉ dừng lại ở tứ tinh, cho dù có Minh Lý Chi Nhãn, cũng tìm không ra triệu chứng xác thực, trừ khi có thể tiếp tục xem sách, hiểu rõ càng nhiều đối với các loại chứng bệnh.

Nhưng hiển nhiên thời gian không còn kịp nữa.

Kế trước mắt, chỉ có thể mượn nhờ thư viện.

Duỗi tay ra, nắm cổ tay của đối phương.

Làn da của nữ hài rét run, như một khối băng.

Tinh thần tập trung, trong đầu Trương Huyền thở nhẹ!

Ông!

Một quyển sách xuất hiện.

Tu luyện giả hôn mê vô chủ xem ý thức, giống như bảo vật, chỉ cần chạm đến, đồng dạng có thể sinh ra thư tịch đối ứng.

Vội vàng mở ra.

- Ngụy Như Yên, người Thanh Nguyên thành, Tiên Thiên độc thể...

Nội dung thư tịch khắc sâu vào trong óc.

- Tiên Thiên độc thể? Nha đầu này lại là Tiên Thiên thể chất?

Trương Huyền sững sờ.

Tiên Thiên thể chất cực kỳ hiếm thấy, cùng nhau đi tới, cũng chỉ gặp qua Triệu Nhã cùng Viên Đào, không nghĩ đến nữ hài trong mê ngủ, bất cứ lúc nào cũng sẽ tử vong kia cũng thế.

- Tiên Thiên độc thể, thích hợp tu luyện chức nghiệp Độc sư, có điều hiện tại bộ dáng này... Có thể sống sót hay không còn chưa biết chừng!

Hắn lắc đầu.

Mặc dù Tiên Thiên thể chất lợi hại, nhưng trước khi kích hoạt, giống như người bình thường, đồng dạng có sinh lão bệnh tử, không có bất kỳ thực lực gì.

Cô gái này, rõ ràng không có kích hoạt, có hay không có, liền không khác nhau quá nhiều.

Lúc trước ở Độc điện trong Hồng Liên sơn mạch, từng thấy trên sách ghi chép qua loại thể chất này, chẳng qua nói không rõ, xem như hắn cũng không biết kích hoạt như thế nào, sau khi kích hoạt lại có hiệu quả gì.

Không quản thể chất của đối phương, tiếp tục nhìn xuống.

- ... lúc mang thai, bị cường giả Thánh cảnh đả thương, linh hồn, thân thể đều bị tổn thương, thuộc về thần hồn tổn hại. Thiếu sót: ...

- Thần hồn tổn hại?

Trương Huyền nhíu mày.

Thần hồn tổn hại, tên như ý nghĩa, tinh thần, hồn phách, thân thể, đều khác biệt thường nhân, có hao tổn cực lớn. Bình thường là ở thời điểm mẫu thai, cung cấp không đủ dẫn đến, loại người này, tinh khí thần không đủ để chống đỡ thân thể sống sót, dựa theo tình huống bình thường, rất khó sống, thậm chí sinh cũng sinh không ra.

Nữ hài trước mắt này, chẳng những thuận lợi ra đời, còn sống lâu như thế... Làm sao làm được?

- Loại tình huống của Như Yên, dựa theo đạo lý bình thường, ra đời cũng khó, là thê tử của ta hao hết tinh nguyên toàn thân, giữ được tính mạng nàng, lúc này mới thuận lợi sinh ra, nhưng nàng không sống được!

Dường như hiểu ý nghĩ của Trương Huyền, Ngụy Trường Phong như nhớ tới cái gì, thần sắc mang theo đau thương:

- Như Yên ký thác tính mạng cùng hi vọng của nàng, coi như ta chết, cũng không thể để nàng có việc!

Trương Huyền gật đầu.

Hắn có thể lý giải tâm cảnh của người trước mắt.

Vợ vì nữ nhi thuận lợi sống sót, hao phí tinh huyết toàn thân, thậm chí tử vong, làm phụ thân, nếu như ngay cả nữ nhi cũng không thể bảo vệ, về sau có mặt mũi nào đi gặp thê tử?

Cho nên, những năm này, coi như tốn hao đánh đổi lại lớn, cũng không chối từ.

- Thiếu gia, Như Yên... còn có thể cứu không?

Nói xong, Ngụy Trường Phong nhịn không được nhìn qua, trong mắt tràn đầy lo lắng.

- Sinh cơ trong cơ thể nàng không sai biệt lắm đã cắt đứt toàn bộ, muốn cứu... rất khó!

Trương Huyền lắc đầu.

Xem thư tịch của Ngụy Như Yên, hắn cũng cảm thấy có chút khó giải quyết.

Cái này không chỉ là vấn đề Thần hồn tổn hại, những năm này ăn nhiều đồ đại bổ, quá bổ không tiêu nổi, sinh cơ trong cơ thể cơ bản bị phá hư sạch sẽ.

Lại thêm thần hồn suy yếu, có thể nói đã đến mức đèn cạn dầu.

Khó trách Y Sư lục tinh đỉnh phong cũng không có cách, chỉ có thể dựa vào bảo vật linh tính kéo dài tính mạng, xem như hắn tìm được nguyên nhân cùng thiếu hụt, cũng vô kế khả thi, có loại cảm giác chó cắn con nhím, không thể nào ăn xuống.

- Xin thiếu gia ra tay, chỉ cần có thể cứu sống Như Yên, coi như để cho ta làm trâu làm ngựa cũng không tiếc!

Nghe thiếu gia cũng không có cách, Ngụy Trường Phong vội nói.

- Ngươi đã hiệu trung với ta, ta có thể làm đương nhiên sẽ không chối từ, có điều, hiện tại nàng không chỉ thân thể suy yếu, hồn phách cũng quá suy yếu, muốn cứu chữa, trước hết để nàng tỉnh lại, mà muốn tỉnh lại, thân thể cần càng cường tráng hơn mới được...

Trương Huyền xoa xoa lông mày.

Đối phương rơi vào hôn mê, là thân thể không cách nào duy trì hồn phách vận chuyển, thân thể thời khắc này, giống như một cái bao tải thủng, linh hồn như nước, căn bản không dung nạp được.

Nhưng không có linh hồn, người không thanh tỉnh, thân thể cũng không có cách nào điều trị.

Bởi vì bổ sung khí huyết, cần ý chí phối hợp, ý niệm không kiên trì nổi, đồng dạng không có công hiệu.

Bổ sung thân thể, cần linh hồn tỉnh lại, linh hồn tỉnh lại cần thân thể chống đỡ... Ngụy Như Yên này, là tình huống lưỡng nan.

Xem như hắn, cũng cảm thấy cực kỳ đau đầu.

- Vậy làm sao bây giờ?

Ngụy Trường Phong nhìn tới.

Bệnh lâu thành y, hắn ngày ngày liên hệ dược liệu, mặc dù không khảo hạch qua Y Sư, nhưng tài nghệ chân chính, lại không kém Y Sư ngũ tinh, lục tinh. Loại tình huống này của nữ nhi, kỳ thật không cần thiếu gia nói hắn cũng biết.

Chẳng lẽ, coi như thiếu gia, cũng không có cách nào?

Thật để cho mình người tóc bạc, trơ mắt tiễn người tóc xanh?

- Đừng vội, ta trước tiên có thể nghĩ biện pháp, không để cho nàng chết, nhưng hắn là không kiên trì được bao lâu. Biện pháp tốt nhất, là có thể

tìm được một gốc dược liệu gia tăng hồn phách, chỉ cần nghĩ biện pháp để hồn phách được tẩm bổ, chữa trị tổn thương, có thể tỉnh lại, còn lại liền dễ dàng hơn rất nhiều!

Trương Huyền suy tư một lát nói.

Tiên Thiên thai độc khuếch tán

dtv-ebook.com

Đổi lại Y Sư lục tinh, thậm chí thất tinh khác, gặp phải loại tình huống này cũng bất lực, nhưng Trương Huyền không giống.

Nắm giữ năng lực Vu Hồn sư, thực sự không thể, có thể rút linh hồn của đối phương ra, đơn độc tẩm bổ, hơi cường tráng một chút, lại để vào thân thể... Như vậy có lẽ có thể giải quyết vấn đề.

Nhưng làm như vậy đối với thân thể vốn cực kỳ yếu đuối, rất dễ dàng không chịu nổi, hoàn toàn biến thành tử thi.

- Dược liệu? Dạng dược liệu gì?

Ngụy Trường Phong vội vàng nhìn qua, trong ánh mắt mang theo kiên định:

- Chỉ cần có danh tự, tốn hao lại lớn ta cũng phải tìm đến!

- Tên cụ thể, ta cũng không rõ ràng, có điều, cần ít nhất đạt tới Thánh cấp, có thuộc tính thai nghén linh hồn, hơn nữa, còn phải sống... Mặt khác, còn cần một viên Đoạn Tục đan!

Trương Huyền nói.

- Dược liệu Thánh cấp? Đoạn Tục đan? Đan dược cấp bảy?

Sắc mặt của Ngụy Trường Phong trắng nhợt.

Đổi lại vật phẩm khác, lấy thực lực Thánh cảnh của hắn, phí chút công phu, hắn là có thể tìm được, nhưng hai thứ này, khó!

Không phải nói thực lực hắn không đủ, nhân mạch không rộng, mà là toàn bộ Hồng Viễn thành, cũng có khả năng không có.

Đổi lại lúc khác, nơi này không có, có thể đi quốc gia cao cấp hơn tìm kiếm, nhưng tình huống của Ngụy Như Yên, về thời gian rõ ràng không còn kịp rồi!

- Dược liệu Thánh cấp còn sống, mới có sinh mệnh lực dồi dào tẩm bổ linh hồn của nàng! Còn Đoạn Tục đan, ngươi hắn nghe nói qua, cánh tay gãy rồi, thân thể bị tổn thương nặng, chỉ cần không bị thương đến căn bản, dùng loại thuốc này, cũng có thể tuỳ tiện khôi phục! Đối với thân thể có chỗ tốt rất lớn.

Trương Huyền giải thích nói.

Đoạn Tục đan, là đan dược bảy cấp, người bình thường dùng, có thể lập tức kích thích sinh cơ trong cơ thể, làm đến cụt tay lại nối tiếp, thậm chí có thể một lần nữa sinh trưởng, vô cùng thần kỳ.

Ngụy Như Yên này, sinh cơ trong cơ thể cắt đứt, muốn đánh thức, chỉ có loại dược vật cấp bậc này mới có thể làm được.

Hơi yếu một ít, chỉ sợ hoàn toàn không có hiệu quả.

- Ta biết... Nhưng mà dược liệu Thánh cấp có khả năng tìm được, nhưng đan dược bảy cấp, đi nơi nào tìm?

Ngụy Trường Phong xiết chặt nắm đấm.

Dược liệu Thánh cấp, mặc dù thưa thớt, nhưng Hồng Viễn thành vẫn có người bồi dưỡng, nhiều nhất tốn hao chút công phu cùng đánh đổi, hắn là có thể cầm tới.

Nhưng Đan dược bảy cấp, hầu như không có khả năng.

- Ân!

Trương Huyền cũng cau mày.

Luyện Đan sư cường đại nhất Hồng Viễn thành, cũng chỉ là lục tinh đỉnh phong, không có khả năng luyện chế ra đan dược bảy cấp, huống chi Đoạn Tục đan, ở trong bảy cấp cũng được cho khá cao.

- Như vậy đi, ta trước thử một chút, những phương pháp khác có thể để cho sinh cơ thân thể tăng cường hay không!

Trương Huyền lắc đầu, cũng không có biện pháp gì tốt, ánh mắt lần nữa rơi vào trên người Ngụy Như Yên.

Hắn muốn thử dùng Thiên Đạo chân khí!

Thiên Đạo chân khí, có thể để cho thương thế khôi phục rất nhanh, nương theo cấp bậc càng cao hiệu quả càng tốt, mặc dù chưa thử qua có thể cụt tay nối tiếp hay không, nhưng hiệu quả trị liệu đối với tu luyện giả, trải qua vô số lần thí nghiệm, trong lòng sớm đã rõ ràng, không thể nghi ngờ.

Nếu như có thể thay thế Đoạn Tục đan, sẽ không cần hao tốn sức lực tìm kiếm viên đan dược bảy cấp này.

Ngón tay đáp lên cổ tay đối phương, Thiên Đạo chân khí hóa thành dòng suối chảy xuôi.

- Vậy mà tất cả đều tắc nghẽn?

Vốn cho rằng, chân khí rất nhanh liền có thể đi khắp toàn thân, kích phát sinh mệnh lực, ai ngờ mới đi tới không xa, liền ngừng lại.

Kinh mạch toàn thân cô gái này, thế mà giống như thông đạo phong kín, không có lưu thông.

Thu hồi ngón tay.

- Hẳn là thời điểm nàng vẫn còn thai nhi, chịu đến công kích, kinh mạch vì bảo hộ bản thân, tự động phong bế! Nói cách khác, nàng không tỉnh táo lại, chủ động khống chế, kinh mạch căn bản không có cách mở ra, cưỡng ép xung kích, sẽ chỉ hoàn toàn ngược lại...

Rất nhanh liền hiểu rõ chuyện gì xảy ra.

- Thử cái này một chút!

Dọc theo kinh mạch vào không được, Trương Huyền cũng không nhụt chí, cổ tay khẽ đảo, một hộp ngân châm xuất hiện.

Hô!

Nhẹ nhàng lắc một cái, ngân châm bay lượn ra, rơi vào huyệt vị trên người nữ hài, Thiên Đạo chân khí lập tức xuyên thấu qua huyệt đạo lan tràn.

- Ân!

Chân khí vào thân thể, vẻ mặt nữ hài nguyên bản trắng bệch, lập tức trở nên hồng nhuận, phát ra một tiếng hừ nhẹ.

- Có hiệu quả...

Thân thể Ngụy Trường Phong run rẩy.

Nhìn thấy quả nhiên hữu hiệu, Trương Huyền tinh thần đại chấn, chân khí xuyên thấu qua ngân châm, tiếp tục truyền vào trong cơ thể đối phương.

- Không đúng!

Sau khi chân khí tiến vào trong cơ thể, đang định chạy toàn thân, tẩm bổ đối phương, đột nhiên cảm giác được cái gì, Trương Huyền nhíu mày, đang muốn thu hồi ngân châm, chỉ thấy vẻ mặt nữ hài lần nữa biến trắng, thân thể không nhúc nhích, đột nhiên giật giật kịch liệt.

- Nguy rồi...

Con ngươi co rụt lại, bàn tay vồ một cái, chân khí tuôn ra, trong nháy mắt Trương Huyền thu hồi tất cả ngân châm.

Nhưng lúc này đã chậm, nữ hài giống như trúng kịch độc, khóe miệng phun ra bọt mép, thân thể run rẩy mấy lần, trở nên cứng ngắc.

- Chết, chết rồi?

Thân thể Ngụy Trường Phong cứng đờ, vội vàng quan sát, con mắt lập tức trở nên đỏ như máu.

Vốn cho rằng thiếu gia có thể cứu, không nghĩ tới lại... trị chết!

Trong lòng còn có hi vọng, trong chốc lát hóa thành hư không, cả người điên cuồng.

- Cái này...

Không chỉ hắn như vậy, Trương Huyền cũng có chút điên rồi.

Thiên Đạo chân khí có thể trị tổn thương, chưa hề xảy ra vấn đề, làm sao đột nhiên liền xuất hiện biến cố, giết chết người?

- Khẳng định có quan hệ tới Tiên Thiên độc thể của nàng...

Khuôn mặt hắn cực kỳ khó coi.

Đối phương là Tiên Thiên độc thể, Thiên Đạo chân khí, có thể giải bách độc, ngay sau đó bị phản phệ.

Bản thân Ngụy Như Yên liền yếu, lại trái cắn ngược, làm sao còn chịu được, trực tiếp hương tiêu ngọc vẫn.

- Nếu nàng chết, coi như bị linh hồn hạn chế, Ngụy Trường Phong không dám làm gì, khẳng định cũng ghi hận... Huống chi, cam đoan có thể trị với người ta, xuất hiện loại tình huống này, bản thân đập bảng hiệu!

Đầu óc nhanh chóng vận chuyển.

Cái này gọi là chuyện gì!

Người ta vốn đang sống, thậm chí còn có hi vọng phục sinh, kết quả bị hắn trị chết.

Đổi lại ai khác, khẳng định khó có thể tiếp nhận, không lập tức liều mạng đã không tệ.

- Nhất định phải cứu sống!

Biết nếu để cho nha đầu này chết rồi, Ngụy Trường Phong khẳng định sẽ sụp đổ, danh dự bản thân cũng mất sạch, Trương Huyền nhướng mày, ngón tay đáp tới, trong đầu sinh ra thư tịch.

Thời gian nháy mắt xem hết thư tịch.

- Tiểu Phong, ngươi đi ra ngoài trước!

Trương Huyền hít sâu một hơi, bàn giao.

- Ra ngoài?

Vẻ mặt Ngụy Trường Phong khó coi.

- Không sai, nàng cũng không phải tử vong, mà là không chịu nổi lực lượng, ngắn ngủi hôn mê sâu, ta cần dùng thủ pháp độc môn cứu chữa, ngươi rời đi trước...

Trương Huyền khoát tay áo.

- Cái này...

Ngụy Trường Phong sững sờ.

Trái tim hô hấp không còn, thân thể cũng bắt đầu biến cứng, đây là... hôn mê?

Lừa gạt quỷ sao?

- Nhanh lên! Không muốn nàng chết, liền lăn ra ngoài!

Trương Huyền nhướng mày.

- Vâng!

Thấy thiếu gia nổi giận, mặc dù trong lòng nghi hoặc, nhưng Ngụy Trường Phong vẫn cắn răng một cái, đi ra ngoài, đóng kín cửa phòng.

Thấy hắn rời đi, Trương Huyền phun ra một ngụm trọc khí, khoanh chân ngồi dưới đất.

Vừa rồi dùng thư viện dò xét, cũng không phải nói như thế, hôn mê sâu, mà là... thật đã chết rồi!

Nhưng mà, vừa mới tắt thở, linh hồn còn không có rời đi.

Loại tình huống này, coi như Y Sư thất tinh cũng bất lực, nhưng hắn đột nhiên nhớ ra, trong thủ đoạn Mặc Hồn Sinh truyền thừa, vừa vặn có phương pháp dung hợp linh hồn, để cho người ta hoàn hồn.

Cho nên... hắn muốn thử một lần!

Không thử, nữ hài này khẳng định thật sự tử vong, Thần Tiên khó cứu.

- Loại dung hợp linh hồn này, khả năng sẽ có thương tổn hồn phách của ta, nhưng lúc này không quản được nhiều như vậy!

Không nói tín dự ở trước mặt thuộc hạ, chỉ là để hắn tận mắt thấy một nữ hài chết ở trước mặt, liền làm không được.

Coi như sẽ đánh đổi khá nhiều, cũng không lùi bước.

Tinh thần khẽ động, Vu hồn từ mi tâm nhảy ra ngoài.

Lơ lửng ở trên không trung, lập tức nhìn thấy hồn phách của nữ hài, dường như chịu đến một loại thu hút nào đó, đang thoát ly thân thể, rơi vào một thời không khác.

- Định trụ!

Hiểu một khi bị lôi kéo qua, sẽ không cách nào cứu chữa, bàn tay Vu hồn của Trương Huyền bay múa, liên tục kết mấy thủ ấn, bỗng nhiên đè ép xuống dưới.

Thủ đoạn đặc thù của Vu Hồn sư, Chiêu Hồn Dẫn!

Có thể triệu hồi linh hồn, quỷ dị không hiểu.

Soạt!

Bị bàn tay hắn đè ép, hồn phách bất cứ lúc nào cũng sẽ nhảy ra thân thể, hơi nhúc nhích một chút, một lần nữa quay về.

Nhưng chỉ như vậy còn chưa đủ.

Mặc dù bị Chiêu Hồn Dẫn áp chế, hồn lực tạm thời không ly thể, nhưng nương theo tử vong, đã cùng thân thể nằm ở hai thế giới, nhất định phải nghĩ biện pháp để nó dung hợp mới được.

- Đi vào!

Người ở bên ngoài căn bản không làm được, phải giống như lần trước cứu chữa Lộ Xung, đi vào thức hải, Trương Huyền không ngừng, Vu hồn to lớn nhoáng một cái, thẳng tắp chui vào.

Thức hải cực kỳ rộng lớn, một tiểu nữ hài gầy yếu lơ lửng ở cách đó không xa, hai mắt nhắm nghiền.

Chính là hồn phách của Ngụy Như Yên.

- Muốn linh hồn nàng mạnh lên, chỉ có một con đường có thể đi, cái kia chính là... lấy hồn dưỡng hồn!

Hắn xiết chặt nắm đấm.

Hồn phách của đối phương suy yếu, lại không cách nào phù hợp với thân thể, muốn cho nó mạnh lên, chỉ có một phương pháp... tiến hành tẩm bổ linh hồn của nàng.

Mà thủ đoạn tẩm bổ tốt nhất, là lấy hồn dưỡng hồn!

Nói cách khác, tiêu hao linh hồn của hắn, xem như tiếp tế cho đối phương.

Loại thủ đoạn này, mặc dù có thể cứu người, nhưng cũng là hao tổn bản thân, không phải chí thân, bất kỳ Vu Hồn sư nào cũng sẽ không đi làm.

Nói thật, hắn cùng cô gái này, chỉ là lần đầu tiên gặp mặt, đối với chuyện loại hao tổn bản thân này cứu người, cũng có chút do dự.

Nhưng ai bảo hắn làm chết người ta chứ?

Bản thân trồng quả đắng, coi như lại khó uống, cũng phải nuốt xuống!

Nếu không, hắn cũng không cần làm thiếu gia nữa.

Xì xì!

Hồn thể to lớn tới gần nữ hài, hồn lực tinh thuần lấy cánh tay làm thông đạo, lực lượng hùng hậu không ngừng đi vào trong cơ thể đối phương, tiến hành bổ dưỡng.

Nương theo hồn lực tiêu hao, Trương Huyền cực kỳ mệt mỏi.

Hồn lực tẩm bổ, tương đương với tiêu hao bản thân để cho người khác, đối với hồn phách của hắn có tổn thương cực lớn, suy yếu chỉ là thứ yếu, làm không cẩn thận, sẽ để cho hồn phách hắn khó tụ lại, dẫn đến cái chết.

Nhưng đã bắt đầu, liền không cách nào lùi bước, cố nén mệt mỏi, hồn lực liên tục không ngừng cung cấp cho đối phương.

Ở dưới lực lượng của hắn truyền vào, hồn phách của Ngụy Như Yên vốn hư nhược, quả nhiên trở nên hùng hậu hơn rất nhiều.

- Hữu dụng...

Thấy có hiệu quả, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, đang muốn tiếp tục, đột nhiên nhớ tới cái gì, Minh Lý Chi Nhãn nhúc nhích, vừa xem xét, con ngươi đột nhiên co vào, hồn thể không ngừng run rẩy.

- Nguy rồi, Tiên Thiên thai độc... khuếch tán!

Độc Hồn thể

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Trong Minh Lý Chi Nhãn, hồn thể ẩn chứa Tiên Thiên thai độc, trước đó còn duy trì thành một đoàn, tích tụ cùng một chỗ, không đáng chú ý.

Giờ phút này, nương theo hồn lực của hắn yếu bớt, thế mà bắt đầu khuếch tán, đã hội tụ hơn phân nửa hồn thể, bất cứ lúc nào cũng sẽ lan tràn lên.

- Xong...

Vẻ mặt của Trương Huyền trắng bệch.

Tiên Thiên thai độc, đây chính là đồ vật lúc trước Khổng sư cũng không có cách nào, thật muốn tùy ý lan tràn, không cần nghĩ, hồn thể khẳng định sẽ bị hạ độc chết, ai cũng cứu không được!

Vốn là đi Kinh Hồng viện tìm kiếm công pháp áp chế thứ này, kết quả không tìm được, cũng có chút thất vọng, nhưng không để ở trong lòng, cảm thấy chỉ cần cẩn thận, hắn là thời gian ngắn không ngại, ai ngờ... lần này cứu người, linh hồn suy yếu, để nó khuếch tán!

Cái này gọi là chuyện gì!

Cứu người bản thân chết... Cũng coi như độc nhất a!

Đang khóc không ra nước mắt, định rút hồn lực về, liền cảm thấy một dòng nước ấm từ trong cơ thể nữ hài đối diện lao qua.

Bị cỗ lực lượng này va chạm, Tiên Thiên thai độc nguyên bản khuếch tán, giống như thấy được khắc tinh, bị dọa đến vội vàng ẩn núp.

- Cái này...

Con mắt hắn trợn tròn.

Tiên Thiên thai độc này, hắn suy nghĩ rất nhiều biện pháp, cũng không có bất kỳ hiệu quả, làm sao đột nhiên như vậy?

- Chẳng lẽ... Tiên Thiên độc thể?

Con ngươi co rụt lại, nhớ tới một việc, ánh mắt hắn lóe lên.

Thông qua Thiên Đạo thư viện, hắn biết cô gái trước mắt này thân có Tiên Thiên độc thể, nhưng chưa kích hoạt mà thôi.

Chẳng lẽ Tiên Thiên độc thể, có tác dụng khắc chế Tiên Thiên thai độc?

- Không đúng, nàng khả năng không chỉ là Tiên Thiên độc thể, còn có thể là Tiên Thiên... Độc Hồn thể!

Con mắt Trương Huyền tỏa ánh sáng.

Tiên Thiên độc thể, bình thường chỉ là thân thể, tiên thiên có tính kháng độc, bách độc bất xâm, thậm chí dùng kịch độc còn có thể để thể chất càng ngày càng mạnh.

Loại độc thể này, thân thể không e ngại độc dược, nhưng sử dụng dược vật độc chết linh hồn, cũng sẽ chết.

Trừ khi là Tiên Thiên Độc Hồn thể.

Độc Hồn thể, giống như độc thể, đại biểu cho hồn phách cũng có tính chất kháng độc, bách độc bất xâm.

Linh hồn cô gái trước mắt này, có thể trợ giúp bản thân áp chế Tiên Thiên thai độc... Cũng cho thấy, nàng vô cùng có khả năng chính là loại thể chất này.

- Khó trách, coi như hấp thu nhiều bảo vật linh tính như vậy, cũng khó mà sống sót... Tiên Thiên Độc Hồn thể giống như Tiên Thiên độc thể, quá mức nghịch thiên, nàng vốn suy yếu, có thể chịu được mới lạ!

Vẻ mặt Trương Huyền ngưng lại, giờ mới hiểu được.

Tiên Thiên thể chất, vốn đã nghịch thiên, đối phương lại thân kiêm hai loại, có thể sống đến bây giờ, đã rất không dễ dàng.

- Có phải hay không, thử một lần liền biết!

Những suy nghĩ này chợt lóe lên trong óc, Trương Huyền cũng không nghĩ nhiều, tinh thần khẽ động, không truyền hồn lực vào trong cơ thể đối phương, mà là rút ra.

Cô cô cô!

Rút hồn lực trở về, tiếp xúc Tiên Thiên thai độc, nó giống như bị chạm điện lui về phía sau.

- Ha ha, quá tốt rồi!

Đang rầu làm sao giải quyết thứ này, không nghĩ đến linh hồn của nữ hài kia có thể giúp một tay, Trương Huyền hưng phấn cười to, tăng nhanh linh hồn giao lưu.

Xì xì xì!

Hồn lực cùng nữ hài tiến hành trao đổi, trước đó Tiên Thiên thai độc khuếch tán ra, dần dần bị áp chế đến một góc, động cũng không dám động, giống như ở trong thân thể.

Mặc dù trong thời gian ngắn không cách nào khu trừ, nhưng có thể khống chế không dám làm điều ác.

- Không nghĩ tới nhân họa đắc phúc!

Thấy Tiên Thiên thai độc bị áp chế, lúc này Trương Huyền mới thở phào nhẹ nhõm, tràn đầy hưng phấn.

Vốn cho rằng là đơn thuần cứu người, cần hao tổn không ít, làm sao cũng không nghĩ tới, hao tổn là tổn hao, nhưng nhận được hồi báo càng lớn.

Linh hồn dung hợp Tiên Thiên Độc Hồn thể của đối phương, đối với kịch độc cũng có kháng tính, nói cách khác, hiện tại cho dù có người cho hắn dùng độc dược độc sát linh hồn, cũng sẽ không có bất cứ chuyện gì, trái lại có khả năng để linh hồn trở nên càng thêm cường đại.

- Hôm nay liền đến nơi đây!

Lại truyền vào một hồi, cảm thấy mệt mỏi càng ngày càng đậm, lúc này tinh thần của Trương Huyền mới khẽ động, Vu hồn bay ra thức hải đối phương.

Nói thật, Ngụy Như Yên này quá hư nhược, coi như dùng hắn hồn lực tẩm bổ, cũng không phải một lần liền có thể hoàn toàn tỉnh lại.

Hô!

Vu hồn trở lại thân thể, Trương Huyền mở mắt nhìn sang.

Lúc này mặc dù thiếu nữ vẫn không tỉnh lại, nhưng đã có hô hấp và nhịp tim, hơn nữa vẻ mặt cũng hồng nhuận, giống như ngủ say.

Nói cách khác, trải qua hắn tẩm bổ, tạm thời sẽ không có nguy hiểm tính mạng.

Nhưng không nhanh chóng cứu chữa, cũng sẽ không kiên trì được bao lâu, nhục thể của nàng thực quá yếu.

- Được rồi, vào đi!

Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, hô một tiếng.

Kẹt kẹt!

Ngoài cửa phòng, Ngụy Trường Phong cực kỳ khẩn trương vội vàng đi vào, nhìn nữ nhi một cái, lập tức thở phào nhẹ nhõm, lần nữa quay đầu nhìn về phía thiếu gia, lại thấy khuôn mặt hắn trắng bệch, không khỏi tràn đầy áy náy.

Mới vừa rồi nhìn thấy thiếu gia làm chết nữ nhi, hắn không cam lòng, thậm chí muốn ra tay đánh nhau, bây giờ mới biết, thiếu gia là vì cứu nàng!

Thực lực của thiếu gia là Kiều Thiên cảnh đỉnh phong, lại có rất nhiều thủ đoạn, mệt mỏi như thế, tiêu hao bao lớn có thể tưởng tượng...

Hao tổn tâm huyết vì cứu người, bản thân còn hiểu lầm...

- Có lỗi với thiếu gia...

Ngụy Trường Phong cúi đầu, tràn đầy áy náy.

- Ta nói qua, hiệu trung với ta, chỉ cần ta có thể làm, chắc chắn sẽ không lùi bước!

Trương Huyền lắc đầu, thanh âm yếu ớt:

- Thay ta thủ hộ, ta trước khôi phục một chút!

Nói xong không tiếp tục để ý đối phương, cổ tay khẽ đảo, một bình ngọc xuất hiện, tiện tay mở ra, một viên đan dược rơi ở trong lòng bàn tay, hắn thả vào trong miệng.

Chính là Tiểu Hoàn đan mà Vệ Nhiễm Tuyết cho.

Cô cô cô cục cục!

Đan dược vào miệng liền hóa, một cỗ dược lực mênh mông tuôn vào thân thể, nguyên bản hồn phách vì tẩm bổ Ngụy Như Yên mà bị hao tổn, lập tức nhận được bổ dưỡng, chậm rãi khôi phục.

Không biết qua bao lâu, Trương Huyền phun ra một ngụm trọc khí, lần nữa đứng dậy.

Trải qua điều tức và dược lực, Vu hồn bị hao tổn đã hoàn toàn khôi phục, lần nữa khôi phục trạng thái đỉnh cao.

- Thiếu gia!

Ngụy Trường Phong ôm quyền.

- Ân!

Lần nữa nhìn về phía nữ hài trên giường, thấy nàng giống như trước đó, không có biến hóa quá lớn, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm:

- Ta nói hai loại kia, vẫn như cũ rất cần, ngươi đừng ở chỗ này trông coi, mau chóng đi tìm đi!

- Vâng!

Ngụy Trường Phong nhẹ gật đầu, lập tức nhíu mày:

- Thánh dược còn sống, ta cẩn thận suy nghĩ một chút, hình như Hồng Viễn thành thật đúng là có thể tìm được! Nhưng có khả năng còn cần phiền phức thiếu gia dẫn đường!

- Ở đâu?

Trương Huyền nghi hoặc.

Đối phương là cường giả Thánh cảnh, Hồng Viễn thành còn có địa phương không đi được?

- Tại Danh Sư học viện...

Ngụy Trường Phong vò đầu.

- Danh Sư học viện?

Trương Huyền sững sờ.

Nơi này đâu đâu cũng có cao thủ, coi như hắn là Thánh giả cũng không thể đến, tùy tiện xông vào, quả thực phiền phức, cần thiếu gia mang theo đi vào.

- Vâng, Y Sư học viện Vưu Hư Phó viện trưởng, hắn không chỉ là Y Sư, còn có thân phận Dưỡng Dược Sư, nuôi dưỡng không biết bao nhiêu dược liệu, nếu như nói Hồng Viễn thành, ai còn có thể tìm được Thánh dược còn sống, khẳng định là hắn!

Ngụy Trường Phong nói.

- Biết ai có là tốt rồi, mau mau lên đường thôi! Nếu không, kéo thời gian càng dài, cứu trị cũng càng khó!

Trương Huyền gật đầu nói.

- Vâng!

Ngụy Trường Phong lên tiếng.

Thương nghị xong xuôi, hai người ra khỏi phòng, chỉ thấy đám người Tôn Cường, Vương Dĩnh đứng ở trong viện.

- Lão sư!

- Thiếu gia!

Mọi người đồng loạt nhìn qua.

Mấy ngày không thấy, đám người Vương Dĩnh lần nữa có tiến bộ, khí tức trong cơ thể càng thêm hùng hậu.

Nhìn thoáng qua tiểu viện chật hẹp, mấy người đứng ở bên trong hơi có vẻ chen chúc, lại càng không cần phải nói tu luyện, Trương Huyền nhịn không được lắc đầu, nhìn về phía Tôn Cường:

- Ta bảo ngươi tiếp tục tìm tiểu viện rộng rãi hơn, có tìm được chưa?

- Bẩm thiếu gia, tiểu viện chung quanh đây thực sự quá khó tìm...

Tôn Cường lộ vẻ xấu hổ.

Không phải hắn không cố gắng, mà là nơi này tới gần Danh Sư học viện, tiểu viện tốt một chút sớm đã bị những học sinh khác mua, kém lại không cách nào vào ở, xem như hắn, những ngày này không hề nhàn rỗi cũng bất lực.

- Như vậy đi, mấy người các ngươi cũng giúp Tôn Cường đi tìm xem, sớm tìm được sẽ sớm vào ở, nơi này thực quá chật hẹp...

Biết đối phương không hề lười biếng, Trương Huyền không có ý trách cứ, nhìn về phía đám người Vương Dĩnh, phân phó nói.

Một người tìm phiền phức, Vương Dĩnh, Trịnh Dương, Lưu Dương cộng lại, tốc độ sẽ mau hơn không ít.

Bọn họ cũng không thể cả ngày ở trong phòng tu luyện, muốn tiến bộ nhanh hơn, còn cần khổ nhàn kết hợp, ra ngoài đi lại, thuận tiện mở mang kiến thức cũng tốt.

- Vâng!

Đám người Vương Dĩnh gật đầu.

- Chúng ta đi thôi!

Giao phó xong, Trương Huyền không dừng lại, mang theo Ngụy Trường Phong đi đến Danh Sư học viện.

Mặc dù bây giờ hắn còn không có thẻ học viên, nhưng thân là Huyền Huyền hội hội trưởng, đã rất nổi danh, mang một người ra vào học viện, không đáng kể chút nào.

Hao tốn gần nửa canh giờ, mới đi đến Y Sư học viện.

Y Sư học viện, ở trong mười đại học viện, bài danh thứ năm, chỉ có thể coi là thượng trung, có điều bởi vì học viện đặc thù, hầu như tất cả Danh Sư đều không dám trở mặt với người của học viện này.

Bởi vì ai cũng không đảm bảo sẽ không thụ thương, chỉ cần tu luyện, tỷ lệ cầu đến học viện này, so với học viện khác còn lớn hơn nhiều.

Còn chưa tới trung tâm Y Sư tháp, liền thấy người liên tục không ngừng đi tới đi lui, nhân khí cao hơn Luyện Khí học viện rất nhiều.

- Giá cả dược liệu Thánh cấp không ít, cầnrn tiền tài, ngươi chuẩn bị xong chưa?

Trương Huyền vừa đi về phía trước, vừa hỏi.

Hiện tại hắn là một nghèo hai trắng, ai cũng không giúp được, đối phương muốn cứu nữ nhi, tự nhiên phải tự bỏ tiền.

- Ta chuẩn bị một chút, hắn là đầy đủ!

Ngụy Trường Phong gật đầu.

Thân là Linh Tài các Các chủ, mặc dù rất nhiều bảo vật bị Trương Huyền quét sạch, nhưng xử lý xong gia sản, vẫn có không ít tích súc.

Giá cả linh dược Thánh cấp không ít, lấy hắn tích lũy nhiều năm, mua sắm hắn không khó.

- Vậy là tốt rồi!

Nghe hắn có tiền, Trương Huyền không nói thêm lời, đi thẳng về phía trước, chỉ chốc lát, chỉ thấy một tháp cao xuất hiện.

Y Sư tháp!

Kiến trúc của Y Sư học viện rất rộng lớn, Hư viện phó mà đối phương nói, đang ở đây.

Đi theo đằng sau đám người, Trương Huyền đi vào.

Tầng thứ nhất là đại điện cực kỳ rộng lớn, vô số Danh Sư đi lại ở trong đó.

Nơi này bán dược liệu trân quý, càng có Y Sư tọa trấn, chỉ cần là Danh Sư đi ra ngoài thí luyện, hầu như đều sẽ tới, mua sắm dược vật, giải quyết ám thương.

Trương Huyền nhìn quanh một vòng, không biết Phó viện trưởng kia ở nơi nào, đành phải mang theo Ngụy Trường Phong đi tới đài phục vụ.

Thập Diệp hoa

dtv-ebook.com

- Hai vị cần gì?

Thấy bọn họ đi tới, nhân viên phục vụ trước đài vui vẻ hỏi.

Là nữ tử, khoảng ba mươi tuổi, mặc Y Sư phục bạch sắc bó sát người, lông mi có chút thanh tú.

Những người này đều là Danh Sư làm việc ngoài giờ, đạt đến ngũ tinh hạ phẩm, hẳn là giống như Lạc Thất Thất, đều là học viên năm thứ hai.

- Chúng ta muốn gặp Vưu Hư phó viện trưởng!

Trương Huyền đi thẳng vào vấn đề.

- Phó viện trưởng?

Nữ tử sững sờ, mang theo nghi ngờ nhìn qua:

- Có hẹn trước không?

- Không có!

Trương Huyền lắc đầu.

- Vậy thật không tiện, phó viện trưởng bận rộn, không có hẹn trước hoặc triệu kiến, là không thể mang ngươi tới!

Nữ tử lắc đầu.

Một học viện phó viện trưởng, Danh Sư lục tinh đỉnh phong, coi như vương công đại thần muốn gặp, cũng cần sớm hẹn trước, há là một học sinh muốn gặp thì gặp?

Bộ đáng của đối phương, chỉ khoảng hai mươi tuổi, đoán chừng cũng chính là tân sinh năm nhất, loại tiểu nhân vật này, ngay cả quản sự cũng không có tư cách đi gặp, còn muốn gặp phó viện trưởng, thật là người không biết không sợ!

- Vậy làm sao mới có thể hẹn trước hoặc triệu kiến?

Trương Huyền hỏi.

- Ta cũng không biết!

Thấy mình đã nói rõ ràng, đối phương còn không buông tha, ánh mắt lộ ra một tia mất hứng, nữ tử khoát tay áo.

Trương Huyền vò đầu.

Còn tưởng rằng chỉ cần gặp được Vưu phó viện trưởng, hỏi thăm hắn dược liệu, thương định giá cả mua sắm là được, không nghĩ tới người cũng không thấy.

Nhưng suy nghĩ một chút cũng có thể rõ ràng, đường đường phó viện trưởng, thật muốn ai cũng có thể gặp được, vậy không cần tu luyện, không cần chữa bệnh, chỉ gặp người cũng có thể vội vàng chết.

- Đúng rồi, ta có một vật, làm phiền ngươi đưa cho Vưu phó viện trưởng, có lẽ thấy thứ này, liền có thể gặp ta!

Chần chờ một chút, Trương Huyền nói.

- Thật không tiện, ta còn có chuyện phải làm, không phải người đưa tin, không có khả năng giúp ngươi làm những việc này, thật muốn gặp phó viện trưởng, xin ngươi nắm giữ tư cách cùng hắn đối thoại lại đến...

Thấy hắn còn muốn đưa đồ vật, nữ tử lắc đầu, mặt mũi không vui cự tuyệt, liền thấy cổ tay đối phương khẽ đảo, một lệnh bài xuất hiện ở trong lòng bàn tay.

Chính diện lệnh bài, điêu khắc hình vẽ đặc thù, từng dãy kiến trúc san sát, khí thế rộng rãi, chính là Danh Sư học viện.

- Lệnh bài trưởng lão?

Trong lòng lộp bộp một cái, nữ tử chưa nói xong, liền nuốt vào trong miệng.

Thân là học viên năm thứ hai, nàng tự nhiên có thể nhận ra, đây là lệnh bài đại biểu thân phận trưởng lão, một tân sinh, tại sao có thể có thứ này?

Đang khiếp sợ, chỉ thấy cổ tay thanh niên lật qua lật lại, lại lấy ra hai lệnh bài tương đồng.

- Ta có ba lệnh bài, ngươi nhìn cái nào cùng phó viện trưởng quan hệ tốt, liền làm phiền ngươi hỗ trợ đưa cái đó!

Tướng lệnh biển hiệu tiện tay ném trên bàn, Trương Huyền nói.

- Chuyện này...

Nữ tử giật nảy mình, vội vàng cầm một cái, chỉ thấy đằng sau ghi hai chữ Mi Trúc.

- Mi Trúc? Thú viện Mi viện trưởng?

Bờ môi run rẩy, mở ra lệnh bài thứ hai, con mắt càng tối đen.

Triệu Bính Tuất.

Luyện Khí học viện Triệu viện trưởng!

- Đồng thời nắm giữ lệnh bài của Mi viện trưởng, Triệu viện trưởng?

Run rẩy lật lệnh bài thứ ba lên, nữ hài cảm giác như bị điện giật.

Vệ Nhiễm Tuyết, Kinh Hồng viện viện trưởng!

Thập đại trưởng lão, từng cái cao ngạo như mây, coi như nàng là học viên năm thứ hai, cũng chưa thấy qua mấy lần, nhiều nhất ở thời điểm trường chúc mừng hoặc buổi lễ long trọng, xa xa có thể nhìn thấy.

Bình thường gặp cũng gặp không được, nhưng vị này một hơi lấy ra ba lệnh bài tư nhân...

Nữ tử cảm giác sắp khóc.

Còn tưởng rằng là tân sinh, không nghĩ tới có bối cảnh lớn như thế.

Ngươi đã lợi hại như vậy, trực tiếp đi tìm Vưu phó viện trưởng không được sao, còn nói nhảm nhiều như vậy làm gì...

Đang dọa đến sắc mặt trắng bệch, liền nghe thanh niên đối diện nghi ngờ hỏi:

- Làm sao vậy? Chẳng lẽ những lệnh bài này vô dụng? Vậy mà đám người kia còn khoác lác lung tung... hừ! Quay đầu tìm bọn hắn hỏi một chút, thực sự không thể, bảo bọn hắn qua a...

- Khụ khụ!

Nữ hài suýt chút nữa bị hù chết.

Nói ba đại viện trưởng khoác lác... Còn gọi qua...

Vị này đến cùng là ai a?

Buồn cười mới vừa rồi nàng còn thái độ như thế...

Thân thể nhoáng một cái, gương mặt xinh đẹp trắng bệch:

- Không cần... Thứ này hữu dụng!

Sợ nói nhiều chọc đối phương chán ghét, vội vàng đưa lệnh bài trở về, đi ra quầy phục vụ:

- Mời đi theo ta!

Mặc kệ đối phương mới vừa rồi nói thật hay giả, có thể một hơi lấy ra ba lệnh bài trưởng lão, thân phận đã không phải là nàng có thể đoán.

- Được!

Thấy lệnh bài trưởng lão thật hữu dụng, Trương Huyền gật gật đầu, cùng Ngụy Trường Phong theo sau lưng đi thẳng về phía trước.

Không lâu sau, đi ra Y Sư tháp, tới trước một biệt viện rộng lớn.

- Đây chính là trụ sở của Vưu phó viện trưởng!

Nữ tử chỉ.

Trương Huyền nhìn sang.

Không hổ là chỗ ở của phó viện trưởng, so với biệt viện của Hồ Yêu Yêu còn rộng lớn hơn nhiều, trong đó có trận pháp bao phủ, thấy không rõ lắm, có điều có thể cảm nhận được, linh khí trong đó tinh thuần, nồng nặc, qua lại vây quanh, cho người ta một loại cảm giác nặng nề.

Đông đông đông!

Nữ tử tiến về phía trước một bước, gõ cửa.

Kẹt kẹt!

Một trung niên đi ra.

- Tôn lão sư, hai vị này muốn gặp Vưu viện trưởng...

Nữ tử vội nói.

- Gặp viện trưởng?

Tôn lão sư nhíu mày, nhìn Trương Huyền một cái, phát hiện mình không nhận ra, lập tức rơi vào trên người Ngụy Trường Phong, ánh mắt sáng lên:

- Nguyên lai là Linh Tài các Ngụy các chủ tới, ta đi bẩm báo gia sư!

Ngụy Trường Phong là cường giả Thánh cảnh, là nhân vật nổi danh Hồng Viễn thành, không ít người đều gặp đồng thời nhận biết.

Ngụy Trường Phong nhẹ gật đầu.

Tôn lão sư xoay người đi vào, nữ tử ở một bên dọa đến suýt chút nữa ngồi dưới đất.

Vừa rồi tên này đi theo sau lưng thanh niên, một câu cũng không nói, còn tưởng rằng là hạ nhân, nằm mơ cũng không nghĩ tới, lại là Linh Tài các Các chủ!

Cường giả Thánh cảnh làm hạ nhân... thanh niên này đến cùng là ai?

Mặt nàng trong nháy mắt trắng bệch.

Tôn lão sư đi vào tiểu viện, rất nhanh vội vã tới gần, khẽ khom người:

- Hai vị, mời!

- Ân!

Không để ý tới nữ tử kinh ngạc sắp ngốc mất, Trương Huyền nhấc chân đi vào.

Vừa tiến vào tiểu viện, lập tức cảm thấy mùi thuốc xông vào mũi, linh khí nồng nặc, giống như gió lốc quanh quẩn ở bên tai, phát ra thanh âm nghẹn ngào.

- Linh khí hối minh?

Trương Huyền sững sờ.

Loại tiếng vang này, không chỉ linh khí hình thành, mà là hội tụ vô số bảo vật, hình thành hòa âm.

Ngẩng đầu nhìn về phía trước, chỉ thấy trong sân, là dược viên không lớn, chỗ linh khí hối minh đang ở trong đó, bên trong trồng đủ loại cây cối, muôn hồng nghìn tía, để người ta nhìn lên một cái, tinh thần liền sảng khoái.

- Đoạn Âm Thảo, Nhất Tiếu Hoa, Thất Tâm Lưu Lan... Nơi này thế mà có nhiều Thánh dược như vậy?

Trương Huyền nhíu mày.

Mặc dù Dươc viên này không lớn, chỉ có mấy trăm dược vật, nhưng từng cái cấp bậc không thấp, thậm chí Thánh dược cũng thấy được mấy gốc.

- Ân? Thập Diệp hoa?

Vừa đi về phía trước vừa quan sát, đột nhiên ánh mắt hắn sáng lên.

Thập Diệp hoa, dược vật Thánh cấp.

Hoàn toàn chín muồi, mười lá cây nở rộ mười đóa hoa màu sắc khác nhau, đối ứng ba hồn bảy phách của người, Ngụy Như Yên dùng thứ này tẩm bổ linh hồn, nhanh thì ba ngày, chậm một tuần, khẳng định có thể để cho nàng tỉnh táo lại.

- Thiếu gia, gốc Thập Diệp hoa kia, có thể hay không?

Đang đang quan sát, Ngụy Trường Phong truyền âm, rất hiển nhiên, vị Linh Tài các Các chủ kia cũng nhìn thấy bụi dược liệu này.

Vì cứu chữa nữ nhi, hắn lý giải dược liệu cũng không yếu.

- Ân, gốc Thập Diệp hoa này có thể cứu con gái của ngươi, có điều, nếu như hoa nở mà nói, công hiệu sẽ mạnh lên không ít.

Trương Huyền gật đầu.

Gốc Thập Diệp hoa này, là trạng thái phiến lá, cách nở hoa còn có một đoạn thời gian.

Nhưng Ngụy Như Yên khẳng định không đợi được, coi như không đạt tới công hiệu lớn nhất, cứu mạng còn có thể làm được.

Nghe được thiếu gia xác nhận, Ngụy Trường Phong thở phào nhẹ nhõm, trong mắt tràn đầy kích động.

- Lão sư, Ngụy các chủ đến rồi!

Hai người mới vừa nói xong, tiếng của Tôn lão sư vang lên, lập tức liền thấy một lão giả ở cách đó không xa, khom người bón phân cho cây cối.

Bộ dáng sáu, bảy mươi tuổi, chòm râu hoa râm.

Phía trước hắn là một đóa hoa đỏ tươi, phía trên hoa văn rõ ràng, mang theo vẻ yêu diễm, lão giả nhẹ nhàng đào đất, đổ vào một chậu chất lỏng đỏ tươi, chậm rãi lấp bùn đất về.

- Yêu Huyết Hoa?

Trương Huyền nhíu mày.

Cây hoa này, hắn nhận biết, mặc dù cũng là dược vật Thánh cấp, nhưng có rất ít người trồng.

Không phải bởi vì đóa hoa không có tác dụng lớn, mà là nuôi dưỡng quá khó khăn.

Bởi vì thứ này chỉ có máu tươi tẩm bổ, mới có thể sống sót!

Nuôi một đóa hoa như vậy, ít nhất phải săn giết mười con Linh thú trở lên, cực kỳ đáng sợ.

- Xem ra niên kỉ của vị Vưu phó viện trưởng này không nhỏ...

Mặc dù khó nuôi, nhưng công hiệu lại cực lớn, một khi thành thục phục dụng, có thể để người ta tăng huyết khí, kéo dài tuổi thọ.

Vưu phó viện trưởng tĩnh tâm chăn nuôi, chỉ sợ chính là vì mục đích này.

Nếu không, đường đường Danh Sư, làm sao có thể lao tâm lao lực nuôi dưỡng nó.

- Ân!

Khoát tay áo, lão giả cũng không xoay người, mà giẫm bằng mặt đất, lúc này mới rửa mặt rửa tay một cái, xoay người nhìn lại.

- Nghe qua đại danh của Ngụy các chủ, lúc này còn là lần đầu tiên gặp.

Vưu phó viện trưởng cười nhìn qua.

- Tại hạ cũng sớm nghe nói Vưu phó viện trưởng, am hiểu nuôi dưỡng dược liệu, hôm nay gặp mặt, quả nhiên mở rộng tầm mắt!

Ngụy Trường Phong ôm quyền.

- Không tính là am hiểu gì, chỉ là yêu thích mà thôi. Không biết Ngụy các chủ đột nhiên đến thăm là có chuyện gì?

Vưu phó viện trưởng hỏi.

Tất cả mọi người là cường giả Thánh cảnh, mặc dù chưa từng gặp mặt, nhưng cũng nghe tên, không cần thiết hàm súc.

Chưa từng gặp nhau, đột nhiên đi tới, muốn nói không có việc gì, hắn khẳng định không tin.

- Vưu phó viện trưởng người sảng khoái nói chuyện cũng sảng khoái, tại hạ đến đây, quả thực là có việc muốn nhờ...

Ngụy Trường Phong khom người:

- Tại hạ muốn mua gốc Thập Diệp hoa kia của phó viện trưởng!

- Thập Diệp hoa?

Nhìn thoáng qua cây dược liệu phun ra nuốt vào linh khí trong viện kia, Vưu phó viện trưởng lắc đầu:

- Thật không tiện, bụi dược liệu này không bán!

Vẻ mặt của Ngụy Trường Phong quýnh lên:

- Tại hạ cầu bụi dược liệu này là vì cứu người, mong phó viện trưởng thành toàn...

- Ta đã nói không bán, Tôn Nguyên, tiễn khách!

Vưu phó viện trưởng khoát tay áo.

- Vâng!

Tôn lão sư Tôn Nguyên đi lên phía trước, khẽ khom người:

- Hai vị, mời!

- Cái này...

Ngụy Trường Phong vội mở miệng:

- Ta biết tùy tiện xin thuốc có chút đường đột, nhưng ta thật vì cứu người, giá cả bao nhiêu, phó viện trưởng cứ mở miệng, chỉ cần ta có thể giao nổi, nhất định sẽ không tiếc!

Giá cả

dtv-ebook.com

- Không phải vấn đề giá cả, mà là những dược liệu này, lão sư không bán ra, mong được tha thứ!

Tôn Nguyên khoát tay áo.

Ngụy Trường Phong cắn răng.

Chỉ cần đối phương bán ra, dù táng gia bại sản, mình cũng khẳng định mua sắm, nhưng người ta không bán, cũng không thể đoạt a?

Không nói trước hắn chưa hắn có thể là đối thủ, chỉ nói nơi này là Danh Sư học viện, liền để hắn không dám có ý khác.

- Ta là vì cứu nữ nhi của mình, nàng rất cần Thánh dược ôn nhuận linh hồn, mong Vưu viện trưởng thành toàn...

Ngụy Trường Phong hít sâu một hơi, quỳ rạp xuống đất.

- Ai!

Nhìn thấy động tác của hắn, Trương Huyền than thở.

Vì nữ nhi, hắn đã liên tục hai lần quỳ xuống.

Đường đường cường giả Thánh cảnh, vì cứu nữ nhi, tôn nghiêm gì cũng từ bỏ, cái gì cũng có thể không cần, cái này... Chính là cha mẹ!

Đáng thương lòng cha mẹ trong thiên hạ!

Vì con cái, cái gì cũng có thể làm, cái gì cũng có thể từ bỏ, loại thương yêu này, đơn thuần mà vô tư, vĩ đại mà nặng nề.

- Ta nói không bán, coi như ngươi quỳ chết ở đây, cũng sẽ không thay đổi, đi đi!

Vẻ mặt Vưu phó viện trưởng không thay đổi, khoát tay áo.

- Vưu viện trưởng...

Ngụy Trường Phong trướng đỏ bừng, móng tay nắm đến trong thịt.

Tất cả mọi người là cường giả Thánh cảnh, cúi đầu không thấy ngẩng đầu thấy, không nghĩ tới quỳ xuống cầu khẩn, đối phương cũng không động.

Thấy đối phương không cho thể diện, Trương Huyền lắc đầu, đang định tiến lên hỗ trợ khuyên mấy câu, liền nghe bên ngoài tiểu viện vang lên tiếng đập cửa.

Đông đông đông đông!

Tôn Nguyên nghi ngờ nhìn thoáng qua, đi về phía trước, không lâu sau, một trung niên theo ở phía sau đi đến.

- Vưu viện trưởng, gia sư luyện đan cần một gốc Hàm Nguyên thảo Thánh cấp!

Trung niên nhân ôm quyền.

- Hàm Nguyên thảo?

Vưu phó viện trưởng nhẹ gật đầu:

- Tôn Nguyên, đi lấy cho Trác sư!

- Vâng!

Tôn Nguyên gật đầu, đi vào dược viên, không lâu sau, liền lấy tới một thực vật màu xanh nhạt.

- Đa tạ!

Trung niên nhân gật đầu, cổ tay khẽ đảo, mấy viên linh thạch thượng phẩm xuất hiện ở trước mắt:

- Đây là tiền thuốc!

Quang mang lấp lánh, không nhiều không ít, vừa vặn mười viên.

Vưu viện trưởng thu hồi linh thạch, trung niên nhân cầm dược liệu xoay người rời đi.

Một trận giao dịch, không quá mấy phút.

- Vưu viện trưởng, không phải nói không bán sao? Vì sao vị Trác sư này tới, liền trực tiếp bán ra?

Thấy đối phương tuỳ tiện mua đi, mà bản thân quỳ xuống cũng không bán, Ngụy Trường Phong xiết chặt nắm đấm, trên đầu toác ra gân xanh.

Trương Huyền cũng nhíu mày.

Nếu như nguyên tắc của đối phương là không bán, thì xem như hắn cũng không tiện nhiều lời, nhưng Trác sư tới, trực tiếp bán, nhưng đối với Ngụy Trường Phong lại không bán...

Đối đãi khác nhau, cũng có chút quá phận a!

- Lão sư của Trác sư, là Đan viện Lục Phong viện trưởng, hắn mua là dùng để luyện chế đan dược cấp sáu, tự nhiên sẽ bán, mà ngươi... dường như chúng ta còn không có giao tình này, không phải muốn bán là bán!

Vưu viện trưởng khẽ nói.

- Ta...

Ngụy Trường Phong cắn răng.

Quả thực, hắn cùng đối phương chỉ là lần đầu tiên gặp mặt, không có giao tình, đối phương bán cho ngươi là nhân tình, không bán cho ngươi là công đạo, quả thực không phải vấn đề tiền.

- Không thể nói như thế, công hiệu lớn nhất của dược vật, là cứu người. Thầy thuốc như cha mẹ, không có khả năng bởi vì giao tình yêu ghét, mà không để ý bệnh nhân, do đó tử vong! Nữ nhi của Ngụy các chủ, ngàn cân treo sợi tóc, chỉ có Thập Diệp hoa kéo dài tính mạng, mong Vưu viện trưởng thành toàn!

Trương Huyền nhìn không được nữa, tiến lên một bước, ôm quyền nói.

- Chúng ta nói chuyện, có phần ngươi chen vào sao? Ngươi là ai?

Vưu phó viện trưởng nhíu mày.

Hắn là Danh Sư lục tinh, địa vị tôn sùng, lại thêm thân là Y Sư học viện phó viện trưởng, lúc nào bị người giáo huấn, huống chi là một thanh niên hai mươi tuổi.

- Tại hạ Trương Huyền, là tân sinh năm nay mới vừa tới!

Trương Huyền nói.

- Ta còn tưởng là ai, nguyên lai ngươi chính là Trương Huyền kia?

Vưu phó viện trưởng sửng sốt một chút, lập tức cười lạnh:

- Ta nghe qua ngươi, mặc dù được đám người Mi viện trưởng, Triệu viện trưởng coi trọng, nhưng mà ở trước mặt ta vẫn là vãn bối, không có tư cách lên tiếng!

- Một tân sinh, đi tới học viện, không học tập cho giỏi, ỷ vào mấy phần thiên phú, khắp nơi rêu rao, huyên náo người người oán trách, quả thực có nhục danh tiếng của Danh Sư. Nếu là đệ tử của ta, đã sớm trục xuất sư môn!

Nói đến đây, hắn nhìn về phía Trương Huyền, lộ ra một chút khinh bỉ, khoát tay áo:

- Được rồi, thừa dịp tâm tình của ta còn không có hoàn toàn xấu, lập tức rời đi, nếu không, đừng trách ta không khách khí.

- Không khách khí?

- Không sai! Tân sinh phải có bộ dạng của tân sinh, liền phải tuân thủ quy tắc của tân sinh, không biết tốt xấu, không biết đại cục, không tuân trưởng ấu, không tuân thủ lễ nghi... Nếu như lại ở đây lải nhải, ta không ngại thay lão sư ngươi, giáo huấn ngươi một trận!

Vưu phó viện trưởng chắp hai tay sau lưng, hất ống tay áo.

- Thay lão sư ta giáo huấn ta? Không nói trước ngươi có tư cách này hay không, cho dù có... cũng không tới phiên ngươi!

Thấy ngữ khí của đối phương bất thiện, đối với hắn ôm thành kiến rất lớn, Trương Huyền lắc đầu, tiến về phía trước một bước:

- Bôi nhọ danh tiếng Danh Sư, không phải ngươi định đoạt, mà từ Danh Sư đường cùng học viện quyết định! Lại nói, mặc dù nơi này là biệt viện của ngươi, nhưng cũng là tài sản chung của học viện, đuổi ta đi... Ngươi có tư cách này sao? Ta nhớ được...

Nhẹ nhàng cười một tiếng, thần sắc của Trương Huyền lạnh nhạt nhìn qua:

- Ngươi... Còn không phải viện trưởng a?

Người khác kính hắn, hắn kính người khác.

Mới mở miệng liền nhục danh tiếng của Danh Sư, trục xuất sư môn... Coi như tính khí của hắn khá hơn nữa, cũng có chút nhịn không được.

Danh Sư, nặng nhất thanh danh.

Nguyên nhân chính là như thế, dù biết rõ cứu chữa Ngụy Như Yên sẽ hao tổn linh hồn, nguyên thần bị hao tổn, cũng sẽ không tiếc.

Đối phương mới mở miệng, liền rêu rao khắp nơi, trục xuất sư môn, tương đương với trần trụi nhục mạ, đã xúc phạm ranh giới cuối cùng của hắn.

- Làm càn! Ngươi có biết đang nói chuyện với người nào không?

Không nghĩ tới một tân sinh lại dám phản bác, Vưu phó viện trưởng tức giận đến sắc mặt trầm xuống.

- Nói chuyện với người nào, ta tự nhiên biết, Danh Sư lục tinh Vưu Hư, Y Sư học viện phó viện trưởng! Ta biết nói chuyện với ai, nhưng ngươi biết mình đang nói chuyện với ai không?

Sống lưng thẳng tắp, cả người như một cây trường thương, mang theo khí tức lăng lệ, Trương Huyền ngạo khí bức người.

- Tại hạ là khách quý của Mạc đường chủ, Mi, Triệu, Vệ viện trưởng, cầm trong tay ba lệnh bài trưởng lão; có hai đại chức nghiệp Luyện Khí sư lục tinh, Kinh Hồng sư lục tinh! Tùy ý vũ nhục ta, mở miệng uy hiếp... Ta nhìn không phải ta làm càn, mà là ngươi đi?

Tôn nghiêm của Danh Sư không thể nhục.

Huống chi, hắn là Thiên Nhận Danh Sư!

- Ngươi...

Vưu phó viện trưởng híp mắt lại.

Sự tình của Trương Huyền, hắn nghe qua, vừa đến học viện, liền làm dư luận xôn xao, lão sinh tân sinh vỡ tổ không nói, lão sư tầm đó cũng thảo luận kịch liệt.

Đối với loại người không tuân thủ quy củ này, bản thân hắn liền không thích, muốn giáo huấn một lần, cho cái ra oai phủ đầu, không nghĩ tới, thế mà bị ở trước mặt phản bác.

Đối phương nói không sai, cầm trong tay lệnh bài trưởng lão của ba đại viện trưởng, tương đương với những trưởng lão này đích thân tới, thật đuổi hắn đi, tương đương với không nể mặt bọn họ, quả thực không ổn thoả.

Mặc dù hắn cũng là Danh Sư lục tinh đỉnh phong, nhưng so với rất nhiều viện trưởng vẫn kém một bậc.

- Tại hạ mang theo thuộc hạ tới, chỉ là muốn mua Thánh dược, có điều kiện gì, nói là được, đường đường Danh Sư lục tinh, nhưng nhằm vào cá nhân ta, tùy ý vũ nhục, nếu như ta báo chuyện này cho học viện, không biết học viện có thể điều tra hay không?

Không để ý tới đối phương phẫn nộ, Trương Huyền hừ lạnh.

- Ngươi... Ngươi rất tốt!

Không nghĩ tới bản thân nhất thời giận ngữ, bị đối phương bắt tay cầm, sắc mặt của Vưu Hư phó viện trưởng tái xanh.

Danh Sư coi trọng thân phận, đường đường Danh Sư lục tinh, không bán thì không bán, mở miệng vũ nhục một vị Luyện Khí sư lục tinh, quả thực làm trái phong độ cùng uy nghiêm của Danh Sư.

Thật muốn báo lên học viện, trừng phạt lớn chắc chắn sẽ không có, nhưng nhắc nhở là tránh không khỏi, một khi truyền đi, làm không cẩn thận sẽ càng thêm mất mặt.

Đã sớm nghe nói gia hỏa này quỷ dị cực kỳ, không nghĩ tới, nói cũng sắc bén như vậy.

Biết tiếp tục đấu võ mồm với đối phương, làm không cẩn thận còn phải ăn thiệt thòi, Vưu Hư phó viện trưởng không dây dưa vấn đề này nữa:

- Thập Diệp hoa, là ta vất vả bồi dưỡng, nếu quả thật muốn mua, cũng không phải là không thể bán!

Thấy hắn đột nhiên đổi giọng, Trương Huyền cùng Ngụy Trường Phong liếc mắt nhìn nhau, từng người nghi hoặc.

- Nhưng giá cả sẽ cao chút!

Vưu phó viện trưởng nói.

- Mời nói!

Ngụy Trường Phong ôm quyền.

Mặc dù không biết vì cái gì đối phương đột nhiên cải biến ý, nhưng có thể bán ra, dù sao cũng tốt hơn mua không được.

- Ta cần một gốc Vân Vụ hoa, nếu như ngươi có thể ở trong hai ngày, lấy tới cho ta một gốc, có thể trực tiếp đưa ngươi Thập Diệp hoa!

Vưu phó viện trưởng nói.

- Vân Vụ hoa?

Trương Huyền cau mày.

Mặc dù hắn là Y Sư tứ tinh, lý giải không ít dược liệu, nhưng chưa từng nghe qua loại thuốc này.

Đang muốn hỏi một chút, đến cùng là cái gì, chỉ thấy sắc mặt của Ngụy Trường Phong trắng nhợt, thân thể run rẩy.

- Ngươi biết thứ này?

Trương Huyền nhịn không được hỏi.

- Vân Vụ hoa, là một loại cây cối đặc hữu ở Vân Vụ lĩnh trong Hồng Viễn sơn mạch, cũng không phải dược liệu... bỏ lá vào nước đun sôi, sẽ

sinh ra hơi nước nồng đậm, tựa như mây mù, cực kỳ đẹp mắt, là một loại lá trà trân quý!

Ngụy Trường Phong nói.

- Lá trà? Dùng một gốc trà, đổi lấy Thập Diệp hoa?

Trương Huyền sững sờ.

Thập Diệp hoa là dược vật Thánh cấp, giá trị ít nhất mười viên linh thạch thượng phẩm trở lên, dùng một gốc trà trao đổi... Có phần quá rẻ đi!

- Ân!

Ngụy Trường Phong gật đầu, muốn nói cái gì, cuối cùng ngừng lại, mà ngẩng đầu nhìn về phía Vưu phó viện trưởng:

- Tốt, ta đáp ứng!

- Vậy là tốt rồi, ta liền chờ tin tức tốt của ngươi!

Vưu phó viện trưởng nhẹ nhàng cười một tiếng, khoát tay áo.

- Yên tâm! Chỉ hy vọng ngươi có thể tuân thủ ước định, đến lúc đó cho ta Thập Diệp hoa!

Hít sâu một hơi, Ngụy Trường Phong xiết chặt nắm đấm, lập tức gọi Trương Huyền một tiếng:

- Thiếu gia, chúng ta đi thôi!

Thấy bọn họ thương nghị xong, Trương Huyền cũng không nhiều lời, hai người đi ra tiểu viện.

Mới vừa rời đi, Tôn Nguyên nhịn không được nhìn về phía lão giả trước mắt:

- Lão sư, Vân Vụ lĩnh Thánh thú tụ tập, coi như người tinh thông thuần thú như Mi viện trưởng, thực lực lại mạnh mẽ tiến vào, cũng rất khó trở về... Ngươi để Ngụy các chủ đi hái Vân Vụ hoa, có phải quá nguy hiểm hay không?

- Nguy hiểm? Ta đương nhiên biết nguy hiểm. Ngụy Trường Phong làm những chuyện kia, ngươi cũng không phải chưa nghe qua... Loại gieo họa này, chết tốt nhất! Còn Trương Huyền kia, mắt không trưởng ấu, không biết tôn ti, cùng đi tốt nhất, không đi, cũng cho hắn biết, Danh Sư lục tinh... Không phải có thể tuỳ tiện đắc tội!

Vưu phó viện trưởng cười lạnh.

Là của ngươi!

dtv-ebook.com

- Vân Vụ hoa này có vấn đề gì không?

Đi ra biệt viện, Trương Huyền nhịn không được nhìn về phía Ngụy Trường Phong cách đó không xa.

Tên kia mới đầu không bán, đột nhiên lại bán, hơn nữa giá cả thấp như vậy, để hắn cực kỳ kỳ quái.

- Không có vấn đề gì, nhưng mà không dễ hái mà thôi, thiếu gia yên tâm, ta nhất định có thể tìm thứ này tới, cứu sống con gái của ta!

Ngụy Trường Phong cười cười, trên mặt tràn đầy kiên định.

- Thật đơn giản như vậy?

Trương Huyền không quá tin tưởng.

Vưu phó viện trưởng này xem xét liền biết không phải người dễ sống chung, thật dễ dàng như vậy, vừa rồi sao không bán Thập Diệp hoa, lại dùng một gốc trà đến trao đổi?

- Thiếu gia không cần lo lắng, chỉ là khá phiền toái mà thôi, không có vấn đề quá lớn!

Ngụy Trường Phong nói.

Cứu nữ nhi là sự tình của hắn, không thể để cho thiếu gia đi theo mạo hiểm.

Mặc dù ở ngoài cửa, không biết trong phòng xảy ra chuyện gì, nhưng thiếu gia vì khôi phục, nuốt một viên Tiểu Hoàn đan lục tinh, vậy thì cho

thấy hao tổn bao lớn, có thể nói kinh khủng.

Vì cứu nữ nhi của hắn, thiếu gia đã trả giá nhiều như vậy, làm sao lại để cho hắn lo lắng?

- Không có vấn đề tốt nhất! Nếu quả thật quá khó khăn, sớm nói cho ta, mặc dù thực lực của ta không bằng ngươi, nhưng thủ đoạn bảo mệnh vẫn phải có!

Thấy đối phương không nguyện ý nhiều lời, Trương Huyền bàn giao một câu.

- Đa tạ Thiếu gia!

Ngụy Trường Phong nhẹ gật đầu:

- Vân Vụ lĩnh cách nơi này có chút xa, hai ngày hơi gấp rút, ta trước chuẩn bị một chút liền đi!

- Ân, nhanh đi!

Trương Huyền khoát tay áo.

Mặc dù hắn cảm thấy có chút kỳ quái, nhưng tưởng tượng Ngụy Trường Phong là cường giả Thánh cảnh, lại thêm thân là Linh Tài các Các chủ, tình cảnh gì chưa thấy qua, nên không nghĩ nhiều nữa.

Hô!

Cáo từ Trương Huyền, Ngụy Trường Phong không ngừng lâu, thân thể khẽ động, bay về phía trời cao, thời gian qua một lát liền biến mất.

Tốc độ phi hành của cường giả Thánh cảnh cực nhanh, không cần Linh thú, cũng có thể ngày đi vạn dặm.

- Được rồi, ta cũng trở về a!

Thấy hắn rời đi, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, lập tức cảm thấy mệt mỏi tràn vào trong đầu.

Gặp Hồ Yêu Yêu, nhìn Kinh Hồng thư tịch, đủ loại tu luyện, thành lập học hội, lại thêm cứu chữa Ngụy Như Yên, sự tình liên tiếp, đã gần hai ngày hai đêm không ngủ.

Giờ phút này cực kỳ mệt mỏi, rời Y Sư học viện, thẳng tắp đi đến khu tinh anh.

Mới đẩy cửa đi vào, chỉ thấy Lạc Thất Thất hưng phấn tiến lên đón:

- Lão sư!

Trương Huyền hôn mê, vì chiếu cố, nàng chuyên môn làm một chìa khóa, như vậy ra vào cũng thuận tiện.

- Tới rồi...

Trương Huyền gật gật đầu.

Huyền Huyền hội thành lập, thời điểm thương nghị điều lệ chế độ, liền để nàng về nghỉ ngơi, gần đây đối phương một mực chiếu cố mình, cũng tương đối vất vả.

- Lão sư, lúc sáng sớm Hồ Yêu Yêu học trưởng liền đến...

Lạc Thất Thất hạ giọng.

- Ân!

Trương Huyền lên tiếng.

Đêm qua, giáo huấn xong nha đầu tự cho là đúng này, bảo đối phương ngày thứ hai đến đưa tin, xem ra coi như đúng giờ.

Đi vào đại sảnh, quả nhiên thấy Hồ Yêu Yêu đã đợi ở bên trong, không có cao ngạo cùng yêu diễm như trước đó, ngược lại nhìn về phía hắn,

trong mắt mang theo kính sợ.

Chuyện ngày hôm qua, để nàng sợ.

Cũng khó trách, tất cả thủ đoạn, thả ở trên người Trương Huyền, không có tác dụng gì không nói, còn bị hắc một quân, bị lão sư trách mắng... Lại thêm tu luyện qua Nghê Thường Liên Y Vũ hắn sửa đổi, quả thực bất phàm, lại không biết tốt xấu, cũng không xứng xưng hô yêu nghiệt.

- Trương sư...

Hồ Yêu Yêu đi tới gần, cắn răng, có chút khom người.

Không hổ là nhân vật trên Hoa Khôi bảng, mặc dù chỉ là Danh Sư phục rất bình thường, nhưng nhất cử nhất động, đều cho người ta khí tức yêu mị, khiến người tâm động thần phi.

Nhất là dưới quần áo, dáng người xinh đẹp như ẩn như hiện, càng khiến người ta miên man bất định.

Đối với những cái này, Trương Huyền không thèm để ý, nhàn nhạt nhìn qua:

- Ngươi có biết, vì sao ta thu ngươi làm học đồ không?

Hồ Yêu Yêu gật đầu:

- Trương sư là muốn ta nói ra vị trí chỗ ở cũ của Ngô Dương Tử!

Nói xong liền không khỏi buồn bực.

Nàng là Yêu Nghiệt hội hội trưởng, thiên tài nổi danh học viện, dáng dấp lại xinh đẹp như vậy... làm học đồ một tân sinh như ngươi, còn không tình nguyện... Suy nghĩ một chút cũng chóng mặt.

Thật không biết tại sao trên thế giới lại có quái thai như vậy!

Vốn mị lực của nàng vô cùng lớn, chỉ cần là nam nhân, gặp qua một lần đều sẽ thân bất do kỷ, ngoan ngoãn nghe lời, gặp phải vị này mới biết được, chút mị lực ấy của nàng, ở dưới nhãn lực của đối phương, khả năng không bằng một viên linh thạch thượng phẩm.

- Ân, nói đi!

Thấy nàng biết thân phận và địa vị của mình, Trương Huyền hài lòng gật đầu.

Nói không sai, thu nàng làm học đồ chính là ý tứ này. Nếu không, muốn gia hỏa tính khí cổ quái như vậy theo làm gì? Bản thân lại không thiếu hạ nhân.

- Chỗ kia ta nói, ngươi cũng sẽ không tin tưởng, như vậy đi, Trương sư muốn đi, hiện tại ta có thể mang các ngươi qua!

Hồ Yêu Yêu không giấu diếm nữa, nói.

- Tốt, dẫn đường đi!

Trương Huyền khoát tay áo.

Dù cực kỳ mệt mỏi, nhưng cách trời tối còn sớm, nếu như có thể tìm được, nhìn xem cũng tốt, đằng sau liền có thể giảm bớt không ít phiền phức.

- Ân!

Hồ Yêu Yêu gật gật đầu, đi ra tiểu viện.

Gọi Lạc Thất Thất, hai người theo sát phía sau.

Ra Danh Sư học viện, vòng qua mấy con hẻm, đi không lâu sau, liền thấy một phủ đệ xuất hiện ở trước mắt.

Rộng rãi bao la, sạch sẽ gọn gàng, mang theo uy nghiêm cùng khí thế, vừa nhìn liền biết bất phàm.

- Chính là ở đây!

Hồ Yêu Yêu ngừng lại.

- Cái này?

Trương Huyền sững sờ.

Tiểu viện trước mắt, bức tường, gạch ngói, thậm chí lối kiến trúc trong đó, hầu như tất cả đều là mới, nhìn không ra bất kỳ di tích cổ xưa, đây là vị trí chỗ ở cũ của Ngô Dương Tử?

Thật hay giả?

Siêu cấp đại sư như Ngô Dương Tử, coi như mất tích, phủ đệ tiểu viện, cũng khẳng định có người chuyên môn chiếu cố, lưu lại dấu vết cùng phong cách trước kia, để cho hậu nhân chiêm ngưỡng.

Nhưng nơi này, hoàn toàn là mới xây, dấu vết gì cũng không có.

Khó trách nữ nhân này tự tin, trừ nàng ai cũng không tìm được.

Coi như tìm đến, cũng không thể tin được!

- Hai ngàn năm trước, Ngô Dương Tử tiền bối ở đây!

Hồ Yêu Yêu gật đầu.

- Cái này đâu đâu cũng là mới xây, không có một chút dấu vết, làm sao ngươi xác định nơi này?

Trương Huyền nhịn không được nhìn qua.

Ngay cả Lạc Thất Thất cũng hiếu kỳ.

Nếu như tìm nhầm, bọn họ chẳng khác nào đi một chuyến uổng công.

Cái gọi là Ngô Dương Tử lưu lại bảo tàng, cũng thành lời nói suông.

- Làm sao biết được, ta không tiện nói kỹ càng, có điều, toàn bộ Hồng Viễn thành, chỉ sợ chỉ có ta biết!

Hồ Yêu Yêu cũng không giải thích.

- Được rồi!

Thấy đối phương không muốn nói, biết hỏi nhiều hơn nữa cũng vô ích, dù sao đã tìm được, hỏi nguyên do cũng không có ý nghĩa, lúc này Trương Huyền nhẹ gật đầu, nhìn lại phủ đệ trước mắt.

Đại môn sơn đỏ, như vừa mới thay đổi, tản mát ra mùi sơn.

Hai cửa đóng kín, có thể nghe được bên trong có người đi lại, thậm chí thanh âm thợ thủ công làm việc.

Nhưng bên ngoài không ai, thậm chí không có thủ vệ.

Phủ đệ bình thường, nhà lớn như vậy, mặc kệ thân phận gì, cũng sẽ có hộ vệ giữ ở ngoài cửa, nơi này không có cái gì, để người kìm lòng không được cảm thấy kỳ quái, thật giống như không có người ở vậy.

- Có muốn ta qua gõ cửa hay không?

Lạc Thất Thất nhìn qua.

- Trước không cần...

Trương Huyền lắc đầu:

- Trước tiên tìm một nơi nghỉ ngơi đã!

Đã biết nơi này là địa phương Ngô Dương Tử ở qua, bọn họ khẳng định phải vào đi tìm di tích, chưa nghĩ ra đối sách, trực tiếp gõ cửa, khiến người khác cảnh giác, đằng sau liền sẽ rất phiền phức.

Còn không bằng trước hỏi thăm một chút, nhìn xem chủ nhân của phủ đệ là ai, lai lịch gì lại nói.

Nhìn quanh một vòng, nhìn thấy cách đó không xa có quán trà, vừa vặn có thể nhìn thấy tòa phủ đệ này, Trương Huyền chào hỏi một tiếng, ba người đi vào.

Mặc dù sát đường, nhưng đã tiếp cận sập tối, quán trà thanh tịnh và đẹp đẽ, không có người nào.

Đi tới lầu hai, kêu một bình trà, nhìn về phía tiểu nhị đang thêm nước, Trương Huyền mỉm cười, tiện tay ném ra một viên linh thạch trung phẩm.

- Tiểu nhị, ta có chuyện hỏi ngươi!

Tiếp nhận linh thạch, con mắt tiểu nhị tỏa ánh sáng, vội vàng ôm quyền:

- Vị công tử này mời nói, chỉ cần ta biết, sẽ biết gì nói nấy!

- Tòa phủ đệ đối diện kia, là nhà của ai? Thoạt nhìn thật không tệ!

Trương Huyền chỉ về phía trước.

- Cái này? Cái này cụ thể là ai, ta cũng không rõ lắm, thường xuyên đổi chủ nhân, ta ở đây hai năm, đã đổi ba lần... A, không, là bốn lần chủ nhân!

Còn tưởng rằng sẽ hỏi hắn cái gì, nghe nói như thế, tiểu nhị cười nói.

- Đổi bốn lần? Làm sao, nơi này phong thuỷ không tốt?

Nghe được liên tục đổi chủ, Trương Huyền kỳ quái.

- Dĩ nhiên không phải, nơi này gần sát Danh Sư học viện, lại ở trên đại lộ, vị trí tốt không nói, làm sao có thể phong thuỷ không tốt? Tình huống cụ thể ta cũng không rõ lắm. Hai năm trước, ở là thương nhân, mua không đến hai tháng, trong nhà trùng hợp xảy ra chuyện, buôn bán bị hao tổn, bị ép bán đi!

- Về sau hình như là một vị quan viên, chẳng qua cũng ở không dài, liền bị điều đi.

- Cuối cùng hộ gia đình này, ở hơn một năm, họ Triệu, người cũng không tệ, thường xuyên qua uống trà . , không biết nguyên nhân gì cũng dọn đi, trước mấy ngày mới bán, người vừa mua rất khí phách, nghe nói không những không trả giá, vì để cho hắn nhanh dọn đi, còn giao nhiều không ít. Hiện tại đang sửa chữa, hắn là còn không có vào ở. Cụ thể là ai, bởi vì chưa hề đi ra, ta cũng không rõ ràng!

Tiểu nhị nói.

- Mới vừa mua?

Trương Huyền sững sờ.

Trước đó nghe Tôn Cường nói, có một tiểu viện vị trí rất tốt, hắn vẫn muốn mua, kết quả còn không có thỏa đàm, liền bị một vị thổ hào cướp đi, không phải là cái này chứ?

- Ngươi đi xuống trước đi!

Lại hỏi vài câu, phát hiện đối phương cái gì cũng không biết, Trương Huyền khoát tay áo, trong lòng triệu hoán Thiên Hùng thú, để nó mang Tôn Cường tới, lúc này mới tiếp tục uống trà.

Cũng không lâu lắm, Thiên Hùng thú liền bay tới, Tôn Cường nhảy xuống lưng thú, vội vàng tới gần.

- Thiếu gia, ngươi tìm ta?

Tôn Cường khom người.

- Ân, tiểu viện đối diện, là ngươi lần trước nói kia?

Trương Huyền hỏi.

- Vâng, ta muốn mua sắm, kết quả bị một người có tiền mua đi...

Tôn Cường quay đầu nhìn thoáng qua, nhẹ gật đầu.

Vị trí này, cùng mức độ phủ đệ rộng lớn, đều rất thích hợp thiếu gia yêu cầu, đáng tiếc, trong tay bọn họ không dư dả, không cạnh tranh lại đối phương, nếu không, tuyệt không có khả năng thả đi.

- Ngươi có biết tin tức cụ thể của người kia không?

Trương Huyền nói.

- Cái này... Ta không rõ ràng, có điều, chỉ cần đi thương hội giao dịch hỏi thăm, hắn có thể điều tra ra!

Suy nghĩ một chút, Tôn Cường nói.

Phủ đệ bán ra, cần thương hội làm đảm bảo, ai mua, muốn điều tra, vẫn là rất dễ dàng.

- Ngươi bây giờ giúp ta điều tra, cái phủ đệ này chủ nhân là ai, trong vòng một canh giờ, ta nhất định cần biết tin tức!

Biết Tôn Cường trước kia chính là bán nhà cửa, đối với chuyện này tương đối lành nghề, Trương Huyền khoát tay áo.

- Vâng!

Tôn Cường xoay người rời đi, đại khái qua nửa canh giờ, liền trở về, con mắt trợn tròn, khắp khuôn mặt là kinh ngạc, dường như có chuyện gì không thể tin được.

- Làm sao vậy?

Thấy bộ dáng này của hắn, Trương Huyền nhìn qua.

- Thiếu gia, trong học viện mới của Danh Sư học sinh năm nay, còn có người khác gọi... Trương Huyền không?

Tôn Cường không có trả lời, nhịn không được hỏi.

- Chỉ một mình ta!

Trương Huyền cau mày:

- Làm sao vậy? Ta bảo ngươi đi tra chủ nhân của phủ đệ này là ai, hỏi cái này làm gì?

Ba vạn tân sinh, nếu có trùng tên với mình, khẳng định đã sớm biết, không đến mức chưa từng nghe qua.

- Nếu như không có người trùng tên, vậy...

Tôn Cường hít một hơi, nhịn không được mở miệng:

- Tòa phủ đệ này, không có gì bất ngờ xảy ra... Chính là của ngươi!

Trịnh Dương thu đồ

dtv-ebook.com

- Của ta ?

Trương Huyền sững sờ, chén trà trong tay khẽ vung, vẩy ra một mảnh nước đọng:

- Cái gì của ta ?

- Vừa rồi ta đi thương hội chuyên môn hỏi thăm, thiếu gia cũng biết, trước kia ta buôn bán phòng ốc, đối với mấy cái này biết rất rõ ràng, chỉ chốc lát liền tra được chủ nhân của phủ đệ... tên là Trương Huyền!

Tôn Cường dường như cũng không tin được, tiếp tục nói:

- Ta rất kỳ quái, liền chuyên môn hỏi thăm chức nghiệp cùng thân phận của Trương Huyền này, lấy được trả lời là... tân sinh năm nhất của Danh Sư học viện! Cho nên, ta hoài nghi trong tân sinh, có phải có người trùng tên hay không, nếu như không có... Hắn là của thiếu gia ngươi!

- Cái này...

Trương Huyền nháy con mắt, sắp choáng.

Hắn chưa từng tới, càng không có tiền mua phủ đệ lớn như thế, thế nào lại là của hắn?

Đổi lại trước kia, hắn cũng không xác thực trong tân sinh có phải có trùng tên hay không, nhưng hôm qua mới vừa thành lập học hội, ngón tay chạm qua danh sách tân sinh, đã hình thành thư tịch, vừa mới tra duyệt một chút, đừng nói cùng hắn trùng tên, đồng âm (*âm đọc gần giống hoặc giống nhau) cũng không có.

Đến cùng xảy ra chuyện gì?

- Ngươi hỏi thăm được chưa? Tòa phủ đệ này là ai mua sắm, chủ nhân mua mua phòng ốc xuất hiện qua chưa?

Trương Huyền nhịn không được nói.

Tân sinh năm nhất chỉ có một Trương Huyền, như vậy thì khẳng định có người giả mạo bản thân đến mua phòng.

Nhưng mục đích làm như vậy là gì?

- Ta hỏi thăm, nghe nói người mua phòng ốc, chưa hề xuất hiện qua, nhưng mà họ tên đăng ký là cái này, chỉ nói là, chờ trùng tu xong, chủ nhân này sẽ tới tiếp thu...

Tôn Cường cũng không hiểu ra sao.

Càng nghe, lại càng thấy kỳ quái.

Tòa phủ đệ này, hắn một lòng muốn mua, kết quả không có mua được, lúc nào đã về danh nghĩa thiếu gia?

- Cái này...

Trương Huyền cổ quái.

Gặp qua mua đồ đưa lộn tiền, chưa từng nghe nói qua, mua phòng lại ghi sai tên.

- Lạc Thất Thất, có phải ngươi hay không...

Hắn nhịn không được quay đầu.

Ở Hồng Viễn thành, muốn nói nguyện ý vì hắn làm việc, bất kể đánh đổi, chỉ sợ cũng chỉ có học sinh này.

- Thế nào lại là ta, coi như ta muốn mua, cũng không có nhiều tiền như vậy...

Lạc Thất Thất lắc đầu.

- Cũng phải!

Trương Huyền cười khổ.

Tòa phủ đệ này, rộng lớn như thế, vị trí lại không tệ, giá trị ít nhất phải mấy chục viên, thậm chí mấy trăm linh thạch thượng phẩm, một lần cầm ra nhiều như vậy... Chỉ sợ học sinh lai lịch kỳ quái này của mình, cũng rất khó lấy ra.

- Cái kia... Có phải đám người Ngọc Phi Nhi hay không?

Muốn nói ở Hồng Viễn thành có năng lực như thế, đám người Ngọc Phi Nhi, Hình Viễn khẳng định có thể.

Dù sao một vị là Lục công chúa, một vị gia thế không nhỏ.

- Phi Nhi cùng Hình Viễn tiếp nhận tẩy cân phạt tủy, hiện tại đang bế quan tu luyện, tranh thủ giống như ta, mượn cơ hội đột phá Quy Nhất cảnh, sẽ không có công phu chơi đùa những sự tình này...

Lạc Thất Thất lắc đầu.

Mấy người bọn hắn có công phu này, khẳng định sớm đến thăm hỏi Trương sư, không đến mức đến bây giờ còn không có lộ diện.

Ngay cả thời gian bái phỏng cũng không có, làm sao có thể chuyên môn đi mua mua phòng ốc? Chơi đùa nhiều như vậy?

Lại nói Ngọc Phi Nhi là bạn thân của nàng, thật làm loại sự tình này, cũng không cần thiết giấu diếm nàng.

- Vậy sẽ là ai?

Trương Huyền không hiểu ra sao.

Mạc Cao Viễn, Mi trưởng lão tự nhiên càng không có khả năng.

Đường đường Danh Sư lục tinh, tự trọng thân phận, coi như muốn giao hảo với mình, cũng có rất nhiều biện pháp, không có khả năng chuyên môn mua sắm một phủ đệ, tỉ mỉ trang trí, viết lên tên của mình.

- Trước mặc kệ, đối phương đã ghi tên của ta, liền khẳng định sẽ phơi bày thân phận, nếu không tiền không phải là mất trắng sao?

Nghĩ một lát vẫn nghĩ không ra, Trương Huyền lắc đầu.

Người này đã làm như vậy, sớm muộn gì cũng sẽ qua tìm mình, nếu không chẳng khác nào tiền mất trắng, nhưng hắn không tin có người đần như vậy, nguyện ý vung tiền như rác.

- Vậy lão sư, bây giờ chúng ta còn vào sao?

Lạc Thất Thất nhìn qua.

- Trước không cần vào, đăng ký tên của ta, chỉ cần trùng tu xong, hắn là không bao lâu, liền sẽ đến tìm, đến lúc đó quang minh chính đại vào, miễn cho phiền phức!

Trương Huyền khoát tay áo.

Đây là phủ đệ của hắn, lúc nào đi tìm cũng được, cũng không cần lén lút đi vào, để cho người ta lo nghĩ, tốn nhiều sức lực.

- Ân!

Lạc Thất Thất gật đầu.

- Tôn Cường, ngươi tìm đám người Vương Dĩnh, Trịnh Dương trở về, tạm thời không cần đi tìm chỗ ở, lưu tâm tòa phủ đệ này nhiều một chút!

Trương Huyền bàn giao.

- Vâng, thiếu gia!

Tôn Cường gật đầu.

- Tốt, chúng ta về học viện trước đi!

Biết chủ nhân của phủ đệ lại là mình, tiếp tục đợi ở chỗ này cũng không có ý nghĩa, giao phó Tôn Cường xong, cùng Lạc Thất Thất, Hồ Yêu Yêu trở lại học viện.

Vừa về tới chỗ ở, Trương Huyền lập tức khoanh chân ngồi xuống.

Điều chỉnh trọn vẹn hai canh giờ, lúc này mới cảm thấy mệt mỏi biến mất, lần nữa khôi phục.

Ngẩng đầu nhìn ra ngoài, đã sắp đến nửa đêm, màn đêm đen kịt như mực, nhuộm bốn phía thành đáy nồi, thời tiết có chút u ám, không có sao, lộ ra càng thêm âm u.

- Vừa vặn không có việc gì, đi Y Sư học viện nhìn sách!

Một ý nghĩ xông ra.

Hiện tại trời tối như vậy, vừa vặn không có việc gì, không bằng đi Y Sư học viện nhìn sách, một khi thành công, cứu chữa Ngụy Như Yên liền sẽ đơn giản hơn không ít.

- Vu hồn ly thể!

Cũng không có gì có thể chần chờ, tinh thần khẽ động, Vu hồn từ lông mày tâm nhảy ra ngoài, nhẹ nhàng nhoáng một cái, nhanh chân bay vút về phía Y Sư học viện.

Có kinh nghiệm từ Vệ Nhiễm Tuyết, biết xem như Vu hồn, cũng phải cẩn thận, nên đi không nhanh, hao tốn tiếp cận nửa canh giờ, lúc này mới đi đến lân cận Y Sư tháp.

- Tàng thư khố của Y Sư học viện ở vị trí này...

Bởi vì ban ngày tới qua một lần, chuyên môn nhìn kỹ vị trí, lại tới, liền lộ ra xe nhẹ đường quen, thời gian không lâu, đi tới gần tàng thư khố.

Tàng thư khố nguy nga cao lớn, tản mát ra khí tức đặc biệt, cho người ta một loại hương vị nặng nề cùng trang nghiêm.

Giống như Kinh Hồng viện Tàng Thư các, cần học phần cùng thẻ học viên mới có thể tiến nhập, Trương Huyền cũng không vội vã, an tĩnh chờ ở bên ngoài.

Y Sư học viện khác Kinh Hồng học viện, người sau nhân viên thưa thớt, đọc sách cũng không nhiều. Cái trước thân là học viện bài danh thứ năm, học sinh mấy vạn, mỗi ngày ra ra vào vào, sang đây xem sách không biết bao nhiêu, chỉ cần chờ đợi, khẳng định có cơ hội.

Quả nhiên, cũng không lâu lắm, liền có người từ bên trong đi ra, nhân cơ hội này, một lần hành động chui vào.

Đi vào phòng lập tức nhìn thấy vô số thư tịch.

- Bắt đầu đi!

Nhẹ nhàng cười một tiếng, Trương Huyền cũng không nói nhảm, ánh mắt quét tới giá sách, trong nháy mắt vô số thư tịch, tới tấp đi vào trong óc.

...

Trương Huyền trở lại học viện, bên Tôn Cường cũng đến chỗ ở.

Chờ đến trời tối, chỉ thấy đám người Vương Dĩnh ủ rũ cúi đầu trở về.

Ở lân cận Danh Sư học viện, muốn tìm được một phủ đệ thích hợp, quả thực rất khó, nếu không Tôn Cường không có khả năng nhiều ngày như vậy, cũng không thu hoạch được gì.

- Trịnh Dương tiểu thiếu gia đâu? Không phải cùng các ngươi chung một chỗ sao?

Đang định nói cho mọi người, không cần tiếp tục tìm, đột nhiên Tôn Cường nhướng mày, nhịn không được hỏi.

Ba học sinh của thiếu gia, Vương Dĩnh, Lưu Dương đều đã trở về, Trịnh Dương vẫn còn không thấy tung tích.

- Chúng ta cũng không biết, buổi sáng sau khi ra cửa, hắn liền tách ra, chẳng qua không có gì, hắn là rất nhanh sẽ trở về!

Lưu Dương nói.

- Đúng vậy, Trịnh Dương làm người cơ cảnh, lại được lão sư chân truyền, sẽ không có sự tình!

Vương Dĩnh cũng nhẹ gật đầu.

Trong rất nhiều học sinh thân truyền của Trương sư, năng lực mạnh nhất là Viên Đào, thứ hai chính là Trịnh Dương, hắn ra ngoài không gieo họa người khác là tốt lắm rồi, làm sao sẽ thiệt thòi?

Đang nói chuyện, chỉ thấy một bóng người đi trở về, không phải Trịnh Dương thì là ai.

- Cường thúc!

Đi tới gần, con mắt Trịnh Dương tỏa ánh sáng, trên mặt lộ ra hưng phấn.

- Ngươi tìm được chỗ ở?

Nhìn bộ dáng của hắn, Tôn Cường nghi ngờ nhìn qua.

- Không có... Nhưng mà gặp phải một việc... Muốn thương nghị với Cường thúc một chút!

Trịnh Dương vò đầu.

- Thương nghị với ta? Nói đi, chuyện gì?

Tôn Cường hỏi.

Trước đó Trương Huyền đã thông báo, để mấy học sinh này nghe theo Tôn Cường an bài, đám người Trịnh Dương đều xưng hô Cường thúc.

- Là như vậy, hôm nay ta đi ra ngoài, gặp một gia hỏa muốn cùng ta học tập thương pháp, ta muốn thu làm học sinh, để hắn ở đây vài ngày, không biết có thể hay không?

Trịnh Dương có chút lúng túng nói.

- Thu học sinh?

Tôn Cường trừng to mắt.

Ngươi vẫn là học sinh, liền muốn thu học sinh?

- Đúng vậy, thương pháp của người này cũng không tệ lắm, có cơ sở nhất định, ta tùy tiện chỉ điểm mấy lần, để hắn rất hưng phấn, nhất định phải bái ta làm thầy, đưa cho không ít học phí... Ta cũng không tiện cự tuyệt...

Trịnh Dương do dự một chút nói.

Hôm nay hắn ra ngoài tìm nhà, vừa vặn gặp một ác bá, nên tức giận ra tay, giáo huấn người kia xong, thanh niên này liền tìm tới, nói muốn theo hắn học thương.

Hơn nửa năm, hắn một mực theo Trương sư khổ luyện không ngừng, sớm đã đạt tới cảnh giới quỷ thần khó lường, nghe được có người muốn học, nhịn không được chỉ điểm vài câu, không nghĩ đến thanh niên này ngộ tính cực cao, thế mà vừa học liền biết.

Mặc dù thương pháp bản thân yếu chút, may mắn cơ sở còn có thể, lập tức để hắn sinh ra tâm tư thu đồ.

Hiện tại hắn vẫn là học sinh, không xuất sư, muốn thu đồ, phải cùng sư phụ thương nghị một chút.

Sư phụ vắng mặt, tự nhiên trưng cầu ý kiến của Cường thúc.

- Cho học phí? Cho bao nhiêu?

Tôn Cường nhìn qua.

- Đều ở nơi này!

Trịnh Dương đưa tới một chiếc nhẫn.

Tôn Cường nghi ngờ nhận lấy, chân khí nhúc nhích xem xét, con mắt lập tức trợn tròn:

- Hai vạn linh thạch trung phẩm, nhiều đan dược như vậy... Đều là học phí hắn bái sư?

Trong trữ vật giới chỉ, một đống lớn đồ vật, lại có hai vạn linh thạch trung phẩm, cùng không biết bao nhiêu dược vật.

Tổng giá trị cộng lại, tuyệt đối không dưới năm vạn linh thạch trung phẩm...

Nhiều tiền như vậy, chỉ cùng hắn học tập thương pháp?

Trịnh Dương này, từ nơi nào bắt được thổ hào?

- Đúng vậy, ta muốn thu... chỉ là sợ lão sư không đồng ý, mong Cường thúc hỗ trợ nói ngọt hai câu...

Trịnh Dương có chút xấu hổ.

- Yên tâm đi, nhiều học phí như vậy, thiếu gia khẳng định sẽ đồng ý, lại nói, thiếu gia thân là Danh Sư, tự nhiên cũng hi vọng truyền thừa của mình có thể phát dương quang đại, không cần lo lắng!

Tôn Cường cười nói.

Cùng thiếu gia tiếp xúc lâu như vậy, tập tính gì hắn còn không biết?

Chỉ cần giao đủ học phí... Đừng nói thu một đồ đệ, coi như lại đến tám cái, cũng sẽ không nhiều lời.

Tiết Chân Dương hăng hái

dtv-ebook.com

- Vậy thì quá tốt rồi...

Nghe được Tôn Cường nói lão sư không có vấn đề, Trịnh Dương thở phào nhẹ nhõm, vội vàng gật đầu, tràn đầy hưng phấn quay đầu nhìn ra ngoài:

- Vào đi!

- Vâng!

Nghe được hắn nói, ngoài cửa có một thanh niên đi đến, tay cầm một chuôi trường thương, khí tức toàn thân ngưng tụ, như lợi kiếm phá không mà ra.

Chừng ba mươi tuổi, trên mặt góc cạnh rõ ràng, cho người ta một loại cảm giác cương nghị.

- Cường thúc, Vương Dĩnh, Lưu Dương, đây chính là học sinh ta mới thu!

Trịnh Dương nhìn mọi người giới thiệu.

- Học sinh Tiết Chân Dương, gặp qua chư vị!

Thanh niên ôm quyền.

- Tiết Chân Dương? Tu vi của ngươi... dường như mạnh hơn Trịnh Dương không ít a? Vì sao bái hắn làm thầy?

Tôn Cường nhíu mày.

Mặc dù hắn không nhìn ra tu vi của đối phương đến cùng cao bao nhiêu, nhưng tuyệt đối vượt qua Trịnh Dương.

Người mạnh như thế, vì sao phải bái một người trẻ hơn mười mấy tuổi làm thầy?

- Nghe đạo có tuần tự, thuật nghiệp hữu chuyên công, mặc dù tu vi của ta mạnh hơn Trịnh lão sư, nhưng lý giải thương pháp kém xa tít tắp, có thể học tập hắn, là vinh hạnh của ta!

Tiết Chân Dương cung kính nói.

Tiết Chân Dương này, chính là Danh Sư học viện Chân Dương hội hội trưởng, gia hỏa muốn khiêu chiến Trương Huyền kia.

Hắn một lòng muốn tu luyện Lạc Diệp thương pháp tới đệ thập trọng, mới rời học viện rèn luyện, trong lúc vô tình thấy được Trịnh Dương thi triển thương pháp.

Mặc dù tu vi người sau kém xa hắn, nhưng lý giải thương pháp đã đạt tới cảnh giới nhân thương hợp nhất, uy lực kinh người.

Hàn huyên vài câu, phát hiện hắn lý giải đối với thương pháp, càng đạt đến cảnh giới từ phức tạp về đơn giản, nhắm thẳng đại đạo, lúc này mới không nhịn được muốn theo học tập.

Có thể đoán được, chỉ cần nghiêm túc học tập, hắn là không bao lâu, liền có thể hoàn toàn lĩnh ngộ Lạc Diệp thương pháp đệ thập trọng, quét ngang Trương Huyền, một lần nữa chấn hưng uy danh của Chân Dương hội!

Danh Sư học tập người thực lực thấp hơn bản thân, cũng không phải sỉ nhục gì, trái lại cực kỳ thịnh hành.

Khổng sư cũng từng học tập người tu vi yếu hơn mình, đối với Danh Sư, đệ tử không cần không bằng thầy, thầy không cần hơn đệ tử mọi mặt, nghe đạo có tuần tự, thuật nghiệp hữu chuyên công, chỉ như thế mà thôi.

- Cũng phải!

Tôn Cường nhẹ gật đầu.

Làm quản gia của Danh Sư, thiếu gia cũng là Danh Sư, biết thế giới này tôn sùng sư đạo.

Rõ ràng người sở trường liền có thể làm thầy.

Trịnh Dương nhận được thiếu gia thân truyền, giảng dạy một tiểu nhân vật không biết tên, cũng không tính là gì.

- Được rồi, mấy ngày nay mọi người không cần đi tìm phủ đệ, vẫn tu luyện như cũ đi. Trịnh Dương, nếu ngươi muốn dạy hắn thương pháp cũng được, đến lúc đó ta sẽ giúp ngươi báo cáo cho thiếu gia!

Thấy tên này là chân tâm thật ý muốn bái sư, Tôn Cường không nói thêm lời.

- Ân!

Trịnh Dương gật gật đầu, nhìn Tiết Chân Dương:

- Mấy ngày nay ngươi liền theo ta học tập cho giỏi, chờ học tốt, ta sẽ dẫn ngươi gặp sư phụ ta, lão nhân gia ông ta lý giải đối với thương pháp, lợi hại hơn ta gấp mười lần! Đến lúc đó, đừng cho ta mất mặt!

Vừa nói, trong mắt Trịnh Dương lộ ra vẻ sùng bái.

- Lão sư yên tâm, ta sẽ cố gắng, sẽ không để cho sư tổ thất vọng!

Tiết Chân Dương gật đầu, trong lòng cũng tràn đầy kích động.

Khó trách một mực nghe nói cao thủ ở dân gian, tùy tiện gặp phải một người, thương pháp liền lợi hại như vậy, còn có lão sư so với hắn lợi hại gấp mười lần...

Có thể theo bọn hắn học tập, đột phá Lạc Hoa thương đệ thập trọng, tuyệt đối không khó, thậm chí... sẽ còn đi cao hơn, đến lúc đó, tuyệt đối có thể đánh Trương Huyền hoa rơi nước chảy, cho hắn biết... Thương pháp chi đạo, ai mới thật sự là Vương giả!

- Ân, hiện tại ta cùng Vương Dĩnh sư bá của ngươi đối luyện một chút, ngươi thừa cơ nhìn xem ta vận dụng thương pháp!

Trịnh Dương lấy ra trường thương, nhìn lại.

Truyền thụ võ kỹ, không chỉ có chiêu thức, lĩnh ngộ, trọng yếu nhất vẫn là đối chiến.

Chỉ có đối chiến, mới có thể phát huy kỹ xảo cùng năng lực của võ kỹ, để cho người ta lĩnh ngộ càng sâu.

- Được!

Hai mắt Tiết Chân Dương tỏa ánh sáng.

- Vương Dĩnh, phiền toái...

Hắn nhướng mày, trường thương duỗi ra, nhẹ nhàng lắc một cái, phát ra thanh âm chói tai, thẳng tắp đâm tới Vương Dĩnh cách đó không xa.

Sư tỷ đệ bọn họ thường xuyên luận bàn, đối với chiêu số cùng thực lực của song phương hết sức quen thuộc, nhìn thấy thương này đâm tới, Vương Dĩnh nhẹ nhàng cười một tiếng, dừng bước, cả người tựa như huyễn ảnh, tránh thoát phong mang, nhắm mũi thương đá tới.

Hô!

Thối ảnh tựa như điện, cả người Vương Dĩnh giống như hồ điệp xuyên hoa, rõ ràng đang thi triển võ kỹ, nhưng cho người ta một loại cảm giác như thưởng thức cái đẹp, không gì sánh được.

- Thân pháp thật là lợi hại, thối công thật lợi hại...

Con ngươi co vào, thân thể Tiết Chân Dương không tự chủ được run rẩy.

Vị Vương Dĩnh sư bá này, tu vi kém xa hắn, nhưng lĩnh ngộ đối với thân pháp, thối công, coi như những lão sư võ kỹ ở học viện, đều kém xa tít tắp.

Thậm chí... Lão sư hắn Võ Kỹ học viện viện trưởng Cần Trường Thanh, tựa hồ cũng thi triển không ra, đơn giản như vậy, nhưng không có sai lầm chút nào, nhắm thẳng vào đại đạo ảo diệu.

Hô hô hô hô!

Rất nhanh, hai người giao thủ xong xuôi, Tiết Chân Dương nhìn như si như say.

Bất kể là thương pháp, hay thân pháp, thối công, đều để tâm hắn sinh rung động, bội phục không thôi.

- Trịnh Dương, ngươi đã thu học sinh, không bằng ta cũng cho ngươi chút uy phong!

Thấy Trịnh Dương thu thương, một bên Lưu Dương cười nói.

Bọn họ đều là người trẻ tuổi, tâm tính thiếu niên, nhìn thấy đồng bạn thu học sinh, tất cả đều lòng ngứa ngáy khó nhịn.

- Được!

Trịnh Dương cũng không nói nhảm, trường thương như trường xà, lần nữa đâm qua Lưu Dương.

Tiết Chân Dương vội vàng nhìn về phía Lưu Dương sư bá.

Vị sư bá này, tốc độ không nhanh, cước pháp cũng không lợi hại, xem ra không am hiểu thối công, nhưng song quyền như vũ khí, Trịnh Dương lão sư công kích, còn chưa tới gần, liền có thể làm ra phán đoán, dùng quyền ngăn cản thương mang.

Quyền phong gào thét, chân khí từ trong huyệt đạo phóng xuất ra, như rồng ngâm hổ gầm.

- Quyền pháp thật mạnh... cùng cấp bậc, Viên Cương am hiểu quyền pháp tới, chỉ sợ không qua một quyền...

Tiết Chân Dương kích động đến thân thể có chút cứng ngắc.

Vốn cho rằng, lần này đi ra, không biết phải đi bao lâu mới có thể trải nghiệm thương pháp chân ý, lĩnh ngộ võ kỹ cấp bậc cao hơn, nằm mơ cũng không nghĩ tới, mới ra ngoài một ngày, liền gặp nhiều kỳ nhân như vậy.

Mới vừa biết sư phụ cùng hai vị sư bá này, mặc dù thực lực không bằng bản thân, nhưng lĩnh ngộ võ kỹ, tuyệt đối vượt xa rất nhiều Danh Sư của học viện.

Thậm chí, còn đáng sợ hơn một ít trưởng lão!

Lợi hại!

Rất nhanh, lão sư cùng Lưu Dương sư bá tỷ thí xong, hai người nhìn nhau cười một tiếng, quay đầu nhìn về phía Tiết Chân Dương cách đó không xa:

- Thế nào, có lĩnh ngộ gì không?

- Lão sư, hai vị sư bá, tại hạ... có một chuyện muốn nhờ, không biết có thể không?

Hít sâu một hơi, ngăn chặn tâm cảnh kích động, Tiết Chân Dương cung kính ôm quyền.

- Ồ?

Thấy hắn cẩn thận như thế, mọi người nhìn qua.

- Là như vậy, tại hạ có một tổ chức, trong đó có không ít thuộc hạ, cũng có trình độ và nghiên cứu võ kỹ rất cao, lão sư cùng hai vị sư bá có thể dạy cho bọn hắn mấy khóa hay không... truyền thụ cho bọn hắn một chút võ kỹ kỹ xảo?

Tiết Chân Dương vội nói.

- Giảng bài?

Vương Dĩnh, Trịnh Dương liếc mắt nhìn nhau:

- Chúng ta không phải Danh Sư, giảng bài như thế nào?

Giảng bài, cơ bản đều là Danh Sư làm, mặc dù bọn họ lý giải võ kỹ cực sâu, nhưng không có nghề nghiệp này, giảng bài cho người khác... khó tránh khỏi có chút khinh thường!

- Mặc dù mấy vị không phải Danh Sư, nhưng lý giải đối với võ kỹ, lại là rất nhiều Danh Sư không đạt tới, chỉ cần ba vị giảng bài, ta có thể để cho bọn họ giao nạp học phí...

Tiết Chân Dương chần chờ một chút, nói.

Nếu như có thể để ba vị này giảng giải võ kỹ, những thuộc hạ kia tất nhiên đột nhiên tăng mạnh, Chân Dương hội trở thành học viện đệ nhất học hội, ở trong tầm tay!

Trương Huyền mang tới sỉ nhục, cũng có thể giải quyết!

- Giao nạp học phí? Các ngươi có thể giao nạp bao nhiêu?

Đám người Vương Dĩnh còn chưa mở miệng, một bên con mắt Tôn Cường đã sáng lên.

Không quản lý việc nhà không biết củi gạo quý, hắn chịu trách nhiệm cuộc sống của mọi người, biết tầm quan trọng của tiền.

Hiện tại thiếu gia kiếm lấy linh thạch, đều không đủ mình tu luyện, chưa nói phải lo cho bọn hắn.

Nếu như đám người Vương Dĩnh có thể thừa cơ kiếm ít tiền, thiếu gia khẳng định sẽ cực kỳ cao hứng, cũng vừa vặn có thể giải quyết khốn khó hiện tại.

- Cái này... Ta sẽ để bọn hắn mỗi người giao nạp một trăm viên linh thạch trung phẩm, ta có... hơn năm trăm thuộc hạ, năm vạn linh thạch trung phẩm, hắn là có thể đủ gom góp đến...

Tiết Chân Dương nói.

Chân Dương hội là đại học hội nổi danh của học viện, thuộc hạ có hơn hai ngàn người, có điều thích hợp võ kỹ của ba người này, đoán chừng chỉ khoảng năm trăm.

- Năm trăm người? Một người một trăm?

Tôn Cường mắt sáng rực lên.

Lần này, liền muốn hơn năm vạn linh thạch trung phẩm.

- Như vậy đi, mỗi người hai trăm linh thạch, ta để bọn hắn không chỉ truyền thụ võ kỹ, còn giảng giải tu luyện cơ sở, ngươi yên tâm, bọn họ giảng giải cơ sở cùng lý giải đối với tu luyện, tuyệt đối vật siêu giá trị!

Chần chờ một chút, Tôn Cường nói.

- Tu luyện cơ sở?

Tiết Chân Dương sững sờ.

- Không sai, Vương Dĩnh, ngươi trước nói cho hắn vài câu, lấy phương pháp tu luyện Tăng Thọ cảnh đi!

Tôn Cường quay đầu nói.

- Vâng!

Vương Dĩnh gật đầu, suy tư một chút, đôi môi khẽ mở, chậm rãi mở miệng.

Tăng Thọ cảnh là Hóa Phàm đệ nhất trọng, đây là cơ sở của toàn bộ Hóa Phàm, tu luyện không thích đáng, sau này tiến bộ giảm bớt không nói, sẽ còn giới hạn thành tựu của một người.

Mặc dù Vương Dĩnh nhìn sách không nhiều, nhưng tiếp xúc chính là Thiên Đạo công pháp phiên bản đơn giản hóa, lại thêm Trương Huyền tự mình giảng bài chỉ điểm, lý giải đối với cấp bậc này hết sức kinh người.

Chỉ nghe vài câu, Tiết Chân Dương liền kích động co giật, khó tự kiềm chế.

Loại phương thức tu luyện này từ cạn tới sâu, đừng nói hắn, xem như lão sư giảng bài lợi hại nhất của học viện, đều kém xa tít tắp!

Có thể nói, loại phương thức tu luyện này, đã nhắm thẳng vào đại đạo, nhằm vào hạch tâm tu luyện, để cho người ta nghe vài câu, liền được ích lợi không nhỏ, khó mà tự kiềm chế.

- Quá tốt rồi, nếu như hội viên của ta nghe loại giảng giải này, trước đó không đánh vững chắc cơ sở, khẳng định có thể càng thêm vững chắc, tu vi tiến bộ càng nhanh!

Càng nghĩ càng kích động, lần nữa nhìn về phía đám người Vương Dĩnh như nhìn một tòa bảo sơn.

Mặc dù không biết dạng Danh Sư gì, mới có thể dạy ra học sinh lợi hại như thế, nhưng hắn biết... lần này bản thân tuyệt đối là kiếm bộn rồi!

Nếu để cho bọn họ đến giảng bài, có thể đoán được, người của Chân Dương hội không chỉ võ kỹ tăng nhiều, tu vi cũng sẽ tiến nhanh, đến lúc đó... Tất nhiên sẽ có liên tục không ngừng học viên, thỉnh cầu gia nhập Chân Dương hội!

Nghiền ép Trương Huyền, rửa sạch nhục nhã, ở trong tầm tay!

- Ha ha, Trương Huyền, ngươi lấy cái gì đấu với ta?

Con mắt tỏa ánh sáng, dường như thấy được ngày mai Chân Dương hội huy hoàng, trong lòng Tiết Chân Dương la hét một tiếng, cả người hăng hái sắp phát nổ.

Trong con ngươi đen nhánh, lộ ra cực kỳ tự tin!

Ngươi không thể xảy ra chuyện!

dtv-ebook.com

- Thế nào? Dạng truyền thụ kiến thức căn bản này, đáng giá 200 linh thạch trung phẩm không?

Thấy bộ dáng của hắn, Tôn Cường biết bị Vương Dĩnh giảng giải hấp dẫn, cười khanh khách nhìn qua.

Đối với tri thức lý luận của lão gia cùng thiếu gia, hắn là cực kỳ tự tin.

Lúc trước nhiều Danh Sư như vậy, đều quỳ ở dưới chân lão gia, thuyết phục một tiểu gia hỏa không hiểu biết gì, còn không dễ như trở bàn tay?

- Giá trị, tuyệt đối giá trị!

Tiết Chân Dương vội vàng gật đầu.

- Vậy thì tốt, thuộc hạ của ngươi ở chỗ nào? Đám người Vương Dĩnh, mỗi giảng bài một lần, mỗi người giao nạp 200 viên linh thạch trung phẩm, ngươi tốt nhất chuẩn bị kỹ càng trước, chúng ta lại đi, nếu không... chuyện này coi như không có gì!

Tôn Cường là người nào, thương nhân điển hình, đã ra giá, tự nhiên phải tranh thủ lợi ích lớn nhất.

- Mỗi một bài giảng 200 viên linh thạch trung phẩm?

Miệng Tiết Chân Dương co lại, lập tức nhẹ gật đầu:

- Được!

Danh Sư trừ thân truyền hoặc giảng bài, hướng ra phía ngoài truyền thụ chương trình học, giá cả bình thường đều sẽ không ít, Vương Dĩnh sư bá,

Lưu Dương sư bá, Trịnh Dương lão sư hiểu sâu sắc đối với tu luyện như vậy, một lần khóa mới 200 viên linh thạch trung phẩm, có thể nói cực kỳ tiện nghi.

Lúc trước Khổng sư sáng chế Danh Sư đường, mặc dù mục tiêu giáo hóa thiên hạ, người người như rồng, nhưng cũng không phải ai cũng truyền thụ.

Bằng không, cũng không có khả năng chân truyền chỉ có bảy mươi hai người.

Nghe nói mới đầu mục đích của Khổng sư, quả thực là hữu giáo vô loại, đáng tiếc sau đó có một học sinh lĩnh ngộ sai phương pháp tu luyện của hắn, kết quả dẫn đến vô số thiên tài tiếp nhận tri thức sai lầm của học sinh này, hủy hoại chỉ trong chốc lát.

Lang băm lầm người, dung thầy lầm quốc!

Cái gọi là đạo không thể vọng tiết, pháp không thể khinh truyền, chính là ý này.

Do đó, mới có thân truyền, giảng bài cùng dự thính về sau, có cái gọi là tình nghĩa bán sư.

Học sinh có rất nhiều phân loại, Danh Sư tự nhiên cũng cần thu thù lao.

- Vậy thì tốt, lúc nào đi giảng bài, ngươi an bài đi!

Thấy đối phương đồng ý, Tôn Cường hài lòng gật đầu.

Đang rầu không có tiền, tên này liền đưa tới, thật là một người tốt ah!

Xem ra, về sau thực sự nghèo, mở lớp huấn luyện, cũng có rất nhiều thu nhập...

- Tự nhiên là càng nhanh càng tốt, trời vừa sáng lão sư cùng hai vị sư bá liền qua như thế nào?

Tiết Chân Dương vội nói.

Bắt lấy cơ duyên này, Chân Dương hội nhất định sẽ bay lên, tự nhiên là càng nhanh càng tốt, càng sớm càng tốt!

- Trời vừa sáng?

Không nghĩ tới đối phương vội vã như thế, Tôn Cường tính toán một chút:

- Cũng được!

Không tính là đại sự gì, cùng lắm thì hừng đông hắn đi tìm thiếu gia, hồi báo chuyện này một chút là được.

- Vậy thì tốt, sáng mai chư vị liền cùng ta đi Danh Sư học viện!

Nghe được đáp ứng, Tiết Chân Dương hăng hái liên tục gật đầu.

- Danh Sư học viện?

Tất cả mọi người sững sờ, Tôn Cường giật nảy mình, nhìn qua:

- Ngươi là... Danh Sư?

- Đúng!

Tiết Chân Dương gật đầu.

- Cái này...

Chúng nhân đưa mắt nhìn nhau.

Còn tưởng rằng là gia hỏa từ nơi nào xuất hiện cái gì cũng không hiểu, không nghĩ tới lại là thiên tài của Danh Sư học viện...

Thiếu gia cũng ở trong học viện, bọn họ chạy tới dạy học, có phải có chút không tốt hay không?

- Cường thúc, làm sao bây giờ?

Ánh mắt mọi người đồng loạt tập trung tới, truyền âm cho Tôn Cường.

- Cái này... Sẽ không có gì đâu? Danh Sư lại như thế nào? Danh Sư bái phục ở dưới chân lão gia cũng không ít, ngay cả Mạc đường chủ, cũng bội phục không thôi? Đi dạy học cho Danh Sư cũng không cần sợ hãi! Chỉ cần các ngươi nghiêm túc dựa theo nội dung thiếu gia giảng bài cho các ngươi, hắn là... không có vấn đề gì!

Tôn Cường chần chờ một chút, cắn răng một cái.

Hắn luôn là người không sợ trời không sợ đất, Danh Sư học viện lại thế nào?

Là các ngươi mời chúng ta dạy học, lại không phải chúng ta đi tìm các ngươi!

- Vậy... bên lão sư kia...

Vương Dĩnh có chút lo lắng.

- Bên thiếu gia ta sẽ nói, các ngươi cứ việc dạy học là được... Chỉ cần có thể kiếm tiền, thiếu gia hắn là sẽ không nói cái gì!

Tôn Cường nói.

Hiện tại đã thành quỷ nghèo, lại không có thu nhập, cũng không thể để bọn hắn uống gió tây bắc a!

Thật vất vả gặp phải một tài thần, chịu hào phóng như vậy, nếu buông tha, liền thật là đáng tiếc.

Chắc hẳn thiếu gia cũng có thể hiểu được.

- Được... Vẫn luôn là lão sư chiếu cố chúng ta, chúng ta cũng nên làm vài thứ!

Đám người Vương Dĩnh gật đầu, cả đám xiết chặt nắm đấm.

Cho tới nay, đều là lão sư chiếu cố bọn hắn, cho đủ loại vật tư tu luyện, hiện tại có cơ hội, cũng nên để bọn họ kiếm tiền hồi báo.

- Tốt, quyết định như vậy đi, đêm nay ngươi trước nghỉ ngơi ở đây, ngày mai Vương Dĩnh, Trịnh Dương theo ngươi đi Danh Sư học viện!

Thương nghị xong xuôi, Tôn Cường cũng không nói nhãm.

- Được!

Tiết Chân Dương hăng hái liên tục gật đầu.

...

Hô!

Liên tục mấy canh giờ, Trương Huyền rốt cục khắc sâu toàn bộ thư tịch của Y Sư học viện vào trong óc, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Tìm một cơ hội, chuồn ra thư viện, trở lại chỗ ở.

- Thiên Đạo y thuật!

Tinh thần khẽ động, rất nhiều thư tịch hội tụ vào một chỗ, rất nhanh tạo thành sáu bản thư tịch, đại biểu cho nhất tinh đến lục tinh.

Bản thân hắn là Y Sư tứ tinh, phía trước nhìn hay không đều không quan trọng, trực tiếp cầm lấy quyển thứ năm.

Soạt!

Nội dung trong thư tịch hóa thành một dòng lũ lớn, khắc sâu vào trong óc, Trương Huyền nhanh chóng học tập.

Không biết qua bao lâu, rốt cục hoàn toàn hiểu quyển sách này.

Lần nữa nhìn về quyển thứ sáu.

Hơn nửa canh giờ sau, cũng học tập xong.

Sau khi học xong, lại dung nhập bốn bản trước vào óc, phát hiện cùng trước kia sửa sang lại có rất nhiều chỗ tương tự, cơ bản không khác quá nhiều.

- Hiện tại y thuật của ta, so với Y Sư lục tinh đỉnh phong chỉ mạnh không yếu...

Học tập xong sáu bản Thiên Đạo y thuật, Trương Huyền thở ra một hơi.

Hiện tại y thuật của hắn, coi như Y Sư học viện viện trưởng tới so, chỉ sợ cũng kém xa, đã đạt đến lục tinh đỉnh phong, thậm chí so với một chút Y Sư thất tinh, cũng không kém chút nào.

- Chứng bệnh của Ngụy Như Yên...

Y thuật tiến nhanh, một lần nữa nhớ lại chứng bệnh của Ngụy Như Yên, suy nghĩ rất lâu, cuối cùng vẫn lắc đầu một cái.

Nữ hài này là Tiên Thiên độc thể, lại thêm bị hao tổn từ trong bụng mẹ, thân thể cùng linh hồn đều đã đạt tới mức đèn cạn dầu, cho dù hiện tại, trừ ôn dưỡng linh hồn, tẩm bổ thân thể, cũng nghĩ không ra biện pháp tốt hơn.

- Nhận được Thập Diệp hoa, lại phối hợp vài dược vật, gia tăng công hiệu, hẳn là có thể để linh hồn của nàng khôi phục nhanh hơn một chút.

Thập Diệp hoa ở chỗ Vưu phó viện trưởng, còn không có đạt tới hoàn thiện, công hiệu sẽ kém không ít, đổi lại trước kia không có biện pháp gì, mà bây giờ, y thuật gia tăng, quân thần cân đối, phối một chút dược liệu, để công hiệu của nó tăng nhiều, còn có thể làm được.

- Lại một đêm trôi qua!

Trương Huyền duỗi lưng một cái, đi ra cửa phòng, lúc này mới phát hiện trời đã sáng.

Ánh nắng rơi vãi trong sân, chiếu ra một mảnh vàng rực.

- Lão sư!

Ăn bữa sáng xong, đang định đi ra ngoài, Lạc Thất Thất lại đến.

- Ngươi tới thật đúng lúc, hôm qua ta có chuyện quên hỏi ngươi!

Thấy nàng tới, Trương Huyền nhớ đến một việc, cười nhìn qua.

Hôm qua tìm vị trí chỗ ở cũ của Ngô Dương Tử, về sau biết được phủ đệ là của hắn, bị khiếp sợ tột đỉnh, lại quên một chuyện trọng yếu.

- Lão sư mời nói!

Lạc Thất Thất nghi ngờ nhìn qua.

- Ngươi nhưng nghe qua Vân Vụ hoa chưa?

Trương Huyền hỏi.

Hôm qua thấy Ngụy Trường Phong có chút cổ quái, hỏi nói không có việc gì, cũng không để ở trong lòng, bây giờ suy nghĩ một chút, khả năng không đơn giản như vậy.

- Vân Vụ hoa? Lão sư nói là Vân Vụ hoa có thể sấy khô thành lá trà ở Vân Vụ lĩnh?

Lạc Thất Thất suy nghĩ một chút nói.

- Chính là cái này!

Hắn không biết Vân Vụ lĩnh gì, có điều Ngụy Trường Phong quả thực nói qua, hoa này có thể sấy thành lá trà, hương thơm xông vào mũi, mang theo mây mù, cực kỳ trân quý.

- Thứ này sinh trưởng ở trong Vân Vụ lĩnh, thưa thớt không nói, còn khó có thể ngắt lấy, coi như toàn bộ Hồng Viễn đế quốc, cũng không có mấy bụi, thậm chí hoàng thất đế quốc, cũng chỉ có thời điểm tiếp đãi sứ thần nước ngoài, mới có cơ hội sử dụng!

Lạc Thất Thất suy nghĩ một chút nói:

- Ta cũng là nghe Ngọc Phi Nhi nói qua một lần, mới biết được thứ này!

- Ít ỏi như thế?

Trương Huyền sững sờ, nhíu mày:

- Ngươi mới vừa nói, khó để hái là có ý gì?

- A, Vân Vụ lĩnh là chỗ Linh thú ở Hồng Viễn sơn mạch hội tụ, vô số Linh thú, Thánh thú tích tụ, chỉ cần có nhân loại tiến vào, liền sẽ gặp phải vây công, cực kỳ nguy hiểm. Coi như Thuần Thú đại tông sư như Mi viện trưởng, cũng không dám vào sâu!

Lạc Thất Thất nói:

- Do đó, nơi này cũng được xưng là nhân loại cấm địa!

- Nhân loại cấm địa?

Trong lòng lộp bộp một chút, vẻ mặt Trương Huyền trở nên khó coi.

- Đúng vậy!

Thấy hắn biến sắc, Lạc Thất Thất nghi ngờ nhìn qua:

- Làm sao vậy, lão sư?

- Nếu như một cường giả Thánh cảnh đi vào ngắt Vân Vụ hoa, sẽ xuất hiện tình huống gì?

Trương Huyền nhìn chằm chằm tới.

- Một Thánh giả? Cơ bản có đi không về! Hoàng thất của Hồng Viễn đế quốc vì lấy hoa trà, hầu như liên hợp hơn mười vị Thánh giả cùng một chỗ tiến đến hái, thậm chí không dám hái nhiều. Một người đi qua, có thể nói hắn phải chết không nghi ngờ, làm sao có thể sống sót!

Lạc Thất Thất lắc đầu.

- Có đi không về? Nguy rồi!

Trương Huyền nắm đấm xiết chặt, lúc này rốt cuộc minh bạch, vì cái gì nghe được Vân Vụ hoa, vẻ mặt của Ngụy Trường Phong sẽ khó coi như vậy.

Xem ra, hắn biết nơi này nguy hiểm!

- Khó trách Vưu Hư kia, vừa mới đầu không bán, về sau nguyện ý lấy một gốc Vân Vụ hoa trao đổi... Nguyên lai đánh là cái chủ ý này!

Sắc mặt tái xanh, cả người như tích súc cuồng phong bạo vũ, bất cứ lúc nào cũng sẽ nổ tung.

- Lão sư...

Thân thể mềm mại của Lạc Thất Thất cứng đờ.

Từ khi nàng biết vị lão sư này, người sau bất kể gặp phải chuyện gì, đều mặt không đổi sắc, thậm chí ban đầu ở Địa Cung, nguy hiểm như vậy, cũng thản nhiên đối mặt, mà bây giờ bộ dáng này, khẳng định phát sinh sự tình gì để hắn tức giận.

- Ta không sao!

Trương Huyền lấy lại tinh thần, quay đầu nhìn về phía nữ đệ tử trước mắt:

- Vân Vụ lĩnh ở nơi nào?

- Vân Vụ lĩnh ở chính đông, đại khái cách hơn một ngàn dặm, quanh năm bị mây mù vây quanh, do đó gọi tên, rất dễ dàng tìm được!

Lạc Thất Thất nói.

- Ngươi ở chỗ này chờ, ta đi một chuyến!

Biết vị trí, Trương Huyền không ngừng nghỉ, thân thể nhoáng một cái, từ gian phòng vọt ra, tung người nhảy lên không trung.

Cùng thời khắc đó, trong đầu kêu gọi, không lâu sau, Tử Dực Thiên Hùng thú liền bay tới, đạp vào lưng thú, thẳng tắp bay về phía đông.

Ngụy Trường Phong, ngươi đã hiệu trung, là thuộc hạ của ta, vậy ta quyết không thể để ngươi xảy ra chuyện!

Vì cái gì?

dtv-ebook.com

Tử Dực Thiên Hùng thú bay cực nhanh, hơn một ngàn dặm, không dùng thời gian quá dài đã đến.

Hồng Viễn sơn mạch nguy nga liên miên, một ngọn núi to lớn bị mây mù bao phủ, mặt trời chiếu xạ ở phía trên, phản xạ ra hào quang bảy màu, từ xa nhìn lại, linh khí xao động, đủ loại chim thú bay lượn, tựa như tiên cảnh.

- Đây chính là Vân Vụ lĩnh!

Nhớ tới Lạc Thất Thất giới thiệu, ánh mắt của Trương Huyền ngưng trọng.

Còn chưa tới gần, liền cảm nhận được sơn mạch này linh khí nồng nặc, tựa như có một Tụ Linh trận tự nhiên đứng sừng sững ở trong dãy núi, không cần nghĩ cũng biết, bảo địa như thế, tất nhiên hội tụ vô số Linh thú cường đại.

- Mau mau!

Biết Ngụy Trường Phong có khả năng gặp phải nguy hiểm, Trương Huyền không ngừng chút nào, rất nhanh bay tới chân núi, Thiên Hùng thú giống như cảm nhận được vật gì đáng sợ, bất luận thế nào cũng không phi hành vào trong, đành phải để nó thủ ở chỗ này, một mình lên núi.

- Minh Lý Chi Nhãn!

Vận chuyển Hồng Trần Đạp Thiên bộ, cả người lơ lửng giữa không trung, nhìn quanh hai bên, tìm kiếm dấu vết.

Vân Vụ lĩnh chiếm diện tích mấy trăm dặm, phạm vi cực lớn, lại thêm đâu đâu cũng có mây mù bao phủ, tầm nhìn rất thấp, không có phương hướng tìm loạn, tìm một năm cũng tìm không thấy người ở đâu.

Người cũng không tìm được, làm sao cứu người?

- Ân? Không lưu lại dấu vết?

Quét một vòng, cái gì cũng không tìm được, Trương Huyền nhíu mày.

Dựa theo đạo lý, đối phương mới đi qua không đến một ngày, chỉ cần lưu lại dấu vết, Minh Lý Chi Nhãn liền khẳng định có thể tìm được, nhưng mình quan sát kỹ, không có lưu lại chút dấu vết nào, chuyện gì xảy ra?

- Hẳn là Ngụy Trường Phong tận lực tiêu trừ...

Suy nghĩ một chút, Trương Huyền hiểu được.

Đi vào sơn mạch có rất nhiều Thánh thú, một khi lưu lại dấu vết, rất dễ dàng bị bọn chúng phát hiện, theo dõi, từ đó rơi vào nguy hiểm.

Ngụy Trường Phong tất nhiên biết những thứ này, cố ý tiêu trừ dấu vết lưu lại, lặng lẽ lên núi, một là tránh né tai mắt của rất nhiều Thánh thú, thứ hai ẩn nấp bản thân, gia tăng an toàn.

- Này làm sao tìm?

Trương Huyền cau mày.

Vốn cho rằng, chỉ cần đối phương lưu lại dấu vết, mượn nhờ Minh Lý Chi Nhãn, tìm được rất dễ dàng, nhưng cái gì cũng không có, làm sao tìm được?

Sơn mạch lớn như vậy, tìm loạn, không nói trước có thể cứu người hay không, ngay cả chính hắn có thể hay rơi vào trong đó ra không được, cũng chưa biết chừng.

- Đúng rồi!

Đang xoắn xuýt, tinh thần khẽ động, một tổ ong lớn cỡ quả bóng đá xuất hiện ở trong lòng bàn tay.

Thiên Nghĩ Phong Sào!

Muốn nói tìm người, tìm vật, báo cáo tin tức, tên này tuyệt đối mạnh hơn hắn nhiều.

Hô!

Thiên Nghĩ Phong Mẫu xuất hiện ở trước mặt, mấy ngày không thấy, cả người nó gầy hốc hác, thân thể càng vặn vẹo giống như một cái bánh rán.

- Ngươi làm sao vậy?

Trước đó thấy nó rất bình thường ah, làm sao biến thành bộ dáng này?

Con mắt của Thiên Nghĩ Phong Mẫu xoay loạn.

Ta làm sao biến thành như vậy, trong lòng ngươi không có rõ ràng?

Nhét gia hỏa lớn như Tử Dương thú vào trong phòng nhỏ của ta, ta là cứ thế mà bị vắt thành như vậy, nếu không phải mạng lớn, có khả năng sớm đã chết!

Rống!

Mặc dù buồn bực, nhưng không dám bực tức, đành phải gầm nhẹ một tiếng.

- Được rồi, để ngươi đi ra, giúp ta dò xét Vân Vụ lĩnh, ta muốn tìm người!

Biết thời gian không nhiều, Trương Huyền cũng không nhiều lời, khoát tay áo.

Hắn tinh thông Thượng Cổ thú ngữ, có thể câu thông với đối phương không có bất kỳ chướng ngại.

Rất nhanh Thiên Nghĩ Phong Mẫu liền hiểu ý tứ của hắn, nhẹ gật đầu, tại nguyên chỗ nhoáng một cái, há mồm phun ra một viên cầu.

Ong ong ong!

Viên cầu thấy gió liền dài, một lát sau phát ra một hồi phong minh, vô số Thiên Nghĩ Phong bay ra, lặng yên không tiếng động bay về phía bốn phương tám hướng.

- Chủ nhân, lân cận không có dấu vết nhân loại!

Mấy phút sau, Thiên Nghĩ Phong Mẫu nói.

- Không có?

Trương Huyền cau mày:

- Tiếp tục tìm kiếm lên núi, thuận tiện dò xét tình huống Thánh thú bốn phía, một khi phát hiện, sớm báo cáo phạm vi!

Coi như nơi này nhiều Thánh thú, cũng khẳng định có phạm vi thuộc về mình, sớm biết, tiến hành lẩn tránh, sẽ không có nguy hiểm quá lớn.

- Vâng!

Thiên Nghĩ Phong Mẫu gật đầu, thông qua phương pháp đặc thù, liên hệ với Thiên Nghĩ Phong.

- Lên núi!

Rất nhanh, Thiên Nghĩ Phong Mẫu nói ra Linh thú rải rác bốn phía, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm.

Phạm vi chân núi, tu vi cao nhất chỉ là Đạp Hư cảnh, không có Thánh thú.

Biết những cái này, sớm tìm được lộ tuyến an toàn, Trương Huyền mang theo Thiên Nghĩ Phong Mẫu, lặng lẽ bay lên núi.

- Chủ nhân, phía trước hình như có dấu vết chiến đấu...

Đi tới một hồi, Thiên Nghĩ Phong Mẫu truyền âm.

- Có thi thể hay không?

Trương Huyền nhìn qua.

- Không có thi thể của con người!

Biết hắn lo lắng cái gì, Thiên Nghĩ Phong Mẫu gật đầu.

- Mang ta đi xem một chút!

Vẻ mặt của Trương Huyền nghiêm túc.

- Được!

Thiên Nghĩ Phong Mẫu chỉ rõ phương hướng, Trương Huyền lặng lẽ bay đi, không lâu sau, quả nhiên thấy một chỗ có dấu vết chiến đấu.

Minh Lý Chi Nhãn nhúc nhích, quan sát thật kỹ.

- Đại khái ở năm, sáu canh giờ trước...

- Cùng hắn chiến đấu hắn là ba con Thanh Âm thú, loại Linh thú này, mặc dù chỉ có Quy Nhất cảnh, thực lực không mạnh, nhưng cái mũi cực kỳ linh mẫn, hắn là ngửi được khí tức của hắn, theo dõi đến, tránh cũng không thể tránh, lúc này mới ra tay!

- Mấy Thanh Âm thú này, đều bị hắn một đòn mất mạng, có điều, con cuối cùng, trước khi chết gầm rú một tiếng, Ngụy Trường Phong dưới tình thế cấp bách, mới đập nát đầu lâu của nó! Mặc dù chém giết, thanh âm lanh lảnh của Thanh Âm thú, hắn là để không ít Linh thú phát hiện!

Rất nhanh cho ra phân tích, chỗ này chiến đấu, bắt đầu nhanh, kết thúc càng nhanh, không có bao lâu thời gian, nhưng chiến đấu bắt đầu, linh

khí xao động, tương đương với bại lộ vị trí, tất sẽ khiến Linh thú khác, thậm chí Thánh thú chủ ý.

Còn muốn đi sâu vào, phiền phức không nhỏ.

- Đi bên này!

Phân tích xong chiến đấu, mắt Trương Huyền sáng lên, tìm được một tia dấu vết Ngụy Trường Phong lưu lại, nhanh chóng đuổi theo.

Không thể không nói, vị Linh Tài các Các chủ này, quả thực rất thông minh, biết hành tung rò rỉ, lựa chọn một sơn đạo chật hẹp trèo lên.

Nơi này chỉ có một con đường, coi như muốn đánh lén, muốn vây công, cũng rất khó làm được, lại thêm Linh thú hình thể to lớn, nhân loại khá nhỏ, ẩn núp cũng tương đối dễ dàng.

Nhưng cũng có thiếu hụt rất lớn, chính là một khi bị phát hiện, tương đương với bị nhốt vào trong l-ng, coi như muốn chạy trốn, cũng không thể nào.

Dọc theo sơn đạo đi về phía trước, đi không xa liền phát hiện không ít Linh thú bị đánh chết.

Quy Nhất cảnh, Đạp Hư cảnh, Tằm Phong cảnh...

Cấp bậc Linh thú càng ngày càng cao, chiến đấu cũng càng ngày càng thảm liệt, đi một hồi, thế mà thấy được một con Bán Thánh.

Là Hắc Diện Thiết Hùng, bị chấn vỡ đầu, mất mạng tại chỗ.

- Xuất hiện Bán Thánh cấp, đằng sau sẽ chỉ càng ngày càng mạnh!

Vẻ mặt hắn càng ngày càng ngưng trọng.

Còn chưa đi đến giữa sườn núi liền gặp Bán Thánh, nương theo chém giết càng nhiều, dẫn tới Thánh thú càng lợi hại, coi như Ngụy Trường Phong là cường giả Thánh cảnh, chỉ sợ cũng không kiên trì được bao lâu.

- Tăng thêm tốc độ!

Sợ đối phương xảy ra vấn đề, Trương Huyền tăng thêm tốc độ, cũng không biết là Linh thú, Thánh thú cao cấp bị Ngụy Trường Phong thu hút đi hay nguyên nhân khác, lại thêm Thiên Nghĩ Phong Mẫu sớm dự cảnh, trên đường đi hắn ngược lại không gặp phải nguy hiểm gì.

Nhưng nương theo càng đi càng sâu, da mặt cũng khiêu động càng lợi hại.

Rất nhanh ngừng lại trước một chỗ dấu vết chiến đấu.

Cây cối bốn phía đều bị dư âm chiến đấu đạp bằng, lan tràn vài trăm mét, nham thạch trong sơn đạo cũng có rất nhiều bị chém thành hai khúc, hóa thành bột mịn.

Tóm lại, chung quanh cực kỳ hỗn độn.

- Là ba con Hắc Vĩ hồ Tòng Thánh cấp!

Minh Lý Chi Nhãn lấp lánh, phân tích khung cảnh chiến đấu một lần, Trương Huyền mặt trầm như nước.

Hắc Vĩ hồ Tòng Thánh cấp, mặc dù thực lực không bằng Ngụy Trường Phong, nhưng loại sinh mạng này giảo hoạt cơ cảnh, am hiểu đánh lén, nhìn dấu vết chung quanh, Ngụy Trường Phong rõ ràng bị thương.

Xoay người trảo trên mặt đất một cái, một mảnh vỡ quần áo xuất hiện ở trong lòng bàn tay, phía trên dính đầy vết máu.

- Đây là một canh giờ trước...

Trương Huyền xiết chặt nắm đấm.

Biết cách thuộc hạ của mình càng ngày càng gần, tăng thêm tốc độ tiếp tục lao về phía trước.

Đi không bao xa, lần nữa phát hiện dấu vết chiến đấu.

Càng thêm kịch liệt, hai Linh thú Thánh giả cấp nằm trên mặt đất, đã tắt thở, mà trong miệng một đại gia hỏa, đang ngậm một cánh tay, máu tươi tựa hồ còn đang tí tách.

- Là cánh tay của hắn!

Lông mày Trương Huyền nhảy loạn.

Cánh tay này hắn nhận biết, chính là của Ngụy Trường Phong.

Ở đây bị Linh thú Thánh cấp đánh lén, cánh tay bị cắn đi, dù chém giết đối thủ, nhưng bị thương nặng, chỉ sợ đã đi không được bao xa.

Lại tìm một vòng, phát hiện không chỉ cánh tay lưu lại, còn có máu tươi khắp nơi, xem ra Ngụy Trường Phong bị thương cực nặng.

- Cái tên này... Đây không phải liều mạng sao... Thực hái không được Vân Vụ hoa, chúng ta có thể nghĩ những biện pháp khác...

Vẻ mặt Trương Huyền khó coi.

Đã gặp phải Thánh thú thực lực tương đương, biết rõ làm khó dễ liền thôi, tìm không thấy Vân Vụ hoa, có thể nghĩ những biện pháp khác, vì cái gì liều mạng như vậy?

Như vậy sẽ chết!

Người chết, coi như hái được Vân Vụ hoa thì có ích lợi gì?

Nhanh chóng đi về phía trước, lại đi vài trăm mét, lập tức nhìn thấy trên vách tường trong sơn đạo, một thanh trường đao cắm vào nham thạch, phía trên máu tươi dày đặc, hắn là vừa mới chém giết một Thánh thú.

Trên đường đi, thấy không ít Linh thú bị đao đánh chết, Trương Huyền đã sớm biết, vũ khí của Ngụy Trường Phong là một chuôi trường đao tuyệt phẩm, vội vàng đi tới gần, đưa tay nhổ xuống.

- Gãy mất?

Rút đao ra, lúc này mới phát hiện, chuôi trường đao này đã cắt thành hai đoạn, như bị lợi khí gì chặt đứt, nham thạch chung quanh càng có tươi máu nhuộm đỏ, lộ ra cực kỳ dữ tợn.

Vũ khí là tính mạng của một võ giả, đao bị chém đứt, Ngụy Trường Phong đến cùng gặp cái gì?

Cúi đầu nhìn quanh một vòng, thân thể nhoáng một cái, nhặt lên một cọng lông.

- Thánh giả nhất trọng đỉnh phong... Hồng Vượn Thú?

Mặt Trương Huyền như đáy nồi.

Ở đây phát hiện lông tóc của Hồng Vượn Thú, há không nói rõ... Ngụy Trường Phong gặp Thánh thú lợi hại như vậy?

Ngụy Trường Phong, tu vi bản thân chẳng qua Thánh giả nhất trọng trung kỳ, ngay cả hậu kỳ cũng không có đạt tới, gặp phải Thánh giả nhất trọng trung kỳ, cũng rất khó chiến thắng, gặp phải đỉnh phong... Căn bản không chống đỡ được!

Linh thú cùng cấp bậc, Thánh thú bởi vì hình thể, sức chiến đấu mạnh hơn Danh Sư cùng cấp bậc, chớ nói chi là võ giả bình thường.

- Lần này hắn là thật nguy hiểm, chỉ sợ rất khó sống sót...

Trương Huyền nhịn không được nhìn về phía trước, tràn đầy lo lắng.

Chỉ cần vọt tới trước, lấy thực lực của hắn, chạy trốn hắn là có thể làm được, tổn thương như thế lớn, đến cùng vì cái gì?

Đây là tình thương của cha

dtv-ebook.com

Chỗ sâu trong Vân Vụ sơn.

Bành bành bành!

Một bóng người bay ngược ra, sống lưng đâm vào trong nham thạch, vẻ mặt như giấy trắng, phun máu tươi từng ngụm.

Người này gãy mất một cánh tay, xương cốt trước ngực cũng bể nát không dưới mười nơi, thoạt nhìn thoi thóp, bất cứ lúc nào cũng sẽ tử vong.

Đối diện hắn, là Thánh thú loại vượn hình thể to lớn, toàn thân đen kịt, nắm đấm thô to, lực lượng kinh người.

- Ta còn không có lấy được Vân Vụ hoa, còn không thể chết!

Cắn răng một cái, từ trong nham thạch chui ra, ánh mắt bóng người nhìn lại nơi xa, thẳng tắp vọt lên.

- Đáng giận!

Thấy tên này còn có thể kiên trì, cái mũi thô to của Thánh thú phun ra một hơi nóng hầm hập, hừ lạnh một tiếng.

Đạt tới cấp bậc Thánh thú, đã có thể miệng nói tiếng người.

Kẻ trước mắt này, nửa canh giờ trước liền bị nó gặp gỡ, vốn cho rằng một gia hỏa Thánh giả nhất trọng trung kỳ, tùy tiện hai quyền, coi như không chết, cũng có thể dọa đến tè ra quần, bỏ trốn mất dạng.

Nằm mơ cũng không nghĩ tới, người này căn bản không quản tổn thương có nặng hay không, cứ xông về trước.

Vừa đánh vừa đuổi, tên này tiếp không dưới hai mươi quyền.

Nắm đấm nặng như thế, coi như Thánh giả cùng cấp với nó, cũng sẽ bị dọa đến không còn dám đi, không kiên trì nổi, nhưng tên này, lại không quan tâm, chỉ cần khôi phục một chút thể lực, liền liều mạng lao về phía trước, cả người như kim cương đánh không chết, xem như nó cũng cảm thấy có chút bối rối.

Ầm ầm!

Nhanh chóng phi hành, lực lượng chèn ép không khí, phát sinh nổ tung, Thánh thú lần nữa đánh bóng người xuống mặt đất, xương cốt cả người không biết gãy mất bao nhiêu.

Phốc phốc phốc!

Nhân loại miệng phun máu tươi, nội tạng giống như muốn phun ra, mắt thấy không được, ai ngờ sau một khắc, lần nữa từ khu vực đổ nát thoát ra, tiếp tục lao về phía trước.

- Tên này đến cùng muốn làm gì a?

Thánh thú cũng cảm thấy xem không hiểu.

Bất kể người hay Linh thú, Thánh thú, đều mang theo kính sợ đối với sinh mạng, tên này làm như vậy, quả thực giống như chịu chết.

- Nhanh . . sắp tới địa phương Vân Vụ hoa sinh trưởng...

Không đi quản ý nghĩ trong lòng Hồng Viên thú, lần nữa từ dưới đất bò dậy, Ngụy Trường Phong nhìn thoáng qua hoàn cảnh chung quanh, con mắt lộ ra hi vọng.

Hắn vốn nghĩ, lặng yên không tiếng động đi tới sơn mạch, lấy được một gốc Vân Vụ hoa liền đi, nằm mơ cũng không nghĩ tới bị phát hiện, thậm chí còn đưa tới gia hỏa cường đại như thế.

Nói thật, hắn là Linh Tài các Các chủ, bảo vật không ít, nhìn thấy tên này, nếu xoay người bỏ chạy, khẳng định có thể rời đi, chỉ là như thế lại muốn lấy được Vân Vụ hoa, liền không thể nào!

Thứ này có thể đổi Thập Diệp hoa, có thể cứu nữ nhi của hắn, cho dù chết... cũng phải cầm tới!

Bành!

Lần nữa bị đánh trúng, ngã lộn lăn vài vòng, rơi trên mặt đất, Ngụy Trường Phong chỉ cảm thấy khí lực toàn thân càng ngày càng yếu, bất cứ lúc nào cũng sẽ rời khỏi thân thể.

Trong lờ mờ, như thấy được một bóng người vẫy hắn.

...

- Mặc dù còn chưa thấy qua, không biết là nam hay nữ, nhưng đó là con của chúng ta, coi như liều mạng chết, cũng không thể để nó bị thương tổn!

Nàng ngồi xếp bằng, trên mặt mang nước mắt, quay đầu nhìn qua:

- Ta biết ngươi yêu ta, sẽ tôn trọng lựa chọn của ta...

- Không...

Ngụy Trường Phong gấp gáp vẫy tay, nhưng lúc này, lực lượng trong cơ thể hắn bị phong cấm, nằm trên mặt đất, động một cái cũng không thể.

- Ta vốn trọng thương, đã sống không được bao lâu, ta nguyện ý dùng tính mạng của ta, bảo vệ con mình...

Một tiếng thấp giọng hô, lực lượng toàn thân nữ tử hóa thành hồng lưu, tràn vào trong bụng, hài tử thuận lợi ra đời, tiếng khóc lanh lảnh vang vọng cả sơn động...

Rốt cục, hắn phá được phong ấn, mà nữ tử đã không có khí lực, nằm trong ngực, khóe miệng mang theo mỉm cười:

- Trường Phong, phải chiếu cố con của chúng ta thật tốt, nuôi dưỡng nữ nhi của chúng ta thành người, như vậy cho dù chết, ta cũng có thể mỉm cười ở dưới cửu tuyền...

Nói còn chưa dứt lời, người liền đi.

...

- Nữ nhi của ngươi, ở trong thai bị công kích, chỉ sợ không sống qua ba tháng!

Một Y Sư lục tinh lắc đầu.

Ngụy Trường Phong cắn răng.

Đây là nàng dùng sinh mệnh đổi lấy, nếu như chết, sao có thể xứng đáng với thê tử?

Khắp nơi cầu y, khắp nơi tìm người.

- Bảo vật linh tính có thể giúp nàng kéo dài tính mạng, ... Hắn là cũng không sống quá lâu!

Một Y Sư lục tinh đỉnh phong nói.

- Chỉ cần nàng có thể sống, đánh đổi lại lớn ta cũng nguyện ý...

Ngụy Trường Phong xiết chặt nắm đấm.

Hắn mở Linh Tài các, vơ vét bảo vật, một khi biết vị trí bảo vật, thậm chí không tiếc ra tay cướp đoạt...

Rốt cục...

Thân thể của nàng thoạt nhìn tốt hơn nhiều.

- Cha...

Một thanh âm non nớt vang lên bên tai, hốc mắt Ngụy Trường Phong đỏ lên, cảm thấy trả giá nhiều hơn nữa cũng đáng!

Bởi vì... Đây là nữ nhi của hắn!

Cũng đây là nữ nhi của nàng!

...

- Mẹ đâu?

Một nữ hài bảy tám tuổi, nghi ngờ nhìn qua, bộ dáng cau mày, giống nàng như đúc.

- Nàng... Đi chỗ rất xa...

Ôm nữ nhi, Ngụy Trường Phong đường đường cường giả Thánh cảnh, chẳng biết tại sao, hốc mắt lại đỏ lên.

...

- Cha, có phải con không khỏe hay không? Con cảm giác mệt mỏi, buồn ngủ quá...

- Con không có việc gì, không có chuyện gì, coi như liều mạng mất đi tính mạng, cha cũng sẽ cứu con...

Ngụy Trường Phong gào thét.

- Gốc Thập Diệp hoa này có thể cứu con gái của ngươi...

Thiếu gia nói.

- Ta cần một gốc Vân Vụ hoa, nếu như ngươi có thể ở trong hai ngày, lấy tới cho ta một gốc, có thể trực tiếp đưa ngươi Thập Diệp hoa!

Vưu phó viện trưởng gật đầu.

...

- Còn không thể chết, ta chết, Như Yên không có Thập Diệp hoa cứu mạng, khẳng định cũng sẽ chết!

Từng màn chảy xuôi ở trước mắt, Ngụy Trường Phong vùng vẫy một hồi, lần nữa đứng dậy.

Nếu như không phải nữ nhi của hắn cần thứ này, khẳng định không kiên trì được nhiều trọng kích như vậy, Hồng Viên thú ở sau lưng không biết vì cái gì, Trương Huyền không biết vì cái gì, nhưng hắn biết... vì nữ nhi!

So với tính mạng của hắn còn trọng yếu hơn!

- Cũng không xa...

Tung người hướng về phía trước, vòng qua một dốc núi, đột nhiên, trước mắt mây mù tiêu tán, một đóa hoa trắng tinh xuất hiện ở trong ánh mắt.

- Vân Vụ hoa...

Ngụy Trường Phong kích động.

Phí sức tâm huyết, tìm lâu như vậy, chính là vì cái này, giờ phút này, rốt cục thấy được!

Bành!

Mới vừa muốn xông qua hái đóa hoa, sống lưng bị Hồng Viên thú đá trúng.

Lần nữa ngã xuống đất, Ngụy Trường Phong chỉ cảm thấy sinh mệnh chậm rãi xói mòn, đã không chịu nổi.

- Nhất định phải cầm được...

Lần nữa bò lên, thân thể nhoáng một cái, đi tới gần đóa hoa trắng tinh, rút lên, để vào hộp ngọc.

Hô!

Trong nháy mắt thở phào nhẹ nhõm, khóe miệng co giật.

Giờ khắc này, dù trên người lại tổn thương nữa, cũng cảm thấy đáng giá.

Có cái này, thiếu gia liền có thể cứu tính mạng của nữ nhi, cho dù chết, cũng có thể nói với nàng... ta làm được!

- Chỉ vì một gốc... Vân Vụ hoa?

Thấy nhân loại này, lộ ra vui vẻ thỏa mãn, Hồng Viên thú ở một bên không thể tưởng tượng nổi.

Còn tưởng rằng vì cái gì, có thể ngay cả tính mạng cũng không cần, không nghĩ tới là thứ này...

Một Thánh giả, vì một cây trà mà chết... Thật đáng giá sao?

Ngụy Trường Phong nhẹ nhàng cười một tiếng.

Nó là một Thánh thú, sao hiểu được tình cảm của nhân loại.

Hít sâu một hơi, thân thể khẽ động, thẳng tắp vọt về phía chân núi.

Vật đã tới tay, cũng không cần phải tiếp tục lưu lại.

- Hừ, mặc kệ ngươi vì cái gì, Vân Vụ sơn há là địa phương ngươi muốn tới thì tới, muốn đi thì đi? Lưu lại cho ta!

Hồng Viên thú rít lên một tiếng, đi tới gần, móng vuốt to lớn bắt tới.

Phốc!

Trọng thương Ngụy Trường Phong căn bản ngăn cản không nổi, ngực bị một xuyên thấu, máu tươi cuồn cuộn chảy xuôi.

- Ta...

Thân thể Ngụy Trường Phong run rẩy, toàn thân cứng ngắc, muốn phản kháng, lại phát hiện một chút khí lực cũng không có.

Thân thể đã đạt đến cực hạn chịu đựng!

Một cỗ hấp lực to lớn từ địa phương không biết tên bay đến, hình như bất cứ lúc nào cũng muốn hút linh hồn của hắn vào.

- Đây chính là tử vong sao? Ta hắn là... Có thể nhìn thấy nàng a!

Thần trí dần dần mơ hồ, linh hồn tựa như lúc nào cũng sẽ thoát ly thân thể, đi vào không gian không biết tên kia.

- Ngụy Trường Phong!

Đang cảm thấy lập tức sẽ tử vong, lại nhìn thấy một bóng người bay tới, thanh âm mang theo lo lắng.

- Thiếu gia?

Hắn nhịn không được sững sờ:

- Sao ngươi lại tới đây, nơi này nguy hiểm...

Không dám nói cho thiếu gia tình huống của Vân Vụ sơn, chính là sợ hắn theo tới, nếu không một khi xảy ra chuyện, nữ nhi liền không có người cứu!

Nhưng làm sao đối phương vẫn tới?

- Nguy hiểm? Biết rõ nguy hiểm, vì cái gì không nói với ta!

Nhìn thấy mới vừa thu một thuộc hạ Thánh giả biến thành như vậy, bất cứ lúc nào cũng sẽ tử vong, Trương Huyền gầm lên giận dữ.

Một đường dọc theo tung tích tìm kiếm, rốt cục bị Thiên Nghĩ Phong Mẫu phát hiện tung tích, lúc này mới chạy tới.

Nhưng rất rõ ràng... Đã chậm!

Vội vàng ôm lấy hắn, ngón tay đáp lên, lập tức cảm thấy sinh mệnh lực của đối phương đã tán loạn, coi như hắn nắm giữ y thuật của Y Sư lục tinh đỉnh phong, cũng cứu không được!

Tay nắm giữ mạch môn, Thiên Đạo chân khí tinh thuần truyền vào, lại phát hiện, người sau giống như một cái bao tải thủng, căn bản dung nạp không được.

- Thiếu gia, đừng phí công, ta... không được!

Cổ tay khẽ đảo, đưa tới một cái hộp ngọc:

- Đây là Vân Vụ hoa, ngươi cầm lấy đi trao đổi Thập Diệp hoa...

- Ngươi...

Không nghĩ tới tên này, lại vì thứ này liều tính mạng, sắc mặt Trương Huyền tái xanh.

- Nhất định phải cứu nàng...

Thanh âm của Ngụy Trường Phong càng ngày càng thấp.

- Yên tâm đi, ta nhất định sẽ cứu sống nàng, trải qua sinh hoạt của người bình thường, không, so với người bình thường còn tốt hơn...

Trương Huyền cắn răng.

- Đa tạ Thiếu gia...

Ngụy Trường Phong gật gật đầu, thân thể mềm nhũn, rốt cuộc khống chế không nổi linh hồn, bị không gian không biết tên hút tới, cả người cũng ngừng hô hấp.

- Trường phong...

Nhìn thấy thuộc hạ này, thân thể trở nên căng cứng, Trương Huyền gào thét, hốc mắt nhịn không được đỏ lên.

Giờ khắc này, hắn làm sao không biết đối phương vì cái gì!

Vì nữ nhi!

Cái kia là... Tình thương của cha!

Tình cảm đơn thuần nhất, vô tư nhất trên thế giới!

- Nhân loại, nơi này không phải địa phương ngươi có thể tùy tiện tới...

Một bên Hồng Viên thú thấy lại xông qua tới một người, còn không để hắn vào mắt, gầm lên giận dữ.

- Không phải tùy tiện tới? Ta cũng không có ý định tùy tiện đến!

Trương Huyền ngẩng đầu lên:

- Là ngươi giết Ngụy Trường Phong? Vậy liền đền mạng đi!

Ánh mắt mang theo lạnh lùng cùng hung ác, cổ tay khẽ đảo.

Soạt!

Trong nháy mắt, khu vực này xuất hiện hơn hai mươi khôi lỗi Thánh giả, gào thét vọt về phía Hồng Viên thú.

- Đánh chết nó cho ta!

Địa Mạch linh dịch

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Cái gì?

Vốn cho rằng nhân loại này nhỏ yếu, tiện tay có thể bóp chết, nằm mơ cũng không nghĩ tới, lại phóng xuất ra nhiều Thánh giả khôi lỗi như vậy, Hồng Viên thú dọa đến thân thể mềm nhũn, muốn chạy trốn.

Nhưng nhiều khôi lỗi như vậy đồng thời xuất thủ, làm sao có thể cho nó cơ hội.

Lốp bốp!

Thanh âm quyền cước vào thịt liên tiếp vang lên.

Rất nhiều khôi lỗi có kinh nghiệm đánh Tử Dương thú, đối phó tên này, không lãng phí chút thời gian nào.

Không lâu sau, liền đánh nó thương tích đầy mình, bất cứ lúc nào cũng sẽ tử vong.

- Đừng giết ta, ta nguyện ý làm thú sủng của ngươi...

Bị đánh thoi thóp, Hồng Viên thú không để ý tới Thánh thú tôn nghiêm, lên tiếng rống to.

- Không cần!

Trương Huyền khoát tay áo.

Thánh thú nhất trọng đỉnh phong làm thú sủng, quả thực có thể để cho hắn làm chuyện gì cũng thuận tiện không ít, nhưng Ngụy Trường Phong là nó giết... Vậy liền nợ máu trả bằng máu!

Nếu không, về sau cứu sống Ngụy Như Yên, nếu như nàng hỏi hung thủ sát hại cha nàng, mình làm thiếu gia, làm sao bàn giao?

- Giết nó!

Khoát tay áo, không tiếp tục để ý đối phương, Trương Huyền tinh thần khẽ động, Vu hồn xuất thể.

Thiên Đạo chân khí không cách nào cứu chữa thân thể, nhìn xem thủ đoạn Vu hồn có thể làm được hay không.

Nhìn một vòng, bất đắc dĩ lắc đầu.

Thương thế của Ngụy Trường Phong thực quá nặng, nếu không phải trong lòng có kiên trì, chỉ sợ sớm đã chết rồi.

Gặp phải bản thân, tinh thần thả lỏng, linh hồn đã bị hút vào địa phương không biết tên, hoàn toàn phai mờ.

Đừng nói hắn, coi như Khổng sư phục sinh, chỉ sợ cũng không cách nào cứu sống.

- Yên tâm đi, ta sẽ chiếu cố con gái của ngươi, để nàng sống thật tốt!

Vu hồn trở lại thân thể, Trương Huyền lắc đầu.

Mặc dù cùng Ngụy Trường Phong tiếp xúc không lâu, hơn nữa phần lớn là ký ức không vui, nhưng người này vì nữ nhi, cái gì cũng có thể trả giá, thậm chí sinh mệnh, đã làm cho hắn tôn kính.

Biết không cách nào cứu sống, thu thi thể Ngụy Trường Phong vào không gian giới chỉ, lần nữa nhìn về phía Hồng Viên thú trước mắt, chỉ

thấy tên này đã bị rất nhiều khôi lỗi đánh thoi thóp, bất cứ lúc nào cũng sẽ cúp máy.

Mặc dù nó là Thánh giả nhất trọng đỉnh phong, nhưng đối mặt hơn hai mươi khôi lỗi không biết đau đớn, lực lượng cường đại, cũng chỉ có phần bị ngược đãi.

- Nhân loại, chỉ cần không giết ta, ta dùng bí mật trao đổi với ngươi...

Thấy hắn nhìn qua, Hồng Viên thú cắn răng.

Nó biết lại không mở miệng, đối phương thực sẽ chém giết mình, chỉ có thể đánh cược một lần.

- Bí mật? Bí mật gì?

Trương Huyền nhướng mày.

- Là Địa Mạch linh dịch! Chỉ cần ngươi không giết ta, ta liền dẫn ngươi đi...

Hồng Viên thú vội nói.

- Địa Mạch linh dịch?

Trương Huyền sững sờ.

- Không sai, đây là đại địa linh mạch hội tụ hình thành linh dịch, đối với tu luyện giả dưới Thánh giả có công hiệu cực lớn, thậm chí có thể thay thế linh thạch!

Hồng Viên thú nói.

Trong lòng Trương Huyền hơi động.

Hiện tại hắn thiếu nhiều nhất chính là linh thạch, linh khí, nếu có đồ vật thay thế, cũng không cần phải tốn hao giá cả to lớn kiếm tiền.

Địa Mạch linh dịch, mặc dù trước đó chưa từng nghe qua, nhưng nếu là đại địa linh mạch hội tụ thành, khẳng định cực kỳ trân quý.

- Sở dĩ Thánh thú ở Vân Vụ lĩnh không để nhân loại tới, chính là vì thủ hộ thứ này, chỉ cần không giết ta, liền mang ngươi đi...

Hồng Viên thú nói.

- Giết ngươi, ta cũng có thể đi qua!

Không thèm để ý tên này, Trương Huyền vẫy tay một cái, rất nhiều khôi lỗi tiếp tục động thủ, mà hắn thì Vu hồn xuất thể, cổ tay lật qua lật lại, kết ra vô số thủ ấn.

Thủ đoạn của Vu Hồn sư... Sưu hồn!

Tên này là hung thủ sát hại Ngụy Trường Phong, phải chết, không có chỗ trống cò kè mặc cả.

Dựa theo tình huống bình thường, tu vi của hắn hiện tại, căn bản không đủ để sưu hồn Thánh giả, có điều thứ nhất, hồn lực của Thánh thú yếu hơn cường giả Thánh cảnh, thứ hai, tên này bị đánh thoi thóp, coi như muốn chống cự cũng chống cự không được.

Lại thêm còn có Ngoan Nhân ở một bên hỗ trợ, chân chính áp dụng, cũng không phức tạp.

Xì xì xì!

Hồn phách của Hồng Viên thú bị hắn lăng không lấy ra, trí nhớ cùng tri thức của nó, chậm rãi chảy vào trong óc.

- Quả nhiên có Địa Mạch linh dịch!

Rất mau xem hết trí nhớ, ánh mắt của Trương Huyền sáng lên.

Đối phương không lừa hắn, Vân Vụ lĩnh quả thực có Địa Mạch linh dịch, đám Thánh thú này, không nguyện ý cho nhân loại đi vào, cũng chính là

vì bảo vệ bí mật.

Nhìn đến tên này, vì sống cũng không lừa hắn.

Đổi lại những người khác, vì thứ này, sẽ tha cho nó một mạng, nhưng nó nằm mộng cũng nghĩ không ra, thanh niên trước mắt còn là một vị Vu Hồn sư, nắm giữ năng lực sưu hồn!

- Mặc dù có Địa Mạch linh dịch, nhưng chỗ kia nguy cơ trùng trùng, càng có bốn Thánh thú cấp bậc tương đương nó trấn giữ... nếu để cho tên này dẫn đường, coi như có nhiều khôi lỗi như vậy, cũng sẽ bị vây công khó đào thoát!

Mặc dù Địa Mạch linh dịch thật sự, nhưng tên này cũng không nói thật.

Nếu quả thật nghe nó, theo ở phía sau, sợ rằng sẽ bị bốn Thánh thú nhất trọng đỉnh phong vây quanh, thêm vào vô số Thánh thú cấp bậc Tòng Thánh, Bán Thánh, coi như hắn có nhiều khôi lỗi như vậy, làm không cẩn thận cũng phải bỏ mạng!

Dù sao, mặc dù khôi lỗi không sợ chiến đấu, nhưng cũng cần tiêu hao linh khí.

Liên tục sử dụng mấy lần, đã hao tổn hơn nửa, nơi này không có Địa Cung tích lũy, muốn truyền vào năng lượng, liền không dễ dàng như vậy.

Một khi khôi lỗi mất đi tác dụng, loại thực lực này của hắn, rơi vào trong bầy Thánh thú, chỉ có thể chờ chết.

Có thể nói, mặc dù tên này sắp bị đánh chết, nhưng lòng còn muốn ám toán mình.

Quả nhiên không phải đồng loại, chắc chắn sẽ có dị tâm.

Sưu hồn xong, Hồng Viên thú hồn phi phách tán, hoàn toàn tử vong, nội đan cùng da lông bị thu vào trữ vật giới chỉ, Trương Huyền trầm tư.

- Căn cứ nó thuyết pháp, Địa Mạch linh dịch là linh khí hội tụ thành, mặc dù độ tinh thuần kém linh thạch thượng phẩm, nhưng lại càng dễ hấp thu. Thậm chí cây cối cũng có thể sử dụng, nếu như cho Thập Diệp hoa chưa thành thục sử dụng... Hoàn toàn có thể để cho nó ở trong một ngày hoàn thiện, mở ra đóa hoa!

Nghiên cứu công hiệu của linh dịch một lần, Trương Huyền mắt sáng rực lên.

Mặc dù Linh thạch tích súc rất nhiều linh khí, nhưng hấp thu khẳng định không dễ dàng bằng chất lỏng, thật giống như trước kia vì nhanh chóng tấn cấp, chuyên môn điêu khắc Tụ Linh trận vậy.

Linh thạch xem như than đá, linh dịch chính là xăng.

Dù than đá bốc cháy lên sẽ càng nóng, thời gian duy trì cũng dài, nhưng muốn nói tốc độ nhen lửa, tỉ lệ lợi dụng so với xăng, kém không phải một cấp.

Thật có thể nhận được thứ này, có thể đoán được, tu luyện trước Thánh giả cần mấy trăm linh thạch thượng phẩm, cũng không cần lại hao tâm tổn trí đi tìm.

- Địa Mạch linh dịch ở nơi trung tâm nhất của Vân Vụ lĩnh, cách nơi này cũng không xa, nhưng mà có bốn Thánh giả nhất trọng đỉnh phong Linh thú trấn giữ, thậm chí còn có vô số Tòng Thánh, Bán Thánh... muốn qua, rất khó!

Nếu biết có thứ này, tự nhiên phải lấy được, nhưng mà lấy thực lực của hắn bây giờ, xông vào, khẳng định sẽ chết rất thảm.

Mặc dù Ngoan Nhân có thể nhẹ nhõm áp chế Thánh giả nhất trọng đỉnh phong, nhưng số lượng Thánh thú nhiều cũng bất lực.

Dù sao, hắn vừa mới thức tỉnh, hơn nữa là bộ dáng trái tim, lực lượng kém xa trước kia.

Lại nói, tên này là Dị Linh tộc, bình thường không có gì, vạn nhất không đáng tin cậy, thật sự rơi vào vây công, khó mà đào thoát.

Do đó, loại sự tình này, vẫn là dựa vào năng lực bản thân cho thỏa đáng, ngoại lực đều không đáng tin cậy.

Hắn cũng không hy vọng tính mạng của mình ký thác vào trên người một trái tim.

- Vẫn là dùng Vu hồn đi!

Suy tư một lát, một ý nghĩ xông ra.

Thân thể đi qua, khẳng định không thể, coi như ẩn nấp khá hơn nữa, vô số Linh thú, Thánh thú cũng có thể phát hiện, Vu hồn khác biệt.

Vô hình vô chất, xem như Thánh thú, chỉ cần linh hồn không tu luyện tới cảnh giới nhất định, khẳng định cũng không phát hiện được.

Nếu như vận dụng thoả đáng, có lẽ có thể lặng lẽ lẻn vào, thuận lợi lấy ra Địa Mạch linh dịch.

- Cứ làm như thế!

Không có gì có thể chần chờ, khoanh chân ngồi dưới đất, tinh thần khẽ động, Vu hồn bay ra.

Nhẹ nhàng vồ một cái, thu thân thể vào trữ vật giới chỉ.

Thiên Nghĩ Phong Sào, có Tử Dương thú cùng Phong Mẫu liền rất chật chội, thân thể khẳng định vào không được, dù sao thân thể đã mất đi hồn phách, như thi thể, đặt ở trong trữ vật giới chỉ, cũng sẽ không bị ảnh hưởng quá lớn.

- Nhẫn làm sao bây giờ?

Trong giới chỉ chứa đựng thân thể cùng phân thân, tùy thân mang theo, an toàn một chút, nếu không, chỉ để thân thể ở chỗ này, vạn nhất bị Linh

thú nào tìm ra, thật sự là khóc cũng không kịp.

Nhưng Vu hồn vô hình vô chất, không dễ dàng bị phát hiện, một khi mang theo nhẫn, chẳng khác nào có mục tiêu, còn muốn che giấu liền không dễ dàng như vậy.

- Đúng rồi... Thiên Nghĩ Phong!

Tinh thần khẽ động.

Mình không thể mang nhẫn, lại có thể để Thiên Nghĩ Phong mang theo!

Mặc dù thứ này kích thước rất nhỏ, nhưng dù sao cũng là Linh thú, lực lượng lớn lạ thường, mang một cái nhẫn phi hành, không tính là gì.

Lại thêm bọn chúng liên hệ tin tức, sớm tránh qua Linh thú, Thánh thú, hoàn toàn có thể lặng lẽ đi theo sau lưng Vu hồn, đưa không gian giới chỉ đến địa phương cần đến.

Coi như bị phát hiện, chỉ cần Vu hồn an toàn, liền có thể nghĩ biện pháp thu hồi lại, không xuất hiện biến cố quá lớn.

- Cứ làm như thế!

Tinh thần khẽ động, báo tin Thiên Nghĩ Phong Mẫu, một con Thiên Nghĩ Phong bay tới, thả trữ vật giới chỉ ở trên người, quả nhiên nhẹ nhõm phi hành, không có chút trở ngại.

- Quá tốt rồi, ngươi dán chặt lấy mặt đất bay ở trong bụi cỏ...

Thấy ý nghĩ này có thể thực hiện, Trương Huyền dặn dò một tiếng, Vu hồn thẳng tắp bay vút về phía trung tâm của Vân Vụ lĩnh.

Sau khi sưu hồn Hồng Viên thú, toàn bộ tình huống Linh thú ở Vân Vụ lĩnh, đã biết đến đại khái, lại thêm Thiên Nghĩ Phong dò xét, rất nhẹ nhàng liền tránh né Linh thú dò xét, chưa tới một canh giờ, đã đi tới trước một vách đá cao lớn.

Trước vách đá, là đá đầm cự đại, một dòng nước từ đỉnh núi trút xuống, phát ra lôi âm oanh minh, hình thành một dòng sông hẹp dài, uốn lượn quanh co, không biết lan tràn đến nơi nào.

- Chính là chỗ này...

Ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy sau dòng nước, một sơn động đứng sừng sững, hoàn toàn bị dòng nước che chắn, nếu như không phải sớm biết, căn bản không phát hiện được.

Căn cứ trí nhớ của Hồng Viên thú, Địa Mạch linh dịch ngay ở trong sơn động này.

Không có loạn động, Trương Huyền nhìn quanh hai bên một vòng, quả nhiên phát hiện vài Thánh thú không kém gì Hồng Viên thú, thong thả ở chung quanh, càng xa xôi, còn có Thánh giả sơ kỳ, trung kỳ, hậu kỳ, không dưới mười mấy con.

- May mắn thân thể không tới...

Thấy cảnh này, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm.

Nếu là thân thể tới, chỉ sợ mới vừa đến, liền bị vây công săn giết.

Vu hồn vô hình vô chất, chỉ cần không thi triển lực lượng, đối phương muốn phát hiện, không dễ dàng như vậy.

Đột phá Quy Nhất cảnh

dtv-ebook.com

- Ngươi qua trước!

Để Thiên Nghĩ Phong mang theo không gian giới chỉ, dọc theo mặt đất lặng lẽ bay về phía sơn động, thân thể Trương Huyền thì nhoáng một cái, dán chặt lấy mặt nước bay đi.

- Sao Hồng Viên đi lâu như vậy, còn chưa có trở lại?

Còn chưa tới gần, liền nghe đến thanh âm vang lên.

Hai Thánh thú cách sơn động không xa đang tán gẫu.

- Ai biết được, nghe nói là nhân loại Thánh giả nhất trọng trung kỳ, yên tâm đi, nó đi qua khẳng định có thể chế ngự, đoán chừng là muốn chơi một hồi, dù sao rất lâu không có nhân loại đến tìm xui xẻo!

Một con khác khẽ nói.

Mặc dù bọn chúng giao lưu là thú ngữ, nhưng Trương Huyền có thể nghe được rõ rõ ràng ràng.

- Đúng vậy... Nhân loại biết có chúng ta ở đây, thức thời, cơ bản đều không tới.

Con Thánh thú thứ nhất nói.

- Đi vào!

Thấy hai Thánh thú đang trò chuyện cao hứng, căn bản không chú ý tới mình, nhẹ nhàng nhoáng một cái, chui vào sơn động.

Đổi lại Vu hồn khác, trong cơ thể nắm giữ u ám chi khí, coi như Thánh thú không tu luyện hồn phách cũng có thể phát hiện, nhưng Trương Huyền tu luyện là Thiên Đạo Vu hồn, khí tức đường đường chính chính, tựa như gió nhẹ, muốn phát hiện liền không dễ dàng như vậy.

Cộng thêm mượn hơi nước, hai Thánh thú căn bản không nghĩ tới, đã có người chui vào ở trước mặt chúng.

Sơn động rộng rãi bao la, mang theo khí tức ướt át, Trương Huyền đợi một hồi, chỉ thấy Thiên Nghĩ Phong cũng bay vào, nhẹ nhàng chiêu một cái, nhẫn rơi vào lòng bàn tay, nhanh chân đi vào trong.

Càng đi vào trong càng ướt át, linh khí cũng càng nồng đậm, linh khí nơi này, đừng nói khu tinh anh, coi như biệt viện của Vưu phó viện trưởng cũng kém một đoạn dài.

Tuyệt đối là bảo địa tu luyện hoàn toàn xứng đáng, ở đây tu luyện, nhất định có thể làm ít công to.

- Khó trách đám Thánh thú này một mực chiếm đóng, loại bảo địa này đổi lại ai, cũng không nguyện ý buông tay...

Trương Huyền âm thầm gật đầu.

Linh khí chỗ này, không chỉ nồng hậu dày đặc, hơn nữa khí tức tinh thuần, coi như tu luyện giả yêu cầu đối với linh khí rất cao như hắn, cũng có thể nhẹ nhõm thỏa mãn.

Chậm rãi đi về phía trước, rất nhanh thì đến cuối cùng.

Là một cái ao hình tròn, rộng chừng bảy tám mét, trong ao chứa đầy chất lỏng màu bích lục, cho người ta một loại khí tức sảng khoái, dường như hấp thu một cái, liền có thể tu vi tiến nhanh.

- Đây chính là Địa Mạch linh dịch? Quả nhiên lợi hại...

Hai mắt Trương Huyền tỏa ánh sáng.

Mặc dù từ trong trí nhớ của Hồng Viên thú biết công hiệu của thứ này không thể đo lường, nhưng chân chính nhìn thấy, vẫn không dám tin tưởng.

Mặc dù độ tinh thuần kém linh thạch thượng phẩm không ít, nhưng số lượng thực sự nhiều lắm, coi như mấy trăm viên, thậm chí hơn ngàn viên linh thạch gộp lại, cũng không cách nào so sánh.

- Bốn phía hình ngọn Tụ Linh trận, mà đây cũng là chỗ cốt lõi nhất của Vân Vụ lĩnh, tích tụ thành linh khí, bị mây mù bao phủ, không cách nào phát ra, dần dà, liền tạo thành linh dịch...

Kết hợp địa hình một đường đến đây, cùng tình huống trước mắt, Trương Huyền âm thầm gật đầu.

Những linh dịch này, cũng không phải là một ngày hình thành, chỉ sợ tích lũy ít nhất vạn năm.

- Nếu như lấy đi toàn bộ, không chỉ ta đột phá đến Thánh giả không lo, ngay cả đám người Trịnh Dương, Vương Dĩnh, cũng sẽ trở nên vô cùng đơn giản...

Nhẹ nhàng cười một tiếng.

Có nhiều linh dịch như vậy, sư đồ bọn họ đột phá sẽ cực kỳ đơn giản, không cần vì linh thạch sầu muộn nữa.

- Làm sao chứa?

Nhiều linh dịch như vậy, có chừng vài chục tấn, mặc dù không gian giới chỉ có thể chứa đựng, nhưng không có vật chứa, cũng thu không vào ah!

Mặc dù trên người hắn mang theo chút hồ lô rượu, cũng chỉ mười mấy bình mà thôi, chứa không được bao nhiêu.

Làm sao bây giờ?

Cũng không thể đi tới trước mặt bảo sơn, chỉ lấy một chút liền trở về a.

Lần này có thể thuận lợi lấy đi, là bởi vì những Thánh thú kia không nghĩ tới có Vu hồn đến, chủ quan một chút, một khi có phòng bị, còn muốn lấy liền không dễ dàng.

Do đó, lần này tới, nhất định phải duy nhất một lần lấy đủ linh dịch mới được, nếu không chẳng khác nào uổng phí cơ hội.

- Có thể dùng da thú không!

Nghĩ một lát, một ý kiến xông ra.

Trong không gian giới chỉ, có không ít Linh thú da thú, hoàn toàn có thể dùng thứ này làm thành vật chứa.

Cũng không chậm trễ, cổ tay khẽ đảo, mấy tấm da thú to lớn xuất hiện.

Ngón tay điểm một cái, hồn lực thành tia, hắn xuyên cùng một chỗ, làm thành một vật chứa cự đại, vẫy tay một cái, bay vào ao nước.

Cô cô cô ục ục!

Da thú làm thành vật chứa, rất nhanh rót đầy, trọn vẹn dung nạp hơn hai mươi tấn.

- Thu!

Tinh thần khẽ động, thu vào không gian giới chỉ.

- Vẫn chưa tới một nửa...

Lấy đi nhiều linh dịch này, cúi đầu nhìn thoáng qua, phát hiện thế mà chỉ có gần một nửa, Trương Huyền xoa cằm.

Đã tới một lần, không dọn sạch, sẽ cảm thấy có lỗi với bản thân a.

Chứng ép buộc, chính là để cho người ta bất đắc dĩ như thế!

Dù sao bọn Thánh thú này, luôn đối địch nhân loại, nhân loại chết ở trong tay bọn chúng nhiều vô số, cũng không phải vật gì tốt, giữ lại cho chúng nó, chẳng khác nào tẩm bổ kẻ địch.

Da thú đã dùng, trên người hắn lại không to vật chứa lớn gì.

Coi như muốn lấy, cũng không thu được ah!

- Nhìn xem chung quanh có gì có thể dung nạp linh dịch không?

Nghĩ nửa ngày, trên người cũng không có vật chứa gì, Trương Huyền đành phải dọc theo sơn động xoay tròn, nhìn xem có gì có thể dùng hay không.

- Ân? Đó là cái gì?

Mới đi vài bước, vòng qua ao nước, đột nhiên một đống đồ vật xuất hiện ở trước mắt, Trương Huyền nhíu mày.

- Đây là... xương cốt của nhân loại?

Xuất hiện ở trước mắt, lại là hài cốt của nhân loại,chất từng đống, có mấy hơn trăm người.

- Nơi này không phải không cho phép nhân loại đến sao? Vì cái gì sẽ có xương cốt của nhân loại?

Trương Huyền tràn đầy nghi hoặc.

Dựa theo đám Thánh thú kia quy định, nơi này là không cho phép nhân loại tới, không cho phép tới, tại sao có thể có nhiều xương cốt như vậy?

Trong lòng kỳ quái, cúi đầu nhìn lại những xương cốt kia.

Đều là xương cốt nam nhân, bốn phía còn rải rác một chút vũ khí, thoạt nhìn cấp bậc không tính quá cao, chỉ khoảng chừng Linh cấp trung phẩm.

Tiện tay nhặt lên một cái, nhẹ nhàng chấn động, lập tức cắt thành hai đoạn.

Vũ khí không tệ, nhưng dường như trải qua một loại chiến đấu nào đó, thương tổn tới cơ sở, đã mất đi cứng cỏi, xem như hoàn toàn báo hỏng.

Xem ra là không biết xông vào lúc nào, kết quả... toàn quân bị diệt.

- Ân?

Tùy ý lật một cái, đột nhiên một cái không gian giới chỉ xuất hiện ở trước mắt.

Tinh thần khẽ động, tiến vào bên trong.

- Đồ vật bị lấy sạch, hẳn là đều bị lục soát...

Trương Huyền lắc đầu, trong giới chỉ rỗng tuếch, hầu như vật gì cũng không có.

Cũng khó trách, Linh thú không cách nào phá giải không gian giới chỉ, Thánh thú có thể, chung quanh nhiều Thánh thú như vậy, nếu như bên trong có đồ tốt, khẳng định sớm đã bị lục soát sạch sẽ, làm sao có thể lưu cho mình.

- Đây là thư tịch?

Ý thức đang muốn rời khỏi nhẫn, con mắt thoáng nhìn, nhìn thấy một đống vật phẩm không ra gì, tinh thần khẽ động, xuất hiện ở trước mắt, thế mà tất cả đều là thư tịch.

Thánh thú đều có truyền thừa của mình, không cách nào tu luyện công pháp nhân loại, do đó những vật này đối với bọn chúng mà nói, cái gì cũng không bằng.

Trương Huyền nhìn sang, thu những sách vở này vào trong óc.

- Rõ ràng đều là công pháp tu luyện cùng võ kỹ...

Mắt Trương Huyền sáng rực lên.

Không ít tu luyện giả, đều có thói quen sao chép công pháp, do đó chỉ cần là tu luyện giả nhân loại, trên người đều chứa không dưới mấy chục bản bí kỹ.

Trong không gian giới chỉ này cũng giống vậy, tùy tiện khẽ đảo, liền có hơn trăm bản.

Kiều Thiên cảnh, Quy Nhất cảnh, Đạp Hư cảnh đều có, có điều tuy có bí tịch, nhưng số lượng không đủ, liền không cách nào hình thành Thiên Đạo công pháp, đối với hắn tác dụng không lớn.

- Nhìn xem còn có không gian giới chỉ khác không, nếu như có thể tìm thêm mấy quyển, có lẽ có thể kiếm ra công pháp tu luyện...

Cũng không vội vã, Trương Huyền khởi động Vu hồn, tiếp tục xoay loạn, không lâu sau, hắn lục ra hơn hai mươi không gian giới chỉ.

Mấy trăm thi cốt, chỉ có bấy nhiêu không gian giới chỉ, còn lại chỉ sợ đều bị đám Thánh thú kia chia cắt.

Những vật phẩm đáng giá trong giới chỉ này, sớm bị lục soát sạch sẽ, chỉ còn lại có một chút thư tịch không đáng tiền.

Trương Huyền vơ vét những sách vở này lại.

- Hơn một ngàn bản công pháp Quy Nhất cảnh, hơn năm trăm bản Đạp Hư cảnh, còn có hai trăm bản Tằm Phong cảnh...

Mắt Trương Huyền sáng rực lên.

Công pháp Đạp Hư cảnh cùng Tằm Phong cảnh không đủ, nhưng hơn một ngàn bản công pháp Quy Nhất cảnh, có thể hình thành Thiên Đạo bí tịch, để hắn thuận lợi tu luyện.

- Chính xác!

Thu nhập thư tịch trong óc, tinh thần khẽ động.

Rất nhanh một bản Thiên Đạo công pháp Quy Nhất cảnh xuất hiện ở trước mắt, ngón tay đ-ng lên, tri thức đi vào trong óc.

- Những linh dịch này mang không đi, không bằng tu luyện ngay ở chỗ này, có thể tiết kiệm một chút...

Đã nhìn chung quanh, không có vật chứa dung nạp, đã như vậy, không bằng mượn cơ hội này tu luyện, trước tiên đột phá cảnh giới lại nói.

Làm người phải cần kiệm công chính, có thể tiết kiệm, liền tiết kiệm một chút.

Tinh thần khẽ động, thân thể xuất hiện ở trước mắt, Vu hồn chui vào, sau đó cổ tay khẽ động, phân thân cũng xuất hiện.

Phân thân giống như Vu hồn của bản tôn, chỉ tu luyện đến Quy Nhất cảnh hậu kỳ, hiện tại nhiều linh dịch như vậy, vừa vặn để hắn hấp thu nhiều chút, miễn cho lãng phí.

Truyền lại tình huống trước mắt cho phân thân, dặn dò một tiếng, Trương Huyền đi đầu nhảy vào ao nước.

Xì xì xì xì...

Công pháp Quy Nhất cảnh vận chuyển, linh dịch chung quanh lập tức dọc theo huyệt đạo, truyền vào trong cơ thể.

Ầm ầm!

Thân thể giòn vang, tu vi lập tức đột phá Kiều Thiên cảnh đỉnh phong, đạt đến Quy Nhất cảnh.

Tu vi tấn thăng, tốc độ hấp thu linh khí tăng nhanh, cả người giống như một máy bơm cự đại, hấp thu quá nhanh, chung quanh linh dịch tạo thành một vòng xoáy khổng lồ.

Quy Nhất cảnh sơ kỳ!

Quy Nhất cảnh trung kỳ!

Quy Nhất cảnh hậu kỳ!

...

Ngắn ngủi nửa canh giờ, thực lực đã đột phá ràng buộc, đạt đến Quy Nhất cảnh đỉnh phong.

- Vu hồn...

Tu vi chân khí tấn cấp, Trương Huyền cũng không ngừng nghỉ, Vu hồn nhảy ra, tiếp tục hấp thu.

Vu hồn đã đạt đến Quy Nhất cảnh hậu kỳ, tiếp tục tu luyện tốc độ nhanh không ít, chỉ dùng hơn mười phút, đã đột phá đến đỉnh phong.

Chân khí cùng Vu hồn toàn bộ đột phá, Trương Huyền lập tức thở phào nhẹ nhõm, cảm thấy trên người dâng trào lực lượng, hai mắt tỏa ánh sáng.

Đổi lại lúc khác, muốn cho hồn lực, chân khí toàn bộ đột phá, không có mấy chục viên linh thạch thượng phẩm, khẳng định làm không được, mà bây giờ, linh dịch đầy đủ, tương đương với miễn phí, tâm tình kìm lòng không được thư sướng.

- Được rồi...

Đứng dậy, cúi đầu nhìn lại linh dịch, đang muốn nhìn một chút còn lại bao nhiêu, nhịn không được sửng sốt một cái.

Chỉ thấy bể linh dịch trước đó rộng bảy tám mét, tất cả Địa Mạch linh dịch đã tiêu hao không sai biệt lắm.

- Làm sao có thể?

Hắn chỉ là đột phá Quy Nhất cảnh, làm sao có thể dùng nhiều như vậy?

Quay đầu nhìn về phía phân thân, chỉ nhìn thoáng qua, con ngươi kìm lòng không được co lại, nhịn không được chửi ầm lên.

- Ta sát, ngươi cái bại gia tử này...

Trịnh Dương giảng bài

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Chỉ thấy phân thân Vu hồn ly thể, đang điên cuồng hấp thu linh khí trong ao.

Lúc này hồn thể lần nữa tăng trưởng gấp đôi, đạt đến hai mươi mét, như lấp đầy cả sơn động.

Sau khi dùng da thú chứa xong, còn thừa lại hơn phân nửa linh dịch, hầu như đều bị tên này hấp thu.

Mặc dù tu vi vẫn là Quy Nhất cảnh, nhưng hồn thể cường đại, như là thần chỉ lơ lửng, cho người ta một loại cảm giác sức mạnh liên tục không ngừng, sẽ không suy kiệt.

Dường như đột phá hai mươi mét ràng buộc, hình thái hồn phách phát sinh một loại biến hóa không muốn người biết nào đó, càng thêm cường đại, lực lượng cũng càng khủng bố hơn.

Hồn thể to lớn như vậy, coi như Lộ Xung lúc trước tới so sánh, cũng yếu cực kì nhỏ.

Hắn đột phá một đại cảnh giới, ngay cả một phần trăm linh dịch cũng không dùng tới, tên này dọn sạch cả ao... Suy nghĩ một chút cũng để người phát điên.

Vốn còn nghĩ sau khi nhận được, bán ít kiếm tiền, hiện tại xem ra, mua cái rắm ah!

Cũng không đủ con hàng này dùng!

Hô!

Nghe được hắn hét lớn, hồn phách nhoáng một cái, chui vào thể nội, toàn bộ phân thân lập tức xao động ra lực lượng cường đại, nhìn mà lông mày Trương Huyền nhảy loạn.

Trước đó hắn không phải đối thủ, hiện tại xem ra, càng không cần suy nghĩ.

Đồng dạng hồn phách một phân thành hai, Cửu Thiên Liên Thai tẩm bổ, tên này so với bản tôn còn mạnh hơn nhiều lắm.

Bản tôn đánh không lại phân thân... Nói ra, thật là mất mặt!

Nhưng cả hai là một ý thức, có thể nói là cùng một người, phân thân mạnh, đối với hắn cũng là chuyện tốt.

- Trước vào không gian giới chỉ a!

Biết đồ chơi này bị hấp thu hết, nói nhiều hơn nữa cũng nhả không ra, Trương Huyền đành phải khoát tay áo, để phân thân đi vào không gian giới chỉ.

Bản thân thì nhẹ nhàng nhảy lên, bay ra ao nước.

Tu vi đột phá đến Quy Nhất cảnh đỉnh phong, lực lượng chân khí, thuận lợi đạt đến 14 triệu đỉnh, có thể so với Đạp Hư cảnh sơ kỳ.

Hồn lực cũng đạt tới 1100 vạn đỉnh, lại thêm thân thể 800 vạn đỉnh, toàn bộ lực lượng đã đạt đến 33 triệu đỉnh, so với Hóa Phàm cửu trọng Tằm Phong cảnh đỉnh phong, cũng không kém nhiều lắm. (Tằm Phong cảnh đỉnh phong 34 triệu đỉnh.)

Loại thực lực này, ở trong học sinh của Danh Sư học viện được cho không yếu, nhưng so với đám Thánh thú phía ngoài, còn kém rất nhiều.

- Ra ngoài đi!

Biết không thể chống đỡ những tên mạnh mẽ kia, Trương Huyền tách rời Vu hồn, đặt thân thể ở trong không gian giới chỉ, lặng lẽ cầm, bay ra ngoài sơn động.

- Không đúng, sao linh khí bên trong cảm giác yếu đi không ít?

- Vào xem!

Còn không có bay đến cửa động, liền nghe tiếng gào thét của Thánh thú vang lên, lập tức hai con Thánh thú thẳng tắp vọt vào.

Trương Huyền không dám nhúc nhích, sống lưng dán chặt bức tường, lặng lẽ cầm không gian giới chỉ, cũng đặt ở đằng sau một nham thạch.

Hô!

Vừa mới chuẩn bị tốt, liền cảm thấy hai Thánh thú to lớn bay qua trước mặt, tốc độ cực nhanh, khuấy động lên gió lốc.

Thời điểm Địa Mạch linh dịch phủ đầy, chung quanh đâu đâu cũng có linh khí, bây giờ bị dọn sạch, ngu nữa cũng cảm giác được không bình thường.

- Đi mau!

Biết một khi đối phương phát hiện linh dịch bị hấp thu hết, khẳng định sẽ nổi điên tìm kiếm, Trương Huyền không dám dừng lại, Vu hồn khẽ động, mang theo không gian giới chỉ lao ra ngoài động.

- Ah... Linh dịch bị người đánh cắp hết!

- Đáng giận, ai, đến cùng ai làm...

Mới vừa đi ra sơn động, lập tức nghe được từng tiếng gào thét phẫn nộ, Trương Huyền không dám dừng lại, mang theo không gian giới chỉ, Vu hồn nhảy vào dòng nước cách đó không xa.

Vừa tiến vào đáy nước, lập tức cảm thấy một cỗ lực lượng khổng lồ tựa hồ muốn áp bách đại địa thành bụi phấn, từ trong sơn động vọt ra, bao phủ bốn phía.

- Có người lẻn vào Vân Vụ lĩnh, tất cả Linh thú nghe lệnh, đuổi theo cho ta...

Ầm ầm!

Ngay sau đó, một âm thanh lớn vang lên, lập tức liền nghe được thanh âm của vô số Thánh thú, Linh thú không dứt bên tai, toàn bộ Vân Vụ lĩnh, trong nháy mắt liền bị lực lượng khổng lồ phong tỏa.

- Không dễ chạy trốn a...

Biết toàn bộ Linh thú của Vân Vụ lĩnh lên đường, lại muốn chạy trốn sẽ rất khó, Trương Huyền cũng không vội vã, dọc theo nước sông chậm rãi trôi về phía trước.

Đi tới không xa, liền thấy hơn mười Linh thú chui vào tìm kiếm.

Nhưng hiện tại hắn là trạng thái Vu hồn, không gian giới chỉ hoàn toàn có thể giấu ở trong bùn, những Linh thú này chuyển tầm vài vòng, cũng không phát hiện cái gì, đành phải ngoi lên.

Bơi không biết bao lâu, đi đến cuối dòng sông, lặng lẽ chui ra, lúc này, trời bên ngoài đã hoàn toàn tối, sao dày đặc đầy trời, hắn là đêm đã khuya.

Nhìn một vòng, phát hiện vẫn có không ít Linh thú, có điều chỉ cần không đạt tới Thánh giả, muốn phát hiện hắn rất khó.

Nhưng vẫn cẩn thận cho thỏa đáng, Linh thú có cái mũi rất linh, có thính giác rất tốt, một khi không cẩn thận bị vây lại, trốn cũng trốn không thoát.

Một đường vừa đi vừa nghỉ, thẳng đến trời tờ mờ sáng, lúc này mới từ trên núi đi xuống.

Rời phạm vi Vân Vụ lĩnh, đi tới một tiểu sơn, thả thân thể ra, hồn thể chui vào trong đó, lúc này mới triệu hoán Tử Dực Thiên Hùng thú, nhanh chóng bay về học viện.

Không cứu được Ngụy Trường Phong, nhưng nhất định phải cứu nữ nhi của hắn!

Từ khi đi Vân Vụ lĩnh đến bây giờ, thế mà qua ròng rã một ngày một đêm.

...

Trương Huyền biến mất, lại không biết toàn bộ Danh Sư học viện sắp vỡ tổ.

Tôn Cường ở sáng sớm đến tìm thiếu gia báo cáo, muốn nói cho hắn, có người thuê đám người Trịnh Dương dạy võ kỹ cùng thương pháp, kết quả... Tự nhiên không tìm được.

Hắn không tìm được người, mà đám người Trịnh Dương đã theo Tiết Chân Dương vào tổng bộ Chân Dương hội.

Là một tiểu viện cự đại.

- Cho tất cả mọi người tập hợp!

Vừa về, Tiết Chân Dương liền ra lệnh.

Không lâu sau, tất cả mọi người của Chân Dương hội liền tập hợp.

Không hổ là học hội bài danh trước mấy, toàn bộ Chân Dương hội, chừng hơn hai ngàn người, bao gồm bốn niên cấp.

- Hôm nay triệu tập mọi người tới, là ta tìm được cao thủ, truyền thụ mọi người võ kỹ, cho mọi người một khóa phụ đạo!

Thấy người đến đông đủ, Tiết Chân Dương nhìn quanh một vòng nói.

- Đi học?

- Võ kỹ không phải là hội trưởng phụ đạo cho chúng ta sao? Chẳng lẽ hội trưởng tìm được người lợi hại hơn hắn?

Mọi người đều nghi ngờ nhìn qua.

Võ kỹ khóa, trừ sư phụ của mình truyền thụ, đều là Tiết Chân Dương tiến hành phụ đạo, đây cũng là nguyên nhân chủ yếu để những người này gia nhập Chân Dương hội.

Hôm nay đột nhiên kêu bọn hắn đến, nói có người muốn dạy học, thật hay giả?

- Đây là lão sư thương pháp ta mới vừa bái, Trịnh Dương, thương pháp siêu nhiên, hôm nay liền do hắn dạy cho chúng ta một tiết khóa, để mọi người cảm thụ mị lực của võ kỹ một chút!

Bàn tay lớn vẫy một cái, Tiết Chân Dương giới thiệu.

- Trịnh Dương?

- Thương pháp?

- Tên này chỉ khoảng mười sáu mười bảy tuổi a?

- Mười sáu mười bảy tuổi giảng giải thương pháp cho chúng ta?

Lúc này mọi người mới phát hiện, một gia hỏa mười mấy tuổi, đi lên đài cao, cả đám hai mặt nhìn nhau, tất cả đều bối rối.

Bọn họ đều là Danh Sư, thiên tài trong thiên tài, một gia hỏa mười mấy tuổi giảng bài cho bọn hắn... Cái này có phần trò đùa đi.

- Ta nói cho mọi người chính là thương pháp...

Lần thứ nhất giảng bài cho nhiều người như vậy, Trịnh Dương còn có chút khẩn trương, có điều vừa nhắc tới thương pháp, trong lòng sinh ra ngạo khí, êm tai nói, không có dừng lại chút nào.

- Thương pháp còn có thể luyện như vậy?

- Thật lợi hại, nghe một hồi, ta cảm thấy đối với thương pháp đã hiểu sâu mấy cấp độ!

- Hắn nói đạo lý, lời ít mà ý nhiều, nhắm thẳng vào đại đạo, không chỉ thương pháp, dùng cho bất luận vũ khí gì, cũng không có vấn đề!

- Nghe hắn nói thương, để cho ta đối với kiếm pháp cũng tăng lên không ít...

...

Vừa mới đầu, mọi người đối với một thiếu niên chỉ có mười mấy tuổi giảng bài, là cực kỳ xem thường, nhưng nghe một hồi, lập tức kinh động như gặp thiên nhân.

Người trước mắt, tuổi không lớn lắm, nhưng nhắm thẳng vào hạch tâm tu luyện, coi như trưởng lão học viện, lý giải thương pháp, khả năng cũng kém xa tít tắp.

Khó trách hội trưởng mời hắn tới, quả thực có tư cách này.

...

- Ngươi nói cái gì? Tiết Chân Dương không biết từ nơi nào mời tới cao thủ thương pháp, giảng bài cho hội viên?

Thương Nguyệt hội, Long Thương Nguyệt nhìn học viên trước mắt tới báo cáo, vẻ mặt không thể tin được.

- Đúng, người mời tới này lý giả thương pháp cực sâu, chỉ nói chưa tới một canh giờ, học viên tu luyện thương pháp của Chân Dương hội, liền có gần một nửa đột phá!

Học viên vội nói.

- Một nửa đột phá?

Long Thương Nguyệt giật nảy mình.

Thương pháp thuộc về võ kỹ, võ kỹ đột phá càng khó hơn tu vi đột phá, cần phải lý giải cùng ngộ tính, giảng bài có thể nói đột phá...

Đến cùng làm sao làm được?

Tiết Chân Dương từ nơi nào tìm đến yêu nghiệt như thế?

- Nếu như chuyện này là thật, Chân Dương hội sẽ càng ngày càng mạnh... Ta đi tìm Đổng Hân thương nghị một chút!

Trong lòng ngạc nhiên, rốt cuộc kìm nén không được nói một tiếng, Long Thương Nguyệt nhanh chân đi tìm Đổng Hân.

...

- Quấy rối!

Phòng làm việc của viện trưởng, Võ Kỹ học viện viện trưởng Tu Trường Thanh, nghe được một lão sư báo cáo, hơi vung tay.

Tiết Chân Dương, là học sinh thân truyền của hắn, bình thường quấy rối một chút cũng thôi, hôm nay thế mà mời một thiếu niên dạy học cho Danh Sư học viện, truyền thụ võ kỹ... Đây không phải đùa giỡn sao?

Truyền đi, mặt mũi của Võ Kỹ học viện bọn họ để vào đâu?

- Ta đi qua một chuyến!

Tu Trường Thanh hừ một tiếng, ra khỏi phòng, nhanh chân đi tới tổng bộ của Chân Dương hội.

Không lâu sau, liền đến lân cận tiểu viện.

- Nhiều người như vậy...

Nhìn thoáng qua, không khỏi nhíu mày.

Trong sân chất đầy người, ba tầng trong ba tầng ngoài, từ xa nhìn lại, không biết bao nhiêu.

Tuy Chân Dương hội là tổ chức học sinh, nhưng hắn vẫn có nghe thấy, chỉ hơn hai ngàn người, lúc nào nhiều như vậy?

Cái này chỉ sợ không dưới năm ngàn a!

Năm ngàn người đang nghe một gia hỏa mười mấy tuổi giảng bài?

Quấy rối! Thật là quá hồ nháo!

Đang định đi qua, chỉ thấy một tên mập chắn ở cửa ra vào, trong tay cầm một cái cái sọt.

- Một trăm viên linh thạch trung phẩm, giao tiền lại đi vào...

- Còn lấy tiền?

Vẻ mặt Tu Trường Thanh trầm thấp, lông mày nhảy loạn.

Không biết từ nơi nào tìm người tới ngược lại cũng thôi, thế mà còn lấy tiền, một trăm linh thạch trung phẩm... Giá cả cỡ này, so với Danh Sư lục tinh còn quý!

Học sinh đi học càng ít, giá cả càng cao, trái lại, càng nhiều người, giá cả càng thấp.

Hiện tại không sai biệt lắm năm ngàn người, thế mà còn muốn một trăm linh thạch... Há không cho thấy, một bài giảng liền thu 500 ngàn linh thạch trung phẩm?

Đừng nói Danh Sư lục tinh, coi như Danh Sư thất tinh cũng không thu như thế!

- Làm sao? Không trả nổi? Không trả nổi liền đừng tới nghe giảng bài, khó trách già như thế, còn ở trong học viện không tốt nghiệp được!

Thấy lão nhân trước mắt không muốn đưa tiền, mập mạp nhếch miệng, tràn đầy khinh thường:

- Nguyên lai là người nghèo rớt mồng tơi!

Tu Trường Thanh khiếp sợ

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Ngươi...

Nghe nói như thế, nhìn thấy mặt mũi đối phương khinh thường, ánh mắt khi dễ, Tu Trường Thanh không chỉ râu ria dựng đứng, toàn bộ khuôn mặt cũng tái xanh!

Võ Kỹ học viện, mặc dù ở trong mười đại học viện, xếp sau Y Sư học viện, chỉ có hạng sáu, nhưng cũng là quái vật khổng lồ danh xứng với thực, nhất là hắn, ở trong thập đại trưởng lão, đơn đả độc đấu, coi như không phải thứ nhất, cũng tuyệt đối có thể xếp top ba!

Nhân vật đỉnh phong như thế, không biết ngược lại cũng thôi, thế mà còn hỏi mình đòi tiền?

Đòi tiền thì cũng thôi đi, còn nói mình là kẻ nghèo hèn?

Nghèo em gái ngươi ah!

Đến Võ Kỹ học viện, ngay cả viện trưởng cũng không nhận ra, từ chỗ nào xuất hiện a?

- Ta tới xem một chút, cũng không phải là nghe giảng bài!

Tu Trường Thanh cố nén da mặt co rúm, khoát tay áo.

Thân là viện trưởng, phải có phong độ của viện trưởng, tự nhiên không có khả năng bởi vì đối phương nói một câu, liền rùm beng đến đầu rơi máu chảy.

- Nhìn xem?

Mập mạp khả nghi nhìn qua.

Tu Trường Thanh nhẹ gật đầu, vuốt râu, một bộ cao nhân tự nhiên sinh ra.

Nếu như vậy, đối phương còn nhìn không ra thân phận của hắn, thật sự là không nói được.

- Được rồi!

Mập mạp như rõ ràng cái gì, để cái sọt dưới đất, không có thu tiền:

- Ngươi vào đi!

- Ân!

Thấy đối phương rốt cục lĩnh ngộ, lúc này mới hài lòng nhẹ gật đầu, Tu Trường Thanh nâng bước chân, còn không có rảo bước tiến vào cửa chính, liền nghe được tên kia tận lực áp chế nói thầm.

- Cái đồ chơi gì chứ! Không có tiền liền nói không có tiền, giả trang cao nhân gì, nhìn xem... thật có mặt nói, còn không phải đi học trộm? Gặp qua không biết xấu hổ, nhưng chưa thấy qua không biết xấu hổ như vậy! Còn Danh Sư... ta phi!

Mí mắt xoay loạn, mập mạp khinh thường lộ rõ trên mặt.

- Ngươi...

Tu Trường Thanh lảo đảo một cái, suýt chút nữa phun ra lão huyết, hôn mê ngay tại chỗ.

Hắn là viện trưởng, một trong thập đại trưởng lão, bị người ở trước mặt chửi không biết xấu hổ, giả cao nhân... lửa giận hừng hực sắp bốc cháy lên, sắp muốn điên rồi.

Gặp qua ngu ngốc, nhưng chưa thấy qua ngu ngốc như thế.

Ta vừa rồi phong độ cao nhân, chẳng lẽ ngươi không thấy được? Không suy đoán ra thân phận của ta sao?

- Tốt, ta đưa tiền!

Biết so đo với loại người này, khẳng định sẽ tươi sống tức chết, thật muốn làm ầm ĩ lên, ngược lại là mình mất thân phận, Tu Trường Thanh cắn răng, ném ra một viên linh thạch, rơi vào cái sọt.

- Linh thạch thượng phẩm?

Nhìn thấy linh thạch rơi xuống, lóng lánh ánh sáng, linh khí xao động, như rồng ngâm hổ gầm, mắt mập mạp sáng rực lên.

Còn tưởng rằng tên này là một quỷ nghèo, không nghĩ tới lại lấy ra một viên linh thạch thượng phẩm... Náo loạn nửa ngày, không phải không có tiền, mà là thổ tài chủ!

- Ta có thể vào chứ?

Tu Trường Thanh hừ một tiếng.

- Thối tiền lẻ cho ngươi, một viên linh thạch thượng phẩm, giá trị một vạn viên trung phẩm, giá cả đi học, là 100 viên linh thạch trung phẩm, ta trả ngươi... 9900 viên linh thạch trung phẩm!

Mập mạp lẩm bẩm, bắt đầu xoay loạn ở trong sọt, dường như muốn lấy ra linh thạch đối ứng.

- Không cần thối!

Tu Trường Thanh khoát tay áo.

Thân là thập đại trưởng lão, Thánh giả nhất trọng đỉnh phong, một viên linh thạch thượng phẩm, ở trong mắt những người khác vô cùng trân quý, nhưng đối với hắn, còn không tính là gì.

- Quá tốt rồi! Vừa vặn cũng không có tiền thối...

Con mắt mập mạp tỏa ánh sáng.

- ...

Tu Trường Thanh lần nữa nhoáng một cái, cảm thấy ngực khó chịu.

Đây là người gì a...

Quá không biết xấu hổ đi!

Sao Tiết Chân Dương có thể tìm kẻ như vậy đến học viện, đây không phải mất đi tên tuổi của Võ Kỹ học viện sao?

Càng nghĩ càng giận, cố nén xúc động một tay quất chết đối phương, nhanh chân đi vào trong viện, mới tiến vào bên trong, liền nghe mập mạp ở sau lưng lần nữa hô lên:

- Vị bạn học có khuôn mặt lão nhân kia, cho tiền boa 9900 linh thạch! Mọi người phải học tập hắn a!

Thân thể Tu Trường Thanh cứng ngắc, lông mày nhảy loạn, suýt chút nữa điên mất.

Tiền boa?

Còn học tập?

Vốn hắn chỉ muốn lặng lẽ tới, nhìn xem rốt cục chuyện gì xảy ra, thuận tiện giáo huấn Tiết Chân Dương một lần, hiện tại được rồi, đường đường Võ Kỹ học viện viện trưởng, cũng tới nghe giảng bài, không chỉ cho học phí, còn cho tiền boa...

Cái này con mẹ nó nhảy vào Hồng Nguyên hồ cũng rửa không sạch a!

Quả nhiên, ý nghĩ này còn không có kết thúc, liền thấy tất cả học viên ở phía trước nghe giảng bài đồng loạt nhìn qua.

- Là Tu viện trưởng...

- Tu viện trưởng cũng tới, không chỉ đóng học phí, còn cho nhiều tiền boa như vậy?

- Lợi hại, xem ra hắn cũng thừa nhận Trịnh lão sư, Lưu lão sư cùng Vương lão sư lợi hại!

- Đúng vậy...

...

Nhìn thấy viện trưởng không chỉ tự mình đến, còn cho tiền boa, tất cả mọi người đều xôn xao.

Hai học viên của Võ Kỹ học viện, nhịn không được chạy tới gần:

- Viện trưởng, ngươi cũng tới, vị trí phía trước tốt, đến bên này nghe đi!

Con mắt Tu Trường Thanh tối sầm lại, thân thể nhoáng một cái.

Vị trí tốt...

Con mẹ nó ta là đến gây chuyện, không phải tới nghe khóa!

- Đúng vậy, viện trưởng, hội trưởng ở bên kia chờ ngươi, chúng ta nhanh một chút đi, nếu không, nhiều người nhìn như vậy, chậm trễ đi học, sẽ thật không tiện...

Một học viên khác cũng nói.

- Hội trưởng? Tốt, ta ngược lại muốn xem xem hắn làm cái quỷ gì!

Tu Trường Thanh tức đến sắp thổ huyết, nghe được Tiết Chân Dương ở phía trước chờ, nhẹ gật đầu.

Tiếp tục đợi ở chỗ này, bị những học sinh khác vây xem, khẳng định càng mất mặt, còn không bằng tìm tới nghiệt đồ của mình giáo huấn một lần lại nói.

Đi theo sau lưng hai vị học sinh, chen vào đám người, rất nhanh đã tới gần đài cao.

- Lão sư, ngươi cũng tới...

Nhìn thấy hắn, Tiết Chân Dương hưng phấn nhìn qua, tràn đầy cung kính.

- Ngươi đến cùng làm cái quỷ gì?

Khuôn mặt Tu Trường Thanh trầm xuống, nhịn không được nữa, liền muốn bộc phát.

- Trước đừng nóng giận, lão sư, ngươi nghe một chút lại nói...

Không trả lời lão sư nói, Tiết Chân Dương chỉ trên đài.

- Nghe một chút?

Tu Trường Thanh sửng sốt, mặc dù tức giận, nhưng nhìn thấy chung quanh tất cả đều là học sinh, vẫn cưỡng ép nhịn xuống, ngẩng đầu nhìn lên.

Hiện tại đang giảng bài là một nữ hài, bộ dáng mười sáu mười bảy tuổi, dung mạo có chút xinh đẹp, so với Hồ Yêu Yêu, Đổng Hân… cũng không kém chút nào.

- ... Thối công, là chân, cùng thân pháp hợp hai làm một, chúng ta đều biết, đi đường, chạy bộ đều dùng chân, nếu như có thể coi những này làm quá trình tu luyện, thối công tất nhiên tiến nhanh...

- Chúng ta tu luyện công pháp, chú trọng nhiều nhất là kỹ xảo, Toàn Phong thối, Hàn Dương thối, Đại Lực Kim Cương thối... Rất nhiều cước pháp, chỗ nào cũng có, toàn sách là sách, thực tế là tìm nhầm phương hướng, công hiệu của chân là đi đường, loại công hiệu này phát huy đến cực hạn, chính là tốt nhất...

Nữ hài nhấn rõ từng chữ, chậm rãi nói ra.

Vừa mới đầu Tu Trường Thanh không để ý lắm, càng nghe càng cảm thấy kinh hãi, da mặt cũng bắt đầu giật động.

Người trong nghề vừa ra tay, liền biết có môn đạo.

Hắn là Võ Kỹ học viện viện trưởng, càng là Danh Sư lục tinh đỉnh phong, lĩnh ngộ võ kỹ cực kỳ cao thâm, đối phương giảng giải thối công, mặc dù nghe cơ sở, nhưng chu đáo, nhắm thẳng vào bản chất.

Thậm chí không ít địa phương lý giải, so với hắn... còn muốn khắc sâu!

Có thể nói, coi như hắn giảng giải, cũng kém xa đối phương!

- Cái này... là cơ sở? Cơ sở thối công, có thể có nhiều biến hóa như vậy?

Lại nghe một hồi, lông mày nhịn không được nhíu lại.

Giống như đối phương nói, võ kỹ coi trọng quỷ dị, ngoài dự liệu, để người ta khó lòng phòng bị, mà đối phương giảng giải lại là đại đạo đường đường, đường đường chính chính, không có chút bàng môn tà đạo. nào

Nhưng chẳng biết tại sao, càng như vậy, lại càng có thể phát huy ra lực lượng mạnh nhất.

- ... Đi đường kéo theo toàn thân, nếu như lực lượng đi đường, dùng bàn chân truyền ra ngoài thì sao? Đây chính là thối công hôm nay ta muốn truyền thụ, có thể trong nháy mắt, tập trung lại lực lượng toàn thân, để đối thủ cảm nhận được toàn bộ tu vi của ngươi...

Nữ hài trên đài tiếp tục giảng giải.

- Hai chân, có thể kéo theo toàn thân, võ kỹ bình thường, một chân chống đỡ, một chân khác công kích, lực lượng rất hiển nhiên sẽ phân tán, nếu như phóng xuất ra toàn bộ lực lượng...

Con mắt của Tu Trường Thanh càng ngày càng sáng.

Cẩn thận nghe xuống dưới, một lát sau mới vỗ đùi:

- Đúng a! Thi triển thối công như vậy, tất cả vấn đề đều có thể giải quyết... Không chỉ lực lượng mạnh hơn, tốc độ càng nhanh, uy lực công kích cũng sẽ càng cường đại!

- Mặc dù chiêu số công kích đơn giản, nhưng nhắm thẳng vào hạch tâm đại đạo, thể hiện hết thảy biến hóa cơ sở nhất của võ kỹ...

Nội dung nữ hài giảng giải, ở trong lòng chảy xuôi một lần, càng nghe càng cảm thấy hưng phấn, con mắt cũng càng ngày càng sáng.

Đối phương nói võ kỹ, cấp bậc khả năng không cao bằng hắn, nhưng là cơ sở thực sự, dựa theo đối phương giảng giải tu luyện, xem như hắn, cũng được ích lợi vô cùng, đối với về sau học tập, có dẫn dắt cực lớn.

- Lão sư, thế nào?

Nhìn thấy biểu lộ của lão sư, Tiết Chân Dương cười nhìn lại.

Hắn mời đám người Trịnh lão sư, Vương sư bá tới giảng bài, đồng thời cho giảng bài phí, liền đoán được lão sư sẽ tức giận, do đó sớm liền làm ra chuẩn bị.

Quả nhiên giống như mình nghĩ, lão sư nghe một hồi, cũng rơi vào trong đó, không cách nào tự kềm chế.

Nói thật, bản thân trong lúc vô tình gặp phải mấy vị này, mặc dù không phải Danh Sư, nhưng lý giải võ kỹ, cùng lĩnh ngộ tu luyện, thực sự quá

sâu sắc, dựa theo phương pháp bọn họ giảng giải tu luyện, tiến bộ nhanh chóng không nói, càng có thể đánh chắc cơ sở, không có kẽ hở!

Có thể đoán được, cẩn thận nghe giảng, nghiêm ngặt tu luyện, sau này tiến bộ, tuyệt đối sẽ càng lúc càng lớn, để cho người ta sợ hãi thán phục!

- Lợi hại!

Tu Trường Thanh không ngừng gật đầu:

- Không nghĩ tới có người có thể ở võ kỹ cơ sở, lý giải thấu triệt như thế... Một trăm linh thạch trung phẩm nghe được loại chương trình học này, xem như kiếm lời!

Linh thạch trung phẩm, đối với những Danh Sư bọn hắn, không tính là gì, chỉ cần là lão sinh, ai không có mấy trăm hơn ngàn.

Chút linh thạch ấy, liền nghe được tiết khóa đặc sắc như thế, thật sự là lợi nhuận.

Có thể tưởng tượng, tiết khóa này qua đi, không ít người sẽ có lĩnh ngộ mới đối với võ kỹ, từ đó thực lực tăng nhiều.

- Đúng vậy!

Tiết Chân Dương gật đầu.

Nếu như không phải thán phục chương trình học của đối phương, đường đường thiên tài của Danh Sư học viện, sao có thể bái một gia hỏa nhỏ hơn mình làm sư.

- Chân Dương, cô gái này có lai lịch gì?

Cảm khái một câu, Tu Trường Thanh nhịn không được nhìn qua.

- Cụ thể lai lịch gì ta cũng không biết, nhưng mà hôm qua thời điểm du lịch, ở ngoài trường gặp gỡ... làm sao, lão sư động tâm thu đồ?

Tiết Chân Dương nhìn qua.

- Thu đồ?

Tu Trường Thanh lắc đầu:

- Có thể lý giải võ kỹ sâu như vậy, ta nào có tư cách làm lão sư của nàng, mà là muốn mời nàng làm Khách khanh trưởng lão của Võ Kỹ học viện!

Ta không bán!

dtv-ebook.com

- Khách khanh trưởng lão?

Tiết Chân Dương nhíu mày, con mắt trợn tròn.

Khách khanh trưởng lão, mặc dù không có thực quyền bằng trưởng lão, nhưng ở trên địa vị, thậm chí càng cao thêm một bậc.

Bình thường đều là mời một ít nhân vật lợi hại đảm nhiệm, dùng để đề cao danh dự cùng danh vọng của học viện.

Thật giống như Hồng Viễn đế quốc Hoàng đế bệ hạ, liền đảm nhiệm khách khanh trưởng lão của học viện, ngẫu nhiên cũng sẽ tới dạy học, truyền thụ lĩnh ngộ cùng kỹ xảo trên việc tu luyện.

Để một nữ hài mười sáu mười bảy tuổi, làm khách khanh trưởng lão... Có phải có chút quá khoa trương hay không?

- Không sai, nàng có tư cách cùng năng lực này!

Vẻ mặt Tu Trường Thanh nghiêm túc gật đầu.

Ý nghĩ này của hắn, tự nhiên không phải nói lung tung, là trải qua nghĩ sâu tính kỹ.

Đối phương truyền thụ nội dung, nhắm thẳng vào đại đạo, lời ít mà ý nhiều, để cho người ta suy nghĩ sâu xa, tu luyện cũng cực kỳ đơn giản, dễ dàng vào tay.

Nếu như có thể vào Võ Kỹ học viện làm khách khanh trưởng lão, nhất định có thể thu hút càng nhiều học sinh tới tu luyện, dần dà, toàn bộ học viện, đều bởi vậy lớn mạnh!

Về sau siêu việt Y Sư học viện, Thuần Thú học viện, Trận Pháp học viện… trở thành Danh Sư học viện thứ nhất, cũng chưa biết chừng!

Danh Sư, trọng yếu nhất là thụ nghiệp giải thích nghi hoặc, rất nhiều người không coi trọng võ kỹ; lại thêm tu luyện võ kỹ rườm rà phức tạp, cần đêm ngày khổ luyện, mấu chốt còn không tính chức nghiệp phụ tu, không quan hệ tới tăng lên cấp bậc Danh Sư...

Do đó, rõ ràng là ngành học gia tăng sức chiến đấu lợi hại, nhưng người chọn cực ít, ở trong toàn bộ Danh Sư học viện, đã xếp ở đếm ngược.

Gần như chỉ ở trước Thiên Công viện, Thư Họa viện, Ma âm viện, Kinh Hồng viện mà thôi.

Nói đến đều có chút bi thương.

Cho tới nay, tăng cường danh khí học viện là giấc mộng của hắn, hiện tại cơ hội tới, làm sao không kích động?

- Vậy thì tốt, lão sư vào phòng chờ trước, tiếp khóa của Vương sư bá sắp giảng xong, ta sẽ mang bọn họ tới, loại sự tình này, vẫn là lão sư tự mình nói tốt hơn...

Tiết Chân Dương gật đầu.

Đám người Trịnh lão sư, Vương sư bá, đều là hắn tìm đến, nếu như có thể trở thành khách khanh trưởng lão của học viện, hắn cũng theo có ánh sáng.

Có loại chỗ dựa này, vị trí ở trong học viện cũng càng ngày càng ổn, sau đó giáo huấn một tân sinh vừa tới học viện, còn không dễ như trở bàn tay?

Nhẹ nhõm vui vẻ?

- Ân!

Tu Trường Thanh không nói thêm gì nữa, đứng dậy đi vào gian phòng cách đó không xa, không lâu sau, cửa phòng mở ra, Tiết Chân Dương mang theo đám người Vương Dĩnh đến.

- Trịnh lão sư, Vương sư bá, Lưu sư bá, vị này là ân sư của ta, Võ Kỹ học viện Tu viện trưởng!

Vừa đi vào phòng, Tiết Chân Dương giới thiệu cho hai bên:

- Vị này là Trịnh Dương lão sư, ta theo hắn học tập thương pháp. Vị kia là Vương Dĩnh, vừa rồi thời điểm Vương sư bá giảng bài, ngài đã thấy. Vị này là Lưu Dương Lưu sư bá!

- Viện trưởng?

Đám người Trịnh Dương nhìn nhau, từng người mở to hai mắt nhìn.

Vừa rồi nghe nói có người muốn gặp bọn họ, còn tưởng rằng là ai, không nghĩ tới lại là Võ Kỹ học viện viện trưởng, toàn bộ giật nảy mình.

- Chư vị không cần khiếp sợ, ta mời các ngươi tới, là muốn mời các ngươi làm khách khanh trưởng lão của học viện, không biết có thể hay không?

Tu Trường Thanh cười cười nói.

- Khách khanh trưởng lão?

Đám người Trịnh Dương ngây người.

Bọn họ ngay cả Danh Sư cũng không phải, muốn làm khách khanh trưởng lão của Danh Sư học viện... Thật hay giả?

Cái vinh dự này thật là quá lớn đi!

- Đúng!

Tu Trường Thanh gật đầu:

- Các ngươi có nguyện ý hay không?

- Đương nhiên nguyện ý!

Đám người Trịnh Dương đồng thời gật đầu, cả đám mặt mũi hưng phấn.

- Vậy là tốt rồi, ta sẽ trình báo ngay, chậm nhất xế chiều hôm nay, liền sẽ đưa tới thân phận lệnh bài đại biểu cho các ngươi!

Thấy đối phương đồng ý, Tu Trường Thanh nhẫn gật đầu không ngừng.

Hàn huyên một hồi, Tu Trường Thanh xoay người rời đi.

Rất nhanh chỉ còn lại có đám người Trịnh Dương.

Ba người đưa mắt nhìn nhau, dường như đến bây giờ cũng có chút không dám tin tưởng.

- Cái này... Chúng ta biến thành trưởng lão học viện, Trương lão sư vẫn là học sinh... Trở về nên nói như thế nào?

Không biết qua bao lâu, Vương Dĩnh nhịn không được nói.

- Cái này...

Trịnh Dương, Lưu Dương vò đầu.

Nói thật, bọn họ cũng không biết làm sao bây giờ.

Hiện tại lão sư Trương Huyền, vẫn chỉ là học sinh học viện, mà bọn họ thành trưởng lão... Suy nghĩ một chút cũng cảm thấy hoang đường.

- Cái này... Nếu không có thể giấu diếm một ngày liền giấu diếm một ngày đi...

Trịnh Dương trầm mặc một lát nói.

- Được!

Hai người Vương Dĩnh, Lưu Dương đồng thời gật đầu.

Không phải bọn họ muốn che giấu, mà là... thật không biết nên nói như thế nào.

Để cho người ta cảm thấy thực sự quá khó tin nổi.

...

- Ngươi nói cái gì? Tu viện trưởng, Tiết Chân Dương tìm tiểu gia hỏa đến giảng bài, biến thành khách khanh trưởng lão?

Liếc mắt nhìn nhau, Đổng Hân, Long Thương Nguyệt đều xém ngất.

Còn tưởng rằng Tu viện trưởng qua, sẽ dạy bảo Tiết Chân Dương một chút, không nghĩ tới... mấy tên kia biến thành khách khanh trưởng lão?

Cái này sao có thể?

Đùa giỡn đi!

- Thật sự, không chỉ như thế, ta còn nghe nói, Tu viện trưởng vừa từ Chân Dương hội về, liền bế quan tu luyện, trời sắp tối mới xuất quan... Nghe nói đối với võ kỹ có lĩnh ngộ mới, tỷ thí với Trần viện phó, một chiêu liền đánh bại đối phương...

Một học viên nói.

- Một chiêu đánh bại Trần viện phó?

- Mặc dù thực lực của Trần viện phó không bằng Tu viện trưởng, nhưng cũng không sai biệt nhiều, đoạn thời gian trước bọn họ luận bàn qua, dùng không dưới mười chiêu, hiện tại một chiêu...

Đôi mắt thanh tú của Đổng Hân viết đầy không thể tưởng tượng nổi:

- Chẳng lẽ, những người kia giảng bài, nội dung thật lợi hại như vậy?

- Dù sao ta nghe nói, người nghe qua khóa, đều có mức độ đột phá khác biệt, từ đó thực lực tăng nhiều!

Học viên nói.

- Còn có loại sự tình này...

Long Thương Nguyệt, Đổng Hân từng người xiết chặt nắm đấm:

- Xem ra về sau... phải cẩn thận Chân Dương hội!

Một màn đồng dạng, còn phát sinh ở học hội khác, không ít lão sư thậm chí cũng bị khiếp sợ.

Để ba thiếu niên không tới hai mươi làm khách khanh trưởng lão, đây chính là sự tình toàn bộ Danh Sư học viện chưa bao giờ có.

Trong nháy mắt huyên náo cả trường, không ít tân sinh cũng biết.

Nhưng bọn họ chỉ biết Võ Kỹ học viện có khách khanh trưởng lão mới, mà không biết họ tên xác thực, tự nhiên càng không biết lai lịch của ba người này.

...

Học viện chấn động, đều đang khiếp sợ vì ba vị khách khanh trưởng lão, bên Trương Huyền rốt cục trở lại học viện.

- Vưu phó viện trưởng nói trong hai ngày, mang Vân Vụ hoa đến, về thời gian còn kịp!

Tiến vào học viện, Trương Huyền không có trở về khu tinh anh, mà trực tiếp đi Y Sư học viện.

Mặc dù dùng hồn lực tẩm bổ Ngụy Như Yên, đã ổn định lại, tạm thời không có vấn đề quá lớn, nhưng kiên trì không lâu, nhất định phải nhanh cứu chữa mới được.

Nói cách khác, nhất định phải đạt được Thập Diệp hoa, vì cứu người, cũng vì... Ngụy Trường Phong chết đi!

Xe nhẹ đường quen, rất nhanh liền đến Y Sư tháp, tìm tới nơi ở của Vưu phó viện trưởng, gõ cửa một cái.

Tôn Nguyên lão sư đi ra.

- Ngươi...

Thấy là Trương Huyền, Tôn Nguyên kinh ngạc.

Vân Vụ lĩnh nguy hiểm, hắn biết rõ rõ ràng ràng, làm sao có thể không có việc gì?

- Ta tới gặp Vưu phó viện trưởng!

Trương Huyền nói.

Biết rõ Vân Vụ lĩnh nguy hiểm, phó viện trưởng còn để Ngụy Trường Phong ngắt Vân Vụ hoa, chỉ sợ là cố ý.

Mặc dù tức giận, nhưng vì Ngụy Như Yên, hắn vẫn nhịn xuống.

Thập Diệp hoa, loại Thánh dược có thể khôi phục linh hồn này, toàn bộ Hồng Viễn thành khả năng chỉ có vị phó viện trưởng này mới có, Trường Phong đã chết, không thể để cho kiên trì cùng hi vọng của hắn rơi vào khoảng không.

- Mời vào...

Tôn Nguyên sửng sốt một chút, vẫn gật đầu, để hắn đi vào.

Rất nhanh liền nhìn thấy Vưu phó viện trưởng.

- Vưu viện trưởng, đây là Vân Vụ hoa, dựa theo ước định của ngươi, trong vòng hai ngày lấy được!

Trương Huyền không có đi vòng, cổ tay khẽ đảo, đưa tới đóa hoa mà Ngụy Trường Phong liều mạng lấy được ra.

- Nhận được?

Vưu phó viện trưởng sững sờ, tiếp nhận hộp ngọc, tiện tay mở ra.

Một cỗ mây mù chi khí từ trong hộp bay lên, uyển như bụi mù, cho người ta một loại cảm giác sảng khoái.

Vân Vụ hoa, coi như không nung, cũng cho người một loại hưởng thụ khác, bằng không thì cũng không có khả năng nổi danh như thế, thậm chí Hồng Viễn hoàng thất cũng coi là bảo vật.

- Quả thực là Vân Vụ hoa!

Vưu phó viện trưởng nhẹ gật đầu.

- Như vậy phải chăng có thể cho ta Thập Diệp hoa?

Trương Huyền nói.

- Không thể!

Vưu phó viện trưởng lắc đầu:

- Ta muốn là Vân Vụ hoa tươi mới, mục đích là vì nuôi dưỡng. Ngươi bây giờ cho ta một cây hái xuống, đã tử vong, làm sao cho ngươi? Như vậy đi, nếu như ngươi thật muốn Thập Diệp hoa, lấy đến cho ta một cây Vân Vụ hoa còn sống!

- Sống?

Trương Huyền sầm mặt lại.

Thời điểm đối phương nói trao đổi, hắn liền ở bên cạnh, căn bản chưa nói qua cái gì sống!

Bây giờ lại tìm cớ, rất rõ ràng, là không muốn cho hắn Thập Diệp hoa!

- Tốt, sống liền sống...

Mặc dù có chút giận, nhưng Trương Huyền vẫn gật đầu, nắm hộp ngọc ở trong lòng bàn tay, tinh thần khẽ động, truyền vào một tia Thiên Đạo chân khí.

Cùng thời khắc đó, vận chuyển lực lượng, từ trong giới chỉ lấy ra một giọt Địa Mạch linh dịch, lặng lẽ nhỏ ở trên gốc.

Dù bụi dược liệu này bị rút ra gần một ngày một đêm, nhưng đặt ở trong hộp ngọc, bảo trì lại mới mẻ.

Lại dùng Thiên Đạo chân khí cùng Địa Mạch linh dịch có thể tẩm bổ vạn vật, hắn là có thể cứu sống.

Quả nhiên, Thập Diệp hoa thoạt nhìn có chút ủ rũ, ở dưới chân khí cùng Địa Mạch linh dịch trợ giúp, lần nữa khôi phục lại, ngạo nghễ dựng đứng, tản mát ra mùi thơm kinh người.

- Sống lại?

Tôn Nguyên nhịn không được ngẩn ngơ.

Ngay cả Vưu phó viện trưởng cũng sững sờ tại nguyên chỗ.

Nói thật, hắn căn bản là không muốn bán Thập Diệp hoa, cái gọi là Vân Vụ hoa, đều là mượn cớ mà thôi.

Vốn cho rằng, nói muốn sống, có thể để cho đối phương biết khó mà lui, không nghĩ tới thời gian nháy mắt, tên này liền làm được.

- Được rồi, Vân Vụ hoa đã sống, Vưu phó viện trưởng có thể trồng!

Thở phào nhẹ nhõm, Trương Huyền lần nữa đưa hộp ngọc tới.

- Không sai, thứ này sống lại, nhưng Thập Diệp hoa còn không có hoàn toàn hoàn thiện, ta không thể cho ngươi!

Vưu phó viện trưởng lần nữa lắc đầu:

- Không bằng như vậy đi, bụi dược liệu này đại khái mười năm sau, có thể hoàn toàn hoàn thiện, đến lúc đó, ta có thể phân cho ngươi một gốc...

- Mười năm sau?

Trương Huyền híp mắt lại, tràn đầy lửa giận:

- Trước ngươi nói, trong hai ngày lấy ra Vân Vụ hoa liền trao đổi, về sau lấy ra, ngươi còn nói muốn sống, hiện tại dược liệu sống, ngươi còn nói muốn chờ mười năm, nếu như mười năm sau, từ chối nữa thì sao?

- Thế nào, chẳng lẽ ngươi còn hoài nghi ta hay sao? Làm một học sinh, hoài nghi lão sư, vô trưởng vô ấu, còn thể thống gì? Hừ, loại nhân phẩm như ngươi, để ta làm sao cho ngươi Thập Diệp hoa?

Sắc mặt Vưu phó viện trưởng trầm xuống, hất ống tay áo:

- Ngươi đi đi, ta không bán!

Mười vạn học phần?

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Không bán?

Nghe được đối phương quả nhiên nói ra lời này, khuôn mặt Trương Huyền xanh xám.

Nếu như không phải tên này, Ngụy Trường Phong sẽ không chết!

Nói nhiều như vậy, thế mà còn không bán?

Quả nhiên Danh Sư vô sỉ, so với Thánh thú ở Vân Vụ lĩnh còn đáng sợ hơn!

- Đúng!

Vưu phó viện trưởng khoát tay áo:

- Không thành thục liền bán ra, ta còn không có thói quen này, ngươi đi đi!

Biết được không có Thập Diệp hoa, sinh mệnh của Ngụy Như Yên liền tràn ngập nguy hiểm, Trương Huyền cố nén l-ng ngực sắp nổ tung:

- Ngươi ý tứ, không thành thục liền không bán, nếu như Thập Diệp hoa thành thục, liền sẽ bán ra?

- Đúng!

Vưu phó viện trưởng gật đầu:

- Dược liệu không thành thục, để cho ta làm sao bán ra? Ngươi hẳn rõ ràng đạo lý trong đó, cũng không phải là cố ý làm khó!

- Cũng được, đã không thành thục không bán, vậy hiện tại ta liền để thứ này hoàn thiện!

Lạnh lùng nhìn đối phương một cái, Trương Huyền quay người đi tới gần Thập Diệp hoa, ngón tay điểm một cái, mấy giọt Địa Mạch linh dịch chui vào, ngay sau đó Thiên Đạo chân khí truyền vào trong.

Đơn thuần dùng Địa Mạch linh dịch tẩm bổ, mặc dù cũng có thể để Thập Diệp hoa nhanh chóng hoàn thiện, nhưng ít nhất phải một ngày, dùng Thiên Đạo chân khí phụ trợ lại khác biệt, tốc độ sẽ tăng nhanh không ít.

Quả nhiên, chân khí cùng linh dịch đi vào, Thập Diệp hoa mắt trần có thể thấy tăng trưởng, chừng mười phút sau, mười nụ hoa liền nở rộ, tản mát ra mùi thơm kinh người.

- Cái này...

Tôn Nguyên trừng to mắt.

Thập Diệp hoa, đây chính là Thánh dược, tình huống bình thường, cần mười năm mới có thể hoàn thiện, đối phương chỉ dùng mười phút... Làm sao làm được?

- Đã thành thục, Vưu phó viện trưởng, hiện tại có thể bán chứ?

Trương Huyền đứng dậy.

Sắc mặt của Vưu phó viện trưởng tái xanh.

Nói lấy ra Vân Vụ hoa trao đổi, người ta lấy ra rồi; nói không phải sống, đối phương làm thành sống; nói dược liệu không thành thục, tại chỗ làm cho thành thục... tên này không phải đến mua dược, là cố ý đánh mặt a?

- Làm sao? Thập Diệp hoa thành thục, Vưu phó viện trưởng lại không muốn bán?

Thấy bộ dáng này của hắn, Trương Huyền nhìn qua.

- A! Gốc Thập Diệp hoa này, là ta một tay nuôi lớn, ta nói không bán, chẳng lẽ ngươi còn muốn cường đoạt sao?

Vưu phó viện trưởng nhướng mày.

- Cường đoạt một vị phó viện trưởng, ta đương nhiên không dám!

Trương Huyền lắc đầu, ánh mắt như điện, lần nữa nhìn qua:

- Ta hỏi lại ngươi một lần cuối cùng, ngươi xác định không bán cho ta?

- Không sai, Thập Diệp hoa của ta, coi như nát trong đất, cũng sẽ không bán cho loại người không biết lễ phép, không tuân quy củ như ngươi!

Vưu phó viện trưởng khẽ nói.

- Rất tốt!

Trương Huyền không nói nhiều nữa, xoay người rời đi, rất nhanh liền biến mất.

- Đi?

Còn tưởng tên này sẽ làm ra chuyện khác người gì, không nghĩ tới nói đi là đi, Tôn Nguyên sững sờ tại nguyên chỗ, một lát sau, thực sự nhịn không được nhìn về phía viện trưởng:

- Lão sư, một gốc Thập Diệp hoa mà thôi, đã muốn mua, liền bán cho hắn là được, cần gì gây khó dễ như thế...

- Làm càn! Thế nào, cánh cứng cáp rồi, muốn giáo huấn lão sư?

Vưu phó viện trưởng nhíu mày.

- Học sinh không dám!

Tôn Nguyên ôm quyền:

- Ta nghe nói qua không ít chuyện của tên này, nghe nói cực kỳ tà môn, ta sợ... hoàn toàn đắc tội, dẫn tới phiền phức!

- Chuyện cười! Vưu Hư ta, đường đường cường giả Thánh cảnh, Y Sư học viện phó viện trưởng, gió to sóng lớn gì chưa thấy qua? Chẳng lẽ còn sợ một học sinh?

Vưu phó viện trưởng cười lạnh.

- Nhưng mà…

Tôn Nguyên lo lắng.

Tên này có thể để cho Mạc Cao Viễn, Mi viện trưởng, Triệu viện trưởng, Vệ Nhiễm Tuyết viện trưởng coi trọng như thế, tất nhiên có nguyên nhân, vị lão sư này của mình, tùy tiện đắc tội, có thể từ đó đắc tội mấy vị viện trưởng kia hay không, thậm chí Danh Sư đường đường chủ?

- Không có nhưng gì cả, như vậy đi... Ngươi đi theo nhìn một chút, nếu như tiểu tử này ở trước mặt đám người Mi viện trưởng nói xấu ta, lan ra tin tức không thật gì, liền lập tức bắt lại, dựa theo tội danh nói xấu Danh Sư cấp cao xử lý!

Vưu phó viện trưởng hừ lạnh.

- Cái này...

Tôn Nguyên chần chờ.

- Còn không mau đi! Danh Sư cấp thấp, vọng nghị cấp cao, là tội lỗi lớn! Tên này cấp bậc không bằng ta, nếu như dám nói lung tung ở trước mặt người khác, là muốn chết!

Vưu phó viện trưởng vẫy tay.

- Vâng!

Thấy lão sư nói như vậy, Tôn Nguyên không còn cách nào, chỉ có thể nhẹ gật đầu, từ trong sân lui ra ngoài.

Danh Sư cấp thấp, không có chứng cứ rõ ràng, liền loạn nghị cấp cao, xem như trái lệ, Trương Huyền này chỉ có tứ tinh, mà lão sư của mình là lục tinh đỉnh phong, chênh lệch hai cấp bậc, thực có can đảm nói lung tung, quả thực có thể làm trận bắt đi.

Rời tiểu viện, nhìn chung quanh một vòng, vừa vặn trông thấy Trương sư vừa đi ra, còn chưa đi xa, lặng lẽ đi theo.

Mặc dù không quá đồng ý cách làm của lão sư, nhưng sư mệnh khó vi phạm, vẫn tuân thủ một cách nghiêm chỉnh.

- Hắn là trước tìm Mi viện trưởng hay Triệu viện trưởng?

Xa xa đi theo, trong lòng phỏng đoán.

Sự tình của Trương Huyền, hắn nghe nói không ít, bất kể Mi viện trưởng, Triệu viện trưởng hay Vệ viện trưởng, đều xem như khách quý, nếu quả thật muốn tìm phiền toái, khẳng định sẽ tìm một cái trong bọn hắn.

Nhưng coi như ba người kia địa vị tôn sùng, cùng bọn hắn không thuộc về một học viện, nhiều nhất làm người giảng hòa, hắn là sẽ không làm gì được lão sư hắn.

- Ta cảm thấy tìm Triệu viện trưởng khả năng tương đối lớn, Luyện Khí sư học viện xếp hạng thứ hai, đối với hắn cũng càng thêm coi trọng...

Thì thầm một tiếng, đang phỏng đoán đối phương sẽ tìm ai cáo trạng, liền thấy thanh niên phía trước xoay một cái, đi vào Y Sư tháp.

- Ân? Đi Y Sư tháp làm gì?

Con mắt hắn chớp chớp.

Dựa theo ý nghĩ của hắn, người thanh niên này, không tìm mấy vị viện trưởng khiếu nại, tìm sư phụ của mình phiền phức sao? Làm sao lại chạy đến Y Sư tháp?

- Đi qua nhìn một chút!

Hắn vội vã đi theo.

Y sư tháp dòng người như thoi đưa, Trương Huyền đi vào đám người liền không thấy tung tích, Tôn Nguyên tìm nửa ngày cũng không tìm được, thực sự nhịn không được, tới trước đài phục vụ.

Một nữ hài đứng ở trong quầy, thấy hắn tới vội vàng ôm quyền:

- Tôn lão sư...

Chính là nữ hài ngày đó mang Trương Huyền đi biệt viện.

- Ân, ngươi có thấy tân sinh gọi Trương Huyền kia không?

Tôn Nguyên hỏi.

- Trương Huyền?

Nữ hài sững sờ.

- Chính là người ngày đó ngươi mang theo đi gặp Vưu phó viện trưởng!

Tôn Nguyên cau mày.

- Hắn... Hắn chính là Trương Huyền?

Nữ hài che miệng, con mắt trợn tròn, giống như cực kỳ hưng phấn.

Nói thật, mấy ngày nay, trong sân trường bất kể lão sư hay tân sinh, người không biết Trương Huyền đã không nhiều lắm.

- Khụ khụ! Ngươi có thấy không?

Thấy trong mắt nữ hài tràn đầy ngôi sao nhỏ, Tôn Nguyên im lặng, nhịn không được khoát tay áo.

Đều là cái gì a!

Ngươi một học sinh cấp cao, cần sùng bái cấp thấp sao?

Sùng bái thì sùng bái, nhưng không cần biểu hiện rõ ràng như vậy a!

- Thấy, hắn mới vừa ở chỗ ta, lĩnh cái bảng biểu, nói muốn đi xông Nghi Nan bích, kiếm chút học phần!

Nữ hài gật đầu.

- Đi Nghi Nan bích kiếm học phần?

Tôn Nguyên sửng sốt một chút, nhịn không được lắc đầu.

Nghi Nan bích, mỗi Y Sư công hội đều có.

Bình thường đều thả nghi vấn tạp chứng khó giải quyết lên, cổ vũ hậu nhân hoàn thành, mà trên thực tế, có thể hoàn thành... lại đếm được trên đầu ngón tay, hầu như làm không được.

Giống như thông đạo ghi chép của Luyện Khí sư học viện, hàng năm muốn đi xông không biết bao nhiêu, nhưng lại có mấy người có thể thành công?

- Đúng vậy!

Nữ hài gật đầu.

- Ta còn tưởng rằng sẽ đi tìm Triệu viện trưởng, không nghĩ tới đến xông Nghi Nan bích, tên này đến cùng muốn làm gì?

Tràn đầy kỳ quái, Tôn Nguyên đang không biết tiểu tử kia làm cái quỷ gì, liền nghe một hồi oanh minh, tựa như động đất, bàn chân có chút run rẩy.

- Đây là thế nào?

Y Sư học viện, luôn luôn chắc chắn, trừ khi phát sinh biến cố, nếu không sẽ không lay động.

- Nhanh qua nhìn một chút, Nghi Nan bích sập...

- Nghi Nan bích? Đây chính là câu thông Y Sư tổng bộ, làm sao sẽ sập?

- Ta nghe nói, vừa rồi có người xông vào trong, không đến mười phút liền phá giải tất cả nghi vấn khó xử lý trong đó, vận chuyển quá nhanh, bức tường không chịu nổi, liền sập...

- Không chịu nổi?

- Đúng vậy, Nghi Nan bích vận chuyển, xử lý đáp án cùng tin tức, dùng chính là linh thạch thượng phẩm, mấy trăm nghi vấn khó xử lý, mười phút phá giải, tốc độ có thể tưởng tượng được... Vận chuyển quá nhanh, tốc độ quá mạnh, có thể chịu được mới lạ...

...

Đang kỳ quái, liền nghe được tiếng nghị luận liên tiếp vang lên, ngay sau đó Tôn Nguyên liền thấy vô số người lao tới chỗ Nghi Nan bích.

- Tốc độ phá giải quá nhanh, Nghi Nan bích vận tải không được, sụp đổ?

Tôn Nguyên trừng to mắt, suýt chút nữa rớt xuống.

Thật hay giả?

Nghi nan tạp chứng trên Nghi Nan Bích, hắn đi phá giải qua, cực kỳ khó, đừng nói hắn, coi như lão sư của hắn, cũng khó có thể hoàn thành, làm sao có người phá giải toàn bộ trong mười phút?

- Chẳng lẽ là... Trương Huyền?

Đột nhiên nhớ tới nữ hài nói, nhịn không được nhìn lại, chỉ thấy người sau cũng trợn tròn tròng mắt.

- Hôm nay còn có người khác đi xông Nghi Nan bích không?

Vội vàng hỏi.

- Không có, chỉ có hắn...

Nữ hài run rẩy.

- Thật là hắn?

Trái tim băng lãnh, rốt cuộc kìm nén không được:

- Đi qua nhìn một chút!

Hai người vội vã tiến đến Nghi Nan bích, quả nhiên thấy thông đạo cao lớn trước đó, giờ phút này đã biến thành một vùng phế tích, không ngừng phả ra khói xanh.

Một trung niên mặt mày xám xịt từ phế tích đi tới, chật vật không nói ra được.

- Hồ sư, xảy ra chuyện gì?

Tôn Nguyên vội vàng nghênh đón.

Vị Hồ sư này, chính là đồng môn sư đệ của hắn, chịu trách nhiệm chăm sóc Nghi Nan bích.

- Là Trương Huyền kia chạy tới, xông Nghi Nan bích, giải quyết toàn bộ tạp chứng... Bởi vì tích lũy học phần quá nhiều, tính toán không ra, cho nên... thông đạo liền sập!

Bờ môi Hồ sư run rẩy, vội vàng giải thích.

- Tích lũy học phần quá nhiều?

Tôn Nguyên sững sờ.

- Đúng vậy, tình huống của Nghi Nan bích ngươi cũng không phải không biết, vì cổ vũ học viên đến xông, giải quyết càng nhanh, lấy được học phần càng cao. Một canh giờ giải quyết một cái, có thể được một điểm học phần, giải quyết hai cái, liền có thể được ba học phần, giải quyết ba cái, thì được sáu học phần, dùng cấp số nhân tính toán...

Hồ sư giải thích.

Tôn Nguyên gật đầu.

Nghi Nan bích quả thực có loại quy định này.

Thời gian giải quyết càng nhanh, nan đề càng nhiều, lấy được học phần càng cao, đây cũng là vì đề cao tốc độ chữa bệnh của học sinh, có thể ở trong thời gian càng ngắn chữa bệnh cứu người.

- Trương Huyền kia, trong vòng năm phút giải quyết vượt qua năm trăm nghi vấn tạp chứng... Học phần quá nhiều, tất cả học phần gộp lại cũng không đủ, lại thêm cơ quan vận chuyển quá nhanh, liền biến thành như vậy...

Hồ sư giải thích.

- Học phần không đủ?

Thân thể nhoáng một cái, Tôn Nguyên mắt tối sầm lại, suýt chút nữa hôn mê.

- Ngươi nói là... hắn, hắn kiếm vượt qua mười vạn học phần?

Tôn Nguyên sụp đổ

dtv-ebook.com

Mười đại học viện, mỗi mười năm, đều có số lượng học phần nhất định cung cấp cho học sinh.

Căn cứ học viên bao nhiêu, đứng đầu hay không đứng đầu, học phần hoàn thành tỉ lệ như thế nào... Rất nhiều điều kiện, tiến hành đánh giá.

Y Sư học viện là học viện cỡ lớn bài danh thứ năm, căn cứ nhiều năm qua đánh giá, trong mười năm thời gian, có thể chi phối mười vạn học phần.

Học sinh đọc sách, sử dụng trong trường học, cơ bản có thể thu về, hình thành tuần hoàn.

Trương Huyền này, có thể để cho Nghi Nan bích không cách nào phân phối học phần, cứ thế đổ sụp... Nói rõ nhận được số lượng học phần, vượt qua mười vạn!

Nói cách khác... vượt qua tổng hợp mười năm học phần của toàn bộ Y Sư học viện!

- Lão sư chưởng quản học phần cùng phân phối nhiệm vụ, học phần không đủ phát... Nguy rồi, xảy ra đại sự...

Nghĩ đến một việc, khóe miệng Tôn Nguyên co giật, sắp muốn khóc.

Lão sư của hắn Vưu Hư, đang chưởng quản Y Sư khảo hạch cùng phân phối học phần, mười năm học phần, đều bị một người nhận lấy, người khác làm nhiệm vụ, lại không có học phần, có thể chạy tới tìm phiền toái hay không?

Nhẹ, nhục mắng một trận, nặng, chỉ sợ cũng dám động thủ!

Học phần liên quan học viên tu hành, không bỏ ra nổi, vi phạm quy tắc của toàn bộ học viện, làm phó viện trưởng chủ quản, liền phải bị trừng phạt!

Còn tưởng rằng tên này sẽ chạy tới tìm Triệu viện trưởng cáo trạng, không nghĩ tới, người ta còn chưa có đi, chỉ xông Nghi Nan bích, liền đẩy lão sư hắn lên nơi đầu sóng ngọn gió, ai cũng cứu không được!

Y Sư học viện, nếu bởi vì việc này gây nên vô số học sinh bất mãn, bắt đầu bỏ khóa, thực lực tổng hợp tất nhiên sẽ hạ thấp, làm không cẩn thận sẽ từ xếp hạng thứ năm, ngã xuống mấy cấp bậc.

Đến lúc đó, không cần nhiều lời, vị trí phó viện trưởng này khẳng định không làm nổi.

- Đúng vậy!

Hồ sư cũng ý thức được điểm ấy, vẻ mặt cười khổ.

- Đúng rồi, Trương Huyền kia không ở nơi này sao?

Biết đối phương khẳng định là cố ý tìm phiền toái, Tôn Nguyên dạo qua một vòng, không phát hiện tung tích, nhịn không được hỏi.

- Hắn? Hắn giải quyết xong Nghi Nan bích liền đi, hình như đi Chứng Bệnh đài...

Hồ sư nói.

Khóe miệng Tôn Nguyên co giật, thân thể nhoáng một cái:

- Chứng Bệnh đài? Hắn đi chỗ kia làm gì?

- Chứng Bệnh đài bố trí cơ quan, có thể để cho Danh Sư phụ tu y đạo, cảm nhận được bệnh chứng thần kỳ, thuận tiện cũng có thể đo lường phương thuốc chuẩn xác... Hắn qua, hắn là muốn đo lường thực lực y đạo của bản thân...

Hồ sư nói.

Chứng Bệnh đài giống như Nghi Nan bích, cũng là đồ vật chỉ Y Sư công hội mới có, có thể để Danh Sư học tập y đạo, kiểm nghiệm phương thuốc hữu hiệu, mà không phải kê loạn đơn thuốc.

- Hắn ngay cả Nghi Nan bích cũng có thể xông qua... Còn cần kiểm nghiệm thực lực sao?

Con mắt Tôn Nguyên tối sầm lại, suýt chút nữa không khóc.

Nghi Nan bích, là khó khăn nhất của toàn bộ học viện, tổng kết tất cả tạp chứng khó xử lý, nơi này nhẹ nhõm qua ải, mười phút đồng hồ giải quyết hơn năm trăm triệu chứng... y thuật như thế, còn cần đến Chứng Bệnh đài đo lường?

- Cái kia... Nguy rồi!

Hồ sư cũng kịp phản ứng, đang muốn nói gì, lần nữa nghe được một tiếng oanh minh, nơi xa bụi mù dâng lên, như lại có cái gì sụp đổ.

- Là Chứng Bệnh đài, nhanh qua nhìn một chút...

Bờ môi co lại, Tôn Nguyên sắp muốn điên rồi, mang theo đám người Hồ sư vội vã chạy tới, chỉ nhìn thoáng qua, đã cảm thấy thân thể nhịn không được nhoáng một cái.

Chứng Bệnh đài, thông đạo lớn như vậy đã đổ sụp thành phế tích, một lão sư đứng ở bên cạnh, ánh mắt đờ đẫn.

- Chu sư, chuyện gì xảy ra?

Tôn Nguyên tới gần.

Vị Chu sư này, cũng là đồng môn sư đệ của hắn, học sinh thân truyền của Vưu phó viện trưởng, chịu trách nhiệm sửa chữa cùng đo lường Chứng Bệnh đài.

- Một vị tân sinh, nói muốn tới đo lường, liền để tiến vào, ai ngờ... Đi vào không đến ba phút, liền biến thành như vậy...

Bờ môi Chu sư run rẩy, đến bây giờ cũng không thể tin được.

- Tân sinh kia tên gì, hắn ở đâu?

Biết bây giờ không phải thời điểm xoắn xuýt vấn đề tại sao lại sập, Tôn Nguyên vội vàng hỏi.

- Hắn gọi Trương Huyền, người... đã đi Tiền Bối lâm !

Chu sư nói.

- Tiền Bối lâm?

Tôn Nguyên sững sờ:

- Tiền Bối lâm là rừng bia tập hợp ý niệm của tiền bối, phía trên viết sự tích cứu người trong cả đời bọn họ, cùng phương thuốc giải quyết tạp chứng! Dùng để cho hậu nhân giám thưởng học tập, đi nơi đó làm gì...

Nếu như nói Nghi Nan bích, Chứng Bệnh đài, là vì đo lường y thuật, kiếm lấy học phần, Tiền Bối lâm là dùng để chiêm ngưỡng.

Chỉ cần là đại Y Sư nổi danh học viện, đều sẽ đúc bia lưu danh, viết lên trong cuộc đời hắn giải quyết các chứng bệnh, cùng phương thuốc, để hậu nhân sùng bái chiêm ngưỡng...

Nơi này không quan hệ tới học phần, là địa phương khích lệ hậu nhân, chạy tới làm gì?

- Nhanh qua nhìn một chút...

Hồ sư nhịn không được nói.

- Ân!

Tôn Nguyên vội vàng gật đầu.

Mặc dù nơi này không quan hệ tới khảo hạch học phần, nhưng Trương Huyền thực quá tà môn, phải qua nhìn một chút cho thỏa đáng.

Mấy người vội vã chạy tới, còn chưa tới gần, lần nữa nghe được mặt đất lay động, ngay sau đó là vô số bia đá nổ tung.

Đung đưa kịch liệt, chấn mặt đất xuất hiện vết rách, toàn bộ Y Sư tháp xuất hiện lay động kịch liệt.

- Chuyện gì xảy ra?

Vội vàng đi tới gần, thấy Tiền Bối lâm tràn đầy phế tích, đám người Tôn Nguyên đều điên rồi.

Đây là địa phương hiển lộ rõ ràng sự tích huy hoàng của tiền bối, làm sao có thể phá hư?

Chẳng lẽ... Ra tay công kích?

Nghi Nan bích, Chứng Bệnh đài, là bởi vì vượt quan quá nhanh, cơ quan không chịu nổi, bản thân đổ sụp, coi như trách cứ, cũng không trách được lên đầu hắn, chỉ có thể trách cơ quan thiếu hụt, không cân nhắc đến có người giải quyết nhiều nan đề nhanh như vậy.

Nhưng Tiền Bối lâm không liên quan khảo hạch, đổ nát như thế, sẽ không phải là động thủ chứ!

Tùy ý ra tay phá hư đồ vật của Y Sư học viện, nhất là tài phú tiền bối lưu lại, tuyệt đối là tội ác tày trời, đầy đủ đưa lên toà án Danh Sư, bị trực tiếp thẩm phán!

- Cái này, cái này sao có thể...

Đang kỳ quái, chỉ thấy một trung niên vẻ mặt đờ đẫn đi tới, tràn đầy hoảng hốt, tựa như bị cái gì đả kích, sắp muốn điên rồi.

- Diệp sư...

Tôn Nguyên vội vàng hô.

Vẫn như cũ là sư đệ của hắn, chịu trách nhiệm bảo vệ Tiền Bối lâm.

Bởi vì bên Y Sư tháp thuộc Vưu phó viện trưởng chưởng quản, lão sư nhận cương vị chủ yếu, cơ bản đều là học sinh của hắn.

Nhìn thấy bọn người Tôn Nguyên, Hồ sư, Diệp sư mới phản ứng được, quay đầu nhìn về phía phế tích trước mắt:

- Đều sai, không nghĩ tới đều sai...

- Diệp sư, đến cùng xảy ra chuyện gì? Là có người dùng man lực công kích Tiền Bối lâm?

Tôn Nguyên nhịn không được hỏi.

- Man lực?

Diệp sư lắc đầu:

- Chính các ngươi nhìn liền biết...

Cũng không giải thích, lấy ra một ngọc tinh ghi chép đưa tới.

Đám người Tôn Nguyên, Hồ sư vội cúi đầu nhìn lại.

Chỉ thấy bên trong ánh sáng lóe lên, xuất hiện bộ dạng Tiền Bối lâm hoàn hảo không chút tổn hại, ngay sau đó một thanh niên đi tới, không phải Trương Huyền thì là ai!

Trương Huyền đi tới trước tấm bia đá thứ nhất.

Đây là lúc Y Sư học viện vừa mới thành lập, bi văn của vị viện trưởng thứ nhất, phía trên trình bày cả đời cống hiến của hắn, thành tựu lớn nhất chính là giải quyết Khuyển Yêu chứng.

Khuyển Yêu chứng là một chứng bệnh quỷ dị lưu hành năm đó, bị Linh thú loài chó cắn, trong vòng ba tháng sẽ phát tác, coi như cường giả Thánh cảnh cũng khó đào thoát, mới đầu toàn thân lột xác, sau đó dài lông, mấy ngày ngắn ngủi, liền sẽ mất lý trí, biến thành quái vật gặp người liền cắn.

Lúc đó bệnh chứng này lan tràn, làm hại bốn phương, vị viện trưởng kia trải qua ròng rã nửa năm khổ tâm nghiên cứu, rốt cục chế biến ra phương thuốc.

Nhưng phương thuốc này chỉ dự phòng, không thể trị tận gốc, vì giải quyết tai hoạ ngầm, học viện điều vô số cao thủ, hoả táng tu luyện giả mắc bệnh đã bị chém giết, khống chế bệnh lan tràn, lúc này mới chính thức giải quyết.

Mặc dù lúc ấy chém giết rất nhiều, nhưng tương đương cứu càng nhiều người, do đó vị viện trưởng này cũng được người sùng bái, lưu truyền tới nay.

Đang nghi ngờ, chỉ thấy Trương Huyền nhìn bia đá một cái, bờ môi mở ra, phát ra âm thanh.

- Khuyển Yêu chứng, là Linh thú loài chó, máu trong cơ thể có độc tạo thành. Chỉ cần sử dụng Quỳ Ma hai tiền, Hồng Diệp bốn tiền, nửa lạng Tử Hiểu Căn, phối hợp tâm huyết của Linh thú loài chó, rèn luyện một canh giờ, liền có thể giải quyết! Ngươi chém giết toàn bộ người bệnh hoả táng, dùng phương thuốc, giá cả gấp mấy chục lần của ta, thật không biết có gì đáng tự hào, nhưng lưu truyền hậu thế! Chẳng lẽ là muốn cho hậu nhân cảm thấy hành động của ngươi mất mặt sao?

Tạch tạch!

Nghe được hắn nói, trong tấm bia đá lưu lại ý niệm tiền bối, dường như biết phương thuốc của hắn càng thích hợp điều trị chứng bệnh hơn, năm đó chém giết, quả thực sai lầm, một hồi lay động kịch liệt, âm vang nổ tung.

Ngay sau đó, Trương Huyền đi về phía bia đá thứ hai, giống như tấm thứ nhất, nhìn thoáng qua, lần nữa nói ra một phương thuốc, bi văn ẩn chứa ý niệm của tiền bối, lần nữa cảm thấy áy náy, chủ động nổ tung.

Một đường đi về phía trước, một đường mở miệng.

Từ nhìn bia đá, đến bắt đầu nói chuyện, ngay cả hai cái hô hấp cũng không có, nhưng mỗi lần mở miệng, tất nhiên có một bia đá nổ tung.

Nói cách khác... Hắn nói phương thuốc, đều cao cấp hơn, càng dễ phối chếhơn trên tấm bia đá lưu lại!

- Lấy y đạo giao đấu với tiền bối, để bọn hắn cảm thấy không bằng... Chủ động hủy đi lạc ấn lưu lại...

Khóe miệng đám người Tôn Nguyên, Hồ sư co giật.

Rốt cuộc biết vì cái gì tinh thần của Diệp sư có chút hoảng hốt!

Thủ hộ Tiền Bối lâm, sớm đã phục mấy tiền bối kia sát đất, cảm giác cử động của bọn hắn đều là chính xác, kết quả... Có người nói toàn bộ là sai lầm, hơn nữa còn được bọn họ công nhận... Gặp phải chuyện này, không sụp đổ tại chỗ đã rất không tệ rồi.

- Nghi Nan bích, Chứng Bệnh đài, Tiền Bối lâm... bốn địa phương trọng yếu nhất của Y Sư tháp, có ba loại đều hoàn toàn phế đi, lão sư đến cùng đắc tội dạng quái thai gì a?

Nhìn tình huống Tiền Bối lâm bị phá hủy một lần, Tôn Nguyên nhịn không được lẩm bẩm.

Nói ra thiếu hụt của tiền bối, dẫn đến bi văn tự diệt, không những không có tội, còn có công lao!

Nếu truyền đến Y Sư công hội, khẳng định còn được ca ngợi...

Nhìn một chút, biết phương thuốc sai lầm... tên này đến cùng làm sao làm được?

- Đúng rồi, Trương Huyền đâu? Tiền Bối lâm đổ sụp, hắn lại đi nơi nào?

Sau khi hết khiếp sợ, lúc này Tôn Nguyên mới phản ứng được, nhịn không được vội vàng nhìn chung quanh.

- Tôn lão sư, không xong, Trương sư đi tầng thứ hai, định xông Y Sư tháp, khảo hạch Y Sư...

Đột nhiên, không biết ai hô lên, lời nói còn không có kết thúc, liền nghe được đại địa lay động, vô số đá vụn bay lượn xuống.

Lập tức nhìn thấy gian phòng rộng lớn trước mắt, trong nháy mắt lật úp.

- Y Sư tháp... Xong!

Tôn Nguyên khóc.

Y Sư sinh tử đấu

dtv-ebook.com

Y Sư tháp, tổng cộng bảy tầng.

Tầng thứ nhất dùng để chữa bệnh, Nghi Nan bích cũng thiết lập trong đó.

Tầng thứ hai đến năm tầng phía sau, theo thứ tự là cơ quan khảo hạch từ Y Sư nhất tinh đến Y Sư lục tinh.

Toàn bộ Y Sư tháp, giống như Khí Hải của Luyện Khí học viện, cũng là cơ quan cùng trận pháp dung hợp, người khảo hạch tiến vào bên trong, không chỉ phải có kiến thức y học phong phú, còn phải có kinh nghiệm chữa bệnh.

Chữa bệnh không phải luyện khí, dược liệu ngàn vạn loại, cùng một loại chứng bệnh, có thể nhẹ nhõm mở ra mấy trăm loại, thậm chí ngàn vạn loại phương thuốc khác biệt.

Do đó, Y Sư tháp khảo hạch, không thể giống như Khí Hải quy củ cứng ngắt, trong đó lưu lại vô số ý niệm của tiền bối, tiến hành kiểm nghiệm phương thuốc của người tham gia khảo hạch.

Có những ý niệm này đo lường, những người khác khảo hạch, không vấn đề quá lớn, nhưng Trương Huyền liền không giống!

Rất nhiều phương thuốc ở Tiền Bối lâm đều bị hắn phê không phải, tiền bối lưu lại “câu trả lời chính xác”, khẳng định cũng không để vào mắt... Một khi mở ra phương thuốc tốt hơn, tiền bối ý niệm chịu trách nhiệm xét duyệt, tất nhiên sẽ xấu hổ không chịu nổi...

Sau đó, sau đó... liền giống như Tiền Bối lâm, ầm vang sụp đổ!

Y Sư học viện thành lập không biết bao nhiêu năm, kinh nghiệm của vô số tiền bối lại không sánh nổi tên này...

Khó trách Mi viện trưởng, Triệu viện trưởng, thậm chí Vệ viện trưởng luôn lạnh lùng, đều vẻ mặt ôn hoà với hắn, ban cho lệnh bài trưởng lão... tên này quả thực không phải là người!

Chân nguyên trong cơ thể tuôn ra, bảo vệ thân thể không bị đá vụn bắn tung toé, nhìn đại điện trước mắt không ngừng đổ sụp, nước mắt Tôn Nguyên chảy xuôi.

Vưu phó viện trưởng chưởng quản Y Sư tháp, chịu trách nhiệm tất cả công việc, Trương Huyền biến nơi này thành như vậy, hơn nữa còn làm được ở dưới quy tắc... như vậy trách nhiệm, cũng chỉ có thể là lão sư hắn một người gánh chịu!

Chẳng phải một gốc Thập Diệp hoa sao...

Bây giờ được rồi, toàn bộ Y Sư học viện đều xong!

Không nói trước những kiến trúc này, chỉ nói thanh danh, khẳng định sẽ hoàn toàn mất sạch.

Một tân sinh vừa tới học viện, quét ngang toàn bộ Y Sư tháp, không người có thể gánh, tứ đại cửa ải vẫn lấy làm kiêu ngạo, dài nhất cũng không thể kiên trì mười phút đồng hồ...

Lại thêm học phần bị quét sạch, còn nợ người ta rất nhiều... Không cần nghĩ, học sinh khẳng định sẽ chạy hết, sang năm Y Sư học viện tất nhiên trở thành hạng chót trong mười đại học viện, ngay cả Kinh Hồng viện cũng không bằng!

Cái này con mẹ nó gọi là chuyện gì!

- Không thể, nhất định phải lập tức nói cho lão sư...

Trong lòng bi thương, đột nhiên nhớ tới lão sư, dường như hiện tại hắn còn không biết mức độ nghiêm trọng của sự việc, còn đắm chìm trong vui vẻ dạy dỗ một tân sinh.

Thân thể chấn động, từ trong phế tích xông ra ngoài, rất nhanh liền tới tiểu viện của Vưu phó viện trưởng, đẩy cửa đi vào.

Hắn nhìn đi, chỉ thấy phó viện trưởng vẫn tưới hoa, quản lý dược viên, dường như chuyện bên ngoài, một chút cũng không hay biết.

Vì cam đoan linh khí trong dược viên, tiểu viện này được bố trí trận pháp lợi hại, linh khí chạy không ra được, thanh âm tự nhiên cũng không vào được.

Mặc dù bên ngoài Y Sư tháp sụp đổ động tĩnh lớn, nhưng đối với hắn không có một chút ảnh hưởng.

- Trở về? Thế nào, có bắt tiểu tử kia trở lại không?

Thấy hắn tới, Vưu Hư nhẹ nhàng cười một tiếng, nhàn nhạt nhìn qua.

Khóe miệng Tôn Nguyên co giật:

- Không có...

- Không có? Chẳng lẽ hắn không đi tìm đám người Triệu viện trưởng, Mi viện trưởng cáo trạng? Vọng nghị một vị Danh Sư cấp cao, cái này là tử tội...

Vưu Hư cười lạnh.

- Hắn không có đi tìm người cáo trạng, mà đi Y Sư tháp...

Thấy lão sư còn trầm tích trong tưởng tượng của mình, Tôn Nguyên nhịn không được nữa mở miệng.

- Đi Y Sư tháp? Hắn đến đó làm gì?

Vưu Hư không hiểu.

- Lão sư, ngươi vẫn là cùng ta đi ra xem một chút đi, nhìn xem ngươi sẽ biết...

Biết giải thích đối phương cũng chưa chắc tin tưởng, Tôn Nguyên không thể làm gì khác hơn là nói.

- Nhìn cái gì?

Vưu Hư càng ngày càng kỳ quái, chẳng qua thấy học sinh thật tình như thế, chỉ có thể nhẹ gật đầu, theo ở phía sau đi ra ngoài.

Mới vừa đi ra cửa viện, liền thấy một vùng phế tích xuất hiện ở trước mắt, Y Sư tháp trước kia cao ngất, đã biến mất không thấy gì nữa.

- Đây là... Y Sư tháp? Chuyện gì xảy ra? Chẳng lẽ cường địch xâm lấn?

Bờ môi Vưu Hư co lại, suýt chút nữa điên rồi.

Đây chính là Y Sư tháp, kiến trúc mang tính tiêu chí của Y Sư học viện, thế mà sập... Đến cùng ai làm?

Chẳng lẽ Dị Linh tộc xâm lấn?

- Không phải, là...

Tôn Nguyên đang muốn mở miệng, một âm thanh vang dội ầm vang mà lên, trong nháy mắt vang vọng toàn bộ Y Sư học viện.

- Ta Trương Huyền, đặc biệt hướng Y Sư tổng bộ xin Y Sư sinh tử đấu , khiêu chiến Y Sư học viện Y Sư lục tinh phó viện trưởng Vưu Hư, mong được phê chuẩn!

Ầm ầm!

Thanh âm kết thúc, một lệnh bài Y Sư bỗng nhiên bay lên không trung, ngay sau đó, một đạo quang mang phóng tới, xuất hiện hai chữ viết to

lớn “đồng ý”.

- Y Sư sinh tử đấu?

Con mắt của Tôn Nguyên đen lại.

Y Sư sinh tử đấu, là giữa các Y Sư xuất hiện tranh chấp không thể điều hòa, tiến hành tỷ thí, tương tự Danh Sư khiêu chiến.

Chỉ cần tổng bộ đồng ý, hai bên liền có thể tiến hành đủ loại tỷ thí, quyết định sinh tử, giải quyết triệt để ân oán.

- Nguyên lai hắn... Khảo hạch Y Sư lục tinh, là vì tiến hành cái này!

Tôn Nguyên giờ mới hiểu được.

Đối phương một tân sinh không có học phần, mà khảo hạch Y Sư lục tinh, không có học phần vào không được Y Sư tháp, cho nên... trước đi Nghi Nan bích, nhận được học phần, lúc này mới duy nhất một lần khảo hạch Y Sư lục tinh thành công!

Cấp bậc tương đồng, lại xin tổng bộ sinh tử đấu, cũng là danh chính ngôn thuận, thuận lý thành chương!

Nói cách khác... Hắn muốn khiêu chiến y thuật của lão sư, hoàn toàn bức tử đối phương!

Đây là Y Sư tranh đấu, đường đường chính chính, quang minh chính đại, dùng y thuật đè người!

Khó trách tên này trước đó thời điểm ở biệt viện, chuyên môn hỏi lại một lần cuối cùng, hiển nhiên, cho lão sư cơ hội, đáng tiếc... Lão sư không coi ra gì, chỉ nghĩ hắn là một tân sinh bình thường, không thèm quan tâm...

Bây giờ được rồi, người ta không chỉ phế bỏ Y Sư tháp, còn mở miệng sinh tử đấu... nên làm cái gì đây?

- Sinh tử đấu? Không biết trời cao đất rộng, cũng tốt, vừa vặn muốn giáo huấn một lần, bản thân đưa tới cửa, cũng đừng trách ta không khách khí!

Một bên Vưu phó viện trưởng không nghĩ tới một tân sinh dám khiêu chiến Y Sư sinh tử đấu với hắn, vẻ mặt âm trầm, lật tay một cái, lấy ra huy chương đại biểu thân phận Y Sư lục tinh, cắn nát ngón tay, nhỏ máu tươi lên.

Phần phật!

Quang mang lóe sáng, huy chương bay lên bầu trời, phát ra một thanh âm hùng vĩ:

- Ta Vưu Hư, như ngươi mong muốn!

- Lão sư...

Không nghĩ tới nhanh như vậy liền làm ra quyết định, Tôn Nguyên chấn động.

Vừa rồi quá khiếp sợ, còn chưa kịp nói kỹ càng cử động nghịch thiên của Trương Huyền.

Ai ngờ bất cẩn này, để lão sư đáp ứng giao đấu với đối phương, nên làm gì bây giờ?

Y Sư sinh tử đấu, giống như Danh Sư giao đấu, một khi đáp ứng, tin tức lập tức truyền về tổng bộ, nếu như lâm trận lùi bước, sẽ bị trừng phạt, nhẹ thì hủy bỏ tư cách Y Sư, nặng thì trực tiếp giết chết!

Đổi lại trước kia, một tân sinh khiêu chiến lão sư, hắn khẳng định cảm giác đối phương là đang tìm chết, nhưng nhớ tới sự tình mới vừa rồi nhìn thấy, trực giác nói cho hắn biết... coi như lão sư cùng đối phương đấu trên vạn trận, cũng không thắng được một lần!

Nói cách khác... tuyệt đối nghiền ép!

- Lão sư, ngươi không nên đáp ứng, Trương Huyền này không đơn giản như vậy...

Hắn thực sự nhịn không được, vội vàng lên tiếng.

- Làm sao vậy?

Thấy học sinh của mình dài chí khí người khác, diệt uy phong nhà mình, Vưu Hư sầm mặt, hơi vung cánh tay, hừ lạnh một tiếng:

- Một tiểu gia hỏa mà thôi, không tính là gì, dám tranh đấu với ta, ta vài phút liền giết chết hắn! Ngươi về tiểu viện trước, hâm nóng rượu ngon, chờ rượu nóng lên, ta cũng nên trở về...

Nói xong không tiếp tục để ý đối phương, thân thể bay lên, bay về phía huy chương của mình.

Hắn thấy, coi như đối phương lại có thiên phú, cũng chỉ là tiểu gia hỏa hai mươi tuổi mà thôi, hắn cả đời đắm chìm trong chức nghiệp Y Sư, hạ chiến thư với hắn, không phải đang tìm cái chết sao?

- Hâm nóng rượu ngon? Lão sư...

Tôn Nguyên suýt chút nữa khóc, người vài phút là có thể giết chết ... Chỉ có thể là ngươi, mà không phải đối phương! Hâm rượu để tế bái trước mộ ngươi sao?

Vội vàng hô một tiếng, kết quả lại phát hiện lão sư đã bay xa, mất đi tung tích.

- Không thể, phải đi khuyên can...

Biết lão sư tranh đấu với đối phương, không có một chút phần thắng, hắn nhịn không được nữa, thẳng tắp đuổi theo.

...

Trụ sở của Luyện Đan học viện viện trưởng, Mi trưởng lão đang thăm hỏi, ôm quyền hỏi:

- Chung viện trưởng, bên ngươi có tin tức của Tử Dương thú tiền bối không?

Chung Đỉnh Thuần lắc đầu.

Vị Chung viện trưởng này là lão giả có chòm râu đen, quần áo cực kỳ mộc mạc.

- Nên tra ta đều tra xét, cũng tự mình đi Lôi Viễn phong một chuyến, đáng tiếc không hề phát hiện thứ gì...

Khuôn mặt Chung Đỉnh Thuần mang theo lo lắng nói.

Biết được tin tức Tử Dương thú bị Dị Linh tộc bắt đi, hắn liền truy xét, sáu bảy ngày trôi qua, cái gì cũng không có tra được, xem như hắn cũng có chút bất đắc dĩ.

Thời gian chậm trễ càng lâu, khả năng Tử Dương thú còn sống lại càng nhỏ.

Chẳng lẽ lão viện trưởng thi cốt chưa lạnh, lưu lại thú sủng này liền chết đi sao?

- Ta cũng không có tin tức gì, những ngày gần đây, ta để học sinh học viện dùng Linh thú phi hành dò xét khắp nơi, kết quả... Một chút dấu vết cũng không có lưu lại, thật giống như Tử Dương thú tiền bối hư không tiêu thất!

Mi trưởng lão lắc đầu.

Hắn cũng rất bất đắc dĩ.

Tử Dương thú tiền bối là được hắn mời, mới đi Lôi Viễn phong khảo hạch học viên, ai ngờ... Học viên đã thi xong, nó thì không thấy!

Nếu không phải hắn, vị tiền bối này cũng sẽ không biến mất... Do đó, trong lòng hắn một mực tự trách.

- Được rồi, không nói chuyện này nữa... Chỉ có thể gửi hi vọng Tử Dương tiền bối cát nhân thiên tướng, không xuất hiện vấn đề quá lớn!

Chung Đỉnh Thuần lắc đầu, nhìn qua:

- Ta nghe nói, ngươi rất để bụng một tân sinh tên Trương Huyền, còn muốn thu làm học viên?

- Đúng vậy, đáng tiếc... Không có phúc phận kia!

Mi trưởng lão cười khổ nói.

- Không có phúc phận kia?

Chung Đỉnh Thuần tràn đầy nghi hoặc:

- Người này đến cùng có dạng thiên phú gì, có thể để ngươi cây khô vạn năm cũng muốn nở hoa?

- Chuyện của hắn, quá mức thần kỳ, ngươi nghe ta giải thích liền biết...

Mi trưởng lão vuốt râu, đang định nói sự tích quang vinh của Trương sư cho đối phương nghe một chút, liền cảm giác mặt đất chấn động, nơi xa truyền đến tiếng oanh minh kịch liệt.

Ngay sau đó liền thấy trong Y Sư học viện, toà Y Sư tháp cao ngất ầm vang sụp đổ.

- Đây là có chuyện gì?

Con ngươi của Chung Đỉnh Thuần co rụt lại, vội vàng đi ra tiểu viện, còn chưa tới gần Y Sư tháp, liền nghe một thanh âm vang vọng bốn phương.

- Ta Trương Huyền, đặc biệt hướng Y Sư tổng bộ xin Y Sư sinh tử đấu, khiêu chiến Y Sư học viện Y Sư lục tinh phó viện trưởng Vưu Hư, mong

được phê chuẩn!

Tứ phương vân động

dtv-ebook.com

- Trương Huyền? Y Sư sinh tử đấu?

Chung Đỉnh Thuần, Mi trưởng lão nhìn nhau, từng người mở to hai mắt.

Mới nói đến đối phương, liền xuất hiện việc này... Đến cùng xảy ra chuyện gì?

Tên này không phải Thuần Thú sư cùng Luyện Khí sư rất cao minh sao?

Lúc nào biến thành Y Sư? Còn muốn khiêu chiến Vưu Hư?

- Xảy ra chuyện lớn, mau đi xem một chút...

Mi trưởng lão cực kỳ lo lắng, cùng Chung Đỉnh Thuần không quản cái khác, thẳng tắp bay về phía Y Sư tháp.

...

- Ngươi nói cái gì? Trương Huyền... Khiêu chiến Y Sư học viện Vưu viện trưởng, Y Sư sinh tử đấu? Hắn không điên chứ?

Long Thương Nguyệt mở to hai mắt nhìn, không thể tin được nhìn thuộc hạ.

- Tên này không phải Luyện Khí sư, Kinh Hồng sư sao? Tại sao lại biến thành Y Sư?

Con mắt của Đổng Hân cũng trợn tròn.

- Khiêu chiến phó viện trưởng... cường giả Thánh giả...

Bờ môi của Long Thương Nguyệt run rẩy.

Thương Nguyệt hội bọn họ, mặc dù ở ở trong học viện cũng rất cường đại, nhưng đều là học sinh tiểu đả tiểu nháo, tên này ngược lại tốt, trực tiếp tiến hành sinh tử đấu với một vị phó viện trưởng...

Đây là chán sống sao?

- Hôm qua ta còn tưởng rằng, Chân Dương hội huyên náo động tĩnh đủ lớn, không nghĩ tới tên này ác hơn... Nhanh qua nhìn một chút!

Đổng Hân gật đầu, mặt mũi cười khổ.

Hôm qua Chân Dương hội mời ba gia hỏa mười mấy tuổi giảng bài, liền đủ để cho người ta nổi điên, tên này ác hơn, vừa ra tay trực tiếp đối kháng một vị phó viện trưởng...

Đây là muốn nghịch thiên a!

- Ân!

Long Thương Nguyệt không dám do dự, hai người vội vã chạy ra phía ngoài.

...

- Lão sư... Khiêu chiến Vưu Hư? Xảy ra chuyện gì?

Khu tinh anh, Lạc Thất Thất đang lo lắng lão sư đi Vân Vụ lĩnh có nguy hiểm hay không, liền nghe Hồ Yêu Yêu truyền đến tin tức, thân thể mềm mại run lên.

Thật đúng là vô pháp vô thiên tới cực điểm.

Đây chính là phó viện trưởng, hơn nữa còn là Y Sư lục tinh đỉnh phong... Khiêu chiến hắn, còn sinh tử đấu...

Đây là muốn làm gì?

- Không thể, nhất định phải khuyên can...

Lạc Thất Thất không nhịn được nữa, trực tiếp nhảy lên, thẳng tắp bay vút về phía Y Sư học viện.

...

Danh Sư học viện, một tiểu viện yên tĩnh rộng rãi, vòng hoa như gấm, tản mát ra mùi thơm lạnh nhạt.

Một thân ảnh xinh đẹp đứng ở trong bụi hoa, hai tay chắp sau lưng, yên tĩnh như vẽ.

Mái tóc đen nhánh rơi vào trên quần áo trắng như tuyết, như là màu mực, cùng chung quanh muôn hồng nghìn tía kêu gọi kết nối với nhau, cho người ta một loại mỹ cảm không nói thành lời.

- Khiêu chiến Y Sư lục tinh đỉnh phong Vưu Hư?

Thân ảnh xoay đầu lại, lộ ra dung nhan xinh đẹp không gì sánh được.

Chính là vị mỹ nữ lão sư để Trương Huyền động tâm kia… Lạc Nhược Hi.

Sau khi biết Trương Huyền không có việc gì, nàng liền trở lại chỗ ở của mình, một mực không liên hệ, không nghĩ tới lần nữa nghe được tin tức, là tên này quyết đấu với một vị phó viện trưởng.

- Lá gan thật lớn...

Lạc Nhược Hi nhẹ nhàng cười một tiếng, môi son khẽ nhếch.

Mặc dù cùng Trương Huyền tiếp xúc không lâu, nhưng tên này, tính cách cả gan làm loạn là tận mắt chứng kiến qua.

Tu vi Hóa Phàm tứ trọng, liền dám từ trong tay rất nhiều Linh thú Hợp Linh cảnh cứu bản thân ra, chỉ bằng vào điểm ấy, liền để vô số người phát điên.

- Có thể để cho hắn nổi giận như thế, không tiếc tiến hành sinh tử đấu, Vưu Hư này, khẳng định làm ra sự tình để hắn khó chịu được...

Biết tính tình tên này, sẽ không dễ dàng nổi giận, có thể ép sử dụng đòn sát thủ, thật không biết Vưu Hư này đã làm cái gì.

- Đi nhìn xem!

Nàng cười nhạt một tiếng, thân thể nhoáng một cái, thời gian nháy mắt đã biến mất ở trong tiểu viện.

...

Tổng bộ Chân Dương hội, trước bàn ăn phong phú, đám người Trịnh Dương, Vương Dĩnh đang hưởng thụ đãi ngộ đẳng cấp cao nhất.

- Cường thúc, lão sư cùng người giao đấu...

Vương Dĩnh nhìn sơn trân hải vị đầy bàn, lo lắng có chút ăn không vô.

- Giao đấu mà thôi, không có việc gì, thực lực của thiếu gia, các ngươi còn chưa tin? Khẳng định là phó viện trưởng gì kia muốn chết, yên tâm đi!

Nhét một miếng thịt Linh thú lớn vào miệng, Tôn Cường vừa ợ một cái vừa nói.

- Thế nhưng mà...

- Không có thế nhưng mà, ăn cơm trước, ăn xong thiếu gia đoán chừng liền giết chết người kia rồi...

Tôn Cường khoát tay áo:

- Lại nói, loại sự tình này, các ngươi qua cũng vô dụng, y thuật... Các ngươi lại không biết!

- Cái này...

Vẻ mặt đám người Trịnh Dương như mướp đắng.

Sự tình của lão sư bọn họ không có cách nào nhúng tay, hơn nữa cũng sẽ không để bọn họ chạm phải.

- Được rồi, đừng xoắn xuýt, ăn cơm, ăn cơm, yên tâm đi! Vớ va vớ vẩn mà thôi, thiếu gia không ra tay thì thôi, một khi ra tay, khẳng định sẽ bị đánh nằm xuống! Ăn trước đi, ăn xong, chúng ta lại qua!

Tôn Cường cũng không ngẩng đầu lên.

Nói đùa gì đó, nếu như thiếu gia cũng giải quyết không được, bọn họ qua chỉ có thể thêm phiền.

Lại nói... Trên thế giới này còn có sự tình thiếu gia cùng lão gia giải quyết không được?

- Được rồi!

Thấy Tôn Cường chắc chắn như thế, nghĩ tới đủ loại thần kỳ của lão sư, đám người Trịnh Dương yên lòng.

...

- Ha ha, cái này là chính hắn muốn chết! Y thuật của Vưu phó viện trưởng, gần như chỉ dưới Chung Đỉnh Thuần viện trưởng, là nhân vật đỉnh phong của toàn bộ Hồng Viễn đế quốc cũng phải kể đến, sinh tử đấu với hắn... Đây không phải muốn chết sao?

- Không sai, có trò hay để nhìn!

- Một tân sinh bị người vây đỡ, cũng có chút lâng lâng, ngay cả phó viện trưởng cũng dám khiêu chiến, đây là muốn chết...

...

Thanh âm của Trương Huyền tán dật ra, toàn bộ Danh Sư học viện cũng sắp nổ tung.

Có khiếp sợ, có kích động, nhưng càng nhiều hơn chính là muốn xem chuyện cười.

Đối kháng rất nhiều học hội, thành lập Huyền Huyền hội, làm Luyện Khí sư học viện gà bay chó chạy, để ba vị viện trưởng lau mắt mà nhìn... Trương Huyền này vừa đến liền làm ra động tĩnh lớn như vậy, có người bội phục, tự nhiên cũng có người bất mãn.

Không ít lão sinh đã sớm muốn nhìn hắn thất bại.

Giờ phút này, nghe nói khiêu chiến Y Sư học viện phó viện trưởng, tất cả đều tới tấp chạy đến, muốn xem hắn thua trận như thế nào.

...

Trên một đài cao cách phế tích Y Sư tháp không xa, Trương Huyền ngạo nghễ đứng thẳng, ánh mắt lạnh lẽo.

Tôn Cường nói không sai, mục đích của hắn rất đơn giản, giết gà dọa khỉ!

Nếu không người nào cũng tìm phiền toái, sẽ không có nhiều thời gian ứng phó như vậy.

Mỗi chức nghiệp đều có phương thức quyết đấu, Y Sư sinh tử đấu, chính là biện pháp khi Y Sư xuất hiện mâu thuẫn không thể điều hòa mới dùng.

Vưu Hư này, không bán Thập Diệp hoa ngược lại cũng thôi, nhưng lại cố ý hại chết Ngụy Trường Phong, quyết không thể tha thứ!

Nhưng lấy thân phận của hắn lúc trước, coi như khiêu chiến, Y Sư công hội cũng sẽ không thụ lí, cho nên đành phải trước khảo hạch Y Sư lục tinh.

Còn đi xông Nghi Nan bích, cái này giống như Tôn Nguyên nghĩ tới, là vì kiếm học phần.

Hắn đến bây giờ một điểm học phần cũng không có, coi như muốn khảo hạch, cũng không vào Y Sư tháp được.

- Trương sư... sao ngươi lại cùng Vưu viện trưởng tiến hành quyết đấu?

Đang an ổn đứng thẳng, một bóng người bắn nhanh đến, chính là Luyện Khí học viện Triệu Bính Tuất viện trưởng.

Hắn nghe được tin tức chạy tới, so với Mi trưởng lão còn sớm hơn một chút.

- Đã xảy ra chuyện gì? Có muốn ta từ đó điều tiết một chút hay không? Vưu viện trưởng y thuật kinh người, lần trước nếu không phải bởi vì tuổi tác quá lớn, thập đại trưởng lão chưa hẳn có thể rơi vào trên đầu Chung Đỉnh Thuần.

Không đợi Trương Huyền trả lời, Triệu Bính Tuất viện trưởng liền vội vàng truyền âm.

Hắn đối với Trương Huyền, là thật tâm tán thưởng, sợ xảy ra chuyện.

Y Sư sinh tử đấu không phải nói giỡn, hơi không cẩn thận, sẽ chết người a!

- Đa tạ hảo ý của Triệu viện trưởng, chuyện này vẫn là để ta tự mình tới xử lý!

Biết đối phương là vì tốt cho hắn, Trương Huyền khoát tay áo.

Phó viện trưởng thì sao? Y Sư lại như thế nào?

Xem ta giết ngươi như thế nào!

- Được rồi... Ngươi phải cẩn thận! Lúc trước Vưu phó viện trưởng từng cùng lão viện trưởng đi di tích cổ, sau khi lão viện trưởng mất tích cực kỳ tự trách, một năm qua tính cách trở nên cổ quái, ta sợ sẽ hạ sát thủ với

ngươi... Một khi xuất hiện nguy hiểm, tốt nhất trực tiếp nhận thua, đến lúc đó, ta cùng Mi Trúc ra mặt hoà giải là được.

Triệu Bính Tuất lần nữa truyền âm tới.

Lúc trước lão viện trưởng phát hiện một di tích cổ, mang không ít người qua dò xét, nhưng mà phần lớn người đều mất tích, vị Vưu Hư này là một trong số những người còn sống sót.

Từ sau lần kia, tính cách liền thay đổi, cả ngày ở trong sân, cùng ai cũng không liên hệ, coi như hắn là Luyện Khí sư học viện viện trưởng, lời nói ở trước mặt đối phương có tác dụng hay không, cũng còn khó nói.

- Ân!

Trương Huyền nhẹ gật đầu.

Lời nên nói đã nói xong, Triệu Bính Tuất thở phào nhẹ nhõm, rơi vào dưới đài cao.

Y Sư công hội đồng ý giao đấu, xem như hắn là Danh Sư lục tinh đỉnh phong, cũng không có cách nào sửa đổi.

Hô hô hô!

Rất nhanh, bọn người Mi viện trưởng cũng tới gần.

- Chuyện gì xảy ra? Để Trương sư tức giận như thế, không tiếc cùng Vưu Hư tiến hành Y Sư sinh tử đấu?

Vệ Nhiễm Tuyết hỏi.

- Tình huống cụ thể ta cũng không rõ ràng, chẳng qua đã phái người hỏi thăm!

Triệu Bính Tuất nói.

- Hỏi thăm ai?

- Một học sinh của ta, cùng Tôn Nguyên là hảo hữu chí giao, không có gì bất ngờ xảy ra, một hồi liền có tin tức...

Triệu Bính Tuất gật đầu.

Danh Sư học viện lớn như vậy, chỉ cần nghe ngóng, vẫn rất dễ dàng biết được.

- Lão sư!

Vừa dứt lời, một trung niên đi tới.

- Ân, chuyện gì xảy ra?

Triệu Bính Tuất nhìn qua.

- Ta mới vừa hỏi thăm, là như vậy. Trương sư muốn cứu người, cùng Linh Tài các Ngụy Trường Phong Các chủ tìm Vưu Hư phó viện trưởng mua sắm một gốc Thập Diệp hoa! Vưu Hư phó viện trưởng nói muốn một gốc Vân Vụ hoa hối đoái!

Trung niên nhân nói.

- Vân Vụ hoa? Đây là để bọn hắn đi Vân Vụ lĩnh?

Mi trưởng lão nhíu mày, sắc mặt tái xanh.

- Ân! Buổi sáng hôm nay Trương sư mang Vân Vụ hoa đến, kết quả Vưu Hư phó viện trưởng vẫn không đổi... Lúc này mới chọc giận Trương sư, khảo hạch Y Sư lục tinh, cùng đối phương tiến hành sinh tử đấu!

Trung niên nhân giải thích một lần.

Chuyện này huyên náo lớn như thế, khẳng định không che giấu những người khác được, Tôn Nguyên cũng không có gì có thể che giấu, liền nói tất cả sự tình xảy ra.

- Lấy được Vân Vụ hoa, còn không đồng ý hối đoái, đây chính là cố ý!

Triệu Bính Tuất nhíu mày.

- Đúng vậy, Vân Vụ lĩnh, Thánh giả Linh thú rất nhiều, ta cũng không dám đi sâu, hái được bụi dược liệu kia, khẳng định bỏ ra đánh đổi cực lớn, thế mà còn bị cự tuyệt, khó trách Trương sư nổi giận, xem như ta, chỉ sợ cũng kìm nén không được!

Sắc mặt của Mi trưởng lão cũng khó coi.

Danh Sư, phải nói lời giữ lời! Đã đáp ứng liền phải tuân thủ, nếu không, làm sao giáo hóa chúng sinh, truyền thụ thiên hạ?

Lật lọng, bản thân là tối kỵ của Danh Sư.

- Bất kể có cố ý hay không, Trương sư tiến hành sinh tử đấu, có thể quá kích động hay không, hắn... có thể thắng được qua Vưu Hư phó viện trưởng sao?

Vệ Nhiễm Tuyết nhíu mày, tràn đầy lo lắng.

Vưu Hư vành mắt đỏ lên

dtv-ebook.com

- Cái này...

Mi trưởng lão, Triệu Bính Tuất đều trầm lặng.

Hai người gặp qua thiên phú của thanh niên này ở thuần thú, luyện khí, nhưng Y Sư... thể chất mỗi người khác biệt, tu luyện công pháp khác biệt, coi như chứng bệnh tương đồng, cũng có phương pháp trị liệu khác biệt.

Những cái này không phải đọc sách liền có thể làm được, còn cần thực tiễn và tự mình kinh nghiệm.

Không ít Y Sư lợi hại, đều sẽ thăm viếng khắp nơi, thậm chí bản thân kinh nghiệm chiến trường, chỉ có không ngừng cứu người, mới có thể để y thuật tiến nhanh.

Nguyên nhân chính là như thế, Y Sư càng già, càng để cho người ta tin tưởng, càng để cho người ta bội phục.

Trương sư, coi như thiên phú cao tuyệt, chẳng qua chừng hai mươi tuổi, thật có thể chiến thắng Vưu Hư phó viện trưởng tiếp cận một ngàn tuổi, kinh nghiệm đầy người kia sao?

- Hắn là có thể... Vừa rồi ta hỏi, hắn rất tự tin!

Triệu Bính Tuất nói.

Mặc dù nói có thể, nhưng trong lời nói vẫn còn có chút chần chờ.

Hắn gặp qua thiên phú và năng lực của đối phương ở luyện khí, về phần trị bệnh... Chưa bao giờ thấy qua, quả thực không dễ phỏng đoán.

- Chư vị viện trưởng yên tâm, Trương sư khẳng định có thể chiến thắng!

Thấy ba người tràn đầy xoắn xuýt, trung niên ở một bên lắc đầu.

- Khẳng định?

Mấy người nhìn qua.

Bọn họ đều không có nắm chắc, vì sao kẻ này tự tin như vậy?

- Xem ra các ngươi còn không biết...

Trung niên nhân nói:

- Bốn cửa ải lớn của Y Sư học viện, mấy vị viện trưởng đều nghe nói qua chứ!

- Chứng Bệnh đài, Nghi Nan bích, Tiền Bối lâm cùng Y Sư tháp!

Mọi người gật đầu.

Mỗi học viện đều có cửa ải khảo hạch năng lực học sinh, coi như bọn họ là viện trưởng của học viện khác, cũng đều rõ ràng.

- Trương sư... Năm phút đồng hồ phá Chứng Bệnh đài, mười phút đồng hồ phá Nghi Nan bích, một đường trải qua, Tiền Bối lâm sụp đổ... Không đến mười phút đồng hồ từ Y Sư tứ tinh xung kích Y Sư lục tinh thành công, để ý niệm tiền bối lưu giữ trong Y Sư tháp ảm đạm nhận thua, dẫn đến Y Sư tháp biến thành như vậy...

Người trung niên cười khổ.

- Hiện tại Y Sư học viện chật vật như vậy, đều là một mình hắn làm... y thuật như thế, làm sao sẽ thua?

- Cái này, cái này...

Đám người Mi viện trưởng, Triệu Bính Tuất trừng to mắt.

Bọn họ chạy tới cũng cảm thấy kỳ quái, vì sao Y Sư tháp lại sập, vì sao các Y Sư chật vật như vậy, không nghĩ tới... Tất cả đều là tên này làm!

Phá Chứng Bệnh đài, phá Nghi Nan bích, làm sập Tiền Bối lâm, vượt quan Y Sư tháp... Đây là y thuật lợi hại bao nhiêu mới có thể làm được?

Một đường nghiền ép!

- Tất cả những thứ này, đều bởi vì Vưu Hư... Không bán dược liệu cho Trương sư?

Y Sư học viện Chung Đỉnh Thuần viện trưởng, thân thể nhoáng một cái.

- Từ tin tức hiện nay lấy được, có lẽ là vậy!

Trung niên gật đầu.

- Vưu Hư, ta * bà ngoại ngươi...

Chung Đỉnh Thuần rít lên một tiếng, suýt chút nữa phun ra một ngụm lão huyết.

Con mẹ nó, Y Sư học viện lăn lộn tới hôm nay, dễ dàng sao? Kết quả ngươi đắc tội người, biến thành cái bộ dáng này, để cho ta về sau làm sao bàn giao với liệt tổ liệt tông?

Coi như về được qua sử gia ghi chép, ta cũng chính là viện trưởng mất mặt xấu hổ nhất...

Trong lúc tại vị, bị một học sinh quét ngang, hơn nữa triệt để như vậy, ngay cả hang ổ cũng bị bứng... Con em ngươi, con mẹ nó ta trêu ai ghẹo ai a.

Ở trong tiểu viện, cái gì cũng không làm, vô duyên vô cớ kéo thù hận, Vưu Hư, ngươi không phải phó viện trưởng, mà là chuyên môn qua hại ta a!

- Quay lại ta liền hủy vị trí phó viện trưởng của hắn, muốn hắn làm công cho học viện, trùng tu Y Sư tháp, không thể, để hắn đi rửa nhà vệ sinh...

Chung Đỉnh Thuần nghiến răng nghiến lợi.

Phó viện trưởng học viện khác, đều là hỗ trợ chiêu sinh, lôi kéo nhân tài, đủ loại năng lượng, tên này ngược lại tốt... lật lọng, nói không giữ lời không nói, còn đắc tội thiên tài như thế đến chết...

Truyền đi, còn có mặt gặp người sao?

Danh Sư, con em ngươi Danh Sư ah!

Lúc đầu sao ta lại tìm rác rưởi như thế làm Phó viện trưởng...

- Bớt đau buồn đi!

Thấy Chung viện trưởng vò đầu bứt tai, sắp điên mất, đám người Mi viện trưởng đều lắc đầu.

Đắc tội ai không tốt, lại đi đắc tội quái thai mạnh nhất Danh Sư học viện từ trước đến nay, trách được ai?

May mắn đối phương chỉ phá hủy Y Sư tháp, liền chạy tới tiến hành Y Sư sinh tử đấu, nếu như lại chạy đến địa phương khác của Y Sư học viện quá quan... Chỉ sợ toàn bộ học viện của ngươi sẽ xong đời!

- May mắn Kinh Hồng sư chúng ta khảo hạch tương đối đơn giản, nếu không... Ta sợ Kinh Hồng viện cũng xong rồi!

Ý thức được điểm ấy, Vệ Nhiễm Tuyết thở dài một hơi.

Tên này tới học viện chẳng qua sáu bảy ngày mà thôi, nghiên cứu Luyện Khí sư, làm nửa bên công hội sụp đổ, thông đạo ghi chép hoàn toàn phế bỏ; nghiên cứu Y Sư càng thêm quá mức, toàn bộ Y Sư tháp hủy diệt, còn tiện thể muốn xử lý một vị phó viện trưởng của người ta...

May mắn nàng thông minh, trực tiếp xin Kinh Hồng sư lục tinh, không cần khảo hạch, nếu không, Kinh Hồng viện các nàng đoán chừng cũng bị phá không sai biệt lắm.

Mi viện trưởng nhíu mày, mặt như mướp đắng:

- Cái kia... Ta có nên giúp hắn xin huy chương Thuần Thú sư lục tinh hay không? Ta sợ qua mấy ngày nữa hắn muốn qua thử một chút!

- ...

Người trung niên.

- ...

Triệu viện trưởng.

...

Dưới đài lo lắng, xem náo nhiệt, trên đài tiếng gió rít gào, Vưu Hư phó viện trưởng bay đến gần, rơi vào đài cao.

Lạnh lùng nhìn về phía Trương Huyền cách đó không xa, híp mắt lại, chắp hai tay sau lưng, mang theo khí thế Chúa Tể thiên hạ, khống chế hết thảy:

- Chỉ bằng ngươi, cũng muốn khiêu chiến ta? Không khi dễ ngươi, tỷ thí như thế nào, ngươi đến định đi!

Y Sư khiêu chiến, đơn giản có hai loại, số lượng cùng chất lượng!

Số lượng bình thường là chỉ trong vòng một canh giờ, giải quyết nhân số bệnh nhân; còn chất lượng, là bệnh nhân đồng dạng, đơn thuốc đồng dạng, ai càng dễ luyện chế, giá càng rẻ, hiệu quả tốt nhất, người đó liền chiến thắng.

- Không hổ là phó viện trưởng, khí thế rất mạnh!

- Làm Y Sư lục tinh đỉnh phong, đối phó một vãn bối, tự nhiên dễ như trở bàn tay...

- Phó viện trưởng uy vũ!

Tình huống bình thường, Y Sư sinh tử đấu, người bị khiêu chiến có quyền lợi lựa chọn nội dung khiêu chiến, hắn vừa đến liền mở miệng cho đối phương lựa chọn, lập tức dẫn đến vô số người khen ngợi.

Thấy được không?

Đây mới là khí độ của Danh Sư nên có!

Một tân sinh không biết từ nơi nào học chút y thuật, liền dám phách lối, cho dù cho ngươi tuyển trước, ngươi có thể thắng sao?

- Tên này khẳng định thất bại, một tân sinh có chút thành tựu, liền đắc ý quên hình, hôm nay Vưu phó viện trưởng khẳng định sẽ để cho hắn lộ ra nguyên hình!

- Đúng vậy, ta nghe nói còn gây dựng cái gì Huyền Huyền hội, tân sinh đi tới học viện không thành thành thật thật, khẳng định phải xui xẻo...

Không ít lão sinh vừa tới, nghe được Trương Huyền lại dám khiêu chiến phó viện trưởng, tất cả đều cười lạnh.

Đây là Danh Sư học viện, không phải là nông thôn nhà các ngươi, đi tới nơi này không ngoan ngoãn cuộn lại, tìm phiền phức khắp nơi, nhìn ngươi kết thúc như thế nào!

- Thế nào, dám khiêu chiến ta, lại không dám nói nội dung?

Nghe được dưới đài thảo luận, khí thế của Vưu Hư lại thịnh, cười lạnh.

Thấy bộ dáng của hắn như thế, dưới đài xôn xao, lại có vô số người sùng bái.

Không giống mọi người kích động, Tôn Nguyên chạy tới suýt chút nữa sợ quá mà khóc.

Hiện tại lão sư tràn đầy tự tin, nếu biết vừa rồi mình nhìn thấy hết thảy, đoán chừng liền không nghĩ như vậy...

Không dám chần chờ, vội vàng truyền âm.

- Lão sư, ta có chút chuyện, nhất định phải nói với ngươi một chút!

Nghĩ đến đây, hắn không dám do dự, vội vàng truyền âm.

- Phải nói? Không thấy ta đang bận sao?

Vưu Hư nhíu mày, sầm mặt lại.

Học sinh này của mình cái gì cũng tốt, chính là không có ánh mắt, không thấy ta đang bận sao?

- Chuyện này bất kể như thế nào cũng phải nói, nếu không ta sợ lão sư không biết thực lực của đối phương, sẽ bị thiệt lớn!

Tôn Nguyên không quản vẻ mặt của lão sư, tiếp tục nói.

- Ăn thiệt thòi?

Vưu Hư cau mày.

- Vâng, vị Trương sư này... ngay ở vừa rồi, đã thành công khảo hạch Y Sư lục tinh!

Sợ đối phương mất đi kiên nhẫn, Tôn Nguyên vội nói.

- Khảo hạch thành công? Một tân sinh, tu vi không đủ, cũng có thể thành công? Xem ra còn có chút bản lĩnh...

Vưu Hư sững sờ, lập tức nhẹ gật đầu.

Khó trách có thể để cho đám người Mi viện trưởng, Triệu viện trưởng coi trọng như vậy, vẫn còn có chút thủ đoạn.

Nhưng vậy thì sao?

Một Y Sư mới thông qua khảo hạch mà thôi, hắn là đắm chìm trong y đạo gần ngàn năm, sẽ sợ một tên mao đầu tiểu tử?

- Không chỉ như thế, hắn còn đi Nghi Nan bích... Một người giải quyết toàn bộ tạp chứng phía trên.

Tôn Nguyên nói.

- Nghi Nan bích, một Y Sư lục tinh mới thi đậu, cũng có thể giải quyết? Có phải một đạo đề cũng không hoàn thành, liền trở về hay không...

Vưu Hư hừ một tiếng, đột nhiên kịp phản ứng, sững sờ tại nguyên chỗ:

- Ngươi nói cái gì? Hắn, hắn giải quyết? toàn bộ

- Vâng, không chỉ như thế...

Tôn Nguyên nhanh chóng nói sự tình một lần.

- Chứng Bệnh đài sụp đổ?

- Nói Tiền Bối lâm, xấu hổ nổ tung?

- Khảo hạch Y Sư lục tinh thành công, để Y Sư tháp sụp đổ, biến thành phế tích...

- Trước mắt tất cả những thứ này, đều là hắn làm...

Mỗi nghe đối phương nói một chuyện, Vưu Hư cảm thấy như sét đánh một lần, thân thể của mình, tựa như trong nháy mắt đã trải qua xuân hạ thu đông, giống như từ trên cao vạn trượng bị người ném xuống, bất cứ lúc nào cũng sẽ hù chết tại chỗ.

Không nói sự tình khác, chỉ nói vấn đề ở Nghi Nan bích, hắn một đạo cũng giải quyết không ra, tên này một hơi giải quyết hơn năm trăm đạo...

Còn là người sao?

Thật hay giả?

Cùng loại người này tiến hành Y Sư sinh tử đấu?

Nói đùa ta sao?

Còn tưởng rằng đối phương là gà, tiện tay liền có thể bóp chết, nằm mơ cũng không nghĩ tới, lại là cự long bay lượn cửu thiên, tùy thời có thể miểu sát hết thảy!

- Đúng vậy... Ta sợ tỷ lệ chiến thắng của lão sư không lớn!

Vẻ mặt Tôn Nguyên đỏ lên, nói ra bản thân lo lắng.

Thân thể Vưu Hư nhoáng một cái.

Mẹ nó, thế này sao lại là tỷ lệ chiến thắng không lớn, quả thực chính là một chút cũng không có!

Nói cách khác, thật muốn cùng đối phương tỷ thí, tuyệt đối là tặng đầu người.

Sớm biết tình huống này, chắc chắn sẽ không đáp ứng.

- Sao không nói sớm...

Vưu Hư sắp tức điên, nhịn không được gầm thét.

Sớm một chút nói cũng tốt ah, hiện tại đã đáp ứng, nói có tác dụng gì? Tin tức truyền đến tổng bộ, coi như muốn cự tuyệt cũng đã chậm.

- Vừa rồi lão sư không cho ta nói, còn để ta hâm rượu chuẩn bị...

Vẻ mặt Tôn Nguyên oan ức.

Không phải ta không muốn nói, mà là ngươi không cho ah!

- Hâm rượu...

Khóe miệng Vưu Hư co giật, nhớ tới chuyện vừa rồi, thân thể kìm lòng không được lung lay một chút.

Chẳng phải không bán cho ngươi Thập Diệp hoa sao? Cần biến cả Y Sư học viện thành như vậy sao?

Còn Y Sư sinh tử đấu...

Coi như hôm nay thắng, làm thành cục diện như vậy, sợ rằng cũng sẽ bị viện trưởng đánh chết tươi!

Cái này con mẹ nó là chuyện gì!

Bản thân trồng quả đắng, dù thế nào cũng phải ngậm lấy nước mắt ăn đi...

Trong nháy mắt, vành mắt Vưu Hư đỏ lên.

Tỷ thí nội dung

dtv-ebook.com

Mặc dù buồn bực, nhưng dù sao cũng là lão quái vật sống gần ngàn năm, buồn bực qua đi, liền bắt đầu suy tư đối sách.

- Có thể thông qua Nghi Nan bích, nói rõ tạp chứng khó không được hắn!

- Vượt quan Chứng Bệnh đài, nói rõ đối với chứng bệnh lý giải cực sâu...

- Nói đến ý niệm tiền bối xấu hổ, cam nguyện hủy diệt bi văn, nói rõ lĩnh ngộ đối với y đạo, đạt đến cảnh giới cao thâm khó lường...

...

Ý niệm loạn chuyển, khuôn mặt Vưu Hư càng ngày càng khó coi.

So với đối phương như thế nào cũng không có phần thắng.

- Trừ khi...

Đột nhiên, trong lòng hơi động, không biết nghĩ tới điều gì, trong ánh mắt lóe lên vẻ tàn nhẫn, xiết chặt nắm đấm.

- Tốt, quyết định như vậy đi!

Mới vừa làm ra quyết định kỹ càng, chỉ thấy Trương Huyền ở đối diện nhìn lại:

- Vưu phó viện trưởng đã hào phóng như thế, vậy ta liền quyết định tỷ thí như thế nào, ý của ta là...

- Chậm đã!

Lời còn chưa dứt, Vưu Hư không để ý tới khí thế vừa rồi, một tay giơ lên:

- Ngươi đã khiêu chiến ta, giao đấu như thế nào tự nhiên do ta quyết định!

Nói đùa, thật muốn để đối phương nói, tất nhiên chết chắc!

- Đây chính là phong độ các ngươi nói?

Mới vừa rồi các lão sinh còn tràn đầy ủng hộ, nghe nói như thế, toàn bộ đều ngẩn ngơ, trên mặt nóng bỏng, giống như bị quất một tát tai.

Vừa nói có phong độ, lập tức đổi giọng, đường đường Danh Sư lục tinh, có thể giữ chút mặt mũi hay không?

- Tốt, ngươi nói!

Trương Huyền không nghĩ tới hắn sẽ đổi ý, nhíu mày nói.

Đối phương quyết định như thế nào, hắn đều không để ý, mục đích hôm nay chỉ có một, vì... Ngụy Trường Phong báo thù!

- Vậy thì tốt, chúng ta là Y Sư, Y Sư không chỉ chữa bệnh cứu người, còn phải gánh vác trách nhiệm xã hội.

Vưu phó viện trưởng nhìn qua:

- Trong đó... giải độc, cũng là Y Sư chúng ta nhất định phải học được cùng giải quyết. Yêu cầu của ta rất đơn giản, cùng ngươi tỷ thí giải độc?

- Giải độc?

Trương Huyền nhíu mày.

Y Sư tỷ thí, mặc dù không thể như Danh Sư, chia làm không biết bao nhiêu chủng loại, nhưng cũng có thể tuỳ tiện nói ra mấy trăm loại, mà giải độc nằm ở trong đó.

Hai chức nghiệp Độc sư cùng Y Sư, tương hỗ là thiên địch, muốn đạt tới cấp bậc cao hơn, thu hoạch được người khác công nhận, nhất định phải biết giải độc, nếu không, đừng nói không cách nào đối kháng Độc sư, bị người hạ thủ cũng không biết.

Từ trước tới nay, Y Sư bị độc chết chỗ nào cũng có, nhiều vô số kể.

- Không sai, Y Sư không chỉ trị bệnh, còn phải biết giải độc, nếu không, lợi hại hơn nữa, cũng chỉ là thùng rỗng!

Vưu Hư nhìn qua:

- Cho nên, đây cũng là một loại y thuật, hoàn toàn có thể lấy ra tỷ thí.

- Tự tìm cái chết, tên này thật đáng giận!

Nghe được Vưu Hư đột nhiên lật lọng, nói tỷ thí giải độc, Chung Đỉnh Thuần ở dưới đài vốn tức sắp nổ tung, hận không thể đi lên cuồng đánh tên này một trận, nhịn không được nổi giận.

- Làm sao vậy?

Mi trưởng lão nhìn qua.

- Tỷ thí giải độc, nguy cơ trùng trùng, sinh tử khó liệu!

Chung Đỉnh Thuần giải thích.

- Sinh tử khó liệu? Có ý tứ gì?

Đám người Triệu viện trưởng tràn đầy nghi hoặc.

Bọn họ nghe qua tỷ thí giải độc, nhưng quy tắc cụ thể lại không rõ ràng.

- Muốn giải độc, đầu tiên phải có thuốc độc, tiếp theo... Còn phải có độc thể! Nói cách khác, trước phải có người trúng độc, mới có thể giải!

Chung Đỉnh Thuần nói.

- Có người trúng độc?

Nếu là tỷ thí, khẳng định dùng là độc dược lợi hại nhất, có thể giải quyết còn tốt, không giải quyết được thì sao?

Há không phải tại chỗ liền sẽ có người bị độc chết?

- Đúng vậy, loại tỷ thí này quá nguy hiểm, Y Sư rất ít làm, tên này quả thực làm trái chuẩn tắc...

Chung Đỉnh Thuần cắn răng.

Độc, có thể giải loạn sao?

Hơi không cẩn thận là sẽ chết người.

- Trước đừng có gấp, coi như trúng độc cũng chưa hẳn là nhân loại, cũng có khả năng dùng thử đan thú làm thí nghiệm. Y Sư chăm sóc người bị thương, sao có thể cầm nhân mạng nói đùa?

Mi trưởng lão nói.

Coi như thử độc, cũng chưa chắc cần nhân loại, Linh thú cũng có hiệu quả tương đồng.

- Không phải chuyện này...

Chung Đỉnh Thuần đang muốn giải thích, liền nghe Trương Huyền ở trên đài, thanh âm nhàn nhạt vang lên.

- Tốt, giải độc liền giải độc, nói quy tắc đi!

- Rất đơn giản!

Thấy hắn đồng ý, Vưu Hư thở dài một hơi, nhẹ nhàng cười một tiếng:

- Ngươi ta đều ra một phần độc dược, lẫn nhau dùng... Ai có thể ở trong thời gian quy định giải độc, người đó liền thắng!

- Lấy thân nghiệm độc?

Trương Huyền cau mày.

- Không sai, quy tắc ta ra, dám hay không dám? Không dám mà nói... Hôm nay giao đấu, coi như ngươi thua!

Vưu Hư hừ lạnh.

- Lẫn nhau phục dùng độc dược? Nếu như giải không được, chẳng phải sẽ làm trận độc chết?

- Đúng vậy, cái quy tắc này, thật là đáng sợ!

- Đây cũng không phải Y Sư sinh tử đấu, mà là lấy mệnh tương bác...

Nghe được quy tắc, tất cả mọi người xôn xao.

Ngay cả mấy người Vệ Nhiễm Tuyết, Triệu viện trưởng cũng sững sờ.

Khó trách Chung Đỉnh Thuần nghe được cuộc thi đấu này, liền vội vã như thế, không nghĩ tới quy tắc ác như vậy!

Có thể giải quyết tốt nhất, không giải quyết được thì sao?

Phải biết không ít độc dược, đều là vào máu liền chết, hơi dính lên liền chết, muốn giải quyết, nào có dễ dàng như vậy.

Đang khiếp sợ, cảm thấy Trương Huyền khẳng định sẽ không đồng ý, liền nghe thanh âm của hắn vang lên.

- Tốt, ta đáp ứng!

- Không thể đáp ứng, quá nguy hiểm...

Sắc mặt Mi trưởng lão trắng nhợt, nhịn không được hô lên.

Hắn là nghe Mạc Cao Viễn nói qua sự tích của Dương sư, vạn nhất Trương sư bị độc chết, chỉ sợ toàn bộ Danh Sư học viện, đều khó có thể chịu đựng lửa giận của đối phương!

- Đáng giận, khinh người quá đáng! Hắn là cường giả Thánh cảnh, cùng Trương sư căn bản là hai loại cấp độ sinh mệnh, trao đổi độc dược... coi như Trương sư muốn hạ độc, cũng rất khó có tác dụng gì đi!

Vệ Nhiễm Tuyết cũng tức đến sắc mặt đỏ lên.

Uy lực của độc dược, cùng cấp bậc và thực lực của tu luyện giả có quan hệ rất lớn, thật giống như một giọt nước có thể chết đuối con kiến, nhưng dùng tới đối phó voi là không có chút tác dụng.

Cường giả Thánh cảnh, cấp độ sinh mệnh phát sinh biến hóa, dược vật tuỳ tiện hạ độc chết Tằm Phong cảnh, coi như ăn, cũng có thể không có chuyện gì.

Mà đưa cho Kiều Thiên cảnh ăn, liền hẳn phải chết không nghi ngờ.

Cấp độ khác biệt, thực lực chênh lệch, sức chống cự cũng sẽ khác biệt, làm sao công bằng?

- Chung Đỉnh Thuần? Đây chính là Y Sư học viện phó viện trưởng của các ngươi? Danh Sư lục tinh đỉnh phong?

Vẻ mặt của Triệu Bính Tuất cũng biến thành xanh xám, quay đầu tới.

Trước đó nghe được đối phương lật lọng, đã cảm thấy có sai lầm thân phận Danh Sư, có điều dược liệu là của hắn, thực sự không muốn bán, ai cũng nói không được cái gì.

Nhưng bây giờ, mới mở miệng ỷ vào thân phận cường giả Thánh cảnh, cùng người ta giao đấu độc dược, muốn đưa người vào chỗ chết, đã không phải sự tình bán hay không, mà là nhân phẩm!

Bởi vì thuộc về hai học viện, bình thường cùng Vưu Hư tiếp xúc thời gian không nhiều, không biết làm người như thế nào, nhưng giờ phút này nghe được, tên này mở miệng muốn giết chết một học sinh, thật sự là Danh Sư?

Danh Sư, cho dù có vài người nhân phẩm xác thực không ra sao, nhưng cũng sẽ không làm sự tình sai lầm uy nghiêm như thế!

- Ta...

Chung Đỉnh Thuần đỏ mặt, đối phương làm như vậy, mặc dù dựa theo quy tắc, không tính trái lệ, nhưng tương đương đánh mất phong độ mà Danh Sư nên có.

Mất mặt ném đến nhà bà ngoại.

- Ngươi cũng không cần trách Chung viện trưởng, Vưu Hư này, ta trước kia tiếp xúc qua, cũng không phải như thế. Nhưng mà hiện tại lớn tuổi, đối với tử vong càng ngày càng e ngại, chỉ cần có thể sống sót, cái gì tôn nghiêm, phong độ, đều không tính là gì!

Mi trưởng lão chen vào nói.

Vưu Hư này, tuổi tác đã đến cuối cùng của Thánh giả, bất cứ lúc nào cũng sẽ chết, chỉ cần có thể sống sót, làm sao có thể cùng ngươi giảng đạo lý?

Còn sống mới là lớn nhất!

- Có ít người, đối mặt tử vong, tình nguyện lựa chọn thanh danh, duy trì hình ảnh cả đời; cũng có chút người, sống nhiều một ngày là một ngày, danh khí là sự tình sau lưng, chết liền cái gì cũng không biết!

Mi trưởng lão hừ một tiếng:

- Tên này vì kéo dài tuổi thọ, săn giết Linh thú khắp nơi, lấy máu tươi của bọn nó, nể tình đồng nghiệp, lại bởi vì sự tình lão viện trưởng quá

mức bi thương, liền không đi tìm phiền toái, không nghĩ tới đến bây giờ cũng không biết hối cải!

- Săn giết Linh thú?

Chung Đỉnh Thuần lần đầu tiên nghe nói, nhịn không được nhìn lại.

Thầy thuốc như tấm lòng cha mẹ, học y, không chỉ chăm sóc người bị thương, cứu tính mạng người, ngay cả gặp gỡ Linh thú bị thương, có thể cứu cũng sẽ ra tay.

Săn giết Linh thú khắp nơi, chỉ vì mình sống sót... Đây thật là Y Sư sao?

- Không sai, ta cũng là mấy ngày nay dò xét tin tức của Tử Dương thú tiền bối, trong lúc vô tình biết được! Nghe nói trong một năm gần đây, vị Vưu Hư phó viện trưởng này của các ngươi, Thánh thú cấp Bán Thánh, liền săn giết hơn hai mươi con!

Mi trưởng lão nói.

- Hơn hai mươi con? Giết nhiều Bán Thánh như vậy làm gì?

Chung Đỉnh Thuần giật nảy mình.

Chuyện này, coi như hắn là Y Sư học viện viện trưởng cũng không biết.

- Ta cũng không biết!

Mi trưởng lão lắc đầu.

Nói thật, thời điểm mới vừa biết tin tức này, cũng rất kỳ quái, chỉ là giữa đồng nghiệp, chỉ cần không tạo thành tổn thương lớn, không tiện xem kỹ mà thôi.

- Bán Thánh Thánh thú, coi như ở trong Hồng Viễn sơn mạch, cũng có thể coi là một phương Vương giả, dù hắn là Thánh giả, muốn săn giết, cũng không dễ dàng như vậy! Chừng một năm hơn hai mươi con...

Chung Đỉnh Thuần vẫn còn có chút không thể tin được.

Thánh thú Bán Thánh, đối chiến cường giả Tòng Thánh cũng không rơi xuống hạ phong, coi như không bằng Chung Đỉnh Thuần, chạy trốn vẫn có thể.

Làm sao có thể chừng một năm, săn giết nhiều như vậy?

Lại nói, trong Hồng Viễn sơn mạch, muốn tìm nhiều Thánh thú như vậy cũng rất khó!

- Hình như có quan hệ tới Vân Vụ lĩnh, có điều, tin tức hơn hai mươi Bán Thánh Thánh thú, chuẩn xác không sai, ngươi không tin, có thể đợi bọn họ tỷ thí xong, tìm tên này hỏi một chút!

Mi trưởng lão nói.

- Ân!

Cố nén nghi ngờ trong lòng, Chung Đỉnh Thuần gật đầu.

Vân Vụ lĩnh nắm giữ tất cả Thánh thú của toàn bộ Hồng Viễn sơn mạch, nếu như cùng cái này có quan hệ, tin tức hẳn là tám chín phần mười.

- Trước đừng quản, tình huống hiện tại, ngươi thân là viện trưởng, có thể ngăn cản hay không?

Thấy hai người còn có tâm tư đàm luận Thánh thú, Vệ Nhiễm Tuyết thực sự nhịn không được.

Việc cấp bách là hai người giao đấu, làm không cẩn thận sẽ chết người a.

- Y Sư sinh tử đấu, là trải qua tổng bộ của Y Sư công hội đồng ý, một khi bắt đầu, sẽ không cách nào ngừng! Chúng ta nhúng tay, rất dễ dàng gây nên mâu thuẫn...

Chung Đỉnh Thuần lắc đầu.

Không phải hắn không muốn quản, mà là không quản được!

Y Sư sinh tử đấu, thông qua huy chương trao đổi tổng bộ, lúc này ngăn cản, chẳng khác nào đang đối kháng với toàn bộ công hội, coi như hắn là một trong thập đại Danh Sư, cũng làm không được điểm ấy.

Quy củ, chính là quy củ, không thể phá.

Nếu không phải như thế, hắn có thể nhìn Vưu Hư ở trên đài diễu võ giương oai?

Khẳng định đã sớm xông lên đánh một trận!

Ta đã làm, ngươi tùy ý

dtv-ebook.com

- Vậy làm sao bây giờ? Chẳng lẽ trơ mắt nhìn bọn họ tự giết lẫn nhau?

Nghe được không cách nào khuyên can, Vệ Nhiễm Tuyết nhịn không được nhìn qua.

Nàng còn muốn tìm Trương sư học tập Kinh Hồng vũ kỹ, nếu như xảy ra chuyện gì, học tập ai?

- Đừng có gấp, Y Sư giao đấu quả thực không cách nào ngăn cản, có điều, nếu quả thật nguy hiểm, có thể khuyên bọn họ từ bỏ, chỉ cần nhận thua... Tin tưởng lấy mặt mũi của chúng ta, một phương khác cũng không thể đuổi tận giết tuyệt!

Triệu Bính Tuất nói.

- Chỉ có thể làm như vậy!

Vệ Nhiễm Tuyết sửng sốt một chút, cũng biết không có cách, chỉ có thể nhẹ gật đầu.

Mấy người dùng Thánh giả ý niệm truyền âm, tốc độ cực nhanh, bên này nói xong, lúc này dưới đài mới xôn xao.

Ở đây cơ bản đều là Y Sư, nghe được dùng độc tỷ thí, tất cả đều hai mặt nhìn nhau, nói không ra lời.

Đây cũng không phải Y Sư đánh cược đơn thuần, mà là sinh tử quyết đấu, làm không cẩn thận, chết!

Thậm chí... Hai cái đều có thể chết.

Một học sinh, cùng phó viện trưởng cược lớn như thế... Tại sao có thể có lá gan như vậy?

- Lão sư...

Lạc Thất Thất vừa tới liền nghe được tin tức này, dọa đến gương mặt xinh đẹp tái đi.

- Tỷ thí dùng độc?

Hồ Yêu Yêu đi theo bên người nàng thì nhíu mày, không biết nghĩ cái gì, nắm đấm kìm lòng không được xiết chặt.

- Lấy ra độc dược của ngươi, trao đổi của ta, lấy trong vòng nửa canh giờ, ai giải độc thành công trước, người đó liền chiến thắng! Giải không được... Vậy thì chỉ trách học nghệ không tinh!

Vưu Hư cười to một tiếng, con mắt tỏa sáng.

Căn cứ chiến tích của đối phương, tỷ thí y thuật khẳng định là không cách nào vượt qua, mà giải độc... Chỉ sợ toàn bộ Danh Sư học viện, đều không người là đối thủ!

- Được!

Trương Huyền gật đầu.

- Vậy thì bắt đầu đi!

Khóe miệng vung lên, cổ tay Vưu Hư khẽ đảo, một bình ngọc màu xanh sẫm xuất hiện ở trong lòng bàn tay:

- Đây là của ta!

Ngón tay búng một cái, dưới chân khí thúc động, cái bình chậm rãi bay tới.

Trương Huyền tiện tay tiếp nhận.

Còn không có mở bình, liền cảm thấy một cỗ lực lượng mênh mông xao động ở trong đó, bất cứ lúc nào cũng sẽ lao ra.

Minh Lý Chi Nhãn vận chuyển, cúi đầu nhìn sang.

Lập tức nhìn thấy một cỗ khí tức màu đen, ở trong đó quanh quẩn, xem như Thánh giả nhất trọng đỉnh phong dùng, chỉ sợ cũng sẽ trong nháy mắt phá hư kết cấu sinh lý, tử vong tại chỗ.

Nhẹ nhàng mở nắp bình, một cỗ khí tức hung ác phun ra ngoài, người bình thường đừng nói dùng, coi như ngửi một cái, cũng sẽ bị gạt bỏ.

- Đây là... độc gì?

Dưới đài, khuôn mặt của Chung Đỉnh Thuần thay đổi.

Thân là Y Sư học viện viện trưởng, Y Sư lục tinh đỉnh phong, có thể tuỳ tiện cảm thụ ra dược vật trong bình ngọc kinh khủng, xem như hắn đ-ng vào, chỉ sợ cũng cửu tử nhất sinh, khó mà giải quyết.

- Độc này rất lợi hại?

Mi viện trưởng lo lắng.

- Đâu chỉ lợi hại, xem như ta, đừng nói nửa canh giờ, coi như mười canh giờ, chỉ sợ cũng không tìm được phương pháp giải quyết!

Chung Đỉnh Thuần lắc đầu.

- Ngươi cũng không giải quyết được? Như vậy...

Khóe miệng Mi viện trưởng co giật.

- Nhìn xem Trương sư giải quyết như thế nào đi... Y thuật của hắn mạnh hơn ta, ta không có cách, có lẽ hắn có thể có thủ đoạn!

Chung Đỉnh Thuần chần chờ một chút nói.

Biết vị Trương Huyền này chiến tích to lớn, biết y thuật của mình kém xa đối phương, đã như vậy, không bằng trước chờ một chút.

- Xem ra ngươi đã sớm chuẩn bị!

Trương Huyền đóng nắp bình nhìn sang.

Khó trách đối phương dám nói tỷ thí giải độc, độc dược này, quả nhiên đáng sợ.

- Đây là ta trong lúc vô tình lấy được, đối với cường giả Thánh cảnh cũng có hiệu quả, độc dược của ngươi đâu?

Cười lạnh một tiếng, Vưu Hư nhìn qua.

- Ta sao?

Trương Huyền cau mày.

Mặc dù nắm giữ chức nghiệp Độc sư, nhưng nói thật, từ trước đến giờ không phối trí qua độc dược, chớ nói chi là dược vật có thể độc chết cường giả Thánh cảnh.

Để hắn trực tiếp lấy ra, quả thực không dễ dàng.

- Làm sao? Không có? Nếu như không có, liền đại biểu ngươi thua...

Vưu Hư nói.

Định nội dung trận đấu, hắn lấy ra độc dược, nhưng đối phương không có, cũng là thua.

Có thể nói, xác định hạng mục cuộc thi đấu này, đã đứng ở thế bất bại.

Hắn không tin, Hồng Viễn đế quốc ai có thể nắm ra độc dược siêu việt hắn.

- Tự nhiên có, chờ một chút!

Khoát tay áo, suy tư một lát, Trương Huyền dạo qua một vòng, con mắt rơi vào trên người Mi viện trưởng cách đó không xa.

- Mi trưởng lão, ngươi có Thanh Cam linh dịch không?

- Thanh Cam linh dịch?

Mi trưởng lão sửng sốt một chút, vẻ mặt lập tức cổ quái:

- Ngươi nói là... nước tiểu của Thánh thú?

- Vâng, nếu như có, có thể cho ta mượn một chút hay không!

Trương Huyền nói.

Thanh Cam linh dịch, là nước tiểu của Thánh thú, nhưng nói như thế chẳng phải lộ ra thấp kém sao.

Đối với Thánh thú, nước tiểu là đồ vật ngày thường bài tiết, nhưng đối với Linh thú cấp thấp, liền cực kỳ kinh khủng.

Động vật đều dựa vào nước tiểu tới phân chia phạm vi thế lực, coi như đạt tới Thánh giả cũng không ngoại lệ.

Nguyên nhân chính vì như thế, không ít Thuần Thú sư đều sẽ chuẩn bị một chút ở trên người, phòng ngừa gặp phải Linh thú vây công.

- Mượn cái này?

Khóe miệng co giật, Mi trưởng lão nhìn về phía Chung Đỉnh Thuần ở một bên, cũng thấy hắn mặt mũi mê man.

Đối phương lấy ra kịch độc lợi hại như thế, ngươi không lấy ra đồ vật đối kháng ngược lại cũng thôi, muốn nước tiểu Thánh thú làm cái gì?

Cái đồ chơi này đối với Linh thú, mặc dù có tác dụng đe dọa rất lớn, nhưng đối với cường giả Thánh cảnh, hoàn toàn không có hiệu quả!

- Đương nhiên có thể!

Dù kỳ quái, nhưng đối phương mở miệng, đành phải khẽ đảo cổ tay, một cái hồ lô xuất hiện ở trong lòng bàn tay, ngón tay búng một cái đưa lên đài cao.

Tiện tay tiếp nhận, Trương Huyền quơ quơ, một mùi hôi thối bay lên, hài lòng nhẹ gật đầu, nhìn về phía Vưu Hư:

- Được rồi, đây là độc dược của ta!

- ...

Thân thể nhoáng một cái, vẻ mặt Vưu Hư như đáy nồi, suýt chút nữa bị nước bọt sặc chết.

Mẹ nó!

Ta lấy ra kịch độc, ngươi nắm một hồ lô nước tiểu... Có ý tứ gì?

Còn độc dược của ngươi, con mẹ nó ngươi coi ta mù sao!

Rõ ràng Mi trưởng lão mới vừa đưa cho ngươi, hơn nữa ngươi ngay cả nắp bình cũng không mở... Cái này con mẹ nó là độc dược cọng lông?

Cố ý buồn nôn ta sao?

Trương Huyền, ta * bà ngoại ngươi...

Nhục nhã người, không cần nhục nhã như thế a!

Không chỉ hắn phát điên, mọi người ở dưới đài xem náo nhiệt, tất cả đều lặng ngắt như tờ, cả đám con mắt trợn tròn, giống như gặp quỷ.

Cái này là sinh tử đấu, bất cứ lúc nào cũng quyết định sống chết.

Vưu phó viện trưởng lấy ra độc dược, khí tức ngút trời, cho người ta một loại cảm giác ngửi một cái liền chết, ngươi không bỏ ra nổi độc dược

ngược lại cũng thôi... lấy một hồ lô nước tiểu tính là gì?

Mấu chốt nhất là... Ngươi lặng lẽ lấy ra, người khác không cảm thấy cái gì, trước mặt mọi người hỏi mượn Mi trưởng lão, sau đó chuyển tay đưa cho đối phương...

Có thể làm rõ ràng hơn một chút sao?

Chung Đỉnh Thuần cũng mở to hai mắt nhìn, suýt chút nữa phun ra một ngụm lão huyết.

Hắn là Y Sư lục tinh đỉnh phong, biết nước tiểu của Thánh thú, căn bản không có độc, lấy cái không độc, đánh cược với đối phương? Đây không phải chờ thua sao?

- Mi viện trưởng, Thanh Cam linh dịch này của ngươi... Có đặc thù gì không?

Thực sự nhịn không được, nhìn về phía Mi viện trưởng.

- Không có, chỉ là Thánh thú của ta trước đây không lâu mới đi tiểu...

Mi viện trưởng cũng choáng váng, hoàn toàn không hiểu rõ thanh niên trên đài đến cùng là dụng ý gì.

- Làm sao? Độc dược của ta chuẩn bị xong, nếu như không dám uống, chính là ngươi thua...

Đưa bình ngọc Thanh Cam linh dịch tới, Trương Huyền nói.

- Ngươi...

Hô hấp dồn dập, trước mắt Vưu Hư biến thành màu đen, tức giận đến sắp nổ.

Vốn cho rằng lấy ra độc dược, đối phương khẳng định thất bại, ai ngờ tên này trực tiếp lấy một hồ lô nước tiểu... Thật muốn uống, coi như thắng, cũng không vẻ vang ah!

Uống nước tiểu chiến thắng... Móa!

Nhưng không uống, nói rõ không dám tỷ thí, mà thua, chỉ có thể mặc cho xâm lược...

Hắn là Danh Sư lục tinh đỉnh phong, Y Sư học viện phó viện trưởng... Lúc nào bị bức bách thành như vậy!

- Uống hay không, quyết định nhanh lên? Nội dung tỉ thí là ngươi định, ta cũng không phạm quy!

Thấy ngực đối phương nhấp nhô, bất cứ lúc nào cũng sẽ nổ tung, Trương Huyền nhếch miệng.

Cũng không phải hắn cố ý nhục nhã đối phương.

Mà là hắn thật không có thuốc độc, chức nghiệp Độc sư, hắn chỉ nhìn qua thư tịch ở Hồng Liên sơn mạch, chẳng qua là nhị tinh, muốn chế biến ra dược vật độc chết cường giả Thánh cảnh, là không thể nào hoàn thành.

Lại nói, coi như có thể làm được, cũng tìm không thấy nhiều dược liệu trân quý như vậy!

Hiện tại mặc dù hắn có vô số linh dịch, không tính là một nghèo hai trắng, nhưng ở trên dược vật, vẫn không bỏ nổi món đồ gì ra hồn.

Không có dược vật, không có phối phương, làm sao chế biến ra độc dược?

Không có cách, chỉ có thể dựa vào Thiên Đạo chân khí.

Thông qua học tập Độc sư, hắn biết Thiên Đạo chân khí có thể nhất niệm hóa thánh dược, nhất niệm thành kịch độc.

Muốn ở giải độc vượt qua đối phương, chỉ có thể dùng cái này.

Chỉ là, Thiên Đạo chân khí quá mức tinh thuần, một khi rò rỉ, tất nhiên gây ra phiền phức rất lớn, nhất định phải sử dụng đồ vật có mùi che giấu.

Mặc dù rượu ngon cũng được, nhưng để cho loại người như Lạc Thất Thất không phát hiện, đối mặt Thánh giả lại rất dễ dàng rò rỉ.

Mà Thanh Cam linh dịch, vốn có mùi nặng, thêm vào đối phương uống, chắc chắn sẽ không nhai kỹ nuốt chậm, cẩn thận trải nghiệm, cứ như vậy, chân khí liền có thể thần không biết quỷ không hay, xâm nhập thân thể, biến thành kịch độc.

Một khi thành công, đừng nói Y Sư lục tinh, coi như thất tinh, bát tinh, cửu tinh, cũng không thể giải quyết.

Thiên Đạo chân khí cũng không phải độc dược, mà là một loại chân khí tinh thuần đến không thể tinh khiết hơn, có thể tùy ý chui vào vị trí quan trọng mà tu luyện giả không cách nào tu luyện, coi như phát hiện, cũng không cách nào khu trừ.

Cũng chính là nói bệnh tình nguy kịch.

- Chúng ta so là giải độc, ngươi dùng nước tiểu Thánh thú đến giả mạo, còn nói không phạm quy?

Khuôn mặt Vưu Hư dữ tợn, cắn răng nói.

- Làm Y Sư, ngươi hẳn phải biết, nước tiểu Thánh thú cũng là một loại dược liệu, bằng không thì cũng sẽ không trở thành Thanh Cam linh dịch. Có thể trị chứng cuồng xóc, chân khí băng hỏa ngưng kết, cùng mấy trăm loại chứng bệnh khác biệt do Thánh thú tạo thành.

- Nếu là dược liệu, tự nhiên cũng có thể xem như độc dược. Độc dược của ngươi, không phải cũng là rất nhiều dược liệu phối chế thành sao, vì cái gì của ta không thể? Ta nguyện ý dùng của ngươi, ngươi không dùng, vậy liền nhận thua đi!

Trương Huyền vẫy tay.

Đối với Y Sư, vạn vật đều có thể làm thuốc, mặc dù nước tiểu Thánh thú thối ngút trời, để cho người ta ngửi liền choáng váng, nhưng quả thực có thể coi như dược liệu.

Nếu là dược vật, liền có thể xem như độc dược, không tính là gì.

Không tính là không tuân theo quy định.

Thấy đối phương bức bách, thật không uống, chỉ có thể nhận thua, Vưu Hư cắn răng:

- Để cho ta nhận thua? Nằm mơ! Ta uống, có điều, chúng ta phải đồng thời bắt đầu!

- Đồng thời? Không cần!

Cũng không do dự, Trương Huyền ngẩng đầu đổ độc dược vào trong miệng, lập tức dốc ngược bình ngọc, sau đó nhìn lại.

- Ta đã làm, ngươi tùy ý!

Trương Huyền độc dược

dtv-ebook.com

- Trực tiếp uống?

- Ta đã uống, ngươi tùy ý? Đây là rượu ngon sao!

- Uống kịch độc uống mây trôi nước chảy như thế... Quá lợi hại!

- Đúng vậy, bất kể có phải là tân sinh hay không, có phải phách lối hay không, chỉ bằng vào phần thái độ này, ta liền phục!

...

Nhìn thấy Trương Huyền ở trên đài, không nói hai lời, liền đổ độc dược vào miệng, dưới đài một hồi xôn xao.

Vừa rồi hắn mở nắp bình, tất cả mọi người cảm nhận được trong bình ngọc có khí tức kịch độc tràn trề như sông.

Cầm lấy loại độc dược này, đừng nói Y Sư, coi như Độc sư, chỉ sợ cũng khó nuốt xuống.

Người trước mắt này, lại giống như uống rượu, cực kỳ hưởng thụ, uống đến trong miệng, còn vỗ mạnh vào mồm, để bọn hắn bội phục không thôi, coi như không ít lão sinh trước đó có thành kiến, cũng đều phục sát đất.

Uống độc dược cũng uống tiêu sái như vậy... Danh Sư học viện tìm không ra người thứ hai!

- Ngươi...

Không nghĩ tới tên này nói uống liền uống, căn bản không cho hắn cơ hội phản ứng, bờ môi hắn quất loạn.

Cái gì gọi là ta cạn, ngươi tùy ý?

Mẹ nó, một hồ lô lớn này, chừng bốn năm cân, hơn nữa mùi hôi như thế... Để ta làm sao uống?

- Ta đã uống hết kịch độc của ngươi, ngươi còn không muốn uống sao? Không uống cũng được, quy tắc là ngươi định, không tuân thủ, ta sẽ lập tức báo cáo công hội, hủy bỏ tư cách Y Sư của ngươi!

Trương Huyền khoát tay áo.

- Ngươi...

Sắc mặt tái xanh, Vưu Hư cảm giác mình tùy thời sẽ nổ tung.

Trước đó nghe nói tên này tà môn, một mực không xem ra gì, không nghĩ tới thật sự!

Y Sư tháp biến thành như vậy, bức đến bản thân không thể không nghênh chiến, kết quả... Lại lấy nước tiểu Thánh thú ép mình uống hết...

Không uống, thua, bị hắn xử lý.

Uống, một thế anh danh trôi theo nước chảy.

Lựa chọn lưỡng nan.

Uống cũng không phải, không uống cũng không phải.

Vốn cho rằng tỷ thí giải độc, là một chiêu diệu kỳ hắn suy nghĩ, hiện tại xem ra, diệu cái rắm ah, quả thực thối khó dằn nổi, a, không, là khai khó dằn nổi!

- Được rồi, mặc dù Thanh Cam linh dịch là nước tiểu, nhưng quả thực là một loại dược liệu...

So với thanh danh, vẫn là sinh mệnh quan trọng hơn.

- Uống thì uống!

Vưu Hư cắn răng, ánh mắt lộ ra vẻ dữ tợn, một tay nắm lỗ mũi, một tay cầm hồ lô, ngửa đầu uống vào.

Lúc trước tiền bối sáng lập nghề nghiệp Y Sư, đã từng nếm qua đủ loại nước tiểu Thánh thú, lưu lại phối phương chữa bệnh, thật phải nghĩ thoáng, cũng không tính là gì.

Ừng ực, ừng ực!

Mùi khai trong Thanh Cam linh dịch, làm môi hắn quất loạn, nước mắt chảy ròng.

Hồ lô của Mi trưởng lão rất lớn, chứa đựng ít nhất bốn năm cân nước tiểu, càng uống sắc mặt càng đỏ lên, kéo dài đến hơn ba phút, lúc này mới uống hết toàn bộ.

Nước tiểu Thánh thú, so với nhân loại càng thêm gay mũi khó ngửi, trước không nói có độc hay không, chỉ riêng mùi, liền để hắn có chút buồn nôn, bất cứ lúc nào cũng sẽ nôn mửa.

- Được rồi!

Phun ra một hơi mang theo mùi khai, Vưu Hư hung dữ nhìn qua.

Đang muốn nhìn gia hỏa đối diện có trúng độc hay không, chỉ thấy hắn dựng thẳng lên ngón tay, vẻ mặt bội phục nhìn qua:

- Uống hết? Lợi hại, ta nói ngươi tùy ý, ý tứ rất đơn giản, không cần uống hết toàn bộ. Độc dược này của ta, uống một ngụm là đủ rồi, không nghĩ tới Vưu Phó viện trưởng khẩu vị đặc biệt, vừa uống liền không dừng được... Tại hạ bội phục!

Mục đích của Thanh Cam linh dịch, chỉ là vì che giấu Thiên Đạo chân khí đặc thù, chỉ cần uống một ngụm, chân khí liền có thể chui vào thể nội, phía sau uống hay không cũng là râu ria.

Không nghĩ tới tên này thật hung ác, uống hết một hồ lô lớn như thế, cũng thật lợi hại.

- Ngươi...

Thân thể Vưu Hư nhoáng một cái, phun ra một ngụm chất lỏng màu vàng, trong miệng tràn đầy mùi khai.

Uống một ngụm là được, em gái ngươi!

- Xem như ngươi lợi hại! Hi vọng ngươi có thể cười đến cuối cùng! Trong vòng nửa canh giờ, không giải hết độc, coi như thua...

Biết đấu võ mồm với đối phương, khẳng định không cách nào chiến thắng, Vưu Hư chẳng muốn phân trần, cắn răng khẽ nói.

- Nửa canh giờ? Không cần, ta đã giải độc...

Trương Huyền im lặng nhìn qua.

Độc của đối phương rất lợi hại, đổi lại trước kia, cho dù có Thiên Đạo chân khí, muốn hoàn toàn hóa giải, cũng cần công phu rất lớn. Hiện tại, linh hồn cùng Tiên Thiên Độc Hồn thể Ngụy Như Yên giao hòa, coi như thể chất không phải Tiên Thiên độc thể, cũng không kém nhiều.

Dù kịch độc của đối phương lợi hại, nhưng đối với hắn, giống như đồ uống không có chút hiệu quả nào.

Trái lại, rất nhiều linh tính trong dược vật tiến nhập thể nội, để tu vi của hắn càng thêm vững chắc, nhất là Vu hồn, hầu như hấp thu tất cả nọc độc, từ độ cao mười mét, lại có gia tăng, còn tăng lên bao nhiêu, không có ly thể là nhìn không ra, nhưng lực lượng hùng hậu hơn rất nhiều.

Nói cách khác, cái độc dược này, hắn uống không những không có việc gì, còn trợ giúp tu vi.

- Giải?

Vưu Hư lảo đảo, suýt chút nữa từ trên đài rơi xuống.

Thật hay giả?

Độc dược này, là chỗ dựa lớn nhất của hắn, coi như người tu vi cao hơn gặp gỡ, cũng có thể tuỳ tiện độc chết... Kẻ trước mắt này, ngay trước mặt uống vào, thuốc gì cũng chưa ăn, cái gì cũng không có làm, làm sao có thể giải?

- Đúng vậy, nếu như ta không nhìn lầm, độc dược này của ngươi là Thanh Diệp Liên Tâm Thảo cùng Vô Thần hoa làm chủ phối chế thành, trong đó tăng thêm bảy bảy bốn mươi chín loại dược vật. Thánh giả bình thường dùng một giọt, trái tim cùng tinh thần liền bị ăn mòn, tại chỗ độc chết.

- Không chỉ như thế, thứ này, còn có tác dụng gây tê liệt tinh thần, dùng ít mà nói, có thể để người ta nghe theo phân phó, cường giả Thánh cảnh cũng khó có thể đào thoát, cực kỳ bá đạo!

Trương Huyền cười nhạt một tiếng:

- Độc dược là rất lợi hại, có điều với ta, không tính là gì. Trùng hợp có thể giải quyết! Còn giải dược, rất đơn giản, Thanh Trúc tử ba tiền, Y Ngân thảo hai tiền, Bạch Chỉ mộc bốn tiền... hai mươi ba gốc dược liệu dung hợp biến thành bột phấn, không cần luyện chế, cũng có thể giải độc.

- Ngươi, ngươi...

Trương Huyền mỗi nói một câu, con ngươi của Vưu Hư liền co rúm lại, đợi nói xong toàn bộ, giống như gặp quỷ vậy.

Trong tay hắn có thuốc độc, tự nhiên cũng có giải dược, giống như đối phương nói, bất kể độc dược hay giải dược, đều không sai chút nào!

Nói cách khác, đối phương há miệng uống hết, không những không có việc gì, còn trong nháy mắt giải độc...

Còn là người sao?

Đến cùng làm sao làm được?

Làm sao cảm giác ngươi không phải uống thuốc độc, mà là ăn cơm?

- Ta nói có đúng hay không?

Trương Huyền nhìn qua.

Thời điểm bắt được bình ngọc, hắn liền dùng thư viện dò xét, biết thành phần cùng phương pháp giải quyết.

Cái gì độc dược Thánh giả, trò trẻ con mà thôi!

- Ngươi... Ngươi nói đều đúng! Coi như giải quyết, cũng không tính là thắng... độc của ngươi, ta cũng có thể giải, phá cho ta!

Vưu Hư cắn răng, chân khí trong cơ thể xao động.

Ầm ầm!

Rất nhiều huyệt đạo trực tiếp mở ra, vô số khí tức dâng trào ra phía ngoài, phụ trợ hắn như một đại đỉnh to lớn.

- Đây là... Chu Thiên lô đỉnh giải độc đại pháp ?

Con ngươi của Chung Đỉnh Thuần co rụt lại.

Nghe được tên này kinh ngạc hô, đám người Triệu Bính Tuất, Mi viện trưởng nhìn qua, tràn đầy nghi hoặc.

- Đây là hai ngàn năm trước, Y Sư lục tinh đỉnh phong Kiêm Bất Vưu sáng tạo, không cần dùng giải dược, cũng có thể giải độc.

- Trúng độc, nói đến huyền diệu, trên thực tế chính là đồ vật không phù hợp thân thể, xâm nhập kinh mạch cùng huyệt đạo. Chu Thiên lô đỉnh giải độc đại pháp này, chính là mượn nhờ nguyên lý này, lấy thân thể làm lô, chân khí làm công. Vật chất có độc, hình thức lấy hơi nước bài trừ ra ngoài thân thể!

- Mặc dù vận chuyển một lần, hao tổn cơ sở, khó mà chữa trị, nhưng dùng để giải độc không có gì bất lợi, chỉ cần không phải kịch độc vào máu là chết, đều có thể giải quyết. Nhưng mà, bộ phương pháp này, mấy ngàn năm trước liền thất truyền... lúc nào Vưu Hư học được?

Giải thích xong, Chung Đỉnh Thuần cau mày nói.

Chu Thiên lô đỉnh giải độc đại pháp, mặc dù giải độc ảo diệu, nhưng tu luyện rườm rà phức tạp, khó mà thành công, hơn nữa nghe nói công pháp đã thất truyền.

Vưu Hư thân là Phó viện trưởng, lúc nào học được, bản thân lại không biết chút nào?

Hơn nữa, mấu chốt nhất là, vừa rồi đối phương lấy ra độc dược kia, xem như là hắn cũng chưa từng nghe thấy.

Nhất là sau khi Trương Huyền nói phối phương, loại nghi hoặc này càng đậm.

Làm chủ dược là Thanh Diệp Liên Tâm Thảo cùng Vô Thần hoa , mấy trăm năm trước liền diệt tuyệt, tìm không tìm được... tên này đến cùng từ nơi nào phối ra độc dược?

Kịch độc có thể độc chết Thánh giả, chỉ bằng vào năng lực của Y Sư là rất khó hoàn thành, trừ khi có Độc sư phối hợp!

Nhưng Độc sư cùng Y Sư đối địch, luôn luôn không hợp, tên này, chẳng lẽ có liên hệ?

- Chờ chuyện này kết thúc, nhất định phải tự mình hỏi một chút...

Vẻ mặt Chung Đỉnh Thuần trầm thấp, trong lòng âm thầm quyết định.

- Nguyên lai dựa dẫm vào cái này, khó trách dám giao đấu giải độc với Trương sư!

Trong lòng của hắn suy tư, đám người Mi viện trưởng, Triệu Bính Tuất, Vệ Nhiễm Tuyết bừng tỉnh đại ngộ.

Đường đường Y Sư, không tỷ thí chữa bệnh cứu người, lại so thử giải độc, trước đó liền nghi hoặc, đến cùng có dựa dẫm gì, nguyên lai có loại thủ đoạn này.

Mang theo kịch độc người khác giải không được, bản thân lại có phương pháp giải độc... dưới tình huống tỷ thí khác không có phần thắng, đổi lại bọn họ, khẳng định cũng sẽ làm ra chọn lựa như vậy.

Ầm ầm!

Dưới đài trò chuyện, Vưu Phó viện trưởng trên đài, ngoài thân bốc hơi, phụ trợ cả người như một cái lò hơi nước di động.

- Thối quá!

- Thật khai...

- Đúng vậy, nhanh che đậy lục thức, nếu không, khẳng định sẽ bị thối chết...

- Đóng kín lục thức cũng vô dụng, cái mùi khai này, sẽ từ huyệt đạo thâm nhập...

...

Nương theo hơi nước càng ngày càng nồng đậm, phía dưới tất cả mọi người nhíu mày.

Nước tiểu Thánh thú vốn rất khai, giờ phút này lại dùng Chu Thiên lô đỉnh giải độc đại pháp rèn luyện, hóa giải, mùi để cho người ta buồn nôn.

Xem như đám người Triệu Bính Tuất là Thánh giả, cũng nhịn không được chân khí xao động, chặn lại mùi thối.

Nếu không, chỉ sợ cũng không chịu nổi, trực tiếp choáng váng.

Hô!

Không biết qua bao lâu, hơi nước trên người Vưu Hư biến mất, vẻ mặt trắng bệch, dường như cũng bị hun không nhẹ.

Nhưng trong mắt lộ ra hưng phấn, nhịn không được hí dài một tiếng, hất ống tay áo:

- Độc của ngươi, ta cũng giải!

Mặc dù hắn giải độc thời gian chậm hơn đối phương, nhưng dùng "độc" muộn, hơn nữa lượng lớn, cùng lắm thì ngang tay, không tính là đối phương thắng!

- Giải độc của ta?

Nhìn hắn lại là hơi nước, lại là cuồng hống, còn mặt mũi tự tin nói đã giải độc, Trương Huyền lắc đầu, vẻ mặt đồng tình nhìn qua:

- Ngươi biết độc của ta là gì không, liền nói giải?

- Mặc kệ ngươi là loại độc dược nào, Chu Thiên lô đỉnh giải độc đại pháp của ta cũng có thể nhẹ nhõm hóa giải...

Hừ một tiếng, Vưu Hư nói còn chưa dứt lời, đột nhiên cảm thấy ngực đau đớn kịch liệt, phun ra một ngụm máu tươi, thân thể kìm lòng không được run rẩy, vẻ mặt trong nháy mắt biến thành màu đen.

- Độc của ngươi...

Con ngươi của Vưu Hư co rụt lại, thân thể cứng ngắc.

- ... Không thể giải?

Con lừa nhiều chuyện

dtv-ebook.com

Làm Y Sư lục tinh đỉnh phong, khống chế thân thể đạt đến cảnh giới cực kỳ cao thâm, trong cơ thể trúng độc hay không, sao có thể không rõ ràng!

Mới vừa rồi hắn đã biết, kịch độc đã xâm nhập tim phổi, đạt đến trình độ xem như hắn, cũng không thể điều trị.

Nói cách khác... Hắn trong lúc vô tình, đã trúng kịch độc!

Chu Thiên lô đỉnh giải độc đại pháp không phải giải độc sao?

Đây rốt cuộc chuyện gì xảy ra?

- Không sai, ngươi căn bản không giải được...

Trương Huyền nhìn qua.

- Không giải được? Làm sao có thể!

Thân thể Vưu Hư run rẩy, vội vàng vận chuyển chân khí, muốn áp chế độc tính trong người, nhưng cảm thấy không có chút tác dụng nào:

- Chẳng lẽ, nọc độc của ngươi không ở trong những Thanh Cam linh dịch kia? Ngươi... giở trò lừa bịp!

Nước tiểu hắn uống vào tất cả đều tống ra, giọt nước không dư thừa, còn trúng độc, chẳng lẽ tên này dùng Thánh thú nước tiểu là chướng nhãn pháp, kỳ thật kịch độc chân chính, ở địa phương khác?

- Giở trò lừa bịp?

Trương Huyền lạnh lùng nhìn qua, thanh âm mang theo chất vấn, nhắm thẳng vào đáy lòng:

- Ta cầu mua Thập Diệp hoa, thái độ thành khẩn, không có chỗ nào vô lễ. Ngươi không bán thì thôi, nhưng dụ dỗ Ngụy Trường Phong đi Vân Vụ lĩnh thu thập Vân Vụ hoa, hại hắn gặp phải Thánh thú vây công chết thảm... là ta giở trò lừa bịp?

Vừa nói vừa đi về phía trước, trên người mang theo một cỗ khí tức, để cho người ta không dám chính diện tiếp xúc.

- Để cho người ta đi hái Vân Vụ hoa? Cái này... Đây không phải để cho người ta chịu chết sao?

- Chẳng lẽ hai người mâu thuẫn là chuyện này?

- Trước đó ta còn tưởng rằng, Trương Huyền khiêu chiến phó viện trưởng, chỉ là vì nổi danh, không nghĩ tới, là người sau vô lễ trước...

...

Nghe được thanh âm trên đài cuồn cuộn như chuông, phía dưới một hồi xôn xao.

Ở đây không ít người, đều biết Trương Huyền khiêu chiến Vưu phó viện trưởng, nhưng lại không biết nguyên nhân, giờ nghe được mới hiểu ra.

- Ta...

Nghe được dưới đài chỉ trích, cùng Ngụy Trường Phong chết, trong lòng Vưu Hư hoảng hốt, kìm lòng không được lui về phía sau một bước.

- Ta được Vân Vụ hoa, ngươi lại muốn sống mới được, tốt, ta cứu sống Vân Vụ hoa, ngươi lần nữa lật lọng... là ta giở trò lừa bịp?

Trương Huyền tiếp tục đi về phía trước, ánh mắt như điện.

- Ta...

Thân thể Vưu Hư phát run, không cách nào phản bác, lần nữa lui về phía sau.

- Ngươi nói Thập Diệp hoa không thành thục, không thể bán, ta dùng phương pháp đặc thù, tiêu hao chân khí để nó hoàn thiện, vẫn như cũ không bán, không để ý tín dự của Danh Sư... Đây cũng là ta giở trò lừa bịp?

Trương Huyền nói như đao, giống như muốn đâm thủng linh hồn của đối phương, thanh âm càng tựa như chuông lớn, vang vọng toàn bộ đài cao.

- Ta...

Liên tục nói ba chữ ta, bờ môi Vưu Hư run rẩy, muốn giải thích, nhưng giải thích không ra.

Đối phương nói một chút cũng không sai, coi như muốn phản bác, cũng không thể nào cãi lại.

- Còn có loại sự tình này?

- Nguyên lai Trương sư tìm Vưu phó viện trưởng mua thuốc... Không bán còn cố ý làm khó, cái này có chút quá phận!

- Vốn ta còn bội phục Vưu phó viện trưởng, không nghĩ tới là người như vậy, quả thực chính là bại hoại của Y Sư học viện!

...

Nghe Trương Huyền nói, dưới đài một hồi xôn xao.

Trước đó, không ít lão sinh đều cảm thấy, Trương Huyền làm một tân sinh, khiêu chiến phó viện trưởng không biết trời cao đất rộng, coi thường tôn ti, nghe được thế mới biết, tất cả đều là người sau ép!

Đường đường Danh Sư lục tinh, lật lọng, nói không giữ lời, đừng nói Trương sư, đổi lại bọn họ, cũng sẽ lên cơn giận dữ, khó mà tha thứ.

- Ta bồi dưỡng ra dược vật, muốn bán liền bán, không muốn bán cũng không có gì! Chẳng lẽ bởi vì không bán cho ngươi, liền phải cõng lên tội danh?

Thấy dư luận dưới đài thiên về một bên, Vưu Hư ổn định bước chân, cắn chặt răng.

- Thập Diệp hoa của ngươi, muốn bán liền bán, cái này do ngươi, ta nói không được cái gì! Nhưng Y Sư sinh tử đấu, ta muốn khiêu chiến liền khiêu chiến, ngươi làm gì được ta?

Khuôn mặt Trương Huyền lạnh lùng.

- Ngươi...

Toàn thân Vưu Hư cứng ngắc.

Tỷ thí giải độc, cũng không phải đối thủ, tỷ thí cái khác, khẳng định càng không hi vọng!

Nói cách khác... Y Sư sinh tử đấu, hắn căn bản không thể thắng lợi.

Lần này ở trước mặt nhiều người như vậy, coi như đối phương không dám giết hắn, cũng không chịu nổi tùy thời khiêu chiến ah!

Khiêu chiến một lần lột da một lần, đến mấy lần, không chết cũng phải chết.

- Lần này... Ta nhận thua! Ngươi nói làm sao bồi thường, ta bồi thường là được, cùng lắm thì cho ngươi gốc Thập Diệp hoa kia.

Vưu Hư cắn răng nói.

- Bồi thường?

Trương Huyền đi về phía trước:

- Ngươi bồi thường nổi mạng của Ngụy Trường Phong sao?

Vưu Hư lui về phía sau:

- Vậy ngươi muốn thế nào?

- Rất đơn giản... đền mạng cho Ngụy Trường Phong đi!

Trương Huyền lạnh lùng nhìn qua.

Ngụy Trường Phong bị giết, tất cả đều bởi vì tên này, cho nên... Hắn chỉ có một ý nghĩ… giết người đền mạng!

Đối phương vì nữ nhi, vì chấp niệm của phụ thân, bị Thánh thú đánh chết, mà ngươi này là kẻ cầm đầu, làm sao có thể sống trên đời!

- Đền mạng?

Vẻ mặt Vưu Hư dữ tợn:

- Ta đường đường Y Sư học viện phó viện trưởng, Danh Sư lục tinh đỉnh phong, đền mạng cho một tiểu nhân vật như hắn? Dựa vào cái gì!

- Dựa vào cái gì? Ha ha!

Trương Huyền cười to lên:

- Vậy ta sẽ nói cho ngươi biết, dựa vào cái gì!

- Chỉ bằng ta, một mình giải quyết Nghi Nan bích năm trăm linh ba nghi vấn tạp chứng!

- Chỉ bằng ta, ở Chứng Bệnh đài lưu lại bốn trăm ba mươi hai loại phương pháp chẩn bệnh!

- Chỉ bằng ta, một lần nữa cho ra rất nhiều chứng bệnh, phương án trị liệu mới ở Tiên Bối lâm, để rất nhiều chứng bệnh truyền thế, lại càng dễ giải quyết!

- Chỉ bằng ta, xung kích Y Sư lục tinh, không hề sai lầm, lưu lại đơn thuốc giải chính xác nhất quyết bảy mươi ba loại bệnh chứng!

- Mặc dù ta hủy Y Sư tháp, nhưng lưu lại càng nhiều phương thuốc điều trị tật bệnh, để tổng bộ nguyện ý vì ta mở Y Sư sinh tử đấu, ngươi thế mà hỏi ta dựa vào cái gì?

- Ta bằng chính là thân phận Y Sư, đường đường chính chính; bằng vào sinh tử đấu, ta thắng ngươi!

Mỗi nói một câu, Trương Huyền liền tiến về phía trước một bước, âm thanh lớn như hồng lưu, phụ trợ hắn tựa như Thiên Thần, không thể coi thường cùng vũ nhục.

- Ta...

Vưu Hư liên tiếp lui về phía sau, dưới chân đột nhiên mềm nhũn, lúc này mới phát hiện đã thối lui đến biên giới đài cao.

Không sai, đối phương không có đùa nghịch bất kỳ thủ đoạn nào, dựa vào là thực lực, dựa vào là sinh tử đấu, là tỷ thí đường đường chính chính, hắn thua không nhận, đã không có bất kỳ lý do cùng lấy cớ gì.

- Tự sát đi!

Thấy vẻ mặt của đối phương trắng bệch, nói cũng nói không nên lời, biết lòng tự tin đã bị triệt để tiêu diệt, Trương Huyền phất tay.

- Ta...

Thân thể Vưu Hư run lên, mặt xám như tro, trong nháy mắt cảm giác nhân sinh của mình cực kỳ thất bại, sống còn không bằng chết.

Giơ tay lên, không chần chờ chút nào, thẳng tắp đánh tới đầu của mình.

- Dừng tay!

Ngay thời điểm bàn tay sắp đập lên đầu, bầu trời đột nhiên vang lên một tiếng hét lớn, một bóng người từ không trung thẳng tắp rơi xuống.

Nương theo tiếng quát, Vưu Hư nguyên bản vẻ mặt ảm nhiên bỗng nhiên giật mình, lập tức nhìn về phía Trương Huyền, con mắt thấu đỏ.

- Ngươi cũng dám thi triển Sư Ngôn Thiên Bẩm với ta Ta muốn giết ngươi...

Giờ phút này, ngu nữa cũng biết, vừa rồi đối phương thi triển Sư Ngôn Thiên Bẩm, mượn nhờ thiên địa áp lực, để hắn thất thần, thân bất do kỷ, nếu người kia chậm nửa bước, chỉ sợ đã tự sát thân vong.

Ầm ầm!

Toàn thân khẽ động, Vưu Hư vọt tới Trương Huyền, lực lượng cuồng bạo bắn tung toé, mang theo nghiền ép vô địch.

Khí tức của Thánh giả nhất trọng đỉnh phong phóng thích, toàn bộ đài cao tựa hồ cũng có chút không chịu nổi, sắp sụp đổ.

Trương Huyền mặt không đổi sắc, hai tay chắp sau lưng, ngạo nghễ đứng ở trên đài cao, tự mang một cỗ khí tức, tựa hồ đối với công kích của hắn chẳng thèm ngó tới.

- Được rồi, Vưu viện trưởng!

Thời điểm công kích sắp rơi vào trên người Trương Huyền, tiếng nói vừa rồi vang lên lần nữa, bóng người vung tay, công kích của Vưu Hư lập tức tan thành mây khói.

Thấy công kích biến mất, Trương Huyền than thở một tiếng, thầm nghĩ đáng tiếc.

Y Sư sinh tử đấu, nếu được tổng bộ đồng ý, tự nhiên bị tổng bộ giám sát tài quyết, vừa rồi một chưởng kia của Vưu Hư, thực có can đảm rơi xuống, đoán chừng đã bị tổng bộ cách không gạt bỏ!

Đáng tiếc, bị người ngăn cản.

Quay đầu nhìn sang bóng người, là lão giả râu bạc trắng, người mặc Danh Sư phục, lông mi mang theo uy nghiêm, vừa nhìn liền biết bất phàm.

- Ngươi chính là Trương Huyền?

Lão giả nhàn nhạt nhìn qua, mang theo khí thế cao cao tại thượng.

Nhìn thấy tên này ngăn cản mình chém giết Vưu Hư, còn ở nơi này diễu võ giương oai, Trương Huyền cau mày.

- Tại hạ là Luyện Đan học viện viện trưởng, Lục Phong!

Tự giới thiệu mình một chút, hai mắt Lục Phong viện trưởng mang theo áp bách, cho người ta lực lượng không dám cãi lại:

- Vưu Hư, bất kể nói thế nào cũng là lão sư của học viện, đường đường phó viện trưởng, coi như có sai lầm, cũng tội không đáng chết. Như vậy đi, ta để hắn cho ngươi Thập Diệp hoa, lại bồi thường ngươi một ít linh thạch, chuyện này cứ như vậy bỏ qua a!

- Bỏ qua?

Trương Huyền sầm mặt lại.

Nếu như không phải lão gia hỏa này ngăn cản, Vưu Hư khẳng định đã chết!

Thập Diệp hoa cùng linh thạch... Hai thứ đồ này, có thể đổi lấy mạng của Ngụy Trường Phong sao?

- Không sai, học viện có quy củ của học viện, ngươi thân là học sinh, khiêu chiến lão sư, đã vi phạm quy tắc, vi phạm lễ nghi thầy trò. Chỉ cần chuyện hôm nay kết thúc, học viện cũng sẽ xử phạt nhẹ ngươi...

Bàn tay vẫy một cái, trong giọng nói của Lục Phong viện trưởng mang theo nhân từ.

- Xử phạt nhẹ?

Ánh mắt Trương Huyền lạnh lùng:

- Nếu như ta không cần bồi thường, chỉ lấy mạng của hắn thì sao?

- Muốn mạng? Hừ, nơi này là Danh Sư học viện, còn không cho phép một học sinh như ngươi muốn làm gì thì làm?

Thấy mình ra mặt, một tân sinh không cảm động đến rơi nước mắt ngược lại cũng thôi, thế mà còn dám ở trước mặt mọi người chống đối, sắc mặt của Lục Phong viện trưởng tái xanh.

- Lại nói, Vưu Hư không chỉ là Y Sư, càng là Danh Sư lục tinh đỉnh phong của Danh Sư đường, xử trí như thế nào, cần Danh Sư đường cùng học viện thương nghị, còn chưa tới phiên ngươi một tiểu nhân vật tứ tinh, ở đây khoa tay múa chân!

- Ngươi là học viện viện trưởng?

Trương Huyền híp mắt lại.

- Không phải!

Không nghĩ tới hắn lại hỏi như vậy, Lục Phong sững sờ, lập tức nói:

- Nhưng lão viện trưởng mất tích, Luyện Đan học viện lại là đệ nhất đại viện, Danh Sư học viện xảy ra chuyện, đều do ta quyết định, xem như tạm thay chức viện trưởng. Yên tâm, ta làm ra quyết định, sẽ giữ lời, coi như Vưu Hư, cũng không dám phản bác!

- Ngươi đã không phải viện trưởng, ở đây cắm vào nói cái gì? Bờ sông có cỏ xanh, không cần con lừa nhiều chuyện! Cút sang một bên cho ta.

Nghe đối phương nói không phải viện trưởng, Trương Huyền nhướng mày, hất ống tay áo.

- Nếu không, tin ta hiện tại liền đi khiêu chiến Luyện Đan học viện ngươi hay không?

Bối phận

dtv-ebook.com

- Cái gì?

- Nói Lục Phong viện trưởng là con lừa nhiều chuyện?

- Còn muốn khiêu chiến Luyện Đan học viện?

Nghe được hai người trên đài cãi lộn, mọi người phía dưới điên rồi.

Sau khi lão viện trưởng mất tích, chuyện lớn chuyện nhỏ trong Danh Sư học viện, cơ bản đều do Lục Phong viện trưởng quyết sách, mặc dù không phải viện trưởng trên danh nghĩa, nhưng cũng không xê xích gì nhiều.

Lại thêm, hắn vẫn là đứng đầu trong thập đại trưởng lão, bọn người Mi trưởng lão lấy hắn như Thiên Lôi sai đâu đánh đó, ở trong học viện nắm giữ địa vị cực cao... Một tân sinh, trước mặt mọi người mắng hắn là con lừa nhiều chuyện, còn bảo hắn cút sang một bên, quả thực chính là coi trời bằng vung.

- Sao Trương sư lỗ mãng như thế?

Đám người Vệ Nhiễm Tuyết, Triệu Bính Tuất đều nhoáng một cái.

Vốn nghĩ Lục Phong viện trưởng ra mặt, rất nhanh liền có thể giải quyết, không nghĩ tới Trương sư cương liệt như thế, ngạnh kháng lên.

Lục Phong viện trưởng, luôn luôn cương trực công chính, xem quy củ như Thái Sơn, ở trước mặt nhục mạ, không khác không nể mặt mũi, không nổi điên mới lạ.

Quả nhiên, lời còn chưa dứt, chỉ thấy sắc mặt Lục viện trưởng trầm xuống, híp mắt lại, thanh âm như sấm rền.

- Ngươi nói cái gì?

- Ngươi điếc, hay mù, nghe không được cũng có thể nhìn thấy chứ! Ta cùng Vưu Hư tiến hành sinh tử đấu, đều lấy thân phận Y Sư lục tinh, xem như ngang hàng, không có thầy trò phân chia... Cho nên, không cần lấy thầy trò đại nghĩa tới dọa ta.

- Mặt khác, chúng ta còn không có phân thắng bại, ngươi liền xông lại làm loạn, cưỡng ép ngăn cản... cùng ta giảng quy củ, ngươi đây là tuân thủ quy củ?

Ánh mắt Trương Huyền không sợ chút nào, cười lạnh.

Hắn là học sinh, dựa theo quy củ chống đối đối phương quả thực phạm vào tối kỵ, nhưng hắn cùng Vưu Hư lấy thân phận Y Sư lục tinh giao đấu, thuộc về ngang hàng tỷ thí.

Nói cách khác, chỉ cần tỷ thí chưa kết thúc, thân phận của hắn bây giờ không phải là học sinh, mà là Y Sư lục tinh.

Xem như đối phương là Danh Sư lục tinh, cũng đồng dạng ngang hàng mà thôi.

Có tư cách gì ngăn cản?

- Ngươi...

Khuôn mặt Lục Phong xanh xám, tức giận đến bờ môi run rẩy:

- Nhanh mồm nhanh miệng, mặc kệ hôm nay ngươi nói thế nào, Vưu Hư ta chắc chắn sẽ bảo vệ, chuyện này, ta sẽ đích thân dâng thư Danh Sư đường, hoà giải với Y Sư công hội!

- Ngươi muốn bảo vệ hắn?

Trương Huyền híp mắt lại.

Mặc dù có chút kỳ quái, tên này tốn hao đánh đổi như thế bảo vệ Vưu Hư, nhưng tỉ mỉ nghĩ lại cũng hiểu được.

Lúc trước thời điểm cùng Ngụy Trường Phong mua sắm dược vật, tận mắt thấy vị Lục Phong viện trưởng này, phái người đến mua dược.

Giá cả tiện nghi không nói, giao dịch cũng cực kỳ thuận lợi.

Một cái luyện đan một cái dưỡng dược, hai người tất nhiên thường xuyên câu thông, giao lưu, quan hệ không tệ, nếu không, cũng không có khả năng tình nguyện đắc tội tổng bộ Y Sư công hội, cũng muốn đánh gãy sinh tử đấu.

- Không sai!

Lục Phong hừ một tiếng, hơi vung tay cánh tay, mang theo vô địch uy thế:

- Vưu viện trưởng, đi theo ta! Ta ngược lại muốn xem xem, ở Danh Sư học viện này, ai dám ngăn cản ta!

- Vâng!

Thấy Lục Phong viện trưởng tự mình ra mặt, thái độ cường ngạnh, Vưu Hư thở phào nhẹ nhõm, vội vàng theo sau lưng.

Sinh tử đấu, hắn đã thua, tiếp tục lưu lại nơi này, khẳng định xui xẻo, có thể rời đi tốt nhất.

- Đi? Ta không cho đi, ai dám đi?

Trương Huyền nhướng mày, hừ lạnh một tiếng, lập tức nhìn về phía Vưu Hư:

- Ngươi hại chết Ngụy Trường Phong, không để ý tôn nghiêm cùng đạo nghĩa của Danh Sư, còn mặt mũi nào làm gương cho người khác, quỳ

xuống cho ta!

- Quỳ xuống?

Vưu Hư sững sờ, đang muốn nói chuyện, liền cảm giác đầu gối có một cỗ lực lượng đặc thù, mãnh liệt kích thích huyệt vị, đau đớn kịch liệt lập tức đánh tới.

Phù phù!

Chưa kịp trả lời, đầu gối mềm nhũn, quỳ trên mặt đất.

Thiên Đạo chân khí che giấu ở trong cơ thể đối phương, nhất niệm là độc, hắn chế ngự dễ như trở bàn tay.

- Ngươi...

Sắc mặt Lục Phong tái xanh, cả người tựa như đáy nồi.

Mới vừa nói muốn mang về, liền để Vưu Hư quỳ rạp xuống đất.

Quả thực chính là ở trước mặt tát tai, hơn nữa còn là loại cực kỳ vang dội.

Lúc nào, tên tuổi Đan viện viện trưởng của hắn không đáng giá như vậy?

- Trương Huyền, ngươi thật muốn đối nghịch với ta?

Ánh mắt âm lãnh, lạnh lùng nhìn qua, tựa hồ muốn đập tan thanh niên kia.

- Đối nghịch?

Trương Huyền lắc đầu:

- Ngươi còn không đáng để ta đối nghịch! Nói thật, trước khi ngươi xuất hiện, ta cũng không biết ngươi là cái rễ hành nào!

Người mang Thiên Đạo thư viện, dưới Thiên Đạo không gì không phá, một Đan viện viện trưởng nho nhỏ mà thôi, không chủ động xuất hiện, cũng không biết là ai, còn đối nghịch... Ngươi thật suy nghĩ nhiều!

- Ngươi...

Lục Phong tức giận sắp muốn điên.

- Được rồi, chẳng muốn nói nhảm với ngươi. Y Sư sinh tử đấu, còn không có kết thúc, ai cũng không thể dẫn hắn đi, đừng nói ngươi chỉ là Đan viện viện trưởng, coi như viện trưởng đích thân đến, cũng vô dụng! Nếu không... Chỉ có thể mang thi thể đi!

Tùy ý khoát tay áo, Trương Huyền lười tiếp tục giải thích.

Thiên Đạo chân khí xâm nhập cốt tủy đối phương, Vưu Hư sống chết chỉ ở một ý niệm của bản thân, chẳng cần biết ngươi là ai, muốn mang đi, nằm mơ!

- Ngươi dám!

Lục Phong cắn răng.

- Vì sao không dám?

Trương Huyền lắc đầu, nhìn về phía Vưu Hư:

- Hắn nói ta không dám, đến, nôn máu cho hắn nhìn xem!

Tiếng nói kết thúc, Vưu Hư quỳ trên mặt đất, lập tức cảm thấy nội tạng bị một cỗ lực lượng đặc thù khuấy động, nhịn không được nữa, phun ra một ngụm máu tươi, nhuộm đỏ dưới chân.

- Ngươi...

Thân thể nhoáng một cái, mắt Lục Phong tối sầm lại, suýt chút nữa điên rồi.

Quả thực chính là trắng trợn khiêu khích!

- Thế nào, không phục? Đến, Vưu Hư, tiếp tục, nôn đến hắn phục mới thôi!

Trương Huyền chắp tay sau lưng, nhướng mày.

- Phốc! Phốc! Phốc!

Nghe được mệnh lệnh của hắn, Vưu Hư không ngừng phun máu, mới phun ra mấy ngụm, vẻ mặt liền trắng bệch, xem ra bất cứ lúc nào cũng sẽ ngủm.

- Dừng tay!

Thấy bằng hữu tiếp tục nôn nữa, khẳng định sẽ chết, Lục Phong tức giận đến phát điên, nhưng không có biện pháp nào.

Lúc này, ngu nữa cũng biết, vừa rồi lúc Y Sư sinh tử đấu, vị Trương sư này, tất nhiên hạ xuống độc dược vô cùng lợi hại, nếu không, người sau không có khả năng nghe lời như thế, nói quỳ liền quỳ, nói nôn liền nôn.

Ngay cả dũng khí phản bác cũng không có.

- Ngừng!

Trương Huyền vẫy tay.

Lúc này Vưu Hư mới đình chỉ hộc máu, thân thể mềm nhũn, miệng lớn thở hổn hển, chỉ cảm thấy nửa cái mạng già không còn.

Từ khi trở thành Danh Sư, sống tiếp cận một ngàn năm, lúc nào nhận qua loại khuất nhục này.

Thấy hắn dừng tay, Lục Phong vội vàng đi về phía trước, lấy ra một viên đan dược giải độc cho đối phương dùng.

Vưu Hư thở hổn hển, nhịn không được lắc đầu.

Mặc dù đan dược giải độc này lợi hại, nhưng đối với độc trên người hắn, lại không có chút hiệu quả nào.

Độc mà đối phương lưu ở trong cơ thể hắn, đã chui vào phế phủ, địa phương chân khí cũng tu luyện không đến, bệnh tình nguy kịch, dược thạch vô dụng.

- Đáng giận!

Lục Phong đứng dậy, lần nữa nhìn về phía Trương Huyền, răng cắn khanh khách rung động:

- Rất tốt, ngươi rất có bản lĩnh! Nhưng ở đây, ta phải nhắc nhở ngươi một câu, ngươi thắng Y Sư sinh tử đấu, nhưng Vưu Hư thân là Danh Sư lục tinh đỉnh phong, được học viện che chở, lấy thân phận của ngươi, còn không có tư cách quyết định sinh tử của hắn!

Trương Huyền cau mày.

Mặc dù ngữ khí của đối phương không khách khí, nhưng hắn biết nói không sai.

Y Sư sinh tử đấu, nhiều nhất để đối phương thân bại danh liệt, giết chết, vẫn chưa được, bởi vì... đối phương trừ Y Sư, còn có thân phận Danh Sư.

Mỗi một Danh Sư, đều là trụ cột xã hội, Danh Sư đường tốn hao vô số tài nguyên mới bồi dưỡng ra được, nhất là đạt đến lục tinh đỉnh phong, không làm ra sự tình tội ác tày trời, vi phạm nhân tộc, cùng cấp bậc ai cũng không có tư cách xử tử.

Trừ khi... Danh Sư thất tinh tự mình mở miệng, hoặc trải qua toà án Danh Sư thẩm phán.

Nguyên nhân chính vì như thế, hắn mới lợi dụng Sư Ngôn Thiên Bẩm, muốn mê hoặc đối phương tự sát.

Nếu thật chết rồi, nói thành xấu hổ tự sát, không có chứng cứ, ai cũng không thể làm gì hắn, mà bây giờ, nếm qua một lần thiệt thòi, còn muốn mê hoặc thành công, rất khó.

- Ta có thể không giết hắn ! Nhưng ta muốn mang hắn đi, còn người khác có động thủ hay không, chuyện liền không liên quan đến ta!

Trương Huyền vẫy tay.

Mặc dù rất muốn chém giết tên này, nhưng càng muốn để Ngụy Như Yên tự mình động thủ, tự tay xử lý cừu nhân giết cha.

- Mang đi? Nơi này là Danh Sư học viện, ngươi muốn dẫn đi một phó viện trưởng, có phải cảm thấy quá ngây thơ hay không?

Lục Phong cười lạnh.

- Ngươi đây là không có ý định tuân thủ quy định sinh tử đấu?

Trương Huyền cau mày.

- Quy củ tự nhiên tuân thủ, có điều, sinh tử đấu kết thúc, thân phận của ngươi, vẫn như cũ là học sinh của Danh Sư học viện, ta đường đường đại viện trưởng, đứng đầu thập đại trưởng lão, ngăn cản một học sinh, không tính là vi phạm quy củ a!

Lục Phong mắt sáng lên.

Vừa rồi hai bên đang tiến hành Y Sư sinh tử đấu, hắn nhúng tay là vi phạm quy củ, hiện tại tỷ thí kết thúc, đối phương lần nữa biến trở về thân phận học sinh, hắn đường đường viện trưởng, địa vị tôn sùng, bất kể ngăn cản, hay giáo huấn, cũng không tính là không tuân theo quy định.

Trái lại còn nghĩa chính ngôn từ.

Vẻ mặt Trương Huyền khó coi.

Đối phương nói không sai, bất kể nói thế nào, hắn cũng chỉ là học sinh, thầy trò có thứ tự, tôn ti có khác, ở trong học viện, lão sư ngăn cản, còn thật không có bất kỳ biện pháp nào.

Dùng độc dược uy hiếp Vưu Hư coi như cũng được, thật muốn hạ độc chết, tương đương với lấy thân phận Danh Sư tứ tinh, độc chết Danh Sư lục tinh, là phạm thượng, tất nhiên sẽ bị Danh Sư đường điều tra.

Đến lúc đó, càng thêm phiền phức.

Không hổ là Đan viện viện trưởng, Danh Sư lục tinh đỉnh phong, chơi quy củ, so với hắn còn nhất lưu.

- Lưu Vưu viện trưởng lại, giải độc, còn đánh cược chiến thắng, ta sẽ bảo hắn cấp cho đền bù... Như vậy, ta sẽ thả ngươi rời đi, xem như hôm nay chuyện gì cũng chưa từng xảy ra. Nếu không, thân là lão sư, giáo huấn một học sinh không nghe lời, truyền đến Danh Sư đường, không có người sẽ thay ngươi nói chuyện!

Lục Phong khẽ nói.

- Ngươi là quyết tâm muốn tìm ta phiền phức?

Thấy đối phương không có ý định nhường đường, chỉ cần mình không đáp ứng liền sẽ tùy thời động thủ, ánh mắt Trương Huyền như băng.

Quả nhiên, Danh Sư vô sỉ, so với hắn còn lợi hại hơn.

Lưu manh không đáng sợ, chỉ sợ lưu manh có văn hóa!

- Tìm phiền toái? Ta cũng không phải tìm ngươi làm phiền, chỉ là giáo dục vãn bối mà thôi, nếu như bối phận của ngươi cao hơn ta, tự nhiên cũng có thể tùy ý giáo huấn ta!

Lục Phong nở nụ cười.

Bối phận đè chết người.

Ngươi là học sinh, ta là lão sư, chỉ cái thân phận này, liền có thể ép ngươi không ngóc đầu lên được, ai cũng nói không được cái gì!

Trương Huyền muốn nói cái gì, lại không biết trả lời như thế nào, đang xoắn xuýt nên xử lý như thế nào, liền nghe dưới đài một lão giả gấp gáp gọi ầm ĩ lên.

- Trịnh trưởng lão, Vương trưởng lão, Lưu trưởng lão, các ngươi cũng tới, không cần đi lên...

Ngay sau đó tiếng gió truyền đến, mấy thân ảnh nhảy tới.

Lập tức một thanh âm nhàn nhạt vang lên:

- Lục viện trưởng, ba người tại hạ là khách khanh trưởng lão của Võ Kỹ học viện, hưởng thụ đãi ngộ đặc biệt của học viện, không biết... có phải cùng thế hệ với ngươi hay không?

Nghiệt súc, còn không bái kiến sư tổ!

dtv-ebook.com

Nghe được thanh âm này, Trương Huyền kìm lòng không được quay đầu, lập tức sững sờ.

Không phải người khác, chính là đám người Trịnh Dương, Vương Dĩnh.

Những tiểu tử này, không phải ở bên ngoài tu luyện sao? Lúc nào chạy đến nơi đây?

Chạy đến nơi đây ngược lại cũng thôi, nhiều người như vậy, làm sao trà trộn vào, mà không bị bắt?

Hắn cực kỳ kỳ quái, Lục Phong cũng không nghĩ tới, mấy người kia chạy tới chuyên môn hỏi ra lời này, sửng sốt một chút, nhưng vẫn nhẹ nhàng cười một tiếng:

- Ta nghe Tu viện trưởng nói qua ba người các ngươi, tuổi không lớn lắm, nhưng lý giải võ kỹ cực sâu, bắt đầu từ đơn giản đến phức tạp, nhắm thẳng vào đại đạo... Là thiên tài trong thiên tài. Có thể được Tu viện trưởng coi trọng, đủ để chứng minh năng lực!

- Các ngươi là khách khanh trưởng lão của Võ Kỹ học viện, cũng là trưởng lão của Danh Sư học viện, tự nhiên cùng ta đồng thế hệ!

Địa vị của khách khanh trưởng lão, còn cao hơn trưởng lão bình thường.

Mặc dù hắn là viện trưởng, bối phận cũng chỉ là trưởng lão, nói cách khác, cùng đối phương tương đồng, coi như tuổi tác lớn hơn, nhưng thực sự là người cùng thế hệ.

- Cùng thế hệ là tốt rồi!

Đám người Trịnh Dương nhẹ gật đầu, xoay người nhìn về phía Trương Huyền cách đó không xa, đồng loạt đi tới trước mắt, quỳ rạp xuống đất:

- Học sinh Trịnh Dương (Vương Dĩnh, Lưu Dương), bái kiến lão sư!

- A?

- Võ Kỹ học viện mời ba vị khách khanh trưởng lão, lại là... học sinh của Trương Huyền Trương sư?

- Học sinh của Trương sư, cùng Lục Phong viện trưởng đồng thế hệ, như vậy... Lục viện trưởng chẳng phải thấp hơn một đời...

- Đây rốt cuộc là cái tình huống gì?

...

Chuyện này không chỉ tất cả lão sinh sửng sốt, chư vị lão sư, trưởng lão, viện trưởng của học viện đều ngớ ra tại nguyên chỗ.

Sự tình Võ Kỹ học viện mời khách khanh trưởng lão, rất nhiều người đều biết, cũng không ít người đi nghe giảng bài, mặc dù tuổi tác của ba người này không lớn, nhưng lý giải đối với tu luyện, để cho người ta khâm phục không ngớt.

Mời làm trưởng lão, quả thực danh xứng với thực.

Vốn cho rằng trình độ lý giải cao như vậy, sẽ là một vị đại năng ẩn thế nào đó truyền thừa, nằm mơ cũng không nghĩ tới... Lão sư là Trương Huyền!

Hắn vẫn là tân sinh... nhưng học sinh của mình thành trưởng lão học viện...

Đây rốt cuộc là tình huống gì?

Những người khác chỉ khiếp sợ, Lục Phong viện trưởng ở trên đài thì người cũng như tên, sắp điên rồi (*phong).

Mới vừa phách lối, nếu như ngươi bối phận cao, có thể tùy ý giáo huấn ta, kết quả... ba người này liền xông ra.

Dựa theo trưởng lão cùng thế hệ, Trương Huyền là lão sư của khách khanh trưởng lão, há không phải gọi hắn là... sư thúc?

Vẻ mặt đen nhánh, chỉ cảm thấy một hơi đặt ở ngực, Lục Phong sắp thở không ra.

Cái này gọi là chuyện gì!

Sớm biết như thế, liền không nói ba người này cùng hắn ngang hàng... Cái này được rồi, nâng đá đập chân của mình, muốn cự tuyệt cũng khó khăn.

Vẻ mặt như máu ứ đọng, nhẫn nhịn một hồi lúc này mới lên tiếng:

- Mặc dù Trương Huyền là Lão sư của các ngươi, nhưng hắn vẫn như cũ là học viên của học viện...

- Nếu là học viên, khẳng định có lão sư, như vậy ta muốn hỏi Lục viện trưởng một chút, gia sư bái ai là sư phụ?

Trịnh Dương nhìn qua.

Khuôn mặt Lục Phong cứng đờ.

Trương Huyền này gần đây huyên náo xôn xao, hắn tự nhiên cũng nghe qua, đi tới học viện liền hôn mê, căn bản không có bái sư!

Nói cách khác... mặc dù hắn vào học viện, nhưng không có nhận sư phụ.

- Không bái...

Khuôn mặt hắn khó coi, lắc đầu.

- Gia sư có thẻ học viên không?

Trịnh Dương tiếp tục hỏi.

Lục Phong lần nữa dừng lại.

Thẻ học viên, cần bái sư mới có thể nhận lấy, học viên không bái sư, mặc dù có thể nghe giảng bài, nhưng làm thẻ học viên liên quan rất nhiều học viện, khá là phiền toái, ít nhất cũng phải sau khai giảng hai mươi ngày.

Hiện tại mới khai giảng năm, sáu ngày mà thôi... Tự nhiên không có khả năng xử lý ra!

- Đã không có thẻ học viên, cũng không bái sư, vì cái gì nói là học viên của Danh Sư học viện ngươi? Có chứng cứ gì?

Trịnh Dương tiếp tục nói.

Lục Phong á khẩu không trả lời được.

Người ta ngay cả thẻ học viên cũng không có, càng không bái sư, nói cách khác, không có học tịch... Không có học tịch, sao có thể được xưng học sinh?

Không phải học sinh, lại là lão sư của khách khanh trưởng lão, bối phận còn cao hơn ngươi, ngươi dám ngăn trở, chính là đại nghịch bất đạo, vũ nhục trưởng bối!

- Mặc dù hắn không có thẻ học viên, nhưng ở lại trong học viện, còn tổ kiến học hội ...

Tên này đến học viện không đủ sáu ngày, đã làm sập hai học viện, chơi đùa ra vô số sóng gió, bây giờ lại nói với ta, hắn không phải học sinh... Làm cái gì?

Nếu như không phải học sinh, đã sớm đánh ra, có thể nào tùy ý làm ẩu như thế?

- Được rồi, Lục Phong hiền chất, ở lại học viện, ta là cầm lệnh bài của Mi viện trưởng tổ kiến học hội, được vô số tân sinh nâng đỡ, không cần đến xoắn xuýt!

Trương Huyền mở miệng:

- Ngươi ngăn cản ta, biết là vì học viện tốt, cũng không trách ngươi, nhưng Vưu Hư này, giao đấu thua, ta vẫn còn muốn mang đi, ngươi làm vãn bối, cũng không cần tranh chấp!

- Hiền... Chất?

Nghe được đối phương nói như ông cụ non, Lục Phong viện trưởng suýt chút nữa ngất đi.

Cho cái bậc thang, ngươi liền lên ah!

Muốn nói ngươi là viện trưởng, còn không lập tức chỉ điểm thiên hạ?

- Trịnh trưởng lão, Vương trưởng lão lại là... học sinh của Trương sư?

- Xem ra vẫn là thân truyền...

Mấy người Triệu Bính Tuất, Mi viện trưởng cũng cả đám mặt mũi choáng váng.

Vốn cho rằng Lục Phong viện trưởng nhúng tay, Vưu Hư khẳng định có thể cứu, nằm mơ cũng không nghĩ tới, giết ra ba vị khách khanh trưởng lão!

Rất hố người chính là, Trương Huyền này trực tiếp xưng hô Lục Phong viện trưởng là hiền chất... Tính như vậy, bọn họ chẳng phải cũng là vãn bối?

- Bớt ở chỗ này cùng ta bằng tư luận bối... Bất kể nói thế nào, ngươi cũng chỉ là Danh Sư tứ tinh, hôm nay coi như nói ra hoa, cũng đừng hòng mang người đi...

Biết nói tiếp, khẳng định sẽ đưa tới trong mương, rốt cuộc bò không được, Lục Phong khẽ nói.

Mỗi tu luyện giả, bởi vì thể chất khác biệt, thiên phú khác biệt, bái sư cũng không giống nhau, nếu luận như vậy, đâu đâu cũng có sư phụ.

- Được rồi, Lục Phong viện trưởng, đường đường Danh Sư, học viện đại viện trưởng, ở đây dây dưa đến, dây dưa đi, còn thể thống gì?

Lời còn chưa dứt, một thanh âm nhàn nhạt vang lên.

Ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy một thân ảnh nhạt như hoa lan rơi xuống.

Ánh mắt Trương Huyền sáng lên.

Không phải người khác, chính là mỹ nữ lão sư hắn nhìn lần đầu tiên liền động tâm, Lạc Nhược Hi.

- Lạc sư!

Thấy là nàng, Lục Phong viện trưởng vội vàng xoay người, ôm quyền nói:

- Chuyện này liên quan đến tôn nghiêm của Danh Sư học viện, nếu như tùy ý một ngoại nhân mang học viện phó viện trưởng đi, về sau còn làm sao bàn giao với Danh Sư đường?

Lạc Nhược Hi nhíu mày, khoát tay áo:

- Bàn giao với Danh Sư đường như thế nào, Mộc Viên sẽ tự đi nói, không cần ngươi hao tâm tổn trí.

- Cái này... Vâng!

Vẻ mặt Lục Phong viện trưởng khó coi, nhưng vẫn gật đầu.

Mặc dù Lạc sư này tuổi không lớn lắm, nhưng có thể là người của Thánh Nhân quý tộc Lạc gia, ngay cả Mộc Viên Mộc sư cũng giống như tùy

tùng, hắn cũng không dám nói nhảm.

Thấy Lục Phong không nói nhiều, lúc này Lạc Nhược Hi mới nhìn về phía Trương Huyền cách đó không xa:

- Ngươi có phải... đã lĩnh ngộ Minh Lý Chi Nhãn hay không?

Không nghĩ tới nàng hỏi như vậy, Trương Huyền sửng sốt một chút, cũng không giấu diếm:

- Xem như thế đi!

Mới vừa rồi cùng Vưu Hư tiến hành Y Sư sinh tử đấu, từng sử dụng qua, hắn là lúc đó bị phát hiện.

- Danh Sư lục tinh mới có thể lĩnh ngộ Minh Lý Chi Nhãn?

- Nghe nói coi như thiên chi kiêu tử của Thánh Nhân quý tộc, cũng không thể lĩnh ngộ, Trương sư nắm giữ?

- Nắm giữ loại thiên phú này, chỉ cần không vẫn lạc, thành tựu ít nhất cũng là Danh Sư bát tinh...

- Đúng vậy, lịch sử ghi chép, thiên tài lĩnh ngộ Minh Lý Chi Nhãn, tổng cộng mười vị, trong đó sáu vị đạt đến cửu tinh, hai vị vẫn lạc, một vị bởi vì trọng thương, tu vi không cách nào tiến bộ, nhưng cũng đạt tới bát tinh. Còn có một vị, sau khi khảo hạch thất tinh, đã mất đi tung tích... Nghe nói là cùng Dị Linh tộc chiến đấu, trước khi chết, bạo phát thực lực Danh Sư cửu tinh. Bởi vì không thông qua Danh Sư đường khảo hạch, tình huống cụ thể ai cũng không biết! Nhưng có một chuyện có thể xác nhận, chỉ cần lĩnh ngộ loại thiên phú này, thành tựu tuyệt không thua kém bát tinh!

- Đáng sợ...

Nghe được Trương Huyền thừa nhận, dưới đài xôn xao.

Minh Lý Chi Nhãn, mặc dù mệnh danh Danh Sư lục tinh có cơ hội mở ra, nhưng người chân chính có thể kích hoạt loại thiên phú này, ít càng thêm ít.

Nhìn chung Danh Sư đường ghi chép, chỉ đếm được trên đầu ngón tay.

Trương Huyền thế mà lĩnh ngộ... Khó trách bất kể luyện khí, Kinh Hồng hay y thuật, đều bộc phát ra năng lực vượt xa thường nhân.

Loại thiên tư này, xem như Thánh Nhân quý tộc cũng khó gặp.

- Minh Lý Chi Nhãn?

Thân thể nhoáng một cái, Lục Phong viện trưởng càng giật nảy mình.

Dưới đài rất nhiều lão sinh, đều biết loại thiên phú này mạnh mẽ, hắn làm sao không biết!

Có thể nói, về sau thành tựu không thể đoán trước.

Vì Vưu Hư muốn chết này, đắc tội một vị thiên tài siêu cấp như vậy... đáng giá không?

Khó trách Lạc sư sẽ thay hắn ra mặt, nắm giữ loại thiên phú này, về sau thành tựu vô hạn, coi như Thánh Nhân quý tộc cũng phải giao hảo, không dám đắc tội.

- Quả nhiên!

Lạc Nhược Hi nhẹ gật đầu, thân thể mềm mại nhoáng một cái, bay xuống đài cao, Trương Huyền đang kỳ quái, đi lên ngăn cản Lục Phong, chỉ vì hỏi câu nói này sao, lập tức nghe được thanh âm nhàn nhạt của nữ hài vang lên bên tai.

- Buổi tối ta tới tìm ngươi!

Nói xong, thân thể mềm mại đi vào đám người, mấy cái xoay chuyển, biến mất không thấy gì nữa.

- Tìm ta?

Trương Huyền cau mày.

Nắm giữ Thiên Đạo thư viện, hắn đối với bất kỳ người nào cũng có thể xem thấu, nhưng cô gái này, lại tràn đầy sương mù.

- Được rồi!

Biết bất kể đối phương muốn làm gì, ban đêm tự sẽ biết, cũng không có gì có thể xoắn xuýt, Trương Huyền không nghĩ nhiều nữa.

Có Lạc Nhược Hi mở miệng, Lục Phong không ngăn cản nữa, bàn giao đám người Trịnh Dương mang theo Vưu Hư đã bị độc chết đi sống lại, đi xuống dưới đài.

Biết tên này ngay cả Lục Phong viện trưởng cũng bị thiệt thòi, lão sinh dưới đài nhao nhao nhường ra một con đường.

Biết lần này huyên náo lớn như thế, có lẽ còn muốn đến Danh Sư học viện rất khó, Trương Huyền nhịn không được lắc đầu, có chút thất lạc.

Mười đại học viện, hiện tại mới khiêu chiến luyện khí, Kinh Hồng, Y Sư, còn có bảy cái chưa qua, cứ như vậy đi, thực sự cảm giác quá mức thiệt thòi.

- Xem ra, về sau lại đến học viện, cũng chỉ có thể khiêu chiến...

Không phải học sinh học viện, không có học phần cùng thẻ học viên, liền không thể tự do ra vào học tập, càng không thể an ổn khảo hạch.

Mà muốn phụ tu chức nghiệp đi đến lục tinh, chỉ có một biện pháp, cái kia chính là khiêu chiến!

Tỷ như, muốn khảo hạch Luyện Đan sư, hoàn toàn có thể đi khiêu chiến toàn bộ học viện, chỉ cần không có ai hơn được bản thân, tự nhiên có thể được huy chương lục tinh.

- Chỉ muốn an ổn kiểm tra, vì sao khó như vậy?

Nghĩ đến một khi khiêu chiến, khẳng định gà bay chó chạy, toàn bộ Danh Sư học viện còn loạn hơn, Trương Huyền nhịn không được lắc đầu.

Nói thật, hắn chỉ muốn làm học sinh, an ổn học tập, an ổn kiểm tra, kết quả... Vị đại viện trưởng này không cho phép, tước đoạt quyền lợi học sinh của hắn!

Vậy được rồi, đi về nghỉ ngơi mấy ngày, quay đầu liền lần lượt khiêu chiến học viện một lần.

Thuận tiện xoạt chức nghiệp phụ tu, vì khảo hạch Danh Sư lục tinh làm chuẩn bị.

Trong lòng cảm khái, bước nhanh ra ngoài, mới đi không xa, liền thấy một thanh niên cầm thương, vẻ mặt hưng phấn lao đến, ngăn ở trước mặt.

- Ta rốt cục đột phá Lạc Diệp thương pháp đệ thập trọng, đi đến nhân thương hợp nhất, Trương Huyền, ta muốn cùng ngươi tỷ thí, có dám tiếp hay không?

Thanh niên lay động trường thương, phát ra tiếng long ngâm hổ khiếu, mang theo khí thế lăng lệ không thể ngang hàng.

Không phải người khác, chính là Tiết Chân Dương.

Hôm qua nghe Trịnh Dương giảng bài, vẫn bế quan, rốt cục ở vừa rồi đột phá ràng buộc.

Nghe được Trương Huyền ở chỗ này, lập tức lao đến.

Thương pháp đột phá, hắn muốn rửa sạch nhục nhã, trọng chấn danh tiếng Chân Dương hội!

Ba!

Tiếng rống kết thúc, Trương Huyền vẫn chưa trả lời liền cảm thấy cái ót bị người quất một tát.

Vội vàng quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Trịnh Dương lão sư trầm thấp nhìn qua, vẻ mặt không vui:

- Nghiệt súc, còn không bái kiến sư tổ!

Nhà là hắn mua!

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Tiết Chân Dương ngẩn ngơ, trong mắt hưng phấn, thời gian nháy mắt biến thành biểu lộ muốn khóc, chỉ Trương Huyền, giống như gặp quỷ, không thể tin được:

- Sư, sư... Sư tổ?

Thời điểm hắn đi ra Chân Dương hội, đám người Trịnh Dương còn không có nhảy lên đài cao, do đó không biết, vị lão sư thương pháp của mình, sư thừa lai lịch đến cùng là ai.

Mà bây giờ, đột nhiên nghe lão sư mở miệng, nói truyền thừa là Trương Huyền, đả kích kịch liệt, sắp muốn điên rồi.

Thuộc hạ của mình, tìm Trương Huyền này phiền phức, kết quả bị thuần phục, Chân Dương hội cũng nhận đả kích cực lớn.

Vì báo thù, rửa hận, hắn mang thương rời học viện, du lịch bốn phương, mục đích đúng là đột phá Lạc Diệp thương pháp đệ thập trọng!

Sau đó ở trên thương pháp vượt qua Trương Huyền, trọng chấn uy danh của Chân Dương hội, làm cho tất cả mọi người biết, Tiết Chân Dương hắn vẫn là thiên chi kiêu tử, không người có thể thay thế...

Phí hết tâm huyết, thật vất vả bái sư đột phá, nhưng nói cho hắn biết... mình biến thành tôn nhi!

Mẹ nó!

Ta không muốn làm cháu trai, ta muốn vượt qua hắn, ta muốn rửa sạch nhục nhã, ta muốn trở thành cường giả...

Trong lòng điên cuồng hét lên, ý nghĩ còn không có kết thúc, cái ót lần nữa tê rần, lại bị lão sư quất một tát.

- Chỉ chỉ cái gì? Một chút quy củ cũng không có! Đây chính là sư phụ lão nhân gia ta nói cho ngươi, còn không mau quỳ xuống, lề mề cái gì?

Trịnh Dương không vui.

Nhìn thấy sư phụ, muốn giới thiệu đồ tôn thiên tài cho hắn nhìn xem, kết quả tên này một chút lễ phép cũng không có, trực tiếp phát ngốc, thật là thịt chó lên không được đại tịch.

- Lão nhân gia?

Khóe miệng Tiết Chân Dương co giật, cảm thấy muốn hỏng mất.

Trương Huyền này chỉ có hai mươi tuổi, già chỗ nào? Lão nhân gia... Trước ngươi nói như vậy, vẫn cho là sư tổ là Danh Sư bảy tám mươi tuổi...

Kết quả, lại là kẻ địch muốn đối phó!

Cái này gọi là chuyện gì!

Ta là khoe khoang khoác lác, muốn chiến thắng hắn... Hiện tại loại thân phận này làm sao so?

Tiết Chân Dương sụp đổ, đám người Long Thương Nguyệt xem náo nhiệt cũng nhoáng một cái.

Tứ đại học hội bọn họ, hai cái xông pha chiến đấu đi tìm Trương Huyền phiền phức, một cái biến thành học đồ, một cái biến thành đồ tôn... Bối phận một cái so với một cái càng thấp.

- Ngươi nói, chúng ta lại đi tìm phiền toái... Có thể biến thành đồ chắt hay không?

Long Thương Nguyệt nuốt ngụm nước bọt.

- Nói đùa cái gì đó! Đồ chắt, nói rõ bối phận còn cao hơn chúng ta ba bối phận, ngươi ta là viện trưởng thân truyền, cao hơn chúng ta ba bối phận, chẳng phải viện trưởng cũng thành đồ tôn?

Đổng Hân hừ lạnh một tiếng:

- Không nên diệt tự khí thế của mình, trướng uy phong người khác!

- Nhưng tên này thực sự rất cổ quái...

Long Thương Nguyệt nói.

- Là có chút cổ quái, ... Ngươi không cảm thấy như vậy mới có tính khiêu chiến sao?

Đổng Hân khác biệt, con mắt tỏa ánh sáng.

Nàng là thiên tài, từ trước đến giờ không chịu thua, mặc dù Trương Huyền thoạt nhìn cực kỳ nghịch thiên, vượt xa cùng thế hệ, nhưng đối với nàng, càng thêm kích phát đấu chí.

- Khiêu chiến? Được rồi, ta sợ khiêu chiến qua đi, Thương Nguyệt hội chúng ta không còn... Muốn khiêu chiến, vẫn là chính ngươi tới đi!

Long Thương Nguyệt lắc đầu liên tục.

Nói đùa, tứ đại học hội, cái nào yếu hơn bọn hắn?

Hai cái khiêu chiến, đều biến thành như vậy, thậm chí đường đường phó viện trưởng, cũng bị chỉnh nửa chết nửa sống... Hắn cũng không muốn lại chạm vào vũng nước đ-c này.

- Ngươi đã không nhúng tay, ta liền đến, yên tâm đi, ta nhất định có thể tìm được nhược điểm của hắn, đánh bại hắn!

Nhẹ nhàng cười một tiếng, ánh mắt Đổng Hân lấp lóe.

Chỉ cần là tu luyện giả, liền có thiếu hụt, coi như Trương Huyền này nghịch thiên lại như thế nào?

Nàng không tin đối phương hoàn mỹ!

Chỉ phải cẩn thận quan sát, cẩn thận tìm kiếm, cuối cùng có thể tìm được sơ hở!

Đến lúc đó, Đổng Hân hội các nàng, tuyệt đối sẽ trở thành học hội lớn nhất toàn bộ học viện, lại không người có thể thay thế!

Hồ Yêu Yêu minh tranh ám đấu nhiều năm như vậy, cũng khẳng định có thể thành kết quả.

- Ngươi thu Tiết Chân Dương làm đồ đệ?

Đổng Hân lời thề son sắt, nhìn Tiết Chân Dương quỳ ở trước mắt, Trương Huyền cũng có chút choáng váng.

Trịnh Dương làm sao thu tên này làm đồ đệ? Hơn nữa, khách khanh trưởng lão lại là chuyện gì xảy ra?

- Thiếu gia, là ta để hắn thu, tên này đóng học phí, nhất định muốn bái sư, Trịnh Dương cũng chỉ có thể nhận...

Sợ thiếu gia nổi giận, Tôn Cường vội vàng đi tới, đưa tới một cái không gian giới chỉ:

- Đây là mấy ngày nay, đám người Trịnh Dương giảng bài lợi nhuận!

- Giảng bài?

Càng nghe càng kỳ quái, Trương Huyền cúi đầu nhìn về phía không gian giới chỉ, lập tức giật nảy mình.

Chỉ thấy trong giới chỉ, linh thạch trung phẩm tích tụ như núi, chừng mấy trăm ngàn viên, coi như chuyển đổi thành linh thạch thượng phẩm, cũng tuyệt đối vượt qua năm mươi viên.

Cái này con mẹ nó là đi cướp đoạt, hay là đi dạy học?

- Đúng vậy, là như vậy...

Tôn Cường vội vàng nói sự tình đám người Trịnh Dương trở thành khách khanh trưởng lão một lần.

- Còn có loại sự tình này?

Trương Huyền sững sờ, lập tức giật mình.

Hắn truyền thụ đám người Trịnh Dương, mặc dù chỉ là công pháp và võ kỹ bản rút gọn, nhưng huyền diệu tuyệt đối vượt qua bí tịch cao minh nhất của thế giới này.

Tiết Chân Dương, Tu Trường Thanh đều là Danh Sư, làm sao nhìn không ra lợi hại?

Biết rõ ràng tình huống, bái thành khách khanh trưởng lão cũng là chuyện đương nhiên.

- Thiếu gia... Để đám người Trịnh Dương thu đồ, tất cả đều là chú ý của ta, nếu như ngươi mất hứng, quở trách ta là được...

Thấy thiếu gia không nói lời nào, Tôn Cường có chút thấp thỏm.

Mặc dù hắn cảm thấy thiếu gia nhìn thấy những linh thạch này, khẳng định sẽ động tâm, nhưng vẫn không dám xác định.

- Quở trách? Có gì có thể quở trách? Bọn họ thu đồ, giảng giải tri thức, đối với mình cũng là một loại củng cố cùng học tập!

Trương Huyền khoát tay áo.

Học sinh, học tập tri thức, rất nhiều đều là kiến thức nửa vời, nếu để cho bọn hắn giảng giải, làm lão sư người khác, liền sẽ lý giải càng thêm khắc sâu, kiến thức càng thêm vững chắc.

Do đó, học sinh lẫn nhau thảo luận, thậm chí thu đồ giảng bài, cũng là cực kỳ cần thiết.

Đám người Trịnh Dương thông qua lần giảng giải này, khẳng định lý giải đối với tu luyện càng nhiều, là chuyện tốt!

Lại nói, cũng không chịu thiệt, nhiều linh thạch như vậy, đầy đủ tu luyện cùng tiêu xài một đoạn thời gian!

Trước đó còn muốn bán đi một bộ phận Địa Mạch linh dịch, phụ cấp gia dụng, hiện tại xem ra, căn bản không cần.

Chỉ là mấy tiểu tử kia giảng bài, tiền kiếm được liền đủ xài.

Nhưng còn có chút sự tình phải sớm thông báo.

- Mấy người các ngươi làm lão sư, truyền thụ tri thức, ta không phản đối, nhưng làm chuyện gì hăng quá hoá dở cũng không tiện, tri thức của chúng ta, bác đại tinh thâm, truyền thụ quá nhiều, ngược lại phiền phức. Làm người phải khiêm tốn một chút, phải học tập lão sư nhiều hơn!

Vẻ mặt Trương Huyền nghiêm túc .

Thiên Đạo công pháp cực kỳ huyền diệu, dù chỉ là bản rút gọn, truyền đi, cũng sẽ gây nên sóng to gió lớn, làm không cẩn thận sẽ khiến vô số người ngấp nghé.

Cho nên... Vẫn là khiêm tốn một chút cho thỏa đáng.

- Lão sư yên tâm, chúng ta chỉ giảng giải cơ sở, nội dung chính liên lụy đến sư môn, đều không có nói tỉ mỉ... Chúng ta đều rất biết điều!

Đám người Trịnh Dương gật đầu.

- Cái này còn tạm được!

Trương Huyền hài lòng nhẹ gật đầu.

Mấy người nói không lớn, ngoại nhân không nghe được, nhưng Tiết Chân Dương ở giữa thân thể nhoáng một cái, chỉ cảm thấy nước mắt không ngừng.

Mẹ nó, còn có thể hảo hảo nói chuyện phiếm không?

Tân sinh hai mươi tuổi, vừa tiến vào học viện liền huyên náo long trời lở đất, tất cả lão sinh đều nổi điên...

Ba tiểu gia hỏa mười lăm, mười sáu tuổi, thành Danh Sư học viện khách khanh trưởng lão...

Các ngươi con mẹ nó còn gọi là khiêm tốn?

Cái này cũng gọi khiêm tốn mà nói, còn có cái gì gọi kiêu căng sao?

- Được rồi, đã thu học sinh, liền cẩn thận chỉ điểm, mặt khác, mở nhiều hơn mấy tiết khóa, tranh thủ ở trong phạm vi toàn trường giảng giải, kiếm nhiều một chút tiền trở về, các ngươi cũng biết, tu luyện giả chúng ta cần tốn hao rất lớn.

Giao phó xong, Trương Huyền nói.

- Yên tâm đi thiếu gia!

Tôn Cường vội vàng gật đầu.

Quả nhiên hắn đoán đoán không sai, chỉ cần có thể kiếm tiền, bình thường thiếu gia sẽ không nói nhiều.

- Ân, trước đi nơi ở của Vưu Hư một chuyến, lấy một gốc linh dược!

Biết đám người Tôn Cường có chừng mực, Trương Huyền không nói thêm lời.

Hiện tại Vưu Hư bị hắn khống chế, trước lấy được Thập Diệp hoa, cứu Ngụy Như Yên lại nói.

Đã làm trễ nải hai ngày, tiếp tục trễ nải nữa, hắn sợ nàng sẽ không kiên trì nổi.

Vưu Hư sống chết không do mình, lại thêm thua Y Sư sinh tử đấu, trở nên biết điều hơn không ít, rất nhanh liền lấy Thập Diệp hoa đến.

Dược vật tới tay, Trương Huyền đi đến khu tinh anh của mình.

Chỗ ở phía ngoài thực quá nhỏ, còn không rộng rãi bằng nơi này, hơn nữa muốn dùng Thập Diệp hoa cứu chữa Ngụy Như Yên, chỉ có thể đi chỗ linh khí nồng đậm, tiểu viện phía ngoài, rõ ràng không bằng nơi này.

Đoàn người mới đến gần biệt viện khu tinh anh, liền thấy có người thủ ở bên ngoài, chính là đám người Hoàng Hưng, Chu Đồng trước kia an bài cho hắn chỗ ở. Mà lúc trước hắn để dụng cụ sinh hoạt ở bên trong, đều tích tụ trước cửa ra vào.

- Chuyện gì xảy ra?

Trương Huyền nhướng mày.

- Trương sư, Lục Phong viện trưởng vừa ra lệnh, ngươi không phải học sinh học viện, không thể ở chỗ này, cho dù có lệnh bài của Mi trưởng lão cũng không được! Chúng ta cũng hết cách rồi, chỉ phụng mệnh làm việc... Mong Trương sư thứ lỗi.

Hoàng Hưng vội vàng tiến lên, đỏ mặt nói.

Chuyện phát sinh ở Y Sư học viện, hắn đã biết, có điều, đây là mệnh lệnh của Đan viện viện trưởng, đại diện viện trưởng của Danh Sư học viện, hắn cũng không dám vi phạm.

Đành phải dời đây vật của Trương Huyền ra.

Sắc mặt của Trương Huyền tái xanh.

Không nghĩ tới tên này, ngăn không được mình, phía sau còn đang làm chuyện xấu.

Nơi này có Danh Sư học viện lưu lại Tụ Linh trận, linh khí đầy đủ, có thể để cho Thập Diệp hoa tẩm bổ linh hồn của Ngụy Như Yên tốt hơn, một khi ra ngoài, tiểu viện kia chật hẹp như thế, coi như muốn cứu trị, cũng không thi triển được ah!

Nhưng đối phương làm cũng không sai.

Trước đó đã nói, hắn không phải học sinh của học viện, đã không phải, tự nhiên không có tư cách ở chỗ này.

- Nên làm gì bây giờ?

Xoa xoa mi tâm, đang muốn rời đi, chỉ thấy một trung niên ở dưới một lão sinh dẫn dắt đi tới.

- Trương sư, người này nói muốn tìm ngươi!

Giới thiệu một chút, lão sinh lui qua một bên.

Trung niên nhân vội vàng ôm quyền:

- Xin hỏi, vị này chính là Trương Huyền Trương sư?

Trương Huyền nhướng mày:

- Ngươi là...

- Tại hạ Ngọc Thanh, là quản gia của Hoài vương phủ, vương gia nhà chúng ta, mua cho Trương sư một tòa phủ đệ, ngay ở bên cạnh học viện, cố ý lệnh ta đưa tới cho ngươi, mong ngài vui vẻ nhận lấy!

Ngọc Thanh quản gia nói xong đưa đến một cái hộp ngọc, nhẹ nhàng mở ra, bên trong trưng bày khế nhà cùng khế đất.

- Phủ đệ... Cái nhà kia là vương gia của các ngươi mua?

Cúi đầu nhìn thoáng qua vị trí khế đất, Trương Huyền sững sờ tại nguyên chỗ.

Hồ Yêu Yêu thân phận chân thật

dtv-ebook.com

Trên khế đất ghi rõ địa chỉ, đúng là tiểu viện hắn cùng Lạc Thất Thất, Hồ Yêu Yêu nhìn thấy kia.

Trước đó liền nghi hoặc, đến cùng là ai muốn đưa mình phủ đệ, nghĩ rất nhiều người, làm sao cũng không ngờ tới là vị này!

Hắn cùng Hoài Vương gia, không có gì gặp nhau, duy nhất chính là bọn người Trịnh Dương ở chỗ đối phương mấy ngày, thuận tiện tiếp người Viên gia, Viên Đào đi.

Nói trắng ra chỉ là bèo nước gặp nhau mà thôi, gặp mặt một lần, đưa tặng biệt thự giá trị hơn trăm linh thạch thượng phẩm?

Cái này... Thủ bút này thật là quá lớn.

Nhưng suy nghĩ kỹ một chút, trong người hắn quen biết, chỉ sợ cũng chỉ có người này mới có đại thủ đoạn như thế.

Mặc dù đám người Mạc Cao Viễn là Danh Sư lục tinh, luận tài sản so với một vương gia quyền thế ngập trời, vẫn là kém rất nhiều.

- Vâng!

Quản gia Ngọc Thanh nhẹ gật đầu, vẻ mặt cung kính.

- Vô công bất thụ lộc, lễ vật này nhận lấy thì ngại...

Trương Huyền lắc đầu.

Mặc dù hắn có ý nghĩ với biệt thự kia, nhưng cùng đối phương không có gì gặp nhau, vô duyên vô cớ thực sự khó mà tiếp nhận.

- Vương gia bàn giao, cần phải để Trương sư nhận lấy, nếu không, thuộc hạ trở về, có thể sẽ bị quét dọn ra ngoài, thậm chí bị hình phạt!

Ngọc Thanh vội vàng nói:

- Lại nói, tòa phủ đệ này, là dùng họ tên của Trương sư mua sắm, nếu như Trương sư chối từ, thật không biết xử lý như thế nào!

Trương Huyền cau mày.

Hắn mới vừa nhìn, chủ nhân của khế đất cùng khế nhà, quả thực đã ghi tên của mình.

Nói cách khác, vị vương gia này, sớm đoán được bản thân sẽ chối từ, vì phòng ngừa ngoài ý muốn, ngay cả sang tên cũng tiết kiệm.

- Thôi được! Tôn Cường, nhận lấy đi. Đợi lúc rảnh rỗi, ta sẽ chuyên thăm hỏi vương gia, bày tỏ cảm kích!

Chần chờ một chút, Trương Huyền nhẹ gật đầu.

Vừa vặn hắn đúng lúc không có chỗ ở, thứ hai, đây là chỗ ở cũ của Ngô Dương Tử, tìm kiếm bảo tàng phải tiến vào bên trong, đối phương đã có thành ý đưa tiễn, cũng không cần phải đẩy tới đẩy lui.

Cùng lắm thì tìm thời cơ, hỗ trợ chỉ điểm một chút, hoặc giải quyết tai hoạ ngầm gì đó, cũng coi như hồi báo.

Kỳ thật, mục đích của đối phương, suy nghĩ kỹ một chút, cũng có thể rõ ràng.

Nhìn trúng không phải bản thân, mà là Viên Đào.

Viên Đào người mang Long Tê huyết thống, một khi trở lại Thánh Nhân quý tộc, tất nhiên sẽ được dốc sức bồi dưỡng, trở thành cao thủ tuyệt thế, chỉ là thời gian dài ngắn mà thôi.

Làm ân sư nhập môn của hắn, địa vị có thể tưởng tượng được.

Viên Đào không cách nào kết giao, kết giao mình, tương đương với kéo lên đường dây với Thánh Nhân Viên gia, Hồng Viễn đế quốc sẽ càng ngày càng vững chắc.

Thực không thu, đối phương khẳng định sẽ còn nghĩ những biện pháp khác, còn không bằng trực tiếp cầm, chấm dứt phiền phức.

- Đa tạ Trương sư!

Vốn cho rằng còn phải nói nhiều vài lời, thấy Trương sư trực tiếp đáp ứng, Ngọc Thanh quản gia hưng phấn gật đầu, chuyển giao khế nhà, khế đất cho Tôn Cường, lúc này mới ôm quyền:

- Thuộc hạ cáo từ!

- Ân!

Trương Huyền khoát tay áo:

- Đã có địa phương mới, cùng đi qua đi!

Không có gì có thể chần chờ, mang theo mọi người xoay người rời đi.

- Cái này...

Đám người Hoàng Hưng thấy vừa vặn cự tuyệt Trương sư, Hoài Vương gia liền tặng cho một tòa phủ đệ, tất cả đều hai mặt nhìn nhau, nói không ra lời.

Vốn bọn họ nhận được Lục Phong viện trưởng bàn giao, là muốn Trương Huyền mất mặt, hiện tại... người ta không những không mất mặt, còn tương đương quất một cái tát...

Thật muốn bẩm báo tin tức này cho Lục Phong viện trưởng, người sau có thể thẹn quá hoá giận, đánh bọn hắn một chầu hay không?

Cái này gọi là chuyện gì!

Sớm biết liền không nhúng vào vũng nước đ-c này!

...

Không để ý tới đám người Hoàng Hưng xoắn xuýt, đám người Trương Huyền, Tôn Cường rời đi học viện, không lâu sau liền đến gần phủ đệ.

- Thiếu gia...

Còn chưa tới, đại môn liền mở ra, một đám hộ vệ, hạ nhân vội vã tiến lên đón.

- Vương gia lo lắng thiếu gia ở không quen, chuyên môn phái chúng ta tới hầu hạ, nha hoàn, đầu bếp, hạ nhân, hộ vệ... Đầy đủ mọi thứ!

Một người bộ dáng quản gia tiến lên đón.

- Làm phiền vương gia phí tâm!

Trương Huyền gật đầu.

Hoài Vương gia này, thật là rất dụng tâm, nhà không nói, ngay cả hạ nhân cũng đưa, khá là hào phóng.

Phủ đệ lớn như thế, không có hạ nhân, chỉ để Tôn Cường, đám người Trịnh Dương quản lý mà nói, quả thực rất phiền phức.

Dù sao ân tình cũng đã nhận, nhiều một chút ít một chút, cũng không sao cả.

Chỉ cần đến lúc đó, nghĩ biện pháp trả lại là được.

Cùng quản gia này đi vào tiểu viện, Trương Huyền nhịn không được cảm khái.

Khó trách trước đó đi ở bên ngoài, liền nghe được thanh âm có người làm việc, toàn bộ phủ đệ rực rỡ hẳn lên, hẳn là vừa vặn trang trí, phú quý mà không mất cao nhã, lộng lẫy mà không mất xa hoa.

Diêm nha cao trác, câu tâm đấu giác, bước đi ở bên trong, tựa như đi vào lâm viên to lớn.

Trong viện linh khí nồng đậm, vừa nhìn liền biết bố trí tụ linh trận, mức độ đậm đặc so với khu tinh anh cũng không kém chút nào.

- Lợi hại!

Trương Huyền hài lòng nhẹ gật đầu.

Nói thật, vị vương gia này quả thực dụng tâm, trước đó hắn cho rằng mua phủ đệ này tốn hao không ít, hiện tại xem ra, trang trí tốn hao khẳng định càng nhiều.

Nếu hắn mua sắm, khẳng định không thành như vậy.

- Tôn Cường, ngươi cùng Tử Dực Thiên Hùng thú đi đón Ngụy Như Yên tới!

Đi đến đại sảnh, hết thảy an bài ổn thoả, Trương Huyền phân phó.

- Vâng!

Tôn Cường nhẹ gật đầu, xoay người rời đi.

Để đám người Trịnh Dương trước giam Vưu Hư lại, Trương Huyền đi ra khỏi cửa phòng, đi tới trước một hoa viên.

Thong thả tới lui mấy bước, nhẹ nhàng cười một tiếng, lấy Thập Diệp hoa ra, cắm ở trên mặt đất.

Đây là nơi linh khí hội tụ nhất của toàn bộ phủ đệ, trồng dược liệu ở chỗ này, có thể duy trì mới mẻ tốt hơn, không đến mức khô héo.

Sau khi trồng xong, tinh thần khẽ động, lại nhỏ mấy giọt Địa Mạch linh dịch, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Dùng Thập Diệp hoa ôn dưỡng linh hồn, nhất định phải duy trì hoạt tính của nó mới được, nếu không, một khi đóa hoa khô héo, linh hồn tẩm bổ trong đó, cũng sẽ tùy theo tử vong.

Lại từ không gian giới chỉ lấy ra mấy chục cây trận kỳ, cắm ở bốn phía, bố thành trận pháp, phòng ngừa người bên ngoài bất ngờ xông vào.

Làm xong những chuyện này, hắn mới thở phào nhẹ nhõm, đang muốn đi trở về phòng, chỉ thấy Lạc Thất Thất cùng Hồ Yêu Yêu tới.

- Lão sư, tòa phủ đệ này, thật là của ngươi?

Lạc Thất Thất đến bây giờ cũng không tin.

Cũng khó trách, nơi này thực quá hào hoa, thậm chí không kém hoàng cung, vô duyên vô cớ liền đưa cho lão sư, đổi lại ai cũng sẽ cảm giác giật mình.

Trương Huyền gật đầu:

- Đi vào trong nói đi!

Nói xong đi vào đại sảnh.

Hai người nối đuôi nhau mà vào.

- Hồ Yêu Yêu, ngươi xác định nơi này chính là chỗ ở cũ của Ngô Dương Tử?

Tinh thần khẽ động, Trương Huyền truyền âm qua.

- Xác định!

Hồ Yêu Yêu gật đầu.

Thấy nàng không chút do dự, Trương Huyền cau mày.

Hắn cùng Lạc Thất Thất tìm kiếm chỗ ở cũ của Ngô Dương Tử, mục đích là vì tìm kiếm bảo tàng, mà ở trong đó, không biết thay chủ mấy lần, đủ loại trang hoàng, sửa chữa lại, cũng không biết kinh nghiệm bao nhiêu hồi, cho dù có bảo tàng, chỉ sợ cũng sớm bị người đào đi!

- Trương sư cố chấp tìm kiếm chỗ ở cũ của Ngô Dương Tử như thế, nếu ta đoán không sai, có phải là vì bảo tàng năm đó hắn lưu lại không?

Đang suy tư, liền nghe thanh âm nhàn nhạt của Hồ Yêu Yêu vang lên.

- Bảo tàng? Bảo tàng gì?

Trương Huyền ra vẻ không biết.

- Các ngươi không cần giấu diếm ta, sự tình hai vị tìm được di thể của Ngô Dương Tử tiền bối, mặc dù Luyện Khí học viện không truyền ra ngoài, nhưng Yêu Nguyệt hội ta, có không ít học viên của Luyện Khí học viện, đã biết tin tức!

Hồ Yêu Yêu nhìn qua:

- Tìm được thi thể tiền bối, sự tình bảo tàng khẳng định cũng liền biết!

- Ngô Dương Tử tiền bối, đã mất tích hơn hai nghìn năm, coi như tìm được thi thể, người từ lâu qua đời, làm sao có thể có tin tức bảo tàng gì...

Trương Huyền lắc đầu.

- Ha ha! Trước đó, hỏi thăm ta chỗ ở cũ của Ngô Dương Tử, ta liền biết các ngươi đánh ý định gì, chỉ là các ngươi không nói, ta cũng không nói thẳng ra mà thôi!

Hồ Yêu Yêu nhẹ nhàng cười một tiếng, lần nữa khôi phục thần thái như yêu nghiệt:

- Các ngươi yên tâm, sự tình Ngô Dương Tử tiền bối từng lưu lại bảo tàng, toàn bộ Hồng Viễn thành, chỉ có một mình ta biết, không cần lo

lắng tiết ra ngoài!

- Ồ? Ngươi đã nói như vậy, ta cũng muốn hỏi, đến cùng ngươi và Ngô Dương Tử tiền bối có quan hệ gì, sao biết chuyện của hắn cặn kẽ như vậy?

Thấy đối phương nói rõ, cũng không giấu diếm, Trương Huyền chẳng muốn ngụy trang nhìn lại.

Nữ nhân này, khẳng định nơi này là chỗ ở cũ của Ngô Dương Tử, liền sinh lòng nghi hoặc, hiện tại lại nói ra bảo tàng, để hắn rất sinh nghi.

- Ta không nói ra, các ngươi cũng sẽ không tin tưởng...

Hồ Yêu Yêu nhẹ gật đầu, đột nhiên hít sâu một hơi, chân khí vận chuyển.

Ông!

Thân thể mềm mại thon dài chấn động, cơ bắp toàn thân giống như tản mát ra ánh sáng, khí tức tăng nhiều.

- Ngũ Diệu Kim Thân?

Lạc Thất Thất kinh hô, nhịn không được cùng Trương Huyền liếc mắt nhìn nhau.

Hai người bọn họ đều tu luyện qua, không phải cái khác, chính là bí tịch độc môn của Ngô Dương Tử... Ngũ Diệu Kim Thân!

Bộ công pháp luyện thể này, không phải nói sớm đã thất truyền sao?

Vì cái gì Hồ Yêu Yêu biết?

Hơn nữa nhìn bộ dáng, đắm chìm đã có thời gian không ngắn, đã đạt đến đệ nhị trọng, so với Trương Huyền cũng không kém chút nào.

- Không sai, đây là Ngũ Diệu Kim Thân!

Hồ Yêu Yêu ngừng vận chuyển, gật đầu:

- Là tiền bối của ta lưu lại bí tịch độc môn.

- Tiền bối của ngươi? Ngũ Diệu Kim Thân không phải... Chẳng lẽ...

Lạc Thất Thất sững sờ.

- Kỳ thật ta không phải họ Hồ, mà là họ... Ngô!

Hồ Yêu Yêu nói:

- Ngô Dương Tử, chính là Tiên Tổ của ta!

- Ngươi đã là hậu nhân của Ngô Dương Tử tiền bối, vì sao phải sửa họ Hồ?

Trương Huyền kỳ quái.

Ngô Dương Tử là Luyện Khí đại tông sư, địa vị tôn sùng, được người tôn kính, làm hậu nhân của hắn, vì sao phải mai danh ẩn tích? Không dám công bố?

- Không mai danh ẩn tích, sợ là một nhánh này của chúng ta, sớm đã bị người đuổi tận giết tuyệt!

Hồ Yêu Yêu hừ lạnh.

- Đuổi tận giết tuyệt?

Trương Huyền cau mày:

- Nơi này là Danh Sư học viện, có người dám động thủ với các ngươi?

Hồng Viễn đế quốc, có Danh Sư học viện, có Danh Sư đường, có người nào dám hạ thủ với hậu nhân của Ngô Dương Tử?

- Nào chỉ là dám... chẳng lẽ ngươi cho rằng, Ngô Dương Tử Tiên Tổ, dễ dàng bị người bắt đi như vậy? Ngay cả cơ hội truyền lại tin tức cũng không có?

Hồ Yêu Yêu nhịn không được nói.

- Cái này...

Trương Huyền chần chờ.

Ngô Dương Tử bị bắt ở Địa Cung, hắn tiến vào, một mực có chút kỳ quái.

Khôi lỗi trong đó, thực lực mạnh nhất cũng chỉ là Thánh giả nhất trọng, loại thực lực này ở Hồng Viễn đế quốc xem như không yếu, nhưng muốn đối phó một người bất cứ lúc nào cũng sẽ đột phá Luyện Khí sư thất tinh, chỉ sợ vẫn rất khó làm được.

Chẳng lẽ... Trong đó có bí mật gì không muốn người biết?

Đi Luyện Đan học viện chơi đùa

dtv-ebook.com

Luyện Khí sư, là chức nghiệp thượng cửu lưu, đối với tu vi yêu cầu cực kỳ nghiêm khắc, Ngô Dương Tử có thể có đại danh khí như thế, thực lực chân chính, kém cỏi nhất cũng là Thánh giả nhất trọng đỉnh phong, lại thêm thân là Luyện Khí sư, đủ loại bảo vật dùng mãi không cạn...

Không nói cái khác, coi như Mi trưởng lão, Lục Phong viện trưởng cùng một chỗ tới, muốn chém giết, chỉ sợ cũng không dễ dàng như vậy!

Một đám khôi lỗi Thánh giả nhất trọng, hắn bắt vào Địa Cung, trước khi chết cũng không có đi ra, bản thân liền có rất nhiều bí ẩn không thể tưởng tượng nổi, hiện tại nghe khẩu khí của Hồ Yêu Yêu, dường như biết chút ít gì đó.

Ngô Dương Tử bị bắt, cũng không đơn giản như vậy.

- Đến cùng xảy ra chuyện gì?

Trương Huyền nhịn không được nhìn qua.

- Chuyện này, liên quan quá lớn, ta không có chứng cớ xác thật, tạm thời còn không thể nhiều lời. Cho thấy thân phận, chỉ là muốn hỏi, có phải vì tìm kiếm bảo tàng hay không, nếu như đúng, có lẽ ta có thể giúp một tay!

Hồ Yêu Yêu lắc đầu.

- Ngươi đã là hậu nhân của Ngô Dương Tử tiền bối, cũng không có gì cần giấu diếm ngươi, chúng ta tìm chỗ ở cũ, quả thực là vì bảo tàng mà tiền bối lưu lại!

Đối phương thừa nhận thân phận, Trương Huyền cũng không có gì cần giấu diếm, nhẹ gật đầu:

- Nhưng hắn cho tin tức, cũng mơ hồ, chỉ nói lưu lại đồ vật trong chỗ ở cũ, cụ thể là cái gì, ở nơi nào, chúng ta đều không rõ ràng!

Mặc dù thừa nhận, nhưng không nói ra Ngô Dương Tử lưu lại khẩu quyết.

Không phải hắn không tin Hồ Yêu Yêu, mà là liên quan quá lớn, hết thảy đều phải cẩn thận cho thỏa đáng.

- Vật lưu lại là cái gì, ta hắn phải biết một chút, nhưng nơi này ta cũng đã tới rất nhiều lần, cũng không tìm được dấu vết bảo tàng!

Vẻ mặt của Hồ Yêu Yêu cũng cực kỳ nghi hoặc.

Thân là hậu nhân của Ngô Dương Tử, tổ tông liền lưu truyền tin tức bảo tàng, chỉ là... địa phương mai táng cụ thể, chỉ có Tiên Tổ biết được, coi như nàng tới nhiều lần, cũng không có phát giác được bất cứ dị thường nào, chớ nói chi là tìm được đồ vật.

- Trước không vội, nơi này đã là phủ đệ của ta, không thiếu thời gian tìm kiếm!

Khoát tay áo, Trương Huyền không tiếp tục dây dưa vấn đề này nữa.

Ngô Dương Tử từng nói, ở chỗ Địa Long tam tinh trong nhà cũ, chỉ cần tìm được, để lên ba cây trận kỳ, vật phẩm sẽ tự động nhảy ra.

Địa Long tam tinh là cái gì, hắn đến bây giờ cũng không rõ ràng, vị trí cụ thể tự nhiên không thể nào dò xét.

Nhưng đã tìm được chỗ ở cũ, chỉ cần tìm kiếm, luôn có thể thành công, nhiều nhất chậm trễ chút thời gian mà thôi.

- Chỉ sợ... Cái gọi là bảo vật, không chỉ tàng thai phá thánh đơn giản như vậy!

Rõ ràng những chuyện này, hắn cũng biết, bảo tàng của Ngô Dương Tử, chắc chắn sẽ không chỉ có tàng thai phá thánh đơn giản như vậy, nếu quả thật dễ dàng như vậy, liền không có khả năng xuất hiện Hồ Yêu Yêu nói, hậu nhân mai danh ẩn tích, không dám bại lộ chân diện mục.

Lại hỏi Hồ Yêu Yêu nói tin tức liên quan tới nhà cũ, niên đại xa xưa, lại thêm tòa phủ đệ này ít nhất thay đổi mười mấy chủ nhân, xem như hậu bối, cũng không thể nào biết được tình cảnh hơn hai ngàn năm trước.

Suy nghĩ một chút cũng có thể rõ ràng.

Nếu Hồ Yêu Yêu biết những chuyện này, bảo tàng sớm đã bị cầm đi, làm sao có thể lưu đến bây giờ.

- Được rồi, các ngươi trước tiên tìm một nơi nghỉ ngơi, ta cứu chữa Ngụy Như Yên lại nói.

Hàn huyên một hồi, Tôn Cường cùng Thiên Hùng thú mang Ngụy Như Yên qua, Trương Huyền không nói thêm lời, nghênh đón tiếp lấy.

Trải qua linh hồn tẩm bổ, trạng thái của Ngụy Như Yên tốt hơn hai ngày trước nhiều, có điều, vẫn hôn mê như cũ, không có tỉnh lại.

Hắn đặt nàng ở địa phương tập trung linh khí, chuẩn bị ổn thoả, Trương Huyền bắt đầu cứu chữa.

Vu hồn ly thể, vận dụng pháp quyết, chuyển dời linh hồn đối phương vào Thập Diệp hoa, toàn bộ chuẩn bị ổn thoả, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Thập Diệp hoa tẩm bổ hồn phách, cần thời gian nhất định, ít nhất cũng phải ba ngày, cho nên không vội vã.

Lấy ra Địa Mạch linh dịch, tẩm bổ thân thể Ngụy Như Yên một phen, Trương Huyền nhíu mày.

- Địa Mạch linh dịch, chỉ có thể duy trì nhục thể của nàng không chịu đến tổn thương, muốn để nàng khôi phục sinh cơ, còn cần Đoạn Tục đan trợ giúp!

Đoạn Tục đan, là đan dược bảy cấp, thực lực của hắn bây giờ, khẳng định là luyện chế không ra.

Hơn nữa, đan phương luyện chế thứ này, cũng rất nhiều dược liệu cũng đã tuyệt tích.

- Xem ra, vẫn phải đi Luyện Đan học viện dạo một chuyến...

Trương Huyền thở ra một hơi.

Kế trước mắt, là phải đi luyện đan công hội một chuyến, tăng năng lực luyện đan của bản thân, học được cấp bậc lục tinh, hướng tổng bộ xin đan phương Đoạn Tục đan, sau đó lại tìm một vị Luyện Đan sư lục tinh hỗ trợ luyện chế...

- Khoảng cách ban đêm còn sớm, đi Luyện Đan học viện một chuyến!

Thời điểm từ Vân Vụ lĩnh trở lại học viện, trời mới sáng lên không lâu, khiêu chiến Y Sư công hội, cùng Vưu Hư sinh tử đấu, nói đến phức tạp, trên thực tế cũng chỉ chừng nửa canh giờ.

Về sau đi tới tòa phủ đệ này, an bài ở lại, cứu chữa Ngụy Như Yên, một phen chơi đùa, hiện tại cũng chỉ vừa vặn giữa trưa, cách ban đêm Lạc Nhược Hi ước định, còn có một đoạn thời gian rất dài.

Tục ngữ nói báo thù không cách đêm, ở trên đài cao đã nói đi Luyện Đan học viện, nhàn rỗi cũng nhàn rỗi, không qua lượn một vòng, há không phải ra vẻ mình không đủ nghĩa khí?

Nói chuyện không tính toán gì hết?

...

Trong gian phòng rộng rãi của Luyện Đan học viện, vẻ mặt Lục Phong trầm thấp ngồi ở trong đó.

Phía dưới, bốn lão giả vây quanh cái bàn, cả đám sắc mặt xanh xám.

- Tìm các ngươi tới, là muốn thương nghị một chút, làm sao cứu Vưu phó viện trưởng ra!

Lục Phong nhìn quanh một vòng.

- Viện trưởng, Vưu phó viện trưởng rơi vào tình cảnh như thế, cũng là hắn gieo gió gặt bão, Danh Sư lấy tín làm gốc, nói không giữ lời, đồng thời hại chết một vị Thánh giả, nộp lên toà án Danh Sư mà nói, cũng đầy đủ phán tử hình!

Một lão giả lắc đầu:

- Lại nói, hắn ở trong Y Sư sinh tử đấu, đường đường chính chính thua người khác, coi như muốn cứu, cũng không có lý do, ta thấy vẫn là thôi đi!

Nếu như Trương Huyền ở đây, khẳng định có thể nhận ra, nói chuyện chính là Chu phó viện trưởng Chu Kình.

Lúc trước thời điểm công khai khóa, chính là vị này tự mình bố trí sân bãi cho Lạc Nhược Hi.

- Thôi đi? Nói đùa cái gì đó! Nếu như không phải Vưu phó viện trưởng trồng dược liệu Thánh giả, ngươi có thể luyện chế ra đan dược cấp sáu đỉnh phong? Thuật luyện đan của ngươi, có thể đề cao nhiều như vậy?

Một lão giả ngắt lời hắn.

- Không sai, Vưu phó viện trưởng có ân tình với Luyện Đan học viện chúng ta, không thể tùy ý hắn bị bắt đi như vậy, huống chi, vẫn là một học sinh!

Lại một lão giả nói.

- Chuyện này nhất định phải nghiêm túc xử lý, nếu không, ai cũng có thể làm loạn, Danh Sư học viện còn thể thống gì?

Lão giả cuối cùng nói.

Luyện Đan sư học viện giống như học viện khác, cũng có bốn vị phó viện trưởng.

- Ta biết Vưu Hư có ân với chúng ta, nhưng chuyện này lỗi ở hắn, đối phương cũng dựa theo quy củ làm việc, Y Sư học viện cũng không nói gì, nếu chúng ta lại tìm phiền toái, ta sợ... sẽ bị những người khác nói độ lượng thấp!

Chu phó viện trưởng cau mày.

- Độ lượng thấp? Hừ, tên này mắt không trưởng ấu, ở trong học viện ngang nhiên không cho viện trưởng mặt mũi, không hảo hảo dạy dỗ, chẳng phải người người đều cho rằng Luyện Đan học viện chúng ta dễ khi dễ?

Lão giả thứ nhất nói.

- Rõ ràng là viện trưởng nhúng tay...

Chu phó viện trưởng cau mày, nói còn chưa dứt lời, liền nghe Lục Phong viện trưởng vỗ bàn.

- Đủ rồi! Để các ngươi tới, là thương nghị xử lý sự tình như thế nào, không phải cãi nhau.

Lục Phong buồn bực.

Hắn đường đường là đại diện viện trưởng của Danh Sư học viện, bị một gia hỏa hai mươi tuổi xem thường không nói, còn làm tiến thoái lưỡng nan, suy nghĩ một chút cũng cảm thấy tức giận.

- Trương Huyền này, vừa đến học viện, liền huyên náo dư luận xôn xao, gà chó không yên, mặc kệ hắn thiên phú thế nào, về sau tiềm lực như thế nào, Danh Sư học viện chúng ta cũng không cho phép có loại siêu thoát quản giáo này tồn tại!

Thấy mọi người yên tĩnh, Lục Phong viện trưởng khoát tay áo.

- Lại nói, ở Y Sư học viện, hắn đã công khai thừa nhận, không phải học sinh, ta đã phái người quét dọn chỗ ở của hắn trong khu tinh anh, từ hôm nay trở đi, liền để hắn dọn ra ngoài, không cho phép bước vào nửa bước!

- Cái này...

Chu phó viện trưởng lo lắng:

- Viện trưởng, bất kể nói thế nào, Trương Huyền cũng được đám người Mi viện trưởng, Triệu viện trưởng coi trọng, làm như vậy... Có thể để bọn hắn bất mãn hay không?

Coi như đối phương không phải học viên của học viện, nhưng được đám người Mi viện trưởng coi trọng, ở chỗ này cũng không tính là gì, trực tiếp đuổi đi, há không phải xé toang da mặt?

- Bất mãn? Ta dựa theo quy củ của học viện làm việc, có thể có gì bất mãn?

Lục Phong cười lạnh:

- Tiểu viện chung quanh học viện, tấc đất tấc vàng, trước đuổi ra ngoài, để hắn không chỗ ở, lại nghĩ biện pháp dạy dỗ!

Sắc mặt Chu phó viện trưởng tái xanh, đang muốn tiếp tục khuyên can, liền nghe phía ngoài vang lên tiếng đập cửa.

- Viện trưởng, học viên năm thứ hai Hoàng Hưng cầu kiến!

- Vào đi!

Nghe được là Hoàng Hưng quản lý khu tinh anh, biết sự tình khẳng định xong xuôi, Lục Phong nhẹ gật đầu.

- Hoàng Hưng gặp qua chư vị viện trưởng!

Vừa vào cửa, nhìn thấy chính phó năm vị viện trưởng của Luyện Đan sư học viện đều ở đây, Hoàng Hưng giật nảy mình, vội vàng ôm quyền.

- Sự tình để ngươi làm thế nào rồi?

Lục Phong nhìn qua.

- Bẩm báo viện trưởng... Ta đã quét dọn đồ vật của Trương sư ra ngoài, thu hồi biệt viện...

Khóe miệng Hoàng Hưng co giật, vội vàng trả lời.

- Làm không tệ!

Lục Phong hài lòng nhẹ gật đầu, vuốt râu.

Một tân sinh muốn đấu với hắn, vẫn thiếu chút hỏa hầu.

Mặc dù băn khoăn thân phận Danh Sư, không thể ngay mặt ra tay, nhưng mượn uy vọng của hắn ở Danh Sư học viện thậm chí Hồng Viễn thành, nhiều năm tích lũy, để một tiểu nhân vật không vượt qua nổi, vẫn rất nhẹ nhàng.

- Hiện tại hắn thế nào? Có phải chật vật tìm chỗ ở khắp nơi hay không? Nói cho thương hội, ai cũng không cho phép thuê, thậm chí bán ra, nếu không, ta sẽ tự mình đi tìm phiền phức!

Lục Phong vung tay.

- Cái này...

Hoàng Hưng chần chờ một chút:

- Bẩm báo viện trưởng, hắn... không đi tìm chỗ ở!

- Không tìm? Chẳng lẽ còn muốn ở lầy trong khu tinh anh không đi?

Lục Phong cau mày.

- Không phải... ta vừa dời đồ vật của Trương sư ra ngoài, Hoài Vương gia liền đưa hắn một phủ đệ, chiếm diện tích hơn ba trăm mẫu, trang trí tráng lệ, có thể so với hoàng cung... Sau đó, sau đó hắn liền chuyển vào!

Vẻ mặt Hoàng Hưng đỏ lên.

- Hoài Vương gia... tặng phủ đệ?

Con mắt Lục Phong trợn tròn.

Mới vừa nói đối phương bị đuổi đi không chỗ ở, người ta liền đưa một tòa biệt thự, thật hay giả?

- Vâng!

Hoàng Hưng gật đầu.

Mặc dù không muốn nói, nhưng sự thật chính là như thế... Vị Lục viện trưởng này thu chỗ ở của người ta, chẳng những không có bất luận tác dụng gì, còn hoàn toàn đắc tội người.

Sắc mặt Lục Phong tái xanh, đang định hỏi chuyện gì xảy ra, chỉ thấy một thanh niên vội vã đi đến.

- Viện trưởng... Không xong!

Đúng là học sinh thân truyền của hắn.

- Làm sao vậy?

Thấy đối phương hốt hoảng, Lục Phong cau mày.

- Là... Trương Huyền, hắn đến, hắn đến Luyện Đan học viện!

Thanh niên gấp gáp hô lên.

Tập thể lui khóa

dtv-ebook.com

- Đến Luyện Đan học viện?

Lục Phong viện trưởng sững sờ, lập tức híp mắt lại:

- Hắn đã không phải học viên của Danh Sư học viện, vì cái gì không có người ngăn cản?

Đối phương đã không phải học sinh, sao có thể để hắn tùy ý ra vào?

- Hắn... nắm giữ lệnh bài của Mi viện trưởng, Triệu viện trưởng, Vệ viện trưởng, càng là lão sư của khách khanh trưởng lão, bối phận còn cao hơn lão sư... chúng ta không ngăn cản được!

Thanh niên đỏ mặt.

Danh Sư học viện, cũng không phải cấm địa gì, huống chi, đối phương còn cầm lệnh bài của trưởng lão bản viện, làm sao cản?

- Hắn đến Luyện Đan học viện làm gì?

Biết đối phương nói có đạo lý, đừng nói học sinh, xem như hắn cũng không thể ngăn cản đối phương, Lục Phong sầm mặt lại.

- Không biết, hắn tới học viện, trực tiếp đi Tàng Thư khố...

Thanh niên nói.

- Tàng Thư khố?

Lục Phong viện trưởng cau mày:

- Hắn không có thẻ học viên, đi cũng vô dụng?

Muốn tiến vào Tàng Thư khố, cần hai điều kiện, thẻ học viên cùng học phần, đối phương đại náo Y Sư công hội, học phần không thiếu, nhưng không có thẻ học viên, thậm chí không phải học sinh, coi như muốn vào, cũng vào không được!

- Hắn không tiến vào, mà đứng ở bên ngoài Tàng Thư khố... ngẩn người!

Nói đến đây, trên mặt thanh niên lộ ra vẻ cổ quái.

- Ngẩn người?

Lục Phong cùng đám người Chu phó viện trưởng đều sững sờ.

Chỗ kia... Có cái gì đáng xem?

- Đúng vậy, chính là cả người không nhúc nhích, con mắt mở trừng trừng, cái gì cũng không nói...

Thanh niên nói.

Mọi người nháy mắt.

Vốn cho rằng tên này chạy đến Luyện Đan học viện làm gì, kết quả chạy tới ngẩn người... Làm cái gì?

- Bây giờ còn ở chỗ đó không?

Lục Phong nhịn không được hỏi.

- Khi ta tới vẫn còn, đã đợi hơn nửa canh giờ!

Thanh niên gật đầu.

- Tên này đầu tiên là làm sập Luyện Khí học viện, sau đó lại khiêu chiến Y Sư tháp, để chúng hoàn toàn thay đổi, đột nhiên chạy đến Tàng Thư khố ngẩn người, khẳng định có lừa dối, chư vị theo ta qua nhìn một chút!

Nghe nói tên này ngẩn ngơ nửa canh giờ, Lục Phong làm sao cũng cảm thấy không đúng, nhịn không được đứng dậy.

Mặc dù cùng Trương Huyền chỉ gặp qua một lần, nhưng tình cảnh đối phương đúng lý không nhường người, ép hắn tiến thoái lưỡng nan vẫn rõ mồn một trước mắt.

Cộng thêm trước đó còn chuyên môn nói qua, muốn tới khiêu chiến Luyện Đan học viện, không biết vì cái gì, trong lòng tràn đầy bất an, không tận mắt nhìn một chút, từ đầu đến cuối là không yên lòng.

- Vâng!

Bốn vị viện trưởng khác, nghĩ đến Trương sư đủ loại cử động, khóe miệng cũng co giật, đồng thời đứng dậy.

Trước đó, học viện khác sụp đổ, lung ta lung tung, bọn họ còn có chút may mắn, hiện tại gia hỏa này chạy đến học viện của bọn họ, một cảm giác nguy cơ vô hình bao phủ tới.

Vội vã đi đến Tàng Thư khố, tốc độ của mấy người cực nhanh, không đến mười phút đồng hồ liền đến gần.

Giống như trước đây, kiến trúc Tàng Thư khố cao lớn, cao vút trong mây, không có dấu hiệu đổ sụp, cũng không thấy được nửa bóng người, Lục Phong nhịn không được thở phào nhẹ nhõm, quay đầu nhìn qua:

- Hắn ở đâu?

- Ta không biết... Vừa rồi ngay ở chỗ này!

Vẻ mặt thanh niên mê man chỉ về phía trước.

Trước đó tên kia liền đứng ở trước Tàng Thư khố ngẩn người, làm sao bản thân vừa đi tìm viện trưởng, qua lại chẳng qua nửa canh giờ, ngay cả bóng người cũng không thấy?

Bởi vì Trương Huyền danh khí rất lớn, vừa rồi nơi này có không ít người.

- Ta tìm người hỏi một chút!

Dạo qua một vòng, không phát hiện nửa bóng người, thanh niên vội vàng đi đến một phòng ốc bên cạnh Tàng Thư khố.

Nơi đó có học viên trông giữ Tàng Thư khố, đều là sinh viên năm thứ ba, tới làm việc ngoài giờ.

Còn chưa tới gần, liền nghe kẹt kẹt một tiếng, cửa phòng mở rộng, hai thanh niên đi ra.

- Hồ Húc...

Nhận ra một cái bên trong, vội vàng đi tới gần.

- Lục Huy học trưởng!

Hồ Húc ôm quyền.

- Các ngươi đây là... Đi nơi nào?

Nhìn thấy trên người đối phương cõng hành lý, Lục Huy kỳ quái.

Ở Tàng Thư khố làm việc ngoài giờ, cơ bản phải ở chỗ này một học kỳ, mới khai giảng mấy ngày, cõng hành lý ra ngoài làm gì?

- Bẩm báo học trưởng, mới vừa rồi nghe được Trương sư giảng một tiết khóa, chúng ta hiểu ra, cảm thấy mình không thích hợp luyện đan, cho nên... Ta muốn rời khỏi nơi này, đi học những nghề nghiệp khác!

Hồ Húc nói.

- Giảng bài?

Con mắt Lục Huy nhịn không được trợn tròn, mấy người Lục Phong cũng kìm lòng không được nhìn qua.

Gia hỏa kia ở đây giảng bài?

- Vâng, Trương sư đứng ở chỗ này một hồi, bắt đầu giảng bài, ta may mắn nghe được, lúc này mới phát hiện, chức nghiệp luyện đan, mặc dù là cao nhất trong thượng cửu lưu, nhưng ta căn bản không thích hợp học tập, những năm này đều là phí thời gian...

Hồ Húc cười khổ lắc đầu, vẻ mặt thất lạc.

Trương sư giảng bài bác đại tinh thâm, để cho người ta nghe một hồi, được lợi rất nhiều.

Mặc dù hắn học tập luyện đan cũng có một đoạn thời gian, nhưng nghe xong khóa mới hiểu được, căn bản không thích hợp học cái này!

Coi như về sau miễn cưỡng học tập, cũng sẽ càng ngày càng khó, không thể tiến bộ.

Đã như thế, còn không bằng lập tức bỏ qua.

Dù sao Danh Sư học viện có chín đại chức nghiệp phụ tu, không học luyện đan, còn có thể học tập cái khác, chung quy có thích hợp bản thân, đồng thời, có thể nhanh chóng tiến bộ.

- Ngươi cũng cảm thấy không thích hợp học tập luyện đan?

Nghe xong Hồ Húc nói, Lục Huy nhịn không được nhìn về phía học viên năm thứ ba khác đi cũng hắn kia.

- Ta cũng không thích hợp, cáo từ!

Nói xong, hai người cũng không ngừng lại, xoay người rời đi.

- Cái này...

Thấy hai người rời đi, Tàng Thư khố không học sinh trông coi, mấy đại viện trưởng hai mặt nhìn nhau, đang không biết như thế nào cho phải, chỉ thấy mấy học sinh đi tới, trên người đều cõng hành lý.

- Thích viện phó, mấy người kia... hình như là học sinh thân truyền của ngươi a?

Thấy rõ ràng bộ dáng mấy người, một vị phó viện trưởng nhịn không được nói.

Mặc dù bọn họ là viện trưởng, địa vị tôn sùng, nhưng cũng thu không ít học viên, xem như thân truyền.

- Vâng, chính là thân truyền của ta, đám người Thư Vĩnh Ninh!

Nhận ra được, Thích viện phó gật đầu.

- Bọn họ cũng cõng hành lý... Chẳng lẽ, cũng cảm thấy không thích hợp luyện đan?

Vị phó viện trưởng này khóe miệng co giật.

- Làm sao có thể!

Thích viện phó lắc đầu:

- Thư Vĩnh Ninh ở trong học sinh kỳ trước giảng dạy, không tính là thiên phú cao nhất, nhưng cũng sắp xếp trước mấy, đối với luyện đan lĩnh ngộ cực cao, đợi một thời gian, Luyện Đan sư lục tinh ở trong tầm tay, làm sao có thể không thích hợp học tập!

Thư Vĩnh Ninh là một trong mấy học sinh kiệt xuất nhất của hắn, nếu như đối phương cũng không thích hợp học tập luyện đan, bọn họ thu hầu như không có người thích hợp!

- Vậy hắn...

Vị phó viện trưởng này nghi hoặc.

Cõng hành lý, rõ ràng giống như Hồ Húc vừa rồi, không phải rời Luyện Đan học viện, thì là cái gì?

- Ta qua hỏi một chút!

Sắc mặt Thích viện phó tái xanh, hừ một tiếng, đang muốn đi qua, vị học sinh gọi Thư Vĩnh Ninh kia hình như thấy được hắn, vội vã tiến lên đón.

- Lão sư!

Đi tới gần, Thư Vĩnh Ninh ôm quyền.

- Ngươi làm gì đó?

Thích viện phó híp mắt lại.

- Bẩm báo lão sư, học sinh... muốn chào từ biệt ngài!

Đầu gối Thư Vĩnh Ninh mềm nhũn, quỳ rạp xuống đất.

- Từ biệt? Ngươi cũng cảm thấy không thích hợp luyện đan?

Thích viện phó cảm thấy cả người muốn nổ tung.

- Tự nhiên không phải, mà là... ta cảm thấy chương trình học của lão sư, không quá thích hợp ta, tiếp tục học tập, khó mà tiến bộ, còn không bằng rời đi, không chậm trễ lão sư tuyển nhận tân sinh...

Thư Vĩnh Ninh có chút xấu hổ, cổ tay khẽ đảo, lấy ra ngọc phù chương trình học của đối phương.

Lão sư có thể lựa chọn học sinh, học sinh cũng có thể lựa chọn lão sư, đây là hai chiều.

- Khóa của ta... Không thích hợp ngươi?

Thích viện phó ngẩn ngơ.

Hắn là Luyện Đan sư học viện phó viện trưởng, một tay luyện đan thuật không kém Lục Phong viện trưởng bao nhiêu, là Luyện Đan sư lục tinh đỉnh phong chân chính...

Tên này lại muốn sa thải chương trình học của hắn...

- Vâng, vừa rồi nghe Trương sư giảng bài, giờ mới hiểu được cái gì gọi là luyện đan, mặc dù lão sư giảng không tệ... nhưng so sánh với hắn, vẫn kém không ít, mong lão sư thứ lỗi, hiện tại ta liền gia nhập Huyền Huyền hội, đi nghe Trương sư giảng bài!

Nói xong đưa qua ngọc phù chương trình học, Thư Vĩnh Ninh đứng dậy, xoay người rời đi.

- ...

Tiếp nhận ngọc bài, cả người Thích viện phó cứng ngắc, trên mặt không ngừng giật giật, sắp muốn điên rồi!

Đường đường Luyện Đan sư lục tinh đỉnh phong, thế mà bị lui khóa ở trước mặt mọi người... Hơn nữa còn nói thẳng, giảng bài kém rất nhiều...

Mẹ nó!

Đây là trần trụi làm mất mặt ah!

- Lão sư, chúng ta cũng tới lui khóa, thực sự không tiện!

- Bài giảng của Trương sư, để cho người ta hiểu ra, mặc dù chỉ nghe một hồi, cũng đã biết, hắn làm lão sư của ta, mới có thể đi được càng xa, tiến bộ càng nhanh...

...

Còn không có đợi hắn hết buồn bực, mấy học viên trước đó đi theo Thư Vĩnh Ninh, cũng vội vã đi tới, từng người đưa tới ngọc bài của bản thân.

Trước đó những người này, vì có thể lên lớp của hắn, cả đám vót nhọn đầu, đủ loại kích động, hiện tại thế mà chủ động lui khóa, sợ mình không đáp ứng, để Thích viện phó phát điên.

- Không đúng ah!

Nhìn xem rất nhiều học sinh lui khóa xong cao hứng bừng bừng rời đi, khóe miệng Lục Phong co quắp, đi tới gần:

- Có phải ngươi giảng bài xuất hiện vấn đề gì, để Trương Huyền này bắt được chuôi, tân sinh muốn tập thể lui khóa hay không?

Học sinh cùng một chỗ lui khóa, chỉ có một khả năng, chính là lão sư giảng xảy ra vấn đề!

Một khi xuất hiện loại tình huống này, danh vọng của lão sư bị hao tổn không nói, toàn bộ học viện, danh khí cũng giảm kịch liệt!

Luyện Đan sư học viện, sở dĩ mệnh danh thứ nhất Danh Sư học viện, bởi vì nhiều người học tập luyện đan, trọn vẹn hơn sáu vạn người... Nếu những người này đều muốn lui khóa... Toàn bộ học viện sẽ trong nháy mắt sụp đổ, thời gian nháy mắt từ thứ nhất mười đại học viện, biến thành thứ nhất đếm ngược!

- Ta... không có vấn đề ah...

Nghe được nghi ngờ, trên mặt Thích viện phó đắng chát, cả người có chút bối rối.

Hắn giảng bài, tuân thủ tiêu chuẩn Luyện Đan sư một cách nghiêm chỉnh, coi như không quá kinh diễm, nhưng sẽ không có bất kỳ sai lầm gì, làm sao sẽ xảy ra vấn đề, để học sinh nghe xong một tiết khóa của người khác liền chủ động lui khóa?

- Vậy kia là chuyện gì xảy ra?

Lục Phong cau mày, đang muốn nói tiếp, chỉ thấy mấy học sinh vội vã đi tới.

- Viện trưởng, bọn họ hình như đều là thân truyền của ngươi...

Thích viện phó nói.

Lục Phong nhẹ gật đầu.

Mấy người kia giống như Lục Huy, đều là học sinh thân truyền của hắn, đã giảng dạy nhiều năm.

- Yên tâm, ta giảng bài không sai, học sinh của ta tuyệt sẽ không giống như học sinh của ngươi! Đoán chừng là vì sự tình Trương Huyền, muốn bẩm báo với ta...

Thấy mấy người đi tới, Lục Phong viện trưởng nhẹ gật đầu, đang muốn hỏi thăm, chỉ thấy mấy người đi tới đồng thời quỳ rạp xuống đất.

- Cảm tạ lão sư những năm này giáo dục, chúng ta muốn... lui khóa!

Tự mình chạy

dtv-ebook.com

Lục Phong nhoáng một cái.

Mới vừa lời thề son sắt, lớp của hắn không có vấn đề, những người này liền đến lui khóa, mặt không phải đánh như vậy a?

- Vì cái gì?

Lục Phong cố nén lửa giận, cắn răng nhìn qua.

- Bẩm báo lão sư, nghe xong bài giảng của Trương sư, cảm thấy những năm này học tập luyện đan, một mực sống uổng thời gian, phí hoài thanh xuân, cho nên... mong lão sư thành toàn! Mặc dù lui khóa, lão sư vẫn như cũ là lão sư của ta, học sinh không dám nửa phần bất kính, cũng không dám đối nghịch với ngài!

Một học sinh cắn răng nói.

Không có so sánh, không có thương tổn.

Nghe xong Trương sư khóa, mới biết được cái gì gọi là luyện đan, giờ mới hiểu được, những năm này đi theo Lục Phong viện trưởng, đi không biết bao nhiêu đường quanh co!

Nếu sớm theo Trương sư học, chỉ sợ hiện tại sớm đã là Luyện Đan sư lục tinh, thậm chí cao hơn.

Mặc dù lui khóa, sẽ để cho danh tiếng của lão sư tổn thương, nhưng vì tiền đồ, cũng chỉ có thể từ bỏ.

Sư có thể lựa chọn học sinh, học sinh cũng có thể lựa chọn lão sư, chỉ cần không làm ra sự tình vi phạm lão sư, có thể tự do lựa chọn lui khóa,

học sinh dự thính mà thôi, cũng không phải thân truyền.

- Sống uổng thời gian, phí hoài thanh xuân...

Lục Phong lảo đảo, chỉ cảm thấy ngực khó chịu, tùy thời không thở nổi.

Hắn đường đường viện trưởng, Luyện Đan đại tông sư lợi hại nhất toàn bộ Hồng Viễn đế quốc, tự mình giảng bài thế mà bị nói... Sống uổng thời gian!

Tâm của ta, phổi của ta...

Tên này đến cùng nói cho các ngươi cái gì, có thể để các ngươi thần hồn điên đảo như thế, bội phục như thế?

- Tốt, ta cho các ngươi lui khóa, các ngươi phải nói cho ta biết, Trương Huyền ở nơi nào!

Sắc mặt tái xanh, một giọt máu tươi phân tán nhỏ lên rất nhiều ngọc phù, Lục Phong nói.

Học sinh có lựa chọn của mình, đối phương đã nói thành như vậy, cưỡng cầu thu làm học sinh nữa, cũng không có mặt a!

- Trương sư dạy xong khóa liền đi Luyện Đan lâu... Hình như muốn khảo hạch Luyện Đan sư lục tinh!

Học sinh nói chuyện suy nghĩ một chút nói.

- Luyện Đan lâu?

Lục Phong nhíu mày, không tiếp tục để ý mấy gia hỏa lui khóa này nữa, quay đầu gọi:

- Đi qua nhìn một chút!

Luyện Đan lâu là địa phương tương tự Y Sư tháp của Luyện Đan học viện, Luyện Đan sư có thể ở đây giao lưu, khảo hạch Luyện Đan sư,

thậm chí tiến hành đủ loại khiêu chiến.

Để Lục Huy ở chỗ này chờ, Lục Phong mang theo mấy vị phó viện trưởng vội vã tới gần.

Giống như Y Sư tháp, nơi này cũng có mấy tầng, nguy nga đứng sừng sững, là kiến trúc tiêu chí của học viện.

Đập vào mắt, lầu các vẫn còn, cũng không đổ sụp, cũng không có bất kỳ hỗn loạn gì, mọi người đồng thời thở phào nhẹ nhõm.

Lấy tính khí của Trương Huyền, đi đến chỗ nào chỗ đó sập, coi như Lục Phong, tưởng tượng một chút cũng hơi hoảng sợ.

Đi vào, điện đường rộng rãi, cực kỳ yên tĩnh, cầu đan, bán đan hoàn toàn như trước, giống như chuyện gì cũng chưa từng xảy ra.

- Chẳng lẽ không đến?

Hai mặt nhìn nhau.

Sự tình Y Sư tháp, bọn họ đều nghe nói qua, chỉ cần Trương Huyền xuất hiện, liền không có đồ vật không sập, đã tới qua nơi này, sao sẽ một chút động tĩnh cũng không có?

Không khoa học ah!

- Ta đi hỏi xem!

Chần chờ một chút, Thích viện phó đi ra phía trước, giữ chặt một học viên:

- Nơi này vừa rồi... có chuyện kỳ quái gì phát sinh không?

- Thích viện trưởng...

Nhận ra đối phương, học sinh giật nảy mình, lập tức suy tư một hồi:

- Không có, cái gì cũng không có phát sinh!

- Không phát sinh?

Thích viện phó khoát tay áo:

- Ngươi đi đi!

- Vâng!

Học viên vội vã rời đi.

- Ta xem chúng ta lo lắng có chút dư thừa, Trương Huyền kia bất kể nói thế nào, cũng chỉ hai mươi tuổi mà thôi, coi như lý giải Y Sư, luyện khí rất nhiều, cũng không thể biết luyện đan như lòng bàn tay! Trước đó để cho người ta lui khóa, chỉ sợ là vận khí...

Lại hỏi mấy người, quả thực không phát hiện chuyện kỳ quái gì, lúc này Thích viện phó mới thở phào nhẹ nhõm, cười khanh khách đi trở về.

- Chỉ mong như vậy!

Lục Phong viện trưởng gật đầu, mặc dù không phát sinh cái gì, nhưng hắn từ đầu đến cuối có loại dự cảm bất tường.

Gia hỏa này, nếu là đèn đã cạn dầu, cũng không khiến toàn bộ học viện nhức đầu như thế.

- Đi đan phòng khảo hạch Luyện Đan sư lục tinh nhìn xem!

Suy nghĩ một chút, mấy người đi tới địa phương Luyện Đan lâu khảo hạch Luyện Đan sư, nơi này giống như vừa rồi, cyyên tĩnh, không có biến hóa chút nào.

Gọi lão sư chịu trách nhiệm quản lý đan phòng tới.

- Vừa rồi có người tới khảo hạch Luyện Đan sư không?

Lục Phong cũng không vòng vo, trực tiếp mở miệng.

- Không có ah! Ta trước sáng sớm liền đến, đến bây giờ không có người tới!

Không biết tại sao viện trưởng lại hỏi như vậy, vị lão sư này lắc đầu.

- Thật không có người đến?

Lục Phong có chút không dám tin tưởng.

Mấy học sinh vừa rồi lui khóa, rõ ràng nói, hắn tới khảo hạch Luyện Đan sư lục tinh, sao sẽ không đến đan phòng?

- Thật không có người đến, chỗ này của ta có ghi chép, viện trưởng không tin, có thể xem một chút...

Thấy viện trưởng có chút cổ quái, vị lão sư này vội vàng lấy ghi chép ra.

Lật một lần, phát hiện buổi sáng xác thực không có người đến, Lục Phong cùng mấy vị phó viện trưởng liếc mắt nhìn nhau, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Xem ra, Thích viện phó nói đúng, coi như tên này có thiên phú Y Sư rất mạnh, nhưng năng lực Luyện Đan sư cũng không có khả năng lợi hại như vậy!

Người tổng có sở trường, sở đoản, muốn đều nghịch thiên, liền bất khả tư nghị.

- Phí công lo lắng một trận... Không sao, ngươi đi về nghỉ ngơi trước, nếu có người trẻ tuổi khoảng hai mươi tuổi tới, nhất định phải lập tức bẩm báo ta!

Lục Phong bàn giao một tiếng.

- Vâng!

Vị lão sư này lên tiếng, đột nhiên nhớ tới cái gì:

- Đúng rồi, viện trưởng, khảo hạch Luyện Đan sư lục tinh, có vẻ như không chỉ chỗ ta, tổ đường cũng có thể đi!

- Tổ đường? Điều đó không có khả năng! Tổ đường là chuẩn bị cho người biện đan, độ khó biện đan ngươi cũng không phải không biết, xem như ta, cũng chưa hẳn có thể thông qua, khảo hạch một Luyện Đan sư lục tinh mà thôi, ai sẽ bỏ gần tìm xa? Đi tìm phiền toái?

Lục Phong lắc đầu.

Khảo hạch Luyện Đan sư, có hai loại phương thức, loại thứ nhất chính là trung quy trung củ luyện chế ra đan dược phẩm cấp đối ứng.

Tỷ như, khảo hạch Luyện Đan sư lục tinh, nhất định phải luyện chế ra đan dược cấp sáu.

Còn có một loại phương thức, cái kia chính là biện đan!

Biện đan phải đi tổ đường, tổ đường kết nối tổng bộ của Luyện Đan sư, bên kia điều động Luyện Đan sư lục tinh, tri thức như biển, lý giải đối với luyện đan, hiểu rõ so với nhóm người mình còn thâm hậu hơn nhiều lắm, để bọn hắn ra đề, trả lời vấn đề của bọn hắn, hơn nữa không có sai lầm... Khó!

Đừng nói một tiểu gia hỏa hai mươi tuổi, coi như hắn tích lũy bảy tám trăm năm, cũng làm không được!

Nói cách khác, chỉ cần là tu luyện giả, đều chỉ chọn luyện chế đan dược, mà tuyệt sẽ không lựa chọn biện đan độ khó càng lớn.

- Phải...

Vị lão sư này nghĩ cũng có đạo lý, nhẹ gật đầu.

- Mặc kệ có khả năng hay không, ta cảm thấy vẫn phải đi tổ đường nhìn một chút...

Thích viện phó xen vào nói.

- Ân!

Dù sao đã tới chỗ này, cũng không quan tâm mấy bước, Lục Phong lần nữa bàn giao vị lão sư kia, nhìn kỹ đan phòng, mấy người đi đến tổ đường.

Tổ đường ở một bên khác của đại điện, khoảng cách không xa, không lâu sau liền tới gần.

Giống như đan phòng trước đó, cực kỳ yên tĩnh, bởi vì, hầu như không có người nào tới khảo hạch, cũng không phái người thủ hộ.

Mấy vị viện trưởng đẩy cửa đi vào, gian phòng đèn đuốc sáng trưng, giống như trước đây không biến hóa quá nhiều.

- Không biến hóa, không có người đến qua...

Thích phó viện thở dài một hơi.

Chỉ cần không sập, liền không có vấn đề gì, nói rõ tên kia chưa từng tới, tâm không khỏi an ổn.

- Không đúng!

Lời còn chưa dứt, con mắt của Chu phó viện trưởng trợn tròn, giống như gặp quỷ.

- Làm sao không đúng? Nơi này đều hoàn hảo không chút tổn hại...

Thích viện phó nghi hoặc.

Trong Tổ đường, thiết lập mười tấm Truyền Tin bích to lớn, kết nối tổng bộ, bức tường hoàn hảo không chút tổn hại, không xuất hiện bất kỳ vấn

đề, hẳn là không người đến qua ah!

- Những Truyền Tin bích này không có vấn đề, nhưng các ngươi nhìn Truyền Tin Ngọc Phong!

Chu phó viện trưởng chỉ chỉ.

Mọi người đồng loạt nhìn về phía trước.

Trong Tổ đường không chỉ có Truyền Tin bích, còn có Truyền Tin Ngọc Phong, cái trước có thể đưa tin cho Luyện Đan sư lục tinh ở tổng bộ, cái sau truyền tin cho Luyện Đan sư thất tinh ở tổng bộ.

Lúc này trên Truyền Tin Ngọc Phong, ánh sáng lưu chuyển, dường như còn biểu hiện ra một ít dư ôn, hình như có người mới vừa dùng không lâu.

- Có người dùng qua? Chẳng lẽ... Trương Huyền này thật tới, hơn nữa không đưa tin cho Luyện Đan sư lục tinh, mà trực tiếp đưa tin cho thất tinh?

- Điều đó không có khả năng! Đưa tin cho Luyện Đan sư thất tinh, vậy thì khảo hạch là Luyện Đan sư thất tinh...

- Thông qua biện đan, khảo hạch Luyện Đan sư thất tinh? Là không thể nào hoàn thành...

Lục Phong, đám người Thích viện phó đồng thời lắc đầu.

Truyền Tin Ngọc Phong, là đưa tin cho Luyện Đan sư thất tinh, đã không phải khảo hạch lục tinh, mà là thất tinh, Trương Huyền kia là một tân sinh, tiểu gia hỏa hai mươi tuổi mà thôi, làm sao có thể khảo hạch Luyện Đan sư thất tinh?

- Đoán chừng là cầu lấy một ít đan phương cấp bảy!

Dừng lại một chút, một vị phó viện trưởng nói.

Đưa tin cho Luyện Đan sư thất tinh, chỉ có hai loại khả năng, một, khảo hạch Luyện Đan sư thất tinh; hai, hướng Luyện Đan sư thất tinh cầu đan dược đan phương cấp bảy.

- Mặc kệ cái nào... Muốn khởi động Truyền Tin Ngọc Phong, đều cần mười đan dược cấp sáu trở lên làm thế chấp... tên này ở đâu có nhiều đan dược như vậy?

Vị phó viện trưởng kia nhịn không được nói.

Luyện Đan sư thất tinh bề bộn nhiều việc, không phải ngươi muốn quấy nhiễu liền có thể quấy nhiễu.

Muốn khởi động Truyền Tin Ngọc Phong liên hệ, nhất định phải có thù lao đối ứng, mà cái này chính là đan dược cấp sáu!

Chỉ có lấy ra mười viên đan dược cấp sáu trở lên, mới có thể khởi động bình phong, đây là quy định, nguyên nhân chính là như thế... tổ đường của Luyện Đan học viện thành lập không biết bao nhiêu năm, nhưng có rất ít người câu thông Luyện Đan sư thất tinh.

Không phải bởi vì không dám, mà là... đánh đổi thực sự quá cao!

Trương Huyền này, coi như thiên tư vô song, nhưng cũng chỉ là thanh niên chừng hai mươi tuổi, mua nhà cũng tốn sức, làm sao có thể một hơi lấy ra mười viên đan dược cấp sáu?

- Nhưng những Truyền Tin Ngọc Phong này trước đây không lâu mới khởi động qua, cũng là nói... có người lấy ra mười viên đan dược cấp sáu, đồng thời cùng Luyện Đan sư thất tinh đối thoại...

Chu phó viện trưởng nhịn không được nói.

Mặc dù không tin, nhưng Truyền Tin Ngọc Phong lại khởi động qua, có thể nhìn ra, không làm được giả.

- Chẳng lẽ...

Nghĩ đến cái gì, con ngươi của Lục Phong đột nhiên co rụt lại, đang muốn nói chuyện, chỉ thấy một bóng người vội vã vọt vào.

- Viện trưởng, viện trưởng không xong!

Là trung niên khoảng bốn mươi tuổi, lão sư chưởng quản Đan Dược phòng.

- Làm sao vậy?

Lục Phong nhíu mày, vội vàng nhìn qua.

- Đan Dược phòng, chư vị viện trưởng, lão sư luyện chế đan dược cấp sáu, tất cả đều, tất cả đều...

Vị trung niên nhân này giống như gặp quỷ, bờ môi không ngừng run rẩy.

- Đan dược làm sao?

Thấy hắn nửa ngày nói không ra lời, Thích viện phó nhịn không được hỏi.

Trung niên nhân một bộ muốn khóc:

- Tất cả đều... tự mình chạy!

Lục Phong phát điên

dtv-ebook.com

- Tự mình chạy? Tự mình chạy là có ý tứ gì?

Lục Phong cùng bốn vị phó viện trưởng khác đều ngẩn ngơ.

Luyện Đan sư lục tinh, luyện chế đan dược, loại trừ lưu một chút cho mình sử dụng, dư thừa đều sẽ lấy ra bán, những dược vật này, bình thường đều sẽ đặt ở Đan Dược phòng, có lão sư chuyên môn, dựa theo giá cả thống nhất bán ra.

Vị trung niên nhân này, chính là lão sư chịu trách nhiệm chuyện đó.

Tài sản của tất cả Luyện Đan sư lục tinh trong Luyện Đan sư học viện, có thể nói đều đặt ở Đan Dược phòng, ngươi bây giờ lại chạy tới nói với chúng ta, đan dược tự mình chạy...

Nói đùa cái gì đó?

- Thật sự là tự mình chạy...

Bờ môi trung niên nhân run rẩy, tràn đầy lo lắng, nhưng không biết giải thích như thế nào.

Có thể trở thành lão sư học viện, hắn nắm giữ thực lực Danh Sư lục tinh, để người thực lực như thế, nói chuyện cũng không rõ ràng, đủ thấy gặp phải sự tình để hắn khiếp sợ bao nhiêu.

- Đến cùng chuyện gì xảy ra?

Khuôn mặt Lục Phong trầm xuống, nhịn không được trách mắng:

- Nói rõ chi tiết sự tình một lần!

- Là như vậy, vừa rồi ta ở trong Đan Dược phòng, kiểm tra đan dược, kết quả... Những đan dược này đột nhiên bay lên, thẳng tắp vọt ra khỏi phòng, cứ như vậy biến mất...

Trung niên nhân vội nói.

- Đan dược tự mình bay đi?

Năm vị viện trưởng, cả đám trợn mắt hốc mồm.

Đan dược cấp sáu, giống như vũ khí Linh cấp, mặc dù đã có linh tính, nhưng không nhận chủ, làm sao có thể tự mình chạy loạn?

Mà muốn để đan dược nhận chủ, so với vũ khí nhận chủ càng khó, coi như Luyện Đan sư luyện chế ra cũng rất khó làm được, huống chi là ngoại nhân!

Mấu chốt nhất là... Để nhiều đan dược như vậy đồng thời nhận chủ, chuyện này hoàn toàn không có khả năng ah!

- Trước khi đan dược bay lên, có người tiến vào Đan Dược phòng không?

Lục Phong nghĩ đến cái gì, vội vàng hỏi.

- Có một thanh niên chừng hai mươi tuổi, đi vào, nói muốn tùy tiện nhìn xem, mỗi đan dược đều đ-ng một cái, nhưng hắn một viên cũng không có mua, không lâu sau liền đi!

Suy nghĩ một chút, trung niên nhân nói.

Có thể mua nổi đan dược cấp sáu cũng không nhiều, sáng hôm nay lại đến một người, tự nhiên nhớ rõ ràng.

- Thanh niên chừng hai mươi tuổi? Có phải bộ dáng này hay không?

Ngón tay Lục Phong điểm một cái, chân khí ở không trung hiển hóa ra chân dung một người, chính là Trương Huyền.

Tu vi đi đến Thánh giả, chân khí đã có thể làm ra rất nhiều sự tình không tưởng tượng nổi, loại hiện ra chân dung này, là một cái trong số đó.

- Chính là hắn!

Trung niên nhân vội vàng gật đầu.

- Quả nhiên...

Tất cả đều nhoáng một cái, Lục Phong suýt chút nữa điên rồi.

Một mực lo lắng Trương Huyền sẽ biến Luyện Đan học viện thành Y Sư học viện, đủ loại phòng bị, kết quả... người ta không làm sập một kiến trúc nào!

Mà là... tịch thu hang ổ của bọn hắn!

Vì luyện chế những đan dược cấp sáu kia, toàn bộ Luyện Đan sư công hội, hao tốn không biết bao nhiêu, tiêu hao không biết bao nhiêu vật tư, có thể nói, mấy vị viện trưởng bọn họ, trước khi đan dược không có bán ra, đều là mắc nợ một đống.

Hiện tại được rồi... Ngón tay đ-ng một cái, những đan dược kia toàn bộ nhận chủ mang đi...

Đây là muốn để tất cả Luyện Đan sư lục tinh của Luyện Đan sư công hội phá sản ah!

Luyện Đan lâu sập, chỉ cần có tiền, còn có thể trùng kiến, hơn nữa, Danh Sư học viện, Luyện Đan sư công hội, đều sẽ gánh chịu một chút, nhưng những đan dược này biến mất, mấy vị viện trưởng bọn họ, từng cái trở nên một nghèo hai trắng không nói, ngay cả dạy học sinh cũng không có bất kỳ vốn liếng gì...

Lục Phong che ngực.

Tâm của ta, phổi của ta, gan của ta...

- Đi qua nhìn một chút!

Mấy người vội vã đi đến Đan Dược phòng, khi thấy toàn bộ kệ thuốc rỗng tuếch, cả đám mặt như giấy trắng.

Đan dược tự mình bay đi, không có chứng cớ xác thực, coi như tìm Trương Huyền, chỉ cần tên này không thừa nhận, bọn họ cũng không có cách nào!

- Vừa rồi thanh niên tới đ-ng vào đan dược kia đi nơi nào? Ngươi biết không?

Lục Phong thực sự nhịn không được, lần nữa nhìn về phía trung niên nhân.

- Hắn... Hình như đi Đan Sư đường!

Suy nghĩ một chút, trung niên nhân gật gật đầu.

- Đan Sư đường?

Lục Phong nhoáng một cái:

- Xong!

Lại không quản cái khác, thẳng tắp phóng ra ngoài, mấy vị phó viện trưởng khác cũng giống như gặp quỷ, vội vàng đuổi theo.

Đan Sư đường, chính là địa phương Luyện Đan sư đi học, tất cả học viên học tập luyện đan, đều ở nơi này.

Một khi tên này chạy tới, giảng bài giống như ở Tàng Thư khố... móa, chỉ sợ toàn bộ Luyện Đan học viện sẽ không có người!

Tên này đi Luyện Khí sư học viện, Y Sư học viện, mặc dù làm sập kiến trúc, nhưng làm cho hai học viện này danh khí càng lớn, để càng nhiều người đi học tập hai chức nghiệp này.

Nhưng nếu giống như ở Tàng Thư khố... Tất cả mọi người chạy tới lui khóa, tất cả lão sư mất học sinh... Luyện Đan học viện cũng xong!

Một học viện, học sinh là thứ nhất, lão sư không còn học sinh, còn có thể gọi lão sư sao?

Mẹ nó!

Cầm đi tất cả đan dược cấp sáu không nói, còn muốn tất cả học viên rời đi...

Đây là muốn đoạn căn bản của Luyện Đan sư học viện ah!

Lục Phong che ngực.

Tâm của ta, phổi của ta, gan của ta, thận của ta...

Mấy vị phó viện trưởng nhanh như điện chớp, như là gió lốc, mười mấy hô hấp liền đến Đan Sư đường, chỉ nhìn thoáng qua, tất cả đều muốn khóc.

Chỉ thấy Đan Sư đường trước đó dòng người như nước, giờ phút này trước cửa có thể giăng lưới bắt chim, mèo lớn mèo nhỏ hai ba con lăn tăn, hầu như không có người.

Mấy vạn người ở Đan Sư đường, hình như bị người chuyển không, ngay cả quỷ ảnh cũng không thấy.

- Ngô lão sư, học sinh đâu? Học sinh ở chỗ này đâu?

Tìm một vòng, rốt cuộc tìm được một lão sư, Lục Phong nhịn không được tiến lên.

Ngô lão sư, Ngô Điền, Luyện Đan sư lục tinh, trưởng lão học viện.

- Viện trưởng ngươi tới thật đúng lúc, ta đang định chào từ biệt ngươi...

Không trả lời hắn, Ngô lão sư một bên thu thập hành lý, một bên nói.

- Chào từ biệt?

Lục Phong cứng đờ, vẻ mặt lo lắng:

- Chẳng lẽ... Bởi vì Trương Huyền kia?

- Đúng vậy!

Ngô Điền gật gật đầu, cười cười:

- Vừa rồi ta nghe Trương sư giảng bài, hiểu ra, đã bái hắn làm thầy, từ giờ trở đi, không còn giữ chức trưởng lão Luyện Đan học viện nữa, mà đi Huyền Huyền hội làm một hội viên bình thường! Cố gắng tiềm tu, tranh thủ sớm ngày đột phá!

- Bái hắn... làm sư?

Bờ môi Lục Phong co lại, suýt chút nữa phun ra một ngụm máu tới.

Có thể để cho vị Ngô Điền này dạy cho mấy vạn người, đủ thấy địa vị ở Luyện Đan học viện, nhân vật như vậy... Thế mà bái Trương Huyền làm sư?

Con mẹ nó ngươi đùa ta sao?

Không chỉ như thế, còn muốn đi Huyền Huyền hội làm một hội viên bình thường... Hội em gái ngươi ah!

Huyền Huyền hội là một tổ chức học sinh mà thôi, ngươi một trưởng lão chạy qua làm gì?

- Được rồi, không nói nhiều nữa, cáo từ...

Đang khi nói chuyện, Ngô Điền thu thập xong hành lý, xoay người rời đi.

- Ngô trưởng lão, không vội... Ngươi bái Trương Huyền làm sư, vậy các lão sư khác đâu? Đan Sư đường chúng ta tổng cộng hơn 340 vị lão sư,

đều đi nơi nào?

Thấy hắn muốn đi, Lục Phong vội vàng hô.

Mặc dù ngươi là trưởng lão, ở học viện rất trọng yếu, nhưng chỉ cần các lão sư khác vẫn còn, đi một, hai cái không tính là gì, nhưng làm sao nơi này rỗng tuếch, học sinh không nhìn thấy, lão sư cũng tìm không được?

- A, những lão sư kia bái sư còn sớm hơn ta, cả đám tặc vô cùng, sớm liền chạy tới Huyền Huyền hội nghe giảng bài, không tán gẫu nữa, nếu không làm trễ nải chương trình học, ta liền rơi ở phía sau...

Ngô Điền vung vung tay, ánh mắt lộ ra vẻ mạnh mẽ, càng đi càng xa, bóng người rất nhanh liền biến mất không thấy gì nữa.

- Đều bái… bái sư?

Thân thể nhoáng một cái, Lục Phong đặt mông ngồi dưới đất, không còn phong độ cùng tư thái của viện trưởng.

Tê liệt ah!

Lấy đi đan dược, học sinh không nói, ngay cả lão sư cũng lấy đi làm đồ đệ...

Sớm biết như vậy, ngươi còn không bằng làm sập Luyện Đan học viện chúng ta, hiện tại học sinh lão sư mất hết, còn giữ học viện có ý nghĩa gì...

Lục Phong cùng tứ đại phó viện trưởng, đều cảm giác sắp khóc.

- Viện trưởng, nếu không phải ngươi nhất định muốn lẫn vào sự tình của Vưu Hư, ta cảm thấy... học viện chúng ta nhiều nhất sập một chút, hiện tại... làm sao bây giờ?

Chu phó viện trưởng thực sự nhịn không được, mở miệng nói.

- Cái này...

Lục Phong chảy nước mắt.

Đổi lại trước đó, nói học viện sập một chút, hắn khẳng định sẽ đánh đối phương tơi bời, mà bây giờ, thật như vậy tuyệt đối sẽ mở cờ trong bụng!

Luyện Đan học viện, mệnh danh thứ nhất trong Danh Sư học viện, là bởi vì học sinh nhiều, lão sư nhiều, hắn cũng từ đó có thể trở thành đứng đầu thập đại trưởng lão, đại diện học viện viện trưởng...

Mà bây giờ, toàn bộ học viện chỉ còn dư lại mấy người bọn hắn, chỉ huy một mình, chỉ sợ ngay cả Kinh Hồng viện cũng không bằng!

Cái này gọi là chuyện gì!

Trái tim, phổi, lá gan, thận... Hiện tại ngay cả bàng quang cũng nhịn không được đau đớn...

- Đi qua nhìn một chút, ta không tin, hắn chỉ là một học sinh, thật có thể để Luyện Đan sư học viện chúng ta, hơn ba trăm lão sư, hơn sáu vạn học sinh khăng khăng một mực!

Trong lòng buồn bực, Lục Phong cắn răng, lần nữa đứng dậy.

Bất kể nói thế nào, hắn cũng là Danh Sư lục tinh, tùy thời có thể đột phá, để hắn bội phục một tiểu nhân vật không tới hai mươi tuổi, nằm mơ!

- Được!

Thấy hắn kiên trì, Chu phó viện trưởng không nói thêm lời, mấy người theo ở phía sau, đồng loạt đuổi theo Ngô lão sư.

Đi tiếp cận hai mươi phút, tới khu tân sinh, cũng chính là tổng bộ của Huyền Huyền hội.

Từ xa nhìn lại, người ta tấp nập, một mảnh đầu người, không biết có bao nhiêu.

Chỗ cửa lớn, ba học sinh năm thứ tư thủ ở bên ngoài, có tay cầm trường thương, có cầm đại đao, tinh khí mười phần.

Chính là đám người Ưng Cần, Bạch Diện lúc trước đánh cược thua.

Sau cửa lớn, là một tên mập, ngồi ở trên ghế, tay cầm một cái giỏ trúc, đùi to mập, không ngừng lắc đến lắc đi, thấy mấy người tới, lập tức tiến lên đón:

- Ai da, đây không phải Lục viện trưởng sao? Muốn đi vào nghe giảng bài có thể, mỗi người một viên linh thạch thượng phẩm! Công bằng công chính, già trẻ không gạt.

- Ngươi nói cái gì?

Da mặt Lục Phong lay động, suýt chút nữa phát nổ.

- Lục Phong viện trưởng, mọi người cùng là trưởng lão học viện, ta cũng không cần khách sáo, liền xưng hô ngươi một tiếng sư huynh đi! Lục sư huynh, hiện tại lão sư đang truyền thụ luyện đan tinh diệu, muốn vào, liền giao tiền, đây là quy củ, cũng là tôn trọng đối với nghề nghiệp nhà giáo. Tôn Cường Tôn thúc, cũng là theo quy củ làm việc, chúng ta làm vãn bối, đừng làm khó dễ thúc thúc của ta!

Nghe được cãi lộn, Trịnh Dương đi ra, liền ôm quyền nói.

- Sư huynh? Tôn Cường... Tôn thúc? Còn làm vãn bối...

Lục Phong mắt tối sầm lại.

Mẹ nó... lúc nào ta so với mập mạp chỉ biết lấy tiền, cũng kém một đời?

Đan viện xong, hai hợp một (1)

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Chúng ta không phải tới nghe khóa, Trương Huyền mê hoặc học viên của Luyện Đan sư học viện, chúng ta tới xem một chút, hắn đến cùng dùng thủ đoạn người không nhận ra gì...

Biết tiếp tục xoắn xuýt bối phận, đối phương khẳng định sẽ nói ra một đống lớn đạo lý, Lục Phong hất ống tay áo.

- Bớt nói nhảm, nghe giảng bài liền nghe giảng bài, nói đường hoàng như vậy làm gì? Hiện tại, mặc kệ ngươi nói ra hoa, muốn đi vào, cũng phải nhất định đưa tiền, nếu không, ta hô lên, đoán chừng rất nhiều học sinh đều muốn nhìn anh tư hiên ngang của ngươi một chút!

Tôn Cường duỗi lưng, bĩu môi nói.

- Ngươi...

Lục Phong tức đến sắc mặt đỏ lên, xiết chặt nắm đấm.

Nếu thật để cho tên này kêu lên, không cần nghĩ, hắn cũng không cần làm đại viện trưởng nữa.

Chỉ riêng mất mặt cũng có thể mất chết.

- Viện trưởng, chúng ta vẫn là đi vào trước lại nói...

Biết viện trưởng không có cách nào trả lời, Chu phó viện trưởng vội vàng tiến lên đưa tới năm viên linh thạch thượng phẩm:

- Cho!

- Cái này còn tạm được!

Ánh mắt Tôn Cường sáng lên.

Thành viên trong Huyền Huyền hội không thể lấy tiền, bên ngoài tới nghe khóa, lại không có mấy cái, Luyện Đan sư học viện xông tới mấy vạn học sinh, lão sư, cơ bản đều là nhập hội.

Thật vất vả bắt cái oan đại đầu, tự nhiên phải doạ dẫm một chút.

Dù sao đối phương cùng thiếu gia đã trở mặt, mình khách khí làm gì.

Đường đường Luyện Khí sư học viện viện trưởng, chắc hẳn cũng không dám ở trước mặt nhiều học sinh như vậy, gây khó dễ với “thúc thúc” của khách khanh trưởng lão.

Nếu thật xé toang tốt nhất, dễ dàng để thiếu gia hả giận.

Lúc trưa, tên này là cực kỳ phách lối a.

- A!

Thấy Chu phó viện trưởng cho linh thạch, Lục Phong tức đến run rẩy, lại không để ý tới Tôn Cường mặt mũi hưng phấn, nhấc chân đi vào trong.

Địa phương của Huyền Huyền hội rất rộng rãi, mặc dù đã dung nạp mấy vạn người, nhưng thoạt nhìn không tính chen chúc, đi về phía trước mấy bước, Lục Phong nhịn không được dừng lại, con ngươi co rụt.

- Lỗ đan sư, tại sao ngươi lại ở chỗ này...

Đằng sau đám người, một lão giả đang hai mắt sáng lên nhìn phía trước, nghe được thanh âm, xoay đầu lại, không phải người khác, chính là... túc

lão nổi danh Luyện Đan sư học viện, Lỗ Ất Lỗ đan sư.

Vị Lỗ đan sư này coi như không có tuổi tác lớn như Vưu Hư, nhưng cũng không kém lắm, tuyệt đối vượt qua chín trăm tuổi, là công thần cùng nguyên lão chân chính của Luyện Đan sư học viện.

Bởi vì không cách nào đột phá, ba mươi năm qua một mực ở trong biệt viện an dưỡng, rất ít ra ngoài, coi như hắn tổ chức Đan Viện đại hội, cũng không có xuất hiện qua... Làm sao đột nhiên chạy đến nơi đây?

- Xuỵt, đừng nói chuyện, nhanh nghe giảng bài... Diệu, thật là diệu! Luyện đan có thể sử dụng loại phương pháp này, quả thực không thể tưởng tượng, không thể tưởng tượng...

Khoát tay áo, Lỗ Ất đan sư không để ý tới viện trưởng, tiếp tục nhìn phía trước.

- Lỗ đan sư...

Lục Phong xạm mặt, đang muốn nói chuyện, liền bị Thích viện phó bên người kéo một chút:

- Viện trưởng, ngươi xem quần áo của Lỗ đan sư...

- Quần áo?

Chỉ nhìn thoáng qua, khóe miệng Lục Phong co giật.

Vị túc lão của Luyện Đan sư học viện này, mặc quần áo vẫn là Danh Sư bào, chỉ là, trên ngực thêu ba chữ to Huyền Huyền hội, rất hiển nhiên, ngay cả hắn... cũng gia nhập!

- Không chỉ Lỗ đan sư, viện trưởng ngươi xem...

Thích viện phó lại chỉ.

Lục Phong vội vàng nhìn lại, lập tức thấy được mấy bóng dáng quen thuộc trong đám người.

- Bạch đan sư? Hắn không phải xa nhà du lịch sao? Để hắn giảng bài một lần cũng không nguyện ý, làm sao... mặc y phục của Huyền Huyền hội?

- Nhậm đan sư... Thanh Hỏa luyện đan pháp của hắn, hiện tại cũng là chương trình học lưu hành nhất học viện, là một trong mấy đan sư cống hiến lớn nhất cho học viện, đứng hàng học viện danh nhân bảng... Cũng gia nhập Huyền Huyền hội?

- Cầu đan sư, ta còn cùng hắn học qua...

...

Mỗi nhìn thấy một người, trên mặt Lục Phong viện trưởng liền đen hơn một phút, nhìn xong tất cả mọi người, cũng cảm thấy có chút điên rồi.

Luyện Đan sư học viện, một chút lão gia hỏa về hưu, hắn bình thường mời cũng không mời nổi, làm sao đều chạy đến nơi đây, tự nguyện gia nhập Huyền Huyền hội?

Học sinh này tổ chức học hội, vậy mà có tác dụng hơn lời nói của một viện trưởng...

Mấu chốt nhất là, nghe giảng bài nghe như mê như say...

Quả thực điên rồi!

- Viện trưởng, cái kia... Có phải Lục Huy hay không?

Ngay thời điểm Lục Phong cảm giác sắp bạo tạc, Thích viện phó lại chỉ.

Lục Phong nhoáng một cái.

Chỉ thấy trong đám người, một thanh niên vẻ mặt đang hưng phấn nhìn lên đài, hai mắt tỏa ánh sáng, giống như thấy được thần tượng của mình.

Không phải học sinh thân truyền Lục Huy vừa rồi bẩm báo hắn, thì là ai!

Vừa rồi thời điểm từ Tàng Thư khố đi Luyện Đan lâu, không cùng tên này một chỗ, lúc nào chạy tới nơi này... trên người mặc quần áo Huyền Huyền hội, lại là cái quỷ gì?

Lúc này mới rời bao lâu?

Chẳng lẽ... đã làm phản rồi?

- Lục Huy!

Hắn nhịn không được trách mắng một tiếng.

Nghe được thanh âm, Lục Huy mới phát hiện lão sư cũng tới, vội vã đi ra đám người, khẽ khom người:

- Lão sư, ta... mới vừa rồi ta nhìn thấy nhiều người tới nghe khóa như vậy, liền không nhịn được tới, vừa nghe xong, cảm thấy... thật tốt, liền gia nhập Huyền Huyền hội...

Sợ lão sư trách cứ, Lục Huy vội vàng ôm quyền.

- Thật tốt...

Lục Phong chán nản, vẻ mặt ửng hồng, sắp nhỏ máu:

- Có phải cũng muốn lui khóa hay không?

- Cái này... Nếu như lão sư có thể thành toàn liền tốt nhất!

Lục Huy vò đầu.

- Thành toàn em gái ngươi...

Lục Phong tức đến nghiến răng, cảm giác đến sắp điên rồi.

Mới vừa rồi còn lời thề son sắt, nói Trương Huyền này là chuyện gì xảy ra, không được mười phút, liền làm phản... Ngươi thật là đệ tử của ta?

- Ta ngược lại muốn xem xem, tên này đến cùng có ma lực gì...

Thực sự nhịn không được, ngẩng đầu nhìn thanh niên đang giảng bài ở trên đài cao.

Lúc này, thanh niên đã giảng xong tri thức, đang trả lời vấn đề.

- Trương sư, thời điểm ta luyện chế Tôi Dương đan, sau khi xuất hiện thành đan, đan thể biến vàng, không biết giải quyết như thế nào?

Một Luyện Đan sư nhịn không được hỏi.

- Tôi Dương đan, rèn luyện dương mạch, để nó càng thêm tinh thuần, có loại công hiệu này, người luyện chế cũng cần dương hỏa trác thịnh mới được. Ngươi ở trên việc tu luyện mặc dù không ngại, nhưng từ nhỏ lưu lại hàn tật, thân thể hơi hư, luyện chế loại thuốc này, tinh khí không đủ, mặc dù thành đan, dược lực cũng không mãnh liệt!

Thanh niên trên đài nhìn thoáng qua, nói:

- Nếu như ta không nhìn lầm, ngươi luyện chế Tôi Dương đan, hiệu quả rất bình thường!

- Vâng!

Luyện Đan sư này vội vàng gật đầu.

Đối phương nói, giống kinh nghiệm của hắn như đúc, không khác chút nào.

- Như vậy đi, ngươi đã gia nhập Huyền Huyền hội, ta cũng không thể mặc kệ hội viên bản thân, nơi này có một viên Chước Dương đan cấp sáu, sau khi ngươi phục dụng, liền có thể bài tiết hàn khí trong cơ thể, không chỉ về sau luyện chế Tôi Dương đan không có vấn đề, càng có thể để cho tu vi tiến thêm một bước, đột phá Đạp Hư cảnh ràng buộc!

Ngón tay Trương Huyền búng ra, một viên thuốc bay đi.

- Thuốc này là của ta...

Nhìn thấy đan dược bay ra, khóe miệng của Thích viện phó bỗng nhiên co lại, nhịn không được mở miệng.

Viên đan dược này, không phải cái khác, đúng là hắn luyện chế, đặt ở Đan Dược phòng, chuẩn bị bán...

- Vâng!

Không có người để ý tới hắn la lên, Luyện Đan sư đưa tay tiếp nhận đan dược, há miệng nuốt xuống.

Cô cô cô cục cục!

Không lâu sau, trên đầu có linh khí hội tụ, ngay sau đó rống to, khí tức nối thẳng trời cao.

Tằm Phong cảnh, đến!

- Đa tạ Trương sư!

Không nghĩ tới giải quyết bệnh kín của thân thể, còn một lần hành động đột phá, vị Luyện Đan sư này đối với thanh niên trên đài cảm động đến rơi nước mắt, khom người quỳ gối.

- Trương sư, ta...

Lập tức lại có mấy người hỏi vấn đề.

Thanh niên trên đài nhằm vào thể chất cùng vấn đề của mỗi người, trả lời thành thạo điêu luyện, nhìn thấy sắp đột phá, cũng ban cho đan dược cấp sáu.

Dưới đài thanh âm đột phá không dứt bên tai.

Nhìn mà đám người Lục Phong nhức nhối.

Đối phương ban cho những đan dược kia, đều là bọn họ tốn hao đánh đổi to lớn luyện chế, mỗi một cái đều có giá trị không nhỏ, hiện tại... để tên này tùy tiện tặng người...

Càng nghĩ càng giận, tức giận đến sắp bạo tạc, nhưng Lục Phong biết, lúc này chạy tới đòi đan dược, khẳng định sẽ bị các học sinh tại chỗ đuổi ra ngoài!

- Về trước đi!

Cắn răng một cái, xoay người rời đi.

Đối phương bắt cóc học sinh của hắn, bắt cóc lão sư của hắn không nói, còn dùng đan dược của hắn lôi kéo lòng người... Càng nghĩ càng cảm thấy phát điên.

Tiếp tục xem tiếp, tuyệt đối sẽ tức chết!

Nhưng chuyện này, báo lên Danh Sư đường, hắn không chỉ không chiếm lý, làm không cẩn thận, còn sẽ bị chửi mắng một trận.

Giá trị lớn nhất của đan dược, không phải lưu trong phòng quan sát, mà là dùng đến chỗ cần.

Đối phương cầm đan dược của hắn làm người tốt, nhưng xem như hắn, cũng không thể không thừa nhận, sử dụng vừa đúng, đúng lúc có thể phát huy tác dụng lớn nhất của dược vật.

- Trở về?

Mấy vị phó viện trưởng sững sờ.

Không phải đến tìm phiền toái, để những học sinh này trở về sao?

Trực tiếp đi như vậy?

- Không quay về còn có thể thế nào? Ngươi cảm giác các ngươi hiện tại, có thể lôi những học sinh này đi?

Lục Phong viện trưởng cắn răng.

- Cái này...

Mấy vị phó viện trưởng lắc đầu.

Những lão sư kia, bọn họ đều kéo không đi, chớ nói chi là học sinh.

- Trở về làm sao bây giờ?

Đan viện lão sư đều ở nơi này, học sinh cũng ở nơi này, toàn bộ Luyện Đan học viện, tương đương với xong... Trở về cũng là lan can tư lệnh ah!

- Làm sao bây giờ? Ta trở về liền tổ chức đại hội trưởng lão!

Lục Phong cắn răng.

Đối phương lôi kéo được lòng người, mấy vạn học sinh cùng một chỗ, xem như hắn, hiện tại cũng không dám gây rối, chỉ có thể trở về tổ chức đại hội trưởng lão, thương nghị đối sách.

Nếu không, toàn bộ Danh Sư học viện, sư không sư, sinh không sinh, còn thể thống gì?

Đâu còn nửa phần bộ dáng của Danh Sư học viện?

- Vâng!

Thích viện phó gật đầu.

Không giải quyết vấn đề này, Danh Sư học viện khẳng định sẽ đại loạn...

Cái này gọi là chuyện gì, vì một Vưu Hư, hại Danh Sư học viện biến thành như vậy, thật hận không thể băm tên này cho chó ăn.

- Bẩm báo!

Có quyết định, mấy người xoay người rời đi.

Đan viện xong, hai hợp một (2)

dtv-ebook.com

Rời Huyền Huyền hội, lần nữa trở lại Luyện Đan học viện, nhìn thấy trước kia dòng người như thoi đưa, hiện tại nửa bóng người cũng không thấy, mấy vị viện trưởng, cảm thấy nước mắt bất cứ lúc nào cũng sẽ chảy xuống.

Đường đường Luyện Đan sư học viện, lúc nào thảm qua như vậy!

- Viện trưởng, không bằng... Ngươi đi tìm Trương sư nói xin lỗi! Nếu không... Ta sợ Luyện Đan sư học viện sẽ xong!

Quá không biết bao lâu, Chu phó viện trưởng nhịn không được nói.

- Xin lỗi? Nằm mơ!

Lục Phong cắn răng, phát ra gào thét thật dài:

- Các ngươi chờ ở chỗ này, ta tổ chức thập đại trưởng lão hội nghị, a, không, còn phải tìm Mộc sư đến, không thẩm phán gia hỏa phá hư nội quy trường học kia, ta liền không họ... Lục!

...

Trong cao ốc nguy nga của Danh Sư học viện.

Mười một chỗ ngồi đã ngồi đầy, mười đại viện trưởng đều ở trong đó.

- Lục viện trưởng, ngươi để chúng ta tới gấp gáp như vậy, đến cùng có chuyện gì?

Mi viện trưởng nhịn không được nhìn qua.

- Chẳng lẽ... Ngươi đã phát hiện tung tích của Tử Dương thú tiền bối?

- Như vậy liền quá tốt rồi, đến bây giờ chúng ta một chút tăm hơi cũng không có...

Mấy viện trưởng khác, từng cái ánh mắt sáng ngời.

Theo Trương Huyền đi Luyện Đan sư học viện, đến thầy trò toàn bộ gia nhập Huyền Huyền hội, tổng cộng chỉ hai ba canh giờ, tốc độ quá nhanh, học viện khác thậm chí còn không có kịp phản ứng, thậm chí không biết tin tức.

- Không phải Tử Dương thú tiền bối, mà là một đại sự liên quan đến Danh Sư học viện chúng ta sinh tử tồn vong, chư vị chờ Mộc sư đến, ta lại đàm phán!

Lục Phong khoát tay áo.

- Quan hệ học viện sinh tử tồn vong?

- Chẳng lẽ, những Dị Linh tộc bắt Tử Dương thú tiền bối kia, đã phát hiện?

- Nếu như thế, chỉ sợ một trận đại chiến không thể tránh được...

...

Thấy thần sắc của Lục Phong như vậy, thậm chí còn mời Mộc sư, rất nhiều viện trưởng hai mặt nhìn nhau, vẻ mặt nghiêm túc.

Danh Sư đường tồn tại, là sư truyền thiên hạ, nhưng quan trọng nhất là bảo vệ nhân tộc.

Dị Linh tộc trước mấy ngày bắt đi Tử Dương thú tiền bối, khẳng định là có đại động tác, một khi xuất hiện, vì bảo hộ nhân loại, Danh Sư học viện nhất định phải toàn viên tham chiến, không thể đổ cho người khác.

Kẹt kẹt!

Trong tiếng nghị luận, cửa phòng mở ra, Mộc sư đi đến.

- Gặp qua Mộc sư!

Mọi người đứng dậy, đồng loạt ôm quyền.

Mộc sư là Danh Sư thất tinh từ tổng bộ tới, làm tân viện trưởng chủ trì đại cục, tất cả mọi người lấy lễ tiết lão sư đối đãi, không dám đi quá giới hạn.

- Ân, Lục Phong, gấp gáp như vậy, là chuyện gì xảy ra?

Gọi mọi người vào chỗ, Mộc Viên nhíu mày.

- Mộc sư, chư vị viện trưởng đều đã đến đông đủ, vậy ta liền nói sự tình!

Lục Phong nhẹ gật đầu:

- Trong tân sinh giới này, có đệ tử gọi Trương Huyền, chắc hẳn chư vị đều nghe nói qua!

- Tự nhiên!

Rất nhiều viện trưởng gật đầu, chỉ có Mộc Viên cau mày.

Hắn đi tới học viện, liền cảm nhận được khí tức của Tử Dương thú từng ra ngoài một lần, bình thường đều ở trong viện tu luyện, Trương Huyền này... Thật đúng là chưa nghe qua.

- Mộc sư, Trương Huyền này là...

Mi viện trưởng lặng lẽ giải thích một chút.

- Danh Sư lĩnh ngộ Minh Lý Chi Nhãn? Danh Sư học viện thế mà ra một vị thiên tài như vậy?

Nghe giới thiệu xong, ánh mắt Mộc sư sáng lên.

Cái gì vượt Luyện Khí học viện, Y Sư học viện, đơn đấu Vưu Hư, hắn đều không để ý, chức nghiệp phụ tu khá hơn nữa, cũng là phụ tu!

Đối với Mộc sư tới nói, thiên phú của Danh Sư mới là trọng yếu nhất.

Danh Sư lĩnh ngộ Minh Lý Chi Nhãn, chỉ cần không vẫn lạc, về sau thành tựu liền có thể đoán được.

Loại thiên tài cấp bậc này, đừng nói phân bộ ở Thanh Nguyên đế quốc, coi như Thánh Nhân quý tộc, cũng ngàn năm không ra một vị.

- Mộc sư, ta khuyên ngươi trước không vội cao hứng, nghe ta nói cho hết lời... Người này thiên phú lợi hại, làm việc thiện ngược lại cũng thôi, vẫn có thể xem là một chuyện may mắn của Danh Sư đường, nhưng một khi làm ác, ta sợ toàn bộ học viện chúng ta, đều không chịu nổi, bất cứ lúc nào cũng sẽ hủy diệt!

Thấy hắn hưng phấn, dường như mang theo dự định muốn thu đồ, Lục Phong vội vàng nói.

- Làm ác?

Mộc sư gật đầu.

Danh Sư nắm giữ Minh Lý Chi Nhãn, nhìn xuyên ngụy trang, xem thấu dối trá, thẳng tới bản chất, mở đường giảng bài, tu luyện công pháp, mọi việc đều thuận lợi... nhưng một khi làm điều ác, cũng sẽ cực kỳ đáng sợ.

Mặc dù Danh Sư đại lục, tạm thời còn không có ghi chép tương tự, nhưng cũng xuất hiện qua sự tình thiên tài Danh Sư phản bội nhân tộc.

Bảy ngàn năm trước, nhân loại một thiên tài hàn môn, trước ba mươi tuổi khảo hạch Danh Sư thất tinh thành công, chấn động một thời, vốn cho rằng người này sớm muộn gì cũng sẽ đạt tới bát tinh, thậm chí cao hơn, kết quả... Danh Sư đường bởi vì một sự tình, làm ra ngộ phán, để hắn giận dữ, chém giết toàn bộ ba mươi bảy vị Danh Sư oan uổng hắn.

Trận chiến kia, một Đế đô bao phủ ba ngàn dặm, đều bị đánh thành bột mịn, hơn trăm triệu người mất mạng, tình huống khốc liệt, không thua gì trên vạn Dị Linh tộc xâm lấn!

Bởi vì tạo thành kết quả quá mức nghiêm trọng, Danh Sư đường không cách nào bao che, đành phải hạ Danh Sư truy sát lệnh, phái ra Danh Sư cấp bậc cao hơn vây quét.

Vị thiên tài này biết lệnh truy sát, vừa chiến vừa trốn, lấy thân làm mồi nhử, hấp dẫn hơn chín ngàn Danh Sư lục tinh đến, ở Phục Ba lĩnh cùng Dị Linh tộc bố trí mai phục.

Trận chiến kia, kinh thiên động địa, mặc dù thành công chém giết vị thiên tài này, nhưng Danh Sư đường cũng tổn thất cực lớn, vẫn lạc ròng rã ba vị bát tinh, một trăm ba mươi bốn vị thất tinh, cùng 7612 vị Danh Sư lục tinh!

Sử xưng Phục Ba chi ách !

Có thể nói sau Khổng sư nhất thống đại lục vài vạn năm, Danh Sư đường đại tổn thương quy mô nhất.

Coi như toàn bộ Danh Sư tổng bộ, cũng động gân cốt.

Bởi vậy sau việc này, Danh Sư đường cũng sửa lại quy củ, tuyển nhận tân Danh Sư, mặc dù thiên phú cũng rất trọng yếu, nhưng tâm tính cùng phẩm đức, cũng thành mục tiêu khảo hạch.

Nếu như hai điểm này không quá quan, cấp cho bồi dưỡng càng lớn, sẽ mang đến cho nhân tộc nguy cơ càng lớn.

Danh Sư nắm giữ Minh Lý Chi Nhãn, nhìn chung lịch sử cũng không nhiều, mỗi một cái đều là kinh tài tuyệt diễm, là siêu cấp nhân vật oanh động mấy trăm năm, loại người này, tất nhiên có thể khiến Nhân tộc càng thêm cường đại, nhưng làm ác, tạo thành kết quả, sợ rằng sẽ đáng sợ hơn Phục Ba chi ách!

- Chẳng lẽ Trương Huyền này, tâm thuật bất chính, phẩm đức không hợp?

Mộc sư mang theo nghi hoặc.

Nếu thật như vậy, cũng nên cẩn thận, nếu không, hơi không cẩn thận, sẽ mang đến tai nạn cho toàn bộ đại lục.

- Làm sao có thể!

Mi viện trưởng nhịn không được mở miệng:

- Vị Trương sư này, vì để cho càng nhiều học viên tiến vào học viện, nhân tộc càng thêm cường đại, bản thân khảo hạch lấy được bốn vạn điểm tích lũy, không ràng buộc tiễn cho người khác, lòng dạ như vậy, làm sao có thể làm ác?

- Mi viện trưởng không nên bị mặt ngoài của hắn che đậy! Hắn làm như vậy, đơn giản là muốn lôi kéo lòng người, thành lập Huyền Huyền hội mà thôi!

Lục Phong vẫy tay.

- Huyền Huyền hội?

Mộc sư nhìn qua.

- Huyền Huyền hội, là Trương Huyền liên hợp hình thành tổ chức học sinh! Học sinh thành lập học hội, đoàn kết Danh Sư, cùng tiến bộ, điểm ấy học viện không can thiệp, nhưng tên này, mới tiến vào học viện, liền đủ loại lấy lòng, kéo bè kéo cánh, rõ ràng mưu đồ quấy rối!

Lục Phong nói.

- Lục viện trưởng, thân là Danh Sư, mong nói năng cẩn thận!

Mi viện trưởng sầm mặt lại.

Cái gì gọi là kéo bè kéo cánh?

Một tổ chức học sinh, chính là mưu đồ quấy rối?

- Không sai, nếu như tin tức của ta không sai, vị Trương sư này, cũng không biết muốn thành lập Huyền Huyền hội, mà là thấy nhiều tân sinh bị lão sinh chèn ép, lúc này mới bị bức bách thành lập...

Khuôn mặt của Vệ Nhiễm Tuyết cũng khó coi.

Danh Sư, không có chứng cứ, liền không thể nói bậy, nếu không, một khi định tội, sẽ làm cho không người nào có thể xoay người.

- Nói cẩn thận? Ta đã nói rất cẩn thận! Tốt, nói đến chuyện này, ta cũng không che giấu, liền nói ra chuyện ngày hôm nay, mọi người phân xử thử, nhìn ta có oan uổng hay không!

Lục Phong hừ lạnh một tiếng, nói sự tình nhìn thấy một lần.

- Ngươi nói... Luyện Đan sư học viện, tất cả lão sư, học sinh đều gia nhập Huyền Huyền hội? Thành hội viên? Ngay cả rất nhiều túc lão cũng khó mà may mắn thoát khỏi?

- Hiện tại... Luyện Đan học viện, đã biến thành xác rỗng?

Gian phòng một hồi yên lặng, mười đại viện trưởng tính cả Mộc sư, tất cả đều trợn mắt hốc mồm.

Làm sao cảm giác giống như kể chuyện xưa vậy, để cho người ta không thể tin được?

- Không sai! Danh Sư, nặng nhất sư đạo truyền thừa, có thể để cho nhiều người đồng thời lui khóa như vậy, thậm chí ngay cả học viện cũng không cần, gia nhập một tổ chức học sinh, ta sợ tên này khẳng định dùng thủ đoạn không muốn người biết!

Khuôn mặt Lục Phong dữ tợn:

- Nếu như không nhanh chóng xử lý, một khi mở rộng đến học viện khác, toàn bộ lão sư, học sinh của Danh Sư học viện, chẳng phải đều thành học sinh của hắn, thành hắn độc đoán?

Mọi người trầm lặng.

Ngay cả đám người Mi viện trưởng, Triệu viện trưởng, cũng chấn kinh nói không ra lời.

Trước đó, bọn họ cảm thấy Trương sư này, vượt quan, làm sập vài toà lâu, mấy cái thông đạo thì cũng thôi, nằm mơ cũng không nghĩ tới... Một bài giảng xuống, lão sư học sinh của cả Luyện Đan sư học viện, toàn bộ ngoặt đi!

Cái này thật là đáng sợ!

Nếu nói nhiều mấy lần, chẳng phải toàn bộ học viện đều biến thành đồ tử, đồ tôn của hắn?

- Lớp của hắn, ngươi nghe qua chưa?

Gian phòng yên lặng một lát, Mộc sư nhịn không được nhìn qua.

- Trương Huyền này, gia nhập Huyền Huyền hội miễn phí nghe giảng, không gia nhập, liền thu thù lao kếch xù, ta cùng đám người Chu Kình, là hao tốn mỗi người một viên linh thạch thượng phẩm mới vào được!

Lục Phong khẽ nói:

- Khóa tự nhiên là nghe xong, có điều, trình độ lung ta lung tung không nói, đại bộ phận đều là lấy lòng, ngôn ngữ mê hoặc!

- Trình độ bình thường?

Mộc sư nhíu mày.

- Không sai, trước đó ta không phải nói, hắn dùng thủ đoạn hèn hạ trộm đi đan dược cấp sáu của học viện sao? Vì lôi kéo lòng người, hắn miễn

phí đưa dược vật này cho học sinh sắp đột phá, tạo thành giả tượng khoan dung rộng lượng, để cho người ta càng thêm khăng khăng một mực!

Lục Phong nói ra sự tình thấy ở Huyền Huyền hội.

- Học để mà dùng, nếu như đan dược có thể cho người sắp đột phá sử dụng, cũng coi như một đại hảo sự, ... Dùng lôi kéo lòng người, chính là có mưu đồ!

Mộc sư gật đầu.

Danh Sư học viện là vì bồi dưỡng học sinh, học sinh có thể nhanh chóng trưởng thành, tự nhiên là thích nghe ngóng, nhưng chỉ vì lôi kéo lòng người, tuyệt đối là tâm thuật bất chính.

- Hắn khẳng định chính là có mưu đồ!

Lục Phong vội nói:

- Nếu không, đồng thời để mấy vạn sư sinh, đều khăng khăng một mực, làm sao có thể?

- Tu luyện giả, vàng thau lẫn lộn, lĩnh ngộ của mỗi người khác biệt, chương trình học tự nhiên cũng không giống, do đó, Khổng sư mới đưa ra quan điểm tùy theo tài năng tới đâu mà dạy. Một bài giảng, để tất cả thầy trò đều bội phục, cam tâm gia nhập Huyền Huyền hội, quả thực không có khả năng.

Mộc sư lắc đầu.

Danh Sư lợi hại hơn nữa, lòng có yêu mến, tự nhiên cũng có chán ghét.

Chỉ cần là người, liền không có khả năng giống như tiền, làm cho tất cả mọi người đều ưa thích.

Nhưng Trương sư này làm được, để cho người ta không kỳ quái là giả.

- Chuyện này phát sinh ở Luyện Đan sư học viện các ngươi, ngươi định xử lý như thế nào?

Vẻ mặt Mộc sư nghiêm túc, ngẩng đầu nhìn tới.

- Ý tứ của ta rất đơn giản, mười đại học viện liên hợp, đuổi Trương Huyền ra học viện, không cho phép bước vào nửa bước!

Lục Phong cười lạnh:

- Sau đó, lại hủy bỏ tư cách Danh Sư của hắn, về sau không cho phép khảo hạch!

Chuẩn Luyện Đan sư lục tinh

dtv-ebook.com

- Đuổi ra Danh Sư học viện?

- Hủy bỏ tư cách Danh Sư, không cho phép kiểm tra lại?

Tất cả mọi người sững sờ.

- Không được, đây tuyệt đối không được!

Khóe miệng của Mi viện trưởng co giật.

Thật muốn làm như thế, trước không nói sự tình tổn thất thiên tài, chỉ nói lão sư thần bí của Trương sư, khẳng định sẽ xù lông, làm không cẩn thận cả Danh Sư học viện sẽ bị gạt bỏ!

Học viện bồi dưỡng Danh Sư, dù quan trọng, nhưng cấp bậc Danh Sư càng cao, liền càng tôn quý... mặc dù mười vạn Danh Sư lục tinh giá trị lớn, nhưng so với một vị Danh Sư cửu tinh, vẫn kém không chỉ một đoạn.

Thật giống như Khổng sư, vài vạn năm mới xuất hiện một vị, đừng nói một vị Danh Sư cửu tinh, coi như lại đến một trăm vị, cống hiến bao lớn cũng kém xa.

Nếu như Mạc Cao Viễn nói không sai, lão sư của Trương Huyền là một vị Danh Sư bát tinh thậm chí cao hơn, thật một tay đập Danh Sư học viện thành phế tích, Danh Sư đường khẳng định cũng sẽ không nói nhiều nửa câu.

Đây là Danh Sư đỉnh phong, được hưởng thụ đặc quyền.

- Hủy bỏ tư cách Danh Sư, quan hệ tới tiền đồ cả đời của một vị Danh Sư, quyết không thể trò đùa!

Triệu Bính Tuất viện trưởng cũng không nhịn được nói:

- Nhất là một người có thiên phú, có tài hoa như vậy, một khi xử lý bất công, ta sợ tổn thất một thiên tài không nói, làm không cẩn thận còn sẽ bức ra một trận Phục Ba chi ách!

- Cái này...

Nghe nói như thế, tất cả mọi người trầm lặng.

Kỳ thật Phục Ba chi ách năm đó, hoàn toàn có thể tránh đi.

Chủ yếu bởi vì, vị thiên tài kia đắc tội một vị con cháu của Thánh Nhân quý tộc, phía sau mình lại không có bối cảnh, mâu thuẫn càng náo càng lớn, cuối cùng mới xuất hiện thảm kịch như vậy.

Có thể nói, mặc dù bi thương, làm cho mọi người chú ý, nhưng cũng là tai họa do con người tạo thành.

Trương Huyền này, còn không có đi đến lục tinh, liền lĩnh ngộ Minh Lý Chi Nhãn, thiên phú mạnh không thể nghi ngờ.

Thật muốn làm quá tuyệt, ép hắn sinh lòng oán hận, dưới cơn nóng giận đầu nhập vào Dị Linh tộc, chỉ sợ không chỉ Danh Sư đường tổn thất, làm không cẩn thận sẽ trở thành tai nạn của toàn bộ nhân tộc.

Không nói cái khác, nếu như hắn giáo dục Dị Linh tộc, truyền thụ tri thức, khẳng định liền có thể là một Khổng sư khác của Dị Linh tộc.

Đến lúc đó, nhân tộc liền phiền toái.

- Triệu viện trưởng nói không sai!

Mộc sư gật gật đầu.

- Tốt, có thể không khai trừ tư cách Danh Sư, nhưng nhất định phải đuổi ra Danh Sư học viện, đuổi ra Hồng Viễn thành! Nếu không, hiện tại hắn có thể làm Luyện Đan học viện ta gà bay chó chạy, ngày mai liền có thể làm học viện các ngươi hoàn toàn sụp đổ! Đến lúc đó, học viện sẽ thành sư không sư, sinh không sinh, còn thể thống gì?

Lục Phong cắn răng.

Mọi người nói không ra lời.

Ngay cả đám người Mi viện trưởng, Vệ Nhiễm Tuyết muốn nói chuyện giúp, cũng đều trầm lặng.

Nói thật, lấy tính tình của Trương Huyền, trị xong Đan viện, tiếp tục kiếm học viện khác khả năng là rất lớn.

Mỗi lần hắn đi một học viện mới, đều giống như Thiết Ngưu cày đất, để người khác nổi điên, không thể trở về, thật muốn đi học viện khác, thật không có nắm chắc có thể chống đỡ được!

- Ta đồng ý thuyết pháp của Lục Phong viện trưởng, loại gieo họa này, nhất định phải lập tức đuổi đi, đừng nói Hồng Viễn thành, Hồng Viễn đế quốc cũng không thể để cho hắn ở lâu!

Yên lặng một lát, một vị lão giả mở miệng.

Mi viện trưởng nhìn sang, không phải người khác, chính là Trận Pháp sư công hội viện trưởng, Trần Thừa Tuần!

Vị Trần viện trưởng này, cùng Lục Phong viện trưởng luôn có quan hệ cá nhân rất tốt.

- Ta cũng đồng ý!

Lại một viện trưởng gật đầu.

Thư Họa sư học viện viện trưởng, Tống Đan Thanh!

- Ta không đồng ý, Danh Sư cho phép khảo hạch phụ tu chức nghiệp, cũng cho phép truyền thụ học sinh, mặc dù Trương sư làm có chút khoa trương, nhưng không xúc phạm quy củ, vì sao phải đuổi đi?

Mi viện trưởng đi đầu mở miệng.

- Không sai, coi như hắn ở Đan viện làm sự tình, thoạt nhìn có chút hoang đường, nhưng ngươi cũng nói, ngay cả túc lão như Lỗ đan sư cũng gia nhập Huyền Huyền hội, nhất định muốn nghe giảng bài, nói rõ lớp của hắn, khẳng định có giá trị cực cao.

- Thân là Danh Sư, phải có độ lượng dung người, ta cảm giác không nên đuổi Trương sư, còn phải lưu hắn lại làm lão sư, tăng lên thực lực tổng hợp của học viện chúng ta!

Triệu Bính Tuất, Vệ Nhiễm Tuyết nói.

- Hiện tại là ba cái muốn đuổi Trương Huyền đi, ba vị muốn lưu lại, hai các ngươi thì sao?

Nghe xong mấy người nói, Mộc sư ngẩng đầu nhìn về phía hai người cuối cùng.

Hiện tại Luyện Đan sư học viện Lục Phong, Trận Pháp học viện Trần Thừa Tuần cùng Thư Họa sư học viện Tống Đan Thanh, muốn đuổi Trương Huyền đi, mà Mi viện trưởng, Triệu Bính Tuất, Vệ Nhiễm Tuyết chủ trương lưu lại, thậm chí để hắn làm lão sư.

Còn thừa lại hai người không trình bày quan điểm... là Võ Kỹ học viện Tu Trường Thanh cùng Ma âm viện Tưởng Thanh Đàn.

- Ba học sinh của Trương sư, là khách khanh trưởng lão của học viện ta, học sinh cũng có thể lý giải võ kỹ, công pháp sâu như vậy, lão sư lại càng không cần phải nói, ý của ta là chủ trương để Trương sư lưu lại!

Tu Trường Thanh nói.

- Ngươi thì sao?

Mọi người nhìn về phía Tưởng Thanh Đàn.

Hiện tại là bốn so ba, nếu như hắn đồng ý Lục Phong, lại biến thành bốn so bốn, đồng ý Mi trưởng lão, chính là năm so ba.

- Ta... Ta cùng Trương Huyền chưa tiếp xúc qua, khó có thể suy đoán, ta rời khỏi!

Tưởng Thanh Đàn lắc đầu:

- Hơn nữa, hiện nay chuyện trọng yếu nhất của chúng ta, không phải xử lý một học sinh, mà là tìm kiếm Tử Dương thú tiền bối!

- Rời khỏi?

- Cũng đúng! Hiện tại giúp ai cũng không đúng, còn không bằng rời khỏi.

- Tưởng viện trưởng luôn không màng danh lợi, hắn rời khỏi, không dính dáng tới chuyện này, cũng chẳng suy nghĩ gì nữa!

Nghe được vị viện trưởng cuối cùng nói, thế mà không lẫn vào, mọi người đồng thời gật đầu.

Ma âm viện viện trưởng Tưởng Thanh Đàn, luôn luôn đạm bạc, không dính dáng tới thế sự, không biểu lộ thái độ, cũng ở trong dự liệu của mọi người.

- Hiện tại bốn so ba, chuyện này không đề cập tới nữa, mọi người vẫn đặt tinh lực ở tìm kiếm Tử Dương thú đi!

Thấy mọi người thảo luận ra quyết định, Mộc sư khoát tay áo:

- Ta vẫn là câu nói kia, ai tìm được Tử Dương thú, người đó làm viện trưởng! Còn sự tình Trương Huyền, phán quyết như thế nào, liền do viện trưởng mới đến định!

Mặc dù hắn là Danh Sư thất tinh, nhưng là tổng bộ phái tới, không tiện nhúng tay sự tình của Danh Sư học viện.

Nếu không, rất dễ dàng bị người nói lấy thế áp người.

- Mộc sư...

Nghe được kết quả cuối cùng lại là cái này, Lục Phong cực kỳ lo lắng, vẻ mặt không cam lòng.

- Tốt, sự tình quyết định xong, mọi người tản đi!

Không nói thêm lời, Mộc sư khoát tay áo, đi đầu ra khỏi phòng.

- Cáo từ!

Mấy người Mi viện trưởng, Triệu Bính Tuất cũng đi ra ngoài.

Rất nhanh trong phòng chỉ còn lại Lục Phong, sắc mặt nhăn nhó, tức giận đến xiết chặt nắm đấm.

- Đáng giận...

Hắn vỗ bàn một cái.

- Tốt, hiện tại liền bỏ qua ngươi, có điều, ngươi tuyệt đối đừng có nhược điểm rơi vào trên tay ta, nếu không... Ta sẽ để ngươi muốn sống không được muốn chết không xong!

Lục Phong gầm lên giận dữ, gào thét.

...

Lục Phong nháo đến bẩm báo thập đại Danh Sư, bên Trương Huyền rốt cục cũng giảng xong chương trình học.

Đến Luyện Đan sư học viện, đứng ở trước cửa Tàng Thư khố, cũng không phải là ngẩn người, mà là Vu hồn ly thể đi vào Tàng Thư khố đọc

sách.

Trước đó hắn là Luyện Đan sư tứ tinh, thư tịch trước đó hoàn toàn có thể không nhìn, do đó, chỉ dùng không được nửa canh giờ, liền sửa sang ra thư tịch ngũ tinh, lục tinh.

Học tập xong, lòng có cảm ngộ, lúc này mới giảng bài ở bên ngoài Tàng Thư khố.

Hắn giảng giải tri thức, lời ít mà ý nhiều, nhắm thẳng vào chủ ý luyện đan, để cho người ta nghe qua liền bị thu hút.

Lúc này mới xuất hiện vô số người lui khóa, sẵn lòng gia nhập Huyền Huyền hội.

Ở bên ngoài Tàng Thư khố giảng bài xong, Trương Huyền đi Đan Dược phòng, sau đó đi tổ đường.

Giống như đám người Thích viện phó nhìn thấy, hắn là kích hoạt Truyền Tin Ngọc Phong, có điều cũng không phải là cầu đan phương đơn thuần, còn thuận đường tiến hành một lần biện đan.

Hắn không tiếp xúc qua hệ thống luyện đan, khảo hạch luyện đan, khẳng định làm không được, nhưng biện đan lại khác, lấy lĩnh ngộ cùng lý giải đối với tri thức của hắn, Luyện Đan sư thất tinh muốn thắng cũng khó khăn!

Trải qua một phen biện luận, Luyện Đan sư lục tinh, thất tinh ở đối diện nhao nhao thần phục, nhận được thân phận chuẩn Luyện Đan sư lục tinh, cũng thuận lợi nhận được đan phương Đoạn Tục đan.

Đạt đến mục đích mong muốn, Trương Huyền vốn định trực tiếp rời đi, nhưng nghĩ tới lấy không nhiều đan dược cấp sáu như vậy, thực sự băn khoăn... liền chạy đến Đan Sư đường giảng bài, báo đáp đan dược chi ân.

Ai ngờ vừa nói chương trình học, quá mức huyền diệu, lão sư cũng rơi vào trong đó.

Sau đó... liền xuất hiện vô số Danh Sư, vô số học sinh chạy qua Huyền Huyền hội.

Còn để mọi người mặc y phục, thu phí nghe giảng bài, là chuyện của Nhược Hoan công tử cùng đám người Tôn Cường.

- Nguyên lai, luyện chế Hàm Tiếu đan, điểm mấu chốt nhất chính là cái này, ta rốt cuộc hiểu rõ!

- Ta cũng vậy, lấy lĩnh ngộ hiện tại của ta, chỉ cần tu vi đi đến, nhất định có thể luyện chế ra đan dược cấp sáu!

- Một tiết khóa này, thật là được ích lợi không nhỏ, đủ bằng ta học tập ba năm trước...

...

Hắn thở phào nhẹ nhõm, Luyện Đan sư ở dưới đài nghe giảng bài, tất cả đều như si như say, sắp muốn điên rồi.

Vị Trương sư này giảng giải, như thiên mã hành không, càng giống như linh dương móc giác, không có dấu vết mà tìm kiếm, nhưng lại cho người ta một loại hiểu ra khắc sâu, chỉ cần chiếu theo luyện đan, có thể đoán được, thực lực của mọi người tuyệt đối có thể trong nháy mắt tăng lên một mảng lớn!

Mặc dù đối phương chỉ nói một bài giảng, nhưng vượt qua mấy năm trước kia!

- Thiên tài, thật là thiên tài tuyệt đỉnh, luyện đan lại có thể như vậy...

Lỗ đan sư ở trong các túc lão, càng thảo luận càng cảm thấy khiếp sợ.

Bọn họ lớn tuổi, còn muốn đột phá rất khó khăn, nếu như sớm có thể nghe được loại chương trình học này mười năm, chỉ sợ hiện tại mỗi một cái đều là Luyện Đan sư thất tinh!

- Về sau ta chính là người của Huyền Huyền hội, không đi Luyện Đan sư học viện nữa!

- Ta cũng vậy, có thể nghe được loại chương trình học này, so với tử thủ ở Luyện Đan học viện mạnh hơn nhiều, nghe nhiều mấy tiết, chúng ta liền có thể nhẹ nhõm khảo hạch thất tinh!

...

Mấy vị lão giả râu bạc trắng, cả đám con mắt tỏa ánh sáng.

Ngay thời điểm mấy người hưng phấn khó tự chế, chỉ thấy thanh niên vừa rồi giảng bài đi tới.

- Trương sư!

Mọi người đồng thời ôm quyền.

- Không cần khách khí, ta tới, là có một số việc, muốn phiền phức mấy vị!

Trương Huyền nhẹ gật đầu.

- Trương sư cứ việc phân phó, chỉ cần mấy lão đầu chúng ta có thể làm, sẽ dốc hết toàn lực!

Nghe qua khóa, mặc dù không phải học sinh, nhưng mấy người đối với thanh niên này, đã phục sát đất.

- Dốc hết toàn lực thì không cần thiết... Chỉ là muốn mấy vị liên thủ giúp ta luyện chế một viên thuốc!

Trương Huyền nói ra mục đích.

- Liên thủ?

Mấy người sững sờ.

Vị trước mắt này lý giải luyện đan thâm hậu như thế, còn cần nhóm người mình hỗ trợ?

- Không sai, ta muốn luyện chế một viên... Đoạn Tục đan!

Trương Huyền nói.

- Đoạn Tục đan... Đan dược cấp bảy?

Lỗ đan sư lên tiếng kinh hô.

Phượng Ngô tủy

dtv-ebook.com

Đoạn Tục đan, đoạn chi cũng có thể nối tiếp, cực kỳ nổi danh, nguyên nhân chính là như thế, luyện chế rất khó!

Phẩm cấp đan dược, ở trong cấp bảy cũng bài danh khá cao, Luyện Đan sư thất tinh bình thường cũng khó hoàn thành, bọn họ làm sao có thể làm được?

Thượng cửu lưu chức nghiệp, vượt qua ngũ phẩm, mỗi một cấp bậc chênh lệch sẽ càng lúc càng lớn.

Thất tinh cùng lục tinh, mặc dù chỉ cách một cấp, nhưng giống như Thánh giả cùng Linh cảnh, không thể so sánh nổi.

Thậm chí cùng là thất tinh, hạ phẩm cùng thượng phẩm, cũng có thiên địa khác biệt.

Nói cách khác... mặc dù bọn họ đều đạt đến Luyện Đan sư lục tinh đỉnh phong, bất cứ lúc nào cũng sẽ đột phá, nhưng muốn luyện chế Đoạn Tục đan mà Luyện Đan sư thất tinh thượng phẩm mới có thể luyện chế, còn không thể nào làm được.

- Cái này... chỉ sợ chúng ta lực bất tòng tâm!

Lỗ đan sư cười khổ một tiếng, nhịn không được lắc đầu.

- Ta biết độ khó, mới hi vọng các ngươi liên thủ!

Trương Huyền nói.

- Liên thủ? Chúng ta... Không phối hợp qua, sao có thể liên thủ?

Mọi người lắc đầu.

Luyện đan không phải chiến đấu, không phải thi triển võ kỹ, có thể phối hợp, có thể chiếu ứng lẫn nhau... Mỗi một vị Luyện Đan sư, đều có phương pháp và trình tự của mình, cùng một chỗ luyện chế, thường thường sẽ xuất hiện sai lầm, nhẹ thì dược liệu phế toàn bộ, nặng thì nổ lô!

Liên hợp luyện đan cũng có, nhưng phần lớn đều là đồng môn sư huynh đệ, phối hợp vượt qua mười năm, mấy chục năm, lẫn nhau lý giải, tâm ý tương thông, mới có thể thân mật vô gian, không tỳ vết chút nào.

Giống như bọn họ, đều đắm chìm trong thế giới của mình mấy trăm năm, có thuộc phong cách của mình, thật muốn liên thủ, không luyện được đan dược chỉ là phụ... Làm không cẩn thận, toàn bộ Danh Sư học viện sẽ bị nổ bay.

Đoạn Tục đan, thân là đan dược cấp bảy, trong đó ẩn chứa năng lượng, đã tương đương Thánh giả tứ trọng, một khi không may xuất hiện biến cố, chỉ bằng mấy Thánh giả nhất trọng như bọn hắn muốn áp chế... Gần như không có khả năng làm được.

- Cái này không cần lo lắng, chỗ này của ta có mấy bộ thủ pháp luyện đan, hi vọng các ngươi có thể mau chóng học được, còn phối hợp như thế nào, đến lúc đó chỉ cần nghiêm ngặt nghe theo ta, thì sẽ không có vấn đề gì!

Trương Huyền lấy ra mấy quyển sách đưa tới.

Đúng là hắn giảng bài xong, cẩn thận cân nhắc phương pháp luyện chế Đoạn Tục đan viết ra.

- Thủ pháp?

Đám người Lỗ đan sư tiếp nhận, cúi đầu nhìn sang.

Mỗi người bọn họ cầm tới đều không giống nhau, bất kể tên, hay thủ pháp luyện đan, đều tự thành hệ thống.

- Yên Vũ luyện đan pháp...

Lỗ đan sư nhìn một lần, thần sắc càng ngày càng ngưng trọng.

Bộ Yên Vũ luyện đan pháp này, coi trọng gió nhẹ hóa mưa, nhuận vật im ắng, thủ pháp cao xa, bình sinh chưa bao giờ thấy qua, lấy trình độ hiểu biết của Luyện Đan sư lục tinh đỉnh phong như hắn, có thể đoán được, chỉ cần luyện thành, trình độ luyện đan tuyệt đối sẽ tăng lên một mảng lớn!

Chỉ cần tu vi đến, xung kích Luyện Đan sư thất tinh, dễ như trở bàn tay!

Trọng yếu nhất là... Cùng công pháp tu luyện trong cơ thể hắn hoàn mỹ phối hợp, bộ thủ pháp này, không chỉ luyện đan, thực lực cũng có thể phát huy tốt hơn.

- Bản công pháp này, cùng Linh Quy chân khí của ta hợp lại càng tăng thêm sức mạnh...

- Bản công pháp này của ta hoàn mỹ dung hợp...

Những người khác nhìn xong, từng cái con mắt tỏa ánh sáng, nhịn không được hô lên.

Quay đầu nhìn lại, mấy vị bằng hữu của Lỗ đan sư đều đọc qua thư tịch, lông mày nhịn không được cuồng loạn.

Mấy bộ thủ pháp này, thế mà hoàn mỹ phù hợp với pháp quyết, lực lượng mấy người bọn họ tu luyện, tìm không ra chút thiếu sót.

Nói cách khác... Là Trương sư chuyên môn vì mấy người bọn họ thiết kế!

Chuyên môn thiết kế thủ pháp luyện đan, lượng thân mà làm... Cái này cần lý giải luyện đan sâu bao nhiêu, mới có thể làm đến?

Coi như Luyện Đan sư thất tinh đỉnh phong nhất cũng làm không được!

- Cái này, cái này...

Hắn phát hiện vấn đề này, những người khác cũng phát hiện, cả đám mở to hai mắt nhìn, lần nữa nhìn về phía Trương Huyền, tràn đầy sùng bái.

Trước đó nghe giảng bài, chẳng qua cảm thấy bội phục, mà bây giờ, là thật bị học thức của thanh niên trước mắt này thuyết phục.

- Trương sư chuẩn bị xong dược liệu kia? Theo ta được biết, chủ dược của Đoạn Tục đan là Đoạn Tục thảo, là Thánh dược rất ít gặp!

Sau khi hết khiếp sợ, Lỗ đan sư nhịn không được nhìn qua.

Không bột đố gột nên hồ.

Luyện đan, dược liệu là trọng yếu nhất, có điều, dược liệu của đan dược cấp bảy, phong hào đế quốc tìm ra không khó, nhưng ở Hồng Viễn thành, lại cực kỳ không dễ dàng.

Nhất là Đoạn Tục thảo làm chủ dược, cực kỳ thưa thớt, không cách nào trồng trọt không nói, còn sinh ở chỗ độc trùng vô số, coi như Thánh giả tứ trọng, muốn có được cũng không dễ dàng như vậy.

- Đoạn Tục thảo, ta đã xin tổng bộ Luyện Đan sư công hội.

Trương Huyền nói.

Nhận được đan phương Đoạn Tục đan, hắn biết Đoạn Tục thảo làm chủ dược, ở Hồng Viễn thành là rất khó mua được, liền trực tiếp xin tổng bộ.

- Xin tổng bộ?

Lỗ đan sư cùng mấy vị đan sư khác liếc mắt nhìn nhau, đồng thời sửng sốt:

- Giá trị của Đoạn Tục thảo cao như vậy, có thể xin nhận được?

Thánh dược như Đoạn Tục thảo, coi như mua ở tổng bộ, vẫn cần phải hao phí đánh đổi cực lớn, ít nhất mấy trăm thậm chí trên ngàn linh thạch thượng phẩm, xin... làm sao có thể!

Hướng tổng bộ mua sắm cùng hướng tổng bộ xin, cái này là hai chuyện khác nhau.

Xin bình thường là chỉ tổng bộ trợ giúp, không thu lệ phí, mà mua sắm, là phải trả tiền.

Thứ này có thể dựa vào xin có được? Nếu đơn giản như vậy, Luyện Đan sư tổng bộ, chỉ sợ sớm đã bị Luyện Đan sư phía dưới xin không còn cả quần.

- Ta đúng lúc giải quyết vấn đề cho một gia hỏa, hắn mở miệng cam đoan xin giúp ta... Có lẽ có thể a!

Trương Huyền suy nghĩ một chút nói.

Truyền Tin Bích, chỉ có thể tiếp thu tin tức, mà Truyền Tin Ngọc Phong của Luyện Đan sư học viện, hoàn toàn có thể truyền tới hình ảnh đối diện.

Trước đó, thời điểm khảo hạch Luyện Đan sư, từng có người truyền tới hình ảnh luyện chế đan dược, hắn ra tay giải quyết mấy chỗ sai lầm, được đối phương bội phục, lúc này mới nói giúp hắn xin.

Nghe khẩu khí của đối phương rất đơn giản, chẳng lẽ lừa gạt mình?

Lỗ đan sư sững sờ, khẽ nhíu mày:

- Xem như Luyện Đan sư ở tổng bộ, không có địa vị nhất định, muốn xin dược liệu cũng rất khó. Ngươi nói vị Luyện Đan sư này tên gì?

- Hình như gọi là... Ngô Hóa Vũ! Lúc ấy truyền lại hình ảnh Luyện Đan sư có hơn mười vị, chỉ hắn nói nhiều nhất...

Trương Huyền cẩn thận nhớ lại một chút, nói còn chưa dứt lời, chỉ thấy mấy lão giả trước mắt, tròng mắt sắp rơi trên mặt đất, cả đám dọa đến phát run.

- Làm sao vậy?

Thấy bộ dáng này của bọn họ, Trương Huyền nhíu mày.

- Trương sư... Nhưng biết Ngô Hóa Vũ là ai không?

Bờ môi của Lỗ đan sư run rẩy.

- Ta làm sao biết là ai, nói nhảm thật nhiều, người lại đần, cực kỳ ngốc, làm sao, các ngươi nhận biết?

Trương Huyền nhịn không được nói.

- Ngốc?

- Khụ khụ...

Lỗ đan sư suýt chút nữa sặc nước bọt chết, thấy vị trước mắt này quả thực không biết, đành phải cười khổ lắc đầu:

- Ngô Hóa Vũ Ngô đan sư, là hội trưởng Luyện Đan sư phân bộ ở Thanh Nguyên đế quốc... Luyện Đan sư thất tinh đỉnh phong!

Mấy người khác cũng vội vàng gật đầu, cả đám sắp khóc.

Coi như ngươi không biết Ngô hội trưởng thì cũng thôi, nói người ta ngốc...

Đây chính là Luyện Đan sư số một của Thanh Nguyên đế quốc... Ở trong miệng ngươi lại không phải là cái gì!

Mấu chốt nhất là, còn giúp hắn giải quyết vấn đề...

Vị trước mắt này... Đến cùng là dạng quái thai gì?

- Hội trưởng? Tên kia là hội trưởng? Khó trách...

Trương Huyền giờ mới hiểu được, nhẹ gật đầu, không tiếp tục dây dưa vấn đề này nữa:

- Nếu là hội trưởng, nói giúp ta xin, liền khẳng định có thể xin được, còn dược liệu phụ trợ khác, cấp bậc không cao, ta liệt kê một danh sách, còn phải phiền phức mấy vị giúp ta tìm!

Nói xong lấy ra giấy trắng, bút lông ghi lên.

- Các ngươi là Luyện Đan sư, con đường rộng, trước giúp ta mua lại, tiền không đủ, ta có thể dùng đan dược cấp sáu hối đoái...

Đưa phương thuốc tới, Trương Huyền nói.

Làm phiền người khác hỗ trợ tìm, tự nhiên không thể để bọn hắn bỏ tiền.

Đúng lúc trong tay hắn còn thừa lại không ít đan dược cấp sáu, hoàn toàn có thể dùng để hối đoái dược liệu.

- Những dược liệu còn lại này, giá trị cũng không cao...

Tiếp nhận phương thuốc, Lỗ đan sư nhìn một lần, mở miệng nói:

- Không cần Trương sư bỏ tiền, trong tay chúng ta tư tàng một chút, có lẽ có thể mua. Một là báo đáp ân giảng bài, thứ hai, cũng coi như đổi Trương sư truyền thụ cho thủ pháp luyện đan.

Làm túc lão của Luyện Đan sư công hội, trên người tư tàng dược vật khẳng định không ít, Đoạn Tục đan xem như đan dược cấp bảy, chủ

dược có rồi, cái khác bọn họ vẫn có thể kiếm được.

Làm Luyện Đan sư lục tinh đỉnh phong, túc lão của Danh Sư học viện, nghe xong khóa của đối phương, lại lấy không thủ pháp luyện đan độc môn, không báo lại vài thứ, thực sự là không tiện.

Mấy bụi dược liệu mà thôi, bọn họ có, trực tiếp cho cũng không tính là gì.

- Vậy thì đa tạ!

Ánh mắt Trương Huyền sáng lên, vội vàng ôm quyền.

- Trương sư trước không vội cảm kích, ta lời còn chưa nói hết...

Lỗ đan sư liên tục vẫy tay:

- Mấy chúng ta có thể gom góp dược liệu còn lại, có điều còn có một vị, còn cần Trương sư đi tìm.

- Cái gì?

Trương Huyền nhìn qua.

- Chính là... Phượng Ngô tủy ngươi viết ở cuối cùng!

Lỗ đan sư nói.

- Phượng Ngô tủy ?

Trương Huyền cau mày:

- Cái này... Các ngươi tìm không thấy?

Loại thuốc này, vừa rồi hắn cũng nhìn thấy, không phải Thánh dược, cũng không phải linh dược, thậm chí ngay cả dược liệu cũng không bằng.

Vốn cho rằng dễ tìm, liền ghi ở cuối cùng, không nghĩ tới túc lão mấy vị này lại nói tìm không thấy.

- Phượng Ngô tủy là tinh túy của Phượng Ngô thụ, nắm giữ tác dụng cầm máu, sinh cơ, so với dược liệu khác, quả thực không tính là trân quý, nhưng cực kỳ thưa thớt... Chúng ta quả thực không có, hơn nữa toàn bộ Luyện Đan sư học viện cùng Y Sư học viện, chỉ sợ cũng không tìm được!

Lỗ đan sư nói.

- Luyện Đan sư học viện cũng không có... vậy đi nơi nào tìm?

Trương Huyền cau mày.

Luyện Đan sư học viện, Y Sư học viện hẳn là địa phương dược liệu đầy đủ nhất trong Danh Sư học viện, nếu như bọn họ cũng không tìm được, mình khẳng định càng không tìm được.

- Trương sư chớ sốt ruột, nói thật, Phượng Ngô tủy chúng ta không có, nhưng lại biết nơi nào có, nếu mặt mũi của Trương sư lớn mà nói, có lẽ có thể tìm được!

Lỗ đan sư nói.

- Ồ?

Trương Huyền nhìn qua:

- Mong Lỗ đan sư báo cho...

- Loại cây Phượng Ngô, công hiệu lớn nhất, cũng không phải làm thuốc, mà là rèn luyện đàn ngọc, nếu như ta nhớ không sai, Ma âm viện có trồng một gốc, nếu như ngươi đi tìm Tưởng Thanh Cầm viện trưởng, hẳn có thể nhận được!

Lỗ đan sư nói.

Lục Hạc chi cảnh

dtv-ebook.com

- Ma Âm viện?

Trương Huyền không hiểu.

- Đúng vậy, Phượng Ngô thụ, có thể để cho Phượng Hoàng dừng chân, đợi nó trưởng thành, đốn ngã, đặt ở trong nước ngâm bảy bảy bốn mươi chín ngày, chế ra Thất Huyền Cầm, thanh âm động lòng người, mang theo lực xuyên thấu cực mạnh, là bảo vật vô số Ma Âm sư tha thiết ước mơ.

Lỗ đan sư giải thích:

- Phượng Ngô thụ ở Ma Âm viện, là Tưởng Thanh Cầm viện trưởng năm tự mình trồng trăm năm trước, niên đại xa xưa, ngày ngày có linh khí bổ dưỡng, cực kỳ trân quý. Có thể có được gỗ tủy trong đó, tuyệt đối có thể để cho dược hiệu của Đoạn Tục đan tiến thêm một bước!

Trương Huyền gật đầu.

Đối với chức nghiệp Ma Âm, hắn một chữ cũng không biết, không nghĩ tới Phượng Ngô tủy còn có dạng lai lịch này.

- Tốt, ta đi Ma Âm viện nghĩ biện pháp mua Phượng Ngô tủy!

Biết ở Danh Sư học viện liền có thể tìm tới, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm.

- Mua sắm? Tưởng Thanh Cầm viện trưởng không màng danh lợi, ta sợ... chưa hẳn có thể mua được!

Lỗ đan sư lắc đầu.

Trương Huyền cau mày.

- Dù sao mặt mũi của chúng ta khẳng định là không đủ, Trương sư vẫn là đi xem một chút đi, chúng ta cùng vị viện trưởng này không có liên hệ gì, tới cũng nói không nên lời! Tóm lại, Trương sư thật muốn mua, ý kiến của ta là trước đưa danh thiếp thăm hỏi, thái độ thành khẩn chút, xác suất thành công có thể sẽ lớn hơn.

Lỗ đan sư cười khan một tiếng:

- Nếu giống như ở Luyện Đan sư học viện... Ta sợ sẽ hoàn toàn ngược lại!

Tưởng Thanh Cầm viện trưởng, rất ít cùng người tiếp xúc, mặc dù bọn họ là túc lão của Luyện Đan học viện, nhưng cùng đối phương không có tiếp xúc quá nhiều.

Tiếp xúc ít, nhưng nhìn ra tính khí cùng bản tính của đối phương, không dễ dàng ở chung.

Cung kính đối đãi, có lẽ còn có cơ hội, nhưng lấy phong cách hành sự của Trương sư trước kia, vọt thẳng qua trắng trợn phá hư... Sợ sẽ càng thêm phiền phức.

- Yên tâm đi, ta vốn không phải người lỗ mãng!

Trương Huyền gật đầu.

- ...

Đám người Lỗ đan sư tập thể im lặng.

Ngươi không lỗ mãng, làm Luyện Khí học viện, Y Sư học viện cùng Luyện Đan học viện hầu như phế đi, thật muốn lỗ mãng, Danh Sư học viện còn tồn tại sao?

- Tôn Cường, chuẩn bị một chút, bây giờ chúng ta liền đi Ma Âm viện!

Thấy cách thời gian Lạc Nhược Hi cùng hắn ước định còn sớm, Trương Huyền nói.

- Vâng!

Tôn Cường vội vàng chạy tới.

Một chủ một tớ, hỏi rõ phương hướng, nhanh chân đi đến Ma Âm viện.

...

Ma Âm viện.

Dưới Phượng Ngô thụ, một lão giả đang an tĩnh đánh đàn.

Tiếng đàn lượn lờ, sáu con tiên hạc nghe âm mà múa, xoay quanh ở trên tiểu viện, phát ra từng tiếng thanh minh lanh lảnh.

Hồi lâu, tiếng đàn kết thúc.

Ông lão lắc đầu, thở dài một tiếng:

- Đáng tiếc, vẫn kém một chút!

- Là viện trưởng yêu cầu quá cao, Lục Hạc cộng minh, đã là mục tiêu vô số người tha thiết ước mơ, thật muốn đạt tới Thất Hạc, chỉ sợ đã đến Ma Âm cảnh thất tinh!

Cách đó không xa, một lão giả vuốt râu nói.

Mới vừa đánh đàn, chính là viện trưởng Tưởng Thanh Cầm, mà vị này, là Ma Âm viện Ninh viện phó, Ninh Hải.

- Những ngày gần đây, từ đầu đến cuối cảm giác bình chướng đang ở trước mắt, đáng tiếc, lại không cách nào đột phá!

Tưởng Thanh Cầm lắc đầu.

Cách tiểu viện không xa, tiên hạc vừa rồi phi hành đã rơi xuống, đứng cách đó không xa, an tĩnh loạn chuyển, chừng mười mấy con.

Ma Âm, giống như những nghề nghiệp khác, cũng chia làm rất nhiều cảnh giới, có thể để cho tiên hạc phi hành càng nhiều, nói rõ cảnh giới càng cao.

Tưởng Thanh Cầm tấu vang tiếng đàn, có thể để cho Lục Hạc nhảy múa, đã coi như cực kỳ đáng sợ.

- Đàn tùy tâm sinh, coi như lo lắng cũng vô dụng, còn không bằng để tâm tình thả lỏng, có lẽ có thể một lần hành động đột phá!

Ninh viện phó cười nói.

- Cũng phải... nhưng học viện nhiều sự tình như vậy, muốn để tâm cảnh thanh minh nào dễ dàng như vậy!

Tưởng Thanh Cầm lắc đầu.

Hắn cũng muốn tâm cảnh thanh minh, hoàn toàn rời xa huyên náo, đáng tiếc, thân là Ma Âm viện viện trưởng, việc vặt quấn thân, muốn làm như vậy, nói nghe thì dễ.

Lại thêm vừa qua, toàn bộ Danh Sư học viện gà bay chó chạy, không được an bình, hắn thân ở vị trí cao, cũng không có cách nào.

- Cũng phải!

Ninh viện phó gật đầu, ngón tay rơi vào cổ cầm trước mặt:

- Dù sao sự tình khổ sai như làm viện trưởng, cho không ta cũng không dám! Ta chỉ muốn nhàn vân dã hạc, mỗi ngày đánh đàn tự nhạc, cười nhìn gió mây!

- Ngươi nha...

Nhìn thấy bộ dáng của bằng hữu, Tưởng Thanh Cầm cười cười.

Ninh viện phó bên người thực lực không kém hắn, hoàn toàn có tư cách làm viện trưởng, chỉ là không nguyện ý mà thôi.

Đang muốn nói chuyện, chỉ thấy một đệ tử vội vã đi đến.

- Lão sư, Trương Huyền Trương sư cầu kiến!

Nói xong đưa tới một danh thiếp.

- Trương Huyền?

Tưởng Thanh Cầm sững sờ, khóe miệng lập tức co giật:

- Hắn đến chỗ của ta làm gì? Dường như chúng ta... Không có mâu thuẫn gì ah!

- Làm sao vậy? Trương Huyền này rất đặc thù?

Thấy bộ dáng này của Tưởng Thanh Cầm, Ninh viện phó nghi hoặc.

Mặc dù hắn mệnh danh phó viện trưởng, nhưng trên thực tế, sự tình học viện cơ bản mặc kệ, ngày ngày đánh đàn tự nhạc, Trương Huyền động tĩnh huyên náo như thế lớn, cũng không cảm giác được.

- Nào chỉ đặc thù, tên này quả thực chính là tai tinh, đi đến đâu, chỗ đó gà chó không yên...

Tưởng Thanh Cầm đơn giản nói một lần.

- Còn có thiên tài lợi hại như vậy?

Ninh viện phó sững sờ.

Hắn nghe qua một hạng chức nghiệp ngưu bức, cũng nghe qua hai hạng, nhưng tân sinh hai mươi tuổi, xông mấy học viện, bó tay toàn tập, cũng có chút không thể tưởng tượng nổi.

- Đúng vậy! Ma Âm viện chúng ta cùng hắn không có chút thù hận, lúc này chạy tới đây làm gì?

Vẻ mặt của Tưởng Thanh Cầm cực kỳ khó coi.

Hắn làm người đạm bạc, rất nhiều chuyện đều không để trong lòng, nhưng tên này bị Lục Phong truyền như lang như hổ, coi như hắn cũng có chút e ngại.

Vô duyên vô cớ, liền chạy tới Ma Âm viện... Không phải là đến phá Ma Âm viện chứ!

- Dựa theo sự tình ngươi mới vừa nói đến xem... Ngược lại thật có khả năng!

Ninh viện phó cũng lo lắng.

- Như vậy đi, liền nói ta bây giờ bế quan, không có cách nào gặp...

Tưởng Thanh Cầm khoát tay áo, dặn dò đệ tử.

- Như vậy không ổn! Ngươi thật không gặp mà nói, tên này thật muốn tới cứng, ta sợ Ma Âm viện sẽ giống như học viện khác, chết rất thảm...

Ninh viện phó vội vàng cắt đứt.

- Vậy làm sao bây giờ?

Tưởng Thanh Cầm cau mày.

Nói thật, Trương Huyền này chính là tai tinh, đi đến đâu, nơi đó xui xẻo, nếu có thể lựa chọn, nhất định có thể chạy bao xa thì chạy...

- Nếu không... Trước để cho hắn đi vào, đã đưa danh thiếp, mà không phải xông vào, có lẽ có chỗ trống thương nghị!

Ninh viện phó nói:

- Nếu quả thật lợi hại như ngươi nói, đối với Ma Âm cũng có nghiên cứu, hoàn toàn có thể để cho hắn chỉ điểm học sinh, để thực lực của Ma Âm viện chúng ta tăng nhiều cũng chưa biết chừng!

- Cái này...

Ánh mắt Tưởng Thanh Cầm sáng lên:

- Không sai, nếu như xem hắn như cơ hội, đối với Ma Âm viện, có lẽ thật là một ích lợi lớn!

Cảm khái xong, vội vàng dặn dò:

- Như vậy, ngươi để hắn đi vào a!

Mặc dù Trương Huyền rất đáng sợ, nhưng khảo hạch Ma Âm sư, không cần phiền toái vượt quan gì đó, cũng không cần tu vi, nếu như tên này thật có bản lĩnh, bản thân cũng chưa hắn không thể hỗ trợ xin Ma Âm sư lục tinh.

- Vâng!

Đệ tử thông bẩm nhẹ gật đầu, không lâu sau, chỉ thấy Trương Huyền cùng một tên mập đi đến.

- Trương Huyền bái kiến Tưởng viện trưởng, Ninh viện phó!

Đi tới gần, Trương Huyền ôm quyền.

Trên đường tới, đã hỏi thăm đệ tử thông bẩm, biết thân phận hai người dưới Phượng Ngô thụ.

- Trương sư không cần khách khí, chuyện của ngươi ta đã nghe rất nhiều, không biết hiện tại tới, là cần làm chuyện gì! Ma Âm viện chúng ta nhỏ, chịu không được chơi đùa, mong ngươi hạ thủ lưu tình.

Tưởng Thanh Cầm nói.

- Ây... Tưởng viện trưởng nói gì vậy...

Không nghĩ tới đối phương mới mở miệng liền chận đầu hắn, Trương Huyền mang theo xấu hổ, vội vàng ôm quyền:

- Kỳ thật lần này tới, là có chuyện muốn nhờ!

- Ồ?

Liếc mắt nhìn nhau, hai người tràn đầy nghi hoặc, chần chờ một chút, vẻ mặt Tưởng Thanh Cầm thận trọng nói:

- Chỉ cần không phá hư Ma Âm viện, không chạy tới vượt quan, còn có, không cho học sinh của ta gia nhập Huyền Huyền hội... Ta có thể làm được... Tuyệt đối sẽ hết sức hỗ trợ!

- Khụ khụ!

Trương Huyền bất đắc dĩ.

Đây là cái gì ah!

Hắn là khảo hạch bình thường, vượt quan bình thường, hiện tại truyền thành cái gì, giống như mình là tai tinh vậy...

Bản thân lại không phải là người như thế!

- Lần này tại hạ tới, là muốn xin Tưởng viện trưởng một chút Phượng Ngô tủy...

Trong lòng buồn bực, Trương Huyền đành phải nói ra mục đích.

- Phượng Ngô tủy? Không được! Tuyệt đối không được!

Nghe được hắn nói, Tưởng viện trưởng trực tiếp nổ tung, vội vàng vẫy tay.

Nhìn thái độ của đối phương rất tốt, còn tưởng rằng muốn từ bỏ làm loạn, không nghĩ tới mới mở miệng liền xin Phượng Ngô tủy... Danh Sư học viện người nào không biết, Phượng Ngô thụ này là mệnh căn của ta?

Ngươi mở miệng liền muốn... Đây là muốn mạng của ta!

Còn không bằng giết ta đi!

- Cái này... Ta sẵn lòng thanh toán thù lao, thậm chí sẵn lòng giá cao mua sắm!

Biết thứ này khẳng định rất khó chiếm được, Trương Huyền cũng không do dự, vội vàng nói.

- Giá cao mua sắm cũng không được...

Tưởng viện trưởng lắc đầu.

- Vậy được rồi!

Thấy đối phương thái độ kiên quyết, vẻ mặt Trương Huyền bất đắc dĩ:

- Vậy không biết Tàng Thư khố của Ma Âm viện ở nơi nào, lại làm sao khảo hạch Ma Âm sư? Đã tới, ta muốn thuận tiện kiểm tra một chút...

- Kiểm tra Ma Âm sư?

Vừa nghĩ tới tên này khảo hạch những nghề nghiệp khác, tạo thành oanh động cùng tai nạn, khóe miệng Tưởng viện trưởng co giật, vội vàng vẫy tay:

- Không được!

- Không được? Tưởng viện trưởng không cho ta khảo hạch Ma Âm sư?

Trương Huyền nghi hoặc.

- Không phải...

Vẻ mặt Tưởng Thanh Cầm khó coi, lại không biết mở miệng như thế nào.

Đối phương thật muốn khảo hạch mà nói, hắn còn thật không có cách nào.

Khảo hạch tự do, cũng không thể bởi vì sợ, liền cự tuyệt một vị thiên tài thông qua khảo hạch chứ?

Nếu thật như vậy, cũng không xứng làm một Danh Sư.

- Viện trưởng, không phải ngươi không cách nào đột phá Lục Hạc cảnh sao? Tên này đã truyền tà dị như thế, không bằng để hắn chỉ điểm, nếu như có thể để ngươi tại chỗ đột phá đến Thất Hạc, cho hắn một chút Phượng Ngô tủy lại như thế nào! Làm không được... Vậy liền thật không tiện, để hắn trở về, đừng đánh chủ ý Ma Âm viện nữa!

Ninh viện phó thấy bằng hữu nghĩ không ra biện pháp, lặng lẽ truyền âm.

- Cái này...

Tưởng Thanh Cầm sững sờ, ánh mắt lập tức sáng lên.

Đúng nha!

Đã lợi hại như vậy, có thể để cho Luyện Đan sư học viện, tất cả thầy trò đều cam nguyện làm học sinh, dạy Vệ Nhiễm Tuyết sinh lòng bội phục, có lẽ trên Ma Âm, cũng có thể làm được điểm ấy!

Thật có thể đột phá đến Thất Hạc cảnh, liền đại biểu đạt đến Ma Âm sư thất tinh... Phượng Ngô tủy tính toán là cái gì!

Bay đi, tiên hạc!

dtv-ebook.com

- Cho ngươi một chút Phượng Ngô tủy cũng không sao, thậm chí có thể không thu bất luận thù lao gì!

Nghĩ đến điểm này, Tưởng Thanh Cầm không do dự nữa, trên mặt khôi phục tự tin.

- Ồ?

Biết đối phương đột nhiên thay đổi chủ ý, khẳng định có lý do, Trương Huyền nhìn qua.

- Hiện tại ta biểu diễn đàn ngọc, chỉ có thể để Lục Hạc nhảy múa, nếu như ngươi có thể ở trong vòng một canh giờ, để ta đột phá được Thất Hạc, có thể cho ngươi Phượng Ngô tủy, không thu bất luận phí tổn gì!

Tưởng Thanh Cầm nói ra mục đích của mình.

- Lục Hạc? Thất Hạc? Đó là cái gì?

Đầu óc Trương Huyền mơ hồ.

Chức nghiệp Ma Âm, ta còn chưa tiếp xúc qua, đối phương nói quá mức chuyên nghiệp, hoàn toàn nghe không hiểu.

- Ngươi. . . Không biết?

Còn tưởng rằng đối phương luôn mồm muốn khảo hạch Ma Âm sư, đã có năng lực không kém gì hắn, nghe hỏi ra lời nói nông cạn như thế, Tưởng Thanh Cầm mắt tối sầm lại, suýt chút nữa hộc máu.

Cái đồ chơi này, ngay cả học đồ cũng hiểu. . . Ngươi lại không biết, cảm tình đối với chức nghiệp Ma Âm hoàn toàn không biết gì cả ah!

Cái gì cũng không hiểu, liền dám càn rỡ, muốn khảo hạch Ma Âm sư?

- Ừm!

Trương Huyền gật đầu.

- Được rồi, trong Ma Âm lực công kích của đàn ngọc mạnh nhất, uy lực cũng lớn nhất, rất nhiều Ma Âm sư, đều tu luyện cái này, cũng là tiêu chuẩn phán xét cấp bậc. Lĩnh ngộ tiếng đàn càng cao, càng có thể gây nên thiên địa cộng minh, để càng nhiều tiên hạc nhảy múa. Dưới tình huống bình thường, Ma Âm sư nhất tinh, có thể để cho một tiên hạc nhảy múa, nhị tinh có thể để cho hai con. . . Cứ thế suy ra! Dần dà, cái này cũng thành tiêu chuẩn khảo hạch Ma Âm sư.

Cố nén buồn bực, Tưởng Thanh Cầm giảng giải tri thức học đồ đều biết:

- Hiện tại ta là Ma Âm sư lục tinh đỉnh phong, vẫn như cũ chỉ có thể để sáu tiên hạc nhảy múa, bảy con không thể nào làm được! Nếu như ngươi có thế để cho tiếng đàn của ta, bảy tiên hạc đồng thời bay lượn. . . Ta liền cho ngươi Phượng Ngô tủy.

- Bảy tiên hạc đồng thời nhảy múa?

Trương Huyền cau mày.

- Không sai!

Tưởng Thanh Cầm gật đầu:

- Ta bây giờ cách đột phá chi kém một tia, nếu có thể giúp ta làm được, sự tình khác đều dễ nói, làm không được. . . Mong ngươi lập tức rời Ma Âm viện, không nên đến nữa!

- Cái này. . .

Trương Huyền cúi đầu trầm tư, một lát sau nhìn qua:

- Ý tứ của ngươi là thời điểm biểu diễn đàn ngọc, chỉ cần có thể để bảy tiên hạc nhảy múa là được. . . Đúng không!

- Không sai!

Tưởng Thanh Cầm gật đầu.

- Cái này đơn giản! Một canh giờ. . . Năm phút đồng hồ cũng không cần!

Mỉm cười, trên mặt Trương Huyền lộ ra tự tin vượt qua tuổi tác.

Còn tưởng rằng sự tình bao lớn, nguyên lai chỉ như vậy, vài phút liền cho ngươi!

- Năm phút cũng không dùng đến?

Hai đại viện trưởng ngẩn ngơ.

Thật hay giả?

Vì từ Lục Hạc đột phá đến Thất Hạc, Tưởng Thanh Cầm khổ tu năm trăm năm cũng làm không được, ngươi năm phút đồng hồ. . . Liền có thể chỉ điểm ta đột phá?

Ngươi không phải ngay cả Lục Hạc, Thất Hạc cũng không hiểu sao? Làm sao có thể chỉ điểm ta đột phá nhanh như vậy?

Thật có thể làm được, đừng nói Phượng Ngô tủy, trực tiếp đào cả Phượng Ngô thụ cho ngươi cũng được.

- Đương nhiên!

Trương Huyền gật đầu.

- Vậy thì tốt, ngươi nói ta đến cùng nơi nào có vấn đề, nhiều năm như vậy, còn không cách nào đột phá?

Mặc dù trong lòng chần chờ, nghĩ tới chiến tích bất bại của tên đối diện, Tưởng Thanh Cầm vẫn lựa chọn tin tưởng, ánh mắt lấp lánh nhìn qua.

Ngay cả Ninh viện phó ở một bên cũng hiếu kỳ.

Dám khoác lác như thế, khẳng định có một ít năng lực đặc thù, để hắn cũng cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

Chẳng lẽ cái này là. . . năng lực của Danh Sư lĩnh ngộ Minh Lý Chi Nhãn?

- Đánh đàn đi!

Trương Huyền gật đầu.

- Được!

Biết rất nhiều chỉ điểm, nhất định phải biểu hiện thực lực mới có thể nhìn ra, Tưởng Thanh Cầm cũng không do dự, ngón tay vạch một cái, đàn ngọc trước mắt trong nháy mắt vang lên.

Thanh âm nhàn nhạt phảng phất từ trên trời mà đến, vang vọng toàn bộ tiểu viện.

Tiếng đàn vừa tiến vào trong tai, liền khiến người ta say mê không ngớt, cho người ta một loại cảm giác vũ hóa thành tiên, tiếu ngạo thương khung.

Ma Âm, là một loại chức nghiệp công kích hồn phách, tu luyện tới cao thâm, tựa như thiên quân vạn mã, lôi đình gió lớn, cường giả Thánh cảnh cũng khó chống chọi.

Truyền thuyết, Ma Âm sư vốn gọi là Tiên Âm sư, hai vạn năm trước, một vị Danh Sư cửu tinh gặp phải vây công, cầm trong tay đàn ngọc, lấy tiếng đàn dẫn xuất Ma linh, tru diệt trăm vạn hùng binh đến đây tiến công.

Trận chiến kia, chức nghiệp Ma Âm vang vọng thiên hạ, người người mới biết, cái phụ tu không đáng chú ý này mới được xưng là Ma.

- Lợi hại. . .

Thiên Đạo chân khí xoay một cái, áp lực trong cơ thể biến mất, Trương Huyền kìm lòng không được hoảng sợ.

Nếu như không phải sớm phòng bị, chỉ sợ lần này đã bị tiếng đàn mê hoặc, không cách nào nhúc nhích.

Xem ra, cho dù là hạ cửu lưu chức nghiệp, chỉ cần tự thành hệ thống, đều có năng lực không thể thay thế, nếu không, cũng không có khả năng truyền thừa vài vạn năm, kéo dài không suy.

- Ừm?

Tưởng Thanh Cầm nhướng mày.

Vốn định cho thanh niên này một hạ mã uy, cho nên trong tiếng đàn thêm một chút năng lực công kích.

Vốn cho rằng, y theo tu vi của đối phương, tất nhiên sẽ trầm mê trong đó, khó mà tự kềm chế, không nghĩ tới một cái nháy mắt, ánh mắt liền trong suốt, kìm lòng không được âm thầm bội phục.

Khó trách có thể làm cho cả Danh Sư học viện như gặp phải đại địch, Lục Phong viện trưởng phát điên, thanh niên này, tuổi không lớn lắm, nhưng quả thực có thiên phú và năng lực thường nhân khó chống lại.

Hô hô hô!

Trong lòng bội phục, không tiếp tục công kích, tiếng đàn lập tức trở nên nhu hòa, tiên hạc ở một bên không ngừng đi dạo, nghe được tiếng đàn, trong tiếng kêu to, uyển chuyển nhảy múa.

Một con, hai con, ba con. . .

Càng ngày càng nhiều, không lâu sau, liền có sáu con bay về phía không trung, dọc theo tiếng đàn không ngừng nhảy múa.

Nhìn thấy tiếng đàn quả nhiên có thể dẫn tới tiên hạc nhảy múa, Trương Huyền nhịn không được tán thưởng.

Hắn tinh thông Vu Hồn sư, mặc dù có đôi khi nói chuyện, cũng mang theo hiệu quả Ma Âm, để cho linh hồn người ta mê muội, nhưng muốn để nhiều tiên hạc như vậy, dựa theo âm luật nhảy múa, vẫn là làm không được.

- Trương sư, đây chính là Lục Hạc nhảy múa, hiện tại ta muốn đến Thất Hạc, chính là làm không được, ngươi nói ta phải làm như thế nào, mới có thể đột phá?

Thấy Lục Hạc bay lên, Tưởng Thanh Cầm cười cười, thanh âm vang vang.

Mặc dù tuổi tác hắn lớn, nhưng thanh âm nghe như ca hát, cho người ta một loại cảm giác thoải mái dễ chịu, lại phối hợp tiếng đàn, mỹ diệu không nói ra được.

- Được!

Nghe đối phương nói, Trương Huyền mỉm cười, không nghe nhiều nữa, quay người lại, đi đến địa phương của đám tiên hạc.

Cái viện này, có chừng mười mấy con, trừ bay lên sáu con, còn có mười mấy, đều là Tưởng Thanh Cầm nuôi nhốt từ nhỏ, cực kỳ nghe lời, giờ phút này đều an tĩnh đứng tại chỗ, tựa hồ hưởng thụ nhạc khúc, tùy thời có thể bay vọt lên.

- Bắt đầu đi!

Khoảng cách những tiên hạc này còn hơn mười thước, Trương Huyền hoạt động gân cốt, duỗi lưng một cái, hít sâu một hơi.

- Thiên Đạo thân pháp, Thiên Đạo quyền pháp!

Trong lòng la hét, bàn chân đạp mạnh mặt đất, thân ảnh nhoáng một cái, trong nháy mắt hóa thành một đạo huyễn ảnh.

Bành bành bành bành!

Liên tiếp mười thanh âm nắm đấm vào thịt, mười con tiên hạc yên tĩnh đứng tại chỗ, trong nháy mắt bị đánh bay ra ngoài, cả đám kề ở trên tường, đập ra cái hố lớn nhỏ không đều.

- . . .

Mắt Tưởng Thanh Cầm tối sầm lại.

Vốn nghĩ Trương sư này muốn đưa ra ý kiến gì, tiến hành chỉ điểm, nhìn thấy hắn một chiêu đánh tiên hạc của mình lông tóc bay loạn, đầu cắm vào trên tường , tức giận đến suýt chút nữa tại chỗ ngất đi.

Đinh!

Một lúc tình thế cấp bách, dây đàn đứt một sợi, nhịn không được nhìn qua, tựa như muốn giết người:

- Trương sư, ngươi muốn làm gì?

Cũng khó trách hắn tức giận, những tiên hạc này, từ nhỏ nuôi đến lớn, đều có tình cảm, mặc dù đối phương lưu lại đúng mực, không có đánh chết, nhưng không nói hai lời liền đánh chúng nó liểng xiểng , tức giận đến suýt chút nữa sắp bể mất.

- Tưởng viện trưởng đừng có gấp, ngươi tiếp tục biểu diễn. . . Ta lập tức liền để Thất Hạc nhảy múa!

Không để ý tới phẫn nộ của hắn, Trương Huyền quay đầu nói.

- Lập tức?

Tưởng Thanh Cầm tràn đầy nghi hoặc.

Ta để ngươi chỉ điểm ta, ngươi không nhìn ta, đi đánh hạc. . . Như vậy có thể để cho ta đột phá?

- Tin tưởng ta, lập tức!

Trương Huyền gật đầu.

- Hừ, nếu như không đạt tới, ngươi đánh tiên hạc của ta, khẳng định phải cho một lời giải thích. . .

Tưởng Thanh Cầm tức đến sắc mặt tái xanh, nối liền dây đàn đứt rời, lần nữa nhẹ nhàng phất một cái, tiếng đàn tiếp tục vang lên.

Tên này sáng chế quá nhiều kỳ tích, lại thêm vây ở Lục Hạc cảnh thời gian quá lâu, thực sự quá muốn đột phá, thấy đối phương lời thề son sắt như thế, nhịn không được sinh ra ý nghĩ thử một chút.

Leng keng! Leng keng!

Tựa như Cao Sơn Lưu Thủy, thanh âm uyển chuyển tiếp tục chảy xuôi.

Vừa rồi sáu tiên hạc không có bị đòn, nghe được thanh âm, tiếp tục bay lên, uyển chuyển nhảy múa.

Nhìn thấy Tưởng viện trưởng có thể nhanh khống chế cảm xúc như vậy, diễn tấu tiếng đàn giọt nước không lọt, hân hoan nhảy nhót, Trương Huyền nhịn không được âm thầm gật đầu, nhẹ nhàng cười một tiếng, vẫy bàn tay một cái:

- Bay đi, tiên hạc!

Nương theo tiếng la của hắn, tiên hạc trước đó bị hắn đánh, giãy dụa đứng lên, đột nhiên kêu to lanh lảnh, một con bay thẳng lên, xông vào bầu trời.

- Thành công?

Ninh viện phó ở một bên con mắt trợn tròn.

Không phải nói chỉ điểm ư?

Một câu không nói, chỉ nói “Bay đi, tiên hạc” . . . làm sao lại đến Thất Hạc cảnh?

Hơn nữa. . . Nghe thanh âm, tiếng đàn của Tưởng viện trưởng không có bất kỳ tiến bộ hoặc biến hóa gì a?

Ngạc nhiên còn không có kết thúc, chỉ thấy một tiên hạc khác lung lay hai lần, dường như từ trong trạng thái hôn mê tỉnh táo lại, cánh lóe lên, cũng kêu to, gia nhập trạng thái bay lượn.

- Bát Hạc. . .

Ninh viện phó run rẩy.

Mới vừa rồi còn nói là Thất Hạc cảnh, làm sao chớp mắt liền biến thành Bát Hạc?

Bát Hạc là đại biểu Ma Âm sư bát tinh. . .

Tiếng đàn của Tưởng viện trưởng chưa biến, Trương sư cũng không chỉ điểm, làm sao cảnh giới liền đề cao?

Trong lòng còn đang kỳ quái, chỉ thấy tiên hạc trước đó bị đánh vào bức tường, tất cả đều quơ quơ, lắc đầu, cả đám chớp cánh, xông tới bầu trời.

- Chín hạc, mười hạc, mười một hạc. . .

Con mắt ngây ngất.

Ninh viện phó không thở nổi.

Ma Âm sư, cấp bậc cao nhất là Cửu Hạc cảnh, thời gian nháy mắt, không trung liền bay ra mười một con, không chỉ như thế, vài tiên hạc đằng sau kia, vẫn không ngừng bay lượn lên bầu trời. . .

Cái này là làm sao vậy?

Chẳng lẽ, Trương sư này thật thần kỳ như thế? Không cần chỉ điểm, chỉ cần nhìn lên một cái, liền có thể để người ta đột phá?

Trong lòng khiếp sợ, đang muốn cảm thụ tiếng đàn của bằng hữu, có phải càng ngày càng cao thâm hay không, chỉ thấy dây đàn lần nữa đứt đoạn, bằng hữu giống như rõ ràng cái gì, vẻ mặt cứng ngắc như sắt thép, hai tay đánh đàn cũng ngừng lại.

- Trương Huyền. . . Ta * bà ngoại ngươi. . .

Tưởng Thanh Cầm luôn luôn nho nhã cũng nhịn không được nữa, gào thét như sói.

Khảo hạch Ma Âm sư (1)

dtv-ebook.com

- Làm sao vậy?

Không nghĩ tới bằng hữu nổi giận như thế, Ninh viện phó bối rối.

Hắn cùng Tưởng viện trưởng, ở chung không dưới năm trăm năm, chưa hề thấy hắn bởi vì chuyện gì mà tức giận, thậm chí một vị thân truyền làm chuyện sai lầm, hắn trục xuất sư môn, mặt cũng không đổi sắc...

Bây giờ lại không để ý thân phận chửi ầm lên, đến cùng làm sao vậy?

- Soạt!

Nương theo tiếng đàn kết thúc, tiên hạc phi hành trên bầu trời, tất cả đều rơi trên mặt đất, cả đám ngửa mặt lên trời kêu vang, tựa hồ làm sự tình gì, tâm tình vui vẻ.

- Viện trưởng, ngươi đây là đột phá, hay không đột phá...

Ninh viện phó nhịn không được nhìn lại.

Ma Âm, không giống chức nghiệp thượng cửu lưu, muốn đạt tới cấp bậc cao, tu vi phải sớm đột phá, cực kỳ trực quan, không cần suy nghĩ nhiều.

Tiếng đàn của đối phương dẫn đến nhiều tiên hạc như vậy, rõ ràng là cảnh giới tăng lên, nhưng chẳng biết tại sao, mang đến cho hắn một cảm giác, ý cảnh dừng lại tại nguyên chỗ, nhịn không được hơi nghi hoặc một chút.

- Đột phá cái rắm!

Tưởng viện trưởng đứng dậy, cả người như sư tử gào thét, hận không thể xé nát thanh niên ở cách đó không xa.

- Không đột phá? Vậy vì cái gì những tiên hạc kia...

Ninh viện phó cũng không hiểu.

Không đột phá... Không trung chỉ có thể bay lượn sáu tiên hạc, đây là định lý không đổi của Ma Âm sư, làm sao sẽ xuất hiện mười sáu con cùng bay lượn?

- Vì cái gì? Hắn thuần phục những tiên hạc này của ta...

Tưởng Thanh Cầm muốn phát nổ.

Nghe đối phương lời thề son sắt, còn thật sự cho rằng, có thể để cho hắn đột phá, ai ngờ tên này không biết dùng thủ đoạn gì, thời gian nháy mắt, liền thuần phục mười con tiên hạc hắn nuôi...

Linh thú bị thuần phục, chỉ nghe theo mệnh lệnh chủ nhân, tự nhiên để bọn chúng bay liền bay...

- Còn có thể như vậy...

Trước mắt cũng đen lại, Ninh viện phó thiếu chút nữa ngất đi.

Viện trưởng nói Thất Hạc nhảy múa, là chỉ cảnh giới đột phá, con mẹ nó ngươi thuần phục tiên hạc có tác dụng rắm gì?

Thuần phục tiên hạc, để bọn chúng bay... nếu cái này có thể đại biểu cảnh giới, ta cũng có thể làm cho mấy trăm con tiên hạc cùng một chỗ bay...

- Tưởng viện trưởng, mới vừa rồi ngươi nói, chỉ cần để bảy tiên hạc phi hành, liền cho ta Phượng Ngô tủy, hiện tại mười sáu con bay lên... không phải là muốn quỵt nợ chứ!

Không nghĩ tới bản thân vất vả để nhiều tiên hạc đồng thời bay lên như vậy, đối phương chẳng những không hài lòng, còn tức giận, Trương Huyền nhướng mày.

- Quỵt nợ... quỵt * ngươi!

Tưởng Thanh Cầm suýt chút nữa cắn nát răng, cả người sắp điên rồi.

Gặp qua vô sỉ, nhưng chưa thấy qua vô sỉ như vậy.

Ngươi đây là trộm đổi khái niệm a?

Ý của ta là giúp ta đột phá, mà ngươi thì sao... thuần phục tiên hạc...

Căn bản là không có hoàn thành, còn hỏi ta muốn Phượng Ngô tủy...

- Ninh viện phó, ngươi phân xử cho ta, vừa rồi có phải hắn nói, chỉ cần Thất Hạc phi hành, liền cho ta Phượng Ngô tủy hay không? Chẳng lẽ viện trưởng liền có thể khi dễ người?

Không nghĩ tới đường đường Danh Sư, thế mà mở miệng mắng người, Trương Huyền khẽ nói.

- Cái này...

Khóe miệng của Ninh viện phó co giật.

Vừa rồi bằng hữu nói là: Nếu như ngươi có thể để cho tiếng đàn của ta làm bảy tiên hạc đồng thời bay lượn... Ta liền cho ngươi Phượng Ngô tủy!

Mặc dù muốn nói là ý cảnh tăng lên, nhưng từ mặt chữ lý giải... Đối phương nói đích thật không sai!

Hiện tại không chỉ Thất Hạc, mười sáu con hạc cũng bay, chẳng lẽ còn muốn chống chế?

- Trương sư, Tưởng viện trưởng nói tới Thất Hạc, là chỉ cảnh giới... Đây là thuyết pháp Ma Âm sư thường dùng, ngươi thuần phục tiên hạc, dùng chính là thủ đoạn Thuần Thú sư, cùng Ma Âm khác biệt, cũng không thể cầm năng lực thuần thú chạy đến Ma Âm học viện... đổi đồ vật a!

Chần chờ một chút, Ninh viện phó nói.

Khi nhục người, là ngươi khi dễ chúng ta a.

Người ta nói là cảnh giới, ngươi thuần thú... không nên chơi người như vậy.

- Ách!

Trương Huyền vò đầu, giờ mới hiểu được.

Trước đó cho rằng, muốn tiên hạc bay lên là được, không phải đại sự gì, hiện tại xem ra, cũng không phải đơn giản như vậy.

Trên ngôn ngữ xuất hiện nhầm lẫn, khó trách...

Hắn liền nói sao có thể dễ dàng như vậy!

- Cảnh giới tăng lên... sớm nói không được sao, như vậy... Tàng Thư khố của Ma Âm viện ở nơi nào, có thể để cho ta vào xem một hồi hay không?

Trương Huyền chần chờ một chút, nói.

Đừng nói để bảy tiên hạc phi hành, để một ngàn con cùng một chỗ bay, hắn cũng có thể làm được, nhưng để Ma Âm sư lục tinh đỉnh phong tăng lên, lại không được.

Trước đọc sách mới được.

- Tàng Thư khố?

Nghe hắn lần thứ hai nói lời này, Ninh viện phó kỳ quái.

- Phải... tình huống của Tưởng viện trưởng, ta có thể nhìn ra một chút, có điều, còn có chút nghĩ không thông, cần điều tra thêm tư liêu, có lẽ có thể linh qung bộc phát, biết giải quyết như thế nào!

Trương Huyền nói.

Thiên Đạo thư viện có thể thấy được thiếu hụt, nhưng dưới tình huống khuyết thiếu tri thức đối ứng, là không có cách nào giải quyết.

Chỉ có đọc sách, để cảnh giới bản thân cũng đi đến trình độ tương đồng đối phương, thậm chí cao hơn, mới có thể tuỳ tiện hóa giải.

Nhưng loại sự tình này không thể nói thẳng, nếu không, khẳng định sẽ bị xem như tên điên ném đi, chỉ có thể giả bộ ngớ ngẩn.

- Cái này...

Ninh viện phó nhìn về phía viện trưởng còn không có nguôi giận.

- Có nên để hắn đi Tàng Thư khố hay không?

Nhịn không được truyền âm qua.

- Đọc sách có thể giải quyết vấn đề của ta, ta làm sao đến mức bị nhốt năm trăm năm?

Tưởng Thanh Cầm căn bản không tin.

- Vậy ta liền cự tuyệt...

Ninh viện phó nói.

- Trước không vội... Đi Tàng Thư khố đọc sách, không tính là gì! Như vậy đi... Ngươi nói cho hắn biết, để hắn đi cũng không phải không thể, nếu như vẫn không thể để cho ta tăng cảnh giới lên, thì đừng nhắc lại sự tình Phượng Ngô tủy!

Tưởng Thanh Cầm nói:

- Còn có... Đọc sách liền đọc sách, nhưng không cho phép ở bên trong gây rối, cũng không thể phá hư!

Thư tịch trong Tàng Thư khố, chính là dùng để cho người xem, xem hay không, cũng không phải đại sự gì.

Chỉ cần không nháo sự là tốt rồi.

Đối với gia hỏa này, động một chút lại muốn vượt quan, động một chút lại muốn khảo hạch, hắn cũng có chút sợ.

- Được!

Ninh viện phó gật đầu, nói ý tứ của mình cho Trương Huyền.

- Yên tâm đi, khẳng định không nháo sự...

Nghe được có thể đọc sách, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm.

- Tàng Thư khố ở phía sau, ta dẫn ngươi qua!

Thấy hắn đồng ý, Ninh viện phó dẫn đường.

Biết thời gian đọc sách khẳng định không ngắn, Trương Huyền để Tôn Cường quay về chỗ ở, bản thân thì đi theo phó viện trưởng.

Ma Âm viện Tàng Thư khố, so ra kém Tàng Thư khố của Luyện Đan sư, Y Sư học viện rất nhiều, chỉ không kém Kinh Hồng viện bao nhiêu, do phó viện trưởng dẫn đầu, không cần học phần cũng có thể vào.

- Đa tạ phó viện trưởng...

Tiến vào bên trong, nhìn thấy thư tịch lít nha lít nhít trước mắt, ánh mắt Trương Huyền sáng lên.

- Ngươi ở chỗ này đọc sách đi, có gì cần, có thể sai người nói với ta!

Biết đọc sách không có gì quan trọng, Ninh viện phó phất tay cáo.

Đáp ứng một tiếng, Trương Huyền không tiếp tục để ý, con mắt rơi vào trên giá sách lít nha lít nhít trước mắt.

Nắm giữ năng lực nhìn sách liền có thể thu vào, liền không khó khăn như trước đó, tinh thần tập trung cao độ, con mắt theo từng quyển từng quyển thư tịch chảy xuôi đi.

Vô số thư tịch của Ma Âm học viện chảy vào trong óc.

Tàng Thư khố này giống như Kinh Hồng học viện trước đó, cả ngày không tới một học sinh, Trương Huyền cũng vui vẻ thanh nhàn, không đến mức kinh thế hãi tục.

Một quyển, hai quyển... Một trăm quyển, hai trăm quyển... Một ngàn quyển, hai ngàn quyển...

Mấy canh giờ sau, toàn bộ thư khố, mấy trăm vạn thư tịch xem không sai biệt lắm.

Trong lòng đối với Ma Âm cũng có hiểu rõ càng sâu, trong đầu thuận lợi tạo thành Thiên Đạo bí tịch từ nhất tinh đến lục tinh.

- Học tập!

Thấy trong Tàng Thư khố vẫn không có người, cũng lười tiếp tục động đậy, tìm địa phương rộng rãi khoanh chân ngồi xuống, tinh thần đắm chìm trong óc, bắt đầu từ nhất tinh bắt đầu học tập.

Sau ba canh giờ, hắn phun ra một ngụm trọc khí.

Hiện tại hắn, lĩnh ngộ đối với Ma Âm, đã đạt đến lục tinh, coi như so với Tưởng Thanh Cầm viện trưởng trước đó, cũng chỉ mạnh không yếu.

- Đã đạt đến Ma Âm sư lục tinh, vậy liền... kiểm tra một chút!

Đã đạt đến loại cảnh giới này, tự nhiên phải khảo hạch một chút.

Khảo hạch Danh Sư lục tinh, cần tinh thông sáu loại phụ tu chức nghiệp, đồng thời đều đi đến lục tinh.

Hiện tại hắn có bốn loại Luyện Khí sư, Y Sư, Luyện Đan sư, Kinh Hồng sư, còn cần hai loại.

Đã học tập Ma Âm, không bằng cùng nhau nghiên cứu được rồi.

Nhấc chân đi ra Tàng Thư khố, nhìn hai bên một vòng, thẳng tắp đi tới Ma Âm các khảo hạch Ma Âm sư.

Ma Âm các khác biệt Y Sư tháp, là một nơi hình tròn, giống như sân thượng kiếp trước, người muốn khảo hạch Ma Âm sư, cần ngồi tại ở vị trí chính giữa, biểu diễn âm nhạc, bức tường hồi âm xao động, xông tới bầu trời, thu hút tiên hạc nuôi nhốt trong học viện, quanh quẩn nhảy múa.

Sau đó, thông qua số lượng tiên hạc đánh giá đẳng cấp.

Đi tới vòng tròn phía ngoài gian phòng, chỉ thấy một thanh niên của Ma Âm học viện, nằm sấp ở trên bàn ngủ gật.

Khảo hạch Ma Âm sư (2)

dtv-ebook.com

Hắn là học viên làm việc ngoài giờ chịu trách nhiệm khảo hạch ở Ma Âm các.

- Vị niên trưởng này, ta muốn khảo hạch Ma Âm sư!

Đi tới bên cạnh, Trương Huyền ôm quyền.

- Khảo hạch Ma Âm sư?

Xoa xoa con mắt, thanh niên nhìn thoáng qua:

- Mấy tinh?

- Trước kia chưa hề khảo hạch qua, định từ nhất tinh bắt đầu khảo hạch...

Trương Huyền nói.

- Từ nhất tinh kiểm tra? Có thể, đây là nhạc phổ khảo hạch nhất tinh, nhạc khúc sử dụng nhất định phải từ trong đó lựa chọn, đi vào, chỉ cần có tiên hạc tới, Ma Âm các sẽ tự động phán định có thông qua hay không!

Thanh niên nói xong, từ trong phòng lấy ra một nhạc phổ.

Khảo hạch Ma Âm sư, có âm nhạc riêng biệt, chỉ cần có thể sử dụng âm nhạc này phát huy ra trình độ nhất tinh, coi như thông qua.

- Được!

Nhìn qua rất nhiều thư tịch, đã biết quy tắc khảo hạch, Trương Huyền cũng không nhiều lời, gãi đầu một cái:

- Cái này... Ta còn không có đàn ngọc, có thể cho ta mượn một cái hay không?

- Không có đàn? Không có đàn ngươi còn qua đây kiểm tra...

Thanh niên trợn tròn mắt.

Đối với Ma Âm sư, đàn ngọc chính là đũa ăn cơm, bút viết chữ, ngươi ngay cả cái này cũng không có, liền muốn khảo hạch... Nói đùa cái gì đó!

Học đàn, ngay cả đàn cũng không có, liền muốn kiểm tra, đùa cũng không phải đùa như vậy a!

- Cái này... ta nhớ được, người khảo hạch Ma Âm sư, nếu như không có đàn ngọc phù hợp, Ma Âm học viện có thể tạm thời cho mượn dùng...

Trương Huyền nói.

Nhìn qua nhiều thư tịch như vậy, đối với quy định của học viện sớm đã rõ như lòng bàn tay.

Người tham gia khảo hạch, nếu như không có đàn ngọc, học viện có thể cho mượn một cái sử dụng, không tính là vi phạm quy định.

- Mượn là có thể mượn... nhưng đàn ngọc của học viện, đẳng cấp thấp không nói, cơ bản đều là không biết để bao nhiêu năm, hơi dùng sức, liền sẽ hư, dùng cái này kiểm tra, rất dễ ảnh hưởng thành tích... Ngươi khẳng định muốn dùng?

Thanh niên nghi hoặc nhìn qua.

Đàn ngọc của học viện, giống như vũ khí dùng chung, thống nhất chế tạo, không có bất kỳ kỹ thuật hàm lượng gì, lại thêm nhiều năm không có người dùng qua, cổ xưa không chịu nổi, có thể sử dụng hay không còn khó nói, dùng cái khảo hạch này... tỷ lệ thông qua sẽ hạ thấp rất nhiều.

Nguyên nhân chính là như thế, không ít người không nguyện ý sử dụng.

- Xác định!

Trương Huyền gật đầu.

Hiện tại hắn đi mua đàn ngọc khẳng định không còn kịp rồi, mua được còn cần đủ loại thích ứng, cực kỳ phiền phức, lại thêm bình thường cũng không dùng, còn không bằng dùng của học viện, miễn cho phiền phức.

- Vậy được rồi!

Thấy gặp được một cái không sợ chết, thanh niên nhấc mí mắt, đi vào phòng, không lâu sau, lấy ra một cổ cầm cùng mấy dây đàn hết sức bình thường.

- Sử dụng cẩn thận chút, cái này là dây đàn dự bị, một khi đứt đoạn, cũng có thể thay thế... Ngươi có một canh giờ, trong vòng một canh giờ, một con hạc cũng không dẫn tới, nói rõ không qua ải, có thể đi về!

Thanh niên thản nhiên nói.

Hắn đối với tên này căn bản không coi trọng.

Nào có học tập Ma Âm, ngay cả đàn cũng không có?

Đàn cũng không có, nói rõ trình độ chẳng ra sao cả, hàng năm loại gia hỏa không biết trời cao đất rộng này, cũng không phải là không có.

- Vâng!

Tiếp nhận cổ cầm, đưa phí tổn cần thiết trước khảo hạch, Trương Huyền nhấc chân đi vào Ma Âm các.

Ma Âm các khảo hạch, lấy tiên hạc định đẳng cấp, trận pháp dùng tương đối ít, lại thêm bình thường người khảo hạch không nhiều, cũng không cần học phần, chỉ cần tốn hao một ít linh thạch là đủ.

Dọc theo thông đạo tiến lên, chung quanh đều là bức tường nặng nề trùng điệp, phía trên có khắc hoa văn đặc thù, tiếng đàn xao động ở phía trên, sẽ bị bắn ra, hình thành lôi âm to lớn.

Loại thanh âm này, chỉ có tiên hạc mới có thể nghe được, để chúng nhảy múa.

Toàn bộ Ma Âm các không có bất kỳ ai, Trương Huyền cũng vui thanh nhàn, không lâu sau liền đến sân khấu trong nhất, cổ tay khẽ đảo, đặt cổ cầm lên trên kệ.

Ngón tay đ-ng thư tịch một cái, nhạc khúc khảo hạch đi vào trong óc.

- Ca khúc rất đơn giản...

Nhẹ nhàng cười một tiếng.

Học được Thiên Đạo Ma Âm lục tinh, giờ phút này hắn chỉ bằng vào Ma Âm, so với Tưởng viện trưởng chỉ mạnh không yếu, dùng nhạc khúc khảo hạch nhất tinh, đối với hắn đơn giản đến cực điểm.

- Thử cổ cầm một chút...

Ngón tay đáp lên dây đàn, nhẹ nhàng gảy, một âm thanh trong trẻo vang lên, phát ra thanh âm leng keng tựa như nước suối gõ nham thạch.

Cái này học viện phối dùng cổ cầm, mặc dù cảm nhận kém chút, nhưng cũng có thể dùng.

- Bắt đầu đi!

Dù sao đều là khảo hạch, Trương Huyền cũng không có gì xoắn xuýt, tĩnh tâm trầm tư, ngón tay nhẹ nhàng gảy, tiếng đàn trên nhạc phổ lập tức chảy ra.

...

Ma Âm viện, chỗ ở viện trưởng.

- Hắn đọc sách... Không làm ra động tĩnh gì chứ?

Thấy bằng hữu đi vào tiểu viện, Tưởng Thanh Cầm nhịn không được hỏi.

- Không có...

Ninh viện phó lắc đầu.

Nói thật, lúc trước hắn cũng có chút lo lắng, sau khi rời Tàng Thư khố không xa, liền quan sát mấy canh giờ, phát hiện không xuất hiện biến cố, lúc này mới yên tâm lại.

- Vậy là tốt rồi...

Tưởng Thanh Cầm thở phào nhẹ nhõm.

- ...

Nhíu mày, Ninh viện phó muốn nói lại thôi.

- Làm sao vậy?

Tưởng Thanh Cầm vội vàng nhìn qua.

Nói thật, truyền thuyết của tên này quá ác liệt, làm cho hắn nhất kinh nhất sạ.

- Hắn... Buổi sáng hôm nay nhìn xong thư tịch, liền đi Ma Âm các, đoán không sai, hắn là đi khảo hạch Ma Âm sư!

Ninh viện phó nói.

Da mặt Tưởng Thanh Cầm nhảy một cái:

- Hắn không phải cái gì cũng không sao? Khảo hạch Ma Âm sư cái gì?

- Ta cũng không rõ ràng... Sợ lại phá hư, lặng lẽ đi theo, trốn ở bên ngoài quan sát, phát hiện... mười lăm con tiên hạc chịu trách nhiệm khảo hạch, thế mà lục tục ngo ngoe bay vào, lại không đi ra!

Ninh viện phó nhíu mày nói.

Ma Âm các, cũng nuôi một chút tiên hạc để Ma Âm sư khảo hạch, tổng cộng mười lăm con.

- Cùng bay vào? Coi như hắn khảo hạch Ma Âm sư lục tinh, sáu con là đủ, mười lăm con cùng bay vào, làm gì?

Tưởng Thanh Cầm kỳ quái.

Khảo hạch lục tinh, cũng chỉ cần sáu tiên hạc, mười lăm con đều bay qua... Làm sao nghe xong đã cảm thấy không đáng tin cậy như thế?

- Ta cũng không biết chuyện gì xảy ra, liền đến thương nghị với ngươi...

Ninh viện phó gật đầu nói.

- Thương nghị? Có gì có thể thương nghị, nhanh qua nhìn một chút, tên này sẽ không đánh chết tất cả tiên hạc, nướng ăn chứ...

Nhớ tới trước đó thanh niên làm ra đủ loại quái sự, sắc mặt Tưởng Thanh Cầm tái xanh, cũng nhịn không được nữa, đột nhiên đứng dậy, đang muốn cùng bằng hữu qua nhìn một chút, liền nghe được cửa sân cách đó không xa mở ra, một cái đầu chui vào.

- Cái kia... Tưởng viện trưởng, ta muốn khảo hạch Ma Âm sư, nhưng... Hạc không đủ, có thể cho ta mượn vài con không?

Vẻ mặt Trương Huyền lúng túng nói.

- Mượn vài con?

Tưởng Thanh Cầm lảo đảo, Ninh viện phó cũng trừng to mắt.

Hạc không đủ...

Đây chính là ròng rã mười lăm con... Ma Âm viện khảo hạch nhiều năm như vậy cũng đầy đủ, làm sao đến phiên ngươi liền không đủ?

Ngươi... Đến cùng làm gì?

Hai đại viện trưởng buồn bực sắp muốn khóc.

Ma Âm sư ngũ tinh

dtv-ebook.com

Thời gian trở lại Ma Âm các, tiếng đàn của Trương Huyền vang lên, trải qua bức tường bốn phía, càng ngày càng vang dội, thẳng tắp phóng lên thiên không.

Tíu tíu!

Thanh âm vang vọng không lâu, liền nghe một tiếng hạc minh, một con tiên hạc bay tới, như cảm thụ được tiếng đàn mỹ diệu, uyển chuyển nhảy múa.

- Quả nhiên tới một con...

Ánh mắt hắn sáng lên.

Có tiên hạc bay lượn, đã nói vừa rồi hắn diễn tấu phương hướng là đúng, đã thông qua được khảo hạch nhất tinh.

- Thử một chút có thể thu hút hai con tới hay không...

Trương Huyền nhướng mày, cũng không thay đổi ca khúc, tâm cảnh khẽ động, công pháp Thiên Đạo Ma Âm đệ nhị trọng vận chuyển, tiếng đàn lập tức trở nên lạnh lùng nghiêm nghị.

Dựa theo tình huống bình thường, mỗi khảo hạch một tinh, đều cần ca khúc đối ứng, Trương Huyền lười đi ra ngoài lấy, dù sao ca khúc này cũng không tệ lắm, xem có thể khảo hạch đến mấy tinh lại nói.

Công pháp đệ nhị trọng vận chuyển, ý cảnh cả người lập tức tăng lên tới đệ nhị trọng, thanh âm cũng càng ngày càng vang dội, cho người ta một loại cảm giác thiên quân vạn mã.

Tíu tíu!

Trước đó tiên hạc bay lượn, cảm nhận được thanh âm áp bách, như nhận lấy một loại công kích nào đó, phát ra một tiếng thét lên hoảng sợ, từ không trung rớt xuống, ngất đi.

- Cái này...

Vội vàng đi ra phía trước, thấy tiên hạc chỉ hôn mê, không có bị thương cơ sở, lúc này Trương Huyền mới thở phào nhẹ nhõm, nhíu mày.

- Chẳng lẽ... nhạc khúc này không cách nào khảo hạch Ma Âm sư nhị tinh?

Gãi gãi đầu:

- Khẳng định không phải, Ma Âm sư là một loại cảnh giới, mà không phải nhạc khúc... Hắn là cảnh giới ta tăng lên, cùng nhạc khúc không quá phù hợp, thực không được... sửa chữa ca khúc một chút liền tốt!

Nhạc khúc, giống như vũ kỹ của Kinh Hồng sư, chỉ là một loại thủ đoạn, trọng yếu vẫn là ý cảnh.

Thật giống như vẽ tranh, chỉ cần đi đến lục tinh, bất kể vẽ là cỏ, hay chim, đều có thể thể hiện ra, cái khác chỉ là vật dẫn mà thôi.

Xuất hiện loại tình huống này, cũng không phải nhạc khúc không được, mà là cảnh giới hắn tăng lên, cùng ca khúc không xứng, chỉ cần điều chỉnh một chút, có lẽ sẽ không có vấn đề.

Lấy nhãn lực cùng hiểu biết của hắn hiện tại, đổi ca khúc cũng không phiền phức, không lâu sau, liền sửa nhạc khúc trước đó phù hợp cảnh giới bản thân.

Dây đàn trong tay biểu diễn lần nữa.

Quả nhiên, không lâu sau, lại có hai con tiên hạc bay tới.

Thấy quả nhiên có thể thực hiện, nhẹ nhàng cười một tiếng, khí tức Trương Huyền xoay chuyển, đang định tấn cấp đến Ma Âm sư tam tinh, cổ cầm dưới tay biến âm quá nhanh, không kiên trì nổi… đùng một tiếng, dây đàn đứt mất một cây.

Lần thứ nhất kinh nghiệm đàn đứt dây, lực lượng không có khống chế tốt...

Lạch cạch! Lạch cạch!

Trên mặt đất lần nữa nằm hai con tiên hạc, chân giật giật, trong miệng phun bọt mép, mắt trắng bệch, như cực kỳ không cam tâm.

Bọn chúng chỉ là nghe được âm nhạc đến cổ vũ a...

- Ây...

Khóe miệng Trương Huyền co giật.

Chỉ mới vừa khảo hạch nhị tinh, liền chấn choáng ba đầuc tiên hạc, đoán chừng Ma Âm viện xây viện đến nay, cũng chỉ có hắn.

Nhưng nói thật, hắn cũng không phải cố ý, mà là cổ cầm này, chất lượng thực quá kém.

- Lần này không thể xảy ra vấn đề...

Nối liền dây đàn, cẩn thận nghiên cứu nhạc khúc cùng cổ cầm, xác định không xảy ra vấn đề, lúc này Trương Huyền mới tiếp tục biểu diễn.

Đàn âm vang lên, không lâu sau, ba con tiên hạc bay tới.

Lần này khống chế rất tốt, không có làm bị thương hạc, chẳng qua thời điểm tiến hành khảo hạch tứ tinh, dùng sức quá mạnh, dây đàn lần nữa đứt mất.

Nương theo đàn đứt dây, bốn con tiên hạc đang tràn đầy cao hứng, dẫm vào vết xe đổ mấy con trước, đồng loạt ngã trên mặt đất.

Học viện phối cổ cầm, chất lượng thực quá kém, khảo hạch trước tam tinh, vấn đề không lớn, nhưng khảo hạch tứ tinh, lại có chút không chịu nổi.

Lại thêm hồn thể của hắn mạnh mẽ, vừa mới bắt đầu tiếp xúc Ma Âm sư, còn không thể khống chế lực lượng hoàn mỹ như ý.

Biết coi như đi ra ngoài đổi, cũng là đồ vật tương đồng, Trương Huyền cố nén buồn bực, điều chỉnh một hồi, tiếp tục khảo hạch.

Hiện tại hắn đã thông qua được tứ tinh khảo hạch, có thể xung kích ngũ tinh.

Đến ngũ tinh, ở Ma Âm viện cũng được cho là cao thủ, độ khó so với trước đó lớn hơn không chỉ một lần.

Ánh mắt ngưng trọng, ngón tay Trương Huyền nhẹ gảy dây đàn, thanh âm leng keng càng ngày càng vang.

Lần này đám tiên hạc đều hơi sợ, tới không có nhanh như trước đó, vang lên tiếp cận năm phút đồng hồ mới bay vào.

Nhìn năm tiên hạc theo tiếng đàn nhảy múa, Trương Huyền hài lòng gật đầu.

Mới vừa thở phào nhẹ nhõm, cảm thấy khảo hạch ngũ tinh cũng không khó, dây đàn dưới tay lần nữa… ba một tiếng, đứt.

Lần này trực tiếp hai cây.

Không còn dây đàn chống đỡ, lực lượng cường đại phát ra, năm con tiên hạc đang bay lượn tíu tíu một tiếng, mặt mũi u oán bước theo gót mấy con tiên hạc trước đó, rơi trên mặt đất.

Nhìn thấy tiên hạc nằm một chỗ, ròng rã mười hai con, khóe miệng Trương Huyền giật giật, cũng cảm thấy trước mắt biến thành màu đen.

Nói thật, hắn thật không phải cố ý.

Mấu chốt là cái đàn này quá kém, mà hiện tại hồn thể của hắn quả là là quá mạnh.

Thật giống như để người lớn đi kéo cung tên trẻ em, hơi thất thần, lực công kích liền khống chế không nổi.

May mắn đều chỉ là bị linh hồn xung kích, không tính đại thương gì, nếu không, chạy đến Ma Âm viện khảo hạch, làm phế mười hai con tiên hạc, Tưởng Thanh Cầm viện trưởng không ăn hắn mới lạ.

Nhưng dù vậy, trong thời gian ngắn muốn tỉnh lại cũng rất khó; sau khi tỉnh lại, tâm lý có bóng mờ hay không, vẫn sẽ cổ vũ hay không, cái này cũng khó nói.

Nói cách khác, mười hai con này, trong thời gian ngắn khẳng định là không cách nào tiếp tục tham dự khảo hạch.

- Mặc dù tiên hạc hôn mê, nhưng căn cứ Ma Âm các nhận định, ta đã thông qua được khảo hạch Ma Âm sư ngũ tinh... Thừa thế xông lên, khảo hạch lục tinh a!

Dù buồn bực, nhưng biết đã thông qua được ngũ tinh khảo hạch, có thể xung kích lục tinh.

Lúc này cũng không nhiều lời, nối tốt dây đàn đứt, điều chỉnh tốt trạng thái, tiếp tục diễn tấu.

Thanh âm trong trẻo, vang tận mây xanh, sau mười phút, ba con tiên hạc bay tới.

- Làm sao chỉ có ba con?

Rõ ràng biểu diễn là Ma Âm lục tinh, nhưng chỉ bay tới ba con tiên hạc, Trương Huyền kỳ quái.

Lại biểu diễn một hồi, rất nhanh một khúc kết thúc, vẫn như cũ chỉ có ba con tiên hạc, đành phải lắc đầu, đứng dậy đi ra ngoài.

Xem ra nhận chất liệu của cổ cầm hạn chế, ngũ tinh đã là đỉnh phong, hôm nay muốn khảo hạch lục tinh là không được.

Đi tới cửa, thanh niên vẫn ngủ gật, thấy hắn mang theo tinh thần uể oải, nhẹ nhàng cười một tiếng:

- Ma Âm sư không dễ kiểm tra như vậy...

- Đúng vậy!

Trương Huyền gật đầu.

Còn tưởng rằng khảo hạch lục tinh dễ như trở bàn tay, không nghĩ tới công cụ không được, xem ra chỉ có thể tìm cơ hội mua sắm một cái thích hợp, tới lần nữa.

- Nơi này của các ngươi, nơi nào có đàn ngọc tốt hơn? Ta muốn mua một cái...

Trương Huyền dứt bỏ buồn bực trong lòng, nói.

- Đàn ngọc tốt, cần bản thân đi làm, chỉ có độc lập hoàn thành, mới có thể phù hợp bản thân, phát huy ra uy lực lớn nhất...

Thanh niên giải thích.

Trương Huyền sửng sốt một chút, lập tức gật đầu:

- Được rồi!

Học vô số thư tịch, đối với phương pháp luyện chế đàn ngọc, cũng có biết một chút, có điều, hiện tại không có gì, hơn nữa chất liệu không đủ, xem ra chỉ có thể chờ đợi sau này.

- Vừa rồi khảo hạch lấy được huy chương đi nơi nào nhận?

Mặc dù không có khảo hạch đến lục tinh, nhưng có huy chương ngũ tinh thì cầm trước, đằng sau cũng giảm phiền phức.

- Huy chương, ngươi thông qua khảo hạch nhất tinh?

Thanh niên kỳ quái, chỉ về phía trước:

- Ở đằng kia! Đè bàn tay lên mặt tường, huy chương khảo hạch liền sẽ tự động rơi ra.

Theo ngón tay chỉ, Trương Huyền đi lên phía trước.

Cái này thoạt nhìn có chút tương tự Khí Hải của Luyện Khí sư công hội, cực kỳ đơn giản.

Nhẹ nhàng nhấn một cái.

Lạch cạch!

Một tấm huy chương rớt xuống, phía trên có năm vì sao lấp lánh chói mắt.

- Ngũ tinh...

Vốn còn nghĩ, tên này có phải khảo hạch đến nhất tinh hay không, nhìn thấy thế mà xuất hiện huy chương ngũ tinh, thanh niên giật nảy mình.

Một hơi khảo hạch ngũ tinh thành công... Hơn nữa dùng đàn ngọc của học viện...

Đến cùng làm sao làm được?

Đồ chơi kia... Đổi lại hắn sử dụng, ngay cả tam tinh cũng khó có khả năng thành công!

Nuốt ngụm nước bọt, nghĩ đến cái gì, nhịn không được nhìn qua:

- Ngươi khảo hạch ngũ tinh... nên nói với ta một tiếng, để cho tiên hạc sớm chuẩn bị, nếu không, coi như cấp bậc tiếng đàn đến, tiên hạc nghe không được, hoặc số lượng không đủ, cũng kiểm tra không ra thành tích...

- Số lượng không đủ?

Trương Huyền sững sờ, vội vàng nhìn qua:

- Ma Âm các chúng ta, tiên hạc chịu trách nhiệm khảo hạch tổng cộng có bao nhiêu con?

- Mười lăm con!

Thanh niên cười cười:

- Viện trưởng cũng nuôi mười mấy con, có điều, nơi này cách khá xa, sẽ không tới, cũng sẽ không tham dự khảo hạch...

- Mười lăm con?

Trương Huyền mắt tối sầm lại, rốt cuộc minh bạch rồi.

Khảo hạch lục tinh từ đầu đến cuối không có tiên hạc, náo loạn hồi lâu, không phải trình độ của mình không đủ, mà là trên mặt đất nằm mười hai con... ba con cuối cùng cũng bay tới...

Thực không còn hạc!

Khó trách, cuối cùng bay tới ba con tiên hạc, thấy trên đất nằm một đống, vẻ mặt không rõ ràng cho lắm, làm hại chúng muốn chạy trốn, lại bị tiếng đàn thu hút, luyến tiếc rời đi.

Nguyên lai là nguyên nhân này!

- Hạc không đủ, cũng có thể xuất hiện tình huống khảo hạch không thông qua...

Nhịn không được hỏi.

- Đúng vậy, số lượng hạc không đủ, bay tới đây không đủ, Ma Âm các tự nhiên sẽ phán định không thông qua!

Thanh niên nhẹ gật đầu.

- Thì ra là thế, ta đi biệt viện của viện trưởng một chuyến...

Rõ ràng chuyện gì xảy ra, Trương Huyền nhịn không được nữa, vội vã đi tới chỗ Tưởng viện trưởng.

Không có hạc, vậy liền mượn ba con tới...

Để hắn lo lắng duy nhất là... Tưởng viện trưởng đến cùng cho mượn hay không?

Tiếng đàn hạc tranh

dtv-ebook.com

Làm rõ chuyện gì xảy ra, Tưởng Thanh Cầm cùng Ninh viện phó trợn trắng mắt.

Kiểm tra một lần, chấn mười hai con tiên hạc hôn mê bất tỉnh, chỉ sợ cũng chỉ có ngươi.

- Học viện phối trí đàn ngọc, cấp bậc quá thấp, bình thường đều là khảo hạch học đồ, khảo hạch Ma Âm sư nhất tinh mới sử dụng. Vượt qua nhất tinh, cơ bản đều có đàn ngọc của mình, không có người sẽ dùng loại vật này. Như vậy đi, ngươi dùng của ta, ở đây diễn tấu, nếu như có thể có sáu con tiên hạc nhảy múa, không cần Ma Âm các, ta giúp ngươi xin huy chương lục tinh!

Biết tiên hạc chỉ ngất đi, không ảnh hưởng toàn cục, Tưởng Thanh Cầm thở phào nhẹ nhõm nói.

- Được!

Trương Huyền gật đầu.

Đối phương có thể giúp đỡ xin, liền chẳng muốn lại đi Ma Âm các, tiếp nhận đàn ngọc, ngón tay nhẹ nhàng gảy một cái, thanh âm châu ngọc va chạm lập tức vang lên.

- Đàn tốt!

Hai mắt Trương Huyền tỏa ánh sáng, nhịn không được cảm khái.

Đồ cổ trước đó so sánh với cái này, quả thực không thể so sánh nổi.

Trương Huyền hít sâu một hơi, tâm thần đắm chìm trong đó, nhẹ nhàng tấu lên.

- Nhạc khúc nhất tinh?

Nghe được tên này lại diễn tấu khúc nhạc lúc khảo hạch nhất tinh, hai vị viện trưởng lắc đầu, đang muốn nói chuyện, chỉ thấy tiên hạc trong viện kêu to, từng con bay lên.

Không nhiều không ít, sáu con!

- Nhạc khúc nhất tinh cũng có thể làm cho sáu con tiên hạc bay lượn?

Hai đại viện trưởng bị dọa đến thiếu chút nữa ngất đi.

Nhạc khúc nhất tinh, là nhạc khúc Ma Âm cơ sở nhất, uy lực có hạn, giống như võ kỹ Phàm cấp, dù chiêu số tinh diệu nữa, phát huy uy lực cũng có hạn.

Loại nhạc khúc này, coi như bọn họ diễn tấu, cũng không có hiệu quả quá lớn, gia hỏa trước mắt này, lại có thể để cho sáu hạc nhảy múa...

Mấy canh giờ trước, không biết Lục Hạc, Thất Hạc là gì?

Nhìn thư tịch một đêm, liền biến thành như vậy...

Ngươi ăn gian sao!

Khó trách có thể huyên náo toàn bộ học viện dư luận xôn xao, thiên phú thật đáng sợ!

- Nếu sử dụng nhạc khúc lục tinh thì sao?

Cố nén khiếp sợ, Ninh viện phó nhịn không được nói.

Sử dụng nhạc khúc nhất tinh, cũng có thể đạt đến hiệu quả lục tinh, nếu sử dụng nhạc khúc lục tinh, sẽ đạt tới hiệu quả như thế nào?

Có thể để bảy hạc bay lượn hay không?

Trở thành Ma Âm sư thất tinh?

Nghĩ đến nơi này, mắt hai người đồng thời sáng lên.

Một khúc kết thúc, hai người nghe như si như say, lại không còn ý khinh thường, cổ tay Tưởng Thanh Cầm khẽ đảo, lấy ra một bản cầm phổ.

- Trương sư, đây là nhạc khúc lục tinh, Xuân Nguyệt Triều Sinh khúc, ngươi có thể thử một chút!

Tiếp nhận khúc phổ, Trương Huyền tiện tay mở ra, nhìn một lần.

Không hổ là nhạc khúc lục tinh, quả nhiên so với trước đó phức tạp hơn rất nhiều, lại càng dễ biểu diễn ý cảnh lĩnh ngộ ra.

Nếu như nói nhạc khúc trước đó, chỉ có thể biểu hiện ra ba mươi phần trăm ý cảnh lục tinh, mà cái này, là trăm phần trăm, dùng tốt, thậm chí còn có thể đi đến một trăm hai mươi, một trăm năm mươi phần trăm!

Leng keng! Leng keng!

Nhắm mắt cân nhắc chốc lát, bàn tay hạ xuống, đàn âm vang lên, một cỗ uy nghiêm nhàn nhạt tứ tán ra, uyển như thủy triều chảy xuôi, lấp đầy cả tiểu viện.

Cảm thụ tiếng đàn, Tưởng Thanh Cầm cùng Ninh viện phó, giống như thấy được một vầng trăng sáng, chậm rãi từ trong thủy triều sinh ra, kèm theo đêm xuân, chiếu rọi đại địa, để vạn vật khôi phục.

Minh Nguyệt trên biển cùng triều sinh, diễm diễm ngàn vạn dặm!

Thu! Thu!

Thanh âm càng ngày càng xa xăm, tiên hạc cảm nhận được bầu không khí này, bay lên.

Một con, hai con, ba con...

Thời gian nháy mắt, bay ra sáu con, xoay quanh tiểu viện, thấp giọng kêu to, tựa như quyến luyến ánh trăng, cùng thủy triều nhảy múa.

Hô!

Ngay thời điểm hai đại viện trưởng cũng trầm mê trong nhạc khúc, khó mà tự kềm chế, mười con tiên hạc đứng yên trong góc, đồng thời phát ra hạc minh, một con đi đầu bay lên.

Nhưng còn không có bay xa, một con khác cũng bỗng nhiên nhảy lên cắn tới.

Gia hỏa bay lên bị cắn rơi trên mặt đất, con tiên hạc này giương cánh muốn xông ra, nhưng giống như trước đó, lại có tiên hạc vây công tới.

Thời gian nháy mắt, mười con tiên hạc, đánh khó phân cao thấp, không ai nhường ai.

Trong lúc nhất thời, lông vũ bay loạn, máu tươi bắn tung toé, tiên hạc sớm chiều chung đ-ng, lúc này như gặp cừu nhân, hận không thể cắn chết đối phương.

- Cái này...

Con ngươi của Tưởng Thanh Cầm co rụt lại, kìm lòng không được run rẩy, yết hầu phát khô:

- Đây là... nắm giữ Ma Âm đến cực hạn, tiếng đàn hạc tranh?

Ma Âm sư, lấy hạc kết luận đẳng cấp, nhưng tiên hạc nhiều, từng con đều muốn tới múa, sẽ xuất hiện hiện tượng tranh đoạt danh ngạch.

Tình huống bình thường, tiên hạc cũng rất cao ngạo, nhìn thấy có đồng bạn bay qua, liền sẽ không khởi hành, trừ khi... Ma Âm sư thi triển tiếng đàn, lĩnh ngộ tiếng đàn đạt đến cảnh giới không thể tưởng tượng.

Nói cách khác, ý cảnh của tiếng đàn quá cao, để bọn chúng khó tự kiềm chế muốn vọt qua, uyển chuyển nhảy múa.

Nhưng mà danh ngạch có hạn, vì tranh đoạt, chỉ có thể tự giết lẫn nhau.

Bành! Bành! Bành! Bành!

Mười con tiên hạc tranh đoạt nửa ngày, cảm thấy ai cũng không thắng nổi ai, đồng loạt vọt tới sáu con ở trên không trung, một hồi trời đất mù mịt, lông chim đầy đất, cuối cùng bảy con thắng được, quơ cánh lảo đảo bay lên.

Mặc dù chiến thắng, nhưng bảy con này cực kỳ thê thảm, lông trên người hầu như bị lột sạch, lộ ra da thịt đỏ tươi bên trong.

Không lông cánh nhảy múa, phi hành ở trên trời, đâu còn có nửa phần tiên tư phong vận của tiên hạc!

Tiếng đàn kết thúc, Trương Huyền từ trong ý cảnh đặc thù tỉnh táo lại, nhìn trên bầu trời bay lên vài con quay trụi lông, lập tức giật nảy mình.

Người ta đánh đàn đều là tiên hạc phi hành, ta lại gà không lông... Là chuyện gì xảy ra?

Đang nghi ngờ, chỉ thấy hai mắt Tưởng Thanh Cầm, Ninh viện phó sáng lên lao đến, cả đám nhìn về phía hắn, giống như thấy được quái vật.

- Ta... có thông qua khảo hạch lục tinh không?

Nhìn ánh mắt của hai người, Trương Huyền nhịn không được hỏi.

- Ngươi tất nhiên thông qua... Yên tâm, ta sẽ lập tức hướng tổng bộ xin huy chương thất tinh!

Tưởng Thanh Cầm nói.

- Thất tinh?

Trương Huyền sững sờ.

- Không sai, ngươi lĩnh ngộ Ma Âm, tuyệt đối đạt đến thất tinh ...

Tưởng Thanh Cầm gật đầu.

Có thể xuất hiện tiếng đàn hạc tranh, thực lực mạnh, coi như Ma Âm sư thất tinh bình thường, chỉ sợ cũng kém xa.

- Đa tạ!

Nghe được đối phương lại muốn hỗ trợ xin, mắt Trương Huyền sáng rực lên.

Có vật này, chẳng khác nào hắn có năm loại chức nghiệp phụ tu, chỉ cần lại khảo hạch một loại, liền có thể xung kích Danh Sư lục tinh, trở thành một thành viên trong đó.

Đương nhiên, tu vi cũng phải trước tăng lên.

Lĩnh ngộ Ma Âm đến tiêu chuẩn thất tinh, hỗ trợ chỉ điểm liền dễ dàng hơn nhiều, Minh Lý Chi Nhãn nhúc nhích, nhìn một hồi, vẻ mặt lập tức cổ quái.

- Làm sao vậy? Có phải vẫn không cách nào làm được hay không?

Thấy bộ dáng của hắn, Tưởng viện trưởng nghi ngờ nhìn qua.

Vốn cho rằng đối phương lĩnh ngộ Ma Âm đến loại cảnh giới này, chỉ điểm mình đột phá, dễ như trở bàn tay, hiện tại xem ra, chỉ sợ không dễ dàng như vậy.

Cũng khó trách, nếu dễ dàng đột phá, năm trăm năm không có khả năng một chút động tĩnh cũng không có.

- Không phải làm không được, mà là...

Thấy đối phương tràn đầy thất vọng, Trương Huyền giải thích:

- Ngươi đã đột phá, lĩnh ngộ Ma Âm... cũng đi đến thất tinh!

- Đột phá?

Tưởng viện trưởng sững sờ.

Ngay cả Ninh viện phó cũng ngớ ra.

Thật hay giả?

Hôm qua đánh đàn vẫn là sáu hạc, đột phá lúc nào?

- Nếu ta đoán không lầm, Tưởng viện trưởng hẳn là tâm cảnh siêu nhiên, bất kỳ sự tình gì cũng nhìn rất nhạt!

Trương Huyền nói.

- Tưởng viện trưởng, hàm dưỡng thâm hậu, quả thực có thể làm được Thái Sơn sụp đổ cũng không thay đổi...

Ninh viện phó gật đầu nói.

Hắn bội phục bằng hữu nhất chính là điểm này, chuyện gì cũng không để ở trong lòng.

- Ma Âm, mệnh danh Ma, mà muốn nhập ma, tất nhiên cần trải qua rất nhiều thống khổ: Sinh, lão, bệnh, tử, sinh ly tử biệt, oán lâu dài, cầu không được, không bỏ xuống được... Chỉ có những tâm tình này, mới có thể kích thích nội tâm, để cho người ta đi càng xa, đứng cao hơn... Ngươi cái gì cũng nhìn rất nhạt, tâm cảnh đã hướng tới giếng cổ, loại tình huống này, còn muốn đột phá, làm sao có thể?

Trương Huyền nói.

- Cái này...

Tưởng Thanh Cầm dừng lại.

Năm trăm năm trước, mọi việc qua đi, hắn coi nhẹ không ít, tự nhận là tâm cảnh siêu nhiên, hiện tại xem ra, căn bản không phải.

- Nằm ở hồng trần, tự nhiên phải quản sự tình hồng trần, thờ ơ lãnh đạm, thậm chí không muốn... Cũng không phải siêu thoát, mà là trốn tránh! Ngươi cũng trốn tránh, làm sao có thể đột phá cảnh giới, tiến bộ dũng mãnh?

Trương Huyền nói tiếp.

- Đúng vậy...

Sắc mặt Tưởng Thanh Cầm trắng nhợt, nói không ra lời.

Đối phương nói không sai, không để ý tới hồng trần, không phải trốn tránh sao!

- Rất nhiều cường giả, vì đột phá cảnh giới, đều sẽ nhập sâu hồng trần, trải nghiệm đủ loại cảm xúc, như vậy mới có thể làm đến hậu tích bạc phát. Mà ngươi vừa vặn trái lại, bế quan trong nhà, sự vật ngoại giới một mực không muốn lý... Đây chính là nguyên nhân ngươi năm trăm năm không thể đột phá!

Than thở một tiếng, Trương Huyền lắc đầu.

- Hôm qua, ta dùng thủ đoạn thuần thú thuần phục tiên hạc, ngươi ở dưới tức giận, tâm tình chập chờn, tự nhiên đột phá ràng buộc, nói cách khác... Hôm qua, ngươi cũng đã đột phá!

Hôm qua, hắn thật không hiểu sáu hạc cùng bảy hạc khác nhau, còn nghĩ, chỉ cần để bảy hạc phi hành liền được, ai ngờ... lại ở trong lúc vô tình, làm cho đối phương đột phá...

Hữu ý trồng hoa hoa không thắm, vô tâm cắm liễu liễu xanh um!

Không phải tận mắt thấy, mình cũng cảm thấy khó mà tin được.

Nghe xong giải thích, Tưởng Thanh Cầm sững sờ tại nguyên chỗ, con mắt đóng lại, năm trăm năm thời gian chảy xuôi trong đầu, tựa như một cái chớp mắt.

Một lát sau, đứng dậy, xá dài một cái, trong mắt mang theo kiên định cùng cố chấp.

- Đa tạ Trương sư chỉ điểm, để cho ta hiểu ra, kể từ hôm nay, Ma Âm nhất đạo, ngài chính là thầy ta!

- Chuyện này... Như vậy sao được...

Không nghĩ tới vị viện trưởng này đột nhiên bái sư, Trương Huyền sửng sốt một chút, vội vàng phất tay.

- Bất kể trưởng ấu, người thành đạt làm sư! Ma Âm nhất đạo, mặc dù ta đắm chìm lâu, nhưng lý giải thấu triệt kém xa Trương sư... Hôm nay, nghe ngươi một lời, hiểu ra năm trăm năm nghi hoặc, không đáp ứng, ta quỳ không dậy!

Tưởng Thanh Cầm ôm quyền.

- Cái này... được rồi!

Thấy đối phương không giống giả mạo, thần thái kiên định, Trương Huyền nhẹ gật đầu.

Hắn vừa đáp ứng, thư viện nhẹ nhàng nhoáng một cái, một bản thư tịch kim sắc xuất hiện.

Hiện tại không có thời gian nhìn nhiều, đỡ Tưởng viện trưởng dậy.

- Lão sư, hiện tại ta liền đốn Phượng Ngô thụ, lấy gỗ tủy ra, còn thân cây, học sinh sẽ thay ngươi làm một cây đàn ngọc!

Tưởng viện trưởng nói.

Đã là thầy trò, Phượng Ngô tủy cũng đơn giản.

- Làm phiền...

Trương Huyền gật đầu.

Lại hàn huyên một hồi, Trương Huyền chỉ điểm kỹ xảo Ma Âm một chút, để hai người được lợi rất nhiều.

Hàn huyên tiếp cận một canh giờ, lúc này Trương Huyền mới cầm Phượng Ngô tủy, nhấc tay cáo từ.

Rời tiểu viện của Tưởng Thanh Cầm, Trương Huyền nhớ tới một việc, không khỏi biến sắc.

- Nguy rồi... chỉ lo khảo hạch Ma Âm sư, lại quên... cuộc hẹn!

Đọc sách, học tập, khảo hạch Ma Âm sư... Một phen chơi đùa, đêm đã trôi qua, trời sớm sáng rõ, hôm qua Lạc Nhược Hi nói, muốn ban đêm qua tìm hắn, hiển nhiên thời gian đã trễ.

Vội vã trở lại chỗ ở, Tôn Cường tiến lên đón.

- Thiếu gia, tối hôm qua Lạc cô nương đến tìm ngươi, biết ngươi vắng mặt, liền đi...

Trương Huyền hỏi:

- Nàng có nói gì không?

- Cái gì cũng không nói...

Tôn Cường lắc đầu.

- Không nói?

Trương Huyền vò đầu.

Nói muốn ban đêm tìm mình, kết quả lời gì cũng không nói, nữ hài này muốn làm gì?

- Ta qua nhìn một chút!

Một lần nữa trở lại học viện, tìm tới nơi ở của Lạc Nhược Hi, hỏi một chút, biết nữ hài vắng mặt, đành phải bất đắc dĩ trở về.

Mặc dù có chút buồn bực, nhưng đối phương đã tìm bản thân có việc, hôm qua không gặp gỡ, khẳng định sẽ còn lại đến, xoắn xuýt cũng không có tác dụng!

Nhận được Phượng Ngô tủy, nhưng Đoạn Tục thảo còn chưa tới, Đoạn Tục đan khẳng định là tạm thời không thể luyện chế.

Có Địa Mạch linh dịch thoải mái, thân thể Ngụy Như Yên coi như khó khôi phục, nhưng vẫn có thể duy trì không suy giảm, lại thêm Thập Diệp hoa tẩm bổ linh hồn cũng phải cần một khoảng thời gian, cũng không khẩn cấp như vậy.

Hết thảy làm xong, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm.

Tinh thần khẽ động, nhớ tới một gia hỏa... Tử Dương thú!

Ở Lôi Viễn phong bắt lấy tên này, đến bây giờ đã bảy tám ngày, một mực không có cơ hội thẩm vấn, giờ phút này rảnh rỗi, vừa vặn tra hỏi một chút tình huống của Dị Linh tộc.

- Nơi này là trong thành thị, lại tới gần học viện, trước hết bố trí trận pháp che đậy khí tức mới được, nếu không một khi tên này nổi điên làm ầm ĩ lên, thả ra khôi lỗi Dị Linh tộc, tất nhiên sẽ bị người khác phát hiện!

Tòa phủ đệ này cực kỳ rộng lớn, tùy tiện tìm một chỗ, cũng có thể thả Tử Dương thú ra, nhưng mà nơi này không phải sơn mạch, một khi phóng thích khôi lỗi Dị Linh tộc, liền cần sớm che đậy chung quanh.

Nếu không, tới gần Danh Sư học viện như thế, bị cường giả Thánh cảnh trong đó phát hiện sự tình khôi lỗi, có miệng cũng giải thích không rõ.

Hiện tại hắn là Trận Pháp sư tứ tinh, cũng nhìn qua không ít trận pháp tứ tinh, nghĩ một lát, trong óc xuất hiện một cái thích hợp.

- Dùng Phong Tức trận đi!

Phong Tức trận, có thể ngăn cách hết thảy khí tức.

Cường giả Thánh cảnh không chủ động quan sát, cũng khó mà phát hiện.

Mặc dù chỉ là cấp bốn đỉnh phong, lại là trận pháp tốt nhất hắn có thể bố trí ra.

Trước đó bố trí Huyễn Tung mê trận, mặc dù là ngũ tinh, lại không cách nào che lấp khí tức, thậm chí thanh âm cũng không che giấu được, hiệu quả không bằng cái này.

- Bắt đầu!

Trận đồ của Phong Tức trận, ở trong đầu xoay một vòng, cùng tiểu viện trước mắt kết hợp hoàn mỹ, lúc này tinh thần mới khẽ động, mấy trăm trận kỳ xuất hiện, thẳng tắp rơi xuống bốn phía.

Hô hô hô!

Quân kỳ đón gió phấp phới, đồng thời rơi vào vị trí đối ứng, trận pháp ầm vang khởi động.

Trăm kỳ định hư không!

- Được rồi...

Bố trí xong trận pháp, Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng, cổ tay khẽ đảo, lấy Thiên Nghĩ Phong Sào ra ngoài, bàn tay lắc một cái, một Thánh thú hình vượn to lớn rơi trên mặt đất.

Tử Dương thú bị nhốt tiếp cận một tuần, rốt cục lần nữa nhìn thấy mặt trời.

Tử Dương thú bị phát hiện

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Hội trưởng, sau khi Trương sư từ chỗ Tưởng viện trưởng ra ngoài, liền đi phủ đệ Hoài Vương gia đưa tặng, trong lúc này tìm Lạc lão sư một chuyến, đến bây giờ còn không có đi ra!

Trận Pháp học viện, trong biệt viện ở khu vực trọng yếu nhất, một nữ sinh nhìn thân ảnh xinh đẹp phía trước bẩm báo.

- Không đi ra?

Đổng Hân xoay người lại.

Sau sự tình Y Sư học viện, nàng liền phái người chuyên môn dò xét Trương Huyền, muốn tìm nhược điểm của hắn, đáng tiếc, đối phương vội vàng không gặp người, liền xem như nàng, đến bây giờ cũng không hiểu ra sao.

Nữ sinh gật đầu.

- Đi xuống đi!

Khoát tay áo, Đổng Hân chắp hai tay sau lưng, thân ảnh thướt tha, phác hoạ ra một đường vòng cung xinh đẹp, trong viện gió xuân hiu hiu, lộ ra phong thái khác.

Không hổ là nhân vật xếp hạng khá cao trên Hoa Khôi bảng của Danh Sư học viện, nhất cử nhất động đều để lộ ra mị lực kinh người.

Nếu như nói Hồ Yêu Yêu là một đóa hoa hồng có gai, nàng chính là bách hợp thanh nhã, dưới băng lãnh, lại mang theo dụ hoặc mê hồn.

- Không vào hang cọp làm sao bắt được cọp con, muốn tra ra nhược điểm của tên này, chỉ sợ chỉ có thể tự mình đi qua!

Đổng Hân nhướng mày.

Nàng làm việc cẩn thận, không thích nhìn tư liệu, nghe người khác nói, trước đó món đồ kia, mặc dù đám người Hồ Yêu Yêu đều nói rõ chi tiết, nàng vẫn không tin, hao tốn thật nhiều ngày, bất chấp nguy hiểm chạy tới, thực địa dò xét.

Bây giờ muốn biết nhược điểm của Trương Huyền ở nơi nào, chỉ bằng vào thuộc hạ báo cáo khẳng định không được, muốn tra rõ ràng, còn cần tự mình động thủ.

- Đi qua nhìn một chút!

Đổi quần áo bình thường, thân thể mềm mại xoay chuyển, Đổng Hân bay vút ra ngoài học viện.

Hoài Vương gia đưa tặng tòa phủ đệ kia cho Trương Huyền, đã sớm tìm người tra rõ ràng, biết vị trí chính xác, không lâu sau liền đi tới gần.

- Không nghĩ tới, nơi này còn bố trí không ít trận pháp, nhưng khó không được ta!

Đổng Hân nhẹ nhàng cười một tiếng, thân thể nhoáng một cái, đi vào trong viện.

Nàng là một trong mấy học viên đỉnh phong nhất của Danh Sư học viện năm thứ năm, Hóa Phàm cửu trọng Tằm Phong cảnh, càng là học sinh thân truyền của Trận Pháp sư học viện viện trưởng Trần Thừa Tuần.

Lý giải đối với trận pháp đạt đến trình độ cực cao, trận pháp trong tòa phủ đệ này, phòng vệ Trận Pháp sư tứ tinh, ngũ tinh còn được, muốn ngăn cản nàng, căn bản làm không được.

Thân thể mềm mại xuyên qua ở trong phủ đệ, không lâu sau, liền đến một tiểu viện rộng lớn.

Một trận pháp đang vận chuyển, bao phủ cả viện ở bên trong, để cho người ta thấy không rõ lắm.

- Đây là... Phong Tức trận tứ tinh đỉnh phong?

Đổng Hân nhìn thoáng qua, nhận ra được.

- Trận pháp này mục đích là vì che đậy khí tức, che giấu bí mật... Chẳng lẽ, đây chính là nhược điểm của hắn?

Ánh mắt Đổng Hân sáng lên.

Phong Tức trận, trừ che đậy khí tức, không có tác dụng lớn, đối phương trịnh trọng như vậy, bố trí loại trận pháp này, muốn nói không phải vì che giấu cái gì, nàng cũng không tin!

- Nghĩ biện pháp vào xem...

Đổng Hân xiết chặt nắm đấm.

Bí mật của đối phương đang ở trước mắt, không vào xem, chẳng khác nào lãng phí cơ hội, Đổng Hân cắn chặt răng ngà, hai mắt đen nhánh, ánh sáng không ngừng lấp lóe.

- Phong Tức trận tứ tinh, giải quyết không khó, có điều, hơi không cẩn thận, sẽ đ-ng vào trận kỳ, gây ra biến hóa...

Nàng là Trận Pháp sư lục tinh, giải quyết Phong Tức trận không khó, nhưng muốn thần không biết quỷ không hay đi vào, cũng không dễ dàng.

Cần phải cẩn thận suy tính, nghiêm túc nghiên cứu mới được.

Thân thể nhoáng một cái, giấu ở trên cành cây trong góc tiểu viện, một cái la bàn xuất hiện ở trong lòng bàn tay, căn cứ khí tràng chung quanh, nhìn chằm chằm cẩn thận suy tính.

- Ly ba, tốn năm...

Tinh thần tập trung cao độ, trong đầu không ngừng suy tính, suy tính càng nhiều, ý bội phục cũng càng ngày càng đậm.

- Người bố trí Phong Tức trận này, thực lực rất cao, trận pháp cùng toàn bộ phủ đệ hoàn mỹ dung hợp, vòng vòng đan xen, khí tức liên kết, xem như ta cũng làm không được...

Trận pháp trước mắt, mặc dù chỉ là tứ tinh đỉnh phong, nhưng cùng bốn phía hoàn mỹ phù hợp, phát huy ra uy lực trận pháp ngũ tinh mới có.

Có thể bố trí ra trận pháp trình độ như thế, thực lực cao, so với nàng chỉ mạnh không yếu.

- Nhưng trận pháp tứ tinh chính là tứ tinh, coi như bố trí khá hơn nữa, tìm được sinh môn, đồng dạng có thể thần không biết quỷ không hay trà trộn vào...

Nhẹ nhàng cười một tiếng, trên mặt không tỳ vết lộ ra tự tin mạnh mẽ.

Thiên phú của nàng ở trên trận pháp, vượt xa thường nhân, nếu không phải như thế, cũng không có khả năng được Trận Pháp sư học viện viện trưởng thu làm thân truyền.

Trận pháp này phát huy ra toàn bộ uy lực của trận pháp tứ tinh, nhưng cấp bậc hạn chế, nàng có thể nhẹ nhõm phá giải!

Hít sâu một hơi, đang muốn tìm sinh môn, tiến vào bên trong, đột nhiên cảm giác mặt đất lay động, một cỗ sóng năng lượng kịch liệt, từ trong trận pháp lan truyền ra.

Dường như có cường giả siêu cấp muốn đột phá trận pháp ràng buộc, từ đó chạy ra.

Oanh! Oanh! Oanh!

Vội vàng nấp kỹ thân hình, lần nữa nghe được bên trong truyền ra ba động, ngay sau đó, một cỗ lực lượng khổng lồ dập dờn bốn phía, Phong Tức trận bị lực lượng xông phá, phát ra thanh âm đôm đốp, lập tức vỡ vụn.

- Dùng sức mạnh cưỡng ép đánh sụp trận pháp... người bên trong xông trận, chỉ sợ đã đạt đến Thánh giả!

Con ngươi Đổng Hân co rụt lại.

Mặc dù Phong Tức trận này chỉ là tứ tinh đỉnh phong, nhưng người bố trí, thủ pháp cực kỳ xảo diệu, phối hợp địa thế chung quanh, để trận pháp nắm giữ uy lực ngũ tinh.

Uy lực như thế cũng bị chấn vỡ, đủ thấy thực lực người bị vây khốn kia, tất nhiên cực kỳ đáng sợ.

Ầm ầm!

Trong lòng khiếp sợ, chỉ thấy trong trận pháp vỡ vụn, một bóng người cao to, thẳng tắp thoát ra phía ngoài.

- Đây là... Tử Dương thú tiền bối?

Toàn thân Đổng Hân cứng đờ.

Làm lão sinh ở học viện không dưới năm năm, thú sủng của lão viện trưởng cũng từng gặp vài lần... Không phải mất tích, bị Dị Linh tộc bắt đi sao?

Tại sao lại ở chỗ này?

Chẳng lẽ...

Toàn thân Đổng Hân cứng đờ, ở sâu trong nội tâm sinh ra khủng hoảng.

- Muốn chạy trốn, Ngoan Nhân, đánh nó cho ta!

Đang sợ hãi, liền nghe một thanh âm nhàn nhạt vang lên, lập tức một cỗ sát lục chi khí phóng lên tận trời, di tán toàn bộ tiểu viện.

Lạch cạch!

Tử Dương thú tiền bối vừa vặn bay lên, hô cũng không kịp, liền rơi trên mặt đất, không ngừng giật giật.

- Là... Dị Linh tộc!

Đổng Hân bị dọa đến ngừng thở, một cử động nhỏ cũng không dám, toàn thân cứng ngắc như đá.

- Mấy người các ngươi, lên cho ta, đánh chết hắn!

Ngay sau đó lần nữa nghe được thanh âm Trương Huyền vang lên, lập tức hai mươi Dị Linh tộc cấp bậc Thánh giả, điên cuồng vọt tới Tử Dương thú tiền bối.

Lốp bốp!

Một hồi quyền cước vào thịt, Tử Dương thú tiền bối vừa rồi còn sinh long hoạt hổ, thời gian nháy mắt, liền bị đánh ngã xuống đất ngất đi, không ngừng giật giật, xem ra bất cứ lúc nào cũng sẽ cúp máy.

Gắt gao che miệng, lỗ chân lông toàn thân Đổng Hân đóng chặt, giấu ở trong lá cây, một chút động tĩnh cũng không dám ra.

Hơn hai mươi cường giả Thánh cảnh, ngay cả Tử Dương thú tiền bối cũng không phải đối thủ, một khi nàng bị phát hiện, có thể đoán được, tất nhiên sẽ bị giết chết tại chỗ!

- Lại choáng...

Xuyên thấu qua khe hở lá cây, thấy rõ ràng Trương Huyền đi ra, hừ lạnh một tiếng, cổ tay khẽ đảo, không biết thu Tử Dương thú đi nơi nào, lập tức nhìn xem trận pháp bị phá hư, chung quanh như có điều suy nghĩ.

- Trận pháp này quá yếu... Xem ra cần học tập chút trận pháp lợi hại mới được, đi Trận Pháp học viện a!

Nhìn quanh một vòng, Trương Huyền lẩm bẩm một câu, xoay người đi ra ngoài.

Sợ thanh niên đi mà quay lại, Đổng Hân giấu ở trên cây, một cử động nhỏ cũng không dám, né chừng ba canh giờ, thấy trời sắp tối, lúc này mới hoạt động thân thể cứng ngắc một chút, vội vã vọt ra ngoài.

Hôm nay nhìn thấy sự tình, thực sự quá lớn!

Lớn đến tình trạng để nàng hoảng sợ!

Khó trách, Trương Huyền thiên tài như thế, cái gì đều biết... Nguyên lai không phải nhân loại!

Nghe nói Dị Linh tộc vương tộc, ngụy trang thành nhân loại, giống như nhân loại, Thánh giả Danh Sư cũng không phát hiện được, vốn cho rằng là lời nói vô căn cứ... Không nghĩ tới lại thật!

Dị Linh tộc lẫn vào Danh Sư học viện, còn thành Danh Sư... một khi tin tức này truyền ra, chỉ sợ toàn bộ học viện sẽ bạo tạc, thậm chí, Danh Sư đường cũng sẽ nổ tung.

- Không được, nhất định phải lập tức báo cáo chuyện này mới được...

Nhớ tới sự tình nhìn thấy, Đổng Hân cũng nhịn không được nữa, vội vã chạy như bay về Danh Sư học viện.

Chuyện này liên quan thực quá lớn, nàng một học sinh khẳng định là không cách nào giấu diếm, chỉ có thể mau chóng báo cáo.

Nhưng sự tình kinh thế hãi tục như thế, thật muốn nói ra, sẽ có mấy người tin tưởng?

Trương Huyền này, được Mi viện trưởng, Triệu viện trưởng, Vệ viện trưởng thậm chí Tưởng viện trưởng coi trọng, càng cùng Danh Sư học viện Mạc đường chủ giao hảo... Cùng tổng bộ Lạc sư quan hệ cũng không tệ...

Không có chứng cớ xác thật, liền trực tiếp nói bậy, đừng nói người không tin, làm không cẩn thận, sẽ còn bị xem như phỉ báng, hủy bỏ tư cách Danh Sư!

- Trước tìm lão sư thương nghị...

Từng suy nghĩ ở trong óc lấp lóe.

Có thể từ Danh Sư học viện trổ hết tài năng, tổ kiến Đổng Hân hội, trở thành học tỷ nổi danh, nàng tuyệt không phải người làm việc lỗ mãng.

Trong khoảng thời gian Trương Huyền tiến vào học viện, lấy được mấy vạn học viên tín nhiệm, càng làm cho bốn đại viện trưởng tính cả Mạc đường chủ thuyết phục... Địa vị tuyệt không phải nàng có thể so sánh!

Dưới tình huống không có chứng cớ, tùy tiện nói ra, một khi bị cắn ngược, không những không thể giải quyết vấn đề, làm không cẩn thận, còn sẽ bị thủ tiêu tư cách, thậm chí... gặp phải ám sát!

Do đó, chuyện này không thể lỗ mãng, nhất định phải cẩn thận hơn!

- Coi như lão sư tin tưởng ta, nhưng địa vị không bằng Triệu viện trưởng, cũng không có quyền lên tiếng... Đúng, tìm Lục Phong viện trưởng!

Một bóng người hiện lên ở trong óc.

Lão sư nàng Trần Thừa Tuần, mặc dù địa vị ở học viện cũng không thấp, nhưng không sánh bằng Triệu Bính Tuất, một khi đối phương ngăn cản, khẳng định khó mà có hiệu quả.

Trừ khi... Tìm Lục Phong thân là đại viện trưởng!

Lục Phong cùng Trương Huyền không hợp nhau, nói chuyện này cho hắn nghe, có lẽ có thể tạo được hiệu quả tốt hơn.

- Trước tìm lão sư, để lão sư tìm Lục Phong viện trưởng, sau đó... ở trước mặt bọn hắn nói ra!

Đổng Hân cắn răng.

Chuyện này liên quan quá lớn, không phải tùy tiện nói một chút là được, nhất định phải cẩn thận cân nhắc.

Lúc này Danh Sư học viện, muốn nói ai có thể dựa vào nhất, chỉ có Lục Phong viện trưởng.

Hắn cùng Trương Huyền không những quan hệ không tốt, còn có mâu thuẫn, nói ra tin tức này, tất nhiên sẽ được coi trọng.

Hô!

Nghĩ tới những thứ này, Đổng Hân không do dự nữa, thân thể mềm mại nhoáng một cái, thẳng tắp bay vút về phía Trận Pháp sư học viện.

Ta là lão viện trưởng thú sủng!

dtv-ebook.com

Không biết Đổng Hân đã phát hiện bí mật của Tử Dương thú, lúc này Trương Huyền đang từng bước một đi đến Trận Pháp sư học viện.

Trước đó bố trí Phong Tức trận mặc dù chất lượng không tệ, nhưng đẳng cấp quá thấp.

Tuy Tử Dương thú bị cầm tù ở trong Thiên Nghĩ Phong Sào, không cách nào giãn ra, nhưng dù sao cũng là cường giả Thánh cảnh, năng lực khôi phục kinh người, trải qua mấy ngày điều dưỡng, thương thế đã tốt bảy tám phần.

Vừa xuất hiện, thoát ly ràng buộc, lập tức bộc lộ bộ mặt hung ác, làm vỡ nát trận pháp, muốn chạy trốn.

May mắn hắn đã sớm chuẩn bị, Ngoan Nhân tính cả khôi lỗi hai bút cùng vẽ, lần nữa đánh thắng đối phương.

Mặc dù đánh đối phương ngất xỉu, trong thời gian ngắn không thể lật trời, nhưng cũng không thể một mực như vậy?

Còn muốn từ trong miệng nó dò xét tình cảnh của Dị Linh tộc, một mực giam giữ cũng không phải biện pháp!

Suy đi nghĩ lại, quyết định đi học tập một chút trận pháp cấp bậc cao hơn lại nói.

Chỉ có bố trí ra trận pháp cấp bậc cao hơn, để nó không trốn thoát được, mới có thể thẩm vấn, tra ra mục đích đối phương thiết kế các Danh Sư.

Mới có thể sớm tìm được Dị Linh tộc giấu ở chung quanh, làm tốt ứng đối.

Do đó, vừa rời tiểu viện, liền đến nơi này.

- Trước đi đọc sách!

Tìm người hỏi thăm một chút, tới vị trí Tàng Thư khố, ở tiểu đình phụ cận ngồi xuống, tinh thần khẽ động, Vu hồn ly thể, lặng lẽ đi vào Tàng Thư khố, bắt đầu đọc sách.

Trận Pháp sư học viện, là học phủ cỡ lớn xếp hạng thứ ba của Danh Sư học viện, Tàng Thư khố dòng người như thoi đưa, mỗi ngày đến đây đọc sách, ít nhất mấy trăm, hoàn toàn khác biệt Ma Âm, Kinh Hồng vắng vẻ.

Không chờ quá lâu, liền lẫn vào trong đó.

Hiện tại hắn là Trận Pháp sư tứ tinh, thư tịch trước tứ tinh, hoàn toàn có thể không nhìn, trực tiếp vào tầng thứ năm.

Rầm rầm!

Ánh mắt đảo qua, từng tầng từng tầng thư tịch khắc sâu vào thức hải.

Sau hai canh giờ, thư tịch tầng thứ năm, tầng thứ sáu của Tàng Thư khố liền thu thập xong xuôi, cũng tạo thành Thiên Đạo bí tịch đối ứng.

Vu hồn trở lại thân thể, không chút do dự, trực tiếp bắt đầu học tập.

Một canh giờ sau, Trương Huyền mở hai mắt ra, thần thái sáng láng.

Lý giải đối với trận pháp, đã đạt đến lục tinh đỉnh phong, coi như so với Trận Pháp học viện viện trưởng, cũng chỉ mạnh không yếu.

- Có muốn thuận tiện nghiên cứu Trận Pháp sư lục tinh hay không?

Trương Huyền đứng dậy, tay xoa cằm.

Đến Trận Pháp sư học viện, có muốn kiểm tra Trận Pháp sư lục tinh chơi đùa hay không?

Chỉ cần thi xong, chẳng khác nào có sáu loại phụ tu lục tinh, có tư cách khảo hạch Danh Sư lục tinh.

- Được rồi, gần đây khảo hạch hơi nhiều, đừng biến khéo thành vụng, để cho người ta hoài nghi, việc cấp bách, là thẩm vấn Tử Dương thú xong lại nói!

Chần chờ một chút, Trương Huyền lắc đầu.

Gần đây khảo hạch phụ tu có chút nhiều, Luyện Khí sư, Kinh Hồng sư, Y Sư, Luyện Đan sư, Ma Âm sư... Từng cọc từng cọc, huyên náo có chút lớn, dù sao hiện tại tu vi còn chưa đủ, khảo hạch Danh Sư lục tinh cũng làm không được, không bằng trước chậm một chút.

Chờ nhiệt độ giảm xuống lại tiếp tục.

Tri thức học được sẽ không chạy, kiểm tra trước sau đều như thế.

Trương Huyền có quyết định liền không đi, xoay người trở về.

Lần nữa trở lại tiểu viện, tìm ra trận kỳ, bố trí trận pháp cấp sáu, lúc này mới hài lòng nhẹ gật đầu.

Loại trận pháp này, không tiến hành công phạt, tu vi không đủ cũng có thể bố trí ra.

Đổi lại huyễn trận, mê trận, khốn trận... cấp sáu khác, không có tu vi Tằm Phong cảnh, thậm chí Bán Thánh, căn bản không có khả năng thành công.

Bố trí ra trận pháp, Trương Huyền cân nhắc một lần, phát hiện coi như Tử Dương thú toàn thịnh, muốn phá hư cũng khó khăn, hoàn toàn có thể ngăn cách tin tức, coi như an toàn chân chính.

Hô!

Tiến vào bên trong, để rất nhiều khôi lỗi canh giữ ở bốn phía, lần nữa thả Tử Dương thú ra.

- Ngươi... Muốn giết cứ giết!

Ba bốn thời thần trôi qua, Tử Dương thú đã tỉnh táo lại, nằm trên mặt đất không nhúc nhích, nhìn về phía thanh niên trước mắt, lộ ra hận ý nồng đậm.

Nó là thú sủng của viện trưởng, từ khi ra đời đến bây giờ, nào nhận qua ngược đãi như thế!

Nếu có thể phản kháng, sớm đã ăn sống kẻ trước mắt này.

- Nếu như muốn giết ngươi, ở Lôi Viễn phong liền động thủ, sẽ không chờ tới bây giờ!

Khoát tay áo, thần sắc của Trương Huyền thản nhiên:

- Không muốn chịu khổ, liền nói mục đích ngươi hãm hại học sinh, cùng người phía sau giật dây ra... Có lẽ, ta còn có thể tha cho ngươi một mạng, nếu không, ta sẽ từ từ dằn vặt, để ngươi sống không bằng chết!

Gia hỏa này khác biệt Hồng Vượn Thú ở Vân Vụ lĩnh.

Người sau chủ động khuất phục, trên tâm lý đã có e ngại, sưu hồn rất dễ dàng liền có thể nhận được tin tức muốn biết, nhưng gia hỏa này, tính cách cương liệt, đánh thành như vậy cũng không tiết lộ nửa câu, vạn nhất sưu hồn thất bại, thật sự là cái gì cũng không chiếm được.

Đối với gia hỏa chết cũng không nhả này, xem như hắn cũng lòng bất đắc dĩ.

- Dằn vặt? Có bản lĩnh liền giết ta!

Tử Dương răng thú răng cắn chặt, lộ ra hận ý:

- Chủ nhân chính là bị Dị Linh tộc các ngươi hại chết, muốn ta khuất phục, nằm mơ!

Chủ nhân một đời chống lại Dị Linh tộc, làm thú sủng của hắn, đã sớm có năng lực phân rõ sai trái, biết cái gì nên thủ vững, cái gì không nên thủ vững!

Nếu đầu nhập vào Dị Linh tộc, coi như sống sót cũng không có mặt mũi đi gặp chủ nhân!

Đã như thế, còn không bằng chết đi.

- Dị Linh tộc?

Trương Huyền cau mày:

- Dị Linh tộc gì?

- Không cần ngụy trang! Ngươi hẳn là Vương giả trong Dị Linh tộc đi? Cũng chỉ có Vương giả, mới có thể hoàn mỹ che giấu khí tức trong cơ thể, ngụy trang thành Danh Sư cũng không bị phát hiện!

Tử Dương thú khẽ nói.

- Ngụy trang Danh Sư?

Trương Huyền nhịn không được cười lên, thật đúng là trả đũa, bắt lấy tên này, chính là muốn hỏi ra tung tích của Dị Linh tộc, không nghĩ tới, bị tên này vu hãm trước...

- Ngươi cho rằng như vậy liền có thể vàng thau lẫn lộn, biểu hiện trong sạch của ngươi? Ngươi khống chế Linh thú, vây công tân sinh học viện, mưu đồ quấy rối, không phải bị Dị Linh tộc giật dây, thì là ai?

Trương Huyền lắc đầu nói.

- Vây công tân sinh, mưu đồ quấy rối?

Tử Dương thú sững sờ:

- Ta là được Mi trưởng lão mời, tiến hành khảo nghiệm bọn hắn, như thế nào thành mưu đồ quấy rối?

- Khảo nghiệm? Để Thiên Nghĩ Phong Mẫu, điều tra tung tích học sinh, lại tập hợp tất cả Linh thú, bố trí xuống bẫy rập, để bọn hắn chui vào... Cái này gọi là khảo hạch? Nếu như không phải bị ta phát hiện kịp thời, chỉ sợ mấy vạn tân sinh đều sẽ mệnh tang trong tay ngươi đi!

Trương Huyền cười lạnh.

- Những Linh thú này, trước khi bị Mi trưởng lão bắt đến, cũng đã giao phó xong, không có khả năng giết người, vây quanh những Danh Sư này, nhưng mà không công... Mục đích là bỏ đi kiêu ngạo của bọn họ, để bọn hắn rõ ràng Danh Sư là một chỉnh thể, mà không phải năng lực cá nhân...

Thấy đối phương muốn nhục trong sạch của nó, Tử Dương thú giải thích.

Cho dù chết, cũng phải làm một thú trong sạch, không cho phép người khác vu oan.

- Còn có loại thuyết pháp này?

Trương Huyền ngẩn ngơ.

Lúc đó hơn hai trăm Danh Sư, bị hơn bốn trăm Linh thú vây công, thoạt nhìn rất nguy hiểm, nhưng xác thực không một cái chết, lúc ấy liền có chút kỳ quái, chẳng lẽ... Thật là khảo hạch đối phương?

Nếu thật như vậy... chẳng lẽ tên này không phải bị Dị Linh tộc sai khiến?

- Ngươi... Nhận biết Mi trưởng lão?

Nghĩ đến nơi này, Trương Huyền nhịn không được hỏi.

- Đương nhiên, ta chính là thú sủng của lão viện trưởng, làm sao không biết Mi Trúc viện trưởng?

Tử Dương thú cắn răng:

- Ngươi có thể giết ta, nhưng muốn từ trong miệng ta đạt được cơ mật của nhân tộc, nằm mơ!

- Thú sủng của lão viện trưởng...

Khóe miệng Trương Huyền co giật, thân thể cứng đờ.

Trước đó hắn từng nghe ai nói qua, thú sủng của lão viện trưởng bị người bắt, cực kỳ phiền phức, lúc ấy còn cảm thấy, khẳng định là Dị Linh tộc làm...

Không nghĩ tới... Lại là mình làm!

- Không sai, mặc dù chủ nhân rời đi, nhưng muốn ta đầu nhập vào Dị Linh tộc, tuyệt đối không thể!

Không nhìn ra nét mặt của hắn biến hóa, thái độ của Tử Dương thú kiên quyết.

- Đầu nhập vào... chẳng lẽ ngươi cho rằng ta là Dị Linh tộc?

Trương Huyền nhìn qua.

- Chẳng lẽ không phải? Nắm giữ ý niệm của cường giả Dị Linh tộc, càng có nhiều khôi lỗi như vậy bảo hộ... Không phải Dị Linh tộc, lại là cái gì?

Tử Dương thú nói.

- Cái này...

Quay đầu nhìn thoáng qua rất nhiều khôi lỗi đứng ở xung quanh, Trương Huyền nháy con mắt.

Nếu lần đầu tiên nhìn thấy nhiều khôi lỗi Dị Linh tộc như vậy, không biết tình hình cụ thể, thật có khả năng nghĩ như thế...

Hiện tại xem ra, rõ ràng đều là hiểu lầm...

Bản thân cho rằng nó muốn hại tân sinh, là Dị Linh tộc phái tới; mà đối phương nhìn thấy nhiều khôi lỗi như vậy, cho rằng mình là Vương giả Dị Linh tộc...

Cái này gọi là chuyện gì!

Sớm biết là hiểu lầm, đánh chết cũng không hạ tử thủ ah!

Ngươi thật đáng thương, bị đánh không còn hình dạng như vậy...

Nhớ tới xế chiều hôm nay, rất nhiều khôi lỗi cuồng đánh, khóe miệng của Trương Huyền liền co giật.

Dường như... Cái hiểu lầm này có chút lớn ah!

Thú sủng của Viện trưởng, bất kể thực lực hay địa vị, ở Danh Sư học viện có thể so với một vị viện trưởng, bị làm đến nửa chết nửa sống... Một khi truyền đi, bản thân cũng không cần pha lẫn.

Đoán chừng sẽ lập tức trở thành đối tượng người người chém giết, trốn cũng trốn không thoát.

- Hiện tại có hai con đường có thể đi, thứ nhất, hoàn toàn giết chết tên này, ai cũng không biết là ta giết! Thứ hai, thuần phục hắn... Trở thành thú sủng, nếu không, cứ như vậy thả đi, khẳng định sẽ dẫn tới phiền toái rất lớn!

Biết là hiểu lầm, trong đầu nhanh chóng suy tư.

Loại thân phận này của đối phương, bị dằn vặt nửa chết nửa sống, khẳng định tiêu tan không được tức giận, một khi thả đi, toàn bộ học viện sẽ sôi trào, bản thân làm không cẩn thận sẽ xui xẻo!

Trừ khi... Đánh chết!

- Vẫn là thứ hai đi!

Đối phương tình nguyện chết, cũng không tiết lộ bí mật nhân tộc, điểm này ngay cả hắn cũng bội phục, trung nghĩa như thế, không biết ngược lại cũng thôi, biết, thật muốn chém giết, khẳng định sẽ hối hận cả đời.

Mặc dù thuần phục rất khó, nhưng có thể nói là phương pháp giải quyết tốt nhất hiện nay.

Biết phía sau nên làm như thế nào, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, ngẩng đầu nhìn tới:

- Ta cũng không phải Dị Linh tộc, mà là Danh Sư thực sự!

- Bớt ngụy trang cho ta...

Tử Dương thú căn bản không tin.

Không phải Dị Linh tộc, làm sao có thể có nhiều khôi lỗi Dị Linh tộc như vậy? Ý niệm chém giết mãnh liệt như vậy?

Đừng cho rằng ta là thú, liền muốn dỗ ta...

- Ta căn bản không cần ngụy trang, ta đích xác không phải, xem ra giữa chúng ta có hiểu lầm!

Lắc đầu, tâm cảnh Trương Huyền xoay chuyển, một cỗ uy áp đặc thù, từ trong cơ thể bay lên, phụ trợ hắn giống như một Thần Linh không thể ngỗ nghịch.

- Đây là...

Cảm nhận được cỗ khí tức này, Tử Dương thú đầu tiên là sững sờ, lập tức nghĩ tới điều gì, con ngươi co vào.

- Ngươi là... Thiên Nhận Danh Sư?

Tử Dương nhận chủ!

dtv-ebook.com

Lão viện trưởng từng nói qua với nó, trong Danh Sư, lợi hại nhất gọi là Thiên Nhận Danh Sư, tâm cảnh vận chuyển, sẽ được thiên địa công nhận, để người kìm lòng không được sinh ra xúc động bái sư.

Trong lịch sử chỉ có Khổng sư đạt được, vị trước mắt này cũng thế...

- Không sai!

Trương Huyền nhẹ gật đầu:

- Ngươi cảm thấy Thiên Nhận Danh Sư, lại là Dị Linh tộc sao?

- Tự nhiên không phải...

Tử Dương thú vội vàng lắc đầu.

Thiên Nhận Danh Sư, là Danh Sư ông trời cũng công nhận, tương đồng Khổng sư, làm sao có thể là Dị Linh tộc?

Cả hai kém xa vạn dặm, căn bản không phải cùng một sinh mạng thể.

- Thiên địa cũng công nhận ta, mà ngươi nhìn thấy, không có bất kỳ tôn trọng gì, ngược lại ra tay đánh nhau... có để thiên địa vào mắt không? Có để Khổng sư ở trong lòng không?

Thấy nó thừa nhận thân phận, Trương Huyền sầm mặt lại.

Muốn làm cho đối phương thần phục, tự nhiên không thể nói bản thân sai, trước chụp bô ỉa lên đầu đối phương đã.

Lại nói, ngay lúc đó thật là tên này ra tay trước, nếu không phải mình có chút thủ đoạn, làm không cẩn thận sớm đã nuốt hận tại chỗ.

- Ta...

Sắc mặt của Tử Dương thú đỏ bừng.

Lúc đó, nó cảm giác đối phương là một tân sinh, lại phách lối như vậy, muốn hù dọa một chút, để đối phương biết trời cao đất rộng, nằm mơ cũng không nghĩ tới... lại là một vị Thiên Nhận Danh Sư!

Đây là khái niệm gì?

Trong lịch sử chỉ xuất một vị Khổng sư, coi như 72 Thánh phía dưới cũng không làm được... Đủ thấy đáng sợ!

Nói cách khác, mình ra tay với một vị Danh Sư thân phận còn cao quý hơn lão viện trưởng gấp trăm lần... Đối phương không dạy dỗ mới lạ!

Không giết chết tại chỗ, phơi thành thịt khô, đã rất nể tình!

Mặc dù hiện tại tu vi của đối phương không đủ, nhưng bằng thân phận này, đừng nói giết nó, coi như phá đổ cả Danh Sư học viện, báo lên Danh Sư đường, cũng không ai dám truy cứu trách nhiệm.

Thiên Nhận Danh Sư, đã bình đẳng với Khổng sư, chỉ cần là Danh Sư, ai dám phản bác?

- Ngươi vô lễ với ta, ta cầm tù ngươi, để ngươi chịu giáo huấn, có lời oán giận không?

Thấy đối phương tâm tồn sợ hãi, Trương Huyền rèn sắt khi còn nóng.

- Chưa từng...

Tử Dương thú vội vàng trả lời.

Thiên Nhận Danh Sư là hi vọng để Danh Sư tiếp tục quật khởi, đừng nói nó, coi như lão viện trưởng tới, cũng tuyệt không dám nói nhảm.

Đây là năng lực, cũng là đặc quyền!

- Chưa từng là tốt rồi, hiểu lầm giải trừ, hiện tại ta cho ngươi hai con đường, thứ nhất, nhận ta làm chủ, ta giúp ngươi trị thương, nghĩ biện pháp để ngươi đột phá! Thứ hai, ngươi biết thân phận của ta, vì phòng ngừa rò rỉ... Cũng chỉ có thể chém giết!

Trương Huyền nói.

Thân phận Thiên Nhận Danh Sư, không thể tuỳ tiện rò rỉ, nhân tộc biết ngược lại cũng thôi, một khi truyền đến trong tai Dị Linh tộc, tất nhiên sẽ trở thành đối tượng săn giết.

Chính vì vậy, hắn một mực không công khai, ngay cả Danh Sư cũng không dám nói, phàm là biết đến, toàn bộ nói năng thận trọng.

- Cái này...

Sắc mặt Tử Dương thú nhăn nhó, như quả mướp đắng.

Dừng một lát, nó cắn chặt răng, lộ ra vẻ kiên định:

- Ta nguyện ý nhận Trương sư làm chủ!

Lựa chọn như vậy cũng không phải sợ hãi, mà là vị trước mắt này, nếu là Thiên Nhận Danh Sư, về sau thành tựu tất nhiên vô hạn, có lẽ có thể báo thù cho lão viện trưởng!

- Ngươi đã nhận ta làm chủ, ở đây ta cũng cho ngươi hứa hẹn, chỉ cần thực lực của ta đến, tất nhiên sẽ tra ra nguyên nhân cái chết của lão viện trưởng, báo thù rửa hận cho hắn!

Dường như nhìn ra ý nghĩ của hắn, Trương Huyền nói.

- Đa tạ... Chủ nhân!

Nghe được bản thân còn chưa nói, đối phương liền đáp ứng, hốc mắt Tử Dương thú đỏ lên, quỳ mọp xuống đất, ngay sau đó một giọt máu tươi bay trán bay ra, rơi vào mi tâm Trương Huyền.

Thánh thú nhận chủ!

- Đứng lên đi!

Giải quyết một ẩn hoạn, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, bàn tay đặt lên trên người đối phương, một cỗ chân khí tinh thuần dọc theo kinh mạch tuôn vào.

Không lâu sau, trọng thương trên người nó liền hoàn hảo như lúc ban đầu.

- Cái này...

Tử Dương thú trừng to mắt.

Làm cường giả Thánh cảnh, có thể rõ ràng cảm nhận được chân khí của đối phương đặc thù, tinh thuần không nói, còn mang theo một loại đường hoàng đại khí, cho người ta một loại cảm giác cao cao tại thượng, khó có thể ngỗ nghịch.

Tựa như thần chỉ, bao quát chúng sinh.

- Chẳng lẽ... Đây chính là Thiên Nhận Danh Sư?

Trong lòng Tử Dương thú sinh ra e ngại.

- Ngươi nhất định kỳ quái, những khôi lỗi này, cùng ý niệm đánh ngươi kia, vì sao là Dị Linh tộc...

Không biết tâm tính của đối phương đã biến, Trương Huyền nói sự tình khôi lỗi Dị Linh tộc cùng Ngoan Nhân một lần.

Tử Dương thú này, đối với nhân tộc trung thành tuyệt đối, không có gì có thể giấu diếm.

Lại nói, mặc dù những khôi lỗi này là Dị Linh tộc, bây giờ lại nghe mệnh lệnh của hắn, sẽ không tiếp tục làm điều ác, giữ ở bên người, không tính là gì.

- Thì ra là thế...

Nghe xong chuyện đã xảy ra, Tử Dương thú càng thêm bội phục.

Nếu không phải vị trước mắt này, một khi trái tim kia hoàn toàn khôi phục, toàn bộ nhân tộc, chỉ sợ cũng phải tao ương!

Hắn thuần phục, thoạt nhìn là mang theo Dị Linh tộc, nhưng trên thực tế, lại tương đương miễn trừ một trận tai hoạ cho nhân tộc... Công đức vô lượng!

Dùng công tích này đi Danh Sư đường đổi lấy pháp bảo, Thánh khí cũng có thể nhẹ nhõm ban cho.

- Thần phục ta, làm chủ nhân cũng sẽ không bạc đãi, nơi này có một viên nội đan Hồng Viên thú, một khi luyện hóa, có lẽ có thể đột phá ràng buộc hiện tại, đi đến cảnh giới cao hơn!

Cổ tay khẽ đảo, Trương Huyền ném tới viên nội đan Hồng Viên thú lấy được ở Vân Vụ lĩnh kia.

Tử Dương thú là Thánh thú vượn loại, Hồng Viên thú cũng thế, cả hai có cùng nguồn gốc, có lẽ có thể nhẹ nhõm luyện hóa, từ đó tăng cao tu vi.

- Đa tạ chủ nhân!

Nắm nội đan trong tay, cảm nhận được lực lượng mênh mông trong đó, Tử Dương thú kích động đến hốc mắt thấu đỏ.

Chủ nhân suy đoán không sai, viên nội đan này, đối với nó có tác dụng cực lớn, lợi dụng thật tốt, đột phá Thánh giả nhị trọng dễ như trở bàn tay.

- Được rồi, nơi này thanh tĩnh, cũng không có ngoại nhân quấy rầy, an tâm tu luyện đi!

Thấy trong mắt đối phương lộ ra ánh sáng ngo ngoe muốn thử, Trương Huyền biết đối phương muốn luyện hóa nội đan, tăng thực lực lên, lúc này không nói thêm lời, đi ra trận pháp, trở lại tiểu viện.

Hóa giải sự tình Tử Dương thú, xem như giải quyết một tâm bệnh.

Có thú sủng của lão viện trưởng làm chỗ dựa, về sau Danh Sư học viện chắc hẳn không dám làm gì mình.

- Thiếu gia, Lạc tiểu thư tới, đang ở phòng khách chờ!

Duỗi lưng một cái, vừa đi ra tiểu viện, Tôn Cường liền tiến lên đón.

- Tới rồi?

Ánh mắt Trương Huyền sáng lên, không do dự nữa, vội vàng đi đến phòng khách.

Lạc Nhược Hi kia, mặc dù đến bây giờ chỉ gặp qua ba lần, nhưng chẳng biết tại sao, trong lòng có loại cảm giác đặc thù, đây là ở trong nữ tử khác từng thấy, chưa từng có qua.

Muốn nói xinh đẹp, cũng đã gặp không ít mỹ nữ, Triệu Nhã, Vương Dĩnh, Thẩm Bích Như, Mạc Vũ, Triệu Phi Vũ, Lạc Thất Thất, Ngọc Phi Nhi, Hồ Yêu Yêu... Những người này, so với Lạc Nhược Hi hơi có không bằng, nhưng cũng đều quốc sắc thiên hương, khuynh quốc khuynh thành.

Nhưng đối với những người này, chỉ có thầy trò bình thường, bằng hữu chi tình, cái khác, gợn sóng không sinh.

Đến cùng xảy ra chuyện gì, xem như chính hắn, cũng nói không rõ ràng.

Tóm lại, vừa nghĩ tới có thể ở chung với đối phương, trong lòng liền có loại cảm giác chờ mong nhàn nhạt.

Vội vã đi tới phòng khách, quả nhiên thấy một nữ tử áo trắng đứng ở trong phòng, thoạt nhìn gầy yếu, nhưng chiếm cứ tất cả cảnh đẹp, để cho người ta nhìn lên một cái, liền khó mà dứt bỏ.

- Lạc sư!

Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng, nghênh đón tiếp lấy.

- Trương sư!

Lạc Nhược Hi xoay đầu lại, nhẹ nhàng cười một tiếng, trong gian phòng trăm hoa đua nở.

- Đến tìm ngươi, là có chuyện muốn nhờ ngươi hỗ trợ!

Phân chủ khách ngồi xuống, hàn huyên một hồi, Lạc Nhược Hi nói.

- Lạc sư có gì phân phó, cứ nói đừng ngại, chỉ cần ta có thể làm, tất nhiên không chối từ!

Trương Huyền nói.

Đối phương xuất thủ cứu hắn, chỉ nhìn phần ân tình này, liền không cho cự tuyệt.

- Trương sư khách khí, chuyện này, cũng chỉ có ngươi có thể làm được, bởi vì ngươi nắm giữ Minh Lý Chi Nhãn, hơn nữa... Nếu như ta không nhìn lầm, ngươi là Thiên Nhận Danh Sư!

Lạc Nhược Hi nói.

- Ngươi...

Trương Huyền sững sờ, trừng to mắt.

Hắn là Thiên Nhận Danh Sư, một mực che giấu, ngay cả Mộc sư thất tinh cũng nhìn không ra, vị trước mắt này, lại nhìn ra... Thật hay giả?

Hiện nay có thể làm được điểm này, cũng chỉ có Ngoan Nhân.

Ngoan Nhân, đã gặp Khổng sư, là nhân vật siêu cường cùng Khổng sư tranh đấu qua.

Nhãn lực cao rất bình thường, nhưng Lạc sư, chẳng qua lục tinh, làm sao có thể nhìn ra được?

Nhìn ra hắn khiếp sợ, Lạc Nhược Hi cười cười:

- Ban đầu ở Thanh Tắc sơn mạch, ta liền biết, chẳng qua cảm thấy chúng ta không gặp gỡ quá nhiều, nên không nhiều lời mà thôi!

Nhớ tới bộ dáng của tên ngốc này ở Thanh Tắc sơn, nàng liền muốn cười.

Từ nhỏ đến lớn, thấy qua vô số thiên tài, nhưng ngu như vậy, vẫn là lần thứ nhất thấy.

- Được rồi...

Trương Huyền vò đầu.

Thiên Nhận Danh Sư, cũng không phải việc người không nhận ra gì, chỉ là sợ truyền đi, đến trong tai Dị Linh tộc mà thôi.

Nàng đã sớm biết, nhưng vẫn không nói, nói rõ đáng giá tin tưởng.

- Không biết sự tình gì cần ta hỗ trợ?

Ngăn chặn nghi ngờ trong lòng, Trương Huyền nhìn qua.

Thực lực của đối phương, hắn nhìn không thấu, nhưng có thể tuỳ tiện nhìn ra hắn là Thiên Nhận Danh Sư, bất kể nhãn lực, hay cái gì cũng không kém Mộc sư!

Người mạnh như thế, muốn bản thân hỗ trợ, đến cùng là chuyện gì?

- Đi Phong Thánh đài!

Lạc Nhược Hi nói.

- Phong Thánh đài?

Trương Huyền cau mày.

Nơi này nghe cũng chưa từng nghe qua.

- Nghe nói là chỗ năm đó Khổng sư phong Thánh, ta muốn đi xem đến tột cùng, thuận tiện nghiệm chứng một ý nghĩ!

Lạc Nhược Hi ngưng trọng nói.

- Chỗ Khổng sư phong Thánh?

Trương Huyền giật nảy mình.

- Không sai, nghe nói Khổng sư đột phá Thánh giả, khác biệt tu luyện giả bình thường, là Thánh Nhân thiên địa công nhận, cũng chính là phong Thánh. Nơi đó cũng không phải di tích cổ gì, mà là thắng địa du lịch, hàng năm đều có vô số Danh Sư mộ danh đến đây, tiến hành triều bái.

Lạc Nhược Hi nói.

- Thắng địa du lịch? Đã như vậy, ta qua có thể làm được gì?

Trương Huyền sửng sốt.

Nếu là du lịch thắng địa, khẳng định vô số người đi tới, di tích lợi hại hơn nữa, cũng bị nghiên cứu không biết bao nhiêu lần, coi như mình qua, cũng không có tác dụng gì a!

- Ngươi là Thiên Nhận Danh Sư, Khổng sư cũng thế, lại thêm lĩnh ngộ Minh Lý Chi Nhãn, có lẽ có thể nhìn thấy một chút vật khác biệt...

Lạc Nhược Hi gật đầu:

- Lại nói, phía trên có lưu lại chữ Khổng sư tự tay viết, qua nhìn một chút, đối với tu luyện giả có bổ ích rất lớn!

- Cái này...

Trương Huyền chần chờ:

- Ngươi nói Phong Thánh đài cách nơi này bao xa?

Nếu như quá xa, lấy tốc độ của hắn bây giờ, thực sự khó mà với tới.

- Cũng không xa, ngồi Tử Dực Thiên Hùng thú mà nói, qua lại chỉ là sáu bảy ngày lộ trình!

Lạc Nhược Hi cười cười.

Trương Huyền nhìn ta không đánh chết ngươi!

dtv-ebook.com

- Sáu, bảy ngày? Cũng không xa!

Trương Huyền gật đầu.

Mặc dù tốc độ của Tử Dực Thiên Hùng thú cực nhanh, nhưng qua lại sáu bảy ngày, chỉ sợ ngay cả biên giới của Hồng Viễn đế quốc cũng bay không đến, nói như vậy cũng không coi là xa.

Lạc Nhược Hi cười cười:

- Thế nào, có hứng thú cùng ta đi hay không?

- Đương nhiên!

Trương Huyền gật đầu.

Không nói trước, có thể cùng nàng chung một chỗ, chỉ nói Khổng sư Phong Thánh đài, chính là bất luận Danh Sư nào cũng không thể cự tuyệt.

Nếu có thể đi qua nhìn một chút, tuyệt đối sẽ không chối từ.

- Lúc nào xuất phát?

Xác định xong, Trương Huyền hỏi.

- Nếu như thuận tiện, hiện tại liền có thể xuất phát. . .

Lạc Nhược Hi nói.

- Được!

Trương Huyền gật đầu.

Đoạn Tục thảo chưa tới, Đoạn Tục đan cũng không luyện được, Ngụy Như Yên có Thập Diệp hoa cùng Địa Mạch linh dịch tẩm bổ, tính mạng không vấn đề gì, năm, sáu ngày mà thôi, không đáng kể chút nào.

Bàn giao đám người Tôn Cường một tiếng, dặn dò chiếu cố mọi người và tiểu viện, bản thân thì cùng Lạc Nhược Hi, bước lên lưng Thiên Hùng thú, thẳng tắp bay về phía Phong Thánh đài.

. . .

Bên Trương Huyền rời Hồng Viễn thành, bên Đổng Hân, rốt cuộc tìm được lão sư của mình, Trận Pháp sư học viện viện trưởng Trần Thừa Tuần.

- Chuyện gì?

Thấy học sinh đắc ý nhất của mình vội vã, không có ổn trọng cùng lạnh lùng như trước kia, Trần Thừa Tuần tràn đầy nghi hoặc.

- Học sinh có chuyện cực kỳ lớn . . . Hi vọng lão sư, có thể dẫn ta đi gặp Lục Phong viện trưởng!

Đổng Hân cắn răng nói.

- Gặp Lục Phong? Đến cùng chuyện gì, lại phiền phức như thế?

Trần Thừa Tuần nhíu mày một cái.

Đi tìm Lục Phong viện trưởng, sự tình liền lên tới toàn bộ Danh Sư học viện, đến cùng chuyện gì hưng sư động chúng như vậy?

- Việc quan hệ Danh Sư học viện an nguy. . . Còn có Tử Dương thú tiền bối cùng Dị Linh tộc!

Đổng Hân nói.

- Tử Dương thú?

Trần Thừa Tuần đột nhiên đứng dậy, trong mắt tràn đầy không thể tin được:

- Ngươi có tin tức của nó?

- Vâng!

Đổng Hân gật đầu.

- Tốt, chuyện này đích xác là đại sự, ngươi đi theo ta, ta dẫn ngươi đi gặp Lục Phong. . .

Không dám tự tiện làm chủ, Trần Thừa Tuần mang theo môn sinh đắc ý của mình, nhanh chân đi tới Luyện Đan sư học viện.

Không lâu sau, đi tới nơi ở của Lục Phong.

Hai đại viện trưởng ngồi trong phòng, phong tỏa chung quanh, lúc này mới nhìn về phía nữ hài trước mắt.

- Có chuyện gì, cứ việc nói đi!

Ánh mắt Lục Phong viện trưởng sáng ngời.

Mộc sư đã từng nói, ai tìm được Tử Dương thú, người đó liền thành viện trưởng chân chính, hiện tại hắn không cách nào trừng trị Trương Huyền, bởi vì không có thân phận, một khi tìm được. . . Những người khác, sẽ nói không nên lời nửa câu.

Cái gì Mi Trúc, cái gì Triệu Bính Tuất, đều sẽ không dám phản bác.

- Là như vậy, ta hôm nay. . . Thấy được Tử Dương thú tiền bối!

Đổng Hân cắn răng nói.

- Ngươi thấy được? Nó ở đâu? Còn an toàn không?

Lục Phong, Trần Thừa Tuần liếc mắt nhìn nhau, ánh mắt đều sáng lên, vội vàng nhìn qua.

Hôm nay nhìn thấy, đã nói lên ở Hồng Viễn thành, có cơ hội đi cứu.

- Nó. . . ở trong phủ đệ của Trương Huyền ngoài học viện.

Đổng Hân nói.

- Phủ đệ của Trương Huyền? Vì sao Tử Dương thú tiền bối sẽ ở đó?

Lục Phong sững sờ.

Phủ đệ của tên này, là Hoài Vương gia đưa, trước đó cũng đã biết, cực kỳ xa hoa, Tử Dương thú tiền bối mất tích bảy tám ngày trước, tại sao lại xuất hiện ở chỗ này?

- Là như vậy, ta trong lúc vô tình đi phủ đệ này, phát hiện Tử Dương thú tiền bối, bị vây ở trong một trận pháp, muốn chạy trốn, nhưng thủy chung trốn không thoát. . .

Đổng Hân không chút giấu diếm, nói ra toàn bộ tình cảnh nhìn thấy ở phủ đệ của Trương Huyền.

Còn những khôi lỗi kia, vì hơi xa, không thấy rõ, còn tưởng rằng là Dị Linh tộc chân chính.

- Ngươi nói. . . Trương Huyền mang theo hai mươi Dị Linh tộc, vây công Tử Dương thú tiền bối? Xem ra. . . Hắn là thủ lĩnh của những Dị Linh tộc này?

Lục Phong sầm mặt lại, đột nhiên đứng dậy.

Tin tức này là quá đáng sợ.

Coi như lấy tâm tính của hắn, cũng có chút không dám tin tưởng.

- Tin tức này của ngươi có thật không?

Trần Thừa Tuần cũng nhìn chằm chằm qua.

Khống chế hơn mười Dị Linh tộc, đánh Tử Dương thú, phóng thích sát lục khí tức. . . Không có chỗ nào không nói rõ, Trương Huyền kia có thể là một gian tế của nhân tộc, thậm chí còn có thể là. . . Dị Linh tộc!

- Học sinh nguyện ý lấy thân phận Danh Sư thề, nói câu câu là thật, nếu như có nửa câu nói dối, cam nguyện hủy bỏ tư cách Danh Sư...

Đổng Hân giơ tay lên, vẻ mặt nghiêm túc.

Lấy danh nghĩa Danh Sư thề, là lời thề nặng nhất, một khi phạm sai lầm, coi như Danh Sư đường không truy cứu, tín niệm cũng sẽ bị hao tổn, trên tâm cảnh lại khó tiến bộ.

- Cái này. . .

Thấy nàng thề, Lục Phong cùng Trần Thừa Tuần liếc mắt nhìn nhau, thần sắc càng ngày càng ngưng trọng.

Một lát sau, Lục Phong viện trưởng giống như nghĩ thông cái gì, bừng tỉnh đại ngộ:

- Khó trách, tên này chừng hai mươi tuổi, liền có thể tinh thông nhiều chức nghiệp phụ tu như vậy, thậm chí còn lợi hại hơn những viện trưởng chúng ta... Thì ra là thế, thì ra là thế!

Dường như thấy hai người không hiểu, Lục Phong xiết chặt nắm đấm, nói tiếp:

- Tuổi thọ của Dị Linh tộc dài hơn nhiều nhân loại, tên này thoạt nhìn hai mươi tuổi, chỉ sợ là lão quái vật sống không biết bao nhiêu năm! Nếu không, làm sao có thể học luyện khí, luyện đan, y đạo, kinh hồng đến trình độ như thế?

- Cái này. . .

Trần Thừa Tuần chần chờ một chút, nhịn không được nhẹ gật đầu:

- Không sai! Vừa đến liền làm toàn bộ học viện đại loạn, mê tất cả học sinh thần hồn điên đảo, trước đó ta đã cảm thấy không bình thường, không nghĩ tới tên này có loại thân phận đó!

Trương Huyền kia có quá nhiều để cho người ta không thể tưởng tượng nổi, coi như lĩnh ngộ Minh Lý Chi Nhãn cũng giải thích không thông, nếu như là Dị Linh tộc, liền rất dễ dàng giải thích.

- Dị Linh tộc, làm hại nhân loại, với tư cách Danh Sư, gặp được nhất định phải chém giết. . .

Mắt Lục Phong viện trưởng sáng lên, cắn răng khanh khách rung động.

Cừu hận của Dị Linh tộc cùng nhân tộc, đã sâu tận xương tủy, không cách nào sửa đổi, tên này là Dị Linh tộc, như vậy cũng chỉ có một kết quả. . . chết!

- Không sai, chém giết gian tế nhân tộc, chúng ta không thể đổ cho người khác!

Trần Thừa Tuần lên tiếng, ngay sau đó nhăn mày lại:

- Bất quá, đối phương đã được đám người Mi viện trưởng, Triệu viện trưởng tín nhiệm, tìm không thấy chứng cứ, trực tiếp ra tay, ta sợ sẽ gây nên mâu thuẫn không cần thiết!

- Bọn họ hồ đồ ah!

Lục Phong viện trưởng hừ lạnh một tiếng, trên người lộ ra tự tin mạnh mẽ:

- Ta đã sớm nhìn ra tên này không phải thứ tốt, bọn họ lại không tin, lúc này ta nhìn còn có lời gì để nói! Như vậy đi, bây giờ chúng ta liền tìm

Mộc sư, nói tỉ mỉ chuyện này với hắn, sau đó lại tìm thập đại trường lão cùng Trương Huyền đến, ở trước mặt vạch trần. . . Dị Linh tộc, người người phải trừ diệt. . .

- Không sai, có Mộc sư chủ trì, ở trước mặt vạch trần, coi như bọn họ muốn nói cái gì, cũng không nói ra được!

Trần Thừa Tuần gật đầu.

- Ừm!

Nhẹ gật đầu, Lục Phong hài lòng xoay đầu lại, nhìn về phía nữ hài cách đó không xa:

- Ngươi gọi Đổng Hân đúng không, làm rất không tệ, một lát nữa gặp Mộc sư, còn phải lặp lại sự tình nhìn thấy lần nữa. . . Ta biết ngươi cũng phụ tu luyện đan, mặc dù thiên phú không bằng trận pháp, nhưng cũng xem như tốt. Chỉ cần làm tốt chuyện này, ta có thể thu làm thân truyền, đơn độc truyền thụ cho ngươi luyện đan!

- Học sinh bái kiến lão sư!

Ánh mắt Đổng Hân sáng lên, vội vàng quỳ gối.

Một khi đối phương trở thành viện trưởng, nàng chính là đệ tử của viện trưởng, lại thêm là thân truyền của hai đại viện trưởng, đến lúc đó Đổng Hân hội, trở thành học viện đệ nhất học hội, ở trong tầm tay!

Ha ha!

Hồ Yêu Yêu, Long Thương Nguyệt, Tiết Chân Dương, các ngươi lấy cái gì đấu với ta?

Còn Trương Huyền. . . Thân là Dị Linh tộc, thân phận bị vạch trần, tương đương với hoàn toàn xong, càng không đáng giá nhắc tới.

- Ừm, hiện tại ta liền đi tìm Mộc sư. . .

Nhẹ gật đầu, Lục Phong viện trưởng đang muốn tiến lên, đột nhiên ngừng lại:

- Trước không vội! Trương Huyền này cùng Lạc sư quan hệ không tệ, một khi hiện tại đi tìm Mộc sư, tin tức truyền ra, ta sợ tên kia sẽ sớm chuẩn bị. Một khi chạy trốn, còn muốn bắt liền khó khăn!

Có thể che đậy khí tức, ngụy trang Danh Sư, nói rõ đối phương không phải gian tế nhân tộc, mà chính là Vương giả Dị Linh tộc.

Người mạnh như thế, sớm biết tin tức trốn đi, đừng nói hắn, xem như Danh Sư đường của phong hào đế quốc tới, cũng chưa hẳn có thể bắt được.

Nhất định phải chú ý cẩn thận mới được.

- Đúng vậy!

Trần Thừa Tuần cũng nhẹ gật đầu.

Mặc dù khả năng này không lớn, nhưng cũng phải phòng ngừa rắc rối có thể xuất hiện.

- Trần viện trưởng, ngươi trước dò xét Trương Huyền kia ở đâu, phái người theo dõi, đừng để hắn chạy trốn. . . Đợi hoàn toàn chắc chắn, lại bẩm báo Mộc sư, để hắn phán quyết!

Suy nghĩ một chút, Lục Phong viện trưởng nói.

Mặc dù trong lòng hận không lập tức bắt lấy chém giết, nhưng thân là Danh Sư lục tinh thượng phẩm, vẫn có thể bảo trì bình thản.

- Được!

Trần viện trưởng lên tiếng, xoay người đi ra ngoài, không lâu sau, lần nữa trở về, đã phái hai vị trưởng lão, tiến đến theo dõi Trương Huyền.

Sau gần nửa canh giờ, một bóng người đi tới hồi bẩm:

- Trần viện trưởng, Lục viện trưởng, Trương Huyền không có ở trong phủ đệ, cũng không ở Hồng Viễn thành, buổi trưa liền cùng Lạc sư ngồi linh thú phi hành rời đi. . .

- Rời đi?

Ba người ngẩn ngơ.

- Vâng, một canh giờ trước, cụ thể đi nơi nào, không có nói tỉ mỉ, cũng không có bàn giao, không thể nào dò xét. . .

Bóng người kia nói.

Bọn họ đi phủ đệ của Trương Huyền, bằng vào thực lực, hơi dò xét, liền có thể xác định Trương Huyền vắng mặt, sau đó hỏi thăm ra hai người rời đi cũng không khó.

Nhưng mà đi nơi nào, ngay cả Tôn Cường cũng không biết, chớ nói chi là bọn họ.

- Một canh giờ trước?

Vẻ mặt ba người khó coi.

Linh thú phi hành một canh giờ, ít nhất bay mấy ngàn dặm, làm sao đuổi kịp.

- Những học sinh kia còn ở đó không?

Lục Phong quay đầu nhìn qua.

- Đều còn!

Bóng người gật đầu:

- Hơn nữa căn cứ tin tức, hắn là được Lạc sư mời, mới xuất hành.

- Vậy thì tốt rồi, đoán chừng đi làm chuyện đó, chỉ cần những học sinh kia vẫn còn, tin tức liền không rò rỉ, các ngươi lưu tâm quan sát, một khi trở về, lập tức bẩm báo!

Hất ống tay áo, hai mắt Lục Phong nheo lại, mang theo khí thế cùng quyết đoán của đại viện trưởng.

- Vâng!

Bóng người gật đầu, xoay người rời đi.

- Người vắng mặt, chúng ta làm sao bây giờ?

Trần Thừa Tuần nhịn không được hỏi.

- Làm sao bây giờ, chờ! Một khi trở về, liền tổ chức thập đại viện trưởng hội nghị, ngay ở trước mặt Mộc sư, vạch trần bộ mặt thật của hắn!

Ánh mắt Lục Phong phát lạnh, cười lạnh một tiếng, trong mắt sát cơ sôi trào.

Để ngươi phách lối, để ngươi không nể mặt ta, để ngươi làm cho Luyện Đan sư học viện sắp duy trì không được. . .

Trương Huyền, ngày lành của ngươi hết rồi!

Nhìn Lục Phong ta không đánh chết ngươi!

Phong Thánh đài

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Bên này thương nghị vạch trần thân phận của hắn, trên lưng Thiên Hùng thú, Trương Huyền cùng Lạc Nhược Hi đứng song song, nhìn mây trắng bay lượn qua trước mắt, thần tình lạnh nhạt.

- Phong Thánh đài, là chỗ Khổng sư phong Thánh, không chỉ ở trên vách núi đá lưu lại bút tích tự tay viết... Nghe nói còn để lại một đạo ý niệm, tặng cho người hữu duyên, các ngươi đều là Thiên Nhận Danh Sư, có lẽ có cơ hội lấy được!

Lạc Nhược Hi cười cười nói.

- Một đạo ý niệm?

Ánh mắt Trương Huyền sáng lên.

Địa vị của Khổng sư có thể tưởng tượng, Danh Sư thuỷ tổ, một đạo ý niệm trân quý, đủ có thể khiến vô số Danh Sư vì đó đổ xô tới.

- Đúng vậy, mặc dù chỉ là mới vừa đột phá Thánh giả lưu lại, không tính quá mạnh, nhưng cũng là Khổng sư... Không thể khinh thường, nếu như ngươi có thể được, dung hợp nó, đột phá Thánh giả ở trong tầm tay!

Lạc Nhược Hi gật đầu.

- Đột phá Thánh giả?

Trương Huyền cười khổ:

- Hiện tại ta mới Quy Nhất cảnh đỉnh phong mà thôi, cách Thánh giả còn kém xa lắm!

Mặc dù hắn cũng muốn đột phá, nhưng cách Thánh giả còn có khoảng cách rất lớn.

Sau Quy Nhất cảnh còn có Đạp Hư cảnh, Tầm Phong cảnh, thậm chí còn có Bán Thánh, Tòng Thánh!

Bốn cảnh giới, coi như hắn có đầy đủ bí tịch, có thể ngưng tụ Thiên Đạo công pháp, sưu tập Địa Mạch linh dịch, cũng chưa chắc đầy đủ.

Thiên Đạo công pháp càng về sau yêu cầu linh khí càng cao, tiêu hao linh thạch, linh dịch nhiều hơn Thánh giả bình thường đâu chỉ gấp trăm lần, nghìn lần!

Lại thêm Tàm Phong tới Bán Thánh là một ngưỡng cửa, Bán Thánh tới Tòng Thánh, cũng là một ngưỡng cửa.

Hai đại hạm, không biết khốn chết bao nhiêu người, cho dù hắn có Thiên Đạo công pháp, cũng không dám nói, có thể trăm phần trăm thành công.

- Lần trước ở Thanh Tắc sơn thấy ngươi, mới Trọc Thanh cảnh đỉnh phong đi, không đến hai tháng, liền đạt đến Quy Nhất cảnh đỉnh phong, tăng lên ba đại cảnh giới, loại tốc độ tiến bộ này, ngay cả ta cũng rất ít gặp! Mặc dù Thánh giả mạnh mẽ, nhưng đối với ngươi, không khó lắm.

Lạc Nhược Hi nói.

Lần thứ nhất gặp mặt, đối phương mới Trọc Thanh cảnh đỉnh phong, lần thứ hai nhìn thấy, liền đến Kiều Thiên cảnh đỉnh phong... Vốn cho rằng cái này đã rất nhanh, không nghĩ tới hôm qua nhìn thấy, đã là Quy Nhất cảnh đỉnh phong.

Tốc độ tiến bộ như thế, quả thực nghe rợn cả người.

- Ta... cũng là vận khí tốt mà thôi...

Trương Huyền xấu hổ cười một tiếng, không tiếp tục dây dưa vấn đề này, như nhớ tới cái gì, nhịn không được hỏi:

- Đúng rồi, ngươi có bí tịch công pháp Đạp Hư cảnh không? Cấp bậc không yêu cầu, càng nhiều càng tốt!

Công pháp bí tịch của Danh Sư học viện, quản lý nghiêm ngặt hơn thư tịch bình thường, có trận pháp bảo vệ, Vu hồn cũng khó đi vào, lại thêm trông coi cơ bản đều là lão sư, có kinh nghiệm ở Kinh Hồng viện, liền xem như hắn, cũng không dám tùy tiện tiến lên.

Một Vệ Nhiễm Tuyết liền thiếu chút nữa để hắn treo, vạn nhất toát ra mấy vị am hiểu linh hồn, một phen công kích, đoán chừng trốn đều trốn không thoát.

Do đó, những ngày gần đây, khắp nơi học những nghề nghiệp khác, cũng không đi tìm công pháp.

Không phải tìm không thấy, mà là không dám.

Giờ phút này, đúng lúc chạy đi, không có việc gì làm, liền hỏi một chút, nếu như đối phương có, vừa vặn học một chút, thuận tiện tăng thực lực lên.

- Công pháp Đạp Hư cảnh? Ta có, chẳng qua chỉ có một bản, lại là công pháp gia tộc, không cho phép truyền ra ngoài...

Lạc Nhược Hi lắc đầu.

- Là ta lỗ mãng!

Nghe Trương Huyền có chút xấu hổ.

Căn cứ tin tức biết đến, vị trước mắt này vô cùng có khả năng đến từ Thánh Nhân quý tộc Lạc gia, công pháp gia tộc bảo hộ rất nghiêm, tùy

tiện cầu lấy, thuộc về đại bất kính.

Thật giống như Mộc sư trước đó, bởi vì tiết lộ công pháp, bị gia tộc trục xuất.

- Không có gì lỗ mãng, ngươi muốn xung kích Đạp Hư cảnh mà nói, ta ngược lại có thể chỉ điểm ngươi...

Lạc Nhược Hi cười cười:

- Đạp Hư, là Hóa Phàm bát trọng, toàn thân càng thêm phù hợp tự nhiên, có thể làm đến đạp hư mà đi...

Trương Huyền cẩn thận lắng nghe, con mắt nhịn không được tỏa ánh sáng.

Không hổ là cường giả từ Thánh Nhân quý tộc đi ra, giảng giải đối với Đạp Hư cảnh cẩn thận nhập vi, hầu như không có bất kỳ sai lầm gì!

Dựa theo phương pháp của nàng tu luyện, coi như không có công pháp, cũng có thể đột phá cảnh giới, càng đi càng xa.

Nhưng Trương Huyền cũng không lo lắng.

Hắn đột phá Quy Nhất cảnh chỉ hơn hai ngày, tùy tiện xung kích mà nói, rất dễ dàng để tu vi trở nên phù phiếm.

Xem như Thiên Đạo công pháp, cũng cần cơ sở vững chắc, nếu không, tiến bộ càng nhanh, càng giống như lâu đài trên không, hoa trong kính, dễ dàng tiêu tán.

Trò chuyện càng nhiều, Trương Huyền được lợi càng nhiều.

Một phen trò chuyện, để hắn đối với tu luyện sau này, có lý giải khắc sâu hơn.

Đi Phong Thánh đài, cần gần ba ngày, trong khoảng thời gian này quá bận, chưa kịp tu luyện, thông qua nói chuyện phiếm, để hắn có lĩnh ngộ

mới, đúng lúc thừa cơ củng cố tu vi.

Địa Mạch linh dịch dọc theo kinh mạch chảy xuôi trong cơ thể, Thiên Đạo chân khí, trải qua thiên chuy bách luyện, càng thêm tinh thuần cùng cứng cỏi.

Thời gian thoáng một cái đã qua, trải qua ba ngày rèn luyện, đã hoàn toàn củng cố thực lực Quy Nhất cảnh đỉnh phong, khí tức cả người sắc bén hơn trước rất nhiều.

Mặc dù lực lượng không có đột phá, vẫn như cũ là 14 triệu đỉnh, nhưng vận dụng chân khí càng thêm linh hoạt, chiến đấu cũng tăng cường không ít.

Nhất là Khí Hải, so với trước đó rộng lớn tiếp cận gấp đôi, chân khí tinh thuần xao động, tựa như tụ tập hồng thủy, bất cứ lúc nào cũng sẽ bộc phát ra lực lượng kinh người.

Ba ngày khổ tu, lĩnh ngộ Quy Nhất cảnh càng sâu hơn, giờ phút này chỉ cần hắn có cơ hội, tùy thời có thể xông phá cửa ải, một lần hành động đi đến Hóa Phàm bát trọng Đạp Hư cảnh!

- Nhìn xem quyển thư tịch kim sắc kia!

Đáp ứng Tưởng viện trưởng, thu hắn làm đồ, trong đầu liền thêm ra một thư tịch kim sắc, một mực không thời gian nhìn kỹ, lúc này tu luyện hoàn tất, đúng lúc nghiên cứu một chút.

Quyển sách này, không quá tương đồng trước đó, không có sáng như vậy, thoạt nhìn có chút tối tăm, mặc dù độ sáng ít đi, nhưng cho người ta một loại cảm giác càng thêm mênh mông.

- Xem ra Thiên Đạo thư viện tấn cấp, Thiên Đạo chi thư cũng tấn cấp...

Trương Huyền âm thầm gật đầu.

Trước đó kim sắc thư tịch, có thể để cho hắn trong nháy mắt ghi nhớ vô số tri thức; có thể biến thành cục gạch đập chết người, thậm chí cường giả như Ngoan Nhân cũng khó đào thoát; có thể tăng lên tâm cảnh khắc độ, trực tiếp gia tăng một đại cấp bậc...

Không biết sau khi tấn cấp, thư tịch trở nên thoáng u ám, sẽ có năng lực gì không.

Đang muốn nghiên cứu một chút, liền nghe được một thanh âm thanh thúy vang lên:

- Đã đến Phong Thánh đài!

- Đến?

Trương Huyền không để ý tới tiếp tục nghiên cứu, mở to mắt, chỉ thấy Lạc Nhược Hi đứng thẳng, ánh mắt nhìn ra ngoài, an tĩnh như một bức tranh tuyệt mỹ.

Đi tới gần, nhìn về phía trước, một ngọn núi cao nguy nga xuất hiện, đứng sừng sững ở trên bình nguyên bóng loáng, như một cự long, trực chỉ vân tiêu.

Đỉnh núi như bị người san bằng, từ xa nhìn lại như một tế đàn, một con đường trắng tinh, thẳng tắp xoay quanh lên, nối thẳng đỉnh núi.

- Đây chính là Phong Thánh đài?

Trương Huyền líu lưỡi.

Ngọn núi cao này, quỷ phủ thần công, giống như nối tiếp thiên địa, không phải tận mắt nhìn thấy, khó mà tin được.

- Nghe nói lúc ấy Khổng sư ngồi ở đây ba ngày, một lần hành động đột phá, thiên hàng Thánh âm, vạn chuông cùng vang.

Tựa hồ biết khá nhiều tình cảnh lúc Khổng sư phong Thánh, Lạc Nhược Hi mỉm cười nói:

- Ngọn núi này, trước kia là dạng gì, không người biết được, có điều, sau khi Khổng sư phong Thánh, liền biến thành như vậy, như một tế đàn, câu thông đại địa cùng trời xanh! Ở trên đây tu luyện, tâm cảnh mở rộng, lại càng dễ đột phá, do đó, hàng năm tu luyện giả tới đây tìm kiếm đột phá, nhiều vô số kể.

Trương Huyền gật đầu.

Minh Lý Chi Nhãn chiếu rọi, trên con đường trắng tinh, bóng người xoay quanh, quả nhiên giống như đối phương nói, có không ít người tới cầu đạo.

Còn có thể thành công hay không, vậy liền nhìn cơ duyên.

- Bởi vì là địa phương Khổng sư phong Thánh, Danh Sư đường bố trí nơi này thành Thánh địa, muốn qua, chỉ có thể từ dưới chân núi từng bước một đi lên, không thể phi hành, cường giả Thánh cảnh cũng không ngoại lệ... Chúng ta tới chân núi đi!

Lạc Nhược Hi nói.

Chỗ Khổng sư phong Thánh, trang nghiêm uy nghiêm, không có khả năng để cho người ta bay thẳng lên, muốn lên núi, chỉ có một cách... dọc theo đường núi đi bộ tiến lên!

Đây cũng là tôn trọng đối với Khổng sư cùng nghề nghiệp Danh Sư.

Biết quy củ, Trương Huyền cũng không vượt qua, để Tử Dực Thiên Hùng thú bay tới chân núi.

Còn chưa tới đến gần, liền thấy bóng người như thoi đưa, vô số người mặc Danh Sư bào, dọc theo đường núi, loạng choạng tiến về phía trước.

Những người này, cơ bản đều là cường giả Tằm Phong cảnh, còn có chút Bán Thánh, Tòng Thánh, có là Danh Sư, cũng có tu luyện giả những nghề nghiệp khác, xem ra đều là chuyên tới tìm kiếm cơ duyên.

- Những thứ này... Đều là cường giả của Hồng Viễn đế quốc?

Trương Huyền nghi hoặc.

Đánh mắt nhìn đi, toàn bộ đường núi chừng trên vạn người, hầu như tất cả đều là Tằm Phong cảnh, Bán Thánh, Tòng Thánh... Hồng Viễn đế quốc chỗ nào toát ra nhiều cường giả như vậy?

- Tự nhiên không phải, Phong Thánh đài đứng sừng sững ở biên giới Hồng Viễn đế quốc, chung quanh kết nối mười đế quốc nhất đẳng, thậm chí còn có người phong hào đế quốc cũng sẽ đến, những người này, có thể có một phần trăm là của Hồng Viễn liền tốt lắm rồi!

Lạc Nhược Hi nói.

- Ah!

Trương Huyền lên tiếng.

Những ngày này thông qua đọc sách, hắn cũng gần như biết tình huống xung quanh.

Hồng Viễn đế quốc là đế quốc nhất đẳng, phía trên là Thanh Nguyên phong hào đế quốc.

Dưới Thanh Nguyên đế quốc, quốc gia nhất đẳng như vậy có vài chục, diện tích lãnh thổ bao la, địa giới mấy chục triệu dặm, nhân khẩu vượt qua vạn ức.

Hồng Viễn đế quốc, mặc dù có Danh Sư học viện, văn danh thiên hạ, nhưng muốn nói diện tích, không tính là lớn nhất trong đế quốc nhất đẳng, chỉ có thể coi là trung du.

Nguyên nhân chính vì như thế, cường giả cũng không phải nhiều nhất.

Người mạnh nhất Hồng Viễn thành, chẳng qua là Thánh giả nhất trọng đỉnh phong, mà một chút đế quốc nhất đẳng cường đại, lại có Thánh giả nhị trọng, thậm chí tam trọng tọa trấn.

Cường giả khác biệt, cùng làm đế quốc nhất đẳng có chênh lệch rất lớn.

- Đúng rồi, Danh Sư học viện chỉ có Hồng Viễn đế quốc có, hay đế quốc nhất đẳng khác cũng có?

Trương Huyền hỏi tiếp.

- Danh Sư học viện, là địa phương chuyên môn bồi dưỡng Danh Sư, mặc dù Hồng Viễn đế quốc không phải độc nhất, nhưng trong phạm vi đế quốc nhất đẳng cũng không nhiều. Dưới Thanh Nguyên đế quốc, mười mấy đế quốc nhất đẳng, chỉ có bốn chỗ có học viện.

Lạc Nhược Hi nói:

- Nhưng cách nhau cực xa, không ít người cũng không biết được!

- Bốn chỗ?

Trương Huyền líu lưỡi.

Trước đó vẫn cho là, trong phạm vi đế quốc nhất đẳng, chỉ có một Danh Sư học viện ở Hồng Viễn, không nghĩ tới còn có ba chỗ tương đồng.

Một Hồng Viễn học viện, liền có mười vạn Danh Sư, học viện khác chắc hẳn cũng không kém.

Như vậy xem ra, Danh Sư đại lục còn rất lớn, chí ít so với trái đất kiếp trước, lớn hơn mấy ngàn lần, mấy vạn lần.

Đáng sợ!

Thượng Cổ bí mật

dtv-ebook.com

Thời điểm hai người trò chuyện, Thiên Hùng thú đã bay đến chân núi, rơi trên mặt đất, để nó rời đi trước, lúc này Trương Huyền mới cùng Lạc Nhược Hi, đi theo đằng sau đám người, dọc sơn đạo tiến lên.

Trên người có huy chương Danh Sư, nên không có người ngăn cản.

- Cái sơn đạo này, có không ít dấu vết tiền nhân lưu lại, ghi chép lý giải cùng lĩnh ngộ đối với tu luyện, có trợ giúp rất lớn!

Đi vài bước, Lạc Nhược Hi chỉ tới một bên.

Trương Huyền nhìn lại, lập tức nhìn thấy trên vách đá, điêu khắc đủ loại kiểu chữ lít nha lít nhít.

Đến nơi này, một là hành hương, thứ hai là muốn mượn khí tức Phong Thánh đài đột phá, có người thất bại, tự nhiên cũng có người thành công.

Thành công, lòng tràn đầy vui vẻ, liền sẽ lưu lại tâm đắc đột phá, để cho hậu nhân tham khảo.

Những tâm đắc này, dù chỉ là nhất gia chi ngôn, nhưng nhắn lại nhiều, liền có giá trị tham khảo rất cao.

Ánh mắt quét tới vách đá, đại bộ phận đều là phương pháp đột phá Bán Thánh, Tòng Thánh, thậm chí còn có cảm ngộ đột phá Thánh giả, không ít người dừng chân, nhìn như si như say.

- Nhiều nội dung như vậy, nhìn xong đoán chừng ít nhất cũng một tháng...

Khổng sư phong Thánh đến bây giờ đã mấy vạn năm, cường giả tới qua nơi này nhiều vô số, lưu lại chữ viết càng không biết bao nhiêu, hầu như viết đầy vách đá tới gần sơn mạch, coi như có gặp qua là không quên được, lần lượt nhìn một lần, đi đến đỉnh núi, chỉ sợ cũng cần ít nhất hơn một tháng.

- Thể chất, công pháp tu luyện, tính tình từng người không giống nhau, đột phá cũng có khác biệt rất lớn, do đó, đồ vật phía trên cao thấp không đều, nhìn nhiều, phân biệt không ra thật giả, ngược lại sẽ bị quấy nhiễu, tìm không thấy phương pháp chính xác, lâm vào mê mang!

Nhìn rất nhiều tu luyện giả đứng ở trước bức tường, Lạc Nhược Hi lắc đầu.

Những vật này, tuy có giá trị tham khảo, nhưng chỗ xấu cũng rõ ràng.

Nhìn nhiều, rất dễ dàng để cho người ta lâm vào mê mang, tìm không thấy phương hướng tu luyện chân chính.

Đại đạo ngàn vạn, trăm sông đổ về một biển.

Lại thêm Danh Sư đại lục, không những không giới hạn sáng tạo, còn cực kỳ khuyến khích, Danh Sư đường thành lập vài vạn năm, đủ loại công pháp, bí quyết, toàn sách là sách, nhiều vô số kể. Mỗi tu luyện giả lợi hại, đều có phương pháp của mình, có chút thậm chí hoàn toàn khác biệt, phương hướng trái ngược, lại đều có thể tự viên kỳ thuyết.

Nguyên nhân chính vì như thế, hàng năm bởi vì nhìn nhiều, nhìn tạp, mà ẩu hỏa nhập ma cũng vô số kể.

Cho nên, Danh Sư đường truyền thụ học sinh, mới có thể thống nhất quản lý công pháp tu luyện, chỉ có được lão sư cho phép, mới có thể sao chép, nếu không, nhiều mà tạp, không có năng lực phân biệt đúng đắn sai lầm, rất dễ dàng xuất hiện hỗn loạn.

Trên lối đi, người ghi chép phương pháp đột phá không dưới mấy triệu, mỗi người đều có lý luận của mình, nhìn một cái hai cái, còn có thể kiên trì bản tâm, nhưng nhìn nhiều, liền rất có thể tư duy hỗn loạn, cuối cùng rơi vào ngõ cụt, lại không cách nào đi ra.

Nguyên nhân chính là như thế, Phong Thánh đài này, trừ khi là thực sự không cách nào đột phá, nếu không, rất ít người nguyện ý tới.

- Người khác phân biệt không được thị phi, ta không giống ah...

Rõ ràng những chuyện này, Trương Huyền đang định thu hồi ánh mắt, trong lòng đột nhiên động một cái.

Người khác nhìn nhiều phương pháp tu luyện, bí quyết đột phá như vậy, phân biệt không được, dù là Khổng sư không cẩn thận cũng sẽ lâm vào mê mang, nhưng hắn khác biệt... Thiên Đạo thư viện, tự động phân biệt, chỉ cần thu vào, liền sẽ không bị loại sự tình này quấy nhiễu.

- Chỉ là những thứ này không phải thư tịch, tất cả đều là văn tự điêu khắc ở trên vách tường, không biết có thể thu vào hay không...

Thiên Đạo thư viện thu tri thức, đều là lấy thư tịch làm đơn vị, mà bây giờ đây đều là văn tự điêu khắc trên vách tường, không biết có thể thành công hay không.

- Thử một chút, thiếu hụt!

Tinh thần khẽ động, thở nhẹ một hơi, ánh mắt tập trung ở trên vách tường.

Hoa lạp lạp lạp!

Thư viện trong đầu lay động, vô số thư tịch từ trên trời giáng xuống, rơi vào trên giá sách.

Lấy một bản mở ra, đúng là địa phương ánh mắt hắn đảo qua.

- Có thể thực hiện...

Con mắt Trương Huyền lập tức sáng lên.

Xem ra lần này Thiên Đạo thư viện tấn cấp, không chỉ ánh mắt có thể quét hình thư tịch, ngay cả văn tự trên vách tường, chỉ cần hắn nguyện ý, đồng dạng có thể ghi chép lại, hoàn toàn lưu trữ.

- Những phương pháp đột phá này, hiện tại ta không cần, nhưng tu luyện đến, liền có thể sử dụng...

Nhẹ nhàng cười một tiếng, cùng Lạc Nhược Hi nhanh chân đi lên núi, vừa đi ánh mắt đảo qua bức tường, ghi chép văn tự phía trên lại.

Trước đó nhìn những thứ này, cần một tháng thời gian, mà bây giờ, có thể đi bao nhanh, liền có thể thu vào bao nhanh, hơn nữa còn có thể tự động tạo ra bí tịch đúng đắn, căn bản không cần lo lắng thấy nhiều rơi vào hỗn loạn.

Hai người một đường tiến lên, càng đi lên, ở trước vách đá lưu lại người càng ít, nhưng cường giả lại càng ngày càng nhiều.

Trước đó dưới chân núi, cường giả Tằm Phong cảnh khá nhiều, mà bây giờ, hầu như đều đạt đến Tòng Thánh cảnh, tiểu nhân vật giống như hắn, chỉ có Quy Nhất cảnh, ngược lại thành quái thai.

Phong Thánh đài là Danh Sư Thánh địa, không có người dám gây rối ở chỗ này, cũng không cần lo lắng người khác tìm phiền toái, một đường hướng lên, đi tròn một đêm, lúc này mới đến đỉnh núi, nhìn về phía vị trí như tế đàn.

Trên ngọn núi bằng phẳng, đứng sừng sững một vách đá cự đại, phía trước tựa như quảng trường vuông vức, lít nha lít nhít ngồi đầy tu luyện giả.

Có Danh Sư, cũng có tu luyện giả, toàn bộ đều nhìn chữ viết lưu lại trên vách đá, hoặc trầm tư, hoặc minh tưởng, hoặc thí nghiệm, hoặc tu luyện.

Chung quanh hoàn toàn yên tĩnh, dường như tất cả mọi người không nguyện ý quấy rầy Thánh địa yên tĩnh.

- Đây chính là lúc Khổng sư phong Thánh lưu lại tâm đắc cùng trải nghiệm!

Lạc Nhược Hi truyền âm tới.

- Khổng sư lưu lại?

Trương Huyền nhìn về phía vách đá.

Phía trên lít nha lít nhít viết tâm đắc Tòng Thánh đột phá Thánh giả, rồng bay phượng múa, cả đám chữ lớn, mang theo uy áp nồng đậm.

Có lý giải đối với chức nghiệp thư hoạ, nhìn thoáng qua, liền biết những chữ này đã đạt đến cảnh giới hóa phồn vi giản, nếu như không có lực lượng đặc thù trấn áp, chỉ sợ mỗi một chữ đều có thể tạo ra linh tính, bay đến không trung, thành một sinh mệnh đặc thù.

Thư Họa sư tu luyện tới cảnh giới tối cao, nâng bút vẽ tranh, có thể vẽ ra thế giới chân thật, để cho người ta rơi vào trong đó không cách nào tự kềm chế.

Truyền thuyết, có một vị Thư Họa sư cửu tinh, từng dùng họa vẽ ra trăm vạn đại quân, vây chết đối thủ tại chỗ, cường giả Thánh cảnh cũng khó đào thoát.

Trên vách tường trước mắt lưu lại kiểu chữ, mặc dù không đến loại trình độ này, nhưng cũng cho người một loại cảm giác tựa như sinh mệnh, hình như những chữ viết này, bất cứ lúc nào cũng sẽ nhảy ra, lặng lẽ chạy trốn.

- Không đúng... Những kiểu chữ này, không quá giống của Khổng sư!

Nhìn một hồi, Trương Huyền nhíu mày.

Những chữ này, mặc dù uy thế rất đủ, nhưng thiếu loại khí độ bao dung thiên hạ kia.

Nếu là Khổng sư lưu lại, có lẽ phải có lòng dạ kiêm tể thiên hạ mới phải, kiểu chữ trước mắt, vẫn nghĩ một mình chạy trốn, không hợp loại khí phách kia.

- Ngươi gặp qua chữ của Khổng sư?

Lạc Nhược Hi hỏi.

- Ân, học trò ta từng có một bản chép tay của Khổng sư, phía trên lưu lại mặc bảo của hắn, cùng những chữ này, không giống nhau lắm...

Trương Huyền nói.

Quyển Khổng sư chép tay trong tay mình, mặc dù không có nhiều chữ, nhưng nhìn lên một cái, cho người ta một loại cảm giác tâm hồn rung động, thậm chí chính hắn, cũng lấy chữ của Khổng sư luyện tâm, từ đó tâm cảnh tăng nhiều.

Chữ trước mắt này, rõ ràng không phải.

- Ngươi nói không sai, đây không phải chữ viết Khổng sư lưu lại...

Lạc Nhược Hi lắc đầu:

- Tuy nơi này là Danh Sư Thánh địa, được nhân loại thủ hộ rất tốt, nhưng cũng bị Dị Linh tộc công kích mấy lần... Nguyên bản Khổng sư lưu lại, đã sớm bị hủy, hiện tại những chữ này, đều là Thư Họa sư tổng bộ phái người sửa chữa!

- Bị Dị Linh tộc hủy? Dị Linh tộc... không phải đã sớm bị tiêu diệt không sai biệt lắm, biến mất ở trong dòng sông lịch sử sao?

Trương Huyền sững sờ.

Cùng nhau đi tới, hắn tổng cộng chỉ thấy qua một Dị Linh tộc còn sống, còn bị hắn giết chết rồi.

Ngoan Nhân, khôi lỗi, đều là nửa chết nửa sống, không tính là sinh mệnh chân chính.

Dị Linh tộc, thấy cũng không thấy được... làm sao có thể hủy diệt Thánh địa lợi hại như thế?

Phải biết, bọn họ cùng nhau đi tới, đã gặp Bán Thánh, Tòng Thánh, không dưới mấy vạn, muốn ở chỗ này, hủy diệt vật Khổng sư lưu lại, độ khó bao lớn, không kém xông vào Danh Sư học viện chém giết Lục Phong viện trưởng.

Có thể nói... Hầu như là không thể nào làm được.

- Biến mất? Nếu quả thật biến mất, vì cái gì Danh Sư đường trải rộng các nơi? Vì sao phải thành lập Danh Sư học viện? Vì cái gì khảo hạch nghiêm khắc như thế?

Lạc Nhược Hi lắc đầu:

- Nói thật cho ngươi biết, Hồng Viễn đế quốc thoạt nhìn yên tĩnh, kỳ thật... Cũng không phải như thế!

- Chẳng lẽ... Hồng Viễn đế quốc có Dị Linh tộc?

Trương Huyền biến sắc.

- Không sai, Danh Sư học viện lão viện trưởng, ngươi chắc hẳn cũng nghe qua, nếu như đoán không sai, chính là bị Dị Linh tộc hãm hại...

Lạc Nhược Hi nói.

- Bị Dị Linh tộc hãm hại?

Vẻ mặt Trương Huyền nghiêm túc.

Khó trách Tử Dương thú nhìn thấy mình thả ra khôi lỗi Dị Linh tộc, liền phản ứng lớn như thế, hận không thể ăn hắn, nguyên lai, lão viện trưởng chết đi, thật có khả năng có quan hệ tới chủng tộc này.

- Hồ Yêu Yêu cũng đã nói lời tương tự...

Đột nhiên nhớ tới Hồ Yêu Yêu nói, Trương Huyền xiết chặt nắm đấm.

Có Danh Sư học viện tọa trấn, hắn vẫn cho rằng Hồng Viễn thành cực kỳ yên tĩnh, hiện tại xem ra, cũng không phải như thế.

- Dị Linh tộc, là từ ngoại vực tới, năm đó vì xâm nhập đại lục, thành lập không ít ngoại vực thông đạo, mà... Hồng Viễn thành, chính là một lối đi... Nếu không, ngươi cho rằng Hồng Viễn đế quốc, ở trong đế quốc nhất đẳng chỉ ở trung du, có tài đức gì thành lập Danh Sư học viện?

Lạc Nhược Hi giải thích.

- Cái này...

Trương Huyền sững sờ, giờ mới hiểu được.

Khó trách trước đó thời điểm nói chuyện trời đất, nói Hồng Viễn đế quốc ở trong đế quốc nhất đẳng không tính khá cao, nhưng thành lập Danh Sư học viện mà đế quốc nhất đẳng cường đại không thể thành lập, lúc ấy trong lòng liền có chút kỳ quái, thì ra là thế!

Mục đích của Danh Sư học viện, là vì trấn áp ngoại vực thông đạo, để Dị Linh tộc không thể xâm nhập.

- Những chữ trên vách đá này, đã bị hủy diệt thật nhiều lần, lưu lại, đều là Thư Họa sư bắt chước Khổng sư viết, hình chữ đồng dạng, nhưng ý cảnh liền kém xa... Ngươi có Minh Lý Chi Nhãn, ta muốn ngươi mượn nhờ năng lực này, tìm kiếm khí tức Khổng sư lưu lại, tìm được vị trí Khổng sư phong Thánh chuẩn xác!

Lạc Nhược Hi nói.

- Vị trí xác thực? Chẳng lẽ... không phải ở đây?

Trương Huyền sững sờ.

Nơi này đã là Phong Thánh đài, tự nhiên là nơi Khổng sư phong thánh, để cho mình tìm kiếm... Chẳng lẽ, không ở nơi này?

Cái gọi là Phong Thánh đài cũng là giả?

Phong Thánh học hội

dtv-ebook.com

- Tự nhiên không phải giả, nhưng mà Khổng sư ở đây phong Thánh, nhưng ngọn núi lớn như thế, ngươi biết vị trí cụ thể ở nơi nào sao?

Biết ý nghĩ của hắn, Lạc Nhược Hi nở nụ cười nói.

- Cái này...

Trương Huyền nháy con mắt.

Ngọn núi này đỉnh núi bị san bằng, diện tích có mấy vạn mẫu, Khổng sư phong Thánh, khoanh chân ngồi dưới đất, lại lớn, cũng sẽ không vượt qua một mét vuông, từ địa phương mấy vạn mẫu, tìm ra một mét vuông... Quả thực rất khó!

- Tìm vị trí chuẩn xác của Khổng sư phong Thánh làm gì?

Rõ ràng chuyện gì xảy ra, đồng thời hơi nghi hoặc một chút.

Khổng sư ở đây phong Thánh, cả ngọn núi đều có thể cảm nhận được khí tức mênh mông, đã như vậy, tìm địa điểm chuẩn xác thì có ích lợi gì?

Lại nói, coi như tìm được, mấy vạn năm qua đi, lại thêm Dị Linh tộc phá hư nhiều lần, lại có thể tìm được cái gì?

- Ta muốn chứng minh một suy đoán trong lòng... Hơn nữa, nơi này tất nhiên có Khổng sư lưu lại ý niệm, nếu như tìm được, đối với ngươi cũng có ích lợi rất lớn!

Lạc Nhược Hi nói.

- Thử một chút đi!

Thấy đối phương nói như vậy, Trương Huyền nhẹ gật đầu, Minh Lý Chi Nhãn nhúc nhích, thẳng tắp nhìn sang vách đá trước mắt.

Ánh mắt như điện, hết thảy chung quanh đều bị phân tích ra.

Những chữ thể này, quả nhiên là về sau viết, trong đó ẩn chứa khí tức, rõ ràng khác biệt của Khổng sư.

Nhìn một hồi, nhịn không được lắc đầu.

- Những chữ này, đã không có dấu vết của Khổng sư lưu lại... Cái gì cũng nhìn không ra!

- Nhìn không ra?

Lạc Nhược Hi nhíu mày.

Cũng đúng, trải qua Dị Linh tộc nhiều lần công kích, Khổng sư lưu lại dấu vết, cơ bản đều bị tẩy sạch sẽ, coi như Minh Lý Chi Nhãn, chỉ sợ cũng bất lực.

Minh Lý Chi Nhãn, mặc dù có thể điều tra dấu vết, theo dõi khí tức, nhưng cũng không cách nào vượt qua thời gian mấy vạn năm.

- Chung quanh thì sao?

- Chung quanh cũng giống như vậy... Đến quá nhiều người, khí tức lẫn lộn!

Trương Huyền lắc đầu.

Phong Thánh đài, mỗi ngày có không biết bao nhiêu người đi lên, tu luyện, cảm ngộ, lực lượng hỗn tạp, trải qua vài vạn năm, lại muốn dò la xem dấu vết Khổng sư lưu lại, hầu như là không thể nào làm được.

- Như vậy ngươi trước xem nội dung trên vách đá, có lẽ có thể từ bên trong tìm ra cái gì!

Chần chờ một chút, Lạc Nhược Hi nói.

Đã tìm không thấy dấu vết, chỉ có thể từ những văn tự này vào tay.

Coi như kiểu chữ là hậu nhân bắt chước, nội dung lại là Khổng sư lưu lại, có lẽ có thể tìm ra dấu vết để lại.

- Được!

Trương Huyền gật đầu, giương mắt nhìn sang nội dung trên vách đá trước mắt.

- Thiếu hụt!

Trong lòng thấp giọng hô, nháy mắt, một quyển sách rơi vào thức hải.

Cầm lấy thư tịch, Trương Huyền lập tức lộ ra vẻ cổ quái.

- Làm sao vậy?

Nhìn thấy biểu tình của hắn biến hóa, Lạc Nhược Hi nhìn qua.

- Không có gì, chẳng qua là cảm thấy... Khổng sư lưu lại tâm đắc cùng phương pháp đột phá... Dường như cũng không đúng đắn như vậy!

Trương Huyền nói.

Trên vách tường viết nội dung, sau khi bị thu nhận, Thiên Đạo thư viện lập tức đưa ra thiếu hụt, mặc dù không nhiều, nhưng cũng có gần mười nơi.

Một phần tâm đắc, còn không phải công pháp, liền có nhiều sai lầm như vậy, đổi lại người khác, hắn có thể tiếp nhận, cho dù là Danh Sư cửu tinh, cũng sẽ cho rằng đương nhiên... nhưng Khổng sư, lại để hắn có chút không thể tin được.

Dù những sai lầm này, miêu tả rất nhỏ bé, để cho người ta khó mà phát hiện,nhưng dù sao vẫn là sai.

Đường đường vạn thế chi sư, thế mà xuất hiện loại sơ hở này, thật hay giả?

- Không đúng? Ý của ngươi là... Bộ tâm đắc này có vấn đề?

Lạc Nhược Hi sững sờ.

- Đúng vậy, bản tâm đắc này, tổng cộng 3324 chữ, có chín nơi sai lầm, mặc dù không ảnh hưởng toàn cục, nhưng không hợp phương pháp tu luyện đúng đắn...

Trương Huyền nói.

Trên đường lên núi, một đường sưu tập, Thiên Đạo công pháp Tòng Thánh đột phá Thánh giả, đã lấy ra xong xuôi, hai hai so sánh, chỗ sai lầm rõ ràng.

Khổng sư lưu lại tâm đắc, không có phương pháp tu luyện, không sửa chữa chỗ sai lầm mà nói, đồng dạng sẽ cho người khác lầm lạc, coi như có thể đột phá, cũng không phải tốt nhất.

- Ngươi có thể nhìn ra sai lầm Kmà hổng sư lưu lại?

Cắt ngang hắn nói, đôi mắt thanh tú của Lạc Nhược Hi lấp lánh nhìn qua.

Khổng sư là ai?

Vạn thế chi sư, sáng lập chức nghiệp Danh Sư, đuổi đi Dị Linh tộc, để nhân tộc trung hưng... Công tích bao lớn, nhiều vô số kể!

Nhân vật như vậy, đừng nói lưu lại văn chương, coi như lưu lại một chữ, cũng là mục tiêu để vô số người sùng bái học tập, tên này lại còn nói tâm đắc trước mắt, có chín nơi sai lầm!

Ở trước mặt nàng nói một chút thì cũng thôi, truyền đi, tuyệt đối sẽ bị Danh Sư điên cuồng đánh thành đầu heo.

- Nha... Tùy tiện nhìn xem, cũng có thể là lý giải của ta không đúng...

Trương Huyền sững sờ, lúc này mới nhớ tới nói có chút nhiều, vội vàng xấu hổ cười một tiếng.

Thiên Đạo thư viện có thể nhìn ra sai lầm, không thể nghi ngờ, nhưng hiện tại hắn là tiểu nhân vật Quy Nhất cảnh, một hơi nói ra Thiên Nhân Khổng sư có sai, không khiến người ta hoài nghi mới lạ.

- Lý giải của ngươi không sai, tâm đắc này quả thực có chín nơi sai lầm!

Không có tiếp tục truy vấn, Lạc Nhược Hi nhẹ gật đầu, nhíu mày:

- Xuất hiện loại tình huống này, có hai loại khả năng, thứ nhất, đây là Khổng sư vừa vặn đột phá Thánh giả lưu lại, lúc ấy hắn còn không trở thành vạn thế chi sư, càng không có đi đến tình trạng người người kính ngưỡng, xuất hiện sai lầm, cũng rất bình thường!

Thấy đối phương không truy cứu, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, nhịn không được nhẹ gật đầu.

Khổng sư mới vừa đột phá Thánh giả, thực lực so với hắn bây giờ, cao không nhiều lắm, coi như thiên tư lại cao, lại làm sao có thể vượt qua mình nắm giữ Thiên Đạo thư viện?

Lý giải phạm sai lầm cũng rất bình thường.

Một người mới vừa vào Thánh giả, có thể lý giải tu vi chỉ có chín nơi sai lầm, đã rất nghịch thiên.

- Thứ hai thì sao?

Trương Huyền nhìn qua.

- Thứ hai, là hắn cố ý lưu lại, đến Phong Thánh đài học tập, cảm ngộ, vàng thau lẫn lộn, ai cũng không đảm bảo, không có kẻ xấu, không có cường giả Dị Linh tộc! Nếu để cho bọn họ học tập, chẳng phải được không chỗ tốt? Cho nên, cố ý lưu lại mấy chỗ sai lầm, để các Danh Sư biết, tin hết thư, không bằng không thư. Coi như hắn là vạn thế chi sư,

cũng không thể hoàn toàn tin tưởng, cũng cần phân biệt, cần phải có tư tưởng của mình!

Lạc Nhược Hi nói tiếp.

- Cái này...

Trương Huyền sửng sốt.

Nói thật, hắn thật không có suy nghĩ nhiều như đối phương.

Nàng nói như vậy, không phải không có lý.

Học sinh có thể cùng lão sư học tập tri thức, nhưng coi như học, cũng không thể tin hoàn toàn, phải có tinh thần hoài nghi, năng lực chất vấn, mới có thể siêu việt, đi càng xa.

Chẳng lẽ... Khổng sư là cố ý lưu lại chín nơi sai lầm chỉ tốt ở bề ngoài, nhưng lại không ảnh hưởng toàn cục, để hậu nhân hoài nghi?

Ngay cả Khổng sư cũng dám hoài nghi, đối với tu luyện về sau, tất nhiên rất có tăng thêm.

Mà nếu hoàn toàn tin tưởng, coi như có thể đột phá Thánh giả, con đường sau này, chỉ sợ cũng bị chận chết rồi.

- Nếu như là loại thứ nhất, sau khi Khổng sư sáng lập Danh Sư đường, hắn là sẽ vì tì vết của mình, cảm thấy tiếc nuối, vô cùng có khả năng đền bù, nhưng hắn không làm như vậy, nói rõ, loại khả năng thứ hai cực lớn!

Suy nghĩ một chút, Trương Huyền nói.

- Không sai!

Nghe được phân tích của hắn, ánh mắt Lạc Nhược Hi sáng lên, nhịn không được nhẹ gật đầu.

Nếu như bởi vì không hiểu mà xuất hiện sai lầm, sau khi trở thành vạn thế chi sư, tất nhiên sẽ cảm thấy tiếc nuối, sửa chữa, nhưng hắn không có làm như thế, bởi vậy nói rõ loại khả năng thứ hai cực lớn.

Nhưng bản tâm đắc này đúng hay không, cùng tìm vị trí Khổng sư phong Thánh chuẩn xác sẽ không có liên quan quá nhiều, coi như nghiên cứu nhiều hơn nữa, cũng vô dụng.

- Trước nghiên cứu một chút, nghiên cứu không ra, ta sẽ tìm xem khắp nơi!

Không tiếp tục nói đề tài này nữa, Trương Huyền khoát tay áo, tâm thần đắm chìm trong tâm đắc mà Khổng sư lưu lại.

Bản tâm đắc này, kỹ càng tự thuật quá trình hắn đột phá Thánh giả, dù không ghi công pháp, nhưng mỗi một chi tiết nhỏ đột phá, đều miêu tả kỹ càng, nếu như thống kê những cái này vận hành chân khí mà nói, hoàn toàn có thể hình thành một bộ công pháp.

Đương nhiên, người khác không phải Khổng sư, cũng không phải thiên phong Thánh Nhân, thật muốn dựa theo loại phương pháp này tu luyện, chỉ sợ không phải đột phá, mà là tẩu hỏa nhập ma.

Thật giống như Trương Huyền, Thiên Đạo công pháp của hắn, chỉ có thể hắn tự mình tu luyện, đổi cho người khác, còn không có luyện thành, trước liền thất khiếu chảy máu.

Nghiên cứu nửa ngày, cái gì cũng không tìm được, bất đắc dĩ đứng dậy, Minh Lý Chi Nhãn của Trương Huyền nhúc nhích, tìm kiếm bốn phía.

Ngọn núi rộng rãi bao la, trừ trước vách đá chất đầy người, địa phương khác cực kỳ mênh mông.

Trong mắt hoa văn nhúc nhích, rất nhanh đi một vòng lớn, vẫn như cũ bất đắc dĩ lắc đầu.

Xem ra chỗ Khổng sư phong Thánh, không phải dễ dàng tìm được như vậy.

Cũng khó trách.

Nếu như dễ dàng, khẳng định sớm đã bị Dị Linh tộc phát hiện, căn bản không có khả năng lưu đến bây giờ.

Một lần nữa trở lại gần vách đá, đang muốn tìm kiếm Lạc Nhược Hi, chỉ thấy vách đá trước đó an tĩnh, giờ phút này trở nên cực kỳ náo nhiệt, vô số người nghị luận ầm ĩ, cùng trước đó trầm tư suy nghĩ hoàn toàn khác biệt.

- Vị bằng hữu này, đây là thế nào? Vừa rồi nơi này không phải rất yên tĩnh sao?

Nhịn không được nhìn về phía một trung niên cách đó không xa.

- A, đến thời gian Phong Thánh học hội giảng bài! Mọi người sớm chuẩn bị một chút, để dễ tiếp nhận tri thức, cũng thống nhất một vấn đề, đến lúc đó có thể hỏi thăm tốt hơn!

Trung niên nhân liếc mắt nhìn hắn, giải thích nói.

- Phong Thánh học hội?

Trương Huyền ngẩn ngơ.

Đây là cái gì?

- Ngươi không biết?

Thấy vẻ mặt hắn kinh ngạc, trung niên nhân lắc đầu:

- Phong Thánh học hội, là một tổ chức chuyên môn nghiên cứu bản tâm đắc này, có mười mấy vị Danh Sư thất tinh, tính cả mấy trăm vị Danh Sư lục tinh đỉnh phong tạo thành, nghiên cứu không biết bao nhiêu năm, đối với bản tâm đắc này, rõ như lòng bàn tay. Chúng ta nhìn, học trên một

tháng, chưa chắc có hiệu quả, nhưng nghe bọn hắn giảng giải, liền không giống, có thể khắc sâu khai quật ý tứ mà Khổng sư muốn biểu đạt, để cho người ta biết được ý tưởng chân thật của Thiên Nhân sư lúc đột phá!

- Còn có loại tổ chức này...

Trương Huyền tắc lưỡi.

Thứ này, nói đến phức tạp, trên thực tế giống như Hồng học hội, Kim học hội kiếp trước, còn có những tên nghiên cứu Tam quốc kia, đều là người rảnh rỗi nhức cả trứng mới làm.

Cơm cũng ăn không đủ no, ai đi quản ngươi cái gì đỏ, vàng, Tam quốc?

Khổng sư phong Thánh, trong lòng cao hứng, lưu lại tâm đắc, như thế mà thôi, có gì phải nghiên cứu?

Còn nhiều Danh Sư như thế, không biết nghiên cứu bao nhiêu năm...

Suy nghĩ một chút cũng choáng váng.

- Đúng vậy, mau nhìn, tới...

Thời điểm đang kỳ quái, liền nghe trung niên nhân nói thầm, lập tức nhìn thấy ba vị lão giả đạp không mà đến, tay áo bồng bềnh, tựa như Thần Tiên.

Hùng hổ dọa người

dtv-ebook.com

Ba người này, từng cái râu tóc bạc trắng, bận trường bào Danh Sư, chiết xạ ánh sáng, còn không rơi xuống, liền xao động ra khí tức kinh người.

- Danh Sư thất tinh...

Nhìn thấy huy chương lấp lánh trước ngực đối phương, Trương Huyền nhướng mày.

Mấy Danh Sư này rõ ràng đều là thất tinh, mặc dù nhìn không ra đẳng cấp cụ thể, nhưng rõ ràng vượt qua phạm vi Hồng Viễn đế quốc.

- Làm phiền chư vị đợi lâu...

Ba người hạ xuống, một lão giả trong đó mỉm cười, ngắm nhìn bốn phía.

Thanh âm không lớn, nhưng tựa như vang lên bên tai, để thanh âm huyên náo trước đó lập tức ngừng lại.

- Tiền bối khách khí!

- Có thể để cho tiền bối chỉ điểm, là vinh hạnh của chúng ta!

Mọi người phía dưới đồng loạt ôm quyền.

Lĩnh hội trước vách đá, cơ bản đều là Bán Thánh, Tòng Thánh, xem như Danh Sư, cũng chỉ lục tinh hạ phẩm, trung phẩm, cùng ba người phía trước, vẫn kém một đoạn rất lớn, dưới tình huống không biết họ tên cụ thể, xưng Hô tiền bối, thuộc về cấp bậc lễ nghĩa hậu bối.

- Tất cả mọi người là người tu luyện, không cần thiết khách khí, tại hạ trước tự giới thiệu mình một chút, ta gọi Ngũ Nhiên, những năm này

chịu trách nhiệm sự vụ của Phong Thánh học hội, là một vị Danh Sư của Thanh Trúc đế quốc, mọi người có thể xưng ta là Ngũ sư!

Ông lão vuốt râu, tự giới thiệu.

- Ngũ sư? Chẳng lẽ là... Phong Thánh học hội đương đại hội trưởng...

- Ngươi nghe nói qua?

- Tự nhiên, vị Ngũ sư này, không chỉ có lĩnh ngộ rất cao đối với tâm đắc của Khổng sư, càng là Thanh Trúc học viện viện trưởng!

- Thanh Trúc học viện? Ngươi nói chính là... Danh Sư học viện của Thanh Trúc đế quốc?

- Đúng vậy, dưới Thanh Nguyên đế quốc có bốn mươi sáu đế quốc nhất đẳng, tổng cộng chỉ có bốn học viện... mặc dù Thanh Trúc bài danh không phải cao nhất, nhưng cũng không phải Hồng Viễn Danh Sư học viện có thể so sánh, làm một viện trưởng, học vấn cùng thực lực không thể nghi ngờ!

- Nói như vậy, có thể nghe lớp của hắn, chúng ta kiếm lợi lớn...

...

Nghe được tự giới thiệu, phía dưới lập tức nghị luận ầm ĩ, đều lộ ra vẻ chấn kinh.

Mỗi ngày Phong Thánh học hội đều sẽ đến giảng bài, có điều thời điểm bình thường, đều là chút hội viên bình thường. Hôm nay đường đường hội trưởng, một vị viện trưởng thất tinh đích thân tới, để không ít người khiếp sợ.

Thanh Trúc học viện, ở trong bốn đại học viện, mặc dù không phải xếp hàng thứ nhất, nhưng cũng không phải đếm ngược, làm một viện trưởng, thực lực cùng địa vị có thể tưởng tượng.

Tự mình giảng giải Khổng sư lưu lại tâm đắc cho bọn hắn, quả thực cực kỳ vinh hạnh.

- Vị bên cạnh ta, là Vương Liêu Vương sư cùng Tôn Kình Tôn sư, các vị có gì không hiểu, có thể hỏi bọn họ kể ra, ta sẽ căn cứ mức độ khó dễ tiến hành giải đáp!

Ngũ sư cười cười.

- Vương Liêu? Ta nghe nói qua, một phần Khổng sư vấn đạo luận truyền vang mấy chục đế quốc nhất đẳng, nghe nói bản văn chương này, để ít nhất hơn ba trăm người có cảm ngộ, từ đó đột phá ràng buộc, là một trong thập đại Danh Sư của Thanh Trúc đế quốc!

- Vị Tôn Kình này ta cũng nghe qua, cũng là một trong thập đại Danh Sư của Thanh Trúc đế quốc, sáng tạo Tòng Thánh phá cảnh pháp, khiến muôn người đều đổ xô ra đường, ta từng tốn giá cao mua một bản, không nghĩ tới có thể ở đây nhìn thấy chân nhân...

Nghe được Ngũ sư giới thiệu, phía dưới lần nữa xôn xao.

Hai người này, cũng không phải hạng người vô danh, trái lại còn tiếng tăm lừng lẫy.

Nhưng mà Thanh Trúc đế quốc cách nơi này rất xa, ngồi Thánh thú cũng phải mất nửa tháng, làm sao đột nhiên tới nơi này?

- Tất cả mọi người đã nhận biết, ta liền không nói nhãm, trước giảng cho mọi người một chút, nguồn gốc bản tâm đắc này của Khổng sư!

Giới thiệu xong bản thân, Ngũ sư nhìn quanh một vòng, bắt đầu giảng giải.

- Mọi người đều biết, thời kì của Khổng sư, chính là Dị Linh tộc công chiếm đại lục, chiếm vị trí chủ đạo! Khi đó, nhân loại ăn bữa hôm lo bữa mai, sinh mệnh tràn ngập nguy hiểm. Sinh ra ở thời đại như vậy, mặc dù Khổng sư đột phá Thánh giả, thành Thánh Nhân thiên địa công nhận,

vẫn như cũ lo lắng nhân tộc, muốn vì nhân tộc xuất lực... Bởi vậy, bản tâm đắc này, tuy có cảm ngộ đột phá Thánh cảnh, nhưng cũng có tâm tình ưu quốc ưu dân, gian nan khổ cực dung nhập trong đó!

- Ưu quốc ưu dân, gian nan khổ cực?

Trương Huyền nháy con mắt.

Khổng sư lưu lại thứ này, chỉ là vì nhắc nhở hậu nhân, tu luyện cần cẩn thận, không nên lỗ mãng, lúc nào có loại cảm tình này... tên này liên tưởng có chút rộng đi!

Nhưng suy nghĩ một chút cũng phải, những "học vấn gia" chuyên môn nghiên cứu này, bình thường đều sẽ để thứ đơn giản, biến thành rất phức tạp, từ đó biểu hiện bản thân có học vấn, trên thực tế... bản thân tác giả nhìn thấy, cũng sẽ phán một câu con mẹ nó, ai nghĩ như thế.

Tựa như kiếp trước, đại văn hào Lỗ Tấn nói một câu: ở hậu viên của ta, có thể trông thấy ngoài tường có hai gốc cây, một gốc là cây táo, còn có một gốc cũng là cây táo.

Hậu thế đủ loại giải thích, nói hắn biểu hiện ra nhàm chán, cô tịch… có tài văn chương, lợi hại... Mà trên thực tế, chẳng là gì cả.

Vị Ngũ sư trước mắt này, rõ ràng cũng có tiềm chất "học vấn gia".

- ... Cho nên, mang theo loại cảm tình này lại đi xem bản tâm đắc đó, liền có thể chính thể hiểu tâm cảnh của Khổng sư!

Ngũ sư tiếp tục nói:

- Tựa như câu cơm sơ ăn uống nước, khom cánh tay mà gối, vui cũng ở trong đó vậy. Chính là bị Dị Linh tộc chèn ép, khắc hoạ hình dáng chân thực của nhân tộc. Phiên dịch ra, chính là mặc dù ăn thô lương, uống nước lạnh, uốn cánh tay làm gối, nhưng Khổng sư vì nhân loại mà cố gắng, tự giải trí, cũng không cô đơn...

Thanh âm lang lãng, giảng giải tâm đắc trước mắt.

Nghe một hồi, mí mắt Trương Huyền xoay loạn.

Cũng không phải nói đối phương giảng sai, mà là, thời điểm bọn họ nhìn tâm đắc, trực tiếp cất cao Khổng sư đến tình trạng ngước nhìn, căn bản không theo bản chất xuất phát, hiểu như vậy, mặc dù cũng không tệ, nhưng cách ý cảnh chân chính của Khổng sư, càng ngày càng xa.

Vừa mới bắt đầu, còn cảm thấy tên Danh Sư thất tinh này đến cùng làm sao kiểm tra, hoàn toàn hữu danh vô thực, nhưng cẩn thận suy nghĩ, liền hiểu được.

Chuyên gia kiếp trước, liền chuyên gia chân thực sao?

Không phải cũng có rất nhiều đầu óc bị côn trùng đ-c lỗ sao?

Danh Sư đại lục, lực ảnh hưởng của Khổng sư thực sự quá lớn, chỉ cần là Danh Sư, đều sẽ xem hắn như thần tượng, loại quan niệm này ăn sâu bén rễ, chỉ cần là vật hắn lưu lại, nhất định phải đẩy lên cao nghiên cứu, mới có thể để cho vô số người tin phục.

Nếu không, chính là ly kinh phản đạo, không tôn trọng sư đạo.

Hắn không giống, nắm giữ Thiên Đạo thư viện, bất kỳ sự tình gì đều không tin phục mù quáng, lại thêm xuyên việt đến, cảm giác kính sợ với Khổng sư không lớn như thế, cũng chính cái gọi là ngoài cuộc tỉnh táo trong cuộc u mê, ngược lại so với những người khác nhìn càng xa, hiểu càng thêm rõ ràng.

Ầm ầm!

Trong lòng đang cảm khái, phía trước một Tòng Thánh, dường như cảm ngộ cái gì, toàn thân oanh minh, tại chỗ đột phá.

Trương Huyền nháy con mắt.

Vốn cho rằng đối phương nói ý nghĩ hão huyền, khẳng định không có hiệu quả gì, không nghĩ tới thực sự có người đột phá.

- Ta biết rồi, là tín niệm!

Trong lòng Trương Huyền hơi động, hiểu được.

Có lẽ Ngũ sư này, cũng biết giải thích như vậy là không đúng, có chênh lệch tâm ý ban đầu, nhưng Danh Sư đối với Khổng sư đều có một loại sùng bái cùng tín niệm kiên định, chỉ cần loại tín niệm này mở rộng, có lẽ có thể đột phá ràng buộc.

Thánh giả cùng Tòng Thánh, chênh lệch không chỉ tu vi, còn có tâm cảnh!

Khó trách Phong Thánh học hội này hắn thấy rõ ràng rất kém, nhưng y nguyên có thể để cho vô số người sùng bái.

- Không sai, đã có người đột phá... Tốt, hiện tại ta liền giảng giải cho mọi người, câu khó có thể lý giải được nhất là “tĩnh mà không lo, khô mà ý loạn. Bình chân như vại, chọn tĩnh di chi, lực lượng thỏa sức vô địch tiến, cũng có thể phá...” ý tứ rất đơn giản, chỉ cần tâm cảnh trầm ổn, yên tĩnh không lo, coi như chân khí không đủ, đồng dạng có thể đột phá...

Thấy có người đột phá, Ngũ sư hài lòng vuốt râu, tiếp tục giảng giải.

- Cái này...

Trương Huyền nhịn không được cười lên.

Khổng sư lưu lại câu nói này, bản thân liền có vấn đề, chính là một trong chín thiếu hụt mà thư viện nói tới.

Tuy tâm cảnh quan trọng, cũng phải cùng lực lượng tương dung, làm đến tri hành hợp nhất.

Chỉ có tâm cảnh đến, chân khí sẽ tự nhiên vận chuyển, làm đến vô vi mà trị, mới có thể thuận theo tự nhiên đột phá.

Kỳ thật câu nói này, Khổng sư là động viên hậu bối, không cần xem lấy tu vi chân khí, còn cần ma luyện trên tâm cảnh, kết quả đến trong miệng đối phương, liền biến thành bí pháp đột phá...

Khó trách... rõ ràng có chín nơi sai lầm, lại không có người nhìn ra!

Không phải những người này quá đần, mà là bọn họ nghĩ Khổng sư quá mức vĩ đại, từ đó xuyên tạc ý tứ.

- Vị bằng hữu này, tại hạ giảng giải có vấn đề gì, để ngươi bật cười như thế?

Đang lắc đầu, cảm giác đối phương lý giải không nghe cũng được, liền nghe một thanh âm nhàn nhạt vang lên.

Ngẩng đầu lên, chỉ thấy Ngũ sư nhíu mày, thẳng tắp nhìn lại.

Tất cả mọi người tập trung tinh thần nghe giảng, nhưng vị này bật cười, để hắn không vui.

Mặc dù Danh Sư thất tinh có độ lượng dung người, nhưng nơi này là Phong Thánh đài Thánh địa, không cho người tùy ý khinh nhờn.

Không nghĩ tới, bị đối phương nhìn thấy, Trương Huyền mang theo xấu hổ, gãi đầu một cái, liền ôm quyền:

- Tại hạ nghe đến chỗ tinh diệu, có chút cảm giác bừng tỉnh đại ngộ, lúc này mới bật cười, có chỗ thất lễ, mong được tha thứ!

Coi như đối phương sai, cùng bản thân cũng không có quan hệ gì, không nên đi làm mục tiêu cho mọi người công kích.

- Bừng tỉnh đại ngộ? Ha ha, ngươi một tiểu gia hỏa Quy Nhất cảnh, nghe hiểu được sao?

- Bản tâm đắc này của Khổng sư, là nhằm vào Tòng Thánh, còn bừng tỉnh đại ngộ, ngươi biết giảng là cái gì không?

- Bừng tỉnh đại ngộ, đến, ngươi đột phá cho ta xem một chút...

...

Nghe được hắn nói, chung quanh rất nhiều tu luyện giả, tất cả đều nở nụ cười.

Những người này đều là cường giả Tòng Thánh, cũng không dám nói có thể nghe hiểu, ngươi một tiểu tử Quy Nhất cảnh, còn nghe được chỗ tinh diệu... Thật là nói khoác không biết ngượng!

Sao da mặt dày như vậy?

Thấy hắn nói như vậy, Ngũ sư cũng nhướng mày:

- Ồ? Nếu được chỗ tinh diệu, xin hỏi nơi nào tinh diệu? Không ngại nói ra, mọi người cùng nghiên cứu thảo luận?

- Cái này... Ta liền không bêu xấu!

Trương Huyền liên tục vẫy tay.

- Ngươi ý tứ là, ta ở đây bêu xấu?

Vẻ mặt Ngũ sư khó coi.

- Ta... Ta không phải ý tứ này?

Không nghĩ tới hắn lại lý giải như vậy, Trương Huyền ngây ngốc một chút, vội nói:

- Ta nói là, ta trình độ thấp, nói ra cũng làm trò hề cho thiên hạ, còn không bằng không nói...

- Ngươi nghe khóa của ta, có điều tâm đắc, lại nói ra làm trò hề cho thiên hạ, ý của ngươi là khóa của ta... Không đáng giá nhắc tới, làm trò hề cho thiên hạ?

Ngũ sư khẽ nói.

- Ngươi hiểu lầm, ta là nói mình trình độ thấp...

Trương Huyền lắc đầu.

- Trình độ thấp, nhưng có thể nghe ra chỗ tinh diệu, kìm lòng không được bật cười, vậy khóa của ta chẳng phải trình độ càng thấp hơn?

Ngũ sư nhíu mày.

Phong Thánh đài sập

dtv-ebook.com

- Ngươi muốn hiểu như vậy, ta thật không có biện pháp. . .

Thấy đối phương mỗi lần đều trêu chọc, giải thích thế nào cũng không bỏ qua, Trương Huyền cau mày:

- Tất cả mọi người là Danh Sư, điểm đến liền dừng là được, ta đã biết lỗi, không cần thiết hùng hổ dọa người đi!

- Làm càn!

- Lại dám nói chuyện với Ngũ sư như thế?

- Ngu xuẩn từ đâu tới, thật không biết trời cao đất rộng!

Nghe được hắn nói, chung quanh xôn xao, tất cả mọi người sắp nổ tung. Nghe khóa của Ngũ sư, liền cùng hắn có tình nghĩa bán sư, ngươi một tiểu tử Quy Nhất cảnh, không khiêm tốn nghe thì cũng thôi, thế mà còn nói ra lời này, muốn tìm chết sao?

- Chẳng qua để ngươi qua đây giảng giải mà thôi, sao thành hùng hổ dọa người? Có câu biết thì nói biết, không biết thì nói không biết, ấy là biết! Giả vờ giả vịt, ra vẻ hiểu biết, đây là thái độ Danh Sư nên có?

Ánh mắt Ngũ sư như điện, đi tới trước một bước.

Ầm ầm!

Lực lượng Danh Sư thất tinh vượt qua Thánh cảnh nhị trọng trong nháy mắt rơi xuống, như là thực chất, đấu đá bốn phía, tựa như thủy triều đánh tới, để cho người ta hô hấp không thoải mái.

Làm lão ngoan đồng nghiên cứu tâm tắc phong Thánh, đối với Phong Thánh đài có tình cảm đặc thù, rất không nhìn nổi vãn bối mạo phạm, tên này từ khi bản thân bắt đầu giảng, biểu tình liền cổ quái, cuối cùng cười nhạo, để hắn cũng nhịn không được nữa. Miệt thị hắn, không tính là gì, ở địa phương như Khổng sư phong Thánh cũng tùy tiện như thế. . .

Nếu là học sinh của hắn, chỉ sợ sẽ trực tiếp khai trừ học tịch! Nguyên nhân chính vì như thế, Danh Sư thất tinh mới lớn tiếng trách mắng Danh Sư tứ tinh, cũng không phải không để ý thân phận, càng không phải đồ ngốc, mà là muốn để tất cả mọi người biết, cái gì là lễ, tôn trọng với Khổng sư! Nếu không, người người đều như thế, tôn nghiêm sư đạo ở đâu?

- Ra vẻ hiểu biết?

Thiên Đạo chân khí xoay chuyển, tất cả áp lực tan biến vô hình, Trương Huyền giương mắt nhìn gia hỏa trước mắt, nhịn không được lắc đầu. Ngươi giảng sai, ta cũng chẳng muốn nói, chụp mũ cũng chụp thật nhiều. Mặc dù buồn bực, có điều hắn cũng không phải người thích gây chuyện, đành phải ôm quyền:

- Tốt, là tại hạ không hiểu, cử chỉ có chỗ thất lễ, còn mong rộng lòng tha thứ!

Hiểu hay không hiểu, trong lòng rõ ràng là tốt rồi, không cần thiết tranh chấp. Đối phương có ý gì, hắn không muốn để ý tới, nhưng mà coi như ngươi muốn giết gà dọa khỉ, đi tìm người khác, đừng tìm ta ah!

- Không hiểu nhưng ở đây ăn nói bừa bãi, thật là thẹn với Danh Sư!

Ngũ sư hừ một tiếng, chắp hai tay sau lưng, mang theo khí thế đặc hữu của Danh Sư thất tinh:

- Ta không muốn lại nhìn thấy người tùy tiện như thế, cởi Danh Sư phục ra, xuống núi đi!

- Cởi Danh Sư phục? Xuống núi?

Trương Huyền sầm mặt lại.

Cởi Danh Sư phục, đuổi xuống núi, đây là vũ nhục cực lớn. Một khi truyền đi, chức nghiệp Danh Sư của mình, chỉ sợ sẽ bởi vậy chôn vùi. Mình vừa lui lại lui, tên này còn muốn bức bách như thế, chẳng lẽ thật coi mình trẻ tuổi, dễ khi dễ? Muốn uy hiếp mọi người, cũng không cần bắt ta khai đao chứ? Chẳng lẽ dáng dấp của ta làm người ta ghét như thế, ai gặp cũng muốn đạp mấy cước? Là cái mặt giễu cợt, ai cũng muốn dạy dỗ vài câu?

- Không sai!

Ngũ sư lạnh lùng nhìn qua nói:

- Để ta tự mình đuổi ngươi đi, cũng không phải chỉ cởi Danh Sư phục đơn giản như vậy. . .

Thấy thái độ của đối phương nghiêm túc, không giống nói đùa, tròng mắt Trương Huyền hơi híp, ngẩng đầu lên:

- Cho ngươi mặt mũi lại không nhận? Giảng chó má cũng không phải, sai lầm chồng chất, lưu cho ngươi mặt mũi, thật không tiện vạch trần, còn ở nơi này giả trang lão sói vẫy đuôi? Đã thừa nhận sai lầm, còn không buông tha, làm sao, muốn ta đánh mặt mới sảng khoái? Vậy thì tốt, ta liền để ngươi đánh. . . Ngươi đánh được sao?

- Ngươi nói cái gì?

Không nghĩ đến tiểu tử Quy Nhất cảnh này dám nói như vậy, vẻ mặt Ngũ sư trở nên xanh xám.

- Nói cái gì ngươi không nghe thấy? Khổng sư lưu lại tâm đắc, là vì nhắc nhở, đốc xúc hậu bối, ngươi xuyên tạc ý tứ không nói, còn ở nơi này ăn nói bừa bãi, mê hoặc mọi người, không mắng ngươi là tốt lắm rồi, cùng ta giả ngu, giả trang cái gì? Để chứng minh ngươi rất lợi hại sao?

Trương Huyền hừ lạnh, vốn không muốn nhiều lời, khiêm tốn là được, không dứt đúng không? Nể mặt ngươi, còn thật sự cho rằng ta nghe không hiểu?

- Làm càn!

Không nghĩ tới tên này một chút mặt mũi cũng không cho, Ngũ sư tức giận sắp bạo tạc.

- Làm càn? Đến cùng là ai làm càn? Khổng sư lưu lại tâm đắc, vốn là vì khảo nghiệm hậu bối, tổng cộng có chín nơi sai lầm, còn phong Thánh học hội hội trưởng, các ngươi nghiên cứu nhiều năm như vậy, nghiên cứu ra thứ gì? Có biết những sai lầm kia ở đâu sao?

Trương Huyền không chút khách khí. Đã mở miệng, vậy phải đánh thật đau mới được!

- Chín nơi sai lầm?

- Tại sao Khổng sư có thể có sai lầm? Quả thực là sai lầm nghiêm trọng!

- Nói càn. . .

. . .

Nghe nói như thế, không chỉ Ngũ sư khiếp sợ, ngay cả rất nhiều tu luyện giả ở chung quanh, tất cả đều biến sắc, nhịn không được trách mắng. Nói Khổng sư phạm sai lầm, chẳng khác nào nói bọn hắn trời sập, ai dám tin tưởng?

- Không tin? Vậy thì tốt, hiện tại ta liền nói cho các ngươi chín nơi sai lầm này ở đâu!

Chẳng muốn phí miệng lưỡi với đối phương, Trương Huyền tiến về phía trước một bước, đi tới gần vách đá, ngón tay chỉ, một đạo chân khí bắn ra, như quang bút, tìm tới chỗ sai lầm thứ nhất:

- Đây là chỗ thứ nhất, “tĩnh mà không lo, khô mà ý loạn. Ung dung tự tại, chọn tĩnh di chi, lực lượng tung không tiến lên, cũng có thể phá. . .” lực lượng cùng tinh thần, phải làm đến dung hợp thành một, mới có thể yên tĩnh mà thản nhiên, có lực vô thần, như là Thánh thú, có man lực, không có kỳ ngộ đặc thù, không có khả năng tiến lên. Có thần không có lực, là nghĩ viển vông . . .

- Khổng sư lưu lại lời nói như vậy, là muốn cho hậu nhân phát hiện huyền bí trong đó, không nghĩ viển vông, . . . Mà vị Ngũ sư này, giảng cho các ngươi là, chỉ cần tâm cảnh đầy đủ, không cần lực lượng cũng có thể đột phá. . . lợi hại ah, đến, đột phá cho ta xem một chút? Đột phá không ra, có tin ta đánh chết ngươi hay không?

- Ngươi. . .

Sắc mặt Ngũ sư đỏ lên.

- Chỗ thứ hai, “e ngại ở thiên địa, thần mênh mông, tâm ưu tư, giống như lực áp vai, mới đến tiến lên. . .” chủ ý nói là, người phải hiểu được e ngại, mới có thể cảm giác như lực lượng ép trên bả vai, mới có thể tiến bộ, luôn luôn tự cao tự đại, sẽ chỉ trì trệ không tiến.

- Câu nói này, đối vừa võ giả mới bắt đầu tu hành, không có bất kỳ sai lầm gì, nhưng mà tu luyện tới Thánh cảnh, nghịch thiên mà đi, nếu như e ngại, còn làm sao trưởng thành?

- Cường giả chân chính, thần cản giết thần, phật cản giết phật, chỉ có tín niệm không e ngại hết thảy, mới có thể đột phá như uống nước, thăng cấp như ăn cơm!

- Nơi thứ ba. . .

- Thứ tư. . .

. . .

Đứng ở trước vách đá, thanh âm của Trương Huyền như đao, mỗi câu đều nhắm thẳng vào thiếu sót của bản tâm đắc, mặc dù đều là thiếu hụt rất nhỏ, nhưng nghe vào trong tai mọi người, tất cả đều vẻ mặt ngẩn ngơ, nhịn không được run rẩy. Văn tự trên vách đá, bọn họ không phải không hoài nghi, nhưng mà vừa nghĩ tới là Khổng sư lưu lại, liền tự nhiên suy nghĩ tới phương hướng tốt. Giờ phút này bị thanh niên vạch trần, khuôn mặt mọi người trắng bệch, trong lòng tựa như dời sông lấp biển. . . Chẳng lẽ, Khổng sư thật sai?

Nhưng mà. . . Khổng sư làm sao sẽ sai! Hắn là vạn thế chi sư. . . Ngũ sư cách đó không xa càng sững sờ tại nguyên chỗ. Thân là Danh Sư thất tinh, đối phương nói có sai lầm hay không, còn có thể phân biệt, lại thêm đắm chìm tâm đắc này nhiều năm, đối phương nói, lập tức cho hắn xung kích cực lớn, như lý niệm nhiều năm qua kiên trì trong nháy mắt sụp đổ.

- . . . Đây là chỗ sai lầm thứ chín!

Thấy mọi người mặc dù không lên tiếng, nhưng đều tin phục, Trương Huyền thừa thế xông lên, nói ra chỗ thiếu hụt cuối cùng.

Ông!

Nương theo tiếng nói kết thúc, văn tự trên vách đá đột nhiên bộc phát ra hào quang chói sáng, tựa như nghe hiểu hắn, chín nơi sai lầm trước đó hắn nói ra, một hồi nhúc nhích, chín chữ to bay ra, lơ lửng giữa không trung, chiếu rọi bốn phương.

- Đại thiện, tận tin sư, không bằng không sư!

Không có chín chữ này, chín nơi sai lầm trong tâm đắc, lập tức phát sinh biến hóa, trở nên hoàn mỹ vô khuyết, lại không một chỗ sai lầm.

- Đây là. . . Khổng sư công nhận?

- Hắn được Khổng sư công nhận?

- Không phải Khổng sư phạm sai lầm, mà là. . . khảo nghiệm Khổng sư lưu cho hậu nhân!

- Đáng tiếc chúng ta đều không nhìn ra, ngay cả phong Thánh học hội cũng không hiểu rõ. . .

. . .

Nhìn đến nơi này, mọi người sao vẫn không rõ, thân thể cứng đờ, kìm lòng không được quỳ rạp xuống đất. Người thanh niên này nói, ngay cả Khổng sư cũng công nhận, nói rõ đúng đắn! Trước đó mọi người nghi ngờ, Ngũ sư giễu cợt, giờ phút này tất cả đều biến thành chuyện cười.

- Cái này, cái này. . . Nghiên cứu nhiều năm như vậy đều là sai?

Khác biệt mọi người khiếp sợ, đám người Ngũ sư sắc mặt trắng nhợt, kìm lòng không được lui về phía sau mấy bước. Vương sư, Tôn thị cũng biến sắc, hồn bay phách lạc, không dám tin vào hai mắt cùng lỗ tai của mình. Trương Huyền nói, bọn họ đều có thể phân biệt thật giả, lại nói. . . Khổng sư cũng thừa nhận!

Lưu lại khảo nghiệm rõ ràng như thế, nhưng nhiều năm qua không phát hiện, còn tưởng là đúng đắn nghiên cứu. . . Phong Thánh học hội, nhiều Danh Sư như vậy, lặp đi lặp lại thảo luận, ngày đêm nghiên cứu. . . Tự cho là đã khắc sâu hiểu ý tứ của Khổng sư, bây giờ mới biết. . . Quả thực chính là chuyện cười!

Răng rắc!

Chín chữ to xuất hiện, khí tức cường đại vô địch, trấn áp mọi người nói không ra lời, tâm phi thần động, tựa như lâm vào ý cảnh đặc thù, không kiềm chế được. Vách đá sau lưng thì lay động kịch liệt, như hoàn thành một loại sứ mệnh nào đó, xuất hiện vết rách.

Vết rách càng lúc càng lớn, từ rộng hẹp cỡ ngón cái, rất nhanh trở nên có thể dung nạp người lớn, ngay sau đó oanh một tiếng, nổ tung, đá vụn

nhao nhao hạ xuống, kích thích vô số bụi mù. Một phần tâm đắc 3324 chữ của Khổng sư, thời gian nháy mắt vỡ thành bột phấn.

- Mẹ nó. . .

Sắc mặt Trương Huyền trắng nhợt, thân thể nhoáng một cái, chỉ cảm thấy mắt tối sầm lại, suýt chút nữa khóc lên. Hắn biết bản tâm đắc này có sai lầm, thật không nghĩ đến, chỉ ra sai lầm, sẽ để cho vách đá sụp đổ. Ngươi vỡ oanh liệt như thế, tiêu sái như vậy. . . Ta làm sao bây giờ? Trước mắt một mảng lớn Danh Sư, tận mắt thấy ta “hành hung” ngươi, sẽ đánh ta chết tươi. . . Có cần chơi ta như thế không?

- Ừm?

Lạc Nhược Hi đang loạn chuyển bốn phía, định tìm kiếm điểm Khổng sư phong Thánh chân chính, nghe được oanh minh, liền giật nảy cả mình, thân thể nhoáng một cái, thuấn di đến gần. Ngay sau đó liền thấy Trương Huyền đứng ở trước vách đá, vẻ mặt mờ mịt, khóe miệng không ngừng co giật. Con mắt của Lạc Nhược Hi tối đen. Ta chỉ rời đi một lát ah! Ngươi, ngươi. . . lại làm gì? Lần này làm sao ngay cả Phong Thánh đài cũng bị ngươi phế bỏ?

Không gian chồng chất

dtv-ebook.com

Phong Thánh đài, trọng yếu nhất, cũng để cho người đổ xô tới chính là bản tâm đắc này.

Bởi vì Khổng sư lưu lại, chỉ cần là Danh Sư, đều xem như Thánh vật, đứng ở bên cạnh, không dám nói chuyện lớn tiếng, sợ khinh nhờn.

Ngươi ngược lại tốt, thoáng qua một cái liền cho người ta diệt gọn, biến thành bộ dáng này, sửa cũng sửa không được...

Ở trong học viện, náo đến náo đi, chơi đùa long trời lở đất thì cũng thôi, dù sao chỉ là trò đùa trẻ con, Danh Sư học viện tự lo mặt mũi, sẽ không tuyên dương chuyện này ra ngoài.

Nhưng nơi này...

Đường đường Phong Thánh đài, chỗ Khổng sư phong Thánh, trang trọng như thế, Thần Thánh như thế, thế mà cũng phá... Ngươi có thể yên tĩnh một chút hay không? Đây quả thực là đánh mặt Danh Sư đường!

Không cần nghĩ, đoán chừng ngay cả núi cũng không xuống được, sẽ bị bị rất nhiều Danh Sư vây quanh, đánh chết tươi.

Chuyện này là sao?

Ngươi cùng kiến trúc hoàn hảo có thù hay là phá hư vương trời sinh?

Không thể cẩn thận chút sao?

Lạc Nhược Hi tràn đầy im lặng, cũng không đoái hoài tới cái khác, thân thể mềm mại nhoáng một cái, liền đến gần Trương Huyền, bắt lấy ống tay áo của hắn muốn chạy ra ngoài.

Bất kể nói thế nào, người cũng là nàng mang tới, trước chạy khỏi nơi này lại nói, nếu không, chờ mọi người kịp phản ứng, liền trốn không thoát!

- Ân?

Vốn cho rằng tên này biết gây họa, chỉ cần kéo một phát, liền sẽ rời đi, không nghĩ tới không nhúc nhích, phảng phất như dưới chân mọc rễ.

- Đi mau!

Nhịn không được quay đầu quát nhẹ.

- Không vội!

Bàn tay Trương Huyền xiết chặt, trở tay giữ chặt ống tay áo của đối phương, lắc đầu đầu, tay còn lại, chỉ một chỗ phế tích:

- Ngươi nhìn!

- Nhìn cái gì?

Không nghĩ tới bây giờ hắn còn có tâm tình xem phế tích, Lạc Nhược Hi nhíu mày, muốn nói gì, cuối cùng vẫn không nhịn được nhìn sang, chỉ nhìn thoáng qua, lông mày kìm lòng không được nhảy loạn.

Chỉ thấy trong vách đá sụp đổ, cũng không phải đá vụn bụi bặm, mà là một bệ đá khoảng một mét vuông, phía trên có vầng sáng đặc thù vây quanh, một cỗ khí tức thánh khiết cuồn cuộn chậm rãi chảy xuôi, cho người ta một loại cảm giác xuất trần thoát tục.

- Cái này... chẳng lẽ đây là địa điểm Khổng sư phong Thánh chuẩn xác?

Con ngươi Lạc Nhược Hi co rụt lại, thân thể mềm mại run lên.

Mục đích nàng tới, chính là vì cái này, vừa rồi cũng ở trên ngọn núi dạo qua một vòng, không hề phát hiện thứ gì, vốn cho rằng sớm đã biến mất ở trong dòng sông lịch sử, tìm không được nữa, nằm mơ cũng không nghĩ tới... giấu ở trong vách đá!

Khó trách Dị Linh tộc phá hư mấy lần, cũng không phát hiện cái gì!

Bọn chúng phá hư là văn tự, mà vách đá này, mỗi lần đều giữ lại, không chịu đến tổn thương.

- Đi qua nhìn một chút!

Đang khiếp sợ, liền cảm thấy trên người xiết chặt, Trương Huyền bắt lấy nàng, đi đến bệ đá.

Lạc Nhược Hi không chần chờ đi theo sau.

Vòng sáng tản ra quang mang nhàn nhạt, che giấu ở trong bụi bặm, nếu không nhìn kỹ, căn bản nhìn không ra, bàn tay Trương Huyền duỗi ra, nhẹ nhàng đ-ng một cái.

Vù vù!

Vòng sáng lập tức khuếch tán, bao phủ hắn, ngay sau đó Trương Huyền, Lạc Nhược Hi liền cảm thấy dưới chân không còn, cảnh tượng trước mắt biến đổi, trong nháy mắt biến mất khỏi chỗ.

Mà bệ đá, cũng mất đi ánh sáng, biến mất ở trong bụi bặm cùng đá vụn, như chưa hề xuất hiện qua.

...

- Nguyên lai đây mới là tâm đắc đúng đắn! Nhiều năm nghiên cứu như vậy, lại sai...

Hai người bọn họ biến mất, lúc này đám người Ngũ sư mới từ trong lúc khiếp sợ khôi phục lại.

Vừa rồi Khổng sư công nhận, xuất hiện chín chữ to, để bọn hắn trong thời gian ngắn lâm vào hôn mê, cho tới bây giờ mới thanh tỉnh lại.

Nhớ tới trước đó đủ loại thần kỳ, khuôn mặt cả đám kích động đến đỏ lên.

Phong Thánh học hội, nghiên cứu tâm đắc không phải là vì biết được hàm nghĩa chân chính Khổng sư lưu chữ sao?

Không nghĩ tới nhiều năm như vậy, lý giải không bằng một vãn bối Quy Nhất cảnh!

- Tiền bối lý giải tâm đắc của Khổng sư đâu?

Vội vàng nhìn lại vị trí của Trương Huyền, chỉ thấy trước mắt rỗng tuếch, đâu còn có nửa bóng người.

Xưng hô cũng từ gia hỏa, biến thành tiền bối.

- Không thấy, vừa rồi còn ở nơi này...

Vương sư cũng sững sờ.

Bọn họ bị chín đại tự của của Khổng sư rung động, cảm giác qua một cái chớp mắt, nhưng trên thực tế thời gian lại không ngắn, Trương Huyền cùng Lạc Nhược Hi đi vào bụi bặm, biến mất ở trong màng sáng, bọn họ là một chút trí nhớ cũng không có, hình như không thấy được.

- Có thể lý giải tâm đắc của Khổng sư, nhận được lão nhân gia công nhận, người này không đơn giản... Đáng tiếc, ngay cả họ tên cũng không biết!

Ngũ sư lắc đầu, tràn đầy xấu hổ.

Mới vừa rồi còn nói đối phương cái gì cũng không hiểu, bây giờ mới biết, người ta so với hắn hiểu càng khắc sâu.

Mà hắn, tựa như một tôm tép nhãi nhép, thực quá buồn cười.

Nhưng Danh Sư thất tinh cũng có khí độ của Danh Sư thất tinh, mặc dù vừa rồi làm không đúng, nhưng chỉ cần để hắn nhìn thấy lại vị tiền bối kia, tất nhiên sẽ ở trước mặt xin lỗi.

- Ngũ sư, vách đá sập...

Tôn sư nhịn không được nói.

Phong Thánh đài, hàng năm đều có vô số người đến đây, hiện tại sập thành như vậy, bàn giao thế nào?

- Phong Thánh đài, mặc dù trân quý, nhưng cũng chỉ có hiệu quả với cường giả chưa đến Thánh cảnh, ý nghĩa nhiều nhất là ở chỗ di tích. Hiện tại ta liền liên hệ Thư Họa sư tổng bộ, để bọn hắn phái người đến chép tâm đắc lần nữa, chép theo... chính xác!

- Mặc dù đổ sụp, lại có tâm đắc đúng, chẳng những không có tổn thất, còn công đức vô lượng!

Hai mắt Ngũ sư tỏa ánh sáng.

Khổng sư công nhận, nói rõ lão nhân gia hết sức vui mừng đối với chuyện này, hắn cũng không tức giận, nhóm người mình có gì có thể xoắn xuýt?

Huống chi, mới vừa rồi nhìn thấy tâm đắc chính xác, chỉ cần sao chép lần nữa, Phong Thánh đài chắc chắn sẽ thu hút càng nhiều người đến, so với trước kia càng thêm huy hoàng.

Càng có thể để ý niệm của Khổng sư phát dương quang đại!

- Vương sư, ngươi ở lại chỗ này duy trì cục diện, ổn định mọi người, Tôn sư, ngươi cùng ta đuổi theo, có lẽ thanh niên kia còn chưa đi xa. Tìm về giảng giải Khổng sư tâm đắc cho chúng ta, tất nhiên có thể được lợi rất nhiều!

Ngũ sư nói tiếp.

- Được!

Tôn sư cùng Vương sư đồng thời nhẹ gật đầu.

An bài xong, Ngũ sư cùng Tôn sư nhanh chóng đuổi theo xuống núi, hai vị Danh Sư thất tinh, cước lực cực nhanh, rất mau liền tới chân núi, kết quả, thanh niên kia như bốc hơi khỏi nhân gian, biến mất vô tung vô ảnh.

Mặc dù hắn làm sập vách đá, nhưng giải thích Khổng sư tâm đắc, nhận được Khổng sư công nhận, coi như hắn là Danh Sư thất tinh, cũng không dám nhiều lời, ngược lại chỉ có thể may mắn, chính mắt nhìn thấy thời khắc lịch sử kia.

- Đáng tiếc...

Không tìm được đối phương, biết chắc đã đi xa, hai người đều thất vọng mất mát.

...

Theo biến mất tại chỗ, sau một khắc, Trương Huyền cùng Lạc Nhược Hi, xuất hiện ở một vị trí rộng rãi.

Trước mắt là bãi cỏ xanh mơn mởn, hoa tươi tràn đầy, một nhà tranh không lớn đứng sừng sững ở cách đó không xa.

- Đây là... Chỗ nào?

Trương Huyền nháy mắt.

Mới vừa rồi còn ở trên ngọn núi, sao sau một khắc liền đến nơi này?

Đang nghi hoặc, lúc này mới nhớ tới còn đang nắm ống tay áo đối phương, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy nữ hài hơi đỏ mặt, liền vội vàng rút tay về.

- Nếu như đoán không sai, đây là... không gian chồng chất!

Lạc Nhược Hi khôi phục lại rất nhanh, chần chờ một chút nói.

- Không gian chồng chất?

Trương Huyền nghi hoặc.

- Ân, giới tử nạp tu di, chính là không gian gấp lại, ở địa phương rất nhỏ, phát triển ra phạm vi cực kỳ rộng lớn. Không gian giới chỉ, chính là một loại không gian chồng chất. Chỉ là, không gian của không gian giới chỉ, không thể dung nạp nhân loại, mà nơi này, có thể dung nạp!

Lạc Nhược Hi nói.

- Tương tự Thiên Nghĩ Phong Sào...

Trương Huyền hiểu được.

Không gian giới chỉ không thể dung nạp người, Thiên Nghĩ Phong Sào có thể, đều là thủ đoạn giới tử nạp tu di.

- Không sai, tương tự Thiên Nghĩ Phong Sào, có điều càng rộng rãi!

Lạc Nhược Hi gật đầu:

- Muốn khảo thí có phải hay không, cũng vô cùng đơn giản, không gian trong không gian chồng chất, không có ổn định như ngoại giới, toàn lực công kích, rất dễ dàng gây nên lay động!

Trương Huyền sững sờ, hít sâu một hơi, bỗng nhiên đánh ra một quyền.

Ầm ầm!

Một cỗ sóng khí quét sạch, toàn bộ không gian tựa hồ đung đưa.

- Quả nhiên không quá ổn định...

Xem ra đây quả thực là không gian chồng chất.

Không gian lớn như vậy, còn thần kỳ hơn Thiên Nghĩ Phong Sào, người kiến tạo này, thực lực mạnh có thể nói kinh khủng.

- Loại thủ đoạn này, ít nhất phải đến Danh Sư cửu tinh mới nắm giữ!

Dường như biết ý nghĩ của hắn, Lạc Nhược Hi nói.

- Cửu tinh?

Trương Huyền líu lưỡi.

Loại Danh Sư cấp bậc này, đã đứng ở đỉnh phong đại lục, coi như hắn có Thiên Đạo thư viện, ở trước mặt đối phương, cũng tuyệt đối không dám thở mạnh.

Đây là thực lực cùng đẳng cấp chênh lệch.

Không phải hồ ngôn loạn ngữ, liền có thể bù đắp.

- Chẳng lẽ là... Khổng sư lưu lại?

Trương Huyền nhịn không được nói.

Mới vừa tìm được sai lầm của phong Thánh tâm đắc, liền đến nơi này, chỉ có một khả năng, đây là Khổng sư cố ý lưu lại.

Chỉ ra thiếu hụt, phá giải bẫy rập Khổng sư lưu lại, tương đương với mở ra cấm chế nào đó.

- Có khả năng, nhưng ta cũng không xác định, đi vào nhà tranh nhìn xem, có lẽ có thể tìm được cái gì!

Lạc Nhược Hi gật đầu.

- Được!

Trương Huyền lên tiếng.

Nhà tranh thoạt nhìn cực kỳ đơn sơ, cùng trước đó ở Lôi Viễn phong nhìn thấy không xê xích bao nhiêu, cửa phòng không có khóa, nhẹ nhàng đẩy một cái, kẹt kẹt một tiếng từ từ mở ra.

Hai người nhấc chân đi vào.

Gian phòng chỉ có hai, ba chục mét vuông, ở giữa là cái bàn không lớn, một cuốn cổ thư đặt ở phía trên.

Liếc mắt nhìn nhau, Trương Huyền vươn tay lấy thư tịch, nhẹ nhàng mở ra.

Trên thư tịch tràn đầy chữ viết, nội dung cùng tấm bia đá bên ngoài điêu khắc hoàn toàn tương đồng.

Những chữ viết này, thoạt nhìn không có Long Phi Phượng Vũ như bên ngoài, nhưng cho người ta một loại cảm giác giản dị tự nhiên, thẳng vào nội tâm.

- Đây là... chữ viết của Khổng sư!

Con ngươi Trương Huyền co rụt lại, lập tức cảm thấy huyết dịch toàn thân giống như bị cái gì kích hoạt, tâm cảnh kìm lòng không được vận chuyển, thân phận Thiên Nhận Danh Sư vận chuyển lên.

Trong nháy mắt, lâm vào ý cảnh đặc thù nào đó, cả người giống như ngu ngốc.

- Sư tự luyện tâm?

Lạc Nhược Hi sững sờ.

Không cần đoán nàng cũng biết, đây mới thực là tác phẩm của Khổng sư.

Cũng chỉ có vị vạn thế chi sư này, mới có năng lực như thế, chỉ bằng vào chữ viết, cũng để người ta rơi vào ý cảnh đặc thù.

Sư tự luyện tâm, một khi phát động, có thể tiến hành rèn luyện tâm cảnh, là cơ duyên Danh Sư chỉ có thể ngộ mà không thể cầu.

Biết không thể quấy rầy, Lạc Nhược Hi liếc mắt nhìn hai phía, phát hiện trừ quyển sách này, trong phòng không có cái gì, đành phải lắc đầu, lui ra.

Ra nhà tranh, dọc theo bốn phía dạo qua một vòng, đôi mi thanh tú của nữ hài nhíu lên, không biết nghĩ tới điều gì, trước đó ánh mắt thoáng mong đợi, trở nên có chút thất lạc.

Gặp lại Khổng sư

dtv-ebook.com

Vù vù!

Không biết qua bao lâu, Trương Huyền thở ra một hơi, hai mắt đen nhánh phóng ra tinh quang.

- Tâm cảnh khắc độ tăng trưởng 2. 0!

Lần này Sư tự luyện tâm, tâm cảnh khắc độ so với lần trước hiệu quả lớn hơn gấp đôi, tăng lên tròn 2. 0, vốn đạt đến 19. 1, mà bây giờ, một hơi đột phá đến 2 1.1. Khảo hạch Danh Sư thất tinh yêu cầu, chính là tâm cảnh đến 21, hiện tại hắn đơn thuần tâm cảnh, đã có thể so sánh Danh Sư thất tinh! Danh Sư tứ tinh, nhưng có tâm cảnh khắc độ của Danh Sư thất tinh, truyền đi, tuyệt đối có thể dọa chết vô số người.

Danh Sư khó tăng trưởng nhất không phải tu vi, cũng không phải phụ tu chức nghiệp, mà là tâm cảnh khắc độ. Một chuyến đi ra, tăng trưởng nhiều như vậy, quả thực đến đúng rồi, mấy ngày này quả thực không có lãng phí. Tâm tình kích động, đang định thu hồi thư tịch, liền thấy phía trên lóe lên ánh sáng, một thanh niên mặc áo trắng, khuôn mặt nho nhã rơi trên mặt đất. Là hư ảnh do ánh sáng hình thành, cực kỳ rõ ràng, tựa như chân nhân.

- Có thể không rơi vào bẫy, tìm ra thiếu hụt trong tâm đắc của ta, ngươi rất không tệ!

Thanh niên khoảng hai mươi ba hai mươi bốn tuổi, mỉm cười, nhìn về phía Trương Huyền, trong mắt tràn đầy tán thưởng.

- Ngươi là... Khổng sư?

Trương Huyền sững sờ, con mắt trợn tròn. Hư ảnh trước mắt này, mặc dù trẻ tuổi, nhưng thời điểm lần thứ nhất Thiên Nhận Danh Sư, trong mộng thấy lão giả, có bảy tám phần tương tự. Nói cách khác... Nếu đoán không sai, đây là Khổng sư lúc còn trẻ! Khổng sư, trước ba mươi tuổi, đạt đến Danh Sư cửu tinh, nơi này là Phong Thánh đài, cũng chính là thời điểm hắn vừa vặn phong Thánh, đối ứng cấp bậc Danh Sư, là lục tinh... Hai mươi ba hai mươi bốn tuổi, không kém nhiều.

- Ta đích xác họ Khổng...

Thanh niên Khổng sư cười cười, cũng không nói nhiều:

- Hiện tại ta là một đạo ý niệm, thời gian dừng lại sẽ không quá dài, ngươi đã nhìn ra vấn đề trong tâm đắc ta lưu lại, rõ ràng ý tứ của ta, chúng ta coi như hữu duyên. Quyển sách này là tâm đắc ta đột phá Thánh giả, trong đó cũng ẩn chứa công pháp tu luyện, tặng cho ngươi, cẩn thận lĩnh ngộ, có lẽ đối với ngươi tu luyện, có chỗ tốt rất lớn.

- Ẩn chứa công pháp?

Trương Huyền cúi đầu nhìn lại thư tịch. Nội dung bên trong, giống như trên vách đá bên ngoài điêu khắc, khác biệt duy nhất, chính là Khổng sư tự tay viết, ẩn chứa khí tức cuồn cuộn của hắn. Vừa rồi ở bên ngoài, liền dùng thư viện thu văn tự vào, cũng không thấy pháp quyết tu luyện gì a? Chẳng lẽ, nghiên cứu không cẩn thận? Xem ra sau này phải xem thật kỹ một chút.

- Mặt khác, trong những chữ này, ẩn chứa tinh, khí, thần của ta sau khi phong Thánh, lợi dụng thật tốt, sẽ có trợ giúp rất lớn.

Thanh niên Khổng sư tiếp tục cười cười:

- Nói đến thế thôi, tu luyện dù sao cũng phải dựa vào chính mình, cố gắng lên, hi vọng còn có ngày gặp lại!

Nói xong, bóng người nguyên bản có chút loáng thoáng, bất cứ lúc nào cũng sẽ sụp đổ.

- Không vội... Ta còn có việc muốn hỏi ngươi, ta xem qua cổ tịch, hình như ngươi cũng trúng Tiên Thiên thai độc, không biết làm sao mới có thể giải quyết?

Thấy hắn muốn biến mất, Trương Huyền nào dám do dự, không để ý tới cái gọi là thư tịch, vội vàng nhìn qua, gấp gáp hỏi. Hắn thân trúng Tiên Thiên thai độc, kiểm tra cổ tịch, thấy Khổng sư cũng trúng, hiện tại có cơ hội ở trước mặt hỏi, đương nhiên sẽ không buông tha.

- Ngươi cũng trúng Tiên Thiên thai độc?

Nghe được hắn nói, thanh niên Khổng sư sững sờ.

- Không sai!

Trương Huyền vội nói:

- Giải quyết như thế nào?

- Ha ha, ta đạo không cô tịch!

Không có trả lời hắn, hai mắt thanh niên Khổng sư tỏa ánh sáng, cười to một tiếng:

- Rốt cục cũng có người giống như ta, quá tốt rồi...

Vù vù! Lời còn chưa dứt, thanh âm của thanh niên Khổng sư tiêu tán. Mấy vạn năm trước lưu lại một đạo ý niệm, vốn duy trì không được bao lâu, có thể nói nhiều như vậy, đã rất tốt rồi.

- Ngươi...

Trương Huyền trợn trắng mắt. Ta hỏi ngươi đó, ngươi vẫn chưa trả lời a... tên này thật là Khổng sư? Không phải nói Khổng sư lòng dung thiên

hạ, lấy phục vụ muôn dân làm nhiệm vụ của mình, là người tốt chính cống sao?

Làm sao cảm giác hèn mọn giống như mình vậy? Nghe nói bản thân trúng Tiên Thiên thai độc, không những không nói phương pháp giải quyết, vẻ mặt còn hưng phấn... Cái gì đạo ta không cô tịch, cái gì giống như ngươi... xui xẻo giống như ngươi sao? Mấu chốt nhất là, còn nói quá tốt rồi... Tốt em gái ngươi ah! Trương Huyền xạm mặt lại. Vốn nghĩ, gặp được ý niệm của Khổng sư, nhất định có thể hỏi thăm ra phương pháp giải quyết Tiên Thiên thai độc, kết quả... tin tức hữu dụng gì cũng không có, còn bị đối mới cười nhạo một phen.

- Được rồi, đoán chừng lúc này hắn cũng không tìm được phương pháp giải quyết...

Tràn đầy buồn bực, suy nghĩ một chút cũng giật mình. Đạo ý niệm này, là Khổng sư mới vừa phong Thánh lưu lại, khi đó chẳng qua hai mươi ba hai mươi bốn tuổi, nhiều nhất Danh Sư lục tinh, Tiên Thiên thai độc còn chưa giải quyết, không biết phương pháp cũng rất bình thường! Thật muốn hỏi thăm, có lẽ hỏi Khổng sư đi đến cửu tinh mới được.

Trương Huyền lắc đầu, không đi nghĩ những chuyện này nữa, cầm lấy thư tịch trên bàn. Do thẻ tre biên chế thành, mặc dù đã trải qua mấy vạn năm, nhưng không chút hư hại, chữ viết phía trên, cũng không phải mực viết, mà là dùng phương pháp đặc thù điêu khắc lên, cả đám mượt mà sung mãn, mang theo khí phách kinh người.

- Nếu như có thể vẽ những chữ này một lần, thành tựu của ta ở thư hoạ, tất nhiên sẽ gia tăng không ít!

Cảm nhận được trong chữ viết lộ ra lực lượng dâng trào, tâm tư của Trương Huyền chấn động. Khổng sư, có thể khai sáng chức nghiệp Danh Sư, thư hoạ bên trên tự nhiên không yếu, mặc dù lưu chữ thời điểm, vừa mới tới lục tinh, nhưng lĩnh ngộ ở trên thư hoạ đã không kém Thư Họa sư thất tinh, thậm chí bát tinh. Nếu như có thể vẽ lại, nghiêm túc học tập, thư hoạ chi đạo đi đến lục tinh, thất tinh, không khó lắm. Còn công pháp

đối phương nói tới, hiện nay không nhìn ra, chỉ có thể trở về nghiên cứu. Đang định thư tịch đi, đột nhiên trong lòng hơi động, lấy một quyển sách từ trong ngực ra. Chính là Thiên Đạo chi thư trấn áp Ngoan Nhân kia. Vừa rồi làm hỏng vách đá Phong Thánh đài, sợ gặp phải vây công, nên lấy nó ra, để phòng bất trắc.

- Làm sao vậy?

Mở thư tịch ra, nhìn về phía trái tim trước mắt. Tên này một mực nhảy lên, xem bộ dáng là muốn nói gì.

- Đây là Khổng sư tự tay viết, ẩn chứa ý niệm của hắn, không bằng... d9ưa cho ta nuốt đi! Chỉ cần ta ăn, thực lực sẽ khôi phục không ít... Đến lúc đó, cũng có thể giúp ngươi nhiều hơn!

Ngoan Nhân tràn đầy tham lam.

- Nằm mơ!

Trương Huyền quất tới một tát. Còn tưởng rằng là chuyện gì, không nghĩ tới tên này muốn ăn thư tịch mình mới lấy được, thật là ý nghĩ hão huyền.

- Những chữ viết này ngươi đã ghi vào trong óc, thư tịch có muốn hay không cũng không có gì... Đưa cho ta, ta mượn nhờ khí tức ẩn chứa trong chữ viết, để cho sát lục chi khí của mình trở nên thuần khiết, thậm chí... còn có thể bắt chước khí tức của Khổng sư, thay ngươi giáo huấn người khác!

Bị đánh bổ nhào, Ngoan Nhân dừng lại, tiếp tục nói:

- Dù sao bị quyển sách này của ngươi đè lên, ta cũng trốn không thoát, ta khôi phục thực lực càng nhiều, ngươi cũng càng an toàn ah...

- Quyển sách này ngươi đừng suy nghĩ ! Nhưng ta sẽ nghĩ biện pháp để ngươi khôi phục thực lực!

Trương Huyền vung vung tay, không nói nhảm nữa, thu hai bản thư tịch lại. Thật vất vả nhận được một bản chép tay của Khổng sư, tự nhiên không thể để cho tên này nuốt, lại nói, nếu không phải Lạc Nhược Hi, cũng không chiếm được thứ này, quyển sách này, cũng không phải của mình, mà là hai người cùng sở hữu. Xử lý như thế nào, còn phải thương nghị với đối phương.

Nhưng Ngoan Nhân nói không sai, nó khôi phục thực lực càng cao, bản thân cũng càng an toàn. Có Thiên Đạo chi thư trấn áp, không sợ nó phản kháng, mạnh hơn còn có thể mạnh hơn Thiên Đạo sao? Chỉ có thể ngoan ngoãn nghe lời của mình.

- Trước không nghĩ nữa...

Biết nghĩ nhiều như vậy cũng vô dụng, đẩy cửa đi ra nhà tranh. Lập tức nhìn thấy bóng lưng nữ hài đứng ở trên đồng cỏ cách đó không xa, lộ ra vẻ cô đơn.

- Thế nào?

Thấy hắn xuất hiện, nữ hài xoay người lại, cười nhạt một tiếng.

- Được ích lợi không nhỏ... Ngươi thì sao? Có thu hoạch được gì không?

Trương Huyền nhịn không được hỏi. Đối phương tới, dường như muốn nghiệm chứng một loại suy đoán nào đó, đã tìm được vị trí Khổng sư phong Thánh chuẩn xác, nàng có thành công hay không, lại không biết.

- Có chút thu hoạch, ... Được rồi, không nói cũng được!

Không muốn nhiều lời, Lạc Nhược Hi ngẩng đầu lên:

- Ngươi nhận được sư tự luyện tâm, cũng coi như không đi một chuyến uổng công, trở về thôi!

- Trở về?

Trương Huyền sững sờ, vội vàng lấy quyển sách kia ra ngoài:

- Đây là chúng ta cùng một chỗ phát hiện, có một nửa của ngươi, nên xử lý như thế nào?

- Quyển sách này, là ngươi tìm ra sai lầm trong tâm đắc của Khổng sư lấy được, tự nhiên quy ngươi...

Lạc Nhược Hi lắc đầu.

Hiện tại nàng cũng hiểu được, trước đó ở Phong Thánh đài, Trương Huyền cũng không phải tùy ý phá hư, mà là giải quyết Khổng sư lưu lại nan đề, lúc này mới phát động cấm chế nào đó. Là Khổng sư cố ý lưu lại khảo nghiệm.

- Không được, đây là chúng ta cùng lấy được...

Trương Huyền lắc đầu.

Nếu không phải đối phương dẫn hắn tới, hắn cũng không biết Phong Thánh đài, chớ nói chi là địa phương này. Hiện tại nhận được chỗ tốt của sư tự luyện tâm, đối phương cái gì cũng không có, thực có chút băn khoăn.

- Khổng sư tự tay viết, người khác nhận được, sợ bị người cướp, ngươi còn muốn đưa người...

Thấy bộ dáng này của hắn, Lạc Nhược Hi cười khổ lắc đầu. Đây không phải rau cải trắng gì, mà là Khổng sư tự tay viết! Thứ này thả ra ngoài, Thánh giả quý tộc cũng sẽ tranh đoạt, nhưng kẻ trước mắt này không xem ra gì... Thật không biết là thật ngốc, hay giả ngốc.

- Được rồi, nói cho ngươi biết, thứ này vô dụng với ta, nếu như ta muốn, nhất định có thể tìm được càng nhiều, ngươi trước giữ đi!

Lạc Nhược Hi cười nhạt một tiếng, khoát tay áo.

- Vô dụng?

Trương Huyền sững sờ, mặc dù không biết tại sao đối phương lại tự tin như vậy, nhưng nhìn bộ dáng của nàng, không giống giả mạo, liền biết nói là sự thật.

- Thánh Nhân quý tộc ta không rõ lắm, có lẽ... trong đó không thiếu khuyết tác phẩm của Khổng sư!

Trương Huyền giật mình, đối phương có thể là người của Thánh Nhân quý tộc Lạc gia, loại đại gia tộc này, truyền thừa không biết bao lâu, mặc dù Khổng sư tự tay viết trân quý, khẳng định vẫn có thể lấy ra không ít. Lại nói, thư tịch trong tay, là lúc Khổng sư phong Thánh lưu lại, cách đỉnh phong còn xa lắm, loại đệ tử đại gia tộc này, chướng mắt cũng rất bình thường.

- Vậy ta liền không khách khí...

Thấy đối phương xác thực không muốn, Trương Huyền không nói thêm lời, thu hồi thư tịch, nhìn thoáng qua chung quanh, vẻ mặt vô cùng nghi hoặc:

- Nếu nơi này là không gian chồng chất, chúng ta làm sao ra ngoài?

Trở lại Hồng Viễn thành

dtv-ebook.com

- Không gian chồng chất có chút tương tự trận pháp, tìm được cửa ra, tự nhiên có thể nhẹ nhõm rời đi!

Lạc Nhược Hi nói.

- Cửa ra?

Trương Huyền nhìn hai bên.

Không gian này không lớn, phương viên chỉ khoảng mấy trăm mét, chỗ xa hơn, liền giống như bị cái gì ngăn cách, lại như không gian bình chướng, coi như muốn đi qua, cũng không cách nào được.

- Xem ra đường ra ngay ở trong phạm vi này...

Không gian bình chướng khẳng định là không ra được, có cửa cũng là ở phạm vi bốn phía nhà tranh. Minh Lý Chi Nhãn nhúc nhích, nhìn một vòng, nhưng cái gì cũng không tìm được, đột nhiên trong lòng hơi động, nhìn sang địa phương mới vừa tới, quả nhiên nhìn ra một tia không giống. Hắn đi tới gần, bàn chân nhẹ nhàng đạp mặt đất, một vòng tròn chậm rãi xuất hiện, cùng lúc đi vào nhìn thấy giống nhau như đúc.

- Không sai, chính là cái này, chỉ cần đạp lên, chúng ta liền có thể rời đi...

Lạc Nhược Hi cười cười, đi tới trước, thân ảnh nhẹ nhàng lóe lên, biến mất tại nguyên chỗ.

- Cẩn thận...

Không nghĩ tới đối phương trực tiếp rời đi, Trương Huyền nhảy một cái. Phong Thánh đài bị phá, rất nhiều Danh Sư khẳng định sớm đã điên rồi, ra ngoài như vậy, không phải đợi bị người đánh chết sao? Nhưng đối phương đã ra ngoài, hắn không quản được nhiều như vậy, lúc này cũng đi tới.

Vù vù!

Quang mang lóe lên, cảnh tượng trước mắt biến hóa, trời xanh, mây trắng, Thanh Phong xuất hiện lần nữa, nữ hài đang đứng ở cách đó không xa.

- Ân?

Nhìn một vòng, Trương Huyền nhịn không được sững sờ:

- Đây là đâu?

Một mảnh mênh mông, rõ ràng khác biệt Phong Thánh đài trước đó.

- Ta cũng không biết, hắn là Khổng sư suy tính ra Phong Thánh đài xuất hiện, sẽ có không ít phiền phức, nên dời đi lối ra!

Lạc Nhược Hi nói.

- Như vậy tốt nhất...

Thấy không ở Phong Thánh đài, miễn trừ vận rủi bị vây giết, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm. Hiện tại hắn cũng hiểu được, thu được Khổng sư công nhận, coi như làm hỏng Phong Thánh đài cũng không tính là gì.

Mấu chốt là, nếu như nói cho những Danh Sư kia, Phong Thánh đài còn cất giấu một không gian chồng chất, trong đó có bản chép tay của Khổng sư, khẳng định sẽ lập tức gây nên điên cuồng. Mặc dù không ít Danh Sư lòng mang thản nhiên, nhưng vẫn có càng nhiều sẽ toát ra ý khác.

Hắn không muốn bởi vì một cuốn sách bại hoại, bị người ngày ngày vây công. Dò xét bốn phía một chút, xác định nơi này cách Phong Thánh đài khá xa, không có Danh Sư khác đuổi tới, lúc này Trương Huyền mới yên lòng, triệu hoán Tử Dực Thiên Hùng thú tới, đang muốn rời đi, nhưng nhìn bệ đá cách đó không xa, trong lòng hơi động, một ý nghĩ xông ra. Cổ tay khẽ đảo, một tổ ong lớn cỡ quả bóng đá xuất hiện.

- Chủ nhân!

Thiên Nghĩ Phong Mẫu rơi xuống đất.

- Nơi này có một không gian chồng chất, ngươi có thể để nó vào tổ ong hay không?

Trương Huyền nhìn qua hỏi.

Thiên Nghĩ Phong Sào, đường kính chỉ có hai ba mét, để Tử Dương thú cũng ngại chen chúc, một mực không tìm được biện pháp để nó khuếch trương, hiện tại, nơi này có không gian chồng chất to lớn như vậy, có thể nghĩ biện pháp để cả hai tương dung hay không? Cái trước mắt này, đường kính dài đến vài trăm mét, thật muốn thành công, sẽ tạo thành một quân đoàn Linh thú, xem ai không phục, liền một hơi thả ra, cuồng ẩu. Thiên Nghĩ Phong Mẫu cúi đầu nhìn thoáng qua bệ đá, bò lên, một lát sau lần nữa tới gần, hai mắt tỏa ánh sáng:

- Chủ nhân, ta có thể dung hợp không gian chồng chất này với tổ ong, nhưng có khả năng cần phải hao phí một chút thời gian!

- Đại khái bao lâu?

Trương Huyền nói.

Liên quan tới không gian, khẳng định hết sức phức tạp, Thiên Nghĩ Phong Mẫu chẳng qua là Linh thú Quy Nhất cảnh, coi như thiên phú dị bẩm, muốn hoàn thành cũng không dễ dàng như vậy.

- Ta cần ba ngày liền thôn phệ sạch sẽ, có điều chuyển hóa đến trong tổ ong, ít nhất phải mấy tháng...

Thiên Nghĩ Phong Mẫu nói.

- Tốt, ta chờ ngươi ba ngày!

Trương Huyền cười cười, ba ngày không tính là gì.

- Vâng!

Nghe được chủ nhân đáp ứng, Thiên Nghĩ Phong Mẫu cũng không nhiều lời, thân thể nhoáng một cái, chui vào bệ đá, biến mất không thấy gì nữa. Thấy hắn ngay cả Khổng sư lưu lại không gian chồng chất cũng không buông tha, Lạc Nhược Hi lắc đầu.

Người khác gặp được vật Khổng sư lưu lại, đều thành kính cúng bái, không dám có chút khinh nhờn, mà tên này... Vậy mà nghĩ cách để Thiên Nghĩ Phong Mẫu nuốt... Thật không biết nghĩ như thế nào... . Hai người ở nguyên chỗ đợi ba ngày, Thiên Nghĩ Phong Mẫu quả nhiên bò ra, vẻ mặt trắng bệch, kích cỡ tăng lên gấp đôi, bụng cũng tăng tròn xoe.

Thu nó vào tổ ong, để chính nó phát triển không gian, lúc này Trương Huyền mới đạp vào lưng thú, bay về phía Danh Sư học viện. Lần này tới Phong Thánh đài, có thể nói kiếm lợi lớn. Sư tự luyện tâm, để tâm cảnh khắc độ đến 2 1.1, có thể so với Danh Sư thất tinh; nhận được bản chép tay của Khổng sư, mặc dù không biết có làm được cái gì, nhưng có thể để cho vô số Danh Sư đổ xô tới, tất nhiên có giá giá trị cực kỳ cao; cuối cùng để Thiên Nghĩ Phong Mẫu có vốn liếng tấn cấp tổ ong.

Thôn phệ không gian chồng chất to lớn như vậy, có thể tưởng tượng, tổ ong tất nhiên phát triển không biết gấp bao nhiêu lần, đến lúc đó, Tử Dương thú, Tử Dực Thiên Hùng thú, thậm chí phân thân, học sinh của mình đều có thể chứa đựng trong đó, không cần lo lắng không chỗ có thể đi. Tu luyện không biết ngày tháng, ba ngày thoáng một cái đã qua, một đường tiến lên, Hồng Viễn thành xuất hiện ở trong tầm mắt.

Trải qua khoảng thời gian này, tổ ong đã lớn thành vài chục mét, Tử Dực Thiên Hùng thú chui vào vẫn cực kỳ rộng rãi. Trương Huyền cũng không nhàn rỗi, tâm cảnh khắc độ gia tăng, lý giải công pháp càng thêm thấu triệt, tu luyện càng thêm cấp tốc. Mấy ngày nay tu luyện, vốn định áp chế tu vi, chờ tìm được Thiên Đạo công pháp, lại tiếp tục tu luyện, ai ngờ tỉnh lại sau giấc ngủ, bất tri bất giác đột phá đến Đạp Hư cảnh sơ kỳ, để hắn buồn bực cả buổi.

Lần này hắn là quyết định, phải tôi luyện chân khí thật tốt, khổ tu một hồi, kết quả... một cơ hội nhỏ nhoi cũng không cho. Ai, đột phá quá đơn giản, cũng buồn người ah! Đi đến Đạp Hư cảnh, lực lượng chân khí lần nữa tăng lên một đoạn dài, từ 14 triệu đỉnh, đạt đến 17 triệu đỉnh! So với Đạp Hư cảnh trung kỳ cũng không kém.

Lại thêm hồn lực đạt đến 1100 vạn đỉnh cùng thân thể 800 vạn đỉnh, đã có thể bộc phát ra 36 triệu đỉnh! Cường giả Tầm Phong cảnh đỉnh phong tới, chỉ sợ cũng có thể một quyền đấm chết. (*Tầm Phong cảnh đỉnh phong nắm giữ lực lượng 34 triệu đỉnh) Đi vào Hồng Viễn thành, không lâu sau, liền thấy Danh Sư học viện xuất hiện ở trong ánh mắt, thân thể mềm mại của Lạc Nhược Hi nhoáng một cái, cáo từ, đạp không mà đi. Trương Huyền thì khống chế Thiên Hùng thú bay về phủ đệ của mình... .

- Viện trưởng, Trương Huyền cùng Lạc sư trở về...

Thiên Hùng thú mới vừa tiến vào Hồng Viễn thành, một vị trưởng lão của Luyện Đan học viện vội vã đi tới trụ sở của Lục Phong.

- Trở về? Rất tốt...

Lục Phong vỗ bàn một cái, mãnh liệt đứng lên, hai mắt thả ra tinh quang. Vốn cho rằng tên này ra ngoài một hai ngày liền có thể trở về, không nghĩ tới để bọn hắn đợi gần mười ngày, quả thực tội không thể tha!

- Tiếp tục theo dõi, tuyệt đối không nên để tên này chạy trốn!

Dặn dò một tiếng, Lục Phong nhìn về bên cạnh:

- Trần viện trưởng, Đổng Hân, chúng ta đi trưởng lão nghị sự điện!

- Được!

Trần Thừa Tuần, Đổng Hân thở phào nhẹ nhõm, cũng đứng dậy. Vì phòng ngừa tin tức rò rỉ, những ngày này bọn họ một mực đợi ở đây, ai cũng không dám đi, giờ phút này Trương Huyền trở về, cũng nên kết thúc. Không lâu sau, ba người tới gian phòng nghiêm mật nhất của Danh Sư học viện. Trưởng lão nghị sự điện, địa phương Thập đại trưởng lão cùng viện trưởng nghị sự. Nơi này, bình thường rất ít mở ra, nhưng năm nay khai giảng mới hơn nửa tháng, đã mở ra hai lần. Lần đầu tiên là Tử Dương thú tiền bối mất tích, lần thứ hai, là muốn đuổi Trương Huyền. Đi vào phòng, kích hoạt trận pháp trong đó, không lâu sau, tám vị trưởng lão còn lại nối đuôi nhau mà vào.

- Lục viện trưởng, ngươi gấp gáp triệu tập chúng ta như vậy, lại có chuyện gì?

Vừa đi vào phòng, Mi trưởng lão nhìn lại.

- Đúng vậy, nếu như vẫn là chuyện lần trước, thì không cần nói nữa, mặc dù đại bộ phận học sinh của Luyện Đan học viện đều lui khóa, nhưng ta chuyên môn đi xem, gần một nửa bọn họ ở luyện đan đều có đột phá... Nói cách khác, Trương sư chẳng những không có tội, ngược lại có công!

Triệu Bính Tuất nói.

Ngày đó qua đi, rất nhiều viện trưởng cũng tiến hành dò xét Luyện Đan sư học viện, quả nhiên giống như Lục Phong nói, không biết bao nhiêu học viên lui khóa. Nhưng mặc dù lui khóa, những học sinh này lại học được tri thức tốt hơn, tiến bộ rõ ràng. Học viện lấy trồng người làm chủ, chỉ cần có thể tiến bộ, chính là công đức vô lượng, báo lên tới Danh Sư đường, cũng không có bất kỳ sai lầm gì.

- Đừng có gấp, chờ Mộc sư cùng Mạc đường chủ tới chúng ta sẽ bàn lại!

Lục Phong hừ lạnh.

Lần trước để người này thoát, không có bất kỳ biện pháp nào. Mà lần này, có chứng cớ xác thật, xem các ngươi còn có thể nói cái gì!

- Mạc đường chủ, gọi hắn làm gì?

Nghe được hắn nói, Vệ Nhiễm Tuyết mở miệng nói. Các trưởng lão khác cau mày. Hồng Viễn Danh Sư học viện cùng Hồng Viễn Danh Sư đường, thuộc về hai cá thể, không can thiệp chuyện của nhau, trưởng lão học viện triệu tập đại hội, ngươi để vị đường chủ này tới làm gì? Ngại mất mặt ném không đủ lớn? Để Danh Sư đường cũng tới chế giễu một phen?

- Đến lúc đó các ngươi liền biết!

Lục Phong vung đầu lên, mang theo tự tin nồng đậm. Để các ngươi bảo vệ Trương Huyền, chờ một lát nữa, biết hắn là Dị Linh tộc, đoán chừng sẽ lập tức trợn tròn mắt. Thấy hắn cái gì cũng không nói, ngược lại thần thần bí bí, đám người Triệu Bính Tuất, Mi viện trưởng liếc mắt nhìn nhau, từng người tràn đầy nghi hoặc. Kẹt kẹt! Kẹt kẹt! Không lâu sau, Mộc sư cùng Mạc Cao Viễn đường chủ đi đến.

- Mộc sư, Mạc đường chủ!

Mọi người ôm quyền.

- Lại có chuyện gì?

Mọi người vào chỗ, Mộc sư khoát tay áo.

- Mộc sư, lần này việc quan hệ tới Tử Dương thú tiền bối cùng tộc ta an nguy, không được sơ sẩy. Trước khi nói sự tình, mong có thể để ngươi ra tay, bày ra cấm chế gian phòng này, không cho bất luận kẻ nào truyền đi tin tức!

Lục Phong đứng dậy.

- Cấm chế?

Mộc sư cau mày.

- Lục Phong, ngươi có ý tứ gì? Ngươi cảm thấy chúng ta sẽ rò rỉ tin tức?

Triệu Bính Tuất sầm mặt lại. Mấy vị viện trưởng khác, cũng từng cái híp mắt, tràn đầy không vui. Thân là thập đại Danh Sư, càng là viện trưởng một viện, đối phương còn chưa nói sự tình, liền hạ cấm chế, rất rõ ràng là phòng bị bọn họ. Nhất là câu không cho bất luận kẻ nào truyền tin tức ra ngoài kia, có ý tứ gì? Chẳng lẽ liên lụy đến Tử Dương thú tiền bối cùng nhân tộc an nguy, bọn họ sẽ còn rò rỉ tin tức sao?

- Ta khẳng định là sẽ không rò rỉ tin tức, nhưng có ít người liền chưa hẳn, liên quan thực sự quá lớn, trong chúng ta, lại có không ít người bị mê hoặc. Làm như vậy cũng là phòng ngừa rắc rối có thể xuất hiện!

Lục Phong nhìn quanh một vòng, mí mắt nâng lên.

Trương Huyền chính là thầy ta!

dtv-ebook.com

- Bị mê hoặc? Ai? Mời ngươi nói ra, không cần chửi chó mắng mèo!

Vệ Nhiễm Tuyết tính khí nóng nảy, khuôn mặt trầm xuống, đi đầu khẽ nói.

- Không sai, thập đại trưởng lão chúng ta cùng một chỗ, ít nhất cũng mấy trăm năm, ý tứ của ngươi, là ta sẽ rò rỉ bí mật, hay Triệu viện trưởng, Vệ viện trưởng? Hay các vị đang ngồi đây?

Mi viện trưởng cũng không vui. Đối phương nói, rõ ràng có chỗ ám chỉ, không tức giận mới lạ.

- Hai vị viện trưởng không cần phải gấp, ta lại không nói các ngươi, trừ khi thật cùng Dị Linh tộc có một loại quan hệ thân mật nào đó... nên bản thân chột dạ!

Lục Phong cười lạnh.

- Ngươi nói cái gì?

Vệ Nhiễm Tuyết nhịn không được nữa, vỗ bàn đứng lên, khí tức toàn thân bỗng nhiên tăng vọt:

- Có bản lĩnh ngươi lặp lại lần nữa!

- Lục Phong, chú ý miệng của mình, đang ngồi đều là viện trưởng một viện, có thập đại trưởng lão được Danh Sư công nhận, ngươi nói ai có quan hệ thân mật tới Dị Linh tộc?

Triệu Bính Tuất cũng híp mắt lại, cố nén tức giận.

- Ta nói ai, lát nữa chân tướng rõ ràng, tự sẽ biết! Sợ là chính các ngươi, đến lúc đó không ngẩng đầu lên được!

Mí mắt Lục Phong khẽ đảo, khẽ nói.

- Không cần một lát nữa, hiện tại ta liền muốn lãnh giáo Đại Vô Ngôn thủ của ngươi một chút! Ra chiêu đi!

Vệ Nhiễm Tuyết hét dài một tiếng, tay ngọc cuồn cuộn, một đạo sóng khí thẳng tắp bắn ra, thực lực Thánh giả nhất trọng đỉnh phong, không giữ lại phóng xuất. Mặc dù nàng am hiểu chức nghiệp Kinh Hồng, nhưng sức chiến đấu bản thân không thể khinh thường, còn chưa ra tay, không khí chung quanh liền bị đè ép như sắp bạo tạc.

- Thực lực của Vệ viện trưởng lại tăng trưởng thêm?

Thấy được khí tức cccnàng, mọi người đều run lên. Bọn họ ở chung mấy trăm năm, từng người hiểu rõ thực lực của Vệ Nhiễm Tuyết ở nơi nào, không nghĩ tới mới mấy ngày không thấy, lại có đột phá, thậm chí lý giải Kinh Hồng càng sâu, nhất cử nhất động, đều khiến người ta say mê.

- Vệ viện trưởng đã muốn lĩnh giáo Đại Vô Ngôn thủ của ta, nếu như ta không đáp ứng, há không phải vô lễ?

Lục Phong hừ lạnh một tiếng, bàn tay vừa nhấc, một thủ ấn cự đại đứng lơ lửng giữa không trung. Đại Vô Ngôn thủ, võ kỹ Linh cấp đỉnh phong, tuyệt chiêu mạnh nhất của Lục Phong!

- Tới đi...

Vệ Nhiễm Tuyết lật tay, chân khí tinh thuần hội tụ thành trường hồng, thẳng tắp công kích qua. Mặc dù gian phòng không lớn, nhưng đến Thánh giả, khống chế lực lượng đạt đến trình độ cao siêu, lực lượng không dư thừa lãng phí chút nào, không cần lo lắng làm bị thương những người khác, thậm chí phá hủy gian phòng.

- A!

Thấy nàng chủ động công kích, Lục Phong cười lạnh, cũng không đứng dậy, tay phải khẽ đảo, trước mặt lơ lửng thủ ấn bay thẳng đi. Oanh! Chưởng ấn cùng trường hồng của đối phương đ-ng một cái, Sắc mặt của Vệ Nhiễm Tuyết trắng nhợt, liên tục lui về phía sau mấy bước, con ngươi kìm lòng không được co rút lại.

- Nửa bước... Thần Thức cảnh?

Thánh giả nhị trọng Thần Thức cảnh, có thể mở ra thai nhãn, sinh ra thần thức, để tu luyện giả xem càng xa, xem càng thêm rõ ràng, chiến đấu lại càng dễ phân tích chi tiết, đứng ở thế bất bại. Trước mắt mặc dù Lục Phong còn không có đến loại cảnh giới này, nhưng cũng không kém nhiều!

- Khó trách...

Mấy người Triệu Bính Tuất cũng xiết chặt. Khó trách tên này dám nói ra lời vừa rồi, không sợ đắc tội người, nguyên lai thực lực đã có đột phá!

- Tính ngươi nhãn lực không tệ!

Lục Phong nhấc mí mắt, hừ lạnh một tiếng, trên người triển lộ ra khí tức mạnh mẽ vô địch:

- Các ngươi ai còn muốn thử xem Đại Vô Ngôn thủ của ta?

- Cái này...

Mọi người trầm lặng.

Bọn hắn ở chung đã nhiều năm như vậy, đều biết rất rõ ràng thủ đoạn của mình, đối phương đột phá đến nửa bước Thần Thức cảnh, đã đi tới trước mặt bọn họ, thành người thứ nhất chính thức của Danh Sư học viện!

- Được rồi, đều là Danh Sư của học viện, không nên cãi lộn!

Mộc sư khoát tay áo, bàn tay trảo một cái, một đạo chân khí xao động bốn phía, che đậy cả phòng. Hắn dùng thủ đoạn đặc thù, không chỉ thanh âm truyền không ra, ngay cả ngọc phù đưa tin cũng rất khó rò rỉ tin tức.

- Ta đã hạ cấm chế, có lời gì thì nói đi!

Mộc sư thản nhiên nói.

- Bẩm báo Mộc sư, tại hạ còn muốn làm một chuyện...

Thấy mọi người đều bị bản thân chấn nhiếp, Lục Phong cười lạnh, đứng dậy nói:

- Vì phòng ngừa ngoài ý muốn, ta còn muốn mời ra Thánh khí trấn viện... Kim Nguyên đỉnh!

- Kim Nguyên đỉnh?

- Danh Sư đường ban cho học viện Thánh khí hộ viện?

- Đây chính là Thánh khí, mặc dù chỉ là một Khí đỉnh, nhưng là Thánh khí chân chính, có tinh thần cùng ý chí của mình, một khi vận chuyển, Thánh giả nhị trọng, tam trọng cũng có thể tuỳ tiện chém giết, Lục Phong muốn làm gì?

- Thời điểm tổng bộ ban cho Khí đỉnh, từng nói qua, không phải vạn bất đắc dĩ, tuyệt không thể vận dụng, chẳng lẽ hắn thật phát hiện cái gì?

Kim Nguyên đỉnh là át chủ bài sau cùng của Danh Sư học viện, trừ khi gặp được Dị Linh tộc xâm lấn, nếu không, tuyệt không mở ra, hiện tại hắn muốn mời ra, làm cái gì? Sắc mặt của tất cả trưởng lão đồng thời ngưng trọng lên.

- Ngươi có biết Kim Nguyên đỉnh đại biểu cái gì không?

Mộc sư cũng híp mắt lại.

- Tự nhiên biết, nhưng sự tình ta muốn nói, liên quan quá lớn, hơn nữa người kia có thủ đoạn không thể tưởng tượng, vì phòng ngừa ngoài ý muốn, trước phải sớm làm ra chuẩn bị, nếu không... Sợ rằng chúng ta nhiều người như vậy, cũng khó mà chống chọi!

Hai tay vẫy một cái, trên người Lục Phong tự mang khí phách. Căn cứ Đổng Hân nói, Trương Huyền này, khống chế hai mươi Thánh giả nhất trọng, còn có thể toả ra sát lục chi khí ngay cả Tử Dương thú tiền bối cũng khó chống lại, một khi vạch trần thân phận, đối phương lộ ra nguyên hình, ra tay đánh nhau, cho dù thập đại trưởng lão thực lực mạnh mẽ, cũng chưa chắc có thể là đối thủ! Nếu thực như thế, chỉ sợ toàn bộ Danh Sư học viện sẽ toàn quân bị diệt.

- Cái này...

Mọi người nhìn nhau. Đến cùng là chuyện gì? Ngay cả át chủ bài sau cùng của Danh Sư học viện cũng dùng?

- Biết là tốt rồi, ngươi đã nói nghiêm trọng như vậy, vậy liền cho mời Kim Nguyên đỉnh!

Mộc sư nhẹ gật đầu.

Hắn dù sao cũng là ngoại nhân, chỉ là tổng bộ phái tới xác định viện trưởng, không muốn nhúng tay quá nhiều. Sự tình nội bộ, vẫn là nội bộ xử lý tốt hơn.

- Đa tạ Mộc sư!

Thấy hắn đồng ý, Lục Phong gật đầu, liền ôm quyền đi tới gian phòng một bên, bàn tay nhấn một cái, ngay sau đó thanh âm sang sảng vang lên.

- Tại hạ Lục Phong, Danh Sư học viện đại viện trưởng, cho mời Kim Nguyên đỉnh tiền bối!

Ầm ầm!

Nương theo thanh âm chấn động, mọi người cảm thấy gian phòng lay động, bức tường nguyên bản bóng loáng kẹt kẹt mở ra, một Khí đỉnh cự đại bay vào.

Bành!

Rơi vào địa phương ở giữa nhất của gian phòng, phát ra tiếng ầm vang:

- Không biết ta đang nghỉ ngơi sao? Có chuyện gì?

Thánh khí, đã có linh trí, có thể suy nghĩ giống như nhân loại.

- Học viện xuất hiện Vương giả Dị Linh tộc, hi vọng tiền bối đến lúc đó ra tay trấn áp!

Lục Phong ôm quyền.

- Vương giả Dị Linh tộc?

- Ai?

Tất cả viện trưởng đều co rụt lại. Vương giả Dị Linh tộc... Xuất hiện ở trong Danh Sư học viện? Vẻ mặt của Mộc sư cũng trầm xuống. Thật có loại tồn tại đáng sợ này, bản thân làm sao không cảm thấy được? Coi như mình không cảm thấy được... Nàng có lẽ có thể a?

- Vương giả Dị Linh tộc? Ngươi xác định?

Kim Nguyên đỉnh sững sờ.

- Chắc chắn một trăm phần trăm!

Lục Phong gật đầu.

- Vậy thì tốt, nếu quả thật xuất hiện loại người này, ta sẽ lập tức luyện hóa hắn, nếu như không phải... quấy rầy ta ngủ, có tin ta nuốt ngươi vào, luyện thành than hay không?

Kim Nguyên đỉnh hừ một tiếng.

- Tiền bối yên tâm, ta nhất định không cho ngươi cơ hội này ...

Lục Phong nở nụ cười.

- Được rồi, Kim Nguyên tiền bối đã tới, đến cùng chuyện gì xảy ra, mau nói đi!

Triệu Bính Tuất cũng nhịn không được nói.

- Không cần phải gấp!

Lục Phong gật đầu, bàn tay vẫy một cái, giới thiệu cho mọi người:

- Giới thiệu cho mọi người một chút, Đổng Hân này, là học viên năm thứ năm của học viện, Đổng Hân hội hội trưởng, học sinh thân truyền ta mới vừa thu... được rồi, Đổng Hân, ngươi nói cho mọi người một chút, sự tình mười ngày trước nhìn thấy kia, cứ nói thật ra là được, không cần khẩn trương.

- Vâng!

Đổng Hân gật đầu, hít sâu một hơi, tiến về phía trước một bước, sắc mặt nghiêm túc. Nàng biết đây là một kỳ ngộ, không nói cái khác, phát hiện Vương giả Dị Linh tộc ẩn núp, chỉ điều này, liền có thể làm cho nàng ở trên Danh Sư chi đạo, thuận buồm xuôi gió.

- Tại hạ Đổng Hân, học viên năm thứ năm của Danh Sư học viện, Danh Sư lục tinh hạ phẩm, lấy danh dự Danh Sư đảm bảo, ta nói ra, toàn bộ là tận mắt thấy, không dám khuyếch đại một câu...

Đi đến giữa đại sảnh, Đổng Hân giơ tay lên, đi đầu lấy thân phận Danh Sư thề. Thấy nàng nói như vậy, mọi người đều nhẹ gật đầu. Danh Sư thệ ngôn chí cao vô thượng, không ai dám nói dối, bởi vì một khi vi phạm bản tâm, không cần trừng phạt, tâm cảnh sẽ tự sụp đổ.

- Mười ngày trước, ta trong lúc vô tình đi qua một phủ đệ ngoài trường, thấy được một Phong Tức trận, đang tò mò chuyện gì xảy ra, liền thấy Tử Dương thú tiền bối xông phá trận pháp, trốn thoát...

Thanh âm của Đổng Hân thanh thúy, trật tự tươi mát, kỹ càng nói sự tình ngày đó gặp phải một lần. Trong phòng lặng ngắt như tờ, vẻ mặt tất cả mọi người đều khó coi. Nhất là đám người Mi trưởng lão đều nhíu mày, trong mắt tràn đầy không thể tin được.

- Ngươi nói... Trương lão sư nắm trong tay hai mươi Thánh giả Dị Linh tộc, cuồng ẩu Tử Dương thú tiền bối?

Tưởng Thanh Cầm viện trưởng nhịn không được đứng dậy. Hắn nghe qua Trương lão sư diễn tấu nhạc khúc, tâm cảnh thuần khiết, chí thú cao nhã, cho người ta một loại cảm giác trong bùn mà không nhiễm, làm sao có thể là Dị Linh tộc? Xem như Vương giả Dị Linh tộc có thể ngụy trang dung mạo, ngụy trang khí tức, cũng không thể ngụy trang tâm cảnh! Phải biết, đàn có thể đại biểu tâm cảnh, điểm ấy ai cũng không thể che lấp!

- Vâng!

Đổng Hân gật đầu.

- Điều đó không có khả năng! Trương lão sư làm người phóng khoáng, làm việc sảng khoái, làm sao có thể là Dị Linh tộc? Quả thực là lời nói vô căn cứ! Dù sao ta cũng không tin!

Tưởng Thanh Cầm hất ống tay áo:

- Lục Phong, ngươi không phải là cố ý công báo tư thù chứ?

- Ngươi gọi hắn là gì? Trương lão sư?

Thấy Tưởng viện trưởng luôn không để ý tới thế sự, đột nhiên tức giận, Lục Phong nhíu mày, đồng thời tràn đầy kỳ quái. Trương sư, Trương lão sư, mặc dù trong xưng hô chỉ tăng thêm một chữ, nhưng đại biểu thân

phận hoàn toàn khác nhau. Cái trước là tôn sùng Danh Sư, mà người sau, là xưng hô của học sinh.

- Không sai, hiện tại ta là học sinh của Trương lão sư, ngươi vũ nhục thầy ta, nói hắn là Dị Linh tộc, ngươi cảm thấy ta sẽ tin tưởng?

Hừ một tiếng, Tưởng Thanh Cầm nhíu mày.

- Lão sư? Ngươi đường đường viện trưởng, nhận một học sinh làm lão sư?

Lục Phong suýt chút nữa phát điên. Tên này có bị bệnh không? Ngươi không phải cái gì cũng không để ý sao? Không phải thế ngoại cao nhân sao? Làm sao thời gian nháy mắt, liền nhận Trương Huyền làm sư? Không điên a!

Tử Dương thú đột phá

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Không chỉ Lục Phong có loại cảm giác này, những người khác cũng khóe miệng co giật. Rất nhiều viện trưởng, coi như yêu thích Trương Huyền, nhưng cũng có mức độ, cố kỵ thân phận của mình. Thật giống như Mi trưởng lão, muốn nhận làm đồ, Triệu Bính Tuất muốn thay sư thu đồ, Vệ Nhiễm Tuyết cũng chỉ là thỉnh giáo... tên này ngược lại tốt, trực tiếp bái sư! Bái sư tương đương thấp một bối phận, chúng ta đều là ngang hàng, ngươi nhận hắn làm sư, vậy chúng ta không phải đều thành vãn bối?

- Không sai!

Tưởng viện trưởng hừ một tiếng, thanh âm vang vang:

- Nếu như hôm nay ngươi muốn nói là chuyện này, thứ cho ta không tiếp!

Nói xong xoay người đi ra ngoài cửa. Nếu như tên này nói nghiêm trọng như vậy, chỉ là vì nhục mạ lão sư, công báo tư thù, cái hội nghị này, không nghe cũng được!

- Ngươi không thể đi!

Lục Phong sầm mặt lại, hét lớn một tiếng. Giữ bí mật lâu như vậy, một khi tên này rời đi, tất nhiên rò rỉ, nếu dẫn đến Trương Huyền chạy trốn thì làm sao bây giờ?

- Chẳng lẽ ngươi muốn động thủ với ta?

Tưởng Thanh Cầm quay đầu hỏi.

- Không sai, hôm nay ai dám đi, cũng đừng trách ta hạ thủ không lưu tình...

Híp mắt lại, Lục Phong rốt cuộc không quan tâm, bàn tay lăng không trảo một cái, Đại Vô Ngôn thủ phát huy ra, một chưởng ấn cự đại thẳng tắp bay về phía Tưởng viện trưởng. Thực lực nửa bước Thần Thức cảnh siêu cường, phối hợp võ kỹ Linh cấp đỉnh phong, không khí trong căn phòng bị ép nứt toác.

- Người khác sợ ngươi, nhưng ta không sợ!

Thấy hắn thật dám công kích, Tưởng Thanh Cầm mãnh liệt xoay người, cổ tay khẽ đảo, trước mặt xuất hiện một cây đàn ngọc, an tĩnh lơ lửng giữa không trung, mười ngón nhẹ nhàng khảy.

Leng keng! Leng keng!

Một đạo sóng âm thẳng tắp bắn qua.

Oanh!

Sóng âm cùng thủ ấn đ-ng nhau, Lục Phong đang muốn nghiền ép đối phương, vẻ mặt đột nhiên đỏ lên, kìm lòng không được lui về phía sau mấy bước, phun ra một ngụm máu tươi!

- Ma Âm sư thất tinh?

Con ngươi hắn co rụt lại.

Mặc dù tu vi của đối phương không hắn cao, nhưng lý giải Ma Âm đã đến thất cảnh, loại cấp bậc này, coi như Thánh giả nhị trọng tới, cũng chưa hắn có thể là đối thủ! Một chiêu va chạm, linh hồn liền bị trọng thương!

- Không sai, được lão sư chỉ điểm, ta đã đột phá!

Tưởng Thanh Cầm tràn đầy ngạo nghễ. Nếu không phải Trương lão sư, hiện tại hắn vẫn bị vây ở lục tinh, cả đời không thể đột phá... Đối phương vũ nhục lão sư, làm sao có thể bỏ qua!

- Mộc sư...

Vốn cho rằng đột phá cảnh giới, đã thành người thứ nhất trong thập đại Danh Sư, không nghĩ tới một chiêu liền bị Tưởng viện trưởng đánh bại, Lục Phong tràn đầy không cam lòng, cuối cùng cắn răng nhìn về phía Mộc sư cách đó không xa.

- Tốt, Tưởng viện trưởng xin bớt giận, Đổng Hân này đã lấy thân phận Danh Sư thề, đã chứng minh nói không có bất cứ vấn đề gì!

Mộc sư khoát tay áo:

- Ta xem không bằng như vậy, để Trương Huyền qua giải thích, thanh giả tự thanh, trọc giả tự trọc, nếu thật là hiểu lầm, khẳng định cũng có thể giải thích rõ ràng! Mà... Thật là Dị Linh tộc, vậy đến cũng đừng nghĩ đi!

- Cái này...

Thấy Mộc sư lên tiếng, Tưởng Thanh Cầm chần chờ một chút, đành phải trở lại chỗ ngồi:

- Tốt, ta nghe theo Mộc sư an bài, có điều, ta hi vọng lấy thân phận Danh Sư hắn mời tới, mà không phải bắt hoặc giam giữ, cũng không hy vọng có người làm ra sự tình không tôn trọng với lão sư ta!

- Được!

Mộc sư gật đầu. mặc dù Đổng Hân lấy thân phận Danh Sư thề nhìn thấy là sự thật, nhưng dù sao Trương Huyền cũng là Danh Sư, thật muốn trực tiếp bắt tới, sau đó phát hiện là hiểu lầm, bọn họ cũng không cách nào giải thích! Lại nói, thật muốn động thủ bắt, đối phương là Dị Linh tộc,

khẳng định sẽ sớm cảnh giác, một khi chạy trốn, thì càng bắt không được.

- Vậy thì tốt, ta không có ý kiến!

Tưởng Thanh Cầm không nói thêm lời.

- Ân, Lục Phong, lời nói mới vừa rồi, ngươi cũng nghe được, hiện tại phái người đi mời Trương Huyền tới, cùng Đổng Hân đối chất, hy vọng có thể giải thích rõ ràng, nếu như giải thích không rõ... Không cần ngươi ra tay, ta cũng sẽ ra tay!

Mộc sư nhìn qua.

- Vâng!

Lục Phong gật đầu, đẩy cửa đi ra ngoài, một lát sau đi trở về, báo đã phái người qua... . Bên này cực kỳ náo nhiệt, một bên khác, Trương Huyền ngồi nhảy khỏi lưng Thiên Hùng thú. Vừa tới đại sảnh, chỉ thấy Tử Dương thú cùng Tôn Cường đi tới.

- Chủ nhân!

Lúc này khí tức toàn thân Tử Dương thú như rồng, cho người ta một loại cảm giác dâng trào, so với trước kia mạnh mẽ không biết bao nhiêu, nhất là cặp mắt, ánh sáng như điện, càng thêm cơ trí, cũng càng thêm bình tĩnh.

- Ngươi đột phá?

Ánh mắt Trương Huyền sáng lên. Thánh giả nhị trọng Thần Thức cảnh, một khi đột phá, trên lực lượng khả năng không có khoa trương như từ Tòng Thánh đến Thánh giả, nhưng sức chiến đấu tăng lên không chỉ một lần. Thần thức có thể nhìn bốn phía, thậm chí mỗi một động tác đều có thể thấy rõ, tuyệt không phải mắt thường có thể so sánh. Đi đến loại cảnh giới này, mới coi như chân chính lĩnh ngộ tinh túy của Thánh giả, siêu phàm thoát tục, trở thành Thánh giả chân chính.

- Vâng!

Tử Dương thú gật đầu, bản thân nó cách đột phá không xa, luyện hóa nội đan Hồng Vượn Thú cùng thuộc tính, một lần hành động xông phá ràng buộc, rốt cục vào hôm nay, đi đến Thánh giả nhị trọng.

- Rất tốt!

Cổ tay khẽ đảo, Trương Huyền lấy ra một hồ lô đưa tới:

- Cái này là Địa Mạch linh dịch, đối với củng cố tu vi, có ích lợi rất lớn!

Địa Mạch linh dịch, có thể để cho đám Thánh thú ở Vân Vụ lĩnh liều chết thủ hộ, đối với Thánh thú tác dụng bao lớn có thể tưởng tượng được.

- Đa tạ chủ nhân!

Mở nắp bình ra, nhìn thấy linh khí xao động trong đó, Tử Dương thú run lên. Cái hồ lô linh dịch này, giá trị cực lớn, tuyệt đối vượt qua mấy chục viên linh thạch thượng phẩm. Tiện tay cho nó, đủ thấy đã tin tưởng không nghi ngờ.

- Ân, ta đi mấy ngày, có chuyện gì phát sinh không?

Giao phó Tử Dương thú xong, Trương Huyền nhìn về phía Tôn Cường cách đó không xa.

- Không có việc gì, nhưng mà…

Tôn Cường nhíu mày:

- Hồ Yêu Yêu trước mấy ngày phái người đưa tin tới, nói giống như phủ đệ của chúng ta, bị người giám thị...

- Bị người theo dõi?

Trương Huyền cau mày.

Hồ Yêu Yêu chưởng quản Yêu Nguyệt hội, cường giả thủ hạ nhiều không kể xiết, nàng nói bị theo dõi, chỉ sợ là thật.

- Có dò xét ra người nào không?

- Thực lực của ta không đủ, dò xét mấy lần, đều bị đối phương tránh khỏi...

Tôn Cường hơi đỏ mặt. Thực lực của hắn bây giờ, ngay cả Hợp Linh cảnh cũng không đến, ở đế quốc nhị đẳng vẫn tính không yếu, nhưng ở Đế đô của đế quốc nhất đẳng, lại có chút nhìn không thuận mắt.

- Chủ nhân, chuyện này ta biết, là trưởng lão của Danh Sư học viện!

Tử Dương thú chen vào nói.

Nó đột phá đến Thần Thức cảnh, tình huống chung quanh có thể nhìn ra rõ rõ ràng ràng. Tôn Cường dò xét không được, nhưng nó có thể phát giác.

- Trưởng lão của Danh Sư học viện? Theo dõi ta làm gì?

Trương Huyền kỳ quái.

Mặc dù hắn phá hủy mấy chỗ của học viện, nhưng cũng không đến mức để học viện phái trưởng lão theo dõi a!

- Thời điểm ta đột phá, thần thức ngoại phóng, đúng lúc nghe được bọn họ nói chuyện, biết một chút... Hình như là tiểu tử Lục Phong kia, muốn triệu tập thập đại trưởng lão, tiến hành thẩm phán chủ nhân, nhưng nguyên nhân cụ thể là gì, đối phương không nói, ta cũng không rõ ràng!

Nhớ lại một chút, Tử Dương thú nói.

Buổi sáng hôm nay nó đột phá, thần thức ngoại phóng, đúng lúc nhìn thấy mấy vị trưởng lão theo dõi tiểu viện, đối thoại cũng nghe vào tai.

- Thẩm phán?

Trương Huyền chớp mắt.

Sau khi đi Luyện Đan học viện giảng bài, Lục Phong viện trưởng từng triệu tập qua thập đại trưởng lão, muốn khai trừ thân phận Danh Sư của mình, có điều, không được mọi người đồng ý. Chuyện này, Tưởng viện trưởng đã nói với hắn, chẳng lẽ tên này cảm thấy không phục, còn muốn lần nữa? Lần thứ nhất cũng không thành công, một lần nữa đoán chừng cũng không có hiệu quả gì!

- Hình như nắm giữ chứng cớ gì rất trọng yếu, có thể để cho chủ nhân không thể phản bác...

Tử Dương thú nói:

- Nghe nói không chỉ triệu tập thập đại trưởng lão, còn thông tri Mạc Cao Viễn đường chủ, thậm chí... Vận dụng Thánh khí Kim Nguyên đỉnh !

Mấy vị trưởng lão theo dõi, tựa hồ biết không quá kỹ càng, coi như nó nghe được đối thoại, cũng đôi câu vài lời, để cho người ta suy đoán không ra.

- Kim Nguyên đỉnh?

- Là trấn viện chi bảo của Danh Sư học viện, do viện trưởng khống chế, cường giả Thánh giả nhị trọng, tam trọng tới, cũng có thể tuỳ tiện giết chết!

Tử Dương thú lắc đầu:

- Nhưng từ khi chủ nhân chết, Thánh khí trấn viện này vẫn ngủ say, không có người có thể mệnh lệnh! Trừ khi... Dị Linh tộc xâm lấn!

Trương Huyền cau mày.

Nếu thật như vậy, là siêu cấp đại sự! Nhưng mà theo dõi bản thân, cùng Dị Linh tộc xâm lấn có quan hệ gì? Chẳng lẽ... tin tức khôi lỗi cùng

Ngoan Nhân tiết lộ? Thật như vậy, giải thích thật đúng là phiền toái. Không nói thu phục nhân vật ngưu bức như Ngoan Nhân, chỉ riêng nhiều khôi lỗi Dị Linh tộc như vậy, liền nói không rõ ràng.

- Lão sư...

Đang cau mày, không biết Lục Phong lại muốn làm gì, chỉ thấy Trịnh Dương vội vã chạy tới.

- Làm sao vậy?

Trương Huyền nhìn qua.

- Lão sư, Luyện Đan học viện Chu Kình phó viện trưởng cùng Thích viện phó trước tới bái phỏng, nói muốn mời lão sư đi học viện thương nghị một đại sự.

Trịnh Dương nói.

- Mời?

Trương Huyền nghi hoặc:

- Thái độ của bọn họ như thế nào?

- Thái độ rất tốt, đang ở phòng khách chờ!

Mặt mũi Trịnh Dương kỳ quái. Luyện Đan học viện cùng lão sư không sai biệt lắm đã thủy hỏa bất dung, đột nhiên chạy tới mời, để hắn tràn đầy nghi hoặc.

- Thái độ tốt? Còn muốn theo dõi? Xem ra bọn họ nhất định nắm giữ một loại chứng cứ nào đó, sợ ta sớm biết, chạy trốn...

Mắt sáng lên, Trương Huyền liền hiểu được. Mới vừa nghe được có người theo dõi, lại muốn mời Kim Nguyên đỉnh ra, liền đến mời mình, còn thái độ vô cùng tốt... Muốn nói không có vấn đề, đánh chết cũng không tin. Vô sự xum xoe, không phải lừa đảo tức là đạo chích! Huống

chi hắn và Lục Phong cũng tiếp xúc qua, tuyệt không phải hạng người lương thiện dễ sống chung.

- Tử Dương, ngươi trước tiến vào Thiên Nghĩ Phong Sào, có cần, sẽ để cho ngươi đi ra!

Suy nghĩ một chút, Trương Huyền khoát tay áo.

- Vâng!

Tử Dương thú gật đầu, thân thể nhoáng một cái, chui vào Thiên Nghĩ Phong Sào. Trước đó tổ ong chật hẹp, mà bây giờ đường kính đã hơn mười mét, cực kỳ rộng lớn. An bài xong Tử Dương thú, đang muốn đi gặp hai vị phó viện trưởng, Trương Huyền dừng lại một chút, để Trịnh Dương cùng Tôn Cường đi trước, tinh thần khẽ động, phóng phân thân ra, sau đó lấy ra một không gian giới chỉ đưa tới.

Ngoan Nhân cùng bản chép tay của Khổng sư mới vừa lấy được đều ở bên trong, thật muốn xuất hiện vấn đề gì khó giải thích, chỉ sợ... cũng chỉ có thể để “Dương sư” ra sân. Phân thân và hắn là cùng một linh hồn, chỉ cần không vào không gian giới chỉ, bất kỳ thời điểm nào cũng có thể tùy ý câu thông.

A Tử, ngươi giải thích cho mọi người một chút!

dtv-ebook.com

Trong phòng khách, Chu phó viện trưởng cùng Thích viện phó đang truyền âm giao lưu.

- Ngươi nói hắn sẽ chạy trốn không?

Mặc dù hai người không biết chuyện cụ thể, nhưng viện trưởng ngày ngày phái người theo dõi, khẳng định là muốn xuất thủ với Trương Huyền.

- Nếu như không theo chúng ta đi, hoặc là nghĩ biện pháp chạy trốn, liền theo viện trưởng phân phó xử lý, giết chết tại chỗ!

Vẻ mặt Thích viện phó nghiêm túc.

- Chém giết một vị Danh Sư... Ta sợ đám người Mi viện trưởng, Triệu viện trưởng khẳng định sẽ bạo tạc...

Chu phó viện trưởng lắc đầu, khắp khuôn mặt là lo lắng. Thời điểm nghe được mệnh lệnh này, trực tiếp giật nảy mình. Lấy uy tín của Trương Huyền ở trong học sinh, cùng quan hệ với đám người Mi viện trưởng, Triệu viện trưởng, thật muốn giết chết... Luyện Đan sư học viện đoán chừng phiền phức lớn rồi!

- Đúng vậy, ta cũng lo lắng, có điều, hết cách rồi, đây là mệnh lệnh của viện trưởng! Yên tâm đi, hắn làm như vậy, khẳng định có đạo lý của hắn, chỉ cần chúng ta tuân thủ là được...

Mặc dù Thích viện phó cũng cảm thấy nhiệm vụ rất khó giải quyết, nhưng mà viện trưởng đã phân phó, tất nhiên có mục đích của mình, bọn họ tuân thủ một cách nghiêm chỉnh là tốt rồi.

- Cũng chỉ có thể như vậy...

Chu phó viện trưởng gật đầu, đang không biết như thế nào cho phải, liền thấy ngoài cửa bóng người lóe lên, một thanh niên đi đến.

- Chu phó viện trưởng, Thích viện phó!

Đi vào gian phòng, Trương Huyền ôm quyền. Chu Kình này, mới vừa tiến vào học viện, thời điểm chư vị lão sư nói công khóa liền gặp qua, từng giúp Lạc Nhược Hi sửa sang lại lớp học lâm thời.

- thầy Trương! Lần này chúng ta tới, là muốn mời ngươi đi học viện, có việc cùng ngươi thương nghị...

Thấy hắn cũng không chạy trốn, hai người thở phào nhẹ nhõm, Chu phó viện trưởng vội nói.

- Không biết là chuyện gì? Có thể thuận tiện cho biết không?

Trương Huyền nói.

- Cụ thể chúng ta cũng không biết, chỉ là tới mời thầy Trương qua...

Chu phó viện trưởng cười khổ lắc đầu:

- Mong rằng không nên từ chối...

- Được rồi, ta cũng muốn qua nhìn một chút!

Trương Huyền gật đầu, đây là lời trong lòng hắn, đối phương theo dõi, lại triệu hồi Kim Nguyên đỉnh, thật muốn nhìn một chút, đến cùng trong hồ lô muốn làm gì.

- Vậy liền quá tốt rồi... thầy Trương, mời!

Thấy hắn không những không chối từ, còn muốn đi qua, ánh mắt Chu phó viện trưởng sáng lên, vội vàng vẫy tay.

- Đi thôi!

Không nói thêm lời, Trương Huyền theo sát ở phía sau đi ra ngoài. Trụ sở của hắn cách học viện không xa, không lâu sau, liền đến trước trưởng lão nghị sự điện, đẩy cửa đi vào.

Một khí tức cổ điển hạo nhiên truyền lại. Trưởng lão nghị sự điện, từ khi Danh Sư học viện thành lập liền tồn tại, đã có không dưới trên vạn năm, kiến trúc cùng điêu khắc trong đó, đều hoàn toàn khác biệt hiện đại, còn không có tiến vào bên trong, liền cho người ta một cảm giác tang thương. Ánh mắt nhìn đi, thập đại trưởng lão ngồi ngay ngắn trong đó, chính giữa còn có một lô đỉnh cự đại.

- Ân? Mộc sư?

Con mắt thoáng nhìn, đột nhiên nhìn thấy một bóng người quen thuộc, chính là Mộc Viên Mộc sư trước đó nhận hắn làm sư tổ. Tên này làm sao sẽ ở trong học viện? Trong lòng kỳ quái, lại không mất cấp bậc lễ nghĩa, ôm quyền đối với đám người Mi trưởng lão, làm xong mới xoay người nhìn về phía Lục Phong cách đó không xa, hai tay chắp sau lưng:

- Hiền chất, gặp ta còn không hành lễ?

Dù sao đối phương muốn tìm bản thân phiền phức, cũng không cần thiết khách khí.

- Ngươi...

Tròng mắt Lục Phong hơi híp, suýt chút nữa tức chết. Tên này đến cùng là thần kinh lớn, hay yên tâm có chỗ dựa chắc? Tràng cảnh nghiêm túc như thế, chẳng lẽ không sợ hãi chút nào? Híp mắt lại, lật bàn tay một cái, cửa phòng kẹt kẹt... đóng kín, toàn bộ đại điện như có trận pháp vận chuyển, bầu không khí ngưng trọng.

- Trương Huyền, thân phận của ngươi đã bại lộ, chủ động nhận tội, có lẽ còn có thể nhận được khoan hồng, nếu không... Không chỉ ngươi chết, tất cả mọi người cùng ngươi tương quan cũng bị xử phạt!

Đóng cửa lại, ánh mắt của Lục Phong lấp lánh nhìn qua, trong mắt mang theo ý tiêu sát.

- Thân phận bại lộ?

Trương Huyền cau mày.

- Không sai, Đổng Hân, ngươi tới nói đi!

Lục Phong vẫy tay một cái.

- Vâng!

Đổng Hân tiến lên một bước:

- Trương Huyền, ta tận mắt thấy, ngươi dùng trận pháp vây khốn Tử Dương thú tiền bối, sau đó để hai mươi thuộc hạ Dị Linh tộc tiến hành vây đánh...

- Tận mắt thấy?

Nhìn thấy Đổng Hân, Trương Huyền sửng sốt một chút, lúc này mới nhớ tới. Mười ngày trước, hắn giáo huấn Tử Dương thú một chầu, bởi vì trận pháp quá kém, để đối phương trốn ra... Chẳng lẽ nữ hài này, lúc ấy trốn ở trong tiểu viện của mình? Xem ra Hoài Vương gia làm trận pháp không quá tin cậy, trở về phải bố trí lần nữa, nếu không, phủ đệ của mình, sẽ thành hậu hoa viên của người khác, muốn tới thì tới, muốn đi thì đi?

- Không sai, ta có thể lấy thân phận Danh Sư thề, lúc ấy ngươi ở yên tại chỗ, chỉ huy thuộc hạ động thủ với Tử Dương thú tiền bối, từ xuất hiện đến kết thúc, tổng cộng nói ba câu, thứ nhất “muốn chạy trốn, Ngoan Nhân, đánh nó xuống cho ta!”, câu thứ hai “mấy người các ngươi, lên

cho ta, đánh chết a!”, lúc nói câu thứ ba, Tử Dương tiền bối đã lâm vào hôn mê, ngươi nói một câu “lại ngất...”, có việc này không?

Đổng Hân nói, chuyện ngày đó, nàng cả đời cũng sẽ không quên, nhất là thanh niên trước mắt này tàn nhẫn, đánh chết cũng có thể nhớ.

- Trí nhớ của ngươi rất tốt...

Thấy đối phương nói tình hình ngày đó không sai chút nào, Trương Huyền có chút xấu hổ. Lúc đó không biết thân phận của Tử Dương thú, tự nhiên không ngại hành hung.

- Thừa nhận?

Nghe hắn không phủ nhận, mọi người đều ngẩn ngơ, một khi thừa nhận, chẳng khác nào ngồi vững thân phận... Chẳng lẽ, thật là Dị Linh tộc?

- thầy Trương, ngươi thật ra tay với Tử Dương thú tiền bối?

Mi viện trưởng cũng nhịn không được nữa. Tử Dương thú tiền bối mất tích, hắn là người thứ nhất phát hiện, bị mười mấy Dị Linh tộc bắt cóc, tìm tiếp cận nửa tháng không có manh mối, thế nào lại là vị trước mắt này?

- Ta... quả thực phái người đánh qua nó!

Trương Huyền gật đầu.

- Thừa nhận là tốt rồi!

Thấy hắn không có nguỵ biện, ngược lại thừa nhận, Lục Phong sững sờ, hai mắt lập tức tỏa ánh sáng, vội vàng quay đầu gào thét:

- Mộc sư, Kim Nguyên đỉnh tiền bối, các ngươi thấy được, hắn đã thừa nhận thân phận Dị Linh tộc, còn xin lập tức ra tay tru sát hắn.

- Trương Huyền, ngươi có lời gì muốn nói?

Mộc sư cau mày nhìn lại, trên người mang theo uy áp. Nếu như đối phương thực là Dị Linh tộc, như vậy liền không cần chú ý đến mặt mũi của Lạc sư, trực tiếp động thủ.

- Trước không vội, ta thừa nhận thân phận Dị Linh tộc hồi nào?

Nghe đối phương mới mở miệng liền chụp mũ chụp, Trương Huyền nhướng mắt.

- Thế nào, lại muốn cự tuyệt? Lưới trời tuy thưa nhưng khó lọt, nguỵ biện cũng vô dụng, ngươi đã thừa nhận dùng hình với Tử Dương thú tiền bối, không phải Dị Linh tộc là cái gì?

Lục Phong cười lạnh.

- Ta nói qua phái người đánh Tử Dương thú... Nhưng cùng Dị Linh tộc có quan hệ gì?

Trương Huyền lắc đầu.

- Ai cũng biết Tử Dương thú tiền bối là Thánh thú của Danh Sư học viện chúng ta, là thú sủng của lão viện trưởng, ra tay với hắn, chính là vũ nhục Danh Sư học viện chúng ta, vũ nhục Danh Sư...

Ánh mắt Lục Phong như điện, hí dài.

- Vũ nhục Danh Sư học viện, vũ nhục Danh Sư? Ngươi nghĩ thật nhiều...

Không nghĩ tới tên này sẽ liên tưởng như thế, vẻ mặt Trương Huyền bất đắc dĩ:

- Được rồi, ngươi đã cho rằng như vậy, ta cũng không thể nói gì hơn... Đành phải để Tử Dương thú đi ra nói chuyện đi!

Nói xong, cổ tay rung lên, Thiên Nghĩ Phong Sào xuất hiện, ngay sau đó lần nữa nhoáng một cái, thân thể khổng lồ, cao ngất của Tử Dương thú xuất hiện.

- Là Tử Dương tiền bối!

- Tiền bối không bị tổn thương chứ?

Nhìn thấy nó xuất hiện, mọi người đầu tiên là sững sờ, sau đó tất cả đều nghi hoặc. Tử Dương tiền bối trước mắt, chẳng những không có bị thương suy yếu, ngược lại khí tức sung mãn, cho người ta một loại cảm giác áp bách mãnh liệt, dường như... thực lực so với trước kia còn cường đại hơn!

Không phải nói bị đánh bất cứ lúc nào cũng sẽ tử vong sao? Chuyện gì xảy ra? Đồng loạt nhìn về phía Đổng Hân cách đó không xa, muốn nghe giải thích của nàng.

Đổng Hân thì sắc mặt trắng nhợt, cũng không thể tin được. Nàng tận mắt thấy vị Thánh thú này, bị đánh toàn thân co giật, hôn mê bất tỉnh... Làm sao mười ngày ngắn ngủi không thấy, không những không có việc gì, còn cường đại như thế?

Mấu chốt nhất là... Ngày đó không phải vẫn muốn trốn sao? Lần này làm sao không nhúc nhích, cũng không bất kỳ địch ý nào với Trương Huyền? Không chỉ sắc mặt nàng thay đổi, Lục Phong ở một bên cũng toát ra dự cảm bất tường, toàn thân cứng đờ, đang muốn nói gì, liền nghe thanh niên cách đó không xa nhàn nhạt nói.

- A Tử, Lục Phong hiền chất này, nói ta phái người đánh ngươi, là Dị Linh tộc, ngươi giải thích với mọi người một chút đi!

- A Tử?

Mọi người nhoáng một cái, suýt chút nữa hộc máu. Bọn họ đều xưng tiền bối, ngươi xưng A Tử... Chẳng lẽ không sợ tiền bối trở mặt tại chỗ, một tay quất chết ngươi? Mi viện trưởng càng con mắt xoay loạn. Hắn là Thuần Thú sư, biết Tử Dương tiền bối có bao nhiêu kiêu ngạo. Xem như hắn, mỗi lần gặp đều cung kính, không dám thở mạnh, gọi như vậy... Có phải có chút quá khinh thường hay không? Nhưng khiếp sợ còn không

có kết thúc, liền nghe tiền bối mà bọn họ tôn sùng, ôm quyền khom người, thanh âm vang lên:

- Vâng, chủ nhân!

- Chủ nhân?

- Tử Dương thú tiền bối... Xưng hô thầy Trương là chủ nhân?

Mắt Lục Phong tối sầm lại, chín đại Danh Sư cũng nhoáng một cái, cảm thấy thế giới quan vỡ tan. Tử Dương thú là ai? Thú sủng của lão viện trưởng, địa vị ở Danh Sư học viện cao hơn thập đại trưởng lão, gần với Kim Nguyên đỉnh, loại Thánh thú này, cao ngạo đến chân trời, bình thường tới nói chuyện cũng xa cách, bây giờ lại nhận Trương Huyền làm chủ, đến cùng là tình huống gì?

- Chủ nhân là Thiên... Danh Sư được Danh Sư đường công nhận, làm sao có thể là Dị Linh tộc? Quả thực là lời nói vô căn cứ! Hắn đánh ta, chỉ là vì để cho ta đột phá!

Không để ý tới mọi người khiếp sợ, Tử Dương thú chấn động hai tay, một cỗ khí tức cường đại sinh ra. Ầm ầm! Khí tức cường đại tựa như sóng lớn, cho người ta áp bách trên linh hồn. Vừa rồi liền nghĩ kỹ, nếu như nói là hiểu lầm, nó cũng cảm thấy không ngẩng đầu được lên, hình ảnh tiền bối khó giữ, đã để cho người ta phỏng đoán lung tung, còn không bằng nói thẳng là vì giúp nó đột phá! Dù sao thực lực của nó thực là Thánh giả nhị trọng.

- Thánh giả nhị trọng... Thần Thức cảnh!

- Tiền bối, đột phá...

Tất cả mọi người ngẩn ngơ. Tử Dương thú, loại Thánh thú trời sinh này, cực kỳ khó đột phá, lão viện trưởng cùng hắn ở chung nhiều năm như vậy, cũng không thành công, có thể thấy được khó bao nhiêu. Giờ phút này, không chỉ nhận chủ, còn đột phá... Mới vừa nói Trương Huyền đánh

Tử Dương thú tiền bối, là Dị Linh tộc, đối phương liền tự mình đi ra bác bỏ tin đồn, còn tiện thể biểu hiện thực lực, thuận tiện nhận chủ. Kịch bản đảo ngược quá nhanh, tất cả mọi người phát mộng.

Lão sư của ngươi là ai?

dtv-ebook.com

- Không sai, những ngày này ta không liên hệ chư vị, là bởi vì đến mấu chốt đột phá, không thể phân tâm!

Tử Dương thú nói:

- Nếu như không phải chủ nhân, hiện tại ta vẫn là Thánh giả nhất trọng đỉnh phong, muốn đột phá, hoàn toàn không có khả năng!

Nó nói ngược lại là lời nói thật. Trong khoảng thời gian này, trừ bị đánh, chính là bị đặt ở trong Thiên Nghĩ Phong Sào, ngay cả thân thể cũng giãn không ra, tức giận mãnh liệt, cũng thuận lợi đột phá cơ sở. Thần Thức cảnh, có quan hệ tới linh hồn, tâm cảnh, những ngày tối tăm nhục nhã không mặt trời kia, để tinh thần của hắn trở nên cứng cáp hơn. Nếu như không trải qua chuyện này, cho dù có nội đan của Hồng Viên thú, có thể đột phá hay không còn khó nói.

Mọi người nói không ra lời, tu luyện giả bế quan, mấy tháng, thậm chí mấy năm cũng là chuyện thường, đối phương chẳng qua bế quan nửa tháng mà thôi, không lâu a.

- Tử Dương thú tiền bối từng là thú sủng của lão viện trưởng, vì học viện làm bao nhiêu cống hiến, không cần ta nói, chắc hẳn mọi người cũng biết. thầy Trương vì để cho nó đột phá, bỏ bao công sức, hao phí tâm huyết... Các ngươi lại vu hãm hắn là Dị Linh tộc! Lục Phong, nếu như hôm nay ngươi giải thích không rõ, tội vu hãm này, khẳng định là chạy không thoát, coi như nháo đến Thanh Nguyên đế quốc, ta cũng phụng bồi tới cùng!

Triệu Bính Tuất nhướng mày, dẫn đầu đập bàn. Ngươi nói thầy Trương đánh Tử Dương thú, là Dị Linh tộc, bây giờ người bị hại đi ra bác bỏ tin

đồn... Còn có lời gì để nói? Sắc mặt Lục Phong nhăn nhó, thân thể run rẩy, trên đầu nổi gân xanh, buồn bực sắp hộc máu. Vốn cho rằng lần này nhận được tin tức, nắm chắc có thể để cho Trương Huyền muốn sống không được muốn chết không xong, nằm mơ cũng không nghĩ tới, sẽ có dạng đảo ngược này...

Đổng Hân ở một bên, thân thể mềm mại cũng run rẩy, sắp ngất. Nàng tận mắt thấy, đối phương chỉ huy cấp dưới đánh Tử Dương thú, tàn nhẫn vô tình, làm sao trong nháy mắt, liền biến thành giúp nó đột phá? Đột phá, có không để ý tới sống chết cuồng ẩu như vậy sao?

- Không đúng, chẳng lẽ là...

Đột nhiên trong lòng hơi động, một ý nghĩ xông ra. Nghĩ đến điểm này, nàng vội vàng ôm quyền:

- Mộc sư, Kim Nguyên đỉnh tiền bối, chư vị trưởng lão, tại hạ có một ý tưởng, không biết có nên nói hay không!

- Hôm nay chỉ vì biết rõ chân tướng, có chuyện cứ nói đừng ngại!

Mộc sư gật đầu.

- Ta tận mắt thấy Trương Huyền phái người đánh Tử Dương thú tiền bối, nhưng hiện tại tiền bối giúp hắn nói chuyện... Có phải nhận lấy uy hiếp hoặc có việc gì khó nói hay không? Hoặc là, mục đích đánh là vì để cho hắn khuất phục?

Đổng Hân nói.

Trước mấy ngày mới bị đánh chết đi sống lại, hiện tại chẳng những không có địch ý, còn nhận chủ, đổi lại là ai, cũng khó mà tin được. Biến hóa nhanh như vậy, trừ thực tình thần phục, còn có một loại, cái kia chính là... nghĩ một đằng nói một nẻo!

- Ngươi nói là uy hiếp?

Mộc sư cau mày, tất cả trưởng lão cũng sững sờ. Loại tình huống này, cũng không phải không có. Nếu thật là bị uy hiếp, lời nói cũng không phải chính xác, coi như bọn họ là Danh Sư, cũng rất khó phân biệt.

- Không sai, người người đều biết Tử Dương tiền bối, trung thành tuyệt đối với lão viện trưởng, viện trưởng đến cùng sống hay chết, còn không có tin tức xác thật, nó liền nhận người khác làm chủ, ta dù sao cũng không tin!

Ánh mắt Lục Phong sáng lên, tràn đầy khen ngợi nhìn Đổng Hân, khẽ nói. Lão viện trưởng đi di tích, một mực không về, học viện định tính chính là mất tích, cụ thể có phải chết hay không, còn không rõ ràng. Thật nghĩ như vậy, liền ý vị sâu xa. Chủ nhân sống chết còn chưa xác định, liền nhận người khác làm chủ, quả thực không thể tưởng tượng.

- Có phải Trương Huyền nắm trong tay một loại tin tức nào đó, lấy lão viện trưởng sống chết uy hiếp, bức bách Tử Dương tiền bối nhận chủ, giúp hắn nói chuyện hay không? Cũng có khi, dùng một loại thủ đoạn đặc thù nào đó không muốn người biết?

Trần Thừa Tuần đứng dậy nói, hắn và Lục Phong là trên một đường thẳng, đã không có cách nào lùi bước.

Mộc sư trầm tư, nếu vị lão hữu kia thật chưa chết, người khác coi đây là áp chế mà nói, y theo tính cách trung thành tuyệt đối của Tử Dương thú, ngược lại thật có khả năng đổi giọng.

- Bởi vì không cách nào phán định có phải bị uy hiếp hay không, cho nên... lời nói của Tử Dương thú tiền bối không đủ tin!

Lục Phong nói tiếp.

- Ngươi... Đánh rắm!

Không nghĩ tới nó tự mình bác bỏ tin đồn, lại biến thành luận chứng hoang đường như vậy, sắc mặt Tử Dương thú đỏ lên, tức giận đến hét

lớn:

- Ta nói mỗi một, đều xuất phát từ nội tâm, làm sao lại không thể tin?

- Tiền bối không nên kích động, Dị Linh tộc nhiều thủ đoạn, am hiểu linh hồn mê hoặc, không có cách nào xác nhận, trước đó ngươi có phải bị mê hoặc hay không, lời của ngươi, chúng ta thực rất khó phân biệt!

Lục Phong nói.

Thời kỳ Thượng Cổ, chức nghiệp Vu Hồn sư từng đầu nhập vào Dị Linh tộc, bởi vậy nắm giữ đối với hồn phách cực cao, ngươi trước mấy ngày mới bị đánh, bây giờ lại nói ra lời hoàn toàn trái ngược, đổi lại ai cũng cảm thấy không quá tin tưởng.

- Lục viện trưởng, cái suy luận này thành lập, ta có phải cũng có thể hoài nghi, ngươi đã bị Dị Linh tộc mê hoặc, cố ý tới hại một vị Danh Sư nắm giữ Minh Lý Chi Nhãn hay không?

Từ khi vào phòng, Mạc Cao Viễn vẫn không lên tiếng đột nhiên mở miệng.

- Không sai! Danh Sư nắm giữ Minh Lý Chi Nhãn, đối với nhân tộc tác dụng bao lớn, có thể tưởng tượng được, Lục viện trưởng một mực nhằm vào, sẽ không phải đã là người của Dị Linh tộc chứ?

Mi trưởng lão cũng vuốt râu nói. Ngươi bảo Tử Dương thú nói không thể tin, vậy tốt... lời của ngươi lại có mấy phần có thể tin?

- Các ngươi...

Không nghĩ tới hai vị này trở tay một chút, liền chụp mũ lên đầu mình, Lục Phong suýt chút nữa nôn ra máu, đành phải khoát tay áo:

- Tốt, chúng ta không xoắn xuýt vấn đề này, sự tình Trương Huyền nắm giữ thuộc hạ Dị Linh tộc, là không có cách nào phản bác? Lúc trước hiện

trường Tử Dương tiền bối bị bắt, chúng ta cũng qua nhìn, khí tức Dị Linh tộc, dấu vết rõ ràng như vậy, là căn bản không che giấu được!

Căn cứ Đổng Hân miêu tả, hắn không chỉ đánh Tử Dương thú, còn có một đám thuộc hạ Dị Linh tộc. Đây mới là mấu chốt nhất, trọng yếu nhất. Cộng thêm chư vị ở đây đều dò xét qua, biết những dấu vết kia đại biểu cái gì.

Đám người Mi trưởng lão, Triệu viện trưởng đều nói không ra lời. Bọn họ đều gặp dấu vết chiến đấu lưu lại ở Lôi Viễn phong, cộng thêm tu vi hiện tại của thầy Trương, không có người trợ giúp, không thể nào là đối thủ của Tử Dương tiền bối. Thật chẳng lẽ có thuộc hạ Dị Linh tộc? Nếu như thế, thì thật rất phiền toái. Danh Sư, là cấm có liên quan tới Dị Linh tộc, nếu không, có miệng cũng giải thích không rõ.

- Thuộc hạ Dị Linh tộc... Các ngươi nói nhưng cái này sao?

Biết chuyện ngày hôm nay, không nói rõ ràng, cả đời sẽ dính bẩn, Trương Huyền cũng không nhiều lời, cổ tay khẽ đảo, một khôi lỗi xuất hiện ở trước mặt.

- Tin tưởng nhãn lực của chư vị có thể thấy được... Đây là dùng Dị Linh tộc luyện chế thành khôi lỗi!

- Không sai!

- Đây là lấy người thật luyện chế thành khôi lỗi!

Mọi người sững sờ, lập tức gật đầu. Làm Danh Sư lục tinh đỉnh phong, lại không giống Đổng Hân, nhìn thoáng qua, là khôi lỗi hay người thật, hoàn toàn có thể nhẹ nhõm nhận ra.

- Triệu viện trưởng hẳn phải biết, trước khi ta đến học viện, từng cùng đám người Thất Thất, Ngọc Phi Nhi công chúa, tiến vào một di tích, đồng thời may mắn nhận được Ngô Dương Tử tiền bối truyền thừa!

Trương Huyền nói tiếp.

- Ân!

Triệu Bính Tuất gật đầu. Chuyện này lúc trước hắn liền kỹ càng sửa sang lại thành sách, thông cáo những người khác.

- Những khôi lỗi này, chính là tiền bối dùng đại thủ pháp luyện chế, ta chẳng qua cơ duyên xảo hợp nhận được mà thôi!

Trương Huyền cười cười:

- Danh Sư là không thể liên quan tới Dị Linh tộc, nhưng hắn luyện chế thành khôi lỗi, để nhân tộc sử dụng, coi như vô công, cũng không ảnh hưởng gì chứ?

Mọi người sửng sốt, vốn cho rằng là Dị Linh tộc, kết quả lại là khôi lỗi, loại vật này, không có mệnh lệnh, căn bản không có cách hại người. Thu phục nhiều hơn nữa, cũng không ảnh hưởng toàn cục.

- Cái này đích xác là khôi lỗi vô ý thức, hơn nữa phương pháp rèn đúc tinh diệu vô song, cực kỳ tương tự thủ pháp của Ngô Dương Tử trong truyền thuyết...

Nhìn kỹ một cái, Mộc sư nhẹ gật đầu. Những khôi lỗi này, là Ngô Dương Tử ở khi Dị Linh tộc còn sống rèn luyện, đã dùng hết đủ loại tài liệu quý giá cùng phương pháp, mỗi một con đều giá trị cực cao.

- ... Những khôi lỗi này, trong cơ thể vẫn ẩn chứa sát lục chi khí, bảo lưu tập tính của Dị Linh tộc, coi như Ngô Dương Tử còn sống, cũng chưa chắc có thể thuần phục? Ngươi làm sao có thể để chúng ngoan ngoãn nghe theo mệnh lệnh?

Nhìn ra mấu chốt, Mộc sư cau mày. Cái này mặc dù là khôi lỗi, nhưng sát lục chi khí trong cơ thể không hề yếu, hơn nữa nhìn thấy nhân loại, mang theo căm thù trời sinh. Người mạnh như thế, đừng nói Ngô Dương Tử, xem như hắn cũng chưa hắn có thể thuần phục, gia hỏa này chỉ là Quy Nhất cảnh, lại làm được bằng cách nào?

Trương Huyền cau mày, để chúng ngoan ngoãn nghe lời, là bởi vì Ngoan Nhân, mà giải thích Ngoan Nhân, liền phải giải thích Thiên Đạo chi thư, liên quan bí mật lớn nhất của hắn… Thiên Đạo thư viện. Bởi vậy căn bản không thể nói.

- Hơn nữa, những khôi lỗi này, là Dị Linh tộc khi còn sống, thân thể bộ kiện bị thay thế! Không xuất hiện bất kỳ bài xích, nói rõ... trên chủ quan, là nguyện ý làm như vậy! Năm đó Ngô Dương Tử bị Dị Linh tộc bắt đi, động tĩnh huyên náo rất lớn, phân bộ của Thanh Nguyên đế quốc đều có hồ sơ, nếu như hắn thật có để để Dị Linh tộc ngoan ngoãn bị luyện chế, thậm chí nghe lời, thì làm sao có thể bị bắt, một đi không trở lại?

Mộc sư nói tiếp.

Thân là Danh Sư thất tinh, nhãn lực kinh người, biết phương pháp luyện chế loại khôi lỗi này, coi như Ngô Dương Tử lợi hại, muốn thành công cũng khó khăn.

- Mộc sư nói rất đúng, những cái này xem như khôi lỗi, lại làm sao luyện chế thành công? Loại thực lực như ngươi, làm sao thu phục?

Nghe được Mộc sư nói, ánh mắt Lục Phong sáng lên:

- Trừ khi, ngươi là Vương giả Dị Linh tộc, có thể để cho khôi lỗi ngoan ngoãn nghe lời, cam tâm bị giết, lúc này mới ở sau khi chết, tất cả nghe theo lời ngươi nói!

Trương Huyền sầm mặt lại.

Hắn tự nhiên không phải Vương giả Dị Linh tộc, nhưng Ngoan Nhân phải, thậm chí có thể là Hoàng giả! Lúc trước Ngô Dương Tử có thể luyện chế những Dị Linh tộc này thành khôi lỗi, chính là tên này ra lệnh. Nhưng mà thật muốn nói tỉ mỉ, bí mật của thư viện liền khó bảo toàn.

- Vì sao luyện chế thành công, ta thật không biết, đây là chuyện của Ngô Dương Tử tiền bối, còn thu phục!

Trương Huyền chần chờ một chút, nói:

- Là lão sư lo lắng an toàn của ta, cố ý thuần phục, giao cho ta!

- Lão sư của ngươi?

Lục Phong hừ lạnh:

- Là vị Danh Sư nào? Nói ra nghe một chút, ta cũng muốn nhìn một chút, là Danh Sư nào mạnh mẽ như vậy, thuần phục khôi lỗi chỉ thuần phục Vương giả Dị Linh tộc, ngoan ngoãn nghe một Danh Sư tứ tinh!

- Lão sư ta...

Trương Huyền mặt mũi xoắn xuýt, còn không có giải thích, một thanh âm nhàn nhạt, từ bên ngoài phòng truyền vào.

- Là ta!

Một cỗ khí tức cường đại tới cực điểm, trong nháy mắt đổ xuống.

Bản tọa Dương Huyền!

dtv-ebook.com

Cỗ khí tức này, như biển cả thủy triều, cho người ta một loại cảm giác không tránh né được, mà lại vô lực phản kháng. Mọi người trong nháy mắt tóc gáy dựng đứng, ngay cả Mộc sư, trái tim cũng lạnh xuống, thân thể cứng ngắc. Phảng phất như ở dưới cỗ khí tức này, không dám sinh ra ý niệm phản kháng, nếu không, sẽ bị giết chết tại chỗ, dù lấy thực lực của hắn, cũng không chống lại được. Kẽo kẹt! Kẽo kẹt! Khí tức cường đại chèn ép, phòng nghị sự trưởng lão không biết tồn tại bao nhiêu năm, đã không chịu nổi, xuất hiện vô số vết rách, ngay sau đó giòn vang, ầm vang sụp đổ.

- Chỉ bằng vào khí thế... loại bỏ toàn bộ trận pháp nơi này, bức tường sụp đổ...

Liếc mắt nhìn nhau, tất cả trưởng lão run rẩy. Phòng nghị sự trưởng lão này, không chỉ có kiến trúc, càng quan trọng hơn là, ẩn chứa vô số trận pháp cường đại, dựa theo tình huống bình thường, Thánh giả nhị, tam trọng toàn lực công kích, cũng chưa hẳn có thể phá vỡ.

Đối phương chỉ bằng vào khí thế, liền để trận pháp vỡ tan, bức tường sụp đổ, đến cùng đạt đến thực lực gì, mới có thể làm được? Vị lão sư này của Trương Huyền, đến cùng là loại cường giả cấp bậc nào? Nghĩ đến nơi này, mọi người đồng loạt ngẩng đầu, ngay sau đó liền thấy một bóng người nhàn nhạt, lơ lửng ở bầu trời cách đó không xa, dưới bụi mù xao động, thấy không rõ dung mạo, có điều, nhìn hình thể tuổi không lớn lắm, chỉ chừng ba mươi, mang theo uy nghiêm làm cho người không cách nào nhìn thẳng.

- Là các ngươi hoài nghi học sinh ta là Dị Linh tộc?

Bóng người nhẹ hừ một tiếng:

- Vậy ngươi xem ta có thể là Dị Linh tộc không?

Oanh!

Thanh âm không lớn, nhưng cho người một loại cảm giác thiên địa sụp đổ, uy nghiêm nồng đậm từ trên trời giáng xuống, đám người Lục Phong chỉ cảm thấy toàn thân xiết chặt, hô hấp khó khăn.

Ầm ầm!

Uy áp lan tràn bốn phía, toàn bộ kiến trúc dưới người bọn họ, không thể kiên trì được nữa, bắt đầu đổ sụp. Cái này cũng chưa tính kết thúc, gợn sóng uy áp dập dờn, thời gian nháy mắt, tiếp xúc những kiến trúc khác, nhẹ nhàng đ-ng một cái, trận pháp ẩn chứa trong đó lập tức vỡ nát, kiến trúc hùng vĩ cao lớn như tờ giấy, không đỡ nổi một đòn.

- Cái đó là... Phong Sư điện!

Đồng loạt nhìn kiến trúc nơi xa mới vừa đổ sụp, mọi người co giật, suýt chút nữa cắn đầu lưỡi. Cái kia là Phong Sư điện, ẩn chứa bài vị của vô số tiền bối thậm chí còn có tượng Khổng sư! Loại địa phương này, có ý niệm tiền bối thủ hộ, coi như bọn họ toàn lực ra tay, cũng sẽ không có bất kỳ tổn thương gì, mà bây giờ... Đối phương nói một câu liền sập!

- Phong Sư điện sụp đổ, nói rõ rất nhiều ý niệm tiền bối, không dám chống chọi vị tiền bối này, thậm chí... ngay cả Khổng sư cũng rút lui!

Một trưởng lão lẩm bẩm.

Nghe nói như thế, toàn thân mọi người xiết chặt. Hắn nói không sai. Phong Sư điện, ẩn chứa ý niệm của Khổng sư cùng ý niệm vô số tiền bối thủ hộ, coi như Dị Linh tộc vây công, cũng sẽ thất bại tan tác mà về, đối phương không có công kích, chỉ bằng vào một câu nói, liền để nó sụp đổ, chỉ có một khả năng... Cái kia chính là thực lực quá mạnh, ngay cả Khổng sư lưu lại ý niệm cũng lùi bước, không dám chống lại! Xuất hiện

loại tình huống này, hoặc là Khổng sư đích thân tới, hoặc thực lực để Khổng sư cũng kính trọng! Cái này... Làm sao có thể?

- Chẳng lẽ là... cường giả cấp bậc Thập Nhị Hiền?

Con ngươi co rụt lại, một vị trưởng lão giống như nhớ ra cái gì đó, thanh âm không khỏi phát run. Rất nhiều tiền bối trong Phong Sư điện, kém cỏi nhất cũng đạt đến Thánh giả, lại thêm tượng Khổng sư, ý niệm trong đó mạnh, Danh Sư bát tinh, Thánh giả lục thất trọng muốn bằng vào khí thế, nói một câu, liền loại bỏ nó cũng làm không được.

Truyền thuyết, chỉ có đến cấp bậc được Khổng sư thân truyền, cảnh giới Thập Nhị Hiền, mới có năng lực này. Vị trước mắt lại là loại cường giả đó? Nếu thật như thế, liền quá khoa trương! Sau khi Khổng sư biến mất, mạnh nhất chính là Thập Nhị Hiền, có điều Thập Nhị Hiền ở không lâu sau, cũng không còn tung tích, về sau ra đời không ít Thánh giả đỉnh phong, sáng lập đủ loại Thánh giả quý tộc. Những lão tổ quý tộc này, mạnh mẽ đến cực điểm, chỗ như Danh Sư học viện, đưa tay liền có thể hủy diệt. Loại cường giả này, dù thực lực cường đại, nhưng so với Thập Nhị Hiền cũng chênh lệch rất lớn!

- Coi như không phải Thập Nhị Hiền, chỉ sợ cũng không kém lão tổ quý tộc bao nhiêu...

Mọi người nuốt nước bọt.

Chỉ bằng vào khí thế, một câu nói, liền để Phong Sư điện sụp đổ, thực lực mạnh, chỉ có thể dùng kinh khủng để hình dung. Loại cường giả này, thật muốn giết người, căn bản không cần ra tay, một đạo ý niệm, bọn họ sẽ lập tức biến thành tử thi, coi như Danh Sư đường truy xét, cũng tra không ra cái gì.

- Cái này, cái này, mạnh như vậy?

Mạc Cao Viễn lạnh cả người. Hắn đã sớm gặp qua lão sư của thầy Trương, thậm chí còn cùng hắn tán gẫu, chẳng qua lúc đó đối phương

không thi triển thực lực, cũng không lộ ra khí tức cùng uy áp, vốn cho rằng nhiều nhất là Danh Sư thất tinh, bát tinh. Hiện tại xem ra... còn đánh giá thấp! Một câu nói, để phòng nghị sự trưởng lão, Phong Sư điện, kiến trúc trong phương viên vài trăm mét biến thành bột mịn, chỉ bằng vào uy thế này, cũng không phải Danh Sư bát tinh có thể làm được!

- Ta sớm nói cho ngươi, lão sư của thầy Trương rất cường đại, chẳng lẽ ngươi không nói cho các trưởng lão khác...

Vẻ mặt hắn trắng bệch, nhịn không được nhìn về phía Mi trưởng lão cách đó không xa. Hắn đã sớm biết vị này mạnh mẽ, mới cố ý giao hảo với Trương Huyền, ở Lôi Viễn phong cũng lặng lẽ nói cho Mi Trúc viện trưởng. Ý tứ là nói, vì cái gì học viện ngu xuẩn các ngươi còn muốn lanh chanh thẩm phán học sinh của người ta, bây giờ tốt rồi, chọc cái sọt lớn a! Người mạnh như thế, coi như khinh thường ra tay với ngươi, nói một câu, cũng đủ làm cho ngươi mãi mãi không vươn mình lên được!

- Ta... Ta nói, nhưng bọn họ không tin a!

Mi trưởng lão sắp khóc. Hắn chưa tiếp xúc qua lão sư của đối phương, chỉ là nghe nói, e ngại không sâu, do đó chỉ thuận miệng nói một chút, ai nghĩ đến đáng sợ như thế? Loại thực lực này, đã vượt qua tưởng tượng!

- Các ngươi...

Mạc Cao Viễn tức giận đến sắc mặt trắng bệch, sợ vị kia lại ra tay, hắn vội ngẩng đầu nói:

- Dương sư, xin ngài bớt giận, tại hạ Mạc Cao Viễn, ngài từng chỉ điểm qua ta... Chúng ta không có ý làm khó thầy Trương, chỉ là để hắn tới, hỏi thăm một ít chuyện...

Hiện tại chỉ có thể hắn mở miệng. Hắn thật sợ tên ngốc Lục Phong này rồi, không hiểu quy củ, hoàn toàn chọc giận đối phương.

- Hỏi thăm? Ta thế nào cảm giác các ngươi đang thẩm vấn học sinh của ta? Các ngươi cảm thấy hắn là Dị Linh tộc, hay ta là Dị Linh tộc?

Bóng người trên trời hừ lạnh, bỗng nhiên xoay người lại, quát lạnh một tiếng. Một cảm giác áp bách tựa như thiên địa từ trên trời hạ xuống, cho người ta một loại cảm giác hô hấp cũng khó khăn.

- Đây là... Thiên Nhận Danh Sư?

Thập đại trưởng lão tính cả Kim Nguyên đỉnh, tất cả đều bị dọa đến nói không nên lời. Thiên Nhận Danh Sư, từ Thượng Cổ đến nay, chỉ có Khổng sư làm được, thế mà vị kia cũng thế... Bọn họ lại hoài nghi học sinh của đối phương là Dị Linh tộc! Quả thực chính là con mẹ nó muốn chết! Hắn là Danh Sư ngay cả ông trời cũng công nhận, làm sao có thể thu Dị Linh tộc làm đồ đệ? Đây không phải đùa giỡn sao?

- Sư… sư tổ?

Nhìn thấy đối phương xoay mặt lại, biểu hiện ra thân phận Thiên Nhận Danh Sư, Mộc sư rốt cục nhận ra được. Vị lão sư của Trương Huyền, không phải người khác, chính là sư tổ trước kia hắn gặp qua... Dương Huyền! Sớm biết Trương Huyền là học sinh của hắn, còn thẩm phán cái rắm ah!

- Chúng ta không dám...

Khóe miệng của Mạc Cao Viễn giật giật, vội vàng chắp tay.

- Ngươi thì sao?

Dương sư nhìn về phía Lục Phong.

- Ta... không dám!

Lục Phong run rẩy, suýt chút nữa chết ngất. Sớm biết Trương Huyền có lão sư lợi hại như thế, tìm phiền toái là gì chứ... Đây không phải muốn chết sao! Cái này được rồi, đắc tội Danh Sư cường đại như thế, không

cần nghĩ, tương lai sau này của hắn, khẳng định sẽ hủy hoại chỉ trong chốc lát, lại không có không gian tiến bộ. Đổng Hân ở một bên hai mắt biến thành màu đen. Cái này được rồi... hoàn toàn đắc tội người ta, coi như giết ngươi, ngươi cũng không có tư cách phản kháng ah!

- Không dám tốt nhất!

Bóng người cũng không truy cứu, chắp hai tay sau lưng, ngẩng đầu, phảng phất như muốn nhìn thấu thương khung:

- Bản tọa Dương Huyền, nếu như cảm thấy ta lấy lớn hiếp nhỏ, có thể đi tổng bộ Danh Sư đường kiện ta!

- Chúng ta không dám...

Mạc Cao Viễn bị dọa đến sắc mặt trắng nhợt. Kiện, kiện cái rắm ah! Nếu cho tổng bộ biết, đắc tội Danh Sư cấp bậc như vậy, chỉ sợ không những không giải oan, còn sẽ ra tay chụp chết.

Loại Danh Sư cấp bậc này, mỗi một vị đều là tài phú của đại lục, đừng nói Danh Sư học viện của một đế quốc nhất đẳng, xem như dùng phong hào đế quốc đến trao đổi, cũng không đổi được! Không truyền tin tức đến tổng bộ, ngược lại cũng thôi, truyền đến tổng bộ... Đây không phải tìm đánh sao?

Danh Sư đường, mặc dù chỉ vì nhân tộc, làm việc công chính, đó cũng phải nhìn cấp bậc. Danh Sư cấp bậc càng cao, hưởng thụ đặc quyền càng lớn, những Danh Sư lục tinh bọn họ tới so sánh, căn bản không tính là gì! Đừng nói chết một người, cho dù chết một ngàn người, một vạn người, cũng không đổi được loại cường giả này! Cái gì nhẹ cái gì nặng, Danh Sư đường tự biết lấy hay bỏ.

- Không dám tốt nhất!

Gật gật đầu, lúc này Dương Huyền mới hất ống tay áo, bàn chân đạp không, liền muốn rời khỏi.

- Sư tổ!

Mộc sư vội vàng tiến lên, những ngày này hắn tu luyện công pháp mà vị sư tổ này truyền thụ, vấn đề trong cơ thể được giải quyết dễ dàng, thực lực cũng rất tinh tiến, trong lòng sớm đã vạn phần cảm kích người trước mắt. Lúc này thấy hắn muốn rời khỏi, liền nhịn không được nữa.

- Ân! Cố gắng tu luyện, quay về Mộc gia cũng không phải là không được!

Nhẹ gật đầu, Dương Huyền không nói thêm lời, bàn chân đạp mạnh trên không trung, càng lên càng cao, lập tức hô một tiếng, biến mất tại nguyên chỗ, như là thuấn di.

- Là... năng lực không gian, Danh Sư... cửu tinh!

Nuốt ngụm nước bọt, thập đại trưởng lão đều ngớ ra. Danh Sư đến cửu tinh, liền nắm giữ không gian pháp tắc, thậm chí có thể bố trí ra không gian chồng chất, chế tạo nội thế giới... vị trước mắt này, trong nháy mắt biến mất, tìm khắp chung quanh cũng nhìn không thấy, nói rõ đã nắm trong tay loại lực lượng này!

Danh Sư cửu tinh còn sống... ở trên đại lục tổng cộng không có mấy vị, thế mà gặp được một cái, còn thẩm phán học sinh của hắn... Tất cả mọi người cảm thấy mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, không khỏi nghĩ mà sợ. May mắn người ta là Danh Sư, không chấp nhặt bọn họ, nếu không toàn bộ học viện, liền không cần thiết tồn tại.

Xem ra vị Dương sư này, mặc dù mạnh mẽ, nhưng đối với học sinh vẫn rất xem trọng. Nghĩ đến nơi này, tất cả đều kìm lòng không được nhìn về phía Trương Huyền cách đó không xa, lại thấy hắn nhíu mày, như không cao hứng lắm. Nói thật, giờ phút này Trương Huyền quả thực không quá cao hứng, lòng tràn đầy xoắn xuýt. Sớm biết phân thân không đáng tin cậy, không nghĩ tới không đáng tin cậy như thế, cái này... giả bộ không phải có chút... quá lớn sao?

Ta đề cử Trương Huyền làm viện trưởng

dtv-ebook.com

Giải thích như thế nào thuần phục những Dị Linh tộc này, khẳng định phải tốn hao miệng lưỡi, thậm chí nói ra Thiên Đạo thư viện tồn tại, cho nên liền nghĩ để Dương Huyền tới cứu trận, tinh thần câu thông phân thân, để hắn ngụy trang thành Dương Huyền xuất hiện.

Vốn nghĩ chấn nhiếp mọi người một chút là được, nằm mơ cũng không nghĩ tới, trang bức lớn như thế! Nhìn xem bốn phía một vùng phế tích, Trương Huyền che trán. Hắn bổn ý là để phân thân ngụy trang một chút, chứng minh bản thân không phải Dị Linh tộc là được, tên này ngược lại tốt, Danh Sư học viện của người ta, toàn bộ trưởng lão viện bị phế...

Khí tức cường đại như thế, đoán không sai, là Ngoan Nhân làm ra. Tên này từng nói, chỉ cần cho hắn bản chép tay của Khổng sư, có thể để khí tức trở nên thuần khiết, không mang theo sát lục của Dị Linh tộc.

Phong Sư điện sụp đổ, hắn là bản chép tay của Khổng sư mang tới lực uy hiếp, dù lúc Khổng sư lưu chữ, thực lực còn không đến đỉnh phong, nhưng cũng là Khổng sư, rất nhiều ý niệm tiên hiền không dám chống lại.

Còn Thiên Nhận Danh Sư, linh hồn phân thân, cùng hắn xuất từ đồng nguyên, cũng trải qua thiên địa công nhận, lại thêm có Ngoan Nhân giúp đỡ, xuất hiện loại hiệu quả này, vẫn là rất đơn giản. Sau cùng biến mất, cũng không phải thuấn di, mà là... bọn hắn thu vào Thiên Nghĩ Phong Sào.

Thu vào không gian chồng chất, thật giống như đi vào một thời không khác, tự nhiên không cách nào tuần tra. Một phen động tác làm rất trôi chảy, nhưng huyên náo lớn như thế, có phải quá mức hay không? Mục đích của hắn, chỉ muốn tiểu đả tiểu nháo, làm cho đối phương không nghi ngờ là được, hiện tại... những người này đều có chút kính sợ! Chính đang xoắn xuýt, không biết đằng sau nên làm cái gì, chỉ thấy Mộc sư tới gần, ôm quyền, khom người nói:

- Sư thúc!

Từ trong buồn bực khôi phục lại, Trương Huyền chỉ gật đầu:

- Không cần đa lễ!

Trước đó ngụy trang thành “Dương Huyền”, nói là sư tổ của hắn, người ta xưng hô như vậy, không có bất cứ vấn đề gì.

- Sư thúc?

Khóe miệng Lục Phong co giật, suýt chút nữa ngất đi. Mộc sư là Danh Sư thất tinh, hắn muộn một đời, đối phương xưng hô Trương Huyền sư thúc... Há không biểu hiện, bối phận của mình lại biến thành đồ tôn? Mới vừa rồi còn là hiền chất... Hiện tại lại mở miệng, đã biến thành hiền tôn... Đây là chuyện gì!

Không chỉ hắn phát điên, mắt Đổng Hân càng tối sầm. Trước đó Long Thương Nguyệt nói, lại tìm Trương Huyền phiền phức, có thể trực tiếp từ đồ tôn, biến thành đồ chắt không... Lúc đó còn xem thường, cảm thấy không có khả năng, hiện tại không cần phải nói, đã chứng minh... Lão sư nàng Lục Phong, biến thành đồ tôn, nàng không phải chắt thì là cái gì? Danh Sư học viện, tứ đại học hội, Hồ Yêu Yêu tuyên chiến đầu tiên, biến thành học đồ. Tiết Chân Dương làm cái thứ hai, biến thành đồ tôn. Mình cái thứ ba tìm phiền toái... thành cháu chắt! Nước mắt không cầm được chảy ra, sớm biết như vậy, cần gì tìm phiền toái chứ, cái này được rồi... Về sau gặp lại Hồ Yêu Yêu, chỉ sợ phải gọi nàng là sư tổ...

- Cái này...

Thấy Mộc sư đi đầu hô sư thúc, sắc mặt đám người Mạc Cao Viễn đỏ lên, không biết xưng hô như thế nào.

- Hiện tại ta có thể rửa sạch oan khuất hay không? Có lẽ sẽ không hoài nghi là Dị Linh tộc nữa chứ?

Không để ý tới vẻ mặt của mọi người, Trương Huyền nhìn về phía Mộc sư.

- Tự nhiên không có!

Mộc sư vội vàng gật đầu.

Ngươi là học sinh của Dương sư, Dương sư là Thiên Nhận Danh Sư, tự nhiên không thể nào là Dị Linh tộc. Rất nhiều Danh Sư khác cũng liền vội vàng gật đầu.

- Đã không phải, thì không có gì phải thẩm vấn, ta có thể đi chưa?

Trương Huyền nói tiếp.

- Đương nhiên!

Mộc sư gật đầu.

- Vậy là tốt rồi...

Trương Huyền lên tiếng.

Bộ dáng hiện tại của Lục Phong, coi như không cần hắn ra tay, cũng sẽ bị trừng phạt, bản thân là gia gia, cũng không cần phải so đo với cháu trai. Thật muốn không buông tha, phân thân thật vất vả giả ra, khẳng định sẽ giảm điểm không ít. Dù sao hắn không tìm đối phương phiền phức, viện trưởng khác cũng sẽ không bỏ qua, còn không bằng cho bọn hắn một không gian tự do phát huy, tránh trước lại nói. Đang muốn rời đi, chỉ thấy Mi trưởng lão tiến về phía trước một bước, ngăn ở trước mặt:

- thầy Trương, trước không vội!

- Còn có chuyện gì?

Trương Huyền nhìn qua, đối với Mi trưởng lão, hắn vẫn có hảo cảm rất lớn. Vừa rồi “Dương sư” không xuất hiện, vẫn giúp mình nói chuyện.

- Là như vậy, Mộc sư từng nói qua, học viện ai tìm được Tử Dương tiền bối, người đó là viện trưởng, hiện tại tiền bối được ngươi tìm ra, đồng thời thành thú sủng... Cho nên, ta đề nghị, ngươi kế vị thành tân nhiệm viện trưởng của học viện!

Giải thích xong, Mi trưởng lão nhìn quanh một vòng:

- Không biết chư vị ý như thế nào?

Hiện tại học viện loạn thành như vậy, nhất định phải có người chủ trì, mà Trương Huyền này, tuyệt đối là người chọn lựa thích hợp nhất. Thực lực của hắn khả năng còn chưa đủ, nhưng bất kể thân phận hay lý giải những nghề nghiệp khác, đều việc nhân đức không nhường ai! Huống chi, Tử Dương tiền bối thuần phục, có thú sủng như thế làm chỗ dựa, ai dám phản bác?

- Không sai, ta cũng đang có ý này!

Triệu Bính Tuất gật đầu.

- thầy Trương trở thành viện trưởng, ta không ý kiến!

Vệ Nhiễm Tuyết lên tiếng.

- Ta đồng ý!

Tưởng Thanh Cầm gật đầu.

- Ta cũng đồng ý!

Võ Kỹ học viện Tu Trường Thanh chần chờ một chút cũng nhẹ gật đầu. Đám người Vương Dĩnh là khách khanh trưởng lão của học viện hắn, nếu như thầy của bọn hắn thành viện trưởng, khẳng định sẽ càng thêm tận tâm giảng bài. Thời gian nháy mắt, mười đại học viện liền có một nửa đồng ý.

- Sư thúc là học viên của Danh Sư học viện, lại thỏa mãn rất nhiều điều kiện, nếu như có thể thành viện trưởng, tự nhiên tất cả đều vui vẻ!

Ánh mắt Mộc sư sáng lên, cũng nhẹ gật đầu:

- Đề nghị này... Ta đồng ý!

Mục đích hắn từ tổng bộ xuống, chính là vì xác lập tân viện trưởng. Vị sư thúc này, mặc dù tuổi tác rất nhỏ, tu vi không đủ, nhưng bối cảnh mạnh mẽ! Lại thêm thiên phú dị bẩm, chỉ sợ không dùng mấy năm, liền có thể chân chính xứng chức, dẫn đầu Hồng Viễn Danh Sư học viện, một đường hướng về phía trước.

- Các ngươi thì sao?

Thấy Mộc sư mở miệng, Mi trưởng lão nhìn về phía năm học viện viện trưởng còn lại.

- Cái này...

Lục Phong cùng Trần Thừa Tuần nhìn nhau, như bị người đánh, muốn khóc lại khóc không được.

- Mộc sư đã đồng ý, ta không lời gì để nói!

Thư Họa học viện viện trưởng nói.

- Ta cũng đồng ý!

Thiên Công học viện viện trưởng cũng nhẹ gật đầu.

- Ta nhất trí!

Y Đạo học viện viện trưởng Chung Đỉnh Thuần đáp ứng.

- Được rồi, chúng ta cũng đồng ý!

Kiên trì không bao lâu, Lục Phong cùng Trần Thừa Tuần đành phải gật đầu. Coi như muốn phản bác, cũng phản bác không được, thập đại trưởng lão đã đồng ý tám cái, nói nhiều sẽ chỉ làm người ghét bỏ. Nghe được tất cả viện trưởng đều đáp ứng, Mi trưởng lão đang muốn cung nghênh Trương Huyền, liền nghe một thanh âm vang lên.

- Muốn trở thành Danh Sư học viện viện trưởng, chí ít cũng là Danh Sư lục tinh, thực lực của thầy Trương này, còn kém một chút, ta không đồng ý...

Kim Nguyên đỉnh mở miệng, nó là Thánh khí trấn viện, địa vị còn cao hơn viện trưởng, có quyền phủ quyết.

- Kim Nguyên tiền bối, mặc dù bây giờ thầy Trương còn không phải Danh Sư lục tinh, nhưng bằng thiên phú của hắn, có lẽ không bao lâu, liền có thể thành công...

Mi trưởng lão nhịn không được nói. Mọi người đồng loạt gật đầu. Bọn họ là tận mắt thấy thanh niên này nghịch thiên, toàn bộ Danh Sư học viện đều bị huyên náo long trời lở đất, loại người này nếu như khảo hạch không lên Danh Sư lục tinh, những người khác càng không cần suy nghĩ.

- Coi như về sau có thể thành công lại như thế nào? Chẳng lẽ các ngươi quên, tuyển chọn sau ba tháng?

Kim Nguyên đỉnh nói.

- Sau ba tháng?

Mọi người đều cau mày.

- Cò lẽ đã quá lâu, các ngươi đều quên... Sau ba tháng, chính là trăm năm một lần Chiến Sư điện tuyển chọn !

Thanh âm của Kim Nguyên đỉnh vang lên.

- Chiến Sư điện? Không sai... Quả thực đã qua một trăm năm!

- Thanh Nguyên phong hào đế quốc, Chiến Sư điện trăm năm tuyển chọn một lần, lần trước ta còn không phải viện trưởng, trí nhớ không khắc sâu như vậy!

- Một khi tuyển chọn bắt đầu, bốn đại học viện dưới Thanh Nguyên phong hào đế quốc, đều sẽ đến đây, là thịnh thế trăm năm một lần!

- Chúng ta tin tưởng thầy Trương có thể trở thành Danh Sư lục tinh, nhưng sau ba tháng nếu như còn không đến, người Chiến Sư điện tới, lại thêm ba đại học viện khác... Quả thực không có cách nào chống lại!

...

Mọi người trầm lặng.

- Chiến Sư điện tuyển chọn?

Trương Huyền nghi hoặc.

Hắn ở Hồng Viễn đế quốc thời gian sẽ không lâu, cái gọi là viện trưởng có làm hay không không quan trọng, cũng không chú ý, có điều, nghe khẩu khí của mọi người, tựa hồ đối với Chiến Sư điện tuyển chọn, vô cùng kiêng kỵ.

- Nghề nghiệp Chiến Sư này, chắc hẳn thầy Trương nghe nói qua chứ!

Mi trưởng lão nhìn qua.

Trương Huyền gật đầu, Chiến Sư, là trong Danh Sư chịu trách nhiệm công phạt, mỗi một cái đều chiến lực kinh người. Loại nghề nghiệp này, mặc dù cũng là Danh Sư, nhưng không cần giảng bài, cũng không cần khảo hạch phụ tu, chỉ cần sức chiến đấu mạnh mẽ, liền có thể thông qua khảo hạch, trao tặng cấp bậc Danh Sư. Những người này hầu như mỗi

một cái, đều có thể vượt cấp chiến đấu, là cường giả trong cường giả. Lúc trước ở Huyễn Vũ đế quốc, hắn từng bị người hoài nghi là Chiến Sư.

- Chiến Sư điện, là một chi nhánh của Danh Sư đường, Danh Sư trong đó, mỗi một cái đều vô cùng mạnh mẽ. Vô số người trẻ tuổi, đều vì trở thành một thành viên trong đó mà vinh quang.

Thấy hắn biết, Mi trưởng lão giải thích:

- Chiến Sư điện, mỗi hơn trăm năm, đều sẽ tới rất nhiều học viện tuyển chọn người trẻ tuổi, sau ba tháng... Chính là thời gian tuyển chọn!

- Trăm năm tuyển chọn một lần?

- Đúng vậy, mỗi lần tuyển chọn, bốn đại học viện ở dưới phong hào đế quốc, đều sẽ hội tụ vào một chỗ, bởi vì danh ngạch có hạn... Làm học viện viện trưởng, phải trước tiến hành khiêu chiến, đến tranh đoạt danh ngạch phân phối của học viện...

Mi trưởng lão có chút xấu hổ:

- Nếu như thầy Trương trở thành viện trưởng, tất nhiên phải tham gia khiêu chiến này, ta sợ... ngươi khó mà chống chọi!

Có thể trở thành một viện trưởng, thực lực ít nhất là lục tinh đỉnh phong, thậm chí đạt đến thất tinh. Chỉ cần cho thầy Trương đầy đủ thời gian, khẳng định có thể đến... nhưng sau ba tháng liền muốn khiêu chiến, thực sự quá khó khăn!

- Thì ra là thế!

Trương Huyền giờ mới hiểu được. Khó trách mọi người lo lắng, ba tháng, thực sự quá ngắn, hiện tại hắn là Đạp Hư cảnh sơ kỳ, khoảng cách cạnh tranh với các viện trưởng khác, quả thực còn kém một đoạn rất lớn.

- Kỳ thật cũng không cần lo lắng, nếu như ta nhớ không lầm, hiện tại lão sư đã có năm loại chức nghiệp phụ tu đến lục tinh, chỉ cần khảo hạch

một loại nữa, liền có thể khảo hạch Danh Sư lục tinh, ba tháng, có lẽ đầy đủ!

Tưởng Thanh Cầm chen vào nói.

Hiện nay thầy Trương nắm giữ phụ tu lục tinh trở lên là: Luyện Khí, Y Sư, Luyện Đan, Kinh Hồng, Ma Âm, cách khảo hạch Danh Sư lục tinh, chỉ kém một loại, lấy tốc độ học tập biến thái kia... Lục tinh, không khó lắm!

Trương viện trưởng

dtv-ebook.com

Tưởng Thanh Cầm là tận mắt chứng kiến qua tốc độ học tập của Trương lão sư. Ngày đầu tiên cái gì cũng không hiểu, ngày thứ hai Ma Âm liền đến thất tinh, lại học tập một loại chức nghiệp, cũng tốn hao không được bao lâu.

- Phụ tu ta không lo lắng, mấu chốt là thực lực, thầy Trương mới Quy Nhất cảnh, mà khảo hạch lục tinh yêu cầu thấp nhất là Tằm Phong cảnh đỉnh phong...

Triệu Bính Tuất nói.

Danh Sư ngũ tinh, bao gồm Kiều Thiên cảnh, Quy Nhất cảnh, Đạp Hư cảnh. Muốn muốn khảo hạch lục tinh, tu vi thấp nhất phải đạt tới Tằm Phong cảnh đỉnh phong. Thời điểm thầy Trương cùng Vưu Hư tỷ thí, đã từng thể hiện tu vi, Quy Nhất cảnh mà thôi, cách yêu cầu thấp nhất còn có hai đại cấp bậc, ba tháng muốn đột phá... Có thể nói hoàn toàn không có khả năng.

- Mấy ngày nay đi ra, không cẩn thận đột phá, hiện tại đã là Đạp Hư cảnh!

Trương Huyền nói.

- Không cẩn thận?

Mọi người trừng to mắt.

Người khác đột phá Đạp Hư cảnh, tốn hao vô số tinh lực, đủ loại bảo vật, ngươi không cẩn thận đã đột phá, nghe thanh âm còn mang theo oan ức... Có thể nghiêm túc chút hay không? Kỳ thật bọn họ thật trách oan Trương

Huyền, quả thực là không cẩn thận đột phá, vì thế còn buồn bực một thời gian dài.

- Đột phá Đạp Hư cảnh?

Không giống mọi người buồn bực, Mi trưởng lão sững sờ tại nguyên chỗ, khóe miệng co giật:

- thầy Trương... thời điểm tham gia học viên nhập môn khảo hạch, mới Hợp Linh cảnh đỉnh phong, vì cứu người, đột phá Kiều Thiên cảnh...

Thời điểm nhập môn khảo hạch, hắn nghe học sinh báo cáo, Trương Huyền vì cứu người, sử dụng bí thuật, từ Hợp Linh cảnh đỉnh phong trực tiếp tăng lên một cấp, đến Kiều Thiên cảnh đỉnh phong. Lúc đó vẫn cảm thấy sẽ lưu lại tai hoạ ngầm với thân thể, để hắn khó xử lý... Làm sao mấy ngày không thấy, đã đến Đạp Hư cảnh?

- Từ tham gia nhập môn khảo hạch đến bây giờ... Vẫn chưa tới hai mươi ngày chứ?

Không biết ai thì thầm một tiếng. Ngay sau đó tất cả mọi người đều trừng mắt nhìn về phía thanh niên, giống như thấy được một quái vật. Từ khai giảng đến bây giờ, tính toán đâu ra đấy, hơn nửa tháng một chút, từ Hóa Phàm ngũ trọng Hợp Linh cảnh, trực tiếp đến bát trọng Đạp Hư cảnh... Tăng lên tiếp cận bốn đại cấp...

Ngươi đây là tu luyện, hay đùa giỡn? Xem như quán đỉnh, cũng không có nhanh như vậy a! Ngươi tu luyện, không cần củng cố tu vi sao? Không cần đủ loại cảm ngộ sao? Đang khiếp sợ, cảm thấy có chút phát điên, liền nghe Trương Huyền ở cách đó không xa than thở, vẻ mặt hổ thẹn:

- Đúng vậy, gần đây chủ yếu kiểm tra phụ tu, không có thời gian tu luyện, nên tiến bộ hơi chậm...

Hắn vốn định mười ngày học xong mười học viện phụ tu, sau đó dùng năm sáu ngày xung kích đến Thánh giả nhất trọng, nửa tháng sau liền có thể rời đi. Kết quả, đã trải qua mười bảy, mười tám ngày, vẫn chỉ là Đạp Hư cảnh sơ kỳ, phụ tu cũng chỉ có năm loại... Thực sự không có gì phải đắc ý.

Mọi người lần nữa nhoáng một cái, cả đám sắp hộc máu. Mẹ nó! Cái này còn gọi chậm? Ngươi như vậy còn chậm, chúng ta những người này tốn hao mấy chục năm mới đột phá một cấp, chẳng phải thảnh heo sao?

Mặt khác, ngươi hổ thẹn cái gì a? Phải hổ thẹn, cũng phải là chúng ta mới đúng! Mặc dù buồn bực đến ngực đau nhức, nhưng mọi người biết hắn nói là thật. Gia hỏa trước mắt này, trước khi đi ra, bảy ngày khảo hạch năm loại chức nghiệp, mỗi một loại đều vượt mức hoàn thành, huyên náo gà bay chó chạy...

Không chỉ như thế, còn ở trong lúc nhàn rỗi giảng bài, sinh tử đấu, thậm chí còn lập Huyền Huyền hội, loại tình huống này, vẫn như cũ từ Kiều Thiên cảnh đỉnh phong, đột phá đến Quy Nhất cảnh đỉnh phong... Được rồi, không nghĩ nữa, càng nghĩ càng thấy khó chịu!

So sánh với đối phương, những người mình tu luyện, không phải chậm có thể hình dung, quả thực chính là phế vật! Mặc dù buồn bực, nhưng nghĩ đến vị lão sư cao thâm khó dò kia, liền giật mình. Lão sư nghịch thiên, lại thêm bản thân thiên phú lợi hại, nếu giống như bọn họ, cũng quá mất mặt, làm sao được xưng tụng thiên tài siêu cấp.

- Ba tháng, ta cảm thấy lấy bản lĩnh của thầy Trương, khảo hạch lục tinh có lẽ rất nhẹ nhàng a!

Ngực đau không biết bao lâu, một vị trưởng lão nhịn không được nói.

- Ta cũng cảm thấy vậy...

Rất nhanh có người gật đầu.

Đối v người khác, ba tháng bế quan liền qua, thực lực tăng lên cực kỳ bé nhỏ, nhưng đối với gia hỏa kia, ai biết có thể làm được cái gì? Thậm chí, đột phá đến Thánh giả cũng chưa biết chừng!

- Vậy không cần do dự nữa, ba ngày sau tổ chức nghi thức kế vị!

Mộc sư phất tay. Danh Sư học viện tuyển ra viện trưởng, là đại sự oanh động đế quốc nhất đẳng, không thể qua loa. Định ở ba ngày sau, chính là vì có thời gian chuẩn bị, mời khách quý, bố trí sân bãi. Lại nói, còn phải sửa lại mấy chỗ bị hủy, nếu không, người khác nhìn thấy đường đường Danh Sư học viện, giống như gặp phải thổ phỉ cướp qua, cười cũng sẽ chết cười. Có quyết định, những người khác liền không nói thêm lời, toàn bộ đều gật đầu đồng ý.

Mặc dù Kim Nguyên đỉnh có thể bác bỏ, nhưng dù sao chỉ là Thánh khí, những người khác không cảm thấy không ổn, nó tiếp tục chen vào cũng không có ý nghĩa gì. Dù sao bất kể ai làm viện trưởng, địa vị của nó cũng sẽ không biến. Nhìn thấy mọi người vui vẻ quyết định, Trương Huyền mí mắt xoay loạn. Các ngươi tuyển ta làm viện trưởng, ta là người trong cuộc, còn chưa nói đồng ý a... Tử Dương thú như nhìn ra ý nghĩ của hắn, nhịn không được mở miệng nói:

- Chủ nhân, trở thành viện trưởng, có thể tùy ý ra vào Tàng Thư khố của học viện, muốn nhìn cái gì liền nhìn cái đó!

Ánh mắt Trương Huyền sáng lên.

Chỉ cần có thể đọc sách, chức viện trưởng này, làm một chút cũng không sao. Thương nghị xong, chuyện còn lại liền đơn giản, phân công nhiệm vụ, đủ loại quá trình, nói tiếp cận một canh giờ, lúc này mới kết thúc.

- Viện trưởng, nghi thức kế vị còn chưa bắt đầu, cho nên, tạm thời ngươi còn không có biệt viện, chỉ có thể oan ức tạm thời ở lại bên ngoài...

Thương nghị xong, Mi trưởng lão áy náy nói. Mặc dù thập đại trưởng lão cùng Mộc sư đồng ý, nhưng còn không có nghi thức tiếp nhận, hiện tại

hắn liền không phải viện trưởng chân chính, còn không thể sử dụng quyền lực.

Trương Huyền gật đầu, dù sao cũng chỉ ba ngày thời gian, cũng không vội vã. Lại hàn huyên một hồi, Trương Huyền lấy khảo hạch Danh Sư lục tinh, mau chóng tăng cao tu vi làm lý do, cái gọi là trách nhiệm của viện trưởng, toàn bộ ném cho đám người Triệu viện trưởng, Mi trưởng lão, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm:

- Ta muốn luyện chế một loại đan dược cấp bảy, có thể mượn Kim Nguyên đỉnh tiền bối dùng một chút hay không?

Đã qua mười ngày, mặc dù chưa kịp đi xem, nhưng linh hồn của Ngụy Như Yên, hắn đã nhận được tẩm bổ, có thể tiến hành động tác tiếp theo. Bởi vậy, việc cấp bách là luyện chế Đoạn Tục Đan, chắc hắn những ngày qua, đám người Lỗ đan sư cũng đã học được thủ pháp mình cho.

- Khụ khụ... Viện trưởng, Kim Nguyên đỉnh tiền bối là lô đỉnh luyện khí, không phải đan lô!

Triệu Bính Tuất hơi đỏ mặt, vội vàng nói. Lô đỉnh luyện khí cùng đan lô, khác biệt rất lớn. Ngươi thân là Luyện Khí sư lục tinh kiêm Luyện Đan sư, chẳng lẽ không nhìn ra?

- Ta biết, nhưng đan dược cấp bảy uy lực quá lớn, đan lô Linh cấp ta sợ không chịu nổi, cũng chỉ có loại Thánh khí như Kim Nguyên đỉnh tiền bối, mới có thể làm được!

Trương Huyền nói.

Mặc dù nghiêm ngặt dựa theo trình tự của hắn đi làm, khẳng định có thể luyện được Đoạn Tục Đan, sẽ không nổ lô, nhưng trải qua mấy lần trước Luyện Đan, hắn biết trình tự là một chuyện, thi hành lại là một chuyện khác. Đổi lại đan lô Linh cấp, một khi không chịu nổi bạo tạc, toàn bộ Danh Sư học viện hầu như thành phế tích, hắn không dám mạo hiểm như vậy.

- Cái này...

Triệu Bính Tuất nghi hoặc:

- Đan đỉnh cùng Khí đỉnh, chênh lệch rất lớn, làm sao luyện chế?

- Không cần lo lắng, mặc dù Kim Nguyên đỉnh tiền bối là Khí đỉnh, nhưng cũng là lô đỉnh phong kín, chỉ cần ở phía trên, thêm trận pháp chuyển đổi, hoàn toàn có thể làm thành đan đỉnh sử dụng!

Trương Huyền cười nói.

Đan đỉnh, Khí đỉnh khác biệt lớn nhất là nhiệt độ trong đó. Cái sau cao hơn, hơn nữa nương theo thời gian càng lâu, nhiệt độ càng nóng. Cái trước thì nóng lạnh biến hóa cực nhanh, lại càng dễ khống chế. Điểm ấy, chỉ cần thêm một trận pháp, liền có thể giải quyết, không tính là quá khó.

- Nếu có nắm chắc, ta thương nghị với tiền bối một chút...

Nghe hắn có thể đổi Khí đỉnh thành Lô đỉnh sử dụng, Triệu Bính Tuất chần chờ một chút, đang muốn tìm Kim Nguyên đỉnh thương nghị, liền nghe Thánh khí hừ tiếng vang lên.

- Ta đường đường Thánh vật chịu trách nhiệm luyện khí, để ta Luyện Đan, nghĩ cũng đừng nghĩ!

Luyện khí Thánh khí, có kiêu ngạo của mình, để nó đi Luyện Đan, thật giống như để vịt đi đẻ trứng gà, có thể đáp ứng mới lạ!

- Tiền bối...

Vẻ mặt Triệu Bính Tuất xấu hổ, vội vàng ôm quyền.

- Không cần nói nhảm, tính tình của ta không phải ngươi không biết, còn dám nhiều lời, có tin ta nuốt ngươi hay không, luyện ngươi thành than?

Kim Nguyên đỉnh hừ lạnh một tiếng, thanh âm oanh minh, trong giọng nói mang theo ngạo khí khó che lấp.

- Cái này...

Nghe được đối phương không chịu thỏa hiệp, sắc mặt Triệu Bính Tuất trắng nhợt, đành phải lắc đầu:

- Viện trưởng, cái này... thực hết cách rồi, nếu như tiền bối không đồng ý, coi như ngươi có thủ đoạn nhiều hơn nữa, cũng vô dụng...

Khí linh Thánh khí không phối hợp, muốn sử dụng, tương đương với nằm mơ, một khi hơi ngoài ý muốn, liền có khả năng để dược liệu biến thành tro bụi, hoàn toàn lãng phí!

- Ta xem có thể thương nghị hay không!

Không để ý tới Triệu Bính Tuất, Trương Huyền đi tới gần Kim Nguyên đỉnh. Không thể không nói thân hình của Thánh khí này rất lớn, so với hắn cao hơn phân nửa, phát ra khí tức thần thánh, cho người ta áp bách cực mạnh. Khó trách trở thành trấn viện chi bảo của Danh Sư học viện, thực lực quả thực đáng sợ. Sau khi Tử Dương thú tấn cấp, cũng không phải đối thủ.

- Muốn ta Luyện Đan cho ngươi? Không có cửa đâu! Ta khuyên ngươi, quên chuyện này đi, nếu không, coi như bọn họ đồng ý ngươi làm viện trưởng, ta cũng sẽ luyện ngươi thành than...

Thấy hắn tới gần, Kim Nguyên đỉnh hừ lạnh.

- Tiền bối, ta tới là thương nghị với ngươi một chút, không nên tức giận!

Trương Huyền tới gần, bàn tay nhẹ nhàng vuốt ve Kim Nguyên đỉnh một chút, lập tức dạo qua một vòng, vừa nói chuyện, một bên đập lên người đối phương mấy lần.

- Ngươi nói... thầy Trương có thể thuyết phục Kim Nguyên đỉnh tiền bối không?

Thấy hắn đi qua, Mi trưởng lão tới gần Triệu viện trưởng hỏi.

- Rất khó, tính khí của Kim Nguyên đỉnh tiền bối ngươi không phải không biết, năm đó mặt mũi của lão viện trưởng cũng không cho, huống chi thầy Trương, muốn thuyết phục... gần như không có khả năng!

Triệu Bính Tuất lắc đầu.

- Ta cũng cảm thấy như vậy...

Than thở một tiếng, Mi trưởng lão đang muốn nói tiếp, chỉ thấy Kim Nguyên đỉnh đột nhiên phát ra một tiếng oanh minh chói tai. Thân thể khổng lồ bỗng nhiên nhoáng một cái, dán chặt Trương Huyền cách đó không xa, tựa như chó xù thấy chủ nhân:

- Đỉnh Đỉnh bái kiến chủ nhân! Chủ nhân, ngươi để ta luyện cái gì, ta liền luyện cái đó, không phải là đan dược sao, ngươi muốn luyện chế bao nhiêu?

- ...

Mi trưởng lão.

- ...

Triệu viện trưởng.

- ...

Ngọc Phi Nhi mời

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Kim Nguyên đỉnh, là Thánh khí chân chính, thủ hộ giả của Danh Sư học viện, cao ngạo tới cực điểm, các đời viện trưởng của Danh Sư học viện, mặc dù có quyền lợi mời nó xuất thủ, nhưng lại chưa bao giờ để nó nhận chủ. Coi như lão viện trưởng trước đó, trước khi mất tích, đột phá lục tinh ràng buộc, đạt đến thất tinh, nhưng đối với nó vẫn không có biện pháp. Tên này ngạo khí không nói, còn cực kỳ lười, ba ngày ngủ hai lần, muốn nó hỗ trợ luyện chế vũ khí, quả thực là không thể nào.

Hiện tại muốn nó hỗ trợ Luyện Đan, mọi người vốn cho rằng tuyệt không thể nào làm được, nằm mơ cũng không nghĩ tới, biến hóa nhanh như vậy. Còn Đỉnh Đỉnh... Đỉnh em gái ngươi ah! Ngươi đường đường là Thánh khí, thủ hộ thần của học viện... Có thể có chút tôn nghiêm không?

Lục Phong càng sắp muốn điên, trước đó thời điểm hắn mời đối phương, cao ngạo chém gió tới mức tự kỷ, còn tuyên bố vài phút luyện hắn thành than, hiện tại được rồi, lấy thân đỉnh đi cọ cọ Trương Huyền, bộ dạng sợ hắn tức giận... Người cùng người chênh lệch cũng quá lớn đi!

- Giải quyết!

Thu phục Kim Nguyên đỉnh xong, Trương Huyền cười nhìn qua. Xem như đối phương là Thánh khí, khẳng định cũng có thiếu hụt, Thiên Đạo thư viện ra tay, trực tiếp tìm ra, sau đó lại hứa hẹn giúp hắn tăng lên phẩm giai, thu phục cực kỳ đơn giản.

- Viện trưởng... lợi hại!

Vẻ mặt Triệu Bính Tuất đỏ lên, nhẫn nhịn nửa ngày, lúc này mới giơ ngón tay cái. Không phục không được, mỗi lần vị viện trưởng này đều có thể ra ngoài dự liệu, để cho người ta khiếp sợ, có lẽ, về sau thật có thể dẫn đầu Danh Sư học viện càng đi càng xa, thậm chí trở thành đứng đầu trong bốn đại học viện.

- Chủ nhân, tên này một lòng muốn hại ngươi, có muốn ta luyện hắn thành than hay không?

Kim Nguyên đỉnh bị thu phục, bắt đầu suy nghĩ thay chủ nhân, hung ác nhìn chằm chằm Lục Phong cách đó không xa. Trước đó tên này bộ dạng đắc ý, nó là nhìn ở trong mắt, chủ nhân thân là sư tổ, có thể không so đo với đồ tôn, nhưng nó không làm được.

- Tiền bối...

Lục Phong bị dọa đến mặt như giấy trắng. Kim Nguyên đỉnh là thủ hộ Thánh khí của Danh Sư học viện, địa vị tương đương lão tổ, thật luyện hắn thành than, ngay cả Mộc sư cũng nói không được cái gì.

- Ai là tiền bối của ngươi? Gọi gia gia!

Kim Nguyên đỉnh hừ lạnh.

- Ta...

Lục Phong suýt chút nữa bật khóc, vội vàng nhìn về phía Mộc sư, muốn hắn hỗ trợ chủ trì công đạo. Mộc sư lắc đầu:

- Kim Nguyên đỉnh tiền bối nói không sai, ngươi vu hãm Danh Sư, làm xấu hình tượng Danh Sư, ta sẽ sửa sang chuyện ngày hôm nay thành sách, báo cáo tổng bộ, không có gì bất ngờ xảy ra, thân phận Luyện Đan học viện viện trưởng của ngươi khó giữ được, thậm chí tứ cách Danh Sư cũng có thể bị thủ tiêu!

- Hủy bỏ tứ cách Danh Sư?

Vẻ mặt Lục Phong trắng bệch, chỉ cảm thấy hai chân nhũn ra, suýt chút nữa té ngã trên đất. Hủy bỏ thân phận Luyện Đan viện trưởng, này nằm trong dự liệu, nhưng một khi hủy bỏ tứ cách Danh Sư, phấn đấu một đời, đều trôi theo nước chảy. Thấy bộ dáng của hắn, Mộc sư than thở:

- Danh Sư, tự thân dạy dỗ, làm gương sáng cho người khác, ngươi vì bản thân tư dục, không điều tra rõ sự thật liền tùy ý vu oan, đã vi phạm yêu cầu cùng đạo đức của “Sư”, chuyện này, chỉ có thể trách chính ngươi, ta cũng không giúp được!

Nói xong lắc đầu.

Nếu nhóm người mình tin hắn, không cho thầy Trương cơ hội phân biệt, khẳng định đã ủ ra đại họa. Hắn tiếp tục lưu lại, cũng sẽ trở thành con sâu làm rầu nồi canh trong Danh Sư, còn không bằng khai trừ.

- Vâng!

Vẻ mặt trắng bệch, vị Danh Sư lục tinh đỉnh phong, nửa bước Thần Thức cảnh này một canh giờ trước còn quát tháo phong vân, cảm thấy chức vị viện trưởng đã tới tay, giờ phút này, trở nên hồn bay phách lạc, không còn chút tinh thần. Đọ sức với Trương Huyền, hắn thua, thất bại thảm hại.

- Trần Thừa Tuần, nghe tin lời của người, không phân phải trái, từ hôm nay trở đi, huỷ bỏ chức vụ Trận Pháp học viện viện trưởng, chờ tổng bộ xử lý!

Xử lý xong Lục Phong, Mộc sư nhìn về phía Trần Thừa Tuần. Mặc dù Trần viện trưởng sai lầm không quá lớn, nhưng cùng Lục Phong vu hãm thầy Trương, tội danh không nhỏ.

- Vâng!

Lục Thừa Tuần không dám phản bác, gật đầu.

- Còn Đổng Hân, thân là học viên của Danh Sư học viện, không cố gắng học tập, làm gương mẫu cho tân sinh, ngược lại tham dự học viện tranh đấu, trở thành công cụ để Lục Phong hãm hại thầy Trương; dưới tình huống không phân biệt được sự thật, báo cáo học viện, suýt chút nữa tạo thành sai lầm lớn... Từ hôm nay trở đi, hủy bỏ thân phận học viên... Nói cách khác, ngươi bị khai trừ!

Mộc sư vẫy tay.

Hiện tại Trương Huyền rửa sạch oan khuất, càng thành viện trưởng, những người hãm hại hắn, nhất định phải xử lý, nếu không về sau ai cũng muốn hãm hại, còn thể thống gì nữa? Viện trưởng phải có tôn nghiêm cùng thân phận của viện trưởng, không phải bất luận kẻ nào cũng có thể bêu xấu.

Mặc dù Đổng Hân nói tận mắt nhìn thấy, nhưng sở dĩ Lục Phong, Trần Thừa Tuần bị xử phạt, đều bởi vì tin tức của nàng, thân là Danh Sư, dưới tình huống không phân được thật giả liền đăng báo, bản thân liền có vấn đề. Nhất định phải bị nghiêm trị.

- Vâng!

Vẻ mặt Đổng Hân u ám ôm quyền. Vốn cho rằng tìm được nhược điểm của Trương Huyền, có thể để cho hắn ăn một bình, kết quả... Không chỉ bối phận thành cháu chắt, còn bị khai trừ. Mặc dù rời học viện, nàng vẫn như cũ là Danh Sư lục tinh, nhưng những năm này ở học viện kinh doanh quan hệ, tất cả đều biến thành tro bụi, thậm chí có chỗ bẩn này, sau đó con đường tấn cấp, sẽ không dễ dàng như vậy.

- Bốn người chúng ta, vẫn là Hồ Yêu Yêu thông minh!

Nàng than thở một tiếng, tứ đại học hội cạnh tranh với nhau, bây giờ suy nghĩ một chút, vẫn là Hồ Yêu Yêu thông minh nhất, thành học đồ của thầy Trương, lắc mình biến hoá, chính là môn sinh của viện trưởng... Cái thân phận này, về sau bất kể tu luyện hay khảo hạch đẳng cấp, đều xuôi gió xuôi nước, những người khác đều kém xa.

- Trương viện trưởng, xử lý như vậy có được không?

Xử lý xong những người này, Mộc sư xoay đầu lại. Hắn không xưng sư thúc, mà là Trương viện trưởng, tỏ rõ lập trường, hắn vừa đến, không dám bao biện làm thay, thứ hai, không làm việc thiên tư.

- Cái này... Được rồi!

Trương Huyền gật đầu.

Kỳ thật dựa theo ý nghĩ của hắn, vơ vét linh thạch của ba người kia một phen, không xử trí cũng được, dù sao cũng làm ầm ĩ không nổi, hiện tại hủy bỏ tứ cách Danh Sư, khai trừ... hắn cũng không còn gì để nói.

- Ta còn có việc xử lý, liền đi về trước... Đỉnh Đỉnh, đi theo ta!

Biết tiếp tục chờ đợi, sẽ chỉ có chút xấu hổ, Trương Huyền phất tay, thu Kim Nguyên đỉnh vào không gian giới chỉ, cáo từ mọi người. Trở lại chỗ ở, để Tôn Cường đi Huyền Huyền hội mời đám người Lỗ đan sư đến, bản thân thì đi Luyện Đan sư học viện.

Lúc trước liên hệ tổng bộ, đối phương nói sẽ đưa Đoạn Tục Thảo tới, tính toán thời gian cũng không còn nhiều lắm. Tới Luyện Đan sư học viện, xe nhẹ đường quen, quả nhiên phát hiện đối phương đáp ứng dược liệu vài ngày trước đã đến. Nghe nói người đưa, muốn trực tiếp đưa cho hắn, nhưng chờ một ngày cũng không đợi được, đành phải hậm hực trở lại. Cầm lấy Đoạn Tục Thảo, đang muốn về biệt viện, đi xem tình huống của Ngụy Như Yên, chỉ thấy Lạc Thất Thất tiến lên đón.

- Lão sư, ngươi về rồi!

Thấy hắn xuất hiện, ánh mắt Lạc Thất Thất sáng lên.

- Thầy Trương!

Sau lưng nữ hài còn theo mấy người, chính là đám người Ngọc Phi Nhi, Hình Viễn, Ngô Chấn, Diệp Tiền. Lúc này đám người Ngọc Phi Nhi,

Hình Viễn, thực lực đều có đột phá cực lớn, giống như Lạc Thất Thất, đều đạt đến Quy Nhất cảnh. Xem ra Triệu Bính Tuất tẩy cân phạt tủy, có hiệu quả rất lớn với bọn hắn, trong khoảng thời gian này bế quan tu luyện, tiến bộ nổi bật.

- Rất không tệ ah!

Trương Huyền cười cười.

Mặc dù trước đó có chút mâu thuẫn với những người này, nhưng trải qua Địa Cung sinh tử, đã có tình cảm khác, lúc này nhìn thấy bọn họ tấn cấp, trong lòng cũng hết sức vui mừng cùng cao hứng.

- Trương Huyền, ta nói qua trở về sẽ trả ngươi tiền cá cược, đây là ba viên linh thạch thượng phẩm, nhiều hơn một viên, xem như đền bù những ngày này!

Ngọc Phi Nhi tiến về phía trước một bước, đưa đến một cái hộp ngọc, bên trong chứa ba viên linh thạch thượng phẩm, linh khí xao động, khí tức kinh người. Nàng cùng Trương Huyền đánh cược, một mực không thắng nổi, thậm chí mình cũng thành tỳ nữ, mặc dù chưa làm qua chức trách của tỳ nữ, nhưng vẫn đưa tới tiền cược. Nàng thân là công chúa, trở lại hoàng cung, tu vi đột phá đến Quy Nhất cảnh, mấy viên linh thạch thượng phẩm, vẫn rất dễ dàng lấy được.

- Vậy ta liền không khách khí...

Đối với linh thạch, Trương Huyền càng nhiều càng tốt, lật tay liền thu vào không gian giới chỉ.

- Thầy Trương, sự tình của ngươi ở học viện, chúng ta đều nghe nói, các viện trưởng không... làm khó dễ ngươi chứ?

Hình Viễn cùng Ngô Chấn nhìn qua.

Bọn họ xuất quan, nghe được nhiều nhất chính là sự tình của thầy Trương, huyên náo đến mấy học viện hoàn toàn tê liệt, thậm chí còn

cùng một vị phó viện trưởng tiến hành sinh tử đấu... Có thể nói, thầy Trương này, ngắn ngủi nửa tháng ở học viện huyên náo ra động tĩnh, còn lớn hơn bọn hắn ở đây nhiều năm.

- Không có!

Nhìn ra đối phương là thật tình quan tâm, Trương Huyền cười cười.

- Vậy là tốt rồi!

Nghe nói học viện không làm khó, mọi người thở phào nhẹ nhõm, Ngọc Phi Nhi tới gần, răng lấy bờ môi, chần chờ một lát:

- Phụ hoàng ta muốn gặp ngươi!

- Phụ hoàng? Hồng Viễn đế quốc, Hoàng đế bệ hạ?

Trương Huyền sững sờ.

Ngọc Phi Nhi là Lục công chúa, phụ hoàng của nàng, tự nhiên là đương triều bệ hạ của Hồng Viễn đế quốc.

- Vâng!

Ngọc Phi Nhi gật đầu.

- Lúc nào?

Trương Huyền sững sờ.

- Mời ngươi... Tham gia dạ tiệc hôm nay!

Ngọc Phi Nhi nói.

- Mời ta làm gì?

Trương Huyền kỳ quái.

Hắn chỉ là một Danh Sư tứ tinh, mặc dù ở học viện náo ra chút động tĩnh, nhưng còn không đến mức để một Hoàng đế đế quốc tự mình mời chứ?

- Hoài Vương gia tự mình đưa ngươi một biệt thự, lại muốn thu ta làm nô tỳ, ở học viện huyên náo động tĩnh lớn như vậy, còn dời không toàn bộ Linh Tài các... Phụ hoàng tự nhiên muốn nhìn một chút!

Ngọc Phi Nhi khẽ nói.

Thân là Hoàng đế của đế quốc nhất đẳng, Trương Huyền này còn kém phá hủy toàn bộ Đế đô, nếu như lại không nghe nói, thì thật sự quá ngu ngốc. Huống chi, đối phương thu nữ nhi của hắn làm nô tỳ, coi như Ngọc Phi Nhi không nói, thân là bệ hạ, cũng có thể điều tra ra.

- Cái này...

Trương Huyền vò đầu:

- Được rồi, có điều ta muốn đi Luyện Đan, nếu như hôm nay rảnh rỗi, sẽ qua một chuyến...

Nơi này là Hồng Viễn đế quốc, vị Hoàng đế kia mình là trốn không khỏi, qua gặp một lần, cũng không tính là gì.

- Quyết định như vậy đi, tiệc tối ta chờ ngươi, địa điểm ngay ở hoàng cung, đây là thiệp mời!

Thấy hắn đáp ứng, Ngọc Phi Nhi nhẹ nhàng cười một tiếng, lấy ra một thiệp mời đưa tới.

- Ân!

Trương Huyền tiện tay tiếp nhận, để vào không gian giới chỉ, cáo từ đám người Ngọc Phi Nhi, Lạc Thất Thất, Trương Huyền mới vừa trở lại phủ đệ, chỉ thấy vẻ mặt Tôn Cường gấp gáp tiến lên đón.

- Thiếu gia, không xong... ngươi trồng gốc Thập Diệp hoa trong viện, không biết làm sao... màu sắc hoàn toàn thay đổi!

Hiện trạng của Ngụy Như Yên

dtv-ebook.com

- Màu sắc thay đổi?

Trương Huyền sững sờ, vội vàng đi đến chỗ Thập Diệp hoa. Thập Diệp hoa, là dược liệu Thánh giả, sau khi thành thục, hoa nở mười đóa, mỗi đóa đều có màu sắc không giống nhau, đối ứng ba hồn bảy phách của người. Linh hồn của Ngụy Như Yên yếu ớt, chính là thả ở trên đó tẩm bổ. Hắn đã đáp ứng Ngụy Trường Phong, sẽ chiếu cố nữ nhi của hắn, đột nhiên biến màu, xảy ra chuyện gì? Rất mau liền tới giữa sân, lập tức nhìn thấy đóa hoa diễm lệ trong trận pháp, tất cả đều biến thành đen nhánh, tựa như có người giội mực lên đóa hoa.

- Chuyện gì xảy ra?

Sắc mặt Trương Huyền trầm xuống.

Thập Diệp hoa, mười loại màu sắc, mang theo năng lực thai nghén linh hồn, hiện tại toàn bộ biến thành màu đen, rất hiển nhiên xuất hiện biến cố. Ngụy Trường Phong đã qua đời, với tư cách thiếu chủ, đáp ứng đối phương, nếu cứu không được nữ nhi của hắn, còn có mặt mũi nào mệnh danh Danh Sư?

- Trước khi thiếu gia đi, để ta chiếu cố đóa hoa này, mỗi ngày ta tưới một chút Địa Mạch linh dịch, mấy ngày nay đều rất tốt, thậm chí buổi sáng thiếu gia trở về, ta xem cũng không có vấn đề gì, nhưng một canh giờ trước... màu sắc đột nhiên biến thành màu đen, ta cẩn thận kiểm tra, trận pháp không có ai động, cũng không có người đến, cụ thể là tình huống gì cũng không rõ ràng...

Tôn Cường lo lắng.

- Đột nhiên biến thành đen?

Trương Huyền cau mày, mở ra trận pháp bố trí ở chung quanh, nhìn kỹ một chút, quả thực không người đến qua. Không người đến, liền không có khả năng phá hư, hắn lại cực kỳ tin tưởng Tôn Cường, đến cùng xảy ra chuyện gì?

Trương Huyền đi tới gần Thập Diệp hoa, Minh Lý Chi Nhãn nhìn sang. Cây Thập Diệp hoa này, trước đó được Địa Mạch linh dịch cùng Thiên Đạo chân khí của hắn tẩm bổ, nhanh chóng thành thục, sức sống tràn trề, tiên diễm ướt át, mà giờ khắc này, không chỉ đóa hoa đen, lá cây cũng hơi khô héo, như mắc bệnh gì đó, bất cứ lúc nào cũng sẽ tử vong. Nhất là rễ cây lộ ra ngoài, đã xuất hiện cục diện thối rữa.

- Tại sao có thể như vậy?

Địa Mạch linh dịch tẩm bổ, lại thêm Tụ Linh trận hội tụ linh khí, gốc Thánh dược này nên càng sống càng tốt mới phải, làm sao sẽ thối rữa thành bộ dáng này? Ngón tay đưa tới, trong đầu hô “thiếu hụt”, một quyển sách xuất hiện ở trước mắt, vội vàng mở ra. Nhìn thoáng qua, vẻ mặt trở nên khó coi:

- Lại trúng độc!

Căn cứ thư viện miêu tả, sở dĩ cây Thập Diệp hoa này như vậy, cũng không phải nguyên nhân khác, mà là... trúng độc!

- Ngụy Như Yên là Tiên Thiên Độc Hồn thể, linh hồn cũng mang kịch độc, mặc dù Thập Diệp hoa có thể tẩm bổ linh hồn, nhưng cùng hồn phách của nàng ở chung thời gian dài, tự nhiên sẽ trúng độc, bị độc thành như vậy! Nếu không có Địa Mạch linh dịch, cùng linh khí thoải mái, chỉ sợ sớm đã chết rồi, căn bản không kiên trì được mười ngày...

Căn nguyên ở trong óc dạo qua một vòng, Trương Huyền nhíu mày. Tiên Thiên độc thể của Ngụy Như Yên quá lợi hại, ngay cả Tiên Thiên thai độc trong linh hồn hắn cũng có thể áp chế, đủ thấy đáng sợ! Thập Diệp

hoa là Thánh dược tẩm bổ linh hồn, nhưng tiếp xúc độc thể lợi hại như vậy, cũng có chút không chịu nổi, xuất hiện loại biến cố này là bình thường.

Trước đó, hắn chỉ nghĩ tẩm bổ linh hồn, cứu chữa Ngụy Như Yên, lại quên chuyện nàng là Tiên Thiên hồn thể, không nghĩ tới lại lợi hại như thế! Một khi Thập Diệp hoa tử vong, linh hồn của Ngụy Như Yên chẳng khác nào biến thành cây không rễ, chẳng mấy chốc sẽ tiêu tán! May mắn Tôn Cường phát hiện kịp lúc, nếu không, người không có cứu sống, chỉ sợ sẽ còn làm hồn phi phách tán.

- Xem trước linh hồn được tẩm bổ thành dạng gì!

Không dám do dự, tinh thần khẽ động, Vu Hồn ly thể, cúi đầu nhìn sang hồn phách ẩn chứa trong đóa hoa. Một lát sau, sắc mặt hắn tái xanh. Thập Diệp hoa tẩm bổ linh hồn khác, thời gian mười ngày, tuyệt đối có thể để cho hồn phách yếu ớt muốn diệt, tẩm bổ đến trình độ tỉnh lại, mà Ngụy Như Yên Tiên Thiên hồn thể, thực sự quá cường đại, độc chết gốc Thánh dược này không nói, trên tẩm bổ căn bản không có quá trợ giúp lớn! Nói cách khác, trạng thái linh hồn của Ngụy Như Yên thời khắc này, mặc dù so với mười ngày trước, mạnh mẽ hơn một chút, nhưng vẫn vô cùng suy yếu, cách có thể tỉnh lại, còn kém một đoạn rất lớn.

- Dựa theo tình huống của nàng bây giờ, muốn tỉnh lại... Ít nhất phải mấy chục vạn cây Thập Diệp hoa mới có thể làm được!

Trương Huyền xiết chặt nắm đấm.

Dựa theo tình huống hiện tại của Ngụy Như Yên đến phân tích, để nàng tỉnh lại, không có có vài chục vạn cây Thập Diệp hoa, căn bản không có khả năng. Một cây Thập Diệp hoa, liền huyên náo long trời lở đất, Y Sư học viện bị phá hủy, mấy chục vạn cây... làm sao lấy được? Có thể nói, muốn nhờ vào Thập Diệp hoa cứu người, đã là không thể nào!

- Trừ khi. .. Sử dụng Thánh dược cấp bậc cao hơn!

Trương Huyền nhíu mày.

Mặc dù Thập Diệp hoa là Thánh dược, nhưng cũng chỉ vừa mới bước vào Thánh giả, dựa theo nhân loại phân cấp, chỉ tương đương Thánh giả nhất trọng, kháng độc tính, sức chịu đựng, tự nhiên sẽ kém chút. Nếu như sử dụng Thánh dược cấp bậc cao hơn, có lẽ hiệu quả sẽ lớn hơn rất nhiều, cũng không cần khó khăn như vậy. Nhưng mà một cây Thập Diệp hoa, cũng khó tìm như thế, huống chi là dược vật còn sống!

- Thu linh hồn của nàng vào thân thể lại nói...

Biết tạm thời nghĩ những thứ này cũng vô dụng, để Tôn Cường mang thân thể của Ngụy Như Yên tới, lúc này Vu Hồn khẽ động, rút hồn phách của nàng từ trong Thập Diệp hoa ra. Hồn phách rời đóa hoa, suy yếu giống như trước đây, hai mắt nhắm nghiền, để nàng trở lại thân thể, quả nhiên không có dấu hiệu tỉnh lại.

- Vẫn phải tiếp tục luyện chế Đoạn Tục đan, luyện tốt đan dược, trước tẩm bổ thân thể, thân thể mạnh mẽ, linh hồn cũng có thể tùy theo mạnh lên... Sau đó, lại nghĩ biện pháp tìm kiếm Thánh dược cấp bậc cao hơn!

Nhìn thấy nữ hài vẫn bất tỉnh như cũ, Trương Huyền xoa xoa lông mày. Có thể để cho vô số Y Sư lục tinh bó tay toàn tập, Ngụy Trường Phong hao phí tất cả tinh lực... bệnh tình của Ngụy Như Yên quả nhiên không đơn giản như trong tưởng tượng.

Vốn hắn cho rằng, tìm một gốc Thánh dược còn sống tẩm bổ linh hồn liền có thể để cho nàng tỉnh lại, hiện tại xem ra, vẫn là nghĩ quá đơn giản. Không nói cái khác, chỉ nói nàng có Tiên Thiên hồn độc, liền để vô số Thánh dược, cũng khó mà chống chọi. Vu Hồn bay ra, lợi dụng hồn phách của mình tẩm bổ đối phương một hồi, cảm thấy sinh mệnh lực khôi phục một chút, sẽ không tạm thời tử vong, lúc này Trương Huyền mới thở phào nhẹ nhõm.

Cây Thập Diệp hoa này, mặc dù không có cứu tỉnh nàng, nhưng thành công hóa giải khốn cảnh bất cứ lúc nào cũng sẽ tử vong, chỉ cần luyện ra

Đoạn Tục đan, sức sống thân thể tăng lên, cho dù tạm thời bất tỉnh, cũng nhất định có thể chống đến lúc tìm được Thánh dược cấp bậc cao hơn.

- Thiếu gia, đám người Lỗ đan sư đã chờ ở đại sảnh!

Để Tôn Cường phái người tiếp tục chiếu cố Ngụy Như Yên, Trương Huyền thì đi đến đại sảnh.

- Thầy Trương!

Đi vào đại điện, thấy hắn đi tới, đám người Lỗ đan sư vội vàng đứng dậy.

- Chư vị không cần khách khí, mục đích tìm mấy vị đến đây, không cần ta nhiều lời cũng hiểu, ta hy vọng có thể mượn tay các ngươi, luyện chế ra Đoạn Tục đan cấp bảy!

Trương Huyền ngồi xuống, đi thẳng vào vấn đề. Mặc dù mọi người sớm có suy đoán, nhưng giờ phút này nghe hắn chính miệng thừa nhận, cả đám vẫn trầm mặc xuống. Bọn họ đều là Luyện Đan sư lục tinh đỉnh phong, luyện chế đan dược cấp sáu, không có vấn đề gì, nhưng luyện chế cấp bảy... Hơn nữa còn là mấy người không có phối hợp qua, thực sự quá khó.

- Thầy Trương, không phải chúng ta chối từ, nhưng năng lực của chúng ta có hạn, sợ là khó hoàn thành trách nhiệm!

Lỗ đan sư lắc đầu.

Bọn họ không phủ nhận trình độ của thầy Trương ở Luyện Đan, nhưng Đan dược cấp bảy, còn bài danh phía trên, hoàn toàn không có khả năng!

- Chư vị không cần lo lắng, cũng không cần có gánh nặng trong lòng gì, chỉ cần dựa theo trình tự của ta, từng bước hoàn thành, hắn là sẽ không xuất hiện vấn đề quá lớn!

Thấy mấy người không có lòng tin, Trương Huyền nói.

Cũng khó trách, bọn họ là Luyện Đan sư lục tinh, tiếp xúc nhiều nhất cũng chỉ là đan dược cấp sáu. Đoạn Tục đan, cấp bảy khá cao, đã vượt qua phạm vi có thể tưởng tượng.

- Chúng ta vẫn không dám...

Lỗ đan sư lắc đầu.

- Đúng vậy, tuổi của chúng ta lớn như vậy, xung kích qua nhiều lần cũng không thành công, lại chưa bao giờ phối hợp qua, sợ rất khó hoàn thành!

Mấy vị đan sư khác cũng lắc đầu.

Thấy mấy người ngay cả một chút lòng tin cũng không có, Trương Huyền cau mày. Luyện Đan, không chỉ cần kỹ xảo, tinh, khí, thần thiếu một thứ cũng không được, nhất là loại Đoạn Tục đan này, có thể chữa trị tứ chi, cụt tay lại nối tiếp, trong đó ẩn chứa sinh cơ nồng đậm, nếu như người Luyện Đan là loại thái độ này, coi như trình tự hoàn toàn đúng, cũng khẳng định không cách nào thành công!

Cái này đã không phải vấn đề Luyện Đan thuật, mà là tinh thần cùng tín niệm. Thật giống như lúc trước hắn khảo hạch Luyện Đan sư nhất tinh, Trần Tiêu đan sư bởi vì nguyên nhân thân thể, luyện chế đan dược ẩn chứa tử khí, sau khi phục dụng chẳng những không có hiệu quả, còn sẽ tẩu hỏa nhập ma. Đan dược cấp bảy, đã đạt đến Thánh cấp, dược vật thậm chí có thể sinh ra thần trí của mình, tinh thần của Luyện Đan sư không đủ... Làm sao có thể thành công? Dược liệu, hắn chỉ có một phần, một khi thất bại, không có cơ hội thứ hai, có thể nói, lần này luyện chế, tuyệt không thể sai sót!

- Chư vị đã không có lòng tin, vậy Trương mỗ liền đắc tội!

Thấy thái độ của mọi người như thế, Trương Huyền biết trong thời gian ngắn khẳng định khó khôi phục lòng tin, mà bản thân lại không có thời gian trì hoãn, cổ tay khẽ đảo, một đống dược liệu rơi trên mặt đất, là

trước kia mấy vị túc lão của Luyện Đan học viện này hỗ trợ chuẩn bị. Làm xong những thứ này, hít sâu một hơi, trực tiếp mở miệng:

- Không cần sự tình khác, hiện tại liền bắt đầu Luyện Đan, cái này là dược liệu, Lỗ đan sư, chiết xuất dược dịch của Linh Lăng Thảo, Kim Ngân Hoa, Khâu đan sư dùng lửa nhỏ luyện Chân Tu Hoa, Lưu đan sư...

Tốc độ nói rất nhanh, mang theo ý vị đặc thù, mỗi người đều an bài một việc. Mấy vị Luyện Đan sư đang muốn chối từ, chỉ cảm thấy trong đầu ngây ngất, thân thể kìm lòng không được dựa theo đối phương phân phó, bắt đầu rèn luyện dược liệu.

- Sư Ngôn Thiên Bẩm?

Nhìn xem bàn tay cùng động tác không nghe sai khiến, con ngươi mọi người co rụt lại. Giờ phút này ngu nữa cũng biết, vị trước mắt thi triển Sư Ngôn Thiên Bẩm với bọn hắn! Bọn họ đều là Danh Sư lục tinh đỉnh phong, bất kể thực lực hay tâm cảnh khắc độ ở trong Danh Sư học viện đều dựa vào trước, thế mà trực tiếp trúng chiêu, đổi lại trước đó nghĩ cũng không dám nghĩ!

- Tâm cảnh khắc độ của hắn... Chỉ sợ đã vượt qua 21!

Cả đám đều hoảng sợ.

Có thể một hơi lệnh mọi người, hơn nữa để Sư Ngôn Thiên Bẩm có hiệu quả, nói rõ tâm cảnh khắc độ của vị này trước mắt, còn mạnh hơn bọn hắn, chỉ sợ đã đạt đến... Danh Sư thất tinh! Một tân sinh chừng hai mươi tuổi, tâm cảnh đến 21... Coi như Thánh Nhân quý tộc, cũng không có thiên tài nghịch thiên như thế a! Có lẽ, bọn họ những người chưa hề phối hợp qua này, thật có thể liên hợp lại, sáng tạo ra kỳ tích!

Yên Hà đan vân

dtv-ebook.com

Danh Sư học viện, trưởng lão nghị sự điện vỡ vụn. Nhìn phế tích trước mắt, đám người Mộc sư đến bây giờ lòng còn bỡ ngỡ. Rất nhiều kiến trúc của Trưởng lão viện, không biết tồn tại bao nhiêu năm, trong đó không thiếu đồ cổ trân quý, dấu vết tiền bối lưu lại, mà bây giờ... hoàn toàn biến thành phế tích. Chỉ bằng vào khí thế, liền ép nơi này biến thành như vậy, ngay cả Phong Sư điện cũng không chịu nổi, thực lực của thầy Dương kia thật là đáng sợ.

- Xem ra... năng lực phá hoại của thầy Trương là học từ thầy Dương a!

Vệ Nhiễm Tuyết có chút nhịn không được, mở miệng nói. Đám trưởng lão hai mặt nhìn nhau, tất cả đều cười khổ gật đầu. Thầy Trương tiến vào học viện, mặc dù phá hủy không ít kiến trúc, nhưng dù sao cũng có thể thông cảm, không phải cố ý, nhưng thầy Dương không giống, vừa giận, toàn bộ trưởng lão viện liền sập... Loại năng lực phá hoại này, còn lợi hại hơn hơn thầy Trương nhiều. Một lời không hợp liền phá tường, phá nhà cửa... May mắn còn không có làm gì học sinh của hắn, vạn nhất vừa rồi thực sự có người ra tay đả thương, toàn bộ Danh Sư học viện, thậm chí toàn bộ Hồng Viễn đế quốc, chẳng phải đều bị hắn phá hủy?

- Cũng may chung quanh trưởng lão viện có trận pháp thủ hộ, không có tin tức truyền ra ngoài, thầy Dương cũng chiếu cố mặt mũi của chúng ta, tận lực giữ lại lực lượng, không có chấn vỡ chúng, nếu không... Danh Sư học viện chúng ta, sẽ trở thành chuyện cười của toàn bộ Danh Sư đường!

Mộc sư nói.

- Đúng vậy!

Trong lòng mọi người nghiêm nghị.

Quả thực, đối phương rất rõ ràng đã áp chế lực lượng, chấn vỡ tất cả kiến trúc của nghị sự điện, Phong Sư điện cùng trưởng lão viện, chỉ là vì chấn nhiếp, lấy loại thực lực nghịch thiên kia, thật muốn giết người, đừng nói thập đại trưởng lão ở đây cộng thêm Mộc sư, coi như Danh Sư đường ở Thanh Nguyên phong hào đế quốc có thể chống đối hay không còn khó nói.

- Trong một ngày, chữa trị toàn bộ những kiến trúc này, thuận tiện phái người truyền tin tức xác lập tân viện trưởng ra ngoài, mời thế lực khắp nơi đến đây dự lễ...

Mộc sư nói tiếp, mọi người đồng thời gật đầu.

- Đúng rồi, sự tình thầy Dương, chư vị đều là Danh Sư, chắc hẳn không cần ta nói, cũng phải biết xử lý như thế nào, nói năng thận trọng, bất kỳ người nào cũng không thể nhiều lời! Nếu không, lấy tội phản bội nhân tộc luận xử!

Hai tay Mộc sư vẫy một cái, ánh mắt như đao. Loại Danh Sư đỉnh phong nhất như thầy Dương, hành tung, bộ dáng thậm chí học sinh, là cơ mật lớn nhất của nhân tộc, không phải bọn họ có thể thảo luận. Một khi tin tức rò rỉ, xuất hiện biến cố, cho dù bọn họ chết một vạn lần, cũng không đủ bồi thường.

- Vâng!

Mọi người đều hiểu mức độ nghiêm trọng, đồng thời nhẹ gật đầu.

- Lục Phong, ngươi thì sao?

Thấy mọi người đáp ứng, Mộc sư quay đầu nhìn về phía Lục Phong cách đó không xa. Hắn và thầy Trương có mâu thuẫn, lại bởi vậy hoạch tội, một khi trong lòng ghi hận, rất dễ dàng xuất hiện phiền phức không thể dự đoán.

- Trưởng lão viện biến thành như vậy, đều bởi vì ta mà lên, ta sẽ quyên ra tất cả tài sản, dùng để chữa trị nơi này, sau đó chủ động xin đi Địa Hải trấn thủ!

Lục Phong nói.

- Đi Địa Hải?

- Chuyện này...

Nghe được quyết định của hắn, tất cả mọi người biến sắc, ngay cả Mi trưởng lão cũng nhíu mày:

- Ngươi nghĩ kỹ chưa...

- Ta nghĩ kỹ rồi, trước đó ta trông đợi quá nhiều vào vị trí viện trưởng, từ đó mất đi bản tâm, đi Địa Hải, sẽ tìm về bản thân lần nữa, dù bởi vậy bỏ mình, cũng không uổng một đời theo đuổi!

Lục Phong gật đầu, thần sắc kiên định. Kỳ thật bản thân hắn không xấu, nhưng mà quá nghĩ đến vị trí viện trưởng, quá muốn ở trong thập đại trưởng lão chứng minh mình mà thôi. Hiện tại tân viện trưởng xác lập, không còn hi vọng, hồi tưởng chuyện lúc trước, thoáng như một giấc chiêm bao, mới hiểu được, cử động trước đó là buồn cười cỡ nào.

Khổng sư sáng lập Danh Sư, mục đích không phải vì hưởng thụ địa vị cao thượng, cũng không phải vì để hắn tranh quyền đoạt thế, mà vì thủ vệ nhân tộc, vì chủng tộc mà cố gắng... Nhưng hưởng thụ quyền lợi mang tới vui thú, coi như tâm tính lại kiên định, cũng dần dần bị hủ thực, từ đó mất đi tín ngưỡng ban đầu.

- Tốt, ngươi đã có quyết định này, ta sẽ tạm hoãn báo cáo sự tình của ngươi, tiếp tục bảo lưu ngươi tư cách Danh Sư lục tinh, nhưng hi vọng ngươi có thể tuân thủ lời hứa, không nên để cho Danh Sư đường thất vọng!

Mộc sư nói.

- Đa tạ Mộc sư!

Nghe được tạm hoãn báo cáo, giúp hắn bảo lưu thân phận Danh Sư lục tinh, hốc mắt Lục Phong đỏ lên, tình cảnh lúc trước trở thành Danh Sư tuyên thệ, ngờ ngợ xuất hiện ở trước mắt, ngực như còn có vô số nhiệt huyết đang chậm rãi phun trào.

- Triệu Bính Tuất, ngươi chịu trách nhiệm mời các thế lực đến đây dự lễ, nhớ kỹ, thầy Trương thân phận là viện trưởng, tạm thời không cần rò rỉ! Thực lực của hắn bây giờ không đủ, nhất định phải cam đoan an toàn. Đợi sau khi kế vị, nhận được viện trưởng lệnh, còn lại liền dễ xử lý...

Không tiếp tục để ý Lục Phong, Mộc sư quay đầu bàn giao.

- Vâng!

Triệu Bính Tuất gật đầu.

- Mi Trúc cùng Vệ Nhiễm Tuyết, hai người các ngươi chịu trách nhiệm sự tình nội bộ học viện, trấn an cảm xúc chư viện...

Mộc sư tiếp tục an bài, nói còn chưa dứt lời, đột nhiên cảm giác mặt đất chấn động, một tiếng nổ thật to vang lên, tựa như bạo tạc.

- Làm sao vậy?

Nghe được thanh âm khoảng cách không xa, con ngươi Mộc sư co rụt lại, mang theo tất cả trưởng lão đồng loạt bay lên, thẳng tắp nhìn lại phương hướng thanh âm truyền tới, một phủ đệ cách học viện không xa, đổ sụp không biết bao nhiêu tòa nhà, bạo tạc đang từ chỗ kia sinh ra.

- Cái đó là... phủ đệ của thầy Trương!

Con ngươi Mi Trúc co rụt lại, nhịn không được hô lên. Sự tình Hoài Vương gia đưa tặng phủ đệ cho Trương Huyền, sau khi hắn nghe nói, cũng đã điều tra, tự nhiên biết chỗ ở của đối phương. Làm sao... sẽ biến thành như vậy?

- Chẳng lẽ thầy Trương tức giận... ngay cả phòng ốc của mình cũng phá?

Vệ Nhiễm Tuyết nuốt ngụm nước bọt.

Tòa phủ đệ kia xa hoa cỡ nào a, nghe nói Hoài Vương gia vì trang trí, hao tốn không biết bao nhiêu tiền, mà bây giờ, trực tiếp biến thành phế tích, mười mấy tiểu viện to lớn bị nổ đến hoàn toàn thay đổi. Bộ dáng còn muốn thảm hơn trưởng lão viện! Bọn họ chỉ biết Trương Huyền đi đến đâu phá đến đó... Nhưng ngay cả phủ đệ của mình cũng phá... có chút quá khoa trương a! Thấy qua điên cuồng, khắp nơi đánh người, nhưng chưa thấy qua điên cuồng đến ngay cả mình cũng đánh!

- Không phải hắn cố ý phá, mau nhìn...

Không có trả lời mấy người, con ngươi của Mộc sư đột nhiên co rụt lại, chỉ về phía trước.

Ầm ầm!

Nương theo hắn chỉ, chính giữa phế tích trước mắt, lần nữa oanh minh kịch liệt, một đoàn yên hà bảy màu sinh ra, tựa như ánh sáng chiếu rọi bốn phương.

- Đây là... Yên Hà đan vân?

- Yên Hà đan vân? Trong truyền thuyết, chỉ có luyện chế đan dược cấp tám, mới có thể xuất hiện...

- Đan dược cấp bậc càng cao càng nghịch thiên, cũng bị thiên địa khiển trách, Yên Hà đan vân chính là một loại thiên kiếp, chỉ tồn tại trong đan dược cấp tám, thầy Trương... đây là luyện chế đan dược gì? Vì sao sẽ xuất hiện cái này?

Thấy rõ ràng bộ dáng đám mây, mấy vị trưởng lão nhận ra được, cả đám sắp điên rồi. Yên Hà đan vân, tên như ý nghĩa, đồ vật khi Luyện Đan mới xuất hiện, chỉ có đến đan dược cấp tám, mới có thể hình thành, trước

mắt nhưng xuất hiện một đóa, há không nói rõ, thầy Trương... lại luyện chế đan dược cấp tám?

- Không phải đan dược cấp tám, nếu như vậy, trong Yên Hà đan vân còn có kiếp số, không có... nói rõ luyện chế dược vật, vẫn chưa tới cấp tám, có điều, xem như chưa tới, cũng là cấp bảy đỉnh phong, hơn nữa chỉ sợ còn đạt đến... Đan Văn cảnh, mới có uy thế như thế!

Mộc sư nhíu mày nói.

Cảnh tượng đan dược cấp tám thành đan, hắn may mắn gặp một lần, không chỉ có Yên Hà đan vân, Luyện Đan sư còn phải thừa nhận lôi kiếp, chỉ có như vậy, thành đan mới có thể mượt mà sung mãn, vừa xuất hiện liền sinh ra linh trí. Trước mắt chỉ có đan vân, không có lôi kiếp, nói rõ cấp bậc còn chưa đủ.

- Đan Văn cảnh... đan dược cấp bảy đỉnh phong?

Khóe miệng mọi người co giật.

Cái này... chỉ sợ so với một ít đan dược cấp tám bình thường, cũng trân quý hơn a! Đan dược chia làm: Thành đan, sung mãn, hoàn mỹ, Đan Văn! Đan dược Đan Văn cảnh, toàn bộ Danh Sư học viện nhiều Luyện Đan sư như vậy, cũng chỉ nghe nói qua, chưa hề thấy tận mắt, thầy Trương luyện chế loại dược vật cấp bậc này, còn thành công... thật hay giả?

- Đi qua nhìn một chút!

Mấy vị trưởng lão cũng nhịn không được nữa, bay thẳng về phía trước...

Hoàng cung của Hồng Viễn đế quốc, một người trung niên đang ngồi ở trước bàn phê duyệt tấu chương. Hoàng đế bệ hạ của Hồng Viễn đế quốc, phụ thân của Ngọc Phi Nhi, Ngọc Thần Thanh! Thời khắc này, bút lông trong tay Ngọc Thần Thanh nhẹ nhàng khẽ động, chân khí vây quanh, tạo thành rất nhiều hình dạng dị thú, như rồng, như hổ, cho người ta một

loại uy nghiêm không dám tới gần. Mặc dù không có thi triển thực lực, nhưng giơ tay nhấc chân liền uy áp thiên địa, thực lực của vị hoàng đế bệ hạ này, chỉ sợ không kém đám người Mi trưởng lão, đã đạt đến Thánh giả nhất trọng đỉnh phong.

- Bệ hạ, tiệc tối đã chuẩn bị ổn thoả!

Một tên thái giám đi đến.

- Ân!

Bút lông ngừng lại, Ngọc Thần Thanh xoa xoa mi tâm:

- Phi nhi nói thế nào? Có mời được Trương Huyền kia tới không?

- Bẩm báo bệ hạ, công chúa nói thầy Trương đã tiếp thiếp mời, đêm nay sẽ đến!

Thái giám cười nói.

- Vậy là tốt rồi, ta ngược lại muốn xem xem, đến cùng là dạng thanh niên tài tuấn gì, lại dám muốn nữ nhi của ta làm tỳ nữ hắn!

Ngọc Thần Thanh hừ một tiếng.

- Bệ hạ, thầy Trương này, ở học viện huyên náo động tĩnh rất lớn, hắn là một người có bản lĩnh... nhưng bảo Lục công chúa làm tỳ nữ, giọng điệu thực có chút lớn!

Thái giám nói.

- Không sai, con gái của ta, thiên chi kiêu nữ, ta cũng không đành lòng nói nặng một câu, hắn lại dám trêu đùa, ta cũng muốn nhìn một chút, tên này đến cùng có ba đầu sáu tay hay không! Chờ một lát tới, ta nhất định sẽ giáo huấn một chầu, để hắn biết trời cao đất rộng...

Ánh mắt của Ngọc Thần Thanh lạnh lẽo, đang muốn tiếp tục nói chuyện, đột nhiên cảm thấy mặt đất oanh minh.

- Làm sao vậy? Đi xem một chút!

Ngọc Thần Thanh nhướng mày, khoát tay áo.

- Vâng!

Thái giám vội vã đi ra ngoài, không lâu sau vẻ mặt quái dị đi đến:

- Bẩm báo bệ hạ, là... tiểu viện Hoài Vương gia đưa cho thầy Trương, bị hắn... phá hủy!

- Hắn phá hủy?

Ngọc Thần Thanh sững sờ.

- Đúng vậy, thầy Trương này đi Luyện Khí học viện, Luyện Khí học viện sập, đi Y Sư học viện, Y Sư học viện sập, đi Luyện Đan học viện, Luyện Đan học viện tan hoang... Lần này, mới vừa trở lại chỗ ở của mình, chỗ ở cũng biến thành phế tích...

Thái giám vội nói.

- Đi đâu phá đó?

Khóe miệng của Ngọc Thần Thanh co giật:

- Cái này... tiệc tối hôm nay, ngươi xem có thể hủy bỏ hay không, hoặc là đừng để vị Trương Huyền này đến! Không được, tùy tiện hủy bỏ, thực sự không ổn, như vậy đi, ngươi đi mời Ngô Trận Pháp sư đến, để hắn hỗ trợ ở yến hội sảnh, bố trí hơn mười trận pháp gia cố, để phòng bất trắc!

- Vâng!

Thái giám nhẹ gật đầu.

Thánh giả Bồ Đề thụ

dtv-ebook.com

Đám người Mộc sư đuổi tới chỗ ở của Trương Huyền, lúc này mới phát hiện, Tử Dương tiền bối thi triển đại lực lượng, bao phủ mọi người ở bên trong, không có một ai bị thương, nhưng phòng ốc không được chiếu cố, tất cả đều biến thành phế tích, thật không nỡ nhìn. Thời khắc này thầy Trương đang đứng ở trước mặt một cái Khí đỉnh to lớn, chửi ầm lên.

- Trước khi Luyện Đan ngươi cam đoan như thế nào? Một đan dược cấp bảy nho nhỏ liền không chịu nổi, còn Thánh khí, Thánh cọng lông a...

Trương Huyền xác thực rất tức giận.

Tên này lời thề son sắt với mình, nói luyện chế đan dược cấp bảy không thành vấn đề, lúc này mới hao phí tâm lực, thi triển Sư Ngôn Thiên Bẩm, khống chế đám người Lỗ đan sư hỗ trợ Luyện Đan, tất nhiên không có xuất hiện bất kỳ sai lầm!

Đan dược đầy đủ năm, cộng thêm không có xuất hiện chút sai lầm, rất nhanh liền thành đan! Kết quả... trong nháy mắt thành đan, cản trở không phải đám người Lỗ đan sư, mà là Kim Nguyên đỉnh danh xưng trấn viện chi bảo này! Không có bao lại khí tức cuồng bạo của đan dược, ầm vang nổ tung. Mặc dù không có làm bị thương người, nhưng thật vất vả có phủ đệ, liền triệt để phế bỏ!

- Ta... cũng không biết ngươi muốn luyện chế đan dược nghịch thiên như thế a...

Bị chửi máu chó phun đầu, Kim Nguyên đỉnh cực kỳ oan ức. Nó là Thánh khí không giả, nhưng là Khí đỉnh, không phải đan lô, để nó luyện chế đan dược cấp bảy bình thường, cũng đã rất miễn cưỡng, kết quả còn

luyện chế ra một viên đan dược vượt qua phạm vi năng lực chưởng khống... Không có bị nổ chết là tốt lắm rồi.

- Nếu không phải ngươi cuối cùng không chịu được, viên đan dược này, nhất định có thể đến cấp tám, hiện tại chỉ là Đan Văn cấp bảy, lãng phí nhiều vật liệu tốt như vậy...

Cũng biết không trách được đối phương, Trương Huyền hừ một tiếng nói. Nếu không phải tên này cuối cùng không chịu được, phẩm cấp đan dược khẳng định sẽ còn tăng trưởng. Thật đáng tiếc Phượng Ngô thụ của Tưởng Thanh Cầm, còn có rất nhiều dược liệu quý hiếm.

- Cấp tám? Đan Văn cấp bảy?

Lỗ đan sư ở một bên, giờ mới hiểu được nhóm người mình luyện chế ra dạng đan dược gì, cả đám kích động không ngừng run rẩy. Đại ca, Đoạn Tục đan, bản thân là đan dược cấp bảy, ngươi luyện chế ra Đan Văn cảnh, đã rất khủng bố, không ít Luyện Đan sư bát tinh thượng phẩm cũng chưa hẳn có thể làm được... Thế mà còn muốn luyện chế ra cấp tám? Ngươi là muốn nghịch thiên sao!

- Được rồi, may mắn đan dược không có tổn thương, nếu không, giết chết ngươi cũng bù không được!

Lại trách mắng hai câu, lúc này Trương Huyền mới hết giận, cất đan dược vào bình ngọc, nhìn thấy đám người Mộc sư, liền ôm quyền:

- Mộc sư, chư vị trưởng lão!

- Sư thúc... Ngươi mới vừa luyện chế, là Đoạn Tục đan?

Mộc sư nhận ra được, nhịn không được nói.

- Phải!

Trương Huyền gật đầu, cũng không có gì phải giấu diếm.

- Đoạn Tục đan cấp bảy đỉnh phong, luyện chế ra Yên Hà đan vân... thủ pháp Luyện Đan này, quả thực quá khó tin nổi...

Mộc sư khen ngợi, nhịn không được hỏi:

- Đoạn Tục đan, có năng lực để cho người ta gãy chi nối tiếp, không biết sư thúc luyện chế viên đan dược này làm gì?

Loại đan dược này mang theo sinh cơ cực lớn, không nói có thể hoạt tử nhân, nhục bạch cốt, nhưng cũng không xê xích gì nhiều, huống chi còn luyện chế ra đan dược có thể so với cấp tám.

- Cứu một vãn bối!

Trương Huyền gọi Tử Dương thú đưa Ngụy Như Yên tới, lúc này mới lấy bình ngọc ra.

- Sư thúc muốn cứu người này?

Mộc sư nhướng mày.

- Không sai!

Trương Huyền gật đầu.

- Thân thể của nàng quá hư nhược, uy lực đan dược lại quá mạnh, ta sợ dùng như vậy, sẽ hoàn toàn phản tác dụng...

Mộc sư vội nói.

Đây chính là đan dược có thể so với đan dược cấp tám, sinh mệnh lực mênh mông, xem như hắn đột nhiên dùng cũng không chịu nổi, để một nữ hài hôn mê bất tỉnh, xương thịt như củi mục dùng, chỉ sợ dược hiệu còn không có hoàn toàn phát huy, liền bị dược lực trong đó đốt tươi chết. Quá bổ không tiêu nổi, đây là định lý.

- Không sao cả!

Trương Huyền khoát tay, ngón tay búng một cái, mở nắp bình ra, ngay sau đó một cỗ linh khí tinh thuần, từ trong bình ngọc tuôn trào ra, một viên thuốc bay đến không trung, tựa như lúc nào cũng sẽ chạy thoát. Đan dược Đan Văn cấp bảy, mặc dù không có khả năng trong thời gian ngắn sinh ra linh trí, nhưng cũng có năng lực xu cát tị hung, nương theo thời gian trôi qua, sẽ trở nên giống như Kim Nguyên đỉnh, nắm giữ tư tưởng của nhân loại, lần thứ hai tiến hóa, biến thành hình người cũng chưa biết chừng.

- Muốn chạy trốn, tới!

Dường như biết gia hỏa này sẽ có cử động như vậy, Trương Huyền hừ lạnh một tiếng, bàn tay lăng không trảo một cái, một cỗ lực lượng đặc thù bao phủ. Đan dược lơ lửng ở trên không trung, như nhận lấy một loại khống chế nào đó, không tự chủ được bay đi.

Biết đặc tính của loại đan dược cấp bậc này, hắn sớm liền chuẩn bị đủ loại thủ đoạn. Dùng chân khí đỡ lấy cằm của nữ hài, để nàng há miệng, nhẹ nhàng bắn ra, Đoạn Tục đan thẳng tắp chui vào cổ họng.

Xì xì xì xì...

Đan dược vừa tiến vào trong cơ thể, lập tức như sắt thép nung đỏ đi vào nước lạnh, phát ra thanh âm xì xì, sắc mặt của Ngụy Như Yên bắt đầu trở nên hồng nhuận, có điều, kéo dài không bao lâu, liền ngừng lại, vẫn ngủ say như cũ, không có bộ dáng thức tỉnh. Đưa tay đáp lên mạch tượng của đối phương, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm.

Đổi lại người khác, quả thực sẽ giống như Mộc sư nói, quá bổ không tiêu nổi, không chịu nổi dược lực, sẽ sớm tử vong, nhưng nữ tử trước mắt không giống, Thánh dược Thập Diệp hoa cũng có thể độc chết, một viên đan dược thất cấp mà thôi, vào trong người, liền không sai biệt lắm hóa thành chất dinh dưỡng của độc thể. Mặc dù viên Đoạn Tục đan này, còn chưa đủ cứu sống nàng, nhưng thân thể đã khôi phục khỏe mạnh, trước đó ở trong bụng mẫu thân lưu lại thương thế, cũng hoàn toàn chữa trị.

- Thân thể khôi phục, coi như linh hồn ngủ mê mệt, trong thời gian ngắn cũng sẽ không có bất kỳ vấn đề gì...

Trước đó Ngụy Như Yên bất cứ lúc nào cũng sẽ tử vong, hiện tại dù không tỉnh lại, nhưng thân thể khôi phục khỏe mạnh, đã không có lo lắng sinh mệnh.

- Cái này... Đoạn Tục đan nhập thể, vậy mà không tỉnh lại, vị vãn bối này của sư thúc, đến cùng bị bệnh gì?

Mộc sư ngạc nhiên, ngay cả hắn cũng không chịu nổi Đoạn Tục đan, một bệnh nhân dùng không có việc gì không nói, thế mà còn không tỉnh lại, bệnh này có chút đáng sợ ah!

- Là thương thế phương diện linh hồn, thân thể khôi phục, chẳng qua linh hồn quá hư nhược, trong thời gian ngắn khó mà tỉnh lại.

Trương Huyền giải thích một câu, đột nhiên nghĩ đến cái gì, nhịn không được nhìn qua:

- Ngươi có Thánh dược tẩm bổ linh hồn không? Tốt nhất là sống... càng nhiều càng tốt!

Hắn nghĩ không ra, cũng tìm không thấy Thánh dược tẩm bổ linh hồn, nhưng Mộc sư có lẽ có.

- Thánh dược tẩm bổ linh hồn ta có một ít, có điều đều là sấy chế xong, tươi sống... thật không có!

Mộc sư chần chờ một chút, lắc đầu.

- Không có?

Trương Huyền lộ ra vẻ thất vọng.

Thánh dược sấy chế xong, hắn muốn tìm cũng có thể tìm được, đáng tiếc vô dụng với Ngụy Như Yên! Nhất định phải là còn sống.

- Thầy Trương, Thánh dược còn sống, ta ngược lại biết một cây!

Chung Đỉnh Thuần đi theo đằng sau đám người, một mực không lên tiếng đột nhiên mở miệng. Hắn là Y Sư học viện viện trưởng, biết rất nhiều dược liệu.

- Ồ? Ở nơi nào?

Trương Huyền vội vàng nhìn qua.

- Hoàng cung của Hồng Viễn đế quốc, có một gốc Thánh giả Bồ Đề thụ, nghe nói đối với tẩm bổ linh hồn có hiệu quả cực lớn...

Chung Đỉnh Thuần nói.

- Thánh giả Bồ Đề thụ?

Trương Huyền cau mày, loại cây này, nghe cũng chưa từng nghe qua.

- Nghe nói cây này là Tiên Tổ của Hồng Viễn hoàng thất mang về từ Mãng Nguyên, trồng ở trong hoàng cung, có hiệu quả tẩm bổ linh hồn, nguyên nhân chính là như thế, linh hồn của con cháu hoàng thất đều rất cường đại!

Chung Đỉnh Thuần chần chờ một chút nói:

- Nhưng đây là thứ trọng yếu nhất của hoàng thất, ta sợ bọn họ không nguyện ý cho mượn sử dụng!

- Không nguyện ý cho mượn?

Trương Huyền xoa cằm, trong lòng trầm tư:

- Đúng lúc hôm nay có yến hội, trước xem gốc Bồ Đề thụ kia có hiệu quả với Ngụy Như Yên hay không lại nói. Không có hiệu quả sẽ không cần mở miệng, nếu như có, cũng có thể thử xem!

- Đa tạ Chung viện trưởng nhắc nhở!

Nghĩ thông suốt mấu chốt, Trương Huyền ôm quyền.

- Viện trưởng khách khí!

Chung Đỉnh Thuần vội vàng gật đầu, lại hỏi thăm mọi người vài câu, phát hiện loại Thánh dược tẩm bổ linh hồn này, quả thực không nhiều, lúc này Trương Huyền mới bất đắc dĩ lắc đầu.

- Viện trưởng, hiện tại ta liền phái người tới chữa trị tiểu viện...

Thấy phủ đệ của viện trưởng biến thành như vậy, ngay cả chỗ ở cũng không có, Triệu Bính Tuất mở miệng.

- Làm phiền Triệu viện trưởng!

Trương Huyền gật đầu.

Sớm biết luyện Đoạn Tục đan này nguy hiểm như thế, liền đi ngoài thành, làm hại hiện tại hắn cũng không có địa phương cư trú.

- Ân!

Triệu Bính Tuất không nói thêm lời, cùng tất cả trưởng lão xoay người trở lại học viện, bắt đầu tìm người hỗ trợ sửa chữa tiểu viện. Từ Phong Thánh đài trở về, chính là giữa trưa, sau đó đi trưởng lão viện giáo huấn, lại thêm Luyện Đan... một buổi chiều qua rất nhanh, bất tri bất giác, trời đã tối.

Nhìn chung quanh một vùng phế tích, Trương Huyền chần chờ một chút, thu Ngụy Như Yên vào Thiên Nghĩ Phong Sào, bàn giao đám người Tôn Cường, Vương Dĩnh đi học viện cư trú (*đám người Vương Dĩnh là khách khanh trưởng lão, ở học viện đã có chỗ ở), đang định đi hoàng cung tham gia yến hội, đột nhiên trong lòng hơi động, ngừng lại. Ánh mắt nhìn đi, lâu xá tiểu viện sụp đổ, hình thành một mảng lớn phế tích, lan tràn trên mặt đất, tựa như một cự long rong ruổi.

- Đây là... Địa Long?

Con ngươi Trương Huyền co rụt lại, phế tích lan tràn, kết hợp địa thế, giống như một cự long nằm rạp trên mặt đất. Nếu chỉ như thế, còn không đến mức để hắn ngạc nhiên, nhưng hắn nhớ tới điều kiện mở bảo tàng của Ngô Dương Tử! Nhà cũ, dưới Địa Long tam tinh! Đây đã là Địa Long... như vậy tam tinh ở nơi nào? Vội ngẩng đầu nhìn trời cao. Màn đêm đã tới, sao trời dày đặc, vô số ngôi sao giấu ở trong hư không tăm tối, tựa như ở trong tinh không bày cờ.

- Nhiều sao như vậy... Tam tinh là cái gì?

Mày Trương Huyền nhíu lại thành một đoàn.

Đối phương chỉ nói bốn chữ “Địa Long tam tinh”, nhưng không nói rõ chi tiết, là ba viên tinh thần nào, càng không nói phương vị cụ thể, Tinh Đấu đầy trời, làm sao đi tìm? Tìm được Địa Long, tìm không thấy tam tinh, liền không cách nào định vị, cũng không thể đào cả tiểu viện một lần! Lại nói, nếu như đào một lần có thể tìm ra, như vậy bảo vật khẳng định sớm liền không còn, căn bản không tới phiên hắn. Thân thể khẽ động, bay đến không trung, cúi đầu nhìn xuống dưới. Phế tích sụp đổ lan tràn trên mặt đất, giao tiếp với bầu trời đen nhánh, thoạt nhìn tựa như một cự long bất cứ lúc nào cũng sẽ bay lên bầu trời.

- Minh Lý Chi Nhãn!

Biết tìm như vậy khẳng định tìm không thấy, Trương Huyền cũng không vội vã, trong mắt hoa văn nhúc nhích, thẳng tắp nhìn chỗ Địa Long cùng bầu trời va chạm.

Xích Huỳnh quả

dtv-ebook.com

Địa phương Địa Long cùng bầu trời giao tiếp, là một dòng sông, dọc theo chung quanh học viện, chậm rãi chảy xuôi, uốn lượn đến bóng tối không biết tên, không nhìn thấy cuối cùng. Dọc theo thân rồng nhìn lại, lan tràn về phía tiểu viện, có hồ nước, hoa cỏ cây cối tô điểm, như nhiều hơn từng mảnh tường vân, phụ trợ Địa Long phá không bay lượn.

Nghiên cứu hơn mười phút, sử dụng Minh Lý Chi Nhãn có chút đầu váng mắt hoa, lúc này mới nhịn không được lắc đầu, ngừng lại. Xem ra, đối phương nói tới tam tinh, cũng không phải nói tinh thần, càng không phải địa hình bố cục, chỉ nhìn như vậy, là nhìn không ra, cần phải từ từ nghiên cứu mới được.

Đã biết Địa Long là cái gì, chỉ cần hạ chút công phu, tam tinh hẳn là có thể tìm được. Ngô Dương Tử đã nói ra chỗ bảo tàng, tự nhiên hi vọng hậu nhân tìm được, mà không phải có thể ẩn tàng. Thu hồi tinh thần, đang định bay xuống, lần sau có cơ hội lại nghiên cứu, chỉ thấy một bóng người thẳng tắp bay tới.

- Hồ Yêu Yêu? Lúc này tới đây làm gì?

Minh Lý Chi Nhãn không sợ bóng tối, thoáng nhìn liền nhận ra được, có điều, đối phương như không thấy được hắn, thân ảnh nhanh chóng vọt tới, đi tới một cái chỗ cao trên phế tích, tìm kiếm khắp nơi. Mặc dù thực lực đạt đến Tằm Phong cảnh đỉnh phong, nhưng muốn ở trong bóng đêm tìm một người vẫn không dễ dàng, cổ tay khẽ đảo, một viên Dạ Minh Châu xuất hiện, mượn nhờ ánh sáng trong đó, quan sát khắp nơi.

- Trương lão sư...

Nàng nhịn không được la lên.

Thân là học đồ, đã đổi giọng xưng lão sư. Đang muốn trả lời, con mắt Trương Huyền đột nhiên rơi vào Dạ Minh Châu trong tay nàng, hào quang nhỏ yếu, phản chiếu ở trong hồ nước cách đó không xa, tựa như một ngôi sao.

- Chẳng lẽ...

Ánh mắt sáng lên, vội vàng nhìn lại mấy hồ nước xung quanh tiểu viện, quả nhiên thấy được ánh sáng của Dạ Minh Châu, chiếu ở trong nước, kêu gọi kết nối nhau, tựa như thiên hà treo ngược. Từ trên nhìn xuống, phế tích hình thành Địa Long, uyển như phi hành ở trong trời đêm, bị tinh thần tô điểm, tự mang một cỗ khí thế.

- Tòa phủ đệ này, trải qua sửa chữa, tổng cộng có tám hồ nước, địa hình đã không giống hơn hai ngàn năm trước... Địa Long tam tinh, cần tìm ra vị trí ba viên tinh thần, nhiều ngược lại không đúng!

Ngô Dương Tử nhắn lại nói là Địa Long tam tinh, nếu như Dạ Minh Châu phản chiếu ánh sáng ở trong hồ nước là “tinh”, như vậy hiện nay có tám tinh. Không phải đối phương nói sai, mà là biệt viện trải qua sửa chữa, hình dạng trước kia đã không tồn tại nữa.

- Như vậy có thể làm khó người khác, nhưng khó không được ta...

Trương Huyền mỉm cười.

Tu luyện giả khác, coi như Mộc sư tới, muốn từ tám hồ nước tuyển ra ba chỗ ở hai ngàn năm trước liền tồn tại, là cực kỳ phiền phức, hắn không giống, Minh Lý Chi Nhãn nhúc nhích, hồ nước có phải niên đại xa xưa hay không, liếc mắt liền có thể nhìn ra. Không lâu sau, liền xác định ba cái. Ba điểm sáng trong hồ nước, nối liền cùng một chỗ, một giao lộ của tiểu viện xuất hiện ở trước mắt. Vị trí này, ở phía trước chủ điện của phủ đệ, là một cây tùng to lớn, đứng sừng sững trên đó, xem ra không biết đã trải qua bao nhiêu năm tháng.

- Xem ra ở dưới gốc cây tùng này!

Xác định địa điểm, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, nhẹ nhàng cười một tiếng, từ không trung bay xuống, xuất hiện ở trước mặt Hồ Yêu Yêu.

- Tìm ta có chuyện gì?

- Trương lão sư, ngươi vì tìm bảo tàng, cũng quá liều mạng đi...

Hồ Yêu Yêu chỉ chung quanh, khuôn mặt ngớ ra. Ngươi không phải mới vừa vào ở sao? Làm sao biến thành như vậy? Coi như vì tìm bảo tàng Ngô Dương Tử lưu lại, cũng không cần biến phủ đệ thành phế tích chứ!

- Không phải bởi vì bảo tàng, là một chút ngoài ý muốn...

Trương Huyền xạm mặt lại:

- Ngươi không phải là nghe nói phủ đệ sụp đổ, đặc biệt tới nhìn xem chứ!

- Không phải, là... có chuyện muốn mời lão sư hỗ trợ!

Hồ Yêu Yêu vội nói.

Mặc dù Ngô Dương Tử có lưu lại bảo tàng, nhưng nhiều năm như vậy, vô số tiền bối của nàng đều tìm, tung tích gì cũng không phát hiện, nàng cũng không cảm thấy mình có thể tìm tới, nên không quá chú ý.

- Chuyện gì?

Trương Huyền kỳ quái.

Mặc dù Hồ Yêu Yêu ở trước mặt hắn không nổi lên được bất luận sóng gió gì, nhưng ở trong học viện tuyệt đối là cường nhân hô phong hoán vũ, lại thêm thủ đoạn rất nhiều, còn có sự tình nàng không giải quyết được?

- Nói thật cho ngươi biết đi, ta cùng Đổng Hân, Long Thương Nguyệt cùng Tiết Chân Dương, phát hiện một bảo tàng, chỉ cần lấy được, có hai mươi phần trăm tỷ lệ, giúp chúng ta đột phá đến Bán Thánh...

Hồ Yêu Yêu cắn răng:

- Vốn bốn người chúng ta muốn một mình lấy đi bảo vật, nhưng hai gia hỏa thủ hộ thực sự quá mạnh, chúng ta không phải đối thủ, cho nên... Hy vọng có thể được ngươi trợ giúp!

- Ta?

Trương Huyền sững sờ.

Chuyện này lúc trước hắn nghe lén đã biết, Đổng Hân từng nói qua, đại khái tháng này thành thục, tính toán thời gian, quả thực không sai biệt lắm.

- Không sai, ngươi muốn thực lực có thực lực, muốn thủ đoạn có thủ đoạn, nếu như nói ai có thể giúp chúng ta nhận được món đồ kia, ngoại trừ ngươi, chúng ta thực nghĩ không ra...

Hồ Yêu Yêu lắc đầu.

Mặc dù bốn người bọn họ ở trong học viện hô phong hoán vũ, nhưng gặp phải tên này, lại như gặp ma, biến thành đồ đệ, đồ tôn, Đổng Hân thảm nhất, biến thành cháu chắt không nói, còn bị khai trừ.

Long Thương Nguyệt một mực không có hành động, ngược lại may mắn thoát khỏi. Vốn bốn người có ba cái cùng hắn có khúc mắc, không muốn tìm hắn hỗ trợ, nhưng món đồ kia sắp thành thục, một khi không lấy, sẽ để cho hai gia hỏa kia lấy đi, đến lúc đó, cái gì cũng không chiếm được, còn muốn đột phá ràng buộc liền khó hơn!

Suy đi nghĩ lại vẫn quyết định mời một người . Mặc dù tên này là phá hư chi vương, nhưng năng lực chân chính bày biện ở nơi đó, nếu không cũng không để bốn đại cao thủ bọn hắn liên tục hao tổn ba cái.

- Là cái gì? Có thể để cho tỷ lệ đột phá Bán Thánh tăng lên hai mươi phần trăm?

Trương Huyền kỳ quái.

Đi qua Phong Thánh đài, nhìn qua vô số tâm đắc đột phá, biết từ Tằm Phong cảnh đến Bán Thánh rất khó, tăng lên hai mươi phần trăm, đối với thiên tài như bọn hắn, tỷ lệ đã cực kỳ lớn. Hồ Yêu Yêu cắn môi, dưới Dạ Minh Châu phụ trợ, da thịt của Hồ Yêu Yêu tuyết trắng cùng dáng người yêu nghiệt, rung động lòng người:

- Dược liệu Thánh giả... Xích Huỳnh quả!

- Xích Huỳnh quả?

Trương Huyền sửng sốt một chút, con mắt nhịn không được tỏa ánh sáng. Thứ này hắn nghe nói qua, quả thực là một loại dược liệu Thánh giả, toàn thân đỏ tươi, một khi thành thục, có thể phát ra huỳnh quang, tựa như đom đóm, chiếu sáng bốn phía, cực kỳ xinh đẹp.

Thứ này hấp thu tinh hoa nhật nguyệt sinh trưởng, trăm năm thành thục một lần, cực kỳ thưa thớt, hơn nữa không cách nào nhân tạo bồi dưỡng, tuyệt đối là bảo vật chỉ có thể ngộ mà không thể cầu.

Dùng loại Xích Huỳnh quả này, mặc dù không cách nào đột phá Bán Thánh, nhưng quả thực có thể gia tăng tỷ lệ đột phá, khó trách bốn người động tâm, xem như hắn, tâm tư cũng sục sôi.

Mặc dù hiện tại tu vi của hắn chỉ là Đạp Hư cảnh sơ kỳ, cách Bán Thánh còn chênh lệch mấy cấp, nhưng lấy tốc độ tu luyện của hắn, chỉ cần tìm được công pháp, cắn răng khổ tu hai ba canh giờ liền tích lũy đủ.

Ở Phong Thánh đài tổng kết vô số kinh nghiệm, đột phá có lẽ không khó, nhưng có thứ này, hiệu quả khẳng định càng tốt. Dù sao hắn tu luyện Thiên Đạo công pháp, đột phá cần lượng lớn linh khí, mặc dù ở Vân Vụ lĩnh nhận được không ít Địa Mạch linh dịch, nhưng đến lúc đó có thể sử dụng hay không cũng khó nói. Dù sao độ tinh thuần của Địa Mạch linh dịch vẫn kém một chút, có thứ này, có thể nói... Bán Thánh có hi vọng!

- Không sai, chúng ta trải qua quan sát, cây này tổng cộng kết mười trái Xích Huỳnh quả, chỉ cần ngươi có thể giúp chúng ta lấy được... Mọi người có thể chia đều, mỗi người hai quả!

Hồ Yêu Yêu nói.

- Mỗi người hai quả?

Trương Huyền vuốt cằm:

- Tốt, ta đáp ứng!

Hắn là lâm thời gia nhập, có thể bình quân phân phối, cầm tới hai trái cũng không tệ lắm. Đương nhiên, cụ thể làm sao chia, khẳng định phải xem cống hiến lớn nhỏ, đến lúc đó lại thương nghị cũng không muộn.

- Đáp ứng?

Vốn cho rằng đối phương sẽ công phu sư tử ngoạm, muốn nhiều mấy quả, không nghĩ tới đồng ý sảng khoái như vậy, Hồ Yêu Yêu có chút không dám tin tưởng.

- Đương nhiên!

Trương Huyền gật đầu:

- Lúc nào xuất phát?

- Chỗ kia cách nơi này có chút xa, ngồi thú sủng của Đổng Hân, đại khái cần ba ngày mới có thể đến! Nói cách khác, một cái qua lại, không sai biệt lắm cần bảy tám ngày!

Hồ Yêu Yêu nói:

- Nếu như không có chuyện gì, hiện tại chúng ta có thể đi ngay!

- Bảy tám ngày?

Trương Huyền cau mày.

Ba ngày sau hắn còn phải kế vị, có đại nghi thức cần tham gia, khẳng định là đi không được.

- Đúng vậy, đây là tính toán thời điểm Xích Huỳnh quả thành thục, nhưng chỉ sợ còn phải ở nơi đó đợi mấy ngày, hoàn toàn thành thục mới có thể hái...

Hồ Yêu Yêu nói.

- Còn phải đợi?

Cứ tính toán như thế, chẳng phải vượt qua mười ngày nửa tháng? Thực sự quá chậm! Lâu như vậy, đã có thể xung kích Tòng Thánh, chỉ vì Bán Thánh, thực sự không có lời. Hơn nữa, chủ yếu nhất là chậm trễ sự tình.

- Ba ngày sau, tân viện trưởng của học viện xác lập, hiện tại đi, khẳng định sẽ chậm trễ...

Trương Huyền lắc đầu.

- A, chuyện này ta nghe nói, sau khi lão viện trưởng mất tích, vị trí viện trưởng một mực không công bố, hôm nay Mộc sư tới, chính là vì việc này, nhưng mà không biết viện trưởng rơi vào trên đầu ai... Theo ta suy đoán, không phải Lục Phong viện trưởng, chính là Triệu Bính Tuất viện trưởng! Hai người bọn họ khả năng lớn nhất.

Hồ Yêu Yêu lắc đầu, môi đỏ nhếch lên:

- Nhưng chuyện này cùng chúng ta có quan hệ gì, dù sao lão sư cũng không phải học sinh của học viện, còn quản viện trưởng làm gì?

Trương Huyền cùng Lục Phong viện trưởng huyên náo lớn như thế, bị đuổi ra học viện, ngay cả chỗ ở cũng không có, đường đường Yêu Nguyệt hội hội trưởng làm sao không biết! Ngươi nói ngươi không phải

là học sinh học viện, còn quan tâm ai làm viện trưởng làm gì? Cái gì nghi thức thượng vị, cùng ngươi có nửa xu quan hệ?

- Cái này...

Trương Huyền cười khổ, thật là có quan hệ, đồng thời quan hệ rất lớn.

- Nhanh quyết định đi, Xích Huỳnh quả ngay ở mấy ngày nay thành thục, nếu như đi muộn ta sợ không kịp!

Thấy hắn còn suy nghĩ lễ kế vị của viện trưởng, Hồ Yêu Yêu lắc đầu.

- Như vậy đi, đêm nay giờ Tý xuất phát, cũng đừng ngồi thú sủng của Đổng Hân, tốc độ không đủ nhanh, ngồi của ta đi, như vậy trong ba ngày hắn có thể vừa đi vừa về!

Chần chờ một chút, Trương Huyền nói.

Hiện tại hắn còn phải tham gia yến hội, dò xét Thánh giả Bồ Đề thụ có thể cứu chữa Ngụy Như Yên hay không, sau đó mới có thể xuất hành. Thú sủng của Đổng Hân, tu vi nhiều nhất tương đương nàng, Tằm Phong cảnh mà thôi, tốc độ quá kém, ngồi A Tử mà nói, lộ trình ba ngày, nửa ngày hắn liền đến. Có thể tiết kiệm không ít thời gian.

- Thú sủng của ngươi? Tử Dực Thiên Hùng thú kia?

Hồ Yêu Yêu nhướng mày:

- Tốc độ chỉ sợ còn chậm hơn nha!

Ngô Dương Tử bảo tàng

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Tử Dực Thiên Hùng thú, là nửa bước Tằm Phong cảnh, mà thú sủng của Đổng Hân, lại là Tằm Phong cảnh trung kỳ. Mặc dù tốc độ cái trước không chậm, nhưng thực lực bày biện ở đó, bộc phát có lẽ không yếu, nhưng muốn nói kéo dài, khẳng định vẫn là thứ hai. Cái sau đi một vòng, liền cần ba ngày, Tử Dực Thiên Hùng thú của ngươi, ba ngày muốn qua lại? Hơn nữa còn nửa đêm đi, đây không phải nói đùa thì là gì?

- Quyết định như vậy đi, tối nay giờ Tý, các ngươi tới Lôi Viễn phong ở ngoài thành chờ ta, đến lúc đó cùng lúc xuất phát!

Trương Huyền chẳng muốn giải thích nói.

- Vâng!

Thấy hắn không muốn nhiều lời, Hồ Yêu Yêu cũng không tiện hỏi, lên tiếng đáp ứng, thân thể mềm mại xoay chuyển, thẳng tắp đi về học viện. Thấy nàng rời đi, Trương Huyền cũng không lo lắng đi hoàng cung tham gia tiệc tối, mà đi tới trước mặt cây tùng to lớn trong viện.

Cây này là chỗ Địa Long tam tinh, bảo vật khẳng định ở phụ cận. Minh Lý Chi Nhãn lấp lóe, dọc theo thân cây dạo qua một vòng, tìm một hồi, cái gì cũng không thấy. Cũng đúng, nếu như chỉ bằng vào mắt thường liền có thể nhìn ra, khẳng định sớm đã bị lấy.

- Ngô Dương Tử tiền bối nói, tìm được chỗ Địa Long tam tinh, dựa theo tam tinh bày trận, thả xuống ba trận kỳ, đồ vật liền sẽ tự động nhảy ra...

Lúc trước Ngô Dương Tử nhắn lại, ở trong óc dạo qua một lần, cổ tay khẽ đảo, lấy ra ba trận kỳ, cùng một viên Dạ Minh Châu. Thân thể nhoáng một cái, lần nữa đi tới chỗ vừa rồi Hồ Yêu Yêu đứng, giơ Dạ Minh Châu lên, trong ba hồ nước xa xa xuất hiện dấu vết tựa như tinh thần.

- Đi!

Trương Huyền nhíu mày, ngón tay bỗng nhiên bắn ra.

Sưu sưu sưu!

Ba trận kỳ thẳng tắp cắm vào vị trí tinh thần.

Ông một tiếng, ba cây trận kỳ hình như xúc động Đại Long lan tràn ở trên mặt đất, không ngừng lay động, cây tùng cách đó không xa đột nhiên nứt ra, từ bên trong bắn ra một cái hộp sắt không lớn. Đưa tay chộp lấy, cầm hộp sắt ở trong lòng bàn tay.

- Đây chính là bảo tàng Ngô Dương Tử tiền bối lưu lại? Quả nhiên bí ẩn!

Ánh mắt Trương Huyền sáng lên.

Mặc dù cái hộp này từ trong cây tùng bắn ra, nhưng trên thực tế không ở trong cây tùng, mà giấu trong một không gian bí ẩn. Nói cách khác, nếu như không tìm được ba ngôi sao, cắm vào ba cây trận kỳ, coi như bổ thân cây thành bụi phấn, cũng không tìm được cái hộp này. Nếu đoán không sai, cấu tạo hẳn giống như không gian giới chỉ, giấu thứ này ở trong tiết điểm trận pháp, nguyên nhân chính là như thế, cái nhà này hơn hai nghìn năm qua, đổi không biết bao nhiêu chủ nhân, nhưng vẫn không bị phát hiện.

- Là Thiên Công cơ quan!

Sau khi cảm khái đối phương cẩn thận, lại nhìn về phía hộp sắt trong tay. Là Thiên Công cơ quan của Thiên Công viện, cực kỳ chính xác, không biết cấu tạo mà nói, căn bản không có khả năng mở ra, nhưng đối với Trương Huyền, không tính là gì.

Tinh thần khẽ động, trong đầu xuất hiện một quyển sách, đọc qua rất nhanh, ngón tay làm kiếm, liên tục điểm mười sáu chỉ. Răng rắc vang giòn, tiếng cơ quan vang lên, hộp mở ra. Tiến vào tầm mắt trước tiên, là khoáng thạch ngăm đen, chỉ lớn chừng quả đấm, nhưng cho người ta cảm giác hàn khí thấu xương.

- Cái hộp này mở ra, nói rõ ta khẳng định đã gặp bất trắc...

Đang muốn cầm lấy, cơ quan đột nhiên vận chuyển, một thanh âm nhàn nhạt vang lên. Chính là thanh âm của Ngô Dương Tử.

- Ngươi thật sự gặp phải bất trắc...

Nhớ tới vị Luyện Khí đại sư này của Hồng Viễn đế quốc, bị vây ở Địa Cung không cách nào chạy ra cho đến chết, trong lòng liền kìm lòng không được buồn bã. Hắn cảm thấy những Dị Linh tộc kia, luyện thành khôi lỗi liền giết chết hắn, nhưng trên thực tế, đối phương là lợi dụng thuật luyện khí của hắn kéo dài tuổi thọ, đạt đến mục đích tiếp tục bảo hộ Ngoan Nhân.

- Mặc kệ ta có phải đã chết hay không, ngươi có thể tìm được vật này, đã nói lên có duyên với ta, đây là thứ trọng yếu nhất ta lưu lại, mong có thể đối xử tử tế!

- Khoáng thạch trong hộp, là Kim Tinh Huyền Thạch, ta hao tốn vô số tâm huyết mới lấy được, dùng để luyện khí, chỉ cần một chút, liền có thể để phẩm chất cao hơn một tầng.

- Kim Tinh Huyền Thạch? Đây chính là Kim Tinh Huyền Thạch?

Ánh mắt Trương Huyền sáng lên, hô hấp dồn dập. Nắm giữ trình độ luyện khí lục tinh đỉnh phong, biết rất nhiều các loại khoáng thạch trân quý, viên Kim Tinh Huyền Thạch này, chính là một loại cực kỳ trân quý trong đó. Không nói cái khác, chỉ nói Băng Vũ kiếm cấp bậc Bán Thánh kia, chỉ cần gia nhập một chút, liền có thể tấn cấp đến Thánh giả! Quá trân quý! Một khối lớn như thế, nếu như bán ra, chỉ sợ giá trị hơn vạn linh thạch thượng phẩm, thậm chí chưa hẳn có thể mua được! Giá trị quả thực không thể đo lường, khó trách Ngô Dương Tử xem như bảo vật giấu đi, quả thực là đồ tốt dùng tiền cũng mua không được.

- Kim Tinh Huyền Thạch, chỉ có thể tăng lên phẩm chất bảo vật, không tính là đồ tốt nhất, ta lưu lại vật thứ hai, là pháp quyết tu luyện độc môn Ngũ Diệu Kim Thân!

Thanh âm tiếp tục vang lên.

Trương Huyền nhìn lại trong hộp, quả nhiên thấy một bản bí tịch, trên đó viết Ngũ Diệu Kim Thân. Quyển sách này, hắn ở trong Địa Cung đã có được, lần nữa nhìn thấy, đã không còn kích động.

- Nếu như đằng sau ta cũng lưu lại bộ công pháp này, đã nói lên, cái kia là... giả! Cái này mới là Ngũ Diệu Kim Thân thật, dùng bộ pháp quyết này tu luyện, mới có thể chân chính nắm giữ kim thân bí ẩn, mà quyển kia, sẽ chỉ tẩu hỏa nhập ma...

Thanh âm cơ quan tiếp tục vang lên.

- Giả?

Trương Huyền sững sờ, cầm lấy thư tịch, tinh thần khẽ động, trong đầu đã thêm một bản. Mở ra xem xét, lập tức lắc đầu. Bản này quả thực khác quyển trong Địa Cung, sai lầm ít hơn rất nhiều, nhưng đối với hắn, công pháp thật giả, không có bất kỳ ý nghĩa gì. Thiên Đạo thư viện, ở trong Địa Cung sớm đã bổ túc chỗ sai lầm, nói cách khác... Hắn tu luyện, không chỉ đúng nhất, so với nguyên bản còn cao minh hơn nhiều. Đối

với người khác, là pháp quyết hại người, đối với hắn, chỉ cần được Thiên Đạo công pháp tiếp tế, liền có tác dụng lớn, không có bất kỳ ảnh hưởng.

- Dung hợp!

Tinh thần khẽ động, cùng Thiên Đạo Ngũ Diệu Kim Thân trong đầu dung hợp lại, lần nữa mở ra. ánh mắt Trương Huyền sáng lên.

- Xem ra có thể tu luyện đệ tam trọng...

Trước đó sửa sang lại Ngũ Diệu Kim Thân, trừ nhất trọng, từ nhị trọng đến ngũ trọng, đều cần bảo vật hiếm có phụ trợ. Giống như nhị trọng, dùng chính là Địa Tâm Hồng Nham, tam trọng dùng Nhất Nguyên Trọng Thủy.

Nhất Nguyên Trọng Thủy, hắn nghe bọn người Hồ Yêu Yêu nói qua, giá cả mười viên linh thạch thượng phẩm mới có thể mua một bình, mà hắn muốn tu luyện hoàn thành, cần ít nhất mười bình! Nói cách khác cần 100 viên linh thạch thượng phẩm, mới có thể mua được.

Hắn không có nhiều tiền như vậy, nên chưa kịp tu luyện, mà dung hợp bản Ngũ Diệu Kim Thân chính xác, mặc dù tu luyện tam trọng vẫn cần Nhất Nguyên Trọng Thủy tẩm bổ, nhưng số lượng ít đi rất nhiều. Trước đó cần mười bình, mà bây giờ, một bình liền đủ! Nói cách khác, dựa theo Thiên Đạo công pháp tu luyện Ngũ Diệu Kim Thân tam trọng, chỉ cần một bình Nhất Nguyên Trọng Thủy liền có thể thành công, hiệu suất tăng nhiều.

- Đệ tứ trọng, ngũ trọng cũng cải thiện rất nhiều...

Tiếp tục nhìn xuống, mặc dù bản bí tịch này không có tác dụng lớn như trong tưởng tượng, nhưng cũng hoàn thiện một vài vấn đề của công pháp trước đó, để đằng sau sử dụng bảo vật, trở nên ít đi rất nhiều.

- Tên này ở Địa Cung, xem ra vẫn không yên lòng Dị Linh tộc...

Trương Huyền thu thư tịch vào không gian giới chỉ, không khỏi cảm khái. May mắn lúc ấy hắn tu luyện, đã sửa sang lại vô số thư tịch, lấy phương pháp chính xác truyền thụ cho Lạc Thất Thất, nếu không, hai người làm không cẩn thận sẽ tẩu hỏa nhập ma. Suy nghĩ một chút cũng có thể rõ ràng. Lúc ấy Ngô Dương Tử như vậy, làm sao có thể ném ra toàn bộ lá bài tẩy của mình? Vạn nhất để Dị Linh tộc lấy được Ngũ Diệu Kim Thân, há không thẹn với nhân tộc?

- Kiện bảo vật thứ ba, cũng là trọng yếu nhất, bởi vì ta nhận được thứ này, mới bị Dị Linh tộc ngấp nghé, nếu như ngươi là tu luyện giả bình thường, nhận được đồ vật này, hy vọng có thể giao cho Danh Sư đường, nếu như là Danh Sư, hi vọng xử lý cẩn thận, chớ nên rơi vào tay kẻ gian...

Thanh âm cơ quan tiếp tục vang lên.

- Giao cho Danh Sư đường?

Trương Huyền tiện tay lấy ra vật cuối cùng, là một tấm da dê cổ xưa, không biết đã bao nhiêu năm, lít nha lít nhít dùng một loại văn tự cổ quái ghi chú ra địa đồ.

- Đây là cái gì?

Nhìn một hồi, tìm khắp trong óc cũng nhận không ra, đành phải thu nhập da dê vào không gian giới chỉ. Mặc dù không biết đây là địa đồ gì, nhưng có thể để cho Ngô Dương Tử thận trọng như thế, đồng thời bị Dị Linh tộc ngấp nghé, nói rõ cái này cực kỳ quan trọng. Thiên Đạo thư viện, mặc dù có thể nhìn ra bản vẽ này thiếu hụt, lại chỉ là chất liệu, văn tự phía trên bày tỏ là địa danh, không có thiếu hụt, bởi vậy cái gì cũng không hiểu. Nói cách khác, không biết những chữ này, cho dù có hình cũng vô dụng, cụ thể trân quý ở nơi nào, thật đúng là không rõ lắm.

- Nếu như hậu nhân của ta vẫn còn, hy vọng có thể đối xử tử tế với bọn họ, sự tình ta gây họa, lại liên lụy bọn hắn...

Giới thiệu xong ba kiện bảo vật, hộp sắt liền trống rỗng, thanh âm trong cơ quan mang theo tiêu điều. Xem ra thời điểm ghi chép những lời này, nội tâm Ngô Dương Tử tràn đầy xoắn xuýt, dường như cũng biết, một khi hắn xảy ra chuyện, người nhà cũng sẽ bị liên lụy.

- Yên tâm đi, hậu nhân của ngươi, hiện tại là học đồ của ta, ta sẽ chiếu cố thật tốt!

Trương Huyền lên tiếng.

Trước đó không biết thân phận của Hồ Yêu Yêu, thu làm học đồ, là muốn biết vị trí chỗ ở cũ của Ngô Dương Tử, hiện tại có được chỗ tốt, lại đáp ứng thỉnh cầu của đối phương, thái độ liền không đồng dạng, hoàn toàn có thể chỉ điểm đối phương. Coi như không thu làm thân truyền, ít nhất cũng để nàng thực chí danh quy.

- Đa tạ!

Tựa hồ nghe được hắn nói, thanh âm trong cơ quan chậm rãi tiêu tán, phảng phất như chưa từng xuất hiện qua.

- Hiện tại có hai vấn đề, một là địa đồ này đến cùng là cái gì? Thứ hai, tại sao lại gặp phải Dị Linh tộc ngấp nghé, cuối cùng bắt hắn đi?

Trương Huyền xoa xoa mi tâm. Đám người Hồ Yêu Yêu mai danh ẩn tích, Ngô Dương Tử cẩn thận như vậy, lại thêm thập đại trưởng lão cảnh giác, tất cả đều của mình, Hồng Viễn thành cũng không an toàn như trong tưởng tượng.

- Đúng rồi, hỏi Ngoan Nhân một chút có lẽ có thể biết...

Tinh thần khẽ động, nhớ tới một người. Những vật này, người khác không biết, nhưng Ngoan Nhân là ở lúc Thượng Cổ liền sống sót, có lẽ có thể biết một chút, có thể nhận ra văn tự trên bản đồ. Đang muốn lấy phân thân cùng Ngoan Nhân trong Thiên Nghĩ Phong Sào ra, đột nhiên

nhướng mày, lập tức nhìn thấy một bóng người xinh đẹp thẳng tắp bay lượn tới.

Yến hội

dtv-ebook.com

Chính là Lạc Thất Thất.

- Ngươi tới thật đúng lúc!

Thấy nàng tới, ánh mắt Trương Huyền sáng lên, truyền âm qua:

- Ta tìm được bảo vật của Ngô Dương Tử tiền bối!

Cổ tay khẽ đảo, lấy ra hộp sắt cùng ba kiện bảo vật. Lạc Thất Thất cùng hắn chung một chỗ nhận được truyền thừa, thậm chí nàng là thân truyền của đối phương, có quyền biết bảo vật là cái gì, thậm chí chia sẻ.

- Tìm được?

Lạc Thất Thất sững sờ, lập tức nhìn lại trong tay hắn.

- Kim Tinh Huyền Thạch?

Ánh mắt Lạc Thất Thất sáng lên, dường như không thể tin được.

- Ngươi biết vật này?

Trương Huyền nhìn qua.

Mặc dù hắn biết thứ này trong thư tịch, nhưng chưa từng thấy qua vật thật, bởi vậy nếu Ngô Dương Tử không giải thích, hắn cũng không rõ ràng, nữ tử trước mắt này, chỉ liếc nhìn liền nhận ra, chẳng lẽ nhãn lực còn lợi hại hơn mình? Phải biết trên luyện khí, hắn đã đứng ở đỉnh phong nhất của Hồng Viễn đế quốc, coi như Triệu Bính Tuất là Luyện Khí học viện viện trưởng, cũng còn kém rất xa.

- Ta từng gặp một lần, nhưng chỉ có lớn chừng hạt đào, liền có giá trị không nhỏ, lớn như thế, quá trân quý...

Lạc Thất Thất nhịn không được nói.

- Ngươi gặp qua?

Trương Huyền sửng sốt, dù chỉ lớn chừng hạt đào, cũng nói rõ gia thế của Lạc Thất Thất không đơn giản.

- Đúng vậy!

Lạc Thất Thất nhẹ gật đầu, lại nhìn hai đồ vật khác một lần, âm thầm may mắn bản thân không có luyện sai.

- Bản bí tịch chính xác này ngươi cầm, lúc rảnh rỗi ta giúp ngươi sửa chữa, càng thích hợp thể chất của ngươi hơn!

Tiện tay ném Ngũ Diệu Kim Thân chính xác cho đối phương, Trương Huyền nói tiếp:

- Còn địa đồ này, ngươi có nhận biết là văn tự gì hay không?

- Chưa từng thấy qua!

Lạc Thất Thất lắc đầu, vẻ mặt mê man.

- Như vậy đi, thứ này trước lưu ở chỗ của ta, chờ ta nghiên cứu rõ ràng là cái gì, tìm được địa phương địa đồ miêu tả, lại mang ngươi đi!

Trương Huyền nhẹ gật đầu:

- Còn Kim Tinh Huyền Thạch, mấy ngày nay nghĩ biện pháp hòa tan, luyện chế một thanh vũ khí cho ngươi!

- Đa tạ lão sư!

Lạc Thất Thất gật đầu, trong mắt tràn đầy cảm kích. Ba món đồ này, đều cực kỳ trân quý, nhưng lão sư của mình không giấu diếm, đủ thấy nhân phẩm.

- Đúng rồi lão sư, ta tới là tìm ngươi đi tham gia yến hội...

Không thảo luận sự tình bảo vật nữa, Lạc Thất Thất nghĩ tới mục đích của mình, vội vàng nói. Ngọc Phi Nhi mời tham gia tiệc tối, cũng mời nàng cùng đám người Hình Viễn, sợ lão sư không đi, lại nghe nói tin tức phủ đệ sụp đổ, nên cố ý tới một chuyến.

- Đi thôi!

Nghĩ tới bản thân còn phải đi hoàng cung nhìn là Thánh giả Bồ Đề thụ, Trương Huyền cũng không chối từ, nhẹ gật đầu. Rời phế tích, hai người ngồi xe ngựa mà Lạc Thất Thất sớm chuẩn bị tốt, bay lượn mà ra. Không lâu sau, liền đi tới trước hoàng cung.

Không hổ là hoàng cung của đế quốc nhất đẳng, nguy nga cao ngất, khí thế kinh người, trước cửa cung cao lớn, hai hàng binh sĩ đứng thẳng, mỗi một cái đều nắm giữ thực lực Hóa Phàm lục trọng Kiều Thiên cảnh, mấy trăm người tổ hợp lại với nhau, cho người ta cảm giác áp bách cực mạnh.

Nội bộ Hoàng cung, đủ loại trận pháp lấp lóe, thấp nhất cũng đạt đến lục tinh sơ kỳ, không biết bố cục, tùy tiện xông vào, tất nhiên sẽ khốn ở trong đó, lại khó chạy ra. Từng bước cơ quan, coi như Thánh giả nhất trọng cũng không dám tùy tiện đặt chân. Có thư mời, nên không có người ngăn cản, đi theo một tên hộ vệ dẫn đường, một đường về phía trước, không lâu sau thì tới trước một cung điện to lớn.

- Bệ hạ đang ở đây cử hành yến hội ...

Lạc Thất Thất chỉ về phía trước.

- Đúng rồi, nội dung yến hội là gì? Vì sao phải mời chúng ta?

Lúc này mới nhớ tới, Trương Huyền nhịn không được hỏi.

- Ngươi không biết?

Thấy lão sư cái gì cũng không biết, liền tới tham gia yến hội, Lạc Thất Thất không còn gì để nói.

- Thời điểm Ngọc Phi Nhi cho ta thư mời, ngươi cũng ở bên cạnh, không nói gì ta làm sao biết?

Trương Huyền kỳ quái.

- Được rồi!

Lạc Thất Thất sờ trán một cái, tràn đầy im lặng. Lão sư của mình cái gì cũng tốt, chính là IQ quá thấp. Người ta đường đường công chúa, mời ngươi tới tham gia yến hội, bất kể nói thế nào, cũng phải sớm hỏi thăm một chút, coi như không hỏi thăm, cũng sớm chuẩn bị, có chút tư thái a... Kết quả, không đi gọi hắn, chỉ sợ còn quanh quẩn ở trong phế tích, cái gì cũng không biết.

- Là yến hội sinh nhật của Ngọc Phi Nhi...

Lạc Thất Thất nói:

- Bệ hạ mời tất cả tuổi trẻ tài tuấn, cùng bằng hữu của nàng trong đế đô!

- Sinh nhật yến hội?

Trương Huyền nheo mắt.

- Đúng vậy, ngươi sẽ không ngay cả lễ vật cũng không chuẩn bị chứ?

Nhìn lão sư, vẻ mặt Lạc Thất Thất bất đắc dĩ.

- Chuẩn bị cái gì?

Trương Huyền lắc đầu.

Các ngươi lại không có nói là sinh nhật yến hội, cái gì cũng không biết đi tới, làm sao có thể chuẩn bị lễ vật? Lại nói, nữ hài tử thích gì, hoàn toàn không hiểu, suốt ngày vội vàng giống như con thỏ, cũng không rảnh đi tìm.

- Cái này...

Lạc Thất Thất lắc đầu.

Coi như ngươi không biết là sinh nhật yến hội, đường đường Hoàng đế bệ hạ mời, cũng phải chuẩn bị vài thứ, gia tăng chút cảm tình chứ, tay không đến... Đoán chừng cũng chỉ có lão sư của mình, mới có thể làm được.

- Như vậy đi, ta chỗ này có chút bảo bối, nếu không được, ngươi cầm trước...

Cổ tay khẽ đảo, Lạc Thất Thất lấy ra vài bảo vật nữ hài tử ưa thích. Trương Huyền nhìn lại, chỉ thấy trên tay nàng thêm ra bảy, tám loại đồ vật. Có lớn như bảo châu, kẹp tóc tài liệu trân quý chế tạo, túi thơm mùi đặc biệt... Mỗi một cái đều cực kỳ trân quý, có giá trị không nhỏ.

- Không cần! Dù sao cũng không muốn tham gia, thực sự không xong, rời đi là được, không tính là đại sự gì!

Trương Huyền lắc đầu.

Hắn không muốn tham gia sinh nhật yến hội gì, đến hoàng cung, chỉ là muốn nghiên cứu Thánh giả Bồ Đề thụ có thể cứu Ngụy Như Yên hay không, nếu như đối phương bởi vì không có lễ vật mà khinh mạn, rời đi là được, không tính là gì.

- Rời đi?

Nhìn thấy vẻ mặt lão sư thành thật, không giống nói đùa, Lạc Thất Thất đành phải gật đầu:

- Được a!

Ngọc Phi Nhi là bằng hữu của nàng, hai người ở chung rất lâu, biết tính khí cùng bản tính, sẽ không để ý lễ vật gì, chỉ cần thầy Trương đến là đủ rồi. Nhấc chân đi vào đại điện, điện đường cao ngất, trang trí hoa lệ, chỗ ánh mắt nhìn đến, cho người ta cảm giác ung dung hoa quý, thảm dày chừng nửa thước, dẫm đi lên, xốp mà co dãn. Minh Lý Chi Nhãn nhìn bốn phía, chỉ thấy trong ngoài đại điện che kín đủ loại trận pháp, có phòng ngự, có tiến công, càng nhiều hơn chính là gia cố.

- Ổn Cố trận cấp sáu đỉnh phong, Bàn Thạch trận cấp sáu đỉnh phong, Thành Tường Hậu Trọng trận cấp sáu đỉnh phong... lập nhiều trận pháp như vậy làm gì?

Nhìn một hồi, Trương Huyền nháy con mắt, không rõ ràng cho lắm. Trận pháp trong đại điện này, mặc dù cũng có chút phòng ngự tiến công, nhưng càng nhiều hơn là trận pháp gia cố. Kiến trúc hoàng cung to lớn như vậy, cơ bản đều là thợ thủ công đứng đầu nhất kiến tạo, trên vững chắc không thể nghi ngờ, coi như chấn động lớn hơn nữa cũng khó sụp đổ, bây giờ lại vô cớ thêm nhiều trận pháp củng cố như vậy, để cho người ta cảm giác quái lạ.

- Được rồi, dù sao cũng chuyện không liên quan đến ta...

Trương Huyền lắc đầu, không nghĩ nhiều nữa. Dù sao hắn là tới tham gia yến hội, cái sảnh yến hội này, làm nhiều trận pháp hơn nữa, cũng không quan hệ gì tới hắn.

- Thất Thất, thầy Trương, các ngươi đã tới!

Còn chưa đi vào, chỉ thấy Hình Viễn cùng Ngô Chấn tiến lên đón. Hôm nay hai vị này đều mặc Danh Sư bào mới tinh, xem ra chuyên môn ăn mặc một phen, cực kỳ có tinh thần, khí chất bất phàm.

- Yến hội bắt đầu chưa?

Lạc Thất Thất hỏi.

- Còn không có, người còn chưa tới đủ...

Hình Viễn cười nói.

- Vậy là tốt rồi!

Thấy chưa tới đủ, Lạc Thất Thất thở phào nhẹ nhõm. Đi theo sau lưng hai người vào đại điện. Toàn bộ điện đường chừng bảy tám trăm mét vuông, chỉ có bốn cây cột chống đỡ, nóc phòng vô số Dạ Minh Châu bao phủ, ánh sáng loá mắt, tựa như ban ngày. Tìm chỗ ngồi ngồi xuống, lúc này mới phát hiện, trong phòng đã tới bảy tám người, đều khoảng hai mươi, quần áo lộng lẫy, khí độ bất phàm. Chỉ nhìn dung mạo cùng cử chỉ đơn thuần, liền biết xuất thân không thấp.

- Đây đều là hậu bối của quyền quý đế quốc...

Hình Viễn thấp giọng nói.

Trương Huyền gật đầu, kỳ thật biết là sinh nhật yến hội, hắn liền hiểu được. Hoàng đế bệ hạ mời thanh niên tài tuấn tới, làm không cẩn thận, là muốn tuyển phò mã cho Ngọc Phi Nhi. Cho dù đối với võ giả Hóa Phàm cảnh, hai mươi tuổi còn sớm, nhưng hoàng gia coi trọng lợi ích, sớm kéo đối phương lên chiến xa, có thể để cho hoàng quyền càng thêm vững chắc.

Những thanh niên tài tuấn này, dù không phải học viên của Danh Sư học viện, nhưng từng cái thực lực bất phàm, trong đó cường đại nhất, thế mà tương đương đám người Hồ Yêu Yêu, đã là Tằm Phong cảnh đỉnh phong, cách Bán Thánh chỉ xa một bước. Hai mươi tuổi liền có thực lực như thế, coi như đặt vào Danh Sư học viện cũng là thiên tài siêu cấp!

- Hình Viễn, trong này có lẽ có không ít đối thủ cạnh tranh của ngươi a?

Lạc Thất Thất cười nói.

Làm hảo hữu, biết Hình Viễn một mực theo đuổi Ngọc Phi Nhi công chúa, chỉ là Tương Vương có mộng, Thần Nữ vô tình mà thôi.

- Cái này...

Hình Viễn hơi đỏ mặt, liếc qua Trương Huyền cách đó không xa, thấy hắn không lên tiếng, lúc này mới xấu hổ cười một tiếng:

- Ta biết mình không xứng với Ngọc Phi Nhi công chúa, sớm liền không có niệm tưởng kia...

Hắn là ưa thích Ngọc Phi Nhi, nhưng mà đối phương hờ hững với hắn, ngược lại đối với thầy Trương, dường như có tình cảm không nói rõ được, suy tư liên tục, cuối cùng quyết định từ bỏ. Không nói trước Trương Huyền là ân nhân cứu mạng của hắn, chỉ nói ở Danh Sư học viện làm ra những sự tình kia, xem như mười cái hắn cũng theo không kịp. Cùng tên này tranh, thật lo lắng sẽ bị người Huyền Huyền hội đánh tới cửa Danh Sư học viện cũng tìm không thấy.

- Đã sớm khuyên ngươi từ bỏ, ngươi lại không nghe, bây giờ có thể nghĩ thông suốt cũng không tệ!

Thấy hắn nói như vậy, Lạc Thất Thất cười cười. Bạn thân của nàng yêu thích, nàng biết rõ rõ ràng ràng, trong âm thầm cũng khuyên qua hắn, chỉ là đối phương không nghe. Hiện tại có thể từ bỏ, đối với hắn, cũng chưa chắc không phải chuyện tốt.

- Hình Viễn, hai vị bên cạnh ngươi rất lạ mặt ah, không biết là ai? Có thể thuận tiện giới thiệu cho ta không?

Mấy người đang nói chuyện, liền nghe một thanh âm nhàn nhạt vang lên, liền nhìn thấy một thanh niên hai mươi lăm, mươi sáu tuổi, bưng chén rượu đi tới, trên mặt mang nụ cười thản nhiên. Người thanh niên này bận áo xanh, ánh mắt như điện, dung mạo so với Hình Viễn chỉ mạnh không yếu, tự mang một phen ý vị của quý công tử. Chính là thực lực mạnh nhất trong rất nhiều tài tuấn, tu vi Tằm Phong cảnh đỉnh phong.

Thẩm Quân

dtv-ebook.com

- Làm phiền Thẩm đại thiếu tự mình tới hỏi thăm...

Nhìn người nọ, vẻ mặt Hình Viễn trầm thấp, mặc dù không vui, vẫn giới thiệu một câu:

- Hai vị này đều là công chúa bạn học, Danh Sư học sinh học viện, vị này là thầy Trương, vị này là cô Lạc!

- Nguyên lai là thầy Trương, cô Lạc, tại hạ Thẩm Quân!

Thẩm Quân liền ôm quyền, giơ ly rượu lên, đi đầu uống vào. Trương Huyền cùng Lạc Thất Thất cũng bưng chén rượu lên, uống một ngụm, bày tỏ đáp lễ.

- Vị Thẩm Quân này là công tử của Thẩm gia, một trong tứ đại gia tộc, trẻ tuổi tài tuấn, thực lực mạnh không nói, càng ở trong triều đình lập xuống công lao, được sắc phong tướng quân, là đối thủ cạnh tranh mạnh mẽ nhất của Hình Viễn... Trước kia không ít lần ăn thiệt thòi ở trong tay đối phương!

Thấy hai người không biết, Ngô Chấn lặng lẽ truyền âm tới.

- Tứ đại gia tộc?

Trương Huyền nhìn qua.

- Ân, Hồng Viễn đế quốc, trừ hoàng thất, mạnh nhất chính là tứ đại gia tộc. Người trong tộc, không phải thực lực cường đại, chính là thân cư địa vị hiển hách, coi như hoàng thất, cũng không thể không trọng dụng. Hình Viễn Hình gia, chính là một trong số đó, còn có Ngô gia ta cùng Liễu

gia! Dựa theo trình tự sắp xếp, Thẩm gia thứ nhất, Hình gia không sai biệt nhiều, thứ hai, Liễu gia cùng Ngô gia hơi yếu chút...

Ngô Chấn nói.

- Ngươi cũng là hậu bối của một trong tứ đại gia tộc?

Nghe được người trước mắt này cũng là người của tứ đại gia tộc, Trương Huyền kỳ quái. Trong ấn tượng, Ngô Chấn kém Hình Viễn một đoạn dài, vốn cho rằng gia tộc không có danh khí gì.

- Ta ở trong gia tộc là con thứ, kém dòng chính như Hình Viễn...

Ngô Chấn hơi xấu hổ.

Một vài đại gia tộc truyền thừa, cực kỳ chú trọng huyết mạch thân sơ, dòng chính cùng con thứ, địa vị chênh lệch rất xa. Hình Viễn là dòng chính của Hình gia, được coi trọng, địa vị cao, bảo vật nhiều liền rõ ràng. Hai người đối thoại, là ý niệm truyền âm, tốc độ cực nhanh, lúc này Thẩm Quân mới đặt chén rượu xuống, cười nhìn qua:

- Tại hạ tới, là có một chuyện muốn nhờ, không biết có nên nói hay không!

- Đã không tiện nói, ta khuyên ngươi vẫn là đừng nói!

Hình Viễn khoát tay áo, như biết hắn muốn nói gì, trực tiếp mở miệng cự tuyệt.

- Tại hạ từ mười hai tuổi nhận biết công chúa, liền biết nàng là mục tiêu theo đuổi một đời của ta, cũng bởi vậy không ngừng cố gắng, lúc này mới có thể đạt tới địa vị cùng thực lực bây giờ, trong đó trả giá gian khổ, hai vị với tư cách Danh Sư, hắn là biết rõ, vì thế mà chưa hề buông tha, chỉ vì ta muốn có một ngày có tư cách đứng ở trước mặt nàng...

Không để ý tới Hình Viễn, vẻ mặt Thẩm Quân ưu nhã nhìn qua, chậm rãi mở miệng. Hắn nói là quá khứ của Ngọc Phi Nhi, cùng nội tâm yêu

thương. Nghe được những lời này, khuôn mặt Hình Viễn xanh xám. Mặc dù đáy lòng của hắn đã bỏ đi theo đuổi Ngọc Phi Nhi, nhưng tâm ý của hắn, rất nhiều người đều biết, tên này, ở đây thổ lộ, rất rõ ràng đang hao tổn mặt mũi của hắn.

- ... Cho nên, ta định một lát nữa hướng bệ hạ cầu thân, kính xin mấy vị đến lúc đó, giúp ta nói tốt vài câu?

Giới thiệu xong bản thân, Thẩm Quân cười khanh khách nhìn qua.

- Nói tốt, ngươi nằm mơ!

Hình Viễn cắn răng, tức giận đến sắp bạo tạc.

- Ta cũng không có trông cậy vào ngươi có thể thay ta nói tốt, không cần tự mình đa tình!

Thẩm Quân cũng không tức giận, cười cười, nhìn về phía Trương Huyền cùng Lạc Thất Thất:

- Ta chỉ hy vọng hai vị có thể thay ta nói tốt vài câu... Cái này là lễ gặp mặt, mọi người kết giao bằng hữu, không thành kính ý!

Nói xong vẫy tay một cái, một thanh niên từ phía sau đi tới, cổ tay khẽ đảo, đưa hai cái hộp ngọc tới trước mặt bàn. Nhẹ nhàng mở ra, linh khí lấp lóe, ánh sáng loá mắt, thế mà mỗi cái đều thả hai viên linh thạch thượng phẩm.

Lần thứ nhất gặp mặt, liền lấy ra thứ này, Thẩm Quân kia quyết đoán thật lớn. Thủ đoạn cũng đủ hung ác, chỉ cần là tu luyện giả, ai cũng không thể cự tuyệt, mà một khi tiếp thu, lát nữa Ngọc Phi Nhi thật đi ra, coi như không giúp đỡ nói chuyện, cũng sẽ không tiện phản đối. Bắt người tay ngắn, cắn người miệng mềm. Không hổ là Thẩm gia đại thiếu, vừa đến, mặc kệ nhận biết hay không, liền tặng lễ, để ngươi không thể nào phản bác, thủ đoạn cao minh.

- Nói tốt vài câu, liền có bốn viên linh thạch thượng phẩm, Thẩm đại thiếu lợi hại! Thất Thất, người khác cho, không thu cũng không tiện, cầm đi!

Trương Huyền nhẹ gật đầu.

Bốn viên linh thạch thượng phẩm, tương đương với bốn vạn viên linh thạch trung phẩm, coi như lấy thân gia hiện tại của hắn, cũng là một khoản tài phú không nhỏ, không cần thì phí.

- Vâng!

Biết vị lão sư này của mình, luôn hố chết người không đền mạng, đã dám thu, tự nhiên không quan tâm quỷ kế của đối phương, Lạc Thất Thất gật đầu, cầm lấy hộp ngọc.

- Ha ha, Trương huynh thẳng thắn, người bạn này ta kết giao định!

Cũng không nghĩ tới hắn sẽ thu, Thẩm Quân nhịn không được cười ha ha một tiếng, xưng hô cũng từ “thầy Trương” đổi thành “Trương huynh”, trước khi đi, cố ý khiêu khích nhìn Hình Viễn một cái, lúc này mới về vị trí của mình.

- Thầy Trương...

Thấy đối phương khiêu khích như thế, thầy Trương còn thu linh thạch, Hình Viễn tràn đầy lo lắng.

- Không cần khẩn trương, ngươi cùng Ngọc Phi Nhi ở chung lâu như vậy, nàng là vài câu nói tốt liền có thể khuất phục?

Thấy hắn không bình tĩnh, Trương Huyền nhíu mày.

- Cái này...

Hình Viễn sững sờ.

Nếu như nữ tử này, vài câu nói ngọt liền có thể đánh động, mình cũng không bị động như thế, theo đuổi lâu như vậy, cũng không có kết quả. Ngọc Phi Nhi có ý nghĩ của mình, hơn nữa cực kỳ quả quyết, chỉ cần quyết định, trâu chín cũng kéo không trở lại. Nguyên nhân chính là như thế, tình nguyện làm tỳ nữ cho thầy Trương, cũng không nguyện ý tiếp thu hảo ý của hắn. Loại tính cách này, làm sao có thể mấy câu liền có thể thay đổi.

- Đã không khuất phục, vậy vì cái gì có chỗ tốt không lấy!

Trương Huyền nói:

- Coi như Thẩm gia gia đại nghiệp đại, Thẩm thiếu gia này thực lực không yếu, nhưng bốn viên linh thạch thượng phẩm, cũng không phải nhỏ a!

- Cái này... cũng phải!

Hình Viễn gật đầu.

Hình gia cùng Thẩm gia, chênh lệch không quá lớn, coi như địa vị của hắn ở gia tộc không bằng Thẩm Quân, nhưng cũng sẽ không kém quá xa. Lấy thân phận trước mắt của hắn, muốn dùng linh thạch thượng phẩm cũng rất khó, hơn nữa mỗi lần số lượng đều sẽ không vượt qua mười viên, coi như thực lực đối phương cao hơn hắn, nhưng chắc hắn cũng sẽ không chênh lệch quá nhiều.

Cho nên, một hơi lấy ra bốn viên, nhìn như trang nhã, chỉ sợ không dễ dàng như vậy. Đoán chừng, mục đích của hắn là vì đánh mặt Hình Viễn, không nghĩ tới đối phương lại thu... Nói cách khác, vốn là muốn làm bộ dáng, kết quả, gặp thầy Trương vô sỉ đệ nhất nhân, không chút khách khí, ngược lại để hắn xấu hổ... Đoán chừng hiện tại trong lòng vị Thẩm đại thiếu kia còn đang rỉ máu.

- Không sai...

Rõ ràng những việc này, con mắt Hình Viễn nhịn không được sáng lên, vừa rồi không thoải mái, lập tức tan thành mây khói. Lần nữa nhìn về phía thầy Trương, cảm thấy càng thêm bội phục, như ngưỡng mộ núi cao. Kỳ thật giống như hắn đoán, thời khắc này đáy lòng của Thẩm đại thiếu xác thực đang rỉ máu. Lấy ra bốn viên linh thạch thượng phẩm, một là vì chèn ép Hình Viễn, thứ hai là tranh mặt mũi cho mình, không nghĩ tới đối phương thật thu... Thật thu... Đồng thời thu thản nhiên như vậy, hùng hồn như thế! Ngươi thật là bạn của Hình Viễn? Sao không biết xấu hổ như vậy?

- Thẩm ca, tên kia là ai?

Trở lại chỗ ngồi, một thanh niên đi tới trước mặt, lặng lẽ truyền âm. Là một vị công tử của Liễu gia.

- Một người tham tiền!

Mặc dù buồn bực, nhưng Thẩm Quân vẫn hừ một tiếng.

- Tham tiền?

Liễu gia công tử cảm thấy ngờ vực. Danh Sư không phải đều là đại danh từ kẻ có tiền sao? Làm sao sẽ tham tiền?

Thẩm Quân tới, chỉ là một việc nhỏ xen giữa, Trương Huyền căn bản không thèm để ý, lúc này hắn nhìn về phía Hình Viễn cách đó không xa, truyền âm hỏi thăm.

- Ta nghe nói, hoàng cung có một gốc Thánh giả Bồ Đề thụ, đối với linh hồn có trợ giúp rất lớn, không biết có phải thật hay không?

- Thánh giả Bồ Đề thụ? Là có một gốc như thế!

Hình Viễn nhẹ gật đầu.

Làm hậu đại đích truyền của tứ đại gia tộc, tự nhiên biết một chút cơ mật của hoàng thất.

- Vậy ngươi biết trồng ở địa phương nào của hoàng cung không?

Ánh mắt Trương Huyền sáng lên, nhịn không được hỏi.

- Hình như ở trong tẩm cung của bệ hạ, có người chuyên môn quản lý...

Hình Viễn nói:

- Đây là cơ mật của hoàng thất, cụ thể ta cũng không rõ lắm!

Đổi lại người khác, hắn khẳng định không nói, nhưng vị này là Trương Huyền, đối với hắn có ân cứu mạng, tự nhiên biết gì nói nấy.

- Tẩm cung?

Trương Huyền cau mày.

Mặc dù không biết tẩm cung của Hoàng đế ở nơi nào, nhưng chỉ cần cẩn thận tìm hắn là rất dễ dàng tìm được. Chỗ ở của Hoàng đế, tất nhiên là trận pháp, phòng ngự nghiêm mật nhất, nhắm phương hướng này tìm, khẳng định không có vấn đề.

- Ân, xem ra tìm cơ hội, Vu Hồn đi qua nhìn một chút...

Đáy lòng Trương Huyền lặng lẽ suy tư.

Lấy thực lực của hắn bây giờ, cho dù có Minh Lý Chi Nhãn cùng Thiên Đạo thư viện, muốn thần không biết quỷ không hay đi tìm tẩm cung của Hoàng đế, khẳng định cũng làm không được, nhưng mà Vu Hồn không giống. Hồn phách vô hình vô chất, chỉ cần không gặp được cường giả Thánh cảnh am hiểu linh hồn, đối phương muốn phát hiện, nào có dễ dàng như vậy.

- Thất Thất, yến hội đại khái lúc nào mới có thể bắt đầu?

Nghĩ đến nơi này, quay đầu nhìn về phía nữ hài bên người.

- Hiện tại người còn chưa tới đủ, có lẽ còn phải nửa canh giờ!

Nhìn chung quanh một vòng, Lạc Thất Thất nói.

- Vậy là tốt rồi, ta có chút cảm ngộ, muốn tu luyện, ngươi thủ hộ thay ta, tuyệt đối không nên để cho người quấy rầy!

Trương Huyền bàn giao.

- Tu luyện? Ở đây?

Lạc Thất Thất trợn tròn mắt, nơi này nhiều người như vậy, lại là hiện trường yến hội, tất cả mọi người đang uống rượu, ca hát, cao đàm khoát luận... Ngươi muốn tu luyện?

- Ân!

Trương Huyền gật đầu.

- Được rồi!

Lạc Thất Thất gật đầu đáp ứng, không khỏi bội phục. Khó quái lão sư trong khoảng thời gian ngắn, tu vi liền tiến bộ nhanh như vậy, chỉ là phần cố gắng này, cũng không phải là nàng có thể so sánh.

- Đa tạ!

Cảm kích một tiếng, Trương Huyền không nói thêm gì nữa, ngồi xuống, tinh thần khẽ động, Vu Hồn đã rời đi. Hắn tu luyện Ma Âm, Kinh Hồng, lý giải hồn phách càng thêm thấu triệt, Vu Hồn ly thể lặng yên không một tiếng động, trong đại điện, không có một người phát hiện. Hồn phách đi ra đại điện, không có đi loạn khắp nơi, mà lặng lẽ bay lên, Minh Lý Chi Nhãn nhúc nhích, thẳng tắp nhìn bốn phía. Hoàng cung rất nhiều tiểu viện trận pháp bố cục lập tức hiện lên ở trong mắt.

- Chỗ kia trận pháp nhiều nhất...

Rất nhanh, tìm được tiểu viện trận pháp nhiều nhất. Đổi lại trước kia, nơi này nhiều trận pháp cấp sáu như vậy, xem như Vu Hồn, cũng không dám

xâm nhập, nhưng lấy hắn hiện tại lý giải đối với trận pháp, trong phạm vi Hồng Viễn đế quốc, hầu như vô địch, lại thêm Minh Lý Chi Nhãn cùng Thiên Đạo thư viện, trận pháp lợi hại hơn nữa, ở trước mặt hắn cũng giống như mỹ nữ cởi sạch quần áo, lại không có bí mật gì có thể nói. Tránh thoát rất nhiều trạm gác ngầm, cơ quan cùng trận pháp, đi tới tiểu viện này.

Thiên Chuy Ngưng Hồn quyết

dtv-ebook.com

- Quy Nguyên Nhất Khí đại trận?

Đứng ở trên tường, nhìn về phía tiểu viện, Trương Huyền nhướng mày:

- Lại là trận pháp cấp bảy?

Cái viện này ở trong vô số đình viện của hoàng cung, không tính là rộng rãi nhất, lớn nhất, nhưng trận pháp lợi hại nhất, đã đạt đến cấp bảy. Loại trận pháp cấp bậc này, vượt ra khỏi phạm trù của Hồng Viễn đế quốc, đạt đến phạm vi phong hào đế quốc.

- Xem ra, hắn là nơi quan trọng nhất của hoàng cung, Thánh giả Bồ Đề thụ liền kia nên ở bên trong!

Mắt sáng lên, dựa theo Chung Đỉnh Thuần nói, Thánh giả Bồ Đề thụ là gốc rễ lập quốc của Hồng Viễn hoàng thất, đã như vậy, có lẽ thủ hộ rất sâm nghiêm, mà cái viện này, vừa vặn phù hợp điều kiện. Có thể cứu chữa Ngụy Như Yên hay không, chỉ có thể tự mình vào xem.

- Thực lực của ta bây giờ, phá giải trận pháp cấp bảy, cần phải hao phí một phen công phu rất lớn!

Minh Lý Chi Nhãn nhúc nhích, nhìn một vòng, nhịn không được lắc đầu. Lấy thực lực của hắn bây giờ, muốn phá giải trận pháp này, tìm ra sinh môn, không hề phát giác lách vào, cũng có thể làm được, có điều, cho dù có Minh Lý Chi Nhãn cân nhắc, cũng cần một, hai canh giờ. Hiện tại người ở trong hoàng cung, nguy cơ trùng trùng, về thời gian khẳng định không kịp.

- Không có biện pháp!

Vu Hồn khẽ động, bẻ một nhánh cây, khống chế lực lượng, thẳng tắp ném vào trong viện. Ông! Như tảng đá rơi trên mặt hồ, đại trận bên trong cảm nhận được ngoại lực đ-ng đến, bỗng nhiên vận chuyển, phát ra thanh minh liên tiếp. Vô số kiếm quang lóe lên, trong chốc lát cành cây liền bị quấy thành phấn vụn. Lại là sát trận cường đại! Không đi quản kết cục của cành cây, hai mắt Trương Huyền như điện, nhìn thấy trận pháp vận chuyển, trong đầu thở nhẹ.

- Thiếu hụt!

Trận pháp không vận chuyển, giống như người không thi triển võ kỹ, Thiên Đạo thư viện là không cách nào sử dụng, kích hoạt trận pháp, liền có thể thuận lợi nhìn ra chỗ mấu chốt. Thức hải xuất hiện một quyển sách, nhìn qua rất nhanh, đối với đại trận này, lập tức rõ như lòng bàn tay.

Thân thể nhẹ nhàng nhoáng một cái, tiến vào bên trong, tìm được vị trí hạch tâm, đạp tới một cước. Hô! trận pháp vận chuyển lập tức ngừng lại. Mặc dù Vu Hồn vô hình vô chất, lại có thể căn cứ ý niệm khống chế vật phẩm, hiện ra hình thái, muốn trận pháp đình chỉ, chỉ có thể sử dụng tuyệt chiêu của hắn, một cước phá trận pháp! Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, bay vào trong viện. Tiểu viện rộng lớn, cùng tiểu viện khác không có khác nhau quá nhiều, chỉ là không có nửa bóng người, cũng không tìm không thấy cái gọi là Bồ Đề thụ, chỉ có mấy bia đá cổ xưa đứng sừng sững.

- Chẳng lẽ đi nhầm?

Nhìn một vòng, Trương Huyền nhíu mày.

Dựa theo Chung Đỉnh Thuần nói, gốc Thánh giả Bồ Đề thụ này, có lẽ kích cỡ rất lớn, hiện tại trong viện trừ vườn hoa bình thường, thì không thấy bất kỳ cây cối gì, chẳng lẽ... vật trọng yếu nhất của Ngọc gia, cũng không ở địa phương trận pháp sâm nghiêm nhất?

Không có thứ này, bố trí trận pháp cấp bảy làm gì? Vì bao phủ mấy cái bia đá? Chẳng lẽ, những bia đá này còn muốn trân quý hơn Bồ Đề thụ? Trương Huyền nghi hoặc, nhịn không được nhìn sang. Bia đá cũ kỹ, không biết đã bao nhiêu năm, thoạt nhìn còn có chút tổn hại, từng hàng chữ lớn điêu khắc trên đó. Những chữ thể này, cũng không phải Thư Họa sư điêu khắc, không có loại ý cảnh đặc thù kia, thậm chí kiểu chữ cũng không tính công chính, nhưng chẳng biết tại sao, nhìn lên một cái, lại làm linh hồn người ta rơi vào trong đó, không cách nào tự kềm chế, phảng phất như có loại lực lượng đặc thù.

- Thiên Chuy Ngưng Hồn quyết!

Con mắt Trương Huyền rơi vào tấm bia đá thứ nhất, một hàng chữ lớn vào vào mí mắt.

- Là phương pháp tu luyện hồn phách?

Ánh mắt Trương Huyền sáng lên.

Còn tưởng rằng là cái gì, không nghĩ tới lại là pháp quyết tu luyện linh hồn. Hồn phách, luôn luôn là khó khăn nhất trong tu luyện, nhất là sau khi chức nghiệp Vu Hồn thất truyền, tu luyện giả đều lấy chân khí vi tôn, người tu luyện hồn phách rõ ràng xuất hiện thế yếu, cũng không có bao nhiêu pháp quyết lưu truyền.

Nguyên nhân chính là như thế, Vu Hồn của hắn một mực dừng lại ở Quy Nhất cảnh đỉnh phong, không cách nào tiếp tục tu luyện. Thậm chí trước đó Tiên Thiên thai độc, cũng không cách nào áp chế. Vốn cho rằng trong viện này, sẽ có Thánh giả Bồ Đề thụ, không nghĩ tới, lại là phương pháp tu luyện hồn phách! Thứ này đối với người khác, không tính là cái gì, muốn tu luyện rất khó, nhưng đối với hắn, có thể là đồ tốt. Từ chỗ Mặc Hồn Sinh nhận được pháp quyết tu luyện Vu Hồn từ Hóa Phàm nhất trọng đến cửu trọng, một mực không tìm được phương pháp tu luyện hồn phách thích hợp bổ sung, có lẽ cái gọi là Thiên Chùy Ngưng Hồn Quyết này, có thể tạo được tác dụng.

- Thiếu hụt!

Ánh mắt quét tới bia đá, một quyển sách xuất hiện ở trên giá sách. Hiện tại ở trong hoàng cung, tình cảnh nguy hiểm, không có thời gian tu luyện, cũng không có thời gian nhìn kỹ, trước thu vào lại nói. Có kinh nghiệm ở Phong Thánh đài, sao chép văn tự trên bia đá, chỗ ánh mắt đến, nội dung trên tấm bia đá khắc sâu vào trong óc, hình thành thư tịch. Rất nhanh, ghi chép lại văn tự trên mấy tấm bia đá, lúc này Trương Huyền mới thở phào nhẹ nhõm. Mặc kệ có hữu dụng hay không, lấy trước lại nói. Trở về có rảnh rỗi, từ từ nghiên cứu.

- Người nào?

Mới vừa thu vào hết, đang định rời đi tiểu viện, tiếp tục tìm kiếm, liền nghe một tiếng hét lớn vang lên, ngay sau đó một cổ lực lượng cường đại thẳng tắp tập kích tới Vu Hồn.

- Nguy rồi!

Trương Huyền sầm mặt lại, Vu Hồn khẽ động tránh thoát công kích, vội vàng xoay người nhìn lại, chỉ thấy một trung niên, ánh mắt lấp lánh nhìn qua. Chừng bốn mươi tuổi, một thân quần áo lộng lẫy, khí tức cực kỳ cường đại, cho người ta cảm giác áp bách to lớn, nhất là hai mắt, như một vòng xoáy, như có thể nhìn thấy hắn tồn tại.

- Cường giả am hiểu linh hồn...

Con ngươi Trương Huyền co rụt lại. Nhìn thấy bộ dáng của đối phương, hắn lập tức biết, đối phương cũng không phải có thể nhìn thấy, mà là am hiểu linh hồn, có thể cảm ứng được hắn tồn tại. Giống như Vệ Nhiễm Tuyết lúc trước. Xem ra có thể tọa trấn Hồng Viễn đế quốc, chấn nhiếp vô số đế quốc, vương quốc không dám dị động, hoàng cung này quả thực không có đơn giản như tưởng tượng, xem như Vu Hồn cũng không phải có thể tùy ý ra vào.

- Dám xông vào hoàng cung, thật to gan!

Như cảm ứng được hắn đang quan sát, trung niên nhân quát lạnh, một quyền công kích tới. Lực lượng cường đại, trong nháy mắt cuồn cuộn, đã đạt đến Thánh giả nhất trọng đỉnh phong. Loại cường giả này, xem như cường đại nhất của Hồng Viễn đế quốc rồi.

- Trốn!

Biết chắc không phải đối thủ, Trương Huyền không dám do dự, thân thể nhoáng một cái, thẳng tắp vọt ra ngoài.

- Muốn chạy trốn? Hoàng cung há là địa phương ngươi muốn tới thì tới, muốn đi thì đi?

Cảm ứng được sinh mệnh lẫn vào trong này muốn chạy trốn, trung niên nhân nhíu mày, bàn tay lớn vồ một cái. Ầm ầm! Một chưởng ấn cự đại hạ xuống, hết thảy đường lui chung quanh đều bị phong kín.

- Mặc dù hắn nhìn không thấy ta, nhưng am hiểu linh hồn, có thể cảm ứng được ta tồn tại... Không trốn thoát được, làm không cẩn thận thực sẽ bị chém giết...

Bỗng nhiên dừng lại, ánh mắt ngưng trọng, toàn thân Trương Huyền kéo căng. Lần này mức độ nguy cơ còn lớn hơn lúc gặp được Vệ Nhiễm Tuyết. Vệ Nhiễm Tuyết là Danh Sư học viện, bất kể nói thế nào, cũng sẽ lưu chút chỗ trống, mà người trước mắt, công kích hung hãn, không lưu tình chút nào, dường như nhất định muốn chém giết hắn. Cũng đúng, một sinh mạng thể không biết tên xông vào hoàng cung, đổi lại ai, chỉ sợ cũng khó an tâm. Thân ảnh nhanh chóng tránh né, có điều, chưởng lực của đối phương quá hùng hậu, vẫn bị quét trúng một cái, toàn thân đau rát, đã bị thương nhẹ.

- Không được, trốn tránh như vậy, khẳng định tránh không khỏi!

Trương Huyền tràn đầy lo lắng, nhưng đáy lòng lại không bối rối, mà cẩn thận phân tích tình huống trước mắt. Lực lượng hồn phách của hắn, chỉ có Quy Nhất cảnh, đối phương là Thánh giả nhất trọng đỉnh phong,

cách biệt quá xa, căn bản không tránh né được. Một mực tránh né, chỉ có bị đánh chết.

- Mượn nhờ trận pháp...

Mắt Trương Huyền sáng lên, trong nháy mắt liền có quyết định. Muốn đánh thắng đối phương, nhờ vào thực lực của hắn, khẳng định làm không được, hiện tại chỉ có thể dựa vào Quy Nguyên Nhất Khí đại trận trong viện. Thông qua thư viện, đã biết thiếu hụt cùng mấu chốt của trận pháp, muốn thoát thân, chỉ có thể lợi dụng nó. Nghĩ đến nơi này, cũng không do dự, thân ảnh nhoáng một cái, đi tới trước mặt tiết điểm của trận pháp, mà lúc này, công kích của đối phương đã rơi xuống.

- Vận chuyển!

Không dám do dự, bàn chân điểm một cái. Ầm ầm! Trận pháp mới vừa rồi bị hắn dừng lại, trong nháy mắt kích hoạt, một trận mê vụ bao phủ trung niên nhân ở bên trong.

- Đi!

Biết coi như đối phương quen thuộc trận pháp, muốn xông ra cũng cần một chút thời gian, không dám tiếp tục do dự, tinh thần Trương Huyền nhoáng một cái, thẳng tắp xông ra tiểu viện.

- Đáng giận...

Trung niên nhân hiển nhiên không nghĩ tới, đối phương có thể khống chế trận pháp, tức giận đến oa oa kêu loạn, đợi hắn từ trong trận pháp đi ra, thân ảnh của đối phương đã biến mất không thấy gì nữa, rốt cuộc không cảm ứng được.

- Đến cùng là cái gì?

Đứng ở trên bầu trời tiểu viện, nhìn Trương Huyền đã mất đi tung tích, khuôn mặt trung niên nhân xanh xám. Mặc dù những bia đá này ghi lại nội dung, huyền diệu cao thâm, đối phương nhìn một chút, khẳng định

khó có thể lý giải được, không cần lo lắng mất đi, nhưng ra vào hoàng cung như chỗ không người, còn có thể khống chế trận pháp cấp bảy, khó tránh khỏi có chút quá khoa trương! Nếu không phải trận pháp trong tiểu viện vận chuyển, đưa tới hắn hoài nghi, cố ý tới xem một chút, bằng không cũng sẽ không phát hiện.

- Xem ra, hoàng cung an toàn còn cần gia cố...

Mắt hắn sáng lên, không biết đối phương là Thánh thú hay nhân loại, biện pháp duy nhất chính là gia cố phòng ngự của hoàng cung, đợi đối phương xuất hiện lần nữa, trực tiếp chém giết... .

- Nguy hiểm thật!

Chạy ra tiểu viện, Trương Huyền không dám tiếp tục phi hành, mà tinh thần khẽ động, hướng chui vào một tiểu viện cách đó không xa. Trận pháp của những tiểu viện này Minh Lý Chi Nhãn đều có thể xem thấu, không cần lo lắng xúc động, liên tục chạy hết tốc lực vài trăm mét, lúc này mới tránh qua, tránh né tinh thần của đối phương lục soát, nhịn không được thở phào nhẹ nhõm. Không hổ là hoàng cung của Hồng Viễn đế quốc, vẫn có cường giả am hiểu công kích linh hồn. Cũng đúng, Bồ Đề thụ đã có thể tẩm bổ linh hồn, hồn phách của thành viên hoàng thất tất nhiên mạnh mẽ, biết một chút võ kỹ linh hồn cũng không tính là gì. Như vậy muốn ở trong hoàng cung tùy ý đi tìm Thánh giả Bồ Đề thụ, liền không quá dễ dàng.

- Chơi đùa nửa ngày, yến hội chỉ sợ cũng sắp bắt đầu, sau này tìm cơ hội lại tới!

Biết lần này rút dây động rừng, địa phương có Bồ Đề thụ tất nhiên phòng ngự càng thêm nghiêm mật, coi như tìm tới, làm không cẩn thận cũng sẽ bị bắt, chần chờ một chút, Trương Huyền quyết định trước trở về rồi hãy nói. Dù sao tình huống của Ngụy Như Yên cũng không tệ, trong thời gian ngắn không có nguy hiểm tính mạng, không cần thiết mạo hiểm. Tinh thần khẽ động, lần nữa nằm ở trên mái hiên, Trương Huyền nhìn kiến trúc lộng lẫy lít nha lít nhít chung quanh, nhịn không được vò đầu.

- Nhưng... đại sảnh yến hội ở đâu ấy nhỉ?

Vu Hồn lần nữa tấn cấp

dtv-ebook.com

Mới vừa rồi bị trung niên nhân đuổi giết, hoảng hốt chạy bừa, một đường tiến vội, phương hướng hoàn toàn điên đảo, hoàng cung rộng lớn, vô số kiến trúc tương tự, để hắn mặt mũi choáng váng, không tìm được vị trí yến hội sảnh. Cho nên, đường đường Trương đại viện trưởng của Danh Sư học viện... lạc đường!

Thân thể khoảng cách gần, còn có thể cảm ứng được, hiện tại đâu đâu cũng có trận pháp, toàn bộ hoàng cung, khắp nơi đều có cường giả, khí tức bị cắt đứt, làm sao tìm được? Bay lên cao, cũng có thể tìm được đường ra, nhưng đã trải qua chuyện vừa rồi, hắn biết hoàng cung vô số cường giả, thật muốn bay lên, sợ rằng sẽ bị lập tức xem như bia ngắm đánh chết! Càng quan trọng hơn là, trước đó người trung niên kia khẳng định còn không có từ bỏ, một khi ngoi đầu lên, liền có thể đuổi tới. Vừa rồi trong sân, có trận pháp che chở, còn có thể thuận lợi chạy trốn, nếu trên không trung bị chặn đứng, tốc độ, địa hình đều không chiếm ưu thế, làm không cẩn thận chạy trốn cũng không được.

- Chỉ cần dọc theo một phương hướng, xuyên qua tất cả đình viện, nhất định có thể rời hoàng cung...

Tìm không thấy phương hướng, cũng không dám bay ra ngoài, xoa xoa mi tâm, Trương Huyền đành phải dùng biện pháp ngốc nhất. Truyền thuyết nói, rơi vào sơn động đen kịt, không biết phương hướng cũng không nhìn thấy tình huống xa xa, muốn sống đi ra, chỉ có một phương pháp, vịn một bên tường, một mực tiến lên, mặc kệ hốc bao sâu, luôn có thể đi ra. Hiện tại hắn dùng chính là phương pháp này, phòng ốc khắp nơi cơ bản giống nhau, kiến trúc tầng tầng lớp lớp, dựa theo đường cũ tìm, đ-ng vào trung niên kia không nói, có lẽ sẽ còn càng đi càng xa, khó có thể ra ngoài. Phương pháp duy nhất là mặc kệ phương hướng, dọc

theo một con đường đi đến cùng! Hoàng cung lại lớn, chung quy có thời điểm đi ra, một khi rời nơi này, liền có thể phân rõ địa hình, lần nữa trở lại sảnh yến hội.

- Nhắm phương hướng này đi!

Nghĩ đến nơi này, liền quyết định một phương hướng, nhanh chân đi thẳng về phía trước. Thân là Vu Hồn, bức tường không có bất kỳ tác dụng ngăn cản, có thể nhẹ nhõm xuyên qua, chỉ là trận pháp khá phiền toái, ngẫu nhiên còn có cao thủ tuần tra, cần phải cẩn thận. Nhưng có Minh Lý Chi Nhãn, lại thêm Thiên Đạo Vu Hồn, có thể hoàn mỹ khống chế khí tức, chỉ cần không phải cường giả Thánh cảnh am hiểu linh hồn, muốn phát hiện, gần như không có khả năng. Liên tục xuyên qua sáu, bảy tiểu viện, một tiểu viện cự đại xuất hiện ở trước mắt.

- Đây là địa phương nào?

Cái viện này, rõ ràng khác biệt nơi trước đó chứa đựng bia đá, càng rộng rãi, chung quanh có một Phong Tức trận đứng sừng sững, tựa hồ sợ đồ vật gì tiết lộ ra.

- Chẳng lẽ hoàng cung này cũng có bí mật gì không muốn người biết?

Phong Tức trận, mục đích chính yếu nhất là che đậy khí tức, để khí tức bên trong không cách nào tán dật, người bên ngoài dò xét không vào, nơi này bí mật như vậy, chẳng lẽ có cái gì người không nhận ra? Không vội vã tiến lên, đứng ở trong viện nhìn bốn phía.

- Giống như là nơi khảo hạch, sẽ không phải đã rời hoàng cung chứ?

Trong viện có rất nhiều đá đo lực dùng để khảo thí lực lượng, thoạt nhìn như một nơi khảo hạch. Hoàng cung làm nhiều đồ vật này như vậy làm gì? Trương Huyền nghi ngờ dạo qua một vòng, cuối tiểu viện, là hai bức tường chỉnh tề, thoạt nhìn như đường hầm chật hẹp, phía trên điêu khắc văn tự lít nha lít nhít.

- Phương pháp gia tăng hồn phách, có bảy loại, thứ nhất, ý niệm bức thiết. Thứ hai, đối mặt e ngại, hoảng sợ... rất nhiều cảm xúc. Thứ ba…

Hai bên bức tường viết đầy các loại phương pháp tu luyện, đều liên quan tới linh hồn.

- Những cái này thật đơn giản...

Nhìn thoáng qua, Trương Huyền liền hiểu được, hai bên mặt tường ghi chép pháp quyết tu luyện linh hồn cực kỳ đơn giản, thuộc về trụ cột nhất, ngay cả Thiên Đạo Dẫn Hồn quyết lúc trước hắn tu luyện cũng không bằng. Chỉ thích hợp Hợp Linh cảnh, tu luyện giả vừa mới bắt đầu chạm đến linh hồn sử dụng. Trên vách tường ghi rất nhiều, lít nha lít nhít không biết bao xa, nhìn một hồi, nhịn không được đi về phía trước mấy bước.

- Công pháp trong này, hình như thâm ảo hơn một chút...

Trương Huyền âm thầm gật đầu.

Bên trong ghi lại linh hồn pháp quyết tu luyện, hiển nhiên cao thâm hơn phía ngoài không ít, mặc dù so với Vu Hồn pháp quyết vẫn kém một đoạn, nhưng cũng là công pháp tu luyện linh hồn, thường xuyên luyện tập, có trợ giúp hồn lực gia tăng.

- Đường hầm này thật dài, chẳng lẽ bên trong sẽ càng ngày càng thâm ảo?

Giương mắt nhìn vào trong, phát hiện đường hầm tĩnh mịch không biết lan tràn đến địa phương nào, Trương Huyền nhịn không được hiếu kỳ. Chỉ đi mấy bước này, hắn liền phát hiện, càng vào trong nội dung trên vách tường càng thâm ảo, tiếp tục tiến lên có thể cũng có trợ giúp với hắn hay không?

- Dù sao cách nửa canh giờ còn có một đoạn thời gian, qua nhìn một chút!

Dù sao từ khi hắn rời sảnh yến hội đến bây giờ, chẳng qua chừng mười phút mà thôi, còn có một đoạn thời gian, không bằng tiếp tục nhìn xem. Nhanh chóng đi về phía trước, quả nhiên giống như tưởng tượng, càng đi về phía trước, pháp quyết tu luyện liên quan tới hồn phách càng cao thâm, mặc dù hắn thấy, rất nhiều chưa hắn thực dụng, nhưng cũng không tính yếu.

- Ân? Làm sao lối đi này, hình như có chút áp lực?

Lại đi một hồi, ngay lúc sắp nhìn thấy cuối cùng, đột nhiên Trương Huyền bén nhạy phát hiện, bốn phía thông đạo như có áp lực gì áp bách lấy hồn phách, tuy rất yếu ớt, không quan sát kỹ, căn bản không cảm giác được.

- Mặc kệ là cái gì, nhìn xong lại nói!

Biết phía trước còn có pháp quyết tu luyện cao thâm hơn, Trương Huyền cũng không do dự, tiếp tục tiến lên. Tu luyện công pháp, nông cạn hay phức tạp, đối với hắn không có khác biệt lớn, chỉ cần có thể thu vào, liền có thể cống hiến cho Thiên Đạo công pháp hội tụ, đã tới, liền một mạch thu hết lại đi. Ánh mắt dọc theo bức tường, không ngừng đảo qua, phía trên viết nội dung, từng quyển từng quyển xuất hiện ở trong thức hải. Nội dung cuối đường hầm, đã có chút tương tự Thiên Chuy Ngưng Hồn quyết trước đó nhìn qua, mặc dù còn hơi không bằng, nhưng cũng không tệ như trước đó thấy.

- Từ dễ đến khó, cái lối đi này, hắn là chỗ hoàng thất để hậu bối học tập pháp quyết linh hồn...

Nhìn đến nơi này, hắn rốt cuộc minh bạch. Thông đạo vừa bắt đầu, là pháp quyết tu luyện đơn giản nhất, thích hợp mới vừa tiếp xúc linh hồn, càng vào trong càng cao thâm, đến đằng sau, đã dung hợp mấy tấm bia đá trước đó. Có thể học đến nơi này, chỉ sợ nắm giữ đối với linh hồn, coi như không bằng hắn, cũng tương đương trung niên kia. Xem ra mấy tấm bia đá kia, là căn cơ tu luyện hồn phách của Hồng Viễn hoàng thất, khó trách thủ hộ sâm nghiêm như thế.

- Không còn Vu Hồn truyền thừa, phương pháp tu luyện hồn phách, vẫn là quá đơn giản...

Nhìn xong một phần công pháp cuối cùng, Trương Huyền lắc đầu. Những pháp quyết này, đối với người bình thường là không tệ, nhưng hắn tiếp thu qua Vu Hồn truyền thừa, lại nhìn những thứ này, lại có chút trò trẻ con. Thật giống như nghiên cứu sinh, lại nhìn chương trình học cao trung.

Nhưng dù là công pháp như vậy, hoàng thất này, khẳng định cũng sưu tập không biết bao nhiêu năm, hao tốn không biết bao nhiêu công sức. Bởi vì những công pháp này, mặc dù đơn giản, lại hết sức hệ thống, hoàn toàn có thể bồi dưỡng ra một vị cường giả am hiểu công kích linh hồn. Thu hồi ánh mắt, Trương Huyền nhìn về phía trước. Cuối đường hầm, là cánh cửa không lớn, như có lực lượng gì gia trì, sít sao khép kín. Đưa tay đẩy tới, phát hiện cực kỳ chắc chắn.

- A!

Trương Huyền nhướng mày, hồn lực bỗng nhiên vận chuyển. Răng rắc! Cánh cửa ầm vang mở ra, một đại điện rộng lớn xuất hiện ở trước mắt. Ầm ầm! Vừa mới đi vào, lập tức cảm thấy một cảm giác áp bách mạnh mẽ thẳng tắp dâng lên, tựa hồ muốn xé rách linh hồn của hắn.

- A!

Thiên Đạo Vu Hồn vận chuyển, toàn bộ hồn phách lập tức nhộn nhạo lên một tầng ánh sáng, áp lực lập tức giảm mạnh. Ngẩng đầu nhìn lại đại sảnh, lúc này mới phát hiện, vừa rồi gây áp lực cho hắn, là bốn bức tượng. Những bức tượng này vô cùng cao lớn, có tay cầm trường kiếm, có tay cầm đại đao, còn chưa tới trước mặt liền cho người ta cảm giác áp bách mãnh liệt, phảng phất như muốn xé rách hồn phách. Trong đại sảnh, linh khí nồng đậm như thực chất, có chút tương tự như lúc trước đi vào Hóa Thanh trì.

- Những thứ này... Rõ ràng đều là linh khí tẩm bổ hồn phách?

Ánh mắt Trương Huyền sáng lên, linh hồn hấp thu linh khí, không giống thân thể hấp thu, càng thêm nhu hòa, nếu không, cũng không cần buồn rầu vì Ngụy Như Yên như thế.

- Những linh khí này, mặc dù có thể tẩm bổ linh hồn, nhưng Ngụy Như Yên rơi vào hôn mê sâu, không cách nào chủ động hấp thu, coi như tới, cũng không thể dùng...

Ngụy Như Yên rơi vào hôn mê sâu, không thể chủ động hấp thu, chỉ có thực vật tẩm bổ linh hồn, chậm chạp tẩm bổ. Mặc dù những linh khí này có chỗ tốt cực lớn với hồn phách, nhưng không có khả năng chủ động chui vào trong linh hồn hư nhược, tiến hành bổ dưỡng, muốn sử dụng, còn cần chủ động hấp thu mới được.

- Nàng không thể, ta ngược lại có thể, không bằng trước gia tăng thực lực hồn phách, hồn phách mạnh, cứu nàng nắm chắc liền lớn một chút!

Mặc dù những linh khí này, không cách nào cứu chữa Ngụy Như Yên, nhưng lại trợ giúp hắn rất lớn, hoàn toàn có thể để cho hồn thể trở nên càng thêm cường đại, như vậy cứu người liền có nắm chắc hơn.

- Xem trước một chút, có thể dung hợp Vu Hồn công pháp mới hay không!

Tinh thần khẽ động, đắm chìm trong thức hải.

- Chính xác!

Từ chỗ Mặc Hồn Sinh lấy được pháp quyết tu luyện Vu Hồn, dung hợp rất nhiều bí tịch mới vừa thu vào, thấp giọng hô một tiếng, một quyển sách rớt xuống.

- Thiên Đạo Vu Hồn Đạp Hư cảnh...

Nhẹ nhàng mở ra, ánh mắt Trương Huyền sáng lên. Lúc trước nhìn đến Thiên Chuy Ngưng Hồn quyết, cùng nhiều công pháp trong thông đạo

như vậy, dung hợp công pháp Mặc Hồn Sinh cho, rốt cục được như nguyện có pháp quyết tu luyện Vu Hồn bát trọng.

Trước đó hắn chỉ tu luyện đến Quy Nhất cảnh đỉnh phong, giờ phút này có công pháp Đạp Hư cảnh, chung quanh lại có nhiều linh khí thích hợp tu luyện linh hồn, không do dự nữa, lúc này khoanh chân ngồi xuống. Công pháp Đạp Hư cảnh vận chuyển ở trong óc, hồn thể to lớn như một Tụ Linh trận cường đại, lập tức thôn phệ linh khí hướng tán dật chung quanh vào trong cơ thể.

Cô cô cô cục cục… một trận giòn vang, hồn lực của Trương Huyền phát sinh biến hóa nhanh chóng. Ầm ầm! Không lâu sau, liền oanh minh một tiếng, đột phá đến Đạp Hư cảnh. Đạp Hư cảnh trung kỳ! Đạp Hư cảnh hậu kỳ! Đạp Hư cảnh đỉnh phong! Sau nửa canh giờ, tu vi liền đến Đạp Hư cảnh đỉnh phong, lực lượng 20 triệu đỉnh!

- Quá tốt rồi!

Hồn lực gia tăng, tư duy càng thêm mau lẹ, tinh thần cũng càng thêm tràn đầy, đứng dậy, lúc này mới phát hiện, linh khí nồng nặc chung quanh, trải qua hắn đột phá, đã bị thôn phệ không sai biệt lắm. Trước đó, bốn bức tượng chèn ép hắn, cũng mất đi ánh sáng lộng lẫy, như tiêu hao sạch sẽ năng lượng, bất cứ lúc nào cũng sẽ vỡ vụn.

Viện trưởng là ai?

dtv-ebook.com

Trong Hồng Viễn hoàng cung, hai thanh niên ăn mặc hoa lệ sóng vai tiến lên. Đều khoảng hai mươi tuổi, thực lực ở Quy Nhất cảnh.

- Ngũ ca, hôm nay sao ngươi lại rảnh rỗi, tới vượt quan?

Một người tuổi nhỏ hơn cười nói.

- Lần này Lục muội đột phá, một hơi xông qua bốn quan, ta lớn tuổi hơn nàng, nếu như xông không qua, phụ hoàng khẳng định sẽ trách cứ, đường đường nam tử hán, làm sao cũng không thể thua Lục muội ah!

Thanh niên được gọi là ngũ ca kia mắt sáng lên. Chính là Ngũ hoàng tử của Hồng Viễn đế quốc Ngọc Hồng, mà thanh niên nhỏ tuổi hơn, là Bát hoàng tử Ngọc Chinh.

- Trong rất nhiều huynh đệ tỷ muội, tam ca thiên phú cao nhất, thời điểm ở Quy Nhất cảnh cũng chỉ xông đến cửa thứ ba, vậy mà Lục tỷ trực tiếp đến cửa thứ tư, quá lợi hại, ta cũng muốn thử xem, xem có cơ hội xông càng xa hay không!

Ngọc Chinh cũng nhẹ gật đầu.

- Thiên Chùy hồn đạo, có chỗ tốt cực lớn khi rèn luyện linh hồn, nhưng cũng rất khó, tâm thần hơi không kiên định, liền sẽ hôn mê, ngươi gần đây bị phái ra trấn thủ biên ải, hẳn không có thời gian tu luyện hồn phách a, không chịu được, liền sớm rời đi!

Ngọc Hồng nói.

- Yên tâm đi ngũ ca, mặc dù những ngày này ở biên ải, ta cũng không có nhàn rỗi, một mực quan tưởng tôi luyện, coi như xông không đến cửa

thứ ba, cũng không sai biệt lắm...

Ngọc Chinh tràn đầy tự tin.

- Vậy là tốt rồi!

Ngọc Hồng không nói thêm lời, hai người tới thông đạo mà trước đó Trương Huyền đi qua.

- Bắt đầu đi!

Liếc mắt nhìn nhau, ánh mắt hai người ngưng trọng, nhấc chân đi vào trong, mới vừa đi vài bước, liền cảm thấy trong đó áp bách mạnh mẽ, thân thể hai vị hoàng tử kìm lòng không được lắc lư hai lần, trên đầu ứa ra mồ hôi lạnh.

- Kiên trì!

Liếc mắt nhìn nhau, đồng thời cắn răng, tiếp tục đi về phía trước, nương theo đi càng sâu, lay động càng kịch liệt.

- Phốc!

Trước khi Ngọc Chinh không chịu nổi, phun ra một ngụm máu tươi, toàn thân mềm nhũn, ngồi dưới đất:

- Ngũ ca, ta không chịu nổi, vẫn là cửa thứ hai, liền xem ngươi...

- Tốt!

Khuôn mặt Ngọc Hồng dữ tợn, răng cắn khanh khách rung động, tiếp tục đi về phía trước. Bức tường bốn phía, có pháp quyết tu luyện linh hồn, trong thông đạo, đối ứng cũng có lực lượng áp bách linh hồn, một cửa ải đại khái chừng năm mét, cả thông đạo tổng cộng chín quan, Quy Nhất cảnh có thể đi đến cửa thứ ba, coi như linh hồn tu luyện không tệ. Phốc! Lại đi vài bước, Ngọc Hồng cũng không chịu nổi, sắc mặt trắng nhợt, xụi

lơ trên mặt đất. Mặc dù trong khoảng thời gian này không ngừng tu luyện linh hồn, nhưng vẫn không có xông vào cửa thứ ba!

- Vẫn chưa được...

Hai vị hoàng tử liếc mắt nhìn nhau, từng người lắc đầu, tràn đầy cười khổ. Vốn cho rằng Lục công chúa một hơi đột phá đến cửa thứ tư, bọn họ cũng có cơ hội, không nghĩ tới, ngay cả cửa thứ ba cũng chưa tới, lối đi này, thực sự quá khó khăn! Tại chỗ điều tức một hồi, cảm thấy đâm nhói trong đầu biến mất, lúc này hai người mới đứng dậy, cùng đi ra ngoài.

- Xem ra thực lực của chúng ta còn chưa đủ, hiện tại ghi chép mới nhất hẳn là Lục tỷ a!

Ngọc Chinh nói.

- Hẳn vậy, qua nhìn một chút liền biết...

Nhẹ gật đầu, Ngọc Hồng đi tới trước mặt một bức tường, bàn tay nhẹ nhàng nhấn một cái. Tường ghi chép, có thể biểu hiện ghi chép của người vượt quan lưu lại. Ông! Một tiếng thanh minh, một hàng con số xuất hiện trước mắt, ghi chép: Cửa thứ nhất, hai tức!

- Hai tức? Lục tỷ quá lợi hại, cửa thứ nhất chỉ dùng hai tức liền qua?

Con mắt Ngọc Chinh trợn tròn, không thể tin được.

- Không thể nào... Coi như nàng có thể tới cửa thứ tư, nhưng cửa thứ nhất, cũng tuyệt không phải hai tức liền có thể thông qua, nhìn xem thành tích cửa thứ hai...

Ngọc Hồng sững sờ, nhíu mày, tiếp tục đi về phía trước. Ông! Lại một nhóm chữ xuất hiện, ghi chép: Cửa thứ hai, hai tức!

- Vẫn là hai tức?

Hai người nhìn nhau, nhịn không được sững sờ, vội vàng nhấn một cái nữa. Ông! Cửa thứ ba, hai tức! Cửa thứ tư, hai tức! Cửa thứ năm, hai tức! Cửa thứ sáu, hai tức! ... trên tường ghi chép, từng dãy số cho thấy thành tích người vượt quan lưu lại, thẳng đến cửa thứ chín, đều chỉ dùng hai tức thời gian.

- Có người qua chín cửa... Hơn nữa mỗi một cửa đều dùng hai tức?

Hai vị hoàng tử không ngừng run rẩy, liếc mắt nhìn nhau, từng người từ trong ánh mắt đối phương nhìn ra hoảng sợ nồng đậm. Thật hay giả? Bọn họ ngay cả cửa thứ ba cũng xông không qua, đến cùng là người nào, không chỉ xông chín cửa, còn mỗi một cửa, chỉ dùng hai tức, không nhiều không ít? Cái này chỉ sợ đã không phải vượt ải, mà là... tản bộ a!

- Người lưu lại ghi chép, không có viết tên...

Nhìn xong ghi chép, nhưng không nhìn thấy tên, hai người đều cứng đờ.

- Đi mời Bạch thúc đến, hắn phụ trách lối đi này, khẳng định biết là ai lưu!

Một lát sau, Ngọc Hồng nhịn không được nói.

- Tốt!

Hai người vội vã rời đi, không lâu sau, một trung niên theo ở phía sau đi tới. Nếu như Trương Huyền ở đây, khẳng định có thể nhận ra, chính là cường giả Thánh giả nhất trọng đỉnh phong ra tay với hắn lúc trước.

- Chuyện gì, gấp gáp như vậy?

Trung niên nhân Bạch thúc nhíu mày. Hắn đang truy xét đồ vật tương tự Vu Hồn trước đó, không có thời gian theo hai vị hoàng tử chơi đùa lung tung.

- Bạch thúc, hai ngày này có phải là ngươi cùng phụ hoàng, ai tới vượt quan hay không? Lưu lại kỷ lục này, chúng ta làm sao phá?

Ngọc Hồng cười khổ nói.

- Vượt ải? Không có a!

Bạch thúc lắc đầu.

Hiện tại hắn một mực nghiên cứu bia đá, nào có thời gian tới đây vượt ải. Hoàng đế bệ hạ tự nhiên càng không có khả năng.

- Cái kia... Không phải ngươi cùng phụ hoàng, đây là ai lưu lại?

Nghe hắn phủ nhận, Ngọc Hồng sững sờ, bàn tay khẽ vỗ tường ghi chép. Ông! Ghi chép trước đó từng hàng hiện lên.

- Hai, hai tức?

Thân thể Bạch thúc không tự chủ được lắc lư, thiếu chút nữa ngất đi:

- Ta cùng bệ hạ, thực lực bây giờ, cũng chỉ có thể xông đến cửa thứ tám, hơn nữa... sau cửa thứ sáu, mỗi đi một bước, đều cần rất lâu, một cửa ải thậm chí cần nửa canh giờ mới có thể thông qua, hai tức liền qua ải, cái này, cái này... Đến cùng là ai?

Hắn cũng bối rối.

Thiên Chùy hồn đạo, là Tiên Tổ Ngọc gia, vì tôi luyện linh hồn hậu bối chuyên môn sáng tạo, trong đó mang theo uy áp mãnh liệt, có thể dùng để rèn luyện hồn phách... Nguyên nhân chính là như thế, Ngọc gia bọn họ vô cùng am hiểu linh hồn, ở trong rất nhiều đế quốc nhất đẳng cũng nổi danh. Không biết bao nhiêu năm, Ngọc gia xuất hiện vô số hậu bối kinh tài tuyệt diễm, đáng tiếc, từ đầu đến cuối không có người có thể xông qua cửa thứ chín, đi vào đại điện... làm sao có ghi chép? Hơn nữa chỉ dùng hai tức? Hôm qua Ngọc Phi Nhi xuất quan, thời điểm vượt quan, kỷ lục này còn không có...

- Chẳng lẽ...

Con ngươi co rụt lại, đột nhiên nhớ tới, hôm nay gặp phải gia hỏa tương tự Vu Hồn kia.

- Đi đại điện nhìn xem...

Hắn nhịn không được nữa, vội vã vòng qua thông đạo, thẳng tắp đi đến đại điện. Với tư cách người quản lý Thiên Chùy hồn đạo, coi như không thông qua hồn đạo, cũng có năng lực đi vào đại điện. Đẩy cửa vào, giương mắt xem xét, da mặt Bạch thúc co giật. Trước đó trong đại điện linh khí hùng hậu, giờ phút này biến mất sạch sẽ, bốn bức tượng Tiên Tổ dùng để ma luyện linh hồn, cũng ảm đạm vô quang, bàn tay nhẹ nhàng đ-ng một cái, soạt… vỡ vụn đầy đất, biến thành phế tích!

- Đáng giận... Đến cùng là ai?

Bạch thúc sắp muốn điên rồi. Cái điện đường này, ẩn chứa uy áp của tiền bối, hắn cũng không vào được, đến cùng là ai, không chỉ đi vào, còn biến thành như vậy? Đây rốt cuộc là hồn lực mạnh cỡ nào, mới có thể làm đến?

- Không được, phải đi bẩm báo bệ hạ...

Hắn nhịn không được nữa, thân thể nhoáng một cái, thẳng tắp lao tới đại điện của Hoàng đế. Trong đại điện nguy nga nhất Hoàng cung. Ngọc Thần Thanh mới vừa phê chuẩn xong tấu chương, nhắm mắt dưỡng thần.

- Bẩm báo bệ hạ, Danh Sư học viện đưa tin, ba ngày sau cử hành đại lễ tân viện trưởng kế vị, mời bệ hạ đích thân tới dự lễ!

Lão thái giám đi tới nói.

- Ân, đã biết, nói cho bọn hắn, ta nhất định sẽ tới!

Ngọc Thần Thanh nhẹ gật đầu.

Mặc dù Danh Sư học viện ở Hồng Viễn đế quốc, nhưng nếu bàn về địa vị hay lực ảnh hưởng, hắn cũng không sánh nổi học viện viện trưởng. Có

thể lên làm viện trưởng, có thể nói, đã là người thứ nhất trong phạm vi Hồng Viễn đế quốc, xem như hắn cũng không dám phản bác.

- Tuân chỉ!

Lão thái giám phân phó một tiếng, lập tức có người đi ra ngoài.

- Đúng rồi, tân viện trưởng là ai? Bọn họ có nói không?

Lúc này Ngọc Thần Thanh mới nhớ ra, nhịn không được nhìn qua.

- Đối phương không nói, chỉ nói do Mộc sư từ tổng bộ tới, tự mình chủ trì!

Lão thái giám suy nghĩ một chút nói.

- Mộc sư? Danh Sư thất tinh, Mộc Viên?

Ánh mắt Ngọc Thần Thanh sáng lên.

- Vâng!

Lão thái giám gật đầu.

- Có thể để cho hắn tự mình chủ trì, xem ra không phải Lục Phong, thì hắn là Triệu Bính Tuất, như vậy đi, ngươi phái người đi hỏi kỹ càng một chút, sớm biết, chúng ta cũng dễ chuẩn bị lễ vật!

Ngọc Thần Thanh khoát tay áo.

Nếu như là Lục Phong, bọn họ liền chuẩn bị dược liệu quý báu, nếu là Triệu Bính Tuất, thì chuẩn bị khoáng thạch trân quý. Hai người chủ tu chức nghiệp phụ trợ khác biệt, yêu thích tự nhiên không giống. Thân là Hoàng đế, am hiểu sâu đạo này, phải chuẩn bị từ sớm, tranh chiếm được niệm vui của tân viện trưởng, như vậy hoàng quyền của Ngọc gia bọn họ, liền có thể vĩnh cố.

- Bọn họ đã không nói... thần sợ hỏi thăm cũng không ra...

Lão thái giám cau mày.

Đối phương đã không có ghi rõ tân viện trưởng là ai, liền chắc chắn sẽ không nói, lại hỏi cũng hỏi không ra!

- Liền nói ta tự mình hỏi thăm, chắc hẳn mấy vị trưởng lão kia, sẽ cho ta mặt mũi! Huống chi, sớm biết viện trưởng mà thôi, cũng không phải đại bí mật gì.

Ngọc Thần Thanh khoát tay áo.

Thân là người chấp chính cao nhất của Hồng Viễn đế quốc, coi như không bằng Danh Sư học viện viện trưởng, nhưng không kém thập đại trưởng lão bao nhiêu, thật muốn hỏi, đối phương không có khả năng không nói.

- Vâng!

Lão thái giám gật đầu.

- Đúng rồi, sinh nhật yến của Phi nhi bắt đầu chưa?

Đột nhiên nhớ tới sự tình yến hội, Ngọc Thần Thanh nhịn không được hỏi.

- A, bệ hạ chưa tới, sao có thể bắt đầu...

Lão thái giám gượng cười.

- Vậy thì tốt, ta đã đáp ứng nàng, hiện tại liền qua nhìn một chút...

Ngọc Thần Thanh đứng dậy:

- Đúng rồi, Trương Huyền Danh Sư có tới không?

- Bẩm báo bệ hạ, thầy Trương đến rồi!

Lão thái giám gật đầu.

- Có làm loạn không?

Ngọc Thần Thanh nhướng mày, không giận tự uy.

- Hắn vừa đến, liền ngồi không nhúc nhích, hắn biết đây là hoàng cung, không dám tùy ý làm bậy...

Lão thái giám có con đường tình báo chuyên môn, sớm đã dò ra.

- Vậy là tốt rồi!

Ngọc Thần Thanh nhẹ gật đầu:

- Đi qua nhìn một chút!

Nói xong, đi đầu tới sảnh yến hội.

Trương Huyền bị cự tuyệt

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Cuối cùng cũng ra được!

Vu Hồn tu luyện tới Đạp Hư cảnh, Trương Huyền liền rời tiểu viện, một đường đi thẳng, không lâu sau liền đi ra hoàng cung. Ra hoàng thành cao ngất, không còn kiến trúc tương tự, lúc này mới nhận ra vị trí. Khí tức trên thân tận lực co rút lại đến thấp nhất, tìm tới cửa cung trước đó tiến vào, tìm được sảnh yến hội, đi vào.

Tinh thần khẽ động, Vu Hồn trở lại thân thể, nhịn không được phun ra một ngụm trọc khí. Lần này Vu Hồn ly thể, mặc dù không tìm được Thánh giả Bồ Đề thụ, nhưng thành công sưu tập đủ công pháp tu luyện Đạp Hư cảnh, đồng thời thành công tấn cấp, cũng không coi là uổng công một chuyến. Thuận tiện cũng biết trong hoàng cung, nắm giữ cao thủ am hiểu linh hồn, về sau coi như Vu Hồn muốn qua, cũng cần cẩn thận.

- Lão sư, ngươi tu luyện xong...

Thấy hắn mở mắt, Lạc Thất Thất ở một bên nói. Lão sư của mình tu luyện thật đúng là lạ, không chỉ không có hô hấp, ngay cả tim nhảy cũng mất, nếu không phải sớm nói với nàng là đang tu luyện, thật hoài nghi có phải đã chết hay không.

- Ân!

Trương Huyền gật đầu:

- Yến hội bắt đầu chưa?

- Người đã đến đông đủ...

Nhẹ gật đầu, Lạc Thất Thất đang muốn nói chuyện, liền nghe ngoài cửa, một tên thái giám hô to:

- Công chúa điện hạ đến!

Mọi người đồng loạt nhìn ra ngoài, lập tức liền thấy một thân ảnh tịnh lệ chậm rãi đi tới. Hôm nay Ngọc Phi Nhi mặc váy dài màu tím, phía trên khảm nạm vô số bảo thạch, ở dưới Dạ Minh Châu chiếu rọi, sặc sỡ loá mắt. Trên mặt trang điểm nhẹ, phối hợp dung mạo xinh đẹp, để cho người ta nhìn lại, nhịn không được tim đập thình thịch. Quá đẹp! So với ở địa cung nhìn thấy, tựa như hai người.

- Công chúa điện hạ!

Ánh mắt Thẩm Quân sáng lên, lập tức lộ ra cuồng nhiệt, vội vàng nghênh đón tiếp lấy. Không để ý tới Thẩm đại thiếu tràn đầy cung kính, Ngọc Phi Nhi vừa tiến vào đại điện, hai con ngươi đen nhánh liền tìm kiếm khắp nơi, rất nhanh rơi vào trên người Trương Huyền.

- Thầy Trương, Thất Thất, các ngươi... Đến rồi!

Mấy bước đi tới trước mặt, vẻ mặt nữ hài cao hứng. Thầy Trương này, luôn luôn để cho người ta nhìn không thấu, mặc dù nàng phát thiếp mời, nhưng đối phương tới hay không, cũng không có nắm chắc. Tận mắt thấy, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

- Phi nhi, hôm nay ngươi thật xinh đẹp!

Lạc Thất Thất trả lời.

Muốn nói xinh đẹp, hai người có thể nói tương xứng, mỗi người mỗi vẻ, có điều, hôm nay Ngọc Phi Nhi rõ ràng cẩn thận chuẩn bị, thoạt nhìn càng thêm động lòng người.

- Thẩm ca, đây chính là tiểu nhân vật tham tiền ngươi nói?

Liễu gia công tử nghi ngờ nhìn về phía Thẩm Quân. Vừa rồi không phải ngươi tiếp xúc sao? Làm sao ta cảm thấy Ngọc Phi Nhi công chúa quan tâm hắn còn nhiều hơn ngươi?

- A!

Vẻ mặt Thẩm Quân âm trầm.

Không cần đối phương nói, hắn cũng nhìn thấy. Hắn đã sớm dự định Ngọc Phi Nhi là nữ nhân của mình, Hình Viễn tranh với hắn, cũng bị thu thập vô cùng thảm, tên này từ đâu xuất hiện? Vốn cho rằng là người con tôm nhỏ tham tiền, hiện tại xem ra, cũng không phải là chuyện như vậy!

- Lục công chúa, chúng ta rất lâu không gặp, biết hôm nay là sinh nhật của ngươi, đây là ta chuyên môn chuẩn bị cho ngươi...

Thẩm Quân giấu không vui ở trong đáy lòng, nhẹ nhàng cười một tiếng, đi tới trước mặt, mở ra một cái hộp ngọc. Ông! Một cỗ linh khí nồng nặc lập tức xao động ra, để cho người ta hô hấp khó khăn.

- Nội đan Thủy Long Thánh giả nhất trọng?

Không biết ai nhịn không được hô lên.

- Nội đan Thánh thú?

- Thủ bút thật lớn!

Nghe được thanh âm này, cả phòng lập tức xôn xao, cả đám tràn đầy kinh hãi.

- Không sai, chính là nội đan Thủy Long Thánh giả nhất trọng, ta nghe nói qua thứ này, có thể tẩm bổ thân thể tu luyện giả, thường xuyên đeo, còn có thể khiến tâm tình người ta trầm ổn, tu luyện mau lẹ, liền cố ý đi biển sâu tìm được một viên đưa cho công chúa!

Nhìn thấy vẻ mặt mọi người kinh ngạc, Thẩm Quân nhẹ nhàng cười một tiếng, trong giọng nói tràn đầy đắc ý. Thủy Long, cũng không phải Long tộc, chỉ là một loại Thánh thú đặc thù sinh trưởng ở dưới biển sâu, nội đan có thần tác dụng tỵ thủy, tẩm bổ thân thể, định tâm, giá trị cực cao! Tu luyện giả quanh năm mang ở trên người, có thể để cho tu vi càng thêm tinh tiến, thân thể càng thêm cường đại. Có thể nói, giá trị viên nội đan này không dưới mấy trăm viên linh thạch thượng phẩm, mua cũng mua không được! Không hổ là Thẩm Quân, vừa ra tay liền làm cho tất cả mọi người chú ý, lễ vật của những người khác đều ảm đạm phai màu.

- Đa tạ...

Ngọc Phi Nhi cũng không nghĩ tới hắn sẽ đưa ra đồ vật trân quý như thế, sửng sốt một chút, lập tức đưa tay tiếp nhận, thu vào không gian giới chỉ. Thân là công chúa, đủ loại bảo vật gặp qua không ít, nội đan Thủy Long này, coi như trân quý, nhưng còn không đến mức để nàng thất thố.

- Ngươi thích là tốt rồi!

Thấy nàng nhận, khóe miệng Thẩm Quân vung lên, quay đầu nhìn về phía Trương Huyền:

- Hôm nay là sinh nhật công chúa, không biết Trương huynh chuẩn bị lễ vật gì, cho ta mở mang tầm mắt một chút?

Nghe được hắn nói, mọi người đồng loạt tập trung tới. Vừa rồi công chúa vừa vào cửa, liền hỏi thầy Trương này, tất cả mọi người nhìn ở trong mắt, ngu nữa cũng biết, Thẩm Quân đây là trực tiếp làm khó dễ.

- Ta? Không có chuẩn bị lễ vật!

Trương Huyền lắc đầu.

Trước khi hắn đi vào sảnh yến hội, mới biết là sinh nhật yến hội, nào có lễ vật gì? Không có chính là không có, hắn luôn nghèo khó, không bỏ ra nổi bảo bối như nội đan Thủy Long Thánh giả nhất trọng, lại nói, cho dù có, cũng không nỡ tặng, dù sao quan hệ với Ngọc Phi Nhi không sâu như Lạc Thất Thất. Dù sao cũng không bỏ ra nổi, còn không bằng dứt khoát thừa nhận.

- Không có chuẩn bị? Khụ khụ!

Thẩm Quân sững sờ, lời chuẩn bị đến khóe miệng, lại nghẹn vào cổ họng, suýt chút nữa sặc chết. Vốn hắn muốn nhìn lễ vật của đối phương, một khi kém, vừa vặn chèn ép một chút, cũng dễ chứng minh lòng thành của mình, kết quả... Người ta căn bản không có? Những người khác cũng sửng sốt. Đường đường sinh nhật yến hội của công chúa, đã tiếp nhận thiếp mời tới, cái gì cũng không chuẩn bị, xác định không phải đang nói đùa?

- Trương huynh, cái trò đùa này không vui chút nào! Công chúa thành ý mời, chúng ta đều chuẩn bị lễ vật... Ngươi tay không mà tới, khó tránh khỏi có chút quá không tôn trọng a!

Thẩm Quân kịp phản ứng, cười lạnh.

- Thầy Trương là khách quý của ta, Thẩm Quân, lời này của ngươi là có ý gì?

Khuôn mặt xinh đẹp của Ngọc Phi Nhi trầm xuống, thấy công chúa thay đối phương nói chuyện, Thẩm Quân càng thêm tức giận:

- Công chúa, hôm nay là sinh nhật của ngươi, tất cả mọi người chuẩn bị lễ vật, mà thầy Trương tay không mà đến, rõ ràng không có để ở trong lòng...

- Hắn...

Ngọc Phi Nhi đang muốn nói, ta không có nói cho hắn biết hôm nay là sinh nhật, chỉ thấy Trương Huyền khoát tay áo, lập tức ngừng lại.

- Có lễ vật chính là tôn trọng? Ai lễ vật quý giá, người đó liền tôn trọng nhiều một ít? Ngươi ý tứ là... Phi Nhi công chúa, mời chúng ta tham gia yến hội, mục đích là vì lễ vật?

Trương Huyền nhìn qua:

- Công chúa... là tiểu nhân trục lợi?

- Ta... ta không phải ý tứ này...

Không nghĩ tới đối phương lý luận không đứng đắn như thế, bỗng chốc bị đưa vào mương, Thẩm Quân sững sờ, vẻ mặt trở nên khó coi:

- Ta chỉ nói là, ngươi tay không tới, là không tôn trọng với công chúa...

- Đúng a, ta tay không tới, không tôn trọng với công chúa, ngươi mang theo lễ vật trân quý chính là tôn trọng, ý tứ còn không phải nói, công chúa chỉ nhìn lễ vật không nhìn người? Ai có lễ vật, liền tôn trọng người đó?

Trương Huyền lắc đầu:

- Ngươi vũ nhục công chúa như thế, là mục đích gì?

- Ngươi nói bậy! Ta vũ nhục công chúa lúc nào?

Thấy hắn càng nói càng xa, Thẩm Quân vội vàng nhìn về phía Ngọc Phi Nhi, tràn đầy lo lắng:

- Công chúa, đừng nghe hắn nói bậy, ta không phải ý tứ này...

Lạc Thất Thất ở một bên chớp chớp con mắt, suýt chút nữa bật cười. Miệng lưỡi của lão sư nàng thật là quá lợi hại. Sinh nhật của người ta, ngươi không cầm lễ vật ngược lại cũng thôi, cư nhiên hùng hồn như thế, nói năng đầy lý lẽ, nói người ta cầm lễ vật ngược lại sỉ nhục chủ nhân...

những người khác cũng hai mặt nhìn nhau. Bọn họ đều chuẩn bị lễ vật, lấy ra, chẳng khác nào đang vũ nhục công chúa, không lấy ra, lại không lễ phép... Mặt giống như bị táo bón.

- Tốt, hôm nay ta mời mọi người, chỉ là vì tụ hội, ai lại đưa lễ vật, liền trực tiếp rời đi, không cần trở lại, về sau Ngọc Phi Nhi ta sẽ không chào đón!

Cắt đứt đối phương xin lỗi, Ngọc Phi Nhi hất ống tay áo.

- Ta...

Sắc mặt Thẩm Quân tái xanh, xiết chặt nắm đấm. Cầm lễ vật trân quý như vậy, vốn cho rằng có thể lấy được niềm vui của công chúa, không nghĩ tới hoàn toàn ngược lại, không có để nàng cao hứng, còn dẫn đến chán ghét! Chuyện này là sao! Thật là mất cả chì lẫn chài.

- Đều là cái tên này...

Lạnh lùng nhìn chằm chằm Trương Huyền, hất lên ống tay áo, xoay người trở lại trên vị trí của mình. Lúc này nói càng nhiều, càng lộ nhiều sai sót, còn không bằng trước giữ yên lặng, quay đầu lại tìm cơ hội dạy bảo tên này một chầu. Thân là truyền nhân của Thẩm gia, tuổi còn trẻ liền có thực lực như thế, trong cùng thế hệ lúc nào thua thiệt qua, không nghĩ tới thế mà bị một tiểu gia hỏa chỉ chừng hai mươi tuổi làm suýt chút nữa nín chết. Suy nghĩ một chút cũng cảm thấy buồn bực... . Lắc đầu không tiếp tục để ý gia hỏa sắp bị mình làm tức chết, Trương Huyền nhìn về phía công chúa trước mắt.

- Ngươi có phải tu luyện linh hồn hay không?

Vừa rồi Vu Hồn dọc theo hoàng cung dạo qua một vòng, mặc dù không tìm được Thánh giả Bồ Đề thụ, nhưng cũng phát hiện hoàng thất coi trọng linh hồn, Ngọc Phi Nhi này, nếu là thành viên hoàng thất, khẳng định cũng học tập.

- Có tu luyện một chút!

Ngọc Phi Nhi nhẹ gật đầu, mang theo nghi ngờ nhìn qua.

- Vừa rồi hỏi thăm Hình Viễn, biết được hoàng thất các ngươi am hiểu linh hồn, nhắm mắt trầm tư, sáng tạo cho ngươi một bộ pháp quyết tu luyện thích hợp linh hồn, liền tặng cho ngươi làm quà sinh nhật!

Trương Huyền truyền âm qua. Chạy khắp hoàng cung của người ta, học được Thiên Chuy Ngưng Hồn quyết trên tấm bia đá, lại hấp thu linh khí nhà người ta không còn... Đạt được nhiều chỗ tốt như vậy, tự nhiên không thể bạc đãi đối phương. Nếu không trên tâm lý cũng băn khoăn.

- Linh hồn pháp quyết thích hợp?

Ngọc Phi Nhi sững sờ.

- Ân, là ta học tập hai đại chức nghiệp Ma Âm, Kinh Hồng, bản thân lĩnh hội, thích hợp thể chất của ngươi!

Trương Huyền nói.

Tu luyện Vu Hồn là bí mật, không thể nói cho người khác biết, trộm công pháp của người ta, càng không thể nói, chỉ có thể sửa chữa một chút, lấy hai đại chức nghiệp Ma Âm, Kinh Hồng làm che chở. Dù sao hai chức nghiệp này của hắn đều đạt đến đỉnh phong nhất của Danh Sư học viện, người khác muốn nghi ngờ, cũng nói không nên lời.

- Cái này...

Chần chờ một chút, Ngọc Phi Nhi cắn môi:

- Ta... Không cần!

- Không cần?

Trương Huyền sững sờ, hắn đã mở miệng, tất nhiên là công pháp không kém, thậm chí vượt xa Thiên Chuy Ngưng Hồn quyết của đối phương...

Đối phương thế mà không muốn! Đường đường Danh Sư học viện viện trưởng, đưa người công pháp, vậy mà... bị cự tuyệt! Cái này... là tình huống gì?

Ngọc Thần Thanh hoài nghi

dtv-ebook.com

- Thầy Trương chuyên môn vì ta sáng tạo công pháp, ta rất vui vẻ, nhưng ta không thể nhận!

Ngọc Phi Nhi lắc đầu.

- Ngươi có biết, công pháp của ta trân quý cỡ nào, chỉ cần tu luyện, hoàn toàn có thể để cho thực lực của linh hồn ngươi, gia tăng gấp đôi!

Trương Huyền cau mày.

Đây cũng không phải tự khen, xem như bản công pháp linh hồn rút gọn, cũng là dung hợp Vu Hồn, Thiên Chuy Ngưng Hồn quyết cùng Ma Âm, Kinh Hồng, Ngọc Phi Nhi thật muốn học tập, tiến bộ trên linh hồn tuyệt đối là tiến triển cực nhanh. Về sau siêu việt Hoàng đế bệ hạ, thậm chí trung niên nhân ra tay với hắn kia, cũng ở trong tầm tay.

- Chính bởi vì trân quý, mới không thể nhận!

Ngọc Phi Nhi chần chờ một chút nói:

- Nếu không như vậy, ta lấy tài vật mua sắm...

Học công pháp đối phương vì mình sáng tạo, không có hồi báo, chẳng khác nào có tình nghĩa bán sư, Danh Sư đại lục, xem rất nặng tình nghĩa thầy trò, một khi có, chuyện khác đều chỉ có thể biến thành hy vọng xa vời. Mà mua sắm, tiền thanh toán xong, liền không liên quan vấn đề này.

- Được a!

Thấy đối phương kiên trì, Trương Huyền không để ý lắm, lắc đầu, ngón tay nhấn tới trán đối phương. Ông! Ngọc Phi Nhi chỉ cảm thấy thân thể

mềm mại chấn động, một bộ pháp quyết tu luyện linh hồn hoàn chỉnh truyền vào thức hải.

- Cái này...

Chỉ nhìn thoáng qua, đôi mắt thanh tú của nàng liền trợn tròn, dọa đến không ngừng run rẩy. Bộ công pháp này quả thực quá huyền diệu, so với những công pháp nàng tu luyện kia, cao minh hơn không biết gấp bao nhiêu lần!

- Cái này... quá trân quý, chỉ sợ ta chi trả không nổi, nhất định phải đăng báo phụ hoàng, để người giải quyết...

Khuôn mặt Ngọc Phi Nhi đỏ lên, vội vàng nói. Vốn cho rằng đối phương sáng chế, coi như lại trân quý, cũng sẽ không mạnh hơn công pháp tổ truyền của gia tộc các nàng, nhìn thoáng qua mới biết được, bộ công pháp kia của gia tộc mình, ném tới trước mặt, đối phương có khả năng ngay cả nhặt cũng sẽ không nhặt, khác biệt thực sự quá lớn.

- Tùy tiện!

Trương Huyền lắc đầu.

Truyền công pháp ra, cũng coi như báo đáp ân tình hấp thu linh khí của hoàng thất, còn đối phương quyết định như thế nào, là chuyện của bọn hắn, cùng mình quan hệ không lớn. Bên này trò chuyện, bên kia vẻ mặt Thẩm Quân biến thành màu đen, tức giận đến không ngừng run rẩy, bất cứ lúc nào cũng sẽ bạo tạc, chỉ cảm thấy trên đầu xanh mơn mởn, tùy ý sinh trưởng. Khoảng cách khá xa, hai người lại truyền âm, không biết nói thứ gì, chỉ thấy Trương Huyền vỗ lên trán Ngọc Phi Nhi, vẻ mặt đối phương liền đỏ bừng... Trần trụi liếc mắt đưa tình, xem hắn như không có gì!

- Đáng giận, đáng giận! Liễu Tuyền, trở về giúp ta điều tra tên này đến cùng có lai lịch gì...

Thẩm Quân cắn răng khanh khách rung động, như muốn bóp nát chén rượu trong tay. Hắn mới từ bên ngoài về, không rõ ràng sự tình Đế đô, thầy Trương này lại không nói ra họ tên, không biết cũng rất bình thường!

- Tốt!

Liễu Tuyền nhẹ gật đầu:

- Đoán chừng là học sinh của Danh Sư học viện, vừa rồi lúc ra cửa, phụ thân nói, ba ngày sau học viện tân viện trưởng kế vị, muốn dẫn ta qua nhìn đại tràng diện. Đến lúc đó, có thể đi vào Danh Sư học viện, mang mấy người đánh tên này một chầu, giúp ngươi hả giận!

- Tốt, quyết định như vậy đi, ta cũng mang mấy người, nhất định phải đánh hắn răng rơi đầy đất...

Thẩm Quân nghiến răng nghiến lợi...

Bạch thúc rời tiểu viện liền đi thẳng tới đại điện của Ngọc Thần Thanh.

- Bẩm báo Thất vương gia, hôm nay là sinh nhật của Lục công chúa, bệ hạ mới vừa đi sảnh yến hội...

Một tên thái giám đi tới.

- Tốt, ta đi qua đó...

Không dám dừng lại, Bạch thúc vội vã chạy về phía sảnh yến hội, rốt cục ở bên ngoài, đuổi kịp đội nghi trượng của Hoàng đế.

- Hoàng huynh...

Hắn vội vàng nghênh đón.

- Mộ Bạch, xảy ra chuyện gì lại gấp gáp như vậy?

Ngọc Thần Thanh nhướng mày.

Bạch thúc gọi Ngọc Mộ Bạch, là Thất vương gia của Hồng Viễn đế quốc, thân đệ đệ của Ngọc Thần Thanh.

- Là như vậy, vừa rồi ta đi lĩnh hội bia đá...

Ngọc Mộ Bạch không dám giấu diếm, kỹ càng nói chuyện lúc trước một lần.

- Ngươi nói có đồ vật tương tự Vu Hồn, xuất hiện ở trong hoàng cung? Hơn nữa... Luyện Hồn điện bị hủy? Còn có người một hơi xông qua cửa thứ chín, mỗi một quan chỉ dùng hai tức thời gian?

Thân thể Ngọc Thần Thanh nhoáng một cái, vẻ mặt không thể tin được. Thân là Hoàng đế của đế quốc nhất đẳng, đã gặp đại sự nhiều lắm, nghe xong đối phương nói, vẫn cảm thấy giống như đang nghe thiên thư. Độ khó của thông đạo Luyện Hồn điện, hắn thân là nhân vật đỉnh phong nhất của Ngọc gia, tự nhiên biết rõ. Xem như hắn, kịch liệt chèn ép cũng không đột phá nổi cửa thứ tám... Mỗi một cửa, chỉ cần hai hô hấp... Không chỉ như thế, còn vọt tới chủ điện, hấp thu sạch linh khí trong đó, thậm chí ngay cả tượng Tiên Tổ cũng vỡ nát... Linh hồn này mạnh bao nhiêu?

- Vâng!

Ngọc Mộ Bạch gật đầu, tràn đầy lo lắng nhìn qua:

- Bệ hạ, có cần khởi động hộ cung đại trận, bắt tên kia ra hay không?

Hộ cung đại trận của Hồng Viễn đế quốc, ngay cả Thánh giả nhị trọng, tam trọng cũng có thể chống lại, coi như đối phương vô hình vô chất, cũng khẳng định trốn không thoát.

- Một khi khởi động đại trận, toàn bộ hoàng cung đều sẽ rơi vào khủng hoảng, người kia đã bị ngươi đuổi đi, không cách nào truy xét đến, có lẽ... Đã rời đi!

Ngọc Thần Thanh lắc đầu.

Hộ cung đại trận, không đến đế quốc sinh tử tồn vong, sẽ không mở ra, một khi vận chuyển, nhất định gây nên hỗn loạn, đến lúc đó, coi như hoàng đế như hắn, cũng giải thích không rõ. Lại nói, đối phương đến cùng là Vu Hồn, hay Thánh thú người mang dị năng, trước khi tra rõ ràng, coi như khởi động đại trận, muốn tìm, chỉ sợ cũng khó mà tìm được.

- Vậy làm sao bây giờ?

- Ngươi phái thêm nhân thủ, tuần tra khắp nơi, một khi phát hiện không hợp lý, liền lập tức tới, cần phải bắt lấy hắn...

Suy tư một lát, Ngọc Thần Thanh nói.

- Vâng!

Ngọc Mộ Bạch nhẹ gật đầu.

- Được rồi, chuyện này ai cũng không được tiết lộ, một khi có tin tức, lập tức bẩm báo ta, hiện tại ta muốn đi tham gia sinh nhật yến hội của Phi Nhi!

Ngọc Thần Thanh khoát tay áo. Mặc dù rất muốn bắt lấy gia hỏa phá hư kia, nhưng thân là Đế Vương, càng phải bình tĩnh ứng đối. Nói xong không tiếp tục để ý Ngọc Mộ Bạch, nhấc chân đi đến sảnh yến hội, còn chưa tới trước mặt, chỉ thấy lão thái giám sau lưng nhíu mày.

- Có chuyện gì, cứ nói đừng ngại!

Thấy hắn như vậy, biết lão gia hỏa này khẳng định nghĩ đến cái gì, Ngọc Thần Thanh nhìn qua. Vị thái giám này, theo hắn không biết bao nhiêu năm, thực lực từ lâu đạt đến Thánh giả, đối với rất nhiều chuyện luôn luôn nhạy cảm.

- Chỗ thầy Trương đến, gà bay chó chạy, ngay cả phủ đệ của mình cũng khó may mắn thoát khỏi... buổi tối hôm nay hắn tới hoàng cung, có thể... chuyện có quan hệ tới hắn hay không?

Lão thái giám nhịn không được nói.

Trương Huyền này quá quỷ dị, đến chỗ nào, không phải đổ sụp chính là xui xẻo... hôm nay hắn chạy đến sảnh yến hội, mặc dù là phòng ngừa ngoài ý muốn, chuyên môn để Trận Pháp sư gia cố... Nhưng ai ngờ địa phương khác sẽ xuất hiện vấn đề? Thật giống như hiện tại, sảnh yến hội không sao, nhưng Luyện Hồn điện xong... Có thể có liên quan gì hay không?

- Hắn?

Ngọc Thần Thanh cau mày.

Mặc dù đối phương nói nghe quá vô căn cứ, nhưng cũng không phải không có đạo lý. Nửa tháng này tên kia náo ra động tĩnh, xem như hắn cũng cảm thấy lông mày nhảy loạn. Muốn nói có một người, thật có thể làm được tình huống trước đó Ngọc Mộ Bạch nói, không cẩn thận thật là tên này!

- Không phải một canh giờ trước hắn liền đến, hơn nữa không ra khỏi cửa sao?

Ngọc Thần Thanh hỏi.

- Vâng, một mực không ra khỏi cửa, nhưng ở nguyên chỗ ngẩn người hơn nửa canh giờ!

Thái giám suy nghĩ nói.

- Ngẩn người?

- Ân, nếu như vừa rồi Thất vương gia nói, thật là Vu Hồn, có phải đoạn thời gian ngẩn người kia, là Vu Hồn ly thể hay không...

Thái giám chần chờ nói.

- Vu Hồn ly thể? Ngươi cảm thấy thầy Trương kia, là một vị Vu Hồn sư?

Ngọc Thần Thanh sầm mặt lại.

- Lão nô chỉ là đoán bừa...

Lão thái giám cười cười nói.

- Vu Hồn sư, thời kỳ Thượng Cổ đầu nhập vào Dị Linh tộc, không phải đã bị Danh Sư đường diệt sạch, truyền thừa bị cắt đứt sao? Trương Huyền này, thân là Danh Sư, làm sao có thể biết rõ còn cố phạm phải, đi học tập nghề nghiệp này?

Ngọc Thần Thanh nhíu mày.

- Kỳ thật, có phải hay không, thử một lần liền biết...

Lão thái giám nói.

- Ân!

Ngọc Thần Thanh nhẹ gật đầu.

Không nghĩ nhiều nữa, hất ống tay áo, nhanh chân đi vào sảnh yến hội, vừa vào cửa, lập tức nhìn thấy nữ nhi của mình quần áo lộng lẫy, đang đứng ở trước mặt một thanh niên, xoay người rót rượu cho hắn. Nữ nhi của hắn vô cùng tôn quý, kim chi ngọc diệp, thế mà tên này để nàng rót rượu, lá gan thật quá lớn đi!

- Bệ hạ, vị này chính là Trương Huyền... thầy Trương!

Lão thái giám vội nói.

- Chính là hắn?

Ánh mắt Ngọc Thần Thanh phát lạnh, vốn có ý kiến với tên này, bây giờ liền đ-ng tới, để lửa giận của hắn xông lên trời.

- Phi Nhi, ngươi đang làm gì đó?

Ngọc Thần Thanh sầm mặt lại, hai bước đi vào gian phòng, ánh mắt trầm thấp:

- Đường đường công chúa, lại rót rượu cho người ta, còn thể thống gì?

Đối phương thu ngươi làm tỳ nữ, là đang vũ nhục ngươi, vũ nhục hoàng thất, ngươi còn tưởng thật? Một Danh Sư tứ tinh nho nhỏ, cho dù có chút thủ đoạn, nhưng có tư cách gì để ngươi rót rượu?

- Phụ hoàng, ngươi đã đến...

Nhìn thấy phụ thân đến, Ngọc Phi Nhi vội vàng đứng dậy hành lễ.

- Thẩm Quân (Liễu Tuyền, Hình Viễn...) tham kiến bệ hạ!

Những người khác trong phòng, tất cả đều đứng dậy, đồng loạt cúi đầu. Trương Huyền cũng đứng dậy, nhìn trung niên trước mắt này một cái, ôm quyền khom người. Mặc dù hắn thân là viện trưởng, địa vị không kém thậm chí càng cao hơn đối phương một đoạn, nhưng nghi thức kế vị còn chưa cử hành, không tiện hiển lộ thân phận, nên lễ tiết phải đủ.

- Ngươi chính là Trương Huyền?

Ngọc Thần Thanh nhìn lại.

- Phải!

Trương Huyền gật đầu.

Ngọc Thần Thanh không nói thêm gì nữa, xoay người đi đến chủ vị. Mặc dù muốn thử xem tên này đến cùng có chức nghiệp Vu Hồn sư hay không, nhưng thân là Hoàng đế, không có khả năng trực tiếp ra tay. Thật muốn làm như vậy, thân phận thấp không nói, cũng không cách nào bàn giao với Danh Sư đường. Thậm chí, còn có thể dẫn đến nữ nhi không vui.

- Cảm ơn mọi người có thể tới tham gia sinh nhật yến hội của tiểu nữ!

Ngọc Thần Thanh ngồi xuống, nhìn quanh một vòng, nhẹ nhàng cười một tiếng, mang theo khí thế đặc hữu của Đế Vương.

- Hôm nay là ngày vui, làm sao có thể mất hứng? La Phú, đi mời Bạch Âm Sư đến, để nàng gảy một khúc tặng mọi người!

- Tuân chỉ!

Lão thái giám nhẹ gật đầu, ngầm hiểu ý, lui ra ngoài.

- Bạch Âm Sư? Nhạc sĩ lợi hại nhất Hoàng cung, Ma Âm sư lục tinh, nàng có thể tự mình khảy một khúc, quả thực quá tốt rồi!

Nghe được Bạch Âm Sư, con mắt tất cả mọi người lập tức tỏa ánh sáng, hưng phấn đến vẻ mặt đỏ lên.

Ma Âm đối kháng

dtv-ebook.com

- Bạch Âm Sư?

Thấy mọi người hưng phấn như thế, Trương Huyền nhìn về phía Ngọc Phi Nhi.

- Bạch Âm Sư là Ma Âm sư phụ hoàng từ bên ngoài chuyên môn mời tới, nghe nói đã đạt đến lục tinh đỉnh phong, diễn tấu nhạc khúc, nghe một lần liền có thể khiến người ta say mê, linh hồn được tẩy lễ! Bình thường, chỉ có tiếp đãi sứ giả đế quốc khác, mới có tư cách nghe...

Ngọc Phi Nhi cũng kích động đến vẻ mặt thấu đỏ. Mặc dù chỉ là Ma Âm sư lục tinh, địa vị kém Luyện Đan sư, Luyện Khí sư rất nhiều, nhưng ở trong hoàng cung, vương phủ lại rất được tôn trọng. Thường xuyên lắng nghe, có thể để cho linh hồn được thoải mái, trở nên càng thêm cường đại, càng có thể hiển lộ rõ thân phận.

- Xem ra là Ma Âm sư loại hình biểu diễn!

Trương Huyền âm thầm gật đầu.

Ma Âm sư chia làm hai loại hình sát phạt cùng biểu diễn. Tưởng viện trưởng thân là Danh Sư, phải đối kháng Dị Linh tộc, tự nhiên tu chính nhạc khúc sát phạt, loại người này, một khi diễn tấu, kim qua thiết mã, mang theo năng lực công phạt cường đại. Mà loại hình biểu diễn, người bình thường cũng có thể lắng nghe, có ích vô hại.

Nếu không, đều giống như Trương Huyền, đàn tấu lên, lông gà đầy đất, cũng không cần chiêu đãi sứ giả đế quốc khác, đoán chừng đàn tấu một lần, liền muốn khai chiến, không chết không thôi. Bạch Âm Sư này, có thể ở trong hoàng cung diễn tấu, nhiều người trẻ tuổi đều biết, cũng cực

kỳ hưng phấn, không cần nghĩ, tất nhiên là loại hình biểu diễn, nghe xong thể xác và tinh thần có thể vui vẻ.

- Phi Nhi, tới!

Thấy con gái của mình vẫn cùng thầy Trương nói cười yến yến, trên mặt Ngọc Thần Thanh không vui.

- Vâng!

Ngọc Phi Nhi nhẹ gật đầu, đi tới bên cạnh phụ thân, ngồi xuống. Lão thái giám La Phú đi ra ngoài không lâu, liền trở về, phía sau đi theo một nữ tử mặc áo trắng, dáng người uyển chuyển, dung mạo xinh đẹp. Mặc dù hơi không bằng đám người Ngọc Phi Nhi, Lạc Thất Thất, nhưng cũng được cho trong trăm có một.

- Ma Âm sư Bạch Huyên bái kiến bệ hạ, Lục công chúa, chư vị tài tuấn!

Đi vào đại điện, Bạch Âm Sư doanh doanh cúi đầu, thanh âm như đàn, dễ nghe êm tai, làm cho lòng người không khỏi thoải mái.

- Không tệ!

Trương Huyền nhẹ gật đầu.

Đối phương có thể thanh âm dung hợp tiếng đàn, thi triển ra hiệu quả Ma Âm mà không thương tổn người, thật có chút trình độ.

- Bạch Âm Sư không cần khách khí, hôm nay là sinh nhật của tiểu nữ, còn phải làm phiền ngươi diễn tấu một khúc, trợ hứng cho mọi người!

Ngọc Thần Thanh cười nói.

- Vâng!

Bạch Âm Sư nhẹ gật đầu, khoanh chân ngồi ở một bên, bàn tay phất một cái, một bộ đàn ngọc xuất hiện ở trước mặt. Thấy nàng lấy ra đàn ngọc, con mắt tất cả mọi người đều tỏa sáng.

- Đây chính là Ưng Vũ Cầm của Bạch Âm Sư a!

- Truyền thuyết thú sủng của Bạch Âm Sư, Thanh Vĩ Ưng vì cứu nàng mà chết, vì tưởng niệm đối phương, dùng lông đuôi của đối phương làm thành dây đàn, đồng thời tự mình phổ một thủ khúc, thanh minh ai oán, nghe xong làm cho lòng người đau thương!

- Ta cũng nghe qua, nghe nói ngày nhạc thành, xuất hiện cục diện tiên hạc khóc minh, Bạch Âm Sư mới danh tiếng vang xa, toàn bộ Đế đô, vô số cường giả, đều vì nghe một khúc của nàng mà cảm giác vinh hạnh!

- Không nghĩ tới bệ hạ vậy mà mời nàng tới, cái này đủ ta trở về khoe khoang ba ngày!

- Ba ngày? Đầy đủ ta khoe khoang ba tháng...

...

Thấy nàng lấy ra đàn ngọc, mọi người đều khó kiềm nén hưng phấn. Ma Âm sư loại hình chiến đấu, không gặp chiến sự, cơ bản danh khí không hiện, mà loại hình biểu diễn, nhạc khúc vừa ra, rất dễ dàng để cho người ta đổ xô tới, vì đó danh tiếng lan xa.

Nghe được mọi người thảo luận, Bạch Âm Sư nhẹ nhàng cười một tiếng, ngón tay thon dài nhẹ nhàng gảy dây đàn.

Leng keng!

Tiếng đàn lập tức vang lên, giống như từ Viễn Cổ truyền đến, đâm thẳng nội tâm. Ánh mắt Trương Huyền sáng lên, người trong nghề vừa ra tay liền thấy môn đạo, mặc dù đối phương không bằng Tưởng viện trưởng, nhưng đi là con đường khác, để cho người ta mơ màng.

Leng keng, leng keng!

Ngón tay của Bạch Âm Sư khẽ vuốt, thanh âm tiếp tục chảy xuôi, một cái nháy mắt, mọi người trong đại sảnh, phảng phất như đặt mình vào

thảo nguyên rộng lớn, vô số chim tước kêu to ở chung quanh, hương hoa đập vào mặt, cực kỳ hưởng thụ.

Rất nhiều tài tuấn ở đây, toàn bộ nhịn không được nhắm mắt lại, tâm phi thần động. Ngay cả Thẩm Quân cũng híp mắt lại, say mê trong đó. Có thể trở thành một đại chức nghiệp truyền thừa, xem như hạ cửu lưu, cũng không thể khinh thường.

Thật giống như Thư Họa sư, đạt tới chỗ cao thâm, một bút có thể vẽ trăm vạn quân mã, xem như một chút tu luyện giả thực lực cực mạnh, cũng khó có thể chống chọi. Nhìn thấy mọi người đều rơi vào trong nhạc khúc, Bạch Âm Sư nhẹ nhàng cười một tiếng, nhìn về phía Trương Huyền cách đó không xa.

Mới vừa rồi thời điểm tới, nàng đã nhận được ý chỉ của bệ hạ, thăm dò người trẻ tuổi này. Leng keng, leng keng! Thanh âm xoay chuyển. Nhạc khúc ở trong tai mọi người, vẫn say mê mê người như cũ, có điều, một cỗ áp lực linh hồn to lớn, lập tức lan tràn tới. Trương Huyền đang cẩn thận lắng nghe, ý định so sánh một chút, nhạc khúc loại hình biểu diễn này cùng loại hình sát phạt khác nhau ở chỗ nào, lập tức cảm thấy linh hồn run lên, nhạc khúc của đối phương mang theo khiêu khích cùng tiến công mãnh liệt.

- Thật to gan!

Lực lượng của Ma Âm sư xoay chuyển ở trong hồn phách, công kích của đối phương lập tức tiêu tán, Trương Huyền nhíu mày, ánh mắt lấp lánh nhìn sang. Thân là Ma Âm sư thất tinh, tự nhiên biết đối phương tuyệt đối cố ý. Nhưng mà hắn tới tham gia yến hội, cùng nàng cũng là lần đầu tiên gặp mặt, công kích mình làm gì? Chẳng lẽ... Đã biết hắn là Danh Sư học viện viện trưởng, cố ý đánh lén? Muốn đưa mình vào tử địa?

- Có khả năng, rất nhiều người đều nói, Hồng Viễn đế quốc không yên ổn, Danh Sư học viện vì bảo hộ an toàn của ta, thậm chí không tiếc giấu diếm tin tức... Có lẽ, nguy hiểm liền giấu ở chung quanh!

Trương Huyền sầm mặt lại.

Lạc Nhược Hi nói qua, Hồng Viễn thành là một trong mấy điểm kết nối của đại lục cùng ngoại vực, Dị Linh tộc tùy thời có thể đi vào, mục đích của Danh Sư học viện đúng là vì trấn áp tiết điểm này. Hồ Yêu Yêu cũng cực kỳ cảnh giác, không tiếc mai danh ẩn tích, còn có bi cảnh của Ngô Dương Tử, người mạnh như thế, cũng bị Dị Linh tộc bắt đi...

Những người này nói đến Hồng Viễn thành, đều giữ kín như bưng, chỉ sợ nơi này thật có không ít bí mật không muốn người biết. Bạch Âm Sư này, mặc dù danh khí rất lớn, để cho người ta kính trọng, nhưng vừa ra tay, liền tiến hành linh hồn uy áp với mình, tất nhiên có mưu đồ!

- A! Trừ khi ra tay, dùng thực lực tuyệt đối đối nghiền ép ta, dùng Ma Âm đối phó ta... ngươi suy nghĩ nhiều!

Ánh mắt Trương Huyền phát lạnh.

Hiện tại hắn chỉ là Đạp Hư cảnh sơ kỳ, đối phương dùng thực lực tuyệt đối nghiền ép, trừ ném Tử Dương thú ra, không có cách nào chống chọi, nhưng muốn dùng Ma Âm tiến công, nghĩ quá đơn giản đi! Ngay cả Tưởng viện trưởng cũng bái hắn làm thầy, ngươi một Ma Âm sư loại hình biểu diễn, cũng muốn đối phó, không phải đùa giỡn hay sao?

Cũng không nói chuyện, Trương Huyền giống như mọi người, híp mắt lại, giả bộ như đã say mê ở trong nhạc khúc, bàn tay thì nhẹ nhàng bưng lên một ly rượu không, cầm lấy một bầu rượu, chậm rãi đổ vào.

Rầm rầm!

Rượu vào chén, như Cao Sơn Lưu Thủy, lại giống như dòng suối nhỏ trong núi, thanh âm không lớn, nhưng xen lẫn ở trong, để nhạc khúc tiến công trước đó trì trệ.

- Ân?

Cảm nhận được thanh âm này đúng lúc xuất hiện ở chỗ nhạc khúc dính liền, Bạch Âm Sư biết gặp phải cường giả, nhướng mày, thủ pháp đánh đàn bỗng nhiên biến đổi. Leng keng, leng keng, leng keng! Thanh âm tăng nhanh, mọi người lập tức cảm thấy thảo nguyên rộng lớn, tựa như có thiên quân vạn mã lao qua, bụi mù lượn lờ, mây đen biến ảo, đại địa chấn động.

- Đến hay lắm!

Đã sớm phỏng đoán nàng có thể như vậy, Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng, để bầu rượu xuống bàn, tay cầm một chiếc đũa, nhẹ nhàng gõ vào chén rượu, bầu rượu cùng trên mâm.

Đinh!

Mặc dù đây đều là gốm sứ, thanh âm đơn điệu, nhưng bên trong có rượu cùng đồ ăn, liền hiện ra thanh âm bất đồng. Đinh đinh đông, đinh đinh đông! Thanh âm không giống như đàn ngọc, nhưng mỗi một tiếng, đều vừa khéo rơi vào tiết điểm tiếng đàn biến hóa của đối phương, để cho người ta khí tức hỗn loạn. Nếu như tiếng đàn của Ma Âm sư như gợn sóng, như vậy mỗi khi Trương Huyền gõ một cái, đều đánh vào đáy gợn sóng, không chỉ kéo lấy tiếng đàn của đối phương, thậm chí ngay cả trái tim của nàng, cũng dựa theo nhịp điệu của hắn mà động.

- Nguy rồi? Cao thủ!

Lúc này Bạch Âm Sư mới hiểu được gặp phải đối thủ như thế nào, con ngươi co rút lại, vẻ mặt trắng bệch. Ma Âm đối công, nghe rất đơn giản, trên thực tế cực kỳ nguy hiểm, hơi không cẩn thận, tu vi tổn hại, nghiêm trọng, càng có khả năng tại chỗ tử vong.

Khẩu Phật tâm xà giết người, chức nghiệp càng văn nhã, càng mang theo sát cơ lớn lao. Giống như Danh Sư, giáo thư dạy người, làm gương sáng cho người khác, hòa ái dễ gần, một khi nổi giận, thiên địa có thể vì đó biến sắc, không người dám chặn!

Ma Âm cũng như thế. Đối phương dùng đũa gõ chén rượu cùng bàn ăn, liền sinh ra uy lực lớn như vậy, nói rõ nắm giữ Ma Âm tuyệt đối vượt qua nàng, thậm chí cao không cách nào tưởng tượng!

Đổi lại trước kia, gặp được người mạnh như thế, khẳng định không dám nhiều lời, lập tức ôm quyền nhận thua, có thể trốn xa bao nhiêu thì xa bấy nhiêu, nhưng vừa rồi khiêu khích, đối phương đã xuống tay độc ác, gõ thanh âm, cùng tiếng đàn của nàng hoàn mỹ dung hợp, như so đấu chân khí, đã không cách nào đơn phương đình chỉ! Nói cách khác, một khi nàng dừng lại, công kích của đối phương, thế tất như súc tích hồng thủy, cuộn trào mãnh liệt, đến lúc đó... Chặn không nổi, nhẹ thì khổ học nhiều năm trôi theo nước chảy, nặng thì, trái tim nhảy ra cổ họng, tại chỗ tử vong!

- Đáng giận!

Nàng nhíu mày, không dám tiếp tục coi thường, hai tay đánh đàn, cả người đứng lên, bởi vì chân khí trong cơ thể vận chuyển quá nhanh, trên đầu bốc lên khói trắng.

- Ra tay độc ác sao? Vậy thì tốt, ta thành toàn ngươi!

Thấy tiếng đàn của đối phương càng ngày càng mạnh, Trương Huyền híp mắt, cũng không động thân, tay trái cầm lên một chiếc đũa khác, gõ lấy mặt bàn.

Đông đông đông!

Cái bàn là gỗ đặc thù, gõ lên thanh âm ngột ngạt, giống như trống trận, nặng nề mà thâm trầm. Mặc dù chỉ tăng thêm một chiếc đũa, nhưng lực độ công kích lập tức tăng lên không chỉ một lần. Phốc! Bản thân Bạch Âm Sư liền không phải đối thủ, lúc này Trương Huyền lại tăng thêm thanh âm, làm sao chịu được, sắc mặt trắng nhợt, phun ra một ngụm máu tươi, kìm lòng không được va vào trụ đá trong đại điện.

- Lui? Lui được sao?

Trương Huyền vạch đũa một cái, chén đĩa trước mắt lập tức phát ra thanh âm tựa như chung đỉnh.

Phốc!

Bạch Âm Sư phun máu lần nữa, chân khí trong cơ thể tuôn trào, tựa như bị người đánh một quyền, cây cột sau lưng không thể kiên trì được nữa, bị nàng đ-ng gãy, bụi mù tản mát ra.

Hắn là viện trưởng?

dtv-ebook.com

Mặc dù cột đã gãy, nhưng đại điện được rất nhiều trận pháp gia cố bao phủ, trong lúc nhất thời ngược lại không sập được. Nhiều nhất là hơi bụi bặm, cũng không ảnh hưởng gì lớn.

- Làm sao vậy?

- Bạch Âm Sư làm sao bị thương?

- Xảy ra chuyện gì?

Hai bên giao chiến, chỉ ở một cái chớp mắt, Bạch Âm Sư trọng thương hộc máu, đ-ng gãy cây cột, lại thêm đại điện rung động, mọi người cuối cùng từ trong say mê tỉnh táo lại, cả đám hai mặt nhìn nhau, không rõ ràng cho lắm. Tấu nhạc tấu rất tốt, tại sao lại hộc máu, lui về phía sau, còn đ-ng gãy cột? Bạch Âm Sư, luôn luôn danh khí rất lớn, cũng rất dịu dàng, hôm nay đây là làm sao vậy?

- Xảy ra chuyện gì?

Ngọc Thần Thanh cũng sững sờ, vội vàng quay đầu nhìn về phía Trương Huyền cách đó không xa. Hắn là người biết chuyện, ngu nữa cũng biết, Bạch Âm Sư khác thường như thế, khẳng định có quan hệ tới thanh niên đang gõ chén rượu, đĩa ăn kia.

- Là Ma Âm đối kháng!

Con ngươi co rụt lại, như nhớ tới cái gì, nhịn không được bờ môi run rẩy. Ma Âm đối kháng, là Ma Âm sư mạnh mẽ cạnh tranh, giống như võ giả sinh tử đấu, cực kỳ nguy hiểm, hơi không cẩn thận, liền có khả năng một phương vẫn lạc.

Không phải để Bạch Âm Sư xò xét Trương Huyền có phải am hiểu linh hồn hay không sao? Làm sao lại Ma Âm đối công? Chẳng lẽ Trương Huyền kia là một vị Ma Âm sư? Trương Huyền khảo hạch Ma Âm sư, người biết chuyện chỉ có học viên canh giữ ở Ma Âm các, cùng hai vị viện trưởng, người khác biết cũng không nhiều, do đó xem như Ngọc Thần Thanh là Hoàng đế bệ hạ, cũng không rõ lắm. Nhưng lúc này thấy đối phương gõ bàn gõ chén rượu, lại không hiểu liền thật có vấn đề.

- Phụ hoàng, thầy Trương là khách quý của ta, một khi có chỗ sai lầm, mặt mũi của hoàng thất ở đâu...

Mặc dù không biết tại sao Bạch Âm Sư lại động thủ, nhưng biết chắc có quan hệ tới phụ hoàng, Ngọc Phi Nhi nhịn không được mở miệng.

- Ân!

Biết nữ nhi nói đúng, Ngọc Thần Thanh nhẹ gật đầu, nhịn không được mở miệng:

- Bạch Huyên âm sư, xin dừng tay đi!

Hắn không biết Ma Âm đối kháng hung hiểm, còn tưởng rằng Bạch Huyên vẫn đang thi hành mệnh lệnh của hắn.

- Ta...

Nghe được bệ hạ nói, Bạch Huyên đang muốn trả lời, lập tức cảm thấy tiếng đánh của đối phương truyền đến lần nữa, cảm giác áp bách mãnh liệt, để nàng kìm lòng không được lui về phía sau, chỉ có thể vội vàng đánh đàn hóa giải, ngay cả lời cũng nói không ra.

Lộc cộc lộc cộc lộc cộc lộc cộc!

Liên tục lui về sau bảy tám bước, bởi vì chân khí sôi trào, mỗi một bước đều đạp mạnh xuống đất, sâu tới nửa thước. Bành! Sống lưng lần nữa đ-ng phải vách tường đại điện, lần này rất nhiều trận pháp gia cố ngăn cản, sau lưng lóe lên ánh sáng, lập tức ngừng lại.

- Ân?

Cảm nhận được phía sau có chỗ dựa, Bạch Huyên lập tức thở phào nhẹ nhõm, đột nhiên nhớ tới cái gì, thân thể nhoáng một cái, dán chặt lấy mặt tường, nhẹ nhàng cười một tiếng, môi đỏ khẽ mở.

- Thanh thanh tử câm, du du ngã tâm, túng ngã bất vãng, tử ninh bất tự âm?

Là một bài ca tương tư, mặc dù triền miên, để người mê say, nhưng Trương Huyền nhướng mày, đột nhiên đứng dậy. Đối phương vốn đã chống chọi không được Ma Âm của hắn, nhưng lưng tựa gian phòng trận pháp gia cố, lấy lực lượng trận pháp, thế mà hóa giải công kích.

Trận pháp nói trắng ra là dựa theo phương vị đặc thù bố trí, có thể tụ lại linh khí, tiến hành công phạt, mê huyễn cùng rất nhiều hiệu quả đặc thù. Trận pháp gia cố, sở dĩ có thể củng cố tường thành, để nó không ngã, cũng không phải là để nó càng kiên cố hơn, mà là hóa giải lực lượng tiến công lên.

Thật giống như bọt biển, hóa giải lực lượng, bảo vệ đồ vật, tự nhiên cũng là chắc chắn. Bạch Huyên vốn cực kỳ bị động, thấy được trận pháp gia cố, che giấu trong đó, Trương Huyền công kích, thật giống như đánh lên bông, tiêu tán thành vô hình, lực công kích yếu đi, đối phương tự nhiên lấy lại tinh thần, lấy tiếng ca tiến hành phản công!

Tương tư đoạn trường! Đối phương hát là ca khúc tương tư, nếu hắn không cách nào phản kháng, sợ rằng sẽ lập tức ruột xuyên bụng nát, chết oan chết uổng! Có thể nói, mượn nhờ trận pháp gia cố, đối phương từ phòng ngự, biến thành chủ động tiến công, bị động ngược lại là hắn.

- Quả nhiên mỗi một chức nghiệp đều không thể khinh thường!

Mặc dù bị động, nhưng Trương Huyền không bối rối chút nào, ngược lại cười nhạt một tiếng, bàn tay vỗ bàn, cái chén đầy rượu lập tức bay lên.

- Bài hát hay, ta kính Bạch Âm Sư một chén!

Trong âm thanh của hắn, cũng xen lẫn Ma Âm công kích, trong nháy mắt hóa giải tiếng ca của đối phương, sau một khắc, chén rượu thẳng tắp bay đi.

Phương hướng cũng không phải Bạch Âm Sư, mà là bức tường cách đó không xa. Leng keng! Chén rượu va chạm bức tường, lập tức va nát, mảnh vỡ chia năm xẻ bảy rơi xuống, nhưng để cho người ta kỳ quái là, những mảnh vỡ này còn không có rơi trên mặt đất, liền lơ lửng giữa không trung.

Ông!

Mảnh vỡ dừng lại, đại điện trước đó được trận pháp gia cố vững chắc, giống như bị đ-ng phải hạch tâm, lập tức ngừng vận chuyển. Những trận pháp gia cố này, thời điểm Trương Huyền đến liền dùng Minh Lý Chi Nhãn nhìn, chỗ trọng yếu nhất của trận pháp ở nơi nào, trong lòng sớm đã rõ ràng, giờ phút này trong chén rượu ẩn chứa chân khí của hắn, thoạt nhìn là mảnh vỡ bay loạn, trên thực tế là hắn cố ý gây nên, chỉ một chút, liền để tất cả trận pháp gia cố ngừng lại. Có thể nói, nguyên lý hoàn toàn tương đồng một cước phá trận pháp của hắn.

- Trận pháp đình chỉ? Nguy rồi...

Ngọc Thần Thanh nói dứt lời, đang chờ Bạch Âm Sư dừng lại, không nghĩ tới đối phương đầu tiên là ca hát, ngay sau đó thầy Trương đứng dậy ném chén rượu, trận pháp lập tức đình chỉ, vừa mới kịp phản ứng, muốn tiếp tục nói chuyện, liền thấy Bạch Âm Sư không có trận pháp gia cố trợ giúp, liền không chịu nổi Ma Âm tiến công, lần nữa cuồng phun máu tươi, bay về phía sau.

Ầm ầm!

Bức tường phía sau không có trận pháp phòng ngự, sao còn chịu được nàng va chạm, chỉ một chút liền sập một mảnh. Kẹt kẹt! Sảnh yến hội

vốn bị đ-ng gãy cột trụ, lúc này bức tường lại sập, rốt cuộc kiên trì được, oanh minh một tiếng, trực tiếp sụp xuống.

- Đáng giận...

Ngọc Thần Thanh cảm thấy điên rồi.

Tên này quả nhiên đi đến đâu, sập đến đấy... Đã để Trận Pháp đại sư gia cố sảnh yến hội, kết quả vẫn như vậy! Ngươi là tới tham gia yến hội của Ngọc Phi Nhi, hay tới phá nhà? Nhưng lúc này cũng biết chửi vô dụng, bàn tay trảo một cái, một đạo chân khí hùng hậu tràn ngập ra, chống phòng ốc sắp ngã xuống trên không trung. Thánh giả nhất trọng đỉnh phong, mặc dù bất lực với chuyện bức tường sụp đổ, nhưng để nó đình chỉ không rơi xuống, còn có thể làm được. Bất kể nói thế nào, cũng là sinh nhật yến hội của nữ nhi, mặc dù nhà sập không có khả năng đập tổn thương đám trẻ tuổi tài tuấn này, cũng mất mặt mũi ah!

- Đa tạ!

Dùng Ma Âm đánh bay Bạch Âm Sư ra ngoài, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, cười nhạt một tiếng, hiển thị rõ nho nhã. Nàng kia dùng tu vi tỷ thí, hắn khẳng định không phải đối thủ, nhưng dùng Ma Âm... Không phải tìm tai vạ sao? Nói xong xoay người nhìn về phía Ngọc Thần Thanh ở trong đại sảnh, nghĩa chính ngôn từ, đại nghĩa lăng nhiên:

- Bệ hạ, tại hạ là Danh Sư được Danh Sư đường thừa nhận, Bạch Âm Sư này, vừa thấy mặt liền tiến công ta, rõ ràng mưu đồ quấy rối, ta hoài nghi có thể có quan hệ tới Dị Linh tộc! Xin bệ hạ bắt lấy thẩm vấn, không nên để xảy ra sai sót!

- Dị Linh tộc?

Ngọc Thần Thanh nhoáng một cái, thiếu chút nữa ngất đi. Ta bảo nàng thăm dò ngươi, tại sao lại dính líu tới Dị Linh tộc? Mặt khác, ngươi biến sinh nhật yến hội của nữ nhi ta thành như vậy, sảnh yến hội cũng phế đi, ta còn không kịp nói chuyện, ngươi nghĩa chính ngôn từ cái rắm ah!

- Nếu như bệ hạ không tin, hiện tại ta liền báo cho Danh Sư đường Mạc đường chủ, để hắn tới thẩm vấn, có lẽ liền có thể nhận xác định!

Thấy đối phương không nói lời nào, cũng không phái người, Trương Huyền biết Bạch Âm Sư này cùng đối phương ở chung lâu, khẳng định không tin, liền nói ngay. Thấy tên này còn muốn tìm Danh Sư đường, Ngọc Thần Thanh tức giận sắp muốn điên. Ta để Bạch Âm Sư thăm dò ngươi, mới sẽ xuất hiện loại tình huống này, ngươi đánh người gần phế, nhà cũng phá hủy, còn nói năng hùng hồn đầy lý lẽ, để ý tới làm gì?

- Hôm nay là sinh nhật yến hội của nữ nhi ta, ngươi vừa đến, liền biến thành như vậy, hoàn toàn thay đổi, mặc kệ Bạch Âm Sư có công kích ngươi hay không, nơi này cũng sẽ không tiếp tục hoan nghênh ngươi! Thầy Trương, mời trở về đi!

Ngọc Thần Thanh hất ống tay áo, cố nén lửa giận trong lòng, khẽ nói. Mặc dù tức giận sắp giết người, nhưng Đế Vương vẫn có tôn nghiêm của Đế Vương, đối phương lại là Danh Sư, không dám làm quá phận.

- Không hoan nghênh?

Không nghĩ tới sẽ có người đánh lén, đối phương không những không thẩm vấn còn để hắn rời đi, Trương Huyền cau mày.

- Không sai, mời trở về đi! Hồng Viễn hoàng cung ta, từ hôm nay trở đi, không cho phép Trương Huyền ngươi đi vào, ngươi sẽ không còn là khách nhân của hoàng thất ta!

Ngọc Thần Thanh nói.

Đối phương là Danh Sư, hơn nữa cùng vài vị viện trưởng quan hệ không tệ, coi như hắn tức giận muốn nổ, cũng không thể nói lời quá ác.

- Phụ hoàng...

Không nghĩ tới sinh nhật yến hội sẽ diễn biến thành như vậy, Ngọc Phi Nhi vội mở miệng.

- Không cần nói, ý ta đã quyết!

Ngọc Thần Thanh phất tay.

- Không nghe thấy sao? Còn không lập tức rời đi!

Thấy tên này chọc bệ hạ tức giận, Thẩm Quân suýt chút nữa không cười ra tiếng, vội vàng đứng lên, lớn tiếng trách mắng.

- Được rồi!

Không nghĩ tới tham gia yến hội, lại bị người đuổi đi, Trương Huyền không khỏi im lặng. Chẳng qua đối với hắn, vốn cũng không có ý định ở lâu, lúc này lắc đầu đứng dậy, xoay người đi ra ngoài.

- Lão sư, chờ ta một chút!

Lạc Thất Thất nhìn thoáng qua Ngọc Phi Nhi, nhanh theo sau.

- Thầy Trương...

Thấy sinh nhật yến hội vốn rất cao hứng, lại biến thành như vậy, vẻ mặt của Ngọc Phi Nhi cũng khó coi, cắn răng một cái, thân thể mềm mại đuổi theo.

- Phi Nhi!

Thấy nữ nhi rời đi, Ngọc Thần Thanh càng thêm tức giận, vẻ mặt âm trầm sắp nhỏ ra nước. Đang muốn nói chuyện, chỉ thấy lão thái giám La Phú khẽ đảo cổ tay, một ngọc bài xuất hiện ở trong lòng bàn tay, nhìn thoáng qua, vẻ mặt đột nhiên thay đổi.

- Bệ hạ...

Vội vàng đi tới gần, bờ môi lão thái giám run rẩy.

- Làm sao vậy?

Sắc mặt Ngọc Thần Thanh tái xanh.

- Tân nhiệm viện trưởng của Danh Sư học viện, đã thăm dò được...

Lão thái giám không dám lên tiếng, vội vàng truyền âm.

- Thăm dò được? Là ai? Lục Phong hay Triệu Bính Tuất?

Ngọc Thần Thanh xoay đầu lại.

Đối với Danh Sư học viện viện trưởng, hắn không dám tức giận, mặc kệ đối phương có ở gần hay không.

- Đều không phải là, là, là... Trương Huyền!

Thanh âm của lão thái giám phát run.

- Trương Huyền? Mới vừa đi ra kia... Trương Huyền?

Mắt Ngọc Thần Thanh tối sầm lại.

- Vâng!

Lão thái giám vội vàng gật đầu, Ngọc Thần Thanh đứng lên, xông ra khỏi phòng:

- Thầy Trương, không vội đi, ta nghĩ giữa chúng ta có hiểu lầm ...

- ...

Thẩm Quân.

- ...

Những người khác.

Ngọc Thần Thanh hối hận

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Ầm ầm!

Ngọc Thần Thanh vừa rời đi, gian phòng không còn chân khí gia trì, lập tức sập xuống, mảnh vụn, tảng đá bay loạn. Chư vị trẻ tuổi tài tuấn, vội vã vọt ra khỏi phòng, nhìn xem phế tích đầy đất, cùng Hoàng đế bệ hạ một bên gọi “hiểu lầm” vừa đi xa, cả đám hai mặt nhìn nhau.

- Bệ hạ này... là thế nào a?

Liễu Tuyền nuốt ngụm nước bọt, có chút ngẩn người. Mới vừa rồi nghĩa chính ngôn từ đuổi người ta đi, không lưu tình chút nào, hoàn toàn đắc tội, sau một khắc liền tiến lên nói hiểu lầm ... Có thể trở mặt nhanh một chút không?

- Ta làm sao biết?

Thẩm Quân càng lơ ngơ.

Mới vừa rồi hắn thấy bệ hạ tức giận, còn giúp bỏ đá xuống giếng, hiện tại trở mặt, bản thân lập tức thành chuyện cười, đi cũng không được, ở lại cũng không xong.

- Cái kia... còn giáo huấn tên này sao?

Liễu Tuyền nhịn không được nói. Bệ hạ cũng nói là hiểu lầm, còn muốn tiếp tục giáo huấn hay không?

- Nhất định phải giáo huấn, có điều, tìm mấy cái lạ mặt, đừng để người ta biết ai là được!

Thẩm Quân mắt sáng lên.

Nếu như bệ hạ vẫn là thái độ trước đó, coi như tên này có thể để cho Phi Nhi công chúa ưu ái, thì có ích lợi gì? Hoàng thất, từ đầu đến cuối coi trọng mặt mũi, bệ hạ không đồng ý, nàng cũng không có cách nào!

Hiện tại vọt thẳng ra ngoài, thái độ rõ ràng thay đổi, áp lực của hắn lập tức trở nên to lớn! Đã như vậy, trước tiên đánh đối phương không dám suy nghĩ lung tung, nếu không, thực sự tiêu không được cơn giận này... . Hai người thương nghị như thế nào giáo huấn Trương Huyền, Ngọc Thần Thanh đã đuổi theo ra hoàng cung, chỉ thấy Ngọc Phi Nhi cùng Lạc Thất Thất đang đứng ở cách đó không xa, sớm đã không còn tung tích của Trương Huyền.

- Thầy Trương đâu?

Ngọc Thần Thanh vội vàng tiến lên, nhịn không được hỏi. Mặc dù hắn là Hoàng đế của Hồng Viễn đế quốc, nhưng đối phương là Danh Sư học viện viện trưởng, địa vị càng cao hơn hắn. Thật phải đắc tội, thậm chí không cần ra tay, chỉ cần tuyên bố ra ngoài, Danh Sư học viện không bảo vệ Hồng Viễn đế quốc nữa, vương triều của Ngọc gia bọn họ không cần đến nửa tháng, liền sẽ bị đế quốc khác nhìn chằm chằm chiếm đoạt!

Sở dĩ Ngọc gia có thể sừng sững không ngã, cũng không phải bản thân cường đại cỡ nào, mà là... Danh Sư học viện ở đây, không ai dám coi trời bằng vung tìm phiền toái mà thôi! Bởi vậy, cẩn thận nói ra, xem như hắn là Hoàng đế, địa vị ở Hồng Viễn đế quốc không ai bằng, nhưng so với Danh Sư học viện viện trưởng, vẫn kém rất lớn.

Không nói cái khác, trong triều chính, quan viên trên Đạp Hư cảnh, một trăm cái ít nhất có chín mươi chín cái nhận được chỗ tốt từ Danh Sư học viện, một khi xuất hiện biến cố, khẳng định nghe lệnh đối phương, quyết sẽ không nghe hắn!

Đây chính là hiện thực!

Vốn cho rằng, đối phương là Danh Sư không quyền không thế, coi như may mắn nhận được mấy vị viện trưởng yêu thích, cũng không tính là gì, dù sao thân phận của hắn cũng không kém thập đại trưởng lão... Nằm mơ cũng không nghĩ tới, lại là tân nhiệm viện trưởng! Còn được thập đại trưởng lão thừa nhận, thầy Mộc khâm định! Nguyên nhân chính là như thế, hắn mới không để ý tới thân phận vọt ra.

- Lão sư nói có chuyện quan trọng phải đi xử lý, nên về trước...

Lạc Thất Thất nói.

- Đi?

Ngọc Thần Thanh ngẩn ngơ.

- Phụ hoàng, thầy Trương là ân nhân cứu mạng của ta, đến cùng đắc tội ngài chỗ nào, lại để Bạch Âm Sư ra tay với hắn?

Ngọc Phi Nhi thực nhịn không được, cũng không chú ý quân thần lễ tiết, bối phận cha con gì, mở miệng hỏi. Ma Âm đối đầu, người khác không hiểu, nàng am hiểu linh hồn nên biết một chút, Bạch Âm Sư đánh lén trước, thầy Trương mới giận dữ phản kích. Bên trong rõ ràng có cái bóng của phụ hoàng, nếu không coi như cho Bạch Âm Sư mười cái lá gan, cũng tuyệt không dám động khách nhân của mình!

- Ta...

Ngọc Thần Thanh im lặng, một lát sau, đành phải nói ra tình hình thực tế:

- Ngay trước khi yến hội bắt đầu, Luyện Hồn điện bị người dùng tốc độ trước đó chưa từng có vượt quan thông qua, đồng thời hấp thu hết linh khí trong đó, Tiên Tổ tượng cũng bị phá hư, ta hoài nghi là thầy Trương gây ra...

- Không có khả năng! Từ khi đi tới hoàng cung, lão sư một mực ở cùng với ta, làm sao sẽ đi Luyện Hồn điện phá hư!

Lạc Thất Thất lắc đầu.

Từ khi tới hoàng cung, hai người một tấc không rời, lão sư làm sao có thể thần không biết quỷ không hay rời đi, không để cho nàng biết?

- Phá hư Luyện Hồn điện, ta hoài nghi là Vu Hồn, thầy Trương không phải ngẩn người một hồi, động cũng không động sao?

Ngọc Thần Thanh nói tiếp.

- Hắn ở nơi đó ngẩn người, là biết hôm nay sinh nhật ta, chuẩn bị lễ vật cho ta, chuyên môn giúp ta sáng tạo ra một bộ pháp quyết luyện hồn...

Nghe được phụ thân nói, Ngọc Phi Nhi nhịn không được mở miệng, hốc mắt đỏ lên. Nàng chưa nói qua sinh nhật của mình, thầy Trương đi tới nơi này mới biết, ngay sau đó liền hao phí tâm huyết, sáng chế một bộ công pháp, kết quả... như vậy còn bị hiểu lầm! Thậm chí gặp phải công kích... Hắn có thể bởi vậy thương tâm gần chết hay không?

- Sáng tạo công pháp?

Ngọc Thần Thanh sửng sốt.

- Không sai, hiện tại ta liền viết ra công pháp hắn cho, ngài xem một chút, sáng chế loại công pháp cấp bậc này, còn có thời gian đi Luyện Hồn điện làm loạn hay không,!

Ngọc Phi Nhi cắn răng, lấy ra giấy bút, rồng bay phượng múa, không lâu sau, chép lại bộ công pháp thầy Trương truyền cho nàng. Tiện tay tiếp

nhận, Ngọc Thần Thanh chỉ nhìn không đến nửa tờ, toàn thân liền cứng ngắc, cực kỳ xấu hổ, mặt đỏ như tôm luộc.

Bộ pháp quyết luyện hồn này quá mạnh, thậm chí cường đại hơn Thiên Chuy Ngưng Hồn quyết tổ truyền của bọn hắn! Công pháp như thế này, coi như cấp bậc Danh Sư như thầy Mộc, muốn sáng chế không có mấy tháng cũng khó khăn, đối phương lâm thời sáng chế, tất nhiên hao phí vô số tâm huyết... Mà bản thân lại hoài nghi hắn làm loạn! Thật là không phân biệt tốt xấu, không biết nhân tâm tốt.

- Bộ pháp quyết này, hoàn mỹ phù hợp thể chất Ngọc gia chúng ta...

Rất nhanh lật hết, Ngọc Thần Thanh hổ thẹn muốn chui vào kẽ đất. Bộ công pháp luyện hồn này, hoàn toàn căn cứ thể chất Ngọc gia bọn họ sáng tạo ra, ngoại nhân không cách nào tu luyện, cho nên, không cần hoài nghi, có phải tiền nhân lưu lại hay không.

Công pháp cao thâm như vậy, có thể đoán được, chỉ cần tu luyện, thực lực của toàn bộ Ngọc gia, ít nhất sẽ đề cao ba thành! Có thể nói, một phần công pháp này, đừng nói hủy Luyện Hồn điện, coi như làm sập nửa hoàng cung, thậm chí làm sập toàn bộ, hủy toàn bộ bia đá, giá trị cũng vượt xa! Đối phương ngưng thần sáng tạo công pháp, tự nhiên sẽ ngẩn người... Mà hắn hoài nghi, cố ý thăm dò không nói, còn đuổi người ta đi... Càng nghĩ càng thấy làm quá mức.

- La Phú, phủ đệ của thầy Trương không phải sập sao? Lập tức mời công tượng tốt nhất cả nước đi sửa, trước hừng đông, phải xây ra phủ đệ huy hoàng hơn cả hoàng cung!

Ngọc Thần Thanh quay đầu phân phó.

- Vâng!

Lão thái giám vội vã rời đi.

Phủ đệ lớn như thế, xây dựng cộng thêm gia trì trận pháp, khẳng định cần phải hao phí không ít, nhưng vậy thì thế nào? Chỉ cần có thể xin lỗi, một lần nữa giao hảo, đều đáng giá!

...

Trương Huyền không biết Hồng Viễn hoàng thất muốn giúp hắn xây dựng phủ đệ, lúc này, đã đi tới Lôi Viễn phong. Ngọn núi cao vút, tuyết trắng mênh mang, lộ ra rất thanh lãnh. Đi vào vị trí nhà gỗ trước đó của Tử Dương thú, khoanh chân ngồi xuống. Bây giờ cách giờ Tý còn có chút thời gian, mấy người Hồ Yêu Yêu chưa tới, vừa vặn truyền cho phân thân bí pháp Đạp Hư cảnh, để thực lực đối phương tăng lên.

- Bản tôn!

Phân thân xuất hiện ở trước mắt.

- Trước đó ngụy trang thầy Dương, đến cùng xảy ra chuyện gì? Sao lại làm sập cả Phong Sư điện?

Trương Huyền trực tiếp hỏi.

Mặc dù trong lòng có suy đoán, nhưng lúc đó uy lực quá mạnh, đến bây giờ còn có nhiều chỗ không nghĩ ra.

- Là Ngoan Nhân mượn nhờ bản chép tay của thầy Khổng, tạo thành hiệu quả!

Phân thân truyền tới một đạo ý niệm.

Trương Huyền lập tức rõ ràng, giống như hắn đoán không có chênh lệch quá lớn, Ngoan Nhân mượn nhờ bản chép tay của thầy Khổng, quả thực để khí tức trở nên thuần khiết, đã không còn sát lục, hơn nữa uy lực càng thêm cường đại. Lúc đó phân thân chính là mượn nhờ lực lượng của đối phương, mới uy phong như vậy, đè thầy Mộc, tính cả thập đại trưởng lão nói cũng nói không nên lời. Tinh thần khẽ động, lấy ra Thiên Đạo chi thư giam Ngoan Nhân cùng bản chép tay của thầy Khổng.

- Ta biểu hiện coi như cũng được a, ta đã nói, chỉ cần ngươi cho ta ăn, nhất định có thể giúp ngươi chơi lớn...

Vừa thấy được hắn, con mắt Ngoan Nhân liền tỏa sáng, giống như lấy lòng nói.

- Cho ngươi ăn, ngươi suy nghĩ nhiều...

Trương Huyền lắc đầu, mở bản chép tay của thầy Khổng ra, đang muốn nói đối phương “suy nghĩ nhiều”, đột nhiên ngây người, lên tiếng kinh hô:

- Đây là có chuyện gì?

Chỉ thấy chữ viết điêu khắc trên thẻ trúc, biến mất trọn mấy trăm chữ, bóng loáng cái gì cũng không nhìn thấy, tựa như bị người dùng đao gọt đi. Trước đó còn có chữ, hắn tự mình lật xem, đồng thời dùng cái này sư tự luyện tâm, làm sao... lúc này mới mấy ngày không thấy, liền biến mất?

- Không cho ta ăn những chữ này, làm sao có thể làm ra khí thế cường đại như vậy, ngay cả trận pháp cũng có thể nghiền ép, phòng ốc san bằng?

Ngoan Nhân nói.

- Nuốt ăn... Ngươi nuốt ăn những chữ này?

Trương Huyền mắt tối sầm lại.

Sớm biết phân thân không đáng tin cậy, không nghĩ tới cùng Ngoan Nhân một chỗ, càng không đáng tin cậy như thế! Đây chính là bản chép tay của thầy Khổng, trong đó còn ẩn chứa một bộ công pháp... Ngươi ăn mất, thiếu tay cụt chân, còn ngộ cái rắm ah!

- Đúng vậy!

Ngoan Nhân gật đầu.

Nghe hắn thừa nhận, Trương Huyền khóc không ra nước mắt. Chữ viết của thầy Khổng, vô luận Danh Sư nào nhận được, đều thích đáng bảo tồn, truyền thừa hậu thế, mình thì tốt rồi, trực tiếp ăn... Về sau thật có cơ hội nhìn thấy thầy Khổng, khẳng định sẽ cực kỳ xấu hổ!

Chuyện này là sao a! Nhưng hiện tại đã như vậy, trách cứ hai người này cũng vô dụng. Dù sao tình huống lúc đó, thầy Dương không xuất hiện, giải thích không rõ sẽ càng thêm phiền phức. Không còn xoắn xuýt, nhìn kỹ một cái, cả cuốn thẻ tre, chữ viết thiếu đi không sai biệt lắm một phần ba, nói cách khác, nếu như còn muốn để Dương Huyền xuất hiện loại hiệu quả lúc trước, quyển sách này còn có thể lại sử dụng hai lần!

- Quên đi...

Trương Huyền lắc đầu.

Mặc dù công pháp của thầy Khổng rất tốt, nhưng hắn có Thiên Đạo bí tịch, có hay không đều không tính là gì. Thu thẻ tre cùng Ngoan Nhân vào không gian giới chỉ, tinh thần khẽ động, truyền pháp quyết Đạp Hư cảnh cho phân thân.

Có pháp quyết có thể tiến bộ, phân thân cũng không do dự, mượn nhờ Địa Mạch linh dịch bắt đầu tu luyện. Thừa dịp hiện tại có công phu, Trương Huyền cũng vừa vặn quan sát thực lực của mình một chút.

Hồn lực đến Đạp Hư cảnh đỉnh phong, lực lượng 20 triệu đỉnh, cộng thêm chân khí 17 triệu đỉnh, cùng thân thể 8 triệu đỉnh, đã chừng 45 triệu đỉnh, so với cường giả vừa bước vào Bán Thánh cũng không kém chút nào!

Đạp Hư cảnh sơ kỳ, có thể so với Bán Thánh sơ kỳ, vượt vượt hai đại cấp, chỉ sợ Chiến Sư chân chính cũng khó có thể bằng được! Nghiên cứu không biết bao lâu, phát hiện linh hồn quá mạnh, thân thể lại có chút theo không kịp, lúc này mới đình chỉ tu luyện.

Lần này đợi không lâu, nghe phía ngoài có thanh âm Linh thú bay lượn, biết đám người Hồ Yêu Yêu tới, tinh thần khẽ động thu phân thân vào Thiên Nghĩ Phong Sào, đặt Tử Dương thú ở đằng sau nhà tranh, Trương Huyền đứng dậy đi ra ngoài.

Nha Kiếm Linh Hổ

dtv-ebook.com

- Thầy Trương!

Đi ra nhà tranh, liền thấy đám người Hồ Yêu Yêu, Tiết Chân Dương từ trên lưng Linh thú to lớn nhảy xuống. Hơn nửa tháng trước, tứ đại học hội hội trưởng còn sinh long hoạt hổ, không ai bì nổi, lúc này thấy hắn, như gà con thấy diều hâu, không những không còn càn rỡ như trước đó, cả đám còn cực kỳ xấu hổ. Tới đối nghịch, hiện tại biến thành vãn bối, coi như muốn kiêu ngạo cũng kiêu ngạo không nổi.

- Thầy Trương, bây giờ chúng ta xuất phát được không?

Hồ Yêu Yêu nghi ngờ nhìn qua.

- Ân!

Trương Huyền gật đầu.

- Vậy lên Linh thú đi!

Hồ Yêu Yêu nói một tiếng, liền muốn nhảy lên lưng Linh thú cách đó không xa.

- Không ngồi cái này, quá chậm...

Trương Huyền lắc đầu, tinh thần khẽ động, nói một tiếng, một Thánh thú hình vượn từ đằng sau nhà tranh đi ra.

- Tử Dương thú?

- Thánh thú của lão viện trưởng, Tử Dương tiền bối?

- Tiền bối không phải mất tích sao?

Đám người Hồ Yêu Yêu, Tiết Chân Dương giật nảy mình, cả đám giống như nhìn quái vật nhìn về phía thanh niên trước mắt. Bọn họ hầu như đều là thân truyền của viện trưởng, sự tình mười đại viện trưởng phái người tìm Tử Dương thú, tất cả đều nghe nói qua, làm sao... ở chỗ thầy Trương?

Hơn nữa nhìn bộ dáng, một người một thú quan hệ không giống bình thường? Chỉ có Đổng Hân không có ngoài ý muốn. Nàng tận mắt thấy thập đại trưởng lão tuyển cử vị trước mắt này trở thành viện trưởng, đồng thời nhìn thấy Tử Dương thú gọi hắn chủ nhân. Chỉ là chuyện này được giữ bí mật, không cho phép rò rỉ, không thể nói mà thôi.

- Tốc độ của nó nhanh hơn, có lẽ trong ba ngày có thể qua lại một vòng!

Trương Huyền cũng không giải thích, phân phó một tiếng:

- Tử Dương, chở chúng ta đi một chuyến!

- Vâng, chủ nhân!

Tử Dương thú nhẹ gật đầu, xương cốt toàn thân giòn vang, hình thể lập tức tăng gấp ba, trước đó chỉ cao hơn nhân loại một chút, mà bây giờ như một ngọn núi nhỏ. Khẽ vươn tay đặt cổ kiệu trên lưng Linh thú Đổng Hân lên lưng của nó.

- Đi thôi!

Thấy đường đường Thánh thú trấn viện, biến thành tọa kỵ, ba người Hồ Yêu Yêu, Tiết Chân Dương, Long Thương Nguyệt đến bây giờ cũng phản ứng không kịp, cả đám ngẩn người, giống như muốn điên rồi.

Tử Dương thú có bao nhiêu kiêu ngạo, bọn họ đã được nghe nói, giờ phút này Thánh thú kiêu ngạo thực lực cường đại kia, không chỉ nhận Trương Huyền làm chủ, còn cam nguyện làm tọa kỵ... Coi như tận mắt nhìn thấy, cũng cảm thấy không thể tưởng tượng. Leo lên cổ kiệu, nhìn

Tử Dương thú phi hành lướt nhanh như gió, mọi người vẫn không có tỉnh táo lại.

- Ta nghe lão sư nói qua, chỉ cần ai tìm được Tử Dương tiền bối, người đó là viện trưởng...

Buồn bực cả buổi, Tiết Chân Dương kìm nén đến sắc mặt đỏ lên. Lão sư hắn Tu Trường Thanh là Võ Kỹ học viện viện trưởng, từng chuyên môn nói qua, thầy Mộc đã nói, ai tìm được Tử Dương thú, người đó trở thành viện trưởng, hiện tại Thánh thú này nhận Trương Huyền làm chủ. Chẳng lẽ...

- Bị ép làm thôi, ai, không phải ta mong muốn!

Thấy hắn đoán ra, Trương Huyền cũng không có gì cần giấu diếm, than thở một tiếng, lắc đầu. Nếu không phải thấy viện trưởng có thể tùy ý đọc sách, hắn mới không nguyện ý làm, phiền toái. Vốn cũng không phải chuyện gì tốt, không cần thiết ngạc nhiên.

- Bị ép... làm?

- Không phải ngươi mong muốn?

Ba người Hồ Yêu Yêu, Tiết Chân Dương nhìn nhau, từng người mắt trợn trắng. Làm viện trưởng cũng có thể bị ép? Loại chuyện tốt này, làm sao không tới phiên chúng ta? Trên thực tế, chúng ta cũng muốn bị ép một chút...

- Hồ Yêu Yêu, ngươi đánh một quyền cho ta xem xem!

Không tiếp tục xoắn xuýt vấn đề này, Trương Huyền nhìn về phía Hồ Yêu Yêu. Đáp ứng Ngô Dương Tử phải chiếu cố hậu bối của đối phương, đương nhiên sẽ không nuốt lời.

- Vâng!

Biết hắn muốn hỗ trợ chỉ điểm, Hồ Yêu Yêu nhẹ gật đầu, đánh ra một quyền. Nhìn một hồi, biết nàng tu luyện thiếu hụt, Trương Huyền bắt đầu chỉ điểm.

Không thể không nói, Hồ Yêu Yêu gia học uyên thâm, lại thêm thiên phú cực mạnh, cơ sở vẫn tương đối vững chắc, trải qua chỉ điểm, tiến bộ rất nhanh, nhất là chức nghiệp Kinh Hồng, phối hợp dáng người yêu nghiệt, một khi múa, coi như Bán Thánh cũng khó chống chọi mị hoặc.

Nhìn thấy Hồ Yêu Yêu tiến bộ rõ ràng, mấy người khác rốt cuộc kìm nén không được, đến đây hỏi thăm. Trương Huyền cũng nhất nhất chỉ điểm. Bốn người đều chiếm được chỗ tốt cực lớn. Mặc dù muốn đột phá Bán Thánh rất khó, nhưng cũng để tu vi càng thêm vững chắc, chỉ cần lấy được Xích Huỳnh quả, đột phá tuyệt đối là mười phần chắc chín.

Nửa ngày thời gian, thoáng một cái đã qua. Đi tới vị trí Xích Huỳnh quả, mặt trời vừa vặn từ phương đông nhảy ra. Nói cách khác, Tử Dương thú đi còn nhanh hơn Trương Huyền dự liệu, thời gian nửa đêm liền tới, so với ngồi Linh thú của Đổng Hân, tốc độ tăng lên trọn vẹn mười lần. Cũng khó trách, thực lực của Tử Dương thú đã đến Thánh giả nhị trọng, bất kể là tốc độ hay sức chịu đựng, tự nhiên càng thêm cường đại hơn trước kia.

- Dừng lại ở chỗ này đi!

Đi tới một sơn cốc, mọi người rơi xuống.

- Tử Dương tiền bối tốt nhất không nên đi vào, bởi vì bên ngoài Xích Huỳnh quả thụ, có hai Linh thú thủ hộ, một khi phát hiện tiền bối, biết không bảo vệ được, sợ sẽ trực tiếp ra tay hủy Thánh dược! Thật muốn như vậy, coi như giết chúng nó cũng vô ích...

Đổng Hân mở miệng nói.

Linh thú không ngốc, biết tầm quan trọng của linh dược, một khi phát hiện khó chống chọi, vô cùng có khả năng ra tay hủy đi. Nếu thực như

thế, chẳng khác nào tới không.

- Đúng vậy, thực lực mấy người chúng ta đều yếu hơn chúng nó, qua lời nói, mới không bị phòng bị, mới có thể đánh bất ngờ lấy linh dược đến tay...

Long Thương Nguyệt cũng nhẹ gật đầu.

Bọn họ chuyên môn nghiên cứu qua dược liệu này cùng Linh thú thủ hộ ở bên cạnh, nếu không mời thầy của bọn hắn, hoặc bất luận một vị trưởng lão nào là được, không cần thiết nhất định phải tìm Trương Huyền.

- Ta có thể che lấp khí tức, làm cho đối phương không phát hiện được!

Tử Dương thú nói.

Thân là Thánh thú Thánh giả nhị trọng, che lấp khí tức, để Linh thú không thể nhận ra, cực kỳ đơn giản.

- Không có đơn giản như vậy... Tiền bối nhìn sơn cốc này!

Đổng Hân lắc đầu.

- Sơn cốc?

Trương Huyền cùng Tử Dương thú đều nhìn về phía trước. Sơn cốc chật hẹp, thoạt nhìn như cái rương phong kín, trong đó linh khí nồng đậm, cho người ta một loại cảm giác chiếm hết phong thủy. Trong cốc mọc đầy đóa hoa màu đỏ thắm như cây xấu hổ, lít nha lít nhít, nhuộm cả sơn cốc đều biến sắc.

- Chẳng lẽ là... Chu Tu hoa?

Tên một loại cây xuất hiện ở trong óc, Trương Huyền nhướng mày. Chu Tu hoa, có chút tương tự cây xấu hổ kiếp trước, đụng phải vật lạ sẽ sớm báo động trước, sẽ còn căn cứ thực lực khác biệt cải biến màu sắc.

Cường giả Thánh cảnh cùng Hóa Phàm cảnh, sẽ phát sinh biến hoá khác. Nguyên nhân chính là như thế, thứ này bình thường sẽ được phối trí thành đan dược, dùng để đo lường thực lực của tu luyện giả.

- Không sai, chính là Chu Tu hoa!

Đổng Hân cười khổ.

- Thì ra là thế...

Trương Huyền hiểu được.

Mặc dù Tử Dương thú có thể áp chế tu vi, làm cho đối phương không cách nào phát hiện, nhưng thời điểm đi đường, một khi tán dật lực lượng, sẽ tiếp xúc những Chu Tu hoa này, dễ dàng liền bị đo lường ra thực lực chân thật. Mặc dù đối phương nhìn thấy cường giả đi vào, tỷ lệ hủy đi Xích Huỳnh quả không lớn, nhưng mọi người không dám mạo hiểm.

- Vậy thì tốt, Tử Dương, ngươi đi nghỉ trước đi!

Biết tình huống, Trương Huyền khoát tay áo:

- Nếu thật xuất hiện nguy hiểm, cần ngươi ra tay cũng không muộn!

- Vâng, chủ nhân!

Tử Dương thú cũng không nhiều lời, bay về nơi xa, đi đến chỗ mọi người nhìn không thấy, bị thu vào tổ ong. Lấy thực lực của Trương Huyền bây giờ, chỉ cần đối phương không đến Bán Thánh, liền không khả năng là đối thủ của hắn, lại nói, thật có cường giả này, Thiên Nghĩ Phong Sào trong tay, tùy thời có thể thả Tử Dương ra, không có gì đáng ngại.

- Đi vào đi!

Mấy người không còn do dự, đi đến trong sơn cốc. Chu Tu hoa trong cốc lập tức nhộn nhạo, giống như truyền lại một loại tin tức nào đó.

- Thủ hộ Xích Huỳnh quả đến cùng là Linh thú gì?

Vừa đi về phía trước, Trương Huyền vừa nói.

- Là hai con Nha Kiếm Linh Hổ tu vi Tằm Phong cảnh đỉnh phong!

Hồ Yêu Yêu nói.

- Nha Kiếm Linh Hổ? Khó trách...

Trương Huyền gật đầu.

Nha Kiếm Linh Hổ mệnh danh Linh thú mạnh nhất dưới Bán Thánh, tuyệt không phải chỉ hư danh, đồng dạng Tằm Phong cảnh đỉnh phong, đám người Hồ Yêu Yêu liên hợp lại, chỉ sợ ngay cả một con cũng không chiến thắng nổi. Có hai đại gia hỏa này thủ hộ, Xích Huỳnh quả thực không dễ dàng nhận được. Đương nhiên, đối với mình ngược lại không tính là gì. Thật muốn động thủ, chỉ là sự tình hai quyền.

- Không chỉ như thế, hai con Nha Kiếm Linh Hổ hết sức giảo hoạt, mặc kệ bên ngoài xảy ra chuyện gì, tất nhiên có một con canh giữ ở trước mặt Xích Huỳnh quả, một khi xuất hiện biến cố, con thủ hộ liền có khả năng hủy cây... Cho nên chúng ta đi qua, không thể trực tiếp ngạnh công, mà phải nghĩ biện pháp hấp dẫn bọn hắn ra mới được!

Đổng Hân nói.

Nàng đặc biệt tới nghiên cứu mấy ngày, biết tập tính của hai con Nha Kiếm Linh Hổ.

- Đều hấp dẫn ra?

Trương Huyền cau mày.

- Vâng, cho nên, chúng ta sớm chuẩn bị Nhất Nguyên Trọng Thủy bọn chúng thích nhất, nhưng mà số lượng Trọng Thủy có hạn, chỉ có khoảng chừng bốn bình...

Đổng Hân cười khổ.

Dựa theo tình huống trước kia tân sinh đến, học hội bọn họ có thể kiếm một món hời, mấy chục bình Nhất Nguyên Trọng Thủy, không khó mua được, đáng tiếc tân sinh năm nay, đều gia nhập Huyền Huyền hội, tứ đại học hội bọn họ không kiếm được không nói, còn có rất nhiều lão sinh làm phản... thu nhập đại giảm, dùng hết tài sản cũng chỉ được bốn bình.

- Bốn bình Nhất Nguyên Trọng Thủy?

Con mắt Trương Huyền tỏa ánh sáng, một bình liền đủ hắn tu luyện Ngũ Diệu Kim Thân đệ tam trọng.

- Thứ này làm sao sử dụng?

Trương Huyền nhịn không được hỏi.

- Nha Kiếm Linh Hổ cực kỳ mẫn cảm với hương vị của Nhất Nguyên Trọng Thủy, ý tứ của ta rất đơn giản, đến lúc đó, mở ra bình ngọc, thu hút đối phương đến cướp đoạt, chỉ cần một con đi ra, người khác lần nữa bày ra trọng thủy, hắn là có thể hấp dẫn con thứ hai ra...

Chần chờ một chút, Đổng Hân nói ra ý nghĩ của nàng:

- Đương nhiên, phải trước xác định Xích Huỳnh quả thành thục, không thành thục, coi như hấp dẫn ra cũng vô dụng...

- Như vậy rất khó!

Nghe được đối phương nói, Trương Huyền lắc đầu:

- Một khi Xích Huỳnh quả thành thục, coi như hai con Nha Kiếm Linh Hổ không ăn, cũng sẽ ngắt lấy, đến lúc đó, lực hấp dẫn đột phá Bán Thánh tuyệt đối vượt qua Nhất Nguyên Trọng Thủy, đồ lại tốt, cũng rất khó thu hút chúng! Coi như trái cây chưa thành thục, các ngươi làm như vậy, trí tuệ của đối phương không kém ai, đoán chừng cũng sẽ không trúng kế!

Cách Bán Thánh chỉ kém một tia, trí tuệ của Nha Kiếm Linh Hổ đã không kém nhân loại, muốn dùng loại biện pháp này lừa gạt, khó!

- Vậy làm sao bây giờ?

Đổng Hân nhịn không được nói, mấy người khác cũng đồng loạt nhìn qua.

- Như vậy đi, các ngươi đưa Nhất Nguyên Trọng Thủy cho ta, ta giúp các ngươi nghĩ biện pháp dẫn hai gia hỏa này ra!

Trương Huyền nói.

Có người đến trước

dtv-ebook.com

- Thầy Trương có biện pháp?

Đám người Hồ Yêu Yêu liếc mắt nhìn nhau, đồng thời ánh mắt sáng lên. Nhất Nguyên Trọng Thủy, mặc dù có lực hấp dẫn rất lớn với Nha Kiếm Linh Hổ, nhưng so với Xích Huỳnh quả sắp thành thục vẫn kém nhiều lắm, mặc dù bọn họ nghĩ ra biện pháp, nhưng cũng biết, khả năng thành công rất nhỏ. Nếu Trương Huyền có phương pháp, tự nhiên tốt nhất.

- Đương nhiên!

Trương Huyền gật đầu.

- Vậy thì quá tốt rồi!

Nghĩ tới thanh niên trước mắt này ngay cả Tử Dương thú cũng có thể thuần phục, càng trong vòng một canh giờ thuần phục hơn bốn trăm Linh thú, bốn người đều tràn đầy kích động.

- Nhận lấy!

Đám người Đổng Hân khẽ đảo cổ tay, lấy ra một bình ngọc. Xem ra vì công bằng, mỗi người đều mua một bình, đến lúc đó lại tập hợp. Tiếp nhận bình ngọc, nhẹ nhàng mở nắp bình ra, lập tức cảm thấy trong đó tràn ngập năng lượng thủy thuộc tính, thân thể kìm lòng không được nhảy lên, như muốn tu luyện Ngũ Diệu Kim Thân đệ tam trọng.

- Chờ xem đi, ta sẽ nghĩ biện pháp dẫn hai gia hỏa kia ra!

Biết bây giờ không phải lúc tu luyện, Trương Huyền khẽ đảo cổ tay thu bình ngọc vào không gian giới chỉ. Vật trân quý như Nhất Nguyên Trọng

Thủy, dùng để thu hút Nha Kiếm Linh Hổ thực quá lãng phí, dù sao coi như không cần cái này, hắn cũng có biện pháp khác hấp dẫn chúng ra.

Thậm chí không cần hấp dẫn ra, nhờ vào Vu Hồn, liền có thể lấy ra cả cây. Đã không cần thiết lãng phí, còn không bằng bản thân cầm, tác dụng lớn hơn. Còn giá trị, cùng lắm thì sửa sang lại tâm đắc đột phá Bán Thánh, cho bọn hắn một phần, cam đoan bốn người đều có thể đột phá là được. Coi như nhận được Xích Huỳnh quả, có thể đột phá hay không, cũng là chuyện không xác định, giúp bọn hắn trăm phần trăm đột phá, có thể nói tuyệt đối kiếm lợi lớn!

- Đúng rồi, các ngươi còn có kế hoạch gì, không bằng cùng nhau nói nghe một chút, để ta cân nhắc xem có thể làm được hay không!

Thu trọng thủy lại, Trương Huyền tiếp tục hỏi.

- Chúng ta nghĩ dẫn hai gia hỏa kia ra, dùng trận pháp vây khốn, sau đó hái Xích Huỳnh quả xong liền rời đi, cái khác thì không có chuẩn bị...

Đổng Hân nói.

- Trận pháp? Muốn vây khốn Nha Kiếm Linh Hổ Tằm Phong cảnh đỉnh phong, cần có trận pháp ít nhất đến cấp sáu, hơn nữa còn phải nhanh chóng kích hoạt mới được... Các ngươi có dạng trận bàn này?

Trương Huyền nghi ngờ nhìn qua.

- Ân! Vì phòng ngừa ngoài ý muốn, chúng ta mỗi người đều chuẩn bị một cái, theo thứ tự là khốn trận, huyễn trận, mê trận cùng sát trận!

Mọi người đã liên hợp, cũng không có gì phải giấu diếm.

- Mặc dù trận bàn cấp sáu có thể vây khốn đối phương, thậm chí chém giết, nhưng cần chân khí duy trì, một khi chân khí tiêu tán liền vô dụng... Tác dụng không quá lớn!

Trương Huyền lắc đầu.

Vật như trận bàn, mặc dù dùng thuận tiện, người không hiểu trận pháp cũng có thể sử dụng, nhưng cũng có chỗ xấu, cái kia chính là nhất định phải dựa vào chân khí mới có thể vận chuyển, coi như tu luyện giả tích lũy lại hùng hậu, nhưng chân khí chung quy có thời điểm tiêu hao sạch sẽ...

Bởi vậy, có thể dùng trận bàn ở thời gian ngắn khẩn cấp, nhưng duy trì thời gian dài liền khó khăn! Thực lực của Nha Kiếm Linh Hổ mạnh mẽ, bọn họ chém giết rất khó, chỉ bằng vào vây khốn liền muốn lấy được Xích Huỳnh quả, sẽ phiền phức hơn tưởng tượng. Khó trách muốn tìm bản thân, đối với bọn hắn mà nói, lấy ra biện pháp tốt nhất, xác suất thành công chỉ sợ ngay cả hai thành cũng không có. Sắc mặt mọi người đỏ lên, bọn họ cũng biết tình huống này.

- Thầy Trương, nếu như có thể giúp chúng ta lấy được Xích Huỳnh quả, mỗi người chúng ta chỉ cầm một trái, còn lại đều thuộc về ngươi...

Chần chờ một chút, Hồ Yêu Yêu cắn răng nói.

Ba người khác cũng đồng thời gật đầu. Chính bọn hắn đến, khả năng thành công nhỏ như vậy, thực sự không tiện lấy nhiều. Dù sao mục đích là đột phá Bán Thánh, chỉ cần có thể thành công, một trái, hai trái, hiệu quả đều giống nhau.

- Lấy được rồi nói sau...

Trương Huyền lắc đầu.

Đồ vật còn chưa lấy được, liền nghĩ phân phối, giống như nhìn vịt trời đang bay mà nghĩ tới vịt quay trên bàn vậy, không quá hiện thực. Mọi người cũng rõ ràng đạo lý này, đồng thời gật đầu, năm người tiếp tục đi về phía trước.

- Vòng qua chỗ ngoặt, chính là vị trí của Xích Huỳnh quả, chúng ta cẩn thận một chút...

Nhìn địa hình một chút, Đổng Hân nhịn không được nhắc nhở một câu. Mọi người gật đầu, từng người ngừng thở. Mặc dù có Chu Tu hoa báo động trước, Nha Kiếm Linh Hổ khả năng sớm đã biết có người đi vào, nhưng chỉ cần thực lực không cao hơn đối phương, liền sẽ không kiêng kị, chỉ cần ẩn tàng tốt, tìm cơ hội ra tay, xác suất thành công còn là rất lớn.

- Không đúng!

Đi về phía trước mấy bước, đang muốn vòng qua hẻm núi, đột nhiên Trương Huyền nhíu mày.

- Làm sao vậy?

Thấy hắn dừng lại, mọi người không dám đi về phía trước. Không có trả lời câu hỏi của bọn hắn, Trương Huyền tiến về phía trước một bước, đi tới đằng sau một nham thạch, ngồi xổm xuống.

- Các ngươi nhìn...

Đám người Hồ Yêu Yêu cúi đầu nhìn lại, liền thấy phía sau nham thạch, có một đống bùn đất tươi mới, xem bộ dáng là từ bên ngoài mang vào, không hợp mặt đất trước mắt.

- Đây là...

Mọi người sững sờ.

- Sơn cốc này, linh khí đầy đủ, khí hậu khô hanh, vừa nhìn liền biết rất lâu không có nước mưa, mà những bùn đất này, mới mẻ ướt át... nếu không nhìn lầm, có người tiến vào trước chúng ta!

Trương Huyền nói.

Minh Lý Chi Nhãn có thể phân tích ra bản chất, nắm bùn đất này, người khác nhìn không ra cái gì, nhưng hắn có thể nhẹ nhõm nhìn thấy, cũng nhìn ra lai lịch.

- Có người đi vào?

Mấy người biến sắc.

Sở dĩ bọn họ để bụng Xích Huỳnh quả như thế, nguyên nhân chủ yếu nhất chính là, những người khác không biết, tin tức độc nhất, một khi bị ngoại nhân biết, muốn có được, chỉ sợ cũng không dễ dàng như vậy.

- Ân!

Trương Huyền gật đầu:

- Nhìn mức độ bùn đất mới mẻ, có lẽ đi vào chưa tới mười phút, hơn nữa... đại khái là hai vị, trong đó mạnh nhất đã đến Bán Thánh!

- Thực lực... cũng có thể nhìn ra?

Mọi người ngẩn ngơ.

Bùn đất chưa khô, có thể suy tính ra thời gian đi vào, nhưng thực lực làm sao nhìn ra được? Chỉ bằng vào chút bùn đất ấy?

- Dọc đường chúng ta tới, không thấy được bất luận dấu vết gì để lại, nói rõ đối phương tất nhiên là ngự không bay tới, đã ngự không, tất nhiên có chân khí ngoại phóng! Ngừng ở đây một chút, lưu lại dấu vết trên mặt đất, thực lực liền có thể suy tính ra!

Trương Huyền thản nhiên nói.

Bán Thánh đã có thể miễn cưỡng phi hành, nhưng ngự không huyệt chưa mở ra, coi như bay, cũng không ổn định, chân khí rất dễ dàng tiết ra ngoài. Nếu như đối phương không dừng lại ở nơi này một chút, có lẽ nhìn không ra cái gì, nhưng ngừng một chút, muốn suy tính ra thực lực, vẫn rất đơn giản.

- Lợi hại...

Mọi người bội phục không thôi. Cùng là Danh Sư, nhưng muốn nói quan sát chi tiết, so với vị này trước mắt, lại kém quá xa.

- Bán Thánh tới... Bọn chúng sẽ không hủy linh dược chứ?

Tiết Chân Dương biến sắc.

Cường giả Bán Thánh bay thẳng vào, Nha Kiếm Linh Hổ tất nhiên cảnh giác, một khi dược hủy, bọn họ liền tới không.

- Trước đừng nghĩ hủy hay không hủy, vẫn là trước xem người đi vào kia có lai lịch gì, đồ vật bị bọn họ lấy, không khác gì bị hủy...

Hồ Yêu Yêu lắc đầu.

Nàng nói là lời thật. Nếu như Xích Huỳnh quả bị người trước nhận được, còn có thể ra tay cướp đoạt hay sao? Thân là Danh Sư, một khi cướp đoạt bảo vật bị tra ra thân phận, đời này liền xong. Mọi người nhẹ gật đầu, lặng lẽ đi thẳng về phía trước, vòng qua một đoạn thông đạo uốn lượn, một chỗ mở rộng xuất hiện ở trước mắt.

Nơi này khoảng mấy ngàn mét vuông, phảng phất như có người dùng đại lực lượng khai quật ra, cuối cùng dốc đứng trên vách đá, là sơn động cự đại, có lẽ Xích Huỳnh quả ở bên trong. Ở dưới Minh Lý Chi Nhãn chiếu rọi, có thể nhìn thấy, một cỗ linh khí nồng nặc, thỉnh thoảng từ bên trong xao động ra.

- Quả nhiên có người!

Đổng Hân nhíu mày.

Theo ánh mắt của nàng nhìn lại, quả nhiên thấy hai bóng người, đứng ở đằng sau một nham thạch phía ngoài hang động, tựa hồ đang làm thứ gì.

- Một Bán Thánh, một cái thực lực không kém chúng ta nhiều, Tằm Phong cảnh đỉnh phong!

Long Thương Nguyệt nhìn ra thực lực của đối phương, lần nữa nhìn về phía Trương Huyền, không khỏi phục sát đất, giống đối phương suy đoán như đúc.

- Trên người bọn họ... Cũng bận Danh Sư bào? Sao không giống chúng ta nhỉ?

Tiết Chân Dương cau mày.

Lúc này mọi người mới chú ý quần áo của hai người, tất cả đều là màu nâu xanh, khác biệt Danh Sư bào bình thường, lộ ra càng thêm ngắn nhỏ vừa người, ngực có huy chương Danh Sư, chỉ là khoảng cách khá xa, thấy không rõ lắm, nhưng khác biệt huy chương ôn nhuận như biển bình thường, mang theo hương vị sắc bén, nhìn nhiều một hồi, dường như sẽ đâm rách con mắt.

- Coi như không giống, ấn ký đặc hữu của huy chương Danh Sư, vẫn có thể cảm ứng được, bọn họ cũng là Danh Sư, nhưng hẳn không phải người Hồng Viễn đế quốc, loại cao thủ cấp bậc này của học viện cùng Danh Sư đường, ta đều gặp và biết!

Long Thương Nguyệt nói.

- Ân!

Mấy người Tiết Chân Dương nhẹ gật đầu. Bọn họ là tinh anh của Danh Sư học viện, nếu như hai người này là Hồng Viễn đế quốc, khẳng định có thể nhận ra, hiện tại chưa bao giờ thấy qua, hẳn là địa phương khác tới. Dãy núi này, đã ra khỏi biên cương Hồng Viễn đế quốc, có Danh Sư địa phương khác tới, cũng thuộc về bình thường.

- Cùng là Danh Sư, mọi người không có quá nhiều so đo, ai lấy được bảo bối trước, liền của người đó, có điều, một khi tới tay, liền không thể tranh đoạt, coi như muốn cướp, cũng phải dựa theo quy củ của Danh Sư...

Đổng Hân nói.

Danh Sư khác biệt, gặp được cùng một kiện bảo vật, mặc kệ thủ đoạn, ai lấy trước, liền về người đó! Không cho phép giết người đoạt bảo. Nếu không, vì một đồ vật, giết không rõ sống chết, đường đường Danh Sư còn mặt mũi nào giáo hóa chúng sinh?

Đương nhiên, nếu như không cướp được, mà muốn, có thể dùng thủ đoạn của Danh Sư thương nghị với đối phương, hoặc mua sắm, hoặc tỷ thí, nhưng nếu đối phương không đồng ý, cũng không có biện pháp.

- Trước lấy được Xích Huỳnh quả, mới có quyền chủ động, nếu không, đối phương lấy được, chúng ta liền vô vọng...

Vẻ mặt Hồ Yêu Yêu nghiêm túc, đang muốn nói tiếp, đột nhiên nhíu mày:

- Bọn họ đang làm gì?

Nghe được nàng nói, mọi người nhìn lại, chỉ thấy hai người kia cũng không vội vã xông vào, mà ở đằng sau nham thạch, lấy ra một đồ vật như cây nhang, lặng lẽ nhen lửa, dùng chân khí thổi khói mù vào trong sơn động.

- Nếu như đoán không sai, hắn là... Kinh Hồn Hương!

Đổng Hân nhận ra được.

- Kinh Hồn Hương?

Đám người Hồ Yêu Yêu cau mày.

- Là một loại đan dược có thể để cho linh hồn rơi vào mê huyễn, một khi ngửi được, sẽ rơi vào trong ảo giác, không cách nào tự kềm chế, hắn là bọn họ muốn dùng cái này mê huyễn Nha Kiếm Linh Hổ, sau đó thừa cơ cướp đoạt Xích Huỳnh quả!

Giải thích một câu, Đổng Hân nhíu mày, trong mắt tràn đầy nghi hoặc:

- Nhưng mà thứ này, địch ta không phân, bất kể người hay thú ngửi được, đều sẽ sinh ra ảo giác, bọn họ trực tiếp đốt, chẳng lẽ không sợ mình trúng chiêu?

Hai bên giao thủ

dtv-ebook.com

Kinh Hồn Hương do mấy trăm loại dược liệu đặc thù luyện chế thành, có thể mê ngất cường giả Tằm Phong cảnh, nhưng loại hương liệu này, chỉ cần nhen lửa, liền sẽ không khác biệt công kích, hai người này cách gần như thế, chỉ sợ hai con Nha Kiếm Linh Hổ còn chưa có sự tình, bọn họ liền ngất trước!

- Các vị thuốc tương sinh tương khắc, chỉ cần có thuốc, liền có phương pháp giải quyết, bọn họ đoán chừng đã phục dụng giải dược, không lo lắng sẽ xảy ra vấn đề!

Trương Huyền thản nhiên nói.

Các vị thuốc đều là một vật khắc một vật, mặc kệ kịch độc lợi hại bao nhiêu, cũng có thể tìm được giải dược, chớ nói chi là đồ vật gây mê huyễn.

- Ân!

Mọi người gật đầu.

- Thầy Trương, một khi hơi khói vào sơn động, hai con Nha Kiếm Linh Hổ rất có thể sẽ bị mê ngất... Chúng ta làm sao bây giờ?

Đổng Hân nhìn qua.

Đối phương có Kinh Hồn Hương, lại có cường giả Bán Thánh, một khi hai Linh thú bị mê ngất, lấy được Xích Huỳnh quả liền thành tất nhiên, coi như bọn họ muốn cướp cũng đã chậm.

- Tiên hạ thủ vi cường... Tốt nhất đuổi ở trước mặt bọn họ lấy được Xích Huỳnh quả!

Suy nghĩ một chút, Trương Huyền nói.

Thiên tài địa bảo, tới trước được trước, bọn họ đốt Kinh Hồn Hương không giả, nhưng chỉ cần đám người mình cầm được đồ vật trước, coi như đối phương khó chịu, cũng không có tác dụng!

- Đuổi ở phía trước?

Mọi người không hiểu.

Đối phương đã ở trước mặt sơn động, hơn nữa lại đốt Kinh Hồn Hương, giờ phút này coi như bọn họ tiến lên, chỉ sợ không những không chiếm được Xích Huỳnh quả, làm không cẩn thận sẽ còn bị mê ngất, sống chết không do bản thân khống chế.

- Các ngươi ở đây an tĩnh theo dõi, có biến, liền nghĩ biện pháp rời đi, bảo vệ tốt an toàn của mình, ta đi vòng qua nhìn xem, có thể tìm cơ hội trà trộn vào sơn động hay không!

Chần chờ một chút, Trương Huyền bàn giao.

- Trà trộn vào?

Sơn động chỉ lớn như vậy, hơn nữa hai người đã tới cửa động, làm sao trà trộn vào?

- Các ngươi không cần phải để ý đến...

Trương Huyền lắc đầu, cũng không giải thích, thân thể nhoáng một cái, thoát ra ngoài, thời gian nháy mắt liền biến mất ở trong tầm mắt của mọi người.

- Cái này...

Thấy hắn rời đi, đám người Đổng Hân đưa mắt nhìn nhau, không rõ ràng cho lắm.

- Dựa theo lời thầy Trương nói mà làm, hắn nói như vậy, khẳng định có biện pháp...

Qua nửa ngày, Hồ Yêu Yêu cắn răng nói.

Tình huống trước mắt, bọn họ bó tay toàn tập, chỉ có thể nghe đối phương. Kết hợp sự tích của đối phương đến xem, có lẽ thật có thể ngoài dự liệu, trước thời hạn lấy được Xích Huỳnh quả...

Trương Huyền tránh thoát tầm mắt mọi người, tìm địa phương bí ẩn, khoanh chân ngồi dưới đất, tinh thần khẽ động, Vu Hồn xuất thể. Hiện nay loại tình huống này, muốn thần không biết quỷ không hay vào sơn động, chỉ có thể mượn nhờ Vu Hồn. Còn đường vòng đi qua, chỉ là lý do mà thôi.

Vu Hồn lơ lửng trên không trung, chần chờ một chút, lấy ra một bình Nhất Nguyên Trọng Thủy, để thân thể dùng, lại từ đan điền lấy ra vài luồng Thiên Đạo chân khí, lúc này mới thu vào Thiên Nghĩ Phong Sào. Thân thể đã đến cảnh giới vô niệm vô tưởng, hoàn toàn có thể thoát ly Vu Hồn tự mình tu luyện, một không lãng phí thời gian, hai không chậm trễ.

Hô!

Khống chế không gian giới chỉ bay lên trời, Vu Hồn vòng qua hẻm núi, lặng yên không tiếng động rơi vào trước mặt sơn động. Trên vách núi đá đâu đâu cũng có cây cối, một cái không gian giới chỉ xuyên qua trong đó, căn bản không có khả năng phát hiện, Vu Hồn lại đạt đến Đạp Hư cảnh đỉnh phong, mượt mà, sung mãn, cho dù có một vị Bán Thánh, cũng không biết đã có người vào sơn động.

Hô!

Vào sơn động, lúc này Trương Huyền mới thở phào nhẹ nhõm, giương mắt nhìn chung quanh. Sơn động rộng rãi tĩnh mịch, ánh mắt không nhìn

thấy cuối cùng, lúc này đã che kín khói mù thật mỏng, ngửi một cái, rất dễ dàng rơi vào say mê, không cách nào tự kềm chế.

Đổi lại trước kia, gặp được loại mê vụ này, nhất định phải cẩn thận, không dám tiếp xúc, nhưng hồn phách giao hòa với Ngụy Như Yên, đã có năng lực của Tiên Thiên Độc Hồn thể, những đan dược này không còn tác dụng với hắn. Chậm rãi tiến lên, đi một hồi, quả nhiên thấy một cây quả cổ quái, lớn cỡ chén ăn cơm xuất hiện ở trước mắt. Thân cây uốn lượn, tựa như dây leo, lá cây màu vàng kim, phía trên kết rất nhiều trái cây màu đỏ.

- Còn giống như chưa thành thục...

Nhìn thoáng qua, Trương Huyền liền biết, cách thành thục có lẽ còn có một đoạn thời gian. Xích Huỳnh quả thành thục, toàn thân sẽ biến thành màu đỏ thắm, sau đó tản mát ra huỳnh quang, hiện tại đỏ nhạt, nói rõ giống như đám người Đổng Hân đoán, chí ít còn cần bảy tám ngày, thậm chí thời gian nửa tháng mới có thể thành thục.

Ở trước cây, nằm sấp một con Nha Kiếm Linh Hổ to lớn, dài hơn năm thước, cao hơn hai mét, tản mát ra cảm giác áp bách làm người ta hít thở không thông. Còn có một con, thỉnh thoảng nhìn ra phía ngoài, giống như đã biết bên ngoài có người tới, trong ánh mắt mang theo lo lắng, tựa hồ do dự, có muốn hủy Xích Huỳnh quả, sau đó chạy trốn hay không. Lúc này, khói mù Kinh Hồn Hương còn không có bay vào, hai đại gia hỏa tự nhiên cũng không biết, người bên ngoài đã sớm chuẩn bị.

- Xem ra tình báo của Đổng Hân rất chuẩn xác...

Nhìn thoáng qua, trên cây quả thực chỉ có mười trái, hai con Nha Kiếm Linh Hổ đều là Tằm Phong cảnh đỉnh phong, Trương Huyền âm thầm gật đầu. Nữ nhân này, mặc dù sự tình lần trước không thận trọng, nhưng bình thường vẫn rất đáng tin. Có thể điều tra kỹ càng như thế, chỉ sợ đi vào sơn động này không chỉ một lần. Mặc dù Nha Kiếm Linh Hổ cẩn thận, nhưng phải ăn uống ngủ nghỉ, chỉ cần sơ sẩy, lấy thực lực của nàng, tiến vào bên trong, lặng lẽ dò xét, còn có thể làm được.

- Hiện tại có hai biện pháp, thứ nhất, thả Tử Dương thú ra, chém giết hai gia hỏa kia tại chỗ, quang minh chính đại, chiếm hữu Xích Huỳnh quả... Như vậy mặc dù trực tiếp, nhưng rất dễ dàng bại lộ Vu Hồn cùng Thiên Nghĩ Phong Sào tồn tại! Thứ hai, nghĩ biện pháp thúc Xích Huỳnh quả, trực tiếp hái xong rời đi, thần không biết quỷ không hay, cũng tránh khỏi gặp gỡ hai Danh Sư, bớt đi không ít phiền phức...

Trong lòng Trương Huyền suy tư.

Thả Tử Dương thú ra, giết chết hai gia hỏa này, quá dễ dàng, nhưng mà Tử Dương thú từ đâu tới, bản thân lại làm sao trà trộn vào, rất khó giải thích với đám người Hồ Yêu Yêu.

- Loại thứ hai đi!

Suy đi nghĩ lại, vẫn là loại thứ hai ổn thoả. Dù sao thứ này, là vật vô chủ, chỉ cần lấy được, chính là của mình, không cần thiết lễ nhượng.

- Trước để hai gia hỏa này mê đã...

Có quyết định, Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng, Vu Hồn lui về phía sau mấy bước, khống chế khói bụi Kinh Hồn Hương, chậm rãi bay tới.

Muốn thần không biết quỷ không hay, trộm đi trái cây, trước mê ngất hai gia hỏa này, nếu không, bọn họ tận mắt thấy trái cây biến mất, cũng sẽ đoán được thủ đoạn của Vu Hồn.

Kinh Hồn Hương lặng yên không một tiếng động, ở dưới Vu Hồn khống chế, càng thêm nồng đậm, hai con Nha Kiếm Linh Hổ đang phòng bị tu luyện giả phía ngoài xông tới, căn bản nghĩ không ra, đã có người hạ độc chúng, không hề phát giác, ngửi mấy lần, liền toàn thân lay động, tựa như uống say, rơi vào mê huyễn.

Thấy hai gia hỏa biến thành bộ dáng này, Trương Huyền biết, đã mất đi sức phán đoán, mấy bước đi tới trước Xích Huỳnh quả. Tinh thần khẽ

động, Thiên Đạo chân khí hỗn hợp Địa Mạch linh dịch chảy xuôi.

Hồ Yêu Yêu nói qua, Xích Huỳnh quả còn chẳng biết lúc nào thành thục, hắn liền dám tới, không sợ chậm trễ nghi thức viện trưởng kế vị, chính là bởi vì có thủ đoạn này. Lúc trước thúc qua Thập Diệp hoa, biết phương pháp, Địa Mạch linh dịch hỗn hợp Thiên Đạo chân khí, chui vào thân cây, không đến mười phút đồng hồ, trái cây màu đỏ trước đó liền mùi thơm nức mũi, trở nên đỏ thẫm, tản mát ra huỳnh quang.

- Thành thục!

Ánh mắt sáng lên, bàn tay vạch một cái, thu mười trái Xích Huỳnh quả vào hộp ngọc, lúc này Trương Huyền mới thở ra một hơi. Quay đầu nhìn thoáng qua, thấy hai gia hỏa kia rơi vào mê huyễn, vẫn lảo đảo như cũ, còn không có tỉnh lại, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, mang theo không gian giới chỉ, vội vã đi ra ngoài.

Mới vừa đi tới cửa động, liền thấy hai vị Danh Sư đốt Kinh Hồn Hương chậm rãi đi tới, như muốn nhìn một chút, Nha Kiếm Linh Hổ có trúng chiêu hay không. Không để ý tới đối phương, Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng, khống chế không gian giới chỉ, bay thẳng ra ngoài, không lâu sau lần nữa trở lại không trung.

Một lần nữa trở lại địa phương mà đám người Hồ Yêu Yêu không phát hiện được, lúc này mới thả thân thể ra, tinh thần quay về. Thời gian Vu Hồn ăn cắp Xích Huỳnh quả, thân thể đã tu luyện Ngũ Diệu Kim Thân đến đệ tam trọng.

Đi đến loại cảnh giới này, lực lượng thân thể lần nữa bạo tăng gấp đôi, từ trước đó 8 triệu đỉnh, đạt đến 16 triệu đỉnh! Cộng thêm hồn lực, chân khí, đã nắm giữ 53 triệu đỉnh, không hề kém Bán Thánh đỉnh phong! (*Bán Thánh sơ kỳ 40 triệu đỉnh, trung kỳ 44 triệu đỉnh, hậu kỳ 48 triệu đỉnh, đỉnh phong 52 triệu đỉnh!)

Cảm nhận được lực lượng trên người, hai mắt Trương Huyền tỏa ánh sáng. Đạp Hư cảnh sơ kỳ, liền nắm giữ sức chiến đấu có thể so với Bán

Thánh đỉnh phong, nói ra tuyệt đối có thể dọa chết người. Đây cũng không phải thiên tài hay yêu nghiệt, mà là phong thái tuyệt thế.

- Trở về...

Thở ra một hơi, ngăn chặn hưng phấn trong lòng, Trương Huyền cười nhạt một tiếng, đứng dậy, thân thể nhoáng một cái, bay vút về phía đám người Hồ Yêu Yêu. Còn chưa tới trước mặt, liền cảm thấy năng lượng ba động kịch liệt, từng đạo sóng khí không ngừng bắn ra.

- Nguy rồi...

Con ngươi Trương Huyền co rụt lại, tăng thêm tốc độ, thẳng tắp phóng đi, mấy tức sau, lập tức nhìn thấy chỗ cũ chân khí bay loạn, mấy người đang chiến đấu. Tiết Chân Dương, Hồ Yêu Yêu, Đổng Hân còn có Long Thương Nguyệt, đang vây quanh một người, đủ loại công kích tầng tầng lớp lớp, mà người bị nhốt kia, mặc dù lấy một địch bốn, nhưng không có dấu hiệu tan tác, ngược lại thành thạo điêu luyện, ép bốn người phải thi triển tuyệt chiêu mới có thể bảo mệnh.

- Là gia hỏa Tằm Phong cảnh đỉnh phong kia?

Trương Huyền nhíu mày, không khỏi sửng sốt. Nếu như bọn họ vây công Bán Thánh, đối phương lấy một địch bốn ngược lại cũng thôi, nhưng vây công lại là gia hỏa Tằm Phong cảnh thực lực tương đồng bọn hắn!

Thực lực tương đồng, bốn người ngay cả một cái cũng khó chiến thắng, thật hay giả? Hồ Yêu Yêu, Tiết Chân Dương... Mỗi người ở Danh Sư học viện, đều là nhân vật thiên tài đại danh đỉnh đỉnh, cùng cấp bậc có thể thắng, đã đếm được trên đầu ngón tay. Mà bây giờ, bốn người liên thủ, không những không chiếm thượng phong, còn bị áp chế, cái tên này... cũng rất nghịch thiên nha!

Ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy vị Bán Thánh kia dựa vào một nham thạch, ánh mắt lạnh lùng, dường như không lo lắng đồng bạn của mình thất bại chút nào. Xem ra hắn đối với đồng bọn của mình có tự tin rất lớn.

- Dừng tay!

Thấy tiếp tục đánh nữa, đám người Hồ Yêu Yêu tất nhiên ăn thiệt thòi, Trương Huyền nhịn không được, hét lớn một tiếng, thân ảnh nhoáng một cái, xuất hiện ở trước mặt mọi người.

Trương Huyền thực lực

dtv-ebook.com

- Thầy Trương...

Nhìn thấy hắn xuất hiện, ánh mắt đám người Hồ Yêu Yêu sáng lên, đang muốn rời đi, liền nghe Danh Sư đối diện hừ lạnh một tiếng:

- Muốn dừng lại, nào có dễ dàng như vậy!

Vù vù!

Thân thể khẽ động, trường kiếm trong tay liên tục bổ ra, kình khí cường đại, theo thân mà đến, đám người Hồ Yêu Yêu lần nữa bị kéo vào vòng chiến, tất cả vội vã phản kích, nhưng vẫn muộn một chút, trên cánh tay mỗi người đều bị trường kiếm đâm rách, máu me đầm đìa.

- Kiếm pháp thật nhanh!

Trương Huyền nhướng mày.

Kiếm chiêu của đối phương cũng không phức tạp, nhưng tốc độ cực nhanh, hơn nữa lĩnh ngộ kiếm ý cũng đạt tới cảnh giới cực cao, coi như bốn người Hồ Yêu Yêu liên thủ cũng bị thiệt lớn, muốn chủ động kết thúc chiến đấu cũng làm không được.

- Vị bằng hữu này, tất cả mọi người là Danh Sư, có lời gì từ từ nói, không cần thiết sống chết quyết đấu!

Thấy đối phương không đình chỉ, đám người Hồ Yêu Yêu bị buộc chỉ có thể đánh trả, căn bản không đào thoát được, Trương Huyền nhìn qua.

- Không cần thiết sinh tử đấu? Tốt, ngươi có thể cứu bọn họ, liền dừng tay, cứu không được, vậy thật không tiện, hôm nay bọn họ nhất định phải

nằm xuống!

Gia hỏa Tằm Phong cảnh đang giao chiến với đám người Hồ Yêu Yêu kia, trường kiếm tung bay, như không có cảm thấy áp lực chút nào, ngược lại khóe miệng vung lên, cười nói.

Thanh âm cực kỳ trẻ tuổi, lúc này Trương Huyền mới chú ý dung mạo, tuổi tác người này thế còn nhỏ hơn đám người Hồ Yêu Yêu một chút, chỉ khoảng hai mươi tuổi. Bằng chừng ấy tuổi, liền đi đến Tằm Phong cảnh đỉnh phong, càng đè bốn người Hồ Yêu Yêu, bị ép chịu đòn, thực lực có thể nói kinh khủng! Bán Thánh cách đó không xa tuổi tác cũng không lớn, bộ dáng chỉ hai bốn hai lăm tuổi.

- Đã như vậy liền đắc tội!

Thấy mọi người không đào thoát được, lại không ra tay, khẳng định thương thế sẽ càng ngày càng nặng, Trương Huyền không nói nhảm nữa, thân thể nhoáng một cái, thẳng tắp vọt tới vòng chiến.

- Đạp Hư cảnh?

Bán Thánh kia thấy hắn triển lộ thực lực, trên mặt lộ ra khinh thường nồng đậm, khóe miệng vung lên, giống như chờ chế giễu. Tằm Phong cảnh đỉnh phong đối chiến Tằm Phong cảnh đỉnh phong, cũng không phải đối thủ, ngươi một Đạp Hư cảnh sơ kỳ xông lại, không phải muốn chết thì là làm gì?

- Còn tưởng rằng lợi hại như thế nào, nguyên lai chỉ là Đạp Hư cảnh, thật không tiện, ngươi trước nằm xuống đi!

Thanh niên kia cũng nhìn ra thực lực của Trương Huyền, lộ ra cười khẽ, bốn kiếm bức lui đám người Hồ Yêu Yêu, nhíu mày, một kiếm thẳng tắp đâm tới.

Kiếm chưa tới, khí tức nồng đậm liền áp bách đến, đâm vào cốt tủy, để cho toàn thân người ta băng lãnh. Mặc dù đối phương chỉ là Tằm Phong

cảnh, nhưng uy lực một kiếm này, cường giả Bán Thánh bình thường cũng kém xa tít tắp!

Khó trách đám người Hồ Yêu Yêu lấy bốn địch một cũng không phải đối thủ. Nhìn thấy trường kiếm đâm tới, Trương Huyền cũng không tránh né, Minh Lý Chi Nhãn nhúc nhích, lập tức phân biệt ra sơ hở của đối phương, hít sâu một hơi, bỗng nhiên phun ra.

Phần phật!

Ngực lập tức xẹp xuống, cao thủ tranh đấu, chỉ kém chút xíu, kiếm này của đối phương cũng không muốn giết người, chỉ muốn đâm thủng lồng ngực của hắn, lực lượng nắm chắc vô cùng tinh chuẩn, ngực xẹp xuống, vừa vặn tránh đi thân kiếm cuồng bạo. Nỏ mạnh hết đà, không thể xuyên lỗ cảo! Tuy kiếm chiêu mạnh, nhưng lúc này đã mất uy lực, nhẹ nhàng cười một tiếng, ngón trỏ, ngón giữa của Trương Huyền khép lại, nhẹ nhàng bóp một cái.

Ông!

Trường kiếm vô cùng sắc bén của đối phương, giống như trường xà bị bắt chỗ bảy tấc, ngừng lại, vô luận giãy dụa như thế nào, cũng tránh không thoát.

- Sức phán đoán thật mạnh, tâm tính thật trầm ổn...

Con ngươi của Bán Thánh kia co rụt lại.

Chiêu này thoạt nhìn đơn giản, tốc độ kết thúc cũng nhanh, nhưng trên thực tế có yêu cầu rất mạnh tới sức phán đoán, tâm tính. Một kiếm sắc bén như thế, phán đoán không chuẩn, rất dễ dàng bị đâm xuyên lồng ngực, tâm tính không tốt, cũng tuyệt không dám kiếm tới trước người, vẫn mặt không đổi sắc.

- Có ý tứ!

Một tiểu gia hỏa Đạp Hư cảnh, lại dám dùng ngón tay đón đỡ trường kiếm của Tằm Phong cảnh đỉnh phong, lá gan không nhỏ. Nhưng Ngô Hư kiếm cũng không phải dễ tiếp như vậy, muốn tiếp, phải đánh đổi khá nhiều!

Đồng bọn của mình kiếm pháp siêu quần, vừa rồi mưu lợi còn có thể, nhưng đằng sau không dễ dàng như vậy. Khóe miệng vung lên, ánh mắt vị Bán Thánh này lạnh nhạt nhìn sang, đang muốn nhìn đồng bọn của mình làm sao đả thương đối thủ, chỉ thấy sắc mặt hắn đỏ lên, như đã dùng hết lực bú sữa mẹ, cũng không cách nào rút ra trường kiếm.

- Chuyện gì xảy ra?

Hắn hướng mày.

Vị bằng hữu kia của mình, có thể nói cùng cấp vô địch, đối mặt tiểu nhân vật so với mình kém tiếp cận hai cấp, bị nắm trường kiếm không nói, thế mà còn không rút ra được... Làm sao có thể?

- Ngươi, ngươi...

Bên hắn khiếp sợ, bên kia Ngô Hư càng bị dọa đến suýt chút nữa điên mất. Vốn cho rằng là con tôm nhỏ Đạp Hư cảnh, tiện tay có thể giải quyết, nằm mơ cũng không nghĩ tới, một kiếm dùng hết toàn lực, lại bị đối phương nhẹ nhõm nắm lấy, còn không tránh thoát được!

- Buông tay!

Răng cắn chặt, lực lượng toàn thân Ngô Hư vận chuyển như rồng.

- Được!

Ngón tay Trương Huyền buông ra.

- A!

Ngô Hư không hổ là cao thủ thực chiến, không giống Ưng Cần trước kia, đột nhiên buông tay, trực tiếp lui té ngã, thân thể trầm xuống, liền hóa giải lực lượng, hắn nhíu mày, lần nữa đâm tới một kiếm. Như biết người trước mắt không đơn giản, lần này lực lượng càng thêm nhanh chóng mãnh liệt.

- Một kiếm này dùng không tệ, đã có hai ba phần hỏa hầu của ta!

Bán Thánh kia nhìn thấy hắn ra chiêu, âm thầm gật đầu. Một kiếm này, vừa nhanh vừa cấp tốc, một khi ra tay, có loại cảm giác ngoài ta còn ai! Mặc dù chỉ là hai ba thành trình độ của hắn, nhưng cũng cực kỳ đáng sợ, hai người cách gần như thế, đừng nói muốn ra tay kẹp lấy, coi như tránh né chỉ sợ cũng không kịp, Bán Thánh trung kỳ bình thường gặp gỡ, chỉ sợ chỉ có một đường nuốt hận có thể đi. Không cần nghĩ, gia hỏa Đạp Hư cảnh đối diện thua không nghi ngờ!

- Không biết sống chết!

Thấy mình buông tha đối phương, thế mà còn tàn nhẫn như vậy, nếu phản ứng không kịp, tất nhiên sẽ trọng thương, coi như không chết, khẳng định cũng nằm trên giường mấy tháng. Trên mặt Trương Huyền lộ ra vẻ không vui, nhướng mày, tránh cũng không tránh, ngón giữa uốn lượn, nhẹ nhàng bắn ra.

Đinh… một tiếng vang giòn, trường kiếm của đối phương tựa như thủy tinh đánh nát, trong nháy mắt vỡ vụn mấy đoạn, từ không trung rớt xuống. Mới vừa rồi ra tay nắm, thư viện đã miêu tả trường kiếm của đối phương kỹ càng, biết thiếu hụt ở nơi nào, giờ phút này lại phối hợp lực lượng có thể so với Bán Thánh đỉnh phong của hắn, một chỉ liền bắn vỡ nát.

- Cái gì?

Nhìn trường kiếm Linh cấp tuyệt phẩm của mình, bị ngón tay của đối phương phá huỷ, Ngô Hư thiếu chút nữa ngất đi, không ngừng run rẩy, gần như điên rồi. Trình độ cứng cáp của trường kiếm Linh cấp tuyệt

phẩm, coi như Bán Thánh muốn hủy cũng khó khăn, trong chiến đấu, bị một chỉ của đối phương bắn thành như vậy... Đến cùng làm sao làm được?

Tròng mắt của Bán Thánh kia cũng sắp rơi ra. Mới vừa rồi cảm giác đối phương không trọng thương cũng tàn phế, kết quả người ta dùng một ngón tay liền bắn trường kiếm của Ngô Hư thành mảnh vỡ... Phần thực lực này, cũng quá đáng sợ đi! Thật là Đạp Hư cảnh? Làm sao có người ở đồng cấp còn lợi hại hơn bọn hắn?

- Đáng giận!

Trường kiếm vỡ vụn, Ngô Hư kinh ngạc một chút, thân thể nhoáng một cái, tiếp tục vọt tới. Ngay cả hắn cũng không tin, tên này kém mình tiếp cận hai đại cấp, có thể nhẹ nhõm đánh bại hắn. Thấy thanh niên này còn dám công kích, Trương Huyền lắc đầu, nắm đấm bốc lên, đưa về phía trước. Thiên Đạo chi quyền! Bành! Ngô Hư liền bị đánh trúng ngực, nằm rạp trên mặt đất, hộc từng ngụm máu, toàn bộ nội phủ đều bị lực lượng cường đại đánh vặn vẹo, quỳ trên mặt đất cả buổi không thở ra hơi.

- Ngươi...

Điều tức nửa ngày, lúc này mới hồi phục tinh thần lại, khuôn mặt Ngô Hư vặn vẹo, đang muốn tiếp tục tới chiến đấu, Bán Thánh kia mở miệng:

- Đủ rồi, còn ngại mất mặt chưa đủ?

- Vâng!

Ngô Hư giãy dụa đứng dậy, há miệng nuốt một viên thuốc, lúc này mới phát giác được thoải mái hơn rất nhiều, hung tợn nhìn Trương Huyền một cái, lại không động thủ nữa. Không tiếp tục để ý hai người này, Trương Huyền lấy ra hồ lô rượu, rót vào chân khí, để thương thế đám người Hồ Yêu Yêu khỏi hẳn, lúc này mới quay đầu nhìn sang, nhướng mày.

- Hai vị, tất cả mọi người là Danh Sư, các ngươi vừa đến liền động thủ, hơn nữa tàn nhẫn như vậy, thật không để quy củ của Danh Sư đường vào mắt đi!

- Tàn nhẫn? Giao Xích Huỳnh quả ra, chuyện ngày hôm nay coi như hết, nếu không, mấy người các ngươi đừng nghĩ đi...

Ngô Hư cắn răng.

- Xích Huỳnh quả? Chúng ta ở đằng sau các ngươi, lúc nào cầm Xích Huỳnh quả?

Tiết Chân Dương tính tình nóng nảy, có chút nhịn không được. Hai người này, trốn ở trước sơn động đốt khói, sau đó vọt vào, nhóm người mình ngay cả bên cạnh sơn động cũng chưa sờ qua, còn hỏi bọn hắn muốn Xích Huỳnh quả, hố người cũng không phải như vậy a!

- Trước đó chúng ta dò xét qua, Xích Huỳnh quả ở trong đó, kết quả lần nữa đi vào liền không có, hơn nữa cây ăn quả rõ ràng bị người dùng đại lực lượng thúc dục! Sơn cốc chỉ có mấy người, trừ bọn ngươi ra còn ai vào đây?

Ngô Hư nói.

Hai con Nha Kiếm Linh Hổ đã sớm bị mê ngất, hơn nữa bọn họ cũng xem qua, hai gia hỏa này không có dấu hiệu ăn trái cây, bởi vậy có thể biết được, tất nhiên là có người nhanh chân đến trước cướp đi đồ vật. Sơn cốc này, trừ bọn họ cũng chỉ có mấy người này, không cần nghĩ, cũng có thể đoán được.

- Chúng ta lấy được Xích Huỳnh quả, sớm đã đi, sẽ còn ở lại chỗ này nói nhảm với các ngươi? Nếu như ta đoán không sai, khẳng định là chính các ngươi hái, còn cố ý đổ tội!

Hồ Yêu Yêu khẽ nói.

Dưới cái nhìn của nàng, đối phương khẳng định đã hái trái cây, nhưng cố ý trả đũa, quả thực có nhục thân phận Danh Sư.

- Ngươi đánh rắm...

Ngô Hư sầm mặt lại, đang muốn nói chuyện, Bán Thánh kia khoát tay áo:

- Được rồi!

Nghe được hắn nói, Ngô Hư lập tức im miệng.

- Mấy vị bằng hữu, tất cả mọi người là Danh Sư, không nên đột phá điểm mấu chốt, nếu như các ngươi hái được Xích Huỳnh quả, chúng ta nguyện ý lấy phương thức Danh Sư tiến hành trao đổi, không biết có thể không?

Bán Thánh nhìn qua, thản nhiên nói.

- Phương thức Danh Sư?

Trương Huyền nghi ngờ.

- Rất đơn giản, khiêu chiến các ngươi, trong các ngươi chỉ cần có người có thể tiếp được ta ba chiêu, chúng ta liền xoay người rời đi, lại không dây dưa! Không tiếp được... vậy thật không tiện, xin cho năm trái Xích Huỳnh quả.

Bán Thánh nói.

- Tiếp được ba chiêu xoay người rời đi? Không tiếp nổi chúng ta phải ra năm trái Xích Huỳnh quả? Ha ha, ngươi là tay không bắt sói sao! Cũng dám nói phương thức trao đổi của Danh Sư?

Trương Huyền nhướng mày.

Đỉnh Đỉnh, tới phiên ngươi!

dtv-ebook.com

- Dĩ nhiên không phải, các ngươi thua, năm trái Xích Huỳnh quả, ta nguyện ý lấy năm mươi viên linh thạch thượng phẩm giá mua sắm!

Bán Thánh nói.

- Năm mươi viên?

Trương Huyền lắc đầu:

- Lấy ra năm ngàn viên linh thạch thượng phẩm, hiện tại ta liền có thể bán cho ngươi!

Vì những Xích Huỳnh quả này, đám người Hồ Yêu Yêu chuẩn bị Nhất Nguyên Trọng Thủy, rất nhiều trận bàn đều vượt qua giá tiền này, năm mươi viên mua năm trái... thật là nói khoác không biết ngượng. Muốn mua cũng được, không có năm ngàn viên, cút! Nhưng cẩn thận suy nghĩ, năm mươi viên linh thạch thượng phẩm cũng không phải giá tiền thấp.

- Người trẻ tuổi nói chuyện phải thận trọng, mặc dù thiên tư của ngươi không tệ, thực lực cũng rất tốt, nhưng trong mắt ta, không tính là gì! Coi như Danh Sư tầm đó không cho phép tùy ý chém giết, nhưng giáo huấn ngươi một trận, để tu vi ngươi toàn bộ phế, vẫn có thể làm được!

Bán Thánh híp mắt lại, thanh âm băng lãnh.

- Thế nào, không có tiền đổi uy hiếp?

Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng.

- Không phải uy hiếp, mà là sự thật, bất kể Danh Sư hay cái gì, thực lực mới là trọng yếu nhất!

Bán Thánh hừ lạnh một tiếng, nhíu mày, khí tức trên thân giống như lưỡi kiếm sắc bén bắn ra, áp đến cây cối chung quanh cúi đầu xuống. Cảm nhận được cỗ khí tức này, sắc mặt đám người Hồ Yêu Yêu biến đổi. Bọn họ đã gặp không ít Bán Thánh, nhưng người trước mắt này, như một chuôi bảo kiếm sắc bén, bất cứ lúc nào cũng sẽ phá không mà xuống, coi như Tòng Thánh bình thường cũng không có loại thực lực này.

- Ngươi ý tứ là, nắm tay người nào lớn, người đó có đạo lý?

Không để ý tới đối phương uy hiếp, Trương Huyền mang theo trêu đùa nhìn qua.

- Không sai! Mặc dù Danh Sư coi trọng quy củ, nhưng quy củ là nắm đấm đến đánh vỡ! Ta khuyên các ngươi thức thời một chút, ngoan ngoãn giao Xích Huỳnh quả ra, miễn tổn thương hòa khí, nếu không, không ngại tiến hành Danh Sư khiêu chiến với các ngươi! Đến lúc đó, chẳng những không có linh thạch, làm không cẩn thận còn chỉ có thể nằm trở về.

Chắp hai tay sau lưng, Bán Thánh cười lạnh, mang theo ngạo nghễ. Mặc dù Danh Sư tầm đó không thể cướp đoạt, nhưng không có nghĩa là không thể so đấu. Nơi này không có Danh Sư khác tọa trấn, lấy thực lực của đối phương, coi như cố ý chèn ép, cũng không có người có thể nói cái gì. Dù sao tuổi tác mọi người kém không nhiều, thực lực không bằng, là vấn đề của ngươi.

- Được a, ngươi đã nói như vậy, chúng ta cũng hết cách, A Tử, qua chơi chết hắn!

Thấy đối phương quyết ý dùng vũ lực giải quyết, Trương Huyền lắc đầu, hừ một tiếng.

Hô!

Mọi người còn không kịp phản ứng, Tử Dương thú liền từ trong sơn cốc bay tới, rơi ở trước mặt Bán Thánh. Vì không tiết lộ Thiên Nghĩ Phong

Sào, thời điểm Trương Huyền lấy ra Tử Dương thú, bỏ ở sau một khối nham thạch to lớn, chỉ cần khoảng cách không phải quá xa, vẫn có thể tuỳ tiện làm được.

- Ân?

Bán Thánh không nghĩ tới, đột nhiên thêm ra Tử Dương thú Thánh giả nhị trọng, mặt biến sắc, bàn chân đạp mạnh mặt đất, đang muốn bay lên, chỉ thấy một bàn tay thô to chụp xuống.

Bành!

Thân thể cứng ngắc, lật bảy tám vòng, đâm vào trên vách núi đá cách đó không xa, phun ra một ngụm máu tươi. Mặc dù chiến lực của hắn kinh người, nhưng Tử Dương thú là Thánh thú, trời sinh liền có thể vượt cấp chiến đấu, lại thêm cấp bậc vượt qua hắn quá nhiều, căn bản ngăn không nổi.

- Đáng giận!

Biết trốn không thoát, vẻ mặt trầm thấp suýt nhỏ máu, Bán Thánh khẽ đảo cổ tay, một thanh trường kiếm xuất hiện, thân thể nhoáng một cái, hóa thành một đạo kiếm mang, bắn về phía Tử Dương thú.

- Lợi hại!

Nhìn thấy động tác của hắn, Trương Huyền không ngừng gật đầu. Khó trách tên này tự ngạo như thế, quả thực có tư cách kiêu ngạo, chỉ bằng vào một kiếm này, đừng nói Bán Thánh, coi như Tòng Thánh bình thường chỉ sợ cũng khó chống chọi.

Cho dù là hắn tới đối đầu, đoán chừng cũng chỉ có phần thua thiệt. Đáng tiếc... gặp phải Tử Dương thú! Thánh thú của Danh Sư học viện, đủ loại chiến đấu gặp qua không biết bao nhiêu lần, làm sao sẽ sợ một Bán Thánh, cười nhạt một tiếng, bàn tay thô to lăng không trảo một cái, một cây đại thụ bị nhổ lên, xem như gậy gỗ, đưa tay quất tới.

Bành!

Trường kiếm của đối phương còn cách Tử Dương thú bảy tám mét, liền bị quất trúng đầu, lần nữa bay ngược ra, dính vào vách đá, mặt mũi tràn đầy máu tươi. Cả hai căn bản không phải một cấp bậc, hoàn toàn không có cần thiết chiến đấu.

- Ngươi...

Giãy dụa từ trong vách đá nhảy xuống, Bán Thánh dùng một viên đan dược, hóa giải thương thế, răng cắn chặt:

- Tất cả mọi người là Danh Sư, ngươi lại cho trưởng bối Thánh thú ra tay, có phải làm mất thân phận hay không!

Hắn thấy, Tử Dương thú mạnh như thế, khẳng định là trưởng bối bảo vệ bọn hắn tới lấy Xích Huỳnh quả. Giữa đồng bối chiến đấu, ngươi lại cho trưởng bối ra tay, truyền đi, cũng không vẻ vang gì!

- Trưởng bối?

Trương Huyền lắc đầu:

- Đây là thú sủng của ta, làm sao lại biến thành trưởng bối? Thuần Thú sư chiến đấu, chưa nói qua thú sủng không thể nhúng tay a!

- Thú sủng của ngươi?

Bán Thánh ngẩn ngơ.

Hắn gặp qua không ít Thuần Thú sư, coi như đi đến thất tinh, cũng nhiều nhất thuần phục Linh thú cao hơn bản thân một hai tiểu cấp, tiểu tử trước mắt này, chẳng qua là Đạp Hư cảnh, nhưng thuần phục Thánh thú Thần Thức cảnh... Chuyện này... Làm sao có thể? Đạp Hư, Tàm Phong, Bán Thánh, Tòng Thánh, Trục Không, Thần Thức... trọn kém năm đại cấp!

- Không sai!

Thần sắc của Trương Huyền thản nhiên, vẫy vẫy tay, Tử Dương thú lập tức đi tới, đầu lâu to lớn cọ cọ, hiện ra dị thường thân mật.

- Cái này...

Khóe miệng Bán Thánh co giật, mặt mũi xấu hổ. Sớm biết, đối phương có thú sủng cường đại như vậy, là Thuần Thú sư lợi hại, đánh chết cũng không tìm phiền toái ah!

Thuần Thú sư, luôn cùng thú sủng chung một chỗ chiến đấu, chuyện này truyền đi, không có người nói cái gì, nhưng mà ai có thể nghĩ tới, kẻ trước mắt này, lại thuần phục một thú sủng siêu việt bản thân năm đại cấp! Thế thì còn đánh như thế nào? Lại dám ra tay, tuyệt đối là tìm tai vạ!

- Làm sao? Ngươi không phải muốn dùng phương thức Danh Sư giao đấu sao? Ta như ngươi mong muốn, thuần thú là chức nghiệp phụ tu của ta, để thú sủng ra tay, cũng đại biểu thực lực của ta, tới đi, ngươi có thể thỏa thích ra ba chiêu, ta cũng để A Tử ra ba chiêu, đừng khách khí!

Trương Huyền cười nói.

Vừa rồi tên này không phải vô cùng phách lối, cảm thấy ăn chắc bọn họ sao? Đã như vậy, vậy thì tới đi, nếu ngươi có thể tiếp ba chiêu của A Tử, coi như ta thua!

- Ta...

Thân thể nhoáng một cái, Bán Thánh suýt chút nữa phun ra một ngụm máu. Thánh giả nhị trọng Tử Dương thú, thật muốn ra tay, hoàn toàn có thể miểu sát hắn, còn ba chiêu... một chiêu cũng không tiếp nổi!

- Thuần Thú sư quả thực có thể mang theo thú sủng chiến đấu, nhưng chúng ta đều là Danh Sư, quá mức ỷ lại chức nghiệp Thuần Thú sư, có phải có chút bỏ gốc lấy ngọn hay không?

Bán Thánh hơi đỏ mặt nói:

- Ngươi có dám so với ta một trận, chỉ cần không để Tử Dương tiền bối ra tay, thủ đoạn khác tùy ý! Chỉ cần trên chiến đấu có thể thắng được ta, chúng ta xoay người rời đi, không nói thêm nửa câu nói nhảm...

- Thủ đoạn khác tùy ý tuyển?

Trương Huyền nhìn qua.

- Không sai!

Bán Thánh cắn răng.

Chỉ cần đối phương không mượn Tử Dương thú, nhờ vào thực lực của hắn, muốn chiến thắng cực kỳ đơn giản. Mặc dù Ngô Hư không phải đối thủ, nhưng vừa rồi chiến đấu, hắn cũng nhìn, chỉ cần xuất thủ, ít nhất có chín mươi chín phần trăm nắm chắc.

- Thua, bồi thường một trăm viên linh thạch thượng phẩm, cùng ngươi so một trận cũng không sao!

Trương Huyền nói.

Tay không bắt sói, khẳng định không được, muốn so, tự nhiên phải có tiền đặt cược.

- Một trăm linh thạch thượng phẩm? Tốt, nếu ngươi thua, năm trái Xích Huỳnh quả!

Thấy hắn đáp ứng, ánh mắt của Bán Thánh sáng lên.

- Ta còn không có thua...

Trương Huyền lắc đầu.

- Hừ, thua hay không thua, không phải dựa vào nói, mà là thực lực!

Bán Thánh hít sâu một hơi, nhíu mày, trường kiếm trong tay lắc một cái, phát ra thanh âm thanh thúy:

- Tới đi!

- Trước không vội, ta lại xác nhận với ngươi một chút, ngươi nói chỉ cần ta không để A Tử ra tay, dùng thủ đoạn gì cũng được, thắng liền nhận đúng không?

Trương Huyền nói.

- Không sai, có điều, điều kiện tiên quyết là chiến đấu!

Bán Thánh nói.

- Ân, chính là chiến đấu!

Trương Huyền gật đầu.

- Vậy thì tốt rồi!

Bán Thánh cười lạnh, lần nữa khôi phục tự tin, đứng thẳng ngạo nghễ, cả người tựa như trường kiếm dung hợp lại với nhau. Không thể không nói, tên này lý giải kiếm, không kém Trương Huyền chút nào, cũng đạt tới cảnh giới Kiếm Tâm nhân kiếm hợp nhất, nếu không phải như thế, cũng không có khả năng vượt cấp chiến đấu, một kiếm bắn ra, Tòng Thánh cũng khó tranh phong.

- Thầy Trương... cẩn thận!

Thấy đối phương mặc dù bị Tử Dương tiền bối tát hai cái, nhưng thực lực không có tổn thất quá lớn, Hồ Yêu Yêu lo lắng nhìn qua. Nàng không biết thực lực chuẩn xác của Trương Huyền, nhưng cấp bậc bày biện ở đó, muốn vượt qua Bán Thánh kia, khẳng định rất khó.

Không chỉ nàng lo lắng, mấy người Tiết Chân Dương cũng mang theo lo lắng. Không phải không tin Trương Huyền, mà là đối phương thực quá mạnh, bất luận khí tức hay kiếm ý, đều không phải người bình thường có thể chống lại.

- Yên tâm đi, hắn nói chỉ cần không cho A Tử ra tay, hết thảy thủ đoạn khác đều có thể!

Thấy vẻ mặt của mọi người, Trương Huyền cười cười, cổ tay khẽ đảo, mí mắt nhấc lên:

- Đỉnh Đỉnh, tới phiên ngươi, qua đánh tên này một trận!

Hô!

Vừa dứt lời, một cái Khí đỉnh cự đại xuất hiện ở trước mặt mọi người, trong bụng bốc lên hỏa diễm, đốt chung quanh một mảnh nóng rực.

- Đây là... Học viện thủ hộ Thánh khí, Kim Nguyên đỉnh?

Nhận ra được, Hồ Yêu Yêu suýt chút nữa ngã sấp xuống.

Học viện có một thủ hộ Thánh khí, mặc dù chưa bao giờ thấy qua, lại thấy ở trên thư tịch, vô cùng mạnh mẽ, Tử Dương thú tiền bối cũng không phải đối thủ. Vốn cho rằng thầy Trương thuần phục Tử Dương tiền bối liền đủ nghịch thiên... Làm sao ngay cả hộ viện Thánh khí cũng thuần phục?

Mắt Tiết Chân Dương, Long Thương Nguyệt tối sầm lại, suýt ngất. Thánh khí thủ hộ học viện cũng thuần phục... Khó trách muốn lập hắn làm viện trưởng, không lập cũng không được ah. Thật không để hắn làm, mang đi hai thứ này, chẳng khác nào tài sản của Danh Sư học viện bị cuốn hết...

Đám người Hồ Yêu Yêu khiếp sợ, Bán Thánh đối diện chỉ cảm thấy trong lòng có một vạn con Thần thú bay qua, miệng giống như cá chết mở ra, nhưng thở không được, suýt nín chết. Ngươi thuần phục một Thánh thú ta nhịn, khả năng ngươi là vận khí tốt, gặp được Thánh thú bị thương, có ân với nó... nhưng thuần phục một kiện Thánh khí, hơn nữa Thánh khí lợi hại như thế, đến cùng làm sao làm được?

Nhưng thời gian không cho phép hắn buồn bực, Kim Nguyên đỉnh ở đối diện nghe được có thể đánh người, hưng phấn đến suýt nhảy lên, la hét một tiếng:

- Yên tâm đi chủ nhân, cam đoan hoàn thành nhiệm vụ, nhìn Kim Nguyên đỉnh ta vài phút luyện hắn thành than...

Ngay sau đó, Bán Thánh thấy hoa mắt, chỉ thấy gia hỏa kia cứ thế mà đánh tới.

Răng rắc!

Trường kiếm trong tay bị đụng vỡ nát, còn không có kịp phản ứng, liền bị đụng bay, xương ngực đứt mười mấy cây, sống lưng áp sát lên vách đá, đập ra một cái hố chữ đại, cuồng phun máu tươi.

Đột phá, Tằm Phong cảnh!

dtv-ebook.com

- Lộc huynh...

Ngô Hư vội vàng lao đến đỡ lấy hắn, đưa vào một viên đan dược chữa thương.

- Ngươi, ngươi...

Bán Thánh dùng đan dược, vận chuyển chân khí mấy chu thiên, mới hơi thanh tỉnh một chút, lần nữa nhìn về phía Trương Huyền cách đó không xa, cảm giác sắp khóc. Ngươi một tiểu gia hỏa Đạp Hư cảnh, có Thánh thú Thần Thức cảnh làm thú sủng thì cũng thôi, còn có một Thánh khí... Ngươi là con riêng của thầy Khổng sao? Nếu không làm sao có nhiều đồ tốt như vậy?

- Thế nào? Ngươi nói chỉ cần không dùng A Tử là được, thủ đoạn khác mặc ta tuyển, ta cũng không có vi phạm quy định a!

Trương Huyền nói.

- Phốc!

Một hơi không có đi lên, Lộc huynh phun ra một ngụm máu tươi. Chuyện này là sao! Hắn vốn cho rằng đối phương chỉ có Tử Dương thú, cái khác không có gì, chỉ cần hạn chế, liền có thể nhẹ nhõm đánh một chầu, nằm mơ cũng không nghĩ tới... còn có một cái đỉnh! Con mẹ nó! Ta là muốn luận võ với ngươi, mà không phải giao thủ với Thánh khí... Quy củ là không có vi phạm, nhưng này làm sao đánh? Căn bản không có cách nào đánh a?

- Ta nói, là không mượn bảo vật, không mượn Thánh thú, ngươi có dám tỷ thí với ta không? Chính là dùng thực lực bản thân ngươi chiến đấu với ta...

Lộc huynh cắn răng một cái nói.

Sợ đối phương lấy thêm ra pháp bảo lợi hại gì, hắn nói thẳng dùng thực lực chiến đấu.

- A, ngươi muốn luận võ với ta?

Trương Huyền híp mắt.

- Không sai, ngươi có dám đáp ứng không?

Lộc huynh cắn răng.

Hắn luôn kiêu ngạo, kết quả hôm nay chịu đến khuất nhục, còn nhiều hơn cả một đời trước đó, nếu không phát tiết ra ngoài, về sau đoán chừng sẽ dừng bước ở đây. Mặc dù đường đường là Bán Thánh khiêu chiến Đạp Hư cảnh có vẻ lấy lớn hiếp nhỏ, nhưng đối phương thủ đoạn phong phú, tầng tầng lớp lớp, xem như hắn cũng cảm thấy chưa chắc có hoàn toàn chiến thắng.

- Cá cược gấp bội!

Trương Huyền nhàn nhạt nhìn qua.

Muốn luận võ với hắn, cũng không phải không thể được, chỉ cần đủ tiền, mọi chuyện đều dễ thương lượng.

- Tốt!

Lộc huynh mắt sáng lên, gật đầu.

- Nhớ kỹ, vừa rồi ngươi thua, đã nợ ta một trăm viên linh thạch thượng phẩm!

Trương Huyền nói.

- Yên tâm, chỉ cần ta thua, linh thạch sẽ giao, đương nhiên, nếu ngươi thua, cũng hy vọng có thể thực hiện cá cược!

Lộc huynh khẽ nói.

- Không có vấn đề, như vậy đi, ta cũng không khi dễ ngươi, cho ngươi điều tức một canh giờ, đợi thương thế không sai biệt lắm lại chiến đấu, nếu không, ta sợ ngươi thua không thừa nhận!

Trương Huyền nói tiếp.

- Ngươi...

Đối phương rõ ràng là có hảo ý, nhưng chẳng biết tại sao nghe vào trong tai hắn, lại giống như đang cười nhạo, Lộc huynh tức thiếu chút nữa lại phun ra một ngụm máu, chậm cả buổi, lúc này mới hít sâu một hơi:

- Tốt!

Sức chiến đấu của hắn mãnh liệt như vậy, là trải qua vô số chém giết mới ma luyện ra, biết thời khắc mấu chốt không thể hành động theo cảm tính, một canh giờ, mặc dù thương thế không thể hoàn hảo, nhưng có thể để cho sức chiến đấu khôi phục lại 95% trở lên. Đối với hắn, cái này là đủ rồi!

- Ngô Hư, đưa cho ta hai viên Tiểu Hoàn đan!

Quay đầu nhìn về phía Ngô Hư.

- Vâng!

Ngô Hư gật đầu, mặc dù có chút không nỡ, nhưng biết Lộc huynh là vì hắn mới bị thương, lấy ra hai viên thuốc đưa tới. Tiểu Hoàn đan là đan dược cấp sáu, Thánh giả dùng khôi phục thương thế cũng có hiệu quả trị liệu cực lớn, dùng hai viên, coi như không thể hoàn toàn khôi phục, cũng

có thể tốt hơn rất nhiều. Tiếp nhận Tiểu Hoàn đan, há miệng nuốt xuống, dược lực hòa tan, sắc mặt nguyên bản trắng bệch khôi phục nhanh chóng.

- Chủ nhân, tên này có thể chống đỡ một kích của ta còn không chết, thực lực không đơn giản a!

Nhìn hắn khôi phục thương thế, Kim Nguyên đỉnh nhìn về phía Trương Huyền, Tử Dương thú cũng nhìn lại. Một thú một đỉnh đều giao thủ qua với Lộc huynh, mặc dù thoạt nhìn giống như chà đạp hài đồng, nhưng chúng nó biết, thực lực của người này không đơn giản, mặc dù chủ nhân cũng không yếu, nhưng so sánh với nhau, chỉ sợ còn kém không ít.

- Ta biết!

Trương Huyền gật đầu.

Thông qua Minh Lý Chi Nhãn cùng Thiên Đạo thư viện, hắn tự nhiên biết thực lực của đối phương cực mạnh, hắn đích xác không bằng. Nhưng chiến đấu chân chính cùng lực lượng mạnh mẽ là một chuyện, tùy cơ ứng biến cùng phán đoán, lại là một chuyện khác. Mặc dù hắn tự nhận là chắc chắn sẽ không thua, nhưng để cho an toàn, vẫn phải chuẩn bị một chút, nguyên nhân chính là như thế, mới cho đối phương khôi phục một canh giờ. Thời gian này, cho đối phương khôi phục thương thế, cũng cho hắn thời gian giảm xóc.

- Các ngươi có công pháp tu luyện Đạp Hư cảnh không? Càng nhiều càng tốt!

Trương Huyền nhìn về phía đám người Hồ Yêu Yêu. Phương pháp tăng thực lực lên nhanh nhất, chính là tu luyện. Một canh giờ, đối với người khác không tính là gì, nhưng đối với hắn, chỉ cần gom góp Thiên Đạo công pháp, hoàn toàn có thể nhanh chóng tấn cấp!

- Có!

Đám người Hồ Yêu Yêu gật đầu.

Các nàng thân là cường giả Tằm Phong cảnh đỉnh phong, nên có không ít công pháp Đạp Hư cảnh, một là tự mình tu luyện, thứ hai, cũng tiện giảng giải cho thuộc hạ, mỗi người đều sao chép không dưới mấy trăm quyển. Tập hợp lại, con mắt của Trương Huyền đảo qua, lập tức thu vào trong óc.

- Tằm Phong cảnh thì sao?

Tinh thần khẽ động, tạo thành một bản Thiên Đạo thư tịch, Trương Huyền hỏi lần nữa.

- Công pháp bí tịch Tằm Phong cảnh không nhiều, ta chỉ có hai mươi bản!

- Ta cũng chỉ có hơn hai mươi bản! Đổng Hân so sánh cẩn thận, có thể có nhiều hơn một ít!

- Ta có một ít, nhưng chỉ có hơn bốn mươi bản!

...

Rất nhanh công pháp Tằm Phong cảnh của bốn người cũng góp lại, đại khái chừng một trăm bản. Tiếp tục thu vào, sửa soạn xong hết, lúc này Trương Huyền mới nhìn sang. Giống như suy đoán, Thiên Đạo công pháp Đạp Hư cảnh nhẹ nhõm góp đủ, Tằm Phong cảnh thì rõ ràng còn kém một đoạn rất lớn.

Nhưng phương pháp đột phá Tằm Phong cảnh, ngược lại cực kỳ hoàn chỉnh. Nói cách khác, Thiên Đạo công pháp từ Đạp Hư cảnh sơ kỳ, đến Tằm Phong cảnh sơ kỳ, toàn bộ gom góp!

- Thay ta thủ hộ, ta muốn tu luyện!

Mặc dù không có sưu tập được công pháp Tằm Phong cảnh đỉnh phong, nhưng tới Tằm Phong cảnh, Trương Huyền cũng cảm thấy rất hài lòng,

cười cười, phân phó đám người Hồ Yêu Yêu một câu.

- Vâng!

Mọi người gật đầu, cả đám liếc mắt nhìn nhau, khắp khuôn mặt là vẻ cổ quái. Muốn tỷ võ, ngươi lại tu luyện... nước tới chân mới nhảy, có phải có chút quá muộn hay không?

Mặc dù trong lòng nghi ngờ, nhưng đối phương đã nói, mấy người vẫn gật đầu, chặn hắn ở phía sau, nhìn chằm chằm Ngô Hư cách đó không xa, sợ hắn thừa cơ làm loạn.

Nhưng bất kể Ngô Hư hay Lộc huynh, đối với Xích Huỳnh quả có chút chỉ vì cái trước mắt, nhưng ở trên tỷ thí, lại cực kỳ kiêu ngạo, không hể qua tới quấy rối, tất cả đều toàn lực khôi phục thương thế. Tranh thủ một canh giờ sau, thực lực có thể phát huy đến cực hạn.

Thấy thái độ của bọn họ như vậy, Hồ Yêu Yêu thở phào nhẹ nhõm, đang muốn hỏi thăm Tử Dương tiền bối, thầy Trương có thể chiến thắng nắm chắc bao lớn, liền nghe Đổng Hân kìm lòng không được ồ một tiếng.

- Làm sao vậy?

Mấy người đều nhìn sang.

- Các ngươi nhìn... thầy Trương!

Thân thể Đổng Hân cứng ngắc, nhịn không được chỉ chỉ.

- Thầy Trương?

Đám người Hồ Yêu Yêu nhìn sang, tất cả đều sững sờ.

- Tại sao ta cảm giác... thực lực của thầy Trương, hình như là... Đạp Hư cảnh trung kỳ?

Long Thương Nguyệt có chút nhịn không được nói.

Vừa rồi thầy Trương ra tay, bọn họ nhìn rõ rõ ràng ràng, chỉ là Đạp Hư cảnh sơ kỳ, vì sao mấy người thủ ở phía trước, cảnh giác đám người Ngô Hư vài phút, liền cảm giác thực lực của người này có vẻ như... đột phá?

- Không phải hình như, mà quả thực là Đạp Hư cảnh trung kỳ!

Hồ Yêu Yêu gật đầu:

- Hẳn là thầy Trương đột phá Đạp Hư cảnh sơ kỳ rất lâu rồi, tích lũy đầy đủ, đến tình trạng sắp đột phá!

Đột phá một tiểu cấp, không tính là gì, nếu như trước đó liền đến điểm tới hạn, tu luyện đột phá là rất bình thường, không có gì ngạc nhiên.

- Đúng vậy, hẳn là như vậy, khó trách thầy Trương dám đáp ứng tỷ thí với đối phương, nguyên lai lập tức liền muốn đột phá đến Đạp Hư cảnh trung kỳ, nhưng chênh lệch một tiểu cấp không tính là quá lớn... A?

Tiết Chân Dương gật gật đầu, đang lầm bầm lầu bầu, đột nhiên thét lên.

- Ngươi lại làm sao?

Thấy bộ dáng này của hắn, Long Thương Nguyệt không vui nói.

Bất kể nói thế nào, bọn họ đều là học sinh đỉnh phong nhất của Danh Sư học viện, thấy qua rất nhiều tràng diện, vì sao hôm nay đi theo sau lưng thầy Trương, lại nhất kinh nhất sạ, giống như nhà quê chưa thấy qua việc đời vậy?

- Ta làm sao... cảm giác thầy Trương hình như là Đạp Hư cảnh hậu kỳ? Chẳng lẽ ta nhìn lầm...

Vẻ mặt Tiết Chân Dương trắng bệch, dùng sức dụi mắt.

Vừa rồi hắn nhìn kỹ, thầy Trương là Đạp Hư cảnh trung kỳ ah, làm sao hiện tại lại cảm thấy giống như là hậu kỳ? Coi như ảo giác lại lớn, cũng không lớn thành như vậy a!

- Hậu kỳ? Ngươi nói đùa gì đó, mấy người chúng ta đều nhìn, quả thực là trung kỳ...

Long Thương Nguyệt cười một tiếng, đang muốn chế giễu hắn nhãn lực không được, con mắt cũng trợn tròn:

- Bọn ta đều…

- Dường như... thật đúng là hậu kỳ!

Hắn cũng sắp muốn khóc.

Thấy hai người này giống như điên, Hồ Yêu Yêu, Đổng Hân vội vàng nhìn lại, không ngừng dụi mắt. Dường như... thầy Trương thật đúng là Đạp Hư cảnh hậu kỳ! Chẳng lẽ trước đó thật nhìn lầm? Không đến mức như vậy đi! Bốn người đồng thời nhìn lầm? Nhưng hiện tại bất kể nhìn thế nào, cũng là Đạp Hư cảnh hậu kỳ, không có một chút vấn đề ah!

- Hình như... Không phải Đạp Hư cảnh hậu kỳ, là... Đạp Hư cảnh đỉnh phong!

Mấy người khiếp sợ còn không kết thúc, Đổng Hân dùng thanh âm khàn khàn nói.

- Đỉnh phong?

Ánh mắt mọi người hoa lên, vẻ mặt Hồ Yêu Yêu muốn khóc:

- Tại sao ta cảm giác, hắn đang trùng kích Tằm Phong cảnh? Hình như chính là đang trùng kích... Ách, không đúng, đã là cường giả Tằm Phong cảnh...

Ba người khác lần nữa ngẩn người, quả nhiên phát hiện, thanh niên sau lưng đã là Tằm Phong cảnh sơ kỳ! Từ Đạp Hư cảnh sơ kỳ đến Tằm Phong cảnh sơ kỳ, trọn một đại cấp... tên này mới dùng nửa canh giờ... Coi như tận mắt nhìn thấy, cũng cảm thấy choáng váng.

- Đổng Hân, ngươi từ Đạp Hư cảnh sơ kỳ đến Tằm Phong cảnh sơ kỳ, dùng bao lâu?

Cảm giác ba người suýt ngã trên mặt đất, Hồ Yêu Yêu nhịn không được hỏi.

- Hai năm lẻ bốn tháng... loại tốc độ tu luyện này của ta, đã sắp xếp thượng đẳng ở trong Danh Sư học viện...

Thanh âm của Đổng Hân khàn khàn.

Lúc trước nàng dùng hai năm lẻ bốn tháng liền tăng lên một đại cấp, hào hứng phấn chấn, lòng tin to lớn, cảm giác anh hùng thiên hạ ngoài ta còn ai... Nhìn thấy thanh niên trước mắt này mới hiểu được, nàng như vậy cũng gọi tốc độ? Quả thực không khác rùa đen!

Khó trách ở trưởng lão viện, tên này nói gần đây bận quá, tốc độ tu luyện chậm, lúc ấy còn cảm thấy đối phương khoác lác, tận mắt thấy mới biết được, căn bản không phải khoác lác, còn khiêm tốn không muốn sống nữa...

Nghĩ đến cái này, nàng nhịn không được run rẩy. Nếu như chạy tới chỗ thập đại trưởng lão nói, thầy Trương thật rất khiêm tốn, rất biết điều... Những trưởng lão kia có thể cảm thấy nàng đang khoác lác, trực tiếp nàng ném đi hay không?

Còn là người sao?

dtv-ebook.com

Có Thiên Đạo công pháp, Trương Huyền không còn xoắn xuýt, mượn nhờ Địa Mạch linh dịch, rất nhanh tăng cao tu vi. Địa Mạch linh dịch linh khí nồng đậm, tốc độ hấp thu nhanh hơn linh thạch nhiều, tốc độ tiến bộ của hắn tự nhiên cũng càng thêm nhanh chóng.

Từ Đạp Hư cảnh đến Tằm Phong cảnh, thoạt nhìn tiến bộ rất nhanh, nhưng nhu cầu đối với linh khí thực sự quá lớn, ở Vân Vụ lĩnh nhận được nhiều Địa Mạch linh dịch như vậy, lần này sử dụng, liền tiêu hao tiếp cận một phần ba!

- Nương theo tu vi càng cao, yêu cầu đối với linh khí càng lớn, mặc dù linh khí của Địa Mạch linh dịch đầy đủ, nhưng độ tinh thuần vẫn kém một chút...

Trương Huyền lắc đầu.

Hấp thu linh dịch nhanh, linh khí cũng rất đầy đủ, là bảo vật hiếm có, nhưng độ tinh thuần không đủ, Thánh thú, tu luyện giả khác dùng, không tính là gì, nhưng hắn dùng lại có chút lãng phí.

Thiên Đạo công pháp yêu cầu linh khí tinh thuần quá cao. Những linh dịch này, hắn dùng để tăng cao tu vi, khả năng tỉ lệ lợi dụng chưa tới một phần mười, mà chín phần mười còn lại, toàn bộ đều lãng phí!

- Xem ra về sau ta tu luyện không thể lại dùng Địa Mạch linh dịch, thực không được, liền bán thứ này ra...

Trương Huyền trầm tư.

Địa Mạch linh dịch, hiệu quả với hắn đã bắt đầu yếu ớt, tiếp tục dùng nữa, lãng phí càng nhiều, còn không bằng nghĩ biện pháp bán đi. Vô dụng với hắn, nhưng đối với những người khác, lại là đồ tốt hiếm có, nếu không như thế, cũng không để đám Thánh thú ở Vân Vụ lĩnh liều mạng bảo vệ như vậy.

- Chờ trở lại Hồng Viễn thành rồi nói sau!

Không nghĩ nhiều nữa, Trương Huyền bắt đầu nghiên cứu thực lực vừa mới đột phá. Từ Đạp Hư cảnh sơ kỳ, đến Tằm Phong cảnh sơ kỳ, lực lượng chân khí tăng tiếp cận gấp đôi, từ 17 triệu đỉnh, đạt đến 29 triệu đỉnh! Chỉ bằng vào lực lượng chân khí, đã có thể so với Tằm Phong cảnh hậu kỳ! (*Tằm Phong cảnh sơ kỳ 25 triệu đỉnh, trung kỳ 28 triệu đỉnh, hậu kỳ 31 triệu đỉnh, đỉnh phong 34 triệu đỉnh!)

Nếu như lại thêm hồn lực 20 triệu đỉnh, thân thể 16 triệu đỉnh, toàn bộ lực lượng cộng lại, đã có 65 triệu đỉnh, có thể so với Tòng Thánh trung kỳ! (*Tòng Thánh sơ kỳ 60 triệu đỉnh, trung kỳ 65 triệu đỉnh, hậu kỳ 70 triệu đỉnh, đỉnh phong 75 triệu đỉnh!) Nói cách khác, mặc dù chỉ là Tằm Phong cảnh sơ kỳ, nhưng nắm giữ sức chiến đấu tiếp cận Tòng Thánh trung kỳ, vượt qua hai đại cấp!

- Hiện tại tên này, hắn không phải là đối thủ a!

Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng.

Mặc dù Lộc huynh gì kia không yếu, nhưng so với hắn, khẳng định là không bằng. Khoanh chân ngồi dưới đất, củng cố tu vi, khí tức của mình, toàn bộ lên tới đỉnh phong, lúc này mới mở to mắt, nhìn lại đối diện. Chỉ thấy thương thế của Lộc huynh cũng điều chỉnh không sai biệt lắm, khí tức càng thêm sắc bén, cho người ta cảm giác áp bách mãnh liệt. Xem ra đối phương hắn là dùng một loại bí pháp nào đó lợi hại, thân thể khôi phục đỉnh phong, nghênh đón chiến đấu.

- Gia hỏa này... Không dễ dàng đối phó a!

Trương Huyền cảm khái.

Dựa theo tình huống bình thường, thực lực bản thân yếu nhiều như vậy, có lẽ đối phương không thèm để ý chút nào, nhưng hắn điều chỉnh trạng thái, không có một tia coi thường... chỉ là tâm tính này, liền không biết bao nhiêu tu luyện giả làm không được. Rõ ràng có thực lực, nhưng vẫn có thể ổn định tâm tính.

- Ta khôi phục xong, vị bằng hữu này, đã chuẩn bị kỹ càng chưa?

Không biết qua bao lâu, Lộc huynh phun ra một đạo khí kiếm, nhíu mày, mãnh liệt đứng lên. Mặc dù vẻ mặt thoạt nhìn vẫn có chút trắng bệch, nhưng tinh khí thần lại đạt đến đỉnh phong nhất, so với vừa rồi còn mạnh hơn rất nhiều.

- Đương nhiên!

Trương Huyền cười cười, đứng dậy.

- Bắt đầu đi, lấy ra binh khí của ngươi...

Khẽ đảo cổ tay, lòng bàn tay Lộc huynh thêm ra một thanh trường kiếm. Cường giả như hắn, trong tay khẳng định không chỉ có một thanh kiếm.

- Được...

Trương Huyền khẽ đảo cổ tay, một thanh trường kiếm xuất hiện… Băng Vũ kiếm!

- Bán... Thánh khí?

Nhìn thấy trường kiếm ra khỏi vỏ, một đạo hàn khí thẳng tắp vọt tới, như phong bế tất cả chung quanh, khóe miệng Lộc huynh co giật, chân khí trong cơ thể suýt chút nữa nhịn không được băng phong. Tên này tùy tiện lấy ra, lại là một kiện Bán Thánh khí... cửa hàng vũ khí là nhà ngươi mở sao? Lại có nhiều đồ tốt như vậy?

- Kiếm của ngươi quá sắc bén... Có thể đổi một chuôi hay không?

Hắn hơi đỏ mặt, nhịn không được nói.

Trong tay hắn là Linh khí tuyệt phẩm, cùng Bán Thánh khí của đối phương tồn tại bản chất khác nhau, thật muốn chiến đấu, chỉ bằng vào trường kiếm sắc bén, sức chiến đấu của đối phương liền có thể gia tăng năm thành, mà năng lực của hắn lại bị suy yếu năm thành.

- Đổi một chuôi?

Trương Huyền cau mày.

Để Tử Dương thú lên, nói Thuần Thú sư không được, để Kim Nguyên đỉnh lên, nói Thánh khí không được, hiện tại lấy ra một chuôi Bán Thánh khí, lại chọn ba lấy bốn, còn có thể đánh hay không?

- Ngươi mới vừa bị tổn thương, ta lại dùng Bán Thánh khí, ngươi khẳng định cảm thấy không phục...

Mặc dù buồn bực, nhưng vẫn gật đầu, nhìn quanh hai bên một vòng, ngón tay chỉ về phía trước, lấy xuống một vật, nhẹ nhàng cười một tiếng:

- Ta dùng cái này chiến đấu với ngươi!

- Cẩu Vĩ Thảo (*cỏ đuôi chó)?

Đám người Hồ Yêu Yêu lảo đảo.

Chỉ thấy Trương Huyền vừa mới hái, là một cây Cẩu Vĩ Thảo. Dùng cái này tỷ thí? Đối phương là Bán Thánh, hơn nữa còn không phải Bán Thánh bình thường, có thể vượt cấp khiêu chiến, coi như ngươi đột phá, cũng không nên khinh địch như vậy a!

Thật quá đả kích người!

Nhìn ra bọn hắn lo lắng, Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng, cỏ đuôi chó ở trong ngón trỏ, ngón giữa, chân khí khẽ động, nguyên bản

uốn lượn lập tức thẳng lên, tựa như một thanh trường kiếm.

- Kiếm thuật đi đến cảnh giới cao thâm, không trệ ở vật, cỏ cây trúc đá đều có thể làm kiếm, này là cỏ đuôi chó không giả, nhưng dùng tốt, liền không chỉ là lực lượng của cỏ dại!

Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng, cỏ đuôi chó vạch một cái, một cây đại thụ lập tức cắt thành hai đoạn.

- Chân khí thật tinh thuần...

Con ngươi của Lộc huynh co rụt lại.

Mặc dù đối phương cầm là cỏ đuôi chó, trên thực tế là chân khí làm mũi kiếm, để chân khí sắc bén giống như mũi kiếm chân chính... Cái kia tinh khiết đến mức nào? Chí ít hắn làm không được!

- Bắt đầu đi!

Biết coi như đối phương dùng cỏ dại, thực lực cũng sẽ không giảm bao nhiêu, Lộc huynh hét dài một tiếng, thân thể nhoáng một cái, công kích trước.

Ông!

Trường kiếm lăng không, kiếm khí tung hoành, vừa ra tay, hắn liền thi triển ra toàn bộ lực lượng, không có bởi vì thực lực đối phương yếu, lại dùng chó đuôi mà coi thường.

- Đến hay lắm!

Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng, cũng không tránh né, cỏ dài trong tay hóa thành kiếm mang điểm tới, đâm thẳng dưới nách đối phương. Lần này đâm vào là kẽ hở khi đối phương giơ kiếm. Phàm là người luyện kiếm, một khi xuất kiếm, dưới nách tất nhiên là trống không, chỉ là tốc độ nhanh hay chậm mà thôi, nguyên nhân chính là như thế, nơi này là đối phó cao thủ kiếm thuật thường xuyên dùng, rất nhiều

cường giả, đã sớm luyện kẽ hở này thành nơi công phòng ngự nghiêm mật nhất. Lộc huynh cũng không ngoại lệ.

Soạt!

Mặc dù nghi ngờ, tại sao đối phương lại dùng kiếm chiêu cơ sở nhất đối phó, hắn vẫn không dám coi thường, bàn tay nhẹ nhàng lắc một cái, phong bế kiếm chiêu của đối phương, cùng thời khắc đó, kiếm khí lan tràn ra, đâm thẳng mặt của Trương Huyền. Một chiêu phòng thủ thêm phản công, đổi bị động thành chủ động!

- Không tệ, đúng quy đúng củ, nhưng vẫn kém chút!

Trương Huyền lắc cỏ đuôi chó một cái, tình huống đột nhiên thay đổi, toàn bộ cây cỏ giống như dây thừng, cong thành chín mươi độ.

- Cái gì?

Con ngươi Lộc huynh co rụt lại, sắc mặt trắng nhợt.

Vốn là “kiếm” thẳng tắp đâm về phía trước, một cái biến cong, tất cả ngăn cản của hắn mất hết tác dụng không nói, càng quan trọng hơn là, ngọn cỏ thẳng tới một đại huyệt ở ngực, không tránh né, một khi bị quét trúng, vô cùng có khả năng trọng thương! Dù sao mới vừa rồi đối phương dùng cọng cỏ này nhẹ nhõm chặt đứt đại thụ, uy lực kinh người!

- Lui!

Không dám do dự, trường kiếm lắc một cái, thân thể nhanh chóng lui lại mấy bước.

- Ha ha!

Thấy hắn lui về phía sau, Trương Huyền sớm có đoán trước, bước ra một bước, cỏ đuôi chó lần nữa lắc một cái, nguyên bản uốn lượn, lập tức biến thành trên dưới, đầu ngọn cỏ đâm tới cổ họng của Lộc huynh.

Lần này biến chiêu, không có chút nào ràng buộc, phảng phất như một mạch, mượt mà tràn đầy hoa mỹ. Ngoại nhân thoạt nhìn tâm thần thanh thản, nhưng ở trong mắt Lộc huynh, lại là Diêm La đòi mạng, nếu không lui về phía sau, khẳng định sẽ bị đâm thủng cổ họng.

Vẻ mặt hắn tái đi, tiếp tục lui về phía sau. Trương Huyền vẫn tiến lên, cỏ dại trong tay bay múa, lần này không phải cổ họng, mà là huyệt Thiên Trung trước ngực, Lộc huynh lại lui.

Cỏ đuôi chó trong tay Trương Huyền, như một chuôi nhuyễn kiếm, tùy ý múa, tìm ra lỗ thủng trong kiếm thuật của vị cường giả Bán Thánh kia, dọa đến hắn căn bản không có cách nào đánh trả, chỉ có thể từng bước lui về phía sau. Từ khai chiến đến bây giờ, trường kiếm cùng cỏ đuôi chó, thế mà một lần cũng không có va chạm.

- Thật mạnh...

Đám người Hồ Yêu Yêu, Đổng Hân nhìn nhau, cảm thấy yết hầu phát khô. Vừa rồi bọn họ cảm thấy Lộc huynh đã rất mạnh mẽ, Tòng Thánh bình thường cũng không phải đối thủ, nhìn thấy thầy Trương cử động mới hiểu được... Hắn mới thật sự là cường giả.

Dùng cỏ đuôi chó tỷ thí Linh khí tuyệt phẩm của đối phương, không những không bị chém đứt, còn bức đối phương liên tiếp lui về phía sau, hắn lý giải kiếm pháp bao sâu, mới có thể làm được?

- Xem ra... Lộc huynh nhất định phải thua...

Tiết Chân Dương xiết chặt nắm đấm.

Trước đó hắn còn cảm thấy, chỉ bằng vào vũ khí, đối phương khẳng định không phải đối thủ, hiện tại mới hiểu được, hai người chênh lệch, đã không cách nào tính toán.

Lúc trước may mắn nhận Trịnh Dương làm lão sư, thành đồ tôn, nếu không, thật chạy tới tìm phiền toái, khẳng định sẽ bị đánh cha ruột cũng

nhận không ra. Thật là đáng sợ!

Bành!

Mọi người đang khiếp sợ, ngay sau đó liền thấy, Lộc huynh liên tiếp lui về phía sau, rốt cục đi tới bên cạnh vách đá, sống lưng dựa vào vách tường, lui không thể lui.

Hô!

Lui không được, cỏ đuôi chó trong tay Trương Huyền, rốt cục nhẹ nhàng lắc một cái, dừng ở phương vị trái tim của đối phương, tựa như lúc nào cũng sẽ đâm rách da thịt.

- Ta thua...

Vẻ mặt Lộc huynh như giấy trắng, mặc dù không muốn thừa nhận, nhưng biết, đã thua, thất bại thảm hại.

- Đa tạ!

Nhẹ nhàng cười một tiếng, cổ tay Trương Huyền rung lên, cỏ đuôi chó trong tay cũng không chịu nổi nữa, đứt thành bảy tám đoạn rơi trên mặt đất. Nhìn hai người chiến đấu, bờ môi Ngô Hư run rẩy, hai mắt biến thành màu đen:

- Một trăm ba mươi hai kiếm, không có đụng tới một lần! Lộc huynh lui bảy mươi bảy bước, bỏ kiếm nhận thua...

- Tên này... Còn là người sao?

Bán ra linh dịch

dtv-ebook.com

Kiếm thuật của Lộc huynh mạnh bao nhiêu, thân là đồng bạn, biết đến rõ rõ ràng ràng. Mặc dù cách Bách phu trưởng còn có khoảng cách nhất định, nhưng cũng không kém nhiều. Người mạnh như thế, đâm ra hơn một trăm ba mươi kiếm, ngay cả góc áo của đối phương cũng không có đụng phải ngược lại cũng thôi, mấu chốt là... ngay cả cây cỏ trong tay đối phương cũng không đụng được một lần!

Càng là sau khi lui hơn bảy mươi bước, bỏ kiếm nhận thua... Thực lực của đối phương, đến cùng đạt đến trình độ gì, mới có thể làm được điểm ấy? Buồn cười nhóm người mình còn cảm thấy chiến lực phi phàm, quyết tâm giao đấu với đối phương... Quả thực tự rước lấy nhục.

- Lộc huynh...

Vội vàng tiến lên, đi tới trước mặt Lộc huynh, chỉ thấy hắn mặt xám như tro, như bị đả kích cực lớn, đến bây giờ còn không thể khôi phục.

- Cho hắn 300 linh thạch thượng phẩm!

Lộc huynh khoát tay áo.

Lần thứ nhất đánh cược, thua một trăm, về sau gấp bội, tổng cộng 300 linh thạch thượng phẩm!

- Vâng!

Ngô Hư chần chờ một chút, cắn răng lấy ra một đống linh thạch dùng chân khí bao vây đưa tới, không nhiều không ít, vừa vặn 300.

- Ta liền từ chối thì bất kính!

Thấy đối phương thật lấy ra nhiều linh thạch thượng phẩm như vậy, ánh mắt Trương Huyền sáng lên, thu vào không gian giới chỉ. Vốn nghĩ đánh cược nhiều như vậy, chỉ là thuận miệng nói một chút, không có trông cậy vào đối phương có thể lấy ra, dù sao nhiều linh thạch như vậy, coi như đám người Mi trưởng lão cũng không có. Ai ngờ đối phương nhẹ nhõm lấy ra, chẳng lẽ hai tên này, thực lực không chỉ mạnh, còn là siêu cấp thổ hào? Nếu như vậy, phải nghĩ biện pháp lợi nhuận nhiều một chút... Trương Huyền suy tư.

- Tại hạ Lộc Thành, tài nghệ không bằng người, hôm nay liền làm phiền, mong có thể lưu họ tên, về sau có cơ hội gặp lại!

Từ trong cảm xúc chiến bại khôi phục lại, Lộc huynh ôm quyền nói. Thua thì thua, không thừa nhận cũng hết cách rồi, huống chi phía trước còn có Tử Dương thú cùng Khí đỉnh nhìn chằm chằm.

- Tại hạ Trương Huyền!

Trương Huyền nhẹ gật đầu:

- Cũng không tính quấy rầy, luận bàn giao lưu mà thôi! Nếu như ta không nhìn lầm, các ngươi muốn lấy được Xích Huỳnh quả như thế, là vì để thầy Ngô đột phá a?

- Không sai!

Lộc Thành gật đầu.

Hiệu quả lớn nhất của Xích Huỳnh quả, chính là để cho người ta đột phá Bán Thánh gia tăng tỷ lệ, hắn đã sớm đạt đến, tự nhiên là vì bằng hữu mới lao lực.

- Kỳ thật vừa rồi thời điểm chiến đấu với thầy Ngô, ta quan sát kỹ, tích lũy hùng hậu, thực lực mạnh mẽ, sở dĩ một mực không cách nào đột phá, cũng không phải tu vi không đủ, mà là...

Trương Huyền dừng một chút.

- Là cái gì?

Ngô Hư nhịn không được nhìn qua.

Hắn bị vây ở Tằm Phong cảnh đã lâu, không ít người cùng một chỗ tu luyện, đều đã đột phá ràng buộc, chỉ có hắn khó tiến, đã sớm nóng lòng không ngớt. Thật vất vả biết được tin tức Xích Huỳnh quả, lúc này mới mất đúng mực, quyết tâm lấy được. Nếu người trước mắt này có thể giúp hắn đột phá, Xích Huỳnh quả không cần cũng không có gì.

- Nếu như không nhìn lầm, ngươi là chân khí không đủ, khí huyết không đủ đưa đến!

Trương Huyền nói.

- Chân khí không đủ? Khí huyết không đủ?

Lộc Thành cùng Ngô Hư cau mày.

Công pháp, võ kỹ tu luyện của bọn họ, đại khai đại hợp, chủ trương công phạt, lại thêm trải qua ma luyện đặc thù, bất kể chân nguyên hay thể lực, đều mạnh mẽ hơn Danh Sư đồng cấp khác không biết bao nhiêu lần. Vị này lại còn nói, chân khí không đủ? Nếu không phải thực lực của hắn kinh người, khẳng định sẽ cảm thấy ăn nói bừa bãi.

- Không sai, mặc dù ngươi tích lũy hùng hậu hơn thường nhân, nhưng bình chướng cũng chắc chắn hơn người bình thường nhiều lắm, người khác chỉ cần chân khí hội tụ một thùng liền có thể đột phá, mà ngươi, thì cần hội tụ thành một cái hồ nước mới được!

Trương Huyền nói.

- Chuyện này...

Vẻ mặt Ngô Hư lúc trắng lúc xanh.

Đối phương nói không sai, mặc dù cùng cấp bậc, thực lực của hắn cực mạnh, nhưng muốn đột phá bình chướng quả thực khó hơn người bình thường nhiều. Nguyên nhân chính là như thế, mới một mực không cách nào thành công.

- Đây là bệnh chung trong pháp môn tu luyện của chúng ta!

Lộc Thành than thở, lắc đầu nhìn qua:

- Thầy Trương, có biện pháp giải quyết không?

Muốn cùng cấp thực lực mạnh hơn, thì phải tích lũy càng thêm cường đại, mà tích lũy càng nhiều, đột phá sẽ càng khó. Thật giống như xây nhà, bức tường càng dày nặng, nhà sẽ càng chắc chắn, nhưng bức tường nặng nề, tất sẽ tốn hao càng nhiều gạch đá, thời gian.

Hiện tại bọn họ chính là như vậy, vì cùng cấp bậc vô địch, chịu đựng đủ loại huấn luyện, áp súc chân khí tinh thuần tinh khiết đến đâu, tích lũy càng ngày càng nhiều, bình chướng tự nhiên cũng càng ngày càng dày, càng khó đột phá.

- Phương pháp giải quyết là có... chỉ là khá phiền toái!

Trương Huyền dừng lại một chút nói.

- Có?

Vốn chỉ là tùy ý hỏi thăm, không nghĩ lấy địa phương có thể trả lời, nghe nói như thế, ánh mắt Lộc Thành sáng lên, vội vàng nhìn về phía bằng hữu cách đó không xa. Ngô Hư cũng hiểu được, kích động đến vẻ mặt đỏ lên, vội vàng ôm quyền:

- Chỉ cần thầy Trương có biện pháp giúp ta đột phá, Ngô mỗ nguyện ý trả bất cứ giá nào!

Vị trước mắt này, tuổi còn trẻ liền có thực lực như thế, sau lưng tất nhiên có sư môn cực kỳ lợi hại, tầm mắt cũng không đơn giản, có lẽ thật có

biện pháp, để hắn một lần hành động thành công.

- Kỳ thật nói trắng ra, cũng không phức tạp, chân khí của ngươi không đủ, hoàn toàn có thể nhanh chóng hấp thu linh khí đến đền bù, nếu như có thể gia tốc độ tăng cung cấp linh khí, đột phá cũng không khó!

Trương Huyền gật đầu.

- Gia tăng tốc độ cung cấp linh khí? Vì đột phá, linh thạch thượng phẩm ta cũng sử dụng không ít, đáng tiếc bình chướng Bán Thánh từ đầu đến cuối không cách nào đánh vỡ...

Còn tưởng rằng có biện pháp nào, nghe nói như thế, Ngô Hư cười khổ lắc đầu. Có thể một hơi lấy ra 300 viên linh thạch thượng phẩm, nói rõ hắn không thiếu thứ này. Linh thạch đầy đủ vẫn không đột phá được, thì gia tăng tốc độ cung cấp linh khí cũng không dùng được.

- Linh thạch thượng phẩm, quả thực có thể khiến người ta tăng tốc tu luyện, nhưng tốc độ cung cấp linh khí vẫn quá chậm, mấu chốt nhất là, linh khí trong đó quá mức đầy đủ, chuyển hóa lên càng khó!

Trương Huyền lắc đầu.

- Linh thạch thượng phẩm chuyển hóa lên quả thực không dễ dàng!

Ngô Hư gật đầu.

Nếu như linh thạch thượng phẩm là thịt trâu, ăn sẽ đỡ đói, nhưng tiêu hóa liền không dễ dàng như vậy.

- Linh thạch ẩn chứa linh khí đầy đủ, nhưng là thể rắn, linh khí bốc hơi cần thời gian nhất định, mà nếu như là linh dịch chất lỏng, liền không giống, tốc độ hấp thu sẽ nhanh hơn ít nhất gấp hai ba lần, dùng thứ này xung kích cửa ải, tất nhiên có thể làm ít công to!

Trương Huyền nói.

Linh thạch là thịt trâu, linh dịch chính là cháo, lại càng dễ hấp thu.

- Linh dịch? Chất lỏng ẩn chứa linh khí... Ngươi nói là Địa Mạch linh dịch?

Lộc Thành suy nghĩ một chút, lông mày nhịn không được giương lên. Chất lỏng ẩn chứa linh khí có không ít, nhưng ở cấp bậc Bán Thánh, hiệu quả tốt nhất là Địa Mạch linh dịch. Tiêu hóa cái khác, so với linh thạch thượng phẩm còn khó hơn.

- Không sai, loại linh dịch này do linh khí trong Địa Mạch hội tụ thành, tinh thuần không nói, càng quan trọng hơn là hấp thu tương đối đơn giản, rất dễ dàng chuyển hóa thành chân khí... Nếu như hấp thu cái này đột phá, sẽ dễ dàng hơn không ít! Ngươi cũng có thể trong thời gian ngắn tích lũy vô số chân khí, thuận lợi xông phá bình chướng!

Trương Huyền nhẹ gật đầu.

- Địa Mạch linh dịch... Thứ này chỉ có chỗ linh khí hội tụ, mới có thể hình thành, hơn nữa bình thường đều bị thế lực lớn chiếm cứ, còn ít ỏi hơn Xích Huỳnh quả, đi nơi nào tìm...

Ngô Hư cười khổ.

Người người đều biết Địa Mạch linh dịch là đồ tốt, nhưng muốn tìm được, nào có dễ dàng như vậy! Coi như biết thứ này có chỗ tốt cực lớn với hắn, thế nhưng tìm không thấy ah!

- Cái này... Ta ở dưới cơ duyên xảo hợp từng chiếm được một chút, có điều ý định giữ lại bản thân sử dụng lúc xung kích Bán Thánh...

Trương Huyền lắc đầu.

- Thầy Trương có?

Ánh mắt Ngô Hư sáng lên:

- Có thể bán ra cho ta một chút hay không! Ta nguyện ý dùng linh thạch thượng phẩm mua...

- Cái này...

Trương Huyền lộ vẻ khó khăn:

- Các ngươi cũng biết thứ này khó kiếm, ta cũng không có quá nhiều, thực sự không tiện bán ra!

- Chỉ cần Trương huynh nguyện ý bán cho ta, ta nguyện ra giá gấp đôi!

Chần chờ một chút, Ngô Hư cắn răng.

Bán Thánh nhất định phải đột phá, nếu không vô cùng có khả năng bị đào thải, đã như vậy, tốn hao lại lớn cũng đáng giá. Đối phương có, chính là một cơ hội, vạn lần không thể bỏ qua.

- Gấp đôi?

Trương Huyền lắc đầu:

- Thôi được, nếu ngươi muốn như vậy, mọi người cùng là Danh Sư, thực khó có thể cự tuyệt!

Dứt lời, cổ tay khẽ đảo, lòng bàn tay thêm ra một hồ lô, chừng sáu bảy cân.

- Đây là tất cả Địa Mạch linh dịch ta gom góp, liền cho ngươi hết!

Trương Huyền khoát tay áo.

Ngô Hư vội vàng tiếp nhận, mở nắp bình ra, lập tức nhìn thấy bên trong tràn đầy Địa Mạch linh dịch, linh khí xông thẳng lên, để cho lỗ chân lông người ta mở rộng.

- Cái này... Đa tạ thầy Trương!

Thấy đối phương lấy tất cả Địa Mạch linh dịch ra cho mình, Ngô Hư mặt mũi kích động, trịnh trọng ôm quyền, ra ý với Lộc Thành, đưa tới một không gian giới chỉ.

- Hai huynh đệ ta ra ngoài vội vàng, mang linh thạch có hạn, biết điểm ấy khẳng định không bằng những linh dịch này, bởi vậy bên trong còn có chút bảo vật để dành nhiều năm, mong thầy Trương không ghét bỏ...

Biết vị trước mắt này, nắm giữ thú sủng Thánh giả cùng Thánh khí không thiếu tiền, nhưng bọn hắn cũng không tiện lấy không, huống chi trước đó mới nói gấp đôi. Tiếp nhận không gian giới chỉ, Trương Huyền nhìn lướt qua, phát hiện bên trong có hai trăm viên linh thạch thượng phẩm, còn có không ít đan dược cấp sáu, một chút dược liệu trân quý, giá trị cực kỳ xa xỉ.

Hồ lô Địa Mạch linh dịch kia, ở Hồng Viễn thành, có thể bán ra năm mươi viên linh thạch là tốt lắm rồi, đối phương lại cho nhiều như vậy, có thể nói đã kiếm bộn. Cũng không phải đối phương người ngốc nhiều tiền, mà là vật hiếm thì quý, người bình thường không có tích lũy như gia hỏa kia, đột phá Bán Thánh dùng linh thạch thượng phẩm là được, căn bản không cần loại linh dịch này. Không có nhu cầu, tự nhiên không đáng giá.

- Địa Mạch linh dịch ẩn chứa linh khí hùng hậu, sau khi trở về, điều dưỡng tốt thương thế, điều chỉnh trạng thái đến tốt nhất, thừa thế xông lên, đột phá ở trong tầm tay!

Cất kỹ không gian giới chỉ, Trương Huyền thản nhiên nói.

- Vâng!

Ngô Hư gật đầu.

Vừa rồi hắn trúng một quyền của Trương Huyền, đến bây giờ còn không có hoàn toàn khôi phục, muốn đột phá, tự nhiên phải điều chỉnh tới trạng thái tốt nhất, ở đây, rõ ràng không thích hợp.

- Đa tạ thầy Trương, hai huynh đệ ta cáo từ!

Đã được như nguyện, hai người cũng không dừng lại, Lộc Thành ôm quyền, hai người nhảy lên, mấy cái thiểm thước liền biến mất.

- Đa tạ ân cứu mạng của thầy Trương!

Thấy hai người rời đi, lúc này đám người Hồ Yêu Yêu mới thở phào nhẹ nhõm, nhìn về phía Trương Huyền tràn đầy sùng bái. Trước đó chỉ biết tên này chức nghiệp phụ tu mạnh mẽ, bây giờ mới biết, so tu vi, phụ tu thật không đáng là gì!

Toàn bộ đột phá

dtv-ebook.com

- Nếu như không nhìn lầm, hai vị này hẳn là Chiến Sư?

Thở ra một hơi, Trương Huyền trầm tĩnh lại, mới phát giác được toàn thân mỏi mệt. Chiến đấu với đối phương, thoạt nhìn nhẹ nhõm, nhưng trên thực tế tinh thần tập trung cao độ, chênh lệch một phân một hào cũng không được, chỉ chiến đấu vài phút, cả người tựa như hư thoát.

- Tuổi còn trẻ liền có sức chiến đấu như thế, trang phục Danh Sư lại không quá tương đồng của chúng ta, hẳn là vậy...

Đổng Hân nhẹ gật đầu.

Nàng xem qua không ít sách vở, biết Chiến Sư đáng sợ, trước đó không nghĩ tới nhiều như vậy, lúc này Trương Huyền nhắc nhở, lập tức hiểu được. Hai người này, thật là có khả năng! Nếu không Danh Sư giao đấu, có rất nhiều phụ tu, rất ít trực tiếp so tu vi.

- Chiến Sư?

Mấy người còn lại nhìn nhau, đồng thời gật đầu. Cũng đúng, chỉ sợ cũng chỉ có loại Danh Sư trong truyền thuyết, sức chiến đấu mạnh nhất này, mới có thực lực như thế! Dưới cùng cấp bậc, lấy một địch bốn, vẫn để bọn hắn chật vật không chịu nổi.

- Thầy Trương có thể nhẹ nhàng thắng Chiến Sư như vậy, chẳng phải cũng đạt tới tiêu chuẩn của Chiến Sư?

Hồ Yêu Yêu nhớ tới cái gì, nhìn lại.

- Nhẹ nhõm?

Trương Huyền cười khổ lắc đầu:

- Hắn hạ thủ lưu tình, nếu không... có thể thắng hay không, còn chưa biết được!

Ngoại nhân thoạt nhìn hắn thắng dễ dàng, trên thực tế lại không phải như thế!

- Hạ thủ lưu tình?

Mọi người không hiểu.

Ngươi dùng cỏ tranh, đối phương dùng trường kiếm Linh khí tuyệt phẩm, đối chiến nhiều chiêu như vậy, một chiêu cũng không đánh trả, làm sao có thể lưu tình?

- Nếu như lần này ta dùng Linh khí tuyệt phẩm, hai người thắng bại khó nói! Dùng cỏ dại, người này tâm cao khí ngạo, tất nhiên sẽ không chiếm tiện nghi trên vũ khí, vậy thì hạn chế thi triển kiếm pháp, lại thêm cố ý chặt đứt đại thụ, để cho hắn cảm giác chân khí sắc bén... Lúc này mới ép không ngừng lui về phía sau, nếu không, muốn vượt qua, khó!

Trương Huyền lắc đầu.

Lần này luận võ, thoạt nhìn là tranh đoạt trên chiêu số, thực tế còn chưa bắt đầu, liền sử dụng tâm lý chiến.

- Thì ra là thế...

Lúc này mọi người mới hiểu được.

Vốn bọn họ không để ý cỏ dại, nhưng thầy Trương tay nâng cỏ rơi, trong nháy mắt chặt đứt cổ thụ, một chiêu này, để hắn cảm nhận được tim đập nhanh. Chắc hẳn Lộc Thành kia cũng như vậy, lúc này mới không dám tiếp xúc cỏ dại, từ đó làm cho một chiêu mất đi tiên cơ, lại khó vãn hồi.

- Được rồi, không nghĩ nhiều như vậy, đây là Xích Huỳnh quả, điều chỉnh trạng thái, mau chóng dùng, tranh thủ trước khi trở về, đột phá ràng buộc!

Điều tức một hồi, cảm giác thân thể khôi phục, lúc này Trương Huyền mới khẽ đảo cổ tay, lấy ra Xích Huỳnh quả.

- Thầy Trương... Thật lấy được?

- Làm sao lại ở trong tay ngươi?

Tất cả mọi người nháy mắt, vẻ mặt không thể tin được. Bọn họ một mực trông coi ở ngoài sơn động, tận mắt thấy Lộc Thành, Ngô Hư xông vào, sau đó thất vọng trở về, chưa thấy qua thầy Trương đi vào... làm sao Xích Huỳnh quả lại ở trên tay hắn?

- Ta từ sau sơn cốc tìm được một lối vào khác, trước thời hạn lẻn vào!

Trương Huyền thuận miệng nói.

Sự tình Vu Hồn không thể nói, tự nhiên chỉ có thể dùng lý do khác, còn sơn động có lối sau hay không, hiện tại vật tới tay, đoán chừng cũng không có người đi kiểm tra.

- Lợi hại...

Tất cả mọi người sợ hãi thán phục, loại vận khí tốt này cũng đụng phải, mời hắn tới, thật quá đúng rồi.

- Cái này là Địa Mạch linh dịch, mỗi người một hồ lô, khôi phục thể lực, liền bắt đầu xung kích Bán Thánh!

Cổ tay khẽ đảo, đưa tới bốn hồ lô Địa Mạch linh dịch. Bốn hồ lô này nhỏ hơn hồ lô bán cho Ngô Hư, có điều tràn đầy linh dịch, giá trị cũng không ít, tuyệt đối vượt qua Nhất Nguyên Trọng Thủy trước đó.

- Cái này...

- Đa tạ thầy Trương!

Người trước mắt này vừa mới bán ra một hồ lô, bọn họ biết giá cả, nhiều như vậy, tuyệt đối vượt qua năm mươi viên linh thạch thượng phẩm, bây giờ lại trực tiếp đưa cho bọn họ... Phần ân tình này, quả thực khó mà trả lại! Hốc mắt tất cả đều đỏ lên, biết đột phá thành công, mới không cô phụ hi vọng của đối phương, bốn người lập tức tràn đầy đấu chí.

Cô cô cô cục cục!

Có Tử Dương thú cùng Kim Nguyên đỉnh thủ ở chung quanh, cũng không cần lo lắng có người qua quấy rối, bốn người khoanh chân ngồi dưới đất, bắt đầu tu luyện. Sau ba canh giờ, điều chỉnh trạng thái đến đỉnh phong nhất, bắt đầu dùng Xích Huỳnh quả. Không hổ là Thánh dược tăng tỷ lệ đột phá Bán Thánh, sau khi dùng, tinh thần càng thêm cường đại, linh hồn cũng càng thêm rõ ràng, Hồ Yêu Yêu được Trương Huyền chuyên môn chỉ điểm, đột phá nhanh nhất, đi đầu thành công.

Sau đó là Đổng Hân, nữ hài này đã trải qua sự tình trưởng lão viện, tâm trí so với trước càng thêm kiên định, theo sát ở phía sau đột phá, thành cường giả Bán Thánh. Lại sau là Tiết Chân Dương, hắn nghe qua đám người Vương Dĩnh giảng giải kiến thức căn bản, tu vi càng thêm vững chắc, mặc dù trong mọi người chỉ xếp thứ ba, nhưng nước chảy thành sông, tu vi càng thêm vững chắc.

Ba người đều thuận lợi thành công, Long Thương Nguyệt lại không có vận khí tốt như vậy, liên tiếp thất bại. Liên tục trùng kích bốn lần, cảm thấy thân khốn mệt mỏi, biết hôm nay lại trùng kích, làm không tốt sẽ chỉ tẩu hỏa nhập ma, đành phải ngừng lại, vẻ mặt mất tinh thần.

Tứ đại học hội hội trưởng, vốn không có chênh lệch gì, mà bây giờ, ba người khác đều thành công đột phá, chỉ có hắn không cách nào thành công, chênh lệch trong lòng có thể tưởng tượng được.

- Ba người bọn hắn, không phải học đồ, chính là đồ tôn, đồ tử của thầy Trương, từng được chỉ điểm, mà ta... bởi vì nghĩ quá nhiều, quá mức

kiêu ngạo, không muốn dính vào...

Hắn cười khổ lắc đầu.

Đám người Hồ Yêu Yêu, hoặc nhiều hoặc ít đều liên quan đến thầy Trương, được hắn chỉ điểm hoặc ban ân, mà hắn... Bởi vì lo lắng quá nhiều, không có liên hệ tới đối phương, kết quả không cách nào đột phá ràng buộc! Sớm biết như thế, mặc kệ trở thành đồ tôn hay chắt trai, cũng sẽ lôi kéo quan hệ.

- Ngươi kém cũng không phải thực lực, mà là lòng tin! Tính cách của ngươi có chút âm nhu, không cương mãnh bằng Tiết Chân Dương, ưa thích lo trước lo sau, xung kích Bán Thánh ngược lại không bằng mấy người khác!

Dường như nhìn ra ý nghĩ của hắn, Trương Huyền lắc đầu.

Muốn nói hắn đối với mấy người đột phá có ảnh hưởng hay không, quả thực có. Hắn giảng giải công pháp, giảng giải vấn đề, nói trúng trọng tâm, nhắm thẳng vào đại đạo, dựa theo phương thức của hắn tu luyện, quả thực càng dễ đột phá.

Nhưng xung kích Bán Thánh, không chỉ vấn đề tu vi, càng quan trọng hơn còn có tinh thần, tâm tính. Hồ Yêu Yêu làm bất cứ chuyện gì cũng có quyết đoán, Đổng Hân đã trải qua sự tình trưởng lão viện, cũng trở nên cứng cáp hơn, còn Tiết Chân Dương, từ trước tới nay dũng mãnh, ngược lại là Long Thương Nguyệt, không quả quyết, làm việc ưa thích lo trước lo sau, nghĩ quá nhiều, dẫn đến khó mà thành công.

- Thầy Trương dạy phải!

Hai mắt Long Thương Nguyệt tỏa sáng, tựa như thể hồ quán đỉnh, bừng tỉnh hiểu ra, lần nữa khoanh chân ngồi xuống, mày nhíu lại. Không thành công thì thành nhân!

Ầm ầm!

Chân khí trong cơ thể bị điều động, khí tức cuồng bạo bay thẳng thức hải. Không biết qua bao lâu, ràng buộc quả nhiên buông lỏng, cuối cùng ầm vang sụp đổ. Bán Thánh, đến!

- Lợi hại!

Tử Dương thú, Kim Nguyên đỉnh đứng ở một bên, nhìn thấy chủ nhân chỉ điểm cho Long Thương Nguyệt, tất cả đều âm thầm bội phục.

Vị chủ nhân này của bọn chúng tuổi không lớn lắm, nhưng lý giải tu vi cùng nhân tính, đã đạt đến cảnh giới cao thâm khó lường, nói trúng trọng tâm, thẳng vào đại đạo. Càng mấu chốt là... chỉ điểm cho người ta, chưa từng giấu dốt, cho dù là đối thủ hay địch nhân, đều vô cùng rộng lượng, phần lòng dạ này, đủ để cho vô số Danh Sư tâm phục.

- Đa tạ thầy Trương!

Long Thương Nguyệt đột phá Bán Thánh, lại không còn kiêu ngạo trước kia, quỳ ở trước mặt Trương Huyền, chân tâm thật ý.

- Về đi!

Mục đích tới nơi này đã hoàn thành, tất cả mọi người đột phá Bán Thánh, cũng không cần thiết tiếp tục chờ đợi, mấy người bay lên lưng Tử Dương thú, thẳng tắp bay về Hồng Viễn thành.

…

Hai người Lộc Thành, Ngô Hư rời sơn cốc, liền ngừng lại.

- Lộc huynh, mới vừa rồi ngươi không thi triển toàn lực...

Trước đó thời điểm chiến đấu, Ngô Hư vẫn còn tương đối khiếp sợ, dọc đường cẩn thận phỏng đoán, cảm thấy có chút không đúng. Thực lực của Lộc huynh như thế nào, hắn biết rất rõ ràng, không có thi triển chiêu số cực kỳ cường đại liền thua... rất rõ ràng chiến đấu mới vừa rồi, là nhường!

- Không có thi triển toàn lực?

Lộc Thành lắc đầu, cũng nhịn không được nữa, thân thể nhoáng một cái, phun ra một ngụm máu tươi!

- Lộc huynh...

Không nghĩ tới thương thế của hắn nặng như vậy, vội vàng tìm địa phương ngồi xuống, lần nữa cho đối phương dùng một viên đan dược, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm:

- Lộc huynh, ngươi đây là...

- Ta không có thi triển ra rất nhiều tuyệt chiêu, cũng không phải không muốn thi triển, mà là... không thi triển ra được!

Lộc huynh khôi phục một chút, lắc đầu.

- Không thi triển ra được?

Ngô Hư không hiểu.

- Ân, hắn dùng một cây cỏ tranh, thoạt nhìn coi thường ta, để cho ta không tiện liều với hắn, nhưng trên thực tế, chiêu kiếm của hắn, mỗi một thức, đều chuẩn xác đánh vào sơ hở của ta! Để chân khí trong cơ thể ta không cách nào quán thông... tuyệt chiêu cường đại căn bản không cách nào thi triển!

Lộc huynh cười khổ nói, mặc dù sớm đã kết thúc tỷ thí, nhưng vừa nghĩ tới nhãn lực cùng lực lượng của đối phương, con ngươi liền không nhịn được co rút lại. Không phải hắn không muốn thi triển tuyệt chiêu, mà là chân khí trong cơ thể bị đối phương cắt đứt, tuyệt chiêu căn bản không thể ra. Như dòng sông bị phân đoạn chặn đường, không thể trôi chảy, làm sao có thể hình thành hồng thủy?

- Chân khí không cách nào quán thông?

Ngô Hư sửng sốt.

- Đúng vậy, thầy Trương này, cường đại không chỉ thực lực vượt cấp khiêu chiến, càng đáng sợ hơn là nhãn lực, hắn phảng phất như lý giải toàn bộ chiêu số của ta, cực kỳ rõ ràng, nháy mắt liền có thể nhìn ra thiếu hụt ở nơi nào, sau đó tiến hành chặn đường... Kỳ thật, chiêu thứ nhất ta liền biết bản thân thua, còn lại hơn trăm chiêu, chỉ là đối phương cố ý nhường mà thôi!

Lộc huynh lắc đầu.

- Cố ý nhường? Làm sao có thể?

Ngô Hư không thể tin được.

Thực lực của bằng hữu, hắn biết rất rõ ràng, một chiêu liền thua... Bản thân làm sao không cảm giác được, đối phương nhường?

- Ngươi không tin? Vậy ta sẽ nói cho ngươi biết! Trước đó ta bị Tử Dương thú cùng lô đỉnh đánh trọng thương, mặc dù trải qua một canh giờ khôi phục, nhưng không phải hoàn hảo... Điểm ấy, có lẽ ngươi rõ ràng!

Lộc huynh nói.

- Ân!

Ngô Hư gật đầu.

Mới vừa rồi thời điểm bị đánh, hắn ở bên cạnh, làm sao không biết.

- Ta vận dụng bí pháp, trấn áp thương thế, chúng ta đồng môn đồng nguyên, bí pháp này, chắc hẳn ngươi cũng biết!

Lộc huynh nói tiếp.

- Vâng... Hồ Ba tiền bối lưu lại, Hồ Ba Liệu Thương pháp!

Ngô Hư lên tiếng.

Bồ Đề thụ sắp chết!

dtv-ebook.com

- Không sai, chính là Hồ Ba Liệu Thương pháp!

Lộc Thành nhìn qua:

- Ngươi cũng biết công hiệu a?

- Phương pháp chữa thương này, kỳ thật cũng không phải chữa khỏi, mà là kích thích tiềm năng trong cơ thể, ngăn chặn thương thế trong thời gian ngắn, từ đó để sức chiến đấu khôi phục lại đỉnh phong! Là tình huống ở trên chiến trường cần khẩn cấp xử lý trọng thương, mới bất đắc dĩ dùng...

Ngô Hư gật đầu.

Giống như Trương Huyền đoán, bọn họ là Chiến Sư, vì chiến đấu mà sinh, khó tránh khỏi trọng thương. Một khi trọng thương mất sức chiến đấu, ý nghĩa bất cứ lúc nào cũng sẽ tử vong.

Bởi vậy Hồ Ba tiền bối sáng chế ra phương pháp chữa thương này, kỳ thật cũng không phải chữa thương, mà là kích hoạt tiềm năng trong cơ thể, để cho người ta không bị thương thế liên lụy, vẫn có thể phát huy ra sức chiến đấu mạnh nhất. Cái bí pháp này, từng cứu sống không biết bao nhiêu Chiến Sư, để bọn họ thoát ly nguy hiểm. Tình huống vừa rồi, không có cách nào lựa chọn, đành phải sử dụng.

- Nói không sai, vậy ngươi cũng biết bộ công pháp này thiếu hụt?

Lộc Thành tiếp tục hỏi.

- Thiếu hụt là... một khi hiệu quả kết thúc, thương thế sẽ tăng thêm...

Ngô Hư gật đầu.

- Không sai, thương thế xác thực sẽ tăng thêm, hơn nữa làm không cẩn thận tu vi sẽ tổn hao nhiều...

Lộc Thành lắc đầu:

- Thầy Trương này, biết loại tình huống này của ta, từ chiêu thứ nhất, liền hạ thủ lưu tình, không có công kích chỗ ta bị thương, nếu không... Đừng nói hơn một trăm chiêu, ba chiêu ta cũng chống không được, sẽ chết tại nguyên chỗ!

- Cái này...

- Không tin?

Lộc Thành lắc đầu:

- Hồ Ba Liệu Thương pháp áp chế thương thế, thật ra là áp chế thương thế ở một ít huyệt vị đặc thù, ta áp chế ở mấy huyệt hồng môn, chương hồi, một khi công kích mấy huyệt vị này, chân khí tất sẽ nổ tung, khó có thể khống chế thương thế!

Ngô Hư gật đầu.

Kích hoạt tiềm năng áp chế thương thế, kỳ thật là dùng chân khí phong bế thương thế, mà phong bế mệnh môn, ngay ở mấy huyệt đạo này.

- Ngươi nhìn...

Thấy hắn hiểu được, Lộc Thành cười khổ chỉ tay áo. Ngô Hư vội vàng nhìn lại, chỉ nhìn thoáng qua, con ngươi của Ngô Hư kìm lòng không được co rút lại. Chỉ thấy quần áo bên ngoài ở huyệt vị hồng môn, chương hồi… tất cả đều xuất hiện lỗ nhỏ, như kim đâm, không nhìn kỹ, căn bản không nhìn thấy.

- Đây là... Hắn, hắn lưu lại?

Thanh âm của Ngô Hư phát run.

- Không sai, chiêu thứ nhất, hắn liền phát hiện vấn đề của ta, cỏ dại quét tới, lúc ấy ta không biết, còn tưởng rằng thực lực của hắn không đủ, tiếp tục tiến công, đối phương vì không thương tổn ta, cưỡng ép biến chiêu, chỉ đại huyệt trước ngực...

Lộc Thành lắc đầu, vẻ mặt kính sợ:

- Kỳ thật, nếu muốn sống chết quyết đấu, hắn một chiêu liền có thể chém giết ta, nhưng một mực hạ thủ lưu tình, mà ta... lại không tự biết mà thôi!

- Cái này, cái này...

Vẻ mặt Ngô Hư trắng bệch.

Dưới giao đấu kịch liệt như thế, còn hạ thủ lưu tình, kia là người sao? Quả thật qua đáng sợ!

- Thầy Trương này... Sâu không lường được! Về sau gặp được, tuyệt đối không nên đối địch...

Một lát sau, Lộc Thành nhịn không được nói.

- Vâng!

Ngô Hư gật đầu.

Ngay cả Lộc huynh cũng không phải đối thủ, hắn tự nhiên không dám trêu chọc.

- Được rồi, mau chóng chữa thương, sau đó ngươi cũng mau mau xung kích Bán Thánh, chỉ cần thành công, liền có cơ hội cùng chúng ta đi bốn đại học viện, tuyển chọn nhân vật mới, sau đó hoàn thành nhiệm vụ kia, nếu không sẽ không có cơ hội!

Lộc Thành nói.

- Yên tâm đi Lộc huynh, lần này ta nhất định phải xung kích thành công!

Ánh mắt Ngô Hư trong lóe lên một tia kiên định.

…

Đám người Hồ Yêu Yêu đột phá Bán Thánh, trên đường trở về, một mực củng cố tu vi, cố gắng tu luyện, mà Trương Huyền cũng củng cố tu vi vừa mới đến Tằm Phong cảnh. Một đường không nói chuyện, nửa ngày sau, trở lại Hồng Viễn thành. Từ rời đi đến trở về, tổng cộng chỉ hơn một ngày một đêm, ngày mới sáng lên không lâu, mọi người liền thấy Hồng Viễn thành xuất hiện ở trước mắt.

- Đó là... phủ đệ của ta?

Tử Dương thú phi hành một hồi, Trương Huyền nhìn xuống dưới, lập tức ngẩn ngơ. Chỉ thấy trước đó một vùng phế tích, biến thành kiến trúc lộng lẫy, so với hoàng cung cũng không kém bao nhiêu. Nhất là trong đó loáng thoáng xuất hiện trận pháp, thế mà đều đạt đến cấp sáu, không chỉ hội tụ linh khí, còn uy lực vô tận.

- Tình huống gì thế này?

Trương Huyền choáng váng.

Mặc dù biết Danh Sư học viện sẽ sửa nhà cho hắn, nhưng không cần sửa xa hoa như thế a? Ngoại nhân thấy, còn tưởng rằng đây là hoàng cung!

- Đi xuống xem một chút!

Trong lòng kỳ quái, cáo từ đám người Hồ Yêu Yêu, để Tử Dương thú bay xuống. Mới vừa rơi xuống, chỉ thấy Tôn Cường tới đón.

- Đây là có chuyện gì?

Trương Huyền nhịn không được hỏi.

- Là Hồng Viễn hoàng thất muốn sửa nhà, không cách nào ngăn được, ta cũng hết cách rồi, chỉ có thể tùy bọn hắn...

Vẻ mặt Tôn Cường oan ức.

Danh Sư học viện hỗ trợ sửa nhà, hắn có thể hiểu được... nhưng Hoàng thất xông lại, liều mạng xây dựng, đây là muốn làm gì?

- Hoàng thất?

Trương Huyền nháy mắt.

Khuya hôm trước hình như bản thân là bị Hoàng đế bệ hạ đuổi đi, làm sao thời gian nháy mắt lại xây nhà cho hắn?

- Vâng, không chỉ như thế, Ngọc Thần Thanh bệ hạ đã tới thăm hỏi ba lần, nói muốn gặp ngươi...

Tôn Cường nói tiếp.

- Còn muốn gặp ta?

Trương Huyền càng thêm mê man.

Vị hoàng đế bệ hạ này hỉ nộ ái ố rất kỳ quái ah, để cho người ta không hiểu rõ nổi? Nhưng mê man không lâu, liền có người thông bẩm, Ngọc Thần Thanh bệ hạ lại tới!

- Để hắn vào đi!

Trương Huyền khoát tay áo.

Mặc dù không biết trong hồ lô của đối phương bán thuốc gì, nhưng vừa vặn cũng muốn mượn Thánh giả Bồ Đề thụ của đối phương dùng một chút, người đã đến, vậy liền thuận tiện hỏi.

- Vâng!

Tôn Cường đi ra ngoài, không lâu sau, Ngọc Thần Thanh bệ hạ liền đi tới, nhìn thấy hắn, vội vàng ôm quyền:

- Thầy Trương!

Phân chủ khách ngồi xuống, Trương Huyền nhìn qua:

- Bệ hạ, ngươi phái người giúp ta xây dựng phủ đệ, không biết là có chuyện gì?

- Trước đó có chút hiểu lầm, thấy phủ đệ của ngươi biến thành như vậy, mới phái công tượng tới, không biết thầy Trương có thoả mãn hay không?

Ngọc Thần Thanh vội nói.

- Hiểu lầm?

Trương Huyền lắc đầu:

- Không có gì!

Chuyện ngày đó, thật đúng là không để trong lòng. Người sai là mình, làm sập cả sảnh yến hội của con gái người ta.

- Thầy Trương không tức giận là tốt rồi!

Thấy trên mặt đối phương không có bất kỳ cái gì không vui, Ngọc Thần Thanh thở phào nhẹ nhõm. Hiện tại chỉ sợ đắc tội đối phương. Chẳng qua xem ra, đối phương không để ở trong lòng. Cũng khó trách, Danh Sư có thể tiện tay sáng chế công pháp lợi hại như thế, tự nhiên rất mực khiêm tốn, không quan tâm những tục sự này.

- Ta nghe nói, hoàng thất các ngươi có một gốc Thánh giả Bồ Đề thụ, không biết ta có thể mượn dùng một chút hay không?

Lại hàn huyên một hồi, Trương Huyền trực tiếp mở miệng.

- Bồ Đề thụ?

Sắc mặt Ngọc Thần Thanh trắng nhợt, vẻ mặt khó xử:

- Cái này...

- Không tiện?

Trương Huyền cau mày.

Bản thân mượn dùng là vì cứu chữa Ngụy Như Yên, có tiền lệ của Thập Diệp hoa, đương nhiên sẽ không để nó tử vong, đối phương thật không muốn cho mượn, thật cũng không có cách nào!

- Không phải...

Ngọc Thần Thanh lắc đầu, than thở một tiếng:

- Nói thật với thầy Trương a, cây Thánh giả Bồ Đề thụ này, không biết nguyên nhân gì, đã xuất hiện khô héo, nhất là hai năm gần đây, bất cứ lúc nào cũng sẽ chết... Ta dùng đủ loại thủ đoạn, nhưng không thể cứu vãn! Hiện tại... Mặc dù không tử vong, nhưng cũng không xê xích gì nhiều!

- Khô héo?

Trương Huyền sững sờ.

Còn tưởng rằng đối phương không muốn cho mượn dùng, không nghĩ tới gốc cây này khô héo.

- Đúng vậy, hai năm này, mời trên trăm Dưỡng Dược Sư tới, đáng tiếc, không có một chút tác dụng nào...

Vẻ mặt Ngọc Thần Thanh cô đơn.

Thánh giả Bồ Đề thụ xuất hiện biến cố, là một đại bí mật của hoàng thất, một mực che giấu rất kỹ, vốn hắn không muốn nói, thầy Trương đã hỏi thăm, biết rốt cuộc ẩn không nổi.

- Có thể mang ta đi nhìn xem hay không?

Chần chờ một chút, Trương Huyền nói.

- Thầy Trương muốn nhìn?

Ngọc Thần Thanh sững sờ.

- Không sai, ta có đọc lướt qua dưỡng dược, có lẽ có thể giúp ngươi tìm ra mấu chốt...

Trương Huyền giải thích.

Hắn từng giải quyết qua vấn đề dưỡng dược, không xa lạ gì nghề nghiệp này.

- Thầy Trương có đọc lướt qua dưỡng dược? Quá tốt rồi...

Nghe được hắn nói như vậy, ánh mắt Ngọc Thần Thanh sáng ngời, hưng phấn suýt chút nữa nhảy lên.

Thầy Trương này có vô số sự tích thần kỳ, gần đây hắn nghe đến lỗ tai mài ra vết chai, người khác giải quyết được hay không, hắn không dám xác định, nhưng vị này ra tay, có lẽ thật có hi vọng!

Biết thầy Trương muốn giúp hắn điều trị Thánh giả Bồ Đề thụ, không do dự nữa, hai người trực tiếp ngồi Thánh thú phi hành, bay về phía hoàng cung. Đi vào hoàng cung, Ngọc Thần Thanh dẫn đường, lượn quanh không biết bao xa, lúc này mới đi đến một tiểu viện.

- Bồ Đề thụ ngay ở trong tiểu viện này...

Ngọc Thần Thanh chỉ về phía trước nói.

- Cái này?

Trương Huyền cau mày.

Cái viện này, hắn đích xác chưa từng tới, có điều, bên trong hầu như không có bất kỳ trận pháp gì, Thánh giả Bồ Đề thụ trân quý như thế, chẳng lẽ lại tùy ý bày đặt, không cần bất luận bảo hộ gì? Dường như nhìn ra hắn kỳ quái, Ngọc Thần Thanh nói:

- Bồ Đề thụ này, chỉ có tác dụng với tu luyện công pháp đặc thù, tẩm bổ linh hồn, nói trắng ra, chỉ có tác dụng với Ngọc gia chúng ta, những coi như người khác ở bên cạnh, cũng không có hiệu quả gì. Lại thêm bản thân đã có linh tính, không thích bị trận pháp bao phủ, cho nên...

- Ah!

Trương Huyền gật đầu.

Rất nhiều Thánh dược lợi hại giống như Thánh khí, nắm giữ linh trí của mình, bị trận pháp bao phủ, sẽ rất khó hấp thu thiên địa linh khí, quả thực không nguyện ý. Trong khi nói chuyện, hai người đẩy cửa đi vào, trong viện lập tức có mấy lão giả tiến lên đón, vẻ mặt cung kính:

- Bệ hạ!

Mấy này lão giả, tu vi đều đạt đến Thánh giả, hẳn là chuyên môn ở chỗ này chiếu cố Bồ Đề thụ.

- Thầy Trương, kia chính là Bồ Đề thụ!

Ngọc Thần Thanh chỉ về phía trước.

Trương Huyền ngẩng đầu nhìn lại, quả nhiên thấy một cây đại thụ đứng sừng sững ở trong viện, to hơn một người, cao mười mấy mét, thoạt nhìn vô cùng khí thế. Chỉ là lá cây đã khô héo, hơn nữa cực kỳ thưa thớt, thân cây cũng bắt đầu trắng bệch, hiện ra xu thế khô héo.

- Quả thực sắp chết!

Nhìn thoáng qua, Trương Huyền nhíu mày.

Hiện tại là mùa xuân, vạn vật khôi phục, sinh cơ bừng bừng, cây đại thụ này lại cực kỳ suy bại, thậm chí bất cứ lúc nào cũng sẽ tử vong, vừa nhìn liền biết bệnh rất nặng. Nếu không phải hoàng thất tài đại khí thô, chỉ sợ sớm đã chết.

- Ta có thể đến trước mặt nhìn xem hay không?

Khoảng cách xa như vậy, cũng nhìn không ra vấn đề, Trương Huyền nói.

- Đương nhiên có thể...

Ngọc Thần Thanh gật đầu, chẳng qua lời còn chưa nói hết, một lão giả trước đó nghênh đón tiến lên một bước:

- Bệ hạ, hiện tại ai cũng không thể tới!

Trương Huyền đốt cây (1)

dtv-ebook.com

- Triệu lão, thầy Trương này, là ta chuyên môn mời tới hỗ trợ điều trị Bồ Đề thụ, có trình độ rất sâu với chức nghiệp dưỡng dược!

Thấy lão giả ngăn cản, Ngọc Thần Thanh vội vàng giới thiệu. Đây đều là Dưỡng Dược Sư chuyên nghiệp chuyên môn mời tới, nếu không phải bọn họ, gốc Thánh giả Bồ Đề thụ này khẳng định đã sớm chết.

- Điều trị Bồ Đề thụ? Hắn? Một gia hỏa lông còn chưa mọc đủ? Sẽ không phải là lừa đảo gì, hại chúng ta đánh bạc mạng già cứu lại nữa chứ!

Triệu lão liếc qua, trên mặt không vui.

- Triệu lão, thầy Trương là người có bản lĩnh lớn, không giống những người trước kia...

Ngọc Thần Thanh xấu hổ.

- Không giống? Hắc hắc, mỗi lần không phải đều nói như vậy? Kết quả thì sao?

Triệu lão hất ống tay áo:

- Nếu như ngươi không tin tưởng chúng ta, chúng ta đi là được, không cần thiết mời hết cái này đến cái khác, hại tất cả cố gắng trước đó của chúng ta uổng phí!

- Không sai, bệ hạ không tin tưởng chúng ta, rời đi là được!

Mấy lão giả khác cũng tới trước mặt, cả đám đều không quá cao hứng.

- Chuyện này, nếu như không tin, sao ta có thể giao Bồ Đề thụ trọng yếu nhất của Ngọc gia cho các ngươi điều trị...

Ngọc Thần Thanh vội vàng giải thích.

- Tin tưởng thì không cần mời những người không đứng đắn, lung ta lung tung khác, chúng ta sẽ dùng hết toàn lực, còn có thể cứu sống hay không, chỉ có thể dựa vào số trời, ta thực không muốn cứu giúp một lần nữa!

Triệu lão khẽ nói.

Những năm này Ngọc Thần Thanh mời không biết bao nhiêu Dưỡng Dược Sư, trong đó không thiếu mua danh cầu lợi, không những không chữa khỏi, còn làm hại Bồ Đề thụ bất cứ lúc nào cũng sẽ tử vong, là bọn họ đánh bạc tính mạng cứu chữa, mới có thể bảo tồn.

Nguyên nhân chính là như thế, mỗi lần thấy dẫn người tới, bọn họ đều nhức đầu. Nhất là nhìn thấy vị này, chẳng qua hai mươi tuổi, liền tự xưng Dưỡng Dược Sư, còn có tạo nghệ rất sâu... Có thể tín nhiệm mới lạ.

Dưỡng dược, mặc dù không được xác lập là chức nghiệp đặc thù, nhưng lại có truyền thừa đặc biệt, hơn nữa giống như y đạo, không phải chỉ học được chút lý luận liền có thể làm tốt, càng nhiều hơn chính là thực tiễn. Hai mươi tuổi, coi như vừa ra đời bắt đầu học, lại có thể học tập bao nhiêu?

- Cái này...

Ngọc Thần Thanh xoắn xuýt.

Muốn nói năng lực luyện đan, luyện khí của thầy Trương, hắn khẳng định không nghi ngờ, nhưng dưỡng dược... Còn thật không dám xác định. Đang không biết trả lời như thế nào, chỉ thấy thanh niên bên người, không để ý mọi người tí nào, thẳng tắp đi tới Bồ Đề thụ, trước cây bố trí

trận pháp, một là trò đùa, căn bản ngăn không được, thời gian nháy mắt liền đến trước mặt, đưa tay sờ lên trên cành cây thô to.

- Ngươi làm gì?

Không nghĩ tới nói nhiều như vậy, tiểu tử này còn dám tới gần, hơn nữa đi sờ cây, đám người Triệu lão nhất thời nổ tung, cả đám tóc dựng lên, cảm giác quyền uy của mình bị khiêu chiến.

- Không làm cái gì...

Trương Huyền sờ qua đại thụ xong lắc đầu, nhìn về phía Ngọc Thần Thanh:

- Nếu như đám người kia muốn đi, đuổi đi là được, dù sao cũng không có tác dụng gì...

- Ngươi nói cái gì?

- Tiểu tử, ngươi từ nơi nào tới? Hồng Viễn đế quốc, dưỡng dược thế gia chỉ bấy nhiêu, ngươi là hậu nhân của ai?

- Tuổi không lớn lắm, nhưng giọng điệu không nhỏ...

Rất nhiều lão giả đồng thời nổ tung.

Trước đó Ngọc Thần Thanh mời tới không ít Dưỡng Dược Sư, mặc dù rất có danh tiếng, nhưng vẫn rất tôn trọng bọn hắn. Dù sao ở Hồng Viễn đế quốc, mấy người bọn hắn xem như tồn tại đỉnh phong nhất... Cái tên này, thấy tiền bối không vấn an ngược lại cũng thôi, còn nói để nhóm người mình rời đi! Còn nói không có tác dụng gì... Thật to gan!

- Ta nói chính là sự thật, một chứng bệnh đơn giản như vậy, cũng nhìn không ra, còn nói có thể cứu sống hay không bằng số trời... Các ngươi là tới chữa bệnh, hay muốn gốc Bồ Đề thụ này chết sớm một chút?

Trương Huyền nhấc mí mắt.

Sau khi đi tới, hắn dùng Minh Lý Chi Nhãn liền nhìn ra một vài vấn đề, chẳng qua không dám xác định, lúc này mới tiến lên dùng thư viện kiểm tra, liền nhìn không sai biệt lắm. Chứng bệnh không phức tạp, nhưng chỉ bằng vào bề ngoài chẩn bệnh, lại rất khó.

- Ngươi...

Triệu lão nhướng mày, hừ lạnh một tiếng:

- Đơn giản? Ngươi biết gốc Bồ Đề thụ này mắc chứng bệnh gì sao?

- Coi như ta nói, các ngươi có thể nghe hiểu sao?

Trương Huyền thản nhiên nói.

Đám người kia, ở đây không biết bao lâu, ngay cả chứng bệnh gì cũng không biết, tra cũng không tra ra, giải thích khẳng định cũng không rõ ràng, lãng phí miệng lưỡi với đối phương, còn không bằng không nhiều lời.

- Ngươi...

Đám người Triệu lão tức giận suýt nổ, không ngừng run rẩy.

Dưỡng dược thế gia ở Hồng Viễn đế quốc, mấy người bọn họ tuyệt đối là đỉnh phong nhất, cường đại nhất, từ trước tới nay đều là xem thường người khác, còn là lần thứ nhất bị người xem thường như vậy. Nói có thể nghe hiểu sao... Tiểu tử, ngươi từ nơi nào xuất hiện? Cuồng như thế, kiêu ngạo như vậy, người nhà ngươi biết sao?

- Được rồi, bệ hạ, đừng chậm trễ, nếu không gốc Bồ Đề thụ này, sớm muộn gì cũng sẽ bị bọn họ giết chết...

Trương Huyền dọc theo tiểu viện dạo qua một vòng, khoát tay áo.

- Bị chúng ta giết chết? Tốt, ngươi thử nói xem, làm sao sẽ bị chúng ta giết chết...

Thấy tiểu tử này nói chuyện càng ngày càng quá mức, Triệu lão rốt cuộc kìm nén không được, mấy bước đi tới trước mặt. Rất có khí phách chỉ cần đối phương nói không đúng, sẽ ngay tại trận đánh chết. Cũng khó trách, cường giả Thánh cảnh, lại thêm nhân vật đỉnh phong của dưỡng dược thế gia, sớm đã quen người khác tôn trọng, coi như Ngọc Thần Thanh bệ hạ, cũng lễ ngộ rất nhiều, không dám ác ngôn đối mặt, tên này ngược lại tốt, tuổi không lớn lắm, lại không kiêng nể gì cả... Một chút cũng không có để hắn vào mắt!

- Các ngươi ở chung quanh bày Cửu Cửu Hợp Linh trận, nếu như không nhìn lầm, là cưỡng ép giúp nó truyền vào linh khí, kích hoạt linh tính a?

Trương Huyền chắp hai tay sau lưng, thản nhiên nhìn tới.

- Ngươi biết Cửu Cửu Hợp Linh trận?

Triệu lão sững sờ.

Vừa rồi thấy gia hỏa này nói chuyện khó nghe, còn tưởng rằng giống như trước đây, là loại mua danh cầu lợi, không nghĩ tới, liếc mắt liền nhìn ra mục đích của bọn hắn.

Cửu Cửu Hợp Linh trận, là một trong mấy bí pháp bất truyền của dưỡng dược thế gia, có thể giúp linh dược thậm chí Thánh dược đánh mất linh tính một lần nữa kích hoạt linh tính, để nó lần nữa toả sáng thanh xuân, tất nhiều Dưỡng Dược Sư cũng không biết.

Thánh giả Bồ Đề thụ trước mắt này, đã khô cạn sắp chết, trải qua bọn họ nhiều phương diện dò xét, hắn là linh tính tiêu tán, lúc này mới tốn hao đánh đổi to lớn, bố trí ra trận pháp, muốn kích hoạt. Chẳng lẽ, cái này có vấn đề?

- Không chỉ biết, nếu như ta không nhìn lầm, các ngươi còn tập hợp linh tính của mười tám loại Thánh dược, muốn mạnh mẽ truyền vào, kết quả... thất bại!

Trương Huyền thản nhiên nói.

- Cái này...

Triệu lão cùng mấy vị Dưỡng Dược Sư khác liếc mắt nhìn nhau, từng người nghẹn họng. Đối phương nói không sai, bọn họ đích xác tập hợp linh tính của mười tám loại Thánh dược, mưu toan bổ sung cho gốc Bồ Đề thụ này, kết quả... thất bại.

Chuyện này, chỉ có mấy người bọn họ biết, Hoàng đế bệ hạ cũng chưa nói qua, tên này làm sao biết được? Chẳng lẽ chỉ nhìn thoáng qua? Điều đó không có khả năng ah! Truyền vào linh tính, cực kỳ phiền phức, một khi thất bại, không có dấu vết tìm kiếm, xem như bọn họ cũng nhìn không ra, kẻ trước mắt này, làm sao có thể nhìn ra?

- Gốc Bồ Đề thụ này, bản thân còn sống, linh tính vẫn còn, nhưng các ngươi cưỡng ép truyền vào một loại linh tính khác, mưu toan đoạt xá... Nó còn có thể khoẻ mạnh, không bị các ngươi đùa chơi chết, đã rất may mắn rồi. Làm ra loại sự tình này, không biết mất mặt, thế mà còn ở nơi này diễu võ giương oai, cảm thấy có thể cứu sống... Người nào cho các ngươi tự tin cùng lá gan?

Trương Huyền nhíu mày, hơi vung cánh tay.

- Ngươi... Nói bậy! Chúng ta thông qua đủ loại phương pháp đặc thù đo lường, của Bồ Đề thụ đã biến mất, làm sao có thể còn sống?

Vẻ mặt của Triệu lão đỏ lên.

Mấy lão gia hỏa bọn hắn, là đo lường nhiều lần, lặp đi lặp lại xác nhận, nếu như linh tính còn sống, làm sao có thể không biết?

- Không sai, ta thông qua kim châm trắc linh pháp, thí nghiệm ba lần, đều không có linh tính! Lại nói, nếu như còn có linh tính, sao gốc Bồ Đề thụ này sẽ khô héo, lập tức tử vong?

Một lão giả đi lên phía trước.

- Ta cũng dùng Thanh Yên Trắc Linh pháp độc môn khảo nghiệm, không có linh tính, điểm ấy chắc chắn một trăm phần trăm!

Lại một lão giả gật đầu.

Thánh dược có linh, đây là người người đều biết, một khi không xác định linh tính tử vong hoặc biến mất, liền truyền vào linh tính khác, quả thực giống như hắn nói, tương đương với cưỡng ép đoạt xá, đây không phải chữa bệnh, mà là giết thuốc!

Tất cả mọi người là chuyên gia dưỡng dược trứ danh, một khi chữa thuốc không thành biến thành giết thuốc, về sau còn mặt mũi nào sống sót? Mất mặt ch mất chết!

- Mặc dù chúng ta truyền vào linh tính thất bại, nhưng lại để cây cối nguyên bản khô quắt lần nữa đâm chồi, lá cây biến vàng cũng được làm dịu, rõ ràng Bồ Đề thụ đã đi về phương hướng tốt, chỉ cần kiên trì, tất nhiên có thể cứu sống, không cần thiết nghe một tiểu gia hỏa ở đây ăn nói bừa bãi!

Lại một lão giả khoát tay áo.

Nghe được hắn nói, mọi người gật đầu. Mặc dù truyền linh tính thất bại, nhưng lại để trước Bồ Đề thụ đâm chồi lần nữa, như toả sáng thanh xuân lần thứ hai. Đã như vậy, phải nói rõ phương hướng không sai.

- Không sai? Lá cây đổi xanh, nhưng các ngươi đã kiểm tra rễ cây chưa? Có dấu hiệu khôi phục không? Thân cây các ngươi đã kiểm tra chưa? Là trở nên thoải mái hay càng thêm khô quắt?

Trương Huyền nói.

- Cái này...

Mọi người chần chờ.

Sau khi truyền vào linh tính, kiểm tra rễ cây, đúng là không tốt lắm, thân cây cũng càng thêm khô quắt, nhưng dung hợp linh tính mới, cũng sẽ có quá trình thích ứng, chẳng lẽ không đúng?

- Kim châm trắc linh pháp, có thể đo lường linh tính của linh dược, chẳng qua kim châm dài bao nhiêu, có đâm vào nội bộ thân cây không? Nếu như linh tính giấu ở trong đó, đo lường ra được sao?

Không để ý tới mọi người chần chờ, Trương Huyền tiếp tục hỏi.

- Cái này...

Lão giả mới vừa nói yên lặng.

Kim châm trắc linh pháp, là thông qua kim châm đâm vào, để linh tính làm ra phản ứng, tới khảo thí nó tồn tại hay không. Nếu như là một gốc dược liệu, cũng chẳng có gì, nhưng cây lớn như thế, quả thực không cách nào đâm thủng.

- Thanh Yên Trắc Linh pháp đạo lý cũng tương đồng, có thể khảo thí linh tính, nhưng nếu như linh tính của Bồ Đề thụ này ngủ say thì sao? Dùng phương pháp này thôi trắc, có phải giống như tiêu vong hay không?

Trương Huyền nhìn về phía một vị khác.

- Ây...

Lão giả này cũng nói không ra lời. Linh tính ngủ say, ở trong Thanh Yên Trắc Linh pháp, quả thực không khác chết chút nào.

- Nói nhiều như vậy vô dụng, vậy ngươi nói một chút, có biện pháp nào có thể cứu sống Bồ Đề thụ! Không nói ra được, tán dóc nhiều hơn nữa cũng uổng công!

Một lão giả cắt đứt Trương Huyền nói.

Những người khác đồng thời gật đầu. Có thể cứu sống mới là trọng yếu nhất, nếu không, nói nhiều hơn nữa cũng không có tác dụng.

- Phương pháp?

Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng, xoay đầu lại:

- Bệ hạ, làm phiền ngươi phái người tìm mấy thùng dầu cùng lửa tới...

- Ta muốn đốt cây!

Trương Huyền đốt cây (2)

dtv-ebook.com

- Đốt?

- Là để ngươi cứu cây, cũng không phải giết cây!

- Vớ vẩn, quả thực sai lầm nghiêm trọng! Giết chết cây, ai không biết? Còn cần ngươi tới dạy?

...

Nghe được hắn nói, tất cả mọi người đầu tiên là ngẩn ngơ, sau đó đều gầm thét. Gia hỏa này có bị bệnh không! Mọi người nói không đáng một đồng, để hắn cứu chữa, lại muốn đốt cây...

Bồ Đề thụ này là bảo vật của hoàng thất Ngọc gia, mấy người liều mạng giữ lại, đều sợ đắc tội bệ hạ, bị chặt đầu, tên này thổi đến da trâu muốn nứt, vốn cho rằng có diệu chiêu gì, thế mà mở miệng muốn đốt cây... Đúng là điên!

Ngọc Thần Thanh cũng nhoáng một cái, thiếu chút nữa ngất đi. Vốn thầy Trương lời thề son sắt, nói đến rất nhiều lão giả ngậm miệng không nói gì, hắn cảm thấy khả năng thật có bản lĩnh, nghe nói như thế mới hiểu được... Ngươi đùa giỡn sao? Bồ Đề thụ vốn đã sắp chết, lại đốt, còn sống thế nào?

- Làm sao vậy? Muốn cứu Bồ Đề thụ liền động tác nhanh lên!

Thấy Ngọc Thần Thanh không nhúc nhích, Trương Huyền nhíu mày.

- Cứu?

Khóe miệng Ngọc Thần Thanh co giật. Ngươi xác định đây là cứu? Không phải nhìn nó còn có chút cành mầm, muốn hoàn toàn giết chết?

- Không sai!

Trương Huyền gật đầu, chắp hai tay sau lưng, cũng không giải thích.

- Cái này...

Thấy không giống nói đùa, Ngọc Thần Thanh chần chờ một chút, xoay người phân phó lão thái giám:

- Theo thầy Trương nói làm!

Mặc dù cảm giác đối phương đốt cây rất vớ vẩn, nhưng thân là Danh Sư học viện viện trưởng, lại thêm rất nhiều sự kiện truyền kỳ, hắn suy nghĩ, vẫn cảm thấy có lý do tin tưởng. Mấu chốt nhất là, mấy lão giả kia đã ở đây hai năm, Bồ Đề thụ không có một tia chuyển biến tốt đẹp, có thể nói, tử vong đang đếm ngược, thầy Trương đã tự tin như vậy, ai biết có thể lấy ngựa chết làm ngựa sống hay không, cho dù thật chết, cũng có thể nói là mệnh số, không có biện pháp nào khác.

- Bệ hạ nghĩ lại!

- Đừng nghe tên này ăn nói bừa bãi, Bồ Đề thụ đã thoi thóp, chịu không được chơi đùa...

Thấy bệ hạ thật nghe đối phương, để cho người ta lấy dầu lấy lửa, lão đám người Triệu tràn đầy lo lắng, vội vàng tiến lên. Bồ Đề thụ đã như lão nhân bệnh nguy kịch, bất cứ lúc nào cũng sẽ bỏ mình, còn muốn đi đốt, ngại chết không đủ nhanh sao?

- Chư vị đừng có gấp, thầy Trương chính là Danh Sư học viện... Danh Sư cao minh, đã làm như vậy, tất nhiên có đạo lý của hắn...

Ngọc Thần Thanh suýt chút nữa nói ra thân phận của Trương Huyền, vừa nghĩ tới tạm thời giữ bí mật, lúc này đổi giọng.

- Danh Sư kiến thức rộng rãi, tầm mắt rộng lớn không giả, nhưng trên Dưỡng dược, mấy người chúng ta tuyệt đối là đứng đầu nhất của Hồng Viễn đế quốc, còn chưa từng nghe nói qua đốt cây, có thể chữa thuốc!

Thấy bệ hạ bị người trước mắt này mê hoặc, Triệu lão cũng nhịn không được nữa, sợi râu trắng như tuyết lay động, giận không chỗ phát tiết. Bọn họ là tồn tại đỉnh phong nhất của dưỡng dược thế gia, mỗi người đều liên quan một truyền thừa, nhiều năm như vậy, gặp qua rất nhiều ca bệnh, nhưng chưa từng nghe nói, đốt cây có thể chữa thuốc. Giống như uống rượu độc giải khát, hoàn toàn trái ngược dược lý, tuyệt đối là không thể nào thực hiện.

- Đúng vậy, thuật nghiệp hữu chuyên công, xem như Danh Sư, cũng không có khả năng biết tất cả chức nghiệp, dù sao, không người có thể có bản lĩnh như thầy Khổng!

Lại một lão giả nói.

Truyền thuyết, thầy Khổng không chỉ là Danh Sư thuỷ tổ, càng tinh thông rất nhiều chức nghiệp, thậm chí hiện tại lưu truyền chức nghiệp, có rất nhiều đều là hắn biên soạn, sửa sang lại. Vị trước mắt này, xem như Danh Sư rất lợi hại, nhưng Danh Sư không phải cái gì cũng biết, cũng có khi thất thủ!

- Cái này...

Nghe được mấy vị lão giả nói, trong lòng Ngọc Thần Thanh cũng dao động, có điều nghĩ tới thân phận của đối phương, vẫn cắn răng:

- Chư vị không cần nói nhiều, ý ta đã quyết, nghe theo thầy Trương an bài!

Đang khi nói chuyện, lão thái giám đã dẫn người mang dầu cùng lửa tới. Thấy vị bệ hạ này, ở thời khắc mấu chốt còn có thể kiên định tín nhiệm bản thân, Trương Huyền thoả mãn nhẹ gật đầu, sắp xếp người giội dầu khắp cây, hết thảy chuẩn bị ổn thoả, lúc này mới nhen lửa.

- Gia tộc dưỡng dược trong thiên hạ, không có một vạn chí ít cũng tám ngàn, thủ đoạn chữa bệnh cho linh dược càng tầng tầng lớp lớp, mấy người các ngươi, ở Hồng Viễn đế quốc được cho không yếu, chẳng lẽ liền đại biểu, đã biết được hết thảy thủ đoạn chữa bệnh?

Trương Huyền không vội vã, quay đầu nhìn về phía mọi người. Đám người Triệu lão yên lặng. Thiên hạ tri thức, đủ loại truyền thừa đâu chỉ mấy vạn, ai dám nói đều gặp? Coi như thầy Khổng năm đó, cũng không dám nói như vậy! Nếu không, cũng không có khả năng đi ngang qua một quốc gia vắng vẻ, bị hai tiểu nhi nói á khẩu không trả lời được.

- Linh tính của Bồ Đề thụ cũng không phải tử vong, mà là ngủ say, các ngươi không biết rõ ràng liền ngông cuồng hạ dược, suýt chút nữa hại chết nó không nói, còn làm cả cây dở dở ương ương...

Trương Huyền lắc đầu, không nói thêm lời, ngón tay nhẹ nhàng bắn ra. Vù vù! Bó đuốc rơi vào trên dầu, lửa lớn rừng rực, lập tức đốt lên.

- Thật đốt...

Khóe miệng đám người Triệu lão co giật.

Cùng Bồ Đề thụ này tiếp xúc thời gian dài, đã có tình cảm, nhìn thấy nó bị đốt, trong lòng vẫn khó mà dứt bỏ. Ngọc Thần Thanh càng lông mày nhảy loạn. Hỏa diễm đã cháy, lại không cách nào quay đầu, cũng không biết tin tưởng vị trước mắt này, đến cùng nên hay không. Không để ý tới vẻ mặt của mọi người, nhìn hỏa diễm trước mắt, thần sắc của Trương Huyền thản nhiên, thiêu đốt một lát mới nhướng mày:

- Dập lửa!

- Vâng!

Mấy tên hộ vệ vội vàng tiến lên, từng người phun ra chân khí, bao phủ Bồ Đề thụ. Những người này thấp nhất cũng nắm giữ thực lực Đạp Hư cảnh, chân khí liên hợp lại, nhẹ nhõm liền dập tắt hỏa diễm.

Không còn hỏa diễm, lúc này mọi người mới nhìn rõ, Bồ Đề thụ trước mắt đã ngăm đen, không có chút khí tức sinh mệnh. Cũng không giải thích, Trương Huyền đi tới trước mặt, đánh tới thân cây.

Liên tục đập ba mươi sáu chưởng, dọc theo thân cây thô to dạo qua một vòng, lúc này mới ngừng lại. Lui về phía sau mấy bước, đi tới trước mặt đám người Ngọc Thần Thanh, bàn tay giơ lên, nhẹ nhàng bóp một cái. Răng rắc! Răng rắc! Vỏ cây ngăm đen có chút thành than, phát ra thanh âm kẹt kẹt... bỗng nhiên nổ tung.

- Cái này...

Không biết trong hồ lô tên này đến cùng bán thuốc gì, đám người Triệu lão đang muốn hỏi thăm, đột nhiên tất cả đều sửng sốt, đứng tại chỗ, toàn thân cứng ngắc.

- Cái này... Làm sao có thể?

Ngọc Thần Thanh cũng vội vã nhìn sang, lúc này mới phát hiện, trong vỏ cây nổ tung, một thân cây chỉ lớn bằng cánh tay, xanh ngắt ướt át, tựa như cây khô mọc ra chồi non, nhưng mà bị mục nát bên ngoài bao vây, không cách nào chui ra mà thôi.

Thân cây phía ngoài rõ ràng đã sắp tử vong, làm sao trong lõi cây xanh nhạt như thế? Tất cả mọi người ngây ngẩn, giống như gặp quỷ, không rõ ràng cho lắm. Thấy qua không ít chứng bệnh linh dược, nhưng loại sự tình kỳ quái này, lại chưa từng thấy qua, thậm chí chưa từng nghe thấy.

- Bồ Đề thụ này, cũng không phải tử vong, mà là lâm vào ngủ say, linh tính vì tự vệ, giấu ở trong lõi cây, để bảo vệ căn cơ... Bên ngoài không còn linh tính chống đỡ, tự nhiên sẽ khô héo, tương tự như tử vong!

Thấy mọi người không hiểu, Trương Huyền nhàn nhạt giải thích:

- Các ngươi không có phát giác, cảm thấy nó đã chết, cưỡng ép truyền vào linh tính, suýt chút nữa hủy đi căn cơ duy nhất! Thật muốn thành

công, Bồ Đề thụ sẽ thật chết rồi...

- Cái này...

Mọi người chấn động.

Đối phương nói không sai, dưới tình huống linh tính chưa chết, cưỡng ép truyền vào linh tính, rất dễ dàng gây ra bắn ngược, làm không cẩn thận chính là cục diện ngọc đá cùng vỡ, đồng quy vu tận. Nói cách khác, may mắn bọn họ không thành công, một khi thành công... Bồ Đề thụ chẳng khác gì bị bọn họ trị chết!

- Thầy Trương, Bồ Đề thụ... một mực sống rất tốt, tại sao lại ngủ say?

Ngọc Thần Thanh nhịn không được nhìn qua, những người khác cũng nghi ngờ.

- Ta không biết... dưới tình huống bình thường, hắn là bị tổn thương rất nặng, vì bảo hộ bản thân mới sẽ làm như vậy! Hai năm trước xuất hiện loại tình huống này, có phải từng vào lúc đó, phát sinh qua biến cố gì hay không?

Trương Huyền nói.

Thư viện chỉ giới thiệu thiếu hụt, mà không giải thích nguyên nhân xuất hiện loại tình huống này, xem như hắn cũng không rõ lắm.

- Cái này... Không có ah!

Ngọc Thần Thanh cau mày, lắc đầu:

- Hai năm trước... Danh Sư học viện lão viện trưởng mất tích, Luyện Dược học viện Vưu Hư phó viện trưởng từng tới một lần, lấy một “cành mầm” rời đi, nói là muốn bồi dưỡng thử xem, nhìn có thể cảm ứng hồn phách của lão viện trưởng hay không... Lúc khác, lại không có những người khác tiếp xúc qua!

- Vưu Hư?

Trương Huyền cau mày.

Cái tên này, lúc trước làm hại Ngụy Trường Phong chết, vì để cho Ngụy Như Yên báo thù, còn bị giam giữ ở trong phủ đệ của mình không có thả ra. Tại sao lại có quan hệ tới Bồ Đề thụ?

- Vâng! Vưu Hư viện trưởng, cũng là chuyên gia dưỡng dược, ta đã từng mời hắn sang đây xem qua, nhưng không nhìn ra vấn đề...

Ngọc Thần Thanh nói tiếp.

Vưu Hư là Danh Sư dưỡng dược tốt nhất của học viện, hắn cũng mời qua, nhưng không nói ra bệnh chứng cụ thể gì, tự nhiên không có thành công cứu chữa.

- Cụ thể là loại nguyên nhân nào, hiện tại truy cứu đã không có ý nghĩa, vẫn là trước nghĩ biện pháp để nó từ trong ngủ mê tỉnh lại rồi nói sau!

Biết sự tình hai năm trước, kéo tới nhiều hơn nữa, cũng nói không rõ, lại nói cùng hắn quan hệ không lớn, Trương Huyền khoát tay áo, không dây dưa vấn đề này nữa. Cũng rõ ràng đạo lý này, Ngọc Thần Thanh không nói thêm lời. Thân thể nhảy lên, lần nữa đi tới trước mặt Bồ Đề thụ, bàn tay Trương Huyền sờ soạng một cái, lập tức cúi đầu trầm tư. Một lát sau, cổ tay khẽ đảo, lấy ra một hồ lô rượu to lớn, mở nắp bình ra, lập tức có một cỗ linh khí nồng đậm tới cực điểm thẳng tắp dâng lên, để cho người ta mê muội.

- Địa Mạch linh dịch?

Ánh mắt mấy vị lão giả cùng Ngọc Thần Thanh đều sáng lên. Lấy nhãn lực của bọn hắn, tự nhiên có thể nhận ra, trong hồ lô là Địa Mạch linh dịch. Loại linh dịch này ẩn chứa đại địa chi lực, đối với linh dược có tác dụng cực lớn, là bảo bối dưỡng dược hiếm có. Linh dịch tưới vào thân

cây, trên cây nguyên bản trụi lủi, lập tức mắt trần có thể thấy, mọc ra cành mầm, từng mảnh từng mảnh lá cây xanh nhạt tùy ý sinh trưởng.

- Cái này... Linh tính sống lại?

Thấy cảnh này, Ngọc Thần Thanh cùng rất nhiều lão giả đều kích động đến xiết chặt nắm đấm. Một lần nữa mọc ra lá cây, hơn nữa tùy ý sinh trưởng, coi như ngu nữa, cũng biết linh tính của Bồ Đề thụ ngủ say, đã hoàn toàn thức tỉnh! Địa Mạch linh dịch, nhiều nhất có thể để cho Thánh dược bổ sung linh khí càng nhanh chóng hơn, mmm muốn để linh tính thức tỉnh vẫn làm không được. Thầy Trương này đến cùng dùng thủ đoạn thần kỳ gì?

Tổ ong biến cố

dtv-ebook.com

- Không đúng...

Không khiếp sợ giống mọi người, Trương Huyền thì nhíu mày. Có thể kích hoạt linh tính, tự nhiên không phải dựa vào Địa Mạch linh dịch có thể làm được, mà là Thiên Đạo chân khí! Thiên Đạo chân khí ẩn chứa sinh cơ nồng đậm, ngay cả kịch độc cũng có thể hóa giải, coi như linh tính của Bồ Đề thụ ngủ say, cũng có thể thuận lợi tỉnh lại.

Nhưng mà để hắn kỳ quái là... linh tính của Bồ Đề thụ ngủ say, như cũng không phải bị tổn thương đơn giản như vậy, mà là... trúng độc! Thiên Đạo chân khí cực kỳ tinh thuần, đi khắp trong đó không trở ngại, bởi vậy tình huống linh tính ngủ say cụ thể, nhìn rõ rõ ràng ràng. Căn bản không phải vấn đề tổn thương, tổn thương bình thường, nguyên khí tổn hao nhiều, đủ loại triệu chứng rõ rệt, mà giờ khắc này linh tính đang đối kháng một đạo kịch độc. Mấu chốt nhất là, đạo kịch độc này...

- Là... Thanh Thần độc!

Ánh mắt Trương Huyền kỳ quái.

Nói tới Thanh Thần độc, khả năng không ít người không biết là gì, thậm chí rất nhiều viện trưởng của Danh Sư học viện, đều không rõ lắm, nhưng muốn nói là dùng Thanh Diệp Liên Tâm Thảo cùng Vô Thần hoa phối chế thành kịch độc... Rất nhiều người hắn có thể lập tức rõ ràng!

Đúng là lúc trước hắn cùng Vưu Hư Y Sư sinh tử đấu, người sau cho hắn dùng loại kịch độc kia! Một khi dùng loại độc này, sẽ lập tức ăn mòn trái tim cùng tinh thần, ngay cả cường giả Thánh cảnh cũng khó may mắn thoát khỏi, mặc dù Bồ Đề thụ là Thánh dược, đụng phải loại kịch độc này vẫn khó có thể chống chọi... Có thể kiên trì đến bây giờ linh tính bất

diệt, nói rõ mặc dù phương hướng cứu chữa của đám người Triệu lão sai, nhưng tất nhiên dùng không ít vật đại bổ.

- Hai năm trước, Vưu Hư tới nơi này, sau đó Bồ Đề thụ liền bị bệnh... Chẳng lẽ có liên hệ gì?

Trương Huyền nhíu mày.

Phối trí loại kịch độc này cực kỳ phức tạp, cũng ít khi thấy, Vưu Hư có, hơn nữa còn tới qua... Sẽ không phải là tên này hạ độc chứ? Nhưng Ngọc Thần Thanh có thể để cho Vưu Hư tới lấy "cành mầm", khẳng định giữa hai bên không có khả năng có mâu thuẫn. Đã như vậy... Vì sao phải hạ độc?

- Đây là sự tình Hoàng đế bệ hạ kia nhức đầu, quan hệ không lớn tới ta...

Suy nghĩ một chút cũng nghĩ không ra, Trương Huyền lắc đầu, không nghĩ nhiều nữa. Hắn ra tay cứu trị Bồ Đề thụ, thậm chí không tiếc tốn hao Địa Mạch linh dịch, mục đích là vì để cho nó tẩm bổ Ngụy Như Yên, còn ai hạ độc, vị hoàng đế bệ hạ này đắc tội người nào, không có nửa xu quan hệ tới hắn, không cần thiết truy đến cùng. Đổ sạch Địa Mạch linh dịch trong hồ lô, lại truyền vào mấy chục đạo chân khí, Bồ Đề thụ gầy yếu lần nữa khôi phục sinh cơ bừng bừng, cành lá lan tràn đâu đâu cũng có.

- Tốt...

Trương Huyền thở ra một hơi, nhìn qua.

- Đa tạ thầy Trương...

Ngọc Thần Thanh kích động đến toàn thân rung rung, vội vàng đi lên phía trước. Bồ Đề thụ là căn cơ của Ngọc gia bọn họ, một khi hủy diệt, chỉ sợ Ngọc gia cũng không kiên trì được bao lâu, sẽ biến mất ở trong dòng sông lịch sử, vốn cho rằng trị không khỏi, không nghĩ tới vị trước

mắt nhẹ nhõm tìm ra nguyên nhân, không đến nửa ngày đã hoàn toàn chữa khỏi.

- Thầy Trương...

Đám người Triệu lão càng đỏ mặt, hận không thể chui vào kẽ đất. Nói người ta cái gì cũng không hiểu, kết quả, đối phương nhẹ nhõm chữa khỏi Bồ Đề thụ, mà bọn họ những “chuyên gia” này, giữ vững được hai năm, lại đi nhầm con đường! Suy nghĩ một chút liền thấy xấu hổ.

- Thầy Trương, nếu như ngươi rảnh, có thể đến bài giảng cho chúng ta hay không, Tôn gia ta nguyện ý lấy một trăm gốc linh dược đỉnh phong cộng thêm ba cây Thánh dược ra làm học phí!

Một lão giả tiến về phía trước một bước. Bọn họ nhiều người như vậy cũng nhìn không ra chứng bệnh, đối phương liếc mắt liền nhìn ra, đồng thời tìm ra phương pháp giải quyết, dưỡng dược thuật mạnh, quả thật quá đáng sợ. Nếu như có thể mời tới giảng bài, tuyệt đối có thể để cho gia tộc đột nhiên tăng mạnh, siêu việt thế gia khác ở trong tầm tay.

- Thầy Trương, tới Trần gia chúng ta, chúng ta nguyện ý ra một trăm năm mươi gốc linh dược đỉnh phong cùng năm cây Thánh dược!

Lại một vị lão giả tiến lên, những người kia đều biết thầy Trương này ý vị như thế nào.

- Thầy Trương, tới Triệu gia chúng ta...

- Tới Lưu gia chúng ta...

...

Nhìn thấy mấy bằng hữu đều xông về phía trước, đám người Triệu lão cũng nhịn không được nữa.

- Đa tạ hậu ý, tạm thời ta còn không có ý định ra ngoài giảng bài!

Thấy mọi người vây quanh hắn, lại không còn cao ngạo trước đó, ngược lại cung kính giống như học sinh tiểu học, Trương Huyền lắc đầu. Không phải hắn không muốn giảng, mà là đối với tri thức dưỡng dược biết cũng không nhiều, coi như muốn giảng, cũng không biết nói như thế nào!

Sở dĩ có thể điều trị Bồ Đề thụ, là cọng của Minh Lý Chi Nhãn cùng Thiên Đạo thư viện, không có nửa điểm quan hệ tới tri thức dưỡng dược của hắn. Thật muốn giảng bài, khẳng định lộ tẩy. Thấy hắn thật không nguyện ý, đám người Triệu lão đành phải thất lạc lui về phía sau.

- Bệ hạ, chư vị, ta vừa vặn muốn mượn dùng Bồ Đề thụ làm một ít chuyện riêng, khả năng liên quan bí ẩn cá nhân...

Thấy Bồ Đề thụ hoàn toàn khôi phục, lúc này Trương Huyền mới nhìn về phía mọi người.

- Hai năm này vất vả chư vị, giúp ta điều trị Bồ Đề thụ, ta đã sai người chuẩn bị yến hội, mời chư vị theo ta!

Ngọc Thần Thanh rõ ràng ý tứ, nhẹ nhàng cười một tiếng, nhìn về phía mọi người.

- Đa tạ bệ hạ!

- Chúng ta cũng không có hỗ trợ cái gì, thực sự hổ thẹn...

Mấy lão giả hiểu ý gật đầu, theo sau lưng Ngọc Thần Thanh, đi ra ngoài. Rất nhanh trong sân chỉ còn lại có Trương Huyền, chung quanh lại không nửa bóng người. Bay đến không trung nhìn thoáng qua, thấy Ngọc Thần Thanh ngay cả hộ vệ chung quanh cũng điều đi, lệnh người ta không nên tới gần, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, tinh thần khẽ động, Ngụy Như Yên xuất hiện ở trước mắt.

Nương theo Thiên Nghĩ Phong Sào mở rộng, mấy ngày nay một mực mang nàng theo bên người, cũng thuận tiện xảy ra vấn đề kịp thời cứu chữa, giờ phút này, chữa khỏi Bồ Đề thụ, hoàn toàn có thể thử xem! Vu

Hồn ly thể, triệu hoán hồn phách của Ngụy Như Yên ra, dùng đặc thù thủ pháp, rót vào Bồ Đề thụ.

Trước đó hắn liền chuyên môn quan sát, Bồ Đề thụ này có tác dụng tẩm bổ hồn phách, hơn nữa hiệu quả cực lớn. Hồn phách tiến vào bên trong, Trương Huyền Vu Hồn cũng đi theo vào, lập tức cảm thấy nàng nhận được tẩm bổ, hồn phách yếu ớt chậm rãi khôi phục.

- Ân? Tốc độ khôi phục thật nhanh...

Ánh mắt Trương Huyền sáng lên:

- Không nghĩ tới Thanh Thần độc xâm nhập hai năm, ngược lại thành cơ duyên của Ngụy Như Yên!

Đổi lại Bồ Đề thụ bình thường, mặc dù thân cây to lớn, nhưng muốn tẩm bổ Tiên Thiên Độc Hồn thể như Ngụy Như Yên, khẳng định không bao lâu cũng sẽ trúng độc, cuối cùng giống như Thập Diệp hoa, hiệu quả cực kỳ bé nhỏ.

Nhưng cây trước mắt này, bị Thanh Thần độc xâm nhập hai năm, đã có được kháng độc tính nhất định, lại thêm Tiên Thiên Độc Hồn thể, gặp phải kịch độc liền thôn phệ, nọc độc sót lại trong người Bồ Đề thụ, đối với nàng chính là đại bổ! Nói cách khác, Tiên Thiên Độc Hồn thể tiến vào bên trong, không những không độc chết Bồ Đề thụ, ngược lại sẽ giúp nó thôn phệ Thanh Thần độc còn sót lại! Cứ như vậy, linh hồn của Ngụy Như Yên sẽ được tẩm bổ càng lớn, khôi phục càng nhanh.

- Như vậy tính toán ra, nhiều nhất một ngày, liền có thể đạt tới tình trạng để nàng tỉnh lại...

Mắt Trương Huyền sáng rực lên.

Trước đó một mực đang nghĩ, đi nơi nào tìm nhiều Thánh dược còn sống như vậy tẩm bổ nàng, nhưng Bồ Đề thụ hình thể to lớn, hoàn toàn có thể đầy đủ. Xem ra mình xuất thủ cứu chữa Bồ Đề thụ, cũng không làm sai.

Mặc dù lãng phí rất nhiều Địa Mạch linh dịch, nhưng chỉ cần có thể cứu sống nữ nhi của Ngụy Trường Phong, tốn hao lại lớn cũng đáng. Vu Hồn trở lại thân thể, thu thân thể Ngụy Như Yên vào Thiên Nghĩ Phong Sào, liền nghe bên tai có một thanh âm vang lên.

- Chủ nhân, làm phiền ngươi đi vào một chuyến...

Nghe được thanh âm này, Trương Huyền nhíu mày. Không phải người khác, chính là Thiên Nghĩ Phong Mẫu. Tên này thôn phệ không gian chồng chất mà thầy Khổng lưu lại, một mực mở rộng Thiên Nghĩ Phong Sào, dựa theo suy đoán của nó, đại khái cần hai ba tháng mới có thể hoàn thành, hiện tại chẳng qua năm ngày, gọi mình làm gì?

Nhưng đối phương cũng rất ít tìm bản thân, đã mở miệng tất nhiên có việc, lúc này cũng không nhiều lời, tinh thần khẽ động, đi vào tổ ong. Lúc này tổ ong so với lần trước lại lớn hơn gấp đôi, chừng hơn hai mươi mét, rộng rãi bao la, tương đương hai sân bóng rổ. Tử Dương thú cùng Kim Nguyên đỉnh đều đứng ở trong đó, còn cực kỳ rộng lớn, không can thiệp chuyện của nhau.

- Làm sao vậy?

Cảm khái Thiên Nghĩ Phong Mẫu mạnh mẽ, Trương Huyền đi tới trước mặt.

- Chủ nhân... trước đó ta nghĩ quá đơn giản, cảm thấy hai ba tháng có thể sửa chữa tốt nơi này, hiện tại mới phát hiện, tu vi có chút quá thấp, khả năng đã có chút khống chế không nổi không gian lớn như vậy!

Thiên Nghĩ Phong Mẫu xấu hổ, vội vàng nói.

Trước đó nó lời thề son sắt, nói hai ba tháng liền có thể biến không gian chồng chất mà thầy Khổng lưu lại, thành Thiên Nghĩ Phong Sào, có thể tùy thân mang theo, hiện tại xem ra, căn bản không phải chuyện như vậy.

Tu vi của nó chỉ có Quy Nhất cảnh, khống chế không gian đường kính hơn mười mét, dễ như trở bàn tay, khống chế hơn hai mươi mét, đã có chút lực bất tòng tâm. Nhờ vào loại thực lực này, lại tiếp tục mà nói, chỉ sợ tổ ong còn không có xây xong, không gian sẽ đi đầu sụp đổ.

- Khống chế không nổi?

Sắc mặt Trương Huyền nghiêm túc.

Cũng đúng, mặc dù thể chất của Thiên Nghĩ Phong Mẫu đặc thù, Quy Nhất cảnh liền có thể khống chế không gian, nhưng cũng không phải không hạn chế, thực lực không đủ, cưỡng ép mở rộng không gian, rất dễ dàng gặp phải phản phệ, cuối cùng xuất hiện rất lớn phiền phức.

- Có phương pháp giải quyết không?

Trương Huyền nhịn không được hỏi.

- Có là có... chỉ khá là phiền toái!

Thiên Nghĩ Phong Mẫu lắc đầu.

- Nói nghe một chút!

Nghe được có biện pháp giải quyết, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm.

- Chỉ cần để cho ta nhanh chóng tăng thực lực lên là được, chỉ cần có thể đạt tới Thánh giả, không chỉ tốc độ mở rộng không gian tăng nhanh, khống chế không gian cũng sẽ lợi hại hơn, sẽ không xuất hiện vấn đề gì...

Thiên Nghĩ Phong Mẫu nói.

- Nhanh chóng tăng thực lực lên? Cái này đơn giản!

Còn tưởng rằng cần gì phức tạp, nghe đến nơi này, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, nhẹ nhàng cười một tiếng, bàn tay nhấn ở trên người đối phương, một cỗ Thiên Đạo chân khí tinh thuần lập tức vọt qua.

Thiên Đạo chân khí có thể tịnh hóa huyết thống, tự nhiên cũng có thể tăng thực lực lên.

Răng rắc! Răng rắc!

Nhận được chân khí của hắn thoải mái, toàn thân Thiên Nghĩ Phong Mẫu rung động, tu vi liên tục tăng lên. Sau ba canh giờ, ở dưới chân khí cùng Địa Mạch linh dịch bổ sung, thực lực của Thiên Nghĩ Phong Mẫu giống như hắn, đạt đến Đạp Hư cảnh sơ kỳ. Nhưng hiện tại tu vi của hắn chỉ cao như vậy, không cách nào lại để nó tiếp tục tiến bộ. Mặc dù Đạp Hư cảnh cùng Quy Nhất cảnh đỉnh phong kém một đại cấp, tiến bộ rõ ràng, nhưng cách Thánh giả còn kém rất xa.

- Chủ nhân, ta nghe nói, Thú đường có bảo tồn huyết dịch của Thánh giả Thiên Nghĩ Phong Mẫu, nếu như có thể được, hoàn toàn có thể trong thời gian ngắn tiến hóa...

Củng cố tu vi xong, Thiên Nghĩ Phong Mẫu nhớ ra cái gì đó, nói.

Bọn họ là Danh Sư!

dtv-ebook.com

- Thú đường?

Trương Huyền sững sờ.

- Ân, Thú đường lưu giữ rất nhiều huyết dịch Thánh thú, chỉ cần cấp bậc Thuần Thú sư đầy đủ, nguyện ý đánh đổi, hoàn toàn có thể hối đoái!

Thiên Nghĩ Phong Mẫu nói.

- Tốt, hiện tại ta liền đi khảo hạch Thuần Thú sư lục tinh, thuận tiện giúp ngươi hối đoái một chút!

Nghe được huyết dịch của Thánh giả Thiên Nghĩ Phong Mẫu có loại công hiệu này, Trương Huyền không chần chờ nữa, rời tổ ong, lại liếc mắt nhìn Ngụy Như Yên, phát hiện nàng khôi phục cực kỳ nhanh chóng, Bồ Đề thụ cũng không bị độc hại, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Rời hoàng cung, đi về Danh Sư học viện. Khảo hạch Thuần Thú sư, hối đoái huyết dịch, tự nhiên phải tìm Mi trưởng lão, còn Thú đường của Hồng Viễn đế quốc, cũng không biết ở nơi nào, chớ nói chi là tìm được. Đi tới Thuần Thú học viện, tìm Mi trưởng lão, chỉ thấy hắn đang nhíu mày ngồi ở trong gian phòng, dường như có sự tình gì phiền lòng, cấp bách chờ xử lý.

- Viện trưởng!

Thấy hắn tới, Mi trưởng lão không dám làm lớn, vội vàng nghênh đón.

- Mi trưởng lão không cần khách khí, lần này tới, là muốn khảo hạch Thuần Thú sư lục tinh...

Trương Huyền trực tiếp nói thẳng ý đồ đến.

- Thuần Thú sư lục tinh?

Mi trưởng lão sửng sốt một chút, lập tức cười khổ lắc đầu:

- Viện trưởng nói giỡn, ngươi ngay cả Tử Dương tiền bối cũng có thể thuần phục, sớm đã đạt đến thất tinh, ta đã xin tổng bộ, cũng đã nhận được trả lời chắc chắn, chỉ là huy chương còn chưa tới mà thôi!

Tử Dương thú đã đến Thánh giả nhị trọng Thần Thức cảnh, chỉ có Thuần Thú sư thất tinh mới có thể thuần phục, Trương Huyền thành công, nói rõ đã có loại năng lực này, không cần thiết lại lãng phí thời gian khảo hạch.

- Thuần Thú sư thất tinh?

Trương Huyền ngẩn ngơ.

Còn muốn tới khảo hạch lục tinh, không nghĩ tới Mi trưởng lão đã hỗ trợ xin thất tinh. Như vậy cũng tốt, miễn đi không ít phiền phức.

- Vậy thì đa tạ rồi, tổng bộ đã đáp ứng, vừa vặn có việc muốn nhờ... Ta muốn hối đoái một chút huyết dịch Thánh giả Thiên Nghĩ Phong Mẫu!

Trương Huyền nói tiếp.

- Huyết dịch của Thánh giả Thiên Nghĩ Phong Mẫu?

Mi trưởng lão nhíu mày.

- Ân!

Trương Huyền gật đầu.

- Huyết dịch Thánh thú khác rất dễ thương nghị, giá cả cũng không cao, nhưng Thiên Nghĩ Phong Mẫu, chỉ sợ không dễ hối đoái như vậy!

Mi trưởng lão dừng lại một chút, nói.

- Không dễ dàng hối đoái?

Trương Huyền nghi ngờ.

Đồng dạng là Thánh thú, có lẽ đều không kém nhiều, vì cái gì Thiên Nghĩ Phong Mẫu lại khó?

- Thiên Nghĩ Phong Mẫu vốn thưa thớt, có thể đột phá đến Thánh giả tự nhiên càng ít!

Nhìn ra hắn nghi hoặc, Mi trưởng lão giải thích:

- Mấu chốt nhất là, loại Phong Mẫu này, mang theo năng lực chế tạo không gian, quá mức trân quý... Coi như tổng bộ có, chỉ sợ cũng cần cái giá cực lớn!

- Đánh đổi c ực lớn?

- Ân, coi như thầy Trương là Thuần Thú sư thất tinh, muốn mua chỉ sợ cũng phải tốn phí mấy ngàn viên linh thạch thượng phẩm, thậm chí nhiều hơn...

Lắc đầu, Mi trưởng lão nhịn không được cười khổ.

Mua sắm Thánh giả tinh huyết của Thiên Nghĩ Phong Mẫu đánh đổi thực sự quá lớn, đã lớn đến tình trạng bọn họ căn bản không chịu nổi.

- Mấy ngàn viên linh thạch thượng phẩm?

Khóe miệng Trương Huyền co lại.

Thật vất vả từ chỗ đám người Ngô Hư lấy được mấy trăm linh thạch thượng phẩm, vốn cảm thấy mình là một phú hào, nghe được thứ này mới biết được, vẫn là quỷ nghèo. Đây là tình huống hắn tới Thuần Thú sư thất tinh, nếu như ngoại nhân đến mua, giá cả ít nhất sẽ tăng gấp đôi.

Công hội chức nghiệp đặc thù như Thú đường, đối với thành viên trong công hội, cấp bậc càng cao, mua sắm càng tiện nghi, đây là quy định.

- Kỳ thật... không tốn linh thạch cũng có biện pháp nhận được, nhưng mà càng khó!

Mi trưởng lão nói mới phân nửa, liền ngừng lại.

- Ồ?

Thấy còn có biện pháp, Trương Huyền nhìn qua.

- Rất đơn giản, cái kia chính là làm ra đầy đủ cống hiến với Thú đường, chỉ cần cống hiến đủ lớn, hoàn toàn có thể ban cho thứ này...

Mi trưởng lão nói.

- Cống hiến?

Trương Huyền cau mày.

- Không sai, cung cấp huyết dịch Linh thú, Thánh thú quý hiếm cho Thú đường, hoặc là hoàn thành nhiệm vụ của Thú đường... Cũng có thể coi là cống hiến!

Mi trưởng lão nói tiếp.

- Cung cấp huyết dịch Linh thú hiếm có?

Trương Huyền lắc đầu.

Thú đường thành lập không biết bao nhiêu năm, Thánh thú, Linh thú ở trên đại lục, cơ bản đều bị sưu tập qua, có thể xưng quý hiếm, cho dù có, hắn cũng không có thời gian đi tìm.

- Cái thứ nhất quả thực rất khó, trừ khi vận khí cực tốt. Cái thứ hai, Thú đường rất ít ban bố nhiệm vụ, lại nói coi như ban bố, cũng cơ bản rơi không đến tay chúng ta...

Mi trưởng lão cũng cười khổ.

Cống hiến ở mỗi một nghề nghiệp truyền thừa, đều không phải dễ dàng kiếm lấy như vậy, nếu không, khẳng định sớm bị người đoạt vỡ đầu.

- Mi viện trưởng, sắp không chịu đựng nổi nữa, nhanh nghĩ biện pháp đi...

Đang muốn nói tiếp, liền nghe phía ngoài truyền đến tiếng bước chân dồn dập, một lão giả vội vã đi đến. Đi vào phòng, lúc này mới nhìn thấy Trương Huyền, vội vàng khom người:

- Viện trưởng!

Chính là Luyện Khí sư học viên viện trưởng, Triệu Bính Tuất.

- Triệu trưởng lão, cái gì không kiên trì nổi?

Trương Huyền kỳ quái.

Mới vừa vào cửa chỉ thấy Mi trưởng lão nhíu mày, vốn cho rằng là việc vặt của bản thân, nghe Triệu Bính Tuất nói, chỉ sợ không có đơn giản như vậy.

- A, không có việc gì, viện trưởng liền an tâm chờ đại điển kế vị ngày mai, việc vặt này chúng ta sẽ trước thời hạn xử lý...

Triệu Bính Tuất cười khan một tiếng.

- Đúng vậy, viện trưởng, chúng ta sẽ tự mình xử lý...

Mi trưởng lão cũng vội vàng gật đầu.

- Đến cùng là chuyện gì?

Trương Huyền cau mày.

Hai người là viện trưởng một viện, càng là Thánh giả nhất trọng đỉnh phong, thực lực mạnh mẽ, nhân vật như vậy, mặt mũi đều ưu sầu, khẳng định chuyện phát sinh không nhỏ. Mặc dù hắn không quan tâm nhiều chuyện, nhưng dù sao cũng là viện trưởng của Danh Sư học viện, trách nhiệm trên người, có một số việc vẫn phải gánh lấy.

- Cái này...

Thấy hắn hỏi thăm, hai đại trưởng lão liếc mắt nhìn nhau, khuôn mặt chần chờ.

- Được rồi!

Một lát sau, Mi trưởng lão than thở:

- Là Linh thú ở Vân Vụ sơn phát sinh thú triều!

- Vân Vụ sơn? Thú triều?

Trương Huyền sững sờ.

- Ân, Linh thú cùng Thánh thú ở Vân Vụ sơn, từ trước tới nay cùng Hồng Viễn thành chúng ta không liên quan tới nhau, nước giếng không phạm nước sông, đoạn thời gian trước, không biết chuyện gì xảy ra, đột nhiên tựa như phát điên, khắp nơi vây quanh thợ săn cùng tu luyện giả vào sơn mạch đi săn.

Mi trưởng lão nói:

- Danh Sư học viện nhận được thỉnh cầu, liền phái người đi cảnh cáo, ai ngờ đối phương chẳng những không biết hối cải, ngược lại dốc toàn bộ lực lượng, phát sinh thú triều! Vây công đánh lén Danh Sư học viện, ta đành phải phái tất cả học viên của Thuần Thú học viện ra ngoài, tiến hành chống cự, hiện tại hai bên giao chiến ở Hồng Viễn sơn mạch... Đã chiến đấu trọn một ngày, sắp không kiên trì nổi!

- Không kiên trì nổi...

Trương Huyền sầm mặt lại.

Sở dĩ Thánh thú, Linh thú ở Vân Vụ sơn bạo động, hắn có thể đoán được. Hắn liên quan đến hắn trộm đi Địa Mạch linh dịch. Vốn cho rằng đám người kia sẽ an tâm ở trong sơn mạch, không nghĩ tới lại vọt ra, còn công kích Danh Sư học viện.

- Mang ta đi xem một chút!

Trương Huyền xiết chặt nắm đấm nói. Chuyện này nếu là hắn gây nên, tự nhiên không có khả năng lùi bước.

- Viện trưởng... Ngươi không thể đi, bây giờ ngươi còn chưa tiến hành nghi thức, thực lực không đủ, một khi đi qua, bị đối phương biết thân phận, có thể sẽ gặp phải vây công...

Triệu Bính Tuất lắc đầu.

Các học sinh trong học viện đều ra ngoài chiến đấu, đại sự như thế cũng không có nói cho Trương Huyền, cũng bởi vì thực lực của hắn bây giờ không đủ, một khi nói ra là viện trưởng, rất dễ dàng gặp phải đánh lén, làm không cẩn thận, lại sẽ xuất hiện cục diện viện trưởng biến mất, học viện hỗn loạn. Cho nên bọn họ muốn tự mình giải quyết, để hắn an tâm kế vị, không chịu đến bất kỳ ảnh hưởng gì. Lại nói, bọn họ cũng muốn trước thời hạn giải quyết, lấy thành tích trước mặt tân viện trưởng.

- Ở đâu, nếu không ta tự mình đi!

Trương Huyền nhướng mày, tai họa là hắn xông ra, không thể để cho học viên của học viện vì đó mất mạng.

- Cái này...

Thấy thái độ của hắn kiên quyết, hai vị trưởng lão nhìn nhau, kìm lòng không được than thở một tiếng:

- Được rồi, chúng ta mang viện trưởng qua, có điều hi vọng viện trưởng không nên gấp gáp, cũng đừng rò rỉ thân phận... Đây không phải là lần thứ nhất Vân Vụ lĩnh phát động thú triều, nhất định có biện pháp trấn áp!

- Ân!

Trương Huyền cũng không nhiều lời.

Mi trưởng lão triệu hoán Hỏa Long Thánh thú tới, ba người nhảy lên, thẳng tắp bay về phía Hồng Viễn sơn mạch.

- Tình huống bây giờ như thế nào?

Đứng ở trên lưng thú, Trương Huyền nhìn về phía Triệu Bính Tuất.

- Cũng không lạc quan... thú triều lần này nghiêm trọng hơn trước kia rất nhiều, tất cả Linh thú giống như binh sĩ có quy luật, tiến hành vây công, học viên của chúng ta cực kỳ bị động!

Chần chờ một chút, Triệu Bính Tuất nói.

- Có quy luật?

- Ân, nếu như không đoán sai, hẳn là những Thánh thú ở Vân Vụ lĩnh cũng xuất động! Chỉ có bọn chúng chỉ huy, mới có thể duy trì sức chiến đấu như thế...

Triệu Bính Tuất gật đầu.

- Thương vong như thế nào?

Trầm mặc hồi lâu, Trương Huyền nhịn không được hỏi.

- Rất nghiêm trọng, Thuần Thú học viện là viện hệ lớn thứ tư của Danh Sư học viện, làm phụ tu, đầu tiên chừng hơn hai vạn người, trừ đang thí luyện, hầu như toàn bộ tham gia chiến đấu, hiện tại bị thương gần nửa, chẳng qua tử vong không nhiều, chỉ có mười mấy người!

Triệu Bính Tuất nói.

- Đã chết mười mấy người?

Toàn thân Trương Huyền cứng ngắc.

- Vâng!

Lần này nói chuyện không phải Triệu Bính Tuất, mà là Mi trưởng lão.

Đang khi nói chuyện, Thánh thú đã tới bầu trời giao chiến ở Hồng Viễn sơn mạch, thông qua cửa sổ, Trương Huyền nhìn xuống dưới, lập tức nhìn thấy vô số Linh thú, từ trên núi lao xuống, vô số Danh Sư nghênh đón tiếp lấy, chiến đấu cực kỳ kịch liệt.

Rất nhiều học sinh bị đánh trọng thương, nhưng không lùi bước, ngược lại càng thêm dũng mãnh, sống chết cũng không e ngại. Thân thể Trương Huyền run rẩy. Hắn thấy được hai người quen, là Phong Ngô cùng Dư Thừa trước kia ở Lôi Viễn phong náo mâu thuẫn, lúc này hai người máu me khắp người, người sau một cánh tay bị chặt đứt, vẫn như trước không lui về phía sau, ngược lại cắn răng xông lên, hai mắt ửng hồng.

Tình cảnh hoàn toàn khác biệt trước đó tranh đấu với hắn, vì tư lợi bất chấp thủ đoạn. Còn chứng kiến mấy người trước đó ở học viện tranh đấu, giờ phút này cũng kề vai chiến đấu, sống lưng dựa sát vào nhau, từng người giao an toàn của mình cho đồng đội.

- Giữa bọn hắn có thể có mâu thuẫn, có thể tranh đấu, thậm chí có thể làm ra một chút sự tình vi phạm đạo đức, nhưng đối mặt nhân tộc nguy nan, sẽ lập tức không chút do dự đoàn kết chung một chỗ, việc nghĩa chẳng từ tiến lên, dù bỏ mình cũng sẽ không tiếc!

Như nhìn ra hắn rung động, vẻ mặt Mi trưởng lão nghiêm túc:

- Bởi vì đây là sứ mệnh cùng trách nhiệm! Bởi vì, bọn họ có cùng một cái tên... Danh Sư!

Sư giả chi tâm

dtv-ebook.com

- Danh Sư?

Thân thể Trương Huyền cứng ngắc.

Trùng sinh đến bây giờ, hơn nửa năm, gặp qua không ít Danh Sư, bất kể tứ tinh, ngũ tinh, hay lục tinh đỉnh phong, đều có hỉ nộ ái ố, cũng có tư dục tình cảm như người bình thường. Bởi vậy, mặc dù hắn cũng là Danh Sư, nhưng cho tới nay, đều không cảm thấy nghề nghiệp này nặng bao nhiêu, thấy cảnh này mới hiểu được, trong lòng mỗi một tu luyện giả, có thể không cần tính mạng, có thể hi sinh, chỉ cần vì nhân tộc, cái gì cũng có thể bỏ qua! Bởi vì ta là một vị... Danh Sư! Hai chữ không nhiều, nhưng nặng nề, gánh chịu lấy hi vọng của nhân tộc!

- Không sai!

Triệu Bính Tuất cũng nhẹ gật đầu:

- Danh Sư, không riêng gì vinh dự, càng nhiều hơn chính là trách nhiệm, thật giống như Lục Phong, đã xin đi Địa quật, dù là bỏ mình, cũng muốn bảo vệ tôn nghiêm của Danh Sư!

- Địa quật?

Trương Huyền run rẩy.

Thông qua quan sát thư tịch, hắn biết đây là địa phương nào. Địa quật, chiến trường nối liền ngoại vực của đại lục cùng Dị Linh tộc, nguy cơ trùng trùng, hơi không cẩn thận sẽ chết, Lục Phong... đã đi Địa quật? Cái này không khác gì chịu chết!

- Lục viện trưởng giúp Vưu Hư nói chuyện, là bởi vì bọn hắn quan hệ tốt, là tình cảm, là nhân tính! Danh Sư đường chưa từng mất hết nhân tính, coi như năm đó thầy Khổng, cũng chưa từng bóp chết, ngược lại cổ vũ tính cách này phát triển, nói như vậy mới có thể để cho nhân tộc càng thêm tràn đầy! Nếu Danh Sư mất bản tính tính khí, đều chỉ là một cái khuôn đúc đi ra, ngược lại là tai nạn của nhân tộc!

Mi trưởng lão nói.

- Cái này...

Trương Huyền nói không ra lời.

Người là động vật có tình cảm, có tính cách, mới có thể đi càng xa. Nếu như chỉ nghĩ Thiên Đạo, mà đi diệt nhân dục, chỉ sợ không cần Dị Linh tộc ra tay, bản thân liền sẽ tự hủy diệt. Có lẽ nguyên nhân chính là như thế, Danh Sư học viện, mới không ngại để học sinh tranh đấu, để kẻ phù hợp mới có thể sinh tồn.

- Danh Sư có thể ích kỷ, có thể vì bằng hữu cùng người thân suy nghĩ, cũng có thể vì bảo vật tranh đấu, nhưng thấy được vấn đề trên chủng tộc, phải bài trừ hết thảy thành kiến, dù bỏ mình, cũng phải dũng cảm tiến tới, đây mới là nghề nghiệp này nên làm!

Mi trưởng lão nói tiếp:

- Cũng là dự tính ban đầu khi thầy Khổng sáng lập Danh Sư!

- Nguyên lai... Đây mới là Danh Sư!

Trương Huyền nhắm mắt lại.

Trước đó nhìn thấy Danh Sư, có tốt, cũng có xấu, vẫn cảm thấy không khác gì người bình thường, cũng chỉ vì tư lợi, bây giờ mới biết, ý nghĩ này là sai lầm.

Danh Sư có thể ích kỷ, có thể tự lợi, thậm chí có thể vì việc nhỏ như lông gà vỏ tỏi tranh đấu, nhưng thật gặp phải đại sự chủng tộc, tuyệt sẽ không lùi bước! Đây mới là Danh Sư nên làm, phải làm.

Trong nháy mắt, tâm linh của hắn giống như nhận được tẩy lễ. Hắn là người xuyên việt, kiếp trước, rất nhiều truyền thống văn hóa tốt đã biến mất, học sinh đã không tôn trọng lão sư, rất nhiều lão sư cũng mất sư đạo tôn nghiêm, thậm chí còn làm ra sự tình trái sư đức.

Đi tới thế giới này, mặc dù cũng cảm ngộ đến nghề nghiệp lão sư vĩ đại, nhưng vẫn ôm tâm thái kiếp trước, có chút tản mạn. Cho tới giờ khắc này mới hiểu được, đã gánh chịu thân phận này, thì phải có trách nhiệm cùng nghĩa vụ của mình! Phải nâng lên gánh nặng trên bờ vai.

Răng rắc!

Ngực Trương Huyền có một thanh âm vang lên, như đồ vật gì phá kén thành bướm, ngay sau đó một cỗ khí tức mênh mông đặc thù, từ trên trời giáng xuống, rơi vào trên người, để hắn phóng ra quang mang, tựa như thần chỉ.

- Chẳng lẽ là...

Nhìn thấy viện trưởng đột nhiên phát ra biến cố, Triệu Bính Tuất, Mi trưởng lão liếc mắt nhìn nhau, con ngươi đột nhiên co rút lại, thanh âm phát run:

- Sư giả chi tâm!

Sư giả chi tâm, giống như Minh Lý Chi Nhãn, là Danh Sư mới có thể có được, chỉ có tin tưởng vững chắc bản tâm, thành sư giả chân chính, mới có cơ hội càng đi càng cao.

Truyền thuyết, chỉ có đi đến Danh Sư bát tinh, giáo hóa muôn phương mới có thể có, không nghĩ tới thầy Trương mới tứ tinh cũng đã lĩnh ngộ! Nắm giữ sư giả chi tâm, đã không hạn chế ở nhân tộc, xem như Linh thú,

Man thú, đều có thể dùng Sư Ngôn Thiên Bẩm mê hoặc, để chúng trở thành học sinh, chân chính hữu giáo vô loại.

Năm đó, thầy Khổng lĩnh ngộ sư giả chi tâm, trong rất nhiều đệ tử, không chỉ có nhân tộc, càng có Thú tộc, thậm chí Dị Linh tộc. Sư giả chi tâm, so với Thiên Nhận Danh Sư cũng không kém chút nào!

- Viện trưởng lĩnh ngộ sư giả chi tâm... Xem ra Hồng Viễn Danh Sư học viện chúng ta, thật muốn càng đi càng xa...

Hai đại trưởng lão kích động đến toàn thân run rẩy.

Sư giả chi tâm cực kỳ thưa thớt, trong lịch sử toàn bộ Danh Sư đường, có thể lĩnh ngộ cũng không nhiều! Viện trưởng thế mà cũng lĩnh ngộ, có thể đoán được, sau này thành tựu tất nhiên vô lượng! Hồng Viễn Danh Sư học viện, cũng tất nhiên vang danh thiên hạ, trở thành Thánh địa người người hướng tới.

- Triệu viện trưởng, sư giả chi tâm quá quan trọng, ngàn vạn không thể tiết lộ tin tức, nếu không, một khi thầy Trương bị Dị Linh tộc ngấp nghé... Chúng ta tất nhiên sẽ trở thành tội nhân thiên cổ!

Bàn tay vội vàng trảo một cái, bố trí xuống cấm chế ở chung quanh, không cho tin tức tiết lộ, Mi trưởng lão vội vàng nói. Danh Sư lĩnh ngộ sư giả chi tâm, về sau tiến bộ sẽ càng lúc càng tăng nhanh, trở thành tồn tại đỉnh phong nhất, chỉ là vấn đề thời gian. Một khi tin tức tiết lộ, bị Dị Linh tộc biết, khẳng định sẽ gặp phải vây giết, vì an toàn, bọn họ phải giữ bí mật.

- Yên tâm đi, ta lấy thân phận Danh Sư thề, không tiết lộ chuyện này...

Triệu Bính Tuất lập tức phát ra thệ ngôn.

- Ta cũng lấy thân phận Danh Sư thề…

Mi trưởng lão cũng gật đầu.

Thời điểm hai người nói chuyện, lực lượng đặc thù trên không trung biến mất, Trương Huyền chậm rãi mở mắt, ánh mắt kiên định, như có lôi điện thiểm thước. Lĩnh ngộ sư giả chi tâm, hắn lý giải cái gì là “sư” nên làm, cái gì không nên làm, khác biệt hoang mang như trước kia.

- Mi trưởng lão, để bọn hắn đình chỉ chiến đấu, nói Danh Sư học viện tân nhiệm viện trưởng, muốn đàm phán với bọn hắn!

Trương Huyền hít sâu một hơi, thản nhiên nói.

- Đàm phán?

Hai vị trưởng lão sững sờ, Mi trưởng lão vội vàng nói:

- Không được! Viện trưởng, sở dĩ không nói chuyện này cho ngươi, chính là sợ ngươi làm như vậy! Một khi tiết lộ thân phận, xuất hiện biến cố, chúng ta ai cũng đảm đương không nổi!

- Đúng vậy, Danh Sư học viện thật vất vả có một vị viện trưởng để mười đại viện trưởng đồng ý, thầy Mộc cũng thừa nhận, chúng ta không muốn biến mất lần nữa...

Triệu Bính Tuất vội vàng nói.

- Ngày mai trên nghi thức, không phải cũng tiết lộ thân phận của ta sao?

Trương Huyền lắc đầu.

Dù sao cũng phải tiết lộ, ngày mai sẽ tiết lộ, coi như hôm nay tiết lộ, lại có thể thế nào?

- Không giống, ngày mai nghi thức kế vị kết thúc, ngươi liền có tư cách khống chế viện trưởng lệnh, viện trưởng lệnh liền có thể bảo hộ ngươi an toàn... Hiện tại tuyệt đối không được!

Mi trưởng lão nói.

- Viện trưởng lệnh?

Trương Huyền cau mày.

- Không sai, viện trưởng lệnh sẽ gia trì ý niệm của tất cả học viên trong Danh Sư học viện, một khi Dị Linh tộc muốn đối phó, sẽ bị ý niệm ngăn cản... Như vậy mới có thể bảo hộ ngươi an toàn!

Mi trưởng lão giải thích.

- Đã như vậy... lão viện trưởng mất tích, có viện trưởng lệnh hay không?

Trương Huyền nói.

- Đương nhiên là có...

- Vậy vì cái gì cũng mất tích? Không rõ sống chết?

Trương Huyền nhìn qua.

- Cái này...

Mi trưởng lão á khẩu không trả lời được.

- Nguy hiểm một mực tồn tại, bọn họ còn không sợ, ta sợ cái gì!

Nhìn rất nhiều Danh Sư phía dưới tre già măng mọc, Trương Huyền nói. Đồng dạng là Danh Sư, bọn họ tre già măng mọc, chết cũng không sợ, hắn lại có gì có thể lo lắng?

- Tốt, hiện tại ta liền nói, có điều, ta sẽ nói ta cùng Triệu Bính Tuất trưởng lão nguyện ý thương lượng, mong viện trưởng thứ lỗi!

Chần chờ một chút, Mi trưởng lão nói.

Coi như thầy Trương không sợ, bọn họ cũng không muốn để Danh Sư học viện không có viện trưởng.

- Ân!

Biết cái này là ranh giới cuối cùng của đối phương, Trương Huyền không nói thêm lời. Thu lại cấm chế chung quanh, Mi trưởng lão bay xuống dưới.

- Chư vị Vương giả của Vân Vụ lĩnh có ở đây không, ta Mi Trúc, nguyện ý đại biểu Danh Sư học viện, đàm phán với các ngươi!

Ầm ầm!

Thanh âm của Thánh giả nhất trọng đỉnh phong truyền bá ra, như sóng âm to lớn, lan tràn khắp nơi, trong nháy mắt bao phủ cả sơn mạch.

- Đàm phán?

- Vì sao phải đàm phán? Những Linh thú này đang xâm phạm tôn nghiêm của nhân tộc, quyết không thể bỏ qua!

- Không sai, một khi đàm phán, làm sao xứng với các Danh Sư bị thương?

...

Nghe được cần đàm phán, Danh Sư phía dưới lập tức xôn xao. Đàm phán là biểu hiện của yếu thế! Đường đường Danh Sư học viện, bị Linh thú công kích, không những không giết trở về, còn cần đàm phán, quả thực quá mất mặt.

- Muốn đàm phán, cũng được, tới Vân Vụ lĩnh, cho các ngươi cơ hội đàm phán!

Một thanh âm hùng vĩ phương pháp phía sau Linh thú truyền tới. Hắn là Thánh thú, Linh thú cường đại nhất của Vân Vụ lĩnh, cũng chính là Vương giả.

- Đi Vân Vụ lĩnh? Mi viện trưởng, không thể đáp ứng!

- Không sai, đây là để các ngươi rơi vào hang hổ...

- Một khi bị bọn họ bắt, tôn nghiêm của Danh Sư học viện chúng ta ở đâu?

...

Các Danh Sư càng thêm lo lắng.

Đối phương yêu cầu, nghe xong liền không có ý tốt. Vân Vụ lĩnh là nơi ở của bọn hắn, một khi qua, vô cùng có khả năng bị vô số Bán Thánh, Tòng Thánh, Thánh giả vây công, muốn chạy trốn cũng trốn không thoát! Huống chi, nhân loại cùng Linh thú chiến đấu, đàm phán trước, rõ ràng yếu thế, lại chạy đến hang ổ của đối phương, đây không phải mặc người chém giết sao?

Đường đường Danh Sư học viện, trụ cột vững vàng của nhân loại, làm sao có thể nhận oan ức! Một khi tin tức truyền đi, đối với nhân tộc chẳng phải là khủng hoảng rất lớn?

- Viện trưởng...

Phía dưới nghị luận ầm ĩ, Mi trưởng lão ở trên không trung nhịn không được nhìn về phía Trương Huyền. Đi Vân Vụ lĩnh đàm phán, quả thực quá nguy hiểm.

- Đáp ứng!

Trương Huyền thản nhiên nói.

- Viện trưởng nghĩ lại...

Triệu Bính Tuất vội vàng ôm quyền.

- Không cần, nếu như không đi hang ổ, sao có thể thấy Vương giả của bọn chúng?

Trương Huyền vẫy tay.

- Cái này...

Mi, Triệu hai vị trưởng lão nhìn nhau, từng người than thở. Quả thực là như vậy. Đám Thánh thú này, càng thêm tiếc mệnh, nếu không, cũng sẽ không để nhiều Linh thú xung phong như vậy. Không đáp ứng, đối phương không có khả năng đi ra.

- Tốt, chúng ta đáp ứng!

Biết viện trưởng đã làm ra quyết định, hai người không nói thêm lời, trong lòng âm thầm quyết định coi như liều chết cũng phải bảo vệ đối phương, Mi trưởng lão tiến về phía trước một bước, lập tức mở miệng.

- Cái gì? Mi viện trưởng...

- Viện trưởng không thể đáp ứng...

Nghe được hắn mở miệng, phía dưới lần nữa xôn xao.

- Được rồi, đây là Danh Sư học viện làm ra quyết định, tất cả Danh Sư lập tức lui về phía sau, đến Lôi Viễn phong tập hợp!

Mi trưởng lão cũng không giải thích, người ở trên không trung vung tay.

Lại đến Vân Vụ lĩnh

dtv-ebook.com

- Vâng!

Mặc dù Danh Sư tất cả phía dưới không cam lòng cùng uất ức, nhưng nghe được là quyết định của Danh Sư học viện, vẫn gật đầu, lui ra chiến trường, lùi về phía sau.

- Triệu viện trưởng, ngươi lưu lại an bài học sinh, tạm thời không nên phát sinh xung đột với đám Linh thú, ta cùng Mi trưởng lão đi Vân Vụ lĩnh là được!

Thấy mọi người rút đi, Trương Huyền nói.

- Cái này không được, ta phải theo viện trưởng...

Nghe được để hắn rời đi, Triệu Bính Tuất lo lắng, vội vàng lắc đầu. Coi như gần đây Viện trưởng tiến bộ rất lớn, cũng chỉ là Tầm Phong cảnh sơ kỳ mà thôi, đi Vân Vụ lĩnh tràn đầy Thánh thú, quả thực là chịu chết, coi như hắn liều mạng, cũng muốn theo ở phía sau, bảo đảm an toàn.

- Thế nào, tôn ta làm viện trưởng, hiện tại ngay cả mệnh lệnh cũng không nghe?

Trương Huyền nhướng mày:

- Nếu như không nghe, các ngươi đều không cần đi, một mình ta qua là được!

- Viện trưởng...

Triệu Bính Tuất lo lắng.

- Những học sinh kia quả thực cần phải an bài, Triệu viện trưởng, ngươi đi về trước đi!

Mi trưởng lão khoát tay áo, sau đó truyền âm:

- Ngươi trở về lập tức chuẩn bị, đồng thời tìm đám người thầy Mộc, thời gian là hai canh giờ, trong hai canh giờ nếu chúng ta không ra, trực tiếp công kích... Ta đi theo bên người viện trưởng, dùng hết tính mạng cũng phải bảo đảm hắn an toàn trong hai canh giờ!

- Chuyện này...

Triệu Bính Tuất sửng sốt một chút, lập tức gật đầu:

- Được!

- Đi thôi!

Mặc dù không biết đối phương truyền âm nói cái gì, nhưng Trương Huyền không thèm để ý, nói một tiếng, cùng Mi trưởng lão ngồi Thánh thú bay về phía Vân Vụ lĩnh. Triệu Bính Tuất thì cắn răng, vội vã bay về Danh Sư học viện. Người ở trên không trung, không khỏi xiết chặt nắm đấm.

- Viện trưởng, ngươi ngàn vạn lần không thể có chuyện gì...

Hắn biết viện trưởng muốn đi đàm phán, là vì tất cả Danh Sư phía dưới, làm như vậy thoạt nhìn có sai lầm uy nghiêm của học viện, nhưng vì bảo vệ hy vọng của nhân tộc, mang bêu danh trên lưng mình, chỉ vì có thể để cho càng nhiều Danh Sư không bị thương tổn, phần lòng dạ cùng khí phách này... Bọn họ đích xác không chọn lầm người!

Thầy Trương là Danh Sư có thể dựa vào... Một vị Danh Sư chân chính lĩnh ngộ sư giả chi tâm! Giống như thầy Khổng năm đó, trách trời thương dân, đại nghĩa thiên hạ. Có lẽ, bọn họ thật chứng kiến một truyền kỳ sinh ra.

Tốc độ của Thánh thú cực nhanh, chẳng mấy chốc liền đi tới Vân Vụ lĩnh, Mi trưởng lão đứng ở trước cửa sổ, trung khí mười phần, thanh âm vang vọng bốn phương.

- Danh Sư học viện Mi Trúc, đúng hẹn đến đây, không biết chư vị Vương giả ở đâu, mong rằng ra gặp một lần!

- Còn mời ngồi lên lưng Ưng thú, nó sẽ mang ngươi tới tìm chúng ta, Thánh thú của ngươi, vẫn là lưu ở ngoài núi đi! Ta sợ đàm phán không tốt, hại nó mang tiếng bất nghĩa!

Một thanh âm nhàn nhạt truyền tới.

Hỏa Long Thánh thú của Mi trưởng lão cũng là thú loại, hiện tại người cùng thú đàm phán, một khi xảy ra vấn đề, nó giúp chủ nhân, chẳng khác nào phản bội Thú tộc, giúp Thú tộc, tương đương với phản bội chủ nhân, vô luận làm như thế nào cũng lưỡng nan.

- Được!

Bàn giao Thánh thú một tiếng, thân thể Mi trưởng lão nhoáng một cái, bay ra lưng thú, lăng không trảo một cái, chân khí bao vây Trương Huyền, rơi vào trên lưng Ưng thú cách đó không xa.

- Thu!

Ưng thú hí dài một tiếng, giương cánh bay lên. Tên này đã đạt đến Tằm Phong cảnh, bộ lông xám xanh, thân thể trôi chảy như sấm sét. Tương tự Thanh Ưng Thú trước đó Trương Huyền thuần phục, chẳng qua càng thêm cường đại.

- Viện trưởng, ngươi trước đừng cho thấy thân phận, liền nói... là một học sinh của ta! Một khi bọn chúng nổi điên, ta sẽ nghĩ biện pháp đưa ngươi ra ngoài...

Mi trưởng lão lặng lẽ truyền âm.

- Không cần phiền toái như vậy, không cho thấy thân phận làm sao đàm phán?

Trương Huyền lắc đầu.

- Cái này... Đám Thánh thú này từ trước tới nay không hợp Danh Sư học viện chúng ta, coi như không phát sinh sự tình hai ngày nay, cũng muốn san bằng bọn hắn... Chỉ tiếc đám người kia một mực núp ở trong hang ổ không ra, những năm này học viện phái qua rất nhiều người, thậm chí hoàng thất cũng phái không ít, đều bặt vô âm tín, đoán chừng bị hạ độc thủ!

Mi trưởng lão nói.

- Phái không ít người?

Trương Huyền nhướng mày, đột nhiên nhớ tới ban đầu ở đằng sau Địa Mạch linh trì nhìn thấy vô số thi cốt. Làm không cẩn thận, những cái kia chính là đội ngũ mà hoàng thất, hoặc Danh Sư học viện phái ra.

- Vân Vụ lĩnh, quanh năm mây mù, địa hình phức tạp, dễ thủ khó công, đám Thánh thú kia ở lại chỗ này, như một cây gai cắm ở trong cổ họng nhân loại, đã sớm muốn diệt trừ, chỉ tiếc... quá khó!

Nói đến đây, Mi trưởng lão giống như nhớ ra cái gì đó, vẻ mặt nghiêm túc:

- Hơn nữa, đám Thánh thú này cũng không phải chỉ chiếm núi làm vua đơn giản như vậy, lão viện trưởng biết một chút, có điều chưa kịp nói tỉ mỉ liền mất tích! Căn cứ tư liệu lịch sử ghi chép, năm đó Ngô Dương Tử tiền bối mất tích, có vẻ như liên quan đến Vân Vụ lĩnh!

Trương Huyền híp mắt lại.

Hắn biết rất nhiều về Ngô Dương Tử, thậm chí còn chiếm được bảo tàng đối phương lưu lại, nếu quả thật liên quan đến Vân Vụ lĩnh, chỉ sợ phía sau cũng liên lụy đến Dị Linh tộc.

- Chẳng lẽ... liên quan đến Ngoan Nhân?

Nhận được bảo tàng của Ngô Dương Tử, từng chuyên môn hỏi thăm qua Ngoan Nhân, nhưng mà tên này chỉ còn lại có trái tim, rất nhiều ký ức đều biến mất, chỉ biết sự tình Địa Cung, nhiều thì không hiểu rõ.

Nhưng Ngô Dương Tử mất tích liên quan đến Dị Linh tộc... Chẳng lẽ đám Thánh thú này cũng có liên hệ nào đó? Có lẽ thật có khả năng! Ở Hồng Viễn thành tới gần Danh Sư học viện như thế, bắt một cường giả đến gần vô hạn Thánh giả nhị trọng, chỉ bằng vào Dị Linh tộc, chỉ sợ khó mà làm được.

- Vâng, nguyên nhân chính là như thế, vì điều tra chân tướng, cũng có cường giả Thánh cảnh lẻn vào, đáng tiếc không thành công, nơi này bảy trăm năm trước ta cũng đã tới... Lúc ấy nếu không phải lão viện trưởng cứu, khả năng đã sớm chết...

Mi trưởng lão hơi đỏ mặt nói.

Bảy trăm năm trước, thực lực của hắn có thành tựu, cũng muốn dò la xem chỗ này đến tột cùng, lặng lẽ lẻn vào, kết quả đi không bao xa, liền bị đánh sắp tử vong, nếu không nhờ lão viện trưởng, đâu còn có hắn hôm nay.

- Ah!

Không nghĩ tới Mi viện trưởng còn có loại kinh nghiệm này, Trương Huyền mỉm cười. Mặc dù hắn đi vào một chuyến, nhưng Vân Vụ lĩnh quả thực rất kỳ lạ. Nếu không phải nhờ vào Vu Hồn, đừng nói trộm đi Địa Mạch linh dịch của đối phương, sợ rằng sẽ giống như Ngụy Trường Phong, bị đánh chết tại trận.

- Cho nên, một lát nữa tận lực không cần cho thấy thân phận, nếu không ta sợ sẽ xuất hiện biến cố...

Nói hết nguyên do, Mi trưởng lão nói.

- Ân, đến lúc đó tùy cơ ứng biến đi!

Trương Huyền gật đầu.

Nếu quả thật liên quan nhiều như vậy, Thánh thú của Vân Vụ lĩnh biết mình là viện trưởng, làm không cẩn thận thật sẽ nổi điên. Cho dù có Tử Dương thú cùng Kim Nguyên đỉnh, nhưng nơi này tích tụ vô số Thánh thú, Tòng Thánh, Bán Thánh, muốn chạy trốn, cũng không dễ dàng như vậy. Thời điểm hai người nói chuyện, Ưng thú dưới thân bay qua mê vụ nồng đậm, đi tới một ngọn núi. Trương Huyền nhìn một chút, lại là chỗ hắn quen thuộc, vị trí có Địa Mạch linh dịch.

- Thu!

Ưng thú kêu một tiếng, bay thẳng xuống, thân thể Mi trưởng lão nhoáng một cái, rơi trên mặt đất, Trương Huyền theo sát ở phía sau.

- Danh Sư học viện Mi Trúc mang theo học sinh đến, mời các Vương giả của Vân Vụ lĩnh ra gặp mặt!

Tiến về phía trước một bước, khí tức Thánh giả nhất trọng đỉnh phong của Mi trưởng lão xao động mà ra.

- Mi viện trưởng, đi vào rồi nói sau!

Thanh âm nhàn nhạt từ sơn động phía trước truyền đến, ngay sau đó hai Hắc Linh Báo tu vi Bán Thánh đi ra, nhìn về phía hai người, làm ra tư thế xin mời, giống như là hai hộ vệ.

- Đi!

Mi Trúc hít sâu một hơi, gật gật đầu, đi đầu vào trong. Trương Huyền nhìn quanh hai bên một vòng, phát hiện chung quanh vẫn có không ít Tòng Thánh, Bán Thánh thủ hộ, chẳng qua số lượng so với lần trước ít hơn nhiều lắm. Xem ra, hắn là chiến đấu với Danh Sư học viện, bị phái ra.

Dọc theo sơn động đi vào trong, rất nhanh thì tới hang động trước đó chứa đựng linh dịch, lập tức nhìn thấy mười Thánh thú Thánh giả nhất trọng đỉnh phong ngồi ở trong đó, thấy bọn họ đi vào, ánh mắt cả đám như điện, mang theo sát cơ. lạnh lùng

- Mi Trúc, mang theo học sinh Tằm Phong cảnh liền tới đây, lá gan không nhỏ a!

Một Hùng Hổ thú Thánh giả nhất trọng đỉnh phong, ánh mắt băng lãnh nhìn qua. Danh Sư học viện Mi Trúc, Thuần Thú học viện viện trưởng, Thánh thú ở Vân Vụ lĩnh cũng sớm có nghe thấy.

- Ta đã đến, chúng ta vẫn là thương nghị một chút, Danh Sư học viện chiến đấu với Vân Vụ lĩnh, làm sao giải quyết tốt hậu quả đi! Tiếp tục đánh xuống như vậy, ta sợ sẽ lưỡng bại câu thương!

Mi trưởng lão khoát tay áo.

- Lưỡng bại câu thương? Lưỡng bại câu thương thì thế nào? Nhân loại các ngươi trộm đi Địa Mạch linh dịch của chúng ta, chặt đứt căn cơ của chúng ta, cùng lắm thì cá chết lưới rách, giết thống khoái a!

Một Xích Viêm sư Thánh giả nhất trọng đỉnh phong nói.

- Trộm đi Địa Mạch linh dịch?

Mi trưởng lão nhướng mày.

- Không sai, đây là địa phương chúng ta chứa đựng Địa Mạch linh dịch, hiện tại rỗng tuếch, chỉ có nhân loại các ngươi mới hèn hạ như thế...

Xích Viêm sư nói.

Mi trưởng lão quay đầu nhìn thoáng qua, quả nhiên thấy cách đó không xa, có một cái ao to lớn, mặc dù không còn đồ vật gì, nhưng vẫn có thể cảm nhận được linh khí nồng nặc trong đó.

Nơi này là chỗ trung tâm nhất của Vân Vụ lĩnh, vô số Thánh thú, Tòng Thánh trấn giữ, loại tình huống này, có thể trộm đi linh dịch... Đây rốt cuộc là vị cao nhân nào làm? Phải biết lúc trước hắn thực lực đại thành, đừng nói nơi này, ngay cả giữa sườn núi cũng chưa tới, liền bị đánh suýt chút nữa chết. Có thể đi vào, đồng thời trộm đi đồ vật, còn có thể sống đi ra... Quả thực là thay nhân tộc ra một ngụm ác khí.

- Chuyện này ta cũng không biết rõ tình hình!

Trong lòng tràn đầy bội phục, nhưng trên mặt lại không biểu hiện ra ngoài, Mi trưởng lão khoát tay áo:

- Các ngươi nói là nhân tộc làm, có chứng cứ gì không? Là ai làm?

- Không biết rõ tình hình? Một câu không biết rõ tình hình liền muốn lừa gạt?

Hùng Hổ thú hừ một tiếng.

- Không phải lừa gạt, các ngươi chưa bắt được chứng cứ, chính là không có chứng cứ, tìm ta cũng vô dụng, ta chỉ đại biểu Danh Sư học viện! Chúng ta vẫn là nói chuyện song phương chiến đấu đi!

Mi trưởng lão không dây dưa vấn đề này:

- Giữa chúng ta ma sát va chạm, Danh Sư đường sẽ không quản lý, một khi làm lớn chuyện, sinh linh đồ thán, chỉ sợ Vân Vụ lĩnh các ngươi liền không có cần thiết tồn tại, sẽ bị xóa đi! Điểm ấy không cần ta nhiều lời, các ngươi hẳn cũng rõ ràng, bằng không thì không có khả năng bình an vô sự nhiều năm như vậy!

- Trước kia có Địa Mạch linh dịch, chúng ta có hi vọng tấn cấp, hiện tại không giống...

Nghe được hắn nói, móng vuốt của Hùng Hổ thú vẫy một cái:

- Muốn hoà giải cũng được, chỉ cần Danh Sư học viện đền bù chúng ta năm vạn viên linh thạch thượng phẩm, hỗ trợ ở Vân Vụ lĩnh kiến tạo năm trăm tụ linh đại trận cấp sáu, ta liền lập tức lệnh Linh thú rút về!

Trương Huyền thủ đoạn (1)

dtv-ebook.com

- Năm vạn viên linh thạch thượng phẩm? Còn năm trăm đại trận? Nằm mơ sao? Đổi điều kiện đi!

Mi trưởng lão sầm mặt lại.

Quả thực là công phu sư tử ngoạm. Năm vạn viên linh thạch thượng phẩm, cả Danh Sư học viện lật một lần, cũng không bỏ ra nổi! Lại nói, Danh Sư học viện cũng không sợ các ngươi, chỉ là lo lắng sinh linh đồ thán mà thôi, thực sự không được, điều động toàn bộ lực lượng, đồng dạng có thể san bằng Vân Vụ lĩnh! Nhưng mà như thế mọi người tổn thất đều rất lớn, làm đất trời oán giận, có thể tránh khỏi, liền tận lực tránh khỏi.

- Đổi điều kiện? Không được, chỉ có một điều kiện này, đáp ứng liền đáp ứng, không đáp ứng, tiếp tục chiến đấu! Nói thật cho các ngươi biết, ta còn không có phái ra Linh thú phi hành, một khi bắt đầu, chỉ bằng những học viên không biết bay của các ngươi, có thể ngăn cản? Chỉ cần đánh vào Hồng Viễn thành, cũng không phải thương vong mấy chục người đơn giản như vậy, đến lúc đó, nhìn các ngươi làm sao giải thích với tổng bộ, làm sao giải thích với bách tính phổ thông!

Hoàng Kim Hùng Hổ thú hừ lạnh nói.

Danh Sư học viện bảo hộ một phương an toàn, nếu thật để cho Linh thú phi hành của đối phương xông vào nội thành trắng trợn chém giết, lực công tín của học viện khẳng định bị nghi ngờ cùng phá hư. Lòng tin của Nhân tộc đối với Danh Sư đường, cũng bởi vậy dao động.

- Ngươi... Đây là uy hiếp?

Ánh mắt của Mi trưởng lão phát lạnh.

Đường đường Danh Sư học viện, thế mà bị một đám Thánh thú uy hiếp, quả thực sai lầm nghiêm trọng! Nếu không phải lúc trước tổng bộ nể tình đám Thánh thú này có thể rèn luyện học viên, càng có thể mang đến cảm giác nguy cơ cho tất cả Danh Sư, để bọn họ quyết chí tự cường, khẳng định đã sớm ra tay diệt tuyệt! Làm sao đến mức để chúng diễu võ giương oai.

Danh Sư không thể nhục.

Đây không phải lời nói suông, cũng không phải giả, thật dám nghi ngờ, không ngại ra tay xóa đi. Năm đó Vu Hồn nhất mạch, cường đại như thế, không phải cũng biến mất ở trong dòng sông lịch sử sao? Thậm chí Độc sư quỷ dị như vậy, cũng không dám xây dựng Độc điện ở bên ngoài? Đang muốn nổi giận, cùng đối phương cá chết lưới rách, liền nghe viện trưởng truyền âm vang lên bên tai:

- Nghĩ biện pháp hỏi ra đội ngũ Linh thú phi hành của bọn chúng ở nơi nào, thuận tiện để cho ta đi qua!

Mi trưởng lão sững sờ.

Hỏi cái này làm gì? Đi qua? Nhìn đội ngũ Linh thú phi hành? Nhưng viện trưởng yêu cầu, đành phải nhíu mày, nhìn về phía Hoàng Kim Hùng Hổ thú:

- Cho dù Vân Vụ lĩnh có Linh thú phi hành, số lượng cũng có hạn đi, Danh Sư học viện Thánh giả mấy trăm, ngăn lại những thứ này, không tính là gì! Muốn uy hiếp, cũng phải lấy ra năng lực thực tế, nói như vậy, ngươi cảm thấy ta sẽ sợ?

- Số lượng có hạn? Vân Vụ lĩnh ta, Linh thú phi hành trọn vẹn ba ngàn, hơn nữa mỗi một con đều có tốc độ cực nhanh, coi như Danh Sư học viện có nhiều cường giả Thánh cảnh, muốn ngăn cản cũng không dễ dàng như vậy! Chỉ cần xông ra mấy trăm con, liền có thể tạo thành phá

hư rất lớn... Thậm chí, chúng ta có thể không xung kích Đế đô, xung kích một chút tiểu thành thị xung quanh, ta không tin các ngươi có nhiều Thánh giả tọa trấn như vậy?

Hoàng Kim Hùng Hổ thú cười lạnh, ý uy hiếp lộ rõ trên mặt.

- Ba ngàn?

Mi trưởng lão cười nhạo:

- Đoán chừng đều là Hóa Phàm nhất, nhị trọng thậm chí còn không đến Hóa Phàm cảnh a, đám ô hợp mà thôi, nhiều hơn nữa, Danh Sư học viện ta lại có sợ gì!

Linh thú phi hành, mặc dù có thể phi hành, cũng phải nhìn thực lực. Một chút Hóa Phàm cũng không có đến, thậm chí chỉ là Hóa Phàm nhị, tam trọng, coi như biết bay lại như thế nào? Danh Sư học viện tùy tiện phái mấy học sinh, liền có thể nhẹ nhõm bắn giết.

- Hóa Phàm nhất, nhị trọng? Xem ra Mi trưởng lão không biết thực lực của Vân Vụ lĩnh chúng ta! Ba ngàn Linh thú phi hành, đều có thực lực Hóa Phàm thất trọng trở lên! Ngươi cảm giác Danh Sư học viện có năng lực chặn lại?

Hoàng Kim Hùng Hổ thú nói.

- Hóa Phàm thất trọng trở lên? Giọng điệu thật lớn!

Mi trưởng lão lắc đầu, vẻ mặt không tin.

Vân Vụ lĩnh chỉ lớn như vậy, làm sao có thể có nhiều Linh thú phi hành cường đại thế kia? Tài nguyên cũng không đủ ah! Huống chi, đám Linh thú chiến đấu với học sinh kia càng nhiều vô số kể. Tài nguyên của Vân Vụ lĩnh, có thể nuôi sống nhiều Linh thú cường đại như vậy sao?

- Không tin?

Hoàng Kim Hùng Hổ thú cau mày.

- Ngươi nói khoa trương như thế bảo ta tin tưởng... các ngươi đã không có thành ý, ta nhìn cũng không cần nói chuyện!

Mi trưởng lão vẫy tay, dừng lại một chút:

- Đương nhiên, để cho ta tin tưởng cũng rất đơn giản, hoàn toàn có thể phái Thánh thú, mang học sinh của ta qua nhìn một chút, thật có nhiều Linh thú cường đại như vậy, ta sẽ đưa tin cho các trưởng lão khác, thậm chí còn có thể hiệp thương với Ngọc Thần Thanh bệ hạ!

- Nếu ngươi chưa thấy quan tài chưa đổ lệ, vậy thì tốt, Hắc Linh Báo, các ngươi mang học sinh này của Mi trưởng lão qua mở mang kiến thức quân đoàn Linh thú phi hành của chúng ta!

Hoàng Kim Hùng Hổ thú hừ một tiếng.

Mặc dù nó nói hung mãnh, kỳ thật cũng rất e ngại Danh Sư học viện. Bồi dưỡng được nhiều Danh Sư như vậy, tàng long ngọa hổ, chỉ đối phó học sinh còn có tự tin, nhưng đánh với lão sư, coi như dựa dẫm địa thế, cũng khẳng định sẽ bị tiêu diệt!

Thậm chí coi như các lão sư không ra tay, chỉ cho học sinh rèn luyện, bọn chúng cũng sẽ tổn thương nặng, bao nhiêu năm nghỉ ngơi lấy lại sức, hủy hoại chỉ trong chốc lát. Nguyên nhân chính là như thế, mới có thể đàm phán, liền tận lực đàm phán.

- Rống!

Hai Bán Thánh Hắc Linh Báo trước đó thủ ở cửa ra vào lên tiếng, đi đến.

- Mi trưởng lão, ngươi tận lực kéo dài thời gian, không cần tới xung đột, bảo vệ tốt bản thân là được...

Truyền âm bàn giao, Trương Huyền đứng dậy đi theo Hắc Linh Báo ra ngoài.

- Vâng!

Mặc dù không biết mục đích của viện trưởng là gì, nhưng Mi trưởng lão vẫn lên tiếng, ngẩng đầu nhìn qua:

- Hiện tại học trò của ta qua nhìn, nếu quả thật như các ngươi nói, sẽ bẩm báo học viện tình hình thực tế, sau đó lại làm giải quyết! Thật có nhiều Linh thú quân đoàn như vậy, điều kiện các ngươi nói, cũng không phải là không thể đáp ứng...

- Ồ? Vẫn là Mi trưởng lão dễ nói chuyện, vậy chúng ta liền đợi đi...

Hoàng Kim Hùng Hổ thú nhẹ gật đầu.

Thánh thú khác cũng không nói thêm gì nữa. Có thể không chiến đấu liền nhận được chỗ tốt tự nhiên tốt nhất. Mặc dù thực lực của bọn hắn hùng hậu, nhưng liều mạng với Danh Sư đường, vẫn không dám.

Sơn động lập tức lâm vào yên tĩnh, Mi trưởng lão thấy thành công kéo dài thời gian, nhịn không được thở phào nhẹ nhõm, đồng thời trong lòng âm thầm nghi ngờ... Viện trưởng muốn biết vị trí cụ thể của Linh thú phi hành làm gì?

Nhiều Linh thú như vậy, điều động tất cả lão sư của Danh Sư học viện cũng cảm thấy đau đầu, huống chi một người.

...

Đi theo sau lưng Hắc Linh Báo, Trương Huyền ra sơn động, lập tức nhìn thấy bốn phía có mấy chục con Linh thú Bán Thánh, Tòng Thánh chạy chung quanh, nhìn chằm chằm.

- Hai vị, thực lực của ta thấp... Đám Thánh thú này ở chung quanh quanh quẩn, sợ sẽ gây bất lợi cho ta... Có thể để bọn chúng lui xuống trước hay không?

Trương Huyền rụt cổ.

- Rống!

Thấy Danh Sư Tằm Phong cảnh cư nhiên nhát gan như thế, khóe miệng hai Hắc Linh Báo vung lên, tràn đầy cười lạnh.

- Lão sư nhất định muốn mang ta tới, ta thật sự rất sợ hãi, nhìn Linh thú phi hành, cũng không phải ta nguyện ý... xin hai vị thương xót, chỉ cần không để bọn chúng ở chung quanh, hai viên linh thạch thượng phẩm này, chính là của các ngươi...

Cổ tay khẽ đảo, lấy ra hai viên linh thạch thượng phẩm ném tới, trong mắt Trương Huyền tràn đầy cảnh giác nhìn bốn phía, như không có cảm giác an toàn. Tiếp nhận linh thạch, con mắt của hai Hắc Linh Báo lập tức sáng lên. Tuy bọn chúng là Bán Thánh, nhưng hưởng thụ tài nguyên không nhiều, hai viên linh thạch thượng phẩm, đã coi như tài phú không nhỏ.

- Rống!

Thu hai viên linh thạch, hai Hắc Linh Báo vung móng vuốt, rống lên một tiếng. Chung quanh tất cả Linh thú Tòng Thánh, Bán Thánh nghe được mệnh lệnh, nhao nhao lui về phía sau, thời gian nháy mắt liền biến mất. Mặc dù thực lực của Hắc Linh Báo không phải mạnh nhất trong đó, nhưng là người hầu của mấy đại Vương giả, nói chuyện không có ai dám vi phạm.

- Rống!

Thấy chư thú rời đi, hai Hắc Linh Báo ngẩng đầu lên, nhìn về phía Trương Huyền, tràn đầy kiêu ngạo, ý tứ rất đơn giản... Ngươi can đảm nhỏ như vậy, làm sao thành Danh Sư?

- Ha ha!

Đối với bọn chúng chế giễu, Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng, cổ tay khẽ đảo.

Hô!

Một thân ảnh giống như đúc xuất hiện, hai người đồng thời nhoáng một cái, giống như quỷ mị, thời gian nháy mắt đi tới trước mặt hai con Hắc Linh Báo, đồng thời bắn ra một quyền!

Bành! Bành!

Tốc độ quá nhanh, hai Hắc Linh Báo ngay cả phản ứng cũng không kịp, liền bay rớt ra ngoài, nằm trên mặt đất không ngừng run rẩy.

- Hoặc là thần phục với ta, hoặc chết!

Hai Trương Huyền phân biệt đi tới trước mặt hai Hắc Linh Báo, bàn chân giẫm lên đầu của đối phương, thần sắc lạnh nhạt nhìn qua.

- Rống...

Hắc Linh Báo không nghĩ tới thái độ của tên này chuyển biến nhanh như vậy, rõ ràng chỉ có thực lực Tầm Phong cảnh, bọn chúng là Bán Thánh cũng ngăn không nổi, tất cả đều bối rối. Mấy tức qua đi, liền có quyết định, một giọt máu tươi từ trong mi tâm bay ra, rơi vào trước mặt Trương Huyền. Hắc Linh Báo... thần phục!

- Không tệ, trước gọi những Linh thú Bán Thánh, Tòng Thánh kia, kêu đến từng con, nói Hoàng Kim Hùng Hổ thú triệu hoán!

Thấy chúng thuần phục, Trương Huyền phân phó.

- Rống!

Không dám vi phạm, hai Hắc Linh Báo gật một cái, xoay người đi ra ngoài. Thấy chúng nó rời đi, tinh thần Trương Huyền khẽ động, Tử Dương thú cùng Kim Nguyên đỉnh xuất hiện ở trước mắt.

- A Tử, Đỉnh Đỉnh, một lát nữa đánh những Linh thú này thần phục cho ta...

- Vâng, chủ nhân!

Tử Dương thú gật đầu.

- Hắc hắc, ta thích nhất chuyện như vậy, chủ nhân, không nghe lời không thần phục, có thể cho phép ta luyện thành than hay không?

Trong thanh âm của Kim Nguyên đỉnh tràn đầy kích động. Làm Danh Sư học viện trấn viện Thánh khí, nó từ trước tới nay rất rụt rè, có rất ít cơ hội xuất thủ.

- Có thể!

Trương Huyền gật đầu.

Lần này tới, chính là đồ sát Vân Vụ lĩnh, không thần phục... Chỉ có một con đường có thể đi, chính là nhất định phải chết!

Rống!

Không lâu sau, một Linh thú Tòng Thánh được Hắc Linh Báo hô tới, hai phút đồng hồ sau, quỳ gối ở trước mặt Trương Huyền, hoàn toàn thần phục. Lại mấy phút đồng hồ sau, ba Linh thú Bán Thánh thần phục. Sau mười phút, tất cả Tòng Thánh, Bán Thánh trước đó loạn chuyển ở chung quanh đều toàn bộ nghe theo mệnh lệnh của Trương Huyền.

- Xong rồi, các ngươi giống như trước đó, tán ở chung quanh, không nên để cho Linh thú khác nhìn ra, Hắc Linh Báo, mang ta đi chỗ Linh thú phi hành!

An bài xong, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm.

Những Tòng Thánh, Bán Thánh này dễ thuần phục hơn tưởng tượng một chút, chỉ có hai con không nghe lời, bị Kim Nguyên đỉnh luyện thành xỉ than. Trải qua giết gà dọa khỉ, Linh thú khác không dám có chút phản kháng, tất cả đều ngoan ngoãn nghe lời.

- Chủ nhân, toàn bộ Linh thú phi hành đều tập trung ở sơn cốc bên kia...

Sau khi nhận chủ, giờ phút này Hắc Linh Báo cũng tận tâm tận trách, ở phía trước dẫn đường. Trương Huyền, thu Tử Dương thú, phân thân cùng Kim Nguyên đỉnh vào Thiên Nghĩ Phong Sào, lúc này mới theo ở phía sau, sải bước đi qua.

Trương Huyền thủ đoạn (2)

dtv-ebook.com

Linh thú phi hành cách chỗ chứa đựng Địa Mạch linh dịch cũng không gần, cưỡi Hắc Linh Báo một đường chạy như điên, tiếp cận năm phút mới đến. Là một sơn cốc to lớn, đường kính chừng hai ba dặm.

Trương Huyền vận chuyển Minh Lý Chi Nhãn nhìn sang, giống như Hoàng Kim Hùng Hổ thú nói, quả thực có khoảng ba ngàn, hơn nữa lực lượng của những Linh thú này, đều đạt đến Hóa Phàm thất trọng trở lên. Bầy Linh thú phi hành cường đại như thế, nếu quả thật phóng về phía Hồng Viễn thành, chỉ sợ sẽ rất khó ngăn cản. Coi như về sau chém giết toàn bộ, cũng tạo thành thất lớn cực tổn.

- Nhiều Linh thú chất thành một đống như vậy, nhất định phải bố trí trận pháp, mới có thể không để chúng chạy trốn!

Trương Huyền nhíu mày.

Linh thú thực sự nhiều lắm, nhất định phải bố trí đại trận, mới có thể bao phủ toàn bộ, nếu không một khi chạy trốn, báo tin Hoàng Kim Hùng Hổ thú, Mi trưởng lão liền có khả năng gặp nguy hiểm.

- Cái địa hình này, rất thích hợp Chi Dương huyễn trận cấp sáu! Liền bố trí trận này...

Trương Huyền hít sâu một hơi, quan sát địa hình chung quanh, tính toán một hồi, một trận pháp xuất hiện ở trong óc. Mặc dù không có khảo hạch đẳng cấp Trận Pháp sư, nhưng lý giải với trận pháp sớm đã đạt đến lục tinh đỉnh phong, căn cứ địa hình suy tính trận pháp, rất đơn giản liền có thể hoàn thành. Cổ tay khẽ đảo, một đống trận kỳ xuất hiện ở trong lòng bàn tay. Thân thể nhảy lên, Trương Huyền đi tới bầu trời.

- Rống!

Tất cả Linh thú thấy có người tới, tất cả đều hoảng sợ, đang định bay lên công kích, hai Hắc Linh Báo liền chui ra, rống lên một tiếng:

- Vị này là thầy Trương tới đàm phán với Vương giả, muốn nhìn trận doanh Linh thú phi hành của chúng ta, thuận tiện bố trí trận pháp, chư vị không nên kinh hoảng, an tâm đợi là được!

Nói là thú ngữ, tất cả Linh thú đều có thể nghe hiểu.

Thấy người hầu ở trước mặt Vương giả mở miệng, tất cả Linh thú không còn ý kiến, tất cả đều nằm sấp xuống. Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, chân khí trong cơ thể vận chuyển, trận kỳ trong tay lơ lửng bay lên, thẳng tắp bắn về bốn phía.

Hô!

Chi Dương huyễn trận thành hình, một đoàn mê vụ lập tức bao vây tất cả Linh thú phi hành ở bên trong. Trước đó biết hắn muốn bày trận, tất cả Linh thú cũng không có kinh hoảng, toàn bộ đều an tĩnh nằm nguyên tại chỗ.

- Bắt đầu đi!

Nhẹ nhàng cười một tiếng, phân thân xuất hiện. Hai người thẳng tắp vọt xuống dưới, đi vào mê vụ.

Rống! Rống! Rống!

Phía dưới lập tức vang lên tiếng rống của Linh thú. Những Linh thú này, lực lượng mạnh nhất cũng chỉ là Tằm Phong cảnh đỉnh phong, căn bản không phải đối thủ của Trương Huyền cùng phân thân, ngay cả Tử Dương thú cùng Kim Nguyên đỉnh cũng không cần triệu hoán. Mỗi tiến lên mấy bước, liền có một Linh thú thuần phục. Hắn bên này thuần thú, trong sơn động, Mi trưởng lão đầu đầy mồ hôi. Từ khi Trương Huyền rời đi đến bây giờ, đã một canh giờ, tất cả Thánh thú đã xuất hiện hoài nghi.

- Làm sao vẫn chưa trở lại? Học sinh của ngươi đến cùng đang làm gì?

Vẻ mặt của Hoàng Kim Hùng Hổ thú trầm thấp. Để học sinh của Mi trưởng lão đi nhìn quân đoàn Linh thú phi hành, dựa theo tình huống bình thường, hơn mười phút liền có thể qua lại, đã lâu như vậy còn không thấy tung tích, ngu nữa cũng sẽ cảm giác có vấn đề.

- Học sinh của ta chỉ là Tằm Phong cảnh, có gì làm được cái gì?

Trong lòng Mi trưởng lão lo lắng, trên mặt lại không biểu hiện ra, nhẹ nhàng cười một tiếng:

- Học sinh này của ta có chút cẩn thận, đoán chừng là quan sát kỹ lực lượng và số lượng của tất cả Linh thú, chúng ta đều ở nơi này, chẳng lẽ các ngươi còn lo lắng sẽ chạy hay sao?

- Chạy? Ngươi ở đây, coi như hắn chạy cũng lật không nổi sóng lớn...

Hoàng Kim Hùng Hổ thú hừ lạnh một tiếng:

- Xích Viêm sư, ngươi qua nhìn một chút, xem tên này đến cùng làm cái quỷ gì? Nhân loại từ trước tới nay gian xảo, tuyệt đối không nên trúng quỷ kế!

- Vâng!

Xích Viêm sư nhẹ gật đầu, liền đi ra ngoài.

- Chậm đã...

Mi trưởng lão vội vàng đứng lên:

- Một học sinh mà thôi, làm sao, đường đường Vương giả của Vân Vụ lĩnh, lại nhát gan như vậy?

- Nhát gan? Không cần phải để ý đến hắn, Xích Viêm sư, qua nhìn một chút!

Mặc kệ đối phương kéo dài, Hoàng Kim Hùng Hổ thú lắc lắc móng vuốt. Thấy Xích Viêm sư muốn đi ra, Mi trưởng lão nhẹ nhàng cười một tiếng, đứng dậy:

- Sớm nghe nói thực lực của Hoàng Kim Hùng Hổ Vương mạnh mẽ, có dám so đấu với ta một trận không? Cũng để ta lĩnh hội một chút, thực lực Thú tộc cường đại như thế nào!

- So đấu với ta?

Không nghĩ tới hắn sẽ đưa ra loại yêu cầu này, Hoàng Kim Hùng Hổ thú nhướng mày.

- Thế nào, không dám?

Mi trưởng lão nói.

- Có gì không dám!

Hoàng Kim Hùng Hổ thú hừ lạnh một tiếng, đứng dậy.

- Vậy thì tốt rồi, vị Xích Viêm Vương này, không bằng lưu lại quan chiến, ta vượt qua Hoàng Kim Hùng Hổ Vương, không ngại khiêu chiến ngươi một chút!

Mi trưởng lão ngạo khí nói.

Khiêu chiến đối phương, tự nhiên là vì kéo dài thời gian, mặc dù không biết mục đích của viện trưởng là gì, nhưng đã an bài nhiệm vụ, liền không thể cản trở.

- Tốt!

Xích Viêm sư nhẹ gật đầu.

Một người một thú, đều là tồn tại đỉnh phong nhất trong Hồng Viễn Đế quốc, cả hai giao chiến, tự nhiên có ý nghĩa hơn nhiều đi tìm một tiểu gia hỏa Tằm Phong cảnh.

- Vậy thì tới đi!

Sợ Hoàng Kim Hùng Hổ thú kịp phản ứng, phương pháp kéo dài thời gian mất đi hiệu lực, Mi trưởng lão hét dài một tiếng, thân thể nhoáng một cái, đi đầu đánh về phía Thánh thú. Lực lượng của Thánh giả nhất trọng đỉnh phong bộc phát, cả sơn động đều bị chân khí tràn ngập, bàn tay nhẹ nhàng đè ép, nham thạch cũng có chút không chịu nổi, tựa như lúc nào cũng sẽ vỡ ra.

- Ha ha, nếu chỉ có chút thực lực ấy, liền hổ thẹn xưng hào thập đại trưởng lão ah...

Cảm nhận được áp lực lăng không mà đến, Hoàng Kim Hùng Hổ thú chẳng những không có e ngại, ngược lại gào thét, móng vuốt to lớn nâng lên, bổ về đằng trước.

Tê lạp!

Không khí tựa như bị xé nứt, gió lốc hiu hiu, phát ra thanh âm nghẹn ngào, công kích của Mi trưởng lão liền bị hóa giải. Sau một khắc, đuôi của Hoàng Kim Hùng Hổ thú lăng không quét tới, như roi thép, một khi bị đánh trúng, coi như thực lực của Thánh giả nhất trọng đỉnh phong mạnh mẽ, khẳng định cũng sẽ trọng thương!

Hô!

Không dám mạnh mẽ chống đỡ, thân thể Mi trưởng lão nhoáng một cái, tránh thoát đi.

Sưu!

Đúng lúc này, Hoàng Kim Hùng Hổ thú lại quất tới một vuốt, Mi trưởng lão người ở trên không trung, không cách nào tránh né, đành phải ra quyền đón đỡ. Quyền, trảo đối đầu, chỉ cảm thấy ngực buồn bực, bay ngược ra, sống lưng nặng nề đụng vách tường, đập ra một cái hố to.

Linh thú, Thánh thú bởi vì tố chất thân thể cùng lực lượng, đều cường đại hơn nhân loại đồng cấp một tia, vị này càng là Thánh thú lợi hại nhất của Vân Vụ lĩnh, mặc dù thực lực của Mi trưởng lão không yếu, nhưng muốn mạnh mẽ chống đỡ, lại có chút làm không được.

- Ha ha, đường đường thập đại trưởng lão, lực lượng cũng không gì hơn cái này!

Một chiêu đắc thủ, Hoàng Kim Hùng Hổ thú hổ gầm một tiếng, chấn lỗ tai người có chút choáng váng, thân thể khổng lồ lao về phía trước. Rồng theo mây, hổ theo gió, mặc dù Hoàng Kim Hùng Hổ thú không phải lão hổ, nhưng cũng là một loại Thánh thú loại hổ, còn chưa tới trước mặt, liền giống như một cơn lốc tập qua, Mi trưởng lão kìm lòng không được lui về phía sau, cổ tay khẽ đảo, một thanh trường kiếm xuất hiện, bỗng nhiên đâm tới.

Chỉ bằng vào man lực, khẳng định chống chọi không được đối phương, chỉ có thể sử dụng vũ khí.

Sưu sưu sưu!

Trường kiếm kéo ra kiếm hoa, hóa thành từng đạo kiếm mang thẳng tắp đâm tới. Dường như biết chiêu số của hắn, Hoàng Kim Hùng Hổ thú cũng không tránh né, hít sâu một hơi, da lông toàn thân trở nên ngăm đen, tựa như tạo thành lân phiến đặc thù.

Đinh đinh đinh!

Kiếm mang rơi vào trên da lông, lại bị chặn ở bên ngoài, rốt cuộc không đâm vào được.

- Cái gì?

Mi trưởng lão sầm mặt lại.

Sớm biết tên này mạnh mẽ, nhưng không nghĩ đến cường đại như thế! Một kiếm này của hắn, thế mà ngay cả da lông cũng không đâm thủng,

phòng ngự cũng quá lợi hại đi! Khó trách Vân Vụ lĩnh mười đại Thánh thú, đều đạt đến Thánh giả nhất trọng đỉnh phong, lại đều nghe nó, chỉ là loại phòng ngự này, liền có thể để vô số Thánh thú, thậm chí tu luyện giả chùn bước.

- Hồng Diệp Thập Tam kiếm!

Biết không cẩn thận sẽ bị thương, không dám dừng lại, một kiếm bị chặn, Mi trưởng lão nhíu mày, cổ tay khẽ đảo, chân khí trong cơ thể lập tức dựa theo quỹ tích đặc thù vận chuyển. Trường kiếm phát ra thanh âm sắc nhọn, giống như bất cứ lúc nào cũng sẽ phá không mà đi.

Hồng Diệp Thập Tam kiếm, là tuyệt chiêu võ kỹ mạnh nhất của hắn! Lúc trước Hỏa Long Thánh thú, chính là thua ở dưới chiêu này, mới cam tâm tình nguyện thành thú sủng.

Xì xì xì!

Kiếm mang ở trên không trung hình thành một mảnh lá đỏ, gào thét lên bay tới đằng trước, mang theo lực uy hiếp xé nát hết thảy.

- Có chút ý tứ ! Nhưng loại trình độ này liền muốn thắng ta, nằm mơ!

Nhìn thấy hắn thi triển ra một kiếm như vậy, Hoàng Kim Hùng Hổ thú cũng hơi kinh ngạc, nhẹ nhàng cười một tiếng, móng trước xoay chuyển, lộ ra móng vuốt sắc bén ngăm đen, lần nữa bổ xuống.

Đinh đinh đinh!

Móng vuốt cùng lá đỏ đối đầu, Hoàng Kim Hùng Hổ thú lui về sau một bước, Mi trưởng lão thì phun ra máu tươi, bay ngược ra sau, rơi trên mặt đất, vẻ mặt trắng bệch. Lần này dùng hết toàn bộ lực lượng, đã bị trọng thương. Vội vàng xoay người ngồi dậy, nuốt một viên đan dược chữa thương, mới cảm giác thoải mái hơn một chút.

- Thế nào? Thực lực của ta cũng không tệ lắm a?

Thấy Mi trưởng lão thua, Hoàng Kim Hùng Hổ thú cười ha ha một tiếng, mặc dù cũng bị thương nhẹ, nhưng so với đối phương, lại chênh lệch rất nhiều. Nói cách khác, tỷ thí lần này, người sau căn bản không phải đối thủ.

- Lợi hại!

Mi trưởng lão đứng dậy, muốn không thừa nhận cũng không được. Quả thực không phải là đối thủ. Người cùng thú đồng cấp bậc, vẫn có chênh lệch nhất định. Nếu không, Tử Dương thú cũng sẽ không mệnh danh người mạnh nhất Danh Sư học viện.

- Vậy thì tốt, so cũng so xong, Xích Viêm sư, mau mau đi qua, nhìn xem tiểu tử kia đến cùng làm cái quỷ gì, đến bây giờ cũng chưa trở lại, nếu như dám làm ra chuyện bất lợi với Vân Vụ lĩnh, giết!

Một lần nữa trở lại chỗ ngồi, Hoàng Kim Hùng Hổ thú phân phó.

- Vâng!

Xích Viêm sư nhẹ gật đầu, xoay người đi ra ngoài.

- Cái này... Không vội...

Vẻ mặt Mi trưởng lão biến đổi, đang muốn qua ngăn cản, chỉ thấy Hoàng Kim Hùng Hổ thú lạnh lùng nhìn qua:

- Thế nào, Mi trưởng lão còn muốn so với ta một trận?

- Ta...

Thân thể hắn run lên.

Tình huống hiện tại của hắn khẳng định không thể lại chiến đấu, thật muốn động thủ, tất sẽ chết ở chỗ này. Mặc dù không biết viện trưởng đang làm gì cần hắn kéo dài thời gian, nhưng hiện tại đã kéo không được, làm sao bây giờ?

- Còn không mau đi!

Cũng nhìn ra mục đích kéo dài của hắn, Hoàng Kim Hùng Hổ thú phất tay.

- Vâng!

Xích Viêm sư cũng không dừng lại, thân thể nhoáng một cái, thời gian nháy mắt liền biến mất tại nguyên chỗ.

- Viện trưởng...

Thấy nó biến mất, biết rốt cuộc đuổi không kịp, sắc mặt của Mi trưởng lão trắng nhợt, thân thể như một bãi bùn nhão:

- Ta đã tận lực...

Các ngươi đi ra một chút!

dtv-ebook.com

Xích Viêm Sư đi ra sơn động, nhanh chân bay về phía vị trí sơn cốc của Linh thú phi hành, rất nhanh thì tới gần.

- Tại sao nơi này có thể có huyễn trận?

Xích Viêm Sư nhướng mày.

Xuất hiện ở trước mắt chính là một trận pháp cự đại, bao phủ toàn bộ chung quanh, bên trong thỉnh thoảng truyền ra tiếng Linh thú rống lên, hai Hắc Linh Báo trước đó mang tiểu tử kia tới, đang đứng ở nbốn phía, vẻ mặt cảnh giác.

- Hắc Linh, đây là có chuyện gì?

Xích Viêm Sư đi tới gần, ánh mắt băng lãnh.

- Xích Viêm Vương giả...

Nhìn thấy nó xuất hiện, Hắc Linh Báo giật nảy mình, vội vàng giải thích:

- Là như vậy, thầy Trương kia là Trận Pháp đại sư, vừa đến liền bố trí trận pháp ở chỗ này, sau đó... không thấy, chúng ta không tìm được!

- Ngu xuẩn!

Xích Viêm Sư trừng mắt.

Đối phương ở đây bày trận, rõ ràng không có ý tốt. Hai người này lại không ngăn cản, thật là ngu xuẩn!

Huyễn trận không ngăn cách khí tức, Linh thú trong đó cũng không chết, hoàn toàn có thể rõ ràng cảm thụ ra. Đã không phải đối phó những Linh thú này, bố trí trận pháp làm gì? Hắn đang kỳ quái, liền thấy trận pháp chậm rãi tán đi, một thanh niên từ phía dưới bay tới., chính là học sinh của Mi trưởng lão.

Lúc này vẻ mặt Trương Huyền hơi trắng bệch, có chút mê mang. Hơn một canh giờ thuần phục, coi như thể lực của hắn rất mạnh, cũng cảm thấy thân khốn mệt mỏi, may mắn tất cả Linh thú phi hành đều đã nhận chủ, thành thú sủng của hắn. Trong đó cũng không thiếu xương cứng, không muốn thuần phục, hết thảy một quyền đấm chết.

- Tiểu tử, ngươi đang làm gì?

Thấy hắn xuất hiện, Xích Viêm Sư gầm lên giận dữ.

- Không có gì, A Tử, Đỉnh Đỉnh, trước đánh tên này một trận, ta khôi phục một chút lại nói...

Nhìn thấy Xích Viêm Sư, Trương Huyền cũng chẳng suy nghĩ gì nữa, lấy ra một viên đan dược cấp sáu khôi phục thể lực nuốt xuống, khẽ đảo cổ tay, Tử Dương thú cùng Kim Nguyên đỉnh lập tức vọt tới.

Thấy có Thánh giả nhất trọng đỉnh phong có thể đánh, Kim Nguyên đỉnh kêu quái dị một tiếng, lập tức xông tới.

Bành!

Xích Viêm Sư còn không kịp phản ứng, liền bị đụng bay, dính vào trên vách núi đá, hộc từng ngụm máu. Nhưng còn không có đợi nó nôn hết, quả đấm của Tử Dương thú đập tới.

Bành bành bành bành!

Một Thánh thú, một Thánh khí, hai đại cao thủ liên hợp, Xích Viêm Sư căn bản ngăn cản không nổi, thời gian nháy mắt liền bị đánh hoàn toàn thay đổi, muốn chạy trốn cũng trốn không thoát, muốn la cũng gọi không

ra. Không lâu sau, tên này đành phải lệ rơi đầy mặt ngoan ngoãn nhận chủ, không dám nói nhảm. Cái này gọi là chuyện gì, chỉ đi ra nhìn một chút, bị đánh thành như vậy, còn có thiên lý hay không? Còn có vương pháp hay không?

- Chủ nhân!

Sau khi hiến tế linh hồn, mặt mũi của Xích Viêm Sư sưng đỏ nhìn qua.

- Bây giờ ngươi đi về lừa gạt hai vị Vương giả ra!

Lúc này Trương Huyền cũng hoàn toàn khôi phục, duỗi lưng một cái, thản nhiên nói.

- Lừa gạt hai vị ra?

Khóe miệng Xích Viêm Sư co giật, con mắt nháy mấy lần.

- Không sai!

Trương Huyền gật đầu.

Trong sơn động tổng cộng có mười vị Vương giả, toàn bộ đi ra, coi như Kim Nguyên đỉnh cùng Tử Dương thú cộng lại, cũng rất khó chiến thắng, chớ nói chi là thuần phục. Lại nói, rất nhiều Thánh thú chung một chỗ, tất cả mọi người sẽ biểu hiện có chút cốt khí, nếu không mặt mũi còn đâu? Muốn thuần phục sẽ rất khó. Đơn độc thu thập, liền dễ dàng hơn không ít, cũng đơn giản hơn không ít.

- Được rồi!

Linh hồn bị khống chế, Xích Viêm Sư không có cách nào cự tuyệt, đành phải đáp ứng, lập tức ngẩng đầu lên:

- Hiện tại bộ dáng của ta như vậy... Bọn chúng cũng phải tin tưởng mới được...

Vừa rồi Kim Nguyên đỉnh quá mức hưng phấn, ra tay có chút ác, toàn thân tên này bị đánh hoàn toàn thay đổi, đã không còn hình dạng.

- Uống hồ lô linh dịch này đi!

Truyền vào mấy đạo Thiên Đạo chân khí vào một hồ lô Địa Mạch linh dịch, đưa tới. Thực lực của đối phương cao hơn hắn quá nhiều, kích cỡ lại lớn như thế, truyền Thiên Đạo chân khí vào rượu, chí ít cần mười mấy hồ lô, thật muốn uống hết, cũng sẽ say mèm. Cho dù không say, toàn thân mùi rượu, vào sơn động cũng rất dễ dàng bị phát hiện. Mà Địa Mạch linh dịch hòa vào Thiên Đạo chân khí, hiệu quả chữa thương càng tốt hơn, một hồ lô là đủ.

- Linh dịch?

Tiếp nhận hồ lô, Xích Viêm Sư mở nút chai, chỉ ngửi một cái, mắt liền tối sầm lại. Xem như tìm được gia hỏa trộm đồ... không nghĩ tới bây giờ thành chủ nhân của nó! Cái này gọi là chuyện gì!

Buổi sáng hôm nay còn cùng Vương giả khác chung một chỗ, cắn răng nghiến lợi chửi loạn, chỉ cần bắt được tất nhiên sẽ chém hắn thành muôn mảnh... Hiện tại liền quỳ trên mặt đất, mặt mũi cung kính... nhân sinh thật là tịch mịch như tuyết ah... Mặc dù lòng buồn bực, nhưng Xích Viêm Sư vẫn uống cạn hồ lô Địa Mạch linh dịch. Linh khí vừa tiến vào trong cơ thể, trước đó trọng thương lập tức hoàn hảo như lúc ban đầu, hoàn mỹ khôi phục.

- Cái này, cái này...

Xích Viêm Sư nháy mắt.

Nó quá quen thuộc Địa Mạch linh dịch, trước kia uống rất nhiều khôi phục lực lượng, làm sao... còn có thể chữa thương?

- Ta tăng thêm chút dược liệu, có thể cấp tốc khôi phục thương thế, chỉ phải hiệu trung với ta, giúp ngươi tăng lên tới Thần Thức cảnh, cũng

không tính quá khó!

Trương Huyền thản nhiên nói.

- Vâng!

Xích Viêm Sư gật đầu.

Để đồ vật ngưng tụ linh khí tinh thuần như Địa Mạch linh dịch, nắm giữ hiệu quả chữa thương như thánh dược, tuyệt đối là thần kỹ. Chủ nhân như thế, có lẽ thật có giúp nó tăng thực lực lên, xung kích Thần Thức cảnh.

- Đi thôi!

Dặn dò một tiếng, Trương Huyền không nói thêm lời.

Linh thú đã thuần phục, sống chết ở một ý niệm của hắn, cũng không sợ đối phương làm phản.

- Chủ nhân...

Thấy Xích Viêm Sư rời đi, Tử Dương thú đi tới, tràn đầy bội phục. Vân Vụ lĩnh vẫn là tai hoạ ngầm của Danh Sư học viện, năm đó lão viện trưởng cũng không thể làm gì, vị tân viện trưởng này ngược lại tốt, vừa đến liền thuần phục hết Bán Thánh, Tòng Thánh, ngay cả mười đại Vương giả của đối phương cũng thuần phục một con, xem ra vẫn còn tiếp tục... Chỉ sợ không bao lâu, Vân Vụ lĩnh giằng co với Danh Sư học viện không biết bao nhiêu năm, sẽ biến thành phụ thuộc của nhân loại, không còn uy hiếp.

- Vân Vụ lĩnh mười đại Vương giả, lừa qua toàn bộ, thu thập cả đám, hiện tại bọn chúng đi ra, chúng ta không phải là đối thủ, chờ thuần phục nhiều hơn, như vậy liền thoải mái!

Còn tưởng rằng đối phương lo lắng, Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng.

Thấy Vân Vụ lĩnh chiến đấu với nhân loại, hắn liền nghĩ kỹ, lúc này mới yêu cầu đàm phán. Chỉ có như vậy, mới có thể thuận lợi đi vào Vân Vụ lĩnh, đánh tan từng cái. Mười đại Vương giả tập hợp lại, rất lợi hại, hắn cũng hết cách rồi, nhưng lừa gạt cả đám ra, chỉ cần thu phục bốn cái trở lên, lại thêm Kim Nguyên đỉnh, Tử Dương thú, cùng rất nhiều khôi lỗi Dị Linh tộc... Coi như muốn phản kháng, cũng không có biện pháp.

Bên này Mi trưởng lão còn không biết ý định của Trương Huyền, đang thở hổn hển, tràn đầy lo lắng.

Hô!

Đang không biết hiện tại viện trưởng thế nào, chỉ thấy Xích Viêm Sư đi đến.

- Đã xảy ra chuyện gì? Hắc Linh cùng tiểu tử kia đâu?

Thấy nó đi vào, Hoàng Kim Hùng Hổ thú nhướng mày, bảo tên này đi tìm người, làm sao lại trở về?

- Tiểu tử kia thông minh muốn chết, bị dọa đến trực tiếp chạy trốn, Hắc Linh đuổi theo cũng không đuổi kịp, ta truy xét một chút, cũng không xác định đi phương hướng nào, Thiết Bối Hùng, Thanh Trúc Địa Long, các ngươi theo ta đi tìm xem!

Xích Viêm Sư hừ một tiếng.

- Chạy trốn?

- Ha ha, Mi viện trưởng, cái này là học sinh của ngươi? Thấy được nguy hiểm, liền ném lão sư ở nơi đây, bản thân chạy trước?

- Danh Sư cũng có kỳ hoa như thế, thật là hiếm thấy!

Nghe được tiểu tử kia chạy trốn, ngay cả lão sư cũng không cần, Vương giả khác đều nở nụ cười. Đều nói Danh Sư chú trọng truyền thừa, lão sư

ở đây đàm phán, tiểu tử kia lại chạy nhanh như vậy, quả thực mất mặt xấu hổ.

- Viện trưởng chạy trốn?

Mi trưởng lão cũng choáng váng. Mặc dù hắn không tin, nhưng Xích Viêm Sư không cần thiết nói như vậy!

- Tốt, ta đi theo ngươi nhìn xem, tìm được tiểu tử này, nhất định phải nhận thức một chút, Danh Sư học viện cũng có nhân vật như vậy!

Một con Thiết Bối Hùng đứng dậy.

- Ha ha, ta cũng đi xem một chút!

Thanh Trúc Địa Long cũng đứng lên.

Hai người này, giống như Xích Viêm Sư, đều là Thánh giả nhất trọng đỉnh phong, thực lực như vực sâu, thấy không rõ lắm đến cùng cao bao nhiêu.

- Đi nhanh về nhanh, chính sự quan trọng!

Thấy hai thú muốn đi ra ngoài, Hoàng Kim Hùng Hổ thú nhíu mày.

- Yên tâm đi!

Xích Viêm Sư nhẹ nhàng cười một tiếng, mang theo hai Thánh thú đi ra ngoài.

- Mi trưởng lão, hiện tại ngươi còn có lời gì muốn nói? Học sinh thân truyền của mình lại là bộ đức hạnh này... Còn mặt mũi nào giảng đại đạo lý? Giảng nhân nghĩa đạo đức với ta?

Hai thú rời đi, Hoàng Kim Hùng Hổ thú cười lạnh.

Thân chính mới có thể phục người, ngươi thân là một trong thập đại Danh Sư, học sinh thân truyền lại tham sống sợ chết, nói ra, cũng không

cần sống, mất mặt cũng có thể mất chết.

- Ta...

Mi trưởng lão xiết chặt nắm đấm, muốn nói cái gì, nhưng nói không nên lời.

Mặc dù hắn không tin thầy Trương sẽ chạy trốn, nhưng vị viện trưởng này đến cùng đang làm gì? Luôn mồm cần đàm phán, hiện tại qua hơn một canh giờ, một câu không nói, mục đích là cái gì cũng không rõ ràng, nên làm cái gì bây giờ?

- Hắc hắc, không cần đoán, khẳng định là học sinh của Mi trưởng lão, nhìn thấy chúng ta có nhiều Linh thú phi hành như vậy, biết một khi chiến đấu, thua không nghi ngờ, dọa đến bỏ trốn!

- Hẳn vậy, ta còn cho rằng Danh Sư có cốt khí, không nghĩ tới, so với Thú tộc chúng ta càng tệ...

Đám Vương giả đều nở nụ cười.

- Được rồi, không cần nhiều lời, Mi trưởng lão, ngươi cũng không cần tiếp tục kéo dài thời gian, nhanh liên hệ các trưởng lão khác, đáp ứng điều kiện, nếu không hôm nay đừng nghĩ đi.

Hoàng Kim Hùng Hổ thú cười lạnh, trong giọng nói mang theo uy hiếp.

- Ta...

Mi trưởng lão than thở một tiếng, đang muốn nói chuyện, chỉ thấy bên ngoài sơn động truyền đến tiếng bước chân, lập tức nhìn thấy Thiết Bối Hùng đi đến.

- Tiểu tử kia thật tà môn, không biết từ nơi nào tìm đến mấy vị cao thủ, ta cùng Xích Viêm Sư đánh không lại, Hổ Đầu thú, Thiết Xỉ Lang, các ngươi theo chúng ta đi giết chết hắn!

- Còn tìm cao thủ?

- Cao thủ như thế nào, ba người các ngươi cũng đánh không lại? Muốn chúng ta hỗ trợ?

Hổ Long Thú, Thiết Xỉ Lang đứng dậy.

- Ta cũng không biết, hắn không phải là trưởng lão học viện, động tác nhanh lên, nếu không, ta sợ đám người Xích Viêm Sư gánh không được!

Thiết Bối Hùng lo lắng thúc giục.

- Được rồi!

Hai Vương giả bàn giao với Hoàng Kim Hùng Hổ thú một tiếng, bước nhanh ra ngoài. Mới vừa đi một hồi, Thiết Xỉ Lang lại đến:

- Người của bọn hắn hơi nhiều, Thanh Khứu Tượng, Linh Hoang Vượn, Thiết Lân Thú, Bạch Nhĩ Thú, bốn người các ngươi theo ta đi!

- Thầy Trương... tìm ai tới?

Mi trưởng lão không hiểu ra sao, sắp choáng váng rồi.

- Cái này...

Nhìn chung quanh, chỉ còn lại có một mình mình, Hoàng Kim Hùng Hổ thú cũng bối rối.

Hiến tế Vân Vụ lĩnh

dtv-ebook.com

Mười Đại Thánh thú, mỗi một con đều có thể so với thập đại trưởng lão của Danh Sư học viện! Một học sinh của Mi trưởng lão, tìm người nào có thể để cho chín Thánh thú cùng đi ra? Chẳng lẽ các trưởng lão khác đều tới? Không đúng, nếu là như vậy, bên ngoài nhiều Bán Thánh, Tòng Thánh thế kia, khẳng định đã sớm bẩm báo, không đến mức tin tức gì cũng không có!

- Mi Trúc, ngươi đến cùng đang giở trò quỷ gì?

Hoàng Kim Hùng Hổ hơi híp mắt, nhìn lại.

- Ta? Ta một mực ở nơi này, không biết gì a...

Mi trưởng lão sắp muốn khóc.

Hắn chính là cái đánh xì dầu, phối hợp diễn kịch, viện trưởng muốn làm gì, là thật không rõ ràng...

- Không biết? Tốt nhất đừng giở trò gian gì với ta, Vân Vụ lĩnh ta có thể ở dưới mí mắt của Danh Sư học viện tồn tại nhiều năm như vậy không ngã, tuyệt không phải đơn giản như mặt ngoài...

Thấy biểu lộ của đối phương quả thực không biết, Hoàng Kim Hùng Hổ thú uy hiếp một tiếng.

- Linh thú các ngươi trải rộng toàn bộ Vân Vụ lĩnh, nếu quả thật có thủ đoạn gì, làm sao có thể không biết?

Mi trưởng lão nói.

Hoàng Kim Hùng Hổ thú nhẹ gật đầu, chuyện này cũng là nó nghi ngờ. Thật muốn có vấn đề, những Vương giả kia khẳng định sẽ báo cáo, để Vương giả khác ra ngoài, nói rõ có năng lực giải quyết.

- Trước không cần để ý đến, chỉ cần đừng để vị Mi trưởng lão này rời đi, Danh Sư học viện khẳng định sẽ sợ ném chuột vỡ bình, coi như không đáp ứng điều kiện, cũng sẽ nghĩ biện pháp giải quyết!

Trong lòng đã tính toán, cảm thấy không có vấn đề gì, Hoàng Kim Hùng Hổ thú đang muốn nói chuyện, chỉ thấy Xích Viêm Sư đi đến. Ngay sau đó Thiết Bối Hùng, Hổ Đầu thú, Thiết Xỉ Lang... chín đại Vương giả khác đều đến, ở giữa theo một thanh niên, đầu buông xuống, thoạt nhìn cực kỳ chật vật. Chính là học sinh chạy trốn của Mi trưởng lão.

- Lão đại, tên này bị chúng ta bắt được...

Mấy bước đi tới trước mặt, Xích Viêm Sư khẽ nói.

- Đến cùng xảy ra chuyện gì? Để các ngươi tất cả đều ra ngoài?

Hoàng Kim Hùng Hổ thú nghi ngờ nhìn qua.

- Là như vậy...

Hổ Đầu thú đi tới trước mặt, thiết trảo chỉ Trương Huyền:

- Tên này không biết dùng thủ đoạn gì, tìm tới mấy Danh Sư lợi hại, cùng chúng ta chiến đấu ở bên ngoài...

- Danh Sư?

Hoàng Kim Hùng Hổ thú chớp mắt.

- Không sai!

Thiết Xỉ Lang cũng tới.

- Danh Sư nào? Là thập đại trưởng lão của học viện?

Hoàng Kim Hùng Hổ thú tiếp tục hỏi.

- Hình như không phải, chúng ta cũng không nhận ra, nhìn dung mạo cực kỳ lạ lẫm, như vậy đi, ta lấy ra thi thể của bọn hắn, để ngươi xem một chút...

Thiết Bối Hùng hừ một tiếng, đi tới cách đối phương không đủ ba mét. Nói còn chưa dứt lời, vài Thánh thú đồng thời gào thét, đồng loạt ra tay.

Ầm ầm!

Xích Viêm Sư, Hổ Đầu thú, Thiết Xỉ Lang, Thiết Bối Hùng, bốn đại Thánh thú ở trong Vương giả Vân Vụ lĩnh, đều tính toán là mạnh, đồng thời ra tay, lực lượng như núi lở đất nứt, giang hà chảy ngược. Hoàng Kim Hùng Hổ thú còn không kịp phản ứng, liền bị bốn móng vuốt đánh trúng.

Bành!

- Các ngươi chơi cái gì...

Hô một tiếng, Hùng Hổ thú bay ngược ra, sống lưng đụng gãy mấy thạch nhũ, phun ra từng ngụm máu tươi. Đám Thánh thú này đi theo nó hơn ngàn năm, tin tưởng lẫn nhau, ai có thể nghĩ tới lại đột nhiên ra tay. Hơn nữa còn tàn nhẫn như vậy! Trong nháy mắt Hoàng Kim Hùng Hổ thú liền bị trọng thương, lục phủ ngũ tạng trong thời gian ngắn khó khôi phục.

- Đến cùng xảy ra chuyện gì...

Rơi xuống đất, Hoàng Kim Hùng Hổ thú thở hổn hển, cảm giác lực lượng toàn thân bị đánh mất tám chín phần mười, hai mắt đỏ thẫm, nhịn không được gào thét.

- Chủ nhân!

Không để ý tới nó rống, Xích Viêm Sư, Thiết Bối Hùng… đồng loạt xoay người, nhìn về phía Trương Huyền cách đó không xa.

- Ân!

Nhẹ nhàng cười một tiếng, Trương Huyền không còn chật vật như trước đó, chắp hai tay sau lưng, ở dưới các Thánh thú vây quanh đi ra, tựa như một Đế Vương cao cao tại thượng.

- Vân Vụ lĩnh mười đại Vương giả, hiện tại đã có chín cái thần phục ta... Hoàng Kim Hùng Hổ thú, ngươi chỉ có hai con đường có thể đi, một là trở thành thú sủng của ta, hai là… chết!

- Thần phục?

Con ngươi Hùng Hổ thú co rụt lại, khó mà tin được nhìn về phía chín đại Vương giả.

Bọn chúng đều là Thánh thú, có kiêu ngạo của mình, làm sao sẽ thần phục một nhân loại, hơn nữa chỉ là tiểu nhân vật Tằm Phong cảnh? Không chỉ nó kỳ quái, Mi trưởng lão cũng điên rồi.

Còn tưởng viện trưởng thật tới đàm phán, đã làm xong tâm lý bị người nhục mạ, không nghĩ tới ra ngoài hơn một canh giờ, mười đại Vương giả thuần phục chín cái... Xem ra, Linh thú phía ngoài khẳng định cũng khó có thể may mắn thoát khỏi, đều thành thú sủng...

Sớm biết năng lực thuần thú của vị tân viện trưởng này rất cường đại, nhưng như vậy cũng không tránh khỏi quá cường đại, quá nghịch thiên a! Thuần phục như vậy, có khi nào Thánh thú, Linh thú trên toàn bộ đại lục đều thành thú sủng của ngươi hay không? Nghe theo ngươi phân phó? Hắn bên này ngớ ra, đám người Xích Viêm Sư cũng nhìn về phía lão đại trước đó, Vương giả mạnh nhất Vân Vụ lĩnh.

- Thần phục đi, chủ nhân là người có đại bản lĩnh, thần phục hắn, tuyệt đối mạnh hơn ở Vân Vụ lĩnh ra không được!

- Đúng vậy, chúng ta bị vây ở Vân Vụ lĩnh nhiều năm như vậy, mặc dù nơi này thành lãnh địa của chúng ta, không ai dám vào, Danh Sư học viện cũng kiêng kị ba phần, thoạt nhìn rất uy phong, nhưng khác bị nhốt trong lồng ở chỗ nào? Dù sao ta cũng chịu đủ rồi!

- Không thần phục liền chết, chớ do dự...

...

Thành thú sủng của Trương Huyền, đã không còn tôn nghiêm của Vương giả trước đó, mấy Đại Thánh thú đồng loạt an ủi.

- Để ta thần phục? Nằm mơ!

Thấy tất cả thuộc hạ đều phản bội, Hoàng Kim Hùng Hổ thú mặt mũi dữ tợn:

- Các ngươi không nghi ngờ, vì cái gì nơi này có thể hội tụ nhiều Địa Mạch linh dịch như vậy, để cho Linh thú, Thánh thú chúng ta sử dụng mà không suy kiệt sao? Hôm nay ta sẽ nói cho các ngươi biết...

Hoàng Kim Hùng Hổ thú gào thét một tiếng, giãy dụa đứng dậy, thân thể nhoáng một cái, nhảy vào trong ao đã khô cạn cách đó không xa, thanh âm chậm rãi.

- Hoàng tôn kính, xin ban cho ta lực lượng, diệt trừ những Thú tộc phản bội này...

Lần này nói không phải ngôn ngữ nhân loại, mà là Thượng Cổ thú ngữ.

- Hoàng?

Nghe được thú ngữ, Trương Huyền nhíu mày, một dự cảm bất tường từ trong lòng xông ra. Trước đó hắn liền kỳ quái, đồ vật hiếm có như Địa Mạch linh dịch, coi như địa hình của Vân Vụ lĩnh đặc thù, muốn ngưng tụ nhiều như vậy, cũng không có khả năng, hiện tại xem ra, chỉ sợ không đơn giản như vậy.

Hơn nữa, mấu chốt nhất là, Linh thú, Thánh thú nơi này thực nhiều lắm. Vật cạnh thiên trạch, bất kỳ chỗ nào, số lượng cường giả đều có hạn. Nhiều Linh thú như vậy, tu vi đều cao như vậy, muốn nói không khiến người ta kỳ quái, đó là giả.

Mi trưởng lão cũng biến sắc, hắn là Thuần Thú sư lục tinh đỉnh phong, mặc dù không hoàn toàn biết Thượng Cổ thú ngữ, nhưng cũng có thể nghe hiểu một chút, lúc này đối phương dùng thú ngữ tiến hành một loại nghi thức, triệu hoán đặc thù nào đó. Một khi thành công, tất nhiên sẽ xuất hiện biến cố.

- Viện trưởng...

Tràn đầy lo lắng, vội vàng nhìn về phía Trương Huyền.

- Đừng có gấp, này có khả năng liên quan tới bí mật Ngô Dương Tử tiền bối mất tích mà ngươi nói...

Trương Huyền nhíu mày.

Thuần phục đám người Xích Viêm Sư, tự nhiên cũng hỏi thăm một ít chuyện, nhưng những người này đều chỉ có thể coi là nhân tài mới nổi, gần một ngàn năm nay mới trưởng thành, chuyện trước đó cũng không rõ ràng.

Căn cứ miêu tả của bọn nó, tất cả bí mật đều khống chế ở trên người Hoàng Kim Hùng Hổ thú. Nguyên nhân chính là như thế, hắn mới nắm giữ quyền uy không thể khiêu chiến ở Vân Vụ lĩnh, là người thứ nhất danh xứng với thực.

Ầm ầm!

Trong lúc nói chuyện, linh khí nồng nặc từ chỗ sâu trong hang núi lăn mình mà đến, tựa như trời sụp, đè lên mọi người không thở nổi. Nguyên bản trong ao chứa đựng linh dịch, giờ phút này như một tế đàn to lớn,

Hoàng Kim Hùng Hổ thú tựa hồ hiến tế cái gì đó, thu hút cỗ uy áp cường đại này hạ xuống.

- Thật mạnh...

Cảm nhận được cỗ lực lượng này, vẻ mặt Mi trưởng lão trắng bệch, cả người kìm lòng không được lui về phía sau mấy bước, cắn răng gắng gượng. Thực sự quá cường đại, đâm thẳng tâm linh, coi như hắn là Thánh giả nhất trọng đỉnh phong, cũng có chút chống chọi không được.

- Viện trưởng...

Thực lực như hắn cũng không thể chống cự, viện trưởng làm sao bây giờ? Vội vàng nhìn về phía trước, chỉ thấy viện trưởng cách đó không xa, lưng eo thẳng tắp, nhíu mày, lạnh lùng nhìn phía trước, như không có cảm nhận được áp lực.

Toàn thân Mi trưởng lão chấn động, hắn cũng chống chọi không được, Vương giả như Xích Viêm Sư càng là nằm một chỗ, nhưng viện trưởng một chút việc cũng không có, chuyện này sao có thể?

Ầm ầm!

Trong lòng khiếp sợ còn chưa kết thúc, linh khí ở trên không trung, giống như ngưng tụ thành thực chất, một hư ảnh uyển như sương khói ngưng tụ thành Thanh Giác Long thú, lơ lửng ở phía trên, cho người ta một loại ảo giác nghiền nát linh hồn.

- Hậu nhân của ta, kêu gọi ta làm gì?

Thanh âm hùng vĩ vang lên, nói vẫn như cũ là Thượng Cổ thú ngữ, nhưng cho người ta cảm giác xuyên việt thời không.

- Đây là... Thượng Cổ thú ngữ thuần túy!

Mi trưởng lão lạnh cả người.

Hậu nhân bắt chước thú ngữ, mặc dù phát âm rất tiếp cận, nhưng không có loại cảm giác tang thương xuyên thấu lịch sử, thiếu một loại khí thế Viễn Cổ hồng hoang.

Bên tai nghe được thanh âm này, nặng nề, trầm ổn, chỉ bằng vào thanh âm ngữ điệu, liền có thể để vô số Linh thú, Thánh thú thần phục, nghe xong liền biết, cái hư ảnh này, tuyệt đối là nhân vật tuyệt thế từ Thượng Cổ sống sót tới nay.

Quay đầu nhìn lại, quả nhiên thấy đám người Xích Viêm Sư, Hổ Đầu thú nằm rạp trên mặt đất run lẩy bẩy, ngay cả một chút lực lượng phản kháng cũng không có. Huyết mạch Thánh thú áp chế, ai cũng không có cách nào. Lần nữa nhìn về phía viện trưởng, ý định ngăn cản thay đối phương, để đối phương rời đi, lại thấy hắn vẫn đứng tại chỗ, nhìn hư ảnh trước mắt, nhíu mày, không biết nghĩ cái gì.

- Hoàng, hậu nhân thỉnh cầu ngươi ban cho ta lực lượng, chém giết những phản đồ này!

Hoàng Kim Hùng Hổ thú quỳ rạp xuống đất, dùng thú ngữ hô.

- Ngươi hiến tế cái gì?

Hư ảnh thản nhiên nói.

- Ta hiến tế vị Danh Sư lục tinh đỉnh phong này của Danh Sư học viện, Thuần Thú học viện viện trưởng, lấy máu tươi của hắn cung cấp nuôi dưỡng ngươi...

Hoàng Kim Hùng Hổ thú hí dài.

- Danh Sư lục tinh đỉnh phong?

Hư ảnh lắc đầu:

- Chưa đủ!

- Còn có học viên này của hắn...

Hoàng Kim Hùng Hổ thú chỉ Trương Huyền, nói xong lại cảm thấy tên này yếu một chút:

- Chỉ cần Hoàng ban cho ta lực lượng, ta sẽ lập tức phát động đại quân, săn giết càng nhiều Danh Sư...

- Thành giao, nếu như vi phạm lời hứa của mình, ngươi hẳn phải biết hậu quả!

Ầm ầm!

Nương theo hư ảnh nhàn nhạt nói, một cỗ lực lượng nồng đậm thẳng tắp truyền vào Hoàng Kim Hùng Hổ thú, người sau vốn trọng thương, khí tức liên tục tăng lên.

Hùng Hổ thú cường đại

dtv-ebook.com

Nhìn một màn này ở trong mắt, sắc mặt Mi trưởng lão trắng nhợt:

- Viện trưởng, đi mau! Đây là cưỡng ép tăng lên lực lượng, nếu ngươi không đi liền nguy hiểm...

Loại cưỡng ép truyền vào lực lượng này, có thể chữa trị thương thế không nói, thậm chí còn có thể để cho thực lực của Hoàng Kim Hùng Hổ thú nâng cao một bước, thật muốn như vậy, ai cũng trốn không thoát.

Nói còn chưa dứt lời, lực lượng của Hùng Hổ thú đã khôi phục lại Thánh giả nhất trọng đỉnh phong như trước, không có quá nhiều dừng lại, đã đột phá cảnh giới, đạt đến Thần Thức cảnh. Lực lượng cuồn cuộn, khí tức như biển. Thần Thức cảnh sơ kỳ, trung kỳ, hậu kỳ... tu vi một đường chạy như điên.

Tất cả Vương giả hiệu trung với Trương Huyền thấy cảnh này, tất cả đều bị dọa đến run lẩy bẩy. Sớm nghe nói Vương giả chân chính của Vân Vụ lĩnh, nắm giữ lực lượng đặc thù, nhưng không nghĩ tới đáng sợ như thế! Nếu trước thời hạn biết kết quả này, đánh chết cũng không phản bội, bây giờ tốt rồi, làm không cẩn thận tất cả đều chết ở chỗ này.

Răng rắc!

Thời điểm chúng thú run lẩy bẩy, lực lượng của Hùng Hổ thú đã đột phá Thần Thức cảnh, đạt đến Thánh giả tam trọng, lúc này mới chậm rãi ngừng lại.

- Được rồi, nhớ kỹ ngươi hứa hẹn!

Hư ảnh trong sơn động hừ một tiếng, chậm rãi tản ra, như chưa hề xuất hiện.

- Ha ha! Bọn phản đồ, hôm nay các ngươi liền bị trừng phạt a!

Cảm nhận được lực lượng hùng hậu trên người, Hoàng Kim Hùng Hổ thú rít lên một tiếng, móng vuốt bổ xuống, niêm phong lại cửa động, dù ai cũng không cách nào chạy trốn. Nó là Vương giả của Vân Vụ lĩnh, từ trước tới nay nói một không hai, hiện tại thuộc hạ tập thể phản bội, còn đánh hắn trọng thương, trong lòng sớm đã nổi giận phát điên.

Ầm ầm!

Lực lượng Thánh giả tam trọng cuồn cuộn, cả sơn động tựa hồ muốn không chịu nổi, bất cứ lúc nào cũng sẽ sụp đổ.

- Chủ nhân...

Nhìn thấy nó trở nên cường đại như thế, đám người Xích Viêm Sư đều bị dọa đến run lẩy bẩy, cả đám khuôn mặt trắng bệch. Thánh giả tam trọng Thai Anh cảnh, đan điền hội tụ thành nguyên anh, lực lượng tăng không chỉ một lần, cường đại như thế, coi như chúng nó liên thủ cũng không phải đối thủ! Có thể đoán được, thật muốn chiến đấu, không bao lâu sẽ chết ở chỗ này. Hiện tại chỉ có thể gửi hi vọng vào chủ nhân, hi vọng hắn có thể lần nữa sáng tạo kỳ tích.

- Mi Trúc, trước đó để ngươi đáp ứng, lại không đồng ý, hiện tại không chỉ ngươi chết, ta sẽ còn để Linh thú phi hành tiến công Hồng Viễn thành, để Danh Sư học viện các ngươi trả giá thật lớn!

Hoàng Kim Hùng Hổ thú mặt mũi dữ tợn.

Ầm ầm!

Hô xong, đi đầu đập tới Mi trưởng lão, khí tức cuồng bạo tạo thành một chưởng ấn to lớn, thẳng tắp hạ xuống.

- Hồng Diệp Thập Tam kiếm!

Không dám do dự, hét lên một tiếng, trường kiếm của Mi trưởng lão xuất hiện ở trong lòng bàn tay, lăng không nghênh đón. Vừa ra tay liền dùng tuyệt chiêu mạnh nhất. Kiếm mang hình thành lá đỏ, tiếp xúc chưởng ấn, lập tức vỡ thành bụi phấn, ngay sau đó trường kiếm trong tay Mi trưởng lão răng rắc một tiếng, vỡ thành mấy đoạn, rơi đầy đất.

Phốc!

Chịu đến lực lượng phản phệ, Mi trưởng lão phun mạnh máu tươi, bay ngược ra, lần nữa đâm vào trên vách đá, vẻ mặt như giấy trắng. Vừa rồi hắn thi triển kiếm này, có thể để cho Hoàng Kim Hùng Hổ thú lui về phía sau một bước, giờ phút này đừng nói lui về phía sau, ngay cả ngăn cản cũng làm không được. Thực lực của đối phương, đã đạt đến mức làm người nghe kinh hãi. Coi như Tử Dương thú tiền bối cùng Kim Nguyên đỉnh tiền bối liên thủ, chỉ sợ cũng khó chống chọi.

- Thầy Trương, đi mau...

Hắn rít lên một tiếng, mình chết không quan trọng, nhưng viện trưởng không thể có chuyện! Nếu không, toàn bộ học viện sẽ tiếp tục tan rã, lần nữa rơi vào tình trạng hỗn loạn.

- Đi? Ha ha, mê hoặc nhiều thuộc hạ của ta phản bội như vậy, muốn đi, đi được sao?

Bỗng nhiên quay đầu nhìn về phía Trương Huyền, Hoàng Kim Hùng Hổ thú bay lên, lật tay một cái, nghiền ép xuống.

- Cẩn thận!

Mi trưởng lão trưởng lão cực kỳ lo lắng, Hoàng Kim Hùng Hổ thú công kích, ngay cả hắn cũng ngăn cản không nổi! Huống chi viện trưởng chỉ là Hóa Phàm cửu trọng. Cố nén trọng thương trên người, muốn nghênh đón ngăn cản, còn không có bay lên, liền cảm thấy áp lực cuồng bạo đập

vào mặt, tựa hồ muốn nghiền thân thể của hắn thành bụi phấn. Đối phương thực quá cường đại, chỉ bằng vào khí tức, liền để hắn chống chọi không được.

- Các ngươi ai cũng chạy không được!

Hùng Hổ thú cười lạnh, bàn tay thô to rơi xuống, mặt đất phát ra thanh âm kẹt kẹt... như tùy thời không chịu nổi, sụp đổ ra một cái hố to.

- Viện trưởng...

Biết không cách nào chống cự, cũng chạy trốn không được, Mi trưởng lão tuyệt vọng. Làm sao cũng không nghĩ tới kết quả sẽ như thế.

- Chạy không thoát? Ai nói ta muốn bỏ chạy?

Ngay thời điểm hắn cảm thấy hắn phải chết không nghi ngờ, một thanh âm nhàn nhạt vang lên, lập tức, liền cảm thấy một cỗ sát khí nồng đậm, từ trên người thầy Trương mãnh liệt xông tới. Tựa như gió lốc.

Ầm ầm!

Bị cỗ sát khí kia xung kích, công kích đầy trời tan thành mây khói, vẻ mặt của Hoàng Kim Hùng Hổ thú vốn cực kỳ phách lối, còn không có kịp phản ứng liền ngẹo cổ, đầu lưỡi phun ra, từ không trung rớt xuống, đâm ở trên mặt đất, đập ra một cái hố to.

- Đỉnh Đỉnh, đánh chết hắn cho ta!

Trương Huyền phân phó một tiếng, Kim Nguyên đỉnh lập tức vọt ra, thẳng tắp đụng tới!

Bành!

Thanh âm hoàng chung đại lữ vang lên, Hoàng Kim Hùng Hổ thú bị Kim Nguyên đỉnh va chạm, lập tức thất điên bát đảo, răng rơi đầy đất, máu tươi lan tràn, hoàn toàn bối rối.

Vốn cho rằng nhận được lực lượng của Hoàng quán đỉnh, đến Thánh giả tam trọng, nhất định có thể huyết tẩy mọi người, để Danh Sư học viện rung động, nằm mơ cũng không nghĩ tới, còn chưa kịp phát uy, liền bị một cỗ khí tức kích động linh hồn, đánh từ không trung rơi xuống.

Còn nữa... Cái Thánh khí này là cái quỷ gì? Mặc dù thực lực của đối phương không kém hắn, nhưng Thánh khí, phòng ngự vô địch, lại thêm lực lượng cuồng bạo, đánh như thế nào?

Bành!

Đang không hiểu ra sao, lô đỉnh lần nữa gầm thét bay tới, lại đâm một phát. Thanh âm như trời sụp đổ vang lên bên tai, Hoàng Kim Hùng Hổ thú mắt tối sầm lại, thân thể to lớn vạch ra một cái hố to, lăn ra ngoài, người đầy bụi bặm cùng đá vụn.

- Chuyện này...

- Sau khi Hùng Hổ thú tấn cấp, cũng chống chọi không được?

Đám người Xích Viêm Sư, Hổ Đầu thú nuốt nước bọt.

Nhìn tình cảnh này, vừa rồi thời điểm Kim Nguyên đỉnh đánh bọn hắn, là hạ thủ lưu tình. Nếu không khẳng định sẽ bị đâm chết tại chỗ. Đám Thánh thú trước đó còn cảm thấy hối hận đều rụt lại, may mắn không có kêu ra, nếu không, nằm ở phía trước chính là bọn chúng.

- Ha ha, quá sung sướng, rất lâu không dùng toàn lực rồi, tiểu thú thú, ngươi chờ, nhìn Đỉnh gia của ngươi hôm nay luyện ngươi thành xỉ than!

Liên tục hai lần, đụng đến Hoàng Kim Hùng Hổ thú suýt chết, Kim Nguyên đỉnh hưng phấn rít lên một tiếng. Thực lực của nó mạnh mẽ, Thánh giả bình thường căn bản không chịu được, cũng chỉ có tên này, mới có thể để cho nó phát huy toàn lực.

- Cái này...

Mi trưởng lão nháy con mắt, muốn ngất đi.

Mới vừa rồi còn cảm thấy hắn phải chết không nghi ngờ, cái này... thay đổi cũng quá nhanh đi! Mặc dù lực lượng của Kim Nguyên đỉnh mạnh mẽ, nhưng dù sao cũng là Thánh khí, không có người sử dụng, khó mà phát huy ra lực lượng mạnh nhất, cho nên hai bên giao chiến, cũng không cho rằng nó có thể chiến thắng.

Cải biến chiến cuộc chính là sát lục chi khí làm người sợ hãi kia! Nó từ đâu tới? Nếu như không có đạo khí tức này, coi như Kim Nguyên đỉnh tiến lên, khẳng định cũng sẽ bị Hùng Hổ thú đánh lui, mà không phải đơn phương chịu ngược như hiện tại.

Vội vàng nhìn về phía viện trưởng cách đó không xa, chỉ thấy thần sắc hắn thản nhiên, như đã sớm biết sẽ có kết quả này, một chút kinh ngạc thậm chí sợ hãi cũng không có. Trên thực tế, đối với Trương Huyền mà nói, thật đúng là không tính cái gì.

Mặc dù Hoàng Kim Hùng Hổ thú nhận được Hoàng “quán đỉnh”, thực lực tăng nhiều, đạt đến Thánh giả tam trọng, nhưng lá bài tẩy của hắn lại không chỉ là Tử Dương thú cùng Kim Nguyên đỉnh, còn có Ngoan Nhân càng cường đại hơn.

Tên này thôn phệ một phần ba bản chép tay của thầy Khổng, so với thời điểm trước đó mới vừa nhìn thấy còn lợi hại hơn, đừng nói Thánh giả tam trọng sơ kỳ, xem như tứ trọng, ngũ trọng, một đạo sát lục chi khí tiến lên, cũng chỉ có phần mê muội, ngã xuống bị đòn. Hoàn toàn không phải đồng cấp, không thể so sánh nổi.

Bành bành bành bành!

Kim Nguyên đỉnh hưng phấn liên tục đánh tới, chỉ bảy tám lần, Hùng Hổ thú liền vết thương đầy người, thoi thóp bất cứ lúc nào cũng sẽ chết.

- Tốt, trước ngừng một chút!

Thấy tên này càng đánh càng cao hứng, Trương Huyền vội vàng ngăn cản.

- Chủ nhân, vừa rồi nó muốn giết ngươi, để cho ta đánh chết là được...

Kim Nguyên đỉnh vẫn chưa thỏa mãn, thật vất vả gặp được một cái kháng đánh như thế, làm sao cũng phải đánh thống khoái a.

- Trước lưu một mạng, ta còn có việc muốn hỏi nó!

Trương Huyền nói.

Vừa rồi tế tự Hoàng giả, còn có tất cả sự tình kỳ quái của Vân Vụ lĩnh, còn phải cẩn thận hỏi thăm. Một khi đánh chết, chẳng khác nào mất đi tin tức đầu nguồn. Nghe nói như thế Kim Nguyên đỉnh mới mặt mũi lộ vẻ tức giận lui xuống.

Trương Huyền đi tới trước mặt Hùng Hổ thú, cúi đầu nhìn sang, khóe miệng không khỏi co giật. Không thể không nói, Kim Nguyên đỉnh thật ngoan độc, lô đỉnh to lớn va chạm đối phương, lúc này Hùng Hổ thú đã bị đánh hoàn toàn thay đổi, đâu còn có chút diện mạo Vương giả của Vân Vụ lĩnh. Đầu lâu to lớn nhăn nhăn nhúm nhúm, như một cái bánh bao thịt bị đè xẹp, còn là loại không có nhân bánh kia. Nếu không phải mình kịp thời ngăn cản, khẳng định đã treo ngay tại chỗ. Cổ tay khẽ đảo, lấy ra một chút Địa Mạch linh dịch rót vào, để nó khôi phục một chút sinh cơ, lúc này mới nhìn qua.

- Thần phục ta, hoặc chết!

Chỉ cần trước để tên này thần phục, mới có thể thu được càng nhiều tin tức, nếu không, nghĩ một đằng nói một nẻo, nói cũng không thể tin.

- Thần phục? Nằm mơ! Mệnh của ta là của “Hoàng”, chỉ cần dám giết ta, “Hoàng” nhất định sẽ báo thù cho ta, thu lại tính mạng của các ngươi...

Cảm nhận được thương thế trên người tốt hơn chút ít, Hoàng Kim Hùng Hổ thú cắn chặt miệng.

- Hoàng? Hoàng kia của ngươi, nếu ta đoán không lầm, là một đạo Vu Hồn không trọn vẹn a? Chỉ vào nó báo thù cho ngươi?

Vẻ mặt Trương Huyền cổ quái nhìn qua.

Vừa rồi thời điểm Hoàng kia xuất hiện, chuyên môn dùng Minh Lý Chi Nhãn quan sát, hắn là một Vu Hồn còn sống. Sở dĩ có thể trợ giúp Hùng Hổ thú tăng lên lực lượng, hắn là dùng một loại bí pháp đặc thù nào đó.

Vu Hồn bí tịch, hắn chỉ lấy được từ Hóa Phàm cảnh nhất trọng đến cửu trọng. Có thể để cho Hùng Hổ thú trong thời gian ngắn tăng lên hai cấp bậc, “Hoàng” này, chỉ sợ đã đạt đến Thánh giả ngũ trọng. Dù chỉ là một đạo tàn hồn, thực lực như thế, có thể bắt lấy, đối với hắn cũng có chỗ tốt cực lớn.

Trương Huyền thuế biến

dtv-ebook.com

- Vu Hồn? Hoàng là thần linh, là Thánh thú từ Thượng Cổ, ngươi dám bất lợi với Vân Vụ lĩnh, đã xúc phạm tôn nghiêm của nó, khẳng định sẽ chém ngươi thành muôn mảnh, rút linh hồn đi, báo thù cho ta...

Hoàng Kim Hùng Hổ thú hét.

Xem ra nó cực kỳ trung thành với Hoàng kia, thậm chí mang theo tôn sùng nồng đậm. Căn bản không tin tưởng đối phương là Vu Hồn, mà định nghĩa thành Thần Linh. Trương Huyền lắc đầu, một cái tàn hồn mà thôi, coi như lợi hại hơn nữa, lại có thể mạnh bao nhiêu? Thật đáng sợ như thế, cũng không đến mức canh giữ ở Linh Vụ Sơn không xuống được.

- Nếu như Hoàng này mạnh mẽ như ngươi nói, nhìn thấy bộ dạng của ngươi bây giờ, khẳng định đã tới a?

Trương Huyền nói.

- Hoàng sẽ không bỏ rơi ta, các ngươi như vậy với ta, nó nhất định sẽ giết ngươi...

Hoàng Kim Hùng Hổ thú hét.

Mặc dù ngoài miệng nói như vậy, nhưng trong mắt vẫn lộ ra vẻ khủng hoảng. Nó cùng Hoàng này, là quan hệ lợi ích, nó hiến tế vật phẩm, đối phương ban cho lực lượng, hoặc Địa Mạch linh dịch. Coi như thật bị đánh chết, lại chọn một người phát ngôn mà thôi, không có khả năng xuất thủ cứu giúp, bằng không thì cũng không có khả năng trơ mắt, tùy ý nhìn đại đỉnh của đối phương đánh hắn thành cái dạng này. Nhìn ra nó

khủng hoảng, Trương Huyền biết mình ly gián có tác dụng, tinh thần khẽ động, Sư Giả chi tâm nhúc nhích, Sư Ngôn Thiên Bẩm vang lên:

- Vừa rồi nghe nói ngươi muốn hiến tế ta và Mi trưởng lão, chẳng lẽ những năm gần đây, ngươi dùng sinh mệnh Danh Sư tiến hành tế tự?

Tên này mới vừa nói, muốn dùng Mi trưởng lão và mình hiến tế, còn cộng thêm tất cả Danh Sư, đối phương lập tức đáp ứng, xem ra loại giao dịch này đã thành ăn ý, tiến hành rất lâu rồi. Kết hợp với trước đó tới đây, nhìn thấy rất nhiều thi cốt, không khó đoán ra cái gọi là tế tự, là dùng tính mạng Danh Sư tới tiến hành. Loại sự tình này liên quan cực lớn, đối phương tất nhiên sẽ không để cho Thánh thú khác biết, chỉ có thể hỏi thử xem, có lẽ sẽ nhận được đáp án muốn biết.

- Ngươi nói bậy...

Hoàng Kim Hùng Hổ thú vội vàng lắc đầu, mới nói phân nửa, lập tức nhìn thấy thanh niên trước mắt, thân thể càng ngày càng thẳng tắp, như một Thần Linh vĩ đại, muốn không thừa nhận nhưng cảm thấy làm sao cũng nói không ra miệng, tiếng nói xoay chuyển, như không khống chế nổi, mở miệng nói:

- Không sai! Hoàng sẽ thôn phệ huyết nhục của Danh Sư, sau đó ban cho linh dịch, ban cho Linh thú thời cơ đột phá!

Trước đó Trương Huyền dùng Sư Ngôn Thiên Bẩm, chỉ có tác dụng với nhân loại, còn tác dụng với Linh thú lại không lớn như vậy, mà bây giờ lĩnh ngộ Sư Giả chi tâm, thì xem như Linh thú cũng có thể tuỳ tiện bị mê hoặc.

- Thôn phệ huyết nhục của Danh Sư?

Mi trưởng lão xiết chặt nắm đấm, thân thể run rẩy. Vốn cho rằng uy hiếp của Thánh thú ở Vân Vụ lĩnh, không ảnh hưởng đại cục, không nghĩ tới lại là ác ma ăn người. Sớm biết như thế, khẳng định sớm đã diệt sát

chúng. Đối phương lấy Danh Sư hiến tế, sợ rằng không biết duy trì liên tục bao nhiêu năm, không biết bao nhiêu Danh Sư chết trên tay bọn họ.

- Những bạch cốt trong sơn động kia, có phải là di thể của Danh Sư hay không?

Vẻ mặt của Trương Huyền cũng khó coi, hỏi tiếp.

- Phải! Cái kia là Danh Sư bao năm qua xông vào, đều bị Hoàng thôn phệ huyết nhục, chỉ để lại một đống bạch cốt! Vì báo đáp, nó cũng dùng đại lực lượng cải biến địa hình, tạo thành một đại trận tự nhiên, hội tụ Địa Mạch linh dịch, để Linh thú ở Vân Vụ lĩnh càng ngày càng mạnh mẽ!

Hùng Hổ thú nói tiếp.

Mặc dù nó không dám trắng trợn săn giết Danh Sư, nhưng hàng năm thí luyện mất tích, đủ loại nguyên do biến mất không phải số ít, một năm giết chết mười mấy người, mấy trăm người, dễ như trở bàn tay.

- Hoàng này đã thôn phệ huyết nhục Danh Sư, tất nhiên không phải Vu Hồn đơn thuần, nó ở nơi nào?

Lửa giận trong lòng thiêu đốt, Trương Huyền tiếp tục hỏi.

Vu Hồn, là linh hồn, muốn sống sót, cần thân thể tẩm bổ, nếu không rất dễ bị hồn lực ngũ suy ảnh hưởng, càng ngày càng yếu. Lúc trước sở dĩ Mặc Hồn Sinh có thể sống sót vài vạn năm, là bởi vì Cửu Thiên Liên Thai, không có thần vật này, hắn khẳng định đã sớm biến mất ở trong dòng sông lịch sử. Có thể sống không biết bao nhiêu năm, còn lấy huyết nhục Danh Sư làm thức ăn, khẳng định không chỉ là Vu Hồn đơn giản như vậy.

- Nó ở nơi nào ta cũng không rõ ràng, mỗi lần chỉ có ở đây hiến tế, nó mới xuất hiện...

Hùng Hổ thú nói.

- Ở đây hiến tế?

Trương Huyền cau mày, Minh Lý Chi Nhãn nhìn chung quanh. Nơi này trước đó tới qua một lần, cũng chuyên môn nhìn qua, nhưng không phát hiện cái gì. Hoàng này đã xuất hiện ở đây, tế tự ở đây, chẳng lẽ có chỗ gì đặc thù? Minh Lý Chi Nhãn chiếu rọi, chung quanh vẫn không có gì đặc thù, như hang núi bình thường.

- Đúng rồi, vừa rồi tên kia xuất hiện qua, có thể nhìn ra quỹ tích không...

Đột nhiên nhớ tới một việc, ánh mắt Trương Huyền sáng lên.

Đối phương là Vu Hồn, vô tung vô ảnh, người khác khẳng định tra không đến, nhưng hắn có Minh Lý Chi Nhãn, muốn tìm kiếm, hắn là có thể phát hiện một chút dấu vết để lại. Tinh thần tập trung, hoa văn trong mắt càng ngày càng nhiều, nhìn sang vị trí trước đó Hoàng xuất hiện, quả nhiên thấy được quỹ tích nhàn nhạt lan tràn trong sơn động.

- Đỉnh Đỉnh, giao tên này cho ngươi... Mặc ngươi xử trí!

Thấy có dấu vết lần theo, nên hỏi cũng hỏi xong, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, nhanh chân đi vào trong sơn động. Hoàng Kim Hùng Hổ thú này trợ Trụ vi ngược, săn giết Danh Sư, đã xúc phạm ranh giới cuối cùng của hắn, tự nhiên không thể lưu lại.

- Mặc ta xử trí? Quá tốt rồi... Ta thích như vậy!

Kim Nguyên đỉnh hưng phấn hét dài một tiếng, trực tiếp nhảy lên, thẳng tắp bay về phía Hùng Hổ thú.

- Ngươi muốn làm gì?

Nhìn thấy đối phương hưng phấn nhìn chằm chằm, Hoàng Kim Hùng Hổ thú bị dọa đến toàn thân cứng đờ:

- Thầy Trương, ta nguyện ý nhận ngươi làm chủ, xin đừng giết ta, ah...

Nói còn chưa dứt lời, liền hô một tiếng, cái lô đỉnh to lớn kia liền từ trên trời giáng xuống, phía dưới cuộn trào hỏa diễm mãnh liệt lập tức đốt hắn xì xì vang vọng, một mùi thơm tung bay.

- Ừng ực!

Đám người Xích Viêm Sư, Thiết Bối Hùng đều nuốt ngụm nước bọt, cả đám cảm thấy yết hầu phát khô. Mẹ nóm quá biến thái, may mắn bọn chúng thần phục, nếu không, chỉ sợ khẳng định giống như tên này, muốn sống không được, muốn chết không xong... Nhất là khuôn mặt của Hùng Hổ thú... Trước kia giống như gấu giống như hổ oai phong lẫm liệt, mà bây giờ, không khác con cóc, bẹp như cái bánh...

- Thầy Trương!

Không để ý tới Kim Nguyên đỉnh đánh vui vẻ, Mi trưởng lão vội vàng theo sau. Ở đây không dám công khai gọi đối phương là viện trưởng, chỉ có thể lấy xưng hô Thầy Trương.

- Thực lực của “Hoàng” kia cực mạnh, ta thấy nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện, quay đầu xin tổng bộ lại giải quyết...

Hắn đi tới trước mặt, vội vàng truyền âm.

Vừa rồi Hoàng kia, phất tay tầm đó liền để Thánh giả nhất trọng tăng lên tới tam trọng, loại năng lực này, thực quá đáng sợ. Viện trưởng tùy tiện đi tìm, hơn nữa còn không mang theo Kim Nguyên tiền bối... Hắn sợ sẽ gặp nguy hiểm. Loại sự tình này, phương pháp xử lý tốt nhất, chính là báo cáo tổng bộ, để Danh Sư cấp bậc cao hơn xuống.

- Hoàng kia thấy thuộc hạ trung thành bị giết, tất nhiên sẽ chạy trốn, tổng bộ phái người đến, ít nhất phải tốn hao mười ngày nửa tháng, đã không còn kịp rồi!

Trương Huyền lắc đầu.

Tên kia là Vu Hồn không trọn vẹn, đối với hắn có giúp lớn cực trợ, sao có thể mượn tay người khác. Một khi Danh Sư của tổng bộ đến, nhiều nhất ban thưởng vài câu, chỗ tốt cũng đừng nghĩ, còn không bằng tự nghĩ biện pháp giải quyết.

- Cái này...

Mi trưởng lão dừng lại một chút:

- Vậy ta để thầy Mộc cùng các trưởng lão khác tới, mọi người có thể chiếu ứng lẫn nhau...

- Không cần, ngươi ở lại chỗ này, ta vào xem sao, một khi nguy hiểm, không cần ngươi nói, cũng sẽ tự mình trốn ra được!

Trương Huyền vung tay.

Thực lực của Hoàng kia ít nhất cũng phải đến Thánh giả tứ ngũ trọng, sở dĩ hắn dám đi tìm, một là có Ngoan Nhân, mấu chốt nhất là trong đầu còn có một bản Thiên Đạo chi thư! Cái này là trước kia thời điểm thu Tưởng Thanh Cầm viện trưởng làm học sinh hình thành, đến bây giờ còn không có cam lòng sử dụng, coi như tên kia mạnh mẽ đến đâu, còn có thể mạnh qua Thiên Đạo sao?

Một quyển sách trấn xuống, Ngoan Nhân cũng phải quỳ, chớ nói chi là một Vu Hồn không trọn vẹn. Đương nhiên, chuyện này ai cũng không thể nói, coi như Mi trưởng lão chân tâm thật ý với hắn, cũng không thể tiết lộ.

- Viện trưởng...

Thấy hắn không nghe khuyên ngăn, khăng khăng muốn vào, Mi trưởng lão vội vàng chặn ở phía trước.

- Được rồi, bây giờ ngươi ra ngoài, để đám người Xích Viêm Sư gọi tất cả Linh thú chiến đấu trở về, tập hợp ở Vân Vụ lĩnh! Sau đó nói cho

Triệu Bính Tuất trưởng lão, đã hoàn thành đàm phán, để học sinh tham dự chiến đấu quay về học viện nghỉ ngơi!

Trương Huyền khoát tay áo:

- Liên tục chiến đấu thời gian dài như vậy, khẳng định cũng mệt mỏi!

- Chuyện này... Vâng!

Thấy viện trưởng ra lệnh, Mi trưởng lão không dám cự tuyệt, chỉ có thể nhẹ gật đầu.

- Đây là hai trăm viên linh thạch thượng phẩm, ngươi điều tra một chút lần này đến cùng chết bao nhiêu học viên, thống kê thành sách, dùng những cái này đi trợ cấp!

Trương Huyền than thở một tiếng, lấy ra một đống linh thạch thượng phẩm. Không nhiều không ít, vừa vặn hai trăm. Mặc dù hắn yêu tài như mạng, nhưng có một số việc phải làm. Vân Vụ lĩnh thú triều, là bởi vì hắn trộm Địa Mạch linh dịch đưa tới, chết nhiều học viên như vậy, hắn phải chiệu trách nhiệm. Linh thạch không thể vãn hồi tính mạng của đối phương, nhưng có thể để cho người nhà trải qua càng tốt hơn, cũng coi là một loại chuộc lỗi.

- Chuyện này... Viện trưởng, trợ cấp học viên, tự có học viện bỏ ra, sao có thể để ngươi tự móc tiền túi!

Thấy hắn lấy ra nhiều linh thạch thượng phẩm như vậy, Mi trưởng lão giật nảy mình, vội vàng phất tay. Mặc dù đối phương là viện trưởng, nhìn thấy học viên chết, muốn trợ giúp, nhưng cũng không cần bản thân xuất tiền, học viện thậm chí Danh Sư đường, nắm giữ chính sách đối ứng. Những Danh Sư này, vì nhân tộc mà chết, vì đại nghĩa mà chết, tự nhiên không thể để cho bọn hắn không có tiếng tăm gì biến mất.

- Cầm đi!

Trương Huyền nhíu mày, khoát tay áo:

- Mặc kệ học viện làm thế nào, đây là của ta!

- Vâng!

Thấy ánh mắt của hắn trong suốt, là chân tâm thật ý muốn đưa những linh thạch này cho học viên vì chiến đấu mà mất mạng, Mi trưởng lão đành phải nhận lấy. Đối với vị tân viện trưởng trước mắt này, lần nữa bội phục nhiều hơn mấy phần. Cũng chỉ có người chân chính đại công vô tư, xem tiền tài không có gì như vậy, mới có tư cách làm viện trưởng!

- Về sau ta cũng phải học tập viện trưởng, có đức độ...

Trong lòng hơi động, âm thầm làm quyết định.

- Được rồi, nhanh làm đi, nơi này có ta là được, không cần lo lắng...

Giao phó xong, Trương Huyền khoát tay áo, không nói thêm lời, dọc theo lộ tuyến Minh Lý Chi Nhãn nhìn ra, nhanh chân đi vào hang núi.

Một ngón tay

dtv-ebook.com

Rất nhanh đi tới chỗ trước đó tràn đầy xương trắng, mặc dù trên mặt đất tản mát rất nhiều khôi giáp, nhưng mà nhìn kỹ lại, trên những xương cốt này đều có chút hoa văn tinh tế, hẳn là ở Phong Sư điện nhận được tiên hiền công nhận lưu lại. Nói cách khác đây đều là Danh Sư.

Mỗi một Danh Sư, đều là tài phú của nhân loại, Danh Sư đường, tốn hao vô số tài nguyên bồi dưỡng thành, ở đây bị giết nhiều như vậy, huyết nhục tan rã, suy nghĩ một chút cũng cảm giác đáng sợ. Chỉ từ điểm đó, cũng có thể thấy được tội lỗi của Hùng Hổ thú, cho dù chết trên một trăm lần cũng không đủ.

- Vì nhân tộc mà hi sinh, vì đạo nghĩa mà không sợ, các ngươi là anh hùng của nhân loại, không thể để cho thi cốt một mực phơi bày ở đây!

Thần sắc của Trương Huyền ảm đạm, bàn tay nhẹ nhàng nhấn một cái, lập tức xuất hiện một cái hố cực lớn, chân khí tuôn ra, chậm rãi để hài cốt tụ trên mặt đất vào trong đó. Hài cốt đã vỡ vụn, không biết là ai, không bằng an táng chung một chỗ, sinh thời cùng một chỗ chiến đấu, sau khi chết chôn cùng một chỗ, cũng không có gì tiếc nuối. An táng xong những hài cốt này, kích hoạt Minh Lý Chi Nhãn, Trương Huyền tiếp tục nhìn lại.

Dấu vết của Hoàng lưu lại, biến mất ở dưới vị trí hài cốt lúc trước.

- Chẳng lẽ ở dưới?

Dưới đống hài cốt là một vùng bình địa, cũng không có bất kỳ cái gì, đưa tay sờ một cái, cũng không có cơ quan. Không có cái gì, vậy đi nơi nào? Minh Lý Chi Nhãn nhìn thấy dấu vết, chính là biến mất ở nơi này, tuyệt sẽ không sai.

- Chẳng lẽ...

Đột nhiên, một ý nghĩ từ trong đầu xông ra, cổ tay Trương Huyền khẽ đảo, một Linh thú rơi xuống đất.

- Thiên Nghĩ Phong Mẫu, tra nhìn một chút, phía dưới này có không gian chồng chất hay không!

Không gian chồng chất liên quan không gian pháp tắc, lấy thực lực của hắn bây giờ còn không cách nào dò xét. Thiên Nghĩ Phong Mẫu trời sinh mẫn cảm với không gian, có thể nhẹ nhõm phân biệt. Phong Mẫu nhẹ gật đầu, cái mũi kề trên mặt đất hít hà, dọc theo chung quanh dạo qua một vòng, sau đó đứng dậy.

- Chủ nhân, nơi này thật có một không gian chồng chất, có điều không phải rất lớn, có nên đi vào nhìn xem hay không?

- Quả nhiên!

Ánh mắt Trương Huyền sáng lên.

Vốn hắn chỉ là suy đoán, đã không có ở đây, lại không phát hiện loại hình kiến trúc như Địa Cung, vậy liền có thể là không gian chồng chất, không nghĩ tới lại thật.

- Đương nhiên phải vào!

Trương Huyền không chút do dự.

Mục đích tới nơi này, chính là muốn tìm kiếm “Hoàng” trong miệng Hổ Hùng thú, phát hiện không gian chồng chất sao có thể không vào? Nếu như đối phương ở bên trong, lấy thủ đoạn cùng năng lực của nó, khẳng định cực kỳ nguy hiểm, suy nghĩ một cái, Trương Huyền ngẩng đầu:

- Ngươi đừng vào, nói cho ta biết phương pháp đi vào là được.

Trong chồng chất không gian này, vô cùng có khả năng tồn tại một vị Thánh giả tứ, ngũ trọng, Thiên Nghĩ Phong Mẫu là Hóa Phàm cửu trọng, tùy tiện đi vào, vô cùng có khả năng gặp phải nguy hiểm.

Loại không gian này, đều có phương pháp tiến vào, không nắm giữ năng lực không gian, không phát hiện được không nói, coi như biết, cũng không thể nào đi vào. Thật giống như lúc trước thầy Khổng lưu lại không gian ở Phong Thánh đài, không tìm ra sai lầm của tâm đắc, là không thể nào mở ra. Cái trước mắt khẳng định cũng giống vậy, nhưng Thiên Nghĩ Phong Mẫu đã có thể phát hiện, tất nhiên có phương pháp tiến vào bên trong.

- Tốt, ta giúp chủ nhân mở ra cửa vào, trực tiếp đi vào là được!

Không biết trong không gian này tồn tại cái gì, nhưng thấy chủ nhân không cho nó vào, Thiên Nghĩ Phong Mẫu cũng không bắt buộc, gật đầu nói.

Phong Mẫu lại ở trên mặt đất ngửi một lát, hai tay vồ mạnh.

Xoẹt!

Tựa như đồ vật gì bị xé nứt, một lỗ thủng cao cỡ một người xuất hiện. Trương Huyền hít sâu một hơi, cổ tay khẽ đảo, một quyển sách xuất hiện ở trước ngực, để Ngoan Nhân bảo vệ bản thân, lúc này thân thể mới nhoáng một cái, đi vào.

Đi vào lỗ thủng, lập tức thấy rõ tình huống bên trong, quả thực là một không lớn không gian, đường kính chỉ có bảy, tám mét, so với thầy Khổng lưu lại nhỏ không biết gấp bao nhiêu lần.

Bên trong cũng không nhìn thấy Thanh Giác Long thú trước đó gặp, chỉ có một tế đàn không lớn, cao cỡ một người, đường kính khoảng nửa mét, không giống tế đàn bình thường bày đầy đồ vật, phía trên không có vật gì. Dạo qua một vòng, không hề phát hiện thứ gì, Trương Huyền nhíu mày.

Minh Lý Chi Nhãn quan sát tuyệt đối sẽ không phạm sai lầm, Hoàng kia tuyệt đối đã đi vào nơi này, nhưng vì sao cái gì cũng không có?

Xem như là Vu Hồn, cũng không cách nào trốn tránh Minh Lý Chi Nhãn, huống chi bản thân hắn cũng là một Vu Hồn sư, thật muốn có thứ này, tuyệt đối không chỗ che thân. Đang định quan sát kỹ một vòng, đột nhiên, một thanh âm sắc nhọn đâm vào màng nhĩ, tựa như có đồ vật gì phá không đánh tới.

Còn không kịp phản ứng, liền cảm thấy một cỗ lực lượng khổng lồ đột nhiên xung kích về phía sau lưng.

Ông!

Bên ngoài thân có một màng ánh sáng xuất hiện, là Kích Không phù lúc trước lấy được từ trong tay Dư Thừa. Kích Không phù này có thể ngăn cản một kích toàn lực của Thánh giả nhất trọng, vì an toàn, hắn vẫn luôn cất giữ trên người, chưa hề để vào không gian giới chỉ, giờ phút này gặp nguy hiểm, liền kích hoạt.

Răng rắc!

Kích Không phù có thể chống đỡ một kích toàn lực của Thánh giả nhất trọng, cùng thanh âm sắc nhọn sau lưng va chạm một cái, ngay cả nửa cái hô hấp cũng không chống đỡ, lập tức vỡ vụn ra, lực lượng cuồng bạo đánh vào trên lưng của hắn, cả người giống như bị xe lửa đụng, kìm lòng không được bay ra ngoài.

Bành!

Nặng nề đụng ở trên vách tường phía trước, đập ra một cái hố to.

Phốc!

Trương Huyền phun ra một ngụm máu tươi. Mặc dù có Kích Không phù thủ hộ, nhưng cũng bị trọng thương. Thiên Đạo chân khí vận chuyển, khôi phục thương thế, lúc này Trương Huyền mới xoay người lại. Trước

mắt không có bóng người, cũng không có Vu Hồn Thanh Giác Long thú trước đó, chỉ lơ lửng một ngón tay khô quắt. Vừa rồi bị công kích, hắn là ngón tay này thả ra lực lượng.

- Một ngón tay, đánh nát Kích Không phù, đả thương ta?

Con ngươi Trương Huyền co rụt lại, cảm thụ không ra trong ngón tay có lực lượng hay không, nhưng có thể tuỳ tiện kích thương mình, thật rất kinh khủng.

- Ngươi chính là “Hoàng” trong miệng Hoàng Kim Hùng Hổ thú?

Ổn định hô hấp, thấy đối phương không có tiếp tục công kích, Trương Huyền hỏi.

- Hắc hắc, có thể tìm tới nơi này, ngươi cũng rất có bản lĩnh!

Trong ngón tay có một đạo ý niệm truyền tới, nói là Thượng Cổ thú ngữ. Nghe thanh âm, chính là Vu Hồn Thanh Giác Long thú trước đó.

- Xem ra không sai rồi, không nghĩ tới đường đường Vu Hồn Thanh Giác Long thú, thế mà giấu ở trên một ngón tay!

Trương Huyền nhíu mày.

Vu Hồn không có khả năng đơn độc tồn tại, trước đó hắn liền nghi ngờ, đến cùng là chuyện gì xảy ra, nhìn thấy cái này mới biết được, đối phương tất nhiên là gửi ở trong đó, mới sống lâu như vậy.

Giống như Mặc Hồn Sinh gửi ở trên Cửu Thiên Liên Thai. Chỉ cần có vật dẫn, hoàn toàn có thể kiên trì thời gian rất lâu. Nhưng mà ngón tay không phải cơ thể sống, muốn gìn giữ sức sống, liền cần hấp thu lực lượng huyết nhục, có lẽ... Đây chính là nguyên nhân để Hùng Hổ thú dùng Danh Sư hiến tế. Danh Sư chân khí tinh thuần, lực lượng huyết nhục hơn xa tu luyện giả bình thường, đối với tử vật mà nói tuyệt đối là đại bổ.

- Nhãn lực không tệ, trẻ tuổi như vậy liền có loại hiểu biết này, xem ra ngươi không phải học viên bình thường, cũng không phải học sinh của vị trưởng lão bên ngoài kia!

Thấy hắn không nói ra lai lịch, ngón tay hừ nhẹ.

- Không sai, ta đích xác không phải học sinh của Mi trưởng lão...

Trương Huyền lắc đầu.

- Có thể thuần phục chín đại Vương giả của Vân Vụ lĩnh, quả nhiên có chỗ hơn người, ta thích nhất nuốt Danh Sư thiên tài như ngươi, chỉ cần nuốt, liền có thể bổ đầy huyết nhục, để ta lại kéo dài 50 năm tuổi thọ!

Ngón tay cười hắc hắc, tựa như nắm giữ một đôi mắt tham lam, muốn thôn phệ người.

- Kéo dài 50 năm tuổi thọ?

Trương Huyền nhìn qua:

- Ngươi thôn phệ huyết nhục Danh Sư tới kéo dài tuổi thọ? Ngón tay này là cái gì, lại có thể để ngươi tránh né thời gian suy?

Trong Vu Hồn hồn lực ngũ suy, có thời gian suy, nương theo thời gian trôi qua, cho dù có huyết nhục tiếp tế, hồn lực cũng sẽ dần dần suy yếu. Xem như Vu Hồn sư, cũng không có khả năng tồn tại lâu dài, vĩnh viễn sống sót. Mặc Hồn Sinh bị nhốt ở trong Cửu Thiên Liên Thai, hoàn toàn tách biệt thế gian, dù vậy, lực lượng cũng suy giảm lợi hại, lực lượng Hóa Phàm cửu trọng đỉnh phong, mười không còn một. Tên này nhờ vào một ngón tay liền sống sót, chẳng lẽ có gì đó cổ quái?

- Ngươi biết thời gian suy?

Ngón tay nghi ngờ.

Không ít người biết Vu Hồn sư, nhưng đối với hồn lực ngũ suy, biết lại không nhiều, dù sao cũng là bí mật nghề nghiệp, nhưng kẻ trước mắt này rõ ràng như thế, chẳng lẽ cũng là một vị Vu Hồn sư?

- Đương nhiên biết! Không chỉ biết cái này, còn biết, ngươi không nhận được Vu Hồn sư truyền thừa, mặc dù lấy hình thái Vu Hồn tồn tại, trên thực tế là bám vào cộng sinh, mà không phải đoạt xá!

Trương Huyền tiếp tục nói.

Đối phương không công kích, thư viện không cách nào kiểm tra, mới vừa rồi đối với công kích hắn, sử dụng lực lượng, trong đầu đã hình thành thư tịch, biến thành kiến thức của mình.

Vốn cho rằng tên này nắm giữ Vu Hồn sư truyền thừa, mới sống lâu như vậy, hiện tại xem ra, căn bản không có chuyện như vậy. Chỉ là dùng phương pháp đặc thù, cột hồn phách của mình vào trên ngón tay kia, sau đó dựa vào thôn phệ huyết khí của Danh Sư, duy trì sinh mệnh, trên thực tế không có bất cứ quan hệ nào với Vu Hồn truyền thừa.

Có thể để cho hồn phách sống lâu như thế, ngón tay này tất nhiên không đơn giản. Chỉ tiếc, hồn phách của Thanh Giác Long thú cùng ngón tay này có quan hệ cộng sinh, cũng không phải đoạt xá, vừa rồi đánh lén là hồn phách, thư viện không biểu hiện ra lai lịch của ngón tay. Nếu không cũng sẽ không cần dây dưa với đối phương, trực tiếp một sách đập chết rồi.

- Có thể nói ra lai lịch của ta, tuổi không lớn lắm, kiến thức thật không ít, nhưng càng như vậy, càng không giữ được ngươi! Không đến không gian chồng chất của ta, ngược lại cũng thôi, đã đi vào, hôm nay liền đừng đi nữa...

Ngón tay kinh ngạc một chút, nhưng lập tức cười lạnh.

Ông!

Ngay sau đó một cổ lực lượng cường đại lan tràn ra, trước đó Trương Huyền ở trong sơn động nhìn thấy huyễn ảnh Thanh Giác Long thú lần nữa nổi lên, mang theo sát cơ nồng đậm, tựa hồ muốn thôn phệ hắn.

- Đàng hoàng nói chuyện với ngươi, vì cái gì nhất định phải ăn ta? Ngươi xác định có thể thành công?

Thấy đối phương bất cứ lúc nào cũng sẽ động thủ, Trương Huyền đang định ném Thiên Đạo chi thư ra, liền nghe bên tai vang lên thanh âm hung ác.

- Giao tên này cho ta đi...

- Giao cho ngươi?

Bản thân không có ra lệnh, Ngoan Nhân từ trước tới nay không chủ động làm việc, làm sao đột nhiên muốn xuất thủ? Còn không có nghi ngờ bao lâu, liền nghe thanh âm của tên này tiếp tục vang lên.

- Đúng... kia là xương ngón tay của ta!

Ta cũng là Ngoan Nhân

dtv-ebook.com

- Của ngươi?

Trương Huyền sững sờ.

Căn cứ Ngoan Nhân miêu tả, lúc trước từng cùng thầy Khổng đại chiến, người bị chém giết, chỉ lưu lại một giọt máu, trải qua hơn vạn năm bồi dưỡng, thành một trái tim. Nói cách khác, sau khi chiến đấu xong, hắn là hài cốt không còn, làm sao toát ra xương ngón tay?

- Không sai, mặc dù ta không biết chuyện gì xảy ra, rất nhiều nhớ mất đi, nhưng có thể xác nhận, đây là ngón tay của ta khi còn sống! Nói cách khác, tên này chiếm thể xác của ta!

Ngoan Nhân nghiến răng nghiến lợi.

Thân là cường giả đỉnh cao của đại lục, coi như mượn nhờ một giọt máu phục sinh, mất đi vô số trí nhớ, nhưng đối với đồ vật của bản thể, còn có thể nhìn ra được. Ngón tay này, vốn chỉ là một đoạn xương cốt, Thanh Giác Long thú kia bám vào ở phía trên, thôn phệ khí huyết Danh Sư, lúc này mới có huyết nhục.

- Ngươi muốn đoạt lại?

Trương Huyền hiểu được, nhíu mày.

- Đương nhiên!

Ngoan Nhân cắn răng, trái tim bỗng nhiên nhảy lên, một đạo sát lục chi khí nồng đậm phun ra ngoài, thẳng tắp vọt tới ngón tay.

- Cái gì?

Vu Hồn Thanh Giác Long thú vừa rời ngón tay, cảm nhận được sát lục chi khí, dọa đến run rẩy, rít lên một tiếng, vội vàng chui trở về, đồng thời thở phào:

- Ngoan Nhân, cứu ta...

Ầm ầm!

Nương theo nó nói, Trương Huyền lập tức cảm thấy lại có một cỗ sát lục khí tức từ trong ngón tay phun ra, cùng trái tim đụng nhau. Hai cỗ khí tức cường đại va chạm, toàn bộ không gian chồng chất nhịn không được run run, tựa như lúc nào cũng sẽ không chịu nổi nổ tung.

- Ngươi là ai?

Ngay sau đó, trong ngón tay có một cỗ ý niệm to lớn truyền đến, cho người ta cảm giác nghiền ép. Kìm lòng không được lui về phía sau mấy bước, đi tới biên giới không gian chồng chất, con mắt Trương Huyền trợn tròn. Trong ngón tay hắn rõ ràng cảm nhận được ý niệm của đối phương... Thế mà giống như trái tim trong Thiên Đạo chi thư!

- Ta là ai? Ta là Ngoan Nhân!

Ngoan Nhân nói.

- Ngươi nói bậy, ta mới là Ngoan Nhân...

Trong ngón tay truyền đến ý niệm.

- Hai Ngoan Nhân?

Trương Huyền nháy mắt.

Tình huống gì đây? Coi như hắn xem qua vô số thư tịch, tính toán thấy qua việc đời, cũng cảm thấy có chút ngây ngất.

- Đánh rắm! Lão tử không thể giả được, ngươi tính toán là Ngoan Nhân gì?

Ngoan Nhân gào thét.

- Năm đó Ngoan Nhân ngạo Ttiếu thiên hạ, ngay cả thầy Khổng cũng chưa từng e ngại, làm sao có thể thần phục một Danh Sư nho nhỏ, nghe mệnh lệnh của hắn? Ngươi bớt ở chỗ này ném tên tuổi của ta, ngoan ngoãn để cho ta thôn phệ, nếu không, ta liền giết ngươi và chủ nhân của ngươi...

Ngón tay hừ lạnh.

- Muốn thôn phệ ta? Vậy nhìn xem ai bản lĩnh lớn hơn đi!

Ngoan Nhân rít lên một tiếng, trái tim bỗng nhiên nhảy mạnh, một cổ lực lượng cường đại lập tức nâng Thiên Đạo chi thư lên, thẳng tắp vọt tới ngón tay.

Ầm!

Nhẹ nhàng xoay chuyển, ngón tay chỉ tới. Oanh minh một tiếng, Ngoan Nhân run rẩy, không ngừng lay động, như nhận lấy trọng thương, Thiên Đạo chi thư cuồn cuộn lấy lần nữa rơi vào trong lòng bàn tay Trương Huyền.

- Thầy Trương, nhanh giải trừ áp chế, nếu không chúng ta đều có thể chết ở chỗ này...

Ngoan Nhân truyền lại ý niệm.

- Đến cùng xảy ra chuyện gì?

Trương Huyền cau mày.

- Hắn là khi còn sống ta quá mạnh, tùy tiện một giọt máu, một đốt xương ngón tay, cũng có thể huyễn hóa thành một sinh linh đơn độc, trước khi bản tôn chết, những ý niệm này có thể thống nhất quản lý, thậm chí hội tụ thành một, nhưng sau khi bản tôn chết... Đản sinh ý thức, đều cảm thấy mình là Ngoan Nhân. Muốn lần nữa khôi phục, nhất định phải thôn

phệ đối phương, nếu không... chỉ có thể bị đối phương thôn phệ, ý niệm biến mất!

Ngoan Nhân vội vàng truyền tới suy đoán của hắn.

- Còn có chuyện như vậy?

Trương Huyền nháy mắt. Nhỏ máu tái sinh... Cái này cũng quá cường đại đi!

- Ân, tên này thôn phệ không biết bao nhiêu Danh Sư, hấp thu lực lượng trong đó, mạnh mẽ hơn ta rất nhiều, không giải trừ áp chế, căn bản không chống chọi được...

Giải thích xong, Ngoan Nhân tiếp tục nói.

- Giải trừ áp chế?

Trương Huyền cau mày.

Thiên Đạo chi thư có giam cầm đối phương hay không, quả thực chỉ là nhất niệm của hắn, nhưng thật muốn buông ra, tên này liền có khả năng không còn nghe phân phó, bỏ trốn mất dạng. Bất kể nói thế nào, cũng là người đối kháng thầy Khổng, bị Thiên Đạo chi thư áp chế, sẽ ngoan ngoãn nghe lời, một khi thoát ly, làm sao có thể lại nghe mệnh lệnh?

- Còn tưởng rằng bao nhiêu lợi hại, dám cùng ta tranh giành, chết đi cho ta...

Hai người trò chuyện chỉ ở một cái chớp mắt, ngón tay ở trên không trung một chiêu đánh lui Ngoan Nhân, lòng tin tăng nhiều, cười lạnh. Dị Linh tộc lấy thôn phệ nhân loại tiến bộ, thôn phệ Danh Sư hiệu quả càng tốt, mặc dù Ngoan Nhân mượn nhờ lực lượng Địa Cung biến thành trái tim, nhưng lại chưa từng tiếp xúc nhân loại, lực lượng kém xa ngón tay thường xuyên thôn phệ Danh Sư. Huống chi, ngón tay chính là chỗ linh hoạt nhất trong thân thể, trái tim không thể sánh bằng.

Ầm ầm!

Lực lượng ầm vang, ngón tay điểm tới tâm tạng, sát lục chi khí nồng đậm, như một thanh kiếm sắc, bất cứ lúc nào cũng sẽ đâm thủng người.

- Nhanh giúp ta giải trừ...

Cảm nhận được lực lượng của đối phương, Ngoan Nhân tràn đầy lo lắng, một đạo ý niệm nghênh đón tiếp lấy, đồng thời vội vàng hô.

- Không cần giải trừ, trực tiếp niêm phong tên này lại là được...

Trương Huyền lắc đầu.

Giải trừ khẳng định là không thể nào, một khi buông ra, chẳng khác nào trời cao mặc chim bay, biển rộng mặc cá bơi. Hắn mới sẽ không ngốc như thế. Đã không giải trừ là không cách nào chiến thắng, vậy liền trực tiếp niêm phong ngón tay kia lại, không cần thiết chơi đùa, cùng lắm thì trong tay mình có hai kẻ hung hãn, để chính bọn hắn làm ầm ĩ đi.

Đang định điều ra quyển Thiên Đạo chi thư trong đầu, trong lòng đột nhiên động một cái. Bản Thiên Đạo chi thư này đã có thể áp chế Ngoan Nhân, vậy có thể tiếp tục trấn áp ngón tay trên không trung kia không? Có thể làm được mà nói, thì không cần lãng phí nữa. Thứ này quá trân quý, càng là bảo bối bảo mệnh, ít dùng một cái là một cái, có thể bớt thì bớt.

- Đi!

Nghĩ đến điểm này, lại không chần chờ, tinh thần khẽ động, Thiên Đạo chi thư trấn áp Ngoan Nhân lập tức bay ra, thẳng tắp ngăn cản ngón tay.

Phần phật!

Ngón tay đang muốn chém giết trái tim, liền cảm thấy một cỗ lực lượng lớn lao bao phủ hắn, vô luận làm sao cũng không thoát được.

- Đây là cái gì...

Nó la hét một tiếng, muốn chạy trốn, lại phát hiện phảng phất như bị tảng đá đè thân thể, không thể động đậy. Thư tịch trước mắt, ẩn chứa thiên địa đại đạo, tựa như lồng giam, bao phủ không gian bốn phía.

- Ha ha, ngươi không phải cười nhạo ta sao? Nhìn ngươi có thể chạy thoát hay không...

Thấy tên này cũng giống như mình, bị thư tịch nghiền ép, Ngoan Nhân cười to một tiếng. Tên này mới vừa nói hắn là giả, nếu không Ngoan Nhân dám đấu với thầy Khổng, làm sao sẽ chỉ nhận thua một học viên Hóa Phàm cửu trọng, hiện tại đoán chừng cũng rõ ràng, không chỉ hắn, coi như là Ngoan Nhân chân chính phục sinh, cũng phải quỳ!

Đại sát khí này của thầy Trương thật đáng sợ, quá tà môn. Dưới Thiên Đạo, không chỗ che thân, mặc ngươi thực lực ngập trời, mặc ngươi quyền thế vô song, mặc ngươi anh hùng vô địch... Đều không có tác dụng gì! Mạnh còn có thể mạnh hơn ông trời sao? Chỉ cần không bằng, cũng chỉ có phần bị nghiền ép!

- Không...

Nghe được nó chế giễu, ngón tay càng hoảng sợ.

Răng rắc một tiếng, trong nháy mắt bị thu vào thư tịch. Tên này không biết thôn phệ bao nhiêu Danh Sư, mạnh mẽ hơn Ngoan Nhân rất nhiều, nhưng ở trước mặt Thiên Đạo chi thư, vẫn yếu ớt giống như trứng gà, không đỡ nổi một đòn.

Hô!

Thấy quả nhiên có tác dụng, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, bàn tay nhẹ nhàng vồ một cái, Thiên Đạo chi thư trở lại lòng bàn tay, nhẹ nhàng mở ra, đã nhìn thấy một ngón tay, cùng một trái tim, song song phong ấn ở trong đó. Trước đó phong ấn trái tim, chỉ chiếm cứ nửa tờ giấy, hiện tại

cộng thêm một ngón tay, hoàn toàn phủ đầy. Nói cách khác, bản Thiên Đạo chi thư này, mặc dù phong ấn hai đại gia hỏa, nhưng đã không dung nạp được cái khác.

- Ta mới thật, ngươi là giả!

- Ta mới thật, ngươi là giả!

Một cái nửa trên trang sách, một cái ở nửa dưới, trái tim cùng ngón tay nhìn nhau, không ai nhường ai, tràn đầy tức giận, nghiến răng nghiến lợi. Đến bây giờ ngón tay tựa hồ không thể tin được. Nó là xương tay của Ngoan Nhân biến thành, cường giả năm đó có thể chiến đấu với thầy Khổng, coi như Thánh giả cửu trọng đến, cũng có thể thừa cơ chạy trốn, mà bây giờ lại bị vây ở trong một bản thư tịch thoạt nhìn có chút cổ xưa.

- Đây rốt cuộc là địa phương nào?

Gầm thét vài câu, liều mạng giãy dụa, lại phát hiện vô luận giãy dụa như thế nào cũng không tránh thoát. Quyển sách này như nắm giữ Thiên Đạo ý niệm, cao cao tại thượng, xem thường vạn vật, ai dám phản kháng cũng có thể tuỳ ý gạt bỏ. Đừng nói hắn, chỉ cần sinh hoạt ở dưới Thiên Đạo, mặc kệ cường giả lợi hại như thế nào, cũng phải nghe theo mệnh lệnh.

- Đừng vùng vẫy vô dụng, ngoan ngoãn để cho ta thôn phệ, xong hết mọi chuyện...

Trái tim hừ lạnh.

- Để ngươi thôn phệ? Ngươi nằm mơ! Ngươi nhất định sẽ bị ta thôn phệ... Còn có thầy Trương kia, cũng phải chết! Các ngươi hết thảy đều phải chết, đắc tội Ngoan Nhân ta, ta muốn các ngươi chôn cùng...

Ngón tay oa oa kêu loạn.

Tiếng la còn không có kết thúc, liền thấy một ngón tay nhẹ nhàng rơi xuống, bắn tới nó, đầu ngón tay ẩn chứa một cỗ chân khí tinh thuần nồng đậm.

Bành!

Còn không kịp phản ứng, liền lăn lộn mấy vòng, đi loạn ở trong trang sách, bị chân khí đánh trúng, có chút không kịp thở. Đạo chân khí này, giống như khắc tinh của nó, có thể nhẹ nhõm áp chế lực lượng toàn thân nó.

- Im miệng!

Trương Huyền nhíu mày.

Coi như ngươi còn mang theo ý thức khi còn sống, cảm thấy mình là Ngoan Nhân, đến nơi này chỉ là một hình vẽ đơn giản, cần ngậm miệng lại!

- Ngươi dám đánh ta? Ngươi có biết ta là ai không...

Ngón tay giống như trái tim trước đó mới vừa đi vào, không chút chịu phục, cực kỳ phách lối. Còn cho mình là Vương giả Dị Linh tộc đỉnh phong năm đó tung hoành thiên địa, ngay cả thầy Khổng cũng phải kiêng dè không thôi.

Bành!

Nói còn chưa dứt lời, Trương Huyền tiếp tục bắn đi. Muốn tên này chịu phục, chỉ có một biện pháp, chính là đánh! Bị Thiên Đạo chi sắc phong ấn, hắn chính là Chúa Tể chí cao vô thượng, muốn giết cứ giết, căn bản không cần thương lượng. Bành bành bành! Liên tục mấy lần, ngón tay trong thư tịch cảm thấy suýt chút nữa tắt thở.

- Ngươi...

Gầm thét mấy tiếng, ngón tay rốt cuộc hiểu rõ tình cảnh, không dám tùy tiện, không nói thêm gì nữa.

- Ngươi là ai? Thanh Giác Long thú kia lại là chuyện gì xảy ra, vì cái gì một ngón tay có hai ý thức? Cẩn thận nói ra, nếu không... Ngoan Nhân,

ta sẽ để ngươi hung ác không nổi!

Lại dạy dỗ một hồi, thấy tính khí của tên này đã bị san bằng, Trương Huyền mới thản nhiên nhìn tới. Cái gì Ngoan Nhân hung ác, ở trước mặt ta chính là gà, có tin ta nháy mắt liền giết ngươi hay không?

Tài phú của Hùng Hổ thú

dtv-ebook.com

- Ta...

Biết bị vây ở trong thư tịch, lại hết cách rồi, ngón tay không còn phách lối như trước đó, đành phải mở miệng:

- Ta là một đốt xương tay của Ngoan Nhân, ngủ say vạn năm mới nắm giữ ý thức, Thanh Giác Long thú là Hoàng giả của Vân Vụ lĩnh, ta vì mau chóng thức tỉnh, bắt linh hồn hắn vào, để hắn dựa theo yêu cầu của ta làm việc...

Hắn nói sự tình một lần.

Giống như trước đó suy đoán, năm đó Ngoan Nhân cùng thầy Khổng chiến đấu, đã trải qua cái gì, không người có thể biết, nhưng có thể khẳng định là, đoạn xương ngón tay kia lưu giữ được.

Khi còn sống Ngoan Nhân sớm đã đạt đến cảnh giới nhỏ máu trùng sinh, đoạn xương ngón tay này, mặc dù bị thương rất lớn, ngủ say vạn năm, cuối cùng vẫn ra đời ý thức của mình.

Sau đó, trong lúc vô tình bị Hoàng giả của Vân Vụ lĩnh phát hiện. Vì mau chóng tăng thực lực lên, nó liền dùng phương pháp đặc thù bắt hồn phách tên này, để nó kéo dài hơi tàn sống sót. Sau đó lấy tàn hồn này khống chế tất cả Thánh thú ở Vân Vụ lĩnh, lấy hội tụ Địa Mạch linh dịch, tăng thực lực lên làm đại giá, bắt Danh Sư cho nó thôn phệ!

Làm cường giả siêu cấp có thể so với thầy Khổng, giúp Hùng Hổ thú tăng thực lực lên vẫn rất đơn giản, ai biết gặp Trương Huyền nắm giữ Thiên Đạo chi thư, lúc này mới bị bắt, đánh không còn ra hình dáng.

Còn Ngô Dương Tử, hơn hai ngàn năm trước, từng có vài Dị Linh tộc tới nơi này, tìm xin giúp đỡ. Lúc đó Ngoan Nhân vừa vặn thôn phệ xong mấy Danh Sư, lâm vào ngủ say, Thanh Giác Long thú biết mục đích của đối phương, phái Thánh thú ra tay, hỗ trợ bắt Luyện Khí đại tông sư kia.

Mặc dù Thanh Giác Long thú chỉ là một đạo tàn hồn, nhưng bị Ngoan Nhân nắm trong tay nhiều năm như vậy, cũng biết không ít bí mật, ngay sau đó nói cho Dị Linh tộc... Về sau, đám người kia mới ở Địa Cung khôi phục trái tim, để Ngoan Nhân có ý thức của mình. Có thể nói, trước đó trái tim tỉnh lại, là nhờ ngón tay này ban cho.

- Thầy Trương, để cho ta thôn phệ tên này, thực lực của ta khẳng định có thể khôi phục càng nhiều...

Nên hỏi đã hỏi một lần, Trương Huyền còn có một số việc chưa nghĩ thông suốt, đang muốn tử cân nhắc tỉ mỉ, liền nghe bên tai vang lên truyền âm, nói chuyện là trái tim.

- Thôn phệ?

- Không sai! Nếu ta đoán không lầm, mặc dù lúc trước Ngoan Nhân bị giết, nhưng khẳng định lưu lại không ít hậu chiêu, giống chúng ta loại nắm giữ ý thức đơn độc này cũng không ít, muốn khôi phục đỉnh phong lần nữa, chỉ bằng vào hấp thu linh khí, dù mười vạn năm cũng làm không được... Biện pháp duy nhất chính là, tìm được những ý thức phân tán này, thôn phệ tất cả!

Trái tim nói:

- Chỉ cần thôn phệ đầy đủ, coi như không khôi phục được toàn bộ thực lực, nhưng sẽ không kém quá nhiều!

- Ân!

Trương Huyền gật đầu.

Nhìn thấy xương ngón tay cũng tự xưng Ngoan Nhân, hắn liền đoán ra. Trong Linh thú có một loại phương pháp bồi dưỡng cường giả, không khác cách này bao nhiêu, bình thường sẽ nuôi dưỡng rất nhiều, để chúng tự giết lẫn nhau, cuối cùng còn dư lại chính là người mạnh nhất. Ngoan Nhân biết mình hắn phải chết, trước thời hạn lưu lại một tay, hắn là lưu lại rất nhiều thứ như trái tim, ngón tay, mà muốn hoàn toàn phục sinh, cũng chỉ có thể tập hợp chúng lại với nhau, thôn phệ là được.

- Tốt, chỉ cần hiệu trung với ta, không chỉ này cái, ta còn sẽ giúp ngươi tìm được Ngoan Nhân khác, để ngươi trở nên càng ngày càng mạnh!

Trương Huyền thản nhiên nói.

Đối với hắn ai là Ngoan Nhân quá râu ria, chỉ cần có thể hiệu trung với mình, giúp mình làm việc là tốt rồi. Trái tim Ngoan Nhân này, đã đi theo bên người rất lâu, cũng đã trải qua không ít chuyện, nếu như có thể hoàn toàn thuần phục, tự nhiên tốt nhất. Còn ngón tay kia, tàn sát nhiều Danh Sư như vậy, nuốt huyết nhục của bọn hắn, coi như có thể thần phục, cũng sẽ không dùng.

- Hiệu trung?

Trái tim trầm lặng.

Mặc dù bị vây ở trong thư tịch, nhưng ý thức của nó trước sau là Ngoan Nhân rong ruổi thiên địa, thậm chí cùng thầy Khổng chiến đấu qua, để hắn hoàn toàn hiệu trung, vẫn còn có chút khó.

- Không sai!

Cũng không nhiều lời, hai tay Trương Huyền chắp sau lưng, tùy ý nó lựa chọn. Nắm giữ Thiên Đạo thư viện, hắn đã có vốn liếng ngạo khiếu thiên địa, đối phương thần phục cũng chỉ là dệt hoa trên gấm mà thôi, không thần phục, cũng có thể xông ra một vùng trời mới.

- Được, ta đồng ý!

Không có trầm lặng bao lâu, trái tim mở miệng đáp ứng. Không đáp ứng cũng không được ah, nó tận mắt chứng kiến qua tất cả thủ đoạn cùng năng lực của thanh niên này, so với những Danh Sư cửu tinh trong truyền thuyết kia còn kinh diễm hơn. Có lẽ vị này, thật có thể dẫn nó đi càng xa, thậm chí vượt qua... thầy Khổng! Đáp ứng, hoàn toàn khôi phục, thậm chí trở nên càng mạnh; không đáp ứng, một mực bị vây ở trong thư tịch, vĩnh viễn không vươn mình lên được, chỉ cần không ngốc, đều sẽ làm ra lựa chọn chính xác nhất.

- Hiến tế linh hồn đi!

Thấy đối phương đáp ứng, Trương Huyền nói.

Chỉ có hiến tế linh hồn, đối phương sống chết, mới ở trong ý niệm của mình, mới có thể hoàn toàn tin tưởng đối phương. Nếu không chỉ bằng vào vài câu hứa hẹn, một khi phản bội, xem như hắn cũng không chịu đựng nổi.

- Vâng!

Cũng không do dự, trái tim lập tức truyền tới một cỗ ý niệm, rơi vào mi tâm Trương Huyền, lóe lên chui vào thức hải. Cảm nhận được cỗ ý niệm này, Trương Huyền nhẹ gật đầu. Trước kia trấn áp trái tim này, để hắn nghe theo bản thân phân phó, mà bây giờ là hoàn toàn thần phục, có linh hồn hiến tế, chẳng khác nào hoàn toàn do hắn khống chế, giống như thuần phục thú sủng, vô điều kiện nghe theo mệnh lệnh của mình, không dám phản bác.

- Chủ nhân!

Linh hồn hiến tế tương đương nhận chủ, trái tim lại không còn cao ngạo trước kia, hạ thấp tư thái.

- Gọi thiếu chủ đi!

Trương Huyền khoát tay áo.

- Vâng, thiếu chủ!

Trái tim lên tiếng.

- Làm sao thôn phệ? Cần ta giúp không?

Trương Huyền nói.

- Bẩm báo thiếu chủ, thực lực của ta bây giờ còn không bằng hắn, nếu như ngươi có thể cho ta mượn dùng bản chép tay của thầy Khổng một chút, liền có thể bảo đảm hoàn toàn thôn phệ hắn!

Trái tim nói.

- Mượn dùng bản chép tay của thầy Khổng?

Trương Huyền cau mày.

Nhận được bản chép tay của thầy Khổng dễ dàng sao, lần trước ngụy trang Dương Huyền, đã bị nuốt lấy một phần ba, hiện tại còn đánh chủ ý nó nữa.

- Thiếu gia, Dị Linh tộc nuốt nhân loại tăng thực lực lên, ngón tay kia càng nuốt Danh Sư, bất kể ý niệm hay thực lực, đều mạnh hơn ta rất nhiều. Không mượn bản chép tay của thầy Khổng, khẳng định không phải đối thủ, làm không cẩn thận còn sẽ bị hắn thôn phệ!

Trái tim nói.

- Được rồi, bản bản chép tay của thầy Khổng này chỉ còn lại hai phần ba chữ viết, ngươi nói cho ta biết cần phải mượn bao nhiêu, mới có thể thôn phệ đối phương?

Trương Huyền nói.

- Cái này... Ta cũng không xác định!

Trái tim chần chờ.

- Như vậy đi, ta trước đánh ngón tay này trọng thương, sau đó ngươi lại ra tay, hắn là có thể tiết kiệm giúp ta.

Suy nghĩ một chút, Trương Huyền nói.

Ở bên ngoài, hắn khẳng định không phải đối thủ, nhưng bị vây ở trong Thiên Đạo chi thư, Thiên Đạo chân khí chính là vũ khí đáng sợ nhất. Làm xong quyết định, cũng không nhiều lời, Trương Huyền cầm Thiên Đạo chi thư trong tay, rót vào một đạo chân khí.

- Ah...

Bị chân khí tập kích, ngón tay liên tục lăn lộn, không lâu sau liền không còn thanh âm. Thấy cảnh này, trái tim vội vàng xông lên, một cỗ ý niệm to lớn phun ra ngoài, đối đầu ở trong Thiên Đạo chi thư. Không biết qua bao lâu, ngón tay rốt cục ngừng lại, không còn kiêu căng khó thuần trước đó, an tĩnh nằm ở trong trang sách.

- Thiếu chủ!

Lại qua một đoạn thời gian, trong ngón tay có một đạo ý niệm vang lên. Trái tim hoàn toàn thôn phệ, để “Ngoan Nhân” kia thành tiếp tế của bản thân.

- Thiếu chủ, vừa thôn phệ tên này, hai cỗ ý niệm xung đột lẫn nhau, ta có thể sẽ ngủ say một đoạn thời gian, tàn hồn của Thanh Giác Long thú ở bên trong, ta đã thay ngươi xóa đi ý thức, có thể nhẹ nhõm luyện hóa, dùng để tẩm bổ Vu Hồn!

Thanh âm của Ngoan Nhân tiếp tục vang lên, sau đó một tia lực lượng hồn phách tinh thuần, theo ngón tay truyền ra. Cảm nhận được linh hồn tinh thuần, ánh mắt Trương Huyền sáng lên. Hoàng giả kia, mặc dù chỉ là một đạo tàn hồn, nhưng đã đạt đến Thánh giả tứ, ngũ trọng, hồn phách cực mạnh, chỉ cần luyện hóa, hồn lực của mình tất nhiên sẽ tăng lên rất nhiều.

Nhưng bây giờ không phải thời điểm luyện hóa, còn có rất nhiều sự tình cần xử lý. Nhìn thoáng qua bản chép tay của thầy Khổng, thấy lại bị nuốt mất hơn ba trăm chữ, không sai biệt lắm một phần ba, Trương Huyền nhíu mày, thu vào không gian giới chỉ.

Người khác nhận được bản chép tay của thầy Khổng, sẽ coi là Thánh bảo, chà đạp giống như hắn, đoán chừng trong thiên hạ chỉ có một. Rời đi không gian chồng chất, phân phó Thiên Nghĩ Phong Mẫu thôn phệ.

Chém giết Hoàng làm hại Danh Sư, về sau Vân Vụ lĩnh sẽ không còn uy hiếp, cũng coi như có bàn giao đối với mấy Danh Sư chết đi, có. Không gian chồng chất không lớn, lại thêm thực lực của Thiên Nghĩ Phong Mẫu tăng tiến rất nhiều, chỉ dùng không đến nửa canh giờ, liền thôn phệ sạch sẽ.

Thu tổ ong vào, Trương Huyền đi ra ngoài, lần nữa trở lại chỗ chứa đựng linh dịch trước đó, chỉ thấy Hoàng Kim Hùng Hổ thú nằm trên mặt đất, đã bị đánh thành bánh thịt, chết không thể chết lại. Kim Nguyên đỉnh thấy hắn tới, vẻ mặt lập tức lấy lòng tiến lên đón.

- Chủ nhân, tên này đã bị đánh chết, đồ tốt cũng có không ít...

Nó cười hắc hắc, một cái không gian giới chỉ từ trong Kim Nguyên đỉnh bay tới, rơi vào tay Trương Huyền.

- Không gian giới chỉ?

Trương Huyền sững sờ, lập tức bừng tỉnh hiểu ra.

Thánh thú đã có thể mở ra không gian giới chỉ, tên này là Vương giả ở Vân Vụ lĩnh, sống ít nhất một ngàn năm, lại chém giết không biết bao nhiêu cường giả, sưu tập không biết bao nhiêu bảo bối. Trước đó một mực không nghĩ tới, không ngờ Kim Nguyên đỉnh đã thay hắn suy nghĩ.

Chủ nhân chết, không gian giới chỉ liền không còn cấm chế, ngón tay điểm một cái, một giọt máu tươi xâm nhập, Trương Huyền lập tức nhìn

thấy không gian trong đó.

So với không gian giới chỉ của hắn lớn gấp bội, đường kính mấy trăm mét, đủ loại bảo vật tích tụ như núi, chỉ riêng linh thạch trung phẩm, liền có hơn ngàn vạn. Linh thạch thượng phẩm chất thành một đống, cũng có mấy trăm viên. Các loại dược liệu, đan dược, khoáng thạch trân quý, càng là đếm mãi không hết. Vũ khí cũng có mấy trăm, đến Linh cấp tuyệt phẩm, liền có ít nhất ba bốn mươi kiện, thậm chí Bán Thánh cũng có ba kiện!

- Lợi hại...

Trương Huyền líu lưỡi.

Trùng sinh đến nay, hắn cần cù chăm chỉ kiếm tiền, một chút thịt cũng không buông tha, vốn cho rằng giá trị bản thân đã không ít, nhưng so với Vương giả đỉnh phong của Vân Vụ lĩnh, vẫn kém một đoạn thật lớn.

Cũng khó trách, lúc trước Vân Vụ lĩnh ngay cả Ngô Dương Tử đại tông sư cũng bắt, bảo bối của người sau khẳng định bị vơ vét không ít. Mặc dù hai ngàn năm trước, Hoàng Kim Hùng Hổ thú này khả năng còn chưa ra đời, nhưng làm Vương giả đỉnh phong nhất, người phát ngôn của Thanh Giác Long thú, rất nhiều đồ vật vẫn truyền thừa xuống.

Nghiệp chướng ah!

dtv-ebook.com

Những bảo vật này có thể nói giá trị xa xỉ, trọng yếu nhất chính là, còn có rất nhiều viên nội đan Thánh thú. Mặc dù tuổi thọ Thánh thú dài hơn nhân loại, nhưng cuối cùng sẽ chết, lại thêm chiến đấu tổn thương, nhiều năm tích luỹ xuống, nội đan Thánh thú trong không gian giới chỉ, đã đạt đến mức làm người nghe kinh hãi, chừng mấy trăm viên!

Mỗi một viên đều có giá trị không nhỏ, thật muốn bán ra, tuyệt đối là cái giá trên trời. Nhìn tất cả bảo vật một lần, Trương Huyền sợ hãi thán phục. So sánh với tên này, lúc trước cái gọi là giàu có của hắn, thật giống như nhà quê, nghèo đến không có cách nào gặp người.

- Lấy được nhiều đồ tốt như vậy, công lao của ngươi không nhỏ! Cần ta ban thưởng gì không?

Tràn đầy cao hứng, Trương Huyền nhìn về phía Kim Nguyên đỉnh cách đó không xa. Cái không gian giới chỉ này, khẳng định không có tùy thân mang theo, nếu không phải tên này thẩm vấn, có lẽ liền bỏ qua, Kim Nguyên đỉnh bình thường có chút tưng tưng tự luyến, nhưng thời khắc mấu chốt vẫn rất đáng tin.

- Hắc hắc, chỉ cần chủ nhân đừng quên giúp ta tăng thực lực lên là tốt rồi...

Kim Nguyên đỉnh nói.

- Yên tâm đi!

Trương Huyền gật đầu.

Tên này là vũ khí Thánh cấp hạ phẩm, chỉ cần trình độ luyện khí của hắn lại tăng, hoàn toàn có thể giúp tăng cấp bậc. Lúc trước có thể thuận lợi thuần phục đối phương, cũng là bởi vì hứa hẹn chuyện này, nếu không coi như Trương Huyền, nắm giữ thiếu hụt của đối phương, nhưng đường đường là Danh Sư học viện hộ viện Thánh khí, cũng không có khả năng dễ dàng đáp ứng như thế!

Có uy hiếp, có chỗ tốt, mới có thể để cho thuộc hạ trung thành, nếu chỉ uy hiếp mà không có hy vọng cùng tiền đồ, thời gian lâu dài, sớm muộn gì cũng sẽ sinh ra dị tâm. Cùng Kim Nguyên đỉnh đi ra sơn động, lập tức nhìn thấy đám người Xích Viêm Sư, Hổ Đầu thú tiến lên đón.

- Thế nào?

Trương Huyền nhìn qua.

- Bẩm báo chủ nhân, tất cả Linh thú đang chiến đấu, đã tập hợp xong xuôi, đều ở dưới chân núi, chờ đợi chủ nhân xử lý!

Xích Viêm Sư vội nói.

Trải qua chuyện lúc trước, bọn chúng đối với vị chủ nhân tuổi không lớn lắm này, tất cả đều khăng khăng một mực, không dám tiếp tục sinh ra hai lòng.

- Đi qua nhìn một chút!

Trương Huyền nhẹ gật đầu, nhanh chân đi tới chân núi. Linh thú của Vân Vụ lĩnh, chỉnh tề xếp ở dưới chân núi, lít nha lít nhít hơn mấy vạn, Trương Huyền đi tới trước mặt, lập tức đưa tới bạo động, cả đám mở to hai mắt nhìn, không rõ ràng cho lắm. Bọn chúng đang chiến đấu với Danh Sư học viện, liền bị gọi đến nơi này, đến cùng xảy ra chuyện gì, Vương giả cùng nhân loại lại đàm phán thế nào, một mực đều không biết.

- Linh thú muốn tăng thực lực lên, không chỉ hấp thu tinh hoa nhật nguyệt, linh khí, còn cần học tập nhân loại, tiến hành tu luyện...

Đi tới trước mặt, Trương Huyền cũng không nói nhảm, âm thanh vang lên.

…

Hắn đến chân núi, Mi trưởng lão cũng đã tới Lôi Viễn phong. Theo hai người đi Vân Vụ lĩnh đàm phán đến bây giờ đã tiếp cận hai canh giờ, Triệu Bính Tuất trưởng lão đã tập trung tất cả học sinh tới, cũng mang theo thầy Mộc cùng với mấy đại trưởng lão khác tới. Thấy chỉ có một mình hắn về, viện trưởng không thấy tung tích, vẻ mặt mọi người khó coi. Triệu Bính Tuất nhịn không được tiến lên đón:

- Viện trưởng đâu, hắn thế nào?

- Mi Trúc, sao ngươi có thể để viện trưởng đi mạo hiểm như vậy, một khi xảy ra chuyện, làm sao bàn giao với học viện?

Vệ Nhiễm Tuyết trừng mắt, hận không thể đánh Mi trưởng lão một trận. Nghe được Triệu Bính Tuất trở về nói viện trưởng vì ngăn cản chiến đấu, giảm bớt học viên tổn thương, đi tới Vân Vụ lĩnh, tất cả mọi người điên rồi, xém có bị dọa chết tươi.

Vân Vụ lĩnh là địa phương nào? Linh thú, Thánh thú tung hoành, chỉ cần nhân loại đi vào, cơ bản là có đi không về, hiện tại thật vất vả có một vị tân viện trưởng, nếu như vì vậy mà chôn vùi, bọn họ tuyệt đối là tội nhân của lịch sử, ai cũng rửa không sạch.

- Ta...

Mi trưởng lão cười khổ.

Viện trưởng muốn làm gì, coi như muốn ngăn trở, có thể ngăn cản được sao?

- Được rồi, đều đừng nói nữa, tại sao ngươi trở lại, hiện tại sư thúc ở đâu? Tình huống Vân Vụ lĩnh thế nào?

Cắt đứt mọi người chất vấn, thầy Mộc nhìn lại:

- Ta nghe nói mười đại Vương giả của Vân Vụ lĩnh, không có một cái nào là hạng người bình thường, cực kỳ cừu thị nhân loại, tùy tiện qua đàm phán, khẳng định gặp không ít phiền phức a!

Những người khác cũng nhìn lại.

- Phiền phức...

Mi trưởng lão không biết mở miệng như thế nào. Phiền phức là có, chẳng qua không phải bọn họ. Xoắn xuýt một hồi, sắp xếp ngôn ngữ một chút, Mi trưởng lão mới mở miệng.

- Tình huống là như vậy, mười đại Vương giả hẹn chúng ta ở trong một sơn động, trao đổi giải quyết sự tình như thế nào, viện trưởng... đi ra ngoài một chuyến, sau đó, sau đó... Mười đại Vương giả, có chín cái biến thành thú sủng của hắn... Ba ngàn Linh thú phi hành, tất cả đều nhận chủ! Nói cách khác, hiện tại trừ những Linh thú đang chiến đấu, tất cả Thánh thú, Tòng Thánh, Bán Thánh ở Vân Vụ lĩnh, đều là tài sản riêng của viện trưởng...

Còn chưa nói xong, nghe được chung quanh không còn thanh âm, nghi ngờ ngẩng đầu lên, chỉ thấy tất cả trưởng lão cùng thầy Mộc đều mở to hai mắt nhìn, tròng mắt cả đám muốn rớt xuống đất, giống như điên.

Mặc kệ ai nghe được tin tức này, đoán chừng cũng sẽ có biểu lộ tương đồng. Chạy đi đàm phán, để tất cả Linh thú, Thánh thú của người ta thuần phục... Thật hay giả? Ngươi đây không phải đàm phán, mà là đi bứng hang ổ của người ta! Có cần khoa trương như vậy hay không?

- Sự thật chính là như thế...

Biết mọi người không tin, vẻ mặt của Mi trưởng lão bất đắc dĩ.

Nói thật, nếu không phải tận mắt nhìn thấy, xem như hắn cũng không thể tin được đây là sự thực. Linh thú ở Vân Vụ lĩnh là tai hoạ ngầm, từ khi Danh Sư học viện thành lập đến nay liền tồn tại, không biết bao nhiêu vị viện trưởng, đều nghĩ biện pháp, kết quả đều không công bại lui.

Vị Trương viện trưởng này ngược lại tốt, còn không có tham gia lễ kế vị, liền bứng hang ổ của người ta! Không chỉ đứt rễ, còn thuần phục tất cả Linh thú, Thánh thú, tương đương tăng thêm một giúp đỡ to lớn cho Danh Sư học viện. Cộng thêm toàn bộ lực lượng của Vân Vụ lĩnh, thực lực tổng hợp của học viện trực tiếp tăng lên, ở trong tứ đại học viện dưới Thanh Nguyên đế quốc, có lẽ cũng có thể tăng lên một thứ tự.

- Hiện tại Viện trưởng đi nơi nào?

Nghe xong sự tình truyền kỳ như thế, hai mắt Triệu Bính Tuất choáng váng.

- Hắn bảo ta về trước an bài học viên, bản thân còn lưu ở Vân Vụ lĩnh!

Mi trưởng lão nói.

- Chung Đỉnh Thuần, ngươi mang những học viên này về Y Sư học viện điều trị; Tu Trường Thanh, ngươi để học viên của Võ Kỹ học viện, tùy thời chuẩn bị sẵn sàng chiến đấu. Các trưởng lão khác theo ta đi Vân Vụ lĩnh!

Biết vị sư thúc này của mình còn ở Vân Vụ lĩnh, thầy Mộc phân phó. Học viên trọng thương cần cấp bách cứu chữa, Y Sư học viện không thể đổ trách nhiệm cho người khác, lúc này vạn nhất Linh thú công kích lần nữa, chiến lực của Võ Kỹ học viện mạnh nhất, khẳng định sẽ xông lên đầu.

- Vâng!

Chung Đỉnh Thuần, Tu Trường Thanh đồng thời gật đầu.

- Đi thôi!

Thầy Mộc gật đầu, mang theo tất cả trưởng lão bay về phía Vân Vụ lĩnh.

- Mau nhìn, đó là cái gì?

Còn chưa tới trước mặt, mọi người liền thấy vô số Linh thú, tích tụ ở dưới chân núi, cả đám nằm rạp trên mặt đất, trong ánh mắt mang theo nhu hòa, lại không còn hung ác dữ tợn trước đó.

Phía trước nhất Linh thú, một thanh niên đạp ở trên lưng một vị Thánh giả, thanh âm nhàn nhạt vang xa, linh khí bốn phía hội tụ như đóa hoa, từ không trung tản mát, tất cả Linh thú nghe như si như say. Danh Sư ngũ tinh mới có năng lực nói tụ linh khí, miệng phun hoa sen!

- Đây là... giảng bài cho Linh thú?

Tất cả Danh Sư ngẩn ngơ.

Thấy qua giảng bài cho học sinh, tu luyện giả, còn là lần đầu tiên thấy giảng bài cho Linh thú. Mấu chốt nhất là, những Linh thú này thế mà cả đám nghiêm túc nghe giảng, thậm chí còn có chút dùng mũi, móng vuốt làm bút viết trên mặt đất...

- ... Được rồi, chương trình học hôm nay liền tới đây, chư vị giải tán đi!

Đang khiếp sợ, liền nghe thanh âm của Trương Huyền truyền tới.

- Rống!

- Rống!

Nghe nói như thế, tất cả Linh thú chẳng những không tản ra, ngược lại đều giương đầu lên, thanh âm xông thẳng vân tiêu, ngay sau đó từng con bò dậy, mi tâm hiện ra một giọt máu tươi, thẳng tắp bay tới Trương Huyền.

- Con mẹ nó...

Nhìn xem máu tươi đầy trời, muốn chôn vùi cả hắn, thân thể Trương Huyền nhoáng một cái, thiếu chút nữa ngất đi. Ta là tùy tiện giảng bài, lại không có ý để các ngươi nhận chủ... Lại nói, coi như nhận chủ, cũng không nên tranh cướp như vậy, tiếp cận mười vạn Linh thú, mỗi người một giọt máu... Đầy đủ làm cái bể bơi...

Hắn phát điên, thầy Mộc, tất cả trưởng lão càng muốn điên. Viện trưởng không chỉ thu phục mười đại Vương giả, thuần phục tất cả Linh thú ở Vân Vụ lĩnh. Mười vạn Linh thú, ra lệnh một tiếng, coi như đế quốc nhất đẳng Hồng Viễn đế quốc, cũng trong nháy mắt rơi vào tay giặc!

- Một người để nhiều Linh thú nhận chủ như vậy, giải quyết nhiều tai hoạ ngầm như vậy... Cái này, cái này... Công lao lớn không có cách nào cân nhắc, ta phải bẩm báo Thú đường!

Mi trưởng lão run rẩy.

Dưới một bài học, tất cả Linh thú của Vân Vụ lĩnh trực tiếp nhận chủ, có thể nói tiền vô cổ nhân, hậu vô lai giả... Công lao thực sự quá lớn! Lại thêm thuần phục mười đại Vương giả, vô số Tòng Thánh, Bán Thánh, giải quyết tai hoạ ngầm cho học viện...

Nếu trước đó nói, hắn là Thuần Thú sư thất tinh bình thường, không có bất kỳ cống hiến gì, mà bây giờ công lao lớn... nghĩ cũng không dám nghĩ! Thật đúng là không ra tay thì thôi, vừa ra tay... Làm cho tất cả mọi người nổi điên!

- May mắn ta thông minh, hỗ trợ xin Thuần Thú sư thất tinh, không có để hắn tới khảo hạch, nếu không toàn bộ Thuần Thú học viện... Ai biết sẽ biến thành dạng gì!

Mi trưởng lão khiếp sợ, đồng thời cũng thở dài một hơi. Nhìn thấy tình cảnh của Luyện Khí học viện, Y Sư học viện, Luyện Đan sư học viện, sợ tân viện trưởng sẽ tới khảo hạch Thuần Thú sư, cho nên liền trước thời hạn xin, hiện tại xem ra đây tuyệt đối là cách làm sáng suốt nhất. Nếu

không, tất cả Linh thú, Thánh thú của toàn bộ học viện đều nhận hắn làm chủ... Thuần Thú sư khác còn không vỡ tổ!

- Đi qua đi...

Ngăn chặn khiếp sợ trong lòng, lúc này mọi người mới đồng loạt bay đến trước mặt, liền nhìn biểu lộ muốn khóc của thanh niên.

- Bái kiến viện trưởng!

Mọi người ôm quyền.

- Các ngươi đã tới... Những Linh thú này, đều điên rồi sao? Nhất định muốn nhận ta làm chủ... Mi trưởng lão, ngươi là Thuần Thú học viện viện trưởng, có biện pháp nào cắt đứt không?

Giống như thấy được cứu tinh, mắt Trương Huyền thấu đỏ nhìn qua. Hắn thật chỉ là giảng bài, muốn đám thú kia nghe lời mà thôi, thật không muốn chúng nhận chủ ah!

- Cắt đứt? Không có...

Mi trưởng lão vội vàng lắc đầu.

Những Linh thú này, người khác muốn phục tùng một con cũng khó, bây giờ toàn bộ thuần phục, thế mà còn có biểu tình này... Viện trưởng, ngươi làm như vậy, sẽ bị Thuần Thú sư khác đánh chết! Có nghe hay không, vẻ mặt Trương Huyền bi phẫn, chỉ cảm thấy một ngụm máu tươi suýt phun ra, nhịn không được nói.

- Nghiệp chướng ah!

Ngụy Như Yên thức tỉnh

dtv-ebook.com

Đối với Trương Huyền mà nói quả thực là nghiệp chướng, thuần phục vài con Thánh thú, thực lực cùng nội tình có thể tăng lên rất nhiều, nhưng nhiều Linh thú như vậy hoàn toàn không cần thiết. Nhưng những cái thứ này nhất định muốn nhận chủ, cả đám không buông tha, không đáp ứng, tất nhiên làm ra càng động tĩnh lớn, thật vất vả bình phục Vân Vụ lĩnh, khẳng định còn sẽ xảy ra chuyện!

Cho nên, hắn... thật là bị buộc! Cực kỳ oan ức! Cái này gọi là chuyện gì! Không nói cái khác, hấp thu nhiều linh hồn Linh thú như vậy, chính là một gánh nặng rất lớn, nếu không phải Vu Hồn của hắn cường đại, vượt qua mười mét, chỉ sợ sớm đã tinh thần hỗn loạn, hoàn toàn điên rồi!

Dù vậy, cũng cảm giác mê muội, trong mắt che kín tơ máu. Nước mắt chảy ra, ngưng nghẹn không thôi. Ta thật chỉ muốn giảng một khóa mà thôi, không phải muốn thuần phục các ngươi... Cầu xin các ngươi bỏ qua cho ta đi...

...

Chơi đùa tiếp cận năm, sáu canh giờ, lúc này mới thu lại tất cả Linh thú hiến tế linh hồn. Trương Huyền cũng mệt mỏi suýt hôn mê. Chẳng qua cũng biết hiện tại còn không phải lúc nghỉ ngơi, hồn phách của Ngụy Như Yên tu dưỡng ở trong Thánh giả Bồ Đề thụ đã vượt qua một ngày, hiện tại cũng gần như thanh tỉnh, là thời điểm đi xem một chút.

Nếu không lại xuất hiện biến cố gì, làm không cẩn thận Bồ Đề thụ mới vừa cứu sống, lại sẽ xảy ra vấn đề. Tiên Thiên Độc Hồn thể thực quá cường đại, xem như hắn cũng không dám coi thường. Rời Vân Vụ lĩnh, vội vã bay về phía hoàng cung. Mặc dù đêm đã khuya, nhưng Vân Vụ

lĩnh động tĩnh huyên náo lớn như vậy, Ngọc Thần Thanh cũng không có nghỉ ngơi, nghe được hắn tới vội vàng nghênh đón.

- Bồ Đề thụ lại không có xuất hiện biến cố gì chứ?

Nhìn thấy Ngọc Thần Thanh, Trương Huyền vội vàng hỏi.

- Không có...

Ngọc Thần Thanh không hiểu ra sao.

- Đi qua nhìn một chút!

Cũng không giải thích, ở dưới vị hoàng đế bệ hạ này dẫn đầu, vội vã đi vào hoàng cung, tới trước mặt đại thụ, chỉ thấy Bồ Đề thụ xanh biếc, không có diện mạo trúng độc, lúc này Trương Huyền mới thở phào nhẹ nhõm.

- Thầy Trương, chúng ta liền cáo từ trước, có gì phân phó, thông báo một tiếng, ta sẽ lập tức phái người tới...

Biết hắn có chuyện phải xử lý, Ngọc Thần Thanh cũng thức thời ôm quyền rời đi. Thấy tiểu viện lần nữa không có một ai, tinh thần của Trương Huyền khẽ động, Vu Hồn ly thể, thẳng tắp nhìn sang Bồ Đề thụ.

Linh hồn của Ngụy Như Yên trải qua Bồ Đề thụ tẩm bổ, đã cực kỳ cường đại, nhẹ nhàng vồ một cái, thân thể phóng ra, khống chế hồn phách, chậm rãi cùng nàng kết hợp. Hồn phách cùng thân thể kết hợp cũng không dễ dàng, may mắn Trương Huyền tu luyện Thiên Đạo Vu Hồn, coi như hồn phách xâm nhập thân thể người khác, cũng sẽ không xuất hiện bài xích quá lớn... Dù vậy, cũng hao tốn tiếp cận nửa canh giờ, mới hoàn mỹ phù hợp hồn phách cùng thân thể cho Ngụy Như Yên.

- Tỉnh lại!

Làm xong những chuyện này, ngón tay điểm lên mi tâm đối phương. Ông… một tiếng thanh thúy vang lên, Ngụy Như Yên một mực hôn mê,

chậm rãi mở mắt. Không thể không nói, mặc dù Ngụy Như Yên này quanh năm bệnh nặng, nhưng dung mạo lại cực đẹp, so với Vương Dĩnh cũng không kém chút nào, nhất là ánh mắt, bởi vì không có trải qua xã hội vẩn đục, thoạt nhìn có chút đơn thuần như trẻ con, sáng rực rỡ loá mắt.

- Ngươi là...

Nhìn thấy thanh niên trước mắt, Ngụy Như Yên lộ ra vẻ kỳ quái. Lúc Trương Huyền mới vừa nhìn thấy nàng chính là ngủ mê mệt, mặc dù hắn làm rất nhiều chuyện, nhưng trên thực tế, nữ tử vẫn là lần thứ nhất nhìn thấy ân nhân cứu tỉnh mình.

- Tại hạ Trương Huyền, là một vị Danh Sư, đã hoàn toàn chữa khỏi chứng bệnh của ngươi!

Trương Huyền gật đầu.

- Chữa khỏi bệnh của ta?

Ngụy Như Yên có chút không tin.

Từ nhỏ đến lớn, vẫn bị ốm đau quấn quanh, tìm vô số Y Sư, Danh Sư, đều không làm nên chuyện gì, từ sâu trong nội tâm, nàng đã nhận mệnh. Lần trước hôn mê, vốn cho rằng rốt cuộc không tỉnh lại nữa, không nghĩ tới chẳng những tỉnh, còn có người nói chứng bệnh đã hoàn toàn chữa khỏi, thực sự... không thể tin được.

- Ngươi lên thử một chút liền biết!

Trương Huyền cũng không giải thích, mỉm cười.

- Lên?

Nghi ngờ nhìn thoáng qua, bàn tay Ngụy Như Yên nhẹ nhàng chống mặt đất, muốn đẩy bản thân lên, đột nhiên thân thể khẽ động, đằng không bay lên bảy tám mét, suýt chút nữa đụng vào đại thụ cách đó không xa.

- Ah...

Sợ tới mức rít lên một tiếng, vốn cho rằng sẽ trực tiếp quẳng xuống đất, không nghĩ tới cánh tay vung lên, một cỗ gió lốc to lớn, nhẹ nhàng nâng lên nàng chậm chạp rơi xuống.

- Cái này, cái này...

Hai mắt trừng tròn xoe, cả người Ngụy Như Yên nghĩ bối rối. Những năm này một mực bệnh nặng, mặc dù thực lực của phụ thân là Thánh giả, nhưng nàng lại chưa bao giờ tu luyện qua. Bàn tay nhẹ nhàng đẩy một cái, người liền bay lên, hơn nữa có thể nhẹ nhõm rơi xuống đất... Rõ ràng đã có thực lực rất cao. Đến cùng xảy ra chuyện gì?

- Ngươi từ nhỏ bệnh nặng, phục dụng đại lượng bảo vật, dược liệu trân quý, mặc dù trước đó không có phát huy tác dụng, nhưng bây giờ thân thể hoàn toàn khôi phục, dược hiệu dung hội quán thông, để ngươi có được thực lực Tằm Phong cảnh đỉnh phong!

Thấy nàng không hiểu, Trương Huyền cười nói.

Ngụy Trường Phong vì cứu nữ nhi, không biết cho nàng phục dụng bao nhiêu bảo vật, lại thêm trước đó Đoạn Tục đan có thể so với đan dược cấp tám, cho dù Ngụy Như Yên chưa hề tu luyện qua, nhưng lực lượng trong cơ thể hùng hậu, không kém cường giả Tằm Phong cảnh đỉnh phong! Thậm chí còn cường đại hơn Bán Thánh bình thường! Chỉ là không có pháp môn tu luyện, cũng không học qua võ kỹ, không biết sử dụng mà thôi!

- Tằm Phong cảnh đỉnh phong?

Ngụy Như Yên ngẩn người.

Từ nhỏ bệnh nặng, hi vọng lớn nhất của nàng chính là qua sinh hoạt giống như thường nhân, chưa hề nghĩ tới, còn có thể tu luyện, còn có lực chiến đấu mạnh mẽ như thế. Nhưng bây giờ... đã thực hiện!

- Đa tạ ân cứu mạng của thầy Trương...

Biết đều là nhờ thanh niên này ban tặng, cũng không do dự, trực tiếp quỳ rạp xuống đất.

- Xin đứng lên!

Trương Huyền đỡ nàng dậy.

- Vâng!

Đứng dậy, Ngụy Như Yên nhìn chung quanh một vòng, nhịn không được hỏi:

- Thầy Trương, cha ta ở đâu? Có biết tin tức ta tỉnh lại hay không?

Cho tới nay phụ thân vì nàng làm, đều nhìn ở trong mắt, hiện tại hoàn toàn khôi phục, cái thứ nhất muốn chia xẻ tự nhiên là đối phương. Một khi phụ thân biết mình tỉnh táo lại, còn có thể tu luyện, sợ rằng sẽ cao hứng không biết trời đâu đất đâu a.

Khóe miệng lộ ra nụ cười thản nhiên, mặc sức tưởng tượng biểu lộ của phụ thân sau khi biết tin tức này, ánh mắt của Ngụy Như Yên cong như trăng lưỡi liềm, tràn đầy ngọt ngào. Nhiều năm như vậy cha con sống nương tựa lẫn nhau, đã sớm có tình cảm cực kỳ thâm hậu.

- Ngụy Trường Phong hắn...

Nhìn thấy đối phương vui vẻ cùng trông đợi, Trương Huyền muốn nói cái gì, lại không biết mở miệng như thế nào.

- Cha ta làm sao?

Thấy thầy Trương này biểu lộ không đúng, trong lòng sinh ra một dự cảm không tốt, Ngụy Như Yên vội vàng hỏi.

- Hắn vì cứu ngươi... Đã hoàn toàn rời đi!

Trương Huyền lắc đầu nói.

Mặc dù có chút tàn nhẫn, nhưng sự thật như thế, chỉ có thể nói ra.

- Rời đi...

Gương mặt xinh đẹp của Ngụy Như Yên tái đi, thân thể mềm mại lắc lư, không thể tin được. Từ nhỏ đến lớn, phụ thân một mực theo cùng, kể chuyện xưa cho nàng, chữa bệnh cho nàng, đủ loại yêu cầu, y thuận tuyệt đối, chưa từng vi phạm qua, vốn cho rằng lần này hôn mê, bản thân sẽ đi trước một bước, làm sao cũng không nghĩ tới... Tỉnh táo lại, nghe được tin tức thứ nhất là cái này!

- Như Yên, con nhất định phải sống sót, mặc kệ trả giá lớn cỡ nào, cha cũng sẽ nghĩ biện pháp cứu ngươi!

- Dùng thuốc này, bệnh tình của ngươi sẽ khá hơn một chút...

- Con là nữ nhi kiên cường nhất của ta, vì con, ta có thể trả giá hết thảy, thậm chí sinh mệnh...

...

Lời của phụ thân, như còn quanh quẩn ở bên tai, mà người đã biến mất không thấy... Lần lượt mang theo nàng cầu Y Sư chẩn bệnh, lần lượt đi tìm linh dược... ký ức đếm không hết, đều là phụ thân cõng nàng, tìm kiếm khắp nơi, cầu người khắp nơi, mục đích lớn nhất là để nàng khôi phục, mà bây giờ nàng khôi phục... Phụ thân lại không nhìn thấy... Cha... Hốc mắt đỏ lên, nước mắt không ngừng rơi xuống, Ngụy Như Yên cắn chặt răng, nhìn lại:

- Cha ta chết như thế nào?

- Hắn vì cứu ngươi mà chết...

Cũng không bảo lưu, Trương Huyền nói toàn bộ chuyện lúc trước một lần. Bao quát Thập Diệp hoa có thể cứu chữa, Vưu Hư cho ra tin tức giả,

Ngụy Trường Phong vì cứu nàng, lẻ loi một mình xông vào Vân Vụ lĩnh... Nghe được vì cứu nàng, phụ thân bị đánh đi không nổi, cũng muốn lấy được Vân Vụ hoa, Ngụy Như Yên xiết chặt nắm đấm, thân thể gầy yếu không ngừng run rẩy.

- Cha...

Nhẹ nhàng nỉ non một tiếng.

Tình thương của cha như núi, ân tình tựa như biển. Đây là phụ thân của nàng... Hít sâu một hơi, Ngụy Như Yên giống như làm ra quyết định gì đó, đầu gối mềm nhũn quỳ rạp xuống đất.

- Xin thầy Trương thu ta làm đồ đệ!

Phụ thân vì nàng bỏ ra sinh mệnh, bản thân phải sống thật tốt, an ủi người trên trời có linh thiêng.

- Bái sư đi!

Trương Huyền nhẹ gật đầu.

Đáp ứng Ngụy Trường Phong, phải chiếu cố con gái của hắn, liền quyết định thu Ngụy Như Yên làm đồ đệ. Hiện tại nàng đưa ra yêu cầu, vậy không cần bản thân nói nhiều.

- Học sinh Ngụy Như Yên bái kiến lão sư!

Quỳ rạp xuống đất, trịnh trọng dập đầu mấy cái, Ngụy Như Yên hành lễ bái sư. Biết đây là quy củ, Trương Huyền thản nhiên tiếp nhận.

- Lão sư, Vưu Hư hại chết phụ thân ta ở nơi nào?

Kết thúc lễ bái sư, Ngụy Như Yên đứng dậy, cắn chặt răng ngà. Có thể chống chọi ốm đau nhiều năm như vậy, mặc dù tuổi nàng không lớn lắm, nhưng tâm trí kiên định không kém Lộ Xung, thậm chí còn hơn. Vưu Hư

đã hại chết phụ thân nàng, vậy mặc kệ đối phương có phải Danh Sư hay không, có phải phó viện trưởng hay không, đều sẽ đánh đổi khá nhiều!

- Ta biết ngươi khẳng định muốn tự tay báo thù, người đã sớm chuẩn bị cho ngươi...

Biết tâm tình của nàng, Trương Huyền nhẹ gật đầu:

- Đi theo ta!

Nói xong, tinh thần khẽ động, Tử Dương thú xuất hiện ở trước mắt, hai người đạp vào lưng thú, truyền âm cho Ngọc Thần Thanh nói một tiếng, thẳng tắp bay về phía phủ đệ của mình. Trở lại phủ đệ, để Tôn Cường mang Vưu Hư tới.

Lúc này Vưu Hư bị phong cấm tu vi, không còn diện mạo uy phong của viện trưởng trước đó, ngắn ngủi nửa tháng, đã gầy yếu tựa như da bọc xương, già chí ít hơn mười tuổi.

- Người này chính là hung thủ hại chết phụ thân ngươi, xử trí như thế nào, liền giao cho ngươi!

Biết trong lòng đối phương phẫn hận, không nói thêm lời, Trương Huyền khoát tay áo, xoay người đi ra ngoài. Báo thù cho phụ thân, dựa vào chính nàng, nếu như chút chuyện này cũng làm không được, cũng phải ỷ lại người khác, hắn sẽ cân nhắc có nên thu làm đệ tử hay không!

Nguyên nhân lão viện trưởng chết

dtv-ebook.com

Trở lại chỗ ở của mình, lúc này Trương Huyền mới phát giác được toàn thân mệt mỏi. Từ tìm kiếm Xích Huỳnh quả trở về đến bây giờ, gần hai ngày hai đêm, hầu như một chút cũng không có nghỉ ngơi, nhất là ở Vân Vụ lĩnh thuần phục tất cả Linh thú Thánh thú, hao tổn tinh thần cực lớn. Nếu không phải hồn thể to lớn, căn bản không kiên trì nổi, dù vậy sau khi trầm tĩnh lại, cũng cảm thấy đầu đau đớn kịch liệt.

- Trước khi Ngoan Nhân ngủ say, giúp ta luyện hóa Vu Hồn Thanh Giác Long thú, không còn ý thức, vừa vặn có thể khôi phục hồn phách tổn thương!

Trương Huyền thở ra một hơi, cổ tay khẽ đảo, một hồn phách tinh khiết xuất hiện ở trước mắt, tinh thần khẽ động, Vu Hồn ly thể. Vận chuyển pháp quyết, thôn phệ hồn phách trước mắt.

Xì xì xì xì...

Hồn phách tinh thuần của Thanh Giác Long thú, giống như hóa thành dòng suối ấm áp, tư dưỡng Vu Hồn bị hao tổn của hắn, để hắn trở nên càng thêm cường đại, càng thêm mượt mà, càng thêm óng ánh. Không lâu sau, liền hoàn toàn khôi phục, hơn nữa trở nên càng thêm lớn mạnh. Vu Hồn Thanh Giác Long thú, mặc dù chỉ là một bộ phận không trọn vẹn, không hoàn chỉnh, nhưng dù sao cũng đạt đến Thánh giả ngũ trọng, lực lượng tinh thuần, linh thạch thượng phẩm cũng kém xa tít tắp.

- Đáng tiếc không có pháp quyết tu luyện Tằm Phong cảnh... Nếu không, Vu Hồn tất nhiên có thể tiến thêm một bước!

Thôn phệ một hồi, cảm thấy đạt đến bão hòa, Trương Huyền đành phải lắc đầu, thu hồn phách tinh thuần vào. Hiện tại Vu Hồn của hắn, chỉ có

công pháp Hóa Phàm bát trọng Đạp Hư cảnh, Tằm Phong cảnh còn không có sửa sang lại, coi như muốn tu luyện, cũng không có cách nào.

Trừ khi tăng lớn thể tích hồn phách, nhưng thật làm như vậy, chỉ sợ lại sẽ xuất hiện cục diện khó xử như ở Hóa Thanh trì, thân thể không xứng hồn thể, đến lúc đó thực lực chẳng những không có tăng trưởng, ngược lại sẽ trở nên yếu hơn.

- Đáng tiếc Vân Vụ lĩnh là chỗ của Linh thú, không có công pháp nhân loại tu luyện, nếu không tối nay có xung kích Bán Thánh thử xem...

Trong không gian giới chỉ của Hoàng Kim Hùng Hổ thú, nắm giữ đủ loại bảo vật, duy chỉ không có công pháp tu luyện. Pháp quyết tu luyện của Linh thú, Thánh thú khác biệt nhân loại, coi như giữ lại cũng vô dụng, cho nên, căn bản không có chứa đựng. Nếu không gom góp công pháp, cách hừng đông còn có một đoạn thời gian, hoàn toàn có thể trùng kích vào Bán Thánh.

- Được rồi, hừng đông chính là đại điển kế vị, chờ thành viện trưởng, tự do quan sát tất cả thư tịch, hoàn toàn có thể sưu tập được toàn bộ công pháp của Bán Thánh, Tòng Thánh...

Thở ra một hơi, Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng. Đổi lại trước đó, không có công pháp, khẳng định Vu Hồn ly thể, tìm kiếm khắp nơi, mà bây giờ lĩnh ngộ Sư Giả chi tâm, lại thêm ngày mai liền trở thành viện trưởng chân chính, không cần thiết lại tiếp tục chơi đùa.

- Lão sư!

Đang định nghỉ ngơi một chút, liền nghe thanh âm của Ngụy Như Yên vang lên.

- Làm sao vậy?

Trương Huyền đi ra ngoài, để nàng báo thù thay phụ thân, chẳng lẽ còn chưa xuống tay sao?

- Lão sư, vừa rồi ta muốn chém giết Vưu Hư, hắn nói ra một số việc, liên quan đến Danh Sư học viện, ta không dám làm chủ, chuyên tới bẩm báo ngài!

Ngụy Như Yên nói.

- Chuyện gì!

Trương Huyền nhíu mày.

Vưu Hư này, trước đó liền cảm thấy có vấn đề, trải qua chuyện Bồ Đề thụ trúng độc, càng cảm thấy không có đơn giản như vậy. Nhưng nếu là cừu nhân của Ngụy Như Yên, tự nhiên do nàng xử trí, không nghĩ tới thật để cho hắn hỏi một số việc.

- Hình như liên quan nguyên nhân chân chính dẫn tới lão viện trưởng chết...

Vẻ mặt Ngụy Như Yên nghiêm túc:

- Nhưng hắn không có nói tỉ mỉ, mong lão sư đi qua tự mình hỏi thăm!

- Ân!

Trương Huyền nhẹ gật đầu, vừa định đi, chần chờ một chút, tinh thần khẽ động, Tử Dương thú xuất hiện ở trước mặt. Tên này đã từng là thú sủng của lão viện trưởng, trung thành tuyệt đối với hắn, nói ra nguyên nhân cái chết của lão viện trưởng, khẳng định phải để nó chính tai nghe. Hai người một thú đến vị trí tiểu viện của Vưu Hư. Thời khắc này vẻ mặt Vưu Hư trắng bệch, giống như gặp quái vật, thân thể không ngừng run rẩy.

- Ngươi hạ độc hắn?

Nhìn thấy bộ dáng này của đối phương, Trương Huyền nhíu mày. Thân là người dùng độc, hắn tự nhiên có thể nhìn ra, thời khắc này Vưu Hư cũng không phải đơn thuần sợ hãi, mà là thân trúng kịch độc. Ngụy Như

Yên là Tiên Thiên Độc Hồn thể, muốn độc chết một Danh Sư đã phong ấn tu vi, dễ như trở bàn tay.

- Vâng!

Ngụy Như Yên gật đầu.

Mặc dù không biết rõ thể chất của mình, nhưng sự tình có thể hạ độc chết người, nàng vẫn rất rõ ràng. Nếu như tên này là hung thủ hại cha mình tử vong, tự nhiên không thể tuỳ tiện buông tha, phải dùng sức dằn vặt mới được. Nhưng mà không nghĩ tới nhanh như vậy liền không chịu nổi dằn vặt, nói ra bí mật để nàng khiếp sợ không thôi, lúc này mới vội vàng qua tìm lão sư, để cho hắn quyết định.

- Có phải... không đúng hay không? Vậy lần sau ta... không dám nữa!

Sợ lão sư tức giận, Ngụy Như Yên nhìn qua.

- Không có việc gì, làm không tệ!

Trương Huyền cười cười, thoả mãn nhẹ gật đầu. Biết sở trường của mình là cái gì, lại giỏi lợi dụng, mới có tư cách làm học sinh của mình.

- Vưu phó viện trưởng, chúng ta lại gặp mặt, lão viện trưởng đến cùng xảy ra chuyện gì? Nói đi!

Tinh thần Trương Huyền khẽ động, vận chuyển Sư Ngôn Thiên Bẩm nhìn sang. Hiện tại tâm cảnh khắc độ của hắn, đã đạt đến 2 1.1, có thể so với Danh Sư thất tinh, lại thêm Sư Giả chi tâm, hoàn toàn có thể để hắn ngoan ngoãn nói thật.

- Là ta nhất thời hồ đồ!

Ánh mắt Vưu Hư dần dần mê ly, nhịn không được mở miệng.

- Hai năm trước, lão viện trưởng triệu tập tất cả trưởng lão trong học viện, nói phát hiện một di tích thời thượng cổ, cái di tích này có khả năng

dính dáng tới một bí mật to lớn, cần tiến đến dò xét. Lúc ấy ta cùng hơn hai mươi vị trưởng lão, nhận được mệnh lệnh đi tới!

- Ai biết vừa tiến vào di tích không lâu, liền gặp không gian phong bạo, thổi tan mọi người, ta lâm vào một không gian chồng chất, bị Dị Linh tộc bắt giữ...

- Bọn họ cho ta một bình đan dược, buộc ta cho đám người lão viện trưởng sử dụng...

- Ta thật sự không có ý định hại người, nhưng mà bọn họ đã hạ rất nhiều nguyền rủa lợi hại ở trên người ta, ta cũng là bị ép buộc...

Vưu Hư kỹ giảng giải một lần, vừa nói vừa khóc.

- Là độc dược ngươi dùng để so đấu với ta kia?

Vẻ mặt Trương Huyền khó coi.

- Vâng!

Vưu Hư gật đầu.

- Đáng giận...

Tử Dương thú cắn răng khanh khách, tròng mắt đỏ hoe, thân thể khổng lồ không ngừng run rẩy, tức giận đến suýt nổ tung. Lão chủ nhân đối với hắn tốt như vậy, không nghĩ tới, thế mà bị hạ độc hại chết! Nếu như không phải tên này, coi như di tích kia thật có nguy hiểm, cũng không có khả năng toàn quân bị diệt, đến cuối cùng không ai trở lại.

- Thân là Danh Sư, không bảo vệ đồng loại, còn quy thuận Dị Linh tộc, trợ Trụ vi ngược, tàn sát đồng môn, ngươi còn có mặt mũi nào sống sót?

Trương Huyền híp mắt lại.

Độc dược của đối phương, hắn tự mình thử qua, không có giải dược mà nói, xem như Thánh giả nhất trọng đỉnh phong cũng có thể nhẹ nhõm

độc chết. Mặc dù thực lực của Lão viện trưởng không yếu, nhưng không có đến Thánh giả nhị trọng, sau khi trúng độc lại bị Dị Linh tộc vây công, làm sao có thể sống được? Có thể nói, Vưu Hư này, quả thực là bại hoại của nhân tộc, sỉ nhục trong Danh Sư!

- Thánh giả Bồ Đề thụ của Hoàng thất, có phải cũng bị ngươi hạ độc hay không?

Trương Huyền trách mắng một tiếng, tiếp tục hỏi.

- Vâng!

Vưu Hư gật đầu.

- Vì cái gì?

Thánh giả Bồ Đề thụ, cùng Dị Linh tộc không có bất kỳ quan hệ gì, là đồ vật hoàng thất dùng để tăng tiến linh hồn, tại sao phải hạ độc hại chết?

- Nguyên nhân cụ thể, ta thật không biết, là bọn họ muốn ta làm như vậy, chỉ cần hoàn thành, liền giúp ta kéo dài 50 năm tuổi thọ...

Vưu Hư không dám giấu diếm.

Hắn thân trúng kịch độc, thực lực đã trăm không còn một, hiện tại lại trúng Sư Ngôn Thiên Bẩm của Trương Huyền, rất nhanh liền nói ra toàn bộ.

Vưu Hư này, tuổi thọ đến cuối cùng, càng già càng sợ chết, sau khi bị Dị Linh tộc bắt lấy, hứa hẹn giúp hắn kéo dài tuổi thọ, lại thêm đủ loại uy hiếp, tự nhiên là hoàn toàn hàng phục. Mặc dù ở sâu trong nội tâm, cũng biết như vậy là không đúng, nhưng càng đi càng xa, đã không cách nào quay đầu lại.

Còn chỗ di tích lão viện trưởng đi, hắn vừa tiến vào, liền bị Dị Linh tộc bắt, tình huống cụ thể cũng nói không rõ ràng, hỏi một hồi, cũng không

hỏi ra gì. Độc chết Bồ Đề thụ, là được mệnh lệnh, nguyên do cụ thể lại không có tư cách biết.

- Chủ nhân, có thể để cho ta giết bại hoại nhân tộc này hay không?

Thấy thẩm vấn xong, Tử Dương thú cũng nhịn không được nữa, cắn răng nói.

- Hắn nhất định phải chết, nhưng mà liên quan nhiều như vậy, không thể chết ở trên tay chúng ta! Ta sẽ để thầy Mộc mang hắn về tổng bộ... Yên tâm đi, Danh Sư đường xử phạt phản đồ, là cực kỳ nghiêm khắc, hắn tiếp nhận còn thống khổ hơn tử vong!

Trương Huyền khoát tay áo.

Nếu như Vưu Hư này không liên quan những vấn đề kia, giết thì giết, nhưng mà liên quan lão viện trưởng chết, dính dáng tới Dị Linh tộc, liền không thể giết được. Khẳng định phải báo cáo tổng bộ Danh Sư đường, để cho bọn họ tới xử lý.

- Vâng!

Tử Dương thú gật đầu.

Mặc dù rất muốn giết tên này, nhưng thân là thú sủng của lão viện trưởng, biết rất nhiều quy củ của Danh Sư, hắn chém giết, đối với tên này mà nói, thực sự quá tiện nghi. Đưa vào tổng bộ, vĩnh viễn điêu khắc lấy sỉ nhục, mới là trừng phạt lớn nhất.

- Ngươi thấy thế nào?

Trương Huyền nhìn về phía Ngụy Như Yên.

- Hết thảy nghe theo lão sư an bài!

Ngụy Như Yên gật đầu.

- Vậy thì tốt rồi!

Trương Huyền nhẹ gật đầu:

- Hiện tại ta liền liên hệ thầy Mộc!

Nói xong, kêu Tôn Cường tới, dặn dò một tiếng. Người sau lập tức đi ra ngoài, không đến mười phút, thầy Mộc liền bay tới, rơi vào trong viện.

- Sư thúc!

Vừa thấy mặt, thầy Mộc liền ôm quyền.

- Vưu Hư này phản bội nhân tộc, mưu hại Danh Sư học viện lão viện trưởng, hi vọng ngươi có thể mang về tổng bộ thẩm vấn!

Trương Huyền chỉ tay.

- Phản bội nhân tộc?

Con ngươi thầy Mộc co rụt lại:

- Sư thúc xác định?

Cái tội danh này cực lớn, nhất là đối với Danh Sư, một khi xác lập, hủy một đời không nói, còn sẽ bị tất cả mọi người phỉ nhổ.

- Ân!

Trương Huyền gật đầu.

- Vậy thì tốt, ta lập tức xử lý!

Thầy Mộc biết chuyện này không thể trì hoãn, bàn tay trảo một cái, dùng chân khí vây khốn Vưu Hư:

- Hiện tại ta liền mang hắn quay về tổng bộ, lễ kế vị của sư thúc, có khả năng không tham gia được...

Viện trưởng đã xác định, lễ kế vị chỉ là nghi thức mà thôi, hắn tham gia hay không đều không quan trọng. Trọng yếu là mang phản đồ của nhân tộc về.

- Ân!

Trương Huyền khoát tay áo.

Thầy Mộc không nói thêm lời, thân thể nhảy lên, thẳng tắp bay đi, rất nhanh liền biến mất.

Bốn đại đế quốc

dtv-ebook.com

Hồng Viễn hoàng cung, thấy Trương Huyền rời đi, lại không có xuất hiện sụp đổ, phá hư, Ngọc Thần Thanh thở phào nhẹ nhõm. Vị tân nhiệm Trương viện trưởng này, thiên phú, phụ tu, ánh mắt, hiểu biết, nhân phẩm... Đều rất tốt, thiếu hụt duy nhất chính là rất thích phá hủy. Mỗi lần tới, đều sợ mất mật, sợ hắn phá hủy hoàng cung. Lần này chẳng những không có phá nhà cửa, ngược lại cứu sống Bồ Đề thụ, xem như ra ngoài ý định.

- Bệ hạ!

Mới vừa trở lại ngự thư phòng, lão thái giám La Phú liền đi đến.

- Ân, bên Vân Vụ lĩnh thế nào?

Ngọc Thần Thanh nhìn lại.

Vân Vụ lĩnh gây ra động tĩnh lớn như vậy, với tư cách Hoàng đế bệ hạ của Hồng Viễn đế quốc, tự nhiên cũng thời khắc chú ý, thậm chí đều lệnh binh sĩ chuẩn bị xong, tùy thời tiến công.

- Bẩm báo bệ hạ, Vân Vụ lĩnh cùng Danh Sư học viện đã ngưng chiến!

La Phú vội vàng ôm quyền.

- Ngưng chiến?

Ngọc Thần Thanh cau mày.

Lúc ban ngày còn đánh hừng hực khí thế, không ai nhường ai, làm sao lại ngừng?

- Mi trưởng lão tự mình đi Vân Vụ lĩnh đàm phán, về sau chiến đấu liền kết thúc...

La Phú nói.

Đi tới Vân Vụ lĩnh, Trương Huyền một mực ở trên lưng Hỏa Long Thánh thú không có xuống, lại thêm giữ bí mật thân phận, hầu như không có người biết hắn đi cùng.

- Đàm phán?

Ngọc Thần Thanh nhìn qua:

- Ai yêu cầu trước?

Song phương giao chiến, ai đưa ra trước, liền đại biểu đã nhận thua, ở thế yếu.

- Bên học viện!

La Phú gật đầu.

- Học viện?

Ngọc Thần Thanh sửng sốt.

Đường đường Danh Sư học viện, nhận thua một đám Linh thú? Còn muốn Mi trưởng lão tự mình qua? Cái này... quá không thể tưởng tượng nổi!

- Đúng vậy, đàm phán là ở Vân Vụ lĩnh, tin tức cụ thể còn không có tìm hiểu ra, nhưng lúc chiều, tất cả Linh thú giao chiến với Danh Sư học viện đã lui về!

La Phú nói.

Linh thú cơ cảnh, cực kỳ bài xích nhân loại, lại thêm Vân Vụ lĩnh từ trước tới nay là vùng cấm của nhân loại, xem như hoàng thất của Hồng

Viễn đế quốc, cũng rất khó điều tra tin tức.

- Có phải vì đại điển kế vị viện trưởng ngày mai, tiến hành một loại thỏa hiệp nào đó không!

Chần chờ một chút, Ngọc Thần Thanh gật đầu.

Hừng đông chính là nghi thức viện trưởng kế vị, mặc dù thông báo vội vàng, nhưng tất cả đế quốc nhất đẳng mà phạm vi học viện bao phủ, khẳng định vẫn sẽ phái người tới tham gia, nếu như nhìn thấy nhiều Linh thú tiến công nhân loại như vậy, sợ rằng sẽ mất đi lòng tin với tân viện trưởng.

- Hẳn là vậy, chúng ta đã phái người lẻn vào Vân Vụ lĩnh, nghe ngóng nội dung cùng tin tức đàm phán, không có gì bất ngờ xảy ra, trước đại điển viện trưởng kế vị diễn ra, có thể truyền trở về!

La Phú nói.

- Ân!

Ngọc Thần Thanh nhẹ gật đầu, đang muốn nói chuyện, chỉ thấy một tiểu thái giám vội vã đi đến.

- Bệ hạ!

Thái giám quỳ rạp xuống đất.

- Đã xảy ra chuyện gì?

Biết đối phương muộn như vậy, không qua triệu hoán liền đi vào, khẳng định là có chuyện quan trọng, Ngọc Thần Thanh nhướng mày.

- Hoàng đế bệ hạ của bốn đế quốc Hồng Trì, Nguyên Cương, Bạch Thác, Trì Diêu đã đến Càn Hòa điện!

Tiểu thái giám vội nói.

- Đến? Bọn họ tới thật nhanh!

Ngọc Thần Thanh sững sờ, lập tức đứng dậy:

- Đi qua nhìn một chút!

Hồng Viễn Danh Sư học viện, mặc dù treo tên Hồng Viễn đế quốc, nhưng học sinh trong đó bao gồm mười đế quốc nhất đẳng xung quanh. Hồng Trì, Nguyên Cương, Bạch Thác, Trì Diêu, chính là quốc gia cách nơi này gần đây.

Nghe được tân viện trưởng kế vị, người cầm quyền cao nhất của đế quốc, tất cả đều tự mình chạy tới, để bày ra tôn trọng. Đi vào đại điện, quả nhiên thấy bốn vị trung niên ngồi ở vị trí khách nhân, khí tức như mây, cả đám thực lực bất phàm. Có thể trở thành người cầm quyền cao nhất của đế quốc nhất đẳng, thực lực ít nhất đều đạt đến Thánh giả nhất trọng đỉnh phong.

- Chử huynh, Hàn huynh, Thân huynh, Nhiếp huynh!

Ngọc Thần Thanh làm lễ ra mắt:

- Không đến ba ngày liền chạy tới, dọc đường khẳng định rất vất vả a!

Mặc dù bốn đại đế quốc, cách nơi này tương đối gần, nhưng không đến ba ngày liền chạy tới, khẳng định cũng hao tốn rất nhiều khí lực.

- Tân viện trưởng kế vị, chúng ta sao có thể không đến?

- Học viện là cơ sở để hơn mười đế quốc nhất đẳng chúng ta ổn định, thịnh hội như thế, không tự mình tham gia, chẳng phải quá thua thiệt?

- Lão viện trưởng mất tích đều hơn hai năm, rốt cục nghênh đón tân viện trưởng, tự nhiên phải gặp một lần!

...

Mấy vị trung niên đều cười cười. Bọn họ ở từng đế quốc, đều nói một không hai, không ai dám phản bác, nhưng so với Danh Sư học viện vẫn kém một chút. Nhận được thiệp mời, lập tức ném xuống tất cả sự vụ chạy tới.

- Đúng rồi, chúng ta vừa tới, không biết tân viện trưởng là vị nào? Triệu Bính Tuất trưởng lão hay Lục Phong trưởng lão?

Hàn huyên qua đi, một trung niên mở miệng hỏi.

Chính là Hoàng đế bệ hạ của Hồng Trì đế quốc, Chữ Dĩ. Nghe được hắn nói, ánh mắt của những người khác cũng tập trung tới, mới vừa tới Hồng Viễn thành, hơn nửa đêm liền đến hoàng cung, tự nhiên là vì hỏi rõ ràng, chuẩn bị cẩn thận lễ vật. Nếu không, đưa dược liệu cho trưởng lão Luyện Khí học viện, không những không có lưu lại ấn tượng tốt, làm không cẩn thận còn phản tác dụng.

- Đều không phải!

Nghe được suy đoán của bọn hắn, Ngọc Thần Thanh cười khổ lắc đầu. Lúc trước, hắn cũng cho rằng như vậy, thật muốn xuất hiện tân viện trưởng, tất nhiên sẽ là hai người này tuyển ra, nhưng kết quả lại là...

- Không phải?

Bốn vị Hoàng đế bệ hạ đều sững sờ, liếc mắt nhìn nhau:

- Vậy không biết là vị trưởng lão nào, mong Ngọc huynh trước thời hạn báo cho, chúng ta cũng có chuẩn bị!

Chữ Dĩ vội nói.

- Cái này...

Ngọc Thần Thanh chần chờ.

Tin tức của tân viện trưởng, trước mắt, còn không có công bố ra ngoài, mặc dù hắn trước thời hạn biết, cũng là dựa vào quan hệ.

- Làm sao? Ngày mai tổ chức đại lễ liền biết, chẳng lẽ Ngọc huynh còn không nguyện ý tiết lộ?

Một vị trung niên nhướng mày.

- Ngược lại không phải không nguyện ý tiết lộ, học viện đã không có trước thời hạn nói ra, tự nhiên có lý do khác... Ta vượt qua chức phận, bao biện làm thay, nói trước thời hạn, là không tôn kính học viện...

Ngọc Thần Thanh lắc đầu.

- Xem ra Ngọc huynh là không tin chúng ta a! Thân phận của chúng ta, sớm đã cùng Danh Sư học viện khóa lại, chặt chẽ không thể tách rời, chẳng lẽ còn chúng ta có thể tiết lộ tin tức sao?

Biết hắn lo lắng, Chữ Dĩ lắc đầu:

- Chúng ta muốn biết cũng chỉ là sớm chuẩn bị hạ lễ mà thôi!

- Cái này... Cũng được!

Biết không nói, đối phương khẳng định sẽ nghi kỵ, làm không cẩn thận còn dẫn đến các đế quốc không vui, Ngọc Thần Thanh không chần chờ quá lâu, liền gật đầu:

- Chuyện này là cơ mật của học viện, mong chư vị ở trên đại điển kế vị, giữ mồm giữ miệng!

Mấy vị trước mắt, đều là nhất quốc chi chủ, khẳng định cũng rõ ràng tính nghiêm trọng khi tiết lộ tin tức, nếu tân viện trưởng xuất hiện bất trắc, Danh Sư đường sẽ truy xét đầu nguồn, ai tiết lộ phong thanh, liền chờ bị hủy diệt đi. Bởi vậy, coi như nói cho bọn hắn, cũng không quá quan trọng, nhưng vẫn phải trước thời hạn nói rõ ràng.

- Yên tâm!

- Chúng ta giao tình nhiều năm như vậy, không cần hoài nghi!

Mấy người đồng thời nói.

- Vậy thì tốt, căn cứ tin tức của ta, tân viện trưởng này, là Trương Huyền!

Bàn tay lớn vỗ một cái, kích hoạt toàn bộ cấm chế trong cung điện, Ngọc Thần Thanh truyền âm qua.

- Trương Huyền?

- Thầy Trương?

Bốn vị Hoàng đế, tất cả đều liếc mắt nhìn nhau, cả đám tràn đầy nghi ngờ. Danh Sư học viện thập đại trưởng lão, bọn họ đều nghe qua, cũng gặp rất nhiều lần, nhưng Trương Huyền này từ nơi nào xuất hiện?

- Chẳng lẽ thầy Trương này từ tổng bộ tới?

Chữ Dĩ nhịn không được nói.

Những người khác cũng kỳ quái. Danh Sư học viện bồi dưỡng Danh Sư, đại biểu cho tương lai nhân tộc, trách nhiệm to lớn, viện trưởng cũng không phải ai cũng có thể làm. Trương Huyền này, trước đó chưa từng nghe qua tên, có thể là từ tổng bộ trực tiếp nhảy dù tới. Nhưng mà Tổng bộ, không phải bình thường không can dự sự tình phân bộ sao? Sao lần này trực tiếp phái một Danh Sư tới, còn làm viện trưởng?

- Cái này... Hắn không phải từ tổng bộ tới, cũng không phải trưởng lão học viện, mà là... tân sinh năm nay mới vừa thi vào học viện!

Thấy mọi người kỳ quái, Ngọc Thần Thanh giải thích.

- Tân sinh?

- Mới vừa thi vào... Để hắn làm viện trưởng?

Tứ đại Hoàng đế bệ hạ, tất cả đều sững sờ, cả đám giống như gặp quỷ. Danh Sư học viện, là trụ cột vững vàng của nhân loại, ở trong lòng tất cả mọi người, đều không thể vũ nhục... Để một tân sinh mới vừa tiến vào học viện, làm viện trưởng? Ngươi đùa giỡn a?

- Ta biết tin tức này, để mọi người rất khó tiếp nhận, nhưng đây chính là sự thật!

Ngọc Thần Thanh cười khổ một tiếng.

Nói thật, lần đầu tiên hắn nghe được tin tức này, cũng không thể tin được. Nhưng tận mắt chứng kiến tất cả thủ đoạn của thầy Trương, lúc này mới tâm phục khẩu phục, bội phục đám người thầy Mộc nhìn xa cùng quyết đoán.

- Thầy Trương này, đến cùng có lai lịch gì?

Một lát sau, thực sự nhịn không được, một vị trung niên hỏi.

- Thầy Trương là một Danh Sư tứ tinh, năm nay chưa qua 20 tuổi! Mặc dù tuổi tác không lớn, nhưng có năm chức nghiệp lục tinh Luyện Khí sư, Luyện Đan sư, Y Sư, Ma Âm sư, Kinh Hồng sư... còn tinh thông thuần thú, trận pháp cùng dưỡng dược, là một vị thiên tài siêu cấp!

Ngọc Thần Thanh nói.

- Năm chức nghiệp lục tinh? Coi như phụ tu chức nghiệp nhiều hơn nữa, hắn cũng chỉ là Danh Sư tứ tinh, có tư cách gì trở thành viện trưởng?

- Đúng vậy, thế giới này không bao giờ thiếu thiên tài, chỉ cần không có đi đến mức nhất định, muốn làm viện trưởng, chỉ sợ cũng không có tư chất!

- Trên đường tới ta liền nghe nói, học viện vì đại lễ ngày mai, ủy khúc cầu toàn thỏa hiệp với Linh thú ở Vân Vụ lĩnh! Sẽ không phải lão viện trưởng mất tích, toàn bộ Danh Sư học viện trở nên tập tục không đúng chứ?

- Chuyện này ta cũng nghe nói, đường đường Danh Sư học viện, thế mà đàm phán với Linh thú, truyền đi còn thể thống gì! Hiện tại càng để một Danh Sư tứ tinh làm viện trưởng... Đến cùng xảy ra chuyện gì?

Bốn vị Hoàng đế bệ hạ của đế quốc nhất đẳng, khuôn mặt đều xanh xám. Sự tình Linh thú ở Vân Vụ lĩnh giao chiến với Danh Sư học viện, bọn họ cũng nghe nói, đồng thời còn nghe nói nhân loại chủ động đàm phán.

Vốn cho rằng là hoang đường, không nghĩ tới còn có sự tình càng hoang đường! Để một tiểu gia hỏa miệng còn hôi sữa, chỉ có hai mươi tuổi làm viện trưởng? Đây là muốn làm gì? Thấy bốn vị bệ hạ như vậy, Ngọc Thần Thanh không biết mở miệng như thế nào. Nếu như chỉ nghe niên kỉ kỷ cùng cấp bậc của thầy Trương, quả thực có thể nghĩ như vậy, nhưng tận mắt thấy, mới biết thầy Trương thoạt nhìn không lớn kia, đến cùng có bao nhiêu lợi hại.

- Nhất định phải hỏi rõ ràng chuyện này, nếu không, Hồng Trì đế quốc chúng ta không nhận vị viện trưởng này!

- Nguyên Cương đế quốc chúng ta cũng không nhận!

- Bạch Thác đế quốc cũng không nhận...

...

Mấy vị Hoàng đế bệ hạ đồng thời đứng dậy, cả đám nhíu mày.

Điều kiện khảo hạch Danh Sư lục tinh

dtv-ebook.com

Mặc dù những đế quốc này không có quyền quản lý viện trưởng bổ nhiệm, nhưng có thể bỏ phiếu tán thành hoặc bác bỏ, nếu quả thật không đáng tin cậy như thế, hoàn toàn có thể nghi ngờ, thậm chí báo cáo, để Danh Sư đường tới xử lý.

Dù sao học viện vận chuyển, cần hao phí cực lớn, rất nhiều kinh phí, đều là đế quốc nhất đẳng cấp dưới không ràng buộc cung cấp. Nói cách khác, những đế quốc này hàng năm đều sẽ lấy ra một khoản kinh phí rất lớn, cung cấp cho học viện sử dụng, một viện trưởng không xứng chức, rất dễ dàng để học viện sụp đổ, tự nhiên không phải bọn họ nguyện ý nhìn thấy.

Một khi tất cả đế quốc cấp dưới liên hợp báo cáo, coi như tổng bộ, khẳng định cũng sẽ nghiêm túc cân nhắc. Danh Sư đường, mặc dù cao cao tại thượng, bảo hộ nhân tộc an định đoàn kết, nhưng cũng sẽ giữ quan hệ tốt với tất cả quốc gia cấp dưới, nếu không, lòng người không hướng, đứng càng cao, té càng đau.

Một màn đồng dạng, cũng phát sinh ở Danh Sư đường của Hồng Viễn đế quốc. Nhìn chư vị đường chủ chất vấn, Mạc Cao Viễn xoa mi tâm, không biết giải thích như thế nào. Hoàng đế bệ hạ của Hồng Trì, Nguyên Cương, Bạch Thác, Trì Diêu đế quốc tới Hồng Viễn thành, hắn có phân bộ Danh Sư đường, tự nhiên cũng phái người đến.

Ba vị đường chủ một vị Phó đường chủ! Nghe được đường đường học viện, thế mà để một Danh Sư tứ tinh làm viện trưởng, tất cả đều vỡ tổ. Không giống đế quốc khác, bọn họ cùng Danh Sư học viện, chỉ thấp nửa bậc, nói cách khác, mỗi một vị đường chủ, địa vị đều tương đương thập

đại trưởng lão. Lại thêm cùng là Danh Sư, hoàn toàn có tư cách đưa ra nghi ngờ.

- Mặc kệ tân nhiệm viện trưởng này đến cùng có năng lực gì, dù sao ta không phục, chờ ở trên đại hội xem ta để hắn khó xử như thế nào!

- Danh Sư tứ tinh nho nhỏ đã muốn làm viện trưởng, cũng quá không để tất cả Danh Sư ở trong mắt đi!

- Viện trưởng không phải dễ làm như vậy, nếu không danh ngạch cũng sẽ không trống hai năm!

...

Ánh mắt mấy vị đường chủ lóe lên.

Với tư cách đường chủ địa vị tương đồng thập đại trưởng lão, nói chưa từng có ý nghĩ với vị trí viện trưởng này, cái kia là giả, nếu như một Danh Sư đức cao vọng trọng, thực lực cao thâm tới làm, tất nhiên nói không nên lời, thậm chí còn có thể âm thầm bội phục, nhưng một Danh Sư tứ tinh chỉ 20 tuổi... Có thể công nhận mới là lạ!

…

Danh Sư học viện.

Tất cả học viên bị thương tụ hợp, cả đám sắc mặt tái xanh.

Bành!

Một học viên năm thứ tư bỗng nhiên vỗ bàn.

- Đường đường Danh Sư học viện, vậy mà nhận thua Linh thú, quả thực chính là sỉ nhục!

- Nghe nói là tân viện trưởng kế vị, không thể xuất hiện bạo động... Nếu không mặt mũi phía trên không dễ nhìn.

- Vớ vẩn, vì mặt mũi của tân viện trưởng, mặt mũi của nhân tộc chúng ta ở chỗ nào?

- Quả thực ném đi tôn nghiêm của Danh Sư! Ta tình nguyện cùng đối phương chiến tử sa trường, cũng không nguyện ý ở đây tham gia đại điển kế vị!

- Nam nhi nhiệt huyết, từ khi trở thành Danh Sư, liền biết trách nhiệm cùng gánh nặng trên người, vì mặt mũi mình rạng rỡ, lại chạy tới đàm phán, quả thực mất mặt xấu hổ!

...

Mọi người giận dữ.

Chuyện phát sinh ở Vân Vụ lĩnh, Trương Huyền không để các trưởng lão khác truyền ra ngoài, những học viên tham dự chiến đấu này, cũng không biết tất cả Linh thú, Thánh thú đã hàng phục, còn tưởng rằng học viện đàm phán, vì tân viện trưởng kế vị có thể an ổn, nhận thua với Linh thú. Nếu không, Linh thú trước đó thế tới hung hăng, hận không thể ăn hết nhân loại, vì cái gì cam tâm tình nguyện lui binh?

- Đúng rồi, các ngươi biết tân viện trưởng là ai không?

Không biết ai hỏi.

- Không biết!

Mọi người đồng thời lắc đầu.

Tin tức tân viện trưởng phong bế rất nghiêm, coi như bọn họ là học sinh, cũng không biết rõ tình hình.

- Quản hắn là ai! Đàm phán với Linh thú, từ khi học viện thành lập đến nay liền không có qua, loại người này, căn bản không đáng tôn trọng! Như vậy đi, ngày mai thời điểm nghi thức mở ra, không bằng chúng ta

biểu tình, để vị tân viện trưởng này chính miệng nói một chút, đến cùng đáp ứng Vân Vụ lĩnh điều kiện tang quyền nhục viện gì!

Một người nói.

- Tốt, cứ làm như thế, ta cũng muốn nghe xem, đến cùng hứa hẹn chỗ tốt gì cho những Linh thú kia, mới có thể ngoan ngoãn lui về Vân Vụ lĩnh, không quấy rối nữa!

Mặc dù không biết tân viện trưởng là ai, nhưng chỉ bằng vào chuyện này, liền không cách nào để người có hảo cảm.

…

Không biết lễ kế vị còn chưa bắt đầu, liền để vô số người cừu thị, Trương Huyền truyền thụ Ngụy Như Yên pháp quyết tu luyện, an bài xong tu luyện, ngày đã sáng rõ. Đang định nghỉ ngơi một chút, ăn điểm tâm, chỉ thấy Mi trưởng lão tới bái phỏng.

- Viện trưởng, đây là quá trình đại lễ kế nhiệm, ngươi nhìn một lần, làm quen một chút!

Nói xong đưa tới một ngọc phiến, phía trên viết đầy chữ. Nhìn thoáng qua, Trương Huyền nhịn không được nhíu mày. Nghi thức kế nhiệm, quả nhiên không đơn giản như trong tưởng tượng, không chỉ phải tiếp nhận sư đồ toàn trường nghi vấn, còn phải ở trước mặt mọi người tế bái tất cả Tiên Tổ của học viện, sau khi nhận được tán thành, mới có thể tiếp nhận ý niệm sư đồ gia trì, ngưng tụ Viện Trưởng lệnh, trở thành viện trưởng chân chính.

Cuối cùng phải mở một tiết công khai khóa. Đủ loại quá trình cực kỳ rườm rà, ít nhất phải chơi hơn nửa ngày. Nhưng muốn trở thành học viện viện trưởng thủ hộ mười mấy đế quốc nhất đẳng, không trải qua những thứ này, khẳng định rất khó phục chúng.

- Đáp Vấn hội, là sư đồ học viện khảo hạch tân viện trưởng, chỉ cần biểu hiện tốt, có thể đề cao độ công nhận. Tình huống bình thường là đại biểu học sinh, đại biểu lão sư cùng với Danh Sư đường khác đặt câu hỏi hoặc khiêu chiến, viện trưởng cấp cho trả lời chắc chắn, cơ bản đều là tu luyện, hoặc nghề nghiệp phụ tu. Lấy lý giải của thầy Trương đối với đủ loại chức nghiệp, cùng nhận thức tu luyện, hắn là rất nhẹ nhàng!

Thấy hắn không nói lời nào, sợ không hiểu, Mi trưởng lão cười giải thích. Học sinh của Trương viện trưởng này, cũng có thể giảng bài để tất cả mọi người như si như say, làm lão sư lại càng không cần phải nói. Kỳ thật đây chính là cho tân viện trưởng một cơ hội biểu hiện, làm cho tất cả mọi người biết, tuyển ra tân viện trưởng, nắm giữ bản lĩnh chân chính, để cho người ta tâm phục khẩu phục.

- Còn tế bái Tiên Tổ, thiên phú của thầy Trương mạnh như vậy, mặc dù còn không phải Danh Sư lục tinh, nhưng đã có sáu loại phụ tu chức nghiệp, khảo hạch thông qua là vấn đề thời gian, nhận được tổ tiên công nhận, hắn không phải việc khó!

Mi trưởng lão nói tiếp.

- Cuối cùng Viện Trưởng lệnh gia trì ý niệm, ngược lại là khó khăn nhất. Danh Sư cường đại tới đâu, cũng không có khả năng làm cho tất cả mọi người công nhận, có người bội phục, tự nhiên cũng có người chống đối, năm đó uy vọng của lão viện trưởng cao như vậy, cũng chỉ ngưng tụ hoàng kim Viện Trưởng lệnh.

- Hoàng kim Viện Trưởng lệnh?

Trương Huyền nghi ngờ nhìn qua.

- Ân, làm viện trưởng của Danh Sư học viện, nhận được sư đồ công nhận càng nhiều, ngưng tụ ý niệm càng nhiều, hình thành Viện Trưởng lệnh, uy lực lại càng lớn, cấp bậc càng cao. Bình thường chia làm bốn cấp bậc bạch kim, hoàng kim, thanh đồng cùng cương thiết!

Mi trưởng lão nói.

- Đi đến thanh đồng cấp, đại khái là để một nửa sư đồ của học viện, từ sâu trong nội tâm công nhận, bội phục, hoàng kim cấp là sáu mươi phần trăm! Bạch kim bảy mươi phần trăm, Danh Sư học viện thành lập đến nay gần vạn năm, nhưng ngưng tụ ra Viện Trưởng lệnh bạch kim, chỉ có hai vị!

- Một cái là người sáng lập Danh Sư học viện chúng ta Mục Khải! Thầy Mộc làm người chân thành, coi học viên như con, năm đó bộc phát chiến đấu, xung phong đi đầu, thân trúng hơn một trăm ba mươi vết thương, mà không lui về phía sau, thậm chí còn tán hết gia sản cứu chữa học viên... Lúc này mới nhận được người công nhận như thế!

- Còn vị thứ hai, là Mạc Lưu Chân viện trưởng bốn ngàn năm trước, nói đến vị Mạc viện trưởng này, quả nhiên là kinh tài tuyệt diễm, năm đó sáng lập ra kỳ tích, cẩn thận nói đến, chỉ sợ so với viện trưởng ngươi cũng không hề yếu!

Nói đến Mạc Lưu Chân viện trưởng, Mi trưởng lão cực kỳ bội phục.

- Ồ?

Trương Huyền có chút hiếu kỳ.

Hắn đi tới Danh Sư học viện, liền chơi đùa đủ rồi, chẳng lẽ vị Mạc viện trưởng này cũng chơi đùa giống như vậy?

- Hắn không có chơi đùa như viện trưởng...

Nhìn thấy ánh mắt của hắn, Mi trưởng lão đoán được ý nghĩ mới nói một câu, hơi đỏ mặt, tràn đầy xấu hổ. Hắn một trưởng lão, nói viện trưởng chơi đùa, thật sự là bất kính. Nhưng thấy đối phương không tức giận, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, tiếp tục nói:

- Hắn đi tới học viện, là phá kỷ lục! Núi ghi chép của học viện, đến bây giờ đều là hắn lưu lại, hậu thế bốn ngàn năm, không người có thể siêu

việt...

- Núi ghi chép?

Trương Huyền sững sờ. Tới học viện lâu như vậy, còn chưa hề nghe người nói qua.

- Thầy Trương không biết cũng bình thường, núi ghi chép là nơi khảo hạch Danh Sư lục tinh, từ khi khai giảng đến nay, còn không có người xung kích lục tinh, nên chưa mở ra...

Mi trưởng lão cười cười:

- Lần trước mở ra, là nửa năm trước cho đám người Hồ Yêu Yêu!

- Hồ Yêu Yêu?

- Đúng vậy, dựa theo quy củ của Danh Sư đường, chỉ có tu vi đến Bán Thánh, mới có tư cách khảo hạch Danh Sư lục tinh, nếu không, nhiều nhất là nửa bước lục tinh. Bọn họ lấy được huy chương lục tinh, chính là bởi vì ở núi ghi chép, xông qua cửa thứ ba!

Mi trưởng lão gật gật đầu:

- Núi ghi chép, chính là chỗ kiểm tra tu vi cùng sức chiến đấu, có thể xông đến cửa thứ ba, chứng minh đã có sức chiến đấu đến gần Bán Thánh vô hạn, lại thêm trước đó tất cả khảo hạch đều thông qua, tự nhiên liền được huy chương!

- Ah!

Trương Huyền nhẹ gật đầu, nhịn không được nhìn qua:

- Khảo hạch Danh Sư lục tinh, trừ sáu loại phụ tu đến lục tinh, còn cần gì nữa không?

Hiện tại hắn đã có sáu loại phụ tu đến lục tinh, thậm chí hai loại trong đó đạt đến thất tinh, dựa theo phụ tu mà nói, đã đầy đủ khảo hạch Danh Sư

lục tinh. (Luyện Khí sư, Y Sư, Luyện Đan sư, Kinh Hồng đạt đến lục tinh, Ma Âm cùng Thuần Thú thất tinh), hắn là còn có một số điều kiện, cần chuẩn bị.

- Phụ tu, tâm cảnh khắc độ còn có thực lực, đây là ba loại cơ sở khảo hạch Danh Sư!

Mi trưởng lão nói:

- Phụ tu viện trưởng đã đủ rồi, tâm cảnh khắc độ, cần đạt tới trên 18. 0, viện trưởng có thể sử dụng Sư Ngôn Thiên Bẩm tuỳ tiện mê hoặc Vưu Hư, nói rõ tâm tình không có vấn đề. Chủ yếu nhất là thực lực!

- Muốn khảo hạch Danh Sư lục tinh, cần thực lực ít nhất đến Tằm Phong cảnh đỉnh phong, viện trưởng là sơ kỳ, còn kém một chút! Đương nhiên, nếu có thể xông qua cửa thứ ba ở núi ghi chép, đồng dạng có tư cách khảo hạch!

- Ba loại cơ sở đủ rồi, còn lại chính là khảo nghiệm rèn luyện hàng ngày của Danh Sư! Loại khảo nghiệm này, có rất nhiều chủng loại, khoảng mấy ngàn loại, thường thấy nhất chính là giảng bài, học sinh cùng chỉ điểm!

- Đương nhiên, nếu như viện trưởng muốn khảo hạch Danh Sư lục tinh, hắn là độ khó rất lớn, dù sao thân phận bây giờ bày biện ở đó, tất nhiên có không ít người nhìn chằm chằm, lựa chọn đơn giản không dễ dàng phục chúng... Đoán không sai, có thể là độ khó lớn nhất... tấn thăng đế quốc!

Mi trưởng lão chần chờ một chút nói.

- Tấn thăng đế quốc?

Trương Huyền cau mày không hiểu.

Dạy bảo Trương Huyền?

dtv-ebook.com

Hắn muốn khảo hạch chính là Danh Sư, cùng đế quốc dùng tám sào tre cũng đánh không đến! Trước kia khảo hạch Danh Sư đều là giáo thư dục nhân, chỉ điểm tu vi, cùng cơ cấu quyền lực như đế quốc, hoàn toàn là hai khái niệm. Thấy hắn nghi ngờ, Mi trưởng lão cười cười:

- Viện trưởng từ vương quốc đi tới, có biết quốc cùng quốc tầm đó khác biệt lớn nhất là cái gì không?

- Khác nhau?

Trương Huyền sững sờ, nhớ lại một chút nói:

- Quốc cùng quốc tầm đó khác biệt lớn nhất là đẳng cấp Danh Sư đường!

Phong hào đế quốc, đế quốc nhất đẳng, đế quốc nhị đẳng, phong hào vương quốc, vương quốc nhất đẳng, vương quốc nhị đẳng... Những quốc gia này khác biệt lớn nhất là quốc lực tổng hợp.

Mà nguyên nhân căn bản tạo thành quốc lực chênh lệch là Danh Sư đường. Danh Sư giáo thư dục nhân, Danh Sư cấp bậc càng cao, giáo dục ra đệ tử càng cường đại, kéo theo hiệu ứng càng kịch liệt.

Không nói cái khác, nếu như lấy Thiên Huyền vương quốc lúc trước, Danh Sư đường nắm giữ Danh Sư lục tinh, cả quốc gia khẳng định sẽ có biến hóa nghiêng trời lệch đất, trở thành đế quốc nhất đẳng là vấn đề thời gian.

Danh Sư đường kéo theo hiệu ứng thật sự quá lớn, không chỉ bồi dưỡng học sinh, càng quan trọng hơn là còn khả năng hấp dẫn càng nhiều cường giả đến! Một chỗ có Danh Sư đường, còn có thể thu hút tất cả

chức nghiệp khác, Thú đường, Luyện Đan sư công hội, Luyện Khí sư công hội...

Tất cả chức nghiệp đầy đủ, cao thủ lớp lớp, quốc gia muốn không cường đại cũng khó khăn. Lúc trước Thiên Huyền vương quốc, là vương quốc bất nhập lưu, nhưng có Danh Sư đường mà nói, hoàn toàn có thể tấn cấp vương quốc cấp hai.

- Không sai, chính là đẳng cấp Danh Sư đường!

Mi trưởng lão nhẹ gật đầu:

- Cấp bậc Danh Sư đường càng cao, quốc gia liền càng cường đại, đây đã là quy định bất thành văn của đại lục, rất nhiều vương quốc, đế quốc, đều lấy Danh Sư đường làm trung tâm, thành lập quốc đô! Thật giống như Hồng Viễn thành, sở dĩ có thể ngật đứng không ngã, chủ yếu bởi vì nơi này có Danh Sư học viện.

Mặc dù Danh Sư đường mặc kệ quốc gia hưng suy, nhưng mà chỗ có Danh Sư đường, cường giả nhất định như rừng, ngoại nhân không dám tùy tiện xâm phạm.

- Khảo hạch Danh Sư bình thường, là tiến hành kiểm tra, đối chiếu sự thật với mỗi tiếng nói cử động của một người, ngươi khác biệt, thân là học viện viện trưởng, không riêng gì người, còn liên quan đến toàn bộ học viện.

Thấy hắn hiểu được, Mi trưởng lão tiếp tục giải thích:

- Cái gọi là tấn thăng đế quốc, kỳ thật chính là để ngươi lựa chọn một phong hào vương quốc, nhờ vào cá nhân cố gắng, một lần nữa tổ kiến Danh Sư đường, để nó thuận lợi tấn thăng làm đế quốc! Khảo hạch này không riêng gì năng lực cá nhân, càng liến quan tới nắm chắc cùng khống chế toàn cục, độ khó cực lớn!

- Thì ra là thế...

Khóe miệng Trương Huyền co giật, da mặt nhảy lên, nhịn không được nhìn lại:

- Cái này... Hiện tại không làm viện trưởng còn kịp không không?

- ...

Mi trưởng lão.

- Sớm biết làm viện trưởng phiền toái như vậy, liền không nên đáp ứng, chuyện này là sao a...

Mặt mũi Trương Huyền u oán.

Vốn cho rằng làm viện trưởng chuyện gì cũng không cần quản, còn có thể đi tàng thư quán tùy ý đọc sách, lúc này mới đáp ứng. Ai biết, không chỉ đại điển kế vị phiền toái như vậy, khảo hạch Danh Sư lục tinh cũng gia tăng độ khó...

Sớm biết như thế, làm phá viện trưởng này làm gì? Còn không bằng an ổn khảo hạch Danh Sư lục tinh, tu vi tấn cấp đến Thánh giả, xoay người rời đi... Cái này tốt rồi, bị trói ở trên cái xe nát này của học viện! Thật là một lần sai đủ thành thiên cổ hận! Trương Huyền vô cùng buồn phiền.

- Khụ khụ!

Sắp sặc nước bọt mà chết, vẻ mặt Mi trưởng lão im lặng nhìn qua:

- Mặc dù độ khó khảo hạch Danh Sư lục tinh gia tăng, nhưng một khi thông qua khảo hạch, cơ sở cũng sẽ càng thêm vững chắc, Danh Sư cấp bậc khảo hạch cao hơn cũng sẽ dễ dàng không ít! Nguyên nhân chính là như thế, không ít Danh Sư thiên phú cao, đều nguyện ý xin khảo hạch độ khó càng lớn, tới rèn luyện bản thân.

Người khác có thể lên làm viện trưởng, sẽ cao hứng tìm không thấy phương hướng, thầy Trương ngược lại tốt, thế mà mặt mũi u oán... Nếu như bộ dáng này của ngươi bị Lục Phong biết, không biết có thể phun ra

một ngụm lão huyết, tươi sống tức chết hay không. Vì vị trí viện trưởng này, trả giá nhiều như vậy, rút cuộc lấy giỏ trúc múc nước, ngươi nhận được không, còn không tình nguyện...

- Dễ dàng khảo hạch Danh Sư cấp bậc cao hơn?

- Vâng, nếu như viện trưởng có thể thông qua tấn thăng đế quốc khảo nghiệm, về sau thời điểm khảo hạch Danh Sư thất tinh, chỉ cần ba loại cơ sở đầy đủ, liền có thể trực tiếp xin! Không cần lại tiến hành... giáo thư dục nhân, chỉ điểm tu vi mấy người khảo hạch!

Mi trưởng lão giải thích:

- Nói cách khác, chỉ cần có thể hoàn thành khảo nghiệm này, chẳng khác nào nắm giữ giấy thông hành thông hướng Danh Sư thất tinh, sau đó tiếp tục tích lũy tu vi, rèn luyện tâm tình, hoàn thành phụ tu là được!

- Còn có loại chuyện tốt này?

Nghe nói như thế, ánh mắt Trương Huyền nguyên bản buồn bực đột nhiên sáng lên. Mỗi lần khảo hạch Danh Sư, đều cần một đống lớn quy tắc, thông qua khảo hạch này, về sau có thể trực tiếp trở thành Danh Sư thất tinh, tương đương với tiết kiệm thật nhiều phiền phức, giá trị tuyệt đối cao.

- Đúng vậy!

Mi trưởng lão gật đầu.

Mặc dù thoạt nhìn, tiết kiệm được trình tự khảo hạch Danh Sư thất tinh, nhưng tấn thăng một đế quốc, cần không chỉ năng lực, ánh mắt cùng chỉ điểm, càng quan trọng hơn là thời gian! Để một phong hào vương quốc tấn thăng làm đế quốc, dù chỉ là bất nhập lưu, cũng không phải một hai cao thủ liền có thể giải quyết, mà là nội tình hùng hậu!

Tăng lên nội tình, tất nhiên cần tốn thời gian rất lâu, năm đó Mạc Lưu Chân viện trưởng, liền lựa chọn khảo hạch này, vì tấn thăng đế quốc, cho

dù loại thiên phú như hắn, cũng hao tốn ba năm thời gian!

- Tốt, ta quyết định, dùng tấn thăng đế quốc tới khảo hạch Danh Sư lục tinh!

Trương Huyền gật đầu.

- ...

Mi trưởng lão lần nữa không nói.

Làm sao cảm giác viện trưởng này làm sự tình như trò đùa thế nhỉ? Đây chính là khó khăn nhất trong khảo hạch Danh Sư lục tinh, rất nhiều người tránh không kịp, muốn cự tuyệt liền cự tuyệt, nói đáp ứng liền đáp ứng, có thể suy nghĩ nhiều một hồi hay không?

Coi như thật đồng ý, cũng nhăn cái lông mày, trên mặt có chút biểu lộ khó xử, ý tứ không muốn một chút a? Ngươi ngược lại tốt, trực tiếp gật đầu đáp ứng, mặt không đổi sắc, có phải không ý thức được độ khó của khảo hạch này hay không?

Đang muốn nhắc nhở một chút, nhưng lập tức lắc đầu. Vị tân nhiệm viện trưởng này, mỗi lần đều có thể làm ra sự tình khiến người ta nghẹn họng nhìn trân trối, sáng tạo ra kỳ tích làm người khó có thể tin.

Thật giống như trước đó ở Vân Vụ lĩnh, hắn cho rằng thật là qua đàm phán, rút cuộc, là qua bứng hang ổ của người ta! Trong mắt hắn tấn thăng đế quốc khó khăn nhất, có lẽ ở trong mắt đối phương, không đáng kể chút nào. Ngẩng đầu nhìn thời gian một chút, biết đại điển kế vị cần phải chuẩn bị từ sớm, không tiếp tục dây dưa vấn đề này nữa:

- Viện trưởng, đi học viện thôi, Triệu Bính Tuất trưởng lão cùng Thiên Công viện, đã vì ngươi chuyên môn chế tạo một bộ y phục, tốt nhất hiện tại qua thử xem có vừa người không!

- Còn làm quần áo?

Trương Huyền sửng sốt một chút, cũng không nhiều lời. Đại điển kế vị viện trưởng, long trọng mà tráng lệ, mặc một bộ Danh Sư phục bình thường tự nhiên không được.

Hắn rời phủ, đi về phía học viện. Lúc này Danh Sư học viện người ta tấp nập, tất cả gia tộc ở Hồng Viễn thành, các đại đế quốc xung quanh... Vô số cường giả hội tụ, tuyệt đối là thịnh hội hiếm có. Vì phòng ngừa người khác phát hiện gây nên phiền toái không cần thiết, hai người ngồi Thánh thú, trực tiếp đi vào trưởng lão viện.

…

Danh Sư học viện dòng người nhúc nhích, khắp nơi đều là bóng người.

- Nhược Hoan, tin tức của ngươi linh thông, có biết tân viện trưởng là ai không?

Trên đường phố rộng rãi, một thanh niên nhịn không được hỏi.

Trước mặt hắn, là thanh niên áo trắng, tay cầm quạt xếp, có vẻ ngọc thụ lâm phong, một bộ thế gia công tử. Chính là Nhược Hoan công tử cùng Trương Huyền từ Vạn Quốc liên minh tới. Mà đối diện hắn tra hỏi, cũng là lão bằng hữu của Trương Huyền, một trong mấy người sáng lập Huyền Huyền hội... Tống Siêu!

- Ta sao biết được!

Nhược Hoan công tử lắc đầu:

- Tân viện trưởng là bí mật lớn nhất của học viện, đoán chừng chỉ có thể chờ lễ kế vị bắt đầu mới biết!

Mặc dù nhân viên của Huyền Huyền hội vô số, chiếm gần toàn bộ một nửa học viên của học viện, nhưng đối với tân viện trưởng là ai, lại không có dò xét điều tra ra.

- Là ai cũng tốt, tuyệt đối không nên là Lục Phong trưởng lão... Hắn có mâu thuẫn với hội trưởng, một khi thành viện trưởng, Huyền Huyền hội chúng ta tám chín phần mười sẽ bị giải tán!

Tống Siêu lo lắng.

- Đúng vậy, chỉ có thể trông đợi không phải hắn a!

Nhược Hoan công tử lắc đầu, đang muốn tiếp tục nói chuyện, chỉ thấy một thanh niên vội vã chạy tới:

- Nhược Hoan, ngươi biết hiện tại hội trưởng ở đâu không?

Là một thành viên của Huyền Huyền hội, học sinh năm thứ ba.

- Tìm hội trưởng gấp gáp như vậy làm gì?

Nhược Hoan công tử cau mày.

Nói thật, vị hội trưởng này, thật đúng là chưởng quỹ vung tay, hắn cũng thật nhiều ngày không gặp, từ trước tới nay như thần long thấy đầu mà không thấy đuôi, thật không biết đi nơi nào.

- Là như vậy, vừa rồi ta chuẩn bị đi diễn võ trường, chiếm chỗ ngồi chờ đại điển kế vị của viện trưởng, ai biết... còn chưa tới chỗ, liền nghe mấy gia hỏa vẻ mặt khả nghi, đang hỏi thăm tung tích của hội trưởng khắp nơi, xem ra không có ý tốt...

Nhìn thoáng qua bốn phía, thanh niên thấp giọng nói.

- Hỏi thăm tung tích của hội trưởng?

Nhược Hoan công tử nhướng mày.

- Vâng!

Thanh niên vội vàng gật đầu.

Toàn bộ học viện, gần một nửa sư đồ đều là người của Huyền Huyền hội, mấy người này hỏi thăm “Trương Huyền”, tự nhiên đưa tới chú ý.

- Mang ta đi nhìn xem!

Nhược Hoan công tử bàn giao, lập tức dừng lại một chút:

- Trước không vội, đi gọi đám người Ưng Cần tới!

- Vâng!

Thanh niên vội vã đi ra, không lâu sau, đám người Ưng Cần liền theo ở phía sau đi tới.

- Đi qua nhìn một chút!

Thấy người đến đủ, Nhược Hoan công tử cười cười, để thanh niên dẫn đường. Chỉ chốc lát, quả nhiên thấy bảy tám gia hỏa quần áo cổ quái, vẻ mặt cảnh giác đi trong sân, gặp được người liền hỏi thăm tung tích của Trương Huyền. Nhưng hiện tại thầy Trương ngay cả hắn cũng không tìm được, những người này tự nhiên càng không cách nào tìm kiếm. Chậm rãi tới gần, dựng thẳng lỗ tai lên, lập tức nghe được đối phương cố ý áp chế đối thoại.

- Liễu đại thiếu để chúng ta tới dạy bảo Trương Huyền, tìm không thấy người làm sao bây giờ? Tên này sẽ không trước thời hạn biết tin tức, sợ tới mức trốn rồi chứ?

Trong đám người một tên mặt thẹo tràn đầy xoắn xuýt. Hỏi thật nhiều người, đều biết Trương Huyền, nhưng không biết ở đâu, để bọn hắn cực kỳ đau đầu.

- Dạy bảo? Xem ra là kẻ địch!

Nghe vào trong tai, Nhược Hoan công tử cùng đám người Tống Siêu liếc mắt nhìn nhau, đồng thời nhẹ gật đầu. Dám giáo huấn hội trưởng của bọn họ, đây không phải muốn chết sao? Đã như vậy, liền để các ngươi mở

mang kiến thức một chút lực lượng của Huyền Huyền hội chúng ta! Coi có thể trực tiếp dọa chết các ngươi hay không?

Viện trưởng là hắn?

dtv-ebook.com

- Thực lực mấy người này không kém!

Mặc dù biết là địch nhân, nhưng không có lỗ mãng, Nhược Hoan công tử tử quan sát kỹ tu vi mấy người kia. Tám người này, hầu như đều là Hóa Phàm bát trọng Đạp Hư cảnh, hơn nữa trên người mang theo hương vị thiết huyết, vừa nhìn liền biết kinh nghiệm sa trường. Đoán không sai, hắn là xuất thân quân lữ.

- Tống Siêu, mấy người các ngươi đi tổng bộ chuẩn bị một chút, ta qua nghĩ biện pháp mang mấy người bọn hắn tới!

Dặn dò một tiếng, Nhược Hoan công tử nói.

- Được!

Tống Siêu nhẹ gật đầu, mang theo mọi người rời đi. Thấy bọn họ đi xa, lúc này Nhược Hoan công tử mới thở ra một hơi, vẻ mặt mỉm cười đi thẳng về phía trước.

- Mấy vị bằng hữu, nghe nói các ngươi muốn tìm Trương Huyền?

- Đúng, ngươi biết hắn ở chỗ nào?

Mấy người đang sầu muộn, nghe nói như thế ánh mắt tất cả đều sáng lên, đồng loạt nhìn qua.

- Đương nhiên biết, ta cùng hắn là bằng hữu... Nếu không như vậy, ta mang các ngươi đi tìm hắn!

Nhược Hoan công tử nở nụ cười, vẻ mặt thành khẩn, thoạt nhìn cực kỳ nhiệt tình cùng thân mật.

- Quá tốt rồi...

Đang rầu tìm không ra, thấy người này muốn giúp đỡ, mấy người đến đây giáo huấn Trương Huyền đều hưng phấn suýt chút nữa nhảy lên. Không hổ là Danh Sư học viện, Danh Sư bên trong quá nhiệt tình, quá thân mật! Khó trách là Thánh địa người người hướng tới, chỉ là thái độ đối đãi người xa lạ này, cũng làm người ta bội phục.

- Liền phiền phức vị tiểu huynh đệ này...

Trong đám người, một thanh niên dẫn đầu đi tới.

- Không cần khách khí, ta là Danh Sư, trợ giúp người có khó khăn là chuyện đương nhiên!

Nhược Hoan công tử thật thà vui vẻ dẫn đường ở phía trước. Chỉ chốc lát sau liền đi tới tổng bộ Huyền Huyền hội, lúc này trên quảng trường, đã tụ tập hơn vạn học viên.

- Làm sao nhiều người như vậy? Trương Huyền ở nơi nào?

Nhìn thấy ở đây nhiều Danh Sư như vậy, mấy người tê cả da đầu.

- A, Trương Huyền là tân sinh, tự nhiên ở chỗ này! Các ngươi cũng biết, năm nay tân sinh có chút nhiều, loại tràng diện này rất bình thường, yên tâm đi, tất cả mọi người là Danh Sư, coi trọng đúng mực, sẽ không làm loạn!

Nhược Hoan công tử cười cười, đi đến đám người. Mấy người theo ở phía sau, mặc dù âm thầm cảnh giác, nhưng nghĩ đến đây là Danh Sư học viện, liền yên lòng, đi đến giữa đám người.

- Được rồi, chính là mấy vị này muốn giáo huấn hội trưởng!

Đột nhiên dừng chân, thanh âm của Nhược Hoan công tử vang lên:

- Đánh nhiệt tình cho ta, hỏi một chút kẻ chủ mưu phía sau là ai?

- Được!

- Dám tìm hội trưởng phiền phức, muốn chết!

...

Mấy người còn không kịp phản ứng, chỉ thấy công kích phô thiên cái địa đổ ập xuống. Nắm đấm, bàn chân, côn sắt, cục gạch, chậu hoa, ghế... thậm chí còn có giày hoa!

Lốp bốp!

Còn không có gặp Trương Huyền như thế nào, mấy người liền bị đánh đầu óc choáng váng, không tìm được phương hướng... Hốc mắt ướt át, mấy người đồng thời khóc... con mẹ nó ai nói Danh Sư niềm nở thân mật... con mẹ nó ai nói Danh Sư học viện tương đối an toàn, sẽ không làm ẩu... Đến cùng chọc người nào a?

Còn chưa kịp nói chuyện liền bị đánh thành như vậy? Sau mười phút, tám nhân sĩ Đạp Hư cảnh nằm thẳng dưới đất, như giật điện không ngừng giật giật. Mặc dù Huyền Huyền hội có rất nhiều tân sinh, thực lực đều ở Hợp Linh cảnh, thua xa đạp hư, nhưng nhân số thực sự nhiều lắm, trên vạn người đồng thời công kích... Song quyền nan địch tứ thủ, coi như thực lực của tám người này mạnh hơn cũng không đủ đánh.

Lúc này vành mắt tất cả đều đen nhánh, toàn thân không có một chỗ hoàn hảo. Thấy tiếp tục đánh nữa, khẳng định sẽ cúp máy, Nhược Hoan công tử bảo mọi người ngừng lại, đi lên phía trước, cẩn thận hỏi thăm. Lại hơn mười phút sau liền không chịu nổi, chỉ có thể ngoan ngoãn nhận tội.

- Là Liễu Tuyền cùng Thẩm Quân của tứ đại gia tộc, để chúng ta tới, nói chỉ cần giáo huấn Trương Huyền này một chầu, liền cho chúng ta mười viên linh thạch thượng phẩm...

Tên mặt thẹo cầm đầu nói.

Bọn họ cùng Thẩm Quân, là ở trong quân lữ nhận biết, cũng không phải loại hình gia nô, không cần thiết giữ bí mật thay đối phương.

- Các ngươi nói Thẩm Quân cùng Liễu Tuyền, ở nơi nào?

Nhược Hoan công tử hỏi.

- Đã tới học viện, cùng chúng ta ước định ở tiểu đình bên hồ gặp mặt...

Thanh niên vội nói.

- Ân!

Nhược Hoan công tử nhẹ gật đầu, vẫy tay một cái:

- Đi, qua nhìn một chút!

Rất nhiều hội viên của Huyền Huyền hội đi đến hồ nước học viện.

…

Trong lương đình, Thẩm Quân, Liễu Tuyền đang đứng ở trong đó, hai vị thế gia công tử, chắp hai tay sau lưng, nhìn mặt hồ trước mắt ở dưới gió nhẹ hiu hiu sóng gợn lăn tăn, tâm tình rất thoải mái.

- Có lẽ mấy người bọn hắn đã tìm được Trương Huyền, cũng giáo huấn xong a?

Thẩm Quân nói.

Trên sinh nhật yến hội công chúa, tên này để hắn tiến thoái lưỡng nan, không giáo huấn một lần, thực khó tiêu mối hận trong lòng.

- Thẩm đại thiếu, ở chung lâu như vậy, ta làm việc vẫn chưa yên tâm sao?

Liễu Tuyền nở nụ cười:

- Lần này ta tìm đều là gương mặt lạ trong quân đội, coi như đánh một trận, cũng không có người biết ai làm!

- Như vậy cũng tốt! Tên này có biết hay không cũng không sao, chỉ cần đừng để Phi Nhi biết là được...

Thẩm Quân vẫy tay.

- Ân!

Liễu Tuyền gật đầu, đang muốn tiếp tục nói chuyện, liền thấy hai vị Danh Sư đi tới:

- Xin hỏi hai vị là Thẩm Quân Thẩm đại thiếu, cùng Liễu Tuyền liễu đại thiếu?

- Không sai, đúng là chúng ta!

Thấy người không quen biết đến hỏi thăm, hai người nhíu mày, chính muốn nói chuyện, liền thấy mắt tối sầm lại, bị hai cái bao tải trùm đầu. Ngay sau đó... Lốp bốp… một hồi đau đớn kịch liệt, hai người cảm thấy như có trên vạn người ra tay với bọn họ, bị thiên quân vạn mã dầy xéo...

Không biết bao lâu, hai người chậm rãi tỉnh lại. Lúc này mới phát hiện toàn thân đã không có một địa phương hoàn chỉnh, xương cốt đứt gãy, mặt mũi bầm dập, răng đi bảy tám phần, xem như cha ruột cũng không nhận ra được. Mới đi đến học viện, cái gì cũng không có làm... Tại sao lại bị đánh? Hơn nữa thảm như vậy? Mấu chốt là... ngay cả ai ra tay cũng không biết... Có thể nói cho ta biết, đến cùng đã xảy ra chuyện gì không?

- Nhất định là Trương Huyền kia làm...

Qua không biết bao lâu, hai người nghiến răng nghiến lợi nói. Ngu nữa cũng có thể đoán ra. Bọn họ chạy tới giáo huấn Trương Huyền, kết quả... bị đánh, muốn nói cùng tên kia không quan hệ, tuyệt đối không tin!

- Thẩm đại thiếu, làm sao bây giờ?

Liễu Tuyền nhịn không được hỏi.

- Còn có thể làm sao? Trước về phủ đệ, bẩm báo tộc trưởng, nhất định phải cho tiểu tử này một giáo huấn, cho hắn biết, tứ đại gia tộc chúng ta không phải dễ trêu...

Thẩm Quân gào thét.

Hiện tại bộ dáng này khẳng định là không thể tham gia buổi lễ tân viện trưởng kế vị. Đã như vậy, vậy liền trở về bẩm báo phụ thân, để Trương Huyền biết, muốn đánh người của bốn đại gia tộc, cũng phải nhìn nắm đấm của mình có đủ cứng rắn hay không.

...

Diễn võ trường rộng rãi bát ngát, đã chất đầy người, lít nha lít nhít, số lượng vượt qua 10 vạn. Đại điển kế vị của tân viện trưởng cử hành ngay ở chỗ này, xung quanh rất nhiều Hoàng đế đế quốc, Danh Sư đường đường chủ, cường giả thế lực khắp nơi đã ngồi xuống, chuẩn bị tham gia thịnh hội.

- Lập tức liền muốn bắt đầu!

- Tân viện trưởng hắn không phải Triệu trưởng lão, chính là Lục trưởng lão, mặc dù thực lực hai người này rất mạnh, nhưng vẫn kém lão viện trưởng rất nhiều!

- Đúng vậy, đáng tiếc lão viện trưởng mất tích, đến bây giờ còn chưa trở về, ai cũng không biết sống hay chết! Căn cứ học viện để lộ ra tin tức, hắn là dữ nhiều lành ít!

- Tân viện trưởng mới vừa kế vị, liền thỏa hiệp với Vân Vụ lĩnh, qua một hồi xuất hiện, chúng ta cùng một chỗ chất vấn!

- Được, khuất phục Linh thú, ta không phục... Muốn biết, đến cùng đáp ứng đối phương điều kiện gì!

...

Dưới đài nghị luận ầm ĩ, ánh mắt tất cả mọi người tập trung ở trên đài cao, muốn nhìn một chút tân viện trưởng đến cùng là ai!

Hô!

Đang nghị luận, liền có mấy lão giả bay tới.

- Chư vị yên tĩnh!

Nói chuyện là Triệu Bính Tuất.

Tất cả mọi người sững sờ, hắn xuất hiện, chẳng lẽ... Tân viện trưởng là Lục Phong? Mặc dù nghi hoặc, nhưng tất cả mọi người vẫn đình chỉ thảo luận.

- Hai năm trước lão viện trưởng mất đi tung tích, Danh Sư học viện liền nằm ở trạng thái chia rẽ, mặc dù không xuất hiện sơ suất lớn, nhưng cũng làm trái tổ huấn! Ba ngày trước, do thầy Mộc dẫn đầu, thập đại trưởng lão tuyển chọn, rốt cục tuyển cử ra tân viện trưởng!

Ngắm nhìn bốn phía, thanh âm của Triệu Bính Tuất lang lãng vang lên, mang theo lực xuyên thấu, tất cả mọi người có thể nghe rõ ràng.

- Hôm nay là đại điển kế vị của tân viện trưởng, hi vọng hắn có thể dẫn đầu học viện chúng ta, càng đi càng xa, một lần nữa đi về phía huy hoàng! Tốt, hiện tại tiến hành khâu thứ nhất của đại điển, cho mời viện trưởng lên đài!

Nương theo thanh âm kết thúc, một bóng người, chậm rãi từ dưới đài cao đi lên. Nhìn thấy bóng người này, tất cả mọi người đều ngẩn ngơ, nhất là học sinh của học viện, cả đám mở to hai mắt nhìn, không thể tin được.

- Hội trưởng đi lên làm gì?

- Không phải là bởi vì mâu thuẫn với Lục trưởng lão, muốn làm loạn chứ!

- Phá Luyện Đan sư công hội, đại náo Y Sư học viện, làm Luyện Đan sư học viện không còn bóng người... Nngược lại cũng thôi, dù sao cũng là tiểu đả tiểu nháo ở trong học viện, hiện tại nhiều người nhìn như vậy...

- Nguy rồi, mau kéo hội trưởng xuống...

Mọi người Huyền Huyền hội đều bị dọa sợ, thiếu chút nữa ngất đi. Hội trưởng một mực thích quấy rối, bọn họ đã sớm biết, nhưng hôm nay là đại điển kế vị của tân viện trưởng, vô số Danh Sư, Hoàng đế từ bên ngoài tới xem lễ... Ngươi chạy lên làm loạn, không phải muốn chết sao? Một khi truyền về tổng bộ Danh Sư đường, tội danh bao lớn, căn bản không có cách nào tiếp nhận!

- Lão sư... Muốn làm gì?

- Lão sư...

Không chỉ người Huyền Huyền hội, mấy người Lạc Thất Thất, Vương Dĩnh cũng ngẩn ngơ. Sự tình Trương Huyền là tân viện trưởng, cũng không có nói qua cho bọn hắn, do đó không ai biết, cũng giống như những người khác, thấy lão sư lên đài, là cố ý làm loạn... thời điểm mọi người đang choáng váng, không biết chuyện gì xảy ra, thanh âm của Triệu Bính Tuất vang lên lần nữa.

- Ta người giới thiệu cho mọi một chút, vị này chính là tân nhiệm viện trưởng của Danh Sư học viện chúng ta... Trương Huyền!

- Tân nhiệm viện trưởng?

- Hội trưởng biến thành viện trưởng?

- Cái này... Làm sao có thể?

Toàn bộ diễn võ trường đầu tiên là yên tĩnh như chết, sau đó toàn bộ xôn xao, tất cả sư đồ mở to hai mắt nhìn, cảm giác sắp điên rồi. Triệu Bính Tuất, Mi Trúc, Chung Đỉnh Thuần, Tương Thanh Cầm, Vệ Nhiễm Tuyết... trong mấy người này, ai cũng có thể tiếp nhận, trong lòng cũng có chuẩn bị... nhưng tên này... con mẹ nó ai có thể nói cho ta biết, đến cùng xảy ra chuyện gì không?

Khiêu chiến viện trưởng

dtv-ebook.com

- Đây chính là Trương Huyền ngươi nói? Thoạt nhìn còn càng nhỏ hơn!

Trên diễn võ trường, chỗ các Hoàng đế, Chữ Dĩ nhướng mày. Ban đêm liền biết tin tức này, tân viện trưởng là một Danh Sư tứ tinh chỉ có 20 tuổi, dù đã sớm chuẩn bị, nhưng tận mắt thấy, vẫn cảm thấy không thể tin được. Thầy Trương trước mắt này, so với trong tưởng tượng còn muốn trẻ tuổi. Thập đại trưởng lão điên rồi sao? Vậy mà để một mao đầu tiểu tử như vậy làm viện trưởng?

- Không phải nói thầy Mộc tự mình tuyển ra sao? Thầy Mộc đâu?

Một vị Hoàng đế nhịn không được nói.

Mọi người đồng loạt nhìn lại, tìm một vòng, nhưng không phát hiện tung tích.

- Thầy Mộc có chuyện quan trọng, hình như trong đêm hôm qua liền rời đi...

Ngọc Thần Thanh nói.

- Trong đêm rời đi?

Chữ Dĩ cười lạnh:

- Ta nhìn không phải có chuyện quan trọng, mà không muốn thấy trò cười này a!

Hắn thấy, để một gia hỏa chỉ có 20 tuổi làm viện trưởng của Danh Sư học viện, tuyệt đối là trò cười từ đầu đến đuôi.

- Chử huynh, đừng vội kết luận như vậy, cùng thầy Trương ở chung, có lẽ ngươi sẽ có cách nhìn không đồng dạng...

Thấy tên này ý kiến lớn như thế, Ngọc Thần Thanh biết cũng giải thích không thông, đành phải nói một câu.

- Chỉ mong như vậy...

Chữ Dĩ hất ống tay áo.

Một màn đồng dạng, cũng phát sinh ở vị trí Danh Sư đường, mấy vị đường chủ chạy tới, nhìn thấy tân viện trưởng trẻ tuổi như thế, cả đám sắc mặc nhìn không tốt. Nghe được dưới đài thảo luận, Trương Huyền lắc đầu, mấy bước đi tới đài cao. Để hắn làm viện trưởng, loại nghi ngờ này, khẳng định sẽ tồn tại.

- Mặc dù thầy Trương trẻ tuổi, nhưng lại có thiên phú và năng lực không gì sánh kịp, trải qua thầy Mộc cùng thập đại trưởng lão chúng ta liên hợp đề cử, kế nhiệm thành viện trưởng thứ 104 của Danh Sư học viện!

Không để ý tới mọi người thảo luận, đại thủ vẫy một cái, Triệu Bính Tuất tiếp tục nói:

- Hiện tại tiến hành hạng thứ nhất, Đáp Vấn hội! Chư vị có nghi vấn gì, cần hỏi Trương viện trưởng không?

- Ta có!

Vừa dứt lời, một lão giả đứng lên.

Danh Sư đường đường chủ của Hồng Trì đế quốc, Ngũ Nguy Thiên! Ngũ Nguy Thiên là một vị Danh Sư lục tinh đỉnh phong, ở trong tất cả đế quốc đều có địa vị cùng danh vọng cực cao, năm đó bình chọn thập đại trưởng lão, chỉ kém một phiếu, bại ở trong tay Triệu Bính Tuất, nếu không viện trưởng Luyện Khí học viện, trừ hắn ra không còn có thể là ai khác.

- Không biết thầy Ngũ có nghi vấn gì?

Triệu Bính Tuất nhướng mày.

Đổi lại những người khác, có thể trách mắng vô lễ, nhưng vị trước mắt này, xem như hắn cũng không có tư cách.

- Muốn trở thành viện trưởng của Danh Sư học viện, phải có tu vi ngạo nhân, nếu không làm sao phục chúng?

Ngũ Nguy Thiên nhướng mày, trên người phát ra một cỗ khí tức cường đại:

- Tại hạ là Hồng Trì đế quốc Danh Sư đường đường chủ, địa vị khẳng định không thể so với viện trưởng, nhưng cũng muốn khiêu chiến tu vi của viện trưởng, hy vọng có thể vui lòng chỉ giáo!

- Khiêu chiến tu vi?

- Đây là trần trụi làm mất mặt a...

- Đúng vậy, tiểu tử này chỉ có 20 tuổi, coi như từ trong bụng mẹ bắt đầu tu luyện, cũng có thể có bao nhiêu tu vi? Ngũ Nguy Thiên đường chủ không nói hai lời, khiêu chiến tu vi... Quả thực một chút mặt mũi cũng không cho!

...

Nghe được thầy Ngũ nói, tất cả mọi người đều xôn xao. Đối với Danh Sư, tuy giáo thư dục nhân quan trọng, nhưng không có đủ thực lực chống đỡ, đồng dạng cũng không thể làm người tin phục! Thật giống như một Hóa Phàm cảnh, muốn chỉ điểm cường giả Thánh cảnh, tu vi không đủ, nói dễ nghe đi nữa, cũng phải tin tưởng mới được! Mới mở miệng liền muốn khiêu chiến tu vi, có thể nói là ơđánh mặt, không muốn lưu thể diện.

- Thầy Ngũ, thầy Trương mới là Tằm Phong cảnh sơ kỳ, làm sao có thể giao đấu với Thánh giả nhất trọng đỉnh phong như ngươi...

Không nghĩ tới đối phương sẽ trực tiếp khiêu chiến, Triệu Bính Tuất sầm mặt lại, chẳng qua nói còn chưa dứt lời, liền thấy thầy Trương khoát tay áo, thản nhiên nhìn tới.

- Ngũ đường chủ đúng không! Ngươi muốn khiêu chiến tu vi của ta?

- Không sai, mong viện trưởng thành toàn!

Ngũ Nguy Thiên cười lạnh.

Hắn là muốn cho đối phương đâm lao phải theo lao.

- Khiêu chiến tu vi, có thể đáp ứng, nhưng ta muốn trước thời hạn hỏi một chút, như thế nào là tu vi?

Trương Huyền hỏi.

- Tu vi chính là thực lực, chính là năng lực chiến đấu!

Ngũ Nguy Thiên nói.

- Vậy thì tốt, ta là một Thuần Thú sư, để cho thú sủng của mình chiến đấu, có tính là thực lực hay không?

Trương Huyền thản nhiên nói.

- Thú sủng là Thuần Thú sư thuần phục, là năng lực của hắn, tính toán...

Chẳng biết tại sao đối phương hỏi như vậy, Ngũ Nguy Thiên vẫn gật đầu. Thuần Thú sư cùng thú sủng từ trước tới nay chung một chỗ chiến đấu, giống như võ giả dùng binh khí vậy.

- Thừa nhận đây là thực lực của ta thì tốt rồi...

Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng, vẫy tay một cái:

- A Tử, giao tên này cho ngươi...

- Vâng!

Nương theo một tiếng hét lớn, mọi người lập tức nhìn thấy một Thánh thú to lớn từ trên trời giáng xuống, móng vuốt thô to đánh tới.

- Cái gì?

Không nghĩ tới đột nhiên toát ra một Thánh thú Thần Thức cảnh, Ngũ Nguy Thiên còn không kịp phản ứng, liền bị một vuốt đập xuống mặt đất, hộc từng ngụm máu. Thời điểm Tử Dương thú còn là Thánh giả nhất trọng đỉnh phong, thập đại trưởng lão liền không có ai là đối thủ, hiện tại đột phá Thần Thức cảnh, mặc dù Ngũ Nguy Thiên không yếu, nhưng kém một đoạn rất lớn.

- Tốt, ta giới thiệu cho mọi người một chút, đây là thú sủng ta thu phục!

Thấy Tử Dương một tay đập đối phương không rõ sống chết, Trương Huyền cũng không đi quản, nhìn quanh một vòng, thản nhiên nói.

- Tử Dương thú không phải thú sủng của lão viện trưởng sao? Làm sao bị thầy Trương thuần phục?

- Hình như thực lực của Tử Dương tiền bối so với trước kia càng thêm cường đại...

- Thực lực của thú sủng, cũng đại biểu Thuần Thú sư, nếu Tử Dương thú là thú sủng của thầy Trương, như vậy liền cho thấy, hắn nắm giữ sức chiến đấu siêu việt Thánh giả nhất trọng đỉnh phong!

...

Nghe được giới thiệu, phía dưới một hồi yên lặng.

Sở dĩ Thuần Thú sư mạnh mẽ, là bởi vì thú sủng, đối phương có sủng vật lợi hại như vậy, ai còn dám nói thực lực hắn không đủ?

- Có thể thuần phục Tử Dương thú, quả thực có thực lực nhất định, có điều, chỉ có thực lực là mãng phu, muốn làm học viện viện trưởng, còn cần có tâm cảnh khắc độ siêu nhiên! Ta muốn cùng viện trưởng tỷ thí tâm cảnh khắc độ, không biết viện trưởng có thể thành toàn hay không!

Dưới đài lại một giọng nói vang lên.

Triệu Bính Tuất nhìn lại.

Nói chuyện chính là Nguyên Cương đế quốc Danh Sư đường Liêu Thông đường chủ. Vị Liêu đường chủ này, thực lực hơi kém Ngũ Nguy Thiên một chút, nhưng làm người trầm ổn, am hiểu tâm cảnh khắc độ, nghe nói đã đạt đến lục tinh đỉnh phong 2 0.9, bất cứ lúc nào cũng sẽ đột phá, đến Danh Sư thất tinh!

- Tỷ thí tâm cảnh khắc độ?

Trương Huyền sững sờ.

- Không sai!

Liêu Thông đường chủ gật đầu.

Đối phương nắm giữ Tử Dương thú, hơn nữa còn là Thánh thú Thần Thức cảnh, nhờ vào võ lực, muốn chiến thắng, gần như không có khả năng, chỉ có những biện pháp khác, để hắn tiến thoái lưỡng nan. Một khi thành công, cái gọi là đại điển kế vị cũng chẳng khác nào biến thành chuyện cười.

- Tốt, không biết tỷ thí như thế nào?

Trương Huyền nhấc mí mắt.

- Rất đơn giản, ngươi ta từng người thi triển Sư Ngôn Thiên Bẩm, ai có thể mê hoặc đối phương, người đó liền chiến thắng...

Liêu Thông đường chủ cười lạnh.

- Mê hoặc?

Trương Huyền lắc đầu:

- Đổi điều kiện đi, ta không muốn khi dễ ngươi...

Sư Ngôn Thiên Bẩm của hắn, phối hợp Sư Giả chi tâm, ngay cả mười vạn Linh thú ở Vân Vụ lĩnh cũng có thể mê hoặc thần phục tại chỗ, ngươi một Danh Sư lục tinh, ở đâu ra tự tin?

- Ngươi...

Thân thể nhoáng một cái, Liêu Thông đường chủ suýt chút nữa tức chết. Ta đường đường Danh Sư lục tinh đỉnh phong, tâm cảnh khắc độ đến 2 0.9, muốn khiêu chiến ngươi, thế mà ngươi nói không muốn khi dễ ta? Vớ vẩn!

- Thế nào, không dám?

Liêu Thông đường chủ cắn răng.

- Đã cố chấp như vậy, so thoáng một chút cũng không sao, như vậy đi, vừa rồi vị Ngũ đường chủ kia đã bị thương, ngươi trước cứu hắn đi...

Ánh mắt Trương Huyền lóe lên, thanh âm mang theo ý vị đặc thù.

- Vâng...

Liêu Thông đường chủ sửng sốt một chút, vội vàng đi tới trước mặt, vận chuyển chân khí, bàn tay lớn vồ một cái, rút Ngũ đường chủ từ dưới đất ra, mới vừa làm xong những thứ này, đột nhiên sửng sốt một cái. Đối phương nói chuyện, hắn liền đi làm, rất rõ ràng, đã bị mê hoặc.

- Ngươi...

Khuôn mặt xanh xám, đang muốn nói chuyện, liền nghe thanh niên trên đài vẻ mặt lạnh nhạt nhìn qua:

- Ngươi tu luyện có chút vấn đề, gần đây có phải vẫn cảm thấy yết hầu phát khô, Hổ Dương huyệt mơ hồ đau hay không? Tự đánh hai bạt tai, có thể phá giải...

- Tự tát bạt tai?

- Cái này... Liêu Thông đường chủ sẽ không ngốc như thế chứ?

- Cái này rõ ràng là cố ý...

...

Nghe nói như thế, mười vạn sư đồ, tất cả đều sững sờ, đang muốn nhìn Liêu Thông đường chủ làm như thế nào, chỉ thấy hắn sửng sốt một chút, trong ánh mắt không thể tin được của mọi người, mạnh mẽ quất tới khuôn mặt của mình.

Ba! Ba!

Liên tục hai tát, một chưởng so với một chưởng ác hơn, lập tức miệng đầy máu tươi.

- Hiện tại chồng cây chuối, để chân khí trong cơ thể nghịch chuyển!

Không để ý tới mọi người kinh ngạc, Trương Huyền tiếp tục nói. Không chần chờ, Liêu Thông đường chủ chồng cây chuối, mấy khí tức qua đi, vẻ mặt trở nên sưng tấy.

- Đây là có chuyện gì?

- Chẳng lẽ là... Sư Ngôn Thiên Bẩm?

- Xem như Sư Ngôn Thiên Bẩm, cũng không có khả năng để một vị Danh Sư đường đường chủ, nói đánh liền đánh, nói chồng cây chuối liền chồng cây chuối a?

- Không biết, chẳng qua ta biết, so tâm cảnh khắc độ với thầy Trương, vị Liêu Thông đường chủ này, rõ ràng đã thua, hơn nữa thua rất hoàn toàn!

...

Nhìn thấy Liêu Thông đường chủ mới vừa rồi còn lời thề son sắt, muốn cho Trương Huyền khó coi, lại tự đánh mặt, chồng cây chuối, tất cả mọi người ngây ngất, muốn giải thích cũng không biết giải thích như thế nào.

Tất cả mọi người là Danh Sư, đều nắm giữ năng lực Sư Ngôn Thiên Bẩm, nhưng một câu nói, để hắn tự mình hại mình, làm ra dáng vẻ không thể tưởng tượng, lại làm sao cũng làm không được. Cái này đã nhảy ra hạn chế Sư Ngôn Thiên Bẩm!

- Trừ khi... thầy Trương cũng không phải đang đùa hắn, mà là nói không có sai lầm chút nào, để Liêu Thông đường chủ không cách nào cãi lại, thân thể không tự chủ được thuận theo...

Một vị Danh Sư lục tinh nhịn không được nói.

Mặc dù Sư Ngôn Thiên Bẩm có thể trong thời gian ngắn khống chế thân thể Danh Sư, nhưng cũng phải nói ra chính xác nhất, phù hợp ngôn ngữ đại đạo. Đối phương để Liêu Thông đường chủ làm như vậy, mặc dù không biết tại sao, nhưng khẳng định không có sai lầm, nếu không, coi như tâm cảnh khắc độ của thầy cao hơn Trương Liêu Thông đường chủ, cũng không có khả năng nói gì nghe nấy, không có thể phản bác chút nào.

Phốc!

Một lát sau, trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người, Liêu Thông đường chủ phun ra một ngụm máu tươi, té ngã trên đất, lập tức đứng dậy, lần nữa nhìn về phía đài cao, vội vàng ôm quyền, trong mắt không có nửa phần nghi ngờ, ngược lại mang theo bội phục nồng đậm.

- Ân cứu mạng của thầy Trương, Liêu Thông vô cùng cảm kích...

Học sinh chiến đấu

dtv-ebook.com

- Cứu mạng?

Vị tân viện trưởng này, lợi dụng Sư Ngôn Thiên Bẩm, để hắn mất mặt ở trước mọi người, chẳng những không nổi giận, ngược lại cảm tạ ơn cứu mệnh... Tận mắt nhìn thấy, đều để mọi người không hiểu ra sao. Sự tình biến hóa, làm cho người rất không thể tưởng tượng nổi.

- Tại hạ nóng lòng cầu thành, trong tu luyện xuất hiện chỗ nhầm lẫn, từ đó làm cho chân khí trong cơ thể chạy không thoải mái, Hổ Dương huyệt mơ hồ phát đau, thận lực suy kiệt, vốn cho rằng không phải đại sự gì, chỉ cần về sau chú ý liền có thể giải quyết!

Thấy mọi người mê man, Liêu Thông đường chủ lắc đầu, tiến về phía trước một bước:

- Trải qua thầy Trương chỉ điểm mới biết, cái này đã thương tới căn bản thân thể. Tự đánh hai tát, mở ra long khê huyệt, xích dương huyệt ở cổ! Huyệt vị mở ra, trước đó ràng buộc lập tức không trở ngại. Sau đó lại chồng cây chuối, để chân khí trong cơ thể lưu thông trôi chảy... Mới một lần hành động giải quyết tai hoạ ngầm!

- Ta nghi ngờ Trương viện trưởng, phát động khiêu chiến, nhưng hắn không những không so đo, còn giúp ta chữa thương... có lòng dạ của Danh Sư chân chính! Từ hôm nay trở đi, Danh Sư đường của Nguyên Cương đế quốc ta, ủng hộ hắn làm viện trưởng, chết không thay đổi!

Liêu Thông đường chủ giơ tay lên nói.

- Còn có thể như vậy?

- Đánh hai bạt tai, sau đó chồng cây chuối, liền giải quyết tai hoạ ngầm...

Dưới đài xôn xao, nhiều người đưa mắt nhìn nhau, nếu không phải tận mắt thấy trước đó làm khó, thật hoài nghi có phải vị Liêu đường chủ này cùng đối phương hát đôi hay không.

- Trương viện trưởng này...

Ở vị trí hoàng đế, Chữ Dĩ nuốt ngụm nước bọt:

- Xem ra thật có chút thực lực!

Trước đó hắn cùng mấy vị đường chủ tràn đầy nghi ngờ, cảm thấy người trước mắt này còn quá trẻ, lên làm viện trưởng tất là có nguyên nhân khác, nhìn thấy liên tục giải quyết hai vị đường chủ nghi ngờ, cấp tốc mau lẹ, không dây dưa dài dòng, nghiễm nhiên có phong độ của tông sư, trong lòng không khỏi xuất hiện biến hóa.

- Tiếp tục xem đi, ta vẫn cảm thấy quá trẻ tuổi...

Một vị Hoàng đế bệ hạ khác lắc đầu.

Mặc dù tuổi tác không phải nhân tố quyết định Danh Sư, nhưng cũng ảnh hưởng cực lớn, không có tuế nguyệt lắng đọng, tâm tính, phẩm đức, đều khó tránh khỏi có chỗ tùy tiện, để cho người ta không dám tin phục.

- Tâm cảnh khắc độ của thầy Trương, ngay cả Liêu đường chủ cũng không sánh nổi, tại hạ bội phục.

Đang khi nói chuyện, lại có một lão giả đứng lên:

- Nhưng muốn trở thành viện trưởng nhất định phải có bản lĩnh giáo thư dục nhân, tại hạ bất tài, chỉ điểm qua mấy học sinh, hơn nữa hôm nay đều đến nơi này. Không biết học sinh của thầy Trương ở đâu, có thể để bọn hắn luận bàn một chút, chứng minh giảng bài ưu khuyết hay không?

- Học sinh luận bàn?

- Đề nghị này đủ hung ác!

...

Nghe nói như thế, chung quanh xôn xao.

Chức trách của lão sư là giảng bài, là thủ đoạn phán xét ưu khuyết trực tiếp nhất, chính là giáo dục học sinh, học sinh càng mạnh, nói rõ càng mạnh.

Đường đường viện trưởng của Danh Sư học viện, không có năng lực truyền thụ học sinh, nói dễ nghe đi nữa cũng uổng công. Có thể nói lão giả này, so với hai người trước còn ác hơn! Nếu như nói Ngũ Nguy Thiên, Liêu Thông chỉ là đánh mặt, tên này tương đương ép người lên ngõ cụt.

Thầy Trương này là thiên tài, năng lực bản thân rất mạnh, nhưng chỉ hai mươi tuổi, thực lực lại chỉ có Tầm Phong cảnh, có thể có bao nhiêu học sinh lợi hại?

Soạt!

Lão giả này vừa dứt lời, một trung niên đứng lên, hai tay chấn động, một khí tức cỗ hùng hậu xông thẳng lên trời. Lại là Thánh giả nhất trọng hậu kỳ! Loại thực lực này, coi như ở Danh Sư học viện cũng là trưởng lão.

- Viện trưởng... người kia là Bạch Thác đế quốc Danh Sư đường Tiết Thương Vân đường chủ! Vị này nếu như không nhìn lầm, hắn là học sinh thân truyền của hắn Hồng Lâm... đã theo hắn học tập qua một trăm năm, ba mươi lăm năm trước liền đạt đến Thánh giả nhất trọng...

Triệu Bính Tuất vội vàng truyền âm.

- Giáo dục vượt qua một trăm năm?

Trương Huyền không còn gì để nói.

Điên rồi, Thánh giả nhất trọng hậu kỳ, lại theo một vị đường chủ học tập vượt qua trăm năm, bất kể thực lực hay ánh mắt, khẳng định đều là cực cao, có thể nói, cùng cấp bậc vô địch. Đổi lại yêu cầu khác, có lẽ còn có thể từ chối, nhưng học sinh này ở giữa tỷ thí, liên quan sư đạo tôn nghiêm cùng năng lực cơ sở của lão sư, căn bản không từ chối được.

Nói cách khác, đối phương khiêu chiến, làm Danh Sư, kiêm học viện viện trưởng, tiếp cũng phải tiếp, không tiếp cũng phải tiếp, không thể lui về phía sau, cũng không cách nào lui về phía sau. Không hổ là người mạnh nhất của một phương Danh Sư đường, cả đám đều không phải đèn đã cạn dầu. Trong lòng đang cảm khái, trung niên nhân tên Hồng Lâm liền nhìn lại, hai tay ôm quyền:

- Tại hạ nguyện cùng học sinh của viện trưởng chiến một trận, không biết các vị ở chỗ nào?

- Chúng ta ở đây!

Vừa dứt lời, mấy thanh âm thanh thúy vang lên. Mọi người đồng loạt nhìn lại, lập tức nhìn thấy đám người Vương Dĩnh, Trịnh Dương đứng lên. Bọn họ là khách khanh trưởng lão của học viện, lễ kế vị của tân viện trưởng, tự nhiên không thể vắng mặt. Lúc này Vương Dĩnh đã đột phá Hợp Linh cảnh, đạt đến Kiều Thiên cảnh. Kiều Thiên cảnh mười sáu mười bảy tuổi, đi đến bất kỳ địa phương nào, cũng được cho là thiên tài tuyệt đỉnh, nhưng thật muốn tỷ thí với Hồng Lâm, lại kém một đoạn thật lớn.

- Không có hi vọng chiến thắng...

Võ Kỹ học viện viện trưởng Tu Trường Thanh lắc đầu.

Đám người Vương Dĩnh là hắn mời tới, làm khách khanh trưởng lão, biết rất rõ ràng thực lực của bọn hắn. Cơ sở đánh rất kiên cố, cùng cấp bậc được cho hàng đầu, nhưng cường giả Thánh cảnh như Hồng Lâm thực quá cường đại, coi như áp chế tu vi, nhờ vào nhãn lực cùng kiến

thức, cũng có thể nhẹ nhõm nghiền ép! Sáu đại cấp bậc, căn bản không phải cơ sở vững chắc hoặc lý giải chân ý vũ khí sâu, liền có thể bù đắp.

- Các ngươi là học sinh của viện trưởng? Ha ha, ta có thể áp chế tu vi đến giống như các ngươi, chiến đấu với các ngươi!

Thấy đám người Vương Dĩnh đi tới, mạnh nhất không qua Kiều Thiên cảnh, Hồng Lâm nhịn không được cười to. Loại thực lực này, một hơi có thể thổi chết mấy cái, không cần nghĩ, cái tỷ thí này, hắn thắng chắc!

- Vậy thì tới đi!

Vương Dĩnh hét dài một tiếng, đi đầu nhảy lên đài cao, Hồng Lâm nở nụ cười, cũng đi theo. Thấy hai người giương cung bạt kiếm, lập tức liền muốn chiến đấu, Trương Huyền đang định nói hai câu, liền nghe một thanh âm nhàn nhạt vang lên.

- Vương Dĩnh sư tỷ, thân là thân truyền của lão sư, tự mình ra tay, quá mất thân phận, vẫn là ta cái học sinh giảng bài này làm thay đi!

Hô!

Thanh âm kết thúc, một bóng người già nua rơi vào trên đài, khom người với Trương Huyền:

- Học sinh bái kiến lão sư!

- Ân!

Nhìn thấy đối phương, ánh mắt Trương Huyền sáng lên, cười khổ một tiếng, làm sao hắn quên mất đối phương chứ? Không phải người khác, chính là viện trưởng Ma Âm viện Tưởng Thanh Cầm. Đây chính là học sinh bái sư chân chính, hoàn toàn có thể thay thế Vương Dĩnh chiến đấu.

- Đây không phải Tưởng viện trưởng sao?

- Một trong Thập đại trưởng lão Tưởng viện trưởng là học sinh của thầy Trương?

- Đùa giỡn a? Làm sao có thể?

- Không biết Danh Sư chú trọng nhất sư đạo truyền thừa sao, Tưởng viện trưởng là Danh Sư lục tinh đỉnh phong, làm sao có thể loạn nhận lão sư? Loại sự tình này đã mở miệng, liền tuyệt sẽ không đùa giỡn!

- Mặc dù biết thật sự, nhưng vì cái gì khó tin như vậy?

- Ahh, thầy Trương thuần phục thú sủng của lão viện trưởng... Hiện tại Tưởng viện trưởng là học sinh của hắn, sao cảm giác giống như đang nằm mơ!

...

Trương Huyền thu Tưởng Thanh Cầm làm học sinh, chưa hề truyền ra ngoài, trừ thập đại trưởng lão không người biết được, tất cả sư đồ dưới đài, lần đầu tiên nghe nói tin tức này, tất cả đều mắt lớn trừng mắt nhỏ. Một Danh Sư tứ tinh thu Danh Sư lục tinh đỉnh phong làm học sinh, coi như tận mắt nhìn thấy, cũng cảm thấy có phải trò đùa hay không.

- Tưởng viện trưởng...

Tiết Thương Vân đường chủ ở dưới đài thân thể nhoáng một cái, thiếu chút nữa ngất đi. Còn tưởng thực lực của đối phương thấp, có thể có học sinh Kiều Thiên cảnh cũng rất không tệ, rút cuộc thoáng cái toát ra một trưởng lão thực lực còn mạnh hơn hắn, còn đánh thế nào? Đang buồn bực, liền nghe Tưởng Thanh Cầm ở trên đài nhẹ nhàng cười một tiếng, thanh âm phá không truyền đến.

- Ngươi là học sinh của Tiết Thương Vân đường chủ? Ha ha, ta có thể áp chế tu vi đến giống như ngươi, cùng ngươi chiến đấu!

Nghe nói như thế, Hồng Lâm ở đối diện nheo mắt. Đây là hắn vừa rồi nói với tất cả học sinh của thầy Trương, đối phương một chữ không đổi

đưa trở về.

- Ngươi...

Biết không cách nào tránh né, Hồng Lâm cắn răng la lên:

- Vậy thì tới đi!

Đang khi nói chuyện, lòng bàn tay nhiều ra một thanh trường kiếm.

Ầm!

Vạch ra một đạo kiếm mang, thẳng tắp đâm về phía trước. Không thể không nói, tên này lý giải với kiếm pháp, cực kỳ cao minh, đã đạt đến cảnh giới nhân kiếm hợp nhất, coi như không thể so với Trương Huyền, nhưng không kém đám người Vương Dĩnh.

Nói cách khác, thật để cho đám người Vương Dĩnh đi lên tỷ thí, muốn chiến thắng, hầu như không có khả năng. Coi như không nói nhãn lực, kiến thức, chỉ nói đối phương có mấy trăm năm kinh nghiệm chiến đấu, cũng không phải mấy học viên không có trải qua sinh tử chiến kia có thể so sánh.

Nhưng chút năng lực nhỏ nhoi ấy, đối với Tưởng viện trưởng mà nói, liền không coi vào đâu, nhẹ nhàng cười một tiếng, lòng bàn tay nhiều ra một đàn ngọc, ngón tay nhẹ nhàng khảy một cái, một tiếng đàn lanh lảnh lập tức vang lên.

Leng keng!

Bình bạc chợt phá, chuông đồng vang minh. Hồng Lâm còn không kịp phản ứng, kiếm mang phía trước liền vỡ vụn thành từng mảnh, ngay sau đó bị đánh bay, từ trên đài cao bay ra ngoài, hóa thành một tia sáng, biến mất ở trước mắt mọi người. Xem ra coi như không chết, cũng phải nằm trên giường nhiều ngày.

- Ma Âm sư thất tinh?

Tiết Thương Vân chợt đứng lên.

Dựa theo tình huống bình thường, coi như thực lực của Tưởng viện trưởng vượt qua Hồng Lâm, nhưng muốn cùng cấp bậc tuỳ tiện đánh bại hắn cũng rất khó, trừ khi đối phương lý giải tiếng đàn đã đạt đến thất tinh!

Loại Ma Âm sư cấp bậc này, hắn gặp gỡ cũng chỉ có thể trốn bao xao liền trốn bao xa, tuyệt không dám chọi cứng. Trước kia Tưởng viện trưởng ở trong thập đại trưởng lão, không lộ ra trước mắt người đời, nhận Trương Huyền làm thầy, ngược lại cũng thôi, loại thực lực này vậy mà cũng nhận...

Nổi điên làm gì a? Đang nghi ngờ, cảm thấy không thể nào hiểu được, liền nghe cách đó không xa, Vệ Nhiễm Tuyết cùng là một trong thập đại trưởng lão buồn bực nói.

- Đáng giận, để tên này ra danh tiếng! Thầy Trương đối với ta có tình nghĩa bán sư, ta cũng coi như nửa môn sinh... Đối phó loại người này, học sinh giảng bài cũng lãng phí, ta lên là đủ rồi...

- Vệ viện trưởng cũng là học sinh của hắn?

Mắt Tiết đường chủ tối sầm lại.

- ...

Tất cả sư đồ của học viện cũng nhoáng một cái, lần nữa nhìn về phía Trương Huyền ở trên đài, cả đám khóe miệng co giật. Đại ca... Thánh thú trấn viện là thú sủng của ngươi chúng ta nhịn; thành lập Huyền Huyền hội, để hơn phân nửa học viện trở thành hội viên, cũng nhịn; truyền thụ Luyện Đan, để mấy vạn học sinh của Luyện Đan học viện, nắm giữ tình nghĩa bán sư, cũng có thể nhịn... Nhưng thập đại trưởng lão ít nhất hai vị là học sinh của ngươi... Cái này tuyệt không thể nhịn đi! Danh Sư học viện là nhà ngươi mở sao?

Danh Sư học viện khiếp sợ (thượng)

dtv-ebook.com

Không để ý tới mọi người khiếp sợ, sau khi Tưởng viện trưởng đánh bay Hồng Lâm, thu đàn mà đứng, đứng ở trên đài cao nhìn quanh một vòng, trong ánh mắt mang theo lạnh lùng:

- Còn có ai nghi ngờ lão sư giảng bài không? Tại hạ muốn tới giao đấu!

Dưới đài yên lặng, trước đó có ý tưởng này đều không dám nói nửa câu. Một trong thập đại trưởng lão, lại là Ma Âm sư thất tinh, đánh như thế nào cũng thua ah!

- Tiết đường chủ, ngươi còn có học sinh không? Ta có thể dốc sức gánh vác...

Thấy không có người trả lời, Tưởng viện trưởng nhìn về phía Tiết Thương Vân. Mấy học sinh sau lưng Tiết đường chủ, thấy ánh mắt của hắn nhìn tới, tất cả đều rụt cổ, đầu cũng không dám ngẩng lên. Thực lực của bọn hắn không bằng Hồng Lâm, người sau bị đánh thành cái dạng kia, ai còn dám nhiều lời?

- Danh Sư đường Bạch Thác đế quốc ta, thừa nhận thầy Trương là viện trưởng, không có dị nghị!

Tiết Thương Vân ôm quyền.

Hắn lên cũng không phải đối thủ, chớ nói chi là học sinh.

- Ở đây năm đại Danh Sư đường, ba cái thừa nhận, Trì Diêu đế quốc Bạch đường chủ, còn có Mạc Cao Viễn đường chủ, các ngươi thì sao?

Triệu Bính Tuất thở phào nhẹ nhõm.

Đại điển kế vị thời gian vội vàng, Danh Sư đường ở xung quanh chỉ có bốn cái, cộng thêm Hồng Viễn đế quốc, chẳng qua năm cái mà thôi.

- Trì Diêu đế quốc chúng ta không có dị nghị!

Bạch đường chủ chỉ là phó, ba đường chủ trước cũng không phải đối thủ, mình tự nhiên không cần phải nói, vội vàng đứng lên ôm quyền.

- Hồng Viễn Danh Sư đường chúng ta, luôn ủng hộ thầy Trương là viện trưởng!

Mạc Cao Viễn cũng đứng lên.

Hắn tận mắt chứng kiến thầy Trương này đi tới Hồng Viễn thành, từng bước một quật khởi, càng là người trước nhất đồng ý, đương nhiên sẽ không phản bác.

- Vậy thì tốt, nếu như mọi người không có dị nghị, liền tiến hành khâu tiếp theo!

Triệu Bính Tuất gật gật đầu.

Đáp Vấn hội, kỳ thật chướng ngại lớn nhất chính là Danh Sư đường của đế quốc khác, hiện tại đã thừa nhận, chẳng khác nào giải quyết vấn đề cơ bản.

- Triệu trưởng lão, chúng ta có vấn đề còn muốn hỏi Trương viện trưởng!

Đúng lúc này, một đám học sinh dưới đài đồng loạt đứng lên, có khoảng mấy trăm. Người cầm đầu, là người trước kia ở Vân Vụ lĩnh chiến đấu, chém giết nhiều Linh thú nhất. Học viên năm thứ tư Chu Thần Thanh!

Người nhà của hắn, bị Linh thú Vân Vụ lĩnh chém giết, bởi vậy trong lòng mang theo cừu hận to lớn, từ khi đi vào Danh Sư học viện lên, liền

dốc lòng diệt đám gia hỏa chống lại nhân tộc kia. Vì người báo thù rửa hận.

Đáng tiếc Danh Sư đường xuất phát từ các loại cân nhắc, luôn không có động thủ, thực lực hắn có hạn, một cây chẳng chống vững nhà, liền không có bất kỳ biện pháp nào. Vốn cho rằng lần thú triều này, có thể để cho học viện thay đổi chán chường trước kia, hoàn toàn tiêu diệt Vân Vụ lĩnh, ai biết tân viện trưởng kế vị đàm phán với đối phương... Thỏa hiệp!

Lửa giận trong lòng hắn có thể tưởng tượng được, cho nên tất cả học sinh có thể đứng lên, đều là nghe hắn nói... Muốn một cái công đạo! Trước đó người lên tiếng ủng hộ, cơ bản đều là Huyền Huyền hội, chỉ là nhìn thấy tân viện trưởng là hội trưởng của bọn hắn, lập tức không nói nữa, trên vạn người chỉ còn lại có mấy trăm.

- Mời nói!

Triệu Bính Tuất nhíu mày.

- Ta muốn hỏi Trương viện trưởng một chút, lúc nào Danh Sư đường tiến hành chiến đấu với Linh thú ở Vân Vụ lĩnh!

Chu Thần Thanh nói.

Trực tiếp hỏi chuyện của mình, như vậy có chút không lễ phép, khiêu chiến uy quyền của viện trưởng, nói như vậy, càng phù hợp thân phận của mình.

- Hỏi chính đề rồi!

- Xem ra không chỉ chúng ta quan tâm sự tình Vân Vụ lĩnh, những học sinh này cũng muốn biết đáp án!

- Nhìn vị tân viện trưởng kia trả lời như thế nào!

...

Nghe được Chu Thần Thanh hỏi, đám người Chử Dĩ liếc mắt nhìn nhau, từng người gật đầu. Thân là Hoàng đế đế quốc phụ thuộc xung quanh, ai làm viện trưởng cũng không đáng kể, trọng yếu là tân viện trưởng này, có năng lực bảo hộ bọn hắn hay không! Sự tình Vân Vụ lĩnh xử lý không tốt, bọn họ tất nhiên hoài nghi năng lực của đối phương. Một đám Linh thú cũng hết cách, làm sao có thể vì đế quốc bọn họ đứng ra?

- Chiến đấu?

Còn nghĩ là vì sự tình gì, nghe được muốn hỏi cái này, Trương Huyền cùng Triệu Bính Tuất liếc mắt nhìn nhau, đồng thời nở nụ cười, người sau kìm lòng không được lắc đầu:

- Không cần tiếp tục chiến đấu! Tai hoạ ngầm ở Vân Vụ lĩnh đã giải quyết triệt để, về sau không cần lo lắng phát sinh thú triều, nguy hiểm cho an toàn của nhân loại!

- Giải quyết triệt để?

Chu Thần Thanh cùng tất cả học viên liếc mắt nhìn nhau, từng người cau mày. Có ý tứ gì? Về sau không cần lo lắng... Là cam kết của những Vương giả ở Vân Vụ lĩnh kia sao? Nhưng thú chính là thú, loại hứa hẹn này làm sao có thể giữ lời? Thật nghĩ đơn giản như vậy, Danh Sư học viện đứng sừng sững nhiều năm thế kia, từng ra vô số viện trưởng kinh tài tuyệt diễm, cũng không đến mức không có bất kỳ biện pháp nào.

- Triệu trưởng lão đã nói khẳng định như vậy, chúng ta muốn biết học viện đáp ứng điều kiện gì, để Linh thú nhiều năm như vậy cũng không thể giải quyết, lại không phát sinh thú triều!

Chu Thần Thanh cắn răng, không quanh co lòng vòng nữa, mà nói thẳng.

- Viện trưởng, để ta nói đi...

Thấy đối phương hỏi vấn đề căn bản nhất ở đây, Triệu Bính Tuất nhìn Trương Huyền một cái, mỉm cười, đang muốn mở miệng, đột nhiên nhìn

thấy một trưởng lão từ phía ngoài đoàn người vội vã bay tới. Còn chưa đến, liền nhịn không được la lên:

- Viện trưởng, chư vị trưởng lão... Không xong!

- Xảy ra chuyện gì?

Thấy một trưởng lão ở đại điển kế vị viện trưởng hốt hoảng như vậy, Triệu Bính Tuất nhướng mày.

- Bẩm báo Triệu trưởng lão, bên ngoài, bên ngoài...

Vẻ mặt lão giả này trắng bệch, cả người kìm lòng không được run rẩy:

- Bị tất cả Linh thú, Thánh thú của Vân Vụ lĩnh... bao vây!

- Bao vây?

Lời này đối với Triệu Bính Tuất cùng Trương Huyền không có cảm thấy cái gì, nhưng vẻ mặt tất cả trưởng lão cùng học viên dưới đài đều thay đổi. Đường đường Danh Sư học viện, bị Linh thú bao vây... Khái niệm gì?

Tương đương bị ngăn ở trong lồng, coi như muốn chạy trốn cũng khó! Mọi người đứng dậy, đang muốn đi xem một chút, liền nghe một hồi vang lên ầm ầm kịch liệt, từng đạo phong minh dồn dập, xao động ở trên trời.

Hô hô hô!

Nhìn lên, lập tức nhìn thấy ba Thánh thú cao lớn bay tới! Chính là ba vị Vương giả Thanh Trúc Địa Long, Bạch Nhĩ Thú, Thiết Lân thú ở Vân Vụ lĩnh. Còn chưa tới trước mặt, khí tức Thánh giả nhất trọng đỉnh phong liền bao phủ xuống, chèn ép không gian xung quanh phảng phất như ngưng kết.

Sau lưng bọn chúng, là chỉnh tề hơn mười Linh thú Tòng Thánh, ngay sau đó là hơn ba mươi Linh thú Bán Thánh! Nếu như chỉ là mười mấy con này, còn không cách nào làm cho mười vạn sư đồ của Danh Sư học viện sợ hãi, sau lưng bọn chúng, thế mà còn theo sát một quân đoàn Linh thú phi hành chỉnh tề! Chừng ba ngàn, kém nhất cũng đạt đến Hóa Phàm thất trọng, cao càng là cửu trọng, từng con hùng dũng oai vệ, khí phách hiên ngang, như chỉ cần ra lệnh một tiếng, liền sẽ lập tức lao xuống, cho người ta tổn thương khó khôi phục.

- Tất cả Danh Sư chiến đấu chuẩn bị!

Một vị trưởng lão của Thuần Thú học viện sắc mặt trắng nhợt, nhịn không được rống lên.

Rầm rầm!

Tất cả Danh Sư phía sau hắn, đã trải qua một lần chiến đấu, sớm đã phối hợp có thứ tự, nghe nói như thế, tất cả đều đồng loạt lấy ra vũ khí, nhìn chằm chằm tất cả Linh thú trên không, cả đám mang theo cảnh giác.

- Nguy rồi, không phải tộc ta, trong lòng ắt có dị tâm! Ta liền nói những Linh thú này không thể tin... Không nên đàm phán, lần này tốt rồi!

Vẻ mặt của Chử Dĩ cũng biến thành bạc màu.

- Trông cậy vào Linh thú có thể tuân thủ ước định, quả thực chính là chuyện cười! Nhiều Linh thú như vậy đồng thời bay tới, trước thời hạn không có bất kỳ báo trước gì, rất hiển nhiên đến có chuẩn bị, coi như Danh Sư học viện có thể ngăn cản lần tai nạn này, cũng sẽ nguyên khí đại thương...

Một vị Hoàng đế đế quốc khuôn mặt xanh xám.

- Đúng vậy, đại điển kế vị bị tất cả Linh thú công kích, tổn thất nặng, Trương viện trưởng này tuyệt đối có thể ghi vào sử sách...

Lại một vị Hoàng đế đế quốc khẽ nói.

Ba ngàn Linh thú phi hành, mấy chục con Tòng Thánh, Bán Thánh mặc dù mạnh mẽ, nhưng còn không đến mức để bọn hắn sợ hãi. Nội tình của Danh Sư học viện ở nơi đó, hoàng thất của Hồng Viễn thành cũng ở nơi đây, giải quyết không khó lắm, chỉ là... Chuyện này truyền đi, nhất định sẽ trở thành chuyện cười, để tiếng xấu muôn đời.

Rống! Rống! Rống! Ầm ầm! Ầm ầm!

Thời điểm mọi người ở đây âm thầm lắc đầu, tất cả sư đồ ý định tử chiến một trận, từng trận tê minh lần nữa vang tận mây xanh, ngay sau đó mặt đất lay động kịch liệt.

- Đó là cái gì?

Một người hô lên, mọi người đồng loạt nhìn về phía sau, lần nữa ngẩn ngơ. Chỉ thấy ngoài Danh Sư học viện, khói bụi vây quanh, một đám Thanh Tị Tượng hình thể cao lớn đi đầu lao đến. Những Thanh Tị Tượng này, đều có thực lực Hóa Phàm ngũ trọng trở lên, cộng lại cũng mấy ngàn con, do một Thánh giả Thanh Tị Tượng dẫn đầu, mang theo khí tức làm người ta khủng hoảng. Bởi vì những Linh thú này hình thể to lớn, mỗi đi một bước, mặt đất đều rung động một cái, tựa như địa chấn, cho người rung động to lớn.

- Còn có Thanh Tị Tượng? Cái này không dễ đánh...

Nhìn thấy còn có nhiều quái vật khổng lồ da dày thịt béo như vậy, sắc mặt mọi người càng thêm khó coi. Một đám Linh thú phi hành liền khó có thể đối phó, huống chi lại thêm một đám Linh thú am hiểu va chạm, hình thể to lớn như thế.

- Chư vị, mở trận hình phòng ngự...

Thân thể Chu Thần Thanh run lên, vội vàng hét.

Soạt!

Tất cả học viên nghe được mệnh lệnh, đồng loạt mở trận hình phòng ngự, phòng ngừa đối phương vọt thẳng đụng tới, nghiền ép bọn họ.

Ngao ô! Ngao ô!

Mới chuyển đổi tốt đội hình, lại nghe được một tiếng gầm rú chói tai, ngay sau đó trong ánh mắt phát run của mọi người ở đây, một đám Thiết Xỉ Lang tuôn tới. Cũng có mấy ngàn, ở dưới một Thánh giả Thiết Xỉ Lang dẫn đầu, tuôn ra mà tới. Loại Linh thú này trời sinh tính giảo hoạt, mà lại am hiểu quần công, là thiên địch của nhân loại, một lần xuất hiện mấy ngàn, có thể nói là đại tai nạn!

- Xong...

Không chỉ đám người Chử Dĩ hoảng sợ biến sắc, ngay cả Ngọc Thần Thanh cũng da đầu nhảy loạn. Lão thái giám nói ở trước đại điển kế vị, sẽ tra rõ ràng, đáng tiếc đến bây giờ còn không có tới bẩm báo, xem như hắn cũng không biết, Mi trưởng lão đi tới Vân Vụ lĩnh đến cùng nói chuyện gì, để đám người kia ở thời khắc mấu chốt đồng loạt lao đến như vậy.

Rống! Rống! Rống!

Mọi người khiếp sợ không có kết thúc, ngay sau đó, lại nhìn thấy một đám Xích Viêm Sư ở dưới Thánh thú dẫn đầu đi tới, đồng dạng có mấy ngàn. Theo sát là Thiết Bối Hùng, Hổ Đầu thú, Hồng Hỏa Viên... Vân Vụ lĩnh chín đại Vương giả, xếp thành một hàng, sau lưng từng người mang theo mấy ngàn thuộc hạ hung mãnh, toàn bộ cộng lại, cũng có mấy vạn!

Nói cách khác, toàn bộ Vương giả của Vân Vụ lĩnh, cùng tất cả Linh thú, hầu như đều xuất động, cái này... Là tiết tấu muốn diệt cả Danh Sư học viện a! Vẻ mặt mọi người trắng bệch, nói không ra lời.

Danh Sư học viện khiếp sợ (hạ)

dtv-ebook.com

- Không phải nói đàm phán với đối phương, sẽ không xuất hiện thú triều sao? Tại sao có thể như vậy?

- Nhiều Linh thú, Thánh thú như vậy bao vây chúng ta, căn bản ngăn cản không nổi!

- Lần này xong!

- Chỉ sợ từ khi Danh Sư học viện thành lập đến nay, là nguy cơ lớn nhất, so với bốn ngàn năm trước, lúc Mạc Lưu Chân viện trưởng tại vị, gặp phải nguy cơ còn muốn lớn hơn...

Qua hồi lâu, mọi người mới yên lặng nói.

Nhiều Thánh thú, Linh thú như vậy dốc toàn bộ lực lượng, coi như Danh Sư học viện, cuối cùng có thể chiến thắng, khẳng định cũng là thắng thảm!

Mười vạn học sinh, có thể còn sống sót tuyệt đối không hơn một phần ba. Nếu thực như thế, tuyệt đối có thể ghi chép vào lịch sử! Mới vừa lời thề son sắt, sẽ không phát sinh thú triều, liền xuất hiện loại tình huống này, coi như tân viện trưởng kế vị thành công, cũng không có bất kỳ lực uy hiếp gì, thậm chí còn có thể biến thành trò cười cho thiên hạ!

- Thông qua vừa rồi biểu hiện, có thể thấy được thầy Trương thật có chút bản lĩnh, nhưng gặp được loại sự tình này, ai cũng không thể cứu vãn, chỉ có thể trách hắn xui xẻo!

Một vị Hoàng đế bệ hạ nói.

- Đúng vậy! Bất kể ứng đối như thế nào, làm được khá hơn nữa, tận lực giảm bớt thương vong cũng vô dụng! Đại điển kế vị bị nhiều Linh thú như vậy vây quét, bất kể làm thế nào, cũng sẽ trở thành viện trưởng thất bại nhất của Danh Sư học viện, không có cái thứ hai!

Chử Dĩ cũng lắc đầu, nhìn về phía Trương Huyền trên đài, đầy là đồng tình. Thông qua chuyện vừa rồi, hắn đối vị tân viện trưởng trẻ tuổi này cũng có chút bội phục, đáng tiếc tạo hóa trêu ngươi, thiên tài lại ưu tú, gặp được nhiều Thánh thú, Linh thú như vậy, cũng không có bất kỳ biện pháp nào.

Đang cảm khái, suy đoán đối phương giải quyết vấn đề này như thế nào, liền nghe chung quanh ồn ào, đột nhiên không dừng được, tất cả mọi người hô hấp dồn dập, dường như xảy ra đại sự gì.

- Làm sao vậy?

Hắn nhướng mày, nhìn về phía Ngọc Thần Thanh cách đó không xa.

- Tự xem đi!

Vị hoàng đế bệ hạ này của Hồng Viễn đế quốc không trả lời, mà chỉ chỉ.

- Nhìn cái gì?

Chử Dĩ sửng sốt một chút, vội ngẩng đầu, chỉ nhìn thoáng qua, con ngươi kìm lòng không được thu hẹp, thân thể cứng ngắc tại chỗ, yết hầu phát khô:

- Cái này, cái này... là cái gì?

Không chỉ hắn như vậy, trong nháy mắt toàn bộ học viện đều lặng ngắt như tờ, phảng phất như gặp quỷ. Triệu Bính Tuất cũng ngẩng đầu lên, liền thấy tất cả Thánh thú, Linh thú phi hành, chẳng biết lúc nào đã biến đổi trận hình, từ xa nhìn lại, vậy mà ở trên không bày ra một hàng chữ lớn, che khuất bầu trời, lan tràn hơn mười dặm, khí thế rộng rãi! Kiểu

chữ rồng bay phượng múa, ngân câu thiết họa, tựa như Thư Họa sư lưu lại mặc bảo, mang theo ý vị đặc thù.

- Chúc mừng chủ nhân trở thành viện trưởng của Danh Sư học viện, công lao trác thế, tên lưu thiên cổ... chẳng lẽ, chẳng lẽ bọn chúng không phải tới quấy rối, đối nghịch? Mà là tới chúc mừng?

Đọc chữ viết phía trên, thanh âm của Chử Dĩ trống rỗng, cả người như gỗ. Vốn cho rằng nhiều Linh thú, Thánh thú như vậy, vây bọn hắn vào giữa, tất nhiên sẽ phát động công kích mãnh liệt, hoặc thừa cơ muốn chỗ tốt...

Nằm mơ cũng không nghĩ tới, không những không có làm như vậy, ngược lại chúc mừng. Chuyện gì xảy ra? Ầm ầm! Trong lòng nghi ngờ còn chưa kết thúc, ba vị Vương giả của Vân Vụ lĩnh ở trên không, đột nhiên đồng thời ôm quyền, mặt hướng Trương Huyền khom người nói:

- Thanh Trúc Địa Long, Bạch Nhĩ Thú, Thiết Lân thú, chúc mừng chủ nhân trở thành viện trưởng của Danh Sư học viện, đặc biệt chuẩn bị mười vạn ba ngàn hai trăm cân Vân Vụ hoa trà, xem như hạ lễ!

Soạt!

Nương theo tiếng nói kết thúc, không trung lập tức bay tới ba mươi Linh thú phi hành Bán Thánh, mỗi một con đều nắm một cái rương to lớn, chậm rãi đặt ở trên đài cao, nhẹ nhàng mở ra.

Ông!

Lập tức mùi trà thơm khắp nơi, từng đoàn từng đoàn sương mù từ trong rương bay lên, đủ mọi màu sắc, chiếu rọi toàn bộ đài cao như mộng ảo, giống như tiên cảnh.

- Đây là...

Ánh mắt Ngọc Thần Thanh trừng suýt rơi ra, bờ môi phát run:

- Vân Vụ hoa trà cấp bậc chí tôn?

- Vân Vụ hoa trà? Là chủng loại ngươi đưa cho chúng ta kia?

Chử Dĩ nhịn không được nói.

Làm đế quốc bệ hạ lân cận, cũng hưởng thụ qua Vân Vụ hoa trà, chỉ là số lượng cực kỳ ít ỏi, coi như địa vị cao quý, cũng không uống qua mấy lần. Dù vậy, tư vị kia, cảm giác kia, vẫn để cho người ta cả đời khó mà quên được. Nghĩ tới liền chảy nước miếng.

- Loại đưa cho các ngươi kia?

Ngọc Thần Thanh lắc đầu:

- Ngươi suy nghĩ nhiều, cho các ngươi chỉ là cấp thấp nhất, so sánh với cái này, rác rưởi cũng không bằng!

- Rác, rác rưởi cũng không bằng?

Chử Dĩ cùng mấy Hoàng đế bệ hạ khác, vẻ mặt trong nháy mắt biến thành xanh xám.

- Đừng hiểu lầm, không phải ta muốn đưa các ngươi kém, mà là loại Vân Vụ hoa trà cấp bậc này, coi như hoàng cung chúng ta... cũng không có!

Thấy biểu lộ của mấy người, biết chắc là hiểu lầm, Ngọc Thần Thanh vội vàng giải thích.

- Không có?

Mấy người sững sờ.

Hồng Viễn đế quốc quyền thế cao như vậy, cũng không có đồ vật này?

- Dạng Vân Vụ hoa trà này, mỗi một gốc đều ít nhất 200 năm trở lên, sau đó trải qua Địa Mạch linh dịch rèn luyện, nung trọn ba năm mới có thể

hoàn thành... những lá trà kia của Hoàng thất chúng ta, đều không cao hơn ba năm, thuộc về loại kém nhất...

Ngọc Thần Thanh cười khổ.

Đồng dạng là Vân Vụ hoa trà, đối phương lấy ra cái này, mới chính thức gọi trà, của bọn họ, đoán chừng ngay cả cỏ cũng không bằng.

- Hoàng thất các ngươi cũng cầm không ra lá trà trân quý như thế, đám Thánh thú này thế mà, thế mà đưa mười vạn cân làm hạ lễ?

Đám người Chử Dĩ nhìn nhau một cái, cảm giác cổ họng phát lạnh, có chút nói không ra lời. Giá cả Vân Vụ hoa trà, bọn họ đều biết đến, coi như loại bình thường mà Ngọc Thần Thanh nói... cũng giá trị liên thành, vạn kim khó mua! Một hơi đưa ra mười vạn cân làm hạ lễ... Thủ bút này có phần dọa người! Trong lòng khiếp sợ còn chưa kết thúc, một tiếng cười trong sáng lại vang lên, chấn toàn bộ học viện, phát ra tiếng vang kịch liệt.

- Xích Viêm Sư, Thiết Bối Hùng, Hổ Đầu thú, cũng chúc mừng chủ nhân, trở thành viện trưởng của Danh Sư học viện, đặc biệt chuẩn bị ba mươi rương linh dược, Thánh dược xem như hạ lễ!

Soạt!

Thanh âm kết thúc, mười con Xích Viêm Sư, mười con Thiết Bối Hùng, mười con Hổ Đầu thú song song đi tới, trên lưng từng người chở một cái rương, đặt ở trên đài cao, nhẹ nhàng mở ra, lập tức mùi thuốc xông vào mũi, lan tràn mười dặm.

- Đây là... Minh Hoa Thánh dược, Hồng Diệp Thánh dược, Thải Cúc Thánh dược... Nhiều Thánh dược như vậy, xem như tìm khắp toàn bộ Y Sư học viện cũng không bỏ ra nổi!

- Đâu chỉ Y Sư học viện, không chỉ Thánh dược, còn có Thanh Diệp hoa, Phiêu Hương diệp, Mộc Tu thảo... Những linh dược này, mỗi một loại

đều vô cùng thưa thớt, ta hoài nghi Đại Dược Vương của Hồng Viễn đế quốc, cũng không khả năng có!

- Các ngươi nhìn, kia có phải Thiên Kim hoa hay không? Năm đó ta hao tốn mười năm, đi khắp hai mươi đế quốc nhất đẳng cũng không mua được một gốc, nơi này... Lại có hơn nửa rương?

- Linh Lung Phệ Tâm thảo? Loại dược liệu này phối trí thành rượu ngon, có thể để người ta sống mơ mơ màng màng, thậm chí quên mất người mình thích nhất... vô cùng thưa thớt, lúc ta còn trẻ, vì quên đi một phần tình cảm, chuyên môn tìm kiếm, hao tốn ba năm mới tìm được một gốc chỉ lớn ba tháng, đây đều là... mấy trăm năm?

...

Nhìn thấy trong rương xuất hiện các loại linh dược, tất cả Danh Sư của Luyện Đan sư học viện cùng Y Sư học viện đều sắp muốn điên rồi. Những dược liệu này, mỗi một cây đều giá trị cực cao, vạn kim khó cầu, đối phương một hơi lấy ra ba mươi rương, hơn nữa mỗi một cây dược linh đều đầy đủ... Chỉ làm hạ lễ... Đây là lấy sạch toàn bộ Vân Vụ lĩnh a?

- Thiết Xỉ Lang, Thanh Tị Tượng, Hồng Hỏa Viên, cũng chúc mừng chủ nhân, trở thành viện trưởng của Danh Sư học viện, đặc bị chuẩn bị ba mươi rương các loại khoáng thạch, coi như hạ lễ!

Soạt!

Ba mươi rương linh dược, Thánh dược rung động còn không có hoàn toàn tiêu hóa, ba Vương giả cuối cùng cũng tiến về phía trước một bước, thanh âm hùng hồn vang lên.

Ầm ầm!

Mười con Thiết Xỉ Lang, mười con Thanh Tị Tượng, mười con Hồng Hỏa Viên cũng tới đài cao, từng người nâng cái rương, mở ra.

Ông!

Linh khí xao động, ánh sáng muôn màu. Các loại khoáng thạch trân quý, rất nhiều bảo vật quý hiếm xuất hiện ở trước mắt mọi người.

- Đây là... Thanh Ngân thiết? Nghe nói loại sắt này, còn cứng rắn hơn Huyền Thiết, luyện thành vũ khí, phía trên tự nhiên mang theo một loại hoa văn màu xanh, vô cùng sắc bén, không dính một giọt máu... Vô số người cầu một hai cân mà không được, một rương này, cũng có vài chục tấn a?

- Ta nhìn thấy Huyết Ấn khoáng thạch, dùng thứ này bôi lên vũ khí, cương thiết lại khó hòa tan, cũng có thể tuỳ tiện hóa thành nước... Năm đó ta đi Luyện Khí sư công hội mua sắm, cấp bậc quá thấp, nên không có tư cách... Cho thầy Trương một rương?

- Những cái kia là kim cương, chỉ cần điêu khắc, hoàn toàn có thể biến thành kim cương đẹp nhất... Coi như giá trị không bằng mấy thứ kia, cũng không cần một rương, một rương đưa đi a!

- Những thứ này sẽ không phải là Tuyết Linh Thạch chứ? Trời sinh âm hàn, bội ở trên người, có thể để cho tu luyện giả thuộc tính âm hàn làm ít công to...

...

Những quáng thạch này vừa xuất hiện, Danh Sư ở Luyện Khí sư học viện đều điên rồi. Thân là Luyện Khí sư, nhận biết đủ loại khoáng thạch, biết mức độ trân quý, ba mươi rương trước mắt kia, giá trị cộng lại, coi như vơ vét toàn bộ Danh Sư học viện, thậm chí Hồng Viễn đế quốc cũng không bỏ ra nổi! Mà bây giờ chỉ là hạ lễ cho thầy Trương!

- Chu Thần Thanh, ngươi không phải nói ký hiệp nghị không bình đẳng gì, Danh Sư học viện chúng ta đền bù rất nhiều, mới để cho Linh thú ở Vân Vụ sơn triệt binh sao?

- Đúng vậy, những vật này, coi như Danh Sư học viện đào ba thước đất cũng không bỏ ra nổi a!

- Mấu chốt... Còn là người ta đưa tới!

...

Tất cả học viên vừa rồi đứng lên, đồng loạt nhìn về phía Chu Thần Thanh. Trước đó tên này nói, học viện vì để cho tân viện trưởng kế vị, không xuất hiện gợn sóng, bồi thường không biết bao nhiêu tiền, tang quyền nhục viện...

Bọn họ mới lòng đầy căm phẫn, đi ra truy vấn. Nhưng một màn trước mắt lại là tất cả Thánh thú Linh thú ở Vân Vụ lĩnh, không những không cần cái gì, còn tới tặng lễ... Thậm chí quý giá như thế! Nhìn đến nơi này, ngu nữa cũng biết, cái gọi là đưa bảo bồi thường, tang quyền nhục viện, tuyệt đối là giả...

- Ta, ta... làm sao biết?

Thân thể Chu Thần Thanh run rẩy, buồn bực sắp muốn khóc. Chạy đến hang ổ của người ta đàm phán, đổi lại ai cũng sẽ cảm giác được, khẳng định là yếu thế mới như vậy, nói nội dung, tất nhiên cũng là đánh mất tôn nghiêm, mất mặt xấu hổ... Ai có thể nghĩ tới, nói hùng tráng như vậy, cao điệu như thế? Để cho người ta sụp đổ cùng điên cuồng a... Mẹ nó! Đây thật là đàm phán? Mà không phải đi cướp đoạt?

Mời Tiên Tổ

dtv-ebook.com

- Không đúng! Các ngươi có chú ý hay không, vừa rồi bọn chúng nói không phải chúc mừng thầy Trương trở thành viện trưởng, mà là chúc mừng chủ nhân...

Thời gian lặng ngắt như tờ rất lâu, sau đó không biết ai hô lên. Trước đó khiếp sợ thực sự quá lớn, cho tới bây giờ mới phản ứng được.

- Đúng vậy! Nói là chúc mừng chủ nhân!

- Thánh thú nói chủ nhân, chỉ có một khả năng... Thú sủng!

- Các ngươi nói là, thầy Trương ... thuần phục tất cả Vương giả ở Vân Vụ lĩnh? Lúc này bọn chúng mới chuyển hang ổ tới, xem như hạ lễ?

Một viên đá dấy lên ngàn cơn sóng, toàn bộ Danh Sư học viện xôn xao! Có thể trở thành học viên của Danh Sư học viện, không có một cái nào là kẻ ngu, một cái nháy mắt liền hiểu được.

Lập tức, cả đám giống như gặp quỷ nhìn về phía thanh niên trên đài cao vẻ mặt thản nhiên, chỉ hơn hai mươi tuổi kia, đều cảm thấy đầu óc suýt nổ. Nhất là tất cả học viên của Thuần Thú sư học viện, tất cả đều phát điên.

Bọn họ thuần phục một Linh thú, ít nhất phải tốn hao mấy năm, sớm chuẩn bị các loại bảo vật, mỹ thực, hợp ý, bỏ đi tôn nghiêm nịnh bợ, tựa như cầu gia gia, nịnh nãi nãi...

Nhưng vị kia ngược lại tốt, bất tri bất giác thuần phục Tử Dương thú, còn thuần phục tất cả Vương giả ở Vân Vụ lĩnh... Có cần khoa trương như vậy hay không? Đang choáng váng, liền nghe mấy vạn Linh thú trên

bầu trời, trên mặt đất, đồng thời quỳ xuống đất, cả đám nhìn về phía thanh niên trên đài, đồng loạt hô lên.

- Hống hống hống hống rống rống...

- Là Thượng Cổ thú ngữ!

Trong đám người, một Thuần Thú sư lớn tuổi nói.

- Thượng Cổ thú ngữ? Nói là ý tứ gì?

Người chung quanh vội vàng hỏi.

Tinh thông Thượng Cổ thú ngữ không nhiều, xem như tất cả Danh Sư của Danh Sư học viện, cũng không phải ai cũng hiểu.

- Ta chỉ có thể nghe hiểu một bộ phận đơn giản...

Thuần Thú sư kia chần chờ một chút:

- Hình như là đang nói... Chúc mừng chủ nhân, trở thành viện trưởng của Danh Sư học viện...

- Chủ nhân? Sẽ không phải những Linh thú này... Cũng bị thầy Trương thuần phục, trở thành thú sủng của hắn chứ?

- Hình như là thật...

- Thuần phục Vương giả của Vân Vụ lĩnh, thuận tiện thuần phục tất cả Linh thú của người ta?

- Hội trưởng, a không, chỗ viện trưởng đến, quả thực không có một ngọn cỏ ah...

Mọi người cảm thấy mí mắt xoay loạn.

Mới vừa nói xong, còn có thể khoa trương hơn một chút không, liền thấy cảnh này... Viện trưởng, ngươi xác định ngươi chỉ là Danh Sư tứ tinh,

không phải thầy Khổng ngụy trang? Thậm chí coi như thầy Khổng, cũng chưa nghe nói qua lúc còn trẻ, một hơi thuần phục mấy vạn con Linh thú Thánh thú. Lần nữa nhìn về phía thanh niên trên đài cao, giống như thấy được quái vật.

- Xem ra cái gọi là đàm phán, là viện trưởng tự mình đi, căn bản không phải như chúng ta tưởng tượng, trả giá đánh đổi rất lớn, mà là... bứng hang ổ của người ta.

Tất cả học viên của Thuần Thú học viện tham gia chiến đấu, một vị đi đầu kịp phản ứng.

- Đúng vậy! Chạy tới trực tiếp thuần phục, mười đại Vương giả, tất cả Linh thú, không một may mắn thoát khỏi... Có loại năng lực này còn cần đàm phán cái gì!

- Buồn cười, chúng ta còn luôn nghi ngờ! Khó trách vừa rồi Triệu trưởng lão nói về sau không cần lo lắng Vân Vụ lĩnh. Tất cả Linh thú biến thành thú sủng, làm sao có thể lại phát sinh thú triều?

- Danh Sư học viện thành lập trên vạn năm cũng không thể giải quyết Vân Vụ lĩnh, thầy Trương còn chưa kế vị, liền trước thời hạn giải quyết, đổi thành ta là thập đại trưởng lão, không chọn hắn làm viện trưởng, thì chọn ai?

Sau khi hết khiếp sợ, tất cả đều cười khổ.

Trước đó nghe được tin tức cùng Vân Vụ lĩnh đàm phán, cả đám đều cảm thấy khẳng định là làm ra sự tình tang quyền nhục viện gì. Hiện tại xem ra không phải, còn để Nhân tộc thở phào nhẹ nhõm. Một khi tin tức truyền đi, khẳng định sẽ làm cho cả Thanh Nguyên đế quốc khiếp sợ.

- Thuần phục tất cả...

Nhìn tất cả Linh thú trên bầu trời cùng chung quanh, hốc mắt Chu Thần Thanh đỏ bừng. Mục tiêu lớn nhất của hắn, là thay người nhà báo thù,

mà bây giờ tất cả Linh thú đều hoàn toàn quy thuận, tương đương với đại thù được báo!

- Viện trưởng, cám ơn!

Liền ôm quyền, quỳ rạp xuống đất, ý sùng bái phát ra từ nội tâm, không có nửa điểm giả tạo.

- Được rồi, tất cả lui xuống đi!

Nhận lấy tất cả hạ lễ, Trương Huyền xoa xoa mi tâm.

Linh thú, Thánh thú làm ra màn này, trước đó hắn hoàn toàn không biết! Nếu biết, khẳng định đã sớm khuyên can, làm sao có thể tùy ý để bọn chúng quấy rối như vậy. Mặc dù làm như vậy vì tăng thể diện cho hắn, nhưng lòng vẫn rất buồn bực.

Tiền tài không thể lộ ra ngoài, ngươi lặng lẽ cho ta thật tốt, tất cả đều vui vẻ, xem như hạ lễ đưa tới, toàn bộ học viện đều biết, muốn âm thầm phát tài, đã không có khả năng.

- Vâng!

Xích Viêm Sư nhẹ gật đầu, mang theo tất cả Linh thú, Thánh thú chậm rãi lui xuống. Nhìn thấy Linh thú Thánh thú đầy trời đầy đất ngay ngắn trật tự, nghiêm ngặt dựa theo mệnh lệnh thi hành, tất cả Danh Sư nhìn nhau, cả đám lòng tràn đầy bội phục. Có viện trưởng này, lo gì học viện không chấn hưng!

- Tốt, nếu như mọi người không còn nghi vấn khác, chúng ta liền tiến hành khâu tiếp theo, tế bái Tiên Tổ!

Thấy thái độ của mọi người từ trước đó nghi ngờ biến thành tôn sùng, Triệu Bính Tuất cười cười nói.

- Chúng ta thừa nhận thầy Trương là viện trưởng, quyết không nghi vấn!

Mọi người đồng loạt nói.

Trương viện trưởng kia, bất kể nhân phẩm, sư đức, giáo dục, lòng dạ, lý giải tu luyện, đều không có kẽ hở, khiến cho người kính nể, hỏi tiếp cũng là tự rước lấy nhục, còn không bằng không tiến hành nữa.

- Vậy thì tốt, mời Tiên Tổ!

Triệu Bính Tuất gật đầu, cất cao giọng nói.

Viện trưởng kế vị, mời Tiên Tổ, là lệ cũ cùng truyền thừa của Danh Sư là học viện. Mục đích là nhận được tất cả viện trưởng trước đó của Danh Sư học viện công nhận, nghe hiệu quả có chút tương tự Phong Sư điện, nhưng trên thực tế không phải.

Phong Sư điện là quỳ lạy tất cả Tiên Tổ kiệt xuất của Danh Sư đường, nhận được công nhận càng nhiều, định trước sau này thành tựu càng cao. Mời Tiên Tổ chỉ là lịch đại viện trưởng tàn lưu lại ý niệm, tiến hành công nhận chọn lựa, được ý thức của những viện trưởng này công nhận càng nhiều, ở trong học viện lấy được quyền hạn lại càng lớn, lấy được chỗ tốt cũng càng lớn.

Danh Sư học viện cũng không phải đơn giản như mặt ngoài, liên lụy đến đồ vật càng sâu, xem như Triệu Bính Tuất trưởng lão cũng không có tư cách biết đến.

Ầm ầm!

Kèm theo lời nói của Triệu Bính Tuất, bầu trời lập tức tối sầm lại, bốn phía đài cao có một đại trận to lớn chậm rãi vận chuyển, chiếu rọi chung quanh sáng tối chập chờn, như một đám mây đen to lớn bao phủ.

- Đây là có chuyện gì?

Rất nhiều học viên từ trước đến giờ chưa thấy qua cảnh tượng như thế, cả đám nghi ngờ không thôi. Không phải nói mời Tiên Tổ sao? Làm sao đột nhiên trời tối?

- Xem ra các ngươi có chỗ không biết, lần trước viện trưởng kế vị, ta đúng lúc có mặt, chính là loại tình cảnh này!

Một trưởng lão vuốt vuốt sợi râu, giải thích nói:

- Cái gọi là Tiên Tổ, trên thực tế là ý niệm của tất cả viện trưởng lưu ở trong học viện, thuộc về loại hình hồn phách, không cách nào hoạt động ở dưới ánh mặt trời, chỉ có khởi động trận pháp, che đậy mặt trời mới có thể mời ra.

- Hồn phách? Chẳng lẽ là Vu Hồn?

Một học viên không chịu nổi hiếu kỳ trong lòng, nhịn không được hỏi.

- Vu Hồn? Sao có thể, Vu Hồn chi thuật, vì sống có thể đoạt xá người, thậm chí luyện chế người sống thành Vô Hồn Kim Nhân, vô nhân đạo, Danh Sư ta đường đường chính chính, đại khí cuồn cuộn, làm sao có thể dùng phương pháp của bọn hắn!

Trên mặt vị trưởng lão kia lộ ra vẻ khinh thường.

- Vậy...

Học viên không hiểu, theo hắn biết, chỉ có Vu Hồn mới sẽ như thế, chỉ có thể ở trong âm u hành động, cần che đậy ánh nắng.

- Những Tiên Tổ này, là lịch đại viện trưởng ngưng tụ ra sư đạo ý niệm, căn bản không phải Vu Hồn có thể so sánh! Không tin các ngươi nhìn...

Vừa dứt lời, liền nghe một hồi phong minh dồn dập, ngay sau đó nhìn thấy hư ảnh một lão giả nhàn nhạt xuất hiện ở trên đài cao. Lão giả này mặt chữ quốc, hai đầu lông mày mang theo một cỗ khí khái hào hùng, cho người ta một loại khí phách thôn phệ thương khung.

Hoàn toàn khác biệt Vu Hồn âm lãnh, trái lại mang theo Hạo Nhiên Chính Khí. Nhìn thân ảnh lão giả cách đó không xa, Trương Huyền cau mày. Trước đó, hắn giống như học viên khác, cũng cảm thấy cái gọi là

Tiên Tổ có thể là Vu Hồn, nếu không Danh Sư học viện thành lập trên vạn năm, Danh Sư lợi hại hơn nữa cũng không có khả năng sống lâu như thế.

Nhìn xem lão giả này, mới biết được hắn giống như Phong Thánh đài của thầy Khổng, chỉ là lưu lại ý niệm, không phải Vu Hồn. Mặc dù cụ thể là chuyện gì xảy ra, hắn không làm rõ ràng được, nhưng hồn phách này đường đường chính chính, không có một tia âm hàn, tốt hơn Vu Hồn rất nhiều.

Đương nhiên, có lợi tất có hại, thực lực khẳng định kém Vu Hồn rất nhiều, cũng không phải hồn phách hoàn chỉnh. Vu Hồn sống sót chính là ý thức hoàn chỉnh của mình, mà cái này chỉ là một đạo ý niệm của Danh Sư, có chút tương tự Ngoan Nhân trong tay hắn.

- Nhìn dáng vẻ cùng khí phách của hắn, hắn là vị viện trưởng thứ nhất của Danh Sư học viện, Mục Khải!

Khác biệt Trương Huyền, tất cả trưởng lão cùng Danh Sư dưới đài đều hai mắt tỏa ánh sáng. Khai phái tổ sư của Danh Sư học viện hiển hóa hình thái, đổi lại ai cũng sẽ vô cùng kích động! Mặc dù chỉ là một tàn hồn, nhưng dù sao cũng ẩn chứa ý thức của Tiên Tổ.

Hô hô hô hô!

Vị Mục Khải tổ sư này xuất hiện không lâu, trên đài cao, hư ảnh lay động, rất nhanh lại xuất hiện mấy chục nhân ảnh. Cho dù thoạt nhìn có chút phai mờ, nhưng cho người ta một loại áp lực cường đại. Với tư cách học viên cùng trưởng lão, lịch sử học viện là nhất định phải nhớ rõ, có thể trở thành viện trưởng, mỗi một người đều có năng lực vượt xa Danh Sư khác, là thần tượng được vô số học viên sùng bái. Đột nhiên nhìn thấy nhiều thần tượng như vậy đồng thời xuất hiện, toàn bộ diễn võ trường gần như vỡ tổ.

- Người kia hắn là viện trưởng đời thứ bảy, Lưu Xương Nguyên viện trưởng? Hắn sáng lập ra Xương Nguyên Đại Bi thủ cùng Thiên Diệp

chưởng, vẫn là mục tiêu học tập của ta...

- Kia hắn là Mạc Lưu Chân viện trưởng mệnh danh thiên phú đệ nhất trong tất cả viện trưởng! Quả nhiên khí chất bất phàm, chỉ nhìn ánh mắt, tựa như bất cứ lúc nào cũng sẽ phá toái hư không!

- Mạc Lưu Chân viện trưởng mạnh mẽ, đáng tiếc vì xung kích Danh Sư bát tinh, đi vào Địa quật không có trở về, trở thành một tổn thất lớn của Danh Sư đường...

- Thần tượng của ta là Trúc Huyền Thanh viện trưởng đời thứ bảy mươi sáu, mặc dù hắn không có đột phá lục tinh đỉnh phong, đi đến thất tinh, nhưng am hiểu mười hai loại chức nghiệp phụ tu, đồng thời mỗi một loại chức nghiệp, đều tiến hành miêu tả kỹ càng, lưu lại tài phú trân quý cho học viện...

...

Tất cả Danh Sư, cả đám ánh mắt nóng như lửa.

Hô hô!

Trong tiếng nghị luận, thân ảnh trên đài cao tổng cộng xuất hiện trọn 102 vị.

- Một trăm lẽ hai? Tại sao không có thân ảnh viện trưởng đời trước?

Trương Huyền nhịn không được cau mày.

Đánh các ngươi một trận được chứ?

dtv-ebook.com

Viện trưởng mỗi một thời đại đều lưu lại ý niệm, coi như lão viện trưởng đời trước ngoài ý muốn mất tích, đến nay tung tích không rõ, nhưng loại đồ vật lưu truyền hậu thế này, hẳn là cũng sẽ gửi ở học viện! Làm sao lại không có?

- Lão viện trưởng... Công lao không đủ, còn chưa kịp đi Viện Trưởng lăng liền mất tích. Đương nhiên không có lưu lại ý niệm...

Nhìn ra hắn nghi hoặc, Triệu Bính Tuất truyền âm nói.

- Công lao?

Trương Huyền sững sờ.

- Mỗi một vị Danh Sư, căn cứ Danh Sư đường ghi chép, đều có thể hình thành công lao... chỉ có đi đến hạn mức nhất định, mới có thể mở ra Viện Trưởng lăng!

- Sự tình hữu ích với nhân tộc, làm ra càng nhiều, công lao lại càng lớn! Giảng bài, để càng nhiều học sinh tiến bộ, là công lao; chém giết Dị Linh tộc, loại bỏ tai hoạ ngầm, là công lao; sáng chế công pháp mới, võ kỹ, truyền thụ cho người, lớn mạnh nhân tộc, cũng là công lao...

Thấy hắn không hiểu, Triệu Bính Tuất cười cười:

- Viện trưởng thu phục tất cả Linh thú, Thánh thú ở Vân Vụ lĩnh, xóa bỏ đại tai nạn, trên thực tế chính là công lao lớn, không nói cái khác, chỉ cái này liền đủ mở ra Viện Trưởng lăng!

Vân Vụ lĩnh vẫn là tai hoạ ngầm của Danh Sư học viện, đã trải qua hơn một trăm vị viện trưởng, đều không có giải quyết triệt để. Vị trước mắt này chẳng những hóa giải, còn không lưu bất luận tai hoạ ngầm gì, công lao to lớn, so với tổ sư khai phái còn hơi không bằng, nhưng tuyệt đối có thể chói lọi thiên cổ, lưu danh bách thế.

- Công lao của ta đầy đủ?

Trương Huyền ngẩn ngơ, vẻ mặt thẫn thờ.

- Đúng vậy!

Triệu Bính Tuất cười khổ gật đầu.

Viện trưởng khác, vì kiếm lấy công lao, chịu đủ mệt nhọc, cẩn trọng, làm ra các loại sự tình có ích cho nhân tộc, cũng kiếm lấy không được bao nhiêu.

Mà vị trước mắt này, đoán chừng hắn là trong lịch đại viện trưởng, một cái duy nhất không biết công lao là gì, cái đồ chơi này liền đủ rồi. Chuyện này, nếu để cho lịch đại viện trưởng kia biết, nhất định sẽ trực tiếp hộc máu. Giữa người và người chênh lệch thực sự quá lớn. Không biết trong lòng đối phương suy nghĩ, Trương Huyền tiếp tục hỏi:

- Viện Trưởng lăng là cái gì...

- Viện Trưởng lăng, là chỗ ôn dưỡng ý niệm của viện trưởng, sau khi chết thi thể cũng sẽ chôn ở trong đó, nói cách khác, là chỗ lịch đại viện trưởng của Danh Sư học viện yên nghỉ.

- Chính là nghĩa địa của viện trưởng...

Trương Huyền nhẹ gật đầu.

Nghe giọng điệu của đối phương, xem như nghĩa địa của viện trưởng, cũng không phải bất kỳ viện trưởng nào cũng có thể đi vào, còn cần công lao.

- Cái nghĩa địa này hắn là có gì đặc thù...

Trương Huyền nghi ngờ nhìn qua.

Chỉ là nghĩa địa bình thường mà nói, chỉ cần trở thành viện trưởng, liền có tư cách đi vào, mà cái này còn có yêu cầu, tất nhiên không đơn giản như tưởng tượng. Lời nói mới nói phân nửa, chỉ thấy cách đó không xa, tất cả ý niệm viện trưởng đồng loạt nhìn qua.

- Ngươi là viện trưởng khóa này?

Một thanh âm uy nghiêm vang lên.

Nói chuyện chính là Danh Sư khai phái học viện Mục Khải. Trong ánh mắt hắn, cũng không có bởi vì Trương Huyền tuổi tác nhỏ mà lộ ra coi thường, ngược lại ôn tồn lễ độ, mang theo tán thưởng.

- Có thể trẻ tuổi như vậy, liền đạt được tất cả học viên cùng trưởng lão công nhận, xem ra nhất định có chỗ hơn người.

Người khai sáng một Danh Sư học viện, ánh mắt đương nhiên không phải người bình thường có thể so sánh. Người khác chỉ thấy được Trương Huyền tuổi còn nhỏ, không chịu nổi trách nhiệm, nhưng vị tổ sư khai phái này, lại nhìn ra tiềm lực của hắn. Trẻ tuổi như vậy, liền có thể để tất cả sư đồ bội phục, tiến hành nghi thức mời Tiên Tổ, làm sao có thể đơn giản?

- Mặc dù có trận pháp duy trì, chúng ta có thể xuất hiện ở nơi này thời gian cũng có hạn, dùng ba câu giới thiệu bản thân, biểu hiện ra cường hạng cùng năng lực, ba câu qua đi... Chúng ta căn cứ nội dung ngươi nói, đánh giá công nhận hay không.

Trong mắt Mục Khải mang theo mỉm cười, tiếp tục nói.

- Ba câu?

Trương Huyền sững sờ.

Còn tưởng rằng sẽ giống như Phong Sư điện, tiến hành quỳ lạy, thu hoạch được công nhận, hiện tại xem ra, cũng không có đơn giản như vậy. Chỉ để nói chuyện, trên thực tế càng khó. Đại biểu tất cả tiền bối đối khảo nghiệm hắn, tuyệt đối không thể ăn nói lung tung. Đang nghĩ ngợi trả lời như thế nào, liền nghe Triệu Bính Tuất truyền âm.

- Viện trưởng, nhất định phải cân nhắc tốt, nói như thế nào. Nhận được ý niệm của Tiên Tổ công nhận càng nhiều, trở thành viện trưởng, quyền hạn lại càng lớn.

- Quyền hạn?

- Ân, mặc dù có chút chỗ, xem như viện trưởng cũng không cách nào tiến vào cùng khống chế, nhất định phải có đầy đủ quyền hạn.

- Ah!

Trương Huyền nhẹ gật đầu, hiểu được.

Viện trưởng chỉ là tất cả sư đồ đề cử ra, tạm thời quản lý tất cả công việc của Danh Sư, cũng không phải biến thành chủ nhân của học viện, tự nhiên phải có quyền hạn. Quyền hạn càng lớn, khống chế học viện lại càng mạnh.

- Để hai mươi phần trăm Tiên Tổ công nhận, liền có tư cách kế nhiệm viện trưởng, thu hoạch được quyền hạn sơ khai của học viện. Bốn mươi phần trăm, thu được quyền hạn trung cấp. Sáu mươi, quyền hạn cấp cao, vượt qua tám mươi phần trăm, thì nhận được quyền hạn tối cao, có thể điều động tất cả đại trận của học viện, quan sát thư tịch bí ẩn nhất, thậm chí không cần công lao, cũng có thể tự do ra vào Viện Trưởng lăng.

- Quan sát thư tịch bí ẩn nhất?

Trương Huyền mắt sáng rực lên.

Sở dĩ đáp ứng làm viện trưởng, chính là vì đọc sách, nghe giọng điệu của đối phương, thiết trí quyền hạn, chỉ cần không đến, khẳng định vẫn có

chút sách không thấy được.

Đã như vậy, vì cái gì không tranh thủ quyền hạn tối cao? Nhưng muốn lấy được, nhất định phải ở trong ba câu nói, thu hút ý niệm của tất cả viện trưởng, làm cho đối phương thừa nhận bản thân. Cái này cũng không dễ dàng như trong tưởng tượng.

Mặc dù khai phái tổ sư Mục Khải nhìn thấy hắn tuổi trẻ, khen ngợi rất nhiều, nhưng cũng không phải tất cả tiền bối đều nghĩ như vậy. Dù sao tuổi, tu vi, cấp bậc Danh Sư của hắn ở đó, thoạt nhìn cũng không tính xuất sắc, so với những người khác, còn kém quá nhiều. Trong ba câu nói liền để bọn hắn đổi mới, khó!

- Trước đó lão viện trưởng nhận được bao nhiêu phần trăm công nhận?

Nhịn không được hỏi.

- Thời điểm lão viện trưởng kế vị, là Danh Sư lục tinh đỉnh phong, vừa mới đi đến tiêu chuẩn, chỉ lấy được 22% công nhận, miễn cưỡng thông qua!

Triệu Bính Tuất truyền âm tới.

- Lịch đại viện trưởng thu hoạch được quyền hạn sơ khai tương đối dễ dàng, trung cấp liền có chút khó. Nhìn chung lịch sử, hơn một trăm viện trưởng nhận được loại quyền hạn này, không cao hơn 30 vị! Nhận được quyền hạn cấp cao không cao hơn mười vị. Thu hoạch được quyền hạn tối cao, chỉ có khai phái tổ sư!

- Chỉ có một người?

Trương Huyền líu lưỡi.

Xem ra còn muốn phức tạp hơn tưởng tượng. Muốn hơn một trăm cường giả từng làm qua viện trưởng, toàn bộ công nhận, từ sâu trong nội tâm khen ngợi, quả thực rất khó. Lòng người như mặt, trong mắt ngươi hoàn mỹ, có lẽ ở trong mắt người khác, là chán ghét nhất.

Thật giống như có chút Danh Sư tinh thông mười mấy dạng phụ tu, hơn nữa từng cái đều đạt đến cảnh giới rất sâu, dựa theo đạo lý, hắn là sẽ nhận được rất nhiều người tôn kính. Nhưng cũng có rất nhiều người cho rằng, Danh Sư nên toàn tâm lo lắng giáo thư dục nhân, phụ tu càng nhiều, nói rõ tâm tư dùng cho giáo dục càng ít, không đáng tôn kính.

- Đúng vậy! Thu hoạch được công nhận, số lượng viện trưởng càng ít càng dễ dàng, đến bây giờ đã qua hơn một trăm vị viện trưởng, muốn thu hoạch được quyền hạn cao hơn, liền càng ngày càng khó!

Triệu Bính Tuất tiếp tục nói.

Muốn lấy được một hai người công nhận, vẫn tương đối dễ dàng, chỉ cần biểu hiện đầy đủ ưu tú, liền có thể làm được, nhưng muốn để hơn một trăm người, đồng thời có ấn tượng tốt, vậy liền khó khăn. Cho nên lựa chọn ba câu nói cực kỳ trọng yếu. Nên nói cái gì? Trương Huyền trầm tư... . Dưới đài tất cả Danh Sư, nghe được Mục Khải Tiên Tổ yêu cầu, cũng ý thức được độ khó, cả đám nhìn về phía đài cao, ánh mắt lộ ra vẻ lo lắng.

- Ngươi cảm thấy thầy Trương sẽ nói cái gì?

Một vị học viên nhịn không được nhìn về phía bằng hữu bên cạnh.

- Thầy Trương đại tài, muốn nói gì, thật đúng là không đoán ra được, chẳng qua lấy năng lực của hắn, để tất cả tiền bối công nhận hắn không phải việc khó!

Hảo hữu của hắn là tín đồ của Trương Huyền, đốivg tân viện trưởng tự tin hơn gấp trăm lần.

- Chỉ sợ không dễ dàng như vậy, năm đó Mạc Ngôn Thanh viện trưởng kinh tài tuyệt diễm, nghe nói cũng chỉ để 71% ý niệm công nhận, mặc dù thiên phú của thầy Trương không kém gì hắn, nhưng dù sao không có hoàn toàn triển lộ ra, nếu như lại cho mấy chục năm, có lẽ có thể nhẹ nhõm siêu việt, nhưng bây giờ ta sợ không dễ dàng như vậy!

Bên cạnh một vị Danh Sư hiểu rất rõ viện sử nói.

- Cũng đúng, khẳng định không dễ dàng như vậy, ta nghe nói lão viện trưởng ở khâu mời Tiên Tổ này, thành tích liền không cao, không cao hơn hai mươi lăm phần trăm.

Lại một học viên nói.

Lão viện trưởng có thể thuần phục Tử Dương thú, thành công đột phá Danh Sư thất tinh, đủ để chứng minh thiên phú và năng lực. Loại cường giả này, cũng chỉ được không đến hai mươi lăm phần trăm công nhận, đủ thấy chuyện này bao khó.

- Muốn được công nhận, liên quan rất nhiều phương diện, thực lực, nhãn duyên, vận khí… thiếu một thứ cũng không được, ba câu nói rất khó biểu hiện ra năng lực của một người, xem như thầy Trương xử lý như thế nào! Nói hay, có thể được thu hoạch không tưởng tượng, không tốt, đoán chừng chỉ miễn cưỡng đạt tiêu chuẩn!

Một vị trưởng lão nghe được mấy người đối thoại, lắc đầu, đột nhiên chỉ về phía trước:

- Mau nhìn, thầy Trương chuẩn bị nói!

Mọi người đồng loạt nhìn lại đài cao, quả nhiên thấy Trương Huyền ngẩng đầu lên, ánh mắt lấp lánh nhìn trước mắt, hơn một trăm ý niệm của Danh Sư tiền bối!

Truyền âm với Triệu Bính Tuất, tất cả Danh Sư thảo luận, thoạt nhìn thời gian dài, trên thực tế chẳng qua mười mấy hô hấp mà thôi. Nhanh như thế liền làm xong quyết định, muốn nói gì, tất cả mọi người ngừng thở, nhịn không được hiếu kỳ trong lòng. Triệu Bính Tuất cũng vuốt râu, nhìn lại. Nên nói cũng nói rồi, hắn muốn lần nữa nhìn xem, thầy Trương này làm sao sáng tạo kỳ tích, để cho người ta lau mắt mà nhìn.

- Ta tên Trương Huyền!

Trương Huyền cười cười, trước tiến hành tự giới thiệu. Nghe lời này, tất cả ý niệm viện trưởng đồng thời nhẹ gật đầu. Mặc dù lãng phí một câu, nhưng bày tỏ tôn trọng đối với bọn hắn, cũng biểu lộ thân phận của mình, trung quy trung củ, không có thiếu niên đắc chí tùy tiện chút nào.

Càng cho thấy vô cùng tự tin, không có lo lắng chút nào, xem ra viện trưởng trẻ tuổi này không đơn giản! Ngay thời điểm tất cả viện trưởng ý niệm biểu hiện rất hài lòng, chỉ thấy thanh niên đối diện, có chút lúng túng gãi đầu, thật không tiện nhìn qua.

- Cái kia... các ngươi đều là lịch đại viện trưởng của Danh Sư học viện, hắn là lòng dạ rộng lớn, ung dung rộng lượng... Cùng các ngươi thương lượng một chút, để cho ta đánh các ngươi một trận, được không?

- Đánh một trận?

Tất cả Danh Sư trưởng lão đang vểnh tai, muốn nghe hắn có thể nói nội dung gì, tất cả đều ngẩn ngơ.

Tận tình ấu đả ta đi!

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Vừa rồi bọn họ đều suy nghĩ, cơ hội chỉ có ba câu, Trương sư sẽ nói về phương diện nào.

Muốn nói triển lãm năng lực, vô luận là luyện đan, y thuật, hay là luyện khí, ma âm. . . Đều có thể hấp dẫn chú ý mọi người, làm cho người ta khâm phục!

Muốn nói triển lãm công huân, tìm về thi thể Ngô Dương Tử đại sư, cống hiến phương pháp Luyện Khí vô thường; cứu sống Bồ Đề Thụ của hoàng thất đế quốc Hồng Viễn; tuần phục toàn bộ Linh thú, Thánh thú Vân Vụ lĩnh. . . Tất cả đều kinh thế hãi tục, đều không kém bất cứ viện trưởng nào.

Cho dù là dạy học, vài đệ tử thân truyền, tuy thực lực không cao, nhưng lý giải tu vi cùng vũ kỹ, vượt xa rất nhiều Danh Sư lục tinh, thậm chí được Vũ Kỹ viện mời vào làm khách tọa trưởng lão. . .

Mặt nào cũng đều rất xuất chúng, có thể khiến cho vô số tiền bối. . . lúc này toàn bộ ngậm miệng không nói chuyện, trực tiếp muốn đi đánh người. . .

Đại ca, chúng ta là Danh Sư, không phải lưu manh!

Dưới đài toàn bộ Danh Sư đều ngây ngốc, vô số trưởng lão giật đứt cả râu, cằm chảy máu tươi, lại không hề phát giác.

Đã từng thấy qua biểu hiện tự kỷ, mèo khen mèo dài đuôi, không ngừng khoa trương; từng thấy qua vì được quyền lực, cao thấp tính toán, xu nịnh trên dưới, dùng bất cứ thủ đoạn tồi tệ nào. . . Nhưng cho tới giờ cũng chưa từng thấy qua, sau khi triệu hồi tổ tiên, sẽ động thủ với bọn họ.

Mấu chốt là còn nói đúng lý hợp tình như thế, hạo nhiên chính khí như thế. . . Trương sư, ngươi chẳng lẽ thật không sợ các tổ tiên đập chết ngươi ngay tại chỗ sao?

Cho dù không muốn được tán thành, không muốn làm viện trưởng, cũng không đến mức phá rối như vậy chứ.

Thân thể nhoáng một cái, Triệu Bính Tuất thiếu chút nữa đã ngã xuống từ trên đài cao.

Đám người Mi trưởng lão cằm cũng sắp rơi ở trên đất, một đám sắc mặt trướng đỏ bừng, bất cứ lúc nào cũng có thể bùng nổ.

- Đánh chúng ta một trận?

Mọi người choáng váng, ý niệm tổ tiên ở trên đài, cũng hai mặt nhìn nhau, tâm muốn chết cũng có.

Có thể trở thành Viện trưởng, tất cả bọn họ đều trải qua loại khảo hạch này, cũng đã khảo hạch qua vô số hậu bối, thấy qua vì để được tán thành, vắt hết óc chuẩn bị ba câu nói, nhưng cho tới giờ cũng chưa từng thấy, vừa mở miệng liền muốn động thủ.

Ngươi điên sao!

Sắc mặt tất cả đều âm trầm xuống, Tổ tiên Mục Khải nhíu mày:

- Cơ hội chỉ có ba câu, ngươi phải suy xét cho tốt nên nói cái gì, không được ăn nói lung tung!

- Ta đã suy nghĩ kỹ rồi, để cho ta đánh các người một trận đi!

Trương Huyền lắc lắc đầu.

Thân thể nhoáng một cái, nháy mắt đã đi tới trước mặt Tổ tiên Mục Khải, bàn tay lật ra, án về phía trước.

Oành đùng!

Chân khí kích động, phát ra âm bạo cường đại, mới vừa ra tay, đã nhìn ra uy lực bất phàm, cho dù là bán Thánh, đứng ở trước mặt, chỉ sợ cũng có thể bị đánh chết tại chỗ.

- Thực động thủ à?

- Trương sư muốn làm gì?

- Xong rồi, một khi động thủ, khẳng định sẽ bị tội danh đại bất kính, cho dù được tán thành, cũng không có khả năng được!

. . .

Các Danh Sư dưới đài, vẻ mặt cả đám như phát điên, trái tim đám người Triệu Bính Tuất, Mi trưởng lão co rút, bất cứ lúc nào cũng có thể vì chịu không nổi mà ngất đi.

Động thủ đối với tổ tiên, đây đã không phải là vấn đề muốn làm viện trưởng hay không, mà là có thể tiếp tục ở lại học viện Danh Sư hay không!

Thậm chí là có thể tiếp tục lăn lộn ở cái nghề Danh Sư này!

- Làm càn!

- Thật to gan!

- Muốn chết!

. . .

Thấy hắn động thủ, các viện trưởng đều hét lớn lên, da mặt của Mục Khải Tổ Sư cũng giật giật, vội vàng lui về phía sau, bàn tay giơ lên vỗ qua, thân thể Trương Huyền nhoáng một cái, tránh thoát công kích, xoay người lui về phía sau.

Mục Khải Tổ Sư đang muốn tiếp tục truy kích, đột nhiên thần sắc biến đổi, như cảm thấy được cái gì, đồng tử co rút lại, không tự chủ được run run.

Hô!

Thấy hắn hiểu được, Trương Huyền mỉm cười, ngừng lại.

Bất quá, hắn dừng lại, viện trưởng khác cũng không có dừng, tất cả đều nổi giận đùng đùng vọt tới, từng đạo lực lượng hùng hậu, giống như sắt thép, muốn cuốn lấy hắn.

Nhìn thấy hắn bất kính đối với tổ sư khai phái, toàn bộ mọi người động lửa giận, cho vị viện trưởng mới này một chút giáo huấn.

- Dừng tay!

Ngay tại thời điểm lực lượng như sắt thép kia sắp Trương Huyền bao lấy, một tiếng hét lớn vang lên, lên tiếng lại chính là tổ sư khai phái Mục Khải.

Toàn bộ viện trưởng, chần chờ một chút, đều ngừng lại lui về sau chờ đợi, vài vị trong đó ánh mắt lập lòe nhìn qua.

- Mục sư, viện trưởng mới này, không hiểu tôn ti, không hiểu quy củ, dám ra tay đối với người, đã vi phạm lễ tiết, xin để chúng ta xử trí!

- Danh Sư là luôn phải trọng lễ, không xử trí thì sao có thể để cho người ta tâm phục!

Các viện trưởng lòng đầy căm phẫn.

Làm viện trưởng đã nhiều năm, cho tới giờ cũng chưa thấy ai lớn mật như vậy.

- Làm càn!

Thấy mọi người đều nghị luận, tổ sư Mục Khải sắc mặt trầm xuống:

- Chúng ta chỉ là một luồng tàn hồn, giáo huấn viện trưởng đương đại, còn thể thống gì?

Nghe được Mục Khải Tổ Sư trọng lễ tiết nhất lại có thể nói như vậy, mọi người đều ngẩn ngơ, tràn đầy nghi hoặc nhìn qua.

Có vẻ. . . vừa rồi người động thủ cũng khá nhanh đấy chứ!

Chỉ là người ta trốn tránh mau, không đánh trúng mà thôi. . . Sao lại hiện tại thành không ra thể thống gì?

- Vậy giờ phải làm sao?

Một vị viện trưởng, rốt cuộc nhịn không được, mở miệng nói.

- Còn có thể làm gì nữa. . .

Mở trừng hai mắt, Mục Khải Tổ Sư vung tay ra, mang theo hạo nhiên chính khí:

- Đứng ở tại chỗ để cho hắn đánh. . .

Thịch! Thịch! Thịch!

Các Danh Sư dưới đài, tất cả chân đều mềm nhũn, ngã ra đất!

Đứng ở tại chỗ để cho Trương sư đánh. . . Cái quỷ gì vậy?

Người xác định người không có nói đùa đấy chứ?

Các viện trưởng ý thức được, quay mặt nhìn nhau, cả một đám, gặp cái quỷ gì vậy.

Nhất là viện trưởng đời thứ hai, đệ thứ ba, bọn họ đều từng cùng Mục Khải Tổ Sư kết giao rất sâu, thậm chí là đệ tử cùng đồ tôn của hắn, biết rõ tổ sư làm người ra sao.

Cương trực công chính, luôn luôn xem lễ tiết rất nặng, vị viện trưởng mới trước mắt này, cả gan làm loạn như thế, không kiêng nể gì như thế, lại có thể không tức giận, ngược lại để cho mọi người chịu đánh. . .

Cái này, cái này cũng quá khoa trương rồi.

- Tốt rồi, nhanh lên, chúng ta có thể ở bên ngoài cũng không lâu, đừng chậm trễ thời gian!

Không để ý tới mọi người kinh nghi, Mục Khải Tổ Sư bàn tay vung lên.

- Rõ!

Thấy tổ sư vẻ mặt không vui, các viện trưởng, đành phải cắn chặt răng, một đám tiến lên, trên mặt mang theo vẻ thấy chết không sờn, nhìn về phía Trương Huyền:

- Đến, tận tình ấu đả ta đi!

- Đắc tội!

Gật gật đầu, Trương Huyền cũng không nói nhiều, bước từng bước một đi về phía trước, chân khí trong cơ thể như rồng, nháy mắt toàn bộ người bao phủ vào trong!

Một lát sau, chân khí tán đi, lui về phía sau một bước, Trương Huyền đi tới bên cạnh đài cao, im lặng đứng ở đó, giống như chưa từng phát sinh ra chuyện gì vậy.

Về phần các viện trưởng, một đám sắc mặt trắng bệch, như đã hiểu được cái gì, lại nhìn về phía viện trưởng trẻ tuổi cách đó không xa vị, tràn ngập kính nể.

- Tốt rồi, thời gian không nhiều lắm, hiện tại quyết định, tán thành đối với hắn!

Mục Khải nói:

- Ta là người đầu tiên đồng ý, tán thành Trương sư làm viện trưởng học viện Danh Sư, có hắn ở đây, về sau học viện tất nhiên có thể không ngừng phát triển, càng tiến càng xa.

- Ta viện trưởng đời thứ hai học viện Danh Sư cũng tán thành!

- Ta viện trưởng đời thứ ba đồng ý!

- Ta viện trưởng đời thứ bốn tán thành!

- Ta. . .

. . .

- Ta viện trưởng đời một trăm lẻ hai đồng ý với quan điểm của toàn bộ viện trưởng kể trên!

Từng viện trưởng đi về phía trước, thanh như chuông đồng, tất cả đều không hề chần chờ tán thành Danh Sư Trương Huyền, không có ngoại lệ.

- Ta không nhìn lầm chứ, viện trưởng này, bị đánh một trận, lại có thể đều chấp nhận Trương sư?

- Ta cũng rất kỳ quái, không biết là chuyện gì đã xảy ra!

- Dĩ hạ phạm thượng không phải đại bất kính sao? Đổi thành tình huống trước kia, không phải là một người tán thành đều không có sao? Sao có thể như vậy?

- Ta cũng không biết, dù sao chuyện phát sinh ở trên người Trương sư, đều thực tà tính. . .

Các Danh Sư thiên hạ, đều đã cảm giác nói không nên lời.

Hơn một trăm vị viện trưởng các đời, được quyền hạn tối cao chỉ có tổ sư khai phái, người này lại đi ngược, ý niệm của các Danh Sư, điên cuồng chà đạp một trận, không những nhận được tán thành, còn là trăm phần trăm. . .

Là trực tiếp nhận được quyền hạn tối cao. . .

Chẳng lẽ ý thức viện trưởng này, đều là thích ngược đãi, không thích lời dễ nghe, không căn cứ năng lực chọn lựa nhân tài, ngược lại thích bị đánh?

- Nếu toàn bộ tán thành, thời gian cũng không sai biệt lắm, chúng ta đều trở về!

Thấy toàn bộ người đã nói xong, Mục Khải Tổ Sư gật gật đầu, quay đầu nhìn về phía Trương Huyền cách đó không xa:

- Hy vọng Trương sư về sau thành tựu cao tới đâu, đừng quên từng là viện trưởng học viện Danh Sư Hồng Viễn!

Nói xong liền ôm quyền:

- Cáo từ!

Lời vừa dứt, các viện trưởng bóng người càng lúc càng mờ, đồng thời biến mất ở trong thiên địa, hẳn là bị trận pháp truyền tống đi rồi.

- Hô. . .

Thấy bọn họ rời khỏi, hơn nữa toàn bộ đều tán thành đối với mình, Trương Huyền nhịn không được thở hắt ra!

Biết có được quyền hạn có thể xem càng nhiều thư tịch, trong đầu nhịn không được đã động ý niệm lấy quyền hạn tối cao.

Suy nghĩ thật lâu, biết chỉ bằng ba câu, đã muốn để cho 80% viện trưởng tán thành mình, căn bản là không có khả năng hoàn thành.

Cũng không phải thực lực của hắn không xuất chúng, cấp bậc Danh Sư cũng không đủ.

Trừ khi. . . Có lý do bọn họ không thể không tán thành.

Nói thật, người khác muốn tìm loại lý do này là rất khó, nhưng hắn. . . là thật có!

Thiên Nhận Danh Sư!

Danh Sư ngay cả ông trời cũng tán thành, ai dám phủ nhận?

Chỉ là, đây là trường hợp công cộng, thân phận Thiên nhận Danh Sư tiết lộ ra ngoài, tất nhiên sẽ lọt vào vô số giết chóc cùng nguy hiểm. Nhưng muốn đơn độc triển lãm cho vài người xem, bằng vào thực lực của hắn lại làm không được.

Rơi vào đường cùng, đành phải ra hạ sách này. . . Cùng đối phương chiến đấu, dùng chân khí bao phủ, sau đó lại phóng ra uy thế thiên nhận Danh Sư.

Tuy phiền toái một ít, nhưng mà dưới thiên đạo chân khí quấy nhiễu, cho dù là người thực lực mạnh hơn hắn gấp trăm lần, muốn tra xét, cũng khó mà phát hiện.

Thành công triển lãm thân phận. . . Các viện trưởng nào dám nói thêm một lời thừa nào!

Có trâu cũng trâu sao lại ông trời?

Thiên nhận Danh Sư, là đãi ngộ của Khổng sư!

Vì thế mới xuất hiện một màn vừa rồi, Trương Huyền cũng thành một vị Danh Sư duy nhất của học viện Danh Sư từ khi lập trường tới nay, được toàn bộ viện trưởng tán thành!

Chuyện này không thể nói ra miệng, những người khác lại không rõ chuyện gì, nhìn về phía Trương Huyền, cảm thấy hắn càng lúc càng thần bí.

Các đệ tử, trưởng lão trước đó trong lòng vẫn còn lo lắng,giờ phút này, tất cả đều nói không ra lời.

Toàn bộ viện trưởng đều chấp nhận rồi, bọn họ có tư cách gì mà nghi ngờ?

- Tốt, nếu Trương sư đã được toàn bộ viện trưởng tán thành, như vậy liền tiến hành hạng mục tiếp theo, ngưng tụ viện trưởng lệnh!

Từ trong khiếp sợ phản ứng lại, Triệu Bính Tuất nhìn quanh một vòng, dùng thanh âm khàn khàn nói.

- Bất quá, trước đó, còn mời Trương viện trưởng, giảng một khóa công khai!

Con lừa cũng điên cuồng

dtv-ebook.com

Ngưng tụ viện trưởng lệnh, là tập hợp ý niệm toàn bộ sư sinh học viện Danh Sư, trang trọng, thần thánh, trước đó, viện trưởng mới phải tiến hành khóa công khai.

Để cho toàn giáo sư sinh kiểm nghiệm năng lực giảng bài của hắn, nếu giảng bài không thể thuyết phục mọi người, thì sao có khả năng ngưng tụ ý niệm mọi người, tât cả phát huy ra càng tốt hơn.

- Để chúng ta nghe khóa của Trương sư!

- Đệ tử đều lợi hại, lão sư khẳng định càng mạnh. . .

- Quá tốt rồi, có thể làm cho toàn bộ viện trưởng đều tán thành, thật muốn biết giảng bài là sẽ thế nào. . .

Toàn bộ mọi người lộ ra vẻ mặt chờ mong.

Đệ tử Trương sư, giảng giải công pháp cơ sở, đều có thể làm cho người ta như si như say, thân là lão sư, tự nhiên càng cường đại hơn.

- Đã có yêu cầu này, ta sẽ cho mọi người một khóa cơ sở vậy!

Trương Huyền đi về phía đài cao bên cạnh.

Trước khi đến Mi trưởng lão đã nói qua lưu trình kế vị đại điển, biết khóa công khai, khẳng định phải lên, cũng không có gì phải chối từ.

Nói đến, lĩnh ngộ tâm sư giả, đối với sư đạo lĩnh ngộ càng sâu, biết chỉ có tri thức truyền ra ngoài, mới có thể càng thêm phát dương quang đại, cũng không có gì có thể giữ lại.

- Tu luyện giống như một tòa lầu, trụ cột cắm càng vững, lầu sẽ càng cao, ngược lại, chỉ là lâu các trong không trung, hoa nguyệt trong gương! Ta hiện tại nói một chút với mọi người làm thế nào từ Hợp Linh cảnh, đột phá đến Kiều Thiên cảnh. . .

Trương Huyền nhìn quanh một vòng, thanh âm nhàn nhạt vang lên.

Tuy không có cố ý phát lực, thanh âm trầm ổn lại lan truyền khắp bốn phía, để cho mỗi người ở đây, đều có thể nghe rõ ràng.

Cùng với lời nói của hắn, từng đoàn linh khí, từ trên trời giáng xuống, hội tụ lại, ở không trung hình thành từng đóa hoa trắng nõn, trông rất bắt mắt.

Ngôn tụ linh khí, miệng phun hoa sen!

Toàn bộ đệ tử nghe mà như si như say, không kềm chế được.

. . .

Đường phố bên ngoài học viện Danh Sư, ăn, ở, dùng, các loại vật tư, cái gì cần có đều có, sớm hình thành một chuỗi sản nghiệp, hết sức phát đạt.

Danh Sư, là chức nghiệp không thiếu tiền nhất đại lục, chỉ cần có thể ở trong này mở quán, cơ bản đều kiếm đầy bàn tràn bát, giàu chảy mỡ.

- Ông chủ, người khác tới gần học viện Danh Sư, kiếm tiền là phụ, quan trọng nhất là có thể tiếp xúc càng nhiều Danh Sư, một khi được chỉ điểm, thực lực có thể tiến nhanh. . . sao lại hai mươi năm qua, thực lực của ngươi, không có chút biến hóa?

Bên trong một tửu quán không lớn, một vị kiếm khách dáng vẻ hào sảng, bưng rượu ngon, lười biếng nhìn về phía ông chủ cách đó không xa.

Hai mươi năm trước hắn đã từng tới đây một chuyến, ở trong này mấy tháng, hai người đã sớm quen thuộc.

Người đứng không xa, chừng năm mươi tuổi, bụng phệ, một bộ dáng thương nhân, trên thực tế mấy chục năm trước, cũng là một vị kiếm khách nổi danh, thực lực bất phàm!

Chẳng qua, không biết vì nguyên nhân gì, rời khỏi giang hồ, đến nơi này bán rượu, hiện tại đã mấy chục năm, thương hộ chung quanh thay đổi liên tục, chỉ có hắn ở tại chỗ không nhúc nhích, thực lực cũng không có biến hóa gì.

Toàn bộ tràn đầy kỳ quái.

- Tôi cũng muốn tăng lên thực lực, đáng tiếc mấy năm nay, Danh Sư ở chỗ của tôi uống rượu, không có một vạn, cũng có tám ngàn. . . chỉ điểm giúp tôi, cũng có ít một hai, ba ngàn người, đáng tiếc. . . thiên phú của tôi chỉ giới hạn ở đó, không thể tiến bộ!

Cười khổ một tiếng, ông chủ lắc lắc đầu.

Làm một kiếm khách, phong kiếm quy ẩn, tự nhiên có khổ bất đắc dĩ của bản thân.

Bản thân bị trọng thương, lại không thể tu luyện, tu vi cả người hủy hoại chỉ trong chốc lát. . . Đến bên ngoài học viện Danh Sư mở tửu quán, đúng là mong có thể được chỉ điểm, một lần nữa trở lại đỉnh phong. . .

Đáng tiếc, mấy chục năm nay, gặp qua Danh Sư tuy nhiều, có thể giải quyết tai họa ngầm trong thân thể hắn để cho hắn có thể một lần nữa cầm lấy trường kiếm, lại không có một ai!

Vốn ôm tin tưởng thật lớn, lâu ngày, biến thành thất vọng, trường kiếm không có dùng làm dao chặt thịt đã là tốt rồi.

- Ài!

Kiếm khách dáng vẻ hào sảng cũng thấy được sự bất đắc dĩ của hắn, mở miệng uống ngụm rượu, thở dài một tiếng, đang muốn nói an ủi gì đó,

đột nhiên cảm thấy linh khí chung quanh, toàn bộ cấp tốc hướng học viện Danh Sư thổi quét tới.

- Đây là chuyện gì vậy?

Nhíu mày.

- Nghe nói hôm nay là kế vị đại điển viện trưởng mới của học viện, dựa theo lưu trình bình thường, hẳn là đang mở khóa công khai! Danh Sư sáu sao, ngôn tụ linh khí, chẳng có gì lạ. . .

Ông chủ nhìn thoáng qua, lắc lắc đầu.

Danh Sư đạt tới năm sao, có thể làm tới ngôn tụ linh khí, miệng phun hoa sen, chỉ là phạm vi không đủ rộng mà thôi.

Đối phương nếu là viện trưởng mới, mở khóa công khai, linh khí hội tụ lại, cũng không có gì.

- Ồ. . .

Kiếm khách dáng vẻ hào sảng gật gật đầu, bưng lên chén rượu đang muốn tiếp tục uống, chợt nghe thấy xa xa một giọng nói vang lên ở bên tai:

- Tu luyện giống như một tòa lầu, trụ cột cắm càng vững, lầu sẽ càng cao. . .

Giọng nói lấy học viện làm giới hạn, tửu quán vừa vặn ở bên tường viện, cũng có thể nghe được, chỉ là loáng thoáng, không quá rõ ràng mà thôi.

- Cái này. . . giảng giải tuy là cơ sở, lại thẳng chỉ bản chất tu luyện. . .

Nghe một hồi, kiếm khách dáng vẻ hào sảng chén rượu không tự chủ được thả xuống, ánh mắt càng ngày càng sáng, chân khí trong cơ thể cũng cùng lời nói của đối phương, kìm không được nhảy lên, tựa như tùy thời đều sẽ đột phá cảnh giới.

- Lợi hại. . .

Khoảng cách xa như vậy, vẫn có thể làm cho thân thể hắn xuất hiện phản ứng, vị viện trưởng học viện Danh Sư đang giảng bài này, đến cùng đã đạt tới thực lực cùng cảnh giới nào?

Đây đã không phải đơn thuần là giảng bài, mà là gần như là đạo!

- Ông chủ, mau tới đây nghe một chút. . .

Thấy ông chủ đang rót rượu, kiếm khách dáng vẻ hào sảng nhịn không được hô một tiếng.

Đối phương thân thể bị hao tổn, không thể tiếp tục tu luyện, nghe loại khóa trình này, có lẽ có thể chữa trị thương thế trong cơ thể, một lần nữa trở lại đỉnh phong.

- Nghe cái gì? Trưởng lão học viện, cũng không phải chưa thấy qua, chuyên môn chỉ điểm, đối với tình huống của tôi cũng không có biện pháp nào! Một khóa công khai thì có ích lợi gì. . .

Ông chủ lắc lắc đầu, lơ đễnh.

Danh Sư chuyên môn chỉ điểm, cũng trị không hết chứng bệnh, nghe một khóa công khai, có thể lại tu luyện?

Đùa cái gì vậy!

Nhiều như vậy năm, đã sớm chấp nhận rồi!

Đối với Danh Sư, cũng không tin phục như trước nữa.

- Thật đó, ông tới nghe một chút đi, khẳng định có ưu việt. . .

Thấy hắn không tin, kiếm khách dáng vẻ hào sảng tràn đầy sốt ruột.

Hắn du lịch bốn phương, thấy qua không biết bao nhiêu Danh Sư, cũng nghe qua không ít khóa đường, nhưng so với khóa công khai này, thật sự

kém quá xa, căn bản không có thể so sánh!

Tuy chỉ là nghe vài câu đứt quãng, lại làm cho hắn được lợi rất nhiều.

- Tôi không tin!

Ông chủ lắc đầu, tiếp tục rót rượu, lười đi tới.

- Không tin? Ông xem con lừa kìa. . .

Thấy hắn không có đến, kiếm khách dáng vẻ hào sảng lắc đầu, đang không biết nên khuyên như thế nào, đột nhiên nhìn thấy cái gì, ánh mắt trợn tròn, chỉ một con lừa trong viện.

Đúng là con lừa ông chủ dùng để vận chuyển rượu.

- Lừa?

Ông chủ nhíu mày, nhìn qua, chỉ nhìn thoáng qua, kìm lòng không được đứng ngẩn ra ở tại chỗ.

Chỉ thấy con lừa đã cùng hắn sống nương tựa lẫn nhau nhiều năm, đang dựng thẳng lên lỗ tai cao lớn, dán ở trên vách tường học viện, cẩn thận nghe, như si như say, thỉnh thưởng loại phát ra tiếng phì phì trong mũi, còn không gật đầu, tỏ vẻ tôn kính.

- Con lừa nghe giảng?

Đồng tử co rụt lại.

Truyền thuyết Danh Sư lợi hại, có thể dạy bất kể giống loài, mặc kệ là người hay là động vật, đều có thể truyền thụ tri thức chính xác, để cho có thể tu luyện.

Bất quá có thể đạt tới loại cảnh giới này, mười phần thưa thớt, ít nhất hắn ở bên ngoài học viện Danh Sư nhiều năm như vậy, cũng chưa từng thấy một ai.

Hiện tại viện trưởng mới kế vị, con lừa lại có thể nghe giảng bài. . . Đến cùng là nói cái gì?

Đang kỳ quái, đã thấy nguyên bản chỉ là con lừa bình thường, ngửa mặt lên trời kêu dài, khí tức trên người liên tục tăng lên, lực lượng càng ngày càng mạnh.

Răng rắc! Răng rắc!

Cảnh giới đột phá, từ động vật bình thường trước đó cái gì cũng không biết, biến thành man thú!

Ngao ô, ngao ô!

Đột phá cảnh giới, con lừa giống như một vị đại sư võ đạo, trên người mang theo khí thế cường đại, khiêu khích nhìn lại đây.

Tựa như mấy năm nay, đã bị áp bách, một khi giải thoát! Muốn dùng cái vó lừa của mình, đối kháng vận mệnh bất công.

- Con lừa cũng có thể đột phá. . . ông chẳng lẽ không thể? Không lẽ ngay cả con lừa cũng không bằng!

Kiếm khách dáng vẻ hào sảng nhìn lại.

Ông chủ sắc mặt trắng nhợt.

Con lừa mà hắn nuôi này, chỉ là mặt hàng bình thường, ngay cả một chút huyết mạch man thú cũng không có, chỉ nghe một hồi, đã đột phá. . . bên trong giảng đến cùng là lợi hại đến chừng nào?

Có lẽ nghe một hồi, thật có thể hóa giải chất cốc ở trên người. . .

Đang muốn tới gần tường viện, lại nhìn thấy con gà trống trong viện đang đợi làm thịt, đột nhiên nhảy ra lồng sắt, ngửa mặt lên trời bay đi, cánh vũ động, giống như phượng hoàng ngạo tiếu cửu thiên.

Một con gà nhà bình thường, nghe một khóa, lại có thể cũng biến thành man thú!

Ngay sau đó, heo đợi làm thịt, cá trong thùng nước. . . Tất cả đều nhảy lên, một đám trở nên càng thêm cường đại, tùy thời muốn chạy ra ngoài, thoát khỏi vận mệnh bị giết. . .

- Cái này, cái này. . .

Ông chủ dùng sức dụi mắt.

Vị viện trưởng mới trong viện này, đến cùng nói cái gì? Để cho những con vật sắp biến thành thức ăn này, tất cả đều thoát thai hoán cốt?

Cô cô dát dát!

Còn còn chưa tỉnh lại, chợt nghe thấy chung quanh một trận gà bay chó sủa, các dã thú động vật dọc phố, tất cả đều đột nhiên tăng mạnh, thực lực tăng nhiều, thậm chí không ít tiểu thương tiểu phiến nghe giảng bài, cũng tinh thần no đủ, đột phá cực hạn trước kia.

Một lúc ngắn ngủn, toàn bộ con đường, đã thay đổi cực lớn, hoàn toàn khác với trước kia.

- Nhanh. . . tôi cũng muốn nghe khóa. . .

Biết khẳng định nguyên nhân là đường khóa ở bên trong, ông chủ không dám do dự, vội vàng áp sát mặt tường, lỗ tai áp lên trên, muốn nghe một chút, bên trong đến cùng nói cái gì.

Nghe xong vài câu, ánh mắt liền mê ly hẳn lên, không thể tự kềm chế mà lâm vào bên trong ý cảnh đặc thù.

Oành đùng!

Không biết qua bao lâu, tu vi đình trệ mấy chục năm, rốt cuộc lại vận chuyển lên, nổ vang một tiếng, phá tan gông xiềng.

- Thành công rồi. . .

Nhìn thấy mình có thể lại cầm lấy trường kiếm, ông chủ thân thể kích động, tuy không biết giảng bài đến cùng là ai, vẫn kìm lòng không được mà quỳ xuống, vui vẻ mà phục tùng.

. . .

Một màn đồng dạng, phát sinh ở toàn bộ con đường xung quanh học viện.

Phàm là nghe giảng, tu vi đạt tới cảnh giới nhất định, mười đến tám chín đều nhận được ưu việt, thậm chí đột phá chất cốc!

Có rất nhiều động vật bình thường, đột phá thành man thú.

Bên trong hoàng thành.

Một sử quan tóc bạc, múa bút ghi lại. . .

Đế Quốc Hồng Viễn, thần thanh lịch, xuân năm thứ ba mươi ba.

Trương sư kế vị trở thành viện trưởng học viện Danh Sư, mở khóa công khai, linh khí hạ xuống, thiên hoa tán khắp, toàn bộ đồng loạt đột phá, các đệ tử đột phá vô số kể.

Vì nghe giảng bài mà toàn bộ man thú, Linh thú, tất cả đều dán ở trên tường học viện Danh Sư, trong lúc nhất thời, vạn thú tranh nhau, lừa kêu chó sủa. . .

Ngưng tụ Viện trưởng lệnh

dtv-ebook.com

- Được rồi, hôm nay chỉ giảng đến đây!

Một tiết khóa công khai, nói cả một canh giờ, thấy toàn bộ đệ tử cùng lão sư, đều nhận được ưu việt thật lớn, Trương Huyền mới ngừng lại được.

- Vậy là xong rồi?

- Trước kia nghe khóa lão sư khác, đều xiết xiết mũi, hận không thể nhanh tan học, khóa đường Trương sư. . . Sao lại cảm thấy mới bắt đầu, thì đã kết thúc?

- Đúng vậy. . . Quá nhanh, tôi vẫn cảm thấy chưa đã!

- Nếu có thể thường xuyên nghe loại khóa trình này, tôi có thể cam đoan, tỷ lệ đột phá thánh vực, sẽ tăng vài lần! Thời gian tốt nghiệp cũng sẽ sớm hơn nhiều năm. . .

. . .

Thấy hắn dừng lại, toàn bộ mọi người từ trong ý cảnh đặc thù khôi phục lại, một đám tràn đầy kích động.

Tuy chỉ nghe một canh giờ, lại có thể so với trước kia khổ tu mấy tháng, thậm chí là nhiều năm!

- Mau nhìn. . .

Không biết ai hô lên, mọi người đều nhìn lại, chỉ thấy trên đầu, không biết khi nào bay tới một đám động vật.

Có gà nhà, vịt, ngan, khổng tước, tiên hạc. . .

Quả thực chính là đám thập cẩm, chỉ cần là động vật biết, con nào cũng có, che cả bầu trời.

- Đây là. . . giảng khóa quá tốt, đưa tới bách điểu triều hạ?

Không biết là ai đưa ra.

Bách điểu triều hạ, so với ngôn tụ linh khí, miệng phun hoa sen còn cao minh hơn, chỉ có Danh Sư đạt tới cấp bậc tám sao, mới có thể làm được!

Một lời nói ra, chim thú đều lâm vào hưng phấn. . . Kinh tài tuyệt diễm, oanh động tám phương.

Trương sư chỉ là Danh Sư bốn sao, sao có thể khiến cho nhiều chim như vậy bay lại đây?

Mấu chốt là. . . gà nhà, vịt, ngan. . . đều là cái quỷ gì vậy?

Mấy thứ này không phải đều không thế bay sao?

Giờ phút này sao lại đều bay ở trên không, không có rơi xuống?

Mấu chốt là bên ngoài học viện, còn có tiếng lừa hí dài, thanh âm liên tiếp, tựa như vạn mã chạy chồm, tựa như đang hướng thế nhân triển lãm mình cũng có chí hồng hộc, phải có Bá Nhạc, cũng là một đầu lừa ngàn dặm, không thể chôn vùi ở trong máng ăn. . .

Đến cùng là tình huống thế nào vậy?

- Mọi người đoán không sai, là Trương sư giảng khóa quá tốt, đưa tới nhiều động vật như vậy! Hơn nữa, khóa trình của hắn, loài nào cũng dạy được, không chỉ con người có thể nghe hiểu, cho dù là động vật cũng có thể lâm vào điên cuồng. . . Có lẽ, đây mới là nguyên nhân hắn có thể thuần phục toàn bộ Linh thú, Thánh thú Vân Vụ lĩnh!

Một vị trưởng lão cảm khái.

Khóa vừa rồi, hắn cẩn thận nghe, thẳng đến tâm linh, đã muốn đột phá chất cốc cùng chướng ngại ngôn ngữ, cho dù là động vật phổ thông chỉ biết thú ngữ, không hiểu ngôn ngữ nhân loại, cũng có thể từ trong đó nhận được ưu việt.

Loại năng lực này, đã vượt qua sáu sao, bảy sao. . . Đạt tới bước làm cho người ta không thể tưởng tượng.

Ông trời sinh vạn vật, là sẽ không quản đối phương có phải nhân loại hay không, ngôn ngữ có phải lưu thông hay không, chỉ cần là sinh mệnh, đều sẽ được nuôi dưỡng.

Sư ngôn thiên bẩm chân chính, là như thế.

Năm đó Khổng sư giảng bài, không riêng gì nhân loại, động vật, Linh thú, Thánh thú, cho dù một ít thực vật, đều có thể từ trong đó mở ra linh trí, tu vi tăng nhiều.

Trương sư tuy chưa thể làm cho thực vật cũng theo đó mà tu luyện, lại có thể giúp cho động vật có đột phá, đã là cực kỳ đáng sợ!

- Xem ra. . . Viện trưởng thật muốn lựa chọn tấn thăng đế quốc, khẳng định mười phần thoải mái. . .

Mi trưởng lão nuốt khẩu nước miếng.

Tấn thăng đế quốc, là khó nhất trong khảo hạch Danh Sư sáu sao, hầu như không ai dám lựa chọn, vốn hắn nghĩ cho dù là Trương sư, khẳng định cũng phải tiêu phí không ít thời gian, thấy một màn như vậy, mới rõ ràng ý tưởng này là ngây thơ cỡ nào.

Không nói cái khác, chỉ bằng loại khóa đường này, chỉ cần đi vương quốc phong hào giảng mấy lần, không cần nhiều, mười ngày một lần, hai tháng đổ lại, nhắm chừng là có tư cách tấn thăng. . .

Khóa đường loại này, không riêng con người như rồng, mà ngay cả gà, vịt, lừa. . . nghe nhiều, cũng có thể như rồng!

Đáng sợ!

- Khóa công khai đã xong, hiện tại bắt đầu ngưng tụ viện trường lệnh!

Thấy mọi người đắm chìm ở trong khiếp sợ không thể tự kềm chế, Triệu Bính Tuất lắc đầu lên tiếng.

Việc cấp bách là kế vị đại điển, đã tiến hành đến một bước cuối cùng, tự nhiên phải sớm chấm dứt.

- Ngưng tụ viện trường lệnh, mười phần đơn giản, qua một hồi ta sẽ kích hoạt đại trận, nguyện ý thừa nhận Trương sư là viện trưởng, hơn nữa thật tình thực lòng bội phục, rồi nhỏ ra một giọt máu tươi! Máu tươi tiếp xúc cùng trận pháp, sẽ tự động ý thức mọi người lưu ở trong đó, hội tụ cùng một chỗ, hình thành lệnh bài nắm trong tay học viện!

Triệu Bính Tuất giải thích.

Ngưng tụ viện trường lệnh, rất đơn giản, cũng giống như bảo vật nhận chủ vậy, trong máu con người ẩn chứa ý niệm, chỉ cần hội tụ cùng một chỗ, có thể phát huy hiệu quả không tưởng được.

Ví dụ như: câu thông Viện trưởng lệnh, có thể đồng thời mệnh lệnh toàn bộ đệ tử, cũng có thể làm cho toàn bộ đệ tử, dựa theo trận pháp đặc thù tiến hành chiến đấu.

Viện trưởng lệnh là từ vô số ý niệm Danh Sư hội tụ mà thành, không thể phá vỡ, dùng để phòng ngự, cho dù thánh vực tứ, ngũ trọng cường giả, muốn phá vỡ cũng khó. . .

Có thể nói, thứ này thật sự rất trân quý, đại biểu một vị viện trưởng nắm trong tay toàn bộ học viện.

- Bắt đầu đi!

Giải thích xong, thấy mọi người ánh mắt sáng ngời nhìn qua, Triệu Bính Tuất cũng không nói lời thừa, bàn tay chộp một trảo.

Oành đùng!

Mặt đất rung động, một cái trận pháp thật lớn vận chuyển lên, bầu trời lập tức xuất hiện một cái lưới đánh cá, từng đạo hào quang, bốn phía bao phủ.

Trận pháp cấp bảy, Cửu Chuyển Thiên Võng!

Trận pháp này là khi học viện Danh Sư vừa mới thành lập, tổng bộ phái người lại đây, chuyên môn xây nên.

Không có tính công kích, cũng không có tính phòng ngự, tác dụng lớn nhất chính là ngưng tụ viện trường lệnh. Có thể ý niệm ẩn chứa trong máu vài chục vạn người hút ra, hội tụ áp súc ở bên trong một cái lệnh bài lớn chừng bàn tay.

- Hội tụ máu!

Nhìn thấy trận pháp khởi động, toàn bộ Danh Sư, tất cả đều tinh thần tập trung, cắn đầu ngón tay, từng giọt tinh huyết từ trong cơ thể bay ra.

Mỗi một giọt máu đều rơi xuống một tiết điểm ở trên Cửu Chuyển Thiên Võng, ở dưới linh khí thúc dục, lấp lánh hào quang đặc thù.

- Cung thỉnh Viện trưởng lệnh!

Thấy toàn bộ mọi người đã máu đưa ra, Triệu Bính Tuất hét lớn một tiếng.

Oành đùng đùng!

Trận pháp trên bầu trời rồi đột nhiên co rút lại, toàn bộ máu hội tụ cùng một chỗ, phát ra tiếng nổ kinh thiên động địa, chỗ trung gian nhất của trận pháp, một đoàn hào quang lóe ra, tựa như có thứ gì đó hình thành.

- Các người cảm thấy viện trưởng, có thể hình thành Viện trưởng lệnh cấp bậc gì?

Nhìn xa xa nơi hào quang lóe ra, Mi trưởng lão nhịn không được nói.

Tuy toàn bộ mọi người cung cấp máu tươi, nhưng ý thức bên trong có phải phát ra từ chân tâm hay không, cũng không dễ nói.

Muốn hình thành Viện trưởng lệnh, trong tiềm thức, chỉ có bội phục, không có kháng cự.

- Cái này không dễ xác định. . . Bất quá, khóa đường vừa rồi hiệu quả tốt như thế, chỉ sợ kém cỏi nhất cũng phải hình thành Viện trưởng lệnh hoàng kim!

Tương Thanh Cầm ở một bên, chần chờ một chút rồi nói.

Trước khi Viện trưởng lệnh hình thành, ai cũng khó mà nói.

Lòng người cách cái bụng, cho dù bọn họ là Danh Sư sáu sao đỉnh phong, từ bề ngoài cũng nhìn không ra.

Nhưng. . . đường khóa vừa rồi của Viện trưởng, làm cho mọi người như say như thế, đoán không sai, ít nhất hẳn có 60% người bội phục. . . Nói cách khác, kém cỏi nhất cũng có thể hình thành Viện trưởng lệnh hoàng kim!

Đừng xem cấp bậc này, các đời hơn một trăm vị viện trưởng, tuyệt đối cũng được xem là hàng đầu.

Dù sao viện trưởng niên kỷ còn nhỏ, thời gian đến học viện, tính toán đâu ra đấy, cũng chỉ có chừng một tháng, hơn nữa. . . đại bộ phận đều ở phòng sách!

Chỉ cần ở đủ lâu, giảng thêm vài khóa, tạo thêm uy tín, hình thành Viện trưởng lệnh cấp bậc càng cao, tất nhiên dễ dàng.

- Tôi cảm thấy có thể hình thành Viện trưởng lệnh bạch kim!

Mi trưởng lão nói:

- Từ ngày lập trường tới nay, ngưng tụ ra Viện trưởng lệnh cấp bậc loại này, chỉ có hai người! Nhưng. . . tôi cảm thấy Trương sư, khẳng định có thể làm được!

Viện trưởng lệnh chia làm bạch kim, hoàng kim, thanh đồng cùng cương thiết.

Cấp bậc thanh đồng, được một nửa học viên của học viện tán thành, bội phục từ sâu trong nội tâm, hoàng kim là 60%, bạch kim 70%.

- Bạch kim? Chỉ sợ không đơn giản như vậy!

Vệ Nhiễm Tuyết so với Tương, Mi hai vị trưởng lão càng thêm cẩn thận, tú mục lấp lánh hào quang:

- Trương sư còn chưa có đi vào học viện, đã đại nghĩa đưa tặng tích phân, để cho ba vạn tân sinh, hoàn toàn thần phục, cam tâm tổ kiến huyền huyền hội! Trong mười vạn đệ tử, cũng có ba phần mười!

- Ừm!

Mấy vị trưởng lão khác đồng thời gật đầu.

Huyền huyền hội đúng là tổ chức đệ tử lớn nhất toàn bộ học viện, hơn nữa mười phần trung tâm.

Hiện tại hội trưởng trở thành viện trưởng, khẳng định càng thêm kiêu ngạo, nếu không sẽ xuất hiện biến cố.

- phương pháp luyện khí cùng phương pháp luyện thể của Ngô Dương Tử, miễn phí đưa tặng, các học sinh học viện Luyện khí sư, hẳn lòng đều mang cảm kích!

Vệ Nhiễm Tuyết nói.

- Cái này. . .

Tương Thanh Cầm, Mi trưởng lão đồng thời sửng sốt.

Tuy chuyện này không có truyền ra ngoài, nhưng các học sinh học viện Luyện Khí, là đại bộ phận đã biết.

- Học viện Luyện khí, là viện lớn thứ hai, đệ tử trong đó cho dù không tính tân sinh, cũng ngoài ba vạn. . . Như vậy mà nói, là có sáu vạn người đã thần phục đối với hắn, dĩ nhiên đạt tới tiêu chuẩn Viện trưởng lệnh hoàng kim!

Nói đến cái này, Vệ Nhiễm Tuyết vẫn chưa ngừng lại, tiếp tục nói:

- Sau đó, khiêu chiến Vưu Hư học viện y sư, động tĩnh lớn như vậy, tuy làm cho không ít người cảm thấy hắn lỗ mãng, khẳng định cũng có rất nhiều người bội phục. . . Học viện y sư chỉ xếp thứ năm, không tính đứng đầu, hơn nữa có rất nhiều người kiêm tu luyện khí, cho dù đại bộ phận trọng hợp, nhưng không trọng hợp. . . năm ngàn người cũng có!

Danh Sư đồng thời phụ tu vài chức nghiệp, nói cách khác, có một số người đồng thời là đệ tử học viện luyện khí, cũng là của học viện y sư.

Những người trọng hợp như thế, tính là có năm ngàn người, cộng thêm trước đó, cũng đã có sáu vạn năm ngàn người!

- Sau đó đại náo học viện luyện đan sư, công nhiên giảng bài, làm cho toàn bộ học viện người đi nhà trống. . . học viện luyện đan, là đệ nhất học viện, nhân số nhiều nhất. . . Cho dù cùng những học viện trước đó trọng hợp rất nhiều, cũng có một vạn người không có trọng hợp! Như vậy tính lên. . . đã có bảy vạn năm ngàn người đối với Trương sư hoàn toàn bội phục! Chiếm 75% toàn giáo sư sinh, đạt tới tiêu chuẩn Viện trưởng lệnh bạch kim. . .

Vệ Nhiễm Tuyết nói tiếp.

- Cái này. . .

Mấy vị trưởng lão nghe thấy nàng phân tích, đồng thời bị dọa giật mình.

Không nói không biết, vừa nói, mới rõ ràng, Trương sư thời gian đến tuy không lâu, cũng đã làm cho nhiều người bội phục như vậy. . .

- Còn chưa có hết. . . Ngày hôm qua cứu vớt nhiều đệ tử học viện tuần thú như vậy, làm cho mọi người học viện vũ kỹ miễn được tai nạn. . . Lại thuần phục nhiều thú Vân Vụ lĩnh như vậy, công huân lớn lao!

Vệ Nhiễm Tuyết hai mắt tỏa ánh sáng:

- Cộng thêm bọn họ, ít nhất lại có năm ngàn. . . Nói cách khác, nhắm chừng bảo thủ nhất, cũng có 80% đệ tử, sẽ thật tình bội phục!

"80%?"

Đám người Mi Trúc nhìn nhau, đều tự nuốt ngụm nước miếng, yết hầu phát khô:

- . . . Viện trưởng lệnh Chí tôn?

Bắt đầu từ hôm nay, ta là viện trưởng!

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Oành đùng!

Vừa dứt lời, chỗ trung gian nhất của hào quang, thu liễm xuống, một cái lệnh bài trông tựa như kim cương, hào quang lấp lánh, xuất hiện ở trước mắt mọi người.

Viện trưởng lệnh này, lấp lánh trong suốt, hoàn mỹ không tỳ vết, chói mắt giống như kim cương, khiến lòng người run rẩy.

Mi trưởng lão, Tương viện trưởng lảo đảo một cái, trong thanh âm mang theo khàn khàn, tựa như chính mình cũng không thể tin được những gì mà mắt nhìn thấy.

- Không phải. . . Viện trưởng lệnh Chí tôn, mà là. . . Viện trưởng lệnh Hoàn mỹ!

- Viện trưởng lệnh Hoàn mỹ, cái này không phải là thứ tồn tại trong truyền thuyết sao? Sao có khả năng xuất hiện. . .

Thứ trước mắt, cũng không phải là Viện trưởng lệnh Chí tôn chiếm được 80% tán thành, mà là đạt tới cảnh giới càng cao hơn. . . Viện trưởng lệnh Hoàn mỹ!

Cấp bậc này, cần giáo chức công, đệ tử trong danh sách của học viện Danh Sư 100% bội phục mới có thể đạt được. . .

Chỉ tồn tại trong lý luận, cho dù trước đây tổ sư khai phái Mục Khải, cũng cho rằng không có khả năng hoàn thành!

Dù sao người càng nhiều, tâm tư càng tạp, muốn hơn mười vạn người đồng thời bội phục, trừ phi là linh thạch, Danh Sư căn bản là không có khả năng làm được.

Cho dù Khổng sư năm đó, cũng không phải mỗi người đều thần phục.

Nằm mơ cũng không nghĩ tới, chuyện nhân lực không thể đề cập, xem căn bản là không có khả năng, không có người có thể hoàn thành, lại. . . xuất hiện ở trước mặt mọi người!

Đến cùng là làm sao mà được?

Tính toán đâu ra đấy, hắn tiến vào học viện Danh Sư, cũng không đủ hai tháng, mấu chốt nhất là có hơn một tháng vẫn ở bên ngoài, chưa bao giờ thấy bóng người. . .

- Hô!

Trong ánh mắt khiếp sợ mọi người, Viện trưởng lệnh thẳng tắp hướng Trương Huyền trên đài cao bay qua, rơi vào lòng bàn tay hắn.

Đưa tay tiếp lấy, Trương Huyền nhịn không được sửng sốt.

Thứ này tuy chỉ lớn bằng bàn tay, sức nặng cũng khá lớn, nhẹ nhàng cầm lấy, thiếu chút nữa để cho nó từ trên đài cao rơi xuống.

Hắn hiện tại thực lực, chân khí, nhục thân, hồn phách cộng lại chừng 6.500 vạn đỉnh, cho dù một tòa núi lớn, cũng có thể thoải mái bốc lên, một Viện trưởng lệnh lại có thể thiếu chút nữa không cầm được, làm cho hắn tràn đầy khó hiểu.

Cúi đầu nhìn lại, chỉ thấy lệnh bài trong lòng bàn tay, trong suốt lấp lánh giống như kim cương như, mười phần chói mắt, xinh đẹp.

Từ bề ngoài, căn bản nhìn không ra sức nặng, tương phản, còn có loại cảm giác nhẹ nhàng.

Tinh thần lan tràn ra phía ngoài, chỉ nhìn thoáng qua, đồng tử kìm không được co rút lại.

- Đây là. . . sức nặng của trách nhiệm!

Thở dài một tiếng.

Thứ này, là từ ý niệm hội tụ mà thành, nói lời thực là không nặng, tùy tiện một đứa nhỏ cũng có thể cầm lấy, nhưng chịu tải ký thác hơn mười vạn sư sinh. . . sức nặng liền lớn!

Có thể nói, nặng là trách nhiệm, nặng là đảm đương, mà không phải vật chất.

Vốn nghĩ cái gọi là viện trưởng, chỉ cần có thể đọc sách là được, hiện tại xem ra, cũng không phải là đơn giản như vậy.

Nếu gánh vác trọng trách này, là phải mong chờ của mọi người hoàn thành, mang theo bọn họ đi xa hơn.

Bằng không, làm sao không làm thất vọng nhiều người tín nhiệm như vậy?

- Yên tâm đi, chỉ cần một ngày Viện trưởng lệnh ở trong tay ta, nhất định sẽ không cô phụ. . .

Hít sâu một hơi, Trương Huyền trong lòng hạ quyết định.

Viện trưởng lệnh này, không phải vinh dự, không phải địa vị cao cao tại thượng, mà là. . . gánh nặng trên vai!

Địa vị càng cao, trách nhiệm càng lớn.

Giờ phút này, hắn rốt cuộc rõ ràng vì cái gì lão viện trưởng biết rõ thí luyện lần đó rất nguy hiểm, vẫn muốn đi, chỉ sợ trong đó liên lụy thứ gì, mười phần quan trọng.

Hô!

Ý tưởng này vừa xuất hiện, Viện trưởng lệnh cấp bậc hoàn mỹ trong lòng bàn tay làm cho cánh tay hắn gấp khúc, mang theo sức nặng thật lớn có thể rơi xuống bất cứ lúc nào, lập tức biến mất, nhẹ lựa lông hồng.

Lệnh bài hoàn mỹ không chỉ có trách nhiệm, cũng có lực lượng cường đại.

lệnh bài cất đi, Trương Huyền lại nhìn xuống dưới đài.

Toàn bộ đệ tử, toàn bộ lão sư học viện, mỗi người đều rõ ràng ở trong mắt, giống như bạn cũ đã ở chung không biết bao nhiêu năm vậy.

- Bắt đầu từ hôm nay, ta à. . . Viện trưởng!

Không biết qua bao lâu, thanh âm Trương Huyền, ầm ầm vang lên.

- Viện trưởng!

- Viện trưởng!

- Viện trưởng. . .

Dưới đài nổ tung, toàn bộ mọi người kích động không ngừng hô lên, giống như sóng triều, kéo dài không thôi. . .

Vị trí đã hơn hai năm bỏ không, rốt cuộc có một vị chủ nhân mới, hơn nữa còn được toàn bộ sư sinh tán thành cùng bội phục!

- Đây là viện trưởng của chúng ta. . .

Đám người Mi trưởng lão, trong lúc nhất thời đều lệ nóng lưng tròng.

Lão viện trưởng mất tích, mười đại trưởng lão làm chủ trì sự vụ, bọn họ gánh vác áp lực rất lớn, đã chịu rất nhiều nghi ngờ.

Hiện tại có viện trưởng mới, hơn nữa ưu tú như thế, nhất định có thể dẫn dắt bọn họ, đi xa hơn, cao hơn.

. . .

Thanh Nguyên phong hào đế quốc, trên đài ghi chép Danh Sư đường, cùng thời khắc đó, hiện lên một hàng chữ viết ——

Thanh Nguyên lịch một vạn tám ngàn tám trăm hai mươi bảy năm, Trương Huyền kế nhiệm viện trưởng học viện Danh Sư Hồng Viễn.

Chữ này cũng không bắt mắt, rất nhanh bị bao phủ ở trong rất nhiều tin tức.

Bất quá, chỉ có đời sau mới biết được, ý nghĩa chân chính mà chữ này đại biểu, là một đoạn truyền kỳ như thế nào. . .

. . .

- Viện trưởng, đây là các đế quốc, thế lực quanh thân, cùng với Danh Sư đường, đưa tới hạ lễ. . .

Đại điển kế nhiệm rốt cuộc chấm dứt, Trương Huyền rời khỏi đài cao, còn chưa đi đến biệt viện chuyên môn chuẩn bị cho hắn, Mi trưởng lão \ đã đi tới, đưa qua một cái nhẫn trữ vật.

Học viện Danh Sư Hồng Viễn, trấn thủ mấy chục đế quốc nhất đẳng, vô số tông môn, cho dù người mạnh nhất rất nhiều thế lực, không thể đích thân tới, hạ lễ khẳng định cũng phải đưa đến.

Tiếp nhận nhẫn, tinh thần đảo qua nhìn xem.

Nhịn không được ánh mắt nhảy dựng.

Đồ thật sự nhiều, hơn nữa rất trân quý.

Thượng phẩm linh thạch, còn có mấy ngàn, các loại đan dược, bảo vật càng nhiều đếm không xuể.

- Đưa tới tàng bảo khố học viện đi, đây là đồ của học viện, không phải cá nhân ta. . .

Lắc lắc đầu, cố nén xúc động cất vào trong túi, Trương Huyền đưa trở về.

Tuy rất muốn lấy làm của riêng, nhưng hắn cũng biết, hạ lễ này, đưa không phải là hắn, mà là thân phận!

Nói cách khác, cho dù không phải hắn, đổi làm một người nào khác, ngồi ở vị trí này, cũng sẽ nhận được bảo vật này.

Bởi vậy, nghiêm khắc trên ý nghĩa, mấy thứ này, đều là của học viện Danh Sư, không phải của hắn.

Nói đến có được các bảo vật Vân Vụ lĩnh, mấy thứ này, đối với hắn lực hấp dẫn cũng không quá lớn.

- Rõ!

Gật đầu, Mi trưởng lão nhìn về phía thanh niên trước mắt, càng thêm bội phục, lại lấy ra một cái nhẫn:

- Đây là Ngọc Thần Thanh bệ hạ, cho cá nhân viện trưởng!

- Cho cá nhân ta?

Trương Huyền sửng sốt, lập tức nhìn vào bên trong, ánh mắt chớp chớp.

Tuy so với lễ vật trước đó, kém rất lớn, nhưng cũng mười phần trân quý, cho dù không tính là toàn bộ quốc khố, nhắm chừng cũng tiếp cận hơn một nửa!

- Ngọc Thần Thanh bệ hạ nói, viện trưởng không chỉ thay họ cứu sống cây bồ đề, lại truyền thụ phương pháp tu luyện linh hồn cao thâm, mấy

thứ này, là báo đáp đối với cá nhân người, mong rằng không chối từ!

Mi trưởng lão nói.

- Cái này. . .

Trương Huyền tràn đầy chần chờ.

Cứu sống cây bồ đề, là vì Ngụy Như Yên, truyền thụ phương pháp tu luyện linh hồn, là vì hắn học trộm công pháp người ta. . . Thật nhận lấy nhiều thứ như vậy của đối phương, cũng cảm thấy xấu hổ.

- Ngươi thay ta đa tạ ý tốt của bệ hạ, vô công bất thụ lộc!

Trương Huyền khoát tay áo.

Đồ là tốt, nhưng nhận lấy, sẽ phải thay đối phương làm việc, cũng không sống thoải mái.

Không có công lao, sẽ không gánh vác nhân quả.

- Rõ. . .

Gật gật đầu, Mi trưởng lão không nói thêm nữa.

- Đưa ta đi Ký lục sơn! Ta chuẩn bị khảo hạch Danh Sư sáu sao!

Sau vài câu, mọi chuyện nhất nhất đẩy đi, Trương Huyền nói.

Trở thành viện trưởng học viện Danh Sư, lúc này, cũng nên khảo hạch Danh Sư sáu sao.

- Tốt!

Mi trưởng lão lên tiếng, thuận miệng giới thiệu:

- Ký lục sơn, là nơi khảo nghiệm thực lực của học viện Danh Sư, trước Bán Thánh, đều có thể xông, tổng cộng chín tầng!

- Chín tầng?

- Ừm, mỗi tầng sẽ càng khó hơn, tầng thứ ba, có thể so với tu vi Bán Thánh, tầng thứ sáu, có thể so với tu vi Tòng Thánh, mà tầng thứ chín. . . là tương đương với cường giả Thánh Vực nhất trọng!

Mi trưởng lão nói:

- Đây không chỉ là kỷ lục, mà còn là tiêu chuẩn chọn lựa chiến sư, Bán Thánh trở xuống, chỉ cần có thể xông đến tầng thứ sáu, là có tư cách trở thành chiến sư! Có thể xông đến tầng thứ chín, hoàn toàn có thể được chọn lựa đặc biệt, trực tiếp tiến vào Chiến sư đường!

- Bán Thánh trở xuống, xông đến tầng thứ sáu. . . Nói cách khác, lấy thực lực Bán Thánh, chiến thắng Tòng Thánh?

Trương Huyền nhìn qua.

- Không sai, Danh Sư thân mình là có năng lực vượt cấp khiêu chiến, lấy thực lực Bán Thánh, chiến thắng Tòng Thánh, có thể nói vô luận cơ sở hay là sức chiến đấu, đều phi thường đáng sợ!

Mi trưởng lão thần sắc ngưng trọng gật đầu.

-Ừm!

Trương Huyền lên tiếng.

Lúc trước gặp Ngô Hư cùng Lộc Thành kia, vô cùng có khả năng là chiến sư, bằng không cũng không có khả năng thoải mái vượt cấp khiêu chiến, tứ đại đệ tử thiên tài học viện Danh Sư, đánh cho hoa rơi nước chảy.

- Học viện Danh Sư, nhiều năm như vậy tổng cộng có bao nhiêu người, ở Bán Thánh trở xuống, đã xông qua tầng thứ sáu?

Nghĩ đến cái gì, Trương Huyền nhịn không được hỏi.

- Học viện xây dựng tới nay, gần vạn năm, tổng cộng có ba trăm hai mươi bảy người trở thành chiến sư, mà không đủ Bán Thánh, đã thông qua tầng thứ sáu Ký lục sơn, là không đủ một trăm người!

Mi trưởng lão suy nghĩ một chút nói.

Có thể trở thành chiến sư, đều là Danh Sư kinh tài tuyệt diễm, sức chiến đấu rất mạnh, vượt xa cùng thế hệ, bất quá, trong đó có rất nhiều đều là sau khi đạt tới Bán Thánh, mới hoàn thành, trước Bán Thánh, đã nghĩ vượt cấp khiêu chiến, chống lại Tòng Thánh, khó!

Giữa Thánh cùng Linh có một hồng câu thật lớn, chưa đạt tới đều chỉ là con kiến, muốn vượt qua, khả năng rất thấp.

- Ừm!

Trương Huyền gật gật đầu, hỏi tiếp:

Bán Thánh trở xuống, kỷ lục cao nhất của học viện Danh Sư là ai?

Đã có khiêu chiến, tự nhiên cũng có kỷ lục, hắn muốn xem một chút, kỷ lục cao nhất học viện Danh Sư là đạt tới dạng tiêu chuẩn gì.

- Kỷ lục cao nhất tự nhiên là viện trưởng Mạc Lưu Chân lưu lại!

Mi trưởng lão cười nói:

- Viện trưởng Lưu Chân được xưng thiên tài lợi hại nhất học viện vạn năm tới nay, tự nhiên không phải hư danh! Năm đó người vừa đột phá Tàm Phong cảnh, tới đây xông ký lục sơn, một hơi liền vọt tới tầng thứ bảy, làm cho toàn bộ người đều lâm vào sợ hãi than thở!

- Vừa đạt tới Tàm Phong cảnh, đã vọt tới tầng thứ bảy?

Trương Huyền ánh mắt trợn tròn, bị dọa giật mình.

Hắn hiện tại cũng đạt tới Tàm Phong cảnh sơ kỳ, cùng đối phương lúc sấm quan là thực lực tương đương.

Thứ chín tầng tương đương với cường giả Thánh Vực nhất trọng sơ kỳ, nói cách khác, tầng thứ bảy nhắm chừng là có được sức chiến đấu Tòng Thánh trung, hậu kỳ mới có thể thông qua!

Cái này cũng biểu hiện, vị viện trưởng Mạc Lưu Chân này, dưới tình huống thực lực giống như hắn, sức chiến đấu là không thua kém gì so với hắn, thậm chí còn mạnh hơn vài phần!

Nhìn thoáng qua

dtv-ebook.com

Thực có chút đáng sợ, hắn tu luyện là công pháp thiên đạo, càng am hiểu luyện thể cùng vu hồn, đối phương cũng có sức chiến đấu như thế, chẳng lẽ linh hồn cùng nhục thân cũng cường đại giống như hắn?

- Không thể xem thường một người tu luyện nào!

Trương Huyền trong lòng âm thầm cảnh giác.

Trọng sinh tới nay gặp không biết bao nhiêu cường giả cùng tuổi, đều có thể thoải mái nghiền áp, lâu ngày, trong lòng hình thành một loại cảm giác ưu việt, hiện tại xem ra, thiên tài chân chính cũng có, hơn nữa cũng rất cường đại, chỉ là cho tới nay chưa từng gặp qua mà thôi!

- Viện trưởng muốn đi thử sao?

Mi trưởng lão nói.

Đối với vị trước mắt, hắn có vẻ chờ mong, muốn nhìn xem, viện trưởng mới này cùng viện trưởng Mạc Lưu Chân, dưới tình huống cấp bậc như nhau, đến cùng là ai có sức chiến đấu mạnh hơn!

- Ừm!

Trương Huyền gật đầu.

Hắn hiện tại lực lượng là 6500 vạn đỉnh, chỉ có thể so với Tòng Thánh trung kỳ, tầng thứ bảy có thể xông qua hay không, cũng không biết, nếu có thể thử một chút, tự nhiên sẽ không chối từ.

Nói đến, còn có liên quan với khảo hạch Danh Sư sáu sao.

- Ta đưa viện trưởng đi qua!

Ánh mắt sáng lên, Mi trưởng lão vội vàng đi trước dẫn đường.

Ký lục sơn ở cạnh trưởng lão viện, y theo thế núi phập phồng mà xây nên, nhìn từ xa, giống như một tòa núi cao lớn.

- Ký lục sơn học viện Danh Sư chúng ta, là Mục Khải viện trưởng ban đầu dựa theo chiến sư tháp Chiến sư đường xây dựng thành, mỗi một quan đều có con rối chuyên môn trấn thủ, đại biểu cùng một cấp bậc, có thể phát huy sức chiến đấu mạnh nhất, muốn xông qua, cũng không dễ dàng!

Đi tới trước Ký lục sơn, Mi trưởng lão giải thích:

- Quan tạp này, đối với sức chiến đấu cùng ý thức chiến đấu con người, yêu cầu rất cao, hơn nữa có tính nguy hiểm thật lớn, viện trưởng nhất định phải cẩn thận!

- Nguy hiểm?

- Ừm, bởi vì trấn thủ quan tạp đều là con rối, không biết nặng nhẹ, thời điểm giao chiến, hơi vô ý, liền dễ dàng xuất hiện nguy hiểm. Hàng năm bởi vì xông quan, Danh Sư trọng thương hoặc là tử vong, là không phải số ít!

Mi trưởng lão thần sắc ngưng trọng.

Ký lục sơn, cũng không phải dễ xông như vậy, nếu đơn giản, cũng không đến mức làm cho vô số người chùn bước, lúc này đã khai giảng một hai tháng, cũng không có ai đến.

- Viện trưởng sau khi đi vào, một khi gặp phải nguy hiểm, ứng đối không được, phải nhận thua ngay, chỉ cần hô ra tiếng, con rối sẽ tự động thối lui, nếu không sẽ động thủ...

Mi trưởng lão tiếp tục nói.

Tuy đối với vị viện trưởng mới này thực xem trọng, nhưng dù sao thực lực thân mình quá thấp, khẳng định sẽ gặp phải nguy hiểm, giải thích rõ ràng trước vẫn tốt hơn.

- Tốt!

Gật gật đầu, Trương Huyền cũng không có gì rối rắm, nhấc chân đi về phía cửa lớn Ký lục sơn.

Rất nhanh đi vào một căn phòng, là một nơi trống trải chừng mấy trăm thước vuông, vừa tiến vào, một con rối đã đi lên đón.

Con rối một cửa này, chỉ có thực lực Tàm Phong cảnh hậu kỳ, vừa ra tay tiếng gió phần phật, có được lực lượng hơn ba ngàn vạn đỉnh.

- Rốt cuộc có người đến khiêu chiến, hắc hắc!

Hừ lạnh một tiếng, con rối cười khẽ, toàn thân "khanh khách!" rung động, bàn chân thô to đạp ở trên đất, vọt thẳng đến.

- Là đồ của Thiên công viện, tuy không đạt tới tiêu chuẩn thánh cấp, nhưng cũng có linh tính, không tệ!

Biết thực lực của đối phương xa không bằng mình, Trương Huyền cũng không khẩn trương, ngược lại cười nhẹ.

Con rối này giống như suy đoán, là Thiên công viện chuyên môn luyện chế, bất quá, thực rõ ràng so với khi khảo hạch Danh Sư hai sao trước đó nhìn thấy là cao minh hơn, tuy so với thánh khí là có chênh lệch nhất định, nhưng cũng đã có linh tính, thậm chí ý thức của bản thân.

Thứ này nếu có thể luyện chế nhiều hơn, khẳng định có thể hình thành một quân đội chiến lực rất mạnh, nhưng chịu giới hạn tài liệu cùng kỹ xảo, khẳng định rất khó làm được.

Hai cái hô hấp qua đi, con rối nằm ở trên đất.

Trương Huyền nhấc chân đi hướng tầng thứ hai.

Con rối tầng này có được Tàm Phong cảnh đỉnh phong, cũng không phải đối thủ, thoải mái đánh bại.

Tầng thứ ba quả nhiên giống như Mi trưởng lão nói, có thực lực Bán Thánh sơ kỳ, Trương Huyền vừa mới đột phá, có thể đánh bại Lộc Thành chiến sư cấp bậc bán Thánh, tự nhiên là không có gì đáng nhắc tới.

Từng tầng một xông về phía trước, Trương Huyền không gặp chút trở ngại.

...

Dưới Ký lục sơn, đám người Triệu Bính Tuất, Vệ Nhiễm Tuyết nghe được viện trưởng muốn xông quan, một đám đều đi tới đây.

Sức chiến đấu Trương sư, bọn họ tuy phần lớn chưa chính mắt thấy qua, nhưng cũng biết khẳng định bất phàm.

Điểm ấy từ đám người Vương Dĩnh, Trịnh Dương có thể nhìn ra.

Dạy ra đệ tử cường đại như thế, lão sư sao có khả năng đơn giản.

- Mọi người nói viện trưởng có thể một hơi xông đến tầng thứ mấy?

Vệ Nhiễm Tuyết nói.

- Viện trưởng thực lực không cần hoài nghi, chỉ nói lý giải vũ kỹ, cùng nắm giữ đối với thương pháp, quyền pháp, thoái pháp, đã vượt xa cường giả đồng cấp... Ta đoán không sai, lúc trước viện trưởng Mạc Lưu Chân, có thể tới tầng thứ tám, hắn khẳng định chỉ có mạnh hơn!

Viện trưởng học viện Vũ kỹ Tu Trường Thanh vuốt vuốt chòm râu nói.

Hắn đã chuyên môn nghiên cứu qua, Trịnh Dương thương pháp, Vương Dĩnh thoái công cùng với Lưu Dương quyền pháp, được kết luận là...

đồng cấp không có địch thủ! Có thể nói không có vũ kỹ nào có thể so sánh.

Danh Sư có thể truyền thụ ra vũ kỹ cường đại như thế, thực lực bản thân sao có khả năng yếu được?

Viện trưởng Mạc Lưu Chân, cho dù thiên phú vô song, cũng không được toàn bộ viện trưởng tán thành, càng không ngưng tụ ra Viện trưởng lệnh hoàn mỹ... Trương sư, có thể làm được điểm ấy, thành tựu Ký lục sơn, khẳng định không thể thấp hơn.

- Ừm, cũng giống như chúng tôi suy đoán, hắn có thể xông đến tầng thứ tám, phá đi kỷ lục của viện trưởng Mạc Lưu Chân!

Triệu Bính Tuất cười gật đầu.

Trước đó bọn họ đối với năng lực của viện trưởng, rất hoài nghi, kết quả không chỉ một lần suy tính thất bại, chịu khổ đánh mặt.

Lần này nghe được muốn tới xông Ký lục sơn, cả đám tràn đầy hưng phấn, vội vã đi xem, muốn chính mắt chứng kiến vị Trương sư này, phá vỡ kỷ lục, lưu lại truyền thuyết mới như thế nào.

- Tôi cũng cảm thấy như vậy...

Tương viện trưởng cũng gật gật đầu:

- Chỉ muốn xem một chút, lão sư phải dùng thời gian bao lâu, có thể tới tầng thứ chín!

Người khác không biết thực lực, hắn là biết, không nói cái khác, chỉ nói cầm âm, giảng giải đạt tới ma âm sư bảy sao, hoàn toàn có thể vượt cấp giết địch, làm cho người ta khó lòng phòng bị.

Sức chiến đấu loại này, thi triển toàn bộ, xông quan tuyệt đối đơn giản như đi đường ăn cơm.

- Lúc trước viện trưởng Mạc Lưu Chân, xông đến tầng thứ bảy, tổng cộng dùng một canh giờ, tôi cảm thấy viện trưởng của chúng ta, nửa canh giờ là có thể thu phục!

3Triệu Bính Tuất cười nói.

Nửa canh giờ... tôi cảm thấy chưa chắc, dựa theo tác phong trước sau như một của viện trưởng, mười phần chung thu phục tám tầng, làm không tốt, còn có thể toàn bộ Ký lục sơn đều hủy...

Viện trưởng học viện Y sư, Chung Đỉnh Thuần cười khổ một tiếng, nói.

"Cái này... cũng thực có khả năng!"

Nghe nói như thế, tất cả mọi người đều nghẹn lời, đột nhiên cảm thấy để cho hắn đi xông Ký lục sơn, chỉ sợ là một chuyện sai lầm.

Trong khoảng thời gian Trương sư đến học viện, xông qua không ít quan tạp, đi đến đâu, không có chỗ nào còn đầy đủ, mỗi một cái đều vô cùng thê thảm, cho dù bọn họ cũng không dám nhìn thẳng.

Ký lục sơn là địa phương có vẻ quan trọng của học viện, để cho hắn đi xông... vạn nhất sụp đổ, vỡ nát, vậy làm thế nào ăn nói với liệt tổ liệt tông?

- Trước đó làm cho gà bay chó sủa, vì hắn là một đệ tử, mà hiện tại đã thành viện trưởng... hắn là sẽ thu liễm một ít!

Một lát sau, viện trưởng học viện thi họa sư, Tống đan thanh nhịn không được nói.

- Chỉ mong vậy...

Tất cả mọi người đều là bộ dáng không tin, nhìn về phía Ký lục sơn trước mắt.

Ký lục sơn, quan tạp giấu ở bên trong sơn mạch, từ bên ngoài là nhìn không ra đã tổng cộng xông mấy quan, chỉ có thể đi vào trong đó, hoặc là người xông quan đi ra, mới có thể biết được.

Các trưởng lão, biết vị viện trưởng mới nhận chức này thực lực mạnh mẽ, suy đoán khẳng định là sẽ không dùng nhiều thời gian, nên toàn bộ đứng chờ ở bên ngoài, ai ngờ một lần chờ này, là rất lâu.

Nửa canh giờ!

Một canh giờ!

Hai canh giờ...

Một ngày sau.

Bên trong lại có thể một chút động tĩnh cũng không có, cũng không có người xuất hiện.

- Mi trưởng lão, ông xác định viện trưởng đã đi vào?

Thật sự nhịn không được, Vệ Nhiễm Tuyết hỏi.

- Đúng!

Mi trưởng lão gật đầu.

Ngày hôm qua hắn đưa đến đây, tận mắt thấy viện trưởng đi vào, không có sai lầm gì.

- Vậy vì sao còn chưa có đi ra?

- Dựa theo thực lực viện trưởng, không nên bị nhốt một ngày chứ!

- Đúng vậy, có phải đã xảy ra cái gì hay không?

Tuy chưa thấy qua Trương Huyền tự mình ra tay, nhưng tổng hợp lại thiên phú của hắn đối với các chức nghiệp, xông Ký lục sơn mà thôi, hắn

là thoải mái có thừa, sao lại hiện tại, đã qua một ngày, ngay cả bóng người đều không thấy...

- Chỉ sợ thật sự đã xảy ra chuyện...

Triệu Bính Tuất sắc mặt trầm xuống.

Xông quan Ký lục sơn, có thể qua liền thông qua, thông không qua, sẽ đi ra, nhưng đi vào đã một ngày, là chưa từng có.

Cho dù lần trước đám người Hồ Yêu Yêu, cũng không dừng lại lâu như thế.

Thực rõ ràng không quá bình thường.

- Vậy làm sao bây giờ?

Nghe Triệu trưởng lão nói như vậy, Vệ Nhiễm Tuyết vẻ mặt sốt ruột, nhịn không được nhìn qua.

Viện trưởng mới vừa kế vị, hơn nữa tạo ra thanh thế lớn như vậy, nếu là vì xông Ký lục sơn đã xảy ra chuyện... Vậy thực điên rồi.

- Còn có thể làm cái gì? Ý kiến của tôi là vào xem... Nếu viện trưởng thật sự xảy ra chuyện, ra tay cứu giúp... Nếu không xảy ra việc gì, cũng có thể điều tra rõ đến cùng đã xảy ra cái gì!

Mi trưởng lão nói.

- Tôi đồng ý!

- Tôi cũng đồng ý!

Các viện trưởng đồng thời gật gật đầu.

Đệ tử bình thường xông quan, nhiều nhất hai, ba canh giờ sẽ đi ra, viện trưởng thiên phú cao như thế, thế mà đã một ngày không lộ diện, nói không nghi hoặc, đó là giả.

Thật sự quá không thể tưởng tượng.

Trương sư đi vào nửa canh giờ vọt tới tầng thứ tám, tầng thứ chín, bọn họ có thể chấp nhận, mười phần chung toàn bộ Ký lục sơn làm thành phế tích, bọn họ cũng có thể chấp nhận... Nhưng đi vào một ngày không một điểm động tĩnh, như là mất tích vậy, đó là không thể tin được.

- Tốt lắm, đi vào thôi!

Đưa ra quyết định, mấy vị trưởng lão cũng không chậm trễ, cầm trong tay lệnh bài trưởng lão, đẩy cửa đi vào, rất nhanh đi tới một căn phòng.

Con rối đã bị Trương Huyền xông qua, đang nằm ở trên đất, ánh mắt trợn tròn, tựa như qua một ngày, vẫn không thể tin được chuyện xảy ra trước đó.

- Đã xảy ra chuyện gì?

Nhìn thấy bộ dáng của nó, Triệu Bính Tuất nhịn không được hỏi.

- Ta bị đánh bại...

Con rối hai mắt trợn trừng, tựa như bị đả kích quá lớn, linh tính tùy thời có thể tiêu tán.

- Thắng bại là chuyện thường của binh gia, tầng thứ nhất mà thôi, bị đánh bại cũng thực bình thường!

Thấy bộ dáng của nó như vậy, mọi người liếc mắt nhìn nhau, đồng thời lắc đầu.

Làm con rối tầng thứ nhất, thực lực yếu nhất, chỉ cần lại đây xông quan, đều có thể nó đánh bại, không đến mức mất mát như thế chứ?

An ủi một câu, Mi trưởng lão như là phát hiện cái gì, nhịn không được nói:

- Xem trên người ngươi không có thương thế gì, là bị đánh bại thế nào vậy?

Nghe nói như thế, con rối miệng nhếch lên, lộ ra vẻ mặt mười phần ủy khuất:

- Hắn liếc mắt nhìn ta một cái...

Không chỉ nhìn thoáng qua

dtv-ebook.com

- Nhìn thoáng qua?

Tất cả mọi người đều nhíu mày.

Có ý gì?

Hỏi ngươi tại sao thua, ý tứ rất rõ ràng, thua ở chiêu số nào, hoặc là dưới công pháp gì... Không muốn nói, không nói thì thôi, tình thơ ý hoạ như thế làm gì?

Còn “liếc nhìn ngươi...”, có phải ngay sau đó còn sẽ nói “rút cuộc không thể quên mất dung nhan của ngươi...” hay không.

Đây là một tái ngoại Khúc Mục rất lưu hành ở Danh Sư Đại Lục, không ít người đều biết hát, bây giờ đang hỏi ngươi chính sự, một cái Khôi Lỗi, không lo trả lời, còn hát những ca từ này, làm gì?

Đám người Mi trưởng lão lắc đầu.

- Ta...

Thấy vẻ mặt của mọi người, vẻ mặt của Khôi Lỗi muốn khóc:

- Ta nói chính là hắn liếc nhìn ta... Ta liền thua!

- Liếc mắt nhìn?

Mọi người ngẩn ngơ.

Nghe nói qua một chiêu bại trận, một chưởng, một kiếm định thắng thua, nhưng chưa nghe nói qua, liếc mắt nhìn liền nhận thua!

- Ý của ngươi là nói, hôm qua vị kia tới xông cửa, không có xuất thủ với ngươi, mà chỉ nhìn thoáng qua, khiến cho ngươi chủ động nhận thua?

Tu Trường Thanh như đã minh bạch cái gì, nhịn không được hỏi.

- Vâng...

Khôi Lỗi gật đầu, thấy có người lý giải bản thân, kích động thiếu chút nữa khóc.

- Phải?

Hai mặt nhìn nhau, đám người Triệu Bính Tuất, Mi trưởng lão tràn đầy mê mang.

Ngươi là Khôi Lỗi, tồn tại chịu trách nhiệm thủ hộ Ký Lục Sơn, Viện trưởng liếc nhìn ngươi, liền nhận thua? Coi như muốn nịnh nọt, cũng không cần làm rõ ràng như thế a!

Như vậy còn có công bằng công chính gì đáng nói?

- Có thể miêu tả tình huống chiến đấu ngày hôm qua cẩn thận thoáng một phát hay không?

Ý tưởng không giống mọi người, Tu Trường Thanh hỏi.

- Vâng!

Khôi Lỗi nhẹ gật đầu, cũng không chậm trễ, thuật lại tình cảnh chiến đấu lúc trước một lần nữa.

Chứng kiến Trương Huyền, nó chủ động tiến hành công kích, ngay thời điểm sắp đi tới trước mặt đối phương, thanh niên nhẹ nhàng cười cười, hai mắt bắn ra hào quang, giao hội ở trên hư không.

Mọi người cũng không cảm thấy có gì khác biệt, nhưng Khôi Lỗi lại giống như gặp quỷ, sợ tới mức vội vàng lui về phía sau, bởi vì tốc độ quá nhanh, lực lượng tiến lên cùng lực lượng lui về phía sau trùng kích,

khiến thân thể qua muôn ngàn thử thách kia xảy ra va chạm kịch liệt, còn không có xuất thủ liền trọng thương!

- Đây là... Khôi Lỗi cấu tạo thiếu sót?

Viện trưởng khác vẫn còn nghi hoặc, không phải đối phương nói có chút mơ hồ, Thiên Công học viện Viện trưởng, thân thể nhoáng một cái, thiếu chút nữa ngã sấp xuống.

Khôi Lỗi là vật phẩm Thiên Công, cấu tạo khác biệt nhân loại, địa phương mà ánh mắt của Viện trưởng tập trung, đúng là thiếu sót lớn nhất trong cấu tạo của Khôi Lỗi, chiến đấu mà nói, chỉ cần ngón tay nhẹ nhàng điểm ở phía trên một chút, có thể biến thành phế phẩm, không còn năng lực chiến đấu!

Thậm chí, sau đó ngay cả chữa trị cũng làm không được!

Nói cách khác, trong nháy mắt Khôi Lỗi công kích, Viện trưởng không chỉ tìm được thiếu sót trong chiêu thức của đối phương, còn tìm được lỗ thủng trong cấu tạo!

Nhìn thoáng qua không có xuất thủ, là cảnh cáo, là nhắc nhở, nếu như còn không thức thời, liền có khả năng gặp phải kết cục. chia năm xẻ bảy..

Nguy hiểm như thế, Khôi Lỗi tự nhiên không dám cứng rắn va chạm, kết quả là dẫn đến lực lượng tương trùng, còn chưa xuất thủ, đã bị thương...

Nói đơn giản, nhưng làm được là rất khó.

Khôi Lỗi trong Ký Lục Sơn, là vô số tiền bối nghiên cứu không biết bao nhiêu năm, dung hợp kinh nghiệm chiến đấu của rất nhiều Danh Sư mới hình thành.

Nói lên kinh nghiệm chiến đấu, so với binh sĩ thân kinh bách chiến, còn cường đại hơn không ít.

Hơn nữa vạn mảnh lá cây có vạn loại, coi như là tài liệu giống nhau, Thiên Công Sư giống nhau luyện chế ra Khôi Lỗi, địa điểm thiếu sót và phương thức phát triển, là hoàn toàn khác nhau.

Dưới tình huống như thế, còn có thể liếc nhìn ra lỗ thủng, hơn nữa tìm được vấn đề trong luyện chế... Đây là cái nhãn lực gì? Lại có kỹ xảo chiến đấu ứng biến mạnh như thế nào?

- Còn có thể như vậy?

- Nghe nói qua một chiêu đánh bại Khôi Lỗi ở tầng thứ nhất... Nhưng chưa từng nghe qua, liếc mắt nhìn, còn chưa xuất thủ, bản thân liền thất bại...

Hiểu rõ chuyện gì xảy ra, tất cả mọi người bới tóc.

Có thể trở thành Thập đại trưởng lão của Danh Sư Học Viện, mỗi một vị ở đây, đều sống không dưới 500 năm, các loại chiến đấu gặp qua không ít, cũng kinh lịch không ít.

Gặp qua thực lực quá mạnh mẽ, tuyệt đối nghiền ép, gặp qua một chiêu, quét ngang vạn quân, không người có thể chống lại... Nhưng cho tới bây giờ chưa thấy qua, liếc mắt nhìn, địch nhân liền trọng thương!

Nhưng bây giờ, sự thật liền xuất hiện ở trước mắt!

Lúc trước bọn hắn vẫn cảm thấy, Viện trưởng tiến nhập Ký Lục Sơn, khẳng định sẽ gây ra sự tình người khác làm không được, nhưng nghĩ nhiều nhất cũng chỉ là thời gian xông cửa vượt qua Mạc Lưu Chân Viện trưởng... Hiện tại xem ra, còn nghĩ quá đơn thuần rồi...

Người ta vượt qua kiểm tra không cần võ kỹ, không cần chiêu số, chỉ bằng vào “nhìn” có thể hoàn thành... Những người khác, ai còn có thể làm được?

- Đi tầng thứ hai đi...

Đè nén nội tâm rung động, không để ý tới chuyện khác, Khôi Lỗi bị đả kích có chút tuyệt vọng, đám người Triệu Bính Tuất vội vã đi đến tầng thứ hai.

Giống như tầng thứ nhất, Khôi Lỗi chịu trách nhiệm thủ quan, không hề có hình tượng co quắp ngồi dưới đất, ánh mắt ngốc trệ, tựa như gà trống đấu bại.

- Hắn... nhìn hai mắt ta, sau đó ta liền bị thương...

Khôi Lỗi giải thích.

Khóe miệng mọi người co lại, vội vã đi vào tầng thứ ba.

- Hắn nhìn vào ta...

Khôi Lỗi thứ ba vẻ mặt buồn rười rượi.

- Thực lực Tàm Phong cảnh sơ kỳ, chiến thắng Khôi Lỗi cấp Bán Thánh, vượt qua một đại cấp bậc, rõ ràng còn không có xuất thủ, chỉ liếc nhìn ba cái?

Tất cả mọi người đều choáng váng.

Bọn hắn đã đoán thực lực của Trương sư rất mạnh, vượt qua kiểm tra hết sức dễ dàng, nhưng cho tới bây giờ không nghĩ tới, chỉ nhìn mấy lần, đã qua liền ba cửa ải, mấu chốt nhất là, còn đả kích tất cả Khôi Lỗi, không có lòng tin chiến đấu.

Cái vượt qua kiểm tra này, cũng không tránh khỏi quá mây trôi nước chảy, quá dễ dàng a!

Lúc trước bọn hắn xông Ký Lục Sơn, là bị đánh thành đầu heo, thiếu chút nữa xong đời, người ta chỉ nhìn vài lần, Khôi Lỗi từng cái không có tự tin... Chênh lệch có cần lớn như vậy hay không?

- Tầng thứ tư là Khôi Lỗi đạt tới Bán Thánh hậu kỳ, liên lụy đến Thánh, bất kể là Bán Thánh hay Tòng Thánh, liền hoàn toàn khác nhau, có lẽ... Không phải liếc nhìn ba, bốn lấn có thể giải quyết...

Thấy bầu không khí trầm lắng, tất cả mọi người tràn đầy áp lực, Mi trưởng lão nhịn không được nói.

Tuy mọi người cũng có cảm giác này, lại không có người dám mở miệng.

Mấy vị trưởng lão đại biểu Danh Sư Học Viện, tầm mắt, thực lực cao nhất, ở trên thân vị Viện trưởng này, liền không có phán đoán chính xác qua, coi như muốn nói, cũng nói không ra.

- Đi lên xem một chút đi...

Lắc đầu, biết rõ nghĩ nhiều hơn nữa cũng vô dụng, tất cả trưởng lão đồng loạt đi đến tầng thứ tư của Ký Lục Sơn.

Nơi đây so với ba tầng trước càng thêm rộng lớn, là một cái đài cao phạm vi hơn mười trượng, một Khôi Lỗi cao lớn nằm rạp trên mặt đất, vẫn không nhúc nhích, đầu lâu lệch ở dưới đất, ánh mắt ngốc trệ, xem biểu tình có chút không muốn sống.

- Viện trưởng sẽ không liếc ngươi... bốn lần, liền biến thành như vậy chứ?

Tu Trường Thanh nhịn không được, đi tới trước mặt.

Gia hỏa này giống như mấy cửa trước, chẳng lẽ, bị Viện trưởng dùng thủ đoạn đồng dạng đánh bại?

- Bốn lần?

Khôi Lỗi giùng giằng bò lên, lắc đầu, xấu hổ muốn tiến vào kẽ đất:

- Không có nhiều như vậy... Chỉ lườm ta thoáng một phát, sau đó nói một câu 'nằm xuống', sau đó ta thành như vậy...

- Liếc nhìn? Nói 'nằm xuống' ?

Mọi người ngươi xem ta, ta xem ngươi, tất cả đều cảm thấy lẫn lộn.

Vừa rồi nhìn nhiều vài lần, địa phương ánh mắt rơi vào, đều là khuyết điểm cùng chỗ hiểm của Khôi Lỗi, khiến lực lượng không cách nào phát triển, tự động nhận thua... Coi như không nghĩ ra, nhưng cũng có thể hiểu được.

Cái này... Liếc thoáng một phát, nói nằm xuống, ngươi liền nằm xuống... Cũng quá nghe lời đi!

- Không đúng...

Những người khác mê hoặc, chỉ có Tưởng Thanh Cầm nghĩ đến cái gì, đồng tử co rụt lại:

- Chẳng lẽ... Trong thanh âm mang theo Ma Âm?

Có thể nói một câu khiến cho Khôi Lỗi có thể so với Bán Thánh hậu kỳ nằm rạp trên mặt đất, ngoại trừ Ma Âm, thật sự nghĩ không ra thủ đoạn khác.

- Là mang theo Ma Âm, hơn nữa trực chỉ chỗ yếu hại của ta... Ta ngăn cản không nổi!

Khôi Lỗi tràn đầy thất lạc.

Thực lực của đối phương, cũng không phải rất mạnh, thậm chí ở trong mắt nó còn có chút thấp, nhưng vừa tiến đến, liếc mắt nhìn, quát lớn một câu, nó liền nằm xuống... Trong lòng tràn đầy cảm giác bị thất bại.

- Trực chỉ chỗ hiểm? Ma Âm Sư mạnh nhất là công kích Linh Hồn... Ngươi là Khôi Lỗi, hồn phách một chút cũng không có, công kích thế

nào?

Tu Trường Thanh tràn đầy khó hiểu.

Các trưởng lão khác cũng có loại nghi hoặc này.

Sở dĩ Ma Âm Sư làm cho người ta kiêng kị, là vì bỏ qua vật chất phòng ngự, trực chỉ Linh Hồn... tuy Khôi Lỗi có linh tính, nhưng là Linh dược, Linh Thú các loại đồ vật hội tụ thành, không có hồn phách đơn độc, coi như Tưởng Thanh Cầm thi triển Thất Tinh Ma Âm, cũng là đàn gảy tai trâu, làm sao sẽ một câu, khiến cho nó nằm trên mặt đất?

- Ma Âm của hắn, cũng không phải công kích Linh Hồn, mà là khiến thân thể của ta sinh ra cộng hưởng... Chỉ cần dám tiếp tục tiến công, sẽ trực tiếp vỡ ra, biến thành bột phấn...

Khôi Lỗi lắc đầu, trong mắt mang theo kính sợ cùng sợ hãi.

- Cộng hưởng?

Tất cả trưởng lão khóe miệng co giật.

Loại công kích này tồn tại chân thật, đối phó Khôi Lỗi cực kỳ hữu hiệu, nhưng điều kiện tiên quyết là... Nhất định phải hiểu rõ tất cả tài liệu luyện chế Khôi Lỗi, cùng vật chất mới sau khi rèn luyện hình thành, biết rõ vô cùng kỹ càng mới được.

Nếu không, chuẩn bị nhiều hơn nữa, Ma Âm lại vang, không thể đúng bệnh hốt thuốc, cũng là uổng công.

Đi vào tầng thứ tư, liếc mắt nhìn Khôi Lỗi, liền biết tài liệu của gia hỏa này là cái gì, hơn nữa dùng Ma Âm gì đối phó... Có cần khoa trương như vậy hay không?

Viện trưởng, ngươi thật sự là tới khiêu chiến sao? Không phải tới đây du ngoạn, tùy tiện tiêu diệt mấy cái Khôi Lỗi?

- Khôi Lỗi tầng tiếp theo, đã đạt đến Bán Thánh đỉnh phong, hơn nữa tinh thông kỹ xảo chiến đấu, đồng cấp bậc, coi như là ta, muốn thắng cũng không dễ dàng như vậy, Viện trưởng... Có lẽ sẽ không dễ dàng như vậy rồi!

Lại hỏi thăm vài câu, biết rõ ràng tầng này đến cùng xảy ra chuyện gì, Triệu Bính Tuất nói.

- Xem một chút đi!

Biết rõ ở chỗ này suy đoán vô dụng, mấy người tiếp tục đi tới, rất nhanh liền đi vào tầng thứ năm.

Giống như tầng thứ tư, một Khôi Lỗi nằm trên mặt đất, không hề động đậy, còn không ngừng run rẩy.

- Xảy ra chuyện gì?

Đi tới trước mặt, Thiên Công Học Viện Viện trưởng thật vất vả chữa trị, vội vàng hỏi.

- Vị kia... Nói với ta hai tiếng ‘nằm xuống’, lần thứ nhất ta không có nghe, lần thứ hai liền thành như vậy...

Khôi Lỗi nói.

- Hai tiếng?

- Xem ra cửa này Viện trưởng hoàn toàn chính xác không có dễ dàng như cửa trước, trọn vẹn nói hai tiếng, mới khiến cho nó nằm xuống...

- Cửa ải tiếp theo Khôi Lỗi có được thực lực Tòng Thánh, Viện trưởng chỉ là Tàm Phong cảnh, cũng không thể hô ba tiếng, liền đánh bại nó a?

- Vì sao không thể? Mấy tầng đã qua, chẳng lẽ ngươi còn có hoài nghi sao?

- Cái này...

...

Nghe được Khôi Lỗi nói, khóe miệng của tất cả trưởng lão co giật, cũng nhịn không được nữa, vội vã đi tới tầng thứ sáu.

Tiến nhập tầng thứ bảy

dtv-ebook.com

Tầng thứ sáu càng thêm trống trải, hơn nữa bốn phía vách tường hiện đầy đủ loại trận pháp.

Cường giả Tòng Thánh chiến đấu, uy lực vô cùng, một khi để lộ, rất dễ dàng tạo thành tai nạn, có trận pháp gia cố liền không giống, người tiến nhập trong đó, hoàn toàn có thể buông tay chiến đấu, mà không cần cố kỵ, cũng có thể phát huy sức chiến đấu tốt hơn.

Đi vào trước mặt, nhìn qua chính giữa, vốn tưởng rằng giống như năm tầng trước, có một Khôi Lỗi nằm trên mặt đất, hoặc trọng thương hoặc vỡ vụn, ai ngờ loại tình huống này… không xuất hiện.

Một Khôi Lỗi đang kim đao đại mã ngồi ở cách đó không xa, khí tức trên thân như trường kiếm sắc bén, tản mát ra hàn khí làm cho người ta rét thấu xương.

- Tầng thứ sáu không phải Khôi Lỗi Tòng Thánh sơ kỳ sao? Thế nào... Thoạt nhìn không giống?

- Là không giống, giống như trở nên mạnh hơn!

- Thực lực Khôi Lỗi không phải cố định, không thể tu luyện sao? Làm sao sẽ trở nên mạnh mẽ?

...

Chứng kiến gia hỏa này, tất cả mọi người đều nhảy dựng.

Lấy nhãn lực của bọn hắn, có thể nhẹ nhõm nhìn ra, thực lực cụ thể của Khôi Lỗi này, đã vượt qua Tòng Thánh sơ kỳ, đạt đến trung kỳ!

Chỉ là... Cửa thứ sáu không phải vẫn luôn là sơ kỳ sao? Lúc nào tu vi gia tăng lên?

Khôi Lỗi là máy móc, là Thiên Công, cho dù có linh tính, cũng chỉ là một đống công cụ... Không có khả năng tu luyện, không thể tu luyện, thực lực làm sao gia tăng?

- Chẳng lẽ... Gia hỏa này giết Viện trưởng?

Không biết người nào nói một câu, thân thể tất cả mọi người đều cứng đờ.

Trước mấy cửa, Viện trưởng trôi qua cực kỳ nhẹ nhõm, Khôi Lỗi cũng đều rất dễ dàng liền thất bại, cửa này thực lực Khôi Lỗi đột nhiên gia tăng, mà Viện trưởng lại một đi không quay lại, có thể không kịp phản ứng, đã bị giết hay không?

Thật như vậy mà nói, bọn hắn tuyệt đối là tội nhân của lịch sử.

- Người một ngày trước đến đây xông cửa đâu?

Không nhịn được nữa, Triệu Bính Tuất lấy ra Trưởng Lão lệnh trong tay, vội vàng hỏi.

- Người xông cửa? Các ngươi nói chính là Trương sư a! Ta đã bái hắn làm thầy, thành tọa hạ Khôi Lỗi của hắn, không biết các ngươi tìm lão sư của ta, là cần làm chuyện gì...

Khôi Lỗi vội vàng đứng dậy, cười nói.

- Bái sư...

- Tọa hạ Khôi Lỗi?

Đám người Triệu Bính Tuất, Mi trưởng lão ánh mắt đen lại, thiếu chút nữa ngã quỵ.

Viện trưởng có thể cho người bái sư, có thể cho thú cùng Thánh Khí nhận chủ, bọn hắn đều nhịn... Dù sao có tiền lệ, nhưng khiến Khôi Lỗi bái sư, cái quỷ gì?

Tuy cái đồ chơi này có thể nói chuyện, cũng có linh tính, nhưng dù sao cũng là máy móc, có ký ức cùng tri thức, cũng là quán thâu vào, bái sư... Học tập cái gì?

- Đúng vậy a, vốn ta ngăn trở lão sư, đang muốn chiến đấu, đột nhiên phát hiện trong quá trình luyện chế ta có một chỗ sai lầm, lão sư hỗ trợ sửa lại... Đơn giản thay đổi, khiến cho thực lực của ta tăng lên một cấp bậc, lợi hại như thế, tự nhiên muốn bái sư!

Thấy mọi người nghi hoặc, Khôi Lỗi vội vàng giải thích.

- Sai lầm trong quá trình luyện chế?

Khóe miệng của Thiên Công Học Viện Viện trưởng co lại:

- Lúc nào... Viện trưởng cũng tinh thông Thiên Công thuật?

Các thời kỳ nhiều Danh Sư như vậy tới đây xông cửa, cũng không có nhìn ra vấn đề, Viện trưởng vừa đến không chỉ chỉ ra, còn giúp sửa lại... lý giải đối với Thiên Công, so với hắn, chỉ mạnh không yếu!

Cái này... Trên đời còn có nghề nghiệp Viện trưởng không biết sao?

- Ân, Trương sư chính là thầy ta, một ngày trước liền đi tầng thứ bảy, nếu như các ngươi muốn tìm, liền lên đi...

Khôi Lỗi gật đầu.

- Đi thôi!

Biết rõ gia hỏa này đã bái sư, tự nhiên sẽ không ngăn trở, mọi người theo ghi chép của Mạc Lưu Chân Viện trưởng lưu lại, đi tới tầng thứ bảy.

Khôi Lỗi tầng này, có thực lực Tòng Thánh hậu kỳ, không biết Trương sư sẽ gặp phải cái gì, có nguy hiểm hay không.

- Ta xem qua Mạc Lưu Chân Viện trưởng lưu lại bút ký, phía trên ghi chép, năm đó hắn khảo hạch tầng thứ bảy cực kỳ nguy hiểm, tùy thời có thể tử vong, may mắn lâm trận đột phá, lúc này mới một lần hành động chiến thắng.

Vừa hành tẩu, thần sắc của Triệu Bính Tuất ngưng trọng nói.

Mạc Lưu Chân Viện trưởng lưu lại bút ký, ghi lại sự tình năm đó xông Ký Lục Sơn gặp phải.

Sở dĩ có thể bằng vào Tàm Phong cảnh sơ kỳ, liền vọt tới cửa ải này, cũng không phải là thực lực đơn thuần, còn có thành phần vận khí ở bên trong, nếu như không may mắn đột phá, đừng nói đánh vỡ lịch sử, còn có thể trọng thương thậm chí tử vong.

Theo Ký Lục Sơn càng chạy càng cao, lực lượng Khôi Lỗi cũng càng ngày càng mạnh, lực lượng cũng khó có thể khống chế, rất dễ dàng tạo thành cục diện ai cũng không cách nào đoán trước.

Viện trưởng tiến nhập nơi đây một ngày chưa trở về, có thể đã tao ngộ loại tình huống này hay không?

- Thực lực của Viện trưởng, ta thật tình khâm phục, nhưng Tàm Phong cảnh vẫn còn có chút thấp, vượt qua tiếp cận ba đại cấp bậc, đi khiêu chiến Tòng Thánh hậu kỳ, tỷ lệ chiến thắng thật sự quá xa vời!

- Đúng vậy, qua nhiều năm như vậy, ta cũng đã gặp không ít Chiến Sư, nhưng mà muốn nói vượt qua tiếp cận ba đại cấp bậc đi chiến đấu, hơn nữa còn có thể chiến thắng, chưa từng gặp qua!

- Chiến Sư cũng làm không được, Viện trưởng làm sao có thể hoàn thành?

Nghĩ đến Khôi Lỗi ở tầng thứ bảy đáng sợ, mọi người càng ngày càng lo lắng.

Tuy Chiến Sư cũng là một loại Danh Sư, nhưng trên thực tế lại hoàn toàn khác biệt, giống như quân đội, dùng để thủ hộ Nhân tộc, bảo vệ uy quyền của Danh Sư Đường.

Nguyên nhân chính là như thế, chiến sĩ cường điệu chính là sức chiến đấu, không tu phụ tu, không phải giáo thư dục nhân, không phải bồi dưỡng đệ tử, mà là thực lực mạnh mẽ, có thể đánh giá đẳng cấp.

So với giáo thư dục nhân, những nghề nghiệp khác, khẳng định không đáng giá nhắc tới, nhưng muốn nói sức chiến đấu, hầu như không người có thể so sánh.

Loại người này cũng rất khó vượt qua tiếp cận ba đại cấp bậc, chiến đấu chiến thắng, huống chi Danh Sư bình thường.

Tràn đầy lo lắng, mọi người đi tới tầng thứ bảy.

Nơi đây càng thêm rộng lớn, đẩy cửa đi vào, cùng mấy tầng trước cực kỳ khác biệt, lộ ra có chút quạnh quẽ.

Tất cả trận pháp phòng ngự, củng cố ở bốn phía, trong đại sảnh rộng lớn không chứng kiến nửa cái bóng người, làm cho người ta tràn đầy mê hoặc.

Không có Khôi Lỗi, cũng không có dấu vết chiến đấu, chẳng lẽ Viện trưởng ở chỗ này không có chiến đấu?

- Không đúng? Các ngươi nhìn đó là cái gì?

Như phát hiện cái gì, Mi trưởng lão chỉ góc tường ở cách đó không xa.

Mọi người đồng loạt nhìn lại, lập tức chứng kiến dưới đất có một đống linh kiện nghiền nát.

- Là Khôi Lỗi... Bị đập nát rồi!

Thiên Công Viện Viện trưởng đi tới trước mặt, khóe miệng kìm lòng không được run rẩy.

Những Khôi Lỗi trong Ký Lục Sơn, mỗi một con đều có hơn vạn linh kiện tổ hợp thành, rườm rà phức tạp, cái trước mắt này, rõ ràng bị người cứng rắn đánh nát, khôi phục trạng thái nguyên thủy.

- Chẳng lẽ đây là Khôi Lỗi thủ quan, đã bị đánh thành như vậy?

Ánh mắt của Mi trưởng lão ngốc trệ.

Đánh bại Khôi Lỗi đã rất khó, hủy thành bộ dạng này... Nên có thực lực mạnh ra sao?

- Hắn là...

Thiên Công Học Viện Viện trưởng lắc đầu, vẻ mặt tràn đầy cười khổ!

Tuy hắn chưa bao giờ đi qua tầng này, nhưng một đống linh kiện dưới đất, cấu tạo phức tạp, tài liệu cùng thủ pháp luyện chế cực kỳ cao minh, nhìn qua cũng biết bất phàm, tổ hợp lên, thực lực tất nhiên vượt qua Tòng Thánh.

Khôi Lỗi lợi hại như thế, biến thành một đống linh kiện, nói không phải Viện trưởng xuất thủ, ai cũng sẽ không tin tưởng.

Tất cả mọi người cho là hắn rất khó chiến thắng, kết quả người ta trực tiếp hủy Khôi Lỗi đi...

Viện trưởng, ngươi thật là độc ác!

Khôi Lỗi, chỉ là chịu trách nhiệm thủ quan, đến cùng chỗ nào đắc tội ngươi, để ngươi hủy thành bộ dạng này...

Hơn vạn linh kiện, cho dù có bản vẽ, Thiên Công Sư lục tinh cũng cần ít nhất vài ngày mới có thể khôi phục như lúc ban đầu... Quan trọng nhất

là, vẫn chỉ là thân thể, trong đó linh tính, ý thức chiến đấu, chỉ sợ càng thêm phiền toái, nhất định phải có Võ Kỹ Học Viện hỗ trợ.

Nói cách khác Viện trưởng hủy cái này, hai đại Học Viện bọn hắn ít nhất vội vàng hơn nửa tháng, mới có thể để cho cửa này lần nữa khởi động.

Bất quá không có đạt tới Bán Thánh, có thể xông đến cửa này hầu như không có, mấy nghìn năm không hiện ra một cái, cũng không cần phải sốt ruột.

- Mấy tầng trước Viện trưởng một mực hạ thủ lưu tình, xem ra tầng này... là thật động thủ.

Vệ Nhiễm Tuyết nói.

Phía trước tất cả cửa khẩu, Viện trưởng hoặc liếc mắt nhìn, hoặc hô một tiếng, mục đích chỉ là đánh lui những Khôi Lỗi này, để chúng không cách nào công kích, cũng không có chính thức vận dụng thực lực.

Tầng này vừa tiến đến liền thấy linh kiện đầy đất, nhất định là trực tiếp động thủ.

Bọn hắn là Tòng Thánh hậu kỳ, đối mặt dạng Khôi Lỗi này muốn thắng cũng rất khó, Viện trưởng chỉ là Hóa Phàm cửu trọng sơ kỳ, liền hủy thành linh kiện đầy đất...

- Lúc trước Mạc Lưu Chân Viện trưởng cũng là thắng hiểm, Viện trưởng chẳng những chiến thắng, còn hủy thành như vậy, đến cùng mạnh như thế nào? Rốt cuộc là tu luyện thế nào?

Khóe miệng co giật, tất cả mọi người đều im lặng.

Xem ra thực lực của Viện trưởng, cũng không phải là biểu hiện ra đơn giản như vậy, không chỉ có thể vượt cấp khiêu chiến, còn có thể vượt qua tiếp cận ba cấp bậc, đã đạt tới thậm chí đã vượt qua tiêu chuẩn Chiến Sư.

Đáng sợ!

Lúc trước cảm thấy, Viện trưởng hầu như đặt tất cả tinh lực ở phụ tu, mới khiến nghề nghiệp phụ tu lợi hại như thế, hiện tại xem ra, phụ tu là nghề nghiệp hắn không có nghiêm túc học tập, chính thức tinh lực, còn là tu luyện!

Nếu không, cũng sẽ không có sức chiến đấu cường đại như thế.

Không có chuyện không làm mà hưởng. Lợi hại như vậy, nhất định đã trải qua khổ tu làm cho người ta khó có thể tưởng tượng.

Không nói mặt khác, chỉ là nghị lực liền khiến cho người khâm phục.

- Viện trưởng ở tầng này không có chuyện gì, hắn đã đi lên tầng thứ tám, cái này nguy rồi...

Dạo qua một vòng, xác thực không có tìm được bất cứ dấu vết gì của Trương Huyền, Triệu Bính Tuất nghĩ tới điều gì, nhăn mày lại.

- Đúng vậy, có lẽ tiến nhập tầng thứ tám rồi...

Sắc mặt của Mi trưởng lão cũng có chút xanh.

- Làm sao vậy? Chẳng lẽ tầng thứ tám có cái gì không đúng?

Vệ Nhiễm Tuyết trưởng lão, đối với Ký Lục Sơn biết rõ không nhiều lắm, nhìn biểu lộ của hai người không được tự nhiên, đôi mi thanh tú nhăn lại, mở miệng hỏi.

- Chúng ta lo lắng, Viện trưởng đi tầng thứ tám, sẽ gặp phải nguy hiểm!

Triệu Bính Tuất nói.

- Còn tưởng rằng chuyện gì, không cần lo lắng, tầng thứ bảy, lúc trước chúng ta cũng cảm thấy Viện trưởng rất khó thông qua, nhưng trên thực tế lại đánh Khôi Lỗi thành bộ dạng này, nói rõ thực lực rất mạnh, đã vượt ra khỏi tưởng tượng của chúng ta! Loại năng lực này, thông qua cửa thứ tám chỉ có Tòng Thánh đỉnh phong, chắc có lẽ không quá khó khăn!

Vệ Nhiễm Tuyết cười cười.

Vừa tiến vào Ký Lục Sơn, mọi người liền lo lắng, nhưng mà Viện trưởng lấy thực lực tuyệt đối, nói cho bọn hắn biết loại lo lắng này, là hoàn toàn không có cần thiết.

Đã liên tục qua bảy tầng, từng bước một chứng kiến Viện trưởng chế tạo kỳ tích, chẳng lẽ còn có cái gì không tin sao?

Như hiện tại người khác nói cho nàng biết, Viện trưởng một đường đánh tới, nàng cũng cảm thấy hoàn toàn có thể tiếp nhận rồi.

- Không có đơn giản như ngươi tưởng tượng, Khôi Lỗi tầng thứ tám có chút đặc thù, không giống phía trước...

Thấy nàng không hiểu, đối với Viện trưởng còn có lòng tin cường đại, Triệu Bính Tuất bất đắc dĩ lắc đầu.

Khôi Lỗi phiền muộn

dtv-ebook.com

- Đặc thù, có thể có cái gì đặc thù?

Vệ Nhiễm Tuyết kỳ quái.

- Nói thiệt cho ngươi biết, tầng thứ tám không phải Khôi Lỗi, mà là lúc trước Mạc Lưu Chân Viện trưởng, dùng xương sườn bản thân làm thành một phân thân.

Triệu Bính Tuất chần chừ một chút, mới nói.

- Phân thân?

Vệ Nhiễm Tuyết ngẩn ngơ.

- Đúng vậy, năm đó Mạc Lưu Chân Viện trưởng đạt tới Hóa Phàm cửu trọng đỉnh phong, lần nữa xông cửa, giống như lần đầu tiên xông qua tầng thứ bảy, đến tầng thứ tám, hơn nữa... Đánh bại Khôi Lỗi tầng này, cảm thấy có lỗ thủng rất lớn, liền tự mình xuất thủ, lấy ra một cây xương sườn của bản thân, mượn nhờ Địa Tâm Tinh Thạch, dựa theo thực lực cùng kỹ xảo chiến đấu của mình, một lần nữa chế tạo người thủ hộ tầng này!

- Địa Tâm Tinh Thạch? Loại khoáng thạch quý hiếm chỉ ở địa tâm mới có thể ra đời?

Vệ Nhiễm Tuyết nhíu mày.

Loại Tinh Thạch này, nàng nghe nói qua, là một loại khoáng thạch hiếm thấy, tính chất cứng rắn, ẩn chứa năng lượng cực nóng, dùng để rèn luyện nhục thân, luyện chế Khôi Lỗi có hiệu quả rất mạnh.

Thứ này nghe nói ở mấy ngàn năm trước đã bị tiêu hao hầu như không còn, rất khó tìm được, Mạc Lưu Chân lại có thể dùng nó luyện chế Khôi Lỗi... Ngẫm lại cũng cảm thấy xa xỉ.

Coi như chẳng qua là làm chủ tài liệu, cường đại cũng không thể bỏ qua!

Chỉ sợ coi như là Tòng Thánh đỉnh phong, Thánh Vực nhất trọng cũng có thể thắng được.

- Không chỉ như thế, còn lưu lại ý niệm của mình ở trong đó... Nói cách khác, cửa thứ tám đã không phải là Khôi Lỗi bình thường, mà là giống Mạc Lưu Chân Viện trưởng năm đó như đúc, lại phối hợp không biết đau đớn, thân thể phòng ngự hầu như vô địch, coi như là Mạc Lưu Chân lúc trước, cũng rất khó thắng được, huống chi Viện trưởng!

Triệu Bính Tuất cười khổ.

Không phải không tin Viện trưởng, mà là thực lực của Viện trưởng bây giờ chỉ có Hóa Phàm cửu trọng sơ kỳ, quá thấp.

Mà thời điểm lưu lại Khôi Lỗi này, Mạc Lưu Chân Viện trưởng đã là Hóa Phàm cửu trọng đỉnh phong, cách Bán Thánh cũng không xa.

Đồng dạng là siêu cấp thiên tài, chênh lệch tiếp cận một đại cấp bậc, người sau càng là quái vật không biết mệt mỏi không biết đau đớn, khó trách hắn không có chút lòng tin nào.

Vệ Nhiễm Tuyết nói không ra lời, nếu thật như vậy, Viện trưởng muốn thắng... Hoàn toàn chính xác quá khó khăn, thậm chí có thể nói, đã không có khả năng thành công.

- Nhiều lời vô ích, đi lên xem một chút sẽ biết!

Tu Trường Thanh khoát tay áo.

- Ân!

Mọi người nhẹ gật đầu, đồng thời đi tới tầng thứ tám.

Tầng này cực kỳ yên tĩnh, không có bất kỳ khí tức chiến đấu, bất quá, mặt đất gồ ghề, khắp nơi đều nghiền nát không chịu nổi, nhìn qua liền biết, đã trải qua một trận chiến đấu mãnh liệt.

- Chúng ta tới chậm, chiến đấu có lẽ đã sớm kết thúc...

Nhìn thoáng qua bốn phía, Triệu Bính Tuất nói.

Với tư cách Danh Sư, nhãn lực kinh người, có thể nhẹ nhõm nhìn ra trận chiến đấu này, phát sinh ở một ngày trước, nói cách khác, một ngày trước chiến đấu đã có kết quả.

Vội vàng đi vào, tách ra tìm kiếm, nhưng không chứng kiến nửa cái bóng người, cũng không có phát hiện linh kiện nghiền nát.

- Người nào thắng?

Mọi người hai mặt nhìn nhau.

Nếu giống như tầng trước, mảnh vỡ cùng linh kiện đầy đất, không cần nghĩ cũng biết, tất nhiên là Viện trưởng thành công đánh bại Khôi Lỗi!

Nhưng bây giờ mặt đất sạch sẽ, ngoại trừ dấu vết chiến đấu thì không còn có cái gì, chẳng lẽ Viện trưởng thất bại?

Nhưng thật muốn thất bại mà nói... Khôi Lỗi đâu?

Sao cũng không thấy rồi hả?

- Nơi này có máu!

Đột nhiên, Vệ Nhiễm Tuyết ngừng lại, thần sắc có chút lo lắng.

Mọi người đi tới trước mặt, quả nhiên thấy mặt đất để lại một bãi huyết dịch, rõ ràng bị thương không nhẹ.

- Là Viện trưởng lưu lại...

Nắm đấm mọi người xiết chặt.

Tuy Khôi Lỗi này là Mạc lưu lại Trân viện trưởng, dùng xương sườn làm thành phân thân, nhưng không có huyết dịch... Chảy đầy đất, nói rõ khẳng định Viện trưởng không phải là đối thủ, bị đả thương.

Bảy tầng trước đều qua rất đơn giản, tầng này lại như thế, muốn thông qua cửa này, hoàn toàn chính xác rất khó.

- Tuy bị thương, nhưng mọi người không cần lo lắng quá mức, Khôi Lỗi tầng này có ý niệm của Mạc Lưu Chân Viện trưởng, chắc có lẽ không thống hạ sát thủ với Viện trưởng!

Thấy mọi người có chút lo lắng, Triệu Bính Tuất giải thích.

Khôi Lỗi bảy tầng trước, đều là linh tính bình thường, chỉ biết chiến đấu cùng thủ quan, không có tình cảm của nhân loại.

Tầng này Mạc Lưu Chân Viện trưởng để lại ý niệm, tự nhiên có tư duy của hắn, biết rõ thân phận của Trương sư, chắc có lẽ không thống hạ sát thủ!

Bởi như vậy, Viện trưởng sẽ an toàn, ít nhất sinh mệnh có thể được bảo đảm.

- Mau nhìn!

Đang phỏng đoán, không biết Viện trưởng đến cùng đã trải qua cái gì, liền nghe được Thư Họa Học Viện Viện trưởng thét kinh hãi.

Vội vàng nhìn lại, chỉ thấy ngón tay hắn chỉ trên nóc nhà, vẻ mặt ngốc trệ.

Thuận theo phương hướng nhìn lại, mọi người cũng sửng sốt.

Chỉ thấy trên vách tường nóc phòng, một bóng người kề sát, lâm vào trong đó thật sâu, ném ra một chữ “Đại”, hai mắt nhắm nghiền, hẳn là đã hôn mê.

- Là Mạc Lưu Chân Viện trưởng luyện chế thành Khôi Lỗi...

Triệu Bính Tuất nhận ra được, vội vàng nói.

Biết là ai, tất cả trưởng lão không dám do dự, toàn bộ bay đến không trung, đào nó ra.

Chung Đỉnh Thuần cùng Thiên Công Viện Viện trưởng đi tới trước mặt, hỗ trợ trị liệu, một lát sau nó ung dung tỉnh dậy.

Chứng kiến mọi người, Khôi Lỗi tức giận đến sắc mặt đỏ bừng, chửi ầm lên:

- Đáng giận... gia hỏa vô sỉ lúc trước tới xông cửa kia rút cuộc là người nào?

- Gia hỏa vô sỉ?

Mọi người nghe được ý niệm của Mạc Lưu Chân Viện trưởng đánh giá Viện trưởng như thế, tất cả đều khóe miệng co lại.

Căn cứ lịch sử ghi chép, vị Viện trưởng này, thiên phú vô song, tính khí cùng bản tính lại hết sức trầm ổn, nguyên nhân chính là như thế, mới có thể được vô số đệ tử đời sau sùng bái, danh lưu thiên cổ.

Được xưng đệ nhất nhân của Học Viện vạn năm qua!

Sao người trầm ổn như thế, một chút phong độ cũng không có, ngược lại chửi ầm lên, kích động như thế?

- Gia hỏa này cùng ta tỷ đấu, căn bản không phải đối thủ!

Mạc Lưu Chân Viện trưởng lưu lại Khôi Lỗi, vẻ mặt tức giận:

- Đánh mấy chiêu, ta biết rõ tiếp tục đánh tiếp, hắn khẳng định không cách nào chiến thắng, bảo hắn thức thời rời đi... Ai ngờ gia hỏa này lại hết sức nhiệt tình nói rất sùng bái ta, muốn ta truyền thụ hắn võ kỹ, còn nắm tay của ta, các loại ca ngợi liên tục không ngừng...

Trên mặt Khôi Lỗi tràn đầy hối hận, trong mắt đều là thần tình bị trúng kế:

- Nghe hắn nói như vậy, thân là Danh Sư tự nhiên việc đáng làm thì phải làm, thuận miệng chỉ điểm hắn vài câu...

- Ai ngờ gia hỏa này lôi kéo tay của ta chết sống không tha, nói muốn tiếp xúc nhiều với thần tượng... Ta nhất thời không để ý, trúng quỷ kế, vốn tưởng rằng thật sự là sùng bái với ta, ai ngờ, ai ngờ...

Khôi Lỗi càng nói càng tức, cả người sắp muốn nổ tung.

- Ai ngờ cái gì?

Thấy hắn nói đến một nửa, Vệ Nhiễm Tuyết có chút nhịn không được.

- Ai ngờ gia hỏa vô sỉ này, căn bản không phải sùng bái gì, càng không phải là muốn cho ta dạy hắn, mà là... Mượn nhờ Địa Tâm Tinh Thạch trong thân thể ta tiến hành tu luyện!

- Các ngươi có lẽ có thể thấy được, ta là Địa Tâm Tinh Thạch luyện chế thành... Nếu như gia hỏa này điên cuồng hấp thu, tự nhiên có thể phát hiện, nhưng hắn lấy lực lượng từng chút một, hơn nữa ngoài miệng nói thật dễ nghe, ta hoàn toàn không có phát hiện, hầu như đại bộ phận năng lượng Tinh Thạch trong cơ thể đều bị cắn nuốt...

Coi như Khôi Lỗi dung hợp ý niệm nhân loại, cũng chỉ là Khôi Lỗi, đối với thân thể khống chế không có nhạy cảm như vậy.

Giống như Vô Hồn Kim Nhân, chỉ có thể hành tẩu, thi triển lực lượng mà thôi, không chiến đấu mà nói, căn bản không biết thân thể xảy ra chuyện gì.

- Không có Tinh Thạch, nhiều nhất phòng ngự của ta kém một ít, nhưng... gia hỏa này không biết xảy ra chuyện gì, lực lượng nhục thân trong nháy mắt tăng nhiều, lần nữa chiến đấu, một quyền liền đánh bay ta... Không còn phòng ngự, thực lực đối phương lại mạnh mẽ... Vì vậy, ta bị khảm nạm đến nóc nhà...

Khôi Lỗi nổi giận đùng đùng nói chuyện đã trải qua một lần.

Sớm biết gia hỏa này là muốn trộm Địa Tâm Tinh Thạch của hắn tu luyện, đánh chết cũng sẽ không tin vào lời của đối phương a! Cái này tốt rồi, phòng ngự hạ thấp, sức chiến đấu yếu bớt không nói... còn bị đánh giống như bãi bùn nhão.

Tu luyện cả đời, gặp qua vô số Danh Sư, cho tới bây giờ chưa thấy qua vô sỉ như vậy!

Càng nghĩ càng cảm thấy biệt khuất, nhìn thấy tất cả trưởng lão, mới nhịn không được phát ra bực tức.

- Cái này...

Nghe xong xảy ra chuyện gì, tất cả trưởng lão ngươi xem ta, ta xem ngươi, da mặt từng cái run rẩy.

Xem ra Viện trưởng vừa mới bắt đầu hoàn toàn chính xác không phải là đối thủ, về sau, tiếp xúc Địa Tâm Tinh Thạch cơ thể đối phương trong, tu luyện võ kỹ, lúc này mới thực lực đại tiến, thành công đánh bại...

Làm như vậy, trong chiến đấu không coi vào đâu, dù sao sinh tử cũng có thể vứt bỏ, nhưng dùng để xông cửa... Hoàn toàn chính xác không quá hay lắm.

Nhưng nếu nói thẳng, mượn nhờ Địa Tâm Tinh Thạch của đối phương, đoán chừng chẳng những không cho, còn sẽ ra tay đánh sống đánh chết a.

- Được rồi, bản thân chiến đấu chính là ngươi sống ta chết, không được phép khiêm nhượng, hắn có thể làm như vậy, nói rõ cũng không phải là người khô khan cố chấp, loại người này bình thường sẽ không bám vào một khuôn mẫu, đi càng xa hơn!

Sau khi nói ra biệt khuất trong lòng, tâm tình của Khôi Lỗi tốt lên rất nhiều, khoát tay áo.

Danh Sư, tuy làm gương sáng cho người khác, chú ý thân phận, nhưng không thể quá mức khô khan, nếu không, như thế nào sửa cũ thành mới, càng chạy càng xa?

Không nói cái khác, coi như là Khổng Sư lúc trước, cũng không cố chấp thế hệ, ngược lại biết nghe lời phải, năm đó ngụy trang thành Dị Linh tộc, lẫn vào trong đó, cuối cùng thậm chí được phong Vương, phong Hoàng, thiếu chút nữa chơi đùa bọn hắn diệt tộc...

Danh Sư, nếu tự lo thân phận, khô khan, tuân theo ý niệm của tiền nhân, không có sáng tạo cái mới, không có can đảm nếm thử, Nhân tộc cũng sẽ không trong mấy vạn năm ngắn ngủn, liền phát triển huy hoàng như thế rồi.

- Tiền bối có thể nghĩ thông suốt là tốt rồi...

Nghe được hắn nói như vậy, đám người Triệu Bính Tuất nhẹ nhàng thở ra.

Vị này ẩn chứa ý niệm của Mạc Lưu Chân Viện trưởng, cái trước càng là Viện trưởng của bọn họ, Thần Tiên đánh nhau, phàm nhân gặp nạn, giúp ai nói chuyện cũng không phù hợp, hắn có thể lý giải, vừa vặn bớt đi nhóm người mình khuyên bảo.

- Tên kia đánh bại ta, nhất định là tiến nhập tầng thứ chín, tầng thứ chín là cấm địa, coi như các ngươi cầm Trưởng Lão Lệnh, cũng không cách nào đi vào, vẫn là ở lại chỗ này đi!

Gật gật đầu, Khôi Lỗi đứng dậy, nhìn thoáng qua nói.

Tầng thứ chín, cho dù có Trưởng Lão Lệnh, cũng không cách nào tiến nhập, chỉ có bằng vào lực lượng chiến đấu chân chính, xông qua Thủ Quan Giả, mới có thể thành công...

Coi như là hắn lúc trước, cũng không có làm được.

- Đúng vậy a!

Đám người Triệu Bính Tuất gật đầu, bọn hắn cũng biết quy tắc, vốn tưởng rằng đến nơi này có thể tìm được Viện trưởng, hiện tại xem ra, Viện trưởng đi còn xa hơn bọn hắn tưởng tượng.

- Không đúng... Tiền bối, thực lực của ngươi, cũng không giống như là Tòng Thánh đỉnh phong...

Mọi người đang cảm khái, Thiên Công Học Viện Viện trưởng nhìn ra điều gì, đột nhiên mở miệng.

Tầng thứ chín

dtv-ebook.com

- Không phải Tòng Thánh đỉnh phong?

Khôi Lỗi sửng sốt một chút, nhịn không được cúi đầu nhìn lại, lực lượng cơ thể trong nháy mắt dấy lên.

Ầm ầm!

Khí tức cường đại kích động khắp nơi, dồn ép đám đông kìm lòng không được lui về phía sau mấy bước.

- Đây là... Thánh Vực nhất trọng? Ta... làm sao đột phá?

Khôi Lỗi ngẩn người.

Hắn trở thành Khôi Lỗi đã bốn nghìn năm, vẫn luôn là Tòng Thánh đỉnh phong, chưa bao giờ nghĩ tới, thực lực còn có thể đột phá.

- Nếu như đoán không sai, hắn là Viện trưởng! Cắn nuốt Địa Tâm Tinh Thạch trong cơ thể ngươi, cũng thuận tiện giúp ngươi đột phá...

Triệu Bính Tuất nói.

Đã có kinh nghiệm cửa thứ sáu, bọn hắn biết rõ Viện trưởng có được loại năng lực này.

Có thể là cảm thấy cắn nuốt Địa Tâm Tinh Thạch trong cơ thể đối phương, ngại ngùng, thuận tay hỗ trợ sửa lại kết cấu thoáng một phát, để nó trở nên càng thêm trôi chảy, càng thêm phù hợp tự nhiên, thực lực tự nhiên cũng bay vọt về chất.

- Cái này...

Nghe xong tất cả Viện trưởng giải thích, Khôi Lỗi sững sờ ở tại chỗ.

Tuy Địa Tâm Tinh Thạch với hắn mà nói cực kỳ trọng yếu, nhưng cũng không phải vật thiết yếu, bỏ qua một phần, lại làm cho thực lực bạo tăng đến Thánh Vực, tuyệt đối là kiếm lớn rồi!

Chỉ là... Thực lực của hắn tăng lên, hậu nhân lại muốn xông cửa, chỉ sợ độ khó càng lớn, đến nơi này, liền biến thành tử cục, không cách nào trùng kích đến tầng thứ chín cao hơn rồi.

Với hắn mà nói là chuyện tốt, nhưng đối với hậu nhân mà nói, là nghiệp chướng.

Tương đương triệt để chặn đường, không người có thể thành công.

- Tầng thứ chín rút cuộc là cái gì?

Đang cảm khái, Vệ Nhiễm Tuyết nhìn qua.

- Tầng thứ chín... Ta cũng không biết, chỉ biết là từ khi Danh Sư Học Viện thành lập đến nay, chưa có người đi vào, có lẽ... Chỉ có Mục Khải Tổ Sư xây dựng ra mới biết được!

Khôi Lỗi lắc đầu.

Thủ hộ tầng thứ chín là Khôi Lỗi Thánh Vực nhất trọng, mà yêu cầu xông Ký Lục Sơn, là trước Bán Thánh... Nói cách khác, cần vượt qua trọn vẹn ba đại cấp bậc vượt cấp khiêu chiến, coi như hắn cũng làm không được, huống chi người khác!

Danh Sư Học Viện xây dựng trường học vạn năm, cũng chỉ có người thanh niên này làm được.

- Bất kể là cái gì, chắc có lẽ không gặp nguy hiểm, mục đích sáng lập Ký Lục Sơn là vì tuyển chọn nhân tài, tự nhiên không có khả năng để nhân tài chết ở trong đó!

Thấy mọi người lo lắng, Khôi Lỗi nói.

- Đúng vậy!

Mọi người gật đầu.

Đúng vậy a, mục đích của Danh Sư Học Viện là tuyển chọn nhân tài, Ký Lục Sơn càng phải như vậy, có thể thông qua tầng tám trước, nói rõ thiên phú mạnh, bá tuyệt cổ kim, nhân vật như vậy, làm sao có thể ở cửa ải cuối cùng gặp chuyện không may!

Vì vậy căn bản không cần lo lắng!

Bất quá, coi như không lo lắng... Viện trưởng đến cùng ở tầng thứ chín đã trải qua cái gì?

Trong nháy mắt, trong lòng đám người Triệu Bính Tuất đều tràn đầy hiếu kỳ.

...

Thời gian trở lại một ngày trước.

Thuận lợi thông qua tầng tám trước, nhìn Khôi Lỗi dính ở trên nóc phòng, Trương Huyền nhẹ nhàng thở ra, tiếp tục đi lên trên.

Nói thật, hắn còn đánh giá cao bản thân.

Tầng thứ sáu đối kháng Khôi Lỗi Tòng Thánh, cũng có chút cố hết sức.

Tuy lực lượng của hắn đạt đến 6500 vạn đỉnh, có thể so với Tòng Thánh trung kỳ, nhưng thân thể hóa “Thánh”, vô luận phản ứng ý thức, hay ứng biến trong chiến đấu, đều vượt xa hắn, coi như lực lượng vượt qua, muốn thắng được cũng rất khó.

Nói cách khác, coi như lực lượng của hắn mạnh mẽ, Bán Thánh đỉnh phong cũng là cực hạn, muốn thắng được Tòng Thánh sơ kỳ, chỉ có thể mượn nhờ Thiên Đạo Thư Viện.

Vì vậy tầng thứ sáu, hắn chỉ điểm cho đối phương, để đối phương bái sư, thuận lợi vượt qua kiểm tra.

Về phần tầng thứ bảy, đối phương không tin mình, dưới tình huống chiến đấu không cách nào thắng được, đành phải hủy thành mảnh vỡ.

Phàm là có thể đánh qua, sẽ không ra hạ sách này.

Hủy đối phương thành cái bộ dáng kia, quỷ cũng nhận không ra... Thật sự quá thẹn thùng.

Tầng thứ tám, Mạc Lưu Chân lấy xương sườn luyện chế thành Khôi Lỗi, càng cường đại hơn, vừa lên đã bị cuồng ẩu một trận, mặt đất để lại rất nhiều hố to, bản thân còn bị trọng thương miệng phun máu tươi.

Vốn tưởng rằng cửa này không cách nào thông qua, đột nhiên phát hiện, Khôi Lỗi này dĩ nhiên là dùng Địa Tâm Tinh Thạch luyện chế thành.

Địa Tâm Tinh Thạch là bảo vật tu luyện Ngũ Diệu Kim Thân đệ tứ trọng nhất định phải sử dụng, một mực không có tìm được, ở chỗ này lại có thể chứng kiến, lập tức mừng rỡ như điên.

Bất quá, nếu nói rõ bản thân cần loại linh thạch này, đối phương nhất định sẽ ngay tại chỗ trở mặt, đánh chết bản thân, rơi vào đường cùng, đành phải dùng một ít tiểu kế.

Mượn nhờ lực lượng Linh Thạch, Ngũ Diệu Kim Thân thuận lợi đột phá đệ tứ trọng, khiến lực lượng nhục thể của hắn lần nữa bạo tăng.

Lúc trước chỉ bằng vào nhục thân có được 1600 vạn đỉnh, mà bây giờ gấp bội, đã đạt đến 3200 vạn đỉnh!

Nói cách khác, chỉ bằng vào nhục thân, lực lượng đã có thể so với Tàm Phong cảnh hậu kỳ!

Phối hợp thêm Chân Khí 2900 vạn đỉnh, hồn lực 2000 vạn đỉnh, toàn bộ lực lượng, đã đạt đến 8100 vạn đỉnh!

Loại lực lượng này, coi như là Tòng Thánh đỉnh phong, cũng xa xa không bằng, dưới tình huống Khôi Lỗi Mạc Lưu Chân không có bất kỳ chuẩn bị, tự nhiên bị một quyền đánh bay, áp vào trên tường, đã hôn mê.

(Tòng Thánh sơ kỳ 6000 vạn đỉnh, trung kỳ 6500 vạn đỉnh, hậu kỳ 7000 vạn đỉnh, đỉnh phong 7500 vạn đỉnh!)

- Tuy đánh bại Khôi Lỗi tầng này, nhưng mà lực lượng chiến đấu chân chính của ta, cách Tòng Thánh đỉnh phong còn có chút chênh lệch.

Cho dù một quyền, đánh Khôi Lỗi mà Mạc Lưu Chân dùng xương sườn hình thành hôn mê, trên thực tế Trương Huyền cũng không tự đại cho rằng, đã có được sức chiến đấu có thể so với Tòng Thánh đỉnh phong rồi.

Có thể nhẹ nhõm như thế, là vì gia hỏa này cùng mình chiến đấu qua một lần, đã rõ thiếu sót cùng lỗ thủng của đối phương, hơn nữa trong lòng đối phương khinh địch, mới có thể thành công.

Một khi gặp phải một Tòng Thánh đỉnh phong toàn lực xuất thủ, coi như lực lượng không kém đối phương, muốn chiến thắng, khẳng định cũng không dễ dàng như vậy.

Còn cẩn thận cho thỏa đáng.

Đây cũng là nguyên nhân hắn vẫn phải điệu thấp.

Cây có mọc thành rừng, gió vẫn thổi bật rễ, đê cao hơn nữa, sóng vẫn xối vỡ đê.

Đáng tiếc, mỗi lần muốn điệu thấp, đều sẽ hoàn toàn ngược lại, khiến hắn tràn đầy u buồn.

Có lẽ đây là nhân sinh đi! Thường thường đều là cô đơn lạnh lẽo như tuyết.

Thắng được Tòng Thánh đỉnh phong cũng khó khăn, muốn thông qua tầng thứ chín, chỉ sợ không có chút cơ hội nào, trừ khi... Bây giờ có thể

tìm được Thiên Đạo công pháp Tàm Phong cảnh, thực lực trực tiếp tăng lên tới Tàm Phong cảnh đỉnh phong.

Nhưng loại công pháp này, ở chỗ này rõ ràng tìm không thấy.

- Nếu như đi đến một bước này, vẫn là đi lên xem một chút đi!

Thở ra một hơi, không có chút lưu lại, Trương Huyền tiếp tục đi tới.

Một đường xông cửa, đều đến nơi đây, nếu như là bởi vì sợ hãi, mà trì trệ không tiến, mình cũng cảm thấy thực xin lỗi bản thân.

Vô luận như thế nào cũng phải đi lên xem một chút, cùng lắm thì nhận thua là được.

Đẩy ra đại môn tầng thứ chín, một gian phòng thật lớn trống trải xuất hiện ở trước mắt.

Giương mắt nhìn lại, một lão giả xuất hiện ở ánh mắt.

- Mục sư?

Thấy rõ dung mạo người này, Trương Huyền nhướng mày.

Không phải người khác, đúng là Tổ Sư khai phái Mục Khải.

Lúc trước mới ở trên đài cao gặp qua đối phương lưu lại tàn hồn.

- Không đúng, là Mục sư căn cứ hình tượng của mình luyện chế ra Khôi Lỗi Thánh Vực cấp!

Tuy kỳ quái, nhưng rất nhanh liền nhìn ra vấn đề.

Vị trước mắt này, cũng không phải Mục Khải Mục sư chính thức, cũng không phải hắn lưu lại tàn hồn, mà căn cứ bộ dáng của hắn, luyện chế Khôi Lỗi, từ xa nhìn lại giống như chân thân, thế cho nên khiến hắn lần đầu tiên nhìn sang, cũng không nhận ra được.

- Không có đạt tới Bán Thánh, liền từ cửa thứ nhất xông đến nơi đây, nói rõ thiên phú cùng thực lực của ngươi bất phàm!

Thấy hắn đi tới, trong mắt Mục sư Khôi Lỗi mang theo vui vẻ, nhàn nhạt nhìn lại.

- Gặp qua Mục sư!

Trương Huyền ôm quyền tiến về phía trước một bước.

Coi như chỉ là Khôi Lỗi, khẳng định cũng giống như tầng thứ tám, ẩn chứa ý niệm của Mục sư, không thể xem nhẹ.

- Ân!

Mục sư Khôi Lỗi gật đầu cười:

- Ta bây giờ là Thánh Vực nhất trọng sơ kỳ, chỉ cần ngươi có thể thắng được ta, coi như xông qua Ký Lục Sơn, đạt được chỗ tốt ta lưu lại!

- Thắng ngươi...

Trương Huyền khổ sở.

Nói thật, chỉ bằng vào thực lực, muốn thắng được đối phương, khả năng hầu như không có.

Nhưng mà, nếu bằng vào bản lĩnh hủy đồ của hắn, chơi đùa đối phương biến thành tàn tật, sau đó biến thành mảnh vỡ, có lẽ là rất đơn giản.

Chỉ là dùng thủ đoạn như vậy, đối phó Tổ Sư khai phái, thật sự có chút băn khoăn, cực kỳ ngại ngùng.

Một khi để cho người khác biết rõ, thân là Viện trưởng, chú trọng thân phận, nhất định sẽ xấu hổ.

- Không cần lo lắng, chỉ cần có thể thắng được ta, thủ đoạn gì cũng có thể dùng, không cần chú ý quy tắc!

Tựa hồ nhìn ra hắn nghi kị, Mục sư cười cười:

- Nói thật, ta lấy thực lực Thánh Vực, xuất thủ với một người ngay cả Bán Thánh cũng không có đạt tới như ngươi, bản thân chính là không giảng quy tắc!

- Ngươi xác định?

Ánh mắt Trương Huyền cổ quái:

- Có thể không cần chú ý quy tắc?

- Không sai!

Mục sư mặt mỉm cười.

- Nếu ngươi nói như vậy, vậy là tốt rồi...

Nghe đối phương nói, không cần chú ý quy tắc, Trương Huyền nhẹ nhàng thở ra, gánh nặng trong lòng buông lỏng xuống, tinh thần khẽ động.

Vù vù!

Kim Nguyên Đỉnh xuất hiện ở trước mắt.

- Đỉnh Đỉnh, đánh ngất gia hỏa này cho ta...

Đại thủ phất lên, Trương Huyền hào khí ngất trời.

- Yên tâm đi, Khôi Lỗi của lão Mục mà thôi, hiện tại ta liền giúp chủ nhân luyện thành đống cặn bã...

Kim Nguyên Đỉnh lên tiếng, thân thể nhoáng một cái, liền muốn tiến lên.

Nó là Thánh Khí mà Danh Sư Đường lưu cho học viện, năm đó liền thấy qua Mục Khải Mục sư, lúc này liếc mắt liền nhận ra được.

- Chậm đã...

Khóe miệng co lại, Mục sư Khôi Lỗi thiếu chút nữa ngất đi, vội vàng hét lớn.

- Làm sao vậy?

Ý bảo Kim Nguyên Đỉnh dừng lại, Trương Huyền nghi hoặc nhìn qua.

Ngươi vừa nói, thủ đoạn gì cũng có thể dùng, hiện tại ta triệu hoán Kim Nguyên Đỉnh ra, thì thế nào?

- Khục khục, ta nói chính là thủ đoạn có thể dùng, ngươi có thể vận dụng thực lực, chiêu số, cùng các loại phụ tu nghề nghiệp, mà không phải... Mượn nhờ Thánh Khí, nếu không, dựa vào Thánh Khí chi uy, coi như là người chỉ có thực lực Hóa Phàm nhất nhị trọng, cũng có thể từ cửa thứ nhất xông lại, Ký Lục Sơn liền không còn ý nghĩa!

Sắc mặt Mục sư Khôi Lỗi đỏ bừng nói.

Trách hắn không nói rõ ràng a.

Ký Lục Sơn là khảo hạch năng lực cá nhân, ngươi lấy Thánh Khí ra, coi như không có thực lực, cũng nhất định có thể xuôi dòng thuận gió, một đường qua cửa a!

Như vậy còn khảo hạch cái rắm!

- Cái này... Là ta đã hiểu lầm!

Trương Huyền gãi gãi đầu, lần nữa thu hồi Kim Nguyên Đỉnh vào Giới Chỉ, cổ tay khẽ đảo, một thanh trường kiếm Linh Khí tuyệt phẩm xuất hiện ở lòng bàn tay, thẳng tắp chỉ qua đối phương.

- Như vậy có thể a!

Mục sư Khôi Lỗi nhẹ gật đầu, nhẹ nhàng cười cười, đang muốn nói chuyện, liền thấy một đạo kiếm quang thẳng tắp đâm ra, tựa như sao

băng chói mắt.

Trương Huyền thất bại!

dtv-ebook.com

- Hảo kiếm pháp!

Ánh mắt sáng lên, Mục sư Khôi Lỗi nhịn không được nhẹ gật đầu, thân thể nhoáng một cái, tiến lên đón.

Trong nháy mắt, một người một Khôi Lỗi giao chiến cùng một chỗ.

Oanh oanh oanh oanh!

Trương Huyền toàn lực thi triển, Kiếm pháp như sóng to, rả rích không dứt, tựa như sóng lớn, một tầng chồng lên một tầng, càng ngày càng lớn mạnh.

Tuy hắn không có tu luyện qua kiếm pháp lợi hại, nhưng tất cả kiếm chiêu hình thành Thiên Đạo Kiếm pháp, toàn lực thi triển, mang theo mùi vị hóa phức tạp thành đơn giản, coi như là cường giả Thánh Vực đột nhiên gặp phải, cũng có chút trở tay không kịp.

- Kiếm pháp lợi hại, bất quá, với ta mà nói, còn quá yếu...

Nhẹ nhàng cười cười, Mục sư Khôi Lỗi điểm về phía trước.

Rầm ào ào!

Mũi kiếm của Trương Huyền đâm vào không khí, lập tức sụp đổ xuống, kiếm quang vô cùng sắc bén, tựa như quấn vào vòng xoáy, không còn nửa điểm uy lực.

Biết rõ gặp đối thủ, Trương Huyền nhướng mày, lực lượng toàn thân mãnh liệt kích phát.

Ầm ầm!

Không khí sụp đổ, tựa như chấn vỡ khí cầu, kiếm quang lần nữa sinh trưởng, cùng đầu ngón tay của Mục sư va chạm nhau.

Rầm ào ào!

Miểng thủy tinh nứt ra, gợn nước nhộn nhạo.

Chỉ cảm thấy mũi kiếm như đâm vào một bức tường cực lớn, hổ khẩu của Trương Huyền đau nhức, máu tươi xé rách mà ra, toàn bộ người ngực khó chịu, bay ngược ra ngoài.

Người ở trên không trung, Hồng Trần Đạp Thiên Bộ vận chuyển, thân thể trầm xuống, liên tục ở trên sàn nhà giẫm ra một loạt dấu chân.

Lần nữa gào thét, lại đâm về phía trước.

Rầm ào ào!

Không khí như màn sân khấu bị cái kéo cắt ra, kiếm quang đâm tới điểm thiếu sót trong chiêu số của Mục sư.

- Hảo nhãn lực!

Thấy hắn một chiêu đã tìm được thiếu sót trên chiêu số, Mục sư sững sờ, lần nữa cười cười, thân thể nhoáng một cái, toàn bộ thân thể tựa như con quay.

Lúc trước xuất hiện thiếu sót, lập tức biến mất không thấy gì nữa, giống như không tồn tại.

Thiên Đạo có thiếu, Thiên Đạo còn không được đầy đủ, bất luận chiêu số gì, có thiếu sót là bình thường, nhưng thực lực đối phương quá mạnh mẽ, vô luận ý thức phản ứng hay tốc độ, đều nhanh hơn hắn, coi như là phát hiện lỗ thủng cũng vô dụng.

Bởi vì còn chưa kịp công kích, đã bị đối phương tránh thoát, cái gọi là thiếu sót, cũng đã thành chê cười.

- Không hổ là cường giả sáng lập Danh Sư Học Viện...

Sắc mặt Trương Huyền xanh mét.

Đổi lại Thánh Vực sơ kỳ, bị hắn phát hiện lỗ thủng, coi như không trúng chiêu khẳng định cũng luống cuống tay chân, trước mắt khác biệt, lại có thể sớm dự phán đến mấy chiêu sau, biết rõ vị trí kiếm này của hắn nhằm vào, do đó sớm che đậy thiếu sót!

Đáng sợ!

Đối phương đã không riêng gì thực lực mạnh mẽ, nhãn lực cũng kinh người, coi như kém Minh Lý Chi Nhãn của hắn, nhưng đối với kinh nghiệm cùng lĩnh ngộ chiến đấu, cũng tuyệt không phải hắn có thể so sánh.

- Chỉ cần dùng chiêu số, liền khẳng định có thiếu sót, ta không tin ngươi có thể trốn đến bao lâu...

Trương Huyền cũng không hoảng hốt.

Tuy lúc bình thường, đều là Tử Dương Thú cùng Kim Nguyên Đỉnh xuất thủ, nhưng xem nhiều thư tịch như vậy, tổng kết ra vô số Thiên Đạo công pháp, lý giải chiến đấu cũng không kém Tướng Quân thân kinh bách chiến.

Thậm chí lý giải càng sâu.

Chiêu số không quan tâm cao thâm hay không, bí pháp hay không bí pháp, chỉ cần có chiêu, thì có lỗ thủng, thì có thiếu sót, đúng bệnh hốt thuốc, dù ngươi là võ kỹ Thần cấp, cũng sẽ bị mổ ra chiêu số, ngay tại chỗ đánh tan.

Đương nhiên điều kiện tiên quyết là nhất định phải sớm biết rõ chiêu số của đối phương, hơn nữa hiểu rõ thiếu sót trong đó, còn phải có đủ thực lực.

- Phá!

Trong mắt tựa như có thư tịch xuất hiện, trường kiếm giống như Linh xà du tẩu về phía trước, thời gian nháy con mắt liền xuất hiện ở trước mặt một chỗ thiếu sót của Mục sư Khôi Lỗi.

Chỉ cần tiến quân thần tốc, coi như đối phương là Thánh Vực, cũng nhất định bị thương.

- Nhãn lực thật tốt!

Khôi Lỗi tựa hồ đoán ra hắn sẽ đâm vào nơi đây, nhẹ nhàng cười cười, hai tay chấn động.

Trương Huyền chỉ cảm thấy một cỗ lực lượng nghiền ép đập vào mặt, khí tức trầm xuống, mũi kiếm vô cùng phong mang rút cuộc không đâm xuống được.

Bành!

Lực lượng khổng lồ kéo tới, Trương Huyền ở trên không trung lần nữa lật ra hai cái bổ nhào, bay ngược ra, lưng đâm vào trên vách tường, sắc mặt đỏ bừng, phun ra một ngụm máu tươi.

Liên tục tiến công hai chiêu, hơn nữa tìm được thiếu sót, đáng tiếc... lực lượng của đối phương quá mạnh mẽ, căn bản không cách nào thắng được.

- Còn là quá yếu...

Lau sạch máu tươi ở khóe miệng, Trương Huyền cười khổ, nhịn không được lắc đầu.

Hiện tại hắn chỉ là Tàm Phong cảnh sơ kỳ, đối chiến Thánh Vực nhất trọng sơ kỳ, trong đó chênh lệch Bán Thánh, Tòng Thánh, cùng Thánh Giả, trọn vẹn ba cấp bậc, căn bản không phải lực lượng nhục thân, hồn lực có thể đền bù.

Cho dù có hơn tám nghìn vạn đỉnh lực lượng, ở trước mặt đối phương, như trước không chịu nổi một kích!

Cường giả Thánh Vực, từng cái Khiếu Huyệt mở ra, không chỉ biết bay, lực lượng cũng vượt qua ức đỉnh, coi như là mượn nhờ Thiên Đạo Thư Viện, có thể tìm được lỗ thủng, Kiếm Khí ngay cả Chân Khí hộ thể của người ta cũng không phá được, còn đánh như thế nào?

Thật giống như để con kiến cầm lấy trường kiếm đi tiến công voi, căn bản không có ở cùng một cấp bậc, coi như chiêu số lại rườm rà phức tạp, cũng không có bất kỳ tác dụng!

Hiện tại hắn chính là loại tình huống này, đối phương là Khôi Lỗi, phòng ngự vô địch, coi như trường kiếm đâm trúng cũng không phá vỡ phòng ngự, hơn nữa kinh nghiệm chiến đấu phong phú, phòng ngự giọt nước không lọt, còn có thể thừa cơ phản kích...

Làm cho người ta kìm lòng không được sinh ra cảm giác bị thất bại.

Căn bản là không có biện pháp đánh!

- Hừ, vậy thì ngượng ngùng...

Biết rõ đọ sức võ kỹ đơn thuần, khẳng định không phải đối thủ, ánh mắt Trương Huyền ngưng tụ, tinh thần câu thông Thư Viện, một quyển sách xuất hiện.

Nếu là Khôi Lỗi, tất nhiên có chỗ sai lầm, tự nhiên liền có đủ loại thiếu sót, thật sự không được, cũng không chú ý giang hồ đạo nghĩa, giống như tầng thứ bảy, trước tiên hủy gia hỏa này rồi hãy nói!

Ngón tay điểm một chút, nội dung trong thư tịch lập tức tiến nhập trong đầu, biến thành kiến thức của mình.

- thất tinh Liên Hoàn Khôi Lỗi...

Trong thư tịch ghi lại danh xưng của Khôi Lỗi này, nhìn thoáng qua, Trương Huyền liền nhướng mày.

Lúc trước hủy đi Khôi Lỗi ở tầng thứ bảy, đối với cấp bậc thứ này hơi chút hiểu được, cái kia là lục tinh, hủy cũng không quá dễ dàng, cái này đạt đến thất tinh... Lấy thực lực trước mắt của hắn, có thể mở ra hay không cũng còn khó nói!

Khôi Lỗi không phải vật phẩm Thiên Công bình thường, sẽ chờ ở tại chỗ, để hắn phá giải từng cái thiếu sót, một khi bị công kích, sẽ lập tức phản kháng, đến lúc đó, ai sống ai chết còn khó nói.

- Cũng nên thử một chút!

Ghi thiếu sót của đối phương ở trong lòng, hít sâu một hơi, Trương Huyền lần nữa phóng tới đối phương.

Vù vù!

Thi triển Thiên Đạo thân pháp, cả người tựa như huyễn ảnh, thời gian nháy con mắt đi vào trước mặt Khôi Lỗi, trường kiếm trong tay nhẹ nhàng vẽ một cái.

Cùng thời khắc đó, tay trái chỉ ra đâm tới.

- Thú vị!

Chứng kiến công kích của hắn, đâm thẳng lỗ thủng, thân thể Mục sư chuyển một cái, một quyền đón chào.

Không có chiêu số, không có võ kỹ, chỉ có lực lượng đơn thuần cùng cuồng bạo nghiền ép.

Không dám tiếp tục đi tới, Thiên Đạo thân pháp chuyển một cái, vội vàng nghiêng qua bên trái, tránh thoát công kích.

Lóe lên một chút, thiếu sót vừa rồi nhắm trúng tự nhiên cũng công kích không đến, chiêu số chuẩn bị hồi lâu, cũng đánh vào không trung.

- Phản ứng thật là lợi hại...

Khuôn mặt Trương Huyền xanh mét, khó coi không nói ra được.

Từ khi cùng người chiến đấu, lúc nào gặp qua biệt khuất như vậy.

Đối phương biết rõ hắn nhìn ra thiếu sót, trực tiếp không cần chiêu số, mà dùng lực lượng đơn thuần nghiền ép!

Chỉ cần lực lượng không bằng đối phương, dù đánh thế nào cũng không có tác dụng!

Ngay cả thân thể cũng không có biện pháp tới gần, đừng nói bị thương đối phương, có thể bảo chứng bản thân không bị đánh chết cũng không tệ rồi.

Có thể nói, tìm được khuyết điểm của đối phương, đối phương cũng đồng dạng tìm được khuyết điểm của hắn... Lực lượng chưa đủ!

Chỉ cần hạ công phu ở điểm ấy, tuyệt chiêu lại hoa lệ cũng không có tác dụng.

- Ngươi không phải là đối thủ, nhận thua đi!

Mục sư Khôi Lỗi lắc đầu.

- Nhận thua?

Trương Huyền nhíu mày.

Thật vất vả vọt tới tầng thứ chín, chẳng lẽ thật muốn nhận thua trở về?

- Đúng vậy, lực lượng của ngươi chưa đủ, khẳng định không cách nào thắng được ta, bất quá, chỉ cần ngươi chậm rãi tu luyện, đạt tới Tàm Phong cảnh đỉnh phong, lần nữa tới đây, ta rất có thể không phải là đối thủ!

Mục sư Khôi Lỗi nói.

Tuy không phải đối thủ, nhưng hắn biết, không phải sự tình thiên phú, mà là thời gian tu luyện của đối phương quá ngắn, tu vi chưa đủ.

Không nói có được thực lực Bán Thánh, coi như đạt tới Tàm Phong cảnh đỉnh phong, chỉ sợ hắn cũng sẽ rất khó chiến thắng.

- Nếu như Ký Lục Sơn thiết lập tầng thứ chín, nhất định là hy vọng có người xông cửa thành công a? Thực lực chưa tới Bán Thánh, thật sự có người có thể thắng được ngươi?

Trương Huyền nhịn không được nói.

Nếu như đối phương là Thánh Vực nhất trọng bình thường, tỷ lệ hắn chiến thắng còn rất lớn, nhưng... thân là Danh Sư, càng là siêu cấp cường giả sáng chế Danh Sư Học Viện, lý giải chiến đấu cao thâm đến cực điểm... Chỉ cần lực lượng không cách nào thắng được, liền không có khả năng chiến thắng.

Hắn tu luyện Thiên Đạo công pháp, lĩnh ngộ Ngũ Diệu Kim Thân, càng kiêm tu Vu Hồn... thực lực cường hãn như vậy, cũng khó làm được, hắn không tin Danh Sư Học Viện, có người có thể đủ mạnh hơn hắn!

Nếu như không có, vì sao phải thiết lập một tầng thứ chín không cách nào cho người thông qua?

- Có!

Mục sư gật đầu.

- Có?

Trương Huyền nhíu mày.

- Ngươi không cần không tin, là thật có, không ít Chiến Sư có thể làm được. Thậm chí năm đó Khổng Sư, thời điểm còn không có đạt tới Bán Thánh, liền chém giết qua cường giả Thánh Vực!

Mục sư nói.

- Không đến Bán Thánh liền chém giết Thánh Vực?

Đồng tử của Trương Huyền co rụt lại.

Hắn biết rõ đối phương nói chém giết, tất nhiên là dựa vào thực lực, mà không phải Tử Dương Thú, Kim Nguyên Đỉnh...

Khổng Sư còn không có đạt tới Bán Thánh, liền lợi hại như vậy?

Thật hay giả?

- Phải, nếu như không phải có thể làm được sự tình thường nhân làm không được, làm sao có tư cách làm Chiến Sư, cùng Dị Linh tộc chiến đấu!

Mục sư Khôi Lỗi mặt không biểu tình.

- Cái này...

Trương Huyền sửng sốt.

Lúc trước gặp phải hai người Lộc Thành, còn tưởng rằng Chiến Sư đều như thế, hiện tại xem ra, cũng không phải đơn giản như vậy.

- Nhận thua đi, ngươi không thể thắng được ta, coi như lại kéo dài thời gian cũng vô dụng!

Biết rõ hắn kéo dài thời gian, là vì khôi phục Chân Khí, Mục sư khoát tay áo.

- Đợi ngươi đạt tới Tàm Phong cảnh đỉnh phong, có thể đến lần nữa, có lẽ có thể đánh bại ta.

Hắn cũng không cho rằng, một Tàm Phong cảnh sơ kỳ có thể chiến thắng, thật như vậy mà nói, vị này khẳng định đáng sợ hơn rất nhiều Chiến Sư chính thức.

- Đợi đến Tàm Phong cảnh đỉnh phong?

Trương Huyền lắc đầu:

- Không cần chờ, hiện tại ta có thể đánh bại ngươi!

- A?

Mục sư Khôi Lỗi nhướng mày.

- Không tin? Ha ha!

Thấy hắn như vậy, Trương Huyền nhẹ nhàng cười cười:

- Ta có thể chứng minh cho ngươi xem, bất quá... Ngươi trước chờ ta một chút, ta đổi một bộ quần áo... Lại tới đánh với ngươi!

Phong Thánh Giải

dtv-ebook.com

- Đổi quần áo?

Vẻ mặt của Mục sư Khôi Lỗi phát mộng.

Có thể đánh thắng liền đánh thắng, đánh không lại liền đánh không lại, cùng thay quần áo có quan hệ gì?

- Quần này áo, là Học Viện chuyên môn vì ta chuẩn bị, cực kỳ quý giá, mặc lên người có chút bó tay bó chân, chỉ có mặc lại Danh Sư phục của bản thân, mới có thể phát huy sức chiến đấu mạnh nhất!

Trương Huyền nói.

- Y phục này của ngươi không phải rất quý giá sao?

Mục sư Khôi Lỗi nhịn không được nói.

Hiện tại Trương Huyền mặc là y phục Viện trưởng vì nghênh đón đại điển kế vị, Luyện Khí Sư Học Viện cùng Thiên Công Viện chuyên môn làm theo yêu cầu, không chỉ vừa vặn, còn có công năng phòng ngự rất mạnh, Linh Khí tuyệt phẩm, là cả Học Viện hao phí khổng lồ hoàn thành.

Nhãn lực của Mục sư như đuốc, liếc thấy ra bất phàm, mặc y phục như thế, là heo cũng có thể chiến lực tăng nhiều, ngươi lại nói không thích hợp? Còn muốn mặc cái gì?

Bán Thánh khí, Thánh Khí sao?

Thật muốn như vậy, còn đánh thế nào?

- Là có chút quý giá, bất quá quần áo vừa vặn tốt nhất, cũng không phải là quý giá liền càng lợi hại!

Trương Huyền cười cười, không giải thích quá nhiều, khoát tay áo:

- Khả năng còn làm phiền Mục sư xoay người sang chỗ khác, ta thay quần áo, không thích để cho người khác nhìn xem...

- Được rồi!

Thấy gia hỏa này muốn đổi quần áo cùng mình tỷ thí, Mục sư lắc đầu, xoay người sang chỗ khác.

Kỳ thật thay quần áo chiến đấu, trước kia hắn cũng đã được nghe nói, đều là nghề nghiệp Kinh Hồng Sư mới có thể làm như vậy, bình thường đều đổi thành quần áo và trang sức cực kỳ hoa lệ, sau đó phối hợp vũ đạo dáng vẻ thướt tha mềm mại, làm cho người ta say mê, làm cho người ta trầm mê.

Chẳng lẽ gia hỏa này, là một vị Kinh Hồng Sư?

Nhưng... Coi như thật, cũng không có tác dụng a!

Hắn là Khôi Lỗi, nghề nghiệp phụ tu công kích Linh Hồn, hoàn toàn vô dụng. Khoan hãy nói... Kinh Hồng Sư đều là mỹ nữ, để một nam nhân chuẩn bị tư thế dung nhan... Chỉ sợ không phải mỹ cảm, mà là buồn nôn!

Ngẫm lại cũng cảm thấy tóc gáy dựng lên.

- Được rồi!

Trong lòng đang suy nghĩ, không biết gia hỏa này rốt cuộc muốn làm cái quỷ gì, liền nghe được một thanh âm lãnh ngạo vang lên, quay đầu nhìn lại, quả nhiên thấy thanh niên vừa rồi đã đổi quần áo xong.

Y phục này, không có hoa lệ như lúc trước, thoạt nhìn hết sức bình thường.

- Ngươi đây là... Danh Sư trang phục bình thường?

Mục sư Khôi Lỗi sửng sốt.

Nếu như đối phương đổi thành quần áo hoa lệ, đổi thành Bán Thánh khí, hắn đều có thể tiếp nhận, dù sao quần áo cũng ảnh hưởng tới thực lực... nhưng chỉ đổi thành trang phục Danh Sư bình thường, không có gì đặc thù...

Cái này rất giống Thánh Khí đổi thành Linh Khí, chẳng những không phải gia tăng thực lực, mà là giảm xuống!

Ngươi xác định thay đổi quần áo bình thường như thế, có thể thắng được ta?

- Không sai!

Trương Huyền gật đầu, hai tay chắp sau lưng, trong mắt mang theo ngạo nghễ:

- Quần áo bình thường cũng có thể đánh bại ngươi!

- Ngươi đã tự tin như thế, vậy thì bắt đầu đi!

Thấy gia hỏa này thay đổi quần áo, kiêu ngạo không gì sánh được, không khiêm cung như lúc trước chút nào, sắc mặt của Mục sư Khôi Lỗi trầm xuống, xiết chặt nắm đấm.

Phần phật!

Lần này là hắn công kích trước.

Nhất lực hàng thập hội* (*ở trước mặt tuyệt đối thực lực, hết thảy mưu kế đều vô dụng), nắm đấm mang theo uy áp nồng đậm, không khí chung quanh đều bị chấn vỡ.

Vì để cho đối phương biết khó mà lui, không dây dưa không rõ, vừa ra tay liền phóng xuất ra toàn bộ lực lượng, so với vừa rồi chiến đấu, càng

cường đại hơn, càng thêm có uy hiếp.

- Đến thật tốt!

Trương Huyền thay đổi quần áo, không còn kính sợ như lúc trước, cũng không trốn tránh, đồng dạng đánh ra một quyền.

- Hả?

Chứng kiến công kích của hắn, Mục sư Khôi Lỗi nhíu mày.

Thực lực của đối phương, vừa rồi chiến đấu hai chiêu, đã biết rất rõ ràng, đối với công kích toàn lực của hắn, căn bản ngăn cản không nổi, hiện tại lại có thể dùng quyền đón đỡ...

Vốn tưởng rằng thay đổi quần áo sẽ trở nên càng cường đại hơn, sao... giống như thay não vậy!

Như vậy đón đỡ một quyền toàn lực của mình, nhất định sẽ bị đánh bại ngay tại chỗ.

Trong lòng chần chờ, đang muốn thu hồi lực lượng trên nắm tay một ít, liền thấy nắm đấm của đối phương đã đi tới trước mặt.

Vù vù!

Hai nắm tay va chạm nhau, đồng tử của Mục sư Khôi Lỗi co rụt lại.

Vốn nghĩ rằng thực lực của đối phương còn như vừa rồi, coi như thu hồi một nửa lực lượng, cũng rất khó tiếp được... Ai ngờ nắm đấm va chạm, lập tức cảm nhận được không đúng.

Lực lượng của đối phương lúc trước còn hơi có vẻ nhu nhược, giờ phút này liên tục không ngừng quán thâu đến, giống như sơn băng địa liệt, sông lớn sụp đổ, khiến toàn thân hắn kìm lòng không được run rẩy!

Bành!

Lực lượng va chạm nhau, giờ phút này đừng nói thu lực, coi như là toàn lực, cũng không phải là đối thủ!

- Lui về phía sau!

Hét lớn một tiếng, trên đầu toác ra gân xanh, lực lượng toàn thân phát huy đến cực hạn.

- Hừ!

Thanh niên đối diện ngẩn đầu, trong ánh mắt mang theo khinh miệt, hừ nhẹ một tiếng, lực lượng trên nắm tay bạo tăng.

Bành!

Mục sư Khôi Lỗi không kịp phản ứng, gục bay mà ra, bay ra mấy chục thuớc, lưng hung hăng đâm vào trên vách tường, từng ngụm từng ngụm thở hổn hển, trái tim sắp muốn nổ.

- Cái này...

Đồng tử co rút lại, vẻ mặt tràn đầy không thể tin được nhìn về phía thanh niên trong đại sảnh, như là gặp quỷ.

Vừa rồi cùng hắn tỷ đấu, tuy nhãn lực không tệ, nhưng mà lực công kích kém thật sự nhiều lắm, muốn kích thương mình cũng làm không được... Thế nào thay đổi bộ y phục, giống như thay đổi người khác, một quyền liền đánh bay bản thân?

Hơn nữa nhìn bộ dạng, còn như là lưu thủ.

Khác biệt cũng quá lớn đi!

Nhịn không được nhìn lại, vô luận bộ dáng hay khí tức Linh Hồn, đều là một người không thể nghi ngờ, nói cách khác, thay đổi bộ y phục, tuy thực lực của gia hỏa này không có tăng trưởng, nhưng sức chiến đấu lại bạo tăng gấp bội!

- Ngươi thua!

Đang rung động, thanh niên chắp hai tay sau lưng, vẻ mặt bướng bỉnh nói.

- Ta...

Mục sư Khôi Lỗi cười khổ lắc đầu:

- Chúc mừng ngươi thông qua tầng thứ chín, trở thành Danh Sư thứ nhất thành công thông qua Ký Lục Sơn từ khi sáng tạo đến nay!

Tuy không biết đối phương đến cùng xảy ra chuyện gì, đổi bộ y phục thực lực tăng nhiều, nhưng thua chính là thua, đường đường Tổ Sư khai phái của Danh Sư Học Viện, còn không đến mức bởi vì chút việc nhỏ này mà lấp liếm.

Nghe được nhận thua, thanh niên cũng không có bất kỳ ngoài ý muốn, ngược lại cảm thấy hắn xuất thủ, nhất định có thể chiến thắng, vẻ mặt rắm thối.

- Ngươi thông qua tầng thứ chín, là thiên tài cường đại nhất của Danh Sư Học Viện vạn năm tới nay, quyển Phong Thánh Giải này để lại cho ngươi rồi!

Mục sư Khôi Lỗi cũng không thèm để ý hắn tự ngạo, nhẹ nhàng cười cười, lấy ra một quyển sách đưa tới.

- Phong Thánh Giải?

Thanh niên tràn đầy nghi hoặc.

- Không sai!

Mục sư Khôi Lỗi cười cười:

- Thân là Danh Sư, ngươi có thể nghe nói qua, Khổng Sư là làm sao đột phá Thánh Vực không?

- Cái này... Nghe qua, là Thiên Nhận Thánh Giả.

Thanh niên gật đầu.

Thời điểm Khổng Sư đột phá, đạt được ông trời công nhận, trở thành Thiên Nhận Thánh Nhân, thậm chí chỗ đột phá, còn để lại Phong Thánh Đài.

Nơi này hắn tự mình đi qua, không coi là bí mật.

- Đúng vậy, là Thiên Nhận Thánh Giả!

Ánh mắt của Mục sư Khôi Lỗi tỏa ánh sáng:

- Thiên Nhận Thánh Nhân, không chỉ thực lực mạnh, càng có thể được chỗ tốt cực lớn, vìvề sau tấn cấp đánh xuống trụ cột... Vô số năm, vô số Danh Sư, đều muốn làm được điểm ấy, đáng tiếc... Không ai có thể hoàn thành!

- Bản Phong Thánh Giải này, là năm đó ta ở dưới cơ duyên xảo hợp lấy được, bên trong miêu tả kỹ càng quá trình tu luyện của Khổng Sư trước lúc phong Thánh... Ta chuyên môn nghiên cứu qua, cũng tổng kết thành công pháp tu luyện!

- Tuy không thể để cho người chính thức biến thành Thiên Nhận Thánh Giả, được ông trời nhận thức, nhưng chỉ cần nghiêm khắc tu luyện, tuyệt đối có thể làm cho sức chiến đấu ở trước khi tới Thánh Vực, gia tăng gấp hai trở lên!

- Gia tăng gấp hai?

Con mắt thanh niên trợn tròn.

Tu vi đạt tới Bán Thánh, Tòng Thánh cùng Thánh Vực, từng cấp bậc nên có bao nhiêu lực lượng, cơ bản đều là xác định... Nếu như có thể khiến sức chiến đấu ở trước đột phá gia tăng gấp hai... Tích lũy hùng hậu bao nhiêu mới có thể làm được?

Thực lực như vậy, một khi đột phá, coi như không phải thiên địa nhận thức, Thánh Vực bình thường cũng khó có thể chống lại, hoàn toàn không phải là đối thủ!

- Không sai. Bất quá, sớm nói cho ngươi một tiếng, bản Phong Thánh Giải này, sau khi tu luyện, hoàn toàn chính xác có thể làm cho sức chiến đấu tăng nhiều, nhưng cũng có thiếu sót...

Mục sư Khôi Lỗi lắc đầu:

- Chính là tích lũy quá mức hùng hậu, muốn đột phá, so với tu luyện bình thường càng khó! Năm đó, ta chính là tham lam những thứ này, bỏ lỡ tuổi đột phá tốt nhất, đến chết cũng không có đạt tới cảnh giới cao hơn, do đó trở thành chuyện ăn năn cả đời...

Thanh niên trầm mặc.

Đối phương nói không sai, bất kỳ vật gì, đều có lợi có tệ.

Có thể làm cho người ở trước khi đạt tới Thánh Vực, sức chiến đấu gấp bội, đủ thấy tích lũy hùng hậu, tích lũy như thế, đột phá tự nhiên càng khó.

Đây cũng là nguyên nhân vì sao hắn tu luyện tiêu hao so với tu luyện giả cùng cảnh giới lớn hơn nhiều lắm.

Tu luyện Thiên Đạo công pháp, trụ cột vô cùng vững chắc, so với bất luận công pháp gì đều muốn củng cố, tiêu hao càng lớn, tiến bộ cũng sẽ trở nên chậm chạp.

Hắn đã cảm thấy gần đây tu luyện rõ ràng chậm hơn trước kia.

Gần hai tháng mới gia tăng lên bốn đại cảnh giới, tưởng tượng liền tràn đầy xấu hổ.

- Quyết định như thế nào, toàn bộ bằng chính ngươi, quyển sách này, ta sẽ cho ngươi ba ngày thời gian học tập, có thể lĩnh ngộ đến cảnh giới gì,

toàn bộ bằng bản thân!

Không nhìn ra hắn xấu hổ, Mục sư Khôi Lỗi đưa thư tịch tới nói.

- Ân!

Thanh niên gật đầu, tiếp nhận thư tịch, do dự một chút:

- Ta tìm hiểu công pháp, cũng cần thay quần áo, phiền toái Mục sư xoay người sang chỗ khác...

- Ách... Được rồi!

Không biết gia hỏa này đến cùng lấy ở đâu ra nhiều chuyện như vậy, Mục sư lắc đầu, nhưng vẫn xoay người sang chỗ khác.

Thấy hắn không có quan sát, thanh niên nhẹ nhàng thở ra, tinh thần khẽ động, một thân ảnh giống như đúc xuất hiện ở trước mặt, hai người liếc mắt nhìn nhau, người sau liền biết chuyện đã trải qua.

- Phân thân, ngươi đi về trước đi!

Thân ảnh giống như đúc khoát tay áo.

- Vâng, bản thể!

Thanh niên trong nháy mắt biến mất.

Người này mới thật sự là Trương Huyền, mà vừa rồi chiến thắng Mục sư Khôi Lỗi, là phân thân.

Vừa rồi tuy chỉ giao chiến hai chiêu, nhưng Trương Huyền biết rõ, bản thân khẳng định không phải đối thủ, ngoài miệng nói là thay quần áo, trên thực tế là phân thân đi ra.

Gia hỏa này bình thường rất không đáng tin cậy, nhưng sức chiến đấu không thể nghi ngờ.

Hắn mỗi lần tiến bộ rất lớn, cảm thấy đối phương không phải đối thủ, kết quả đều bị đánh răng rơi đầy đất...

Mình không phải là đối thủ của Mục sư Khôi Lỗi, phân thân nhất định có thể.

Quả nhiên, phân thân hoàn toàn chính xác không có khiến hắn thất vọng, thành công đánh bại, thông qua được tầng thứ chín.

Cẩn thận lại nói tiếp, phân thân cũng là thực lực của bản thân hắn, chiêu thay mận đổi đào này, cũng không tính là không tuân theo quy định.

Sở dĩ làm che giấu, là không muốn bí mật phân thân để lộ mà thôi.

Bản thể xuất hiện, gọi Mục Khải Mục sư một tiếng, ngón tay của Trương Huyền điểm lên thư tịch, tinh thần tập trung nhìn sang.

Nguyên Thai phân cấp

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Trong nháy mắt, Trương Huyền liền rõ ràng nội dung của quyển sách này.

Phía trước giới thiệu kỹ càng, kinh nghiệm Khổng Sư phong thánh, trong đó đại bộ phận kinh nghiệm, đều có chút tương tự ở Phong Thánh đài lưu lại tâm đắc, chỉ là càng thêm kỹ càng, không chỉ có cảm thụ, còn có các loại hành động trong hiện thực.

- Phức tạp như vậy?

Trương Huyền nhíu mày.

Vốn tưởng rằng cái gọi là Phong Thánh Giải, là một loại công pháp đơn thuần, chỉ cần theo như trình tự tu luyện, có thể để cho thực lực tăng nhiều, trên thực tế không có dễ dàng như vậy.

Để cho ông trời phong làm Thánh Nhân, không chỉ cần Chân Khí mạnh mẽ, lực lượng mãnh liệt, càng trọng yếu chính là... ngay cả tâm thần cũng cùng một chỗ tu luyện.

Cái gọi là tu luyện tâm thần, trên thực tế chính là ma luyện tâm trí.

Loại tu hành này, không thể làm cho người ta tăng lên sức chiến đấu, lại có thể làm cho lòng dạ của người ta càng thêm rộng lớn, nhìn xa hơn, đi cao hơn.

Chỉ có tâm trí đạt tới bao dung vạn vật, dung nạp thiên địa, đan điền tự nhiên cũng sẽ tùy theo trở nên rộng lớn, có thể dung nạp càng nhiều Chân Khí nữa.

- Tàm Phong cảnh, cũng gọi là Tàng Thai Cảnh, Thai Tàng Cảnh hoặc là Kim Đan cảnh. Ý là tích góp tu vi, trong người ngưng tụ Nguyên Thai (Kim Đan), một khi thành công, cùng bản thân dung hợp là một, liền có thể đột phá gông cùm xiềng xích, thành linh thành thánh...

Thấy hắn mặc vào quần áo lúc trước, nghiêm túc đọc sách, Mục sư Khôi Lỗi không hề xoắn xuýt, giải thích một câu, hỏi:

- Ngươi đã tu luyện đến cấp độ này, đối với cảnh này hẳn có lý giải rất sâu.

Trương Huyền gật đầu.

Tàm Phong cảnh, trên thực tế là chân khí toàn thân ngưng tụ thành thai, hóa làm đan, nói trắng ra, là Chân Khí từ thể khí, ngưng tụ thành thể rắn.

Như vậy, thân thể có thể dung nạp càng nhiều Chân Khí nữa, một khi kết thành Nguyên Thai, hoàn toàn có thể tàng thai thành thánh, đạt tới cảnh giới cao hơn.

Mặc dù không có sưu tập đến Thiên Đạo công pháp vượt qua Tàm Phong cảnh, nhưng chân khí trong cơ thể hắn đã bắt đầu hội tụ, ở đan điền tạo thành vòng xoáy Chân Khí, chỉ cần nỗ lực tu luyện, ngưng kết ra Nguyên Thai, chỉ là vấn đề thời gian.

- Tu luyện bình thường, chỉ cần làm từng bước, nỗ lực tu luyện, Chân Khí trong cơ thể rất nhanh có thể ngưng kết, nhưng... Đây chẳng qua là loại Nguyên Thai kém nhất, cũng chính là Nguyên Thai tam đẳng!

Mục sư Khôi Lỗi nói.

- Nguyên Thai tam đẳng? Nguyên Thai còn phân cấp cấp?

Vẻ mặt Trương Huyền tràn đầy nghi hoặc.

Đây chính là chưa từng nghe nói qua.

Coi như là ở Học Viện sưu tập không ít thư tịch nghề nghiệp, cũng chưa bao giờ gặp giới thiệu cùng loại.

- Đương nhiên sẽ phân chia đẳng cấp, chỉ bất quá, rất ít người biết được mà thôi!

Mục sư Khôi Lỗi lắc đầu:

- Cái đẳng cấp này, là lúc trước một vị đệ tử của Khổng Sư nói ra, vốn nghĩ rằng sẽ cho tất cả tu luyện giả biết, lại bị Khổng Sư ngăn lại! Giữ kín không nói ra, thế cho nên người biết càng ngày càng ít!

- Khổng Sư ngăn lại?

Trương Huyền kỳ quái.

Khổng Sư không phải Vạn Thế Chi Sư sao? Đối với Nhân tộc có cống hiến cực lớn, sáng lập nghề nghiệp Danh Sư... truyền thừa phát triển ở toàn bộ Nhân tộc, nhân vật như vậy, làm sao sẽ cố ý che lấp tin tức?

- Khổng Sư làm như vậy, là vì nhân loại!

Mục sư Khôi Lỗi cảm khái một tiếng, cũng không để cho Trương Huyền nghi hoặc bao lâu, tiếp tục nói:

- Tu luyện giả bình thường như chúng ta, chỉ cần chịu nỗ lực, cơ bản đều có thể ngưng tụ ra Nguyên Thai tam đẳng, Nguyên Thai nhị đẳng liền khó khăn! Không chỉ cần đại lượng tài liệu tu luyện, còn cần có người chỉ điểm, xuất hiện một tia sai lầm cũng dẫn đến thất bại trong gang tấc.

- Nói cách khác, nghĩ ngưng tụ Nguyên Thai nhị đẳng, tiêu phí trả giá, ít nhất là gấp mười lần Nguyên Thai tam đẳng trở lên... Loại trả giá này, Nhân tộc trả không nổi không nói! Mấu chốt nhất là, cũng không phải

người người đều có thể thành công, còn cần thiên tư cùng tâm tính cực cao, một khi thất bại, nhẹ thì Nguyên Thai hủy hết, tu vi bị phế, nặng thì chết ngay tại chỗ, Thần Tiên khó cứu...

Mục sư Khôi Lỗi lắc đầu:

- Không biết thì thôi, một khi biết được, vô số Danh Sư đều vì tăng lên sức chiến đấu, mạo hiểm nếm thử... Mà hậu quả làm như vậy, chỉ biết làm Nhân tộc tổn thương nguyên khí, để cho vô số người tẩu hỏa nhập ma, cuối cùng tử vong! Mà không phải bồi dưỡng được càng nhiều cường giả.

- Cái này...

Chần chừ một chút, Trương Huyền cuối cùng nhẹ gật đầu.

Đối phương nói không sai.

Muốn trùng kích Nguyên Thai cấp bậc cao hơn, tự nhiên phải trả giá thật nhiều!

Rất nhiều người chịu hạn chế bởi thiên tư, cưỡng ép đi làm, chẳng những không có hiệu quả, ngược lại sẽ hại bản thân.

Thật giống như rắn nuốt voi, rõ ràng chỉ lớn như dây thừng, lại nhất định muốn ăn một con voi mấy thước, không thành công là bình thường, gây chuyện không tốt rất dễ dàng chơi chết bản thân.

Cái gọi là đẳng cấp Nguyên Thai là như thế.

Sau khi biết rõ tin tức này, lại không đi làm, rõ ràng còn có một loại cảnh giới không có đạt tới, trên tâm cảnh sẽ xuất hiện thiếu sót, cảm giác không bằng người... Do đó hạn chế thành tựu về sau.

Biết rõ lại sẽ xuất hiện nguy hiểm...

Người không biết không tội, có đôi khi ngu ngốc, cũng là một loại hạnh phúc.

- Nguyên Thai đẳng cấp cao, chỉ đại biểu sức chiến đấu đồng cấp bậc mạnh mẽ mà thôi... Mà trả giá, có thể bồi dưỡng được Thánh Vực nhị trọng, thậm chí tam trọng! Trả giá như thế, chỉ làm cho người tăng lên Nguyên Thai một cấp bậc nhỏ... Đổi lại người nào, đều biết nên lấy hay bỏ!

Mục sư Khôi Lỗi tiếp tục nói:

- Nhất là Vạn Thế Chi Sư vì tương lai của Nhân tộc suy nghĩ! Khoan hãy nói, nghề nghiệp Danh Sư năng lực chủ yếu nhất, là bồi dưỡng càng nhiều nhân loại đi đến đỉnh phong, dạy học mới là thứ nhất, sức chiến đấu đồng cấp bậc, coi như yếu một ít, cũng không ảnh hưởng chút nào.

- Đúng vậy!

Trương Huyền gật đầu.

Bí mật này thật sự quá kinh thế hãi tục rồi, một khi truyền đi, tất nhiên phá vỡ tu luyện giới, mà làm như vậy, ngoại trừ sẽ mang đến cho người áp lực tâm lý cùng gánh nặng... thì không có bất kỳ chỗ tốt.

Đã như vậy, còn không bằng không nói, để cho tất cả mọi người không biết chuyện này.

Huống chi, chức trách chủ yếu của Danh Sư là “giảng dạy” cùng “truyền thừa”, cũng không phải đánh nhau, coi như là Nguyên Thai tam đẳng cũng không coi vào đâu.

Chiếu theo lý giải công pháp, võ kỹ, rất nhiều nghề nghiệp, như cũ là việc đáng làm thì phải làm, không ai có thể so sánh.

- Ngươi nói tu luyện giả bình thường chỉ là Nguyên Thai tam đẳng, như vậy người Nguyên Thai nhị đẳng là dạng gì?

Hiểu mục đích của đối phương, Trương Huyền không hề xoắn xuýt, tiếp tục hỏi.

- Nguyên Thai nhị đẳng, đại bộ phận đều là Chiến Sư!

Mục sư Khôi Lỗi nói.

- Chiến Sư?

- Ân! Chiến Sư không cần học tập phụ tu, chuyên tâm chiến đấu, sẽ có càng nhiều tinh lực dùng ở trên việc tu luyện võ học, hơn nữa Danh Sư Đường cùng với toàn bộ Nhân tộc không ràng buộc cung cấp, cùng với thiên phú bản thân, ngưng tụ Nguyên Thai nhị đẳng cũng không khó!

Nói đến đây, Mục sư Khôi Lỗi dừng lại một chút, tiếp tục nói:

- Lúc trước Khổng Sư ở trong nghề nghiệp Danh Sư cứng rắn tách ra Chiến Sư, kỳ thật chính là vì truyền thừa Nguyên Thai phân cấp!

Trương Huyền bừng tỉnh đại ngộ.

Khó trách lúc trước gặp phải Ngô Hư, đồng dạng là Tàm Phong cảnh đỉnh phong, một người lại có thể ép tới đám người Hồ Yêu Yêu, Tiết Chân Dương thúc thủ vô sách, không phải bởi vì đám người Đổng Hân thiên phú chưa đủ, mà là đẳng cấp Nguyên Thai... chưa đủ!

Như vậy vô luận độ tinh thuần Chân Khí hay lực lượng khống chế, đều không bằng đối phương, bị đánh bại là rất bình thường.

- Chiến Sư cũng chỉ là Nguyên Thai nhị đẳng... như vậy nhất đẳng là ai?

Trương Huyền hỏi lần nữa.

Chiến Sư cường đại như thế, cũng chỉ là nhị đẳng, nhất đẳng chẳng phải càng thêm đáng sợ?

- Nguyên Thai nhất đẳng, chỉ tồn tại ở trong truyền thuyết, đã thật lâu không ai thành công! Dù sao ta chưa từng thấy qua, nghe nói năm đó

Khổng Sư, khả năng chính là... Đương nhiên, cụ thể như thế nào, thư tịch không có ghi chép, ta cũng không dám kết luận bừa...

Mục sư Khôi Lỗi giải thích.

- Không ai thành công qua?

Trương Huyền sững sờ.

- Đúng vậy! Nguyên nhân chính là như thế, ta hoài nghi Nguyên Thai nhất đẳng, chính là... nguyên nhân chủ yếu trở thành Thiên Nhận Thánh Nhân! Vì vậy, cho tới nay, ta luôn muốn thành tựu Nguyên Thai nhất đẳng, vì thế hao tốn không dưới mấy trăm năm... Kết quả, đến cuối cùng, cũng chỉ ngưng tụ ra Nguyên Thai nhị đẳng phẩm chất tốt nhất, vẫn không thể nào thành công!

Vẻ mặt của Mục sư Khôi Lỗi tràn đầy cười khổ.

Vì một cái mộng không biết kết quả, lãng phí mấy trăm năm vô ích, sinh mệnh tiếp cận một nửa, đổi lại người nào, đều hối hận không thôi.

- Nhị đẳng thượng phẩm?

- Ân, Nguyên Thai không chỉ chia làm nhất, nhị, tam đẳng, trong mỗi nhất đẳng, còn chia làm hạ phẩm, trung phẩm, thượng phẩm, tuyệt phẩm! Ta có thể ngưng tụ ra loại này, cũng hao tốn trả giá rất lớn, có kinh nghiệm cửu tử nhất sinh, lãng phí không biết bao nhiêu thời gian!

- Sau khi thành công, tuy có thể vượt cấp chiến đấu, nhưng người cùng thế hệ lúc trước thực lực không bằng ta, thiên tư không bằng ta... Đều đã đạt đến Thánh Vực tứ trọng, ngũ trọng, chứng kiến cảnh này, mới biết mình sai rồi! Ngay lúc đó ta chỉ là một Thánh Vực bình thường... Dĩ nhiên bỏ lỡ niên kỷ tấn thăng tốt nhất, cả đời không cách nào tấn cấp cảnh giới cao hơn, cuối cùng dừng lại ở nhất trọng đỉnh phong... Trong lòng hối hận có thể nghĩ!

- Thẳng đến này, mới hiểu được vì cớ gì Khổng Sư cố ý giấu giếm tin tức... Thiên tư chưa đủ, coi như có thể thành công, cũng là phí thời gian! Thử nghĩ thoáng một phát, cường giả Thánh Vực tứ trọng đối với nhân loại tác dụng lớn, hay là một Thánh Vực nhất trọng đỉnh phong tác dụng lớn? Kết quả không cần suy nghĩ nhiều!

Trong ánh mắt Mục sư Khôi Lỗi mang theo hối hận.

Cường giả Thánh Vực có tuổi thọ hạn chế, dài nhất cũng sống không quá hai nghìn năm, hắn trẻ tuổi nhất, dùng bảy tám trăm năm lãng phí ở tấn cấp Nguyên Thai, bỏ lỡ thời gian tu luyện hoàng kim, chờ thân thể cơ năng hạ thấp, còn nghĩ đột phá, tự nhiên không làm được.

Mà lúc này, người năm đó cùng hắn cạnh tranh, thực lực thiên phú đều không bằng hắn, đều nhao nhao đạt tới Thánh Vực tứ ngũ trọng... Nguyên Thai cao cấp hơn thì có ích lợi gì? Đồng cấp vô địch thì có ích lợi gì? Chẳng lẽ còn có thể vượt qua nhiều cấp bậc chiến đấu?

Rõ ràng là không thể nào.

Vì vậy, tổng kết đến cuối cùng, thiên tư chưa đủ, chính là lãng phí thời gian.

- Nguyên nhân chính là đã biết những thứ này, ta chuyên môn làm ra Ký Lục Sơn, tiến hành khảo hạch lực lượng chiến đấu, chỉ có chưa tới Bán Thánh, hơn nữa có thể thắng được Thánh Vực nhất trọng sơ kỳ như ta, mới có tư cách biết tin tức này, có hi vọng... thành công cô đọng Nguyên Thai cấp bậc cao hơn... Bởi vì loại thiên phú này, so với ta còn muốn mạnh mẽ, có lẽ có thể thành công, hoàn thành sự tình ta vẫn chưa xong!

Ánh mắt Mục sư sáng ngời nhìn lại.

- Ngươi chỉ có Tàm Phong cảnh sơ kỳ, có thể chiến thắng ta, hơn nữa một đường đi tới nơi này, lý giải đối với chiến đấu, chiến lực cường đại, đều là vài vạn năm chưa từng xuất hiện... Nếu như có thể tu luyện Phong

Thánh Giải, có lẽ có thể ngưng tụ ra Nguyên Thai cấp bậc cao hơn, có hi vọng trùng kích Thiên Nhận Thánh Giả!

- Ta? Có hi vọng?

Nghe được lời của đối phương, cùng chứng kiến ánh mắt lửa nóng của hắn, Trương Huyền sững sờ.

Tu luyện Phong Thánh Giải

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Không nghĩ tới vị trước mắt này tin tưởng hắn như vậy.

Tuy Nguyên Thai nhất đẳng rất tốt, nhưng giống như đối phương nói, cần tu luyện mấy trăm năm, đánh chết cũng sẽ không đi làm.

Hắn trước lúc 30 tuổi, không đến Cửu Tinh Danh Sư, Tiên Thiên thai độc sẽ phát tác, sống không lâu đến như vậy, ngưng tụ Nguyên Thai cao cấp hơn thì có ích lợi gì?

Vì vậy, tuy vị Mục sư này nói Nguyên Thai nhất đẳng ba hoa chích choè, nhưng trên thực tế hắn không có hứng thú quá lớn, có thể thành công tốt nhất, không thành công, cũng không có cái gì.

- Đúng vậy, lấy thiên phú của ngươi hoàn toàn có hi vọng, đương nhiên, chỉ có thiên phú còn chưa đủ, muốn thành công còn cần cơ duyên xảo hợp cùng ngộ tính!

Mục sư Khôi Lỗi gật đầu.

Trong lịch sử Danh Sư Đại Lục, thiên tài kinh tài tuyệt diễm, như cá diếc sang sông, nhiều vô số kể, mà có thể tu luyện thành Nguyên Thai nhất đẳng, chưa từng nghe nói qua.

Tuy thiên phú trọng yếu, nhưng vận khí, ngộ tính cũng không thể thiếu.

- Vận khí không cách nào khống chế, ngộ tính ngược lại là có thể kiểm tra đo lường. Như vậy đi, ngươi trước học tập Phong Thánh Giải, nếu có thể ở trong vòng ba ngày, Chân khí trong cơ thể hội tụ chung một chỗ, không yêu cầu nhiều, chỉ cần bảy cỗ Chân Khí tụ tập, không sụp đổ, thì có hy vọng trùng kích Nguyên Thai vượt qua nhị đẳng thượng phẩm rất lớn, làm không được điểm ấy, liền không nên suy nghĩ nhiều!

- Bảy cỗ Chân Khí!

Trương Huyền nhớ lại vừa rồi thấy được Phong Thánh Giải.

Tuy Tàm Phong cảnh có thể ngưng tụ Nguyên Thai, nhưng muốn ngưng tụ cấp bậc cao hơn, cũng không phải là một Hóa Phàm cửu trọng có thể hoàn thành.

Khó có thể làm được không nói, coi như có thể thành công, cũng bởi vì lực lượng chưa đủ, khống chế không được, từ đó làm cho sụp đổ.

Phong Thánh Giải đúng là biết rõ chuyện này, Tàm Phong cảnh Nguyên Thai kỳ, cứng rắn kéo dài, chỉ cần không có đạt tới Thánh Vực, đều có thể ngưng tụ, nói cách khác, coi như là Bán Thánh cùng Tòng Thánh, cũng có thể tiến hành ân cần săn sóc Nguyên Thai, để cho nó không ngừng gia tăng.

Năm đó Khổng Sư cũng như thế, Bán Thánh, Tòng Thánh tích lũy hùng hậu, thời điểm đạt tới Thánh Vực, một lần hành động đột phá, nổi tiếng thiên hạ, ngay cả trời xanh cũng nhận thức.

Ngưng tụ Nguyên Thai, là Chân Khí hội tụ chung một chỗ, ngưng kết thành cầu, sau đó từng tầng đánh bóng, từ Giả Đan đến Chân Đan (Hư Đan), Chân Đan, cuối cùng mới là Kim Đan!

Đối phương nói bảy cỗ Chân Khí, trên thực tế là trụ cột cấu thành Giả Đan.

Chân Khí là thể khí, dễ dàng tán loạn, Phong Thánh Giải là Chân Khí ngưng tụ thành sợi, lấy phương thức cấu tạo đặc thù dựng chung một chỗ.

Thật giống như cái phòng ở, không có phương pháp và trình tự nhất định, rất nhiều gạch đá chồng chất tại chung một chỗ, khó có thể củng cố không nói, càng không có khả năng hình thành kiến trúc xa hoa.

Phong Thánh Giải chính là bảy cỗ Chân Khí, lấy cấu tạo đặc thù ngưng tụ chung một chỗ, hình thành một đơn vị, chỉ cần bảy cỗ này củng cố, đằng sau từng cái chồng chất là được.

Như gạch, đá, xi-măng, nước, thoạt nhìn lẫn nhau không thể ở chung, một khi dung hợp, có thể kiến tạo ra một kiến trúc huy hoàng.

Nguyên lý không khó, mấu chốt là, làm sao cô đọng Chân Khí, lại để cho nó trở nên giống như dây nhỏ, không tán loạn, còn có thể lấy loại kết cấu này ngưng tụ, đây mới là trọng yếu nhất.

Chẳng những cần hồn lực cường đại, còn cần đối với Chân Khí có khống chế tuyệt đối mới có thể làm được.

- Đúng vậy, ngươi bây giờ đọc sách đi, chỉ cần trong ba ngày hoàn thành, ta sẽ nói cho ngươi biết, quá trình tu luyện của ta, cho ngươi ít đi đường quanh co, không đến mức giống ta như người mù sờ voi, cuối cùng hao phí mấy trăm năm cũng không thành công!

Mục sư Khôi Lỗi nói.

- Đọc sách... không cần, ngươi nói củng cố bảy cỗ Chân Khí là thế này phải không?

Trương Huyền lắc đầu, ngón tay điểm một chút, một đạo Chân Khí thẳng tắp hiển hiện ở trước mắt, đang muốn tiếp tục nữa, Mục sư Khôi Lỗi ở một bên con mắt trợn tròn, tựa hồ sợ tới mức sắp ngất đi, thanh âm phát run.

- Ngươi có thể để cho... Chân Khí ly thể? Hơn nữa còn bảo trì trạng thái khống chế?

- Cái này có gì kỳ quái, ta vừa tu luyện không lâu liền có thể làm được, lại không phải đại sự gì...

Thấy hắn ngạc nhiên, giống như chưa thấy qua việc đời, Trương Huyền lắc đầu.

Còn nói Tổ Sư khai phái, điểm ấy thường thức cũng không có.

Chân Khí ly thể, lại không phải việc khó gì, hắn mới tu luyện không lâu, Chân Khí liền rót vào trong cơ thể người khác, khơi thông bế tắc rất nhỏ trong kinh mạch, khống chế thành dây nhỏ mà thôi, thời điểm Võ Giả cũng có thể làm, hiện tại đạt đến Hóa Phàm cửu trọng, làm không được, còn không bằng tự sát đi!

- Cái này, cái này...

Chứng kiến ánh mắt khinh bỉ của đối phương, Mục sư Khôi Lỗi thiếu chút nữa thổ huyết.

Chân Khí xuất thể rất dễ dàng, nhưng sau khi xuất thể, còn có thể ngưng tụ thành sợi, như dây nhỏ liền khó khăn, muốn làm được điểm ấy, ít nhất phải có hai điều kiện tất yếu.

Thứ nhất, Chân Khí đầy đủ tinh thuần, ít nhất đạt tới trên Tam phẩm!

Thứ hai, hồn lực mạnh mẽ, thậm chí có thể đạt tới xuất thể, nếu không, không có khả năng khống chế Chân Khí rời đi thân thể, còn như cánh tay của mình kéo dài, tự do ghé qua.

Có thể nói, vị trước mắt này làm nhẹ nhõm như thế, đối với trình độ khống chế chân khí, quả thực nghe rợn cả người, coi như là lúc trước hắn đạt tới Thánh Vực, cũng làm không được!

Trong lòng chấn kinh nói không ra lời, liền chứng kiến thanh niên cách đó không xa, ngón tay liên tục điểm ra.

Vù vù vù vù vù!

Đạo thứ hai, đạo thứ ba... Rất nhanh bảy đạo Chân Khí từ ngón tay tuôn ra, lơ lửng ở trên không trung, như Linh xà liên tục du tẩu, một mảnh dài hẹp xen kẽ.

- Hắn... Không chỉ có thể khống chế một sợi Chân Khí, còn có thể khống chế bảy sợi?

Nuốt nước bọt một cái, thanh âm của Mục sư Khôi Lỗi khàn khàn.

Chân Khí ngưng tụ thành sợi, ly thể khống chế, chính là rất nhiều cường giả Thánh Vực cũng làm không được, gia hỏa này chẳng những thành công, còn có thể thoáng một phát làm ra bảy sợi... Đây cũng quá cường đại đi?

Ngươi thật chỉ có Tàm Phong cảnh sơ kỳ?

Chẳng lẽ là cường giả Thánh Vực đỉnh phong, hoặc là vị đệ tử nào đó của Khổng Sư, chuyên môn tới đây dạo chơi nhân gian!

Rất nhanh, bảy đạo Chân Khí, dĩ nhiên hoàn mỹ dung hợp, tạo thành một viên cầu Chân Khí, ở trên không trung nhẹ nhàng xoay tròn, tụ họp mà không tản ra.

- Ý của ngươi là, ở trong đan điền, dùng Chân Khí xen kẽ thành quả cầu nhỏ như vậy, sau đó từng đạo tổ hợp chung một chỗ, có thể ngưng tụ thành Giả Đan đúng không?

Làm xong những thứ này, Trương Huyền ngẩng đầu nhìn lại.

- Phải...

Thở ra một hơi, ngăn chặn khiếp sợ trong lòng, Mục sư Khôi Lỗi nhẹ gật đầu.

Phong Thánh Giải, là Chân Khí ngưng tụ thành sợi, sau đó chậm rãi hội tụ, hình thành từng quả cầu nhỏ như vậy, cuối cùng dung hợp chung một chỗ, như nước đọng thành sông, tích cát thành tháp, lợi dụng công phu mài nước, ngưng tụ Kim Đan.

Như vậy ngưng tụ ra, trụ cột vững chắc, lực lượng củng cố, so với tu luyện bình thường cường đại hơn rất nhiều, chỉ là cần hao phí công phu thật sự quá lớn.

Nguyên nhân chính là như thế, hắn mới hao phí mấy trăm năm mới có thể thành công.

- Rất đơn giản a, không cần ba ngày là có thể làm được...

Còn cho là mình lý giải sai, suy nghĩ cả nửa ngày, lại đơn giản như thế, Trương Huyền nhịn không được lắc đầu.

Dùng Chân Khí chơi đùa ra cái đồ chơi này, cũng phải dùng ba ngày mới có thể hoàn thành, còn gọi thiên tài gì? Còn không bằng tìm đậu hũ trực tiếp đâm chết đi.

- Ngươi... tu luyện qua phương pháp ngưng tụ chân khí, thiên phú bất đồng những người khác...

Thấy đối phương hời hợt như thế, Mục sư Khôi Lỗi lúng túng cười cười, nói.

Vốn tính toán khó xử đối phương, muốn nhìn ngộ tính của hắn một chút, kết quả người ta cái gì cũng không cảm thấy, ngược lại cảm thấy đơn giản không thể tưởng tượng nổi, để cho hắn có chút không biết trả lời như thế nào...

Từ khi lưu lại tàn hồn trấn thủ nơi đây, gần vạn năm, gặp qua vô số thiên tài, nhưng biến thái như vậy, vẫn là lần đầu tiên gặp được!

Thậm chí không thể gọi biến thái, quả thực không phải là người!

- Có lẽ vậy!

Trương Huyền cũng không nhiều nói.

Phương pháp chuyên môn ngưng tụ chân khí, hắn không có tu luyện qua, bất quá, Thiên Đạo Chân Khí vô cùng tinh thuần, hơn xa cái gọi là Chân Khí Tam phẩm, sự tình đối với những người khác rất khó làm được, đối với hắn mà nói, ngược lại đơn giản giống như ăn cơm uống nước.

Còn làm như vậy, cần hồn lực mạnh mẽ, thân là Vu Hồn Sư, hồn phách ly thể dễ dàng.

- Nếu như có thể làm được điểm ấy, liền không cần tiêu phí công phu, tiếp tục nghiên cứu, hiện tại có thể thử tu luyện Phong Thánh Giải, nhìn xem lấy thực lực trước mắt có thể làm được mấy giải, mà không sụp đổ!

Mục sư Khôi Lỗi tiếp tục nói.

Đối phương có thể làm đến Chân Khí ly thể, tiếp tục nghiên cứu cũng không phải ý nghĩa, không bằng thử tu luyện, nhìn xem đến cùng có thể đi đến một bước nào.

Cái gọi là “Giải”, là trình tự cùng phương pháp tu luyện quan trọng nhất trong Phong Sư Giải, ngưng tụ bảy đạo Chân Khí chung một chỗ, là một hạt, bảy hạt là một đoàn, bảy đoàn là một giải!

Nói cách khác, phải ngưng tụ ba trăm bốn mươi ba đạo Chân Khí, dưới tình huống không sai sót, mới có thể hình thành một giải.

Lúc trước hắn ở Tàm Phong cảnh, trọn vẹn cấu tạo lục giải, mới khống chế không nổi, bị buộc rơi vào đường cùng, đột phá Bán Thánh.

Thiên phú không cao, Linh Hồn không mạnh, ở cấp bậc này, đừng nói lục giải, khả năng ngay cả một đoàn cũng làm không được.

Mặc dù lực khống chế chân khí của đối phương rất mạnh, nhưng tu luyện qua Phong Sư Giải, biết rõ độ khó trong đó, kèm theo Chân Khí ngưng tụ càng ngày càng nhiều, nguy hiểm cũng càng lúc càng lớn, càng ngày càng khó khống chế.

Thật giống như xếp gỗ, bày một hai cái rất đơn giản, bày càng nhiều, lại càng nguy hiểm, hơi có chút sai lầm, sẽ gây nên sụp đổ.

Ngưng tụ một hạt, chỉ cần chịu tiêu phí thời gian, chỉ cần chịu rèn luyện Chân Khí, rất nhiều người đều có thể làm được, nhưng mà ngưng tụ một đoàn, liền tương đối phiền toái, còn ngưng tụ một giải, không có thiên phú rất mạnh, lực khống chế tinh tế, cùng với kiên nhẫn vĩnh cửu, thì căn bản không thể nào làm được.

Tuy thiên phú của đối phương rất mạnh, nhưng dù sao trẻ tuổi, tăng thêm tu vi chỉ có Tàm Phong cảnh sơ kỳ, có thể ngưng tụ một giải, ở hắn xem ra đã là rất tốt.

- Ngưng tụ mấy giải?

Trương Huyền chần chừ một chút:

- Ta thử một chút đi!

Có thể ngưng tụ mấy giải, không có thí nghiệm qua, thực không dám xác định, bất quá bây giờ ngược lại là có thể thử một chút.

Tiếng nói chấm dứt, mười ngón tay xòe ra, đồng thời cầm về phía trước.

Xì xì xì xì...!

Một hồi Chân Khí kích động, trong nháy mắt, mấy trăm đạo Chân Khí theo đầu ngón tay của hắn phun ra, giống như rắn nhỏ, lại giống như vô số con rắn, liên tục cuồn cuộn.

- Đồng thời ngưng tụ ra nhiều Chân Khí như vậy?

Mục sư Khôi Lỗi đang suy đoán, vị trước mắt này mới tu luyện bao lâu, liền làm được một màn này, thiếu chút nữa không có ngay tại chỗ dọa ngất đi.

Đồng thời khống chế mấy trăm đạo Chân Khí, biến thành tơ mỏng, bốn phía tản ra, không tốn sức chút nào, Linh Hồn nên mạnh bao nhiêu?

Đừng nói hiện tại, coi như thời khắc hắn ở đỉnh cao, cũng làm không được điểm ấy.

Khiếp sợ còn chưa kết thúc, chỉ thấy thanh niên cách đó không xa, ngón tay búng ra, mấy trăm đạo Chân Khí ở trước mắt lập tức dây dưa chung một chỗ, tạo thành một đoàn Chân Khí cỡ hạt gạo.

Chỉ thấy đối phương nhìn lại, trong mắt mang theo nghi hoặc:

- Đây là một giải?

Công pháp dung hợp

dtv-ebook.com

- Cái này...

Mục sư Khôi Lỗi vội vàng đi lên trước, cúi đầu nhìn sang.

Đoàn Chân Khí này của đối phương, tuy không lớn, lại mang theo vầng sáng nhàn nhạt, giống như cầu vồng, phản xạ hào quang, làm cho người ta nhìn một cái liền không tự chủ được trầm mê trong đó.

Hơn ba trăm đạo Chân Khí, dựa theo kết cấu đặc thù dây dưa chung một chỗ, từng tầng một chồng lên, không có chút sai lầm nào, không chê vào đâu được, coi như là hắn, cũng tìm không ra bất cứ vấn đề gì.

Coi như là năm đó hắn, muốn làm đến một bước này, cũng hao tốn gần trăm năm nghiên cứu, liên tục cân nhắc, liên tục thí nghiệm, điều tiết mỗi một đạo chân khí rất nhỏ, mới có thể thành công.

Đối phương từ bắt được sách đến bây giờ, ngay cả mười phút cũng chưa tới, thậm chí không có thấy mở ra trang sách, liền làm được điểm ấy, so với hắn chế tác còn muốn hoàn mỹ, còn muốn xinh đẹp... Đến cùng làm sao làm được?

Chứng kiến đối phương, như thế nào cảm giác hắn trăm năm nghiên cứu... Đều cho chó ăn rồi hả?

Đang khiếp sợ, mười ngón tay của thanh niên đối diện tiếp tục bắn ra, vô số Chân Khí, ở trước mắt tạo thành một bình chướng thật lớn, chỉ nghe thanh âm xì xì không dứt bên tai, ngẫu nhiên liền chứng kiến mười mấy đoàn Chân Khí như hạt gạo, lơ lửng ở cách đó không xa.

Ầm ầm!

Một tiếng âm bạo kịch liệt, sau đó hai tay thanh niên ở trên không trung mãnh liệt hợp lại, mười mấy đoàn Chân Khí cùng lúc hội tụ chung một chỗ, biến thành cỡ long nhãn.

- Như vậy cũng được?

Nuốt ngụm nước miếng, Mục sư Khôi Lỗi cảm thấy cả người sắp muốn kiên trì không nổi.

Chân Khí đoàn, Chân Khí giải, như thuốc nổ chồng chất chung một chỗ, giống như xếp gỗ, hơi chút va chạm, sẽ rất dễ dàng tán loạn, lúc trước hắn vì để cho hai giải ở chung một chỗ, cẩn thận từng li từng tí, hao tốn chừng năm năm, khống chế khoảng cách, lực lượng, sợ xảy ra vấn đề.

Vị trước mắt này ngược lại tốt, trực tiếp dùng hai tay vỗ, hơn mười giải liền ngưng tụ, không có vấn đề chút nào, càng không có bạo tạc nổ tung... Đây là đối với lực lượng, lý giải đến cảnh giới gì mới có thể làm được?

Tận mắt nhìn thấy, cũng cảm giác mình có phải tu Phong Thánh Giải giả, đối phương tu luyện mới là thật hay không!

- Có phải tu luyện như vậy hay không?

Làm xong những thứ này, Trương Huyền tràn đầy nghi hoặc hỏi:

- Giống như cũng không phải rất khó, có lẽ không dùng được mấy trăm năm thời gian a?

Vốn cho rằng thực giống như đối phương nói, phải tiêu phí mấy trăm năm mới ngưng tụ được những thứ này, hiện tại xem ra kỳ thật rất đơn giản, cũng không chậm trễ thời gian chút nào.

Ngưng tụ Chân Khí đơn giản như vậy, vị Tổ Sư khai phái Danh Sư học viện này, lại có thể dùng mấy trăm năm, thật hay giả?

Thiên phú không khỏi cũng quá kém đi.

- Khục khục, cái này, cái này... Không trọng yếu!

Khóe miệng co giật, Mục sư Khôi Lỗi vội vàng lắc đầu.

Ở trước mặt người khác, hắn còn có thể khoe khoang thiên phú cùng năng lực của mình, nhưng ở trước mắt thanh niên này, bị nhẹ nhõm hành hạ, ngay cả cặn bã cũng không bằng... Bị đả kích, dũng khí nói chuyện cũng không có.

Hắn cẩn thận quan sát đối phương ngưng tụ hơn mười giải, vô luận lực lượng, khoảng cách, khống chế chân khí, đều vượt xa hắn, coi như là thời điểm mạnh nhất, một lần nữa làm những thứ này, cũng sẽ không tốt hơn!

Có thể nói đối phương lĩnh ngộ Phong Thánh Giải, đã vượt qua hắn.

Đang cảm thấy không cách nào truyền thụ đối phương, chỉ thấy thanh niên cách đó không xa nhíu mày, lộ ra vẻ nghi hoặc.

- Không đúng nha, tuy Phong Thánh Giải này thoạt nhìn rất củng cố, trên thực tế vẫn có rất nhiều thiếu sót, khoảng cách cấu tạo hoàn mỹ, còn có một đoạn rất lớn...

Dựa theo loại phương thức mà đối phương nói bố trí, hoàn toàn chính xác có thể làm cho Chân Khí trở nên càng thêm củng cố, kết thành Giả Đan, Hư Đan kiên cố vững chắc hơn... Nhưng thông qua Thư Viện, như trước có thể thấy được, rất nhiều lỗ thủng cùng thiếu sót, gặp được cường giả chân chính, không chịu nổi một kích.

Nói cách khác Phong Thánh Giải này, cũng không phải hoàn mỹ vô khuyết, cách Thiên Đạo công pháp còn có một khoảng cách rất lớn.

- Nếu có thể bổ sung một ít công pháp đối ứng thì tốt rồi...

Hắn cúi đầu trầm tư.

Hắn quen tu luyện Thiên Đạo công pháp, công pháp nhiều thiếu sót như vậy, thật sự luyện không nổi a...

Thật giống như đã quen ăn ngon mặc đẹp, cơm rau dưa khó có thể vào cổ họng.

- Xem ra phải đi Công Pháp Các của học viện, tìm một ít công pháp bí tịch Tàm Phong cảnh, Bán Thánh, Tòng Thánh!

Xoa xoa mi tâm.

Bây giờ hắn là viện trưởng quyền hạn lớn nhất của Danh Sư Học Viện từ trước tới nay, muốn nhìn cái gì đều được, lại không ai có thể ngăn cản.

Thật sự không được, ra Ký Lục Sơn này, liền đi Công Pháp Các một chuyến, chỉ cần thư tịch đầy đủ, không tin không thể bổ sung hoàn chỉnh Phong Thánh Giải.

- Ta biết rõ môn công pháp này có thiếu sót, nhưng đã là phương án tối ưu nhất mà vô số tiền bối xếp đặt thiết kế.

Nghe hắn nói có thiếu sót, Mục sư Khôi Lỗi lắc đầu.

Coi như là Cửu Tinh Danh Sư, cũng không dám nói sáng tạo công pháp không có vấn đề.

Phong Thánh Giải này, tập hợp không biết bao nhiêu tâm huyết cùng trí tuệ của tiền bối, tuy có thể làm cho Nguyên Thai ngưng tụ ra uy lực càng lớn, thế nhưng giống như đối phương nói, tồn tại rất nhiều khuyết điểm.

Bất quá có thể nhìn ra khuyết điểm, đồng cấp bậc là không thể, cho dù có, cũng đạt tới Danh Sư bát tinh trở lên, loại người này, tìm không thấy khuyết điểm, cũng không phải là đối thủ.

- Đúng vậy a!

Đối phương nhìn rõ điểm ấy, Trương Huyền có thế nào không hiểu, lắc đầu, đang muốn chấm dứt đề tài này, chợt nghe Mục sư Khôi Lỗi thở dài một tiếng, kìm lòng không được cảm khái.

- Cũng không phải ai cũng có tài hoa như Khổng Sư, nếu như có thể tìm được pháp quyết năm đó hắn lưu lại, cũng không trở thành như thế.

- Khổng Sư lưu lại pháp quyết?

Trương Huyền sững sờ.

Thời điểm ở Phong Thánh đài, gặp tàn hồn của Khổng Sư, tặng mình một quyển bút ký, còn nói qua bên trong có một bộ công pháp, chỉ cần nghiên cứu, có lẽ có thể đạt được lĩnh ngộ...

Lúc ấy không có coi là chuyện quan trọng, giờ phút này nghe được lão giả nói, đột nhiên nhớ tới.

Có khi nào công pháp Khổng Sư nói chính là Phong Thánh Giải hay không?

Phong Thánh đài là địa phương Khổng Sư phong thánh, lưu lại công pháp, khẳng định có quan hệ tới chuyện này, nếu như có thể tìm được thứ này, cùng Phong Sư Giải dung hợp, tất nhiên có thể hình thành Thiên Đạo công pháp!

Coi như không hình thành được, vật Khổng Sư lưu lại, cũng khẳng định thiếu sót cực ít, hoàn toàn có thể trực tiếp tu luyện.

Nghĩ đến điểm này, cổ tay lật một phen, một quyển sách xuất hiện ở lòng bàn tay, tiện tay mở ra, khóe miệng co lại.

Chỉ nghĩ đến Khổng Sư lưu lại, kết quả đã quên Ngoan Nhân...

Con hàng này liên tục nuốt qua hai lần, văn tự lưu lại trong đó chỉ còn một phần ba, coi như có công pháp gì, đoán chừng đã biến thành phế phẩm.

Cái này gọi là chuyện gì... Nếu sớm biết như vậy, đánh chết cũng sẽ không cho đối phương ăn a!

- Trong tay ngươi chẳng lẽ là... Khổng Sư thân bút?

Đang tràn đầy xoắn xuýt, chợt nghe Mục sư Khôi Lỗi ở cách đó không xa hơi run rẩy hỏi.

- Vâng!

Cũng không có gì phải phủ nhận, Trương Huyền nhẹ gật đầu.

- Có thể... Để cho ta nhìn xem một chút hay không?

Mục sư Khôi Lỗi vội nói.

- Đương nhiên có thể!

Trương Huyền tiện tay ném tới.

- Cẩn thận...

Chứng kiến hắn tùy ý với Khổng Sư thân bút như thế, Mục sư Khôi Lỗi thiếu chút nữa dọa ngất đi, tay chân luống cuống tiếp được, sắc mặt trở nên trắng bệch.

Chỉ cần là Danh Sư, đối với Khổng Sư, đều có tín nhiệm cùng sùng bái, có thể được đến thân bút của hắn, hận không thể mỗi ngày đặt ở trước mắt, ngày đêm cúng bái... Gia hỏa này thì ngược lại, tiện tay ném, giống như đồ bỏ đi, không thèm quan tâm...

Thật không biết là động kinh, hay căn bản không có coi là chuyện quan trọng.

Tiếp nhận thư từ, nhẹ nhàng mở ra, Mục sư Khôi Lỗi nheo mắt:

- Sao chữ thiếu đi nhiều như vậy?

- A, thời điểm ta được chính là như vậy, khả năng... để quá lâu a!

Biết rõ chuyện này giải thích phiền toái hơn, Trương Huyền thuận miệng nói.

- Để quá lâu?

Nghe trả lời không hề có thành ý, Mục sư Khôi Lỗi tràn đầy im lặng, bất quá, cũng biết đối phương không muốn nhiều lời, liền không hề truy vấn.

Rất nhanh lật thư từ ra một lần.

Nhịn không được nhìn qua:

- Đây là... tâm đắc ở Phong Thánh đài?

Phong Thánh đài, lúc còn trẻ hắn đi không chỉ một lần, quyển tâm đắc này, có thể nói đọc làu làu, tuy trong đó có một chút văn tự sửa lại, nhưng cùng trong trí nhớ của hắn cơ bản nhất trí.

Trương Huyền gật đầu.

- Khổng Sư thân bút lưu lại tâm đắc... Nếu như năm đó có thể tìm được cái này, lý giải đối với Phong Thánh Giải, khẳng định càng thêm khắc sâu!

Nhìn kỹ văn tự còn thừa lại mấy lần, càng xem càng cảm thấy bác đại tinh thâm.

Tuy hắn có thể thuộc nội dung, nhưng phối hợp thêm văn tự của Khổng Sư, sẽ có một phen hàm súc thú vị khác, so với trước kia ở Phong Thánh đài nhìn, là hoàn toàn bất đồng.

Dựa theo cái này lý giải, có lẽ thật có thể tìm hiểu ra một bộ công pháp không bình thường, hơn xa Phong Thánh Giải.

- Dung hợp!

Hắn sợ hãi thán phục, cách đó không xa tinh thần của Trương Huyền lại đắm chìm trong thư viện, đặt thư tịch tâm đắc cùng Phong Thánh Giải ở chung một chỗ, thấp giọng hô.

Vù vù!

Hai quyển thư tịch chậm chạp dung hợp, một lát sau, một quyển sách mới xuất hiện ở trước mắt.

Nhẹ nhàng mở ra, nhìn thoáng qua, không khỏi lắc đầu.

Khổng Sư lưu lại quyển tâm đắc này, chỉ là giới thiệu lĩnh ngộ lúc bản thân đột phá, cũng không phải pháp quyết tu luyện, cùng Phong Thánh Giải dung hợp, căn bản không có khả năng hình thành Thiên Đạo công pháp chính xác, ngược lại lộn xộn, làm cho người ta xem không hiểu.

Xem ra, muốn ngưng luyện ra Phong Thánh Giải chính xác, không dễ dàng như vậy.

- Không cách nào dung hợp, ta có thể nghiên cứu a... Chỉ cần kết hợp Khổng Sư lưu lại tâm đắc, nghiên cứu cảm thụ lúc hắn đột phá, sau đó căn cứ nội dung chính xác trong Phong Thánh Giải, lại tới kết hợp... Hoàn toàn có thể sáng chế một bộ công pháp!

Đang định buông tha, trong lòng đột nhiên động một cái, một ý nghĩ toát ra.

Tuy quyển tâm đắc này không có để lại pháp quyết tu luyện, nhưng lại có quá trình tu luyện, cùng với cảm thụ, toàn bộ miêu tả xuống, chỉ cần dùng cái này suy tính lộ tuyến vận hành chân khí, kết hợp với Phong Thánh Giải, có lẽ có thể triệt để phục hồi công pháp mà Khổng Sư muốn lưu lại!

Một loại cảm thụ, có thể diễn sinh ra hơn mười loại, mấy trăm loại, thậm chí mấy nghìn loại pháp môn vận chuyển Chân Khí, đổi lại những người

khác, coi như đạt được hai thứ này, cũng không thể nào làm được, nhưng hắn không giống!

Có Thiên Đạo Thư Viện có thể rõ ràng phân biệt ra được chính xác cùng sai lầm, chỉ cần tìm ra cách chính xác, toàn bộ chồng chất chung một chỗ, có thể tìm được đường chính xác nhất!

- Thử xem!

Nghĩ đến liền làm, không có chút do dự gì, Trương Huyền trực tiếp khoanh chân ngồi ở tại chỗ, tinh thần tập trung ở trong đầu, cẩn thận cân nhắc nghiên cứu.

Đi xem sách

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Vốn tưởng rằng rất đơn giản, rất nhanh có thể nghiên cứu ra, không nghĩ tới vừa suy nghĩ, chính là trọn vẹn một ngày.

Vù vù!

Đứng dậy, Trương Huyền xoa xoa mi tâm.

Một ngày một đêm không ngủ không nghỉ nghiên cứu, coi như là hắn hiện tại thể lực kinh người, cũng nhịn không được có chút váng đầu hóa mắt.

Bất quá công phu không phụ lòng người, trải qua thời gian dài như vậy khổ tu, rốt cuộc suy tính ra một quyển Phong Thánh Giải mới.

- Đáng tiếc... Nếu không phải thư tịch bị Ngoan Nhân cắn nuốt hai phần ba, có lẽ có thể dung hợp ra công pháp không có thiếu sót...

Trải qua nghiên cứu, hắn phát hiện văn tự cùng ý cảnh trong thư tịch của Khổng Sư, mới là cách dung hợp công pháp tốt nhất, mà Thư Viện chỉ ghi chép nội dung, văn tự bị cắn nuốt hai phần ba, không trọn vẹn đến tệ hại.

Ý cảnh biến mất hai phần ba... Dẫn đến suy tính ra Phong Thánh Giải cũng không hoàn chỉnh.

- Tổng cộng có ba chỗ thiếu sót, giống như Ngũ Diệu Kim Thân lúc trước, theo thứ tự là Bán Thánh, Tòng Thánh cùng Thánh Vực, muốn đột phá, đều cần bảo vật phối hợp!

Thở ra một hơi, Trương Huyền lắc đầu.

Phong Thánh Giải mới, giống như Ngũ Diệu Kim Thân lúc trước, mỗi đột phá một cửa khẩu, đều cần bảo vật phối hợp.

Tuy cũng có thiếu sót, nhưng so với Mục sư Khôi Lỗi cho, kém vài trăm vạn dặm, không có ở cùng một cấp bậc.

- Thế nào, còn có cảm ngộ?

Mục sư Khôi Lỗi đi tới.

Ngày hôm qua hắn vừa bắt được Khổng Sư lưu lại bút ký, đối phương liền khoanh chân ngồi xuống, chắc hẳn cũng phát hiện, thư tịch có thể tiến hành ưu hóa Phong Thánh Giải, để cho nó trở nên càng thêm hoàn mỹ.

- Hơi có đoạt được!

Trương Huyền cười cười.

- Không tệ! Nghiên cứu một ngày, ta cũng có chút cảm ngộ, chúng ta có thể thảo luận một chút, có lẽ có thể cải tiến Phong Thánh Giải, lại để cho nó trở nên càng thêm hoàn mỹ!

Vuốt râu, hai mắt Mục sư Khôi Lỗi tỏa ánh sáng.

- A? Không biết Mục sư có tâm đắc gì? Có thể nói nghe một chút?

Nghe được đối phương tự tin, Trương Huyền nhịn không được nhìn lại.

- Ta cho rằng, bảy đạo Chân Khí ngưng tụ trong Phong Sư Giải, là có sai lầm... Bất quá cụ thể là bao nhiêu đạo càng thêm hoàn mỹ, thì chưa nghiên cứu ra...

Rất nhanh, Mục sư Khôi Lỗi giải thích lĩnh ngộ của mình một lần.

Nghe xong lời của hắn, Trương Huyền lắc đầu.

Còn tưởng rằng đối phương hơn một ngày nỗ lực, có thể mang đến cho mình linh cảm, bổ túc ba cái thiếu sót, hiện tại xem ra, suy nghĩ nhiều...

Đối phương lý giải rõ ràng vẫn còn ở tầng ngoài nông cạn nhất, cùng Phong Thánh Giải hắn nghiên cứu ra, chênh lệch xa vạn dặm.

- Lĩnh ngộ của ngươi là cái gì, không ngại nói ra, chúng ta trao đổi thoáng một phát! Tuy thực lực của ngươi mạnh hơn ta, thiên phú cũng cao hơn ta, nhưng muốn nói ngộ tính, ta tự tin không thua người...

Cười cười, Mục sư Khôi Lỗi tràn đầy tự tin.

Thiên phú của hắn không phải kinh tài tuyệt diễm, khả năng ngay cả Mạc Lưu Chân Viện trưởng lúc trước cũng không bằng, nhưng ngộ tính tuyệt đối là rất đáng sợ.

Nếu không cũng không có khả năng tổng kết kinh nghiệm của tiền nhân, bổ sung Phong Thánh Giải, tu luyện Nguyên Thai tới nhị đẳng thượng phẩm.

Đây chính là vô số Danh Sư đều không làm được.

Nguyên nhân chính là như thế, ở trên ngộ tính, hắn có tự tin rất lớn, đồng dạng một ngày, hắn lĩnh ngộ nhiều như vậy, coi như đối phương cũng có lĩnh ngộ, đoán chừng cũng sẽ không chênh lệch quá lớn.

- Cái này...

Không biết giải thích như thế nào, chần chờ xuống, Trương Huyền lấy ra bút lông cùng một quyển thư tịch trống, rất nhanh tổng kết tốt Phong Thánh Giải, đổi thành bản rút gọn người người có thể tu luyện, đưa tới:

- Đây là nội dung ngày hôm nay ta lĩnh ngộ, ngươi có thể nhìn một chút...

- Ngươi lĩnh ngộ hay sao?

Cúi đầu nhìn lại, chỉ nhìn thoáng qua, thân thể Mục sư Khôi Lỗi liền nhoáng một cái, thiếu chút nữa té ngã trên đất.

Một ngày thời gian, hắn cảm thấy đã lĩnh ngộ không ít, nhưng so sánh với đối phương, chín trâu mất sợi lông cũng không tính!

Người ta đã sắp viết ra công pháp chính xác nhất rồi, hắn mới làm cái mở đầu...

Cái này rất giống một bài văn vài ngàn vạn chữ, đồng dạng một ngày, hắn mới viết hai chữ, xác lập xuống tên nhân vật chính... Đối phương đã ra bản hoàn tất rồi...

Chênh lệch lớn khiến người ta tan vỡ.

Căn bản không ở cùng một cấp bậc!

Buồn cười mới vừa rồi hắn còn lời thề son sắt cùng đối phương tỷ thí ngộ tính... So cái rắm a, so như thế nào cũng thua a!

- Trương sư đại tài... Tại hạ bội phục!

Đã minh bạch chênh lệch, cái thân phận Tổ Sư khai phái này cũng thả thấp xuống.

- Không có việc gì, ngộ tính thiếu chút cũng không sao, chỉ cần chịu học tập, về sau chung quy sẽ tiến bộ.

Thấy hắn bị đả kích không biết làm sao, Trương Huyền an ủi một câu.

- Vâng!

Khóe miệng của Mục sư Khôi Lỗi co lại.

Trước kia những lời này đều là hắn giáo huấn người khác, giáo dục hậu bối, không nghĩ tới giờ phút này rơi xuống trên đầu mình.

Bất quá, so ngộ tính, thật sự là hắn kém đối phương không biết bao xa, đạt giả vi sư, đối phương nói như vậy, cũng không tính đi quá giới hạn.

- Trương sư, bản Phong Thánh Giải này, là ngươi lĩnh ngộ ra, ta coi như muốn tu luyện, cũng tu luyện không được...

Lắc đầu, Mục sư Khôi Lỗi đưa thư tịch qua.

Hắn chỉ là Khôi Lỗi, dĩ nhiên không thể tu luyện Chân Khí pháp quyết, coi như hiện tại đã biết bộ công pháp này, cũng là uổng công.

- Không cần!

Trương Huyền khoát tay áo:

- Bộ công pháp này, ngươi giữ đi, về sau có người đến tầng thứ chín, truyền thụ cho hắn là được!

Tuy bộ công pháp này quý giá, nhưng cũng là hắn phỏng theo Phong Thánh Giải mà đối phương đưa cho, phối hợp Khổng Sư lưu lại chút tâm đắc, mới tổng kết ra được, không tính là tài sản tư nhân.

Không bằng để lại chỗ này, tặng cho thiên tài đời sau, có lẽ, có thể làm cho Nhân tộc trở nên càng cường đại hơn.

Còn công khai truyền thụ, để cho tất cả mọi người tu luyện...

Cũng không phải hắn không muốn, mà là lo lắng giống như Khổng Sư năm đó.

Bản Phong Sư Giải này, đối với siêu cấp thiên tài chính thức mà nói, là bí tịch vô thượng, đối với tài trí bình thường mà nói, chỉ biết đả kích lòng tin, để cho bọn hắn vọng tưởng không thể nào làm được, do đó mất đi ý chí chiến đấu, tầm thường vô vi.

Thật giống như một ức kim tệ, đối với phú hào mà nói, là mục tiêu nhỏ, nhưng đối với người bình thường mà nói... là đừng suy nghĩ, nếu không nhất định sẽ buồn bực chết.

- Vâng!

Nghe quyết định của hắn, Mục sư Khôi Lỗi âm thầm gật đầu, khom người nói:

- Ta thay hậu bối học viện cám ơn ngươi!

Có thể không hề giữ lại công pháp bản thân lĩnh ngộ, vô tư cống hiến ra, đây mới thực sự là Danh Sư.

Khó trách tuổi còn trẻ có thể trở thành một đời Viện trưởng, hoàn toàn chính xác có chỗ bất phàm.

Tuy cỗ ý niệm này không có câu thông với đạo ý niệm kia, nhưng ở chung hơn một ngày, cũng biết thanh niên trước mắt này, là tân nhiệm Viện trưởng của Danh Sư Học Viện.

- Mục sư không cần khách khí, giáo hóa vạn phương, truyền thừa đời sau, ứng với ta nên làm...

Trương Huyền gật đầu.

- Trương sư đại nghĩa, ta cũng không hẹp hòi, thân là tân nhiệm Viện trưởng, có lẽ đã biết rõ Viện Trưởng Lăng a?

Mục sư Khôi Lỗi nhìn qua.

- Đương nhiên!

Trương Huyền gật đầu.

- Vừa rồi ta xem, ngươi lĩnh ngộ bản Phong Thánh Giải này, đột phá Bán Thánh cần Xích Huỳnh Quả, ta không có, nhưng đột phá Tòng Thánh

cần Lôi Minh Thạch, khi còn sống ngược lại là chuẩn bị một khối, để lại ở trong Viện Trưởng Lăng!

Mục sư Khôi Lỗi cười nói.

- Lôi Minh Thạch? Ngươi có thứ này? Thật tốt quá!

Nhãn tình sáng lên, Trương Huyền thiếu chút nữa không có nhảy dựng lên.

Phong Thánh Giải mới, có ba chỗ thiếu sót, đột phá Bán Thánh cần Xích Huỳnh Quả, thứ này sớm đã tìm được, không coi vào đâu.

Đột phá Tòng Thánh, lại cần Lôi Minh Thạch.

Một loại khoáng thạch cực kỳ hi hữu, cả ngày được lôi điện thoải mái, vạn năm mới có thể hình thành.

Lúc trước rất nhiều Vương Giả ở Vân Vụ Lĩnh, cho bảo vật tuy nhiều, như trước không có thứ này, đủ thấy quý giá.

Vốn nghĩ rằng muốn tìm được, không biết năm nào tháng nào, nằm mơ cũng không ngờ tới, hắn... lại có!

Hơn nữa còn đặt ở Viện Trưởng Lăng.

Thật đúng là hảo tâm có hảo báo, nếu không phải chắp tay tặng công pháp lĩnh ngộ, muốn tìm được loại khoáng thạch này, đoán chừng rất khó khăn.

- Ân, ta cũng là lúc trước thời điểm du lịch thiên hạ, ngẫu nhiên đoạt được... Một mực không có sử dụng!

Mục sư Khôi Lỗi gật đầu, cổ tay lật một phen, một lệnh bài đặc thù xuất hiện ở trong lòng bàn tay:

- Ngươi đến Viện Trưởng Lăng, tìm địa phương mai táng nhục thân của ta, tế lệnh bài này ra, trong đó chôn dấu bảo vật, sẽ tự động xuất hiện!

Đây là tích góp cả đời của ta, cũng là đồ vật lưu cho thiên tài đời sau...

- Đa tạ Mục sư...

Tiếp nhận lệnh bài, Trương Huyền ôm quyền khom người, trong lòng tràn đầy tôn kính.

Sau khi chết nghĩ đến đời sau, nguyện ý lưu lại truyền thừa cùng bảo vật, này mới là phong phạm của tiền bối cao nhân.

- Ngươi đã thông qua Ký Lục Sơn tầng thứ chín, cũng đã nhận được truyền thừa, trở về đi!

Nên dặn dò cũng dặn dò xong, biết thanh niên trước mắt này khẳng định về sau đi xa hơn hắn, Mục sư Khôi Lỗi hài lòng khoát tay áo.

- Cáo từ!

Gật gật đầu, Trương Huyền không nói thêm lời, ôm quyền đi ra.

Mới vừa đi tới tầng thứ tám, liền thấy được đám người Mi trưởng lão vẻ mặt lo lắng, an ủi một câu, cùng mọi người đi xuống.

Đi ra Ký Lục Sơn, chứng kiến kiến trúc cao vút trong mây, Trương Huyền thở ra một hơi.

Tuy chỉ cách một ngày, lại như đã có mấy đời.

May mắn sau khi trở thành Viện trưởng, tới nơi này trước, nếu không một khi đột phá Bán Thánh, không có tư cách tới đây, liền không cách nào đạt được Phong Thánh Giải, lại không có cơ hội ngưng tụ Nguyên Thai cấp bậc cao hơn rồi.

- Viện trưởng, bây giờ đi đâu?

- Tàng Thư Các!

Trương Huyền khoát tay áo.

- Tàng Thư Các?

Mọi người sững sờ.

- Ân, hiện tại ta tính toán đọc sách, học tập thoáng một phát!

Trương Huyền khoát tay.

Mặc dù có Phong Thánh Giải, tương đương đã có công pháp tu luyện từ Tàm Phong cảnh đến Thánh Vực, nhưng vẫn nên mau mau đến xem, có thể mượn nhờ thư tịch, bổ sung hoàn chỉnh hay không.

Một khi có thể thành công, coi như không có bảo vật, cũng có thể một đường đột phá, trùng kích cấp bậc cao hơn.

- Ta hiện tại liền mang Viện trưởng đi...

Mi trưởng lão đi đầu dẫn đường.

Tàng Thư Các của Danh Sư học viện, ở trong Trưởg Lão Viện, hai người rời đi một lát, liền đi vào trước mặt.

Nơi này không giống kiến trúc khác, cao lớn nguy nga, ngược lại cực kỳ cổ xưa, khiến người ta nhìn qua, tâm cảnh liền thản nhiên, không còn vẻ nôn nóng.

Bởi vì là đọc sách, đám người Triệu trưởng lão liền không đi cùng.

- Viện trưởng, đây là Tàng Thư Các, tổng cộng năm tầng, phía dưới cùng nhất, mở ra cho đệ tử Học Viện công huân lớn; tầng thứ hai mở ra với lão sư bình thường; tầng thứ ba, mở ra với Trưởng Lão học viện; tầng thứ tư, chỉ có các thời kỳ Viện trưởng mới có thể tiến nhập... Còn tầng thứ năm, Viện trưởng khác vào không được, nhưng ngươi khẳng định có thể vào!

Mi trưởng lão cười cười.

Vị trước mắt này chính là đã nhận được Viện trưởng lệnh hoàn mỹ, quyền hạn thật lớn, chỉ cần là ở Học Viện, không có địa phương vào không được.

- Ân!

Nhẹ gật đầu, Trương Huyền nhìn thoáng qua kiến trúc cao lớn trước mắt, không có quá nhiều chần chờ, đẩy cửa đi vào.

Chịu đựng gần hai tháng...

Tàng Thư Các, ta rút cuộc tới!

Tàm Phong cảnh đỉnh phong

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Đi vào gian phòng.

Cái Tàng Thư Các này, cùng lúc trước đi qua cũng không giống nhau, cái sau đều chứa đựng thư tịch tương ứng với nghề nghiệp, tỷ như: Thuần Thú Học Viện tất cả đều là về Thuần Thú; Y viện lại đều là phương diện y học...

Mà cái này, lại chứa đựng các loại công pháp, võ kỹ, cùng với lịch sử Hồng Viễn Đế Quốc, nhân văn địa lý các loại thường thức…

Thư tịch ở tầng thứ nhất, tuy đệ tử có thể quan sát, lại cũng không đơn giản, trong đó bao hàm cảnh tất cả công pháp từ Hợp Linh Cảnh đến Tàm Phong cảnh, từng dãy từng nhóm, có mấy trăm vạn bản.

Danh Sư Học Viện, thành lập tiếp cận vạn năm, xuất hiện qua vô số Danh Sư kinh tài tuyệt diễm, những người này, đối với tu luyện có điều tâm đắc, nhận thức, đều ghi chép lại, cung cấp hậu nhân tham khảo, thậm chí còn có sáng chế ra pháp quyết thuộc về mình, truyền lưu hậu thế.

Điều này cũng làm cho mỗi một cấp bậc, đều có vô số loại phương pháp tu luyện bất đồng.

Lấy Hợp Linh Cảnh làm thí dụ, tùy tiện nhìn thoáng qua, tìm ra tiếp cận hơn một vạn loại pháp quyết tu luyện không đồng dạng, mỗi một loại phương pháp đều tự thành hệ thống, có truyền thừa hoàn mỹ.

Đối với học viên khác, chứng kiến nhiều chủng loại công pháp như vậy, tất nhiên phải lựa chọn, phân loại học tập. Nếu không tiếp xúc nhiều, phân biệt không ra chính xác sai lầm, rất dễ dàng tẩu hỏa nhập ma.

Trương Huyền hoàn toàn không cần quan tâm những thứ này, hắn đối với công pháp không có yêu cầu, ngược lại là càng nhiều càng tốt, càng nhiều càng tốt.

Hao tốn tiếp cận một canh giờ, toàn bộ thư tịch Hợp Linh Cảnh được thu nhập trong đầu.

- Chính xác!

Trong lòng thấp giọng hô.

Một quyển sách xuất hiện ở trước mắt, tiện tay mở ra, đúng là Thiên Đạo công pháp Hợp Linh Cảnh, giống như lúc trước bản thân tạo thành quyển kia, tuy cách tu luyện hơi bất đồng, rồi lại trăm sông đổ về một biển, khác biệt không lớn.

Tiếp tục đi đến chỗ công pháp bí tịch Kiều Thiên cảnh, đồng dạng hao tốn một canh giờ, toàn bộ thu thập.

Sau khi hình thành Thiên Đạo công pháp, đối chiếu thoáng một phát, so với trước không kém nhiều, chỉ là ở trên chi tiết càng thêm tỉ mỉ xác thực, để cho tu luyện càng thêm đơn giản dễ dàng.

- Xem ra chỉ cần là Thiên Đạo công pháp, trên cơ bản đều tương tự... Nội dung không có biến hóa quá lớn!

Trương Huyền gật đầu, một đường về phía trước, vừa đi vừa ghi chép.

Nếu như đã đến, thời gian lại không khẩn trương, liền thu toàn bộ thư tịch, vừa vặn có thể gia tăng kiến thức cùng nội tình của hắn.

Năm canh giờ sau, Trương Huyền liền thu toàn bộ công pháp bí tịch, võ kỹ ở trong thư viện vào thức hải.

Tuy những thư tịch này không có để cho tu vi của hắn tăng trưởng, lại làm cho số lượng kiến thức của hắn có tăng lên rất lớn, đối với các loại hệ thống tu luyện, cũng hiểu được không ít.

Nếu như lấy tri thức uyên bác tới bình luận mà nói, chỉ sợ Danh Sư của toàn bộ Học Viện cộng lại cũng xa không bằng hắn.

Không chỉ như thế, các loại võ kỹ, Kiếm pháp, đao pháp, thương pháp… cũng tạo thành Thiên Đạo pháp quyết riêng phần mình, từng dãy bày đặt ở trên giá sách, chỉ cần tu luyện, tất nhiên có thể lĩnh ngộ binh khí chân ý, đạt tới tình trạng cao siêu hơn.

Trương Huyền không có sốt ruột tu luyện, mà tiếp tục đi thẳng về phía trước.

Tầng thứ hai là nơi lão sư mới có thể tiến vào, lưu lại võ kỹ cùng công pháp, nếu so với tầng thứ nhất thì cao thâm hơn nhiều, cũng có pháp quyết tu luyện Bán Thánh cấp!

Thu thập toàn bộ thư tịch ở bên trong, tiếp tục đi đến.

Tầng thứ ba, là Trưởng Lão mới có thể tiến đến quan sát, đã có phương pháp tu luyện Tòng Thánh cùng Thánh Vực, bất quá số lượng so với tầng thứ nhất cùng tầng thứ hai thì ít hơn nhiều lắm.

Sưu tập thư tịch hoàn tất, tạo thành Thiên Đạo công pháp chính xác, đến bây giờ mới thôi, Thiên Đạo công pháp Hóa Phàm cửu trọng Tàm Phong cảnh, Bán Thánh đã sưu tập hoàn tất.

Nói cách khác, chỉ cần nguyện ý tu luyện, hoàn toàn có thể ở trong ba canh giờ, từ Tàm Phong cảnh sơ kỳ, đột phá đến Thánh Vực sơ kỳ!

Nhẹ nhàng cười cười, Trương Huyền mở ra thư tịch Bán Thánh cấp, cúi đầu nhìn sang.

Một lát sau, mày nhăn lại.

Những công pháp này, không có bất kỳ sai lầm, chỉ cần từng bước tu luyện, hoàn toàn chính xác có thể cho hắn đạt tới Bán Thánh, Tòng Thánh, thậm chí Thánh Vực rất nhanh.

Chỉ là, coi như đạt đến Thánh Vực, cũng chỉ là Nguyên Thai tam đẳng, so với nhị đẳng sơ phẩm trong Phong Thánh Giải chênh lệch thật lớn.

Vừa mới bắt đầu còn cảm thấy có chút kỳ quái, vì sao Thiên Đạo công pháp ở trước Hợp Linh Cảnh không kém nhiều, bây giờ lại có chênh lệch, suy nghĩ một chút liền hiểu được.

Rất nhiều công pháp trong Thư Viện, không có pháp quyết tu luyện Nguyên Thai nhất đẳng, coi như bắt được nhiều hơn nữa, đây là công pháp bình thường.

Thật giống như nhìn nhiều thư tịch nhà dân phổ thông hơn nữa, cũng không thể nào so sánh với Hoàng Cung.

Cả hai thuộc về tầng thứ bất đồng, coi như là rất nhiều nội dung tương tự, đều có thể khiến người ta đạt tới cảnh giới cao hơn, nhưng trên thực tế không ở cùng một phương diện.

- Phong Thánh Giải, tuy tu luyện càng thêm khó khăn, nhưng rất có khả năng hình thành Nguyên Thai nhất đẳng, trở thành Thiên Nhận Thánh Nhân, tu luyện những công pháp bình thường này mà nói, lại hoàn toàn không có hy vọng!

Trong lòng Trương Huyền suy tư.

Tu luyện Phong Thánh Giải cần bảo vật, có thể sẽ khó khăn hơn một ít, nhưng một khi thành công, uy lực cực lớn, vượt xa công pháp bình thường.

Nếu như tu luyện, tự nhiên phải lựa chọn càng cường đại hơn.

Trong lòng có quyết định, cũng không sốt ruột tu luyện, mà tiếp tục đi lên.

Tầng thứ tư là Viện trưởng mới có thể tiến nhập, bên trong không có công pháp, võ kỹ, mà là các thời kỳ Viện trưởng lưu lại các loại tâm đắc nhận thức, cùng với rất nhiều bí mật trong học viện.

Thu những thư tịch này vào Thư Viện, Trương Huyền tiếp tục đi lên trên.

Tầng thứ năm, là Mục sư lưu lại, mặc dù không có Phong Thánh Giải, lại bao hàm tất cả pháp quyết quý giá hắn sưu tập, đại bộ phận đều là ở Thánh Vực, cũng có một phần nhỏ đạt đến nhị trọng thậm chí tam trọng, bất quá số lượng thưa thớt, đối với hắn tác dụng cũng không phải quá lớn.

Còn có một ít bí tịch luyện hồn, Luyện Thể, nhàn rỗi vô sự, liền thu tất cả lại.

- Được rồi, bắt đầu tu luyện!

Thu thập toàn bộ thư tịch xong, Thiên Đạo công pháp, võ kỹ, cũng tạo thành ít nhất hơn mười bản, Trương Huyền thở sâu, tìm địa phương trống trải ngừng lại.

Công pháp Tàm Phong cảnh đã chuẩn bị đầy đủ, cũng có Xích Huỳnh Quả đột phá Bán Thánh, hoàn toàn có thể nhất cỗ tác khí, trước đột phá cảnh giới này rồi hãy nói!

Lấy ra trận kỳ, ở chung quanh bố trí một Tụ Linh Trận cấp sáu, lúc này mới lấy ra một đống Linh Thạch thượng phẩm để vào trong đó.

Ầm ầm!

Tụ Linh Trận vận chuyển, vô số linh khí tinh thuần từ trong Linh Thạch rút ra, hình thành từng đám mây nồng đậm, liên tục quán thâu vào trong lỗ chân lông của hắn.

Khoanh chân ngồi dưới đất, rất nhiều huyệt vị của Trương Huyền mở ra, điên cuồng hấp thu.

Linh khí của Linh Thạch thượng phẩm, tinh thuần mà trầm trọng, vượt xa Địa Mạch linh dịch, dùng để đột phá cực kỳ phù hợp.

Hai mắt nhắm lại, Trương Huyền vận chuyển nội dung trong Phong Thánh Giải, khống chế được từng đạo Chân Khí, tới lui xuyên thẳng qua trong đan điền.

Phong Thánh Giải mới, là hoàn toàn bất đồng lúc trước.

Cái trước bảy đạo Chân Khí hình thành một hạt, bảy hạt hình thành một đoàn, bảy đoàn hình thành một giải.

Mà cái này, cần chín đạo Chân Khí hình thành một hạt, chín hạt hình thành một đoàn, chín đoàn hình thành một giải.

Chín là con số cực hạn, chín đạo Chân Khí chồng lên, mới phù hợp chân lý, phù hợp Thiên Đạo.

Linh khí chảy xuôi trong người, phát ra thanh âm xì xào, Trương Huyền khống chế từng đạo Chân Khí, hội tụ thành một hạt, một đoàn, một giải...

Mục đích của Phong Thánh Giải là ngưng tụ Nguyên Thai cấp bậc cao hơn, so với tu luyện Thiên Đạo công pháp bình thường, khó khăn hơn nhiều, cũng phức tạp hơn nhiều lắm.

Thiên Đạo công pháp bình thường, một canh giờ có thể thăng một cấp bậc, cái này lại tiến bộ nhỏ bé, trong vòng một canh giờ, ngay cả một tiểu cấp cũng không có đột phá.

Lúc này, hắn cũng rốt cuộc biết, vì sao Mục sư phải tiêu phí mấy trăm năm, mới ngưng tụ ra một Nguyên Thai nhị đẳng, loại pháp quyết này, ngưng tụ Nguyên Thai, tuy rất cường đại, nhưng mà nhu cầu đối với linh khí thật sự là quá lớn.

Quả thực chính là cái động không đáy.

Không nói cái khác, lấy tốc độ tu luyện của hắn, tăng thêm Tụ Linh Trận cấp sáu, muốn đến Tàm Phong cảnh đỉnh phong cũng cần ít nhất một ngày thời gian.

Bình thường một canh giờ, có thể tu luyện một đại cấp, nhưng bây giờ phải tiêu phí một ngày... Độ khó to lớn có thể nghĩ.

Bất quá một ngày liền một ngày, hắn cũng không sốt ruột.

Căn cứ Phong Thánh Giải ghi chép, ngay lúc đó Mục sư tu luyện tới cảnh giới này, là hao tốn vượt qua 200 năm.

Ngồi ở tại chỗ, tu vi kèm theo chân khí trong cơ thể liên tục vận chuyển, chậm rãi tăng lên, gông cùm xiềng xích lúc trước từng tầng một tan rã cùng bài trừ.

Tàm Phong cảnh sơ kỳ!

Tàm Phong cảnh trung kỳ!

Tàm Phong cảnh hậu kỳ!

...

Một ngày sau, quả nhiên đạt đến Tàm Phong cảnh đỉnh phong, cách Bán Thánh cũng chỉ kém nửa bước, tùy thời có thể đột phá.

- So với trước kia cường đại hơn nhiều lắm...

Đình chỉ tu luyện, tinh thần nội thị, trong lòng Trương Huyền nhịn không được cảm khái.

Tàm Phong cảnh bình thường, từng tiểu cấp bậc đại khái chênh lệch 300 vạn đỉnh, mà tu luyện Phong Thánh Giải, lại đạt đến 600 vạn đỉnh!

(*Bình thường Tàm Phong cảnh sơ kỳ 2500 vạn đỉnh, trung kỳ 2800 vạn đỉnh, hậu kỳ 3100 vạn đỉnh, đỉnh phong 3400 vạn đỉnh!)

Lúc trước hắn liền có được 2900 vạn đỉnh, thêm 1800 vạn đỉnh, bằng vào lực lượng Chân Khí thì đến được 4700 vạn đỉnh!

Nếu như phối hợp hồn lực 2000 vạn đỉnh cùng nhục thân 3200 vạn đỉnh, dĩ nhiên đạt đến 9900 vạn đỉnh, cách Thánh Vực đỉnh phong cũng chỉ kém một trăm vạn đỉnh mà thôi!

Nói cách khác, trên lực lượng đã không kém cường giả Thánh Vực.

Đáng sợ!

Tàm Phong cảnh đỉnh phong, chỉ bằng vào lực lượng liền có thể so với Thánh Vực, truyền đi tuyệt đối không ai tin tưởng.

Bất quá, lực lượng tương tự Thánh Vực nhất trọng sơ kỳ, nhưng sức chiến đấu chính thức là không bằng.

Thánh Vực lĩnh ngộ thiên địa quy tắc, có thể ở chỗ rất xa công kích, lực lượng không suy giảm, mà hắn phải mượn nhờ toàn bộ lực lượng, chỉ có thể cận thân, không cách nào tới gần mà nói... Nhục thân cùng hồn lực liền tác dụng không lớn.

Không còn hai thứ này gia trì, chỉ có 4700 vạn đỉnh, tương đương Bán Thánh hậu kỳ mà thôi.

Dù vậy cũng rất đáng sợ, so với Mạc Lưu Chân Viện trưởng năm đó, thì cường đại hơn không biết bao nhiêu lần.

- Thực lực tiến bộ không ít, đáng tiếc tiêu hao Linh Thạch thượng phẩm thật sự quá lớn...

Cảm thụ xong lực lượng trên người, nhìn xem bã vụn đầy đất, vẻ mặt Trương Huyền cười khổ.

Tu luyện Phong Thánh Giải, hoàn toàn chính xác khiến tu vi càng thêm củng cố, Chân Khí hùng hậu, lực lượng sung túc, nhưng cũng có không

ít vấn đề, tỷ như tiêu hao Linh Thạch thượng phẩm, thì đến một tình trạng nghe rợn cả người.

Hắn từ trong tay đám người Ngô Hư, Lộc Thành nhận được mấy trăm Linh Thạch thượng phẩm, cộng thêm hạ lễ của Hùng Hổ Thú cùng với Vân Vụ Lĩnh, dĩ nhiên đạt đến hơn tám trăm, so với bất kỳ một cái nào trong thập đại trưởng lão đều muốn giàu có hơn...

Mà bây giờ, chỉ từ Tàm Phong cảnh sơ kỳ, tu luyện tới đỉnh phong, liền tiêu hao 500 viên, tiếp cận hơn phân nửa!

Quả thực chính là đốt tiền!

Lần nữa đột phá, Bán Thánh!

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Trước mặc kệ, tiếp tục tu luyện đi!

Bây giờ cách Bán Thánh chỉ kém một bước, đột phá cần Xích Huỳnh Quả vừa vặn cũng có, hoàn toàn có thể trùng kích thử xem.

Điều chỉnh trạng thái đến tốt nhất, hít sâu một hơi, bàn tay của Trương Huyền khẽ đảo, còn thừa ba trăm viên Linh Thạch đặt ở trong Tụ Linh Trận.

Vù vù vù!

Linh Thạch tiếp xúc trận pháp, linh khí nồng đậm lập tức bay lên, chỗ của hắn tràn ngập như thực chất.

Hắn nhướng mày, lấy ra một quả Xích Huỳnh Quả nuốt xuống.

Thứ này tổng cộng mười trái, đám người Hồ Yêu Yêu dùng bốn quả, sau khi đột phá liền không cần, còn dư lại đều ở trong tay của hắn.

Trái cây vào miệng liền tan, một cỗ lực lượng nồng đậm tràn đầy tất cả xương cốt tứ chi, mơ hồ có một loại cảm giác tùy thời có thể đột phá.

Cảm thụ thoáng một phát, Trương Huyền biết rõ loại lực lượng này còn rất bạc nhược yếu kém, thật muốn chạy nước rút, bằng vào giờ phút này

tích lũy, tám chín phần mười sẽ thất bại, cũng không nóng nảy, lần nữa lấy ra một quả, nuốt xuống.

Liên tục ăn bốn quả, lúc này mới cảm thấy lực lượng cuồng bạo tùy thời có thể phá tan thân thể, ngừng lại, miệng lớn mở ra, hấp thu linh khí giống như thực chất ở chung quanh vào bụng.

Ầm ầm!

Một tiếng nổ vang kịch liệt, thân thể như phá vỡ gông cùm xiềng xích nào đó, lại giống như đẩy ra một cánh cửa lớn.

Tất cả huyệt đạo đồng thời mở ra, hấp thu toàn bộ linh khí ở chung quanh vào thân thể, sinh mệnh trong nháy mắt phát sinh biến hóa, tựa như thoát thai hoán cốt.

Bán Thánh... Đến!

Bán Thánh, tuy cách Thánh Vực còn một đoạn, nhưng sinh mạng thể đã không giống Hóa Phàm, vô luận nhục thân hay linh hồn, đều đã có bay vọt về chất, thậm chí tuổi thọ cũng đã có tăng trưởng thật lớn.

Bình thường, Hóa Phàm chỉ có gần hai trăm tuổi, đột phá Bán Thánh, ít nhất có thể sống đến năm trăm tuổi!

Nói cách khác, tuổi thọ không chỉ tăng lên gấp đôi!

Tu vi đạt tới Bán Thánh, lực lượng lần nữa có bay vọt về chất, lúc trước chỉ bằng vào Chân Khí, là 4700 vạn đỉnh, hiện tại bạo tăng 1300 vạn đỉnh, đạt đến 6000 vạn đỉnh!

Chỉ bằng vào Chân Khí, đã giống Tòng Thánh sơ kỳ!

Lại phối hợp nhục thân cùng hồn lực, cường giả Thánh Vực nhất trọng, chỉ cần cận thân, cũng có thể đơn giản giết chết.

Lực lượng bạo tăng, tốc độ phản ứng cùng ý thức cũng có lột xác thật lớn, càng thêm nhạy cảm, mau lẹ.

Hắn hiện tại, lại cùng Mục sư Khôi Lỗi chiến đấu, coi như không cần phân thân, cũng có thể nhẹ nhõm chiến thắng.

- Thực lực tăng trưởng rất nhanh, đáng tiếc... Lại biến thành nghèo rớt mồng tơi rồi!

Biết rõ thực lực cực hạn, Trương Huyền cười khổ lắc đầu.

Mấy ngày hôm trước đạt được nhiều thứ tốt như vậy, cảm thấy biến thành siêu cấp đại gia, cự tuyệt không ít lễ vật, kiêu ngạo không gì sánh được. Một lần tu luyện, lập tức về tới trước giải phóng...

Bản thân tu luyện, thật đúng là cái động không đáy!

Cũng khó trách, Phong Thánh Giải đối với Chân Khí liền cần rất lớn, hơn nữa hắn tu luyện là Thiên Đạo công pháp, yêu cầu cao hơn, Linh Thạch thượng phẩm ở trong mắt người khác vô cùng quý giá, nhưng với hắn mà nói, giống như cục đá ném vào hồ nước, không đáng kể chút nào, lật không ra bao nhiêu bọt nước.

- Dựa theo hiện tại bảo thủ đoán chừng, tấn cấp đến Thánh Vực... Đại khái cần tiếp cận năm nghìn viên Linh Thạch thượng phẩm!

Khóe miệng co lại.

Từ Tàm Phong cảnh sơ kỳ, tấn cấp đến Bán Thánh sơ kỳ, mượn bốn trái Xích Huỳnh Quả, như trước tiêu hao tám trăm viên Linh Thạch thượng phẩm, Tòng Thánh, Thánh Vực... Tiếp tục như vậy mà nói, năm nghìn viên Linh Thạch thượng phẩm đoán chừng là thấp nhất.

Nhiều như vậy... Coi như là lật tung Danh Sư Học Viện, cũng lấy ra không đủ!

- Xem ra phải nghĩ biện pháp đi ra ngoài kiếm tiền rồi...

Xoa xoa mi tâm, khuôn mặt Trương Huyền u oán.

Cái này gọi là chuyện gì.

Người khác tu luyện, buồn chính là làm sao tiến bộ, làm sao đột phá bình chướng, điểm ấy, hắn không có lo lắng qua, ngược lại mỗi lần đều bởi vì "nghèo"...

Quả nhiên là nghèo khó hạn chế khả năng suy nghĩ...

- Thật sự không được... liền bán đi những hạ lễ kia!

Những thú sủng ở Vân Vụ Lĩnh kia cho không ít hạ lễ, bán mấy thứ này ra mà nói, đổi hai nghìn ba nghìn viên Linh Thạch thượng phẩm, có lẽ nhẹ nhõm, chỉ là...

Hồng Viễn Thành đoán chừng không ai có thể mua nổi, hoàng thất cũng không được!

Không có Linh Thạch, cho dù có Phong Thánh Giải, cũng không cách nào tu luyện.

Vốn nghĩ rằng một hơi đột phá đến Thánh Vực, hiện tại xem ra, còn là suy nghĩ nhiều, vì kế hoạch hôm nay, phải nghĩ biện pháp kiếm tiền, tìm kiếm bảo vật!

- Đúng rồi, không biết lúc trước tứ đại đế quốc tới đây, còn có người của Danh Sư Đường còn không, thật sự không được, tìm bọn hắn bán ra vài thứ a...

Lúc trước Mi trưởng lão giới thiệu từng nói qua, sự tình Hồng Trì, Nguyên Cương, Bạch Thác, Trì Dao tứ đại đế quốc.

Bốn nước này, quốc lực không kém Hồng Viễn Đế Quốc chút nào, thậm chí còn hơn.

Nếu như có thể bán cho bọn hắn vài thứ, có lẽ có thể làm ra không ít Linh Thạch, để cho hắn có thể sử dụng một hồi...

- Chuyện này có thể cân nhắc, bất quá, phải đi Viện Trưởng Lăng lấy Lôi Minh Thạch trước rồi hãy nói...

Nâng cái cằm, Trương Huyền đứng dậy, đi ra ngoài Tàng Thư Các.

Lôi Minh Thạch là bảo vật đột phá Tòng Thánh, hiện tại đã đạt tới Bán Thánh, chỉ cần có đầy đủ Linh Thạch thượng phẩm, đột phá chỉ là vấn đề thời gian, không bằng tới lấy trước, lại đi kiếm tiền.

Rời Tàng Thư Các, Trương Huyền tìm Mi trưởng lão, đang muốn mở miệng, chỉ thấy vẻ mặt đối phương tràn đầy hưng phấn:

- Viện trưởng, chúc mừng!

Trương Huyền khó hiểu.

- Lúc trước không phải nói Viện trưởng, muốn mua sắm chút tinh huyết của Thiên Nghĩ Phong Mẫu sao? Ta liền đưa ra yêu cầu với Thú Đường Tổng bộ... Không nghĩ tới đã nhận được đáp ứng, tinh huyết của Thánh Vực Thiên Nghĩ Phong Mẫu, sáng sớm liền đưa tới!

Vẻ mặt Mi trưởng lão tràn đầy mừng rỡ:

- Còn có huy chương Thuần Thú Sư thất tinh của viện trưởng, cũng đến rồi!

Nói xong, đưa qua một cái bình ngọc, cùng một huy chương.

Tiện tay tiếp nhận, Trương Huyền lộ ra vẻ nghi hoặc:

- Ngươi không phải nói, mua sắm thứ này cần tiêu phí thật lớn sao? Như thế nào...

Thực lực của Thiên Nghĩ Phong Mẫu quá yếu, không cách nào tiếp tục xây dựng Thiên Nghĩ Phong Sào, trừ khi thực lực tăng lên, vài ngày

trước, hắn tìm Mi trưởng lão mua sắm tinh huyết, kết quả nghe nói cần tiêu phí thật lớn, thậm chí muốn mấy nghìn Linh Thạch thượng phẩm.

Như thế nào Linh Thạch còn không có cầm, đồ vật liền tới tay rồi?

- Là cần tiêu phí rất lớn, bất quá, Viện trưởng thuần phục tất cả Linh Thú, Thánh Thú ở Vân Vụ Lĩnh, là đại công huân... Chai tinh huyết Thiên Nghĩ Phong Mẫu này, là trực tiếp ban thưởng!

Mi trưởng lão nở nụ cười:

- Hơn nữa Thú Đường còn dặn dò, hy vọng ngươi có thể đi phân bộ ở Thanh Nguyên đế quốc một chuyến, truyền thụ bọn hắn phương pháp thuần phục Linh Thú rất nhanh a!

- Thì ra là thế! Thay ta đa tạ Thú Đường tổng bộ, về sau có cơ hội khẳng định sẽ tới...

Nghe được thuần phục Linh Thú ở Vân Vụ Lĩnh, lại có công huân lớn như thế, Trương Huyền nở nụ cười.

Làm như vậy chỉ là không đành lòng học sinh của Học Viện không công chịu chết, hơn nữa nguyên nhân chấn chính thú triều bộc phát, là do hắn dựng lên...

Không nghĩ tới, vậy mà đã thành công huân.

Tiện tay vẹt ra bình ngọc, một cỗ huyết khí tinh thuần thẳng tắp vọt lên.

Nhìn thoáng qua, Trương Huyền có chút khó mà tin được:

- Đây là... tinh huyết của Thiên Nghĩ Phong Mẫu Thánh Vực tứ trọng?

Bình tinh huyết trong tay cũng không phải Thánh Vực nhất trọng, nhị trọng, mà là Thiên Nghĩ Phong Mẫu tứ trọng lưu lại.

Loại tinh huyết này, vô cùng quý giá, hầu như khó có thể tìm được, đối phương thoáng một phát cho nhiều như vậy... Khó trách chào giá mấy

nghìn Linh Thạch thượng phẩm, thật muốn mua, cũng mua không nổi a!

Đã có thứ này, có thể đoán được thực lực của Thiên Nghĩ Phong Mẫu, tất nhiên sẽ tăng vọt, đột phá Thánh Vực ở trong tầm tay!

Cổ tay khẽ đảo, đưa bình ngọc vào tổ ong, để cho Phong Mẫu thôn phệ, ánh mắt lại rơi vào trên huy chương Thuần Thú Sư.

Lúc trước từng có huy chương tứ tinh, giống cái này như đúc, chỉ là bốn ngôi sao biến thành bảy cái, tài liệu cũng có biến hóa, càng thêm trầm trọng, làm cho người ta có cảm giác biểu tượng cho thân phận địa vị.

Tuy Ma Âm Sư cũng đạt tới thất tinh, nhưng chỉ là phụ tu hạ tam phẩm, so với nghề nghiệp thượng cửu lưu, còn kém một đoạn rất lớn.

Coi như không có thân phận Viện trưởng này, chỉ bằng vào Thuần Thú Sư thất tinh, đi đến nơi nào, cũng không có người dám khinh thường.

- Làm phiền Mi trưởng lão rồi...

Biết rõ đối phương giúp mình tranh thủ cái huy chương này, tất nhiên ra không ít lực lượng, Trương Huyền nhẹ gật đầu.

- Viện trưởng nói gì vậy chứ...

Mi trưởng lão lắc đầu, ánh mắt sáng ngời nhìn qua:

- Viện trưởng tính toán lúc nào khảo hạch Danh Sư lục tinh? Nếu như muốn khảo hạch mà nói, ta sớm chuẩn bị...

Viện trưởng đã có sáu chức nghiệp phụ tu đạt tới lục tinh, cũng thông qua Ký Lục Sơn khảo hạch, dĩ nhiên có thể khảo hạch Danh Sư lục tinh rồi.

- Hiện tại liền chuẩn bị đi, bất quá trước đó ta muốn đi Viện Trưởng Lăng một chuyến!

Trương Huyền nói.

- Viện Trưởng Lăng?

Sửng sốt một chút, Mi trưởng lão lắc đầu:

- Chỉ sợ bây giờ Viện trưởng còn không có tư cách vào trong đó...

- Không có tư cách?

Trương Huyền nhíu mày.

Hắn ngưng tụ Viện Trưởng Lệnh hoàn mỹ, Danh Sư Học Viện còn có địa phương hắn không có tư cách đi?

- Viện trưởng đạt được tất cả mọi người nhận thức, cầm trong tay Viện Trưởng Lệnh, tiến nhập trong đó, tự nhiên không có vấn đề, nhưng... Viện Trưởng Lăng, tiến nhập trong đó, liền cần chia cắt ý niệm, lưu lại ở trên Lăng Bia... Cũng chính là phải lưu lại ý niệm!

- Đây là chia cắt Linh Hồn, đối với hồn phách có tổn thương nhất định, không bằng khảo hạch Danh Sư lục tinh xong, bằng vào công huân, tìm Tổng bộ Danh Sư Đường, xin một bảo vật phân hoá hồn phách, đến lúc đó... có thể bảo chứng Linh Hồn hoàn chỉnh, lại có thể tiến nhập trong đó, vẹn toàn đôi bên!

Sợ Viện trưởng hiểu lầm, Mi trưởng lão vội vàng giải thích.

Thuần phục nhiều Linh Thú, Thánh Thú ở Vân Vụ Lĩnh như vậy, ở Thuần Thú đường cũng là đại công huân, tại Danh Sư Đường, tự nhiên công huân càng lớn.

Hoàn toàn có thể xin một ít bảo vật lợi hại, tiến hành phụ trợ.

Trương Huyền gật đầu.

Rất nhiều Viện trưởng của Danh Sư Học Viện, có thể mời tổ tiên đi ra, nói rõ khi còn sống, chia cắt Linh Hồn để lại ý niệm.

Độ khó chia cắt Linh Hồn, trước kia hắn trải qua, coi như là Vu Hồn Sư, Nguyên Khí cũng tổn hao nhiều, khôi phục rất lâu mới có thể hoàn thành, huống chi người bình thường.

Bất quá, hiện tại hắn có Hồn phách tinh thuần của Thanh Giác Long Thú, điểm ấy tổn thất đã không coi vào đâu, chỉ là thật muốn làm như vậy, tất nhiên sẽ bại lộ thủ đoạn cùng thân phận Vu Hồn Sư.

- Hay là trước khảo hạch Danh Sư lục tinh đi...

Chần chừ một chút, Trương Huyền khoát tay.

Thân là Danh Sư Học Viện Viện trưởng, thân phận Vu Hồn Sư, tất nhiên là không thể tiết ra, nếu không, vướng vào các loại quy tắc chế độ của Danh Sư Đường, muốn giải thích sẽ vô cùng phiền toái.

Dù sao khảo hạch Danh Sư lục tinh với hắn mà nói cũng không khó, không bằng kiểm tra trước rồi hãy nói.

- Tốt...

Mi trưởng lão gật đầu, đang muốn nói chuyện, chỉ thấy một Trưởng Lão vội vã đi tới, nhìn thấy hai người vội vàng ôm quyền:

- Viện trưởng, Ngọc Thần Thanh bệ hạ một mực ở bên ngoài chờ đợi, nói muốn gặp ngài!

Bồ Đề Tử

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Ngọc Thần Thanh?

Trương Huyền nhíu mày.

Gia hỏa này tìm mình làm gì?

- Viện trưởng không thu hạ lễ của hắn, mấy ngày nay không làm gì cứ tới đây, nói muốn đích thân gặp ngài, ngăn như thế nào cũng ngăn không được, đoán chừng là sợ ngươi tức giận a...

Như nhớ tới cái gì, Mi trưởng lão cười nói.

Trương viện trưởng kế vị đại điển gây ra động tĩnh lớn như vậy, Vạn Thú triều bái, mở tiết học công khai, để cho thầy trò toàn trường có được tình nghĩa bán sư... còn lấy được tất cả mọi người nhận thức!

Chỉ bằng vào hai điểm này đã biết rõ, về sau tiền đồ vô lượng, nếu không cũng sẽ không tặng lễ vật trân quý như thế, tiến hành lôi kéo.

Kết quả... Người ta không thu, còn nghĩ tới sinh nhật con gái lúc trước, đuổi đối phương ra phòng yến hội... Không sợ hãi mới là lạ!

- Đi tới xem một chút đi!

Những đạo lí đối nhân xử thế này, Trương Huyền rất nhanh liền nghĩ thông suốt, nhẹ gật đầu.

Không thu lễ vật của đối phương, là bởi vì mình quan sát công pháp luyện hồn của đối phương, lại mượn Bồ Đề Thụ của bọn họ, không muốn lại chiếm tiện nghi.

Nhưng mà nếu bởi vậy làm cho đối phương hiểu lầm, cũng có chút ngượng ngùng.

Rất nhanh đi vào phòng tiếp khách của Viện trưởng, quả nhiên thấy Ngọc Thần Thanh bệ hạ đang ngồi ở bên trong, vẻ mặt sốt ruột.

Cùng Ngọc Thần Thanh ở chung một chỗ, còn có ba trung niên nhân, trong đó hai cái không dám ngồi, sắc mặt trắng bệch đứng ở phía sau.

- Bệ hạ, Hoài Vương gia!

Nhìn thoáng qua, hai người trung niên này mình không nhận ra, một cái khác ngược lại quen thuộc, đúng là Hoài Vương gia tiễn đưa phủ đệ cho mình.

Thời điểm còn chưa trở thành viện trưởng, người này liền đưa tặng phủ đệ, đối với hắn vẫn có hảo cảm rất lớn.

- Gặp qua Trương viện trưởng!

Bốn người đồng thời đứng dậy ôm quyền.

Mặc dù địa vị của bọn hắn ở Hồng Viễn Đế Quốc coi như là đỉnh phong nhất, nhưng cái này so với Danh Sư Học Viện Viện trưởng, là kém rất xa.

- Không cần khách khí...

Khoát tay áo, Trương Huyền ngồi ở chủ vị, nhìn sang Hoài Vương gia:

- Vương gia hào phóng đưa tặng phủ đệ, tại hạ còn chưa có đi nói lời cảm tạ, ngược lại để ngươi đến đây, thật sự là hổ thẹn!

- Viện trưởng nói gì vậy chứ!

Hoài Vương gia vội vàng đứng dậy:

- Lần đầu tiên nhìn thấy Viện trưởng, ta biết ngay hắn là nhân trung long phượng, không nghĩ tới nhanh như vậy liền biến thành Viện trưởng...

Hoài Vương gia cảm khái không thôi.

Lúc trước lần đầu tiên chứng kiến Trương Huyền Trương sư, cũng không cảm thấy có cái gì, chỉ nể tình Thánh Nhân quý tộc Viên Đào, nên coi trọng hắn, mới nghĩ đến lôi kéo.

Ai ngờ ngắn ngủn không đến hai tháng, một tiểu nhân vật vừa tới Hồng Viễn Thành, không chỗ nương tựa, chỉ có Hợp Linh Cảnh, dĩ nhiên biến thành người có quyền thế nhất của toàn bộ Danh Sư Học Viện.

Ngẫm lại cũng làm người thổn thức, khó mà tin được.

- Hoài Vương gia khách khí...

Trương Huyền lắc đầu:

- Nếu như Vương gia không chê, có thể bày ra thân thủ, để cho ta nhìn thực lực của ngươi một chút...

- Bộc lộ thân thủ?

Hoài Vương gia hơi sững sờ, sau đó mừng như điên.

Đối phương nói như vậy, tự nhiên là muốn chỉ điểm cho hắn!

Thực lực vị trước mắt này, trước mắt khả năng không bằng hắn, nhưng tiết học công khai có thể giảng lừa kêu chó sủa, lý giải đối với sư đạo, tuyệt đối không phải Danh Sư lục tinh bình thường có thể so sánh!

Có thể được loại người này chỉ điểm, tuyệt đối có thể thắng được vô số năm khổ tu!

- Đương nhiên đồng ý!

Không dám nói nhảm, vội vàng đi tới giữa đại sảnh, nắm đấm xiết chặt, đánh đi ra.

Vừa ra tay lập tức biểu hiện ra thực lực, không kém đám người Mi trưởng lão chút nào, cũng đạt tới Thánh Vực nhất trọng đỉnh phong.

Rất nhanh, một bộ võ kỹ đánh xong, thu tay lại mà đứng, như học sinh tiểu học, Hoài Vương gia đại khí cũng không dám thở mạnh.

Đang muốn hỏi thăm, chợt nghe thanh niên nhàn nhạt nói.

- Bộ Lưu Thủy Quyền Pháp này, Vương gia đã tu luyện lô hỏa thuần thanh, hoàn toàn chính xác không kém, bất quá... có phải gần đây Vương gia thường xuyên cảm thấy khí huyết ngưng trệ, có chút lực bất tòng tâm hay không?

- Cái này... làm sao Viện trưởng biết được?

Hoài Vương gia sững sờ, thân thể nhịn không được cứng đờ.

Gần đây hắn hoàn toàn chính xác thường xuyên cảm thấy khí huyết ngưng trệ, Chân Khí chảy không thông suốt, chỉ bất quá, tin tức giấu giếm vô cùng tốt, ai cũng chưa nói qua, thậm chí Ngọc Thần Thanh bệ hạ cũng không biết tình hình.

Dù sao, hắn quyền cao chức trọng, ngấp nghé vị trí không biết bao nhiêu, một khi truyền đi thân thể có bệnh, tất nhiên sẽ đưa tới rất nhiều phiền toái không cần thiết.

Ai cũng không có nói, chỉ đánh một bộ võ kỹ, liền đã nhìn ra, đây là cái nhãn lực gì?

Không có lên tiếng trả lời hắn, Trương Huyền cười cười:

- Nếu như ta không nhìn lầm, hắn là thương thế trước kia đưa tới a!

Sở dĩ Hoài Vương gia có thể có được địa vị bây giờ, lúc còn trẻ, vì nước chinh chiến, lập không ít công lao hiển hách, còn trọng thương mấy lần, tính mạng ở sớm tối.

Bệnh căn hắn là khi đó lưu lại.

- Vâng!

Hoài Vương gia gật đầu.

- Ta chỗ này có một bình rượu ngon, ngươi uống xong, sau đó dựa theo phương pháp ta truyền thụ cho ngươi khai thông, tiến hành tu luyện, bệnh cũ sẽ được giải trừ, siêng năng nỗ lực, đột phá cảnh giới trước mắt cũng chưa biết chừng!

Nhẹ nhàng cười cười, Trương Huyền đưa tới một hồ lô rượu ngon, ngay sau đó lấy ra giấy bút, rồng bay phượng múa, viết ra một bộ công pháp.

Tuy hiện tại hắn chỉ có Bán Thánh sơ kỳ, nhưng xem xong Tàng Thư Khố của Danh Sư Học Viện, lý giải đối với tu luyện, dưới Thánh Vực nhị trọng, không người có thể so sánh.

Giúp đỡ chỉ điểm đối phương, viết ra một bộ công pháp nhằm vào thể chất, đơn giản đến cực điểm.

- Đa tạ... Trương viện trưởng!

Nhìn thoáng qua công pháp, đồng tử của Hoài Vương gia co rút lại, toàn thân không ngừng run rẩy.

Lấy kiến thức của hắn, tự nhiên có thể thấy được bộ công pháp này, so với pháp quyết tu luyện của hoàng thất càng cao minh hon, hơn nữa càng phù hợp thể chất, nghiêm túc tu luyện, bệnh kín chỉ là việc nhỏ, chỉ sợ

thực giống như đối phương nói, đột phá gông cùm xiềng xích trước mắt, trùng kích cảnh giới cao hơn!

Đầu tư một tòa phủ đệ, liền có được một bộ công pháp có thể truyền thừa đời sau...

Tuyệt đối là kiếm lớn rồi!

- Cái này...

Ngọc Thần Thanh cùng hai người khác liếc mắt nhìn nhau, không khỏi lắc đầu.

Tuy không biết nội dung công pháp, nhưng có thể làm cho Hoài Vương gia luôn luôn trầm ổn kích động như thế, đủ thấy bất phàm.

Trước khi đối phương chưa thành Viện trưởng, bọn hắn không có nhãn lực, bây giờ muốn giao hảo... Dĩ nhiên không còn kịp rồi!

- Không cần khách khí!

Trương Huyền cười cười.

Một bộ công pháp mà thôi, cũng không phải bản tinh giản của Thiên Đạo công pháp, tiện tay làm không coi vào đâu.

Làm như vậy cũng coi như báo đáp ân tình đối phương đưa tặng phủ đệ, cả hai không thiếu nợ nhau rồi.

Xử lý xong sự tình Hoài Vương gia, Trương Huyền nhìn về phía Ngọc Thần Thanh cách đó không xa:

- Không biết bệ hạ, hôm nay tới tìm ta là cần làm chuyện gì?

Ngọc Thần Thanh vội vàng đứng dậy:

- Trương viện trưởng, lần này ta tới đây, là có hai chuyện...

- A?

- Viện trưởng đối với Ngọc gia ta ân tình lớn như vậy, truyền thụ tiểu nữ phương pháp tu luyện linh hồn không nói, còn cứu sống Bồ Đề Thụ... Thần Thanh vô cùng cảm kích, nếu như không có biểu hiện, thực sự quá vong ân phụ nghĩa!

Ngọc Thần Thanh vội nói.

Đối phương cự tuyệt lễ vật của hắn, lại để cho hắn sợ hãi, lần này tới đây, là tặng lễ lần nữa.

- Khách khí!

Trương Huyền lắc đầu.

- Ta biết rõ Viện trưởng đại nghĩa, đối với tiền tài không thèm để ý, đây là Bồ Đề Thụ từng ấy năm tới nay, sinh ra một hạt Bồ Đề Tử duy nhất... Mong Viện trưởng không muốn từ chối!

Ngọc Thần Thanh khẽ đảo cổ tay, lấy ra một cái hộp ngọc đưa tới.

Mở hộp ra, bên trong có một hạt giống mượt mà.

- Bồ Đề Tử?

Trương Huyền nhíu mày.

Cái đồ chơi này có tác dụng gì?

Tuy hắn nhìn không biết bao nhiêu sách, nhưng cũng không biết rõ.

- Chỉ cần gieo trồng, có thể lần nữa trưởng thành một cây Bồ Đề Thụ, thường ở dưới tàng cây tu luyện, có thể yên tĩnh tâm thần, thực lực tăng gấp đôi, miễn trừ nguy hiểm tẩu hỏa nhập ma, đối với người tu luyện Linh Hồn có hiệu quả...

Ngọc Thần Thanh vội nói.

- Có thể gieo trồng ra Bồ Đề Thụ?

Mắt Trương Huyền sáng rực lên.

Thánh Vực Bồ Đề Thụ của đối phương, thật sự là hắn rất hâm mộ, có thể nhanh như vậy ân cần săn sóc Linh Hồn của Ngụy Như Yên, đủ thấy cường đại.

Nếu như có thể có một cây, Vu Hồn ở trong đó tu luyện, thực lực tuyệt đối sẽ gia tăng gấp mấy lần.

- Ân!

Ngọc Thần Thanh đưa tới:

- Trương sư có thể sáng chế pháp quyết tu luyện Linh Hồn lợi hại như thế, hắn nghiên cứu Linh Hồn rất sâu, vì vậy, mong rằng không nên chối từ!

- Vậy thì đa tạ rồi!

Nhẹ gật đầu, Trương Huyền không hề cự tuyệt.

Đồ vật quý trọng khác có thể không thu, bất quá, viên Bồ Đề Tử này, hoàn toàn chính xác có tác dụng, hoàn toàn có thể lưu lại.

Đến lúc đó, gieo trồng ở trong Thiên Nghĩ Phong Sào, tùy thân mang theo, Vu Hồn có thể tùy thời tiến nhập tu luyện, cũng không cần lo lắng lãng phí.

- Chuyện thứ hai... hai người các ngươi nói đi!

Nhìn hai thủ hạ, Ngọc Thần Thanh nhẹ nhàng thở ra, lúng túng cười cười, nhìn về phía hai trung niên ở sau lưng.

Hai người đi lên trước, đồng thời ôm quyền.

- Hồng Viễn Thành Thẩm gia đương đại gia chủ Trầm Vạn Đình, gặp qua Trương viện trưởng!

- Hồng Viễn Thành Thẩm gia đương đại gia chủ Liễu Tại Ngôn, gặp qua Trương viện trưởng!

- Thẩm gia? Liễu gia?

Hồng Viễn Thành tứ đại gia tộc, lúc trước Trương Huyền liền nghe nói qua, chỉ là chưa bao giờ gặp mặt, hai vị gia chủ tìm đến mình làm gì?

- Vâng, khuyển tử không biết phân biệt, đắc tội Trương viện trưởng, Thẩm gia ta cố ý tới đây bồi tội...

- Liễu Tuyền nhà ta có mắt như mù, ta cũng là tới đây bồi tội! Đứa con bất hiếu này, mặc ngươi xử trí!

Hai vị gia chủ vẫy tay một cái, hai thanh niên đã bị đè lên.

Đúng là Thẩm Quân, Liễu Tuyền ban đầu ở Ngọc Phi Nhi yến hội gặp phải.

Lúc này hai người đâu còn có bộ dáng văn nhã của công tử, bị đập như đầu heo, bộ mặt hoàn toàn thay đổi, nếu không phải lờ mờ có chút dấu vết, hắn cũng nhận không ra.

Có thể nói, quá thảm rồi!

- Cái này...

Trương Huyền nháy mắt.

Tuy Thẩm Quân ở yến hội của Ngọc Phi Nhi, cùng mình từng có chút mâu thuẫn, nhưng cũng không có xung đột gì a, không đến mức đánh thành như vậy chứ!

- Hai người này, lại dám tìm Viện trưởng phiền toái, là chúng ta không biết dạy con, cam nguyện bị trừng phạt, đây là hai gia tộc của chúng ta

cho ra bồi thường, mong Viện trưởng nhận lấy!

Khẽ vươn tay, Trầm Vạn Đình truyền qua một chiếc nhẫn trữ vật, thái độ thành khẩn.

- Cái này...

Trương Huyền ngây người.

Hai người này tìm bản thân phiền toái? Không có a... sao mình một chút cũng không nhớ rõ?

Chẳng lẽ mất ký ức?

- Mong Viện trưởng không nên chối từ, nếu không, hai đại gia tộc chúng ta, tất nhiên sợ hãi không dám ở lại Hồng Viễn Thành...

Thấy Trương viện trưởng chưa thu, cũng không nói sẽ thu, sắc mặt kỳ quái, Liễu Tại Ngôn vội vàng nói.

Trương Huyền càng ngày càng mê hoặc.

Đến cùng xảy ra chuyện gì vậy?

Thấy nghi hoặc trên mặt hắn không giống giả bộ, Ngọc Thần Thanh cùng Hoài Vương gia liếc mắt nhìn nhau, bội phục đầu rạp xuống đất.

Đối phương tìm phiền toái, muốn đập hắn, lại có thể không nhớ kỹ...

Viện trưởng chính là Viện trưởng, lòng dạ, khí độ này...

Lợi hại a!

Thẩm Quân khóc

dtv-ebook.com

…

Thời gian trở lại lúc đại điển kế vị kết thúc.

Chứng kiến đại điển kế vị rung động lòng người như thế, vẻ mặt Thẩm Vạn Đình, Liễu Tại Ngôn tràn đầy kích động cùng cảm khái.

Nhất là Thẩm Vạn Đình, với tư cách người cầm quyền gia tộc lớn nhất Hồng Viễn Thành, biết rõ hôm nay Trương sư gây ra động tĩnh lớn như vậy, đại biểu ý nghĩa như thế nào.

Lại để cho tất cả Danh Sư đều triệt để thừa nhận; tất cả Linh Thú ở Vân Vụ Lĩnh gọi vù vù chủ nhân... Quyền thế to lớn, lực hiệu triệu mạnh, Hồng Viễn Thành không còn người có thể so sánh.

Coi như là Ngọc Thần Thanh bệ hạ, cũng chênh lệch cách xa vạn dặm, không có ở cùng một cấp bậc.

Tới giao hảo, về sau Thẩm gia lên như diều gặp gió, càng ngày càng mạnh ở trong tầm tay.

Đang định về gia tộc, cùng các trưởng lão thương nghị thoáng một phát, làm sao đả thông quan hệ, chỉ thấy nhi tử ngày bình thường được mình tán thưởng, cả người trọng thương bị người khiêng đến.

- Đây là thế nào?

Sắc mặt Thẩm Vạn Đình trầm xuống.

Hồng Viễn Thành tứ đại gia tộc, Thẩm gia có lực uy hiếp vô cùng cường đại, con của hắn đường đường thiếu tộc trưởng, bị đánh thành cái dạng

này, quả thực vô pháp vô thiên, không có để Thẩm gia vào mắt.

- Phụ thân, nhất định phải làm chủ cho ta...

Thấy hắn đi vào, Thẩm Quân nước mắt giàn giụa, kêu thảm một tiếng.

- Người nào động thủ, dám khiêu khích Thẩm gia, coi như hắn là vương công quý tộc, hoàng thân quốc thích, ta cũng thay ngươi làm chủ, để cho hắn cho ta một cái công đạo!

Ánh mắt nheo lại, trong thanh âm của Thẩm Vạn Đình mang theo khí phách, cùng uy quyền nghiêm túc.

Thân là tộc trưởng đệ nhất gia tộc, có năng lực như thế, cũng có quyết đoán như thế.

- Là một tiểu Danh Sư không biết tên ở Danh Sư Học Viện... Hắn hèn hạ vô sỉ, làm ra cạm bẫy, dựa vào nhiều người, đánh ta cùng Liễu Tuyền thành cái dạng này!

Thẩm Quân nghiến răng.

Hắn chỉ biết đối phương người đông thế mạnh, cụ thể có bao nhiêu người cũng không rõ ràng, bị che mặt, chỉ cảm thấy công kích phô thiên cái địa, đổ ập nện xuống, sau đó, sau đó... thì thành như vậy rồi!

- Tiểu Danh Sư không biết tên? Người đông thế mạnh?

Thẩm Vạn Đình nhíu mày:

- Ăn gan hùm mật gấu, dám tìm phiền toái?

Mặc dù Thẩm gia chỉ là đại gia tộc, nhưng thế lực trải rộng các ngành các nghề, Hồng Viễn Thành Danh Sư Đường, thì có bảy vị Danh Sư lục tinh cấp bậc cung phụng; ở trong con em gia tộc, cũng có vài vị đạt đến Danh Sư lục tinh.

Bởi vậy, chỉ là một Danh Sư bình thường mà nói, không tạo thành bất cứ uy hiếp gì, giáo huấn một chút, mặc kệ Danh Sư Đường, hay Danh Sư Học Viện, chút mặt mũi ấy vẫn có thể cho.

- Hắn là Danh Sư mấy tinh?

Mặc dù tiểu Danh Sư, không coi vào đâu, Thẩm Vạn Đình vẫn cẩn thận hỏi thăm thoáng một phát.

- Tứ tinh!

Thẩm Quân vội vàng nói.

Danh Sư tứ tinh nho nhỏ mà thôi, phụ thân muốn động thủ, còn không nhẹ nhõm vui sướng, một phút đồng hồ là có thể giết chết?

- Loại gia hỏa cấp bậc này, cũng dám động đến trên đầu chúng ta?

Ánh mắt nheo lại, Thẩm Vạn Đình phất tay:

- Tên gọi là gì? Ta liền phái người đi Danh Sư Học Viện bắt tới, cho ngươi hả giận!

- Hắn gọi Trương Huyền, là một người ngông cuồng không biết trời cao đất rộng...

Thẩm Quân nghiến răng, trong lòng mặc sức tưởng tượng, phụ thân xuất thủ, đối phương tất nhiên vô cùng thê thảm, chỉ thấy trung niên nhân cách đó không xa luôn luôn bình tĩnh, toàn thân run rẩy, sắc mặt thoáng một phát trở nên trắng bệch.

- Phụ thân, ngươi làm sao vậy?

Thẩm Quân nhịn không được hỏi.

Lời còn chưa dứt, chỉ thấy Thẩm Vạn Đình một cước đạp tới, tức giận đến chòm râu loạn chiến:

- Ta * bà ngoại ngươi, con mẹ nó ngươi muốn tìm chết, đừng kéo Thẩm gia vào a!

Bành!

Không nghĩ tới phụ thân sẽ xuất thủ với mình, không hề phòng bị, Thẩm Quân bị một cước đá lên tường, từng ngụm từng ngụm thổ huyết, thiếu chút nữa ngay tại chỗ cúp máy.

Đồng thời vẻ mặt mộng bức... Phụ thân, ta mới là người bị đánh, không thay ta hả giận thì thôi, đã mắng người còn động thủ, muốn làm gì a?

Còn * bà ngoại ta, cho ngươi mười cái lá gan, ngươi dám không...

- Phụ thân, nếu ngươi không muốn nhúng tay, ta tự mình giải quyết, ta thân là Thẩm gia Đại công tử, đối phó một Danh Sư tứ tinh vẫn có thể làm được...

Thẩm Quân gào thét, nghiến răng nói.

Bất kể nói thế nào, hắn ở trong triều đình cũng có công danh, chiến công hiển hách, hiện tại bị đánh thành cái dạng này, không thay hả giận thì thôi, ngược lại đánh người...

Thật sự không được, liền vận dụng quan hệ của mình, ở trong quân có thể lăn lộn đến địa vị như thế, há có thể đơn giản?

Giáo huấn một Danh Sư tứ tinh, chắc hẳn còn có hết sức dễ dàng.

- Con mẹ nó ngươi còn muốn tự mình ra tay, có tin hiện tại ta liền băm vằm ngươi hay không...

Nghe nghịch tử nói, Thẩm Vạn Đình thiếu chút nữa thổ huyết, phất tay lên nói:

- Người đâu, trói gia hỏa này cho ta, đánh mạnh vào, không được lưu thủ!

- Cái này...

Nghe được phân phó, một đám hạ nhân xông tới, tất cả đều có chút không biết làm sao.

Bất quá nếu như ra lệnh, bọn hắn không dám phản bác, đồng loạt tiến lên trói Thẩm Quân lại, nhưng không động thủ.

- Vì cái gì?

Chứng kiến phụ thân tức giận thật, không giống vui đùa, vẻ mặt Thẩm Quân tràn đầy không thể tin được.

- Còn dám nói với ta vì cái gì, ngươi có biết hôm nay Danh Sư Học Viện kế nhiệm Viện trưởng là ai không?

Thẩm Vạn Đình tức đến run rẩy.

- Viện trưởng? Ta vừa tới trường học không bao lâu, liền bị người đánh, cũng không có tham gia đại điển kế vị...

Thẩm Quân lúng túng.

Tuy theo phụ thân đi gặp việc đời, nhưng mà đại điển kế vị còn chưa bắt đầu, đã bị đánh hoàn toàn thay đổi, để cho thuộc hạ nâng về gia tộc rồi.

Cái gì cũng không có nhìn thấy, tự nhiên không biết Viện trưởng mới là ai, càng không biết gây ra bao nhiêu động tĩnh.

- Viện trưởng mới chính là Trương Huyền!

Thẩm Vạn Đình nổi giận đùng đùng, nhìn đám hạ nhân vẫy tay một cái:

- Mang theo nghịch tử này, đi Danh Sư Học Viện xin lỗi, a, không, đi Hoàng Cung trước, ta muốn đi tìm Ngọc Thần Thanh bệ hạ!

Nghịch tử này làm ra sự tình đại nghịch bất đạo như thế, tiến đến nói xin lỗi, chỉ sợ ngay cả cái bóng của viện trưởng cũng không thấy được, chỉ

có thể gửi hi vọng ở bệ hạ!

...

Một màn đồng dạng còn phát sinh ở Liễu gia.

Liễu Tuyền cũng vẻ mặt mộng bức bị phụ thân hắn điên cuồng đập một trận, mấu chốt nhất là, lúc trước tổn thương, còn không được bó thuốc... Dẫn đến rất nhiều địa phương thối rữa càng ngày càng nghiêm trọng, đau đớn không chịu nổi, vô cùng thê thảm.

Nếu như nói lúc trước còn không lý giải, giờ phút này chứng kiến Trương Huyền ngồi ở chủ vị, mấy câu khiến cho Hoài Vương gia cảm ơn rơi nước mắt, thiếu chút nữa quỳ xuống, càng làm cho Ngọc Thần Thanh bệ hạ cầu gia gia báo nãi nãi, lại dâng lên hạt Bồ Đề...

Có ngốc cũng hiểu rõ, người trước mắt này địa vị cao như thế nào.

- Một người làm việc một người chịu, là ta muốn đối phó Trương viện trưởng, kính xin Viện trưởng không nên giận lây sang Thẩm gia chúng ta...

Thẩm Quân trọng thương cắn răng nói.

- Còn có ta, mấy người kia là ta tìm, cùng Liễu gia không có chút quan hệ, cha ta căn bản không biết gì cả...

Liễu Tuyền cũng vội nói.

Nghe xong, Trương Huyền giờ mới hiểu được đến cùng xảy ra chuyện gì, nhịn không được lắc đầu.

Ngươi chạy đến Danh Sư Học Viện, muốn giáo huấn ta... Đây không phải tìm chết sao?

Coi như lúc ấy mọi người không biết thân phận viện trưởng của hắn, nhưng Huyền Huyền Hội ở đó... Không có bị đánh chết, đã coi như là hạ

thủ lưu tình.

Vẻ mặt tràn đầy bất đắc dĩ, đang muốn cự tuyệt đối phương bồi thường, dù sao hắn cũng không có bị thương... nhưng linh quang lóe lên, nhận lấy Không Gian giới chỉ.

Địa vị của hắn bây giờ đã không phải học viên bình thường như trước kia, mà là Danh Sư học viện Viện trưởng, đối phương ngang nhiên tìm bản thân phiền toái, không xử lý mà nói, đối với danh dự của học viện có ảnh hưởng rất lớn; thứ hai, hai gia tộc này tất nhiên cuộc sống hàng ngày khó có thể bình an, ở Hồng Viễn Thành là sống không nổi nữa.

Không nói cái khác, do lực ảnh hưởng của mình, nếu như bị người khác biết rõ, bọn hắn đắc tội qua bản thân, ai còn dám cùng bọn họ buôn bán?

Tránh còn không kịp!

Địa vị đại biểu lời nói và việc làm, mọi cử động phải phù hợp thân phận mới được, đây là... xã hội!

Tiếp nhận Không Gian giới chỉ, tinh thần nhìn lướt qua, ngẫu nhiên chứng kiến vô số bảo vật.

Chỉ là Linh Thạch thượng phẩm, thì có tiếp cận năm trăm viên.

- Hai gia tộc này thật hào phóng!

Trương Huyền sững sờ.

Nhiều Linh Thạch thượng phẩm như vậy, cũng không phải là số lượng nhỏ, coi như là Hồng Viễn hoàng thất lấy ra, chỉ sợ cũng thương gân động cốt, hòa hoãn một đoạn thời gian, hai gia tộc này nhẹ nhõm ra, đủ thấy nội tình thâm hậu.

- Thẩm gia thương hội trải rộng toàn bộ Hồng Viễn Đế Quốc, hơn nữa rất nhiều sinh ý của bọn họ, đều là sinh ý cùng Thanh Nguyên phong hào

đế quốc... Tài sản có chút phong phú, muốn nói vốn lưu động, sợ là hoàng thất chúng ta cũng không có nhiều như vậy...

Nhìn ra khiếp sợ của hắn, Ngọc Thần Thanh ở một bên lặng lẽ truyền âm.

- Còn giàu có hơn hoàng thất?

Trương Huyền tặc lưỡi.

Khó trách lần đầu tiên nhìn thấy Thẩm Quân, liền trực tiếp lấy ra hai viên Linh Thạch thượng phẩm coi là lễ gặp mặt, đây chính là Hình Viễn, Ngọc Phi Nhi cũng làm không được.

Nguyên lai trong nhà có như vậy tiền!

- Nếu như việc buôn bán của bọn hắn, lại có giao dịch với Thanh Nguyên đế quốc, hoàn toàn có thể để bọn hắn hỗ trợ...

Ý tưởng vừa rồi ở trong đầu vòng một lần, ánh mắt Trương Huyền sáng lên.

Hiện tại hắn thiếu tiền, muốn đi tìm kiếm Linh Thạch thượng phẩm mà không được, nếu như việc buôn bán của đối phương, lại có đường lối tới Thanh Nguyên phong hào đế quốc, chắc hắn bán ra vài thứ là cực kỳ đơn giản.

Dù sao so với hắn xuất thủ, dễ dàng hơn nhiều.

Đã như vậy, vì sao không cần thoáng một phát?

- Đồ vật ta liền nhận!

Nghĩ vậy, Trương Huyền nhẹ gật đầu, nhìn qua:

- Vừa vặn ta còn có chút việc còn muốn làm phiền các ngươi!

- Viện trưởng nói là được, chỉ cần Thẩm gia cùng Liễu gia chúng ta có thể làm được, nhất định không chối từ...

Ánh mắt Thẩm Vạn Đình, Liễu Tại Ngôn sáng lên, đồng thời ôm quyền.

Hiện tại sợ nhất chính là đối phương vô dục vô cầu, có việc, mới có thể lôi kéo quan hệ, càng ngày càng tốt.

- Tình huống lúc đại điển kế vị, các ngươi đều thấy được, rất nhiều thú sủng ở Vân Vụ Lĩnh vì lấy niềm vui của ta, đưa rất nhiều lễ vật, mấy thứ này ta không dùng tới, các ngươi đều thiện việc buôn bán, có thể thay bán ra hay không?

Trương Huyền nói ra mục đích.

- Cái này... Chúng ta cầu còn không được!

Nghe được không ngờ là yêu cầu này, Thẩm Vạn Đình, Liễu Tại Ngôn lập tức đại hỉ.

Liên quan tới lợi ích, sẽ dứt bỏ không ra, đối phương giao thứ này cho bọn hắn đi làm, nói rõ đã vứt bỏ hiềm khích lúc trước, rất tín nhiệm rồi.

- Vậy là tốt rồi...

Trương Huyền không nói nhiều, lấy ra một chiếc nhẫn trữ vật đưa tới.

Rất nhiều Thánh Thú của Vân Vụ Lĩnh tặng cho bảo vật, tất cả ở bên trong.

Mấy thứ này, tuy quý hiếm, nhưng với hắn mà nói tác dụng không lớn, còn không bằng đổi lấy Linh Thạch thượng phẩm, dùng để tu luyện.

Còn căn cơ của đối phương ở đây, khẳng định không dám chơi hoa chiêu gì.

- Mấy thứ này, vô luận ở Hồng Viễn Thành hay đế quốc khác, đều cực kỳ bán chạy... Viện trưởng yên tâm, giao cho chúng ta, cam đoan trong hai

tháng, sẽ giúp ngươi tiêu thụ hết!

Thẩm Vạn Đình liên tục gật đầu.

Lại quay về Vạn Quốc Liên Minh

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Rất nhiều bảo vật, khoáng thạch ở Vân Vụ Lĩnh, muốn nói trân quý nhất nhất định là Vân Vụ Hoa.

Thứ này chỉ có ở nơi đây mới có thể sinh sản, vô cùng thưa thớt, coi như là Hồng Viễn hoàng thất cũng cầm không ra bao nhiêu, thoáng một phát có nhiều tấn như vậy... Tất nhiên là cái giá trên trời.

Có thể được mấy thứ này bán ra, một là có thể hiển lộ rõ ràng quan hệ của Thẩm gia, Liễu gia bọn hắn cùng tân Viện trưởng, khiến người khác kính sợ; thứ hai, còn có thể khai thác thị trường càng lớn, để cho càng nhiều người biết rõ hai đại gia tộc.

Có thể nói, coi như là hỗ trợ bán ra, không thu một phần chỗ tốt, không kiếm một phân tiền, cũng kiếm lớn rồi.

- Vậy làm phiền!

Biết rõ ràng đối phương cân nhắc cái gì, Trương Huyền cũng không nhiều lời, ôm quyền nhẹ gật đầu.

Lại hàn huyên vài câu, xác định bán ra như thế nào, bốn người liền thức thời lên đường cáo từ.

Mấy người rời đi, Mi trưởng lão đi tới.

- Viện trưởng, ta đã an bài, nếu như hiện tại Viện trưởng khảo hạch Danh Sư lục tinh mà nói, chỉ cần lựa chọn một phong hào Vương quốc, ở trong mười năm lại để cho nó thăng cấp thành đế quốc, coi như là thông qua!

- Mười năm?

Trương Huyền lắc đầu.

Quá lâu, hắn muốn khảo hạch, tự nhiên là càng nhanh càng tốt.

- Phong hào Vương quốc... lấy Hiên Viên phong hào Vương quốc đi!

Trương Huyền nói.

Hắn đi qua Nhất đẳng Vương quốc, là có cái này, lúc trước Hiên Viên Vương thất bị hắn giết chết, xác lập Mạc Vũ làm Quốc vương bệ hạ, hiện tại hơn nửa năm rồi, cũng không biết thế nào, vừa vặn nên trở về đi xem.

- Tốt!

Mi trưởng lão nhẹ gật đầu:

- Hiện tại ta liền đưa tin cho Tổng bộ, để bọn họ phái người đi Hiên Viên Vương quốc!

Trương Huyền đáp một tiếng.

Xem qua rất nhiều thư tịch, đối với khảo hạch thăng cấp đế quốc, đã hoàn toàn hiểu rõ.

Mặc dù Danh Sư Học Viện có tư cách giao phó Danh Sư lục tinh, lại không có tư cách vào được loại khảo hạch cấp bậc này, phải báo cáo Danh Sư Đường cấp bậc cao hơn, để cho bên đó phái người tới giám sát.

Bọn hắn sẽ trước tiến hành hạch định Vương quốc, xác định đẳng cấp, người khảo hạch sẽ đi qua, nghĩ biện pháp thăng cấp... Một khi thành công, Tổng bộ sẽ lần nữa phái người xác nhận.

Như vậy liền tránh khỏi khả năng ăn gian.

- Truyền tin Tổng bộ, bọn hắn phái người hạch định xong, đại khái cần mười ngày thời gian!

Mi trưởng lão tính toán thoáng một phát, nói tiếp:

- Mười ngày sau, Viện trưởng có thể lên đường đi Hiên Viên phong hào Vương quốc!

- Ân!

Trương Huyền gật đầu.

Dù sao hắn còn có nhiều Thiên Đạo công pháp như vậy không có học tập, Danh Sư Học Viện còn có rất nhiều thư tịch chức nghiệp không có quan sát, vừa vặn thừa dịp mười ngày này, chung một chỗ hoàn thành.

Mấy ngày kế tiếp, Trương Huyền không có đi loạn bốn phía, không làm gì liền đi Tàng Thư Khố đọc sách.

Rất nhanh, Thuần Thú Viện, Võ Kỹ Viện, Thiên Công Viện, Thư Họa Viện... Tàng Thư Khố của những chức nghiệp này, đều bị hắn đi dạo một lần, thư tịch trong đó cũng đều ghi vào trong đầu.

Ngoại trừ đọc sách, chính là bế quan học tập, thời điểm ngày thứ chín, rốt cuộc đọc xong một lần.

Đối với kiếm pháp, thương pháp, quyền pháp, thân pháp... Cùng với rất nhiều Võ Kỹ, cũng có lý giải càng sâu.

Lĩnh ngộ nhiều tri thức như vậy, học tập nhiều Thiên Đạo Bí Tịch như vậy, mặc dù lực lượng không có bất luận tăng trưởng gì, nhưng sức chiến đấu lại bạo tăng lần nữa.

Nếu như hiện tại hắn gặp được Mục sư Khôi Lỗi, căn bản không cần nhiều chiêu số, chỉ một chiêu là có thể giải quyết.

Bán Thánh sơ kỳ, Thánh Vực nhất trọng sơ kỳ, cũng có thể nhẹ nhõm đánh bại, truyền đi, tuyệt đối có thể hù chết người.

Cái này đã không chỉ là vấn đề tu vi thâm hậu, đối với lý giải Võ Kỹ, cùng lĩnh ngộ chiến đấu, đều đạt đến trình độ cực cao.

Làm xong những thứ này, ngày cuối cùng, hắn kêu đám người Vương Dĩnh, Trịnh Dương, Ngụy Như Yên tới, bắt đầu giảng bài.

Mặc dù mấy người kia đối với Võ Kỹ riêng phần mình, đều có lý giải rất sâu khắc, thực lực ở trong tuổi trẻ cực kỳ nổi tiếng, nhưng với hắn mà nói, còn quá yếu.

Truyền thụ thương pháp, Kiếm pháp, quyền pháp, thân pháp vừa lĩnh ngộ, để cho bọn hắn khổ tu, lúc này mới dặn dò một tiếng, Trương Huyền bước lên lưng Tử Dương thú, thẳng tắp bay về phía Hiên Viên phong hào Vương quốc.

Lần này là đi khảo hạch, không cần mang theo những đệ tử này, chậm trễ thời gian tu luyện của bọn hắn.

...

Mây trắng ung dung, gió nhẹ phơ phất.

Tử Dương thú thẳng tắp bay về phía Hiên Viên Vương quốc, Trương Huyền lại nhoáng một cái, tiến vào Thiên Nghĩ Phong Sào.

Tinh huyết của Phong Mẫu Thánh Vực tứ trọng, sau khi cho Thiên Nghĩ Phong Mẫu, thực lực của nó ngắn ngủn vài ngày liền tấn cấp đến Thánh Vực tam trọng, so với Tử Dương thú còn cường đại hơn không ít.

Thực lực như thế, cộng thêm các loại Linh Thạch bảo vật liên tục không ngừng cung cấp, không gian trong tổ ong, đường kính dĩ nhiên vượt qua hơn ba trăm mét, giống như quảng trường thật lớn.

Thấy phạm vi tổ ong càng lúc càng lớn, chín đại Vương Giả Vân Vụ Lĩnh bị Trương Huyền thuần phục, cũng thu tiến đến, sau đó lại tìm Ngọc Thần Thanh lấy rất nhiều gạch đá, để cho mấy gia hỏa này động thủ, xây dựng một phủ đệ.

Cho dù không xinh đẹp bằng lúc trước, nhưng cũng phong cảnh lịch sự tao nhã, cư trú trong đó, cực kỳ thích ý.

Bất quá, Trương Huyền tiến đến, cũng không phải nhìn phủ đệ, vài bước đi vào trung tâm sân nhỏ, nhìn về phía trên mặt đất, một cây mầm non xanh.

Bồ Đề Tử!

Thứ này ở hôm đó liền được trồng xuống, thẳng đến hôm nay mới ra chồi.

- Nhìn xem có thể để nó lớn lên nhanh chút hay không...

Lúc trước chỉ là hạt giống, có thủ đoạn cũng không dùng được, giờ phút này nảy mầm, nhẹ nhàng cười cười, ngón tay Trương Huyền điểm ra, từng đạo Thiên Đạo Chân Khí trộn lẫn Địa Mạch Linh Dịch tuôn qua.

Xì xì xì xì...!

Một hồi giòn vang, chồi cây như sinh mệnh bình thường, từng ngụm từng ngụm hấp thu linh dịch cùng Chân Khí, mắt thường có thể thấy được tăng trưởng.

Địa Mạch Linh Dịch cùng Thiên Đạo Chân Khí hỗn hợp, không chỉ có tác dụng đối với Linh dược, đối với Thánh dược tác dụng cũng rất lớn.

Không đến nửa canh giờ, liền tăng lên trọn vẹn hai, ba thước, thân cây cũng có kích thước cánh tay.

Tuy so với cây ở hoàng thất kia, chênh lệch có chút lớn, nhưng có thể khẳng định, kèm theo thời gian chuyển dời, quán thâu linh dịch cùng

Chân Khí càng nhiều, nhất định có thể càng lúc càng lớn, vượt xa đối phương.

Thu hồi Chân Khí, Trương Huyền nhẹ nhàng cười cười.

Hiện tại hắn không có Hóa Phàm cửu trọng Thiên Đạo Vu Hồn, bất quá, đã có Bồ Đề Thụ này, cùng Hồn phách của Thanh Giác Long Thú, có lẽ có thể lần nữa đột phá, đạt tới cấp bậc cao hơn.

Đang muốn Vu Hồn ly thể, tiến hành tu luyện, chợt nghe Thiên Nghĩ Phong Mẫu ở cách đó không xa nói.

- Chủ nhân, Tử Dương thú ngừng lại ở trên không trung, giống như có người ngăn cản đường đi!

- Cản đường?

Trương Huyền sững sờ, không tiếp tục dừng lại nữa, thân thể nhoáng một cái, đi ra tổ ong.

Tổ ong là không gian gấp, lấy thực lực của hắn bây giờ, tiến nhập trong đó, còn không thể nhận ra tình huống bên ngoài, bất quá, Phong Mẫu xây dựng nên tổ ong, có thể tùy thời giám sát và điều khiển chung quanh, tiến hành báo cáo.

- Trương sư, chúng ta nguyện ý cùng ngươi đi Hiên Viên Vương quốc, giúp ngươi một tay...

Đi vào trước cửa sổ, nhìn ra phía ngoài, lại chứng kiến đám người Lạc Thất Thất, Ngọc Phi Nhi, Hồ Yêu Yêu ngăn ở phía trước.

- Các ngươi là làm sao đuổi theo a?

Trương Huyền kỳ quái.

Tử Dương thú bay hơn nửa canh giờ rồi, lấy tốc độ của nó, mấy người này cưỡi Linh Thú bình thường, làm sao có thể đuổi theo kịp?

- Biết rõ Viện trưởng lựa chọn đế quốc thăng cấp khảo hạch Danh Sư lục tinh, chúng ta sớm chờ ở chỗ này rồi, như vậy ngươi sẽ không có biện pháp đuổi chúng ta đi...

Hồ Yêu Yêu cười nói.

Bằng vào thân phận yêu nghiệt, cùng dung nhan tuyệt thế của nàng, cộng thêm thực lực Bán Thánh, hỏi thăm ra loại chuyện nhỏ nhặt này, còn là rất đơn giản.

- Ách... Được rồi!

Thấy đối phương cố ý muốn cùng tới, Trương Huyền cũng không có cự tuyệt.

Khảo hạch Danh Sư lục tinh, là sự tình của bản thân hắn, tuy Danh Sư khác không thể giúp vội vàng, nhưng chỉ cần không liên lụy đại cục, một ít việc vặt vẫn có thể xử lý.

Như vậy cũng có thể đẩy tiến độ nhanh hơn, để cho phong hào Vương quốc tấn thăng tốc độ nhanh hơn một ít.

- Cùng đi đi!

Trương Huyền cũng không xoắn xuýt, nói một tiếng, đám người Lạc Thất Thất vẻ mặt mừng rỡ đi vào trên lưng Tử Dương thú.

Mấy người rất nhanh liền bay về phía Hiên Viên Vương quốc.

Lần này tới đây, tổng cộng bốn người, theo thứ tự là Lạc Thất Thất, Ngọc Phi Nhi, Hồ Yêu Yêu, Đổng Hân.

Bốn vị đều là mỹ nữ, làm cho cả gian phòng như hoa nở rộ, hoạt sắc sinh hương, chỉ tiếc, Trương Huyền là một đứa đầu đất, ánh mắt như mù, ngoại trừ tu luyện chính là tu luyện, cùng đối phương nói chuyện, cũng là chỉ điểm.

Làm cho các nàng đều tràn đầy bất đắc dĩ.

Trao đổi có chút không thú vị, nhưng ánh mắt cùng kiến thức của Trương Huyền, là các nàng không thể so, hơn nữa thủ đoạn rất nhiều, mới phi hành hai ba ngày, liền liên tiếp đột phá.

Nhất là Lạc Thất Thất cùng Ngọc Phi Nhi, dĩ nhiên đạt đến Đạp Hư cảnh sơ kỳ, tiến bộ cực nhanh, làm cho người tặc lưỡi.

Hồ Yêu Yêu đạt được Trương Huyền tận tâm chỉ điểm, cũng tiến bộ rõ ràng, tuy như cũ là Bán Thánh sơ kỳ, nhưng sức chiến đấu cùng lĩnh ngộ Võ Kỹ lật ra gấp bội, sức chiến đấu so với mấy ngày hôm trước, gia tăng lên ít nhất gấp đôi!

Có thể đoán được, đám người Tiết Chân Dương, Long Thương Nguyệt tu vi đồng dạng liên hợp, cũng chưa hẳn có thể là đối thủ.

Thậm chí đối phó Bán Thánh cấp Lộc Thành lúc trước kia, cũng có thể không rơi vào thế hạ phong.

Đương nhiên, muốn thắng đối phương, khẳng định còn cần càng nhiều thời gian tu luyện cùng củng cố, nhưng ngắn ngủn vài ngày, liền có được thực lực như thế, có thể nói là nghe rợn cả người rồi.

Còn Đổng Hân, Trương Huyền cũng chỉ điểm một ít, tiến bộ rõ ràng không có lớn như Hồ Yêu Yêu, nhưng sức chiến đấu cũng bạo tăng.

Bốn người vốn chỉ muốn cùng Trương sư chung một chỗ, trải qua kinh nghiệm thăng cấp đế quốc, ầm ầm sóng dậy, không nghĩ tới nhận được chỗ tốt lớn như thế, từng cái tràn đầy kích động.

Không để ý tới các nàng kích động, thừa dịp mấy ngày này, Trương Huyền cũng thấu hiểu tu vi.

Hắn tu luyện động tĩnh thật sự quá lớn, ở chỗ này bất tiện thi triển, liền không có trùng kích cảnh giới cao hơn, mấy ngày nay thuận tiện nghiên

cứu Thư Họa, Thiên Công, Võ Kỹ một lần, tinh khí thần cũng trở nên không giống nhau.

Nhất là Thư Họa, khiến tâm cảnh người ta càng thêm bao la hờ hững.

Giờ phút này, hắn chỉ bằng vào Thư Họa, dĩ nhiên đạt đến thất tinh.

Cái khái niệm gì?

Chỉ cần chân khí trong cơ thể đầy đủ, chỉ bằng vào một cây bút, tùy tiện vẽ tranh, có thể vẽ ra ngàn vạn Linh Thú, vô số binh sĩ, giết chết một phong hào Vương quốc, nhẹ nhõm đến cực điểm.

Đáng sợ!

Vô luận loại phụ tu nào, chỉ cần có thể vượt qua lục tinh, tất nhiên đều có lực lượng kinh thiên động địa, khiến người ta kính sợ.

- Phía trước là Vạn Quốc Liên Minh, Trương sư, có muốn đi xuống xem một chút hay không?

Nửa tháng sau.

Lạc Thất Thất đứng ở bên cửa sổ, cúi đầu nhìn thoáng qua nói.

- Vạn Quốc Liên Minh?

Trương Huyền nhẹ nhàng cười cười:

- Xem một chút đi!

Hắn từ Vạn Quốc Liên Minh rời đi, đến bây giờ đã hơn bốn tháng, nếu như đi ngang qua, tự nhiên phải xuống nhìn xem.

Dù sao, là ở nơi đây thông qua được tuyển chọn, mới có tư cách vào Danh Sư Học Viện, mới có địa vị cùng thân phận hôm nay.

Trương Huyền anh tư cao lớn

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Nghe được phân phó, thân thể của Tử Dương thú nhoáng một cái, thẳng tắp lao xuống phía dưới, trong nháy mắt liền đi tới bên ngoài quảng trường liên minh.

Lúc trước ở trên quảng trường này tiến hành cuộc thi, cùng thiên tài của hơn hai mươi Vương quốc nhất đẳng, đoạt được tư cách tiến nhập Danh Sư học viện, tuy chỉ có ngắn ngủn mấy tháng, nhưng giờ phút này nhớ tới, như đã cách mấy đời.

Khi đó thiếu niên khí phách, phóng khoáng phương tù, khí thế bay thẳng hoàn vũ, không ai bằng... Hiện tại, rõ ràng trầm ổn hơn rất nhiều.

- Lão sư chính là từ nơi này đi ra sao?

Nhìn về phía quảng trường cực lớn trước mắt, vẻ mặt Lạc Thất Thất hiếu kỳ.

Trong mắt nàng, lão sư là một nhân vật thiên tư tuyệt đỉnh, coi như là thế hệ thanh niên của Thánh Nhân quý tộc có thể tới so sánh, cũng ít lại càng ít.

Nhân vật như vậy lại có thể không phải xuất thân đại gia tộc, mà ở loại địa phương nhỏ này đi ra, thật là khiến người khó có thể tin.

Quảng trường này thoạt nhìn rộng lớn, so với Thánh sơn, Linh địa của Thánh Nhân quý tộc chính thức là kém nhiều lắm, căn bản không có ở một cấp bậc.

Không nói cái khác, độ dày của linh khí nơi đây liền thật sự quá kém, vô cùng mỏng manh, ở Danh Sư Học Viện tích lũy một tháng, chỉ sợ cũng hơn ở đây tu luyện một năm.

Biết rõ ý nghĩ của đối phương, Trương Huyền cười cười, không có trả lời.

Nếu như không có Thiên Đạo Thư Viện, hắn cũng sẽ tầm thường vô vi, ở Thiên Huyền Vương quốc sống quãng đời còn lại.

Nhưng... Không có nếu như, vận mệnh cải biến bọn họ, cũng chỉ có thể từng bước một tiến về phía trước, không cách nào lùi bước.

Để cho Tử Dương thú ở không trung chờ đợi, mấy người Trương Huyền dọc theo đường cái đi đến quảng trường.

Lúc này quảng trường người ta tấp nập, vô số tu luyện giả đứng ở tại chỗ, đồng loạt nhìn về phía trước, một tượng đá thật lớn đang chậm rãi dựng thẳng lên.

- Làm cái gì vậy?

Trương Huyền tràn đầy nghi hoặc.

Quảng trường này tới gần phủ Minh chủ của Vạn Quốc Liên Minh cùng Danh Sư Đường, luôn cực kỳ thanh tĩnh, như thế nào tụ tập nhiều người như vậy? Đây là đang làm cái gì?

- Mau nhìn, đó chính là Trương sư!

- Quả nhiên phong độ tư thái tuấn lãng, khí độ bất phàm!

- Đó là tự nhiên, Trương sư là thần tượng của ta, ta cả đời mục tiêu lớn nhất chính là đạt tới một phần vạn của hắn.

- Không riêng gì ngươi, tất cả mọi người ở nơi đây đều lấy Trương sư là thần tượng a!

- Đúng vậy! Nghe nói Trương sư đi Danh Sư Học Viện, cũng không biết lúc nào trở về cho chúng ta một tiết học...

- Có thể nghe được tiết học của hắn, là sự tình bao nhiêu người tha thiết ước mơ, ngươi cũng đừng nghĩ rồi, ai bảo lần trước ngươi không có tới?

- Nói giống như ngươi đã đến rồi vậy... Ngươi cũng không có ở hiện trường a?

...

Còn chưa tới trước quảng trường, chợt nghe đám người nghị luận, rất nhiều người tuổi trẻ, cả trai lẫn gái nhìn về phía quảng trường, từng cái ánh mắt kích động, tràn đầy bội phục.

- Xin hỏi... Trương sư trong miệng các ngươi nói là ai?

Nghe được mọi người nghị luận, hơn nữa còn có Danh Sư Học Viện, Lạc Thất Thất có chút nhịn không được, đi lên trước, nhìn một thanh niên hỏi.

- Ngay cả Trương sư cũng không biết, kiến thức sao nông cạn như vậy...

Nghe được có người ngay cả tính danh của Trương sư cũng không biết, thanh niên đang muốn quát lớn một câu, chứng kiến dung mạo của Lạc Thất Thất, lập tức dừng lại, sắc mặt xấu hổ đỏ bừng, có chút chân tay luống cuống:

- Là ngươi muốn hỏi a, Trương sư, tên một chữ Huyền, là Danh Sư vĩ đại nhất của Vạn Quốc Liên Minh chúng ta từ trước tới nay...

Dung mạo của Lạc Thất Thất, ở bất kỳ địa phương nào đều có thể để cho vô số nam tử khuynh đảo, đột nhiên nhìn thấy, còn có thể nói ra lời, nói rõ định lực của thanh niên này coi như không tệ.

- Huyền? “Huyền” trong “treo cổ” kia sao?

Nghe được đối phương nghị luận dĩ nhiên là bản thân, trên mặt Trương Huyền tràn đầy cổ quái, chờ đối phương xác nhận, nhịn không được nói:

- Trương Huyền, hắn... lúc nào thành thần tượng của các ngươi rồi hả?

Mình mới rời đi hơn mấy tháng, nghị luận bản thân làm gì?

Còn có thần tượng, Danh Sư vĩ đại nhất... Đến cùng xảy ra chuyện gì a?

- Càn rỡ! Cũng dám gọi thẳng tính danh của Trương sư, hơn nữa nói ra lời đại bất kính như thế, ai cho ngươi lá gan?

Đang muốn tiếp tục hỏi thăm, làm rõ đến cùng xảy ra chuyện gì, chợt nghe một tiếng hét lớn vang lên.

Liền chứng kiến một thiếu niên kiêu ngạo đi tới.

Bộ dáng mười sáu mười bảy tuổi, quần áo hoa lệ, lúc hành tẩu có chứa khí thế rất mạnh, nhìn qua đã biết rõ địa vị không thấp.

Hắn vừa xuất hiện, hơn nữa thanh âm mới vừa rồi rất lớn, lập tức đưa tới rất nhiều người chú ý, nhao nhao nhìn lại, chỉ liếc nhìn Trương Huyền, đã bị bốn vị mỹ nữ bên cạnh hắn hấp dẫn.

Ngọc Phi Nhi, Lạc Thất Thất, Hồ Yêu Yêu, Đổng Hân... Mỗi một vị đều là tồn tại khuynh quốc khuynh thành, thoáng một phát xuất hiện bốn vị, hơn nữa cùng một thanh niên ở chung một chỗ, đổi lại ai cũng sẽ cảm thấy kỳ quái.

- Bát điện hạ luôn luôn phong lưu, chứng kiến nhiều mỹ nữ như vậy, nhất định là muốn ở trước mặt các nàng triển lộ uy phong!

- Muốn tìm phiền toái tìm khắp không lên, đây không phải đụng lên họng súng sao? Dám gọi thẳng tính danh Trương sư... Lá gan thật là lớn!

- Trương sư ở Vạn Quốc Liên Minh là thần tượng được rất nhiều người tuổi trẻ sùng bái, vị Bát điện hạ này càng lấy hắn làm mục tiêu phấn đấu... Rõ ràng còn nói 'treo cổ'... Treo con em ngươi a! Quá không biết nói chuyện, đáng đời không may!

- Bản thân muốn chết, trách không được người khác!

Biết rõ sự tình từ đầu đến cuối, tất cả đều lộ ra cười lạnh, chờ xem náo nhiệt.

Vị thanh niên này, là nhi tử thứ tám của Vạn Quốc Liên Minh Triệu minh chủ, thân đệ đệ của Triệu Phi Vũ, chỉ có mười sáu tuổi.

Tuy tuổi không lớn lắm, nhưng danh tiếng cũng không phải quá tốt.

Háo sắc, cuồng vọng không bị trói buộc, cậy tài khinh người, hành vi không chịu nổi...

Bất quá, mấy tháng trước hành vi đã có đổi mới, nghe nói bị tỷ tỷ giáo huấn một trận, thề muốn lấy Trương sư làm gương, nỗ lực tu luyện, tranh thủ trở thành cường giả... Bởi vì sùng bái, vì vậy ghét nhất người khác nói bậy thần tượng.

Gia hỏa này, trực tiếp hỏi có phải chữ 'Huyền' trong treo cổ hay không... Quả thực chính là không tôn trọng Trương sư, khó trách gia hỏa này tức giận, hơn nữa bốn phía nhiều mỹ nữ như vậy, có thể cho sắc mặt tốt mới là lạ.

- Không đúng... Các ngươi có cảm giác hay không, vị thanh niên này... Có chút quen mặt?

Có người nghị luận, cũng có người cảm thấy có chút kỳ quái, thanh niên được tứ đại mỹ nữ quay chung quanh, thoạt nhìn có chút quen mặt, thật giống như đã gặp ở nơi nào rồi.

- Ta cũng cảm thấy có chút quen mặt, chỉ là nhất thời nhớ không ra...

Vừa nói như vậy, trong đám người cũng đã nhận khác thường, không ít người nhíu mày.

- Đại bất kính? Như thế nào đại bất kính rồi hả? Chẳng lẽ cái tên 'Trương Huyền' này, còn gọi không được?

Trương Huyền yên lặng, nhịn không được lắc đầu.

Bản thân hô tên của mình, lại cũng thành kiêng kị, để cho hắn dở khóc dở cười.

- Đương nhiên gọi không được! Đổi lại bình thường, ngươi vô lễ một chút liền thôi, ngươi có biết hôm nay là ngày gì không?

Thiếu niên hơi híp tròng mắt.

- Ngày gì?

Trương Huyền càng thêm kỳ quái.

Không thể kêu tên của mình thì thôi, lại còn chú ý thời gian.

- Hôm nay là ngày dựng tượng Trương sư, thân là con dân của Vạn Quốc Liên Minh, lại có thể không biết, còn thể thống gì?

Nghe được hắn ngay cả hôm nay là ngày nào cũng không biết, thiếu niên xù lông, nổi giận đùng đùng.

Những người khác cũng nghi hoặc, coi như không biết thời gian, trên quảng trường nhiều người như vậy cũng có thể chứng kiến a! Liên minh thịnh hội như thế, lại còn nói không biết, đây là cố ý coi rẻ, hay bất mãn với liên minh?

- Dựng tượng Trương sư?

Trương Huyền ngẩn ngơ, ngẫu nhiên nhìn thấy pho tượng kia.

Lúc trước chỉ nhìn lướt qua không có chú ý, nhìn kỹ, chỉ thấy pho tượng mặc trang phục Danh Sư, một tay vắt chéo sau lưng, một tay cầm lấy bút lông, ánh mắt nhìn trời xanh, giống như muốn xuyên thấu cổ kim, vượt qua nghìn năm, toàn thân để lộ ra tính tình cương trực làm cho người không cách nào nhìn thẳng.

Dưới thân là một con Phượng Hoàng, đôi cánh triển khai, làm cho người ta một loại cảm giác tùy thời phá không mà đi, bay lượn Cửu Thiên.

- Đây là ta?

Trương Huyền nhướng mày, khóe miệng co lại, da mặt run run:

- Cũng mẹ nó... quá xấu a!

Pho tượng giữa quảng trường kia, thân hình cao lớn, chạm trổ tinh tế, dùng tài liệu cũng cực kỳ hãn hữu, vô luận từ chỗ nào nhìn, đều cực kỳ không tệ, nhìn qua đã biết rõ xuất từ tay Đại Sư điêu khắc...

Chỉ là cùng dung mạo của hắn có chút chênh lệch, nhất là khí chất, quá mức to lớn cao ngạo, phong thần tuấn lãng, khí tức lăng vân, ngược lại khiến người ta cảm giác không quá giống.

Còn có... Phượng Hoàng, bản thân lúc nào ngồi qua đồ vật này? Cũng không có thuần phục qua Linh Thú, Thánh Thú loại này a?

Thu phục nhiều Man Thú, Linh Thú, Thánh Thú như vậy, giống nhất cũng chỉ là Thanh Ưng Thú, nhưng chỉ giống ưng mà thôi, cùng Phượng Hoàng không có chút liên quan nha!

Xếp bằng ở trên lưng Phượng Hoàng, phóng lên trời, to lớn cao ngạo như vậy, tác phong như vậy, thực chính là mình?

Như thế nào cảm giác không thể tin được như vậy?

Nếu đối phương không nói là hắn mà nói, coi như nhìn một ngày cũng không tưởng tượng nổi.

Lúc nào trở nên cao lớn như vậy, có khí phách như vậy rồi hả?

Đây là dựa theo tiêu chuẩn của Khổng Sư tới điêu khắc a?

Còn có ý trách trời thương dân, hiền lành độ lượng ở trong mắt kia... Cái quỷ gì?

Không chỉ hắn, đám người Lạc Thất Thất chứng kiến pho tượng, mí mắt cũng nhảy loạn, nhất là Hồ Yêu Yêu, người khác kính trọng vị Trương sư này, nàng là tự mình lĩnh hội qua lợi hại a.

Bẫy người không đền mạng, Vạn Quốc Liên Minh lại có thể khắc ra pho tượng cao lớn như thế, mấu chốt là khí chất cùng phong độ so với bản thân kém cũng quá xa đi!

- Theo ta được biết, vị Trương sư này có lẽ còn chưa chết a, sao lại dựng tượng làm gì?

Dứt bỏ phiền muộn trong lòng, Trương Huyền nói.

Dựng tượng, dựng Từ Đường đây đều là sau khi chết mới làm, bản thân còn sống rất tốt, chơi cái đồ này làm gì?

- Ngươi dám nguyền rủa Trương sư?

Không nghe lời này còn may, nghe xong thiếu niên tức đến toàn thân run rẩy:

- Trương sư giảng bài, Vạn Quốc Liên Minh trăm vạn người đồng thời được lợi, cùng chung tôn xưng hắn là lão sư... Vì hắn dựng lên pho tượng, thời khắc kính bái, có gì không ổn?

- Giảng bài?

Trương Huyền ngẩn ngơ, lúc này mới nhớ ra, sai Vạn Quốc Liên Minh đại tái, hắn nói qua một tiết học, cuối cùng còn lấy ra bút lông, vẽ lên một con Phượng Hoàng, ngồi ở trên phi hành mà đi...

Chẳng lẽ điêu khắc chính là cảnh tượng khi đó?

Nếu như vậy, ngược lại mình thực ngồi qua Phượng Hoàng, chỉ bất quá lúc ấy vì đẹp mắt, cường tráng thanh thế, không nghĩ tới người trong liên minh tưởng thật, lại điêu khắc bản thân thành dạng này, thời khắc kính bái...

Đây cũng quá trò đùa a?

Vẻ mặt Trương Huyền tràn đầy xoắn xuýt.

Nói với những người này, mình không có cao lớn như vậy... tương đương đánh mặt; không nói, lại cảm thấy có chút hổ thẹn.

Ngẫm lại thật khiến người ta khó có thể lựa chọn!

Gặp lại Triệu Phi Vũ

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Chần chừ một chút, Trương Huyền quyết định không nói a.

Danh Sư không chỉ chú trọng giảng bài, “Danh” cũng rất trọng yếu, nếu như lần trước giảng bài, để lại ảnh hưởng lớn như thế, vừa vặn có thể dựa vào danh tiếng của mình chấn nhiếp bốn phương, tránh cho phiền toái cùng tranh chấp không cần thiết.

Đương nhiên, thân là học viện Viện trưởng, có danh khí như vậy tự nhiên tốt nhất, đối với khảo hạch Danh Sư lục tinh cũng có trợ giúp rất lớn.

- Gia hỏa này bất kính với Trương sư, ta hoài nghi là gian tế của thế lực khác, người đâu! Bắt hắn lại thẩm vấn!

Thấy Trương Huyền nhìn pho tượng chẳng những không có bất luận tôn kính gì, còn lộ ra biểu lộ xoắn xuýt, thiếu niên càng nghĩ càng giận, quay người phân phó.

- Vâng!

Sau lưng đi ra mấy hộ vệ, đồng loạt vây quanh tới.

- Ta cũng không có bất kính...

Biết rõ giải thích không thông, không để ý tới hộ vệ chung quanh, Trương Huyền lắc đầu, hai bước đi vào trước mặt thiếu niên, vò đầu của

hắn, vẻ mặt vui vẻ:

- Tỷ tỷ Triệu Phi Vũ của ngươi có ở đây không? Để nàng đi ra gặp ta...

- Ngươi...

Thiếu niên sắp nổ tung.

Gia hỏa này là suy nghĩ có vấn đề, hay phản ứng không kịp? Bản thân đường đường là Vạn Quốc Liên Minh Bát hoàng tử, muốn bắt hắn, thẩm vấn hắn, chẳng những không sợ hãi, còn tới xoa đầu của mình... Càng gọi thẳng tên họ của tỷ tỷ, để nàng đi ra gặp... Quả thực tội không thể thứ cho!

- Đáng giận, dám gọi thẳng tên họ của đại minh chủ, quả thực tội ác tày trời...

Thiếu niên gào thét, một quyền đánh tới Trương Huyền.

Cũng không tránh né, bàn tay vuốt đầu đối phương của Trương Huyền nhẹ nhàng đẩy, bằng vào chiều cao, liền với không đến bản thân, tùy ý thiếu niên gió táp mưa rào, hắn tự nhiên lù lù bất động.

- Các ngươi làm gì, còn không mau lên?

Thấy công kích của mình rơi không đến trên người đối phương, ngược lại giống như vô lại phố phường, thiếu niên tức giận sắp điên mất, la lên.

Lúc này mấy hộ vệ mới phản ứng tới, đang muốn xông lại hỗ trợ, lại phát hiện thân thể như lâm vào vũng bùn, căn bản không cách nào nhúc nhích.

Xuất thủ đúng là mấy người Hồ Yêu Yêu.

Lấy thực lực của các nàng, chỉnh đốn mấy hộ vệ ngay cả Tông Sư cũng không có đạt tới là dễ dàng, hơn nữa còn có thể cam đoan, ngoại nhân người nào cũng nhìn không ra.

- Triệu Phi Vũ làm đại minh chủ rồi hả?

Trương Huyền nhẹ nhàng cười cười, không để ý tới rất nhiều hộ vệ, lần nữa nhìn thiếu niên trước mắt cánh tay liên tục vung vẩy, rồi lại thủy chung với không đến bản thân.

Trong ấn tượng, Triệu Phi Vũ là một nữ hài tri thức uyên bác, nhưng bởi vì thể chất không cách nào tu luyện, lúc nào biến thành đại minh chủ rồi hả?

Mặc dù ở trước khi đi, hỗ trợ giải quyết xong vấn đề không thể tu luyện, cũng có được thực lực nhất định, nhưng khoảng cách quản lý một Vạn Quốc Liên Minh còn kém rất xa a!

Vạn Quốc Liên Minh không có thực lực trên Hóa Phàm, đừng nói đại minh chủ, khả năng ngay cả một đại quan nhất phẩm có quyền thế cũng làm không lên.

- Thả ta, nếu không ta nhất định giết ngươi...

Không có lên tiếng trả lời hắn, thiếu niên ngược lại nghiến răng nghiến lợi.

- Được rồi, hỏi ngươi cũng nói không rõ ràng... vẫn là tự mình hỏi nàng đi!

Biết rõ ở chỗ này càng dây dưa càng phiền toái, chẳng muốn tiếp tục hỏi thăm, Trương Huyền ngẩng đầu lên nhìn về phía phương hướng phủ Minh chủ, thanh âm nhàn nhạt vang lên:

- Phi Vũ Công Chúa, cố nhân đến đây, mong ra gặp mặt!

Thanh âm không lớn, nhưng bằng vào thực lực Bán Thánh, trong nháy mắt truyền vang toàn bộ quảng trường, thậm chí toàn bộ Vạn Quốc Thành cũng rõ ràng có thể nghe.

- Trương sư?

Nghe được thanh âm này, những người khác không có cảm thấy cái gì, ở phủ Minh chủ có một thanh âm hưng phấn vang lên, mọi người liền chứng kiến trên lưng Linh Thú phi hành cực lớn, Triệu Phi Vũ đại minh chủ tràn đầy hưng phấn bay tới.

Linh Thú còn chưa tới trước mặt, nữ hài liền từ không trung nhảy xuống, tựa hồ muốn bổ nhào vào trong ngực thanh niên, đi vào trước mặt, cuối cùng ngừng lại, ôm quyền:

- Phi Vũ gặp qua Trương sư!

- Trương sư?

- Có thể được Phi Vũ Công Chúa kính trọng như thế, chẳng lẽ... Vị này chính là Trương Huyền Trương sư?

- Ngươi vừa nói như vậy, tựa hồ rất giống pho tượng kia a...

- Không giống, chính là một người... Trương sư đã đến, chúng ta lại có thể không nhận ra!

- Chân nhân so với điêu khắc thoạt nhìn muốn hèn... vĩ đại hơn nhiều!

- Đúng vậy a, là vĩ đại...

...

Nghe được Triệu Phi Vũ nói, chứng kiến động tác của nàng, toàn bộ quảng trường lập tức xôn xao.

Tất cả mọi người ánh mắt tỏa sáng nhìn về phía thanh niên.

Lúc trước Bát hoàng tử tuyên bố muốn bắt Trương Huyền, càng là ngẩn người, giống như muốn điên rồi.

Hắn một mực lấy đối phương làm thần tượng, kết quả mình nhìn thấy, lại không nhận ra, ngược lại vô lễ như thế, càng nghĩ càng cảm thấy xấu hổ, hận không thể có một kẽ đất chui vào.

- Đi phủ Minh chủ đi!

Thấy ánh mắt mọi người lửa nóng, Triệu Phi Vũ biết rõ nơi đây không phải chỗ nói chuyện, vội nói.

- Ân!

Nhẹ gật đầu, Trương Huyền mang theo đám người Hồ Yêu Yêu, bước lên Linh Thú phi hành, thẳng tắp bay về phía phủ Minh chủ.

Mấy người vừa đi, toàn bộ quảng trường lập tức xôn xao, sắp nổ tung.

- Nguyên lai đây chính là Trương sư...

- Thật có lễ phép cùng hàm dưỡng, nếu như có thể gả cho hắn, để cho ta lập tức chết cũng nguyện ý!

- Gả cho hắn, ngươi suy nghĩ nhiều, ngươi xem mấy vị bên cạnh hắn, bao gồm Triệu Phi Vũ đại minh chủ, cái nào không phải khuynh quốc khuynh thành? Bộ dáng của ngươi, thật muốn qua, đoán chừng ngay cả tư cách làm nha hoàn cũng không có...

- Làm nha hoàn cũng được, coi như có thể có một đêm vui thích, cũng là tốt...

...

Trên quảng trường tụ tập mọi người, có sùng bái, có hâm mộ, từng cái hưng phấn đến ánh mắt đỏ bừng.

Trương Huyền ở chỗ này sáng tạo ra quá nhiều kỳ tích, lại để cho Vạn Quốc Liên Minh một mực bị chèn ép hãnh diện không nói, càng làm cho trăm vạn cường giả có được tình nghĩa bán sư, nhân vật thiên kiêu như thế, đột nhiên xuất hiện, lập tức để cho người liên minh đổ xô ra đường, tất cả mọi người muốn tận mắt nhìn xem, vị siêu cấp thiên tài kia rút cuộc là bộ dáng như thế nào.

...

Quảng trường rối loạn, Trương Huyền không quản được, cũng lười đi để ý tới, lúc này ngồi trong đại điện rộng lớn, nhìn Triệu Phi Vũ ở cách đó không xa, trên mặt mang nụ cười thản nhiên.

Bốn năm tháng không gặp, thực lực của Triệu Phi Vũ đã có tiến bộ rất lớn, dĩ nhiên đạt đến Chí Tôn cảnh, tuy cách Hóa Phàm còn một đoạn, nhưng trong thời gian ngắn có thể đạt tới loại cảnh giới này, tất nhiên hạ xuống khổ công rất lớn.

- Trước khi Trương sư đi lưu lại cho ta công pháp bí tịch tu luyện, cộng thêm Vạn Quốc Liên Minh cùng với Lạc Sa Tông, Hàn Khí Tông, Lưu Vân Tông... Những tông môn này vô điều kiện giúp đỡ, tiến bộ tự nhiên không chậm!

Nhìn ra ý nghĩ của hắn, Triệu Phi Vũ giải thích.

- Lạc Sa Tông, Hàn Khí Tông, Lưu Vân Tông... Những tông môn này vô điều kiện giúp đỡ?

Trương Huyền sững sờ.

Những tông môn này, cùng Vạn Quốc Liên Minh có địa vị giống nhau, lúc trước bức bách liên minh lợi hại, như thế nào điên cuồng giúp đỡ nàng?

- Đúng vậy, 27 thế lực ở xung quanh Vạn Quốc Liên Minh, chỉ có một yêu cầu, chỉ cần ta làm Minh chủ, liền đại lực ủng hộ, mặt khác ai cũng không được...

Triệu Phi Vũ giải thích.

Nghe xong giải thích, Trương Huyền hiểu được, cười khổ lắc đầu.

Lúc ấy ngụy trang “Dương sư” xuất hiện, một sách đập chết Bạch Dương Tông tông chủ Bạch Khải Chi, tạo thành lực uy hiếp thật sự quá

lớn, hơn nữa đạt được quán quân của Danh Sư đại tái, thuận lợi tiến nhập Danh Sư Học Viện!

Coi như Học Viện cách nơi đây rất xa, rất nhiều tin tức không có truyền tới, nhưng lúc trước làm nhiều như vậy, cũng khiến người khác triệt để sợ hãi.

Mình và Triệu Phi Vũ quan hệ sâu, những người này có ngốc, cũng biết nên nịnh nọt người nào, nịnh bợ người nào.

- Nếu như những tông môn, thế lực này nguyện ý kết giao, ngươi bây giờ liền truyền tin bọn hắn, hiện tại ta muốn đi Hiên Viên phong hào Vương quốc, ở đó lưu lại một đoạn thời gian, hơn nữa sẽ ở chỗ đó mở tiết giảng bài, nếu nguyện ý tới, có thể qua!

Chần chừ một chút, Trương Huyền nói.

Nếu như những thế lực này, tính toán thông qua phương thức nâng đỡ Triệu Phi Vũ tới kết giao bản thân, cũng không có gì phải khách khí.

Lại để cho phong hào Vương quốc tấn cấp đế quốc, kém là nội tình, loại vật này, muốn trong thời gian ngắn hoàn thành, chỉ dựa vào hắn nhất định là không được!

Chỉ có đưa tới càng nhiều cường giả, mang đến vô số vật tư, mới có thể để cho người rất nhanh tiến bộ, quốc lực tăng nhiều.

- Tốt!

Biết rõ hắn muốn làm những gì, Triệu Phi Vũ nhẹ gật đầu, nhẹ nhàng cười cười:

- Ta cũng sẽ báo cho tất cả mọi người liên minh biết, hiện tại toàn bộ liên minh, người sùng bái ngươi rất nhiều, một khi biết rõ ngươi muốn đi Hiên Viên Vương quốc, sợ là toàn bộ Hiên Viên Vương thành cũng bị đạp phá...

Nghe nói như thế, Trương Huyền cười cười.

Giờ phút này cũng biết, nguyên nhân đối phương dựng lên pho tượng của mình.

Có hắn trấn áp, 27 thế lực ở xung quanh mới không dám càn rỡ, tự nhiên phải tuyên dương rồi.

- Trương sư, ta muốn theo ngươi đi Hiên Viên Vương quốc... Không biết được hay không?

Lại hàn huyên một lát, đối với tình hình gần đây của Vạn Quốc Liên Minh biết rõ nhiều hơn, Trương Huyền nhẹ nhàng thở ra, đang muốn đứng dậy cáo từ, chỉ thấy ánh mắt của Triệu Phi Vũ tràn đầy chờ đợi nhìn qua.

- Ngươi không phải liên minh đại minh chủ sao? Có thể đi ra?

Trương Huyền nói.

- Ta làm đại minh chủ, chỉ là tên tuổi mà thôi, chính thức chưởng quản Vạn Quốc Liên Minh là cha ta...

Triệu Phi Vũ nói.

- Muốn thì đi theo, vừa vặn giúp ngươi tăng lên chút thực lực, ngắn ngủn mấy tháng thì đến được Chí Tôn cảnh, đối với ngươi mà nói, tuy tiến bộ rất nhanh, nhưng mà muốn chấn nhiếp liên minh cùng nhiều thế lực ở xung quanh như vậy, còn xa xa chưa đủ! Ta sẽ nghĩ biện pháp để thực lực của ngươi trong thời gian ngắn tăng lên tới Hóa Phàm ngũ trọng hoặc lục trọng!

Trương Huyền gật đầu.

Xung quanh Vạn Quốc Liên Minh, muốn làm được nhất thống thiên hạ, không ai dám phản bác, thực lực ít nhất phải đạt tới Hóa Phàm tứ trọng

Trọc Thanh Cảnh, mà muốn chính thức vô địch, phải có được sức chiến đấu ngũ trọng Hợp Linh Cảnh hoặc lục trọng Kiều Thiên cảnh.

Trước kia hắn không có năng lực này, hiện tại đạt tới Bán Thánh, trong tay càng có rất nhiều bảo vật cùng đan dược, giúp đỡ Triệu Phi Vũ trong thời gian ngắn tăng lên tới loại này cấp bậc, cũng không phức tạp.

- Đa tạ Trương sư!

Nghe được muốn trợ giúp bản thân tăng thực lực lên, hai mắt Triệu Phi Vũ tỏa ánh sáng.

Mặc dù đối với quyền thế không có hứng thú quá lớn, nhưng đối phương có thể trợ giúp bản thân, đại biểu coi trọng nàng, để cho nàng cực kỳ vui vẻ.

Hơn nữa, Trương sư càng chạy càng xa, thực lực sai biệt quá lớn mà nói, cùng xuất hiện sẽ càng lúc càng lớn, cho đến không còn liên hệ.

Có thể tăng thực lực lên, nói rõ cùng hắn từng bước tới gần, coi như là không có khả năng đuổi theo, ít nhất chênh lệch không có lớn như vậy.

Dặn dò xong sự tình liên minh, lại dựa theo Trương Huyền nói, truyền tin tức ra ngoài, lúc này Triệu Phi Vũ mới cùng mọi người chung một chỗ bước lên lưng Tử Dương Thú, thẳng tắp bay về phía Hiên Viên Vương quốc.

Danh Sư lục tinh!

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Hai tháng sau.

Trưởng Lão hội nghị.

Đám người Mi trưởng lão, Triệu Bính Tuất ngồi ngay ngắn.

Sau khi Lục Phong từ chức Đan Viện Viện trưởng, Chu Kình từ Phó viện trưởng tiếp nhận, Trận Pháp Sư Học Viện Trần Thừa Tuần cũng lui ra, thay đổi một vị Phó viện trưởng.

Nói cách khác, thập đại Viện trưởng, tất cả đều đổi vị.

- Mi trưởng lão, Viện trưởng thăng cấp đế quốc, tiến hành đến đâu rồi?

Triệu Bính Tuất hỏi.

Viện trưởng khảo hạch Danh Sư lục tinh, là đại sự hàng đầu của Danh Sư học viện, chuyện này, một mực do Mi trưởng lão sắp xếp, những người khác còn có sự tình khác phải xử lý, biết rõ không nhiều lắm.

- Tốt, ta đến nói một chút!

Mi trưởng lão đứng dậy:

- Viện trưởng lựa chọn phong hào Vương quốc muốn tấn thăng là... Hiên Viên Vương quốc! Đây là một quốc gia thuộc Vạn Quốc Liên Minh dưới

trướng Huyễn Vũ nhị đẳng đế quốc, cực kỳ vắng vẻ cùng cằn cỗi!

Mọi người gật đầu.

Loại quốc gia nhỏ này, nói thật... Bọn hắn nghe cũng không có nghe qua, đủ thấy xa xôi.

Danh Sư Đại Lục thật sự quá lớn, Vương quốc, đế quốc, phân cấp quá nhiều, coi như là Danh Sư nghe nhiều thấy rộng, cũng không có khả năng cái gì cũng biết.

Huyễn Vũ đế quốc còn có nghe thấy, nhưng Vạn Quốc Liên Minh ở cấp dưới thì nghe cực ít rồi, huống chi Hiên Viên Vương quốc càng ở dưới.

Đối với Danh Sư lục tinh mà nói, dĩ nhiên thuộc về khu vực xa xôi chưa khai hóa.

- Viện trưởng ở hai tháng trước đến cảnh nội Vương quốc, không có tuyên dương, trực tiếp đi Danh Sư Đường ở địa phương!

Mi trưởng lão tựa hồ đối với cử động của Trương Huyền cực kỳ rõ ràng, giải thích cặn kẽ:

- Danh Sư Đường Đường chủ là Lạc Thiên Hồng, Danh Sư tam tinh đỉnh phong, cùng Viện trưởng từng có mâu thuẫn, bị Viện trưởng xông đường thành công!

- Xông đường?

Tất cả mọi người sững sờ.

Đều là Danh Sư, tự nhiên biết rõ độ khó của xông đường, cần đối mặt toàn bộ Danh Sư của Danh Sư Đường, thậm chí còn có rất nhiều ý niệm lưu lại trong nội đường.

Căn cứ tin tức bọn hắn biết rõ, lúc trước thời điểm Viện trưởng ở Hiên Viên Vương quốc, bất quá Danh Sư nhị tinh, lúc này liền xông đường

thành công, chẳng phải đại biểu... Khi đó, tam tinh đỉnh phong, thậm chí Danh Sư tứ tinh, cũng không phải là đối thủ?

- Danh Sư bị xông đường, sẽ không điều kiện nghe theo người thành công phân phó, không biết Viện trưởng phân phó bọn hắn làm gì?

Vệ Nhiễm Tuyết hỏi.

Danh Sư Đường xông đường, giống như võ quán đá quán, người thất bại sẽ tiếp nhận trừng phạt, vô điều kiện nghe theo người thắng trận phân phó.

- Viện trưởng cũng không có phân phó, mà trước giảng bài cho bọn hắn, ba ngày sau, tất cả Danh Sư ở Danh Sư Đường của Hiên Viên Vương quốc, không chỉ tu vi tăng lên, lý giải đối với Danh Sư cũng gia tăng thật lớn. Nhất là vị Lạc Thiên Hồng kia, trực tiếp khảo hạch Danh Sư tứ tinh, chẳng những thông qua, còn trùng kích đến tứ tinh đỉnh phong!

Chần chừ một chút, Mi trưởng lão nói ra tin tức mình biết.

- Ba ngày, lại để cho một vị Danh Sư tam tinh đỉnh phong đạt tới tứ tinh đỉnh phong?

- Cái này... Có chút quá nhanh đi?

Tất cả trưởng lão đều ngẩn ngơ.

Danh Sư khó có thể tấn cấp, không riêng gì thực lực tăng lên, ánh mắt, kiến thức, tâm cảnh khắc độ, phụ tu... Mỗi loại đều cần tiêu phí đại lượng thời gian, truyền thụ ba ngày, Lạc Thiên Hồng liền từ tam tinh đỉnh phong, đạt tới tứ tinh đỉnh phong, tiến bộ có phải có chút quá mạnh mẽ hay không?

- Không chỉ như thế, lúc trước Hiên Viên Vương quốc tổng cộng có hơn mười vị Danh Sư tam tinh, ba ngày sau, lại có tám vị đột phá tứ tinh, tuy chỉ là sơ kỳ, nhưng cũng rất đáng sợ!

Mi trưởng lão cười khổ.

Vừa nghe được tin tức này, hắn cũng không thể tin được, thẳng đến xác nhận nhiều lần, chân thật không sai, mới hiểu được... thế giới thiên tài không phải là bọn hắn có thể tưởng tượng.

- Tám vị đột phá, tăng thêm vị Đường chủ kia, tổng cộng chín vị... Cho dù có chín vị Danh Sư tứ tinh, muốn trong thời gian ngắn, để cho một Vương quốc tấn cấp thành đế quốc, nội tình còn chưa đủ...

Một vị trưởng lão nói.

Tuy căn cơ để Vương quốc tấn cấp đế quốc là Danh Sư Đường, nhưng cần tích lũy tháng ngày biến hóa, trong thời gian ngắn liền nghĩ hoàn thành, chỉ bằng vào mấy vị Danh Sư, còn là làm không được.

Nguyên nhân chính là như thế, tấn cấp đế quốc mới là khảo hạch khó khăn nhất, không có một trong.

- Là chưa đủ, nhưng mà... ngày thứ mười sau khi Viện trưởng đến Hiên Viên Vương quốc, chung quanh rất nhiều đế quốc không nhập lưu, cùng với tông môn, thế lực không kém bao nhiêu, rất nhiều Danh Sư lao qua, còn có tu luyện giả, thực lực Hóa Phàm cảnh nhao nhao yêu cầu gia nhập Vương quốc, trở thành một thành viên trong đó...

Mi trưởng lão nói tiếp.

- Gia nhập Hiên Viên Vương quốc?

- Rất nhiều? Có bao nhiêu?

Mọi người nhíu mày.

- Cho dù có người muốn gia nhập, cũng không có gì! Một phong hào Vương quốc, ít nhất có mấy tỷ nhân khẩu, gia nhập mấy vị Danh Sư, mấy vị tu luyện giả, không làm nên chuyện gì...

Có người lắc đầu.

Cường giả có kiêu ngạo của cường giả, sẽ rất ít đi quốc gia cấp thấp, làm như vậy tương đương tự đoạn đường lui, còn nghĩ tấn cấp sẽ càng khó khăn.

Bởi vậy, ở mọi người xem ra, cho dù có người gia nhập, khẳng định cũng sẽ không nhiều, hơn mười vị Danh Sư, mấy trăm vị cường giả là nhiều chết rồi... vài người như vậy, đặt ở quốc gia có mấy tỷ nhân khẩu, như muối bỏ biển, không đáng giá nhắc tới.

Vương quốc thăng cấp đế quốc, là tố chất toàn dân tăng lên, chỉnh thể quốc lực tấn cấp, không chỉ nhiều mười cái tám cái tu luyện giả là có thể làm được.

- Mấy vị Danh Sư? Mấy vị tu luyện giả?

Mi trưởng lão cười khổ:

- Các ngươi quá coi thường lực hiệu triệu của Viện trưởng ở Vạn Quốc Liên Minh! Trong mười ngày, tổng cộng đã đến hơn 3000 vị Danh Sư tứ tinh, tiếp cận mười vạn cường giả Hóa Phàm trở lên...

- Hơn 3000 vị Danh Sư tứ tinh?

- Mười vạn cường giả Hóa Phàm trở lên?

Mọi người giật nảy mình.

Nhiều Danh Sư, nhiều cường giả như vậy, coi như là đế quốc bất nhập lưu thông thường, cũng không có nhiều như vậy a?

- Nhiều cường giả như vậy đồng thời gia nhập Hiên Viên Vương quốc... Một khi xuất hiện lòng phản loạn, Vương quốc làm sao ngăn được?

Tương Thanh Cầm nhịn không được nhíu mày.

Mặc dù đối với rất nhiều chuyện không quá quan tâm, nhưng mà quốc gia cân bằng vẫn là rất rõ ràng.

Nhiều cường giả như vậy, so với tất cả đại thần, Quốc vương bệ hạ của Vương quốc đều muốn cường đại hơn, quản lý không được, thực lực còn thấp hơn dân chúng bình thường, làm sao quản lý? Như thế nào áp dụng chính lệnh, khiến người ta thần phục?

Phong hào Vương quốc bình thường, lão tổ cũng mới Hóa Phàm nhất trọng, Quốc vương bệ hạ, có thể đạt tới nửa bước Hóa Phàm cũng rất ít... Mười vạn cường giả Hóa Phàm trở lên quy phụ, đối với loại Vương quốc này mà nói, cũng không phải là một chuyện tốt.

- Điểm ấy, chúng ta không cần lo lắng, Viện trưởng đã sớm nghĩ kỹ, hắn từ Danh Sư Đường đi ra đến những người này quy phụ, trong bảy ngày cơ bản đều ở Hiên Viên Vương Cung... Trong vòng vài ngày, Quốc vương Mạc Vũ bệ hạ thành cao thủ Hóa Phàm ngũ trọng! Mặt khác rất nhiều đại thần thân cận nàng, tu vi cũng đều nhao nhao tăng lên, đã có thực lực Hóa Phàm nhị trọng, tam trọng...

Mi trưởng lão nói tiếp.

Ngắn ngủn bảy ngày, làm cho cả Vương Cung có biến hóa nghiêng trời lệch đất, tất cả mọi người tu vi tăng nhiều... Đổi lấy trước kia, nghĩ cũng không dám nghĩ.

Nhưng mà tận mắt nhìn thấy Viện trưởng công khai tiết học rầm rộ, gặp được vô số sinh linh đột phá thành Man Thú... Biết rõ, vô luận ở trên thân hắn phát sinh chuyện gì, đều là quá bình thường.

Mi trưởng lão tiếp tục:

- Không chỉ như thế, Viện trưởng còn mang đến không ít Linh Thú ở Vân Vụ Lĩnh, chừng hơn một nghìn, từng cái đều có sức chiến đấu Hóa Phàm lục trọng, chỉ phụ trách nghe theo Mạc Vũ bệ hạ phân phó... Bởi

vậy, coi như là một ít đế quốc nhị đẳng cũng không dám xâm phạm, huống chi những người tu luyện này rồi...

- Hơn một nghìn Linh Thú Hóa Phàm lục trọng? Cũng chỉ Viện trưởng mới có thủ bút lớn như vậy!

- Đúng vậy, đổi lại người khác, coi như là nghĩ, cũng cầm không ra nhiều Linh Thú trung thành và tận tâm như vậy!

- Thủ hộ hoàng thất như vậy, có thể nói phòng thủ kiên cố rồi...

Mọi người yên lặng, lại nói không ra lời.

Thuần Thú Sư thông thường, cơ bản chỉ có một hai thú sủng, khẳng định không có khả năng đưa người... Viện trưởng thì ngược lại, Vân Vụ Lĩnh mười vạn Linh Thú thần phục, tùy tiện đưa lên một nghìn con thực lực thấp, không đáng kể chút nào!

Với hắn mà nói không có gì, nhưng đối với Hiên Viên Vương quốc mà nói, tác dụng rất lớn, tuổi thọ của Linh Thú càng dài hơn nhân loại, hơn nữa thực lực vượt xa người mạnh nhất của Vương quốc... Dùng để trấn thủ Vương thất, tuyệt đối không ai dám nói nhảm nửa câu.

- Nhiều người như vậy, sau khi tiến nhập Hiên Viên Vương thành, Viện trưởng mở một tiết học, kết quả thanh âm bao phủ mấy trăm dặm, toàn bộ tu luyện giả ở Vương thành đều được chỗ tốt thật lớn, hầu như hơn phân nửa tu luyện giả đột phá... Hơn nữa ngôn tụ linh khí, kéo dài không tiêu tan, làm cho cả Vương thành trong nháy mắt biến thành Thánh Địa linh khí đầy đủ...

Mi trưởng lão nói tiếp.

- Ngôn tụ linh khí, thiên hoa loạn trụy... Viện trưởng có năng lực như thế, lại để cho rất nhiều người tấn cấp, cũng có loại bản lĩnh này, nhưng... thăng cấp đế quốc, không chỉ có tu luyện giả nhiều, thực lực chỉnh thể

gia tăng, còn muốn quốc lực tăng cường, cùng với rất nhiều chức nghiệp phồn vinh phát triển...

Thư Họa Sư Học Viện Viện trưởng Tống Đan Thanh nói.

Cân nhắc quốc gia mạnh yếu, toàn dân thực lực mạnh yếu, chỉ là một tiêu chuẩn trong đó, càng trọng yếu còn có quốc lực mạnh mẽ, cùng với rất nhiều chức nghiệp phát triển.

Quốc lực, là chỉ kinh tế, văn hóa, trình độ nhân dân tiêu phí của một quốc gia.

Rất nhiều chức nghiệp, liên lụy nhiều lắm, chỉ cần là đế quốc, dù không nhập lưu cũng không chỉ có Danh Sư Đường cường đại, Thư Họa Sư hiệp hội, Luyện Đan Sư hiệp hội, Luyện Khí Sư hiệp hội... Đều tồn tại, hơn nữa hấp dẫn vô số người đến đây học tập.

- Có lẽ thời gian gần đây ngươi chỉ lo cắm đầu tu luyện, không có chú ý, Viện trưởng vừa rời Hồng Viễn Thành, cùng một ngày, Hồng Viễn Thành tứ đại gia tộc Thẩm gia, Liễu gia liền tuyên bố muốn ở Hiên Viên Vương quốc thành lập thương hội, khai thông mậu dịch... Tin tức này vừa ra, dẫn động vô số đế quốc cấp dưới, nhao nhao vào trú... Giờ phút này Hiên Viên Vương quốc, số lượng cửa hàng mới mở, so với một ít đế quốc nhị đẳng cũng không yếu chút nào!

- Còn những chức nghiệp khác, Viện trưởng hao tốn mười ngày, truyền thụ thư họa, luyện đan, luyện khí, Ma Âm... Bao gồm nhiều chức nghiệp, đưa tới rất nhiều Công Hội coi trọng, trước mắt đã có bảy chức nghiệp ở Hiên Viên Vương quốc mở phân bộ mới...

Mi trưởng lão nói.

- Thực lực toàn dân, quốc lực, kinh tế, phụ tu... Tất cả đều làm được, nói như vậy, Hiên Viên Vương quốc đã hoàn toàn có thể có tư cách tấn cấp đế quốc rồi!

Nghe xong lời của hắn, một Trưởng Lão nhịn không được thì thào tự nói.

Tiêu chuẩn cân nhắc thực lực một quốc gia, đơn giản chỉ là mấy thứ này, Viện trưởng đi không đến hai tháng, khiến cho nơi đó có biến hóa lớn như thế, chẳng lẽ... Đã thành công tấn cấp?

- Ân, hai mươi ngày trước, Tổng bộ đã phái người đi xem xét, hôm nay triệu tập mọi người tới đây, chính là muốn nói cho các ngươi biết kết quả...

Mi trưởng lão nhẹ gật đầu:

- Viện trưởng... khảo hạch Danh Sư lục tinh, tấn cấp đế quốc... Dĩ nhiên hoàn thành! Nói cách khác, hiện tại hắn đã là một vị Danh Sư lục tinh rồi!

Tứ đại Viện trưởng

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Đã khảo hạch xong?

- Ngắn ngủn hai tháng, liền để một phong hào Vương quốc, tấn cấp thành đế quốc?

- Ta nhớ được, Học Viện chúng ta ghi chép cao nhất là Mạc Lưu Chân Viện trưởng, dùng trọn vẹn ba năm a?

- Đây cũng quá nhanh...

Tất cả Trưởng Lão đều sửng sốt.

Bọn hắn đã sớm đoán được, Viện trưởng khảo hạch thăng cấp đế quốc, tất nhiên có thể thông qua, nhưng nằm mơ cũng không nghĩ đến nhanh như vậy!

Hai tháng liền thành công, chỉ sợ đã phá vỡ ghi chép của Danh Sư Đường.

- Đúng vậy, quá nhanh, không có gì bất ngờ xảy ra, Viện trưởng có lẽ đã khởi hành trở về...

Mi trưởng lão gật đầu.

- Như vậy tốt nhất, vừa vặn có thể bắt kịp Chiến Sư đại tái...

Triệu Bính Tuất nói.

- Đúng vậy a!

Nói lên Chiến Sư đại tái, sắc mặt của tất cả mọi người đều ngưng trọng.

Tứ đại Danh Sư Học Viện trăm năm tiến hành một lần, tuy biểu hiện ra không có gì, trên thực tế là âm thầm đọ sức, lúc này Viện trưởng có thể tự mình trở về, chủ trì đại cục, càng trở thành Danh Sư lục tinh, không còn gì tốt hơn.

- Tuyển chọn Chiến Sư, từng niên cấp đều có cơ hội, tất cả niên cấp trước hai mươi, trải qua hai tháng này tỷ thí, đã không sai biệt lắm chọn được.

Tu Trường Thanh nói.

Chiến Sư đại tái, dùng vũ lực làm đầu, hai tháng này, tất cả niên cấp một mực tiến hành thi đấu, rốt cuộc chọn lựa được trước hai mươi, những người này đại biểu Học Viện, cùng với ba đại Học Viện khác tiến hành đấu võ, tranh đoạt danh ngạch cuối cùng.

- Thực lực đệ tử của chúng ta như thế nào?

Nghe được đã tuyển ra, Triệu Bính Tuất dừng lại một chút hỏi.

- Căn cứ tình huống dĩ vãng, còn là hơi yếu, có thể thông qua, chỉ sợ... Không có mấy cái!

Sắc mặt Tu Trường Thanh đỏ bừng.

Hồng Viễn Danh Sư Học Viện, luôn luôn là kế cuối của tứ đại Học Viện, thành lập vạn năm, tổng cộng mới có ba trăm hai mươi bảy người trở thành Chiến Sư, phân tán đến trăm năm một lần, bình quân mỗi lần ba bốn người mà thôi.

- Khoảng cách tuyển chọn còn có vài ngày thời gian, tập trung những học sinh này lại, chăm chỉ tu luyện, tranh thủ để cho bọn họ tiến thêm một bước!

Nghe được tình huống không lạc quan, Triệu Bính Tuất nói.

- Cũng chỉ có thể như vậy!

Mọi người gật đầu.

Lâm trận mới mài gươm, tuy hiệu quả cực kỳ bé nhỏ, nhưng cũng là chuyện không có biện pháp.

Danh Sư Học Viện khác, có được Danh Sư thất tinh tọa trấn, tài nguyên cũng phong phú hơn Hồng Viễn Học Viện, rất nhiều thiên tài đứng đầu đều lựa chọn ba học viện này, mà bọn hắn có thể chiêu đến, đều là còn dư lại... So không lại đối phương, cũng không có cách nào.

Dạy và học cùng tiến bộ, lão sư chỉ là dạy học, tư nguyên không tốt, đệ tử không có thiên phú, sẽ không có bao nhiêu thành quả.

Đây là tuần hoàn ác tính, liên tục nhiều năm cũng lấy không được thành tích tốt, Tổng bộ Danh Sư Đường ban thưởng càng ngày càng ít, thanh danh giảm xuống, đệ tử tốt tự nhiên sẽ không đến nữa... càng lâu càng kém.

...

Danh Sư Học Viện, tất cả trưởng lão nghị sự, bên ngoài Hồng Viễn Thành, một Phi Chu thật lớn ngừng lại.

Dài chừng 70-80 m, cao hơn mười tầng lầu, phía trên lầu các đình đài đầy đủ mọi thứ, từ xa nhìn lại, cực kỳ xa hoa.

Trước sau Phi Chu, có tám Thánh Thú ẩn chứa huyết mạch Long Tộc khống chế, nâng thân tàu cực lớn ở giữa không trung, chậm rãi đáp xuống, không có một tia lắc lư.

Trên boong thuyền, hai lão giả đứng nghiêm, nhìn tường thành nguy nga bao la trước mắt, tất cả đều mỉm cười.

- Ô viện trưởng, may mắn mà có Vân Nhai Phi Chu của ngươi, nếu không muốn nhanh như vậy chạy tới nơi này, thật không quá dễ dàng!

Một thanh y lão giả ở bên tay trái vuốt râu nói.

- Tứ đại Học Viện, đồng khí liên chi, trợ giúp lẫn nhau là nên phải! Lại nói, lần này tiến hành tuyển chọn ở Hồng Viễn Học Viện, chúng ta từ Vân Hư Học Viện tới đây, vừa vặn đi ngang qua La Thanh Học Viện các ngươi, đón bọn ngươi... cũng có thể để cho rất nhiều học sinh sớm trao đổi, sớm biết rõ thế giới to lớn, cường giả như rừng! Nếu không một mực bế quan, cảm thấy thiên hạ anh hùng duy ngã độc tôn, đối với bọn họ trưởng thành, cũng không có bất kỳ chỗ tốt.

Lão giả áo xám ở bên phải cười nói.

Hai người này, từng cái đều có thực lực trên Thánh Vực, khí tức lượn lờ làm cho người ta cảm giác sâu không lường được.

Nhất là huy chương ở Danh Sư bào trước ngực, bảy vì sao lóng lánh phát sáng, nhìn qua đã biết rõ, dĩ nhiên đạt đến tình trạng thất tinh.

Danh Sư thất tinh, đây chính là Hồng Viễn Đế Quốc Danh Sư Đường, thậm chí Danh Sư Học Viện, cũng không có người đạt tới.

- Đúng vậy, lý lẽ không phân biệt không rõ, đạo không nói không rõ... Những học sinh này, có thể từ trong học viện trổ hết tài năng, tham gia Chiến Sư đại tái, cơ bản đều là thế hệ kinh tài tuyệt diễm, cậy tài khinh người, là khó mà tránh khỏi, để cho bọn họ sớm biết rõ, sơn ngoại hữu sơn, nhân thượng hữu nhân, cũng không phải là sai lầm gì, ngược lại có chỗ tốt rất lớn!

Thanh y lão giả nhẹ gật đầu.

- Chúng ta đều đã đến, Ngũ viện trưởng đâu? Sao một mực không gặp?

Ô viện trưởng nghi ngờ hỏi.

- Gia hỏa Ngũ Nhiên này, ngươi cũng biết, si mê tâm đắc mà Khổng Sư lưu lại ở Phong Thánh đài, còn làm cái gì Phong Thánh Hội, mấy tháng trước liền sớm ra cửa, đoán chừng hiện tại đã sớm vào thành!

Thanh y lão giả nói.

Ngũ Nhiên trong miệng bọn hắn nói, đúng là lúc trước Trương Huyền ở Phong Thánh đài gặp phải vị Thanh Trúc Danh Sư Học Viện Viện trưởng, Phong Thánh Hội Hội trưởng kia.

Thanh y lão giả này là La Thanh Danh Sư Học Viện Viện trưởng Thẩm Bình Triều, Ô viện trưởng là Vân Hư Học Viện Viện trưởng, Ô Thiên Khung.

Vân Hư, La Thanh, Thanh Trúc, Hồng Viễn... Là tứ đại Danh Sư Học Viện dưới Thanh Nguyên phong hào Vương quốc.

Vân Hư thứ nhất, Hồng Viễn cuối cùng.

- Ô sư, Trầm sư, gia sư Ngũ Nhiên cho mời!

Thời điểm hai người đang nói chuyện với nhau, một trung niên bay tới, rơi vào trước mặt, cung kính ôm quyền.

- Thế nào, ta nói gia hỏa này đã sớm tới...

Thẩm Bình Triều cười cười, cũng không nhiều lời, lúc này trả lời:

- Chúng ta đi qua ngay!

Nói xong cùng Ô Thiên Khung dặn dò thầy trò ở sau lưng vài câu, đi theo trung niên, thẳng tắp bay về phía nội thành.

Không lâu sau, đi vào một tiểu viện rộng rãi.

Tiến nhập đại sảnh, quả nhiên thấy Ngũ Nhiên đang ngồi ở bên trong, chậm rãi đổ nước nóng vào ấm trà, động tác ưu nhã mà thoải mái dễ chịu, nhìn qua cũng biết là một vị Trà Đạo Đại Sư.

- Lão gia hỏa kia, tới rất nhanh a! Như thế nào, gọi chúng ta tới uống trà? Nói trước một tiếng, không phải trà ngon, hai ta không uống!

Ô Thiên Khung cười nói.

- Yên tâm đi, nhất định là trà ngon!

Nhẹ nhàng cười cười, Ngũ Nhiên giương mắt nhìn lại:

- Đây là ta sai người bỏ ra giá tiền rất lớn, chuyên môn mua, chờ hai người các ngươi tới!

Đang khi nói chuyện, hắn rót nước trà vào chén.

Hai người tiếp nhận, còn không có nhấm nháp, liền chứng kiến một đám mây mù nồng đậm từ trong bay lên, tựa như Yên Hà, lóng lánhchói mắt.

- Trà ngon...

Nhãn tình sáng lên.

Không nói trước trà đến cùng có được hay không, chỉ là loại thẩm mỹ này, liền để vô số loại trà theo không kịp.

Mây nhẹ nhàng sương mù trầm, làm cho người ta có loại cảm giác sương mù bao phủ sông lớn, trà chưa vào miệng, đã vui vẻ thoải mái.

- Đó là tự nhiên, đây là Vân Vụ Trà đặc thù ở Vân Vụ Lĩnh của Hồng Viễn Đế Quốc, một bình nhỏ này, bằng mười viên Linh Thạch thượng phẩm! Hơn nữa còn có tiền mà không mua được, trên cơ bản mua không có, ta nhờ thật nhiều người, cũng chỉ mua được một lạng. Một mực không cam lòng uống, chỉ chờ hai người các ngươi tới...

Ngũ Nhiên cười cười.

- Chỉ là thẩm mỹ này liền đáng giá!

Ô Thiên Khung cười cười:

- Đến, ta thử xem, mùi vị như thế nào!

Ngưng cười, thưởng thức một cái, nhãn tình lập tức sáng lên, khen không dứt miệng:

- Trà ngon!

Thẩm Bình Triều ở một bên cũng không chậm trễ, uống xong cũng hai mắt tỏa ánh sáng.

- Trà này từ chỗ nào mua được? Cho ta gửi một chút...

- Gửi? Nếu như có thể gửi, ta khẳng định mua trước mười cân rồi...

Ngũ Nhiên lắc đầu.

- Vậy ngươi bán cho ta một lạng kia đi, cùng lắm thì ta ra giá gấp đôi!

Thẩm Bình Triều vội nói.

Hắn cũng là người yêu trà, trà ngon như thế, tuy chỉ uống một lần, dĩ nhiên đã khó có thể dứt bỏ.

- Gấp đôi cũng không có... được rồi, không nhiều lời với các ngươi!

Ngũ Nhiên lắc đầu:

- Các ngươi có nghe nói, tin tức lão Viện trưởng của Hồng Viễn Học Viện gặp chuyện không may chưa?

- Nghe rồi, hai năm trước mất tích, sinh tử không biết, hiện tại Hồng Viễn Học Viện, có lẽ còn không có Viện trưởng mới a!

Ô Thiên Khung lắc đầu.

Tứ đại Danh Sư Học Viện Viện trưởng, địa vị giống nhau, vị lão Viện trưởng này ở một lần thí luyện mất tích, lại không có trở về, thậm chí

sinh tử không biết, bọn hắn đã sớm nghe nói, còn âm thầm cảm khái hồi lâu.

- Lão Viện trưởng là hai năm trước mất tích, tin tức này chính xác, bất quá, Hồng Viễn Học Viện đã chọn lựa tân Viện trưởng rồi!

Ngũ Nhiên nói.

- Tuyển ra tân Viện trưởng rồi? Là hạng người gì, nghe được chưa?

Thẩm Bình Triều hỏi.

- Coi như không nghe ngóng cũng biết không ít... Hồng Viễn học viện tân Viện trưởng này, nếu như ta nói ra, các ngươi nhất định sẽ giật mình!

Hắn ở vài ngày trước liền đến Hồng Viễn Thành, khắp nơi đều là tin tức của tân Viện trưởng, muốn không biết cũng khó khăn.

- Giật mình?

Ô Thiên Khung cùng Thẩm Bình Triều liếc mắt nhìn nhau:

- Chẳng lẽ Viện trưởng này rất nổi danh? Là tổng bộ phái xuống sao?

- Đương nhiên không phải, là đệ tử của Danh Sư Học Viện năm nay mới vừa vào học, chỉ có hai mươi tuổi, tên Trương Huyền!

Ngũ Nhiên nói.

- Đệ tử mới vừa vào học?

- Hai mươi tuổi? Ngươi xác định tin tức này là chính xác?

Hai vị Viện trưởng đồng thời ngẩn ngơ, cảm giác mình có nghe lầm hay không.

Hồng Viễn Học Viện đây là muốn chơi trò gì, vò đã mẻ lại sứt sao?

Một gia hỏa hai mươi tuổi, lông còn chưa mọc đủ, làm Học Viện Viện trưởng? Thật hay giả?

- Đương nhiên là chính xác, không tin ngươi có thể đến Hồng Viễn Thành tùy tiện nghe ngóng!

Ngũ Nhiên cười khổ:

- Hai ngươi không nên xem nhẹ vị Viện trưởng chỉ có hai mươi tuổi này, ta nghe qua rất nhiều tin tức của hắn, đến bây giờ, còn cảm thấy không thể tưởng tượng nổi...

- Không thể tưởng tượng nổi? Nói nghe một chút!

Ô Thiên Khung nhịn không được nói.

- Ô viện trưởng, năm đó thời điểm kế vị, cũng mời qua tổ tiên đi? Không biết đã nhận được bao nhiêu tổ tiên nhận thức?

Ngũ Nhiên nhìn qua.

- Ta bất tài, chỉ lấy được 45% tổ tiên nhận thức, ở các thời kỳ hơn một trăm vị Viện trưởng của Vân Hư Học Viện, xếp hạng thứ bảy!

Ngoài miệng nói bất tài, trên thực tế mang theo ngạo khí đầy người.

Hơn một trăm vị tổ tiên, đạt tới 45% nhận thức, nói rõ đã vượt qua hơn bốn mươi người thừa nhận thân phận của hắn, ở trong các thời kỳ đều được cho là cường đại rồi.

Dù sao, chỉ cần có 20% nhận thức, coi như là thông qua, hắn không sai biệt lắm đã gấp bội rồi.

- Thẩm Viện trưởng thì sao?

Ngũ Nhiên nhìn về phía một cái khác.

- Ta chỉ nhận được 37% nhận thức, ở trong các thời kỳ Viện trưởng của La Thanh Học Viện, còn không có tiến nhập mười thứ hạng đầu... Hổ thẹn!

Thẩm Bình Triều nói.

- 45%, 37%... Đối với các thời kỳ tổ tiên mà nói, đều không tính yếu, nhưng đối với vị tân nhiệm Viện trưởng của Hồng Viễn Học Viện mà nói, hoàn toàn chính xác có thể nói hổ thẹn rồi!

Ngũ Nhiên lắc đầu, ánh mắt lộ ra không thể tin được, tựa hồ biết rõ tin tức quá mức rung động, đến bây giờ cũng không thể tiêu hóa.

- Ý của ngươi là... Chúng ta không bằng hắn?

Hai đại Viện trưởng nhíu mày.

Trương Huyền đã trở về

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Quá trình Tứ đại Học Viện viện trưởng kế vị cơ bản đều giống nhau.

Không phải cuồng vọng, cũng không phải vì bản thân quảng cáo rùm beng, hai người bọn họ vô luận giáo thư dục nhân hay quản lý toàn bộ viện, ở trong các thời kỳ Viện trưởng, đều được cho là nhân vật cao cấp nhất.

Loại năng lực này cũng chỉ lấy được 45% cùng 37% nhận thức, tổ tiên đánh giá độ khó to lớn có thể nghĩ.

Một thanh niên 20 tuổi, coi như từ từ trong bụng mẹ học tập lại có thể học được cái gì?

Chẳng lẽ mức độ nhận thức còn cao hơn hai người bọn họ?

- Đâu chỉ không bằng, quả thực chính là không thể so sánh!

Chứng kiến nét mặt của bọn hắn, sao không biết trong nội tâm hai vị lão hữu nghĩ cái gì, cười khổ một tiếng, Ngũ Nhiên kìm lòng không được lắc đầu.

- Không có thể so sánh, ý của ngươi chẳng lẽ... Hắn đã vượt qua 50% công nhận?

Thẩm Bình Triều nhíu mày.

Hắn bây giờ có thể nghĩ đến, tỉ lệ lớn nhất cũng chỉ như vậy.

Bởi vì có thể được loại nhận thức này, cơ bản đều là thiên tài trong thiên tài, đối với Học Viện có công hiển hách, thậm chí làm ra cống hiến cực lớn, đối với một đệ tử năm nay mới nhập học, cũng đã khiến người ta không thể tưởng tượng nổi rồi, chẳng lẽ tổ tiên còn có thể vượt qua một nửa nhận thức?

Thật muốn như vậy, các tổ tiên... Có phải quá không có ánh mắt hay không!

- 50%?

Ngũ Nhiên tiếp tục lắc đầu.

Thấy biểu lộ của hắn, lúc này Ô Thiên Khung mới thở dài một hơi:

- Ta nói 50% nhận thức, nào có dễ dàng như vậy...

Lời còn chưa dứt, chợt nghe thanh âm ở đối diện tiếp tục vang lên:

- Nếu như vậy, ta cũng không nói rồi, là... Trăm phần trăm!

- Trăm phần trăm?

Hai đại Viện trưởng thiếu chút nữa phun ra máu tươi.

Ngươi đây là nói giỡn a?

Mỗi người ý tưởng đều không giống nhau, muốn làm đến người người thoả mãn, tuyệt đối là không thể nào!

Bởi vậy, từ khi tứ đại Học Viện có lịch sử đến nay, nhiều Viện trưởng kinh tài tuyệt diễm như vậy, cho tới bây giờ chưa nghe nói qua trăm phần trăm nhận thức.

Một tân sinh 20 tuổi vừa tới, lại để cho hơn một trăm vị tổ tiên của Hồng Viễn Học Viện... Toàn bộ nhận thức?

- Biết rõ các ngươi không tin, nhưng sự thật chính là sự thật!

Ngũ Nhiên thở dài, lúc trước lần đầu tiên hắn nghe được tin tức này, vẻ mặt cũng giống như đối phương, cái cằm thiếu chút nữa rớt xuống đất.

Nếu không phải lúc ấy ít nhất có 10 vạn người quan sát, người người có thể xác nhận, hắn cũng không thể tin được.

- Ngươi đã dám xác nhận như thế, vậy khẳng định là thật rồi...

Biết rõ lão hữu không thể nói dối, cũng không cần thiết nói dối, Ô Thiên Khung nhịn không được nhìn qua:

- Tổ tiên nhận thức chỉ có ba câu nói, hắn đến cùng nói gì, có thể làm cho nhiều người đồng thời thừa nhận như vậy?

- Hắn cái gì cũng không nói... Mà cùng rất nhiều tổ tiên ý niệm đánh một trận!

Khóe miệng co lại, Ngũ Nhiên nói.

- Đánh một trận?

Thẩm Bình Triều, Ô Thiên Khung đồng thời lảo đảo.

Nghe qua các loại nịnh nọt, các loại tranh công, đập một trận... như vậy cũng được, lúc nào ý niệm tổ tiên cũng không có cốt khí như vậy, khuất phục võ lực?

- Không chỉ như thế, vị tân Viện trưởng này, còn chiếm được thầy trò Học Viện trăm phần trăm nhận thức, thuận lợi ngưng tụ ra Viện Trưởng Lệnh hoàn mỹ! Đồng thời ở thời điểm giảng bài, xuất hiện cảnh ngôn xuất pháp tùy rầm rộ, vô số sinh vật đột phá trở thành Man Thú...

Sợ hai vị Viện trưởng bị đả kích không chịu nổi, không cho bọn hắn thời gian tiêu hóa, Ngũ Nhiên liên tục mở miệng.

- Viện Trưởng Lệnh hoàn mỹ...

- Ngôn xuất pháp tùy...

Hai đại Viện trưởng, quả nhiên bị đả kích không nhẹ, qua không biết bao lâu mới khôi phục lại:

- Vị Trương viện trưởng này, ngươi có thấy được chưa?

- Không có!

Ngũ Nhiên lắc đầu:

- Khi ta tới, đã đi ra ngoài khảo hạch Danh Sư lục tinh, thăng cấp đế quốc rồi, đến bây giờ đã hơn hai tháng...

- Hơn hai tháng? Xem ra lần này khó có thể gặp được!

- Đúng vậy, thăng cấp đế quốc rất khó, không có mấy năm thời gian, rất khó hoàn thành...

Nghe tân Viện trưởng mới vừa khảo hạch Danh Sư lục tinh, còn lựa chọn thăng cấp đế quốc khó khăn nhất, Thẩm Bình Triều, Ô Thiên Khung đồng thời lắc đầu.

- Mấy năm? Không cần! Theo ta biết rõ tin tức... Hắn đã thông qua được!

Ngũ Nhiên nói.

- Ngươi không phải nói... Mới khảo hạch hai tháng sao?

Khóe miệng Ô Thiên Khung co lại.

- Đúng vậy, hơn hai tháng liền hoàn thành, phong hào Vương quốc tấn cấp đế quốc...

Ngũ Nhiên gật đầu.

- ...

Hai đại Viện trưởng.

Thời điểm vừa tới, nói đệ tử chưa thấy qua việc đời, để cho bọn hắn biết sơn ngoại hữu sơn, nhân ngoại hữu nhân... Nghe đến hiện tại, rốt cuộc rõ, không gặp việc đời chính là bọn hắn.

Ngồi trên vị trí viện trưởng không dưới 500 năm, đủ loại thiên tài, gặp qua không biết bao nhiêu, mà giống như vị Trương viện trưởng này... Còn chưa từng nghe nói qua a.

- Lần này Chiến Sư đại tái, khảo hạch là đệ tử, Viện trưởng lại thiên tài cũng vô dụng! Theo ta được biết, sức chiến đấu chỉnh thể của đệ tử Hồng Viễn Học Viện không được... Đến lúc đó, liền ở trên đài tỷ thí gặp chân chương a!

- Đúng vậy, thân là Viện trưởng, năng lực cá nhân cũng không trọng yếu, quan trọng là... có thể mang theo Học Viện đi về phía trước hay không... Làm không được điểm ấy, đạt được nhiều tổ tiên nhận thức hơn nữa, đạt được Viện Trưởng Lệnh càng lợi hại cũng uổng công!

Danh Sư Học Viện Viện trưởng, cũng không phải là cho ngươi biểu hiện ra năng lực cá nhân, mà là một loại trách nhiệm, một loại năng lực quản lý, đệ tử không được, tu vi không cao, Viện trưởng lại ngưu bức, tên tuổi lớn hơn nữa cũng vô dụng.

Toàn bộ là nhân tài, xài cho đúng tác dụng, đây mới là Viện trưởng nên làm.

Tứ đại Học Viện, vẫn luôn là quan hệ cạnh tranh, giờ phút này Hồng Viễn ra Viện trưởng lợi hại như vậy, muốn nói ba người không có áp lực, đó là giả dối.

Giờ phút này, đều quyết định tốt rồi, chờ Chiến Sư đại tái tới, nhất định khiến học sinh của mình đại phóng hào quang, để cho tất cả mọi người rõ, làm Viện trưởng, bản thân mạnh mẽ chưa đủ, đệ tử mạnh mẽ mới là căn bản.

...

Hồng Viễn Thành gió giục mây vần, giờ phút này Trương Huyền đang ngồi ở trên lưng Tử Dương thú, thẳng tắp bay về.

Thăng cấp đế quốc, độ khó to lớn, không thẹn xưng hô khảo hạch lục tinh khó khăn nhất, mặc dù là hắn có nhiều thủ đoạn như vậy, cũng cảm thấy có chút sứt đầu mẻ trán.

May mắn không có nhục sứ mạng, rốt cuộc hoàn thành.

Gần hai tháng, mượn nhờ Thẩm gia, Liễu gia cho 500 viên Linh Thạch thượng phẩm, thực lực thuận lợi đạt đến Bán Thánh đỉnh phong.

Lực lượng Chân Khí từ lúc trước 6000 vạn đỉnh, bạo tăng hai nghìn bốn trăm vạn đỉnh, đạt đến 8400 vạn đỉnh.

Loại lực lượng này, so với Tòng Thánh đỉnh phong 7500 vạn đỉnh còn cường đại hơn.

Lực lượng Chân Khí bạo tăng, dựa theo tình huống bình thường, tăng thêm hồn lực 2000 vạn đỉnh, nhục thân 3200 vạn đỉnh mà nói, hắn bây giờ có thể thi triển lực lượng, dĩ nhiên đạt tới 13600 vạn đỉnh.

Vượt qua một ức.

Nhưng sự thật lại không phải như thế.

Vô luận tăng thêm như thế nào, lực lượng thủy chung cũng không có biện pháp vượt qua ngưỡng cửa một ức này, chỉ quanh quẩn ở 9999 vạn đỉnh.

Giống như một ức đỉnh, là ngăn cách giữa Thánh Vực cùng Hóa Phàm, cảnh giới không đến, không có biện pháp vượt qua.

Một đỉnh có nào, tiên phàm cách biệt.

Bất quá, tuy triển khai không được lực lượng một ức đỉnh, nhưng mà kèm theo tích lũy hùng hậu, Thánh Vực nhất trọng sơ kỳ, trung kỳ bình thường, đã không phải là đối thủ, hoàn toàn có thể nhẹ nhõm nghiền ép.

Mấu chốt nhất là, trải qua hai tháng tu luyện, chân khí trong cơ thể càng hùng hậu, số lượng dự trữ lớn, quả thực nghe rợn cả người.

Nếu như nói Bán Thánh bình thường, số lượng Chân Khí dự trữ là cái ao nước, hắn chính là sông lớn, ít nhất gấp mấy chục lần.

Nói cách khác, Chân Khí một người hắn, phóng xuất ra, có thể so với hơn mười vị Bán Thánh đỉnh phong... Ngẫm lại cũng cảm thấy đáng sợ!

Gần hai tháng, không chỉ hắn thăng cấp, Lạc Thất Thất cùng Ngọc Phi Nhi cũng thuận lợi đạt đến Tàm Phong cảnh đỉnh phong.

Đổng Hân cùng Hồ Yêu Yêu, cũng giống như hắn, đồng dạng trở thành cường giả Bán Thánh đỉnh phong.

Loại tốc độ tu luyện này truyền đi, tuyệt đối là yêu nghiệt không thể tưởng tượng nổi rồi, nhưng đi theo đằng sau Trương Huyền, hết thảy thoạt nhìn như đương nhiên, thậm chí còn cảm thấy có chút chậm.

Nếu không phải vì đánh chắc căn cơ, chỉ sợ hai người này, cũng có thể trùng kích Tòng Thánh, thậm chí Thánh Vực!

Triệu Phi Vũ cùng Mạc Vũ, ở dưới chỉ điểm của hắn, cũng đều đạt đến Hóa Phàm ngũ trọng, chiến lực kinh người.

Tử Dương thú một mực đi theo sau lưng mọi người, mượn nhờ vô số Nội Đan ở Vân Vụ Lĩnh, cũng có tiến bộ rất lớn, đạt đến Thánh Vực nhị trọng hậu kỳ.

Vân Vụ Lĩnh chín đại Vương Giả, tất cả đều đột phá, đạt đến Thần Thức Cảnh.

Có thể nói, ngắn ngủn hai tháng, từ góc độ người tu luyện đến xem, trong nháy mắt tức qua, nhưng bên người Trương Huyền, vô luận người hay thú, đều đã có biến hóa về chất, tiến bộ lớn khiến người ta tức lộn ruột.

Nhất là Thiên Nghĩ Phong Sào, trải qua tiếp cận ba tháng mở rộng, dĩ nhiên đạt đến đường kính năm trăm mét, hơn nữa không gian càng thêm củng cố, cho người ta một loại cảm giác như Tiểu Thế Giới.

Các loại kiến trúc cũng xây không ít, ở lại mấy trăm người, thậm chí hơn ngàn người cũng không thành vấn đề.

Vân Vụ Lĩnh chín đại Vương Giả cùng Tử Dương thú, bình thường đều ở bên trong, cực kỳ rộng rãi, lẫn nhau không bị bất kỳ ảnh hưởng gì.

Phân thân Vu Hồn một mực ở dưới Bồ Đề Thụ tu luyện, giờ phút này cũng có đột phá, đạt đến Tàm Phong cảnh.

Chứng kiến phân thân thực lực yếu, bản thể lần nữa triển khai giáo huấn đối phương một trận đầu, bất quá vừa giao thủ... Giống như trước đây, bị đánh đã thành đầu heo.

Tuy phân thân Vu Hồn không có tăng cường, nhưng chẳng biết tại sao, hắn tiến bộ lớn, đối phương tiến bộ càng lớn.

Buồn bực hồi lâu, Trương Huyền giờ mới hiểu được.

Cửu Thiên Liên Thai quá mạnh mẽ, phân thân Vu Hồn tiếp xúc thời gian càng dài, phù hợp càng nhiều, có thể triển khai sức chiến đấu lại càng mạnh mẽ!

Nói cách khác, coi như phân thân không tu luyện, mỗi ngày nằm ngủ, chỉ cần chờ Liên Thai cùng Linh Hồn hoàn mỹ dung hợp, liền có được sức chiến đấu vượt qua khả năng suy nghĩ.

Điểm ấy, là bản thể không cách nào bằng được.

Không có biện pháp, bản thể Tiên Thiên kém, cũng chỉ có thể dùng nỗ lực tới tranh, ai bảo hắn thiên phú không tốt?

- Lão sư, đã đến Hồng Viễn Thành, chúng ta là trực tiếp đi học viện, hay...

Đang tu luyện, Lạc Thất Thất đi tới trước mặt hỏi.

- Đến rồi?

Trương Huyền đứng dậy:

- Đi phủ đệ trước đi!

Có đám người Mi trưởng lão, Triệu Bính Tuất, Học Viện sẽ không xuất hiện vấn đề quá lớn, trước nhìn xem đám người Vương Dĩnh, tu luyện đến loại tình trạng nào.

Lần này thăng cấp đế quốc, không mang các nàng, thứ nhất, là cảm thấy nên dạy đã dạy xong, không cần thiết.

Thứ hai, cũng muốn để cho bọn họ học được độc lập, nhìn xem dưới tình huống bản thân không có ở đây, có thể tu luyện tới trình độ nào, coi như là một khảo nghiệm đối với bọn họ.

Đường tổng phải tự mình đi, từ Thiên Huyền Vương quốc đỡ đến hiện tại, cũng là thời điểm để cho chính bọn hắn đi về phía trước rồi.

- Tốt!

Lạc Thất Thất gật đầu, cùng Tử Dương thú nói một câu.

Thánh Thú thẳng tắp bay về phía phủ đệ.

Chiến Sư đại tái sớm bắt đầu

dtv-ebook.com

Sau khi trở thành Viện trưởng, tuy Học Viện cũng phân một bộ biệt viện, vị trí tốt, linh khí sung túc, nhưng phần lớn thời gian Trương Huyền vẫn ở bên ngoài.

Khoảng cách Học Viện không xa, có chuyện gì, sẽ không chậm trễ, lại thanh tĩnh hơn Học Viện nhiều, có càng nhiều thời gian chỉ điểm đệ tử.

- Thiếu gia, ngươi đã trở về!

Vừa rơi vào tiểu viện, Tôn Cường đã đi tới, tràn đầy kích động.

Hai tháng không gặp, gia hỏa này tựa hồ càng thêm mập, khóe miệng chảy mỡ, thực lực đã có tiến bộ, bất quá không lớn.

Gia hỏa này luôn lười biếng, xem ra trong khoảng thời gian này ăn không ít thứ tốt, nhưng tu luyện lại không xuống quá nhiều công phu.

Biết rõ đức hạnh của gia hỏa này, phê bình hai câu, Trương Huyền liền phân phó:

- Kêu đám người Vương Dĩnh đến!

- Vâng!

Tôn Cường đi ra ngoài.

Không lâu sau, đám người Vương Dĩnh đi đến.

Hơn hai tháng không gặp, mấy học sinh thân truyền này tiến bộ đều rất rõ ràng, đi theo bên cạnh mình, không có chênh lệch quá lớn.

Vương Dĩnh đã đột phá đến Tàm Phong cảnh sơ kỳ, Trịnh Dương, Lưu Dương cũng đều đạt đến Đạp Hư cảnh đỉnh phong, xem ra tùy thời đều có thể đột phá.

Ngược lại không phải thiên phú của bọn hắn cao bao nhiêu, mà là trước khi Trương Huyền đi, truyền thụ bản Thiên Đạo công pháp rút gọn, hơn nữa Vân Vụ Lĩnh đưa tới rất nhiều vật tư, vô số đan dược tăng lên thực lực...

Loại tình huống này lại tiến bộ chậm chạp, thật sự thực xin lỗi hắn tài bồi rồi.

Ba người đều tiến bộ rõ ràng, ngược lại là Ngụy Như Yên thu cuối cùng, tu vi không có tăng trưởng, giống như hơn hai tháng trước, như cũ là Tàm Phong cảnh sơ kỳ.

Bất quá, đây cũng nằm trong dự liệu.

Lúc trước Ngụy Như Yên được bổ đến quá ác, tuy đã có thực lực Hóa Phàm cửu trọng, nhưng mà như lâu đài cát, tùy tiện tu luyện mà nói, chỉ sẽ ầm ầm sụp đổ, cuối cùng khó có thể tiến bộ.

Bởi vậy, trước khi đi, Trương Huyền cho nàng mục tiêu là, từ Võ Giả bắt đầu tu luyện, một cảnh giới một cảnh giới cẩn thận đánh bóng.

Hơn hai tháng thời gian, một lần nữa về tới Tàm Phong cảnh sơ kỳ, dù cấp bậc giống nhau, nhưng vô luận trụ cột hay sức chiến đấu, so với lúc vừa thanh tỉnh, đã có chênh lệch bản chất, không thể so sánh nổi.

Nói cách khác, trải qua hai tháng đánh bóng, bây giờ lực lượng của nàng, chính thức phù hợp Tàm Phong cảnh, mà không phải như trước kia, chỉ bằng vào dược vật tụ tập lên, yếu đến đáng thương.

- Không tệ!

Trương Huyền hài lòng gật đầu.

Xem ra mấy đệ tử này còn đáng tin cậy, tu luyện dụng công hơn Tôn Cường nhiều, không có phụ lòng bản thân.

- Các ngươi hiện tại, có đạt đến Tàm Phong cảnh, coi như không tới, cũng cách không xa, hiện tại có hai con đường cho các ngươi lựa chọn!

Khởi động trận pháp, che đậy bốn phía, thần sắc của Trương Huyền ngưng trọng nhìn về phía mấy đệ tử.

- Ta chỗ này có hai bộ công pháp, thứ nhất, có thể làm cho tu vi gia tăng rất nhanh, rất nhanh đạt tới Thánh Vực.

- Thứ hai, tiến bộ sẽ chậm hơn rất nhiều, hơn nữa tu luyện cũng rất phức tạp, nhưng chỉ cần thành công, sức chiến đấu sẽ gia tăng gấp bội, uy lực kinh người!

Phong Thánh Giải cùng Thiên Đạo công pháp bình thường, học bên nào, hắn không bắt buộc đệ tử, để cho chính bọn hắn lựa chọn.

Phong Thánh Giải, uy lực lớn, độ khó cũng lớn, không có tâm kiên định, là không thể nào đi đến cuối cùng.

Điểm ấy phải sớm nói rõ.

- Lão sư, ta lựa chọn loại thứ hai!

Dừng lại một chút, Vương Dĩnh đi đầu mở miệng.

- Chúng ta cũng lựa chọn loại thứ hai!

Mấy người khác cũng vậy.

Đi đến một bước này, gặp được công pháp tăng sức chiến đấu gấp bội, ai cũng không muốn bỏ qua.

- Lựa chọn loại thứ hai, sẽ ăn càng nhiều đau khổ, trả giá càng nhiều mồ hôi, thậm chí còn không nhất định có thể thành công... Các ngươi cần phải suy nghĩ kỹ!

Trương Huyền nói.

- Suy nghĩ kỹ!

- Vất vả không coi vào đâu, chỉ cần thực lực mạnh, chúng ta không sợ!

Mấy người vội nói.

- Vậy là tốt rồi!

Thấy bọn họ không chần chờ lựa chọn loại thứ hai, Trương Huyền hài lòng nhẹ gật đầu.

Tu luyện vốn chính là chống lại trời, chống lại vận mệnh, nếu như ngay cả dũng khí cũng không có, coi như mình tự tay dạy bảo, về sau cũng sẽ không có thành tựu quá lớn.

Lấy ra Phong Thánh Giải bản rút gọn, đưa cho mấy người, để cho bọn họ ghi nhớ nội dung, Trương Huyền giảng giải kỹ càng một lần.

Phong Thánh Giải hết sức phức tạp, hắn lý giải lên cũng có chút khó khăn, không nói rõ ràng mà nói, một khi lĩnh ngộ sai, tu luyện rất dễ dàng xảy ra vấn đề.

Hai canh giờ sau, thấy mọi người lý giải toàn bộ, lúc này mới nhẹ nhàng thở ra.

Lại để cho mấy người đi tu luyện, ánh mắt của Trương Huyền lần nữa nhìn về phía Tôn Cường.

- Thực lực của lão sư ta, chắc hẳn ngươi rất rõ ràng!

- Vâng!

Tôn Cường vội vàng gật đầu.

Thực lực của lão gia, tuy không biết cụ thể cao bao nhiêu, nhưng nhất định vượt qua bát tinh, là nhân vật đứng ở đỉnh phong nhất của Đại Lục.

- Biết rõ là tốt rồi, chỉ cần hắn nguyện ý, có thể tìm được rất nhiều Danh Sư thất tinh, thậm chí Danh Sư bát tinh làm quản gia! Nếu như ngươi một mực chỉ có loại thực lực này, không muốn tu luyện, ta có thể cân nhắc bẩm báo lão sư, để cho hắn đổi đi!

Trương Huyền thản nhiên nói.

Đối phó gia hỏa này, chỉ có thể tàn nhẫn, nếu không chỉ là đốc thúc mà nói, hoàn toàn không có tác dụng.

- Vâng!

Tôn Cường chảy mồ hôi lạnh.

Trong khoảng thời gian này, hoàng thất của Hồng Viễn Đế Quốc nịnh bợ, Thẩm gia, Liễu gia… lợi nhuận liên tục đưa tới, để cho hắn có chút bị mất phương hướng.

Nghe Thiếu gia nói mới biết được, muốn tiếp tục đi theo, thực lực mới là trọng yếu nhất.

Không có thực lực, vô luận Thiếu gia hay lão gia, đều sẽ không liếc hắn nhiều một cái.

Không có hai vị này, hắn chỉ là Bàn Tử bình thường mà thôi, cái gì cũng không tính.

- Tốt rồi, ta rời đi hơn hai tháng này, có tin tức gì không?

Nhắc nhở xong, biết rõ đối phương đã ý thức được vấn đề, Trương Huyền không nói thêm lời, mở miệng hỏi.

- Ân, đoạn thời gian trước Thẩm gia gia chủ tới chơi, nói bán Vân Vụ Hoa, tốt nhất không nên chung một chỗ bán đi, mà là đầu cơ kiếm lợi, tế thủy trường lưu (*sử dụng tiết kiệm thì dùng được lâu), hiệu quả và lợi ích càng lớn một ít... Vì vậy, ta cùng với bọn hắn thương nghị, mỗi tháng ở từng đế quốc chỉ bán mười cân...

Suy nghĩ một chút, Tôn Cường vội vàng nói sự tình phương diện làm ăn gần đây một lần.

- Việc này, ngươi cùng bọn họ tự giải quyết, ta không quản!

Trương Huyền khoát tay áo.

Đổi lại việc buôn bán, hắn khẳng định không bằng Tôn Cường, càng không bằng Thẩm gia, còn không bằng giao cho đối phương, miễn đi phiền toái.

- Vâng... Đây là tiền lời bán Vân Vụ Hoa!

Thấy Thiếu gia không muốn để ý tới, Tôn Cường không nói thêm lời, truyền tới một chiếc nhẫn trữ vật.

Tiện tay tiếp nhận, Trương Huyền nhìn thoáng qua, ánh mắt đột nhiên trợn tròn, lại càng hoảng sợ:

- Nhiều như vậy?

Chỉ thấy trong Không Gian giới chỉ, một đống lớn Linh Thạch thượng phẩm, lóng lánh hào quang, linh khí nồng đậm, khiến người ta hô hấp không khỏi cứng lại, rậm rạp chằng chịt chừng mấy nghìn viên.

- Món tiền lời đầu tiên tổng cộng là ba nghìn ba trăm hai mươi bảy viên Linh Thạch thượng phẩm, lần thứ hai đại khái tháng sau có thể kết toán...

Tôn Cường cười nói.

- Hơn ba nghìn viên...

Khóe miệng Trương Huyền co lại.

Hắn hao tốn nhiều tâm huyết như vậy, lại mê hoặc, lại Thuần Thú, cũng mới buôn bán lời hơn trăm viên Linh Thạch thượng phẩm mà thôi, chỉ bán Vân Vụ Hoa, thì có tiền lời như thế... Quả thực chính là đoạt tiền!

Bất quá Linh Thạch, với hắn mà nói, càng nhiều càng tốt.

Hơn 3000 viên Linh Thạch thượng phẩm, thoạt nhìn là một khoản tài phú rất lớn, nhưng mà thực tế chưa hắn đủ hắn tu luyện tới Thánh Vực nhất trọng sơ kỳ.

Huống chi mấy đệ tử, hiện tại cũng tu luyện Phong Thánh Giải, tiêu hao cực kỳ to lớn, cộng thêm Tử Dương thú, chín đại Vương giả tấn cấp... Không có chỗ nào là không tốn tiền.

Đừng nói chỉ mấy nghìn viên Linh Thạch thượng phẩm, coi như mấy vạn viên, mấy chục vạn viên, ở trước mặt tiêu hao lớn của hắn, cũng không đáng giá nhắc tới.

Kỳ thật, tuy Vân Vụ Hoa quý giá, nhưng muốn bán đi nhiều tiền như vậy, cũng là rất khó làm được, nếu không căn bản đợi không được hắn, những Thánh Thú kia đã sớm đi kinh doanh.

Nhưng hiện tại, Địa Mạch linh dịch bị lấy sạch, Sơn Lĩnh Vụ biến mất, hoa trà không cách nào sinh sản, tiêu hao bao nhiêu, liền biến mất bao nhiêu, đã thành cô phẩm cùng tuyệt phẩm.

Lại tăng thêm bán ra những thứ này, mỗi năm cực cao, vật lấy hiếm là quý, còn có Thẩm gia trợ giúp... Giá cả tự nhiên tăng vọt lên.

- Còn có chính là, hôm qua Mi trưởng lão tới, giống như nói có người đến Học Viện tìm ngươi!

Tôn Cường suy nghĩ một chút, nói.

- Tìm ta? Người nào?

- Là Viện trưởng của ba đại học viện khác... Đã tới Hồng Viễn Thành rồi! Muốn cùng Thiếu gia thương nghị sự tình Chiến Sư đại tái!

Tôn Cường nói.

- Đã tới?

Trương Huyền sững sờ, lúc này mới nhớ tới, trăm năm một lần Chiến Sư đại tái, không sai biệt lắm liền muốn bắt đầu.

- Hiện tại ta trở về Học Viện!

Trương Huyền gật đầu.

Chiến Sư đại tái, là đại sự của tứ đại Học Viện trăm năm một lần, liên lụy thể diện của học viện, thân là Viện trưởng, không có lý do gì chối từ cùng cự tuyệt.

Rời đi phủ đệ, vừa trở lại Trưởng lão viện, chỉ thấy Triệu Bính Tuất tiến lên đón, trên mặt mang vẻ lo lắng.

- Viện trưởng, ngươi rốt cuộc đã trở về, thật tốt quá...

- Đã xảy ra chuyện gì?

Thấy biểu lộ của hắn không đúng, Trương Huyền hỏi.

- Bẩm báo Viện trưởng... Vân Hư Học Viện Ô Thiên Khung Viện trưởng, La Thanh Học Viện Thẩm Bình Triều Viện trưởng cùng Thanh Trúc Học Viện Ngũ Nhiên Viện trưởng đã đến Học Viện, người Chiến Sư đường nghe nói sau đó cũng tới đến, đám người Mi trưởng lão đã tới đó rồi, ta cũng là nghe nói ngươi trở về, mới chuyên môn tới đây tìm kiếm...

Triệu Bính Tuất vội vàng nói.

- Thời gian không phải còn chưa tới sao?

Trương Huyền nghi hoặc.

Hắn từ Phong Thánh đài trở về, Kim Nguyên đỉnh nói còn ba tháng tuyển chọn mới bắt đầu, dựa theo suy tính, có lẽ còn có vài ngày mới phải... Như thế nào đột nhiên tất cả đều đã đến?

- Chiến Sư đường phái người thông bẩm, nói là nhận được mệnh lệnh của Tổng bộ Danh Sư Đường, muốn tứ đại Học Viện chúng ta trong vòng ba ngày hoàn thành tuyển chọn!

Triệu Bính Tuất giải thích.

- Gấp gáp như vậy?

Vốn còn nghĩ, sau khi trở về, tìm tuyển thủ tham gia thi đấu của Học Viện, sớm giảng bài cho bọn hắn, hỗ trợ tăng lên chút thực lực, ai ngờ mới tới đây, liền muốn tỷ thí... Không khỏi quá nhanh đi!

- Nguyên nhân cụ thể thì không có nói, hiện tại bọn hắn tùy thời có thể tới đây... Tuyển chọn cũng tùy thời có thể bắt đầu, kính xin Viện trưởng qua chủ trì đại cục!

Triệu Bính Tuất nói.

Vốn nghĩ rằng Viện trưởng không có trở về, mấy Đại trưởng lão bọn hắn chỉ có thể bao biện làm thay, hiện tại Viện trưởng trở về, tự nhiên phải để cho hắn tự mình qua nhìn một chút.

Tuy hai tháng qua, Học Viện tuyển chọn ra không ít trẻ tuổi tài tuấn, nhưng chứng kiến đệ tử của ba đại học viện khác, bọn hắn còn không có lòng tin chút nào.

Cả hai chênh lệch là rất rõ ràng, nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, sẽ giống như lúc trước phỏng đoán, có thể thông qua chỉ mấy vị mà thôi.

- Qua xem một chút đi!

Trương Huyền gật đầu, cùng Triệu Bính Tuất đi đến Diễn Võ Trường.

Cho các ngươi ba phút

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Còn chưa tới trước mặt, liền chứng kiến Diễn Võ Trường người ta tấp nập, tất cả đệ tử của Học Viện hầu như đều tới đông đủ, dòng người bắt đầu khởi động, so với ngày đó đại điển kế vị, còn muốn náo nhiệt hơn vài phần.

Chiến Sư đại tái, là việc trọng đại trăm năm nhất ngộ, có thể chứng kiến sức chiến đấu mạnh nhất đồng cấp bậc, chỉ cần là Danh Sư, đều khẳng định không muốn bỏ qua.

Không chỉ có người học viện, Hồng Viễn Đế Quốc Danh Sư Đường, thậm chí không ít Đường Danh Sư của các đế quốc xung quanh, cũng có rất nhiều người tới đây quan sát, từng cái tràn đầy kích động.

- Mặc dù Chiến Sư chỉ là một chi nhánh bình thường của Danh Sư Đường, nhưng có thể được chọn, có cơ hội hưởng thụ càng nhiều tài nguyên, tu luyện cũng càng thêm mau lẹ, không ít người đều nguyện ý trở thành một thành viên...

Triệu Bính Tuất nói.

Tình huống bình thường, Chiến Sư không có địa vị cao như Danh Sư, dù sao bọn hắn chỉ là Chiến sĩ, chiến lực kinh người mà thôi, phụ tu một loại cũng không am hiểu.

Nhưng chỉ cần trở thành một thành viên, sẽ đạt được trọng điểm bồi dưỡng, tiến bộ rất nhanh... So với Danh Sư bình thường tiến bộ, muốn dễ dàng hơn một chút.

Nguyên nhân chính là như thế, có thể trở thành một thành viên trong đó, là mộng tưởng của vô số Danh Sư.

Chỉ tiếc, yêu cầu quá nghiêm khắc, đối với thiên phú chiến đấu yêu cầu rất cao, một vạn Danh Sư, cũng chưa hẳn có thể xuất hiện một vị.

- Viện trưởng có nhớ phương pháp khảo hạch Chiến Sư hay không?

Mới nói phân nửa, đột nhiên nghĩ đến vị viện trưởng trước mắt này đáng sợ, Triệu Bính Tuất nhịn không được nhìn qua.

Học Viện nhiều đệ tử như vậy, hắn không có lòng tin rất cao, nhưng... vị trước mắt này, chỉ cần khảo hạch, có thể cam đoan, trăm phần trăm sẽ thành công.

- Ta? Không có hứng thú!

Trương Huyền lắc đầu.

Hắn muốn học tập Khổng Sư, học tập rất nhiều chức nghiệp, sau đó trở thành Danh Sư chính thức, giáo hóa bốn phương, truyền thụ thiên hạ.

Trở thành Chiến Sư, chỉ biết chiến đấu, Tiên Thiên thai độc trong cơ thể làm sao giải?

Đổi lại chức nghiệp này, hắn thật không có hứng thú.

- Vậy là tốt rồi...

Triệu Bính Tuất nhẹ nhàng thở ra.

Vạn nhất Viện trưởng khảo hạch Chiến Sư rời đi, chỉ sợ Học Viện lại muốn khôi phục cục diện hỗn loạn.

Còn nghĩ tìm một người để cho tất cả tổ tiên nhận thức, tất cả thầy trò đều bội phục, hắn là vĩnh viễn không làm được.

- Viện trưởng tốt, Triệu Trưởng lão tốt!

Đang khi nói chuyện, hai người tới trước Diễn Võ Trường, học sinh chứng kiến bọn hắn, tất cả đều đồng loạt khom người, trong mắt mang theo tôn kính.

- Viện trưởng đã trở về!

- Ta nghe nói lần này Viện trưởng đi ra ngoài, là khảo hạch thăng cấp đế quốc của Danh Sư lục tinh, lúc này trở về, chẳng lẽ đã khảo hạch xong?

- Nhất định là khảo hạch xong, thực lực của viện trưởng còn cần suy nghĩ nhiều sao? Một Danh Sư lục tinh mà thôi, không đáng kể chút nào!

- Đúng vậy! Đừng nói khảo hạch Danh Sư lục tinh, ngay tại lúc này khảo hạch thất tinh ta cũng không cảm thấy kỳ quái...

...

Kèm theo thanh âm truyền ra, hầu như tất cả đệ tử đều biết Viện trưởng đã đến, từng cái trong mắt tràn đầy hưng phấn.

Đổi lại tất cả Trưởng lão, bọn hắn có lẽ còn có chút kính sợ, nhưng đối với vị Viện trưởng tuổi còn nhỏ hơn bọn hắn này, chỉ có bội phục, thậm chí đã đạt đến tình trạng sùng bái mù quáng.

Tận mắt thấy Viện trưởng sáng tạo kỳ tích, hiện tại vô luận làm cái gì, đều sẽ không cảm thấy quá mức ngoài ý muốn, ngược lại sẽ cảm thấy đương nhiên.

- Các Trưởng lão khác cùng người của ba đại học viện đâu?

Cùng các đệ tử nhiệt tình gật đầu chào hỏi thoáng một phát, Trương Huyền nhíu mày.

Nơi đây hầu như đều là đệ tử của Hồng Viễn học viện, cũng có không ít người của Danh Sư Đường, nhưng lại không chứng kiến học sinh cùng Trưởng lão của ba học viện khác.

- Ở trên Phi Chu kia...

Triệu Bính Tuất chỉ một cái.

Thuận theo ngón tay của hắn, lập tức chứng kiến không trung lơ lửng một Phi Chu thật lớn, trước sau có tám Thánh Thú nâng, che khuất bầu trời, mang theo một cỗ khí thế vô địch.

Lúc trước chỉ chú ý học viên, đối phương ở trên cao, trong lúc nhất thời không phát hiện.

Ánh mắt tập trung nhìn sang, chứng kiến ba lão giả đứng ở trên boong thuyền, hai tay chắp sau lưng, rất có ý tứ chỉ điểm giang sơn.

Còn đám người Mi Trưởng lão, đang lơ lửng ở trước Phi Chu, tựa hồ đang cùng đối phương nói chuyện với nhau.

- Bọn hắn không xuống?

Nhướng mày, trên mặt Trương Huyền có chút không vui.

Đã đi tới nơi này, còn không xuống Phi Chu, rõ ràng không có để Hồng Viễn Học Viện vào mắt, có chút ý khinh thường.

- Có lẽ Mi Trưởng lão đang cùng bọn hắn thương lượng, chỉ là đã nửa ngày, giống như... Không có hiệu quả gì!

Sắc mặt của Triệu Bính Tuất cũng khó coi.

Chạy đến Hồng Viễn Học Viện, không mang theo đệ tử đường đường chính chính bái phỏng, ngược lại lái Phi Chu tới đây, giống như cưỡi ngựa xông đến phòng khách của người ta, coi như là rất không tôn trọng.

Trước lúc đi tìm Viện trưởng, đã để đám người Mi Trưởng lão thương lượng, bây giờ đối phương vẫn còn ở trên thuyền, tất cả Trưởng lão ngay cả boong tàu cũng không lên, hiển nhiên không có thành công.

- Nói với bọn họ, viện trưởng ta mời, bảo bọn họ tới thính phòng quan sát tuyển chọn!

Trương Huyền nói.

- Vâng!

Triệu Bính Tuất gật đầu:

- Thế nhưng... Nếu còn không xuống thì sao?

Đám người Mi Trưởng lão đi, cũng không có tác dụng, coi như báo ra tên viện trưởng, chắc hẳn cũng không có hiệu quả quá lớn a!

Trương Huyền nhíu mày, duỗi ra ngón tay:

- Cho bọn hắn ba phút thời gian!

- Ba phút?

Triệu Bính Tuất sững sờ, khóe miệng co lại.

Nghe khẩu khí này của Viện trưởng, cái này... là muốn nháo sự a!

Chỉ là... Tứ đại Học Viện, Hồng Viễn chúng ta yếu nhất, thật muốn náo lên, thua thiệt nhất định là chúng ta...

Do dự một chút, vội vàng khuyên can:

- Viện trưởng, bọn hắn đường xa mà đến, nếu xuất thủ, rất dễ dàng lọt vào lên án...

Ở xa tới là khách, đến cửa nhà bị đánh, trăm năm sau, đi chỗ người ta, chẳng phải cũng bị đãi ngộ đồng dạng?

- Xuất thủ? Ngươi suy nghĩ nhiều!

Trương Huyền lắc đầu:

- Chúng ta là Danh Sư, là người văn minh, sao có thể nói động thủ liền động thủ? Khoan hãy nói, ba vị Viện trưởng của đối phương đều là Danh Sư thất tinh, cũng phải đánh thắng mới được!

Đối phương có Danh Sư thất tinh, thực lực thấp nhất đều ở Thánh Vực nhị trọng, trừ khi để cho Kim Nguyên đỉnh, Tử Dương thú vây công, nếu không căn bản không có khả năng chiến thắng.

Khoan hãy nói, mới mở miệng liền đánh đánh giết giết, có thể nhã nhặn một chút hay không?

Tất cả mọi người là lão sư, đều là người có mặt mũi, bất kể nói thế nào, làm việc cũng phải thành thục một chút!

Trương Huyền khinh bỉ nhìn thoáng qua.

- Khục khục!

Chứng kiến ánh mắt này của hắn, Triệu Bính Tuất chỉ cảm thấy tràn đầy choáng váng, thật sự nhịn không được:

- Vậy Viện trưởng nói... Ba phút...

Viện trưởng khác nói mình là người văn minh, hắn tin tưởng!

Nhưng vị trước mắt này... Làm sao lại không tin như vậy?

Người văn minh, mới mở miệng liền sinh tử đấu; người văn minh, vừa ra tay liền chỉnh Y sư Học Viện biến thành phế tích?

Người văn minh, xông qua Ký Lục Sơn, Khôi Lỗi còn không phục, hủy thành mảnh vỡ?

Còn có thể càng văn minh một chút không?

- A, ý của ta, ba phút bọn hắn không xuống, sẽ dùng những phương pháp khác để cho bọn họ xuống!

Trương Huyền khoát tay áo:

- Tốt rồi, theo như phân phó đi làm đi!

- Ách, được rồi!

Nhíu mày, Triệu Bính Tuất không biết Viện trưởng đến cùng sẽ dùng biện pháp gì, vẻ mặt tràn đầy xoắn xuýt.

Bất quá, nếu như hắn nói như vậy, chỉ có thể dựa theo phân phó đi làm, lúc này không nói thêm lời, thân thể tung lên, thẳng tắp bay về phía phi thuyền.

...

Không trung.

Đám người Mi Trưởng lão nhìn ba vị lão giả trên boong thuyền, cùng rất nhiều đệ tử phía sau bọn họ, tràn đầy bất đắc dĩ.

Giống như Triệu Bính Tuất nói, bọn hắn đã khuyên nửa ngày, đối phương vẫn không xuống, tất cả mọi người là Danh Sư, lại không có biện pháp vạch mặt, chỉ có thể ở nơi đây tốn hao.

- Chư vị Trưởng lão, liền đi xuống trước đi, chúng ta không tiễn!

Ô Thiên Khung vuốt râu cười cười.

- Cái này...

Thấy thật sự khuyên can không được, đám người Mi Trưởng lão đang định buông tha, chỉ thấy Triệu Bính Tuất bay tới.

- Ba vị Viện trưởng, tại hạ là Học Viện Triệu Bính Tuất Trưởng lão, Viện trưởng của chúng ta hy vọng chư vị Viện trưởng cùng đệ tử xuống dưới

tề tụ!

Triệu Viện trưởng hai tay ôm quyền.

- Viện trưởng của các ngươi đã đến?

Ba đại Viện trưởng đồng loạt nhìn phía dưới, muốn tìm xem tân Viện trưởng truyền kỳ, bất quá, phía dưới người thật sự nhiều lắm, coi như là bọn hắn, dưới tình huống không biết, cũng khó có thể nhận ra.

- Vâng!

Triệu Bính Tuất gật đầu.

- Nếu như hắn đã đến, cũng không làm khó dễ các ngươi, hỗ trợ truyền lời, nói tỷ thí bắt đầu, chúng ta sẽ phái người xuống dưới tham gia, sẽ không chậm trễ Chiến Sư đại tái!

Ô Thiên Khung nói.

- Cái này...

Thấy đối phương rõ ràng không xuống, vừa nghĩ tới lời của viện trưởng nói, Triệu Bính Tuất có chút gấp, nhịn không được nói:

- Ba vị Viện trưởng vẫn là đi xuống đi, Viện trưởng chúng ta... Tính khí không tốt lắm, cũng có chút tà tính, ta sợ... gây ra không thoải mái, liền không tốt lắm!

Tuy Viện trưởng không nói phương pháp của mình, nhưng hắn thủy chung có một loại dự cảm bất tường.

Hắn nói rất thành khẩn, nhưng nghe vào trong tai những người khác liền không giống, rõ ràng mang theo mùi vị uy hiếp.

- Tính khí không tốt lắm? Còn không vui? Vừa lên làm Viện trưởng, liền coi trời bằng vung rồi hả?

Thẩm Bình Triều đi đầu phát tác, sắc mặt trầm xuống:

- Tuổi còn trẻ, đừng tưởng rằng có chút thành tựu, liền cái gì cũng không để vào mắt, La Thanh Học Viện chúng ta không phải là Hồng Viễn các ngươi, ta cũng không phải những Trưởng lão như các ngươi, nhất định phải nghe lời hắn nói! Hôm nay ta không xuống, chẳng lẽ còn có thể ép ta từ trên thuyền chạy xuống sao?

- Thẩm Viện trưởng nói không sai, chúng ta không xuống, Hồng Viễn các ngươi sẽ động thủ? Nói cho Viện trưởng của các ngươi biết, người trẻ tuổi, phải nói năng thận trọng, hành động thận trọng, vốn biết rõ sự tích của hắn, chúng ta còn rất tán thưởng... Không nghĩ tới cuồng vọng như thế, không muốn bản thân làm trễ nải tiền trình của mình!

Ngũ Nhiên hất ống tay áo, sắc mặt xanh mét.

Còn tính khí không tốt, không thoải mái... Chẳng lẽ bọn họ là người dễ nói chuyện?

Thực không thoải mái, ba đại Học Viện chúng ta liên thủ, thua thiệt cũng là các ngươi có được hay không?

- Ta... Ta không phải ý tứ này...

Không nghĩ tới hảo tâm khuyên can bị hiểu lầm, Triệu Bính Tuất muốn giải thích, lại không biết mở miệng như thế nào, càng thêm sốt ruột.

Viện trưởng chỉ cho ba phút, chiếu theo tính cách của hắn, ai biết sẽ làm thứ gì?

Vạn nhất điều động rất nhiều Linh Thú ở Vân Vụ Lĩnh đến vây công, gây chuyện không tốt tứ đại Học Viện còn chưa bắt đầu tuyển chọn, cũng đã đánh hừng hực khí thế, sinh tử tương hướng!

Thật muốn như vậy, tứ đại Học Viện gây chuyện không tốt sẽ trở thành trò cười của toàn bộ Đại Lục!

- Không phải ý tứ này, là cái gì? Ngươi nói rõ ra, Viện trưởng các ngươi bảo ngươi tới đây nói cái gì?

Nhãn lực như đuốc, liếc thấy ra Triệu Bính Tuất có chuyện, nói không nên lời, Ô Thiên Khung nhìn qua.

- Viện trưởng hắn...

Vẻ mặt tràn đầy xoắn xuýt, Triệu Bính Tuất biết rõ giấu giếm vô dụng, chỉ sẽ càng ngày càng loạn, đành phải nghiến răng:

- Hắn nói, cho các ngươi ở trong ba phút xuống dưới, nếu không... Sẽ dùng những biện pháp khác giải quyết vấn đề này...

- Ba phút?

Còn tưởng Viện trưởng có lời hữu ích gì, nghe thế, đám người Mi Trưởng lão choáng váng.

Xong... Đây là tiết tấu muốn đánh nhau!

Cần ăn đòn

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Ba phút?

- Dùng những biện pháp khác giải quyết?

- Gia hỏa thật cuồng vọng, vậy thì hôm nay chúng ta không xuống, cũng muốn nhìn xem, hắn dùng biện pháp gì giải quyết!

Ba đại Viện trưởng đều ngẩn ngơ.

Còn tưởng rằng đối phương sẽ nói cái gì, không nghĩ tới là cái này!

Một tân Viện trưởng vừa mới kế vị, đối mặt Danh Sư thất tinh, chẳng những không có chút kính sợ nào, khẩu khí còn lớn như thế... Ngươi đây là muốn chơi a!

Đã cuồng vọng như vậy, vậy thì chúng ta liền không xuống!

Nhìn có thể làm gì được chúng ta!

- Ô viện trưởng, Trầm viện trưởng, Ngũ viện trưởng...

Thấy nói còn chưa dứt lời, đối phương liền tức giận thành dạng này, kết quả hoàn toàn ngược lại, vẻ mặt Triệu Bính Tuất tràn đầy xoắn xuýt.

Nói tính khí của Viện trưởng không tốt lắm, thật là hảo ý nhắc nhở, ai cũng không nghĩ tới, sẽ xuất hiện cục diện này.

- Không cần nhiều lời, các ngươi đi xuống đi!

Ô Thiên Khung khoát tay.

- Cái này...

Thấy bọn họ tâm ý đã quyết, không thể dao động, Triệu Bính Tuất đành phải lắc đầu, cùng đám người Mi Trưởng lão bay xuống.

Mấy người vừa đi, ba đại Viện trưởng liếc mắt nhìn nhau, riêng phần mình lắc đầu.

- Vị Trương viện trưởng này ngược lại là thú vị...

Thẩm Bình Triều cười cười, không giống lúc trước nghiêm túc, trên mặt cũng không có tức giận.

- Đúng vậy, vốn đứng ở trên Phi Chu, muốn cho hắn một vấn đề khó, nhìn xem có như trong truyền thuyết, có thể hoàn mỹ xử lý hay không... Hiện tại xem ra, là một cái tính tình nóng nảy!

Ô Thiên Khung bất đắc dĩ.

Thân là Danh Sư thất tinh, tự nhiên biết rõ làm như vậy không lễ phép... Cố ý làm khó, cũng không phải khiêu khích, cũng không phải xem thường, chỉ là muốn nhìn xem, vị tân Viện trưởng này, đến cùng có loại năng lực nào, gặp được loại sự tình này, lại sẽ ứng đối như thế nào.

Coi như là khảo nghiệm.

Dù sao, tứ đại học viện Viện trưởng đồng cấp, bọn hắn cũng muốn mở mang kiến thức một chút, tiểu gia hỏa chỉ có hai mươi tuổi kia, có tư cách đánh đồng với bọn hắn hay không.

Kỳ thật, bọn hắn không xuống, cũng không khó giải quyết.

Dựa theo cách làm của Danh Sư bình thường, tự mình bay tới mời, chuẩn bị chỗ ngồi, để trống chỗ... Cảm thụ chân thành, dĩ nhiên là buông

tư thái.

Ai ngờ gia hỏa này ngược lại, một chút mặt mũi cũng không cúi đầu, trực tiếp cho ra “ba phút” uy hiếp... Còn không xuống, áp dụng biện pháp...

Thật là điên cuồng!

- Người trẻ tuổi có chút điên cuồng là chuyện tốt, nhưng thật ngông cuồng, đối với về sau phát triển không có lợi!

Ngũ Nhiên lắc đầu:

- Chúng ta vừa vặn thừa cơ đánh bóng khí diễm của hắn thoáng một phát, để cho hắn hiểu được, thiên phú cao là một loại vốn liếng, nhưng không phải tiền vốn để càn rỡ.

- Đúng vậy!

Thẩm Bình Triều gật đầu:

- Kỳ thật, ta thực có chút tò mò, cuồng vọng như thế, đến cùng dựa vào cái gì, có thể có biện pháp nào, để cho chúng ta xuống dưới!

- Nhìn xem sẽ biết...

Ba người đồng thời nở nụ cười.

Tiếng cười còn không có kết thúc, phía dưới có một thanh âm tựa như chuông lớn, đột nhiên vang lên.

- Hồng!

Thanh âm vang vọng bốn phía, tựa như sấm sét giữa trời quang, lại như vạn mã lao nhanh.

- Đây là cái gì?

Ba người sững sờ, còn không kịp phản ứng, liền cảm thấy mười sáu Thánh Thú nâng Phi Chu thân thể đột nhiên trầm xuống.

Vù vù vù vù vù!

Kêu thảm cũng không kịp phát ra, liền thẳng tắp ngã xuống.

Vân Nhai Phi Chu dài đến hơn trăm mét, toàn bộ nhờ những Thánh Thú này nâng, mới có thể lơ lửng không trung, giờ phút này Thánh Thú té xuống, không còn lực lượng chèo chống, tự nhiên bay không được, một hồi lắc lư kịch liệt, cũng không dừng lại rơi xuống.

- Đây là Thiên Long Bát Âm! Gia hỏa này dùng Thiên Long Bát Âm trấn áp Thánh Thú, nguy rồi...

Thân thể nhoáng một cái, Ô Thiên Khung ngừng ở trên không trung, khóe miệng co lại.

Thánh Thú nâng Vân Nhai Phi Chu, hầu như đều ẩn chứa huyết mạch Long Tộc, loại Thánh Thú huyết mạch này, đồng cấp bậc sức chiến đấu cường hãn, vô luận sức chịu đựng hay tốc độ phi hành, đều cực kỳ đáng sợ... Dùng để khống chế Phi Chu, không còn gì tốt hơn.

Thiếu sót duy nhất, là đối với Chân Long huyết mạch có sợ hãi thiên nhiên.

Nhưng Chân Long đã biến mất không biết bao nhiêu năm, chưa bao giờ có người gặp qua, bởi vậy, từ khi những Thánh Thú này khống chế Phi Chu đến nay, cho tới bây giờ không có xuất hiện vấn đề, bình an vô sự...

Nằm mơ cũng không nghĩ đến, đột nhiên vang lên Thiên Long Bát Âm thất truyền không biết bao nhiêu năm...

Những âm tiết này, không phải chỉ có Long Tộc mới biết sử dụng sao?

Tại sao Nhân loại có thể sử dụng, hơn nữa tiêu chuẩn như thế, uy lực mạnh như vậy?

Thiên Long Bát Âm lợi hại như thế, coi như những thứ này đều đạt đến tiêu chuẩn Thánh Thú, cũng không chịu nổi!

Trong lòng tràn đầy phiền muộn, nhưng trên tay không có ngừng, bàn tay mãnh liệt trảo một cái, không khí chung quanh lập tức ngưng tụ thành đoàn, nâng Vân Nhai Phi Chu lên, để cho nó tạm thời không rơi xuống.

Thẩm Bình Triều, Ngũ Nhiên cũng kịp phản ứng, nhao nhao động thủ.

Ba đại Danh Sư thất tinh lực lượng như biển, Chân Khí như rồng, tuy Phi Chu cực lớn, nhưng vẫn ngừng lại, thời điểm mọi người ở đây nhẹ nhàng thở ra, phía dưới lần nữa vang lên một thanh âm nhàn nhạt.

- Ùm...ụm bò....ò...!

Ầm ầm!

Thanh âm không lớn, lại mang theo lực xuyên thấu rất mạnh, mười sáu Thánh Thú vừa rồi toàn thân cứng ngắc, phun ra đầu lưỡi từ không trung té xuống, lập tức nổi điên lên, thẳng tắp phóng xuống phía dưới.

Trên thân chúng nó đều mang theo dây thừng, giờ phút này mãnh liệt tháo chạy, đội thuyền nguyên bản thật vất vả dừng lại, lần nữa bị giật xuống dưới.

Mười sáu Thánh Thú lực lượng lớn ra sao, đột nhiên phát động, cộng thêm sức nặng của Phi Chu, coi như là ba đại Viện trưởng thực lực mạnh mẽ, cũng không có giữ lại, bị kéo lảo đảo, đồng thời từ không trung ngã xuống.

Oanh long long...

Một hồi bụi mù cực lớn bay lên, Vân Nhai Phi Chu vốn lơ lửng ở trên trời, cứng rắn đập xuống đất, ném ra một cái hố to, rất nhiều học sinh đứng ở trên boong thuyền, trong khoang thuyền, đồng loạt ngã trên đất.

Lực trùng kích mãnh liệt, không ít tu vi thấp phun ra máu tươi, còn chưa bắt đầu tham gia Chiến Sư đại tái, liền bị trọng thương.

Một ít tu vi cao, cũng cảm thấy khí huyết sôi trào, toàn bộ mọi người đều có chút bối rối.

Không chỉ đám người ba đại Học Viện bối rối, đám người Mi Trưởng lão mới từ không trung bay xuống, thấy một màn như vậy, khóe miệng tất cả đều co giật.

Còn tưởng rằng Viện trưởng nói ba phút chỉ là vui đùa một chút, không nghĩ tới làm thật...

Loại ngôn ngữ Long Tộc này, không phải sớm đã thất truyền không biết bao lâu sao? Lúc nào Viện trưởng học được? Hơn nữa dùng thành thạo như thế...

- Ba vị Viện trưởng không có sao chứ...

Vội vàng nhìn lại phi thuyền, chỉ thấy ba đại Viện trưởng mới vừa rồi còn chỉ điểm giang sơn, khí tức lăng vân, giờ phút này cũng rơi ở trên boong thuyền, từng cái đầy bụi đất, chật vật không nói ra được.

Cưỡng ép nâng Phi Chu, bị mười sáu Thánh Thú lôi, coi như bọn hắn đều đạt đến Thánh Vực nhị trọng, tam trọng, cũng có chút không chịu nổi.

Không có bị thương, đã coi như may mắn.

- Viện trưởng, đây là 'văn minh' ngươi nói?

Triệu Bính Tuất choáng váng, ngốc tại chỗ.

Vừa rồi Viện trưởng luôn miệng nói, yêu cầu làm việc văn minh, sẽ không làm ẩu, kết quả... Liền thấy một màn như vậy.

Ngươi đây cũng gọi là văn minh?

Người nào gặp qua, người văn minh, vừa đến liền ném khách nhân từ trên Phi Chu xuống, hơn nữa... phương tiện giao thông của người ta, cũng rơi vỡ thất linh bát lạc?

Đang muốn tìm Viện trưởng nói, làm như vậy không tốt lắm, ảnh hưởng đoàn kết... Chỉ thấy thanh niên chẳng biết lúc nào, đã đứng ở trước mặt rất nhiều Thánh Thú nằm trên mặt đất.

Đùng đùng!

Một hồi quyền đấm cước đá, một lát công phu, liền nghe mấy Thánh Thú kia, từng cái thanh âm hưng phấn vang lên, mười sáu giọt máu tươi, phân biệt từ trong mi tâm bay ra, rơi vào trước mặt Viện trưởng...

Ký kết khế ước, Thánh Thú nhận chủ!

- Ta sát...

- Viện trưởng hủy Phi Chu của người ta không nói, còn thuần phục Thánh Thú của người ta?

Choáng váng.

Thập đại Trưởng lão đều ngây người.

- Tốt rồi!

Phủi tay, Trương Huyền nói một tiếng, rất nhiều Thánh Thú đồng thời trỗi lên, cởi bỏ gông xiềng trên người bay tới, đi vào sau lưng, từng cái chỉnh tề đứng đấy, như là binh sĩ, đầu lâu giơ lên, cực kỳ kiêu ngạo.

Nếu như đối phương không xuống, vậy cũng chỉ có thể nghĩ biện pháp để cho nó xuống...

Kỳ thật lần đầu tiên chứng kiến, đã biết rõ mười sáu Thánh Thú này đều ẩn chứa huyết mạch Long Tộc, đã như vậy, liền đơn giản.

Dùng Thiên Long Bát Âm chấn nhiếp, sau đó lại đi tới thuần phục...

Mười sáu con này, tuy được xưng Thánh Thú, trên thực tế chỉ có Thánh Vực nhất trọng sơ kỳ, giờ phút này thực lực của hắn, thắng được không khó, hơn nữa Long ngữ uy hiếp, rất nhanh liền triệt để thần phục.

Các ngươi không lễ phép, ta cũng không có khách khí như vậy.

Trước thu phục nhóm Thánh Thú này rồi hãy nói.

- Cái này...

Từ trên boong thuyền nghiền nát đứng lên, Ô Thiên Khung, Thẩm Bình Triều thiếu chút nữa phun ra máu tươi.

Bọn hắn chỉ muốn khảo nghiệm đối phương thoáng một phát, nhìn xem biện pháp ứng biến... Không đến mức ác như vậy, Phi Chu quý giá bị hủy, thuận tiện bắt cóc đi hơn mười Thánh Thú...

Nhất là bọn Thánh Thú này, ta ăn ngon uống ngon mỗi ngày hầu hạ, nuôi các ngươi nhiều năm như vậy, phản bội thì thôi, vẻ mặt kiêu ngạo là cái quỷ gì?

Đi theo gia hỏa này, còn tự hào như vậy?

Biết rõ gia hỏa này không theo như lẽ thường an bài, nhưng này... Chẳng những không có lẽ thường, quả thực không có Thiên Lý rồi!

- Hắn là Trương viện trưởng? Thì ra là thế... Ta sớm nên đoán được!

Không giống hai người phiền muộn, Ngũ Nhiên nhìn rõ ràng bộ dáng của Trương Huyền, thân thể nhoáng một cái, kích động nhảy dựng lên.

Đã sớm nghe nói vị rất nhiều sự tích của tân Viện trưởng này, nhưng chưa bao giờ thấy qua, không biết dung mạo... Nằm mơ cũng không nghĩ đến, không phải người khác, đúng là ban đầu ở Phong Thánh đài, chỉ ra sai lầm của Khổng Sư tâm đắc, đạt được nhận thức!

Ngày đó vị này biến mất, tìm kiếm khắp nơi, vốn tưởng rằng khó gặp nhau nữa, bỏ lỡ cơ hội thỉnh giáo, không nghĩ tới... Không ngờ là Hồng Viễn học viện Viện trưởng!

Sớm biết là hắn, khẳng định sớm liền đi tới, không đến mức chờ lâu như vậy... mình vốn có rất nhiều nghi vấn muốn hỏi thăm học tập a.

Lúc trước liền suy nghĩ, người trẻ tuổi ưu tú như thế, khẳng định không có khả năng minh châu vùi lấp lâu dài, nhất định sẽ đại phóng hào quang, hiện tại xem ra, quả thật như thế.

Ngay cả Khổng Sư cũng thừa nhận, lại để cho các thời kỳ Viện trưởng nhận thức còn không phải chuyện rất đơn giản?

Càng nghĩ càng kích động, lại chẳng quan tâm mặt khác, thân thể nhoáng một cái, đi vào trước mặt Trương Huyền.

- Thanh Trúc Học Viện Ngũ Nhiên, gặp qua Trương sư!

- Xin chào, chúng ta lại gặp mặt...

Trương Huyền cười cười.

- Vâng!

Ngũ Nhiên ôm quyền.

- Cái này...

Thập đại Trưởng lão, rất nhiều đệ tử nhìn nhau, tất cả đều điên rồi.

Mới vừa rồi còn khí thế hung hăng, không chịu từ trên Phi Chu hạ xuống, cao ngạo không ai bì nổi, sau khi té xuống, thái độ biến thành dạng này, cung kính tựa như đệ tử...

Chẳng lẽ... Những học viện Viện trưởng này, cũng giống như những tổ tiên kia, có tật xấu đồng dạng, cần dạy dỗ một bận, mới có thể nghe lời?

Nói cách khác... Cần ăn đòn?

Bồi thường

dtv-ebook.com

- Khục khục, nguyên lai vị này chính là Trương viện trưởng, đã sớm nghe nói đại danh, quả nhiên thiếu niên anh hùng!

Qua cả buổi, Ô Thiên Khung, Thẩm Bình Triều mới vẻ mặt tràn đầy lúng túng từ trong phế tích bay tới, rơi xuống trước mặt.

Biết sớm mất mặt như vậy, liền trực tiếp xuống thuyền a.

Cái này tốt rồi, rơi ác như vậy, thật vất vả tích góp hình tượng cao nhân không còn một mảnh, tên tuổi anh hùng cả đời hủy hoại chỉ trong chốc lát.

- Hậu bối học vấn hạn hẹp gặp qua Ô viện trưởng, Thẩm viện trưởng!

Trương Huyền hành lễ.

Hiện tại hắn chỉ là Danh Sư lục tinh, đối phương là thất tinh, trên lễ tiết không thể để cho đối phương nắm tật xấu.

- Đều là Viện trưởng, chính là cùng thế hệ, không cần phải để ý lễ tiết như thế. Trương viện trưởng, trực tiếp lái Phi Chu vào Học Viện, là chúng ta không thỏa đáng, bất quá... Những Thánh Thú này, ngươi có phải trả cho chúng ta hay không?

Khoát tay áo, sắc mặt Ô Thiên Khung xanh mét nói.

Vân Nhai Phi Chu là một kiện Pháp bảo, rơi vỡ thoáng một phát, tuy có tổn thương, nhưng không ảnh hưởng chút nào, còn có thể tiếp nhận, nhưng đám Thánh Thú này, coi như là Vân Hư Học Viện bọn hắn cũng giày vò không nổi a!

Khoan hãy nói, thật muốn bị bắt cóc, Chiến Sư đại tái hoàn tất, nhiều đệ tử cùng lão sư như vậy, làm sao trở về?

Chỉ dựa vào đi đường mà nói, đoán chừng bạc đầu cũng không về đến nhà!

Thanh Nguyên Phong Hào Đế Quốc, bao phủ phạm vi không biết bao xa, tứ đại học viện càng là thiên nam địa bắc, Vân Nhai Phi Chu cũng trọn vẹn bay hơn một tháng, đổi lại đi bộ, không có đạt tới Thánh Vực mà nói, cơ bản chẳng khác nào chết già cũng không đi về được.

- Trả lại cho các ngươi cũng không phải là không thể được, chỉ là...

Trầm tư thoáng một phát, Trương Huyền lộ ra xoắn xuýt.

- Chỉ là cái gì?

Ô Thiên Khung nhìn qua.

Lắc đầu, Trương Huyền nói:

- Nói thật với các vị a, vì nghênh đón Chiến Sư đại tái lần này, Hồng Viễn Học Viện chúng ta chuyên môn mời Viên Lâm đại sư tới đây bố trí, thiết kế rất nhiều cảnh đẹp, bố trí vô số bảo vật quý giá, đến bây giờ còn mắc nợ chồng chồng... Kết quả, bị Phi Chu của ngươi rơi đập, toàn bộ hủy sạch. Vân Hư Học Viện tài đại khí thô, ngươi xem... Có thể bồi thường tổn thất một chút hay không, rồi hãy nói sự tình Thánh Thú?

Vân Nhai Phi Chu từ trên trời rơi xuống, ở trên mặt đất ném ra một cái hố to, không ít kiến trúc của Học Viện đều biến thành phế tích, một mảnh hỗn độn.

- Viên Lâm đại sư? Cảnh đẹp? Bảo vật?

Khóe miệng của Ô Thiên Khung co lại.

Vừa rồi ở trên Phi Chu cũng không phải không thấy được tình huống phía dưới, chỉ là kiến trúc bình thường mà thôi, ở đâu ra cảnh đẹp? Bảo vật? Thời điểm Phi Chu rơi xuống đất, hắn cũng xem, đại bộ phận đều là quảng trường, đường đi, có lẽ không cần bồi thường rất nhiều a!

Trong lòng nghĩ như vậy, nhưng Thánh Thú ở trong tay đối phương, đành phải ôm quyền:

- Không biết cần tiêu phí bao nhiêu?

- Cụ thể nhiều ít ta cũng không rõ lắm, ngươi cũng biết, ta vừa lên làm Viện trưởng không lâu, đối với mấy cái này không rõ lắm... Như vậy đi, ta cho ngươi hỏi một chút!

Khoát tay áo, Trương Huyền nói một tiếng:

- Mi Trưởng lão, ngươi tính toán thoáng một phát, địa phương Phi Chu của Ô viện trưởng va chạm, các loại kiến trúc, bảo vật hoàn toàn khôi phục, đại khái cần tiêu phí nhiều ít?

- Vâng!

Nghe được hỏi thăm, Mi Trưởng lão nhẹ gật đầu, bay về phía không trung, nhìn thoáng qua, trở lại trước mặt, truyền âm nói:

- Bẩm báo Viện trưởng, Phi Chu đâm cháy tổng cộng tám kiến trúc, cùng ba hồ nước, hoàn toàn chữa trị mà nói, đại khái cần Linh Thạch thượng phẩm... Hai viên!

Trong mắt kẻ có tiền, Linh Thạch thượng phẩm không coi vào đâu.

Địa phương Phi Chu va chạm, không phải địa phương trọng yếu gì, công tượng bình thường cũng có thể hoàn thành, hai viên Linh Thạch thượng phẩm cũng không cần, có thể hoàn mỹ chữa trị.

- Ngươi nói cái gì?

Trương Huyền tựa hồ không nghe rõ, thanh âm vang lên, nhăn mày lại:

- Hai vạn viên Linh Thạch thượng phẩm? Ngươi xác định nhiều Linh Thạch thượng phẩm như vậy mới có thể sửa tốt?

- Hai vạn...

Mi Trưởng lão ngẩn ngơ.

Ta lúc nào nói qua hai vạn? Ta nói là hai viên...

- Nhiều kiến trúc xa hoa như vậy, không chỉ xuất từ tay các Đại Sư, hơn nữa là tâm huyết của tiền bối, là giá trị không cách nào cân nhắc, ngươi lại cẩn thận tính toán đến cùng cần bao nhiêu, yên tâm đi, Vân Hư Học Viện thân là đứng đầu tứ đại học viện, tài đại khí thô, chắc chắn sẽ không quỵt nợ!

Trương Huyền nói tiếp.

- Ách...

Bờ môi của Mi Trưởng lão co lại, trong giọng nói mang theo thăm dò:

- Vậy... Hai vạn năm, hoặc là ba vạn...

- Ba vạn đủ sao?

Trương Huyền hỏi.

- Ba vạn... có lẽ đủ? Còn chưa đủ sao... Nếu không năm vạn đi...

Mí mắt của Mi Trưởng lão nhảy loạn, không biết trả lời như thế nào.

- Năm vạn? Vậy mà cần nhiều như vậy? Cũng đúng, tổ tiên lưu lại tài sản hủy ở trong tay ta, cũng không phải là tiền tài có thể cân nhắc!

Thở dài một tiếng, Trương Huyền quay đầu, vẻ mặt áy náy nhìn qua:

- Ô viện trưởng, ngươi cũng nghe đấy, học viện hư hao thật sự quá nghiêm trọng, đại khái cần tiêu phí năm vạn Linh Thạch thượng phẩm, mới có thể hoàn toàn chữa trị...

Ô viện trưởng muốn phun máu.

Các ngươi có thể diễn lại giả một chút sao?

Ở địa phương này, năm viên Linh Thạch thượng phẩm cũng không dùng đến... năm vạn?

Làm như ta ngốc a!

Bất quá, hắn cũng biết, đối phương cố ý nâng giá, đây là vì cho mình một hạ mã uy, ai bảo bọn hắn bất kính trước.

Rơi vào đường cùng, đành phải lắc đầu:

- Khục khục, Trương viện trưởng, khống chế Phi Chu trực tiếp xông tới, là của ta không đúng, ở chỗ này lão hủ xin lỗi Hồng Viễn Học Viện! Như vậy đi, địa phương hư hao, Vân Hư Học Viện ta sẽ tu kiến hoàn chỉnh lần nữa, cam đoan giống trước kia như đúc, ngươi xem coi thế nào?

- Hỗ trợ chữa trị? Cũng tốt! Vừa vặn học viện chúng ta còn kém một đại trận hội tụ Linh khí cấp bảy, nếu như Ô viện trưởng có thể giúp chúng ta bố trí tốt, sự tình chữa trị tiểu viện, tự chúng ta tới cũng được!

Thấy đối phương thức thời, Trương Huyền cười cười.

Cùng ta trang bức, vừa đến còn dùng Phi Chu, khí thế hung hăng, nói thật, là ta không muốn trang... nếu không, trang không chết các ngươi!

- Đại trận hội tụ Linh khí cấp bảy?

Da mặt Ô Thiên Khung co lại.

Bố trí đại trận cấp bảy, không chỉ phải mời Trận Pháp Sư thất tinh, càng trọng yếu là, trận kỳ cấp bảy, mỗi một cây đều giá trị xa xỉ, bố trí bao

phủ một Học Viện, hơn nữa có thể duy trì trận pháp vận chuyển nhiều năm, tiêu phí to lớn, tuyệt đối có thể nói khủng bố!

Bất quá nhìn bộ dáng của đối phương, đây là yêu cầu thấp nhất, không đáp ứng, rất có thể sẽ không trả Thánh Thú.

Mười sáu Thánh Thú, là một khoản tài sản rất lớn của Học Viện bọn hắn, khoan hãy nói, khống chế Phi Chu mà đến, còn chưa bắt đầu tuyển chọn, chẳng khác nào bắt cóc Thánh Thú, truyền đi, cũng có tổn thương mặt mũi, gánh không nổi a!

Chần chừ một chút, cắn răng:

- Được rồi, ta đáp ứng!

- Vẫn là Ô viện trưởng đại khí, tại hạ khâm phục...

Trương Huyền liền ôm quyền, ngay sau đó quay người nhìn về phía tất cả Thánh Thú ở sau lưng, ngón tay liên tục bắn ra, giải hết khế ước chủ tớ:

- Tốt rồi, các ngươi tự do, quay về Vân Hư Học Viện đi!

Hống hống hống!

Nghe được lời của hắn, tất cả Thánh Thú vẻ mặt tràn đầy ủy khuất, con mắt rưng rưng, tràn đầy không muốn.

Thân có huyết mạch Long Tộc, biết rõ có thể nói ra Thiên Long Bát Âm là khái niệm gì, vị trước mắt này, vô cùng có khả năng là Chân Long hóa hình... Thật vất vả nhận chủ, vừa kiêu ngạo thoáng một phát, đã bị giải trừ khế ước, tất cả đều tràn đầy không cam lòng.

- Trở lại Vân Hư Học Viện, cung phụng của các ngươi gấp bội lúc trước...

Chứng kiến biểu lộ của bọn chúng, da mặt co lại mãnh liệt, Ô viện trưởng cắn răng nói.

- Rống!

Nghe được lời hứa của hắn, lúc này mười sáu Thánh Thú mới cố gắng trở lại Vân Nhai Phi Chu lần nữa, biểu lộ không tình nguyện.

Thấy bộ dạng của bọn chúng, Ô viện trưởng che ngực, cảm thấy có chút thở không ra hơi.

Nói thật, lúc trước liền nghe nói, Trương viện trưởng này rất tà tính, tận mắt nhìn thấy mới biết được, so với nghe được còn muốn tà hơn.

Quả thực liền bẫy người không đền mạng.

Thật vất vả đè xuống phiền muộn trong lòng, đang muốn nói chuyện, liền nghe thanh niên cách đó không xa, thở dài một tiếng, thanh âm nhàn nhạt truyền tới.

- Nếu như các ngươi thật sự muốn theo ta, sau khi đưa bọn họ về Học Viện, có thể lặng lẽ trốn trở về nha!

Hống hống hống!

Mười sáu Thánh Thú đồng thời hân hoan vui vẻ, lần nữa điên cuồng gào rú.

- ...

Thân thể nhoáng một cái, Ô viện trưởng cảm thấy ngực càng đau, thở cũng không ra rồi...

Cái này gọi là chuyện gì, không nên chơi người như vậy a...

Nếu không, ta sợ kiên trì không đến Chiến Sư đại tái kết thúc, đã bị tức chết rồi...

Thời điểm vừa tới hăng hái, cảm thấy Vân Hư Học Viện cao thủ nhiều như mây, lần này thành tích tất nhiên có bước tiến mới... Ai ngờ tuyển chọn còn chưa bắt đầu, đã bị Viện trưởng mới của Hồng Viễn học viện chỉnh đến một chút tính khí cũng không có!

Ngẫm lại liền cảm thấy phiền muộn.

- Tốt rồi, nếu như sự tình giải quyết, thì thảo luận sự tình Chiến Sư đại tái một chút đi!

Cưỡng ép vận chuyển Chân Khí, ngăn chặn ngực đau đớn, Ô Thiên Khung mở miệng nói.

- Đúng vậy, lần này tứ đại học viện tề tụ, chính là vì Chiến Sư đại tái trăm năm một lần!

Thẩm Bình Triều mở miệng:

- Chiến Sư, sức chiến đấu mạnh nhất của Danh Sư Đường, lợi khí đối kháng Dị Linh tộc, quan hệ lấy an nguy của Nhân tộc, nhất định phải đối đãi thật tốt, không thể qua loa!

- Đó là tự nhiên!

Trương Huyền lên tiếng.

Vừa rồi chỉ là trừng phạt vì bọn họ không tôn trọng Hồng Viễn học viện, liên lụy đến Chiến Sư đại tái, là phải cùng chung hợp tác, ai cũng không thể cản trở.

- Năm nay Chiến Sư đại tái, danh ngạch so đấu thứ hạng tăng lên gấp đôi, trước kia, tứ đại học viện chung vào một chỗ, năm niên cấp, chỉ tuyển nhận năm mươi vị, mà lần này, lại muốn một trăm!

Nói lên tuyển chọn, Ô Thiên Khung dứt bỏ không thoải vừa rồi mái, thần sắc ngưng trọng nói.

- Tuyển nhận một trăm?

Còn là lần đầu tiên biết rõ danh ngạch mà Chiến Sư Đường tuyển nhận, Trương Huyền nhịn không được líu lưỡi.

Hồng Viễn Danh Sư Học Viện, năm niên cấp, chừng mười vạn đệ tử, ba đại Học Viện khác, tuy nhân số cụ thể không biết, nhưng địa vị cao hơn Hồng Viễn, nhân số chỉ nhiều không ít.

Nói cách khác, dựa theo đoán chừng bảo thủ nhất, tứ đại học viện ít nhất phải có bốn mươi vạn đệ tử trở lên, lại chỉ tuyển nhận 100 người!

Tỉ lệ đạt đến 1 phần 4000, làm cho người hoảng sợ!

Đổi lại trước kia chỉ có 50 vị, tỉ lệ cao hơn, đạt đến 1 phần 8000, khó trách tuyển chọn này làm cho người ta sợ hãi, quả nhiên là ngàn dặm mới tìm được một.

Phải biết rằng có thể thi vào Danh Sư Học Viện, đầu tiên chính là một tỉ lệ chọi rất lớn.

- Lần này nhân số hơn nhiều, nhưng mà tuyển chọn càng thêm nghiêm khắc... Nghe nói còn liên lụy sinh tử chiến!

Thẩm Bình Triều nói.

- Sinh tử chiến?

Trương Huyền nhíu mày.

- Ân, Chiến Sư không giống Danh Sư bình thường, mục đích chủ yếu là vì chiến đấu, đối kháng Dị Linh Tộc, không có trải qua sinh tử, làm sao có thể phát huy sức chiến đấu vượt qua thường nhân?

Ngũ Nhiên mở miệng.

Lâm chiến giảng bài

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Cũng đúng!

Trương Huyền gật đầu.

Muốn thực lực càng mạnh hơn nữa, nhất định phải trải qua sinh tử.

Không có sợ hãi ở thời khắc sinh tử, tâm cảnh sẽ rất khó đột phá.

Tuy thời gian tu luyện của hắn không dài, nhưng có thể có thực lực bây giờ, cũng là đã trải qua vô số sinh tử cùng nguy hiểm mới đổi lấy, thực lực của bất luận kẻ nào đều khó có khả năng một lần là xong, không có trả giá, liền uổng phí đạt được.

Sức chiến đấu của bản thân Danh Sư vốn mạnh mẽ, Chiến Sư tự nhiên càng thêm đáng sợ, mà muốn lấy được thực lực như thế, cần trả giá tâm huyết, tất nhiên là gấp mấy lần thường nhân.

Tựa như hắn, vì trùng kích Nguyên Thai cấp bậc cao hơn, gần hai tháng, mới từ Bán Thánh sơ kỳ, tấn thăng đến đỉnh phong... Nếu đổi lại tu luyện Thiên Đạo công pháp bình thường mà nói, hiện tại chỉ sợ đã là cường giả Thánh Vực.

Đây là trả giá cùng khổ cực!

- Không biết Chiến Sư Đường khảo hạch như thế nào? Ba vị Viện trưởng có nghe nói tin tức không?

Trương Huyền hỏi.

- Quy tắc cụ thể còn không rõ lắm, bất quá, bình thường đều là tất cả Học Viện tiến hành tỷ thí, bài danh trước một trăm, tự nhiên sẽ trúng tuyển!

Ô Thiên Khung nói.

Tuy mỗi lần tuyển chọn quy tắc đều không quá giống nhau, nhưng Chiến Sư chỉ có một yêu cầu, đó chính là thực lực mạnh!

Vô luận dùng thủ đoạn gì, chỉ cần đồng cấp bậc, dưới tình huống không mượn bất kỳ pháp bảo, Linh Thú nào, chiến thắng đối thủ, chính là thành công.

- Luận võ?

Trương Huyền gật đầu.

Đây thật là phương pháp trực quan trực tiếp nhất, cũng có thể làm cho người ta tâm phục khẩu phục, khuyết điểm duy nhất chính là giống như Thẩm Bình Triều nói, liên lụy sinh tử.

Dưới loại tình huống này, một khi dụng hết toàn lực, lực lượng không dễ khống chế, tỷ lệ thương vong tất nhiên tăng nhiều.

- Đúng vậy, à phải rồi, dù sao hiện tại người của Chiến Sư Đường còn chưa tới, không bằng chúng ta trước để cho đệ tử của tứ đại học viện gặp mặt một lần, lẫn nhau biểu diễn, cũng sớm làm chuẩn bị, miễn cho thời điểm tỷ thí luống cuống tay chân!

Như nhớ tới cái gì, Ô Thiên Khung cười nhìn qua.

- Đúng vậy, để cho bọn họ biểu diễn trước! Đối với thực lực của mình cũng có hiểu rõ.

- Giữa Danh Sư, phải trao đổi nhiều mới có thể tiến bộ, giậm chân tại chỗ, sẽ chỉ làm người trở nên tầm nhìn hạn hẹp!

Thẩm Bình Triều cùng Ngũ Nhiên đồng thời gật đầu.

- Cũng tốt!

Tứ đại học viện ba cái đồng ý, Trương Huyền cũng không tiện cự tuyệt.

Lại nói, hắn cũng muốn nhìn xem thực lực của học viên đối phương, làm cho học viên của mình có chuẩn bị tâm lý.

Nghe được đáp ứng, chư vị Viện trưởng phân phó một câu, chỉ chốc lát, từ trong Phi Chu đi ra mấy trăm đệ tử, từ Hợp Linh Cảnh đến Tàm Phong cảnh, từng cấp bậc đều có.

Giống như Hồng Viễn Học Viện, từng cấp bậc, từng Học Viện đều tuyển chọn hai mươi người, năm niên cấp, cũng chính là một trăm người.

Ba đại Học Viện, ba trăm trẻ tuổi tài tuấn, đồng loạt đi tới, làm cho người ta có cảm giác khí thế không đồng dạng.

Minh Lý Chi Nhãn nhúc nhích, Trương Huyền nhìn sang những học viên này.

Từng cái đều cơ bắp chặt chẽ, Chân Khí hùng hồn, tính là người xuất sắc trong đồng cấp bậc.

- Mi Trưởng lão, học sinh của chúng ta, cũng gọi xuất hiện đi!

Trương Huyền phân phó.

Mi Trưởng lão lên tiếng, không lâu sau, Hồng Viễn Học Viện tuyển ra một trăm vị đệ tử cũng đi ra.

Đây là lần đầu tiên hắn nhìn thấy những học viên này, so sánh thoáng một phát, nhịn không được lắc đầu.

Tuy cấp bậc giống nhau, niên kỷ cũng không kém nhiều, nhưng vô luận là khí thế, Chân Khí hùng hậu, tựa hồ đều kém đối phương một ít.

Thật muốn chiến đấu mà nói, chỉ sợ có thể thông qua tuyển chọn, ít đến thương cảm.

Khó trách thập đại Trưởng lão ngay cả thịnh hội như thế, cũng có thể quên mất, còn cần Kim Nguyên đỉnh đến đề tỉnh, xem ra Chiến Sư đại tái, đối với Hồng Viễn Học Viện mà nói, đích xác không tính là đại sự gì, trái lại, còn rất mất mặt, không ai nguyện ý nhớ tới.

Dần dà liền quên.

- Tại hạ đệ tử năm nhất của Vân Hư Học Viện, Ngụy Xương!

Bốn trăm đệ tử tham gia tuyển chọn đi vào trước diễn võ đài ngồi xuống, một học viên của Vân Hư Học Viện nhảy lên đài cao, hai tay chấn động, một cỗ khí tức cường đại phun ra, tất cả huyệt đạo như thổi lên cái còi, phát ra âm thanh nức nở nghẹn ngào.

Tuy chỉ có tu vi Hợp Linh Cảnh, lại cho người ta một loại cảm giác thẳng phá thương khung.

- Thật mạnh!

- Đúng vậy, loại thực lực này, chỉ sợ năm thứ hai cũng có rất ít người có thể thắng được?

- Ta gặp gỡ, khẳng định không phải đối thủ...

- Thật lợi hại, so với Vân Hư Học Viện, đích xác thua kém!

...

Chứng kiến Ngụy Xương biểu hiện ra thực lực, đệ tử năm nhất dưới đài, từng cái một thần sắc ngưng trọng.

Đồng dạng là Hợp Linh Cảnh, nhưng mà thực lực của đối phương, rõ ràng so mạnh hơn bọn hắn nhiều lắm, đừng nói tân sinh năm nhất, coi như là đệ tử năm thứ hai, chỉ sợ cũng không phải là đối thủ.

Vừa ra tay, liền chấn nhiếp bọn hắn rồi.

Trương Huyền nhăn mày lại.

Đối phương biểu hiện ra, tuy tìm không ra tật xấu, nhưng rất dễ dàng tạo thành áp lực tâm lý cho học viên của mình.

Xem ra vừa rồi ở trong tay mình ăn lỗ vốn, muốn dùng đệ tử vãn hồi mặt mũi.

- Tại hạ đệ tử năm nhất của La Thanh Học Viện, Trương Lâm...

- Tại hạ là đệ tử năm nhất của Thanh Trúc Học Viên...

...

Rất nhanh, đệ tử của ba đại học viện nhao nhao nhảy lên đài cao, những học viên này, đều chỉ có tu vi Hợp Linh Cảnh, sức chiến đấu lại vô cùng cường đại.

Có mấy vị, càng là huyết mạch đặc thù, sau khi kích hoạt lực lượng, chiến lực gấp bội, so với đám người Vương Dĩnh ở Hợp Linh Cảnh, cũng không yếu chút nào.

Trái lại, đệ tử bên mình còn kém rất nhiều, sức chiến đấu nhỏ yếu không nói, đối với lý giải võ kỹ, cũng xa xa không bằng, thật muốn chiến đấu mà nói, khó có thể chiến thắng ngược lại là thứ yếu, gây chuyện không tốt còn sẽ trọng thương.

Năm nhất tuyển ra hai mươi người, chỉ miễn cưỡng có một hai cái thực lực coi như có thể, mặt khác, đều hoàn toàn không thể sánh bằng.

Cũng khó trách, tuyển ra những người này, ít nhất phải ba tháng trở lên, trên đường đi, càng có Danh Sư thất tinh tự mình chỉ điểm, sức chiến đấu muốn không đề thăng cũng khó khăn.

Mà bên mình, vừa mới từ Hiên Viên đế quốc trở về, những học sinh này còn là lần đầu tiên nhìn thấy, chỉ điểm cũng không có chỉ điểm qua, làm sao có thể vượt qua?

Coi như là đám người Triệu Bính Tuất, Mi Trưởng lão đích thân kèm cặp, nhưng hạn chế ánh mắt cùng kiến thức của bọn hắn, so với Danh Sư thất tinh chỉ điểm là không cách nào so sánh được.

- Cái này... Đánh như thế nào?

Xoa xoa mi tâm.

Không cần xuất thủ, chỉ bằng vào so đấu, liền đả kích lòng tin của học sinh mình không còn, chính thức tỷ thí, khẳng định không qua được mấy chiêu.

Ngay sau đó đệ tử năm thứ hai, năm thứ ba, năm thứ tư, năm thứ năm biểu hiện ra, Hồng Viễn Học Viện biểu hiện càng thêm không như mong muốn.

Vân Hư Học Viện mạnh nhất, hai mươi đệ tử, hầu như mỗi cái đều có thể vượt cấp chiến đấu, căn bản không phải những học sinh của bọn hắn có thể so sánh.

- Nếu Tiết Chân Dương, Long Thương Nguyệt không đột phá thì tốt rồi...

Mấy người này chuyên môn tiếp nhận qua chỉ điểm của hắn, sau khi trải qua sự tình Ngô Hư, Lộc Thành, sức chiến đấu gia tăng thật lớn, có bọn

hắn xuất thủ, năm thứ năm có lẽ còn có thể tranh thủ mấy danh ngạch... Đáng tiếc, bọn hắn đã đột phá đến Bán Thánh, mất đi tư cách.

Mặc dù ở Huyền Huyền Hội cũng chuyên môn dạy học, nhưng năm nay bọn hắn mới vừa vào trường học, khởi điểm quá thấp, đạt tới Hợp Linh Cảnh cũng không nhiều, so với lão sinh ở Học Viện chờ đợi thật nhiều năm, còn kém không ít.

Cơ bản không có thông qua tuyển chọn.

- Trương viện trưởng, học sinh của các ngươi, thoạt nhìn... Không quá lạc quan!

Xem qua một lần, Ngũ Nhiên nhíu mày.

Thân là Danh Sư thất tinh, nhãn lực siêu quần, tự nhiên có thể thấy được, đệ tử của Hồng Viễn học viện, so với ba người bọn hắn, rõ ràng hơi yếu.

Dưới loại trạng thái này, có thể bắt được thứ tự, thật sự quá khó khăn.

- Ân!

Trương Huyền lắc đầu, nhìn về phía đám người Ô Thiên Khung:

- Nếu như người của Chiến Sư Đường còn chưa tới, ta có thể thừa dịp thời gian rảnh rỗi, giảng chút kỹ xảo chiến đấu cho những học sinh này hay không?

- Giảng bài? Hiện tại sao?

Nghe được lời của hắn, đám người Ô Thiên Khung sững sờ.

Tuy lâm trận mới mài gươm sẽ có hiệu quả nhất định, nhưng căn cứ tin tức, người Chiến Sư Đường trong vòng một canh giờ sẽ tới, giờ phút này lại giảng bài, có lẽ không có tác dụng a!

- Vâng!

Trương Huyền gật đầu.

Chứng kiến tình huống của những học sinh này, không thay đổi mà nói, đừng nói chỉ lựa chọn một trăm, coi như hai trăm, ba trăm, có thể thông qua cũng không có mấy cái.

Vì kế hoạch hôm nay, chỉ có thể giảng giải cho bọn hắn một ít kỹ xảo chiến đấu, mau chóng lĩnh ngộ.

- Trương viện trưởng, muốn chỉ điểm cho đệ tử học viện của mình, tự nhiên không vấn đề, chỉ bất quá tuyển chọn sắp bắt đầu, hiện tại học tập mà nói, ta sợ ngược lại sẽ khiến tâm tính dao động, thực lực không tiến bộ, còn sẽ lui về phía sau!

Chần chừ một chút, Ngũ Nhiên an ủi nói.

Có thể từ trong tất cả đệ tử tuyển ra, nói rõ tất nhiên là thiên tài tu luyện, đã có hệ thống chiến đấu thuộc về mình.

Hiện tại giảng bài, để bọn hắn sửa lại, một khi không thành công, rất dễ dàng xuất hiện cục diện không hài hòa, chẳng những không có tiến bộ, ngược lại thực lực giảm xuống.

- Ta biết rõ, nhưng vẫn thử một chút đi!

Biết rõ đối phương là hảo ý, Trương Huyền cười cười, để Mi Trưởng lão tập trung lại một trăm vị đệ tử tham gia tuyển chọn, bốn phía hạ xuống một cấm chế cách âm, lúc này mới nhìn lại.

- Chư vị có ai không muốn trở thành Chiến Sư không?

Nhìn quanh một vòng, Trương Huyền hỏi.

Mặc dù Chiến Sư tốt, sức chiến đấu mạnh mẽ, nhưng có không ít người không nguyện ý đi làm.

- Không có!

Mọi người đồng thời lắc đầu.

Nếu như thông qua tuyển chọn, khẳng định đã nghĩ kỹ.

- Đều muốn làm Chiến Sư, cũng chính là hy vọng lực chiến đấu của mình càng ngày càng mạnh.

Thấy không ai không muốn, hai mắt Trương Huyền nheo lại:

- Vậy thì, hiện tại ta giảng cho các ngươi kỹ xảo rất nhanh tăng lên võ kỹ, cùng với lĩnh ngộ chiến đấu! Hy vọng có thể nghiêm túc học tập!

Hiện tại muốn cho tu vi trở nên càng thêm hùng hậu, nhất định là không còn kịp rồi, phương pháp duy nhất tăng lên sức chiến đấu chính là đề cao lý giải đối với võ kỹ, cùng ứng biến lúc chiến đấu.

- Vâng!

Nghe được Viện trưởng muốn giảng bài cho bọn hắn, đại bộ phận đệ tử ánh mắt tỏa ánh sáng.

Vốn chứng kiến thực lực học viên của học viện khác, đánh mất một phần lòng tin, cũng lần nữa bốc cháy lên.

Thời điểm Viện trưởng kế vị nói qua một tiết học, tạo thành oanh động, đến bây giờ cũng còn nhớ kỹ, lúc ấy, là đối với thầy trò toàn trường chung một chỗ giảng, không có tính nhắm vào, hiệu quả liền lợi hại như vậy...

Hiện tại nhằm vào giảng giải, lại sẽ có loại hiệu quả nào?

Không cần nghĩ cũng để người kích động.

- Mục đích của Võ kỹ là vì phát huy chân khí trong cơ thể tốt hơn, khiến lực lượng càng thêm thuần túy, bởi vậy, muốn võ kỹ càng mạnh hơn nữa, đầu tiên phải có một trái tim thuần túy, một tâm cảnh dũng cảm tiến tới, không cam lòng nhận thua...

Thấy ánh mắt của mọi người sáng ngời, tất cả đều chuẩn bị kỹ càng, Trương Huyền cũng không do dự, thanh âm nhàn nhạt lập tức vang lên.

Chiến Sư Đường người tới!

dtv-ebook.com

Chử Kiện là đệ tử năm nhất tuyển ra, hai năm trước, được Hồng Trì đế quốc cử đến nơi đây học tập.

Trải qua hơn hai năm hun đúc cùng tôi luyện, đã đạt đến Hợp Linh Cảnh đỉnh phong, cách Kiều Thiên cảnh chỉ có một bước.

Dựa theo tình huống bình thường, ba tháng trước thì có cơ hội đột phá, nhưng vì nghênh đón Chiến Sư đại tái lần này, một mực áp chế tu vi, lực lượng Hợp Linh Cảnh được hắn ma luyện mượt mà như ý, hầu như đạt đến cao nhất của cảnh giới này.

Nguyên nhân chính vì như thế, lần này học viện tuyển chọn, mới có thể trổ hết tài năng, lấy được vị trí thứ năm.

Hắn chỉ là hoàng tử không được sủng ái của đế quốc, có thể trở thành Chiến Sư, có thể trổ hết tài năng, coi như không thể kế thừa ngôi vị hoàng đế, cũng sẽ đại phóng hào quang.

Vốn tưởng rằng đạt được vị trí thứ năm của Học Viện, trên thi đấu tuyển chọn, chỉ cần nỗ lực, thì có cơ hội thành công.

Nhưng thấy ba học viện khác biểu hiện, trái tim liền nguội lạnh xuống, đồng nhất niên cấp, thực lực của hắn cùng đối phương căn bản không ở một cấp bậc.

Mặc dù không có tỷ đấu, nhưng thông qua đối phương toả ra lực lượng có thể rõ ràng phán đoán, một khi chiến đấu, thực lực của hắn khả năng ngay cả trước bốn mươi cũng hết chỗ.

Từng niên cấp chỉ tuyển chọn trước 20, bốn mươi... Căn bản không hề hy vọng.

Tuy nói Viện trưởng muốn giảng bài cho bọn hắn, chuyên môn giảng giải kỹ xảo chiến đấu, nhưng hắn không cho rằng, ngắn ngủn chưa tới một canh giờ, liền có thể làm cho thực lực của mình cải biến.

Tu luyện là quá trình tích lũy, nhất là sức chiến đấu, căn bản không phải huấn luyện ngắn hạn có thể cấp tốc tăng lên.

Coi như Viện trưởng giảng giải tri thức vô cùng ảo diệu, có thể làm cho hắn có chút tăng lên, nhưng đối mặt cao thủ của ba đại học viện, đồng dạng sẽ thất bại thảm hại.

Chứng kiến thực lực của đối phương, tự tin đã bị đả kích triệt để.

Thở dài một tiếng, nhìn về phía trước.

Chỉ thấy Viện trưởng vẻ mặt hòa ái nhìn qua, thanh âm ấm áp như tiên nhạc, vang lên ở bên tai, giải thích một ít kỹ xảo cùng vận dụng võ kỹ trong chiến đấu, làm cho người ta chỉ nghe vài câu, Chân Khí liền kìm lòng không được nhảy lên, muốn đi theo học tập.

Nghe một lát, trong lòng Chử Kiện khâm phục.

Không thể không nói, Viện trưởng lý giải võ kỹ cùng chiến đấu, đã đạt đến cảnh giới xuất thần nhập hóa, so với hắn nghe qua tất cả Danh Sư giảng bài, đều muốn lợi hại!

Nhưng đáng tiếc... Thời gian quá ngắn, ngắn ngủn một canh giờ, căn bản không cải biến được cái gì.

- Nếu Viện trưởng có thể sớm nửa tháng trở về, có lẽ còn có hy vọng chiến thắng...

Thở dài một tiếng.

Sớm nửa tháng, tập trung bọn hắn lại, giảng giải kỹ xảo chiến đấu, phối hợp pháp quyết tu luyện cùng thực chiến, có lẽ bọn hắn thật có thể trong thời gian ngắn thoát thai hoán cốt, tu vi tăng nhiều.

Hiện tại tuyển chọn lập tức bắt đầu, lại giảng... Còn có tác dụng gì?

Lắc đầu, trong lòng đang nghĩ ngợi có muốn nghe hay không, liền thấy một học đệ ở cách đó không xa, tựa hồ lĩnh ngộ được cái gì, hai mắt tỏa sáng, ngón tay đưa về phía trước, một đạo kiếm quang lập tức hình thành ở đầu ngón tay, thẳng tắp rơi trên mặt đất, đâm ra một cái lổ thủng.

- Cái này... Đây là Nhân Kiếm Hợp Nhất?

Đồng tử co rụt lại.

Vị học đệ này, lúc trước bọn hắn đọ sức qua, đối với kiếm thuật là có chút thiên phú, nhưng so với hắn còn kém rất lớn, thế nào... Hắn còn chưa tới Nhân Kiếm Hợp Nhất, đối phương đi đầu đạt tới?

Nhân Kiếm Hợp Nhất, là một cảnh giới vô cùng trọng yếu trong Kiếm pháp, một khi đạt tới thực lực tuyệt đối sẽ lập tức bạo tăng, lúc trước gia hỏa này chỉ bài danh thứ mười, lĩnh ngộ loại cảnh giới này, có thể đoán được, lần nữa tỷ thí mà nói, trong năm nhất, ít nhất là ba thứ hạng đầu!

Đáng sợ!

Xoẹt zoẹt~! Xoẹt zoẹt~!

Đang khiếp sợ, còn không có triệt để tiêu hóa, lại nghe cách đó không xa, một hồi thanh âm cốt cách, cơ bắp nhúc nhích, tựa như sấm rền, chấn mặt đất có chút lắc lư.

- Đây là... thanh âm Hổ Khiếu Kim Cương Quyền tu luyện tới đại thành mới có! Ngày hôm qua ta cùng hắn tỷ thí, không phải... Tu luyện tới nhập môn sao?

Khóe miệng co lại, ánh mắt Chử Kiện choáng váng.

Trong cơ thể gia hỏa phát ra âm thanh kia, hắn cũng quen thuộc, cuộc thi năm nhất bài danh thứ mười bảy, ngày hôm qua còn luận bàn, tu luyện võ kỹ Hổ Khiếu Kim Cương Quyền, mới vừa vặn nhập môn, khoảng cách tinh thông còn có khoảng cách nhất định...

Đối với lý giải võ kỹ, có thể chia làm: Nhập môn, tinh thông, tiểu thành, đại thành, viên mãn như ý.

Thế nào... Thời gian nháy con mắt đã đột phá ba đại cấp bậc, đạt đến đại thành?

Đây cũng quá khoa trương đi!

Vù vù vù!

Khiếp sợ như trước không có chấm dứt, cách đó không xa một thanh niên Chân Khí theo huyệt Thái Dương tuôn ra, ở trên đầu tạo thành một quái điểu giống như thực chất, tùy thời sẽ bay ra.

Chỉ nhìn thoáng qua, liền hiểu được, đây cũng là tiêu chí tu luyện một loại võ kỹ tới đại thành.

Bành bành bành! Ba ba ba!

Chung quanh một hồi loạn hưởng, trong phạm vi cấm chế, vô số Chân Khí bay loạn, tựa hồ tất cả đệ tử sau khi nghe Viện trưởng giảng giải, đều có chỗ lĩnh ngộ, nhao nhao đột phá.

- Tiết học của Viện trưởng... Lợi hại như vậy?

Lúc này Chử Kiện mới ý thức tới vấn đề, rút cuộc kìm nén không được, vội vàng ngăn chặn rung động cùng khó hiểu trong lòng, cẩn thận nghe giảng.

Không thể không nói, Viện trưởng giảng giải cực kỳ thích hợp, từ đơn giản vào sâu, võ kỹ cùng kỹ xảo chiến đấu, kéo tơ gẩy kén triển lộ ở trước mắt mọi người.

Nghe hắn giảng giải, đồ vật lúc trước rất thần bí, trở nên cực kỳ đơn giản, rất dễ dàng có thể lý giải.

Chỉ nghe một lát, liền như si mê như say sưa, khó có thể tự kìm chế.

Giờ mới hiểu được, lúc trước tu luyện nhiều năm, hiểu võ kỹ nhiều năm, là nông cạn cỡ nào, so với Viện trưởng giảng giải, buồn cười không đáng giá nhắc tới.

...

Bên ngoài cấm chế, nhìn không tới tình huống bên trong, cũng nghe không được thanh âm, không biết đã có rất nhiều người, đối với lý giải võ kỹ đã có đột phá.

Thấy lúc này Viện trưởng lôi kéo tất cả học sinh, vì bọn họ giảng bài, vẻ mặt của Mi Trưởng lão phát mộng.

- Hiện tại Viện trưởng bắt đầu giảng giải, có phải có chút quá muộn hay không?

Căn cứ tin tức hắn biết rõ, người Chiến Sư Đường tùy thời sẽ đi vào, hiện tại lại giảng bài... Coi như nước tới chân mới nhảy cũng chậm chút a!

- Ân, đã chậm...

Triệu Bính Tuất lắc đầu.

- Thực lực của tu luyện giả, là dựa vào vô số chiến đấu tích lũy thành, bằng vào lớp học học tập, không có khả năng tăng lên quá nhiều, Viện trưởng làm như vậy, đoán chừng là cái gì cũng có thể thử khi tuyệt vọng a!

Tu Trường Thanh cũng nhẹ gật đầu.

Không phải là bọn hắn không tin Viện trưởng, mà là năng lực lý giải của đệ tử có hạn, một canh giờ, coi như lão sư giảng thiên hoa loạn trụy, lý giải không được, cũng không có tác dụng a!

Thậm chí coi như hiểu, không thể dùng ở thực chiến, cũng là uổng công.

Xem ra Viện trưởng còn là tuổi trẻ, ý tưởng quá ngây thơ rồi.

- Đúng vậy! Chúng ta cũng không có biện pháp, chỉ có thể chờ kết quả...

Triệu Bính Tuất lắc đầu, không nói thêm lời, nhưng vẻ lo lắng trong mắt, tình cảm bộc lộ trong lời nói, căn bản không thể che lấp hết.

...

Không chỉ thập đại Trưởng lão không có lòng tin với Viện trưởng.

Ô Thiên Khung, Thẩm Bình Triều, Ngũ Nhiên cũng nhịn không được lắc đầu.

Giảng bài cho đệ tử, để bọn họ tăng lên lý giải đối với chiến đấu là chuyện tốt, nhưng hiệu quả, cũng không phải dễ dàng thấy như vậy.

Liên lụy đến thiên phú, thái độ học tập cùng rất nhiều vấn đề. Nếu quả thật giảng mấy tiết học, khiến cho sức chiến đấu của người tăng nhiều, chẳng phải người người đều có thể trở thành cao thủ của Chiến Sư Đường?

Chiến Sư cũng không có cường đại như vậy, khiến vô số Danh Sư chịu phấn đấu hiểu rõ!

- Có thể là hắn... Không muốn nhận thua a!

Nhớ tới thân phận của Trương Huyền, Ngũ Nhiên cảm khái.

Vị này chính là siêu cấp thiên tài ngay cả sai lầm của Khổng Sư cũng có thể chỉ ra!

Trong lòng kiêu ngạo có thể nghĩ, chứng kiến đệ tử bản thân, so với bọn hắn kém nhiều như vậy, tất nhiên không chịu nổi, làm như vậy... Cũng có thể hiểu.

Nhưng kết quả, đã định trước chỉ có thất bại!

...

Không đi quản ý tưởng của mọi người, Trương Huyền lý giải Thiên Đạo võ kỹ, cùng kinh nghiệm chiến đấu, dùng phương pháp vô cùng tinh giản truyền thụ, không có chút giữ lại cùng che giấu nào.

So với đám người Vương Dĩnh giảng giải giống nhau như đúc, chính thức làm được đại công vô tư.

- Chiến đấu cũng không phải người nào ra chiêu nhanh người đó liền chiếm ưu thế, quan trọng nhất là, hắn hiểu rõ mục đích, dụng ý ra chiêu này, hiểu những thứ này, đã có dự phòng, mới có thể sớm dự phán cùng ứng đối...

Thanh âm của Trương Huyền thản nhiên, mang theo vận luật đặc thù.

Sư giả chi tâm phối hợp tâm cảnh khắc độ có thể so với Danh Sư thất tinh, khiến hắn giảng giải tri thức, đệ tử nghe xong liền rõ ràng, vừa rõ ràng liền hiểu, vừa hiểu liền tinh thông.

- Không được, linh khí không đủ...

Nhìn tất cả học sinh trước mắt, không ít đã lĩnh ngộ yếu điểm giảng giải, chân khí trong cơ thể sôi trào, đối với lý giải võ kỹ liên tiếp kéo lên, Trương Huyền chẳng những không có cao hứng, ngược lại nhăn mày.

Võ Giả muốn dung hội quán thông võ kỹ, lĩnh ngộ là một mặt, Chân Khí thông suốt cũng là một mặt.

Thật giống như rất nhiều võ kỹ tuyệt chiêu, đều có bản thân đặc biệt Chân Khí vận chuyển lộ tuyến, Chân Khí chưa bao giờ vận chuyển qua,

rất dễ dàng xuất hiện bế tắc.

Đây cũng là nguyên nhân rất nhiều võ kỹ, cũng không phải là vừa học liền biết. Dù sao không phải ai cũng có Thiên Đạo Chân Khí, bất luận kinh mạch gì cũng có thể tùy ý thông suốt.

Nếu như tu luyện võ kỹ, vận chuyển Chân Khí, tự nhiên cũng có tiêu hao đối với linh khí, bản thân giảng bài, để nhiều đệ tử đồng thời đột phá như vậy, linh khí trong phạm vi cấm chế đã bị hấp thu sạch sẽ, chưa đủ sử dụng.

Tiếp tục nữa, không có linh khí bổ sung, rất dễ dàng gián đoạn bọn hắn lĩnh ngộ võ kỹ.

Một khi gián đoạn, còn muốn tìm được loại trạng thái này, sẽ rất khó.

Cái này giống như đốn ngộ, là không thể quấy nhiễu.

Ánh mắt nheo lại, không chút do dự, đại thủ trảo một cái, Địa Mạch Linh Dịch theo đầu ngón tay phun ra, tựa như giọt mưa rơi trên huyệt đạo của tất cả học sinh.

Tuy Địa Mạch Linh Dịch càng dùng càng ít, nhưng lúc này cũng không cố kỵ nhiều như vậy, tuy linh khí của Linh Thạch thượng phẩm càng thêm tinh thuần, nhưng hấp thu không có dễ dàng như vậy, hiệu quả xa xa không bằng.

Ầm!

Linh dịch rơi xuống, tất cả đệ tử đắm chìm trong đốn ngộ tinh thần đại chấn, đối với lý giải võ kỹ càng ngày càng sâu, kinh mạch giam cầm cũng trong nháy mắt mở ra.

Trong linh dịch không chỉ có ẩn hàm linh khí hùng hậu, còn xen lẫn chút ít Thiên Đạo Chân Khí, kèm theo linh dịch tiến nhập thân thể, tự động phá tan bế tắc lúc trước.

- Hả?

Trương Huyền nhẹ nhàng thở ra, đang muốn tiếp tục giảng giải, lông mày đột nhiên nhíu một cái, nhịn không được nhìn ra phía trước.

Chỉ thấy dưới trời xanh xanh thẳm, một Thánh Thú phi hành cực lớn vạch phá không khí, đi vào trên không học viện.

- Là người của Chiến Sư Đường, lúc này mới nửa canh giờ...

Vốn tưởng rằng có thể giảng giải một canh giờ, không nghĩ tới, mới nửa canh giờ người đã tới rồi.

- Được rồi, hôm nay tiết học liền đến nơi đây!

Đình chỉ giảng bài, mọi người đều từ trong tu luyện tỉnh táo lại, Trương Huyền đưa tay hóa giải cấm chế.

Người Chiến Sư Đường đến, giảng bài tự nhiên không thể lại tiếp tục tiến hành.

Chiến Sư đại tái... đã chính thức bắt đầu!

Phương pháp tuyển chọn

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Thánh thú này chừng dày mấy chục mét, toàn thân xanh đen, đôi cánh khổng lồ mang theo lửa đỏ, tựa hồ có hỏa diễm, nương theo hai cánh vũ động, thiêu đốt ở phía chân trời, còn chưa tới trước mặt liền làm cho người ta cảm giác cực nóng.

- Nóng như vậy... Người ngồi kiểu gì?

Tất cả Danh Sư tràn đầy nghi hoặc.

Bọn hắn khoảng cách xa như vậy, cũng cảm thấy có chút không chịu nổi, ngồi ở trên lưng còn không bị nướng thành thịt khô?

- Hơn nữa... Các ngươi nhìn thấy chưa, trên lưng Thánh Thú này không có phòng ốc...

Không biết người nào hô lên, lúc này mọi người mới phát hiện trên lưng Thánh Thú bay tới rỗng tuếch, không có kiến trúc, mười mấy người thẳng tắp đứng ở trên lưng thú, vẫn không nhúc nhích, tựa như sinh trưởng ở phía trên.

Linh Thú, Thánh Thú phi hành bình thường, trên lưng sẽ dựng lên phòng ốc lớn nhỏ không đều, có thể che đậy cương phong lúc phi hành, cũng có thể làm cho người ta an tâm tĩnh dưỡng, cưỡi thoải mái dễ chịu.

Không có thứ này, trụi lủi đứng ở trên lưng thú tràn đầy hỏa diễm, cự ly ngắn còn có thể, khoảng cách dài mà nói, chỉ sợ đối với bất kỳ người nào cũng là một loại tôi luyện, tu vi cùng ý chí kém một chút, sẽ không kiên trì nổi.

- Đây là phương pháp tôi luyện đặc thù của Chiến Sư Đường, muốn Võ Giả ở trong quá trình chạy đi, cũng không ngừng tu luyện...

Ô Thiên Khung giảm thấp thanh âm xuống.

- Đúng vậy, cách làm của Chiến Sư Đường, luôn luôn đều là tu luyện tu luyện nữa, không thể có chút lười biếng, bất cứ lúc nào chỗ nào, đều không thể buông lỏng, chạy đi đối với bọn họ mà nói, cũng là một loại tu hành...

Thẩm Bình Triều lên tiếng.

Làm Viện trưởng nhiều năm như vậy, cùng Chiến Sư Đường đã tiếp xúc rất nhiều lần, biết rõ tập tính cùng cách làm của đối phương.

Chính bởi vì cố chấp đối với tu luyện, thành viên của Chiến Sư Đường mới cường đại như thế.

- Nếu như không nhìn lầm, đây là một Phượng Diễm Thánh Thú Thánh Vực tam trọng, có được huyết mạch Thiên Phượng, độ nóng ở trên lưng không kém Địa Hỏa, đối kháng loại nhiệt độ này, Chân Khí sẽ trở nên càng ngày càng tinh thuần, nhục thân trở nên càng ngày càng cường đại...

Ngũ Nhiên Viện trưởng cảm khái.

Người Chiến Sư Đường không chỉ phải có thiên phú, càng trọng yếu là, còn có nỗ lực vứt bỏ hết thảy!

Nhìn những thứ này ở trong mắt, Trương Huyền nhịn không được nhẹ gật đầu.

Cho dù có thiên phú, không có trả giá khổ tu cũng là uổng công.

Tựa như hắn, mặc dù tu luyện Thiên Đạo công pháp, khởi điểm vượt qua rất nhiều người, nhưng ở trên tu hành, như trước không có bất kỳ qua loa, cho tới bây giờ đều là nghiêm túc hoàn thành, cẩn thận tỉ mỉ.

Nguyên nhân chính là loại thái độ này, mới thành tựu thực lực của hắn hôm nay.

Phần phật!

Trong tiếng nghị luận, Thánh Thú phi hành trên bầu trời vung vẩy cánh, chậm rãi rơi xuống.

Mười ba thân ảnh mặc Danh Sư bào từ phía trên đi xuống.

Danh Sư bào của bọn hắn, cùng mọi người không quá giống nhau, chỗ những ngôi sao đại biểu cấp bậc kia, khắc chính là trường kiếm, từ xa nhìn lại làm cho người ta có một loại cảm giác Kiếm Khí rét thấu xương.

Ở trung tâm chính là một trung niên nhân, đại khái chừng bốn mươi tuổi, hai hàng lông mày giơ lên, mang theo oai hùng chi khí, khí tức cuồn cuộn, cho thấy thực lực cường đại.

Là một vị cường giả Thánh Vực nhị trọng, đồng dạng là cấp bậc này, nhưng càng thêm bộc lộ tài năng, làm cho người ta cảm giác như lợi kiếm ra khỏi vỏ.

Có thể đoán được, coi như cấp bậc không bằng Ngũ Nhiên, nhưng mà dưới tình huống chiến đấu, người sau phải thua không thể nghi ngờ.

- Lợi hại!

Cảm khái một tiếng, Trương Huyền tiếp tục nhìn sang, ánh mắt đột nhiên sáng ngời, thấy được hai người quen biết cũ.

Đúng là Lộc Thành cùng Ngô Hư ở sơn cốc Xích Huỳnh Quả đụng phải, lúc trước liền đoán bọn hắn có thể là Chiến Sư, bây giờ nhìn đến, quả nhiên.

Hai người bọn họ, cùng hai tháng trước rõ ràng có khác biệt rất lớn, thực lực càng thêm mạnh mẽ, càng thêm tinh thuần, nhất là Ngô Hư, lúc trước chỉ có Tàm Phong cảnh đỉnh phong, bây giờ đã đạt tới Bán Thánh.

Tuy vừa đột phá không lâu, lại làm cho người ta cảm giác rầm rộ, lực lượng vô cùng vô tận.

- Xem ra phương pháp nói với hắn hữu hiệu rồi...

Trương Huyền cười cười.

Lúc trước gia hỏa này tính toán mượn nhờ Xích Huỳnh Quả đột phá, bản thân không bán, mà cho một ít Địa Mạch Linh Dịch.

Mượn nhờ loại linh khí này dễ hấp thu, để hắn điên cuồng tăng lực lượng, sau đó trùng kích... Hiện tại xem ra, quả nhiên hữu hiệu, thành công đột phá Bán Thánh.

- Trương sư!

Hắn nhìn thấy hai người, hai người cũng nhìn thấy hắn, cung kính thi lễ một cái.

Tuy Chiến Sư kiêu ngạo, nhưng đối với cường giả cũng có tôn trọng thật lớn.

Vị Trương sư này, chỉ có Đạp Hư cảnh, liền đánh bọn hắn rối tinh rối mù, sức chiến đấu mạnh, có thể nói khủng bố, bọn hắn so sánh cũng không bì kịp, người có thiên phú như thế, mặc dù là bọn hắn, cũng không dám có chút khinh thường.

- Vân Hư Học Viện Viện trưởng Ô Thiên Khung (La Thanh Học Viện Viện trưởng Thẩm Bình Triều, Thanh Trúc Học Viện Viện trưởng Ngũ

Nhiên, Hồng Viễn Học Viện Viện trưởng Trương Huyền), gặp qua chư vị Chiến Sư!

Tứ đại Viện trưởng đứng dậy.

- Tại hạ Chiến Sư Đường Bách phu trưởng, Trác Thanh Phong!

Trung niên nhân không dám thất lễ, tiến về phía trước một bước, ôm quyền nói.

Tuy hắn là người của Chiến Sư Đường, chiến lực cường hãn, nhưng địa vị của tứ đại Viện trưởng, so với hắn còn cao hơn một cấp.

- Nguyên lai là Trác sư!

Ô Thiên Khung cười cười:

- Lúc trước ta liền nghe nói qua ngươi, một kiếm bình tam giang, một khí động cửu châu! Một người một kiếm, đuổi theo Thanh Nguyên đạo phỉ mười năm không dám trở về quê cũ, hào khí ngất trời, lão hủ cực kỳ bội phục!

- Ô viện trưởng khách khí, chút tài mọn mà thôi!

Nghe được Ô viện trưởng lại có thể nghe nói qua hắn, Trác Thanh Phong gật đầu cười.

- Có thể trở thành Chiến Sư Đường Bách phu trưởng, đủ để nói rõ thực lực!

Ô Thiên Khung vuốt râu.

- Lần này tuyển chọn Chiến Sư, lúc trước ta liền đưa tin cho Ô viện trưởng, danh ngạch thay đổi, chắc hẳn chư vị Viện trưởng đều đã hiểu rõ tình hình!

Biết rõ đối phương lấy lòng bản thân, Trác Thanh Phong không có dây dưa ở vấn đề này, nhìn lại.

- Đã biết được, lần này cần tuyển chọn ra một trăm vị Chiến Sư!

Đám người Thẩm Bình Triều gật đầu.

Chuyện này lúc trước đã biết, danh ngạch tăng lên gấp đôi, thông qua tỷ lệ tự nhiên cũng lớn hơn rất nhiều.

- Đúng vậy, lần này tuyển chọn số lượng nhiều hơn một chút, nhưng mà độ khó tuyển chọn, cũng không phải trở nên đơn giản...

Thấy bọn họ biết được, Trác Thanh Phong gật đầu:

- Hơn nữa càng lớn!

- Càng lớn?

Mấy vị Viện trưởng liếc mắt nhìn nhau, Trương Huyền nhịn không được hỏi:

- Không biết lần này nội dung so tài là cái gì? Làm sao tiến hành tuyển chọn?

- Dĩ vãng thi đấu tuyển chọn, là tiến hành Lôi Đài Chiến, tất cả học sinh tham gia tuyển chọn, đều sẽ lên đài tiến hành chiến đấu, cuối cùng quyết ra danh ngạch cần thiết là được...

Trác Thanh Phong nói.

Đám người Ô Thiên Khung nhẹ gật đầu.

Tuy mỗi lần phương thức tuyển chọn không giống nhau, nhưng trăm khoanh vẫn quanh một đốm, cơ bản đều là tất cả học sinh tham gia tuyển chọn tiến hành luận võ.

Người thắng trận tự động trúng cử.

- Loại tỷ thí này, mỗi người đều trải qua vài cuộc tranh tài, tốn thời gian lâu không nói, còn rất dễ dàng bị thương, dẫn đến sức chiến đấu rớt

xuống rất nhiều, bởi vậy lần này sửa lại phương pháp!

Trác Thanh Phong nói tiếp.

Lúc trước Lôi Đài Chiến, tứ đại học viện tám mươi người, tuyển chọn ra mười người, cũng cho thấy mỗi người ít nhất phải trải qua ba trận.

Dưới tình huống tu vi mọi người đều không kém bao nhiêu, mỗi một trận đều chiến đấu vô cùng khổ cực, hầu như hao hết toàn lực, sau ba trận, nửa cái mạng cũng không còn.

Thậm chí có một ít, vốn có thể trùng kích đến mười thứ hạng đầu, trận đầu gặp đối thủ mạnh mẽ, bị cứng rắn đào thải... Coi như là may mắn thắng được, cũng bởi vì thương thế quá nặng, mà bỏ qua danh ngạch Chiến Sư...

Đây không phải chỉ là tổn thất của tứ đại học viện, càng là tổn thất của Chiến Sư Đường.

Nghe được sửa đổi phương pháp, đám người Ô Thiên Khung cùng Thẩm Bình Triều liếc mắt nhìn nhau, riêng phần mình nghi hoặc.

Mặc dù loại phương pháp này có tai hại, nhưng cũng công bình nhất, có thể làm cho người tâm phục khẩu phục, tùy tiện thay đổi mà nói, làm không được công chính, ngược lại phiền toái.

Bất quá nghi ngờ của bọn hắn cũng không có bao lâu, Trác Thanh Phong liền giải thích:

- Lần này phương pháp rất đơn giản, cũng càng mau lẹ, chính là người Chiến Sư Đường chúng ta, tiến hành khảo hạch đối với các ngươi! Dưới cấp bậc giống nhau, học viên của các ngươi có thể tiếp được ba chiêu của thành viên Chiến Sư Đường, coi như là thông qua!

- Ba chiêu?

Đám người Ô Thiên Khung, Thẩm Bình Triều nhíu mày.

Nghe như đơn giản, không cần các loại tỷ thí, nhưng trên thực tế độ khó xác thực gia tăng lên.

Người khác không biết Chiến Sư Đường đáng sợ, nhưng bọn hắn thấy tận mắt qua, đồng cấp bậc hầu như vô địch, học sinh của bọn họ, tuy cường đại, lại chỉ coi như là người xuất sắc trong đồng cấp, thật muốn cùng Chiến Sư tỷ đấu mà nói, ba chiêu... Chỉ sợ cũng không phải dễ dàng chống đỡ như vậy.

- Yên tâm, trước khi bọn hắn tới, cũng đã được chuyên môn dặn dò, thi triển ba chiêu, toàn bộ lực lượng giống nhau, sẽ không xuất hiện tình huống làm việc thiên tư, cố ý thiên vị!

Thấy bọn họ trầm tư, Trác Thanh Phong nói.

- Điểm ấy chúng ta tin tưởng Chiến Sư Đường...

Nghe được lời của đối phương, đám người Ô Thiên Khung cười cười.

Chiến Sư Đường tuyển chọn, tự nhiên sẽ công bằng công chính, điểm ấy không có nghi kị gì.

- Nếu như tin tưởng, vậy là tốt rồi, hiện tại liền bắt đầu đi, càng nhanh càng tốt!

Trác Thanh Phong phất tay, chẳng muốn tiếp tục giải thích, thản nhiên nói.

- Tốt!

Thấy đối phương thúc giục, tứ đại Viện trưởng đồng thời cười khổ một tiếng, nhẹ gật đầu.

Lúc trước còn làm ra các loại chuẩn bị, kết quả người ta trực tiếp để người Chiến Sư Đường khảo hạch, đánh bọn hắn trở tay không kịp.

Tuy loại khảo hạch này kỳ quái, nhưng mà cũng có chỗ tốt rất lớn, đó chính là muốn thắng được đối phương rất khó, kiên trì ba chiêu bất bại, có lẽ rất dễ dàng làm được.

- Hứa Đài, Trần Trúc, hai người các ngươi trước khảo hạch năm nhất đi!

Nghe được đáp ứng, Trác Thanh Phong khoát tay áo.

- Vâng!

Hai thanh niên từ trong đám người đi ra.

Hai người này đều chỉ mười bảy, mười tám tuổi, tu vi tương tự đệ tử năm nhất, Hợp Linh Cảnh đỉnh phong, chỉ là khí tức trên thân càng thêm lợi hại, làm cho người ta có một loại cảm giác chói mắt.

- Ta tới trước đi!

Hứa Đài gật đầu, thân thể nhoáng một cái, rơi xuống trên lôi đài, nhìn quanh một vòng:

- Đệ tử năm nhất tham dự khảo hạch, có thể ở trên tay của ta, đi qua ba chiêu, coi như thông qua...

Nói xong, cổ tay khẽ đảo, một thanh trường kiếm xuất hiện ở trong lòng bàn tay, hàn mang bắn ra bốn phía, sặc sỡ loá mắt.

Khí thế trên người hắn cũng liên tiếp kéo lên, mặc dù chỉ là Hợp Linh Cảnh, lại làm cho người ta có cảm giác uy áp Linh Hồn mãnh liệt, tựa hồ cường giả Kiều Thiên cảnh tới chiến đấu, cũng rất khó chống lại.

- Thật mạnh...

- Lúc trước cho rằng người Vân Hư Học Viện liền đủ đáng sợ... Không nghĩ tới bọn hắn lợi hại hơn! Hợp Linh Cảnh, lại có thể tu luyện tới loại tình trạng này... Không hổ là Chiến Sư!

- Đúng vậy, ta là Kiều Thiên cảnh, cũng cảm thấy không phải là đối thủ...

Cảm nhận được khí thế của Hứa Đài, sắc mặt của mọi người đều xiết chặt.

Chử Kiện xuất thủ

dtv-ebook.com

Hợp Linh Cảnh, vừa mới bắt đầu tiếp xúc Linh Hồn, coi như là chính thức bước vào bước đầu tiên của cường giả, dựa theo tình huống bình thường, coi như lại tích lũy, cũng thành tựu có hạn, vị này lại làm cho người ta có cảm giác hùng hậu như núi, có thể tưởng tượng ra đáng sợ.

- Ta tới!

Trong đám người, một thanh niên kêu to, nhảy lên.

- Là Vân Hư Học Viện Triệu Trung Xuyên, trong Học Viện tỉ thí, bài danh thứ sáu!

- Có thể ở Vân Hư Học Viện bài danh thứ sáu, khả năng thông qua thật lớn, cơ bản coi như là chắc chắn rồi!

- Đúng vậy, trước để hắn đi lên xem một chút, có thể tiếp được ba chiêu của vị Chiến Sư này hay không, chúng ta cũng sớm làm chuẩn bị!

- Ân, người đầu tiên lên, đối với đối thủ không quá rõ ràng, sẽ chịu thiệt, nhưng lấy thực lực của hắn, kiên trì ba chiêu nên rất dễ dàng a!

...

Chứng kiến người thanh niên này, dưới đài giảm thấp xuống thanh âm.

Tất cả đệ tử năm nhất, từng cái thần sắc ngưng trọng.

Vừa rồi thời điểm biểu hiện ra, Triệu Trung Xuyên này thực lực kinh người, trong tám mươi vị đệ tử của tứ đại học viện, tuyệt đối có thể xếp vào mười lăm!

Nói cách khác, dựa theo luận võ bình thường, tất nhiên có thể được tuyển chọn thành công.

Thực lực như thế, người đầu tiên lên đài, có thể nhìn xem sức chiến đấu của Hứa Đài đến cùng như thế nào, cũng có thể cho mọi người sớm tham khảo.

- Binh khí của ngươi đâu?

Thấy hắn đi lên, trên mặt Hứa Đài không có bất kỳ biểu lộ, cũng không có bất kỳ ý khinh thị, trường kiếm trong tay nhẹ nhàng run lên, thần sắc hờ hững.

- Ở đây!

Lòng bàn tay run lên, một thanh trường đao xuất hiện ở trong lòng bàn tay, Triệu Trung Xuyên nhẹ nhàng vẽ một cái, sóng khí cuồn cuộn.

- Bắt đầu!

Biết rõ thực lực đối phương mạnh mẽ, Triệu Trung Xuyên không dám do dự, bàn chân đạp mạnh mặt đất, thân ảnh thẳng tắp lao về phía trước, đao phong liên tục, trong nháy mắt, phạm vi mấy chục thước ở phía trước bị bao phủ.

- Không tệ!

Thấy người đầu tiên lên đài là đệ tử nhà mình, Ô Thiên Khung còn có chút bận tâm, chứng kiến cái này, nhịn không được nhẹ nhàng thở ra.

Chiêu này, đúng là tuyệt chiêu mạnh nhất của đối phương, một khi thi triển, sẽ hình thành công kích vô cùng cuồng bạo, coi như Kiều Thiên cảnh cũng phải tạm lánh phong mang, không dám ngạnh kháng.

Biết rõ cơ hội ba chiêu rất trọng yếu, không có thăm dò, vừa ra tay liền dùng lực lượng mạnh nhất, Triệu Trung Xuyên thoạt nhìn cũng không phải là người cổ hủ.

- Còn có thể, nhưng mà... Quá chậm!

Đối mặt đao ảnh đầy trời, Hứa Đài chẳng những không có khẩn trương, ngược lại nhẹ nhàng cười cười, thân thể nhoáng một cái, thời gian nháy con mắt, từ tại chỗ biến mất, sau một khắc xuất hiện, đã đi vào trước mặt Triệu Trung Xuyên, trường kiếm nhẹ nhàng điểm một cái.

Đinh!

Người sau chỉ cảm thấy một cỗ lực lượng khổng lồ điên cuồng kéo tới, đại đao chậm lại, kìm lòng không được lui về phía sau mấy bước, khí huyết sôi trào.

- Nguy rồi!

Thấy đối phương một kiếm phá vỡ tuyệt chiêu, đồng tử của Triệu Trung Xuyên co rụt lại, đang muốn nhảy về phía sau tránh né công kích, đã cảm thấy hàn mang lóe lên, một đạo kiếm quang rơi vào trên cổ của mình, băng hàn rét thấu xương.

- Ngươi thua!

Trường kiếm của Hứa Đài khoác lên cổ của đối phương, thần sắc hờ hững nhìn qua.

- Ta... Thua!

Sắc mặt Triệu Trung Xuyên lúc đỏ lúc trắng.

Đối phương chỉ dùng hai chiêu, hắn liền thất bại, ngay cả cơ hội phản kháng cũng không có, nếu như là sinh tử chém giết, chỉ sợ đầu đã rơi xuống đất.

- Cái này, cái này...

- Triệu Trung Xuyên cũng thua?

- Hắn chỉ giữ vững được hai chiêu, chúng ta... Chẳng phải càng không được?

...

Dưới đài, khuôn mặt mọi người tái xanh.

Triệu Trung Xuyên là trong tất cả đệ tử năm nhất xếp hạng trước mười lăm, người mạnh như thế, ngay cả hai chiêu cũng không có chịu đựng, những người khác khẳng định càng khó thành công!

- Xem ra... Độ khó là gia tăng lên!

Ô Thiên Khung xiết chặt nắm đấm.

Vốn tưởng rằng, tiếp được ba chiêu có thể thông qua, mọi người có cơ hội rất lớn, hiện tại xem ra, căn bản không phải chuyện này.

Chiến Sư đồng cấp bậc, cường đại hơn bọn hắn nghĩ nhiều lắm, căn bản không cho cơ hội.

- Cái này còn đánh thế nào?

Thân thể Chử Kiện run rẩy.

Triệu Trung Xuyên kia vô luận Chân Khí, hay chiêu số, đều cường đại hơn hắn rất nhiều, người phía trước ngay cả ba chiêu cũng nhịn không được, hắn đi lên, khẳng định càng không phải đối thủ.

Xem ra... mộng tưởng Chiến Sư, là không thực tế rồi.

- Ta thử xem!

Đang phiền muộn, một thanh niên lại nhảy lên.

Chử Kiện nhận ra được.

Vị này chính là đệ tử năm nhất của La Thanh Học Viện, giống như bài danh thứ ba, thời điểm biểu hiện cũng xuất thủ, một đôi Kim Ngân Hoàn từng chiêu toi mạng, uy lực vô cùng, loại tu vi như hắn, hai cái cộng lại cũng không phải là đối thủ.

Đinh đinh đinh!

Trong lòng rung động, hai người ở trên bục đã bắt đầu tỷ thí, lần này Hứa Đài Chiến Sư đánh đòn phủ đầu, trường kiếm run run, kiếm quang rậm rạp.

Động tác của hắn giống như cây thước đo đạc qua, không dư thừa hoặc lãng phí chút nào, chiêu thứ nhất đã đột phá Kim Ngân Hoàn của đối phương phong tỏa, chiêu thứ hai đi vào trước mặt, chiêu thứ ba, ở trước ngực người sau đâm ra một lổ thủng, tuy không sâu, nhưng máu tươi lại ồ ồ chảy xuôi.

- Ta nhận thua!

Khuôn mặt của thanh niên La Thanh Học Viện trắng bệch.

Vừa rồi nếu đối phương không lưu tình mà nói, hiện tại hắn khẳng định đã chết.

Vốn cho rằng thực lực hắn mạnh như vậy, kết quả... Đồng dạng ngay cả ba chiêu cũng tiếp không được.

Vị thanh niên này xuống đài cao, bầu không khí chung quanh thoáng một phát áp lực xuống, tất cả mọi người hai mặt nhìn nhau, sắc mặt khó coi.

Triệu Trung Xuyên không thắng được thì thôi, chỉ có thể xếp hạng trước mười lăm, nhưng đệ tử của La Thanh Học Viện, tuyệt đối có thể xếp đến trước mười... cũng không tiếp được ba chiêu, cái này có chút đáng sợ.

Lúc trước, không ít người ôm chờ mong, cảm thấy ba chiêu mà thôi, chỉ cần có thể kiên trì, khẳng định dễ dàng hơn quyết ra thắng bại, hiện tại xem ra, độ khó to lớn, đủ có thể khiến đại bộ phận người tuyệt vọng.

- Ta tới!

Lại một học viên vọt tới.

Vị này am hiểu phòng thủ cùng tránh né, vừa giao thủ liền du tẩu khắp nơi, mưu toan kiên trì ba chiêu, nhưng Hứa Đài còn mạnh hơn trong tưởng tượng, tốc độ nhanh hơn hắn quá nhiều!

Hai chiêu liền đánh hắn xuống dưới, bị trọng thương.

- Gia hỏa này vô luận ở phương diện nào... Đều không chê vào đâu được...

Thần sắc ngưng trọng, Trương Huyền âm thầm gật đầu.

Hứa Đài này, không hổ là Chiến Sư, tốc độ, lực lượng, phòng ngự không có bất kỳ lỗ thủng rõ ràng, nếu như mình cũng là Hợp Linh Cảnh, đi lên giao thủ mà nói, sợ rằng cũng phải tiêu phí một chiêu mới có thể đánh bại!

Đáng sợ!

Có thể làm cho hắn ở đồng cấp bậc, thi triển một chiêu, đủ để nói rõ thực lực.

Đương nhiên nếu sử dụng Minh Lý Chi Nhãn hoặc Thiên Đạo Thư Viện mà nói, nửa chiêu là có thể chém giết.

Rất nhanh, liên tiếp đệ tử lên đài, hầu như đều không ngoại lệ thất bại, thời điểm tới người thứ mười, miễn cưỡng giữ vững được ba chiêu.

Vị này ở trong Thanh Trúc Học Viện xếp hạng thứ nhất, có thể nói năm nhất vô địch, thực lực như thế cũng mới khó khăn lắm thông qua, Hứa Đài kia đáng sợ có chút quá mức.

- Còn có người đi lên sao?

Trong lúc nhất thời, mọi người áp lực cường đại, không ai dám ra mặt.

- Vân Hư, La Thanh, Thanh Trúc đều có người lên cùng ta tỷ đấu, Hồng Viễn Học Viện tựa hồ còn không người... Ai nguyện ý thử xem? Chẳng lẽ ngay cả dũng khí thử một chút cũng không có? Như vậy còn làm Chiến Sư cái gì?

Lạnh lùng cười cười, Hứa Đài nhìn về phía tất cả học sinh của Hồng Viễn học viện.

Vừa rồi học sinh của ba đại học viện lên một lượt, chỉ có Hồng Viễn học viện dừng lại ở tại chỗ, vẫn không nhúc nhích.

- Cái này...

Nghe được đối phương nói, tất cả đệ tử năm nhất của Hồng Viễn học viện sắc mặt xanh mét, trướng đến đỏ bừng.

Bọn hắn biết rất rõ ràng thực lực của mình, so với đám người Triệu Trung Xuyên cũng có chênh lệch nhất định, thật muốn đi lên phải thua không thể nghi ngờ.

- Ta đến đi, thua thì thua!

Thấy không có người nhúc nhích, Chử Kiện cắn răng.

Dù sao đều là thua, cùng lắm thì thừa nhận mà thôi, đối phương đã gọi lên trên đầu, lại không ra mặt, Hồng Viễn Học Viện sẽ mất hết mặt mũi.

Thân thể tung một cái, nhảy lên đài cao.

- Coi như có đảm lượng...

Hứa Đài nhẹ nhàng cười cười, mí mắt nhấc lên:

- Lấy ra binh khí của ngươi đi!

- Binh khí? Không cần! Để cho ta tay không tấc sắt tới chiếu cố cao thủ của Chiến Sư Đường a!

Chử Kiện lắc đầu.

Bất kể đánh thế nào cũng thua, có cần binh khí hay không đều như vậy, còn không bằng tiết kiệm một chút khí lực.

- Không cần binh khí? Yên tâm, ta sẽ không nương tay, cũng sẽ không khách khí!

Thấy hắn không cần binh khí, Hứa Đài lắc đầu, cũng không có tính toán buông tha trường kiếm, ngược lại cổ tay run lên, phát ra minh hưởng nức nở nghẹn ngào.

Ầm!

Kiếm Khí vạch phá không khí đâm tới.

Hứa Đài cũng không phải không dùng binh khí mà khinh thường, đồng dạng thi triển ra một chiêu, sức chiến đấu mạnh nhất.

Mũi kiếm mơ hồ, băng hàn rét thấu xương, còn chưa tới trước mặt, tóc gáy toàn thân Chử Kiện liền dựng lên, sắc mặt trắng bệch.

Đối phương xuất kiếm, vừa rồi hắn cũng thấy, căn bản trốn không được, cũng không cách nào ngăn cản, đang định bỏ quyền nhận thua, đột nhiên nhớ tới lúc trước Trương viện trưởng chỉ điểm.

- Dù sao đều là thua, tại sao phải chủ động thừa nhận? Có lẽ nỗ lực thoáng một phát, có thể kiên trì một đoạn thời gian cũng chưa biết chừng...

Cái ý nghĩ này vừa xuất hiện, Trương viện trưởng giảng giải võ kỹ cùng lĩnh ngộ chiến đấu, từng câu từng chữ, lập tức chảy xuôi ở trong lòng.

- Kiếm này của hắn sạch sẽ thuần túy, phát ở tại tâm, dựa theo Viện trưởng nói, là do tâm mà ra, phá giải loại Kiếm pháp này, cần quan sát mục đích của hắn, dụng ý xuất kiếm, có thể thi triển uy lực...

- Vừa rồi uy lực của Kiếm pháp cũng đã thấy được, mục đích tự nhiên không cần phải nói, Kiếm Khí tung hoành, có thể bao phủ toàn bộ huyệt vị của ta, một khi phản kích mà nói, tất nhiên rơi vào bẫy rập của hắn...

- Dựa theo Viện trưởng giảng giải, loại kiếm chiêu này là chủ động để cho ta lộ ra kẽ hở, muốn phá giải... phải ép hắn lộ ra kẽ hở sớm hơn ta là được!

Tất cả suy nghĩ ở trong đầu liên tục chảy xuôi, lại nói tiếp rườm rà phức tạp, trên thực tế chỉ trong nháy mắt mà thôi.

Vừa rồi thời điểm Trương viện trưởng giảng giải, lý giải không sâu, lúc này đột nhiên phát hiện, mỗi chữ mỗi câu đều là lời lẽ chí lý.

Nhớ tới những lời này, Kiếm pháp lúc trước vô cùng rườm rà, hoàn toàn xem không hiểu, giờ phút này ở trước mắt chậm rãi chảy xuôi, rõ ràng có thể thấy được, mục đích dụng ý đối phương xuất kiếm, phương hướng đâm ra, không còn bất luận bí mật gì.

- Viện trưởng nói, chiêu này nên đối phó như thế này, cứ làm như thế...

Cắn răng một cái, đối mặt kiếm quang của đối phương, cũng không tránh né, thân thể đột nhiên co lại thành một đoàn, ngón trỏ mãnh liệt điểm ra.

Phốc xuy!

Ngay sau đó nghe được một thanh âm vang lên, đầu ngón tay giống như đụng phải cái gì, Chử Kiện lui về sau một bước, vội vã nhìn lại.

Lúc này mới phát hiện Hứa Đài cùng hắn chiến đấu, chẳng biết lúc nào hai mắt trắng dã, nằm trên mặt đất, từng ngụm từng ngụm phun ra máu tươi.

- Cái này...

Chứng kiến gia hỏa mà nhiều cao thủ như vậy cũng không chiến thắng được, tùy tiện điểm một cái liền nằm trên mặt đất, Chử Kiện bối rối.

Sẽ không phải là đụng đồ sứ, muốn lừa bịp người chứ...

Trần Trúc

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Chử Kiện căn bản là không nghĩ tới, có thể đánh bại đối phương.

Thực lực của người này, vừa rồi cũng thấy được, Kiếm Khí tung hoành, chiêu số tinh xảo, coi như là ba cái hắn, chung vào một chỗ cũng không phải đối thủ, vốn cùng đối phương chiến đấu cũng không có lòng tin xuất thủ, là nhớ tới Viện trưởng giảng giải, mới vội vàng ứng đối.

Viện trưởng nói qua cùng loại người nhục thân, Kiếm pháp, phản ứng... đều cơ hồ hoàn mỹ này, phải chiến đấu như thế nào, chỉ là hắn cảm thấy, không có cơ hội gặp phải, không có coi là chuyện quan trọng, nằm mơ cũng không nghĩ đến, dựa theo giảng giải nói đi tiến công, lại có kỳ hiệu như thế!

Một ngón tay liền điểm nằm trên mặt đất... Thật hay giả, đây cũng quá dễ dàng đi?

Gia hỏa này thật sự là cường giả vừa rồi ngay cả Triệu Trung Xuyên, ba chiêu cũng kiên trì không được?

- Xảy ra chuyện gì vậy? Xảy ra chuyện gì?

- Ta cũng không biết, giống như Hứa Đài Chiến Sư bị đánh bại rồi...

- Chúng ta nhiều người như vậy, ngay cả ba chiêu của hắn cũng không kháng nổi, gia hỏa này lại đánh bại?

- Không phải nói đệ tử của Hồng Viễn học viện thực lực rất kém cỏi sao? Đây là... cái tình huống gì?

Hắn ở trên đài ngẩn người, có chút không rõ ràng cho lắm, dưới đài cũng điên rồi.

Từng cái trợn mắt há hốc mồm, như là gặp quỷ.

Vân Hư Học Viện, La Thanh Học Viện, Thanh Trúc Học Viện, vừa đến liền tiến hành qua biểu hiện, mọi người đối với thực lực của mình, đều có hiểu được nhất định.

Chử Kiện này, trong 80 người, không xếp được vào trước 50, kết quả sau khi lên đài, một ngón tay liền đâm lật Hứa Đài... Chênh lệch này, không khỏi có chút quá lớn đi!

- Ngươi ăn gian!

Nhổ ra mấy ngụm máu tươi, lúc này Hứa Đài mới trì hoãn qua, đứng dậy lạnh lùng nhìn chằm chằm vào thanh niên trước mắt, giống như hung thú.

Đường đường Chiến Sư, lại có thể bị một người Chân Khí, lực lượng, tốc độ phản ứng... không bằng hắn, một ngón tay đâm lật, trong lòng phẫn nộ có thể nghĩ.

- Ta...

Chử Kiện ngẩn ngơ, muốn nói cái gì, rồi lại nói không nên lời.

Không có ăn gian, nhưng làm sao đánh bại đối phương, thực không biết rõ.

Muốn nói ăn gian, tất cả mọi người ở trên lôi đài công bằng quyết đấu, hơn nữa đối phương còn dùng trường kiếm, tính như vậy, tuyệt đối là chiến thắng không thể thật hơn...

- Có dám cùng ta tỷ thí lần nữa hay không!

Hứa Đài nghiến răng.

- Tốt, có gì không dám!

Chần chừ một chút, Chử Kiện gật đầu.

Kỳ thật không chỉ Hứa Đài cho rằng như vậy, rất nhiều người ở dưới đài cũng nghĩ như vậy, nếu như hiện tại đã nói đối phương thua, chắc chắn sẽ không thừa nhận, thắng cũng sẽ không quang vinh.

- Bắt đầu đi, lần này ta sẽ không hạ thủ lưu tình...

Nghe được đáp ứng, Hứa Đài thét dài một tiếng, thân thể nhoáng một cái, trường kiếm hóa thành Cự Long, thẳng tắp bắn tới.

Lần này vừa ra tay liền dùng lực lượng mạnh nhất, còn đáng sợ hơn vừa nãy, trường kiếm còn chưa tới trước mặt, Kiếm Khí liền xé rách mặt đất tỷ thí đài.

- Giống như tình huống vừa rồi... Viện trưởng đối với loại công kích này, cũng đã tiến hành giảng giải...

Nhìn một kiếm của đối phương uy lực vô cùng, trong đầu Chử Kiện lâm vào nhớ lại, lần nữa nhớ tới Viện trưởng truyền thụ.

Thân thể nhẹ nhàng chuyển một cái, hợp chỉ làm kiếm, nhắm một phương hướng điểm qua.

Phốc xuy!

Đầu ngón tay vào thịt, Chân Khí như dao găm.

Sau một khắc, Hứa Đài khí thế hung hăng, lần nữa nằm trên mặt đất, sắc mặt trắng bệch, từng ngụm từng ngụm thổ huyết.

Bộ dáng còn thảm hơn lúc trước vài phần.

Tựa hồ trong cơ thể có máu tươi nôn không hết.

- Lại thất bại?

- Lần này hắn dùng ra toàn lực, cũng bị một chỉ đánh bại, chẳng lẽ Chử Kiện này vẫn giấu kín tu vi?

- Ta cũng xem không hiểu, chiêu số của hắn thật sự quá thâm ảo rồi...

Dưới đài hoàn toàn yên tĩnh, tất cả mọi người đều nói không ra lời.

Đệ nhất danh của ba đại học viện, tất cả đều liếc mắt nhìn nhau, trên đầu ứa ra mồ hôi lạnh.

Lúc trước, bọn hắn căn bản không có để Hồng Viễn Học Viện vào mắt, cảm thấy tuyển chọn ra trước 20, đối phương khả năng ngay cả một cái cũng không có, nằm mơ cũng không nghĩ đến, gia hỏa bài danh cũng không gần phía trước của đối phương, dễ dàng liền đánh bại Chiến Sư của Chiến Sư Đường.

- Ngươi... Ngươi...

Giãy giụa đứng dậy, Hứa Đài nghiến răng.

Nói thật, hắn cũng không biết vì sao mình bại!

Đường đường Hợp Linh Cảnh, tồn tại hầu như không có địch thủ, bị người đánh bại cũng không biết, khiến hắn có chút phát điên.

- Được rồi, Hứa Đài, còn ngại mất mặt chưa đủ?

Thấy hắn không phục, Trác Thanh Phong hừ lạnh.

- Đội trưởng, ta...

Hứa Đài vội vàng quay đầu.

- Vị tiểu huynh đệ này, Chân Khí cùng lực lượng đích xác không bằng ngươi, nhưng hắn lý giải võ kỹ cùng nắm chắc thời cơ chiến đấu, là ngươi xa xa không sánh bằng, vừa rồi một chỉ kia, thoạt nhìn đơn giản, trên thực tế đối với Kiếm pháp cùng tình huống vận chuyển Chân Khí của ngươi, lại rõ như lòng bàn tay mới có thể làm được!

Trác Thanh Phong nhãn lực kinh người, nhìn ra chỗ mấu chốt, giải thích một câu:

- Lấy chỉ làm kiếm, hấp dẫn ngươi lộ ra kẽ hở, sau đó lại tiến hành công kích... Phần nhãn lực này, đủ làm Chiến Sư!

- Vâng...

Thấy đội trưởng lên tiếng, Hứa Đài không dám nhiều lời, đành phải gật đầu lui xuống.

- Ta... Thông qua được?

Vốn cảm thấy hoàn toàn không có hy vọng, nghe được thông qua tuyển chọn, vẻ mặt Chử Kiện tràn đầy không thể tin được.

- Chúng ta khảo hạch, là chỉ cần có thể tiếp được ba chiêu, liền được thông qua, ngươi đánh bại Chiến Sư của chúng ta, không tính thông qua mà nói, ai có thể thông qua?

Trác Thanh Phong cười cười.

- Vâng!

Chử Kiện gật gật đầu, từ trên đài cao nhảy xuống.

- Tốt rồi, Hứa Đài, ngươi nghỉ ngơi một chút, Trần Trúc, tiếp tục khảo hạch!

Tuy Chiến Sư cường đại, lại cũng không phải chân chính vô địch, ít nhất hắn ở lúc đồng cấp, cũng không phải đối thủ của Hứa Đài.

Bởi vậy, tứ đại học viện ngẫu nhiên xuất hiện một thiên tài đánh bại hắn, cũng không coi vào đâu, Trác Thanh Phong không có ngoài ý muốn quá lớn, để khảo hạch tiếp tục tiến hành.

- Vâng!

Trần Trúc gật đầu nhảy lên, ánh mắt rơi xuống:

- Còn có ai dám cùng ta chiến đấu không? Đồng dạng... Chỉ cần tiếp được ba chiêu của ta, có thể trở thành Chiến Sư!

Hắn dùng là một thanh trường đao, đao mang sắc bén, phối hợp Chân Khí cùng khí thế, làm cho người ta còn chưa chiến đấu, liền không rét mà run.

Gia hỏa này thoạt nhìn còn muốn đáng sợ hơn Hứa Đài, thậm chí thực lực càng mạnh hơn nữa!

- Sớm biết hắn lợi hại hơn như vậy, vừa rồi nên lên...

- Lên cũng không được a, ba chiêu của Hứa Đài Chiến Sư, ngay cả Triệu Trung Xuyên cũng tiếp không được, coi như đi lên, cũng là uổng công!

- Đúng vậy, không biết lần này ai có thể ở trong tay hắn vượt qua ba chiêu...

...

Chứng kiến Trần Trúc phóng thích lực lượng, vô cùng cường đại, trên mặt mọi người có thần sắc lo lắng.

Hứa Đài cũng khó đối phó như vậy, huống chi người này.

- Ta tới!

Một thanh niên nhảy lên.

- Là xếp hạng đệ nhất của La Thanh Học Viện, Trương Thanh Sơn!

- Thực lực của hắn rất mạnh, có lẽ có thể ngăn cản ba chiêu...

Chứng kiến người này, người dưới đài ánh mắt tập trung.

Trương Thanh Sơn, người mạnh nhất trong đệ tử năm nhất của La Thanh Học Viện, lúc trước Triệu Trung Xuyên kia, ở trong tay hắn ngay cả hai chiêu cũng tiếp không được.

Có hắn xuất thủ, khẳng định có thể thành công.

Vù vù vù!

Trong tiếng nghị luận, ở trên bục tỷ đấu đã bắt đầu, Trương Thanh Sơn mở ra năm ngón tay, Chân Khí rơi vãi, như Trường Giang nước lớn, lao nhanh không thôi.

Đổi lại những người khác, khẳng định ngay cả một chiêu cũng nhịn không được, sẽ bị Chân Khí cuồng bạo như thế xé rách, nhưng Trần Trúc ở đối diện lại giống như thuyền nhỏ trong sóng biển, vô luận phong bạo lớn hơn nữa, cũng nước chảy bèo trôi, sẽ không chìm nghỉm.

Trong nháy mắt, hai chiêu tức qua, hai người chiến ngang tay, không ai nhường ai.

- Muốn thông qua ba chiêu, nào có dễ dàng như vậy!

Thấy hai chiêu không có kết quả, ánh mắt Trần Trúc híp lại, hừ lạnh một tiếng, trường đao đột nhiên rời khỏi tay, hóa thành một đạo thiểm điện, thẳng tắp bổ về phía trước.

Rầm ào ào!

Tốc độ quá nhanh, không khí trong nháy mắt vỡ ra, Trương Thanh Sơn còn không kịp phản ứng, liền cảm thấy một cỗ sóng khí nóng rực kéo tới, tựa hồ muốn chém hắn thành hai khúc.

- Nguy rồi...

Đồng tử co rụt lại, thân thể kìm lòng không được lui về sau đi, đồng thời binh khí trong tay khẽ đảo, tiến lên nghênh đón.

Bành!

Trường đao cùng binh khí va chạm, khí kình cường đại, lôi đài lấy hai người làm trung tâm, chấn vỡ một mảng lớn, sắc mặt Trương Thanh Sơn đỏ bừng, phun ra máu tươi, bay ngược xuống dưới đài.

- Thua? Ta làm sao có thể thua?

Nằm trên mặt đất, Trương Thanh Sơn mặt như giấy trắng, không thể tin được.

Hắn là đệ nhất danh của La Thanh Học Viện, thực lực cường đại như thế, thậm chí ngay cả ba chiêu cũng không tiếp được... Khảo hạch Chiến Sư thất bại, cảm giác bị thất bại mãnh liệt, khiến hắn khó có thể tiếp nhận.

- Trước khi đến ta giao phó thế nào? Không cho phép sử dụng cấm chiêu, Trần Trúc, ngươi làm cái gì đó?

Đang phiền muộn, liền thấy sắc mặt của Trác Thanh Phong trầm xuống, lớn tiếng quát lớn.

Nếu như ba chiêu bình thường mà nói, Trương Thanh Sơn tất nhiên có thể nhẹ nhõm chiến thắng, ai ngờ vị thuộc hạ này của mình, lại ở thời khắc mấu chốt sử dụng cấm chiêu, quả thực không theo quy tắc.

- Ta...

Sắc mặt Trần Trúc đỏ bừng.

Tận mắt thấy Hứa Đài bị đánh bại, trong lòng của hắn đã có chấn động, dưới tình thế cấp bách dùng ra cấm chiêu.

- Ngại ngùng, Thẩm viện trưởng, là thuộc hạ ta dùng sai chiêu số, Trương Thanh Sơn của học viện ngươi, tuy thất bại, nhưng cũng có tư

cách trở thành Chiến Sư!

Quát lớn đối phương xong, Trác Thanh Phong quay đầu nhìn về phía Thẩm Bình Triều nói.

- Vậy làm phiền Trác chiến sư rồi!

Nghe được học sinh của mình còn có cơ hội trở thành Chiến Sư, Thẩm Bình Triều nhẹ nhàng thở ra, nhịn không được ôm quyền.

Đối phương làm như vậy, rất rõ ràng cho hắn mặt mũi, không thể không lĩnh nhân tình này.

- Tiếp tục tiến hành đi!

Xử lý xong sự tình của Trương Thanh Sơn, Trác Thanh Phong tiếp tục nói.

Trần Trúc nhìn quanh một vòng, mang theo ngạo nghễ:

- Ai nguyện ý đi lên?

Vừa rồi một đao đánh bay Trương Thanh Sơn, thực sự quá khí thế, vốn mọi người cảm giác mình còn có chút hy vọng, giờ phút này từng cái rụt đầu.

Bọn hắn cũng không có tốc độ phản ứng cùng lực lượng như Trương Thanh Sơn, đối phương thật muốn thi triển ra đao pháp cuồng bạo như vậy, chỉ sợ ngay cả phản ứng cũng không kịp, bản thân sẽ bị trọng thương, thậm chí... Bị đánh chết ngay tại chỗ!

- Thế nào? Lại không ai lên? Ta không nhìn lầm, Hồng Viễn Học Viện, cả buổi chỉ đi lên một người a! Còn có người dám cùng ta chiến đấu không?

Ánh mắt tập trung, Trần Trúc lạnh lùng nói.

Hảo hữu Hứa Đài bị đệ tử của Hồng Viễn học viện đánh trọng thương, hắn tính toán trả thù thoáng một phát, cho đối phương một hạ mã uy, để đối phương biết rõ, thực lực chân chính của Chiến Sư, coi như chỉ dùng ba chiêu, cũng không phải là các ngươi có thể chống lại.

- Cái này...

Nghe được hắn ngang nhiên mở miệng, khiêu chiến đệ tử của Hồng Viễn học viện, tất cả mọi người đều chần chờ.

Một lát sau, một thanh niên cắn răng đứng lên.

- Ta tới!

Nói xong liền muốn nhảy lên đài cao.

- Chu Hi... Ngươi là đếm ngược thứ nhất trong tham gia tuyển chọn, đi lên, không phải là tìm chết sao?

Trong đám người, không biết người nào hô lên.

Một cước đạp phế

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Hồng Viễn Học Viện năm nhất tham gia tuyển chọn thi đấu, tổng cộng hai mươi người, Chu Hi này xếp thứ hai mươi, nói cách khác, là... Đếm ngược đệ nhất.

Tứ đại học viện, trong 80 người tham gia tuyển chọn, dựa theo thực lực xếp đặt mà nói, đoán chừng cũng xếp thứ tám mươi...

La Thanh Học Viện đệ nhất danh, cũng bị một đao đánh bay, ngươi đi lên không phải muốn chết sao?

Tất cả mọi người như nhìn kẻ đần nhìn về phía hắn, càng có người che mắt, không đành lòng.

- Dù sao cũng là thua...

Nhẹ nhàng cười cười, Chu Hi không có quá chần chờ, nhảy lên đài cao.

Vừa rồi thời điểm biểu hiện ra hắn liền biết, bằng vào thực lực bây giờ, muốn trở thành Chiến Sư, là hoàn toàn không có hy vọng.

Coi như biết rõ đánh không thắng, Hồng Viễn Học Viện cũng không kinh sợ bao giờ!

- Có ý tứ, thực lực mạnh không dám lên, ngược lại lên một cái yếu... Vậy thì, ta nhìn có thể ở trong tay ta chống được một chiêu hay không!

Trần Trúc liếm liếm bờ môi, trường đao trong tay run lên, Chân Khí kích động, phát ra âm thanh nức nở nghẹn ngào.

- Ta cũng hy vọng có thể kiên trì một chiêu...

Hít sâu một hơi, cổ tay Chu Hi khẽ đảo, một thanh trường mâu xuất hiện ở trong lòng bàn tay, đồng thời nội dung Trương viện trưởng giảng bài, ở trong trí nhớ chậm rãi chảy xuôi.

Vừa rồi Chử Kiện cùng Hứa Đài chiến đấu, nhìn kỹ, hắn là sử dụng kỹ xảo mà Viện trưởng giảng giải, cùng lắm thì thua, hắn cũng muốn thử xem.

- Bắt đầu đi!

Kèm theo một tiếng la lên, hai mắt Chu Hi mở ra, trường mâu trong tay run lên, mãnh liệt kích xạ về phía trước.

- Viện trưởng đã từng nói qua, các loại binh khí như trường thương, trường mâu, gặp phải binh khí ngắn, muốn phát huy ưu thế của mình, một tấc ngắn một tấc hiểm, đối phương dùng đao, tuy uy lực lớn, nhưng trên chiều dài không đủ, hoàn toàn có thể mượn nhờ điểm ấy, hấp dẫn đối phương, khiến đối phương khinh thường...

Viện trưởng nói, ở trong đầu vang vọng, trường mâu phá không tới, lăng không xuất hiện một đạo ảo ảnh.

- Hừ!

Chứng kiến công kích của hắn, Trần Trúc lạnh lùng cười cười.

Trường đao trong tay nhẹ nhàng vẽ một cái, không khí trước mắt bị đánh ra, một đạo khí mang bén nhọn nghênh đón trường thương.

- Chính là thời điểm này...

Thấy biện pháp ứng đối của đối phương, hoàn toàn giống lúc Trương viện trưởng giảng giải, ánh mắt sáng lên, trường thương trong tay Chu Hi tiếp tục tới trước, cùng thời khắc đó, một cước đá tới dưới háng đối phương.

Đối chiến cần hư thật kết hợp, trường mâu đâm nhanh, thoạt nhìn phát huy ưu thế của binh khí dài, mà trên thực tế, sát chiêu chính thức là chân của hắn.

Viện trưởng chuyên môn giảng giải qua như thế nào nhìn ra nhược điểm lúc chiến đấu của đối phương, trường đao của Trần Trúc này gào thét, toàn bộ lực lượng tập trung ở nửa người trên, nửa người dưới tất nhiên tồn tại hư yếu.

Bành!

Thanh âm bàn chân vào thịt, chỉ thấy đồng tử của Trần Trúc co rụt lại, A! một tiếng, giống như bị chạm điện nhảy dựng lên.

Sau đó... Nằm rạp trên mặt đất, giống như con tôm luộc.

Một cước này của Chu Hi dùng lực lượng quá lớn, hơn nữa, dưới háng đối phương lại vừa lúc là nhược điểm, trực tiếp đá, thiếu chút nữa để đối phương không thể nhân sự(mất khả năng của người đàn ông, không thể quan hệ nam nữ).

- Cái này...

Vốn Chu Hi chỉ là ôm thái độ thử một lần chiến đấu, không nghĩ tới một cước đá trúng chỗ hiểm, gãi gãi đầu, cả người có chút ngốc trệ.

Gia hỏa này không phải rất mạnh sao?

Thế nào đơn giản như vậy liền một cước đá phế?

Không chỉ hắn như thế, tất cả mọi người ở dưới lôi đài, đều mắt to trừng đôi mắt nhỏ, vẻ mặt tràn đầy phát điên.

Các ngươi không phải nói gia hỏa này là đếm ngược đệ nhất sao?

Đếm ngược thứ nhất, chỉ dùng hai chiêu liền đánh phế Trần Trúc?

- Cái này, cái này...

Trác Thanh Phong cũng hóa gỗ rồi.

Người khác nhìn không ra chiêu này đáng sợ, thân là người kiêu ngạo trong Chiến Sư, là có thể nhìn ra được.

Chu Hi này, dùng một thương toàn lực, toàn bộ lực lượng của Trần Trúc tập trung đến nửa người trên, sau đó lại xuất kỳ bất ý, một cước đá trúng dưới háng... Thoạt nhìn đơn giản, lại nắm chắc cùng khống chế thời cơ, đạt tới trình độ cực cao mới được.

Coi như là mình bây giờ, áp chế tu vi, muốn ở lần đầu tiên chiến đấu, tìm đến khuyết điểm này, tiến hành lợi dụng, cũng là rất khó.

Hồng Viễn Học Viện, một gia hỏa chỉ đứng hàng thứ hai mươi, làm được dễ dàng biết được... Đến cùng xảy ra chuyện gì?

- Ngươi...

Qua cả buổi, lúc này Trần Trúc mới khôi phục lại, đứng dậy, nhìn về phía Chu Hi, nghiến răng nghiến lợi, sắp phát nổ.

Vốn nghĩ rằng thay bằng hữu hả giận, ai ngờ rơi vào kết cục còn bi thảm hơn bằng hữu...

- Ta cũng không biết thắng thế nào... Có muốn đánh tiếp một trận hay không?

Chu Hi gãi đầu.

Hắn chỉ là dựa theo Viện trưởng giảng giải, kiến thức nửa vời tùy tiện thi triển, rút cuộc là thắng thế nào, cũng không rõ lắm.

Nếu đối phương thật muốn tái chiến, cũng vui ý phụng bồi, vừa vặn thử lại nội dung Viện trưởng truyền thụ.

- Đây là ngươi muốn chết...

Thấy gia hỏa này rõ ràng còn muốn mình ra tay, Trần Trúc cắn răng một cái, toàn thân toác ra gân xanh, gào thét một tiếng, trường đao rời khỏi tay!

Đúng là cấm chiêu vừa rồi đánh bại Trương Thanh Sơn!

Lần này hắn nén giận xuất thủ, uy lực càng lớn, đao mang xé rách bốn phía, bay phất phới, tựa hồ có thể trong nháy mắt xé nát người.

- Thật mạnh...

Trương Thanh Sơn sợ tới mức sắc mặt trắng bệch, lạnh run.

Nếu như vừa rồi ở trên đài, đối phương dùng chiêu này, căn bản là ngăn không được, gây chuyện không tốt đã trọng thương.

Xem ra đối phương còn là hạ thủ lưu tình.

- Quả nhiên là chiêu này...

Chứng kiến trường đao bổ tới, Chu Hi không có bối rối, ngược lại mắt sáng rực lên.

Lúc trước ở dưới đài, đối phương thi triển chiêu này, hắn liền kết hợp Viện trưởng giảng giải, cẩn thận phân tích một lần.

Chiêu này sử dụng toàn bộ lực lượng, nói cách khác, công kích mạnh mẽ, nhưng bản thân phòng ngự là thời điểm yếu nhất!

Chỉ cần bắt lấy nhược điểm này, tiến hành lợi dụng, phá giải chiêu số của đối phương cũng không khó!

Nhướng mày, trường mâu trong tay như trường xà mãnh liệt bắn ra, liên tục điểm vào hư không.

Đinh đinh đinh đinh!

Giòn vang dày đặc, mỗi một lần trường mâu đều điểm vào tiết điểm công kích của đại đao.

Cho dù lực lượng của đối phương cuồng bạo, nhưng bị điểm liên tục mấy trăm cái, cũng tiêu hao sạch sẽ.

Lấy nhanh giảm bớt lực!

Đây cũng là Viện trưởng nói qua, đối mặt công kích cường đại, dưới tình huống không cách nào chống lại, lấy tốc độ nhanh nhất va chạm, lực lượng rất nhỏ, góp gió thành bão, sẽ hình thành nước lũ.

Vốn hắn chỉ thử một lần, không nghĩ tới quả nhiên thành công!

Trường mâu ngăn trở trường đao của đối phương, thân thể Chu Hi nhoáng một cái, lần nữa đi vào trước mặt đối phương, giống như vừa rồi, đạp tới một cước.

Đối phương dụng hết toàn lực, đúng là thời điểm lực lượng trống rỗng nhất, thừa dịp hắn bệnh, muốn mệnh hắn!

Lúc chiến đấu cơ hội thoáng cái lập tức trôi qua, tự nhiên phải nắm chắc cơ hội.

Đang nghĩ ngợi dưới một đao, gia hỏa này tất nhiên đầu thân khác biệt, bị đánh chết ngay tại chỗ, ai ngờ đối phương chẳng những nhẹ nhõm ngăn trở, lại một chân đạp tới, Trần Trúc biến sắc, vừa định trốn tránh, liền thấy một cái tát đánh xuống.

Bàn chân của đối phương không ngờ là hư chiêu, bàn tay mới là thực chiêu!

Ba!

Chỉ nghĩ tránh phía dưới, trên mặt không có bất kỳ phòng ngự, bị một tát rút trúng, khuôn mặt sưng đỏ lên, choáng váng, bay ngang ra ngoài.

Một tát này của Chu Hi, đã dùng hết toàn lực, tuy lực lượng cùng tu vi không bằng đối phương, đều là Hợp Linh Cảnh, nhưng uy lực rất đáng sợ, chỉ thoáng một phát, liền rút sạch hàm răng của Trần Trúc, từ trên đài cao bay xuống dưới, liên tục run rẩy.

- Quả nhiên thành công...

Chứng kiến lần nữa đánh bại Trần Trúc, hai mắt Chu Hi tỏa ánh sáng.

Viện trưởng giảng giải nội dung, tuy nhớ kỹ rất vững chắc, lại không có vận dụng qua thực tế, cũng không biết uy lực như thế nào, giờ phút này dùng một lát, mới hiểu được... Quá con mẹ nó dùng tốt, quá con mẹ nó sướng rồi!

Thật giống như chạy tới khảo hạch, sớm biết đáp án, hơn nữa lấy được giảng giải kỹ càng...

Chiến Sư cao cao tại thượng, ở dưới nội dung giảng giải của Viện trưởng, như gà đất chó kiểng, không chịu nổi một kích!

- Cái này...

- Tình huống gì đây?

Tất cả học sinh, Trưởng lão của Vân Hư Học Viện, La Thanh Học Viện, Thanh Trúc Học Viện từng cái hai mặt nhìn nhau, triệt để bối rối.

Nếu như nói lần thứ nhất chiến đấu, Chu Hi là may mắn thắng được, lần thứ hai Trần Trúc dùng ra đòn sát thủ, còn bị bại rối tinh rối mù, thì có chút ý vị sâu xa a.

- Gia hỏa này không phải kém nhất của Hồng Viễn Học Viện sao?

- Hồng Viễn kém nhất, cũng nhẹ nhõm đánh bại Trần Trúc Chiến Sư, như vậy người thứ nhất nên mạnh bao nhiêu?

- Ta cũng không biết...

Lúc trước thời điểm biểu hiện ra, bọn hắn đều thấy, Hồng Viễn Học Viện không chỉ kém, lý giải đối với chiến đấu còn thấp... sao vừa lên thi đấu, tựa như thay đổi một người, trở nên cường đại như vậy?

Thật là quỷ dị!

- Vô luận Chu Hi này hay Chử Kiện lúc trước, Chân Khí, tu vi đều xa xa không bằng Hứa Đài cùng Trần Trúc, nhưng lại đơn giản chiến thắng, nói rõ bọn hắn nắm chắc võ kỹ cùng cơ hội lúc chiến đấu, đã đạt đến cảnh giới nghe rợn cả người...

Lông mi của Ô Thiên Khung nhảy loạn.

Thời điểm biểu diễn, hắn cũng không coi trọng Hồng Viễn Học Viện, nhưng kết quả lại vượt quá dự liệu của tất cả mọi người.

Đệ tử xếp hạng cao của học viện đi lên, ngay cả ba chiêu cũng không kiên trì nổi, mà đệ tử đối phương, nhẹ nhõm đánh bại Chiến Sư...

- Đúng vậy!

Nhẹ gật đầu, Thẩm Bình Triều cũng nhíu mày, không rõ ràng cho lắm.

Dựa theo tình huống bình thường, một người tu luyện, nắm bắt thời cơ tinh chuẩn khi chiến đấu, là thiên phú, hai cái cùng xuất hiện... thì có chút ý vị sâu xa rồi.

- Chu Hi... thắng! Thông qua tuyển chọn...

Bên này khiếp sợ, Trác Thanh Phong kéo ra bờ môi, lớn tiếng tuyên bố.

- Ta thành công...

Ánh mắt Chu Hi tỏa ánh sáng.

Hắn vốn không có bất kỳ trông chờ, ai ngờ dựa theo Viện trưởng giảng giải chiến đấu, thuận lợi trở thành Chiến Sư...

- Ân, ngươi nắm chắc cơ hội lúc chiến đấu, vô cùng tinh chuẩn, Trần Trúc cũng không phải đối thủ, tự nhiên thông qua được khảo hạch...

Trác Thanh Phong gật đầu.

Tuy không muốn thừa nhận, nhưng sự thật chính là sự thật.

Trần Trúc từ lần đầu tiên tiến công bị đá trúng, cũng đã thua, lần thứ hai không quá đáng là vùng vẫy giãy chết mà thôi.

- Đa tạ...

Gật gật đầu, Chu Hi đang muốn nói chuyện, đột nhiên nhớ tới cái gì, nhịn không được nhìn qua:

- Trác chiến sư, Chiến Sư Hợp Linh Cảnh chỉ có hai cái này, hiện tại bọn hắn đều bị thương, đằng sau... làm sao khảo hạch?

Người Chiến Sư Đường đến, tăng thêm Trác Thanh Phong, tổng cộng mười ba cái.

Hợp Linh Cảnh đến Bán Thánh, sáu cấp bậc, từng cấp bậc đều có hai người chịu trách nhiệm khảo hạch.

Nói cách khác, Hợp Linh Cảnh tổng cộng chỉ có hai người... Hiện tại một cái bị Chử Kiện đánh thổ huyết, một cái bị hắn đánh đầu cắm trên mặt đất... Chiến Sư Hợp Linh Cảnh đã không còn người!

- Cái này...

Nhìn hai thuộc hạ, đích xác trong thời gian ngắn, không thể chiến đấu, lông mày của Trác Thanh Phong cũng nhíu lại.

Cái này còn khảo hạch thế nào?

dtv-ebook.com

Vốn dựa theo ý nghĩ của hắn, từng cấp bậc phái ra hai vị Chiến Sư, có thể nhẹ nhõm tiến hành khảo hạch tất cả mọi người.

Ai ngờ mới bắt đầu tuyển chọn, Hồng Viễn Danh Sư Học Viện, mới lên hai người, liền đánh phế hai thuộc hạ... Người cũng không có, còn đánh thế nào?

- Như vậy đi, Từ Hồng, Diệp Quân, hai người các ngươi đè thấp tu vi, tiến hành khảo hạch năm nhất!

Chần chừ một chút, Trác Thanh Phong khoát tay áo.

- Vâng!

Tiếng nói chấm dứt, hai người đi ra.

Hai người này đều là Kiều Thiên cảnh đỉnh phong, ánh mắt mơ hồ, tựa như có một cây cầu, cùng thiên địa câu thông, nhìn qua cũng biết, ở cấp bậc này đắm chìm thời gian thật dài, có được sức chiến đấu rất mạnh.

Trác Thanh Phong phất tay, lực lượng trong cơ thể tuôn ra, bao phủ hai người.

Đùng đùng!

Một lát sau, thực lực của hai người liền thẳng tắp hạ thấp, bị áp chế đến Hợp Linh Cảnh đỉnh phong.

- Trác chiến sư, để cường giả Kiều Thiên cảnh áp chế tu vi, cùng Hợp Linh Cảnh chiến đấu, độ khó tương đương gia tăng lên a...

Ô Thiên Khung nhíu mày.

Tuy áp chế tu vi, nhưng tốc độ phản ứng của Kiều Thiên cảnh, lý giải võ kỹ, khẳng định phải mạnh hơn Hợp Linh Cảnh, thoạt nhìn cấp bậc giống nhau, trên thực tế lại làm cho độ khó gia tăng lên không ít.

- Yên tâm đi, ta sẽ để bọn hắn khống chế lực lượng, chỉ cần không thi triển toàn lực, độ khó cùng lúc trước không có gì sai biệt!

Trác Thanh Phong gật đầu.

Chỉ cần hai vị này khống chế được lực lượng, không bộc phát sức chiến đấu mạnh nhất, khảo hạch cùng lúc trước không có gì khác nhau.

- Ân!

Chần chừ một chút, Ô Thiên Khung vẫn gật đầu.

Hiện tại hai người khảo hạch Hợp Linh Cảnh, bị đánh thành như vậy, coi như muốn khảo hạch cũng khẳng định không được, để cường giả Kiều Thiên cảnh áp chế tu vi, cũng là chuyện không có cách nào khác.

- Tại hạ Từ Hồng, hiện tại chịu trách nhiệm khảo hạch Hợp Linh Cảnh, các ngươi ai có thể tiếp ta ba chiêu, coi như thông qua!

Xác định tỷ thí như thế nào, Từ Hồng Chiến Sư nhảy lên đài cao, nhìn quanh một vòng, cất cao giọng nói.

- Ta đến đi!

Trong đám người, một thanh niên lên tiếng, theo sát lấy nhảy đi lên.

Trương Huyền nhìn thoáng qua, nhận ra được.

Là đệ nhất danh của Vân Hư Học Viện, vừa rồi thời điểm biểu diễn, lực lượng hùng hồn, chiến lực kinh người.

Hai người chiến đấu phù hợp tiêu chuẩn, không hổ là thứ nhất của Vân Hư Học Viện, tuy bị đối phương đè đánh, cuối cùng vẫn kiên trì chịu đựng ba chiêu, thành công qua cửa.

Thấy có người thành công, những người khác nhao nhao lên đài.

Nhưng bọn hắn sẽ không may mắn như vậy, Vân Hư, La Thanh, Thanh Trúc, liên tục năm người khiêu chiến đều thất bại, mọi người lần nữa trầm mặc.

- Ta đến đi!

Thấy không ai lên, một thanh niên của Hồng Viễn học viện đứng lên.

- Là xếp hạng đếm ngược thứ hai Triệu Tuyền.

- Gia hỏa này ở thời điểm biểu diễn ta xem, thực lực cùng Chu Hi không sai biệt lắm!

- Ân, đổi lại trước kia, loại tu vi này, khẳng định chướng mắt, nhưng... đệ tử Hồng Viễn có chút quỷ dị!

- Đúng vậy, không phải có chút, mà thật là rất quỷ dị!

Chứng kiến Hồng Viễn Học Viện có người lên đài, dưới đài lần nữa xôn xao.

Vốn sau khi biểu diễn, bọn hắn đối với Học Viện này, đều ôm lòng khinh thị, ai ngờ... Người ta đi lên một cái, phế một vị Chiến Sư, đi lên một cái, phế một vị Chiến Sư... Phế đến bọn hắn không còn lòng tin.

Vù vù!

Triệu Tuyền nhảy lên đài cao.

- Ra tay đi!

Từ Hồng nhướng mày, một quyền oanh kích.

Hắn không dùng binh khí, Triệu Tuyền tự nhiên cũng không dùng, vừa vặn nhào tới.

Bành!

Quyền cước tấn công, thân thể Triệu Tuyền run lên, lập tức cảm thấy một cỗ lực lượng khổng lồ kéo tới, bay ngược mà ra, trùng trùng điệp điệp nằm rạp trên mặt đất, ngực khó chịu, sắc mặt trắng bệch.

Một chiêu cũng không chịu nổi, đã bị đánh bại.

- Vù vù!

Chứng kiến gia hỏa này bị đánh bại, lúc này mọi người mới nhẹ nhàng thở ra.

Xem ra tình huống lúc trước chỉ là ngoại lệ, Hồng Viễn Học Viện không phải ai cũng mạnh như vậy.

- Triệu Tuyền, vừa rồi Viện trưởng dạy thế nào? Chẳng lẽ ngươi quên?

Dưới đài, Chử Kiện vội vàng hô lên.

- Ngẫm lại Viện trưởng truyền thụ cho kỹ xảo, sau đó lại đánh lần nữa...

Chu Hi cũng hô to.

Cùng đối phương cứng rắn va chạm khẳng định là không được, đầu tiên Chân khí cùng lực lượng của mình xa xa không bằng! Huống chi đối phương còn là Kiều Thiên cảnh đè thấp tu vi, cơ hội duy nhất, chính là lý giải giảng giải của Viện trưởng, tiến hành vận dụng.

- Viện trưởng giảng giải kỹ xảo?

Giùng giằng đứng dậy, Triệu Tuyền đứng ở tại chỗ, cẩn thận nhớ lại thoáng một phát, ngẫu nhiên thở ra một hơi, lần nữa nhìn về phía trước:

- Còn có hai chiêu, bắt đầu đi!

- Không biết sống chết!

Thấy gia hỏa này ngay cả một quyền của hắn cũng không chịu nổi, còn muốn tiếp tục, Từ Hồng lạnh lùng cười cười, thân ảnh nhoáng một cái, trên lôi đài lập tức xuất hiện nhiều huyễn ảnh, làm cho người ta phân không ra đến cùng cái nào là thật, cái nào là giả.

- Viện trưởng nói, đối mặt chiêu số hư thật kết hợp, cần phá vọng tồn chân... Hư cùng thực ở giữa liên hệ rất đơn giản, chỉ cần tìm đúng điểm ấy tiến hành công kích, võ kỹ càng lợi hại cũng sẽ sụp đổ...

Nghe được dưới đài la lên, nội dung Viện trưởng giảng bài lập tức chảy xuôi ở trong đầu.

Tuy Viện trưởng chỉ giảng nửa canh, nhưng các loại kỹ xảo trong chiến đấu đều giảng giải một lần, vị Từ Hồng trước mắt này, thân pháp cực nhanh, huyễn ảnh liên tục, nhìn qua liền biết là dùng võ kỹ lợi hại nào đó, mà muốn bài trừ loại võ kỹ này, phải tìm được quan hệ giữa hư cùng thực.

Nhướng mày, cảm giác nghe giảng bài lúc trước lần nữa chảy xuôi ở trong lòng, ánh mắt Triệu Tuyền đột nhiên sáng lên.

- Ngay ở chỗ này...

Thấp giọng hô một tiếng, bàn chân đạp mạnh mặt đất, mãnh liệt chạy về phía trước, nắm đấm xiết chặt, đánh tới một huyễn ảnh.

Bành!

Nắm đấm như nện vào bao cát, tốc độ của Từ Hồng nhanh làm cho người ta thấy không rõ, trong nháy mắt như con gà con bị nắm cổ, kêu thảm cũng không kịp phát ra, liền trực tiếp nằm trên mặt đất, choáng váng ngất đi.

Một quyền này của hắn, vừa vặn đánh vào địa phương Chân Khí khó có thể vận chuyển của đối phương, dưới lực lượng cản trả, coi như là Kiều

Thiên cảnh cũng không chịu đựng được.

- Ta thắng?

Thấy Từ Hồng ngất đi, khóe miệng của Triệu Tuyền cũng co lại.

Vừa rồi ăn một quyền, biết rõ đối phương đáng sợ, kết quả dựa theo Viện trưởng chỉ điểm, một chiêu xuống dưới, đối phương đã bị đánh choáng váng... Cái này không khỏi có chút quá đơn giản, quá dễ dàng a.

Thấy một màn như vậy, thân thể Trác Thanh Phong nhoáng một cái.

Gia hỏa Hợp Linh Cảnh, các ngươi nói đánh ngất xỉu liền đánh ngất xỉu rồi... Kiều Thiên cảnh áp chế tu vi, cũng có thể đánh ngất xỉu... Các ngươi đây không phải Hợp Linh Cảnh, mà là tu vi cao hơn a?

Mấu chốt nhất là... Vừa rồi chiêu thứ nhất, bị đánh giống như chó chết, ngay cả một điểm năng lực phản kháng cũng không có, chiêu thứ hai liền sinh khí dồi dào, nhẹ nhõm nghiền ép đội viên của mình... Có cần biến hóa nhanh như vậy hay không?

- Bọn hắn nói Viện trưởng giảng giải kỹ xảo... Đây là có chuyện gì?

Đột nhiên nhớ tới sau khi chiêu thứ nhất kết thúc, dưới đài la lên, Trác Thanh Phong nhịn không được nhìn sang.

- Vừa rồi Trương viện trưởng giảng giải cho bọn hắn nửa canh giờ... Có thể có quan hệ tới chuyện này hay không?

Hắn nghĩ đến điểm này, Ô Thiên Khung cùng Thẩm Bình Triều cũng nghĩ đến, từng cái con mắt trợn tròn.

Lúc trước, bọn hắn vẫn cảm thấy lâm trận mới mài gươm là một chút tác dụng cũng không có, làm sao cũng không nghĩ đến, vị Trương viện trưởng này mài thương, chẳng những hữu dụng, còn cải biến lớn như vậy.

Nếu không phải như vậy, làm sao có thể vừa nói Viện trưởng giảng giải, thực lực liền tăng nhiều, ngay cả Kiều Thiên cảnh Từ Hồng, cũng không phải đối thủ, bị đánh ngất xỉu ngay tại chỗ?

- Giảng bài nửa canh giờ?

Trác Thanh Phong nhíu mày.

Danh Sư lợi hại giảng bài, mặc dù có thể tăng lên sức chiến đấu, nhưng nửa canh giờ, có thể có hiệu quả gì?

- Diệp Quân, ngươi đi lên khiêu chiến đệ tử Hồng Viễn học viện thoáng một phát!

Chần chừ một chút, Trác Thanh Phong nói.

- Vâng!

Diệp Quân gật gật đầu, nhảy lên đài cao.

Lần này hắn không có khiêu chiến những người khác, mà trực tiếp mời đệ tử Hồng Viễn học viện lên đài.

- Ta đến đi!

Một học viên đứng dậy.

- Thời điểm tỷ thí, nhớ kỹ lời Viện trưởng nói, chỉ cần dựa theo phương pháp chính xác chiến đấu, thì sẽ không thua...

Chử Kiện vội vàng dặn dò.

- Ân!

Xem nhiều trận như vậy, đệ tử này cũng hiểu được, nhẹ gật đầu, đi tới.

Trong nội tâm sớm có chuẩn bị, chiến đấu sẽ càng thêm nhẹ nhõm rồi.

Không đến hai hiệp, Diệp Quân liền bị hắn tìm được thiếu sót, một chưởng vỗ xuống dưới đất, toàn thân run rẩy, sinh tử không biết.

- Viện trưởng giảng giải nội dung thật lợi hại...

Thấy lại một người thông qua khảo hạch, trở thành Chiến Sư, hơn nữa còn đập choáng váng gia hỏa chịu trách nhiệm khảo hạch, tất cả đệ tử của Hồng Viễn học viện từng cái lòng tin tăng nhiều.

Nếu như nói lúc trước, đối với Viện trưởng giảng giải còn có nghi hoặc mà nói, hiện tại đã triệt để tin phục, hơn nữa còn là tâm phục khẩu phục!

Thực lực đám người Chử Kiện, Chu Hi, Triệu Tuyền... Bọn hắn đều biết rất rõ ràng, dựa theo tình huống bình thường, đừng nói chiến thắng Chiến Sư, ngay cả đệ tử của Vân Hư Học Viện cũng không phải là đối thủ.

Mà bây giờ từng cái trổ hết tài năng, tất cả đều bởi vì sử dụng kỹ xảo Viện trưởng giảng giải... Để cho bọn họ không thừa nhận cũng không được.

- Cái này con mẹ nó... Uống thuốc tăng lực sao?

Nhìn xem hai vị Chiến Sư nằm trên mặt đất, Trác Thanh Phong sắp điên rồi.

Một cái lấy yếu thắng mạnh, là thiên phú, là có lực lượng, là vận khí... Hai cái, cũng có thể giải thích... Liên tiếp bốn cái, liền thật sự nói không được!

Rõ ràng Chân Khí, lực lượng, linh mẫn, phản ứng, tốc độ đều cực kì bé nhỏ, nhưng vừa ra tay, Chiến Sư liền nằm trên mặt đất... Bọn người kia đều mở hack sao?

Chẳng lẽ thực giống như bọn họ nói, nghe tiết học nửa canh giờ, liền có hiệu quả như thế?

Nếu thật như vậy, cái tiết học này cũng không khỏi quá đáng sợ đi!

- Trương viện trưởng, đệ tử của các ngươi...

Nhịn không được nữa, Trác Thanh Phong nhìn qua.

Ánh mắt của Ô Thiên Khung, Thẩm Bình Triều cùng Ngũ Nhiên cũng sáng ngời.

Hiện tại bọn hắn cũng phát mộng, rất muốn biết đến cùng xảy ra chuyện gì.

- A, lúc trước ta giảng giải cho bọn hắn nửa canh giờ, trong đó liên lụy kỹ xảo chiến đấu, khả năng có lĩnh ngộ a...

Trương Huyền nhẹ gật đầu, lộ ra vẻ bất đắc dĩ:

- Đáng tiếc đám người kia dùng chỉ tốt ở bề ngoài, để cho ta đau lòng!

Thật sự là hắn rất đau lòng, vừa rồi giảng bài thật sự quá gấp gáp rồi.

Chỉ có nửa canh giờ, nếu như cho thêm nửa canh giờ mà nói, để những người này củng cố, sẽ không đánh cho xoắn xuýt như thế, hiệu quả có thể sẽ tốt hơn hiện tại.

- Có lĩnh ngộ? Đau lòng?

Trác Thanh Phong run lên.

Cái này con mẹ nó chỉ là có lĩnh ngộ?

Nếu lĩnh ngộ toàn bộ, người của Chiến Sư Đường chúng ta còn không phải bị người của ngươi đánh chết?

Hiện tại khảo hạch bốn cái... Nằm bốn cái, còn để cho ta khảo hạch thế nào?

Khảo hạch cái rắm a!

Khảo hạch thế nào cũng là thua a!

Mấu chốt nhất là... Đau lòng, đau muội muội ngươi a!

Chiến Sư của ta cũng làm gục xuống, người của ngươi một cái không tổn thương, đau cái rắm!

Coi như đau nhức, cũng nên là ta có được hay không...

Chân Tức Thạch

dtv-ebook.com

- Tiết học của Viện trưởng lợi hại như vậy?

Không chỉ đám người Trác Thanh Phong, Ô Thiên Khung phát điên, ngay cả đám người Mi Trưởng lão, Triệu Bính Tuất cũng đều choáng váng.

Bọn hắn biết rất rõ ràng thực lực của học viên mình, dựa theo đạo lý bình thường, năm nhất khảo hạch vô cùng có khả năng toàn quân bị diệt... Hiện tại lên bốn cái, diệt bốn vị Chiến Sư...

Mấu chốt nhất là, đi lên chỉ là yếu nhất, một khi lên lợi hại... Chẳng phải toàn bộ thông qua?

Thật muốn như vậy... Cũng không có chuyện gì của học viện khác a.

Một Hồng Viễn Học Viện, Chiến Sư Đường muốn thu một trăm người, toàn bộ bao trọn.

Tuy bọn hắn sớm biết tiết học của Viện trưởng rất lợi hại, nhưng nằm mộng cũng không nghĩ đến lợi hại như vậy.

Khiến tu luyện giả bình thường, trong vòng nửa canh giờ, sức chiến đấu có thể so với Chiến Sư... Đây đã là hai chữ “nghịch thiên” cũng không cách nào hình dung được rồi.

- Đợi khảo hạch kết thúc, nhất định phải tìm bọn hắn, nội dung Viện trưởng giảng bài, một chữ không lầm thu sạch...

Trong lòng đám người Tu Trường Thanh âm thầm quyết định.

Có thể làm cho đệ tử thực lực yếu như vậy nghe một tiết học liền trở nên lợi hại, nội dung nên mạnh bao nhiêu?

Ngẫm lại liền để người kích động.

Tuy chộp ra văn tự, không bằng Sư Ngôn Thiên Thụ, không có tâm cảnh gia trì, hiệu quả kém nghe giảng trực tiếp rất nhiều, nhưng đối với bọn hắn mà nói, tuyệt đối có dẫn dắt rất lớn.

...

- Bạch Toàn, Hoàng Đào, hai người các ngươi đè thấp tu vi tiếp tục khảo hạch!

Sau khi phiền muộn, Trác Thanh Phong cắn răng, tiếp tục phân phó.

Kiều Thiên cảnh áp chế tu vi không được, Quy Nhất cảnh hắn có thể a!

- Vâng!

Hai vị Chiến Sư đi ra đội ngũ.

Sau khi áp chế tu vi, Bạch Toàn nhảy lên đài cao, lần này còn không đến phiên hắn thét to, khu vực Hồng Viễn học viện liền loạn một đoàn.

- Ta tới!

- Để ta đi, thực lực của ngươi mạnh hơn ta một ít, lần sau còn có cơ hội, để cho ta thử xem!

- Thử cái rắm, ta lên trước, đánh không lại ngươi lại lên!

- Ngươi cho ta ngốc sao, chờ ngươi đánh xong, gia hỏa này đoán chừng đã nằm xuống...

- Tuổi của ngươi lớn hơn ta, có biết lễ nhượng hay không? Những năm này học tập lễ nghi Danh Sư đều đi nơi nào rồi? Ta tuổi còn nhỏ, tu vi lại kém, để cho ta lên...

...

Mọi người Hồng Viễn học viện, từng cái tất cả đều là khuôn mặt kích động thấu hồng.

Đệ tử học viện khác, chứng kiến cường giả Quy Nhất cảnh đè thấp tu vi khảo hạch, tránh cũng không kịp, bọn hắn thì ngược lại... Từng cái một tranh nhau chen lấn, như nhìn thấy bảo vật gì, sợ bị người khác cướp đi...

Có cần khoa trương như vậy? Hung tàn như vậy hay không?

Bạch Toàn ở trên đài, khuôn mặt run rẩy, tức giận sắp khóc.

Hắn là Chiến Sư, Chiến Sư người người kính sợ a!

Cùng mình luận võ, chẳng những không sợ, còn nhao nhao tới, giống như đi dạo chợ bán thức ăn... Quả thực không thể chịu được!

- Tốt, cho các ngươi kiêu ngạo, xem ta đánh không chết các ngươi...

Gào thét một tiếng, hàm răng cắn khanh khách rung động.

Vù vù!

Trong lòng thề, liền chứng kiến một thanh niên nhảy lên.

Như cũ là trong hai mươi người, bài danh sau cùng.

Thoạt nhìn có chút gầy yếu.

Thấy gia hỏa này nhảy lên, tất cả mọi người ở sau lưng đều tràn đầy hối hận.

Sớm biết như vậy liền không nhiều lời, trực tiếp xông lên rồi.

Kết quả để đối phương thực hiện được...

- Đáng giận!

Chứng kiến vẻ mặt mọi người tràn đầy thất vọng, Bạch Toàn tức giận phát điên, gào thét một tiếng:

- Đến đi, sử dụng ra tuyệt chiêu của ngươi...

Rầm ào ào!

Trong tiếng gọi ầm ĩ, năm ngón tay mở ra, gào thét lao tới, vừa ra tay, liền dùng toàn bộ lực lượng mà Hợp Linh Cảnh có thể thi triển, uy lực so với Trần Trúc, còn cường đại ít nhất một thành.

Thực lực của hắn thật cường đại, tốc độ phản ứng cũng nhanh, chiêu số rực rỡ tươi đẹp... nhưng gia hỏa đối diện giống như có thể nhìn ra kẽ hở của hắn, sau hai chiêu, tìm được một chỗ thiếu sót, một cước đạp qua.

Sau đó, sẽ không có sau đó rồi.

Bạch Toàn nằm trên mặt đất!

Trước khi hôn mê, nước mắt hắn chảy ra.

Hắn thật là Chiến Sư... Thật sự là tới khảo hạch...

Kết quả, đi lên một cái bị đánh choáng váng một cái, thế nào cảm giác bọn hắn đang khảo hạch, đối phương là giám khảo nhỉ?

Mấu chốt nhất là, bọn hắn ngay cả ba chiêu của người ta cũng tiếp không được...

- Đội trưởng, còn tiếp tục như vậy nữa, ta sợ là chúng ta ngay cả tân sinh năm nhất cũng khảo hạch không hết... toàn bộ liền nằm xuống! Khảo hạch kết thúc không thành không sao, mặt mũi Chiến Sư của chúng ta...

Thấy Bạch Toàn cũng thất bại, Trác Thanh Phong đang muốn phái người tiếp tục đi lên, Lộc Thành nhịn không được nói.

Người khác không biết Trương viện trưởng quỷ dị, hắn là tự mình lãnh hội qua a.

Đạp Hư cảnh có thể nhẹ nhõm đánh bại Bán Thánh như hắn, giáo dục ra đệ tử, làm sao có thể đơn giản?

Trác Thanh Phong xoa xoa mi tâm.

Đối phương nói không sai, thật muốn tiếp tục nữa, vô cùng có khả năng sẽ xuất hiện loại tình huống này.

Lần này tới đây, chính là vì khảo hạch, một khi tất cả Chiến Sư chịu trách nhiệm khảo hạch đều ngất đi... Còn khảo hạch thế nào?

Trở về cũng không cách nào bàn giao a!

Khoan hãy nói, đã chạy tới khảo hạch, kết quả bị người khảo hạch đánh ngất xỉu... Truyền đi, quá mất mặt.

- Không bằng... Trước khảo hạch đệ tử của ba học viện khác, Hồng Viễn Học Viện lưu lại đến cuối cùng...

Lộc Thành nói.

- Chỉ có thể như vậy...

Chần chừ một chút, Trác Thanh Phong gật đầu.

Nếu như tiếp tục khảo hạch Hồng Viễn, Chiến Sư bên mình khẳng định càng nằm càng nhiều, còn không bằng trước khảo hạch xong ba đại Học Viện khác lại nói.

Đã có quyết định, Trác Thanh Phong không nói nhảm nữa, ngay sau đó làm ra an bài.

Nghe được trước khảo hạch ba Học Viện bọn hắn, tuy đám người Ô Thiên Khung, Thẩm Bình Triều không vui, nhưng cuối cùng vẫn đáp ứng.

Không có biện pháp, nhìn bộ dáng của Hồng Viễn đệ tử, tiếp tục khảo hạch mà nói, khẳng định không có biện pháp tiếp tục.

Tất cả học sinh của ba đại học viện khảo hạch, so với Hồng Viễn Học Viện thì nhanh hơn nhiều lắm.

Bốn canh giờ sau, năm thứ năm cũng khảo hạch hoàn tất.

Tuy nội tình của ba đại Học Viện thâm hậu, nhưng Chiến Sư của Chiến Sư Đường thật sự cường đại, Vân Hư Học Viện đến năm thứ năm, tổng cộng chỉ có mười hai vị thông qua, sáng tạo ghi chép thấp nhất trong lịch sử.

La Thanh Học Viện chỉ có mười vị, Thanh Trúc Học Viện thấp hơn, chỉ có tám vị.

Ba đại Học Viện lời thề son sắt đến, lại xuất hiện loại tình huống này, là trước kia tuyệt đối không nghĩ tới.

- Hiện tại khảo hạch tất cả Danh Sư của Hồng Viễn học viện...

Ba đại Học Viện thi xong, ánh mắt của Trác Thanh Phong tập trung vào tất cả học sinh của Hồng Viễn học viện.

Đám người Hứa Đài, Trần Trúc chịu trách nhiệm khảo hạch, giờ phút này đã khôi phục, lần nữa tham dự khảo hạch.

Giống như lúc trước, mới vừa lên đài, đã bị đệ tử năm nhất của Hồng Viễn đánh ngất xỉu.

Đã có kinh nghiệm đánh ngất xỉu lúc trước, bọn hắn càng thêm thuận buồm xuôi gió, nhiều nhất một chiêu, cái gọi là Chiến Sư, đã bị đánh bại.

- Cái này...

Chứng kiến thuộc hạ của mình, từng cái một nằm trên mặt đất, khuôn mặt của Trác Thanh Phong xanh mét, không biết làm như thế nào cho phải.

Hiện tại ngay cả đệ tử năm nhất của Hồng Viễn Học Viện cũng không có thi xong, còn lại bốn niên cấp, trọn vẹn tám mươi người... Thật muốn khảo hạch hết, lúc nào mới xong a?

Chiến Sư Đường bọn hắn cũng không phải đến tìm hành hạ.

Lần lượt bị người đánh ngất xỉu, cũng rất mất mặt...

- Trương viện trưởng, tiếp tục như vậy nữa, khẳng định không cách nào hoàn thành khảo hạch, ta có đề nghị, nếu như các ngươi có thể làm được, những học viên này của học viện các ngươi, đều có thể tuyển nhận thành Chiến Sư, không quan tâm hạn chế một trăm danh ngạch... Làm không được, cũng chỉ có thể để nội bộ các ngươi chiến đấu, chọn lựa danh ngạch còn dư lại rồi!

Chần chừ một chút, Trác Thanh Phong nói.

Hiện tại ba học viện cộng lại, ba mươi người thông qua khảo hạch, còn thừa lại bảy mươi vị trí.

Nếu như đối phương làm không được, liền nội bộ tiêu hóa, chỉ cấp bảy mươi, mà nếu có thể làm được, coi như tuyển nhận một trăm người này cũng không sao.

Danh ngạch một trăm người, chỉ là Chiến Sư Đường cho, gặp phải thiên tài chính thức, tuyển nhận nhiều mấy cái cũng là Chiến Sư Đường may mắn.

- Trác chiến sư cứ nói!

Trương Huyền nhìn qua.

- Chiến Sư không chỉ có kỹ xảo chiến đấu, Chân khí, lực lượng trong cơ thể, đều vượt xa tu luyện giả bình thường, chỉ có như vậy mới có thể ở trong quần chiến, phối hợp lẫn nhau, không đến mức trở thành vướng víu của mọi người!

Trác Thanh Phong nói.

Đám người Ô Thiên Khung, Thẩm Bình Triều gật đầu.

Chiến Sư kỳ thật chính là quân đội của Danh Sư Đường, mục đích tồn tại là vì đối kháng Dị Linh tộc, giết chết tồn tại có uy hiếp với nhân loại. Dưới tình huống bình thường, đều là liên hợp tác chiến, cá nhân lĩnh ngộ võ kỹ cao hơn, Chân Khí không hùng hậu, lực lượng không mạnh, trong quần chiến cũng rất dễ dàng cản trở, khiến cục diện vốn chiến thắng, trở nên không thể phỏng đoán.

- Ta chỗ này có một Chân Tức Thạch, là chuyên môn xin Tổng bộ của Chiến Sư Đường, dùng xong phải trả lại, chỉ cần xuất chưởng lên đó, có thể rõ ràng trắc ra đẳng cấp Chân Khí cùng lực lượng!

Trác Thanh Phong nói:

- Tất cả đệ tử của Hồng Viễn Học Viện, đối với lý giải võ kỹ, đạt đến cảnh giới có thể nói kinh khủng, trực chỉ bản chất, Phản Phác Quy Chân! Nhưng Chân Khí cùng lực lượng nhục thân hơi yếu, dưới tình huống bình thường, Chân Tức Thạch hiện lên con số, có thể đạt tới bốn, thì có tư cách trở thành Chiến Sư! Chỉ cần các ngươi có thể đạt tới hai, cũng chính là một nửa, liền có thể thông qua!

Tình huống bình thường, Chiến Sư đối với Chân Khí cùng nhục thân đều có yêu cầu rất lớn, nhưng những người này của Hồng Viễn Học Viện quá kì quái, Chân Khí rõ ràng rất yếu, lại có thể thắng được cường giả, loại thiên tài này, coi như báo cáo đến Tổng bộ Chiến Sư Đường, cũng sẽ hạ thấp điều kiện.

Trước kia cũng có qua tình huống tương tự.

- Đạt tới hai?

Trương Huyền nhíu mày.

Cái gọi là Chân Tức Thạch, hắn còn là lần đầu tiên nghe nói, đối với đạt tới hai cùng đạt tới bốn, không có bất kỳ khái niệm gì.

- Có thể để ta nhìn Chân Tức Thạch của ngươi một chút hay không?

Chần chừ một chút, Trương Huyền hỏi.

- Được!

Trác Thanh Phong gật đầu, cổ tay khẽ đảo, một bia đá cao hơn người xuất hiện ở trước mắt.

Toàn thân bia đá màu nâu xanh, chung quanh tản mát ra hào quang màu lam nhạt, làm cho người ta nhìn lên một cái, thì có loại cảm giác say mê.

- Chân Tức Thạch... Quả nhiên là thứ này, lợi hại!

Ánh mắt Ô Thiên Khung sáng lên.

- Ô viện trưởng gặp qua thứ này?

Thẩm Bình Triều nhịn không được nói.

- Ta chưa thấy qua, chỉ là ở trên một quyển sách thấy qua. Nghe nói có thể kiểm tra đo lường ra Chân Khí cùng lực lượng của một người, chỉ cần đặt tay lên, dụng hết toàn lực thi triển Chân Khí, phía trên sẽ xuất hiện con số. Vượt qua hai, tính có chút thiên phú, vượt qua bốn, nói rõ chiến lực kinh người, vượt xa thiên tài!

Ô viện trưởng gật đầu.

- Đẳng cấp khác biệt, cũng có thể sử dụng sao?

Thẩm Bình Triều tiếp tục hỏi.

Mỗi người đẳng cấp khác biệt, tu vi không giống nhau, đều có thể kiểm tra đo lường ra?

- Đều có thể sử dụng, thứ này chỉ kiểm tra đo lường độ tinh thuần Chân Khí cùng lực lượng nhục thân, không liên quan tới tu vi.

Ô viện trưởng nói.

Hai người nói chuyện phiếm, bên này Trương Huyền đã đi tới trước mặt Chân Tức Thạch, nhìn chung quanh một vòng, nhịn không được nhìn về phía Trác Thanh Phong ở cách đó không xa, ánh mắt tỏa ánh sáng:

- Trác chiến sư, thứ này... Ta có thể thử một chút không?

Trịnh Dương vô địch (1)

dtv-ebook.com

Đối với đồ chơi này, hắn một chút cũng không biết, chỉ có tự mình thí nghiệm, mới biết được cái gọi là hai cùng bốn, là cái khái niệm gì.

- Viện trưởng muốn thử thoáng một phát?

- Không nên...

Dưới đài, sắc mặt đám người Mi Trưởng lão đều không còn chút máu.

Viện trưởng này của bọn hắn, thử cái gì hỏng cái đó, trừ khi Trác chiến sư không muốn Chân Tức Thạch nữa, nếu không, tốt nhất đừng cho hắn động thủ, nếu không muốn khóc cũng không kịp...

Tựa hồ nghe ra tiếng lòng của bọn hắn, Trác Thanh Phong cười cười:

- Không nhọc phiền Viện trưởng tự mình thí nghiệm, Trần Trúc, ngươi qua!

- Vâng!

Trần Trúc nhẹ gật đầu, đi vào trước mặt, bàn tay nhấc lên, hào quang lóe sáng, một con số xuất hiện ở trước mắt mọi người... năm!

- Điều này nói rõ, Chân Khí cùng lực lượng của Trần Trúc, đều vượt qua bốn!

Trác Thanh Phong giải thích.

- Ta thử xem!

La Thanh Học Viện Viện trưởng Trương Thanh Sơn mới vừa rồi bị đánh bại đi tới, nâng bàn tay, hào quang lóe lên, cho thấy con số... 4.5.

Tuy không tới năm, không bằng Trần Trúc, nhưng cũng vượt qua tiêu chuẩn rồi.

- Ta xem một chút!

Chử Kiện đi tới, đưa tay, hào quang lập loè, chỉ có 2.

1.

- Ta thấp như vậy?

Da mặt hắn co lại.

Hắn ở trong hai mươi người năm nhất của Hồng Viễn học viện, bài danh thứ năm, tính là thứ tự rất cao, kết quả chỉ có chút thành tích này, đằng sau mười lăm vị, thật muốn tính mà nói, đoán chừng ngay cả 2 cũng rất khó đạt tới.

Như vậy thoạt nhìn, nếu không phải Viện trưởng giảng bài, bằng vào thực lực của bọn họ, thật muốn trở thành Chiến Sư, là không thể nào.

- Chắc hẳn Trương viện trưởng đối với Chân Tức Thạch này cũng có chút hiểu được a!

Có ba người thí nghiệm, tình huống của Chân Tức Thạch đã không sai biệt lắm biết được, Trác Thanh Phong cười nhìn lại.

- Ân!

Trương Huyền gật gật đầu, nhăn mày.

Thực lực của Chử Kiện, vừa rồi hắn cũng xem, ở trong tất cả đệ tử đứng hàng gần phía trước, hắn mới 2.1, thật muốn cho đệ tử học viện của mình lên, đoán chừng có thể vượt qua hai, sẽ không cao hơn một nửa!

Nói cách khác, ít nhất phải đào thải năm mươi người!

- Nếu không như vậy đi, Trác chiến sư, có thể cho ta hai canh giờ không, ta truyền thụ cho những học sinh này vài thứ... sau hai canh giờ, tới đây kiểm tra đo lường!

Suy nghĩ một chút, Trương Huyền nói.

- Hai canh giờ?

Trác Thanh Phong sững sờ.

Võ kỹ cùng kỹ xảo chiến đấu, có thể thời gian ngắn tăng lên, nhưng Chân Khí cùng lực lượng, lại cần thời gian dài tích lũy!

Truyền thụ hai canh giờ... Có thể có tác dụng gì?

- Cũng không cần hai canh giờ, hiện tại trời đã tối đen, như vậy đ, cho các ngươi một đêm thời gian, buổi sáng ngày mai tới đây kiểm tra đo lường!

Do dự một chút, Trác Thanh Phong nói.

Chỉ là chọn lựa ba đại Học Viện, liền hao tốn bốn canh giờ, hiện tại trời đã tối đen.

Dù sao trong ba ngày tuyển ra Chiến Sư là được, không cần phải hôm nay làm xong.

- Vậy đa tạ Trác chiến sư rồi...

Ánh mắt Trương Huyền sáng lên.

Bọn đệ tử này vô luận nhục thân hay Chân Khí, đều cực kỳ bạc nhược yếu kém, nếu như có thể có một đêm thời gian giảng bài, học tập, tuyệt đối có thể có biến hóa thoát thai hoán cốt.

- Cái này không có gì, cũng là vì tuyển chọn Chiến Sư...

Trác Thanh Phong cười cười.

- Vậy thì ta cũng không nói nhiều, Triệu Trưởng lão, Mi Trưởng lão, các ngươi chiêu đãi ba vị Viện trưởng cùng đám người Trác chiến sư, ta mang các đệ tử đi trước!

Cười cười, Trương Huyền an bài một tiếng, mang theo mọi người đi đến Trưởng lão đại điện.

Trưởng lão đại điện, có trận pháp ngăn cách khí tức, còn có Tụ Linh Trận lợi hại, mấu chốt nhất là, có thể chứa một trăm người, cực kỳ rộng rãi, cực kì thích hợp.

Hắn rời đi, đám người Mi Trưởng lão lại an bài đám người Ô viện trưởng dùng tiệc tối, sau đóỉ ngơi.

...

Đi vào Trưởng lão đại điện, Trương Huyền bố trí lại Tụ Linh Trận, để uy lực của nó càng lớn, lấy ra năm trăm viên Linh Thạch thượng phẩm, đặt ở bốn phía.

Vù vù!

Chỉ trong chớp mắt, đại điện đã bị linh khí nồng đậm rót đầy, cảm nhận được linh khí như chất lỏng, Trương Huyền nhẹ nhàng thở ra.

Người khác muốn tăng lên nhục thân cùng lực lượng chân khí, cực kỳ khó khăn, với hắn mà nói, lại không phức tạp.

Sưu tập nhiều công pháp luyện thể của Danh Sư Học Viện như vậy, Ngũ Diệu Kim Thân trước tứ trọng, đã triệt để lột xác thành Thiên Đạo công pháp, coi như không có bảo vật, cũng có thể nhẹ nhõm tu luyện.

Về phần Chân Khí, coi như những người này không thể tu luyện Thiên Đạo Chân Khí, nhưng bản rút gọn lại rất dễ dàng lĩnh ngộ, chỉ cần thêm

chút chỉ điểm, rèn luyện Chân Khí, để tích lũy trở nên hùng hậu, cũng không khó khăn.

- Các ngươi chỉ có một đêm thời gian, có thể học được nhiều ít, nhìn ngộ tính cùng năng lực của mình!

An bài tốt đám đông, Trương Huyền nhìn quanh một vòng, thanh âm lang lãng vang lên:

- Hiện tại ta truyền thụ cho mọi người một bộ Luyện Thể pháp quyết, tên Ngũ Diệu Kim Thân...

Trong thanh âm xen lẫn Sư Ngôn Thiên Thụ, khiến tất cả học sinh đều kìm lòng không được dựa theo tiếng nói của hắn vận chuyển chân khí trong cơ thể.

Ngũ Diệu Kim Thân của Ngô Dương Tử rườm rà phức tạp, coi như là trước hai mươi của từng niên cấp, muốn luyện thành không có mấy chục năm công phu, là không thể nào làm được.

Bất quá, Trương Huyền mượn nhờ Thiên Đạo công pháp sửa chữa, liền không giống, đã trở nên cực kỳ đơn giản, đắm chìm ở trong tu luyện, lực lượng nhục thân của tất cả học sinh không ngừng gia tăng, càng ngày càng mạnh.

...

Trong phủ đệ Hoài Dương Vương đưa tặng, Trịnh Dương duỗi lưng một cái từ trong gian phòng đi ra.

Trải qua một ngày tu luyện, đã hoàn toàn tiêu hóa nội dung lão sư giảng giải, thực lực cũng có tăng lên trên phạm vi lớn.

- Nghe nói hôm nay Học Viện có Chiến Sư Đường tuyển chọn... Qua nhìn xem!

Phun ra một ngụm trọc khí, nhớ tới sự kiện kia, ánh mắt Trịnh Dương sáng lên.

Chiến Sư trong truyền thuyết, từng cái đều có thể vượt cấp chiến đấu, thực lực kinh người, hắn muốn nhìn một chút mạnh như thế nào.

Cũng không gọi đám người Vương Dĩnh, đi nhanh đến Học viện.

Không lâu sau, đi vào trong đó.

Lúc này trời đã tối đen, yến hội cũng kết thúc, tốp năm tốp ba học sinh đi ở trong sân trường, lộ ra cực kỳ hưng phấn.

Hồng Viễn Học Viện, ở Chiến Sư đại tái luôn bị ba đại Học Viện kéo vô cùng xa, lần này Viện trưởng mới kế vị, thay đổi thái độ bình thường, Chiến Sư Đường cũng đánh không lại, để cho bọn họ đều cảm thấy hãnh diện, sảng khoái không nói ra được.

Nghe mọi người nghị luận, Trịnh Dương cũng không xê xích gì nhiều lý giải tình huống ban ngày, nhẹ nhàng cười cười.

Một đường cùng lão sư đi tới, biết rõ lão sư tuổi không lớn này, có loại năng lực kinh thiên động địa nào!

Đừng nói chỉ đánh bại người khảo hạch thấp nhất của Chiến Sư Đường... Coi như huấn luyện ra một đám người, chống cả Chiến Sư Đường cũng không kỳ quái.

- Lực lượng Chân Khí, là quá trình tu luyện giả tích lũy tháng ngày, Trương viện trưởng này, cho rằng giảng một đêm, là có thể tăng lên... Thật sự không biết trời cao đất rộng!

- Đúng vậy, chúng ta vì tăng lên độ tinh thuần Chân Khí, đề cao lực lượng nhục thân, đã ăn bao nhiêu đắng, bị bao nhiêu tội? Thậm chí thời điểm tới, còn phải thừa nhận Phượng Diễm Thánh Thú nướng... Tuy vậy, cũng chỉ để Chân Khí cùng nhục thân tăng lên một chút mà thôi!

- Nói kỹ xảo chiến đấu, đạt được thành công, liền tự cho mình siêu phàm, ngày mai, chờ chế giễu đi...

Dọc theo đường cái đi về phía trước, mấy thanh âm nghị luận truyền vào tai.

Giương mắt nhìn lại, chỉ thấy mấy thanh niên mặc Danh Sư bào cổ quái, cười nhẹ đi thẳng về phía trước, trên mặt lộ ra vẻ đùa cợt.

Hôm nay đệ tử Hồng Viễn học viện, để cho Chiến Sư Đường bọn họ mất mặt xấu hổ, đổi lại người nào, trong lòng cũng sẽ không cam lòng!

Giờ phút này nghe nói Trương viện trưởng, tới lúc ra trận mài thương giảng giải võ kỹ cùng kỹ xảo chiến đấu thì cũng thôi, rõ ràng còn muốn trong thời gian ngắn tăng lên độ tinh thuần chân khí cùng lực lượng nhục thân... Đây không phải nằm mơ sao?

Hai thứ này, là trụ cột để tu luyện giả cường đại, nếu như dễ dàng tăng lên như vậy, Chiến Sư Đường bọn hắn cũng không cần khổ cực tu luyện như thế.

- Mấy vị bằng hữu, kính xin dừng bước!

Nghe lời nói của đối phương, dám cười nhạo lão sư mình, tình cảm bộc lộ trong lời nói, Trịnh Dương nhướng mày, nhịn không được xòe bàn tay ra, ngăn ở trước mặt mấy người.

- Chuyện gì?

Mấy thanh niên nhăn mày lại.

- Không có gì, chỉ là nghe nói người Chiến Sư Đường, mỗi cái sức chiến đấu mạnh mẽ, ta nhàn rỗi vô sự, vừa vặn muốn thử xem thực lực của các ngươi, có phải giống như trong truyền thuyết đáng sợ như vậy hay không!

Trịnh Dương nhàn nhạt nhìn qua.

- Biết rõ chúng ta là người Chiến Sư Đường, còn dám ngăn trở? Muốn chết!

- Nơi nào đến đứa nhà quê? Chán sống rồi sao!

Mấy người vốn mất hứng, thấy một thiếu niên chỉ có mười sáu, mười bảy tuổi, dám ngăn cản bọn hắn, còn muốn thử xem thực lực của bọn hắn, tất cả đều giận dữ.

Bọn hắn đường đường là Chiến Sư, đi đến bất kỳ địa phương nào, đều được người tôn kính, bị người kính sợ.

Kết quả, đến Hồng Viễn Học Viện, trước bị người liên tiếp đánh ngất xỉu không nói, một thiếu niên mười mấy tuổi cũng ngông cuồng như thế, làm sao có thể nhịn được!

- Có phải muốn chết hay không, thử xem sẽ biết...

Cũng không tức giận, Trịnh Dương nhẹ nhàng cười cười, một thanh trường thương xuất hiện trong lòng bàn tay, ở trên không trung vẽ một cái, phóng xuất ra khí thế kinh người.

- Nếu như muốn tìm phiền toái, vậy đừng trách chúng ta không khách khí...

Thấy hắn lấy ra binh khí, sắc mặt mấy vị Chiến Sư trầm xuống, một cái trong đó sải bước đi ra.

Thanh niên này, là Đạp Hư cảnh đỉnh phong, chuyên môn khảo hạch học viên năm thứ tư, hôm nay thời điểm khảo hạch ba đại học viện, đại triển thần uy, dồn ép vô số tài tuấn, nhấc tay nhận thua, thực lực mạnh, có thể nói khủng bố.

Hắn nhìn ra Trịnh Dương, chỉ là Tàm Phong cảnh sơ kỳ, tính toán xuất thủ thử xem.

Thân là Chiến Sư, có thể vượt cấp chiến đấu, đối phương cùng hắn chỉ kém một tiểu cấp bậc, đánh bại hắn là nhẹ nhõm.

- Ra tay đi! Ta có thể nhường ngươi ba chiêu...

Nhướng mày, binh khí lấy ra, thần sắc thanh niên hờ hững nói.

Trên thân toát ra một cỗ tự tin cường đại.

- Để cho ta ba chiêu? Không cần... Ta sẽ áp chế tu vi giống như ngươi!

Thấy gia hỏa này còn không có làm rõ ràng sự thật, Trịnh Dương lắc đầu, chân khí trong cơ thể vận chuyển, một hồi giòn vang, tu vi bị áp chế đến Đạp Hư cảnh đỉnh phong.

- Ngươi đã tự tìm phiền phức, ta liền không khách khí...

Thấy thiếu niên không biết từ đâu xuất hiện kia, dám đè thấp tu vi cùng hắn chiến đấu, thanh niên lạnh lùng cười cười, binh khí trong tay mãnh liệt vung lên, một cỗ lực lượng cường đại tới cực điểm ầm ầm quét sạch.

Tuy thực lực của hắn chỉ là Đạp Hư cảnh đỉnh phong, nhưng uy lực một chiêu này, coi như là Tàm Phong cảnh đỉnh phong cũng không dám ngạnh kháng.

- Hừ!

Đối mặt công kích như thế, Trịnh Dương nhẹ nhàng cười cười, cũng không lui về phía sau, trường thương trong tay nhẹ nhàng run lên, đâm đi ra ngoài.

Bành!

Thương cùng binh khí của đối phương va chạm, chỉ thoáng một phát, thanh niên liền bay ngược ra, nằm trên mặt đất, miệng lớn thổ huyết.

Trịnh Dương vô địch (2)

dtv-ebook.com

- Cái gì?

- Dã Trần thất bại?

- Cấp bậc giống nhau, một chiêu đã bị đánh trọng thương?

- Hơn nữa không phải kỹ xảo... Đối phương bằng vào chính là lực lượng nhục thân cùng Chân Khí...

Chứng kiến thanh niên một chiêu đã bị đánh bại, mới vừa rồi mọi người còn tràn đầy khinh thường, giờ phút này thần sắc đều ngưng trọng, nắm đấm xiết chặt.

Vốn bọn hắn đối với thiếu niên chỉ có mười sáu, mười bảy tuổi, cũng không thèm để ý, cảm thấy tuy tu vi không thấp, vô cùng có khả năng là nhị thế tổ dùng đan dược, tăng cao chiến lực.

Bởi vậy đối với hắn muốn tỷ đấu, cũng không có để tâm, nhưng giờ khắc này thấy đồng bọn của mình… Dã Trần ở đồng cấp bậc vô địch, dưới cấp bậc giống nhau, bị đối phương một thương đánh bay, trọng thương ngã xuống đất, từng cái đều bối rối.

Chiến Sư bọn hắn, không phải đi đến nơi nào cũng không có tồn tại chống lại sao?

Sao đối mặt đệ tử Hồng Viễn Học Viện tuyển ra, đều không phải là đối thủ, đi đường tùy tiện đụng phải một thiếu niên, cũng đánh không lại?

Mấu chốt nhất là, đối phương không giống những học viên kia của Hồng Viễn học viện, không phải mượn kỹ xảo chiến đấu, tìm nhược điểm, mà là Chân Khí cùng nhục thân va chạm!

Nói cách khác, cứng đối cứng, dưới tình huống đồng cấp bậc, đối phương vô luận lực lượng, Chân Khí hay tốc độ phản ứng, lại đều đáng sợ hơn Chiến Sư bọn hắn!

- Đáng giận...

Dã Trần bị một kích trọng thương, bàn tay vỗ mạnh, theo dưới đất đứng lên, lần nữa nhìn về phía thanh niên cách đó không xa, hàm răng cắn khanh khách rung động.

Hắn đường đường Chiến Sư, ban ngày bị đệ tử tuyển chọn nhục nhã thì thôi, không nghĩ tới ban đêm, còn bị một thiếu niên mười mấy tuổi vũ nhục... Quả thực thúc có thể nhẫn, thẩm không thể nhẫn a!

Gào thét một tiếng, Dã Trần không để ý mọi người phản đối, mãnh liệt đi vào trước mặt, binh khí trong tay rơi vãi, Chân Khí toàn thân vận chuyển như rồng, trong nháy mắt liền thi triển ra lực lượng cuồng bạo trong cơ thể.

Oanh long long!

Không khí chung quanh, lập tức bị xé rách.

Tuy hắn chỉ có Đạp Hư cảnh, nhưng phát huy toàn bộ lực lượng, có được uy lực mà Tàm Phong cảnh cũng khó đối kháng.

- Hừ!

Thấy đối phương thẹn quá hoá giận, thân thể Trịnh Dương thẳng tắp, như cây lao, hai chân đứng ở tại chỗ, vẫn không nhúc nhích, hừ nhẹ một tiếng, trường thương lần nữa đâm ra.

Thương mang huy hoàng, như là Giao Long, đâm nhanh về phía trước, trong nháy mắt liền xuất hiện ở trước mắt đối phương, làm cho người ta khó lòng phòng bị.

- Cái này... Không có khả năng!

Dã Trần biến sắc, sợ tới mức thân thể cứng đờ, muốn trốn tránh đã không còn kịp rồi, chỉ cảm thấy ngực khó chịu, lần nữa bị mũi thương của đối phương đánh trúng, thân thể tê rần, bay ngược mà ra.

Phốc!

Người ở trên không trung, điên cuồng phun máu tươi.

Chỉ thoáng một phát, bản thân bị trọng thương.

- Ngươi không phải đối thủ của ta! Có mạnh mẽ hơn một chút tới đây hay không?

Không để ý tới Dã Trần bị thương, tay cầm trường thương, Trịnh Dương nhướng mày, nhìn mấy vị Chiến Sư còn dư lại.

- Ta tới...

Thấy thiếu niên này, một chiêu liền đánh bại đồng bọn của mình, mọi người lại không còn khinh thường, từng cái thần sắc ngưng trọng, một thanh niên đi ra.

Vị này, thực lực Tàm Phong cảnh đỉnh phong, là chịu trách nhiệm khảo hạch năm thứ năm, dùng binh khí cũng là trường thương, một thương để đệ tử của ba đại Học Viện không dám lên đài.

- Ta sẽ đè thấp tu vi chiến đấu với ngươi...

Đi vào trước mặt, lông mi của thanh niên khẽ động, hừ một tiếng.

- Đè thấp tu vi? Không cần! Ngươi dùng thực lực mạnh nhất tiến công ta đi!

Trịnh Dương khoát tay áo, cũng không nói nhảm, trường thương trong tay lần nữa vén lên, thời gian nháy con mắt, thương mang bắn ra.

- Cuồng vọng...

Thấy đối phương trực tiếp xuất thủ, khiến hắn ngay cả thời gian áp chế tu vi cũng không có, khuôn mặt thanh niên trầm xuống, thân thương trong tay run run, cũng tiến lên đón.

Binh khí của hắn cũng là thương, ở phía trên đắm chìm nhiều năm, sớm đã đạt đến cảnh giới Nhân Thương hợp nhất, vừa công kích, thương ảnh liên tục, tựa như một cái màn sân khấu không lọt gió, phong tỏa bốn phía.

- Thương pháp tốt, Trì Hiểu dùng ra toàn lực a!

- Thương của hắn, ngay cả đội trưởng cũng khen không dứt miệng, gia hỏa này phải thua không thể nghi ngờ...

- Chỉ có Tàm Phong cảnh sơ kỳ, liền dám tìm phiền toái... Thật sự là không biết tự lượng sức mình!

...

Chứng kiến thanh niên thi triển thương pháp, mấy vị Chiến Sư nhẹ nhàng thở ra.

Đối với thực lực của đồng bọn, bọn hắn biết rất nhiều, trường thương vừa ra, Bán Thánh cũng phải tạm lánh phong mang, tên đối diện kia bất quá là Tàm Phong cảnh sơ kỳ, có thể chống đỡ một chiêu hay không còn khó nói.

Bành!

Thời điểm nghị luận, mọi người đang muốn nhìn gia hỏa này bị đánh bại như thế nào, liền thấy Chiến Sư Trì Hiểu, Tàm Phong cảnh đỉnh phong, rống lên một tiếng khó chịu, bay ngược mà ra, giống như Dã Trần, nằm trên mặt đất, máu tươi điên cuồng phun.

- Cái này... Làm sao có thể?

- Trì Hiểu thất bại? Hơn nữa một chiêu liền thất bại?

Đồng tử co rụt lại, sắc mặt mọi người đều thay đổi.

Nếu như nói vừa rồi, đối phương đánh bại Dã Trần, là bởi vì thực lực bản thân hắn mạnh mẽ, đè thấp tu vi cũng có thể thắng được... nhưng bây giờ, thực lực còn thấp hơn Trì Hiểu, nhẹ nhõm đánh đối phương trọng thương...

Đến cùng làm sao làm được?

- Trì Hiểu...

Mấy thanh niên vội vã đi vào trước mặt, nâng đồng bọn dậy, ngẫu nhiên chứng kiến trong mắt của hắn lộ ra vẻ hoảng sợ, tràn đầy không thể tin được.

- Ngươi sao rồi?

Vội vàng hỏi.

- Nhanh đi truyền tin đội trưởng... Ta không phải đối thủ!

Giùng giằng ngồi xuống, Trì Hiểu nghiến răng.

- Vâng...

Liếc nhìn Trịnh Dương, biết rõ ngay cả Trì Hiểu cũng chống lại không được, bọn hắn khẳng định không phải là đối thủ, mọi người cắn răng một cái, quay người đi thẳng về phía trước.

...

Danh Sư Học Viện, trong tiểu viện đám người Chiến Sư Đường cư trú, sạch sẽ chỉnh tề, rộng rãi bao la.

Là đám người Mi Trưởng lão chuyên môn chuẩn bị, chỉ hy vọng ở chỗ này, có thể thoải mái một ít.

Trong phòng khách rộng lớn, Trác Thanh Phong ngồi ngay ngắn, đối diện là Ô Thiên Khung, Thẩm Bình Triều cùng Ngũ Nhiên.

Tiệc tối chấm dứt, bọn hắn cũng không có việc gì, tới đây muốn lĩnh giáo tu vi của Trác Thanh Phong, vừa trò chuyện, lập tức giật nảy mình.

Không hổ là Bách phu trưởng của Chiến Sư Đường, lý giải đối với tu vi, cùng nghiên cứu công pháp, coi như là Viện trưởng như bọn họ, cũng rất khó bằng được.

Có thể tưởng tượng, vị này thật muốn xuất thủ, thực lực nên khủng bố bao nhiêu!

Coi như đè thấp thực lực, cũng có thể vượt cấp chiến đấu, làm cho người ta khó có thể chiến thắng!

- Tu luyện không ở ngoài tâm, chỉ cần tâm là thành kính, sẽ càng ngày càng mạnh!

Trác Thanh Phong cười cười:

- Chiến Sư chúng ta, không giống Danh Sư các ngươi, toàn bộ tâm của chúng ta đắm chìm trên chiến đấu, các ngươi còn phải phân tâm phụ tu, giáo thư dục nhân... Không bằng chúng ta cũng rất bình thường...

- Đúng vậy!

Đám người Ô Thiên Khung gật đầu.

Sở dĩ Chiến Sư cường đại, là vì tất cả tâm tư đều dùng ở chiến đấu, lấy tăng lên sức chiến đấu làm mục đích, mà Danh Sư bình thường, còn phải giáo thư dục nhân, học tập phụ tu, các loại xã giao...

Tâm tư phân tán, khẳng định không cường đại bằng sở trường.

Bọn họ là Viện trưởng của tứ đại học viện, địa vị tôn sùng, cũng có công pháp tu luyện tốt, tu vi cũng không yếu, nhưng thật muốn nói sức chiến

đấu như thế nào, so với Trác Thanh Phong... Vẫn là chênh lệch rất lớn.

Thuật nghiệp có chuyên tấn công, coi như là Danh Sư, cũng không có khả năng cái gì cũng mạnh mẽ.

- Trác chiến sư cảm thấy đêm nay Trương viện trưởng giảng bài, có thể làm cho đệ tử tiến bộ sao?

Nhớ tới một sự kiện, Ô Thiên Khung hỏi.

Vị Trương viện trưởng này lâm chiến giảng bài, muốn tăng lên tu vi Chân Khí cùng lực lượng của đệ tử, ở hắn xem ra, là sự tình rất khó hoàn thành, bất quá cũng muốn hỏi vị trước mắt này một chút.

- Dựa theo tình huống bình thường, loại sự tình này là hoàn toàn không thể nào. Chỉ là... Trương viện trưởng kia có chút kỳ quái!

Trác Thanh Phong nhăn mày lại.

Đổi lại những người khác, hoàn toàn có thể xác nhận, muốn trong vòng một đêm, liền muốn Chân Khí cùng lực lượng của đệ tử tăng cường, tuyệt đối là nằm mơ...

Nhưng vị Trương viện trưởng này, hắn không đoán được.

Tùy tiện chỉ điểm nửa canh giờ, có thể khiến đệ tử lý giải võ kỹ cùng kỹ xảo chiến đấu, ngay cả Chiến Sư cũng không sánh bằng, loại người này thực sự quá quỷ dị.

- Ân... Ta cũng không dám nói chính xác!

Ô Thiên Khung lắc đầu.

Bọn hắn hiểu rõ vị Trương viện trưởng này còn nhiều hơn Trác sư, càng tận mắt thấy đệ tử ở trước khi giảng bài, biết rõ rất nhiều chuyện, thật sự là không thể dùng lẽ thường cân nhắc.

- Kỳ thật cũng không cần xoắn xuýt, ngày mai sẽ biết được...

Trác Thanh Phong nhẹ nhàng cười cười, đang muốn tiếp tục nói chuyện, liền thấy một thanh niên vội vã đi đến.

Đúng là Chiến Sư Hoàng Đào, tu vi Kiều Thiên cảnh đỉnh phong.

- Đội trưởng, không tốt...

Tiến vào phòng, Hoàng Đào liền hô lên.

- Làm sao vậy?

Trác Thanh Phong nhướng mày nói.

- Vừa rồi chúng ta ra ngoài đi dạo, gặp phải một thiếu niên mười sáu mười bảy tuổi, cùng với chúng ta luận võ... Kết quả, dưới đồng cấp bậc, chúng ta không phải đối thủ, toàn quân bị diệt!

Sự tình lúc trước, Hoàng Đào kỹ càng nói một lần.

- Một thiếu niên mười sáu, mười bảy tuổi, cùng các ngươi luận võ, các ngươi không phải đối thủ?

Trác Thanh Phong như nghe được chuyện cười.

Bọn họ là cái gì?

Chiến Sư!

Tồn tại đồng cấp bậc cường đại nhất, bị một thiếu niên mười sáu, mười bảy tuổi đã đập, còn không cách nào đánh trả?

Thật hay giả?

- Vâng, đối phương chỉ là Tàm Phong cảnh sơ kỳ... Trì Hiểu đã dùng hết toàn lực, cũng bị một thương đánh bay, bản thân bị trọng thương...

Hoàng Đào nói.

- Tàm Phong cảnh sơ kỳ, đánh bại Tàm Phong cảnh đỉnh phong Trì Hiểu? Điều này sao có thể?

Con mắt Trác Thanh Phong trợn tròn.

Nếu như cấp bậc giống nhau, người của mình thua, là học nghệ không tinh, cấp bậc thấp, lại có thể vượt cấp chiến đấu, đánh bại bọn chúng... Cái này ý vị sâu xa!

- Vâng!

Hoàng Đào gật đầu.

- Người nơi nào đến? Là Danh Sư của học viện sao?

Trác Thanh Phong nhịn không được hỏi.

- Ta không biết, thời điểm đi đường, đang nói chuyện phiếm, đột nhiên ngăn chúng ta, nói sức chiến đấu của Chiến Sư mạnh mẽ, cùng với chúng ta tỷ thí... sau đó đè thấp tu vi cùng Dã Trần tỷ thí một trận, Dã Trần thất bại ngay tại chỗ, sau đó... Trì Hiểu đi lên, cũng không phải đối thủ!

Hoàng Đào giải thích.

- Có thể tự do hành tẩu ở trong Học Viện, nhất định là người của học viện, qua nhìn xem...

Không nghĩ tới hai thuộc hạ của mình liên tiếp bị đánh bại, sắc mặt Trác Thanh Phong trầm xuống, đứng dậy.

Đám người Ô Thiên Khung, Thẩm Bình Triều cũng liếc mắt nhìn nhau, đứng dậy theo ở phía sau.

Mấy người còn chưa tới cửa ra vào, liền nghe vài tiếng kêu thảm, liền thấy tất cả Chiến Sư lúc trước khảo hạch ba đại Học Viện uy phong lẫm lẫm, từng cái nằm trên mặt đất, miệng phun máu tươi, một thiếu niên

mười sáu, mười bảy tuổi, cầm trong tay trường thương, ngạo nghễ đứng ở tại chỗ, uy phong lẫm lẫm, giống như bất bại Chiến Thần.

- Coi như áp chế tu vi, đồng cấp bậc cũng không chịu nổi một kích... Các ngươi chính là Chiến Sư trong truyền thuyết?

Chứng kiến Trác Thanh Phong, mí mắt thiếu niên nhấc lên, cười nhạt một tiếng:

- Gà đất chó kiểng mà thôi!

Trịnh Dương vô địch (hạ)

dtv-ebook.com

- Ngươi nói cái gì?

Nghe nói như thế, mấy vị Chiến Sư ở sau lưng Trác Thanh Phong lập tức giận dữ.

Ngay cả đám người Ô Thiên Khung, Thẩm Bình Triều cũng ngốc trệ.

Chiến Sư cường đại như thế, bị người ở trước mặt đánh nằm bảy tám cái, còn cười nhạo gà đất chó kiểng... Coi như tận mắt nhìn thấy, cũng cảm thấy giống như nằm mơ.

- Còn tưởng rằng Chiến Sư lợi hại bao nhiêu, thoạt nhìn chỉ như vậy a!

Một tay cầm chặt trường thương, một tay vắt chéo sau lưng, thần sắc của Trịnh Dương hờ hững.

Đã sớm nghe nói qua Chiến Sư, vốn tưởng rằng lợi hại bao nhiêu, chính thức nhìn thấy, thật sự có chút thất vọng.

- Khẩu khí thật lớn!

Thấy gia hỏa này không biết từ đâu xuất hiện, không che đậy miệng như thế, cuồng vọng không bị trói buộc, Ngô Hư hét lớn một tiếng, tiến về phía trước một bước:

- Có dám cùng ta tỷ thí một trận hay không?

Lúc này Ngô Hư đã đạt đến Bán Thánh, mặc dù chỉ là sơ kỳ, nhưng tu vi hùng hậu như sông lớn, Bán Thánh đỉnh phong cũng khó chống lại.

- Có gì không dám?

Mí mắt vừa nhấc, Trịnh Dương vén trường thương lên, tựa như linh động.

- Tốt, hiện tại ta liền đè thấp tu vi, so thử với ngươi!

Ngô Hư gật đầu, lấy ra trường kiếm, kiếm quang du đãng, như là Linh xà.

Hơn ba tháng, tu vi của hắn không chỉ gia tăng lên, lĩnh ngộ cùng lý giải đối với kiếm pháp cũng sâu hơn không ít, so với ban đầu ở sơn cốc Xích Huỳnh Quả, càng cường đại hơn.

- Không cần, một Bán Thánh sơ kỳ mà thôi... Xem ta một thương phá tan!

Trịnh Dương cười nhạt một tiếng, bước về phía trước, mặt đất dưới chân như rút ngắn một nửa, một bước liền đi tới trước mặt Ngô Hư, trường thương như rồng, mang theo khí tức huy hoàng, đánh tới trước mặt.

- Muốn chết!

Thấy chiêu này của đối phương không hề biến hoá, lại có thể cùng hắn cứng đối cứng, sắc mặt Ngô Hư trầm thấp.

Bất kể nói thế nào, hắn cũng là Chiến Sư Bán Thánh cấp, đồng cấp bậc có thể nói vô địch... Thực lực thấp, mưu lợi thắng ta cũng khó khăn, cứng đối cứng, không phải muốn chết sao?

Quát nhẹ một tiếng, kiếm trong tay Ngô Hư trường không có bất kỳ biến hoá, thẳng tắp đâm tới mũi thương của đối phương.

Cùng thời khắc đó, Chân khí trong cơ thể như sông lớn vỡ đê, trào lên.

Nếu như đối phương cùng hắn cứng đối cứng, vậy hắn sẽ dùng lực lượng cường đại của Chiến Sư, để đối phương biết rõ, cử động như vậy là buồn cười cỡ nào.

Bành!

Trường kiếm cùng trường thương va chạm.

Ngô Hư đang nghĩ ngợi, đối phương tất nhiên không chịu nổi Chân Khí hùng hậu của hắn, bị nghiền ép, lại cảm thấy một cỗ lực lượng càng thêm hùng hồn lan tràn đến.

Chân khí trong cơ thể hắn như trong nháy mắt gặp biển gầm, căn bản không có ở cùng một cấp bậc.

Đăng đăng đăng đăng!

Sắc mặt đỏ bừng, bàn chân Ngô Hư đạp mặt đất, liên tục lui về sau bảy, tám bước, trên đầu ứa ra mồ hôi lạnh, trong mắt tràn đầy vẻ không thể tin được.

- Chỉ bằng vào Chân Khí cùng lực lượng nhục thân, lại có thể cường đại hơn Ngô Hư... Gia hỏa này tu luyện thế nào a?

Đám người Trác Thanh Phong cũng trợn tròn mắt, cực kỳ hoảng sợ.

Chiến Sư đồng cấp bậc, vô luận nhục thân hay Chân Khí, đều là cao cấp nhất... thiếu niên mười sáu, mười bảy tuổi này, lại có thể vượt qua cấp bậc, đẩy lui Ngô Hư... Không khỏi quá kinh khủng.

- Tiếp tục đi!

Đánh lui Ngô Hư, trong lòng Trịnh Dương sinh ra hào khí, thét dài một tiếng, lần nữa bước ra.

Cùng thời khắc đó, trường thương liên tục điểm nhẹ, mỗi kích đều phong tỏa chung quanh, Ngô Hư chỉ có thể phòng ngự lui về phía sau.

- Thương pháp thật nhanh, kỹ xảo chiến đấu thật cao thâm...

Đồng tử của Trác Thanh Phong lần nữa co rút lại.

Nếu như đối phương chỉ dùng man lực, ngược lại không có gì có thể sợ hãi, dù sao lực lượng lớn cũng không phải chuẩn tắc chiến thắng trong chiến đấu, thật giống như tỷ thí ban ngày, những học sinh kia của Hồng Viễn học viện, không có một cái lực lượng mạnh, nhưng Chiến Sư lại không phải đối thủ.

Man lực lớn, có thể dùng kỹ xảo đền bù, tìm ra nhược điểm của đối phương, sau đó đánh bại...

Vốn tưởng rằng Ngô Hư sẽ có cơ hội, nằm mơ cũng không nghĩ đến, đối phương lý giải chiến đấu, khống chế chiêu số, cũng cực kỳ cường đại.

Một thương đâm ra, rõ ràng cho thấy nhìn ra lỗ thủng trong chiêu số của Ngô Hư, dùng tốc độ nhanh nhất, phong tỏa chung quanh, như vậy cho dù có võ kỹ mạnh hơn, cũng thi triển không ra.

Lực lượng mạnh mẽ, võ kỹ lĩnh ngộ sâu... Gia hỏa này từ đâu xuất hiện a?

Thật đáng sợ!

Bành bành bành bành!

Trong lòng đang suy nghĩ lung tung, phía trước Ngô Hư đã cực kỳ nguy hiểm, liên tục lui về phía sau mấy bước, rút cuộc không chịu nổi, trường kiếm lập tức rời tay, trên không trung lăn lộn mấy vòng, cắm ở trên mặt đất.

Mà hắn thì lảo đảo té ngã trên đất, trường thương của thiếu niên đối diện khoác lên trên cổ, băng hàn rét thấu xương, tựa hồ tùy thời sẽ đâm phá cổ họng.

- Ta thua...

Toàn thân Ngô Hư cứng ngắc.

Vốn tưởng rằng đột phá Bán Thánh, đồng cấp bậc có thể thắng được hắn vô cùng ít, nằm mơ cũng không nghĩ đến, bị một thiếu niên chỉ có Tàm Phong cảnh sơ kỳ nhẹ nhõm đánh bại, ngay cả lực lượng phản kháng cũng không có!

- Lợi hại... Ta tỷ thí với ngươi!

Thấy bằng hữu thất bại triệt để như thế, Lộc Thành cũng nhịn không được nữa, tiến về phía trước một bước.

- Lộc Thành, ngươi không phải đối thủ!

Trác Thanh Phong lắc đầu.

Lấy nhãn lực của hắn, có thể nhẹ nhõm nhìn ra thiếu niên này đáng sợ.

Chân Khí, lực lượng, tốc độ, lý giải võ kỹ, lĩnh ngộ chiến đấu... Đều không chê vào đâu được, không có một chỗ thiếu sót.

Tuy Lộc Thành đã đột phá Bán Thánh rất sớm, là thực lực mạnh nhất trong nhóm người hắn mang, nhưng so sánh với đối phương, còn kém một mảng lớn, hoàn toàn không thể so sánh.

- Đội trưởng...

Lộc Thành sốt ruột.

Đối phương đã đánh tới cửa nhà, quét mặt mũi Chiến Sư bọn hắn không còn một mảnh, không giáo huấn một lần, về sau còn làm sao gặp người?

- Ta tự mình đến đi...

Lắc đầu, Trác Thanh Phong tiến về phía trước một bước, nhìn về phía Trịnh Dương cách đó không xa.

- Ta cũng không ức hiếp ngươi, ta sẽ áp chế tu vi giống như ngươi!

Phần phật!

Nói xong, khí tức trong cơ thể Trác Thanh Phong liên tiếp co rút lại, từ Thánh Vực nhị trọng, biến thành Tàm Phong cảnh sơ kỳ.

Tuy đè thấp tu vi, nhưng hắn lý giải võ kỹ, cùng kinh nghiệm chiến đấu, tốc độ phản ứng là không thay đổi, có thể nói, coi như là Tàm Phong cảnh sơ kỳ, sức chiến đấu chính thức còn đáng sợ hơn Bán Thánh Lộc Thành.

- Bắt đầu đi!

Trịnh Dương nhẹ gật đầu, cũng không nói nhảm, trường thương trong tay giơ lên, trong nháy mắt, cả người phảng phất như một cây trường thương, thương cũng là bản thân hắn.

Cảnh giới Nhân Thương hợp nhất tối cao... Nhân Thương Như Một!

Thần sắc của Trác Thanh Phong ngưng trọng, lấy ra một thanh trường kiếm.

Vù vù!

Biết rõ đối phương lợi hại, thân ảnh nhoáng một cái, đi đầu động thủ.

Cước bộ của hắn hết sức phức tạp, thoạt nhìn giống như giẫm bộ pháp đặc thù, rõ ràng đi vào trước mặt, nhưng thật muốn công kích, sẽ phát hiện khoảng cách rất xa, căn bản công kích không đến.

- Là một loại trận pháp... Trác chiến sư, là bộ pháp cùng trận pháp dung hợp chung một chỗ, quá trình tiến lên cũng là quá trình bày trận!

Đồng tử của Ô Thiên Khung co rụt lại.

Tuy Chiến Sư, không lĩnh ngộ phụ tu, nhưng có thể dùng rất nhiều phụ tu cho chiến đấu, tăng lên sức chiến đấu càng mạnh hơn nữa.

Thật giống như hiện tại Trác Thanh Phong thi triển chiêu này.

Bộ pháp cùng trận pháp hữu hiệu kết hợp, sẽ để cho đối thủ tìm không rõ phương hướng của mình, từ đó không cách nào phán đoán, địa điểm công kích chuẩn xác nhất.

- Chiêu này rất đáng sợ, coi như là ta, cũng không thể ứng đối, chỉ có thể tạm thời tránh né, nhìn thiếu niên này đánh như thế nào...

Thẩm Bình Triều nhẹ gật đầu.

Trác chiến sư dùng chiêu này, quỷ dị không hiểu, hắn không áp chế tu vi, cũng khó khăn nắm lấy, đối phương chỉ là Tàm Phong cảnh, một khi ứng đối không tốt, sẽ thất bại ngay tại chỗ.

- Hừ!

Trịnh Dương tựa hồ nhìn ra mục đích của hắn, nhẹ nhàng khẽ hừ, cũng không tránh né, trường thương trong tay mãnh liệt đâm tới mặt đất.

Rầm ào ào!

Một đạo thương mang huy hoàng mà ra, mặt đất lập tức kéo lê khe hở cực lớn, dài chừng vài chục mét.

Ngay lúc đó, đá vụn cuồn cuộn, khói bụi tung bay.

- Lấy... Đá vụn phá trận pháp? Lợi hại!

Thấy một màn như vậy, ánh mắt của Ô Thiên Khung sáng lên.

Vừa rồi hắn còn đang suy nghĩ, đối phương ứng đối như thế nào, liền thấy đến chiêu này, trong lòng lập tức kích động.

Trác Thanh Phong dùng hai chân bố trí trận pháp, thân ảnh là khó có thể nắm lấy, không thể phát hiện, so với huyễn ảnh càng thêm đáng sợ, đối phương không công kích, lại trực tiếp đâm mặt đất, khói bụi tứ tán bay lên... Chẳng khác nào dùng khói bụi bao phủ bốn phía.

Quản ngươi là trận pháp gì, bộ pháp gì, chỉ cần khói bụi có thể dính lên, chính là thật thể, rơi không lên, chính là giả dối!

Nói cách khác, một chiêu liền phá công kích của đối phương.

Phần phật!

Thiếu niên đã phát hiện vị trí cụ thể của Trác chiến sư, trường thương đâm rách không khí, thẳng tắp đi vào trước mặt.

- Hừ!

Chứng kiến đối phương nhanh như vậy liền phá giải thối pháp của hắn, khuôn mặt Trác Thanh Phong trầm xuống, trường kiếm trong tay giơ lên, đâm về phía trước.

Đinh đinh đinh!

Kiếm quang cùng mũi thương va chạm.

Ngực hơi khó chịu, liên tục lui về phía sau mấy bước, trong lòng Trác Thanh Phong hoảng sợ.

Dưới cấp bậc đồng dạng, lực lượng chân khí của hắn lại có thể xa xa không bằng đối phương.

Nhất là độ tinh thuần của Chân Khí, quả thực là thiên đại cách biệt, không thể so sánh nổi.

Nhưng một thiếu niên mười sáu mười bảy tuổi, dạy được cường đại như thế, lão sư nên lợi hại bao nhiêu?

Rào rào!

Liên tục vung vài kiếm, lúc này mới tháo bỏ xuống lực lượng công kích của đối phương, lần nữa xông lên, bất quá, đối phương tựa hồ nhìn ra thiếu sót trong công kích của hắn, trường thương không lưu tình chút nào, một thương nhanh hơn một thương.

Liên tục tám thương, khuôn mặt Trác Thanh Phong trắng bệch, đã có chút hô hấp không thông suốt.

Chân Khí của đối phương quá mức cường đại, ép tới hắn căn bản không cách nào chống lại.

Nếu không phải tu vi bản thân hắn sớm đã đạt đến Thánh Vực nhị trọng, tốc độ phản ứng nhanh, thân thể càng thêm linh mẫn, chỉ sợ hiện tại đã bị trọng thương.

- Ngừng, không cần đánh tiếp... Ta không phải đối thủ!

Lui về phía sau một bước, Trác Thanh Phong rời đi vòng chiến, nhìn thiếu niên ở trước mắt khoát tay áo.

Tuy không muốn thừa nhận, nhưng mà sự thật chính là sự thật, coi như là hắn tự mình xuất thủ, cũng không phải đối thủ của thiếu niên này.

Đối phương vô luận là lý giải võ kỹ, hay kinh nghiệm chiến đấu, thậm chí lực lượng, đều cao hơn hắn không chỉ một lần.

Cường giả loại này, một khi tiến nhập Chiến Sư Đường, ít nhất cũng là Thiên phu trưởng, thậm chí... Phó thống lĩnh!

Không nghĩ tới, ở chỗ này còn có thiên tài như thế!

- Ngươi cũng là đệ tử của Hồng Viễn học viện? Không biết lão sư là ai, có hứng thú gia nhập Chiến Sư Đường chúng ta hay không?

Thật sự nhịn không được, Trác Thanh Phong nói.

- Ta không phải đệ tử Hồng Viễn học viện...

Thu hồi trường thương, Trịnh Dương chắp hai tay sau lưng, nhàn nhạt nhìn qua:

- Bất quá, gia sư là Trương Huyền!

Giảng bài chấm dứt

dtv-ebook.com

- Trương Huyền? Ngươi là đệ tử của Trương viện trưởng?

Lên tiếng kinh hô, bởi vì quá mức kích động, thanh âm của Ô Thiên Khung có chút bén nhọn.

Ánh mắt của Ngũ Nhiên, Thẩm Bình Triều cũng ngốc trệ, sợ tới mức toàn thân cứng ngắc.

Trương viện trưởng không phải mới Bán Thánh sao? Dạy dỗ đồ đệ, đã đạt tới Tàm Phong cảnh, thậm chí... Có thể vượt cấp khiêu chiến, ngay cả Bách phu trưởng của Chiến Sư Đường cũng không phải đối thủ?

Buồn cười lúc trước bọn hắn còn cho là, Trương viện trưởng chỉ có thể truyền thụ võ kỹ cùng kỹ xảo chiến đấu, đối với Chân Khí cùng lực lượng nắm chắc không tốt, hiện tại mới biết được, loại ý nghĩ này hoang đường cỡ nào...

Có thể giáo dục ra đệ tử thiên tài như thế, bản thân sao có thể đơn giản?

- Khó trách có thể giải quyết nan đề Khổng Sư lưu lại... Xem ra Trương viện trưởng không chỉ ở chức nghiệp phụ tu mạnh có chút đáng sợ, chiến đấu cũng không đơn giản...

Ngũ Nhiên hoảng sợ.

Vừa rồi hắn xem, dưới tình huống đồng cấp, tuyệt đối không phải đối thủ của Trịnh Dương.

Ngay cả đồ đệ cũng thua kém, lão sư chẳng phải càng mạnh hơn nữa?

Trác Thanh Phong cũng ý tưởng như vậy, nhịn không được hỏi:

- Nói như vậy, thực lực của Trương viện trưởng so với ngươi còn cường đại hơn?

- Ta so với lão sư, chính là đom đóm cùng Hạo Nhật, giọt mưa cùng biển rộng... Không đáng giá nhắc tới!

Nói lên lão sư, thần sắc của Trịnh Dương cung kính:

- Ta cả đời này, chỉ hy vọng có thể đạt tới một phần vạn của lão sư, liền đủ hài lòng.

- Cái này, cái này...

Trác Thanh Phong cứng ngắc.

Lợi hại như vậy, cũng không bằng một phần vạn của Trương sư... Vị Trương viện trưởng này cũng quá mạnh a!

- Ngươi có bằng lòng gia nhập Chiến Sư Đường chúng ta, trở thành một gã Chiến Sư hay không?

Càng nghĩ càng kích động, Trác Thanh Phong nhịn không được hỏi.

- Ta không phải Danh Sư, làm sao có thể trở thành Chiến Sư?

Trịnh Dương lắc đầu.

Chiến Sư, là Danh Sư mới có tư cách tuyển chọn, hắn ngay cả người phía trước cũng không phải, tự nhiên không có tư cách.

- Mặc dù Chiến Sư là một thành viên trong Danh Sư, nhưng khảo hạch khác Danh Sư, chỉ cần thực lực đủ mạnh mẽ, hoàn toàn có thể trở thành một thành viên, không cần xoắn xuýt có phải Danh Sư hay không!

Trác Thanh Phong vội vàng nói:

- Ngươi đồng cấp vô địch, ngay cả ta cũng không phải đối thủ, thông qua khảo hạch, có lẽ cũng không khó khăn...

- Ý của ngươi, ta có thể trở thành Chiến Sư?

Trịnh Dương sửng sốt.

- Đương nhiên!

Trác Thanh Phong gật đầu:

- Chỉ cần ngươi trở thành Chiến Sư, lấy thiên phú của ngươi, nhất định có thể đạt được... đãi ngộ cao nhất, trở thành Thiên phu trưởng, Phó thống lĩnh, thậm chí Thống Lĩnh cũng vô cùng có khả năng!

Chiến Sư chia làm Bách phu trưởng, Thiên phu trưởng, Phó thống lĩnh cùng Thống Lĩnh.

Hắn là Bách phu trưởng.

- Hơn nữa, tài nguyên của Chiến Sư Đường, so với Thanh Nguyên đế quốc còn muốn hùng hồn, tự thành hệ thống, có thể đi vào trong đó, đạt được bồi dưỡng, sẽ không cần lo lắng các loại tài nguyên...

Trác Thanh Phong sốt ruột nói.

Vị trước mắt này, đồng cấp bậc hắn cũng không phải đối thủ, thực lực đã đạt tới cấp bậc Bách phu trưởng, đây là dưới tình huống không có trải qua Chiến Sư Đường huấn luyện, một khi đi, trở thành vương bài trong đó, càng ngày càng mạnh ở trong tầm tay.

Loại thiên tài này, là tuyệt đối không thể thả đi.

- Lại nói, Trương viện trưởng là Danh Sư, chỉ có trở thành Chiến Sư, mới có thể đi theo cước bộ của hắn, nếu không, chỉ là một Võ Giả, truyền đi, thanh danh của Viện trưởng cũng không dễ nghe...

Nhìn ra hắn tôn trọng lão sư, Trác Thanh Phong tiếp tục nói.

- Cái này...

Trịnh Dương trầm mặc.

Đích xác.

Lão sư đi quá nhanh, không chỉ Danh Sư, càng là Học Viện Viện trưởng, kèm theo địa vị càng ngày càng cao, bọn hắn một mực như vậy mà nói, sớm muộn cũng sẽ kéo ra khoảng cách.

Nhất là Triệu Nhã, Viên Đào, Lộ Trùng đều đi tìm cơ duyên thuộc về mình, một khi học thành tài trở về, nhất định càng mạnh hơn bọn hắn.

Đều là đệ tử của lão sư, hắn không muốn rớt lại phía sau.

- Tốt, ta có thể gia nhập Chiến Sư Đường, cần khảo hạch như thế nào?

Không có do dự quá lâu, Trịnh Dương gật đầu.

- Thực lực như ngươi, ta không có tư cách khảo hạch... Hơn nữa không phải Danh Sư, trình tự khảo hạch cũng phức tạp hơn một ít... Như vậy đi, hiện tại ta liền đưa tin cho Chiến Sư Đường, phái một vị Phó thống lĩnh tới, tự mình chủ trì khảo hạch! Không có gì bất ngờ xảy ra, trong ba ngày có thể tới...

Trác Thanh Phong vội nói.

Chiến Sư là một chi nhánh của Danh Sư, tuy thực lực mạnh cũng có thể tiến nhập trong đó, nhưng khảo hạch tương đối phiền toái, lấy thân phận của hắn, còn chưa có tư cách.

Chỉ có thể báo cáo, để phía trên phái người tới đây.

- Tốt, ba ngày sau, ta tới chờ đợi khảo hạch của ngươi... Bất quá, tới tham dự khảo hạch khả năng không phải một mình ta!

Trịnh Dương nói.

- Không phải một mình ngươi?

Trác Thanh Phong nghi hoặc.

- Ta còn có một sư tỷ, một sư muội cùng một sư đệ, cũng không kém hơn ta, thậm chí còn muốn mạnh hơn nữa... Hy vọng bọn hắn cũng có thể tiến hành khảo hạch Chiến Sư!

Trịnh Dương gật đầu.

Hôm nay hắn tới một mình, Vương Dĩnh, Lưu Dương còn có lão sư mới thu Ngụy Như Yên, một khi biết rõ các nàng có thể trở thành Chiến Sư, khẳng định cũng sẽ đến đây khảo hạch, không bằng nói trước.

- Còn mạnh hơn ngươi?

Khóe miệng Trác Thanh Phong co lại, cực kỳ hoảng sợ.

Vốn tưởng rằng vị trước mắt này, sở dĩ có thể vượt cấp chiến đấu, là vì thiên phú dị bẩm, loại người này một Danh Sư cả đời có thể thu một vị, cũng đã rất may mắn.

Nghe khẩu khí, Trương viện trưởng này không chỉ thu mình hắn, còn có một cặp...

Quá mạnh rồi!

- Tốt, ta đáp ứng!

Loại nhân tài này càng nhiều càng tốt, Trác Thanh Phong làm sao có thể cự tuyệt, vội vàng gật đầu.

- Ân!

Nghe được đối phương đáp ứng, lúc này Trịnh Dương mới nhẹ nhàng thở ra, thu hồi trường thương, quay người đi ra ngoài.

Mục đích tới học viện, là muốn mở mang kiến thức thực lực của Chiến Sư một chút, chính thức gặp được, nói thật... rất thất vọng.

- Ba vị Viện trưởng, tại hạ cũng không phụng bồi... Cáo từ!

Biết rõ vị này là đệ tử của Trương viện trưởng, chạy không được, Trác Thanh Phong cũng không có sốt ruột, thấy hắn rời đi, liền nhìn đám người Ô Thiên Khung ôm quyền.

- Cáo từ!

Biết đối phương là hạ lệnh trục khách, ba đại Viện trưởng không nói thêm lời, quay người rời đi.

Mấy người vừa đi, Trác Thanh Phong không chút do dự, lập tức lấy ra Ngọc Bài đưa tin, báo cáo kỹ càng sự tình hôm nay.

...

Vù vù!

Không biết đệ tử của mình đã chạy đến chỗ Chiến Sư đại náo một trận, hơn nữa đánh bại tất cả mọi người, lúc này Trương Huyền rốt cuộc giảng giải phương pháp ngưng tụ Chân Khí, tu luyện Ngũ Diệu Kim Thân một lần.

Nhìn mọi người đang tu luyện, nhịn không được thở ra một hơi.

Lợi dụng Sư Ngôn Thiên Thụ giảng giải, tất cả học sinh được lợi rất nhiều, lại phối hợp Linh Thạch thượng phẩm, khiến thực lực của bọn hắn tiến bộ rất lớn.

Mặc dù chỉ một đêm ngắn ngủn, sức chiến đấu của mọi người tuyệt đối tăng lên không chỉ một lần.

- Nếu có thể dùng ba ngày thời gian, cho bọn hắn củng cố, thực lực tất nhiên càng mạnh hơn nữa...

Lắc đầu, Trương Huyền thầm nghĩ.

Hắn giảng giải nội dung, tuy đơn giản, lại phù hợp Đại Đạo, cũng không phải dễ dàng học được như vậy. May mắn một trăm người này thiên phú tốt, mới có thể học nhanh như vậy, lý giải nhiều như vậy.

Nếu không, đổi lại đệ tử bình thường, coi như giảng ba ngày ba đêm, cũng không có tiến bộ lớn như thế.

Tuy nói hữu giáo vô loại, nhưng thiên phú cao thiên phú kém, chương trình học đồng dạng, cũng sẽ có cao thấp phân biệt, không thể so sánh nổi.

Những học sinh này, có thể ở Danh Sư Học Viện nhân tài đông đúc, trổ hết tài năng, đi đến trước hai mươi của từng niên cấp, thiên phú có thể nghĩ!

Thiên phú như thế, trải qua một đêm giảng giải cũng chỉ thoáng lý giải mà thôi!

Giảng xong, tất cả đệ tử cũng từ trong ý cảnh đặc thù tỉnh táo lại, tuy không biết thực lực bây giờ mạnh như thế nào, nhưng siết nắm đấm, như trước có thể cảm nhận được lực lượng trong cơ thể cường đại mà cuồng bạo.

Mà những lực lượng này, đều là người trước mắt ban cho!

- Lão sư!

Một trăm học sinh, đồng thời quỳ rạp xuống đất, lần nữa nhìn về phía Trương Huyền, trong mắt mang theo cung kính cùng sùng bái.

Mặc kệ đối phương có thu hay không, tình nghĩa thầy trò là chạy không được.

- Được rồi, từ hôm nay trở đi, các ngươi đều là đệ tử dự thính của ta...

Giảng giải nhiều như vậy, coi như không phải thân truyền, thu làm dự thính cũng là đủ rồi, Trương Huyền không hề chối từ.

- Vâng!

Mọi người lên tiếng.

- Trời đã sáng, bên Chiến Sư Đường khảo hạch cũng muốn bắt đầu, một lát nữa, chỉ cần dùng toàn lực, có lẽ đều có thể thông qua!

Sợ bọn hắn khẩn trương, Trương Huyền an ủi.

Tất cả mọi người đều gật đầu.

Ra khỏi phòng, quả nhiên thấy bên ngoài trời đã sáng rõ, ánh mặt trời ấm áp soi sáng trên thân, hết sức thoải mái.

Đây đã là tháng sáu, mùa hè đến, tuy ánh mặt trời buổi sáng không nóng, nhưng cũng không còn hàn ý như dĩ vãng.

Mọi người đi tới diễn võ đài, chứng kiến chung quanh lần nữa người đông nghìn nghịt.

Chuyện ngày hôm qua, trải qua Hồng Viễn học viện lên men, toàn bộ Hồng Viễn Thành hầu như đều biết, lần này ngay cả đám người Ngọc Thần Thanh bệ hạ cũng tới, tự mình quan sát, muốn thấy tận mắt Học Viện sáng tạo lịch sử.

- Trải qua một đêm tu luyện như thế nào?

Còn chưa tới trước mặt, một thanh niên đã đi tới, cười nhẹ nhìn về phía Chử Kiện.

Đúng là đệ nhất danh của La Thanh Học Viện… Trương Thanh Sơn!

Hắn thông qua được khảo hạch, đã thành một thành viên của Chiến Sư Đường.

Nghe câu hỏi của hắn, những người khác cũng tràn ngập tò mò.

Giảng bài nửa canh giờ, khiến cho bọn hắn thoát thai hoán cốt, thực lực tăng nhiều, tu luyện một đêm, ai biết có thể đạt đến mức nào?

- Ta cũng không rõ lắm...

Chử Kiện lắc đầu.

Cũng không phải khiêm tốn, nói chính là sự thật.

Một đêm tu luyện, chỉ cảm thấy Chân khí trong cơ thể càng thêm tinh thuần, càng thêm hùng hậu, nhục thân cũng cường đại hơn thật nhiều, nhưng cụ thể đạt đến cảnh giới gì, không có kiểm tra đo lường, cũng không có cùng người thực chiến, đích xác không rõ lắm.

- Như vậy đi, ta và ngươi đối chiến một quyền, chúng ta chỉ dùng nhục thân cùng Chân Khí, không cho phép sử dụng kỹ xảo... Có thể rõ ràng kiểm tra đo lường ra ngươi có tiến bộ hay không!

Trương Thanh Sơn nói.

Ngày hôm qua dùng Chân Tức Thạch khảo nghiệm, hắn là 4.

5, đối phương là 2.1, chênh lệch nhiều gấp đôi, nói cách khác, chỉ bằng vào Chân Khí cùng lực lượng nhục thân mà nói, đối phương còn kém xa lắm, có tiến bộ hay không, chỉ cần đối một quyền, có thể nhẹ nhõm biết được.

- Tốt!

Nhẹ gật đầu, Chử Kiện cũng cảm thấy biện pháp này rất không tồi, nhẹ nhàng cười cười, nắm đấm xiết chặt, trực tiếp nện đến.

- Ha ha, cẩn thận rồi, lực lượng của ta là rất kinh người!

Thấy hắn không chút khách khí, Trương Thanh Sơn cười cười, một quyền nghênh đón.

Bành!

Hai nắm đấm đụng chung một chỗ, nụ cười trên mặt Trương Thanh Sơn trong nháy mắt cứng đờ, cả người mãnh liệt co lại.

- A...

Kêu thảm một tiếng, bay ngược ra ngoài, ở trước mặt mọi người, biến mất vô tung vô ảnh, không biết bay đến mấy trăm mét...

- Đừng đi a... Ta còn không có dùng toàn lực...

Chử Kiện nhịn không được vò đầu.

- ...

Chung quanh trợn mắt há hốc mồm.

Toàn bộ thông qua

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Qua không biết bao lâu, Trương Thanh Sơn mới chật vật trở về lần nữa, sắc mặt bầm tím, cánh tay sưng đỏ, đâu còn có hăng hái như niên cấp đệ nhất lúc trước!

Thực lực của Chử Kiện, ngày hôm qua hắn thấy tận mắt, kỹ xảo chiến đấu không kém, nhưng lực lượng Chân Khí cùng nhục thân, kém một mảng lớn, dựa theo tình huống bình thường, cùng đấu quyền, coi như chỉ dùng một nửa lực lượng, cũng có thể nhẹ nhõm hành hạ.

Kết quả... Dụng hết toàn lực cũng bị người ta một quyền đánh bay... Mấu chốt đối phương còn không có dùng toàn lực...

Càng nghĩ càng cảm thấy run rẩy, ngẩng đầu nhìn vị Trương viện trưởng cách đó không xa, niên kỷ còn nhỏ hơn hắn kia, lộ ra khâm phục nồng đậm.

Có thể có biến hóa như thế, khẳng định cùng đêm qua giảng bài có quan hệ, một đêm chẳng khác nào thay đổi một người... Cái chương trình học này nên lợi hại bao nhiêu?

Không chỉ hắn nghĩ như vậy, mọi người cũng ý thức được, từng cái nhìn về phía đệ tử Hồng Viễn học viện tràn đầy hâm mộ.

Trước kia bọn hắn cảm giác có thể đi vào ba đại Học Viện Vân Hư, La Thanh, Thanh Trúc mà tự ngạo, cảm thấy cường đại hơn Hồng Viễn Học

Viện nhiều lắm, mà bây giờ... Đều cảm thấy đệ tử bên này mới là may mắn nhất.

Có Viện trưởng lợi hại như thế, còn có thể nghe hắn tự mình giảng bài, về sau thành tựu tuyệt đối không thể hạn lượng.

- May mắn ba đại Học Viện chúng ta khoảng cách cực xa... nếu không, ta sợ không được bao lâu, đệ tử bên ta sẽ chạy hết đến môn hạ của hắn...

Nhìn vẻ mặt của mọi người ở trong mắt, Ô Thiên Khung cười khổ.

- Đúng vậy, trước kia ta vẫn cảm thấy, một học viện hưng suy, không phải chuyện một cá nhân, mà là thực lực chỉnh thể của đệ tử, cùng tất cả lão sư không ngừng nỗ lực... Chứng kiến hắn mới biết được, tất cả lão sư nỗ lực tính là cái gì, một mình hắn là đủ rồi...

Thẩm Bình Triều cũng bất đắc dĩ.

- Năm đó Nhân tộc bị Dị Linh tộc thống trị, sống không bằng chết, Khổng Sư thành Thánh, định ra bố cục hiện tại... Chúng ta còn nghĩ, người đông thế mạnh, lão sư càng nhiều dạy càng tốt... Người ta chỉ một người chuyện nên làm đều làm, cái này đoán chừng chính là thiên tài cùng tài trí bình thường khác biệt a!

Ngũ Nhiên cũng gật đầu.

Mặc kệ đến cùng có phải bài giảng của gia hỏa này uy lực khủng bố, làm cho người ta trong thời gian ngắn tăng lên thực lực hay không, nhưng những học sinh Chử Kiện kia, đích xác ở sau khi tiết học, đã xảy ra lột xác, vô số người nhìn ở trong mắt, đều bội phục vị Trương viện trưởng này không thôi.

Kết quả như vậy chính là, nếu như hắn nói một tiếng, đệ tử học viện mình, vô cùng có khả năng nhao nhao nghỉ học, gia nhập Học Phủ của đối phương...

Ba đại Học Viện luôn cảm giác về sự ưu việt, lăn lộn thành dạng này, ngẫm lại cũng cảm thấy run rẩy.

- Người của Chiến Sư Đường đến...

Ba đại Viện trưởng đang cảm khái, liền nghe được trong đám người có thanh âm đè thấp vang lên, quay đầu nhìn lại, quả nhiên thấy đám người Phong Trác Thanh đi tới.

Trải qua một đêm điều tức cùng trị liệu, bị Trịnh Dương đánh trọng thương đã hoàn hảo không tổn hao gì, nhưng tinh thần diện mạo của tất cả Chiến Sư, so với ngày hôm qua vừa tới đã hoàn toàn bất đồng.

Hôm qua thời điểm tới, từng cái đầu lâu giơ lên, nhìn không chớp mắt, ngạo khí lăng vân, cảm thấy thiên hạ anh hùng không ai qua được ta.

Hôm nay tất cả đều rũ cụp lấy đầu, vẻ mặt tràn đầy xấu hổ, không dám gặp người.

Cũng khó trách, Chiến Sư Đường được xưng chiến lực mạnh nhất Đại Lục, có thể đi vào trong đó, hầu như đều là thiên tài trong thiên tài, người mạnh nhất trong Danh Sư...

Vốn tưởng rằng tới nơi này, chỉ là đi ngang qua sân khấu, thuận tiện khoe khoang chiến lực thoáng một phát, chấn nhiếp tất cả học sinh thoáng một phát, nghênh đón các học muội thầm mến...

Kết quả cái đồ chơi gì cũng không có chấn nhiếp, nhóm người mình ngược lại bị luân phiên chà đạp, ngay cả máu mỗi người cũng nhổ ra vài cân, có thể quay chung quanh Học Viện một vòng...

Trước kia Chiến Sư Đường phái người đến các Học Viện, đều là hình thức trang bức, bọn hắn lại trực tiếp bị đánh, hơn nữa còn là chủng loại không có lực phản kháng kia... Ngẫm lại cũng cảm thấy run rẩy.

Có đôi khi cũng hoài nghi có phải đến nhầm địa phương hay không, bọn họ là người của Danh Sư Học Viện, mà đối phương mới thật sự là Chiến

Sư...

- Mọi người không cần nhụt chí, lực lượng chiến đấu chân chính, là cần tháng ngày tu luyện cùng tích lũy mới có thể đổi lấy! Tất cả học sinh của Hồng Viễn học viện, mặc dù ở trên kỹ xảo chiến đấu rất mạnh, nhưng gặp phải cao thủ lực lượng hùng hồn chính thức, khẳng định không có biện pháp chiến thắng! Dốc hết sức phá vạn pháp, chỉ cần lực lượng mạnh mẽ, kỹ xảo nhiều hơn nữa cũng uổng công.

Ngồi vào trên vị trí, nhìn ra tâm tình của mọi người sa sút, Trác Thanh Phong an ủi một câu:

- Thắng không được đối phương, chỉ có thể nói rõ tu luyện còn chưa đủ nỗ lực, lực lượng còn chưa đủ. Trở về còn cần tăng thêm huấn luyện!

- Vâng!

Nghe được hắn an ủi, lúc này mọi người mới hồi phục tinh thần, từ trong ủ rủ khôi phục lại.

Đích xác, dốc hết sức phá vạn pháp, chỉ cần lực lượng đầy đủ, quản ngươi kỹ xảo gì, đều là yếu ớt như vậy!

An ủi một lát, thấy tâm tình của mọi người tốt lên rất nhiều, Trác Thanh Phong mới nhẹ nhàng thở ra, nhìn về phía Trương Huyền cách đó không xa:

- Trương viện trưởng, hiện tại bắt đầu khảo hạch đi!

Nói xong, lấy Chân Tức Thạch ra, đưa lên đài cao.

- Tốt!

Trương Huyền gật đầu, lần nữa hỏi một câu:

- Ngày hôm qua ngươi nói học viên của ta, chỉ cần có thể xuất hiện 2 coi như là thông qua... Đúng không?

- Đúng!

Trác Thanh Phong gật đầu.

Tuy khảo hạch Chiến Sư bình thường, cần đạt tới 4 mới có cơ hội, nhưng tất cả đệ tử của Hồng Viễn học viện, đối với lĩnh ngộ chiến đấu rất mạnh, coi như chỉ có 2, cũng có thể phát huy ra sức chiến đấu rất mạnh, đạt đến tiêu chuẩn trúng tuyển.

- Vậy thì lên một lượt đi!

Trương Huyền nhẹ nhàng thở ra, nhìn mọi người khoát tay áo.

Tất cả học sinh nhẹ gật đầu, xếp thành hàng dài, đi đến Chân Tức Thạch cách đó không xa.

Đứng ở vị trí thứ nhất đúng là Chử Kiện, ngày hôm qua hắn thử qua một lần, hôm nay xếp ở phía trước nhất, muốn nhìn một chút có biến hóa hay không.

Đi tới trước Chân Tức Thạch, bàn tay nhẹ nhàng khoác lên, Chân khí trong cơ thể cùng lực lượng nhục thân kích động ra.

Vù vù!

Phía trên có một nhóm chữ chậm rãi hiển hiện... 6.5!

- Cái này... Làm sao có thể?

- Ngày hôm qua không phải 2.1 sao?

- Học một đêm, lực lượng Chân Khí nhục thân bạo tăng hơn gấp ba... Đây không phải học bù, mà là lên trời a!

Chứng kiến con số này, tất cả mọi người dưới đài đều trợn mắt há hốc mồm.

Ngày hôm qua thành tích của Chử Kiện, chỉ có 2.1, sáng sớm hôm nay thì đến 6.5... Làm cho người ta cảm giác mình có phải hoa mắt hay không.

Tất cả Chiến Sư, thân thể càng nhoáng một cái, thiếu chút nữa khóc, từng cái đồng loạt nhìn về phía Trác Thanh Phong.

Không phải nói dốc hết sức phá vạn pháp sao?

Không nói nói, tu luyện cần tích lũy tháng ngày sao?

Nửa canh giờ, lý giải đối với võ kỹ cùng chiến đấu thắng được bọn hắn đắm chìm bao nhiêu năm; qua một đêm, Chân Khí cùng nhục thân liền thắng được bọn hắn mỗi ngày khổ tu...

Nỗ lực chưa đủ... ở trước mặt Trương viện trưởng, nỗ lực tính là cái rắm a!

Ngay cả nửa tiết học cũng không bằng...

- Có lẽ chỉ là cá biệt, ta không tin tất cả mọi người có thể trở nên lợi hại như vậy...

Chứng kiến vẻ mặt của mọi người, trong lòng phiền muộn, an ủi một câu, Trác Thanh Phong ngẩng đầu tiếp tục xem.

Chử Kiện kiểm tra đo lường xong, một học viên đi lên trước, bàn tay nhấc lên, con số hiện ra.

6.1!

Đằng sau tiếp tục.

6.3!

7.2!

5.9!

6.7...

...

Rất nhanh, mọi người liền khiếp sợ chết lặng, không rõ ràng cho lắm rồi.

Vốn tưởng rằng Chử Kiện chỉ là ngoại lệ, chứng kiến thế mới biết... đám người Danh Sư Học Viện kia, là chỉnh thể tăng lên.

Lúc trước chỉ bằng vào kỹ xảo chiến đấu cùng lĩnh ngộ võ kỹ, người Chiến Sư Đường bọn hắn liền không phải đối thủ, hiện tại nhục thân cùng Chân Khí cường đại hơn, đoán chừng đánh tiếp mà nói... Khẳng định là hành hạ!

Tất cả Chiến Sư, trong lòng vừa bay lên tự tin lần nữa bị đả kích đến thương tích đầy mình.

- Theo bên cạnh Viện trưởng của chúng ta, liền phải tiếp nhận sự thật bị đả kích, quen là tốt rồi, quen là tốt rồi...

Mi Trưởng lão nhịn không được an ủi.

- Đúng vậy, chỉ cần quen, ngươi sẽ cảm thấy Viện trưởng làm ra chuyện gì cũng là chuyện đương nhiên!

Triệu Bính Tuất cũng gật đầu.

- ...

Trác Thanh Phong.

- ...

Tất cả Chiến Sư.

- ...

Ba đại Viện trưởng.

Quen là tốt rồi...

Trưởng lão cùng lão sư của Danh Sư học viện, đây là đã nhận lấy áp lực tâm lý lớn cỡ nào, đến cùng trôi qua cái gì a!

...

Không biết điều chỉnh bao lâu, lúc này Trác Thanh Phong mới phun ra phiền muộn trong lòng, ngắm nhìn bốn phía, cao giọng tuyên bố:

- Trải qua khảo hạch, một trăm người của Hồng Viễn Học Viện, toàn bộ thông qua khảo hạch, chính thức trở thành một thành viên của Chiến Sư Đường!

- Thật tốt quá!

- Chúng ta đều thông qua được!

- Duy nhất một lần thông qua một trăm người, tuyệt đối là khai sáng lịch sử...

Nghe được toàn bộ thông qua, dưới đài xôn xao, tất cả học sinh của Hồng Viễn học viện, từng cái khuôn mặt kích động đỏ lên.

Học Viện bọn hắn, mỗi lần Chiến Sư đại tái đều là kế cuối, trong một vạn năm lịch sử, chỉ có ba trăm hai mươi bảy người thành công thông qua, nói ra cũng cảm thấy tệ, kết quả... Lúc này đây khảo hạch liền một trăm, là gấp ba các Học Viện khác, đổi lại lúc trước, nghĩ cũng không dám nghĩ!

- Viện trưởng, chúng ta cũng muốn làm Chiến Sư, ngươi có thể chuyên môn huấn luyện cho chúng ta thoáng một phát hay không?

- Đúng vậy, bọn hắn trước 20 danh có cơ hội này, chúng ta cũng muốn bắt chước luyện tập, để sức chiến đấu càng mạnh hơn nữa, thuận tiện khảo hạch Chiến Sư vui đùa một chút!

- Mong Viện trưởng giảng bài cho chúng ta...

- Không phải là Chiến Sư sao? Chỉ cần Viện trưởng giảng bài cho chúng ta, ta cảm thấy, toàn bộ học viện của chúng ta đều có thể thông qua...

...

Trác Thanh Phong tuyên bố xong, còn chưa kịp nhiều lời, liền nghe được dưới đài gào thét, vô số đệ tử vẻ mặt tràn đầy kích động nhìn về phía Trương Huyền.

Thực lực trước 20 kia, với tư cách đồng học, bọn hắn biết rất rõ ràng, dưới tình huống bình thường là căn bản không có khả năng thông qua khảo hạch trở thành Chiến Sư, nhưng Viện trưởng giảng hai tiết học, toàn bộ liền thành công...

Trước 20 có đãi ngộ như thế, nếu như bọn hắn cũng nghe tiết học, có phải cũng đại biểu có cơ hội thành công hay không?

Một thanh âm hô lên, tất cả đệ tử rút cuộc không kìm nén được.

Tuy Chiến Sư là một chi nhánh của Danh Sư, nhưng sức chiến đấu mạnh mẽ, là vô số tu luyện giả hướng tới.

Coi như không đi Chiến Sư Đường, trở thành binh khí giết người, tăng lên sức chiến đấu, biết nhiều chức nghiệp, cũng là mỗi người không thể cự tuyệt.

- Cái này...

Không nghĩ tới mọi người sẽ nghĩ như vậy, Trương Huyền sững sờ, cười khổ lắc đầu.

- Ta giảng bài đích xác có thể làm cho lực chiến đấu của các ngươi đạt được tiến bộ, nhưng không phải ai cũng có thể tiến bộ lớn như thế... Nếu quả thật muốn nghe một tiết học cũng không có gì! Chỉ là... Có thể khảo

hạch Chiến Sư, trở thành một vị trong đó hay không, còn phải nhìn Trác chiến sư, hắn không đồng ý, thực lực có mạnh hơn nữa cũng uổng công!

Người Chiến Sư Đường run rẩy

dtv-ebook.com

Hắn giảng bài, tuy có thể làm cho người tiến bộ rất nhanh, thực lực bạo tăng.

Nhưng mà cũng nhìn thiên phú của tu luyện giả đấy, có ít người trời sinh trì độn với lĩnh ngộ võ kỹ, coi như giảng nhiều hơn nữa, cũng là uổng công.

Vì để cho một trăm đệ tử này mau chóng tăng lên lực lượng chân khí cùng nhục thân, hắn là hao tốn trọn vẹn năm trăm viên Linh Thạch thượng phẩm, toàn bộ Học Viện mười vạn đệ tử... Hắn cầm không ra 50 vạn viên Linh Thạch thượng phẩm, cũng bố trí không ra Tụ Linh Trận lớn như thế.

Vì vậy, coi như giảng bài thế nào, làm cho tất cả học sinh của học viện thành Chiến Sư, cũng là chuyện không thực tế.

Lại nói, hàng năm Chiến Sư Đường đều có danh ngạch tuyển nhận, coi như thực lực đủ rồi, có thể trở thành một thành viên trong đó không thể, cũng không phải ta định đoạt, mà là vị kia...

Nghĩ vậy, nhịn không được quay đầu nhìn sang, muốn nghe ý kiến của Trác Thanh Phong một chút, đã thấy da mặt hắn co lại mãnh liệt, vẻ mặt u oán.

Nói thật, giờ phút này Trác Thanh Phong cảm giác mình muốn chết rồi.

Vị Trương viện trưởng này, thật muốn làm như vậy, sợ dùng không được bao lâu, toàn bộ Chiến Sư Đường sẽ thành phân viện của Hồng Viễn học viện rồi...

- Khục khục, Trương viện trưởng, đối với Chiến Sư Đường chúng ta mà nói, thiên tài tự nhiên càng nhiều càng tốt... Chỉ là, Danh Sư càng thêm trọng yếu, tất cả Danh Sư thành Chiến Sư, Hồng Viễn Học Viện chẳng phải danh thực tồn vong?

Trong lòng điên cuồng ngăn chặn, Trác Thanh Phong cắn răng nói.

Đối với Chiến Sư Đường mà nói, tuy người càng nhiều càng tốt, nhưng nhiều lắm, tài nguyên sẽ trở nên khẩn trương, ngược lại không phải chuyện tốt.

Thật giống như, một quốc gia nhất định phải có quân đội trấn thủ, quân nhân hơn nhiều, quốc gia càng thêm củng cố... nhưng nếu lực lượng nhiều lắm mà nói, hao tổn quá lớn, cũng là không chịu nổi.

Cái gì cũng có cân bằng, hăng quá hoá dở.

Chính bởi vì như thế, mỗi lần Chiến Sư Đường nhận người, đều có tỉ lệ thỏa đáng.

Người người thành Chiến Sư, ai còn giáo thư dục nhân, ai còn truyền thụ tri thức?

Người người chỉ chú trọng sát phạt, chiến đấu, thiên hạ còn không loạn?

- Cũng đúng...

Trương Huyền nhẹ gật đầu, buông tha cho tính toán để tất cả mọi người trở thành Chiến Sư.

Vừa tiếp nhận Danh Sư Học Viện, liền để đệ tử đi hết... Đích xác không tốt lắm.

Chần chừ một chút, mở miệng nói:

- Như vậy đi, một lát nữa, ta sẽ ở Huyền Huyền Hội giảng bài, chỉ có hội viên chính thức, mới có thể nghe giảng. Bất quá, sau khi nghe xong tiết

học, không cho phép khảo hạch Chiến Sư!

Làm cho đệ tử cả học viện toàn bộ tăng lên, hắn làm không được, để người Huyền Huyền Hội tiến bộ, vẫn là có thể.

Dù sao những người này theo bản thân rất sớm, coi như là một phần trung thành nhất.

Có trả giá liền có hồi báo, thưởng phạt cân bằng, mới có thể để cho người có được động lực.

- Tốt!

Nghe được Viện trưởng thật muốn giảng bài, tất cả thành viên của Huyền Huyền Hội đều hưng phấn gật đầu.

Coi như không thể khảo hạch Chiến Sư, chỉ cần thực lực bạo tăng, cũng tuyệt đối là kiếm lợi lớn.

- Được rồi, lần này Chiến Sư Đường chấm dứt tuyển chọn!

Trác Thanh Phong khoát tay áo:

- Ba ngày sau, có mấy vị tu luyện giả không phải Danh Sư, muốn khảo hạch Chiến Sư, đến lúc đó lại cử hành ở chỗ này, cũng hy vọng chư vị có thể tới đây quan sát!

- Tu luyện giả không phải là Danh Sư muốn khảo hạch?

- Người nào a?

- Ta cũng không biết...

Mọi người kỳ quái.

Trương Huyền cũng hiếu kỳ, nhịn không được hỏi:

- Không biết là dạng thiên tài gì, ngay cả Danh Sư cũng không phải, liền muốn khảo hạch Chiến Sư?

- Khục khục!

Nghe được câu hỏi của hắn, Trác Thanh Phong bị nước miếng sặc một cái:

- Là... học sinh thân truyền của Trương viện trưởng!

- Thân truyền của ta? Ngươi nói là đám người Vương Dĩnh, Trịnh Dương? Làm sao ngươi biết bọn hắn?

Trương Huyền sững sờ.

Ngày hôm qua Trịnh Dương đã chạy tới khiêu chiến tất cả Chiến Sư, hắn đang giảng bài, nên không hiểu rõ tình hình.

- Là... Ngày hôm qua đệ tử gọi là Trịnh Dương kia của ngươi tới đây khiêu chiến chúng ta... Chúng ta ở đồng cấp không ai là đối thủ, ngay cả ta cũng thất bại...

Trác Thanh Phong tràn đầy lúng túng.

- Gia hỏa này... Thật sự là hồ đồ!

Trương Huyền lắc đầu.

Khó trách buổi sáng hôm nay, thấy người Chiến Sư Đường đều hữu khí vô lực, từng cái tinh thần uể oải, bị đả kích như vậy, tự nhiên sẽ cảm thấy không chịu nổi.

Trịnh Dương này, thật là hồ đồ.

- Các ngươi cũng không cần xoắn xuýt, Trịnh Dương là học sinh thân truyền của ta, đã dạy gần một năm, lúc trước Tụ Tức Cảnh liền mang theo, một đường đi tới, trải qua rất nhiều... Các ngươi đánh không lại là bình thường!

Thấy đối phương uể oải không phấn chấn, Trương Huyền nhịn không được an ủi.

Vốn đã băn khoăn, hắn vừa an ủi, trước mắt tất cả mọi người càng thêm đen.

Dạy vẫn chưa tới một năm, từ Tụ Tức Cảnh biến thành cao thủ Tàm Phong cảnh, vượt qua mười đại cấp bậc... Mấu chốt vẫn là có thể vượt cấp chiến đấu...

Thế nào cảm giác, vốn đã băn khoăn, an ủi sau đó, tâm càng chịu không nổi?

Lại nói, cái gì gọi là đánh không lại là bình thường?

Chúng ta là Chiến Sư... Danh Sư sức chiến đấu mạnh nhất a...

- Không hàn huyên, ta còn muốn dẫn bọn hắn tu luyện!

Ngực nghẹn khó chịu, Trác Thanh Phong biết rõ cùng gia hỏa trước mắt này tiếp tục trò chuyện xuống, sớm muộn gì cũng sẽ tươi sống kìm nén chết, đứng dậy, nhấc tay cáo từ.

Có một loại thiên tài, làm cho người ta không nói được lời nào, tuy hắn không phải cố tình, nhưng mỗi một câu đều đâm vào trái tim... Đoán chừng chính là gia hỏa trước mắt này.

Rõ ràng ánh mắt rất chân thành, nói chuyện rất thật, nhưng vì sao nghe vào trong tai, tựa như đang không ngừng đánh mặt vậy?

Chúng ta là thiên tài a...

Thấy hắn rời đi, tất cả Chiến Sư cũng đi theo, chỉ chốc lát đã đi sạch sẽ.

Ba đại Viện trưởng cũng cảm thấy nghẹn khó chịu, biết rõ tiếp tục chờ xuống, sẽ chỉ càng thêm mất mặt, cũng tìm cái cớ, vội vã mà đi, nếu

không phải vì quan sát tuyển chọn ba ngày sau, đoán chừng sẽ lập tức mở ra Vân Nhai Phi Chu, biến mất ở trước mặt tất cả mọi người.

Mọi người rời đi, Trương Huyền đành phải lắc đầu, đứng dậy đi đến Tổng bộ của Huyền Huyền Hội.

Chờ hắn đến địa phương, đã người đông nghìn nghịt, người của Huyền Huyền Hội cơ bản đều đến đông đủ.

Mở tiết giảng bài, giống như giảng cho những người khác, chỉ là không có sử dụng Sư Ngôn Thiên Thụ, hiệu quả kém rất nhiều, mọi người không cách nào ngay tại chỗ đột phá.

Dù vậy, hiệu quả cũng rất khá, tất cả hội viên đều lý giải võ kỹ cùng kỹ xảo chiến đấu gia tăng thật lớn, truyền pháp quyết luyện thể cùng rèn luyện chân khí mới, từng cái hưng phấn không thôi.

Nói trọn vẹn năm canh giờ, trời lần nữa tối, nghỉ ngơi một lát, lúc này Trương Huyền mới tìm Mi Trưởng lão, mở miệng phân phó.

- Chuẩn bị một chút, mang ta đi Viện Trưởng Lăng đi!

Dù sao hiện tại ba đại Viện trưởng, người Chiến Sư Đường đều tránh hắn không kịp, cũng không cần chiêu đãi, giảm đi không ít phiền toái.

Vừa vặn đi Viện Trưởng Lăng nhìn xem, bên trong Mục Khải Tổ Sư lưu lại Lôi Minh Thạch, có thể giúp hắn từ Bán Thánh đột phá đến Tòng Thánh.

Hiện tại đã đạt tới Bán Thánh đỉnh phong, cũng nên là thời điểm đi tìm thứ này, thuận tiện đột phá.

- Sớm nghĩ đến Viện trưởng sẽ đi, vì vậy sau khi tin tức Viện trưởng khảo hạch thông qua Danh Sư lục tinh vừa truyền về, ta liền xin Tổng bộ một bảo vật phân hoá hồn phách, mấy ngày hôm trước liền đưa đến...

Mi Trưởng lão cười gật đầu.

Lúc trước không cho vào, là vì không phải Danh Sư lục tinh, không có biện pháp xin bảo vật phân hoá hồn phách, mà qua phải lưu lại ý niệm, đối với Linh Hồn sẽ có tổn thương rất lớn.

Hiện tại thành công khảo hạch Danh Sư lục tinh, bảo vật cũng xin được, tự nhiên phải mang qua nhìn xem.

- Tốt!

Trương Huyền gật đầu.

Hai người đi đến Viện Trưởng Lăng, mới đến trước mặt, Triệu Bính Tuất liền đi tới, đưa bảo vật phân hoá Linh Hồn.

- Là Thanh Hồn Chung, chỉ cần cầm thứ này trong tay, sẽ tự động ân cần săn sóc Linh Hồn, để tia phân hồn phân liệt ra kia có thể bảo tồn ý niệm!

Triệu Bính Tuất giải thích.

Trương Huyền nhìn sang, quả nhiên là một cái chuông không lớn, chỉ hơn nắm đấm một chút, đặt ở trong lòng bàn tay, lập tức cảm thấy một dòng nước ấm dũng mãnh vào thức hải, khiến linh hồn của hắn không ngừng gia tăng.

- Quả nhiên là đồ tốt...

Ánh mắt sáng lên.

Tu luyện Vu Hồn, phân hoá Linh Hồn không khó, người bình thường liền có chút phiền phức, lúc trước còn kỳ quái, Học Viện nhiều Viện trưởng như vậy, làm sao lưu lại ý niệm, nguyên lai là có loại bảo vật này.

Ân cần săn sóc Linh Hồn, sau đó lại tách ra, lấy thứ này làm vật trung gian, coi như bảo tồn trên vạn năm, cũng sẽ không tiêu tán.

Dù sao chỉ là bảo tồn, không phải còn sống, Hồn Lực Ngũ Suy ảnh hưởng cũng không rất lớn.

- Viện trưởng chỉ cần cầm Viện Trưởng Lệnh trong tay, có thể mở cửa, trực tiếp tiến nhập, chúng ta không có tư cách không thể phụng bồi tiến vào...

Mi Trưởng lão cười cười.

- Ân!

Gật gật đầu, Trương Huyền nhìn Viện Trưởng Lăng trước mắt.

Như trước ở trong Trưởng lão Viện, dựa vào núi mà xây dựng, bố trí các loại Ẩn Nặc Trận cực lớn, che lấp cả lăng mộ, thậm chí đỉnh núi cũng như biến mất, nếu không phải hai đại Trưởng lão dẫn hắn tới, căn bản không phát hiện được.

Xem ra địa phương các thời kỳ Viện trưởng nghỉ ngơi, trình độ trọng yếu ở Danh Sư Học Viện, thậm chí vượt qua Tàng Thư Các.

Cổ tay khẽ đảo, cầm Viện Trưởng Lệnh ở lòng bàn tay, nhẹ nhàng đẩy về phía trước, trận pháp lập tức xuất hiện một khe hở, nhấc chân đi vào.

Vù vù!

Sau một khắc, một hồi lắc lư, người đã rơi vào trong một vùng núi rừng tươi tốt.

Núi cũng không cao, ngược lại như một gò đất, cảnh tượng hoàn toàn bất đồng bên ngoài, dọc theo đường đi do đá xanh trải tốt, Trương Huyền đi vài bước, một bia đá thật lớn ngăn ở phía trước.

Cao chừng bảy tám trăm mét, độ rộng cũng đạt tới hơn hai mươi mét, không biết cái gì điêu khắc thành, mang theo khí tức nguy nga già nua, làm cho người ta có cảm giác xuyên việt lịch sử.

- Chẳng lẽ đây là Lăng Bia?

Trương Huyền nghi hoặc.

Lúc trước, Mi Trưởng lão từng nói qua, tiến nhập Viện Trưởng Lăng cần lưu lại ý niệm ở trên Lăng Bia, hiện tại xuất hiện một cái bia đá thật lớn như thế, có lẽ chính là thứ này.

Dọc theo bia đá dạo qua một vòng, quả nhiên cảm nhận được trong đó có lực lượng Linh Hồn nồng đậm, tựa hồ có vô số ý niệm chiếm giữ, làm cho người ta có cảm giác trầm trọng như núi, trấn áp đại địa.

- Xem ra là Lăng Bia không thể nghi ngờ...

Trương Huyền nhẹ gật đầu:

- Trước đi tìm lăng mộ của Mục Khải Tổ Sư, tìm được Lôi Minh Thạch lại phân hoá Linh Hồn vào!

Mục đích tới đây là vì tìm kiếm Lôi Minh Thạch, phân hoá Linh Hồn, lúc gần đi hoàn thành là được, dù sao vừa mới luyện hóa Thanh Hồn Chung, còn không làm được phân hoá hồn phách.

Vượt qua bia đá, dọc theo đường đi, chậm rãi tiến vào trong.

Toàn bộ Viện Trưởng Lăng yên tĩnh nghiêm túc, làm cho người ta có cảm giác áp lực, Trương Huyền biết rõ đây là cấm địa của học viện, cũng không có ngưng lại, tốc độ nhanh hơn.

Không lâu sau, một cái lăng mộ xuất hiện ở cách đó không xa, phía trên có một hàng chữ... mộ phần Viện trưởng thứ một trăm lẻ ba của Danh Sư Học Viện!

- Một trăm lẻ ba, không phải là lão Viện trưởng sao? Không phải mất tích, chưa từng tới nơi đây sao? Tại sao lăng mộ lại ở chỗ này?

Trương Huyền sửng sốt.

Tin tức Tiên Thiên Thai Độc?

dtv-ebook.com

Hắn là Viện trưởng thứ một trăm lẽ bốn, một trăm lẻ ba, tự nhiên chính là một đời trước, chủ nhân đời trước của Tử Dương Thú.

Vị lão Viện trưởng mất tích kia của Danh Sư Học Viện!

Căn cứ tin tức hắn biết rõ, vị Viện trưởng này chưa đi vào nơi đây, sau khi mất tích cũng sinh tử không biết, sao nơi đây đột nhiên nhiều hơn một phần mộ?

Tràn đầy nghi hoặc, Trương Huyền nhìn kỹ qua.

Lăng mộ trước mắt, dùng đá xanh bình thường xây dựng, không có bất kỳ khác biệt huyệt mộ phía ngoài, không có chút địa vị cùng tôn quý nào mà Danh Sư thất tinh nên có.

Dạo qua một vòng, rất nhanh phát hiện một chỗ không đúng, nhăn mày lại, đi vào trước mặt Mộ Bia, ở phía trên nhẹ nhàng phất một cái, một cơ quan bị dẫn động, một thanh âm già nua chậm rãi vang lên.

Giống như ở địa cung, là một loại cơ quan lưu trữ âm thanh.

- Ta là Viện trưởng thứ một trăm lẻ ba của Danh Sư Học Viện, Chương Dẫn Khâu. Lần này đi ra ngoài, đoán chừng rất khó trở về, liền ích kỷ thoáng một phát, ai cũng không có báo, lặng lẽ tiến nhập nơi đây, sớm sửa tốt huyệt mộ bản thân, bên trong có quần áo hàng ngày của ta, coi như mộ chôn quần áo và di vật đi, cũng để cho sau khi chết, có một chỗ ở...

Tuy thanh âm nói bình thản như nước, nhưng Trương Huyền từ trong đaó nghe được bất đắc dĩ nồng đậm.

Hùng hồn hy sinh dễ dàng, thong dong chịu chết khó!

Biết rõ hắn phải chết, sớm làm ra chuẩn bị, nên có bao nhiêu bi thương?

Lúc trước một mực nghe nói, tất cả sự tích của lão Viện trưởng, lại từ trong miệng Vưu Hư biết rõ, là bị hãm hại, vẫn cảm thấy hắn là không có ước định thí luyện nguy hiểm chính xác, mới bị khốn ở trong hiểm cảnh.

Hiện tại xem ra không phải như thế.

Sớm đi vào Viện Trưởng Lăng, vì mình dựng mộ phần, tất nhiên là đã biết rõ lần đi này nguy hiểm, sớm làm xong đường lui.

- Không lưu lại ý niệm trấn thủ Học Viện, là chuyện ăn năn cả đời của ta! Không phải không muốn lưu lại, mà là việc ta cần phải làm, so với cái này càng thêm trọng yếu, không cho phép linh hồn của ta có bất kỳ tổn thất cùng thiếu sót. Coi như bảo vật phân hoá Linh Hồn có thể giảm bớt tổn thương, nhưng thời gian đã không kịp để cho Linh Hồn ta tách rời!

Thanh âm tiếp tục nói.

Bảo vật phân hoá Linh Hồn, không phải tu luyện giả Vu Hồn Sư, có thể phân chia ra ý niệm, muốn thành công cần thời gian rất lâu ân cần săn sóc.

Nếu không, đối với Linh Hồn như trước là tổn thương không nhỏ.

Cũng chỉ có Trương Huyền, tu luyện Thiên Đạo Vu Hồn, hơn nữa hồn phách vô cùng lớn, mới có thể nhẹ nhõm như ý, không bị ảnh hưởng, nếu không, coi như là Danh Sư thất tinh cũng không được.

- Có thể đến nơi đây, kích hoạt cơ quan, nói rõ ngươi là Viện trưởng mới, có lẽ chúng ta còn là quen biết đã lâu. Hy vọng có thể đối xử tử tế với Tử Dương Thú, nói cho nó biết, ta là vì Nhân tộc mà chết, quang vinh vĩ đại, không có chút ủy khuất cùng không cam lòng nào, không cần lo lắng. Còn có, phải cẩn thận Thánh Thú ở Vân Vụ Lĩnh...

Thở dài một tiếng, thanh âm tiếp tục.

Lão Viện trưởng xem ra, một khi hắn mất tích, Học Viện có thể kế thừa vị trí của hắn, tổng cộng liền mấy người kia, coi như là sớm dặn dò hậu sự rồi.

Chỉ là nằm mộng cũng nghĩ không đến, vị tân Viện trưởng này, mặc dù cho tới bây giờ chưa thấy qua, lại sớm hoàn thành hai chuyện hắn giao phó.

- Ngươi muốn đi làm cái gì?

Biết rõ cơ quan không có biện pháp trả lời, nhưng Trương Huyền vẫn hỏi.

Nghe khẩu khí của đối phương, biết rõ hắn phải chết, nhưng lại không thể không đi làm, thậm chí không tiếc sớm xây dựng mộ chôn quần áo và di vật... Đến cùng làm gì?

Không chỉ là một lần thí luyện sao?

- Khả năng ngươi cũng biết tin tức, ta chỉ là trải qua một lần thí luyện bình thường, nhưng trên thực tế không phải là như thế. Chuyện này, liên lụy bí mật của Khổng Sư lúc tuổi còn trẻ, còn giống như có quan hệ tới chức nghiệp Độc Sư, ta biết cũng không kỹ càng, chỉ có đi gặp, mới có thể xác nhận! Mặt khác, liên lụy Vạn Thế Chi Sư, không thể nói bừa, chỉ có thể nói năng thận trọng!

Thanh âm nói.

- Bí mật của Khổng Sư lúc tuổi còn trẻ? Cùng chức nghiệp Độc Sư có quan hệ?

Trương Huyền sững sờ, thân thể cứng đờ:

- Chẳng lẽ là... Tiên Thiên Thai Độc?

Căn cứ hắn biết rõ tin tức, lúc còn trẻ Khổng Sư cũng giống như hắn, có Tiên Thiên Thai Độc, chỉ có ở trước ba mươi tuổi, trùng kích thành công Danh Sư cửu tinh, có lẽ mới có thể giải quyết cục diện hắn phải chết.

Nguyên nhân chính là như thế, hắn một mực nỗ lực tu luyện, không dám ngừng một chút nào.

Vị lão Viện trưởng này nhắn lại, nói liên lụy bí mật trẻ tuổi của Khổng Sư, có quan hệ tới Độc Sư, để hắn làm sao không kích động?

- Nếu như ngươi thật muốn biết, có thể đi Độc Điện của Hồng Viễn Đế Quốc một chuyến. Chỉ là nơi này luôn luôn che giấu, thực tế đối với Danh Sư là rất kính nể, vị trí cụ thể, ta đã điều tra rất nhiều năm, lại không rõ ràng, bất quá căn cứ phỏng đoán, có lẽ ở phụ cận Tĩnh Xa thành. Nơi đây có bản đồ chi tiết chỗ thí luyện, chỉ tiếc, thời gian không cho phép ta tinh tế điều tra, vì sách lược vẹn toàn, chỉ có thể làm trước qua...

- Bản đồ kỹ càng?

Trương Huyền nghi ngờ thoáng một phát, sau đó liền hiểu được.

Vị lão Viện trưởng này, muốn đi là địa phương cực kỳ nguy hiểm.

Còn nếu như có thể ở Độc Điện tìm được bản đồ chi tiết, tất nhiên sẽ an toàn hơn rất nhiều, chỉ tiếc chuyện tương đối gấp, dồn ép hắn phải đi làm, lúc này mới bí quá hoá liều, có đi không về.

Đối phương lưu lại tình hình chuyện này, rất rõ ràng là muốn để Viện trưởng hậu bối, dùng đầy đủ thời gian chuẩn bị, lại quyết định tiếp.

- Tốt rồi, có thể nói chỉ có những thứ này, lấy hay bỏ như thế nào, liền nhìn chính ngươi.

Thanh âm chậm rãi tiêu tán, phảng phất như chưa bao giờ xuất hiện qua.

- Đa tạ!

Biết rõ chỉ là nhắn lại, cũng không phải chân thân, Trương Huyền vẫn cung kính bái.

Không phải cảm tạ hắn nói ra tin tức liên quan Tiên Thiên Thai Độc, mà là tôn kính thái độ biết rõ hắn phải chết, còn làm việc nghĩa không được chùn bước.

Biết rõ lần này đi, có khả năng không trở về, sớm để Tử Dương Thú lại, càng để lại mộ chôn quần áo và di vật, nhắc nhở hậu nhân... sau đó rời đi, thậm chí ngay cả ý niệm cũng không có lưu lại!

Này giống như những Danh Sư lúc trước ở Vân Vụ Lĩnh hùng hồn chịu chết, vì kiên trì trong lòng, tính mạng gì gì đó cũng có thể không để ý.

Có lẽ đây mới là Danh Sư, mị lực chính thức khiến vô số người tre già măng mọc!

Địa phương chính thức làm cho người ta tôn kính.

Lắc đầu, Minh Lý Chi Nhãn nhúc nhích, lại không có phát hiện cơ quan hoặc cấm chế khác, lúc này Trương Huyền mới tiếp tục đi tới.

Không ngừng đi tới, xung quanh là huyệt mộ của Viện trưởng khác, phía trên đều viết cuộc đời và kinh nghiệm, xem một lát, Trương Huyền nhịn không được thở dài.

Những Viện trưởng quyền cao chức trọng này, lại có một bộ phận lớn không phải hết thọ nguyên mà hai tay buông xuôi, mà là trong quá trình cùng Dị Linh tộc đối kháng tử vong.

Thật giống như Mạc Lưu Chân Viện trưởng được xưng thiên phú đệ nhất, cũng là tiến nhập địa quật, lại không có trở về.

- Dị Linh tộc không phải rất hiếm gặp sao? Làm sao đều chết ở trong tay bọn hắn?

Trương Huyền trầm mặc.

Từ Thiên Huyền Vương quốc một đường đi tới, đã tiếp cận một năm, trong khoảng thời gian này, tổng cộng chỉ gặp qua một Dị Linh tộc còn sống, hai mươi Khôi Lỗi, cùng Ngoan Nhân nghiền nát không chịu nổi...

Cái chủng tộc này, không phải hoàn toàn bị đuổi đi sao?

Thấy thế nào tình huống của những Viện trưởng kia, hầu như đều là vì đối kháng bọn hắn mà chết?

- Trước lấy Lôi Minh Thạch rồi hãy nói! Mặc kệ chống lại Dị Linh Tộc hay không, cũng phải có thực lực mới được...

Lại nhìn mười cái mộ bia, phía trên không có giải thích, Trương Huyền biết rõ tạm thời cũng nghĩ không thông, tiếp tục đi thẳng về phía trước.

Mục Khải Mục sư, là Tổ Sư đời thứ nhất, ở trong cùng nhất của toàn bộ Viện Trưởng Lăng, hơn mười phút sau, rốt cuộc đi tới trước mặt.

Cái huyệt mộ này, thoạt nhìn đơn giản giống như những thứ khác, cung kính dập đầu mấy cái, lúc này mới lấy lệnh bài đặc thù ra, ngón tay búng, chậm rãi bay về phía trước.

Rặc rặc!

Lệnh bài đi vào trên không huyệt mộ, lập tức mở ra cấm chế nào đó, một tiếng nổ vang, một cái Không Gian giới chỉ từ dưới đất chậm rãi bay lên.

Ngón tay vạch ra, Không Gian giới chỉ rơi vào lòng bàn tay, chân khí của Trương Huyền tiến nhập trong đó, nhìn sang.

- Thật nhiều bảo vật!

Trong Không Gian giới chỉ, không thiếu khoáng thạch cùng bảo vật quý hiếm, bản thân cần Lôi Minh Thạch, thình lình cũng ở trong đó.

Có lẽ đều là Mục Khải Tổ Sư khi còn sống lấy được.

Sau khi chết chôn ở huyệt mộ, lưu cho hậu nhân, không cầu hồi báo, Danh Sư cao thượng, đủ thấy lốm đốm.

- Đa tạ!

Thu hồi lệnh bài cùng Không Gian giới chỉ, lần nữa cung kính thi lễ với huyệt mộ một cái, lúc này Trương Huyền mới đi ra ngoài.

Lôi Minh Thạch tới tay, cũng nên tu luyện trùng kích Tòng Thánh rồi.

Không lâu sau, trở lại trước mặt lối vào Lăng Bia.

Cổ tay khẽ đảo, Thanh Hồn Chung bay ra.

Lúc này Thanh Hồn Chung như trước đang không ngừng bồi dưỡng Linh Hồn, tuy hiệu quả không phải rất lớn, nhưng chỉ cần kết hợp lâu rồi, tất nhiên có thể hình thành ý thức độc lập.

- Sử dụng phương pháp Vu Hồn phân ly đi...

Biết rõ chia lìa ý niệm như vậy, không biết hao phí bao lâu, Trương Huyền lắc đầu, khoanh chân ngồi dưới đất, tinh thần khẽ động, Vu Hồn xuất thể.

Hồn phách cực lớn, cao tới hơn mười mét, dựa theo phương pháp lúc trước Mặc Hồn Sinh lĩnh ngộ, nhẹ nhàng nhúc nhích, rất nhanh một hồn phách giống nhục thân như đúc xuất hiện ở trước mắt.

- Chia lìa hồn phách, đối với bản nguyên tổn thương xác thực rất lớn...

Phân chia ra hồn phách mới, hồn thể lần nữa thu nhỏ lại đến mười thước, Trương Huyền cảm thấy mệt mỏi, nhịn không được lắc đầu.

Cho dù chỉ chia lìa một phần nhỏ, không bằng một phần mười bản thể, như trước khiến hắn có chút không chịu nổi.

Cổ tay khẽ đảo, ở Vân Vụ Lĩnh lấy được tàn hồn của Thanh Giác Long Thú xuất hiện ở trước mắt, hóa thành từng đạo khí lưu ấm áp, chậm chạp

bồi dưỡng.

Dám trực tiếp vận dụng Vu Hồn chia lìa, không sợ làm bị thương Bản Nguyên, cũng bởi vì hắn có cái này làm chỗ dựa.

Cái tàn hồn này, đã bị Ngoan Nhân xóa tan ý niệm bản thân, có thể tùy thời hấp thu, không cần lo lắng lọt vào cắn trả.

Hắn hấp thu tàn hồn, khôi phục tổn thương tiêu hao, hồn phách tách ra thì thân thể nhoáng một cái chui vào Thanh Hồn Chung.

Cái hồn phách này, không có chỗ gửi thân, sẽ tiêu hao Bản Nguyên, trải qua Hồn Lực Ngũ Suy, cuối cùng tiêu tán.

Thanh Hồn Chung đúng là địa phương bảo tồn ý niệm, các thời kỳ Viện trưởng cũng như thế.

- Cả hai dung hợp, tiến nhập Lăng Bia, là được rồi...

Hồn phách cùng Thanh Hồn Chung dung hợp, Trương Huyền tách ra cỗ ý niệm này, nhẹ nhàng thở ra, tinh thần khẽ động, chậm rãi bay lên, thẳng tắp bay tới Lăng Bia trước mắt.

Ô...ô...n...g!

Thân thể cùng Lăng Bia tiếp xúc, lập tức cảm thấy một cỗ hấp lực cực lớn tuôn đến, thân thể nhoáng một cái, từ tại chỗ biến mất, sau một khắc, xuất hiện ở trong một cái phòng đóng kín.

Nói là gian phòng, còn không bằng nói là sơn động, ngay sau đó một cỗ ý niệm đặc thù nhảy vào trong đầu, khiến hắn kìm lòng không được da đầu run lên.

- Đây là... sát lục chi khí của Dị Linh tộc?

Đồng tử co rụt lại, cỗ ý niệm này của Trương Huyền không khỏi cứng ngắc.

Lăng Bia biến cố

dtv-ebook.com

Trong Không Gian giới chỉ của Trương Huyền, bây giờ còn có hơn hai mươi Dị Linh Tộc Khôi Lỗi, một Ngoan Nhân.

Đối với loại khí tức này biết cực kỳ rõ ràng.

Tiếp xúc liền rõ, chính là Dị Linh Tộc, không có bất cứ vấn đề gì.

Đây không phải chỗ thần thánh nhất của Học Viện, cấm địa các thời kỳ Viện trưởng nghỉ ngơi sao?

Tại sao lại có sát lục chi khí của Dị Linh Tộc nồng đậm như thế?

Dị Linh Tộc lấy nhân loại làm thức ăn, tàn nhẫn bạo ngược, cùng Danh Sư là thiên địch, không thể cùng tồn tại, vì sao khí tức của chúng sẽ xuất hiện ở chỗ này?

Nhìn lại bốn phía.

Nơi này, hẳn là trong Lăng Bia, cực kỳ trống trải, rồi lại u ám vô cùng, không ánh sáng, cũng không có khí tức.

Nếu như không phải hồn phách, khẳng định không cách nào sinh tồn.

- Nơi đây không chỉ có sát lục chi khí, còn có một cỗ khí tức cuồn cuộn...

Rất nhanh, cảm giác được không đúng.

Nơi này không chỉ cảm nhận được sát lục, còn có hạo nhiên chính khí, khí tức đặc thù của Danh Sư Nhân tộc.

Dọc theo gian phòng trống trải, đi thẳng về phía trước, ngẫu nhiên chứng kiến một cái hắc động thật lớn xuất hiện ở trước mắt, sát lục chi khí chính là từ nơi này truyền đến.

Chung quanh hắc động, là một bảo vật phân hoá Linh Hồn giống như Thanh Hồn Chung, bố trí thành trận pháp, che kín bốn phía, đếm một chút, không nhiều không ít, vừa vặn một trăm lẻ hai kiện.

- Đây chính là tất cả Viện trưởng lưu lại ý niệm...

Trương Huyền gật đầu.

Viện trưởng khác có lẽ đều dùng loại bảo vật phân hoá Linh Hồn này, lúc này mới bảo tồn được ý niệm.

Chỉ là, những ý niệm này, không hề giống Vu Hồn, giống như thực chất, có thể tùy ý đi ra, chỉ gửi thân ở trong bảo vật, như là tử vật.

- Chẳng lẽ... Những ý niệm này bảo tồn xuống, cũng không phải chỉ dùng để khảo hạch Viện trưởng mới, mà là... trấn áp?

Ý thức được cái gì, Trương Huyền sững sờ.

Hắc động cách đó không xa, sát lục chi khí nồng đậm, mà ý niệm của tất cả Viện trưởng xếp đặt bốn phía, cộng thêm Lăng Bia cho người ta có cảm giác trấn áp bốn phương...

Không cần nghĩ cũng hiểu được, những ý niệm này giữ lại vạn năm, tuyệt không chỉ vì khảo hạch Viện trưởng mới đơn giản như vậy.

Chỉ sợ là vì trấn áp nơi đây.

- Không phải nơi này chính là... điểm kết nối chiến trường ngoại vực của Dị Linh tộc cùng Đại Lục chứ?

Hồng Viễn Đế Quốc, ở trong tất cả đế quốc nhất đẳng xung quanh, tính không được cường đại, lại có thể để Danh Sư Học Viện xây dựng ở chỗ

này, nghe nói là vì ở đây, có một tiết điểm kết nối chiến trường ngoại vực của Dị Linh Tộc cùng Đại Lục.

Vì trấn áp nơi này, mới thành lập Học Viện, thủ hộ số mệnh của Nhân tộc.

Chẳng lẽ... Ngay ở chỗ này?

Đây là thông đạo đi thông chiến trường ngoại vực, mới có sát lục chi khí nồng đậm như thế?

Mà ý niệm của những Viện trưởng cùng Lăng Bia bảo tồn ở đây, mục đích là vì thủ hộ nơi đây?

Thật như vậy mà nói, mới có thể giải thích vì sao Viện Trưởng Lăng ẩn nấp như vậy, không cho người ngoại trừ Viện trưởng tiến nhập, chỉ sợ là vì sợ loại sát lục khí tức này tiết lộ, gây nên khủng hoảng không cần thiết.

- Nếu thật như thế, các thời kỳ Viện trưởng đích xác làm cho người ta khâm phục...

Một ngày làm Viện trưởng, dù bỏ mình, cũng phải lưu thủ ý niệm, trấn áp nơi đây, bảo hộ một phương an toàn, Danh Sư đích xác đối với Nhân tộc làm ra cống hiến không cách nào phai mờ.

Cái này có khả năng cũng là nguyên nhân chủ yếu để những chức nghiệp khác kính trọng bọn họ.

Dạo qua một vòng, rất nhanh xác định suy đoán của mình.

Cái hắc động cách đó không xa, liên tục toả ra sát lục khí tức, làm cho người ta khó có thể tới gần, nếu như không có Viện trưởng ý niệm bố trí trận pháp, có thể sẽ càng ngày càng nhiều, cuối cùng xông hủy Lăng Bia, toàn bộ Hồng Viễn Thành cũng bị trùng kích.

- Là một trận pháp cấp bảy, bố trí vô cùng xảo diệu...

Trương Huyền âm thầm gật đầu.

Trước mắt trận pháp này, cũng không cố định, một đạo ý niệm có thể khu động, hai đạo cũng có thể, hơn nữa, kèm theo ý niệm càng nhiều, uy lực trở nên càng lớn.

- Còn xen lẫn Viện Trưởng Lệnh...

Viện Trưởng Lệnh là do tất cả ý niệm của Danh Sư Học Viện ngưng tụ thành, mang lực lượng cứng rắn nhất của Nhân tộc, dùng để trấn áp nơi đây, cực kì thích hợp.

Những Viện trưởng này, sau khi bỏ mình, giữ lại Viện Trưởng Lệnh, dùng để duy trì trận pháp, này mới khiến toàn bộ Hồng Viễn Đế Quốc, đã qua vạn năm, không có Dị Linh tộc đại quy mô bị bức hại, ổn định và hoà bình lâu dài.

Cảm khái một tiếng, đang tính toán một chút, đạo ý niệm của bản thân nên để ở vị trí nào, mới có thể để cho trận pháp uy lực càng lớn, liền nghe được hắc động trước mắt, đột nhiên phát ra tiếng thét.

Oanh long long! Oanh long long!

Như thủy triều trùng kích, lực lượng cường đại, chấn toàn bộ Lăng Bia liên tục lắc lư, tựa hồ tùy thời sẽ sụp đổ.

Xì xì xì!

Ngay sau đó, Trương Huyền liền cảm thấy hắc động trước mắt, một cỗ sát khí nồng đậm như sóng lớn lao đến, liên tục va chạm về phía trận pháp.

Ô...ô...n...g!

Trận pháp phát sáng lên, tiến hành trấn áp sát khí, bất quá cái sau càng ngày càng hung mãnh, cái trước như cá lớn va chạm lưới đánh cá, tùy thời sẽ không chịu nổi, vỡ ra.

- Tiếp tục như vậy, trận pháp kiên trì không được bao lâu...

Sắc mặt Trương Huyền xanh mét, nhíu mày.

Lấy nhãn lực của hắn, có thể nhẹ nhõm nhìn ra, cực hạn của trận pháp cùng lực lượng của sát lục chi khí, tuy trước mắt có thể ngăn trở, nhưng cũng là nỏ mạnh hết đà, tùy thời sẽ bị xé nứt.

- Không được!

Sắc mặt trầm xuống, đi vào trước trận pháp, dạo qua một vòng, trong mắt hào quang lập loè, tới một chỗ tiết điểm, một cước đá tới.

Ô...Ô...n...g!

Ở dưới lực lượng của hắn, trận pháp đột nhiên phóng ra hào quang kịch liệt, uy lực đại tăng, trận đồ vốn tràn đầy nguy cơ tùy thời sẽ vỡ vụn, đã ổn định lại.

Vù vù!

Mười phút sau, sát lục chi khí mãnh liệt ngừng lại, lần nữa gần như bình tĩnh.

- Vù vù!

Nhẹ nhàng thở ra, Trương Huyền thu hồi bàn chân.

Một cước này của hắn, chỉ là trong thời gian ngắn gia tăng lên uy lực trận pháp, thời gian dài, cũng không kiên trì nổi, may mắn cỗ sát lục chi khí này duy trì không lâu.

Tuy đạo ý niệm này không có Thư Viện phân tích, nhưng lấy lý giải của hắn đối với trận pháp, cùng Minh Lý Chi Nhãn, tìm được tiết điểm gia tăng uy lực còn rất dễ dàng.

- Tại sao có thể có sát lục chi khí mạnh như vậy?

Trương Huyền nhíu mày, nghĩ một lát không nghĩ ra, đi vào trước mặt tất cả bảo vật chứa ý niệm của Viện trưởng, tìm một vòng, ở trên một kiện bảo vật, lấy tay điểm qua.

Ô...Ô...n...g!

Bảo vật bị kích hoạt, một đạo ý niệm xuất hiện ở trước mặt, đúng là Mục Khải Mục sư.

- Đa tạ Trương viện trưởng vừa rồi viện thủ, nếu không nhiều năm nỗ lực, sẽ hủy hoại chỉ trong chốc lát!

Mục sư mang theo cảm kích nói.

Tuy ý niệm tồn tại ở trong bảo vật, nhưng tình huống bên ngoài vẫn có thể biết được, vừa rồi nếu như không có tân nhiệm Viện trưởng xuất thủ, chỉ sợ bọn hắn chống lại không được sát khí dưới mặt đất.

Khiến nhiều năm nỗ lực cuốn theo dòng nước.

- Vừa rồi cái kia... Là xảy ra chuyện gì?

Khoát tay áo, Trương Huyền hỏi.

Nếu như một mực là loại lực lượng này mà nói, trận pháp khẳng định sớm đã không chịu nổi, làm sao có thể kiên trì đến bây giờ?

- Ngươi cũng thấy đấy, những ý niệm của chúng ta ở lại chỗ này, chính là dùng để trấn áp tiết điểm giữa chiến trường ngoại vực cùng Đại Lục, vốn một mực bình an vô sự, tối đa cũng chỉ là loại khí tức chậm chạp toả ra kia, chỉ cần có chúng ta, sẽ không thành vấn đề... Nhưng không biết loại nguyên nhân nào, hai năm trước, xuất hiện dạng nước lũ này, mỗi ngày một lần!

Nhìn về phía hắc động trước mắt, thần sắc của Mục sư ngưng trọng:

- Vừa mới bắt đầu, uy thế của nước lũ không có mạnh như vậy, còn có thể chống lại, nhưng khoảng một tháng này, càng ngày càng mạnh, coi như là dùng toàn lực, cũng có chút không thể chống lại! Nhất là hôm nay, nếu không phải ngươi tới, coi như là trận pháp không bị xé rách, cũng nhất định sẽ xuất hiện vết thương khó có thể chữa trị, khó có thể kiên trì nữa.

- Hai năm trước?

Trương Huyền nhăn mày lại.

- Ân!

Mục sư nhẹ gật đầu.

- Có tìm được nguyên nhân không?

Trương Huyền hỏi.

- Những ý niệm như chúng ta, đã cùng trận pháp dung hợp chung một chỗ, không cách nào nhúc nhích, không biết xảy ra chuyện gì. Bất quá, nếu đoán không sai, hẳn là chiến trường ngoại vực cùng tiết điểm phong ấn ở Đại Lục, xuất hiện biến cố!

Chần chừ một chút, Mục sư nói.

- Phong ấn?

- Phong ấn ở chỗ sâu trong địa quật, không ở chỗ này, đây là một cửa khẩu cuối cùng, một khi đột phá, chẳng khác nào trực tiếp đối mặt nhân loại rồi!

Mục sư nói.

Điểm kết nối giữa chiến trường ngoại vực cùng Đại Lục, có vài chỗ phong ấn, mạnh nhất, là lúc trước vô số Danh Sư tiền bối bố trí lưu lại, ở chỗ sâu trong địa quật.

Mà ở đây, là quan khẩu cuối cùng, thành lũy cuối cùng của nhân loại.

- Trương viện trưởng, nếu như ngươi đưa ý niệm tới, bản thân khẳng định cũng tới, có thể tiến vào địa quật xem xét một phen, đã xảy ra chuyện gì, cũng tiện truyền tin tức ra ngoài, để Nhân tộc sớm làm ra chuẩn bị! Nếu không, ta sợ loại nước lũ này tiếp tục trùng kích, một khi không kiên trì nổi, liền gây thành đại họa!

Trong mắt Mục sư mang theo khẩn cầu.

Những ý niệm như bọn hắn, quanh năm đối kháng những sát lục chi khí này, hao tổn quá lớn, đã không có thực lực như trước kia, lại từ lâu cùng trận pháp hòa làm một thể, không cách nào di động.

Coi như muốn đi dò xét, cũng bất lực!

Lại nói, một khi rời đi, sát lục chi khí cuồng bạo lần nữa kéo tới, trận pháp thiếu khuyết trấn áp, rất dễ dàng tạo thành sụp đổ, xuất hiện cục diện ai cũng không cách nào đoán trước.

- Tiến nhập địa quật?

Trương Huyền nhíu mày.

- Ân, chỉ cần vào xem một chút là được, sớm biết rõ nguyên nhân, mới có thể có biện pháp ứng đối, nếu không, ta sợ còn có lợi hại hơn bộc phát, trận pháp không chống lại được, toàn bộ Học Viện cũng sẽ bởi vậy gặp nạn!

Mục sư lo lắng.

- Tiến nhập địa quật như thế nào?

Biết rõ đối phương lo lắng, Trương Huyền hỏi.

- Trong Địa quật sát lục khí tức dày đặc, ý niệm đơn độc vào không được bao sâu, nhất định phải... nhục thân chung một chỗ đi vào mới được!

Chần chừ một chút, Mục sư nói:

- Nhục thân của Trương viện trưởng có thể cầm Viện Trưởng Lệnh, đi tới nơi này, đến lúc đó, ta chống chế trận pháp buông ra một khe hở, có thể trực tiếp tiến nhập địa quật! Nơi đây cách địa quật phong ấn gần nhất, có thể giảm bớt rất nhiều phiền toái.

Trương Huyền nhíu mày.

Tính nguy hiểm của Địa quật, không cần nghĩ cũng biết, tiến nhập trong đó, vô cùng có khả năng đi ra không được.

Bất quá, không đi vào mà nói, không biết nguyên nhân, liền không cách nào giải quyết vấn đề những sát lục chi khí này, một khi hàng rào cuối cùng này không chịu nổi, toàn bộ Hồng Viễn Đế Quốc sẽ lập tức sinh linh đồ thán, lâm vào chiến tranh.

- Ta biết rõ cái này thật khó khăn, nhưng... Chúng ta thật sự không có biện pháp nào khác!

Mức độ nguy hiểm của Địa quật, Mục sư cũng biết, để đối phương xuống dưới, đích xác có không thỏa đáng, thế nhưng quan hệ tới Nhân tộc hưng suy cùng tồn vong, tương lai của Danh Sư Học Viện, không mở miệng không được.

Bất quá, chỉ là xuống dưới quan sát, cẩn thận một chút mà nói, hơn nữa có Viện Trưởng Lệnh bảo hộ, không có vấn đề quá lớn.

- Tốt, chờ một chút, hiện tại ta liền liên hệ bản thể, để hắn tiến đến!

Trương Huyền nhẹ gật đầu.

Lần đầu vào địa quật

dtv-ebook.com

Biết rõ tính nghiêm trọng của sự việc, thân là Danh Sư lục tinh, Danh Sư Học Viện Viện trưởng, không có lý do từ chối, Trương Huyền đáp ứng.

Năm đó Khổng Sư đã từng ba lần xuống địa quật, hắn cũng muốn nhìn xem, tiết điểm giáp giới chiến trường ngoại vực của Dị Linh tộc rút cuộc là cái bộ dáng gì.

- Làm phiền Trương viện trưởng...

Mục sư cung kính ôm quyền.

- Này là đại nghĩa!

Gật gật đầu, Trương Huyền không nói thêm lời, lập tức câu thông bản thể đang tu luyện ở bên ngoài, thời gian không lâu, một bóng người xuất hiện ở trước mặt.

Đúng là bản thể.

Giống như đối phương nói, mượn nhờ Viện Trưởng Lệnh quả nhiên có thể đi tới nơi này.

Liếc mắt nhìn nhau, rất nhanh biết chuyện đã xảy ra, bản thể nhìn về phía Mục sư.

- Mở trận pháp ra đi, ta đi xuống xem một chút!

- Trương sư cẩn thận, chỉ cần chứng kiến phát sinh chuyện gì là được, không phát hiện được cũng không sao, có thể từ từ suy nghĩ biện pháp, ngàn vạn không nên tham công liều lĩnh, xuất hiện nguy hiểm...

Mục sư dặn dò.

Tuy dò xét nguyên do trọng yếu, nhưng vị trước mắt này là Thiên Nhận Danh Sư, an toàn càng thêm trọng yếu.

- Yên tâm đi, ta rất nhát gan, sẽ không biết rõ nguy hiểm còn xông lên!

Trương Huyền cười cười.

Lấy thủ đoạn của hắn, đánh không lại, trốn vẫn có thể làm được.

- Vậy là tốt rồi...

Nghe được lời hứa của hắn, Mục sư mới nhẹ nhàng thở ra, trở lại vị trí của mình, đưa tay về phía trước, trận pháp lập tức xuất hiện một khe hở.

Đối với trận pháp này nghiên cứu trên vạn năm, khiến kia trong thời gian ngắn xuất hiện một đạo vết rách, cũng không chậm trễ ngăn cản sát lục chi khí, còn là rất dễ dàng làm được.

- Cáo từ...

Không chút do dự, thân thể nhoáng một cái, Trương Huyền thẳng tắp vọt tới khe hở.

Thân thể tiến nhập trong đó, vù vù một chút biến mất không thấy gì nữa.

- Hắn không có nguy hiểm chứ?

Hắn vừa biến mất, thân ảnh một Viện trưởng liền xuất hiện ở trước mặt Mục sư.

- Yên tâm đi, lúc trước thời điểm Khổng Sư là Bán Thánh, cũng tiến nhập qua địa quật, bình an không việc gì trở về, đều là Thiên Nhận Danh Sư, Trương sư nhất định có thể giải quyết tai hoạ ngầm lần này!

Mục sư nói.

- Chỉ mong như vậy...

Vị Viện trưởng này nhẹ gật đầu, hai đầu lông mày như trước mang theo lo lắng.

Địa quật, rất nhiều cường giả Thánh Vực nhất trọng đỉnh phong, tiến nhập trong đó, đều cơ bản có đi không về, vị này chỉ có thực lực Bán Thánh, thật có thể bình yên vô sự?

Hắn có chút bận tâm.

- Lo lắng cũng không có tác dụng, tình huống hiện tại, ngươi cũng không phải không biết, đã chịu không nổi... Trong khoảng thời gian này tiêu hao, ý niệm của chúng ta đã dầu hết đèn tắt, tùy thời sẽ tử vong, không nhanh chóng giải quyết vấn đề, ta sợ... Thật sẽ tạo thành tai nạn khó có thể vãn hồi!

Sắc mặt của Mục sư khó coi lắc đầu.

Không phải hắn muốn đối phương tiến nhập hiểm địa, mà là thật sự không có biện pháp.

Những ý niệm này bản thân cũng không mạnh mẽ, giờ phút này lại bị những sát lục chi khí kia cứng rắn hành hạ hơn hai năm, nếu không phải ý niệm kiên định, chỉ sợ sớm đã hồn phi phách tán, biến mất.

Làm sao có thể kiên trì đến bây giờ!

- Trở thành Học Viện Viện trưởng, liền phải gánh vác trách nhiệm của Viện trưởng, muốn trưởng thành, không có khả năng thuận buồm xuôi gió... Đây là Danh Sư, Trương sư biết rõ điểm ấy!

Mục sư nói.

- Đúng vậy!

Vị Viện trưởng này không nói thêm gì nữa.

Đúng vậy, Danh Sư không riêng gì danh tiếng, hơn nữa là trách nhiệm.

Ngay cả trách nhiệm thuộc về mình cũng lùi bước, làm sao có thể trở thành sư giả chính thức?

Vị Trương sư này, tuy trẻ tuổi, nhưng rất rõ ràng, làm được chuyện sư giả chính thức nên làm.

...

- Đây là địa quật?

Cảm thấy toàn thân xiết chặt, Trương Huyền ngừng lại, đứng thẳng thân thể, lúc này mới phát hiện, đã đi tới một thế giới dưới lòng đất thật lớn.

Bốn phía đen sì như mực, không có ánh sáng, không biết bao sâu bao xa, liếc nhìn không tới cuối, khắp nơi đều là khí tức sát lục nồng đậm, vô cùng âm lãnh, làm cho người ta sự khó thở, không phải sớm biết được, còn tưởng rằng là rơi vào Địa Ngục vô biên.

- Khó trách không ai nguyện ý tới...

Vừa nói đến địa quật, tất cả Danh Sư đều biến sắc, hiện tại xem ra, đích xác không phải địa phương người ở.

Chỉ là sát lục chi khí, có thể khiến tu vi thấp sinh ra sợ hãi, tâm cảnh sụp đổ rồi.

Thật giống như lúc trước khảo hạch Danh Sư tứ tinh, Hồng sư lấy ra một Dị Linh tộc, áp tới tất cả mọi người không dám đi về phía trước.

Sát lục chi khí ở nơi đây, cực kỳ mãnh liệt, tựa hồ chung quanh ẩn tàng không biết nhiều ít quái thú hung mãnh, tùy thời sẽ giết ra.

Danh Sư ngũ tinh không có trải qua chuyên môn huấn luyện, đột nhiên tiến đến, sẽ lập tức sợ tới mức lạnh run, khó có thể đi về phía trước.

- Những khí tức này một khi để lộ... Hồng Viễn Thành ít nhất chín mươi chín phần trăm người, sẽ ngay tại chỗ tử vong...

Thần sắc ngưng trọng.

Lúc trước, không cảm thấy cái gì, đi vào thế mới biết đáng sợ.

Sát lục chi khí nồng đậm như thế, tu vi không mạnh vô cùng dễ dàng mất phương hướng, mất đi bản tâm, biến thành cỗ máy giết người.

Một khi lan tràn ra Hồng Viễn Thành, thành thị hơn trăm triệu nhân khẩu này, vô cùng có khả năng trong thời gian ngắn biến thành phế tích, hoang tàn vắng vẻ.

Thiên Đạo chân khí vận chuyển, cảm giác sát lục chi khí áp bách biến mất sạch sẽ, lúc này Trương Huyền mới giương mắt nhìn bốn phía.

Cảnh sắc cơ bản giống nhau, đều là tối như mực, coi như sử dụng Minh Lý Chi Nhãn, cũng chỉ có thể chứng kiến trong phạm vị mấy trăm mét.

Khó có thể phân biệt phương hướng.

- Đi theo khí tức, nhất định có thể đi đến chỗ sâu...

Sát lục chi khí càng dày đặc, nói rõ càng tới gần chỗ sâu trong địa cung, đứng cảm thụ một chút, Trương Huyền tìm được phương hướng, thẳng tắp đi thẳng về phía trước.

Bốn phía không chỉ có sát lục chi khí, còn có một chút Ma Âm cổ quái, mê hoặc Linh Hồn, tâm cảnh không mạnh, nghe một lát chỉ sợ cũng sẽ lâm vào trong đó, không cách nào tự kìm chế, cuối cùng sinh tử cũng không tự biết.

- Khó trách Danh Sư yêu cầu tâm cảnh khắc độ nghiêm khắc như vậy, Võ Giả thực lực đồng dạng, đoán chừng ở chỗ này rất khó kiên trì lâu dài!

Cảnh giác nhìn xem bốn phía, Trương Huyền chậm rãi đi về phía trước.

Sát lục chi khí tràn đầy địa quật, không chỉ làm cho người ta muốn ngất đi, càng trọng yếu là, trong đó còn thổi lên Ma Âm đặc thù, tâm cảnh không mạnh, rất dễ dàng say mê trong đó.

Không nói cái khác, coi như là Bán Thánh, ở chỗ này thời gian lâu dài, cũng sẽ nổi điên.

Bất quá, mấy thứ này đối với hắn không có hiệu quả gì, Thiên Đạo chân khí vận chuyển, tâm cảnh rộng lớn, trống không, tinh thần không bị ảnh hưởng chút nào.

- Hả? Có dấu chân của Dị Linh tộc!

Đi về phía trước một lát, Trương Huyền nhướng mày.

Cách đó không xa, hiện đầy dấu chân rậm rạp chằng chịt, dài ngắn đều có chừng một thước.

Hắn gặp qua Dị Linh Tộc, hình thể bình thường cao lớn hơn nhân loại, những dấu chân này, ấn lên mặt đất sâu như vậy, lại lớn như thế, chỉ sợ đúng là bọn hắn lưu lại.

Chỉ là... ở chỗ sâu trong Địa cung không phải có phong ấn sao?

Nơi đây tại sao có thể có Dị Linh tộc?

- Còn có dấu chân của nhân loại...

Dọc theo phương hướng dấu chân xuất hiện đi về phía trước một lát, Trương Huyền thấy được dấu chân lẻ tẻ của nhân loại, tựa hồ còn có dấu vết chiến đấu lưu lại.

Xem ra, là có nhân loại cùng Dị Linh tộc gặp gỡ, hơn nữa chiến đấu.

Địa quật có nhân loại, điểm ấy hắn đã sớm biết, cơ bản đều là chút Danh Sư không cách nào đột phá, hoặc tuổi thọ đạt tới cuối, vì bước ra một

bước cao hơn, mới bất kể sinh tử đi tới nơi này.

- Những dấu vết này, lưu lại thời gian không lâu, số lượng Dị Linh tộc rất nhiều, chiếm cứ thượng phong... Tốc độ nhanh mà nói, có lẽ còn có thể cứu người!

Minh Lý Chi Nhãn lập loè, xem dấu vết một lát, Trương Huyền nhướng mày.

Căn cứ dấu vết, có thể thấy được Dị Linh tộc chiếm cứ thượng phong rất lớn, Nhân tộc hắn là bị đuổi theo đào tẩu.

- Bất kể như thế nào, đi nhìn kỹ hẵng nói...

Thân là Danh Sư, không có khả năng nhìn thấy nhân loại gặp nạn, mà khoanh tay đứng nhìn.

Vận chuyển Hồng Trần Đạp Thiên Bộ, nhẹ nhàng lơ lửng, dọc theo dấu chân tiến lên, thẳng tắp bay đi.

Tu luyện Phong Thánh Giải, chân khí trong cơ thể hắn hùng hậu đến cực điểm, duy trì phi hành tiêu hao đã cực kỳ bé nhỏ, có thể không đáng kể rồi.

Che lấp toàn bộ khí tức trên thân, ánh mắt Trương Huyền lập loè, tốc độ bay nhanh.

Địa phương lờ mờ như vậy, đổi lại Danh Sư lục tinh khác, khẳng định phải cẩn thận từng li từng tí, nhưng với hắn mà nói, Minh Lý Chi Nhãn không chỉ có thể nhìn ra hoa văn, quan trọng hơn là nhìn xa hơn, coi như thật sự có Dị Linh tộc, cũng sẽ phát hiện ra đối phương trước.

Phi hành trọn vẹn nửa canh giờ, tuy như trước không thấy được bóng người, nhưng dấu vết trên mặt đất càng ngày càng dày đặc, chiến đấu cũng càng ngày càng mãnh liệt, chứng tỏ đã rất tiếp cận.

Lại đi về phía trước một lát, quả nhiên cảm thấy phía trước có khí tức kích động kịch liệt, ngay phía trước tựa hồ có chiến đấu phát sinh.

Càng đến gần, Trương Huyền càng bảo trì bình thản, phong bế huyệt đạo toàn thân, chậm rãi bay về phía trước, vượt qua một gò đất, quả nhiên thấy một đám Dị Linh tộc đứng ở phía trước.

- Cái này...

Nhìn thoáng qua, lông mi Trương Huyền nhảy dựng.

Bọn Dị Linh tộc này, chừng hai trăm tên, từng cái đều đạt đến Thánh Vực nhất trọng trở lên, thậm chí còn có mấy Thánh Vực nhị trọng.

May mắn hắn sớm ngăn chặn khí tức, không có bị phát hiện, nếu không, coi như trong Thiên Nghĩ Phong Sào có chín đại Vương giả, Tử Dương Thú, Kim Nguyên đỉnh, lâm vào trong đó, cũng chỉ có phần bị quần ẩu.

Dị Linh Tộc trời sinh cường hãn, là dân tộc chiến đấu, dưới tình huống đồng cấp bậc, mỗi một đầu đều cường đại như Thánh Thú, hai trăm tên... Đừng nói hắn, coi như là cường giả Thánh Vực tứ trọng tới đây, chỉ sợ cũng bị đánh bại.

- Tại sao có thể có nhiều như vậy?

Sắc mặt hắn khó coi.

Hơn hai trăm Thánh Vực nhất trọng, cộng thêm vài nhị trọng, tuy còn không cách nào làm được quét ngang toàn bộ Danh Sư Học Viện, nhưng nhảy vào Hồng Viễn Thành, chỉ sợ không ai có thể ngăn cản, ít nhất Hồng Viễn hoàng thất khẳng định chống lại không được!

Từ đâu xuất hiện nhiều đồ chơi này như vậy?

- Đoán chừng trùng kích Lăng Bia, là những Dị Linh tộc này liên hợp tiến công tạo thành... nếu không, không có khả năng có động tĩnh lớn

như thế, khiến hơn một trăm vị Viện trưởng, cùng nhiều Viện Trưởng Lệnh như vậy, cũng chống lại không được!

Trương Huyền hiểu được.

Hơn một trăm vị Viện trưởng ý niệm, phối hợp trận pháp cấp bảy, uy lực cường đại không nói, càng trọng yếu là còn có hơn một trăm viên Viện Trưởng Lệnh, ẩn chứa mấy trăm ngàn vạn học sinh đồng tâm hiệp lực, sức mạnh như thành đồng, ở dưới đại nghĩa như thế trấn áp, lại có thể chấn động, tùy thời vỡ tan!

Đoán chừng đúng là bọn Dị Linh tộc này làm.

- Cùng bọn họ chiến đấu là người nào?

Nhướng mày, nhìn vào bên trong.

Ngẫu nhiên thấy được một đám lão giả mặc Danh Sư bào, lưng tựa lưng làm thành một vòng, máu tươi đầy người, trong mắt từng cái mang theo thấy chết không sờn.

- Đều là Danh Sư lục tinh đỉnh phong...

Đều là Danh Sư lục tinh đỉnh phong, chừng ba bốn mươi người.

- Hả? Lục Phong?

Đột nhiên, một thân ảnh quen thuộc xuất hiện ở ánh mắt.

Thân phận của ta không cần nhiều lời rồi a!

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Lục Phong viện trưởng là hảo hữu của Vưu Hư, lúc trước chế tạo cho hắn không ít phiền toái, về sau Trưởng lão viện cho thấy "thân phận", "Dương sư" xuất hiện đại triển thần uy.

Học Viện Trương lão, xác lập bản thân là Viện trưởng, cũng xử phạt đối phương, về sau mất đi tung tích.

Nghe Mi Trưởng lão nói, chủ động xin đi địa quật thỉnh tội, khả năng cả đời không trở về.

Lúc ấy còn cảm khái hồi lâu.

Vốn nghĩ rằng tới nơi đây bát ngát như thế, có thể gặp gỡ hầu như không có khả năng, không nghĩ tới mới tiến vào không lâu liền đụng phải, còn bị người vây công.

Lúc này Lục Phong, vẻ mặt tràn đầy tiều tụy, không có hăng hái như Luyện Đan Sư Học Viện Viện trưởng lúc trước, cánh tay trái trống rỗng, không biết đứt gãy lúc nào, trên thân có vài vết đao chém, cho dù máu đã ngừng, nhưng vết đao dữ tợn vẫn lộ ra cực kỳ đáng sợ.

Tuy trên người có tổn thương, nhưng hai mắt mang theo bình tĩnh cùng lạnh lùng nghiêm nghị, tựa hồ cùng Dị Linh tộc chiến đấu, khiến tâm

cảnh của hắn càng thêm cao.

Nguyên nhân chính là như thế, tu vi vốn đạt tới nửa bước Thần Thức cảnh, càng thêm củng cố, tùy thời sẽ đột phá.

Xem ra địa quật nguy hiểm, lại làm cho hắn buông tha cho lục đục với nhau, vì quyền thế mà sinh ra bè lũ xu nịnh, tâm cảnh trở nên càng thêm rộng rãi.

Ngoại trừ Lục Phong, những Danh Sư lục tinh đỉnh phong bị vây ở, cả đám đều mang theo khí tức sắc bén, so với những Phó viện trưởng đồng cấp ở Học Viện, càng cường đại hơn.

Chỉ là tuổi của bọn hắn, đều đạt đến tiếp cận hai nghìn tuổi, trong cơ thể phóng ra khí tức suy bại, tựa hồ sinh mệnh sắp đi tới cực hạn.

Loại người này, tiến nhập địa quật, là muốn lợi dụng sinh mệnh còn sót lại của bản thân, săn giết nhiều một ít Dị Linh tộc, bảo hộ nhân loại bình an càng dài lâu.

- Nhất định phải nghĩ biện pháp cứu ra...

Ánh mắt ngưng trọng.

Đổi lại trước kia, việc không liên quan đến mình, có khả năng khoanh tay đứng nhìn, nhưng mà sau khi lĩnh ngộ Sư giả chi tâm, tâm cảnh thăng hoa, những người này vì Nhân tộc, có thể bất kể sinh tử, nếu như gặp gỡ, tự nhiên làm không được cái gì cũng không quản?

- Dùng sức mạnh nhất định là không được...

Hắn nhíu mày.

Hơn hai trăm Dị Linh tộc, coi như hắn dùng tất cả thủ đoạn, cũng không có khả năng cứu người, hơn nữa thực muốn làm như vậy mà nói, một khi đối phương thống hạ sát thủ, sẽ hoàn toàn ngược lại, gây chuyện không tốt người không có cứu ra, ngược lại hại tính mạng của bọn hắn.

Phải nghĩ một sách lược vẹn toàn mới được.

Đã có thể tiêu diệt đám người kia, lại có thể người thuận lợi cứu.

Chần chờ một lát, cổ tay khẽ đảo, một quyển sách xuất hiện ở trong lòng bàn tay:

- Ngoan Nhân, có phương pháp giúp ta ngụy trang thành Dị Linh tộc hay không?

Muốn thần không biết quỷ không hay cứu người, từ trong hơn hai trăm người vây công, làm được điểm ấy, hầu như không thể hoàn thành... Trừ khi mình cũng là Dị Linh tộc, làm cho đối phương phớt lờ!

- Ngụy trang tộc nhân của ta?

Trái tim trong thư tịch nhảy lên vài cái:

- Cái này đơn giản! Chủ nhân tu luyện Ngũ Diệu Kim Thân, thân cao, thể trọng có thể tùy ý biến hóa, chỉ cần biến thành hình dạng của bọn hắn, ta giúp ngươi thi triển sát lục chi khí, giấu giếm Hoàng giả cao cấp nhất rất khó, nhưng những gia hỏa không nhập lưu này, không coi vào đâu!

Ngụy trang Dị Linh tộc, cửa ải khó lớn nhất là sát lục chi khí, chỉ cần giải quyết điểm ấy, thân cao thể trọng, bộ dáng vẻ ngoài, ngược lại không coi vào đâu.

Tu luyện Ngũ Diệu Kim Thân tới đệ tứ trọng, cơ bắp cốt cách toàn thân tùy ý cải biến, ở bên ngoài làm cho đối phương nhìn không ra, cũng không khó khăn.

- Tốt, ta thử xem!

Nghe được có thể ngụy trang, Trương Huyền nhẹ nhàng thở ra, chần chừ một chút, lấy một Khôi Lỗi ở trong Không Gian giới chỉ làm nguyên

hình, cơ bắp cốt cách toàn thân minh hưởng, không đến hai cái hô hấp, liền cải biến bộ dáng.

Cởi quần áo Khôi Lỗi xuống mặc vào, giờ phút này, hắn từ vẻ ngoài nhìn lên, là Dị Linh tộc không thể thật hơn, một ít Danh Sư chỉ sợ cũng khó phân rõ ràng.

- Chủ nhân, ngón tay của ta giấu ở trên tay ngươi, sát lục chi khí sẽ từ trong cơ thể thiêu đốt, ngoại nhân khó có thể phát hiện!

Thấy hắn biến thân hoàn tất, Ngoan Nhân nói.

- Ân!

Trương Huyền gật đầu.

Vù vù!

Một cây xương ngón tay xuất hiện ở trước mặt, nhẹ nhàng rơi vào trên ngón trỏ, cùng da của hắn chậm chạp dung hợp, thời gian qua một lát biến mất không thấy gì nữa.

Ngay sau đó Trương Huyền liền cảm thấy, trong cơ thể có một cỗ lực lượng đặc thù chảy xuôi, cùng chân khí lúc trước tu luyện hoàn toàn khác nhau.

Cỗ lực lượng này tràn đầy cuồng bạo, làm cho người ta có cảm giác thiên địa cũng có thể xé nát, thường xuyên tu luyện sẽ cho người tinh thần táo bạo, đối với chiến đấu tràn đầy dục vọng.

- Đây là sát lục chi khí của Dị Linh tộc?

Lông mi nhảy dựng, Trương Huyền hỏi.

Khó trách Dị Linh tộc hiếu chiến, tu luyện loại chân khí này, là ai chỉ sợ cũng khó tự kiềm chế.

- Ân, chúng ta gọi là sát lục chân khí!

Ngoan Nhân lên tiếng, trong giọng nói có chút nghi hoặc:

- Chủ nhân, ngươi vận chuyển loại chân khí này, có cái gì không khỏe không?

- Không khỏe?

Chân khí vận chuyển trong người một chuyến, Trương Huyền lắc đầu, hai mắt tỏa ánh sáng:

- Cảm giác rất có lực lượng!

- Có lực lượng?

Ngoan Nhân ngẩn ngơ.

Nhân loại bình thường, là không cách nào thừa nhận sát lục chân khí, coi như là cường giả Thánh Vực cũng không được, vị chủ nhân này lại có thể tùy tiện vận chuyển... Một chút không khỏe cũng không có, còn rất có lực lượng...

Năng lực thừa nhận không khỏi quá mạnh mẽ đi!

- Không có không khỏe là tốt rồi!

Hắn nhẹ nhàng thở ra.

Hiệu trung với chủ nhân, tự nhiên vì chủ nhân suy nghĩ, nếu như đối phương không khỏe, hắn còn tính toán thu hồi chân khí, nếu như không có, vậy không cần phải rồi.

- Ân!

Đoán ra ý nghĩ của hắn, nhẹ gật đầu, Trương Huyền cười cười.

Thân thể của hắn, ngay cả Thiên Đạo chân khí cũng có thể vận chuyển, sát lục chân khí mà thôi, không coi vào đâu.

- Đúng rồi, nếu như Thiên Đạo chân khí có thể bắt chước thuộc tính chân khí khác, có phải cũng có thể bắt chước thứ này hay không?

Trong lòng đột nhiên động một cái.

Lúc trước vẫn cho là cỗ khí tức này, là lực lượng chỉ có sát lục, không cách nào thừa nhận, nếu như cũng là một loại chân khí, có phải có thể bắt chước hay không?

Thiên Đạo chân khí, là chân khí vạn năng, bất luận chân khí thuộc tính gì cũng có thể dung hợp.

Nghĩ vậy, tinh thần khẽ động, Thiên Đạo chân khí nhẹ nhàng chấn động, chậm chạp sôi trào lên, trên thân một cỗ sát lục chi khí mãnh liệt xông lên phía chân trời, mặc dù không có cường đại như xương ngón tay của Ngoan Nhân truyền ra, lại tựa hồ như càng thêm tinh thuần, càng thêm tinh khiết.

- Chí Tôn Hoàng giả... Điều này sao có thể? Chủ nhân... Là Dị Linh tộc ngụy trang sao?

Đang cảm khái, quả nhiên có thể thực hiện, liền nghe thanh âm phát run của Ngoan Nhân vang lên bên tai.

- Chí Tôn Hoàng giả?

Trương Huyền sững sờ, nhịn không được cười lên:

- Dị Linh tộc ngụy trang? Làm sao có thể!

Hắn là Thiên Nhận Danh Sư, đối phương cũng không phải không biết, cùng Dị Linh tộc có quan hệ cái lông?

- Dị Linh Tộc, căn cứ huyết mạch phân cấp, huyết mạch Hoàng tộc cao nhất, Vương tộc thứ hai, sau đó theo thứ tự là hầu tộc, quý tộc, phàm tộc... Mỗi một chủng tộc, cũng phân chia kỹ càng, Chí Tôn Hoàng tộc... ở trong Hoàng tộc là cường đại nhất...

Ngoan Nhân nói:

- Vừa rồi chủ nhân thi triển chân khí, tinh khiết đến cực điểm, đúng là đặc thù của Chí Tôn Hoàng tộc...

- Chí Tôn Hoàng tộc?

Trương Huyền mở trừng hai mắt.

Thiên Đạo chân khí tùy tiện bắt chước một chút... Lợi hại như vậy?

- Vâng!

Vẻ mặt Ngoan Nhân tràn đầy kính nể, đồng thời đối với thân phận của chủ nhân càng thêm nghi hoặc.

Rõ ràng là Thiên Nhận Danh Sư, có thể vận chuyển sát lục chân khí không có chút không khỏe nào thì thôi, trong cơ thể rõ ràng còn có được chân khí của Chí Tôn Hoàng tộc...

Chủ nhân, đến cùng còn có bao nhiêu bí mật?

- Nếu như ta là Chí Tôn Hoàng tộc, ngươi thì sao?

Trương Huyền nhìn qua.

Thiên Đạo chân khí tinh thuần đến cực điểm, nếu như có thể bắt chước, khẳng định cũng là loại cao cấp nhất, nghe Ngoan Nhân kinh ngạc như thế, chẳng lẽ hắn không phải Chí Tôn Hoàng tộc?

Hắn không phải cao thủ cao cấp nhất trong Dị Linh tộc sao?

Nếu không, năm đó cũng không có khả năng cùng Khổng Sư đối chiến a!

- Ta...

Cười khổ một tiếng, Ngoan Nhân đang muốn giải thích, đột nhiên phát hiện cái gì, thanh âm truyền tới:

- Chủ nhân, hình như giống như chúng ta bị phát hiện rồi!

- Bị phát hiện rồi?

Trương Huyền sững sờ, ngẩng đầu nhìn lại, lông mi kìm lòng không được nhảy loạn, thiếu chút nữa ngất đi.

Chỉ thấy trên không chẳng biết lúc nào bay tới bốn năm mươi Dị Linh tộc, từng cái tản mát ra khí tức cường đại, sát lục chi khí bắt đầu khởi động, phong tỏa toàn bộ chung quanh, muốn chạy trốn, cũng không có bất kỳ cơ hội.

Không phải ẩn núp rất khá sao?

Tại sao lại bị phát hiện?

Còn không có cứu người, trước bị vây công, sẽ không... trốn không thoát chứ!

- Nhất định là vừa rồi thời điểm Thiên Đạo chân khí thay đổi thành sát lục chân khí, không có khống chế được lực lượng...

Da mặt run rẩy, Trương Huyền nghĩ tới.

Vừa rồi Thiên Đạo chân khí dựa theo ý nghĩ của hắn, thay đổi thành sát lục chân khí đặc thù của Dị Linh Tộc, tuy hiệu quả rất tốt, lại nhất thời không có khống chế được, khí tức phóng lên trời.

Đoán chừng một khắc ngắn ngủn ấy, bị đối phương phát hiện.

Rầm rầm!

Đang không biết làm như thế nào cho phải, liền thấy Dị Linh tộc ở không trung nhìn rõ dung mạo của mình, cục diện vốn khẩn trương trầm tĩnh lại, một Dị Linh tộc Thánh Vực nhị trọng đi tới trước mặt.

- Ngươi là người nào?

Trong giọng nói mang theo chất vấn.

- Ta?

Trương Huyền sững sờ, lúc này mới nhớ tới, đã đổi lại quần áo Dị Linh tộc, bộ dáng cũng cải biến.

Hắn giờ phút này, phối hợp sát lục chi khí sôi trào trong cơ thể, không khác gì Dị Linh tộc.

Đối phương hắn coi mình là tộc nhân của bọn hắn, nhưng mà mặt lạ hoắc, lúc này mới hỏi thăm.

- Ta...

Thở dài một hơi, đang muốn tùy tiện biên một cái tên, hồ lộng qua, dù sao Dị Linh tộc nhiều như vậy, đối phương cũng không có khả năng ai cũng nhận thức, trong lòng đột nhiên động một cái, một cái ý nghĩ xông ra.

Ánh mắt lập tức nheo lại, hít sâu một hơi, sát lục chân khí trong xương ngón tay của Ngoan Nhân, ở trong người lao nhanh ra, sát khí cường đại phóng lên trời.

Ầm ầm!

Thiên Đạo chân khí ngụy trang sát khí, tuy vô cùng tinh thuần, nhưng chỉ có Bán Thánh cấp, mà trong xương ngón tay, mãnh liệt bành trướng, lao nhanh không thôi, làm cho người ta cảm giác không ra thực lực đến cùng nhiều bao nhiêu, cảm thấy tựa như biển rộng, nhìn không tới đầu cuối.

- Cái này, cái này...

Cảm nhận được cỗ lực lượng này, vị Dị Linh tộc Thánh Vực nhị trọng đối diện kia, sắc mặt trắng nhợt, thân thể kìm lòng không được cứng

ngắc.

- Thân phận của ta có lẽ không cần phải nói rồi a?

Chắp hai tay sau lưng, Trương Huyền nhàn nhạt nhìn lại.

Tình huống Dị Linh Tộc như thế nào, hắn không biết chút gì, coi như Ngoan Nhân biết rõ, cũng là mấy vạn năm trước bố cục, hơn nữa ký ức tổn thất nghiêm trọng, tùy tiện biên một cái tên, là có khả năng hồ lộng qua, nhưng vạn nhất biên sai, căn bản không có dòng họ này, chẳng phải trực tiếp đụng lên vết đao?

Lại nói, biên một cái tên người nào cũng không biết, đối phương cũng không xem là gì, coi như có thể lẫn vào đội ngũ của bọn hắn, muốn cứu người, cũng là không thể nào.

Biện pháp tốt nhất chính là ngụy trang một thân phận làm cho đối phương kiêng kị.

Nếu như Dị Linh tộc dùng độ tinh thuần của sát lục chân khí phân đẳng cấp, vậy trước tiên hù dọa một phen rồi hãy nói.

Dù sao loại sự tình này cũng là quen việc dễ làm, làm nhiều lắm, hạ bút thành văn, không khó xử chút nào.

- Không cần nhiều lời?

Dị Linh tộc Thánh Vực nhị trọng sững sờ, vẻ mặt tràn đầy ngốc trệ.

Thấy cũng chưa thấy qua ngươi, nào biết được ngươi là cái rễ hành nào?

Không cần phải nói?

Ngươi ngược lại nói một chút a...

Chủ nhân, ta rất cứng đấy!

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Bất quá, tuy trong lòng nghi hoặc, nhưng dị linh chân khí trong cơ thể đối phương hùng hậu cường đại, làm cho người ta có cảm giác bành trướng như núi, so với hắn cao minh hơn không biết gấp bao nhiêu lần, ít nhất cũng đạt tới Vương giả trở lên.

Không cần nghĩ cũng biết, thân phận vô cùng cao quý.

- Thế nào, ngay cả ta cũng không biết, người đâu, kéo cái ngu xuẩn này ra ngoài băm vằm cho ta!

Thấy hắn ấp úng, có chút làm không rõ ràng lắm xảy ra chuyện gì, Trương Huyền nhíu mày, hét lớn một tiếng.

- Cái này...

Nghe được hắn hét lớn, lần này không chỉ Dị Linh tộc Thánh Vực nhị trọng kia ngẩn người, chung quanh một vòng Dị Linh tộc, cũng đều hóa gỗ rồi.

Mới mở miệng liền muốn dẫm đội trưởng của chúng ta, ngươi là người nào a?

Cái bệnh viện tâm thần nào chạy đến sao?

- Chẳng lẽ...

Dị Linh tộc Thánh Vực nhị trọng cũng phiền muộn, đang không biết như thế nào cho phải, đột nhiên trong đầu lóe lên linh quang, nghĩ tới một người, biến sắc:

- Chẳng lẽ các hạ là... Kim Diệp Vương?

Trong truyền thuyết, Kim Diệp Vương hiếu chiến, hung tàn, một lời không hợp liền muốn động thủ.

Hắn chưa bao giờ thấy qua vị Vương gia này, chỉ nghe qua tên... Nhưng người trước mắt này, lực lượng trong cơ thể tinh thuần như thế, lại có khí thế như vậy... Mới mở miệng liền giết người, có thể đúng là người này hay không?

- Hừ, coi như ngươi còn có chút nhãn lực!

Hừ lạnh một tiếng, Trương Huyền giơ đầu lâu lên.

- Đội trưởng đội thứ 214 dưới trướng Thanh Diệp Vương… Đông Việt, gặp qua Vương gia!

Nghe hắn xác nhận thân phận, Dị Linh tộc Thánh Vực nhị trọng Đông Việt, lúc này mới nhẹ nhàng thở ra, vội vàng quỳ gối trên mặt đất, đồng thời cũng nghi kị, nhịn không được mở miệng:

- Lần trước Vương gia chúng ta nói, hắn muốn đi qua, để cho chúng ta sớm chuẩn bị, lúc này mới bắt những Danh Sư này, tính toán hiến tế, thu hoạch lực lượng, phá vỡ phong ấn, nghênh đón hắn đến, sao còn không có hiến tế, người đã tới rồi?

Nói không kỳ quái, đó là giả dối.

Bọn hắn lệ thuộc trực tiếp Thanh Diệp Vương quản hạt, cùng Kim Diệp Vương chênh lệch cách xa vạn dặm.

Thanh Diệp Vương tiêu phí trả giá cực lớn, sử dụng phương pháp đặc thù, mới đưa bọn hắn đến nơi đây, vốn nghĩ rằng chờ thời cơ chín muồi,

mượn nhờ Danh Sư hiến tế, để đối phương thông qua phong ấn tới chỗ này... Kết quả, chuẩn bị còn chưa chấm dứt, tế tự cũng không có bắt đầu, hắn đã tới rồi!

Kim Diệp Vương cùng Thanh Diệp Vương bọn họ nổi danh, không có cùng xuất hiện quá lớn...

Vương gia của mình không tới, hắn lại tới, xảy ra chuyện gì?

- Thế nào? Hành tung của ta còn cần báo cáo cho ngươi?

Nhướng mày, hai mắt Trương Huyền nheo lại, mang theo sát cơ lạnh lùng, uy nghiêm vô thượng:

- Đồ vật không biết tôn ti cao thấp, có tin hiện tại ta giết ngươi, Thanh Diệp Vương cũng không dám nhiều lời một câu hay không?

- Ta...

Thân thể Đông Việt cứng đờ, mồ hôi lạnh trên đầu trực tiếp xông ra.

Đối phương là huyết mạch Vương tộc, hắn chỉ là binh sĩ bình thường, thực ra tay giết, Thanh Diệp Vương khẳng định sẽ không giúp hắn nói chuyện.

Đây là thân phận, cũng là địa vị!

- Thuộc hạ không dám!

Quỳ rạp xuống đất, đại khí cũng không dám ra ngoài.

Đã sớm nghe nói Kim Diệp Vương không nói quy củ, chuyện gì cũng dám làm, tận mắt thấy... Quả nhiên hung ác.

- Không dám tốt nhất!

Hừ một tiếng, Trương Huyền tựa hồ đối với thái độ của đối phương còn có chút thoả mãn, lúc này mới đi về phía trước một bước, ngón tay chỉ

đám người Lục Phong:

- Bọn hắn là chuyện gì xảy ra?

- Chúng ta tính toán bắt đám người kia, dùng để tế tự, bài trừ phong ấn, nghênh đón... Nghênh đón Vương gia đi vào...

Đông Việt vội vàng giải thích.

- Tế tự? Nghênh đón Thanh Diệp Vương?

Trương Huyền nhíu mày.

Tuy không biết rõ mục đích đối phương làm như vậy, nhưng mà thông qua lời nói vẫn có thể phân tích ra một ít.

Xem ra mình tới đúng lúc, một đám binh sĩ liền đáng sợ như vậy, thật muốn có Vương giả Linh tộc tới đây, Hồng Viễn Thành còn không trong nháy mắt biến thành Địa ngục?

Nhìn trên mặt hắn, tựa hồ mang theo vẻ không vui, khóe miệng Đông Việt co lại, lúc này mới phản ứng tới, vội vàng nói:

- Vốn là nghênh đón Thanh Diệp Vương, nếu như Vương gia đã đến, coi như xong, hiện tại ta liền giết bọn người kia...

Có thể ngồi ở trên vị trí này, hắn chẳng những không ngốc, còn là một nhân tinh.

Tuy Thanh Diệp Vương, Kim Diệp Vương không có truyền ra tin tức không hòa thuận, nhưng một cái đến, lại tế tự mang một người khác nữa, không phải muốn chết là làm gì?

Nói xong, nhìn tất cả Dị Linh tộc ở sau lưng khoát tay áo:

- Người tới, giết bọn người kia đi!

- Vâng!

Nghe được phân phó, tất cả Dị Linh tộc đứng dậy, lần nữa nhìn về phía đám người Lục Phong bị vây công, đằng đằng sát khí.

- Chư vị, hôm nay chúng ta khả năng đều phải ở lại chỗ này rồi!

- Đi tới nơi này, không có ý định còn sống đi ra ngoài, lưu lại thì như thế nào? Giết một cái đủ vốn, giết hai cái buôn bán lời!

- Hặc hặc, đến đi! Nếm thử thực lực của gia gia bọn ngươi!

- Cho dù chết, cũng phải kéo mấy cái đệm lưng...

Chứng kiến nhiều Dị Linh tộc như vậy động sát cơ, vây tất cả Danh Sư vào giữa, mọi người đều xiết chặt nắm đấm, cất tiếng cười to, từng cái lộ ra biểu lộ thấy chết không sờn.

Những Danh Sư lục tinh đỉnh phong này, giống như Trương Huyền đoán, trên cơ bản đều là tu vi đạt tới cảnh giới nhất định, không cách nào đột phá, hoặc là tuổi thọ đi tới cuối.

Tiến nhập địa quật, không có ý định sống đi ra ngoài.

Danh Sư, nếu như ở thời điểm cùng Dị Linh Tộc tranh đấu tử vong, không coi ra gì.

Bởi vậy, nghe được đối phương muốn giết bọn hắn, chẳng những không sợ hãi, ngược lại chiến ý dạt dào.

Sống có gì vui, chết có gì khổ!

Có thể giết nhiều một Dị Linh tộc, liền đại biểu bảo vệ một phương an bình, mặc dù chết cũng không hối hận.

- Thứ không biết chết sống, lúc trước hạ thủ lưu tình, là vì lưu lại mạng chó của các ngươi, dùng máu tươi tế tự... Hiện tại Vương gia đã đến, còn muốn các ngươi làm gì!

Thấy mấy người chẳng những không sợ, còn hào khí ngất trời, sắc mặt Đông Việt trầm xuống, hừ lạnh một tiếng, phất tay.

Rầm ào ào!

Tất cả Dị Linh tộc đồng thời nhấc tay, một cỗ lực lượng cuồng bạo hội tụ, tùy thời sẽ giết ra.

Cỗ lực lượng này hủy thiên diệt địa, một khi đánh ra, tất cả Danh Sư bị vây vào giữa, vốn là trọng thương, tất nhiên sẽ bị đánh gục.

- Chậm đã...

Nhướng mày, thanh âm của Trương Huyền vang lên.

Nghe được hắn quát, Dị Linh tộc đang chuẩn bị tiến công đồng thời ngừng lại, vẻ mặt của Đông Việt cũng nghi hoặc nhìn qua.

Kim Diệp Vương luôn luôn lãnh huyết, sát phạt quả quyết, nguyên nhân chính là như thế, hắn nhìn thấy mới sợ hãi như thế, sao bản thân muốn động thủ, hắn ngược lại gọi ngừng?

- Lưu bọn chúng lại, ta còn có việc muốn hỏi!

Trương Huyền thản nhiên nói.

Có được kinh nghiệm ngụy trang Dương sư, biết rõ ngụy trang một cao thủ như thế nào, hơn nữa, khí tức của Ngoan Nhân cường đại mà cuồng bạo, ấn tượng ban đầu của đối phương giữ vai trò chủ đạo, không nhìn ra kẽ hở chút nào.

- Vâng!

Nghe được “Vương” có việc còn muốn hỏi, lúc này Đông Việt mới chợt hiểu ra, khoát tay, tất cả Dị Linh tộc chuẩn bị tiến công đều thả tay xuống.

Bất quá, cũng không buông lỏng, còn vây quanh chung quanh, một khi muốn chạy trốn, sẽ lôi đình vạn quân.

- Không biết Vương gia muốn hỏi cái gì, thuộc hạ lập tức phái người thẩm vấn.

Biết rõ mọi người không cách nào đào tẩu, Đông Việt ôm quyền nói.

- Những Danh Sư này đều là xương cứng, rất có khí khái, không sử dụng chút thủ đoạn, rất khó từ trong miệng bọn hắn biết rõ tin tức xác thật!

Sợ đối phương hiểu lầm, sau khi nói xong, Đông Việt vội vàng giải thích.

Đi vào địa quật thời gian tuy không dài, nhưng mà hắn tiếp xúc qua không ít Danh Sư, biết rõ bọn người kia, đều có được tín niệm vô cùng kiên định, căn bản không phải thẩm vấn bình thường có thể thẩm vấn ra tin tức.

Ngay cả chết còn không sợ, làm sao có thể sợ hãi thẩm vấn?

- Không cần, ta sự tình muốn biết rõ, không tiện để càng nhiều người biết được! Chỉ cần tìm cho ta một chỗ yên tĩnh, để cho ta đơn độc thẩm vấn là được!

Trương Huyền cũng không giải thích, chắp hai tay sau lưng, thần sắc hờ hững mà cao xa.

Làm cho người ta có cảm giác sâu không lường được.

- Vâng!

Nghe được hắn muốn đích thân thẩm vấn, Đông Việt chần chừ một chút, nhẹ gật đầu, ôm quyền:

- Vương gia, chỗ ở tạm thời của chúng ta cách đây không xa, không bằng đi chỗ đó, cũng có thể cam đoan bọn hắn không cách nào chạy trốn!

- Ân!

Trương Huyền gật đầu.

Nơi này trống trải, chung quanh khắp nơi đều là Dị Linh tộc, coi như đối phương coi hắn là Kim Diệp Vương, ở đây, khẳng định cũng không cách nào mang người đi.

Nhất định phải tìm một chỗ yên tĩnh, mới có cơ hội.

Lại nói, mục đích tới đây là muốn dò la, những Dị Linh tộc này đến cùng xảy ra chuyện gì, thuận tiện giải quyết tai hoạ ngầm, tự nhiên không thể lơ là.

- Mời!

Nhẹ gật đầu, thân thể Đông Việt nhoáng một cái, đi đầu dẫn đường.

Trương Huyền không nói thêm lời, bay lên, theo sát ở sau lưng, đồng thời ý niệm lặng lẽ câu thông Ngoan Nhân.

- Hắn nói Kim Diệp Vương gì kia, ngươi có từng nghe nói qua?

- Những vãn bối hậu nhân này, ta làm sao biết được... Đoán chừng là Đông Việt kia, cũng chưa từng thấy qua Kim Diệp Vương, cảm nhận được chân khí của ngươi tinh khiết, cường đại, lúc này mới tin là thật!

Ngoan Nhân suy nghĩ một chút, nói:

- Dị Linh tộc đẳng cấp sâm nghiêm, sát lục chân khí cường đại, lại đại biểu địa vị cao, xương ngón tay của ta mới vừa vặn khôi phục, khoảng cách trình độ trước kia, còn có một đoạn rất lớn, nhưng ngưng tụ ra chân khí, cũng không phải đám người kia có thể lý giải!

- Ân!

Trương Huyền gật đầu.

Suy đoán của hắn cũng là như thế.

Ngoan Nhân vốn là Hoàng giả cường đại nhất của Dị Linh Tộc, coi như là đoạn xương ngón tay này cách thời kỳ đỉnh phong không biết bao xa, nhưng lực lượng tinh thuần, cũng tuyệt không phải bọn người kia có thể lý giải.

Hơn nữa bản thân ngụy trang giống như đúc, làm cho đối phương cho rằng là Kim Diệp Vương, cũng là rất bình thường.

- Bây giờ ngươi xuất thủ, có thể chém giết toàn bộ bọn người kia không?

Trương Huyền hỏi.

Nếu như Ngoan Nhân động thủ, có thể dễ dàng giết bọn người kia, sẽ miễn trừ phiền toái rất lớn.

- Hiện tại công kích cường đại nhất của ta, là sát lục ý niệm... Đối phó chủng tộc khác, mọi việc đều thuận lợi, nhưng đối phó bọn hắn, hiệu quả còn kém nhiều...

Ngoan Nhân tràn đầy lúng túng.

Mỗi ngày nói khoác bản thân bao nhiêu lợi hại, thời điểm chính thức muốn dùng, lại không thể ra tay.

Nó thành công đoạt xá xương ngón tay giữa, sức chiến đấu tăng cường một ít, đơn thể chiến đấu còn có thể, nhưng đối phó nhiều người như vậy, vẫn còn có chút kém.

Lại nói, thủ đoạn công kích mạnh nhất là sát lục ý niệm, đối phó Danh Sư, Thánh Thú hiệu quả không tệ, người trúng chiêu sẽ lập tức cứng ngắc, tùy ý xâm lược...

Nhưng đối phó đồng loại cũng là Dị Linh Tộc, hầu như không có bất cứ tác dụng gì.

- Được rồi!

Thấy hắn bác bỏ nhanh như vậy, Trương Huyền bất đắc dĩ lắc đầu, nhếch miệng, nhỏ giọng lải nhải:

- Còn tưởng rằng bao nhiêu lợi hại, không nghĩ tới cũng là đầu thương sáp, không có ích a...

Nghe nói như thế, Ngoan Nhân lảo đảo, thiếu chút nữa khóc ra thành tiếng.

Chủ nhân, ta không phải đầu thương sáp, rất cứng đấy, thật rất cứng...

Người nào gọi ta?

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Thời điểm hai người nói chuyện với nhau, tất cả Dị Linh tộc đã triệt để khống chế đám người Lục Phong, hơn nữa mang theo tới đây.

Bọn hắn bị nhiều Dị Linh tộc như vậy vây công, vốn đã dầu hết đèn tắt, nếu không phải đối phương cần máu tươi tế tự, khẳng định đã sớm chết, chống lại không được bao lâu, cũng hợp tình hợp lý.

Dị Linh tộc vây công, Trương Huyền cũng không nói chuyện, thậm chí ngay cả nhìn cũng chưa từng nhìn.

Nếu như đối phương hiểu lầm mình là Kim Diệp Vương, liền khẳng định không dám giết chết, chỉ cần không chết, liền có thể cứu.

Một đường đi về phía trước, thời gian không lâu, liền thấy một kiến trúc cực lớn xuất hiện ở trước mắt.

Dựa vào núi mà xây dựng, lan tràn vài dặm, giấu ở dưới màn trời u ám, băng lãnh âm trầm, làm cho người ta có cảm giác quỷ dị.

- Lớn như thế?

Trương Huyền nhíu mày.

Địa quật, là thông đạo kết nối nhân loại cùng chiến trường ngoại vực, dựa theo tình huống bình thường, tuy nguy hiểm, nhưng không có quá

nhiều Dị Linh tộc mới đúng, mà mảnh kiến trúc này, có thể dung nạp hơn mười vạn người, chẳng lẽ... Dị Linh tộc đã đột phá phong ấn, định cư ở chỗ này?

Thật như vậy mà nói, chỉ sợ Hồng Viễn Đế Quốc sẽ gặp phải nguy hiểm.

Hơn hai trăm Dị Linh tộc, thủ đô đế quốc chưa hẳn có thể giữ vững vị trí, thật muốn toát ra hơn mười vạn, Thanh Nguyên Phong Hào Đế Quốc, chỉ sợ cũng sẽ kinh hãi.

Đi theo sau lưng đối phương, Minh Lý Chi Nhãn lặng lẽ mở ra, nhìn vào trong kiến trúc.

Bên trong cực kỳ trống trải, bất quá cũng không có dấu vết sinh mệnh tồn tại.

- Vương gia, đây là chúng ta ở hơn hai tháng này, tu kiến ra căn cứ, đóng quân mấy vạn người cũng không thành vấn đề! Đại quân tới mà nói, hoàn toàn có thể cam đoan nơi ở.

Đông Việt tranh công cười cười.

- Ân!

Ẩn đi Minh Lý Chi Nhãn, Trương Huyền nhẹ gật đầu, trong lòng âm thầm thở ra.

Nguyên lai là tới trước tu kiến, còn tưởng rằng đã cư trú đầy Dị Linh tộc.

Xem ra phong ấn có biến cố, nhưng không có đạt tới tình trạng bọn người kia có thể tùy ý tiến nhập.

Căn cứ lời nói của đối phương, có thể phân tích ra hai điểm.

Thứ nhất, muốn Thanh Diệp Vương tới đây, cần lấy Danh Sư tế tự, cũng không phải đơn giản nói tới có thể tới.

Thứ hai, bọn hắn hẳn là tiên quân, tới đây xây dựng căn cứ, nghĩ biện pháp cùng bên kia phong ấn thành lập kết nối... Một khi thành công, vô cùng có khả năng đại quân xâm lấn.

Thật muốn như vậy, liền phiền toái lớn rồi.

Trong lòng suy tư, theo sát ở sau lưng Đông Việt, rơi vào trong khu kiến trúc.

Những kiến trúc này cùng Nhân tộc có khác biệt rõ ràng, có thể hội tụ sát lục chi khí ở chung quanh tốt hơn, ở chỗ này tu luyện sát lục chân khí mà nói, hoàn toàn có thể đạt tới hiệu quả làm chơi ăn thật.

Xem ra Dị Linh tộc, cũng không thiếu thế hệ tinh anh, không kém Trận Pháp Sư của nhân loại bao nhiêu.

Cũng khó trách, nếu như không cường đại như vậy, cũng không có khả năng ở lúc trước Khổng Sư xuất hiện, chèn ép nhân loại không có lực phản kháng.

- Nghe qua Vương gia đối với kiến trúc, trận pháp, cực kỳ tinh thông, nếu như có không thích hợp chỗ, thuộc hạ có thể lập tức phái người đi đổi...

Đông Việt nhìn qua.

- Không...

Đang muốn nói không cần cải biến, trong lòng Trương Huyền khẽ động.

Xem ra gia hỏa này, còn không có xác nhận thân phận của mình, muốn thăm dò.

Kim Diệp Vương, đến cùng tinh thông kiến trúc, trận pháp hay không, bản thân cũng không rõ ràng, vạn nhất nói đúng phương pháp sửa lại, kết quả người phía trước không tinh thông, tương đương trực tiếp lòi đuôi; mà nếu tinh thông, nói không đúng... Tất nhiên, cũng là phiền toái.

Xem ra gia hỏa này không ngốc, nháy mắt liền đào cái hối cho hắn.

Loại tình huống này, nói cũng không phải, không nói cũng không phải.

- Ngươi với Vương gia của mình, cũng nói lời như thế?

Nhướng mày, sắc mặt của Trương Huyền trầm xuống.

Nếu như trả lời cũng không nhất định đúng, không trả lời, cũng không nhất định đúng, dứt khoát không dây dưa ở vấn đề này nữa.

- Ta...

Thân thể Đông Việt cứng đờ, lúc này mới cảm thấy vừa rồi hỏi, có chút đi quá giới hạn, sợ tới mức sắc mặt trắng nhợt.

Đường đường Vương gia, muốn nói đã nói, không muốn nói đừng hỏi, há là một thuộc hạ như hắn nên hỏi thăm hay sao?

- Tốt rồi, ta không rảnh nói nhảm với ngươi, những người kia, đơn độc đưa đến một mật thất, trong ba mươi mét xung quanh, đừng cho người tới đây!

Không có tiếp tục dây dưa ở vấn đề này, Trương Huyền nói.

- Vâng!

Thấy hắn cũng không truy cứu, Đông Việt gật đầu, nhẹ nhàng thở ra, quay người đi ra ngoài an bài, thời gian không lâu đi vào trước mặt:

- Vương gia, ta đã an bài vào những người kia cung điện phía trước...

- Ân!

Trương Huyền nhẹ gật đầu.

- Vương gia cẩn thận, nhân loại giảo hoạt, thủ đoạn quỷ dị, ta sợ bọn hắn sẽ bất lợi với ngươi...

Đông Việt nói.

- Một đám gà đất chó kiểng mà thôi! Coi như ta đứng ở tại chỗ, để cho bọn họ công kích, lại có thể làm khó dễ được ta?

Trương Huyền cười lạnh, chắp hai tay sau lưng, một cỗ khí tức cường đại từ trong cơ thể bay lên.

- Vâng!

Cảm nhận được cỗ lực lượng này, Đông Việt nhíu mày.

Lấy thực lực của đối phương, muốn giết hắn một ngón tay cũng không cần.

- Đừng cho người qua, ta đi một chút sẽ trở về!

Hừ lạnh một tiếng, Trương Huyền chắp hai tay sau lưng, nhấc chân đi thẳng về phía trước, trong nháy mắt biến mất, tiến nhập cung điện phía trước.

- Vâng!

Đông Việt nhẹ gật đầu, thấy hắn biến mất, lúc này mới nhăn mày lại, quay đầu phân phó:

- Người đâu!

- Đội trưởng...

Chỉ chốc lát, một Dị Linh tộc vội vã đi tới.

- Ngươi bây giờ đi bên phong ấn điều tra một chút, hôm nay còn có người tới đây không...

Đông Việt nói.

- Vâng!

Dị Linh tộc này nhẹ gật đầu, vội vàng tháo chạy.

Tuy trong lòng đã tin tưởng tám chín phần mười, nhưng vẫn muốn xác nhận một chút, chuyện lần này, liên lụy quá lớn, ngàn vạn không thể có bất kỳ sơ hở.

...

Trong cung điện.

Đám người Lục Phong viện trưởng bị giam ở trong đó, trên thân buộc gông xiềng, tu vi đều bị thủ đoạn đặc thù áp chế, từng cái nằm trên mặt đất, cực kỳ suy yếu.

- Xem ra lần này chúng ta chạy trời không khỏi nắng rồi...

Cười khổ một tiếng, một vị Danh Sư nói.

- Đúng vậy, bất quá chỉ tiếc, không có giết nhiều vài Dị Linh tộc...

Một lão giả lắc đầu.

- Đối phương không giết chúng ta, cũng không biết muốn thẩm vấn cái gì, bất quá, cho dù ta chết, cũng sẽ không nhiều lời một chữ...

Một Danh Sư nghiến răng.

Dị Linh tộc cùng Danh Sư, lẫn nhau là tử thù, đối phương không giết bọn hắn, rõ ràng có vấn đề.

Cho dù bọn hắn chết, cũng sẽ không làm phản đồ của Nhân loại.

- Đúng rồi, Lục Phong, chúng ta là tuổi thọ sắp đến điểm cuối, ngươi còn trẻ, càng là Danh Sư Học Viện Luyện Đan Học Viện Viện trưởng, tới đây làm gì?

Một lão giả nhịn không được nói.

Nghe được đối phương hỏi, những người khác cũng đồng loạt nhìn lại.

Những ngày này một mực bị đuổi giết, không có thời gian hỏi nhiều, hiện tại trốn không thoát, tùy thời sẽ tử vong, tất cả mọi người muốn biết là loại nguyên nhân nào.

Tới đây, cơ bản đều là tiền đồ xa vời, không còn hy vọng, Lục Phong này, không riêng gì Danh Sư Học Viện đệ nhất hệ Viện trưởng, càng là nửa bước Thần Thức cảnh, sao cũng tới?

- Ta... Một lời khó nói hết! Là nguyên nhân của chính ta...

Lục Phong lắc đầu.

Nếu không phải hắn khiêu khích Trương Huyền, sao lại rơi vào kết quả như vậy.

- Đến cùng xảy ra chuyện gì? Có phải bị người hãm hại hay không?

Một Danh Sư nhịn không được nói.

- Là ta đắc tội người không nên đắc tội, tự động xin đi giết giặc!

Lục Phong nói.

Mặc dù ở nơi đây cửu tử nhất sinh, nhưng hắn cũng không hối hận.

Làm Viện trưởng, là vì nhân loại làm cống hiến, ở chỗ này đồng dạng cũng thế, chỉ là ở chỗ này, cho dù chết, cũng yên lặng vô danh mà thôi.

- Đắc tội người?

Mọi người càng thêm kỳ quái.

Đường đường Danh Sư Học Viện thay mặt Viện trưởng, nửa bước Thần Thức cảnh, đến cùng đắc tội người nào, mới có thể bị đuổi đến đây, thập tử vô sinh?

- Đúng vậy, đắc tội một đệ tử!

Lục Phong gật đầu.

- Đệ tử?

Tất cả mọi người đều ngẩn ngơ.

Ngươi là lão sư, càng là Viện trưởng, đắc tội một đệ tử liền thành dạng này... Học sinh này cũng quá mãnh liệt đi!

- Là... hậu bối của Thánh Nhân quý tộc?

Một lão giả nhớ tới cái gì, nhịn không được nói.

- Không phải, chỉ là một đệ tử bình thường từ Huyễn Vũ đế quốc tới!

Lục Phong nói.

- Huyễn Vũ đế quốc tới?

Mọi người nhìn nhau, càng thêm mê hoặc.

Người từ đế quốc Nhị đẳng tới, ngươi đường đường thay mặt Viện trưởng, chơi đùa đến nơi này, đến cùng xảy ra chuyện gì?

- Biết rõ các ngươi không tin, nói thật, những ngày này ta một mực nghĩ lại, cũng cảm thấy như nằm mơ!

Nhìn vẻ mặt của mọi người ở trong mắt, Lục Phong cười khổ một tiếng:

- Như vậy đi, ta nói sự tình hắn tiến nhập học viện cho các ngươi một lần, các ngươi sẽ biết xảy ra chuyện gì...

Lắc đầu, Lục Phong nói sự tình Trương Huyền tiến nhập Danh Sư Học Viện một lần, sự tình Dương sư, bởi vì liên lụy Danh Sư cấp bậc cao hơn, không thể nhiều lời.

- Hai mươi tuổi, khiêu chiến y thuật của Vưu Hư Phó viện trưởng, còn thắng?

- Giảng bài, giảng đến muôn người đổ xô ra đường, tất cả lão sư học sinh sôi trào?

- Tuổi còn trẻ, thuần phục Thánh Thú Thánh Vực nhị trọng?

- Danh Sư Học Viện Kim Nguyên đỉnh, sờ soạng một lần, liền nhận chủ?

...

Nghe tất cả sự tích của Trương Huyền vào tai, tất cả mọi người đều ngây ngẩn.

Một người tiến nhập Học Viện ngắn ngủn mấy tháng, liền gây ra động tĩnh lớn như vậy...

Thật hay giả?

- Thiên tài như thế, ngươi lại làm sao có thể cùng hắn gây ra mâu thuẫn?

Một vị Danh Sư nhịn không được hỏi.

Lão sư không phải đều ưa thích đệ tử thiên tài sao? Gia hỏa này nghịch thiên như thế, nên ưa thích mới đúng, vì sao mâu thuẫn?

- Cũng bởi vì quá nghịch thiên, ta hoài nghi... Hắn là Vương giả của Dị Linh tộc lẫn vào Học Viện, nếu không, làm sao sẽ tuổi còn trẻ, thì có loại thực lực cùng lý giải nhiều phụ tu như vậy?

Lục Phong cười khổ một tiếng, ngẫu nhiên lắc đầu:

- Về sau... Về sau mới biết được, cái ý nghĩ này là hoang đường cỡ nào!

Hắn vẫn cảm thấy đối phương là Vương giả của Dị Linh Tộc, nhưng nhìn thấy Dương sư, mới biết được ý tưởng buồn cười như thế nào.

Thiên Nhận Danh Sư, dạy dỗ đệ tử, có thể là Dị Linh tộc? Nói đùa sao!

- Hoang đường? Vì sao hoang đường? Nếu là ta, ta cũng sẽ cảm thấy như vậy, một người thiên tài cũng có hạn độ, hai mươi tuổi liền lý giải nhiều như vậy, đổi lại người nào, cũng khó mà tin được!

- Đúng vậy! Ta cũng có hoài nghi!

- Cũng bởi vì ngươi hoài nghi hắn, lại bị đuổi đến nơi này?

Tất cả Danh Sư nhíu mày.

Nếu như chỉ là chút việc nhỏ ấy, liền bị trừng phạt lớn như thế, không khỏi chuyện bé xé ra to a.

- Các ngươi còn không hiểu rõ lắm, hiện tại ta liền giới thiệu cho các ngươi một chút, vị Trương Huyền Trương sư này...

Thấy mọi người nghĩ như vậy, Lục Phong lắc đầu, đang muốn giải thích, liền nghe được, đại môn cung điện Két..! một tiếng mở ra, một cái đầu theo khe cửa chen vào.

Ánh mắt sáng ngời nhìn qua.

- Người nào gọi ta?

Khuôn mặt cực lớn, nhếch miệng cười cười, lộ ra cực kỳ dữ tợn.

Không biết lòng người tốt

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Gọi ngươi?

Chứng kiến Dị Linh tộc này, đúng là Kim Diệp Vương muốn thẩm vấn bọn họ, khóe miệng của tất cả mọi người đều co lại.

Chúng ta chỉ là đang nói... Danh Sư Học Viện tân nhiệm Viện trưởng cùng Lục Phong mâu thuẫn, người nào hô ngươi?

Đừng tự mình đa tình a?

Con mắt của Lục Phong càng trừng to.

Khuôn mặt xấu như vậy, người nào sẽ gọi ngươi?

Đang muốn nói chuyện, liền thấy gia hỏa xấu xí kia đi tới.

- Mới vừa rồi còn nghĩ làm sao giải thích với các ngươi, nếu như nhận ra, vậy không còn gì tốt hơn rồi...

Đi vào trước mặt, gia hỏa xấu xí đưa tay liền muốn cởi xiềng xích ở trên thân thể bọn hắn.

- Ngươi muốn làm gì?

Mọi người giật nảy mình.

Giải thích?

Nhận ra?

Nhận thức muội muội ngươi a! Chúng ta là Danh Sư, Danh Sư chính trực, cùng Dị Linh tộc chưa bao giờ liên hệ qua, nói thân mật như vậy, người nào nhận thức ngươi là ai?

- Làm gì? Không mở xiềng xích, làm sao rời đi?

Thấy mọi người rõ ràng nhận thức thân phận của hắn, còn vẻ mặt cảnh giác, Dị Linh tộc lắc đầu.

Gia hỏa này, dĩ nhiên là Trương Huyền.

Còn không có vào cửa, liền nghe được có người hô tên của hắn, còn muốn giới thiệu kỹ càng, trong lòng kỳ quái, đẩy cửa nhìn sang, thấy nói chuyện chính là Lục Phong, lúc này mới chợt hiểu ra.

Hắn là nhận ra bản thân, giải thích cho những người khác.

Không phải vậy, làm gì bị nhốt ở trong này, còn đối với mình nhớ mãi không quên?

Nhận ra tốt nhất, đang lo thân phận này nên giải thích như thế nào đây!

- Rời đi? Ngươi đến cùng có ý tứ gì?

- Muốn giết cứ giết, muốn thi triển quỷ kế với chúng ta, nằm mơ!

- Tránh ra, không nên đụng xiềng xích của chúng ta!

- Chúng ta có thể tới nơi đây đã ôm quyết tâm phải chết, muốn thu mua chúng ta, ngươi còn là thôi đi!

Thấy vị Dị Linh tộc này muốn thả bọn họ rời đi, tất cả mọi người đều hừ lạnh.

Vô sự ân cần, không gian tức đạo, nhìn bộ dạng vô sỉ của hắn, liền biết không phải là người tốt lành gì.

Chút ơn huệ nhỏ ấy, liền nghĩ thu mua bọn hắn, không khỏi quá không để chức nghiệp Danh Sư vào mắt rồi.

- Ta là tới cứu các ngươi...

Thấy những người này vẻ mặt không tin, ngược lại hắn trở thành người xấu, Trương Huyền vội vàng nói.

Vừa rồi không phải các ngươi giới thiệu ta sao? Sao đảo mắt liền trở mặt không nhận?

- Cứu chúng ta, ngươi một Vương giả Dị Linh Tộc, sẽ cứu chúng ta?

- Nghĩ đến lạt mềm buộc chặt, thu mua lòng người, thật muốn như vậy, ngươi cũng không tránh khỏi nghĩ chúng ta quá đơn giản.

Tất cả Danh Sư cười lạnh.

- Ta...

Không nghĩ tới bị đối phương hiểu lầm, còn xuất hiện sự tình lúc trước lo lắng, Trương Huyền cười khổ lắc đầu, nhìn về phía Lục Phong viện trưởng cách đó không xa:

- Lục viện trưởng, bọn hắn không tin ta, ngươi tổng không có khả năng cũng không tin a?

Nói xong, thân thể nhoáng một cái, cơ bắp toàn thân khanh khách rung động, khôi phục bộ dáng vốn có.

- Ta là Trương Huyền a...

- Trương Huyền?

Lục Phong sững sờ, con mắt trợn tròn, thân thể cứng đờ, mang theo sát khí nồng đậm:

- Ngươi... Quả thật là Vương giả Dị Linh Tộc? Ta muốn giết ngươi!

Lúc trước, vị Trương Huyền lão sư này xuất hiện, các loại giải thích cực kỳ hợp lý, khiến hắn cảm thấy đã hiểu lầm một vị thiên tài Danh Sư, nản lòng thoái chí, cam tâm tình nguyện đi tới nơi này hắn phải chết chi địa, dùng tính mạng tới sám hối.

Vốn tưởng rằng lần này tử vong, mới có thể chuộc lại tội lỗi của mình... Ai ngờ, lập tức muốn chết rồi, tận mắt nhìn đến, Vương giả Dị Linh Tộc biến thành Trương Huyền!

Nói cách khác, gia hỏa này lừa tất cả Trưởng lão Danh Sư Học Viện và mình!

- Ngươi đã hiểu lầm...

Không nghĩ biến về bộ dáng bản thân, đối phương sẽ tức giận như thế, Trương Huyền vội vàng giải thích:

- Ta không phải Dị Linh Tộc, ta là Trương Huyền, chuyên môn tới cứu các ngươi...

Bành!

Nói còn chưa dứt lời, liền cảm thấy một cỗ lực lượng vọt tới, quay đầu nhìn lại, liền thấy một lão giả từ phía sau lưng đạp tới.

Thân thể nhoáng một cái, tránh thoát công kích, Trương Huyền nhíu mày:

- Ngươi làm gì?

Hảo tâm tới cứu người, gia hỏa này ở sau lưng đánh lén, quả thực hơi quá đáng.

May mắn bản thân bị trọng thương, hơn nữa lực lượng bị giam cầm, nếu không, Thánh Vực nhất trọng đỉnh phong đánh lén, coi như là hắn, cũng phải ăn được một bình.

- Đã sớm nghe nói Vương giả Dị Linh Tộc, có thể giả mạo nhân loại, Danh Sư cũng không cách nào phân biệt... Thật tốt, cũng dám lẫn vào Danh Sư Học Viện, lừa gạt tất cả mọi người, còn chiếm được thân phận Viện trưởng, ta muốn giết ngươi!

Lão giả tức giận đến chòm râu thổi bay.

- Để cho ta biết chân tướng sự tình, dù liều mạng, cũng muốn ngươi chết!

- Nhất định phải giết hắn đi...

- Trở thành Viện trưởng, tất nhiên nắm giữ vô số cơ mật của Nhân tộc, một khi truyền quay lại Dị Linh Tộc, liền nguy rồi...

...

Tất cả Danh Sư đồng loạt đứng lên, vây Trương Huyền vào giữa, từng cái ánh mắt thấu hồng, tựa như sắp giết người.

Bọn hắn vừa hoài nghi Trương Huyền, có thể là Vương giả Dị Linh Tộc, cái gia hỏa nhức đầu này, liền biến thành hình dạng của hắn...

Sự thật đang ở trước mắt, cũng không cần hoài nghi rồi!

Một Dị Linh Tộc, lẫn vào Danh Sư Học Viện không nói, còn lên làm Viện trưởng, cơ mật Nhân tộc không biết bị hắn để lộ nhiều ít, không giết hắn, không phải phụ lòng danh xưng Danh Sư?

Lục Phong cũng tức giận sắp bạo tạc nổ tung.

Biểu hiện ra thân phận Thiên Nhận Danh Sư chính là Dương Huyền Dương sư, vốn cho là đệ tử của hắn, sẽ không có vấn đề... Giờ phút này,

tận mắt thấy nhiều Dị Linh tộc nghe hắn nói như vậy, hơn nữa ở trước mặt biến thành bộ dáng nhân loại, trong lòng không còn hoài nghi.

Đường đường Danh Sư, lại có thể bị Dị Linh tộc lường gạt như thế, nắm đấm xiết chặt, hàm răng sắp cắn nát.

Đáng hận lúc trước hắn không có kiên quyết một ít, chọc thủng thân phận đối phương, kết quả... Xuất hiện loại cục diện không thể vãn hồi này.

- Các ngươi đã hiểu lầm, ta là nhân loại!

Thấy mọi người khí thế hung hăng, từng cái nghiến răng nghiến lợi, hận không thể hắn ăn, Trương Huyền vội vàng khoát tay, cổ tay khẽ đảo, một con Tử Dương Thú cực lớn xuất hiện ở trước mặt.

- Nó, các ngươi có lẽ nhận thức đi, Tử Dương Thú, cương trực công chính, làm sao có thể thần phục Dị Linh tộc...

Nói còn chưa dứt lời, liền thấy Lục Phong đứng lên, gào thét:

- Mọi người đừng nghe hắn nói, ta cũng bởi vì cái này, sai lầm tin hắn, Học Viện lâm vào tình trạng nguy cơ, còn nghĩ gạt ta, không có cửa đâu!

- Đúng vậy, không thể tin hắn, vừa rồi ta tận mắt thấy hắn ra lệnh những Dị Linh tộc kia!

- Sát lục chi khí trong cơ thể hắn, tinh thuần trầm trọng, ít nhất cũng là Vương giả Dị Linh Tộc, hơn nữa vừa rồi ta nghe được tên kia xưng hô hắn gọi là Kim Diệp Vương!

Lại có hai vị Danh Sư kêu lên.

- Ta...

Thấy mọi người đằng đằng sát khí, nếu không phải tu vi bị giam cầm, khả năng đã sớm xuất thủ, sắc mặt Trương Huyền khó coi.

Cái này là cái gì vậy?

Tới đây cứu người, đối phương không tin bản thân thì thôi, còn bị hiểu lầm là Dị Linh tộc...

Không tin mình, coi như cởi bỏ xiềng xích, cũng trốn không thoát a!

Còn cứu thế nào?

- Mấu chốt nhất là không thể thi triển thân phận Thiên Nhận Danh Sư...

Trương Huyền phát điên.

Chung quanh đều là Dị Linh tộc, hơn hai trăm đầu đạt đến Thánh Vực, một khi thi triển Thiên Nhận Danh Sư, tất nhiên gây nên chú ý, gây chuyện không tốt, bọn Danh Sư này còn không đi ra, mình cũng muốn treo ở nơi đây!

Thân phận Thiên Nhận Danh Sư, chính là vì giấu giếm Dị Linh tộc, mới không có công bố, tin tức tiết lộ ra, tất nhiên lọt vào đuổi giết vô cùng vô tận... Còn điệu thấp thế nào? An toàn làm sao cam đoan?

Nhưng không thi triển thân phận này, muốn các Danh Sư nhận thức bản thân, hơn nữa nghe lời, ngoan ngoãn rời đi, càng là hầu như không có khả năng!

- Lục Phong, ta thật sự là Trương Huyền, là tới cứu các ngươi...

Thật sự nhịn không được, Trương Huyền nhìn sang.

- Ta biết rõ ngươi là Trương Huyền, cũng biết ngươi là Vương giả Dị Linh Tộc...

Lục Phong nghiến răng:

- Muốn lại gạt ta, không có cửa đâu!

- Ta...

Chứng kiến hắn hận không thể phanh thây xé xác bản thân, Trương Huyền có chút phát điên.

Sao càng giải thích càng đen?

Đám người kia đều không tin mình, cái này nên làm gì bây giờ?

...

Bên này Trương Huyền không biết giải thích như thế nào, chỗ đại điện của Đông Việt, thân ảnh lóe lên, Dị Linh tộc vừa mới đi ra ngoài kia, lần nữa vội vã đi đến.

- Đội trưởng... Vương gia đến!

- Vương gia? Vương gia nào?

Đông Việt ngẩn ngơ.

- Thanh Diệp Vương...

Dị Linh tộc vội nói.

- Thanh Diệp Vương? Vương gia tới?

Đông Việt lại càng hoảng sợ.

Bọn họ là thuộc hạ của Thanh Diệp Vương, bắt những Danh Sư kia, mục đích chính là vì hiến tế, để Vương gia thông qua phong ấn đi tới nơi này, không nghĩ tới người còn không có giết, đã tới.

- Vâng!

Dị Linh tộc vội vàng gật đầu.

- Nhanh đi nghênh đón...

Đông Việt không dám nói nhảm, vội vã đi ra ngoài.

Vừa tới ngoài cửa, quả nhiên thấy Vương gia nhà mình cùng một trung niên nhân cười cười nói nói đi đến.

- Đông Việt gặp qua Vương gia!

Tiến về phía trước một bước, quỳ gối trên mặt đất.

- Ân, làm không tệ, cái doanh địa này, có thể dung nạp mười vạn binh sĩ!

Thanh Diệp Vương thoả mãn cười cười.

Vị Thanh Diệp Vương này, dáng người cao hơn lớn Đông Việt, mặt trắng không râu, hai đầu lông mày mang theo một đạo khí khái hào hùng, làm cho người ta có cảm giác cao cao tại thượng.

Nhất là sát lục chi khí trong cơ thể, nồng đậm như thực chất, nhìn lên một cái, liền làm cho người ta có cảm giác, lâm vào sa trường, tùy thời cũng sẽ tử vong.

- Đa tạ Vương gia khích lệ!

Đông Việt nhẹ nhàng thở ra, lặng lẽ nhìn trung niên nhân bên cạnh hắn.

Tuy dáng người thấp hơn Vương gia, lại mang theo lạnh lùng nghiêm nghị, như là hàn băng, làm cho người ta kìm lòng không được rét run.

- Cái doanh địa này xây dựng không tệ, cách phong ấn cũng gần, bất quá, bốn phía có sơn mạch, rất dễ dàng che giấu binh sĩ, một khi địch nhân đến công, hoàn toàn có thể ẩn thân ở trong đó, để cho chúng ta cực kỳ bị động!

Đang quan sát, trung niên nhân liền nhìn lại, thản nhiên nói.

- Cái này...

Không biết thân phận của đối phương, nghi hoặc nhìn Vương gia, Đông Việt không biết trả lời như thế nào.

- Ân Thọ là chuyên gia phương diện này, nghe hắn không có sai!

Thanh Diệp vương nói.

- Vâng!

Đông Việt nhìn qua, khom người ôm quyền:

- Đại nhân, không biết sửa đổi như thế nào?

- Rất đơn giản, di chuyển những sơn mạch này là được rồi, phương viên trăm dặm nơi đóng quân của chúng ta, đều phải là vùng đất bằng phẳng, như vậy mới có thể an toàn!

Trung niên nhân nói.

- Di chuyển sơn mạch?

Khóe miệng Đông Việt co quắp.

Những sơn mạch trong Địa quật này, tuy không cao, lại lan tràn phập phồng, không biết bao xa, tới di chuyển, coi như là tất cả mọi người động thủ, cũng cần tiêu phí công phu thật lớn, ít nhất một hai tháng.

- Phái người đi làm đi! Mau chóng hoàn thành!

Thấy được nét mặt của hắn, Thanh Diệp Vương cười cười, nói tiếp:

- Đúng rồi, quên giới thiệu một chút, vị Ân huynh này, danh khí thật lớn, chắc hẳn ngươi cũng đã được nghe nói, chính là một trong Thanh Điền thập đại Vương giả chúng ta...

- ... Kim Diệp Vương!

Thật giả Kim Diệp Vương (1)

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Đông Việt sững sờ, lại càng hoảng sợ, bờ môi run rẩy:

- Kim, Diệp, Vương...

Vừa tới một vị, tại sao lại xuất hiện một cái?

Kim Diệp Vương không phải chỉ có một sao? Lúc nào nhiều một người?

- Nhìn thấy Vương gia, còn không hạ bái? Thế nào đi ra một đoạn thời gian, một chút quy củ cũng không có!

Thấy thuộc hạ của mình, ánh mắt nhìn chằm chằm, một bộ gặp quỷ rồi, không có bất kỳ lễ tiết, Thanh Diệp Vương nhíu mày.

- Là thuộc hạ nhất thời quá mức khiếp sợ, có chút thất lễ...

Đông Việt vội vàng quỳ gối trên mặt đất.

- Khiếp sợ?

Thanh Diệp Vương nghi hoặc.

Thuộc hạ này của hắn, tuy thực lực không cao, nhưng năng lực rất mạnh, nếu không cũng sẽ không được bản thân ủy thác trách nhiệm phái đến nơi đây, có thể làm cho hắn thất thố như thế, ngay cả lễ tiết cũng quên, xảy ra chuyện gì?

- Là, là... Lúc trước tới một vị tộc nhân cường đại, tự xưng Kim Diệp Vương, nghe được vị này cũng thế, cho nên thất thố...

Đông Việt vội vàng giải thích.

- Tự xưng Kim Diệp Vương?

Thanh Diệp Vương cùng Kim Diệp Vương liếc mắt nhìn nhau, đồng thời sửng sốt.

- Có ý tứ gì? Ngươi nói là, có người giả mạo ta?

Sắc mặt trầm xuống, Kim Diệp Vương tiến về phía trước một bước.

- Cái này...

Đông Việt không biết trả lời như thế nào.

- Đến cùng xảy ra chuyện gì vậy?

Thanh Diệp Vương nhìn lại.

- Bẩm báo Vương gia, là như vậy, vừa rồi ta phái người vây giết Danh Sư, một tộc nhân xuất hiện, nói mình là Kim Diệp Vương, hiện tại... Đang thẩm vấn những Danh Sư kia, còn chưa rời đi.

Đông Việt vội vàng nói chuyện vừa rồi một lần.

- Tự xưng Kim Diệp Vương?

- Thẩm vấn Danh Sư?

Hai vị Vương gia đồng thời nhíu mày.

- Mang bọn ta qua, ta cũng muốn nhìn xem, ai dám giả mạo ta!

Sắc mặt trầm xuống, sát khí trên thân Kim Diệp Vương sôi trào, tựa hồ tùy thời sẽ bạo tạc nổ tung.

Đường đường Vương giả Dị Linh Tộc, bị người giả mạo, đổi lại người nào, cũng sẽ không chịu nổi.

Đông Việt nhìn Vương gia nhà mình, thấy hắn gật đầu, lúc này mới lên tiếng, ở phía trước dẫn đường:

- Hai vị Vương gia, mời!

- Trước không vội, trước phái người lặng lẽ phong tỏa chung quanh, ngàn vạn không nên đánh rắn động cỏ, sau đó lại qua!

Rời đi hai bước, Thanh Diệp Vương ngừng lại, phân phó nói.

- Vâng!

Đông Việt nhẹ gật đầu.

Nếu như đối phương thật hay giả, bụng dạ khó lường, làm cho lòng người lạnh ngắt, tự nhiên phải bắt lấy thẩm vấn, biết rõ mục đích như thế nào.

Đi ra cửa phòng, Đông Việt phân phó vài câu, nghe được mệnh lệnh của hắn, hơn hai trăm Dị Linh tộc lúc trước đồng thời thoát ra, lặng yên không một tiếng động tiến nhập cung điện của Trương Huyền, vây lại.

Những Dị Linh tộc này tiến thối tự động, thời điểm vây công, phong tỏa toàn bộ góc chết, đừng nói Trương Huyền, coi như là Thánh Vực tam trọng muốn chạy ra, cũng cơ hồ không có khả năng.

- Tốt rồi, mang bọn ta qua nhìn xem!

Thấy chuẩn bị thỏa đáng, Thanh Diệp Vương khoát tay, mấy người vội vã đi tới cung điện phía trước.

...

- Các ngươi có thể không tin ta, nhưng có thể nghĩ một chút, nếu như ta thật sự là Vương giả Dị Linh Tộc, sẽ cùng các ngươi nói nhảm? Chỉ sợ

trực tiếp phái người giết sạch toàn bộ bọn ngươi rồi!

Thấy mọi người đối với hắn nói, một cái dấu chấm câu cũng không tin, Trương Huyền tràn đầy bất đắc dĩ khoát tay áo.

- Ngươi nhất định là muốn từ trong miệng chúng ta được cái tin tức gì... Cố ý lấy lòng, tới tê liệt chúng ta...

Một cái Danh Sư nghiến răng.

- Nhận tin tức?

Trương Huyền lắc đầu:

- Ta là Danh Sư Học Viện Viện trưởng, bí mật gì không biết, còn cần từ trong miệng các ngươi đạt được? Ngươi cảm thấy... Thân phận của các ngươi vượt qua một vị Viện trưởng?

- Cái này...

Mọi người ngẩn ngơ.

- Mọi người đừng tin hắn khua môi múa mép! Coi như là Danh Sư Học Viện Viện trưởng, địa vị tôn sùng, cũng không có khả năng cái gì cũng biết! Hắn bắt lấy chúng ta, nhất định là muốn biết bí mật của địa quật...

Lục Phong gào thét.

Hắn nếm qua một lần thua thiệt của gia hỏa trước mắt này, đối với hắn nói, rút cuộc sẽ không tin tưởng.

- Đúng vậy, đừng tin hắn! Không phải tộc ta, tất có dị tâm! Nếu như hắn không phải, làm sao sẽ xuất hiện ở nơi này? Sao có thể khiến nhiều Dị Linh tộc ngoan ngoãn nghe theo mệnh lệnh như vậy?

- Những người này, quỷ kế đa đoan, cố ý lấy lòng, nhất định là có mưu đồ... Mọi người ngàn vạn lần đừng mắc lừa!

Lại có Danh Sư thét dài.

- Các ngươi...

Ánh mắt Trương Huyền co giật.

Cứu người cứu đến cầu gia gia báo nãi nãi, người khác còn không cảm kích... thật sự là choáng váng.

- Có mưu đồ... Bọn ngươi người già yếu, tùy thời cũng sẽ treo, có cái gì có thể để cho ta toan tính sao?

Nhịn không được nữa, Trương Huyền khẽ nói.

Lấy bộ dạng kia của các ngươi, cộng lại mấy chục vạn tuổi, có mưu đồ, có cái gì có thể toan tính?

- Chúng ta...

Một vị Danh Sư đang muốn nói chuyện, đột nhiên sắc mặt của Tử Dương Thú trầm xuống:

- Chủ nhân, không tốt, chung quanh đều bị phong tỏa...

Nó đã đạt tới Thần Thức cảnh, so với tất cả mọi người ở đây mẫn cảm, động tĩnh bên ngoài tuy rất nhỏ, nhưng đã nhận ra.

- Phong tỏa?

Trương Huyền sững sờ, vội vàng quay người, Minh Lý Chi Nhãn nhúc nhích, mượn nhờ cửa sổ nhìn ra ngoài, quả nhiên thấy màn đêm như mực, vô số Dị Linh tộc phong tỏa toàn bộ chung quanh, tuy từng cái cất giấu khí tức, nhưng chỉ cần có người muốn từ nơi đây đi ra ngoài, tất nhiên bộc phát lôi đình một kích.

- Xảy ra chuyện gì?

Trái tim nguội lạnh xuống, thần sắc của Trương Huyền ngưng trọng.

Vừa rồi không phải thật tốt, đối với lời của mình tin tưởng không nghi ngờ sao?

Thế nào mới một lát, liền phong tỏa chung quanh, xem ra nhất định muốn giết chết bản thân không bỏ qua?

- Ngươi về trước đi...

Nhìn thoáng qua, Trương Huyền cũng biết, muốn chạy trốn là không thể nào, nhìn Tử Dương Thú khoát tay áo.

- Vâng!

Tử Dương Thú nhẹ gật đầu, thân thể nhoáng một cái, bị thu vào Thiên Nghĩ Phong Sào.

Thu nó đi, thân thể Trương Huyền nhúc nhích, lần nữa biến thành Dị Linh tộc.

Vừa thay đổi xong, liền nghe được đại môn cung điện két một tiếng, bị người từ bên ngoài mở ra, ba bóng người đi nhanh đến.

Đi đầu là Đông Việt, mà hai vị sau lưng, cực kỳ lạ mặt, bất quá, lực lượng trong cơ thể lại bành trướng không ngớt, làm cho người ta có cảm giác áp bách cường đại.

- Thánh Vực... Tứ trọng?

Da mặt nhảy dựng, nắm đấm của Trương Huyền nhịn không được xiết chặt.

Hai vị này, không ngờ đạt tới Thánh Vực tứ trọng.

Lúc trước còn đang suy nghĩ, thật sự không được, dùng Kim Nguyên đỉnh mở một đường máu, thuận tiện đào tẩu, có cường giả cấp bậc này, cơ bản tương đương vô vọng.

Biết rõ không cách nào đào tẩu, tuy Trương Huyền khẩn trương, nhưng cũng biết, phải bảo trì thanh tỉnh, tâm cảnh lặng lẽ vận chuyển, cả người rất nhanh khôi phục.

- Đông Việt, ta không phải đã nói đừng cho người tới đây quấy rầy sao? Thế nào, chẳng lẽ thực cho rằng ta không dám giết ngươi?

Sắc mặt trầm xuống, hai đầu lông mày để lộ ra sát khí.

Mặc dù không biết để lộ ra sơ hở ở chỗ nào, làm cho đối phương nhìn ra, nhưng hiện tại, chỉ có thể tiếp tục ngụy trang, nếu không, gây chuyện không tốt thật sự có khả năng chết ở chỗ này.

Nếu bọn Danh Sư ngu ngốc này, sớm chút tin tưởng mình, hiện tại khả năng đã trốn, sao sẽ bị động như thế!

- Không phải tại hạ lỗ mãng, mà là... Vương gia nhà của chúng ta cùng Kim Diệp Vương đến, nghe nói ngươi cũng tự xưng Kim Diệp Vương, vì vậy sang đây nhìn xem...

Đông Việt nói.

- Vương gia nhà các ngươi? Kim Diệp Vương?

Choáng váng, Trương Huyền thiếu chút nữa ngất đi.

Sẽ không xui xẻo như vậy chứ!

Chỉ ngụy trang một lát, mượn dùng tên tuổi của đối phương mà thôi, bản thể đã tới rồi, thật hay giả?

Lần trước là Độc Điện, ngụy trang đặc sứ, kết quả, không có trang bao lâu, người ta thật tới, chơi đùa thiếu chút nữa lật thuyền, lần này càng không may, ngụy trang Kim Diệp Vương, không chỉ hắn tới, ngay cả Thanh Diệp Vương cũng tới...

Sao đen đủi như vậy?

- Ngươi là ai? Vì sao dùng tên của ta?

Chứng kiến người trước mắt ngụy trang bản thân, khuôn mặt Kim Diệp Vương xanh mét, như là đáy nồi.

- Ngươi là ai?

Trương Huyền nhướng mày.

Không có đường lui khác, chỉ có thể đánh cuộc một lần.

- Ta là Kim Diệp Vương!

Kim Diệp Vương nói.

- Gan chó thật lớn! Gia hỏa ở đâu ra, dám giả mạo tên của ta? Đông Việt, còn không phái người bắt gia hỏa này lại!

Phất tay, Trương Huyền quát lớn, chắp hai tay sau lưng, phóng xuất ra khí tức cường đại cùng lực lượng vô tận:

- Tại hạ mới là Kim Diệp Vương!

Nói xong, cơ bắp trên mặt nhúc nhích, thời gian nháy con mắt, liền trở nên giống “Kim Diệp Vương” như đúc.

Lúc trước hắn chỉ dựa theo bộ dạng Khôi Lỗi ngụy trang, hiện tại Kim Diệp Vương thật tới, đương nhiên phải giống như hắn rồi.

- Ngươi...

Thấy gia hỏa này không chỉ giả mạo hắn, còn biến thành hình dạng của mình, Kim Diệp Vương tức giận sắp nổ.

Ngươi dám đùa lại giả một chút sao?

Ở trước mặt biến thành hình dạng của ta, đây là coi tất cả mọi người mù a!

- Đây mới là dung mạo vốn có của ta, lúc trước, chỉ là ngụy trang một chút, không muốn dùng mặt thật khoe người mà thôi!

Biến thành bộ dáng của đối phương, Trương Huyền nói.

- Ngươi rút cuộc là người nào? Ta cùng Kim Diệp Vương chung một chỗ xuyên qua phong ấn đến, thân phận của hắn tuyệt sẽ không giả!

Thấy đối phương không có sợ hãi như thế, Thanh Diệp Vương nhìn không nổi nữa, nói.

Hắn và Kim Diệp Vương cùng đi đến, tự nhiên càng tin tưởng vị bên người.

- Không có giả?

Khoát tay áo, Trương Huyền thở dài một tiếng, trên mặt lộ ra vẻ tiếc hận:

- Thanh Diệp Vương, ngươi nghĩ quá đơn giản! Ngươi không biết gia hỏa này, nhưng ta rất rõ ràng, lúc trước đã ngụy trang qua ta, bị ta phát hiện, giáo huấn qua một trận, ai ngờ quá mức giảo hoạt bỏ trốn! Không nghĩ tới, lại có thể trang đến nơi này, sớm biết như thế, nên ngay tại chỗ đánh chết, cũng không đến mức để thân phận của ta thật giả không phân biệt...

- Ngươi nói cái gì?

Càng nghe càng cảm thấy nói chuyện không đâu, Kim Diệp Vương tức giận sắp nổ, sát ý sôi trào, tùy thời sẽ xuất thủ.

Gia hỏa này không chỉ giả mạo hắn, còn nói lẽ thẳng khí hùng như thế, ngôn từ chính nghĩa... Ở đâu ra lá gan?

Còn ngụy trang qua ngươi... Giáo huấn một lần...

Ăn nói bừa bãi...

Mặt đâu?

- Ta nói cái gì, chẳng lẽ trong lòng ngươi không rõ ràng sao?

Lắc đầu, vẻ mặt Trương Huyền chỉ tiếc rèn sắt không thành thép:

- Nghiệt súc, còn không mau mau hiện ra nguyên hình? Ta nuôi dưỡng ngươi nhiều năm như vậy, đối đãi ngươi như con ruột, truyền thụ cho ngươi công pháp võ kỹ, chỉ là muốn ngươi trở nên càng mạnh hơn nữa, kết quả ngươi lại học được cuộc sống thói quen của ta, thậm chí võ công tuyệt chiêu, khắp nơi ngụy trang, giả danh lừa bịp... Quả thực vong ân phụ nghĩa tới cực điểm!

Nói đến đây, Trương Huyền nhìn về phía Thanh Diệp Vương cùng Đông Việt:

- Lời nói thật với các ngươi, kỳ thật hắn là một thú sủng ta nuôi dưỡng, bởi vì nuôi lâu, đối với các loại thói quen của ta rõ như lòng bàn tay, mới có thể biến thành hình dạng của ta...

- Thú sủng?

Thanh Diệp Vương cùng Đông Việt đồng thời sững sờ.

Người sau nhịn không được nhìn qua:

- Linh tộc chúng ta ngay cả Linh Thú, Thánh Thú cũng không có, ở đâu ra thú sủng?

Thật giả Kim Diệp Vương (2)

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Không có Linh Thú, Thánh Thú?

Thân thể nhoáng một cái, Trương Huyền thiếu chút nữa thổ huyết.

Thật vất vả suy nghĩ cái lý do, cảm thấy có thể lừa dối vượt qua kiểm tra, liền nghe nói như thế, thiếu chút nữa không có khóc tại chỗ.

Dị Linh tộc không có Linh Thú, Thánh Thú?

Vậy có cái đồ chơi gì?

Chúng ta còn có thể vui sướng nói chuyện phiếm sao?

- Đây không phải là trọng yếu!

Trong lòng phiền muộn sắp bạo tạc nổ tung, trên mặt lại không có biểu hiện ra ngoài, Trương Huyền khoát tay áo:

- Ta nói thú sủng, kỳ thật là hậu bối từ nhỏ nuôi lớn, một mực đối đãi như sủng vật, nuôi nhiều năm như vậy, toàn bộ tâm huyết đều gửi ở trên người hắn, không nghĩ tới... lại luôn giả mạo ta, thật sự là nuôi hổ gây họa!

- Ngươi thối lắm!

Kim Diệp Vương cũng nhịn không được nữa.

Con mẹ nó ngươi mới là sủng vật, cả nhà ngươi đều là sủng vật!

Ầm ầm!

Nổi giận gần một tiếng, cổ tay khẽ đảo, một cỗ lực lượng hùng hậu mãnh liệt mà ra, như vật che chắn màn trời, bổ tới Trương Huyền.

Hắn là thật nổi giận.

Vốn tưởng rằng gặp phải gia hỏa giả mạo bản thân này, một khi bản thân ra mặt, khẳng định sợ tới mức chân đều mềm nhũn, không dám nhiều lời nửa câu, ai ngờ... Cái đồ chơi này, còn càng nói càng hưng phấn, trực tiếp coi hắn trở thành nhi tử...

Gặp qua không biết xấu hổ, chưa thấy qua không biết xấu hổ như vậy!

Ngụy trang người khác, ngụy trang lớn gan như vậy, thật sự là phách tuyệt cổ kim.

Hí...iiiiii á!

Chân khí như kiếm, một chiêu đánh xuống, không khí bốn phía lập tức vỡ ra, tựa như màn sân khấu bị cắt mở.

- Thật mạnh...

- Xong...

Tất cả Danh Sư lục tinh ở sau lưng Trương Huyền, chứng kiến một chiêu này, tất cả đều sợ tới mức sắc mặt trắng bệch.

Lúc trước bọn hắn đối với thực lực của mình, còn cảm thấy có lòng tin, so với những Dị Linh tộc này không chút nào kém, chứng kiến thế mới biết, chênh lệch không phải lớn bình thường.

Hoàn toàn không thể sánh bằng.

Có thể đoán được, một chiêu này một khi rơi xuống, nhất định sẽ ngay tại chỗ tử vong, Thần Tiên cũng cứu không được.

- Chó cắn chó, đáng đời!

- Giết gia hỏa này...

Hai vị Danh Sư khẽ nói.

Dị Linh tộc tranh đấu, bọn hắn vui thanh nhàn, đánh càng lợi hại càng tốt, tốt nhất tất cả đều chết.

- Dám động thủ với bổn vương, gan chó thật lớn!

Không có nghĩ tới tên này nói không lại, trực tiếp xuất thủ, Trương Huyền nhíu mày, cũng không tránh né, ngón tay nâng lên, chỉ điểm một chút.

Vù vù!

Ngón tay này của hắn, tốc độ cũng không nhanh, lực lượng thoạt nhìn cũng không tính rất mạnh, rồi lại trong nháy mắt, tản mát ra sát lục chi khí làm lòng người kinh hãi, tựa như một Vương giả cường đại, đột nhiên mà ra, làm cho người ta có cảm giác huyết mạch nghiền ép.

- Chân khí thật tinh thuần...

Đồng tử của Thanh Diệp Vương co rụt lại.

Thân là Dị Linh Tộc, có thể rõ ràng cảm nhận được chân khí của đối phương cường đại.

Tuy trên lực lượng có khả năng không bằng Kim Diệp Vương xuất thủ trước, nhưng chân khí tinh thuần, lại có thể cao minh hơn hắn.

Nói cách khác, thân phận Vương tộc của đối phương, là không thể thật hơn, còn cao hơn hắn!

- Coi như hắn không phải Kim Diệp Vương, cũng nhất định là Vương giả lợi hại nào đó...

Trong lòng khẽ động.

Dị Linh Tộc lấy độ tinh thuần của sát lục chân khí định đẳng cấp, độ chân khí tinh khiết của gia hỏa này vượt xa hắn, nói rõ thân phận, tuyệt đối đạt đến Vương giả, coi như không phải Kim Diệp Vương, địa vị cũng sẽ không kém hắn.

Thân phận như thế, vì sao đi giả mạo người khác?

Vù vù!

Trong lòng đang suy nghĩ lung tung, ngón tay của đối phương cùng công kích của Kim Diệp Vương va chạm, đầu ngón tay của người phía trước lóe lên hào quang, tạo thành một bình chướng.

Cái bình chướng này, tựa hồ là rất nhiều ý niệm hình thành, không thể phá vỡ, trong nháy mắt ngăn công kích ở bên ngoài, ngay sau đó, ngón tay cùng khí mang đụng chung một chỗ, nhẹ nhàng búng một cái.

Bành!

Lực lượng tuôn ra, sắc mặt Kim Diệp Vương đỏ bừng, kìm lòng không được lui về phía sau mấy bước.

Hai bên va chạm, công kích trước tiên, bị đối phương đơn giản phá vỡ không nói, lực lượng phản xung còn khiến hắn khí huyết sôi trào... thực lực của đối phương, lại còn cường đại hơn hắn!

Cái quái thai này từ đâu xuất hiện?

- Nguy hiểm thật!

Không giống đối phương khiếp sợ, Trương Huyền âm thầm thở dài một hơi.

Hiện tại hắn chỉ có thực lực Bán Thánh, Mà đối phương là Thánh Vực tứ trọng, cả hai chênh lệch cách xa vạn dặm, căn bản không thể so sánh.

Dưới tình thế cấp bách, liền mượn lực lượng của Viện Trưởng Lệnh.

Viện Trưởng Lệnh có ý niệm của vô số thầy trò Học Viện hội tụ thành, có thể hình thành phòng ngự tuyệt đối, coi như đối phương là Thánh Vực tứ trọng, muốn phá vỡ cũng rất khó.

Chặn công kích, sau đó mượn nhờ xương ngón tay của Ngoan Nhân phản kích.

Ngoan Nhân cách khôi phục đỉnh phong, còn có một khoảng cách rất lớn, nhưng đơn thể công kích, Thánh Vực tứ trọng vẫn có thể đối kháng, chỉ bất quá kiên trì một hai chiêu coi như rất giỏi, nhiều hơn sẽ lòi đuôi.

- Ta một mực niệm tình cũ, không muốn ra tay giết ngươi, chẳng lẽ ngươi còn muốn giết chủ?

Đánh lui đối phương, Trương Huyền nhướng mày, lớn tiếng quát lớn.

Tiếp tục chiến đấu, nhất định là thua, trước hù dọa ở đối phương rồi hãy nói!

- Ngươi rút cuộc là người nào?

Đối chiến một chiêu, biết rõ thực lực của đối phương, so với hắn không yếu chút nào, thực đánh nhau, ai thắng ai thua còn chưa biết được, Kim Diệp Vương không động thủ nữa, mở miệng hỏi.

- Vừa rồi ta đã nói, ta là Kim Diệp Vương!

Hừ một tiếng, Trương Huyền quay đầu nhìn về phía Thanh Diệp Vương:

- Chúng ta tranh luận như thế này, đoán chừng ngươi cũng không tin, vẫn là ngươi làm ra bình luận đi!

- Ta?

Thanh Diệp Vương sửng sốt.

Vừa rồi nói xong, ngươi là giả dối, bên người là thật... Còn để cho ta bình luận? Bình luận thế nào?

- Đúng vậy, Kim Diệp Vương chính thức, có lẽ đối với thiếu sót cùng lỗ thủng trên việc tu luyện của mình, biết rất rõ ràng a?

Trương Huyền nói.

- Cái này... phải!

Thanh Diệp Vương gật đầu.

Tu luyện giả thiếu sót cùng lỗ thủng, là bí mật lớn nhất, chưa bao giờ tiết ra ngoài, nếu như đối phương có thể biết rõ ràng, vô cùng có khả năng nói là thật.

Chỉ là, hắn là ngoại nhân, đối với thiếu sót của Kim Diệp Vương cũng không biết, làm sao phán đoán chính xác hay không?

- Rất đơn giản, ta có thể cùng gia hỏa này, đồng thời nói ra khuyết điểm của mình, sau đó ngươi tới bình phán, người nào nói càng nhiều càng chính xác, người đó là chính thức Kim Diệp Vương!

Tựa hồ nhìn ra ý nghĩ của hắn, Trương Huyền nói.

- Nói ra?

Thanh Diệp Vương chần chừ một chút, nhìn về phía Kim Diệp Vương cách đó không xa:

- Ân huynh...

- Đừng nghe hắn nói bậy, Đại Chân Nguyệt Công của ta, tu luyện đến cực hạn, căn bản không có thiếu sót!

Kim Diệp Vương khẽ nói.

- Có thiếu sót hay không? Chỉ có mình biết rõ, lúc đầu ta cùng ngươi nói mấy lần vấn đề tu luyện, nhưng mà nguyên nhân căn bản nhất không có giảng tinh tế, ngươi không biết, cũng là rất bình thường! Nếu như không dám so, vậy nói rõ là giả, còn muốn làm phiền Thanh Diệp Vương bắt lấy hắn...

Trương Huyền khoát tay áo.

- Ta là giả?

Khuôn mặt Kim Diệp Vương trầm xuống:

- Ngươi thối lắm!

- Không phải giả, so một chút lại có làm sao? Chẳng lẽ ngươi còn cảm thấy, người giả mạo, có thể biết rõ còn nhiều hơn bản thân mình?

Trương Huyền nhấc mí mắt.

- Cái này...

Kim Diệp Vương chần chờ.

Đổi lại những người khác, khẳng định đã sớm xuất thủ, giết chết ngay tại chỗ, nhưng vừa rồi thử một chiêu, lực lượng của đối phương hung mãnh, coi như hắn dùng toàn lực, cũng không nhất định là đối thủ.

Thậm chí gây chuyện không tốt, thất bại còn là bản thân.

Hiện tại quan trọng nhất là, biết rõ thân phận của đối phương, rút cuộc là người nào, vì sao phải giả mạo bản thân.

- Tốt, so liền so! Nếu như thua, ngươi liền ngoan ngoãn nói ra thân phận của mình...

Không dừng lại bao lâu, Kim Diệp Vương nói.

Hắn tu luyện công pháp, cùng bản thân thiếu sót, là bí mật trong bí mật, chưa bao giờ cùng bất luận kẻ nào nói qua, đối phương giả mạo, không tin có thể lý giải càng sâu hơn hắn.

- Đây là tự nhiên, bắt đầu đi, ngươi, ta tất cả truyền âm cho Thanh Diệp Vương... Ngươi có thể bắt đầu trước!

Cười cười, Trương Huyền khoát tay.

Nói cái khác dễ dàng lộ ra chân tướng, nói khuyết điểm, hắn là tổ tông!

Bản thân đối phương khả năng cũng không biết được nhiều bằng hắn.

- Tốt!

Kim Diệp Vương hừ một tiếng, truyền âm qua:

- Gia hỏa này có chút cổ quái, trên việc tu luyện của ta là có chút thiếu sót, nhưng không nhiều lắm, ta nói một ít cho ngươi nghe, ngươi nghe hắn có thể nói cái gì, một lát nữa, truyền âm cho ta...

Dặn dò một câu, lúc này Kim Diệp Vương mới nói ra mấy chỗ thiếu sót trên việc tu luyện của bản thân.

Chỉ cần là tu luyện, liền không khả năng không có thiếu sót.

Hắn nói mấy loại, là lỗ thủng bình thường trên công pháp, coi như cho người khác biết được, cũng không có gì.

Dù sao, khuyết điểm là chỗ mệnh môn của mình, tuyệt đối không thể để cho ngoại nhân biết được.

Sở dĩ đáp ứng đối phương, chỉ là muốn biết rõ đối phương có thể nói cái gì, nếu quả thật đối với khuyết điểm của mình rõ như lòng bàn tay mà nói, thì quá đáng sợ!

- Ân!

Nghe hắn nói xong thiếu sót, Thanh Diệp Vương nhẹ gật đầu, nhìn về phía Trương Huyền cách đó không xa:

- Đến lượt ngươi rồi!

- Tốt!

Tuy không biết nội dung hai người truyền âm, nhưng từ nét mặt của bọn hắn, có thể thấy được chuyện ẩn ở bên trong, Trương Huyền cười cười, cũng không bóc trần, mà mở miệng truyền âm.

- Ta tu luyện công pháp là Đại Chân Nguyệt Công, bộ công pháp này, đã đắm chìm một nghìn bảy trăm ba mươi mốt năm, trước mắt tu luyện đến đệ tứ trọng, thiếu sót tổng cộng bảy chỗ...

- Thứ nhất, bộ công pháp này, sát lục chi khí mạnh, làm cho người ta dễ sinh ra sát lục chi tâm, vì vậy, tính tình của ta tương đối bạo ngược, tùy thời có thể giết người...

- Thứ hai...

- Thứ ba...

...

Thanh âm của Trương Huyền hờ hững, rất nhanh nói thiếu sót mình biết rõ một lần.

Hắn nói thiếu sót, tuy kỹ càng, lại giống như đối phương, không tổn thương căn bản.

Nói cách khác, coi như là cho Thanh Diệp Vương biết được, cũng không cách nào tìm được phương pháp phá giải, sinh ra công kích.

Hắn nói kỹ càng, Thanh Diệp Vương ở đối diện lại mở to hai mắt nhìn, trong mắt tràn đầy kinh hãi, khó mà tin được.

Gia hỏa kia nói những thứ này, cùng Kim Diệp Vương nói không sai chút nào không nói, thậm chí càng thêm kỹ càng, thậm chí ngay cả một ít chi tiết tu luyện cũng nói ra, cẩn thận cân nhắc mà nói, không sai chút nào.

- Chẳng lẽ gia hỏa này, thật là Kim Diệp Vương?

Trong lòng có chút chần chờ.

Nếu như không phải Kim Diệp Vương, làm thế nào biết kỹ càng như vậy?

Dù sao tu luyện là sự tình của mình, hảo hữu chí giao, thậm chí đạo lữ, cũng có rất nhiều sự tình không thể nói tỉ mỉ... mà người trước mắt, lại thuộc như lòng bàn tay, muốn nói không phải bản thân, hắn cũng có chút hoài nghi.

- Tốt rồi, ta nói đúng là những thứ này... Hai người chúng ta nói ngươi cũng nghe được, ai đúng ai sai, chắc hắn có thể đoán được!

Nói xong, Trương Huyền cười nhạt một tiếng.

- Cái này...

Thanh Diệp Vương chần chừ một chút, nhịn không được nhìn sang Kim Diệp Vương, đã thấy hắn có chút nôn nóng truyền âm.

- Tên kia nói mấy thứ gì đó?

- Hắn nói...

Thanh Diệp Vương dừng lại một chút, thuật lại lời Trương Huyền nói một lần.

Nghe xong những lời này, sắc mặt Kim Diệp Vương trắng bệch, thân thể không tự chủ được cứng ngắc, nhịn không được nhìn lại, như gặp quỷ rồi:

- Ngươi rút cuộc là người nào? Tại sao lại đối với chuyện của ta biết rõ nhiều như vậy?

Thật giả Kim Diệp Vương (3)

dtv-ebook.com

Cũng khó trách Kim Diệp Vương nổi điên.

Thanh Diệp Vương truyền âm nói, bới hắn từ trong ra ngoài mấy lần, ngay cả màu sắc đồ lót cũng rõ như lòng bàn tay a.

Bị một người chưa bao giờ thấy qua, nói kỹ càng như thế, mấu chốt nhất còn không biết hắn là ai... sợ hãi khiến hắn có chút phát điên.

- Ta là người nào? Ta là Kim Diệp Vương!

Trương Huyền hất ống tay áo lên:

- Ta ngược lại muốn hỏi một chút ngươi là ai? Vì sao phải giả mạo ta?

- Giả mạo ngươi? Ngươi thối lắm...

Kim Diệp Vương hô hấp dồn dập.

- Thanh Diệp Vương, chắc hẳn ngươi cũng thấy, vừa rồi ta nói, càng kỹ càng hơn.

Lười để ý đối phương, Trương Huyền nhìn về phía Thanh Diệp Vương cách đó không xa, sắc mặt ngưng trọng:

- Bất quá, hiện tại truy cứu những thứ này cũng không có ý nghĩa, chúng ta tiếp tục như vậy, ngược lại khiến bọn Danh Sư này xem chê cười! Không bằng như vậy, các ngươi rời đi trước, lo lắng mà nói, có thể phong tỏa chung quanh. Ta có một số việc, muốn đơn độc tiến hành hỏi thăm, không tiện để ngoại nhân biết được... Cái này liên lụy cơ mật lớn nhất của tộc nhân chúng ta, là nhiệm vụ phía trên dặn dò xuống, không thể sai lầm!

Mục đích của hắn cũng không phải nhất định để đối phương tin tưởng mình là Kim Diệp Vương.

Đây không phải là quá sự thật, dù sao thật ở phía đối diện.

Chỉ cần kéo dài thời gian... Chỉ cần làm cho đối phương cảm thấy khó bề phân biệt, đầu óc choáng váng, cũng đã hoàn thành mục đích.

- Đơn độc hỏi thăm?

Thanh Diệp Vương nhíu mày.

- Yên tâm đi, bên ngoài nhiều người như vậy, coi như bọn hắn muốn chạy trốn cũng trốn không thoát, ta thẩm vấn hoàn tất, liền ra giằng co lần nữa, chứng minh thân phận chân thật của ta!

Trương Huyền khoát tay áo.

- Không biết muốn thẩm vấn cái gì, chúng ta có thể ở đây dự thính hay không?

Thanh Diệp Vương nói.

- Đương nhiên không được! Ta tới phá vỡ phong ấn trước, đi tới nơi này, chính là gánh vác trách nhiệm vô cùng trọng đại, một khi xảy ra vấn đề, phá hủy toàn bộ đại kế, các ngươi người nào chịu trách nhiệm được?

Nhướng mày, ánh mắt Trương Huyền như điện.

- Ít nghe hắn nói bậy, nhất định là nói sang chuyện khác...

Kim Diệp Vương nói.

- Nói sang chuyện khác? Gan chó thật lớn! Năm đó tộc nhân chúng ta bị Khổng Sư đuổi đi, ở ẩn nhiều năm như vậy, thật vất vả tìm được cơ hội... Ta liền hỏi ngươi một câu, một khi xảy ra chuyện, chỉ bằng một Vương giả như ngươi, chịu đựng nổi sao?

Mãnh liệt xoay mặt, khí tức của Trương Huyền áp bách đến, hai mắt nhìn chằm chằm Kim Diệp Vương, giống như muốn ăn tươi hắn.

- Ta...

Cảm nhận được áp bách mãnh liệt, Kim Diệp Vương nghẹn lời.

Năm đó tộc nhân bọn hắn bị Khổng Sư đuổi đi Đại Lục, trốn ở chiến trường ngoại vực không mặt trời, vô cùng âm trầm, bao nhiêu năm rồi, một mực lấy đoạt lại Đại Lục làm mục tiêu, chuyện này thật muốn bị hắn phá hư... Chết một vạn lần cũng chưa đủ.

Đang không biết trả lời như thế nào, liền nghe được Thanh Diệp Vương ở cách đó không xa truyền âm tới:

- Ân huynh, ngươi đến cùng có biết hắn hay không?

Từ sâu trong nội tâm, Thanh Diệp Vương vẫn tin tưởng vị trước mắt này.

- Ta chỗ nào nhận thức?

Vẻ mặt Kim Diệp Vương tràn đầy phiền muộn.

- Không được... Chúng ta trước hết đi ra ngoài! Dù sao chung quanh đều là người của chúng ta, không có khả năng đào tẩu! Vạn nhất hắn nói là thật, làm trễ nải đại sự, chúng ta liền mang tội lớn!

Chần chừ một chút, Thanh Diệp Vương nói.

Tuy hắn tin tưởng vị này chính là Kim Diệp Vương, nhưng đối phương đơn giản nói ra thiếu sót, trong cơ thể càng có được sát lục chân khí vô cùng tinh thuần, không một không cho thấy, thân phận không đơn giản.

Vạn nhất là người cấp trên phái tới, thật sự có chuyện quan trọng muốn làm, ngược lại bị bọn hắn chậm trễ, thì phiền toái.

- Cái này...

Kim Diệp Vương chần chờ.

Cũng có chút nghi hoặc.

Mặc dù đối phương giả mạo thân phận của hắn, vô cùng phẫn nộ, nhưng gia hỏa này dám không có sợ hãi như thế, thậm chí đối với hắn rõ như lòng bàn tay, tất nhiên có dựa vào.

- Bất kể là hắn giả mạo ngươi, hay ngươi giả mạo hắn, đều là sự tình nội bộ của chúng ta, chỉ cần thời gian sung túc, rất dễ giải quyết! Cùng lắm thì các ngươi riêng phần mình thi triển tuyệt chiêu am hiểu nhất, thông qua chiêu số, cũng có thể nhìn ra được!

Thanh Diệp Vương tiếp tục nói:

- Mà bây giờ, đối phương muốn thẩm vấn Danh Sư, thực dính dáng đến quyết định phía trên, chúng ta đảm đương không nổi...

- Ân!

Kim Diệp Vương gật đầu.

Mặc dù bọn hắn là Vương giả, ở trong tất cả Dị Linh tộc địa vị tôn sùng, nhưng trên thực tế lại biết rõ, loại thân phận này không đáng giá nhắc tới.

Trong Vương giả, cũng là yếu ớt nhất.

- Ý của ngươi là, chúng ta đi ra ngoài trước?

Nghĩ tới những thứ này, Kim Diệp Vương nhìn qua.

- Đúng vậy, chúng ta đi ra ngoài trước, ngươi không phải am hiểu trận pháp sao? Thật sự lo lắng, có thể ở chung quanh bố trí trận pháp, để cho bọn họ không cách nào đào tẩu, sau đó, chờ hắn thẩm vấn xong, lại thương nghị như thế nào giải quyết vấn đề thật giả, yên tâm đi, ta và

ngươi chung một chỗ xuyên qua phong ấn tới đây, ta đối với ngươi khẳng định càng thêm tín nhiệm!

Thanh Diệp Vương nói.

- Cũng tốt!

Kim Diệp Vương nhẹ gật đầu.

Cũng đúng, hiện tại xoắn xuýt nhiều như vậy, vô dụng, đối phương vô luận thực lực hay độ tinh thuần chân khí, đều không thấp hơn hắn, thậm chí cao hơn một bậc, cưỡng ép trở mặt, ở chỗ này chiến đấu mà nói, gây chuyện không tốt cá chết lưới rách, ngược lại ảnh hưởng tới đại kế.

Phía trên vì để cho bọn hắn thông qua phong ấn, tiêu phí to lớn, có thể nói khủng bố, vạn nhất bởi vì chút việc nhỏ này, tử thương một mảng lớn, tin tức truyền trở về, tội danh liền lớn!

Nhỏ không nhẫn sẽ bị loạn đại mưu.

Dị Linh tộc đợi đến cơ hội này, đợi đã quá lâu, cũng không thể bởi vì hắn, trở thành tội nhân lịch sử.

Thấy hắn đồng ý, Thanh Diệp Vương mới thở dài một hơi, ngẩng đầu nhìn Trương Huyền cách đó không xa, liền ôm quyền:

- Nếu như ngươi muốn thẩm vấn, cũng tốt, chúng ta trước ra bên ngoài đợi chờ, cho ngươi nửa canh giờ!

- Ân!

Nhẹ gật đầu, Trương Huyền xoay người sang chỗ khác, không hề nhìn đối phương, tùy ý khoát tay áo.

Thanh Diệp Vương cùng Kim Diệp Vương liếc mắt nhìn nhau, quay người đi ra ngoài, còn chưa đi xa, liền nghe được một Danh Sư tức giận nói.

- Ngươi không vừa nói mình là Danh Sư Học Viện Viện trưởng Trương Huyền ngụy trang, hơn nữa muốn thả chúng ta đào tẩu sao? Thế nào biến thành Kim Diệp Vương?

Nói chuyện đúng là Lục Phong.

Gia hỏa này, cho rằng Trương Huyền chính là Dị Linh tộc, đã thâm căn cố đế, biết mình giết không được hắn, muốn mượn tay đối phương chém giết, để cho Dị Linh tộc bọn họ chó cắn chó!

- Ngươi...

Nghe nói như thế, Trương Huyền thiếu chút nữa thổ huyết ngất đi.

Thật vất vả tiêu trừ nghi hoặc của mấy người này, mắt thấy liền muốn đại công cáo thành, lại xảy ra chuyện này... Con mẹ nó ngươi là cảm thấy ta chết không nhanh sao?

Đường đường Danh Sư Học Viện Luyện Đan Học Viện Viện trưởng, thế nào không có suy nghĩ như vậy...

Tuy tức giận, muốn bóp chết tên khốn này, nhưng cũng có thể hiểu được vì sao đối phương làm như vậy.

Vừa theo chân bọn họ nói xong, mình là Trương viện trưởng, đón lấy liền biến thành Kim Diệp Vương, hơn nữa nói lẽ thẳng khí hùng như thế... Đổi lại người nào, trong lòng khẳng định sẽ có nghi kị, thừa cơ để cho bọn họ nội đấu.

Trong lòng phiền muộn, muốn bạo tạc nổ tung, nhưng cũng biết, bây giờ không phải là thời điểm tức giận, vội vàng quay đầu nhìn lại, quả nhiên thấy Thanh Diệp Vương cùng Kim Diệp Vương ngừng lại, vẻ mặt nghi hoặc nhìn qua.

- Trương viện trưởng?

- Cứu bọn họ? Đây là có chuyện gì?

Ánh mắt hai người sáng ngời, muốn xem thấu ngụy trang của Trương Huyền.

- Cái này...

Toàn thân cứng ngắc, trong đầu Trương Huyền cấp tốc vận chuyển, đột nhiên nhẹ nhàng cười cười, trên mặt lộ ra hờ hững:

- Đúng vậy, ta chính là Danh Sư Học Viện Viện trưởng, Trương Huyền!

Tin tưởng Trương Huyền

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Danh Sư Học Viện Viện trưởng?

Ầm ầm!

Nghe được một nhân loại, hơn nữa còn là Viện trưởng, lẫn vào bọn hắn, giả mạo tộc nhân, sắc mặt của Thanh Diệp Vương, Kim Diệp Vương trầm xuống, lực lượng trên thân lập tức nổ tung, như Lão Ưng săn bắn, tùy thời sẽ bộc phát.

Lúc trước liền hoài nghi thân phận của gia hỏa này, nếu thật là một Danh Sư, không cần nghĩ, nhất định phải lập tức chém giết.

- Phải, ta là Trương viện trưởng, bọn hắn cũng chuẩn bị đối phó ta, hiện tại đã tin tưởng chưa! Còn không nói ra sự kiện kia, chẳng lẽ nhất định muốn mang bí mật vào quan tài?

Không để ý tới hai người tùy thời động thủ, Trương Huyền quay đầu nhìn về phía Lục Phong viện trưởng nói.

- Sự kiện kia?

Lục Phong sững sờ.

Gia hỏa này vừa đến đã nói cứu bọn hắn đi, cũng không nói qua chuyện gì a!

- Ta giới thiệu cho các ngươi một chút!

Thấy vẻ mặt hắn mộng bức, Trương Huyền không để ý tới nữa, quay người nhìn về phía Thanh Diệp Vương cùng Kim Diệp Vương, cười cười:

- Vị này chính là Danh Sư Học Viện thay mặt Viện trưởng, nửa bước Danh Sư thất tinh Lục Phong...

- Thay mặt Viện trưởng?

Nhìn nhau, hai người Thanh Diệp Vương lần nữa nhíu mày.

- Đúng vậy, ta là Lục Phong, muốn giết cứ giết, muốn từ trong miệng ta biết rõ cái gì, nằm mơ!

Lục Phong đứng thẳng thân thể, đầu lâu giơ lên, mang theo đại nghĩa lăng nhiên.

- Danh Sư Học Viện thay mặt Viện trưởng, làm sao sẽ tới nơi này?

Thanh Diệp Vương kỳ quái.

- Giết ngươi, làm sao sẽ giết ngươi? Ta còn muốn cứu ngươi, ngươi không thèm nghe nói nữa sao, ta thật sự là Viện trưởng của các ngươi, xin ngươi tin tưởng ta...

Vẻ mặt Trương Huyền chân thành.

- Hặc hặc! Không tệ, ta có thể làm chứng, hắn chính là Viện trưởng của các ngươi!

- Ta cũng có thể làm chứng, vừa rồi chúng ta liền hoài nghi thân phận của hắn, hiện tại đã xác nhận...

Thanh Diệp Vương, Kim Diệp Vương nhìn nhau, đồng thời hiểu được, cười hặc hặc.

Danh Sư thề sống chết bất khuất, bọn hắn sớm có nghe thấy, đoán chừng vị tộc nhân này, đang giả mạo Viện trưởng của bọn họ, nghĩ biện pháp thu hoạch tín nhiệm, để được biết càng nhiều bí mật.

Học Viện Viện trưởng, phì!

Viện trưởng có thể như vậy? Sẽ có sát lục chân khí tinh thuần như thế?

Nói đùa gì vậy!

Viện trưởng vô cùng cao quý, làm sao có thể chạy đến địa quật, còn đi tới nơi này? Không phải chịu chết sao?

Quan trọng nhất là, Lục Phong này đường đường là thay mặt Viện trưởng, có khí tiết như vậy, làm sao có thể bán đứng lãnh đạo của mình? Còn cố ý nói thân phận cho bọn hắn nghe?

Rất rõ ràng, là muốn châm ngòi quan hệ giữa bọn họ, gây ra mâu thuẫn.

Chút quỷ kế ấy, cũng muốn gạt chúng ta? Quá non nớt, chúng ta là Vương giả, chút thủ đoạn ấy liền nghĩ gạt người, buồn cười!

- Ngươi xem, bọn hắn cũng thay ta làm chứng rồi...

Nghe hai người nói ra lời này, Trương Huyền nhẹ nhàng thở ra, cười nói.

Tình huống vừa rồi, mặc kệ giải thích như thế nào, đối phương khẳng định đều sẽ không tin tưởng, đã như vậy, còn không bằng không giải thích, trực tiếp thừa nhận.

Như vậy, ngược lại làm cho đối phương càng thêm nghi hoặc, sau đó... tiến hành não bổ.

Vừa vặn thân phận của gia hỏa Lục Phong này cực kỳ mẫn cảm, chung vào một chỗ, hoàn toàn có thể cho bọn hắn mặc sức tưởng tượng.

Hiện tại xem ra, hiệu quả cũng không tệ lắm.

- Hừ, để cho ta tin tưởng ngươi, nằm mơ...

Không biết bị lợi dụng, giải quyết xong nguy cơ, Lục Phong như trước tức giận nghiến răng.

- Ai, ta đã cho thấy thân phận, ngươi không tin tưởng, ngươi làm người sao cứng ngắt như vậy...

Cười khổ một tiếng, Trương Huyền nhìn hai vị Vương giả ở nơi xa làm cái động tác bất đắc dĩ.

- Theo ta thấy, cùng hắn nói nhãm làm gì, trực tiếp treo lên lửa nướng, chờ hắn da tróc thịt bong, lại ném vào băng tuyết, liên tục mấy lần, không tin hắn không nói!

Nhướng mày, Thanh Diệp Vương hừ lạnh.

- Đúng vậy, loại tiện nhân này, nên trọng hình, cái gì có cốt khí, cái gì có khí tiết, trong mắt ta, đều là giả dối, hung hăng bào chế vài ngày, tin tưởng hắn cái gì cũng sẽ ngoan ngoãn nói ra!

Kim Diệp Vương cũng nhẹ gật đầu.

- Ân, thật sự không được, ta sẽ dùng phương pháp các ngươi nói...

Khoát tay áo, ánh mắt Trương Huyền lóe lên, nói:

- Bất quá, ta bây giờ còn có thủ đoạn khác muốn sử dụng! Các ngươi ra ngoài trước đi...

- Tốt!

Thanh Diệp Vương, Kim Diệp Vương đồng thời nhẹ gật đầu, lui ra ngoài.

Két..!

Cửa phòng đóng lại, lần nữa còn lại Trương Huyền cùng tất cả Danh Sư.

- Muốn giết cứ giết, muốn lăng trì liền lăng trì, muốn từ trong miệng chúng ta bắt lấy cơ mật, không có cửa đâu!

- Đúng vậy, dù sao chúng ta cũng đã sống đủ, cùng lắm thì chết!

- Muốn Danh Sư chúng ta khuất phục Dị Linh tộc các ngươi, quả thực nằm mơ.

Thấy Trương Huyền muốn thẩm vấn bọn hắn, tất cả Danh Sư mang theo khí tiết cao ngạo.

Danh Sư có thể chết, nhưng không thể hạ thấp!

Đây là chuẩn tắc nội tâm bọn hắn thủ vững, cũng là sinh mệnh tôn nghiêm.

Chứng kiến nét mặt của bọn hắn, Trương Huyền lắc đầu.

Danh Sư làm như vậy, đúng là không gì đáng trách, nhưng bản thân thật sự là tới cứu bọn họ!

Sau khi chần chờ, thở dài một tiếng:

- Ta biết rõ, chư vị không tin ta, nhưng tiếp tục lưu lại nơi đây, chỉ có một kết quả, hoặc là bị giết, hoặc là bị thẩm vấn sống không bằng chết. Theo ta đi, ta sẽ mang bọn ngươi rời đi nơi đây, về phần ta có phải Trương Huyền hay không, có phải Danh Sư Học Viện Viện trưởng hay không, rời đi nơi đây, lại thảo luận tiếp!

Thấy trong ánh mắt hắn mang theo thành khẩn, khác biệt Dị Linh tộc hung ác, tất cả Danh Sư liếc mắt nhìn nhau, riêng phần mình mang theo nghi hoặc.

- Nếu như ta muốn giết các ngươi, lấy trạng thái của các ngươi bây giờ, người nào có thể đỡ nổi? Thẩm vấn các ngươi, ta đã là Viện trưởng rồi... Các ngươi còn có bí mật gì, đáng giá ta phiền toái như vậy?

Thấy mọi người tâm tính dao động, Trương Huyền tiếp tục nói.

- Cái này...

Mọi người nói không ra lời, ngay cả Lục Phong cũng mở miệng mấy lần, nhưng không có phát ra âm thanh.

Đối phương nói không sai, thật muốn giết bọn hắn, căn bản không cần lãng phí nhiều miệng lưỡi như vậy, muốn biết tin tức, khẳng định cũng trực tiếp thẩm vấn, nếu như cả hai không phải, chẳng lẽ thật là muốn cứu bọn hắn?

- Các ngươi không tin ta, nhưng có lẽ nhận thức cái này đi!

Thấy tâm tư bọn họ dao động, Trương Huyền nhẹ nhàng thở ra, cổ tay khẽ đảo, một cái lệnh bài xuất hiện ở lòng bàn tay.

Viện Trưởng Lệnh!

- Đây là Viện Trưởng Lệnh hoàn mỹ, làm sao có thể...

Chứng kiến cái lệnh bài này, Lục Phong nhịn không được ngẩn ngơ.

Thân là Danh Sư Học Viện thay mặt Viện trưởng, cấp bậc Viện Trưởng Lệnh biết rất rõ ràng, loại cấp bậc đạt tới hoàn mỹ này, nói rõ lấy được tất cả thầy trò nhận thức. Là từ trước tới nay chưa bao giờ xuất hiện qua, làm sao có thể?

- Viện Trưởng Lệnh hoàn mỹ cấp, có ý tứ gì?

Những người khác đều không quá lý giải, đồng loạt nhìn lại.

- Là...

Chần chừ một chút, Lục Phong giải thích tình huống một lần.

- Viện Trưởng Lệnh đạt được tất cả thầy trò của Danh Sư Học Viện nhận thức?

- Hắn có được cái này, nói rõ đúng là Danh Sư Học Viện Viện trưởng, ngay cả tất cả tiền bối cùng tất cả thầy trò đều tin tưởng hắn, vì cái gì chúng ta không tin?

- Có phải hắn đã giết Trương Huyền Viện trưởng, đoạt lấy lệnh bài hay không?

- Điều đó không có khả năng, Viện Trưởng Lệnh là ý niệm của tất cả thầy trò tạo thành, nếu như chém giết Viện trưởng, ý niệm sẽ tiêu tán, thậm chí lọt vào cắn trả!

...

Nghe xong giải thích, tất cả mọi người đồng loạt nhìn qua Trương Huyền, mặc dù đối với hắn vẫn có nghi hoặc rất lớn, nhưng trong lòng đã không có phản kháng như vậy.

- Thời gian không đợi người, ta cũng không có biện pháp giải thích thêm, tin tưởng ta thì đừng có phản kháng, mang bọn ngươi rời đi nơi đây!

Thấy mọi người không có địch ý lớn như vậy, Trương Huyền nhẹ nhàng thở ra, nói tiếp:

- Chúng ta chỉ có một cơ hội, chỉ có sống sót mới có thể giết càng nhiều Dị Linh tộc nữa, bảo hộ Nhân tộc, anh dũng hy sinh, chẳng những không có bất cứ tác dụng gì, ngược lại sẽ trở thành lương thực cung cấp nuôi dưỡng Dị Linh tộc, gây chuyện không tốt lấy máu tươi của các ngươi làm dẫn, có thể triệu hồi ra càng nhiều Dị Linh tộc nữa tới đây!

- Cái này...

Nghe lời này, sắc mặt mọi người đều ngưng tụ.

Hắn nói không sai, lúc trước mọi người đối thoại bọn hắn đã nghe được, sở dĩ không giết bọn hắn, là muốn mượn bọn hắn tế tự, phá vỡ phong ấn, khiến Dị Linh tộc càng cường đại hơn tới đây.

Nếu như không thể trốn đi, kết quả nhất định là như vậy, chẳng những không phải hy sinh, mà là hại càng nhiều người.

- Đào tẩu thế nào, ngươi nói đi, chúng ta nghe ngươi!

Một Danh Sư lớn tuổi mở miệng nói.

- Dù ngươi gạt chúng ta, cũng tốt hơn lưu lại chỗ này, nói đi!

Danh Sư khác cũng đồng thời nhẹ gật đầu.

- Ân, để các ngươi làm vô cùng đơn giản, lúc này không nên phản kháng, ta mang bọn ngươi tiến vào một không gian.

Trương Huyền nói.

Đào tẩu như thế nào, lúc trước hắn cũng đã nghĩ kỹ, mang theo bọn người già yếu này, muốn giấu giếm được Dị Linh tộc lặng lẽ rời đi là hoàn toàn không thể nào.

Biện pháp duy nhất chính là để bọn hắn vào Thiên Nghĩ Phong Sào, sau đó tự mình nghĩ biện pháp rời đi.

- Tốt!

Nghe được muốn dẫn bọn hắn tiến nhập không gian, tất cả mọi người đều lộ ra vẻ nghi hoặc, sau đó đồng thời nhẹ gật đầu.

Cái này xác thực là biện pháp tốt nhất.

- Tốt rồi, tất cả vào đi!

Cổ tay khẽ đảo, lấy ra Thiên Nghĩ Phong Sào, tinh thần Trương Huyền lan tràn, bao phủ tất cả mọi người ở bên trong.

Biết rõ tình huống hiện tại, mọi người buông lỏng tinh thần, không có một tia phản kháng.

Vù vù!

Một tiếng nhẹ kêu, ba bốn mươi vị Danh Sư ở trong phòng đều biến mất không thấy gì nữa, đã tiến nhập tổ ong.

Thu nhập tổ ong vào Không Gian giới chỉ, lúc này Trương Huyền mới nhẹ nhàng thở ra.

Những Danh Sư này thoạt nhìn có chút cố chấp, rồi lại vì Nhân tộc, đáng giá kính nể, vô luận như thế nào cũng phải cứu.

- Hiện tại làm sao đi ra ngoài?

Tất cả mọi người đã vào tổ ong, sau đó nên làm chính là hắn làm sao chạy khỏi nơi này.

Xuyên thấu qua cửa sổ nhìn ra ngoài, hai vị Vương giả quả nhiên canh giữ ở bên ngoài, không chỉ như thế, chung quanh còn bố trí rất nhiều đại trận, chỉ cần mình vừa đi ra, giải thích không thông, liền rất có thể lọt vào vây công.

- Mới vừa rồi còn có thể giải thích, càn quấy, hiện tại tất cả mọi người bị ta lấy đi, giải thích khẳng định cũng giải thích không thông, nếu đi ra ngoài vô cùng có khả năng lọt vào mai phục!

Trương Huyền vuốt vuốt mi tâm.

Tất cả mọi người không thấy, giải thích thế nào đi nữa, đối phương khẳng định cũng sẽ không tin tưởng, hiện tại duy nhất có thể làm là đào tẩu, chỉ là... làm sao trốn?

- Phương pháp duy nhất, là tiếp tục sử dụng Vu Hồn!

Nhướng mày, Trương Huyền đã có quyết định.

Muốn thần không biết quỷ không hay đào tẩu, chỉ có thể sử dụng Vu Hồn.

Suy tư nhiều lần, xác định lợi và hại, Trương Huyền không do dự nữa, khoanh chân ngồi dưới đất, tinh thần khẽ động, Vu Hồn ly thể.

Ngay sau đó thu nhục thân vào Không Gian giới chỉ, hồn phách mang theo Không Gian giới chỉ lặng lẽ đi tới đại môn.

Hiện tại chỉ có thể giống như ban đầu ở Vân Vụ Lĩnh, mượn nhờ Vu Hồn vô hình vô chất, không để người chú ý, lặng lẽ đào tẩu.

Về phần có thể thành công hay không, chỉ có thể buông tay đánh cược một lần!

Giúp đỡ Khôi Lỗi tăng lên thực lực

dtv-ebook.com

Vu Hồn vô hình vô chất, lặng yên không một tiếng động, mang theo Không Gian giới chỉ cực kỳ sát mặt đất, xuyên thấu qua khe cửa, lặng lẽ trượt ra phía ngoài.

Vừa ra khỏi cửa, lập tức chứng kiến vô số Dị Linh tộc canh giữ ở bốn phía, bao phủ không gian chung quanh, một chút kẽ hở cũng không có, vô luận từ phương hướng nào đào tẩu cũng sẽ bị phát hiện.

- Xem ra bọn Dị Linh tộc này có kinh nghiệm sa trường...

Vẻ mặt Trương Huyền tràn đầy bất đắc dĩ.

Chỉ có thường xuyên chiến đấu, am hiểu phối hợp, mới có thể phòng ngự nghiêm mật như thế.

Không chỉ như thế, còn có trận pháp phòng ngự, có thể nói một con muỗi cũng bay không thoát, khó trách hai vị Vương giả đối với mình nói vài câu liền đi ra ngoài, nguyên lai không có sợ hãi, biết mình cùng những Danh Sư này trốn không thoát.

- Minh Lý Chi Nhãn!

Tâm cảnh vận chuyển, trên mặt không buồn không vui, trong ánh mắt Trương Huyền hiển hiện hoa văn.

- Phòng ngự thật nghiêm mật, đối với tu luyện giả mà nói, đích xác không cách nào thoát thân, nhưng đối với Vu Hồn mà nói, còn là rất nhẹ nhàng...

Xem một lát, Trương Huyền nhẹ nhàng cười cười.

Tuy chung quanh phòng ngự kín đáo, nhưng là nhằm vào tu luyện giả, Vu Hồn có thể lớn có thể nhỏ, lại khó có thể phát hiện, muốn chạy trốn cũng không khó khăn.

- Cứ như vậy rời đi mà nói, có phải cảm thấy ta quá dễ nói chuyện hay không?

Dị Linh tộc làm ra công sự phòng ngự lớn như vậy, nhất định là mưu đồ làm loạn, nếu như đã phát hiện, trực tiếp quay người rời đi, chẳng phải thật không có phong phạm của Danh Sư Học Viện Viện trưởng?

- Thời điểm tới chuyên môn xem, kiến trúc kia lấy phương vị Thất Huyền Linh Quang Trận bố trí, chỉ cần phá hư điểm trọng yếu nhất, trận pháp sẽ lập tức nghịch chuyển, coi như không thể cắn trả, cũng có thể để cho bọn họ những ngày này khổ cực hủy hoại chỉ trong chốc lát!

Khóe miệng giơ lên.

Muốn nói tu kiến hắn không làm được, nhưng muốn nói phá hư, hắn tuyệt đối là Vương giả!

Đại Trưởng lão cũng không có biện pháp với hắn, chơi đùa sập những kiến trúc này, không đáng kể chút nào.

- Qua nhìn xem!

Lại nhìn một vòng, tìm đúng phương hướng, nhẹ nhàng khẽ động, cực kỳ sát mặt đất, Trương Huyền thẳng tắp bay về phía trước.

- Ân!

Hắn vừa mới rời đi, Kim Diệp Vương liền nhướng mày.

- Ân huynh, làm sao vậy?

Thanh Diệp Vương nhìn lại.

- Không có gì, chẳng qua là cảm thấy có điểm gì là lạ, cảm giác giống như có cái gì đi qua!

Kim Diệp Vương chần chừ một chút nói.

Hắn trời sinh nhạy cảm, đối với hoàn cảnh chung quanh có lý giải rất mạnh, vừa rồi trong nháy mắt tựa hồ cảm giác được có đồ vật gì đó thoáng qua, chỉ là mắt thường không thấy được.

Đương nhiên, nếu như dùng thần nhận thức nhìn quét mà nói, liền không chỗ nào che giấu rồi.

Thánh Vực nhị trọng Thần Thức cảnh, tinh thần phóng ra ngoài, coi như là Vu Hồn cũng có thể nhẹ nhõm phát hiện, chỉ bất quá thần thức phóng ra ngoài, đối với tinh thần tiêu hao thật lớn, coi như hắn là Thánh Vực tứ trọng, cũng không có khả năng từng giây từng phút đều dò xét.

Trương Huyền chính là mượn chỗ sơ hở này, mới thành công đào thoát.

Rời đi mọi người vây quanh, Vu Hồn khống chế Không Gian giới chỉ, thẳng tắp phi hành về phía trước.

Thời gian không lâu, liền đến trước một cung điện hùng vĩ.

Phương thức bày trận của Dị Linh Tộc cùng Nhân tộc hơi có khác biệt, bất quá ở dưới Minh Lý Chi Nhãn cùng Thiên Đạo Thư Viện, điểm ấy sai biệt không đáng kể chút nào, thời điểm tới liền thấy rõ, tòa cung điện này, đúng là chỗ hạch tâm của cả kiến trúc.

Lặng lẽ rơi xuống.

Vì phòng bị bản thân, Dị Linh tộc hầu như đều bị phái đến cung điện lúc trước, nơi đây chỉ có mấy người phòng thủ, cực kỳ bạc nhược yếu kém.

Mấy người kia đều không có đạt tới Thần Thức cảnh, cũng không am hiểu Linh Hồn, hơn nữa Trương Huyền sớm có chuẩn bị, biết rõ chỗ lỗ

thủng, thần không biết quỷ không hay liền ẩn nấp tiến đến, không có bị phát hiện.

Cung điện rộng lớn, chiếm diện tích chừng hơn trăm mét, trên cây cột, vách tường khắc đầy các loại phù văn cổ quái, trung gian là tế đàn, đường kính chừng bảy tám mét.

- Đây là phù văn gì?

Xem một lát, một cái cũng không nhận thức, trong lòng câu thông Ngoan Nhân.

- Đây là văn tự phù văn đặc thù của Dị Linh Tộc, dựa theo phương thức đặc thù điêu khắc, có thể hội tụ linh khí, cùng Tụ Linh Trận của Nhân tộc có chút tương tự.

Nhìn thoáng qua, Ngoan Nhân nói.

- Tụ Linh Trận?

- Ân, nói tương tự kỳ thật cũng bất đồng, Tụ Linh Trận chỉ có tác dụng hội tụ Linh khí, mà phù văn trận pháp này, có thể hội tụ linh khí cung cấp cho Dị Linh tộc, để cho bọn họ gia tăng lực lượng, cùng trận pháp trong địa cung của ta là giống nhau!

Ngoan Nhân nói.

- Gia tăng lực lượng? Chẳng phải nói có thể vì những Khôi Lỗi kia cung cấp năng lượng?

Ánh mắt Trương Huyền sáng lên.

Ban đầu ở địa cung, hắn tận mắt thấy Ngoan Nhân bổ sung năng lượng cho tất cả Khôi Lỗi. Sau khi thu phục, Khôi Lỗi liên tục sử dụng nhiều lần, tích góp năng lượng đã tiêu hao được không sai biệt lắm, nguyên nhân chính là như thế, gần đây thời gian rất lâu cũng không có sử dụng.

Nếu như cái này có thể bổ sung năng lượng mà nói, ngược lại là có thể mượn dùng một chút.

- Tình huống bình thường, trận pháp này sắp đặt hạn chế, ngoại nhân rất khó sử dụng, bất quá với ta mà nói không coi vào đâu, chỉ cần chủ nhân thả Khôi Lỗi ra, ta có thể giúp chúng nó bổ sung lực lượng!

Ngoan Nhân nói.

- Vậy là tốt rồi!

Nhẹ nhàng cười cười, cổ tay Trương Huyền khẽ đảo, hơn hai mươi Khôi Lỗi lập tức xuất hiện ở trước mặt, ngay sau đó bàn tay duỗi về phía trước, một ngón tay bay ra, đi vào trên không, lập tức tản mát ra sát lục chi khí nồng đậm.

Cảm nhận được cỗ lực lượng này, rất nhiều Khôi Lỗi, lập tức quỳ lạy xuống, từng cái thái độ thành kính.

- Ân!

Ngoan Nhân hài lòng hừ một tiếng, trong miệng phát ra ngôn ngữ kỳ quái, đám khôi lỗi nghe được mệnh lệnh, xếp thành đội ngũ chỉnh tề, đồng loạt đi thẳng về phía trước.

Thấy bọn họ đi vào tế đàn chính giữa đại điện, ngón tay lơ lửng liên tục điểm ở trên không trung vài cái, vẽ ra phù văn cổ quái liên tiếp.

Ô...Ô...n...g!

Một tiếng không khí nhẹ kêu, ngay sau đó liền thấy linh khí hội tụ đến, tựa như một vòng xoáy cực lớn, thẳng tắp quán thâu vào một Khôi Lỗi trong đó.

Xoẹt zoẹt~! Xoẹt zoẹt~!

Vừa rồi Khôi Lỗi còn suy yếu trong chốc lát tinh quang bắn ra bốn phía, lực lượng một lần nữa trở lại đỉnh phong.

- Thật lợi hại!

Ánh mắt Trương Huyền sáng lên.

Loại phương pháp quán thâu năng lượng này, so với quán đỉnh trong tu luyện còn muốn đáng sợ.

Bất quá xem ra, cũng chỉ có thể là Khôi Lỗi mới có thể sử dụng, đổi lại tu luyện giả bình thường, linh khí cuồng bạo như thế tuôn vào, chỉ sợ kiên trì không được vài giây huyết mạch sẽ bạo liệt, tử vong ngay tại chỗ.

Làm như vậy tốc độ quán thâu lực lượng là rất nhanh, nhưng đã vượt ra khỏi phạm vi có thể thừa nhận của nhân loại.

Ngoan Nhân quen việc dễ làm, thời gian không lâu, hơn hai mươi Khôi Lỗi, toàn bộ được bổ sung năng lượng hoàn tất.

Một lần nữa tràn ngập năng lượng, ý chí chiến đấu của bọn người kia dạt dào, khí thế như cầu vồng.

- Đáng tiếc thực lực quá yếu, chỉ có Thánh Vực nhất trọng, trước kia dùng còn có thể, bây giờ dùng để đối kháng nhiều Dị Linh tộc ở bên ngoài, kém rất nhiều...

Trương Huyền lắc đầu.

Bọn người kia đều chỉ có Thánh Vực nhất trọng hậu kỳ, đỉnh phong, 20 con đối chiến 200, thật muốn qua, nhất định là có đi không về.

- Ân, đúng rồi, bọn họ là tu luyện giả, bị Ngô Dương Tử tươi sống luyện chế thành Khôi Lỗi, cho tới nay, ta đều coi bọn họ là tu luyện giả mà đối đãi, nếu như trở thành Khôi Lỗi mà nói... Sửa đổi cơ quan để nó trở nên càng thêm hợp lý, hoàn toàn có thể tăng thực lực lên...

Trong lòng khẽ động, một cái ý nghĩ đột nhiên xông ra.

Những thứ này, lúc trước Trương Huyền đều coi bọn hắn là người, đã tử vong, tự nhiên không thể tu luyện nữa. Nhưng nếu như trở thành Khôi Lỗi mà nói, sửa chữa cơ quan trong cơ thể một chút, hoàn toàn có thể cấu tạo cho bọn họ càng thêm hoàn mỹ, thực lực tự nhiên cũng sẽ trở nên càng mạnh hơn nữa.

Lúc trước ở Ký Lục Sơn, hắn sửa đổi kết cấu xương sườn Khôi Lỗi của Mạc Lưu Chân, khiến thực lực của đối phương tăng nhiều.

Nếu những thứ này cũng có thể sửa đổi mà nói, hoàn toàn có thể để sức chiến đấu trở nên mạnh mẽ.

- Thiếu sót?

Để tất cả Khôi Lỗi đồng thời thi triển võ kỹ, trong lòng thở nhẹ.

Rất nhanh, tất cả thiếu sót trên thân chúng nó đều xuất hiện ở trước mắt.

- Thiếu sót lớn nhất trên người bọn họ là thủ pháp luyện chế cùng tài liệu... tuy Ngô Dương Tử được xưng Hồng Viễn Đế Quốc đệ nhất Luyện Khí Đại Sư, nhưng dù sao không có đạt tới thất tinh, những Khôi Lỗi này coi như là tất cả bộ kiện hoàn mỹ vô khuyết, đoán chừng cũng chỉ có thể đạt tới Thánh Vực tam trọng!

Xem hết tất cả thư tịch tạo ra, Trương Huyền thở dài một hơi.

Vốn tưởng rằng chỉ cần các phương diện Khôi Lỗi đều gần như hoàn mỹ, thực lực tất nhiên đạt tới một tình trạng nghe rợn cả người, hiện tại xem ra suy nghĩ nhiều.

Thủ pháp luyện chế cùng tài liệu, chính là một hào rộng khó có thể vượt qua, coi như cái khác tốt, không giải quyết được hai điểm này, thực lực cũng sẽ bị hạn chế.

- Có thể làm cho bọn hắn đạt tới Thánh Vực tam trọng cũng không tệ...

Trương Huyền cười cười.

Tuy không có đạt tới mong muốn, nhưng mà hơn 20 Thánh Vực tam trọng đồng thời xuất thủ, thực lực cũng không thể khinh thường.

Đương nhiên so với bên ngoài, mấy Khôi Lỗi này là hơi không bằng.

Không nói cái khác, Thanh Diệp Vương, Kim Diệp Vương đều là Thánh Vực tứ trọng, hai người này thi triển toàn lực, hơn 20 tam trọng, sẽ rất khó chống lại.

Đạt tới Thánh Vực, mỗi gia tăng một cấp bậc, chẳng khác nào đã có biến hóa nghiêng trời lệch đất, không thể so sánh nổi.

Thực tế giữa tam trọng cùng tứ trọng, còn cách tới hạ phẩm, trung phẩm, thuộng phẩm, chênh lệch càng lớn.

- Trước mặc kệ, trước hết để cho bọn hắn tăng lên thực lực rồi hãy nói...

Tìm ra chỗ vấn đề, thân thể Trương Huyền tung lên, đi vào trước mặt tất cả Khôi Lỗi, bàn tay liên tục đập đi.

Đùng đùng!

Từng đợt giòn vang, hơn hai mươi Khôi Lỗi như thoát thai hoán cốt, trở nên càng hung hiểm hơn, càng thêm đáng sợ.

- Giúp bọn hắn quán thâu năng lượng đi...

Thở dài một hơi, vẻ mặt Trương Huyền tràn đầy mệt mỏi.

Nếu không phải ba tháng này, học tập tất cả thư tịch của Thiên Công học viện, đối với Khôi Lỗi cấu tạo rõ như lòng bàn tay, muốn làm đến điểm ấy hầu như không có khả năng.

Dù vậy, một phen xuống, cũng làm cho linh hồn hắn tựa như hết sạch, cả người tùy thời ngã xuống.

Cũng khó trách, để nhiều bộ kiện gần như hoàn mỹ như vậy, bất kỳ một trình tự nào cũng không thể phạm sai lầm, bất luận khâu nào cũng không thể có lỗ thủng, hơn nữa hơn hai mươi Khôi Lỗi, hình thái, thủ pháp luyện chế khác nhau, tính toán ra, tự nhiên không dễ dàng như vậy.

Khoanh chân ngồi dưới đất, lấy ra hồn phách Thanh Giác Long Thú, bổ sung hao tổn.

Ngoan Nhân lại tiếp tục điều động phù văn, giúp đỡ những Khôi Lỗi vừa mới tấn cấp này bổ sung năng lượng.

Đổi lại lúc khác, coi như kết cấu của chúng nó hoàn mỹ, không đủ năng lượng, cũng chỉ là Thánh Vực nhất trọng, cùng cường giả tam trọng không có bất kỳ có thể so sánh.

Thật giống như ô tô không có dầu, mã lực lớn hơn nữa, cũng không bằng xe lừa.

Mà bây giờ, đã có nhiều năng lượng như vậy, liền đơn giản.

Oanh long long!

Kèm theo bổ sung lực lượng càng ngày càng nhiều, toàn bộ đại điện kịch liệt đung đưa, chung quanh khắc phù văn, liên tục bong ra từng màng, màu sắc càng lúc càng mờ nhạt.

- Chủ nhân, giống như linh khí nơi đây không quá đủ...

Đúng lúc này, thanh âm của Ngoan Nhân truyền tới.

Kim Diệp Vương sắp tức khóc

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Bên ngoài cung điện lúc trước giam giữ tất cả Danh Sư, hai đại Vương giả đang cau mày, nhìn vào trong.

- Sao một chút động tĩnh cũng không có?

Sắc mặt Thanh Diệp Vương phiền muộn.

Bọn hắn ở bên ngoài đợi tiếp cận nửa canh giờ, vốn tưởng rằng chí ít có tranh đấu, giết mấy người chấn nhiếp một chút, kết quả động tĩnh gì cũng không có, thật giống như người ở bên trong đã chết tuyệt.

- Ta cũng cảm thấy kỳ quái, thật sự không được, dùng thần thức dò xét một chút!

Kim Diệp Vương nói.

- Đối phương là Vương giả thực lực không thua chúng ta, trực tiếp dùng thần thức dò xét quá mức không lễ phép! Lại nói, vạn nhất liên lụy đến cơ mật phía trên, tùy tiện làm như vậy, ta sợ gây nên mâu thuẫn rất lớn...

Vẻ mặt Thanh Diệp Vương tràn đầy xoắn xuýt.

Nếu không phải thực lực của đối phương không kém hắn bao nhiêu, càng mang theo nhiệm vụ đặc thù, khẳng định sớm đã dùng thần thức dò xét, cần gì trông mong chờ ở bên ngoài.

- Cũng đúng...

Kim Diệp Vương nhẹ gật đầu.

Ầm ầm!

Hai người đang nói chuyện, đột nhiên mặt đất nổ vang, chung quanh vô số linh khí mãnh liệt hội tụ về phía đại điện trung tâm.

- Xảy ra chuyện gì vậy?

Thanh Diệp Vương nhìn sang.

- Bẩm báo Vương gia, hình như là Phù Văn Điện truyền đến thanh âm...

Đông Việt nhìn một chút, sắc mặt trắng nhợt.

Phù Văn Điện là hạch tâm của mảng lớn kiến trúc này, một khi xảy ra vấn đề, lúc trước tất cả nỗ lực đều trôi theo nước chảy.

- Phù Văn Điện? Đi xem!

Nhướng mày, Thanh Diệp Vương đang muốn dặn dò, liền cảm thấy mặt đất oanh động kịch liệt.

Rầm ào ào!

Bụi đất bay lên, sương mù lượn lờ.

Ngay sau đó mọi người liền thấy kiến trúc trước mắt như tuyết lở sụp đổ xuống, lúc trước bố trí các loại trận pháp, như băng tuyết tan rã tán loạn, thậm chí rất nhiều đột nhiên nổ tung, không ít thuộc hạ không có phòng bị nổ thành trọng thương.

Trận pháp đều lấy linh khí ở Phù Văn Điện làm cơ sở thúc giục, trận pháp uy lực càng lớn, một khi phá hư, lực cắn trả lại càng lớn. Thật giống như khí cầu tràn đầy khí, không khí bên trong bị rút đi, sẽ lập tức co rút lại, xuất hiện kết quả không thể đoán trước.

- Kiến trúc của ta...

Sắc mặt Đông Việt trắng nhợt, thiếu chút nữa ngay tại chỗ khóc lên.

Hơn hai tháng trước, từ trong phong ấn đi ra, bọn hắn liền bắt đầu tu kiến kiến trúc này, hao phí vô số tâm huyết cùng Tâm Lực, hao tốn không biết bao nhiêu trả giá, kết quả nháy mắt biến thành phế tích, chỉ cảm thấy ánh mắt biến thành màu đen, ngực khó chịu, nhịn không được phun ra một ngụm máu tươi.

Nhìn xem phế tích đầy đất, toàn thân Thanh Diệp Vương cũng co lại:

- Là linh khí ở Phù Văn Điện biến mất, mới xuất hiện biến cố...

Lấy nhãn lực của hắn có thể nhẹ nhõm nhìn ra nguyên do, bất quá, loại kiến trúc này, cũng bảo hộ Phù Văn Điện vô cùng tốt, không có một chút vấn đề, sao đột nhiên liền sụp?

Bên này đang kỳ quái, bên kia Kim Diệp Vương đột nhiên biến sắc, thét kinh hãi một tiếng:

- Không đúng!

- Làm sao vậy?

Thanh Diệp Vương cùng Đông Việt đồng thời nhìn qua.

- Các ngươi nhìn phía trước...

Sắc mặt Kim Diệp Vương trắng bệch, chỉ về phía trước.

Hai người nhíu mày, đồng thời nhìn lại.

Chỉ thấy cung điện trước mắt cũng sụp xuống, khói bụi bồng bềnh, một mảnh phế tích.

- Làm sao vậy? Tuy cung điện này xây dựng rất chắc chắn, dùng đều là Thanh Cương Nham, lại có rất nhiều trận pháp gia cố, nhưng cũng không

có đặc thù gì, cái khác đều sụp, nó tự nhiên cũng không chịu nổi...

Đông Việt nghi hoặc.

- Sập cái rắm, tên kia cùng đám Danh Sư đâu? Nơi này sập thành như vậy, cũng không đi ra, các ngươi không cảm thấy kỳ quái sao?

Kim Diệp Vương quát.

- Cái này...

Lúc này hai người mới phản ứng tới, sắc mặt biến đổi, nhất là Thanh Diệp Vương, thần thức nhìn quét qua, thân thể cứng đờ.

Trong phế tích rỗng tuếch, nào có nửa cái bóng người, thật giống như vị tộc nhân kia cùng tất cả Danh Sư hư không tiêu thất.

- Không thấy...

Kim Diệp Vương nhìn qua, thấy vẻ mặt hắn xanh mét, hàm răng cắn chặt, tức giận sắp nổ tung.

- Chúng ta đều bị gia hỏa này lừa, nhanh đi Phù Văn Điện!

Kịp phản ứng, Thanh Diệp Vương la hét một tiếng, mặc kệ hai người khác thẳng tắp bay ra ngoài.

Trong nháy mắt liền đi tới, trước Phù Văn Điện sụp đổ, nhìn một chút, liền choáng váng.

Lấy nhãn lực của hắn tự nhiên có thể thấy được, đó cũng không phải sự cố, mà là con người làm ra.

Nói cách khác, vừa rồi có người ở Phù Văn Điện, hấp thu toàn bộ linh khí ở bên trong, phá hủy phù văn phía trên, hơn nữa dẫn bạo lực lượng trong đó, mới đưa đến tất cả kiến trúc toàn diện sụp đổ.

Nếu không coi như là Phù Văn Điện xuất hiện biến cố cũng không có khả năng khiến nơi đây biến thành như vậy.

- Là Danh Sư! Tên kia nhất định là Danh Sư!

Nắm đấm xiết chặt, Thanh Diệp Vương kịp phản ứng.

Ngoại trừ Danh Sư, người bình thường rất khó nhìn ra điểm kết nối của Phù Văn Điện cùng kiến trúc khác, coi như muốn phá hư cũng không có khả năng triệt để như vậy. Hơn nữa đám người kia biến mất không thấy gì nữa, có ngốc cũng biết đối phương căn bản không phải thẩm vấn, mà là cứu người.

- Bọn hắn làm sao đào tẩu? Chúng ta một mực trông coi, còn có trận pháp thủ hộ...

Kim Diệp Vương cũng tới trước mặt.

Đường đường Vương gia Dị Linh Tộc, Thánh Vực tứ trọng, lại có thể bị người đùa bỡn ở trong lòng bàn tay mà không biết, ngẫm lại cũng cảm thấy phát điên.

- Mặc kệ hắn đào tẩu như thế nào, vừa tiêu hủy nơi đây, lại dẫn theo nhiều người như vậy, khẳng định trốn không xa, người đâu, đuổi theo bốn phương tám hướng cho ta! Một khi phát hiện tung tích lập tức truyền tin, ngàn vạn không được hành động thiếu suy nghĩ.

Thanh Diệp Vương nghiến răng, quay đầu phân phó.

Dẫn theo nhiều Danh Sư già yếu như vậy, hắn không tin có thể chạy được nhanh!

- Vâng!

Đám người Đông Việt lên tiếng, đồng thời kích xạ ra bốn phương tám hướng.

- Đáng giận, đáng giận, gia hỏa này rút cuộc là người nào!

Phái ra tất cả thuộc hạ, hai đại Vương giả nhớ tới lúc trước trải qua, tức giận đến hàm răng cắn chặt, cảm thấy cả người sắp muốn phát nổ.

- Nếu thật là Danh Sư ngụy trang mà nói, sẽ không phải là bọn hắn nói Danh Sư Học Viện Viện trưởng Trương Huyền?

Đột nhiên, Kim Diệp Vương nhớ ra cái gì đó, trầm ngâm nói.

Lúc ấy vị Phó viện trưởng Lục Phong kia, chính miệng nói tên kia tự xưng Trương Huyền, chỉ là bọn hắn cho rằng, là vị tộc nhân này lừa gạt đối phương thu hoạch tín nhiệm, không có coi là chuyện quan trọng.

Hiện tại xem ra vô cùng có khả năng là thật.

- Trương Huyền?

Thanh Diệp Vương nhẹ gật đầu.

Tuy bọn hắn đối với danh tự này còn rất lạ lẫm, nhưng có thể trở thành Danh Sư Học Viện Viện trưởng, làm sao có thể đơn giản!

- Không quan tâm có phải hay không, trước hết để cho bọn hắn dò xét, bắt được, không bầm thây vạn đoạn là không thể...

Thanh Diệp Vương quát.

...

Bên này tức giận đến nổi điên, khoảng cách mảnh kiến trúc này không biết bao xa, một cái Không Gian giới chỉ từ không trung rớt xuống, ngay sau đó, một thân ảnh cao ngất xuất hiện.

Thân ảnh vừa mới bắt đầu còn có chút cứng ngắc, một lát sau bỗng nhiên nhúc nhích, giãn ra.

- Vù vù!

Thở ra một hơi, mỉm cười, hàm răng trắng noãn, đúng là Trương Huyền từ trong Phù Văn Điện trốn tới.

- Cũng không tệ lắm, những Khôi Lỗi này đều đạt đến Thánh Vực tam trọng, hơn nữa đều bổ sung đủ năng lượng, sau này gặp phải Thánh Vực tứ trọng đơn độc cũng không cần sợ hãi rồi...

Vừa rồi hấp thu một phen, tuy chơi đùa Phù Văn Điện sụp đổ, nhưng mà tất cả Khôi Lỗi đều lấy được chỗ tốt thật lớn, năng lượng trong cơ thể hoàn thành bổ sung, càng đạt đến Thánh Vực tam trọng.

Nhiều cường giả như vậy, về sau mặc dù gặp phải Thánh Vực tứ trọng, cũng có thể dựa vào vây công chiến thắng.

Thủ đoạn bảo vệ tính mạng gia tăng thật lớn.

- Xuất hiện đi!

Cổ tay khẽ đảo, một đoàn Danh Sư xuất hiện ở trước mắt.

Đúng là mọi người bị hắn thu vào Thiên Nghĩ Phong Sào.

- Đây là đâu? Chúng ta đã trốn ra ngoài?

- Là cực nam của Địa quật, ta đã từng tới một lần... Khoảng cách kiến trúc Dị Linh tộc xây dựng, chừng hơn một trăm dặm.

- Một trăm dặm?

...

Chư vị Danh Sư rất nhanh xác định vị trí, thỉnh thoảng nhìn nhìn, phát hiện không có Dị Linh tộc theo ở phía sau, lần nữa nhìn về thân ảnh trước mắt, tràn đầy cảm kích.

Xem ra đối phương nói không sai, đúng là tới cứu bọn họ.

Chứng kiến ánh mắt của mọi người, Trương Huyền cũng từ bộ dáng Dị Linh tộc, thay đổi trở về, đồng thời thay đổi Danh Sư bào, trước ngực sáu vì sao lóng lánh sáng lên.

- Cảm tạ ân cứu mạng của Trương sư...

Một lão giả ôm quyền, người khác theo sát phía sau.

- Không cần khách khí, đều là Danh Sư, cứu người là nên phải...

Trương Huyền khoát tay áo.

Đám người kia vì đạo nghĩa trong lòng, sinh tử cũng có thể không để ý, nếu như gặp gỡ không cứu, mình cũng không cần sống.

- Bây giờ không phải là thời điểm nói lời khách sáo, chúng ta lặng lẽ đào tẩu, Dị Linh tộc khẳng định đã nổi điên, bắt đầu tìm tòi khắp nơi, tìm tới nơi này chỉ là vấn đề thời gian, ta xem không bằng như vậy, các ngươi trước tìm địa phương nghỉ ngơi dưỡng thương, ngàn vạn không nên bị phát hiện!

Đã cắt đứt mọi người khách khí, Trương Huyền nói.

- Nghỉ ngơi dưỡng thương? Không được!

Một vị lão Danh Sư, nhíu mày:

- Dị Linh tộc tu kiến công sự phòng ngự, càng có hai vị Vương giả đích thân tới, khẳng định mưu đồ làm loạn, nhất định phải ngăn cản bọn hắn, nếu không ta sợ... Sẽ xuất hiện biến cố không thể cân nhắc!

Dị Linh tộc khí thế hung hăng mà đến, còn chưa tới thời điểm bọn hắn có thể nghỉ ngơi, an tâm dưỡng thương.

- Chuyện của bọn hắn các ngươi không cần phải xen vào, ta một người có thể xử lý!

Trương Huyền khoát tay áo.

Lần này xuống, chính là vì xử lý tình huống Lăng Bia dị động, hiện tại chỉ chơi sụp công sự phòng ngự, hơn hai trăm Dị Linh tộc còn sống thật tốt, làm sao có thể trực tiếp rời đi?

- Ngươi một người? Như vậy không được, quá nguy hiểm...

Mọi người vội vàng nói.

- Tình huống hiện tại của các ngươi, cùng tới mà nói, chẳng những không thể giúp, còn có thể thêm phiền! Các ngươi cần làm nhất, là dưỡng thương, chờ thương thế tốt lên, cùng bọn hắn chiến đấu!

Biết rõ hảo ý của đối phương, nhưng Trương Huyền vẫn lắc đầu.

Không phải hắn không tín nhiệm đối phương, mà là Dị Linh tộc quá nhiều, quá cường đại, căn bản không phải bọn hắn có thể chống lại.

Thật muốn đi qua mà nói, chỉ sợ lại phiền toái bản thân đi xuất thủ cứu một lần.

- Cái này...

Sắc mặt mọi người trướng hồng.

Đối phương nói không sai, tuy bọn hắn đều là Danh Sư lục tinh đỉnh phong, nhưng mà đối mặt hơn hai trăm Dị Linh tộc, còn có hai Thánh Vực tứ trọng, đích xác hữu tâm vô lực, không có bất kỳ biện pháp nào.

- Trương sư, tuy chúng ta không được, nhưng ngươi một người, khẳng định cũng khó! Coi như mọi người không thể giúp chuyện lớn, cũng nhất định có thể giúp chuyện nhỏ, lẫn nhau chiếu ứng, tất nhiên có thể làm cho bọn hắn ăn một bình!

- Đúng vậy, chúng ta tiếp cận bốn mươi người, mỗi người giết nhiều một cái, cũng có thể khiến áp lực giảm bớt một phần...

- Để cho chúng ta đi theo ngươi đi, lần này chỉ cần cẩn thận, không bị vây công, chắc có lẽ không chật vật như vừa rồi!

Mọi người vẫn không yên lòng.

Đột phá, Tòng Thánh!

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Dịch: Tiêu Dao

- Ta có thể từ trong tay bọn họ cứu bọn ngươi ra, đã nói lên năng lực bảo vệ tính mạng khẳng định không có vấn đề! Vì vậy, điểm ấy không cần lo lắng. Cùng lắm thì, ta chạy!

Trương Huyền cười cười:

- Ta biết rõ các ngươi không sợ chết, nhưng mà, coi như là Danh Sư, cũng phải chết có giá trị mới được, không minh bạch bị đám người kia chém giết, vạn nhất bọn hắn lao ra địa quật, đến mặt đất, lại có người nào cứu vớt ngàn vạn Nhân tộc?

- Ách...

Mọi người trầm mặc.

Đích xác, coi như không sợ chết, cũng không thể chết vô ích.

Bất cứ chuyện gì đều phải làm có giá trị mới được.

- Được rồi, liền nghe lời ngươi nói, chúng ta trước dưỡng thương! Trương sư... Ngươi cũng cẩn thận, thật sự không được, chúng ta bẩm báo Tổng bộ, để Tổng bộ tới xử lý...

Lão giả lúc trước nói.

- Yên tâm đi!

Biết rõ hảo ý của đối phương, Trương Huyền cười cười.

- Ân!

Lúc này mọi người mới nhớ tới thủ đoạn thần kỳ của đối phương, đồng thời nhẹ gật đầu.

Nhiều Dị Linh tộc như vậy bao vây, cũng có thể thuận lợi cứu bọn hắn ra, người thanh niên này tuy tuổi không lớn lắm, nhưng năng lực là bọn hắn xa xa không sánh bằng.

- Đúng rồi, trong tay các ngươi còn có trận kỳ hoặc trận bàn không, cấp bậc càng cao càng tốt!

Đang muốn rời đi, đột nhiên nhớ tới cái gì, Trương Huyền nhìn về phía mọi người.

- Trận kỳ? Trận bàn?

Mọi người liếc mắt nhìn nhau.

- Ta có một bộ trận kỳ, đại khái ở cấp sáu đỉnh phong, tổng cộng hơn 120 căn, có thể dùng bố trí Chính Vũ Huyễn Trận.

- Ta cũng có, 81 căn, có thể bố trí sát trận cấp sáu đỉnh phong!

- Lúc ta rời đi, mua một trận bàn cấp sáu đỉnh phong, bất quá, chỉ là mê trận, uy lực không quá lớn...

- Ta cũng có một trận bàn, cấp sáu đỉnh phong...

Nghe hắn cần trận kỳ cùng trận bàn, mọi người nhao nhao lấy ra, cả một đống.

Những người này biết rõ đi vào địa quật, cửu tử nhất sinh, trước khi tới đều dùng gia sản đổi thành bảo vật bảo vệ tính mạng, trận kỳ, trận bàn có thể lấy yếu thắng mạnh, làm cho thực lực người ta tăng nhiều, tự nhiên đều chuẩn bị.

- Đúng vậy, đủ rồi...

Chứng kiến trận kỳ cùng trận bàn đầy đất, Trương Huyền cười cười.

Không hổ là Danh Sư lục tinh đỉnh phong, thứ tốt trong tay quả nhiên không ít, tuy chỉ là cấp sáu đỉnh phong, nhưng ở trong cấp sáu, được coi là cường đại nhất, đi ra ngoài mua, không biết giá bao nhiêu, hơn nữa rất nhiều còn là có tiền mà không mua được.

Bàn tay trảo một cái, thu mấy thứ này vào Không Gian giới chỉ, Trương Huyền nhìn mọi người ôm quyền:

- Cáo từ!

Nói xong quay người liền muốn rời đi, còn chưa đi xa, liền nghe phía sau có một thanh âm vang lên.

- Trương viện trưởng chậm đã!

Quay đầu nhìn lại, nói chuyện đúng là Lục Phong.

Chỉ thấy khuôn mặt của gia hỏa này trướng đỏ bừng.

- Lục sư!

Trương Huyền hỏi.

- Trương viện trưởng, ta... Chuyện lúc trước ta xin lỗi ngươi, hy vọng ngươi đừng nên trách...

Lục Phong nói.

- Lục sư khách khí! Đối kháng Dị Linh tộc là trách nhiệm của Danh Sư chúng ta, chẳng phân biệt được ta và ngươi.

Trương Huyền cười cười.

- Cảm tạ Viện trưởng đại lượng.

Chần chừ một chút, cổ tay Lục Phong khẽ đảo, lấy ra một cái mâm tròn:

- Đây là một cái trận bàn năm đó ta lấy được, là một mê trận cấp bảy, có lẽ có thể có tác dụng với ngươi...

- Trận pháp cấp bảy?

Ánh mắt sáng lên, Trương Huyền vội vàng nhận lấy.

Cái trận bàn này không biết dùng vật liệu gì điêu khắc thành, đường vân trong đó rậm rạp chằng chịt, vô cùng tinh tế, mặc dù Minh Lý Chi Nhãn của hắn cũng có chút thấy không rõ lắm.

- Đây là dùng thần thức quan sát điêu khắc thành, một khi kích hoạt uy lực cực lớn, ta cũng là cơ duyên xảo hợp mới lấy được, một mực không có sử dụng...

Lục Phong thấy hắn quan sát, giải thích nói.

- Dùng thần thức quan sát điêu khắc? Khó trách!

Trương Huyền nhẹ gật đầu.

Trận pháp đạt tới cấp bảy, chỉ có Trận Pháp Sư thất tinh mới có thể điêu khắc, mà muốn trở thành loại Trận Pháp Sư cấp bậc này, yêu cầu thứ nhất chính là tu vi đạt tới Thánh Vực nhị trọng Thần Thức cảnh.

Thần thức là xúc giác của linh hồn, có thể quan sát đồ vật rất nhỏ, mắt thường không bằng được.

- Đa tạ!

Biết rõ trận bàn này đối với hắn có tác dụng rất lớn, cũng không chối từ, cổ tay Trương Huyền khẽ đảo, thu vào Không Gian giới chỉ.

- Cáo từ!

Thân thể nhoáng một cái, thẳng tắp đi về phía trước, trong nháy mắt liền biến mất ở trước mắt mọi người.

Thấy hắn rời đi, tất cả Danh Sư đồng loạt nhìn Lục Phong.

- Vị này... Thật là Viện trưởng mới của Danh Sư Học Viện?

Tất cả mọi người không thể tin được, dù sao niên kỷ thật sự quá nhỏ.

- Vâng!

Lục Phong nhẹ gật đầu.

Lúc trước hắn cũng cảm thấy tất cả Trưởng lão lựa chọn đối phương làm Viện trưởng là một sai lầm, hiện tại xem ra, đúng là cách làm sáng suốt nhất.

Từ trong mấy trăm Dị Linh tộc, bình tĩnh cứu bọn chúng ra, không tham công, không cao ngạo, coi như là Mạc Lưu Chân Viện trưởng cũng làm không được năm đó.

Ít nhất, hắn là không cách nào so sánh được, kém không chỉ một cấp bậc.

- Hắn có thể trở thành một vị Viện trưởng lợi hại nhất Danh Sư Học Viện, mang theo Học Viện đi hướng huy hoàng...

Nhìn phương hướng Trương Huyền biến mất, Lục Phong thì thào tự nói.

Thấy tận mắt qua tất cả năng lực của thanh niên này, mới biết được hắn đáng sợ, loại người này thật tình vì Học Viện, Học Viện sao có thể không huy hoàng?

...

Phi hành một đoạn thời gian, Trương Huyền ở trong một khe núi ngừng lại.

- Bây giờ đi qua khẳng định không phải đối thủ, phải nghĩ biện pháp mới được...

Mặc dù có hơn 20 Khôi Lỗi Thánh Vực tam trọng, nhưng mà thật muốn cùng hơn hai trăm Thánh Vực nhất trọng Dị Linh Tộc, hai Vương giả tứ trọng đối kháng, sẽ bị đơn giản chém giết, không chống lại được.

Nhất định phải trước nghĩ đối sách, tốt nhất có thể một mẻ hốt gọn bọn người kia, nhất tuyệt hậu hoạn.

- Trước xem trận bàn cấp bảy này đã...

Tinh thần khẽ động, lấy ra trận bàn mà Lục Phong cho hắn, bàn tay xiết chặt, chân khí điên cuồng quán thâu.

- Hả? Không có động tĩnh?

Nhướng mày.

Chẳng lẽ vật này hỏng hay sao?

Không nên a.

Thấp giọng hô thiếu sót, trong đầu xuất hiện thư tịch, nhìn thoáng qua, sắc mặt đen lại, hận không thể có một địa phương chui vào.

May mắn không ai chứng kiến, nếu không Viện trưởng như hắn thật sự mất mặt ném đại phát rồi!

Cũng không phải trận bàn hỏng, mà là... thực lực của hắn không tới, cấp bậc chân khí chưa đủ, căn bản không có biện pháp kích hoạt.

Hiện tại lực lượng chân khí, chỉ có Bán Thánh đỉnh phong, toàn bộ sức chiến đấu chung vào một chỗ, cũng chỉ tương đương Thánh Vực nhất

trọng, khu động trận bàn cấp sáu vấn đề không lớn, cấp bảy... Căn bản không có khả năng!

- Tuy Tử Dương Thú đạt đến Thần Thức cảnh, nhưng nó là Thánh Thú, đồng dạng không cách nào sử dụng... Kim Nguyên đỉnh càng không cần phải nói, chỉ là Thánh Khí...

Xoa xoa mi tâm.

- Trừ khi... thực lực của ta bây giờ, đạt tới Tòng Thánh đỉnh phong, có lẽ có thể bằng vào uy lực của Phong Thánh Giải, thúc giục trận bàn cấp bảy mà Thánh Vực nhị trọng mới có thể kích hoạt!

Thực lực bây giờ kích hoạt trận bàn là khẳng định làm không được, chỉ có thể nghĩ biện pháp đột phá.

May mắn đột phá Tòng Thánh cần có Lôi Minh Thạch, đã tới tay.

- Bắt đầu đi!

Hít sâu một hơi, Trương Huyền không có gì có thể do dự, thân thể nhoáng một cái, tiến nhập Thiên Nghĩ Phong Sào.

Tu luyện đột phá cảnh giới cần tuyệt đối yên tĩnh, không thể bị quấy rầy, hiện tại Dị Linh tộc đang truy tung, ở chỗ này khẳng định không thể an tâm.

Tiến nhập trong đó, Trương Huyền đi tới dưới Bồ Đề Thụ ngồi xuống, cổ tay khẽ đảo, một đống Linh Thạch thượng phẩm xuất hiện ở trước mắt.

Thẩm gia cho nhóm lợi nhuận đầu tiên, có hơn 3000 viên, tuy thời điểm trợ giúp tất cả đệ tử tăng lên thực lực dùng hết 500 viên, với hắn mà nói vẫn có rất nhiều, hoàn toàn đủ, trong thời gian ngắn không cần vì Linh Thạch mà lo lắng.

Tiện tay bắn ra một đống trận kỳ, bố trí một Tụ Linh Trận, tất cả linh khí trong Linh Thạch thượng phẩm hội tụ, lúc này Trương Huyền mới giữ

Lôi Minh Thạch ở trong lòng bàn tay, nhắm mắt tu luyện.

Cô cô cô!

Chân khí tinh thuần, hùng hậu chảy xuôi ở trong kinh mạch, tựa như một con rồng lớn, tháo chạy ở trong người, huyệt đạo toàn thân Trương Huyền mở ra toàn bộ, tham lam hấp thu linh khí nồng đậm ở chung quanh, giống như Thao Thiết đói khát, hưởng thụ lấy mỹ thực phong phú.

Hai tháng qua, hắn đã sớm đạt đến Bán Thánh đỉnh phong, bởi vì không có Lôi Minh Thạch, một mực tích lũy, trong cơ thể khát vọng đột phá, giống như mặt đất khô héo, đã sớm không chịu nổi rồi.

Lôi Minh Thạch vừa xuất hiện, hơn nữa linh khí sung túc, khí tức cả người lập tức phát sinh biến hóa.

Xoẹt zoẹt~ xoẹt zoẹt~!

Kèm theo linh khí, càng hấp thu càng nhiều, thời gian vận chuyển chân khí càng ngày càng dài, bình chướng giam cầm thân thể, bị xung kích càng ngày càng bạc nhược yếu kém, dần dần lắc lư.

Ầm ầm!

Không biết qua bao lâu, đột nhiên một tiếng nổ vang kịch liệt, huyền quan mở ra, Trương Huyền chỉ cảm thấy ánh mắt cùng lỗ tai trở nên dị thường rõ ràng, tư duy cũng càng thêm mau lẹ.

Tòng Thánh, đến!

Tòng Thánh là nền móng đột phá Thánh Vực chính thức, khiến bản chất sinh mệnh của tu luyện giả bay vọt về chất, bởi vậy thân thể, Linh Hồn, chân khí đều có tăng lên trên phạm vi lớn.

Đừng nhìn Bán Thánh đỉnh phong cùng Tòng Thánh sơ kỳ chỉ kém một tiểu cấp bậc, nhưng lại có chênh lệch như Long cùng xà, không thể đồng

thời nói.

Hơn nữa, hắn tu luyện là Phong Thánh Giải, chân khí càng thêm ngưng tụ, càng thêm trầm trọng, khiến lực lượng trong cơ thể hắn như hải dương mãnh liệt.

Chân khí cũng từ 8400 vạn đỉnh, lần nữa có đột phá, đạt đến trọn vẹn 9000 vạn đỉnh!

- Tiếp tục!

Biết rõ vừa mới đột phá, đồng dạng rất khó khu động trận bàn cấp bảy, ánh mắt nheo lại, Trương Huyền tiếp tục tu luyện.

Đột phá gông cùm xiềng xích, tiếp tục tu luyện, liền đơn giản hơn rất nhiều.

Hai canh giờ sau, đã đạt đến Tòng Thánh đỉnh phong.

Lực lượng chân khí thành công đột phá đỉnh phong mà Thánh Vực mới có thể đạt tới, đạt đến một ức hai nghìn vạn đỉnh!

Càng trọng yếu là, Nguyên Thai trong đan điền vô cùng mượt mà, tản mát ra tia sáng chói mắt, tùy thời cũng sẽ đột phá.

- Xem ra, trước mắt thì có nhị đẳng tuyệt phẩm rồi!

Mục Khải Mục sư hao tốn vô số tâm huyết, cả đời cũng mới tu luyện Nguyên Thai tới nhị đẳng thượng phẩm, hắn bây giờ còn không có đột phá Thánh Vực, đã đạt đến nhị đẳng tuyệt phẩm.

Đây cũng khó trách, Thiên Đạo chân khí, tăng thêm Thiên Đạo công pháp, nếu như ngay cả loại cấp bậc này cũng không đạt được, hắn có thể tìm khối đậu hũ đâm chết rồi!

- Chỉ cần tiếp tục tôi luyện, đẳng cấp Nguyên Thai còn sẽ tăng lên, đạt tới nhất đẳng không khó lắm!

Trương Huyền nhẹ nhàng thở ra.

Hao tốn trả giá lớn như vậy, khổ cực tu luyện như vậy, quả nhiên không có uổng phí.

Chỉ cần có thể trở thành Nguyên Thai nhất đẳng, sức chiến đấu sẽ có biên độ gia tăng thật lớn.

Thậm chí có thể trở thành Thiên Nhận Thánh Giả.

Đương nhiên, muốn làm được điểm ấy, còn cần tiếp tục ma luyện Nguyên Thai, để nó trở nên càng thêm ngưng kết mới được.

- Hiện tại không có thời gian ma luyện, thử xem trận pháp!

Biết rõ bây giờ không phải là lúc tu luyện, Trương Huyền lấy ra trận bàn cấp bảy.

Thất tinh trận bàn

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Dịch: Tiêu Dao

Trận bàn vừa xuất hiện trong tay, chân khí hùng hậu của Trương Huyền lập tức tuôn vào.

Xì xì xì xì...!

Cùng lần trước rõ ràng có khác biệt, đạt được chân khí quán thâu, trận bàn đã xảy ra rung rung kịch liệt, oanh một tiếng, một đạo hào quang bao phủ bốn phía, tạo thành một vòng tròn phạm vi vài trăm thước.

Vòng tròn càng lúc càng lớn, trong đó bốc lên sương mù, sương mù sinh ra, tựa như một thế giới mới, đừng nói những người khác, coi như là hắn, đột nhiên lâm vào trong đó, cũng mất đi phương hướng, tìm không thấy trên dưới trái phải, Đông Nam Tây Bắc.

- Là mê trận cấp bảy... Lục Hư Mê Trận?

Trương Huyền mắt sáng rực lên.

Trận bàn không có kích hoạt, coi như là hắn cũng nhìn không ra cụ thể là trận pháp gì, vừa rồi Thư Viện tuy phân biệt thiếu sót, cũng chỉ là chất liệu cùng lỗ thủng của trận đồ.

Chỉ có kích hoạt, tận mắt thấy, mới biết được là cái gì, có bao nhiêu uy lực.

Lục Hư là một vị Trận Pháp Đại Tông Sư năm ngàn năm trước, năm đó bị một đám mây mù trong sơn mạch ngăn trở, không cách nào rời đi, sáng chế ra trận pháp này, mặc dù chỉ là cấp bảy trung kỳ, lại có uy lực hậu kỳ thậm chí đỉnh phong, thậm chí Thánh Vực ngũ trọng lâm vào trong đó, trong thời gian ngắn cũng bị mê hoặc, khó có thể chạy ra.

Nguyên nhân chính là như thế, trận pháp này cực kỳ nổi danh, ở trong Trận Pháp Học Viện Tàng Thư Khố cũng có ghi chép, Trương Huyền cũng là xem qua tất cả thư tịch mới biết.

- Đều họ Lục... Chẳng lẽ là tổ tiên của Lục Phong viện trưởng?

Một cái ý nghĩ xông ra.

Bất quá bây giờ không phải thời điểm nghĩ những thứ này, Trương Huyền lắc đầu.

- Đã có trận pháp này, lại đối phó những Dị Linh tộc kia, xác xuất thành công sẽ tăng lớn không ít, bất quá vẫn phải kế hoạch một chút...

Tu vi bạo tăng, hơn nữa đã có trận bàn lợi hại như thế, lòng tin của Trương Huyền tăng nhiều, thân thể nhoáng một cái, rời đi Thiên Nghĩ Phong Sào, một lần nữa trở lại địa quật.

Bốn phía như trước là khí tức sát lục nồng đậm, sắc trời lờ mờ thấy không rõ lắm.

Cơ bắp nhúc nhích, lần nữa biến thành bộ dáng một Dị Linh tộc đã gặp qua, lúc này mới tiếp tục bay đi.

Còn chưa đi xa, liền thấy hai Dị Linh tộc gào thét bay tới.

- Ngươi nói có kỳ quái hay không, tiếp cận bốn mươi người, nói không có liền không có, đến cùng trốn thế nào a?

- Ta cũng cảm thấy kỳ quái, lúc ấy liền canh giữ ở bên ngoài, hai mắt một mực mở to, quỷ ảnh cũng không có nhìn thấy, kết quả đối phương bỏ chạy rồi... Mấu chốt nhất là chúng ta tìm tòi thời gian dài như vậy, nửa cái bóng người cũng không phát hiện... Chúng ta bắt lấy không phải Danh Sư, mà là Quỷ Hồn a?

Hai Dị Linh tộc một bên phi hành, một bên nói chuyện phiếm.

Trương Huyền cùng tất cả Danh Sư mất tích như thế nào, ngay cả Thanh Diệp Vương, Kim Diệp Vương cũng không rõ ràng, chớ nói chi là bọn hắn.

Mấu chốt nhất là, nhiều người như vậy đào tẩu, lại có thể một chút dấu vết cũng không có, làm cho người ta trăm mối vẫn không có cách giải.

Đang cảm khái, đột nhiên nhíu mày, chứng kiến một tộc nhân từ nơi không xa bay tới.

- Thế nào, nhị vị có thu hoạch gì không?

Tộc nhân này vừa thấy mặt, liền hỏi lên.

- Hoa Vũ, ngươi không phải bị phái đến một phương hướng khác sao? Làm sao sẽ xuất hiện ở nơi đây?

Chứng kiến người này, một vị Dị Linh tộc nhịn không được nhíu mày.

Lần này xuyên qua phong ấn tới, tổng cộng có gần hai trăm người, lẫn nhau đều biết.

Gia hỏa này bị phái đến một phương hướng khác, tại sao lại xuất hiện ở chỗ này?

- A, bên kia ta đã tìm, phát hiện một manh mối nên theo tới!

Hoa Vũ giải thích.

- Manh mối? Đầu mối gì?

Hai Dị Linh tộc ánh mắt đồng thời sáng lên.

- Ở chỗ này...

Cổ tay khẽ đảo, Hoa Vũ lấy ra một cái Ngọc Bài, đưa tới.

Hai người hiếu kỳ, cúi đầu nhìn chằm chằm qua, còn không thấy rõ ràng phía trên là cái gì, liền thấy hai nắm đấm rơi xuống.

Ầm ầm!

Trên nắm tay mang theo áp lực cực lớn, tựa hồ muốn đánh bạo không khí, lực lượng kích động mà ra, mặt đất bốn phía đều chấn vỡ vụn.

- Ngươi...

Hai Dị Linh tộc, giờ phút này tự nhiên biết rõ đối phương có vấn đề, sắc mặt xanh mét, dưới vội vàng, nắm đấm đồng thời tiến lên đón.

Bành bành!

Bốn cái nắm đấm va chạm nhau, hai người này chỉ cảm thấy một cỗ lực lượng giống như núi lửa bộc phát nghiền ép tới, toàn thân nhịn không được cứng đờ, đồng loạt bay ngược ra ngoài.

Ầm ầm!

Đâm vào dưới đất, ném ra hai cái hố to.

- Tòng Thánh đỉnh phong, quả nhiên thật mạnh!

Hoa Vũ kêu kì quái, tiếp tục lao đến, không có bất kỳ chiêu số, tay đấm chân đá, nhắm hai người chà đạp.

Bành!

Hai Dị Linh tộc còn không kịp phản ứng, đầu đã bị đá nát, ngang nằm trên mặt đất, biến thành tử thi.

- Hặc hặc!

Chứng kiến hai Thánh Vực nhất trọng Dị Linh tộc, đơn giản bị chém giết, ánh mắt Hoa Vũ tỏa ánh sáng.

Gia hỏa này tự nhiên là Trương Huyền ngụy trang.

Tu vi bạo tăng, hắn muốn thử xem mạnh như thế nào, thử một lần, giờ mới hiểu được Phong Thánh Giải đáng sợ, đừng nói đồng cấp bậc, coi như là Dị Linh tộc cao hơn một cấp bậc, cũng tùy tiện hành hạ đến chết.

Căn bản không phải đối thủ.

- Nhìn xem có đồ vật gì không!

Bàn tay trảo một cái, lấy tới Không Gian giới chỉ của hai gia hỏa này, tinh thần khẽ động, lan tràn đi vào, sau đó lắc đầu.

Tuy thực lực bọn người kia tương đương Danh Sư lục tinh, nhưng mà giá trị so với người sau kém quá nhiều, một nghèo hai đủ, hai người cộng lại cũng chưa tới mười viên Linh Thạch thượng phẩm!

- Khó trách những Dị Linh tộc này muốn tiến công Danh Sư Đại Lục, đoán chừng là chiến trường ngoại vực, thật sự quá cằn cỗi...

Lắc đầu, ngón tay Trương Huyền điểm một chút, hủy diệt hai thi thể, lại che lấp mặt đất hư hao, vừa tính toán đi về phía trước, trong lòng khẽ động, dung mạo biến hóa, hóa thành bộ dáng tên vừa bị hắn chém giết kia.

Đồng thời chém giết hơn hai trăm Dị Linh tộc, khẳng định làm không được, nhưng lặng lẽ giết chết từng cái một, ngược lại là có thể thực hiện.

Dù sao hắn có rất nhiều thời gian, cũng không sốt ruột.

Hết thảy chuẩn bị thỏa đáng, tiếp tục bay đi, không lâu, lại gặp hai Dị Linh tộc, bắt chước làm theo, chém giết.

Dị Linh tộc đi ra tìm tòi, đều chỉ có Thánh Vực nhất trọng, đối với hắn hiện tại mà nói, không đáng kể chút nào, coi như là không sử dụng Khôi Lỗi, cũng có thể đơn giản giết chết.

Sau nửa canh giờ, một lần nữa về tới địa phương lúc trước.

Chỉ thấy phế tích đầy đất, không ít Dị Linh tộc vây quanh ở phía trên, tựa hồ tu kiến lần nữa, dù cho biết rõ kết quả cực kỳ bé nhỏ.

Vì tu kiến những thứ này, bọn hắn hao tốn gần hơn hai tháng thời gian, trong thời gian ngắn muốn khôi phục, hầu như là không thể nào.

- Kim Diệp Vương cùng Thanh Diệp Vương giống như đều ở đây...

Trong đám người, hai Dị Linh tộc thực lực mạnh mẽ lơ lửng ở trên không trung, đúng là hai vị Vương giả lúc trước.

Lúc này hai gia hỏa nhăn mày lại, khuôn mặt không vui.

- Bẩm báo Vương gia, bên này không có bất kỳ dấu vết!

- Vương gia, bên ta cũng không có phát hiện...

- Bọn hắn giống như bốc hơi, bên chúng ta cũng không có...

Lần lượt có người tới đây bẩm báo.

Trương Huyền đào tẩu hình thái là Vu Hồn, vô hình vật chất, dấu vết gì cũng không có lưu lại, những thứ này chỉ là Thánh Vực nhất trọng, có thể phát hiện mới thực gọi là gặp quỷ.

- Đáng giận, ba bốn mươi người, cứ như vậy hư không tiêu thất, đến cùng xảy ra chuyện gì?

- Hắn đến cùng làm sao làm được?

Không chỉ Dị Linh tộc khác kỳ quái, ngay cả Kim Diệp Vương, Thanh Diệp Vương cũng nghi hoặc.

Ba bốn mươi người già yếu, tùy thời sẽ treo, ở dưới mí mắt hơn hai trăm người chạy đi, lại không có phát hiện, quả thực là không thể tưởng tượng nổi.

- Ngươi nói... Có phải là Vu Hồn hay không?

Đột nhiên, nhớ tới lúc trước cảm ứng kỳ quái, Kim Diệp Vương xiết chặt nắm đấm.

- Vu Hồn?

Thanh Diệp Vương không rõ ràng cho lắm.

- Ân, lúc trước chúng ta canh giữ ở ngoài điện, không phải cảm thấy có đồ vật gì đó đi qua sao? Khả năng chính là ở thời điểm đó đào tẩu đấy, có thể ở trước mặt rời đi, mà không bị phát hiện, suy nghĩ hồi lâu, cũng chỉ có thể nghĩ đến... Vu Hồn!

Kim Diệp Vương nói.

- Vu Hồn? Cái chức nghiệp này không phải là bởi vì hiệu trung với Linh tộc chúng ta, bị Danh Sư diệt sạch sao?

Thanh Diệp Vương nhíu mày.

Vu Hồn Sư, là một chức nghiệp rất quỷ dị ở Danh Sư Đại Lục, lúc trước hiệu trung Dị Linh Tộc bọn hắn, bị Danh Sư phát hiện, triệt để diệt sạch, truyền thừa cũng không có...

Một Danh Sư, vô cùng có khả năng là Học Viện Viện trưởng, lại có thể dùng Vu Hồn bí pháp cứu người đi, thật hay giả?

- Vu Hồn đích xác diệt sạch, đến cùng xảy ra chuyện gì, ta cũng không rõ ràng lắm...

Kim Diệp Vương thủy chung nghĩ mãi mà không rõ.

Ngoại trừ Vu Hồn, thật sự nghĩ không ra, đến cùng thế nào đào tẩu.

Hai người đang đàm phán, liền thấy một tộc nhân vội vã bay tới:

- Vương gia... Ta giống như phát hiện tung tích của những Danh Sư kia!

- Phát hiện?

Nghe nói như thế, ánh mắt hai người sáng lên, vội vàng nhìn lại.

- Ân, ta thấy được một ít dấu vết, có dấu chân nhân loại rõ ràng, không dám tiếp tục truy tung, lập tức trở về bẩm báo!

Tộc nhân này giải thích.

- Làm không tệ!

Thanh Diệp Vương nhẹ gật đầu.

Những tộc nhân này thực lực quá yếu, phát hiện tùy tiện truy tung, rất dễ dàng bị chém giết.

- Ở phương hướng nào, mang bọn ta qua nhìn xem!

Nhíu mày một cái, Thanh Diệp Vương nói.

- Ở đằng kia...

Dị Linh tộc này nói.

- Qua nhìn xem!

Thanh Diệp Vương nhẹ gật đầu, đang muốn để gia hỏa này dẫn đường, đã bị Kim Diệp Vương giữ chặt:

- Chậm đã!

- Làm sao vậy?

- Chẳng lẽ ngươi quên tên kia quỷ dị?

Kim Diệp Vương nhìn qua.

- Cái này...

Sắc mặt Thanh Diệp Vương xiết chặt, lúc này mới nhớ tới, tên kia ngay cả Vương giả cũng có thể ngụy trang, thực lực mạnh, có thể nói khủng bố, nếu gia hỏa này thật là ngụy trang, vô cùng có khả năng là cạm bẫy.

- Ta xem một chút!

Nhướng mày, thần thức của Thanh Diệp Vương triển khai, bao phủ Dị Linh tộc trước mắt.

- Vương gia...

Dị Linh tộc này hiển nhiên không nghĩ tới, đối phương có thể làm như vậy, sợ tới mức sắc mặt trắng nhợt, bàn tay ở trong tay áo nhịn không được xiết chặt.

- Hắn là...

Thần thức bao phủ, Thanh Diệp Vương đang muốn nói chuyện, đột nhiên ầm ầm, trước mắt có sương mù mãnh liệt bay lên, một cái nháy mắt, liền bao phủ phạm vi vài trăm thước.

Xì xì xì!

Sương mù che đậy thiên địa, khiến người lâm vào trong đó, phân không rõ Đông Nam Tây Bắc, miệng mắt mũi cũng giống như bị bế tắc.

- Là... Là thất tinh mê trận!

Đồng tử co rụt lại, thân thể Kim Diệp Vương cứng đờ.

Loại mê trận cấp bậc này, coi như là hắn lâm vào trong đó, trong thời gian ngắn cũng rất khó chạy ra.

Vội vàng nhìn lại Thanh Diệp Vương ở bên người, chỉ thấy hắn đã mất đi tung tích, ngẩng đầu nhìn một vòng, phát hiện trong đầu mình cũng hỗn loạn, tìm không thấy Đông Nam Tây Bắc.

Ám hiệu

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Dịch: Tiêu Dao

- Gia hỏa này nhất định là Trương Huyền kia ngụy trang...

Lúc này Kim Diệp Vương có ngốc cũng biết xảy ra chuyện gì, sắc mặt xanh mét, tức giận sắp bạo tạc nổ tung.

Bọn hắn đang suy nghĩ, làm sao bắt lấy gia hỏa này, ai ngờ hắn lại ngụy trang tộc nhân, vụng trộm tới trước mặt, phóng ra trận bàn.

Nếu như trước có phòng bị, vô cùng có khả năng bạo lực phá hủy trận pháp, bây giờ đang ở khoảng cách gần kích hoạt, bị nhốt trong đó, coi như muốn phá hủy, cũng càng thêm phiền toái, cần tìm được chỗ hạch tâm mới được.

- Hừ! Tuy trận bàn cấp bảy lợi hại, nhưng ta am hiểu nhất đúng là trận pháp, không tin phá không vỡ!

Trong ngực lửa giận hừng hực, nhưng cũng biết, bây giờ không phải là thời điểm tức giận, ánh mắt sáng ngời nhìn lại.

Trong tất cả Vương giả, hắn nghiên cứu trận pháp nhiều nhất, nguyên nhân chính vì như thế, mới có tư cách xuyên qua phong ấn, đối phương dùng trận pháp thất tinh đỉnh phong vây khốn, có thể sẽ cần thời gian rất

lâu, không có đạt tới đỉnh phong, hơn nữa còn là trận bàn... Muốn vây khốn hắn, hầu như không có khả năng!

Thân thể nhoáng một cái, bay lên, nhưng bay mấy hơi thở, phát hiện trước mắt vẫn là sương mù mịt mờ, ngay sau đó ngừng lại, bay chung quanh một vòng.

- Trận pháp này còn rất mạnh, bốn phía toàn bộ điên đảo, làm cho người phân không rõ trên dưới trái phải, Đông Nam Tây Bắc!

Thần sắc hắn ngưng trọng lên.

Dạo qua một vòng, biết rõ trận pháp này không đơn giản.

Phá giải là khẳng định có thể thành công, chỉ là trong thời gian ngắn hoàn thành rất khó!

A!

Cổ tay khẽ đảo, lấy ra một cái la bàn, đang muốn cẩn thận nghiên cứu Sinh Môn trong trận pháp ở nơi nào, liền nghe được một tiếng kêu thảm vang lên, nghe được thanh âm va chạm mặt đất.

- Gia hỏa này lại đánh lén tộc nhân?

Đồng tử co rụt lại.

Mê trận không có năng lực giết người, coi như bị khốn trụ cũng không có gì, nhất là trận bàn, đối với chân khí tiêu hao thật lớn, coi như là trong thời gian ngắn, có thể có uy lực cực lớn, kỳ thật người bị nhốt cuối cùng lông tóc không tổn thương, ngược lại người kích hoạt trận bàn, sẽ bởi vì chân khí hao tổn quá lớn, mà mất đi sức chiến đấu.

Lúc trước còn nghĩ, bản thân có rất nhiều thời gian, dù sao cũng không cách nào bị thương, không coi vào đâu, không nghĩ tới, gia hỏa này thúc giục trận bàn, rõ ràng còn có năng lực đi giết người!

Quả thực muốn chết!

Thân thể nhoáng một cái, bay tới địa phương có tiếng kêu thảm vang lên, đi vào trước mặt, quả nhiên thấy một tộc nhân, bị một quyền đánh chết, Không Gian giới chỉ cũng bị cướp đi.

- A!

Đang tức giận, lần nữa nghe được một tiếng kêu thảm, lại có tộc nhân bị độc thủ.

Hơn hai trăm tộc nhân, nhận được mệnh lệnh chia nhau đi ra ngoài tìm kiếm, trước mắt ở chỗ này xây dựng phòng ốc, đều là lúc trước đi ra ngoài tìm kiếm, mà không có tìm được tung tích, ước chừng khoảng năm mươi.

Nhìn bộ dáng của gia hỏa này, là muốn một mẻ hốt gọn!

Có thể cho những tộc nhân này xuyên qua phong ấn tới đây, trong tộc tiêu phí trả giá to lớn, khó có thể tưởng tượng.

Chết một người cũng là tổn thất thật lớn, lại muốn chém giết tất cả bọn chúng, quả thực nằm mơ!

Cổ tay khẽ đảo, một cái Ngọc Bài xuất hiện ở lòng bàn tay.

Ngọc Bài cảm ứng đặc thù của Dị Linh Tộc!

Chỉ cần có thứ này, có thể nhẹ nhõm cảm ứng ra tộc nhân khoảng cách gần nhất hắn, tiến đến hỗ trợ.

Vù vù!

Ngọc Bài rời tay bay ra ngoài, hắn vội vàng theo tới, nhìn thoáng qua, nhíu mày.

Chỉ thấy mặt đất nằm một thi thể, rất hiển nhiên tộc nhân này đã bị giết.

Hơn nữa tốc độ xuất thủ của đối phương, chỉ nhanh hơn hắn một bước.

Tiếp tục tìm kiếm, liên tục bảy tám cái, da mặt Kim Diệp Vương run rẩy, vẻ mặt phát điên.

Dưới sự cảm ứng của hắn, mỗi lần tộc nhân đều hoàn hảo không tổn hao gì, kết quả đi vào trước mặt đã bị giết, thật giống như địch nhân biết rõ hành tung cùng động tác kế tiếp của hắn.

- Gia hỏa này không chỉ khu động trận bàn, lý giải trận pháp cũng không kém gì Trận Pháp Sư thất tinh...

Sắc mặt Kim Diệp Vương âm trầm, rốt cuộc biết đối thủ đáng sợ.

Nếu như chỉ thúc giục trận bàn, không biết cấu tạo của trận pháp, nhiều nhất chỉ có thể mê hoặc người, mà đối phương, có thể ở trong trận pháp qua lại tự nhiên, không bị hạn chế, càng có thể biết rõ hành tung của hắn, lý giải đối với trận pháp, coi như là so với hắn, cũng không yếu chút nào!

Thậm chí... Càng mạnh hơn nữa!

- Đáng giận, đừng để cho ta bắt được ngươi, chờ ta bắt được, không giết ngươi không thể...

Hàm răng cắn khanh khách rung động, đang gào thét, liền cảm thấy một đạo sát lục chi khí hùng hậu phóng lên trời, sau đó có khí tức người đối chiến.

- Là Thanh Diệp Vương!

Ánh mắt sáng lên, Kim Diệp Vương vội vàng vọt tới.

Gia hỏa gọi là Trương Huyền kia, thời điểm ngụy trang thành hắn, cũng đối kháng qua, thực lực tương tự, Thanh Diệp Vương đụng với, tất nhiên có thể ngăn chặn, chỉ cần hai người bọn họ đồng thời xuất thủ, chém giết cũng không khó khăn.

Phần phật!

Thời gian nháy con mắt đi vào địa phương thanh âm vang lên, quả nhiên thấy Thanh Diệp Vương đang cùng một người chiến đấu.

Gia hỏa này, chính là Dị Linh tộc vừa rồi bẩm báo tin tức, cũng phóng thích trận pháp.

Hai người đối chiến, lực lượng bắn ra bốn phía, uy lực cực lớn.

- Thanh Diệp Vương, ta tới giúp ngươi!

Hí dài một tiếng, Kim Diệp Vương lao đến, gia hỏa gọi là Trương Huyền kia thấy hắn tới, quay người bỏ chạy, thời gian nháy con mắt liền biến mất, không gặp tung tích.

- Trốn chỗ nào...

Đang muốn xông qua, liền nghe thanh âm của Thanh Diệp Vương vang lên:

- Không vội qua, trận pháp này là hắn phóng thích, khống chế được trận pháp, có thể tùy ý đào tẩu, tùy tiện tiến lên, sẽ chỉ lâm vào bị động!

- Đúng vậy!

Kim Diệp Vương kịp phản ứng, dừng bước, quay đầu nhìn lại, lúc này mới phát hiện Thanh Diệp Vương che ngực, một dấu quyền thật lớn xâm nhập ngực, chừng hai thốn, thiếu chút nữa đánh bạo trái tim, đã bị trọng thương.

- Ngươi... sao tổn thương nặng như vậy?

Kim Diệp Vương hoảng hốt.

Hắn cùng với đối phương thực lực tương tự, Thanh Diệp Vương cũng không kém bao nhiêu, coi như thừa dịp bất ngờ đánh lén, cũng không có khả năng tàn nhẫn như vậy, tổn thương nặng như vậy a!

Xem ra, nếu không phải tránh né nhanh, có khả năng chết ngay tại chỗ rồi.

- Khục khục! Gia hỏa này... Vừa rồi ngụy trang thành ngươi, ta không có phòng bị...

Nói xong, Thanh Diệp Vương phun ra một ngụm máu tươi, khuôn mặt trắng bệch.

- Ngụy trang thành ta?

Kim Diệp Vương xiết chặt nắm đấm.

Đối phương ngụy trang thành hắn, là thấy tận mắt qua, không hề kẽ hở, thậm chí ngay cả thiếu sót của hắn cũng có thể nói ra, thật muốn lừa gạt Thanh Diệp Vương, đích xác khó có thể phát hiện.

- Ân, gia hỏa này có thể tùy ý cải biến dung mạo, ngay cả khí tức Linh Hồn cũng có thể mô phỏng, khó lòng phòng bị... Ngươi nhất định phải cẩn thận!

Thanh Diệp Vương dặn dò.

- Ân!

Kim Diệp Vương gật đầu.

Trong mê trận, vốn là cái gì cũng thấy không rõ, đối phương lại có thể ngụy trang, đích xác đáng sợ.

Có thể nói, chỉ cần nhìn thấy tu luyện giả, thì có thể là địch nhân.

Đồng cấp bậc, thực lực tương tự, muốn đánh lén thành công rất khó, nhưng ngụy trang thành bằng hữu, lại đánh lén, coi như là hắn, cũng khó tránh né.

- Như vậy, ta ở chỗ này điều chỉnh một chút, ngươi đi cứu người, vì phòng ngừa hắn ngụy trang thành ta, đánh lén ngươi, chúng ta gặp mặt,

có thể nói một mật hiệu, nói đúng, chính là người mình, nói không đúng... Chính là ngụy trang!

Chần chừ một chút, Thanh Diệp Vương truyền âm tới.

- Biện pháp này tốt!

Ánh mắt Kim Diệp Vương sáng lên.

Muốn cứu tộc nhân còn dư lại, bọn hắn không có khả năng một mực ở chung một chỗ, một khi tách ra, tên kia liền vô cùng có khả năng đánh lén xuất thủ, nhất định phải có phương pháp phân biệt.

- Ân, nói cái gì, ngươi tới quyết định, một khi thấy, ngươi nói câu đầu tiên, ta đối ứng câu thứ hai, không giống, liền lặng lẽ đi tới trước mặt, trực tiếp động thủ!

Thần sắc ngưng trọng, Thanh Diệp Vương truyền âm nói.

- Tốt!

Kim Diệp Vương nhẹ gật đầu:

- Như vậy đi, ta nói chém giết Danh Sư, ngươi nói Linh tộc xưng vương! Không giống... Liền động thủ!

- Tốt!

Thanh Diệp Vương nhẹ gật đầu.

- Quyết định như vậy đi...

Kim Diệp Vương nhẹ nhàng thở ra, đang muốn nói chuyện, lần nữa nghe được tiếng kêu thảm vang lên, không dám lưu lại lâu:

- Ta qua nhìn xem! Ngươi phải cẩn thận!

- Yên tâm đi, bị đánh lén một lần, còn muốn giết ta, không dễ dàng như vậy...

Thanh Diệp Vương nhướng mày, lộ ra tự tin.

- Ân!

Kim Diệp Vương nhẹ gật đầu, bàn chân đạp mạnh, vội vã chạy ra ngoài.

Đi vào địa phương thanh âm vang lên, giống như vừa rồi, tộc nhân kia bị người chém giết, thủ đoạn tàn nhẫn y như lúc trước.

- Không được, tiếp tục như vậy nữa, thủy chung ở vào bị động, nhất định phải phá vỡ trận pháp mới được...

Thấy đã lâu như vậy, trận pháp này như trước không có dấu hiệu buông lỏng thậm chí tán loạn, nói rõ chân khí của đối phương còn cực kỳ sung túc, Kim Diệp Vương nhíu mày.

Chỉ cần không giải quyết trận pháp, liền thủy chung ở vào bị động, bọn hắn sớm muộn gì cũng sẽ bị đánh bại từng cái.

- Trốn chỗ nào...

Đứng ở tại chỗ, đang tiếp tục nghiên cứu mê trận, liền nghe được gầm lên giận dữ, một bóng người thẳng tắp lao đến hắn, giương mắt nhìn lại, không phải người khác, đúng là Thanh Diệp Vương.

- Ân huynh, vừa rồi có thấy người tới không?

Nhìn thấy hắn ở nơi đây, Thanh Diệp Vương nhẹ nhàng thở ra, vội vàng hỏi.

- Không có...

Kim Diệp Vương lắc đầu, nhìn sang Thanh Diệp Vương.

Chỉ thấy người này, trên thân hoàn hảo không tổn hao gì, giống như vừa rồi không có bị thương, đôi mắt mang theo điện mang, tựa hồ muốn xem thấu hắn.

- Chém giết Danh Sư!

Không chút do dự, Kim Diệp Vương truyền âm qua.

- Đúng vậy, phải chém giết Danh Sư, tên kia ta đã xác định là Danh Sư, mới vừa rồi còn đánh lén ta, may mắn ta phản ứng nhanh, tránh thoát công kích!

Thanh Diệp Vương ở đối diện, phất tay khẽ nói.

- Nhất định phải giết chết tên kia!

Nghe được câu trả lời của hắn, ánh mắt lóe lên, một đạo sát cơ bị Kim Diệp Vương ẩn tàng xuống, nhẹ gật đầu, đi về phía trước.

- Đúng vậy!

Thanh Diệp Vương không nghi ngờ gì, nhẹ gật đầu.

- Tên kia thực lực không kém, chỉ có chúng ta liên thủ, mới có thể đánh bại... Ta chỗ này vừa vặn có một vật, ngươi xem một chút, có lẽ đối với chém giết hắn có trợ giúp!

Hừ một tiếng, cổ tay của Kim Diệp Vương khẽ đảo, lấy ra một cái Ngọc Bài, đi vào trước mặt.

- Đây là cái gì?

Thanh Diệp Vương nghi hoặc nhìn về phía đồ vật trong tay hắn.

- Là...

Thấy đối phương không có phòng bị, ánh mắt của Kim Diệp Vương đột nhiên bộc phát ra hào quang hung ác:

- Ta muốn ngươi chết!

Một tiếng gào thét, một quyền đánh Thanh Diệp Vương ở bên người!

Ầm ầm!

Hắn khoảng cách gần, tốc độ lại cực nhanh, đối phương mới phản ứng được, nắm đấm đã đi tới trước ngực.

- Ân huynh, ngươi muốn làm gì...

Đồng tử co rụt lại, Thanh Diệp Vương sốt ruột la lên một tiếng, lực lượng trong cơ thể vội vàng bày kín toàn thân.

- Làm gì? Ngươi cái Danh Sư này, còn muốn gạt ta, chết đi!

Ầm ầm!

Quyền lực vô cùng cường đại, thẳng tắp rơi vào trên thân Thanh Diệp Vương.

Người sau chỉ cảm thấy ngực nổ vang, lập tức xẹp xuống, cả người bay ngược ra.

Phốc!

Máu tươi điên cuồng phun ra.

Toàn bộ chém giết

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Dịch: Tiêu Dao

Bành!

Thanh Diệp Vương ngã trên mặt đất, lưng cứng rắn kéo lê một hố sâu dày mấy chục mét.

Kèm theo máu tươi phun ra, sắc mặt như giấy trắng, khí huyết toàn thân, tựa như trong nháy mắt bị lấy hết.

Hắn cùng Kim Diệp Vương thuộc về Vương giả đồng cấp bậc, thực lực không kém bao nhiêu, người sau đánh lén, hơn nữa đã dùng hết toàn lực, một chút liền làm vỡ nát tất cả khí quan trong cơ thể hắn.

Tuy không có lập tức tử vong, chỉ sợ cũng sống không lâu.

- Vì cái gì?

Hàm răng cắn chặt, vẻ mặt phát điên.

Hắn cùng Kim Diệp Vương, đều là Vương giả Linh tộc, tuy xưa nay kết giao không nhiều lắm, lại sớm nghe nói tính danh, lần này lại cùng chung tiếp nhiệm vụ, chung một chỗ tới đây... ở trước mặt tình thế cực kỳ nghiêm trọng, ngươi không đi giết Danh Sư, lại tới động thủ với ta, vì cái gì?

Hắn nghĩ mãi cũng không rõ.

- Không có vì cái gì, hắn là vị Danh Sư kia ngụy trang ra, giết hắn đi, nếu không, hôm nay chúng ta sẽ chết ở chỗ này!

Đúng lúc này, một thanh âm vang lên, Thanh Diệp Vương quay đầu nhìn lại, liền thấy một Kim Diệp Vương khác đi vào trước mặt, ngón tay duỗi ra, trực tiếp điểm qua trước mắt.

Ầm ầm!

Sát lục chi khí tinh thuần, nồng nặc lật úp tới, Kim Diệp Vương ở đối diện bị bao phủ, sắc mặt đỏ lên, tựa hồ muốn nói gì, lại thủy chung nói không nên lời.

- Danh Sư ngụy trang?

- Đúng vậy, gia hỏa này ngụy trang ta, chính là muốn chúng ta động thủ, nhanh hỗ trợ, ta một người áp chế không nổi...

Vị Kim Diệp Vương thứ hai thét dài, ở dưới đối phương phản kháng, tựa hồ có chút không kiên trì nổi.

Nghe được giải thích, lại chứng kiến vị Kim Diệp Vương này, Thanh Diệp Vương sao không rõ xảy ra chuyện gì!

Gia hỏa lúc trước cứu đi những Danh Sư kia, ngụy trang bản thân nhìn không ra, giờ phút này lập lại chiêu cũ, bản thân mới trọng thương!

- Thì ra là thế, đáng giận...

Gào thét một tiếng, máu tươi trong cơ thể như thiêu đốt, sinh cơ đoạn tuyệt như trong nháy mắt kích hoạt, Thanh Diệp Vương gào thét, thẳng tắp hướng vọt tới Kim Diệp Vương xuất thủ với hắn.

Dị Linh Tộc Nhiên Huyết Đại Pháp! Một khi sử dụng, hắn phải chết không thể nghi ngờ, lại có thể ở trong thời gian ngắn bộc phát ra lực

lượng vượt qua lúc trước.

- Ô ô Ô... Kim Diệp Vương thứ nhất chứng kiến hắn sử dụng ra chiêu này, sốt ruột lắc đầu, trong mắt mang theo hoảng sợ cùng sợ hãi.

Chỉ bất quá lực lượng trong cơ thể hắn bị đối phương dùng sát lục chi khí gắt gao áp chế, nói không ra lời.

- Hiện tại sợ hãi đã chậm... Không chỉ Danh Sư các ngươi hung hãn không sợ chết, Linh tộc chúng ta cũng có thể vì mục tiêu, buông tha cho hết thảy!

Ánh mắt của Thanh Diệp Vương lộ ra kiên định, điên cuồng hét lên, nắm đấm như sao băng từ Thiên Ngoại kéo tới, đè ép xuống.

Tiểu tử đánh lén hắn, đang bị Kim Diệp Vương thứ hai áp chế không cách nào nhúc nhích, không cách nào mở miệng, đối với hắn công kích hết toàn lực, căn bản không kịp phòng ngự.

Bành!

Bị đánh trúng ngực, vị Kim Diệp Vương thứ nhất cũng điên cuồng phun máu tươi, bay ngược ra, ngã trên mặt đất, choáng váng, liên tục run rẩy.

Hai đại Vương giả thực lực tương tự đồng thời xuất thủ, coi như là hắn, cũng khó chống lại.

- Phốc!

Thiêu đốt huyết mạch, thi triển ra tuyệt chiêu, bản thân Thanh Diệp Vương cũng tổn thương cực kỳ lợi hại, lần nữa phun ra huyết dịch, thân thể té ngã trên đất, miệng lớn thở hổn hển, lời nói cũng nói không nên lời.

Bất quá trong mắt mang theo mỉm cười, đối với uy lực chiêu này, hắn biết rất rõ ràng, đối phương chính diện thừa nhận, có thể nói hắn phải chết không thể nghi ngờ.

Trước khi chết có thể chém giết Nhân tộc Viện trưởng, cũng coi như đáng giá.

Nhìn về phía gia hỏa đối diện, chỉ thấy hắn giùng giằng đứng dậy, dường như nghĩ thông suốt cái gì, tràn đầy không thể tin được nhìn về phía vị Kim Diệp Vương thứ hai, sắc mặt trở nên dữ tợn:

- Ngươi, ngươi... Mới là Nhân tộc kia đúng hay không?

Giờ phút này, hắn đã hiểu.

Trúng quỷ kế của đối phương.

Gia hỏa này, vừa mới bắt đầu ngụy trang thành Thanh Diệp Vương, sau đó lại tìm người biến thành bộ dáng tên kia đối chiến, bản thân tự nhiên cho rằng hắn là thật.

Sau đó, hai bên trao đổi ám hiệu, càng là đối phương cố ý, mục đích đúng là làm cho mình nhận sai Thanh Diệp Vương thật!

Không biết là kế, chạy tới cùng Thanh Diệp Vương thật đối thoại, hắn cái gì cũng không biết, tự nhiên không cách nào trả lời.

Chờ vừa ra tay, gia hỏa này lập tức ngụy trang thành bản thân, chạy tới cùng Thanh Diệp Vương liên hợp...

Tốt một chiêu một hòn đá ném hai chim! Tốt một chiêu không cần tốn nhiều sức, khiến cho hai người mình thống hạ sát thủ.

Mượn nhờ một mê trận, thấy không rõ tình huống chung quanh, đưa đến bọn hắn tự giết lẫn nhau, cục diện lưỡng bại câu thương!

Lúc trước không nghĩ đến điểm này, khi thấy gia hỏa này ngụy trang thành bản thân xuất hiện, làm sao có thể không rõ?

- Đúng vậy, rất thông minh!

Kim Diệp Vương thứ hai nhẹ nhàng cười cười, dung mạo cùng hình thể phát sinh biến hóa, rất nhanh biến thành một nhân loại thoạt nhìn chỉ có 20 tuổi.

Trương Huyền!

Hai đại Vương giả này, đều đạt đến Thánh Vực tứ trọng, thực lực siêu quần, coi như hắn mượn nhờ hơn 20 Khôi Lỗi cùng mê trận, cũng không cách nào chiến thắng.

Dù sao mê trận chỉ có thể làm cho người ta phân biệt không thấy Đông Tây Nam Bắc, đối với thanh âm là không cách nào cách trở, một khi chiến đấu, linh khí bốn phía, khí tức như rồng, Vương giả thứ hai nhất định sẽ cảm ứng được, tới đây cứu viện, đến lúc đó bị hai gia hỏa vây quanh, phải thua không thể nghi ngờ.

Vì vậy phương pháp tốt nhất chính là mượn tay bọn hắn đánh bại từng cái.

Trong mê trận thấy không rõ phương hướng, phân biệt không được chung quanh, mượn nhờ ưu thế này, cộng thêm năng lực ngụy trang, nhẹ nhõm liền lừa gạt được Kim Diệp Vương, khiến hắn xuất thủ.

Thanh Diệp Vương bị đánh tổn thương, kết hợp lúc trước trải qua, tự nhiên cho rằng hắn là giả, một hòn đá ném hai chim nói ra phức tạp, thực tế tất cả ở trong tính toán.

Không phải bọn hắn ngốc, mà là Trương Huyền tính toán quá mức đáng sợ, lại phối hợp sát lục chi khí trong cơ thể chuyển hóa, cùng nhục thân ngụy trang, đổi lại người thông minh, chỉ sợ cũng sẽ mắc lừa.

- Ngươi...

Sắc mặt Thanh Diệp Vương trắng nhợt, như gặp phải sét đánh, đối phương biến thành nhân loại, sao còn không rõ xảy ra chuyện gì.

Linh tộc trả giá cực lớn, phái bọn hắn tới đây, kết quả còn không có rời đi địa quật, đã bị người trẻ tuổi này chơi đùa tự giết lẫn nhau, phiền muộn mãnh liệt khiến hắn lần nữa phun ra một ngụm máu tươi.

Không phải bị thương, mà là nghẹn khuất.

- Cho dù ta chết, cũng muốn kéo ngươi chung một chỗ...

Nghiến răng điên cuồng hét lên, Thanh Diệp Vương muốn giùng giằng đứng lên, liền thấy một Dị Linh Tộc Khôi Lỗi thẳng tắp đá tới đầu hắn.

Bành!

Còn không kịp phản ứng liền gục bay ra.

Thực lực của đối phương chỉ có Thánh Vực tam trọng đỉnh phong, vốn cùng hắn có chênh lệch rất lớn, nhưng bản thân hắn bị trọng thương, lại thi triển Nhiên Huyết Đại Pháp, đã dầu hết đèn tắt, lại không có chút khí lực, đối với công kích của đối phương, căn bản là ngăn không được.

Ngẩng đầu nhìn lại, liền thấy hơn mười Khôi Lỗi Thánh Vực tam trọng, bao bọc vây quanh Kim Diệp Vương, dốc sức liều mạng đánh, người sau ngay cả cơ hội thi triển Nhiên Huyết Đại Pháp cũng không có, đã bị đánh bộ mặt hoàn toàn thay đổi, cái bộ dáng gì cũng nhìn không ra.

Nhiều Khôi Lỗi như vậy, thân thể bọn họ ở thời kỳ toàn thịnh, chống lại cũng khó khăn, huống chi hiện tại, thời gian không lâu, ba canh giờ trước, còn vô cùng kiêu ngạo, khí thế như núi, đã thở không ra hơi, tùy thời tử vong.

- Ngươi hèn hạ...

Nhìn về phía thanh niên cách đó không xa, Thanh Diệp Vương nghiến răng nghiến lợi.

Đường đường Vương giả, ở trong phạm vi lãnh thổ của mình, tung hoành vô địch, nằm mơ cũng không nghĩ đến, bị một tiểu gia hỏa chỉ có

hai mươi tuổi đùa bỡn, triệt để như thế!

Không cam lòng mãnh liệt khiến hắn sắp phát nổ.

- Hèn hạ? Dị Linh tộc các ngươi, lấy nhân loại làm thức ăn, sở tác sở vi, thương thiên hại lí, chẳng phải càng hèn hạ?

Đối với phẫn nộ của hắn, không có chút đồng tình nào, sắc mặt trầm xuống, Trương Huyền lạnh lùng nhìn lại.

Chủng tộc tu luyện sát lục chân khí này, lấy sinh mệnh có trí tuệ khác làm thức ăn, khẳng định sẽ bị lịch sử Tài Quyết.

- Mạnh được yếu thua, nhân loại các ngươi vốn là chủng tộc cấp thấp, có thể bị Linh tộc chúng ta ăn, là vinh hạnh của các ngươi...

Thanh Diệp Vương quát.

- Vinh hạnh?

Thấy gia hỏa này trước khi chết còn không biết hối cải, Trương Huyền lắc đầu:

- Nếu như thế, vậy các ngươi liền vinh hạnh một chút đi!

Nói xong, nhìn các Khôi Lỗi nói:

- Đến, chết đánh cho ta!

- Rống!

Nghe được mệnh lệnh, hơn 20 Khôi Lỗi, tất cả đều nhẹ gật đầu, đồng loạt công kích qua.

Đùng đùng!

Ba phút sau, hai đại Vương giả đã bị đánh ánh mắt biến thành màu đen, lại không có chút năng lực phản kháng.

Không chỉ như thế, đan điền trong cơ thể, cũng bị triệt để phá hư, lúc trước lực lượng vô cùng bành trướng, hiện tại tất cả đều biến mất không thấy gì nữa.

- Tốt rồi, nói một chút các ngươi là làm sao đột phá phong ấn, đi tới nơi này, mục đích chủ yếu là vì cái gì?

Ý bảo Khôi Lỗi dừng lại, Trương Huyền đi tới trước mặt hỏi.

Nếu muốn chém giết, căn bản không cần tiêu phí nhiều công phu như vậy, sở dĩ lưu lại, chính là muốn hỏi thăm những chuyện này.

- Muốn cho chúng ta nói, nằm mơ!

Thanh Diệp Vương nghiến răng.

- Linh tộc chúng ta chỉ có dũng sĩ chết trận, không có bán đứng chủng tộc phản đồ!

Kim Diệp Vương điên cuồng hét lên, đầu lâu đột nhiên nghiêng một cái, tròng mắt bạo liệt, phun ra một ngụm máu tươi, thân thể chậm rãi ngã trên mặt đất.

- Hả?

Trương Huyền biến sắc, đang muốn đi qua, liền thấy Thanh Diệp Vương ở cách đó không xa, cũng xảy ra tình huống đồng dạng.

- Trong hàm răng bọn hắn có lẽ thả một ít độc dược chí mạng, một khi bị Nhân tộc tù binh, sẽ kích hoạt loại dược vật này, trực tiếp toi mạng!

Thanh âm của Ngoan Nhân vang lên.

- Ngươi sớm biết như vậy sao không nhắc nhở?

Trương Huyền tức giận hừ lạnh.

Mắt thấy liền muốn nhận được tin tức, hai người này lại uống thuốc tự vẫn, khiến hắn tràn đầy lửa giận.

- Ta cũng là mới nhớ tới...

Ngoan Nhân lúng túng.

- Được rồi!

Tuy Trương Huyền phiền muộn, nhưng cũng biết, nếu như đã chết rồi, nhất định là không cách nào cứu sống.

Trên thực tế coi như không chết, muốn từ trong miệng đối phương biết rõ tin tức, cũng không dễ dàng như vậy.

Có thể được phái đến nơi đây, tất nhiên nhận lấy huấn luyện nghiêm khắc, biết rõ cái gì nên nói cái gì không nên nói!

Tuy tâm cảnh khắc độ của bản thân đạt đến Danh Sư thất tinh, đối phó cường giả Thần Thức cảnh còn có thể, nhưng đối phó loại Thánh Vực tứ trọng này, hơn nữa lực ý chí kiên định, hầu như không có khả năng hoàn thành.

Nói trắng ra là, coi như những người này còn sống, cũng hỏi không ra tin tức muốn biết.

- Đi vào trong trận pháp giết toàn bộ những Dị Linh Tộc kia cho ta!

Khoát tay áo, phân phó một tiếng, tất cả Khôi Lỗi nghe được mệnh lệnh, đều chạy trốn ra ngoài.

- Vù vù!

Trương Huyền thì đến trước mặt hai đại Vương giả, đưa tay lấy xuống Không Gian giới chỉ của bọn hắn.

Tinh thần khẽ động, nhìn vào trong.

- Cái này, cái này... Nhiều bảo vật như vậy?

Nhìn rõ ràng đồ vật trong đó, ánh mắt Trương Huyền lập tức sáng.

Đám người Lục Phong khiếp sợ

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Dịch: Tiêu Dao

Không Gian giới chỉ của hai đại Vương giả này, có thể nói bảo khố, các loại binh khí, đan dược nhiều vô số kể, Linh Thạch thượng phẩm, cũng chừng hơn vạn viên.

- Đoán chừng là vì hoàn thành nhiệm vụ, chuyên môn cho...

Trong lòng suy đoán.

Hai đại Vương giả này, đi vào địa quật, khẳng định có bí mật không thể cho ai biết, Dị Linh Tộc tự nhiên phải cho bọn hắn đồ vật tốt nhất, chuẩn bị bất cứ tình huống nào.

Bất quá, hiện tại tiện nghi hắn.

Có khả năng cao tầng Dị Linh Tộc phái bọn hắn tới cũng không nghĩ đến, nhiều thuộc hạ như vậy mới đi đến địa quật, cái gì cũng chưa làm, đã bị một Tòng Thánh cạo chết.

- Hả? Đây là cái gì?

Cổ tay khẽ đảo, một đồ vật hình dáng đài cao xuất hiện ở trước mắt, phía trên khắc vô số phù văn đặc thù, rất giống Phù Văn Điện lúc trước.

- Đó là một tế đàn!

Ngoan Nhân nhìn thoáng qua nói.

- Tế đàn? Chẳng lẽ là dùng để Truyền Tống Dị Linh tộc?

Trương Huyền sững sờ.

Ở chỗ sâu trong Địa quật, có phong ấn tổ tiên lưu lại, tình huống bình thường Dị Linh tộc là không thể nào đột phá đi tới nơi này, nhưng sự thật là bọn hắn không chỉ vào được, còn nhiều như vậy.

Sẽ không phải là thông qua tế đàn này Truyền Tống đến chứ?

- Khả năng không lớn... Cái tế đàn này hình như là tế tự vật phẩm, triệu hoán vật phẩm đặc thù, cùng không gian di động không có bất cứ quan hệ nào!

Liếc nhìn kỹ, Ngoan Nhân nói.

- Triệu hoán vật phẩm đặc thù?

Trương Huyền nhíu mày.

Đối với Dị Linh Tộc, hắn lý giải không nhiều, nghiên cứu trong chốc lát, không rõ xảy ra chuyện gì, đành phải thôi, thả tế đàn lại Không Gian giới chỉ.

Lại nhìn đồ vật của đối phương một lần, một đống thư tịch xuất hiện ở trước mắt.

- Đây là... Liên quan tới phương diện Linh Hồn sao?

Nhìn lướt qua, ánh mắt Trương Huyền sáng lên.

Một đống thư tịch này, là liên quan tu luyện Linh Hồn như thế nào.

Vượt qua Thần Thức cảnh, tầm quan trọng của Linh Hồn càng lúc càng lớn, hai vị này với tư cách cường giả Thánh Vực tứ trọng, loại thư tịch này tự nhiên chuẩn bị không ít.

Ánh mắt đảo qua, ghi vào trong đầu, ngẫu nhiên lật xem một lần.

- Không đúng nha, không phải Vu Hồn đã hiệu trung Dị Linh Tộc sao, theo lý phương pháp tu luyện Linh Hồn của chủng tộc này, sẽ cực kỳ cường đại, vượt xa Nhân tộc mới đúng, sao nhiều sai lầm như vậy?

Xem một lát, Trương Huyền không nhịn được nhíu mày.

Những bí tịch tu luyện Linh Hồn này, sai lầm thật sự nhiều lắm, mỗi bản đều trăm ngàn chỗ hở, có ngàn thiếu sót, thật không biết đám người kia đến cùng tu luyện thế nào.

Vốn còn nghĩ, có được Vu Hồn Sư hiệu trung, pháp quyết tu luyện hồn lực của Dị Linh tộc sẽ vô cùng tinh thuần, có thể cho hồn lực của hắn tiến thêm một bước, chứng kiến giờ mới hiểu được, căn bản không phải có chuyện như vậy.

Dựa theo phương pháp của bọn hắn tu luyện mà nói, coi như không tẩu hỏa nhập ma, cũng kém không nhiều lắm tùy thời tan vỡ.

- Đoán chừng là nhân loại cùng Dị Linh Tộc thuộc về hai chủng loại, pháp quyết tu luyện không thể chung...

Trương Huyền lắc đầu.

Hiện tại cũng chỉ có cái giải thích này.

Thời điểm hắn nghiên cứu bảo vật, tất cả Khôi Lỗi đã chém giết toàn bộ Dị Linh tộc ở tại chỗ này.

Mang theo một đống Không Gian giới chỉ trở về.

Lần lượt quan sát, Trương Huyền lại góp nhặt không ít bảo vật cùng Linh Thạch, đồng dạng cũng không có thiếu thư tịch liên quan tới Linh Hồn.

Xử lý xong những thứ này, cũng không nóng nảy, bàn tay trảo một cái, thu hồi mê trận, thuận tiện lệnh Khôi Lỗi chỉnh đốn thi thể của Dị Linh Tộc tử vong, lần nữa ngụy trang thành Kim Diệp Vương đứng ở tại chỗ.

Tổng cộng có hơn 200 Dị Linh tộc, hiện tại chém giết mới hơn năm mươi, còn có gần 150 đang dò xét khắp nơi, nếu như động thủ, tự nhiên phải chém giết toàn bộ mới tính chấm dứt.

Canh giữ ở tại chỗ, không đợi thời gian quá dài, những Dị Linh tộc này liền từng cái một bay trở về.

Khôi Lỗi Thánh Vực tam trọng mai phục ở chung quanh, tới một người giết một người, không đến hai canh giờ, đội ngũ Dị Linh Tộc xuyên qua phong ấn tới, liền bị diệt sát sạch sẽ.

- Hiện tại đi chỗ phong ấn nhìn xem...

Biết rõ những gia hỏa này là pháo hôi, khẳng định không biết bí mật, nên chẳng muốn thẩm vấn, sau khi chém giết toàn bộ, thẳng tắp bay về phía phong ấn.

Phong ấn ở nơi nào, lúc trước liền chuyên môn hỏi thăm đám người Lục Phong, đã biết được vị trí cụ thể.

...

Vù vù!

Trong một cái sơn cốc nhỏ của Địa quật, một đám Danh Sư mở ra trận pháp che giấu, từng cái thở ra một hơi, mắt lộ tinh quang.

Đúng là đám người Lục Phong dưỡng thương.

Trải qua mấy canh giờ khôi phục, thể lực của bọn họ đã không sai biệt lắm khôi phục toàn bộ, tuy còn có một chút thương thế nghiêm trọng, không cách nào khu trừ, lại không xê xích gì nhiều.

- Thương thế của chúng ta đều khôi phục không sai biệt lắm, cũng nên qua hỗ trợ!

- Đúng vậy, một mình Trương sư, đi đối phó nhiều Dị Linh tộc như vậy, coi như năng lực bảo vệ tính mạng của hắn rất mạnh, nhưng thực lực chân chính... Còn quá yếu! Ta sợ sẽ có nguy hiểm...

- Hắn vì cứu chúng ta trả giá tâm huyết, có thể nào trơ mắt nhìn hắn lâm vào nguy hiểm, mà khoanh tay đứng nhìn!

- Bất kể nói thế nào, đều phải qua nhìn xem...

...

Tất cả Danh Sư đứng dậy, từng cái lộ ra kiên nghị.

Trương sư vì bọn hắn, cửu tử nhất sinh, cái gì cũng không quan tâm, bọn hắn làm sao có thể trơ mắt nhìn đối phương lâm vào nguy hiểm, mà an tâm ngồi ở chỗ này?

- Đã như vậy, mọi người liền cùng đi...

Thấy thái độ của mọi người nhất trí, Lục Phong nói.

Hắn ở trong mọi người, tuy không phải lớn tuổi nhất, nhưng địa vị tối cao, thực lực mạnh nhất, hơn nữa cùng Trương sư là quen biết đã lâu, rất có quyền lên tiếng.

- Tốt!

Mọi người đồng thời gật đầu, riêng phần mình lấy ra binh khí, đồng loạt bay về phía lúc trước bị vây khốn.

- Sao một chút động tĩnh cũng không có? Hơn nữa các ngươi có phát hiện không, sát lục chi khí ở nơi đây giống như giảm bớt...

Càng bay càng cảm thấy kỳ quái, một vị Danh Sư nhịn không được nói.

Thời gian bọn hắn ở địa quật, ngắn nhất cũng vượt qua hai tháng, nơi đây sát lục chi khí càng ngày càng nặng, càng lúc càng nồng nặc, cho người ta áp lực cường đại.

Mà bây giờ, loại cảm giác này trở nên cực kỳ mỏng, giống như tùy thời sẽ tiêu tán.

Mấu chốt nhất là, nếu như Trương sư thực đi tìm những Dị Linh tộc kia phiền toái... Vì sao động tĩnh gì cũng không có? Thậm chí người chạy đến tìm tòi bọn hắn cũng không phát hiện?

- Sự tình khác thường tất có yêu dị... Mọi người cẩn thận một chút!

Một Danh Sư niên cấp lớn nói.

Mọi người gật đầu, tiếp tục bay đi.

Thời gian không lâu, liền đi tới căn cứ mà Dị Linh tộc tu kiến.

Nơi này, lúc trước bọn hắn tìm hiểu qua không biết bao nhiêu lần, mỗi lần đều bị phát hiện, hoặc lâm vào trận pháp... Hơn hai tháng qua, đã có ít nhất hơn mười vị Danh Sư chết oan chết uổng.

Nhưng bây giờ... Nửa cái bóng người cũng không có, mấu chốt nhất là, kiến trúc trước mắt lại biến thành một đống phế tích.

- Những kiến trúc này...

Tất cả mọi người ngốc trệ.

- Mau nhìn, đó là cái gì?

Bay đến trước mặt, tìm một vòng, đột nhiên một vị Danh Sư hô lên, nghe tiếng la của hắn, những người khác nhao nhao đi vào trước mặt.

Chỉ thấy mặt đất trước mắt có vết máu, mang theo sát lục chi khí nồng đậm, hoàn toàn bất đồng nhân loại.

Lục Phong đi vào trước mặt, hợp chỉ làm kiếm, ở trên mặt đất nhẹ nhàng vẽ một cái.

Rầm ào ào!

Một đống thi thể chôn dấu dưới mặt đất liền hiện ra, từng cái chồng chất chung một chỗ, chừng hơn hai trăm, trong đó còn có hai vị Vương giả lúc trước lợi hại nhất.

- Cái này, cái này... Bọn hắn đều chết hết?

- Chẳng lẽ... Trương sư tới đây, không phải quấy rối, mà là giết bọn chúng?

- Điều này sao có thể? Hơn hai trăm Thánh Vực nhất trọng, hai Thánh Vực tứ trọng... Loại sức chiến đấu này, coi như là tất cả Trưởng lão của Danh Sư Học Viện kéo qua, cũng chưa hắn có thể thắng được, một người chém giết toàn bộ...

...

Tất cả mọi người bối rối.

Những Dị Linh tộc này cường đại, bọn hắn là tận mắt nhìn thấy, toàn bộ Hồng Viễn Đế Quốc tới tranh đấu, cũng rất khó chiến thắng, một Trương sư liền diệt cả đoàn... Mấu chốt nhất là, lúc này mới qua bao lâu?

Đến cùng làm sao làm được?

- Ta có thể xác nhận, hắn trăm phần trăm là Trương Huyền rồi... Khả năng cũng chỉ có hắn mới có thể làm được điểm ấy, hoàn thành sự tình

làm cho người ta không thể tin được...

Lục Phong cười khổ.

Muốn nói lúc trước hắn còn hơi có nghi hoặc, chứng kiến cái này đã triệt để rõ ràng.

Cũng chỉ có vị thanh niên sâu không lường được này, mới có thể làm ra loại chuyện kinh thế hãi tục như thế.

Đổi lại những người khác, ai cũng làm không được.

Lúc trước chỉ có Quy Nhất cảnh, Đạp Hư cảnh liền huyên náo Danh Sư Học Viện gà chó không yên, bây giờ đạt tới Bán Thánh đỉnh phong, một đám Dị Linh tộc, sao có thể là đối thủ?

- Chém giết nhiều Dị Linh tộc như vậy, phá hư âm mưu của bọn hắn... Phần công lao to lớn này, có thể nói khủng bố, chúng ta phải nhanh một chút bẩm báo Tổng bộ, không thể để cho công tích của Trương sư mai một, thuận tiện báo cáo chuyện này một chút...

Một Danh Sư nhịn không được nói.

- Đúng vậy!

Mọi người đồng thời gật đầu.

Đối kháng Dị Linh tộc, không phải chuyện riêng, cũng không phải trách nhiệm của một Danh Sư, mà là sự tình của cả Nhân loại.

Một người giết nhiều Dị Linh Tộc như vậy, hơn nữa còn ngăn cản âm mưu của đối phương, công lao to lớn, truyền quay lại Tổng bộ, tất nhiên được ngợi khen, đây là ai cũng không thể gạt bỏ.

Thưởng phạt phân minh, Danh Sư Đường mới có thể vận chuyển vài vạn năm, mà không bị người lên án.

- Tốt, chuyện này liền để ta báo cáo...

Lục Phong nhẹ gật đầu.

...

Khiếp sợ Trương Huyền biểu hiện, bên này tính toán xin công huân cho hắn, Trương Huyền một đường đi về phía trước, rốt cuộc ngừng lại.

Đến phong ấn!

Ở cuối địa quật, kết nối cản trở chiến trường ngoại vực cùng thế giới loài người.

Từ xa nhìn lại, là một màng ánh sáng đường kính vài trăm thước, hết thảy đều phong bế, làm cho người ta thấy không rõ đối diện rút cuộc là cái gì.

Bất quá, đứng ở trước mặt, có thể rõ ràng cảm nhận được, một cỗ sát lục chi khí nồng đậm, thỉnh thoảng phun ra, tựa hồ muốn quấy vỡ người.

Khí tức trong Địa quật, có lẽ chính là từ nơi này phun ra, tích lũy tháng ngày hình thành.

- Đây là phong ấn?

Nhìn thoáng qua, đồng tử của Trương Huyền kìm lòng không được co rút lại.

Thứ này so với trong tưởng tượng còn muốn đáng sợ, cũng càng thêm vững chắc, lấy thực lực của hắn, đừng nói phá vỡ, khả năng công kích lên, ngay cả một chút dấu vết cũng sẽ không lưu lại.

- Phong ấn cường đại như thế, những Dị Linh tộc cùng đám người Thanh Diệp Vương kia, là làm sao tới được?

Xem một lát, Trương Huyền nhịn không được nghi hoặc.

Muốn nói phong ấn đã tổn hại, hoặc là hư hao, nhưng trước mắt, uy vũ hùng hồn, làm cho người ta có cảm giác không thể phá hư, nói cách

khác... Không có chút tổn thương nào, loại tình huống này bọn hắn rút cuộc là làm sao đột phá bình chướng, đi tới nơi này?

- Thiếu sót!

Trong lòng kỳ quái, tinh thần của Trương Huyền khẽ động, trong đầu thở nhẹ.

Chiến Sư Đường tới đợt thứ hai!

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Dịch: Tiêu Dao

Vù vù!

Thư tịch xuất hiện.

Cái phong ấn này một mực vận chuyển, chống cự sát lục chi khí ở chiến trường ngoại vực, Thư Viện có thể đơn giản nhìn ra thiếu sót.

Mở sách vở ra, tri thức trong đó chảy vào đầu.

Cái phong ấn này, là lúc trước một vị cường giả gọi Khâu Ngô bố trí, người này đối với không gian lĩnh ngộ rất mạnh, không biết phong ấn này mang theo lực lượng ngăn cách không gian, coi như là Danh Sư cửu tinh, muốn phá vỡ cũng rất khó làm được!

Nguyên nhân chính là như thế, mới có thể ngăn cản Dị Linh tộc nhiều năm như vậy.

Chỉ là, kèm theo vài vạn năm thời gian, phong ấn càng lợi hại, cũng có tiêu hao cùng mài mòn, hơn nữa đối với Dị Linh tộc trước mặt siêng năng công kích, phía trên xuất hiện một ít địa phương bạc nhược yếu kém.

Bất quá, coi như là những địa phương này, cũng không phải người nào cũng có thể thông qua, muốn tới đây, tất nhiên trả giá cực kỳ to lớn.

Về phần trả giá là cái gì, lấy kiến thức của hắn bây giờ, căn bản nhìn không ra, tự nhiên cũng không biết.

- Muốn Dị Linh tộc không thể tới đây, nhất tuyệt hậu hoạn, chỉ có một phương pháp, đó chính là nghĩ biện pháp bổ sung hoàn chỉnh địa phương bạc nhược yếu kém...

Nghiên cứu nội dung trong thư tịch một lần, Trương Huyền cúi đầu trầm tư.

Thông qua Thư Viện dò xét, hắn biết rõ coi như mình tạm thời chém giết những Dị Linh tộc kia, chỉ cần trả giá đầy đủ, đằng sau khẳng định còn có liên tục không ngừng Dị Linh tộc.

Cái này là không thể nào giết hết.

Biện pháp duy nhất là, nghĩ biện pháp tu bổ địa phương tổn hại lần nữa.

Đổi lại những người khác, coi như là biết rõ những thứ này, cũng bất lực.

Nhưng hắn khác biệt, Thiên Đạo Thư Viện tìm phong ấn thiếu sót, đầu đuôi gốc ngọn đã viết ra, căn cứ những thứ này tiến hành suy tính, hoàn toàn có thể tìm ra phương pháp tu bổ, chỉ là... cần tiêu hao chân khí, cũng cực kỳ to lớn.

Coi như hắn bây giờ là Tòng Thánh đỉnh phong, càng tu luyện Phong Thánh Giải, lực lượng trong cơ thể liên tục không ngừng, muốn hoàn thành, cũng khó có khả năng trong thời gian ngắn thành công.

- Trước mặc kệ, nếu như đám người Mục sư muốn ta hỗ trợ giải quyết, liền duy nhất một lần giải quyết xong lại đi, cũng là vì Nhân tộc...

Suy nghĩ trong chốc lát, Trương Huyền làm ra quyết định.

Ở Hồng Viễn Đế Quốc vượt qua bốn tháng, đã có tình cảm rất sâu, nơi này có vô số thành viên Huyền Huyền Hội của hắn, một khi rời đi, không có phong ấn tốt, nhất định sẽ có càng nhiều Dị Linh tộc vượt qua, đến lúc đó, chỉ sợ không có vận khí như vậy.

Vì vậy, nếu như xuất thủ, vậy triệt để giải quyết, chấm dứt hậu hoạn.

- Bắt đầu đi!

Nhướng mày, thân thể Trương Huyền khẽ động, đi vào trước mặt phong ấn, bàn tay nhẹ nhàng ở phía trên nhấn một cái, tìm được một chỗ thiếu sót.

Vù vù!

Sau một khắc, thân thể run lên, tiến nhập trong phong ấn.

- Đây là...

Nhìn sang bốn phía, ánh mắt Trương Huyền nhịn không được sáng ngời.

Cái phong ấn này, là một loại vận dụng xảo diệu trên không gian, nguyên nhân chính là như thế, mới có thể phong bế chiến trường ngoại vực cùng thế giới loài người.

Hắn vốn chỉ muốn bổ sung thiếu sót, không nghĩ tới tiến nhập trong đó, thấy được toàn bộ kết cấu của phong ấn.

Cái kết cấu này... Lại có thể mang theo không gian pháp tắc, củng cố, kiên định.

- Thoạt nhìn rất giống Phong Thánh Giải...

Minh Lý Chi Nhãn nhúc nhích, xem một lát, nắm đấm của Trương Huyền không tự chủ được xiết chặt.

Cái phong ấn này bố trí lực lượng, nhìn kỹ, lại cùng Phong Thánh Giải không mưu mà hợp, có thể nói giống như đúc, chỉ là càng thêm rườm rà

phức tạp, càng thêm kín đáo.

- Nếu như Phong Thánh Giải dựa theo cái này tu luyện mà nói, có thể trở nên càng mạnh hơn nữa hay không?

Trong lòng khẽ động, một ý nghĩ xông ra.

Mặc dù Phong Thánh Giải không có sai lầm, nhưng rõ ràng ở trên cấu tạo còn không bằng cái này, dựa theo nó sửa lại, có thể trở nên càng mạnh hơn nữa hay không?

- Thử xem!

Phỏng đoán một lát, phát hiện không có vấn đề gì, Trương Huyền một bên dùng chân khí củng cố phong ấn, một bên ngồi dưới đất tu luyện.

Minh Lý Chi Nhãn chiếu xuống, kết cấu rất nhỏ của phong ấn chậm rãi tiến nhập trong đầu, tiến nhập đan điền, khiến chân khí của hắn lần nữa xếp đặt, mặc dù tu vi không có tiến bộ, lại làm cho Nguyên Thai trở nên củng cố, càng cường đại hơn.

...

Trương Huyền ở địa quật tu luyện, không biết nhật nguyệt, mọi người canh giữ ở phía ngoài Viện Trưởng Lăng, lại tràn đầy sốt ruột.

- Đã qua ba ngày, sao Viện trưởng còn chưa đi ra?

Mi Trưởng lão nhịn không được nói.

- Có thể xảy ra chuyện gì hay không?

Triệu Bính Tuất nói.

- Viện Trưởng Lăng là địa phương tất cả Viện trưởng nghỉ ngơi, Viện trưởng có thể có được tất cả tiền bối nhận thức, chắc có lẽ không có vấn đề...

Chần chừ một chút, Mi Trưởng lão nói.

Tuy ngoài miệng nói như vậy, nhưng mà trong lòng nhịn không được có chút bận tâm.

Hắn điều tra lịch sử, dĩ vãng Viện trưởng tiến nhập Viện Trưởng Lăng, nhiều nhất một ngày liền ra, còn vị này, trực tiếp chờ đợi ba ngày... Quả thực làm cho người ta không thể tưởng tượng.

- Khục khục, ta không phải lo lắng Viện trưởng gặp chuyện không may, mà là sợ... Hắn ở Viện Trưởng Lăng gây ra động tĩnh, khiến tất cả tổ tiên... Không được nghỉ ngơi!

Khóe miệng co quắp, Triệu Bính Tuất nói.

- Ách...

Mi Trưởng lão ngẩn ngơ.

Vị Viện trưởng này, cái gì cũng tốt, chỉ là làm việc... Quá mức lỗ mãng, vạn nhất thực ở trong Viện Trưởng Lăng làm ầm ĩ một chút, những hậu bối như bọn hắn, về sau còn có thể diện gặp lại liệt tổ liệt tông sao.

- Viện trưởng làm như thế nào, chúng ta không quản được... Bất kể nói thế nào, hắn đều được tất cả ý niệm Viện trưởng nhận thức, có lẽ... Sẽ không làm ẩu a!

Xoa xoa mi tâm, Mi Trưởng lão nói.

Bản tính cùng tính khí của Viện trưởng, bọn hắn cũng khống chế không được, coi như biết rõ có khả năng xảy ra vấn đề, cũng nói không nên lời, chỉ có thể ở sau lưng âm thầm cầu phúc.

- Đúng rồi, người Chiến Sư Đường có lẽ tới rồi a?

Đột nhiên nhớ tới một sự kiện, Triệu Bính Tuất hỏi.

- Trác chiến sư đã từng nói qua, Chiến Sư khảo hạch đám người Trịnh Dương, ba ngày sau sẽ tới, tính toán thời gian, có lẽ không sai biệt lắm, đi, qua xem một chút!

- Ân!

Hai vị Trưởng lão nhìn về phía Viện Trưởng Lăng, chần chừ một chút, thấy Viện trưởng trong thời gian ngắn không có tính toán đi ra, đành phải vội vã tiến đến Trưởng lão viện.

Một khi người Chiến Sư Đường tới đây, Viện trưởng không ở thì thôi, bọn hắn cũng không ở, thực sự quá thất lễ.

...

Bên ngoài Hồng Viễn Danh Sư Học Viện, một Thánh Thú phi hành rơi xuống, hơn mười tu luyện giả đi nhanh vào trong nội viện, bọn hắn mặc quần áo bình thường, không phải trang phục Danh Sư, cũng không phải quần áo và trang sức Chiến Sư, không hiển sơn lộ thủy.

- Liêu sư, nghe nói lần này đám người Trác sư chạy tới khảo hạch, thất bại thảm hại, bị đệ tử của Hồng Viễn Danh Sư Học Viện đánh bại, không biết có phải thật hay không?

Theo ở phía sau, một Chiến Sư Tàm Phong cảnh nhịn không được hỏi.

- Ân, tin tức truyền đến là như thế, năm nay Hồng Viễn Học Viện tuyển ra tân sinh, quá mức nghịch thiên, thậm chí còn xuất hiện tồn tại đồng cấp bậc, ngay cả Trác chiến sư cũng không thể chống lại! Vì vậy, để cho chúng ta chạy tới tiến hành khảo hạch.

Một trung niên nhân ở phía trước nhất nhẹ gật đầu.

Hắn chừng bốn mươi tuổi, khí tức trên thân ẩn mà không phát, làm cho người ta có cảm giác Cự Long ở ẩn cảm, tu vi không kém Trác chiến sư bao nhiêu, là một vị Thánh Vực nhị trọng.

Tuy đồng cấp bậc, nhưng làm cho người ta cảm giác, so với Trác chiến sư càng cường đại hơn, càng thêm kinh khủng.

Chiến Sư Đường, Thiên phu trưởng Liêu Tùng!

- Ta điều tra lịch sử của Hồng Viễn học viện, luôn là kế cuối, hầu như không có bao nhiêu người có thể trúng tuyển, bây giờ người người đánh bại Chiến Sư Đường... sao cảm thấy trong đó có chuyện ẩn ở bên trong a?

Hừ một tiếng, thanh niên tựa hồ đối với tin tức này cũng không tin tưởng.

- Ta cũng cảm thấy kỳ quái...

Lại một thanh niên gật đầu.

Tất cả Chiến Sư đi theo sau lưng Liêu Tùng, có ba vị là Đạp Hư cảnh, ba vị Tàm Phong cảnh, còn có ba vị Bán Thánh, ba vị Tòng Thánh, tổng cộng mười hai người.

Những người này, không chỉ thực lực mạnh, càng mang theo một loại phong mang làm cho người ta không dám tiến gần.

Tựa hồ dưới đồng cấp bậc, từng cái đều tương tự Trác chiến sư.

Đều là Bách phu trưởng của Chiến Sư Đường!

Bách phu trưởng, đại biểu có thể vượt cấp khiêu chiến, cùng thực lực bản thân không có quan hệ.

Tuy Trác Thanh Phong sớm đã đạt đến Thần Thức cảnh, trên thực tế cũng chỉ là Bách phu trưởng, cùng những người này địa vị giống nhau, so với Liêu Tùng kém một cấp bậc.

- Ta cũng không quá tin tưởng, Chiến Sư chúng ta, không người nào không là nhân tài trong vạn người có một, một Học Viện tuyển ra một

trăm người, lại đều có thể thông qua khảo hạch... Đây là sự tình từ khi Chiến Sư Đường tuyển chọn đến nay chưa bao giờ có, hôm nay tới đây, cũng là muốn xác nhận một chút!

Liêu Tùng cũng nhăn mày lại.

Chứng kiến đối phương truyền lại tin tức, nói thật, hắn không thể tin được.

Hồng Viễn Học Viện này, những năm nay nhiều nhất một hai cái thông qua, năm nay năm niên cấp một trăm người, vậy mà toàn bộ thông qua... Ngẫm lại cũng cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

- Ân!

Mọi người nhẹ gật đầu.

Thời điểm nói chuyện, mấy người đi vào Học Viện, giương mắt nhìn lại, vô số đệ tử đi tới đi lui, cả đám đều mang theo tinh thần sung mãn, tản mát ra khí tức kinh người.

- Đúng rồi, Nhược Hoan, ta đối với Viện trưởng giảng chiêu số còn có chút không hiểu, ngươi có thể giúp ta chỉ điểm một chút không?

Một tu luyện tràng ở bên cạnh đường, mấy đệ tử làm thành một đoàn, tựa hồ học tập lẫn nhau.

- Cái này đơn giản... Ngươi xem ta!

Thanh niên gọi là Nhược Hoan nhẹ nhàng cười cười, bàn tay khẽ đảo, mãnh liệt đánh về phía trước.

Rầm ào ào!

Không khí phát ra âm bạo liên tiếp, một cỗ khí lưu nóng rực tuôn ra, thổi trúng đá xanh mặt đất, xuất hiện vết rách liên tiếp.

- Chưởng pháp thật mạnh!

Tất cả Chiến Sư đang đi tới, đồng tử co rụt lại.

Cái chưởng pháp này thoạt nhìn đơn giản, lại dung hợp kỹ xảo thật lớn, coi như là bọn hắn ở lúc đồng cấp, muốn làm được cũng rất khó.

- Chẳng lẽ... người này chính là gia hỏa muốn tham gia khảo hạch?

Một thanh niên nhịn không được nói.

Tuy gia hỏa trên đài này, chỉ có Kiều Thiên cảnh, nhưng vừa rồi chiêu đó, lại có thể so với Bách phu trưởng, vô cùng có khả năng chính là thiên tài mà Trác chiến sư nói kia!

- Có khả năng... Liêu sư, ta muốn đi lên thử xem!

Một Chiến Sư nhịn không được nói.

- Tốt, nhớ kỹ hạ thủ lưu tình, nếu như đối phương không phải, đả thương, báo cáo đến Danh Sư Đường, chúng ta cũng không dễ nói chuyện!

Chần chừ một chút, Liêu Tùng dặn dò.

Chiến Sư từng cái đều là thiên tài chiến đấu trong vạn người không có một, cùng Danh Sư bình thường chiến đấu, người sau tự nhiên không phải đối thủ, nếu như không lưu tình đả thương, một khi truyền quay lại Tổng bộ, bọn hắn cũng không dễ chịu.

- Yên tâm đi, ta sẽ cẩn thận!

Người thanh niên này nhẹ nhàng cười cười, thân thể tung ra, nhảy lên tu luyện tràng cách đó không xa.

- Vị bằng hữu kia, tại hạ Chu Diệp, vừa rồi chứng kiến ngươi xuất chưởng như gió, thực lực bất phàm, nhất thời ngứa nghề, hiện tại ta đè thấp tu vi đến Kiều Thiên cảnh, chẳng biết có thể cùng ta so đấu một trận hay không?

Thanh niên Chu Diệp cười nói.

Chúng ta là Huyền Huyền Hội

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Dịch: Tiêu Dao

Khiêu chiến Võ kỹ, ở Danh Sư Học Viện, là chuyện thường xảy ra, thường xuyên có Danh Sư vì nghiệm chứng thành quả tu hành, khiêu chiến một ít sức chiến đấu mạnh.

Chứng kiến Chu Diệp này trực tiếp mở miệng, thanh niên Nhược Hoan sửng sốt một chút, nhẹ nhàng cười cười:

- Đương nhiên có thể!

- Vậy thì bắt đầu đi!

Nhẹ gật đầu, Chu Diệp hít sâu một hơi, lực lượng trong cơ thể bị áp chế, rất nhanh giống như đối phương, đều là Kiều Thiên cảnh.

- Thấy vừa rồi ngươi thi triển là chưởng pháp, ta cũng không cần binh khí, bắt đầu đi!

Cười cười, cổ tay Chu Diệp khẽ đảo, thân thể cấp tốc nhảy về phía trước.

Thân ảnh của hắn giống như quỷ mị, tuy dùng là lực lượng Kiều Thiên cảnh, nhưng cả người lại giống như một u linh, làm cho người ta thấy không rõ cụ thể muốn tiến công phương vị nào.

- Rất tốt!

Ánh mắt sáng lên, thân thể Nhược Hoan bất động, bàn tay khẽ đảo, nhắm ngay phía trước đánh ra.

Trương viện trưởng đã từng nói, nếu như vừa nhìn thấy loại chiêu số này liền bối rối, kèm theo hắn mà động, chẳng khác nào trúng mưu kế, bị đối phương dẫn theo tiết tấu, còn muốn chiến thắng liền khó khăn.

Bởi vậy, đối với loại công kích hư chiêu này, muốn xuyên thấu qua hiện tượng nhìn bản chất, mặc kệ đối phương lắc lư như thế nào... Nhưng muốn tiến công, cũng chỉ có mấy vị trí cố định, lấy bất biến, ứng vạn biến.

- Đến thật tốt!

Thấy thân thể hắn bất động chụp về phía trước, ánh mắt Chu Diệp sáng lên.

Giống như đối phương nghĩ, chiêu này của hắn, mục đích chính là vì hấp dẫn đối phương xuất thủ, một khi động thủ, chẳng khác nào đã có kẽ hở.

Đi vào bên cạnh đối phương, bàn tay khẽ đảo, đè xuống.

Vốn tưởng rằng lần này, chỉ cần dùng lực lượng, đối phương tất nhiên bị thương nhận thua, ai ngờ lực lượng trên lòng bàn tay còn không có rơi xuống trên thân đối phương, liền cảm thấy ngực khó chịu.

Đồng tử co rụt lại, lúc này mới phát hiện, chẳng biết lúc nào đối phương đã phát hiện vị trí chân thân của hắn, tay chưởng còn lại đã ở chỗ này chờ rồi!

Nói cách khác, vừa rồi đánh về phía trước, là hư chiêu, dụ dỗ hắn mắc câu, một khi ra chiêu xác định vị trí, cái tay còn lại sẽ theo sát mà lên.

Bành!

Lúc này muốn trốn tránh cũng không còn kịp rồi, ngực khó chịu, Chu Diệp thẳng tắp bay xuống tu luyện tràng, ngã ở trên đường.

- Một chiêu liền đánh bại Chu Diệp?

- Chẳng lẽ vị này chính là người muốn khảo hạch kia?

- Vô cùng có khả năng, tại sao có thể có sức chiến đấu cường đại như thế?

Mọi người Chiến Sư Đường giật nảy mình.

Liêu Tùng cũng nhíu mày.

Chiến đấu mới vừa rồi, hắn có thể đơn giản nhìn ra, gia hỏa gọi là Nhược Hoan kia, lực lượng chân khí, tốc độ phản ứng đều không bằng Chu Diệp, nhưng tỷ thí lại thắng, nói rõ đối với võ kỹ cùng lý giải chiến đấu, có thiên phú cực cao.

Chỉ sợ đúng là thiên tài tu luyện mà Trác Thanh Phong nói.

Nếu không, làm sao có thể mạnh như vậy?

- Hồ Thần, ngươi đi lên thử xem!

Nhướng mày, Liêu Tùng khoát tay áo.

Đương nhiên, đúng hay sai, còn cần tiếp tục thử một chút.

- Tốt!

Thanh niên gọi là Hồ Thần nhẹ gật đầu, thả người nhảy lên, cũng nhảy lên tu luyện tràng.

- Nhìn ngươi chiêu số tinh kỳ, ta cũng muốn thử một chút...

Nói xong giảm thấp tu vi xuống.

- Tốt!

Nhẹ gật đầu, Nhược Hoan đang muốn động thủ, liền thấy một thanh niên ở bên cạnh đi ra:

- Nhược Hoan, có loại cơ hội tỷ đấu với kẻ yếu này, nhường cho ta đi, ngươi xem ta học kém cỏi nhất, Viện trưởng giảng giải, hiện tại cũng không lý giải được, không bằng để cho ta thử xem!

- Được rồi!

Thấy bằng hữu như vậy, Nhược Hoan cười khổ một tiếng, đành phải nhẹ gật đầu.

Người này đích xác không giỏi lý giải võ kỹ, cùng bọn họ tỷ đấu, rất khó luyện tập, cùng kẻ yếu không biết từ đâu xuất hiện kia so đấu mà nói, có lẽ có thể được dẫn dắt rất lớn.

Nhược Hoan này, đúng là Nhược Hoan công tử lúc trước cùng Trương Huyền từ Vạn Quốc Liên Minh đi tới, trải qua một phen khổ tu, đã đạt đến Kiều Thiên cảnh.

Từ Vạn Quốc Liên Minh theo Trương Huyền tới, đối với lý giải võ kỹ tự nhiên càng thêm khắc sâu, hơn nữa bản thân lại là một trong mấy người sáng lập Huyền Huyền Hội, hạ xuống công phu khổ tu rất lớn, vô luận là ánh mắt hay thực lực, đều cùng trước kia khác nhau rất lớn, xưa đâu bằng nay.

Ở hắn xem ra đột nhiên xuất hiện hai người, tuy sức chiến đấu không kém, chiêu số cũng rất mới lạ, nhưng so với Viện trưởng giảng giải còn kém rất nhiều.

Viện trưởng giảng giải chính là trụ cột, trăm khoanh vẫn quanh một đốm, coi như võ kỹ lại biến hoá, thoạt nhìn đẹp mắt, bản chất vẫn là muốn tiến công người, chỉ cần tiến công thì có thiếu sót, có thể tiến hành phản kích!

Bởi vậy để hảo hữu động thủ, vừa vặn có thể tiến hành tôi luyện.

- Kẻ yếu?

Hai người bọn họ đối thoại, Hồ Thần nghe vào trong tai, chỉ cảm thấy chân khí trong cơ thể tuôn ra, thiếu chút nữa ngay tại chỗ bạo tạc nổ tung.

Đại ca, ngươi mở mắt nhìn xem, ta là Chiến Sư Tàm Phong cảnh, giảm thấp xuống tu vi cùng các ngươi chiến đấu, lại còn nói ta là kẻ yếu...

Không chỉ hắn như thế, Chiến Sư khác nghe nói như thế cũng thiếu chút nữa thổ huyết, Chiến Sư bọn hắn đi tới chỗ nào cũng là tồn tại tài trí hơn người, chiến lực vô cùng, cái này còn là lần đầu tiên bị người khinh bỉ.

- Hồ Thần, không nên lưu tình...

Một vị Chiến Sư thật sự nhịn không được truyền âm tới.

- Ta biết rõ!

Ánh mắt lóe lên, Hồ Thần lộ ra hung ác.

Vốn hắn còn nghĩ, đối phương thật sự tiếp không được mà nói, lưu lại cái mặt mũi, đã không cảm thấy được như vậy, vậy đừng trách hắn không khách khí.

- Bắt đầu đi!

Bàn tay duỗi ra, Hồ Thần làm động tác mời.

- Ân!

Thanh niên đối diện nhẹ gật đầu, đi vào trước mặt.

- Tuy Viện trưởng giảng giải kỹ càng kỹ xảo chiến đấu ứng đối, nhưng mà ta học còn không tinh, một lát nữa... Vạn nhất đả thương ngươi, mong đừng trách ta...

Thanh niên nói.

- Ít nói nhảm, đến đi!

Hồ Thần nhịn không được nữa, bàn chân đạp mạnh mặt đất, trực tiếp lao đến.

Công kích của hắn chiêu số đại khai đại hợp, chân khí du tẩu bát phương, làm cho người ta có cảm giác khí thôn Vạn Tượng.

Chứng kiến chiêu số của hắn, thanh niên chẳng những không có sợ hãi, ngược lại mắt sáng rực lên, thét lên một tiếng:

- Đến thật tốt!

Nói xong cũng mặc kệ ánh mắt mọi người ngạc nhiên, không có chút kỹ xảo nào, một quyền nghênh đón tiếp lấy.

Ầm ầm!

Nắm tay va chạm, Hồ Thần chỉ cảm thấy cánh tay mềm nhũn, lực lượng hung mãnh xông đến, sắc mặt đỏ bừng, trong nháy mắt bay ngược ra.

Bành!

Giống như Chu Diệp, từ trên tu luyện tràng bay ra ngoài, đầu cắm trên mặt đất.

Nếu như không phải mới vừa rồi hắn đã dùng hết toàn lực, lần này cắn trả nhất định sẽ thiếu một ít, mà bây giờ, cứng đối cứng, cả cánh tay không thể nhúc nhích, đoán chừng trong năm ba ngày, muốn khôi phục là không thể nào.

- Cái này...

- Cứng đối cứng, Chiến Sư chúng ta không phải đối thủ?

Tất cả Chiến Sư lần nữa bối rối.

Khóe miệng Liêu Tùng co lại.

Vừa rồi hắn tận mắt thấy, chân khí, lực lượng của Nhược Hoan so với thuộc hạ của mình xa xa không bằng, mà gia hỏa hướng người khác thỉnh giáo kia, lại có thể một chiêu đánh bay Hồ Thần... Không khỏi quá không thể tưởng tượng a!

Mặt đang cổ quái, liền nghe được Nhược Hoan ở trên bục, vẻ mặt chỉ tiếc rèn sắt không thành thép, nhìn về phía thanh niên cách đó không xa:

- Không phải đã nói với ngươi sao, chiến đấu cũng không chỉ có Man lực! Muốn kỹ xảo, kỹ xảo... Làm sao lại đần như vậy?

Nhược Hoan công tử đích xác rất tức giận, gia hỏa này chỉ học được Viện trưởng truyền thụ cho chân khí cùng lực lượng, đối với lĩnh ngộ võ kỹ rất kém cỏi, nguyên nhân chính là như thế, mỗi lần đều thất bại ở trên tay bọn hắn, lần này chuyên môn để hắn cùng một người lý giải võ kỹ không mạnh tỷ đấu... Kết quả, như trước dùng Man lực, tại sao ngu xuẩn như vậy?

- Ta...

Thanh niên vò đầu, tràn đầy lúng túng:

- Thấy hắn bụng dạ thẳng thắn, ta có chút nhịn không được... Như vậy đi!

Nói xong nhìn về phía mọi người đứng ở cách đó không xa:

- Các ngươi còn có ai cùng so với ta không, lần này cam đoan không dùng lực lượng nghiền ép các ngươi...

- Ngươi...

Chứng kiến đối phương như vậy, tất cả Chiến Sư tức giận sắp điên rồi.

Đây là lần đầu tiên từ trước tới nay, người khác đối chiến Chiến Sư, nói không dùng lực lượng nghiền ép...

Quá liều lĩnh, quá kiêu ngạo rồi!

- Ta tới...

Thật sự nhịn không được, một Chiến Sư lao đến, đúng là một vị Tàm Phong cảnh cuối cùng.

Giờ phút này cũng giảm thấp tu vi xuống, bàn tay chiêu một cái:

- Đến đi!

- Tốt!

Thanh niên gật gật đầu, đang muốn động thủ, một học viên có chút mất hứng:

- Triệu Thanh, ngươi có ý tứ gì? Loại cơ hội tỷ thí tốt này, chẳng lẽ ngươi muốn một người độc chiếm?

- Ta...

Thanh niên vò đầu.

- Được rồi, ta xem mấy bằng hữu này thực lực cũng không tính quá kém, loại cơ hội đối luyện này không nhiều lắm, Triệu Thanh, ngươi tặng cho Tống Doanh đi!

Nhược Hoan nói.

- Được rồi!

Thanh niên Triệu Thanh vẻ mặt tràn đầy không muốn nhẹ gật đầu.

- Các ngươi...

Chiến Sư đi vào tu luyện tràng, đều muốn tức khóc.

Cái gì cũng không tính quá kém?

Chúng ta rất mạnh có được hay không?

Chỉ là... Vừa quay đầu chứng kiến hai đồng bạn đầu trồng xuống đất, một hơi dấu ở ngực rút cuộc nói không nên lời.

Bị nhẹ nhõm đánh bại... Đây cũng gọi là rất mạnh?

Ở trong mắt đối phương... Có lẽ thật chỉ là không kém!

- Ít nói nhảm, đến đi!

Cắn răng một cái, vị Chiến Sư này nhìn lại.

- Phập phồng không yên, làm sao có thể tỷ đấu...

Đi lên trước, Tống Doanh lắc đầu.

- Ngươi...

Tuy vị Chiến Sư này tức giận nhưng cũng biết, hiện tại hắn có chút thất thố, hít sâu một hơi, ngăn chặn phiền muộn trong lòng, lần nữa nhìn lại:

- Bắt đầu đi!

Thấy hắn nhanh như vậy liền ngăn chặn xao động trong lòng, Tống Doanh lộ ra vẻ ngạc nhiên, nhẹ gật đầu:

- Bắt đầu!

Nói xong thân thể nhoáng một cái, lao ra.

Bành bành bành bành!

Hai người lập tức giao thủ.

Sau ba chiêu, sắc mặt Chiến Sư đỏ bừng, bị đối phương bắt được một lỗ thủng, một cước đá bay ra ngoài, ngã trên mặt đất.

- Cái này...

Thấy liên tục lên ba cái, đều không phải đối thủ của bọn hắn, tất cả Chiến Sư hai mặt nhìn nhau.

Vốn tưởng rằng, Trác Thanh Phong nói ngoa, cố ý phủ lên Hồng Viễn học viện đáng sợ, tận mắt nhìn thấy mới hiểu được, thật rất cường đại.

- Các ngươi chẳng lẽ là... đám người Trịnh Dương, Lưu Dương lần này tham gia Chiến Sư đại tái?

Một vị Chiến Sư thật sự nhịn không được, hỏi.

- Trịnh Dương, Lưu Dương?

Nghe nói như thế, Nhược Hoan cười khổ lắc đầu:

- Bọn họ là đệ tử thân truyền của Viện trưởng, so với chúng ta lợi hại gấp trăm lần, làm sao có thể so sánh!

- Không phải? Như vậy chẳng lẽ... Các ngươi là trong một trăm người năm nay thông qua Chiến Sư khảo hạch kia?

Liêu Tùng hỏi.

- Một trăm người?

Nhược Hoan lần nữa lắc đầu:

- Thực lực của chúng ta quá thấp, không có tư cách tham gia Chiến Sư đại tái...

Không có tư cách tham gia tuyển chọn?

Liêu Tùng nhoáng một cái, chỉ cảm thấy ngực khó chịu:

- Vậy các ngươi là...

- Chúng ta là Huyền Huyền Hội... Học Viện còn có hơn ba vạn hội viên, sức chiến đấu cùng chúng ta không sai biệt lắm!

Vẻ mặt Nhược Hoan công tử thành thật nhìn qua.

- Loại thực lực này của chúng ta, ở trong hội, không coi vào đâu, vừa nắm một bó to...

Chiến Tử

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Dịch: Tiêu Dao

- Không coi vào đâu?

- Vừa nắm một bó to?

Tất cả Chiến Sư hai mặt nhìn nhau, cả đám đều cảm thấy có chút tan vỡ.

Bọn hắn bí mật mang theo uy thế mà đến, tự nhận là thực lực đồng cấp, không người sánh bằng, kết quả, ngay cả chính chủ cũng không có nhìn thấy, đã bị mấy đệ tử ở ven đường đánh bại!

Có cần hung tàn như vậy hay không?

Mấu chốt nhất là, loại cường giả này, một cái, hai cái thì thôi, theo như hắn nói, cái gì Huyền Huyền Hội, ba vạn người đều cường đại như thế...

Chỉ cảm thấy được cả người cứng ngắc, Liêu Tùng cái gì cũng nói không nên lời.

Với tư cách Chiến Sư Đường Thiên phu trưởng, lần đầu tiên có loại cảm giác nông phu tiến vào kinh thành, đối với mình nhận thức thậm chí nhân sinh, đều sinh ra hoài nghi.

- Thế nào, không tin?

Thấy những người này, tất cả đều ngây người tại nguyên chỗ, Nhược Hoan cười cười, chỉ về phía sau:

- Người Huyền Huyền Hội chúng ta, vừa vặn ở phía trước tụ hội, ta có thể mang bọn ngươi đi xem!

- Tụ hội?

- Ân, cùng ta đi!

Gật gật đầu, Nhược Hoan đi đầu về phía trước.

Đám người Liêu Tùng nhìn nhau, theo sát đi lên.

Đi không bao xa, quả nhiên thấy không ít người, đứng ở trên quảng trường, đang thương nghị cái gì, thỉnh thoảng có mấy người xuất thủ luận bàn.

- Đây là võ kỹ trụ cột, Thủy Hà mênh mông? Chiêu này không phải không có uy lực gì sao? Sao ở trong tay người kia mạnh mẽ như vậy?

- Đó là Lạc Phong Kiếm Pháp, võ kỹ Linh cấp trung phẩm... Ta tu luyện qua, bởi vì chiêu số quá mức rườm rà, sức chiến đấu không mạnh, nên không luyện... Trong tay hắn, thế nào cảm giác giống như Linh cấp thượng phẩm vậy?

- Bộ quyền pháp cùng thân pháp này, tuy không cuốn hút, lại trực chỉ bổn ý của quyền pháp, làm cho người ta khó lòng phòng bị, ta tới đối chiến, khả năng chống lại không được!

- Chiêu này là cái gì? Mấy chiêu số trụ cột nhất, lại hợp chung một chỗ, thậm chí có uy lực lớn như vậy? Đã tương đương võ kỹ Linh cấp thượng phẩm?

...

Chứng kiến người luận bàn chiêu số đối công, tất cả Chiến Sư đều da mặt run rẩy.

Mặc dù không có tỷ đấu, nhưng bằng vào nhãn lực của bọn hắn, có thể nhẹ nhõm nhìn ra, chỉ cần đối chiến, kết quả sẽ không khác so với đám người Nhược Hoan bao nhiêu.

Nói cách khác, bọn hắn nhiều Chiến Sư lợi hại như vậy, ném tới trước mắt ba vạn đệ tử này, chẳng những không xông ra, gây chuyện không tốt còn là kế cuối.

Đến cùng xảy ra chuyện gì?

Bọn hắn là Chiến Sư ngàn dặm mới tìm được một a!

- Lực chiến đấu của các ngươi, làm sao sẽ mạnh như vậy?

Thật sự nhịn không được, Liêu Tùng hỏi.

- A, chúng ta vừa mới bắt đầu đều rất bình thường, là Viện trưởng giảng bài cho chúng ta một buổi, lúc này mới có năng lực như thế!

Trong mắt Nhược Hoan phóng ra hào quang kích động.

Nội dung Viện trưởng giảng giải, đến bây giờ đều nhớ kỹ rành mạch, toàn bộ lý giải, sức chiến đấu đã có bay vọt về chất.

Nghe qua tiết học cùng chưa từng nghe qua tiết học, đã hoàn toàn hai loại khái niệm, chênh lệch to lớn, như là hào rộng.

Nguyên nhân chính là như thế, mỗi ngày không biết có bao nhiêu đệ tử, đều hy vọng có thể gia nhập Huyền Huyền Hội, trở thành một thành viên trong đó, bất quá, vì không cho Học Hội tiếng động lớn đoạt chủ, gần đây một mực không có thu người, khiến vô số người hối hận không thôi.

- Nói một buổi?

Vẻ mặt Liêu Tùng phát mộng.

Chỉ giảng một buổi, khiến cho thực lực các ngươi bạo tăng? Đây không phải nói giỡn sao?

Nếu như sức chiến đấu dễ dàng tăng lên như vậy, những Chiến Sư bọn hắn, mỗi ngày khổ cực tu luyện, chẳng phải làm công vô dụng?

- Đúng vậy, đáng tiếc, Viện trưởng thật sự bận quá, nếu không, nói nhiều thêm mấy ngày, thực lực của chúng ta khẳng định còn sẽ càng mạnh hơn nữa...

Vẻ mặt Nhược Hoan tràn đầy tiếc nuối.

Nói thật, nếu không phải Viện trưởng bận quá, liên tục giảng cho bọn hắn mấy ngày, bọn hắn nhất định sẽ càng mạnh hơn nữa.

- Càng mạnh hơn nữa?

Khóe miệng Liêu Tùng run rẩy.

Cái này cũng đã cường đại như thế, Chiến Sư bọn hắn đánh không lại, nếu như cường thịnh hơn nữa... Chẳng phải còn muốn lợi hại hơn Chiến Sư?

Còn muốn Chiến Sư bọn hắn làm gì?

- Đúng rồi, các ngươi là người nào? Tới Học Viện tìm ai?

Đang tràn đầy phiền muộn, liền nghe Nhược Hoan hỏi.

- Chúng ta... Chúng ta đến tìm... Trác chiến sư!

Vốn muốn nói mình là Chiến Sư, lời nói đến bên miệng, Liêu Tùng lại nuốt xuống, nghẹn đến sắc mặt đỏ bừng, nói.

- Nguyên lai là bằng hữu của Trác chiến sư, ngươi chờ, ta phái người mang bọn ngươi qua...

Nhược Hoan bừng tỉnh đại ngộ, hô cái hội viên, nhờ hỗ trợ dẫn đường.

- Đa tạ!

Đám người Liêu Tùng vội vã đi theo, sợ chờ lâu một giây, lần nữa bị đả kích.

- Nhược Hoan, những người này là người nào?

Mấy người rời đi, một học viên tràn đầy nghi hoặc đi tới.

- Ta cũng không biết, lúc trước ta đoán có thể là Chiến Sư, về sau cảm thấy khẳng định không phải... Chiến Sư làm sao ý thức chiến đấu có thể kém như vậy? Tuy sức chiến đấu còn được, nhưng Danh Sư lấy chiến đấu làm chủ, không có khả năng kém như vậy a! Được rồi, chỉ cần không phải Chiến Sư, nghĩ biện pháp chiêu vào Huyền Huyền Hội, bồi dưỡng vài ngày mà nói, chưa hẳn không phải người mới!

Nhược Hoan nói.

- Hiện tại Huyền Huyền Hội chiêu tinh không chiêu nhiều, nếu bọn hắn thật muốn vào, cũng cần thông qua khảo hạch, khảo hạch không qua, không có khả năng thu!

Học viên này nói.

- Đó là tự nhiên, Huyền Huyền Hội chúng ta, không phải người nào cũng có thể vào, lực chiến đấu của bọn hắn còn tạm được, nhưng mà khoảng cách thông qua khảo hạch, tựa hồ còn kém một ít...

Nhược Hoan lên tiếng, khuôn mặt kiêu ngạo.

...

- Liêu sư, đám người kia làm sao sẽ mạnh như vậy?

Đi theo sau lưng đệ tử tìm Trác Thanh Phong, một Chiến Sư thật sự nhịn không được, nhìn về phía Liêu Tùng ở phía trước nhất.

- Ta cũng không biết...

Liêu Tùng cảm thấy tràn đầy phiền muộn.

Cho tới nay, hắn đều cho rằng trong đồng cấp bậc, Chiến Sư là cường đại nhất, thẳng đến vừa rồi chứng kiến người Huyền Huyền Hội, mới hiểu được... Cũng chưa chắc tự nhiên!

- Khó trách Trác Thanh Phong muốn chúng ta tới đây, Hồng Viễn Học Viện này, thật là quỷ dị...

Qua cả buổi, mới hồi phục tinh thần, nhịn không được nói.

Ven đường tùy tiện xuất hiện mấy người, liền đánh bọn hắn không hề có lực hoàn thủ, không thể không nói, nơi này quá kinh khủng, may mắn cùng bọn họ không phải địch nhân, nếu không, chỉ sợ có đến mà không có về.

- Liêu chiến sư, ngươi rút cuộc đã tới...

Còn không có tiến vào tiểu viện, Trác Thanh Phong liền nghe được tin tức, đi ra nghênh đón, chứng kiến Liêu Tùng, vẻ mặt kích động, bất quá, một lát sau liền phát hiện không đúng.

Lúc trước tất cả Chiến Sư vênh váo tự đắc, lúc này từng cái phờ phạc, như quả cà bị đánh sương.

- Các ngươi đây là thế nào?

Nhịn không được hỏi.

- Nói cho ta biết Hồng Viễn học viện Viện trưởng này, đến cùng xảy ra chuyện gì đi...

Không có trả lời hắn, Liêu Tùng hỏi.

Vừa rồi nghe nhiều nhất đúng là Viện trưởng giảng bài, nhìn thấy đối phương, lập tức hỏi lên.

- Viện trưởng? Tốt...

Trác Thanh Phong chần chừ một chút, nói ra đầu đuôi gốc ngọn sự tình mình biết.

- Chỉ nói nửa canh giờ, Chiến Sư chúng ta liền không phải đối thủ? Nói đến trưa, lực lượng chân khí, chúng ta cũng thua kém?

Liêu Tùng cùng tất cả Chiến Sư ở sau lưng, như nghe được chuyện tình ma quỷ, tóc gáy nổi lên, nội tâm vô cùng kinh hãi.

- Đúng vậy!

Trác Thanh Phong cười khổ:

- Đúng rồi, bốn học sinh thân truyền của Trương viện trưởng đã ở trong viện, một lát nữa, khảo hạch thế nào, khả năng còn cần ngươi tới an bài!

- Bốn vị thân truyền? Thực lực như thế nào?

Liêu Tùng hỏi.

- Đồng cấp bậc vô địch... Ta không phải đối thủ!

Trác Thanh Phong nói.

- Ngươi cũng không phải đối thủ?

Liêu Tùng hoảng sợ, chần chừ một chút nói:

- Nếu quả thật cường đại như vậy, ta cảm thấy... Không bằng để cho bọn họ xông Long Môn Trận!

- Long Môn Trận? Đây là phương pháp Chiến Sư Đường khảo hạch Chiến Tử, Liêu sư là muốn... bọn hắn khảo hạch Chiến Tử?

Trác Thanh Phong lại càng hoảng sợ.

- Đúng vậy, vị Trương viện trưởng này của Hồng Viễn học viện, tùy tiện giảng bài một hai canh giờ, có thể khiến đệ tử biến hóa như vậy, thân

truyền của hắn... Có lẽ thật có thể thông qua khảo hạch Chiến Tử, một khi thành công... Chúng ta với tư cách người phát hiện, địa vị khẳng định cũng sẽ nước lên thì thuyền lên!

Liêu Tùng nói.

- Cái này...

Trác Thanh Phong trầm mặc.

Đích xác.

Nếu như so sánh Chiến Sư Đường là một gia tộc, Chiến Tử, chính là thiếu gia chủ!

Nói cách khác, chỉ cần lớn lên, hoàn toàn có thể trở thành tồn tại Đường chủ.

Chỉ là, Chiến Tử là vô số Chiến Sư tha thiết ước mơ, mục tiêu vô số người phấn đấu, đáng tiếc, quá khó khăn.

Ba trăm năm qua, Chiến Sư Đường một mực không có Chiến Tử, càng không có Đường chủ... sư đệ vị Trương tử này, có thể thông qua khảo hạch sao?

Coi như là Trác chiến sư, cùng hắn đối chiến qua, cũng không có bất kỳ tự tin.

Khảo hạch Chiến Tử... Độ khó to lớn, sẽ cho người cảm thấy, căn bản không có khả năng thành công!

Nếu như đệ tử của Trương viện trưởng này, thật có thể thông qua khảo hạch... Trở thành Chiến Tử, với tư cách người phát hiện, chẳng khác nào khai quốc công thần, địa vị tất nhiên cao hơn, đạt được tài nguyên tốt hơn.

- Long Môn Trận chính thức, chúng ta cũng bày không ra, nhưng có thể làm bản giản lược, nếu bọn hắn có thể thông qua, thì có tư cách mang về Tổng bộ, xin khảo hạch chính thức... Mặc kệ có thành công hay không, đối với chúng ta mà nói đều là chuyện tốt!

Liêu Tùng nói.

Trở thành Chiến Tử, tự nhiên tốt nhất, coi như không thành công, có được thực lực khiêu chiến Chiến Tử, cũng nói thiên phú rất cao, chỉ cần đi vào Chiến Sư Đường, địa vị nhất định còn cao hơn bọn hắn.

Loại người này về sau nhất định sẽ trở thành chỗ dựa của bọn họ.

- Tốt, để bọn hắn xông Long Môn Trận...

Không có xoắn xuýt bao lâu, Trác Thanh Phong nghiến răng.

- Ân!

Liêu Tùng nhẹ gật đầu.

Thương nghị xong, tất cả Chiến Sư đồng loạt đi đến trong nội viện.

Vừa mới vào tiểu viện, liền thấy đám người Mi Trưởng lão cùng Triệu Trưởng lão ra đón, ngay sau đó là đám người Ô Thiên Khung, Ngũ Nhiên.

Ba đại Học Viện vì quan sát lần khảo hạch này, mà không rời đi.

Trịnh Dương, Vương Dĩnh, Lưu Dương, Ngụy Như Yên cũng tới, từng cái đứng ở tại chỗ, như cây lao, sắc bén không gì sánh được.

- Ta giới thiệu cho mọi người một chút, vị này chính là Chiến Sư Đường Thiên phu trưởng, cũng là sư huynh của ta, Liêu Tùng, Liêu chiến sư! Đám người Trịnh Dương do hắn chịu trách nhiệm khảo hạch...

Trác Thanh Phong giới thiệu nói.

- Gặp qua Liêu chiến sư!

Mọi người đồng thời ôm quyền.

- Ân, mọi người không cần khách khí, bốn vị này có lẽ chính là thân truyền của Trương viện trưởng, muốn tham gia khảo hạch tu luyện giả a?

Cùng mọi người gật đầu ý bảo, Liêu Tùng nhìn về phía đám người Trịnh Dương.

- Gia sư Trương Huyền!

Đám người Trịnh Dương đồng thời gật đầu.

- Quả nhiên khí độ bất phàm!

Liêu chiến sư cười cười:

- Trên đường tới ta đã nghe Trác chiến sư nói rõ chi tiết, ta tính toán cho các ngươi tiến hành khảo hạch Long Môn Trận!

- Long Môn Trận?

Đám người Trịnh Dương nhìn nhau, vẻ mặt tràn đầy nghi hoặc.

Đám người Ô Thiên Khung tựa hồ chưa từng nghe qua, có chút khó hiểu.

- Long Môn Trận, mượn ý tứ cá chép vượt long môn, chỉ cần có thể thông qua, sẽ lập tức hóa thân thành Long, trở thành nhân vật phong vân toàn bộ Chiến Sư Đường, thậm chí Đại Lục cũng phải tính đến!

Liêu Tùng nói.

Long Môn Trận

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Dịch: Tiêu Dao

- Hóa thân thành Long?

- Nhân vật phong vân?

Tất cả mọi người nhíu mày.

Tuy Chiến Sư Đường cường đại, nhưng bọn hắn chỉ thuộc về phân bộ, một lần khảo hạch, liền muốn danh chấn toàn bộ Đại Lục, không khỏi quá nói ngoa rồi!

- Chư vị đừng không tin, muốn thông qua Long Môn Trận không dễ dàng như vậy, rất nhiều Chiến Sư tuổi trẻ của Chiến Sư Đường, ba trăm năm qua, không có một cái thành công! Bởi vậy có thể thấy được khó khăn, nếu quả thật có thể thông qua... Nhất định sẽ được Tổng bộ trực tiếp thu đi, oanh động thiên hạ, chỉ là vấn đề thời gian!

Thấy vẻ mặt của mọi người, Liêu Tùng biết rõ bọn hắn không tin, giải thích nói.

- Ba trăm năm qua không có một cái thành công?

Mọi người líu lưỡi.

Chiến Sư Đường cường đại, bọn hắn thấu hiểu rất rõ, nhiều năm như vậy, không có một người thành công, không khỏi quá đáng sợ đi!

- Ngươi nói Long Môn Trận này đến cùng xông như thế nào, có quy củ gì?

Mi Trưởng lão nhịn không được hỏi.

Những người khác cũng đồng loạt nhìn lại.

Đối phương nói khoa trương như vậy, Long Môn Trận này, tất nhiên vô cùng khó khăn, nếu không cũng không có khả năng khiến vô số Chiến Sư chùn bước.

- Rất đơn giản, Long Môn Trận chia làm Long Vĩ, Long Bối cùng Long Đầu, mỗi một vị trí, đều có ba tu luyện giả! Long Vĩ ba người, phân biệt cùng người xông cửa cấp bậc giống nhau, cao một tiểu cấp bậc, cao hai tiểu cấp bậc...

Liêu Tùng nói.

- Ba người? Hơn nữa còn cấp bậc càng ngày càng cao?

Mọi người nhíu mày.

Sức chiến đấu của Chiến Sư liền mạnh mẽ, có thể ở đồng cấp bậc chiến thắng cũng rất lợi hại, ba người chung một chỗ tiến công, còn có tu vi cao hai tiểu cấp bậc, một tiểu cấp bậc... Cái này đáng sợ!

- Trên Long Bối, đồng dạng ba người, phân biệt so với người xông cửa cao ba, bốn, năm tiểu cấp bậc!

Liêu Tùng giải thích:

- Thật giống như Trịnh Dương này, Tàm Phong cảnh sơ kỳ, người trên Long Bối cao hơn hắn ba, bốn, năm tiểu cấp bậc, cũng chính là Tàm Phong cảnh đỉnh phong, Bán Thánh sơ kỳ cùng Bán Thánh trung kỳ!

- Cái này...

Da mặt mọi người co lại, ngay cả Trịnh Dương, nắm đấm cũng xiết chặt.

- Cuối cùng là Long Đầu, cũng là ba người, cấp bậc lại cao hơn, so với người xông cửa cao sáu, bảy, tám tiểu cấp bậc, đồng dạng lấy Trịnh Dương làm thí dụ, theo thứ tự là Bán Thánh hậu kỳ, Bán Thánh đỉnh phong, cùng... Tòng Thánh sơ kỳ!

- Muốn xông qua Long Môn Trận, nhất định phải đánh bại chín người này! Mà những người này, thấp nhất đều là Bách phu trưởng, quan trọng nhất là... Bọn hắn liên thủ sức chiến đấu càng mạnh, thực lực như ta, ngay cả Long Vĩ cũng xông không qua...

Liêu Tùng nói.

Nghe được quy tắc, tất cả mọi người trầm mặc.

Nói thật, thật sự quá khó khăn.

Chiến Sư Đường Bách phu trưởng, từng cái đều có năng lực vượt cấp chiến đấu, một lần xuất hiện ba cái, hơn nữa mỗi cái thực lực đều cao hơn người xông cửa... Quả thực không có khả năng thành công!

Khó trách Chiến Sư Đường ba trăm năm qua, không có một cái nào thông qua, loại khảo hạch này, quả thực biến thái!

Chỉ sợ coi như là Thống Lĩnh, cũng không thể thông qua.

- Thế nào, có muốn thử một lần hay không?

Giải thích xong, Liêu Tùng ngẩng đầu nhìn đám người Trịnh Dương.

Không có trực tiếp trả lời, mọi người cúi đầu trầm tư.

Trác Thanh Phong chính là thực lực Bách phu trưởng, Trịnh Dương giao thủ qua, biết rõ đáng sợ, liên tục chiến thắng chín vị, thực lực tăng lên không nói, còn muốn liên thủ... Độ khó to lớn, có thể nói khủng bố!

- Thực không dám giấu giếm, ta nói Long Môn Trận này, chỉ là vô cùng đơn giản hoá, Long Môn Trận ở Tổng bộ, lướt qua Long Đầu, còn cần khiêu chiến Long Châu! Trên vị trí Long Châu, có một vị cường giả thực lực cao hơn chờ đợi...

Liêu Tùng nói.

Tổng bộ Long Môn Trận càng khó, hắn đây chỉ là phiên bản vô cùng đơn giản hoá.

Dù vậy, ba trăm năm qua, có thể thông qua loại phiên bản này, số lượng tuyệt đối không cao hơn hai tay!

Nói cách khác, Chiến Sư Đường ba trăm năm qua, rất nhiều thiên tài tuổi trẻ chung vào một chỗ, đều không có mười người thông qua, bởi vậy có thể thấy được độ khó.

- Ta muốn thử một lần...

Không có do dự quá lâu, Trịnh Dương nhìn lại, ánh mắt kiên định.

Hắn muốn thử xem!

Kỳ thật hắn biết rõ, theo đằng sau lão sư, trưởng thành nhanh nhất, sức chiến đấu cũng mạnh nhất, nhưng mà theo sau như vậy, chính là con ghẻ kí sinh của lão sư...

Vì bọn hắn, lão sư quá mệt mỏi rồi!

Từ Võ Giả tu luyện tới Hóa Phàm, liền hao tốn không biết bao nhiêu vật tư, tiêu hao không biết bao nhiêu Linh Thạch, một khi đến Thánh Vực, mỗi tăng lên một cấp bậc, sử dụng vật tư càng vô số, loại gánh nặng này khiến một mình hắn thừa nhận, làm đệ tử, thật sự là quá bất hiếu!

Nhưng để cho bọn họ đi tìm, khó có thể tìm không nói, lão sư khẳng định cũng không muốn...

Suy đi nghĩ lại, biện pháp tốt nhất, là tiến nhập Chiến Sư Đường...

Nơi đây Chiến Sư hội tụ, có được vật tư tốt nhất của toàn bộ Đại Lục, chỉ cần trở thành một thành viên, sẽ không còn là vướng víu của lão sư, thậm chí về sau có thể vì lão sư phân ưu giải nạn.

Dù lần khảo hạch này cực kỳ nguy hiểm, cực kỳ khó khăn, vì lão sư, cũng phải đi làm!

Giống như lão sư vì bọn hắn, cái gì cũng có thể buông tha.

- Thử một chút? Tốt!

Thấy hắn đồng ý, Liêu Tùng gật đầu cười, nhìn về phía đám người Vương Dĩnh:

- Các ngươi thì sao?

- Chúng ta cũng muốn thử một chút!

Đám người Vương Dĩnh, từng cái ánh mắt kiên định.

Trịnh Dương nghĩ, bọn hắn tự nhiên rõ, những năm này lão sư vì bọn hắn, đã trả giá nhiều lắm... Thật không nhẫn tâm, lại để hắn tiếp tục vì bọn họ vất vả.

Trở thành Chiến Sư, xông ra một phiến thiên địa, có lẽ cũng là nguyện vọng của lão sư.

Không có lão sư nào, muốn đệ tử lưu ở dưới cánh chim của mình, không cho nó giương cánh bay cao.

- Vậy chúng ta liền đi diễn võ đài đi!

Thấy nội dung khảo hạch xác định, đám người Trịnh Dương cũng đồng ý, Mi Trưởng lão nói.

- Tốt!

Biết rõ nơi đây cũng không phải địa phương chiến đấu, mọi người đồng thời gật đầu, đi tới diễn võ đài.

Lúc này diễn võ đài đã kín người hết chỗ, biết rõ lần này khảo hạch, so với lần trước càng thêm khó khăn, sáng sớm vô số đệ tử liền chiếm vị trí tốt, thậm chí không ít cường giả ở Hồng Viễn Thành cũng chuyên môn tới đây quan sát.

Hơn nữa ba ngày qua, không ít cường giả đế quốc ở xung quanh Hồng Viễn Đế Quốc cũng tới.

Cả đám đều muốn mở mang kiến thức một chút, không phải Danh Sư, như thế nào khảo hạch Chiến Sư, lại muốn trải qua khảo nghiệm tàn khốc cỡ nào.

Đám người Trịnh Dương đi tới qua, lập tức đưa tới vô số người hoan hô.

- Bọn hắn chính là đệ tử của Trương viện trưởng? Thoạt nhìn rất trẻ tuổi a...

- Trương viện trưởng niên kỷ cũng không lớn nha!

- Mấy vị thân truyền của Trương viện trưởng bị Học Viện các ngươi mời tới làm Khách Khanh Trưởng lão?

- Đúng vậy, bọn hắn lý giải võ kỹ, xuất thần nhập hóa...

...

Dưới đài đều nghị luận.

Không ít cường giả lần đầu tiên tới học viện, nghe được đám người Trịnh Dương, không ngờ là Khách Khanh Trưởng lão của học viện, tất cả đều ngây người.

Sức nặng của Khách Khanh Trưởng lão, bọn hắn biết rất rõ ràng, thuê một cái ngay cả Danh Sư cũng không phải, hơn nữa chưa tới mười tám

tuổi đi làm, nên mạnh bao nhiêu, mới có thể đạt được vinh hạnh đặc biệt như thế?

- Viện trưởng cùng học sinh của hắn, đều là truyền kỳ...

- Đúng vậy, xem một chút đi, có lẽ hôm nay... Chúng ta có thể chứng kiến truyền kỳ ra đời...

Nghe xong truyền thuyết của Trương sư cùng tất cả đệ tử của hắn, mọi người trầm mặc xuống.

Lão sư lợi hại, đệ tử cũng không chê vào đâu được, đây mới thực sự là dạy và học cùng tiến bộ, tình nghĩa thầy trò chính thức!

- Tốt rồi, Long Môn Trận bắt đầu!

An bài xong hết thảy, Liêu Tùng thét dài một tiếng, chín vị Chiến Sư bên người nhảy lên đài cao, chỗ đứng uốn lượn, giống như Cự Long vắt ngang dưới đất, tùy thời sẽ phá không bay lượn.

Đùng đùng!

Một hồi giòn vang, chín vị Chiến Sư áp chế tu vi, từ Tàm Phong cảnh sơ kỳ, một đường cất cao, đạt đến Tòng Thánh.

- Tại hạ Chiến Sư Đường Thiên phu trưởng Liêu Tùng, đặc biệt dùng Long Môn Trận, khảo nghiệm Chiến Sư, mong được phê chuẩn!

Thấy vị trí đứng vững, giảm thấp xuống tu vi, Liêu Tùng lấy ra một lệnh bài, bàn tay run lên, lơ lửng không trung, cao giọng hô lên.

Ầm ầm!

Kèm theo lời của hắn, linh khí ở chung quanh lập tức hội tụ, một cỗ lực lượng khổng lồ lan tràn tới.

- Đây là... khí tức Tổng bộ của Chiến Sư Đường? Long Môn Trận này, rút cuộc là cái gì? Cần xin Tổng bộ đồng ý?

- Không biết, này giống như Danh Sư sinh tử chiến, cần câu thông Tổng bộ mới có thể thực hiện, xem ra... Cái này tuyệt không phải khảo hạch bình thường!

- Đúng vậy, để Tổng bộ giám sát, mới có thể tiến hành, nói rõ bọn hắn không có quyền lợi khảo hạch, thậm chí khảo hạch cũng không được thừa nhận!

Mọi người dưới đài, không biết ý tứ của Long Môn Trận, nhưng chứng kiến Liêu Tùng cần câu thông Tổng bộ, tất cả đều hoảng sợ biến sắc.

Bất kỳ một chức nghiệp nào, chỉ cần câu thông Tổng bộ, đều cần tiêu phí trả giá thật lớn, một cái khảo hạch liền muốn làm như vậy, nên khó bao nhiêu?

Rầm rầm!

Trong lúc mọi người khiếp sợ, linh khí trên bầu trời chiếu xạ ở trên mặt đất, tựa như bố trí một trận pháp kỳ quái, che giấu chín người chia làm ba bộ phận, lộ ở bên ngoài, giống như một Long Vĩ, nhẹ nhàng chặn lại, co rúm phong vân, làm cho người ta có cảm giác áp bách mãnh liệt.

- Đây là... Trận pháp gia trì?

Da mặt đám người Ô Thiên Khung co lại.

Ba người ở Long Vĩ, thực lực bản thân mạnh mẽ thì thôi, còn có trận pháp gia trì, cái này còn đánh thế nào?

Đừng nói thực lực thấp hơn bọn hắn, coi như là một Bán Thánh đi lên, chỉ sợ cũng khó có thể chống lại.

- Trịnh Dương... Cẩn thận!

Vương Dĩnh cũng nhăn mày lại.

- Yên tâm đi!

Hít sâu một hơi, Trịnh Dương nhẹ gật đầu, nhấc chân nhảy lên đài cao, nhẹ nhàng cười cười, thanh âm vang lên:

- Trương Huyền Trương sư, học sinh thân truyền Trịnh Dương, xông Long Môn Trận!

Ầm ầm!

Lời nói chấm dứt, một đạo hào quang bao phủ, tựa hồ xác nhận thân phận cùng thực lực.

Rất nhanh, xác nhận hoàn tất, bầu trời hiện ra hai chữ to “phê chuẩn”.

Giống sinh tử đấu như đúc.

Nói cách khác, hiện tại khiêu chiến của hắn, tiếp nhận Tổng bộ của Chiến Sư Đường giám sát.

- Tốt rồi, có thể bắt đầu...

Thấy Tổng bộ xác nhận, Liêu Tùng nhẹ nhàng thở ra, phân phó một tiếng.

- Ân!

Trịnh Dương nhẹ gật đầu, cổ tay khẽ đảo, lấy ra một cây trường thương.

Trường thương nơi tay, khí tức cả người lập tức thay đổi, như rồng như hổ, chân khí toàn thân kích động, đầu gương cao, giống như một bất bại Chiến Thần.

- Thật mạnh!

Cảm nhận được cỗ khí tức này, tất cả Chiến Sư vốn không thèm để ý, từng cái thần sắc ngưng trọng.

Tuy tu vi của đối phương chỉ là Tàm Phong cảnh sơ kỳ, nhưng làm cho người ta có, cường đại đến cực điểm, ngay cả Bán Thánh cũng khó

chống lại.

- Đến đi!

Khí tức trên thân tích góp tới cực điểm, thét dài một tiếng, thân thể Trịnh Dương nhoáng một cái, đã đi vào trước mặt ba người ở Long Vĩ, trường thương hóa thành quang điểm, thẳng tắp đâm tới.

Ầm ầm!

Thương mang kích động, sóng khí cuồn cuộn, toàn bộ diễn võ đài tựa hồ ẩn chứa lôi điện, nổ tung.

Các học sinh của Trương lão sư (1)

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Dịch: Tiêu Dao

- Muốn xông qua, không dễ dàng như vậy!

Ba vị Chiến Sư thủ hộ Long Vĩ, thấy thương mang của hắn như điện, đồng thời kêu rên, riêng phần mình lấy ra binh khí, ba đạo chân khí dung hợp, phối hợp trận pháp, Long Vĩ cực lớn co rúm, phạm vi hơn mười dặm linh khí, như bỗng chốc bị rút khô, không khí có chút thắt chặt.

- Hừ!

Sớm biết chiêu số của đối phương, Trịnh Dương nhướng mày, bàn chân đạp mạnh trên mặt đất, lâm vào sâu ba tấc, cả người vững như bàn thạch, trường thương mãnh liệt nhảy lên.

Ầm!

Thương cùng Long Vĩ va chạm nhau, va chạm sinh ra sóng khí, kích động ra phía ngoài, một vòng lại một vòng, như tảng đá rơi vào mặt hồ, từng tầng rung động nhộn nhạo, thổi trúng mọi người phía dưới, từng cái đầu tóc dựng thẳng lên.

- Cút ra!

Con mắt trợn tròn, Trịnh Dương hô lớn, trường thương tiếp tục lan tràn ra trước!

Ầm ầm!

Lực lượng cực lớn, lập tức chống Long Vĩ lên, cứng rắn đâm vào không trung.

Một chiêu chấn tam sư!

Phốc! Phốc! Phốc!

Cự Long bị chống, ba vị Chiến Sư phun ra một ngụm máu tươi, lui về sau một bước, lần nữa nhìn về phía thiếu niên đối diện, ánh mắt lộ ra hoảng sợ.

Nghe nói Trác chiến sư không phải đối thủ, Trịnh Dương này cũng dám tiếp nhận Long Môn Trận, liền đoán ra khả năng không phải đối thủ, chỉ là... Nằm mơ cũng không nghĩ đến, đối phương lấy Man lực công kích, mạnh mẽ va chạm, cứng rắn đánh Long Vĩ rơi trên mặt đất!

Mấu chốt nhất là... Lúc này mới chiêu thứ nhất!

Ba người bọn họ liền bị thương, đằng sau còn đánh thế nào?

- Long Môn Trận, Tổng bộ của Chiến Sư Đường tự mình giám sát và điều khiển, không cách nào ăn gian, tuy hắn phá hủy Long Vĩ, muốn thông qua, còn cần chiến thắng chúng ta...

Một vị Chiến Sư quát.

Đánh rơi Cự Long thì như thế nào?

Ba người bọn họ cũng chỉ bị thương nhẹ, ba đại Bách phu trưởng liên thủ, chưa hẳn không thể ngăn ở bên ngoài.

- Tốt!

Một cái trong đó cũng nhẹ gật đầu, đang muốn nói chuyện, liền thấy Chiến Sư thực lực yếu nhất trong ba người, cùng đối phương cấp bậc giống nhau, đã bị một thương đâm thủng bả vai, nằm trên mặt đất.

- Nhanh như vậy?

Đồng tử co rụt lại, cực kỳ hoảng sợ.

Hai người mới nói một cột, liền đâm một cái không còn sức chiến đấu, nếu nói hai câu, chẳng phải không còn một mống?

- Hừ!

Không hổ là Chiến Sư, kinh nghiệm chiến trường vô số, tuy khiếp sợ, lại không có bối rối chút nào, đồng thời gào thét, hai người đồng loạt ra tay.

Phối hợp của bọn hắn không chê vào đâu được, một cái tiến công một cái phòng ngự, hai người bốn tay, chỉ cần đối diện công kích xử lý không thoả đáng, tất nhiên đụng phải công kích khó có thể tưởng tượng.

Trịnh Dương không khẩn trương, trường thương trong tay tiếp tục giơ lên, nhảy về phía trước.

Rầm ào ào!

Thương còn chưa tới trước mặt, liền dốc sức liều mạng thôn phệ Linh khí chung quanh, giống như muốn biến thành một Cự Long.

Bành!

Mũi thương đâm vào trên binh khí của Chiến Sư chịu trách nhiệm phòng ngự, thanh âm đinh đinh đang đang liên tiếp, vị Chiến Sư này chỉ cảm thấy bàn tay mềm nhũn, hổ khẩu vẩy ra máu tươi.

Lực lượng của đối phương, không chỉ tập trung, càng vận chuyển nhanh, tựa hồ vô cùng vô tận, tuy phòng ngự của hắn mạnh, nhưng như trước không đỡ được.

Đâm rơi binh khí của đối phương, Trịnh Dương cũng không tiếp tục, không phải là không muốn, mà là Chiến Sư chịu trách nhiệm tiến công đã đi tới trước mắt.

- Đi!

Cũng không tránh né, Trịnh Dương trước đâm trường thương, đột nhiên biến hướng quất ra.

Bành!

Đánh trúng bên hông vị Chiến Sư này, người sau ngay cả phản ứng cũng không có phản ứng, đã bị đánh bay, người ở trên không trung máu tươi điên cuồng phun, từ trên đài cao bay xuống.

Ô...Ô...n...g!

Sau khi đánh bay gia hỏa kia, mũi thương của Trịnh Dương run lên, rơi vào trên cổ họng Chiến Sư chịu trách nhiệm phòng ngự.

- Chúng ta... Thua!

Cảm nhận được mũi thương mang đến sát khí băng lãnh, vị Chiến Sư này mặt xám như tro.

Ba người bọn họ canh giữ ở Long Vĩ, đối phương trước tiên đâm thủng một cái yếu nhất, mất đi sức chiến đấu, sau đó lại lấy tiến công hắn hấp dẫn chú ý, thay đâm thành quét... liền phá giải liên thủ, trọng thương hai người.

Hiện tại coi như là muốn phản kháng, cũng không có biện pháp.

- Như vậy liền thua?

- Trịnh Dương này chỉ dùng ba chiêu?

- Đúng vậy... Ba chiêu liền đánh bại Long Vĩ... Thật đáng sợ!

- Mặc dù chỉ ba chiêu, nhưng các ngươi nhìn thấy chưa, hắn từ đâm đổi quét, chính giữa không có dừng lại chút nào... chân khí trong người chảy xuôi, sẽ phát sinh va chạm kịch liệt, thân thể nên mạnh bao nhiêu, mới có thể chịu đựng được, không có vấn đề chút nào?

- Cái này thuộc về cưỡng ép biến chiêu, rất dễ dàng xuất hiện nội thương, hắn chẳng những không có vấn đề, còn lực lượng mười phần, nói rõ không chỉ thân thể mạnh mẽ, kinh mạch trong cơ thể cũng cực kỳ bền dẻo, chân khí tinh thuần... Ba loại, thiếu một thứ cũng không được!

- Ân, đổi lại ta mà nói, đừng nói đối diện có đối thủ, coi như là địa phương không ai, bản thân tu luyện cũng có thể trọng thương...

Thấy một màn như vậy, tất cả mọi người khiếp sợ đến sắc mặt trắng bệch.

Vừa rồi chiêu đó của Trịnh Dương thoạt nhìn đơn giản, trên thực tế lại đối với thân thể, chân khí, kinh mạch, phản ứng... Yêu cầu đạt đến tình trạng nghe rợn cả người, thiếu một thứ cũng không được.

Chỉ cần có một chút xảy ra vấn đề, liền vô cùng có khả năng không phải hắn chiến thắng, mà là bản thân bị trọng thương, bị đánh bại ngay tại chỗ.

Có thể nắm chắc thời gian điểm tinh diệu như thế, lấy tiêu hao ít nhất, thời gian ngắn nhất đánh bại ba người, đánh tan Long Vĩ, Trịnh Dương này không chỉ lực lượng mạnh, lý giải đối với chiến đấu, cũng đạt tới trình độ làm cho người ta khó có thể tin.

- Bọn hắn thua không oan...

Thân thể Liêu Tùng cứng ngắc.

Lúc trước còn cảm thấy, Trịnh Dương muốn xông qua Long Môn Trận, hy vọng không lớn, chứng kiến thế mới biết, thiếu niên chỉ có mười sáu,

mười bảy tuổi kia, có lẽ thật có thể hoàn thành hành động vĩ đại mà ba trăm năm qua, Chiến Sư Đường không ai có thể hoàn thành.

Ba người này là thuộc hạ của hắn, sức chiến đấu cùng phối hợp hắn biết rất rõ, tăng thêm Long Môn Trận, ngay cả ba chiêu cũng tiếp không được, Trịnh Dương đáng sợ, dưới đồng cấp bậc, coi như là hắn, ba cái chung vào một chỗ, chỉ sợ cũng khó chống lại.

- Vù vù!

Dưới đài khiếp sợ, Trịnh Dương ở trên bục phun ra một ngụm trọc khí, nhìn thoáng qua phía trước, bước về phía Long Bối.

Những người khác xem ra, hắn thắng vô cùng đơn giản, trên thực tế chỉ có hắn biết rõ độ khó.

Nếu không phải lão sư giảng giải sớm đã sáp nhập vào cốt tủy, muốn đánh bại đối phương nhanh như vậy, là căn bản không thể nào.

Dù vậy, như trước cảm thấy ngực có chút khó chịu, kinh mạch trong cơ thể đau đớn tựa như tê liệt.

Vừa rồi bạo lực công kích khiến hắn chịu một ít vết thương nhẹ, bất quá, không nghiêm trọng lắm.

Một bên đi về phía trước một bên dựa theo phương pháp trị liệu lão sư dạy, sau vài chục bước, ngực đã thư thái rất nhiều, thực lực hoàn toàn khôi phục.

Hắn tu luyện mặc dù chỉ là Thiên Đạo công pháp bản rút gọn, nhưng cũng có bộ phận đặc hiệu của Thiên Đạo công pháp, khôi phục thương thế cùng Thể Lực so với chân khí khác càng thêm hữu hiệu, càng thêm mau lẹ.

- Tiếp tục đi!

Lực lượng khôi phục, nhẹ nhàng cười cười, trường thương trong tay Trịnh Dương lần nữa chỉ về phía trước, thẳng tắp trùng kích tới ba người ở Long Bối.

Ba người ở Long Bối, thực lực thấp nhất cũng đạt đến Tàm Phong cảnh đỉnh phong, càng có hai vị Bán Thánh, độ khó so với vừa rồi lớn không chỉ một lần.

Lần này hắn lựa chọn trước tiên xuất kích, dưới chân nhoáng một cái, nhanh như tia chớp xuất hiện ở trước mặt ba người, trường thương run lên, thẳng tắp đâm ra.

- Sư tỷ, ngươi truyền thân pháp cho hắn?

Chứng kiến tốc độ của hắn, Lưu Dương ở một bên nhịn không được nhìn lại.

- Ân!

Vương Dĩnh gật đầu.

Tuy lão sư chỉ truyền thân pháp cho nàng, nhưng giữa sư tỷ đệ, thường xuyên trao đổi, đối phương truyền thụ một ít thương ý của mình, nàng cũng dốc túi truyền thụ thân pháp.

Đáng tiếc thiên phú của Trịnh Dương ở trên thân pháp không bằng nàng, dù như vậy, sau khi tu luyện qua, thân pháp cũng trở nên cực nhanh, để những người này không kịp phản ứng, vẫn có thể làm được.

Trên đài, thương pháp của Trịnh Dương run run, phong bế hai vị Chiến Sư trong đó công kích, một Chiến Sư khác, từ phía sau công kích đến.

Lúc này, thương của hắn không có biện pháp rút về, dưới tình thế cấp bách, một quyền nện về phía sau.

Bành!

Nắm đấm cùng binh khí của đối phương đụng chung một chỗ, người sau sắc mặt trắng nhợt, lui về bảy tám bước.

- Ngươi cũng truyền quyền pháp cho hắn?

Chứng kiến cái này, Vương Dĩnh nhẹ nhàng cười cười.

- Vâng!

Lưu Dương gật đầu.

Hắn học tập quyền pháp, cũng truyền cho Trịnh Dương, nói cách khác, lúc này người sau, quyền pháp, thân pháp, thối pháp, thương pháp không gì không giỏi, không có một chỗ thiếu sót.

- Ba người này, muốn thắng được Trịnh Dương, chỉ sợ rất khó...

Khóe miệng Vương Dĩnh giơ lên.

Lão sư truyền thụ cho võ kỹ, mạnh bao nhiêu, các nàng tự mình tu luyện, biết rất rõ ràng.

Người khác học một chiêu, có thể hành tẩu thiên hạ, đồng cấp bậc bất bại, giờ phút này Trịnh Dương biết tất cả kỹ xảo, càng nghiên cứu võ kỹ đến tận xương tủy.

Ba người ở trên đài, coi như cấp bậc cao hơn hắn, càng có cường giả Bán Thánh, nhưng muốn thắng được, khẳng định không dễ dàng như vậy.

Hai người ở phía dưới cảm khái, ở trên bục, thương phong của Trịnh Dương gào thét, quyền pháp cương mãnh, thân pháp càng giống như quỷ mị, làm cho người ta thấy không rõ lắm.

Ba vị Chiến Sư cùng chiến đấu, mồ hôi trên đầu càng ngày càng nhiều, áp lực cũng càng lúc càng lớn.

- Không được, tiếp tục như vậy, chúng ta phải thua không thể nghi ngờ...

Một vị Chiến Sư nhịn không được rống lên.

Bọn họ đều là tu vi cao đè thấp thực lực, ánh mắt cùng kiến thức so với Bán Thánh bình thường càng thêm lợi hại, lúc này dùng ra toàn bộ thủ đoạn, ba người liên thủ lại một chút tiện nghi cũng chiếm không được, thậm chí hơi không cẩn thận, còn sẽ bị một thương đâm thủng, cảm giác áp bách cường đại để bọn hắn sắp hỏng mất.

Vị thiếu niên trước mắt này, tuổi không lớn lắm, nhục thân, chân khí, nhãn lực, lý giải võ kỹ, so với bọn hắn chỉ mạnh không yếu, không có chút lỗ thủng nào.

- Dùng ra tuyệt chiêu đi!

Gào thét một tiếng, một vị Chiến Sư khác vung binh khí trong tay, gào thét mà ra, chân khí hùng hậu ở trên không trung hình thành một màn sân khấu thật lớn, như sóng lớn lật tung, bao phủ Trịnh Dương ở bên trong.

Một vị khác chứng kiến hắn sử dụng toàn lực, cũng không cam chịu rớt lại phía sau, binh khí trong lòng bàn tay đâm nhanh ra, trong nháy mắt, thiên địa biến sắc, hào quang binh khí lóe ra ánh sáng màu lam chói mắt, tựa như đâm trời ra lổ một thủng, thẳng tắp bay về phía Trịnh Dương.

- Còn có ta!

Vị Chiến Sư thứ ba tay cầm cự chùy rơi đập, trên đài cao như xuất hiện một nắp nồi thật lớn, bao phủ khắp nơi, làm cho người ta nghe không được cũng nhìn không thấy.

Ba người liên thủ, có công, có phòng, có khống chế, Trịnh Dương lập tức lâm vào nguy cơ trước đó chưa từng có.

- Nguy rồi, bọn hắn đều phát huy lực lượng lớn nhất của từng cấp bậc có thể thi triển, chỉ sợ Trịnh Dương kiên trì không nổi...

Sắc mặt đám người Mi Trưởng lão trắng nhợt.

Đổi lại bọn hắn khả năng ngay cả một chiêu cũng kiên trì không được, thiếu niên này chỉ có mười sáu, mười bảy tuổi, có thể kiên trì đến bây giờ, đã rất không dễ dàng...

Chỉ là, hiện tại tình thế nguy hiểm này, còn có thể tiếp tục nữa sao?

Trái tim của tất cả mọi người bay tới cổ họng.

Các học sinh của Trương lão sư (2)

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Dịch: Tiêu Dao

- Hừ!

Chứng kiến công kích lượn ở chung quanh, Trịnh Dương cũng không có bối rối, ngược lại nhẹ nhàng cười cười, mắt sáng rực lên.

- Tới thật đúng lúc!

Thấp giọng hô một tiếng, không để ý đến bất luận công kích gì của đối phương, ngược lại thẳng tắp nhảy tới không trung.

- Đây là muốn làm gì? Người ở trên không trung, lỗ thủng càng lớn, sẽ chỉ thua nhanh hơn!

- Gặp phải công kích, tránh cũng không thể tránh, sẽ lâm vào cục diện càng thêm bị động, đây là muốn nhận thua sao?

- Làm như vậy tuy có thể tạm thời tránh né tiến công, lại làm cho bản thân lâm vào tình thế nguy hiểm mới, là chiêu số thất bại nhất rồi...

...

Dưới đài xôn xao.

Vừa rồi Trịnh Dương này, vô luận chiêu số hay ý thức chiến đấu, đều làm người kinh diễm, thế nào thời điểm mấu chốt nhất, lại xuất hiện sai lầm lớn như vậy?

Tàm Phong cảnh là không thể phi hành, thành thành thật thật ở trên mặt đất, còn có khả năng chiến thắng, bay đến không trung chẳng khác nào thành mục tiêu công kích cho người khác, một khi tiến công liên tiếp không ngừng, còn nghĩ trốn tránh cũng không kịp rồi.

Trong lúc mọi người khiếp sợ, Trịnh Dương người ở trên không trung, di động vài mét, trong nháy mắt liền tránh khỏi toàn bộ công kích ở phía dưới, sau một khắc, bàn chân đạp trên hư không, lăng không lơ lửng, biến thành một tư thế đầu dưới chân trên, mũi thương đâm xuống.

- Hắn đây là phi hành?

- Tại sao Tàm Phong cảnh có thể bay?

Tất cả mọi người ngây người.

Chỉ có tu vi đột phá Bán Thánh, mở ra Không Huyệt, tu luyện giả mới có cơ hội bay đến bầu trời.

Thiếu niên trước mắt này, chỉ là Hóa Phàm cửu trọng Tàm Phong cảnh, làm sao có thể ở trên không trung tùy ý bay lượn, mà không rơi xuống?

- Xem ra lão sư cũng truyền thụ cho hắn Hồng Trần Đạp Thiên Bộ...

Vương Dĩnh cười cười.

Lão sư mới tiến nhập Hóa Phàm, có thể tùy ý phi hành ở trên không trung, chính là tu luyện chiêu này, hiện tại Trịnh Dương cũng phi hành, rõ ràng lấy được chân truyền.

- Trịnh Dương rất thông minh, dựa theo tình huống bình thường, ba người này thi triển ra tuyệt chiêu, hắn là không cách nào chiến thắng. Cố ý lộ ra kẽ hở, khiến tất cả mọi người công kích tập trung lại, mà hắn lại mượn nhờ tư duy theo quán tính không thể phi hành của mọi người, một lần hành động đi vào không trung, không chỉ hóa giải tình thế nguy hiểm, còn chuyển hóa bị động thành chủ động, ba người kia xong...

Lưu Dương nói.

Người bình thường đều cho rằng Tàm Phong cảnh không thể phi hành, căn bản không có phòng ngự không trung, cái này cho Trịnh Dương cơ hội rất lớn.

Lời còn chưa dứt, liền thấy trường thương trống không, hóa thành vạn điểm hào quang bắn xuống, bao phủ ba vị Chiến Sư ở bên trong.

Bành! Bành! Bành!

Lực lượng kích xạ bốn phía, sắc mặt ba vị Chiến Sư trắng nhợt, đồng thời bay ngược ra, thậm chí có hai cái trực tiếp té ra lôi đài.

- Ngại ngùng, ta thắng...

Cầm chặt trường thương, đứng ở trên đài, Trịnh Dương nhàn nhạt ngắm nhìn bốn phía, một cỗ khí thế ngạo nghễ tự nhiên sinh ra.

Long Bối khảo hạch làm cho người ta cảm thấy hoàn toàn không có hy vọng, cũng thuận lợi thông qua.

Thông qua cửa ải này, Trịnh Dương cũng không có sốt ruột đi về phía trước, mà khoanh chân ngồi dưới đất, lấy ra một viên đan dược khôi phục thể lực, khôi phục chân khí hao tổn.

Chứng kiến cử động của hắn, bốn phía đều giảm thấp xuống thanh âm, sợ quấy rầy hắn tu luyện.

Liêu Tùng ở dưới đài càng xiết chặt nắm đấm, kích động đến sắc mặt đỏ lên.

Thông qua Long Vĩ cùng Long Bối đã nói rõ thực lực, tiến nhập Chiến Sư Đường, huấn luyện thật tốt, một khi thực lực đạt tới, ít nhất đều là cấp bậc Thống Lĩnh, cường giả loại này bị bản thân phát hiện, chỗ tốt không thể nghi ngờ.

Có thể nói coi như không có thông qua Long Thủ, cũng kiếm lợi lớn.

Nghỉ ngơi tiếp cận nửa canh giờ, lúc này Trịnh Dương mới đứng dậy, giờ phút này lực lượng trong cơ thể giống như gió bão quét sạch, phát ra lôi âm trầm lắng.

Mỗi tiến về phía trước một bước, khí thế trên người liền tăng cường một phần, đi đến bước thứ tám, đột nhiên nổ vang, tu vi Tàm Phong cảnh sơ kỳ đột phá, đạt đến trung kỳ!

- Đây là lâm chiến đột phá?

Ô Thiên Khung ngẩn ngơ, nhịn không được nhìn về phía Liêu Tùng cách đó không xa:

- Người canh giữ ở cửa thứ ba cũng sẽ tương ứng tăng lên thực lực sao?

Long Môn Trận Long Vĩ, Long Bối, Long Thủ dựa theo thực lực người xông cửa tiến hành xếp đặt, hiện tại đột phá, cửa khẩu đằng sau có thể cũng căn cứ tình huống thực tế, tiếp tục tăng lên độ khó hay không?

- Không biết, khảo hạch chỉ có một canh giờ, thời điểm chiến đấu tạm thời đột phá, thuộc về ứng biến, đằng sau sẽ không sửa đổi.

Liêu Tùng nói.

Khảo hạch Chiến Tử, công bằng công chính, có thể ở thời điểm chiến đấu đột phá, là bản lãnh của ngươi, coi như đằng sau chênh lệch giảm bớt, cũng không có khả năng tạm thời sửa đổi.

Dù sao, lâm trận đột phá, một tiểu cấp bậc mà thôi, không ảnh hưởng chút nào, cũng không thể, trực tiếp đột phá một đại cấp bậc đi!

Đang khi hai người nói chuyện, Trịnh Dương ở trên bục tiếp tục đi thẳng về phía trước, sau ba bước, tu vi vừa mới tấn thăng đến Tàm Phong cảnh trung kỳ đã triệt để củng cố.

Tiếp tục đi về phía trước, chân khí trong cơ thể sôi trào như sấm, giống như vừa rồi, khí tức tiếp tục kéo lên.

Ầm ầm!

Sau bước thứ tám, như lần nữa phá vỡ gông cùm xiềng xích, đạt đến Tàm Phong cảnh hậu kỳ.

- Cái này...

Tất cả mọi người ở dưới đài đều nhíu mày, gặp qua đột phá nhanh, nhưng chưa thấy qua nhanh như vậy.

Đi tầm mười bước, tu vi đã đột phá hai cấp, quả thực chính là không thể tưởng tượng.

Bất quá Trịnh Dương tựa hồ còn không có đình chỉ, tiếp tục đi tới, lực lượng tinh thuần cuồn cuộn không ngớt.

Chờ đi vào vị trí Long Thủ, đã đạt đến Tàm Phong cảnh đỉnh phong!

- Mấy ngày nay, Trịnh Dương một mực súc tích lực lượng, áp chế tu vi không đột phá, rốt cuộc làm được góp ít thành nhiều...

Vương Dĩnh nở nụ cười.

Sau khi có tin tức muốn khảo hạch Chiến Sư, vị sư đệ này một mực nỗ lực tu luyện, lại áp chế tu vi, không đi đột phá, mục đích đúng là vì hiện tại, một lần hành động chạy nước rút cảnh giới cao hơn, đánh cho đối phương trở tay không kịp.

Đương nhiên, có thể làm được điểm ấy, cũng là lão sư truyền thụ công pháp thần kỳ, đổi lại người khác, có thể tấn cấp một tiểu cấp bậc, coi như rất lợi hại, một hơi tăng lên ba cấp, quả thực chính là không thể tưởng tượng, nghe rợn cả người.

- Chiêu này của hắn rất chính xác, lúc trước cùng Long Thủ chênh lệch còn rất lớn, hiện tại không ngừng thu nhỏ, nếu như ta xông cửa mà nói, cũng có thể dùng một chút...

Lưu Dương cười nói.

Hai người nói chuyện với nhau, ở trên bục, Trịnh Dương cũng không có sốt ruột tiến công, mà cổ tay khẽ đảo, để một trái cây màu đỏ thắm vào trong miệng.

- Đây là... Xích Huỳnh Quả?

Dưới đài Ngô Hư cùng Lộc Thành nhận ra, khóe miệng kìm lòng không được co lại.

Lúc trước bọn hắn đi sơn cốc kia, chính là vì tìm thứ này, kết quả tay không mà về, một mực suy đoán có phải Trương Huyền lấy đi trái cây hay không, hiện tại xem ra đúng là như thế.

Vật này là lợi khí đột phá Bán Thánh, gia hỏa ở trên đài sẽ không ở sau khi liên tục tăng lên ba tiểu cấp bậc... Còn muốn trực tiếp trùng kích Bán Thánh chứ.

Bán Thánh cùng Tàm Phong cảnh chênh lệch rất lớn, một khi thành công, thực lực tất nhiên có bay vọt về chất, đến lúc đó xông qua Long Thủ, có thể dễ như trở bàn tay rồi.

- Qua sông không vượt giữa dòng...

Không chỉ hắn nhìn ra vấn đề này, Liêu Tùng cũng nhìn ra, nhịn không được hét lớn.

Oanh long long!

Ba vị Chiến Sư ở trên Long Thủ, nghe được tiếng la, tất cả đều nhướng mày, giơ lên binh khí trong tay, đồng loạt công kích đến.

Dù sao đối phương đã đi tới phạm vi chiến đấu, làm như vậy cũng không tính trái lệ.

- Hắc hắc, vừa vặn không cách nào tiêu hóa cỗ lực lượng này, liền lấy các ngươi tới luyện thương đi!

Nhướng mày, trường thương của Trịnh Dương tiến lên đón.

Xích Huỳnh Quả là bảo vật đột phá Bán Thánh, đơn độc luyện hóa mà nói khả năng cần ít nhất một hai canh giờ, nhưng có đối phương công kích áp lực bức bách, tốc độ sẽ nhanh lên rất nhiều.

Ban đầu ở Vạn Quốc Liên Minh, Trương Huyền hay dùng loại phương pháp này, từ Hóa Phàm tứ trọng Trọc Thanh Cảnh cấp tốc tăng lên.

Giờ phút này, muốn bình thường thắng được Long Vĩ, hầu như không có khả năng, mượn nhờ Xích Huỳnh Quả, khả năng tuyệt đối sẽ gia tăng gấp bội!

Quả nhiên, kèm theo Trịnh Dương cùng bọn họ giao thủ thời gian càng dài, lực lượng trong cơ thể lại càng cường đại càng bành trướng, thật giống như cả người hắn là động cơ không biết mệt mỏi.

Không chỉ như thế, cỗ lực lượng này vẫn còn liên tục chuyển hóa tới Bán Thánh, liên tục chiến đấu hơn 100 chiêu, trong cơ thể nổ vang kịch liệt, thực lực cả người như cá chép vượt long môn, đã xảy ra bay vọt về chất.

Bán Thánh, đến!

Tu vi đạt tới Bán Thánh, sức chiến đấu tăng lên không chỉ một lần, lúc trước, ba vị Long Thủ đã rất khó chiến thắng, giờ phút này làm sao có

thể ngăn cản, sau mười chiêu, ba người đã bị trường thương cứng rắn quét xuống lôi đài.

Long Môn Trận, thông qua!

- Cái này... Thực thành công?

Kích động xiết chặt nắm đấm, cho dù tận mắt nhìn thấy, nhưng đến bây giờ Liêu Tùng cũng có chút không dám tin tưởng.

Sự tình vô số thiên tài của Chiến Sư Đường đều làm không được, thiếu niên mười sáu, mười bảy tuổi ngay cả Danh Sư cũng không phải, làm được dễ dàng... Quả thực chính là không thể tưởng tượng.

- Thông qua!

Tổng bộ ý niệm ở trên bầu trời chịu trách nhiệm giám sát, lưu lại hai chữ, sau đó chậm rãi thối lui, nói cách khác, lần khảo hạch này lấy được Tổng bộ của Chiến Sư Đường nhận thức.

Về sau Trịnh Dương lại đi Tổng bộ, chỉ cần khảo hạch vị trí Long Châu là được, ba cửa ải trước, đã không cần thiết lặp lại khảo nghiệm!

Tuy đây không phải Long Môn Trận hoàn chỉnh, nhưng mà 300 năm qua có thể thông qua cũng không cao hơn mười vị... Nói rõ một ít, giờ phút này Trịnh Dương đã trở thành Chiến Tử hậu tuyển rồi.

- Ta thành công...

Trịnh Dương xiết chặt nắm đấm, trong mắt chảy ra nước mắt.

Hắn chỉ là thiếu niên đối với thương pháp tương đối nhiệt tâm, coi như hơi có chút thiên phú, nếu như không phải gặp được lão sư, khả năng về sau nhiều nhất là ở Thiên Huyền Vương quốc làm một huấn luyện viên thương pháp, tu vi bất quá Thông Huyền, tuổi thọ chỉ khoảng trăm năm, tầm thường vô vi, trăm năm sau hóa thành bụi bặm, dấu vết mảy may cũng sẽ không lưu lại.

Là lão sư cải biến vận mệnh của hắn, cho hắn nhân sinh thứ hai.

Là lão sư để hắn đi tới tình trạng hôm nay, tu vi đột phá cảnh giới trước kia nằm mơ cũng không dám nghĩ.

Là lão sư cho hắn tự tin, cho mục tiêu nhân sinh, cho hắn biết vì cái gì mà phấn đấu.

- Lão sư yên tâm đi, ta nhất định sẽ càng chạy càng xa, ở Chiến Sư Đường, xông ra thanh danh, sẽ không phụ lòng ngươi kỳ vọng!

Nắm đấm xiết chặt, trong lòng Trịnh Dương âm thầm thề.

- Tốt rồi, Trịnh Dương, khảo hạch thông qua... Các ngươi còn muốn tiếp tục khảo hạch không?

Trịnh Dương đi xuống lôi đài, Liêu Tùng quay đầu nhìn về phía đám người Vương Dĩnh.

- Đương nhiên!

Vương Dĩnh cười cười.

Coi như không trở thành Chiến Sư, cũng muốn chứng minh thực lực của mình, vì lão sư dương danh!

- Sư tỷ, sư huynh, nếu không để cho ta tới trước thử xem, ta nhập môn trễ nhất, nếu như ta có thể thông qua, các ngươi khẳng định cũng được!

Vương Dĩnh đang muốn nhảy lên đài cao, liền nghe được một thanh âm hơi nhu nhược vang lên.

Quay đầu nhìn lại, liền thấy ánh mắt của Ngụy Như Yên tản ra hào quang cực nóng.

Các học sinh của Trương lão sư (3)

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Dịch: Tiêu Dao

- Ngươi?

Vương Dĩnh nhíu mày.

Tuy đều là học sinh thân truyền của lão sư, nhưng Ngụy Như Yên này mới nhập môn hai tháng, lấy được chỉ điểm rất ít.

Khảo hạch Chiến Sư bình thường có lẽ không có vấn đề quá lớn, nhưng nghĩ xông Long Môn Trận mà nói, hầu như không có khả năng.

Dù sao coi như là Trịnh Dương cũng dùng một chút tâm cơ, hao tốn vô số tâm huyết mới thành công.

Nếu như cuối cùng không phải áp chế thực lực, thời điểm chiến đấu đột phá, muốn xông qua Long Thủ, là hầu như không thể nào.

- Tuy đi theo lão sư học nghệ thời gian rất ngắn, nhưng ta cũng muốn thử xem...

Ánh mắt kiên định, Ngụy Như Yên tựa hồ không phải ý tưởng tạm thời, mà là đã sớm có quyết định.

- Vậy được rồi, gặp phải nguy hiểm, liền lập tức nhận thua!

Thấy thái độ của nàng kiên định, Vương Dĩnh nhẹ gật đầu.

- Đa tạ sư tỷ!

Ngụy Như Yên lên tiếng, thân thể mềm mại dướn ra, bay lên đài cao.

- Vị này là người nào? Cũng là học sinh thân truyền của Viện trưởng sao?

Nhìn nàng lên đài, tất cả thầy trò dưới đài đều lộ ra vẻ nghi hoặc.

Đám người Vương Dĩnh, Trịnh Dương đều ở Học Viện đảm nhiệm dạy học, làm Khách Khanh Trưởng lão, mọi người có thể nhận thức, không coi vào đâu, mà vị này, chưa bao giờ xuất hiện qua, hơn nữa nhìn dung mạo, hình thể gầy yếu như thế, thật có thể chiến đấu?

- Nghe nói là học sinh hơn hai tháng trước Viện trưởng mới thu!

- Mới thu hai tháng? Ngắn như vậy?

- Đúng vậy...

Trong đám người có hiểu rõ tình hình, truyền ra tin tức.

Nghe được mới thu hai tháng, liền muốn khiêu chiến Chiến Sư, tất cả mọi người có chút không dám tin tưởng.

Hơn hai tháng này, Viện trưởng một mực khảo hạch Danh Sư lục tinh, mấy ngày hôm trước mới vừa về... Coi như có lên lớp, cũng không nhiều a, thật có thể thông qua khảo hạch khó khăn như thế?

Mọi người đều thấy được, lần khảo hạch này so với Chiến Sư đại tái trước kia, khó khăn ít nhất gấp mười lần!

- Thực lực của ngươi là Tàm Phong cảnh đỉnh phong, thực lực tu luyện giả đối ứng, từ Tàm Phong cảnh đỉnh phong một đường tăng lên, đạt tới

Tòng Thánh đỉnh phong!

Kiểm tra đo lường tu vi của Ngụy Như Yên một chút, Liêu Tùng nói.

Vừa rồi mọi người chịu trách nhiệm khảo thí, mặc dù có một cái bị Trịnh Dương đâm thủng, nhưng còn có người thay thế, lấy ra chín người vẫn có thể làm được.

Về phần người khác, đều là vết thương nhẹ, hiện tại đã khôi phục không sai biệt lắm, tiếp tục khảo hạch, vấn đề không lớn.

- Tốt!

Ngụy Như Yên gật đầu.

Nếu như không tính Trịnh Dương lâm trận đột phá, thực lực của nàng, ở trong mấy vị thân truyền của Trương Huyền, coi như là mạnh nhất, sớm đã đạt đến Tàm Phong cảnh đỉnh phong, cách Bán Thánh chỉ kém một cước.

- Bắt đầu đi!

Sau nửa canh giờ, Long Môn Trận lần nữa chuẩn bị hoàn tất, Liêu Tùng thấp giọng hô.

Ngụy Như Yên nhẹ nhàng gật đầu, ánh mắt ngưng trọng, tâm cảnh cũng trở nên cổ sóng không sinh.

Bị ốm đau tra tấn nhiều năm như vậy, muốn nói tâm cảnh trầm ổn, nàng còn lợi hại hơn Lộ Trùng, có thể tùy thời làm cho mình trở nên tỉnh táo, sẽ không bối rối.

Rầm ào ào!

Kèm theo xông cửa bắt đầu, ba vị Chiến Sư trên Long Vĩ đồng thời vận chuyển chân khí, một cỗ lực lượng cường đại lật úp ra, tạo thành uy áp kịch liệt.

Bàn chân Ngụy Như Yên dậm trên mặt đất, thẳng tắp vọt tới đám người.

- Nàng không cần binh khí?

Thấy nàng tay không tấc sắt, liền phóng tới Long Vĩ, tất cả mọi người nhăn mày lại.

Vừa rồi Trịnh Dương, tay cầm trường thương cũng bị động như thế, nàng một con gái yếu ớt, tay không tấc sắt liền xông lên, có phải quá trò đùa hay không?

- Nàng... Mới tu luyện hai tháng, còn không biết sử dụng binh khí...

Vương Dĩnh cười khổ.

- Mới tu luyện hai tháng?

Ô Thiên Khung ở một bên, con mắt trợn tròn.

- Ân, lúc trước nàng một mực bệnh nặng, lão sư chữa khỏi, thu làm thân truyền, cũng chính là ở khi đó mới bắt đầu tu luyện, đến bây giờ, bất quá hơn hai tháng, miễn cưỡng ba tháng mà thôi...

Vương Dĩnh giải thích.

- Tu luyện hai tháng, không biết sử dụng binh khí? Cái này... Đánh như thế nào?

Ô Thiên Khung thiếu chút nữa ngất đi.

Long Môn Trận đáng sợ, vừa rồi tận mắt nhìn thấy, có thể nói khủng bố, trận pháp cường đại như thế, một người tu luyện hai tháng, ngay cả binh khí cũng không biết sử dụng, liền tiến lên... Các ngươi đây là tới đùa giỡn a?

Nghe nói như thế, khóe miệng của Liêu Tùng cũng co quắp.

Vô số Chiến Sư của Chiến Sư Đường, đều không thông qua được khảo hạch, các ngươi... Còn nghĩ đơn giản?

Bành! Bành! Bành!

Mấy người nói chuyện, Ngụy Như Yên ở trên đài đã cùng ba người Long Vĩ giao chiến.

Nhìn thoáng qua, da mặt Liêu Tùng lần nữa run lên.

- Nàng... lý giải võ kỹ có lẽ cũng không nhiều?

Đối phương hầu như không có bất kỳ chiêu số võ kỹ, cũng không có học qua quyền pháp, chỉ bằng vào Chân khí trong cơ thể, đánh tới đập đi, là đấu pháp không biết võ công a.

Phàm là học qua võ kỹ, làm sao sẽ dùng chiêu số như thế?

- Võ kỹ... Hai tháng này, chỉ tăng lên tu vi, lão sư còn chưa kịp truyền thụ...

Vương Dĩnh lúng túng.

Ngụy Như Yên vừa tỉnh dậy liền có được thực lực Tàm Phong cảnh, mặc dù thực lực cao, lại đều là đan dược chồng chất thành, lão sư cho quy định, để nàng tu luyện lần nữa.

Hơn hai tháng qua, một mực nỗ lực, cũng không quá đáng triệt để củng cố tu vi mà thôi, làm sao có thời giờ học tập võ kỹ?

Lại nói, lão sư đối với nàng tổng cộng chỉ điểm không cao hơn ba lượt, coi như muốn học, cũng phải có thời gian mới được.

- Không có truyền thụ võ kỹ?

Thân thể nhoáng một cái, Liêu Tùng thiếu chút nữa phun ra máu tươi:

- Như vậy... Ngươi cũng dám để nàng đi lên xông Long Môn Trận?

Coi Long Môn Trận là trò đùa?

Binh khí không có học qua thì thôi, võ kỹ cũng không học... Mấu chốt mới tu luyện hai tháng, các ngươi để cho nàng lên... Thực cho rằng tất cả Chiến Sư của Chiến Sư Đường chúng ta là ngồi không?

Sở dĩ Trương viện trưởng để cho bọn họ cảm thấy lợi hại, là bởi vì lĩnh ngộ võ kỹ cùng kỹ xảo chiến đấu, đạt đến tình trạng không thể tưởng tượng, chỉ cần nghe hắn nói qua tiết học, sức chiến đấu đều có thể tăng nhiều.

Vị thân truyền này, ngay cả cái này cũng không có học, chạy đi lên chiến đấu... Không cần nghĩ, nhất định phải thua!

Đám người Liêu Tùng cùng Ô Thiên Khung đồng thời toát ra ý nghĩ này, nhịn không được lắc đầu.

- Không có việc gì, nếu như nàng muốn lên, liền đi thử xem, cũng chưa chắc thất bại...

Cùng mọi người ý tưởng khác biệt, Vương Dĩnh lắc đầu.

Người khác không biết Ngụy Như Yên đáng sợ, nàng là rất rõ ràng, coi như là nàng chiến đấu, cũng sẽ bị nhẹ nhõm áp chế, Chiến Sư ở trên đài tuy mạnh, cũng chưa chắc có thể thắng được.

Lão sư tùy theo tài năng tới đâu mà dạy, không có truyền thụ nàng võ kỹ, tự nhiên có ý tưởng, nếu không, người khác nghe nửa canh giờ, liền vô cùng cường đại, nàng làm sao có thể một chút cũng không có học được?

- Ý nghĩ của ngươi quá ngây thơ rồi, nói thiệt cho ngươi biết, Chiến Sư chúng ta, là rất mạnh... A? Ta móa!

Thấy nàng tự tin như thế, Liêu Tùng lắc đầu, đang muốn khuyên bảo đối phương, để cho bọn họ coi trọng một chút, đây không phải vui đùa, đột nhiên ánh mắt nhìn lên đài, ngừng lại, nước miếng sặc đến yết hầu, liên tục ho khan.

- Đây là có chuyện gì? Chiến Sư các ngươi... Thế nào đều giống như uống rượu say, đánh chậm như vậy?

Không chỉ hắn như thế, Ô Thiên Khung cũng thấy rõ tình huống ở trên đài, con mắt trợn tròn.

Chỉ thấy trên đài, ba người Long Vĩ cùng Ngụy Như Yên giao thủ, giờ phút này giống như uống quá nhiều, thân thể liên tục lắc lư không nói, công kích chiêu số cũng càng ngày càng chậm, giống như trong nháy mắt từ người trẻ tuổi biến thành người già.

- Nhường cũng không phải như vậy a!

- Đánh như vậy, ta cũng có thể thông qua...

Không chỉ hắn kỳ quái, mọi người ở dưới đài cũng bối rối.

Vừa rồi thấy Trịnh Dương xông cửa, mấy vị thủ quan khí thế rộng rãi, chiến lực vô địch, làm cho lòng người kinh hãi, thế nào gặp phải mỹ nữ, liền trở nên mềm nhũn như thế, lực lượng cũng thi triển không ra?

Coi như muốn nhường, cũng không phải như vậy a!

Quá trắng trợn rồi!

- Bọn hắn... Không phải cố ý đánh chậm... Mà là trúng độc!

Xem một lát, Liêu Tùng như nhìn ra điều gì, đồng tử co rụt lại.

Người của hắn, biết rõ rất rõ ràng, tuyệt đối không có khả năng bởi vì đối phương lớn lên xinh đẹp mà thả cửa, loại tình huống này, chỉ có một khả năng, đó chính là... Trúng độc!

Quá trình song phương đối chiến, hắn đều xem, lực lượng tàn sát bừa bãi, chân khí kích động, căn bản không có cơ hội phóng độc a...

Hơn nữa, bây giờ chiến đấu, có Tổng bộ giám sát và điều khiển, lặng lẽ dùng độc, thi triển thủ đoạn cạnh tranh bất chính, nhất định sẽ buột dừng

lại.

Không có đình chỉ, cũng không có nói gì, đã nói rõ, nàng không mượn nhờ dược vật, hoặc là đồ vật gì!

Chiến đấu là quang minh chính đại!

Đến cùng xảy ra chuyện gì?

Liêu Tùng sắp cào tóc xuống, hoàn toàn không rõ ràng cho lắm.

- Bảo Như Yên sư muội khắc chế, xem ra cuối cùng vẫn sử dụng...

Lưu Dương cười khổ một tiếng.

Sự tình Ngụy Như Yên là Tiên Thiên Độc Thể, bọn họ cũng đều biết, nguyên nhân chính là như thế, mới dám yên tâm để nàng đi xông cửa.

Vốn tưởng rằng, có thể khắc chế lực lượng, không phóng thích độc khí, hiện tại xem ra... là nghĩ quá đơn giản.

Tiên Thiên Độc Thể, Tiên Thiên Độc Hồn Thể... Có thể nói, toàn thân Ngụy Như Yên đều là kịch độc, trong chân khí cũng có độc, coi như là Chiến Sư ở trước mặt, có thể vượt cấp chiến đấu, gặp gỡ kịch độc như thế, cũng không có bất kỳ năng lực phản kháng.

- Ba người này phải thua...

Nhẹ gật đầu, Vương Dĩnh vừa dứt lời, liền nghe được trên đài phù phù! Phù phù! Phù phù! Ba tiếng, ba vị Chiến Sư thủ hộ Long Vĩ nằm trên mặt đất, trong miệng liên tục phun bọt mép, hôn mê bất tỉnh.

- Cửa thứ nhất thông qua!

Ba người ngã xuống đất, Ngụy Như Yên không có lưu lại quá nhiều, tiếp tục đi thẳng về phía trước.

Vài bước đi vào trước Long Bối.

- Yêu nữ, ngươi sử dụng thủ pháp quỷ dị gì?

Ba vị Chiến Sư ở trên Long Bối như lâm đại địch, không còn khinh thường như lúc trước.

- Thủ pháp quỷ dị? Không có a...

Ngụy Như Yên lắc đầu:

- Bắt đầu đi!

Nói xong, không hề nói nhảm, vọt tới ba người, chân khí trong cơ thể bao phủ xung quanh.

Mặc dù nàng không có chiêu số, nhưng chân khí ẩn chứa kịch độc, chỉ cần tiếp xúc, tất nhiên sẽ bị nhiễm, Thần Tiên cũng khó đào thoát.

Tiên Thiên Độc Thể, nguyên nhân chính là đáng sợ như thế, mới khiến cho người chùn bước.

Phù phù! Phù phù! Phù phù!

Thời gian không lâu, ba vị Chiến Sư trên Long Bối cũng nằm trên mặt đất, liên tục phun bọt mép.

Không đến năm phút đồng hồ, một nữ hài không biết dùng binh khí, không biết võ kỹ, chỉ tu luyện hai tháng, đã xông qua hai cửa ải.

Ngay sau đó, đi đến vị trí Long Thủ.

Lại năm phút đồng hồ sau, ba vị Chiến Sư ở Long Thủ cũng nằm trên mặt đất.

Tuy thực lực của bọn hắn cường đại hơn Ngụy Như Yên không ít, nhưng trúng độc... là chẳng phân biệt được thực lực mạnh yếu, đồng dạng ngăn cản không nổi.

- Nàng... Thực thông qua được?

Nhìn một màn này ở trong mắt, Liêu Tùng sắp khóc.

Trong lòng có một cái ý nghĩ xông ra, khiến hắn kìm lòng không được run rẩy...

Chẳng lẽ... Chiến Sư bọn hắn, thật sự là ngồi không?

Trở lại mặt đất

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Dịch: Tiêu Dao

Lúc trước đã từng nói qua, Chiến Sư bọn hắn rất cường đại, không phải ngồi không, kết quả bị hai thiếu nam thiếu nữ mười sáu, mười bảy tuổi đánh hôn mê bất tỉnh, bất tỉnh nhân sự...

Một cái mạnh mẽ thì thôi, liên tục hai cái, mấu chốt thứ hai mới tu luyện hai tháng, thậm chí ngay cả võ kỹ cũng không biết...

Tiến vào Học Viện, bị đệ tử bình thường đánh một trận; Long Môn Trận tiến hành ba trăm năm qua, hầu như không có người nào thông qua, kết quả, liên tục hai cái thông qua...

Nói thật, hắn cũng có chút hoài nghi nhân sinh rồi.

Trương viện trưởng, coi như ngươi rất lợi hại, rất cường đại, thế nhưng không cần phải hung tàn như vậy a!

Bản thân mạnh mẽ liền thôi, tùy tiện dạy đệ tử cũng lợi hại như vậy? Để cho mặt mũi Chiến Sư Đường chúng ta đặt chỗ nào?

- Liêu chiến sư, giống như... Người của các ngươi không thể tiến hành tràng tỷ thí tiếp theo, hai người chúng ta làm sao bây giờ?

Đang tràn đầy phiền muộn, liền nghe Vương Dĩnh ở một bên hỏi.

Nghe nói như thế, lúc này mới nhớ tới, chín người ở trên đài tất cả đều trúng độc hôn mê, đến bây giờ không có thanh tỉnh.

Trước kia khảo hạch, đều là Chiến Sư bọn hắn đánh người khác hôn mê bất tỉnh, bây giờ đối phương chỉ lên hai đệ tử, người của mình trọng thương liền trọng thương, hôn mê thì hôn mê...

Liêu Tùng cảm thấy trái tim của mình nguội lạnh.

- Để người của chúng ta nghỉ ngơi một chút... Ba ngày sau lại tiếp tục a! Thuận tiện, lại từ Chiến Sư Đường triệu hoán một ít Chiến Sư tới...

Xoắn xuýt một chút, Liêu Tùng nói.

Hiện tại cũng không có biện pháp nào khác rồi.

Chín thuộc hạ của mình trúng độc nghiêm trọng, coi như có thể giải độc, không có vài ngày thời gian, là không cách nào hoàn toàn khôi phục.

Không có khôi phục lại đỉnh phong, coi như khảo hạch cũng không chính xác.

Còn không bằng trước nghỉ ngơi vài ngày, lại tiếp tục khảo hạch, thuận tiện điều những người khác tới đây!

Không tin đường đường Chiến Sư Đường, ngay cả mấy người này cũng giải quyết không được!

- Cũng tốt!

Chần chừ một chút, Vương Dĩnh nhẹ gật đầu.

Trịnh Dương là dựa vào mưu kế mới thông qua khảo hạch, Ngụy Như Yên dựa vào Tiên Thiên thể chất, nàng cùng Lưu Dương, đều không có chỗ dựa, chỉ dựa vào thực lực mà nói, muốn thông qua độ khó thật lớn.

Có ba ngày hoà hoãn, lão sư sẽ trở lại, đến lúc đó học tập hắn, lại khảo hạch mà nói, sẽ đơn giản hơn không ít.

Cũng không phải nói thực lực của các nàng không bằng Trịnh Dương, rất nhiều kỹ xảo, phía trước thi triển qua, Chiến Sư chịu trách nhiệm khảo hạch đều biết, lần thứ hai chiến đấu, tất nhiên đã có phòng bị.

Còn muốn thành công liền khó khăn.

Thấy nàng đáp ứng, Liêu Tùng nhẹ nhàng thở ra, hiện tại hắn chỉ sợ đối phương khảo hạch, đường đường Chiến Sư Đường, ngay cả người khảo hạch cũng cầm không ra, như vậy sẽ tức đến chết.

- Quá đặc sắc rồi!

- Có thể nhìn chiến đấu như vậy, kiếp này không uổng!

- Không hổ là thân truyền của Trương viện trưởng, Trịnh Dương thật cường đại!

- Đó là tự nhiên, Viện trưởng lợi hại như thế, học sinh của hắn làm sao có thể đơn giản?

Tuy chỉ chiến đấu hai trận, hơn nữa Ngụy Như Yên khảo hạch, rất nhiều người không có xem hiểu, nhưng Trịnh Dương chiến đấu vô cùng đặc sắc, khiến vô số người đến đây quan sát, tất cả đều cảm thấy chuyến đi này không tệ, tận mắt chứng nhận một truyền kỳ ra đời.

- Không biết muốn trở thành thân truyền của Viện trưởng cần điều kiện gì...

- Ta cũng muốn...

Không ít người, trong lòng đều tính toán, như thế nào mới có thể trở thành thân truyền của Trương viện trưởng, một bước lên trời, ngay cả đám đệ tử của tứ đại học viện khảo hạch Chiến Sư không thành công, ánh mắt từng cái lập loè, động tâm suy nghĩ.

Bất quá, bọn hắn không biết là, vị bọn hắn vẫn muốn bái sư kia, lúc này vẫn còn ở chỗ sâu trong địa quật, khoanh chân ngồi.

Qua không biết bao lâu, rốt cuộc mở mắt.

- Còn kém một chút!

Hít sâu một hơi, Trương Huyền đứng dậy.

Mấy ngày nay một bên tu bổ phong ấn, một bên dựa theo kết cấu phong ấn lần nữa tu luyện Phong Thánh Giải, thực lực quả nhiên có tiến bộ thật lớn, tuy tu vi còn là Tòng Thánh đỉnh phong, nhưng sức chiến đấu cùng lực lượng lần nữa bạo tăng.

Trải qua tu luyện, Nguyên Thai trong cơ thể càng thêm củng cố, tựa như một viên đan dược màu vàng, quay tròn xoay tròn, giờ phút này đã tu luyện đến một bước cuối cùng, còn kém một bước nữa mà thôi.

Căn cứ hắn suy tính, một khi hoàn thành, tất nhiên cần tiêu hao lượng lớn linh khí, tiếp tục dừng lại ở trong phong ấn mà nói, sẽ tạo thành ảnh hưởng, lúc này mới ngừng lại.

Vù vù!

Thân thể nhảy tung, từ bên trong nhảy ra ngoài.

Cái phong ấn này, đối với Nhân tộc không có trở ngại quá lớn, nhưng đối với Dị Linh Tộc mà nói, lại giống như không gian bình chướng, khó có thể vượt qua.

Trở lại địa quật, tìm cái địa phương an toàn, lấy ra một đống trận kỳ, ngón tay búng, bố trí Tụ Linh Trận cấp sáu, lúc này mới ngồi ở trong đó, ném ra mấy trăm viên Linh Thạch thượng phẩm, bắt đầu tu luyện.

Chém giết hơn hai trăm Dị Linh tộc, hơn nữa Thẩm gia cho lợi nhuận, trước mắt hắn không thiếu Linh Thạch thượng phẩm, lại nói chỉ cần có thể tăng thực lực, tiêu phí nhiều hơn nữa cũng không coi vào đâu.

Hít sâu một hơi, huyệt đạo toàn thân mở ra, Linh khí chung quanh như cuồng phong cuốn tới, tiến nhập thân thể của hắn.

Từng đạo chân khí, dựa theo phương pháp đặc thù ngưng tụ thành Phong Thánh Giải, từng tầng một tu bổ tới.

Ầm ầm!

Không biết qua bao lâu, một tiếng nổ vang, linh khí trong Tụ Linh Trận, trong nháy mắt bị rút lấy sạch sẽ, mấy trăm viên Linh Thạch thượng phẩm vỡ thành bột phấn, ngay sau đó, Trương Huyền liền cảm thấy trong đan điền lắc lư mãnh liệt, đan dược màu vàng đột nhiên xảy ra lột xác, biến thành màu tử kim.

Nguyên Thai màu tím này, trầm trọng như núi, lại giống như một hành tinh, chậm rãi vận chuyển, làm cho người ta có cảm giác lực lượng liên tục không ngừng.

- Nguyên Thai thật mạnh...

Ánh mắt sáng lên, Trương Huyền xiết chặt nắm đấm.

Hắn có thể rõ ràng cảm nhận được Nguyên Thai này vận chuyển, cảm ứng đối với Linh khí chung quanh dễ dàng rất nhiều, tốc độ rèn luyện chân khí cũng nhanh hơn không ít.

Nói cách khác, dùng Nguyên Thai này tu luyện, tốc độ tu luyện của hắn sẽ nhanh hơn, chân khí càng thêm tinh thuần!

- Chẳng lẽ đây là... Nguyên Thai nhất đẳng?

Thân thể run rẩy.

Lúc trước hắn là Nguyên Thai nhị đẳng tuyệt phẩm, hiện tại lần nữa lột xác, thành màu tím, tuy trên Phong Thánh Giải không có ghi chép đây rốt cuộc là cấp bậc gì, nhưng chỉ sợ đã đạt đến nhất đẳng!

Nguyên Thai nhất đẳng, trong lịch sử chỉ có Khổng Sư ngưng tụ thành công, uy lực không thể đo lường, là mấu chốt để Phong Thánh!

- Đáng tiếc bây giờ còn thiếu khuyết vật phẩm, nếu không, có thể trực tiếp trùng kích Thánh Vực rồi...

Nghiên cứu một lát, đối với Nguyên Thai màu tím trong cơ thể biết rõ càng ngày càng nhiều, Trương Huyền nhịn không được cảm khái.

Trước mắt hắn tu luyện Phong Thánh Giải, cũng không phải là cấp bậc Thiên Đạo, mà là có thiếu sót, đột phá Bán Thánh cần Lôi Minh Thạch, mà đột phá Thánh Vực lại cần một bảo vật khác... Thất Thải Địa Quỳnh Dịch.

Thứ này chỉ xuất hiện ở chỗ sâu trong Địa mạch, so với Địa Mạch Linh Dịch còn muốn quý hiếm, coi như hiện tại trong tay hắn bảo vật rất nhiều, cũng chưa bao giờ thấy qua.

Không có thứ này, liền không cách nào trùng kích Thánh Vực.

- Chỉ có thể đi ra ngoài tìm xem...

Trên người hắn không có, không có nghĩa là toàn bộ Hồng Viễn Đế Quốc đều không có, bây giờ đang ở trong địa quật, tìm cái gì cũng không thuận tiện, tìm không thấy cũng không có gì.

Thật sự không được, hoàn toàn có thể xin Tổng bộ.

Tổng bộ Danh Sư Đường, thủ hộ nhân loại vài vạn năm, bảo vật gì không có?

Chỉ cần công huân cùng trả giá đầy đủ, mấy thứ này, đều có thể nhẹ nhõm đổi được.

- Phong ấn đã không sai biệt lắm chữa trị, Dị Linh Tộc tới cũng bị chém giết, cần phải trở về...

Duỗi lưng một cái, thu trận kỳ, Trương Huyền lần nữa liếc nhìn phong ấn, nhẹ nhàng thở ra.

Mấy ngày nay liên tục tu bổ, chỗ phong ấn không trọn vẹn, đã hoàn mỹ chữa trị, coi như Dị Linh tộc ở bên kia có thủ đoạn gì, đoán chừng cũng rất đau khổ.

Ở trong địa quật cũng đã vài ngày, nên đi rồi.

Tuy nơi đây sát lục chi khí dày đặc, làm cho người ta khó thở, nhưng thu hoạch cũng không nhỏ, thực lực đột phá đến Tòng Thánh đỉnh phong, hơn nữa Nguyên Thai tấn cấp, chỉ hai điểm này, chính là cơ duyên lớn lao.

Huống chi lúc trước Khôi Lỗi chỉ có Thánh Vực nhất trọng, giờ phút này đều lột xác đến tam trọng, năng lực bảo vệ tính mạng tăng nhiều.

Một đường phi hành, cũng không chứng kiến đám người Lục Phong, nghĩ đến bọn hắn phát hiện Dị Linh tộc được giải quyết, nẹn đã lui ra.

Rất nhanh đi vào địa phương lúc trước xuất hiện, tinh thần câu thông hồn thể ở trong Lăng Bia.

Vù vù!

Ngẫu nhiên cảm thấy một cỗ hấp lực cực lớn truyền đến, cả người lần nữa tiến nhập Lăng Bia.

Nhìn thấy ý niệm của Mục sư, nói rõ chi tiết chuyện phát sinh phía dưới, khiến đối phương cảm khái không thôi.

- Cái phong ấn này, là một tùy tùng của Khổng Sư năm đó bố trí, liên lụy đến không gian pháp tắc, trừ khi đạt tới Thánh Vực cao nhất, nếu không, không ai dám động. Thông đạo đối ứng chiến trường ngoại vực, gọi là Thanh Điền chiến trường, nghe nói Dị Linh tộc ở bên trong, thực lực mạnh nhất đạt đến Thánh Vực ngũ trọng!

- Loại thực lực này, Thanh Nguyên Phong Hào Đế Quốc rất khó chống lại, nhưng bọn hắn không có khả năng phá vỡ phong ấn, nguyên nhân chính là như thế, Tổng bộ mới không có phái người tới đây. Hiện tại

không biết dùng thủ đoạn gì, Truyền Tống binh sĩ tới, thật sự làm cho người ta không yên lòng!

- Không cần lo lắng, ta đã dùng phương pháp đặc thù tu bổ xong phong ấn tổn hại...

Trương Huyền nói sự tình mấy ngày nay một lần.

Đương nhiên, cái gọi là phương pháp đặc thù của hắn, tự nhiên lại cùng "Dương Huyền" nhấc lên quan hệ, nếu không, bằng vào thực lực của hắn bây giờ, có thể tu bổ phong ấn, đổi lại ai cũng không dám tin tưởng.

- Có thể thu Thiên Nhận Danh Sư làm đệ tử, lão sư tự nhiên không đơn giản, đáng tiếc, không có cơ hội thỉnh giáo...

Mục sư cảm khái.

Hàn huyên một lát, lúc này mới để các Viện trưởng ý niệm an tâm, Trương Huyền rời đi Lăng Bia, ra Viện Trưởng Lăng.

Vừa mới đi ra, liền thấy đám người Triệu Bính Tuất, Mi Trưởng lão canh giữ ở bên ngoài, vẻ mặt lo lắng nhìn qua.

- Làm sao vậy?

Thấy biểu lộ của bọn họ, Trương Huyền nhíu mày.

- Viện trưởng... sao nhiều ngày như vậy mới đi ra?

Triệu Bính Tuất nhịn không được, trực tiếp mở miệng hỏi.

- A, định trở ra, nhưng đột nhiên có chút lĩnh ngộ, ở bên trong đột phá...

Trương Huyền đã sớm nghĩ kỹ cái cớ.

Sự tình Dị Linh Tộc ở trong Địa quật, vì để tránh cho phiền toái, người biết càng ít càng tốt, nói ra khiến mọi người lo lắng, còn không bằng không nói.

- Đột phá?

Nhìn nhau, khóe miệng hai vị Trưởng lão đồng thời co lại:

- Viện Trưởng Lăng... Còn tốt đó chứ? Bên trong sập nhiều ít? Có cần chữa trị hay không, ai, được rồi, sập liền sập, Viện trưởng cũng không cần tự trách...

Vị Viện trưởng này, chỉ cần tu luyện, sẽ không có chuyện tốt phát sinh qua.

Thật giống như ban đầu ở Luyện Khí Học Viện, cũng bởi vì tu luyện nhục thân, chơi đùa toàn bộ Địa Hỏa thông đạo sụp xuống.

- Tự trách? Sập?

Giờ mới hiểu được đối phương lo lắng cái gì, Trương Huyền tràn đầy im lặng.

Hắn làm việc luôn ổn trọng, lại có thể bị hiểu lầm như vậy... Thật sự là quá nhẫn tâm!

Các ngươi còn có niềm tin cơ bản nhất giữa người và người không?

Thật là thuộc hạ của ta?

Mộc sư đã trở về

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Dịch: Tiêu Dao

Giải thích cả buổi, nói nhiều lần Viện Trưởng Lăng hoàn hảo không tổn hao gì, hai người thủy chung bán tín bán nghi, Trương Huyền bất đắc dĩ lắc đầu, chẳng muốn lại tiếp tục giải thích.

Thanh giả tự thanh, trọc giả tự trọc, người chính trực không có khuyết điểm nhỏ nhặt giống như hắn, thời gian sẽ trả một cái công bằng.

- Viện trưởng, ngươi rời đi năm ngày, người Chiến Sư Đường đã sớm tới, Trịnh Dương cùng Ngụy Như Yên thông qua được khảo hạch...

Không hề xoắn xuýt chuyện này, Mi Trưởng lão nói chuyện phát sinh vài ngày qua một lần.

Nghe xong, Trương Huyền nhẹ gật đầu.

Trịnh Dương được hắn thân truyền, thông qua khảo hạch ở trong dự liệu, không nghĩ tới Ngụy Như Yên cũng thông qua, như vậy xem ra, Chiến Sư của Chiến Sư Đường cũng chả có gì đặc biệt!

Lại hỏi thăm một ít sự tình học viện, làm ra xử lý cùng ứng đối, lúc này Trương Huyền mới đi theo hai vị Trưởng lão, về tới chỗ ở của mình ở Trưởng lão viện.

Thân là Viện trưởng, người Chiến Sư Đường, ba đại Học Viện Viện trưởng, tới nhiều ngày như vậy, hắn một lần cũng không có bái phỏng, thật sự không thể nào nói nổi.

Tắm rửa một cái, thay thế quần áo dơ dáy bẩn thỉu, đang định đi gặp một lần, liền thấy quản gia Tôn Cường tràn đầy lo lắng đi tới.

- Thiếu gia!

Chứng kiến hắn tới đây, vội vã tiến lên đón.

- Làm sao vậy?

Trương Huyền nhìn qua.

Đi theo mình lâu như vậy, biết rõ hắn rất ngại phiền toái, không có chuyện trọng yếu, Tôn Cường sẽ tự xử lý, hiện tại chạy đến nơi đây chờ, hơn nữa vẻ mặt tràn đầy sốt ruột, nhất định là đã xảy ra chuyện gì.

- Như Yên tiểu thư... lại bất tỉnh!

Tôn Cường vội nói.

- Bất tỉnh?

Trương Huyền sững sờ.

Không nên a!

Hồn phách của Ngụy Như Yên trải qua Bồ Đề Thụ bồi dưỡng, đã không khác thường nhân, thậm chí còn mạnh hơn.

Nhục thân trải qua đan dược cấp bảy Đoạn Tục Đan bồi dưỡng, cũng khôi phục khỏe mạnh, tu luyện Thiên Đạo công pháp bản rút gọn, ngay cả Chiến Sư cũng có thể nhẹ nhõm chiến thắng, sao đột nhiên hôn mê?

- Nguyên nhân cụ thể ta cũng không rõ lắm, ngày đó khiêu chiến xong mọi người Chiến Sư Đường, trở về không thoải mái, sau đó liền bị

bệnh...

Tôn Cường nói.

- Qua xem một chút đi!

Biết rõ chỉ bằng vào lời nói, khẳng định không biết nguyên do, Trương Huyền ôm quyền cáo từ đám người Mi Trưởng lão, đi theo Tôn Cường, vội vã đi đến phủ đệ của mình.

Đi vào chỗ ở của Ngụy Như Yên, quả nhiên thấy nàng đang nằm ở trên giường, nhíu mày, hôn mê bất tỉnh, Vương Dĩnh đang ngồi ở một bên, dốc lòng chiếu cố.

Tất cả thảm thực vật trong tiểu viện, giờ phút này đều ỉu xìu đầu, tựa như đến ngày đông, khô héo muốn chết.

- Đây là có chuyện gì?

Trương Huyền nhíu mày.

- Lão sư, ngươi đã trở về...

Thấy hắn đi vào, Vương Dĩnh vội vàng đứng dậy.

Cắt đứt đối phương hỏi, đi vào trước mặt Ngụy Như Yên, ngón tay Trương Huyền khoác lên cổ tay của đối phương.

Một lát sau, thần sắc ngưng trọng, ngẩng đầu nhìn lại:

- Ngày đó tình huống Như Yên cùng Chiến Sư Đường tỷ đấu, nói kỹ càng cho ta một lần!

- Vâng! Ngày đó Như Yên sư muội lên đài cùng người chiến đấu, chân khí trong cơ thể lan tràn, khiến chín vị Chiến Sư đều trúng độc...

Vương Dĩnh không có chút giấu giếm nào, kỹ càng nói chuyện ngày đó một lần.

Mặc dù đám người Mi Trưởng lão biết Ngụy Như Yên thắng được Chiến Sư Đường là dựa vào hạ độc, nhưng không rõ ràng sự tình Tiên Thiên Độc Thể, cũng nói không đủ kỹ càng.

Nàng lại nói tiếp, vô cùng kỹ càng, có thể nói hoàn mỹ tình huống lúc đó.

- Lão sư, nàng thế nào vậy?

Nói xong, Vương Dĩnh khẩn trương nhìn qua.

Trương Huyền mày nhíu thật chặt:

- Không có gì, chỉ là Tiên Thiên Độc Thể của nàng bạo phát... Lực lượng quá lớn, bản thân có chút áp chế không nổi, lúc này mới lâm vào hôn mê!

Ngụy Như Yên không chỉ là Tiên Thiên Độc Thể, còn là Tiên Thiên Độc Hồn Thể, khắp cả Đại Lục mấy vạn năm tìm không ra một người.

Loại thể chất này chỉ cần tu luyện, chân khí đều có chứa kịch độc!

Dưới tình huống bình thường, một khi kích hoạt thể chất, thực lực tăng lên rất nhanh, sức chiến đấu cũng rất mạnh, làm cho người chùn bước.

Nhưng cũng có thiếu sót rất lớn, đó chính là... mỗi sử dụng độc khí trong cơ thể một lần, sẽ lớn mạnh một phần, dùng càng nhiều, chồng chất càng nhiều.

Nếu như không có phương pháp xua tán mà nói, rất dễ dàng bộc phát, lực lượng cường đại, làm cho người ta hôn mê.

Hiện tại nàng chính là loại tình huống này, dưới tình huống thực lực chưa đủ, cưỡng ép khiêu chiến Long Môn Trận, dùng ra lực lượng vượt qua phạm vi thân thể có thể thừa nhận, rút cuộc áp chế không nổi, Độc Thể triệt để bộc phát.

Nàng tu luyện là Thiên Đạo công pháp bản rút gọn, chưa bao giờ tu luyện qua bất luận công pháp gì liên quan tới Độc Sư, đối với lực lượng trong cơ thể bộc phát, không cách nào khơi thông, tự nhiên liền hôn mê bất tỉnh.

- May mắn năng lực tự kiềm chế của nàng rất mạnh, bằng không toàn bộ Hồng Viễn Thành chỉ sợ sẽ bị liên quan đến...

Nói xong lời cuối cùng, Trương Huyền lắc đầu.

Người Chiến Sư Đường cũng gánh không được độc khí, bởi vậy có thể thấy được đáng sợ, nếu không phải nàng ý chí kiên định, trước khi hôn mê ngăn chặn lực lượng, một khi tùy ý khuếch tán, độc khí theo gió phiêu tán, không biết có bao nhiêu người gặp nạn.

Chính bởi vì Tiên Thiên Độc Thể không cách nào khống chế, cũng bị thế nhân xưng là “tai nạn thể”, làm cho người ta chùn bước.

Coi như chế trụ khí tức, thực vật trong nội viện cách gần, như trước bị độc sắp chết hết, mới xuất hiện một màn vừa rồi.

May mắn nàng tu luyện Thiên Đạo công pháp bản rút gọn, hoàn mỹ che giấu đặc tính Độc Thể, không có khiến người khác nhìn ra, nếu không chỉ sợ sẽ bị vô số nhân sĩ chính nghĩa tới vây công, toàn bộ phủ đệ sẽ nổ tung.

- Lão sư, vậy làm sao bây giờ?

Nghe được giải thích, sắc mặt Vương Dĩnh trắng bệch.

Lúc trước nàng còn một mực hâm mộ đối phương là Tiên Thiên thể chất, không nghĩ tới đáng sợ như thế.

- Ta trước giúp nàng rút ra một phần độc khí trong cơ thể, làm dịu áp lực một chút, muốn triệt để giải quyết, khả năng phải đi Độc Điện một chuyến...

Chần chừ một chút, Trương Huyền nói.

Liên quan phương pháp giải quyết loại Tiên Thiên Độc Thể này, tuy hắn y thuật cao minh, nhưng cũng cân nhắc không ra trình tự chính xác, địa phương duy nhất có thể giải quyết, hắn là Độc Điện.

Nơi này có truyền thừa hoàn mỹ liên quan tới "Độc", cũng có ghi chép liên quan Độc Thể, có lẽ có thể tìm được, để nàng tùy ý thi triển thực lực mà không xuất hiện độc khí tích lũy.

- Độc Điện?

Vương Dĩnh gật đầu.

Chỉ có một biện pháp này.

Bàn tay khoác lên cổ tay đối phương, Thiên Đạo chân khí chậm rãi quán thâu trong cơ thể Ngụy Như Yên, kèm theo thời gian chuyển dời, Trương Huyền chẳng những không có trầm tĩnh lại, lông mày ngược lại càng nhăn càng chặt.

Vốn hắn cho rằng chỉ cần hóa giải độc khí trong cơ thể đối phương, nghĩ biện pháp dẫn dắt đi ra là có thể giải quyết, hiện tại xem ra, còn là nghĩ quá đơn giản.

Độc cùng thân thể Linh Hồn trong cơ thể đối phương hoàn mỹ dung hợp, cưỡng ép hóa giải mà nói sẽ để cho Độc Thể lọt vào trọng thương, nhẹ thì trọng thương, nặng thì ngay tại chỗ tử vong.

Mà dẫn độc khí ra bên ngoài cơ thể, tuy độ nguy hiểm giảm xuống, nhưng cũng sẽ tạo thành tổn thương thật lớn.

Nói cách khác, hiện tại bất kể là giải độc hay phóng thích độc khí, đối với Ngụy Như Yên hôn mê mà nói, đều không phải là chuyện tốt gì.

- Xem ra chỉ có thể đi Độc Điện!

Nghĩ một lát, cân nhắc rất nhiều loại phương pháp, cũng không có nghĩ ra trị liệu như thế nào, Trương Huyền xoa xoa mi tâm, có chút phát sầu.

Tuy thủ đoạn của hắn rất nhiều, đáng tiếc đối với độc lý giải chỉ đạt tới nhị tinh, loại Tiên Thiên Độc Thể này càng là lần đầu tiên nhìn thấy.

Thật sự tìm không ra phương pháp càng thêm thích hợp, có lẽ chỉ có đi Độc Điện đọc sách, sưu tập đủ nhiều tư liệu mới có thể nghĩ biện pháp cứu chữa.

- Vừa vặn cũng tính toán đi Độc Điện một chuyến, xem ra phải lên đường rồi...

Lúc trước ở trong Viện Trưởng Lăng, lão Viện trưởng nhắn lại, đã từng nói qua sự tình liên quan tới Độc Điện, hắn cũng tính toán có rảnh qua dò xét một phen, tìm nguy cơ tiềm ẩn của Học Viện, hiện tại Ngụy Như Yên xuất hiện loại tình huống này, khẳng định phải xuất phát.

- Tôn Cường, đây là một nghìn Linh Thạch thượng phẩm, mau chóng giúp ta nghe ngóng tin tức Độc Điện, càng kỹ càng càng tốt!

Cổ tay khẽ đảo, lấy ra một đống Linh Thạch thượng phẩm, Trương Huyền khoát tay áo.

Tuy lão Viện trưởng nhắn lại nói, Độc Điện vô cùng có khả năng ở phụ cận Tĩnh Viễn Thành, nhưng vẫn phải nghe ngóng một chút, tốt nhất biết rõ tin tức chuẩn xác nhất.

Nếu không, đi không một chuyến, coi như là hắn cũng giày vò không nổi.

- Thiếu gia, không cần Linh Thạch, loại sự tình này, ta trực tiếp hỏi Thẩm gia là tốt rồi, sinh ý dược liệu của bọn hắn trải khắp thiên hạ, có lẽ có thể rất nhanh điều tra ra!

Tôn Cường lắc đầu cự tuyệt.

Thẩm gia là Hồng Viễn Thành tứ đại gia tộc, sinh ý trải rộng toàn bộ đế quốc, trong đó làm lớn nhất chính là dược liệu, Độc Điện muốn luyện độc, thì không có khả năng rời khỏi dược vật, có lẽ cả hai có liên hệ đặc thù nào đó.

Đổi lại những người khác, thậm chí lão Viện trưởng trước kia, muốn hỏi thăm khả năng cũng hỏi thăm không ra, dù sao Danh Sư cùng Độc Sư không hợp nhau, Thẩm gia cũng phải bận tâm sinh ý.

Mà bây giờ, bọn hắn từ chỗ Trương Huyền lấy được chỗ tốt thật lớn, thật muốn hỏi thăm, tất nhiên sẽ không dấu diếm.

- Vậy thì ngươi đi hỏi một chút!

Trương Huyền nhẹ gật đầu.

Đối với đạo lí đối nhân xử thế cùng việc buôn bán, hắn khẳng định không bằng Tôn Cường, còn không bằng giao cho đối phương toàn quyền xử lý.

- Vâng!

Tôn Cường lui ra ngoài.

Thấy hắn rời đi, Trương Huyền đang muốn lần nữa hỏi thăm một chút, biến hóa của Ngụy Như Yên hai ngày nay, liền nghe được mặt đất rung rung, tiếng chuông vang dội đột nhiên vang lên, truyền thông mỗi một góc nhỏ của Hồng Viễn Thành, tựa như đang tiến hành triệu hoán nào đó.

- Là Tụ Hợp Chuông?

Lông mi nhảy dựng, Trương Huyền nhịn không được đứng dậy.

Tụ Hợp Chuông là tiếng chuông hội tụ Danh Sư khẩn cấp, một khi gõ vang, Danh Sư nghe được thanh âm đều phải mau chóng tiến đến.

Nhìn thoáng qua, nghe được phương hướng thanh âm truyền đến, là Danh Sư Học Viện, Trương Huyền có chút nghi hoặc.

Hắn mới từ Học Viện đi ra, không đến nửa canh giờ, thanh âm liền vang lên, chẳng lẽ xảy ra chuyện gì?

Có chút kỳ quái, cổ tay khẽ đảo, một Ngọc Bài đưa tin xuất hiện ở lòng bàn tay, Mi Trưởng lão truyền lại tin tức cho hắn, phía trên chỉ có một hàng chữ.

- Thanh Nguyên Phong Hào Đế Quốc, Ngô Như Phong Ngô sư, Mộc Hoành Mộc sư thất tinh thượng phẩm đi vào Học Viện, Viện trưởng mau trở về!

- Mộc sư đã trở về?

Trương Huyền sửng sốt một chút.

Lúc trước tra ra Vưu Hư phản bội Nhân tộc, liền giao cho Mộc Hoành, hiện tại lần nữa trở về, chỉ sợ đã điều tra ra cái gì.

- Ta qua ngay!

Trả lời một câu, Trương Huyền lấy ra mấy viên đan dược cấp sáu cho Ngụy Như Yên ăn, để nàng tạm thời ngăn chặn độc khí trong cơ thể, không đến mức tàn sát bừa bãi, làm bị thương những người khác, lúc này mới dặn dò Vương Dĩnh một tiếng, đi ra ngoài.

Vài tức liền trở về Học Viện, lúc này tất cả đệ tử đã trở về, thậm chí tất cả Danh Sư của Hồng Viễn Thành Danh Sư Đường cũng chạy tới, quay chung quanh sân diễn luyện, không biết xảy ra chuyện gì.

Xử quyết Vưu Hư

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Dịch: Tiêu Dao

- Viện trưởng!

Đi vào trung tâm sân diễn luyện, đám người Mi Trưởng lão tiến lên đón.

Trương Huyền nhẹ gật đầu, ngẩng đầu nhìn lại đài cao, liền thấy Mộc sư cùng một lão giả đứng ở phía trên.

Vị lão giả này, chừng năm mươi tuổi, tu vi cường đại, lại có thể tương đương Kim Diệp Vương, Thanh Diệp Vương lúc trước gặp phải, đạt đến Thánh Vực tứ trọng.

Thánh Vực tam trọng Thai Anh Cảnh, còn gọi Nguyên Anh cảnh, Nguyên Thai không còn là đan dược, mà là bộ dáng trẻ mới sinh, đạt tới loại cảnh giới này, lĩnh ngộ thiên địa tự nhiên càng sâu sắc, một hít một thở, đều có thể hấp thu năng lượng thiên địa, để cho mình sử dụng.

Thánh Vực tứ trọng là Nguyên Thần Cảnh, Nguyên Anh lột xác, trở thành Nguyên Thần.

Loại cấp bậc này, muốn chém giết cực kỳ không dễ, nguyên nhân chính là như thế, hắn mới cố ý xếp đặt thiết kế, khiến hai đại Vương giả tự giết lẫn nhau, lúc này mới một lần hành động giết chết tất cả Dị Linh tộc.

Vị Danh Sư này, lại có thể đạt tới loại cấp bậc kia, coi như là ở Thanh Nguyên Phong Hào Đế Quốc, cũng được coi là đứng đầu, làm sao sẽ tới nơi này?

- Vị này có lẽ chính là lúc trước ngươi nói, Ngô Như Phong Ngô sư thất tinh thượng phẩm a!

Trương Huyền truyền âm qua.

- Vâng!

Mi Trưởng lão nhẹ gật đầu:

- Hắn là Thanh Nguyên Phong Hào Đế Quốc Danh Sư Đường Phó đường chủ, làm người có chút bảo thủ, ghét ác như cừu...

Đang muốn giới thiệu kỹ càng một chút, liền thấy Ngô sư ở trên đài, chắp hai tay sau lưng, lạnh lùng nhìn xuống tới:

- Mi Trưởng lão, Viện trưởng các ngươi có tới không? Để cho chúng ta một mực chờ, cái giá thật lớn!

- Tại hạ... Có lẽ chính là Viện trưởng mà ngươi nói cái giá rất lớn kia...

Trương Huyền tiến về phía trước một bước, thi lễ một cái, khóe miệng cười khổ.

Sau khi hắn nhận được tin tức, lại giúp đỡ Ngụy Như Yên phục dụng đan dược, cho nên mới trễ chút, nhìn những người chung quanh, có lẽ đã tới một lát rồi.

- Chính là ngươi?

Nhìn tới, Ngô sư nhướng mày:

- Tòng Thánh đỉnh phong? Xem ra Hồng Viễn Danh Sư Học Viện đã không lớn bằng lúc trước rồi!

Hắn từ Tổng bộ mà đến, biết rõ Học Viện cuối cùng xác lập một thanh niên chỉ có hai mươi tuổi làm Viện trưởng, vốn muốn nhìn xem là người nào, ai ngờ đi vào Học Viện, ngay cả bóng người cũng không thấy.

Thậm chí gõ Tụ Hợp Chuông, tiếp cận hai, ba mươi phút mới tới... Mấu chốt nhất là, y phục trên người tràn đầy bụi đất, tựa hồ ngay cả đổi cũng không có đổi...

Quả thực lãnh đạm tới cực điểm!

Lại nói, thực lực chỉ có Tòng Thánh đỉnh phong, ngay cả Thánh Vực cũng không đạt tới... Loại thực lực này, có thể làm Danh Sư Học Viện Viện trưởng?

Quá trò đùa rồi!

Lúc Mộc sư rời đi, Trương Huyền còn không có tiến hành đại điển kế vị, sự tình thuần phục Linh Thú, Thánh Thú ở Vân Vụ Lĩnh cũng không hiểu rõ. Lại nói, cũng không cùng vị Ngô sư này nói qua, bởi vậy, người sau không biết người trước mắt, tuy tuổi còn trẻ, nhưng lại có công lao khiến vô số Viện trưởng ảm đạm biến sắc.

- Ngô sư...

Nghe nói như thế, Mộc sư ở một bên có chút lúng túng, vội vàng giảm thấp xuống thanh âm:

- Trương sư thiên phú dị bẩm, càng có một vị lão sư cường đại...

- Hừ!

Lời còn chưa nói hết, đã bị đối phương cắt ngang, sắc mặt Ngô sư trầm xuống:

- Lão sư lợi hại là lão sư lợi hại, bản thân cũng muốn mạnh mẽ mới được! Tốt rồi, không thảo luận vấn đề này, một lát nữa để hắn viết một

phần kiểm điểm, trình bày bản thân quản lý lãnh đạm cùng sai lầm, Tổng bộ liền không truy cứu tội thất trách của hắn nữa...

- Viết kiểm điểm?

Trương Huyền ngẩn ngơ.

Cái từ này thật xa xôi a... Viện trưởng cũng phải viết?

Gia hỏa này, vừa đến liền lấy bản thân xả giận, xem ra là muốn lập uy...

Chỉ là... mình không có gặp qua hắn, càng không có lỗi, tìm phiền toái làm gì?

Gãi gãi đầu, vẻ mặt Trương Huyền tràn đầy xoắn xuýt, nếu như gia hỏa này thực cố ý tìm phiền toái, có muốn kêu Khôi Lỗi đi ra, trước quần ẩu một trận lại nói hay không?

- Ngô sư...

Hắn đang suy tư, Mộc sư ở một bên vội vàng mở miệng:

- Vị Trương sư này mới kế vị ba tháng, mấu chốt nhất là, hắn bắt được...

- Tốt rồi, đường đường Học Viện, xuất hiện dạng phản đồ này, hắn làm Viện trưởng, cũng có trách nhiệm rất lớn, hiện tại người đã đến đông đủ, nhanh tuyên án đi, đằng sau còn có chuyện quan trọng phải làm!

Cắt đứt giải thích của hắn, khoát tay áo, Ngô sư chẳng muốn nói nhảm.

- Vâng!

Mộc sư đành phải gật đầu, nhìn quanh một vòng:

- Chư vị, cho các ngươi tới đây, là có chuyện quan trọng tuyên bố!

- Chuyện quan trọng?

Tất cả Danh Sư ở dưới đài đồng loạt nhìn lại, từng cái tràn đầy kỳ quái.

Để hai vị Danh Sư thất tinh gõ vang Tụ Hợp Chuông, chuyên môn tới đây tuyên bố, sự tình khẳng định không nhỏ.

- Danh Sư Đường luôn lấy tiêu diệt Dị Linh Tộc là nhiệm vụ của mình, đại bộ phận Danh Sư chúng ta cũng coi đây là mục tiêu cả đời, nhưng... Có nghiêm khắc chấp hành, thì cũng có bè lũ xu nịnh đầu cơ trục lợi, chui vào lỗ thủng!

Nói đến đây, sắc mặt Mộc sư dần dần trở nên trầm thấp.

- Nếu như là tu luyện giả bình thường, đối mặt sinh tử, phản bội Nhân tộc, bán đứng bạn bè, hữu tình có thể tha thứ, dù sao thời gian sinh tử sợ hãi, không phải bất luận kẻ nào cũng có thể chịu đựng. Thế nhưng làm Danh Sư, bình thường hưởng thụ vô số người kính ngưỡng, hàng tỉ người tôn sùng, thời khắc mấu chốt không thể kiên trì bản tâm, lại tội không thể thứ!

- Nói đơn giản chút, là đã mất đi kiên trì, nghiêm trọng chút, chính là phản bội Nhân tộc!

Thanh âm Mộc sư vang vọng bốn phía.

- Phản bội Nhân tộc?

- Chẳng qua nếu như là Danh Sư mà nói, đích xác tội không thể thứ!

Dưới đài, tất cả thầy trò đều nhẹ gật đầu.

Danh Sư hưởng thụ cao cao tại thượng, đồng thời phải gánh chịu nghĩa vụ đối ứng.

Có thể trở thành Danh Sư cao cấp, từng cái đều là Nhân tộc tiêu phí trả giá cực lớn bồi dưỡng ra được, thời khắc mấu chốt phản bội, có thể nói người người cần giết.

- Mọi người im lặng, hôm nay ta muốn nói chính là một Danh Sư phản bội Nhân tộc như vậy!

Thấy tâm tình của mọi người bị điều động, phất tay, thanh âm Mộc sư tiếp tục vang lên:

- Người này vì bản thân an toàn, tổn hại đạo nghĩa Danh Sư, làm hại hơn 20 vị Danh Sư lục tinh thượng phẩm sinh tử không biết! Thậm chí khiến tinh anh Nhân tộc một mực đối đãi hắn như thầy như bạn cũng vừa đi không trở về! Mà hắn, lại chẳng biết xấu hổ trở lại Học Viện, giáo thư dục nhân, hưởng thụ các loại cung phụng, vô số Danh Sư tôn kính... Loại người này, mọi người cho rằng phải làm gì?

- Có người như vậy? Giết hắn đi!

- Phản bội Nhân tộc là tội lớn, không có bất kỳ chỗ trống thương nghị.

- Làm hại hơn 20 vị Danh Sư lục tinh, sinh tử không biết, tội danh to lớn, đã đủ chết vài lần rồi!

- Mộc sư, ngươi nói vị này rốt cuộc là người nào? Chẳng lẽ là lão sư của học viện chúng ta?

...

Nghe được hỏi, dưới đài xôn xao.

Hai vị Danh Sư thất tinh đi tới nơi này, mở miệng nói ra phản bội, càng nói giáo thư dục nhân, người muốn thẩm phán này có quan hệ tới Hồng Viễn Học Viện.

Không có trả lời mọi người hỏi, Mộc sư hất ống tay áo, đầu lâu giơ lên:

- Mang người xuống đây!

Kèm theo lời của hắn, không trung có Thánh Thú kêu to, một Hổ Ưng Thú Thánh Vực cảnh bay xuống, thân thể nhoáng một cái, một bóng

người ở trên lưng nặng nề ngã trên mặt đất.

- Cái này... Là Vưu Hư Viện trưởng?

- Quả nhiên là Vưu viện trưởng, chẳng lẽ hắn phản bội Nhân tộc?

- Hắn không phải cùng Viện trưởng tiến hành Y Sư sinh tử đấu, sau khi thua đã bị mang đi sao? Làm sao sẽ xuất hiện ở nơi này?

- Trong hai năm qua, hắn một mực ở trong học viện gieo trồng những dược liệu kia, lúc nào câu thông Dị Linh Tộc?

- Ta còn trải qua tiết học của hắn, lần trước Viện trưởng khiêu chiến hắn, trong lòng còn oán hận...

Nhìn rõ ràng bóng người xuất hiện trên đài, dưới đài xôn xao, tất cả mọi người mở to hai mắt nhìn, không thể tin được.

Ba tháng trước Viện trưởng khiêu chiến Vưu Hư, không ít người còn vì hắn trợ uy, cảm thấy hắn đức cao vọng trọng, nằm mơ cũng không nghĩ đến, không ngờ là phản đồ của Nhân tộc.

Hai vị Danh Sư thất tinh từ phân bộ Thanh Nguyên Danh Sư Đường tới đây, ở trước mặt mọi người nói quả quyết như thế, tất nhiên là vô cùng xác thực không thể nghi ngờ, không cần hoài nghi rồi.

- Vị này chắc hắn không cần ta nhiều lời, các vị cũng đều nhận thức!

Hừ một tiếng, Mộc sư nhìn về phía Vưu Hư ở trên mặt đất tựa như bùn nhão:

- Là bản thân ngươi khai báo, hay để Danh Sư Công Hội trực tiếp lấy ra Công Hội Hàm?

Danh Sư Đường, thuộc về một chi nhánh của Danh Sư Công Hội, có Công Hội hàm riêng, tương đương với thánh chỉ của đế quốc, một khi

tuyên đọc, sẽ tự động ghi chép ở trong Danh Sư Công Hội cùng Danh Sư Đường, vô luận bao nhiêu phân hội, đều có thể điều tra.

Nói trắng ra là, một khi dùng cái này, tương đương ván đã đóng thuyền, tương đương với tuyên đọc tội trạng, không có khả năng phản bác.

- Ta...

Vưu Hư run rẩy.

Bản thân thừa nhận, nhiều nhất người của học viện biết được, mà phát ra Công Hội hàm, toàn bộ Danh Sư Công Hội, toàn bộ Danh Sư Đường biết được, tương đương để tiếng xấu muôn đời.

- Ta khai báo...

Không có chần chờ bao lâu, Vưu Hư gật đầu.

Dù sao tội danh của hắn sớm đã thừa nhận, lại không có gì có thể giấu giếm.

- Vậy thì, nhìn tất cả Danh Sư ở đây nói đi!

Thấy hắn muốn bản thân khai báo, Mộc sư khoát tay áo.

- Vâng!

Vưu Hư cắn răng:

- Là ta không đúng, là ta hại lão Viện trưởng...

Rất nhanh, liền nói sự tình lúc trước một lần.

Lần này nói càng thêm kỹ càng, nghe xong lời của hắn, tất cả Danh Sư ở dưới đài đều xiết chặt nắm đấm, từng cái trên đầu toác ra gân xanh.

- Giết hắn đi!

- Không nghĩ tới Vưu Hư là loại người này, quả thực chính là bại hoại của Danh Sư!

- Buồn cười ta còn trải qua tiết học của hắn, một mực coi là sư trưởng tôn kính, thật sự là một chỗ bẩn lớn của nhân sinh!

- Hắn là Viện trưởng nhìn ra hắn có vấn đề, mới tiến hành Y sư sinh tử đấu, sau đó điều tra ra, giao cho Mộc sư!

- Nói như ngươi, thật sự là có khả năng, nếu không có Viện trưởng, chúng ta khẳng định sẽ bị tên bại hoại này giấu kín...

...

Tất cả thầy trò đều bùng nổ.

Phản bội Nhân tộc, nghe theo Dị Linh tộc phân phó, hãm hại đồng sự, khiến lão Viện trưởng sinh tử không biết, toàn bộ Danh Sư Học Viện đều lâm vào hỗn loạn...

Tất cả đều là gia hỏa này làm.

Giống như Mộc sư nói, quả thực tội không thể tha thứ!

- Ngươi đã nhận tội, ta cũng không muốn nói nhiều, hiện tại tuyên án quyết định của Thanh Nguyên đế quốc Danh Sư Đường...

Thấy mọi người lòng đầy căm phẫn, hận không thể xông lên đánh chết gia hỏa này, Mộc sư nhìn quanh một vòng, lấy ra một quyển sách, nhẹ nhàng kéo ra.

Rầm ào ào!

Hào quang chiếu xạ không trung, một thanh âm lạnh lùng không tình cảm chút nào vang lên.

- Vưu Hư, phản bội Nhân tộc, hãm hại Danh Sư, đã xúc phạm quy định của Danh Sư Đường, chạm đến điểm mấu chốt của Danh Sư, bây giờ

khai trừ thân phận Danh Sư, chém đầu răn chúng!

- Chém đầu răn chúng?

Nghe được quyết định này, sắc mặt Vưu Hư trắng nhợt, trực tiếp té ngã trên đất, như đã mất đi hồn phách, hai mắt không có bất kỳ hào quang.

Bối phận

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Dịch: Tiêu Dao

Chứng kiến bộ dạng này của hắn, Trương Huyền lắc đầu.

Sớm biết hôm nay, lúc trước sao còn làm!

Thời khắc sinh tử là có đại sợ hãi, nhưng mà đầu hàng Dị Linh tộc, chẳng khác nào mất đi đạo nghĩa trong lòng.

Đạo nghĩa cùng sinh mệnh, được cái này sẽ mất cái kia, nếu như làm ra lựa chọn, liền phải thừa nhận trả giá sau khi thất bại.

- Đáng tiếc Ngụy Như Yên hôn mê, không nhìn thấy tình cảnh bây giờ...

Ngụy Trường Phong bởi vì Vưu Hư mà chết, với tư cách con gái, không thể tận mắt thấy cừu nhân chết ở trước mặt, cũng coi như hơi có tiếc nuối!

Bất quá, ở trước mặt mọi người chém giết Vưu Hư, biểu hiện ra quyết tâm của Danh Sư Đường xử quyết phản đồ, đây là Tổng bộ làm ra quyết định, hắn cũng không có biện pháp sửa đổi.

Lại nói Vưu Hư kéo dài hơi tàn lâu như vậy, cũng nên là thời điểm tiếp nhận trừng phạt.

- Bốn vị Viện trưởng, Liêu chiến sư, Trác chiến sư, chư vị Trưởng lão, lần này hai người chúng ta đến, là có chuyện quan trọng thương lượng, mời đi theo ta!

Xử trí xong Vưu Hư, Mộc sư nhìn về phía mọi người.

- Vâng...

Mọi người lên tiếng, theo sát ở phía sau, đi đến Trưởng lão viện.

Trương Huyền cũng không nhiều lời, đi theo sau.

Tổng bộ phái tới hai vị Danh Sư thất tinh, trong đó một vị còn đạt đến Thánh Vực tứ trọng, lúc trước đã cảm thấy kỳ quái, nếu như chỉ là xử lý Vưu Hư mà nói, căn bản không có tất yếu.

Khẳng định có sự tình khác phải xử lý.

Mộc sư ở Học Viện một đoạn thời gian rất dài, quen việc dễ làm, rất nhanh đi vào đại sảnh nghị sự của Trưởng lão viện.

Mọi người ngồi vào chỗ của mình, khởi động trận pháp, ngăn cách bốn phía, Mộc sư nhìn quanh một vòng:

- Chuyện quan trọng cần chư vị thương lượng, cũng là thời điểm chúng ta thẩm vấn Vưu Hư lấy được tin tức.

Nói xong cổ tay khẽ đảo, một lệnh bài xuất hiện ở lòng bàn tay.

Cái lệnh bài này tàn phế xưa cũ không chịu nổi, chỗ mài mòn khá nhiều, thoạt nhìn tùy thời sẽ vỡ vụn.

- Thứ này chắc hẳn chư vị đều biết!

Mộc sư nhìn quanh một vòng.

- Chẳng lẽ là Viện Trưởng Lệnh?

Trương Huyền nhíu mày, mở miệng nói.

Tuy lệnh bài này thoạt nhìn cũ nát, nhưng có thể rõ ràng cảm nhận được vô số ý niệm gia trì, cùng Viện Trưởng Lệnh trong tay hắn có chút tương tự.

Chỉ là thoạt nhìn cực kỳ đơn sơ mà thôi.

- Đúng vậy, đây là Viện Trưởng Lệnh, Viện Trưởng Lệnh của lão Viện trưởng Chương Dẫn Khâu!

Mộc sư giải thích nói.

- Viện Trưởng Lệnh của lão Viện trưởng? Chẳng lẽ...

Nghe được giới thiệu, Mi Trưởng lão sửng sốt một chút, sau đó kích động đến sắc mặt đỏ lên:

- Hắn... Không chết?

Triệu Bính Tuất cũng khẩn trương nhìn lại.

Tuy bọn hắn thừa nhận Trương Huyền bây giờ, nhưng cùng lão Viện trưởng chung đụng thời gian lâu dài, nghe được tin tức này, tất cả đều kích động đến khó có thể tự kiềm chế.

- Hắn chết hay không, ta cũng không rõ ràng, bất quá, vật này là từ một di tích, bị người dùng đại lực lượng đưa ra!

Lông mày khóa chặt, Mộc sư nói.

- Bị người đưa ra, đến cùng xảy ra chuyện gì? Mộc sư có thể nói rõ chi tiết một chút không!

Trương Huyền hỏi.

- Chuyện này cũng không phức tạp, ngày ấy ta mang Vưu Hư về Tổng bộ, trải qua thẩm vấn, đã được biết lão Viện trưởng muốn đi di tích nào,

vì vậy liền phái người tiến đến dò xét!

Mộc sư nhẹ gật đầu, lâm vào nhớ lại:

- Di tích rườm rà phức tạp, tựa hồ tồn tại quy luật nào đó, nhất định phải ở thời điểm đặc biệt mới có thể tiến nhập, một khi bỏ qua, liền cần chờ đợi! Người của chúng ta đang suy tính, khi nào mới là thời kì tiến nhập tốt nhất, cái lệnh bài này liền cảm ứng được khí tức Danh Sư, phá không bay tới!

Nghe nói như thế, Mi Trưởng lão kích động đến sắc mặt đỏ lên:

- Mộc sư nói là... đi tới dò xét di tích kia, Viện Trưởng Lệnh bay ra?

- Đúng vậy!

Mộc sư nhẹ gật đầu.

- Như vậy...

Hô hấp của Mi Trưởng lão dồn dập:

- Có phải đại biểu lão Viện trưởng đưa Viện Trưởng Lệnh ra hay không?

Từ khi bắt lấy Vưu Hư đến bây giờ bất quá ba tháng, Viện Trưởng Lệnh còn có thể tái xuất hiện, nói rõ lão Viện trưởng khả năng chưa chết!

Vô cùng có khả năng là bị vây ở trong một di tích, không cách nào chạy trốn, lúc này mới dùng đại lực lượng đưa ra, nói cho thế nhân.

- Tình huống trong di tích chúng ta ai cũng không biết, cũng có thể là hai năm trước, Viện Trưởng Lệnh liền được phóng thích, nhưng mà, cảm ứng được khí tức của Danh Sư mới hoàn toàn xuất hiện!

Không có lạc quan như hắn, Mộc sư mở miệng nói.

- Cái này...

Mọi người trầm mặc.

Hắn nói cũng có đạo lý, Viện Trưởng Lệnh là do vô số ý niệm tổ hợp thành, bản thân liền có linh tính đặc thù, nếu như là hai năm trước lão Viện trưởng gặp phải nguy hiểm phóng xuất ra, khai báo chỉ có gặp phải Danh Sư mới có thể xuất hiện... người Danh Sư Đường qua mới phát giác, cũng không phải là không thể được.

Bởi vậy, chỉ bằng vào lệnh bài này xuất hiện, là không cách nào phán định lão Viện trưởng đến cùng chết hay sống.

- Mộc sư, di tích này ở đâu, chúng ta có thể qua nhìn xem không?

Chần chừ một chút, Mi Trưởng lão nói.

Bất kể nói thế nào, lão Viện trưởng là bằng hữu cùng bọn hắn ở chung mấy trăm năm, hiện tại biết được tin tức, thế nào cũng phải đi dò xét một phen, nếu không trong lòng làm sao có thể an tâm?

- Tìm chư vị, chính là vì chuyện này!

Mộc sư nhìn về phía mọi người:

- Trải qua chúng ta dò xét, cái di tích này đại khái một tháng sau sẽ mở ra, cho nên muốn mời mọi người đi qua! Thứ nhất, có thể tìm kiếm đám người lão Viện trưởng, nếu như không chết mà nói, tiến đến cứu người. Thứ hai, gần đây Dị Linh tộc hoạt động nhiều lần, ta hoài nghi cùng chỗ di tích này có quan hệ rất lớn!

- Tốt, chúng ta qua!

Nghe lời này, ánh mắt của Mi Trưởng lão sáng lên, không chút do dự, vội vàng gật đầu, nói xong lúc này mới phát hiện có chút bao biện làm thay, vội vàng quay đầu nhìn về phía Trương Huyền cách đó không xa:

- Viện trưởng...

- Mi Trưởng lão nói cũng đúng, khẳng định phải đi, đây là thái độ của Hồng Viễn Danh Sư Học Viện!

Trương Huyền lên tiếng.

Ở trong Viện Trưởng Lăng, cũng biết di tích lão Viện trưởng muốn đi, lúc trước liền định qua nhìn xem, lại trải qua sự kiện địa quật, Dị Linh tộc cử động dị thường...

Vô luận như thế nào, không qua nhìn xem, tâm khó có thể bình an.

- Ân! Chư vị thì sao?

Tựa hồ sớm biết kết quả này, Mộc sư cũng không ngoài ý muốn, nhẹ gật đầu nhìn về phía ba vị Viện trưởng khác cách đó không xa.

- Nếu như liên lụy Dị Linh tộc, chúng ta cũng không thể đổ trách nhiệm cho người khác!

Đám người Ô Thiên Khung, Thẩm Bình Triều đồng thời gật đầu.

- Chiến Sư Đường chúng ta làm sao rớt lại phía sau!

Liêu Tùng cũng cười cười.

- Nếu như tất cả mọi người đồng ý, ta liền không nói thêm lời, một tháng sau, chúng ta liền đi chỗ di tích kia, đương nhiên, từ tục tĩu nói trước, di tích này cực kỳ nguy hiểm, nếu không cũng không có khả năng khiến đám người Chương Dẫn Khâu toàn quân bị diệt! Coi như là Tổng bộ chúng ta, cũng không có quá nhiều tin tức... Một khi qua, vô cùng có khả năng không cách nào trở về!

Mộc sư nhìn qua.

- Điểm ấy chúng ta rõ ràng!

Mọi người đồng thời gật đầu.

- Vậy là tốt rồi, quyết định như vậy đi...

Thấy mọi người không chút do dự, Mộc sư lên tiếng, đang muốn làm ra quyết định, liền nghe Ngô Như Phong Ngô sư nhướng mày, nhìn lại:

- Lần này đi di tích, để bảo đảm an toàn, thực lực thấp nhất cũng phải đạt tới Thánh Vực mới có tư cách! Vị Trương viện trưởng này, chỉ có Tòng Thánh, ta xem vẫn là đừng đi, nếu không sẽ kéo chân sau của mọi người!

- Ta?

Trương Huyền nhíu mày.

Mặc dù hắn là Tòng Thánh, nhưng thi triển ra thực lực chân chính, Thánh Vực nhất trọng đỉnh phong cũng có thể nhẹ nhõm đánh chết, hơn nữa, mấu chốt nhất là... thủ đoạn bảo vệ tính mạng của hắn rất nhiều, có thể nói, trong phòng tất cả mọi người chung một chỗ vây công, chết có thể khẳng định là đối phương!

Gia hỏa này cái gì cũng không biết, lại nói bản thân cản trở... Đường đường Danh Sư thất tinh thượng phẩm, không khỏi quá võ đoán đi!

- Sư thúc, Ngô sư... Có chút bảo thủ, mong được tha thứ...

Thấy sư thúc mất hứng, Mộc sư vội vàng truyền âm tới.

- Bảo thủ?

- Vâng, tuy Vưu Hư làm phản nhân loại, cùng sư thúc không quan hệ, nhưng... thời điểm thẩm tra ra, ngươi là Viện trưởng, nói cách khác... Có chút quản lý không nghiêm! Hơn nữa, niên kỷ cùng thực lực đều có chút chênh kém, vì vậy, hắn đối với sư thúc có chút ý kiến...

Mộc sư vội vàng nói.

Nghe được đối phương giải thích, Trương Huyền cười khổ một tiếng, bất đắc dĩ lắc đầu.

Xem ra gia hỏa này, ở vị trí cao thời gian lâu dài, đã thoát ly nhân loại sinh hoạt bình thường.

Thuộc hạ phạm sai lầm, liền muốn liên lụy... Bản thân tới Học Viện, tính toán đâu ra đấy chỉ bốn tháng, mới nhìn thấy Vưu Hư, liền bắt hắn đi ra, không thưởng thì thôi, còn trách tội danh ở trên người mình...

Thật sự là tác phong điển hình của lãnh đạo... ra chuyện sai, bắt một người chịu tội thay, biểu hiện quyền uy cùng nhìn rõ mọi việc của hắn...

Mà bản thân, chính là con dê tế thần kia!

Đổi lại người khác, Danh Sư thất tinh thượng phẩm chính miệng chỉ trích, khẳng định không cách nào phản bác, nhưng Trương Huyền làm sao có thể ăn thua thiệt, giương mắt nhìn lại:

- Ngô Như Phong đúng không?

- Càn rỡ! Danh Sư cấp thấp, nhìn thấy Danh Sư cao cấp, gọi thẳng kỳ danh, còn ra thể thống gì?

Không nghĩ tới đối phương còn chống đối, sắc mặt Ngô sư trầm xuống.

- Còn thể thống gì?

Trương Huyền cười cười, chắp hai tay sau lưng, thần sắc hờ hững nhìn qua:

- Xin hỏi Ngô sư, ngươi cùng Mộc sư xưng hô như thế nào?

- Mộc sư cùng ta đều là Danh Sư thất tinh, tự nhiên ngang hàng!

Ánh mắt nheo lại, tuy Ngô sư mang theo lửa giận, nhưng vẫn hừ một tiếng.

Mọi người đều là Danh Sư của Thanh Nguyên đế quốc Danh Sư Đường, hơn nữa đều là thất tinh, tự nhiên là quan hệ ngang hàng.

- Ngang hàng? Vậy thì...

Trương Huyền quay đầu nhìn về phía Mộc sư cách đó không xa:

- Tiểu Hoành Tử, ngươi xưng hô ta như thế nào?

- Sư thúc!

Mộc sư thành thật trả lời.

- Ngươi nghe được chưa, ngươi cùng Mộc sư ngang hàng, mà hắn xưng hô ta sư thúc... Nói cách khác, ngươi so với ta thấp một bối phận, ta trực tiếp gọi ngươi Ngô Như Phong, có gì sai lầm? Chẳng lẽ... Ngươi cảm thấy xưng hô tên đầy đủ, chưa đủ thân mật?

Trương Huyền trầm tư một chút, nói:

- Như vậy đi, ta gọi ngươi Tiểu Phong Tử...

- Ngươi...

Nghe được ba chữ “Tiểu Phong Tử”, Ngô sư thiếu chút nữa thổ huyết ngất đi.

Vội vàng quay đầu nhìn về phía Mộc sư, muốn nhìn một chút hắn... nói có phải thật hay không.

Vì sao xưng hô đối phương là sư thúc.

- Lão sư của Trương viện trưởng, ta phải xưng hô một tiếng sư tổ, dựa theo bối phận, xưng hô hắn sư thúc cũng không sai lầm...

Biết rõ hắn muốn hỏi cái gì, Mộc sư vội vàng nói.

- Cái này...

Sắc mặt của Ngô sư tái xanh.

Danh Sư chú trọng lễ nghi, chú ý bối phận, Trương viện trưởng này tuy không được tốt lắm, nhưng bối phận của lão sư cao mà nói, coi như bản thân cấp bậc thấp, cũng có địa vị cực cao.

Thật giống như đệ tử của Khổng Sư, dù cái gì cũng không biết, Danh Sư cửu tinh gặp gỡ cũng phải xưng hô một tiếng “Tiền bối” !

Đây là quy củ.

Vốn nghĩ rằng cho đối phương một hạ mã uy, không nghĩ tới trong nháy mắt biến thành sư điệt, ngẫm lại liền cảm thấy phiền muộn.

Một ngón tay đánh bại Trác sư

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Dịch: Tiêu Dao

- Như thế nào? Ta không có tư cách hô ngươi một tiếng Ngô Như Phong?

Thấy hắn xác nhận, Trương Huyền nhìn qua.

- Ta...

Ngô sư muốn phản bác, lại nói không ra lời, sắc mặt trướng đến đỏ bừng, phất tay:

- Muốn cho người tôn trọng, bối phận không tính là gì, quan trọng là... làm ra cống hiến với Danh Sư Đường, với nhân loại, không có cống hiến, lão sư càng lợi hại cũng vô dụng, chẳng lẽ lão sư còn có thể mang ngươi cả đời?

- Làm ra cống hiến?

- Đúng vậy, chỉ có vì Nhân tộc tận tuỵ, làm ra cống hiến lớn, mới đáng giá tôn kính.

Ngô sư đầu lâu giơ lên.

Tiêu chuẩn cân nhắc Danh Sư, cũng không phải là người nào cấp bậc cao, người đó liền lợi hại, thật giống như Vưu Hư vừa mới xử quyết, Danh Sư lục tinh đỉnh phong, hơn nữa tuổi, địa vị cũng không thấp, nhưng phản bội Nhân tộc, sao có thể đáng giá tôn kính?

Thấy vẻ mặt hắn tràn đầy tự hào, trong giọng nói mang theo ngạo nghễ, Trương Huyền hỏi:

- Nghe khẩu khí của ngươi, ngươi vì Nhân tộc bỏ ra rất nhiều, làm ra rất lớn cống hiến?

- Đúng vậy! Tại hạ từ mười sáu tuổi chém giết Dị Linh Tộc, cho tới bây giờ, đã giết trọn vẹn bốn mươi bảy Dị Linh tộc Tàm Phong cảnh trở lên rồi! Cẩn thận tính toán ra, đã vì Nhân tộc làm ra trọn vẹn hai mươi hai điểm cống hiến!

Hừ một tiếng, trên thân Ngô sư phóng xuất ra một khí độ cùng lực lượng đặc thù.

- Nhiều như vậy?

- Lợi hại!

- Không hổ là Ngô Phó đường chủ, nhiều cống hiến như vậy, ở Thanh Nguyên Phong Hào Đế Quốc, cũng đứng gần phía trước rồi a!

- Danh Sư thất tinh thượng phẩm, đáng sợ...

...

Nghe được lời của hắn, đám người Liêu chiến sư, Trác chiến sư, Ô Thiên Khung ở một bên ánh mắt đều sáng lên, từng cái một lộ ra tôn kính, khâm phục.

Ngay cả đám người Mi Trưởng lão cũng nhịn không được nữa cảm khái, lần nữa nhìn về phía Ngô sư, ánh mắt đã bất đồng.

- Hai mươi hai điểm cống hiến? Có ý tứ gì?

Trương Huyền khó hiểu, nhìn về phía Triệu Bính Tuất Trưởng lão cách đó không xa.

- Giết một Dị Linh tộc, coi như là cống hiến, cứu vớt nhân loại, cũng coi như cống hiến... Có cống hiến, tự nhiên có lớn có nhỏ, vì phân chia tốt hơn, định lượng tốt hơn, Danh Sư Đường cố ý lấy điểm số tới đo lớn nhỏ!

Thấy Viện trưởng không hiểu, Triệu Bính Tuất lặng lẽ giải thích.

Đây là Tổng bộ Danh Sư Đường cho ra quy định, không thực hành ở Danh Sư Học Viện, bởi vậy không có giới thiệu cùng thư tịch tương quan.

Tuy Viện trưởng nhìn nhiều sách, bác học uyên thâm, cũng không rõ lắm.

Trương Huyền nhẹ gật đầu.

Cũng đúng, căn cứ lúc trước hắn lấy được tin tức, cống hiến là có thể ở Danh Sư Đường đổi bảo vật, nếu như không có tiêu chuẩn cân nhắc, tất cả mọi người làm ra cống hiến, làm thế nào biết người nào lớn, người nào nhỏ?

Coi như là đổi bảo vật, cũng cần biết rõ cái giá a!

Cũng không thể ngươi tùy tiện làm chút chuyện, có thể đổi một bảo bối mua cũng mua không được.

- Cái điểm số này... quy định như thế nào?

Rõ những thứ này, Trương Huyền hỏi.

- Phương pháp quy định điểm số, Danh Sư Đường có một chuẩn tắc đặc thù, cụ thể tính toán như thế nào, ta cũng không rõ lắm, bất quá... lần

trước Viện trưởng thuần phục tất cả Thánh Thú, Linh Thú ở Vân Vụ Lĩnh, miễn trừ nguy cơ cho nhân loại... Báo cáo Danh Sư Đường, tính toán xuống... Đại khái là năm điểm cống hiến a!

Suy nghĩ một chút, Triệu Bính Tuất nói.

- Mới năm điểm?

Trương Huyền líu lưỡi.

Vân Vụ Lĩnh chín đại Vương giả, mỗi một con đều đạt đến Thánh Vực nhất trọng đỉnh phong, Tòng Thánh, Bán Thánh cùng Tàm Phong cảnh Linh Thú càng vô số kể.

Thuần phục nhiều như vậy, mới chỉ có năm điểm cống hiến...

Đối phương hai mươi hai điểm, tính như vậy mà nói, đích xác có chút đáng sợ!

- Đúng vậy, tuy Linh Thú ở Vân Vụ Lĩnh bạo ngược, nhưng những năm này vẫn chiếm giữ trên núi, không có phát sinh qua mấy lần Thú triều, hơn nữa có Danh Sư Học Viện tọa trấn, đối với nhân loại nguy hại cũng không lớn, vì vậy... Cống hiến liền bớt chút!

Triệu Bính Tuất có chút lúng túng.

Nghe được Viện trưởng thuần phục nhiều Linh Thú như vậy, mới chỉ có năm điểm cống hiến, hắn cũng chuyên môn hỏi thăm qua, lấy được trả lời chính là như vậy.

Cống hiến lớn nhỏ, nhìn không phải ngươi làm cái gì, mà là đối với cả Nhân loại làm cái gì.

Trương Huyền gật đầu.

Linh Thú ở Vân Vụ Lĩnh, săn giết người của Danh Sư Đường, làm cực kỳ che giấu, ngay cả đám người Triệu Bính Tuất cũng biết không nhiều

lắm, còn tưởng rằng chúng nó chỉ canh giữ ở trên núi, không có tiến công.

Về sau Thanh Giác Long Thú, Ngoan Nhân liên lụy quá nhiều, Trương Huyền càng không để Mi Trưởng lão nói ra, Tổng bộ cũng không biết tình hình, tính toán công huân ít cũng rất bình thường.

- Ngô sư, sư thúc trẻ tuổi, lấy thiên phú cùng thực lực của hắn, làm ra càng nhiều cống hiến chỉ là vấn đề thời gian. Lại nói, bắt được Vưu Hư, vạch trần khuôn mặt thật của hắn, làm cho nhân loại thiếu đi sâu mọt...

Thấy đàm luận cống hiến, Mộc sư giảng hòa.

Hắn không biết sự tình Linh Thú ở Vân Vụ Lĩnh, nhưng bắt lấy Vưu Hư, cái phản đồ nhân loại này, cũng sẽ tính toán vào trong cống hiến.

- Bắt lấy Vưu Hư? Hừ, cái cống hiến này, có thể tính một điểm sao?

Ngô sư nhẹ nhàng cười cười.

- Cái này... Vừa vặn một điểm!

Mộc sư gật đầu.

- Ha ha!

Ngô sư cười nhạo một tiếng, lần nữa nhìn về phía Trương Huyền:

- Trương viện trưởng, ngươi cũng nghe thấy, tuy sư phụ ngươi lợi hại, nhưng muốn thắng được tôn trọng, còn cần vì Nhân tộc làm cống hiến, hoặc có được thực lực chân chính... Ta xem ngươi vẫn là tiếp tục ở lại đây đi, di tích lần này, cực kỳ nguy hiểm, không phải qua chơi đùa... Ngươi qua, ta sợ gặp phải nguy hiểm, không ai có thể chiếu cố!

- Ta...

Trương Huyền vò đầu.

Hắn chỉ có Tòng Thánh đỉnh phong, muốn đi một di tích ngay cả Danh Sư thất tinh cũng sẽ vẫn lạc, đích xác rất nguy hiểm, đối phương không muốn mang mình cũng không gì đáng trách.

Chỉ là... Lấy tu vi kết luận thực lực, không khỏi quá mức võ đoán.

Nghĩ vậy, mỉm cười nhìn lại:

- Không biết... Trác chiến sư có tư cách qua không?

- Trác chiến sư là Chiến Sư Đường Bách phu trưởng, thực lực bản thân càng đạt đến Thánh Vực nhị trọng Thần Thức cảnh, tự nhiên có tư cách qua!

Ngô sư gật đầu.

- Vậy thì...

Khóe miệng giơ lên, Trương Huyền quay đầu nhìn về phía Trác Thanh Phong, mang theo vui vẻ:

- Trác chiến sư, ngươi xem ngươi có rảnh không, vừa vặn gần đây tu vi có chút đột phá, muốn tìm người luận bàn một chút...

- Ta?

Trác Thanh Phong sững sờ, chần chừ một chút:

- Nếu như Trương viện trưởng có nhã hứng này, ta cam tâm tình nguyện phụng bồi...

Nói thật, những ngày này, Chiến Sư Đường một mực bị đệ tử của gia hỏa trước mắt này hành hạ, hắn đã sớm muốn lĩnh giáo thực lực của vị Trương viện trưởng này.

Chỉ tiếc, hắn thần long kiến thủ bất kiến vĩ, thật vất vả nhìn thấy, hơn nữa còn muốn tìm hắn luyện tập, lập tức tràn đầy hứng thú.

Hắn không tin bản thân đường đường Thánh Vực nhị trọng, ngay cả một Tòng Thánh cũng thắng không nổi!

- Vậy thì bắt đầu đi!

Trương Huyền cười cười, thân thể nhoáng một cái, đi vào chính giữa đại sảnh.

- Ở đây?

Trác Thanh Phong sững sờ:

- Đây là phòng nghị sự, lực lượng chiến đấu trùng kích mà nói, ta sợ sẽ chơi sập kiến trúc...

Nơi này là phòng nghị sự của Trưởng lão viện, tuy thoạt nhìn có chút rộng lớn, nhưng đạt tới tu vi như hắn, một khi lực lượng để lộ, rất dễ dàng tạo thành thương tổn cực lớn, vạn nhất chơi sụp nơi đây, liền không tốt lắm.

- Không cần lo lắng, chiến đấu rất nhanh có thể chấm dứt, sẽ không xuất hiện loại tình huống này!

Trương Huyền cười cười.

- Rất nhanh chấm dứt?

Nhăn mày lại, sắc mặt của Trác Thanh Phong có chút khó coi:

- Nếu như Trương viện trưởng cố ý như thế, vậy cung kính không bằng tuân mệnh!

Nói xong hừ nhẹ một tiếng, cổ tay khẽ đảo, một thanh trường kiếm xuất hiện ở lòng bàn tay.

- Lấy ra binh khí đi?

- Binh khí?

Trương Huyền lắc đầu:

- Không cần phiền toái như vậy, bắt đầu đi!

Nguyên Thai màu vàng trong cơ thể lột xác thành màu tím, sức chiến đấu bạo tăng không chỉ một lần, coi như đối phương là Thánh Vực nhị trọng, với hắn mà nói, cũng không coi vào đâu.

- Ta liền không khách khí...

Thấy gia hỏa này còn cuồng hơn đệ tử của hắn, ngay cả binh khí cũng không lấy ra, Trác Thanh Phong tức giận đến sắc mặt trầm xuống, trường kiếm trong tay run lên, gào thét một tiếng, trước tiên đâm tới.

Lần này hắn không có áp chế thực lực, lực lượng của Thánh Vực nhị trọng Thần Thức cảnh hoàn chỉnh phát huy, trong nháy mắt toàn bộ gian phòng chân khí tàn sát bừa bãi, tựa như sấm rền điên cuồng hét lên.

- Thật mạnh...

Đám người Triệu Bính Tuất, Mi Trưởng lão sợ tới mức sắc mặt trắng nhợt.

Ngay cả đám người Ô Thiên Khung cũng kìm lòng không được đồng tử co rút lại.

Dựa theo cấp bậc, làm tứ đại học viện Viện trưởng, thực lực còn cao hơn Trác Thanh Phong, nhưng thật muốn chiến đấu... Thua nhất định là bọn hắn.

Vị Trương viện trưởng này, chỉ có Tòng Thánh đỉnh phong, cấp bậc thấp nhiều như vậy, đánh như thế nào?

Vội vã ngẩng đầu nhìn lại, liền thấy Trương Huyền đối mặt Kiếm pháp cuồng bạo như thế, chẳng những không có sợ hãi, còn mang theo mỉm cười, vẫn không nhúc nhích.

- Hừ!

Nhìn ra hắn khinh thường, sắc mặt của Trác Thanh Phong trầm xuống, trường kiếm phun ra hàn mang, giống như độc xà, đâm tới lồng ngực của đối phương.

Chỉ là luận bàn, không nhắm ngay chỗ hiểm.

Bất quá dù vậy, một khi bị đánh trúng, bằng vào Kiếm Khí cùng chân khí cuồng bạo, tất nhiên sẽ bị trọng thương.

- Ha ha!

Thấy trường kiếm của đối phương đi vào trước mặt, mắt thấy liền muốn đâm lên thân, lúc này Trương Huyền mới duỗi ra hai ngón tay, nhẹ nhàng kẹp lấy.

Ô...Ô...n...g!

Một kiếm vô cùng huy hoàng của Trác Thanh Phong, giống như độc xà bị nắm bảy tấc, vô luận giãy giụa như thế nào cũng không thể giãy giụa.

- Cái này...

Đồng tử co rụt lại, Trác Thanh Phong lại càng hoảng sợ.

Tay không nắm trường kiếm, không chỉ nhãn lực, đối với thời cơ nắm chắc yêu cầu rất cao, quan trọng nhất là, đối với lực lượng yêu cầu cũng rất lớn.

Hắn là Chiến Sư, sức chiến đấu bản thân cường đại, một kiếm mạnh nhất, bị hai ngón tay nhẹ nhàng nắm... Đến cùng làm sao làm được?

Đang khiếp sợ, liền thấy thanh niên đối diện nắm trường kiếm, ngón tay buông ra, ở trên sống kiếm nhẹ nhàng búng.

Ầm ầm!

Ngay sau đó, liền cảm thấy một cỗ lực lượng khổng lồ dọc theo thân kiếm tuôn đến, sắc mặt Trác Thanh Phong trắng nhợt, kìm lòng không được lui về sau bảy tám bước.

Mỗi một bước, đều giẫm mặt đất ra một dấu chân thật sâu.

Sau khi lui xong, như trước cảm thấy trong trường kiếm có lực lượng thật lớn, cứng rắn thừa nhận mà nói, là khó có thể cầm giữ, thân thể tung lên, lần nữa nhảy về phía sau.

Bành!

Nhảy quá nhanh, lưng đâm vào trên cây cột trong đại điện, sắc mặt đỏ bừng, phun ra một ngụm máu tươi.

Lúc này mới cảm thấy thư thái hơn rất nhiều, vội vàng thu hồi kiếm, ôm quyền đi vào trước mặt thanh niên:

- Đa tạ Trương viện trưởng hạ thủ lưu tình!

Nếu không phải đối phương lưu lại lực lượng, vừa rồi chỉ sợ sẽ bị trực tiếp đạn thành bánh thịt.

Khó trách có thể giáo dục ra biến thái như Trịnh Dương, Ngụy Như Yên... Nguyên lai vị lão sư này càng thêm biến thái!

Thử qua mới biết được... Đường đường Thánh Vực nhị trọng, quả nhiên đánh không lại người ta...

- Khách khí...

Hắn chỉ vì biểu hiện ra thực lực, mục đích đạt tới, không cần phải tiếp tục tiến công.

Hàn huyên một câu, Trương Huyền quay đầu nhìn về phía Ngô sư cách đó không xa:

- Không biết loại thực lực này... có tư cách qua hay không?

Ngô sư xấu hổ

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Dịch: Tiêu Dao

- Cái này...

Nhìn một màn này ở trong mắt, lông mày Ngô sư nhảy dựng.

Tòng Thánh tay không đánh bại Chiến Sư Thánh Vực nhị trọng... Cái này có chút quá kinh khủng a.

Mấu chốt nhất là hắn vừa nói người ta không có thực lực, hiện tại ngay tại chỗ đánh bại Trác chiến sư, quả thực chính là trần trụi làm mất mặt.

- Căn cứ tin tức ta biết rõ, trong di tích này có rất nhiều cường giả Dị Linh Tộc, một khi bị bắt, ngay cả Danh Sư lục tinh đỉnh phong như Vưu Hư cũng không thể chống lại! Ngươi có tự tin gì, cảm giác mình có thể chống cự?

Chắp hai tay sau lưng, Ngô sư lạnh lùng nhìn qua, mang theo ngữ khí chất vấn:

- Ngươi gặp qua Dị Linh Tộc sao? Cùng bọn họ đã từng quen biết sao? Biết rõ bọn họ đáng sợ sao?

- Ta...

Trương Huyền đang muốn trả lời, liền thấy Danh Sư thất tinh ở đối diện lần nữa khoát tay áo.

- Nói thiệt cho ngươi biết, ta cùng bọn hắn chiến đấu qua, tự tay chém giết 52 tên, bọn hắn không chỉ thực lực mạnh, có thể vượt cấp chiến đấu, càng trọng yếu là trong cơ thể toả ra sát lục chi khí, làm cho không người nào có thể ngăn cản!

- Gặp phải loại người này, cũng không phải sức chiến đấu của ngươi mạnh mẽ có thể chống cự, càng trọng yếu là tâm cảnh cùng ý chí, nếu như không có loại năng lực này, tốt nhất không đi cho thỏa đáng.

Hắn không phải cố ý nhằm vào Trương Huyền, mà là lần này thực sự quá nguy hiểm, không thể xuất hiện bất kỳ một tia sai lầm, nếu không gây chuyện không tốt sẽ toàn quân bị diệt.

Coi như sức chiến đấu của đối phương rất mạnh, có một lão sư rất lợi hại, cũng không quá đáng là một người trẻ tuổi chưa tới 20 tuổi, loại thiên tài này hắn thấy cũng nhiều, gặp phải Dị Linh tộc đáng sợ, rất dễ dàng bị công phá tâm lý, xuất hiện biến cố không thể biết được.

- Đối với Dị Linh tộc...

Biết rõ đối phương bổn ý cũng không xấu, chỉ là làm lãnh đạo lâu, có chút chủ quan ước đoán, Trương Huyền lắc đầu, đang muốn giải thích, liền thấy một Trưởng lão vội vã từ bên ngoài đi vào.

- Viện trưởng...

Đi vào trước mặt vội vàng ôm quyền.

Thấy sắc mặt của hắn không đúng, Trương Huyền nhíu mày:

- Đã xảy ra chuyện gì?

Vị Trưởng lão này xoắn xuýt một chút, mở miệng nói:

- Bẩm báo Viện trưởng, Lục Phong viện... Lục sư cầu kiến!

Lục Phong cùng vị Trương viện trưởng này có mâu thuẫn, thiếu chút nữa bị khai trừ tư cách Danh Sư, tuy chỉ ở trong phạm vi nhỏ truyền bá, nhưng mà hắn cũng biết rõ... Từ đó có thể thấy, hai người quan hệ khẳng định không hợp lắm, bây giờ chạy tới tìm Viện trưởng, khiến hắn cảm thấy lúng túng, không biết nên bẩm báo như thế nào.

- Lục Phong?

Không biết ý nghĩ của hắn, Trương Huyền sửng sốt một chút, ngẫu nhiên bật cười.

Rời khỏi phong ấn, chuyên môn đi tìm đám người kia, nhưng không tìm được, hiện tại xem ra, bọn hắn thật đi ra địa quật.

- Cho mời!

Khoát tay áo.

- Vâng...

Thấy Viện trưởng cũng không bởi vậy trách cứ, vị Trưởng lão này nhẹ nhàng thở ra, quay người vội vã đi ra ngoài.

Thời gian không lâu, một lão giả liền theo ở phía sau đi đến, không phải Lục Phong thì là ai.

Lúc này Lục Phong không có phong mang như lúc trước, hai mắt chất phác, thoạt nhìn làm cho người ta có cảm giác càng thêm bình tĩnh ổn trọng.

Xem ra trải qua sự tình lần trước, tâm tính cả người đã có biến hóa cực lớn.

- Viện trưởng, ngươi quả nhiên không có việc gì? Thật sự là quá tốt...

Chứng kiến thanh niên an ổn ngồi ở trong đại sảnh, Lục Phong nhẹ nhàng thở ra.

Tuy đoán ra hắn không có việc gì, đã rời địa quật, nhưng tận mắt thấy, vẫn cảm thấy đáy lòng buông lỏng.

Nếu như không phải vị này, bọn hắn khẳng định đã chết, đối phương bất chấp nguy hiểm cứu, hơn nữa chém giết nhiều Dị Linh tộc như vậy, ân tình to lớn, như là tái tạo.

- Đương nhiên không có việc gì, ngược lại là các ngươi, thương thế đều tốt chứ?

Trương Huyền cười cười.

- Thương thế của chúng ta đã khỏi hẳn, là Viện trưởng phấn đấu quên mình, xuất thủ cứu giúp mới khiến cho chúng ta còn sống, không đến mức gây thành sai lầm lớn, xin nhận Lục Phong cúi đầu...

Nói xong, liền muốn quỳ rạp xuống đất.

- Lục sư khách khí...

Thân thể nhoáng một cái, Trương Huyền đi vào trước mặt, đở lên.

Chứng kiến hai người nguyên bản còn có mâu thuẫn, bây giờ khách khí như thế, đám người Mi Trưởng lão cùng Triệu Trưởng lão liếc mắt nhìn nhau, vẻ mặt kỳ quái.

- Đây là có chuyện gì?

Tưởng Thanh Cầm Viện trưởng ở một bên nhịn không được hỏi.

- A, là như thế này…

Nghe được hỏi thăm, Lục Phong nhẹ gật đầu:

- Năm ngày trước, Trương viện trưởng đích thân xuống địa quật, cứu 40 vị Danh Sư lục tinh chúng ta, hơn nữa một mình chém giết hơn hai trăm Dị Linh tộc Thánh Vực cấp cùng hai vị Vương giả Thánh Vực tứ trọng... Ta đã hồi báo chuyện này cho Tổng bộ, vừa mới đạt được trả lời thuyết phục, vốn chỉ nghĩ không thể để cho công huân của Trương viện trưởng mai một, không nghĩ tới Viện trưởng đã đi ra địa quật...

- Đích thân xuống địa quật?

- Cứu hơn 40 vị Danh Sư?

- Chém giết hơn hai trăm Dị Linh tộc Thánh Vực cấp, còn có Vương giả?

...

Nghe được lời của hắn, chung quanh yên lặng, Ngô sư mới vừa rồi còn khí thế hung hăng, càng mở to hai mắt, thiếu chút nữa không có ngay tại chỗ ngất đi.

Vừa nói đối phương chưa thấy qua Dị Linh tộc, vị Lục Phong này chạy tới nói hắn đã giết hơn hai trăm... Thật hay giả?

Coi như là hắn, đường đường cường giả Thánh Vực tứ trọng, cũng không có giết qua nhiều như vậy!

Mấu chốt nhất còn có hai vị Vương giả!

Vương giả Dị Linh Tộc đáng sợ, không cần nghĩ cũng biết, coi như là hắn gặp gỡ, cũng chỉ có một con đường chết, nghe khẩu khí của Lục Phong, vị Trương viện trưởng này không chỉ không có việc gì, còn một hơi giết hai tên...

Khiến hắn cảm thấy hô hấp có chút hít thở không thông, phản ứng không kịp.

- Ngươi nói đều là thật?

Thật sự nhịn không được nhìn sang.

- Đương nhiên, ta có thể lấy tánh mạng của mình đảm bảo!

Lục Phong gật đầu:

- Hơn nữa chúng ta đã truyền tình huống kỹ càng cho Tổng bộ, Tổng bộ đã xác nhận, hơn nữa đổi thành công huân, để bày ra ban thưởng... Hôm nay ta tới chính là đưa những công huân này cho Viện trưởng.

Nói xong, cổ tay Lục Phong khẽ đảo, lấy ra một Ngọc Bài màu vàng nhạt đưa tới.

- Viện trưởng, ngươi tiêu phí tâm huyết tru sát nhiều Dị Linh tộc như vậy, cứu chúng ta, chúng ta cũng không thể để công lao của ngươi mai một... Tổng bộ căn cứ tình huống lúc đó đưa cho đánh giá, tổng cộng là 1211 điểm.

- Hơn... hơn một nghìn điểm?

Thân thể Ngô sư nhoáng một cái, thiếu chút nữa thổ huyết.

Từ mười sáu tuổi, chém giết Dị Linh tộc thứ nhất bắt đầu, đến bây giờ đạt tới Danh Sư thất tinh thượng phẩm... Mấy trăm năm tất cả công lao chung vào một chỗ cũng chỉ có hai mươi hai điểm...

Đã đủ để tự ngạo, khiến vô số người sợ hãi than.

Vừa cười nhạo Trương viện trưởng này không có công lao, kết quả người ta liền vung ra hơn một nghìn điểm... Có cần khoa trương như vậy hay không?

Coi như thật chém giết hơn hai trăm Dị Linh tộc Thánh Vực cấp, cùng hai Vương giả cũng không có nhiều như vậy a!

Không chỉ hắn nghĩ như vậy, những người khác cũng nghi vấn.

Tựa hồ nhìn ra ý nghĩ của bọn hắn, Lục Phong nói tiếp:

- Những Dị Linh tộc này xuyên thấu qua địa quật phong ấn mà đến, mang theo nhiệm vụ đặc thù, rõ ràng mưu đồ làm loạn, một khi để chúng chạy trốn ra, toàn bộ Hồng Viễn Đế Quốc sẽ thừa nhận đả kích tính hủy diệt, Trương viện trưởng giết bọn chúng, tương đương với ngăn trở âm mưu, công lao to lớn không thể đo lường, hơn một nghìn điểm đã là ít...

- Cái này...

Mọi người giờ mới hiểu được.

Đích xác.

Giết mấy Dị Linh tộc, công lao khả năng không lớn, nhưng mà nếu như ngăn trở âm mưu của bọn hắn, cứu vớt vô số sinh mệnh, mới là đại công huân.

- Còn có một việc, hiện tại Tổng bộ không có xác nhận, bất quá đã phái người xuống xác minh, một khi xác nhận khả năng sẽ không chỉ là hơn một nghìn điểm, mà có thể là mấy vạn điểm, hơn mười vạn điểm...

Không để ý tới mọi người khiếp sợ, Lục Phong nói tiếp.

- Mấy vạn điểm, hơn mười vạn điểm, rút cuộc là công lao lớn cái gì?

Mộc sư vội vàng hỏi.

Chém giết một Dị Linh tộc Thánh Vực cấp cũng được không đến một điểm, bởi vậy có thể thấy được công lao khó như thế nào.

Thoáng cái hơn một nghìn điểm, đã làm cho người khác chấn kinh, rõ ràng còn có mấy vạn điểm, hơn mười vạn điểm chờ xác minh, rút cuộc là cái gì?

Không chỉ hắn nghi hoặc như thế, đám người Ngô sư, Mi Trưởng lão cũng vẻ mặt tràn đầy mê mang, nghĩ mãi mà không rõ.

- Là như vậy, ta vừa mới xuống địa quật một chuyến, phát hiện phong ấn ngăn cản chiến trường ngoại vực đã được chữa trị triệt để... Đây là Viện trưởng làm a?

Lục Phong ngẩng đầu nhìn lại.

- Không chữa trị phong ấn, Dị Linh tộc còn sẽ xâm lấn, ta liền hao tốn vài ngày thời gian, dựa theo phương pháp lão sư đã từng truyền thụ, tu bổ một chút.

Trương Huyền nhẹ gật đầu.

- Quả nhiên...

Ánh mắt Lục Phong sáng lên.

Hắn ở địa quật ngây người hơn ba tháng, biết rõ trình độ phong ấn mài mòn, vốn tưởng rằng lần này Dị Linh tộc tới đây cũng không phải trường hợp đặc biệt, về sau khẳng định còn sẽ liên tục không ngừng, ai ngờ lại đi nhìn, phong ấn đã hoàn hảo không tổn hao gì.

Tất cả bọn hắn chung ở một chỗ cũng không làm được, khả năng duy nhất chính là vị Trương viện trưởng sáng tạo ra rất nhiều kỳ tích này.

Người khác muốn nói có thể chữa trị, hắn không tin, nhưng mà vị Trương viện trưởng này sáng tạo ra quá nhiều kỳ tích, không thể không tin.

Nguyên nhân chính là như thế, mới hỏi xác minh, quả nhiên lấy được đối phương khẳng định.

Tu bổ phong ấn, miễn trừ Dị Linh tộc tiến công, tương đương một lần vất vả suốt đời nhàn nhã, công huân cực lớn, không thể đo lường, đừng nói mấy vạn điểm, hơn mười vạn điểm cũng là ít.

Về phần đánh giá như thế nào, chỉ có thể để người Tổng bộ tới quan sát, mới có thể cho ra đáp án rõ ràng.

- Cái phong ấn này không phải liên lụy Không Gian Pháp Tắc sao? Cũng có thể tu bổ?

- Nếu như thật, đây thật là đại công huân tạo phúc cho nhân loại...

- Đến cùng làm sao làm được?

Nghe hai người đối thoại, mọi người chung quanh đều ngây người.

Vừa rồi Ngô sư còn cảm thấy mình siêu phàm, càng như là bị sét đánh.

- Đúng rồi, Viện trưởng, thời điểm ta đi phong ấn còn phát hiện có chút tổn thương, lần này qua đã hoàn hảo rồi... Nếu như không nhìn lầm, ngươi hẳn là mới từ địa quật đi ra a?

Nhớ tới một sự kiện, Lục Phong nhịn không được nói.

Vì tìm kiếm Trương Huyền, lúc trước hắn cũng tới chỗ phong ấn, biết rõ tình huống, lần này qua đã hoàn hảo, nói rõ vừa chữa trị không lâu.

- Ân, mới ra không đến nửa canh giờ!

Trương Huyền cười khổ:

- Ngươi xem, ngay cả y phục cũng không kịp đổi...

- Vừa cứu vớt toàn bộ Hồng Viễn Đế Quốc, chém giết mấy trăm Dị Linh tộc, trải qua cửu tử nhất sinh, từ trong địa quật đi ra, nghe được Tụ Hợp Chuông vang lên, ngay cả nghỉ ngơi cũng không có, quần áo cũng không kịp đổi, đã tới rồi... Ta lại có thể bởi vì hắn đến trễ mà trách tội? Cảm thấy cái giá của hắn rất lớn?

Nghe được lời này, khuôn mặt của Ngô sư trở nên đỏ bừng, hận không thể có một địa phương chui vào.

Trương Huyền muốn trao đổi

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Dịch: Tiêu Dao

Làm Danh Sư thất tinh thượng phẩm, hắn đối với vị Trương Huyền này không có bất kỳ ý kiến, trái lại, đối với thiên tài, còn ôm thái độ thưởng thức.

Sở dĩ vừa thấy mặt đã không có sắc mặt tốt, chủ yếu bởi vì Vưu Hư, khiến hắn phẫn nộ, tự nhiên giận chó đánh mèo đến vị tân nhiệm Viện trưởng này, còn nữa, đối phương thật sự quá trẻ, tuổi như thế liền trở thành Viện trưởng, khó tránh khỏi sẽ đắc chí vừa lòng, cần đánh bóng một chút!

Vốn tưởng rằng răn dạy vài câu, khiến đối phương biết trời cao đất rộng, nhân ngoại hữu nhân... Kết quả, người ta cái cảm giác gì cũng không có, biến thành hắn biết rõ trời cao đất rộng, nhân ngoại hữu nhân rồi...

Ngẫm lại cũng cảm thấy run rẩy.

- Khó trách có thể trở thành Viện trưởng, khiến Mộc sư khen không dứt miệng, cam tâm tình nguyện xưng hô sư thúc... Quả nhiên không đơn giản!

Cười khổ một tiếng, nhịn không được lắc đầu.

Hắn luôn khâm phục người công huân lớn, vị trước mắt này, bằng vào sức một mình cứu hơn bốn mươi vị Danh Sư lục tinh, càng không để ý thân phận Viện trưởng, thân nhập địa quật, chém giết Dị Linh tộc, tu bổ phong ấn...

Vô luận bên nào, đều đáng giá kính nể!

- Trương viện trưởng, là ta không rõ ràng tình huống, lúc trước có nhiều đắc tội, mong được tha thứ!

Biết rõ những thứ này, Ngô sư không có làm dáng, tiến về phía trước một bước, trong ánh mắt lộ ra thành khẩn.

Danh Sư chú ý tâm cảnh, sai chính là sai, coi như hắn là Danh Sư thất tinh thượng phẩm, nên nhận sai cũng sẽ nhận.

- Ngô sư nói quá lời, mọi người đều là Danh Sư, đều vì Nhân tộc, cẩn thận một ít cũng là nên phải...

Trương Huyền gật đầu.

- Đúng vậy, đều vì Nhân tộc!

Ngô sư nhẹ gật đầu, không hề xoắn xuýt:

- Tốt rồi, nếu như tất cả mọi người đã đồng ý, một tháng sau, chúng ta đúng giờ hội tụ ở Hỏa Nguyên Thành!

- Hỏa Nguyên Thành?

- Ân, cái di tích này căn cứ Vưu Hư khai báo, cùng Danh Sư Đường chúng ta thăm dò, ngay ở phụ cận Hỏa Nguyên Thành.

Ngô sư nói.

- Hỏa Nguyên Thành ở biên giới Hồng Viễn Đế Quốc, nếu như ta nhớ không lầm, có lẽ cách Phong Thánh đài rất gần a?

Trong đầu có một địa đồ của Hồng Viễn Đế Quốc hiển hiện, Trương Huyền nói.

Hỏa Nguyên Thành, ở biên giới của Hồng Viễn Đế Quốc, cùng Phong Thánh đài chỉ cách mấy trăm dặm, nguyên nhân chính là như thế, vô số người hành hương sẽ ở chỗ này, từ đó làm cho kinh tế cực kỳ phát đạt.

- Phải, khoảng cách rất gần!

Ngô sư lên tiếng:

- Phong Thánh đài là địa phương Khổng Sư Phong Thánh, chỗ di tích này, có lẽ cũng có quan hệ, đương nhiên, tình huống cụ thể, từ tin tức chúng ta biết được, còn là quá ít, không cách nào làm ra phán đoán chính xác.

- Ân!

Mọi người gật đầu.

Liên lụy đến Khổng Sư, bất luận kẻ nào cũng nói năng thận trọng, không phải là không có chứng cứ, liền tùy ý phỏng đoán.

- Nói Phong Thánh đài này, liền không thể không nói sự tình đoạn thời gian trước, khả năng đại bộ phận các ngươi còn không biết a!

Giải thích một câu, Ngô sư cười cười, nhìn về phía mọi người:

- Phong Thánh đài, có Khổng Sư ghi lại, ba tháng trước, lại có người phá giải hàm nghĩa chính thức của hắn, chấn động một thời! Nói thật, ta thật muốn mở mang kiến thức, vị cường giả đạt được Khổng Sư nhận thức này, đến cùng có loại thực lực nào, nếu có cơ hội, còn muốn bái hắn làm thầy, học tập hắn...

Trong mắt sùng bái càng ngày càng đậm, Ngô sư nói đến một nửa, liền thấy Ngũ Nhiên ở cách đó không xa, sắc mặt đỏ lên, nhịn không được nhíu mày:

- Ngũ viện trưởng, ngươi làm sao? Ta nhớ không sai, ngươi hẳn là Phong Thánh Hội Hội trưởng a, chuyên môn nghiên cứu Khổng Sư lưu chữ nhiều năm như vậy, cũng không có đạt được kết quả, bị một ngoại nhân nghiên cứu ra... Chẳng lẽ không cảm thấy khâm phục?

- Khục khục!

Ánh mắt có chút hoa lên, Ngũ Nhiên nhịn không được nữa:

- Ngô sư, ngươi nói vị cường giả phá giải Khổng Sư lưu chữ kia... Ngay ở chỗ này!

- Ở đây?

Ngô sư sững sờ, con mắt trợn tròn:

- Người nào?

- Chính là... Trương Viện trưởng ngươi vừa nói cái giá rất lớn kia...

Ngũ Nhiên cười khổ.

- Trương viện trưởng?

Ngô sư nhoáng một cái, thiếu chút nữa không có thổ huyết té xỉu.

Nói giỡn a?

Ngươi một cái Tòng Thánh, lại có thể tìm ra Khổng Sư lưu chữ sai lầm...

- Bề ngoài giống như... là ta!

Trương Huyền cũng có chút lúng túng.

Cái này gọi là chuyện gì, vừa nãy còn mắng hắn giống như cháu trai, hiện tại nhao nhao tới muốn bái sư... Ai, người quá ưu tú, sẽ thường xuyên gặp phải những thứ này, những vấn đề kia, thật sự có chút sầu muộn a!

- Khổng Sư lưu chữ, vài vạn năm qua, tất cả mọi người cho rằng là chính xác, nghiêm khắc dựa theo tu luyện, ngươi lại tìm ra sai lầm, chính diện chất vấn... Cái này, cái này...

Bờ môi run rẩy, Ngô sư sắp điên rồi.

Vốn cảm thấy, hắn là Danh Sư thất tinh thượng phẩm, đến Hồng Viễn Học Viện thẩm phán Vưu Hư, thuận tiện giáo huấn Viện trưởng một chút, để đối phương lấy đó làm gương... Kết quả, không nghĩ tới, người không có giáo huấn, bản thân lại bị dọa đến sắp choáng.

Khổng Sư lưu chữ, vài vạn năm qua, không ai dám chất vấn, thậm chí trong lòng ngay cả nghĩ cũng không dám nghĩ!

Loại ý nghĩ này đã thâm căn cố đế, không cách nào sửa lại.

Nguyên nhân chính là như thế, nghe được có người chất vấn, tìm ra Phong Thánh đài nhắn lại sai lầm, là cực kỳ khiếp sợ, này bằng với phá vỡ tư duy cố định trăm ngàn năm qua, khiêu chiến quyền uy của Khổng Sư...

Vốn tưởng rằng là một cường giả thực lực cường đại tới cực điểm, ít nhất cũng là Thánh Vực tam tứ trọng... Nằm mơ cũng không nghĩ đến, là thanh niên hắn vừa mới quát lớn xong, chỉ có hai mươi tuổi!

Có thể nói, gia hỏa này hôm nay cho hắn khiếp sợ, còn nhiều hơn hắn cả đời gặp qua...

Làm cho người ta cảm thấy không kịp nhìn, cũng không thể tin được.

- Không có gì, Khổng Sư cũng là người, là người sẽ có sai lầm...

Thấy hắn sợ đến như vậy, Trương Huyền lắc đầu.

Người nào không sai lầm? Thánh Nhân cũng không ngoại lệ!

- Ngươi, ngươi...

Nghe nói như thế, sắc mặt tất cả mọi người trắng bệch, Ngô sư càng vung tay, phong ấn bốn phía, sợ có người nghe được.

- Viện trưởng, Khổng Sư là Vạn Thế Chi Sư, không thể đơn giản thảo luận...

Thấy hắn không biết rõ tình hình, Mi Trưởng lão vội vàng truyền âm.

- A!

Trương Huyền gãi đầu, lúc này mới nhớ tới, ở thế giới này, Danh Sư cấp thấp là không thể vọng nghị Danh Sư cao cấp.

Nguyên nhân chính là như thế, thân phận của Dương Huyền mới không có Danh Sư cấp bậc cao hơn tới đây điều tra.

Khổng Sư với tư cách đứng đầu Danh Sư, Vạn Thế Chi Sư, tự nhiên càng không thể nghị luận lung tung, giống như hắn, trong lời nói không có quá nhiều tôn kính, một khi tin tức truyền đi, tất nhiên lọt vào tất cả Danh Sư chỉ trích.

Thậm chí bị đánh chết ngay tại chỗ cũng cũng có khả năng.

Người Danh Sư Đại Lục, từ nhỏ tiếp xúc sư đạo, đối với “sư” đã sớm có một loại kính nể ở sâu trong nội tâm, mà hắn còn bảo lưu lấy tư tưởng kiếp trước, nói tự nhiên kinh thế hãi tục, làm cho người khó có thể tiếp nhận.

Xem ra sau này nói chuyện làm việc đều phải cẩn thận một ít, nếu không bị người bắt lấy nhược điểm, muốn giải thích cũng giải thích không rõ.

- Là lỗi lầm của ta, vừa rồi lời nói có sai, mong chư vị không cần để ở trong lòng...

Nghĩ vậy, vội vàng ôm quyền.

- Vừa rồi Trương viện trưởng nói cái gì, ta không nghe thấy...

Phản ứng cực nhanh, Mi Trưởng lão vội vàng cười nói.

- Đúng vậy, chúng ta không nghe thấy!

Những người khác cũng nhẹ gật đầu.

Nói thẳng Khổng Sư sai lầm, nghe được còn không bằng không nghe, đã như vậy, còn không bằng giả hồ đồ.

Một là miễn cho phiền toái, thứ hai, cũng sẽ không đắc tội vị Trương viện trưởng này.

- Trương viện trưởng, hai đệ tử Vương Dĩnh, Lưu Dương của ngươi, cũng muốn tiến hành khảo hạch Chiến Sư, ngươi xem lúc nào thuận tiện? Mau chóng thi xong, chúng ta cũng tiện khởi hành.

Vì hóa giải bầu không khí lúng túng, Liêu Tùng nói.

- Khảo hạch Chiến Sư, ngày mai đi!

Trương Huyền chần chừ một chút:

- Mặt khác... Ta muốn cùng Chiến Sư Điện các ngươi trao đổi, ngươi xem lúc nào thuận tiện, ta ở Học Viện thành lập một tổ chức đệ tử, gọi là Huyền Huyền Hội, đến lúc đó có thể mang theo, đi chỗ các ngươi giao lưu!

Tu luyện không phải xa rời thực tế, Chiến Sư Đường chiến lực hùng hậu, nếu như có thể mang người của Huyền Huyền Hội qua kiến thức một phen, tất nhiên có thể làm cho bọn hắn lịch duyệt tăng nhiều, đối với về sau thực lực tăng lên có chỗ tốt rất lớn.

Chuyện này, mấy ngày hôm trước đang suy tính, đối phương hỏi thăm, liền cùng nhau nói ra.

- Huyền Huyền Hội, trao đổi...

Nhớ tới tình cảnh hai ngày trước, mới vừa vào Học Viện gặp phải, sắc mặt của Liêu Tùng trắng nhợt, trái tim run lên.

Hiện tại hắn đối với hai chữ “Huyền Huyền” có bóng mờ rồi.

Trao đổi là chuyện tốt, nhưng mà... Huyền Huyền Hội mấy vạn quái thai, một khi qua, có thể trực tiếp đánh Chiến Sư Đường hoài nghi nhân sinh hay không?

- Thế nào? Có khó khăn?

Thấy hắn lông mi nhảy loạn, biểu lộ giống như ăn hai cân dưa muối, Trương Huyền hỏi.

- Ngược lại không phải làm khó...

Cắn răng một cái, Liêu Tùng nói:

- Là như vậy, phân bộ Chiến Sư Đường ở Thanh Nguyên Đế Đô, khoảng cách nơi đây đại khái cần một tháng lộ trình, ta đến nhanh, là vì thời điểm nhận được Trác Thanh Phong đưa tin, đang ở phụ cận... Một tháng sau, chỗ di tích kia sẽ mở ra, nếu như chúng ta may mắn sống sót, lại trao đổi cũng không muộn...

Thanh Nguyên Đế Đô cách nơi này rất xa, coi như cưỡi Thánh Thú, cũng không phải một ngày hai ngày có thể đến.

- Cũng đúng! Nếu không, một lát nữa trước mang bọn ngươi đi xem, chúng ta trước trao đổi một phen, các ngươi cũng chỉ điểm cho những người kia một chút, tu vi của bọn hắn rất yếu, cần mở mang tầm mắt, nhìn thấy cao thủ chân chính!

Nhẹ gật đầu, Trương Huyền cười nói.

Lũ tiểu tử Huyền Huyền Hội kia, chỉ nghe giảng bài, không có thực chiến qua, nếu có người Chiến Sư Đường bồi luyện, tiến hành thực chiến, có lẽ tiến bộ rất nhanh.

- Chỉ điểm? Còn... Cao thủ?

Khóe miệng co lại, Liêu Tùng sắp choáng.

Bọn hắn ở trước mặt người khác được coi là cao thủ, nhưng ở Huyền Huyền Hội... Cao cái lông a!

Cũng không phải chưa thấy qua, vừa vào cửa đã bị đánh tìm không rõ Đông Nam Tây Bắc, qua chỉ điểm bọn hắn?

Nói đùa gì vậy!

- Hay là thôi đi... Ta cảm thấy không có tất yếu...

Liêu Tùng lúng túng, khoát tay.

- Chỉ là trao đổi mà thôi, chẳng lẽ Liêu chiến sư cảm thấy người học viện chúng ta thực lực quá kém, không đáng ngươi chỉ điểm?

Trương Huyền tràn đầy nghi hoặc.

Liêu chiến sư trải qua, hắn tự nhiên không biết rõ tình hình, nhưng thấy Chiến Sư lấy chiến đấu làm chủ, đối với chiến đấu chối từ tới chối từ đi, tràn đầy kỳ quái.

Loại người này không phải nghe được muốn trao đổi, đều vội vã chạy tới sao?

Đây là thái độ gì?

- Không phải...

Liêu Tùng vội vàng khoát tay.

- Vậy thì được rồi, mọi người luận bàn, lẫn nhau học tập, cũng không có gì! Khả năng đến lúc đó xin các ngươi thủ hạ lưu tình, đừng đánh bọn chúng quá thảm...

Trương Huyền cười cười.

- Được!

Thấy đối phương thái độ nghiêm túc, vẻ mặt chân thành, không giống như nhục nhã bọn hắn, Liêu Tùng đành phải nhẹ gật đầu, trong mắt mang theo thấy chết không sờn.

Cũng đúng, trao đổi nhiều, đối với sức chiến đấu của Chiến Sư bọn họ tăng lên, cũng có trợ giúp!

Nếu như đối phương thành khẩn yêu cầu, qua trao đổi một chút, cũng không sao.

Đi vào Huyền Huyền Hội

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Dịch: Tiêu Dao

Cùng đối phương thương nghị xong, Trương Huyền quay đầu nhìn về phía Triệu Bính Tuất, phân phó một tiếng:

- Đúng rồi, Triệu Trưởng lão, ngươi cũng chuẩn bị một chút, Học Viện chúng ta cũng chế tạo một chiếc Phi Chu cỡ lớn!

Triệu Bính Tuất gật đầu.

Tuy Phi Chu cực lớn, nhưng Luyện Khí Sư Học Viện mấy vạn đệ tử, muốn luyện chế, không tính quá khó khăn, trước kia sở dĩ không làm, là vì Thánh Thú khống chế Phi Chu khó có thể tìm kiếm.

Vân Vụ Lĩnh chín đại Vương giả toàn bộ thuần phục, hơn nữa tất cả Thánh Thú trong đó, tìm ra hơn mười con là cực kỳ đơn giản.

Nếu như muốn dẫn Huyền Huyền Hội tới trao đổi, chỉ bằng vào Linh Thú bay qua, không biết năm nào tháng nào, cưỡi Phi Chu tự nhiên sẽ dễ dàng rất nhiều.

Thương nghị hoàn tất, mọi người lại hàn huyên vài câu.

Ngô sư mở miệng nói:

- Hỏa Nguyên Thành cách nơi đây khoảng một tuần đi đường, di tích không có mở ra mà nói, đi sớm cũng không có tác dụng, ta xem không bằng như vậy, trong khoảng thời gian này, chư vị riêng phần mình chuẩn bị, đến lúc đó, chúng ta ở Hỏa Nguyên Thành gặp mặt là được!

- Tốt!

Mọi người đồng thời gật đầu.

Di tích không có mở ra, đi sớm cũng không có bất cứ ý nghĩa gì, trái lại nhiều đại nhân vật như vậy chạy đến tiểu thành xa xôi, rất dễ dàng gây nên phiền toái, còn không bằng đi chuẩn bị.

- Đã như vậy, chúng ta liền cáo từ trước...

Nói xong, Ngô sư không hề lưu lại, cùng Mộc sư bay ra phía ngoài.

Đám người Ô Thiên Khung, bởi vì khoảng cách nơi đây rất xa, trở về một chuyến sẽ phiền toái, liền tiếp tục lưu lại.

An bài do đám người Mi Trưởng lão chiếu cố, Trương Huyền lại mời Liêu Tùng, Trác Thanh Phong cùng tất cả Chiến Sư, đi tới Tổng bộ của Huyền Huyền Hội.

Còn chưa tới trước mặt, liền thấy không ít người đang tu luyện, quyền phong gào thét, từng cái lực lượng mười phần.

Chỉ nhìn thoáng qua, sắc mặt liền trầm thấp xuống, một cỗ lửa giận ở trong lòng thiêu đốt, Trương Huyền nhịn không được gào thét.

- Dừng lại cho ta... Cái này là luyện cái đồ chơi gì?

Huyền Huyền Hội, là hắn một tay thành lập, ký thác kỳ vọng rất lớn, nguyên nhân chính là như thế, mới không ngại cực khổ dạy học, thậm chí mới Chiến Sư tới chỉ điểm.

Vốn tưởng rằng bản thân trả giá, sẽ tìm được kết quả, ai ngờ tới đây nhìn qua, bọn người kia đều luyện... Cái đồ chơi gì a?

Chiêu số nông rộng, lực lượng suy yếu, ý thức chiến đấu quá kém... giống như vài ngày chưa ăn cơm, các ngươi bắt ruồi sao?

- Cái đồ chơi gì?

Nghe được quát lớn, đám người Liêu Tùng, Trác Thanh Phong liếc mắt nhìn nhau, khóe mắt đều nhảy dựng.

Trong mắt bọn hắn, đám người kia luyện tập đã rất đáng sợ...

Thế nào đến trong miệng đối phương, biến thành cái đồ chơi gì?

Yêu cầu cũng quá cao đi?

- Viện trưởng...

Đám người Nhược Hoan, Tống Siêu vội vã đi vào trước mặt.

- Trước khi ta đi, chỉ điểm cho các ngươi, đều học đi nơi nào?

Trương Huyền tức giận nói.

Đều là cái gì!

Tiêu phí nhiều tâm huyết như vậy, giảng bài cho các ngươi, kết quả học thành cái dạng này... Quả thực là mất mặt xấu hổ!

- Chúng ta... Nghiêm túc học a?

Sắc mặt đám người Nhược Hoan đỏ bừng.

- Đây cũng gọi là nghiêm túc?

Vẻ mặt chỉ tiếc rèn sắt không thành thép, Trương Huyền chỉ mấy đệ tử cách đó không xa:

- Vừa rồi hắn hi triển chiêu Thu Phong Hóa Vũ, thoạt nhìn rực rỡ tươi đẹp, trên thực tế chó má cũng không phải, muốn nhiều hư chiêu như vậy làm gì? Thời điểm chiêu thứ nhất, chỉ cần tay di chuyển lên ba phần, đối thủ sẽ lập tức trúng chiêu, ngã xuống đất không dậy nổi!

Nói xong chỉ một bên khác.

- Hắn dùng Thanh Diệp Kiếm pháp, rõ ràng là chiêu số tiến công, lại luyện thành phòng ngự, nếu phòng ngự tốt thì thôi, lúc này chỉ cần có người trầm xuống, công kích hạ bàn của hắn, ngươi cảm thấy sẽ có kết quả gì?

- Còn có Loạn Ma Chuy Pháp kia, thoạt nhìn khí thế rộng rãi, trên thực tế chân khí cùng lực lượng không nối liền, nếu như bị người phát hiện tiết điểm chân khí giao nhau, không cần xuất thủ, một ánh mắt cũng có thể khiến chân khí tương trùng, bản thân bị trọng thương...

- Cái này...

Ngón tay Trương Huyền điểm nhẹ, liên tục chỉ ra bảy tám người, mỗi nói một câu, đệ tử bị chỉ vào vẻ mặt đều xấu hổ.

Đối với những điểm vừa nói kia, lúc trước trên tiết học Viện trưởng đều giảng giải qua, chỉ là vận dụng không có tự nhiên như vậy mà thôi!

Lúc này nghe được quát lớn, không dám phản bác một câu.

Cũng khó trách hắn giận.

Hắn giảng giải tri thức, không hề giữ lại, bỏ ra tất cả tâm huyết, vốn tưởng rằng qua nhiều ngày như vậy, mọi người có thể lĩnh ngộ sáu bảy thành, hiện tại xem ra, ngay cả hai thành cũng không có lĩnh ngộ!

Cái ngộ tính này, không khỏi quá kém đi!

Đương nhiên, hắn không có ý thức được chính là, một lần hành trình địa quật, cấp bậc của hắn không chỉ đột phá, Phong Thánh Giải sửa chữa lần

nữa, lý giải đối với chiến đấu cũng có biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Nhãn lực cùng kiến thức đều gia tăng, tự nhiên nhìn những học sinh này khắp nơi đều là lỗ thủng, không có tiến bộ.

- Cái này, cái này...

Liêu Tùng, Trác Thanh Phong hô hấp dồn dập.

Trong mắt bọn hắn, chiêu số không hề có khuyết điểm nhỏ nhặt, vô cùng cường đại, lại có thể có nhiều thiếu sót như vậy, nhãn lực của gia hỏa này cũng quá mạnh a!

Khó trách mới Tòng Thánh, đơn giản liền đánh bại Thánh Vực nhị trọng Chiến Sư...

Chỉ phần nhãn lực này, liền không phải bọn hắn có thể so sánh.

- Liêu sư, nếu như bọn hắn khắp nơi đều là thiếu sót, chúng ta không phải có thể lợi dụng một chút, rửa sạch hổ thẹn trước kia?

Trong lòng đang cảm khái, liền nghe được Chu Diệp truyền âm tới.

Đường đường Chiến Sư Đường Bách phu trưởng, vừa đến đã bị đệ tử bình thường của học viện đập, trong lòng một mực nghẹn khuất a.

Giờ phút này nghe nói bọn người Huyền Huyền Hội kia, trong tu luyện lại có thể có nhiều thiếu sót như vậy, lập tức mắt sáng rực lên.

- Là có thể lợi dụng, bất quá... thiếu sót của bọn họ, cũng không phải dễ dàng tìm như vậy...

Liêu Tùng lắc đầu.

Trương viện trưởng nói đơn giản, nhưng lấy nhãn lực của hắn cũng nhìn không ra, hắn không tin thuộc hạ của mình có thể phát hiện.

Nhìn cũng nhìn không ra, làm sao có thể lợi dụng?

- Vậy chúng ta có thể tìm yếu nhất trong bọn họ đối chiến, hơn ba vạn người, ta không tin mỗi cái đều mạnh mẽ!

Chu Diệp nói.

- Cái này...

Liêu Tùng chần chờ.

Đối phương nói không sai, người ngộ tính khác biệt, coi như Danh Sư chỉ điểm đồng dạng, học được cũng không đồng dạng.

Huyền Huyền Hội hơn ba vạn người, có cường đại, tự nhiên cũng có nhỏ yếu.

Thật giống như mấy cái hiện tại Trương viện trưởng quát lớn, rõ ràng không đủ mạnh mẽ.

- Tốt rồi, chiến đấu không phải chắc chắn phải vậy, mà cần suy tư nhiều hơn...

Quát lớn mọi người xong, Trương Huyền nhìn mọi người giới thiệu:

- Đám người Liêu chiến sư, Trác chiến sư, chắc hẳn không cần ta giới thiệu! Ta chuyên môn mời bọn họ tới, chỉ điểm cho các ngươi. Một lát nữa học tập cho tốt, ngàn vạn lần không được lười biếng...

- Vâng!

Mọi người nhẹ gật đầu.

- Liêu chiến sư, đây chính là những học viên ta nói với các ngươi, chỉ dạy bọn hắn một buổi, sức chiến đấu, ngươi xem rồi chỉ điểm là được, tốt nhất để cho bọn họ biết, thực lực chân chính của Chiến Sư!

Giới thiệu cho mọi người xong, Trương Huyền cười nói.

- Ách...

Liêu Tùng đang muốn nói chuyện, liền thấy Nhược Hoan đi tới:

- Liêu sư, chúng ta lại gặp mặt...

Lúc trước không biết thân phận của đối phương, người của bọn hắn tàn nhẫn đánh một trận, bây giờ suy nghĩ một chút liền ngại ngùng.

- Đúng vậy, lại gặp mặt...

Liêu Tùng cũng nhẹ gật đầu.

- Các ngươi trao đổi đi, ta còn có một số việc, đi trước rồi!

Khai báo một câu, Trương Huyền khoát tay áo.

Nếu như có một tháng, hắn tính toán thừa cơ đi Tĩnh Viễn Thành một chuyến, tìm kiếm Độc Điện, giải quyết tình huống của Ngụy Như Yên.

Trước khi đi, tự nhiên phải an bài xong tất cả mọi chuyện.

Bọn Chiến Sư này, chính là dùng để ma luyện thành viên Huyền Huyền Hội.

Để cho bọn họ thích ứng cùng Chiến Sư chiến đấu, biết rõ chênh lệch, về sau thời điểm đi trao đổi, sẽ không quá mất mặt.

- Cáo từ...

Thấy hắn có việc phải đi, Liêu Tùng nhẹ nhàng thở ra, vội vàng ôm quyền.

Đối phương không ở nơi đây, tự nhiên tốt nhất, thật muốn đánh thua, cũng không mất mặt nhiều.

- Ân!

Trương Huyền quay người bay về phía phủ đệ của mình, thời gian nháy con mắt, liền biến mất ở trước mặt mọi người.

- Chư vị, Trương viện trưởng nói để cho chúng ta chỉ điểm, trên thực tế là tới đây lẫn nhau học tập...

Thấy hắn rời đi, Liêu Tùng cười cười, nhìn về phía mọi người Huyền Huyền Hội, ôm quyền:

- Chúng ta có thể thông qua luận bàn, tăng lên lý giải võ kỹ!

Nhược Hoan nhẹ gật đầu.

Tu luyện không phải lý luận suông, chỉ có tự mình trải qua, liên tục lục lọi, mới có thể tiến bộ.

- Đội trưởng, ta muốn cùng cao thủ của Huyền Huyền Hội luận bàn!

Chu Diệp đi ra trước tiên.

- Nguyên lai là Chu huynh...

Nhược Hoan nhận ra được, cười nhìn qua:

- Ta giúp ngươi tìm đối thủ...

Vị Chu Diệp này, tuy lần trước bị bọn họ đánh bại, nhưng thực lực rất mạnh, người Huyền Huyền Hội, tuy mỗi cái thoạt nhìn không yếu, nhưng giống như đối phương đoán, cũng không phải từng cái đều có thể thắng được.

- Không cần làm phiền, ta có thể tự chọn lựa đối thủ?

Chu Diệp cắt ngang lời của hắn, cười nói.

Muốn rửa sạch hổ thẹn, tự nhiên phải tìm yếu, nếu không, tùy ý đối phương tìm kiếm mà nói, khẳng định không phải là đối thủ.

- Bản thân lựa chọn?

Nhược Hoan nhíu mày, lập tức minh bạch tính toán của đối phương, chần chừ một chút, vẫn gật đầu:

- Được!

Lần này luận bàn, là vì tăng lên thực lực, lại không phải vì tranh giành mặt mũi, thua cũng không có gì.

- Vậy thì...

Nghe được đối phương đáp ứng, Chu Diệp nhẹ nhàng thở ra, quay đầu nhìn bốn phía.

Nhân viên của Huyền Huyền Hội quá nhiều, ba tầng trong ba tầng ngoài, liếc nhìn không tới cuối, rậm rạp chằng chịt, bởi vì thực lực đều không kém nhiều, nên từ vẻ ngoài, đích xác khó có thể phát hiện.

- Ta chọn vị này!

Xem một lát, ánh mắt đột nhiên sáng ngời, chỉ một thân ảnh.

- Nàng?

Chứng kiến người được Chu Diệp chỉ, khóe miệng Nhược Hoan co lại:

- Ngươi xác định?

- Đúng vậy!

Chu Diệp gật đầu.

Huyền Huyền Hội tất cả nam tử, hắn gặp qua mấy cái, hầu như không phải đối thủ, vì vậy lựa chọn một nữ tử.

Nữ tử này, khoảng hai mươi tuổi, thoạt nhìn cực kỳ xinh đẹp, chỉ nhìn lần đầu tiên, đã cảm thấy trong lòng thình thịch.

Nếu như có thể đánh bại, thuận tiện biểu diễn thực lực của mình, có lẽ có thể bắt được tâm hồn thiếu nữ, đạt được ưu ái.

Mấu chốt nhất là, thực lực đối phương lại tương đương hắn, đều là Tàm Phong cảnh, như vậy không cần cố ý đè thấp tu vi, hoàn toàn có thể phát huy sức chiến đấu mạnh nhất.

- Vậy thì...

Thấy hắn xác nhận, Nhược Hoan đành phải lắc đầu, đi vào trước mặt nữ tử, nói kỹ càng một lần, người sau vốn nhíu mày, cuối cùng vẫn gật đầu, đi vào trong sân luyện võ đài.

- Tại hạ Chu Diệp, không biết cô nương xưng hô như thế nào...

Cười nhảy lên, Chu Diệp khom người nói.

- Tại hạ...

Nữ tử nhìn qua, thanh âm hờ hững như hoa cúc.

- Ngọc Phi Nhi!

Người Chiến Sư Đường chạy

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Dịch: Tiêu Dao

Nữ tử này, không phải người khác, đúng là Ngọc Phi Nhi.

Hai tháng qua, nàng một mực theo Trương Huyền tu luyện, tu vi đã đạt tới Tàm Phong cảnh đỉnh phong, sức chiến đấu càng kinh người, hôm nay đi vào Huyền Huyền Hội, tính toán cùng Trương sư trò chuyện mấy câu, ai ngờ hắn quay người rời đi, trong lòng vốn phiền muộn, nghe gia hỏa này muốn khiêu chiến mình, lập tức đáp ứng.

Tuy nàng không có chính thức gia nhập Huyền Huyền Hội, nhưng mượn quan hệ với Trương Huyền, nói là thành viên Học Hội, cũng không ai dám nói cái gì.

- Ngọc Phi Nhi? Tên rất hay...

Ánh mắt Chu Diệp sáng lên.

- Bắt đầu đi!

Chẳng muốn cùng đối phương nói nhảm, bàn tay như ngọc trắng của Ngọc Phi Nhi chiêu lên, lạnh lùng nhìn lại.

- Bắt đầu!

Hưng phấn gật gật đầu, trong mắt Chu Diệp mang theo hào quang tự tin:

- Mọi người chỉ là luận bàn, chiến đấu không có mắt, chúng ta cũng không cần binh khí, yên tâm, ta sẽ điểm đến là dừng...

Đối phương hai mươi tuổi thì đến được Tàm Phong cảnh, thiên phú không thể khinh thường, bất quá, từ khi Chu Diệp hắn thất bại, rút kinh nghiệm xương máu, nỗ lực hăng hái, cũng không phải ngồi không.

Huyền Huyền Hội thì như thế nào?

Chiến thắng không được đám người Trịnh Dương, Ngụy Như Yên, còn không tin sẽ liên tục hai lần thua ở trong tay gia hỏa chỉ nghe qua một tiết học của Trương sư.

Vù vù!

Trong lòng nghĩ vậy, nhướng mày, thẳng tắp lao đến.

Thi triển toàn lực, lập tức biểu hiện ra sự cường đại của mình, lòng bàn tay tiếng sấm vang rền, tựa như ẩn chứa một đạo Lôi Âm.

- Thất Tinh Lôi Chưởng! Xem ra lần này Chu Diệp không có nương tay...

Liêu Tùng nhẹ gật đầu.

Thuộc hạ của mình, ăn thiệt thòi lần trước, cũng không vì đối phương là nữ tử mà khinh thường, ngược lại càng thêm cẩn thận, vừa ra tay là tuyệt chiêu mạnh nhất.

Thất Tinh Lôi Chưởng, lấy bảy chỗ huyệt vị ở lòng bàn tay làm cơ sở, cấu tạo thất tinh trận, dùng chân khí hội tụ thành lôi, thuộc về võ kỹ Linh cấp đỉnh phong, Bán Thánh gặp gỡ cũng muốn tạm lánh phong mang, huống chi một nữ tử thoạt nhìn nhu nhược như thế.

Ngẩng đầu nhìn sang nữ tử kia, liền thấy nữ tử xinh đẹp không thể tưởng tượng nổi kia vẫn không nhúc nhích, như sợ choáng váng, không có bất kỳ phản ứng.

- Cẩn thận...

Chu Diệp nhướng mày, nhịn không được hô nhỏ một tiếng.

Thanh âm không có chấm dứt, liền thấy nữ hài trước mắt, ống tay áo thon dài mềm mại mãnh liệt quăng ra.

- Làm cái gì vậy?

Đang kỳ quái, thời điểm chiến đấu đối phương ném ống tay áo làm gì, liền cảm thấy toàn thân chấn động, một cỗ lực lượng cường đại tới cực điểm, như cơn lốc tuôn đến.

Phần phật!

Thất Tinh Lôi Chưởng còn chưa kịp hoàn toàn phát huy, giống như ngọn nến bị thổi tắt, trực tiếp dập tắt, ngực tê rần, kêu thảm một tiếng, liền từ luyện võ đài thẳng tắp bay ra ngoài.

Phù phù!

Trồng xuống đất.

- Cái này...

Đám người Liêu Tùng liếc mắt nhìn nhau, thân thể đồng thời nhoáng một cái.

Đây không phải nữ hài sao? Sao lực lượng cuồng bạo như vậy?

Lúc trước bọn hắn cũng cùng người Huyền Huyền Hội chiến đấu qua, đối phương am hiểu là kỹ xảo cùng nắm chắc đối với chiến đấu, nhưng nếu bàn về lực lượng hùng hậu, nhất định là người Chiến Sư Đường bọn hắn càng tốt hơn.

Mà bây giờ một nữ hài tử, tiện tay chặn lại, ống tay áo tản mát ra lực lượng, liền đánh bay Chu Diệp... Cái này cần cường đại như thế nào?

Có chút quá khoa trương đi!

- Áp chế đến tu vi tương đương ta... Các ngươi cùng lên đi!

Một chiêu đánh bay Chu Diệp, Ngọc Phi Nhi nhìn về phía đám người Liêu Tùng.

Không nói chuyện được với Trương sư, bản thân cũng không cao hứng, đám người kia, lại dám đến tìm phiền toái, đây không phải muốn chết sao?

Toàn bộ Hồng Viễn Học Viện, người nào không biết Ngọc Phi Nhi nàng tính khí nóng nảy, ai cũng không cho, một đám Chiến Sư không biết sống chết, cũng dám đến tìm phiền toái, không đánh các ngươi răng rơi đầy đất, ta không mang họ Ngọc!

- Nữ nhân thật cuồng vọng, ta đến giáo huấn nàng!

Nghe được Ngọc Phi Nhi nói, một Chiến Sư Tàm Phong cảnh nhịn không được nữa, thân thể dướn ra, nhảy lên đài cao.

Bất quá, người vẫn còn ở trên không trung, liền thấy một bóng người cao ngất xuất hiện ở trước mắt, ngay sau đó liền thấy bàn tay của nữ hài khắc ở trên ngực.

Bành!

Chưa kịp lên đài, đã bị đánh bay đi, nằm trên mặt đất từng ngụm từng ngụm thổ huyết.

Đi theo sau lưng Trương Huyền hơn hai tháng, mỗi ngày nghe hắn truyền thụ, Ngọc Phi Nhi không chỉ cấp bậc bạo tăng, sức chiến đấu càng cường đại đáng sợ, hơn nữa tâm tính công chúa của nàng, hỉ nộ tùy tâm,

mới mặc kệ ngươi là ai, chỉ cần xem không thuận mắt, trực tiếp đi lên đánh một trận.

- Đáng giận!

Thấy đồng bọn của mình ngay cả luyện võ đài cũng không có đi lên, đã bị đánh xuống, Chiến Sư khác đều nổi giận, từng cái phẫn nộ điên cuồng hét lên, đồng thời áp chế tu vi đến Tàm Phong cảnh đỉnh phong.

- Có đáng giận hay không, không phải các ngươi nói tính toán, là thực lực!

Hơi giương tú mi, Ngọc Phi Nhi lười để ý đối phương điên cuồng, thân thể mềm mại nhoáng một cái, thẳng tắp nhảy vào đám Chiến Sư.

Đùng đùng!

Mười phút sau, ngoại trừ Liêu Tùng cùng Trác Thanh Phong, hơn hai mươi vị Chiến Sư, toàn bộ nằm trên mặt đất, trong mắt từng cái tràn đầy u oán muốn chết.

Thực lực bọn hắn có rất nhiều vượt qua Tàm Phong cảnh, nhưng một khi áp chế đến tu vi giống nhau, căn bản không phải đối thủ của nữ hài này, thậm chí... ngay cả một chiêu cũng gánh không được!

Tuy nữ nhân này rất đẹp, lại giống như bạo long hình người, chân khí trong cơ thể vô cùng vô tận, căn bản không phải bọn hắn có thể chống lại.

- Ngươi hắn không phải là thành viên bình thường của Huyền Huyền Hội a?

Chứng kiến thuộc hạ nằm trên mặt đất, Liêu Tùng xiết chặt nắm đấm.

Thành viên bình thường của Huyền Huyền Hội, bọn hắn cũng thấy, tuy không yếu, nhưng tuyệt sẽ không mạnh như vậy, vị trước mắt này cuồng

bạo đáng sợ, coi như không bằng đám người Trịnh Dương, cũng chênh lệch không quá xa.

Cũng không phải nghe một hai tiết học, là có thể lợi hại như vậy!

- Nếu như đoán không sai, ngươi... hắn cũng là đệ tử của Trương sư! Nếu không tuyệt đối không có khả năng cường đại như vậy...

Nghĩ vậy, Liêu Tùng nhịn không được hỏi.

- Ngươi mới là đệ tử của Trương sư, cả nhà ngươi đều là...

Không nghe lời này cũng may, nghe nói như thế, Ngọc Phi Nhi lập tức xù lông, khẽ kêu một tiếng, lao về phía Liêu Tùng.

Hiện tại nàng chỉ sợ người khác nói nàng là đệ tử của Trương sư, một khi thừa nhận, cái ý tưởng kia liền chấm dứt...

Gia hỏa này hết lần này tới lần khác nói như vậy, chẳng khác nào chạm đến nghịch lân của nàng.

- Ngươi...

Không nghĩ tới chỉ hỏi một câu, đối phương giống như tức giận, Liêu Tùng thiếu chút nữa ngất đi, luống cuống tay chân tránh thoát công kích, vừa áp chế tu vi đến tương đương đối phương, liền thấy bàn tay của nữ hài gió táp mưa rào rút tới.

- Liêu sư...

Trác Thanh Phong ở một bên thấy một màn như vậy, nhịn không được quay mặt qua chỗ khác.

Không cần nghĩ, vị lão hữu này của bản thân, muốn xui xẻo...

Quả nhiên... Năm phút đồng hồ sau.

Toàn thân Liêu Tùng sưng đỏ, khuôn mặt trắng bệch.

Áp chế đến Tàm Phong cảnh, thực lực cùng đối phương không kém nhiều, nhưng mà... Nữ nhân này giống như điên rồi, cái gì cũng không quan tâm, coi như hắn là Chiến Sư, cũng không chống đỡ được.

May mắn đánh tới cuối cùng, bảo vệ khuôn mặt, nếu không, đoán chừng sẽ không có biện pháp gặp người rồi.

- Hừ!

Phát tiết xong phiền muộn, lúc này Ngọc Phi Nhi mới giơ đầu lâu lên, quay người rời đi.

Nàng vừa đi, Hồ Yêu Yêu liền từ bên ngoài đi tới, vẻ mặt chờ đợi:

- Viện trưởng có ở đây không?

- Viện trưởng không có ở đây, nhưng người Chiến Sư Đường ở đây, Hồ học tỷ có muốn cùng bọn họ tỷ đấu một trận hay không?

Nhược Hoan vội nói.

- Người Chiến Sư Đường? Tốt...

Vũ mị cười cười, Hồ Yêu Yêu tựa như yêu tinh.

...

Khiến Chiến Sư Đường đi ma luyện thành viên Huyền Huyền Hội, Trương Huyền cực kỳ yên tâm, trở lại phủ đệ, lần nữa nhìn thoáng qua Ngụy Như Yên, phát hiện tạm thời ổn định độc khí trong cơ thể, lúc này mới nhẹ nhàng thở ra.

Bảo Tôn Cường triệu tập đám người Vương Dĩnh tới.

- Lão sư...

Mấy người đi vào trước mặt.

- Ngày mai ta muốn dẫn Như Yên đi Tĩnh Viễn Thành tìm kiếm tung tích của Độc Điện, nơi này có ta viết công pháp tu luyện cùng lý giải đối với võ kỹ, các ngươi nhớ kỹ, không biết, thì nắm chặt thời gian hỏi thăm!

Cổ tay khẽ đảo, lấy ra vài bản thư tịch đưa tới.

Trên đường từ Học Viện trở về, liền viết lý giải mới của Phong Thánh Giải ra, còn có một chút cách nhìn đối với võ kỹ.

Đi tìm Độc Điện, không biết tốn bao lâu, đoán chừng trong thời gian ngắn, rất khó canh giữ ở bên người, lưu lại mấy thứ này, bọn hắn cũng có thể học tập, rất nhanh tiến bộ.

- Vâng!

Đám người Vương Dĩnh nhẹ gật đầu, tiếp nhận thư tịch.

Tri thức bên trong cực kỳ cao thâm, bất quá mấy người đã sớm học qua Phong Thánh Giải, lý giải cũng rất nhanh, không đến ba canh giờ, liền ghi xuống toàn bộ, hơn nữa lý giải cực kỳ thấu triệt.

Trương Huyền hỏi bọn chúng chỗ nào không hiểu, lại kỹ càng giảng giải một phen.

Chờ mọi người hoàn toàn lý giải, đã là đêm khuya.

- Tốt rồi, Vương Dĩnh, Lưu Dương, ta giảng dung hội quán thông, ngày mai khả năng còn phải cùng Chiến Sư tỷ đấu, giống như cùng Trịnh Dương, xông Long Môn Trận!

Khoát tay áo, Trương Huyền khai báo.

Truyền thụ những kiến thức này, chủ yếu cũng là bởi vì ngày mai, đám người Vương Dĩnh muốn xông trận.

Tuy chưa thấy qua trận pháp, nhưng nghe quá trình Trịnh Dương xông trận, liền biết không phải là đơn giản như vậy.

Cho dù Vương Dĩnh, Lưu Dương nhập môn rất sớm, học tập cực kỳ nghiêm túc, nhưng chỉ bằng vào thực lực, không đầu cơ trục lợi, trong vòng một canh giờ xông qua trận pháp phức tạp kia, còn là rất khó làm được.

Trừ khi... Có thể tu luyện Phong Thánh Giải tới cảnh giới cao siêu hơn, lý giải chiến đấu cũng càng sâu sắc.

- Vâng!

Biết rõ ý tứ của lão sư, hai người Vương Dĩnh đều nhẹ gật đầu, nỗ lực tu luyện.

Không biết qua bao lâu, lúc này mới cảm thấy dung hội quán thông nội dung lão sư giảng giải, sức chiến đấu lần nữa có tiến bộ.

- Lão sư, hôm nay chúng ta nhất định xông qua Long Môn Trận...

Đồng thời đứng dậy, nhìn về phía lão sư cách đó không xa, hai người Vương Dĩnh tràn đầy tự tin.

Nếu như nói lúc trước xông trận, bọn hắn không quá tự tin, nhưng hiện tại tiêu hóa lão sư giảng giải, thực lực càng tiến một bước, tỷ lệ thành công, tuyệt đối sẽ gia tăng thật lớn.

Hơn nữa giữa bọn họ, cũng riêng phần mình truyền thụ võ kỹ lẫn nhau, càng làm cho thực lực viên mãn, không có kẽ hở.

- Ân!

Trương Huyền gật gật đầu, nhìn ra phía ngoài, lúc này bên ngoài mặt trời đã mọc, hừng đông rồi.

- Tốt, chúng ta đi Học Viện đi!

Trương Huyền mang theo hai người đi đến Danh Sư Học Viện, mới đi vào đại môn, liền thấy Mi Trưởng lão vội vã tiến lên đón.

- Viện trưởng... Buổi sáng hôm nay, ta đi chỗ ở của Chiến Sư Đường tìm bọn hắn, lại phát hiện... Người của bọn hắn, chẳng biết lúc nào đều không chào mà đi, chỉ để lại một phong thư...

- Rời đi?

Trương Huyền sững sờ.

Không phải nói muốn khảo hạch đám người Vương Dĩnh sao? Sao lại đi rồi?

Trong lòng kỳ quái, nhịn không được nhận thư.

Tĩnh Viễn Thành

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Dịch: Tiêu Dao

Phía trên chỉ có một hàng chữ, viết cực kỳ đơn giản.

Ý tứ nói là di tích gặp lại, Chiến Sư Đường còn có việc, cáo từ trước, về phần lý do, cũng không nói rõ.

Xem xong thư, Trương Huyền tràn đầy nghi hoặc.

Ngày hôm qua không phải thật tốt sao, cùng với Huyền Huyền Hội luận bàn, nói lời thề son sắt, cùng chung tiến bộ, thế nào nháy mắt đã đi?

Sao người cùng hắn chung đụng, bất kể là Trưởng lão hay Danh Sư, đều không đáng tin cậy như vậy?

Ở Hồng Viễn Học Viện, đối với Viện trưởng như hắn, ngay cả chào hỏi cũng không nói một tiếng đã đi, giống như có cái gì thúc giục, quả thực quá vô lễ.

Bản thân là người tuân thủ quy củ, kết quả bên người một đống bằng hữu không đáng tin cậy, tâm tính thiện lương mệt mỏi a...

- Chiến Sư Đường không có xảy ra chuyện gì chứ?

Lắc đầu, ngẩng đầu hỏi.

- Có lẽ không có việc gì! Ta chuyên môn hỏi thăm, đối phương nói là việc tư, về phần nguyên do, làm sao cũng không nói... A, đúng rồi, Viện trưởng, đêm qua lúc ta trở lại, trông thấy bọn hắn giống như đều bị thương, có thể cùng cái này có quan hệ hay không?

Suy nghĩ một chút, Mi Trưởng lão nói.

Ngày hôm qua xử lý xong tất cả sự tình, thời điểm quay về chổ ở, chứng kiến đám người Liêu chiến sư mặt mũi bầm dập từ bên ngoài đi về, vì để tránh cho lúng túng, không có đi hỏi nhiều, bây giờ nghĩ lại, có phải là nguyên nhân này hay không.

- Bị thương?

Trương Huyền gãi đầu.

Không phải để cho bọn họ chỉ điểm người Huyền Huyền Hội sao? Làm sao sẽ bị thương?

- Được rồi, không quản bọn họ, một tháng sau thấy, lại hỏi thăm cũng không muộn!

Người đã rời đi, tiếp tục xoắn xuýt cũng không có ý nghĩa, lại nói hắn cũng không có nhiều thời gian cùng tinh lực như vậy.

Lại hỏi thăm vài câu, an bài công việc học viện cho Mi Trưởng lão một chút, trở lại phủ đệ, bảo đám người Vương Dĩnh nghiêm túc tu luyện, lúc này mới bỏ Ngụy Như Yên vào tổ ong, ngồi trên lưng Tử Dương Thú, bay về phía Tĩnh Viễn Thành.

Lần này đi ra ngoài, là vì tìm kiếm Độc Điện, vô cùng nguy hiểm, tất cả đệ tử đều không có mang theo, cũng không có nói cho những người khác hành tung, lẻ loi một mình, không ai cản mà nói, hành động cũng thuận tiện rất nhiều.

Tĩnh Viễn Thành ở phía Đông Bắc của Hồng Viễn Đế Quốc, tới gần bờ biển của đế quốc. Bởi vì địa lý vắng vẻ, quanh năm tuyết đọng rét lạnh,

so với chỗ như Hỏa Nguyên Thành, lộ ra có chút không phát đạt.

Chính bởi vì thương khách lui tới tương đối ít, tình huống nơi này rất nhiều người đều không rõ lắm, trong tư liệu của Danh Sư Học Viện cũng không có quá nhiều ghi chép.

Chỉ nói là một thị trấn nhỏ rét lạnh nơi biên giới, dựa theo đặc tính tránh né thế nhân của Độc Điện, tu kiến phân bộ ở chỗ này, ngược lại thật sự có khả năng.

Đương nhiên, tình huống cụ thể, chỉ có đến địa phương mới có thể xác định.

Tuy Lão Viện trưởng đã điều tra rất nhiều, nhưng không dám trăm phần trăm cam đoan.

Nguyên nhân chính là như thế, một tháng thoạt nhìn rất dài, nếu như tìm không thấy Độc Điện mà nói, đều chưa hẳn đủ.

- Ta trở thành Viện trưởng, danh khí dần dần tăng lớn, lấy tướng mạo sẵn có gặp người mà nói, rất dễ dàng bị phát hiện...

Ngồi ở trên lưng Tử Dương Thú, dựa theo phương hướng địa đồ tiến lên, Trương Huyền cúi đầu trầm tư.

Hiện tại hắn đã không phải tiểu nhân vật vô danh như trước, mà là Viện trưởng của Hồng Viễn học viện, địa vị có thể so với Danh Sư thất tinh.

Độc Điện cùng Danh Sư Đường luôn không hợp nhau, nếu cứ như vậy chạy đến Tĩnh Viễn Thành nghe ngóng, một khi bị người nhận ra thân phận, tin tức gì cũng không có là chuyện nhỏ, gây chuyện không tốt còn sẽ để cho bản thân lâm vào nguy cơ.

Phải nghĩ biện pháp ngụy trang một chút.

Suy tư một chút, cốt cách cơ bắp toàn thân nhúc nhích, dung mạo xảy ra cải biến, hình thể so với trước càng cao hơn lớn, niên kỷ cũng từ hai

mươi tuổi biến thành chừng bốn mươi tuổi.

Thiên Đạo chân khí vận chuyển, khí tức trên thân cũng bắt đầu biến hóa, cùng trước kia hoàn toàn bất đồng, có chút cuồng bạo cùng hung mãnh, không còn điệu thấp cùng nội liễm nữa.

Nếu như đi ra bên ngoài, không nói mình là Trương Huyền, coi như đám người Vương Dĩnh cũng nhận không ra.

Thiên Đạo chân khí cải biến khí tức, Ngũ Diệu Kim Thân cải biến dung mạo, ngay cả Dị Linh tộc cũng có thể ngụy trang, chớ nói chi là người bình thường.

Tử Dương Thú toàn lực phi hành, mười ngày sau, một thành thị bị tuyết đọng bao phủ xuất hiện ở trước mắt.

Từ xa nhìn lại, nhỏ hơn Hồng Viễn Thành rất nhiều, nhưng mà so với địa phương như Huyễn Vũ Đế Đô, lại càng thêm bao la.

Kiến trúc ám hôi sắc, đứng sừng sững ở trên mặt tuyết trắng noãn, cùng thiên địa kết nối, uốn lượn tới trước mặt bình địa xa xôi, tựa như một bức tranh yên tĩnh, tinh tế.

- Đã sắp đến mùa hạ, nơi đây rõ ràng còn băng tuyết đầy trời...

Trương Huyền nhịn không được tán thưởng.

Hồng Viễn Đế Đô đã sắp đến mùa hạ, lục ý dạt dào, khắp nơi đều là áo mỏng quần mỏng, nơi đây lại rét lạnh như thế, chợt nhìn làm cho người ta có cảm giác dường như đã có mấy đời.

- Ngươi vào tổ ong tu luyện trước đi!

Đi vào một rừng cây không người ở ngoài thành, thu Tử Dương Thú vào tổ ong, lúc này mới đạp trên tuyết đọng đi đến.

Tuy Tử Dương Thú ở Học Viện rất ít lộ diện, nhưng vì lý do an toàn, vẫn là đừng để cho nó lộ diện thì tốt hơn.

Giao nộp mười viên Linh Thạch hạ phẩm, tiến nhập trong thành.

- Mù quáng đi như vậy khẳng định là không được, nhất định phải tìm địa phương tin tức nhiều nghe ngóng một chút!

Dọc theo đường cái đi một lát, trong lòng Trương Huyền suy tư.

Tuy căn cứ manh mối đến xem, Độc Điện ở Tĩnh Viễn Thành khả năng khá lớn, nhưng muốn hỏi thăm ra, khẳng định không dễ dàng như vậy.

Lúc trước tìm được Độc Điện ở Hồng Liên sơn mạch, cũng là dựa vào Đại Dược Vương dẫn đường, nếu không, coi như tìm đến chết, cũng không nhất định có thể phát hiện.

Nếu không như thế, Độc Điện khẳng định sớm đã bị người diệt sạch, cũng không trở thành tồn tại sống đến bây giờ rồi.

Giương mắt xem một vòng, ngẫu nhiên chứng kiến một quán rượu đứng sừng sững ở cách đó không xa.

- Vong Ưu Lâu... Vui mà quên sầu, tên rất hay!

Nhẹ nhàng cười cười, nhấc chân đi tới.

Quán rượu nhiều người nhiều miệng, là nơi nghe ngóng tin tức tốt nhất, lại nói, liên tục phi hành mười ngày, trong miệng cũng đã nhạt không có hương vị, nếu như đi tới nơi này, vừa vặn nếm thử mỹ thực của địa phương.

- Vị đại gia này, mời vào trong...

Một gã sai vặt tiến lên đón, vẻ mặt tràn đầy tươi cười.

- Ân!

Trương Huyền gật đầu, tiện tay ném ra một viên Linh Thạch trung phẩm:

- Tìm cho ta vị trí an tĩnh!

- Vâng vâng!

Ánh mắt gã sai vặt sáng lên, vội vàng mời đến:

- Đại gia, mời qua bên này!

Linh Thạch trung phẩm bây giờ đối với Trương Huyền mà nói đã không là việc quan trọng, nhưng mà đối với một ít người sinh hoạt ở tầng dưới chót nhất, dựa vào làm công thu nhập mà nói, như trước coi như là một khoản tài phú lớn.

Tìm một chỗ yên tĩnh ngồi xuống, Trương Huyền tùy tiện gọi vài món đặc sản, lúc này mới nhìn lại.

- Ta lần đầu tiên tới Tĩnh Viễn Thành, không biết chỗ nào nghe ngóng tin tức tương đối tinh chuẩn?

Loại tiểu nhị ở tưu lâu này, chắc chắn sẽ không biết tin tức Độc Điện, cũng lười hỏi thăm, mà trực tiếp hỏi chỗ bán tin tức.

Tin tức, tin tức, luôn luôn là hấp dẫn, rất nhiều người đều nguyện ý ra giá cao mua, loại địa phương này, từng thành thị đều có, không tính kỳ lạ quý hiếm.

- Muốn nghe tin tức mà nói, khẳng định phải đi Mặc Vân Hiên. Nơi đây tin tức là chính xác nhất, nơi phát ra cũng phổ biến nhất...

Gã sai vặt giảm thấp xuống thanh âm.

- Mặc Vân Hiên?

- Ân, là phòng đấu giá lớn nhất Tĩnh Viễn Thành chúng ta, không chỉ đấu giá bảo vật, cũng bán ra các loại tin tức! Thậm chí ngay cả tin tức của

Hồng Viễn hoàng thất cũng có, lần trước đã có người chuyên môn mua tin tức của Ngọc Phi Nhi công chúa, tính toán đi Đế Đô cầu hôn...

Đã có Linh Thạch lúc trước, gã sai vặt lộ ra cực kỳ nhiệt tình.

- Cầu hôn?

Trương Huyền lắc đầu.

Loại tính tình nóng nảy như Ngọc Phi Nhi, dám đi cầu hôn, đoán chừng sẽ bị đánh chết ngay tại chỗ a.

Bất quá, nơi đây cách Hồng Viễn Thành xa như vậy, ngay cả tin tức của Ngọc Phi Nhi công chúa cũng có thể thăm dò được, nói rõ Mặc Vân Hiên này, đích xác có chút bản lĩnh.

Hỏi thăm vị trí cụ thể, biết rõ cách đây không xa, Trương Huyền liền không muốn hỏi nhiều.

Tuy Tĩnh Viễn Thành vắng vẻ, nhưng đồ ăn lại cực kỳ ngon miệng, sau khi ăn một bữa, đứng dậy rời đi, đi đến Mặc Vân Hiên.

Mặc Vân Hiên là một cửa hàng cực lớn, các loại bảo vật, tranh chữ, khoáng thạch cái gì cần có đều có.

Hộ vệ thủ hộ trước cửa, từng cái khí tức hùng hồn, tản mát ra khí tức người lạ chớ quấy rầy, vậy mà đều là Hóa Phàm thất trọng Quy Nhất cảnh.

Loại thực lực này, ở Huyễn Vũ đế quốc, tuyệt đối là tồn tại cao nhất, ở chỗ này chỉ là thủ vệ, Mặc Vân Hiên này, xem ra đích xác không đơn giản.

Đi vào trong đó, khắp nơi đều là bán bán, mua mua, dòng người khởi động, cực kỳ náo nhiệt.

Biết rõ tìm kiếm như vậy, không biết tìm đến năm nào tháng nào, hơn nữa tin tức liên lụy Độc Điện cực kỳ trọng yếu, không có khả năng đơn giản bán ra, vài bước đi vào trước sân khấu, trên mặt băng lãnh:

- Kêu quản sự của các ngươi đi ra, ta có việc muốn hỏi!

Nói xong, ngón tay dựng thẳng lên, một đạo kiếm khí phun ra nuốt vào bất định, khí tức Tòng Thánh đỉnh phong toả ra, làm cho người ta có cảm giác uy áp nồng nặc.

- Vâng!

Nhân viên phục vụ chứng kiến hắn lai giả bất thiện, không dám nhiều lời, vội vã đi ra ngoài, thời gian không lâu, một trung niên nhân đi vào trước mặt.

- Vị bằng hữu này, tại hạ Mặc Vân Hiên chấp sự Chu Khiếu, không biết có gì cần?

Là một trung niên nhân đạt tới Bán Thánh cấp, tuy khiếp sợ khí tức của Trương Huyền, lại có vẻ không kiêu ngạo không siểm nịnh.

- An bài cho ta cái tĩnh thất, ta có chuyện muốn hỏi!

Trương Huyền nhàn nhạt nhìn qua.

- Mời!

Chu Khiếu cũng không nói nhảm, quay người dẫn đường.

Theo sát đằng sau rời đi một lát, đi vào một gian phòng phong kín, Trương Huyền nhìn chung quanh một chút, nhẹ gật đầu.

Không thể không nói, công tác giữ bí mật của Mặc Vân Hiên này, làm rất nghiêm cẩn, chung quanh gian phòng hiện đầy các loại cấm chế, đừng nói nói chuyện, coi như chiến đấu, tin tức cũng không truyền lại đi ra ngoài, cực kỳ an toàn.

- Bằng hữu cảm thấy gian phòng này được chưa?

Chu Khiếu cười cười.

- Được rồi!

Trương Huyền nhẹ gật đầu, mí mắt vừa nhấc, nhìn lại:

- Ta muốn nghe tin tức của Độc Điện, nói cái giá đi!

- Độc Điện?

Chu Khiếu nhíu mày, sau đó lắc đầu:

- Ngại ngùng, chúng ta không có tin tức của bọn hắn, thay đổi một cái khác đi!

- Không có?

Trương Huyền cười cười, bàn tay khẽ đảo, dưới đất lập tức nhiều ra một đống Linh Thạch thượng phẩm, chừng một trăm viên:

- Đủ chưa?

Chứng kiến trên trăm viên Linh Thạch thượng phẩm, Chu Khiếu nhướng mày, cuối cùng vẫn cắn răng:

- Ngại ngùng, không phải sự tình tiền, là thật sự không có!

Lười để ý đối phương, cổ tay Trương Huyền khẽ đảo, dưới đất lần nữa nhiều ra một đống Linh Thạch, linh khí kích động, lóng lánh sáng lên, chừng năm trăm viên.

- Đủ chưa?

- Cái này, cái này...

Sắc mặt Chu Khiếu trắng bệch:

- Chuyện này đã vượt ra khỏi phạm vi quản lý của ta, cần bẩm báo Hiên chủ...

Nạp liệu

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Dịch: Tiêu Dao

Hắn chỉ là một chấp sự của Mặc Vân Hiên, liên lụy đến mấy trăm Linh Thạch thượng phẩm, đã không có tư cách làm chủ rồi.

- Đi đi!

Trương Huyền khoát tay áo.

Nếu như tin tức Độc Điện dễ dàng có thể biết được như vậy, cũng không đến mức người người không biết.

Vì vậy, trong lòng của hắn đã sớm có chuẩn bị, vừa đến liền dùng tiền nện.

Coi như đối phương không biết tin tức xác thật, nhưng ở Tĩnh Viễn Thành lâu như vậy, cũng có thể nghe qua một ít dấu vết để lại, đổi lại người khác, mặc dù biết rõ những tin tức này, cũng không phân biệt ra được thật giả, không có bất kỳ tác dụng.

Nhưng đối với Trương Huyền mà nói, chỉ cần có tin tức, dù Độc Điện ẩn núp ở dưới mặt đất, cũng có thể móc nó ra.

- Vâng!

Chu Khiếu vội vã rút lui khỏi gian phòng, thẳng tắp đi ra ngoài, thời gian không lâu, đi vào một gian phòng rộng rãi.

- Hiên chủ...

Đi vào trong đó, nhìn một trung niên nhân ôm quyền.

Mặc Vân Hiên Hiên chủ, Hồ Vân Sinh, cường giả Thánh Vực nhất trọng đỉnh phong!

- Làm sao vậy?

Đang cúi đầu đọc cái gì đó, thấy hắn tiến đến, Hồ Vân Sinh ngẩng đầu nhìn tới.

- Bẩm báo Hiên chủ, vừa rồi có một vị Võ Giả tới đây, muốn mua... tin tức liên quan tới Độc Điện!

Chu Khiếu nói.

- Tin tức Độc Điện?

Hồ Vân Sinh nhướng mày:

- Nói chúng ta không có, đuổi đi là được!

- Ta có nói rồi, bất quá, đối phương tựa hồ rất có tiền, lấy ra ít nhất hơn 500 viên Linh Thạch thượng phẩm, tính toán mua sắm, ta không cách nào làm chủ... nên tới bẩm báo!

Chu Khiếu giải thích sự tình một lần.

- Hơn 500 viên Linh Thạch thượng phẩm?

Đồng tử của Hồ Vân Sinh co rụt lại.

Đám người Danh Sư Học Viện Mi Trưởng lão, Triệu Trưởng lão, có thể lấy ra Linh Thạch thượng phẩm cũng nhiều nhất hơn mười, không cao

hơn một trăm, bởi vậy đủ thấy quý giá.

Đối phương một hơi lấy ra năm trăm... Coi như là một năm lợi nhuận của Mặc Vân Hiên, cũng không có nhiều như vậy.

- Vâng!

Chu Khiếu gật đầu.

- Hạng người gì?

Hồ Vân Sinh nhíu mày hỏi.

- Khoảng 40 tuổi, thực lực tương đương ta, Tòng Thánh đỉnh phong, cụ thể là gì, ta không rõ lắm...

Chu Khiếu nói.

- Tòng Thánh đỉnh phong, một hơi lấy ra 500 viên Linh Thạch thượng phẩm?

Hồ Vân Sinh tựa hồ có chút không dám tin tưởng.

Ngay cả hắn cũng cầm không ra nhiều như vậy, một Tòng Thánh, tại sao có thể có nhiều tài phú như vậy?

Chẳng lẽ là người của thế lực lớn, đại gia tộc?

- Ta qua nhìn một chút!

Hồ Vân Sinh đứng dậy.

- Vâng... Chỉ là Hiên chủ, chúng ta thật sự không có tin tức Độc Điện, nếu như hắn cố ý mua sắm, nên làm cái gì bây giờ?

Chu Khiếu nói.

Độc Điện cực kỳ thần bí, coi như là Mặc Vân Hiên bọn hắn tin tức rất rộng, cũng không biết vị trí cụ thể, đối phương có tiền như vậy, cố ý mua, bọn hắn cầm không ra, đối với danh dự sẽ có tổn thương rất lớn.

- Nhìn tình huống mà định, nếu như là người của đại gia tộc, bảo chúng ta sưu tập một ít tin tức, cho hắn cũng không sao... Nếu như chỉ là nhà giàu mới nổi, loại dê béo này, nếu như tiến nhập Mặc Vân Hiên, cũng đừng nghĩ rời đi...

Ánh mắt Hồ Vân Sinh lóe lên.

Mặc Vân Hiên không chỉ bán bảo vật, toàn bộ chợ đen ở Tĩnh Viễn Thành, cũng đều bị hắn khống chế, nếu đối phương là hậu bối của thế lực lớn, sau lưng có cường giả thủ hộ thì thôi, nếu không... Một Tòng Thánh, lấy ra nhiều Linh Thạch như vậy, không phải muốn chết sao?

Tuy Danh Sư chủ trương quy củ, có rất ít người dám đụng vào, nhưng nơi đây núi cao Hoàng Đế xa, ngay cả Danh Sư Đường cũng không có, giết một hai cái, căn bản không ai có thể phát hiện.

- Cái này... Có thể lấy ra nhiều Linh Thạch như vậy, coi như là nhà giàu mới nổi, sau lưng khẳng định cũng có cường giả...

Chu Khiếu có chút bận tâm.

Có tiền, phải có thực lực mới có thể thủ hộ.

Nếu không, tiền nhiều hơn nữa cũng là của người khác.

Đối phương có thể không sợ hãi lấy ra nhiều như vậy, coi như không có đại gia tộc, thế lực lớn, cũng sẽ không đơn giản, thật muốn lặng lẽ giết, đối với Mặc Vân Hiên đoán chừng cũng là phiền toái.

- Ha ha, hắn không phải nghe ngóng tin tức Độc Điện sao? Bị người Độc Điện giết không kỳ quái a? Chỉ cần làm tốt, người nào sẽ hoài nghi Mặc Vân Hiên chúng ta?

Hồ Vân Sinh cười lạnh.

- Cái này...

Chu Khiếu ngẩn ngơ.

Cũng đúng.

Đối phương nghe ngóng Độc Điện, chọc giận đối phương, bị độc sát... Điểm ấy thuận lý thành chương, chỉ cần làm tốt, không ai sẽ hoài nghi đến trên người bọn họ.

- Được rồi, đi chuẩn bị hồ lô rượu ngon lúc trước của ngươi một chút, sau khi tới, hành sự tùy theo hoàn cảnh!

Không nói thêm lời, Hồ Vân Sinh khoát tay áo.

- Vâng!

Chu Khiếu gật đầu, vội vã đi đến một gian phòng, thời gian không lâu một lần nữa trở lại trước mặt, hai người một trước một sau đi đến chỗ tĩnh thất của Trương Huyền.

- Nghe nói vị bằng hữu này, muốn mua tin tức liên quan tới Độc Điện?

Đi vào gian phòng, ngồi xuống, Hồ Vân Sinh cẩn thận quan sát Trương Huyền.

Trung niên nhân trước mắt này, khí tức hùng hồn, đúng là Tòng Thánh đỉnh phong, dung mạo có chút lạ lẫm, chưa bao giờ thấy qua, hẳn không phải là người Tĩnh Viễn Thành.

Cường giả Tòng Thánh ở Tĩnh Viễn Thành cùng hơn mười thành thị xung quanh, tổng cộng chỉ như vậy, coi như chưa thấy qua, cũng xem qua tư liệu tương quan, không có một vị tương người rước mắt này.

- Đúng vậy!

Trương Huyền nhàn nhạt nhìn qua.

- Độc Điện không chỉ che giấu, hơn nữa có cừu tất báo, nếu như chúng ta để lộ tin tức của bọn hắn, vô cùng có khả năng lọt vào trả thù... Không biết vị bằng hữu này xưng hô như thế nào, đi Độc Điện là vì chuyện gì? Có thể thuận tiện để lộ một chút? Chúng ta cũng tốt cân nhắc a.

Chần chừ một chút, Hồ Vân Sinh nói.

- Tại hạ Tôn Cường!

Trương Huyền nói.

Tên của hắn, ở Hồng Viễn Đế Quốc là rất nổi danh, tùy tiện cũng có thể điều tra, Tôn Cường là quản gia, không có bất kỳ danh khí, coi như nói ra, đối phương cũng nhiều nhất cho là cùng tên, sẽ không đoán được trên người hắn.

- Tôn Cường? Là... người Kình Viễn Thành Tôn gia?

Hồ Vân Sinh sững sờ, nhịn không được nói.

- Không phải!

Trương Huyền lắc đầu.

- Vậy... là hậu nhân của Nghiêu Hổ Tông tông chủ?

Hồ Vân Sinh hỏi tiếp.

Trương Huyền tiếp tục lắc đầu.

- Vậy...

Hồ Vân Sinh liên tục hỏi mười Tôn gia nổi danh ở Hồng Viễn Đế Quốc.

- Không cần nghĩ, tại hạ chỉ là tán tu, không môn không phái, nghe ngóng Độc Điện, là có chút việc tư cần xử lý, sẽ không liên lụy đến

những người khác, yên tâm đi, ta sẽ không nói là từ chỗ ngươi lấy được tin tức!

Thấy đối phương có tư thế đánh vỡ nồi hỏi đáy, Trương Huyền khoát tay áo nói.

- Tán tu?

Hồ Vân Sinh cười cười:

- Thì ra là thế, nếu như Tôn huynh cam đoan như thế, ta cũng không nói nhảm, ta chỗ này có một chút tin tức liên quan tới Độc Điện, chỉ bất quá không kỹ càng... Chu Khiếu, ngươi đi lấy tới cho vị Tôn huynh này!

- Vâng!

Chu Khiếu gật đầu đứng dậy, còn chưa đi ra gian phòng, liền nghe được đối phương phân phó:

- Không vội, trước phái người mang chút rượu và thức ăn tới!

Nói xong nhìn về phía Trương Huyền:

- Tôn huynh đừng có gấp, những tài liệu này, sửa sang lại cần một ít thời gian, ta và ngươi không ngại uống vài chén!

Chu Khiếu gật đầu lui ra ngoài, thời gian không lâu, liền bưng điểm tâm cùng một bầu rượu đến.

- Tôn huynh mời!

Nhẹ nhàng cười cười, Hồ Vân Sinh rót đầy chén rượu.

Trương Huyền gật đầu bưng chén rượu lên, vẻ mặt chân thành nhìn qua:

- Không biết Hiên chủ xưng hô như thế nào?

- Quên tự giới thiệu rồi... Tại hạ họ Hồ!

Hồ Vân Sinh nói.

- Hồ? Ta vừa vặn có một bằng hữu cũng họ Hồ, bất quá, nàng giảo hoạt giống như Hồ, nhìn bộ dạng của Hồ huynh, lại hết sức chân thành!

Trương Huyền cảm khái.

- Đó là tự nhiên, ngươi đến nơi này của ta, chính là khách nhân, buôn bán lấy tín làm gốc, tự nhiên phải chân thành đối đãi!

Che giấu vẻ lúng túng trên mặt, Hồ Vân Sinh vội nói.

- Cũng phải, việc buôn bán, tự nhiên phải chân thành một ít, cạn!

Hàn huyên hai câu, Trương Huyền giơ chén rượu lên, uống một hơi cạn sạch.

- Cạn!

Hồ Vân Sinh gật đầu, dùng miệng mấp máy chén rượu, để xuống.

- Hồ huynh không uống, có phải xem thường Tôn mỗ hay không?

Thấy hắn nhấp một chút, Trương Huyền nhướng mày.

- Đương nhiên không phải, ta chỉ là có nhiều sự tình, hơn nữa bản thân tửu lực rất kém, vì vậy...

Khóe miệng Hồ Vân Sinh co lại, vội vàng giải thích.

- Cái gì tửu lực kém, ngươi nói ngươi chân thành, uống rượu tự nhiên cũng phải chân thành một ít, tới, ta giúp ngươi!

Nở nụ cười, tay phải của Trương Huyền đè bả vai của đối phương, tay trái bưng chén rượu của đối phương lên, đưa tới miệng của hắn.

Thấy gia hỏa này lại ép mình uống rượu, Hồ Vân Sinh tràn đầy không vui, sắc mặt trầm xuống:

- Không cần làm phiền Tôn huynh, ta tự mình tới...

- Không nhọc phiền, tất cả mọi người là bằng hữu, không cần khách khí...

Nhẹ nhàng cười cười, khóe miệng Trương Huyền giơ lên.

- Ta...

Thấy đối phương quyết ý muốn rót chén rượu này vào miệng hắn, chân khí trong cơ thể Hồ Vân Sinh vận chuyển. Đang muốn giãy giụa bàn tay của đối phương, đẩy chén rượu ra, lại phát hiện toàn thân như bị giam cầm.

Chân khí của đối phương, giống như gông xiềng không thể phản kháng, khóa lại toàn thân hắn, khẽ động cũng không thể động.

- Cái này...

Đồng tử co rụt lại, lưng tràn đầy mồ hôi lạnh.

Lúc trước chỉ cho rằng đối phương là Tòng Thánh, không để vào mắt, cảm nhận được cỗ lực lượng này, lập tức rõ... Ở nơi nào là Tòng Thánh, coi như hắn là Thánh Vực nhất trọng đỉnh phong, cũng chỉ có phần bị hành hạ!

Gia hỏa này, quả thực chính là giả heo ăn thịt hổ.

Từ đâu xuất hiện a?

Mấu chốt nhất là, đối phương tựa hồ nhìn ra rượu của hắn có vấn đề, lúc này mới cứng rắn ép mình...

- Đến, uống đi, không cần khách khí!

Đang khiếp sợ, liền thấy đối phương nâng chén rượu, đã đưa tới trước miệng, không nói lời gì, liền đổ xuống.

- Khục khục khục!

Hồ Vân Sinh bị sặc, nước mắt chảy ròng, đang muốn nói chuyện, liền thấy đối phương cầm hồ lô rượu lên, cũng không có giải thích, liền trực tiếp nhét vào trong miệng của hắn.

Ừng ực, ừng ực, ừng ực!

Tửu thủy theo cổ họng rót vào, thiếu chút nữa sặc chết.

Đây chính là tửu thủy ẩn chứa kịch độc, uống nhiều như vậy, cho dù có giải dược, cũng chịu không được a! Không nghĩ tới mỗi ngày đánh nhạn, lại bị nhạn mổ mắt!

Cô cô cô cô!

Thời gian nháy con mắt, bị đối phương nắm miệng, đổ vào một hồ lô rượu.

Rót xong, lúc này đối phương mới thả tay, cười nhìn qua:

- Vẫn là rượu của ngươi dễ uống, mùi vị như thế nào?

- Ngươi...

Sắc mặt lúc trắng lúc xanh, Hồ Vân Sinh vội vã lấy ra một viên thuốc nhét vào trong miệng, nhìn về phía trung niên nhân đối diện, ánh mắt lộ ra sát ý:

- Ngươi rút cuộc là người nào?

- Ta là Tôn Cường, vừa rồi chẳng phải nói với ngươi rồi sao?

Trương Huyền cười cười, vỗ trán một cái:

- A, đúng rồi, vừa rồi ta không cẩn thận ở trong rượu của ngươi thêm chút gia vị, có chút mãnh liệt, không biết ngươi có quen hay không...

Lời còn chưa dứt, sắc mặt Hồ Vân Sinh trắng nhợt, cảm thấy toàn thân cứng ngắc, phun ra một ngụm máu tươi.

- Ngươi hạ độc ta?

Đồng tử của Hồ Vân Sinh co rụt lại:

- Ngươi là Độc Sư?

Địa Tàng Hoa

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Dịch: Tiêu Dao

Vừa rồi uống rượu, hắn một mực nhìn ở trong mắt, đối phương chỉ bắt lấy chén rượu, hồ lô rượu, cũng không đụng tới tửu thủy, loại tình huống này mình cũng có thể trúng độc, hơn nữa làm cho một vị cường giả Thánh Vực nhất trọng trung kỳ như mình không hề có lực hoàn thủ, không phải Độc Sư là cái gì?

Mấu chốt nhất là, có thể lặng yên không một tiếng động hạ độc mình, hơn nữa độc tính mãnh liệt như vậy, chỉ sợ cấp bậc ít nhất cũng đạt đến lục tinh!

Loại Độc Sư cấp bậc này, thậm chí ngay cả vị trí của Độc Điện cũng không biết... Ngươi là cố ý tới thu thập ta a?

Buồn cười hắn còn có ý định dùng độc, hạ độc chết người ta... Cái này tốt rồi, bản thân trước bị độc bán thân bất toại...

- Ha ha, không phải Độc Sư, đi nghe ngóng vị trí của Độc Điện làm gì?

Cười nhạt một tiếng, Trương Huyền búng tay:

- Đến, lại nôn một cái chơi!

Đối phương hạ độc ở trong rượu, hắn nhẹ nhõm phát hiện, Thiên Đạo chân khí vận chuyển, lập tức liền hóa giải, sau đó thuận tiện quán thâu hai đạo chân khí ở trong rượu của đối phương, tâm thần khẽ động, biến thành kịch độc.

Thiên Đạo chân khí vô cùng tinh thuần, có thể tiến nhập bất luận huyệt vị nào trong cơ thể, coi như đối phương là Thánh Vực nhất trọng trung kỳ, cũng ngăn cản không nổi.

- A...

Kèm theo lời của hắn, chân khí du tẩu ở trong cơ thể đối phương, Hồ Vân Sinh kêu thảm một tiếng, lần nữa phun ra máu tươi.

- Ngươi... Ta muốn ngươi chết!

Sắc mặt trắng bệch, gào thét một tiếng, giùng giằng vận chuyển chân khí, Hồ Vân Sinh nhảy dựng lên, đánh tới Trương Huyền.

Đường đường Mặc Vân Hiên Hiên chủ, ngay cả Tĩnh Viễn Thành thành chủ cũng lễ nhượng vài phần, bị một Tòng Thánh hạ độc, tức sắp bạo tạc nổ tung, thân thể lăng không, bàn tay mãnh liệt đè ép xuống.

- Một chút cũng không nghe lời, xuống!

Ngồi ở tại chỗ động cũng không động, Trương Huyền nhấc mí mắt, lần nữa búng tay.

Ba!

Chưởng lực còn không có hạ xuống, Hồ Vân Sinh lần nữa co lại, từ không trung rớt xuống, nằm rạp trên mặt đất, giống như con cóc.

- Độc này có linh tính?

Thân thể phát run, Hồ Vân Sinh như gặp quỷ rồi.

Độc chia làm hai loại, một là không có linh tính, một loại có linh tính.

Người phía trước chỉ cần tìm kiếm phương pháp, tìm kiếm giải dược, khẳng định có thể giải quyết; người sau giống như sinh mệnh, có thể xu cát tị hung, thậm chí nghe theo mệnh lệnh, coi như tìm được giải dược cũng chưa hẳn có thể giải độc.

Chỉ là độc có linh tính, rườm rà phức tạp, giống như cổ trùng, cần nuôi dưỡng. Thấp nhất cũng phải đạt tới Độc Sư bát tinh mới có thể phối trí, chẳng lẽ vị trước mắt này là Độc Sư cấp bậc ấy?

Chỉ là, Độc Sư bát tinh, tu vi ít nhất phải đạt tới Hóa Phàm lục trọng, loại người này từng cái đều là cường giả nổi danh đại lục, làm sao sẽ đi tới nơi này tìm kiếm Độc Điện?

Trong lòng kinh nghi bất định, tràn đầy sợ hãi.

- Ha ha!

Cười nhạt một tiếng, Trương Huyền cũng không giải thích.

Coi như Thiên Đạo chân khí rời đi thân thể, như trước có thể dựa theo ý niệm của hắn tùy ý vận chuyển, mặc dù không có linh tính, nhưng không khác độc dược có linh tính bao nhiêu.

Đương nhiên, khoảng cách gần, có thể tùy ý khống chế, một khi đi xa, Tinh Thần lực lan tràn không đến, liền khống chế không được nữa.

Không giống thai độc trong cơ thể, vô luận đi đến nơi nào, cũng không thể thoát khỏi, dĩ nhiên đã có ý thức tự chủ, coi như là hắn cũng không có biện pháp.

- Ta... Nhận tội!

Nghe được là độc có linh tính, sắc mặt một hồi đỏ, một hồi trắng, qua cả buổi mới cắn răng một cái, Hồ Vân Sinh nói.

Không nhận tội cũng không được, đánh lại đánh không lại, huống chi trúng độc, sinh mệnh khống chế ở trong tay đối phương, sinh tử còn

không phải sự tình một câu của đối phương?

Nghĩ hắc ăn hắc, lời ít tiền, kết quả cái gì cũng không có, bản thân trước bị đùa chết, ngẫm lại cũng cảm thấy run rẩy.

- Cái này còn kém không nhiều lắm...

Nghe được nhận tội, Trương Huyền cười cười:

- Ta muốn biết rõ tất cả tin tức của Độc Điện!

Hồ Vân Sinh nghiến răng:

- Nói thật, tuy Mặc Vân Hiên chúng ta làm tin tức rất tốt, nhưng mà đối với Độc Điện vẫn biết không nhiều lắm, bọn hắn hết sức cẩn thận...

- Ngươi liền nói cho ta biết, có phải Độc Điện ở phụ cận đây Tĩnh Viễn Thành hay không?

Trương Huyền hỏi.

- Vâng!

Hồ Vân Sinh nhẹ gật đầu:

- Những năm này cũng có không ít người nghe ngóng tin tức Độc Điện, ta cũng sưu tập một ít, xác nhận cách Vân Thương Hải không xa, nhưng vị trí cụ thể là thật không biết. Hơn nữa nghe nói coi như tìm được vị trí chính thức, không có thủ lệnh đặc thù, là không cách nào tiến nhập!

- Vân Thương Hải?

Trương Huyền nhíu mày.

Vân Thương Hải là hải phận lớn nhất Hồng Viễn Đế Quốc, phạm vi bao phủ hơn mười vạn dặm, bao la vô biên, quan trọng nhất là bên trong có vô số Linh Thú, Thánh Thú hung mãnh, coi như là Thánh Vực tứ ngũ trọng cũng không dám đơn giản tiến nhập.

Nếu Độc Điện quả thật ở trong này mà nói, hơn nữa có trận pháp ẩn hình, không biết vị trí xác thực, căn bản là không thể nào tìm được.

Khó trách ngay cả lão Viện trưởng cũng chỉ xác nhận phạm vi, ẩn giấu ở chỗ này, hoàn toàn chính xác cực kỳ bí ẩn.

- Vâng, tin tức này, cũng là lần trước một vị Độc Điện Trưởng lão, tới nơi này mua đồ, trong lúc vô tình nói ra... Những thứ khác ta là thật không biết...

Sắc mặt Hồ Vân Sinh đỏ bừng.

Hiện tại trúng độc của đối phương, không cho giải dược mà nói, vô cùng có khả năng tử vong.

Thế nhưng mà, hắn không thể cho tin tức đối phương muốn biết.

Độc Điện ở Long Thương Hải... tương đương nói vô ích, phạm vi hải dương lớn như vậy, lại có vô số Thánh Thú, không có phương hướng, ai dám tùy tiện dò xét?

- Mua đồ?

Không để ý đến sự lo lắng của hắn, Trương Huyền ngược lại nhíu mày, nhìn lại:

- Độc Điện Trưởng lão, tới chỗ ngươi mua đồ? Mua cái gì?

- Lần trước đấu giá hội, bán ra một cây Địa Tàng Hoa trăm năm, là dược vật phối chế độc dược tốt nhất, cực kỳ thưa thớt, cho nên mới đưa tới một vị Trưởng lão của Độc Điện xuất thủ mua sắm... Cuối cùng, hắn lấy giá tiền cực thấp mua đi...

Khuôn mặt của Hồ Vân Sinh xanh mét.

Gốc Địa Tàng Hoa này, là Mặc Vân Hiên bọn hắn hao tốn trả giá rất lớn lấy được, tổng giá trị tiếp cận trên trăm Linh Thạch thượng phẩm, kết

quả... Đối phương tới mua, thoáng một phát độc lật mười mấy người, mình cũng thiếu chút nữa trúng độc, lúc này mới không có biện pháp, giá thấp bán ra.

Có thể nói, lần sinh ý này, bị tổn thất nặng, để cho hắn cả một năm không có lấy lại sức.

Nguyên nhân chính là như thế, phòng đấu giá bọn hắn, hiện tại rất ít làm sinh ý dược liệu, chính là sợ đối phương minh đoạt, cũng tới cái hắc ăn hắc.

- Ngươi còn có dược liệu mà Độc Điện nhất định phải sử dụng, hơn nữa dược linh cao không? Có thể hấp dẫn bọn chúng tới đây hay không?

Suy tư thoáng một phát, Trương Huyền nói.

Mặc Vân Hiên này không biết vị trí cụ thể của Độc Điện, nhưng mà Độc Điện Trưởng lão tất nhiên biết được, hoàn toàn có thể dẫn xà xuất động.

Nói cách khác, lợi dụng dược liệu bọn hắn nhất định cần, hấp dẫn tới đây, chỉ cần có Độc Sư xuất hiện, chế ngự, tìm vị trí Độc Điện liền đơn giản.

Tuy bây giờ hắn lý giải đối với độc, chỉ có khoảng nhị tinh, nhưng thân có Thiên Đạo chân khí, coi như là Độc Sư lục tinh đỉnh phong, thậm chí thất tinh tới đây, đều không sợ chút nào.

Đương nhiên, thực lực mạnh hơn nữa thì không được, tựa như Tiên Thiên thai độc, có thể xu cát tị hung, mặc dù Thiên Đạo chân khí, cũng không làm gì được nó.

Độc Sư có thể làm cho vô số người nghe tin đã sợ mất mật, hoàn toàn chính xác có năng lực cùng thực lực đặc thù.

Nếu như không phải kiêng kị Danh Sư Đường, hơn nữa độc cực kỳ khó học, gây chuyện không tốt sẽ tổn thương bản thân, chỉ sợ ở trong chức nghiệp thượng cửu lưu, tất nhiên có vị trí của nó.

- Nhất định phải sử dụng dược liệu sao?

Lập tức minh bạch ý tứ của đối phương, Hồ Vân Sinh tràn đầy lúng túng:

- Mặc Vân Hiên chúng ta, mấy năm gần đây không có thu qua dược liệu, cho dù có một ít, cũng giá trị không cao... Chỉ sợ rất khó đả động!

Ăn một lần thua thiệt, bọn hắn cũng biết Độc Sư đáng sợ, tự nhiên sẽ không nguyện ý thu mua dược liệu.

Nếu không, lại đến mấy cái đoạt, còn không bệnh chết?

- Vậy ngươi có biết, dạng dược liệu gì, có thể làm cho đối phương động tâm không?

Biết Thiên Đạo chân khí của mình, quanh quẩn ở trong cơ thể đối phương, khẳng định không dám nói dối, Trương Huyền nhướng mày.

- Theo ta được biết, Độc Sư lục tinh muốn trùng kích thất tinh, cần phối chế kịch độc có thể độc sát Thánh Vực nhị trọng, mà loại vật này, tài liệu chủ yếu nhất chính là Địa Tàng Hoa... Nếu có dược liệu này, tất nhiên có thể dẫn ra Độc Sư đến đây mua sắm. Chỉ là... Thuốc này cực kỳ hi hữu, lần trước chúng ta có thể có được, cũng là có vận khí rất lớn ở bên trong...

Hồ Vân Sinh nói.

- Địa Tàng Hoa?

Trương Huyền lắc đầu.

Lần trước rất nhiều Thánh Thú ở Vân Vụ Lĩnh đưa không ít dược liệu, nhưng mà cũng không có Địa Tàng Hoa, trong rất nhiều vật phẩm hắn sưu tập, cũng không có loại dược vật này.

Xem ra giống như đối phương nói, hoàn toàn chính xác cực kỳ thưa thớt.

- Không bằng như vậy, ngươi tuyên bố ra ngoài, có Địa Tàng Hoa hai trăm năm, muốn đấu giá, chỉ cần đưa bọn chúng tới là được!

Trương Huyền nói.

Mục đích của hắn chỉ là hấp dẫn đối phương, mà không phải là thật cần loại dược vật này, chỉ cần có thể bắt lấy, sự tình đằng sau liền dễ làm rồi.

- Cái này... Chỉ sợ không dễ dàng như vậy! Dưới tình huống Độc Sư không cần độc, cùng tu luyện giả bình thường không có khác nhau chút nào, nếu như bọn hắn phát hiện tin tức Địa Tàng Hoa là giả... Một khi không ra tay, chúng ta không có biện pháp xác nhận, làm sao biết được?

Hồ Vân Sinh cười khổ.

- Cái này...

Trương Huyền nói không ra lời.

Độc Sư giống Vu Hồn Sư, ở Đại Lục thuộc về chuột chạy qua đường, người người hô đánh, chỉ cần không dùng độc, coi như là hắn... cũng nhận không ra.

Thiên Đạo Thư Viện chỉ có thể quan sát tu luyện giả sử dụng Võ Kỹ, đối phương không sử dụng, hơn nữa đến đây mua nhiều người như vậy, đi nơi nào tìm kiếm?

- Mấu chốt nhất là, nếu như bọn hắn tuân thủ quy củ, dùng tiền mua sắm... Chúng ta cũng không có biện pháp cự tuyệt...

Hồ Vân Sinh tiếp tục nói.

Lần trước hắn bị người mua ép, là tình huống đặc biệt, cũng không phải tất cả Độc Sư đều hư hỏng như vậy, vạn nhất đối phương tiêu tiền mua sắm, mình không lấy ra dược liệu... về sau đoán chừng Mặc Vân Hiên cũng không cần làm, nhất định sẽ bị độc sát toàn bộ.

- Cũng đúng...

Trương Huyền xoa xoa lông mày.

Xem ra biện pháp này của hắn không thể dùng được.

- Kỳ thật... Cũng không cần làm giả, tuy Địa Tàng Hoa thưa thớt, nhưng... ta biết có người khẳng định có, hơn nữa dược linh tuyệt đối vượt qua trăm năm!

Cắn răng một cái, Hồ Vân Sinh nhớ ra cái gì đó, nói.

- A? Người nào?

Nghe được có người có Địa Tàng Hoa, ánh mắt Trương Huyền sáng lên.

- Hắn tên gọi là gì, ta cũng không rõ ràng lắm, chỉ biết là một người cực kỳ cổ quái, tất cả mọi người xưng hô Quái Tẩu Ông, không chỉ gieo trồng dược vật, còn sưu tập không ít bảo bối, lần trước gốc Địa Tàng Hoa kia của ta, chính là từ trong tay hắn lấy được... Nếu như đi chỗ của hắn tìm, tất nhiên có thể tìm được!

Hồ Vân Sinh nói.

Quái Tẩu Ông

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Dịch: Tiêu Dao

- Quái Tẩu Ông? Hắn ở đâu? Dẫn ta đi tới nhìn xem!

Ánh mắt Trương Huyền sáng lên.

Đã có người có, trực tiếp mua sắm là được, còn có cái gì giày vò?

- Cái này...

Hồ Vân Sinh cười khổ:

- Nếu đơn giản như vậy, liền dễ dàng! Vị Quái Tẩu Ông này, tính khí cực kỳ không tốt, cứng mềm không ăn, không phải có tiền có thể giải quyết. Bảo vật cùng dược vật của hắn, là không bán ra. Lần trước thành chủ nhu cầu cấp bách một phần dược liệu, chuẩn bị rất nhiều Linh Thạch, giá trị đầy đủ mua ba gốc, kết quả... cũng bị oanh đi ra, ngay cả cửa cũng không có vào...

- Thành chủ cũng bị oanh ra? Thực lực người này rất mạnh?

Trương Huyền nhíu mày.

Có thể trở thành Tĩnh Viễn Thành thành chủ, thực lực đoán chừng cũng đạt tới Thánh Vực nhất trọng, người mạnh như thế, bị trực tiếp oanh ra...

Chỉ sợ thực lực của Quái Tẩu Ông này, cũng không đơn giản như trong tưởng tượng.

- Thực lực của hắn tương đương ta, chỉ có Thánh Vực nhất trọng trung kỳ, nhưng mà... Có một thú sủng Thánh Vực nhị trọng...

Hồ Vân Sinh nói.

- Hắn là Thuần Thú Sư?

Trương Huyền nhíu mày.

Bằng vào thực lực Thánh Vực nhất trọng, thuần phục thú sủng nhị trọng, cấp bậc Thuần Thú chỉ sợ đã đạt tới thất tinh.

Loại cường giả năng lực này, ngay cả Danh Sư Học Viện cũng không có, một tiểu thành xa xôi của đế quốc, có nhân vật như vậy?

- Ta không biết, nhưng thú sủng này đối với hắn nói gì nghe nấy, chỉ cần có người dám quấy rối, sẽ bị ném ra, coi như là ta, cũng không dám tùy ý xằng bậy...

Hồ Vân Sinh nói.

Lại hàn huyên vài câu, Trương Huyền nhịn không được lắc đầu.

Thông qua vị Hiên chủ này nói, có thể biết rõ Quái Tẩu Ông kia hoàn toàn chính xác rất quái lạ, ưa thích sưu tập các loại bảo vật, dược liệu quý hiếm cũng trồng không biết bao nhiêu.

Dựa theo đạo lý bình thường, chơi đùa mấy thứ này, cơ bản đều là treo giá, kỳ quái chính là, gia hỏa không bán ra, thậm chí ngay cả cửa cũng không thể nào vào được.

- Dẫn ta nhìn xem!

Mặc kệ gia hỏa này có bao nhiêu quái dị, hắn nhất định là phải nghĩ biện pháp hấp dẫn Độc Sư tới, mượn cái này tìm được Độc Điện.

Phi hành mười ngày, Ngụy Như Yên như trước không có tỉnh lại, nói rõ Độc Thể càng ngày càng nghiêm trọng, không cứu chữa nữa có thể sẽ tổn thương đến sinh mệnh, vô luận từ phương diện nào cũng không thể lại để cho hắn từ chối, cũng không cách nào từ chối.

- Tìm hắn?

Sắc mặt Hồ Vân Sinh phát khổ:

- Ta sợ không chỉ bị sập cửa vào mặt, còn có sẽ bị ném ra...

Vị trước mắt này vừa tới Tĩnh Viễn Thành, không biết vị Quái Tẩu Ông kia đáng sợ, hắn là tự mình trải qua, ngay cả thành chủ cũng không làm gì được, huống chi là bọn hắn.

Hắn đã từng bái phỏng qua mấy lần, kết quả đều không ngoại lệ, đều bị ném đi ra, mỗi lần chịu không ít khổ, bị thương không nhẹ.

- Không sao!

Trương Huyền lắc đầu.

Thân phận của hắn bây giờ, là một vị Độc Sư, mà không phải Danh Sư, không cần tuân thủ nhiều quy củ như vậy.

Chỉ cần đi xem, nhất định có thể nghĩ được biện pháp.

- Được rồi!

Nhìn bộ dáng của đối phương, biết rõ không cách nào khuyên can, tính mạng của hắn lại ở trong tay người ta, Hồ Vân Sinh đành phải bất đắc dĩ gật đầu.

Hai người vừa ra khỏi phòng, chỉ thấy Chu Khiếu lên đón, chứng kiến Hiên chủ chẳng những không có giết trung niên này, ngược lại theo ở phía sau, giống như hạ nhân, khuôn mặt Chu Khiếu không thể tin được.

Bất quá, Hồ Vân Sinh cũng không có biện pháp giải thích, sắc mặt đỏ bừng, bàn giao đám người Chu Khiếu trông coi Mặc Vân Hiên, bản thân thì ở phía trước dẫn đường, bước nhanh đi ra ngoài.

Nếu như không có trúng độc, ngược lại có thể ám chỉ thuộc hạ, tìm nhiều mấy người, mai phục ở chung quanh, tiến hành đánh lén, nhưng chỉ cần độc chưa giải, cho mười cái lá gan cũng không dám làm như thế, nếu không, khả năng còn không có động thủ, bản thân đã chết trước rồi.

Hơn nữa, vô cùng có khả năng thuộc hạ đều bị độc sát, đối phương không có việc gì.

Nếu dễ dàng chém giết Độc Sư như thế, đoán chừng Độc Điện đã sớm không tồn tại.

Chỗ ở của Quái Tẩu Ông, cách Mặc Vân Hiên cũng không xa, đi một lát, liền chứng kiến một tiểu viện không lớn xuất hiện ở trước mắt.

Cửa sân đóng chặt, phía trên treo bài tử đóng cửa từ chối tiếp khách, chung quanh vắng ngắt, ngay cả hộ vệ cũng không có, nhìn không ra bên trong ở một vị cường giả Thánh Vực chút nào.

- Gõ cửa đi!

Đi vào trước mặt, Trương Huyền phân phó.

- Cái này... cứ như vậy trực tiếp gõ cửa? Không cần chuẩn bị bái thiếp?

Hồ Vân Sinh sững sờ.

Bình thường bái phỏng đều cần trình bái thiếp, nói rõ thân phận của mình cùng lý do... Cái gì cũng không có chuẩn bị liền gõ cửa, chẳng lẽ cứ như vậy đi vào?

Đối phương vốn quái dị, bất luận lễ nghi gì cũng không có, làm sao có thể cho sắc mặt tốt?

- Gõ là được!

Cũng không trả lời, Trương Huyền cười cười.

Vô luận quái dị hay không, chỉ cần là người, đều có dục vọng cùng truy cầu, có những thứ này... Hắn có đầy đủ tự tin để cho đối phương ngoan ngoãn bán thuốc.

- Được rồi!

Thấy đối phương không nghe khuyên bảo báo, Hồ Vân Sinh lắc đầu, đi lên trước gõ cửa.

Đông đông đông đông!

Thanh âm ở trong đường vắng yên tĩnh hết sức to rõ, vang vọng bốn phía.

Két..!

Cửa sân của Quái Tẩu Ông không có mở, một cái sân đối diện lại từ từ mở ra, ngẫu nhiên chứng kiến một lão giả cùng người hầu đi ra.

- Không cần gõ, người ở bên trong sẽ không ra gặp các ngươi đâu!

Liếc nhìn hai người, lão giả nói.

- Không gặp?

Trương Huyền nhíu mày:

- Ngươi là hạ nhân của Quái Tẩu Ông?

- Đương nhiên không phải, ta chỉ là một người ngưỡng mộ tiền bối mà thôi...

Lão giả khoát tay.

- Vậy tiếp tục gõ cửa đi!

Nghe đối phương cùng Quái Tẩu Ông không quan hệ, Trương Huyền quay đầu, để cho Hồ Vân Sinh tiếp tục.

- Ngươi...

Thấy gia hỏa này thờ ơ với khuyến cáo của mình, lão giả nhướng mày.

Sắc mặt của người hầu càng trầm xuống, đi lên trước, ánh mắt sáng ngời nhìn qua:

- Dám cùng chủ nhân nhà của chúng ta nói như vậy, ngươi biết hắn là ai sao?

Lườm đối phương, Trương Huyền lười để ý đến.

Quản ngươi là ai, ngươi biết ta là ai sao?

Nói ra hù chết ngươi...

Đông đông đông!

Lần nữa gõ cửa.

Không nghĩ tới bị không để ý tới, người hầu tức đến khuôn mặt khó coi, tiến về phía trước một bước:

- Chủ nhân của ta là Y sư Công Hội Hội trưởng, Chu Tuyên Đại Sư!

- Chu Tuyên?

Trương Huyền lắc đầu:

- Không biết! Tiếp tục gõ đi!

- Vâng!

Khóe miệng Hồ Vân Sinh co lại.

Vị Chu Tuyên này và hắn cùng xuất hiện không nhiều lắm, chợt nhìn chỉ cảm thấy quen mặt, không nhớ ra được, lúc này nghe được giới thiệu, cũng nghĩ tới.

Y sư Công Hội Hội trưởng... Coi như là thành chủ gặp cũng lấy lễ đối đãi, không dám có chút khinh mạn, gia hỏa này thì ngược lại, lý lẽ cũng không để ý, không nhìn thẳng... Ngẫm lại cũng để hắn nổi điên.

Bất quá, bị quản chế, cũng không có biện pháp a, đành phải giả bộ như không biết, tiếp tục gõ.

Thấy bộ dáng của gia hỏa này, vô luận người hầu hay lão giả Chu Tuyên, đều có chút điên rồi.

Tĩnh Viễn Thành Y sư Công Hội Hội trưởng, địa vị so với thành chủ cũng không chút nào kém... Chỉ cần là người, người nào không có thời điểm bị thương cùng sinh bệnh?

Bởi vậy, dám đắc tội Công Hội Hội trưởng khác, nhưng hắn tuyệt đối không ai dám tìm phiền toái.

Người này thì ngược lại, trực tiếp không để ý tới, coi thành không khí...

- Ngươi có nghe được ta nói chuyện không? Chủ nhân ta chính là Y Sư lục tinh!

Người hầu nghiến răng.

- Đã nghe được, ta muốn tìm là Quái Tẩu Ông, không phải hắn!

Trương Huyền lắc đầu.

Y Sư lục tinh mà thôi, ba tháng trước, một Phó viện trưởng lục tinh đỉnh phong tìm hắn phiền toái, cũng thiếu chút nữa bị hắn giết chết, huống chi vị này.

- Ngươi...

Người hầu tức đến muốn bất tỉnh.

Y Sư lục tinh, đi đến địa phương nào đều được người kính ngưỡng tôn sùng, gia hỏa này lại có thể... Không thèm quan tâm?

Đáng giận!

Chẳng lẽ không biết giao hảo một vị Y sư sẽ được chỗ tốt gì, đắc tội một gã Y sư, sẽ trả giá như thế nào sao?

Còn muốn nói gì, Chu Tuyên Đại Sư thò tay ngăn lại, đi lên trước nói:

- Bằng hữu, ta không biết ngươi là ai, không quan tâm thân phận của ta cũng không coi vào đâu, bất quá, Quái Tẩu Ông tiền bối không muốn gặp người, coi như lại gõ nữa, cũng vô dụng!

Chu Tuyên Đại Sư thân là Y sư Công Hội Hội trưởng, gặp qua không ít người, vị trước mắt này biết rõ thân phận của hắn còn bình tĩnh như thế, chỉ bằng vào điểm này, liền biết chắc không đơn giản.

Bởi vậy, hắn sẽ không giống người hầu, tự cao quát lớn, mà dùng ngữ khí khuyên can nói.

- Không muốn gặp người?

- Phải, tiền bối tính khí quái dị, coi như lúc trước thành chủ bái phỏng, nhiều lần trình danh thiếp cũng không được, ta khuyên ngươi trước chuẩn bị danh thiếp, tìm người hỗ trợ đưa qua, nếu không, ở chỗ này gõ cửa, chỉ gây nên phản cảm, được không bù mất...

Chu Tuyên Đại Sư nói tiếp.

Hắn nói chính là lời thật.

Tính khí của Quái Tẩu Ông thật sự quá quái dị, coi như là hắn, ở đối diện mỗi ngày bái kiến, đối phương cũng không gặp mặt, ngươi một người lạ

lẫm, cái gì cũng không chuẩn bị, chạy tới đây gõ cửa, người ta không phải càng không thấy sao?

- Là như thế này a!

Trương Huyền nhíu mày, bất đắc dĩ lắc đầu:

- Đã như vậy...

Nghe nói như thế, Chu Tuyên cho rằng đối phương sẽ biết khó mà lui, quay người rời đi, chuẩn bị cho cái bái thiếp, kết quả, nghe được câu phía dưới, thiếu chút nữa lảo đảo té ngã.

- ... Hồ Vân Sinh, phá cửa đi!

Khoát tay áo, Trương Huyền như làm sự tình cực kỳ đơn giản, không quan trọng.

- Phá cửa!

Khóe miệng co lại, Hồ Vân Sinh cũng thiếu chút không ngất đi.

- Ân!

Trương Huyền nhàn nhạt nhìn qua:

- Nếu không ta đến đi!

Biết rõ Hồ Vân Sinh này chưa hẳn dám nghe theo mệnh lệnh, chẳng muốn nói nhảm, Trương Huyền tiến về phía trước một bước, đi tới trước mặt đại môn, bàn tay đặt ở phía trên, lực lượng đột nhiên ngưng tụ.

Ầm ầm!

Đại môn trước mắt chỉ làm bằng gỗ, làm sao có thể chống đỡ được lực lượng của hắn, chỉ thoáng một phát liền chia năm xẻ bảy, bay ngược tiến vào trong nội viện.

Thanh âm nổ vang, bụi đất tung bay.

- Cái này...

Thấy hắn nói làm liền làm, căn bản không phải vui đùa, thân thể Chu Tuyên run lên, thiếu chút nữa ngất đi tại chỗ.

Ta đã nói cho ngươi không nên quấy rầy rồi... Kết quả lại phá cửa...

Tức đến hai mắt biến thành màu đen, hô hấp dồn dập, sắp không thở nổi.

Cái này là từ đâu xuất hiện a?

Mới đầu hắn cũng không quan tâm Quái Tẩu Ông này, cảm thấy đối phương cố làm ra vẻ huyền bí, bản thân đường đường Y sư Công Hội Hội trưởng bái phỏng, nên tự mình nghênh đón, không kênh kiệu, về sau gặp qua đối phương chữa bệnh, mới hiểu được y thuật của đối phương cường đại hơn hắn nhiều lắm, nói cách khác... Vị Quái Tẩu Ông này có thể là Y sư lục tinh đỉnh phong thậm chí... thất tinh!

Chính bởi vì như thế, chuyên môn ở đối diện thuê phòng, mỗi ngày bái yết, mục đích đúng là hy vọng có một ngày có thể đạt được coi trọng, truyền thụ chút kỹ nghệ.

Cũng bởi vì duyên cớ này, nghe được có người gõ cửa, chạy đến khuyên can, lưu lại cho đối phương ấn tượng tốt.

Thế nhưng... Khuyên can là khuyên can, nên nói cũng nói, gia hỏa này lại như chày gỗ? Một quyền phá cửa?

Cái này phải làm sao bây giờ?

Quái Tẩu Ông tiền bối, nhất định sẽ rất tức giận!

- Đây không phải liền giải quyết xong sao, vào đi thôi!

Không để ý tới Chu Tuyên sắp nổi điên, Trương Huyền khoát tay chặn lại, dẫn đầu đi vào.

Thanh Tiên Độc

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Dịch: Tiêu Dao

Tiểu viện không lớn, linh khí lại kinh người, tùy tiện nhìn thoáng qua, Trương Huyền đã biết rõ trong đó bố trí một Tụ Linh Trận, hơn nữa không thấp, không thua cấp sáu đỉnh phong.

Tụ Linh Trận hội tụ, linh khí nơi đây so với ngoại giới muốn nồng hậu dày đặc gấp bội, toàn bộ tiểu viện rậm rạp chằng chịt dược liệu, hầu như đều là vật phẩm quý hiếm trên thị trường không thấy được.

- Không tệ!

Tùy tiện nhìn lướt qua, Trương Huyền lập tức chứng kiến ít nhất mười gốc đạt tới Thánh Vực, ánh mắt nhịn không được sáng ngời.

Lúc trước Vưu Hư, cũng không có nhiều như vậy.

Két..!

Đang quan sát bốn phía, cửa phòng mở ra, một lão giả thoạt nhìn lôi tha lôi thôi đi ra, nhìn về phía đám người Trương Huyền, gầm lên giận dữ.

- Ai bảo các ngươi vào? Thật to gan!

Hỏa khí ngút trời.

Đổi lại ai cũng tức giận, trong nhà đang bình yên, người khác trực tiếp phá cửa xông tới...

Có thể lại kiêu ngạo một chút hay không?

- Tiền bối, là hắn cứng rắn xông vào, ta cũng không nghĩ tới...

Chứng kiến Quái Tẩu Ông tức giận, Chu Tuyên nhịn không được run rẩy, vội vàng tiến lên giải thích.

Duy trì hình tượng tốt thời gian dài như vậy, cũng không muốn bởi vậy chôn vùi a.

- Hổ Thanh Thú, tiễn khách!

Không để ý tới lời của hắn, Quái Tẩu Ông nói.

Phần phật!

Kèm theo hắn nói, một Thánh Thú dài hơn năm mét từ một bên gian phòng đi tới, mỗi một bước mặt đất đều phát ra rung động lắc lư kịch liệt.

Hổ Thanh Thú, Thánh Vực nhị trọng sơ kỳ, sức chiến đấu so với Tử Dương thú chỉ mạnh không yếu.

Sóng khí cùng cảm giác áp bách cường đại, khiến sắc mặt người ta trắng bệch, thân thể không tự chủ được phát run.

Nhất là Hồ Vân Sinh, thiếu chút nữa phun ra máu, lúc trước hắn tới mấy lần, đều bị gia hỏa này đập bộ mặt hoàn toàn thay đổi, lần nữa gặp được, bản năng theo cảm thấy run rẩy.

Chu Tuyên cũng kìm lòng không được lui về phía sau mấy bước, loại cấp bậc Thánh Thú này căn bản cũng không phải là thực lực của hắn bây giờ có thể chống lại.

- Tự mình cút ra ngoài, hay ta đánh ngươi thành phế vật, lại ném ra?

Ánh mắt của Hổ Thanh Thú như đèn lồng nhìn chằm chằm vào Trương Huyền.

- Hai cái cũng không chọn thì sao?

Trương Huyền nhẹ nhàng cười cười.

- Sao nói nhảm nhiều như vậy, đánh văng hắn ra.

Khoát tay áo, Quái Tẩu Ông quay người tiếp tục đi vào gian phòng.

Thú sủng tự mình xuất thủ, hắn cực kỳ yên tâm, căn bản không cần suy nghĩ nhiều.

Mới xoay người sang chỗ khác, chợt nghe sau lưng Hổ Thanh Thú gầm phẫn nộ, ngay sau đó sóng khí cường đại trùng kích, mặt đất liên tục rung rung.

Sau đó có cái gì bay lên không trung.

Ầm ầm!

Nặng nề đập xuống đất, tóe lên bụi đất.

- Không biết phân biệt!

Quái Tẩu Ông hài lòng nhẹ gật đầu.

Hổ Thanh Thú luôn luôn hung mãnh, nghe được thanh âm này đã biết rõ, nhất định là gia hỏa không biết trời cao đất rộng kia bị đánh một trận rồi.

- Được rồi, giáo huấn một chút là được, không nên giết... A?

Khoát tay áo, Quái Tẩu Ông xoay người lại.

Tuy không quan tâm thân phận chân chính của đối phương, nhưng mà dám trực tiếp xông cửa tiến đến, địa vị khẳng định không thấp, hắn chỉ thích thanh tĩnh, không muốn làm lớn sự tình.

Lời còn chưa nói hết, liền thấy được tình cảnh trước mắt, thân thể cứng đờ, Quái Tẩu Ông nhịn không được ngây người tại chỗ.

- Cái này, đây là có chuyện gì?

Qua cả buổi, mới nói ra được, cả người tựa hồ có chút choáng váng.

Chỉ thấy tình huống phía trước cùng mình suy nghĩ hoàn toàn khác nhau, Hổ Thanh Thú vốn nên giáo huấn người khác, lúc này đang nằm ở trước mặt trung niên, đầu lưỡi liếm láp bàn tay của đối phương, ánh mắt tràn đầy nịnh nọt, một bộ chó nhà a.

Đây là tình huống như thế nào?

Ta bảo ngươi đánh người, không phải để cho ngươi nịnh nọt.

Sao cảm giác ngươi không phải thú sủng của ta, mà là của đối phương?

Trong lòng khó giải, vội vàng nhìn đám người Chu Tuyên, chỉ thấy ba người này cũng choáng váng đứng tại chỗ, gống như gặp quỷ.

- Hổ Thanh Thú, ngươi đang làm gì đó?

Cũng không nhịn được nữa, lão giả lớn tiếng quát lớn.

Cái này gọi là chuyện gì, thú sủng của hắn, nhận được mệnh lệnh đi giáo huấn đối phương, kết quả lại nằm sấp ở trước mặt đối phương, mất mặt xấu hổ, làm cho thể diện của mình để vào đâu?

Không khỏi quá hố người đi!

- Chủ nhân, ta...

Hổ Thanh Thú xoay đầu lại, móng vuốt cực lớn gãi gãi đầu, không biết nên trả lời như thế nào.

- Được rồi, ta đến đi!

Mỉm cười, Trương Huyền đi về phía trước vài bước, đi vào trước mặt lão giả.

Hiện tại mặc dù hắn là Tòng Thánh đỉnh phong, nhưng mà thực lực chân chính, ngay cả Thánh Vực nhị trọng Chiến Sư Trác Thanh Phong cũng không phải đối thủ, Hổ Thanh Thú tuy mạnh, cũng không phải đối thủ.

Một quyền đánh bay lên trời, sau một khắc, liền ngoan ngoãn nghe theo phân phó, mặc dù đối phương có chủ, không có thuần phục, nhưng dĩ nhiên không tạo thành uy hiếp.

- Ngươi hắn là Quái Tẩu Ông tiền bối!

Trương Huyền nhìn lại:

- Ta tới nơi này có việc muốn nhờ, muốn cùng ngươi mua một cây Địa Tàng Hoa, dược linh càng lâu càng tốt.

- Có việc muốn nhờ?

Nhìn thoáng qua đại môn chia năm xẻ bảy cùng thú sủng vẻ mặt nịnh nọt, khóe miệng Quái Tẩu Ông co lại.

Ngươi đây là cử động cầu người nên có sao?

Vừa đến liền đá bay đại môn không nói, còn biết thú sủng của ta thành cái dạng này... Ngươi đây không phải tới cầu ta, mà là để cho ta tới cầu ngươi a...

- Muốn mua dược liệu, trừ khi bước qua thi thể của ta!

Hàm răng cắn chặt, Quái Tẩu Ông tức giận đến sắc mặt đỏ lên.

- Bước qua thi thể của ngươi?

Trương Huyền lắc đầu, trên mặt có chút bất đắc dĩ:

- Nếu như ngươi nói vậy, chỉ có thể ngượng ngùng!

Nói xong nhướng mày, trên thân một cỗ khí thế cường đại phun ra, ngay sau đó thân thể nhoáng một cái, năm ngón tay mở ra.

Ầm ầm!

Quái Tẩu Ông chỉ cảm thấy chân khí trước mặt như vòi rồng tuôn tới, tuy cấp bậc còn không bằng hắn, nhưng mà vô luận lực lượng hay độ tinh thuần, đều xa xa không phải hắn có thể so sánh.

Có thể đoán được, chỉ cần bàn tay của đối phương hạ xuống, vô cùng có khả năng bị đập thành thịt nát.

- Đáng giận!

Sắc mặt trở nên xanh mét, bàn chân đạp mạnh trên mặt đất, Quái Tẩu Ông vội vàng nhảy ra sau, lần này thi triển ra lực lượng toàn thân, thân ảnh nhanh như thiểm điện.

Mặc dù thực lực của hắn chỉ là Thánh Vực nhất trọng, nhưng thân pháp tránh né lại hết sức cao minh, trong nháy mắt liền thoát ly phạm vi bàn tay bao phủ.

Sợ hãi công kích của đối phương tiếp tục truy kích đến, nhảy ra vòng chiến, Quái Tẩu Ông không dám ngừng, lại liên tục nhảy hai lần, không sai biệt lắm lưng sắp đụng vào phòng ốc, lúc này mới dừng lại.

- Ách?

Nhẹ nhàng thở ra, lúc này mới phát hiện đối phương vẫn đứng tại chỗ, không có ý tứ tiếp tục truy kích, chắp hai tay sau lưng, đầu lâu khẽ giơ lên, gió nhẹ lướt qua, tay áo nhẹ nhàng nâng, tựa như một thế ngoại cao nhân.

Da mặt co lại.

Biến hóa cũng quá nhanh đi, vừa rồi đánh tới một chưởng, tựa hồ hận không thể đưa hắn vào chỗ chết, mà bây giờ trong nháy mắt, liền một bộ

ở trong nước bùn mà không nhiễm, siêu cấp cường giả... Có cần biến hóa lớn như vậy hay không?

Không chỉ hắn, Chu Tuyên cùng Hồ Vân Sinh ở một bên cũng hai mặt nhìn nhau, vẻ mặt mộng bức.

Gia hỏa trước mắt này, thực lực cường đại cũng được, tốc độ trở mặt tựa hồ càng cường đại hơn, khiến người ta căn bản xem không hiểu đến cùng đang suy nghĩ gì, lại muốn làm gì.

- Muốn giết cứ giết, muốn trêu đùa hí lộng ta, không có cửa đâu!

Sắc mặt Quái Tẩu Ông xanh mét.

Hắn cảm giác đối phương như đang cố ý trêu đùa hí lộng, rõ ràng có được thực lực có thể tùy ý đánh chết, nhưng không động thủ.

- Trêu đùa hí lộng ngươi? Ngươi suy nghĩ nhiều!

Trương Huyền lắc đầu, vẻ mặt đồng tình nhìn qua:

- Ta chỉ là muốn hỏi ngươi một câu, Thanh Tiên Độc xâm nhập, còn có thể kiên trì nhiều năm như vậy, không quá dễ dàng a!

- A? Ngươi... Ngươi...

Quái Tẩu Ông vốn muốn nổi giận, nghe nói như thế, liên tục lui về sau hai bước, miệng lưỡi thoáng một phát mở ra, trong mắt tràn đầy không thể tin được.

Giống như đối phương nói, hắn thật sự trúng Thanh Tiên Độc, sau khi trúng độc, bằng vào y thuật tinh xảo, một mực kéo dài hơi tàn... Dù vậy, cũng sắp kiên trì không nổi, Chỉ là... Chuyện này ai cũng chưa nói qua, càng chưa bao giờ thấy qua vị trước mắt này, làm sao có thể chỉ gặp lần đầu tiên, liền nói ra được?

Có chút bối rối.

- Ha ha, Thanh Tiên Độc, lấy nước bọt của Thánh Vực tứ trọng Thanh Tiên Xà làm chủ tài luyện chế thành, cường giả Thánh Vực tứ trọng, cũng có thể đơn giản độc chết. Sở dĩ ngươi có thể sống sót, không nhìn lầm, hắn là thời điểm còn nhỏ, phục dụng qua một cây Thất Hoa Thảo a!

Còn chưa kịp hỏi thăm, chợt nghe gia hỏa đối diện nhàn nhạt nói.

- Ta...

Toàn thân Quái Tẩu Ông chấn động.

Đối phương nói không sai, thời điểm hắn bảy tuổi, dùng lầm một cây Thất Hoa Thảo.

Thứ này thuộc về dược vật mãn tính, mặc dù không độc chết ngay tại chỗ, nhưng nguy hại rất lớn, nguyên nhân chính là như thế, mới nỗ lực học tập y thuật, muốn triệt để giải quyết.

Chuyện này, đồng dạng rất ít người biết, vị trước mắt này, một cái nói ra, chẳng lẽ là bằng hữu cũ lúc trước?

Nhìn kỹ, nhịn không được lắc đầu.

Vô luận dung mạo hay khí tức, đều là trước kia chưa bao giờ thấy qua.

Hắn có thể xác nhận, lúc trước tuyệt đối chưa thấy qua vị này.

- Kỳ thật muốn xem ra điểm ấy, cũng không phức tạp, sau khi phục dụng Thanh Tiên Độc, không chỉ thân thể phát xanh, ánh mắt cũng sẽ phát sinh biến hóa, trong màu nâu xanh mang theo dây nhỏ màu đỏ như máu, từ xa nhìn lại, như là mắt rắn.

Trương Huyền nhìn qua:

- Đương nhiên, chỉ bằng vào điểm ấy chỉ có thể phỏng đoán, ngươi có bị Thanh Tiên Xà cắn hay không, chân chính xác nhận, là vì ngón tay của

ngươi trở nên trắng, không có màu nâu xanh, nếu như không nhìn lầm... Năm đó sử dụng cái tay này ngắt Thất Hoa Thảo, hơn nữa bị đâm phá!

- Cái này...

Quái Tẩu Ông lần nữa run lên.

Khi đó niên kỷ quá nhỏ, rất nhiều chuyện đều nhớ không được, nhưng đối phương vừa nói, nghĩ nghĩ, ngón tay này, hoàn toàn chính xác bị Thất Hoa Thảo đâm qua.

- Mặt ngoài Thất Hoa Thảo có gai, trong đó ẩn chứa độc tính, nhưng đối với độc rắn của Thanh Tiên Xà, lại có tác dụng khắc chế, cả hai dung hợp, màu xanh biến trắng, có thể bảo trì tính mạng của ngươi sẽ không tạm thời tử vong, lại tra tấn ngươi thống khổ không chịu nổi... Ngươi có lẽ mỗi đến ban đêm giờ Tý, toàn thân sưng vù, cốt cách ngứa ngáy a?

Trương Huyền tiếp tục nói.

Thân thể Quái Tẩu Ông cứng ngắc.

- Tốt rồi, hiện tại có thể vào phòng, cùng ngươi thương nghị mua Địa Tàng Hoa chưa?

Thấy nét mặt của hắn, Trương Huyền biết mục đích của mình đã đạt tới, lần nữa cười cười.

- Mời mời!

Quái Tẩu Ông vội vàng khom người.

- Tiền bối...

Nghe đối thoại của hai người vào trong tai, vẻ mặt Chu Tuyên phát mộng, nhịn không được nhìn về phía trước, muốn hỏi đến tột cùng.

- Còn không mau bưng trà rót nước, ở chỗ này làm gì?

Quái Tẩu Ông quát lớn một tiếng.

Giải độc

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Cái đồ chơi gì!

Một chút nhãn lực cũng không có, còn muốn bái ta làm thầy? Nằm mơ a!

Quái Tẩu Ông nhếch miệng.

- ...

Chu Tuyên khóc không ra nước mắt.

Vừa rồi ngươi một bộ muốn giết người, ta làm sao biết, thời gian nháy mắt muốn bưng trà rót nước, chơi giống như khách quý lâm môn a?

- Còn không mau đi!

Trong lòng phiền muộn, quay đầu nhìn về phía người hầu quát.

- ...

Người hầu.

- Được rồi, để ta tự mình tới đi!

Chần chừ một chút, Chu Tuyên khoát tay áo.

Chỉ có tự mình tới mới lộ ra chân thành.

Vội vã chạy tới đối diện, biến mất ở trước mặt mọi người.

Không để ý tới hắn đi pha trà, Trương Huyền đi vào gian phòng, ngồi ở chủ vị.

Quái Tẩu Ông lại ngồi ở phía dưới, vẻ mặt cung kính.

- Tiền bối... Thanh Tiên Độc của ta...

Buồn bực một lát, cũng nhịn không được nữa, Quái Tẩu Ông cẩn thận từng li từng tí nhìn qua, trong mắt mang theo khát vọng.

Đối phương có thể một hơi nói ra nhiều như vậy, nhìn ra nhiều bệnh trạng như vậy, có lẽ thật có thể giải quyết.

Có thể có nhãn lực như thế, xưng hô một tiếng “Tiền bối” cũng không đủ.

- Thanh Tiên Độc, là độc dược cấp bảy, một khi trúng, coi như là Độc Sư thất tinh, cũng khó có thể giải quyết...

Trương Huyền nói.

Sắc mặt Quái Tẩu Ông trắng nhợt.

Độc Sư thất tinh cũng khó giải quyết, chẳng phải tỏ vẻ, mình không có hy vọng?

- Bất quá, ta... Có thể giải!

Trương Huyền nói.

- Có thể giải?

Đồng tử co rụt lại, nắm đấm của Quái Tẩu Ông xiết chặt, sắc mặt âm tình bất định, đột nhiên hàm răng khẽ cắn, quỳ rạp xuống đất:

- Kính xin tiền bối cứu ta...

Hắn bị độc bệnh này tra tấn quá lâu, có chút kiên trì không nổi, nếu như có thể giải quyết, đừng nói quỳ xuống, coi như là làm trâu làm ngựa, cũng sẽ không chớp mắt.

Leng keng!

Hắn vừa quỳ xuống.

Chu Tuyên bưng nước trà đi tới, vào cửa thấy một màn như vậy, sợ tới mức bàn tay run lên, chén trà rơi trên mặt đất, rơi vỡ nát.

Hắn là thật muốn điên rồi.

Quái Tẩu Ông cao ngạo hắn biết rõ, Y sư Công Hội Hội trưởng như hắn mỗi ngày cẩn thận từng li từng tí bái yết, giống như người hầu nghe theo hầu hạ... Đối phương cũng lười liếc mắt nhìn.

Gia hỏa này vừa mới đập phá cửa người ta, biến Thánh Thú người ta thành chó, chẳng những không tức giận, sai mình bưng trà rót nước không nói... Còn quỳ xuống!

Có cần kích thích như vậy hay không?

Một Y sư thất tinh hư hư thực thực, ngay cả thành chủ cũng không để ý chút nào, lại quỳ gối...

Chu Tuyên cảm giác thế giới qua của mình sụp đổ, trái tim muốn nổ tung.

- Không cần khách khí, tiện tay mà thôi!

Không nghĩ tới đối phương quỳ xuống, Trương Huyền lắc đầu nói.

- Tiền bối, Địa Tàng Hoa ta vừa vặn có một cây, hai trăm năm, nếu như tiền bối cần dùng mà nói, trực tiếp cầm đi là được...

Nhớ tới lúc trước đối phương nói dược liệu, Quái Tẩu Ông không chần chờ chút nào, vội nói.

Trương Huyền gật đầu.

Mục đích tới đây đúng là vì Địa Tàng Hoa, đối phương có, hơn nữa tính toán đưa tặng, nói rõ sự tình đã xong.

- Giải quyết Thanh Tiên Độc không khó, nhưng ngươi trúng độc đã lâu, dĩ nhiên vượt qua hai mươi năm, độc đã xâm nhập cốt tủy cùng nội tạng, dược vật đơn thuần trị liệu, cực kỳ bé nhỏ, chỉ sợ cần sử dụng một ít thủ đoạn cực đoan...

Gõ bàn một cái, Trương Huyền nói.

- Chỉ cần có thể giải độc, ta cái gì cũng nguyện ý làm!

Quái Tẩu Ông nghiến răng.

- Vậy là tốt rồi!

Thấy thái độ của đối phương thành khẩn, Trương Huyền gật đầu cười, cổ tay khẽ đảo, lấy ra trang giấy, bút lông, tiện tay viết một phương thuốc.

- Dựa theo phương thuốc này bắt lấy dược liệu, năm càng cao càng tốt!

Nhìn thoáng qua nội dung trên trang giấy, Quái Tẩu Ông dừng lại một chút, sau đó nhẹ gật đầu, đưa phương thuốc cho Chu Tuyên cách đó không xa:

- Đi lấy những dược liệu này, ta có thể cân nhắc thu ngươi làm đồ đệ!

- Vâng...

Nhãn tình sáng lên, Chu Tuyên không chút do dự, vội vã đi ra ngoài.

- Chuẩn bị một cái nồi lớn, để dược vật vào trong đó, sau đó... Ngươi tiến nhập trong đó chưng hấp.

Trương Huyền nói tiếp.

- Chưng hấp?

Quái Tẩu Ông nhíu mày.

Tuy lấy thực lực của hắn, nước sôi chưng hấp đã không gây thương tổn mảy may, nhưng ngâm ở trong nước sôi, khẳng định cũng không chịu nổi.

- Đúng vậy, độc trong cơ thể ngươi, thời gian quá lâu, hơn nữa ngươi phục dụng vô số dược vật, cả người đã giống như ấm sắc thuốc! Muốn giải độc, nhất định phải sớm bức ra những dược vật lộn xộn này!

Trương Huyền tiếp tục nói.

Quái Tẩu Ông gật đầu.

Thân là Y sư, đối với thân thể của mình, biết rất rõ ràng, những năm này nếm qua thuốc giải độc, không có một xe, cũng tuyệt đối có một sọt.

Nhiều dược vật như vậy, trầm tích trong người, dần dà, để cho thân thể kháng dược tính, cho dù thật có giải dược, cũng sẽ phát sinh phản ứng, từ đó mất đi hiệu quả tốt nhất.

Loại chưng hấp này, đúng là vì khu trừ những dược vật lưu lại trong cơ thể, để cho thân thể khôi phục như lúc ban đầu.

- Sau khi chưng hấp, uống rượu thuốc trong hồ lô này... Thanh Tiên Độc trong cơ thể coi như chưa giải, cũng không xê xích gì nhiều!

Cổ tay khẽ đảo, Trương Huyền lấy ra một hồ lô rượu.

Muốn triệt để giải quyết Thanh Tiên Độc, bằng vào một ít dược vật bình thường khẳng định không được, chỉ có thể sử dụng Thiên Đạo chân khí.

Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là trước ân cần săn sóc tốt thân thể đối phương, nếu không, đối với chân khí của hắn nhu cầu sẽ là rất lớn.

Kịch độc có thể độc sát cường giả Thánh Vực tứ trọng, cũng không phải là một hai đạo chân khí có thể hóa giải.

- Đa tạ...

Vội vàng tiếp hồ lô, trong mắt Quái Tẩu Ông tràn đầy cảm kích.

Rượu thuốc có thể giải quyết độc dược cấp bảy, đối phương tiện tay đưa tiễn, giá trị to lớn, tuyệt đối vượt qua Địa Tàng Hoa rồi.

- Tiền bối, ngươi chờ một lát, ta mang Địa Tàng Hoa tới...

Biết phương pháp trị liệu, Quái Tẩu Ông không do dự, vội vã đi ra ngoài, không lâu sau, đưa tới một cái hộp ngọc.

Tiện tay tiếp nhận, Trương Huyền nhẹ nhàng mở ra, lập tức chứng kiến một cây dược liệu toàn thân trắng noãn nằm ở trong đó, tựa như mỹ ngọc, tản mát ra mùi thơm nhàn nhạt.

- Ân!

Nhẹ gật đầu, tiện tay đưa dược vật cho Hồ Vân Sinh, phân phó nói:

- Đi tổ chức đấu giá hội, phải để toàn thành biết tin tức có dược liệu này bán ra...

- Vâng!

Hồ Vân Sinh nhẹ gật đầu, cầm lấy dược liệu đi ra ngoài.

Biết rõ gia hỏa này trúng “Độc” không thể giải, không dám làm chuyện điên khùng gì, Trương Huyền không hề nhiều quản, yên tĩnh đợi ở chỗ này.

Một lúc lâu sau.

Chu Tuyên chuẩn bị đầy đủ dược vật, lúc này Trương Huyền mới an bài dùng nồi lớn đun sôi.

Chờ dược hiệu triển khai toàn bộ, Quái Tẩu Ông đi vào trong đó.

Xì xì xì xì...!

Trong nồi nước, như bị nước mực nhuộm đầy, không lâu sau, toàn thân liền biến thành màu đen, như có vô số tạp chất từ trong lỗ chân lông khu trừ ra.

Trương Huyền đi vào trước mặt, ngón tay ở trên thân đối phương liên tục điểm, kim châm bay múa, đâm đầy toàn thân.

Không biết qua bao lâu, trong nồi thay đổi mấy lần nước, làn da của Quái Tẩu Ông mới biến thành màu ngà sữa, lúc này dừng lại, cho đối phương uống rượu.

Không lâu sau, màu nâu xanh trong mắt dần dần biến mất.

Oanh long long!

Vừa làm xong những thứ này, toàn thân Quái Tẩu Ông buông lỏng, một cỗ khí tức phóng lên trời, lúc trước chỉ có Thánh Vực nhất trọng, trong nháy mắt đột phá, liên tiếp kéo lên.

- Cái này...

Con mắt Chu Tuyên trợn tròn, không thể tin được.

- Hắn thân trúng kịch độc, tu vi bị áp chế, hiện tại thành công giải độc, thực lực tự nhiên khôi phục!

Thấy hắn không rõ, Trương Huyền cười giải thích.

Sở dĩ có thể nhìn ra đối phương trúng độc, tự nhiên là bởi vì Quái Tẩu Ông thi triển Võ Kỹ, Thư Viện xuất hiện thư tịch đối ứng.

Giới thiệu trong thân thể thiếu sót, cũng giới thiệu thân phận của đối phương... Thanh Nguyên đế quốc, Y sư thất tinh đỉnh phong!

Loại cấp bậc Y sư này, làm sao có thể chỉ là Thánh Vực nhất trọng?

Chỉ sợ là bị người hạ độc, bị buộc bất đắc dĩ, mới trốn tới chỗ thật xa mai danh ẩn tích! Thực lực ở dưới kịch độc xâm nhập, bị dần dần áp chế, biến thành bộ dáng bây giờ.

Hiện tại kịch độc giải quyết, tu vi bị áp chế cũng khôi phục như lúc ban đầu.

Oanh long long!

Giương mắt nhìn lại, lực lượng của Quái Tẩu Ông càng ngày càng mạnh, rất nhanh đột phá gông cùm xiềng xích của Thánh Vực nhất trọng, đạt đến Thần Thức Cảnh!

Ngay sau đó tam trọng Thai Anh Cảnh!

Một lúc lâu sau, lực lượng tràn đầy, dĩ nhiên trở thành Thánh Vực tứ trọng Nguyên Thần Cảnh.

Giải quyết kịch độc, thực lực rốt cuộc triệt để khôi phục.

- Ta...

Đứng dậy, cảm nhận được lực lượng trong cơ thể, hốc mắt của Quái Tẩu Ông đỏ bừng.

Đã bao nhiêu năm!

Hắn một mực chờ đợi, có thể triệt để giải quyết tai hoạ ngầm trong cơ thể, một lần nữa khôi phục thực lực, vốn tưởng rằng cả đời vô vọng, nằm mơ cũng không nghĩ đến... Người trung niên này, nhẹ nhõm giúp hắn giải quyết xong.

- Đa tạ ân tái tạo của tiền bối!

Đầu gối mềm nhũn quỳ ở trước mặt Trương Huyền.

Lúc trước quỳ xuống, là muốn cầu đối phương cứu chữa, tuy bái xuống, nhưng có chút không cam lòng, mà bây giờ là chân tâm thật ý, không có chút dối trá nào.

- Khách khí...

Trương Huyền nhẹ gật đầu.

Đối phương là Y sư, cứu vô số người, có thể ra tay trợ giúp, tự nhiên sẽ ra tay.

- Có thể hạ độc ngươi như vậy, hẳn là Độc Sư gây nên a!

Nhíu nhíu mày, Trương Huyền hỏi.

Thanh Tiên Độc là một ít Độc Sư thất tinh cũng rất khó chế biến ra, có thể lấy ra thứ này, tất nhiên có quan hệ tới Độc Sư.

- Đúng là Độc Sư gây nên... Bất quá, hiện tại nếu như tu vi của ta khôi phục, nhất định sẽ để cho đối phương trả giá...

Ánh mắt lạnh lùng, nắm đấm của Quái Tẩu Ông nhịn không được xiết chặt.

- Ân!

Thấy đối phương không muốn nhiều lời, Trương Huyền cũng không muốn hỏi nhiều.

- Không biết tiền bối xưng hô như thế nào?

Không có ở vấn đề này tiếp tục dây dưa, Quái Tẩu Ông nhìn lại.

Ân cứu mạng, không thể không báo, hiện tại ngay cả tên họ của đối phương cũng không biết, thật sự thẹn trong lòng.

- Tại hạ Tôn Cường!

Trương Huyền nói.

- Nguyên lai là Tôn tiền bối...

Nhẹ gật đầu, cổ tay của Quái Tẩu Ông khẽ đảo, lấy ra một lệnh bài:

- Tại hạ ở Thanh Nguyên đế quốc Y sư Công Hội còn có chút địa vị, đây là lệnh bài đại biểu thân phận ta, nếu như về sau tiền bối có cơ hội đi Thanh Nguyên đế quốc, nhất định phải tìm ta, đủ khả năng, nhất định không chối từ...

- Cũng tốt!

Tiếp lệnh bài, Trương Huyền không có chối từ.

Hắn nhất định sẽ đi Thanh Nguyên đế quốc, nếu như trong lúc vô tình nhận được nhân tình này, về sau có cơ hội, tự nhiên sẽ sử dụng.

- Tốt rồi, độc của ngươi đã giải, ta cũng không ở lâu, cáo từ!

Giải quyết xong tai hoạ ngầm trong cơ thể đối phương, Trương Huyền cũng không có tiếp tục lưu lại, nhấc chân đi về Mặc Vân Hiên.

Không lâu sau liền đi tới trước mặt, còn chưa tới địa phương của Hồ Vân Sinh, chỉ thấy hắn vội vã đi tới, sắc mặt xanh mét, vừa nhìn thấy hắn liền la hét lên tiếng:

- Tiền bối, không tốt...

Thành chủ

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Làm sao vậy?

Nhìn bộ dạng của hắn vội vã, Trương Huyền nhíu mày.

Vị này là Mặc Vân Hiên hiên Hiên chủ, Thánh Vực nhất trọng, ở Tĩnh Viễn Thành cũng là một phương quan to, hiện tại lo lắng như thế, nhất định là xảy ra chuyện gì.

- Ta vừa thả ra tin tức đấu giá Địa Tàng Hoa... Nửa canh giờ trước, đã đến một nhóm người, nhất định muốn ở trước lúc đấu giá hội mua đi.

Sắc mặt khó coi, Hồ Vân Sinh giải thích nói:

- Nhìn bộ dáng của bọn hắn, rất có tư thế ép mua ép bán.

- Ép mua ép bán? Chẳng lẽ là Độc Sư?

Trương Huyền sững sờ.

Địa Tàng Hoa không phải đối với Độc Sư có lực hấp dẫn thật lớn sao? Chẳng lẽ những người khác cũng cần?

- Không phải...

Hồ Vân Sinh lắc đầu.

- Sao ngươi có thể xác nhận?

Nghi hoặc nhìn lại, Trương Huyền kỳ quái.

Thời điểm Độc Sư không dùng độc, không phải không cách nào nhận ra sao?

Sao có thể khẳng định như thế?

- Bởi vì... người nọ ta nhận thức!

Sắc mặt Hồ Vân Sinh đỏ bừng:

- Là Tĩnh Viễn Thành Hồng Kim thành chủ!

- Hắn muốn Địa Tàng Hoa làm gì?

Trương Huyền kỳ quái.

Địa Tàng Hoa là Độc Sư cần, một vị thành chủ muốn cái này làm gì? Hơn nữa nghe ngữ khí, còn không chú ý thân phận tính toán ép mua.

- Tình huống cụ thể hắn không nói, ta cũng không rõ lắm, chỉ là hắn nhất định muốn mua, ta đã nói là đồ vật của tiền bối, hiện tại nhất định muốn gặp ngươi...

Hồ Vân Sinh nói.

- Đi tới nhìn xem!

Trương Huyền nhẹ gật đầu.

Mặc kệ đối phương muốn Địa Tàng Hoa làm gì, nếu như điểm danh cho mình tới, tự nhiên phải đi tới nhìn một chút.

Đi theo sau lưng Hồ Vân Sinh, không lâu sau, đi vào một gian phòng rộng lớn.

Một trung niên nhân khuôn mặt uy nghiêm ngồi ở chủ vị, ánh mắt sáng ngời, mang theo khí thế cao cao tại thượng.

Phía sau hắn là mấy hộ vệ mặc áo giáp, từng cái khí tức như rồng, lại đều có thực lực Hóa Phàm cửu trọng Tàm Phong cảnh.

- Thành chủ đại nhân, vị này chính là chủ nhân của Địa Tàng Hoa, Tôn Cường tiền bối!

Đi vào trước mặt, Hồ Vân Sinh ôm quyền nói.

Trung niên nhân kia liếc nhìn Trương Huyền, thấy chỉ là một Tòng Thánh, cười cười nói:

- Vị bằng hữu kia, ta muốn mua sắm Địa Tàng Hoa của ngươi, nói cái giá đi!

- Ngươi có thể cho giá bao nhiêu?

Thấy vị này trực tiếp như thế, Trương Huyền có chút ngoài ý muốn, nhíu mày, cười nhạt một tiếng.

- Địa Tàng Hoa 100 năm, bình thường cần 80 Linh Thạch thượng phẩm, cái của ngươi dược linh cao hơn, ta cho ngươi một trăm, cộng thêm một kiện Linh Khí thượng phẩm!

Trung niên nhân nhìn lại.

- Cái giá tiền này có chút thấp đi!

Mí mắt nâng lên, Trương Huyền nhìn lại.

Không nói trước Địa Tàng Hoa vô cùng thưa thớt, coi như là lúc trước Hồ Vân Sinh bán ra, cũng còn cao hơn. Đối phương ra giá như vậy, hoàn toàn chính xác có chút ép mua ép bán rồi.

- Càn rỡ! Thành chủ chúng ta có thể mua đồ đạc của ngươi là cho ngươi mặt mũi, đừng cho mặt không biết xấu hổ!

Một hộ vệ ở sau lưng trung niên nhân lên tiếng hét lớn.

- Một trăm Linh Thạch thượng phẩm, cộng thêm một kiện Linh Khí thượng phẩm đã là giá cả cao nhất, đấu giá cũng chưa chắc có thể cầm được, hơn nữa còn sẽ gặp càng nhiều người ngấp nghé, ta xem còn là bán đi đi!

Hộ vệ thứ hai nói.

Hai người một cái hát mặt đỏ, một cái vai phản diện, uy hiếp cộng thêm an ủi, thoạt nhìn hảo tâm, trên thực tế là để cho hắn ngoan ngoãn bán dược liệu đi.

Chứng kiến thái độ của đối phương, Trương Huyền cười lắc đầu, thần sắc hờ hững:

- Một vạn Linh Thạch thượng phẩm, ta liền bán cho ngươi!

- Ngươi nói cái gì?

Trung niên nhân nhíu mày.

Hắn ra giá một trăm, đối phương trả giá một vạn, quả thực chính là không muốn nói, không có để thân phận thành chủ của hắn vào mắt.

- Ngươi thật to gan...

Hộ vệ thứ nhất lần nữa hét lớn, tiếng nói còn không có kết thúc, chợt nghe Trương Huyền nhàn nhạt nói.

- Hai vạn!

- Ngươi có ý tứ gì? Rút cuộc là bán hay không bán?

Hộ vệ thứ hai nói tiếp.

- Ba vạn!

Trương Huyền nói.

- Ngươi...

Sắc mặt của trung niên nhân trắng bệch, lông mày nhăn chung một chỗ, tựa như dãy núi, tựa hồ đè ép lửa giận, tùy thời có thể bộc phát.

Loại thái độ này của đối phương căn bản không có ý định bán ra, hơn nữa nhìn bộ dạng không quan tâm thân phận của hắn là cái gì.

- Bằng hữu, nơi này là Tĩnh Viễn Thành, mặc kệ ngươi là ai, ta khuyên ngươi nên điệu thấp một ít, miễn cho gặp được phiền toái gì không thể tránh khỏi.

Hừ lạnh một tiếng, ánh mắt của trung niên nhân nheo lại.

- Năm vạn!

Lười để ý đến đối phương uy hiếp, Trương Huyền khoát tay áo, tiếp tục nói.

Cùng hắn giả bộ lão sói vẫy đuôi, thời điểm hắn diễn kịch còn không biết đối phương ở nơi nào chơi bùn đây này!

- Hừ, chúng ta đi!

Thấy chủ nhân của Địa Tàng Hoa này dầu muối không tiến, cứng mềm không ăn, trung niên nhân hừ lạnh một tiếng, quay người đi ra ngoài.

Vừa rời phòng, sắc mặt lập tức trở nên xanh mét.

- Thành chủ, có muốn chúng ta phái người đoạt đi hay không?

Hộ vệ làm cái thủ thế giết người, ánh mắt lạnh lùng.

- Không cần, đồ vật này, ta tình thế bắt buộc, nếu như hắn đấu giá, liền theo như trình tự đấu giá bình thường đi.

Ánh mắt Thành chủ nheo lại:

- Ta không tin, ta xuất thủ, toàn bộ Tĩnh Viễn Thành còn có người dám cùng ta giật đồ!

- Cũng đúng...

Hai vị hộ vệ hai mắt tỏa sáng.

Chỉ cần ở phòng đấu giá, thành chủ cho thấy thân phận, ai còn dám đấu giá?

Đến lúc đó chỉ sợ không hao phí một trăm Linh Thạch thượng phẩm, cũng có thể mua được.

- Đi thôi!

Thành chủ bước nhanh đi ra ngoài.

...

- Tiền bối, ngang nhiên đắc tội thành chủ như vậy, có phải quá lỗ mãng hay không...

Vẻ mặt Hồ Vân Sinh tràn đầy xoắn xuýt nhìn lại.

- Không sao, ngoan ngoãn nghe lời thì thôi, không nghe lời, ta không ngại để cho thành chủ vị đổi thành người khác!

Thần sắc của Trương Huyền hờ hững.

Đạt tới loại thực lực như hắn, đã có thể hoàn toàn không để ý ý nghĩ của kẻ yếu, ngoan ngoãn, không tìm phiền toái liền thôi, thật muốn tìm phiền toái, không ngại giáo huấn một lần.

Thông báo cho Ngọc Thần Thanh một tiếng, đổi một cái, hai cái thành chủ, căn bản không ai dám phản đối, thậm chí thật sự không được, phái mấy vị Danh Sư tới đây thẩm tra, dám ép mua ép bán, nhất định là Thổ

Hoàng Đế, làm xằng làm bậy thời gian lâu dài, điều tra một cái tội chứng sẽ cả đống.

- Được rồi!

Tuy vẻ mặt tràn đầy xoắn xuýt, nhưng nghĩ đến thực lực của vị tiền bối này, Hồ Vân Sinh vẫn nhẹ nhàng thở ra, lần nữa nhìn lại:

- Ta sợ đắc tội thành chủ, đến lúc đó hắn ác ý đấu giá, khả năng liền có chút phiền phức.

- Ác ý đấu giá?

- Ân, hắn sẽ dựa vào thân phận cùng thực lực, yêu cầu người khác không tham dự cạnh tranh, bởi như vậy, Địa Tàng Hoa chỉ sợ sẽ... Rất khó hấp dẫn Độc Sư tới!

Chần chừ một chút, Hồ Vân Sinh nói.

Hắn mở phòng đấu giá, đối với loại tình huống này, biết rất rõ ràng.

Thường xuyên có người thực lực mạnh dựa vào thân phận dồn ép người mua sắm khác buông tha, ác ý tiến hành đấu giá.

Phòng đấu giá liền gặp được quá nhiều lần, nhưng không có biện pháp gì giải quyết.

- Cái này đơn giản, chờ lúc đấu giá bắt đầu ngươi tìm người, chỉ cần hắn dám tăng giá, liền trực tiếp thêm gấp đôi. Dù sao cũng là đồ đạc của ta, thêm đến một trăm vạn Linh Thạch thượng phẩm cũng không sao cả.

Trương Huyền nói.

- Cái này...

Hồ Vân Sinh mở trừng hai mắt.

Bản thân tăng giá cho mình, làm như vậy không phải quá vô sỉ sao...

Bất quá cẩn thận ngẫm lại, đây đúng là một biện pháp tốt.

Đối phương không biết thì thôi, biết rõ, đoán chừng sẽ tức chết, quả thực chính là không nói quy tắc.

- Tốt rồi, đi chuẩn bị đi, chỉ cần tìm được vị trí Độc Điện, ta sẽ giải độc cho ngươi.

Trương Huyền không nói thêm lời.

- Vâng!

Hồ Vân Sinh nhẹ gật đầu, lui xuống.

Hắn vừa ly khai, thân thể Trương Huyền nhoáng một cái, biến mất tại chỗ, sau một khắc đã tiến nhập Thiên Nghĩ Phong Sào.

Lúc này trong tổ ong, đã mở rộng đến cực hạn, đường kính chừng hơn 500 mét, rộng rãi bao la, các loại kiến trúc tầng tầng lớp lớp, giống như thôn xóm thật lớn.

- Chủ nhân!

Thấy hắn đi vào, rất nhiều thú sủng đồng thời chạy tới.

Trong tổ ong, không chỉ có Tử Dương thú, còn có rất nhiều Vương giả ở Vân Vụ lĩnh, lúc này coi như hắn gặp được cường giả, không tự mình ra tay, ném những Thánh Thú này ra, cũng có thể nhẹ nhõm tiêu diệt địa phương nhỏ như Tĩnh Viễn Thành.

- Chăm chỉ tu luyện, thời điểm ta nhàn rỗi sẽ giảng giải cho các ngươi vấn đề trên việc tu luyện.

Nhìn chúng thú, Trương Huyền nói.

Những Thánh Thú này là phụ tá đắc lực của hắn, sau khi để vào tổ ong, không có việc liền giảng bài cho bọn hắn, hai ba tháng qua, trên thực lực đều đã có tiến bộ rõ ràng.

Nếu không phải không có công pháp Thánh Thú tu luyện, chỉ sợ thời gian dài như vậy, những đại gia hỏa này cũng không biết tu luyện tới tầng thứ nào rồi.

Để cho rất nhiều Thánh Thú tiếp tục tu luyện, Trương Huyền lại đi tới một gian phòng.

Trên giường, Ngụy Như Yên nhắm hai mắt, yên tĩnh nằm ở phía trên.

Lần này tới Độc Điện là chuyên môn giải quyết vấn đề trên người nàng, một mực mang ở trong tổ ong.

Thò tay xem mạch đập của nữ hài, xem một lát, nhẹ nhàng thở ra.

- Xem ra kiên trì một đoạn thời gian nữa, là không có vấn đề quá lớn...

Mặc dù Độc Thể của đối phương bộc phát, không có tìm được phương pháp áp chế, nhưng mượn nhờ rất nhiều thủ đoạn của hắn, vẫn để cho nàng tạm thời thoát ly nguy hiểm.

Cho dù trong thời gian ngắn không cách nào thanh tỉnh, ít nhất tính mạng không lo.

- Nha đầu kia cũng thật là đáng thương...

Lắc đầu.

Vừa ra đời liền đụng phải ốm đau tra tấn, thật vất vả lớn lên, lại mất đi phụ thân thương yêu nhất.

Khó trách được xưng là tai nạn thể, không chỉ mang đến cho người khác tai hoạ, mình cũng nhiều tai nạn, không có một ngày tốt lành.

Thấy vấn đề của nàng không lớn, lúc này Trương Huyền mới đi vào tu luyện tràng chuyên môn bố trí, ngồi xuống.

Đột phá đến Tòng Thánh đỉnh phong, đã hơn mười ngày, mặc dù không có bảo vật đột phá cảnh giới tiếp theo, nhưng mỗi ngày hắn vẫn nỗ lực tu

luyện, không có gián đoạn.

Chân khí đang không ngừng ma luyện, càng ngày càng tinh thuần cũng càng ngày càng hùng hậu.

Từ khi đạt tới Bán Thánh, rõ ràng cảm giác được đột phá so với trước kia càng thêm khó khăn, trước kia đột phá một đại cấp bậc, chỉ cần một canh giờ là được, mà bây giờ khả năng cần dùng nhiều thêm vài phút, thậm chí càng dài!

- Tu luyện quả nhiên không có đơn giản như trong tưởng tượng...

Thở dài một tiếng, Trương Huyền lắc đầu.

Tu luyện xác thực không phải dễ dàng như vậy, đã định trước tràn đầy vất vả.

Ba canh giờ, nhoáng một cái đã qua.

Suy tính thoáng một phát, đại khái đến buổi tối, đấu giá hội cũng kém không nhiều lắm sắp bắt đầu, lúc này thân thể Trương Huyền mới nhoáng một cái, đi ra tổ ong.

Mới trở lại gian phòng, chỉ thấy Hồ Vân Sinh đã đi tới.

- Tiền bối, đấu giá hội lập tức liền muốn bắt đầu...

- Ân!

Nhẹ gật đầu, Trương Huyền theo ở phía sau đi tới phòng đấu giá, còn chưa tới ghế lô, lông mày đột nhiên nhíu một cái, ngừng lại.

Khi sư diệt tổ

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Tiền bối...

Thấy hắn dừng bước, Hồ Vân Sinh kỳ quái.

- Ngươi đi ghế lô trước, theo như lúc trước nói làm, quan sát muốn mua cuối cùng có những ai, đều nhớ kỹ, ta có chút sự tình, đi một chút sẽ trở lại!

Trương Huyền bàn giao.

- Vâng!

Không dám nhiều lời, Hồ Vân Sinh gật gật đầu, tiếp tục đi thẳng về phía trước.

Thấy hắn đi xa, Trương Huyền nhíu mày càng đậm, thân thể nhoáng một cái, đi ra ngoài.

Rất nhanh đi vào một đại sảnh.

Trong phòng khắp nơi đều là người, hắn là tới tham gia đấu giá hội lần này, liếc nhìn chung quanh, ánh mắt rơi vào một trung niên nhân dung mạo thoạt nhìn hết sức bình thường.

Gia hỏa này thoạt nhìn chỉ có Thánh Vực nhất trọng sơ kỳ, bình thản không có gì lạ, trong cơ thể có chân khí Thủy thuộc tính vận chuyển, không có nguy hại quá lớn, nhưng mà chẳng biết tại sao, Trương Huyền cảm nhận được một loại tim đập nhanh đặc thù.

Giống ở địa quật như đúc.

- Là... Dị Linh tộc!

Đồng tử co rụt lại.

Trong Địa quật, chém giết qua mấy trăm Dị Linh tộc, biết rõ loại người này đáng sợ, vị cách đó không xa kia, tuy không có tản mát ra sát lục chi khí, lại cho hắn áp lực đáng sợ.

Nhất là Viện Trưởng Lệnh, liên tục nhảy lên, tựa hồ tùy thời sẽ lao tới.

- Minh Lý Chi Nhãn!

Con mắt đen lại, một đạo hoa văn nhàn nhạt chậm rãi xuất hiện, nhìn sang, quả nhiên thấy một Dị Linh tộc cao lớn xuất hiện ở trước mắt, trên thân sát khí nồng đậm, bị giam cầm ở dưới gợn nước.

Đối phương không biết dùng phương pháp gì, lại có thể không tiết ra sát lục chi khí chút nào, để cho chung quanh đều là Thánh Vực cũng không thể nhìn ra.

Nếu không phải hắn vừa mới chém giết rất nhiều Dị Linh tộc, đối với đối phương hiểu rõ rất nhiều, hơn nữa có Minh Lý Chi Nhãn, khẳng định cũng không có biện pháp phát hiện.

- Thực lực của người này, có chút nhìn không thấu...

Nắm đấm âm thầm xiết chặt.

Đối phương không biết dùng phương pháp gì ngụy trang, che đậy thần thức chung quanh, tuy Minh Lý Chi Nhãn có thể nhìn ra bản thể, nhưng

tu vi cụ thể không cách nào xem thấu.

Đương nhiên cũng có thể là thực lực của đối phương vượt xa hắn.

Chỉ là... Mặc kệ thực lực như thế nào, một Dị Linh tộc, ngụy trang nhân loại tới nơi này làm gì? Chẳng lẽ cũng muốn tham gia đấu giá hội?

Địa Tàng Hoa đối với Dị Linh tộc, chẳng lẽ cũng có lực hấp dẫn?

- Không thể để cho hắn đi vào...

Nâng cái cằm, Trương Huyền trầm tư.

Nếu như để gia hỏa này mua Địa Tàng Hoa rời đi, còn làm sao tìm Độc Sư? Hơn nữa, một Dị Linh tộc Thánh Vực cấp, chạy đến chỗ nhân loại dày đặc, muốn nói không có âm mưu quỷ kế gì, ai cũng không tin.

Phải nghĩ biện pháp đuổi đi mới được.

- Chỉ là... Làm như thế nào, mới có thể không kinh động những người khác?

Trương Huyền sầu muộn.

Nơi này là phòng đấu giá, bất kể là tự mình ra tay, hay phái Khôi Lỗi, đều sẽ gây nên chấn động thật lớn, gây chuyện không tốt sẽ hủy nơi đây!

Nhất là một khi đối phương biết rõ bị nhìn thấu thân phận, lộ ra bộ dáng Dị Linh Tộc, khẳng định toàn bộ Tĩnh Viễn Thành sẽ oanh động, đến lúc đó... Đưa tới Danh Sư, còn muốn tìm được Độc Sư, tiến nhập Độc Điện, liền hầu như không thể nào.

Đang trầm tư, chỉ thấy Dị Linh tộc kia đi theo sau lưng đám người, đi đến phòng đấu giá, không ngăn trở nữa, chỉ sợ lại không có cơ hội.

- Không kịp nghĩ nhiều rồi...

Nhíu mày, biết rõ thời gian không kịp suy nghĩ quá nhiều, Trương Huyền đi vào trước mặt, thân thể nhoáng một cái, ngăn ở trước mặt đối phương.

- Làm gì!

Thấy hắn đột nhiên xuất hiện, ngăn trở đường đi, Dị Linh tộc ngụy trang nhướng mày.

Rầm ào ào!

Ngay sau đó hai hộ vệ ở bên cạnh hắn đi tới, trường đao trong tay đồng thời ra khỏi vỏ, từng cái đằng đằng sát khí.

Hai người này, lại đều là Tàm Phong cảnh đỉnh phong, bất quá không phải Dị Linh tộc, mà là tu luyện giả bình thường.

- Không biết vị bằng hữu này ngăn cản tại hạ, là muốn làm gì?

Thấy mọi người chung quanh đều tập trung ánh mắt tới, Dị Linh tộc khoát tay áo, để cho hộ vệ không nên động thủ, nhìn lại.

Hắn cũng biết, ở chỗ này náo lên, thân phận rất có thể bại lộ, được không bù mất.

Có thể ngụy trang thành nhân loại đi tới nơi này, tất nhiên có mục đích của mình.

- Thật sự là trời xanh có mắt, rốt cuộc để cho ta tìm được ngươi rồi...

Không để ý tới thái độ của đối phương cùng hai hộ vệ, Trương Huyền đột nhiên trở nên kích động, mãnh liệt muốn ôm lấy đối phương.

Nhướng mày, trong cơ thể Dị Linh tộc có một cỗ lực lượng phun ra, chặn động tác của hắn.

- Ta là Tôn Cường a... Ngươi không biết ta?

Bị đối phương đẩy ra, Trương Huyền vội vàng nhìn qua, cẩn thận giới thiệu bản thân, giống như bằng hữu cũ nhiều năm.

- Tôn... Cường?

Dị Linh tộc nhíu mày:

- Thực xin lỗi, ngươi khả năng nhận sai!

Hắn ngụy trang thành nhân loại, đi tới nơi này, một người cũng không nhận thức, gia hỏa này từ đâu xuất hiện a?

- Làm sao có thể nhận sai!

Không để ý tới thái độ của hắn, Trương Huyền một phát bắt được cánh tay đối phương:

- Chúng ta từ nhỏ cùng nhau lớn lên, lúc tiểu tử ngươi còn trẻ, là rất cuồng vọng. Thực lực bạo tăng, thầy của mình cũng bạo đánh một trận; vì báo thù, chuyên môn phối chế độc dược, độc sát một vị cường giả Thánh Vực; mấu chốt nhất là, không biết từ đâu học được pháp quyết tu luyện Vu Hồn, hồn lực tăng nhiều! Chuyện này ta nhớ kỹ rành mạch, làm sao có thể quên!

- Lão sư cũng đánh? Đây không phải khi sư diệt tổ sao?

- Phối chế độc dược, độc sát cường giả Thánh Vực, đây không phải Độc Sư sao?

- Còn học Vu Hồn? Chẳng lẽ là Vu Hồn Sư?

Mọi người chung quanh, nghe được lời của hắn, ánh mắt đều lộ ra bất thiện.

Danh Sư Đại Lục coi trọng truyền thừa, đối với lão sư cực kỳ tôn trọng, khi sư diệt tổ, sẽ bị vạn người phỉ nhổ.

Càng trọng yếu nhất là, chức nghiệp Độc Sư, Vu Hồn Sư, càng là Danh Sư Đường phong sát, đột nhiên xuất hiện, mọi người không có trực tiếp xông lên đánh người đã không tệ rồi.

- Ngươi nói bậy bạ gì đó?

Thấy gia hỏa đột nhiên không biết này ăn nói bừa bãi, Dị Linh tộc nhíu mày, thiếu chút nữa ngay tại chỗ nổ tung:

- Ta căn bản không biết ngươi...

Một khi bị mọi người vây công, thân phận của hắn tiết ra, còn có làm chuyện gì?

Cánh tay chấn động mạnh một cái, một cỗ lực lượng chấn khai tay đối phương.

- Không biết ta? Vậy thì…

Không để ý tới động tác của đối phương, Trương Huyền nhướng mày nói:

- Ngươi nói không biết ta, ba năm trước ngươi bị người đuổi giết, vai trái bị xuyên thủng, sắp chết, là ai cứu ngươi? Hiện tại có dám lộ ra bả vai hay không, nếu như không đoán sai, chỗ này tổn thương, có lẽ đến bây giờ còn có vết sẹo đi?

- Ngươi...

Dị Linh tộc kia sững sờ, nắm đấm xiết chặt.

Ba năm trước thật sự là hắn bị tổn thương, vai trái bị một loại binh khí đặc thù đâm bị thương, đến bây giờ không hoàn toàn khôi phục, còn lưu vết thương, coi như ngụy trang thành nhân loại, cũng không thể biến mất...

Chỉ là, mặc ở trong quần áo, chưa bao giờ khoe người, coi như là bằng hữu tốt nhất cũng không biết tình hình, gia hỏa này, làm sao biết?

- Như thế nào, không dám sao? Vết thương này của ngươi, là bị trường mâu hỏa thuộc tính đâm vào, mà ngươi tu luyện là công pháp thủy thuộc tính, không chỉ vết sẹo không cách nào tiêu trừ, trong cơ thể còn có một chỗ nội thương, một đạo chân khí hỏa diễm, mỗi tháng đêm trăng tròn, đều trùng kích Hồn Ẩn Huyệt của ngươi, để ngươi thống khổ không chịu nổi, điểm ấy... Ta nói không sai chứ?

Trương Huyền nói tiếp.

- Ngươi, ngươi...

Vừa mới bắt đầu chỉ là kinh ngạc, lần này ánh mắt trợn trừng muốn rơi ra, Dị Linh tộc sợ tới mức sắp điên rồi.

Đối phương nói vô cùng chính xác.

Tổn thương trên người hắn, đúng là bị trường mâu hỏa thuộc tính kích thương, mà hắn cũng hoàn toàn chính xác tu luyện công pháp thủy thuộc tính, càng có một đạo hỏa diễm chân khí, mỗi tháng đều ở trong cơ thể giày vò... Có thể nói, một chút sai lầm cũng không có!

Có thể xác định, không biết đối phương, hơn nữa, tật xấu của bản thân, cũng chưa bao giờ nói qua cho ai...

Làm sao gia hỏa này biết được?

- Như thế nào, còn không nhớ ra được ta? Có phải ngươi đang ẩn núp cái gì, bất tiện gặp người hay không? Mới không dám nhận thức ta...

Trương Huyền tiếp tục nói.

- Khục khục! Ta nhận ra, nguyên lai là Tôn Cường huynh...

Thấy gia hỏa trước mắt này càng nói càng nhiều, ánh mắt chung quanh càng ngày càng quái dị, Dị Linh tộc sợ đối phương nói tiếp, thân phận khó giữ được, vẻ mặt tràn đầy lúng túng.

- Này mới đúng a! Nhận ra ta là tốt rồi, tới, đây là rượu ngon ngươi thích uống nhất, là huynh đệ, liền uống một ngụm đi!

Thấy hắn nhận ra, lúc này Trương Huyền mới nhẹ nhàng thở ra, vẻ mặt tràn đầy tươi cười, cổ tay khẽ đảo, lấy ra một hồ lô rượu đưa tới.

- Uống rượu? Ở chỗ này?

Dị Linh tộc ngẩn người.

Coi như là bằng hữu, uống rượu cũng chú ý nơi a!

Nơi đây ở trước đấu giá hội, nhiều người nhìn xem như vậy, ngươi để cho ta uống rượu... Ý gì?

Không chỉ hắn kỳ quái, mọi người chung quanh cũng tràn đầy nghi hoặc.

- Đúng vậy, như thế nào, không tin ta? Cảm thấy trong rượu có vấn đề? Ngươi nha, vẫn đa nghi như vậy, tới, ta uống trước!

Nhẹ nhàng cười cười, Trương Huyền giơ lên hồ lô rượu, mở ra nắp bình, lập tức mùi rượu bốn phía, ngẩng đầu uống một ngụm.

- Đây!

Uống xong đưa tới.

- Hôm khác uống đi, đấu giá hội đã lập tức bắt đầu, ta còn có việc...

Nhíu mày, Dị Linh tộc lắc đầu.

Hắn căn bản không biết đối phương, lại để cho hắn uống rượu, không nghi ngờ đó là giả dối.

- Tính cách của ngươi vẫn đa nghi như vậy, như Dị Linh tộc a, giống như cái gì Thanh Điền cái gì Thủy Diệp Vương...

Trương Huyền lắc đầu.

Xoẹt zoẹt~!

Không nghe lời này cũng may, nghe nói như thế, đồng tử của Dị Linh tộc co rụt lại, toàn thân cứng ngắc, ngay sau đó một đạo sát ý từ trong mắt chợt lóe lên.

Đối phương thoạt nhìn giống như nói bậy, nhưng hầu như hoàn toàn rõ ràng thân phận của hắn rồi!

Nói cách khác, lúc trước nói, căn bản không phải nói bậy, mà là đối phương... Đã biết rõ hắn là ai.

Chỉ là... Hắn nghĩ nửa ngày, cũng không nghĩ đến, lúc nào nhận thức một gia hỏa gọi là Tôn Cường.

- Ngươi nói không sai, bằng hữu hoàn toàn chính xác nên uống rượu, bất quá, nơi đây không phải địa phương, có thể cùng đi tìm quán rượu, chúng ta không say không về...

Ngăn chặn sát cơ trong lòng, Dị Linh tộc nở nụ cười một tiếng.

Nếu như đối phương nhận ra thân phận của hắn, như vậy chỉ có một loại biện pháp... Tìm cơ hội giết!

Nếu không, ở chỗ này lộ ra, nhiệm vụ khẳng định không cách nào hoàn thành.

- Đi quán rượu? Đương nhiên có thể, bất quá, ngươi trước uống một ngụm, ta lại đi với ngươi, ngay cả ta kính rượu cũng không uống, ai biết lát nữa ngươi sẽ uống rượu, hay động thủ với ta? Ngay cả sự tình khi sư diệt tổ cũng làm qua, giết chết bằng hữu, cũng không coi vào đâu a!

Trương Huyền lắc đầu.

- Ngươi...

Dị Linh tộc tức giận đến sắc mặt đỏ lên.

Thủy Diệp Vương

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Dịch: Tiêu Dao

Đến bây giờ, hắn đã khẳng định, đối phương tất nhiên nhận ra thân phận của mình.

Chỉ là... Hắn ngụy trang một chút dấu vết cũng không có lưu lại, đến cùng làm sao thấy được?

Chẳng lẽ gia hỏa này, thực lực so với hắn còn muốn đáng sợ?

- Uống rượu mà thôi, ngươi suy nghĩ nhiều...

Cười nhạt một tiếng, vừa rồi thất thố bị hắn che giấu, Dị Linh tộc nhẹ nhàng cười cười, thò tay tiếp nhận hồ lô rượu, ánh mắt nheo lại, nhìn sang.

Đối phương nhận ra thân phận, lại để cho mình uống rượu, nếu như nói không có vấn đề, đánh chết cũng không tin.

Ánh mắt tập trung, tinh thần lan tràn, rất nhanh nhìn tửu thủy một lần, nhịn không được nhíu mày.

Căn cứ hắn xem xét, trong hồ lô hoàn toàn chính xác chỉ là tửu thủy bình thường, cái gì cũng không có, nhiều nhất linh khí tương đối nồng đậm mà thôi.

- Rượu này ta có chút uống không quen, uống của ta đi...

Dừng lại một chút, vẫn không quá yên tâm, trả hồ lô rượu về, lấy ra một cái bình ngọc.

Đây là hắn tùy thân mang theo, khẳng định không có vấn đề.

Giơ bình ngọc lên, đang định mở ra nắp bình, uống một ngụm, chỉ thấy Tôn Cường khẽ vươn tay cầm cái chai tới:

- Uống không quen của ta, tới, để cho ta nhìn ngươi đây là cái gì?

Nói xong vẹt ra nắp bình.

Mùi rượu nồng đậm phun ra, mùi thơm xông vào mũi, hoàn toàn chính xác so với vừa rồi tốt hơn rất nhiều.

- Đúng là hảo tửu, khó trách chướng mắt của ta, trả lại ngươi...

Nhìn thoáng qua, cũng không có động tác khác, một lần nữa trả trở về.

- Ân!

Thấy hắn chỉ cầm bình ngọc thoáng một phát, không làm bất luận động tác gì, Dị Linh tộc nhẹ nhàng thở ra, tiếp nhận bình ngọc, uống một ngụm.

- Hiện tại có thể cùng ta chung một chỗ, đi tìm quán rượu, không say không về rồi chứ?

Cười nhạt một tiếng.

- Đương nhiên!

Trương Huyền gật đầu.

- Đại nhân...

Hai hộ vệ thấy đại nhân mình hộ tống, cùng với người khác uống rượu, tất cả đều hai mặt nhìn nhau... Không phải tới tham gia đấu giá hội sao? Như thế nào còn chưa bắt đầu, ngược lại muốn đi uống rượu?

- Các ngươi đi vào trước, một lát nữa ta sẽ trở lại...

Vẻ mặt Dị Linh tộc tự tin khoát tay áo.

- Vâng!

Thấy hắn làm ra quyết định, hộ vệ chần chừ một chút, vẫn gật đầu.

Chủ nhân cũng nghe vị trước mắt này, mệnh lệnh của đối phương tự nhiên không dám vi phạm.

- Đi thôi!

Thấy hắn bàn giao xong, Trương Huyền đi ra ngoài, rất nhanh ra Mặc Vân Hiên.

Dọc theo đường cái đi một lát, đi vào một đường tắt yên lặng.

- Ngươi đến cùng là người nào?

Thân thể nhoáng một cái, ngăn ở phía trước, Dị Linh tộc rút cuộc kìm nén không được, ánh mắt âm hàn.

- Ta? Chính là người bình thường mà thôi, ngược lại là ngươi... Thân là Dị Linh tộc, lại ngang nhiên ngụy trang thành nhân loại, chạy đến nơi đây, lá gan thật là lớn!

Khóe miệng giơ lên, Trương Huyền nhấc mí mắt:

- Có phải là Thủy Diệp Vương không?

- Ngươi... Rút cuộc là người nào?

Ánh mắt nheo lại, Dị Linh tộc ở đối diện bàn tay trảo một cái, một cỗ chân khí lập tức phong tỏa chung quanh, làm cho cả đường đi tựa hồ biến thành Địa Ngục.

Bị nhận ra thân phận, hắn quyết định xuất thủ.

- Ta là người nào?

Trương Huyền lắc đầu:

- Thân phận của ta, ngươi bây giờ còn không có tư cách biết rõ!

- Không nói? Vậy chớ đi rồi!

Dị Linh tộc Thủy Diệp Vương gào thét một tiếng, mãnh liệt cầm tới.

Rầm ào ào!

Chân khí cuồng bạo như sóng nước xoáy lên, toàn bộ đường đi ở dưới lực lượng cường đại áp bách, tựa hồ tùy thời sẽ sụp xuống.

Vừa ra tay, liền hiện ra thực lực của hắn, căn bản không phải Thánh Vực nhất trọng, cũng không phải nhị trọng, mà là... Tứ trọng!

Nguyên Thần Cảnh!

- Muốn giết ta?

Đối mặt công kích của đối phương, Trương Huyền cũng chẳng suy nghĩ gì nữa, cũng không trốn tránh, ngược lại nở nụ cười:

- Ngại ngùng, ta có đi hay không còn chưa tới phiên ngươi khống chế... Ngược lại là ngươi, trước nằm xuống đi!

Nói xong, giống như Mặc Vân Hiên lúc trước, búng tay.

Lạch cạch!

Lời nói kết thúc, mới vừa rồi Thủy Diệp Vương còn khí thế hung hăng, thân thể đột nhiên cứng đờ, rớt xuống, lực lượng toàn thân như thủy triều tan mất, co rúc ở dưới đất, thổ huyết từng ngụm từng ngụm.

- Ngươi... Ngươi hạ độc ta?

Đồng tử co rút lại, nhìn về phía gia hỏa cách đó không xa, Thủy Diệp Vương tràn đầy không thể tin được.

Nghìn cẩn thận, vạn cẩn thận, đối phương hạ độc lúc nào, lại một chút cũng không biết.

- Không sai! Vương giả lợi hại như ngươi, khôn hạ độc, làm sao chế ngự?

Trương Huyền cười nhẹ.

Minh Lý Chi Nhãn đơn thuần, chỉ có thể nhìn ra hắn là Dị Linh tộc, chân chính xác nhận thân phận, còn là dựa vào Thiên Đạo Thư Viện.

Cố ý đi ôm, dẫn tới đối phương vận chuyển chân khí, chẳng khác nào thi triển Võ Kỹ, lập tức nhận được tin tức kỹ càng cùng thiếu sót.

Gia hỏa ngụy trang cùng nhân loại giống như đúc này, lại có thể giống như Kim Diệp Vương, Thanh Diệp Vương, cũng là một Vương giả Dị Linh Tộc... Thủy Diệp Vương!

Thánh Vực tứ trọng!

Vương giả thực lực như thế, ngụy trang thành nhân loại, xuất hiện ở nơi đây, nếu không ngăn cản, tất nhiên gây nên náo động thật lớn.

Diệt sạch Tĩnh Viễn Thành cũng có khả năng a!

Mấu chốt nhất là, coi như thực lực của hắn bây giờ tăng nhiều, tới đối chiến cũng lành ít dữ nhiều, mượn nhờ Khôi Lỗi, có thể chém giết, cũng

nhất định gây ra động tĩnh thật lớn, vì lý do an toàn, lúc này mới dụ dỗ đối phương uống “rượu” .

Trong rượu ẩn tàng Thiên Đạo chân khí, tiến nhập thân thể hoàn toàn có thể ở một ý niệm biến thành kịch độc.

Tuy gia hỏa này thông minh, không uống rượu của hắn, nhưng nằm mơ cũng không nghĩ đến, bình ngọc cùng bàn tay của hắn tiếp xúc, chẳng khác nào trúng chiêu.

Thiên Đạo chân khí tinh thuần đến cực điểm, bản thân thừa dịp bắt được bình rượu, quán thâu vài đạo, thần không biết quỷ không hay, coi như là dùng thần thức nhìn quét, đều không thể phát hiện.

Chủ yếu nhất là... Không nghĩ tới!

Độc Sư hạ độc càng lợi hại, cũng cần độc phấn, các loại cổ trùng… làm môi giới, chân khí ẩn chứa kịch độc... Đây là tuyệt không dám nghĩ.

- Ngươi... Cùng chết đi!

Thấy đối phương thừa nhận thản nhiên như thế, sắc mặt của Thủy Diệp Vương đỏ lên, gào thét một tiếng, bàn tay vỗ mặt đất, lăng không dựng lên, bắt qua Trương Huyền.

Thấy hắn còn muốn công kích, Trương Huyền cũng không nói nhảm:

- Xuống!

Ầm ầm!

Ngón tay chỉ về phía trước, Thủy Diệp Vương kêu thảm một tiếng, lần nữa từ không trung rơi xuống, trùng trùng điệp điệp ngã trên mặt đất, trên đầu ứa ra mồ hôi lạnh.

Thiên Đạo chân khí xâm nhập rất nhiều huyệt khiếu toàn thân, chỉ cần một ý niệm, thì có thể làm cho hắn trực tiếp toi mạng, độc tính to lớn,

kịch độc cấp bảy cũng khó bằng được, coi như hắn thực lực mạnh mẽ, cũng không chịu nổi.

- Đây là độc gì?

Cũng ý thức được không phải bình thường, hàm răng của Thủy Diệp Vương cắn khanh khách, không thể tin được.

Vì nhiệm vụ lần này, hắn chuyên môn làm chuẩn bị, phục dụng rất nhiều đan dược giải độc, theo lý, độc dược thông thường đối với hắn không có bất cứ tác dụng gì.

Đối phương hạ độc lúc nào, không thấy được thì thôi, cụ thể là độc gì, cũng nhìn không ra, cái này có chút đáng sợ.

Chẳng lẽ, nhiệm vụ còn chưa bắt đầu, liền gặp một Độc Sư thất tinh?

Độc Điện ở Hồng Viễn Đế Quốc, Độc Sư lợi hại nhất, cũng không phải mới chỉ có lục tinh sao?

Không có trả lời câu hỏi của hắn, Trương Huyền đi tới trước mặt, ngón tay liên tục điểm, trong nháy mắt phong bế tu vi của đối phương.

Biết nhược điểm của đối phương, cộng thêm Thiên Đạo chân khí đã tiến nhập trong cơ thể, chế ngự cũng không phải quá khó khăn.

Phong ấn tu vi, năm ngón tay mở ra, đưa tay về phía trước, trong miệng Thủy Diệp Vương bay ra một viên dược hoàn không lớn, bên ngoài dùng giấy dầu bao bọc, thời điểm bình thường đặt ở trong miệng sẽ không có sự tình.

- Ngươi...

Chứng kiến đồ vật trong miệng mình bay ra, Thủy Diệp Vương biến sắc.

Không phải cái khác, đúng là dược vật vì phòng ngừa để lộ bí mật, dùng để tự sát.

Thứ này che giấu vô cùng tốt, trừ Vương giả Dị Linh Tộc chấp hành nhiệm vụ biết ra, cơ bản không người có thể biết, đối phương rút cuộc là người nào?

Không chỉ biết rõ tên của hắn, ngay cả loại cơ mật này cũng nhìn thấy tận mắt!

- Tốt rồi, như vậy có lẽ có thể hỏi ra vài thứ!

Hủy diệt kịch độc, Trương Huyền cười mỉm nhìn về phía Thủy Diệp Vương.

Kim Diệp Vương, Thanh Diệp Vương, sau khi bị hắn chế ngự, cũng bởi vì loại kịch độc này mà chết, hắn đã có chuẩn bị, tự nhiên sẽ không lại giẫm lên vết xe đổ.

- Nói đi, từ đâu tới đây, tới Tĩnh Viễn Thành muốn làm gì...

Hết thảy chuẩn bị sẵn sàng, Trương Huyền hỏi.

- Muốn ta nói, nằm mơ!

Thủy Diệp Vương nghiến răng.

- Không nói? Đơn giản...

Nhấc mí mắt, ngón tay của Trương Huyền điểm ra, mấy đạo chân khí dọc theo huyệt đạo của đối phương, tiến vào trong cơ thể.

Xì xì xì xì...!

Chân khí vừa tiến vào trong cơ thể, Thủy Diệp Vương lập tức cảm giác như bị ngàn vạn độc trùng cắn xé, đau đớn thấu xương.

Nếu như chỉ là nhục thân, còn có thể tiếp nhận được, nhưng ngay cả Linh Hồn cũng có được uy áp mãnh liệt, tựa hồ tùy thời sẽ tan vỡ.

- Để cho ta khuất phục Nhân loại các ngươi, không có khả năng...

Cố nén đau đớn, hàm răng Thủy Diệp Vương cắn khanh khách rung động, đột nhiên bạo rống một tiếng, cả người như khí cầu bành trướng lên.

- Hả?

Chứng kiến bộ dáng của hắn, Trương Huyền biến sắc, vội vàng đi về phía trước, chân khí hùng hậu tuôn ra, đang định ngăn chặn lực lượng của đối phương, liền chứng kiến nhục thân của đối phương, mắt thường có thể thấy được khô quắt, ngay sau đó một hồn phách giống Thủy Diệp Vương như đúc, từ mi tâm đối phương bay ra.

- Vu Hồn?

Cảm nhận được khí tức của đối phương cường đại, Trương Huyền sững sờ, đồng tử co rụt lại:

- Không đúng, không phải Vu Hồn, mà là... Nguyên Thần!

Thánh Vực tứ trọng Nguyên Thần Cảnh, Thai Anh trong cơ thể ngưng tụ thành Nguyên Thần, có thể giống như Vu Hồn, rời đi nhục thân, độc lập tồn tại, một đêm vạn dặm, thậm chí còn có thể một ý niệm lấy thủ cấp người.

Nhục thân cùng tu vi của gia hỏa này bị bản thân dùng Thiên Đạo chân khí ngăn chặn, dưới tình thế cấp bách, lại có thể bỏ qua thân thể cùng tu vi, Nguyên Thần trực tiếp vọt ra.

Bất quá, còn không có đạt tới Thánh Vực ngũ trọng, Nguyên Thần cưỡng ép xuất hiện, rất khó còn sống không nói, còn sẽ để cho thân thể triệt để tử vong, không còn đường lui.

- Ta cùng với ngươi đồng quy vu tận...

Nguyên Thần rời đi nhục thân, Thủy Diệp Vương điên cuồng gào rú, lộ ra vẻ dữ tợn, lao đến Trương Huyền.

Tình huống hiện tại hẳn phải chết không thể nghi ngờ, đã như vậy, muốn gia hỏa này, lôi kéo chung một chỗ xuống địa ngục!

Đối phương bất quá là Tòng Thánh, Linh Hồn bạc nhược yếu kém, chỉ cần Nguyên Thần nhảy vào trong cơ thể đối phương, có thể đơn giản xé rách!

Vù vù!

Còn không có kịp phản ứng, Nguyên Thần điên cuồng liền tiến vào mi tâm, thân thể Trương Huyền cứng đờ.

Thủy Diệp Vương điên cuồng, tiến nhập trong cơ thể, đang định thôn phệ hồn phách của đối phương, đột nhiên thấy được một Vu Hồn tựa như núi lớn.

- Ta muốn nuốt ngươi... Bà mẹ nó, đây là cái gì?

Đồng tử co rụt lại, toàn thân cứng ngắc.

Phủ Thành chủ

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Dịch: Tiêu Dao

Nguyên Thần công kích cực kỳ đáng sợ, rất dễ dàng chấn vỡ Linh Hồn của đối thủ, thậm chí thôn phệ, coi như phòng ngự cường thịnh trở lại, thực lực càng lợi hại, cũng khó lòng phòng bị.

Nguyên nhân chính là như thế, cường giả Nguyên Thần mới làm cho người kiêng kị.

Cường đại hơn xa Thai Anh Cảnh.

Bị đối phương chế ngự, Thủy Diệp Vương biết rõ lần này hắn phải chết không thể nghi ngờ, không chút do dự, sử dụng bí pháp, Nguyên Thần bỏ qua nhục thân, tính toán sắp chết cũng nuốt hồn phách đối phương, đồng quy vu tận.

Ai ngờ vừa tiến vào trong cơ thể, lập tức thấy được hồn phách ở trong nhục thân đối phương, xém bị hù chết.

Cao chừng hơn mười mét, một cỗ khí tức mênh mông từ phía trên chậm rãi truyền đến, tựa như toả ra Thiên Đạo ý niệm, chèn ép tinh thần của hắn, tùy thời có thể tan vỡ.

- Cái này... Điều này sao có thể? Sao sẽ lớn như vậy?

Vẻ mặt của Thủy Diệp Vương muốn phát điên.

Tòng Thánh bình thường, tuy cũng tu luyện qua hồn phách, lại chỉ có thể điều động thiên địa quy tắc, cực kỳ nhỏ yếu, ngay cả trẻ mới sinh cũng không bằng.

Đây là cái quỷ gì?

Chừng hơn mười mét, tựa như núi lớn, Mấu chốt nhất là, không có chút âm hàn nào của hồn phách, ngược lại mang theo Lôi Đình chi ý, đừng nói cắn nuốt, có thể không bị đối phương nuốt vào, cũng không tệ rồi...

Chẳng lẽ... gia hỏa trước mắt này, không phải Tòng Thánh, mà là một Thánh Vực ngũ trọng, thậm chí lục trọng?

Nếu không, tại sao có thể có hồn phách cường đại như thế?

Vốn tưởng rằng bỏ qua ngục thân, ít nhất có thể cho đối phương trả giá, nằm mơ cũng không nghĩ đến, hồn phách của đối phương so với hắn còn cường đại hơn, còn muốn cô đọng, quả thực không có biện pháp chiến đấu.

Cái này gọi là chuyện gì...

- Trốn!

Biết rõ không cách nào thôn phệ, không chút do dự, Thủy Diệp Vương quay người chạy ra ngoài.

Bất quá còn không có bay xa, thân thể cứng đờ, chứng kiến một bàn tay khổng lồ nắm lấy hắn, vô luận giãy giụa như thế nào, cũng chết sống trốn không thoát.

- Sưu hồn!

Bắt lấy đối phương, Trương Huyền hừ lạnh một tiếng.

Đối phương là Nguyên Thần Cảnh, nếu như Nguyên Thần không xâm nhập trong cơ thể mình, muốn chém giết, hầu như không có khả năng, mà đi tới nơi này, liền đơn giản.

Thân thể của hắn có được Thiên Đạo chân khí vô cùng bành trướng, càng có Thư Viện trấn áp, ngay cả Ngoan Nhân cũng trốn không thoát, một Nguyên Thần nho nhỏ lại có thể gây ra sóng gió gì?

Chỉ thoáng một phát, đối phương tựa như lọt vào nồi chảo, liên tục kêu thảm.

- Thiếu chủ, đừng giết gia hỏa này, lưu Nguyên Thần lại cho ta, ta hữu dụng...

Đang định sưu hồn, chợt nghe thanh âm của Ngoan Nhân vang lên.

- Lưu cho ngươi?

- Vâng, thôn phệ Nguyên Thần của Vương giả Dị Linh Tộc, có thể làm cho ta khôi phục thực lực nhanh hơn...

Ngoan Nhân vội nói:

- Yên tâm đi, Thiếu chủ, ta sẽ chịu trách nhiệm thẩm vấn, đồ vật ngươi muốn biết, toàn bộ tra xét ra rõ ràng!

- Cũng tốt!

Ngoan Nhân cam đoan, Trương Huyền rất yên tâm, buông tay ra, lưu Nguyên Thần của Thủy Diệp Vương cho đối phương.

Không đi xen vào đối phương thẩm vấn, ý thức trở lại nhục thân.

Thở ra một hơi, lúc này Trương Huyền mới cảm thấy cả người chảy mồ hôi lạnh.

Xem ra sau này đối chiến cường giả Nguyên Thần Cảnh, phải cẩn thận một ít.

Nếu như gia hỏa này không muốn giết chết bản thân, chui vào trong cơ thể mình, mà ở bên ngoài sử dụng thủ đoạn Nguyên Thần, ai thắng ai thua còn chưa biết được.

Vu Hồn của mình, mặc dù có hơn mười mét, nhưng mà so với Nguyên Thần, còn kém một mảng lớn.

Cả hai là sinh mạng thể trình độ bất đồng, không thể so sánh nổi.

Cũng chỉ có ở trong cơ thể mình, mới chiếm được tiện nghi rất lớn.

Cúi đầu nhìn về phía thi thể Thủy Diệp Vương cách đó không xa, ngón tay câu câu, một cái Không Gian giới chỉ bay lên, rơi xuống lòng bàn tay.

Nhìn vào trong, lập tức chứng kiến vô số bảo vật chồng chất như núi, Linh Thạch thượng phẩm rậm rạp chằng chịt, chừng mấy nghìn viên.

- Có lẽ giống như Kim Diệp Vương cùng Thanh Diệp Vương, đi ra chấp hành nhiệm vụ nào đó, mới mang theo nhiều Linh Thạch như vậy...

Trương Huyền mắt sáng rực lên.

Mặc kệ mục đích của đối phương như thế nào, nhiều Linh Thạch như vậy với hắn mà nói, tuyệt đối là kiếm lợi lớn.

Nhìn thoáng qua những vật khác, gia hỏa này cũng có không ít Linh Hồn bí tịch, bất quá giống như hai vị Vương giả khác, viết chỉ tốt ở bề ngoài, không phải cực kỳ rõ ràng.

Những thư tịch này, xem hết toàn bộ, liền không để ý tới, đột nhiên trong lòng khẽ động.

- Chính xác!

Những ngày này, lấy được phương pháp tu luyện hồn phách, lập tức tập trung lại, tạo thành một quyển thư tịch mới.

Tiện tay mở ra, nhìn sang.

Một lát sau, nhãn tình sáng lên.

- Lại có thể hình thành...

Vốn tưởng rằng Dị Linh Tộc cùng nhân loại bản chất bất đồng, pháp quyết tu luyện linh hồn của bọn hắn vô dụng với mình, không nghĩ tới, dung hợp nhiều bản, đồng dạng có thể hình thành Thiên Đạo công pháp chính xác.

Lúc trước sở dĩ thoạt nhìn lộn xộn không chịu nổi, chủ yếu bởi vì số lượng bí tịch quá ít.

- Xem ra, phương pháp tu luyện hồn phách của Dị Linh tộc, tuy bất đồng nhân loại, nhưng trăm sông đổ về một biển, có công hiệu đồng dạng...

Nhịn không được gật đầu.

Pháp quyết của đối phương, lúc trước hoàn toàn xem không hiểu, cổ quái đến cực điểm, dựa theo suy đoán của hắn, không có tu luyện tẩu hỏa nhập ma liền rất tốt... Hiện tại xem ra, nguyên lai là một loại hệ thống khác, khác hẳn phương pháp tu luyện của nhân loại.

Mặc kệ đúng sai, chỉ cần làm từng bước, tổng có thể trăm sông đổ về một biển.

Đương nhiên với hắn mà nói, điều kiện tiên quyết là, công pháp đủ nhiều, sưu tập không đủ mà nói, căn bản không có chút tác dụng.

- Dung hợp!

Lúc trước Mặc Hồn Sinh lưu cho hắn Vu Hồn pháp quyết Hóa Phàm cửu trọng, cùng bí tịch này dung hợp.

Một lát sau một thư tịch mới xuất hiện ở trước mặt.

Xem một lát, khóe miệng Trương Huyền giơ lên.

Bộ công pháp này, đã hoàn mỹ vô khuyết, có thể tu luyện.

Lúc trước Vu Hồn của hắn chỉ tu luyện đến Hóa Phàm bát trọng, đã có thứ này, dĩ nhiên có thể trùng kích cửu trọng, để cho lực lượng lần nữa gia tăng.

- Trở về lại nói!

Đè nén xúc động muốn tu luyện, Trương Huyền biết rõ bây giờ không phải là thời điểm, xử lý tốt thi thể của Thủy Diệp Vương, lúc này mới mở cấm chế chung quanh, đi đến Mặc Vân Hiên.

Làm trễ nải thời gian dài như vậy, đấu giá hội khẳng định sớm đã bắt đầu rồi.

Việc cấp bách, không phải tu luyện, mà là tìm kiếm tung tích Độc Sư.

Vừa đi vào phòng đấu giá, còn chưa kịp đi xem tình huống cụ thể, chỉ thấy Hồ Vân Sinh vội vã đi vào trước mặt.

- Tiền bối, ngay vừa rồi... Thành chủ rời đi!

- Rời đi?

Trương Huyền sững sờ.

- Vâng, còn chưa bắt đầu đấu giá Địa Tàng Hoa, hắn đột nhiên quay người rời đi, vốn ta còn cho rằng có chuyện gì, muốn đi xử lý, ai ngờ... Vừa đi không trở về, đi thẳng đến Phủ Thành chủ, xem ra, không có ý định tiếp tục mua!

Hồ Vân Sinh tràn đầy nghi hoặc.

Lúc trước gia hỏa này đối với Địa Tàng Hoa tình thế bắt buộc, hận không thể xuất thủ cướp đoạt, giờ phút này mắt thấy Địa Tàng Hoa muốn bắt đầu đấu giá, lại xoay người rời đi...

Lại để cho hắn sờ không được ý nghĩ.

Trương Huyền cũng kỳ quái.

Cái này có chút không hợp lẽ thường!

Vừa rồi vị thành chủ kia, hắn cũng thấy, hận không thể không nhìn thân phận xuất thủ tranh đoạt... Đấu giá hội cũng tham gia, như thế nào lại trên đường buông tha?

- Có thể có âm mưu gì hay không?

Nhịn không được hỏi.

- Chắc có lẽ không, nhìn phương hướng hắn đi là Phủ Thành chủ, ta đoán... Hắn là xuất hiện biến cố gì, để cho hắn không thể không trở về!

Hồ Vân Sinh suy nghĩ một chút nói.

- Như vậy đi, ngươi tiếp tục ở đây trông coi, ta đi nhìn xem xảy ra chuyện gì!

Suy tư thoáng một phát, Trương Huyền nói.

Vị thành chủ này, muốn Địa Tàng Hoa mà Độc Sư mới cần, vốn là khả nghi, hiện tại lại vội vã trở về như thế, khẳng định không có đơn giản như vậy, muốn biết xảy ra chuyện gì, chỉ có tự mình đi tới nhìn xem.

- Vâng!

Hồ Vân Sinh nhẹ gật đầu:

- Phủ Thành chủ đề phòng sâm nghiêm, cực kỳ nguy hiểm... Tiền bối cẩn thận!

Hắn cũng không phải quan tâm Trương Huyền an nguy, mà là sợ một khi xảy ra chuyện, độc của hắn không có cách nào giải.

- Yên tâm đi!

Trương Huyền khoát tay áo.

Đối mặt Nguyên Thần Cảnh Dị Linh tộc, hắn khả năng đánh không lại, nhưng những lính tôm tướng cua ở Phủ Thành chủ, toàn bộ xông lại, cũng không phải là đối thủ, không đáng kể chút nào.

- Ân!

Nhớ tới vị trung niên nhân trước mắt này không chỉ thực lực đáng sợ, càng là Độc Sư làm cho người sợ hãi, Hồ Vân Sinh nhẹ nhàng thở ra, không nói thêm lời, chỉ rõ phương hướng Phủ Thành chủ, giải thích cặn kẽ thoáng một phát.

Tuy hắn không có đi qua Phủ Thành chủ mấy lần, nhưng Mặc Vân Hiên sưu tập tin tức bốn phương, đối với Thổ Hoàng Đế này phòng vệ, còn là biết rất rõ ràng.

Giờ phút này, Tôn Cường muốn đi Phủ Thành chủ, tự nhiên không dám che giấu, tất cả đều đầu đuôi gốc ngọn kỹ càng nói ra.

Rất nhanh, đối với nơi này đã có hiểu rõ nhất định, lúc này Trương Huyền mới quay người bay về phía Phủ Thành chủ.

Phủ Thành chủ, ở vị trí trung tâm Tĩnh Viễn Thành, cách Mặc Vân Hiên chỉ hơn mười dặm, mượn nhờ cảnh ban đêm phi hành trên không trung, tốc độ cực nhanh, không lâu sau, liền chứng kiến một phủ đệ liên miên xuất hiện ở trước mắt.

Dựa theo phương vị Hồ Vân Sinh chỉ điểm, Minh Lý Chi Nhãn của Trương Huyền nhúc nhích, quả nhiên đã tìm được trận pháp cùng phòng vệ thiếu sót.

- Xem ra tin tức của gia hỏa này còn rất chính xác!

Nhẹ nhàng cười cười, thân thể nhoáng một cái, xông vào.

Hồ Vân Sinh này ở trên tin tức Độc Điện không quá đáng tin cậy, nhưng ở phương diện khác, xác thực biết rất nhiều.

Nếu không, cũng không có khả năng nhanh như vậy tìm được Địa Tàng Hoa, thuận lợi đi tới nơi này.

Sớm đã có tin tức, cộng thêm Minh Lý Chi Nhãn, Trương Huyền rất nhanh liền vượt qua tầng tầng phòng ngự của Phủ Thành chủ, đi tới đại điện.

Thân thể nhoáng một cái, giấu ở trong một cây đại thụ, lặng lẽ nhìn sang.

Sau đó chứng kiến thành chủ lúc trước uy hiếp hắn kia, đang đứng ở trong phòng, vẻ mặt sốt ruột, tựa hồ đang chờ đợi cái gì.

Hai hộ vệ lúc trước thần thái cũng nghiêm túc, không ngừng nhìn quanh trái phải.

- Được rồi, hai người các ngươi đi xuống trước đi!

Thành chủ khoát tay áo.

- Vâng!

Hộ vệ đi ra ngoài, gian phòng lập tức an tĩnh lại.

Thành chủ qua lại dạo bước, đi một lát, muốn nói gì, một khí tức đặc thù lập tức đánh úp tới.

Sau đó một bóng người, đột ngột xuất hiện ở trong đại sảnh.

- Gặp qua đại nhân...

Chứng kiến người này, thành chủ nhẹ nhàng thở ra, vội vàng ôm quyền, xem ra, vừa rồi hắn một mực chờ đúng là vị này.

- Ân!

Bóng người chắp hai tay sau lưng, nhàn nhạt nhẹ gật đầu.

- Đại nhân, ngươi để cho ta đấu giá mua Địa Tàng Hoa, lập tức liền muốn bắt đầu...

Thành chủ tràn đầy nghi hoặc nhìn qua.

Đối phương để cho hắn đấu giá mua, mắt thấy sẽ phải bắt đầu, lại vội vã để cho hắn trở về, trong lòng kỳ quái không nói ra được.

- Đã xảy ra chuyện...

Không có trả lời hắn, bóng người nhăn mày lại.

- Gặp chuyện không may?

Thành chủ không hiểu.

- Ân!

Bóng người khoát tay áo, đang muốn nói chuyện, đột nhiên nhướng mày, nhìn về phía Trương Huyền:

- Người nào?

Bản Mệnh độc trùng

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Dịch: Tiêu Dao

Ầm ầm!

Kèm theo mà nói, một cỗ lực lượng cường đại tới cực điểm, trong nháy mắt bao phủ cả tiểu viện, nhất là chỗ đại thụ của Trương Huyền, chân khí cuồng bạo nghiền ép xuống, tựa hồ tùy thời sẽ nổ tung.

- Bị phát hiện rồi?

Đồng tử co rụt lại, thân thể Trương Huyền có chút cứng ngắc.

Hắn che giấu vô cùng tốt, tất cả khí tức đều phong tỏa ở trong cơ thể, dựa theo tình huống bình thường, coi như ngoại nhân nhìn qua, cũng sẽ cảm giác giống như một vật phẩm không có sinh mệnh.

Nguyên nhân chính là tự tin như thế mới đi tới nơi này, không nghĩ tới không có bất kỳ động tác liền bị phát hiện rồi.

Đang muốn nhảy ra địa phương che giấu, đi vào tiểu viện, chợt nghe hai tiếng gió dồn dập thẳng tắp lao đến.

Là hai bóng người, mới từ bên ngoài tiểu viện đến chỗ này, đã bị phát hiện, coi như mình cũng không có cảm thấy.

Xem ra đối phương nói không phải mình.

Hai người này đều mặc quần áo màu xám thẫm, một cái trong đó chòm râu trắng như tuyết, thân hình cao lớn, so với hắn cũng không yếu chút nào.

Một cái khác xinh xắn, hai mắt tràn đầy tinh quang, làm cho người ta có cảm giác linh động.

Đều là cường giả Thánh Vực nhất trọng đỉnh phong, thân pháp cùng lực lượng cực kỳ hiếm thấy, hắn là tu luyện một loại công pháp chưa bao giờ thấy qua.

- Là các ngươi?

Nhìn rõ ràng dung mạo của bọn hắn, bóng người nói chuyện với thành chủ nhãn tình sáng lên.

- Đúng vậy, mấy ngày nay vị bằng hữu này dùng ra các loại thủ đoạn, chỉ sợ là tới nghe ngóng tin tức của chúng ta a!

Ánh mắt bất thiện nhìn lại, ánh mắt của lão giả râu bạc trắng nheo lại.

Mấy ngày nay đối phương một mực tìm hiểu tin tức của bọn hắn, lúc này mới truy tung đến, không nghĩ tới vừa mới vào tiểu viện liền bị phát.

- Tìm hoài mà chẳng thấy, được đến lại không mất chút công phu. Các ngươi đã tới, cũng đừng nghĩ rời đi!

Không có trả lời đối phương, bóng người cùng thành chủ nói chuyện cười lạnh, năm ngón tay mở ra, tựa như quạt xếp nghiền ép thiên địa.

Ầm ầm!

Không khí chung quanh như ngưng kết, một cỗ lực lượng hung mãnh mênh mông bao phủ cả phủ đệ ở bên trong, tựa hồ có trận pháp cực lớn khởi động.

- Nguy rồi, là cạm bẫy!

Đồng tử co rụt lại, sắc mặt của lão giả cùng thân ảnh gầy yếu đồng thời trở nên xanh mét.

Xem ra gia hỏa này là cố ý hấp dẫn bọn họ tới, sớm ở trong sân bố trí trận pháp.

- Hiện tại biết rõ đã chậm...

Bóng người nói chuyện với thành chủ kia khóe miệng giơ lên, năm ngón tay khép lại, mãnh liệt đẩy về phía trước.

Đùng đùng!

Lực lượng mãnh liệt lao qua, tập kích tới lão giả.

Mặt đất liền phát ra thanh âm két… nứt ra một vết rách rộng hơn mét, trận pháp tựa hồ có chút gánh không được, tùy thời sẽ sụp đổ.

- Cũng là Thánh Vực tứ trọng?

Trương Huyền biến sắc.

Bóng người này lại tương đương Thủy Diệp Vương lúc trước, thực lực cũng đã đạt đến Thánh Vực tứ trọng.

Cường giả Nguyên Thần Cảnh, ở Thanh Nguyên đế quốc đều là nhân vật nổi tiếng, đứng ở đỉnh phong nhất, lúc nào loại địa phương nhỏ như Tĩnh Viễn Thành này, thoáng một phát toát ra nhiều như vậy?

- Thiếu sót!

Đối phương đang thi triển Võ Kỹ, không chút do dự, trong lòng hô nhỏ một tiếng, một quyển sách xuất hiện ở trước mắt.

Ngón tay búng một chút, vội vàng mở ra.

- Tử Diệp Vương, một trong Thanh Điền thập đại Vương giả...

Mới đầu giới thiệu ngắn gọn, đằng sau là rậm rạp chằng chịt các loại thiếu sót.

- Tử Diệp Vương? Lại là một trong thập đại Vương giả?

Trương Huyền có chút ngẩn người, không nghĩ tới đối phương lại giống ba gia hỏa trước, cũng là Vương giả Dị Linh Tộc.

Thanh Điền thập đại Vương giả, hiện tại đã bị hắn giết chết ba cái, nếu như cho vị thủ lĩnh Thanh Điền kia biết rõ, có thể da lột mình hay không?

- Hứa Trưởng lão!

Hắn bên này khiếp sợ, phía dưới chứng kiến công kích hung mãnh như thế, thân ảnh gầy yếu vội vàng ngăn ở trước mặt lão giả, hai tay giơ lên, nghênh đón tiếp lấy.

Ầm ầm!

Hai cỗ lực lượng va chạm, thân ảnh gầy yếu sắc mặt trắng nhợt, bay ngược mà ra, người ở trên không trung, máu tươi điên cuồng phun.

Mới vừa rồi khí tức còn sung mãn mượt mà, trong nháy mắt như khí cầu lủng, trùng trùng điệp điệp rơi ở trên mặt đất, vẫn không nhúc nhích, đã mất đi khí tức sinh mệnh.

- Một chưởng liền phá hủy tất cả sinh cơ của thân thể?

Trương Huyền xiết chặt nắm đấm.

Thân ảnh gầy yếu kia, tu vi sớm đã đạt đến Thánh Vực nhất trọng đỉnh phong, cấp bậc so với hắn còn cao hơn! Người mạnh như thế, ở dưới một chưởng của đối phương, sinh cơ liền không còn... Chẳng lẽ đây mới là thực lực chân chính của Nguyên Thần Cảnh?

Cũng đúng!

Thánh Vực tứ trọng, lĩnh ngộ thiên địa đã đạt đến cảnh giới không thể tưởng tượng, lúc trước sở dĩ có thể giết chết ba cái, đều là mượn các loại kỹ xảo, cũng không phải cùng đối phương chiến đấu qua.

Thật muốn chiến đấu, chỉ sợ năm cái hắn chung vào một chỗ, cũng không thể chống lại.

- Tiết Trưởng lão...

Chứng kiến đồng bạn của mình vì cứu hắn, bị đánh gục ngay tại chỗ, Hứa Trưởng lão biến sắc, lần nữa nhìn về bóng người phía trước, sát ý sôi trào.

Bàn tay khẽ đảo, một bình ngọc không lớn xuất hiện ở lòng bàn tay, nhẹ nhàng mở ra, một con trùng giáp cứng bay ra.

Ô...Ô...Ô...n...g!

Côn trùng này đại khái lớn như móng tay, nhưng tốc độ phi hành cực nhanh, bờ môi hiện lên màu vàng nhạt, đôi cánh kích động, phát ra một loại thanh âm quỷ dị.

Cắn nát ngón tay, Hứa Trưởng lão điểm tới một giọt máu tươi.

Xì xì xì!

Chứng kiến máu tươi, côn trùng hưng phấn hé miệng, uống sạch sẽ, ngay sau đó toàn thân phát ra huỳnh quang màu bạc, như có lực lượng đặc thù nào đó bị kích hoạt lên.

- Chẳng lẽ... Là độc trùng?

Trương Huyền nhướng mày.

Ban đầu ở Hồng Liên sơn mạch, hắn nhìn qua không ít sách vở về độc, trong đó liền ghi lại một loại độc trùng dùng máu người nuôi nấng, loại

vật này, nuốt máu người mới có thể phát huy ra lực lượng mạnh nhất, sinh ra kịch độc khiến người kính sợ.

- Có thể có độc trùng... Chẳng lẽ, hai cái này là Độc Sư?

Trương Huyền mắt sáng rực lên.

Hắn tới Tĩnh Viễn Thành mục đích là tìm kiếm Độc Sư, tìm kiếm Độc Điện, chỉ bất quá vì tránh né Danh Sư, bọn hắn che giấu vô cùng tốt, căn bản tìm không ra, lúc này mới tìm Địa Tàng Hoa, nghĩ biện pháp hấp dẫn đối phương.

Vốn tưởng rằng hiệu quả không lớn, không nghĩ tới... Ở chỗ này gặp.

- Xem ra vị thành chủ này, cũng đang tìm kiếm Độc Sư, mới muốn mua Địa Tàng Hoa...

Rõ ràng điểm ấy, chuyện lúc trước liền bừng tỉnh đại ngộ.

Thành chủ này, hắn là bị Vương giả Dị Linh Tộc khống chế, hoặc là dùng phương pháp gì mê hoặc, lúc này mới thay bọn hắn tìm kiếm, Chỉ là... Dị Linh tộc tìm kiếm Độc Điện làm gì?

Trong lòng suy đoán, nhịn không được nhìn sang Hứa Trưởng lão, trong đầu lập tức xuất hiện thư tịch về đối phương.

- Hồng Viễn Đế Quốc Độc Điện đệ nhất Trưởng lão, Độc Sư lục tinh đỉnh phong...

Ngay từ đầu liền kỹ càng viết ra thân phận của đối phương.

Giống như suy đoán, quả nhiên là Độc Điện Trưởng lão.

Hắn bên này khiếp sợ, độc trùng ở trên không trung đã ăn no, toàn thân phát ra hào quang màu bạc, thẳng tắp lao về phía Tử Diệp Vương.

- Một ngân giáp độc trùng nho nhỏ, liền muốn đối phó ta? Ngươi nghĩ rất đơn giản...

Cười lạnh một tiếng, Tử Diệp Vương cũng không tránh né, nhắm bọ cánh cứng đánh ra.

Phần phật!

Chân khí mãnh liệt như hỏa diễm, tựa hồ muốn đốt cháy bọ cánh cứng, bất quá, tốc độ phi hành của nó cực nhanh, thời gian nháy con mắt liền tránh né đi tới, đi vào trước mặt đối phương, đôi cánh run run, vung vãi một đống bột phấn màu bạc.

- Hừ!

Tử Diệp Vương hất ống tay áo lên, Ngân Phấn bị chân khí cuốn bay.

Đồng thời ngón tay bắn ra chân khí, tựa như Kiếm Khí, tiếp tục điểm đi.

Xì xì xì xì...!

Tốc độ của Kiếm khí nhanh, tốc độ của bọ cánh cứng nhanh hơn, qua lại xuyên thẳng, liên tục phóng thích thể khí đặc thù, cách đó không xa thành chủ ngửi được mùi này, sắc mặt trở nên trắng bệch, thân thể nhoáng một cái, té ngã trên đất.

Đã trúng kịch độc.

- Còn có chút thủ đoạn!

Thấy thành chủ đến đấy, tùy thời sẽ bị độc giết, Tử Diệp Vương cuối cùng từ không thèm để ý trở nên ngưng trọng.

Thân thể đột nhiên chuyển một cái, cả người như bị một cỗ lực lượng đặc thù bao bọc, bọ cánh cứng rơi độc phấn căn bản không cách nào tiến đến.

- Tuy độc trùng này không tệ, nhưng muốn thắng được Tử Diệp Vương... Không có khả năng!

Xem một lát, Trương Huyền lắc đầu.

Thực lực của hắn bây giờ, tuy cách Tử Diệp Vương còn kém rất nhiều, nhưng có Minh Lý Chi Nhãn, ánh mắt không người nào có thể so sánh.

Từ trưởng lão phóng thích độc trùng cho dù rất lợi hại, đồng cấp bậc không người có thể chống lại, nhưng muốn độc sát một vị cường giả Thánh Vực tứ trọng, lực lượng còn kém xa.

Không nói cái khác, chỉ nói Tử Diệp Vương cho đến trước mắt, còn không có vận dụng lực lượng Nguyên Thần, có thể nhìn ra.

Nguyên Thần giống như Vu Hồn, có thể tiến hành Linh Hồn công kích, còn không có sử dụng, bọ cánh cứng liền không làm gì được hắn, một khi sử dụng, đoán chừng kiên trì không được bao lâu.

Quả nhiên, Tử Diệp Vương tựa hồ nhìn ra chiêu số cùng phương pháp công kích của bọ cánh cứng, liền không che giấu, nhẹ nhàng cười cười, chỗ mi tâm có một cỗ lực lượng cường đại phun ra:

- Xuống cho ta!

Ầm ầm!

Thanh âm như Lôi Đình, chấn động mạnh một cái, bọ cánh cứng phi hành ở trên không trung như uống rượu say, liên tục lắc lư, có chút phi hành bất ổn.

- Phốc...

Cách đó không xa, Hứa Trưởng lão tựa hồ cũng bị công kích, sắc mặt đỏ bừng, phun ra một ngụm máu tươi.

- Chẳng lẽ là... Bản Mệnh độc trùng?

Trương Huyền nhíu mày.

Bản Mệnh độc trùng, tương đương với phân thân của Độc Sư, bình thường dùng tinh huyết nuôi dưỡng, dung hợp bộ phận hồn phách người

nuôi dưỡng, một khi bị giết, người sau cũng sẽ lọt vào trọng thương, thậm chí tử vong ngay tại chỗ!

- Ha ha, khó trách lợi hại như vậy, nguyên lai là Bản Mệnh độc trùng...

Hắn nhận ra điểm ấy, Tử Diệp Vương cũng nhận ra được, nhẹ nhàng cười cười, bàn tay mãnh liệt trảo một cái.

Chi chi chi chi!

Bọ cánh cứng có chút lắc lư phi hành bất ổn, rút cuộc trốn tránh không được, bị bóp ở trong lòng bàn tay, vô luận giãy giụa như thế nào cũng bay không thoát.

- Thực lực của ngươi nếu cường thịnh một ít, có lẽ thứ này còn có thể làm tổn thương ta, bất quá... Hiện tại, kém nhiều lắm!

Ngón tay nhẹ nhàng búng, bọ cánh cứng té ngã, Hứa Trưởng lão nhoáng một cái, sắc mặt trắng bệch.

Coi như là Độc Sư vô cùng đáng sợ, kịch độc cũng làm cho người khó lòng phòng bị, nhưng rất nhiều Trưởng lão thực lực chỉ có Thánh Vực nhất trọng đỉnh phong, muốn độc sát một vị Vương giả Dị Linh Tộc tứ trọng, còn kém một đoạn rất lớn.

- Mang ta đi Độc Điện, có thể lưu ngươi một mạng, nếu không... Chết!

Khống chế được bọ cánh cứng, Tử Diệp Vương nhấc mí mắt nhìn sang, ánh mắt mang theo sát khí.

- Cơ hội tốt...

Chứng kiến đối phương tùy thời có thể động thủ, ánh mắt Trương Huyền sáng lên.

Nếu như có thể cứu Hứa Trưởng lão, có lẽ có thể đạt được tín nhiệm của hắn, thừa cơ lẫn vào Độc Điện, miễn đi rất nhiều phiền toái.

So với bắt một vị Độc Sư thẩm vấn mạnh hơn nhiều.

Chỉ là... Không lộ Khôi Lỗi, làm sao mới có thể cứu người từ trong tay một vị Vương giả Dị Linh Tộc Thánh Vực tứ trọng?

Trương Huyền nhịn không được nhíu này.

Tỷ thí dùng độc

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Dịch: Tiêu Dao

Thực lực của hắn bây giờ chỉ có Tòng Thánh, tuy dựa vào các loại thủ đoạn, Thánh Vực nhị trọng cũng chưa hẳn có thể là đối thủ, nhưng mà đối mặt cường giả Nguyên Thần Cảnh còn kém nhiều lắm.

Tùy tiện xông lên, vô cùng có khả năng bị đánh chết ngay tại chỗ.

Trừ khi... Có thể làm cho Thiên Đạo chân khí xâm nhập trong cơ thể đối phương, ại để cho đối phương trúng độc.

Bất quá, nhìn trạng thái của vị Tử Diệp Vương này là không thể nào làm được.

- Mục đích của ta là cứu người, không phải nhất định muốn chém giết Tử Diệp Vương, cái này dễ dàng hơn không ít. Chỉ cần giống như lúc trước đối phó đám người Kim Diệp Vương, làm cho đối phương tin tưởng, đi vào trước mặt là được...

Trong lòng suy tư.

Bây giờ mục đích của hắn là muốn cứu Hứa Trưởng lão, mà không cho đối phương hoài nghi... Nếu không trực tiếp ném Khôi Lỗi ra, hoàn toàn có thể đánh chết Tử Diệp Vương.

Chỉ là... Muốn cho đối phương tin tưởng, nào có dễ dàng như vậy!

Ba cái trước sở dĩ có thể thành công, là vì xuất kỳ bất ý, thừa dịp bất ngờ, cái trước mắt này đã đề phòng, còn muốn làm được liền khó khăn.

- Đúng rồi, có thể từ Thủy Diệp Vương ra tay...

Trong đầu lóe lên linh quang, nghĩ đến một lý do.

Thủy Diệp Vương cùng Tử Diệp Vương cùng thuộc Thanh Điền thập đại Vương giả, đồng thời xuất hiện ở Tĩnh Viễn Thành, nói rõ hai người bọn họ khả năng vì cùng chung mục đích mà đến.

Nói cách khác, có khả năng là vì tìm kiếm Độc Điện, nguyên nhân chính là như thế, Thủy Diệp Vương mới đi phòng đấu giá, muốn đạt được Địa Tàng Hoa... Kết quả bị bản thân giết chết.

- Cứ làm như thế!

Cúi đầu nhìn thoáng qua, thấy Hứa Trưởng lão tùy thời bị đối phương chém giết, biết rõ thời gian không dung hắn nghĩ lâu, lúc này nhẹ nhàng khẽ động, từ trên cây chậm rãi rơi xuống.

Trận pháp Cchung quanh đã khởi động, bằng vào hắn lý giải đối với trận pháp, hoàn toàn có thể làm được thần không biết quỷ không hay tới gần.

Rất nhanh, thối lui đến bên ngoài trận pháp, cốt cách cơ bắp toàn thân nhúc nhích, biến thành một trong hai hộ vệ bên người Thủy Diệp Vương.

Làm xong những thứ này, hai tay ôm quyền, nhìn trong nội viện phát ra âm thanh.

- Thành chủ, không tốt... vị tiền bối ngươi để cho chúng ta thủ hộ ở phòng đấu giá bị người giết, là một vị Danh Sư thất tinh, hắn đang tới bên này...

- Thủy Diệp Vương bị giết? Xuất thủ là Danh Sư thất tinh?

Thanh âm kết thúc, trận pháp trước mắt biến mất, một bóng người đột ngột xuất hiện ở trước mặt Trương Huyền.

Đúng là Tử Diệp Vương.

Trong tay hắn như trước cầm lấy bọ cánh cứng, cách đó không xa Hứa Trưởng lão đã bị khống chế, yên lặng nằm trên mặt đất hữu khí vô lực, xem ra đã bị trọng thương thật lớn.

- Vâng!

Trương Huyền giả bộ kinh hãi, vội vàng gật đầu.

- Đến cùng xảy ra chuyện gì? Nói rõ tình huống cụ thể ra!

Sắc mặt trầm xuống, Tử Diệp Vương nói.

Hắn cùng Thủy Diệp Vương đi đến Tĩnh Viễn Thành, Ngọc Bài đại biểu khí tức của đối phương vỡ vụn là biết rõ, nguyên nhân chính vì như thế, mới vội vã trở lại Phủ Thành chủ.

Bây giờ thấy hộ vệ của đối phương tới đây, nhịn không được hỏi lên.

- Vừa rồi vị tiền bối kia muốn đi vào phòng đấu giá, bị người ngăn lại, nói là lão bằng hữu của hắn, muốn uống rượu, không cho chúng ta theo sau, cụ thể xảy ra chuyện gì, cũng không hiểu rõ tình hình, chỉ biết là một lát sau, thời điểm tìm được hắn, đã bị chết, căn cứ người chứng kiến nói, là một vị Danh Sư thất tinh động thủ...

Trương Huyền nói thật thật giả giả, chỉ tốt ở bề ngoài, dù sao đối phương trong thời gian ngắn sẽ không thể phân biệt thật giả.

Mà hắn muốn chính là chút thời gian này.

Chỉ cần có thể làm cho đối phương tạm thời tin tưởng thân phận của mình, có thể nhẹ nhõm cứu Hứa Trưởng lão cách đó không xa ra, bỏ trốn mất dạng.

- Danh Sư thất tinh? Nơi đây tại sao có thể có Danh Sư thất tinh?

Thấy đối phương nói không hề kẽ hở, Tử Diệp Vương nhíu mày.

Nơi này là Tĩnh Viễn Thành, chỗ vắng vẻ như thế làm sao sẽ xuất hiện Danh Sư thất tinh?

Hơn nữa vì sao lại ra tay với Thủy Diệp Vương?

Hắn có đầy đủ tự tin, ngụy trang là bất luận người nào cũng nhìn không ra, coi như Danh Sư bát tinh cũng chưa chắc có thể phát hiện.

Chỉ là... Muốn nói không phải Danh Sư thất tinh động thủ, bằng vào thực lực của Thủy Diệp Vương, thật không tin tưởng Tĩnh Viễn Thành còn có người nào có thể chém giết.

- Ta không biết!

Trương Huyền nói:

- Chỉ phát hiện thi thể của hắn, vì vậy liền mang theo tới đây...

Nói xong bàn tay khẽ đảo, thân thể khô quắt của Thủy Diệp Vương rơi ở trên mặt đất.

- Đây là thiêu đốt Nguyên Thần, cưỡng ép xuất khiếu?

Đồng tử của Tử Diệp Vương co rụt lại.

Đều là Vương giả Dị Linh Tộc, hắn biết rõ thân thể đối phương như vậy đại biểu cái gì, là thi triển bí pháp Nguyên Thần cưỡng ép thoát ly, một khi sử dụng, hắn phải chết không thể nghi ngờ... Đây là gặp địch nhân cường đại cỡ nào, mới khiến cho hắn thi triển ra chiêu này, được ăn cả ngã về không?

Chẳng lẽ, thật sự là một vị Danh Sư thất tinh?

Thực muốn như thế, liền nguy rồi!

Bị loại Danh Sư cấp bậc này nhìn chằm chằm, coi như là hắn, cũng rất khó đào thoát.

- Không được, phải lập tức thẩm vấn ra vị trí cụ thể của Độc Điện!

Trong lòng cảnh giác, Tử Diệp Vương không dám lưu lại quá nhiều, vội vàng nhìn sang Hứa Trưởng lão cách đó không xa, nhướng mày:

- Ngươi muốn làm gì?

Chỉ thấy hộ vệ vừa rồi hướng hắn bẩm báo sự tình kia, chẳng biết lúc nào đã đi tới trước mặt Hứa Trưởng lão, tựa hồ tính toán nâng dậy.

- Không có làm cái gì, chẳng qua là cảm thấy thương thế hắn có chút nghiêm trọng...

Trương Huyền lúng túng cười cười.

- Nơi đây không cần ngươi, lui ra đi!

Thấy một hộ vệ lại dám tự tiện làm chủ, sắc mặt Tử Diệp Vương trầm xuống.

- Vâng!

Nhẹ gật đầu, Trương Huyền lôi kéo Hứa Trưởng lão, lui về phía sau hai bước, đột nhiên bàn chân đạp mạnh mặt đất, trận pháp nguyên bản đã đình chỉ trong nháy mắt khởi động, sương mù bao phủ cả tiểu viện.

- Hả?

Sắc mặt trầm xuống, Tử Diệp Vương cấp tốc xông tới trước, bất quá trận pháp trước mắt giống như bị người cải biến kết cấu, coi như là hắn, trong lúc nhất thời cũng không cách nào tìm được thân ảnh đối phương.

Cho đến lúc này, hắn mới hiểu được, đối phương nhất định có mưu đồ.

- Đáng giận!

Vẻ mặt tràn đầy dữ tợn, khí tức sát lục trên người không thể kìm nén nổi, trong chớp mắt biến trở về bộ dáng Dị Linh tộc, bàn tay trảo một cái, công kích trận pháp trước mắt.

Tính toán bạo lực phá trận.

Lấy lực lượng Thánh Vực tứ trọng, phá giải một trận pháp lục tinh đỉnh phong, chỉ là một hai chiêu mà thôi.

- Hứa Trưởng lão, ngươi không sao chứ?

Thấy trận pháp tùy thời sẽ sụp đổ, Trương Huyền nhìn về phía lão giả trước mắt đã uể oải không phấn chấn.

- Ngươi là ai?

Hứa Trưởng lão nghi hoặc nhìn qua.

- Ta là một Độc Sư, bất quá, bây giờ không phải là thời điểm giải thích những thứ này, nhanh trốn đi, nếu không chúng ta đều có thể chết ở chỗ này!

Trận pháp lắc lư hai cái, tùy thời có thể tan vỡ, Trương Huyền tràn đầy sốt ruột.

- Độc Sư?

Nhíu mày, Hứa Trưởng lão vẫn gật đầu:

- Đúng vậy, bây giờ không phải là thời điểm nói chuyện, trước chạy đi lại nói!

- Ân!

Trương Huyền nói:

- Ta ở Phủ Thành chủ chờ thời gian lâu dài, đối với trận pháp nơi này đều rất quen thuộc, còn muốn làm phiền Hứa Trưởng lão đi theo đằng

sau ta...

Nói xong không hề giải thích, vội vã đi thẳng về phía trước.

Từ trong lòng lấy ra một dược vật nuốt xuống, sắc mặt của Hứa Trưởng lão khôi phục thoáng một phát, đứng dậy, theo sát ở sau lưng.

Đối phương nói là Độc Sư, tuy có chút không tin, nhưng mà giờ phút này không có lựa chọn tốt hơn.

Đi theo sau lưng, xuyên thẳng qua Phủ Thành chủ.

Gia hỏa kia không chỉ rõ địa hình như lòng bàn tay, nắm giữ trận pháp cũng cực kỳ đáng sợ, rất nhiều trận pháp không có khởi động nhẹ nhàng một chút, liền vận chuyển lên, ngăn tại Tử Diệp Vương đuổi sát theo ở đằng sau.

Không lâu sau, bọn hắn rời phạm vi Phủ Thành chủ, kề sát mặt ngoài kiến trúc bay đi.

Phi hành như vậy không dễ dàng bị phát hiện, càng thêm an toàn.

Đã bay đại khái 20 hô hấp, ngừng lại ở trước một kiến trúc rộng lớn.

- Đây là... Mặc Vân Hiên?

Hứa Trưởng lão sững sờ.

Mặc Vân Hiên có tiếng ở Tĩnh Viễn Thành, hắn biết rõ, thậm chí đã tới mấy lần, bị đối phương đuổi giết không nắm chặt thời gian đào tẩu đến nơi đây làm gì?

- Đối phương nắm Phủ Thành chủ trong tay, hiện tại đào tẩu, vô luận từ chỗ nào phi hành, dùng không được bao lâu đều bị phát hiện. Một khi bị vây, trốn cũng trốn không thoát, đã như vậy, còn không bằng trước tìm một chỗ ẩn núp, dưỡng tốt tổn thương lại nói!

Nhìn ra nghi ngờ của hắn, Trương Huyền nói.

- Không sai!

Nghe được giải thích, Hứa Trưởng lão nhịn không được nhẹ gật đầu.

Đối phương nói không sai, hiện tại đào tẩu mà nói tất nhiên sẽ lưu lại dấu vết, một khi truy xét, rất dễ dàng bị phát hiện, đến lúc đó, người đang ở trên không trung, không còn các loại kiến trúc yểm hộ, còn muốn đào tẩu liền khó khăn.

Xem ra gia hỏa này, không chỉ đối với địa hình trận pháp hiểu rõ rất nhiều, tư duy cũng rất kín đáo.

Trong lòng suy tư, đi theo sau lưng đối phương, rẽ vài cái, đi vào một tĩnh thất.

Nơi đây có trận pháp, có thể ngăn cách hết thảy khí tức.

- Đây có thể tránh né một đoạn thời gian!

Đi vào phòng, Trương Huyền nói.

Đúng là tĩnh thất lúc trước hắn giáo huấn Hồ Vân Sinh, rất yên tĩnh, thích hợp tình huống trước mắt.

- Ân!

Hứa Trưởng lão nhẹ gật đầu, cũng không có trực tiếp bắt đầu chữa thương, mà nhìn về phía Trương Huyền trước mắt, hai mắt bắn ra tinh quang:

- Ngươi nói ngươi là Độc Sư, có huy chương đại biểu thân phận đẳng cấp không?

Đối phương là cường giả Thánh Vực tứ trọng, vị trước mắt chỉ là Tòng Thánh, nhẹ nhõm cứu bản thân ra, nói không nghi ngờ đó là giả dối.

Vô cùng có khả năng là đối phương cố ý làm ra cái bẫy, mục đích là để cho hắn mang theo tiến nhập Độc Điện.

- Không có!

Trương Huyền lắc đầu:

- Ta chỉ là tự học, cho đến trước mắt, còn không có khảo hạch qua...

- Không có khảo hạch qua?

Ánh mắt lóe lên, sắc mặt của Hứa Trưởng lão trở nên âm trầm:

- Độc Sư cũng có thể tự học? Loại sự tình này, ngươi lừa gạt người không hiểu còn nói qua được, nói với ta, ngươi cảm thấy ta sẽ tin tưởng?

Học tập Độc Sư, cần cẩn thận nghiên cứu các loại độc vật, hơi có sai lầm sẽ bị hạ độc chết, ân sư truyền thụ, cũng thường xuyên xuất hiện sự tình chết người, tự học? Nói đùa gì vậy!

- Ta biết rõ ngươi không tin...

Chứng kiến biểu lộ của đối phương, Trương Huyền rõ ý nghĩ của hắn, cười khổ lắc đầu:

- Không tin ta là Độc Sư, vậy cũng không có biện pháp, như vậy đi... Có dám cùng ta so đấu dùng độc không? Nếu như ngươi có thể thắng ta, không cần suy nghĩ nhiều, nhất định sẽ chết ở trong tay ngươi... Nếu như ta thắng, hy vọng có thể đưa ta đến Độc Điện, khảo hạch đẳng cấp Độc Sư chính thức!

- Cùng ta tỷ thí?

Ánh mắt nheo lại, Hứa Trưởng lão nhìn về phía thanh niên trước mắt.

Đẳng cấp huy chương, cũng không nhất định có thể đại biểu thân phận, dù sao mình ngay cả đối phương là ai cũng không biết, vạn nhất chém giết một vị Độc Sư, giành được huy chương, hắn cũng không phân biệt ra được.

Chân chính xác nhận thân phận, chỉ có một, đó chính là... Dùng độc!

Chỉ cần đối phương thật biết dùng độc... Đó chính là Độc Sư chính thức, đây là không thể giả dối.

- Tốt!

Hứa Trưởng lão gật đầu.

Mùi vị không tệ

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Dịch: Tiêu Dao

- Tỷ thí như thế nào? Ngươi tới định quy củ đi!

Nghe hắn đồng ý, Trương Huyền nói.

Lấy tính khí của đối phương, dùng sức mạnh mà nói, khả năng giết, cũng chưa hẳn có thể nói ra vị trí của Độc Điện, lại nói, vạn nhất nói ra giả dối, phiền toái tất nhiên càng nhiều.

Biện pháp tốt nhất chính là đối phương tin tưởng hắn là Độc Sư, tự mình mang theo.

Lại nói tình huống của Ngụy Như Yên, chỉ sợ còn cần Độc Điện trợ giúp, tốt nhất không nên trở mặt.

- Tốt, tình huống hiện tại của ta, không có biện pháp phối trí độc dược, bất quá, trên thân có mấy loại dược vật, ngươi tùy tiện chọn một, nếu như có thể giải hết độc tính trong đó, ta liền thừa nhận ngươi là Độc Sư!

Suy tư thoáng một phát, bàn tay của Hứa Trưởng lão trảo một cái, trước mắt xuất hiện tám bình sứ.

Phía trên không có bất kỳ chú thích hay chữ viết, chỉ có phong ấn rườm rà, từ bên ngoài căn bản nhìn không ra đến cùng chứa cái gì.

Bất quá, Minh Lý Chi Nhãn chiếu xuống, có thể rõ ràng cảm nhận được trong đó có sát ý mênh mông, tựa hồ chỉ cần mở nắp bình, có thể để cho một phương sinh linh máu chảy thành sông.

Kịch độc lợi hại, giống như Linh dược, sẽ sinh ra linh tính đặc thù, một khi phóng xuất ra, không có giải dược đối ứng, sẽ tạo thành tai họa thật lớn.

Nguyên nhân chính là như thế, chức nghiệp Độc Sư bị các loại chức nghiệp kinh sợ, là thế nhân không dung.

- Những thứ này đều là... độc dược sấp sáu đỉnh phong!

Trương Huyền nhìn qua.

Những bình sứ này đều đạt đến cấp sáu đỉnh phong, so với bọ cánh cứng lúc trước không yếu hơn chút nào.

- Đúng vậy, những dược vật này đều đạt đến cấp sáu đỉnh phong, ngươi tùy tiện lựa chọn một cái, chỉ cần ở trong vòng một canh giờ chế biến ra giải dược, ta liền thừa nhận ngươi là Độc Sư!

Ánh mắt Hứa Trưởng lão sáng ngời nói.

- Tốt, ta xem trước một chút này là dược vật gì!

Thấy quy tắc của đối phương cực kỳ đơn giản, không có do dự quá lâu, Trương Huyền nhẹ gật đầu, tiện tay cầm lấy bình sứ thứ nhất, tiện tay mở ra, cúi đầu nhìn sang.

Nhìn động tác của hắn, sắc mặt của Hứa Trưởng lão âm trầm.

Độc Sư nghiệm độc, vì để tránh cho bản thân lọt vào ám toán, có trình tự cùng phương pháp đặc thù, gia hỏa trước mắt này, chẳng những một chút trình tự cũng không dùng, còn giống như thấy rượu ngon, mỹ thực, mở ra nắp bình kiểm nghiệm, cái mũi ngửi thoáng một phát...

Đây là cảm giác mình mạng lớn, hay thật là cái gì cũng không hiểu.

Coi như là một Độc Sư tam, tứ tinh, cũng sẽ không lỗ mãng như vậy, làm ra loại sự tình ngây thơ này.

Đang cảm thấy đối phương nhất định sẽ bị độc khí độc lật, chỉ thấy hắn đổ ngược bình, đổ ra một đống bột phấn bên trong, đặt ở lòng bàn tay, dùng ngón tay nhẹ nhàng vê vê.

- ...

Trên đầu Hứa Trưởng lão gân xanh nhảy loạn.

Đây quả thực là muốn chết, độc dược cấp sáu đỉnh phong đặt ở lòng bàn tay, xuyên thấu qua da, một khi xâm nhập kinh mạch, đừng nói một Tòng Thánh, coi như là Thánh Vực nhị trọng cũng chưa hẳn có thể thừa nhận được!

Nào có Độc Sư dùng loại phương pháp này kiểm nghiệm độc dược?

Thật muốn như vậy, chỉ sợ Độc Điện mỗi kiểm nghiệm độc dược một lần, sẽ chết một đống... sau mấy lần, cũng không cần Danh Sư xuất thủ, bọn hắn trước hết chết sạch.

Đang muốn nhìn xem đối phương có thể bị tại chỗ độc chết hay không, chỉ thấy gia hỏa cách đó không xa, lấy ra một cái khăn vuông màu trắng, treo ở trước ngực, sửa sang lại tư thái thoáng một phát, giống như đi vào nhà hàng, lấy cái muỗng múc độc dược, chậm rãi chứa lên, bỏ vào trong miệng.

Khóe miệng co lại, Hứa Trưởng lão thiếu chút nữa ngất đi.

Dùng ngón tay vê độc dược, cũng rất quá phận, rất vi phạm nguyên tắc rồi... Trực tiếp nếm?

Ngươi đây là ngại chết chậm?

Mấu chốt nhất là... Trước người treo khăn vuông, sửa sang lại tư thái, lấy ra muỗng là cái quỷ gì?

Ta là để ngươi giải độc, không phải để ngươi đi ăn cơm...

Da đầu đang run lên, cân nhắc có muốn lấy ra giải dược cứu sống gia hỏa này hay không, chỉ thấy hắn vỗ miệng, có chút không hài lòng lắm nhìn qua:

- Hứa Trưởng lão, ngươi phối độc dược này, mùi vị không tốt lắm, vị rất kém cỏi, nhất là mùi vị, ta sợ rất nhiều người ăn một lần, sẽ không có hứng thú ăn lần thứ hai a, quá tệ!

Thân thể nhoáng một cái, Hứa Trưởng lão thiếu chút nữa ngã sấp xuống.

Đại ca, đây là độc dược, không phải mỹ thực, ăn một lần liền ngoẻo rồi... Đâu còn có cơ hội lần thứ hai?

Quá tệ... tệ muội muội ngươi a!

Ăn độc dược, tùy thời bị độc chết, sợ hãi còn không kịp, ai còn để mùi vị ở trong lòng?

Đang cảm thấy nổi điên, chỉ thấy đối phương cũng không dừng lại, mà mở ra bình thứ hai, tiếp tục lấy dược vật ra ăn:

- Cái này mùi vị còn có thể, nếu có thể xào thoáng một phát, vị sẽ tốt hơn.

Mở ra bình thứ ba:

- Cái này có chút ngọt, ngươi có phải thêm mật ong hay không, ai, ta không thích nhất mật ong, lần sau có thể cân nhắc thoáng một phát, thêm một ít cam thảo!

- Cái này hòa vào trong nước có lẽ vị không tệ, lực lượng hơi sền sệt, khó coi. Mùi vị nha, phối hợp thịt nướng cùng mỹ tửu mà nói, ngược lại

miễn cưỡng có thể ăn được, nhiều thì quá sức, dù sao theo ta mà nói, đồ vật sền sệt, ăn nhiều có chút buồn nôn...

...

Một bên nếm, Trương Huyền một bên thành khẩn bình phẩm.

- ...

Hứa Trưởng lão túm lấy tóc.

Hắn luyện chế độc dược đều có thể độc chết Thánh Vực nhất trọng đỉnh phong, sao đối phương ăn dễ dàng như vậy? Giống như cho hắn mỹ thực vậy?

Chẳng lẽ những độc dược này, thời gian thật dài không dùng đã mất đi hiệu quả?

- Không nên nha...

Trong lòng kỳ quái, tiện tay cầm qua một bình vừa rồi đối phương đã ăn, dùng ngón tay dính một chút, đặt ở trong miệng.

- Phốc!

Dược vật mới tiến nhập cổ họng, liền phun ra một ngụm máu tươi, cả người liên tục run rẩy, kinh mạch toàn thân tựa hồ tùy thời sẽ bạo tạc nổ tung.

Vội vàng từ trong lòng lấy ra giải dược nuốt một viên, lúc này mới cảm giác thư thái hơn rất nhiều, vẻ mặt tràn đầy run rẩy nhìn về phía gia hỏa cách đó không xa vẫn còn tiếp tục nhấm nháp độc dược.

Vẻ mặt phát mộng.

Rất nhanh, tám bình độc dược, đối phương đều nếm một lần, biểu lộ say mê, tựa hồ còn có chút vẫn chưa thỏa mãn.

- Như thế nào?

Thật sự nhịn không được, Hứa Trưởng lão hỏi.

Vẻ mặt đối phương thành thật nhẹ gật đầu:

- Không hổ là độc dược cấp sáu đỉnh phong, ăn cũng không tệ lắm, đúng rồi, cái cuối cùng nếu như có thể lại giòn một ít, vị nhất định sẽ rất tốt.

- ...

Hứa Trưởng lão cứng ngắc.

Vì luyện luyện chế những độc dược này, hắn hao tốn tinh lực cả đời, vốn tưởng rằng đã có những thứ này, hoàn toàn có thể rong ruổi thiên hạ, để cho vô số người kiêng kị, nằm mơ cũng không nghĩ đến thành điểm tâm ăn... Mấu chốt nhất là vừa ăn vừa nói mùi vị không tốt...

Con mẹ nó, những thứ này, thật sự là độc dược ăn sẽ chết!

Ta thật là Độc Sư, hơn nữa là một vị Độc Sư rất lợi hại, không phải đầu bếp...

Không để ý tới đối phương nổi điên, Trương Huyền lắc đầu.

Vừa rồi cử chỉ cũng không phải hắn tận lực làm, trong cơ thể có Thiên Đạo chân khí, những dược vật này, đối với hắn một chút tác dụng cũng không có, cẩn thận nhấm nháp mùi vị mà nói, hoàn toàn chính xác có không ít chưa đủ chỗ, cần sửa lại.

Nếu như độc dược là để cho người khác ăn, vị ngon, ít nhất cũng sẽ khiến thời điểm người ta chết giảm bớt thống khổ một ít, không đến mức rất khó qua.

- Khục khục, ngươi... Ăn nhiều độc dược như vậy, thật không có việc gì?

Một lát sau, thấy tên trước mắt vẻ mặt say mê, không có chút dấu hiệu trúng độc nào, khóe miệng của Hứa Trưởng lão co quắp nảy, nhịn không

được hỏi.

- Không có việc gì a!

Lúc này Trương Huyền mới hồi phục tinh thần:

- Thế nào, bây giờ có thể xác nhận ta là Độc Sư sao?

- Có thể, nếu như ngươi như vậy cũng không phải Độc Sư, ta có thể tự sát...

Cười khổ một tiếng, Hứa Trưởng lão lắc đầu.

Lúc trước nghe đối phương nói, tự học thành tài, còn cảm thấy ăn nói bừa bãi, tận mắt thấy đối phương ăn độc dược giống như ăn cơm, lập tức rõ... Gia hỏa này nhất định là tự học rồi!

Có được thể chất bách độc bất xâm, thử bất luận độc dược gì cũng không sao, tự học cũng không coi vào đâu.

- Vậy là tốt rồi, mau chóng chữa thương đi! Ta sợ nơi này giấu giếm không được bao lâu...

Thấy đối phương thừa nhận bản thân, Trương Huyền nhẹ gật đầu.

Tuy nơi đây có thể ngăn cách hết thảy khí tức, cực kỳ che giấu, nhưng có lẽ cũng giấu giếm không được bao lâu, đuổi theo chỉ là chuyện sớm muộn.

Nhất định phải mau chóng đi Độc Điện mới được.

- Ân!

Hứa Trưởng lão cũng hiểu rõ điểm ấy, nhẹ gật đầu, từ trong Không Gian giới chỉ lấy ra dược liệu, phối chế thành nước thuốc đặc thù, nuốt xuống dưới.

Thủ đoạn chữa thương của hắn không giống Y sư, Luyện Đan Sư, người sau dùng chính là thuốc bổ, bổ sung thiếu hụt trong cơ thể, mà hắn dùng là kịch độc, lấy độc kích thích thân thể, để cho chân khí vận chuyển nhanh hơn, mau chóng khôi phục thương thế.

Cả hai trăm sông đổ về một biển, nói không nên lời cái nào tốt hơn.

Chỉ bất quá, người trước cố bản bồi nguyên, có thể làm cho người càng đi càng xa, đối với về sau có lợi, mà dùng độc kích thích, trong thời gian ngắn có thể cho người lực lượng đại tăng, cuối cùng sẽ làm bị thương căn bản.

Thấy hắn dưỡng thương phải cần một khoảng thời gian, Trương Huyền cũng không thúc giục, rời đi tĩnh thất, lần nữa biến trở về bộ dáng “Tôn Cường”, tìm Hồ Vân Sinh.

- Bẩm báo tiền bối, lúc trước... Thành chủ thả ra tin tức, ai dám cùng hắn tranh đoạt, chính là cùng Phủ Thành chủ đối nghịch... Vì vậy, cũng không có người mua sắm, có muốn ta tiếp tục tuyên truyền, qua mấy ngày mở lại một lần đấu giá hội hay không?

Nhìn thấy hắn, vẻ mặt Hồ Vân Sinh lúng túng.

Thành chủ thả ra tin tức, không ít người có hứng thú với Địa Tàng Hoa cũng không dám xuất thủ, kết quả vật phẩm khác đều đấu giá đi, Địa Tàng Hoa lại không người hỏi thăm...

- Không cần!

Trương Huyền khoát tay áo.

Đã tìm được Độc Sư, đấu giá dược liệu liền không còn ý nghĩa.

- Vâng!

Hồ Vân Sinh gật đầu, đưa tới hộp ngọc chứa đựng Địa Tàng Hoa.

Tiếp nhận hộp ngọc, đang muốn nói gì, chỉ thấy một đám người đi nhanh tới, đi đầu đúng là Tử Diệp Vương lúc trước nhìn thấy ở Phủ Thành chủ.

Lúc này, hắn đã ngụy trang thành bộ dáng nhân loại, không có Minh Lý Chi Nhãn, căn bản nhìn không ra kẽ hở.

- Hồ Hiên chủ, vị này chính là khách quý của Phủ Thành chủ, Tử Diệp tiền bối, hắn có một đồ vật quý trọng bị người đánh cắp, hoài nghi người trộm đồ vật giấu ở nơi đây, vì vậy muốn điều tra thoáng một phát, mong ngươi phối hợp!

Một hộ vệ đi lên trước nói.

- Điều tra?

Nhăn mày lại, sắc mặt của Hồ Vân Sinh xanh mét.

Ở hắn xem ra, trộm đồ vật gì đều là lý do, chẳng lẽ đối phương mua không nổi Địa Tàng Hoa, muốn đổi thành cường đoạt sao?

- Đúng vậy, hy vọng có thể phối hợp, nếu không, Mặc Vân Hiên sẽ rất phiền toái!

Trong giọng nói của hộ vệ mang theo uy hiếp.

Tức giận sắp bạo tạc nổ tung, Hồ Vân Sinh đang không biết trả lời như thế nào, chợt nghe cách đó không xa Tôn Cường tiền bối nói.

- Vật phẩm quý trọng? Mất đi hoàn toàn chính xác làm cho người sốt ruột, không biết là vật phẩm gì, nói nghe một chút, nói không chừng, chúng ta có thể hỗ trợ tìm được...

Quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Tôn tiền bối mỉm cười, tràn đầy chân thành.

Tử Diệp Vương phát điên

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Dịch: Tiêu Dao

Phần thành khẩn này, tựa hồ phát ra từ nội tâm, mang theo lực hấp dẫn thiên nhiên, làm cho không người nào có thể cự tuyệt.

- Vật phẩm cũng không trọng yếu, chủ yếu nhất là hai tên gia hỏa kia, ở Phủ Thành chủ ăn cắp, nếu như không bắt lấy, về sau uy nghiêm của Tĩnh Viễn Thành để vào đâu?

Bị đối phương “chân thành” lây nhiễm, hộ vệ nhịn không được nói.

- Cũng đúng, ở Phủ Thành chủ ăn cắp, hoàn toàn chính xác tội không thể thứ!

Trương Huyền nhẹ gật đầu, ngôn từ tràn đầy chính nghĩa:

- Bất quá, các ngươi cứ như vậy tìm kiếm, đối phương thật giấu ở chỗ này, tất nhiên đã hiểu rõ tình hình, gây chuyện không tốt sẽ lặng lẽ đào tẩu, như vậy đi, không bằng để cho Hồ Hiên chủ kích hoạt trận pháp chung quanh, làm cho đối phương trốn không có thể trốn, chúng ta lại tính toán khác!

- Cái này...

Hộ vệ không dám làm chủ, quay đầu nhìn về phía Tử Diệp Vương ở cách đó không xa.

- Ân!

Chần chừ một chút, Tử Diệp Vương gật đầu:

- Hai tên gia hỏa kia, đối với trận pháp nghiên cứu sâu đậm, tốt nhất có thể mở ra trận pháp cường đại nhất của Mặc Vân Hiên các ngươi, nếu không, ta sợ đối phương vẫn có thể nhẹ nhõm rời đi!

Gia hỏa cứu Hứa Trưởng lão kia, đơn giản liền cải biến trận pháp, hơn nữa kích hoạt, coi như là hắn cũng làm không được, chỉ từ điểm đó cũng có thể thấy được, khống chế trận pháp đã đạt đến tình trạng cực kỳ cao thâm, trận pháp thông thường, căn bản trói không được đối phương.

- Lợi hại như vậy? Như vậy đi, ta chỗ này vừa vặn có một trận bàn rất lợi hại, hiện tại liền kích hoạt!

Mỉm cười, Trương Huyền nói.

- Trận bàn?

Tử Diệp Vương nhíu mày.

- Là ta ở một lần thí luyện lấy được, đạt đến cấp bảy, bình thường không dùng tới, ngươi đã nói hai kẻ trộm này lợi hại, dùng trận pháp này, ổn thỏa nhất!

Trương Huyền gật đầu.

- Cấp bảy?

Ánh mắt của Tử Diệp Vương sáng lên.

Loại trận bàn cấp bậc này, một khi khởi động, coi như là hắn, muốn chạy ra cũng khó khăn, chỉ là Mặc Vân Hiên lại có thứ này, khó trách có thể có nhiều bảo vật như vậy đấu giá!

Quả nhiên không thể khinh thường.

- Đúng vậy!

Đáp một tiếng, cổ tay của Trương Huyền khẽ đảo, một cái trận bàn xuất hiện ở lòng bàn tay, chân khí mãnh liệt quán thâu vào trong, một hồi nổ vang, chung quanh lập tức bị sương mù bao phủ.

- Lợi hại!

Đồng tử của Tử Diệp Vương co rụt lại.

Mặc dù trận pháp này chỉ là mê trận đơn giản, lại hết sức củng cố, coi như là hắn toàn lực xuất thủ, muốn phá vỡ, không có hơn mười phút cũng không thể làm được, dùng để đối phó Thánh Vực nhị, tam trọng, căn bản không cách nào chạy trốn.

- Đợi một lát lục soát hai tên gia hỏa kia xong, cái trận bàn này chung một chỗ đoạt luôn...

Ánh mắt lóe lên.

Hắn là Dị Linh tộc, vốn cùng nhân loại không đội trời chung, một khi tìm được hai tên gia hỏa kia, không cần phải tiếp tục ngụy trang, trước đoạt lấy thứ tốt lại nói.

Nếu lúc trước ở Phủ Thành chủ có thứ này, hai người kia làm sao có thể đào tẩu?

- Trận pháp này không tệ, mang người của chúng ta đi tìm đi!

Suy tư thoáng một phát, Tử Diệp Vương khoát tay áo nói.

Trận pháp bao phủ xuống, nếu như hai gia hỏa đào tẩu kia thực ở trong Mặc Vân Hiên mà nói, tuyệt đối trốn không thoát, nhưng sương mù lớn như vậy, người của hắn khẳng định cũng tìm không thấy, nhất định phải có người dẫn đường mới được.

- Tốt!

Trương Huyền nhẹ gật đầu, dặn dò một tiếng:

- Hồ Vân Sinh, mang bằng hữu của Phủ Thành chủ đi tìm kiếm khắp nơi! Đúng rồi, thuận tiện chuẩn bị chút rượu ngon tới đây, ta cùng vị Tử Diệp tiền bối này ở đây chờ các ngươi!

- Vâng!

Tuy không biết Tôn Cường tiền bối vì sao đối với lời của đối phương nói gì nghe nấy, nhưng biết rõ nghe lời khẳng định không sai, nhẹ gật đầu, mang theo rất nhiều hộ vệ đi thẳng về phía trước.

Phương hướng bọn hắn tiến lên, sương mù tự động tản ra, tựa như có người chỉ dẫn.

- Mau chóng tìm người là tốt rồi, rượu và thức ăn gì gì đó coi như xong...

Tử Diệp Vương khoát tay áo.

- Ai, sao có thể được! Có thể làm cho thành chủ tôn xưng một tiếng tiền bối, đưa hộ vệ cho ngươi thống lĩnh, địa vị tự nhiên tôn sùng, chúng ta chỉ làm việc buôn bán, đương nhiên phải sớm kết giao một phen...

Trương Huyền cười cười.

Trận bàn là hắn khống chế, để cho người đi nơi nào, đều ở một ý niệm, không lâu sau, Chu Khiếu liền bưng rượu và thức ăn tới.

- Tiền bối, mời!

Rót đầy rượu, trong mắt Trương Huyền tràn đầy thành khẩn.

- Ân!

Vốn không muốn uống, nhưng thấy ánh mắt của đối phương sạch sẽ thuần khiết, không có chút giả bộ nào, lúc này mới nhẹ gật đầu, bưng

chén rượu lên.

Bất quá dù vậy, thần thức vẫn lan tràn nhìn tửu thủy, dò xét một chút.

Một lát sau, nhẹ nhàng thở ra, trong mắt hơi có xấu hổ.

Trải qua dò xét, hắn phát hiện trong tửu thủy này, vấn đề gì cũng không có, đối phương là chân tâm thật ý mời hắn uống rượu, mà hắn lại nghi thần nghi quỷ...

Ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy trung niên nhân ở đối diện đã uống một hơi cạn sạch.

- Như thế nào, rượu này không hợp khẩu vị? Nếu không ta sai người đổi thoáng một phát...

Thấy hắn không uống, Trương Huyền nhìn qua.

- Không cần...

Nhẹ nhàng cười cười, Tử Diệp Vương uống một hơi cạn sạch.

Với hắn mà nói, một chén rượu mà thôi, không nói trước đã dò xét ra không có độc. Cho dù có độc, lấy thực lực của hắn, cũng có thể đơn giản áp chế, sẽ không bị bất cứ thương tổn gì.

- Hào khí!

Thấy hắn uống xong, Trương Huyền hài lòng nhẹ gật đầu:

- Còn là Tử Diệp Vương sảng khoái, không giống Thủy Diệp Vương lúc trước, ta khuyên cả buổi, miệng lưỡi sắp nói nứt ra, mới miễn cưỡng uống một chén nhỏ, phiền toái chết!

- Thủy Diệp Vương?

Vừa buông chén rượu xuống, liền nghe nói như thế, đồng tử của Tử Diệp Vương co rụt lại, biến sắc:

- Ngươi là ai?

Hộ vệ chỉ nói cho đối phương biết, hắn là Tử Diệp tiền bối, cũng không nói Tử Diệp Vương!

Hơn nữa mấu chốt nhất là... Đối phương còn nói Thủy Diệp Vương!

Đồng bạn của mình vừa bị người chém giết, gia hỏa này nói ra tên, còn uống một chén rượu... Chẳng lẽ có liên hệ gì?

- Ngồi xuống ngồi xuống, chớ khẩn trương, cùng lắm thì giống như Thủy Diệp Vương, bị lộng chết mà thôi, có gì phải vội chứ...

Trương Huyền khoát tay áo, tiếp tục rót rượu.

- Ngươi... Thủy Diệp Vương là ngươi giết? Ngươi là Danh Sư thất tinh kia?

Đồng tử co rụt lại, Tử Diệp Vương chỉ cảm thấy được toàn thân tóc gáy dựng đứng.

Đối phương có thể chém giết Thủy Diệp Vương, tự nhiên cũng có thực lực chém giết hắn, người mạnh như thế gần trong gang tấc, lại có thể không phát hiện chút nào, quả thực không thể tin được.

- Cái gì Danh Sư thất tinh? Chẳng lẽ ngươi không có nhìn ra sao? Cứu đi Hứa Trưởng lão cũng là ta!

Vẻ mặt Trương Huyền tràn đầy không vui nhìn qua, cơ bắp cốt cách toàn thân nhúc nhích, một lần nữa biến thành bộ dáng của hộ vệ.

- Ngươi, ngươi... Chết cho ta!

Tử Diệp Vương phát điên, gào thét một tiếng, mãnh liệt đứng dậy, bàn tay vỗ xuống, tính toán bổ ngã xuống đất.

Đường đường Dị Linh Tộc Thanh Điền nhất mạch, một trong thập đại Vương giả, lại bị một nhân loại trêu đùa hí lộng như thế, còn không có

phát hiện, hắn cũng cảm thấy sắp nổ tung.

- Ai, người trẻ tuổi, chính là thiếu kiên nhẫn...

Thấy đối phương xuất thủ, Trương Huyền lắc đầu, thở dài một tiếng, cũng không thấy có bất kỳ động tác, Tử Diệp Vương ở đối diện sắc mặt trắng nhợt, thân thể liên tục run rẩy, trực tiếp quỳ rạp xuống đất, từng ngụm từng ngụm thổ huyết.

Vừa rồi uống chén rượu kia, ẩn chứa Thiên Đạo chân khí của hắn, tiến nhập trong cơ thể, dĩ nhiên biến thành kịch độc.

- Ngươi hạ độc...

Hiểu được, thân thể Tử Diệp Vương liên tục run rẩy, ánh mắt lộ ra vẻ hoảng sợ.

- Đúng vậy, không hạ độc, ngươi cho rằng ta một Tòng Thánh, có thể đánh qua được ngươi?

Rầm ào ào!

Đang khi nói chuyện, hai cái chén rượu bị rót đầy, tửu thủy óng ánh, không có rơi vãi ra một giọt.

- Tòng Thánh? Ngươi... Là Tòng Thánh?

Tử Diệp Vương không thể tin được.

Nếu như nói đối phương là Danh Sư thất tinh, thua ở trong tay cũng nhận, một Tòng Thánh khiến bản thân trúng độc... Điều này sao có thể?

- Ta chỉ có bấy nhiêu thực lực, chẳng lẽ ngươi nhìn không ra?

Trương Huyền lắc đầu.

- Tòng Thánh, làm sao có thể giết Thủy Diệp Vương... Ta không tin!

Tử Diệp Vương gào thét.

Coi như là Thủy Diệp Vương trúng độc, là cường giả Thánh Vực tứ trọng, sử dụng bí pháp Nguyên Thần xuất khiếu, chém giết cực kỳ nhẹ nhõm, làm sao có thể bị chém giết, ngay cả tin tức cũng không có truyền ra?

- Đừng có gấp, không riêng gì Thủy Diệp Vương, Kim Diệp Vương, Thanh Diệp Vương cũng đều bị ta giết chết, không có gì lớn! Yên tâm đi, rất nhanh sẽ để các ngươi đoàn tụ!

Bưng lên một ly rượu, Trương Huyền uống một ngụm, thản nhiên nói.

- Ngươi... Phốc!

Thân thể Tử Diệp Vương nhoáng một cái.

Thủy Diệp Vương bị giết, hắn tận mắt nhìn thấy thi thể, giờ phút này nghe được Kim Diệp Vương, Thanh Diệp Vương lại cũng đã chết... Thiếu chút nữa trực tiếp điên rồi.

Thanh Điền thập đại Vương giả, không người nào không là thế hệ uy danh hiển hách, đừng nói một đế quốc nhất đẳng nho nhỏ như Hồng Viễn, coi như là Thanh Nguyên phong hào đế quốc, cũng không ai dám khinh thường.

Không nói tàn sát hàng loạt dân trong thành, ít nhất có thể giết thiên hôn địa ám, nhân loại không biết làm thế nào.

Hiện tại tứ đại Vương giả tiêu phí trả giá cực lớn đi ra, cái gì cũng chưa làm, liền ngoẻo ba cái... Nghe khẩu khí, đều hao tổn ở trong tay Tòng Thánh này, thật hay giả?

Trong mắt tràn đầy hoảng sợ, biết rõ đối phương có thể nói ra tên, tất nhiên tám chín phần mười là thật, Tử Diệp Vương không dám dừng lại, thân thể chuyển một cái, muốn đào tẩu.

Kim, Thanh, Thủy ba đại Vương giả, từng cái thực lực đều không yếu hơn hắn chút nào, kết quả đều hao tổn ở trong tay đối phương, không cảm giác mình có thể chém giết!

Còn không bằng trước đào tẩu lại nói.

Còn độc trong cơ thể, chỉ cần chạy thoát, tổng có biện pháp giải quyết...

- Đi? Ta cũng bố trí trận pháp, hiện tại đi, có phải có chút quá không lễ phép rồi hả?

Lắc đầu, Trương Huyền lần nữa xoa xoa tay.

Tử Diệp Vương vừa bay không xa lập tức cảm thấy toàn thân đau đớn, từ không trung rớt xuống, người ở dưới đất liên tục run rẩy.

- Trốn không thoát, cùng lắm thì cùng chết...

Cảm nhận được kịch độc trong cơ thể liên tục xé rách, tùy thời có thể tử vong, Tử Diệp Vương biết chắc trốn không thoát, cắn răng một cái, lần nữa lao đến trung niên nhân.

Nếu như trốn không thoát, vậy ngọc nát đá tan!

- Vì sao các ngươi đều ưa thích đồng quy vu tận vậy nhỉ?

Thở dài một tiếng, vẻ mặt Trương Huyền phiền muộn.

Cái gọi là Thanh Điền thập đại Vương giả này, đã giết ba cái, từng cái đều muốn đồng quy vu tận... Thật sự là không hề có ý mới!

- Mấy người các ngươi, đi lên trước móc đồ vật trong miệng hắn ra, sau đó đập cho một trận lại nói!

Ngón tay câu câu, lập tức bảy tám Khôi Lỗi xuất hiện ở trước mắt, nhắm Tử Diệp Vương vọt tới.

- Dị Linh tộc? Không đúng, đây là Khôi Lỗi...

Chứng kiến mấy gia hỏa xông lại, thân thể Tử Diệp Vương run lên.

Có thể làm cho nhiều Khôi Lỗi Dị Linh tộc như vậy hộ giá, đây không phải đãi ngộ Vương giả nên có sao?

Đến cùng ngươi là Vương giả Dị Linh Tộc, hay là ta?

Như thế nào ta người cô đơn, một thuộc hạ cũng không có, bần hàn như vậy...

Tử Diệp Vương thần phục

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Dịch: Tiêu Dao

Thời gian không cho phép hắn suy nghĩ nhiều, cũng không có lưu cho hắn quá nhiều thời gian phiền muộn, rất nhiều Khôi Lỗi nghe được mệnh lệnh, gào thét lên vọt lên.

Đổi lại lúc trước, đối diện với mấy Khôi Lỗi Thánh Vực tam trọng này, Tử Diệp Vương còn có thể ngăn cản một chút, hiện tại thân trúng kịch độc, căn bản ngăn cản không nổi, không lâu sau, vẻ mặt liền tràn đầy dấu chân, đầu sưng giống như dưa hấu, bình tĩnh nằm trên mặt đất, hít vào nhiều thở ra ít, tùy thời có thể ngủm.

Bưng rượu ngon, Trương Huyền đi vào trước mặt, nhìn chằm chằm tên trước mắt, mang theo ưu nhã:

- Làm thú sủng của ta, có thể tha chết cho ngươi!

Có kinh nghiệm của mấy Vương giả trước đến xem, làm cho đối phương hàng phục khả năng không lớn, nhưng mà cũng có thể thử một chút. Vạn nhất thành công, có một Thánh Vực tứ trọng Dị Linh tộc làm hạ nhân, năng lực bảo vệ tính mạng nhất định tăng nhiều.

Đến lúc đó cũng có thể hiểu rõ thêm bí mật của đối phương, biết rõ vì sao bọn hắn phái ra nhiều Vương giả như vậy, lại vì sao nhất định muốn tìm kiếm được vị trí Độc Điện.

- Ngươi... Nằm mơ!

Nghe được yêu cầu này, Tử Diệp Vương tức giận nghiến răng nghiến lợi, sắp bạo tạc nổ tung.

Hắn đường đường Vương giả, đối phương lại muốn mình làm thú sủng... Quả thực không thể nhẫn nhịn!

- Vậy được rồi!

Trương Huyền dặn dò một tiếng:

- Hung hăng đánh cho ta!

Đối với Dị Linh tộc, hắn không có bất kỳ hảo cảm, càng không có chút đồng tình, nếu như không thể dùng, giết là được.

Bành bành bành bành!

Rất nhiều Khôi Lỗi đi lên lại là một hồi quyền đấm cước đá, không dùng bao nhiêu thời gian, khuôn mặt của Tử Diệp Vương liền trắng bệch, ngay cả khí lực nói cũng không có.

Lần này Trương Huyền hấp thụ giáo huấn lúc trước, sớm phong ấn huyệt vị của đối phương, để cho Nguyên Thần không cách nào thoát ly, bởi như vậy, sẽ không tạo thành bất cứ uy hiếp gì.

Lại đánh một lát, thấy Tử Diệp Vương tùy thời có thể tử vong, lúc này Trương Huyền mới sai đám khôi lỗi dừng tay, bàn giao một câu:

- Ngoan Nhân, giao gia hỏa này cho ngươi, nhất định phải thẩm vấn rõ ràng mục đích bọn hắn tìm kiếm Độc Điện...

Nếu như Ngoan Nhân có phương pháp chỉnh đốn bọn hắn, mình liền chẳng muốn lại đi sưu hồn, dù sao thực lực của đối phương vượt qua bản thân quá nhiều, cưỡng ép sưu hồn mà nói, đối với Vu Hồn cũng có tổn thương thật lớn.

- Yên tâm đi, Thiếu chủ!

Thanh âm của Ngoan Nhân vang lên, ngay sau đó một ngón tay đột ngột xuất hiện, thẳng tắp điểm tới trước mắt Tử Diệp Vương.

- Đây là... khí tức của Linh tộc Hoàng giả?

Cảm nhận được lực lượng trên xương ngón tay, trước mắt Tử Diệp Vương choáng váng.

Hắn có thể rõ ràng cảm nhận được xương ngón tay này đáng sợ, tuyệt đối đạt đến Hoàng giả.

Đường đường Hoàng giả, lại có thể nhận gia hỏa này làm Thiếu chủ?

- Đừng giết ta, ta... Nguyện ý nhận ngươi làm chủ nhân...

Biết rõ một khi rơi xuống trong tay vị Hoàng giả này, không chết cũng kém không nhiều lắm, Tử Diệp Vương vội vàng cắn răng nói.

Tuy nhận nhân loại làm chủ, bị trong tộc biết được, tất nhiên chết không có chỗ chôn, nhưng hiện tại đã không có lựa chọn khác.

Không đáp ứng, nhất định sẽ giống như Kim, Thanh, Thủy ba đại Vương giả, bị chém giết, Nguyên Thần cũng không hết đào thoát.

Nhận chủ mà nói, có lẽ còn có có thể sống sót.

- Nhận ta làm chủ?

Trương Huyền sững sờ, vốn không có ôm hy vọng rất lớn, không nghĩ tới đối phương lại có thể đồng ý, nhẹ nhàng cười cười, gật đầu:

- Hiến tế Linh Hồn đi!

Muốn triệt để khống chế đối phương, chỉ có nắm giữ Linh Hồn của đối phương ở trong tay mình.

- Vâng!

Vẻ mặt Tử Diệp Vương tràn đầy đắng chát, bất quá, thân là Vương giả Dị Linh Tộc, gặp qua sóng to gió lớn, nếu như làm ra quyết định, không có quá nhiều do dự, tinh thần khẽ động, Nguyên Thần trong cơ thể phân liệt ra một phần, từ mi tâm bay ra ngoài.

Vu Hồn của Trương Huyền thò ra, để Nguyên Thần vào trong đầu.

Trong nháy mắt, tư duy thậm chí ý tưởng của đối phương rõ ràng có thể thấy được, chỉ cần có bất luận phản kháng gì, có thể đơn giản chém giết.

- Vu Hồn thật cường đại, chẳng lẽ chủ nhân không phải Độc Sư, mà là Vu Hồn Sư?

Trương Huyền cảm nhận được tư duy của đối phương, Nguyên Thần của Tử Diệp Vương cũng đã nhận ra Vu Hồn của hắn cường đại.

Tòng Thánh liền có hồn phách cường đại như thế, ngoại trừ Vu Hồn Sư, như thế nào cũng nói không thông.

Chỉ là... Vu Hồn Sư không phải sớm đã diệt sạch sao? Vị chủ nhân này như thế nào nhận được truyền thừa, hơn nữa tu luyện hồn phách đáng sợ như thế?

Mấu chốt nhất là, hắn không phải Độc Sư sao? Chẳng lẽ Độc Sư cùng Vu Hồn Sư có thể đồng thời kiêm tu?

- Chủ nhân, hiện tại ta đã triệt để thần phục, có thể giải kịch độc trong cơ thể ta hay không?

Trong lòng nghi hoặc, nhưng cũng biết bây giờ không phải thời điểm hỏi thăm, trên mặt lộ ra dáng tươi cười đắng chát, Tử Diệp Vương quỳ gối trên mặt đất nói.

Vừa rồi hắn cẩn thận nghiên cứu thoáng một phát, chưa bao giờ thấy qua kịch độc trong cơ thể, trên thân mang những giải dược kia, chỉ sợ không

có một cái nào có thể sử dụng.

- Nếu như thần phục ta, độc tự nhiên không chỉ là độc!

Nhẹ gật đầu, Trương Huyền nhướng mày.

Ầm ầm!

Tử Diệp Vương lập tức cảm thấy kịch độc lần nữa sôi trào lên, biến sắc, đang muốn cầu xin tha thứ, lại phát hiện thương thế trên người, ở dưới kịch độc thoải mái, mắt thường có thể thấy được khôi phục.

- Cái này, cái này...

Cả người Tử Diệp Vương hóa đá rồi.

Vừa rồi kịch độc ngay cả hắn cũng không thể chống lại, lại có thể nháy mắt biến thành Thánh dược chữa thương vô thượng.

Nhất niệm thành độc, nhất niệm thành thuốc, chẳng lẽ đối phương là một vị Độc Sư vượt qua thất tinh? Thực muốn như thế, thì thật là đáng sợ!

Loại Độc Sư cấp bậc này một khi tiến nhập chiến trường ngoại vực, toàn bộ Thanh Điền nhất mạch sẽ bị độc giết, một cái cũng đừng nghĩ sống.

Trong quá trình khiếp sợ, mặc dù thương thế của thân thể không có hoàn toàn khôi phục, cũng đã không ảnh hưởng hành tẩu.

Chứng kiến khôi phục nhanh như vậy, lúc này Tử Diệp Vương mới chân tâm bái phục, quỳ rạp xuống đất.

- Chủ nhân!

- Về sau xưng hô ta là Thiếu chủ đi!

Trương Huyền khoát tay áo:

- Ngươi đã thần phục ta, báo cáo thân phận chân thật cũng không sao, kỳ thật... Ta là một Danh Sư!

- Danh, Danh Sư?

Ngây người tại nguyên chỗ, Tử Diệp Vương thiếu chút nữa hôn mê.

Đã đoán đối phương là Độc Sư, là Vu Hồn Sư, kết quả lại... Nói cho hắn biết, là một Danh Sư...

Lúc nào Danh Sư cũng tu Vu Hồn, luyện độc rồi hả?

Mấu chốt nhất là, Danh Sư không phải đều là chính nhân quân tử, làm việc quang minh lỗi lạc, chiến đấu đường đường chính chính sao?

Lúc nào trở nên hèn mọn bỉ ổi như vậy, lặng lẽ dẫn mình dính câu, lừa gạt mình thảm như vậy?

Vô sỉ như vậy, coi như là Danh Sư, cũng hắn là dã đạo, không chiếm được Danh Sư Đường nhận thức a!

Đang phỏng đoán, chợt nghe Thiếu chủ tiếp tục nói.

- Thân phận của ta là Hồng Viễn Đế Quốc Danh Sư Học Viện Viện trưởng!

- Phốc!

Nhất thời nhịn không được, Tử Diệp Vương phun ra một ngụm máu tươi.

Từ tiết điểm Hồng Viễn Đế Quốc tiêu phí cái giá lớn đi ra, tự nhiên biết rõ vị viện trưởng này ở toàn bộ đế quốc đại biểu ý nghĩa như thế nào.

Dựa theo ý nghĩ của hắn, hắn là người đức cao vọng trọng, bảo thủ nghiêm túc, kết quả không nghĩ tới là một gia hỏa hèn mọn bỉ ổi, vô sỉ, vì mục đích không từ thủ đoạn... Mấu chốt nhất còn kiêm tu Độc Sư, Vu Hồn Sư.

Rút cuộc là Danh Sư Học Viện mắt bị mù, hay là suy nghĩ của hắn đã theo không kịp thời đại hả?

- Tốt rồi, ngươi tiếp tục ngụy trang thành nhân loại đi!

Không biết ý nghĩ của đối phương, Trương Huyền giới thiệu xong bản thân, phân phó nói.

Mới vừa rồi bị Khôi Lỗi điên cuồng đập một trận, bản thân bị trọng thương, đã giải trừ ngụy trang, biến trở về bộ dáng Dị Linh tộc.

Ở trong mê trận cấp bảy, người khác nhìn không thấy cũng may, một khi đi ra ngoài, tất nhiên sẽ kinh thế hãi tục, vẫn là ngụy trang bộ dáng nhân loại cho thỏa đáng.

- Vâng!

Tử Diệp Vương nhẹ gật đầu, bàn tay vừa thô vừa to ở trảo trước ngực một cái, một đạo hào quang lập loè dựng lên, toàn thân bao phủ ở bên trong, một lát sau biến thành bộ dạng nhân loại lúc trước.

- Ngươi ngụy trang dựa vào cái này?

Chứng kiến cử động của hắn, Trương Huyền kỳ quái.

Đối phương cũng không phải giống như hắn, dựa vào cơ bắp cốt cách nhúc nhích để hoàn thành ngụy trang, mà là sử dụng Pháp bảo đặc thù nào đó.

- Đây là chúng ta hiến tế Linh Thần, lấy được khuy áo ngụy trang, chỉ cần huyết mạch đạt đến Vương tộc, có thể nhẹ nhõm kích hoạt, ngụy trang thành nhân loại, Danh Sư cũng rất khó nhìn ra!

Tử Diệp Vương không dám giấu giếm.

- Linh Thần?

Nhướng mày, Trương Huyền nhìn lại.

Lúc trước là chưa từng nghe nói qua thứ này.

- Là thần linh Linh tộc chúng ta cung phụng, chúng ta đúng là ở dưới bọn hắn chỉ dẫn tìm đến nơi này!

Tử Diệp Vương nói.

- Ngươi nói... Tìm được Danh Sư Đại Lục là Thần của các ngươi chỉ dẫn?

Vốn tưởng rằng Dị Linh Tộc tiến công nhân loại là chủng tộc tranh đấu, xem ra cũng không phải như thế, mà cùng vị Linh Thần này có quan hệ.

- Vâng, những thứ này ta cũng là nghe Thanh Điền Hoàng nói, chuyện cụ thể đã qua thật lâu, không thể nào khảo cứu. Bất quá chỉ cần chúng ta hiến tế đủ nhiều hồn phách cùng thi thể Danh Sư, thì có thể đạt được ban thưởng phong phú, cái khuy áo ngụy trang này chính là hiến tế có được!

Tử Dương Vương nói.

- Ân!

Trương Huyền nhẹ gật đầu, biết rõ những chuyện này cách hắn còn có chút xa xôi, coi như đối phương nói cũng nói không rõ ràng, không hề truy vấn, tiếp tục hỏi:

- Tại sao các ngươi phải tìm kiếm Độc Điện?

Nếu như mục đích của Dị Linh Tộc là nhân loại, trực tiếp tiến công Hồng Viễn hoàng thất thì tốt rồi, phái ra hai vị Vương giả, trăm cay nghìn đắng tìm kiếm Độc Điện là vì cái gì?

- Bẩm báo Thiếu chủ, chúng ta phát hiện một di tích, trong đó vô cùng có khả năng có được bảo vật phá vỡ phong ấn thông đạo... Một khi có thể thu hoạch, tộc nhân chúng ta có thể đại quy mô tiến nhập nơi đây, một lần nữa đoạt lại địa phương chúng ta mất đi!

Tử Diệp Vương giải thích:

- Bất quá, chỗ di tích kia thực sự quá nguy hiểm, lúc trước chúng ta phái ra vài vị Vương giả đều bị vây khốn ở trong đó, đến bây giờ còn không có đi ra. Trải qua nhiều mặt nghe ngóng, Độc Điện có thể sẽ có bản đồ chi tiết ở chỗ kia... Vì vậy Thanh Điền Hoàng phái hai người chúng ta tới đây, nghĩ biện pháp lẫn vào Độc Điện, tìm địa đồ!

- Địa đồ? Di tích?

Cau mày, Trương Huyền nhịn không được nhìn lại.

- Chẳng lẽ các ngươi nói di tích này ở Hỏa Nguyên Thành?

Lúc trước lão Viện trưởng đã từng nói, hắn muốn đi di tích, liên lụy rất lớn, Độc Điện có địa đồ, nhưng không có thời gian đi tìm.

Bây giờ gia hỏa này cũng nói tương tự, chẳng lẽ cả hai là chung một chỗ di tích?

- Ân, là ở Hỏa Nguyên Thành!

Tử Diệp Vương nhẹ gật đầu.

Đang muốn hỏi thăm Thiếu chủ làm sao biết được, vừa nghĩ tới hắn là Danh Sư học viện Viện trưởng, lập tức giật mình.

Lực lượng vô cùng trung kiên của Nhân tộc, nếu như cũng không biết tin tức này, khẳng định sớm đã bị Linh tộc bọn hắn chiếm lĩnh, cũng không trở thành đến bây giờ, bọn hắn còn ở vùng đất lạnh giá, không cách nào trở về.

- Thì ra là thế...

Nghe được xác nhận, Trương Huyền nhẹ gật đầu.

Nếu quả thật liên lụy đến bảo vật phá vỡ tiết điểm phong ấn, khó trách lão Viện trưởng không quan tâm, biết rõ hắn phải chết cũng muốn tiến

đến!

Bởi vì một khi đối phương thành công, đối với toàn bộ Nhân tộc mà nói, vô cùng có khả năng là tai nạn thật lớn.

Đi Độc Điện

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Dịch: Tiêu Dao

Lại hỏi thăm một lát, đối phương hiểu rõ di tích ở Hỏa Nguyên Thành cũng không nhiều lắm, biết có hạn, thấy từ trong miệng hắn cũng không cách nào biết được càng nhiều tin tức, Trương Huyền lắc đầu.

Lúc này, Ngoan Nhân cũng từ Nguyên Thần của Thủy Diệp Vương thẩm vấn ra tin tức, cùng đối phương nói không kém nhiều, chỉ là đối với cái gọi là địa đồ kia, hiểu rõ kỹ lưỡng hơn một ít.

Nghe nói hơn hai nghìn năm trước, chỗ di tích kia chủ động xuất hiện, nhiều mặt cướp đoạt, cuối cùng rơi vào trong tay Độc Điện.

Chỉ là, không biết nguyên nhân gì, Độc Điện cũng không phái người tiến đến tìm tòi, hơn nữa bọn hắn luôn đóng cửa tự phong, dần dà, đối với tin tức này, rất nhiều người đã quên lãng.

Dị Linh Tộc cũng là nhiều mặt tìm hiểu mới biết tin tức, mấy phen bố cục, lúc này mới tìm đúng cơ hội, phái ra hai đại Vương giả, không nghĩ tới hai người này, ngay cả bóng dáng Độc Điện cũng không nghe được, liền ngã quỵ ở trong tay mình.

- Vậy mục đích của Kim Diệp Vương, Thanh Diệp Vương là gì?

Nếu như mục đích của bọn hắn là địa đồ, như vậy Kim, Thanh hai vị Vương giả, tự nhiên cũng có mục đích, chỉ là còn chưa bắt đầu, đã bị bản thân giết chết, đến bây giờ không biết bọn hắn muốn làm gì.

- Mục đích của bọn hắn là... Vì chém giết Danh Sư Học Viện Viện trưởng, cũng chính là... Thiếu chủ ngươi, chế tạo náo động, làm cho không người nào rảnh chú ý chúng ta...

Sắc mặt của Tử Diệp Vương đỏ bừng, nói.

- Giết ta?

Trương Huyền ngẩn ngơ.

Lúc trước một mực nghi hoặc, không nghĩ tới là vì đối phó mình, xem ra may mắn sớm phát hiện giết chết, nếu không, bị hai đại Thánh Vực tứ trọng đánh lén, gây chuyện không tốt sẽ vẫn lạc a.

Có thể tưởng tượng, hơn hai trăm Dị Linh tộc Thánh Vực cấp phối hợp hai Thánh Vực tứ trọng, một khi xuất hiện ở Hồng Viễn Thành, tất nhiên gây ra động tĩnh thật lớn, Thanh Nguyên phong hào đế quốc Danh Sư Đường, cũng có thể cuốn vào trong đó, khả năng thật không có người lại tiếp tục để ý sự tình di tích, để cho bọn hắn đơn giản thực hiện được.

- Vâng...

Thấy vẻ mặt của Thiếu chủ ngốc trệ, trong lòng Tử Diệp Vương bất đắc dĩ.

Khả năng Kim, Thanh là trong Thanh Điền thập đại Vương giả chết biệt khuất nhất.

Tiến đến giết người, kẻ bị giết ngay cả biết rõ cũng không biết liền giết ngược, ngẫm lại cũng đủ bi thúc.

- Được rồi, bọn hắn cũng coi như chết rồi...

Muốn giết bản thân, rồi lại chết ở trong tay mình, cũng coi như trừng phạt đúng tội.

- Ta có một không gian, ngươi đi vào trước!

Nên hỏi hỏi xong, Trương Huyền không nói thêm lời, bàn tay chiêu một cái, thu Tử Diệp Vương vào Thiên Nghĩ Phong Sào.

Thật vất vả để cho Hứa Trưởng lão tin tưởng mình là Độc Sư, lại mang gia hỏa này ở người, đoán chừng nói cái gì đối phương cũng sẽ không tin tưởng a.

Vẫn trước thu lại cho thỏa đáng.

Vù vù!

Lấy đi Tử Diệp Vương, bàn tay của Trương Huyền trảo một cái, triệt bỏ thất tinh mê trận, đám người Hồ Vân Sinh còn chưa đi xa, an bài bắt lại hộ vệ của đối phương, viết phong thư, phái người đưa đến Hồng Viễn Hoàng Thành cùng Danh Sư Đường, lúc này mới đi tới tĩnh thất.

Sự tình Tĩnh Viễn Thành thành chủ cấu kết Dị Linh tộc, để Ngọc Thần Thanh đau đầu đi thôi, còn xử lý như thế nào, cũng không liên quan tới hắn.

Có thể đoán trước, chỉ cần thư tịch đưa đến, vị thành chủ ngang ngược càn rỡ này, tất nhiên sẽ trở thành lịch sử.

Trở lại tĩnh thất, chỉ thấy thương thế trên người Hứa trưởng lão đã khôi phục không sai biệt lắm, tinh, khí, thần cả người cũng trở nên càng thêm mượt mà, bất quá sắc mặt còn có chút trắng bệch, tựa hồ hồn phách chịu tổn thương thật lớn.

Tinh thần khẽ động, một con bọ cánh cứng xuất hiện ở lòng bàn tay đưa tới:

- Vừa rồi ta lại đi Phủ Thành chủ một chuyến, lặng lẽ lấy cái này trở về!

Bọ cánh cứng này là đối phương lấy tinh huyết nuôi nấng, một khi mất đi, tất nhiên hao tổn thật lớn, sau khi thu phục Tử Diệp Vương, liền lấy trở về.

Còn đối phương có thể xác nhận bọn hắn giấu ở Mặc Vân Hiên, khẳng định có quan hệ thứ này, nếu không Tĩnh Viễn Thành lớn như vậy, ở đâu cũng không đi, hết lần này tới lần khác điều tra chỗ này.

- Cái này...

Nhãn tình sáng lên, Hứa Trưởng lão lộ ra vẻ kích động, vội vàng tiếp nhận:

- Đa tạ!

Đây là Bản Mệnh độc trùng của hắn, một khi tử vong, coi như không chết cũng tróc lớp da, vốn tưởng rằng, rơi xuống trong tay đối phương, khó có thể cầm lại, không nghĩ tới, vị trước mắt này mạo hiểm hỗ trợ lấy tới.

Phần ân tình này, để cho hắn cảm động.

- Ngươi... Không có bị thương chứ?

Thu hồi bọ cánh cứng, Hứa Trưởng lão tràn đầy quan tâm nhìn lại.

Vị cường giả kia đáng sợ, hắn là tận mắt nhìn thấy, từ trong tay đối phương thu hồi thứ này, độ khó to lớn, khó có thể tưởng tượng.

- Yên tâm đi, ta không sao...

Khẽ cười, thân thể Trương Huyền đột nhiên nhoáng một cái, sắc mặt trắng nhợt:

- Phốc!

Phun ra một ngụm máu tươi, tựa hồ thương thế quá nặng, có chút không kiên trì nổi, ngã trên mặt đất.

- Vị bằng hữu này...

Hứa Trưởng lão cả kinh, vội vàng nâng dậy, trong mắt tràn đầy lo lắng cùng cảm kích.

Vì giúp mình thu hồi bọ cánh cứng, bất kể nguy hiểm, loại nhân phẩm này làm cho người bội phục.

Mấu chốt nhất là, thương thế nặng như vậy, vì sợ bản thân lo lắng, lại còn nói không bị thương... Vị Độc Sư này thật sự là người tốt có thể kết giao, đáng giá dùng tính mạng phó thác!

Vội vàng từ trong lòng lấy ra một ít độc dược chữa thương, cho vị trước mắt này dùng, thấy thần sắc của hắn chậm chạp chuyển biến tốt đẹp, lúc này mới nhẹ nhàng thở ra.

- Nơi đây chúng ta ngốc không nổi nữa, nắm chặt thời gian rời đi đi!

Điều tức một lát, Trương Huyền thở ra một hơi.

Hứa Trưởng lão nhẹ gật đầu.

Nếu như không lấy bọ cánh cứng mà nói, đối phương sẽ cho rằng hai người đã trốn xa, tìm tòi bốn phương tám hướng.

Mà bây giờ... Khẳng định đã biết rõ bọn hắn vẫn còn ở Tĩnh Viễn Thành, thu nhỏ lại phạm vi tìm kiếm mà nói, liền đơn giản hơn nhiều.

- Ngươi bây giờ cảm giác như thế nào? Có cần lại nghỉ ngơi một đoạn thời gian hay không?

Dừng lại một lát, Hứa Trưởng lão nhìn qua.

Tuy trốn chạy để khỏi chết tương đối trọng yếu, nhưng nếu thương thế của đối phương bởi vậy nặng thêm mà nói, hắn nhất định sẽ áy náy cả đời.

- Không sao, thương thế của ta còn có thể thừa nhận, rời nơi đây trước lại nói, đến Độc Điện, lại chậm rãi trị liệu cũng không muộn!

Che ngực, vẻ mặt Trương Huyền hiên ngang lẫm liệt nói.

- Vậy thì chúng ta chuẩn bị xuất phát!

Thương nghị xong, hai người lặng lẽ đi ra tĩnh thất, trượt ra ngoài thành, không lâu sau, liền ra khỏi cửa thành.

Dọc theo núi rừng ngoài thành rời đi một hồi, đi vào một khe núi, ngẫu nhiên chứng kiến một Thánh Thú cực lớn xuất hiện ở cách đó không xa.

- Đây là Thánh Thú của Độc Điện chúng ta, lúc ta cùng Tiết Trưởng lão đến cưỡi nó...

Nói đến đây, Hứa Trưởng lão dừng lại một chút, thần sắc có chút đau thương.

Tiết Trưởng lão trong miệng hắn, chính là gia hỏa hơi nhỏ gầy kia, tại Phủ Thành chủ, vì cứu hắn bị Tử Diệp Vương đánh gục.

- Tiết Trưởng lão là vì cứu ngươi, chỉ cần chúng ta có thể bình an trở lại Độc Điện, coi như là không có phụ tâm huyết của hắn!

Trương Huyền an ủi.

- Ân!

Biết rõ ý của hắn, Hứa Trưởng lão nhẹ gật đầu, không nói thêm lời.

Hai người ngồi lên Thánh Thú, thẳng tắp bay về phía Long Thương Hải.

Long Thương Hải là hải phận lớn nhất của Hồng Viễn Đế Quốc, phạm vi bao trùm hơn mười vạn dặm, trong đó sinh tồn Linh Thú đều đạt đến Thánh Vực tam tứ trọng, cực kỳ đáng sợ, luôn là cấm địa của tu luyện giả.

Bọn hắn cưỡi Thánh Thú này, là một Dực Long thú Thánh Vực nhất trọng trung kỳ, không am hiểu tốc độ lắm, nhưng mà sức chịu đựng tuyệt đối vô cùng tốt.

Phi hành cả buổi, liền chứng kiến hải dương mênh mông xuất hiện ở trước mắt, bầu trời xanh thẳm cùng nước biển dập dờn, ở phía xa dựa sát vào, giống như tiến nhập một họa quyển.

Nhìn thời gian dài, sẽ cho người rộng rãi, hào khí sinh vân.

- Trên đường đi Độc Điện, tổng cộng bố trí 27 độc trận, coi như là Thánh Vực nhị trọng tam trọng tùy tiện tiến nhập, cũng bị đơn giản độc chết.

Đứng ở trong nhà gỗ trên lưng Thánh Thú phi hành, Hứa Trưởng lão nhìn nước biển trước mắt nói.

- 27 độc trận?

Trương Huyền líu lưỡi.

- Ân, chung quanh độc trận, là sào huyệt của Thánh Thú Thánh Vực tam trọng, một khi tránh né độc trận, sẽ lâm vào công kích của bọn nó... tu luyện giả tìm kiếm Độc Điện, hầu như đều chết hết, hàng năm số lượng cũng không thấp hơn mấy trăm.

Nói đến đây, Hứa Trưởng lão lắc đầu.

- Hàng năm... Không dưới mấy trăm?

Trương Huyền lại càng hoảng sợ.

Dám đi tìm kiếm Độc Điện, thực lực khẳng định sẽ không kém quá nhiều, ít nhất đều đạt đến Thánh Vực, nhân vật như vậy, một năm tử vong mấy trăm, mặc dù không phải Độc Sư tự mình hạ thủ, lại cùng bọn họ có quan hệ thật lớn.

Khó trách cái chức nghiệp này để cho nhiều người sợ hãi cùng kính sợ như vậy, hoàn toàn chính xác làm cho người khủng bố.

- Độc Điện ẩn núp che giấu như vậy, truyền thừa như thế nào kéo dài?

Nhíu mày, Trương Huyền nhịn không được hỏi.

Từng chức nghiệp đều cần nhân tài hậu bối bổ sung, Độc Điện ẩn núp sâu như vậy, rất nhiều người tìm cũng tìm không đến, làm sao bái sư truyền thừa, để cho chức nghiệp kéo dài xuống.

- Đệ tử truyền thừa, trên cơ bản đều là người Độc Điện chúng ta đi ra ngoài tìm, phàm là chứng kiến có thiên phú đều thu làm môn hạ. Đương nhiên cũng có một phần là thu dưỡng cô nhi, để cho bọn họ từ nhỏ tiếp xúc kịch độc, có thể sống sót, mới có tư cách bái sư!

Hứa Trưởng lão giải thích.

Trương Huyền nhíu mày.

Làm như vậy có chút tương tự dưỡng cổ, đặt tất cả cổ trùng ở chung một chỗ, để cho bọn họ tự giết lẫn nhau, cuối cùng thắng được là Vương giả.

Một đám cô nhi cho tới bây giờ không có đụng qua độc, đột nhiên tiếp xúc, tử thương nhất định không thể tránh được, xem ra vì bồi dưỡng một Độc Sư, không biết cần bao nhiêu tính mạng chôn vùi.

- Ngươi không được truyền thừa, lại làm sao đi vào chức nghiệp Độc Sư này?

Giải thích xong, Hứa Trưởng lão nhìn lại.

Coi như đạt được Độc Sư truyền thừa, cũng chưa hẳn có thể làm được bách độc bất xâm, vị trước mắt này cho tới bây giờ không có đi qua Độc Điện, lại có thể làm được điểm ấy, dùng độc so với hắn cũng không kém chút nào, rút cuộc là làm sao làm được?

- Kỳ thật... Ta từng dạo qua Độc Điện, bất quá không phải nơi đây, mà là một địa phương nhỏ bé ở Hiên Viên Vương quốc, gọi là Hồng Liên sơn mạch... Về sau rời đi chỗ đó, một mình lưu lạc, dưới cơ duyên xảo hợp, nhận được một quyển độc đạo bí tịch, chậm rãi nghiên cứu, mới tới tình trạng bây giờ...

Trương Huyền thuận miệng nói.

Nếu như nói cho tới bây giờ không có nhận qua truyền thừa, thì đến được loại trình độ này, đổi lại ai cũng sẽ không tin tưởng, vì vậy trong lời nói có thật có giả, làm cho đối phương khó có thể phân biệt.

- Bí tịch? Có thể làm cho ngươi đạt tới thực lực như thế, xem ra bí tịch này không đơn giản!

Tán dương một tiếng, Hứa Trưởng lão nhịn không được nhìn lại:

- Không biết có thuận tiện, cho ta mượn quyển bí tịch này quan sát một chút hay không, yên tâm, ta có thể không mở ra, chỉ là có chút hiếu kỳ, muốn nhìn một chút xuất từ vị Đại Sư nào mà thôi!

- Cái này...

Khóe miệng Trương Huyền co lại.

Hắn chỉ là nói bậy, ở đâu có bí tịch gì?

Chẳng lẽ... Đối phương lần nữa sinh ra hoài nghi với hắn?

Khảo hạch Độc Sư phương pháp

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Dịch: Tiêu Dao

- Nếu như bất tiện, không nhìn cũng được...

Thấy hắn mặt lộ vẻ khó khăn, Hứa Trưởng lão lắc đầu.

- Cũng không phải bất tiện, mà là truyền thừa bất tiện tiết ra... Như vậy đi, ta có thể nói rõ tri thức trụ cột nhị tinh trở xuống ở bên trong thoáng một phát, có lẽ Hứa Trưởng lão có thể thông qua cái này, đoán ra lai lịch của bí tịch!

Thấy đối phương chỉ là thuận miệng hỏi, cũng không phải truy xét, Trương Huyền nhẹ nhàng thở ra.

Bí tịch hắn căn bản không có, đối với tri thức về độc, cũng chỉ dừng lại ở nhị tinh, sở dĩ có thể làm cho đối phương cảm thấy cực kỳ đáng sợ, là vì Thiên Đạo chân khí bách độc bất xâm.

Bởi vậy, muốn giảng giải độc kỹ cho hắn, có thể nói hoàn toàn là thường dân, nhưng muốn giảng giải tri thức trụ cột nhị tinh trở xuống, có thể cam đoan, không ai có thể thắng được.

- Tốt!

Ánh mắt của Hứa Trưởng lão sáng lên.

Rất nhiều truyền thừa, đúng là bất tiện tiết ra, nếu không, sư đạo cũng sẽ không được tôn sùng như thế.

Đối phương không muốn nói, có thể lý giải, còn dưới nhị tinh, thuộc về trụ cột, nói lên một ít, ngược lại không ảnh hưởng chút nào.

- Căn cứ quyển sách kia giải thích, độc là một loại thuốc, nói trắng ra, kỳ thật cũng là vì điều hòa Âm Dương cùng Ngũ Hành của nhân thể, Ngũ Hành như ý, bách độc bất xâm...

Thiên Đạo Độc công nhị tinh ở trong đầu nhảy ra, Trương Huyền giải thích.

- Cái này, cái này...

Vừa mới bắt đầu cảm thấy trụ cột nhị tinh trở xuống không có gì, nghe xong một lát, sắc mặt của Hứa Trưởng lão thay đổi, kích động đến thân thể run rẩy, hô hấp dồn dập.

Tri thức của đối phương, là thân thể người lấy Âm Dương Ngũ Hành tới cấu tạo lần nữa, nguyên nhân chính là như thế, mới có thể phục dụng kịch độc mà không tổn thương.

Nghe nói qua hạ độc chết người, nhưng nghe nói qua hạ độc chết ông trời sao?

Đối phương thuận miệng giảng giải tri thức trụ cột, trực chỉ áo nghĩa thâm ảo nhất của Độc Sư, chỉ cần nghiêm túc tu luyện, trở thành Tiên Thiên Độc Thể là điều chắc chắn.

Tuy hiện tại hắn đã không thể sửa đổi công pháp, nhưng có thể đoán được, tri thức này một khi tiết ra, tất nhiên gây nên rung chuyển thật lớn, gây chuyện không tốt, toàn bộ Độc Điện sẽ bị lật úp.

- Độc... Có thể cứu người, có thể trị bệnh, có thể trở thành thuốc bổ, chỉ cần tồn tại ở tâm, vận dụng thoả đáng, cũng có thể trở thành một trợ lực...

Thanh âm của Trương Huyền tiếp tục vang lên.

Càng nghe càng cảm thấy say mê, nắm đấm của Hứa Trưởng lão không tự chủ được xiết chặt.

Sở dĩ Độc Sư bị người làm cho sợ hãi, cũng là bởi vì thủ đoạn quỷ dị, khó lòng phòng bị, chẳng biết lúc nào sẽ bị hạ độc chết, nếu quả thật có thể giống như đối phương giảng giải, vận dụng ở chính đạo, chưa hẳn không thể để cho chức nghiệp này lại thấy ánh mặt trời, giống như những chức nghiệp khác, thản nhiên hành tẩu ở Danh Sư Đường, được che chở, mà không phải hiện tại chuột chạy qua đường, người người hô đánh.

Nghĩ vậy, lần nữa nhìn về phía Tôn Cường cách đó không xa, Hứa Trưởng lão như là nhìn một bảo tàng khổng lồ.

- Tốt rồi, ta chỉ hiểu như vậy...

Tri thức nhị tinh trở xuống, tùy tiện giảng giải một phen, Trương Huyền vừa dừng lại, liền chứng kiến ánh mắt Hứa Trưởng lão tràn đầy lửa nóng, nhịn không được cúi đầu nhìn quần áo trước ngực, bề ngoài giống như... không có lộ hàng a!

Không có lộ hàng... Ngươi kích động như vậy làm cái gì!

Nghe xong tiết học, chẳng lẽ, còn có thể thay đổi giới tính?

Coi như là Danh Sư... Cũng không có chức năng này a!

- Khục khục...

Chứng kiến động tác của hắn, Hứa Trưởng lão biết mình thất thố, bị nước miếng sặc một cái, thần sắc ngưng trọng:

- Tôn Độc Sư, phần bí tịch này của ngươi, thực sự quá kinh thế hãi tục, tốt nhất đừng nói cho những người khác, nếu không, ta sợ... Gặp được nguy hiểm rất lớn!

Chỉ cần là Độc Sư, ai không muốn bách độc bất xâm? Ai không muốn chế biến ra độc dược càng cường đại hơn?

Nếu để những người khác biết rõ, gia hỏa này có được bí tịch lợi hại như thế, thất phu vô tội hoài bích có tội, chỉ sợ sẽ bị các loại ám toán, vô cùng nguy hiểm.

Trương Huyền gật đầu.

Độc Sư không giống Danh Sư, chú trọng thân phận, chú ý quy củ, một khi thực cho người khác biết rõ, bản thân nắm giữ công pháp lợi hại như thế, đánh lén, hạ độc đều là nhẹ, gây chuyện không tốt, còn sẽ quang minh chính đại xuất thủ cướp đoạt.

Bất quá, mục đích của hắn chỉ là vì nhìn nhiều thư tịch, cứu chữa Ngụy Như Yên, người Độc Điện thức thời không tìm phiền toái mà nói, ở chung thật tốt, không coi vào đâu.

Nếu không biết tốt xấu, cùng lắm thì hạ độc chết toàn bộ, cũng coi như vì dân trừ hại.

- Còn nữa, thể chất của ngươi bách độc bất xâm, cũng phải ngụy trang một chút, không nên đơn giản biểu hiện ra cho những người khác nhìn!

Chần chừ một chút, Hứa Trưởng lão nói tiếp:

- Nếu không, nhất định sẽ gây nên người khác ngấp nghé!

- Ân!

Trương Huyền đáp một tiếng.

Cũng đúng, hắn không phải Tiên Thiên Độc Thể, lại bách độc bất xâm, đổi lại ai cũng sẽ hoài nghi, xem ra mình đi Độc Điện, phải điệu thấp một ít.

Bất quá làm như vậy, cũng phù hợp tính cách của hắn, bản thân hắn chính là người điệu thấp mà không ưa thích khoe khoang.

- Ta đối với khảo hạch Độc Sư, không hiểu rõ lắm, không biết khảo hạch như thế nào? Còn nữa, chỉ cần khảo hạch thông qua, có thể tùy ý quan sát tất cả thư tịch của Độc Điện sao?

Lại hàn huyên một lát, Trương Huyền hỏi.

Lần này đi tới, mục đích lớn nhất là tìm sách nhìn, chỉ cần có thể đọc sách, cái khác đều dễ nói.

- Khảo hạch Độc Sư, tương đối phức tạp, cũng không phải đơn giản có thể chế biến ra đẳng cấp độc dược đối ứng, mà là... Hạ độc!

Hứa Trưởng lão nói.

- Hạ độc?

Trương Huyền nghi hoặc.

- Ân, tựa như ngươi, khảo hạch Độc Sư lục tinh, có thể chế biến ra độc dược cấp sáu không coi vào đâu, chủ yếu nhất là, có thể hạ độc người đồng cấp bậc, thậm chí cao hơn một cấp bậc, mà không bị phát hiện! Lúc này mới được cho là Độc Sư chính thức.

Hứa Trưởng lão giải thích.

- Ý của ngươi, chẳng lẽ còn có so đấu hạ độc?

- Đúng vậy, nếu như khảo hạch Độc Sư lục tinh, sẽ phải khiêu chiến Độc Sư lục tinh, song phương thi triển bản lĩnh hạ độc, nếu như độc của ngươi không làm bị thương đối phương, ngại ngùng, không cách nào thông qua! Nếu như làm bị thương đối phương, mới tính khảo hạch thành công...

Hứa Trưởng lão nói.

- Độc... Thứ này không dễ dàng khống chế như vậy, vạn nhất bị độc chết rồi... thì làm sao bây giờ?

Trương Huyền kỳ quái.

Độc, thuộc về không thể khống chế, dùng quá tay, rất dễ dàng hạ độc chết, dùng ít, khả năng chuyện gì cũng không có, tỷ thí cái này... Có phải quá nguy hiểm hay không?

- Bị độc chết, chỉ có thể nói bản thân học nghệ không tinh, không trách được người khác!

Lắc đầu, Hứa Trưởng lão thở dài một tiếng:

- Khảo hạch Độc Sư, chính là tàn khốc như vậy!

Không nghĩ tới một lần khảo hạch Độc Sư, liền trải qua một lần sinh tử, Trương Huyền bất đắc dĩ lắc đầu, tiếp tục nhìn xa:

- Không biết Hứa Trưởng lão có thể giới thiệu cho ta thoáng một phát, tình huống của Hồng Viễn Đế Quốc Độc Điện không!

Đối với Độc Điện này, hắn hoàn toàn không biết gì cả, nếu như có thể sớm biết rõ một ít tin tức, cũng có thể có chút ứng đối, không đến mức luống cuống tay chân.

- Cái này đơn giản!

Hứa Trưởng lão cười cười:

- Độc Điện phân bộ ở Hồng Viễn, kỳ thật là một phân bộ cấp bảy, không chỉ có Độc Sư lục tinh, Điện chủ càng có được thực lực thất tinh, nói cách khác, nếu như ngươi có thể thắng được Điện chủ, độc lật, có thể trực tiếp khảo hạch Độc Sư thất tinh!

- Ngoại trừ Điện chủ, toàn bộ Độc Điện còn có ba vị Phó điện chủ thất tinh, còn dư lại là hai mươi hai vị Trưởng lão lục tinh đỉnh phong, ta

cùng Tiết Trưởng lão ngay ở trong đó...

- Còn Độc Sư lục tinh trở xuống, chừng mấy vạn.

- Mấy vạn?

Trương Huyền ngẩn ngơ.

Vốn tưởng rằng loại gia hỏa dùng độc này, số lượng sẽ không nhiều, không nghĩ tới lại có thể so với một Danh Sư học viện.

May mắn bọn hắn đều đứng ở một chỗ không đi ra, nếu không, đừng nói Tĩnh Viễn Thành, toàn bộ Hồng Viễn Đế Quốc cũng lộn xộn.

- Ngoại trừ Độc Sư, còn dư lại chính là ba đại điện, một là Tàng Thư Điện. Bên trong có được tất cả bí tịch của Độc Điện trên vạn năm nay, số lượng kinh người. Muốn trở thành Độc Sư, không ngừng tiến bộ, chỉ có thể liên tục học tập.

- Hai là Thí Độc Điện. Phối chế độc dược cần vô số dược liệu, nếu như toàn bộ sử dụng đồ thật, cho dù có cả Dược sơn, cũng không đủ tiêu xài, nơi này có trận pháp đặc biệt, có thể chuẩn xác mô phỏng đặc tính của mỗi một cây dược liệu, ở chỗ này thử độc, có thể giảm bớt dược vật hao tổn!

- Cái cuối cùng là Tỷ Thí Điện! Độc Sư cũng giống như tu luyện giả, đồng dạng sẽ xuất hiện mâu thuẫn, muốn giải quyết thì tới nơi này, một khi đã tiến hành sinh tử đấu, hoàn toàn có thể sử dụng độc dược tiến hành quyết đấu, tuy được xưng tỷ thí, kỳ thật... Cũng là địa phương Độc Sư tử vong nhiều nhất!

Hứa Trưởng lão lắc đầu.

- Ngoài ba đại điện, là hai cấm địa, thứ nhất là Điện Chủ Lăng. Là địa phương chứa đựng di thể của các thời kỳ Điện chủ, chỉ có Điện chủ mới có thể tiến nhập, những người khác đi vào chính là phá hủy quy củ, sẽ bị tươi sống độc chết. Thứ hai là Dược Điền, nơi đây gieo trồng vô số dược

liệu, muốn sử dụng, cần sớm xin, không thể tùy ý tiến nhập, nếu không, đồng dạng sẽ bị giết chết!

- Những thứ khác đều bình thường, lấy thực lực của ngươi, cùng năng lực bách độc bất xâm, là không cần lo lắng...

- Ân!

Trương Huyền nhẹ gật đầu.

Độc Sư thất tinh, ba đại điện, hai đại cấm địa...

Hắn chỉ là đọc sách mà thôi, ngoại trừ Tàng Thư Điện, những thứ khác có lẽ sẽ không đi.

- Tốt rồi, kỳ thật Độc Điện cũng không có đáng sợ như trong tưởng tượng, chỉ cần là Độc Sư, mọi người còn rất hữu hảo... Huống chi ngươi đối với ta còn có ân cứu mạng!

Hứa Trưởng lão cười cười.

Độc Điện, Độc Sư ở trong mắt người khác vô cùng khủng bố, trên thực tế mọi người ở chung đều rất vui vẻ.

Tuy giữa bằng hữu, cũng sẽ ngẫu nhiên hạ độc nhau vui đùa một chút, bình thường đều sớm chuẩn bị giải dược, không ảnh hưởng chút nào.

Lại hỏi thăm một ít sự tình về Độc Điện, Hứa Trưởng lão xác nhận thân phận Độc Sư của hắn, cũng không có gì có thể giấu giếm, tất cả đều đầu đuôi gốc ngọn trả lời.

Nửa buổi sau, Trương Huyền đối với Độc Điện ở Hồng Viễn Đế Quốc, đã hiểu rõ rất nhiều.

Nói là phạm vi Hồng Viễn Đế Quốc, kỳ thật nơi đây được cho là Độc Điện lợi hại nhất của toàn bộ Thanh Nguyên đế quốc, nguyên nhân chính là như thế, mới có Độc Sư thất tinh tọa trấn.

Toàn bộ Độc Điện, không chỉ có Độc Sư, độc dược, còn có rất nhiều độc trùng, độc thảo, thậm chí ở trong nước uống, cũng vô cùng có khả năng có độc... Đổi lại người khác, Hứa Trưởng lão nhất định sẽ nhắc nhở nhiều hơn, nhưng mà vị trước mắt này bách độc bất xâm, ăn độc dược cấp sáu đỉnh phong cũng giống như ăn điểm tâm, nhắc nhở hay không nhắc nhở cũng không sao cả.

Dù sao lại độc không chết.

- Tốt rồi, đã đến Độc Điện...

Bay trọn vẹn hai ngày, đột nhiên Hứa Trưởng lão đứng dậy, chỉ về phía trước, Trương Huyền ngẫu nhiên nhìn lại chỉ thấy hải dương mênh mông, một vòng mặt trời chiếu rọi, làm ánh mắt có chút choáng váng.

Thánh Thú phi hành chuyển một cái, trước mắt sáng tỏ thông suốt, một hòn đảo thật lớn xuất hiện ở trước mắt.

Hòn đảo này lại bị một đại trận ẩn nấp bao phủ, nếu như không phải có người dẫn đầu, căn bản không thể tìm được.

Hồng Viễn Độc Điện

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Dịch: Tiêu Dao

Đường kính của hòn đảo chừng trên trăm dặm, từ xa nhìn lại, xanh biếc, tràn đầy các loại thực vật cao lớn, dưới trận pháp bao phủ, linh khí nồng đậm, thỉnh thoảng có Thánh Thú lợi hại bay múa.

- Hòn đảo trên trăm dặm, có thể che giấu toàn bộ, người bố trí đại trận này, thực lực tuyệt sẽ không thấp hơn thất tinh!

Trong mắt tràn đầy khiếp sợ, Trương Huyền nhịn không được nói.

Bây giờ hắn là Trận Pháp Sư lục tinh đỉnh phong, muốn bố trí ra trận pháp lớn như thế cũng rất khó làm được, vị tiền bối thành lập Độc Điện ở chỗ này nên mạnh bao nhiêu?

- Tông Sư khai phái của Hồng Viễn Độc Điện, không chỉ là một vị Độc Sư thất tinh, càng là một vị Trận Pháp Đại Tông Sư thất tinh đỉnh phong, mặc dù là hắn, vì bố trí đại trận này, cũng hao tốn trọn vẹn hơn 50 năm!

Nhìn ra khiếp sợ của hắn, Hứa Trưởng lão cười nói.

- 50 năm?

Khóe miệng Trương Huyền co lại.

Từ khi xuyên việt đến bây giờ, tính toán đâu ra đấy cũng không đến một năm, 50 năm thời gian, chỉ vì một cái trận pháp, đánh chết cũng sẽ không đi làm.

- Đúng vậy, trận pháp này lấy núi lửa dưới mặt đất làm lực lượng, làm cho cả hòn đảo, giấu ở trong mặt biển bao la, nếu như tìm không thấy cửa vào, coi như là bay qua phía trên, cũng chỉ chứng kiến một mảnh đại dương mênh mông.

Hắn tràn đầy tự hào:

- Lúc trước có không ít Danh Sư thất tinh, thậm chí Trận Pháp Sư đi ngang qua nơi đây, cũng không có phát hiện! Nguyên nhân chính là như thế, Độc Điện mới giữ vững truyền thừa vạn năm, không có bị một lần công kích.

- Lợi hại!

Trương Huyền nhẹ gật đầu, hoa văn trong mắt nhúc nhích, nhìn sang đại trận trước mắt.

Không thể không nói đối phương xếp đặt thiết kế vô cùng tốt, mượn nhờ hòn đảo được trời ưu ái, cùng với hoàn cảnh chung quanh, trận pháp che giấu kết hợp hoàn mỹ. Coi như là Minh Lý Chi Nhãn, cũng chỉ chứng kiến đại khái, trong thời gian ngắn, không cách nào phân tích ra phương pháp phá giải.

Thật muốn phá giải mà nói, cần nghiên cứu ít nhất hơn mười phút thời gian!

Một trận pháp có thể làm cho hắn nghiên cứu thời gian dài như vậy, đã coi như cực kỳ nghịch thiên.

- Đi xuống đi!

Chứng kiến khiếp sợ trên mặt hắn, Hứa Trưởng lão cười cười, khống chế Thánh Thú phi hành chậm rãi bay về phía hòn đảo.

Hơn 10 phút sau, rơi xuống ở trên một đài cao thật lớn.

- Hứa Trưởng lão!

Mấy thanh niên tiến lên đón, chứng kiến từ trong phòng đi ra không phải Tiết Trưởng lão, mà là một trung niên nhân chưa từng gặp qua, tất cả đều tràn đầy kỳ quái.

- Vị Tôn độc sư này là ân nhân cứu mạng của ta, các ngươi an bài ở lại trước.

Hứa Trưởng lão quay đầu bàn giao:

- Hiện tại ta muốn đi gặp Điện chủ!

- Vâng!

Nghe được là ân nhân cứu mạng của Hứa Trưởng lão, mấy thanh niên lần nữa nhìn về phía Trương Huyền, lộ ra vẻ kính sợ, đồng loạt gật đầu đáp ứng.

- Trương Độc Sư, ngươi trước theo bọn họ tìm địa phương ở lại, ta đi tìm Điện chủ trước, nói rõ chi tiết sự tình ở Tĩnh Viễn Thành thoáng một phát.

Đi về phía trước hai bước, Hứa Trưởng lão truyền âm cho Trương Huyền:

- Người Độc Điện có khả năng tính khí có chút không tốt, bất quá, tất cả mọi người bội phục thực lực mạnh, nếu như đến chỗ ở, có người tìm phiền toái, quyết không thể lưu tình.

- Ân!

Trương Huyền nhẹ gật đầu.

Một Trưởng lão bị giết chết, hoàn toàn chính xác nên báo cáo Điện chủ.

Còn có người muốn tìm phiền toái mà nói, hắn cũng không có ý định làm người thành thật.

- Ta sẽ bẩm báo Điện chủ chuyện của ngươi, sau đó giúp ngươi xin khảo hạch Độc Sư!

Nói xong, Hứa Trưởng lão vội vã đi thẳng về phía trước, chỉ chốc lát liền biến mất ở trước mắt.

- Tôn độc sư, mời qua bên này!

Thấy hắn rời đi, mấy thanh niên đi tới trước mặt.

Cũng không nhiều lời, Trương Huyền theo sau lưng mấy người này, đi nhanh tới.

Cách đài cao không xa, là một thành trấn thật lớn, các loại kiến trúc như rừng, thoạt nhìn có chút cũ kỹ, bảo trì hình thái vài ngàn năm trước.

Trên đường phố người đến người đi, làm cái gì cũng có, tựa như một thành thị thật lớn.

Trong lúc hành tẩu, ngẫu nhiên có thể chứng kiến trong phòng ven đường bay ra sương mù nhàn nhạt, mùi không tệ, nhưng ngửi một cái, sẽ khiến người cảm thấy đầu mê muội, hôn mê buồn ngủ.

Không cần nhìn đã biết rõ, bên trong tất nhiên ẩn chứa kịch độc.

Không chỉ có những thứ này, ven đường thỉnh thoảng bò qua độc trùng, độc xà, màu sắc tươi đẹp, sắc thái sặc sỡ, nhìn chằm chằm người đi đường, tựa hồ tùy thời có thể phát động công kích, nếu như không phải Độc Sư, lần đầu tiên chứng kiến những thứ này, cũng có thể bị dọa ngất đi.

- Yên tâm đi, những độc trùng này, sẽ không dễ dàng cắn người...

Nhìn ra sự lo lắng của hắn, một thanh niên cười giải thích, bất quá lời còn chưa dứt, chợt nghe phía trước có tiếng kêu thảm, một trung niên nhân chạy tới, mà trên mông của hắn còn treo một con độc xà, hàm răng sắc nhọn cắn vào trong thịt, chết sống cũng không buông ra.

- Ta * bà ngoại ngươi, đây là rắn nhà ai? Không lên tiếng, hôm nay ta lấy về lột da hầm canh!

- Dám ăn rắn của ta, có tin hiện tại ta liền hạ độc chết ngươi hay không...

Ngay sau đó, lại một âm thanh gào thét vang lên, một bóng người lao ra, cùng gia hỏa vừa rồi bị rắn cắn đánh nhau.

- Cái này, cái này... Những độc trùng kia bình thường đều rất hữu hảo...

Vừa nói không cắn người, liền xuất hiện một màn này, thanh niên hơi lúng túng, vội vàng giải thích:

- Yên tâm đi, tuy độc trùng không quá đáng tin, Độc Sư chúng ta thông thường kính trọng lẫn nhau, sẽ không dễ dàng xuất thủ...

- Ân!

Nhẹ gật đầu, Trương Huyền còn chưa bước ra, chợt nghe trong đường đi có tiếng gầm gừ càng thêm to rõ vang lên.

- Con mẹ nó, là ai hạ độc ở trên gối của lão nương? Tốt nhất đừng để cho ta điều tra ra, nếu không ta sẽ giết hắn!

Tiếng nói kết thúc, liền từ trong phòng lao ra một phu nhân mặt bánh bao.

Người này dáng người thoạt nhìn cũng không tệ lắm, nhưng mà mặt lại sưng như dưa hấu, thậm chí không ít địa phương bắt đầu chảy mủ, dữ tợn giống như Cương Thi mới từ trong mộ địa bò ra.

- Người nào hạ độc ở trong món canh của ta?

- Dám ở trong giầy của lão tử phóng độc trùng, chán sống sao?

- Dám nhét thuốc trong lỗ mũi của ta, có tin ta băm vằm ngươi hay không?

...

Thanh âm liên miên không dứt, ngẫu nhiên chứng kiến từng gia hỏa bị độc đến hình thù kỳ quái từ trong phòng lao ra.

Vừa nói hữu hảo liền gây ra động tĩnh lớn như vậy, trên mặt thanh niên có chút lúng túng.

- Khục khục, bọn hắn đều là đùa giỡn, hơn nữa là thí nghiệm dược vật bản thân vừa mới chế biến ra, không ảnh hưởng chút nào, không ảnh hưởng chút nào...

- Không ảnh hưởng chút nào? Vậy bọn họ là...

Vẻ mặt Trương Huyền tràn đầy nghi hoặc chỉ về phía trước, mọi người liền chứng kiến hai vị Độc Sư đánh hừng hực khí thế, hận không thể xé nát ăn tươi đối phương.

- ...

Thanh niên.

Dọc theo đường cái đi trong chốc lát, Trương Huyền liền nhìn minh bạch.

Độc Sư không có nhiều quy củ như Danh Sư Đường, chỉ cần chế biến ra độc dược mới, cơ bản đều cầm người bên cạnh làm thí nghiệm, có đôi khi hôm nay chứng kiến người đó là một bộ dáng này, ngày mai chứng kiến sẽ là bộ dáng khác, thậm chí sẽ bị độc cải biến giới tính.

Nguyên nhân chính là như thế, ở chỗ này, ngươi có thể sẽ phát hiện hàng xóm của mình hôm nay là lão đầu, ngày mai là trung niên, ngày kia liền

biến thành tiểu nương tử nũng nịu, càng có khả năng qua mấy ngày, biến thành quái thú toàn thân bao lớn...

Đương nhiên, nếu như hỏi tính danh mà nói, vô cùng có khả năng là cùng một cái, chẳng qua là phục dụng dược vật bất đồng, bị độc được cải biến hình dạng mà thôi.

- May mắn đều là Độc Sư, nếu chạy đến Hồng Viễn Thành làm như vậy, đoán chừng dùng không được bao lâu, sẽ bị người đang sống đánh chết...

Trương Huyền lắc đầu, vẻ mặt tràn đầy bất đắc dĩ.

Cũng chính là ở chỗ này mới làm như vậy, Hồng Viễn Thành có Danh Sư Đường, có Danh Sư Học Viện, loại hành vi chưa được đồng ý liền hạ độc lung tung, là vi phạm quy củ, một khi phát hiện, có mười cái mạng cũng chưa đủ giết.

Hỗn loạn như thế, Hứa Trưởng lão rõ ràng còn nói khoác mà không biết ngượng, nói đều rất hữu hảo... Mỗi ngày bị hạ độc hoàn toàn thay đổi, hôm nay ngủ, liền không biết ngày mai tỉnh lại sẽ bị người nào hạ độc, mỗi ngày chờ đợi lo lắng... Đây cũng gọi là hữu hảo?

- Tốt rồi, Tôn độc sư, ngươi trước hết ở chỗ này đi!

Đi trong chốc lát, chứng kiến vô số gia hỏa kỳ kỳ quái quái, thanh niên ngừng lại.

Trương Huyền nhìn lại, là một tiểu viện sạch sẽ, tuy kiến trúc thoạt nhìn có chút cũ kỹ, nhưng mà bốn phía không có tiếng động lớn huyên náo như lúc trước, cực kỳ yên tĩnh.

- Tốt!

Dù sao ở đây dạo chơi một thời gian khẳng định không dài, đối với chỗ ở cũng không có gì có thể bắt bẻ.

Đang muốn đẩy cửa đi vào tiểu viện, chỉ thấy mấy thanh niên đi tới.

- Lý Viên, vị này vô cùng lạ mặt a, giống như cho tới bây giờ chưa thấy qua?

- Đây là Hứa Trưởng lão mới từ bên ngoài mang đến.

Thanh niên đưa Trương Huyền tới, tên Lý Viên nói.

- Hứa Trưởng lão mang tới, chẳng lẽ muốn thu làm đệ tử? Có thể làm cho người bảo thủ này động tâm, thiên phú nhất định không kém, tới, để cho ta nhìn xem có phải có bổn sự này hay không...

Người thanh niên này nhẹ nhàng cười cười, ngón tay búng, một đạo bụi mù thẳng tắp lao đến Trương Huyền.

- Lưu Húc, không nên làm ẩu, vị Tôn độc sư này không phải đệ tử của Hứa Trưởng lão...

Lý Viên giải thích một tiếng, bất quá, lời nói còn chưa nói xong, sương mù đã đi tới trước mặt Trương Huyền, muốn ngăn trở cũng ngăn không được.

Đang muốn nhắc nhở thoáng một phát, để cho hắn cẩn thận, chỉ thấy trung niên nhân dung mạo xấu xí kia nhẹ nhàng cười cười, giống như huyễn ảnh xuất hiện ở trước mặt Lưu Húc.

Bành!

Thanh âm cốt cách bị đánh nát vang lên, Lưu Húc ngay cả kêu thảm cũng không kịp, liền bay ra ngoài, thẳng tắp treo ở trên chạc cây cách đó không xa, hôn mê bất tỉnh.

- A...

Tất cả mọi người đều ngẩn ngơ.

Tất cả mọi người là Độc Sư, dựa theo tình huống bình thường, đối phương dùng độc đánh lén, ngươi cũng nên dùng phương thức giống

nhau tiến hành đánh trả, kết quả gia hỏa này không nói hai lời, một quyền đánh bay người... Không khỏi quá bạo lực a!

- Ngươi... Thân là Độc Sư, lại có thể dùng loại man lực này giải quyết sự tình, quả thực có nhục nhã nhặn!

Một thanh niên ở sau lưng Lưu Húc đi tới, phất tay, ngôn từ chính nghĩa nhìn qua:

- Ta và ngươi chỉ so dụng độc, ngươi có dám tiếp...

Lời còn chưa dứt, liền chứng kiến một bàn chân thẳng tắp đạp tới khuôn mặt.

Bành!

Giống như Lưu Húc, kêu thảm cũng không kịp, bay rớt ra ngoài, treo ở trên chạc cây cách đó không xa.

- Ngươi...

Còn lại mấy thanh niên sắc mặt đều đại biến, rõ ràng đã khiêu chiến hắn dùng độc, gia hỏa này còn không theo như lẽ thường an bài.

- Chung một chỗ động thủ...

Một vị trong đó hô lên.

Bành bành bành bành!

Mấy hơi thở sau, mấy thanh niên vừa rồi khí thế hung hăng tới, tất cả đều treo ở trên cây.

- Cái này...

Đám người Lý Viên trợn mắt há hốc mồm.

Lặng lẽ lẻn vào (1)

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Dịch: Tiêu Dao

Độc Điện luôn dùng trình độ độc kỹ luận cao thấp, mọi người bình thường luận bàn đều là dùng độc, gia hỏa trước mắt này, một lời không hợp liền đá bay người... Không khỏi có chút quá bạo lực a.

- Tôn độc sư, ngươi... Quá lỗ mãng!

Sau khi khiếp sợ, như nhớ tới cái gì, sắc mặt Lý Viên trở nên có chút khó coi:

- Bọn họ đều là thuộc hạ của Đoạn Nhân sư huynh, đả thương người của hắn, hắn nhất định sẽ mất hứng...

- Đúng vậy, Đoàn sư huynh luôn bao che khuyết điểm, hơn nữa tính cách dữ dằn, người đắc tội hắn, phiền toái rất lớn...

Một thanh niên khác sắc mặt cũng khó coi.

Vừa rồi nếu vị Tôn độc sư này ẩn nhẫn, cùng lắm thì làm cho đối phương độc thoáng một phát, sự tình sẽ trôi qua, hiện tại tốt rồi, đánh người thành cái dạng này, Đoàn sư huynh tất nhiên sẽ không vui... Đến lúc đó đến tìm phiền toái, ai có thể chống lại?

- Đoàn sư huynh?

Thấy bọn họ sợ như vậy, Trương Huyền nhìn lại.

- Đoạn Nhân sư huynh là đệ tử thân truyền của Minh Chân Phó điện chủ, sớm đã đạt đến Thánh Vực nhất trọng hậu kỳ, càng là Độc Sư lục tinh... Ở trong tu luyện giả thế hệ thứ hai của Độc Điện, thuộc về mạnh nhất, bởi vậy được chúng ta tôn xưng một tiếng sư huynh. Lưu Húc này, đúng là thuộc hạ trung thành nhất của hắn...

Lý Viên vội vàng giải thích.

Độc Điện Điện chủ cùng tất cả Trưởng lão, thuộc về bối phận thứ nhất, đệ tử đằng sau lại thuộc về một bối phận.

Vị Đoạn Nhân này, ở trong thế hệ thứ hai xa xa vượt lên đầu, sớm đã đạt đến tình trạng bọn hắn nhìn lên.

- Thánh Vực nhất trọng hậu kỳ, Độc Sư lục tinh? Chẳng lẽ hắn còn có thể bởi vì một thuộc hạ, mà tìm ta phiền toái hay sao?

Thấy mấy người sợ như vậy, Trương Huyền cười lắc đầu.

Coi như đối phương không phân rõ phải trái, cũng phải không nhìn mặt tăng mà nhìn mặt phật a!

Mình là ân nhân cứu mạng của Hứa Trưởng lão, coi như là bằng hữu của Trưởng lão thế hệ thứ nhất, coi như đối phương lại kiêu ngạo, một vãn bối, còn có thể bởi vì một thuộc hạ mà khó xử bản thân?

- Tôn độc sư có chỗ không biết, lần trước Ngô Hải Nguyên sư huynh, bởi vì Lưu Húc này không hiểu quy củ, xuất thủ giáo huấn một trận, kết quả, Đoàn sư huynh dưới sự giận dữ, cứng rắn độc câm, đến bây giờ còn không thể nói chuyện...

Biểu lộ sắp muốn khóc lên, Lý Viên vội vàng nói:

- Phải biết rằng Ngô Hải Nguyên sư huynh, cũng là một vị Độc Sư lục tinh, tu vi càng đạt đến Thánh Vực nhất trọng...

- Còn có việc này?

Trương Huyền có chút kỳ quái, nghi hoặc nhìn qua:

- Vì một thuộc hạ, đắc tội Độc Sư đồng cấp bậc... Thật hay giả?

Khó trách hắn không tin.

Vừa rồi Lưu Húc này, hắn nhìn kỹ, chỉ có thực lực Hóa Phàm bát trọng Đạp Hư cảnh, đoán chừng nhiều nhất là Độc Sư ngũ tinh, loại người này toàn bộ Độc Điện vừa nắm một bó to, vì gia hỏa như vậy, đắc tội Độc Sư lục tinh đồng cấp bậc, vị Đoàn sư huynh này, bao che khuyết điểm có chút bất khả tư nghị a!

- Cái này...

Thấy hắn không rõ, Lý Viên chần chừ một chút, cắn răng nói:

- Ngươi vừa tới khả năng không biết... Lưu Húc này, không chỉ là thuộc hạ của Đoàn sư huynh, còn là... Trai lơ của hắn!

- Trai lơ?

Trương Huyền không thể lý giải:

- Đoàn sư huynh... Là nữ?

Trai lơ chính là ăn cơm bao (*trai bao), chẳng lẽ vị Đoạn Nhân này, là một nữ tử?

Danh Sư Đại Lục, nam tôn nữ ti, nữ cũng muốn xưng hô “Sư huynh”, thật giống như Hồ Yêu Yêu được xưng là “Học trưởng”.

Bất quá, Lưu Húc lớn lên xấu như vậy, có thể được nhìn trúng, ánh mắt nên kém bao nhiêu a!

- Là... Nam!

Khuôn mặt Lý Viên lúng túng:

- Bởi vì phục dụng độc vật quá nhiều, giới tính đã có vấn đề...

- Khục khục...

Trương Huyền ác hàn, bị nước miếng sặc một cái.

Một nam nhân thích một nam nhân, còn vì hắn không tiếc đắc tội Độc Sư đồng cấp bậc... Ngẫm lại liền khiến người ta tóc gáy dựng đứng.

Cũng khó trách.

Chức nghiệp Độc Sư này mỗi ngày cùng kịch độc làm bạn, có đôi khi vì phối chế độc mới, thậm chí tự mình thí nghiệm... Đừng nói cải biến giới tính, coi như là thích Linh Thú, Thánh Thú, thậm chí đại thụ, tảng đá, thực vật, cũng vô cùng có khả năng.

Phải biết rằng, rất nhiều độc dược, sẽ cho người sinh ra ảo giác, Lưu Húc này ở hắn xem ra, xấu xí không chịu nổi, có lẽ ở trong mắt Đoàn sư huynh sau khi uống thuốc độc, coi như không tệ.

- Đúng vậy, loại tình huống đó ở chỗ này không tính hiếm thấy, ngươi đánh trai lơ của Đoàn sư huynh sinh tử không biết, hắn biết rõ tin tức tất nhiên nổi giận, một khi đến tìm phiền toái... Liền nguy rồi!

Lý Viên tràn đầy lo lắng.

Độc Điện, người nào không biết Đoàn sư huynh đáng sợ, nguyên nhân chính là như thế, không ai dám đắc tội, vị này thì ngược lại, nói còn chưa dứt lời, liền đánh Lưu Húc thành cái dạng này, sự tình dĩ nhiên đến tình trạng không cách nào vãn hồi.

Tuy địa vị của Hứa Trưởng lão cực cao, nhưng đồng dạng cũng chỉ là Độc Sư lục tinh, không cao hơn Đoàn sư huynh bao nhiêu, Mấu chốt nhất là, nghe nói người sau chỉ cần thực lực tiến thêm một bước, thì có thể trở thành Trưởng lão, không còn chênh lệch ở trên thân phận.

- Hắn muốn đi qua tìm phiền toái, tìm đi!

Duỗi lưng một cái, Trương Huyền không thèm để ý chút nào.

Đoàn sư huynh gì đó, hắn căn bản không quan tâm.

Đối phương thật muốn tìm phiền toái, không ngại đóng cửa thả Tử Diệp Vương, náo cái long trời lở đất.

Dù sao đã tìm được Độc Điện, thư tịch ngay ở cách đó không xa, đối mặt một đám gia hỏa mỗi ngày muốn đến độc chết người khác, không cần phải làm người tốt.

- Thế nhưng...

Thấy hắn không thèm quan tâm, đám người Lý Viên liếc mắt nhìn nhau, riêng phần mình cười khổ, đang không biết nên ứng đối như thế nào, chỉ thấy một thanh niên sắc mặt tối tăm phiền muộn đi nhanh tới.

- Đoàn sư huynh...

Nhìn người nọ, sắc mặt mấy người đồng thời thay đổi.

Thật sự là nhắc Tào Tháo, Tào Tháo đến!

Chỗ ở của bọn hắn không tính quá lớn, vị Tôn độc sư này một quyền đánh bay Lưu Húc, không ít người đều thấy được, tin tức truyền vô cùng nhanh, xem ra Đoạn Nhân sư huynh không chỉ biết được, còn đã chạy đến!

Cái này đã xong... Muốn chạy trốn, cũng không kịp rồi.

Vù vù!

Vài bước đi vào trước mặt, thân thể Đoạn Nhân sư huynh tung lên, lấy Lưu Húc treo ở trên chạc cây xuống, nuốt chút dược vật, ánh mắt trở nên băng hàn.

- Đoàn sư huynh, ta cùng với hắn tỷ thí dùng độc, hắn lại đánh lén ta... Ngươi phải làm chủ cho ta!

Tỉnh lại, Lưu Húc chỉ Trương Huyền ở cách đó không xa, nghiến răng nghiến lợi.

- Yên tâm đi!

Ánh mắt híp lại, Đoạn Nhân đứng dậy, lạnh lùng nhìn về phía Trương Huyền, trong mắt sát ý như thủy triều:

- Ta sẽ khiến hắn trả giá thật nhiều!

- Đoàn sư huynh, vị Tôn độc sư này, là ân nhân cứu mạng của Hứa Trưởng lão...

Thấy hắn tức giận, Lý Viên nghiến răng vội vàng tiến lên giải thích.

Hứa Trưởng lão giao người cho bọn họ, mới đi đến chỗ ở đã bị hạ độc chết mà nói, bọn hắn cũng có trách nhiệm rất lớn.

- Cút!

Nhướng mày, Đoạn Nhân quát lớn một tiếng.

Đăng đăng đăng đăng!

Bị một cỗ sóng khí trùng kích, sắc mặt Lý Viên trắng nhợt, liên tục lui về sau bảy tám bước, phun ra một ngụm máu tươi.

Hắn chỉ có thực lực Đạp Hư cảnh, cùng loại cường giả Thánh Vực như đối phương kém nhiều lắm, căn bản ngăn cản không nổi.

- Ta mặc kệ ngươi liên hệ thế nào với Hứa Trưởng lão, đả thương người của ta, sẽ phải trả giá thật nhiều.

Đi vào trước mặt, Đoạn Nhân nhìn chằm chằm Trương Huyền, trên mặt không có chút cảm xúc nào:

- Hiện tại cho ngươi hai con đường, thứ nhất, quỳ xuống xin lỗi Lưu Húc, tùy ý hắn xử lý! Thứ hai, ta tự mình xuất thủ, cho ngươi muốn sống không được, muốn chết không xong...

Người người đều biết Lưu Húc là trai lơ của hắn, gia hỏa này lại dám động thủ, rõ ràng cho thấy không để hắn vào mắt, không giáo huấn một lần, làm sao lập uy?

- Nếu như không chọn cả hai thì sao?

Trương Huyền lắc đầu.

Khó trách Hứa Trưởng lão nói, Độc Điện không yên ổn, muốn hắn cẩn thận, hiện tại xem ra quả là thế.

Kẻ đần không biết trời cao đất rộng thật sự nhiều lắm...

Vốn còn muốn điệu thấp thoáng một phát, nhưng bộ dạng của đối phương cần ăn đòn... Không đập cũng thực xin lỗi bản thân a!

- Không chọn? Ngươi đây là muốn chết...

Quát lạnh một tiếng, thân thể Đoạn Nhân nhoáng một cái, liền xuất hiện ở trước mặt Trương Huyền, năm ngón tay mở ra, cầm tới.

Đầu ngón tay của hắn, chân khí kích xạ, đồng thời một loại bột phấn đặc thù tỏ khắp đến, tựa hồ chỉ cần ngửi một cái, hoặc là dính đến làn da, sẽ trúng độc, vạn kiếp bất phục.

Đây là kịch độc hắn tiêu phí vô số tâm huyết chế biến, Thánh Vực nhất trọng đỉnh phong dính vào cũng không chịu nổi.

- Ha ha!

Đối mặt độc phấn cùng chân khí của hắn, Trương Huyền lắc đầu, vẻ mặt thương cảm.

Vù vù!

Bàn tay đưa ra ngoài, không có bất kỳ chiêu số, đưa tay rút qua.

Chứng kiến động tác của hắn, Đoạn Nhân vốn cảm thấy khinh thường, sau đó đồng tử co rút lại, vội vàng tập trung lực lượng toàn thân lại đối kháng.

Bất quá, đợi hắn phản ứng kịp, đã chậm, giống như Lưu Húc vừa rồi, kêu thảm cũng không kịp, liền treo ở trên chạc cây, ngất đi.

Tuy hắn chỉ là Tòng Thánh, nhưng Thánh Vực nhị trọng Liêu Tùng cũng không phải đối thủ, gia hỏa này bất quá Thánh Vực nhất trọng hậu kỳ mà thôi, búng ngón tay liền diệt, không đáng kể chút nào.

- Cái này...

Đám người Lý Viên sắc mặt trắng nhợt, thân thể run rẩy.

Quá dọa người rồi!

Thực lực của Đoạn Nhân sư huynh, bọn hắn là thấy tận mắt qua, phối hợp độc dược, coi như là Thánh Vực nhị trọng sơ kỳ, gặp gỡ cũng không dám ngạnh kháng, vị Tôn độc sư này thì ngược lại, không nói hai lời, một tát đánh choáng luôn...

Thực lực nên mạnh bao nhiêu?

- Tốt rồi, ta phải đi về nghỉ ngơi!

Chẳng muốn giải thích, Trương Huyền khoát tay áo, nhìn về phía Lý Viên:

- Nếu như còn có người tới đây quấy rối, sớm nói ta một tiếng!

Nói xong nhấc chân đi đến tiểu viện.

- Vâng...

Khóe miệng co quắp, đám người Lý Viên vội vàng gật đầu.

Tiến nhập tiểu viện, Trương Huyền tiện tay đóng cửa sân lại, tìm nơi linh khí hội tụ, khoanh chân ngồi xuống.

- Nếu như đến Độc Điện, cũng đừng do dự, mau chóng xem hết sách, nghĩ biện pháp cứu chữa Ngụy Như Yên!

Tuy tình huống hiện tại của Như Yên, còn không có đạt tới tình trạng không thể cứu vãn, nhưng rất nguy hiểm, nếu như đến Độc Điện, cũng không cần tuân thủ quy củ của Danh Sư học viện, mau chóng xem hết sách, tìm kiếm phương pháp cứu chữa.

Vù vù!

Tinh thần khẽ động, Vu Hồn từ trong cơ thể chui ra.

Trực tiếp vọt tới Tàng Thư Điện của đối phương đọc sách, sẽ đưa tới rất nhiều phiền toái, dù sao Vu Hồn đọc sách tốc độ tương đương bản thân, không cần phải phiền toái.

Nhẹ nhàng khẽ động, Trương Huyền bay ra ngoài.

Mặc dù là ban ngày, nhưng hắn tu luyện Thiên Đạo Vu Hồn, không bị ảnh hưởng chút nào, hơn nữa sau khi bồi dưỡng Linh Hồn của Ngụy Như Yên, hồn phách cũng đã có kháng độc tính, coi như trên hòn đảo có độc khí, với hắn mà nói, cũng không coi vào đâu.

Không lâu sau, liền đi tới không trung, cúi đầu nhìn phía dưới.

- Hứa Trưởng lão nói, Tàng Thư Điện thuộc về một trong ba đại điện đường, đã như vậy, nhất định là kiến trúc cao nhất, huy hoàng nhất...

Minh Lý Chi Nhãn nhúc nhích, đảo qua hết thảy che đậy, ba cung điện cao ngất xuất hiện ở trong tầm mắt.

Lặng lẽ lẻn vào (2)

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Dịch: Tiêu Dao

Ba cái cung điện này, đều cao sáu bảy mươi mét, ở trong kiến trúc bốn phía, như hạc giữa bầy gà, cực kỳ dễ làm người khác chú ý.

- Thí Độc Điện, Tỷ Thí Điện, Tàng Thư Điện... hai cái trước, thường xuyên dùng độc, coi như quét sạch, cũng sẽ lưu dấu vết... Tàng Thư Điện bất đồng, bên trong tất cả đều là thư tịch, có lẽ sạch sẽ nhất...

Thí Độc Điện dùng để thí nghiệm độc dược mới luyện chế, coi như tìm được giải dược có thể trung hoà, cũng sẽ lưu dấu vết, Tỷ Thí Điện cũng kém không nhiều lắm, Độc Sư va chạm, các loại độc vật bốc lên, chướng khí mù mịt, lưu lại rất nhiều tai hoạ ngầm khó có thể giải quyết, coi đây là phán đoán, muốn tìm được Tàng Thư Điện, hắn không phải là đặc biệt khó khăn.

Trong lòng khẽ động, nhìn kỹ ba đại điện đường.

Minh Lý Chi Nhãn chiếu xuống, tình huống cung điện xuất hiện, hai cái trong đó, độc vật bốc lên, làm cho người ta có cảm giác đục ngầu.

- Hắn là cái kia!

Ánh mắt sáng lên, Trương Huyền không có do dự quá nhiều, thân thể nhảy tung, thẳng tắp bay tới cung điện thanh tịnh nhất.

Cái kiến trúc này, so với hai cái trước càng cao hơn, mang theo trầm trọng chi khí, chung quanh bố trí trận pháp cực kỳ cường đại, xem ra không có thủ lệnh đặc thù mà nói, rất khó tiến nhập.

Nhìn thoáng qua, Trương Huyền nhẹ nhàng cười cười.

Đổi lại trước lúc học tập trận pháp bí tịch, khả năng hoàn toàn không có cách nào, bất quá bây giờ đối với trận pháp nghiên cứu đã không kém gì Trận Pháp Sư thất tinh, cộng thêm Minh Lý Chi Nhãn, tìm được lỗ thủng trong đó, không phải là việc khó gì.

Hai mắt sáng ngời nhìn sang, không lâu sau, quả nhiên cho hắn tìm được một lỗ thủng không lớn, nhẹ nhàng nhoáng một cái, chui vào.

Cho dù Vu Hồn vô hình vô chất, mắt thường không cách nào phân biệt, nhưng mà trận pháp hội tụ linh khí, tiến nhập trong đó, rất dễ dàng cải biến khí tràng chung quanh, từ đó bị phát hiện.

Vì vậy, muốn đi vào trong đó, còn cần cẩn thận một ít.

Dọc theo lỗ thủng trận pháp, đi vào trong, chỉ chốc lát liền đi vào trước mặt Tàng Thư Điện.

Cách đó không xa có hai Độc Sư Thánh Vực nhất trọng trông coi, Trương Huyền sớm tính toán tốt lộ tuyến hành tẩu, cũng không có gây nên sự chú ý của đối phương, xuyên thấu qua khe hở đại môn, nhẹ nhàng nhoáng một cái, chui vào.

Tầng một của Đại điện xếp đặt rất nhiều giá sách, rậm rạp chằng chịt thư tịch, đập vào mi mắt đều là về độc.

Độc Đạo Chân Giải, ba mươi sáu loại phương pháp dùng độc của Thanh Nguyên Tử, Giải Độc Công Lược, Cơ Sở Độc Công... Các loại thư tịch tầng tầng lớp lớp, vô số kể, toàn sách là sách.

Những thứ này là Độc Điện thành lập trên vạn năm tới nay, vô số Độc Sư tiêu phí tâm huyết sáng tác thành, có chính xác, có sai lầm, đối với

người khác mà nói, không dám nhìn toàn bộ, để tránh rối loạn tư duy, nhưng đối với Trương Huyền mà nói, hoàn toàn không cần lo lắng vấn đề này.

Thân thể nhoáng một cái, tìm một vị trí thoải mái nhất.

- Bắt đầu!

Hừ nhẹ một tiếng, ánh mắt như điện, thẳng tắp nhìn sang từng dãy thư tịch.

Rầm rầm!

Từng quyển thư tịch bị thu vào trong đầu, loại trừ giả dối giữ lại chân thật, chậm chạp tạo thành Thiên Đạo công pháp không có thiếu sót.

Một lúc lâu sau, thư tịch tầng thứ nhất đã bị ghi chép sạch sẽ.

- Đây là phương pháp tu luyện Độc Sư nhất tinh...

Nhìn thoáng qua Độc công hình thành, Trương Huyền đi lên lầu.

Tàng Thư Điện này bố cục, có chút tương tự Danh Sư học viện, một tầng đối ứng nhất tinh, cấp bậc không có đạt tới, không cho phép quan sát cấp bậc sau.

Tuy nội dung Độc Sư nhất tinh, nhị tinh, ban đầu ở Thanh Liên sơn mạch liền học qua, nhưng mà nơi đây số lượng thư tịch rõ ràng càng thêm phong phú, dù sao cũng đã đến một chuyến, không quan tâm lãng phí chút thời gian a.

Lại nói, trong một ít thư tịch không quan trọng, có lẽ ghi lại phương pháp cứu chữa Ngụy Như Yên, bởi vậy, không có chút chủ quan nào, lần lượt nhìn sang.

Rất nhanh, nội dung tầng thứ hai cũng ghi chép sạch sẽ.

Ngay sau đó lên tầng thứ ba.

...

Vu Hồn của hắn lặng lẽ tiềm nhập Tàng Thư Điện, quan sát thư tịch, chỗ tiểu viện của nhục thân, đã gây nên sóng to gió lớn.

Chứng kiến trên cây treo đám người Đoàn sư huynh, không ít Độc Sư đều lạnh run, có chút hoảng sợ.

Vốn tưởng rằng gia hỏa vừa tới kia, gặp được nhiều Độc Sư như vậy, sẽ tùy ý xâm lược, không dám nhiều lời, nằm mơ cũng không nghĩ đến, không ngờ là rồng qua sông, sinh mãnh rối tinh rối mù!

Vừa ra tay liền đánh ngất Đoạn Nhân sư huynh cường đại nhất trong bọn họ rồi!

- Nhanh đi bẩm báo Minh Chân Phó điện chủ...

Trong đám người không biết người nào hô lên.

- Tốt!

Kèm theo một tiếng thấp giọng hô, một người vội vã chạy tới một phương hướng.

Minh Chân Phó điện chủ, là Độc Sư thất tinh, càng là lão sư của Đoạn Nhân sư huynh, người sau dám liều lĩnh như thế, đúng là dựa vào địa vị của hắn, hiện tại bị một gia hỏa vừa tới đánh ngất xỉu, chỉ sợ vị Phó điện chủ này sẽ giận dữ.

Một đường bay nhanh, không lâu sau, đi vào chỗ ở của Phó điện chủ, đang muốn tiến nhập, đã bị người ngăn trở.

- Phó điện chủ đang cùng tất cả Trưởng lão nghị sự, có chuyện gì, kính xin thông báo!

Hộ vệ mặt không biểu tình.

- Cùng Trưởng lão nghị sự?

Sửng sốt một chút, vị Độc Sư này mới nhớ tới, hôm nay là thời gian Phó điện chủ cùng Trưởng lão nghị sự, chần chờ một lát:

- Đoạn Nhân sư huynh bị người đánh, hiện tại đang hôn mê bất tỉnh!

- Đoạn Nhân bị đánh?

Hộ vệ sững sờ.

- Vâng! Người này tên Tôn Cường, là Hứa Trưởng lão mang đến...

Độc Sư không dám giấu giếm.

- Tốt, ta đi vào bẩm báo...

Biết rõ Đoạn Nhân là đệ tử Minh phó điện coi khí trọng nhất, gần đang đang định đề bạt trở thành Trưởng lão, hộ vệ không dám chần chờ, vội vã đi vào.

Chỉ chốc lát lần nữa trở về, vẫy vẫy tay:

- Phó điện chủ cho ngươi đi vào!

Nhẹ gật đầu, vị Độc Sư này đi vào trong.

Đi vào trung tâm phòng khách, ngẩng đầu nhìn lên, nhịn không được rụt cổ một cái.

Trong phòng, không chỉ có Minh phó điện chủ, hai Phó điện chủ khác cũng ở đây, càng có hai mươi vị Trưởng lão lục tinh đỉnh phong ngoại trừ Hứa Trưởng lão, Tiết Trưởng lão.

- Đến cùng xảy ra chuyện gì?

Thấy hắn tiến đến, Minh phó điện chủ nhìn lại, ánh mắt như điện, mang theo uy áp.

Vị Minh phó điện chủ này, niên kỷ khoảng sáu mươi tuổi, chòm râu trên mặt hiện lên hoa râm, bận hắc y, phối hợp sắc mặt âm lãnh, làm cho người ta có cảm giác không giận mà uy.

- Là như thế này...

Độc Sư vội vàng nói tình huống nhìn thấy một lần.

- Ngươi nói người Hứa Du mang đến, không nói hai lời, liền kích thương Đoạn Nhân?

Ánh mắt Minh phó điện chủ nheo lại.

- Vâng...

Độc Sư gật đầu.

- Rất tốt, rất tốt! Một gia hỏa không biết từ đâu xuất hiện, dám ở Độc Điện tìm phiền toái, thật sự là to gan!

Hàn quang lóe lên, Minh phó điện chủ cười lạnh:

- Dẫn ta đi tới, ta cũng muốn nhìn xem, đến cùng là hạng người gì, người nào cho hắn lá gan, dám xuất thủ với học sinh của ta!

- Vâng!

Không dám nhiều lời, Độc Sư kia dẫn đầu đi ra ngoài.

- Minh phó điện chủ, vừa vặn chúng ta cũng không có việc gì, đã có náo nhiệt, không ngại cùng đi!

- Đúng vậy, người khác tới Độc Điện chúng ta, đều khẩn trương đến nói cũng nói không nên lời, gia hỏa này lại dám trực tiếp động thủ, ta cũng muốn nhìn xem, rút cuộc là thần thánh phương nào!

Còn dư lại hai vị Phó điện chủ, cũng đồng thời đứng lên.

- Chúng ta cũng muốn nhìn xem, Hứa Du đi ra ngoài một chuyến, dẫn theo nhân vật lợi hại gì!

- Loại sự tình này, sao có thể thiếu ta...

...

Hai mươi vị Trưởng lão khác cũng ánh mắt tỏa sáng, nở nụ cười.

Rất nhiều Độc Sư của Độc Điện, chỉ có thể ở trên đảo này, nhiều năm trước tới nay, sớm không có sự tình tươi mới để cho bọn họ chú ý, nếu như người mới tới này kiêu ngạo như thế, tự nhiên phải đi nhìn xem.

- Tốt!

Thấy hai vị Phó điện chủ cùng tất cả Trưởng lão muốn đi, Minh phó điện chủ cũng không cự tuyệt, khoát tay áo, theo sát Độc Sư báo tin tức ở sau lưng, đi đến chỗ ở của Trương Huyền.

Rất nhanh đi vào trước mặt, quả nhiên thấy học sinh của mình cùng mấy thuộc hạ thê thảm treo ở trên cây, cốt cách vỡ vụn không biết bao nhiêu, thương thế nghiêm trọng.

- Đáng giận!

Sắc mặt xanh mét, Minh phó điện chủ xiết chặt nắm đấm.

Đối phương biết rõ vị này là học sinh của mình, còn ra tay tàn nhẫn như vậy, rõ ràng không có để hắn vào mắt.

- Mở cửa!

Sai người cứu tỉnh Đoạn Nhân, bản thân lại đi tới tiểu viện trước mắt, hừ lạnh một tiếng.

- Minh phó điện chủ... Tôn độc sư nói...

Đám người Lý Viên canh giữ ở bên ngoài viện, chứng kiến nhiều Phó viện trưởng cùng Trưởng lão như vậy, tất cả đều sợ choáng váng, bờ môi run rẩy, nói không ra lời.

- Như thế nào, lời của ta vô dụng?

Nhướng mày, Minh phó điện chủ quát.

- Vâng...

Biết rõ quyền uy của Phó điện chủ không dung khiêu khích, Lý Viên đành phải mở cửa sân, vốn muốn sớm truyền tin cho Tôn Cường Độc Sư, hiện tại xem ra, không làm được.

- Hừ!

Ánh mắt lạnh lùng, Minh phó điện chủ đi vào, hai vị Phó điện chủ khác cùng tất cả Trưởng lão, theo sát lấy nối đuôi nhau mà vào.

Tất cả mọi người muốn nhìn một chút, gia hỏa đánh Đoạn Nhân thê thảm như thế, đến cùng là người như thế nào.

Tiến nhập tiểu viện, rất nhanh liền chứng kiến một bóng người, khoanh chân ngồi ở trong sân, hai mắt nhắm nghiền, đang tu luyện.

- Ngươi chính là Tôn Cường?

Bản thân nhiều người đến như vậy, gia hỏa này còn có lòng dạ thanh thản tu luyện, ánh mắt không mở ra, sắc mặt của Minh phó điện chủ âm trầm đáng sợ.

Nói xong, chờ đợi đối phương trả lời, lại phát hiện, gia hỏa cách đó không xa... Ánh mắt như trước không có mở ra, giống như cảm thấy bọn hắn không tồn tại.

- Càn rỡ! Ngươi có biết chúng ta là người nào không?

Không nghĩ tới đường đường Phó điện chủ lại bị khinh thường như thế, Minh Chân tức giận sắp bạo tạc nổ tung.

Bất kể nói thế nào, hắn cũng là Độc Sư thất tinh, địa vị tôn sùng, không đích thân nghênh đón thì thôi, mí mắt cũng không mở ra, quả thực kiêu ngạo tới cực điểm, không coi ai ra gì!

Nhiều người như vậy tiến đến, âm thanh cực lớn, hắn không tin đối phương không hề phát hiện!

Nếu thật như vậy, khẳng định đã sớm chết nhiều lần, làm sao có thể sống đến bây giờ?

Vù vù!

Quát lớn xong, đối diện như trước không có trả lời, giống như tên trước mắt ngủ rồi.

- Ngươi...

Sắc mặt đỏ lên, Minh phó điện chủ thiêu đốt lửa giận.

Gặp qua kiêu ngạo, nhưng chưa thấy qua kiêu ngạo như vậy, toàn bộ Độc Điện, ba vị Phó điện chủ, hai mươi vị Trưởng lão đều đã đến, hô vài lần, lại có thể ngồi dưới đất, không thèm trả lời...

- Quả nhiên lá gan khá lớn, cho rằng có Hứa Trưởng lão làm chỗ dựa có thể muốn làm gì thì làm, ta cũng muốn nhìn xem, Hứa Trưởng lão có thể giữ được ngươi hay không...

Nghẹn sắp bạo tạc nổ tung, Minh phó điện chủ gào thét một tiếng, chân khí ở trong cơ thể tuôn ra, muốn xuất thủ.

- Hặc hặc, Minh phó điện chủ, giáo huấn loại mặt hàng này, sao có thể để ngươi ô uế tay...

Đúng lúc này, một tiếng cười vang lên, một vị Trưởng lão đi tới.

Trương Huyền vô địch (1)

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Dịch: Tiêu Dao

- Hoàng Trưởng lão?

Nhìn rõ ràng bóng người nói chuyện, Minh điện chủ chần chừ một chút, nhẹ gật đầu.

Đường đường Phó điện chủ, Độc Sư thất tinh xuất thủ đối phó một khách nhân của Trưởng lão, truyền đi hoàn toàn chính xác có chút lấy lớn hiếp nhỏ, ỷ mạnh lấn yếu, Hoàng Trưởng lão nguyện ý thay mình ra tay, tự nhiên tốt nhất.

Vị Hoàng Trưởng lão này, thực lực không kém gì Hứa Du, tu vi đạt đến Thánh Vực nhất trọng đỉnh phong, đối với độc lý giải cũng là lục tinh đỉnh phong, thực lực như thế, giáo huấn gia hỏa này, tất nhiên là dư xài.

- Ngươi gọi Tôn Cường đúng không? Chúng ta nhiều người như vậy tới đây, ánh mắt cũng không mở ra, hoàn toàn chính xác đủ kiêu ngạo! Bất quá người kiêu ngạo thông thường đều chết tương đối nhanh. Cho ngươi ba tức, lập tức quỳ xuống xin lỗi Minh điện chủ, còn có cơ hội sống, nếu không, cũng đừng trách ta không khách khí...

Đạt được đáp ứng, Hoàng Trưởng lão tiến về phía trước một bước, nhìn “Tôn Cường”, ánh mắt nheo lại.

Ba cái hô hấp sau, ánh mắt đối phương như trước không có mở ra, giống như chết rồi.

- Cho mặt không biết xấu hổ, ta cũng muốn nhìn xem thực lực của ngươi có phải xứng loại cuồng vọng này hay không!

Thấy đối phương không để ý tới hắn, bản thân giống như kẻ tiểu nhân nói chuyện với tấm gương, Hoàng Trưởng lão giận dữ, bàn tay mở ra, mãnh liệt cầm về phía trước.

Ầm ầm!

Chân khí dọc theo năm ngón tay kích xạ ra, như Thiên Nữ Tán Hoa, vô số độc phấn bao phủ trung niên nhân phía trước.

Xì xì xì xì...!

Độc phấn còn chưa tới trước mặt, hoa cỏ trong nội viện liền lấy tốc độ mắt thường có thể thấy được héo rũ, biến thành màu đen, như là than.

- Vâng... Nhất Tiếu Tiêu Diêu Tán?

Một vị Trưởng lão kinh ngạc lên tiếng.

Nhất Tiếu Tiêu Diêu Tán là dược vật Hoàng Trưởng lão chuyên môn nghiên chế, Thánh Vực nhất trọng đỉnh phong, chỉ cần ngửi một cái, thời gian mỉm cười một cái sẽ tử vong, cực kỳ đáng sợ, ở trong tất cả Trưởng lão cũng tiếng tăm lừng lẫy, làm cho người kiêng kị.

- Không sai...

Thấy có người nhận ra, Hoàng Trưởng lão đắc ý nhẹ gật đầu.

Thuốc bột này, đúng là kiệt tác lợi hại nhất của hắn, đối phương đã không biết điều như vậy, vậy trước tiên độc đến hắn sinh tử không do bản thân khống chế!

Rầm rầm!

Thời điểm nói chuyện, thuốc bột rơi xuống trên người “Tôn Cường”, như rơi xuống một tầng sương trắng.

- Nhất Tiếu Tiêu Diêu Tán, có thể xuyên thấu qua làn da rót vào trong cơ thể, coi như ngừng thở cũng vô dụng, trên thân dính nhiều như vậy, gia hỏa này đã xong, Thần Tiên khó cứu...

Chứng kiến tình cảnh trước mắt, một Trưởng lão nhịn không được lắc đầu.

Kịch độc lợi hại như thế, đừng nói hô hấp, coi như khoảng cách rất xa dính vào, cũng sẽ bị độc chết, Hoàng Trưởng lão ném ra nhiều như vậy, lại dùng chân khí thúc giục, độc tính khẳng định đã rót vào làn da đối phương, hắn phải chết không thể nghi ngờ.

- Không đúng, các ngươi nhìn...

Đang cảm khái, một Trưởng lão khác đột nhiên nhíu mày, chỉ về phía trước:

- Giống như... Gia hỏa này một chút cảm giác cũng không có...

Nghe được hắn nói, tất cả mọi người đều đồng loạt nhìn qua.

Chỉ thấy gia hỏa khoanh chân ngồi ở phía trước, như trước ngồi dưới đất, vẫn không nhúc nhích, hai mắt nhắm nghiền, như ngủ rồi, không có bất cứ động tĩnh gì, cùng mới vừa rồi không có khác nhau chút nào, thật giống như Hoàng Trưởng lão phóng thích Nhất Tiếu Tiêu Diêu Tán, không có đưa đến bất cứ tác dụng gì.

- Nhất Tiếu Tiêu Diêu Tán bình thường, sau khi trúng độc, toàn thân sẽ run rẩy, kìm lòng không được bật cười... Gia hỏa này giống như xơ cứng, một chút biểu lộ cũng không có... Hoàng Trưởng lão, thuốc của ngươi sẽ không mất đi hiệu lực chứ?

Lại một vị Trưởng lão thật sự nhịn không được, nói.

- Cái này...

Hoàng Trưởng lão mở trừng hai mắt, vội vàng nhìn về phía trước.

Tuy đối phương vẫn không nhúc nhích, nhưng có trúng độc hay không, với tư cách Độc Sư lục tinh đỉnh phong, vẫn có thể nhẹ nhõm nhìn ra.

Làn da bóng loáng thủy nộn, vô cùng mịn màng... Chẳng những không có trúng độc, ngược lại giống như ăn bổ thuốc, sức sống bắn ra bốn phía...

Con mẹ nó... Ngươi có thể có chút bộ dạng trúng độc hay không? Nếu không giả vờ thoáng một phát cũng được...

Nếu không, ta sẽ xuống đài không được a...

- Khó trách gia hỏa này kiêu ngạo như thế, không coi ai ra gì, nhất định là sớm phục dụng thuốc giải độc...

Càng nghĩ càng phẫn nộ, Hoàng Trưởng lão nghiến răng:

- Nếu như không sợ độc, ta cũng muốn nhìn xem một Tòng Thánh nho nhỏ, có thể đỡ nổi lực lượng cuồng bạo của ta không!

Nói xong nhướng mày, một quyền nện tới Trương Huyền!

Gia hỏa này không biết phục dụng thuốc giải độc gì, Nhất Tiếu Tiêu Diêu Tán mạnh nhất của mình không có bất kỳ tác dụng, tiếp tục dùng thuốc, chỉ biết tự rước lấy nhục, còn không bằng dùng thực lực nghiền ép.

Làm cho đối phương biết rõ, kiêu ngạo nên trả giá!

Ầm ầm!

Lực lượng Thánh Vực nhất trọng đỉnh phong cuồng bạo, toàn bộ tiểu viện như thổi lên gió lớn, đá xanh phủ kín mặt đất, phát ra thanh âm

mãnh liệt, tựa như ở dưới một kích của hắn, không chịu nổi, tùy thời sụp đổ.

- Gia hỏa này lại... còn không trợn mắt?

Thấy Hoàng Trưởng lão xuất thủ, dùng ra công kích mạnh mẽ nhất, chân khí ép tới bọn hắn có chút hô hấp dồn dập... “Tôn Cường” đứng mũi chịu sào lại có thể như trước không trợn mắt, thậm chí tránh cũng không tránh...

Cái này đùa có chút lớn đi?

Bành!

Nắm đấm vô cùng cuồng bạo rơi vào trên mặt “Tôn Cường”.

Rặc rặc!

Thanh âm cốt cách bẻ gãy vang lên, mọi người ngẫu nhiên chứng kiến Hoàng Trưởng lão ôm cổ tay, nhảy dựng lên, đau đớn kịch liệt, để cho da mặt hắn liên tục run rẩy, tựa như sắp khóc.

- Cái này...

Mọi người nháy ánh mắt, từng cái bối rối.

Hoàng Trưởng lão thi triển ra một chiêu toàn lực, rắn rắn chắc chắc đánh vào trên mặt đối phương, da của đối phương cũng không có phá, cổ tay của hắn ngược lại bị chấn gãy...

Không phải thật chứ?

- Đáng giận, ta muốn ngươi chết...

Chứng kiến vẻ mặt của mọi người, Hoàng Trưởng lão xấu hổ và giận dữ muốn chết, kêu to một tiếng, đã nhiều ra một thanh trường kiếm, thẳng tắp đâm tới gia hỏa trước mắt!

- Hoàng Trưởng lão không nên lỗ mãng...

Chứng kiến cử động của hắn, tất cả mọi người giật nảy mình.

Dùng độc, thật xảy ra ngoài ý liệu, có thể nói là không có khống chế tốt độc tính... Trực tiếp sử dụng kiếm ám sát, tương đương đã có sát tâm, còn muốn lui về phía sau, cũng không thể vãn hồi rồi.

Hí...iiiiii á!

Bất quá, hiện tại nói cái gì cũng đã chậm, Hoàng Trưởng lão phẫn nộ xuất thủ, kiếm quang sắc bén, lập tức bổ xuống gia hỏa ngồi dưới đất kia, mắt thấy sẽ phải rơi đầu, Tôn Cường một mực không có trợn mắt kia đột nhiên bàn tay khẽ đảo, mãnh liệt ép xuống.

Oanh long long!

Thanh âm như lôi đình trầm muộn vang lên, ngay sau đó mọi người liền chứng kiến Kiếm Khí của Hoàng Trưởng lão vỡ vụn từng khúc, ngay sau đó đầu bị một tát đánh vào lồng ngực!

Phù phù!

Thi thể thẳng tắp ngã trên mặt đất.

- Cái gì?

- Hoàng Trưởng lão bị một tát quất chết?

- Một chưởng này không chỉ đánh tan công kích của hắn, còn cứng rắn phản kích lại lực lượng... Gia hỏa này thật chỉ là Tòng Thánh?

...

Chứng kiến Hoàng Trưởng lão ngã xuống đất tử vong, thân thể tất cả mọi người đều cứng đờ.

Đây chính là Trưởng lão, Thánh Vực nhất trọng đỉnh phong, thực lực tương đương bọn hắn, kết quả... Bị gia hỏa này một tát quất chết...

Lực lượng nên mạnh bao nhiêu?

- Giống như thân thể của hắn động cũng không động, ánh mắt như trước không có mở ra...

Trong đám người một thanh âm hơi run rẩy vang lên.

Lúc này mọi người mới nhớ tới tình cảnh vừa rồi, Tôn Cường giống như lúc trước, ngồi dưới đất chưa hề động, mấu chốt nhất là... Ánh mắt còn không có mở ra!

Nói cách khác... Đối phương chỉ tiện tay một kích, liền đánh chết Hoàng Trưởng lão.

- Gia hỏa này quỷ dị, đánh chết Hoàng Trưởng lão, tội ác tày trời, mọi người cùng nhau xông lên, đừng để cho hắn chạy thoát...

Gào thét một tiếng, còn thừa lại mười chín vị Trưởng lão, đồng thời la hét, bao quanh Trương Huyền vào giữa.

Nếu như mới vừa nói, bọn hắn xuất thủ là lấy lớn hiếp nhỏ, quay đầu lại rất khó bàn giao với Hứa trưởng lão, mà bây giờ, gia hỏa này đánh chết Hoàng Trưởng lão, đã tội không thể thứ cho, bất luận kẻ nào cũng nói không được cái gì.

- Đúng vậy, đồng loạt ra tay!

- Ta cũng muốn nhìn xem, hắn có thể gánh vác được Diêm Vương Nại Hà Tán của ta hay không!

...

Rầm ào ào!

Mười chín vị Trưởng lão đồng thời xuất thủ, trong nháy mắt các loại khói độc, độc trùng nhao nhao bay tới Trương Huyền, rậm rạp chằng chịt rơi vào trên người.

Nhiều kịch độc như vậy, đừng nói một Tòng Thánh, coi như là Thánh Vực nhị trọng, khả năng cũng nuốt hận ngay tại chỗ, bị chôn sống hạ độc chết, nhưng sau khi dùng độc, mọi người kỳ quái phát hiện... Đối phương như trước vẫn không nhúc nhích, giống như không có cảm giác đến chung quanh có độc.

- Thuốc giải độc của gia hỏa này quá lợi hại... độc của chúng ta không có tác dụng, đừng có dùng độc, trực tiếp ra tay đi!

Không biết người nào hô một câu, những người khác nhao nhao gật đầu.

Hạ xuống nhiều độc như vậy, gia hỏa này một chút tổn thương cũng không có, sắc mặt cũng không có thay đổi, đủ để nói rõ vấn đề.

Xem ra kịch độc đối với hắn không có bất kỳ tác dụng, đã như vậy... Vậy bạo lực giải quyết!

Ầm ầm! Ầm ầm! Ầm ầm!

Kèm theo quát lớn, mười chín vị Trưởng lão đồng loạt trùng kích tới gia hỏa kia.

Cảm nhận được áp lực cuồng bạo ở chung quanh, Tôn Cường vốn ngồi dưới đất, tựa hồ rốt cuộc ý thức được nguy cơ sinh tồn, đứng dậy, thân ảnh nhanh như thiểm điện, trực tiếp chui vào trong đám người.

Động tác của hắn, căn bản không giống như một Tòng Thánh, ngược lại giống như Thánh Vực nhị trọng, tốc độ nhanh giống như điện mang, nắm đấm trực lai trực vãng, lại làm cho người ta có cảm giác ẩn chứa Thiên Đạo, không cách nào tránh né.

Bành bành bành bành!

Mỗi một quyền hạ xuống, tất nhiên có một vị Trưởng lão trúng chiêu, bay ngược mà ra, lực lượng hung mãnh từ trong cơ thể đối phương tuôn ra, khiến người ta căn bản ngăn cản không nổi.

Gia hỏa này không chỉ lực quyền cường đại, thối công cũng cực kỳ cao minh, chân đá ra, như mộng như huyễn, khó lòng phòng bị.

- Hắn... Hắn... Như trước nhắm mắt lại!

Càng đánh càng cảm thấy trái tim băng giá, bọn hắn mười chín vị Thánh Vực nhất trọng đỉnh phong vây công một Tòng Thánh, đối phương chẳng những không có tổn thương, càng đánh càng hăng không nói, Mấu chốt nhất là... Như trước đang nhắm mắt!

Thật giống như mộng du, mà tất cả công kích cùng động tác của đối phương... phảng phất như bản năng chiến đấu!

Dựa vào phản ứng bản năng, bọn hắn mười chín vị Trưởng lão liên thủ, đánh không cách nào phản kích...

Bọn người Minh phó điện chủ cảm thấy sắp điên rồi.

- Mau ra tay, chư vị Trưởng lão kiên trì không nổi...

Một vị trong ba vị Phó điện chủ nhịn không được nữa, hô lên.

Trước kia bọn hắn bận tâm thân phận, không muốn động thủ, đối phó một tiểu gia hỏa chỉ có Tòng Thánh... Hiện tại phát hiện không động thủ, mười chín vị Trưởng lão khả năng sẽ giống như Hoàng Trưởng lão, chết ở tại chỗ, rút cuộc không kìm nén được.

- Tốt, đồng loạt ra tay...

Nhướng mày, bàn tay của Minh phó điện chủ mãnh liệt cầm tới.

Trương Huyền vô địch (2)

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Dịch: Tiêu Dao

Minh Chân Phó điện chủ là Độc Sư thất tinh sơ kỳ, tu vi đạt đến Thánh Vực nhị trọng sơ kỳ, toàn lực xuất thủ, lực lượng từ trên trời giáng xuống, tường viện bốn phía bị chấn thành bụi phấn.

Thấy hắn xuất thủ, hai vị Phó viện trưởng khác cũng không có ngừng, chung một chỗ lao đến.

Hai người này giống như Minh Chân, đều là Thánh Vực nhị trọng sơ kỳ, chiến lực kinh người.

Ba đại cao thủ phối hợp, lực lượng mãnh liệt, như sóng biển thủy triều, bao phủ bốn phương tám hướng, khó có thể ngăn cản.

- Đây là thế nào?

Tường viện sụp đổ, lực lượng giao chiến tản ra bốn phía, đám người Lý Viên canh giữ ở phía ngoài đồng loạt nhìn lại, thân thể tất cả đều run rẩy, vẻ mặt phát mộng.

Minh phó điện chủ chỉ là đi tới tìm vị Tôn độc sư này phiền toái, làm sao lại đánh nhau?

Mấu chốt nhất là... Ba đại Phó điện chủ, tất cả Trưởng lão... Đồng loạt ra tay đối phó một Tòng Thánh, không khỏi quá không biết xấu hổ đi!

- Giống như... Hoàng Trưởng lão chết rồi...

Một thanh âm run rẩy vang lên.

Lúc này đám người Lý Viên mới phát hiện, một lão giả ngang nằm trên mặt đất, đầu rút vào cổ, hình như bị người dùng bàn tay, cứng rắn nện đi vào!

Một kích toi mạng!

- Đoán chừng là bọn hắn tìm Tôn độc sư phiền toái, người sau dưới sự giận dữ xuất thủ...

Lý Viên rùng mình, tiếp tục nhìn lại.

Chỉ thấy hơn 20 vị cường giả vây công, vị Tôn độc sư này cảm nhận được áp lực cực lớn, song quyền chém ra, cứng rắn đẩy lui hai vị Trưởng lão, cổ tay khẽ đảo.

Một thanh trường thương xuất hiện ở tay phải, đồng thời một thanh trường kiếm xuất hiện ở tay trái.

Phần phật!

Nhẹ nhàng đâm một cái, thương mang như tia chớp vạch phá đêm tối, thẳng tắp đi vào trước mặt một vị Trưởng lão, chỉ thoáng một phát, liền đâm xuyên cổ họng của hắn, lực lượng bành trướng trùng kích, thi thể bay ra ngoài, rơi ở dưới đất cách đó không xa.

Thương mang đâm ra, trường kiếm cũng nhẹ nhàng vẽ một cái, Kiếm Khí ẩn chứa Thiên Đạo ý niệm bổ xuống.

Một vị Trưởng lão khác không nghĩ tới hắn có thể hai tay cùng lúc dùng hai binh khí, hơn nữa từng cái đều cường đại như thế... Còn không có kịp

phản ứng, đã cảm thấy cổ mát lạnh, đầu lăn ra ngoài, máu tươi phun tung toé.

- Giết người...

Đám người Lý Viên chỉ cảm thấy toàn thân băng lãnh, thân thể cứng ngắc.

Những Trưởng lão này từng cái đều là tồn tại cao cao tại thượng, bình thường bọn hắn cung kính hữu lễ, cũng chưa hắn được đối phương nhìn một cái... Mà bây giờ, lại giống như những người khác, thi thể ngã xuống đất, máu tươi phun điên cuồng...

Trùng kích mãnh liệt, để cho bọn họ cảm thấy cổ họng xiết chặt, hô hấp khó khăn.

- Giống như... Vị Tôn độc sư này, một mực nhắm mắt lại, không có mở ra...

Không biết người nào hô.

Lúc này đám người Lý Viên mới phát hiện, Tôn Cường vừa rồi bọn hắn mang tới, ngay từ lúc đầu chiến đấu, hai mắt nhắm nghiền, người nào công kích hắn, hắn liền phản kích người đó.

Mỗi một thương hạ xuống, tất nhiên có một vị Trưởng lão bị đâm thủng cổ họng, mỗi một kiếm đi tới, thì có một Trưởng lão tử vong...

Có thể nói, gia hỏa này giống như Diêm La đòi mạng, rất nhiều Trưởng lão, căn bản ngăn không nổi.

- Không được, tiếp tục như vậy, tất cả Trưởng lão đều bị gia hỏa này giết chết...

Nhìn Độc Điện Trưởng lão càng ngày càng ít, lại chết mười cái, Minh phó điện chủ cũng nhịn không được nữa, la lên một tiếng.

Tiếp tục vây công như vậy, khả năng không dùng được mười cái hô hấp, tất cả Trưởng lão của Độc Điện sẽ chết hết ở chỗ này!

Một Tòng Thánh, đối chiến hơn hai mươi vị cường giả Thánh Vực bọn hắn, chẳng những không có rơi xuống hạ phong, còn một hơi chém giết hơn mười... Đây rốt cuộc là quái thai gì?

- Tất cả Trưởng lão, nghe mệnh lệnh... nhanh lui về phía sau, do ta cùng đám người Minh phó điện chủ đối phó gia hỏa này...

Một Phó điện chủ khác cũng ý thức được điểm ấy, lớn tiếng bàn giao.

Vừa rồi nhiều người, hơn nữa đại bộ phận đều là đồng bạn của bọn hắn, coi như có thực lực Thánh Vực nhị trọng, cũng không cách nào triệt để triển khai, việc cấp bách là để cho mọi người nắm chặt rời đi, ba người bọn hắn mới có thể phối hợp, chém giết gia hỏa trước mắt!

- Vâng!

Còn thừa lại mấy vị Trưởng lão, nghe được mệnh lệnh tất cả đều thở dài một hơi, vội vàng nhảy ra vòng chiến, ánh mắt lộ ra sợ hãi nồng đậm.

Nói thật, gia hỏa trước mắt này thật sự quá quỷ dị, bọn hắn am hiểu độc nhất, không có bất kỳ tác dụng không nói, lực lượng nhục thân cùng chân khí càng cường đại đến cực điểm!

Giống như Thánh Thú hình người, căn bản ngăn cản không nổi.

Mấu chốt nhất là, nhiều người liên thủ như vậy, chẳng những không có làm bị thương mảy may, còn bị chém giết hơn mười vị... Thậm chí, người ta từ đầu đến cuối không có mở mắt!

Không cần mắt cũng mạnh như vậy, một khi mở mắt, nên có bao nhiêu đáng sợ?

Sớm biết như vậy, lẫn vào việc này làm gì... Là đệ tử của Minh phó điện chủ gây chuyện, cùng bọn họ nửa xu quan hệ cũng không có... Bọn hắn

thật chỉ là tới tham gia náo nhiệt a.

Mọi người vừa ly khai, ba đại Phó điện chủ lập tức xông tới, chân khí trong cơ thể vận chuyển tới cực hạn, công kích tới “Tôn Cường”.

Rầm rầm!

Ba Thánh Vực nhị trọng đồng thời xuất thủ, lực lượng như một lồng giam thật lớn, thiên địa chung quanh đều bị giam cầm.

Trương Huyền bị nhốt ở giữa, cũng không lui lại, ngược lại chiến ý trong cơ thể càng ngày càng đậm, đột nhiên thét dài một tiếng, trường thương trong tay thẳng tắp điểm ra.

Đinh đinh đinh đinh!

Mũi thương liên tục điểm ở trên lồng giam vách tường, tường khí vốn vô cùng củng cố, thời gian nháy con mắt liền xuất hiện vết rách, ngẫu nhiên, mọi người liền chứng kiến một đạo kiếm quang thẳng tắp từ trong khe hở đâm ra.

Rầm ào ào!

Thời gian nháy con mắt, phong tỏa đã bị chém thành hai khúc.

Phốc! Phốc! Phốc!

Đám người Minh phó điện chủ đồng thời phun ra máu tươi, từng cái ánh mắt lộ ra sợ hãi.

Đối phương chỉ là một Tòng Thánh, nhẹ nhõm đánh bại lồng giam mà ba đại Thánh Vực nhị trọng bố trí, loại thực lực này, đã vượt ra khỏi khả năng suy nghĩ... Quan trọng hơn là, chân khí của đối phương như vô cùng vô tận!

Lực lượng hung mãnh như thế, liên tục thi triển nhiều lần như vậy, sinh khí dồi dào như trước, giống như không có bất kỳ hao tổn!

Đến cùng làm sao làm được?

- Thiên Địa Tam Tài Trận!

Khẽ quát một tiếng, thân ảnh của Minh phó điện chủ nhoáng một cái, chiếm cứ một vị trí.

Nghe được hắn nói, hai vị Điện chủ khác đồng thời gật đầu, rơi vào hai vị trí khác.

Thiên Địa Tam Tài Trận!

Trận pháp này có thể làm cho thực lực của ba người bọn họ tăng lên gấp bội, chỉ cần phối hợp tốt, Thánh Vực nhị trọng đỉnh phong cũng có thể chém giết.

Vù vù!

Ba người vừa vào vị trí, chân khí mãnh liệt mà ra đã liền tiếp tăng lên, giống như thiết hoàn.

Tựa hồ biết nguy cơ, Trương Huyền lui về sau một bước, cổ tay khẽ đảo, trường thương thu nhập Không Gian giới chỉ, bất quá, ánh mắt như trước không có mở ra.

- Xuất thủ!

Xì xì xì xì...!

Đã có trận pháp, khí thế của ba đại điện chủ tăng nhiều, đồng thời xuất thủ, từng đạo Kiếm Khí đâm tới.

Bất quá, kiếm quang còn chưa tới trên người “Tôn Cường”, chỉ thấy thân thể của hắn co rụt lại, liên tục ở trên không trung đá ba cước.

Ba cước này không có bất kỳ quy luật, lại mỗi một cái đều đá vào bộ pháp mà bọn hắn muốn tiến lên, thoáng một phát liền làm rối loạn tiết tấu tiến công.

- Hắn... phá Thiên Địa Tam Tài Trận?

Còn thừa lại mấy vị Trưởng lão, thấy một màn như vậy, đồng tử của tất cả đều co rụt lại.

Ba cước này của đối phương, thoạt nhìn không có gì lạ, cũng không có đạo lý, trên thực tế lại phá hủy tiết tấu của trận pháp, thoáng một phát liền hóa giải Thiên Địa Tam Tài Trận!

Dùng chân lợi hại như thế phá vỡ trận pháp, chẳng lẽ ở trận pháp gia hỏa này cũng có nghiên cứu rất sâu?

Thực lực mạnh thì thôi, còn có nghiên cứu khắc sâu với trận pháp, như vậy... Cái này còn đánh thế nào?

PHỐC!

Đang khiếp sợ, chỉ thấy Tôn Cường bị vây vào giữa, trường kiếm quét qua, liền bổ xuống cánh tay của Minh phó điện chủ, huyết dịch lập tức phun điên cuồng.

- A...

Kêu thảm một tiếng, liên tiếp lui về phía sau, khuôn mặt của Minh phó điện chủ trắng bệch, sức chiến đấu không còn.

Nghĩ như thế nào cũng không thông, ba đại Thánh Vực nhị trọng liên thủ bày trận, cũng không ngăn trở được một Tòng Thánh.

Trận pháp phá vỡ, ba người liên thủ lại không có gì đáng sợ, Trương Huyền lần nữa bước về phía trước, trường kiếm lập loè, dồn ép hai đại Phó điện chủ còn thừa lại, liên tiếp bại lui, ngay cả phản kháng cũng làm không được.

- Không đúng... Các ngươi có phát hiện hay không, vị Tôn Cường này, đều là người nào tiến công hắn, hắn công kích người đó... Chỉ cần đình chỉ tiến công, hắn sẽ không tiếp tục dây dưa...

Đột nhiên, một Trưởng lão nói.

- Nói như ngươi... Thật đúng là vậy a!

Một Trưởng lão khác gật đầu.

Vừa nói như vậy, bọn hắn đều nhớ tới, tuy sức chiến đấu của Tôn Cường này đáng sợ, nhưng không phải tùy ý tiến công, mà là... Người nào công kích hắn, hắn công kích đó!

Thật giống như tự động phản kích.

- Tiền Phó điện chủ, Tôn phó Điện chủ, các ngươi đừng công kích hắn nữa, có lẽ sẽ không đánh trả...

Rõ điểm ấy, cũng nhịn không được nữa, vội vàng hô lên.

- Không công kích?

Nghe được tiếng la, hai vị Phó điện chủ còn dư lại cũng hồi tưởng chiến đấu mới vừa rồi, nhướng mày, đồng thời nhảy ra sau.

Phần phật!

Bọn hắn vừa mới rời đi, chỉ thấy kiếm khí của đối phương xẹt qua trước cổ, ngừng lại.

Vù vù!

Gia hỏa này lần nữa khoanh chân ngồi trên mặt đất, không để ý tới bọn hắn nữa.

- Cái này...

Thấy đối phương không hề công kích, lúc này hai người mới nhẹ nhàng thở ra, mồ hôi từ trên trán chảy xuôi.

Nếu không phải vừa rồi vị Trưởng lão kia tìm được bí quyết, chỉ sợ tiếp tục nữa, bọn hắn cũng sẽ bị chém giết.

Một Tòng Thánh, một hơi chém giết hơn mười vị Thánh Vực nhất trọng đỉnh phong, dồn ép ba Thánh Vực nhị trọng bọn hắn, hô hấp cũng thở gấp không ra...

Hứa Trưởng lão từ đâu tìm đến quái thai?

- Hắn... Giống như lâm vào trong tu luyện nào đó, cũng không phải là chủ động tiến công, mà là đối với nguy hiểm, làm ra phản ứng bản năng...

Chiến đấu đình chỉ, tư duy của mọi người cũng trở nên sinh động, một Phó điện chủ mở miệng nói.

- Cái này...

Nghe được giải thích của hắn, tất cả mọi người đều ngẩn ngơ, cái này mới phản ứng tới.

Hắn nói không sai, “Tôn Cường” này vốn một mực ngồi dưới đất bất động, là bọn hắn tiến công, mới bị bức bách phản kích...

Hơn nữa, cơ bản đều là ai công kích hắn, hắn phản kích người đó, muốn giết hắn đều bị giết, bọn hắn bởi vì hạ thủ lưu tình mới may mắn thoát khỏi...

- Vô ý thức phản kích cũng lợi hại như vậy... Nếu thanh tỉnh, nên mạnh bao nhiêu?

Một Trưởng lão rụt cổ một cái, nói.

Mọi người trầm mặc.

Vô ý thức phản kích, chỉ là thân thể đối với chiến đấu làm ra bản năng phản ứng, loại tình huống này... Sức chiến đấu là có hạn.

Dù vậy, cũng đánh tất cả Trưởng lão cùng Phó điện chủ không thở nổi, tùy thời diệt sạch... Vị Tôn Cường này thật muốn từ trong tu luyện phục hồi tinh thần lại, có phải càng thêm đáng sợ hay không?

Độc Điện ai còn có thể ngăn ở?

- Nhanh đi mời Hứa Trưởng lão đến...

Cũng nhịn không được nữa, một vị Phó điện chủ lớn tiếng phân phó.

- Hứa Trưởng lão giống như đi gặp điện chủ...

Một người trả lời.

- Vậy mời Điện chủ đến luôn...

Vị Phó điện chủ này nghiến răng, quay đầu nhìn về phía Trưởng lão chết đầy đất, nước mắt chảy ra.

Cái này gọi là chuyện gì!

Độc Điện bọn hắn lúc nào chịu qua ủy khuất lớn như vậy?

Mệnh căn của ta

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Dịch: Tiêu Dao

Chỗ phủ đệ của Điện chủ, Hứa Trưởng lão ngồi ở một bên, vẻ mặt mỉm cười.

- Ngươi nói lần này may mắn mà có một Độc Sư tên Tôn Cường, đại nhân đại nghĩa, bất kể nguy hiểm cứu ngươi, nếu không, khả năng liền không về được?

Một lão giả ở đối diện nhìn lại.

Bộ dạng sáu bảy mươi tuổi, vẻ mặt mỉm cười, khuôn mặt hòa ái, nếu như không phải biết rõ đây là nơi nào, khả năng nằm mộng cũng nghĩ không ra, người bộ dáng như thế dĩ nhiên là Hồng Viễn Độc Điện Điện chủ, Độc Sư thất tinh!

- Vâng, vị Tôn độc sư này, nhiệt tình vì lợi ích chung, hữu dũng hữu mưu, không có hắn mà nói, ta có thể đã giống như Tiết Trưởng lão, sớm chết rồi!

Nói đến Tôn Cường, Hứa Trưởng lão tràn đầy bội phục.

Ở trong tay cường giả Thánh Vực tứ trọng cứu hắn ra, chỉ bằng vào phần gan dạ sáng suốt cùng khí phách này, là không biết bao nhiêu người không cách nào bằng được.

- Một Tòng Thánh, đối mặt người mạnh như thế, có thể mặt không đổi sắc, thản nhiên ứng đối, đúng là nhân tài hiếm có, tốt, ta đồng ý hắn khảo hạch Độc Sư, gia nhập Độc Điện chúng ta!

Mỉm cười, lão giả vuốt râu.

- Đa tạ điện chủ!

Hứa Trưởng lão đứng dậy, nhẹ nhàng cười cười, mang trên mặt tự tin cùng chắc chắc:

- Yên tâm đi, ngươi nhất định sẽ không hối hận quyết định của ngày hôm nay, Tôn Cường này, tuyệt đối là một bằng hữu đáng tin cậy, để người ta dựa vào!

- Có thể được ngươi khen ngợi như vậy, ta cũng muốn nhìn một chút vị Tôn độc sư này, rút cuộc là loại nhân vật nào...

Điện chủ gật gật đầu, đang muốn tiếp tục nói chuyện, chỉ thấy bên ngoài gian phòng một Trưởng lão vội vã đi đến.

- Điện chủ...

- Phong Trưởng lão, ngươi làm sao vậy?

Quay đầu nhìn lại, nhận ra được, đúng là một vị Trưởng lão của Độc Điện, Phong Bình.

Chỉ bất quá, lúc này Phong Trưởng lão không giống ngày xưa, mặt mũi bầm dập, trên thân đều là máu đen, giống như vừa mới trải qua sinh tử kiếp nạn, thảm liệt không nói ra được.

- Làm sao vậy? Ngươi còn không ngại nói làm sao vậy?

Chứng kiến Hứa Trưởng lão, Phong Bình tức giận không thôi, gào thét một tiếng, muốn xông lại cùng hắn quyết đấu.

Nếu không phải Hứa Du mang tên kia tới, Độc Điện bọn hắn còn sẽ thảm liệt như thế?

- Đường đường Trưởng lão, vừa đến liền muốn xuất thủ, còn thể thống gì? Phong Trưởng lão, xảy ra chuyện gì?

Nhíu mày, Điện chủ quát lớn.

- Điện chủ...

Nghe được quát lớn, Phong Trưởng lão ngừng lại, hàm răng cắn chặt, vẻ mặt bi phẫn:

- Độc Điện hai mươi vị Trưởng lão, bị người giết... mười bốn vị! Sống sót chỉ có sáu người, ngay cả Minh phó điện chủ cũng bị một kiếm chém rơi bả vai, nguy ở sớm tối...

- Cái gì? Trưởng lão bị giết mười bốn vị? Xảy ra chuyện gì?

Điện chủ mãnh liệt đứng dậy, đồng tử co rút lại.

Hồng Viễn Độc Điện, tổng cộng chỉ có hai mươi hai vị Trưởng lão, vừa nghe được Tiết Trưởng lão bị người giết... sao thời gian nháy con mắt, lại chết mười bốn người?

Những Trưởng lão này, không phải đều ở trong Độc Điện không có đi ra ngoài sao? Chẳng lẽ có địch nhân giết vào?

- Là... Tôn Cường mà Hứa Trưởng lão mang đến kia làm!

Phong Trưởng lão nghiến răng.

- Tôn Cường? Xảy ra chuyện gì?

Thân thể Hứa Trưởng lão nhoáng một cái.

- Là như thế này...

Phong Trưởng lão nói kỹ càng chuyện lúc trước một lần, bao gồm Đoạn Nhân tìm phiền toái, Minh phó điện chủ giận dữ, cùng với... vây công Tôn Cường, bị hắn giết mấy người.

- Tại sao có thể như vậy...

Nghe xong giải thích, Hứa Trưởng lão choáng váng.

Ta đã từng nói qua, Độc Điện bội phục người thực lực mạnh, bảo ngươi không hạ thủ lưu tình, thế nhưng... Không có bảo ngươi giết mười bốn Trưởng lão của Độc Điện a!

Vừa cùng Điện chủ nói, đại nhân đại nghĩa, đáng tin cậy, liền làm ra cái này... Còn bàn giao thế nào?

- Đi tới nhìn xem!

Lạnh lùng nhìn hắn một cái, Điện chủ hất lên ống tay áo, vội vã đi theo Phong Trưởng lão ra ngoài.

Hứa Trưởng lão đành phải theo sau.

Không lâu sau liền đi tới chỗ ở của Trương Huyền, chứng kiến thi thể đầy đất.

Những người này, đều đạt đến Thánh Vực nhất trọng đỉnh phong, nghiên cứu độc thuật càng tinh thông tới cực điểm, ra bên ngoài, một người đơn đấu ba, bốn cường giả đồng cấp không thành vấn đề, mà giờ khắc này... Tất cả đều lạnh như băng nằm trên mặt đất.

Vội ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy đầu sỏ gây nên Tôn Cường kia, như trước khoanh chân ngồi dưới đất, hai mắt nhắm nghiền tu luyện, giống như tất cả mọi chuyện cùng hắn không quan hệ.

- Hoàng Trưởng lão, Lý Trưởng lão, Lưu Trưởng lão...

Nhìn thi thể đầy đất, da mặt Điện chủ liên tục run rẩy, ánh mắt sắp chảy ra máu.

Những người này đều là lão nhân sống cùng hắn mấy trăm năm, không nghĩ tới, mười mấy cái hô hấp, đã bị gia hỏa này giết sạch!

Mấu chốt nhất là giết người xong, chẳng những không có sợ hãi, như trước khoanh chân ngồi tu luyện... Không khỏi quá không để Độc Điện vào mắt a!

- Điện chủ, ngươi nhất định phải giết gia hỏa này, thay chúng ta báo thù...

Minh phó điện chủ vội vàng đi vào trước mặt, gào thét một tiếng.

Thương thế của hắn đã băng bó kỹ, cũng phục dụng dược vật đối ứng, chỉ là quá nghiêm trọng, đã tổn hao Nguyên Khí, coi như chữa tốt, cũng kém không nhiều lắm phế đi.

- Đúng vậy, Điện chủ, gia hỏa này quá mức kiêu ngạo, cùng chúng ta chiến đấu, ngay cả ánh mắt cũng không mở ra, quả thực không coi ai ra gì...

- Nhất định phải giết chết, nếu không, sẽ phụ lòng liệt tổ liệt tông của Độc Điện!

...

Còn lại hai vị Phó điện chủ cùng Trưởng lão cũng đồng thời quát.

Độc Sư bọn hắn đi ra ngoài, đều là người khác hoảng sợ đào tẩu, lúc nào chịu qua loại ủy khuất này, bị một gia hỏa nhắm mắt lại, giết mười mấy vị Trưởng lão.

- Yên tâm đi, còn không có người dám ở Độc Điện quấy rối, còn có thể nhơn nhơn ngoài vòng pháp luật!

Phất tay, Điện chủ nhìn lại, ánh mắt lạnh lùng như băng, dặn dò một tiếng:

- Giam giữ Hứa Du, đợi ta xử lý gia hỏa này xong, lại tiến hành thẩm vấn!

- Vâng!

Nghe được phân phó, lập tức có mấy vị Trưởng lão tới đây, vây Hứa Trưởng lão vào giữa.

- Điện chủ...

Hứa Trưởng lão không nghĩ tới sẽ xuất hiện loại kết quả này, vẻ mặt tràn đầy sốt ruột, rồi lại không có chút biện pháp nào.

Muốn giải thích, nhưng không biết mở miệng như thế nào.

Vị Tôn độc sư này, thời điểm cùng bản thân tới, còn rất bình thường, nói muốn điệu thấp... Làm sao mới tìm được Điện chủ hồi báo, đã giết mười mấy vị Trưởng lão, cái này con mẹ nó cũng gọi là điệu thấp?

Ngươi là tới khảo hạch Độc Sư, hay tới đây diệt Độc Điện chúng ta a...

Tuy phiền muộn, nhưng vừa nghĩ tới Tôn Cường là ân nhân cứu mạng hắn, hắn nhịn không được mở miệng:

- Điện chủ, Tôn độc sư không phải người lạm sát kẻ vô tội, ta cho rằng trong đó khẳng định có hiểu lầm...

- Phong bế miệng hắn cho ta!

Thấy Độc Điện Trưởng lão sắp chết hết, gia hỏa này rõ ràng còn nói hiểu lầm, Điện chủ tức giận nhướng mày.

- Vâng!

Một Phó điện chủ gật đầu đi vào trước mặt, ngón tay điểm ra, liền phong bế miệng của Hứa Trưởng lão, để cho hắn nói không ra lời.

- Tôn Cường đúng không, lẻ loi một mình, liền dám đến Độc Điện quấy rối, lá gan thật không nhỏ, bất quá... Hôm nay mặc kệ ngươi là ai, lại có mục đích gì, nếu như đã đến, cũng đừng rời đi...

Sau khi phong bế miệng của Hứa Trưởng lão, lúc này Điện chủ mới quay đầu, quát lớn một tiếng, đi vào trước mặt Trương Huyền, ngón tay điểm ra, đầu ngón tay bay ra một loạt bọ cánh cứng, không nhiều không ít, vừa vặn chín con.

Những bọ cánh cứng này màu ám kim sắc, cánh phản xạ ánh mặt trời, lộ ra hết sức dữ tợn.

- Là Ám Kim Độc Trùng của Điện chủ!

- Đây chính là Thánh vật ngay cả Thánh Vực tam trọng cũng có thể nhẹ nhõm độc chết!

- Đúng vậy, vì dưỡng những Ám Kim Độc Trùng này, Điện chủ hao tốn không biết bao nhiêu tâm huyết, chỉ là dược liệu Thánh Vực, liền ăn không dưới một trăm gốc... Công phu không phụ lòng người, tuy gian khổ, nhưng cũng dưỡng ra trọn vẹn chín con!

- Chín con độc trùng này, từng cái đều có thể độc chết một vị Thánh Vực tam trọng, chín con cộng lại, coi như là cường giả Thánh Vực tứ trọng cũng phải tránh né, phóng xuất toàn bộ chúng nó, xem ra Điện chủ giận thật a!

- Gia hỏa này chết chắc rồi, tuy không biết phục dụng thuốc giải độc gì, có thể ngăn cản độc vật, nhưng khẳng định ngăn không được độc trùng của Điện chủ...

...

Chứng kiến Điện chủ thả ra Ám Kim Độc Trùng, ánh mắt tất cả mọi người sáng lên.

Tuy đều nuôi dưỡng độc trùng, độc xà, nhưng muốn nói cấp bậc, Ám Kim Độc Trùng của Điện chủ tuyệt đối là tồn tại cao nhất.

Tùy tiện một con bay ra ngoài, có thể độc chết Thánh Vực tam trọng, để cho vô số người kiêng kị!

Thật muốn đại khai sát giới, chín đại độc trùng bay ra, toàn bộ Hồng Viễn Đế Quốc cũng có thể bị diệt sạch.

Đây là chỗ đáng sợ của Độc Sư thất tinh!

Mọi người xem ra, coi như Tôn Cường kia phục dụng thuốc giải độc lợi hại gì, có thể ngăn cản một ít độc phấn, nhưng mà đối mặt độc trùng lợi hại như vậy, cũng chỉ có một con đường có thể đi... Đó chính là chết!

- Ô ô Ô...

Không giống mọi người chờ mong, Hứa Trưởng lão choáng váng, không ngừng la lên, đáng tiếc miệng bị phong bế, cái gì cũng nói không nên lời, chỉ có thể vẻ mặt tràn đầy sốt ruột.

Không để ý tới những người khác khiếp sợ, sắc mặt ngưng trọng, Điện chủ búng ngón tay, chín giọt máu tươi bay ra, chín Ám Kim Độc Trùng phân biệt cắn nuốt huyết dịch, màu sắc trở nên càng thêm diễm lệ.

- Đi!

Điện chủ nhướng mày, chỉ một Tôn Cường khoanh chân ngồi dưới đất, sát ý sôi trào.

Ô...Ô...Ô...n...g!

Nghe được mệnh lệnh, chín độc trùng thẳng tắp bay tới, thời gian nháy con mắt đã đi vào trước mặt.

Tựa hồ Trương Huyền không có ý thức được nguy hiểm, như trước khoanh chân ngồi dưới đất, hai mắt nhắm lại, vẫn không nhúc nhích.

Vù vù!

Thấy hắn không tránh né, sắc mặt Điện chủ vui vẻ, khống chế độc trùng rơi vào trên người, sau đó cánh tay, cổ của Trương Huyền bò đầy bọ cánh cứng.

Rặc rặc! Rặc rặc! Rặc rặc!

Độc trùng há miệng cắn tới, máu tươi thuận theo miệng côn trùng quán thâu vào.

- Cắn lên rồi...

- Chỉ cần Ám Kim Độc Trùng cắn trúng, nọc độc sẽ dọc theo huyết dịch tiến nhập cơ thể, không cần ba cái hô hấp, sẽ toi mạng!

- Bị nhiều độc trùng đồng thời cắn như vậy, ta cho rằng hắn ngay cả một cái hô hấp cũng không kiên trì nổi...

...

Vốn tưởng rằng gia hỏa này chứng kiến độc trùng tới đây, sẽ sợ tới mức đào tẩu, không nghĩ tới, như trước ngồi dưới đất, bị chín độc trùng đồng thời cắn, coi như là Thần Tiên cũng không có biện pháp cứu được.

Vù vù! Vù vù!

Cắn xong Trương Huyền, chín Ám Kim Độc Trùng bay lên, bất quá mới bay không bao xa, đột nhiên như uống say, từng con đầu nghiêng một cái.

Lạch cạch! Lạch cạch! Lạch cạch!

Tất cả đều rơi trên mặt đất, sáu chân co quắp, lại không còn động tĩnh.

- Phốc!

Sắc mặt trắng nhợt, Điện chủ phun ra một ngụm máu tươi, liên tục lui về sau bảy tám bước, ngồi ngay đó, biểu lộ như gặp quỷ rồi.

- Mệnh căn của ta...

Ồn ào quá

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Dịch: Tiêu Dao

Chín Ám Kim Độc Trùng này, là hắn hao tốn mấy trăm năm, không biết tiêu hao bao nhiêu tài phú, dùng không biết bao nhiêu máu tươi mới đào tạo thành, có thể nói còn thân hơn nhi tử, tuyệt đối là mệnh căn tử, thoáng một phát tất cả đều rơi trên mặt đất, không còn động tĩnh, không có ngay tại chỗ thổ huyết tử vong, coi như là tâm chí kiên định.

Chứng kiến bộ dáng của hắn cùng tình huống của độc trùng, chung quanh tất cả đều hai mặt nhìn nhau.

- Ám Kim Độc Trùng bị... Tôn Cường độc chết?

- Trên người hắn lại có độc lợi hại hơn, ngay cả độc trùng cũng không chịu nổi?

- Muốn độc chết hắn, ngược lại bị độc chết...

...

Làm rõ ràng xảy ra chuyện gì, từng cái tràn đầy phát điên.

Lấy nghiên cứu cùng thực lực của bọn hắn đối với độc, tự nhiên có thể nhìn ra nguyên nhân cái chết của độc trùng... là bị kịch độc lợi hại hơn độc chết ngay tại chỗ!

Chín con bọ cánh cứng, từ đầu đến cuối, cũng chỉ dạo qua ở trên thân Tôn Cường, xuất hiện loại tình huống này, chỉ có một khả năng, chính là trên thân hắn có độc, cực kỳ kinh khủng!

Chạy tới độc người, đối phương nhắm mắt không nhúc nhích... Liền hạ độc chết độc trùng của Điện chủ...

Tất cả người vây xem, đều cảm thấy sắp điên rồi.

Đây chính là Độc Điện, địa phương dùng độc đáng sợ nhất toàn bộ Hồng Viễn Đế Quốc, thậm chí Thanh Nguyên phong hào đế quốc, ở chỗ này hạ độc chết mệnh căn tử của Điện chủ... Đến cùng làm sao làm được?

- Ta muốn giết ngươi...

Đang kỳ quái, chợt nghe Điện chủ phẫn nộ gào rú.

Lúc này Điện chủ không còn nho nhã cùng trang nghiêm như lúc trước, hai mắt đỏ ngầu, để lộ ra cuồng loạn, tựa hồ hận không thể nuốt gia hỏa trước mắt.

Cũng khó trách.

Bản Mệnh độc trùng tử vong, không chỉ những năm này tích góp hủy hoại chỉ trong chốc lát, tu vi cũng bị hao tổn, lúc trước là Thánh Vực tam trọng đỉnh phong, mà bây giờ có thể phát huy ra Thánh Vực nhị trọng đỉnh phong cũng không tệ rồi.

Ầm ầm!

Độc trùng bị giết, dùng độc khẳng định không được, Điện chủ ở trong tiếng gầm gừ, chân khí trong cơ thể kích động, trên không trung hình thành một bàn tay khổng lồ, thẳng tắp vỗ tới.

Bàn tay còn chưa tới trước mặt “Tôn Cường”, gia hỏa một mực khoanh chân ngồi kia mãnh liệt đứng lên, ánh mắt đóng chặt, cổ tay khẽ đảo, một thanh trường thương xuất hiện.

So với Trịnh Dương lúc trước càng thêm đáng sợ, một thương lăng không, giống như một Cự Long phá mây mà ra, rong ruổi thiên hạ, bay lượn vạn dặm.

Rầm ào ào!

Hai cỗ lực lượng va chạm, ở trên không trung triệt tiêu.

Bị sóng khí trùng kích, Trương Huyền liên tục lui về sau hai bước, mãnh liệt đạp mạnh, sau đó nhanh như thiểm điện lao đến, người đang ở trên không trung, lại một thương đâm tới.

Lần này, Nhân Thương hợp nhất, dường như hắn chính là thương, thương chính là hắn, chân khí mãnh liệt, phối hợp nhục thân vô cùng cường đại, còn chưa tới trước mặt, đá xanh liền nổ tung, vị trí Điện chủ sụp đổ xuống dưới, xuất hiện một cái hố to.

- Đáng giận...

Gào thét một tiếng, Điện chủ lần nữa tiến lên đón.

Đổi lại bình thường, tuy lực lượng của đối phương cuồng bạo, nhưng mà bằng vào sức chiến đấu của Thánh Vực tam trọng đỉnh phong, muốn nghiền giết còn là rất nhẹ nhàng!

Nhưng chín Bản Mệnh độc trùng vừa mới bị giết, vô luận thân thể hay Linh Hồn, đều nhận lấy tổn thương thật lớn, thực lực bản thân ngay cả một phần mười bình thường cũng triển khai không ra, cùng hắn cứng rắn va chạm, lại có chút khó có thể chống lại.

Đối phương... chỉ là Tòng Thánh a!

- Ta không tin giết không được ngươi...

Lần nữa la lên, lực lượng trong cơ thể vận chuyển tới cực hạn, chân khí giống như nước sôi sôi trào, phát ra thanh âm ọt ọt ọt ọt.

Ầm ầm!

Mũi thương cùng chưởng ấn va chạm nhau, tiếng nổ vang cực lớn vang vọng khắp nơi, chân khí tản mạn mà ra, kiến trúc ở chung quanh vài trăm thước, toàn bộ thổi thành bột mịn, các Độc Sư lúc trước còn muốn xem náo nhiệt, cảm nhận được uy lực khổng lồ như thế, từng cái sợ tới mức liên tiếp lui về phía sau, không dám đến gần.

Phốc!

Điện chủ dùng ra toàn lực, Tôn Cường như trước nhắm mắt lại tựa hồ có chút không chịu nổi, phun ra máu tươi, bay ngược ra ngoài, trùng trùng điệp điệp ngã trên mặt đất.

Tuy Trương Huyền tu luyện Phong Thánh Giải, có thể vượt cấp chiến đấu, nhưng cũng có hạn độ... lực lượng của Điện chủ quá cường đại, căn bản không phải đối thủ.

Đương nhiên, nếu như Vu Hồn không có ly thể, sử dụng Thiên Đạo Thư Viện, tra rõ ràng thiếu sót, chế định phương pháp chiến đấu, coi như thực lực đối phương mạnh mẽ, ai thắng ai thua cũng không nhất định, mà bây giờ... Chỉ có man lực cứng đối cứng, liền nguy hiểm hơn nhiều.

- Chết!

Đánh bay “Tôn Cường”, Điện chủ lần nữa bước ra một bước, theo sát mà lên.

Vừa rồi va chạm, hắn cũng kiểm tra xong thực lực chân chính của đối phương, so sánh với hắn, vẫn chênh lệch một chút, chỉ cần không cho cơ hội thở dốc, chắc chắn có thể chém giết!

Vù vù!

Cảm nhận được chiêu số của hắn nguy hiểm, “Tôn Cường” tựa hồ sợ hãi, trường thương trong tay thẳng tắp ném ra, quay người bỏ chạy.

Thời gian nháy con mắt liền thoát ra vài trăm thước.

- Trốn chỗ nào...

Không nghĩ tới tên này một chút nguyên tắc cũng không giảng, mới vừa rồi còn kiêu ngạo nhắm mắt lại cùng mình chiến đấu, hiện tại liền chạy mất dạng, Điện chủ tức giận gầm lên liên tục, nhanh đuổi theo, lần nữa chụp tới.

Ầm ầm!

Chưởng lực hùng hậu, ném ra một cái hố to, bất quá tốc độ của đối phương thật sự quá nhanh, tránh thoát.

- Ngăn hắn lại cho ta...

Thấy hắn càng chạy càng nhanh, biết bản thân mình bị trọng thương, không thể kiên trì quá lâu, Điện chủ quay đầu phân phó.

- Vâng!

Tất cả Trưởng lão không dám do dự, nhanh lao theo.

Bọn hắn đuổi theo nhanh, Trương Huyền chạy nhanh hơn, hơn nữa còn nhắm mắt lại chẳng có mục đích chạy loạn, những nơi đi qua, vô số kiến trúc bị cứng rắn đụng sập, trong lúc nhất thời toàn bộ Độc Điện bụi mù cuồn cuộn, kiến trúc cũ kỹ không biết bao nhiêu năm, không một may mắn thoát khỏi.

Chứng kiến cơ nghiệp tổ tông bị gia hỏa này hủy sạch, khóe mắt của Điện chủ muốn nứt ra, cổ tay khẽ đảo, một cái lệnh bài xuất hiện ở lòng bàn tay, chân khí quán thâu, chậm rãi lơ lửng trên không trung, như câu thông lực lượng đặc thù nào đó, phát ra tia sáng chói mắt.

- Hậu bối Độc Điện Điện chủ thứ ba mươi, khởi động Hộ Điện Đại Trận...

Oanh long long!

Kèm theo thanh âm, hào quang của lệnh bài càng ngày càng sáng, trận pháp lúc trước ẩn nấp cả hòn đảo, như bị một cỗ lực lượng đặc thù kích hoạt, chậm chạp vận chuyển.

Năm đó Tổ Sư khai phái của Hồng Viễn Độc Điện lưu lại trận pháp này, không chỉ có thể ẩn nấp hòn đảo, còn có thể tiến hành vây khốn, độc chết với người xâm phạm!

Gia hỏa kia, không chỉ đào tẩu, còn phá hư bốn phía, không ngăn lại đánh chết, chỉ sợ cơ nghiệp vạn năm của Độc Điện, sẽ hủy hoại chỉ trong chốc lát.

Ô...Ô...n...g!

Trận pháp vận chuyển lên, một cỗ lực lượng cường đại lập tức tuôn về phía Trương Huyền.

Phần phật!

Tốc độ của trận pháp quá nhanh, căn bản trốn không ra, lập tức phong ấn trong đó, như bị giam vào một cái lồng sắt.

- Hừ, nhìn ngươi trốn chỗ nào nữa...

Thấy trận pháp cường đại như thế, ánh mắt Điện chủ sáng lên, vội vã bay tới, bất quá, còn chưa tới trước mặt, liền chứng kiến “Tôn Cường” như nhớ ra cái gì đó, đột nhiên ở trong phong ấn lui về phía sau mấy bước, bàn chân đạp mạnh.

Rặc rặc!

Phong ấn lập tức vỡ vụn, ngay sau đó đứng ở tại chỗ bất động, tay phải giơ lên, mãnh liệt trảo một cái.

Vù vù!

Lệnh bài hắn đã luyện hóa lập tức không bị khống chế, thẳng tắp bay tới đối phương.

- Cái gì?

Đồng tử co rụt lại, Điện chủ thiếu chút nữa bị hù chết.

Đơn giản phá vỡ phong ấn, càng đoạt đi lệnh bài trong tay hắn... Chỉ có một khả năng, đối phương cực kỳ hiểu rõ trận pháp, đã hoàn toàn biết được kẽ hở trong đó, cũng đã tiến hành khống chế!

Cái này... Làm sao có thể?

Trận pháp này, là tổ tiên nghiên cứu không biết bao nhiêu năm, phối hợp địa hình, hoàn mỹ bố trí ra, coi như là tiền bối các thời kỳ tinh thông trận pháp, cũng chỉ có kiến thức nửa vời... Gia hỏa này mới đi đến bao lâu? Chẳng những hiểu, còn tìm ra thiếu sót...

Đến cùng làm sao làm được?

Trong lòng khiếp sợ, đang muốn đoạt lại lệnh bài khống chế trận pháp, liền chứng kiến thanh niên phía trước, như trước nhắm mắt lại, bàn tay khẽ đảo.

Rầm ào ào!

Một cỗ lực lượng lập tức kéo tới, thân thể Điện chủ lập tức cảm thấy cứng ngắc...

Trận pháp bị đối phương khống chế, gậy ông đập lưng ông, khóa hắn ở trong đó.

- Nguy rồi...

Đồng tử co rụt lại, lực lượng toàn thân Điện chủ tuôn ra, đang định giãy giụa phong ấn, liền chứng kiến một bàn chân đạp thẳng tới khuôn mặt.

Bành!

Chỉ thoáng một phát, hàm răng liền mất nhiều cái, miệng mũi chảy ra máu tươi.

- Tôn Cường, ngươi dám đánh ta, ta muốn ngươi chết...

Gào thét một tiếng, tiếng nói không có kết thúc, chỉ thấy nắm đấm của đối phương càng lúc càng nhanh.

Đùng đùng!

Không đến mười cái hô hấp, liền trúng ít nhất ba bốn chục tát, năm sáu mươi cước, bộ mặt hoàn toàn thay đổi, văng ra, tuyệt đối không ai tin tưởng là Điện chủ khuôn mặt hòa ái.

Dựa theo tình huống bình thường, lấy thực lực của hắn, coi như trong thời gian ngắn không chém giết được đối phương, nhưng mà đối phương muốn thương tổn hắn cũng rất khó làm được.

Kết quả, sau khi dùng trận pháp, chẳng những không có giết chết đối phương, còn cho người ta mượn lực lượng, một trận cuồng ẩu, Điện chủ chỉ cảm thấy đầu choáng váng, sắp nổ tung.

Hắn là Độc Điện Điện chủ, toàn bộ Hồng Viễn Độc Điện thực lực mạnh nhất, quyền thế cao nhất...

Khởi động đại trận, lại bị đối phương mượn nhờ, hung hăng đập, cái này gọi là chuyện gì...

Sao đối phương như là Điện chủ, mà bản thân, ngược lại là người từ ngoài đến?

- Điện chủ...

Tất cả Trưởng lão đuổi theo tới đây giúp, chứng kiến “Tôn Cường” liên tục đập Điện chủ, đánh sắp tử vong, từng cái vò đầu bứt tai, không biết như thế nào cho phải.

Điện chủ ra mặt, bọn hắn cảm thấy nhất định sẽ khống chế bại cục, như thế nào cũng không nghĩ đến, vốn là độc trùng bị độc chết, sau đó lại bị điên cuồng đập...

- Đừng có sát ý với Tôn Cường, nếu không, hắn sẽ giết ngươi...

Thấy Điện chủ tùy thời sẽ bị đánh chết, một Trưởng lão nhớ tới tình huống lúc trước, nhịn không được hô.

- Không có sát ý?

Vẻ mặt Điện chủ tràn đầy sưng đỏ, mặc dù không biết vị Trưởng lão này nói như vậy, đến cùng vì cái gì, nhưng nếu như có thể lớn tiếng như thế, tất nhiên không sai, cố nén phẫn nộ, chậm rãi áp chế sát ý trong lòng.

Bên này vừa mới áp chế xong, “Tôn Cường” quả nhiên ngừng lại, lần nữa khoanh chân ngồi ở cách đó không xa, tiếp tục tu luyện.

Từ đầu đến cuối, ánh mắt không có mở ra thoáng một phát, thật giống như lúc trước hết thảy cử động, là đang mộng du.

- Cái này... Đến cùng là tình huống? Ta lại bị người mộng du đánh?

Hốc mắt Điện chủ đỏ lên.

Đường đường Độc Điện Điện chủ, bị cường giả đập liền nhịn, kết quả bị một Tòng Thánh đập đến bộ mặt hoàn toàn thay đổi, thiếu chút nữa chết rồi... Cái này gọi là chuyện gì!

...

Cùng lúc đó, Vu Hồn của Trương Huyền vừa vặn xem hết thư tịch tầng thứ ba.

Cảm nhận được bên ngoài linh khí quét sạch, tựa hồ có trận pháp cực lớn vận chuyển, lại có lầu các sụp đổ, nổ vang không dứt, nhíu mày, tràn đầy không vui.

- Ồn ào quá, còn có để cho người đọc sách hay không?

Không đội trời chung

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn TruyenYY

Dịch: Tiêu Dao

Trương Huyền có chút tức giận.

Đây là nơi nào? Độc Điện a!

Địa phương đoạn tuyệt với nhân thế như thế, nhiều Độc Sư lợi hại như vậy... Không nên cực kỳ yên tĩnh, nỗ lực nghiên cứu chế tạo độc, mọi người vui sướng chơi đùa sao?

Đinh cạch…

Ầm ầm!

Đấy, lại kích hoạt trận pháp, lại hủy phòng ở, làm cái quỷ gì?

Vốn yên tĩnh đọc sách, hoàn toàn có thể nhất cỗ tác khí, xem hết mấy tầng còn lại... nhao nhao như vậy, yên tĩnh cũng không an tĩnh được, còn nhìn cái gì?

Thiệt là, nhiều Độc Sư như vậy, như thế nào một chút đạo đức xã hội cũng không có?

Quả thực hơi quá đáng!

Lần sau nhất định phải phản ánh với Hứa Trưởng lão thoáng một phát.

- Được rồi!

Đình chỉ tiếp tục xem sách, Trương Huyền lắc đầu.

Dù sao hắn cũng là khách qua đường, chờ không bao lâu sẽ rời đi, những Độc sư này có tố chất hay không, có đạo đức xã hội hay không, cùng hắn quan hệ không lớn, vẫn là trước trở về lại nói.

Ba tầng thư tịch phía trước, toàn bộ ghi chép vào đầu, đối với Độc Sư lý giải, cũng đạt tới tam tinh đỉnh phong.

Tuy ẩn chứa nội dung cực kỳ phong phú, nhưng không có phương pháp trị liệu Tiên Thiên Độc Thể, chỉ giới thiệu loại thể chất này đáng sợ, vạn năm không thấy, một khi xuất hiện, tất nhiên có được năng lực hủy thiên diệt địa.

Căn cứ quyển sách này ghi chép, người sáng lập Độc Điện chính là loại thể chất này, cùng Khổng Sư chiến đấu, người sau cũng kiêng kị ba phần.

Nguyên nhân chính là như thế, chức nghiệp Độc Sư, tuy không làm người khác ưa thích, nhưng Danh Sư Đường cũng không có triệt để đuổi tận giết tuyệt, giống như đối phó Vu Hồn Sư, trực tiếp xóa đi truyền thừa.

- Không nóng nảy, chỉ cần xem hết sách, có lẽ có thể tìm ra phương pháp...

Liếc qua nội dung trong đầu một lần, Trương Huyền an ủi bản thân.

Bên ngoài nhao nhao như vậy, hôm nay là xem sách không được rồi, vẫn là trước trở về, chờ lần sau tìm cơ hội tới nữa.

Thân thể nhoáng một cái, dọc theo cửa ra vào lúc trước đi ra ngoài, Vu Hồn trở lại không trung, đang định trở lại chỗ ở, nhịn không được thoáng một phát, sững sờ tại chỗ.

Chỉ thấy hơn hai canh giờ trước, còn rất nhiều kiến trúc cổ kính, giờ phút này toàn bộ biến thành phế tích, trước mắt sụp xuống một mảnh lại một mảnh, phạm vi hơn mười dặm không có nửa cái bóng người.

- Cái này, cái này...

Con mắt trợn tròn.

Lấy ánh mắt của hắn, tự nhiên có thể thấy được, đây là cường giả đối chiến tạo thành.

Không phải nói, chiến đấu có thể đi Tỷ Thí Điện sao? Làm sao lại đánh nhau ở trong thành?

Ngươi xem chơi đùa nơi này...

- Quả nhiên không có tâm đạo đức xã hội! Đây chính là cổ kiến trúc, tồn tại không biết mấy nghìn năm... Đánh tới đánh lui, một chút ý thức bảo hộ cổ vật cũng không có!

Lắc đầu, Trương Huyền cảm khái.

Độc Sư quả nhiên là Độc Sư, không có chút nhã nhặn.

Xem Danh Sư người ta, coi như là chiến đấu, cũng phải sớm xin Tổng bộ, sau đó tiến hành các loại quyết đấu, bọn hắn thì ngược lại... Trực tiếp ở trong thành khai chiến, để cho nhiều phòng ốc xa hoa gặp không may như vậy... Thật không biết là người nào thiếu đạo đức như vậy.

Vừa cảm khái vừa phi hành, mới bay đi không xa lắm, đột nhiên trong lòng khẽ động.

Vừa rồi trong Tàng Thư Khố có trận pháp bao phủ, hắn không có cẩn thận cảm ứng, hiện tại ly khai, tính toán đi trở về, lập tức cảm thấy nhục thể của mình, bề ngoài giống như... Thay đổi vị trí, không có ở địa phương lúc trước.

- Xảy ra chuyện gì?

Trong mắt sinh ra vẻ cảnh giác.

Dựa theo tình huống bình thường, nhục thân có lẽ chờ ở trong sân, vẫn không nhúc nhích mới phải, không có ở tại chỗ, chẳng lẽ có người xuất thủ với hắn?

Thật như vậy liền nguy rồi!

Tuy nhục thân đã lĩnh ngộ năng lực Vô Niệm Vô Tưởng, gặp được nguy hiểm sẽ tự động xu cát tị hung, nhưng vạn nhất đưa tới cao thủ, tỷ như... Độc Điện Điện chủ, Phó điện chủ… còn là rất nguy hiểm.

Dù sao, đối phương đều là Độc Sư thất tinh, mà thực lực của hắn chỉ có Tòng Thánh, so sánh với còn là quá yếu.

Vạn nhất trở về chậm, nhục thân bị đánh phế, vậy khóc cũng không kịp rồi.

Tràn đầy lo lắng, nhịn không được vọt tới chỗ nhục thân, còn chưa tới trước mặt, liền thấy người kia ngồi dưới đất vẫn không nhúc nhích, mà một gia hỏa bộ mặt hoàn toàn thay đổi, đang không có hảo ý nhìn qua, tựa hồ có mưu đồ.

- May mắn tới kịp...

Thấy nhục thân không có bị tổn thương quá lớn, Trương Huyền nhẹ nhàng thở ra, Vu Hồn khẽ động, chui vào thân thể, đồng thời trong lòng sinh ra nghi hoặc.

Nhìn chỗ hắn ở đúng là trung tâm phế tích, chẳng lẽ... Những kiến trúc này, là mình chiến đấu chơi sập hay sao?

Không nên nha?

Nhục thể của hắn, tuy gặp được nguy hiểm sẽ đào tẩu biết phản kích, nhưng luôn rất đáng tin cậy, ít nhất so với phân thân, Ngoan Nhân thì tốt hơn nhiều, chưa bao giờ xông ra tai họa gì... Nếu thật là bản thân chơi đùa sụp nhiều kiến trúc như vậy, một lát nữa làm như thế nào bàn giao với Hứa Trưởng lão?

Trong lòng suy tư, Linh Hồn rất nhanh cùng nhục thân hoàn mỹ phù hợp, ánh mắt chậm rãi mở ra.

- Hắn tỉnh...

- Ân, thật tỉnh...

- Mở mắt, không có mở mắt cũng lợi hại như vậy, hiện tại... Đoán chừng không ai có thể chống lại a?

...

Chứng kiến hắn mở mắt, chung quanh huyên náo, tất cả mọi người bị hù đến sắc mặt trắng bệch.

Gia hỏa này nhắm mắt cũng chém giết mười mấy vị Trưởng lão, càng đánh cho Điện chủ bộ mặt hoàn toàn thay đổi... Hiện tại mở mắt, có thể đồ sát sạch sẽ Độc Điện bọn hắn hay không?

- Ngươi, ngươi...

Thấy hắn mở mắt, Điện chủ cũng sợ tới mức rụt về phía sau thoáng một phát.

Đối với gia hỏa này, trong lòng của hắn có bóng mờ rồi.

- Khục khục, ta đây là ở đâu? Đây là... Xảy ra chuyện gì?

Thấy mọi người như thấy sát nhân cuồng ma, Trương Huyền có chút buồn bực, tràn đầy vô tội nhìn qua.

Ta chỉ xem sách một lát... Đến cùng xảy ra chuyện gì? Để cho nhiều người vây quanh như vậy? Từng cái sợ đến như vậy?

- Ở nơi nào? Xảy ra chuyện gì?

Thân thể nhoáng một cái, Điện chủ phun ra máu tươi.

Con mẹ nó... Thật đúng là mộng du a!

Người khác đều là bị Thánh Vực tứ trọng đánh, bị Thánh Vực ngũ trọng đánh, hắn bị Tòng Thánh mộng du đánh... Ngẫm lại cũng cảm thấy lòng chua xót.

Điện chủ làm đến như hắn, thật sự là xấu hổ chết người ta rồi.

- Ngươi trước đừng kích động, nói cho ta một chút, đến cùng xảy ra chuyện gì, ta vừa tới đây không lâu, hết thảy không rõ ràng a...

Thấy gia hỏa trước mắt bộ mặt hoàn toàn thay đổi, chứng kiến bản thân thanh tỉnh, kích động thổ huyết, Trương Huyền nhịn không được an ủi.

- Ngươi... Phốc!

Kích động, kích động muội muội ngươi a!

Ngươi không rõ ràng?

Có thể muốn chút mặt mũi không?

Cái này con mẹ nó đều là ngươi làm... Ta cũng là bị ngươi đánh!

Người ta biến thành dạng này, ăn xong lau sạch không nhận sổ sách...

Dưới tâm tình kích động, Điện chủ lần nữa phun ra máu tươi, cảm thấy cả người muốn nổ tung.

- Không rõ ràng lắm? Vừa rồi ngươi cùng Điện chủ chiến đấu, một đường đánh tới nơi đây, phá hủy vô số kiến trúc... Ngươi cũng không

biết?

Thấy hình dạng của hắn không giống giả bộ, một Trưởng lão nâng lên dũng khí, nhịn không được nói.

- Ta cùng Điện chủ chiến đấu?

Trương Huyền nháy mắt:

- Điện chủ của các ngươi là ai? Ta không có gặp qua, các ngươi không lầm đó chứ...

Trên đường tới, nghe Hứa Trưởng lão chuyên môn nói qua, Hồng Viễn Độc Điện Điện chủ là Độc Sư thất tinh, tu vi đạt đến Thánh Vực tam trọng đỉnh phong, chiến lực kinh người.

Nhục thân của hắn Vô Niệm Vô Tưởng, là có thể triển khai một ít sức chiến đấu, đối mặt Thánh Vực nhị trọng bình thường có lẽ còn có thể thắng được, nhưng đối phó tam trọng... Hoàn toàn chính là muốn chết!

Căn bản không có khả năng xuất hiện cái gọi là chiến đấu.

Nói còn chưa dứt lời, chỉ thấy gia hỏa trước mắt phẫn nộ đứng lên:

- Ta chính là Điện chủ...

- Ngươi?

Trương Huyền lại càng hoảng sợ.

Vừa nhìn thấy gia hỏa này, còn tưởng rằng là người bình thường... Không nghĩ tới là người mạnh nhất Độc Điện!

- Ngươi đây là... bị ta đánh?

Khóe miệng Trương Huyền co lại.

Thánh Vực tam trọng đỉnh phong, bị bản thân đánh thành cái dạng này?

Chẳng lẽ... Vô Niệm Vô Tưởng phát huy sức chiến đấu càng mạnh hơn nữa?

- Ngươi...

Điện chủ sắp tức điên.

- Thật sự thực xin lỗi, vừa rồi ta lâm vào ý cảnh tu luyện đặc thù, coi như chiến đấu cũng đều là phản ứng bản năng... Thật không biết xảy ra chuyện gì!

Biết rõ nói tiếp, khẳng định mâu thuẫn càng náo càng lớn, Trương Huyền đành phải xin lỗi.

Tới nơi này là vì học tập, không phải vì náo mâu thuẫn, chơi đùa phế Hồng Viễn Độc Điện, trước biết rõ ràng đến cùng xảy ra chuyện gì, nhìn xem có cơ hội cứu vãn hay không.

Dù sao lúc trước Hứa Trưởng lão nói hắn phải điệu thấp, hắn cũng một mực quán triệt ý nghĩ này, tận lực dàn xếp ổn thỏa.

Tốt nhất là có thể giải quyết sự tình viên mãn.

- Ngươi... Thật không biết?

Thấy hắn nói mấy lần hoàn toàn không biết gì cả, chư vị Trưởng lão liếc mắt nhìn nhau, chỉ lộ ra vẻ nghi hoặc.

Hoàn toàn chính xác, gia hỏa này từ vừa mới bắt đầu chiến đấu, sẽ không mở mắt qua, giống như ngủ mơ, chỉ có người khác công kích hắn, mới có thể tự động làm ra phản kích...

Có thể thực giống như hắn nói, không phải cố ý, mà là bản năng phản ứng hay không!

Thật muốn như vậyày, cũng có chút buồn cười.

Đối phương không có dùng hết toàn lực, chỉ dựa vào bản năng phản ứng, liền huyên náo toàn bộ Độc Điện bọn hắn người ngã ngựa đổ... Truyền đi, Hồng Viễn Độc Điện bọn hắn hoàn toàn có thể đóng cửa rồi.

- Không biết!

Trương Huyền lắc đầu.

Hắn bây giờ thật là không hiểu ra sao.

Vu Hồn ly thể, chạy đến Tàng Thư Điện đọc sách, nhục thân không có chút ý thức nào, cả người cũng phát mộng.

- Là như vậy, ngươi ở trong sân tu luyện, Minh phó điện chủ... Cũng chính là lão sư của Đoạn Nhân bị ngươi đánh kia, cảm thấy phẫn nộ, đi tìm ngươi tính sổ, kết quả ngươi không để ý... Sau đó liền bắt đầu động thủ...

Thấy bộ dáng của hắn không giống nói láo, Trưởng lão kia nhịn không được nữa, kỹ càng nói chuyện lúc trước một lần.

- Cái này, cái này... Đều là ta làm sao?

Miệng há ta, tròng mắt của Trương Huyền sắp rơi trên mặt đất.

Chỉ đọc sách một lát, nhục thân lại một hơi giết mười bốn vị Trưởng lão, đánh phế một vị Phó điện chủ, biến Điện chủ thành cái dạng này, đâm hỏng vô số kiến trúc...

Cái họa này... bề ngoài giống như có chút lớn a!

- Thật là ngươi làm!

Vị Trưởng lão kia nhẹ gật đầu.

- Ta...

Trương Huyền vò đầu.

Bản ý của hắn thật chỉ là muốn điệu thấp xem sách, nắm chặt thời gian rời đi, nằm mơ cũng không nghĩ đến, nhục thân cũng không đáng tin cậy như vậy...

Cái này đã xong!

Nếu như chỉ là cùng Điện chủ đánh một trận, tìm lý do còn có thể qua loa tắc trách, mọi người đã gặp nhau thì cũng có lúc chia tay, cùng lắm thì bồi thường ít tiền... Hiện tại giết mười mấy vị Trưởng lão, lại hủy nhiều kiến trúc như vậy... còn “Độc” chết mệnh căn tử của đối phương...

Coi như lột sạch hắn bồi thường cũng không đủ!

Đã không đội trời chung rồi...

- Không được, một khi động tĩnh quá lớn, bốn tầng sách còn lại, khẳng định không có cơ hội xem... Vạn nhất Tiên Thiên Độc Thể cần những Độc sư này hỗ trợ, cũng làm không được rồi...

Trương Huyền nhíu mày.

Ta là các ngươi Tổ Sư khai phái

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Dịch: Tiêu Dao

Tới Độc Điện, mục đích không phải cùng bọn họ chiến đấu, càng không phải vì làm náo động, giết máu chảy thành sông.

Mà là vì cứu đệ tử Ngụy Như Yên.

Hiện tại sách chưa đọc xong, liền giết mười Trưởng lão của người ta, đánh Điện chủ thành bộ dạng này... Một khi bởi vậy làm trễ nải thời gian cứu chữa, không phải phụ lòng phụ thân của nàng vì nàng chết đi sao?

Lúc trước không phải không cân nhắc, thả ra phân thân bảo hộ thân thể, thế nhưng gia hỏa kia càng không đáng tin cậy, thật muốn phóng xuất, đoán chừng hiện tại một Trưởng lão cũng không thừa, ngay cả Điện chủ cũng sớm đã bị giết.

Còn thả ra Tử Diệp Vương, Tử Dương thú, bản thân độc thân mà đến, nhiều ra một sinh mệnh, giải thích vô cùng phiền toái, gây nên mâu thuẫn không tất yếu.

Vốn nghĩ rằng tới, chỉ là đi xem sách, đối phương tự kiềm chế thân phận, sẽ không tìm phiền toái, nằm mơ cũng không nghĩ đến, sai một ly đi một dặm, diễn biến thành cục diện không cách nào vãn hồi như hiện tại.

Nhìn rất nhiều Độc Sư ở trước mắt đằng đằng sát khí, da đầu Trương Huyền run lên.

Thật sự không được, thả ra đám gia hỏa Tử Diệp Vương, Tử Dương thú, giết tất cả đám Độc Sư này, diệt trừ u ác tính của xã hội?

Cái ý nghĩ này vừa xuất hiện, liền nhịn không được lắc đầu.

Hắn là Danh Sư, không phải đao phủ, mặc dù đối phương là Độc Sư, nhưng không có làm hại ai, đuổi tận giết tuyệt mà nói, không nói trước đạo nghĩa, trên tâm lý cũng không qua được.

Suy nghĩ một chút, Trương Huyền nhịn không được hỏi:

- Không biết Hứa Trưởng lão ở địa phương nào?

Cục diện này, có lẽ hắn còn có thể hỗ trợ trung hoà thoáng một phát, giải thích một tiếng.

- Hứa Trưởng lão dẫn sói vào nhà, chém giết Trưởng lão ta, tội ác tày trời, ta đã phái người tạm giam, đợi chờ xử lý...

Nghe hắn nói, Điện chủ nghiến răng.

Nếu không phải Hứa Trưởng lão mang gia hỏa không rõ lai lịch này đến, Độc Điện sao tổn thất thảm trọng như vậy, mặc kệ xử lý Tôn Cường như thế nào, người phía trước cũng phải tiếp nhận trừng phạt!

- Phản bội Độc Điện, cái này, cái này... Hứa Trưởng lão trung thành và tận tâm, quyết định như vậy có phải quá vội vàng hay không?

Trương Huyền đứng lên, nhịn không được thay hắn giải thích.

Tìm hắn phiền toái cũng được, dù sao họa là nhục thân xông ra, nhưng... Thật không quan hệ Hứa Trưởng lão a!

Vất vả dẫn hắn tới đây, một đường hảo tâm giảng giải, nếu bởi vậy liên quan đến mà nói, chân tâm băn khoăn.

- Thực lực của ngươi mạnh mẽ, nhưng mà cừu hận giết nhiều Trưởng lão như vậy, không thể không báo, coi như Độc Điện ta chiến tử không còn một người, cũng sẽ không lùi bước!

Gào thét một tiếng, Điện chủ nói.

Mặc kệ đối phương là mộng du giết người, hay cố ý gây nên, nhiều Trưởng lão như vậy bởi vì hắn mà chết, cừu hận đã xuất hiện, không cách nào vãn hồi!

Nếu không, bởi vì hắn thực lực mạnh liền nhơn nhơn ngoài vòng pháp luật, tùy ý giết người, mặt mũi Độc Điện đặt ở nơi nào?

Không phải phụ lòng liệt tổ liệt tông sao?

- Người tới, dẫn Hứa Du tới, trước giết hắn, lại cùng nhau đối phó gia hỏa này!

Bàn tay chặn lại, Điện chủ hét lớn.

- Vâng!

Hai vị Trưởng lão chần chừ một chút, quay người bay ra ngoài, không lâu sau, áp giải Hứa Trưởng lão tới đây.

Lúc này, cấm chế trên người Hứa Du đã được cởi bỏ, chứng kiến đầy đất bừa bộn, bờ môi run rẩy, ánh mắt không ánh sáng, tràn đầy tự trách.

Ở hắn xem ra, nếu không phải hắn mang Tôn Cường đến, tuyệt sẽ không xuất hiện loại tình huống này, sớm biết như thế, còn không bằng lúc trước chết là mình, mà không phải Tiết Trưởng lão!

- Ngươi còn có gì muốn nói không?

Điện chủ nhìn qua.

- Ta...

Thân thể cứng ngắc, một lát sau, Hứa Trưởng lão thở dài một tiếng:

- Xông ra tai họa lớn như vậy, bất luận trừng phạt gì, ta đều tiếp nhận...

Là hắn nhận thức người không rõ, mới biến thành cục diện hiện tại, thân là Độc Sư, muôn lần chết không thể tha thứ.

- Biết tội là tốt rồi!

Quay đầu đi, Điện chủ phân phó một tiếng:

- Động thủ đi!

Hắn cũng không muốn giết đối phương, nhưng gây ra tai họa, không làm ra quyết định, như thế nào phục chúng?

Làm sao lại đối phó Đại Ma Đầu trước mắt?

- Vâng!

Mấy vị Trưởng lão khác nhẹ gật đầu, vẻ mặt khó xử nhìn qua.

- Không cần các ngươi xuất thủ, ta tự mình tới...

Biết rõ những lão hữu này khó có thể ra tay, Hứa Trưởng lão cắn răng, chân khí trong cơ thể vận chuyển, đang muốn tự đoạn tâm mạch, tự sát thân vong, chợt nghe thanh âm của Tôn Cường vang lên.

- Chậm đã...

Ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy lúc trước Tôn Cường còn tràn đầy lo lắng, sắc mặt bình ổn lại, đầu lâu khẽ giơ lên, chắp hai tay sau lưng, mang theo vẻ cao cao tại thượng, không hề bận tâm.

- Nếu như sự tình náo đến một bước này, xem ra cũng không cần phải giấu giếm thân phận...

- Thân phận?

Mọi người nhíu mày.

Điện chủ cũng nhịn không được nữa nhìn qua.

- Không sai!

Nhẹ gật đầu, thanh âm của Trương Huyền bằng phẳng, mang theo hờ hững:

- Các ngươi có biết tổ tiên khai phái Độc Điện, là loại thể chất gì không?

- Khai phái tổ tiên Tiên Thiên Độc Thể, trời sinh không úy kỵ độc vật, mới sáng chế chức nghiệp Độc Điện này, danh dương thiên hạ...

Tuy rất muốn giết chết gia hỏa trước mắt, nhưng biết rõ tùy tiện xuất thủ, thua thiệt là hắn, cố nén tức giận, Điện chủ giải thích nói.

Thân là Độc Sư, sự tích của Tổ Sư khai phái cũng không lạ lẫm.

- Đúng vậy, là Tiên Thiên Độc Thể!

Trương Huyền nhẹ gật đầu, tiếp tục nói:

- Các ngươi có biết, lúc trước các ngươi hạ nhiều độc như vậy, vì sao một chút tác dụng cũng không có không?

- Cái này...

Mọi người sững sờ.

Kỳ thật đây cũng là chỗ bọn hắn kỳ quái.

Ngay cả bọ cánh cứng của Điện chủ cũng không để ý, đến cùng loại giải dược nào, mới có thể cường đại như thế?

- Chẳng lẽ... Chẳng lẽ... Ngươi cũng là Tiên Thiên Độc Thể?

Thân thể của Điện chủ cứng ngắc, nhịn không được nhìn qua.

Đối phương trước tiên nói về tổ tiên khai phái, còn nói bản thân không úy kỵ độc dược, lại không nghĩ ra được, thật sự là choáng váng.

- Ta không phải!

Trương Huyền lắc đầu.

- Không phải?

Mọi người nhìn nhau, không phải... Ngươi nói những lời nhảm nhí này làm gì?

- Trên thực tế, phải hay không, ta cũng không cách nào xác nhận, chỉ biết là, một khi tu luyện, sẽ lâm vào trạng thái đặc thù, giống như thay đổi hồn phách, thân thể không nghe bản thân khống chế! Lúc này ý thức khống chế thân thể, bách độc bất xâm, bất luận độc vật gì, cũng sẽ không tạo thành ảnh hưởng...

Trương Huyền tiếp tục nói.

- Thay đổi hồn phách?

- Bách độc bất xâm?

Tất cả mọi người đều ngẩn ngơ, ngươi đây là giảng chuyện ma quỷ a?

- Không sai!

Trương Huyền cười khổ lắc đầu:

- Khả năng các ngươi không tin, nhưng mà sự thật chính là như thế... Vừa rồi cùng các ngươi chiến đấu, nguy hiểm như vậy, từ đầu đến cuối, ta cũng không có mở mắt a!

Mọi người gật đầu.

Gia hỏa này hoàn toàn chính xác từ chiến đấu bắt đầu sẽ không mở mắt, giống như mộng du.

- Kỳ thật không phải ta không muốn mở, mà là bị một ý thức khác khống chế, cái gì cũng không biết... Mà cái ý thức này, nếu như đoán không sai... Đúng là Tổ Sư khai phái của Độc Điện!

Trương Huyền nói.

- Trong cơ thể còn có một ý thức... Là Tổ Sư khai phái của Độc Điện?

- Nói đùa gì vậy...

Mọi người nhíu mày.

Tổ Sư khai phái của Độc Điện, là nhân vật cùng thời với Khổng Sư, khoảng cách hiện tại không dưới mấy vạn năm, coi như còn sống cũng phi thăng Tiên giới, làm sao có thể ý thức bám vào trên thân gia hỏa này?

- Cái thuyết pháp này ta biết rất hoang đường, nhưng mà sự thật như thế, như vậy đi, ta tiếp tục tu luyện, để cho hắn khống chế thân thể, có lẽ các ngươi sẽ biết rõ đáp án!

Lắc đầu, trên mặt Trương Huyền lộ ra vẻ làm khó, chần chừ một chút, cắn răng một cái, lần nữa khoanh chân ngồi dưới đất.

Ầm ầm!

Hắn vừa mới ngồi xuống, mọi người lập tức cảm thấy toàn bộ đại trận của hòn đảo, như bị người khống chế, phát ra thanh âm nổ vang.

Ngay sau đó, “Tôn Cường” nhắm chặt hai mắt chậm rãi mở miệng, trong thanh âm mang theo tang thương cùng trầm trọng.

- Như thế nào? Các ngươi chất vấn thân phận của ta?

Cái thanh âm này, cùng tiếng nói của Tôn Cường lúc trước, hoàn toàn bất đồng, tựa hồ mang theo cuồng bạo cùng giết chóc, bất quá, không có đáng sợ như Dị Linh tộc, nhưng cũng làm cho người ta có cảm giác cực

kỳ khủng bố, giống như bị áp bách lâu rồi, tùy thời không chịu nổi, Linh Hồn tan vỡ.

Đồng tử mọi người co rụt lại.

Vô luận là thanh âm, hay khí tức, cùng hoàn toàn bất đồng lúc trước, có thể rõ ràng kết luận, tuyệt đối là hai người!

Hơn nữa, cái khí tức này, càng thêm trầm trọng, càng thêm cổ xưa, làm cho người ta có cảm giác xuyên việt lịch sử.

- Tiền bối, ngươi nói ngươi là... Tổ Sư khai phái của chúng ta, làm sao chứng minh?

Dưới khí tức áp bách, trên đầu Điện chủ ứa ra mồ hôi lạnh, nhịn không được nghiến răng.

- Ta còn cần chứng minh cho các ngươi? Ngươi tính là thứ gì?

Tôn Cường khoanh chân ngồi gầm lên một tiếng.

- Không phải chúng ta chất vấn thân phận của tiền bối, mà là... Tổ Sư khai phái đã biến mất vài vạn năm... Nhưng bây giờ nói cùng vị Tôn Cường này dùng chung một thân thể, hậu bối thật sự khó có thể lý giải...

Điện chủ nghiến răng.

- Ta biết rõ ngươi khẳng định không nghĩ ra, cũng được!

Nghe được hắn nói, “Tôn Cường” cũng không có phản bác giống như lúc trước, mà dừng lại một chút, như nhớ lại sự tình khổ sở, thản nhiên nói:

- Ta kỳ thật chỉ là một đạo tàn hồn, trong lúc vô tình gởi lại ở trên một cây Địa Ngục Thất Tâm Liên, kéo dài hơi tàn! Là Tôn Cường này mang ta từ trong di tích ra ngoài!

- Từ đó về sau, liền gởi ở trên người hắn, chỉ có lúc đối phương tu luyện mới có thể xuất hiện... Nếu không, ngươi cho rằng lấy thực lực Tòng Thánh của tiểu tử này, có thể xem thấu đại trận, bách độc bất xâm, thậm chí đơn giản đánh bại ngươi?

Tôn Cường khẽ nói.

Điện chủ sửng sốt.

Nói thật, hắn cũng một mực không thể tin được.

Thực lực của đối phương, đích đích xác xác chỉ có Tòng Thánh, mà hắn là Thánh Vực tam trọng đỉnh phong không thể thật hơn!

Coi như là Bản Mệnh độc trùng bị giết, thân thể bị hao tổn, thực lực triển khai không ra, Thánh Vực nhị trọng đỉnh phong vẫn phải có!

Đối phương một Tòng Thánh, cùng hắn đánh khó phân thắng bại, chỉ hơi yếu một bậc... Từ khi tu luyện đến nay, còn chưa từng nghe qua thiên tài lợi hại như thế.

Mấu chốt nhất là, chân khí trong cơ thể như vô cùng vô tận, giết mười mấy vị Trưởng lão, kích thương một vị Phó điện chủ, lại cùng bản thân đánh lâu như vậy, còn khí định thần nhàn... Quả thực không thể tưởng tượng.

Hơn nữa, gia hỏa này đối với độc căn bản không quan tâm.

Độc trùng của mình cắn lên, chẳng những không có việc gì, còn trực tiếp bị độc chết... Muốn nói không có quỷ dị, đánh chết cũng không tin.

Còn có trận pháp...

Đối phương đơn giản khống chế, tuyệt đối không phải một Tòng Thánh có thể làm được.

- Tiền bối nói mình là tàn hồn của Tổ Sư khai phái chúng ta, không biết có chứng cứ gì?

Trong lòng hơi hoài nghi, Điện chủ vẫn nhịn không được nói.

- Hừ, vốn ta không cần giải thích cho các ngươi, người dám chất vấn, giết toàn bộ là được... Bất quá, Tôn Cường này không muốn sinh linh đồ thán, khuyên ta nhiều lần, cũng không tiện nhiều lời!

Tôn Cường hừ một tiếng:

- Tổ Sư khai phái của các ngươi, không chỉ là Tiên Thiên Độc Thể, càng là Tiên Thiên độc hồn thể... Thân là Độc Sư, như thế nào xác định Tiên Thiên độc hồn thể hẳn không cần ta nhiều lời a?

Bái kiến tổ tiên

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Dịch: Tiêu Dao

- Tiên Thiên độc hồn thể?

Dừng lại một chút, Điện chủ nhẹ gật đầu.

Tiên Thiên độc hồn thể, tên như ý nghĩa, hồn phách đối với độc dược không hề sợ hãi, bách độc bất xâm, loại thể chất đặc thù này, vài vạn năm qua, ngoại trừ người sáng lập Độc Điện kia, chưa bao giờ xuất hiện qua, cũng chưa từng nghe nói qua, nếu như có thể xác định, tàn hồn là loại thể chất này, hầu như đã có thể chứng minh, đối phương chính là Tổ Sư khai phái!

Mặc dù không phải, có được loại năng lực đặc thù này, chỉ cần tiếp tục nghiên cứu độc dược, cũng có thể càng chạy càng xa, danh dương thiên hạ, đạt tới Cửu Tinh Độc Sư đều là dễ dàng.

Nghĩ tới những thứ này, Điện chủ không có trầm tư quá lâu, cổ tay khẽ đảo, lòng bàn tay nhiều ra một cái bình ngọc.

Không quá giống cái chai khác chứa đựng dược vật, lớn cỡ bàn tay, bề ngoài dùng văn tự đặc thù điêu khắc một tí phong ấn kỳ quái.

Thân thể “Tôn Cường” cứng đờ, như phát hiện cái gì khó có thể tin, ngay sau đó lần nữa khôi phục biểu lộ không hề bận tâm.

- Đây là đồ vật có thể độc chết Linh Hồn, Thanh Thiện Sát Độc, lấy sát khí của Dị Linh tộc làm nguyên liệu, phối hợp vô số dược liệu quý hiếm cô đọng thành, là một vị tổ tiên của Hồng Viễn Độc Điện lưu lại, hồn phách của cường giả Thánh Vực tứ trọng cũng có thể đơn giản độc chết! Bây giờ ta cũng phối chế không ra.

Điện chủ giải thích một tiếng, nhìn lại:

- Nếu như ngươi thật sự là Tiên Thiên độc hồn thể, tất nhiên có thể ngăn trở, sẽ không bị tổn thương.

Kiểm tra đo lường Tiên Thiên độc hồn thể, không có những biện pháp khác, chỉ có một... lấy độc khảo thí.

Chỉ cần không có việc gì, tương đương không nói dối.

Nếu chết rồi, cũng coi như thay tất cả Trưởng lão báo thù.

- Tốt?

Tôn Cường nhẹ gật đầu, ngón tay nhất câu, bình ngọc chậm rãi bay tới.

Không chần chờ chút nào, trực tiếp vẹt nắp bình ra, lập tức, một cỗ sát khí đặc thù mãnh liệt trào ra, đâm vào trong đầu, tựa như cuồng phong sóng lớn.

Đám người Điện chủ vội vàng nhìn sang, phát hiện bị độc khí trong bình công kích, “Tôn Cường” cũng không có xuất hiện suy yếu, ngược lại sắc mặt càng ngày càng hồng nhuận phơn phớt, tựa hồ ăn vật đại bổ.

Thật giống như đây không phải độc vật, mà là thuốc bổ nào đó.

- Truyền thuyết Tiên Thiên Độc Thể, có thể ăn độc, chỉ cần có đầy đủ độc dược, tu vi cùng lực lượng đều có thể gia tăng rất nhanh, chẳng lẽ... Là thật?

Một vị Trưởng lão thì thào nói.

Tiên Thiên Độc Thể tồn tại ở trong truyền thuyết, bọn hắn cũng không có gặp qua, nghe nói, người có được loại này thể chất, thích hợp tu luyện chức nghiệp Độc Sư, người khác nuốt độc dược sẽ bị độc chết, mà loại người này, có thể chuyển hóa làm lực lượng, từ đó tu vi tăng nhiều.

Chính bởi vì có loại năng lực này, mới bị vô số Độc Sư hâm mộ cùng ghen ghét.

Thanh Thiện Sát Độc là một loại dược vật chủ công Linh Hồn, đối với nhục thân không có ảnh hưởng, đối phương thôn phệ, Linh Hồn chẳng những không bị thương, còn giống như đại bổ, đủ để nói rõ vấn đề...

Chỉ sợ thật là... Tiên Thiên độc hồn thể!

Có được loại thể chất này, lại có thể liếc xem thấu huyền bí của Độc Điện đại trận, hơn nữa vượt cấp khiêu chiến, vị trước mắt này coi như không phải Tổ Sư khai phái, cũng tất nhiên cùng hắn có quan hệ lớn lao.

- Hiện tại có thể xác nhận chưa?

Trong lòng đang suy tư, Tôn Cường ở đối diện nói.

- Ta...

Điện chủ chần chờ.

Tuy xác định đối phương là Tiên Thiên độc hồn thể, nhưng muốn nói là tổ tiên khai phái Độc Điện, vẫn cảm thấy có chút hoang đường.

- Như thế nào? Còn chưa tin? Nếu không phải Tôn Cường đau khổ cầu khẩn, để ta không giết chóc, chỉ bằng vào loại chất vấn này, đã giết sạch bọn ngươi!

Ầm ầm!

Kèm theo tiếng quát phẫn nộ, một cỗ khí tức cường đại tới cực điểm, từ trong cơ thể “Tôn Cường” bộc phát ra, thật giống như người trước mắt là

thần linh, mang theo uy nghiêm không thể xâm phạm.

- Hồng Viễn Độc Điện Điện chủ, Nhược Thanh Viễn gặp qua Tổ Sư!

Cảm nhận được cỗ khí tức này, Điện chủ không tiếp tục hoài nghi, trực tiếp quỳ rạp xuống đất.

Đối phương không sợ kịch độc, nắm trong tay toàn bộ Độc Điện đại trận, qua lại tự nhiên, lực lượng vô cùng vô tận, mọi người không là đối thủ... dưới ưu thế như vậy, hoàn toàn có thể đồ sát nhóm người mình sạch sẽ, không cần phải nói nhảm giải thích.

Có lẽ, Độc Điện Tổ Sư, thật ẩn thân ở trong Địa Ngục Thất Tâm Liên, tàn hồn còn sống!

Nghĩ thông suốt những thứ này, kính sợ đồng thời cũng đầy kích động.

Tổ Sư khai phái, lại có thể xuất hiện ở nơi đây, không nói mặt khác, chỉ cần hơi chút chỉ điểm, có thể cam đoan thực lực của bọn hắn tăng nhiều, lực lượng của toàn bộ Hồng Viễn Độc Điện tăng lên một mảng lớn, đều ở trong tầm tay!

Có thể nói đối với hắn mà nói, tuyệt đối là một cơ hội.

- Coi như có chút nhãn lực! Sở dĩ Tta có thể còn sống, là nhờ có vị Tôn Cường này!

Thấy đối phương thừa nhận, Trương Huyền nhẹ nhàng thở ra, duỗi ra ngón tay, chỉ bản thân, ánh mắt như trước không có mở ra, khuôn mặt lại trở nên nghiêm túc:

- Hắn là ân nhân cứu mạng của ta, không có hắn, chỉ sợ ta sớm đã tan thành mây khói, triệt để tử vong! Bởi vậy, về sau đối với hắn nói là nói gì nghe nấy, phân phó của hắn, chính là ý của ta, dám có vi phạm... Đừng trách ta hạ thủ không lưu tình!

- Vâng!

Nhược Thanh Viễn Điện chủ cùng tất cả Trưởng lão còn thừa lại đồng thời gật đầu.

Tổ Sư bàn giao, không dám không theo?

- Mặt khác, những Trưởng lão kia cùng Minh phó điện chủ là ta giết, cùng hắn không quan hệ, nếu như muốn báo thù, tới tìm ta là được...

Trương Huyền nói tiếp.

- Chúng ta không dám...

Nhược Thanh Viễn vội vàng lắc đầu:

- Đám người Minh phó điện chủ đắc tội Tổ Sư, bị giết bị thương, đều là trừng phạt đúng tội, hậu bối không dám báo thù!

- Ân!

Trương Huyền nhẹ gật đầu, thanh âm yên tĩnh lại, sau đó chậm rãi mở mắt, tràn đầy mê mang cùng đơn thuần, tựa hồ đối với sự tình lúc trước hoàn toàn không biết gì cả:

- Vừa nãy xảy ra chuyện gì? Điện chủ... Kính xin không nên làm khó Hứa Trưởng lão, hắn thật là vô tội...

Nhìn vẻ mặt hắn không rõ ràng cho lắm, biết rõ hồn phách “Tổ Sư” yên tĩnh lại, Nhược Thanh Viễn vội vàng ôm quyền:

- Tôn độc sư nói đùa, Tổ Sư đã nói với chúng ta rõ ràng, đám người Hoàng Trưởng lão là gieo gió gặt bão, Hứa Trưởng lão chẳng những không có lỗi, ngược lại công huân trác tuyệt, cần ngợi khen, từ hôm nay trở đi, liền thay thế Minh Chân, trở thành Độc Điện Phó điện chủ...

- Trở thành Phó điện chủ?

Hứa Trưởng lão ngẩn ngơ:

- Điện chủ, tư lịch của ta còn chưa đủ...

Hắn chỉ là lục tinh đỉnh phong, muốn trở thành Phó điện chủ, ít nhất cũng muốn đạt tới thất tinh, tùy tiện đề bạt, chỉ sợ những người khác sẽ nghị luận.

- Ta nói ngươi đủ là đủ, không cần từ chối!

Nhược Thanh Viễn khoát tay áo.

Mời Tổ Sư đến, công lao to lớn, không thể đo lường, tương lai còn trông chờ đối phương nói tốt vài câu, để cho Tổ Sư chỉ điểm một chút a.

- Được rồi...

Thấy không cách nào từ chối, Hứa Trưởng lão đành phải nhẹ gật đầu, lần nữa nhìn về phía Tôn Cường cách đó không xa, trong mắt tràn đầy bội phục.

Khó trách hắn bách độc bất xâm, đối với độc lý giải sâu sắc như vậy, nghe xong một lát, để cho hắn cũng hiểu ra... Nguyên lai tàn hồn của Tổ Sư tiến nhập trong cơ thể, loại cơ duyên này, không phải ai cũng có thể hưởng thụ!

- Xem ra hồ lộng qua rồi...

Thấy mọi người tin tưởng không nghi ngờ, lúc này Trương Huyền mới nhẹ nhàng thở ra, lần nữa nhìn về phía văn tự trên cái chai, nhíu mày, nhịn không được nhìn về phía Điện chủ.

- Điện chủ, ta muốn hỏi một chút, phía trên này, là văn tự gì... Ngươi có biết không?

Văn tự phong ấn Thanh Thiện Sát Độc trên bình ngọc, lúc trước hắn gặp qua... Cùng Ngô Dương Tử lưu lại bản đồ giống như đúc!

Nguyên nhân chính là như thế, tinh thần quét đến mới tràn đầy kích động, giờ phút này, nhịn không được nữa hỏi lên.

- Cái này? Ta cũng không biết... Hai nghìn năm trước, một vị Điện chủ của Độc Điện chúng ta, từ trong một di tích nhận được một quyển sách cổ, trong đó chính là dùng loại văn tự này viết, bởi vì không biết, nên không có nghiên cứu ra cái gì, bất quá, một lần ngẫu nhiên phát hiện, loại văn tự này, đối với phong ấn sát khí có hiệu quả, vì vậy... liền thác ấn lên...

Cẩn thận suy nghĩ một chút, Nhược Thanh Viễn nói.

- Sách cổ? Phong ấn sát khí?

Trương Huyền nhíu mày.

Hắn là muốn biết văn tự, như thế nào kéo đến phong ấn sát khí?

- Bản sách cổ kia... Còn không? Không biết... Có thể mượn cho ta xem một chút hay không?

Suy nghĩ một chút, không rõ xảy ra chuyện gì, Trương Huyền hỏi.

Địa đồ đánh dấu là địa danh bình thường, không có sai lầm, Thư Viện phân tích không ra cái gì, nhưng nếu có một quyển thư tịch hoàn chỉnh thì tốt rồi, hoàn toàn có thể phỏng đoán ra ý tứ của văn tự.

Lại nói, hai nghìn năm trước... Bề ngoài giống như tương tự thời gian địa đồ mà Tử Diệp Vương nói xuất hiện, cả hai có thể có liên hệ gì hay không?

- Sách cổ... Lúc trước vì quyển sách này, Độc Điện tử thương không ít tinh anh, vị Điện chủ kia cảm thấy không nỡ, trước khi chết, liền theo hắn chung một chỗ mai táng...

Nhược Thanh Viễn lắc đầu.

- Mai táng?

Trương Huyền nhíu mày:

- Không biết chôn ở nơi nào?

- Ở Điện Chủ Lăng...

Nhược Thanh Viễn nói.

- A!

Nghe được ở chỗ này, Trương Huyền không muốn hỏi nhiều.

Điện Chủ Lăng thuộc về cấm địa, ngoại trừ Điện chủ không người có thể đi vào, hỏi quá nhiều, tất nhiên gây nên đối phương hoài nghi.

Xác nhận thân phận của “Tôn Cường”, Nhược Thanh Viễn không dám nhiều lời, lần nữa an bài chỗ ở mới.

Còn khảo hạch Độc Sư, đối phương ngay cả độc trùng của hắn cũng có thể giết chết, tiếp tục khảo hạch cũng không ý nghĩa, trực tiếp hỗ trợ xin huy chương thất tinh.

- Ta đi Tàng Thư Điện nhìn sách một chút...

Đã có huy chương thất tinh, cộng thêm thân phận “Tổ Sư”, Trương Huyền đi Tàng Thư Điện đọc sách, đã không cần lén lút, hoàn toàn có thể quang minh chính đại.

- Vâng!

Đám người Nhược Thanh Viễn không nói thêm lời, đưa đến cửa ra vào Tàng Thư Điện, thấy hắn đi vào, lúc này mới từng cái nhìn nhau.

- Hứa phó điện chủ, chư vị, đều đi chỗ ở của ta!

- Ân!

Mọi người nhẹ gật đầu, đi theo sau lưng Điện chủ, không lâu sau, đến tiểu viện của hắn, khởi động trận pháp ngăn cách khí tức, Nhược Thanh Viễn lần nữa nhìn về phía mọi người.

- Chư vị, đối với chuyện ngày hôm nay, các ngươi thấy thế nào?

- Nếu như xác định trong cơ thể Tôn Cường này hồn phách, là Tiên Thiên độc hồn thể, có thể xác nhận, hắn cùng Tổ Sư khai phái có quan hệ cực kỳ mật thiết!

- Đúng vậy! Tiên Thiên độc hồn thể... Ngoại trừ Tổ Sư năm đó, thì chưa từng nghe những người khác có!

Mấy vị Trưởng lão đồng thời gật đầu.

Bọn hắn đối với thân phận Tổ Sư của “Tôn Cường”, đã tin tưởng không nghi ngờ.

- Hứa Phó điện, chủ ngươi thì sao? Có thể nói tình cảnh gặp mặt Tôn độc sư này kỹ càng một chút hay không?

Nhược Thanh Viễn nhìn qua.

Người Độc Điện Tổng bộ tới

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Dịch: Tiêu Dao

Hứa Du Trưởng lão nhẹ gật đầu, nói sự tình gặp Trương Huyền kỹ càng một lần.

- Ngươi nói... Tĩnh Viễn Thành xuất hiện một vị Dị Linh tộc Thánh Vực tứ trọng? Hơn nữa muốn giết ngươi, là Tôn độc sư cứu ngươi ra?

Mọi người giật nảy mình.

Bản thân Dị Linh tộc vốn cường đại, ở Thánh Vực tứ trọng càng đáng sợ, đối phương bốc lên nguy hiểm lớn như vậy cứu hắn, phần gan dạ sáng suốt này, liền không phải bọn hắn có thể so sánh.

- Không chỉ như thế, trên đường Tôn độc sư tới còn giảng giải trụ cột dùng độc cho ta, bởi vì quá mức thâm ảo, không có nhớ kỹ quá nhiều, bất quá, từ những thứ ta nhớ kỹ, chỉ cần lĩnh ngộ, cũng có thể được lợi cả đời...

Hứa Du nhịn không được nói.

- Nói nghe một chút...

Nghe được “Tổ Sư” giảng bài, tất cả mọi người đều lộ ra vẻ hâm mộ, từng cái nhìn lại.

Hứa Du không có giấu giếm, nói hết trong đầu có thể nhớ kỹ.

Nghe xong hắn giảng giải, tất cả mọi người đều kích động đến sắc mặt trắng bệch, khó có thể tin.

Giống như đối phương nói, mặc dù chỉ là trụ cột, lại trực chỉ Đại Đạo, khiến người ta nghe qua như có loại hiểu ra.

- Không cần đoán, hồn phách kia nhất định là Tổ Sư khai phái... Trừ hắn ra, thật sự nghĩ không ra, còn có người nào, có thể đối với dùng độc có được lý giải sâu sắc như vậy...

Thảo luận một lát, Nhược Thanh Viễn nhịn không được nói.

Lúc trước đối với thân phận của đối phương, tuy đã tin tưởng đại bộ phận, vẫn còn có chút nghi hoặc, giờ phút này nghe được Hứa Trưởng lão giải thích, không còn hoài nghi.

Cũng chỉ có người sáng lập chính thức của Độc Điện, mới có thể lĩnh ngộ độc sâu như vậy, pháp quyết tu luyện đơn giản nhất, cũng có thể giảng giải không kém chút nào, trực chỉ Đại Đạo thâm ý.

- Tốt rồi, phái người nắm chặt thời gian chữa trị kiến trúc hư hao, Đoạn Nhân, Minh Chân đắc tội Tổ Sư, chịu hình phạt độc chết!

Trong lòng xác nhận, Nhược Thanh Viễn phân phó.

- Vâng!

Mọi người gật đầu đáp ứng.

Đám người Đoạn Nhân, Minh Chân tự rước lấy nhục không nói, còn làm liên lụy tới nhiều người như vậy, tội không thể thứ.

- Hôm nay liền đến nơi đây, Hứa phó điện chủ, ngươi đi Tàng Thư Điện chờ đợi, một khi Tôn độc sư xem sách xong, liền kêu ta...

Nhược Thanh Viễn nhẹ gật đầu.

- Vâng!

Hứa Du đáp một tiếng, đang muốn đứng dậy, chỉ thấy Điện chủ nhíu mày, cổ tay khẽ đảo, một Ngọc Bài đưa tin xuất hiện.

Ngọc Bài phóng ra hào quang ôn nhuận, có người đưa tin tới.

Nhìn thoáng qua, Điện chủ vội vàng đứng dậy, nhãn tình sáng lên:

- Người Tổng bộ... đến!

- Người Tổng bộ tới?

Mọi người sững sờ.

- Nói là hai vị Độc Sư thất tinh đỉnh phong sắp đến, muốn chúng ta nghênh đón!

Nói xong, Điện chủ vội vã đi ra ngoài.

Mọi người theo sát.

Không lâu sau, đi tới địa phương lúc trước Hứa Trưởng lão cùng Trương Huyền cưỡi Thánh Thú phi hành hạ xuống, không đợi bao lâu, liền chứng kiến phong ấn mở ra, một Thánh Thú thật lớn chậm rãi bay tới.

Trên lưng Thánh Thú, hai lão giả ngạo nghễ đứng thẳng, còn chưa tới trước mặt, liền làm cho người ta có cảm giác uy áp cường đại.

Độc Sư thất tinh đỉnh phong, cường giả Thánh Vực tứ trọng!

- Bạch độc sư, Hải độc sư...

Nhìn rõ ràng dung mạo của đối phương, Nhược Thanh Viễn nhíu mày, vội vàng ôm quyền khom người.

Tuy Hồng Viễn Độc Điện rất che giấu, nhưng mà cùng Tổng bộ liên hệ rất mật thiết, Bạch độc sư Bạch Đình, Hải độc sư Hải Minh Kim, ở trong

phân bộ cấp, đều tiếng tăm lừng lẫy, cực kỳ lợi hại.

Bạch độc sư khoát tay áo, từ trên lưng thú rơi xuống, nhìn hắn nhíu mày:

- Không biết Nhược điện chủ của các ngươi đâu? Như thế nào không có tới đây nghênh đón?

- Khục khục... Ta chính là Điện chủ Nhược Thanh Viễn!

Nhược Thanh Viễn tràn đầy lúng túng.

Hắn bị Trương Huyền đập mặt mũi bầm dập, đừng nói hai người bọn họ nhận không ra, coi như là vợ, cha mẹ hắn có thể nhận ra hay không cũng không nhất định.

- Ngươi...

Bạch độc sư liếc Hải độc sư, khóe miệng đồng thời co lại:

- Nhược điện chủ, ngươi làm sao sẽ biến thành cái dạng này?

Nhược Thanh Viễn là Độc Sư đồng cấp với bọn hắn, tuy thực lực không bằng, nhưng cũng chênh lệch không tính quá xa, người mạnh như thế ở địa bàn của mình, bị đánh thành bộ dạng này, đến cùng xảy ra chuyện gì?

Trong lòng khiếp sợ, nhìn lại mấy vị Trưởng lão khác, nhìn thoáng qua, mí mắt lần nữa co giật.

Chỉ thấy những Trưởng lão này, hoặc nhiều hoặc ít trên thân đều có tổn thương, chỉ có một vị, coi như hoàn hảo không tổn hao gì.

- Cái này... Nói rất dài dòng, hai vị tự mình đến, không biết Tổng bộ có gì bàn giao?

Cười khổ lắc đầu, Nhược Thanh Viễn nhìn lại.

Không phải là không muốn nói, mà là thật sự quá xấu hổ chết người ta rồi.

- Hơn hai nghìn năm trước, phân bộ các ngươi từ trong di tích ở Hỏa Nguyên Thành, có phải đạt được qua một quyển sách hay không?

Thấy đối phương không muốn nhiều lời, Bạch độc sư cũng thức thời không hề hỏi thăm, nói.

- Vâng!

Nhược Thanh Viễn nhẹ gật đầu.

Quyển sách này lúc trước mới cùng Tôn độc sư nói thoáng qua, nhớ kỹ rất rõ ràng.

- Có là tốt rồi, lần này Tổng bộ phái chúng ta tới, chính là muốn thu hồi quyển sách này.

Nghe được hắn không có phủ nhận, Bạch độc sư thở dài một hơi, nói.

- Thu hồi?

Không nghĩ tới Tổng bộ phái hai vị Độc Sư thất tinh đỉnh phong tới, phí trắc trở lớn như vậy, chỉ vì một quyển sách, dừng lại một chút, Nhược Thanh Viễn mới nói.

- Quyển sách này đã bị đặt ở Điện Chủ Lăng, nếu như hai vị không nóng nảy, có thể tới khách điện chờ đợi trước...

Quyển sách kia ở chỗ này, cũng không có bất kỳ tác dụng, nếu như Tổng bộ phái người tới lấy, cho bọn hắn là được.

Lời còn chưa dứt, chỉ thấy đám người Hứa Trưởng lão đứng ở cách đó không xa, sắc mặt có chút lúng túng, trong đó một vị Trưởng lão nhịn không được nữa, đè thấp thanh âm truyền tới.

- Điện chủ... Khách điện đã bị phá hủy...

Lúc trước giao chiến sụp đổ rất nhiều kiến trúc, khách điện thình lình cũng nằm trong đó.

Hiện tại một mảnh phế tích, mang hai vị khách từ Tổng bộ đến đi qua mà nói, thực sự quá mất mặt.

- Ách...

Đối phương vừa nói, lúc này Nhược Thanh Viễn mới nghĩ tới, vội nói:

- Ta mang nhị vị tới chỗ ở của ta nghỉ ngơi.

- Chỗ ở của ngươi?

Bạch, Hải hai vị Độc Sư nhíu mày.

Nếu như bọn họ lấy thân phận tư nhân tới đây du ngoạn, đi chỗ ở của đối phương, không có gì đáng trách. Nhưng bây giờ đại biểu Tổng bộ đến, tự nhiên phải lấy lễ tiết khách quý đối đãi, không đi khách điện, trực tiếp đưa đến trong nhà, tính là sự tình gì?

- Hai vị có chỗ không biết...

Nhìn ra biểu lộ của bọn hắn không đúng, Nhược Thanh Viễn cười khổ lắc đầu:

- Trên đường các ngươi sẽ biết...

Nói thật, cũng không biết mở miệng như thế nào.

Một đường phi hành về phía trước, rất nhanh, hai vị Độc Sư từ Tổng bộ tới, liền chứng kiến phế tích đầy đất, cùng với nửa cái thành thị không sai biệt lắm sụp xuống, liếc mắt nhìn nhau, đều phát mộng.

- Cái này...

Hải độc sư nhịn không được chỉ qua.

Nơi này là Độc Điện, khắp nơi đều là người một nhà, sao làm thành bộ dạng này?

- Ai, chuyện này thật sự là... sỉ nhục của Hồng Viễn Độc Điện chúng ta...

Nhược Thanh Viễn nói.

Tuy hai vị này thực lực mạnh mẽ, nhưng hắn cũng là Độc Sư thất tinh, cấp bậc không thấp bao nhiêu, xử lý chuyện này thất bại như thế, thật sự có chút mất mặt.

Lúc trước nếu không phải lỗ mãng như vậy, hỏi rõ ràng đối phương rút cuộc là người nào, sẽ không trở thành như thế này, để cho người Tổng bộ tới chế giễu.

- Đến cùng xảy ra chuyện gì?

Nhìn các Trưởng lão, Điện chủ trước mắt từng cái mặt mũi bầm dập, lại nhìn xem phế tích đầy đất, Bạch độc sư cũng nhịn không được nữa.

- Là như thế này...

Biết không nói ra, đối phương khẳng định còn sẽ hỏi thăm, Nhược Thanh Viễn chần chừ một chút, chuyện phát sinh lúc trước, kỹ càng nói một lần.

- Ngươi nói cái gì? Hồn phách tổ tiên khai phái gởi lại ở trong thân thể Tôn Cường?

Nghe xong, Bạch độc sư nhíu mày:

- Điều đó không có khả năng! Khai phái tổ tiên của Độc Điện chúng ta, ngoại giới được xưng Độc Tôn Giả, trên thực tế, ở trong thư tịch của Tổng bộ từng có ghi chép, là thân nữ nhi, tự xưng Độc Tiên Tử, làm sao có thể phát ra giọng nam? Huống chi, năm đó cùng người giao chiến, hồn phi phách tán, cái gì cũng không có lưu lại, làm sao có thể gởi lại ở trong Địa Ngục Thất Tâm Liên còn sống? Tuyệt đối là giả dối!

- Khai phái tổ tiên... Là nữ?

Nhược Thanh Viễn sững sờ.

Mặc dù đối với dự tích của Tổ Sư khai phái biết rõ không ít, nhưng mà... Vị Tổ Tiên này, đến cùng là nam hay nữ, còn là không rõ ràng.

- Đúng vậy, thư tịch về tổ tiên, tuy ta chưa có xem, nhưng nghe một vị Độc Sư bát tinh từng nói qua, nghe nói bên Tổng bộ còn có đệ tử nàng lưu lại pho tượng... Đoạt xá nam tử, hơn nữa phát ra giọng nam, không cần nghĩ, là giả!

Hải độc sư cũng lắc đầu.

- Nhưng Thanh Thiện Sát Độc đối với hắn thật không có tác dụng! Hơn nữa bản thân cũng bách độc bất xâm...

Một Trưởng lão nhịn không được nói.

- Tuy Thanh Thiện Sát Độc lợi hại, nhưng vẫn có rất nhiều thủ đoạn có thể hóa giải! Ta chỗ này có một quả Thiên Hương Giải Độc Đan, là một vị Độc Sư bát tinh luyện chế, chỉ cần nuốt vào, cho dù là kịch độc thất tinh đỉnh phong, cũng không thể làm bị thương mảy may...

Thấy hắn có nghi vấn, Bạch độc sư nói:

- Coi như không phải những Thánh dược giải độc này, một ít thiên tài địa bảo đặc thù cũng có năng lực giải độc, không nói cái khác, hoàng thất Hồng Viễn Đế Quốc có một cây Thánh Vực Bồ Đề Thụ, nếu như loại thực vật này, đạt được Nguyên Thần của Thánh Vực tứ trọng bồi dưỡng, kết xuất Bồ Đề quả, đồng dạng có thể giải bách độc, độc thất tinh cấp, là không có tác dụng, thậm chí dược vật có thể độc chết Linh Hồn, cũng không coi vào đâu!

- Cái này...

Nhược Thanh Viễn sững sờ.

Tuy cùng đối phương là Độc Sư thất tinh, nhưng hai vị này dù sao cũng là từ Tổng bộ tới đấy, vô luận tầm mắt hay kiến thức, cũng không phải hắn có thể so sánh.

- Ý của ngươi... Hắn vô cùng có khả năng là một tên lường gạt?

Trưởng lão lúc trước hỏi nhướng mày.

- Đây cũng không phải, chẳng qua cảm thấy có chút kỳ quái mà thôi! Đối phương chỉ là Tòng Thánh liền có được thực lực ngay cả ngươi cũng không thể chiến thắng, bọ cánh cứng của ngươi cắn đối phương, chẳng những không có việc gì, ngược lại bị độc chết... Ta cũng không thể làm được, trừ khi... Đạt tới bát tinh! Nhưng người có loại thực lực này, không cần phải làm như vậy...

Bạch độc sư lắc đầu.

Tuy cảm thấy “Tôn Cường” nói Tổ Sư khai phái phụ thể không đúng, nhưng tình huống khác, cũng không biết giải thích như thế nào.

Khiến người ta vô cùng kỳ quái là, đối phương không có yêu cầu khác, nếu quả thật có mưu đồ mà nói, dùng thân phận giả hù dọa đối phương, nhất định sẽ đưa ra yêu cầu, tuyệt không chỉ có là đọc sách đơn giản như vậy.

- Như vậy đi, ngươi nói Tôn Cường này hiện tại còn ở Tàng Thư Điện sao?

Suy tư một lát, thật sự nghĩ không ra như thế nào, Bạch độc sư nhìn qua, ánh mắt lóe lên:

- Nếu không như vậy đi, ta thay các ngươi thăm dò thoáng một phát, nhìn xem trình độ của người này đến cùng cao bao nhiêu, nếu như là giả dối, sẽ đích thân xuất thủ đánh chết...

- Cái này...

Do dự một chút, Nhược Thanh Viễn nhẹ gật đầu:

- Được!

Bạch độc sư tới chơi

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Dịch: Tiêu Dao

Đi vào Tàng Thư Điện, Trương Huyền bất đắc dĩ lắc đầu.

Không phải hắn muốn giả mạo Tổ Sư khai phái của Độc Điện, mà là tình huống lúc đó, thật sự không có những biện pháp khác.

Không nói như vậy, Hứa Trưởng lão vô cùng có khả năng tự sát thân vong, cùng Độc Điện cũng không đội trời chung, không còn chỗ trống quay lại, như vậy mặc dù có chút kéo đại kỳ, nhưng dù sao cũng giải quyết toàn bộ vấn đề, còn không chậm trễ đọc sách, một mũi tên trúng hai con chim nha.

Đương nhiên, có thể ngụy trang thành công, là may mắn mà có Ngoan Nhân.

Mượn khuy áo ngụy trang của Tử Diệp Vương, che lấp khí tức sát lục trong cơ thể, lúc này mới thành công tản mát ra khí tức của cường giả nhân loại, để cho đám người Nhược Thanh Viễn không dám hoài nghi.

Nếu không một khi khí tức của Ngoan Nhân phóng thích, có ngốc cũng biết là Dị Linh tộc, đừng nói chấn nhiếp, khả năng nói cũng nói không được, đã bị vạch trần.

Bất quá, hiệu quả của khuy áo ngụy trang kém xa sách Khổng Sư lưu lại, giấu giếm Độc Sư còn được, Danh Sư mà nói, liền không dễ dàng như vậy rồi.

- Không biết có thể giấu giếm bao lâu, vẫn là trước đọc sách đi!

Tuy trong thời gian ngắn hù dọa đối phương, nhưng mà rất nhiều chuyện là chịu không được cân nhắc, vì kế hoạch hôm nay, phải mau chóng đọc sách, chỉ cần có thể tìm được phương pháp giải quyết Ngụy Như Yên, có thể trực tiếp rời đi, không cần phải cùng đối phương quần nhau.

Nghĩ vậy, không có quá nhiều chần chờ, bước nhanh đi lên tầng thứ tư.

Thư tịch tầng này, rõ ràng so với ba tầng trước muốn ít hơn rất nhiều, bất quá lại càng cao hơn, lưu lại những sách này, cơ bản đều đạt đến tứ tinh, ngũ tinh đỉnh phong, thậm chí cao hơn.

Dọc theo từng giá sách quét tới, thư tịch khắc sâu vào trong đầu, biến thành kiến thức thuộc về mình, kèm theo nhìn càng ngày càng nhiều, lý giải đối với chức nghiệp Độc Sư cũng càng ngày càng sâu khắc.

Chưa tới một canh giờ, liền xem hết tầng này, tiếp tục đi tới tầng thứ năm.

Thư tịch nơi đây chỉ mở ra nhằm vào Độc Sư ngũ tinh, số lượng tinh giản không ít, hao tốn không đến nửa canh giờ, toàn bộ liền ghi chép sạch sẽ.

- Còn không có?

Xem hết năm tầng thư tịch, như trước không có quá nhiều tin tức về Tiên Thiên Độc Thể, Trương Huyền nhịn không được có chút lo lắng.

Tàng Thư Điện này, chỉ có bảy tầng, nội dung đã vượt qua hơn nửa, lại không có chút đầu mối nào, chẳng lẽ phương pháp giải quyết Tiên Thiên Độc Thể, ngay cả nơi đây cũng không có?

Thật muốn như vậy, liền nguy rồi!

Tình huống của Ngụy Như Yên, tuy còn không có triệt để chuyển biến xấu, nhưng cũng không có khả năng kiên trì đến lúc tìm kiếm được Độc Điện cấp bậc cao hơn.

- Xem hết hai tầng cuối cùng, lại làm tiếp quyết định đi...

Biết rõ lo lắng cũng không có tác dụng, vuốt vuốt mi tâm, Trương Huyền tiếp tục đi lên.

Tầng thư tịch này, chỉ có không đến một vạn quyển, dọc theo giá sách chậm rãi đi về phía trước, đọc không sai biệt lắm, muốn đi tầng cuối cùng quan sát, chợt nghe cửa phòng két… mở ra, một bóng người đi vào.

Là một lão giả khoảng 60 tuổi, chòm râu trắng như tuyết, ánh mắt sáng ngời, quần áo rất bình thường, cũng không đeo huy chương Độc Sư, nhìn không ra đẳng cấp cụ thể.

Lắc đầu, cũng không thèm để ý, đang định đi tới, trong đầu truyền đến thanh âm của Ngoan Nhân.

- Chủ nhân, thực lực người này cao hơn Nhược Thanh Viễn, chỉ sợ đã đạt đến Thánh Vực tứ trọng...

- Thánh Vực tứ trọng, Độc Sư thất tinh?

Trương Huyền sững sờ.

Thực lực mạnh nhất của Hồng Viễn Độc Điện không phải Nhược Thanh Viễn Điện chủ sao? Cũng chỉ có tam trọng đỉnh phong mà thôi, như thế nào đột nhiên toát ra một vị tứ trọng?

Loại thực lực này, coi như là so với Tử Diệp Vương, cũng không kém chút nào.

- Vâng, tuy hắn che giấu vô cùng tốt, nhưng mà không thể gạt được ta!

Ngoan Nhân lặng lẽ truyền âm.

Cắn nuốt Nguyên Thần của Thủy Diệp Vương, thực lực của hắn lần nữa khôi phục một ít, lúc này quan sát, coi như lão giả ở cách đó không xa cũng không phát hiện.

- Cường giả Thánh Vực tứ trọng lặng yên không một tiếng động tới đây, muốn làm gì?

Nhíu mày, Trương Huyền cảnh giác.

Đang muốn ném Tử Diệp Vương cùng với rất nhiều Khôi Lỗi ra, tiên hạ thủ vi cường, bắt đối phương lại nói, nhưng nghĩ đến cái gì, ngừng lại.

Cường giả cấp bậc cao như vậy, xuất hiện ở nơi đây, khẳng định không phải là vì đọc sách, càng không có khả năng đi dạo, nhất định là tìm đến mình.

Không có trực tiếp xuất thủ, mà đẩy cửa tiến đến, đoán chừng không phải đến tìm phiền toái, mà là sinh ra hoài nghi, muốn thăm dò!

Chỉ thăm dò không động thủ, thì không cần phải để cho Tử Diệp Vương đi ra, nếu không, động tĩnh quá lớn, lúc trước ngụy trang không có chút tác dụng nào không nói, làm hư thư tịch tầng thứ bảy, chậm trễ sự tình sẽ chỉ càng nhiều.

- Cường giả Thánh Vực tứ trọng, có được Nguyên Thần, không có dễ lừa gạt như lúc trước rồi...

Có thể không động thủ tốt nhất, nhưng muốn lừa gạt loại cường giả này, khẳng định càng khó khăn hơn trước.

Nói mình là Tiên Thiên độc hồn thể, chỉ cần độc không chết, đám người Nhược Thanh Viễn không dám hoài nghi, nhưng đối với cường giả Nguyên Thần mà nói, chiêu này tác dụng không lớn.

Có được Nguyên Thần, hoàn toàn có thể kiểm tra đo lường hồn phách... Hắn là cùng Linh Hồn của Ngụy Như Yên giao hòa mới có loại năng lực này, không phải độc hồn thể chính thức, kiểm tra mà nói, rất dễ dàng bị phát hiện lỗ thủng.

Trừ khi... Làm cho đối phương không dùng Nguyên Thần dò xét!

Nên làm cái gì bây giờ?

...

Hắn đang suy tư, lão giả kia cũng dùng ánh mắt tập trung dò xét hắn.

Tên trước mắt, thực lực chân thật hoàn toàn chính xác chỉ là Tòng Thánh, nhìn không ra đặc thù, bộ dáng bình thường, thậm chí còn có chút hèn mọn bỉ ổi.

Thật không biết vì sao đám người Nhược Thanh Viễn dễ tin như vậy, nhận định trong cơ thể hắn có được hồn phách Tổ Sư khai phái.

Đang muốn nói chuyện, hỏi thăm thoáng một phát, chỉ thấy gia hỏa cách đó không xa, mãnh liệt chạy về phía trước, đụng tới một loạt giá sách.

- Ân!

Nhướng mày.

Chẳng lẽ nhìn ra hắn đặc thù, sợ tới mức muốn chạy trốn?

Nếu như vậy mà nói, liền nguy rồi!

Hơn nữa, nhìn tốc độ, thật muốn đụng vào, toàn bộ giá sách cũng có thể bị hủy bởi tay hắn!

Đây chính là tâm huyết của vô số Độc Sư lấy được, làm sao có thể ở trước mắt mình, bị người hủy diệt!

Sắc mặt trầm xuống, chân khí trong cơ thể vận chuyển, bàn tay đưa về phía trước, muốn bắt lấy gia hỏa này, chỉ thấy hắn đột nhiên ngừng lại, khoanh chân ngồi dưới đất, tựa hồ tiến nhập trạng thái tu luyện.

Tu luyện...

Lão giả không hiểu ra sao.

Mới vừa rồi còn chạy như điên, tính toán đụng vào trên giá sách, sau một khắc ngồi xuống tu luyện... Đây cũng kém nhau quá lớn, quá không đáng tin cậy a!

Vị lão giả này đúng là Bạch độc sư Bạch Đình mới từ Tổng bộ tới, biết rõ gia hỏa giả thần giả quỷ này ở Tàng Thư Các, liền để cho đám người Nhược Thanh Viễn canh giữ ở bên ngoài, một mình đi vào.

Đang suy nghĩ làm sao mở miệng, cùng đối phương nói chuyện, chợt nghe gia hỏa ngồi ở cách đó không xa, thanh âm nhàn nhạt vang lên.

- Ngươi nhìn thấy gì?

Trái phải nhìn quanh một vòng, phát hiện không có những người khác, Bạch độc sư không hiểu ra sao chỉ mình:

- Ta?

Gia hỏa phía trước cũng không trả lời, mà nhẹ gật đầu.

- Ngoại trừ sách, giống như cũng không có gì a!

Không biết ý tứ của đối phương, Bạch độc sư chần chừ một chút, nói.

Đây là Tàng Thư Điện, đập vào mắt đều là giá sách cùng sách, ngoại trừ hai thứ này, còn có thể có cái gì?

- Ai!

Gia hỏa phía trước thở dài một tiếng, trong giọng nói mang theo tiêu điều, tựa hồ tràn đầy thất vọng:

- Vốn tưởng rằng Độc Sư thất tinh đỉnh phong, cường giả Thánh Vực tứ trọng, có thể có kiến giải bất đồng, hiện tại xem ra... Cũng chỉ như những người khác a.

- Ngươi, ngươi... Biết rõ thực lực của ta?

Đồng tử co rụt lại, Bạch độc sư lại càng hoảng sợ.

Hắn che giấu thực lực, lại không mang huy chương đẳng cấp, bề ngoài nhìn lên, cùng Độc Sư lục tinh bình thường không có gì khác nhau, đối phương thuộc lòng mình, một lời nói ra... để cho hắn có chút không dám tin tưởng.

- Thánh Vực tứ trọng mà thôi, có cái gì nhìn không ra sao?

Hừ một tiếng, trung niên nhân phía trước hai mắt nhắm chặt, “nhìn” giá sách cách đó không xa:

- Đây không phải sách, mà là tri thức, chỉ tiếc... Hậu nhân nghe nhầm đồn bậy, truyền thừa của ta, đều khiến cho chỉ tốt ở bề ngoài!

- Truyền thừa của ngươi?

Bạch độc sư nhíu mày.

- Ân!

Nhẹ gật đầu, trung niên nhân lần nữa thở dài:

- Ngươi có biết, vì sao tu luyện đến thất tinh đỉnh phong, thủy chung không cách nào đột phá? Tàm Tinh Công, mặc dù là pháp môn không kém, nhưng đáng tiếc, tới phối hợp dược vật xảy ra vấn đề, Nguyên Thần huyệt phong bế như sắt, thủy chung gõ không ra, thật sự đáng tiếc!

- Ngươi, ngươi... Biết rõ ta tu luyện Tàm Tinh Công?

Thân thể cứng đờ, Bạch độc sư không thể tin được.

Vốn muốn thăm dò đối phương, kết quả, còn chưa nói liền nghe câu này, sợ tới mức con mắt trợn tròn.

Hắn tu luyện Tàm Tinh Công, là một vị Độc Sư bát tinh sáng chế, lúc trẻ tuổi thí luyện, trong lúc vô tình đạt được, vốn tưởng rằng có pháp quyết lợi hại này, trùng kích Độc Sư bát tinh ở trong tầm tay, nằm mơ cũng không nghĩ đến, vây ở thất tinh đỉnh phong, dĩ nhiên đã mấy trăm năm.

Còn lý do bị nhốt, giống đối phương nói như đúc, lúc trước tu luyện, tới phối hợp độc dược xuất hiện sai lầm, đả thương căn cơ, Nguyên Thần huyệt đóng chặt, đã dùng hết toàn lực cũng không thể mở ra.

Lúc tuổi còn trẻ cũng làm không được, lúc này cách tuổi thọ đại nạn cũng không quá đáng hơn trăm năm, kiếp này chỉ sợ không còn hy vọng đột phá!

Đây là bí mật của hắn, ngay cả Hải độc sư cũng không rõ ràng, người trước mắt này, nhìn cũng chưa từng nhìn liền một câu nói toạc ra... Chỉ cảm thấy toàn thân băng lãnh, sợ tới mức trái tim sắp từ trong cổ họng nhảy ra.

Liếc nhìn ra những thứ này, chẳng lẽ... Thật là Tổ Sư khai phái?

Nếu không, coi như là Độc Sư bát tinh, cũng không có loại nhãn lực này a!

- Tàm Tinh Công, phun ra nuốt vào như tằm, chiếu rọi Tinh Không! Lấy độc bồi dưỡng, lấy tinh thần làm môi giới, bổn ý là bật hơi thành sợi, du tẩu toàn thân, mà ngươi lại tơ tằm trải rộng toàn thân, triệt để phong bế Nguyên Thần huyệt... Có thể giải khai mới là lạ!

Lắc đầu, trung niên nhân tràn đầy thất vọng, tựa hồ vì vãn bối ngộ nhập lạc lối, cảm thấy tiếc hận.

- Ta...

Trên đầu ứa ra mồ hôi lạnh, Bạch độc sư nói không ra lời.

Liếc mắt nhìn, không chỉ nói ra tu vi, ngay cả vấn đề mấu chốt trên việc tu luyện, toàn bộ một câu nói toạc ra, càng nói ra thiếu sót của Tàm Tinh Công, cùng với hắn tu luyện xuất hiện vấn đề...

Đây cũng không phải là nhãn lực có thể giải thích... Còn nhất định phải hiểu rõ chức nghiệp Độc Sư, nghiên cứu sâu đậm mới có thể làm được!

Coi như là Điện chủ phân bộ của hắn... Muốn đạt tới điểm ấy, cũng khó có khả năng!

- Không cần khẩn trương, dùng độc sai lầm, kỳ thật... Cũng không thể tổn thương đến căn bản, để ngươi xuất hiện cục diện bây giờ, tu luyện ra nhầm lẫn lớn như vậy, hắn là có người phản bội a!

Không để ý tới hắn khẩn trương, trung niên nhân nói tiếp.

- Ngươi...

Da đầu thoáng một phát nổ tung, ánh mắt Bạch độc sư trợn trừng muốn rơi trên mặt đất, không còn bình tĩnh cùng hàm dưỡng của Độc Sư thất tinh như lúc trước, nhịn không được mở miệng hỏi:

- Ngươi, làm sao ngươi biết?

Lừa dối Bạch độc sư

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Dịch: Tiêu Dao

Lúc Bạch độc sư tuổi còn trẻ, hoàn toàn chính xác bị người khác phản bội qua.

Là một huynh đệ cực kỳ tín nhiệm, sau khi biết rõ Tàm Tinh Công, liền có tâm tư không đứng đắn, lặng lẽ thay thế dược vật hắn luyện chế tốt, dẫn đến tu luyện xảy ra sai lầm, thiếu chút nữa tẩu hỏa nhập ma. Nếu chỉ như thế liền thôi, càng thừa dịp hắn tu luyện tới thời điểm mấu chốt nhất xuất thủ đánh lén, thiếu chút nữa bởi vậy tử vong!

Tuy về sau tự tay độc chết người này, báo thâm cừu đại hận, thế nhưng... thân thể bị tổn thương đã không cách nào khôi phục.

Lúc này mới dẫn đến, một mực vây ở Nguyên Thần Cảnh không cách nào đột phá, trở thành chuyện ăn năn cả đời.

Chỉ là... sau khi trải qua chuyện này, hắn đối với bất kỳ người nào đều mang theo phòng ngự, cũng không nói ra bí mật này... Vị trước mắt là làm sao biết được?

- Vừa rồi chân khí của ngươi vận chuyển, muốn xuất thủ với ta, khí tức hành tẩu đến Vân Môn mà ngừng, nói rõ nơi này đã có bế tắc, không cách nào thông suốt! Cái huyệt đạo này, không phải đại huyệt khó có thể

đột phá, xuất hiện loại tình huống này, bình thường đều là trước kia thụ qua tổn thương, hoặc là... Ttâm lý có bóng mờ!

Trung niên nhân như trước không có mở mắt, mà thần sắc hờ hững nói.

- Còn không cách nào đột phá... tuy Nguyên thần của ngươi che giấu vô cùng tốt, lại cực kỳ cường đại, dựa theo tình huống bình thường, đã sớm có thể thoát ly nhục thân, xuất khiếu bay lượn, nhưng chỗ Nguyên Thần huyệt, một chút linh khí cũng không có, nói rõ Nguyên Môn trói chặt, huyệt vị đóng chặt. Hơn nữa chân khí trong cơ thể tựa như kén tằm, còn dư lại không khó suy đoán rồi!

- Vận chuyển chân khí thoáng một phát... Liền nhìn ra nhiều như vậy?

Thanh âm của Bạch độc sư phát khô.

Thân là cường giả Thánh Vực tứ trọng đỉnh phong, hắn gặp qua không ít người nhãn lực tốt, thủ đoạn mạnh, thậm chí đã giao thủ với Danh Sư thất tinh.

Có thể chỉ bằng vào vận chuyển chân khí, thời gian nháy con mắt nhìn ra nhiều như vậy, quả thực mới nghe lần đầu, thấy cũng chưa hề thấy.

Mấu chốt nhất là ánh mắt của đối phương còn không có mở ra, một mực đưa lưng về phía hắn!

Cái này đã không thể dùng đáng sợ để hình dung, mà là khủng bố.

- Không cần phải xen vào ta nhìn ra như thế nào, chủ yếu là ngươi. Sở dĩ không cách nào đột phá, khuyết thiếu chính là tự tin, không có lòng tin, hết thảy đều uổng công! Như vậy đi, ngươi là Độc Sư thất tinh đỉnh phong, bản lĩnh dùng độc, phân biệt độc có lẽ coi như không tệ... hiện tại ta tới khảo hạch ngươi thoáng một phát.

Trung niên nhân cười cười, kèm theo lời nói kết thúc, “vù vù” một tiếng, một hồ lô rượu chậm rãi lơ lửng bay tới:

- Ngươi xem nơi đây có độc không?

- Cái này?

Tràn đầy nghi hoặc thò tay tiếp nhận, Bạch độc sư vẹt nắp bình ra, lập tức một mùi rượu nồng đậm xông vào mũi, thần thức lan tràn ở trong đó, một lát sau, lắc đầu, cho ra phán đoán:

- Không có độc...

Vừa dụng thần thức dò xét trong trong ngoài ngoài, thứ này chỉ là linh khí nồng đậm một ít, tuyệt đối không có độc.

- Có dám uống không?

Trung niên nhân nói tiếp.

- Cái này...

Bạch độc sư ngừng lại.

Tuy có thể xác nhận không độc, nhưng muốn cho hắn uống, vẫn còn có chút kiêng kị.

- Đối với phán đoán của mình, đều không thể tin được, loại tâm cảnh này, làm sao đi xa hơn? Độc Sư thất tinh đỉnh phong... Cũng bất quá chỉ như vậy!

Cười nhạo một tiếng, trung niên nhân lắc đầu.

Sắc mặt Bạch độc sư đỏ bừng.

- Mấu chốt lớn nhất của ngươi, tuy đến từ bằng hữu phản bội, lại không giới hạn trong này... Quan trọng nhất là, ngay cả mình cũng không tin! ngươi thấy được Nguyên Môn đóng chặt, đã cảm thấy khẳng định không cách nào đột phá, muốn buông tha... Bản thân lòng tin không đủ, thì làm sao có thể bước ra một bước cuối cùng, đạt được thực lực càng mạnh hơn nữa?

Trung niên nhân tiếp tục nói.

- Ta...

Bạch độc sư nói không ra lời.

Đối phương nói không sai, bởi vì sự kiện kia, hắn đối ngoại sinh ra nghi kỵ, kèm theo thời gian chuyển dời, loại nghi kỵ này càng ngày càng nặng, thậm chí đối với bản thân, cũng không có lòng tin.

- Nếu như xác định cái này không độc, vì sao không dám uống? Là cảm thấy phán đoán của mình không chính xác, hay sợ trúng độc tử vong?

Trung niên nhân tiếp tục nói.

Bị đối phương chất vấn, thân thể run rẩy, sắc mặt Bạch độc sư lúc đỏ lúc trắng, một lát sau, ngẩng đầu nhìn lại, tràn đầy thành khẩn:

- Tiền bối, ta nên làm như thế nào?

Đối phương vô luận nhãn lực hay kiến thức, đều mạnh hơn hắn quá nhiều, giờ phút này trong lòng hắn, coi như không phải Tổ Sư khai phái, tất nhiên cũng là tồn tại nghiên cứu độc thuật vượt xa q sự hiện hữu của hắn.

Xưng hô một tiếng tiền bối, cũng không quá đáng.

- Đánh vỡ hoài nghi cùng gông cùm xiềng xích trong lòng...

Thanh âm mang theo tư thái cao cao tại thượng, trung niên nhân tựa hồ chỉ điểm chúng sinh:

- Tin tưởng phán đoán của mình, uống rượu này, tự nhiên không có nghi kị!

Chần chừ một chút, Bạch độc sư cắn răng một cái:

- Đúng vậy, nếu như phán đoán không có độc, lại có gì phải sợ hãi?

Đã xác nhận bên trong không có độc, vì sao không dám uống?

Coi như trúng độc, trên thân còn có một viên Thiên Hương Giải Độc Đan, đủ để ứng đối hết thảy.

Nghĩ vậy, không có bất cứ chút do dự nào, há miệng uống mấy hơi!

Uống xong, cảm thấy Tâm Ma một mực áp lực tựa như biến mất, sắc mặt lộ ra vui mừng, nhịn không được tán thưởng:

- Hảo tửu!

Bởi vì gặp qua phản bội, đối ngoại không tin người, đối với mình cũng lòng tin, loại bệnh này một mực nương theo hắn, mà bây giờ... Tựa hồ bị một hồ lô rượu ngon của đối phương trị hết.

- Đa tạ tiền bối chỉ điểm!

Bạch độc sư bái xuống.

Mặc kệ thân phận cụ thể của đối phương như thế nào, để bản thân tiêu trừ Tâm Ma, là ân tình thật lớn.

- Có tin tưởng ta là Tổ Sư của ngươi không?

Trung niên nhân hỏi.

- Ta...

Bạch độc sư lúng túng.

Lần này hắn tới đây, chính là muốn dò xét tra rõ thân phận của đối phương, hiện tại xem ra, vừa vào cửa, liền bị nhìn ra, chỉ là không có đâm phá mà thôi.

- Tiền bối vô luận kiến thức hay ánh mắt, đều là ta không thể so sánh, nhưng mà... Muốn nói là Tổ Sư khai phái phụ thể, vẫn cảm thấy không thể tưởng tượng... Chẳng biết có thuận tiện, để cho Nguyên Thần của ta

dò xét một phen hay không? Nếu quả thật xác định là Tiên Thiên độc hồn thể, Bạch Đình dập đầu thỉnh tội cho ngài!

Chần chừ một chút, Bạch độc sư nói.

Tuy đã có bảy tám phần đã tin tưởng, nhưng không dò xét thoáng một phát, vẫn không yên lòng.

Dù sao, theo hắn biết, Tổ Sư khai phái là nữ tử không thể thật hơn, mà vị trước mắt này, là nam nhân không thể nghi ngờ.

Trung niên nhân phía trước không có trả lời hắn nói, mà bàn tay chặn lại:

- Tiên Thiên Độc Thể, còn là tai hoạ thể, đến chỗ nào, khắp nơi đều là kịch độc, điểm ấy ngươi có lẽ nghe nói qua!

- Vâng!

Bạch độc sư nhẹ gật đầu.

Đủ loại thần kỳ của Tiên Thiên Độc Thể, thân là Độc Sư thất tinh đỉnh phong, tự nhiên đã sớm nghe qua, tai hoạ thân, không chỉ bách độc bất xâm, nếu như không hảo hảo áp chế mà nói, chân khí trong cơ thể càng ẩn chứa kịch độc, đến chỗ nào, tựa như tai hoạ tiến đến, bất luận kẻ nào cũng không thể đào thoát.

- Tuy hiện tại ta chỉ còn lại có một đạo tàn hồn, nhưng bản chất không có cải biến, tuy gởi lại ở trong cơ thể Tôn Cường, thiên phú không kém, như trước không có biện pháp duy trì đặc tính của hồn phách... Bởi vậy, gian phòng này, ta vừa tiến vào, liền chứa kịch độc... Ngươi vào trong này, tự nhiên cũng trúng độc!

Trung niên nhân nói.

- Trúng độc?

Bạch độc sư sững sờ.

Vừa rồi thần thức đảo qua hồ lô rượu, cũng xem bốn phía, không thấy được bất luận độc khí, độc phấn gì a!

Lại nói, nếu quả thật trúng độc, bản thân làm sao không biết?

Giống như hoàn toàn không có.

- Như thế nào, không tin?

Trung niên nhân nở nụ cười một tiếng.

- Không phải là không tin tiền bối, mà là... Tại hạ thuở nhỏ tiếp xúc độc dược, cũng không cảm thấy... Nơi này có độc!

Bạch độc sư nghi hoặc lần nữa nhìn bốn phía, xem một lát, lắc đầu.

- Không cảm thấy?

Trung niên nhân nở nụ cười một tiếng, thở dài:

- Nếu như Tiên Thiên Độc Thể, phóng thích độc khí dễ dàng cho ngươi phát hiện như vậy, thì làm sao trở thành Độc Điện Tổ Sư, sáng lập một chức nghiệp mới, để cho Khổng Sư cũng kiêng kị?

Nói xong, nhẹ nhàng búng ngón tay.

Lạch cạch!

Thanh âm vang lên, Bạch độc sư cảm thấy toàn thân cứng đờ, giống như có kịch độc, sớm đã giấu ở trong cơ thể, kèm theo đối phương khống chế, lúc này mới phóng xuất ra, sắc mặt trắng nhợt, phun ra một ngụm máu tươi, trong mắt tràn đầy hoảng sợ.

Đi vào gian phòng, hắn vẫn cẩn thận, lúc nào trúng độc?

Chẳng lẽ... Thực giống như đối phương nói, Tiên Thiên Độc Thể đến chỗ nào, sẽ hình thành tai hoạ, Độc Sư cũng không cách nào may mắn thoát khỏi?

- Hiện tại đã tin tưởng chưa?

Đình chỉ tiếp tục để cho kịch độc công kích, trung niên nhân thản nhiên nói.

- Ta... Ta tin tưởng!

Cắn răng một cái, Bạch độc sư vội vàng gật đầu.

Muốn nói lúc trước còn có điều nghi kị, hiện tại tuyệt đối tin tưởng không nghi ngờ rồi.

Thân là Độc Sư thất tinh đỉnh phong, trúng độc lúc nào cũng không biết, trình độ dùng độc của đối phương, so với hắn cao không biết bao nhiêu lần!

Mấu chốt nhất là, hắn có thể cảm ứng ra, kịch độc trong cơ thể, xông vào huyệt vị nhỏ nhất toàn thân, đừng nói không cách nào khu trừ, coi như là Thiên Hương Giải Độc Đan cũng không có bất kỳ tác dụng.

Trong lúc bất tri bất giác trúng độc, hơn nữa không cách nào giải hết... Chỉ sợ đây là Tiên Thiên Độc Thể mới có uy thế cùng năng lực như vậy!

- Hậu bối Độc Sư thất tinh Bạch Đình, gặp qua Tổ Sư!

Trong lòng xác nhận, sẽ không dám dùng Nguyên Thần dò xét hồn phách của đối phương, Bạch độc sư vội vàng quỳ xuống đất, vẻ mặt bái phục.

- Đứng lên đi!

Trung niên nhân khoát tay áo.

Người trung niên này, tự nhiên là Trương Huyền ngụy trang Tôn Cường.

Gia hỏa trước mắt này, là Thánh Vực tứ trọng đỉnh phong, muốn không chiến mà để cho đối phương khuất phục, chỉ bằng vào vài câu hù dọa không nhẹ không nặng, là vô dụng.

Dù sao, đối phương không nghi ngờ thì thôi, một khi hoài nghi, có thể sẽ xuất thủ, vạn nhất không kịp tế ra Tử Diệp Vương, gây chuyện không tốt, sẽ bị giết chết ngay tại chỗ!

Vì vậy, vì lý do an toàn, trước độc lật lại nói.

Bởi vậy, cố ý giả bộ muốn đụng giá sách, dẫn tới đối phương vận chuyển lực lượng, sau đó mượn nhờ Thư Viện điều tra khuyết điểm, mượn nhờ ba tấc lưỡi, tiến hành hù dọa.

Trong lòng có khiếp sợ, tự nhiên liền có thiếu sót, mượn cái này để cho đối phương uống rượu ngon ẩn chứa chân khí.

Còn đằng sau nói cái gì Độc Thể… tự nhiên đều là giả dối.

Mặc dù Ngụy Như Yên là Tiên Thiên Độc Thể, nhưng chế ngự tu vi, cường giả Thánh Vực cũng rất khó độc chết, chớ nói chi là vị cường giả tứ trọng này.

Trương Huyền càng không có năng lực này, cho nên đối phương trúng độc, đúng là bởi vì uống rượu.

Đương nhiên... Chuyện này, chỉ cần hắn không nói, đối phương cho rằng cùng Tiên Thiên Độc Thể ở lâu, tự động trúng độc, tự nhiên liền sinh ra sợ hãi, không dám càn rỡ.

Thấy đối phương triệt để tin phục, Trương Huyền nhẹ nhàng thở ra, chần chừ một chút hỏi:

- Ta linh hồn phụ thể, thực lực đại tổn, ký ức cũng mất không ít, hiện tại không cách nào áp chế loại độc khí này, tùy thời sẽ bộc phát, không biết ngươi có phương pháp gì, có thể giải quyết loại tình huống này không?

Ngụy Như Yên phương pháp trị liệu

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Dịch: Tiêu Dao

Ở Tàng Thư Điện liên tục xem sáu tầng, cũng không có tìm được phương pháp giải quyết, căn cứ Thư Viện giới thiệu, vị này là Độc Sư thất tinh từ Tổng bộ tới, kiến thức rộng rãi, có lẽ có thể biết một ít huyền bí.

Lại nói, Linh Hồn sống lâu như vậy, mất đi ký ức cũng rất bình thường, không nói cái khác, Ngoan Nhân chính là như thế.

Nói ra càng thêm chân thật, làm cho đối phương lại càng dễ tin tưởng.

Quả nhiên, nghe nói như thế, Bạch độc sư có một loại bừng tỉnh đại ngộ, nhẹ gật đầu, suy tư một lát nói:

- Sự tình Tiên Thiên Độc Thể khống chế không nổi năng lượng trong cơ thể, hàng lâm tai hoạ, ta cũng đã được nghe nói... Bất quá cụ thể áp chế như thế nào, ta cũng không rõ lắm, ngược lại là Hải độc sư xem qua thư tịch tương quan, có lẽ có thể biết được!

- Hải độc sư?

Trương Huyền sững sờ, chẳng lẽ Tổng bộ không chỉ đến một cái?

Thư Viện tiếp xúc người nào, chỉ có thể nhìn ra người đó thiếu sót cùng lỗ thủng, Hải độc sư không có tiến nhập Tàng Thư Điện, hắn cũng không hiểu rõ tình hình.

- Hải độc sư cùng ta chung một chỗ đi tới nơi này, cũng là Độc Sư thất tinh đỉnh phong, xem qua rất nhiều thư tịch về Tổ Sư ngươi, có lẽ có thể biết rõ càng nhiều một ít!

Bạch độc sư giải thích nói.

- Cùng ngươi chung một chỗ từ Tổng bộ tới, tổng cộng có mấy vị?

Trương Huyền nhịn không được hỏi.

- Tổng cộng chỉ có hai người chúng ta!

Bạch độc sư không dám giấu giếm.

- Hai vị?

Trương Huyền nhẹ nhàng thở ra.

Chỉ hai vị mà nói, vẫn còn dễ làm, đã lừa dối một cái, một cái khác tiến hành chỉ điểm, có lẽ có thể tin tưởng.

Dừng lại một chút, Trương Huyền lần nữa lấy ra một bình rượu ngon, đưa tới nói:

- Ngươi để cho hắn tới đây, còn rượu này, nói là lão tổ ta mời hắn!

- Mời hắn uống rượu?

Bạch độc sư kỳ quái.

- Đúng vậy, trong rượu này ẩn chứa dược vật đặc thù, có tác dụng thật lớn đối với tu vi của các ngươi.

Nhẹ gật đầu, Trương Huyền một bộ cao nhân thương cảm hậu bối.

- Có tác dụng với tu vi, ta như thế nào...

Bạch độc sư sững sờ.

- Có phải cảm thấy rượu này ngươi cũng uống, không có trợ giúp gì hay không?

Tựa hồ nhìn ra ý nghĩ trong lòng hắn, Trương Huyền nói.

- Cái này...

V ẻ mặt Bạch độc sư lúng túng.

Đối phương nói không sai, vừa rồi đúng là nghĩ như vậy.

Rượu hắn cũng uống, nhưng không cảm giác đến đối với tu vi có trợ giúp, bất quá thân là hậu bối, lời chất vấn bất tiện nói ra miệng mà thôi.

- Bất luận dược vật gì đều có liều thuốc nhất định, ngươi uống hai ba ngụm, hiệu quả quá mức bé nhỏ, uống nhiều mấy ngụm, hiệu quả tự nhiên sẽ hiểu!

Cười cười, Trương Huyền một bộ cao thâm mạt trắc.

- Uống nhiều một ít?

Bạch độc sư nhẹ gật đầu.

Cũng đúng, chỉ cần là dược vật, đều có liều lượng, uống một hai ngụm, hiệu quả xác thực không rõ ràng.

Nghĩ vậy không có do dự quá nhiều, uống liền hơn mười ngụm.

Tu vi đạt tới loại cảnh giới này, không muốn say mà nói, tửu thủy bình thường đã rất khó có hiệu quả.

Uống rượu xong, không có suy nghĩ nhiều, Bạch độc sư nhắm mắt lại cảm thụ, quả nhiên cảm thấy một dòng nước ấm từ ổ bụng chậm rãi tuôn

ra, phóng về phía Nguyên Môn.

Nguyên Môn đóng chặt, đã không biết mấy trăm năm, dùng qua không biết bao nhiêu loại phương pháp, toàn bộ không công mà lui, giờ phút này, dòng nước ấm kia tuôn qua, phối hợp lực lượng trong cơ thể hắn, nhẹ nhàng va chạm, người phía trước lại phát ra thanh âm két, lắc lư một cái.

- Cái này...

Kích động thiếu chút nữa nhảy lên, Bạch độc sư hô hấp dồn dập.

Tu vi đạt tới loại cảnh giới như hắn, biết rõ lắc lư thoáng một phát đại biểu ý nghĩa gì.

Xuất hiện lắc lư, đã nói lên đã buông lỏng, về sau chỉ cần nỗ lực, mở ra cũng chưa biết chừng!

Tu luyện nhiều năm như vậy cũng không làm được, uống một hồ lô rượu ngon, tựa hồ thấy được ánh rạng đông, công hiệu của rượu này không khỏi quá lớn đi.

- Có hiệu quả không?

Nhẹ nhàng cười cười, Trương Huyền mây trôi nước chảy, sâu không lường được.

- Đa tạ Tổ Sư!

Tự mình cảm thụ, lại không có chút nào hoài nghi với rượu ngon, Bạch độc sư bội phục sát đất.

- Đi xuống đi, hiện tại ta muốn đi tầng thứ bảy, để cho Hải độc sư uống rượu xong, tới tìm ta là được.

Thấy đối phương tin tưởng không nghi ngờ, không nói thêm lời, Trương Huyền khoát tay áo.

- Vâng!

Vội vàng gật đầu, Bạch độc sư tràn đầy hưng phấn đi ra ngoài.

Với hắn mà nói, lần này đi lên, thu hoạch thật lớn, không chỉ xác định thân phận chân chính của Tôn Cường, càng có lại tự tin, nhận được dược vật của Tổ Sư, đối với về sau tu luyện có trợ giúp thật lớn.

Thấy hắn rời đi, lúc này Trương Huyền mới mở to mắt, đứng lên.

Lừa dối một vị Độc Sư thất tinh đỉnh phong, cũng không dễ dàng, may mắn sự tình tiến triển thuận lợi.

Đương nhiên, cũng không phải đối phương quá ngốc, mà là năng lực của Thiên Đạo Thư Viện cùng Thiên Đạo chân khí quá mức nghịch thiên, khiến người ta khó lòng phòng bị, căn bản không nghĩ tới.

Hơn nữa hắn cùng nhau đi tới, ngụy trang tinh xảo, ngay cả Danh Sư thất tinh cũng nhìn không ra, lừa dối một Độc Sư thất tinh, không coi vào đâu!

- Chạy nhanh lên a...

Biết rõ làm cho đối phương uống xong rượu ngon lại đi lên, còn phải cần một khoảng thời gian, Trương Huyền không có chậm trễ, nhấc chân đi tới tầng thứ bảy.

Tầng thứ bảy số lượng thư tịch ít hơn, chỉ có mấy nghìn bản, quét mắt qua một cái, liền thu nhập toàn bộ ở trong đầu.

Ngồi dưới đất, vừa rồi thấy tất cả thư tịch toàn bộ đọc qua một lần, không lâu sau, lắc đầu, trên mặt lộ ra vẻ thất vọng.

Sách vở về độc ở Hồng Viễn Độc Điện rất nhiều, ghi chép Tiên Thiên Độc Thể cũng có hơn mười bản, nhưng mà cơ bản đều lời nói không rõ, hơn nữa là tán dương loại thể chất này cường đại, không có phương pháp khống chế độc tính.

Nói cách khác, xem nhiều sách như vậy, như trước không có tìm được phương pháp giải quyết tình huống hiện nay của Ngụy Như Yên.

- Xem ra trực tiếp ghi chép phương pháp xử lý, nhất định là không có, chỉ có thể dựa vào bản thân nghiên cứu...

Tuy thất vọng, lại không nhụt chí.

Xem nhiều thư tịch như vậy, chỉ cần học tập xong, đối với lý giải dùng độc, tất nhiên có thể đạt tới thất tinh đỉnh phong, so với Bạch độc sư càng muốn cường đại.

Đã có được loại năng lực này, coi như không có ghi chép, cũng có thể bản thân lục lọi.

Đương nhiên, hiện tại hắn chỉ có trình độ Độc Sư nhị tinh, học tập đến thất tinh, thấu hiểu tất cả tri thức, khả năng cần tiêu phí mấy canh giờ, trước đó, vẫn là nghe phương pháp của Hải độc sư lại nói.

Ngồi ở tại chỗ, không lâu sau, Bạch độc sư lần nữa đi tới, sau lưng quả nhiên cùng theo một lão giả.

Lão giả này cao hơn lớn Bạch độc sư, khí tức không yếu chút nào, cũng là một vị siêu cấp cường giả đạt đến Thánh Vực tứ trọng đỉnh phong.

Hắn giờ phút này, có lẽ nghe xong Bạch độc sư nói, không có quá nhiều hoài nghi, trong ánh mắt nhìn qua mang theo kính sợ.

Xem ra hắn đối với Bạch độc sư phán đoán, cực kỳ tin phục, như vậy tốt nhất, cũng không cần chậm trễ công phu nữa, chuyên môn dẫn phát Thiên Đạo chân khí, lừa dối đối phương trúng độc.

- Tiên Thiên Độc Thể sẽ phóng thích tai hoạ, lúc trước ta đã từng nghe nói qua, cũng loáng thoáng ở trên một quyển sách, gặp được phương pháp giải quyết!

Đi vào trước mặt, Hải độc sư không có nói nhảm, khom người đến cùng, suy nghĩ một chút nói:

- Giống như cần rất nhiều Độc Sư liên thủ, bố trí ra trận pháp đặc biệt, kích hoạt Tiên Thiên Độc Thể, chuyển hóa thành lực lượng tấn thăng... Một khi thành công, không chỉ giải quyết tai hoạ của thể chất, còn có thể để cho tu vi tăng nhiều!

- Trận pháp đặc thù?

Trương Huyền nhíu mày:

- Ngươi có biết là trận pháp gì không?

- Ta không rõ lắm, bất quá, người Tổng bộ khẳng định biết được, hơn nữa khả năng cần Độc Sư bát tinh, thậm chí Độc Sư cửu tinh phối hợp mới có thể làm được!

Hải độc sư cười khổ nói.

- Bát tinh, cửu tinh phối hợp...

Sắc mặt trở nên khó coi, Trương Huyền âm tình bất định.

Không nói trước loại cấp bậc Độc Sư này, tìm rất khó, coi như tìm được, lấy thực lực của hắn, khẳng định cũng lừa dối không được!

Cái gì tổ tiên khai phái, đều là nói bậy, mượn nhờ Thư Viện thiếu sót, để cho Bạch độc sư, Hải độc sư tin tưởng thì thôi, muốn lừa gạt cường giả loại này, coi như là hắn ngụy trang giống nữa, cũng tuyệt đối vô dụng!

- Vâng!

Hải độc sư gật đầu:

- Chỉ có loại Độc Sư cấp bậc này, mới có thể kích hoạt độc khí của Tiên Thiên Độc Thể, hội tụ, phối hợp các loại độc vật, triển khai công hiệu càng lớn, rất nhanh tăng lên thực lực của chủ nhân Độc Thể! Một khi

thành công, đột phá như uống nước, Tổ Sư trở lại đỉnh phong, có lẽ dùng không được bao lâu!

- Ân!

Trương Huyền gật đầu.

Tuy còn không có học tập phương pháp dùng độc sau nhị tinh, nhưng nhìn nhiều như vậy, cũng hiểu rõ Tiên Thiên Độc Thể càng nhiều.

Loại thể chất này, nuốt độc dược càng nhiều, lực lượng tai hoạ lại càng khống chế không nổi, nếu có Độc Sư đối ứng, ở chung quanh chiếu ứng, độc khí hội tụ, phối hợp dược vật tiến hành tinh luyện mà nói, tốc độ tiến bộ sẽ hết sức kinh người!

- Tổ Sư... Định dùng thân thể này, khôi phục thực lực?

Chần chừ một chút, Hải độc sư nhìn lại.

- Làm sao vậy?

Nghe ngữ khí của hắn có chút cổ quái, Trương Huyền nhíu mày.

- Không có gì... Chỉ là, tổ tiên không phải thân nữ nhi sao? Sao lại dùng thân thể nam tử...

Hải độc sư tràn đầy lúng túng.

- Thân nữ nhi?

Trương Huyền sững sờ.

Hắn biết rõ Tổ Sư khai phái của Độc Điện cũng là Tiên Thiên Độc Thể, nhưng đến cùng là nam hay nữ, cũng không rõ ràng, nguyên lai là nữ tử... Khó trách Bạch độc sư sẽ hoài nghi!

- Đúng rồi, nếu như là thân nữ nhi, vậy liền dễ làm...

Nghĩ đến một sự kiện, Trương Huyền kích động.

Lúc trước vẫn muốn làm sao giải quyết sự tình của Ngụy Như Yên, không cho đối phương hoài nghi, nếu như tổ tiên này là nữ tử, vậy là dễ rồi làm.

Nhẹ nhàng cười cười, Trương Huyền nhìn lại, tuy nhắm chặt hai mắt, nhưng Hải độc sư vẫn có loại cảm giác bị nhìn chằm chằm vào:

- Đúng vậy, ta là thân nữ nhi, sở dĩ tiến nhập trên thân Tôn Cường, là sự tình không có cách nào! Bất quá... Ta đã tìm được một thể chất thích hợp mình, nhưng vừa tiến vào trong đó sẽ hôn mê, hơn nữa khống chế không nổi lực lượng trong cơ thể... Vì vậy, mới đến Độc Điện, tìm kiếm phương pháp giải quyết!

- Đã tìm được thể chất thích hợp?

Bạch, Hải hai vị Độc Sư liếc mắt nhìn nhau, đồng thời sửng sốt.

- Đúng vậy, không chỉ như thế, bây giờ hồn lực của ta hết sức yếu ớt, một khi đoạt xá, vô cùng có khả năng vì vậy ký ức xảy ra sai lầm, trừ khi... Một lần nữa trở lại đỉnh phong, mới có thể gọi ý thức quay về, nếu không... Chỉ có thể do ý niệm của đối phương chủ đạo, bởi vậy, một mực do dự, không dám đơn giản động thủ!

Trương Huyền thở dài.

- Cái này...

Hai đại Độc Sư nhíu mày.

Điểm ấy ngay cả bọn hắn cũng không nghĩ tới.

Bất quá, Linh Hồn vô cùng huyền bí, Tổ Sư lại từ mấy vạn năm trước sống sót, xuất hiện biến cố cũng có khả năng.

An bài Ngụy Như Yên

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Dịch: Tiêu Dao

- Kỳ thật coi như Tổ Sư không thể khôi phục thân nữ nhi, cũng không sao...

Bạch độc sư an ủi nói.

Chỉ cần có thể sống sót, nam, nữ không coi vào đâu.

Độc Điện thì có không ít Độc Sư, bởi vì dùng độc quá nhiều, giới tính cũng phân không ra.

- Mới đầu ta cũng nghĩ như vậy, nhưng mà thân thể này cùng Tiên Thiên độc hồn thể của ta không phù hợp, tiếp tục ở lại, chỉ biết càng ngày càng yếu, dùng không được bao lâu cũng sẽ chết... Vì vậy, mặc kệ đoạt xá có thể mất đi ký ức hay không, ta cũng sẽ làm. Đây là... cơ hội duy nhất của ta!

Trương Huyền lắc đầu.

Thông qua Hải độc sư giới thiệu, hắn biết rõ chỉ có Độc Điện mới có thể triệt để giải quyết tình huống của Ngụy Như Yên, hơn nữa để cho nàng tăng lên rất nhanh.

Nhưng... Nếu cứ như vậy tiễn đưa qua mà nói, Độc Điện không giống Danh Sư Đường, khó tránh khỏi sẽ xuất hiện các loại biến cố.

Dù sao Tiên Thiên Độc Thể thật quá đáng sợ, một khi xuất hiện, trở thành Độc Điện Điện chủ chỉ là vấn đề thời gian, mà Điện chủ hiện tại, làm sao có thể cam tâm thoái vị?

Vì phòng ngừa ngoài ý muốn, không bằng trước cho nàng một thân phận càng thêm lợi hại... Tổ Sư khai phái!

Đã có thân phận này, coi như Điện chủ hiện tại muốn động nàng, chỉ sợ cũng không dám!

Đương nhiên, một khi Ngụy Như Yên tỉnh lại, không biết lừa dối giống như bản thân, gây chuyện không tốt sẽ lộ ra chân tướng... Bởi vậy, sớm bàn giao mất đi ký ức, còn cái gọi là trở lại đỉnh phong sẽ khôi phục...

Thật có được loại thực lực này, khôi phục hay không khôi phục... Ai còn dám nói nhảm?

- Tổ Sư cần chúng ta làm gì, chỉ cần có thể làm, hai người chúng ta muôn lần chết không chối từ!

Biết rõ Tổ Sư cùng bọn họ nói kỹ càng như vậy, tất nhiên có chuyện muốn làm, Bạch độc sư ngẩng đầu nhìn lại, ánh mắt kiên định.

Hải độc sư cũng gật đầu.

Địa vị của đối phương ở trong lòng hai người, như Khổng Sư ở trong suy nghĩ của Danh Sư, có thể vì nàng làm việc, cho dù chết, cũng sẽ không cự tuyệt.

- Không cần các ngươi muôn lần chết không chối từ... Bất quá, cũng hoàn toàn chính xác có việc cho các ngươi đi làm!

Dừng lại một chút, Trương Huyền nhìn qua:

- Hôm nay ta sẽ chuyển dời Linh Hồn đến thân thể nữ hài sớm đã chuẩn bị tốt, đến lúc đó, sẽ lâm vào hôn mê, nếu như... Có biện pháp mà nói, hy vọng các ngươi có thể mang ta về Độc Điện Tổng bộ, để cho ta mau chóng khôi phục thực lực!

- Cái này... Tổ Sư yên tâm, chúng ta nhất định hoàn thành!

Còn tưởng rằng cái gì, nghe được là yêu cầu này, hai vị Độc Sư đồng thời gật đầu.

Nếu như để Tổng bộ biết được, tổ tiên khai phái của bọn hắn trở về, ngợi khen cũng không kịp, có thể nói chuyện này chẳng những không khó khăn, ngược lại là một chuyện tốt.

- Đừng tưởng rằng là chuyện tốt!

Tựa hồ nhìn ra ý nghĩ của bọn hắn, Trương Huyền lắc đầu:

- Sau khi ta đoạt xá thành công, hồn phách sẽ cùng đối phương triệt để dung hợp, làm cho thể chất của đối phương tiến hóa thành Tiên Thiên Độc Thể... Nói cách khác, sẽ không ngừng toả ra độc khí, các ngươi thủ hộ ở bên người... Vô cùng có khả năng trúng độc!

- Chỉ cần có thể hoàn thành Tổ Sư nhắc nhở, chúng ta bỏ mình cũng không coi vào đâu!

Thần sắc ngưng trọng, thân thể hai người đồng thời đứng thẳng, mang theo biểu lộ thấy chết không sờn.

Tuy Độc Sư không giống Danh Sư, chú ý quy củ nguyên tắc, nhưng mà có truyền thừa cùng bảo vệ tôn nghiêm, điểm mấu chốt.

- Hạ độc chết ngược lại không đến mức, như vậy đi, tối nay ta sẽ luyện chế một ít dược vật, dùng để chống cự độc khí, một khi phòng ngự không được, thôn phệ một hạt có thể hóa giải!

Dừng lại một chút, Trương Huyền nói tiếp:

- Mặt khác, ta sẽ truyền thụ cho các ngươi Độc công cao siêu hơn, cùng với phương pháp dùng độc, hơn nữa nghĩ biện pháp giúp các ngươi đột phá đến Thánh Vực ngũ trọng...

- Đa tạ Tổ Sư...

Đồng tử co rụt lại, Bạch, Hải hai vị Độc Sư đồng thời hô hấp dồn dập.

Vị trước mắt này là người nào?

Tổ Sư khai phái!

Tự tay sáng lập chức nghiệp Độc Sư, để lại Độc Sư truyền thừa... Nhân vật như vậy, tự mình chỉ điểm, cũng giúp bọn hắn đột phá... Đây tuyệt đối là không dám tưởng tượng!

- Không cần cao hứng quá sớm, tiếp nhận ta truyền thừa, cần bái ta làm thầy! Mặt khác, vì phòng ngừa ngoài ý muốn, ta sẽ để Tôn Cường khống chế hồn phách của các ngươi, một khi sinh ra dị tâm, sẽ lập tức tử vong!

Trương Huyền nói tiếp.

Không phải hắn không tin đối phương, mà là muốn bảo đảm Ngụy Như Yên không thể có tổn thương!

Lòng người khó dò, huống chi loại thể chất hiếm thấy như Tiên Thiên Độc Thể.

Vì vậy, trước cho bọn hắn điểm ngon ngọt, sau đó dùng Linh Hồn khống chế.

- Tổ Sư yên tâm, chúng ta tuyệt sẽ không sinh ra nhị tâm...

Biết rõ Tổ Sư lo lắng cái gì, Bạch, Hải hai vị Độc Sư đồng thời ôm quyền.

Có thể trở thành đệ tử của Tổ Sư, giống như môn sinh của Khổng Sư, địa vị tuyệt đối bao trùm ở trên vô số Độc Sư, về sau coi như là Độc Sư cửu

tinh gặp gỡ, chỉ sợ cũng phải ngoan ngoãn nghe lời, không dám vi phạm.

- Không cần sớm tỏ thái độ như vậy, ta cho các ngươi thời gian cân nhắc, nếu suy nghĩ kỹ, nửa đêm hôm nay tới tìm ta...

Thấy đối phương lập tức đáp ứng, Trương Huyền cũng không làm ra quyết định, mà khoát tay áo.

- Cái này... vâng!

Hai người nhìn nhau, nhẹ gật đầu.

- Tốt rồi, chuyện của ta, tạm thời không nên để người biết được, nhất định phải giữ kín như bưng, nếu không, trên thân các ngươi trúng độc, không cách nào giải hết, sống không quá ngày mai!

Hừ lạnh một tiếng, trong thanh âm của Trương Huyền mang theo uy hiếp.

- Tổ Sư yên tâm, hai người chúng ta nhất định giữ kín như bưng!

Hai vị Độc Sư ôm quyền.

- Ân, đi xuống đi!

Bàn giao xong, Trương Huyền không nói thêm lời.

Bạch, Hải hai vị Độc Sư quay người lui xuống.

Bọn hắn rời đi, Trương Huyền chậm rãi mở mắt.

Bọn hắn có thể đột phá, chính là Độc Sư bát tinh, dùng để bảo hộ Ngụy Như Yên, sẽ an toàn hơn không ít.

Sửa sang lại tri thức trong đầu thoáng một phát, hình thành Thiên Đạo Độc công, Trương Huyền mới chậm rãi đi ra Tàng Thư Các.

Lúc này bọn người Hứa Trưởng lão, Nhược Thanh Viễn canh giữ ở bên ngoài, thấy hắn đi ra, lập tức chuẩn bị yến hội khoản đãi.

Ăn uống xong, trở lại sắp xếp chỗ ở, lúc này thân thể mới nhoáng một cái, tiến nhập Thiên Nghĩ Phong Sào, mở ra Độc công quan sát.

Sở dĩ cùng đối phương ước định nửa đêm tới đây, là bởi vì hắn còn không có học tập những kiến thức này, coi như muốn chỉ điểm, cũng không thể nào làm được.

Thiên Đạo Độc công tam tinh, tứ tinh, ngũ tinh...

Một bên đọc sách, một bên tu luyện, lý giải đối với độc càng ngày càng sâu, cũng hiểu rõ càng ngày càng nhiều.

Không biết qua bao lâu, phun ra một ngụm trọc khí, trong mắt Trương Huyền gợn sóng chớp động, một màu sắc làm cho người quỷ dị lóe lên tức thì.

Từ tam tinh đến thất tinh, vô số tri thức dùng độc, giờ phút này đã ghi vào trong đầu toàn bộ, dung nhập thân thể, đã thành bản năng của hắn.

Hiện tại muốn nói lý giải đối với độc, Bạch độc sư cũng theo không kịp, chỉ sợ đã bắt kịp một ít bát tinh!

Đương nhiên, tu vi hiện tại của hắn còn chưa đủ, muốn khảo hạch Độc Sư bát tinh, nhất định là làm không được, thậm chí coi như là Nhược Thanh Viễn hỗ trợ xin huy chương thất tinh, cũng chỉ là “chuẩn thất tinh” .

Độc Sư, tuy thuộc về hạ cửu lưu, nhưng giống như Danh Sư, Thuần Thú Sư… yêu cầu với tu vi cực kỳ nghiêm khắc.

Muốn trở thành Độc Sư thất tinh chính thức, ít nhất tu vi phải đạt tới Thánh Vực nhị trọng Thần Thức Cảnh mới được, mà muốn trở thành bát tinh, nhất định phải đạt tới ngũ trọng, đây là tiêu chuẩn cứng nhắc, ai cũng không cải biến được.

Bất quá, đối với đẳng cấp Độc Sư, Trương Huyền không để ý.

Độc Điện yêu cầu đẳng cấp, là vì thực lực chưa đủ, phối trí độc dược đẳng cấp cao, rất dễ dàng làm bị thương bản thân, thậm chí sẽ bị độc chết.

Hắn có được Thiên Đạo chân khí, bách độc bất xâm, căn bản không liên lụy những thứ này.

Đương nhiên, thực lực cũng rất trọng yếu, nếu như thực lực chưa đủ, coi như phối trí tốt độc dược, thi triển không ra cũng vô dụng.

Tựa như hắn hiện tại, tuy Thiên Đạo chân khí đáng sợ, có thể tưởng tượng muốn độc chết cường giả Thánh Vực tứ trọng, nhất định phải lừa dối đủ kiểu, các loại ngụy trang, bằng vào thực lực, là không thể nào để cho chân khí đánh vào trong cơ thể đối phương!

Bởi vì, lấy thực lực của hắn, không cách nào tới gần Thánh Vực tứ trọng, thật muốn tới gần, cũng sẽ vô cùng nguy hiểm.

Coi như có thể luyện chế ra độc dược, cũng vô dụng, có thể thi triển ra, để cho đối thủ trúng độc, mới tính cường giả chân chính.

- Tuy học được nhiều kỹ xảo cùng tri thức dùng độc như vậy, nhưng không cách nào làm cho Ngụy Như Yên thanh tỉnh, bất quá để nàng kiên trì nửa năm, thậm chí một năm, vấn đề không lớn! Thời gian dài như vậy, đầy đủ đi tổng bộ Độc Điện.

Nhẹ nhàng thở ra.

Sửa sang lại thư tịch thành Thiên Đạo pháp quyết, tuy để cho hắn có được vô số tri thức dùng độc, nhưng muốn triệt để giải quyết tai hoạ ngầm của Tiên Thiên Độc Thể, còn làm không được.

Bất quá, không cách nào trị tận gốc, để cho nó trì hoãn phát tác, vấn đề cũng không phải lớn.

Đứng dậy, vài bước đi vào trước mặt Ngụy Như Yên, Thiên Đạo chân khí trong cơ thể vận chuyển, lập tức biến thành kịch độc.

Tiên Thiên Độc Thể, muốn cứu chữa, không thể dùng thuốc bổ cùng dược vật cố bản bồi nguyên, chỉ có thể dùng độc!

Lúc trước Ngụy Trường Phong không biết chi tiết trong đó, hơn nữa thể chất của nàng còn không có kích hoạt, không ai có thể phân biệt, từ nhỏ liền bổ sung các loại dược vật, lúc này mới dẫn đến chứng bệnh liên tục nhiều lần, nếu không phải gặp được hắn, chỉ sợ sớm đã chết.

Hít sâu một hơi, ánh mắt ngưng trọng, mười ngón tựa như đàn Tỳ Bà, thay đổi thành chân khí kịch độc, đánh vào huyệt đạo toàn thân của nữ hài.

Những độc khí này vừa tiến vào trong cơ thể, sắc mặt của Ngụy Như Yên thoạt nhìn có chút tái nhợt, dần dần trở nên hồng nhuận phơn phớt.

Tuy còn không cách nào thanh tỉnh, lại đã không trở ngại.

- Vu Hồn ly thể!

Biết rõ tình huống của đối phương, kiên trì một năm nửa năm hắn không có việc gì, lúc này Trương Huyền mới nhẹ nhàng thở ra, tinh thần khẽ động, Vu Hồn nhảy ra ngoài.

Hồn phách cực lớn, kết tay làm ấn, rất nhanh phân liệt ra một ý niệm thật nhỏ, thẳng tắp chui vào mi tâm của Ngụy Như Yên.

Đệ tử này của hắn từ nhỏ mắc bệnh, ở dưới cánh chim của phụ thân sống sót, đối với người không có bất kỳ tâm cơ, thật muốn đi Độc Điện để cho Danh Sư cũng kiêng kị, không ai bảo hộ mà nói, tất nhiên sẽ bị nuốt mất một lớp da!

Vì vậy, lưu lại một đạo ý niệm để phòng bất trắc.

Làm xong những thứ này, dừng lại một chút, lại lấy ra một phần Thiên Đạo chi thư, ngón tay điểm ra, đưa vào mi tâm của đối phương.

Đây là lúc trước thu Tưởng Thanh Cầm Viện trưởng làm đệ tử hình thành, một mực không có cam lòng sử dụng, vì đệ tử, cũng coi như trút vốn gốc.

Làm xong những thứ này, lúc này Trương Huyền mới nhẹ nhàng thở ra, Vu Hồn trở lại nhục thân.

Hắn lưu lại chính là hồn phách ý niệm, hơn nữa có tiền lệ Linh Hồn giao hòa, Ngụy Như Yên cũng không bài xích, giấu ở trong thức hải, người càng lợi hại cũng không cách nào phát hiện, thậm chí chỉ cần không chủ động đi ra, đệ tử của mình cũng không biết được.

Lão sư quan tâm đệ tử, chưa hẳn phải biểu hiện ra ngoài, để cho đối phương biết được, có đôi khi nhất cử nhất động, đều mang theo tình cảm thật lòng... Dù đối phương hiểu lầm cũng kiên trì, chỉ cần người sau đi cao hơn xa hơn, truyền thụ cho tri thức, dùng đến chỗ thực dụng, sẽ cảm thấy vui mừng, từ đáy lòng cao hứng.

Đây không phải ngốc, cũng không phải là một bên tình nguyện, mà là bởi vì trong lòng bọn hắn đều có một chữ nặng hơn Thái Sơn... sư!

Điện chủ chết

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Dịch: Tiêu Dao

Thầy, là một loại trách nhiệm, cũng là một loại chuẩn tắc làm người.

Từ khi lĩnh ngộ Sư giả chi tâm, đã biết rõ ý nghĩa của chữ này, Trương Huyền chưa bao giờ có một tia quên mất.

Mà chính hắn, cũng đích đích xác xác làm được điểm ấy.

Đối đãi mấy đệ tử thân truyền, chỉ cần có thể truyền thụ, sẽ không giữ lại, chính thức làm được sư giả vô tư.

An bài tốt Ngụy Như Yên, cổ tay khẽ đảo, lấy ra hai bình đan dược cố bản bồi nguyên, ngón tay điểm ra, mấy đạo Thiên Đạo chân khí dũng mãnh vào trong đó.

Những đan dược này, bình thường ăn mà nói, đối với Thánh Vực tứ trọng không có bất kỳ hiệu quả, nhưng đã có Thiên Đạo chân khí của hắn, liền không giống nhau, có thể trị chữa thương thế, hóa giải bách độc.

Hơn nữa, chân khí gởi lại ở trong đan dược, bồi dưỡng dược vật, coi như rời đi thân thể thời gian thật lâu, cũng sẽ không tiêu tán, như trước có công hiệu thật lớn.

Không giống đặt ở trong bầu rượu.

- Từng bình ngọc mười viên đan dược, đầy đủ hai người kia ứng đối hết thảy!

Trương Huyền nhẹ gật đầu.

Những đan dược này là chuẩn bị cho Bạch, Hải hai vị Độc Sư, nếu như để cho bọn họ bảo hộ Ngụy Như Yên, đương nhiên phải cam đoan không bị hạ độc chết.

Làm xong những thứ này, ngay sau đó lại lấy ra giấy cùng bút lông, viết ra một quyển Thiên Đạo Độc công bản rút gọn, suy nghĩ một chút lại nhằm vào tình huống của Bạch độc sư, viết một bộ pháp quyết, rồi mới từ trong tổ ong trở lại tiểu viện.

Một phen giày vò, đến đêm khuya, dù là thực lực của hắn hùng hậu, cũng cảm thấy tràn đầy mỏi mệt.

Khoanh chân ngồi dưới đất, vận chuyển mấy Chu Thiên, mới phát giác được khôi phục lại, sau đó chợt nghe tiếng gõ cửa vang lên.

Nửa đêm đến!

- Vào đi!

Thanh âm kết thúc, Bạch, Hải hai vị Độc Sư đẩy cửa đi vào, đi tới trước mặt, quỳ rạp xuống đất, trong ánh mắt mang theo kiên định.

- Tổ Sư, chúng ta đã suy nghĩ kỹ!

- Ân, có quyết định này, ta cũng không bạc đãi các ngươi!

Biết rõ đối phương sẽ làm ra lựa chọn như vậy, Trương Huyền nhẹ gật đầu, thu nhập Linh Hồn mà bọn chúng hiến tế vào trong đầu, lúc này cổ tay khẽ đảo, đưa tới đan dược cùng công pháp bí tịch chuẩn bị tốt.

Nhìn thoáng qua, hô hấp của hai người đồng thời dồn dập.

Bọn họ đều là Thánh Vực tứ trọng đỉnh phong, từ nhỏ liền tu luyện Độc công, đối với phương pháp dùng độc biết cực kỳ rõ ràng, quyển bí tịch trước mắt này, thoạt nhìn đơn giản, rồi lại trực chỉ Đại Đạo, dựa theo nó tu luyện, luyện chế cùng khống chế độc dược cấp tám, dễ dàng!

Đương nhiên... Điều kiện tiên quyết là tu vi phải đột phá mới được!

- Bạch Đình, đây là ta chuyên môn vì ngươi chuẩn bị pháp quyết tu luyện, có thể phá giải tình huống Nguyên Môn đóng chặt của ngươi, dựa theo tu luyện, không có gì bất ngờ xảy ra, có lẽ rất nhanh có thể đột phá!

Nói xong, Trương Huyền truyền đạt một quyển bí tịch.

Hắn không có Thiên Đạo công pháp đột phá Thánh Vực tứ trọng, trực tiếp truyền thụ công pháp, để cho đối phương đột phá, là làm không được, nhưng thông qua Thư Viện, biết thiếu sót, tính nhắm vào sáng lập một phương án giải quyết, không tính rất khó khăn.

Nghiêm khắc trên ý nghĩa mà nói, hắn sáng tạo cái này cũng không phải công pháp, mà là một loại pháp quyết chữa thương nhằm vào tình huống của đối phương.

Chỉ cần nghiêm khắc tu luyện, tình huống Nguyên Môn đóng chặt, có thể giải quyết, đột phá cũng thuận lý thành chương, nước chảy thành sông.

- Hải Minh Kim, đánh một quyền cho ta xem!

Lại để cho Bạch Đình đi tu luyện, Trương Huyền nhìn về phía Hải độc sư.

Biết rõ đối phương muốn truyền thụ, Hải Minh Kim không dám do dự, vội vàng thi triển Võ Kỹ, đánh ra một quyền.

Trong đầu sinh ra thư tịch, Trương Huyền cân nhắc hồi lâu, mở miệng truyền thụ một bộ pháp quyết.

Hắn là nhắm mắt đối mặt hai người, lại lấy ra thư tịch viết, tương đối phiền toái, còn không bằng miệng tai tương truyền.

Ghi giảng giải vào trong đầu, trong lòng khiếp sợ, đồng thời Hải độc sư càng thêm bội phục.

Chỉ đánh một quyền, đã biết rõ hắn tu luyện thiếu sót cùng mấu chốt, hơn nữa không đến một nén nhang thời gian, liền nhằm vào sáng chế một bộ công pháp... Chỉ sợ cũng chỉ có Tổ Sư khai phái của Độc Điện cùng Khổng Sư mới có thể làm được!

Ầm ầm!

Trời còn chưa sáng, một tiếng nổ vang vang lên, toàn thân Bạch Đình Độc Sư chấn động, một Nguyên Thần thật lớn từ trong cơ thể nổi lên, chiếu rọi bát phương, mang theo uy áp dày đặc.

Thánh Vực ngũ trọng, Xuất Khiếu Cảnh!

Xuất Khiếu Cảnh, Nguyên Thần xuất khiếu, vui chơi thoả thích thiên địa, nhục thân chết, Nguyên Thần có thể còn sống, tuy tuổi thọ không thể như nhục thân, nhưng cực kỳ đáng sợ.

Mấu chốt nhất là, Nguyên Thần có thể dung nhập tự nhiên tốt hơn, dung nhập thiên địa, thi triển ra sức chiến đấu càng cường đại hơn!

Đạt tới loại cấp bậc này, từng cái đều có được sức chiến đấu hủy thiên diệt địa, khiến người ta kính sợ cùng hoảng sợ, chính thức bước vào hàng ngũ bát tinh, đứng ở đỉnh phong nhất của Đại Lục!

Bạch độc sư đột phá không lâu, Linh khí chung quanh lần nữa quét sạch, Nguyên Thần của Hải độc sư cũng phá thể mà ra.

Hai người tu luyện pháp quyết của Trương Huyền, song song đột phá.

Thu hồi Nguyên Thần, đi vào trước mặt Trương Huyền, bội phục đầu rạp xuống đất, trong lòng không tiếp tục hoài nghi.

Tình huống của bọn hắn, coi như là Độc Sư cửu tinh cũng làm không được, nhanh chóng đột phá như thế, người trước mắt này lại làm được, không phải Tổ Sư khai phái là cái gì?

- Tốt rồi, canh giữ ở bên ngoài, bất luận kẻ nào cũng không thể quấy nhiễu, cũng không được dòm ngó!

Không để ý tới ánh mắt hai người sùng bái, Trương Huyền khoát tay áo.

- Vâng!

Hai vị Độc Sư rời khỏi tiểu viện, lúc này Trương Huyền mới bố trí một trận pháp ngăn cách xem xét, thả Ngụy Như Yên ra.

Đợi đến lúc hừng đông, lúc này mới triệt tiêu trận pháp, để cho hai người Bạch Đình tiến đến.

- Hai vị Độc Sư!

Lúc này tuy Trương Huyền còn là bộ dáng trước kia, nhưng tu vi cùng khí tức chỉ có Tòng Thánh, ánh mắt cũng trở nên đơn thuần cùng thanh tịnh, không có bộ dáng phách tuyệt thiên hạ như lúc trước.

Biết rõ hồn phách của Tổ Sư khai phái đã rời thân thể hắn, thần sắc hai người buồn bã, đồng thời ôm quyền.

- Ân, đó chính là nàng... thân thể mới, các ngươi nhất định phải hoàn thành nàng nhắc nhở!

Trương Huyền chỉ Ngụy Như Yên.

- Yên tâm đi, chúng ta nhất định hoàn thành!

Đồng thời gật đầu, hai người nhìn sang Ngụy Như Yên, một lát sau, tất cả đều kích động đến sắc mặt đỏ lên:

- Chẳng lẽ... Nữ hài này, lúc trước là Tiên Thiên Độc Thể?

- Tuyệt đối là vậy, nếu không, không có khả năng thừa nhận hồn phách ẩn chứa kịch độc của Tổ Sư!

Giờ phút này thể chất của Ngụy Như Yên đã kích hoạt, liên tục tản mát ra độc khí, hai người thân là Độc Sư thất tinh đỉnh phong, tự nhiên có thể nhận ra.

Vốn còn nghĩ, Tổ Sư chỉ là bị bức bách tìm thân thể, không nghĩ tới lại cũng có thể là Tiên Thiên Độc Thể, cái này thật tốt quá, có thể đoán được, chỉ cần về sau đi theo sau lưng Tổ Sư, Độc Điện lần nữa đạt tới huy hoàng, không còn giống như chuột chạy qua đường, che che lấp lấp.

- Tổ Sư nói, các ngươi mau rời khỏi nơi đây, đi Độc Điện Tổng bộ, tuy nàng đoạt xá thành công, lại lâm vào hôn mê, nhất định phải mau chóng cứu chữa, không được chậm trễ!

Trương Huyền phân phó nói.

Bạch độc sư nhẹ gật đầu:

- Mục đích của chúng ta tới nơi này là vì một quyển sách ở hai nghìn năm trước, ngày hôm qua chúng ta đã để cho Nhược Thanh Viễn Điện chủ đi lấy, chắc hẳn rất nhanh liền ra, chờ lấy được đồ vật, chúng ta lập tức rời đi!

Đi Điện Chủ Lăng lấy sách, có lẽ phí công phu không quá lớn, chậm trễ không được bao lâu.

- Thư tịch?

Trương Huyền nghi hoặc nhìn qua.

- Ân, là về một chỗ di tích, ở Hỏa Nguyên Thành, nghe nói sắp mở ra, Tổng bộ để cho chúng ta mang thứ này đi, có lẽ có thể phát hiện cái gì!

Bạch độc sư không có giấu giếm.

Tuy hồn phách của Tổ Sư không có ở trên người đối phương, nhưng Linh Hồn của hai người bọn họ bị đối phương khống chế, không dám có giấu giếm.

- Thư tịch về Hỏa Nguyên Thành? Chẳng lẽ là... địa đồ kia?

Ánh mắt Trương Huyền sáng lên.

Rất sớm trước kia, nghe lão Viện trưởng đã từng nói qua, có một địa đồ rơi vào tay Độc Điện, xem ra hai người này đúng là vì tìm nó mà đến.

- Các ngươi nói quyển sách này, sau khi lấy được, có thể cho ta nhìn một cái không? Không mở ra cũng không sao!

Nghĩ vậy, Trương Huyền nhịn không được nói.

Chỉ cần là thư tịch, Thư Viện đều có thể thác ấn, nhìn một cái là được, thậm chí không cần chạm đến.

- Đương nhiên có thể...

Bạch độc sư gật đầu.

Đối phương cũng là Độc Sư, càng là thân thể thứ nhất được Tổ Sư đoạt xá, nhìn thư tịch một chút mà thôi, coi như lấy đi, hắn cũng không dám cự tuyệt.

- Vậy cảm ơn rồi...

Cười cười, Trương Huyền đang muốn nói chuyện, chợt nghe mặt đất lắc lư kịch liệt, một thanh âm trầm lắng từ đằng xa đột nhiên vang lên, giống như là vật gì ầm ầm sụp xuống.

- Làm sao vậy?

Sắc mặt trầm xuống, ba người đồng thời bay lên, nhìn về phương hướng thanh âm, sau đó chứng kiến, một cỗ lực lượng cực lớn từ nơi không xa truyền lại, như có siêu cấp cường giả đang tiến hành chiến đấu.

- Là cường giả Thánh Vực tứ trọng xuất thủ...

Nhướng mày, Bạch độc sư nói.

- Nơi đó là... phương hướng Điện Chủ Lăng! Mau tới nhìn xem...

Hồng Viễn Độc Điện thực lực mạnh nhất là Nhược Thanh Viễn, chỉ có Thánh Vực tam trọng đỉnh phong, hiện tại ở hướng kia lại bạo phát lực lượng của cường giả tứ trọng, rõ ràng xuất hiện biến cố!

Hơn nữa, mấu chốt nhất là ở Điện Chủ Lăng!

Nơi đây, đúng là địa phương chứa đựng bản thư tịch kia.

Vèo! Vèo! Vèo!

Tốc độ của ba người cực nhanh, thời gian nháy con mắt đi vào trước mặt, chỉ thấy kiến trúc nguy nga của Điện Chủ Lăng đã sụp xuống, bọn người Hứa Trưởng lão đứng ở cách đó không xa, vẻ mặt sốt ruột.

- Xảy ra chuyện gì?

Bạch độc sư mở miệng hỏi.

- Bẩm báo Bạch độc sư, ta cũng không rõ ràng lắm, tối hôm qua Điện chủ nói muốn đi lấy đồ vật, để cho chúng ta ở chỗ này chờ, hiện tại còn không có xuất hiện...

Hứa Trưởng lão vội vàng nói.

- Một mực không có đi ra? Khẳng định đã xảy ra chuyện, mau qua nhìn xem!

Nhướng mày, Bạch độc sư không chút do dự, đi đầu lao vào Điện Chủ Lăng.

Hải độc sư cùng Trương Huyền theo sát.

Đám người Hứa Trưởng lão thấy bọn họ đi vào, từng cái tràn đầy xoắn xuýt, chần chờ một lát, cũng nghiến răng đi theo.

Dựa theo tình huống bình thường, nơi này chỉ có Điện chủ mới có thể tiến nhập, bọn họ là không có tư cách, hiện tại xuất hiện biến cố, cũng chỉ có thể phá hư quy củ.

Tiến nhập trong đó, chỉ thấy trên sườn núi khắp nơi đều là lăng mộ, an táng các thời kỳ Điện chủ, từng cái tu kiến cao lớn hùng vĩ, phía trước trên tấm bia đá, điêu khắc sự tích cuộc đời, hiển lộ rõ ràng chiến công hiển hách.

Không lâu sau, đuổi theo đám người Bạch độc sư, chỉ thấy bọn hắn đã ngừng lại, đứng ở trước một cái hố to, sắc mặt khó coi.

Nhìn theo ánh mắt của ba người, đồng tử của Hứa Trưởng lão co rụt lại, sắc mặt trở nên trắng bệch:

- Điện chủ...

Chỉ thấy Nhược Thanh Viễn Điện chủ nằm ở chính giữa hố to, toàn thân máu tươi.

Vội vàng bay qua, ôm lấy, lại phát hiện người sau, dĩ nhiên đoạn tuyệt hô hấp, như bị người một chưởng đập thành như vậy, ngay cả hố to trước mắt cũng có thể là đối phương gây nên.

- Điện chủ... Chết?

Tất cả Trưởng lão, sắc mặt đều trắng nhợt.

Thổ Diệp Vương

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Dịch: Tiêu Dao

Lúc này Nhược Thanh Viễn, không chỉ tim ngừng đập, vốn thân thể có chút tổn thương, càng tràn đầy khô quắt, gầy xương bọc da, con mắt lồi ra, như nhìn thấy sự tình gì cực kỳ hoảng sợ, bàn tay xiết chặt, nọc độc còn chưa kịp thả ra, đã bị đánh gục.

- Có phải hay không?

Sắc mặt xanh mét đứng ở phía trên, Bạch độc sư tựa hồ nhìn ra điều gì, quay đầu nhìn về phía Hải độc sư ở bên người.

- Vâng...

Thần sắc người sau ngưng trọng gật đầu.

- Giống như ta đoán!

Ánh mắt của Bạch độc sư nheo lại, thanh âm như đao, mang theo sát ý làm cho lòng người lạnh ngắt:

- Dị Linh tộc...

Nghe nói như thế, Trương Huyền nhíu mày:

- Các ngươi nói... Nhược Thanh Viễn Điện chủ là Dị Linh tộc giết?

Tuy danh tiếng của Độc Sư không tốt, lại không giống như Vu Hồn Sư, đầu nhập vào Dị Linh tộc, nếu không, coi như che giấu sâu hơn, Danh Sư Đường cũng sẽ móc ra.

Không có cùng xuất hiện, rồi lại xuất hiện ở nơi đây, chém giết một vị Điện chủ, đây rốt cuộc xảy ra chuyện gì?

Nghe ngữ khí của đối phương, hiển nhiên đã xác nhận.

- Thi thể của Nhược điện chủ khô quắt, là bị người hút đi tinh huyết, loại chiêu số công kích này, chỉ có Dị Linh tộc mới có...

Nhẹ gật đầu, Bạch độc sư giải thích.

- Hút đi tinh huyết?

Trong mắt Trương Huyền hoa văn nhúc nhích, lần nữa nhìn sang thi thể của Nhược điện chủ, thần sắc cũng trở nên khó coi.

Giống như đối phương nói, tinh huyết trong thi thể Điện chủ không còn một mảnh, như bị cái gì cắn nuốt, cực kỳ đáng sợ.

Tinh huyết là căn bản để nhân loại sinh tồn, bị cứng rắn rút sạch, trải qua thống khổ có thể nghĩ, cái này đã không chỉ chém giết, mà là tàn sát rồi!

- Đây là thủ đoạn công kích của Dị Linh tộc?

Trong lòng khiếp sợ.

Tuy hắn tru diệt không ít Dị Linh tộc, nhưng trên cơ bản đều là đối phương còn chưa xuất thủ đã bị tiêu diệt, đối với thủ đoạn tàn bạo kia, không có quá nhiều cảm xúc, chứng kiến thi thể của Nhược điện chủ mới biết được chủng tộc này, ở thời kỳ thượng cổ, vì cái gì làm cho nhân loại sợ hãi như thế rồi.

Hút sạch tinh huyết, coi như y thuật thông thiên, cũng không có biện pháp cứu chữa.

- Dị Linh tộc hắn là tới đây cướp đoạt bản thư tịch kia!

Bạch độc sư nói tiếp.

Đối phương lẻn vào đây, sớm không động thủ, muộn không động thủ, hết lần này tới lần khác Nhược Thanh Viễn đến Điện Chủ Lăng, tìm kiếm thư tịch mới chém giết, mục đích quá rõ ràng.

Hải độc sư gật đầu, ánh mắt như điện:

- Hắn vừa mới bị giết, thanh âm cũng là mới truyền ra không lâu, có lẽ hung thủ còn không có trốn xa, hiện tại đuổi theo còn kịp...

Nói xong cẩn thận nhìn chung quanh, một lát sau, bất đắc dĩ lắc đầu.

Đối phương có ý thức phản truy tung rất mạnh, một chiêu liền đánh chết Nhược điện chủ, không có để lại chút dấu vết nào, hòn đảo lớn như vậy, một khi tìm sai phương hướng, lấy thực lực của đối phương, còn muốn truy tung là hầu như không thể nào.

- Để ta xem một chút!

Ánh mắt Trương Huyền mê huyễn lên.

Bọn hắn vừa nghe đến động tĩnh liền xông lại, dựa theo tình huống bình thường, có lẽ còn không có trốn quá xa.

Chỉ cần không có đào tẩu, bằng vào thực lực của Bạch độc sư, Hải độc sư bây giờ, có lẽ có thể nhẹ nhõm chế ngự, thay đối phương báo thù.

Minh Lý Chi Nhãn, dọc theo hố nhìn kỹ một vòng, rất nhanh thấy được một tia dấu vết trên mặt đất.

- Hướng này!

Ngón tay chỉ một cái.

- Chỗ nào?

Chứng kiến phương hướng hắn chỉ, đám người Bạch độc sư nghi hoặc.

Đúng là vị trí bọn hắn vừa đi qua.

Một đường vọt tới, cũng không có trông thấy có người đào tẩu, hơn nữa nơi đó là đại bản doanh của Độc Điện, giết Điện chủ xong, không nghĩ biện pháp đào tẩu, còn đi đến đại bản doanh, không phải muốn chết sao?

Không phải bọn hắn không tin Tôn Cường, mà là không còn Tổ Sư ý niệm, đối phương bất quá Tòng Thánh mà thôi, so với Thánh Vực ngũ trọng như bọn hắn còn kém rất nhiều.

- Đi theo ta!

Biết rõ để cho hung thủ đào tẩu, thư tịch sẽ không còn được gặp lại, Trương Huyền cũng không giải thích, vội vã bay vút đi.

Thấy hắn khẳng định như thế, hai người Bạch độc sư không hề xoắn xuýt, bám chặt theo.

Không lâu sau, đi ra Điện Chủ Lăng, Trương Huyền nhìn chung quanh một chút, nhăn mày lại.

Dị Linh tộc này hết sức giảo hoạt, lúc trước còn có dấu vết, hiện tại coi như là Minh Lý Chi Nhãn cũng nhìn không ra.

Bất quá cũng đủ để nói rõ, tên kia có lẽ giấu ở phụ cận, còn chưa kịp đào tẩu.

- Ở nơi nào?

Đây là một mặt đất trống, chung quanh không có kiến trúc quá cao lớn, cùng một ít thảm thực vật rải rác. Liếc có thể nhìn đại khái, dựa theo đạo lý, không có bất kỳ địa phương nào có thể ẩn tàng thân hình.

- Trừ khi...

Đồng tử co rụt lại, Trương Huyền nhịn không được cúi đầu.

Trên trời cùng trên mặt đất đều không có, như vậy chỉ có một khả năng... Ẩn núp dưới đất.

Chỉ là chung quanh không có bất kỳ hố sâu, mặt đất cũng bóng loáng như mới, coi như muốn đi vào, cũng vào không được a.

- Làm sao vậy? Ý của ngươi người nọ ẩn núp dưới đất?

Nhìn ra hắn mê mang cùng nghi hoặc, Bạch độc sư đi vào trước mặt.

- Ân!

Trương Huyền nhẹ gật đầu:

- Dấu vết đến nơi đây biến mất, ngoại trừ dưới mặt đất, thật sự nghĩ không ra có thể đi đâu!

- Cái này đơn giản, có phải dưới mặt đất hay không, dò xét thoáng một phát là tốt rồi!

Nhẹ gật đầu, Bạch độc sư cũng không nhiều lời, Nguyên Thần huyệt lóe lên hào quang, một bóng người giống hắn như đúc chui ra.

Nguyên Thần xuất khiếu!

Nhẹ nhàng nhoáng một cái, chui xuống mặt đất, trong nháy mắt tiến vào trong đó, biến mất không thấy gì nữa.

Nguyên Thần giống như hồn phách, có thể tùy ý biến hóa, không giống nhục thân, bị các loại câu thúc, tuy mặt đất cứng rắn, nhưng muốn đi vào còn dễ dàng.

Ầm ầm!

Nguyên Thần của Bạch độc sư xuống đất không lâu, mọi người liền cảm thấy dưới chân lắc lư, ngay sau đó liền chứng kiến một bóng người thoáng một phát, từ dưới đất chui ra, thẳng tắp xông về trước đi.

- Trốn chỗ nào!

Chứng kiến bóng người này, Hải độc sư gào thét một tiếng, mãnh liệt cầm tới, lực lượng hùng hậu, hình thành một chưởng ấn thật lớn, còn không có hạ xuống, kiến trúc, cây cối ở trên mặt đất liền nhao nhao nổ tung.

Lúc này Hải độc sư đã đạt đến Thánh Vực ngũ trọng, tùy tiện xuất thủ, thì có lực lượng di sơn đảo hải, khiến người ta khó có thể ngăn cản.

Vù vù!

Bóng người chạy ra chứng kiến công kích của hắn, biết rõ một khi bị đánh trúng hắn phải chết không thể nghi ngờ, ở trên không trung mãnh liệt trụy xuống, thẳng tắp rơi xuống đất.

Tốc độ so với vừa rồi còn muốn nhanh hơn vài phần.

Phần phật!

Giống như tảng đá đập xuống đất, vốn nghĩ rằng nhất định sẽ bị thương thổ huyết, lại như nước nhỏ xuống hạt cát, thời gian nháy mắt biến mất vô tung vô ảnh.

- Đây là... Địa Hành Thuật!

Mặt đất bị đánh ra một chưởng ấn thật lớn, lại không tìm được bóng người, đồng tử của Hải độc sư co rụt lại.

- Địa Hành Thuật?

Trương Huyền sững sờ, không rõ ràng cho lắm.

- Là một loại huyết mạch đặc thù mới có năng lực, có thể giống như Nguyên Thần ghé qua dưới mặt đất, không bị gông cùm xiềng xích...

Rất nhanh giải thích một câu, Hải độc sư hét lớn một tiếng:

- Bạch Đình, ngươi ở dưới truy kích, ta ở phía trên... Không thể để cho gia hỏa này chạy thoát!

- Được!

Dưới mặt đất truyền đến thanh âm của Bạch độc sư.

Hắn Nguyên Thần xuất khiếu, có thể tùy ý hành tẩu ở dưới mặt đất, hai người một trên một dưới, coi như đối phương có được năng lực địa hành, cũng không cách nào đào thoát!

Oanh oanh oanh!

Một hồi lắc lư kịch liệt, kiến trúc bốn phía như cỏ chồng chất sụp đổ, đám người Trương Huyền bay đến không trung nhìn lại, chỉ thấy dưới mặt đất tựa hồ có hai Cự Long đang dây dưa, đến chỗ nào, chỗ đó xuất hiện từng khe hở cực lớn.

Khe hở thẳng tắp lan tràn về phía trước, nham thạch cuồn cuộn, sóng khí đục ngầu bao phủ chung quanh.

Bạch độc sư vừa mới đột phá Thánh Vực ngũ trọng, khống chế lực lượng còn không có đạt tới hoàn mỹ như một, trên không trung chiến đấu thì thôi, dưới mặt đất, không thể nghi ngờ mang đến tai hoạ cực lớn cho Độc Điện.

Nếu như nói lúc trước nhục thân của Trương Huyền cùng Nhược điện chủ tranh đấu, để cho những kiến trúc nghìn năm của Độc Điện khổ không thể tả mà nói, giờ phút này quả thực là đả kích huỷ diệt!

Đại địa cuồn cuộn, như Cự thú nhúc nhích, vô số kiến trúc xa hoa biến thành phế tích.

Vèo!

Không biết qua bao lâu, một thân ảnh từ mặt đất chui ra, lần này lại không còn tốc độ như lần trước, mới xuất hiện, liền phun ra một ngụm

máu tươi, nặng nề ngã trên mặt đất.

Hải độc sư một mực canh giữ ở phía ngoài không có chút do dự nào, năm ngón tay mở ra, nhẹ nhàng trảo một cái, mấy đạo chân khí hình thành lồng giam bao phủ đối phương ở bên trong, chăm chú khóa lại.

- Quả nhiên là Dị Linh tộc!

Nhìn rõ ràng bộ dáng của đối phương, Trương Huyền nhướng mày.

Gia hỏa này cùng đám người Kim Diệp Vương mà mình giết chết có chút tương tự, trên thân tản mát ra khí tức lăng lệ ác liệt, dĩ nhiên đạt đến Thánh Vực tứ trọng.

- Thiếu chủ, vị này chính là Thổ Diệp Vương! Cũng là một trong Thanh Điền thập đại Vương giả, am hiểu địa hành, sức chiến đấu có khả năng không bằng ta, nhưng mà đào tẩu mà nói, tuyệt đối có thể xếp đệ nhất!

Thanh âm của Tử Diệp Vương từ trong Thiên Nghĩ Phong Sào lặng lẽ truyền tới.

Gia hỏa này là cường giả Thánh Vực tứ trọng, chỉ cần Trương Huyền nguyện ý, thần thức có thể nhẹ nhõm lan tràn ra, xem xét tình huống chung quanh.

- Thổ Diệp Vương? Lại là thập đại Vương giả? Làm sao hắn sẽ xuất hiện ở đây?

Trương Huyền nhịn không được hỏi.

Thanh Điền thập đại Vương giả, bây giờ mình đã thấy một nửa, hơn nữa chết thì chết thu phục thì thu phục, cơ bản đều có quan hệ tới mình.

Coi như là cái này, cũng là bởi vì mình giúp đỡ Bạch độc sư, Hải độc sư tăng lên thực lực, nếu không bằng vào năng lực địa hành của hắn, đồng cấp bậc căn bản ngăn trở không được.

- Hắn là bản địa đồ này quá quan trọng, Thanh Điền Hoàng lo lắng ta cùng Thủy Diệp Vương không thể hoàn thành, lại lặng lẽ phái hắn tới đây, chuẩn bị bất cứ tình huống nào! Thủy Diệp Vương bị giết, ta thần phục, gia hỏa này theo dõi chủ nhân cùng Hứa Trưởng lão đến nơi này.

Suy nghĩ một chút, Tử Diệp Vương suy đoán nói.

Vị trí Độc Điện, mấy đại Vương giả bọn hắn đều không rõ ràng lắm, nếu không cũng không có khả năng mệnh lệnh thành chủ, tìm kiếm Địa Tàng Hoa khắp nơi, dùng để dụ dỗ Độc Điện Trưởng lão mắc câu.

Sở dĩ xuất hiện ở nơi đây, chỉ sợ là lặng lẽ theo dõi bọn hắn.

- Chưa chắc là theo chúng ta, ta cho rằng có khả năng theo dõi hai người Bạch độc sư.

Trương Huyền lắc đầu.

Thời điểm hắn rời Tĩnh Viễn Thành cực kỳ cẩn thận, nếu có người theo dõi, tất nhiên sẽ phát hiện.

Ngược lại là đám người Bạch độc sư, không có ngờ tới điểm ấy, mới có khả năng bị đối phương lợi dụng.

Đổi lại những người khác, Độc Điện mê trận vô cùng cường đại, khiến người ta không cách nào tiến nhập, nhưng mà đối mặt Thổ Diệp Vương có thể ghé qua dưới mặt đất, có lẽ sẽ không khó khăn như vậy rồi.

Gia hỏa này kiêng kị Độc Điện, vẫn giấu kín, không dám xuất thủ, thẳng đến Nhược điện chủ một mình hành động, lúc này mới lặng lẽ theo tới, đợi hắn lấy ra thư tịch, một lần hành động tiến công.

Dựa theo phỏng đoán lúc trước, bằng vào năng lực địa hành, hoàn toàn có thể bỏ trốn mất dạng, nhưng nằm mơ cũng không nghĩ đến, hai đại Độc Sư Bạch, Hải trong đêm đột phá, lúc này mới bị vây khốn, không có biện pháp đào tẩu.

Hồ Vân Sinh khủng hoảng

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Những chuyện này nói phức tạp, khi biết thân phận của đối phương, rất dễ dàng đoán ra được.

Đang cùng Tử Diệp Vương trao đổi, chỉ thấy cách đó không xa Nguyên Thần của Bạch độc sư đã trở lại thân thể, đi tới trước mặt Thổ Diệp Vương, ngón tay điểm ra, một loại độc dược đặc thù tiến nhập thân thể đối phương, trên mặt lạnh lùng, thấp giọng quát lớn:

– Người nào phái ngươi tới?

– Không tốt!

Thấy gia hỏa này trực tiếp ép hỏi, Trương Huyền biến sắc, vội vàng vọt tới, đang định xuất thủ, chỉ thấy Thổ Diệp Vương bị vây ở chính giữa sắc mặt trở nên phiếm hồng, cười lạnh một tiếng.

– Hặc hặc… Các ngươi trúng kế rồi!

Nói xong ngẹo đầu, miệng mũi phun ra máu tươi, đoạn tuyệt hô hấp.

Gia hỏa này giống như Kim Diệp Vương, Thanh Diệp Vương, trong miệng mang theo kịch độc, nhiệm vụ thất bại, đề phòng không để lộ cơ mật, sẽ trực tiếp tự sát.

Biết rõ thân phận của đối phương, Trương Huyền cùng Tử Diệp Vương cân nhắc gia hỏa này làm sao đi tới nơi này, không nghĩ tới Bạch Duyên dùng độc, chờ muốn xuất thủ dĩ nhiên đã chậm.

Đồ vật bọn người kia dùng, chỉ cần phục dụng, lập tức toi mạng, coi như hắn có thể so với Y sư thất tinh, cũng không có lực lượng cứu chữa.

– Trúng kế?

Đối với gia hỏa này tử vong, đám người Bạch độc sư cũng không thèm để ý, nếu như đối phương chết ở chỗ này, địa đồ khẳng định cũng ở đây.

Đi vào trước mặt, lấy xuống Không Gian giới chỉ, tìm tòi một lần, sắc mặt trở nên vô cùng khó coi.

– Làm sao vậy?

Thấy biểu lộ của hắn, Hải độc sư nhìn lại.

– Không có…

Bạch độc sư nói.

– Không có?

Hải độc sư không rõ ràng cho lắm.

Hắn đã giết Nhược điện chủ, từ trong tay cướp đi địa đồ, còn không có đào tẩu, đã bị hai người liên thủ bắt lấy… Địa đồ làm sao có thể không ở trong tay hắn?

– Nếu đoán không sai, chúng ta trúng điệu hổ ly sơn!

Hàm răng cắn chặt, Bạch độc sư tràn đầy hối hận.

Đám người Hải độc sư không ngốc, nghe nói như thế lập tức hiểu được.

Xem ra cướp đi địa đồ là một người hoàn toàn khác, gia hỏa này cố ý lộ ra kẽ hở, để cho mọi người phát hiện, hấp dẫn tất cả lực chú ý tới, sáng tạo ra cơ hội đào tẩu cho đồng bạn.

Từ gặp chuyện không may đến bây giờ, đã qua hơn mười phút, thật giống như phán đoán, chỉ sợ sớm đã chạy ra phạm vi Độc Điện, một khi tiến nhập biển rộng, dấu vết không còn, liền khó có thể truy xét rồi.

– Là… Thiên Diệp Vương!

Mọi người có thể suy nghĩ cẩn thận, Trương Huyền tự nhiên cũng đoán ra được, sắc mặt đang khó coi, chợt nghe Tử Diệp Vương hơi run rẩy nói.

– Thiên Diệp Vương?

– Hắn là thực lực mạnh nhất trong Thanh Điền thập đại Vương giả chúng ta, tâm cơ sâu nhất! Tu vi sớm đã đạt đến Thánh Vực ngũ trọng Xuất Khiếu Cảnh sơ kỳ! Có thể ở trước mặt hai vị Thánh Vực ngũ trọng, lặng yên không một tiếng động đào tẩu, chỉ có hắn mới có loại thực lực này…

Tử Diệp Vương giải thích nói.

– Xuất Khiếu Cảnh sơ kỳ?

Khuôn mặt Trương Huyền xanh mét.

Thực giống như đối phương nói, hoàn toàn chính xác vô cùng có khả năng!

Loại cường giả cảnh giới này, hoàn toàn có thể giấu nhục thân ở ngoài hòn đảo, Nguyên Thần lặng lẽ tới đây, sau khi đạt được địa đồ, nhanh chóng đào tẩu, tốc độ cực nhanh, coi như là Thánh Thú phi hành cũng không thể đuổi kịp.

Khó trách ngay cả mình cũng bị lừa, Minh Lý Chi Nhãn không có nhìn ra kẽ hở, không nghĩ tới trong Thanh Điền thập đại Vương giả, lại có

cường giả lợi hại như thế.

Xem ra sau này phải cẩn thận rồi.

– Thập đại Vương giả các ngươi những có người nào, thực lực như thế nào?

Chần chừ một chút, Trương Huyền nhịn không được hỏi.

Tuy thập đại Vương giả bị hắn gián tiếp hoặc trực tiếp giết chết thu phục chừng một nửa, nhưng cụ thể là mười người nào, thực lực mạnh đến cỡ nào, lại không rõ ràng, ngẫm lại cũng cảm thấy phiền muộn.

Đương nhiên, hắn cảm thấy phiền muộn, nếu như cho Thanh Điền Hoàng biết rõ, nhất định sẽ thổ huyết ngay tại chỗ.

Mười thuộc hạ đắc lực nhất, bị đùa chết bốn cái, thu phục được một cái, kết quả… Người này đối với bọn họ hoàn toàn không biết gì cả, trống không như giấy trắng…

Không biết cũng như vậy, một khi rõ ràng, còn không diệt cả mạch bọn chúng?

– Kim, Thanh, Thủy, Thổ đã bị chết, trừ ta ra, còn thừa lại Thiên, Ngọc, Phong, Thạch, Hỏa ngũ đại Vương giả. Trong đó, Thiên Diệp Vương mạnh nhất, cũng là đứng đầu trong thập đại Vương giả, Ngọc Diệp Vương tiếp theo, tuy không có đạt tới Xuất Khiếu Cảnh, nhưng cũng là nửa bước xuất khiếu! Xuống chút nữa là Phong Diệp Vương, Thạch Diệp Vương, Hỏa Diệp Vương… Mỗi cái cường đại, đều lợi hại hơn chúng ta, bởi vậy, bọn hắn được xưng là Thượng Ngũ Vương, mà chúng ta là Hạ Ngũ Vương…

Không do dự, Tử Diệp Vương nói kỹ càng tình huống thập đại Vương giả một lần.

Trương Huyền gật đầu.

Ngũ đại Vương giả này đã rất khó đối phó rồi, không nghĩ tới còn có Thượng Ngũ Vương… Nhìn bộ dáng của đối phương, đối với đồ vật trong di tích là tình thế bắt buộc, hiện tại địa đồ bắt lấy, chỉ sợ di tích mở ra lần nữa, Nhân tộc sẽ gặp đại phiền toái.

– Binh tới tướng đỡ, nước tới đất chặn a!

Xuất hiện loại biến cố này, không phải hắn có thể dự liệu được, không nói trước Thiên Diệp Vương này trốn lâu như vậy, khó có thể tìm tòi, coi như có thể tìm, bằng vào thực lực của Bạch độc sư, Hải độc sư, cũng khẳng định không phải đối thủ!

Bản thân càng không cần phải nói.

Mượn nhờ Tử Diệp Vương cùng Khôi Lỗi đối phó cường giả Thánh Vực tứ trọng còn có thể, ngũ trọng… Có thể chạy được bao xa thì chạy.

Xuất Khiếu Cảnh, lợi dụng Nguyên Thần chiến đấu, vừa rồi thấy tận mắt, uy lực cường đại không thể tưởng tượng nổi, phi thiên độn địa, lực lượng vô cùng… Tu vi không đến, ngay cả góc áo của người ta cũng chạm không được!

Căn bản không cùng một cấp bậc.

Danh Sư có thể vượt cấp chiến đấu, nhưng Xuất Khiếu Cảnh là một đạo khảm, một cái là nhục thân chân khí, một cái là Nguyên Thần, tương đương với người và thần linh, hầu như không có khả năng vượt qua.

Tựu lấy hắn hiện tại làm thí dụ, còn không có đạt tới Thánh Vực, nhưng đánh bại Thánh Vực nhị trọng Thần Thức Cảnh, tương đương với bước qua hai đại cấp chiến đấu.

Loại năng lực này ở dưới Thánh Vực ngũ trọng, không coi vào đâu, một khi đến trình độ này, coi như đạt tới Nguyên Thần Cảnh đỉnh phong, có thể chiến thắng Xuất Khiếu Cảnh sơ kỳ hay không cũng còn khó nói.

Huống chi cường giả Nguyên Thần Cảnh, đánh không lại hoàn toàn có thể lập tức đào tẩu, tu vi không đạt tới, căn bản đuổi không kịp! Không nói cái khác, nói một chiêu độn địa này, không có đạt tới Nguyên Thần, trừ Thổ Diệp Vương huyết mạch đặc thù, không ai có thể làm được.

Độn địa, lặn xuống nước, Nguyên Thần có thể không hô hấp, nhưng có được nhục thân, liền không có khả năng hoàn thành.

– Dị Linh tộc cướp đi địa đồ, hơn nữa sát hại Nhược điện chủ, chuyện này nhất định phải lập tức trở về Tổng bộ bẩm báo, Tôn độc sư, hai người chúng ta liền cáo từ trước…

Hai người đối thoại, đám người Bạch độc sư cũng uể oải nhìn lại.

Hiển nhiên bọn hắn cũng biết, đã tìm không thấy đối phương, tiếp tục truy tung, chỉ là lãng phí thời gian, giày vò như vậy, còn không bằng trước đưa Tổ Sư về Tổng bộ.

– Được!

Trương Huyền đáp một tiếng.

Hồng Viễn Độc Điện Điện chủ bị giết, không thể rắn mất đầu, mọi người nhất trí đề cử Hứa Trưởng lão trở thành tân Điện chủ.

Đưa Địa Tàng Hoa cho Hứa Trưởng lão, lại chỉ điểm hắn luyện độc, để cho đối phương thành công đột phá trở thành Độc Sư thất tinh, lúc này Trương Huyền mới nhẹ nhàng thở ra.

Đi tới nơi này mục đích hoàn thành, không cần tiếp tục chờ xuống dưới, cùng đám người Bạch độc sư đứng dậy cáo từ.

Bạch độc sư cưỡi Thánh Thú phi hành tốc độ cực nhanh, không đến một ngày, đã về tới Tĩnh Viễn Thành.

Nhảy xuống Thánh Thú, lần nữa bàn giao, thẳng đến hai vị Độc Sư hứa hẹn tận tâm tận lực bảo hộ Ngụy Như Yên, Trương Huyền mới yên lòng.

Đệ tử đều rời đi lão sư, coi như là hắn, cũng không ngoại lệ.

Hùng ưng lại hung mãnh, không cho nó một mình bay lượn trên bầu trời, một mực che chở ở dưới cánh chim, vĩnh viễn không có khả năng thành tài.

Đệ tử cũng như thế.

Nguyên nhân chính là như thế, tuy rất không muốn, nhưng hắn vẫn để cho đệ tử từng cái rời đi.

Vốn là Triệu Nhã, Lộ Trùng, sau đó Viên Đào, hiện tại lại đến phiên Ngụy Như Yên…

Nhìn bộ dạng của Trịnh Dương, có lẽ cũng sẽ đi Chiến Sư đường, bảy đệ tử, không sai biệt lắm rời đi năm cái.

Trong lòng cảm khái, không tự giác lần nữa đi vào Mặc Vân Hiên.

Thông qua Hồ Vân Sinh Hiên chủ hỏi thăm, biết rõ Danh Sư Đường cùng Hồng Viễn hoàng thất, đã ở ngày hôm qua phái người tới đây, niêm phong phủ Thành chủ.

Nguyên lai, Dị Linh tộc khống chế con trai độc nhất của thành chủ, lúc này mới nghe theo bọn họ phân phó.

Thân là Nhân tộc, nhưng dốc sức cho Dị Linh Tộc, mặc kệ nguyên do gì, đều tội không thể thứ, trước mắt đã áp giải về Đế Đô, Ngọc Thần Thanh sẽ tự mình thẩm phán.

Nghe được tin tức này, Trương Huyền thở dài một tiếng.

Vô luận làm chuyện gì, cũng không thể đi nhầm, một bước sai, từng bước sai, về sau sẽ chỉ mang đến cho mình phiền toái càng lớn hơn nữa.

Giúp đỡ Hồ Vân Sinh giải quyết xong Thiên Đạo chân khí trong cơ thể, lúc này Trương Huyền mới đứng dậy cáo từ, thả ra Tử Dương thú, bàn

chân đạp mạnh, thẳng tắp bay về phía Danh Sư học viện.

– Tử Dương thú… Thánh Vực Tử Dương thú?

Nhìn hắn phá không rời đi, Hồ Vân Sinh cứng ngắc tại nguyên chỗ, cả người sắp choáng váng.

– Hiên chủ, làm sao vậy?

Cho tới bây giờ chưa thấy qua Hiên chủ thất thố như vậy, Chu Khiếu nghi ngờ hỏi.

Loại Thánh Thú như Tử Dương thú, mặc dù không thấy nhiều, nhưng toàn bộ Hồng Viễn Đế Quốc cũng có không ít, không cần phải kinh ngạc như vậy a.

– Tử Dương thú là không ít, nhưng… Loại Tử Dương thú cấp bậc này, toàn bộ Hồng Viễn Đế Quốc chỉ có một…

Nhìn ra nghi ngờ của hắn, Hồ Vân Sinh cười khổ.

– Chỉ có một?

Chu Khiếu sửng sốt một chút:

– Chẳng lẽ… Hiên chủ đã đoán được thân phận chân thật của Tôn tiền bối?

– Nếu như đoán không sai, bộ dáng của hắn là ngụy trang, mà bản thân hắn tên là… Trương Huyền!

Hồ Vân Sinh gật đầu.

– Trương Huyền?

Thân thể Chu Khiếu cứng đờ, sắc mặt trắng bệch:

– Ngươi nói là… Danh Sư Học Viện tân Viện trưởng, Trương Huyền Trương viện trưởng?

Mặc Vân Hiên làm địa phương bán tin tức, biết rõ rất nhiều chuyện của Trương Huyền, ngay cả Chu Khiếu cũng xem qua nhân sinh truyền kỳ của vị viện trưởng này, một mực coi là thần tượng, cả đời muốn phấn đấu.

– Là hắn…

Hồ Vân Sinh gật đầu:

– Hiện tại ta mới nhớ tới, quản gia của Trương viện trưởng tên là Tôn Cường, hơn nữa, Danh Sư Đường cùng hoàng thất có thể nhanh như vậy liền xử lý thành chủ, căn cứ tin tức, là Trương viện trưởng phát ra mệnh lệnh… Kết hợp những thứ này, lại đoán không ra thân phận, thật sự là choáng váng!

– Cái này…

Chu Khiếu giờ mới hiểu được, chỉ là làm sao cũng không dám nghĩ, Trương viện trưởng lại có thể tự mình đến Tĩnh Viễn Thành, hơn nữa còn đến Mặc Vân Hiên của bọn hắn.

– Đúng rồi, Hiên chủ… Ta nhớ ngươi thật giống như còn muốn giết người đoạt bảo a…

Nhớ tới một sự kiện, vội vã ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy sắc mặt của Hiên chủ trắng bệch, trên đầu toác ra gân xanh:

– Chuyện này, ngươi dám để lộ, có tin hiện tại ta liền bóp chết ngươi hay không…

Hiện tại Hồ Vân Sinh nghĩ đến cũng sợ hãi.

Cướp bóc, lại có thể cướp đến trên đầu Danh Sư Học Viện Viện trưởng… Đây không phải muốn chết sao? May mắn người ta là Danh

Sư, giảng đạo lý, nếu không đoán chừng hắn đã sớm biến thành thi thể rồi…

Lạc Nhược Hi thỉnh cầu

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Mặt trời rực rỡ, gió nhẹ ấm người.

Tử Dương thú ở trên không trung liên tục phi hành mười ngày, Hồng Viễn Thành chậm rãi xuất hiện ở trong ánh mắt.

Mười ngày, Trương Huyền lấy được tri thức ở Độc Điện, triệt để thấu hiểu, Phong Thánh Giải cũng tu luyện đến Tòng Thánh đỉnh phong, cách Thánh Vực chỉ có một cước.

Chỉ tiếc, không biết địa phương nào có Thất Thải Địa Quỳnh Dịch, nếu không, khẳng định sớm đã đột phá.

– Lại để cho Tôn Cường đi nghe ngóng thoáng một phát…

Nghe ngóng tin tức mà nói, hắn không bằng Tôn Cường, giao cho gia hỏa này đi làm, cực kỳ yên tâm.

Chỉ cần có thể tìm được Thất Thải Địa Quỳnh Dịch, có thể hoàn mỹ đột phá đến Thánh Vực, sức chiến đấu lần nữa gia tăng.

Đến lúc đó, coi như chỗ di tích kia nguy hiểm, khẳng định cũng có thể thong dong ứng đối.

Không lâu sau, Tử Dương thú rơi vào phủ đệ, Tôn Cường đi tới trước mặt:

– Thiếu chủ, Trịnh Dương tiểu thiếu gia bị người đón đi…

– Tiếp đi? Người nào?

Nhíu mày, Trương Huyền nhìn qua.

– Là Chiến Sư Đường Liêu chiến sư, nói để cho hắn đi tham gia tuyển chọn Chiến Tử, nếu không có khả năng chậm trễ một năm…

Tôn Cường nói.

– Tuyển chọn Chiến Tử?

Trương Huyền sững sờ.

– Vâng, đây là tiểu thiếu gia lưu lại thư cho ngươi…

Nói xong, Tôn Cường đưa tới một phong thư.

Tràn đầy nghi hoặc mở thư, bên trong tràn ngập chữ viết.

Rất nhanh xem hết, Trương Huyền thở dài một tiếng.

Liêu Chiến Sư bẩm báo tình huống cụ thể Trịnh Dương cho Tổng bộ, đã nhận được đối phương phản hồi, lệnh nhanh chóng mang người tới, tiến hành tuyển chọn Chiến Tử, một khi thành công, thì có thể kế thừa vị trí Đường chủ của Chiến Sư Đường, đạt được Chiến Thần truyền thừa lợi hại nhất.

Người thành lập Chiến Sư Đường, là một vị đệ tử thân truyền của Khổng Sư, sức chiến đấu cực kỳ cường đại, người xưng Chiến Thần!

Chỉ cần có thể thông qua tuyển chọn, thì có thể đạt được truyền thừa, trở thành cường giả đỉnh phong của Danh Sư Đường thậm chí toàn bộ Đại Lục.

– Coi như là tìm được đường ra cho mình rồi…

Ngắn ngủn mười ngày, liên tục đưa ra ngoài hai đệ tử, mặc dù Trương Huyền có chút thất lạc, nhưng sâu trong nội tâm lại cực kỳ cao hứng.

Đối phương không có khả năng cả đời làm học sinh của mình, cũng nên có mục tiêu cùng sự nghiệp của bản thân.

Nếu quả thật có thể trở thành Chiến Sư Đường Đường chủ, một đời Chiến Thần… Cũng coi như không phí công giáo dục, thân là lão sư, cũng có thể yên lòng.

– Được rồi, xử lý xong sự tình di tích, sẽ dẫn người Huyền Huyền Hội, đi Thanh Nguyên đế quốc Chiến Sư Đường trao đổi, có lẽ có thể nghe được không ít tin tức về hắn…

Cười cười, dứt bỏ thất lạc trong lòng.

Hắn cùng đám người Liêu chiến sư ước định tốt, xử lý xong sự tình di tích ở Hỏa Nguyên Thành, liền đi Thanh Nguyên đế quốc Danh Sư Đường trao đổi, tuy nơi đây cũng chỉ là phân bộ, nhưng ở nơi đây nghe ngóng tin tức Trịnh Dương còn không khó.

– Còn có tin tức gì không?

– Còn có chính là… Trận Pháp Học Viện Viện trưởng cùng Triệu Trưởng lão, riêng phần mình dẫn theo một vạn đệ tử của Trận Pháp Học Viện, một vạn đệ tử Luyện Khí Học Viện, đi Hỏa Nguyên Thành thí luyện, đã ở năm ngày trước xuất phát!

Tôn Cường nói.

– Hỏa Nguyên Thành thí luyện?

Trương Huyền nhíu mày.

Sớm đi không có gì, mấu chốt nhất là… sự tình di tích Hỏa Nguyên Thành cực kỳ che giấu, chỉ có mấy người bọn họ biết, hiện tại trực tiếp điều động hai vạn đệ tử… Chẳng lẽ xảy ra biến cố gì?

Bất quá hắn cũng biết, loại sự tình này, thân phận của Tôn Cường chưa đủ, coi như nghe ngóng cũng nghe không ra, thậm chí, rất nhiều học sinh tiến về trước, cũng chỉ biết tham gia thí luyện, mặt khác không hiểu rõ tình hình.

– Còn có chuyện gì sao?

Hỏi tiếp.

– Còn có chính là… Lạc Nhược Hi Lạc sư, lại tới hai chuyến, giống như có chuyện gì…

Vẻ mặt Tôn Cường cổ quái nhìn qua.

Cùng thiếu gia thời gian dài như vậy, gặp qua không ít nữ tử sắc nước hương trời, xinh đẹp không thể tưởng tượng nổi, nhưng chưa bao giờ thấy Thiếu gia đối với nữ hài nào có đối đãi khác thường, ngoại trừ vị này!

Nói đến vị Lạc sư này cũng kỳ quái, chỉ cần là tu luyện giả, không có không muốn nghe Thiếu gia giảng bài, nàng lại không có chút hứng thú nào, hoàn toàn đối đãi như người bình thường.

Ngẫm lại cũng để người nghi hoặc.

– Tới tìm ta?

Trương Huyền sững sờ.

Vị Lạc sư này, là nữ tử duy nhất hắn động tâm, tuy trong khoảng thời gian này, sự tình một kiện tiếp một kiện, quá mức bận rộn, không có thời gian đi gặp, nhưng mà đối mặt nàng, trong lòng như trước có tình cảm khác.

So với đám người Ngọc Phi Nhi, là hoàn toàn bất đồng.

– Vâng, bởi vì là hảo hữu của Thiếu gia, nàng không nói ta cũng bất tiện hỏi nhiều.

Tôn Cường gật đầu.

– Không sao, một lát nữa, ta tự mình đến hỏi là được!

Cười cười, Trương Huyền lại hỏi thăm một phen, phát hiện không có chuyện gì khác, lúc này thân thể nhoáng một cái, thẳng tắp bay về phía học viện, chỉ chốc lát đi vào tiểu viện của Lạc Nhược Hi, rơi xuống.

Sửa sang lại quần áo một chút, lấy ra tấm gương soi soi, phát hiện còn rất đẹp trai, lúc này mới hài lòng đi vào.

– Lạc sư, Trương Huyền cầu kiến!

Ngưng tụ chân khí, thanh âm truyền vào.

– Vào đi!

Thanh âm vang lên.

Đi vào tiểu viện, liền chứng kiến Lạc Nhược Hi yên tĩnh đứng ở cách đó không xa, giống như trước đây, yên tĩnh hờ hững, giống như bức họa, cách đó không xa đứng một người, không ngờ là Mộc sư.

Mộc sư Mộc Viên, lúc trước cùng Ngô sư chung một chỗ rời đi, ước định gặp mặt ở Hỏa Nguyên Thành, không nghĩ tới xuất hiện ở chỗ này.

– Sư thúc, ngươi tới thật đúng lúc, giúp ta khuyên Lạc sư, nàng cũng muốn đi Hỏa Nguyên Thành…

Thấy hắn tiến đến, Mộc sư vội vàng nói.

– Ngươi cũng muốn đi?

Trương Huyền sững sờ, nhìn về phía nữ hài cách đó không xa.

– Ân!

Lạc Nhược Hi mỉm cười:

– Cái di tích này nếu như nói thần bí như thế, làm Danh Sư, tự nhiên muốn đi nhìn một cái!

– Thế nhưng… Chúng ta đối với di tích này, cái gì cũng không biết, coi như là Ngô sư, cũng không dám cam đoan an toàn…

Vẻ mặt Mộc sư tràn đầy lo lắng.

Di tích Hỏa Nguyên Thành, Thanh Nguyên Danh Sư Đường hoàn toàn không biết gì cả, năm đó đám người Hồng Viễn học viện lão Viện trưởng đi vào, vừa đi không trở về, ai cũng không biết đến cùng có bao nhiêu nguy hiểm.

Huống chi, gần đây nhận được tin tức, Dị Linh tộc cũng sẽ lẫn vào trong đó…

Có thể nói, tuyệt đối cửu tử nhất sinh, vị Lạc sư này, thân phận tôn quý, một khi xảy ra chuyện, hắn khẳng định chịu trách nhiệm không nổi.

Vừa nói, Mộc sư nhìn Trương Huyền, ánh mắt liên tục chớp chớp, ý tứ cực kỳ đơn giản, để cho hắn hỗ trợ khuyên can, liền nháy vài cái, cảm thấy vị sư thúc này đã nhận được tín hiệu, chỉ thấy vẻ mặt đối phương tràn đầy hưng phấn.

– Thật tốt quá, vậy chúng ta cùng đi, vừa vặn thời gian rất lâu không gặp ngươi rồi…

Ánh mắt Trương Huyền tỏa sáng.

Đang muốn tìm cơ hội cùng Lạc sư một mình ở chung, chợt nghe được tin tức này, quả thực bánh từ trên trời rớt xuống!

– Sư thúc…

Choáng váng, Mộc sư thiếu chút nữa ngã sấp xuống.

Ta để ngươi hỗ trợ khuyên can, trực tiếp nói như vậy, cũng quá không biết xấu hổ a!

Coi như ngươi thích Lạc sư, có thể biểu hiện hàm súc một ít hay không, rõ ràng như vậy… Có thể chú trọng thân phận chút được không?

– Không có việc gì, thân là Danh Sư, nếu như sợ hãi nguy hiểm, làm sao có thể trưởng thành?

Trương Huyền khoát tay áo, vẻ mặt ngạo nghễ:

– Lại nói, có ta bảo hộ, khẳng định không có chuyện gì đâu!

– …

Vẻ mặt Mộc sư tràn đầy hắc tuyến.

Cũng bởi vì có ngươi, ta mới lo lắng… Ngươi xem ngươi ở Danh Sư Học Viện làm những chuyện hư hỏng kia, đến nơi nào cũng gà bay chó chạy…

Đổi lại những người khác, ta ngược lại yên tâm!

Đang muốn nói gì, chỉ thấy Lạc Nhược Hi khoát tay áo:

– Trương sư nói không sai, không nên khuyên can nữa…

– Vâng…

Bị nàng ngăn chặn, vẻ mặt Mộc sư tràn đầy bất đắc dĩ.

– Ngươi đã trở về, liền mau chóng lên đường đi!

Thấy hắn không nói nhiều, Lạc Nhược Hi nói.

Trương Huyền đáp một tiếng:

– Sự tình không chần chờ, hiện tại liền đi!

Học Viện cũng không có việc gì, nếu như có, đám người Mi Trưởng lão cũng có thể xử lý, lại nói khoảng cách lần trước định một tháng, chỉ còn lại có bảy tám ngày, không đi Hỏa Nguyên Thành sẽ không còn kịp rồi.

Thường xuyên ra ngoài, đồ vật đều đặt ở Không Gian giới chỉ, không có gì cần chuẩn bị, Mộc sư triệu hoán Thánh Thú phi hành, ba người thẳng tắp bay về phía Hỏa Nguyên Thành.

– Ta nghe nói đám người Triệu Bính Tuất Trưởng lão, đã dẫn theo rất nhiều người đi qua, có phải xảy ra chuyện gì hay không?

Trương Huyền nhìn về phía Mộc sư hỏi.

Chuyện này Tôn Cường nghe không hiểu, nhưng Mộc sư thân là người tham dự, khẳng định cực kỳ rõ ràng.

– Đúng là ra chút phiền toái.

Thần sắc của Mộc sư có chút ngưng trọng:

– Phong ấn ra chút biến cố, có chút bất ổn, tùy thời sẽ sụp đổ, Triệu Bính Tuất Viện trưởng dẫn người đi tới, chính là vì củng cố trận pháp, tận lực kéo dài thời gian, để cho phong ấn thuận lợi mở ra!

– Làm sao sẽ xuất hiện loại tình huống này?

Trương Huyền kỳ quái.

Cái di tích này hai năm trước liền xuất hiện qua, người Danh Sư Đường cũng chuyên môn phái người đi dò xét, luôn không có vấn đề gì, như thế nào trong lúc đó liền bắt đầu không ổn định.

– Tình huống cụ thể ta cũng không rõ lắm, bất quá khả năng có quan hệ tới Dị Linh tộc!

Nhíu mày, Mộc sư chần chừ một chút nói:

– Căn cứ Danh Sư canh giữ ở địa phương báo cáo, tựa hồ có Dị Linh tộc dẫn theo pháp bảo gì đó tới, bất quá dạo qua một vòng lại rời đi, về sau toàn bộ phong ấn liền trở nên không ổn định.

– Pháp bảo? Chẳng lẽ là thư tịch?

Trương Huyền sững sờ.

Độc Điện bị Thiên Diệp Vương cướp đi bản thư tịch kia, nghe nói chính là từ trong phong ấn này toát ra, giờ phút này Dị Linh tộc dẫn phát phong ấn chấn động, có phải là vì vậy hay không?

Ngẫm lại là vô cùng có khả năng.

Thiên Diệp Vương là Thánh Vực ngũ trọng, tốc độ phi hành cực nhanh, hắn từ Tĩnh Viễn Thành đến Danh Sư Học Viện, hao tốn mười ngày, Mà đối phương từ Độc Điện trực tiếp đi Hỏa Nguyên Thành mà nói, khả năng ngay cả năm ngày cũng không cần.

Hơn nữa, thông qua cùng Tử Diệp Vương nói chuyện phiếm, cũng biết Dị Linh tộc nắm giữ một loại lực lượng không gian, thật giống như từ trên thân Thanh Diệp Vương, Kim Diệp Vương tìm ra tế đàn, thứ này thông qua tế tự, hoàn toàn có thể Truyền Tống thư tịch hoặc một ít vật phẩm quý giá đến chỗ xa hơn.

– Thư tịch?

Không nghĩ tới có thể hỏi như vậy, Mộc sư nhẹ nhàng cười cười:

– Điều này sao có thể, thư tịch sao có thể có lực lượng nhiễu loạn phong ấn!

Ở hắn xem ra, thư tịch chỉ là dùng để học tập tri thức, có thể làm cho phong ấn mà bọn hắn cũng không biết làm thế nào, trở nên không ổn định, món pháp bảo này nhất định không đơn giản.

Tại sao có thể là thư tịch chứ.

Thấy đối phương không tin, Trương Huyền không nói thêm lời.

Hắn cũng chỉ là suy đoán, cụ thể tình huống như thế nào, chỉ có thể đến địa phương lại nghiên cứu kỹ càng.

– A, đúng rồi, sư thúc, lần này tiến nhập di tích, không phải Ngô sư chịu trách nhiệm, mà là cắt cử một vị Trận Pháp Đại Tông Sư thất tinh đỉnh phong Hàn Tự! Danh Sư Đường bàn giao, sau khi tiến nhập di tích, hết thảy nghe theo phân phó của hắn, không được tự ý hành động, tránh cho phiền toái không cần thiết!

Nhớ tới một sự kiện, Mộc sư vội vàng nói.

Hỏa Nguyên Thành

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Lần này tìm tòi di tích, không phải chuyện tình cảm riêng, liên lụy quá nhiều, thậm chí quan hệ đến toàn bộ Nhân tộc, bởi vậy Thanh Nguyên Danh Sư Đường cực kỳ coi trọng, không chỉ phái ra Ngô sư, còn phái ra một vị Trận Pháp Sư thất tinh đỉnh phong, trợ giúp mọi người phá giải phong ấn, tìm kiếm con đường chính xác.

Sư thúc của hắn tuy trẻ tuổi, lại cả gan làm loạn, cái gì cũng dám làm, nên sớm bàn giao một câu cho thỏa đáng, miễn cho đến lúc đó xuất hiện phiền toái không cần thiết.

– Yên tâm đi!

Trương Huyền nhẹ gật đầu.

Thấy vẻ mặt hắn tự tin, Mộc sư không biết nên trả lời như thế nào, nhìn về phía Lạc Nhược Hi cách đó không xa, chỉ thấy nàng mỉm cười, tựa hồ đối với gia hỏa này cam đoan, cũng không quá tin tưởng.

Khó trách.

Lúc trước dẫn hắn đi Phong Thánh đài, muốn hắn tôn trọng, kết quả chơi đùa toàn bộ vách đá sụp xuống, nếu không phải Khổng Sư lên tiếng, chỉ sợ sớm đã bị người đánh chết rồi.

Gia hỏa này, có đôi khi thiên phú kinh người, thông minh tuyệt đỉnh, có đôi khi, lại lộ ra ngây ngốc có chút đáng yêu.

Ba người tùy tiện nói chuyện phiếm, Trương Huyền lại hỏi thăm một ít sự tình về di tích, biết được cái này khả năng cùng Khổng Sư có quan hệ, trong lòng tràn đầy kích động.

Lần trước Phong Thánh đài, đã chính miệng hỏi qua Khổng Sư, biết rõ trong cơ thể đối phương cũng có Tiên Thiên thai độc, nếu như cùng hắn có quan hệ, có lẽ có thể tìm được dấu vết để lại.

Một đường không nói chuyện, Thánh Thú phi hành tốc độ cực nhanh, năm ngày sau, liền chứng kiến Hỏa Nguyên Thành xuất hiện ở trước mắt.

– Hỏa Nguyên Thành vốn cực nóng, hiện tại lại là mùa hạ, nếu như không phải tu luyện giả, đoán chừng khó có thể chịu được…

Nhìn thành thị cách đó không xa, ở dưới ánh mặt trời chiếu xuống mà phiếm hồng, Mộc sư nói.

– Hoàn toàn chính xác rất nóng!

Cảm thụ độ nóng chung quanh thoáng một phát, Trương Huyền gật đầu.

Mấy ngày hôm trước vừa đi Tĩnh Viễn Thành, cả ngày tuyết bay, rét lạnh như băng, mà ở nơi này lại như bếp lò, nếu như không đích thân tới, nhất định sẽ hoài nghi hai địa phương nhiệt độ chênh lệch lớn như vậy, làm sao có thể cùng thuộc một đế quốc.

– Tuy nơi đây cách Phong Thánh đài không xa, nhưng độ nóng có chênh lệch rất lớn!

Lần trước hắn cùng Lạc Nhược Hi tới Phong Thánh đài, cách nơi này không tính quá xa, cũng chỉ mấy trăm dặm, khoảng cách gần như thế, khí hậu chỗ đó rất bình thường, hoàn toàn không có thiêu cháy như bên này.

– Phong Thánh đài thiên địa phong thánh, có Thánh Nhân phù hộ, tự nhiên mưa thuận gió hoà, mà ở nơi này, có vài núi lửa hoạt động, nóng là không thể tránh được!

Mộc sư giải thích.

Trương Huyền nhẹ gật đầu.

Trong đầu hắn có địa đồ của Hồng Viễn Đế Quốc, biết rõ tình huống nơi này.

Hỏa Nguyên Thành, được xưng "Hỏa Nguyên", ngọn nguồn của lửa… Không cần nghĩ, cũng có thể biết rõ độ nóng làm cho người khó có thể tiếp nhận.

– Nếu như nơi đây nóng như vậy, vì sao còn muốn thành lập thành thị, nhiều người như vậy ở chỗ này làm gì?

Lạc Nhược Hi nhịn không được hỏi.

Nhiều núi lửa như vậy hoạt động, tùy thời có thể bộc phát, lại nóng bức không thể tưởng tượng nổi, vì sao còn có người dừng lại không ly khai?

– Ha ha!

Mộc sư vẫn chưa trả lời, Trương Huyền cười cười:

– Tuy nơi đây nóng bức, lại cực kỳ thích hợp sinh trưởng một ít dược liệu ưa thích khô ráo, tỷ như Khô Diệp Thảo! Loại dược vật này, có thể không cần hơi nước mà sinh trưởng, trong quá trình trưởng thành, lá cây thủy chung tựa như chết héo mà đặt tên! Một cây Khô Diệp Thảo bán ra, có thể bán được một viên Linh Thạch thượng phẩm.

– Mắc như vậy?

Lạc Nhược Hi sững sờ.

Đối với người bình thường mà nói, một viên Linh Thạch thượng phẩm, ăn uống cả đời cũng dùng không hết.

Một cây dược liệu giá cả cao như vậy, khó trách có thể làm cho vô số người chạy theo như vịt, cam tâm ở loại địa phương này.

– Không chỉ như thế, nơi đây còn có chút Thánh Thú, Linh Thú đặc thù, mỗi một loại đều cực kỳ hiếm thấy, bán ra mà nói giá trị xa xỉ… Hơn nữa, còn là bảo địa sản xuất tài nguyên khoáng sản!

Trương Huyền tiếp tục nói.

Xem hết tất cả thư tịch của Danh Sư Học Viện, biết rõ tình huống của Hồng Viễn Đế Quốc hơn rất nhiều Danh Sư sinh trưởng ở địa phương.

– Thì ra là thế…

Lạc Nhược Hi hiểu được.

Có thể làm cho người ở lại chỗ này, thậm chí thành lập thành thị lớn như thế, tất nhiên có nguyên nhân.

– Ha ha, sư thúc quả nhiên bác học uyên thâm!

Nghe được hắn giới thiệu, Mộc sư tán dương nhìn thoáng qua.

Vị sư thúc này, tuy làm việc có chút không đáng tin cậy, nhưng lượng tri thức trong đầu, là không thể thật hơn, vô luận nhân văn địa lý hay chức nghiệp đặc thù, đều hạ bút thành văn, khiến người ta không thể không phục.

Nguyên nhân chính là như thế, Hồng Viễn Học Viện truyền thừa vạn năm, cũng lựa chọn hắn cầm lái.

– Nói đùa cho vui, không coi vào đâu!

Trương Huyền cười cười.

– Bây giờ cách phong ấn mở ra còn có một chút thời gian, ta xem không bằng chúng ta tới Danh Sư Đường cùng mọi người tập hợp trước!

Đang khi ba người nói chuyện, Thánh Thú đã đi tới trên không thành thị, chậm rãi rơi xuống, chỉ chốc lát đi vào trước mặt một cung điện nguy nga cao ngất.

Danh Sư Đường!

Tòa thành thị này so với Tĩnh Viễn Thành thì bao la hơn nhiều, nhân khẩu cũng càng thêm tụ tập, có phân bộ Danh Sư Đường, bất quá Đường chủ thực lực mạnh nhất, cũng chỉ là Thánh Vực nhất trọng trung kỳ, cùng Hồng Viễn Thành chênh lệch khá xa.

– Gặp qua Mộc sư!

Vừa đi vào, một trung niên nhân liền tiến lên đón.

– Ân, bọn người Hàn Tự Trận Pháp Sư cùng Ngô sư ở đây sao? Mang bọn ta tới!

Mộc sư cười nói.

– Đám người Ngô sư đã ở hai ngày trước… Đi Nhạn Lâm Sơn!

Trung niên nhân vội vàng trả lời.

– Đi Nhạn Lâm Sơn?

Mộc sư sững sờ:

– Phong ấn không phải còn có vài ngày nữa mới có thể mở sao? Đi tới sớm như vậy làm gì?

– Ta không biết, chỉ để ta lưu lại thủ ở chỗ này, tiếp đãi Danh Sư khác tới, bảo mọi người cần phải mau chóng đi qua!

Trung niên nhân vội nói.

– Biết rồi!

Gật gật đầu, Mộc sư không muốn hỏi nhiều, nhìn lại:

– Ngô sư cùng Hàn Tự Trận Pháp Sư đã đi tới, chỉ sợ phong ấn xuất hiện biến cố, so với lúc trước ta biết càng thêm nghiêm trọng, chúng ta cũng đi tới xem một chút a!

– Ân!

Hai người Trương Huyền gật đầu, lần nữa ngồi trên lưng Thánh Thú phi hành.

– Địa phương phong ấn không phải trong nội thành, mà là Nhạn Lâm Sơn mạch cách nơi đây hơn ba trăm dặm, chỗ đó có một núi lửa cực lớn hoạt động, cực kỳ nóng, luôn ít ai lui tới…

Đứng ở trên lưng thú, Mộc sư nói tình huống phong ấn một lần.

Địa phương thành lập phong ấn, giống như hòn đảo của Độc Điện, là một núi lửa hoạt động, trận pháp cực lớn, là do trong núi lửa phóng thích lực lượng duy trì vận chuyển, không hiểu trận pháp, muốn cứng rắn đi vào mà nói, chẳng những không cách nào tiến nhập, còn sẽ dẫn tới sơn mạch sụp đổ, để cho di tích hủy hoại chỉ trong chốc lát.

Bởi vậy, phong ấn không mở ra, coi như là vô số cao thủ của Danh Sư Đường, cũng không dám dùng sức mạnh, chỉ có thể ở ngồi chờ nơi đây.

Ba trăm dặm không tính quá xa, không đến mười phút, liền chứng kiến một ngọn núi cao lớn xuất hiện ở trước mắt, cao chừng mấy ngàn thước, khí thế nguy nga, chỉ là phía trên trụi lủi, một ngọn cỏ cũng không có, hầu như tất cả đều là tảng đá màu lửa đỏ, còn chưa tới trước mặt, liền làm cho người ta có cảm giác thiêu cháy làn da.

– Đây là Thanh Hỏa Đan! Phục dụng xuống, có thể triệt tiêu hỏa độc ảnh hưởng, không bị thương tổn!

Cổ tay lật qua lật lại, Mộc sư lấy ra hai viên đan dược đưa tới.

Tuy thực lực của bọn hắn, loại trình độ nhiệt lượng này không coi vào đâu, nhưng đợi thời gian dài, như trước sẽ có hỏa độc xâm nhập trong cơ thể, lưu lại chứng bệnh.

Vì phòng ngừa loại tình huống này, nửa tháng trước, Luyện Đan Sư Học Viện tân nhiệm Chu viện trưởng, để cho rất nhiều học sinh luyện chế ra đầy đủ Thanh Hỏa Đan.

Loại đan dược này Luyện Đan Sư tứ tinh có thể luyện chế, cũng không phức tạp, lợi dụng một ít dược liệu giải hỏa độc cô đọng thành, công hiệu bài trừ hỏa độc rất tốt.

– Đa tạ!

Đối với Trương Huyền mà nói, trong cơ thể có Thiên Đạo chân khí, ngay cả kịch độc còn không sợ, tự nhiên không sợ những hỏa độc này, bất quá đối phương có hảo ý, không đành lòng cự tuyệt, tiện tay tiếp nhận, há miệng nuốt xuống.

Đan dược vào cổ họng, lập tức cảm thấy một cỗ mát lạnh dũng mãnh vào toàn thân, lúc trước cảm thấy cực nóng, cũng tựa hồ không tồn tại nữa.

– Đây không phải… Thanh Hỏa Đan bình thường?

Nhãn tình sáng lên.

Tuy bề ngoài không có khác nhau, nhưng tính chất của đan dược này, rõ ràng cường đại hơn bình thường rất nhiều.

– Là ta thu thập rất nhiều dược liệu, bản thân luyện chế thành…

Mộc sư cười cười.

– Khó trách!

Trương Huyền gật đầu.

Hắn là một vị Danh Sư thất tinh, trong chức nghiệp phụ tu có Luyện Đan Sư, do hắn xuất thủ luyện chế đan dược cấp bốn, công hiệu tự nhiên không giống bình thường.

Thánh Thú cao tốc phi hành, không lâu sau, đi vào đỉnh Nhạn Lâm Sơn, nhìn xuống phía dưới, chỉ thấy trước mặt một cái hố thật lớn, vô số học sinh khoanh chân ngồi ở chung quanh, liên tục quán thâu chân khí, trên đầu mồ hôi chảy ròng.

– Bọn hắn đang củng cố phong ấn…

Sắc mặt Mộc sư trầm xuống.

Thoạt nhìn, phong ấn quả nhiên so với bọn hắn suy nghĩ còn muốn nguy hiểm, nếu không, cũng không có khả năng nhiều người như vậy cùng một chỗ động thủ.

– Hắn là Trận Pháp Học Viện Viện trưởng, mang đến một vạn học sinh kia…

Nhìn thoáng qua, Trương Huyền gật đầu.

Những thứ này đều là đệ tử của Danh Sư học viện, mặc quần áo đặc thù, liếc có thể nhìn ra.

Vù vù vù!

Đang cảm thấy những học sinh này có chút không kiên trì nổi, chỉ thấy lại có một đám học sinh đi vào trước mặt, bàn tay bay múa, từng trận kỳ vừa mới luyện chế thành bị đặt ở vị trí cố định.

Những vị trí này, tuy không thể cải biến kết cấu phong ấn, lại có thể để cho nó trở nên củng cố.

Đúng là học sinh của Luyện Khí Sư học viện.

Đệ tử hai đại học viện phối hợp khăng khít, động tác vừa nhanh lại trôi chảy, xem ra những ngày này không ít làm như vậy.

Thấy nhiều đệ tử như vậy nỗ lực củng cố, hố tròn phía dưới cũng có loại cảm giác tùy thời bộc phát, Trương Huyền nhíu mày, hoa văn trong mắt lập loè, thẳng tắp nhìn xuống.

– Trận pháp thật rườm rà…

Nhìn thoáng qua, nhíu mày.

Lý giải đối với trận pháp, không kém gì Trận Pháp Sư thất tinh, nhưng khi nhìn cấm chế phía dưới, như trước có chút mê muội, khó có thể rõ ràng.

– Lại có chút không giống…

Càng xem càng nghi hoặc.

Thoạt nhìn giống như trận pháp, lại có chút không quá giống.

Tuy cái phong ấn này có chút không ổn định, nhưng không có kích hoạt, bởi vậy, không cách nào dùng Thiên Đạo Thư Viện bình phán, chỉ dựa vào Minh Lý Chi Nhãn mà nói, lấy kiến thức của hắn bây giờ, muốn hiểu rõ, không có mấy tháng là không cách nào làm được.

Nếu là trận pháp mà nói, không cần nghĩ, tuyệt đối vượt qua cấp bảy!

Một đại trận vượt qua cấp bảy… Khó trách nhiều Danh Sư của Thanh Nguyên đế quốc cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Dĩ nhiên vượt qua phạm trù bọn hắn có thể xử lý.

Vù vù vù!

Hắn quan sát, Mộc sư khống chế Thánh Thú chậm rãi bay xuống.

Rơi trên mặt đất, còn chưa tới trước mặt hố tròn, chỉ thấy Ngô sư đi ra đón:

– Trương sư, Lạc sư, Mộc sư, các ngươi đã tới!

Ta có thể thử xem

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

– Ngô sư!

Ba người chào.

– Đây là thế nào?

Trương Huyền trực tiếp hỏi.

– Phong ấn từ nửa tháng trước có chút không vững chắc, bất quá, đều ở trong phạm vi có thể khống chế, ai ngờ ở mấy ngày trước, liên tục lắc lư, tựa hồ tùy thời sẽ sụp đổ, sắp khống chế không nổi rồi!

Lông mày nhíu chặt, Ngô sư nhìn về phía trước.

– Khống chế không nổi?

– Không sai…

Ngô sư gật đầu, đang muốn nói chuyện, liền cảm thấy một thanh âm như sấm rền từ dưới đất chậm rãi vang dội tới, như Cự thú rên rỉ, lại giống như dưới sơn mạch ở ẩn một Cự Long, tùy thời có thể sống lại, chém giết đám đông.

– Đây là cái gì?

Đám người Trương Huyền biến sắc.

Nghe được thanh âm này, thật giống như thân ở trong ngọn nguồn tai hoạ, nhân lực trở nên vô cùng nhỏ bé, một khi tai hoạ phát sinh, chỉ sợ sẽ bị trong nháy mắt thôn phệ, Thần Tiên khó cứu.

– Chính là thanh âm trong phong ấn vang lên, đến cùng xảy ra chuyện gì, ta cũng không rõ ràng lắm, bất quá, tiếp tục như vậy nữa, dùng không được bao lâu, toàn bộ phong ấn sẽ triệt để sụp đổ, đến lúc đó, vô luận là di tích, hay Hỏa Nguyên Thành, chỉ sợ đều trong nháy mắt bị san thành đất bằng!

Trên mặt Ngô sư tràn đầy lo lắng.

Một khi phong ấn phá hư, núi lửa sẽ lập tức bộc phát, Nhạn Lâm Sơn cách Hỏa Nguyên Thành chỉ có hơn 300 dặm, khoảng cách gần như thế, tất nhiên sẽ tai bay vạ gió, cường giả Thánh Vực cũng khó may mắn thoát khỏi.

Núi lửa trước mặt ẩn chứa lực lượng thật sự quá lớn, đã vượt qua tình trạng nhân lực có thể đạt đến!

Oanh long long!

Đang khi nói chuyện, tiếng nổ càng ngày càng vang, mặt đất bắt đầu nhảy lên, một cỗ khí lưu cực nóng từ trong phong ấn tuôn ra, dưới chấn động kịch liệt, vừa rồi mọi người buông xuống trận kỳ, lập tức bị đánh bay hơn phân nửa.

Rất nhiều học sinh Trận Pháp Học Viện ngồi ở trước hố thủ hộ, sắc mặt đồng thời trắng bệch, trong nháy mắt bay ra mấy trăm người, từng cái miệng phun máu tươi.

Những người này bị thương, đằng sau lập tức có đệ tử mới bổ sung tới, toàn lực thi triển tu vi, khống chế bốn phía phong ấn không cho sụp đổ.

– Lực lượng thật cường đại…

Thấy một màn như vậy, khuôn mặt Trương Huyền trắng bệch.

Phía dưới tuôn ra lực lượng, vượt ra khỏi khả năng suy nghĩ, coi như là Thánh Vực tứ trọng, ngũ trọng liên thủ cũng áp chế không nổi.

Nhiều học sinh Danh Sư Đường thực lực mạnh mẽ như vậy, cũng chỉ là nỗ lực duy trì.

Dưới loại lực lượng này, nếu như phong ấn không mở ra, đừng nói tiến nhập, chỉ sợ còn chưa tới trước mặt sẽ bị khí lưu cuồng bạo quấy thành bụi phấn!

Lúc trước vẫn cho là, mặc kệ di tích này có bao nhiêu nguy hiểm, chỉ cần cẩn thận một ít, bằng vào Thư Viện cùng Minh Lý Chi Nhãn, tổng có thể xu cát tị hung, sẽ không xuất hiện biến cố quá lớn, hiện tại xem ra… Nghĩ quá đơn giản!

Loại địa phương cuồng bạo này, hơi không cẩn thận, thì có thể bỏ mình ngay tại chỗ, Thần Tiên khó cứu!

– Đội chữ Giáp, trấn thủ Cấn vị, đội chữ Bính, trấn thủ Tốn vị, Càn vị do đội chữ Mậu trấn thủ, các đội khác, canh giữ ở tại chỗ, quán thâu chân khí vào trong hố!

Đúng lúc này, một tiếng hét lớn vang lên, sau đó một lão giả bay tới, lơ lửng ở trên không mọi người, trước mặt là một cái la bàn thật lớn, một bên suy tính, một bên hét lớn.

Phía dưới rất nhiều học sinh nghe được phân phó của hắn, toàn bộ dựa theo đội hình lúc trước bố trí tốt, tiến hành xếp đặt, ngay sau đó vô số đạo chân khí đồng thời tuôn ra, ở vị trí chính giữa giao hội, tựa như dấy lên một pháo hoa thật lớn.

Chân khí bắt đầu khởi động, phong ấn bốn phía như được gia cố, dần dần bình tĩnh, tiếng nổ vang phía dưới cũng như bị áp chế, lại không còn táo bạo như lúc trước.

– Không đúng… gia cố như vậy mà nói, phong ấn làm sao có thể mở ra?

Nhìn trong chốc lát, Trương Huyền nhướng mày.

Làm như vậy đúng là tránh khỏi lực lượng phía dưới tập kích, để cho nơi đây tạm thời an toàn, nhưng… cũng có vấn đề rất lớn!

Đó chính là kèm theo lực lượng phong ấn gia cố, còn muốn tiến nhập bên trong di tích, chỉ sợ càng ngày càng khó, thậm chí, có thể nói không thể nào!

Dựa theo lúc trước mà nói, hai ba ngày sau phong ấn sẽ mở ra, nhưng tiếp tục gia cố như vậy mà nói, đừng nói ba ngày, ba năm cũng chưa hẳn có thể mở ra.

– Đúng vậy, thế nhưng chúng ta cũng không có cách nào! Phong ấn không mở ra, liền không cách nào tiến nhập, mà bộ dáng bây giờ, không vững chắc mà nói, toàn bộ di tích sẽ sụp đổ…

Ngô sư lắc đầu.

Kỳ thật bọn hắn cũng không muốn gia cố như vậy, nhưng mà không gia cố, di tích không còn tồn tại, đi vào cũng vô dụng!

Lại nói, phía dưới cuồng bạo như thế, coi như có thể tiến nhập, cũng không dám đi vào a! Ai có thể cam đoan, sẽ không ở lúc bộc phát, người chôn ở bên trong?

– Ngoại trừ gia cố, chẳng lẽ không có biện pháp khác?

Trương Huyền nhịn không được nói.

– Có là có, nhưng… Làm không được!

Ngô sư lắc đầu.

– Nói nghe một chút?

Trương Huyền nhịn không được nhìn qua.

Đã có biện pháp, có thể thử một lần, dù không thành công, cũng mạnh hơn bây giờ nhiều.

– Cái phong ấn này, giống như cái vách ngăn, phong bế lực lượng cuồng bạo phía dưới, thật giống như phong kín khí cầu, lực lượng bên trong không ngừng công kích, mới đầu khí cầu dựa vào co dãn, còn có thể duy trì, kèm theo lực lượng càng ngày càng nhiều, chung quy đạt tới một cực hạn không cách nào thừa nhận, đến lúc đó thì có thể trực tiếp bạo tạc nổ tung! Mục đích mọi người gia cố phong ấn, chính là vì để cho cái giới hạn này kéo dài, để cho lực lượng phong ấn càng cường đại hơn!

Ngô sư giải thích nói:

– Đáng tiếc vô luận cường đại cỡ nào, chỉ cần không giải quyết lực lượng phía dưới, chẳng khác nào trị phần ngọn không trị phần gốc, vĩnh viễn sẽ có một ngày bị xông phá!

– Ân!

Nghe được giải thích của hắn, Trương Huyền gật đầu.

Hắn nói cực kỳ hình tượng.

Lực lượng cuồng bạo phía dưới mới là căn bản, không giải quyết cái này, một mực gia cố phong ấn, là vô dụng, thật giống như để cho khí cầu trở nên co dãn càng lúc càng lớn… Chỉ là trong thời gian ngắn, để cho lực lượng cuồng bạo không cách nào thực hiện được mà thôi, trên thực tế nương theo thời gian càng ngày càng dài, lực lượng chồng chất càng ngày càng mạnh, một khi bộc phát uy lực sẽ càng lớn!

Thật giống như hồng thủy, dùng đê đập đi chặn đường.

Chắn càng nhiều, mực nước càng cao, áp lực gia tăng gấp mấy lần, đến cuối cùng, nhất định sẽ đạt tới một cực hạn không cách nào thừa nhận.

Thật muốn như vậy, sẽ rất phiền toái.

– Một biện pháp khác, chính là trị tận gốc! Tiêu trừ lực lượng cuồng bạo phía dưới… Nhưng mà tình huống trước mắt, trước lúc phong ấn mở ra, ai cũng không cách nào tiến nhập, chớ nói chi là tìm được chỗ mấu chốt, tiến hành ngăn lại! Mà một khi mở ra, lực lượng cuồng bạo phía dưới tất nhiên bộc phát…

Ngô sư cười khổ lắc đầu.

Đây là cái nghịch biện, mở ra phong ấn, mới có khả năng triệt để giải quyết tai hoạ ngầm, nhưng một khi mở ra, tai hoạ ngầm sẽ bộc phát ngay tại chỗ…

– Cái này…

Trương Huyền cùng Mộc sư nhìn nhau, cũng không khỏi lắc đầu.

Đối phương nói không sai, đây thật là nan đề không cách nào lựa chọn, coi như biết rõ, liên tục gia cố phong ấn, sẽ chỉ càng ngày càng phiền toái, nhưng không có bất kỳ biện pháp nào.

– Ta nghe Mộc sư nói, Danh Sư trấn thủ chỗ này phát hiện Dị Linh tộc, mới xuất hiện loại biến cố này… Không biết có phải hay không?

Trong lòng khẽ động, Trương Huyền nghĩ đến cái gì, nhịn không được hỏi.

– Vâng!

Ngô sư nhẹ gật đầu:

– Dị Linh tộc tới không lâu, liền vội vã rời đi, không biết dùng thủ đoạn gì, nơi đây liền bắt đầu xuất hiện biến cố… mới đầu trùng kích vô cùng nhẹ, coi như mấy người chúng ta cũng có thể chống chọi, nhưng kèm theo thời gian chuyển dời, càng ngày càng lợi hại, hai vạn học sinh chung một chỗ, cũng có chút cố hết sức!

– Tới không lâu đã đi?

Trương Huyền chần chừ một chút:

– Không biết Danh Sư phát hiện những Dị Linh tộc này là vị nào?

– Là một Danh Sư tứ tinh bình thường, lúc ấy chịu trách nhiệm thủ hộ ở chỗ này!

Ngô sư nói.

– Danh Sư tứ tinh bình thường, tu vi cao nhất bất quá Hóa Phàm cửu trọng… Lại phát hiện Dị Linh tộc quấy rối?

Trương Huyền kỳ quái.

Lần này vì di tích kia, Dị Linh tộc đến, hắn gặp qua không ít, kém nhất cũng đạt đến Thánh Vực nhất trọng, thập đại Vương giả càng đạt đến tứ trọng!

Một Danh Sư tứ tinh bình thường, tu vi cao nhất cũng không quá đáng Hóa Phàm cửu trọng… Làm sao có thể phát hiện bọn hắn quấy rối, mà không có bị chém giết?

– Yên tâm đi, vị Danh Sư này có thể tuyệt đối tín nhiệm, sẽ không phản bội Nhân tộc…

Còn tưởng rằng hắn cảm thấy có người cấu kết Dị Linh tộc, Ngô sư vội vàng giải thích.

– Ta không phải cảm thấy hắn sẽ phản bội Nhân tộc…

Trương Huyền lắc đầu, đang muốn nói gì, liền cảm thấy mặt đất nổ vang lần nữa vang lên.

– Lực lượng phía dưới mới đầu hai ba canh giờ mới bộc phát một lần, mà bây giờ đã không cao hơn mười phút…

Ngô sư nói.

Hai ngày trước, tuy lực lượng phía dưới cũng trùng kích, nhưng tần suất rất thấp, mọi người không cố hết sức như vậy, mà bây giờ… Mười phút một lần, sắp kiên trì không nổi rồi!

– Tiếp tục như vậy nữa, ta sợ những học sinh này cũng không chịu nổi…

Khuôn mặt Trương Huyền xanh mét.

Những thứ này đều là học viên của hắn, càng có một bộ phận lớn là người Huyền Huyền Hội, mấy canh giờ duy trì một lần thì thôi, mười phút một lần mà nói, chỉ sợ kiên trì không được bao lâu, sẽ không chịu nổi, tu vi tổn hao nhiều!

– Ta cũng biết, nhưng bây giờ đã không có phương pháp tốt hơn…

Ngô sư lắc đầu.

– Chắn không bằng khai thông, nếu như sớm muộn gì cũng áp chế không nổi, vì sao không dẫn dắt lực lượng cuồng bạo bên trong đi ra, sẽ không cần phiền toái như vậy rồi…

Lạc Nhược Hi ở một bên đột nhiên mở miệng.

– Khai thông… Chúng ta cũng không phải không nghĩ tới, nhưng mà cỗ lực lượng này quá mạnh mẽ, hơn nữa công kích bốn phương tám hướng, tìm không thấy phương vị thích hợp nhất, phong ấn chẳng những sẽ trong nháy mắt sụp đổ, còn rất dễ dàng gây nên bạo tạc nổ tung… Gây chuyện không tốt, người nơi này đều bị nổ chết ngay tại chỗ!

Ngô sư nói.

Đồng dạng lấy khí cầu làm thí dụ, càng thổi càng lớn, đạt tới cực hạn thừa nhận, tất nhiên sẽ bạo tạc nổ tung… Vì phòng ngừa loại chuyện này phát sinh, ở phía trên đâm một lỗ, thả không khí bên trong ra là tốt

nhất… Đáng tiếc, một khi đâm không tốt, chẳng khác nào đốt dây dẫn nổ.

Không chỉ Hỏa Nguyên Thành, tất cả Danh Sư ở đây, đều có thể toàn quân bị diệt, không còn một mống.

Bởi vậy, đâm bao nhiêu chỗ, đâm ở địa phương nào, là học vấn rất lớn, tìm không thấy vị trí, chính là chết… coi như bọn hắn là Danh Sư thất tinh, Trận Pháp Sư thất tinh, cũng không có nắm chắc, không dám mạo hiểm.

– Tìm được vị trí thích hợp… Phóng thích lực lượng?

Nghe được hai người đối thoại, ánh mắt Trương Huyền đột nhiên sáng ngời, ánh mắt sáng ngời nhìn lại, trên mặt tràn đầy hưng phấn:

– Cái này… Có lẽ ta có thể thử xem!

Trương Huyền phá phong ấn (1)

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Chỉ cần trận pháp vận chuyển, Thiên Đạo Thư Viện có thể tìm được thiếu sót, so với la bàn gì đó thì chuẩn xác hơn nhiều.

Người khác tìm không thấy vị trí chuẩn xác, không biết thi triển bao nhiêu, lực lượng mạnh như thế nào, nhưng với hắn mà nói, ngược lại là đơn giản nhất.

– Thử xem?

Ngô sư lắc đầu:

– Ta biết rõ Trương viện trưởng ở trên trận pháp rất có tạo nghệ, nhưng cái này liên lụy thật sự quá lớn, chỉ có thể thành công không thể thất bại, tuyệt đối không thể thử loạn…

Một khi thất bại, sẽ bạo tạc nổ tung, tất cả mọi người sẽ bị nổ chết… Không phải trò đùa, không phải đồ chơi có thể thử.

– Ta biết rõ…

Trương Huyền gật đầu, đang muốn nói chuyện, chợt nghe không trung có một thanh âm vang lên:

– Thử xem? Xảy ra chuyện, ngươi gánh được sao? Tuổi còn trẻ, liền miệng lưỡi lưu loát, còn thể thống gì?

Ầm ầm!

Một lão giả bay đến trước mặt mọi người, rơi xuống, đúng là Trận Pháp Sư thất tinh đỉnh phong lúc trước ở trên không trung chủ trì gia cố phong ấn, Hàn Tự!

Hắn lúc này, tuy vẻ mặt tràn đầy mệt mỏi, nhưng nhìn về phía Trương Huyền, mang theo lạnh lùng cùng không vui.

– Hàn Hội trưởng… Ta tới giới thiệu cho ngươi thoáng một phát!

Ngô sư vội vàng hóa giải lúng túng:

– Vị này chính là Hồng Viễn Danh Sư Học Viện tân nhiệm Viện trưởng, Trương Huyền Trương sư, vị kia là Lạc sư! Ngô sư, cũng không cần giới thiệu, tất cả mọi người là bằng hữu cũ. Trương viện trưởng, Lạc sư, vị này chính là Trận Pháp Sư Công Hội Hội trưởng của Thanh Nguyên đế quốc, Hàn Tự!

– Ngươi chính là Trương Huyền?

Nghe xong giới thiệu, Hàn Tự nhìn lại:

– Ta nghe nói qua ngươi, ở trên trận pháp rất có thành tựu, trẻ tuổi như vậy, có thể lĩnh ngộ chân lý của trận pháp cấp sáu, coi như là thiên tài khó được. Bất quá… Thân là Danh Sư, phải nói năng thận trọng, lời nói cẩn thận, nghĩ trước mà làm sau. Người người đều biết chắn không bằng khai thông, nhưng ngươi nên biết rõ, một khi thất bại, sẽ mang đến hậu quả dạng gì? Không chỉ chúng ta đều chết, trong phạm vi một nghìn dặm, sẽ bị đả kích thật lớn, vô số sinh mệnh triệt tiêu… Loại trách nhiệm này, ngươi gánh được sao?

– Hàn Hội trưởng, đã hiểu lầm, ta nói thử xem, tự nhiên là có nắm chắc, liên lụy tính mạng nhiều người như vậy, ta không dám xằng bậy!

Biết rõ đối phương cũng không phải cố ý khó xử, mà là trách nhiệm trên người, Trương Huyền cũng không tức giận, cười cười giải thích.

– Khẩu khí thật lớn!

Lại một vị trung niên đi tới, trên mặt lộ ra vẻ châm chọc:

– Phong ấn trước mắt này, có thể là trận pháp cấp tám, thậm chí cao hơn, ta cùng lão sư suy tính hai ngày hai đêm, cũng không có tìm được địa phương có thể phóng thích lực lượng, hơn nữa không bị thương đến người, ngươi mới đến, trận pháp cũng không có nhìn, liền trực tiếp nói có nắm chắc… Đường đường Danh Sư Học Viện Viện trưởng, không khỏi quá mức lông bông a!

Người trung niên này, lực lượng hùng hậu, từ xa nhìn lại, làm cho người ta có cảm giác áp bách trên tinh thần.

Thánh Vực tam trọng, Thai Anh Cảnh!

Thai Anh Cảnh cũng gọi là Nguyên Anh cảnh, Nguyên Thai lột xác hình người, tiến triển về phía Nguyên Thần Cảnh, thực lực loại người này, Linh Hồn vô cùng cường đại, chỉ cần tu vi đạt tới, hoàn toàn có thể nhẹ nhõm nghiền ép.

– Khục khục, Trương sư, vị này chính là… đệ tử của Hàn Hội trưởng, Trận Pháp Đại Tông Sư thất tinh, Lưu Mặc!

Không nghĩ tới Trương sư nói một câu, liền huyên náo cứng như vậy, Ngô sư tràn đầy lúng túng.

Hai ngày này, Hàn Hội trưởng cùng học sinh của hắn vì tìm kiếm tiết điểm có thể phóng thích lực lượng, hao tốn vô số tâm huyết, trọn vẹn hai ngày hai đêm cũng không chợp mắt, đáng tiếc như trước không cách nào xác nhận.

Nghe gia hỏa này vừa tới, liền nói khoác mà không biết ngượng nói thử xem… tất cả đều nổi giận.

– Lưu Mặc?

Trương Huyền lắc đầu:

– Thật có lỗi, chưa từng nghe qua…

Thanh Nguyên đế quốc, hắn đi cũng không có đi qua, cái gì Trận Pháp Sư, cái gì Hội trưởng, một cái cũng không có nghe qua, vốn là dù không biết, cũng sẽ không nói ra, nhưng bộ dáng đối phương như vậy, chẳng muốn tiếp tục giả vờ làm người tốt.

– Ngươi…

Tuy tức giận, nhưng Lưu Mặc vẫn hất lên ống tay áo:

– Chưa từng nghe qua ta không sao cả, ta ở Thanh Nguyên đế quốc vốn là vô danh tiểu tốt.

– Ngươi đã hiểu lầm, ta không phải nói chưa từng nghe qua tên của ngươi!

Lắc đầu, vẻ mặt Trương Huyền thành khẩn nhìn qua:

– Mà là ngay cả Hàn Hội trưởng cũng chưa nghe nói qua!

– Ngươi…

Thiếu chút nữa tức điên, sắc mặt Lưu Mặc thấu hồng, Hàn Hội trưởng cũng thiếu chút tức giận thổ huyết.

Mặc dù Hàn Tự hắn không nói danh chấn Thanh Nguyên đế quốc, nhưng cũng thành danh mấy trăm năm, hàng năm đều có vô số Danh Sư phụ tu trận pháp, hy vọng có thể bái nhập môn hạ của hắn, gia hỏa này thì ngược lại, nói đệ tử mình, ngay cả hắn cũng dính đạn…

Hết lần này tới lần khác lại tức giận không được, phiền muộn có chút phát điên.

Nghe được hai người đối thoại, Lạc Nhược Hi ở một bên nhẹ nhàng cười cười.

Cùng gia hỏa này chơi chọc tức người… Chọc tức không chết ngươi mới lạ!

Gia hỏa này vốn là người không giảng quy củ, ưa thích xằng bậy a.

Ngay cả Khổng Sư cũng dám chọc… Ngươi tính cái rễ hành nào nha!

– Tốt rồi, chưa từng nghe qua cũng không cần kích động như vậy, ta đường đường Danh Sư Học Viện Viện trưởng, rất bận rộn, không có khả năng người nào cũng phải biết rõ!

Khoát tay áo, Trương Huyền chắp hai tay sau lưng, đi về phía trước một bước, nhìn về phía cái hố cực lớn, ánh mắt mang theo thâm sâu:

– Ngô sư, chuẩn bị cho ta một cây trận kỳ, tốt nhất đạt tới cấp bảy đỉnh phong!

– Cái này…

Trên mặt Ngô sư khó xử.

– Dừng tay! Chẳng lẽ ngươi thật muốn để cho nhiều người chôn cùng ngươi như vậy?

Thấy hắn muốn tìm trận kỳ thất tinh đỉnh phong, rõ ràng cho thấy muốn thí nghiệm tiết điểm, tóc gáy Lưu Mặc nổ lên, mãnh liệt đi vào trước mặt.

Gia hỏa này đến cùng có biết nguy hiểm hay không?

Hắn cùng lão sư nghiên cứu hai ngày hai đêm, cũng không dám xác định, không dám thí nghiệm, hắn thì ngược lại, mới đi đến chừng mười phút liền muốn tiến lên… Phía dưới còn có hơn hai vạn Danh Sư, ngươi không muốn sống, chẳng lẽ những người khác cũng không quan tâm?

Bọn hắn gặp qua không ít Viện trưởng, đều lấy đệ tử làm trọng, gia hỏa này thì ngược lại, quả thực chính là người điên… Còn không có làm rõ ràng liền đi về phía trước, Hồng Viễn Học Viện sao lại tuyển ra viện trưởng hố hàng như vậy?

– Chôn cùng, ngươi suy nghĩ nhiều… Các ngươi hai ngày hai đêm tìm không ra tiết điểm, không phải công lao, mà là đần! Ta tự nhiên sẽ không giống các ngươi!

Lắc đầu, Trương Huyền không để ý tới đối phương nữa, đi vào trước hố.

– Viện trưởng…

Chứng kiến hắn đi tới, rất nhiều học sinh trấn thủ ở trước hố nhao nhao đứng dậy, từng cái tràn đầy sùng bái.

– Ân, mọi người khổ cực rồi!

Trương Huyền gật đầu.

– Vì Nhân tộc phục vụ…

Mọi người đồng thời gật đầu.

– Lão sư… Không thể để cho gia hỏa này hồ đồ!

Thấy hắn đi vào trước mặt phong ấn, Lưu Mặc sốt ruột, nhịn không được nhìn về phía lão sư cách đó không xa.

– Yên tâm đi, nếu tiết điểm dễ dàng tìm thấy, chúng ta tiêu phí công phu lớn như vậy, nghiên cứu hai ngày hai đêm, cũng chỉ phỏng đoán ra năm chỗ khả nghi, hắn vừa tới, làm sao có thể tìm được?

Hàn Hội trưởng lắc đầu, đối với Trương Huyền có thể tìm được tiết điểm, căn bản không tin tưởng.

Cũng khó trách, hắn thân là Trận Pháp Sư thất tinh đỉnh phong, vì áp chế lực lượng cuồng bạo, nghiên cứu thời gian dài như vậy, cũng không có

mặt mày, một Trận Pháp Sư lục tinh, làm sao có thể liếc mắt liền phát hiện vấn đề?

– Thế nhưng… Ta sợ hắn cái gì cũng không hiểu, liền lỗ mãng thí nghiệm, một khi tính sai, rất dễ dàng dẫn ra họa lớn…

Lưu Mặc vội nói.

– Không cần phải gấp, tìm kiếm tiết điểm cần có thời gian, tìm được tiết điểm, muốn dẫn xuất lực lượng cuồng bạo ra, cũng cần có thời gian, chờ hắn xác định, muốn động thủ, lại ngăn cản vẫn kịp!

Khoát tay áo, Hàn Hội trưởng như nắm trí châu trong tay.

– A… Là đệ tử lỗ mãng!

Nghe nói như thế, Lưu Mặc nhẹ nhàng thở ra.

Cũng đúng, tìm tiết điểm cần có thời gian, sau khi tìm được, coi như muốn kích hoạt, cũng cần có thời gian, tất cả mọi người đều là đại nhân vật, không cần phải hiện tại trở mặt.

Chỉ cần phát hiện hắn tìm được tiết điểm, thời điểm muốn kích hoạt, ngăn cản là được rồi.

– Ân, Trương viện trưởng này, ta nghe nói qua không ít sự tích, đối với trận pháp vô cùng có thiên phú, coi như là một nhân tài! Bất quá, tuổi còn rất trẻ, quá lỗ mãng rồi, bất quá… Người trẻ tuổi cần vấp phải trắc trở nhiều, mới biết được thế giới to lớn, trận pháp thâm ảo, không phải chỉ biết một chút da lông, là có thể tùy ý vọng ngữ!

Hàn Hội trưởng cười cười:

– Trước hết để cho hắn tìm thử xem, nhìn hắn dùng phương pháp gì, một khi tìm không thấy, tự nhiên sẽ ý thức được bản thân ngu ngốc…

– Vâng!

Tràn đầy bội phục nhìn về phía lão sư, trong ánh mắt Lưu Mặc đều là sùng kính.

Thấy không, đây mới thực là Đại Tông Sư, rõ ràng bị đối phương chọc tức, còn rất khiêm tốn, sư tôn suy nghĩ, khiến người ta bội phục đầu rạp xuống đất.

Không để ý tới hai người nói chuyện, lúc này Trương Huyền đi vào trước mặt phong ấn, cẩn thận nhìn lại.

Trong con ngươi, hoa văn nhúc nhích, hình thành một vầng sáng.

– Không được, ánh mắt cùng kiến thức của ta thật sự quá ít, trận pháp này quá huyền ảo, hoàn toàn xem không hiểu…

Lần nữa lắc đầu.

Đổi lại trận pháp khác, coi như là thất tinh đỉnh phong, bằng vào Minh Lý Chi Nhãn cùng lĩnh ngộ của hắn đối với trận pháp, chỉ cần cho đầy đủ thời gian, đều có thể tìm được thiếu sót, tìm ra mấu chốt.

Mà trước mắt, là căn bản không có đầu mối.

– Xem ra chỉ có thể sử dụng Thiên Đạo Thư Viện rồi…

Trong lòng thở dài một tiếng, ngay sau đó nhăn mày lại:

– Chỉ là, dùng Thư Viện, sẽ phải dẫn động trận pháp, để cho trận pháp vận chuyển! Không vận chuyển mà nói, thì không cách nào điều tra thiếu sót…

Ngón tay nhéo mi tâm.

Thiên Đạo Thư Viện, cũng không phải có thể tùy ý sử dụng, mà là cần thời cơ đặc biệt, thật giống như xem xét tu luyện giả, cần đối phương vận chuyển chân khí, thi triển Võ Kỹ!

Trận pháp cũng vậy, nhất định phải vận chuyển mới được.

Cái phong ấn này, tuy bao phủ ở cửa vào di tích, liên tục bị lực lượng cổ quái trùng kích, trên thực tế lại không vận chuyển, cứ như vậy đi tìm thiếu sót là không có bất kỳ hiệu quả.

Nên làm cái gì bây giờ? Làm sao mới có thể để cho nó vận chuyển?

Trương Huyền lâm vào trầm tư.

– Hắn lại không dùng la bàn? Cũng không nhìn địa hình, địa thế… Gia hỏa này đến cùng hiểu trận pháp hay không?

Cách đó không xa, Lưu Mặc vốn muốn nhìn xem vị Trương viện trưởng kiêu ngạo kia, đến cùng làm sao tìm kiếm tiết điểm, chỉ thấy hắn đứng ở trước mặt, vẻ mặt mờ mịt xem một lát, tiếp theo liền bóp mi tâm…

Ngay cả la bàn cũng không lấy ra, ngay cả địa hình chung quanh cũng không liếc nhìn…

Còn có loại nghiên cứu trận pháp này sao?

– Có thể là phương pháp đặc biệt a…

Hàn Hội trưởng cũng có chút kỳ quái, tràn đầy khó hiểu.

– Chỉ mong là thế… Hắn, hắn muốn làm gì?

Gật gật đầu, Lưu Mặc đáp một tiếng, đang muốn nói gì, sau đó thấy động tác của Trương viện trưởng, lại càng hoảng sợ, thiếu chút nữa ngất đi.

Chỉ thấy gia hỏa này chần chừ một chút, lấy một tảng đá thật lớn, thẳng tắp ném tới hố.

Trương Huyền phá phong ấn (2)

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Trên hố hiện đầy cấm chế, trực tiếp ném tảng đá, chẳng khác nào đang công kích, thậm chí xông vào, rất dễ dàng gây nên phong ấn phản kích.

Trận Pháp Sư khác gặp được trận pháp lợi hại đều lấy la bàn, không ngừng nghiên cứu, tìm kiếm căn cơ cùng trận tâm, gia hỏa này thì ngược lại, trực tiếp ném tảng đá vào trong trận pháp… Đây không phải phá trận, mà là muốn trận pháp kích hoạt.

Không có kích hoạt, hơn hai vạn người tăng thêm hai Trận Pháp Sư cũng khống chế không nổi, một khi kích hoạt còn không nghiêng trời lệch đất, mai táng toàn bộ bọn hắn?

Gia hỏa này đến cùng suy nghĩ như thế nào a? Chẳng lẽ là thiếu não!

Nếu không làm sao sẽ điên khùng như vậy? Đường đường Trận Pháp Sư lục tinh đỉnh phong, làm ra một sự tình ngay cả học đồ cũng không dám làm.

Tràn đầy phiền muộn, đang định tiến lên ngăn cản, đối phương ném ra tảng đá cùng hố tiếp xúc, lập tức rơi xuống, cũng không gây ra bất luận biến hóa gì.

– Cũng may, cái phong ấn này đối với sinh mệnh có phản ứng, tảng đá là vật thể không có sự sống, may mắn không có gây thành đại họa…

Nếu như không có động tĩnh, Lưu Mặc cũng nhẹ nhàng thở ra.

Phong ấn ở cửa động, hai đại Trận Pháp Sư thất tinh bọn hắn đều không biết làm thế nào, không phát động còn may, một khi phát động, vô cùng có khả năng sẽ lần nữa kích hoạt lực lượng kinh khủng phía dưới, để cho mọi người khổ không thể tả, thậm chí có thể trực tiếp bạo tạc nổ tung.

Gia hỏa này dùng tảng đá thí nghiệm thoáng một phát, không có động tĩnh, chắc hẳn có lẽ cũng biết sợ hãi, thu tay lại a.

Đang nghĩ ngợi gia hỏa này không biết làm thế nào, vẻ mặt tràn đầy hối hận, chỉ thấy hắn vẫy vẫy tay, một học viên của Danh Sư Học Viện vội vã đi tới, ở bên tai đối phương phân phó một tiếng.

Trên mặt đệ tử này lập tức lộ ra vẻ ngưng trọng, không chút do dự, hét lớn một tiếng, thẳng tắp nhảy tới phong ấn.

– Phốc…

Không nghĩ tới lại để cho đệ tử lao xuống phong ấn, không để ý sinh tử, Lưu Mặc chỉ cảm thấy ngực khó chịu, thiếu chút nữa ngay tại chỗ bất tỉnh.

Gia hỏa ngốc này, không nghĩ đến đệ tử còn ngu hơn, tiến lên như vậy… Là có thể kích hoạt phong ấn, bất quá một khi kích hoạt, ngươi người đều mất mạng!

– Hồ đồ!

Hắn bên này khiếp sợ, cách đó không xa, Hàn Hội trưởng đã triệt để nổi giận.

Với tư cách một Viện trưởng, một vị Danh Sư, người khác đều coi đệ tử là con của mình, che chở cũng không kịp, gia hỏa này vì thí nghiệm

phong ấn, lại để cho đệ tử cố ý xông vào, không để ý sinh tử, quả thực phát rồ.

– Dừng tay!

Lần nữa hét lớn, đang muốn xông lên ngăn cản, chỉ thấy bàn tay của Trương Huyền mãnh liệt trảo một cái, chân khí như dây thừng, lập tức bao phủ đệ tử kia ở bên trong.

Mắt thấy sẽ đụng phải phong ấn, đệ tử bị dây thừng kéo một phát, lập tức bay ngược về.

Đồng thời, phong ấn như cảm nhận được khí tức sinh mệnh, hào quang không tự chủ được lập loè, tựa hồ bị dẫn động, vận chuyển thoáng một phát, liền dừng lại. Cũng không có triệt để kích hoạt, càng không có giống như lúc trước lo lắng, trực tiếp bộc phát.

– Lực khống chế thật chính xác…

Sắc mặt hơi đổi, Hàn Hội trưởng tràn đầy kinh ngạc.

Trong nháy mắt đệ tử đụng vào phong ấn kéo trở về, cần lý giải phong ấn sâu đậm, đối với vị trí này, tính toán chính xác không sai mới được.

Dù chỉ sai một ly, cũng có thể dẫn động trận pháp, để cho nó vận chuyển lên, thôn phệ đệ tử vào, mà nếu như thiếu một chút, sẽ không có cảm ứng, không cách nào kích hoạt.

Đương nhiên, bằng vào hai ngày này lý giải phong ấn, hắn cũng có thể làm được, khiến người ta không thể tin được chính là… Đệ tử cùng vị Trương viện trưởng này lẫn nhau ăn ý cùng tín nhiệm!

Cử động vừa rồi, chỉ cần xuất hiện một động tác dư thừa, liền vô cùng có khả năng xuất hiện biến cố không thể dự đoán!

Trương viện trưởng bảo đối phương nhảy, hắn liền nhảy, không có chút sợ hãi, đây là tín nhiệm bao nhiêu? Coi như là mình muốn mệnh lệnh,

Lưu Mặc cũng làm không được.

Không phải Lưu Mặc không tin hắn, mà là không tín nhiệm mù quáng.

Đệ tử nhảy xong, Trương viện trưởng lần nữa đứng ở tại chỗ không nhúc nhích, như choáng váng, sau một lúc lâu, quay đầu lại.

– Ngô sư, trận kỳ thất tinh đỉnh phong chuẩn bị xong chưa?

– Ở đây…

Do dự một chút, cổ tay của Ngô sư khẽ đảo, lấy ra một trận kỳ đưa tới.

Hắn thân là Danh Sư thất tinh thượng phẩm, càng phụ tu trận pháp, tuy cấp bậc không bằng Hàn Hội trưởng, nhưng mà trận kỳ vẫn có thể lấy ra.

– Ân!

Tiếp nhận trận kỳ, Trương Huyền nhẹ gật đầu, không chần chờ chút nào, bàn chân đạp mạnh, lăng không dựng lên, thẳng tắp bay đến trên không.

Chân khí vận chuyển, cầm chặt trận kỳ tựa hồ muốn tìm kiếm tiết điểm cắm vào.

– Gia hỏa này điên rồi… Lưu Mặc nhanh đi ngăn cản!

Thấy Trương viện trưởng này cùng bọn họ thương nghị cũng không thương nghị, trực tiếp chạy tới, thí nghiệm tiết điểm, Hàn Hội trưởng xém bị hù chết.

Gặp qua lỗ mãng, nhưng không gặp qua lỗ mãng như vậy!

Coi như trong lòng ngươi xác định, cũng phải cùng chúng ta thương nghị thoáng một phát, đến cùng xảy ra chuyện gì a! Không nói hai lời liền tiến lên… Chẳng lẽ ngươi có thể trăm phần trăm xác định ngươi phán đoán là vị trí chính xác?

Phải biết rằng một khi xuất hiện sai lầm, cũng không phải vấn đề mấy vạn người sinh tử, mà là tất cả sinh linh trong phạm vi một nghìn dặm!

Thật sự là quá hồ đồ.

– Vâng!

Nghe được lão sư phân phó, Lưu Mặc thẳng tắp vọt tới.

Lúc này hắn cũng cực kỳ phẫn nộ, hận không thể chụp chết cái gia hỏa không biết trời cao đất rộng kia ngay tại chỗ.

Vù vù!

Còn chưa tới trước mặt, bàn tay liền đưa ra ngoài, chân khí hóa thành thủ chưởng nắm tới.

Hắn là Thánh Vực tam trọng, vừa ra tay thiên địa biến sắc, lực lượng như sông lớn.

– Hả?

Trương Huyền đang chuẩn bị tìm được tiết điểm, một lần hành động củng cố phong ấn, còn không có động thủ, liền chứng kiến Lưu Mặc công kích hắn, không nhịn được nhíu mày, nghi hoặc.

Gia hỏa này… Lại phát cái thần kinh gì?

Vừa rồi trong lời nói xuất hiện chút mâu thuẫn, đường đường Trận Pháp Sư thất tinh, không đến mức hẹp hòi như vậy a!

Bất quá, đối phương đã xuất thủ, hiện tại nghĩ những thứ này vô dụng, sắc mặt trầm xuống, cũng một chưởng đè xuống.

Ầm ầm!

Chưởng lực của hắn hùng hậu, lực lượng tinh thuần, cùng bàn tay của đối phương va chạm, trên không trung phát ra nổ vang kịch liệt, hai bên

va chạm nhau, lại có thể chẳng phân biệt được cao thấp.

– Thực lực thật cường đại…

Đồng tử của Lưu Mặc co rụt lại.

Tuy vừa mới hắn chỉ là vì ngăn cản đối phương, dùng chưa đủ một phần mười lực lượng, nhưng mà đối phương có thể đơn giản ngăn trở, cũng nói sức chiến đấu không phải Tòng Thánh bình thường!

Chỉ sợ so với Thánh Vực nhị trọng cũng không yếu chút nào!

Xoẹt zoẹt~! Xoẹt zoẹt~!

Trong lòng rung động, đang định tiếp tục công kích Trương Huyền, để cho đối phương biết khó mà lui, chợt nghe phong ấn phía dưới, đột nhiên có thanh âm vang lên.

Ngay sau đó tựa như sấm rền cuồn cuộn, tùy thời có thể phun ra.

– Nguy rồi, lại muốn bạo phát…

Đồng tử co rụt lại.

Lực lượng cuồng bạo phía dưới, mười phút bộc phát một lần, hiển nhiên, khoảng thời gian này qua, lại muốn một lần nữa.

– Mau dừng tay, không muốn làm hại tất cả mọi người chết, liền dừng lại cho ta…

Biết rõ âm thanh sấm rền vang lên, lực lượng cuồng bạo phía dưới sẽ xông tới, khó có thể ngăn cản, Lưu Mặc cắn chặt răng, gào thét một tiếng, lần nữa cầm tới.

Lần này hắn dùng tuyệt chiêu mạnh nhất, bàn tay cầm ra, toàn bộ không khí Nhạn Lâm Sơn tựa hồ ngưng tụ, linh khí đình trệ, không cách nào vận chuyển.

– Cái tên điên này, đến cùng muốn làm gì?

Chứng kiến hắn lại muốn xuất thủ, Trương Huyền nhăn mày lại.

Một khi lực lượng cuồng bạo phía dưới bộc phát, trùng kích toàn bộ phong ấn xuất hiện dị động, thật vất vả tính toán ra tiết điểm, thì có thể xuất hiện độ lệch rất nhỏ.

Loại tiết điểm này, liên lụy lực lượng cùng vị trí, sai một ly đi nghìn dặm, không thể có một tia sai lầm… Mắt thấy đã tìm được địa phương, hoàn toàn tránh khỏi tai họa, gia hỏa này lại tới quấy rối…

Quả thực chính là đồng đội heo!

– Không được, lực lượng phía dưới lập tức sẽ trùng kích, một khi bắt đầu, liền không còn kịp rồi…

Sắc mặt trầm thấp, Trương Huyền lòng nóng như lửa đốt:

– Nhưng thực lực của gia hỏa này mạnh hơn ta nhiều lắm, vừa rồi có thể ngăn, là vì khinh địch, không có thi triển toàn lực, hiện tại vận dụng toàn lực, coi như giết không chết ta, nhưng ta muốn toàn thân trở ra, hơn nữa thành công cắm trận kỳ vào tiết điểm, là không có khả năng…

Vốn cắm trận kỳ vào, chỉ là chuyện trong nháy mắt, nhưng có gia hỏa này quấy rối, liền khó khăn.

Đối phương là Thánh Vực tam trọng, coi như hắn có thể vượt cấp chiến đấu, cũng không phải đối thủ.

– Xin lỗi rồi!

Biết rõ không có thời gian cùng đối phương dây dưa, ánh mắt nheo lại, Trương Huyền hét lớn một tiếng:

– Học sinh của Danh Sư học viện ở đâu, đánh hắn xuống cho ta!

– Vâng!

Nghe được mệnh lệnh của viện trưởng, hai vạn đệ tử đồng loạt rống lên, đồng thời giơ tay.

Ầm ầm!

Những học sinh này, thực lực một người có lẽ không mạnh, bình thường chỉ là Thiên Kiều cảnh, Quy Nhất cảnh, nhưng liên hợp lại, liền cực kỳ đáng sợ, hai vạn đạo chân khí hội tụ, như là Cự Long, còn chưa tới trước mặt, không gian chung quanh liền bắt đầu vặn vẹo.

– Nguy rồi…

Không nghĩ tới tên này sẽ mệnh lệnh tất cả đệ tử, sắc mặt Lưu Mặc thay đổi, lại chẳng quan tâm công kích Trương Huyền, lật ngược tay, ngăn cản lực lượng đang công kích tới.

Cùng chân khí phía dưới đụng một cái, cả người lập tức bắn ra như đạn pháo, thẳng tắp bay ra ngoài, vẫn còn ở trên không trung liền thổ huyết.

Hai vạn học sinh liên hợp công kích, coi như là Thánh Vực ngũ trọng đụng phải, đều chỉ có thể bỏ trốn mất dạng, huống chi là hắn.

– Thật tốt quá!

Biết rõ rất nhiều học sinh lưu tình, gia hỏa này chỉ bị thương, sẽ không tử vong, Trương Huyền nhẹ nhàng thở ra, không để ý tới nữa, cổ tay chuyển một cái, trận kỳ nhắm trúng một chỗ, bắn vào.

– Dừng tay…

Trận kỳ còn không có rời tay, lần nữa nghe được một tiếng hét to, chỉ thấy Hàn Hội trưởng cũng nhịn không được nữa, vọt lên.

Oanh long long!

Gia hỏa này mới đi đến không trung, phía dưới tiếng nổ vang càng ngày càng lớn, mắt thấy sẽ phải bộc phát.

– Đánh hắn xuống cho ta!

Biết rõ không thể quan tâm dây dưa với gia hỏa này, Trương Huyền lần nữa hét to.

– Vâng!

Rất nhiều học sinh đồng loạt gật đầu, lực lượng tùy thời bộc phát.

– Các ngươi dám…

Hàn Hội trưởng biến sắc.

Mặc dù hắn là Thánh Vực tứ trọng đỉnh phong, nhưng đối mặt hai vạn học sinh đồng thời công kích, cũng chống chọi không được.

Hàm răng cắn chặt, hét to một tiếng:

– Ta là cứu các ngươi, nếu không trận kỳ của viện trưởng các ngươi hạ xuống, tất cả mọi người sẽ chôn cùng…

Ầm ầm!

Tiếng nói còn không có kết thúc, một đạo hào quang hùng hồn liền đánh lên.

Choáng váng, Hàn Hội trưởng giống như Lưu Mặc lúc trước, bay ra ngoài, đầu đâm vào vách đá cách đó không xa, bụi đất đầy người, chật vật không nói ra được.

Chớ khẩn trương, chọc vào thoáng một phát là tốt rồi!

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Hàn Hội trưởng thật sự có chút phát điên.

Hắn làm sao cũng nghĩ không thông, tại sao những học sinh này lại tin tưởng Viện trưởng không đáng tin cậy kia như vậy.

Bất kể nói thế nào, hắn cùng với tất cả mọi người ở chung hai ngày hai đêm, phối hợp không nói thân mật khăng khít, cũng có ăn ý… Dựa theo tình huống bình thường, coi như người khác muốn bọn hắn công kích, bằng vào cảm xúc cũng sẽ do dự thoáng một phát…

Kết quả, không có chút dừng lại nào, trực tiếp đánh bay…

Quả thực không phải nghe lời, mà là tin phục mù quáng rồi!

Nhất là vừa rồi, hắn còn nói, một khi gia hỏa này tìm tiết điểm không đúng, tất cả mọi người sẽ tuẫn táng, như trước làm việc nghĩa không được chùn bước…

Này bằng với đặt tính mạng ở trong tay thanh niên tuổi không lớn kia, không chần chờ chút nào… Coi như là Viện trưởng cũng không có tín nhiệm như vậy a!

Quả thực chính là tín đồ tử trung rồi.

Giùng giằng từ trong đá vụn đứng lên, lần nữa nhìn qua không trung, chỉ thấy trận kỳ trong tay Trương Huyền đã thoát ly bàn tay, thẳng tắp bay về phía một tiết điểm.

– Đã xong…

Đồng tử co rụt lại.

Tiết điểm này hắn cân nhắc qua, là địa phương lực lượng vô cùng mãnh liệt, vô cùng cuồng bạo, một khi trận kỳ ắm vào, chẳng những không thể thổ lộ lực lượng, chỉ sợ còn sẽ triệt để kích nổ.

Không nghĩ tới Hàn Tự hắn anh hùng cả đời, cuối cùng lại chết ở nơi đây, hơn nữa bị một gia hỏa không hiểu quy củ, cứng rắn đùa chơi chết… Ngẫm lại cũng cảm thấy run rẩy, bi thúc không thôi.

Ầm ầm!

Ngay thời điểm lòng tràn đầy đau thương, cảm thấy không còn gì lưu luyến, lực lượng phía dưới cuối cùng tích góp đầy, mãnh liệt bộc phát ra.

Ô…Ô…n…g!

Chấn động kịch liệt, để cho đại địa bắt đầu sôi trào, rất nhiều học sinh đứng ở bên cạnh hố, từng cái đứng không vững, đồng loạt ngã trên mặt đất, ngay cả đám người Ngô sư cũng sợ hãi.

– Lần này giống như so với trước càng thêm hung mãnh…

Đồng tử co rụt lại, sắc mặt Hàn Hội trưởng khó coi, trong ánh mắt tràn đầy không thể tin được.

Lần này phía dưới vọt tới lực lượng, so với trước cường đại hơn gấp bội, phong ấn phía trên tựa hồ tùy thời bị xé rách đến vỡ nát.

Nếu như lúc trước thì có lực lượng khổng lồ như vậy, đừng nói hắn ngăn cản không nổi, coi như tăng thêm hai vạn học sinh, cũng không có bất kỳ tác dụng.

Đến cùng xảy ra chuyện gì? Vì sao lực lượng lại đột nhiên tăng nhiều như vậy?

– Đã xong…

Hàn Hội trưởng lộ ra tuyệt vọng.

Lúc trước ngăn cản loại lực lượng này, liền hao tốn vô số tinh lực, hiện tại cuồng bạo như thế, không cần nghĩ, phong ấn khẳng định ngăn không nổi, lực lượng khổng lồ sẽ bộc phát ra phạm vi mấy nghìn dặm, nổ thành bột mịn.

Đang cảm thấy không có bất kỳ hy vọng, tất cả mọi người sẽ chết ở chỗ này, chỉ nghe Trương viện trưởng nhướng mày nói.

– Ngoan, chớ khẩn trương, chọc vào thoáng một phát là tốt rồi!

Kèm theo hắn nói, tốc độ của trận kỳ đột nhiên nhanh hơn, thẳng tắp đâm tới các tiết điểm đã xác định tốt.

Vù vù!

Chân khí cùng tiết điểm tiếp xúc, phong ấn vốn tùy thời sẽ nổ tung, như chó săn bị đạp đuôi, không hung mãnh như lúc trước, ba một tiếng, bình tĩnh trở lại, ôn nhu giống như một vũng nước trong.

Ngay sau đó, tiết điểm nổ vang, một đạo lực lượng hùng hậu thẳng tắp vọt tới bầu trời, giống như khí cầu bị đâm phá, khí lãng khổng lồ, tựa hồ muốn vạch phá bầu trời.

– Cái này… Giải quyết xong?

Toàn thân cứng ngắc, Hàn Hội trưởng dùng sức xoa mắt.

Tiết điểm này không phải chỗ lực lượng cuồng bạo hung mãnh nhất sao? Sao trận kỳ cắm xuống, lực lượng liền thuận lợi toả ra, đạt đến hiệu quả lúc trước nghĩ cũng không dám nghĩ?

Không chỉ hắn là loại vẻ mặt này, Lưu Mặc vừa rồi bay rất xa, thật vất vả trở về cũng trợn mắt há hốc mồm.

Không dùng trận bàn, địa hình cũng không nhìn, nắm trận kỳ tiện tay cắm xuống… khí lưu cuồng bạo liền ngừng, ngươi dùng thật sự là kỹ xảo trên trận pháp sao? Ta học trận pháp nhiều năm như vậy, sao cảm thấy chưa từng nghe nói qua còn có loại thao tác này?

Vội vàng quay đầu nhìn lại đám học sinh phía dưới, chỉ thấy bọn hắn không có chút kinh ngạc, giống như đã sớm biết Viện trưởng sẽ nhẹ nhõm ngăn lại lực lượng cuồng bạo.

Hắn cùng lão sư Hàn Hội trưởng, dùng hai ngày hai đêm cũng không có giải quyết, người ta tới đây hơn mười phút, tùy tiện dùng trận kỳ cắm xuống… Liền xong…

Chẳng lẽ, lúc trước gia hỏa này nói hai người bọn họ đần… Cũng không phải châm chọc, mà là lời nói thật?

Tràn đầy phiền muộn, liền nhìn thấy Trương Huyền từ trên không trung từng bước một đi xuống, ngừng lại ở trước mặt rất nhiều học sinh.

– Chư vị hai ngày nay khổ cực rồi, tai hoạ ngầm ở nơi đây đã triệt để giải quyết, nhanh về nghỉ ngơi khôi phục thể lực đi!

– Đa tạ Viện trưởng!

– Ta biết ngay, không có sự tình Viện trưởng không giải quyết được!

– Lúc trước Hàn Hội trưởng kia còn lời thề son sắt nói cái gì mình là Trận Pháp Sư thất tinh đỉnh phong, thoạt nhìn cũng chả có gì đặc biệt!

– Người càng không có thực lực, càng giỏi khoác lác, ngươi xem Viện trưởng của chúng ta, lợi hại như vậy, từng nói khoác qua sao?

– Đúng vậy, Viện trưởng thật sự là quá khiêm tốn…

…

Nghe được Viện trưởng chính miệng thừa nhận, vấn đề đã giải quyết, tất cả mọi người phía dưới đồng thời xôn xao, từng cái kích động đến sắc mặt đỏ lên, trực tiếp khoanh chân ngồi dưới đất, bắt đầu khôi phục.

Hai ngày không ngủ không nghỉ, cũng làm cho bọn hắn hao tổn rất lớn, thậm chí không ít đều bị trọng thương.

Bất quá, cũng không tính nghiêm trọng, chỉ cần cho thời gian, có thể khôi phục rất nhanh.

An bài tất cả mọi người tu luyện khôi phục thể lực, gặp được thương thế thật sự quá nghiêm trọng, Trương Huyền liền tự mình ra tay giúp đỡ trị liệu, bận rộn tiếp cận một canh giờ, thấy tất cả học sinh đều hoàn hảo như lúc ban đầu, lúc này mới nhẹ nhàng thở ra.

– Khó trách… Những học sinh này đều vô điều kiện tin phục, không cần suy nghĩ… Nguyên lai, hắn không coi mình là Viện trưởng, mà là lão sư, bằng hữu, chiến hữu của mỗi người…

Nhìn một màn này ở trong mắt, Hàn Hội trưởng, Lưu Mặc cười khổ, cuối cùng rõ ràng vì sao thời khắc nguy cơ, những học sinh này không tin hai người mình, còn đối với Trương Huyền tín nhiệm không nghi ngờ.

Tứ đại Học Viện dưới Thanh Nguyên phong hào đế quốc, mỗi một vị Viện trưởng, đều địa vị tôn sùng, so với bọn hắn chỉ cao hơn chớ không thấp, nhân vật như vậy, đối với một ít Danh Sư tứ tinh, ngũ tinh, không có chút không kiên nhẫn nào, ngược lại dốc lòng chiếu cố… chỉ là tâm tính, liền để vô số người làm không được.

– Tốt rồi…

Xử lý xong những thứ này, Trương Huyền trở lại trước mặt đám người Ngô sư, nhìn về phía hai người Hàn Hội trưởng, vội vàng ôm quyền:

– Thật sự ngại ngùng, vừa rồi tình thế nguy cấp, ta sợ chậm chễ xuất hiện biến cố, có chỗ vô lễ, mong rộng lòng tha thứ!

– Trương viện trưởng, chuyện này, là chúng ta lỗ mãng…

Sắc mặt hai người Hàn Tự, Lưu Mặc đỏ lên, hận không thể có cái kẽ đất chui vào.

Vốn bọn họ là hảo tâm, cảm thấy một khi phạm sai lầm, sẽ làm ra cục diện không cách nào kết thúc, kết quả, lại bởi vậy thiếu chút nữa làm trễ nải đại sự, vừa nghĩ tới liền tràn đầy áy náy.

May mắn vị Trương viện trưởng này không câu nệ tiểu tiết, không có nhiều quy củ như vậy, sai người đánh bọn hắn xuống, nếu không… Tất nhiên trở thành tội nhân lịch sử.

– Lực lượng tản mạn còn phải cần một khoảng thời gian, phong ấn cũng không có triệt để mở ra, không bằng chúng ta về Hỏa Nguyên Thành trước, vừa vặn chờ người Chiến Sư Đường tới!

Trương Huyền nói.

Tuy hắn giải quyết xong tai hoạ ngầm của phong ấn, nhưng muốn đi vào trong đó, còn phải cần một khoảng thời gian, nhất là lực lượng cuồng bạo này, hoàn toàn thổ lộ sạch sẽ, khẳng định ít nhất phải hai ba ngày.

Hơn nữa người Chiến Sư Đường cùng ba đại học viện khác còn chưa tới, cần chờ bọn hắn chung một chỗ.

– Tốt!

Nhẹ gật đầu, mọi người cưỡi Thánh Thú phi hành, bay về phía Hỏa Nguyên Thành.

Danh Sư Đường có phủ đệ độc lập, mọi người đi vào, còn rất nhiều học sinh, Trương Huyền an bài đám người Triệu Viện trưởng mang về trước.

Nội bộ di tích, nguy hiểm trùng trùng điệp điệp, những học sinh này đi vào quá mức nguy hiểm, còn là trước trở về Học Viện lại nói.

Ở phủ đệ đợi một ngày, ba đại học viện Viện trưởng, Trưởng lão cùng với người Chiến Sư Đường, tất cả đều tới.

Liêu Trùng đưa Trịnh Dương đi Tổng bộ của Chiến Sư Đường nên không đến, bất quá lại thay hai vị Thiên phu trưởng khác, thực lực càng mạnh hơn nữa, đều đạt đến Thánh Vực tam trọng đỉnh phong.

– Ngươi chính là Trương Huyền Trương viện trưởng?

Một vị trong đó, lần đầu tiên chứng kiến Trương Huyền, liền lộ ra địch ý nồng đậm.

Sự tình Chiến Sư Đường không công mà về, hắn nghe nói, biết rõ vị viện trưởng trước mắt này, tuy chỉ có Tòng Thánh, nhưng sức chiến đấu chính thức kinh người, so với Chiến Sư bọn hắn chỉ mạnh không yếu.

– Đúng!

Trương Huyền gật đầu.

– Có dám cùng ta so đấu một trận không?

Vị Thiên phu trưởng này chiến ý sôi trào.

– Tỷ thí?

Vẻ mặt Trương Huyền bất đắc dĩ, thật sự là sợ điều gì sẽ gặp điều đó.

Hắn chỉ muốn yên tĩnh làm mỹ nam tử, là khó khăn như thế sao?

Quá ưu tú, cũng rất mệt a!

– Đúng vậy, dám hay không dám?

Vị Thiên phu trưởng này hai mắt ép sát.

– Mọi người mới lần đầu tiên gặp mặt, liền đánh đánh giết giết sẽ không tốt, tới, uống rượu, ta mời ngươi uống rượu…

Lấy ra một hồ lô rượu, vẻ mặt Trương Huyền chân thành.

Thiên phu trưởng lắc đầu:

– Ngươi không muốn thi đấu cũng được, ta sẽ nghĩ biện pháp chứng minh, Chiến Sư Đường không phải có thể đơn giản vũ nhục!

Thấy hắn không đánh, ngược lại muốn uống rượu, vị Thiên phu trưởng này hừ lạnh một tiếng, quay người rời đi.

Thông qua hỏi thăm, biết rõ vị Chiến Sư này tên Phùng Huân, ở Chiến Sư Đường là phần tử hiếu chiến, nghe được đường đường Chiến Sư chạy tới khảo hạch đệ tử bình thường, bị đập đến hoa rơi nước chảy, trong lòng liền sinh ra địch ý cường đại, muốn cùng Trương Huyền tỷ thí một trận.

Một vị Thiên phu trưởng dẫn đội khác của Chiến Sư Đường gọi là Giang Nguyên, biểu hiện ra rất hòa khí, nhưng trong mắt cũng chiến ý dạt dào.

Chiến Sư luôn là đại danh từ vô địch, nhưng ở Hồng Viễn Học Viện liên tục vấp phải trắc trở, thân là Thiên phu trưởng, tự nhiên muốn giành lại tôn nghiêm.

– Sư thúc, lần này Thanh Nguyên đế quốc chúng ta tới bốn người, ta, Ngô sư, Hàn Hội trưởng cùng Lưu Mặc, ngươi đều gặp rồi. Chiến Sư Đường ngoại trừ Giang Nguyên, Phùng Huân cùng Trác Thanh Phong, còn có mười hai vị Chiến Sư. Còn ba đại Học Viện, ba vị Viện trưởng,

tăng thêm Trưởng lão, tổng cộng chín người… Nói cách khác, lần này chúng ta muốn đi vào di tích, có chừng ba mươi người.

Mộc sư đi vào trước mặt, kỹ càng nói.

– Ân!

Trương Huyền nhẹ gật đầu.

Vốn đám người Triệu Bính Tuất cũng muốn theo đi vào, bất quá hắn không đồng ý.

Chỗ di tích này nguy cơ trùng trùng, vạn nhất bọn hắn đều tiến vào, Học Viện ngay cả một Trưởng lão cũng không có, tất nhiên lâm vào hỗn loạn.

– Căn cứ suy tính, ngày mai di tích sẽ mở ra, sáng sớm sẽ xuất phát…

Mộc sư nói.

– Được!

Trương Huyền nhẹ gật đầu, cùng Mộc sư cáo từ, trở lại tiểu viện của mình, đang định nghỉ ngơi, chỉ thấy Lạc Nhược Hi ngồi ở trong nội viện, một tay nâng má, không biết nghĩ cái gì.

Dắt tay

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Nàng tựa hồ có chút thất thần, ngay cả Trương Huyền đi tới cũng không biết, ánh trăng sáng tỏ tựa như sương trắng rơi ở trên người, làm cho người ta có cảm giác như Tiên Tử, tùy thời sẽ tung bay.

– Nghĩ gì thế, lại nhập thần như vậy?

Trương Huyền mỉm cười, đi vào trước mặt.

– Không có gì…

Phục hồi tinh thần lại, Lạc Nhược Hi lắc đầu, đứng dậy, nhìn thoáng qua ánh trăng nhàn nhạt:

– Có thể cùng ta đi ra ngoài một chút không?

Sửng sốt một chút, Trương Huyền hưng phấn nhảy lên:

– Đương nhiên, cam tâm tình nguyện!

Chứng kiến hắn biểu lộ như vậy, Lạc Nhược Hi cười khổ lắc đầu:

– Ngươi làm chuyện gì, đều không che giấu như vậy sao?

Người khác cùng nàng chung một chỗ, coi như thật cao hứng, cũng sẽ tận lực che giấu, giả bộ như rất có thân phận, rất có hàm dưỡng, gia hỏa này thì ngược lại, nghĩ cái gì làm cái đó, vô ưu vô lự, khiến người ta hâm mộ.

– Ta…

Trương Huyền có chút khẩn trương:

– Kỳ thật vẫn luôn che giấu…

– A?

Nghe hắn còn biết che giấu, Lạc Nhược Hi thấy hứng thú, đôi mắt đẹp nhìn lại:

– Nói nghe một chút!

– Ta là người không thích tranh đấu, lại cực kỳ điệu thấp, kết quả ngươi cũng thấy đấy…

Trương Huyền lắc đầu.

– Điệu thấp?

Chứng kiến hắn rất nghiêm túc, Lạc Nhược Hi cười khúc khích, vừa rồi trên mặt cô đơn quét qua quét sạch, cũng nhịn không được nữa:

– Che giấu thật tốt, ta cũng không nhìn ra…

Gia hỏa này đi đến chỗ nào, đều lên giọng không còn hình dáng, trở thành minh tinh lấp lánh trong mắt mọi người… Giờ phút này lại còn nói, bản thân không thích tranh đấu, cực kỳ điệu thấp…

Mặt đâu?

Người khác không biết xấu hổ, nàng sẽ cảm thấy chán ghét, chẳng biết tại sao, cùng gia hỏa này ở chung một chỗ, ngược lại cảm thấy vô cùng

buông lỏng, có một loại yên lặng đến cực điểm.

– Quả nhiên không tin!

Thấy vẻ mặt của nữ hài, Trương Huyền lắc đầu.

Ở sâu trong nội tâm, hắn thật rất ít xuất hiện, nhưng tạo hóa trêu người, quá ưu tú, đi tới chỗ nào, cũng giống như đom đóm trong đêm tối, sáng ngời chói mắt, tránh cũng tránh không khỏi…

– Khanh khách!

Thấy vẻ mặt hắn thành thật, Lạc Nhược Hi lần nữa nở nụ cười.

Hai người vừa nói vừa cười, đạp trên cảnh ban đêm, đi ra Danh Sư Đường.

Đêm lạnh như nước, độ nóng so với ban ngày thấp xuống không ít, người trốn ở trong nhà, tất cả đều đi ra, trên đường phố tràn đầy dòng người.

Lạc Nhược Hi không biết dùng phương pháp gì tiến hành ngụy trang, ngoại nhân xem ra, tuy cũng rất đẹp, cũng không xuất chúng như vậy, bởi vậy, mọi người trên đường chỉ là thán phục, ngược lại không có gây nên quá nhiều chú ý.

Rời đi một lúc lâu, Trương Huyền ngừng lại, chỉ về phía trước:

– Hỏa Nguyên Thành bởi vì khí hậu, rất nhiều mỹ vị là địa phương khác không có, nơi này có cái khách sạn, không bằng ở chỗ này nghỉ ngơi một chút, nếm thử đặc sản của địa phương? *(⋆ DG: Mẹ, dẫn gái vào khách sạn cũng nói năng hùng hồn như vậy, anh em phải học tập theo.)*

Lạc Nhược Hi nhìn lại, chỉ thấy trên một kiến trúc cao lớn, viết bốn chữ to “Như Mộng tửu quán”.

– Phù Sinh Như Mộng, cười cười bao la mờ mịt, không bằng đối rượu hoan ca… Cái tửu lâu này rất có ý cảnh!

Nhẹ nhàng cười cười, nữ hài nhẹ gật đầu.

Trong tửu lâu, lắp đặt thiết bị cực kỳ xa hoa, thoạt nhìn cũng rất ấm áp, bốn phía du tẩu tiểu nhị, đều đạt đến Hóa Phàm ngũ trọng, nhìn qua đã biết rõ tửu lâu này không đơn giản.

– Hai vị khách quan, mời vào trong…

Một tiểu nhị tiến lên đón, an bài một chỗ ngồi tình lữ gần cửa sổ, Trương Huyền nhìn thoáng qua, thấy đối phương không có tức giận, yên tâm thoải mái ngồi xuống.

– Các đặc sản của bọn ngươi, đều đưa tới một phần…

– Vâng!

Tiểu nhị lui xuống, chỉ chốc lát rượu ngon, thức ăn ngon tất cả đều đã bưng lên.

Không thể không nói, rượu và đồ ăn nơi này hoàn toàn chính xác không tệ, Hỏa Nguyên Thành dư dả Địa Hỏa, không chỉ để cho chức nghiệp luyện khí, luyện đan nổi tiếng, chế biến rượu ngon cũng mỹ vị, khiến người ta uống một ngụm liền hãm sâu trong đó, lưu luyến quên về.

– Vĩ Kim Giang Khuê Ngư này, là đặc hữu trong Kim Giang Hồ ở Nhạn Lâm Sơn mới có, cực kỳ thưa thớt, mười năm mới có thể lớn một lạng, không vảy, thịt tươi sống, phối hợp rượu vàng nướng lên, mùi vị rất ngon…

– Đây là gan của Thanh Tước Thú, trực tiếp chưng chín, thả một ít dầu vừng, liền có thể ăn, trong đó ẩn chứa linh khí nồng đậm không nói, mùi vị còn là tuyệt mỹ…

– Đây là thịt của Trúc Tiêm Thanh Diệp, tài liệu chính là Thanh Diệp măng đặc thù ở Hỏa Nguyên Thành, nấu nướng lên, như là thịt khô, rất mỹ vị…

Vừa ăn, Trương Huyền vừa giới thiệu.

Những mỹ vị này, chỉ cần nếm một cái, Thư Viện có thể tạo ra thư tịch, đừng nói chỉ là giới thiệu kỹ càng, coi như thuận miệng nói ra hơn mười điểm thiếu sót khi nấu nướng, cũng có thể không lặp lại.

– Ngươi đối với mỹ thực cũng có đọc lướt qua?

Nghe hắn nói kỹ càng như thế, Lạc Nhược Hi tràn đầy kỳ quái.

Gia hỏa trước mắt này, tuổi không lớn lắm, không chỉ thực lực mạnh, chức nghiệp phụ tu lợi hại, càng bao hàm toàn diện, giống như cái gì cũng biết.

Nhất là mỹ thực, coi như là ở trong chức nghiệp hạ cửu lưu, cũng là không thu hút nhất, bình thường đều xuất hiện ở trong cung đình, chế đồ ăn cho quan lại quyền quý, thí nghiệm đồ ăn mới, không có địa vị quá cao.

Đường đường Danh Sư Học Viện Viện trưởng, lại có thể học qua cái này, ngẫm lại cũng có chút kỳ quái.

– Xem qua thư tịch tương quan, vì vậy biết rõ một ít…

Trương Huyền giải thích.

– Xem qua sách có thể nói kỹ càng như vậy? Lợi hại!

Lạc Nhược Hi tán dương một tiếng.

Nàng ăn cơm, nhẹ nhàng thanh nhã, nhất cử nhất động, hiện ra gia giáo tốt đẹp, không giống Trương Huyền, ăn như hổ đói, không có chút hàm dưỡng.

– Có tâm sự gì nói ra có lẽ sẽ khá hơn chút, ta tuy thực lực không đủ, nhưng không ít chuyện vẫn có thể giải quyết.

Ăn uống no nê, Trương Huyền nhìn lại.

Hắn đã sớm nhìn ra nữ hài khả năng có tâm sự, vì vậy trên đường đi nói chuyện cười, để đối phương vui vẻ, bất quá… Hiện tại xem ra, hiệu quả quá mức bé nhỏ.

– Không có gì…

Lạc Nhược Hi sửng sốt một chút, sau đó lắc đầu:

– Chỉ là gặp một việc, có chút nhớ nhà mà thôi!

– Nhớ nhà? Ngươi… Chẳng lẽ thật sự là người của Thánh Nhân quý tộc Lạc gia?

Trương Huyền nghi ngờ hỏi.

Về sự tình nữ hài này, Danh Sư Học Viện lưu truyền một đống lớn, cơ bản đều là Thánh Nhân hậu đại, địa vị tôn sùng.

Nếu không, cũng không có khả năng để cho Mộc sư đường đường Danh Sư thất tinh, lại có thái độ như thế.

– Thánh Nhân quý tộc?

Nữ hài cười lắc đầu, không thừa nhận, cũng không phủ nhận, ngược lại nhìn qua:

– Người nhà của ngươi đâu? Đều ở nơi nào, như thế nào chưa từng nghe ngươi nhắc qua?

Thấy nàng không muốn nhiều lời, Trương Huyền không có ở vấn đề này tiếp tục dây dưa, ánh mắt lộ ra một ít cô đơn, nói:

– Ta không có người thân, là một cô nhi!

– Cô nhi?

Lạc Nhược Hi sững sờ.

– Ân, từ nhỏ đến lớn, chưa từng gặp qua thân nhân…

Trương Huyền lắc đầu.

Hắn từ Địa Cầu xuyên qua, không có một thân nhân, muốn nói cô độc, tuyệt đối ai cũng không bằng.

Coi như không nói bây giờ, đời trước từ khi có ký ức, sẽ không gặp qua thân nhân, có thể trở thành Học Viện lão sư, cũng là hao tốn không biết bao nhiêu nỗ lực, kết quả… Còn dạy đệ tử tẩu hỏa nhập ma, thiếu chút nữa bị huỷ tư cách!

Thê thảm không người sánh bằng.

– Ngại ngùng, ta không phải cố ý…

Lạc Nhược Hi vội vàng khoát tay.

– Không có gì, đã quen, như vậy cũng tốt, không có gì vướng víu, muốn đi đến đâu liền đi đến đó!

Trương Huyền cười cười.

Một người cũng rất tốt, cùng nhau đi tới, ngoại trừ mấy đệ tử, không có gì phải lo lắng.

– Tâm tính của ngươi thật tốt…

Nhìn thanh niên trước mắt, thấy hắn không có chút nào che giấu, sống thật vui vẻ, ánh mắt Lạc Nhược Hi lộ ra tán dương.

Không có bối cảnh, không có nhân mạch, bằng vào cố gắng của mình, mới hai mươi tuổi liền thành Hồng Viễn Danh Sư Học Viện Viện trưởng,

vị Trương Huyền này tuy thoạt nhìn không đáng tin cậy, trên thực tế là vô cùng đáng tin cậy!

Thật giống như những học sinh kia tín nhiệm vô điều kiện với hắn, những Trưởng lão kia vô điều kiện thần phục… đã nói rõ ưu tú.

Rõ ràng chuyện rất khó, chỉ cần có hắn, sẽ giải quyết đơn giản, chỉ bằng vào điểm này, có thể để cho vô số người theo không kịp.

Bên người nàng không thiếu bạn cùng lứa tuổi ưu tú, trong đó ở tuổi giống nhau, tất cả đều cường đại hơn vị trước mắt này nhiều, nhưng những người này khởi điểm cao, nếu khởi điểm giống nhau, muốn đạt tới trình độ của thanh niên này, khẳng định không có mấy cái!

Tuổi còn trẻ thì đến được Tòng Thánh đỉnh phong, lại để cho đệ tử khăng khăng một mực, thống lĩnh một Học Viện, để cho tất cả mọi người cam tâm tình nguyện thừa nhận… Loại nhân cách mị lực này, là không biết bao nhiêu người không thể bằng được.

Nhất là tâm tính, rõ ràng gặp được khó khăn, nhưng mỗi lần đều có thể chính diện đối mặt, chỉ cần không vẫn lạc, về sau, thành tựu tuyệt đối không thể hạn lượng.

Bất tri bất giác, Lạc Nhược Hi đối vị trước mắt này, cách nhìn đã có biến hóa rất lớn.

Trước kia, chỉ là cảm thấy gia hỏa này có chút thân cận, mà bây giờ, cảm thấy ẩn dấu ở sau lưng hắn, có đồ vật lóe sáng, là chói mắt như vậy, để cho vô số người ảm đạm biến sắc.

Bất tri bất giác, làm cho nàng đối với thanh niên trước mắt này, sinh ra tâm tình khác thường.

Tuy chỉ có một tia, nhưng mà trước kia chưa bao giờ có.

– Trở về thôi!

Lại hàn huyên một lát, hai người đi về.

Minh Nguyệt nhô cao, bóng dáng hai người kéo dài, gió nhẹ phất phơ, trên người thiếu nữ tản mát ra mùi thơm nhàn nhạt, ngửi ở trong miệng, thoải mái không nói ra được.

Nội tâm Trương Huyền chưa bao giờ cảm giác an bình như thế, bàn tay không tự chủ được đưa tới, đụng phải mu bàn tay của nữ hài, tựa như chạm đến một đống bông, mềm mại tinh tế.

Thân thể Lạc Nhược Hi cứng đờ, vội vàng rút tay về, ôm ở trước ngực, sắc mặt đỏ bừng:

– Ta đi về trước!

Nói xong vội vã đi thẳng về phía trước, chỉ chốc lát biến mất ở trước mắt.

– Rời đi…

Vẻ mặt tràn đầy lúng túng, Trương Huyền vỗ trán:

– Đều tại ta…

Con đường rất dài, có lẽ còn có thể trò chuyện nhiều một lát, làm gì đi chạm tay người ta? Nếu đối phương trách tội, về sau chẳng phải ngay cả bằng hữu cũng làm không được?

Thật sự là ngu xuẩn!

Vẻ mặt bất đắc dĩ, đang định trở lại chỗ ở, ngày mai nhìn xem thái độ của đối phương, chỉ mong không tức giận, chợt nghe cách đó không xa, một thanh âm vang lên.

– Hẹn gặp lại thân nhân của ta, bằng hữu của ta, là ta mất hết mặt mũi, cho các ngươi hổ thẹn…

Quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một trung niên nhân chừng ba mươi tuổi, quỳ gối ở trước cửa ra vào, vẻ mặt đau thương.

Trung niên nhân mang theo máu tươi, khuôn mặt phong trần, thoạt nhìn có chút chật vật, hẳn là vừa trải qua sự tình nguy hiểm gì, vừa mới trở về.

– Hẹn gặp lại!

Dập đầu mấy cái, cắn răng, trung niên nhân đứng dậy, cổ tay khẽ đảo, lòng bàn tay nhiều ra một thanh trường kiếm, cứa tới cổ của mình.

– Tự sát?

Không nghĩ tới đi đường, lại gặp một cái tự sát, nhướng mày, Trương Huyền cong ngón búng ra.

Ô…Ô…n…g!

Một đạo hào quang bắn tới, trường kiếm trong lòng bàn tay trung niên nhân bị đánh trúng, Ô…Ô…n…g! thoáng một phát, chọc ở trên vách tường cách đó không xa, liên tục lắc lư.

Tử La Kim

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Trường kiếm bị đánh bay, trung niên nhân sững sờ, quay sang liền thấy được thanh niên đi tới.

– Con sâu cái kiến còn sống tạm bợ, vì sao ngươi phải tự sát?

Trương Huyền mở miệng.

Đi vào trước mặt, cũng thấy rõ, thực lực của trung niên nhân dĩ nhiên đạt đến Hóa Phàm cửu trọng sơ kỳ, ở Hỏa Nguyên Thành tuyệt đối được cho một phương cao thủ.

– Làm phiền tiền bối thương xót, ta chỉ cầu được chết…

Biết rõ khoảng cách xa như vậy, có thể một chỉ đạn bay trường kiếm của mình, thực lực tất nhiên cao hơn hắn rất nhiều, trung niên nhân cũng không bởi vì đối phương trẻ tuổi mà khinh thường, cúi đầu thật thấp, trong mắt tràn đầy cô đơn.

– Chừng ba mươi tuổi liền tu luyện tới loại cảnh giới này, coi như là thiên tài, nguyên nhân gì tuyệt vọng như thế? Lại cam tâm muốn chết?

Trương Huyền kỳ quái.

Coi như là Hỏa Nguyên Thành tài nguyên phong phú, chừng ba mươi tuổi có thể đạt tới cấp bậc này, thiên phú cũng không thấp.

Có thực lực có thiên phú, làm gì không được? Hết lần này tới lần khác nghĩ không ra tự sát?

– Làm phiền tiền tối hỏi thăm, ta thật sự không có động lực cầu sinh rồi…

Trung niên nhân lắc đầu:

– Hỏa Nguyên Thành, Địa Hỏa hùng hồn, chức nghiệp nổi danh nhất là Luyện Khí Sư. Ta bảy tuổi liền bắt đầu học tập, ở chỗ Luyện Khí Đại Tông Sư Tôn Tấn làm học đồ hai mươi tư năm, vốn tưởng rằng có thể thu ta tiến nhập môn hạ, ai ngờ… Liên tục mười năm khảo hạch đều thất bại! Thiên phú kém như thế, vụng về như thế, còn sống có ý nghĩa gì? Quả thực thẹn với người nhà, thẹn với chức nghiệp này, còn không bằng chết đi coi như xong…

– Làm học đồ hai mươi tư năm?

Trương Huyền sững sờ:

– Ngươi bây giờ… ngay cả Luyện Khí Sư nhất tinh cũng không phải?

Hóa Phàm cửu trọng, dựa theo cấp bậc mà nói, ít nhất là Luyện Khí Sư ngũ tinh đỉnh phong, vẫn chỉ là học đồ… Thật hay giả?

Trên đời còn có người vụng về như thế?

– Ân! Mỗi lần ta luyện khí, đều không thể khống chế tốt độ nóng Địa Hỏa, cuối cùng luyện phế Khí Thai… Lần khảo hạch này, Tôn Tấn Luyện Khí Sư cũng nhịn không được nữa, trục xuất ta ra sư môn, hiện tại ngay cả học đồ cũng không phải. Người nhà đều hy vọng ta có thể trở thành Luyện Khí Sư, dương danh lập vạn, kết quả lại bị trục xuất, còn có mặt mũi nào gặp người…

Càng nói càng cảm thấy khó chịu, trung niên nhân bi thúc không thôi.

Trương Huyền nháy mắt.

Hóa Phàm cửu trọng, từ bảy tuổi bắt đầu học tập luyện khí, đến bây giờ lại ngay cả Luyện Khí Sư nhất tinh cũng không có khảo hạch thành công, coi như lại không có thiên phú, cũng sẽ không tệ như vậy a!

Nếu như thật, hoàn toàn chính xác rất khó tiếp nhận đả kích, tự sát cũng là nên làm a… khặc.

– Rốt cuộc xảy ra vấn đề gì, ngay cả Luyện Khí Sư nhất tinh cũng khảo hạch không thông qua?

Trương Huyền kỳ quái.

Luyện Khí Sư nhất tinh, trụ cột đơn giản, Thông Huyền cảnh có thể làm được, vị trước mắt này, Hóa Phàm cửu trọng, Linh Hồn cũng đã nhận được tu luyện, lực khống chế tinh tế, đơn giản như thế làm sao có thể luyện chế không ra?

– Ta cũng không biết, chỉ biết mỗi lần khảo hạch, đều không thể luyện chế binh khí thành công.

Trung niên nhân lắc đầu, trong mắt không có chút tự tin nào, xem ra liên tục nhiều lần khảo hạch thất bại để cho hắn đánh mất tất cả lòng tin.

– Không cách nào luyện chế thành công?

Dừng lại một chút, Trương Huyền nhìn qua:

– Ngươi có thể luyện chế một binh khí cấp thấp nhất cho ta xem một chút hay không?

Đường đường Hóa Phàm cửu trọng, ngay cả Luyện Khí Sư nhất tinh cũng khảo hạch không qua, đây là lúc trước nghĩ cũng không dám nghĩ, nói ra quả thực chính là đầm rồng hang hổ, làm cho người khó có thể tin.

– Đa tạ tiền bối cứu tánh mạng của ta, nhưng mà ta đã quyết tâm muốn chết, coi như tiếp tục luyện chế, cũng vu sự vô bổ, để cho loại người vô dụng như ta tự sát đi, miễn cho tiếp tục mất mặt!

Trung niên nhân khom người nói.

– Tự sát có rất nhiều thời gian, tại hạ đối với luyện khí cũng rất có nghiên cứu, có lẽ có thể nhìn ra vấn đề của ngươi, để ngươi thuận lợi khảo hạch thành công.

Trương Huyền nói.

Nếu đối phương thật muốn tự sát, hắn cũng không xen vào, chẳng qua là cảm thấy đường đường Hóa Phàm cửu trọng cường giả, ngay cả Luyện Khí Sư nhất tinh cũng khảo hạch không qua, thật sự có chút không thể tưởng tượng.

– Cái này…

Trên mặt trung niên nhân âm tình bất định.

– Dù sao ngươi cũng muốn tự sát, nếu như ta không giải quyết được, lại tự sát cũng không muộn!

Trương Huyền cười cười.

– Được!

Trung niên nhân nhẹ gật đầu, hàm răng cắn chặt.

Cũng đúng, hắn muốn tự sát, đã không có gì có thể mất rồi, coi như đối phương nhìn không ra cái gì, cũng không quan trọng, cùng lắm thì chết.

– Bên kia có một tĩnh thất ta chuyên môn dùng để luyện khí, hết thảy vật phẩm đều có, đi qua đi!

Nói xong dẫn đường, không lâu sau, hai người tới một gian phòng không lớn.

Nơi đây Địa Hỏa, lô đỉnh luyện khí, cái gì cần có đều có, cách đó không xa, trên kệ còn bày đầy rất nhiều khoáng thạch, không ít đều là trên thị trường không thấy được, xem ra vị trung niên nhân này tuy cấp bậc luyện khí không cao, nhưng kim loại hiếm sưu tập rất nhiều.

Nhìn quanh một vòng, đột nhiên rơi vào trên một khoáng thạch, mí mắt không khỏi nhảy một cái.

– Đây là… Tử La Kim?

Tử La Kim là một loại khoáng thạch cực kỳ hi hữu, hòa tan tiến nhập trong đồ vật đặc thù, có thể làm cho uy lực đại tăng.

– Sử dụng thứ này, tăng thêm thủ pháp luyện chế đối ứng, hoàn toàn có thể để cho Kim Nguyên đỉnh đột phá thực lực bây giờ!

Hai mắt tỏa ánh sáng, Trương Huyền tràn đầy kích động.

Lúc trước vẫn muốn giúp đỡ Kim Nguyên đỉnh tăng lên thực lực, chỉ bất quá cần khoáng thạch một mực không tìm được, sự tình cũng liền gác lại.

Không nghĩ tới tùy tiện cứu được một người muốn tự sát, vậy mà ở tĩnh thất của đối phương phát hiện loại khoáng thạch này.

– Ta bắt đầu!

Không thấy được biểu lộ của hắn biến hóa, trung niên nhân quát khẽ một tiếng, đi vào trước lô đỉnh luyện khí.

Bàn tay đưa về phía trước, chân khí trong cơ thể hừng hực thiêu đốt, lập tức dẫn Địa Hỏa ra.

Hỏa diễm cực nóng gào thét, chiếu rọi vách tường tĩnh thất đến thấu hồng, bàn tay trảo một cái, một thiết chùy thật lớn xuất hiện ở lòng bàn tay, ngay sau đó một khối tinh thiết để vào trong đó, một lát sau, bị thiêu cháy chảy ra.

Đinh đinh đang đang!

Đập nện ở phía trên, rất nhanh khiến cho khối sắt xuất hiện hình dạng, biến thành một thanh trường kiếm sắc bén.

Không thể không nói, vị trung niên nhân này, đối với rèn luyện Khí Thai đã đạt đến tình trạng lô hỏa thuần thanh, so với Luyện Khí Sư lục tinh đỉnh phong như hắn còn cường đại hơn nhiều.

Thời gian không lâu, Khí Thai thành hình, lần nữa trảo một cái, tính toán tiến hành tôi luyện, ai ngờ vào lúc này, Địa Hỏa mãnh liệt lao đến, trong nháy mắt, liền đốt trường kiếm vừa mới rèn luyện tốt thành nước thép, lúc trước tất cả nỗ lực, hủy hoại chỉ trong chốc lát.

– Lại thất bại, ta nói ta không có khả năng luyện chế thành công…

Vẻ mặt tràn đầy uể oải, ánh mắt trung niên nhân lộ ra thất lạc.

Vốn tưởng rằng lần này có thể cải biến kết cục, kết quả vẫn giống như lúc trước, không có chút biến hóa nào.

– Cái này…

Không giống hắn uể oải, nhìn cả quá trình luyện khí ở trong mắt, Trương Huyền nhíu mày.

Lấy nhãn lực của hắn bây giờ, coi như không sử dụng Thiên Đạo Thư Viện, cũng có thể nhìn ra mấu chốt cùng vấn đề luyện khí của đối phương.

Trình tự phương pháp rèn luyện Khí Thai của đối phương, không có bất kỳ sai lầm, nhưng ở trên rèn luyện, chân khí trong cơ thể cùng Địa Hỏa xuất hiện hiện tượng phản xung, từ đó làm cho Khí Thai luyện chế thành công, nháy mắt liền hòa tan sạch sẽ…

Nói cách khác, trình tự tôi cũng không sai, nhưng mà chân khí trong cơ thể hắn cùng Địa Hỏa thuộc tính vừa vặn hoàn toàn trái lại, một khi tiến

hành tôi, sẽ gây nên Địa Hỏa xao động, để cho Khí Thai lúc trước biến thành phế phẩm, từ đó làm cho thất bại trong gang tấc.

– Chân khí cùng Địa Hỏa tương trùng… Luyện Khí Sư lục tinh đỉnh phong có lẽ đều có thể nhìn ra?

Trương Huyền nhíu mày.

Nếu như là thiếu sót gì lớn, nhìn không ra thì thôi, loại trụ cột nhất này, chỉ cần đạt đến lục tinh đỉnh phong, không có khả năng không biết!

Đã như vậy, Tôn Tấn trong miệng đối phương, đã là Đại Tông Sư lục tinh, vì sao không có nói ra? Càng không có chỉ điểm?

Vị trung niên nhân này không phát hiện được, ngược lại là tình hữu khả nguyên *(⋆theo như tình lý)*, dù sao tuy thực lực hắn đến, nhưng bởi vì ngay cả Luyện Khí Sư nhất tinh cũng không có khảo hạch thành công, không có tư cách đi xem thư tịch cấp bậc cao hơn.

Mà loại lực lượng tương trùng này, chỉ có đạt tới lục tinh đỉnh phong mới có thể biết được.

– Không đúng…

Trong lòng cân nhắc, đột nhiên lông mày của Trương Huyền nhảy dựng, chân khí tương trùng là chỉ công pháp tu luyện cùng luyện khí xuất hiện trái ngược, nếu như gia hỏa này từ bảy tuổi bắt đầu đi học luyện tập luyện khí, làm sao có thể xuất hiện loại sai lầm cấp thấp nhất này?

– Trừ khi là có người cố ý…

Ánh mắt lập tức híp lại.

Lang băm hại người, dung thầy lầm người, trừ khi ngay từ đầu đã có người cố ý để cho hắn tu luyện công pháp sai lầm, lúc này mới xuất hiện loại cục diện trước mắt này.

Chỉ tu luyện công pháp sai lầm… Đối phương có chỗ tốt gì?

Chỉ cảm thấy lẫn lộn, ánh mắt Trương Huyền rơi vào trên kệ chứa đựng khoáng thạch bốn phía, trong lòng đột nhiên động.

– Những quáng thạch này đều là ngươi sưu tập?

– Đúng!

Không biết tại sao hắn lại hỏi như vậy, trung niên nhân nhẹ gật đầu:

– Bốn phía Hỏa Nguyên Thành đều là Địa Hỏa, chỗ hỏa diễm dày đặc ẩn chứa đại lượng khoáng thạch… Bằng vào chân khí trong cơ thể hấp dẫn, mỗi lần đều có thể tìm được không ít.

– Bằng vào chân khí hấp dẫn?

– Đúng vậy! Pháp quyết tu luyện của chúng ta đều là Tôn Tấn Luyện Khí Sư truyền thụ, nỗ lực tu luyện mà nói, thiên nhiên sẽ đối với những quáng thạch này sinh ra mẫn cảm, rất dễ dàng tìm được…

Trung niên nhân nhẹ gật đầu.

– Các ngươi? Người tu luyện công pháp đồng dạng như các ngươi có rất nhiều?

Trương Huyền nhìn lại.

– Là có rất nhiều, năm đó học đồ chung một chỗ đi theo học tập, chừng 30 vị, bất quá, đại bộ phận đều ở thời điểm tìm kiếm khoáng thạch bị Địa Hỏa nuốt hết, đốt thành tro bụi. Còn dư lại chỉ có ta cùng một cái khác!

Suy nghĩ một chút, trung niên nhân nói.

– Người kia có phải cũng không cách nào trở thành Luyện Khí Sư chính thức hay không?

Như nghĩ thông suốt cái gì, Trương Huyền nhìn lại.

– Vâng! Hắn lớn hơn ta một tuổi, đồng dạng không cách nào khảo hạch thành công, năm trước thật sự không chịu nổi áp lực, đã tự sát…

Nhớ tới đồng bọn cùng mình chung một chỗ kia, trung niên nhân lắc đầu.

Học tập luyện khí nhiều năm như vậy, kết quả không cách nào trở thành Luyện Khí Sư chính thức, trong lòng thất lạc có thể nghĩ, hắn có thể kéo dài một năm, đã coi như tâm trí tương đối kiên định.

– Tự sát?

Trương Huyền ngẩn ngơ, nhìn quanh một vòng, tiếp tục hỏi:

– Vậy các ngươi… Tìm kiếm được khoáng thạch đều đi nơi nào? Có lẽ không chỉ chừng này đi!

Nếu như có được năng lực tìm kiếm khoáng thạch, nhiều năm như vậy, có lẽ đã tìm được rất nhiều mới phải, không có khả năng chỉ có những thứ trong phòng này.

– Là tìm được rất nhiều khoáng thạch, bất quá đại bộ phận đều giao cho Tôn Tấn Luyện Khí Sư làm học phí rồi! Từ nhỏ cùng hắn học tập, truyền thụ rất nhiều tri thức, mới có hôm nay, học phí tự nhiên phải giao.

Trung niên nhân gật đầu.

– Giao học phí? Thì ra là thế, ta hiểu được!

Bừng tỉnh đại ngộ, ánh mắt Trương Huyền lóe lên, sắc mặt lạnh lùng đến đáng sợ.

Tôn Tấn hèn hạ

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

Nghe xong những lời này, hắn đã cơ bản có thể xác định, Tôn Tấn Luyện Khí Sư trong miệng đối phương, căn bản không có ý định thu hắn làm đồ đệ, mà trở thành công cụ tìm kiếm khoáng thạch!

Khoáng thạch quý hiếm, bình thường đều là vỏ trái đất chấn động hình thành, sẽ kèm theo Địa Hỏa mà sinh, bởi vậy, chỗ đại hỏa tụ tập, khoáng thạch tất nhiên rất nhiều.

Tôn Tấn này, để đối phương cố ý tu luyện chân khí cùng Địa Hỏa tương trùng, rất dễ dàng cảm ứng được chỗ hỏa diễm nồng đậm, tìm kiếm khoáng thạch sẽ làm chơi ăn thật, mà tu luyện loại pháp quyết này, điều khiển không được Địa Hỏa, luyện khí đã thành không có khả năng!

Nói cách khác, đối phương từ mới đầu bồi dưỡng, đã không có ý định để cho mọi người trở thành Luyện Khí Sư.

Hỏa Nguyên Thành, khoáng thạch quý hiếm rất nhiều, coi như Luyện Khí Sư kiếm được tiền, so với bán ra quáng thạch, cũng kém không biết bao nhiêu.

– Làm sư giả, lại có thể làm ra loại sự tình này…

Trương Huyền tức sùi bọt mép.

Không có bị hắn gặp được thì thôi, nếu như gặp được, làm sao có thể buông tha!

Loại bại hoại này, người người nên giết.

Tuy đối phương không phải Danh Sư, lại đập vào ngụy trang truyền thừa, dạy hư học sinh, so với lão sư không chịu trách nhiệm còn muốn đáng giận.

Không nói cái khác, hơn ba mươi học đồ giống như trung niên này, đạt được Luyện Khí Đại Tông Sư lục tinh tự mình chỉ điểm, vốn tưởng rằng có thể dương danh lập vạn, càng chạy càng xa, nằm mơ cũng không nghĩ đến, cuối cùng tất cả đều chết ở trong quá trình tìm kiếm khoáng thạch, coi như vị trước mắt này may mắn còn sống, cuối cùng cũng không cách nào trở thành Luyện Khí Sư, phiền muộn muốn tự sát.

Mà đối với Tôn Tấn mà nói, chỉ là thu một đống học đồ, không phải chân truyền, cũng không phải giảng bài… Không thành Luyện Khí Sư, danh khí cũng không có tổn thương quá lớn, truyền đi ngược lại làm cho người cảm thấy, là đám người kia không học tập tốt, đi theo Luyện Khí Sư lục tinh cũng là kẻ vô tích sự, quả thực vô dụng…

Vị trung niên nhân này, có lẽ đúng là không chịu nổi loại chỉ trích này, mới nghĩ không ra…

Không phải chính tai nghe, nằm mộng cũng không nghĩ đến đường đường Hỏa Nguyên Thành Luyện Khí Sư Công Hội, lại có dạng bại hoại này.

Truyền đạo học nghề giải thích nghi hoặc, đều là sư giả.

Luyện Khí Sư thân là thượng cửu lưu, nếu quả thật muốn tuyển nhận tử sĩ tìm kiếm khoáng thạch, có lẽ cũng có thể tìm được, chỉ bất quá, như vậy một khi bị phát hiện tất nhiên có nhục thanh danh, mà tuyển nhận một ít học đồ, trên danh nghĩa chỉ điểm, không chỉ danh dự không tổn

hao gì, còn có thể sử dụng tốt hơn… Chờ sử dụng xong, một cước đá văng ra, như cọng rơm cái rác, thật là độc ác.

– Cùng Luyện Khí Sư lục tinh học nhiều năm như vậy, ngay cả một Phàm Khí cấp thấp nhất cũng luyện chế không ra, đi đến bất kỳ địa phương nào, đều bị cười nhạo, thậm chí người nhà cũng bị liên quan đến, đã như thế, còn không bằng chết đi coi như xong!

Thấy vị tiền bối ngăn cản hắn tự sát cúi đầu trầm tư, trung niên nhân cho rằng đối phương không có cách nào, trong mắt tràn đầy thất vọng.

Nếu như chỉ là hắn bị người cười nhạo thì thôi, mấu chốt nhất là, người nhà cũng bị liên quan đến, đây mới là hắn không cách nào thừa nhận.

– Không cần nản chí, ta đã tìm ra nguyên nhân ngươi không cách nào luyện khí rồi! Chỉ cần tin tưởng tin lời của ta, không chỉ có thể làm cho ngươi luyện khí thành công, còn có thể để cho ngươi trở thành Luyện Khí Sư ngũ tinh, thậm chí đạt tới lục tinh!

Thấy hắn không có ý chí chiến đấu, tùy thời muốn tìm chết, Trương Huyền an ủi.

Nói như vậy cũng không phải ăn nói bừa bãi, cố ý an ủi đối phương, mà là hắn có năng lực như thế.

Người khác sửa đổi công pháp rất khó, nhưng lấy kiến thức cùng ánh mắt của hắn, một lần nữa sáng chế một bộ pháp quyết mới, lại để cho đối phương học tập, sửa đổi tai hại lúc trước, cũng không phải là không thể được.

Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là phải biết hắn tu luyện môn công pháp này cụ thể là gì.

Vừa rồi luyện khí, dùng Minh Lý Chi Nhãn quan sát, pháp quyết tu luyện của đối phương có lẽ không được đầy đủ, tìm không thấy kỹ càng, coi như biết rõ, cũng không có biện pháp giải quyết.

– Trở thành Luyện Khí Sư ngũ tinh, lục tinh?

Trung niên nhân sững sờ, lắc đầu, trong mắt thất vọng càng thêm nồng đậm.

Vốn tưởng rằng người trước mắt thực lực mạnh mẽ, thật sự có biện pháp trợ giúp hắn, nằm mơ cũng không nghĩ đến, mới mở miệng cũng có chút ba hoa rồi.

Ngay cả nhất tinh cũng không thành được, binh khí gì cũng không thể luyện chế, lại làm sao có thể trở thành Luyện Khí Sư ngũ tinh, thậm chí lục tinh?

Không phải đùa giỡn sao?

– Có phải ngươi cảm thấy ta rất buồn cười, muốn ở trước khi ta chết, cười nhạo một phen hay không?

Nhìn lại, thanh âm của trung niên nhân hữu khí vô lực, như đã mất đi toàn bộ ý chí chiến đấu.

– Cười nhạo?

Không nghĩ tới tên này đột nhiên nói ra lời như vậy, Trương Huyền sững sờ, sau đó hiểu được.

Đối phương ngay cả Luyện Khí Sư nhất tinh cũng khảo hạch không qua, đối với hắn nói ngũ tinh, lục tinh, đúng là quá mức.

Ở người ta xem ra, rõ ràng là đùa cợt, không phải trợ giúp.

– Yên tâm, ta nói có thể làm được, liền nhất định có thể làm được!

Cũng không giải thích, trên mặt Trương Huyền lộ ra tự tin.

Thật sự không giải quyết được, cùng lắm thì phế bỏ tu vi của đối phương, truyền thụ Thiên Đạo công pháp bản rút gọn, Hóa Phàm cửu

trọng mà thôi, coi như tu luyện lần nữa, có lẽ cũng dùng không được bao lâu.

– Nhất định có thể làm được? Ngay cả Tôn Tấn Luyện Khí Sư cũng làm không được, để cho ta làm sao tin tưởng ngươi? Ngươi thật là Luyện Khí Sư?

Ánh mắt trung niên nhân lộ ra hoài nghi.

Chỉ có Luyện Khí Sư chính thức, mới biết được luyện khí khó khăn, đối phương lời thề son sắt, nói nhẹ nhõm đến cực điểm, chẳng lẽ là khoác lác?

– Đương nhiên!

Cổ tay khẽ đảo, Trương Huyền lấy ra huy chương Luyện Khí Sư, phía trên có sáu vì sao lóng lánh chói mắt.

– Luyện Khí Sư lục tinh?

Nhìn thoáng qua, trung niên nhân lắc đầu:

– Ta không tin, huy chương này, khả năng là của người khác, cũng có thể giả dối, trừ khi luyện khí cho ta xem… Có thể luyện chế ra binh khí Linh cấp tuyệt phẩm, ta mới tin tưởng ngươi là Luyện Khí Sư lục tinh!

Đối phương niên kỷ quá nhỏ, chỉ chừng hai mươi tuổi, hắn gặp qua có thể đạt tới Luyện Khí Sư lục tinh, nhỏ tuổi nhất cũng không thấp hơn năm mươi, tự nhiên không thể tin được.

Huy chương, trước phải xác định tính danh cụ thể của đối phương, mới có thể xác nhận có phải thật hay không, hiện tại đối phương là ai cũng không rõ ràng, nếu cầm đồ của người khác, hắn phân biệt không được a.

– Cái này…

Trương Huyền sững sờ.

Thân phận Luyện Khí Sư của hắn, là vừa đi Danh Sư Học Viện liền khảo hạch, không thể giả được, bày ra cho đối phương nhìn cũng không có gì.

Hiện tại muốn làm, là để cho đối phương tin tưởng mình, sự tình đằng sau mới dễ làm, nếu không, một lòng muốn chết, nói ba hoa chích choè cũng không có bất kỳ tác dụng nào.

– Như thế nào? Luyện chế không ra? Nói như vậy, lời nói mới vừa rồi cũng là giả dối, chỉ là vì an ủi ta?

Thấy hắn chần chờ, thần sắc của trung niên nhân càng ngày càng mờ nhạt.

– Đương nhiên không phải, luyện khí với ta mà nói, không coi vào đâu!

Thấy đối phương đã mất đi lòng tin, không lộ một tay, lúc trước nỗ lực sẽ uổng phí, mỉm cười, Trương Huyền đi vào trước mặt.

– Mượn dùng khoáng thạch của ngươi một lát!

Đi vào góc tường, tuyển ra bốn loại khoáng thạch ném vào luyện khí lô cách đó không xa.

Chân khí cổ động, một lát sau, Địa Hỏa lập tức dâng lên, bốn khối khoáng thạch bị ngọn lửa thiêu cháy, bắt đầu hòa tan, lộ ra kim loại tinh thuần, lấp lóe ánh sáng.

Bốn loại khoáng thạch này đều là ngoại giới hiếm thấy, mỗi một loại đều giá trị xa xỉ, thoáng một phát lấy ra bốn cái, chỉ sợ cũng chỉ ở Hỏa Nguyên Thành mới có thể làm được.

Năm ngón tay gảy nhẹ, để cho bốn khối kim loại tiếp xúc ở trong ngọn lửa, chậm rãi dung hợp, Trương Huyền nhẹ nhàng cười cười, nhìn lại:

– Luyện chế binh khí, đơn giản nhất đúng là rèn luyện Khí Thai, cái trình tự này, tốn thời gian nhiều nhất, rồi lại biểu hiện năng lực luyện khí tốt nhất, ta cũng không biểu hiện ra cho ngươi xem…

Nói chuyện, đầu ngón tay hội tụ chân khí, Địa Hỏa mãnh liệt, khoáng thạch dung hợp xong thẳng tắp bay ra, rơi vào trong ao cách đó không xa.

Xì xì xì xì…!

Bụi mù bay lên, lăng không trảo một cái, một khối sắt dung hợp chung một chỗ xuất hiện ở trước mắt.

– Đây là… Binh khí?

Chứng kiến cục sắt này, khóe miệng trung niên nhân co lại.

Đừng nói học đồ, coi như gọi một con heo tới, luyện chế cũng dễ nhìn hơn a…

Vẻ mặt tràn đầy cổ quái, tiện tay tiếp nhận, đang muốn xem đối phương luyện chế ra cái gì, đồng tử mãnh liệt co rụt lại.

Tuy trình độ luyện khí của hắn không cao, lại đi theo Luyện Khí Sư lục tinh hơn hai mươi năm, ánh mắt cùng kiến thức vẫn phải có.

Khối sắt trước mắt cực xấu, khiến người ta buồn nôn, nhưng cấp bậc dĩ nhiên đã đạt đến Linh cấp tuyệt phẩm.

Tiện tay cầm lấy khoáng thạch, ngay cả rèn luyện cũng không có rèn luyện, toàn bộ quá trình ngay cả một phút đồng hồ cũng chưa tới, liền luyện chế ra Linh Khí tuyệt phẩm… Đây thật là đáng sợ!

Không cẩn thận luyện chế, cũng lợi hại như vậy, một khi cẩn thận… Có thể luyện ra binh khí lợi hại như thế nào?

– Là ta có mắt không tròng…

Vội vàng thành khẩn quỳ gối trên mặt đất.

Giờ khắc này, tâm phục khẩu phục!

– Ân!

Trương Huyền nhẹ gật đầu.

Mặc dù hắn là Luyện Khí Sư lục tinh đỉnh phong không thể giả được, nhưng chỉ lợi hại ở dung hợp, tôi thép, còn rèn luyện Khí Thai đơn giản nhất… Một khiếu cũng không hiểu.

Lấy trình độ của hắn, cũng chỉ có thể luyện chế ra cục sắt, phức tạp hơn, liền không làm được.

Bất quá, chỉ bằng vào chiêu thức ấy, khiến đối phương tin tưởng, cũng đã đầy đủ.

– Tốt rồi, ngươi đã xác định thân phận của ta, phải nghe theo ta phân phó, chỉ cần thành công, không chỉ giúp ngươi trở thành Luyện Khí Sư chính thức, còn sẽ giúp ngươi vạch trần mặt nạ giả nhân giả nghĩa của người nào đó!

Thấy đối phương tin tưởng không nghi ngờ, Trương Huyền nói.

– Vạch trần mặt nạ giả nhân giả nghĩa?

Trung niên nhân không hiểu.

– Không sai!

Trương Huyền gật gật đầu:

– Không biết vị Tôn Tấn Luyện Khí Sư ngươi nói kia, ở địa phương nào?

– Hắn ở… Luyện Khí Sư Công Hội!

Trung niên nhân nhẹ gật đầu.

– Dẫn ta đi tìm hắn, một lát nữa, vô luận ta nói cái gì, làm cái gì, cũng không được chen vào, nghe theo phân phó là được!

Trương Huyền bàn giao.

Thân là Danh Sư Đường Đường chủ, loại bại hoại như Tôn Tấn, nếu như gặp gỡ, không thể dung tha, nhất định phải để cho đối phương hiện nguyên hình ở trước mặt mọi người, nếu không, để cho đối phương tiếp tục tai họa, còn không biết bao nhiêu người chết oan.

Danh Sư, không chỉ bảo vệ Nhân tộc, còn phải bảo vệ danh dự của sư giả, không có khả năng để cho một con sâu lầm rầu nồi canh, hỏng mất tôn nghiêm của sư đạo truyền thừa.

– Vâng!

Trung niên nhân nhẹ gật đầu.

Giống như đối phương nói, hắn cùng lắm thì chết, không có gì đáng sợ, vạn nhất vị trước mắt này có thể sáng tạo kỳ tích, giải quyết vấn đề của mình, liền thật sự cứu được.

– Mang theo khoáng thạch này, đến lúc đó có tác dụng!

Vừa muốn ra khỏi phòng, Trương Huyền chỉ Tử La Kim ở trên kệ.

Trung niên nhân nhẹ gật đầu, thu vào Không Gian giới chỉ, lúc này mới đi ở phía trước dẫn đường.

Luyện Khí Sư Công Hội cách nơi đây không xa, chỉ có ba con đường, không lâu sau liền đi tới.

Tuy trời đã tối, nhưng thân là chức nghiệp nóng nảy nhất của toàn bộ Hỏa Nguyên Thành, nơi đây như trước đèn đuốc sáng trưng, dòng người như thoi đưa.

Tìm phiền toái

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

– Tôn Tấn là một trong các Luyện Khí Sư thực lực mạnh nhất của Công Hội, thu rất nhiều đệ tử, cũng có rất nhiều tùy tùng, ta chỉ là một học đồ, hơn nữa bị khu trục, là không có tư cách mang ngươi gặp hắn…

Nghe được Trương Huyền muốn trực tiếp đi gặp Tôn Tấn, trung niên nhân chần chừ một chút nói.

Hỏa Nguyên Thành Địa Hỏa phong phú, Luyện Khí Sư cùng Luyện Đan Sư đều có địa vị cực cao, không phải bất luận kẻ nào muốn gặp là có thể gặp, nhất là Luyện Khí Sư như Tôn Tấn, đạt đến lục tinh đỉnh phong trở lên.

– Không có tư cách? Yên tâm, ta dẫn ngươi đi gặp hắn!

Hừ một tiếng, hỏi rõ ràng vị trí của đối phương, Trương Huyền đi tới.

Hỏa Nguyên Thành Luyện Khí Sư Công Hội rất phồn hoa, toàn bộ đại sảnh chất đầy binh khí bán ra cùng tu luyện giả mua sắm binh khí, không ít Luyện Khí Sư nhất tinh, nhị tinh, chịu trách nhiệm tiếp đãi, để cho người đến đây trở nên càng trật tự.

Dọc theo đại điện đi chốc lát, đi vào một đại sảnh rộng lớn, đang định đi vào, hai vị Luyện Khí Sư tứ tinh liền đi tới trước, nhận ra trung niên nhân ở đằng sau, tất cả đều lộ ra cười lạnh.

– Ta cho là người nào, đây không phải Tống Chân, học luyện khí hơn 20 năm nhưng vẫn là học đồ sao? Như thế nào, chưa từ bỏ ý định, còn muốn tới khảo hạch lần nữa?

– Khảo hạch nhiều hơn nữa cũng không có tác dụng, cũng không phải không có khảo hạch qua! Phế vật chính là phế vật, lại đến bao nhiêu lần cũng không thể cải biến bản chất!

Trên mặt hai người tràn đầy khinh miệt, rất hiển nhiên, sự tình của trung niên nhân bọn hắn đã biết được.

– Ta…

Nghe được hai người cười nhạo, sắc mặt của trung niên nhân Tống Chân trở nên trắng, muốn nói cái gì, cuối cùng thủy chung nói không nên lời.

– Tốt rồi, không cần ngươi ngươi ta ta, lập tức xéo đi, lão sư căn bản không muốn gặp ngươi, coi như tiếp tục tới đây cũng vô dụng!

Một cái trong đó khoát tay áo, khuôn mặt không kiên nhẫn.

Tống Chân đang muốn giải thích, chỉ thấy Trương Huyền giơ tay, cắt đứt hắn nói, nhìn lại:

– Không phải hắn muốn gặp thầy của các ngươi, là ta! Bảo Tôn Tấn ra nghênh tiếp!

– Để cho lão sư nghênh đón? Ngươi tính là thứ gì!

Nghe được thanh niên tuổi không lớn kia khẩu khí như thế, lại để cho lão sư của bọn họ ra nghênh tiếp, Luyện Khí Sư tứ tinh canh giữ ở cửa hừ lạnh một tiếng, vẻ mặt tràn đầy cười nhạo.

Lão sư hắn thân phận gì, coi như là Hỏa Nguyên Thành thành chủ muốn gặp, cũng phải sớm đưa lên bái thiếp, gia hỏa trước mắt này thoạt nhìn chỉ 20 tuổi, lại có thể nói khoác mà không biết ngượng, để cho thầy hắn nghênh đón, quả thực không biết trời cao đất rộng.

– Ta đếm ba tiếng, lập tức rời đi, nếu không tin ta đá văng ngươi ra hay không?

Một vị Luyện Khí Sư khác nhướng mày.

Nhìn biểu lộ của hai người, căn bản không có tính toán để cho hắn đi vào, Trương Huyền bất đắc dĩ lắc đầu:

– Nếu như hắn không đi ra, ta tự mình tiến vào.

Nói xong, không để ý tới hai người ngăn ở phía trước, đi nhanh vào trong.

Hắn đường đường Danh Sư Học Viện Viện trưởng, coi như đi gặp Danh Sư thất tinh, đối phương cũng không dám ngăn ở bên ngoài.

– Càn rỡ! Ngươi muốn làm gì?

Thấy hắn cứng rắn đi vào, hai vị Luyện Khí Sư tứ tinh sắc mặt đồng thời biến đổi, vội vàng ngăn ở phía trước, bàn tay khẽ đảo, lực lượng tuôn ra, muốn động thủ.

Bất quá, công kích còn không có phát ra, liền cảm thấy một cỗ lực lượng khổng lồ lao tới.

Bành bành!

Thân thể hai người đồng thời bay ra ngoài, nặng nề ngã trên mặt đất, sắc mặt đỏ bừng, phun ra máu tươi.

Hai người này nhìn qua, liền biết là loại cáo mượn oai hùm đã quen, bình thường ra vẻ với một ít người thân phận thấp, vì vậy Trương Huyền cũng không lưu thủ, chân khí trong cơ thể vừa để xuống, khiến cho đối phương trọng thương.

Luyện Khí Sư tứ tinh, bất quá Kiều Thiên cảnh, coi như là hắn tùy tiện thả ra chân khí cũng ngăn không nổi.

– Không tốt, có người xông vào!

Giùng giằng đứng dậy, một vị Luyện Khí Sư tứ tinh lên tiếng rống to.

Thanh âm rất lớn, lập tức vang dội toàn bộ Công Hội đại điện.

– Xông vào? Xảy ra chuyện gì?

Vô số người ánh mắt đồng loạt nhìn qua.

Không để ý tới những thứ này, thần sắc của Trương Huyền hờ hững tiếp tục đi vào trong.

Tống Chân vốn tưởng rằng vị trước mắt này, sẽ đi tới nơi này tìm phương pháp giải quyết tình huống bản thân, không nghĩ tới trực tiếp xông vào, sợ tới mức rụt cổ một cái, chần chừ một chút, cắn răng một cái, theo chặt ở phía sau.

Bất kể nói thế nào, đối phương cũng là vì hắn mới xông vào, thân là người trong cuộc, làm sao có thể lui về phía sau?

Thấy hắn đuổi kịp, cũng không nói nói nhảm gì, Trương Huyền hài lòng nhẹ gật đầu.

Tuy không ưa loại sư giả giả dối kia, muốn xuất thủ giải quyết, nhưng vị sau lưng là người trong cuộc, nếu như sợ đầu sợ đuôi mà nói, với hắn mà nói cũng tương đối phiền toái.

– Dám xông vào Công Hội! Muốn chết!

– Nhanh ngăn gia hỏa này lại!

Nghe được tiếng la của vị Luyện Khí Sư tứ tinh kia, trong phòng lập tức tuôn ra sáu bảy trung niên nhân.

Đều mặc trường bào Luyện Khí Sư, đại bộ phận đều là tứ tinh, ngũ tinh, những người này vừa xuất hiện, liền chắn ở trước hai người, không nói hai lời, các loại công kích nhao nhao hạ xuống.

Hỏa Nguyên Thành Luyện Khí Sư Công Hội, địa vị tôn quý, không phải là người nào muốn xông cũng có thể xông, nếu như không ngăn lại, về sau còn có thể diện gì, vì vậy những người này căn bản không có suy nghĩ nhiều, trước bắt lại nói sau.

– Đánh trống reo hò!

Thấy bọn họ trực tiếp xuất thủ, Trương Huyền cười lạnh một tiếng, cũng không nói chuyện, chắp hai tay sau lưng, tiếp tục đi thẳng về phía trước.

Bành bành bành bành!

Mọi người đến đây công kích, toàn bộ bay ra ngoài, lực lượng công kích càng mạnh, té càng nặng, từng cái sắc mặt trắng bệch, máu tươi điên cuồng phun.

Luyện Khí Sư ngũ tinh, đã đạt tới Hóa Phàm bát trọng, cửu trọng, thực lực như thế, thậm chí ngay cả tư cách để cho hắn xuất thủ cũng không có, đã bị đánh bay, Tống Chân ở sau lưng sợ tới mức sắc mặt trắng bệch, thân thể run rẩy.

Lúc trước đối phương một chỉ bắn rơi trường kiếm trong tay hắn, đã biết rõ thực lực không kém, chỉ là không nghĩ tới đáng sợ như vậy!

Từ nhỏ đến lớn, gặp qua người mạnh nhất, chính là Luyện Khí Sư Công Hội Hội trưởng, vị trước mắt này, chỉ sợ so với đối phương còn cường đại hơn.

– Nhanh, có người xông vào…

Rầm rầm!

Mấy người này ngã xuống đất, lại vọt tới một đống người, hầu như đều là Luyện Khí Sư ngũ tinh, vừa xuất hiện, liền công kích Trương Huyền, bất quá, những công kích này đồng dạng không có hiệu quả, giống như những người lúc trước, nằm trên đất.

Liên tục đánh bại ba đợt người công kích, hai người dĩ nhiên đi vào đại sảnh trước mắt.

– Tống Chân, ngươi có ý gì?

Tiến nhập đại điện, chỉ thấy một lão giả lạnh lùng nhìn lại, trong mắt mang theo tức giận.

Bên cạnh hắn là hai vị Luyện Khí Sư đạt tới lục tinh.

– Ta…

Chứng kiến lão giả này, sắc mặt Tống Chân trắng nhợt, tựa hồ xây dựng ảnh hưởng đã lâu, sợ tới mức nói cũng nói không nên lời.

– Không có ý gì, chỉ là muốn tới hỏi, tai họa học đồ như Tống Chân, để cho bọn họ đầy cõi lòng hy vọng, rồi lại không có bất kỳ biện pháp nào, thân là Luyện Khí Sư lục tinh đỉnh phong, lương tâm của ngươi làm sao có thể an?

Không để ý tới đối phương quát lớn, thân thể Trương Huyền chuyển một cái, ngồi ở trên ghế, nhướng mày nhìn lại.

Da mặt lão giả co quắp thoáng một phát, sắc mặt âm trầm:

– Ngươi là người nào? Nơi này là Luyện Khí Sư Công Hội, không phải địa phương tùy ý giương oai!

– Giương oai?

Trương Huyền lắc đầu:

– Ta chỉ là tới giúp Tống Chân lấy cái công bằng mà thôi, không tính là giương oai!

– Công bằng? Hắn lấy công bằng gì? Học tập hai mươi năm, nhưng ngay cả Luyện Khí Sư nhất tinh cũng khảo hạch không qua, loại phế vật này, có gì công bằng mà nói! Cũng chỉ có sư tôn ta tha thứ rộng lượng, mới

thu lưu lâu như vậy, nếu không, loại rác rưởi này, ngay cả tư cách dừng lại ở Công Hội cũng không có!

Một Luyện Khí Sư lục tinh ở bên người lão giả đi tới.

Vị này thoạt nhìn chừng bốn mươi tuổi, dĩ nhiên đạt đến Tòng Thánh, liếc nhìn Tống Chân, hai đầu lông mày mang theo đùa cợt.

– Ta cùng Tôn Tấn nói chuyện, có phần ngươi xen vào?

Sắc mặt Trương Huyền trầm xuống:

– Quỳ xuống!

Rặc rặc!

Vị Luyện Khí Sư lục tinh này đồng tử co rụt lại, ngay sau đó liền cảm thấy một đạo lực lượng khổng lồ lao qua, ngay cả cơ hội phản kháng cũng không có, đầu gối mềm nhũn quỳ rạp xuống đất.

– Dám càn rỡ ở chỗ này, gan chó thật lớn!

Chứng kiến câu nói đầu tiên liền để cho đồng bạn quỳ trên mặt đất, một vị Luyện Khí Sư lục tinh khác giận dữ, ở trong tiếng gầm gừ, lòng bàn tay nhiều ra một thanh trường kiếm, thẳng tắp đâm tới.

Kiếm quang như dải lụa bắn ra, mang theo hàn khí nồng đậm, tuy tu vi của đối phương chỉ có Thánh Vực nhất trọng sơ kỳ, nhưng trường kiếm trong tay dĩ nhiên đã đạt đến Linh cấp tuyệt phẩm!

Tới phối hợp, coi như là Thánh Vực nhất trọng trung kỳ cũng khó chống chọi.

Không để ý tới đối phương gào thét, Trương Huyền cong ngón búng ra, trường kiếm trong tay vị Luyện Khí Sư lục tinh này lập tức rời tay, ngay sau đó rơi vào lòng bàn tay hắn, phát ra một tiếng đinh, linh tính nhận chủ.

Phốc!

Binh khí của mình nhận người khác làm chủ, vị Luyện Khí Sư lục tinh này như gặp quỷ rồi, sắc mặt trắng nhợt, phun ra máu tươi, thời gian nháy con mắt liền bị trọng thương.

– Ngươi đến cùng là người nào?

Chứng kiến thanh niên trước mắt, một câu khiến đệ tử của mình quỳ xuống, búng ngón tay, để cho một kiện Linh khí tuyệt phẩm nhận chủ, sắc mặt của Tôn Tấn cuối cùng thay đổi.

– Ta chỉ là tới thay Tống Chân đòi công đạo mà thôi!

Trương Huyền nhìn qua:

– Như thế nào, không muốn nói?

– Hắn đi theo ta hai mươi năm, ngay cả Luyện Khí Sư nhất tinh cũng khảo hạch không thành công, thiên tư quá kém, liên quan gì tới ta?

Tôn Tấn nghiến răng.

– Chuyện không liên quan tới ngươi?

Dùng ngón tay móc móc lỗ tai, Trương Huyền hơi thất vọng:

– Lời này ta không thích nghe… Nói thật đi.

– Ngươi…

Thấy bộ dạng của đối phương, tựa hồ đoán chừng hắn, gân xanh của Tôn Tấn nhảy lên, hơi dữ tợn:

– Ta nói là lời nói thật, thiên phú là không có biện pháp, không tin ngươi có thể hỏi Tống Chân, chính hắn ngay cả binh khí nhất tinh cũng luyện chế không thành, có quan hệ gì tới ta…

– Xem ra nói thật đối với ngươi mà nói… Rất khó! Nếu như vậy, ta tới nhắc nhở cho ngươi thoáng một phát…

Nhẹ nhàng cười cười, Trương Huyền nhìn qua:

– Hắn tu luyện chân khí, thích hợp tìm kiếm khoáng thạch, lại cùng Địa Hỏa tương trùng, không cách nào luyện khí… Ngươi có thể nói cho ta biết, đây rốt cuộc xảy ra chuyện gì không?

– Cái này…

Tôn Tấn biến sắc, nắm đấm xiết chặt:

– Hắn chỉ là một học đồ bình thường của ta, tu luyện công pháp gì, ta làm sao biết? Như thế nào, ta đường đường Luyện Khí Sư lục tinh, còn cần quan tâm một học đồ tu luyện như thế nào sao? Thật sự như vậy, ta sự tình khác cũng không cần làm!

– Ngươi…

Nghe được hắn nói, sắc mặt Tống Chân đỏ lên, tràn đầy sốt ruột:

– Công pháp tu luyện của ta, là ngươi tay cầm tay truyền thụ, còn thường xuyên chỉ điểm, ngươi làm sao nói không biết?

Ngoặt

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Pháp quyết tu luyện của hắn, là đối phương thân truyền, gặp vấn đề cũng là tự mình chỉ điểm, cũng không mượn tay người khác, nguyên nhân chính là như thế, đối với vị Luyện Khí Đại Tông Sư này, luôn luôn cảm kích, cảm thấy mất đi thân phận học đồ, không tiếc mạng sống, cũng không muốn để cho đối phương bị liên lụy…

Như thế nào hiện tại đột nhiên không thừa nhận?

– Nói hưu nói vượn!

Hất ống tay áo lên, Tôn Tấn hừ lạnh:

– Ngươi chỉ là học đồ mà thôi, không phải đệ tử dự thính, càng không phải thân truyền, có tư cách gì để cho ta truyền thụ pháp quyết, còn tự mình chỉ điểm?

– Ta…

Tống Chân nhoáng một cái.

Muốn giải thích, lại không biết mở miệng như thế nào.

Lúc trước, thời điểm đối phương truyền thụ công pháp, đã từng nói qua bộ công pháp này, hết sức lợi hại, người khác biết rõ, khó tránh khỏi ngấp nghé, không muốn truyền ra ngoài… Hiện tại không thừa nhận, căn bản không có biện pháp giải thích.

Dù sao, lấy thân phận của hắn, hoàn toàn chính xác không có tư cách để cho Luyện Khí Sư lục tinh tự mình truyền thụ pháp quyết.

– Ta nuôi ngươi hai mươi năm, không biết đội ơn báo đáp, ngược lại dẫn người tới đây làm tổn thương đệ tử của ta, Tống Chân, ngươi thật to gan…

Tôn Tấn lớn tiếng quát lớn.

– Diễn sâu quá…

Thấy đối phương càng nói càng khí thế, rất có mùi vị đại nghĩa lăng nhiên, ngón tay gõ bàn, nhấc mí mắt, Trương Huyền nhìn lại:

– Được rồi, nếu không muốn nói thật, xem ra phải nghĩ biện pháp khác!

Nói xong, cong ngón búng ra.

Bành!

Tôn Tấn như bị điện giựt, bay ngược ra ngoài, trùng trùng điệp điệp ngã trên mặt đất, máu tươi điên cuồng phun.

– Ngươi…

Không nghĩ tới đối phương sẽ trực tiếp động thủ, hơn nữa chỉ nhẹ nhàng chỉ một cái, khiến cho hắn ngăn cản không nổi, thân thể Tôn Tấn run rẩy, tràn đầy không thể tin được.

Quá kiêu ngạo rồi!

Nơi này chính là Luyện Khí Sư Công Hội!

Trực tiếp tiến đến đánh, hơn nữa xuất thủ với hắn, không hề sợ hãi, quả thực coi Công Hội không có gì!

– Như thế nào? Có thể tưởng tượng xảy ra chuyện gì không?

Dùng ống tay áo xoa xoa ngón tay, tựa hồ có chút ngại bẩn, Trương Huyền tiếp tục nhìn tới.

– Ngươi…

Tức giận sắc mặt đỏ lên, Tôn Tấn nghiến răng, chết không thừa nhận:

– Ta nói đều là sự thật!

– Sự thật?

– Đúng vậy, hắn bất quá một học đồ mà thôi, ngay cả Luyện Khí Sư nhất tinh cũng không phải, có tư cách gì để cho ta nói dối?

Ánh mắt Tôn Tấn lộ ra hung hăng, nhìn về phía Trương Huyền, phát ra gào thét:

– Còn ngươi nữa, bất kể là ai, ở Luyện Khí Sư Công Hội liều lĩnh như thế, ngươi nhất định phải chết…

Nếu như không phải sớm biết sự tình Tống Chân, nhìn bộ dáng của đối phương, khẳng định đã tin tưởng, lúc này, nhớ tới tất cả hành động của hắn, Trương Huyền không có chút đồng tình ngược lại lắc đầu, tràn đầy thất vọng:

– Xem ra, ngươi còn không muốn nói thật!

Tôn Tấn này hoàn toàn chính xác đủ giảo hoạt, biết rõ làm ra loại sự tình này, một khi điều tra, tất nhiên chịu tội không nhẹ, sớm liền chuẩn bị kỹ càng.

Chỉ cần không thừa nhận truyền thụ Tống Chân công pháp, coi như người càng lợi hại cũng không có biện pháp.

Dù sao, chỉ là bí mật truyền thụ, hiện tại nhóm học đồ này cũng chết không sai biệt lắm, muốn tìm nhược điểm cũng tìm không thấy.

Loại thủ đoạn này, muốn giấu giếm được những người khác thì thôi, muốn giấu giếm được hắn, tuyệt đối không có khả năng!

Thật muốn lại để cho hắn mở miệng, chí ít có hơn mười loại biện pháp.

Hiện tại để cho chính hắn nói, chỉ là muốn cho một cơ hội mà thôi.

– Ta nói đúng là lời thật…

Tôn Tấn ngạnh cổ, còn chưa nói xong, liền cảm thấy ngực tê rần, lại bay ngược ra ngoài, lần này thương thế quá nặng, lục phủ ngũ tạng như bị quấy phá, cả người nằm rạp trên mặt đất, sắp không đứng lên nổi.

– Như thế nào? Còn nghĩ không ra?

Trương Huyền nói.

– Coi như giết ta, cũng vô dụng… Ngươi dám giết ta, tất nhiên sẽ bị Luyện Khí Sư Công Hội đuổi giết…

Tôn Tấn quát.

Hắn biết rõ một khi thừa nhận, không chỉ thân bại danh liệt, còn có thể bị Công Hội xử tử, không thừa nhận, đối phương không có chứng cứ, không thể làm gì được.

– Nếu như muốn chết, vậy thành toàn ngươi!

Ngón tay lần nữa búng, một đạo kiếm quang thẳng tắp bay tới.

– Dừng tay!

Đúng lúc này, một tiếng hét lớn vang lên, ba lão giả râu bạc trắng thẳng tắp vọt vào, chứng kiến kiếm quang đồng thời xuất thủ.

Bọn hắn đều mặc trường bào đặc thù của Luyện Khí Sư, trên huy chương trước ngực, sáu vì sao lóng lánh chói mắt, đồng loạt ra tay, lực lượng giống nhưng sông lớn cuồn cuộn.

Oanh!

Hai bên va chạm, lực lượng tiêu tán.

Lão giả chính giữa nhướng mày, lộ ra uy nghiêm nồng đậm, tiến về phía trước một bước, nhìn chằm chằm Trương Huyền ngồi ở chủ vị, mang theo tức giận.

– Vị bằng hữu kia, tới Luyện Khí Sư Công Hội, trực tiếp xông vào, đánh một vị Trưởng lão trọng thương, đây là không để Công Hội ta vào mắt, hay không để chức nghiệp Luyện Khí Sư vào mắt?

– Hắn là… Chung hội trưởng…

Cổ Tống Chân nhịn không được co rút lại, sợ Trương Huyền không biết, lặng lẽ truyền âm.

– Chung hội trưởng?

– Ân, Chung hội trưởng Chung Minh Xuân, là cường giả Thánh Vực nhất trọng đỉnh phong, càng là Luyện Khí Sư lục tinh đỉnh phong… Thực lực so với Danh Sư Đường Đường chủ còn mạnh hơn vài phần, coi như là mạnh nhất…

Tống Chân có chút lo lắng.

Hỏa Nguyên Thành bởi vì địa lý đặc thù, chức nghiệp luyện khí, luyện đan hơn xa cái khác, nguyên nhân chính là như thế, vị Chung hội trưởng này, cấp bậc so với Danh Sư Đường Đường chủ còn cao hơn một tia, được cho người thứ nhất.

Người mạnh như thế tự mình xuất thủ… Sự tình huyên náo lớn như vậy, đằng sau làm sao kết thúc?

– Chung hội trưởng, cứu ta… Hắn xuất thủ với ta, xem kỷ luật như không, nhất định phải giết chết, thi cốt dùng Địa Hỏa thiêu cháy…

Trương Huyền vẫn chưa trả lời, Tôn Tấn giãy giụa đứng lên, liền rống to một tiếng.

– Tại hạ cũng là một vị Luyện Khí Sư, tự nhiên sẽ không có chuyện không để Công Hội cùng chức nghiệp vào mắt nha!

Chẳng muốn để ý tới cái gia hỏa kia gào thét, cổ tay khẽ đảo, Trương Huyền lấy ra huy chương lục tinh.

– Luyện Khí Sư lục tinh?

Chứng kiến huy chương, Chung hội trưởng nhíu mày, trầm giọng nói:

– Coi như cấp bậc Luyện Khí Sư giống nhau, có thù hận gì, cũng cần truyền tin Tổng bộ, tiến hành sinh tử quyết đấu, nói cái gì không nói, trực tiếp nhảy vào Công Hội đả thương người, hôm nay đừng nghĩ rời đi, bày trận!

Nói xong bàn tay chiêu một cái.

Rầm rầm!

Hai vị lão giả ở bên cạnh hắn, lập tức cải biến phương vị, tới hình thành trận pháp đặc biệt, bao phủ.

– Ta đã biểu lộ thân phận, thân là Hội trưởng, không hỏi ta vì sao xuất thủ, lại bày trận đối phó ta… Có phải có chút quá võ đoán hay không?

Trương Huyền nhíu mày.

Đều là Luyện Khí Sư lục tinh, đối phương chẳng những không hỏi nguyên do, còn muốn động thủ, ngoài miệng luôn nói quy củ, trên thực tế là thiên vị.

– Trước bắt gia hỏa bỏ qua Công Hội này lại nói!

Không để ý tới lời của hắn, Chung hội trưởng thét dài một tiếng, mãnh liệt đánh ra.

Ầm ầm!

Hắn vừa ra tay, hai lão giả khác cũng đồng thời giang hai tay, ba đạo chân khí ở trên không trung lập tức tạo thành một trận pháp đặc biệt, bao phủ cả đại điện ở bên trong.

Trong trận pháp, thực lực ba người truyền lẫn nhau, lẫn nhau tiếp tế, liên miên không dứt, để cho sức chiến đấu cá nhân bạo tăng tiếp cận gấp đôi, lúc trước vị Chung hội trưởng kia chỉ có Thánh Vực nhất trọng đỉnh phong, mà bây giờ, chỉ sợ cùng Thánh Vực nhị trọng sơ kỳ đối chiến, cũng không rơi vào thế hạ phong chút nào.

– Tử Nguyệt Tam Tinh Trận?

Nhìn thoáng qua, Trương Huyền lắc đầu.

Thân là Trận Pháp Sư lục tinh đỉnh phong, đối phương thi triển trận pháp, tuy uy lực vô cùng, nhưng vẫn liếc cái nhìn ra.

Tử Nguyệt Tam Tinh Trận, là hai nghìn năm trước, một vị Trận Pháp Đại Tông Sư chế tạo ra, ba người có thể thi triển, hình thành trận pháp, chính giữa sẽ có một cái Truyền Tống đặc thù ràng buộc, lực lượng hội tụ, bộc phát ra sức chiến đấu vượt xa ba người liên thủ.

Vị Chung hội trưởng này cùng hai người còn lại, vừa ra tay liền thi triển chiêu này, chắc hẳn cũng cảm giác mình thực lực rất mạnh, không có nương tay.

– Nhận thức là tốt rồi, ngoan ngoãn chịu trói, còn có thể mở một mặt lưới, nếu không, hôm nay sẽ là tử kỳ của ngươi!

Lạnh lùng cười cười, lòng bàn tay của Chung hội trưởng chân khí cuồn cuộn, tùy thời có thể bộc phát.

– Tử kỳ?

Trương Huyền lắc đầu, trong mắt tràn đầy thất vọng:

– Thân là Hội trưởng, Tôn Tấn làm ra sự tình phát rồ như thế, cũng không quản thúc, ngược lại muốn động thủ với ta… Xem ra, Hỏa Nguyên Thành Luyện Khí Sư Công Hội, hoàn toàn chính xác nên quản lý lại rồi!

Coi như nhãn lực không bằng mình, không cách nào nhìn ra công pháp trong cơ thể Tống Chân có vấn đề, nhưng những năm này Tôn Tấn đã nhận được không ít khoáng thạch, thân là Hội trưởng, có lẽ có nghe thấy!

Loại tình huống này, bất kể có phát hiện hay không, hay cố ý bao dung, chính là không làm tròn trách nhiệm nghiêm trọng, có thể trực tiếp xử lý.

– Ngươi vẫn là trước bảo trụ bản thân rồi nói sau!

Thấy gia hỏa này, chẳng những không sợ hãi, còn nói ra khoác lác, Chung hội trưởng tức giận đến râu ria dựng lên, đạp mạnh về phía trước, khí tức như rồng, chân khí rơi vãi.

Ầm ầm!

Lực lượng cuồng bạo ở trên không trung ngưng tụ thành một đạo kiếm quang, thẳng tắp đâm tới.

– Cẩn thận!

Chứng kiến uy lực của kiếm quang, tùy thời có thể đâm rách thiên địa, Thánh Vực nhị trọng cũng khó ngăn cản, Tống Chân sợ tới mức sắc mặt trắng nhợt, lớn tiếng la lên.

Đối phương là vì hắn đi tới nơi này, thật muốn bị giết, cho dù hắn chết, cũng cảm thấy tràn đầy áy náy.

Tiếng la kết thúc, đang muốn tiến lên hỗ trợ, chỉ thấy thanh niên cách đó không xa nhấc mí mắt, bưng nước trà trên bàn, nhẹ nhàng giội một cái.

Ô…Ô…n…g!

Chân khí trường kiếm mãnh liệt mênh mông, lập tức ngoặt lên, cải biến phương hướng, vọt tới vị trí mới…

Ầm ầm!

Một kiếm đâm vào nóc phòng, bụi mù bay loạn.

– Một chén nước liền chơi đùa xong? Cái này…

Tống Chân hoảng sợ, dùng sức dụi mắt.

Tử Nguyệt Tam Tinh Trận có thể hoàn mỹ phát huy lực lượng của ba người, uy lực vô cùng, đồng cấp bậc hầu như không người có thể chống lại… Gia hỏa này, tùy tiện giội ra một chén nước trà, khiến cho ba người hội tụ công kích mạnh nhất tan biến… Làm sao làm được?

Không chỉ hắn kỳ quái, đám người Chung hội trưởng cũng bối rối.

Không có xuất thủ, tùy tiện một chén nước trà, liền cải biến lực lượng trận pháp, quả thực không thể tưởng tượng nổi.

– Gia hỏa này quỷ dị, dùng tuyệt chiêu mạnh nhất…

Chung hội trưởng điên cuồng hét lên, ba vị lão giả đồng thời lấy ra trường kiếm, hàn mang chói mắt, hóa thành ba đạo hàn lưu, lần nữa đâm tới Trương Huyền.

– Cái này nguy rồi…

Chứng kiến đối phương dùng thực kiếm, thay thế chân khí vừa rồi, rõ ràng cho thấy cực kỳ giận giữ, sắc mặt Tống Chân trắng bệch, đang suy nghĩ thanh niên trước mắt đối phó như thế nào, chỉ thấy hắn nhướng mày, vẻ mặt tức giận:

– Còn chưa tỉnh ngộ?

Nói xong, nhấc ghế lên, đi nhanh nghênh đón tiếp lấy.

– Ghế…

Chứng kiến động tác của hắn, chỉ cảm thấy thân thể nhoáng một cái, Tống Chân thiếu chút nữa thổ huyết.

Người ta hai người cầm Linh Khí tuyệt phẩm, một cái trong đó cầm Bán Thánh khí, ngươi thì ngược lại… Cầm cái ghế tiến lên, ngươi cho rằng là đầu đường đánh lộn sao!

Cái này… Đánh như thế nào?

Ngươi là Trương viện trưởng?

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Không chỉ Tống Chân phát điên, ba người Chung hội trưởng ở đối diện cũng khóe miệng co giật, sắp nổ tung.

Tuy ghế của Luyện Khí Sư Công Hội đều rất quý giá, giá trị xa xỉ, cũng không quá đáng là vật liệu gỗ bình thường, cùng người bình thường đánh nhau cũng không có uy lực gì, dùng để đối phó tổ ba người thành Tử Nguyệt Tam Tinh Trận… Quả thực chính là trần trụi vũ nhục.

– Ngươi đã muốn chết, liền đừng trách chúng ta không khách khí!

Hàm răng cắn chặt, Chung hội trưởng hừ lạnh, cổ tay lật qua lật lại, Kiếm Khí như dải lụa, vờn quanh tới đây.

Rầm ào ào!

Trong nháy mắt, liền thi triển kiếm chiêu công kích mạnh nhất ra.

Võ Kỹ Bán Thánh cấp… Thiên Ti Kết!

Tâm giống như lưới, trong có nghìn nghìn kết!

Chiêu võ kỹ này là hơn một nghìn năm trước, một vị Kiếm Thánh si tình sáng chế, Kiếm Khí cũng không phải lấy công kích giết chóc làm chủ,

mà là triền miên, một khi trúng chiêu, như lâm vào nước bùn, không cách nào tự kìm chế.

Lấy thực lực của hắn bây giờ, dùng ra chiêu này, lại phối hợp thêm trận pháp, coi như Thánh Vực nhị trọng trung kỳ cũng rất khó ứng đối, xem ra hắn cũng biết thực lực của đối phương cùng lĩnh ngộ đối với trận pháp, trực tiếp dùng ra thủ đoạn lợi hại nhất, tranh thủ một lần hành động bắt lại.

Phần phật!

Kiếm Khí hình thành một vòng tròn không lớn, chỉ cần bị bao phủ ở bên trong, cường giả càng lợi hại cũng bới ra một lớp da, thanh niên đối diện giống như không có phát hiện đáng sợ, cầm theo ghế tiếp tục đi tới.

– Tới thật đúng lúc!

Ánh mắt lóe lên, Chung hội trưởng cười lạnh, trường kiếm chuyển một cái.

Xì xì xì!

Kiếm Khí lập tức bao ở Trương Huyền trong đó.

– Thành công?

Chung hội trưởng hưng phấn thiếu chút nữa nhảy lên.

Vốn thi triển chiêu này, chỉ là muốn cuốn lấy đối phương, thăm dò thực lực chân chính của hắn, không nghĩ tới dễ dàng liền vây khốn như thế.

Tu luyện giả bị Thiên Ti Kết vây khốn, cho tới bây giờ, còn chưa từng gặp qua ai có thể giãy giụa.

Mặt đang mừng rỡ, trong lòng cân nhắc xử lý đối phương như thế nào, chỉ thấy thanh niên bị vây ở giữa, thân thể quỷ dị co rụt lại, như biến

mất, sau một khắc đã xuất hiện ở trước mắt mình, nâng ghế gỗ đập xuống.

– Ta…

Thân thể cứng đờ, không nghĩ tới đến cùng xảy ra chuyện gì, Chung hội trưởng cảm thấy trên mặt tê rần, ghế vuông liền cứng rắn bổ lên.

Bành bành bành bành!

Tuy uy lực của ghế không lớn, nhưng mà phối hợp chân khí của đối phương, như sắt thép trong nháy mắt liền nện đến hắn đầu đầy là máu.

– Dừng tay…

Hai vị Luyện Khí Sư lục tinh đỉnh phong đi cùng hắn cảm thấy sắp điên rồi.

Ba người bọn họ bố trí trận pháp, lại thi triển ra tuyệt chiêu mạnh nhất, rõ ràng còn bị đối phương đánh, mấu chốt nhất là, nếu như người ta dùng binh khí lợi hại hơn thì thôi, tiện tay cầm ghế ngồi… Ngẫm lại cũng phiền muộn muốn ói máu.

Bị cao thủ đánh, không sao cả, nhưng nếu như để cho rất nhiều Luyện Khí Sư ở phía ngoài biết rõ, bọn hắn một vị Hội trưởng hai vị Trưởng lão bị người dùng ghế hung hăng đánh một trận, đoán chừng sẽ không mặt mũi thấy người.

Hai người ở trong tiếng rít đồng loạt vọt lên, vì cứu Hội trưởng, Chân khí trong cơ thể bọn hắn vận chuyển như sôi trào, Kiếm Khí lôi kéo đến tựa như hai dải tơ lụa trắng noãn.

Bất quá, còn không có rơi xuống trước mắt thanh niên, liền cảm thấy choáng váng, ghế của đối phương chẳng biết lúc nào rơi xuống trên mặt bọn hắn.

Đùng đùng!

Một bàn tay nắm chân ghế, Trương Huyền nhíu mày, cánh tay không ngừng vung vẩy, khí thế như rồng.

Thật sự là cho mặt không biết xấu hổ.

Một mực hạ thủ lưu tình, không có xuất thủ, ba người bọn hắn da mặt thực dày, lại là trận pháp, lại là tuyệt chiêu mạnh nhất, giày vò đến mồ hôi đầy người.

Chiến Sư Thánh Vực nhị trọng cũng không phải đối thủ, ba gia hỏa chỉ có nhất trọng, đừng nói bày trận, coi như thất cô bát đại di toàn bộ kéo qua, làm sao chống đỡ được hắn tiến công?

Cầm lấy ghế vung vẩy, hai phút sau, ba vị Luyện Khí Sư cực kỳ có thân phận của Công Hội, liền đầu đầy u bướu nằm trên mặt đất.

– Cái này…

Tôn Tấn ở một bên còn không có trì hoãn tới, triệt để bối rối.

Vốn tưởng rằng Hội trưởng cùng hai đại Trưởng lão đồng thời xuất thủ, gia hỏa trước mắt tất nhiên sẽ bị đơn giản chế ngự, tiếp nhận chế tài, nằm mơ cũng không nghĩ đến, đối phương cầm cái ghế, liền quật ngược ba người…

Ghế gỗ đối kháng binh khí Bán Thánh cấp, đây là đấu pháp gì? Lúc trước chưa từng gặp qua…

– Tốt rồi!

Đánh ngã đám người Hội trưởng tới đây tìm phiền toái, Trương Huyền lần nữa buông ghế, ngồi ở cách đó không xa.

– Bây giờ có thời gian, nói hết cho ta chưa?

– Ngươi… Đến cùng là người nào?

Nằm mơ cũng không nghĩ đến thanh niên chỉ có 20 tuổi này, lại có thực lực cường đại như thế, Chung hội trưởng cắn chặt hàm răng:

– Xâm nhập Luyện Khí Sư Công Hội, đánh Hội trưởng cùng Trưởng lão, ta đã đưa tin việc này cho Danh Sư Đường Đường chủ, Phùng đường chủ sẽ không bỏ qua các ngươi!

Danh Sư Đường tọa trấn một phương, duy trì một phương an bình, vị trước mắt này, mặc kệ thân phận gì, xông vào Công Hội, đả thương Hội trưởng… Chính là không tuân thủ quy tắc, xúc phạm quy định của bọn họ.

Lại để cho Tổng bộ của Luyện Khí Sư Công Hội tới xử lý, thời gian khẳng định không kịp, nhưng mà Hỏa Nguyên Thành Danh Sư Đường, một khi biết rõ tin tức, tất nhiên sẽ hoả tốc chạy đến.

Tuy cấp bậc của hắn cao hơn Danh Sư Đường Đường chủ, được xưng Hỏa Nguyên Thành thứ nhất, nhưng mà trên thực tế sức chiến đấu xa xa không bằng, hơn nữa gần đây không biết xảy ra chuyện gì, trong nội đường cao thủ nhiều như mây, một khi tới đây, tất nhiên có thể bắt được gia hỏa này, để cho đối phương biết rõ nơi đây không phải là người nào, cũng có thể tùy tiện giương oai.

– Phùng đường chủ? Ngươi nói là Phùng Ích Huy?

Trương Huyền lộ ra vẻ nghiền ngẫm.

– Không sai!

Chung hội trưởng nghiến răng.

Hỏa Nguyên Thành Danh Sư Đường Đường chủ Phùng Ích Huy, là hảo hữu chí giao của hắn, hai người ở chung trên trăm năm, nghe được có người xông vào, bản thân liền đưa tin thông tri, dựa theo thời gian suy tính, hiện tại chắc hẳn đã đến.

Trong lòng đang chờ mong, Phùng đường chủ đi vào chế ngự gia hỏa này, chỉ thấy thanh niên ngồi ở cách đó không xa ngẩng đầu, nhìn ra phía ngoài:

– Phùng đường chủ, xem náo nhiệt thời gian dài như vậy, có phải cũng nên đi vào hay không?

– Xem náo nhiệt? Phùng đường chủ… Đã tới?

Trong lòng lộp bộp thoáng một phát, vội vã ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy một lão giả vẻ mặt lúng túng đi đến.

– Trương sư!

Đi vào gian phòng, nhìn thanh niên cách đó không xa cúi đầu, sau đó lại nhìn qua:

– Chung hội trưởng…

Vị này đúng là Hỏa Nguyên Thành Danh Sư Đường Đường chủ, Phùng Ích Huy.

Đạt được lão hữu đưa tin, hắn thẳng tắp bay tới, vốn tưởng rằng là người nào quấy rối, chứng kiến Trương Huyền, lập tức ngừng lại.

Tuy vị Trương viện trưởng này giống như hắn đều là Luyện Khí Sư lục tinh, nhưng thân là Danh Sư Học Viện Viện trưởng, địa vị tự động cao hơn một cấp, tương tự Danh Sư thất tinh, căn bản là hắn không cách nào bằng được.

Bởi vậy, rõ ràng chứng kiến Chung hội trưởng bị đối phương dùng ghế điên cuồng đập, như trước không dám tiến lên, trốn ở bên ngoài… Chỉ là không nghĩ tới, vẫn bị Trương sư phát hiện.

Chỉ có thể lúng túng đi ra.

– Trương sư? Hắn là… Danh Sư?

Không có chú ý lễ tiết của đối phương, trái tim của Chung hội trưởng co lại, vội vàng nhìn về phía thanh niên cách đó không xa.

Hắn không phải nói mình là Luyện Khí Sư lục tinh sao? Như thế nào thời gian nháy con mắt thành Danh Sư? Hơn nữa có thể làm cho Phùng đường chủ tôn kính như thế, họ Trương…

– Chẳng lẽ… Là Danh Sư Học Viện Viện trưởng, Trương Huyền Trương sư?

Đồng tử co rụt lại.

Trương sư tới Hỏa Nguyên Thành hay không hắn không biết, nhưng sự tình Danh Sư Học Viện hơn hai vạn học sinh đến đây thí luyện, hắn là tận mắt nhìn thấy.

Ở trong hai vạn học sinh, có một vạn phụ tu chức nghiệp Luyện Khí Sư, còn từ chỗ hắn điều đi không biết bao nhiêu thiết bị luyện khí… Sự tình mới không qua hai ngày, tự nhiên nhớ rõ.

Đệ tử đã đến, Viện trưởng… Làm sao có thể không đến?

– Đúng vậy, ta là Trương Huyền!

Cũng không phủ nhận, Trương Huyền gật đầu.

– Trương viện trưởng?

Cách đó không xa thân thể Tống Chân cứng ngắc, sau đó ánh mắt lửa nóng.

Vị Trương viện trưởng này kế vị thời gian tuy không dài, danh khí lại vang dội toàn bộ Hồng Viễn Đế Quốc, coi như là Hỏa Nguyên Thành tương đối xa xôi, cũng sớm có nghe nói.

Nhân vật truyền kỳ như thế, nếu như nói, hắn có thể trở thành Luyện Khí Sư chính thức… Có lẽ thật có thể thành!

Cùng nét mặt của hắn bất đồng, Tôn Tấn ở một bên thì đồng tử co rút lại, toàn thân như nhũn ra.

Nếu như đối phương chỉ là Luyện Khí Sư, bản thân đại khái không thừa nhận, náo lớn hơn nữa, cũng không có biện pháp, nếu Danh Sư… thì khó mà nói rồi!

Danh Sư có được ánh mắt cùng kiến thức thường nhân khó có thể bằng, Danh Sư Đường càng là lực lượng cường đại, thật muốn điều tra, coi như nói xạo nhiều hơn nữa, cũng vô dụng!

Huống chi còn có Trương Huyền ở đây!

– Coi như ngươi là… Danh Sư Học Viện Viện trưởng, xông vào Luyện Khí Sư Công Hội, xuất thủ với chúng ta, cũng là không tuân theo quy định a…

Sợ tới mức mặt như màu đất, bất quá, Chung hội trưởng vẫn cắn răng nói.

Coi như thân phận của đối phương tôn quý, nhưng xông tới không nói hai lời, đả thương nhiều người như vậy, cũng coi như vi phạm quy định a!

– Quy định?

Hừ lạnh một tiếng, Trương Huyền đứng dậy, trên người mang theo uy nghiêm cùng khí thế của viện trưởng:

– Quy định, là dùng để đối phó người tuân thủ quy định, mà đối với người không tuân thủ, hết thảy phương pháp, đều có thể sử dụng!

– Không tuân thủ?

Chung hội trưởng sững sờ:

– Không biết Luyện Khí Sư Công Hội chúng ta không tuân thủ cái gì?

– Tống Chân, ngươi tới đây!

Không trả lời hắn, Trương Huyền xoay đầu lại.

– Vâng!

Tống Chân nhẹ gật đầu, vội vàng đi tới.

– Phóng xuất ra chân khí của ngươi!

Trương Huyền nhấc mí mắt.

Tống Chân nhẹ gật đầu, vận chuyển chân khí, lập tức một đạo khí tức hùng hậu tràn ngập toàn bộ gian phòng.

– Cái này… Loại chân khí này…

Chung hội trưởng nhướng mày, sau đó đồng tử co rút lại.

Thân là Luyện Khí Sư lục tinh đỉnh phong, cỗ chân khí trong cơ thể đối phương, đến cùng có thuộc tính gì, cùng Địa Hỏa có phù hợp hay không, tự nhiên liếc thấy ra.

Có thể nói, loại chân khí này, muốn trở thành Luyện Khí Sư, là tuyệt đối không thể nào.

– Nói chuyện của ngươi cho vị Hội trưởng này nghe một chút đi!

Biết rõ đối phương nhìn ra, Trương Huyền không nhiều lời, tiếp tục nói.

– Vâng…

Tống Chân gật đầu:

– Ta là một học đồ của Tôn Tấn Luyện Khí Sư, bảy tuổi bắt đầu học tập luyện khí, công pháp tu luyện, đều là hắn truyền lại…

Không có giấu giếm, lúc trước cùng Trương Huyền nói, toàn bộ thuật lại một lần.

Tuy xảy ra chuyện gì, còn không biết rõ, nhưng nếu như vị Trương viện trưởng này vì hắn ra mặt, tất nhiên không phải chuyện xấu.

– Tu luyện loại công pháp này, còn để các ngươi khảo hạch Luyện Khí Sư? Điều này sao có thể? Trừ khi…

Nghe xong Tống Chân nói, Chung hội trưởng cuối cùng hiểu được, sắc mặt thoáng một phát trở nên trắng bệch, lần nữa nhìn về phía Tôn Tấn cách đó không xa, âm trầm như sương.

Danh Sư, không dung ức hiếp!

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Thân là Luyện Khí Sư lục tinh đỉnh phong, nghe đến đó, kết hợp với lúc trước Tôn Tấn sở tác sở vi, nếu như lại không rõ ràng xảy ra chuyện gì, quả thực có thể tự sát được rồi.

Trong lòng đoán ra, nhưng trên mặt vẫn không thể tin được, Chung hội trưởng lần nữa nhìn về phía Tôn Tấn cách đó không xa.

Vị này, từng là Trưởng lão hắn thích nhất, thậm chí cảm thấy có thể kế thừa y bát, trở thành Hội trưởng… Làm sao sẽ làm ra loại chuyện này?

Nhưng sự thật bày ở trước mắt, đối phương đường đường Danh Sư Học Viện Viện trưởng, nếu như không có điều tra rõ ràng, không biết thật giả, tuyệt đối không có khả năng tự nhiên làm bẩn thân phận, ngang nhiên xông lại, gây ra động tĩnh lớn như vậy!

– Đến cùng xảy ra chuyện gì?

Hàm răng cắn chặt, lạnh lùng nhìn sang, hận không thể lột da gia hỏa trước mắt.

Nếu như suy đoán là thật, không chỉ Tôn Tấn mất mặt xấu hổ, toàn bộ Hỏa Nguyên Thành Luyện Khí Sư Công Hội, cũng trở thành u nhọt của

Tổng bộ, thậm chí ngay cả chính hắn cũng bị hậu nhân chỉ trích, cả đời không ngẩng đầu được lên, để tiếng xấu muôn đời!

– Ta…

Khóe miệng co lại, Tôn Tấn vội vàng giải thích:

– Hội trưởng, ta chưa làm qua, thật không biết!

– Không biết?

Ánh mắt của Chung hội trưởng như điện:

– Ngươi nên biết hậu quả nói láo với Danh Sư! Bây giờ nói thật, có lẽ còn có thể khẩn cầu mở một mặt lưới, một khi triệt để điều tra ra, đừng nói ta, coi như Trương sư chém giết ngươi ngay tại chỗ, ta cũng nói không ra nửa chữ 'không'!

Danh Sư, không dung ức hiếp!

Nói láo với Danh Sư, một khi bị điều tra ra, chịu tội nặng thêm, không chỉ bản thân có thể bị giết chết ngay tại chỗ, hậu bối có liên hệ máu mủ, đều bị liên quan đến, không cho phép khảo hạch bất kỳ chức nghiệp thượng cửu lưu nào!

Đó cũng không phải Danh Sư Đường định ra quy củ, mà là rất nhiều chức nghiệp kính trọng sư giả, tập hợp phát ra lời thề.

Ngay cả “Thầy” cũng ức hiếp, thật giống như ngay cả cha mẹ cũng lừa gạt, trong lòng đã không còn chuẩn tắc, lưu lại sớm muộn gì cũng trở thành tai họa!

– Ta…

Sắc mặt trở nên trắng bệch, thân thể Tôn Tấn liên tục run rẩy.

Cái quy củ này, hắn tự nhiên hiểu, chỉ là… ở sâu trong nội tâm, còn có chút kỳ vọng, thời gian lâu dài, đối phương không tra được.

– Như thế nào, nói không ra lời?

Trong mắt Chung hội trưởng thất vọng càng lúc càng nồng nặc.

Kỳ thật từ một sát na đối phương chần chờ kia, hắn liền đoán ra, thật chưa làm qua, tất nhiên sẽ theo lý lẽ cố gắng, mà không phải vẻ mặt tràn đầy xoắn xuýt.

Bộ dáng bây giờ, đủ để nói rõ vấn đề.

– Không nên ôm tâm lý may mắn thời gian dài, Danh Sư Đường không tra được… Nếu như ngay cả chút sự tình ấy cũng điều tra không rõ ràng, liền không gọi Danh Sư Đường!

Phùng Ích Huy Đường chủ ở một bên, cũng đoán ra sự tình, khuôn mặt trầm thấp.

Ở trong phạm vi hắn quản hạt, xuất hiện loại tình huống này, bản thân không có phát hiện, lại bị Trương viện trưởng tới nơi này chỉ có hai ba ngày phát hiện, đối với hắn mà nói là một loại thất trách nghiêm trọng.

Bị đoán đúng tâm sự, toàn thân Tôn Tấn cứng ngắc, không biết trả lời như thế nào.

Hoàn toàn chính xác, chỉ cần nguyện ý truy xét, còn không có sự tình Danh Sư Đường không tra được.

Bản thân làm chuyện kia, coi như thời gian lâu dài, người nhà của hơn ba mươi học đồ, tất nhiên vẫn còn, chỉ cần thẩm tra một chút nhất định có thể tìm được dấu vết để lại.

Một học đồ, không cách nào thông qua khảo hạch, là thiên phú quá kém, nhiều người như vậy, ngay cả một vị cũng không có thông qua, có ngốc cũng nhìn ra được vấn đề.

Lúc trước địa vị của học đồ quá thấp, hơn nữa tính lưu động lớn, không ai chú ý thì thôi, hiện tại tập trung điều tra, liền khẳng định không che

giấu được.

Huống chi…

Đồng tử co rụt lại, cánh tay còn lại lặng lẽ sờ Không Gian giới chỉ, chân khí trong cơ thể tuôn ra, tính toán phá hủy, còn không có động tác, liền chứng kiến một đạo kiếm quang hiện lên.

Rầm ào ào!

Ngón giữa tay phải bị chặt đứt, Không Gian giới chỉ cũng rơi trên mặt đất.

– Nếu như đoán không sai, bộ công pháp hắn truyền thụ Tống Chân có lẽ ở trong Không Gian giới chỉ!

Chặt đứt cử động của đối phương, Trương Huyền thản nhiên nói.

– Vâng!

Chung hội trưởng thò tay trảo một cái, cầm Không Gian giới chỉ ở dưới đất tới.

Lực lượng tuôn ra, xóa đi Linh hồn ấn ký, cúi đầu xem, một lát sau một quyển sách đột ngột xuất hiện ở trước mắt.

Nhẹ nhàng mở ra, sắc mặt lập tức biến thành màu xanh, cả người tựa hồ sắp nổ, hàm răng cắn chặt, đưa cho Tống Chân ở cách đó không xa.

– Đây chính là pháp quyết ngươi tu luyện?

Đi vào trước mặt, Tống Chân nhìn thoáng qua, nhịn không được gật đầu:

– Đúng là cái này, lúc trước chính là hắn truyền thụ cho chúng ta…

– Ngươi còn có lời gì để nói?

Nắm thư tịch, Chung hội trưởng lần nữa nhìn qua, ánh mắt trở nên như hàn băng.

– Ta…

Tôn Tấn cũng nhịn không được nữa, đầu gối mềm nhũn quỳ rạp xuống đất.

Nếu như nói lúc trước còn có thể che giấu, tận lực kéo dài thời gian, quyển sách này từ trong Không Gian giới chỉ của hắn bị tìm ra, nói nhiều hơn nữa, đều không còn ý nghĩa!

– Là ta nhất thời bị ma quỷ ám ảnh… Nghĩ đến nơi này có nhiều khoáng thạch như vậy, chỉ cần có thể tìm ra, có thể kiếm được càng nhiều, về sau coi như không làm Luyện Khí Sư, cũng có thể sống rất tốt…

– Vì ngươi có thể sống rất tốt, liền hại nhiều luyện giả vô tội tu như vậy… Ngươi không xứng làm Luyện Khí Sư, lại càng không xứng truyền thụ đệ tử!

Lắc đầu, Chung hội trưởng cắn chặt hàm răng.

Tuy Luyện Khí Sư không phải Danh Sư, nhưng cũng có truyền thừa, vị trước mắt này, lấy bồi dưỡng học đồ làm danh, trên thực tế lại làm sự tình lợi mình hại người, nghiêm trọng vi phạm tới ý nghĩa của sư giả.

– Trương viện trưởng, Phùng đường chủ, ta quản giáo thuộc hạ không nghiêm, bản thân càng có mắt không tròng, tin lầm đối phương, mới gây thành đại họa như thế… Nguyện ý từ đi thân phận Luyện Khí Sư Công Hội Hội trưởng, tìm kiếm người nhà của ba mươi vị học đồ kia, dùng hết cả đời vì bọn hắn đền bù tổn thất…

Bàn tay điểm tới, phong ấn tu vi của Tôn Tấn, Chung hội trưởng nhìn lại.

Thân là luyện khí Công Hội Hội trưởng, gia hỏa này ở trước mắt hắn làm ra việc như thế, hai mươi năm cũng không hề phát hiện, bản thân chính là không làm tròn trách nhiệm nghiêm trọng, ngoại trừ Tống Chân,

những người khác chết rồi, nhưng còn có người nhà, nguyện ý dùng một đời đi trả lại.

– Chuyện này tuy không trách ngươi, nhưng cũng có trách nhiệm rất lớn!

Hai tay chắp sau lưng, Trương Huyền nói.

Tuy tội không ở đối phương, nhưng thân là người lãnh đạo trực tiếp của Tôn Tấn, không có nhìn ra phẩm hạnh của thuộc hạ, liền cấp cho thân phận Trưởng lão, cho thuận tiện càng lớn, để cho đối phương không kiêng nể gì cả, hại nhiều người như vậy, bản thân liền không cách nào lấp liếm.

Nếu như đối phương không phải Công Hội Trưởng lão, không phải Luyện Khí Sư lục tinh… làm sao có thể có được lực lượng, che giấu hơn mười vị học đồ tử vong, mà không để người ta hoài nghi.

– Ta biết rõ, đáng tiếc, hiện tại loại tình huống này, coi như ta làm cái gì, cũng không thể hoàn lại rồi…

Nhìn Tống Chân, vẻ mặt Chung hội trưởng tràn đầy thất lạc.

Không nói những người chết kia, chỉ vị trước mắt này, mặc dù dùng ra cố gắng lớn nhất, cũng không cách nào cải biến kết cục.

Đối phương tu luyện công pháp, cùng luyện khí tương trùng, coi như là Luyện Khí Đại Tông Sư lục tinh đỉnh phong, cũng không có khả năng cải biến những thứ này, để cho vận mệnh đi vào quỹ đạo.

– Cũng không phải không cách nào cải biến…

Thấy vị Hội trưởng này thái độ như thế, Trương Huyền biết hắn suy nghĩ cái gì, lắc đầu, xòe bàn tay ra:

– Cho ta xem quyển sách kia một chút!

– Vâng!

Nhẹ gật đầu, đưa tới công pháp tu luyện.

Trương Huyền tiếp nhận, tiện tay lật ra một lần, cúi đầu trầm tư.

Một lát sau, lấy ra giấy bút, rồng bay phượng múa, không lâu sau, một lần nữa viết một bộ pháp quyết, đưa cho Tống Chân ở cách đó không xa:

– Dựa theo bộ pháp quyết này tu luyện!

Lúc này Tống Chân cuối cùng rõ ràng đến cùng xảy ra chuyện gì, lần nữa nhìn về phía Tôn Tấn, đã không có tôn trọng như lúc trước, ngược lại lộ ra hận ý.

Trở thành học đồ của đối phương, đầy cõi lòng hy vọng, giữ vững được trọn vẹn 20 năm, kết quả thành giỏ trúc múc nước công!

Tiếp nhận thư tịch, vẻ mặt Tống Chân mê mang.

Tuy hắn rất cảm kích Trương viện trưởng, nhưng mà mục tiêu cả đời, bị kết luận không thể có thành tựu, đã không biết nên làm cái gì.

– Ta nói rồi, sẽ để cho ngươi trở thành Luyện Khí Sư chính thức, tự nhiên nói được thì làm được!

Trương Huyền nhẹ nhàng cười cười:

– Tu luyện bản công pháp này xong, hôm nay có thể khảo hạch Luyện Khí Sư ngũ tinh, thậm chí… lục tinh!

– Khảo hạch ngũ tinh? Lục tinh?

Tống Chân ngẩn ngơ, lại càng hoảng sợ, không thể tin được.

– Không sai!

Trương Huyền cười gật đầu.

Tống Chân liền tranh thủ mở thư tịch ra, bút mực phía trên còn không có triệt để khô ráo, mùi mực nhàn nhạt truyền đến, phối hợp kiểu chữ tùy thời có thể nhảy ra mặt giấy, khiến người ta vui vẻ thoải mái.

Rất nhanh xem thư tịch một lần, cả người Tống Chân cứng ngắc, không thể tin được.

Dưới tình huống không có Danh Sư chỉ điểm, có thể ở chừng ba mươi tuổi, tu luyện tới Hóa Phàm cửu trọng, hắn ở trên việc tu luyện thiên phú không thể nghi ngờ, mặc dù chỉ đơn giản xem thư tịch một lần, cũng đã biết rõ, bộ công pháp này đáng sợ!

Giống như đối phương nói, không chỉ cải biến mấu chốt trên việc tu luyện của hắn, còn có thể khiến tu vi càng tiến một bước, đạt tới cảnh giới cao hơn!

– Bắt đầu đi!

Thấy hắn có chút ngẩn người, Trương Huyền cười cười.

– Vâng!

Không do dự, vội vàng khoanh chân ngồi dưới đất, dựa vào nội dung trên bí tịch, bắt đầu tu luyện.

Thấy hắn tu luyện, Trương Huyền quay đầu nhìn về phía lão giả cách đó không xa:

– Chung hội trưởng, khả năng còn muốn phiền toái thoáng một phát, giúp hắn tìm kiếm ba viên đan dược đạt tới cấp sáu, theo thứ tự là Khai Cốt Thối Thể Đan, Nghịch Chuyển Hoán Kinh Đan…

Đối phương tu luyện bộ công pháp kia, trọn vẹn hai mươi năm, coi như hắn lần nữa xếp đặt thiết kế thư tịch, để cho đối phương nghịch chuyển kinh mạch, cải biến chân khí, muốn làm được thuận lợi luyện khí, cũng không dễ dàng như vậy.

Còn cần một ít đan dược phụ trợ.

Sửa kinh đổi mạch, lại để cho chân khí lúc trước đối nghịch Địa Hỏa, cứng rắn chuyển hóa thành dung hòa, đổi lại bất luận kẻ nào cũng làm không được, cũng chỉ có hắn có được Thiên Đạo công pháp, không có đường quanh co, mới có thể thuận lợi suy diễn ra.

– Loại đan dược này ở địa phương khác rất khó tìm, nhưng ở Hỏa Nguyên Thành không hiếm thấy… Chờ một chút!

Chung hội trưởng vội vã rời đi.

Hỏa Nguyên Thành, Địa Hỏa phong phú, luyện khí cùng luyện đan là lưu hành nhất, hơn nữa các loại dược liệu quý hiếm rất nhiều, đan dược ở địa phương khác không có, ở nơi đây đều có thể tìm tới, sẽ không hao phí quá nhiều thời gian.

Cũng không lâu lắm, liền đi trở về, cầm tới ba loại đan dược mà Trương Huyền nói.

Đưa dược vật cho Tống Chân, để cho hắn nuốt xuống tu luyện, sau nửa canh giờ, trong cơ thể đột nhiên nổ vang, khí tức cả người trong nháy mắt bạo tăng, trải qua một phen tu luyện, không chỉ thuộc tính chân khí cải biến, thậm chí còn đột phá gông cùm xiềng xích, tu vi đạt tới Bán Thánh!

Rèn luyện Kim Nguyên đỉnh

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

– Thần tích, thật là thần tích!

Thì thào tự nói, Chung hội trưởng ngẩn người.

Một bộ công pháp, ba viên đan dược, cứng rắn nghịch chuyển thuộc tính chân khí, hơn nữa để cho đối phương đột phá, cái này đã không thể xưng là chỉ điểm, hoàn toàn có thể xưng là thần tích!

Tận mắt nhìn thấy, cũng cảm thấy như nằm mơ, không thể tưởng tượng nổi.

– Chẳng lẽ… Đây mới là thực lực của Trương viện trưởng?

Phùng Đường chủ cũng khiếp sợ nói không ra lời.

Thân là Danh Sư, nhãn lực càng mạnh hơn nữa, tự nhiên biết rõ, đưa cho Tống Chân bản bí tịch kia, quý giá đến cỡ nào.

Pháp quyết lợi hại như thế, tiện tay sáng chế, càng không hề giữ lại đưa người, đây mới thực sự là Danh Sư, đáng giá để cho bọn họ học tập cả đời!

Khó trách có thể trở thành Danh Sư Học Viện Viện trưởng, để cho vô số Trưởng lão đệ tử bội phục, quả nhiên dưới nổi danh không người kém cỏi.

– Đa tạ lão sư!

Hai người đang cảm khái, Tống Chân tu luyện xong xong, vẻ mặt tràn đầy bội phục quỳ gối ở trước mặt Trương Huyền.

Giờ phút này hắn đã hoàn toàn tin tưởng lời của đối phương, hiện tại coi như thanh niên trước mắt để cho hắn tự sát, khẳng định cũng sẽ không một chút do dự.

– Ta không phải thầy của ngươi, không cần khách khí như thế.

Trương Huyền khoát tay áo.

– Truyền thụ công pháp, lại mang đến cho ta hy vọng sống… Đời này chỉ nhận ngươi là thầy, đến chết không thay đổi.

Quỳ trên mặt đất, nặng nề dập đầu mấy cái, ánh mắt Tống Chân lộ ra vẻ kiên nghị không thể dao động.

Không có đối phương, hiện tại hắn đã biến thành một cỗ thi thể, không chỉ có như thế, người nhà như trước sẽ bị bao phủ ở trong cười nhạo!

Tôn Tấn ở cách đó không xa, như trước sẽ ngụy trang nanh vuốt của mình, khiến người ta không cách nào xem thấu bộ mặt thật sự, lừa gạt một nhóm lại một nhóm người mới nằm mộng cũng muốn trở thành Luyện Khí Sư.

Vị Trương viện trưởng này, không chỉ truyền thụ công pháp, sửa đổi nhân sinh của hắn, thay hắn báo thù, coi như không thu hắn làm đệ tử, trong lòng cũng sẽ một mực lấy kia làm gương, cả đời không cải biến.

– Cũng được, tuy không thu ngươi làm thân truyền, nếu như gặp, cũng coi như hữu duyên, hôm nay ngươi chính là đệ tử dự thính ở trên luyện

khí của ta.

Thấy ánh mắt của đối phương kiên định, Trương Huyền thở dài một tiếng.

Học sinh thân truyền, không chỉ phải có thiên phú, còn có nhân phẩm, cùng vị trước mắt này chung đụng thời gian quá ngắn, tự nhiên không có khả năng trực tiếp thu, nhưng thu làm đệ tử luyện khí, vẫn là có thể.

Danh Sư đào lý khắp thiên hạ, đệ tử dự thính mà thôi, giống như người Huyền Huyền Hội, thu nhiều hơn mấy cái, cũng không sao cả.

– Đa tạ lão sư thành toàn!

Kích động lần nữa dập đầu, trong mắt Tống Chân tràn đầy thành kính.

Chung quanh rất nhiều Luyện Khí Sư nằm trên mặt đất, đều lộ ra vẻ hâm mộ, thậm chí ngay cả mấy vị Trưởng lão, tính cả Chung hội trưởng, cũng từng cái mang theo biểu lộ giống nhau.

Vị Trương viện trưởng này, thực lực mạnh mẽ, đối với luyện khí lý giải càng cao thâm mạt trắc, có thể trở thành học sinh của hắn, dù chỉ là trên danh nghĩa, về sau cũng tiền đồ vô lượng.

– Nếu là lão sư luyện khí của ngươi, không để ngươi trở thành Luyện Khí Sư lục tinh, thật sự là băn khoăn.

Không để ý tới vẻ mặt của mọi người, nhẹ nhàng cười cười, Trương Huyền nhìn lại, cổ tay khẽ đảo, một lô đỉnh cực lớn rơi trên mặt đất, nện lên một trận bụi mù:

– Đây là Danh Sư học viện trấn viện Pháp bảo Kim Nguyên đỉnh, Thánh Khí hạ phẩm! Ta vừa vặn tính toán luyện chế lại một lần… Ngươi đã trở thành học sinh của ta, liền từ ngươi tới xuất thủ, chỉ cần có thể hoàn thành. Đối với ngươi luyện khí có trợ giúp thật lớn, về sau trở thành Luyện Khí Sư thất tinh cũng không thành vấn đề!

– Rèn luyện Thánh Khí? Cái này, cái này… Ta chỉ là một học đồ, ngay cả binh khí Phàm cấp cũng luyện chế không ra, khó có thể đảm đương trách nhiệm như thế…

Tống Chân hoảng sợ.

Rất nhiều Luyện Khí Sư khác, thậm chí Chung hội trưởng cũng xém ngất đi.

Thánh Khí, là Luyện Khí Sư thất tinh mới có tư cách tiếp xúc, có thể rèn luyện một lần, hoàn toàn chính xác có thể làm cho người ở trên luyện khí, vô luận tâm lý, hay kỹ xảo, đều có tiến bộ thật lớn.

Nhất là Luyện Khí Sư lục tinh đỉnh phong, chỉ cần đốn ngộ, mượn cái này đột phá cũng chưa biết chừng.

Nhưng để cho một học đồ, ngay cả Phàm Khí cũng không luyện chế thành công qua đi làm… Chẳng lẽ thật không sợ trấn viện chi bảo của Danh Sư học viện, bị triệt để chơi đùa phế?

– Chủ nhân, ngươi nói không phải thật a…

Không chỉ mọi người biểu lộ như vậy, cách đó không xa, Kim Nguyên đỉnh cũng lạnh run, cảm giác mình sắp khóc:

– Kỳ thật… Đỉnh Đỉnh cảm thấy thực lực bây giờ vẫn rất tốt, đột nhiên không muốn thăng cấp…

Tuy nó muốn tăng thực lực lên, nhưng muốn chủ nhân tự mình xuất thủ a…

Lại để cho một gia hỏa không có luyện qua binh khí động thủ, cái quỷ gì?

Đây là xem ta không vừa mắt, muốn tìm lý do giết ta sao…

– Được rồi, ở đâu nhiều lời nói nhảm như vậy!

Lười để ý đến mọi người khiếp sợ cùng Kim Nguyên đỉnh sợ hãi, Trương Huyền phất tay.

Hiện tại trình độ Luyện Khí Sư của hắn, tuy đạt đến lục tinh đỉnh phong, nhưng mà muốn cho gia hỏa này tấn cấp, cũng không phải là luyện chế, tôi đơn thuần, chủ yếu nhất là dung nhập Tử La Kim trong đó… Cũng chính là rèn luyện Khí Thai!

Mà hắn không am hiểu nhất chính là cái này.

Thật muốn để cho hắn xuất thủ, ở trước mặt nhiều Luyện Khí Sư lợi hại như vậy, mất mặt xấu hổ không nói, Kim Nguyên đỉnh cũng vô cùng có khả năng bị tươi sống luyện chết, thậm chí bị nện bộ mặt hoàn toàn thay đổi, không còn bộ dáng lúc trước.

Tống Chân này, dù chỉ là học đồ, nhưng mà lúc trước luyện khí, dùng Thư Viện chuyên môn xem xét, trụ cột vững chắc, nắm giữ cực kỳ kiên cố, để cho hắn tới dung hợp Tử La Kim mà nói, tuyệt đối là thí sinh tốt nhất, thậm chí so với Luyện Khí Sư lục tinh còn muốn thuận buồm xuôi gió.

Một khi thành công, sẽ đối với luyện khí có càng nhiều cảm ngộ, về sau trở thành Luyện Khí Sư lục tinh, thậm chí cấp bậc cao hơn, cũng chỉ là vấn đề thời gian.

Làm như vậy, đã có thể giải quyết lúng túng bản thân không biết rèn Khí Thai, hiển lộ rõ ràng bản lĩnh cao nhân, lại để cho mọi người càng thêm bội phục, còn có thể rèn luyện đệ tử, không đến mức mất đi tên tuổi…

Có thể nói một công ba việc, cớ sao không làm?

– Vâng…

Thấy lão sư tức giận, Tống Chân không dám nói nhảm, đành phải nhẹ gật đầu, kiên trì đi tới.

Nhìn hắn thấy chết không sờn, Kim Nguyên đỉnh càng liên tục run rẩy, không còn cuồng vọng cùng kiêu ngạo nghiền ép cường giả Thánh Vực như lúc trước, ba cái chân to tùy thời mềm xuống, trực tiếp nằm rạp trên mặt đất.

Chứng kiến biểu lộ của một người một đỉnh, Trương Huyền lắc đầu, cũng không giải thích, nói thẳng:

– Tăng lên phẩm chất Thánh Khí rất trọng yếu, một lát nữa ta sẽ chỉ điểm ngươi luyện chế như thế nào, trình tự không thể phạm sai lầm!

– Vâng!

Tống Chân thở dài một hơi.

– Lấy ra khối Tử La Kim ta bảo ngươi mang theo kia, lần này rèn luyện cần dùng đến…

Trương Huyền không có chút ngừng lại, nói trình tự rèn luyện Kim Nguyên đỉnh ra:

– Trước hòa tan khoáng thạch, chân khí thúc giục Địa Hỏa mười ba cái hô hấp, để Kim Nguyên đỉnh vào trong đó, tiến hành dung hợp, hai mươi bảy hô hấp sau lấy ra, lợi dụng Thiên Kim Đoán Tạo Pháp rèn luyện một trăm tám mươi bốn búa, mỗi một búa đều dùng 80% khí lực của ngươi, yêu cầu rất đơn giản, nện Kim Nguyên đỉnh một lần, một cái không thể nhiều, một cái cũng không thể thiếu…

Hắn không có truyền âm, mà trực tiếp nói ra, thanh âm sáng sủa, nghe vào trong tai tất cả Luyện Khí Sư, lại để cho mọi người từng cái hai mặt nhìn nhau, ánh mắt lộ ra vẻ kinh hãi.

Cho rằng chỉ là chỉ điểm luyện khí đơn thuần, sẽ không quá khó, nghe xong giờ mới hiểu được, đó căn bản không chỉ là luyện khí, mà là một loại tu hành!

Không chỉ rõ thuộc tính của Kim Nguyên đỉnh, Tử La Kim, thậm chí Địa Hỏa như lòng bàn tay, còn phải hiểu rõ thực lực cùng năng lực của Tống Chân kỹ càng.

Đây cũng không phải là vấn đề nhãn lực, trong lòng tính toán, tất nhiên là một con số khổng lồ!

– Vâng!

Nghe xong lời của đối phương, Tống Chân biết rõ lão sư đã suy tính đến tất cả sự tình có thể gặp phải, nhịn không được nhẹ nhàng thở ra, ghi nội dung ở trong lòng, lúc này bàn tay mới trảo một cái, ném Tử La Kim vào Địa Hỏa.

Nơi này là Luyện Khí Sư Công Hội, chỉ cần là gian phòng, đều có trận pháp kết nối Địa Hỏa, thúc giục lực lượng Bán Thánh vừa mới thăng cấp, hỏa diễm hừng hực, rất nhanh hòa tan Tử La Kim, ngay sau đó thả Kim Nguyên đỉnh vào…

Các loại thủ pháp luyện chế, nghiêm khắc dựa theo lời nói của đối phương tiến hành.

– Không sai!

Trương Huyền hài lòng nhẹ gật đầu.

Giống như dự đoán, đối phương ở phương diện rèn luyện Khí Thai, hoàn toàn chính xác đạt đến trình độ đỉnh cao, thậm chí cường đại hơn một ít Luyện Khí Sư lục tinh đỉnh phong.

Cũng khó trách, những năm này hắn không cách nào đột phá, tất cả tinh lực cùng tâm huyết, đều dùng ở phương diện này, lúc này mới có được năng lực như thế.

Sau nửa canh giờ, Kim Nguyên đỉnh tựa như chuông lớn nổ vang, lúc trước chỉ có lực lượng Thánh Khí hạ phẩm, liên tiếp kéo lên, khí tức cường đại, chèn ép đám đông liên tiếp lui về phía sau.

Vù vù!

Ngừng lại, kim quang lóng lánh, làm cho người ta có cảm giác cao cao tại thượng.

– Thánh Khí trung phẩm? Thật tốt quá…

Ánh mắt Trương Huyền sáng lên.

Nhìn thoáng qua, là hắn biết, thành công rồi.

Lúc này Kim Nguyên đỉnh, hoàn mỹ dung hợp Tử La Kim, dĩ nhiên đạt đến Thánh Khí trung phẩm, thực lực dĩ nhiên có thể so với Thánh Vực tứ trọng đỉnh phong!

Gặp lại đám người Kim Diệp Vương mà nói, hoàn toàn có thể một đỉnh đập chết, sẽ không tiêu phí tâm tư, để cho đối phương uống thuốc phiền toái như vậy rồi.

– Ta không chết? Không chỉ không chết, thực lực còn tăng lên? Thật tốt quá…

Bên này tràn đầy vui mừng, Kim Nguyên đỉnh ở cách đó không xa lập tức hưng phấn nhảy dựng lên.

Vốn tưởng rằng để cho một học đồ không biết luyện khí, rèn luyện bản thân, không chết cũng không xê xích gì nhiều, không nghĩ tới chẳng những thành công, còn khiến thực lực của nó đại tiến, trọn vẹn tăng lên một cấp bậc, cao hứng hận không thể ôm Tống Chân hôn một cái.

– Lão sư…

Giờ phút này Tống Chân cũng không nghĩ tới bản thân sẽ thành công, ánh mắt hào quang lập loè, tràn đầy kích động.

Tuy lần này, là lão sư từng bước chỉ điểm, nhưng đã có kinh nghiệm lần này, đối với luyện khí đã có lòng tin thật lớn, về sau khảo hạch lục tinh,

thậm chí chờ thực lực đến, khảo hạch thất tinh cũng không thành vấn đề!

Có thể nói… cơ hội này, chẳng khác nào định trụ cột luyện khí của hắn, để cho hắn tiền đồ vô lượng.

Học viện trấn viện chi bảo, không hề chần chờ đưa cho bản thân rèn luyện, phần tín nhiệm này, phần ân tình này, hắn cả đời cũng không thể báo đáp.

– Tốt rồi, ngươi đã có lĩnh ngộ, về sau trở thành Luyện Khí Sư không thành vấn đề!

Bàn tay trảo một cái, thu Kim Nguyên đỉnh vào Không Gian giới chỉ, Trương Huyền khoát tay áo:

– Phùng Đường chủ, chuyện còn lại liền giao cho ngươi xử lý, ta đi trước!

Nói xong, quay người đi ra ngoài, chỉ chốc lát liền biến mất ở trước mắt mọi người.

– Xong chuyện phất áo rời đi, không cầu bất luận hồi báo gì… Đây mới thực là Danh Sư!

Chứng kiến hắn quay người rời đi, không chần chờ chút nào, mọi người kìm lòng không được cảm khái.

Vừa rồi hạ thủ lưu tình!

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Không giống mọi người bội phục, rời đi Luyện Khí Sư Công Hội, Trương Huyền nhẹ nhàng cười cười.

Vốn chỉ muốn cứu một người tự sát, miễn cho một người vô tội vẫn lạc, không nghĩ tới lại trong lúc vô tình hoàn thành hứa hẹn với Kim Nguyên đỉnh, để cho nó thực lực tăng nhiều, càng thu được một đệ tử có thiên phú Luyện Khí Sư.

Có thể nói, chuyến đi này tuyệt đối không tệ.

Còn xử lý Tôn Tấn như thế nào, đã cùng hắn không có bất cứ quan hệ gì.

Bản thân tự mình vạch trần bộ mặt thật của đối phương, không cần nhiều lời, nghênh đón tất nhiên là trả giá thê thảm đau đớn, tử hình nhất định là tránh không được rồi.

Tuy không thích sát sinh, nhưng loại sư giả giả dối này, bị giết nhiều hơn nữa hắn cũng sẽ không nói cái gì.

Trương Huyền vừa tới thế giới này, mang theo tâm tính việc không liên quan đến mình cao cao treo lên, chỉ cần cùng hắn không quan hệ, đối phương làm gì cũng không sao cả… Mà bây giờ, dĩ nhiên lột vỏ thành

một Danh Sư chính thức, đầu vai đã có trách nhiệm trùng trùng điệp điệp.

– Đúng rồi, cũng không biết Lạc sư có tức giận hay không, mau trở về nhìn xem…

Đang định trở lại chỗ ở, đột nhiên nhớ tới, buổi tối còn trong lúc vô tình đường đột Lạc Nhược Hi, vỗ trán một cái, vội vã đi tới chỗ ở của đối phương.

Thật vất vả cùng đối phương kéo gần quan hệ, cũng không muốn bởi vậy mà bất hòa.

Sao thiếu kiên nhẫn như vậy chứ, nhất định muốn đi nắm tay người ta, cũng không biết đối phương có trách cứ hay không.

Trong lòng tràn đầy xoắn xuýt, bước chân của Trương Huyền nhanh hơn, không lâu sau, tiểu viện của Lạc Nhược Hi liền xuất hiện ở trước mắt.

Còn chưa tới trước mặt, liền chứng kiến một thanh niên thẳng tắp đi tới.

Đúng là người Chiến Sư Đường vẫn muốn cùng hắn thi đấu, Phùng Huân!

Gia hỏa này một mực xoắn xuýt sự tình Chiến Sư Đường bại Danh Sư học viện, không có chuyện sẽ tìm hắn luận võ, để cho hắn vô cùng nhức đầu.

Chứng kiến hắn đi tới, đang định tìm một chỗ tránh đi, chỉ thấy ánh mắt đối phương sáng ngời, tràn đầy lửa nóng.

– Trương viện trưởng, có dám cùng ta so đấu một trận hay không? Ta sẽ áp chế tu vi giống như ngươi…

Hắn gào thét một tiếng.

– Ta…

Vẻ mặt Trương Huyền tràn đầy xoắn xuýt.

Hắn còn muốn đi tìm Lạc Nhược Hi xin lỗi, nhưng nhìn bộ dáng của đối phương, không chiến đấu mà nói, căn bản không có khả năng để cho hắn rời đi!

Lúc trước gia hỏa này còn bận tâm thân phận, chỉ cần bản thân không đồng ý sẽ không cưỡng cầu, hôm nay không phải uống nhầm thuốc gì chứ, nhất định muốn thi đấu, để cho hắn tràn đầy bất đắc dĩ.

– Được rồi, ngươi đè thấp tu vi, ta so với ngươi, bất quá chúng ta điểm đến là dừng…

Thấy thái độ của đối phương kiên quyết, Trương Huyền biết rõ, sớm muộn gì cũng tránh không được, liền không từ chối, khoát tay áo, thản nhiên nói.

– Tốt!

Nghe được cuối cùng đồng ý, hai mắt Phùng Huân tỏa ánh sáng, cốt cách toàn thân nhúc nhích, tu vi từ Thánh Vực tam trọng đỉnh phong đè ép xuống, biến thành Tòng Thánh đỉnh phong.

Ầm ầm!

Gào thét một tiếng, liền lao tới Trương Huyền.

…

Thời gian trở lại thời điểm Trương Huyền cùng Lạc Nhược Hi tách ra.

Sắc mặt nữ hài khẽ biến thành phiếm hồng, vội vã về chỗ ở.

Từ nhỏ đến lớn đều là một người một chỗ, cho tới bây giờ không cùng nam tử đồng lứa tiếp xúc qua, bị đối phương đụng một cái, lập tức cảm thấy không biết như thế nào cho phải.

Rời đi một lát, nhịn không được nhìn lại phía sau, lại phát hiện Trương Huyền không có theo tới, đôi mi thanh tú nhíu chặt, tràn đầy mất hứng.

Gặp qua ngốc, nhưng chưa thấy qua ngốc như vậy.

Nàng chỉ là thẹn thùng, cũng không phải thực tức giận, dựa theo tình huống bình thường, nhất định sẽ đuổi theo xin lỗi, thừa cơ làm tốt quan hệ, bản thân có thể thừa cơ hóa giải lúng túng, gia hỏa này thì ngược lại… Trực tiếp biến mất.

Thật sự là đầu heo a!

Từ địa phương ăn cơm về chỗ ở, chỉ có mười phút lộ trình, trọn vẹn đi gần một canh giờ, cũng không thấy thân ảnh của đối phương, để nàng tức giận đến khuôn mặt phấn hồng.

– Lạc sư!

Còn không có trở lại chỗ ở, chỉ thấy Mộc sư đứng ở bên ngoài đợi chờ.

– Ân! Chuyện gì?

Đôi mi thanh tú nhăn lại.

– Là như vậy, chúng ta vừa đạt được tin tức, lần này trong di tích, có thể sẽ có Vương giả Linh tộc lẫn vào, vì vậy… Lạc sư có thể ở ngoài hay không?

Chần chừ một chút, Mộc sư nói.

– Như thế nào, ngươi muốn ra lệnh cho ta?

Sắc mặt Lạc Nhược Hi trầm xuống.

– Ta… Không dám!

Mộc sư hoảng sợ.

– Không dám là tốt rồi!

Lạc Nhược Hi khoát tay áo, đang muốn đẩy cửa đi vào, chợt nghe tiếng bước chân dồn dập từ phía sau truyền đến, một thanh niên đi tới.

Đúng là Chiến Sư Đường Phùng Huân.

Từ khi nhìn thấy Lạc Nhược Hi, hắn liền giật nảy mình, vẫn muốn tìm cơ hội tiếp xúc, nhưng đối phương không cho hắn bất cứ cơ hội nào, nghĩ thầm ngày mai sẽ tiến nhập di tích, có thể còn sống trở về hay không còn không biết, rút cuộc kìm nén không được lao đến.

– Lạc sư…

Chứng kiến bóng lưng của nữ hài, kìm lòng không được hô lên.

Tuy Lạc Nhược Hi ngụy trang dung mạo, Phùng Huân nhìn không ra, nhưng sau khi ngụy trang cũng là mỹ nữ trong trăm có một, so với bọn người Hồ Yêu Yêu không kém chút nào, khó trách hắn mê muội.

– Ta có lời nói với ngươi…

Lạc Nhược Hi xoay đầu lại:

– Nói đi!

– Ở đây?

Phùng Huân nhìn Mộc sư cách đó không xa, lại nhìn vị trí một chút, tràn đầy lúng túng.

Thấy hắn không muốn mở miệng, Lạc Nhược Hi lười để ý đến, muốn đẩy cửa đi vào tiểu viện.

– Tốt… Ta nói!

Biết rõ nàng tiến vào ở chỗ, còn muốn mở miệng liền khó khăn, Phùng Huân cắn răng:

– Chẳng biết tại sao, lần đầu tiên ta nhìn thấy ngươi, liền trầm mê… Lạc sư, có thể cùng ta chung một chỗ, đi hết con đường tu hành không?

Hắn làm việc luôn bụng dạ thẳng thắn, cảm xúc trong lòng cũng không muốn che giấu, trực tiếp mở miệng, không có chút giấu giếm nào.

– Tiễn khách!

Còn tưởng rằng muốn nói gì, nghe nói như thế, Lạc Nhược Hi khoát tay áo, nhấc chân đi vào tiểu viện.

– Lạc sư… Ta còn chưa nói xong…

Không nghĩ tới đối phương cái gì cũng không nói, xoay người rời đi, Phùng Huân sốt ruột muốn xông lên, mới đi một bước, đã bị Mộc sư ngăn ở trước mặt.

– Phùng Chiến Sư, mời trở về đi!

– Ta…

Phùng Huân tràn đầy sốt ruột.

– Tốt rồi, Lạc sư ngay cả cửa cũng không cho ngươi vào, đã thay mặt bày tỏ thái độ, chẳng lẽ ngươi còn không biết?

Thấy hắn chưa từ bỏ ý định, Mộc sư nhíu mày.

Phùng Huân như giội nước lạnh.

Hoàn toàn chính xác, hắn đã nói ra, đối phương còn không có để cho vào cửa, dĩ nhiên nói rõ thái độ, căn bản không ưa thích, tiếp tục dây dưa xuống, chỉ tự rước lấy nhục.

– Quấy rầy…

Rõ ràng điểm ấy, trong lòng tràn đầy thất lạc, vẻ mặt u sầu đi ra, mới đi không xa, liền chứng kiến Trương Huyền vội vã đi tới.

– Gia hỏa này cùng Lạc sư giống như rất thân thiết… Nàng cự tuyệt ta, sẽ không bởi vì hắn chứ?

Một cái ý nghĩ xông ra, rút cuộc kìm nén không được, thân thể nhoáng một cái, ngăn ở trước mặt đối phương, vì vậy liền xuất hiện một màn lúc trước.

…

Trương Huyền tự nhiên không biết, đối phương đã chạy tới, là thổ lộ với Lạc Nhược Hi, giờ phút này nhìn hắn áp chế tu vi giống như mình, tràn đầy ngại ngùng.

Nói thật, đồng cấp bậc đối chiến… Thật sự quá hố người!

Bất quá, nếu như gia hỏa này nói ra yêu cầu như thế, không đánh… sẽ càng ngại ngùng!

– Nằm xuống đi!

Gào thét một tiếng, Phùng Huân đi vào trước mặt, nắm đấm duỗi ra, thẳng tắp vọt tới trước.

Lúc trước hắn nghe bọn người Liêu Trùng nói, vị trước mắt này, lý giải võ kỹ sâu đậm, cùng hắn đấu kỹ khẳng định không được, không bằng tới tốc độ nhanh nhất!

Thiên hạ võ công, vô kiên bất phá, duy nhanh không phá!

Hắn am hiểu nhất chính là tốc độ, chỉ cần phát huy ra cực hạn, hơn nữa vượt xa ý thức chiến đấu của đối phương, không tin thắng không nổi!

Vù vù!

Trên nắm tay bí mật mang theo lực áp bách, tựa như muốn chen bạo không khí, thời gian nháy con mắt liền đi tới trước mặt Trương Huyền.

Vốn tưởng rằng tên trước mắt chứng kiến bản thân tốc độ nhanh như thế sẽ thất kinh, lại phát hiện vẻ mặt đối phương bất đắc dĩ duỗi lưng một cái.

Thời khắc chiến đấu mấu chốt, không đi tránh né hoặc phản kích, lại có thể duỗi người? Ngươi có ý tứ gì?

Đang kỳ quái, chỉ thấy đối phương duỗi lưng xong, bàn tay vỗ xuống, đối mặt mình tựa như đối phó một con ruồi chán ghét.

Lạch cạch!

Bổ nhào bay ra ngoài, bị đánh đỏ bừng cả khuôn mặt.

Bàn tay của đối phương giống như có ma lực, vô luận tránh như thế nào cũng tránh không ra.

– Đáng giận!

Đường đường Chiến Sư, bị một tát đánh bay, trong lòng phiền muộn có thể nghĩ, đang định tiếp tục tiến lên, chỉ thấy vẻ mặt đối phương tràn đầy bất đắc dĩ khoát tay áo:

– Nếu không dừng ở đây, ta không đánh nữa…

– Còn không có phân ra thắng bại, sao có thể dừng?

Chứng kiến thái độ của đối phương như bố thí, Phùng Huân càng thêm tức giận, ở trong tiếng gầm gừ, lần nữa vọt tới.

Sau một khắc, bị đối phương dùng tay trái ôm cổ, tay phải không ngừng xoa loạn trên mặt.

Sau một khắc, Phùng Huân nằm trên mặt đất, Trương Huyền cưỡi trên lưng của hắn, tay năm tay mười, như là đánh bông.

Lại sau một khắc nữa, thiên tài Chiến Sư này nằm trên mặt đất, ôm đầu, Trương Huyền đứng ở phía trước, không ngừng đá lung tung.

…

– Coi như được rồi, ta cho rằng ngươi như vậy có lẽ tính thua a…

Mười phút sau, nhìn Phùng Huân trước mắt toàn thân sưng đỏ, đã không có một nơi tốt, Trương Huyền rút cuộc không hạ thủ nổi.

Tuy hắn đã hạ thủ lưu tình, thế nhưng đối phương thật sự quá yếu, đánh nhau hoàn toàn không có cảm giác thành tựu.

Không để ý tới đối phương nữa, lắc đầu, Trương Huyền gõ cửa, đi vào tiểu viện của Lạc Nhược Hi.

Nữ hài như trước không có ngủ, đứng trong đại sảnh, không biết nghĩ cái gì, Mộc sư thì đứng cách nàng không xa, vẻ mặt cung kính.

– Vừa rồi ta…

Chần chừ một chút, Trương Huyền không biết nên mở miệng như thế nào.

– Mời trở về đi! Ta cần nghỉ ngơi…

Lạc Nhược Hi khoát tay.

– Ách…

Thấy vừa tới liền hạ lệnh trục khách, Trương Huyền không biết nên làm cái gì bây giờ, ánh mắt không tự chủ được nhìn về phía Mộc sư.

– Sư thúc, vừa rồi Phùng Huân thổ lộ, bị đuổi đi, tâm tình của Lạc sư không tốt…

Chần chừ một chút, Mộc sư tựa như nhắc nhở nói.

– Thổ lộ?

Trương Huyền nhướng mày.

– Vâng!

Mộc sư nhẹ gật đầu.

– Chờ một chốc, ta đi ra ngoài một chút!

Dậm chân một cái, Trương Huyền bước nhanh đi ra ngoài.

– Chờ một chút?

Mộc sư sững sờ.

– Ân, vừa rồi cùng Phùng Huân luận võ, có chút hạ thủ lưu tình, chờ ta đi qua lại đập một trận…

Trương Huyền đi ra ngoài, không lâu sau, bên ngoài tiểu viện liền truyền đến tiếng kêu thảm thê lương của vị thiên tài Chiến Sư Đường kia.

Vừa rồi đã bị đánh vô cùng thảm, còn chưa kịp rời đi, lúc này ở đâu chống đỡ được Trương Huyền sinh khí dồi dào.

– Đây là vi phạm quy định…

Mở trừng hai mắt, Mộc sư thì thầm.

Lời còn chưa dứt, chỉ thấy nữ hài cách đó không xa, ánh mắt ngoặt thành trăng lưỡi liềm, nhịn không được nữa cười ra tiếng.

Di tích mở ra

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Lúc này Phùng Huân, trong lòng muốn chết cũng đã có.

Vốn tưởng rằng vừa rồi thi đấu, đối phương đã thi triển ra thực lực mạnh nhất, giờ phút này mới hiểu được, khả năng ngay cả một phần năm sức chiến đấu cũng không có triển khai.

Nói cách khác, chỉ dùng chút lực lượng như vậy, liền hành hạ bản thân vô cùng bi thảm, giờ phút này không biết bị cái gì kích thích, dùng ra toàn lực, không cần nghĩ, bị đánh quả thực không muốn sống nữa.

Lại nói… cái này gọi là chuyện gì? Không phải luận võ sao? Vừa rồi đã thắng… Lại chạy tới đánh một trận, tình huống gì a?

Thấy đối phương càng đánh càng vui vẻ, Phùng Huân nhịn không được nữa, lặng lẽ mở ra giam cầm, thực lực tăng lên tới Thánh Vực nhất trọng, kết quả vẫn giống như vừa rồi, không có phát sinh chút biến hóa, bị điên cuồng đập.

Càng làm cho hắn thổ huyết là… Đối phương tựa hồ không có cảm thấy thực lực của hắn tăng lên!

Cắn răng một cái, tiếp tục tăng lên, đạt đến Thánh Vực nhị trọng, đối phương còn không có phát hiện… Đồng dạng bị đập như đầu heo.

Hắn là Chiến Sư Đường Thiên phu trưởng, tuyệt đỉnh thiên tài ngàn dặm mới tìm được một, vượt cấp chiến đấu, nhẹ nhõm vui sướng… Kết quả cùng gia hỏa này đối chiến, vượt qua hai đại cấp bậc, người ta cũng không phát hiện…

Đả kích khổng lồ, để cho hắn sắp điên rồi.

– Được rồi, mặc kệ tôn nghiêm…

Khuôn mặt dữ tợn, sẽ không quản nhiều như vậy, Phùng Huân cắn răng một cái, thực lực áp chế toàn bộ phóng thích ra.

Bản thân hắn là Thánh Vực tam trọng đỉnh phong, lúc này thực lực hoàn toàn phóng thích, khí thế cả người gió lốc mà lên, xông thẳng vân tiêu.

– Ta cho ngươi trả giá thật nhiều…

Gào thét một tiếng, xiết chặt nắm đấm, đang muốn xuất thủ với đối phương, liền cảm thấy choáng váng, một cái chân đã đá lên mặt.

Lực lượng lớn không nói, càng đá trúng một cái mệnh môn cùng thiếu sót trong khi tu luyện của hắn, tiếng la hưng phấn còn chưa kết thúc, đã cảm thấy choáng váng, trùng trùng điệp điệp nằm trên mặt đất.

Giờ phút này hắn mới hiểu được một đạo lý… Yêu quý sinh mệnh, rời xa Trương Huyền!

Tuy hắn cũng có danh thiên tài, nhưng mà so với vị trước mắt này, căn bản không ở cùng một trục hoành, kém ít nhất vạn dặm.

Khó trách đệ tử thân truyền có thể đi khảo hạch Chiến Tử, tùy tiện truyền thụ cho đệ tử, liền đánh người Chiến Sư Đường bọn hắn hoa rơi nước chảy…

Thật sự là quá biến thái!

Đánh Phùng Huân ngất xỉu xong, lúc này Trương Huyền mới cảm thấy phiền muộn hễ quét là sạch, duỗi cái lưng mỏi, sảng khoái tinh thần lần nữa đi đến tiểu viện của Lạc Nhược Hi.

Còn chưa tới trước mặt, chỉ thấy Mộc sư đi ra.

– Sư thúc, Lạc sư đã nghỉ ngơi, nàng bàn giao, có chuyện gì ngày mai lại nói!

– Ách!

Thấy đối phương không có ý định gặp mình, Trương Huyền đành phải gãi đầu, đi về chỗ ở.

Một đêm không có xảy ra chuyện gì.

Ngày hôm sau trời vừa sáng, tất cả mọi người liền tập trung ở đại điện tiếp khách của Danh Sư Đường, trải qua cả đêm điều chỉnh cùng trị liệu, khí tức của Phùng Huân khôi phục rất nhiều, nhưng toàn thân vẫn sưng như trước.

– Phùng Chiến Sư, ngươi làm sao vậy? Thật sự không được ngươi đừng đi a…

Hàn Hội trưởng chịu trách nhiệm dẫn đội, chứng kiến hắn bộ dạng như vậy, thật sự nhịn không được hỏi.

Ngày hôm qua gia hỏa này còn rất tốt, như thế nào một đêm không gặp liền biến thành bộ dạng như vậy?

– Không sao, chỉ là ngày hôm qua luyện công ra chút sai lầm, đã dùng dược vật, sẽ không chậm trễ…

Phùng Huân vội vàng khoát tay.

Đi khiêu chiến một vị Tòng Thánh, kết quả bị người đánh thành dạng này, đánh chết cũng ngại ngùng nói ra a!

– Luyện công?

Hàn Hội trưởng lắc đầu.

Mặc dù hắn không phải Danh Sư, lại không phải người ngu, luyện công làm sao có thể luyện thành như vậy, rõ ràng là bị người đập.

Bất quá, đối phương không muốn nói, hắn cũng chẳng muốn tiếp tục truy vấn, nhìn quanh một vòng:

– Nếu như tất cả mọi người đã đến, vậy thì xuất phát!

Di tích phong ấn sắp mở ra, cũng nên đi qua.

Đứng ở trên lưng Thánh Thú, Trương Huyền lén lút nhìn Lạc Nhược Hi, thấy trên mặt nàng vẫn là biểu lộ hờ hững, tựa hồ không có bởi vì chuyện ngày hôm qua mà trách cứ bản thân, lúc này mới nhẹ nhàng thở ra, rất nhanh đi vào trước mặt.

– Lạc sư, trong di tích nguy cơ trùng trùng, chúng ta kết bạn mà đi, cũng có thể chiếu ứng lẫn nhau…

– Ân!

Lạc Nhược Hi nhẹ gật đầu.

– Thật tốt quá!

Thấy nàng đáp ứng, Trương Huyền biết rõ đối phương không tức giận, lúc này mới nhẹ nhàng thở ra.

Mấy phút sau, Nhạn Lâm Sơn xuất hiện ở trước mắt.

Mọi người rơi xuống.

Phía dưới phong ấn cùng mấy ngày hôm trước không có gì khác nhau, trận kỳ của Trương Huyền vẫn yên tĩnh cắm ở trong trận pháp, từng đạo lực lượng nồng đậm từ bốn phía phun ra, phóng ra lực lượng khổng lồ.

– Căn cứ suy diễn, phong ấn mở ra ở hôm nay, thời gian cụ thể lại không xác định, chỉ cần kiên nhẫn chờ đợi là tốt rồi!

Hàn Hội trưởng giải thích nói.

Phong ấn lợi hại như thế, có thể suy tính thời gian mở ra chuẩn xác, liền rất tốt, muốn biết được thời gian cụ thể, hầu như không có khả năng.

Mọi người biết rõ độ khó trong đó, cũng không sốt ruột, đứng ở tại chỗ đợi chờ, đại khái qua một canh giờ, phong ấn phía trước vốn hiện lên sương trắng, chậm chạp xuất hiện biến hóa, biến thành màu đỏ, ngay sau đó một thông đạo bảy màu xuất hiện ở trước mặt mọi người.

– Mở ra!

Chứng kiến xuất hiện biến hóa, mọi người biết rõ phong ấn mở ra, ánh mắt đều sáng ngời.

Hàn Hội trưởng xem một lát, quay đầu nhìn mọi người giải thích:

– Đây là Thất Sắc Hồng Kiều tiến nhập phong ấn, chỉ có thể xuất hiện một khắc, chúng ta đi vào nhanh thôi!

Nói xong, đi thẳng về phía trước.

Mọi người theo sát.

Mặc dù thông đạo bảy màu chỉ là trận pháp hình thành, lại hết sức chắc chắn, đi ở phía trên, không khác gì ở trên mặt đất, không có chút không khỏe nào.

Đi theo phía sau mọi người, chân đạp tới Thất Sắc Hồng Kiều, Trương Huyền trái phải nhìn quanh, trời xanh mây trắng, thanh sơn lục thủy, cùng khí lưu cực nóng phía dưới giao hội, làm cho người ta có cảm giác hai thế giới giao hòa, tựa như ảo mộng.

– Có thể làm cho địa phương nguyên bản không có vật gì, xuất hiện Hồng Kiều chắc chắn như thế, người bố trí ra di tích này, cũng đủ đáng sợ…

Trong lòng âm thầm cảm khái.

Dùng chân khí dựng Hồng Kiều, để người ta có thể hành tẩu, hắn cũng có thể làm được, nhưng bố trí trận pháp, lại để cho nó vận chuyển ra loại cầu này, liền không làm được.

Không chỉ hắn làm không được, chỉ sợ Trận Pháp Sư thất tinh cũng rất khó.

Xem ra giống như lúc trước đoán, vị tiền bối lưu lại di tích này, thực lực chỉ sợ ít nhất cũng đạt đến bát tinh!

Khó trách có thể làm cho lão Viện trưởng kiêng kỵ như vậy, biết rõ khó có thể trở về, sớm liền lưu lại mộ chôn quần áo và di vật.

– Minh Lý Chi Nhãn!

Một bên đi về phía trước, ánh mắt nhúc nhích nhìn lại.

Chỉ thấy cuối cầu vồng, một lớp ánh sáng bảy màu vắt ngang ở trước mắt, phía dưới nham thạch nóng chảy cuồn cuộn, nhiệt lượng cực lớn, tựa hồ tùy thời có thể phun ra, đốt người thành tro bụi.

– Kết cấu màng ánh sáng này… Cùng phong ấn trong địa quật có chút tương tự…

Xem một lát, mày nhăn lại.

Màn ánh sáng trước mắt, kết cấu cổ quái, lại có chút tương tự phong ấn ở trong Địa quật, chỉ bất quá càng thêm đơn giản mà thôi.

Dù vậy, không ra mở mà nói, muốn cứng rắn xông tới, hầu như rất khó làm được.

Nếu không, cũng không có khả năng ngăn Dị Linh Tộc ở bên ngoài mấy vạn năm, nhiều nhất chỉ có thể trà trộn vào một hai con tôm nhỏ.

Trong lòng kỳ quái, đi theo sau lưng mọi người, rất nhanh đi vào trước mặt màn ánh sáng.

Lúc này những người khác cuối cùng thấy rõ cảnh tượng đằng sau màn ánh sáng, từng cái sắc mặt trắng bệch.

– Phía trước là nham thạch nóng chảy, chẳng lẽ… di tích ở trong dung nham?

Một vị Danh Sư khó hiểu, nhịn không được nói.

Dung nham là nham thạch hòa tan, độ nóng cực cao, sắt thép đặt ở trong đó, cũng hóa thành chất lỏng, coi như tất cả mọi người có thực lực Thánh Vực, cũng không dám tùy tiện tiến nhập.

– Ta biết rõ tin tức có hạn, tình huống cụ thể chỉ có thể đi vào mới có thể biết được…

Ngô sư lắc đầu.

Tin tức cụ thể, hắn cũng biết không nhiều lắm.

– Như vậy…

– Đừng nghĩ nhiều như vậy, nếu như đã đến, vào xem rồi nói sau!

Thấy vẻ mặt của tất cả mọi người đều kinh nghi, không biết như thế nào cho phải, trên mặt Ngô sư lộ ra vẻ ngưng trọng, tiến về phía trước một bước:

– Như vậy đi, ta tới trước thử xem, nếu có nguy hiểm, mọi người không nên vào…

Hắn là Danh Sư cấp bậc cao nhất trong đám người, thực lực cũng mạnh nhất, thật sự có nguy hiểm, nhất định phải làm gương cho binh sĩ.

Nói xong không chờ mọi người nói chuyện, chân khí toàn thân từ huyệt đạo tuôn ra, bao bọc ở bên trong, thân thể nhảy lên, thẳng tắp vọt tới vách ngăn.

Vù vù!

Vách ngăn không có lực cản chút nào, rầm ào ào một tiếng, Ngô sư liền lâm vào trong đó, cả người biến mất ở trước mặt mọi người.

Ngay sau đó mọi người liền chứng kiến trong vách ngăn, thân ảnh của hắn xuất hiện, tuy loáng thoáng thấy không rõ lắm, nhưng có thể rõ ràng chứng kiến động tác vẫy tay, nghĩ đến trong đó hắn không nguy hiểm.

– Vào đi thôi!

Hàn Hội trưởng theo sát phía sau.

Trương Huyền cũng theo tới, thân thể cùng vách ngăn đụng một cái, như đụng phải mặt nước, sau một khắc liền xuất hiện ở trên không nham thạch nóng chảy, sóng nhiệt thỉnh thoảng tập kích tới, nướng da người có chút run lên.

Nhìn lại phía dưới.

Là một miệng núi lửa phạm vi hơn mười dặm, hỏa diễm thỉnh thoảng phun ra, tùy thời nuốt hết người.

– Chẳng lẽ… Di tích thật ở dưới nham thạch nóng chảy?

Trương Huyền nhíu mày.

Vốn tưởng rằng chung quanh sẽ có thông đạo, dẫn mọi người tiến nhập di tích, chính thức đi vào, bây giờ mới phát hiện, ngoại trừ dung nham, bốn phía không còn có cái gì.

Nếu như di tích thực ở phía dưới, nơi này chỉ sợ so với trong tưởng tượng càng thêm nguy hiểm.

Không nói trước độ nóng to lớn, chỉ nói diện tích lớn như thế, tiến nhập trong đó lại không có biện pháp thấy vật, hơi không cẩn thận, thì có thể mất phương hướng, rút cuộc không cách nào trở về.

– Đi như thế nào?

Ngô sư cũng nhíu mày, nhịn không được nhìn Hàn Hội trưởng.

Đối phương là Trận Pháp Đại Tông Sư, có lẽ nơi đây ẩn tàng trận pháp nhìn không thấy, có thể làm cho bọn hắn thuận lợi tiến nhập.

– Ta xem một chút…

Hàn Hội trưởng gật đầu, lấy ra la bàn, dọc theo miệng núi lửa dạo qua một vòng, lông mày càng nhăn càng chặt.

– Chung quanh nơi này khí tức ổn định, không có trận pháp, xem ra, muốn tìm được cửa vào, chỉ có thể chậm rãi lục lọi…

– Lục lọi?

Mọi người nhìn thoáng qua dung nham đường kính hơn mười dặm phía dưới, khóe miệng đều co lại, này làm sao lục lọi?

Chẳng lẽ thật muốn chui vào?

Coi như bọn hắn có thể chịu đựng được độ nóng ở trong đó, y phục trên người cũng không chịu nổi a!

Cũng không thể một đám Danh Sư lục tinh, thất tinh, Chiến Sư, thân thể trơn bóng kết đội đi về phía trước a…

Thực muốn như thế, chỉ sợ di tích còn không có phát hiện, bọn hắn trước hết xấu hổ mà chết rồi!

Cũng nghĩ đến điểm này, Trương Huyền nhịn không được nhìn về phía Lạc Nhược Hi cách đó không xa, nâng cằm, vẻ mặt ưu sầu:

– Vạn nhất nàng cởi sạch, ta… nên nhìn hay không nhìn nhỉ?

– Ngươi… nghĩ lung tung cái gì đó?

Đang trầm tư, không biết như thế nào cho phải, chợt nghe bên tai truyền đến nữ hài truyền âm nghiến răng nghiến lợi, như sắp nổ tung.

Dung nham đáng sợ (1)

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy khuôn mặt của Lạc Nhược Hi đỏ lên, tức giận sắp bạo tạc nổ tung.

Người khác đang lo lắng, làm sao tìm kiếm cửa vào, gia hỏa này thì ngược lại, nhìn chằm chằm bản thân, cao thấp dò xét, nhìn qua đã biết rõ không nghĩ tới chuyện tốt.

– Khục khục!

Không nghĩ tới đang suy tư chuyện trọng yếu như thế, bị đối phương phát hiện, Trương Huyền bị nước miếng sặc một cái, nghiêm sắc mặt, nhướng mày:

– Ta suy nghĩ nham thạch nóng chảy nguy hiểm như thế, khẳng định không phải để người trực tiếp chui vào, mà là một loại khảo nghiệm!

– Khảo nghiệm?

Thấy hắn nghĩ chính trực như thế, mà bản thân lại hiểu lầm, Lạc Nhược Hi tràn đầy ngại ngùng.

– Không sai!

Trương Huyền đứng ở giữa không trung, ánh mắt nhìn về phía trước, bàn tay vung vẩy, rất có ý chỉ điểm giang sơn:

– Người lưu lại di tích, nếu như không muốn hậu nhân tiến nhập, tuyệt sẽ không để cho trận pháp xuất hiện lỗ thủng, cách một đoạn thời gian để người ta tiến đến… Nếu làm như vậy, nói rõ di tích là lưu cho hậu nhân, mà nham thạch nóng chảy này vô cùng có khả năng là khảo nghiệm thứ nhất, chỉ có giải quyết xong cái này, mới có thể càng chạy càng sâu!

– Cái này…

Sửng sốt một chút, Lạc Nhược Hi nhẹ gật đầu.

Đối phương nói không sai, nếu như di tích này có thể xông vào, nhiều năm như vậy, khẳng định sớm tới không biết bao nhiêu người, không tồn tại nữa.

– Biết rõ những thứ này có tác dụng gì? Ngươi có thể đoán được mục đích đối phương lưu lại dung nham? Hoặc là… Có thể tìm được cửa vào di tích chính thức ở đâu không?

Lạc Nhược Hi nhìn qua.

– Ta đang cân nhắc…

Xoay đầu lại, trong lòng Trương Huyền nhẹ nhàng thở ra.

May mắn hắn phản ứng nhanh, nếu không, nếu cho đối phương biết ý tưởng của mình, khẳng định tâm bóp chết hắn cũng có.

– Được rồi, trước không nghĩ những thứ này…

Lắc đầu, dứt bỏ ý tưởng lộn xộn trong đầu, Trương Huyền cúi đầu nhìn sang.

Dung nham phía dưới, liên tục cuồn cuộn, như nước sôi đốt lên, còn không có tiến nhập trong đó, liền cho người cảm giác cực nóng khó nhịn,

tùy thời sẽ bị đốt trọi.

Minh Lý Chi Nhãn mở ra, Trương Huyền nhìn kỹ lại.

Chỉ thấy toàn bộ miệng núi lửa, bị nhiệt khí bao phủ, như phòng tắm hơi tràn ngập hơi nước, khiến người ta thấy không rõ lắm.

Quét một vòng, cũng không có phát hiện tung tích trận pháp, thậm chí ngay cả tung tích linh khí cũng thấy không rõ lắm.

– Có lẽ có không gian gấp…

Nhíu nhíu mày, đang định câu thông Thiên Nghĩ Phong Mẫu, để cho nó điều tra một phen, chợt nghe một thanh âm vang lên.

– Những thứ này giống như không phải dung nham bình thường…

Quay đầu nhìn lại, chỉ thấy đám người Ngô sư cùng Hàn Hội trưởng đứng chung một chỗ, vẻ mặt người sau kinh ngạc.

Mọi người nghi hoặc.

– Các ngươi nhìn!

Cổ tay của Hàn Hội trưởng khẽ đảo, một thanh binh khí Linh Phẩm trung kỳ xuất hiện ở trong lòng bàn tay, chân khí quán thâu, thẳng tắp kích xạ.

Phù phù!

Binh khí cùng nham thạch nóng chảy dung hợp, lập tức phát ra thanh âm ầm ầm, không qua một lát, đã bị hòa tan thành chất lỏng, biến mất không thấy gì nữa.

– Linh Phẩm trung kỳ… cũng có thể hòa tan?

Mọi người giật nảy mình.

Lúc trước chỉ cảm thấy phía dưới độ nóng rất cao, nhưng bằng vào sức chiến đấu cường giả Thánh Vực của bọn hắn, có lẽ có thể chống chọi hồi lâu, sẽ không bị thương tổn, nhưng thấy một màn như vậy, lập tức rõ ràng, dung nham phía dưới so với bọn hắn suy nghĩ càng thêm đáng sợ!

– Là… Địa Tâm Dung Nham!

Ô Thiên Khung chần chừ một chút nói.

– Địa Tâm Dung Nham?

Mọi người khó hiểu, nhìn lại.

– Ta xem qua thư tịch tương quan, nghe nói dung nham càng xuống dưới độ nóng càng cao, lợi hại nhất là Địa Tâm Dung Nham, một giọt có thể hòa tan Linh Khí, thậm chí Thánh Khí! Cái trước mắt này, khả năng còn không có nhiệt độ cao như thế, nhưng dĩ nhiên vượt qua nham thạch bình thường, vì vậy… Vô cùng có khả năng, phía dưới kết nối không phải di tích, mà là địa tâm!

Ô Thiên Khung phân tích nói.

– Cái này…

Mọi người nhíu mày.

– Bất kể phải hay không, nhìn xem sẽ biết!

Ngô sư nhướng mày:

– Như vậy, các ngươi trước ở chỗ này chờ, ta đi xuống xem một chút…

– Cái dung nham này nóng như vậy, phía dưới khẳng định độ nóng cao hơn, coi như ngươi thực lực mạnh mẽ, muốn xuống dưới cũng khó khăn?

Hàn Hội trưởng nhịn không được nói.

– Vừa rồi ta phân tích một chút, lấy thực lực của ta bây giờ, ước chừng có thể ẩn vào chừng một trăm mét, một khi gặp được nguy hiểm, sẽ trực tiếp đi ra, yên tâm đi…

Ngô sư gật đầu, ánh mắt ngưng trọng:

– Nếu như không đi vào, chỉ ở chỗ này chờ, ta sợ thời gian lâu dài cũng không kiên trì nổi!

Tuy bọn hắn phi hành trên không trung, khoảng cách dung nham phía dưới còn có một đoạn, nhưng phía trên có phong ấn cách trở, độ nóng này dĩ nhiên đạt đến tình trạng làm cho người ta sợ hãi, trong thời gian ngắn, mọi người dựa vào chân khí, còn có thể chống chọi, nhưng thời gian dài, chân khí hao hết, chỉ sợ cũng không chịu nổi, tươi sống bị chết cháy.

– Cũng đúng, ngươi phải cẩn thận…

Nghe được hắn nói, Hàn Hội trưởng biết rõ nói là sự thật, nhịn không được nhẹ gật đầu, bàn giao một câu.

– Ân, yên tâm đi! Một khi gặp được nguy hiểm, nhất định sẽ trực tiếp đi ra!

Cười cười, Ngô sư không nhiều lời, thần sắc trở nên ngưng trọng, chân khí trong cơ thể mãnh liệt bay lên, cả người tựa như Cự Long, thân thể chuyển một cái, thẳng tắp phóng đi.

Rầm ào ào!

Chân khí gạt ra dung nham, cả người thẳng tắp chui vào.

– Ách…

Không nghĩ tới động tác của hắn nhanh như vậy, Trương Huyền chần chừ một chút, nuốt xuống ngăn trở.

Nói thật, đến cùng xảy ra chuyện gì, hiện tại hắn cũng không nghĩ thông, có lẽ Ngô sư xuống dưới, có thể phát hiện đầu mối.

Cô cô cô cô!

Địa phương Ngô sư chui vào liên tục tỏa ra bong bóng khí, dung nham lần nữa hội tụ, giống như căn bản không có ai xuống dưới.

– Hắn… Không có sao chứ?

Chứng kiến tình cảnh phía dưới, cảm nhận được không trung cực nóng, một Chiến Sư nhịn không được nói.

– Thực lực của Ngô sư đạt đến Thánh Vực tứ trọng, hơn nữa thân là Danh Sư, thủ đoạn bảo vệ tính mạng rất nhiều, vấn đề có lẽ không lớn!

Dừng lại một chút, Hàn Hội trưởng nói.

Mặc dù nói khẳng định, nhưng trong mắt lại kìm lòng không được lộ ra vẻ lo lắng.

Hiển nhiên, coi như là hắn, cũng không có nắm chắc tuyệt đối.

– Yên tâm đi, mặc dù thực lực của Ngô sư ở Thanh Nguyên đế quốc Danh Sư Đường, không phải mạnh nhất, nhưng thủ đoạn bảo mệnh tuyệt đối là cao minh nhất, nguyên nhân chính là như thế, di tích lần này mới phái hắn tới!

Mộc sư ở một bên cười cười.

– Thủ đoạn bảo mệnh?

Tất cả mọi người đều sững sờ.

– Đúng vậy, Ngô sư có một bộ pháp quyết độc môn, gọi là Tằm Tinh Bộ, một khi thi triển, tốc độ tương đương Thánh Vực ngũ trọng Nguyên Thần Cảnh, tuy một khi thi triển, đối với chân khí tiêu hao thật lớn, nhưng là tuyệt chiêu bảo vệ tính mạng vô thượng!

Mộc sư nhẹ gật đầu:

– Dung nham phía dưới, dù cực nóng, nhưng bằng vào thực lực của hắn, cùng rất nhiều thủ đoạn, bảo vệ tính mạng tất nhiên không là vấn đề! lại nói, nếu như trên phong ấn để lại Sinh Môn, liền không có khả năng vừa tiến đến liền biến thành tử huyệt!

– Cũng đúng…

Ánh mắt mọi người sáng lên, đồng thời nhẹ nhàng thở ra.

Cũng đúng, đường đường Danh Sư thất tinh đỉnh phong, nếu như tiến nhập dung nham đã bị chết cháy, cái di tích này, cũng thật sự quá khó khăn!

Thật muốn nói như vậy, Vưu Hư kia làm sao sống đi ra?

Tiền bối lưu lại di tích, xếp đặt thiết kế những thứ này có ích lợi gì?

Trương Huyền nhẹ gật đầu.

Cùng ý tưởng của hắn lúc trước kỳ thật không kém nhiều.

Nếu như di tích này, là để cho người tiến nhập, cửa khẩu có thể sẽ khó, nhưng tuyệt đối không có khả năng triệt để cự tuyệt người ở ngoài cửa.

Vù vù!

Đợi bảy tám phút, thời điểm mọi người ở đây đều có chút lo lắng, dung nham phía dưới đột nhiên nổ vang, một bóng người thẳng tắp bay lên.

– Ngô sư…

Mọi người vội vàng nhìn lại, chỉ nhìn thoáng qua, tất cả đều nhíu mày.

Lúc này Ngô sư cùng lúc trước hoàn toàn bất đồng, quần áo đều bị đốt không sai biệt lắm, toàn thân trần trụi đấy, nếu không phải dùng chân khí hình thành Cự Long ngăn trở, đoán chừng sẽ cực kỳ mất mặt.

Đương nhiên, quần áo bị thiêu hủy, không coi vào đâu, chủ yếu nhất là, miệng lớn thở hổn hển, sắc mặt trắng bệch, giống như mất đi nửa cái mạng.

Thậm chí trên người có vài chỗ, để lại khối bỏng lớn, đen kịt, cực kỳ khủng bố.

– Xảy ra chuyện gì?

Hàn Hội trưởng đi vào trước mặt.

Vội vàng nuốt một viên đan dược, khôi phục chân khí, Ngô sư lấy một bộ y phục thay đổi, lúc này mới nhẹ nhàng thở ra.

– Trong dung nham so với ta suy nghĩ độ nóng còn cao hơn…

Cười khổ một tiếng, Ngô sư giải thích:

– Vừa rồi sau khi ta đi vào, liền lặn xuống dưới, vốn tưởng rằng bằng vào thể lực cùng chân khí của ta, tiến nhập hơn trăm mét sẽ không thành vấn đề, ai ngờ… thời điểm ba mươi mét, liền cảm thấy độ nóng càng ngày càng cao, có chút gánh không được, chân khí tiêu hao gia tăng lên không chỉ một lần!

– Miễn cưỡng tiến nhập bốn mươi mét, liền phát hiện, Chân khí trong cơ thể đã tiêu hao hơn phân nửa, biết rõ không thể tiến sâu nữa, lúc này mới một đường bay lên… Kết quả còn thiếu chút nữa tiêu hao sạch chân khí, chết ở bên trong!

– Ngươi chỉ tiến vào bốn mươi mét?

Ô Thiên Khung khiếp sợ.

Thực lực của Ngô sư, là đứng đầu trong mọi người, cũng chỉ tiến nhập như vậy, dung nham đáng sợ có thể nghĩ.

– Có phát hiện cái gì không?

Nhịn không được tiếp tục hỏi.

Ngô sư lắc đầu:

– Phía dưới đều là dung nham, cái gì cũng nhìn không tới, hơn nữa áp lực thật lớn, coi như là thần thức của ta, cũng chỉ có thể bao phủ hơn mười mét, hơn nữa lực lượng liền không đủ… dưới bốn mươi mét, độ nóng cao hơn, hơn nữa căn cứ ta quan sát, khoảng cách cuối cùng, còn không biết bao sâu…

– Thần trí của ngươi… Chỉ có thể lan tràn hơn mười mét?

– Không biết bao sâu?

Tất cả mọi người đều sắc mặt thay đổi.

Tuy cấp bậc của Ngô sư không phải cao nhất trong mọi người, nhưng sức chiến đấu tuyệt đối là mạnh nhất, Hàn Hội trưởng khẳng định cũng không phải là đối thủ.

Mạnh như thế, cũng chỉ có thể quan sát mười thước… miệng núi lửa đường kính hơn mười dặm, như thế nào mới có thể dò xét xong?

Coi như phía dưới thật sự có cửa vào di tích, cũng không vào được?

– Đúng vậy, thời điểm thần thức của ta ở phía trên, phạm vi lan tràn còn có vài trăm thước, càng sâu phía dưới, trói buộc càng chặt, bốn mươi mét là cực hạn, xuống chút nữa liền kiên trì không được…

Ngô sư lắc đầu.

– Ngươi chỉ có thể kiên trì bốn mươi mét, hơn nữa phía dưới còn không biết bao sâu… Chúng ta làm sao bây giờ?

Mọi người hai mặt nhìn nhau.

Lực chiến đấu của Ngô sư mạnh như vậy, cũng chỉ có thể đi vào bốn mươi mét, mọi người khẳng định không cách nào tiến nhập… Chẳng lẽ,

phong ấn cuối cùng mở ra, mọi người lại bị vây ở nơi đây, cái gì cũng không làm được?

– Không tốt… Phong ấn đóng cửa…

Ngay thời điểm mọi người bị tin tức khiếp sợ, đột nhiên trong đám người một thanh âm vang lên, mọi người đồng loạt hướng về phía sau, chỉ thấy màn ánh sáng vừa rồi thông qua, dĩ nhiên biến trở về màu sắc trắng xoá lúc trước, cầu vồng cũng biến mất không thấy gì nữa, tựa như cửa vào triệt để đóng cửa.

Dung nham đáng sợ (2)

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Một vị Danh Sư nhịn không được tiến lên, tính toán giống như lúc trước trực tiếp xuyên qua, lại phát hiện như chạm ở miếng sắt, một cỗ lực lượng mênh mông gạt ra.

– Cái này…

Đồng tử co rụt lại, trên mặt vị Danh Sư kia lộ ra vẻ không thể tin được:

– Nếu như vậy, chúng ta còn làm sao rời đi?

Không chỉ hắn như vậy, rất nhiều Danh Sư khác cũng tiến lên thử một chút, từng cái sắc mặt trắng bệch.

Lúc trước màn ánh sáng màu đỏ, xuyên qua như đụng phải mặt nước, nhẹ nhõm như ý, không có chút cách trở nào, mà bây giờ hơi nước trắng mịt mờ, như là tường thành, lấy thực lực của mọi người, căn bản không cách nào đột phá.

Nói cách khác, cửa vào phong bế, chẳng khác nào tiến nhập một Tử Thành! Tìm không thấy phương hướng tiến lên mà nói, cũng chỉ có thể vây ở đây, đào tẩu cũng không có khả năng.

– Khó trách được xưng cửu tử nhất sinh, quả nhiên đáng sợ…

Một vị Danh Sư vẻ mặt cười khổ lẩm bẩm.

Trước khi đến, đám người Ngô sư vẫn bàn giao, nơi này cửu tử nhất sinh, cực kỳ nguy hiểm, mới đầu còn lơ đễnh, chứng kiến giờ mới hiểu được quả nhiên.

Bọn hắn còn không có tiến nhập di tích, chỉ ở lối vào, đã bị giày vò đến chân tay luống cuống, tìm không rõ phương hướng, thật muốn tiến nhập trong đó, chẳng phải càng thêm đáng sợ?

– Lúc trước ta cũng đã nói, phong ấn 15 phút đồng hồ sau đóng cửa, một khi đóng cửa… Không cách nào mở ra, trừ khi có thể tìm được biện pháp giải quyết!

Hàn Hội trưởng lắc đầu nói:

– Được rồi, xoắn xuýt cái này không có quá nhiều ý nghĩa, nếu như chúng ta tiến đến, liền ôm quyết tâm hắn phải chết, vì kế hoạch hôm nay, vẫn là tìm kiếm cửa vào di tích đi!

– Ân!

Mọi người gật đầu.

Trước khi đến liền rõ nơi đây nguy hiểm, đại bộ phận người đều bàn giao xong hậu sự, nếu như không cách nào lui về phía sau, còn không bằng trực tiếp tiến về phía trước.

Trương Huyền cũng hiểu rõ những thứ này, lần nữa nhìn sang nham thạch nóng chảy, đồng thời trong lòng lặng lẽ câu thông Thiên Nghĩ Phong Mẫu.

– Chủ nhân, nơi đây không có không gian gấp! Cho dù có, khả năng cũng ở dưới dung nham, ta quan sát không đến…

Không lâu sau, thanh âm của Thiên Nghĩ Phong Mẫu truyền tới.

– Không có?

Sắc mặt Trương Huyền xanh mét.

Chẳng lẽ cái gọi là thông đạo di tích, thật ở dưới nham thạch nóng chảy sao?

Ngay cả Ngô sư cũng không thể đi xuống, huống chi bọn hắn!

Còn không có tiến nhập di tích, sẽ không xếp đặt thiết kế khó khăn như thế chứ!

Thật như thế mà nói, lúc trước đám người lão Viện trưởng là làm sao đi vào?

– Đáng tiếc, địa đồ trong Độc Điện không có tới tay, nếu không sẽ không bị động như thế…

Lắc đầu, vẻ mặt Trương Huyền tràn đầy bất đắc dĩ.

Nếu có thể lấy tới địa đồ, có lẽ có thể nhẹ nhõm tìm được đường ra, không đến mức giống như bây giờ, hai mắt đen thui, cái gì cũng không rõ ràng.

– Không thèm nghĩ nữa, thử xem Thư Viện có thể phát hiện cái gì hay không.

Dứt bỏ những tâm tình mặt trái này, thân thể Trương Huyền nhoáng một cái, thẳng tắp bay về phía dung nham.

Nham thạch nóng chảy là tử vật, không thể thi triển Võ Kỹ, cũng không có thể vận chuyển, chỉ có thể lấy tay sờ, mới có thể để cho Thư Viện kích hoạt.

– Trương sư, ngươi muốn làm gì?

Thấy hắn bay xuống, Mộc sư nhịn không được mở miệng hỏi.

– Ta nghiên cứu một chút…

Biết rõ sự tình Thư Viện không thể nói tỉ mỉ, Trương Huyền khoát tay áo.

Trong nháy mắt, đi vào trên không dung nham, quả nhiên cảm thấy sóng nhiệt tập kích, xuyên thấu qua làn da sâu tận xương tủy, tựa hồ tùy thời có thể đốt cháy người.

– Nóng quá!

Đồng tử co rụt lại, Trương Huyền hoảng sợ.

Khó trách Ngô sư chỉ có tiến vào 40 mét, liền không cách nào xâm nhập, độ nóng ở nơi đây so với suy nghĩ còn muốn đáng sợ, coi như là hắn toàn lực thi triển, chỉ sợ 30 mét cũng là một đại quan.

Vận chuyển Thiên Đạo chân khí, nhiệt lượng bốn phía sắp xếp đến bên ngoài cơ thể, lúc này Trương Huyền mới duỗi ra ngón tay, sờ soạng tới nham thạch nóng chảy.

– Thiếu sót!

Trong lòng thấp giọng hô.

Vù vù! Một quyển sách xuất hiện.

– Nham thạch nóng chảy, Địa Hỏa dung luyện nham thạch mà thành, độ nóng cực cao, ẩn chứa Hắc Thanh Thạch, Hoa Cương Thạch, Hắc Thanh Kim Nham… sau khi ngưng kết có thể xây dựng phòng ốc…

Nhìn rõ ràng nội dung phía trên, Trương Huyền lảo đảo, thiếu chút nữa ngã sấp xuống.

Tu phòng ốc, tu muội muội ngươi a!

Ta muốn biết không phải cái này có được hay không?

Trong lòng tràn đầy phiền muộn, nhưng cũng biết, xuất hiện cái này, cũng là sự tình trong dự liệu, Thiên Đạo Thư Viện chỉ có thể phân tích đồ vật hắn chạm đến, hơn nữa chỉ là một phần, không thể mở rộng phạm vi.

Thật giống như lúc trước chạm đến giá sách, muốn thu thư tịch vào trong đầu, thí nghiệm qua nhiều lần, cũng biết căn bản là không thể nào.

Chạm đến dung nham phía dưới, xuất hiện là đặc tính nham thạch nóng chảy, mà không phải phạm vi xa hơn.

Nói cách khác, Thư Viện ở lúc này cũng vô dụng…

Nên làm cái gì bây giờ?

Xoa xoa mi tâm, Trương Huyền rơi vào đường cùng, đành phải bay lên lần nữa.

– Thật sự không được, mỗi người chúng ta phân một ít khu vực, lần lượt thăm dò… Nếu như có thể mở ra, phong ấn đã nói lên di tích sẽ không quá sâu! Chỉ cần mọi người đồng tâm hiệp lực, khẳng định có thể phát hiện dấu vết để lại.

Thấy Trương viện trưởng không gì làm không được cũng không công mà lui, Hàn Hội trưởng lộ ra vẻ mất mát, nói.

– Lần lượt thăm dò?

Thần sắc mọi người ngưng trọng, nhẹ gật đầu.

Hiện tại cũng chỉ có biện pháp này.

Dung nham không có trận pháp, không có bất kỳ đặc thù, nói rõ di tích vô cùng có khả năng giấu ở trong đó, hiện tại không thể lui được nữa, vì kế hoạch hôm nay, chỉ có một biện pháp, đó chính là dò xét phạm vi lớn, lục lọi từng tấc một.

– Nếu như… Cái gọi là di tích, giấu ở dưới bốn mươi mét thì làm sao bây giờ?

La Thanh Học Viện Viện trưởng Thẩm Bình Triều nhíu mày.

Hắn vừa nói như vậy, những người khác cũng đồng thời gật đầu.

Ngay cả Ngô sư cũng chỉ có thể đi vào bốn mươi mét, bọn hắn khẳng định không cách nào lẻn vào, phạm vi lớn tìm là không sai, nhưng di tích giấu ở dưới bốn mươi mét, coi như tất cả mọi người muốn chết ở đây, cũng vô dụng a.

– Lần lượt tìm tòi, hoàn toàn chính xác là biện pháp tốt, nhưng cũng không thể được…

Lạc Nhược Hi mở miệng.

– A? Lạc sư có cao kiến gì?

Hàn Hội trưởng nhìn qua.

– Giống như bọn họ nói, nếu di tích giấu ở dưới bốn mươi mét, bằng vào chúng ta tìm là không thể nào, lại nói, phạm vi lớn như thế, chúng ta mới ba mươi người, muốn rải thảm lục soát một lần, ngươi tính toán một chút, cần bao lâu thời gian?

Lạc Nhược Hi cau mày.

– Cái này…

Hàn Hội trưởng nói không ra lời.

Mặc dù đại bộ phận đều có thần thức, có thể dò xét xa hơn, nhưng dung nham càng vào trong, lực cản càng lớn, phạm vi dò xét càng nhỏ, lấy thực lực của mọi người, cùng tốc độ chân khí khôi phục, muốn điều tra xong miệng núi lửa hơn mười dặm… Chỉ sợ không có cả tháng, là không thể nào làm được!

Thời gian dài như vậy, không cần chiến đấu, mọi người nhất định sẽ thoát lực, tươi sống chết ở chỗ này.

– Vậy nên làm thế nào cho phải?

Một Danh Sư hỏi.

– Ta cũng không biết, chẳng qua là cảm thấy, nếu như đối phương lưu lại Sinh Môn, tất nhiên có đường có thể đi, chỉ là chúng ta không nghĩ tới mà thôi, ngồi mài đao cũng không làm mất kỹ thuật đốn củi(*),tìm kiếm khắp nơi đụng đại vận, còn không bằng suy nghĩ cẩn thận xác định mục tiêu động thủ, xác xuất thành công có lẽ sẽ lớn hơn một chút…

Lạc Nhược Hi nói.

Mọi người đồng thời gật đầu.

Nàng nói không sai, rải lưới đụng đại vận, đối với bọn hắn hiện tại mà nói, đúng là không thể thực hiện.

Hoàn cảnh nơi này thật sự quá kém, kiên trì một canh giờ, hai canh giờ, thậm chí mười canh giờ tất cả mọi người có thể làm được, một ngày… Chỉ sợ sẽ trúng hỏa độc, hai ngày, đoán chừng sẽ bị thiêu cháy thoát lực, biến thành thây khô.

– Đúng vậy, phải tiếp tục tìm kiếm mới được…

Trương Huyền cũng nhẹ gật đầu, lần nữa hướng phía dưới nhìn lại.

Toàn bộ miệng núi lửa, hiện lên hình tròn, bất quá, cũng không có quy tắc, thỉnh thoảng phát ra từ bên phải, lại thỉnh thoảng phát ra tử bên trái… thanh âm điếc tai nhức óc.

Đổi lại lúc trước, những lực lượng này phóng thích không ra, khẳng định sẽ nổ tung ở trong này, giờ khắc này bị hắn đục lỗ, phun ra, cũng không có gì nguy hiểm.

– Có thể cùng những lực lượng phun ra này có quan hệ hay không?

Trong lòng đột nhiên động.

Lúc trước đám người lão Viện trưởng, Vưu Hư thuận lợi tiến đến, khẳng định không tốn công phu lớn như vậy, theo người sau giới thiệu, vừa tiến vào liền gặp lực lượng phong bạo, quét sạch đến chỗ không biết tên, gặp Dị Linh tộc…

Nói cách khác, thời điểm bọn hắn tới, trong vách ngăn tràn ngập lực lượng, khiến người ta không cách nào ngăn cản…

Những phong bạo này, không phải là thông lộ chứ?

Nếu như vậy mà nói, không còn mấy thứ này, như vậy tuy trở nên an toàn rất nhiều, không còn nguy hiểm, nhưng muốn tìm được cửa vào di tích, sẽ làm không được rồi.

– Lực lượng phun ra… Chẳng lẽ, nơi lực lượng bộc phát, chính là chỗ chôn dấu di tích?

Nghĩ tới những thứ này, trong đầu lóe lên linh quang.

Nếu như Vưu Hư nói là thật, địa phương lực lượng bộc phát, tất nhiên có thật liên hệ tới di tích.

Nghĩ vậy, Trương Huyền nhịn không được nhìn lại phía dưới.

Trùng hợp lúc này, một cỗ lực lượng lần nữa từ dưới dung nham phun ra, thẳng tắp bay lên, cùng địa phương lúc trước trận kỳ của hắn chọc vào tiếp xúc, lập tức biến mất vô tung vô ảnh.

Hắn tìm kiếm tiết điểm này, là lỗ thủng của cả phong ấn, một khi chen vào trận kỳ, lực lượng trong đó không cách nào tích góp, nguyên nhân chính là như thế, tới lâu như vậy, lại có thể quên chuyện này.

– Thử một chút!

Trương Huyền âm thầm nhẹ gật đầu.

Mặc kệ vị trí này phải hay không, chỉ có tự mình thí nghiệm mới có thể biết được, mà ngoại trừ nơi đây, địa phương khác tạm thời thật sự nghĩ không ra có cái gì đặc thù.

– Dung nham không cách nào thăm dò, Thiên Đạo Thư Viện cũng không có bất kỳ tác dụng, biện pháp duy nhất chính là tiến nhập trong đó dò xét… Ngô sư hao hết lực lượng, đến bây giờ còn không có khôi phục, chỉ có thể là ta tự mình tới!

Ngón tay của Trương Huyền chỉ về phía trước, một cái lô đỉnh thật lớn xuất hiện ở trước mắt.

Kim Nguyên đỉnh!

Gia hỏa này đã tấn cấp đến Thánh Khí trung phẩm, thực lực có thể so với Thánh Vực tứ trọng đỉnh phong, đơn đả độc đấu mà nói, khả năng không phải đối thủ của Ngô sư, nhưng mà muốn nói chống cự nhiệt độ cao, người sau tuyệt đối xa xa không bằng.

– Kim Nguyên đỉnh… Tấn cấp thành Thánh Khí trung phẩm rồi hả?

Thấy hắn đột nhiên làm ra động tác, tất cả mọi người nhìn lại, chỉ nhìn thoáng qua, sau đó sững sờ.

Đối với trấn viện chi bảo của Hồng Viễn Danh Sư Học Viện, tất cả mọi người là có nghe thấy, chỉ có Thánh Khí hạ phẩm, lúc nào biến thành trung phẩm?

Mặc dù hạ phẩm cùng trung phẩm chỉ là một tiểu cấp bậc, nhưng lại có chênh lệch tựa như thiên địa.

– Phải, tối hôm qua chủ nhân tạm thời thu một luyện khí học đồ, tùy tiện chỉ điểm luyện chế một chút, sau đó… ta đến được cấp bậc này, như thế nào, hâm mộ đi!

Thấy ánh mắt mọi người kinh ngạc, Kim Nguyên đỉnh cười to, đắc ý không nói ra được:

– Bất quá, hâm mộ cũng không có tác dụng, bản đỉnh thiên tư trác tuyệt, loại sự tình tùy tiện đột phá này, các ngươi không học được…

Tiến nhập dung nham

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Dịch: Nguyễn Khiêm.

…

– Câm miệng!

Trương Huyền nhướng mày.

– Vâng!

Nghe được quát lớn, Kim Nguyên đỉnh không dám nói nhảm nữa.

Tuy nó ngừng lại, nhưng mọi người vẫn nghe rõ, từng cái nhịn không được nhìn lại.

– Tạm thời thu luyện khí học đồ?

– Tùy tiện luyện chế? Trương viện trưởng, đây rốt cuộc xảy ra chuyện gì vậy?

Bản thân Kim Nguyên đỉnh là Thánh Khí, muốn tiến hành luyện chế, thăng cấp thực lực mà nói, ít nhất cũng phải có được thực lực Luyện Khí Sư thất tinh… Tạm thời thu cái học đồ, là cái tình huống gì?

Luyện khí học đồ, có lẽ là cấp bậc gì cũng không có, loại người này… Có thể làm cho Thánh Khí tấn cấp?

– A, đêm qua, gặp được một học đồ muốn tự sát…

Thấy ánh mắt của mọi người, Trương Huyền cũng không có gì giấu giếm, kỹ càng nói sự tình lúc trước một lần.

– Một học đồ ngay cả Phàm Khí cũng luyện chế không ra, ngươi chỉ điểm nửa canh giờ, khiến cho Kim Nguyên đỉnh tấn cấp?

– Cái này… Điều đó không có khả năng a?

Nghe xong giới thiệu, tất cả mọi người cảm thấy điên rồi.

Chỉ điểm học đồ, rèn luyện Thánh Khí hạ phẩm… Đây là đối với mình có bao nhiêu lòng tin, mới dám như thế?

Cái này phải đối với luyện khí, lý giải cao bao nhiêu, mới có thể làm được?

– Lúc trước ta nghe nói, luyện khí chi thuật của Trương viện trưởng rất mạnh, hiện tại mới biết được… Còn đánh giá thấp…

– Đúng vậy, loại năng lực luyện khí này, chỉ sợ đã đạt đến thất tinh, thậm chí đỉnh.

– Chỉ bằng vào một chiêu này, chúng ta không cách nào bằng được…

Ba đại học viện Viện trưởng, tất cả đều cười khổ.

Bọn hắn từ trong miệng Triệu Bính Tuất biết rõ vị trước mắt này luyện khí rất mạnh, nhưng chỉ cho là, đạt tới lục tinh liền cao nhất rồi, giờ phút này mới biết được, tuyệt đối không có đơn giản như vậy.

Phải biết rằng, coi như Luyện Khí Sư thất tinh đỉnh phong chính thức, cũng không có khả năng chỉ điểm học đồ, đơn giản rèn luyện Thánh Khí hạ phẩm thành công.

– Ngươi… sau khi cùng ta tách ra, cứu được người, còn vạch trần bộ mặt của một ngụy sư?

Điểm chú ý bất đồng mọi người, Lạc Nhược Hi ở một bên tú mục trợn tròn, nhìn về phía thanh niên cách đó không xa.

– Ân, sau khi ngươi rời đi, ta đang định đuổi theo, liền phát hiện có người tự sát, vì vậy… Mới làm trễ nải thời gian!

Trương Huyền gật đầu.

– Thì ra là thế…

Lắc đầu, Lạc Nhược Hi tràn đầy bất đắc dĩ.

Ngày hôm qua tức giận nghiến răng nghiến lợi, cảm thấy gia hỏa này một chút nhãn lực cũng không có, nguyên lai cũng không phải như thế.

Thân là Danh Sư, bảo vệ "Sư đạo" tôn nghiêm, rõ ràng càng thêm trọng yếu.

Biết rõ bị bản thân hiểu lầm, rồi lại không giải thích, nếu không phải Kim Nguyên đỉnh quá mức kiêu ngạo, chỉ sợ nàng đến bây giờ cũng không biết… Loại phẩm chất này, thực khiến người khâm phục.

– Ta suy đoán chỗ hạch tâm của dung nham, nơi lực lượng bộc phát là lối vào, vì vậy tính toán xuống dưới dò xét…

Không có tiếp tục thảo luận ở vấn đề này, ánh mắt Trương Huyền lần nữa nhìn sang.

– Chỗ lực lượng bộc phát?

Mọi người nhíu mày.

– Nơi này cuồng mãnh như thế, cho dù có trận pháp cùng không gian gấp, cũng sẽ bị phá huỷ, làm sao sẽ thành lập ở chỗ này?

Hàn Hội trưởng nhịn không được nói.

Nơi này hắn đã sớm quan sát, thứ nhất liền bị bài trừ.

Lực lượng phía dưới, một khi bạo tạc nổ tung, phạm vi hơn ngàn dặm đều bị tạc hủy, đủ thấy uy lực… ở dưới khí tức cuồng bạo như thế trùng kích, không gian gấp lại ổn định, trận pháp lại ổn định, cũng không chịu nổi a!

– Có phải hay không, chỉ có đi xuống xem một chút mới hiểu được, lực lượng lớn, có thể phá hủy trận pháp, cũng có khả năng duy trì trận pháp vận chuyển! Có lợi có tệ, chỉ là cấp bậc quá cao, chúng ta không thể giải thích vì sao mà thôi…

Trương Huyền khoát tay.

– Cái này…

Hàn Hội trưởng há miệng, muốn phản bác, rồi lại nói không ra lời.

Đối phương nói không sai, nước có thể chở thuyền cũng có thể lật thuyền, lực lượng hung mãnh có thể phá hủy trận pháp, nếu như có thể lợi dụng, cũng có thể trở thành động lực, để cho trận pháp phát huy ra lực lượng càng thêm đáng sợ.

Đương nhiên, cái này có thể là Trận Pháp Sư cấp bậc cao hơn mới có thể làm được, loại thực lực như hắn, kém quá xa.

– Tốt rồi, ta trước vào xem!

Giải thích xong, không nói thêm lời, Trương Huyền gọi Kim Nguyên đỉnh một tiếng, thân thể nhảy lên, lập tức nhảy vào đỉnh lô.

Gia hỏa này cực lớn, chỗ đỉnh lô dung nạp lửa than, ngồi ba bốn người cũng không thành vấn đề, vừa vặn có thể cho nó mang bản thân tiến nhập dung nham nhìn xem.

Chỉ bằng vào nó làm theo lời của mình, lấy gia hỏa này không đáng tin cậy hơn nữa tính cách lại kiêu ngạo, khẳng định cũng nhìn không ra cái gì.

– Cẩn thận…

Thấy hắn tiến nhập đỉnh lô, tùy thời đi xuống dưới, Lạc Nhược Hi nhịn không được nói.

– Ân!

Trương Huyền nhẹ nhàng cười cười.

– Ta đến rồi!

Kim Nguyên đỉnh hưng phấn la lên, vọt tới địa phương lực lượng bộc phát.

Giờ phút này, lực lượng đã bộc phát xong, đại khái sẽ có mười phút gián đoạn, vừa vặn có thể thừa dịp này tiến nhập trong đó, nếu không, một khi lực lượng bộc phát, coi như là Kim Nguyên đỉnh, cũng sẽ không chịu nổi.

Cô cô cô cô!

Lô đỉnh vừa tiến vào dung nham, lập tức phát ra thanh âm bốc lên, ngay sau đó Trương Huyền ngồi ở bên trong, liền cảm thấy bốn phía có nhiệt lượng nồng đậm liên tục kéo tới.

Kim Nguyên đỉnh là khí đỉnh, ngay cả sắt thép khoáng thạch cũng có thể hòa tan, đủ thấy độ nóng bên trong, giấu ở trong đó, tuy không tiếp xúc dung nham, nhưng trong hoàn cảnh bịt kín, nhiệt lượng không cách nào toả ra, độ nóng cũng không thấp hơn bên ngoài bao nhiêu.

Nhẹ nhàng cười cười, chân khí trong cơ thể Trương Huyền vận chuyển, lập tức cảm giác áp lực nhỏ đi rất nhiều, thân thể nhoáng một cái, đứng dậy:

– Kim Nguyên đỉnh, dừng lại!

– Đứng ở chỗ này?

Lô đỉnh sững sờ.

Hiện tại bọn hắn mới tiến nhập dung nham, ngay cả mười thước cũng chưa tới, cái này dừng lại… Làm gì?

– Ân!

Trương Huyền gật đầu:

– Không cần tiến quá sâu… Ở chỗ này chờ ta!

Nói xong, tinh thần khẽ động, Vu Hồn lập tức thoát khỏi thân thể, thẳng tắp chui ra ngoài, tiến nhập dung nham.

Thực lực của Kim Nguyên đỉnh coi như gia tăng lên không ít, nhưng hơn bốn mươi mét cũng là cực hạn, hơn nữa một chuyến qua lại, nguy hiểm không nói, càng phiền toái, bởi vậy, để cho nó tiến nhập chỉ là lấy cớ, vì bảo hộ nhục thân mà thôi!

Mục đích thực sự của hắn là Vu Hồn!

Vu Hồn vô hình vô chất, tuy cũng sẽ bị dung nham cực nóng ảnh hưởng, rồi lại không quá lớn, hơn nữa, ở trong đó xuyên thẳng qua, tốc độ không giảm, tất nhiên có thể đi vào địa phương càng sâu, dò xét ra càng nhiều huyền bí.

– Quả nhiên giống như suy đoán, Vu Hồn tiến nhập trong đó, chẳng những sẽ không bị thương tổn, còn có thể hấp thu lực lượng, trở nên càng thêm lớn mạnh!

Hồn phách tiến nhập nham thạch nóng chảy, ánh mắt Trương Huyền sáng lên.

Hắn Vu Hồn, là Thiên Đạo công pháp tu luyện, không sợ cực nóng cùng kiêu dương, nếu đổi lại Vu Hồn Sư bình thường, toàn thân âm lãnh, đừng nói tiến nhập trong đó, chỉ sợ ở trong lô đỉnh này, cũng bị chôn sống nướng chết.

– Cái nhiệt lượng này, có thể rèn luyện binh khí, để cho tạp chất giảm bớt, có phải cũng có thể rèn luyện hồn thể hay không?

Trong lòng đột nhiên động.

Vu Hồn hồn thể, tuy vô hình vô chất, rồi lại giống như Nguyên Thần, thuộc về có ý thức, tồn tại không thể thật hơn, nếu như binh khí có thể rèn luyện, vì sao thứ này không thể?

– Thử một chút…

Tinh thần khẽ động, hồn thể yên tĩnh lơ lửng ở trong dung nham, chậm chạp hấp thu nhiệt lượng chung quanh.

Xì xì xì xì…!

Nhiệt lưu lập tức lao qua, để cho hồn phách của hắn ở dưới nhiệt lượng cực lớn, trở nên cứng cáp hơn, càng cường đại hơn, tạp chất ẩn chứa trong đó giống như tưởng tượng, không ngừng bị thanh trừ.

– Quả nhiên có thể thực hiện…

Mắt sáng rực lên.

Hồn thể của hắn cho tới nay đều cảm thấy quá mức mập mạp, tiến nhập nhục thân cũng cực kỳ phiền toái, muốn rèn luyện, rồi lại thủy chung làm không được, nham thạch nóng chảy này, độ nóng rất cao, vừa vặn phù hợp.

– Bất quá, trước không vội tu luyện, ở chỗ này, mười phút bộc phát năng lượng một lần, hồn thể có thể sẽ không bị thương tổn, nhưng Kim Nguyên đỉnh có khả năng sẽ bị chấn bay ra ngoài, thật muốn như vậy thì phiền toái…

Tuy rất muốn tu luyện, dùng sức rèn luyện hồn phách, nhưng rõ ràng, bây giờ không phải là thời điểm rèn luyện, nhẹ nhàng cười cười, tiếp tục bay xuống.

Hiện tại quan trọng nhất là tìm được cửa vào di tích ở đâu, còn tu luyện, hoàn toàn có thể đợi một lát nữa lại nói.

Vu Hồn một đường đi xuống, giống như Ngô sư nói, càng xuống dưới, nhiệt độ càng lớn, tựa hồ có phân khu, mười thước làm một giới hạn.

– Dựa theo phỏng đoán, Thánh Vực nhất trọng có thể hoạt động ở trong phạm vi mười thước, nhị trọng, hai mươi mét là cực hạn, dùng cái này suy ra, Ngô sư là Thánh Vực tứ trọng, vì vậy tối đa đi tới bốn mươi mét, xa hơn, liền không làm được!

Tốc độ của Vu Hồn rất nhanh, mấy hơi thở sau, đã đến chiều sâu bốn mươi mét, cảm thụ độ nóng biến hóa, trong lòng Trương Huyền phỏng đoán.

– Bốn mươi mét quả nhiên đủ nóng, hiện tại coi như ta là trạng thái Vu Hồn, cũng có chút khó có thể chống chọi…

Ba mươi mét đầu, thân là Vu Hồn, cảm giác ảnh hưởng không lớn, nhưng đến bốn mươi mét, lập tức cảm thấy nhiệt lượng kéo tới, coi như là hồn phách, cũng có chút chống chọi không được.

– Tiếp tục!

Thiên Đạo Vu Hồn công pháp vận chuyển ở trong người, cũng không ngừng nghỉ, đột phá gông cùm xiềng xích bốn mươi mét, tiếp tục phóng xuống dưới.

Thoáng qua một cái giới hạn, lập tức cảm thấy như tiến vào nồi chảo, coi như là trạng thái của hắn bây giờ, cũng bị thiêu cháy có chút vặn vẹo, mặc dù không có mồ hôi, lại cảm thấy hồn thể mập mạp tùy thời không chịu nổi, trực tiếp tan vỡ.

– Không được… Đây là địa phương cường giả Xuất Khiếu Cảnh mới có thể tiến nhập, mặc dù ta là Vu Hồn, cũng đạt đến cực hạn…

Sắc mặt trầm xuống.

Vốn nghĩ rằng tới bằng vào hồn phách, khẳng định có thể tiến nhập càng sâu, sẽ không chịu ảnh hưởng, hiện tại xem ra, còn là quá coi thường độ nóng của dung nham rồi.

Có thể làm cho Danh Sư Thánh Vực tứ trọng cũng không chịu nổi, Vu Hồn của hắn trước mắt chỉ có thực lực Hóa Phàm cửu trọng, không chịu nổi cũng rất bình thường.

Nghiến răng, lại bơi tới một khoảng cách, vừa qua khỏi phạm vi năm mươi thước, lập tức cảm thấy hồn phách bắt đầu sụp đổ, dĩ nhiên không cách nào khống chế.

Nhiệt lượng càng lớn, hoạt tính vật chất liền càng lớn, trở nên càng thêm không ổn định, thật giống như rất nhiều binh khí thể rắn, ở dưới cực nóng, biến thành chất lỏng vậy.

Coi như là Vu Hồn không thuộc về vật chất, nhưng bốn phía hoạt tính quá lớn, không gian cũng trở nên không ổn định, huống chi là một hồn phách, lập tức muốn sụp đổ xuống.

Vội vàng lùi về đến năm mươi thước, lần này cảm thấy nhẹ nhõm hơn rất nhiều, đồng thời nhăn mày lại.

– Đã đi vào hơn 50m, cũng không phát hiện tung tích di tích, chẳng lẽ… Suy tính sai rồi, không có ở nơi đây?

Vừa rồi tiến nhập sáu mươi mét, như trước không phát hiện cái gì, chẳng qua là cảm thấy càng ngày càng nóng, độ nóng càng ngày càng cao, có lẽ giống như Ô Thiên Khung nói, sắp tiếp xúc Địa Tâm Dung Nham rồi.

Địa phương nóng như vậy, trận kỳ cũng hòa tan, cho dù có không gian gấp, khẳng định cũng sẽ không chịu nổi, chẳng lẽ, lúc trước tính toán sai lầm, cái gọi là cửa vào di tích, cũng không ở vị trí này?

Đang trầm tư, đột nhiên phía dưới có một tiếng vang thật lớn, tựa như cối xay xoay tròn.

– Nguy rồi? Sao lần này lực lượng sớm bạo phát… Đã xong…

Đồng tử co rụt lại, sau đó chứng kiến phía dưới có một cỗ lực lượng cường đại mãnh liệt phun đến hắn!

Nghịch Chuyển Hồi Thiên Trận

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Dịch: Nguyễn Khiêm.

…

Cỗ lực lượng này mênh mông hung mãnh, như triều dâng, còn không có động tác, liền xuất hiện ở trước mắt.

Vu Hồn lung lay một cái, đang muốn đào tẩu, đã cảm thấy ánh mắt hoa lên, chỗ dung nham bị lực lượng xé rách, từng tầng phòng ốc xuất hiện trong tầm mắt, tựa như ảo ảnh.

– Quả nhiên ở phía dưới…

Ý niệm trong đầu vừa sinh ra, liền cảm thấy lực lượng nghiền ép tới, ngăn cản không nổi, không ngừng bay lên.

Ầm ầm!

Ngay sau đó liền chứng kiến Kim Nguyên đỉnh ở trên không bị lực lượng xông lên, cũng thẳng tắp lao ra nham thạch nóng chảy, hung hăng đâm vào phía trên phong ấn, phát ra minh hưởng như hoàng chung đại lữ.w

May mắn gia hỏa này tấn cấp đến Thánh Khí trung phẩm, hơn nữa lực lượng phóng ra, không có biện pháp chồng lên, nếu không, chỉ bằng vào lần này, không chết cũng muốn lột da.

– Trương viện trưởng…

– Trương sư!

Chứng kiến lực lượng bộc phát, Kim Nguyên đỉnh lao ra, mọi người canh giữ ở phía ngoài, toàn bộ giật nảy mình, đồng loạt vọt tới.

– Nguy rồi…

Đồng tử của Trương Huyền co rụt lại.

Trong lô đỉnh chỉ có nhục thân, nếu như mọi người vây tới, bằng vào thực lực của bọn hắn, tất nhiên có thể phát hiện Vu Hồn, còn muốn trở về liền khó khăn!

Một khi bị phát hiện, đường đường Danh Sư Học Viện Viện trưởng, lại có thể tu luyện Vu Hồn chi thuật, còn đối đãi bản thân thế nào?

Nhưng hồn phách không quay về, chỉ có nhục thân, không khác người chết, vạn nhất đám người kia cảm giác mình chết, thương tâm hoả táng thì làm sao bây giờ?

Coi như không làm như vậy, nhục thân Vô Niệm Vô Tưởng, gặp được nguy hiểm liền chiến đấu, thực cùng bọn họ đánh nhau, thuận tiện lại giết chết mấy cái… Cũng sẽ khiến người ta đau đầu không thôi.

Tràn đầy lo lắng, đang muốn lao ra dung nham, cuối cùng ngừng lại, vội vàng đưa tin cho Kim Nguyên đỉnh.

Bọn người Ngô sư, Hàn Hội trưởng là cường giả Thánh Vực tứ trọng, thần thức càn quét, chỉ cần Vu Hồn đi ra, khẳng định có phát hiện, biện pháp tốt nhất là để cho gia hỏa này lần nữa tiến nhập dung nham.

– Trở về!

Ý niệm truyền đi tới.

– Không đi, quá nguy hiểm…

Kim Nguyên đỉnh liên tục lắc lư.

Nói giỡn, xuống một lát thiếu chút nữa bị hủy, nó cũng không ngốc, chạy tới chịu chết sao.

Thấy một khí đỉnh lại có thể sợ chết như thế, Trương Huyền cảm thấy phổi sắp tức điên.

Cái này gọi là chuyện gì… Nhiều Danh Sư như vậy, còn không sợ chết, ngươi một cái Thánh Khí lại sợ chết đi sống lại, ngẫm lại cũng choáng váng.

– Chỉ cần tới đây, ta nghĩ biện pháp cho ngươi đạt tới Xuất Khiếu Cảnh!

Rơi vào đường cùng, Trương Huyền đành phải đáp ứng chỗ tốt.

Tuy gia hỏa này có chút sợ chết, nhưng độ trung tâm là không thể nghi ngờ.

– Xuất Khiếu Cảnh? Thật?

Kim Nguyên đỉnh mãnh liệt nhảy dựng lên.

Thánh Khí Xuất Khiếu Cảnh bất đồng nhân loại, nhân loại là Nguyên Thần xuất khiếu, dạ hành trăm vạn dặm, mà Thánh Khí, đạt tới loại cảnh giới này, linh tính càng thêm rõ ràng, cường đại giống như Nguyên Thần, tuy không cách nào thoát khỏi thân thể ngao du, cũng đã có thể khống chế hình thái cải biến, dài ra tay chân!

Dù cực kỳ xấu xí, quái dị, nhưng cũng tương đương đã có sinh mệnh tự chủ, đối với Thánh Khí mà nói, tuyệt đối là một tiến bộ lớn.

– Yên tâm, ta nói chuyện luôn luôn giữ lời!

Trương Huyền nói.

Dù để cho Thánh Khí tấn cấp rất khó, nhưng cũng không phải không có cách nào, trong tay hắn còn có lúc trước Ngô Dương Tử lưu lại Kim

Tinh Huyền Thạch, chỉ cần có thể luyện hóa dung nhập vào trong cơ thể gia hỏa này, để cho nó tấn cấp rất dễ dàng.

Đương nhiên, thứ này rất khó luyện hóa, Địa Hỏa thông thường căn bản làm không được, coi như là dung nham phía dưới, có thể hoàn thành hay không cũng chưa biết chừng.

– Tốt!

Nghe được hứa hẹn, Kim Nguyên đỉnh sẽ không quản mọi người vây quanh, thét lên một tiếng, lao đến dung nham phía dưới.

– Cái này…

Thấy gia hỏa này vội vàng hấp tấp, lại phóng vào trong dung nham, tất cả mọi người đều ngẩn người, hai mặt nhìn nhau, không rõ ràng cho lắm.

Phù phù!

Tiến nhập dung nham, Trương Huyền khống chế Vu Hồn, lặng lẽ trở lại nhục thân, rồi mới từ trong lô đỉnh bay ra, trở lại trước mặt mọi người.

– Trương sư, ngươi không sao chứ…

Tất cả mọi người đều tràn đầy lo lắng nhìn qua.

– Không có việc gì!

Trương Huyền lắc đầu:

– Vừa rồi ta ở phía dưới phát hiện rất nhiều lầu gác, nếu như đoán không sai, di tích ngay ở phía dưới!

– Nhiều bao nhiêu?

Ngô sư nhịn không được hỏi.

– Cái này… Nhìn ra mà nói, chừng một trăm mét!

Suy nghĩ một chút, Trương Huyền nói.

Mặc dù chỉ là kinh hồng thoáng nhìn, nhưng mượn thực lực của hắn, khoảng cách này, có lẽ không kém nhiều.

– 100m?

Sắc mặt mọi người đều biến đổi.

Ngô sư cũng chỉ tiến nhập chừng bốn mươi thước, thiếu chút nữa chết rồi, 100m… Căn bản chính là nhiệm vụ không thể hoàn thành!

Biết rõ di tích ở địa phương nào, rồi lại vào không được, cái đó và không biết có gì khác nhau?

– Ngươi còn có biện pháp không?

Ngô sư nhìn về phía Hàn Hội trưởng, đã thấy hắn lắc đầu, vẻ mặt cười khổ.

Sâu như vậy, căn bản không có khả năng đi vào a.

– Ta có biện pháp…

Chần chừ một chút, Trương Huyền nói.

– A?

Mọi người đồng loạt nhìn qua.

– Vừa rồi cỗ năng lượng kia, cường đại đến cực điểm, toàn lực trùng kích xuống, dung nham sẽ tách ra, nói cách khác, một khi năng lượng trùng kích, sẽ xuất hiện dung nham chân không, hình thành một thông đạo có thể để người thông qua… Chúng ta hoàn toàn có thể thừa dịp lúc này, tiến nhập trong đó!

Trương Huyền chậm rãi nói.

Vừa rồi sở dĩ Vu Hồn có thể chứng kiến tình cảnh phía dưới, đúng là bởi vì dung nham bị tách ra, lúc này chỉ cần tốc độ nhanh, hoàn toàn có thể lao xuống.

– Biện pháp này, mặc dù không tệ, nhưng… Hầu như là không thể nào hoàn thành a!

– Đúng vậy, cỗ lực lượng này cường đại như thế, Kim Nguyên đỉnh cũng chống chọi không được, bị chấn ra, muốn ngược dòng mà lên… Làm sao có thể!

Hàn Hội trưởng cùng Ngô sư liếc mắt nhìn nhau, đồng thời lắc đầu.

Phương pháp mặc dù tốt, thoạt nhìn cũng là biện pháp tốt nhất trước mắt, đáng tiếc, làm không được.

Lực lượng cường đại như vậy, thật muốn tiến nhập trong đó, không bị xé nát ngay tại chỗ cũng không tệ rồi, còn muốn ngược dòng mà lên, trong thời gian ngắn đi đến khoảng cách 100m, căn bản không có khả năng.

Coi như có thể tiến lên, vạn nhất mới đi một nửa, dung nham khép lại, là tương đương hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

– Ngược dòng mà lên, hoàn toàn chính xác rất khó… Bất quá, nếu chúng ta theo sau lực lượng đi vào thì sao?

Trương Huyền nói.

– Đi theo đằng sau lực lượng?

Mọi người không hiểu.

Cỗ lực lượng này, là từ dưới hướng lên, làm sao theo ở phía sau?

– Trương viện trưởng có ý tứ là… dùng trận pháp đặc thù hội tụ cỗ lực lượng này, sau đó từ phía trên công kích xuống dưới?

Hàn Hội trưởng tựa hồ hiểu được, nhịn không được nói.

– Không sai!

Trương Huyền gật đầu.

– Nhưng… Cái này sẽ chỉ càng thêm nguy hiểm, cỗ năng lượng này lớn như thế, một khi hội tụ không được, rất dễ dàng sụp đổ…

Hàn Hội trưởng vội nói.

– Trận pháp hội tụ?

– Lực lượng càng lớn?

Nghe được hai người đối thoại, mọi người cũng đều hiểu được, sắc mặt đều biến đổi.

Phía dưới tuôn ra lực lượng, bọn hắn là tận mắt thấy, cường đại đến cực điểm, hội tụ lên, thay đổi phương hướng công kích dung nham phía dưới… Thành công còn tốt, một khi thất bại, đoán chừng tất cả mọi người sẽ bị nổ chết ngay tại chỗ.

– Vậy ngươi còn có biện pháp khác không?

Trương Huyền nhìn qua.

– Ta…

Hàn Hội trưởng cứng đờ, nói không ra lời.

Sâu hơn trăm thước, hoàn toàn chính xác không có biện pháp đi vào, đây có lẽ là phương pháp tốt nhất.

– Phong ấn đã đóng cửa, chúng ta ra không được, vào không được di tích chính là chết, đã như vậy, còn không bằng liều một lần!

Trương Huyền nói.

Mọi người gật đầu.

Hiện tại bọn hắn không có biện pháp nào khác, chỉ có thể liều, nếu không một mực ở chỗ này, cũng đồng dạng chỉ còn đường chết.

– Làm sao bây giờ?

Tất cả mọi người là Danh Sư, làm việc quyết đoán, cũng đều ôm quyết tâm hắn phải chết mới đến đấy, rất nhanh liền thương nghị hoàn tất, đồng loạt nhìn lại.

– Rất đơn giản, các ngươi giao tất cả trận kỳ thất tinh cấp cho ta, sau đó thống nhất nghe ta chỉ huy, đến lúc đó, toàn bộ tiến nhập Kim Nguyên đỉnh, cùng xông vào là được!

Trương Huyền nói.

Kim Nguyên đỉnh là Thánh Khí, có thể lớn có thể nhỏ, có thể cưỡi năm ba người, cũng có thể để cho ba mươi người đồng thời đi vào, không có chen chúc chút nào.

Mọi người bay mà nói có nhanh có chậm, ngược lại không bằng dừng lại ở trong Kim Nguyên đỉnh, một là an toàn, thứ hai, tốc độ sẽ càng mau lẹ.

– Tốt!

Nghe được an bài, mọi người nhẹ gật đầu.

Trận kỳ thất tinh, không ít người đều có, nhất là Hàn Hội trưởng, trên người hắn nhiều nhất, Trương Huyền tiếp nhận đếm chừng hơn năm trăm cây, nhịn không được nhẹ gật đầu.

Nhiều như vậy, khẳng định đủ rồi.

Trước mắt quan trọng nhất là, làm sao bố trí một trận pháp có thể hội tụ lực lượng cuồng bạo ở phía dưới.

Cấp bậc không thể quá thấp, ít nhất phải đạt tới thất tinh đỉnh phong mới được.

– Hàn Hội trưởng, ngươi là Thanh Nguyên đế quốc Trận Pháp Sư Công Hội Hội trưởng, trên thân có thư tịch hoặc trận đồ về trận pháp không?

Trương Huyền nhìn qua.

– Trận pháp thư tịch? Ta có không ít…

Nghe được hắn muốn thư tịch, Hàn Hội trưởng sửng sốt một chút, kìm lòng không được có chút ngẩn ngơ.

Sắp bày trận, muốn thư tịch làm gì?

– Tất cả đều lấy ra… Những người khác nếu có thư tịch về trận pháp, cũng có thể lấy ra, một lát nữa chúng ta muốn bố trí trận pháp, liên quan trọng đại, coi như là ta, cũng không dám sơ sẩy, cần nhìn nhiều một chút, từ trong đó tìm kiếm được phương hướng!

Nhìn quanh một vòng, Trương Huyền nói.

– Tốt!

Mọi người biết rõ liên lụy thật lớn, tất cả đều không hề từ chối, lấy thư tịch về trận pháp mà mình mang theo ra.

Hàn Tự không hổ là trận pháp Công Hội Hội trưởng, thư tịch rất nhiều, về Trận Pháp Sư thất tinh, thì có mấy nghìn bản, những người khác tập hợp, chung vào một chỗ vậy mà vượt qua một vạn bản.

Ánh mắt Trương Huyền đảo qua thư tịch, nội dung trong đó lập tức khắc sâu vào trong đầu, tạo thành Thiên Đạo trận pháp.

Ý thức liên tục học tập bí tịch vừa mới hình thành, bản thân thì mở ra từng quyển thư tịch, giả bộ như nghiên cứu.

Một lúc lâu sau, Thiên Đạo trận pháp thất tinh cấp, hoàn toàn học được, thấu hiểu.

– Tốt rồi, ta đã tìm được phương pháp, các ngươi thu hồi thư tịch đi!

Dặn dò một tiếng, Trương Huyền nhắm mắt lại, cẩn thận cân nhắc, rất nhanh, một trận pháp xuất hiện ở trong đầu.

Học tập xong Thiên Đạo trận pháp thất tinh, đối với trận pháp lý giải, dĩ nhiên đạt đến thất tinh đỉnh phong, thậm chí có thể so sánh một ít Trận Pháp Sư bát tinh sơ kỳ.

Lại căn cứ địa hình xếp đặt thiết kế mà nói, liền dễ dàng hơn nhiều.

– Bố trí Nghịch Chuyển Hồi Thiên Trận thất tinh đỉnh phong là được, Chỉ là… Trận pháp này đối với Linh Hồn yêu cầu thật lớn, thực lực của ta bây giờ còn bố trí không ra…

Trương Huyền nhíu mày.

Hiện tại cục diện này, bố trí Nghịch Chuyển Hồi Thiên Trận thất tinh đỉnh phong, thì có thể triệt để giải quyết, chỉ là… Trận pháp này đối với hồn lực yêu cầu cực cao, hắn chỉ có Tòng Thánh, coi như có thể vượt cấp chiến đấu, cũng nhiều nhất tương đương Thánh Vực nhị trọng, khoảng cách có thể bố trí ra trận pháp này, còn kém một đoạn rất lớn.

– Trừ khi… Vu Hồn của ta có thể càng tiến một bước…

Trong lòng khẽ động

Di tích xuất hiện

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Dịch: Nguyễn Khiêm.

…

Bây giờ Vu Hồn của hắn, thực lực chỉ có Hóa Phàm cửu trọng, tuy so với linh hồn một ít cường giả Thánh Vực còn muốn mạnh hơn không ít, nhưng cách có thể bố trí trận pháp này, còn kém một đoạn rất lớn.

Trận pháp này, là thất tinh đỉnh phong, cường giả Thánh Vực tứ trọng lợi dụng lực lượng Nguyên Thần mới có thể hoàn thành, Vu Hồn cùng Nguyên Thần có cách làm khác nhau nhưng kết quả lại giống nhau đến kì diệu, chỉ là, hiện tại quá yếu, còn chưa đủ để làm được.

Trừ khi, có thể làm cho nó càng tiến một bước!

Đương nhiên, Hàn Hội trưởng là Trận Pháp Sư thất tinh đỉnh phong, ở địa phương khác bố trí trận pháp này, cũng có thể làm được, nhưng phía dưới đều là dung nham, hơn nữa cần trong nháy mắt lực lượng bộc phát, hình thành trận pháp, hơn nữa kích hoạt, sai số ít nhất ở trong một cái hô hấp, điểm ấy… Đối phương khẳng định không làm được.

Hơn nữa, trận pháp chỉ có chính mình bố trí mới có thể hoàn mỹ khống chế, một khi không may xuất hiện, bỏ qua vị trí di tích, uổng công giày vò nửa ngày, gây chuyện không tốt còn sẽ để cho tất cả mọi người chết ở bên trong.

– Ta đã nghĩ kỹ bố trí như thế nào, bất quá, còn cần sớm chuẩn bị một chút!

Nhìn quanh một vòng, Trương Huyền nhìn về phía mọi người, nói:

– Ta sẽ cùng Kim Nguyên đỉnh lần nữa tiến nhập dung nham, tính toán phương vị, lần này đi thời gian khả năng rất dài, mọi người ở bên ngoài kiên nhẫn chờ đợi là được, sẽ không xuất hiện nguy hiểm!

Hắn tính toán tiến nhập dung nham, tu luyện Vu Hồn, khả năng phải cần một khoảng thời gian, sớm nói trước, nếu không, miễn cho mọi người lo lắng, chạy tới tìm kiếm thì phiền toái.

Mọi người gật đầu.

Thương nghị xong, Trương Huyền không nói thêm lời, thân thể nhoáng một cái, lần nữa tiến vào Kim Nguyên đỉnh, người sau gào thét một tiếng, thẳng tắp bay về phía nham thạch nóng chảy, sau một khắc liền rơi vào trong đó.

Lần này rơi vào địa phương cách chỗ lực lượng phun ra có chút khoảng cách, liền không có bất kỳ nguy hiểm.

Tiến nhập nham thạch nóng chảy, lô đỉnh lơ lửng ở vị trí chừng mười thước, tránh thoát thần thức của mọi người, chuẩn bị thỏa đáng, đang định Vu Hồn ly thể, trong lòng Trương Huyền khẽ động.

Vù vù!

Một cái thân ảnh giống như đúc cũng xuất hiện ở trong lô đỉnh.

Phân thân!

Nơi này có thể rèn luyện Linh Hồn, vừa vặn cũng làm cho tên kia ma luyện một chút, tăng lên thực lực.

Hai người câu thông hoàn tất, biết tình huống trước mắt, ánh mắt phân thân sáng lên.

Phần phật!

Vu Hồn bay ra:

– Ta vào xem!

Nói xong, liền bay nhanh xuống phía dưới.

Thấy gia hỏa này so với mình chạy còn nhanh, Trương Huyền bất đắc dĩ lắc đầu, Vu Hồn cũng theo ở phía sau chui vào.

Đã có kinh nghiệm lần trước, lần này không có ngừng, thẳng tắp bay xuống dưới.

Hai mươi mét, ba mươi mét, bốn mươi mét…

Thời gian nháy con mắt liền đi tới phạm vi năm mươi mét.

Độ nóng càng cao, đối với Linh Hồn rèn luyện càng có hiệu quả, tuy phạm vi năm mươi mét để cho hồn phách khó có thể thừa nhận, nhưng hiệu quả cũng lớn nhất, càng sâu liền kiên trì không nổi.

– Phân thân đâu?

Ngừng lại, khoanh chân ngồi xuống, đang định tu luyện, đột nhiên nhớ tới gia hỏa kia tới trước hắn, nhìn chung quanh một vòng, lúc này mới phát hiện, chẳng biết lúc nào đã chạy đến địa phương sáu mươi mét, hai mắt nhắm nghiền.

Hỏa diễm cực nóng, dọc theo hồn thể của hắn lưu chuyển, rèn luyện Linh Hồn, để cho khí tức của đối phương trở nên càng ngày càng mạnh.

– Lại có thể đến sáu mươi mét?

Trương Huyền mở to hai mắt nhìn.

Cái phân thân này, cùng hắn từ một Linh Hồn phân liệt ra, bản thân đã dùng hết nỗ lực mới tiến nhập năm mươi, hắn lại có thể chạy càng sâu…

– Ta giúp đỡ Ngụy Như Yên, tổn hao không ít hồn lực, ở Viện Trưởng Lăng phân liệt ra ý thức, lại có hao tổn… Gia hỏa này vốn cường đại hơn ta một ít, hiện tại tự nhiên mạnh hơn…

Rất nhanh, liền nghĩ rõ xảy ra chuyện gì, Trương Huyền tràn đầy phiền muộn.

Vì để cho Ngụy Như Yên thanh tỉnh, tổn thất một phần Linh Hồn, hơn nữa về sau phân liệt ý niệm… Tuy đã nhận được bổ sung, trên thực tế Linh Hồn không tinh khiết, không bằng lúc trước phân liệt.

Bởi vậy, đối phương có thể tiến nhập càng sâu, vượt xa bản thân.

– Không được, phải tu luyện nhanh hơn, nếu không, nếu như ngay cả phân thân cũng không sánh bằng, ta làm bản thể, liền thật xấu hổ chết người ta rồi…

Ánh mắt giương lên, Trương Huyền cảm nhận được cảm giác áp bách nồng đậm.

Những người khác là treo lên đánh phân thân, bản thân mỗi ngày bị phân thân treo lên đánh, cái này gọi là chuyện gì!

Nhắm mắt lại, ý niệm tập trung, Thiên Đạo Vu Hồn công pháp vận chuyển, hỏa diễm cực nóng chung quanh chậm rãi dung nhập trong cơ thể, thiêu cháy Linh Hồn, để cho hồn phách vốn có chút tán loạn, càng thêm ngưng thực, càng thêm mạnh mẽ.

Cô cô cô!

Lúc trước ở Địa quật, dung hợp rất nhiều pháp quyết tu luyện của Dị Linh tộc, để cho Hóa Phàm cửu trọng Vu Hồn công pháp lột xác thành Thiên Đạo công pháp, hồn lực cũng thuận lợi đạt đến 3400 vạn đỉnh.

Giờ phút này trải qua rèn luyện, hồn thể vượt qua mười mét, hình thể càng ngày càng nhỏ, nhưng lực lượng có gia tăng thật lớn.

3500 vạn đỉnh!

3600 vạn đỉnh!

3700 vạn đỉnh!

…

Kèm theo thời gian chuyển dời, lực lượng càng ngày càng mạnh, khí tức cả người càng thêm ngưng trọng hùng hậu.

Rặc rặc!

Không biết qua bao lâu, lực lượng hồn thể cuối cùng không chịu nổi, đột phá cực hạn, từ Hóa Phàm cửu trọng, đạt đến Bán Thánh cấp.

– Đột phá?

Hắn không có pháp quyết tu luyện Vu Hồn Bán Thánh cấp, vốn tưởng rằng, muốn đột phá hầu như không có khả năng, nằm mơ cũng không nghĩ đến, ở trong nham thạch nóng chảy, lại có thể hoàn thành.

Xem ra Linh Hồn cũng không phải là càng lớn càng tốt, còn muốn chiết xuất, độ tinh khiết càng cao, liền càng linh hoạt, thực lực càng mạnh.

Có chút tương tự chân khí.

Đột phá gông cùm xiềng xích, sảng khoái tinh thần, cúi đầu nhìn về phía phân thân, đã thấy gia hỏa này cũng đã đột phá, hơn nữa nhìn bộ dạng, đã đạt tới Bán Thánh trung kỳ rồi.

– Hừ!

Cắn răng một cái, Trương Huyền bơi tới vị trí sáu mươi mét.

Lúc trước tiến nhập nơi đây, sẽ có loại vỡ vụn, mà bây giờ, hồn thể củng cố, đã hoàn toàn có thể thừa nhận.

– Tiếp tục!

Biết rõ nếu muốn đuổi theo gia hỏa này, nhất định phải càng thêm nghiêm khắc với mình mới được, không lưu lại chút nào, tiến nhập phạm vi bảy mươi mét.

Vừa đi tới nơi này, lập tức cảm thấy Linh Hồn run rẩy, lần nữa có loại cảm giác muốn vỡ vụn, không dám xâm nhập, khoanh chân ngồi xuống, tiếp tục rèn luyện.

Kèm theo tốc độ rèn luyện nhanh hơn, thực lực của Trương Huyền cũng càng ngày càng mạnh.

Hồn thể cũng từ lúc trước hơn mười mét, một lần nữa về tới mười mét.

– Có thể trở về đến dưới mười mét mà nói, thực lực còn sẽ bạo tăng…

Trương Huyền biết rõ mười mét đối với hồn thể mà nói, là một đường ranh giới cực lớn, lúc trước chính là bởi vì đột phá gông cùm xiềng xích này, mới khiến cho Huyễn Vũ đế quốc Hóa Thanh Trì nổ thành bột phấn.

Nếu như lúc này, mượn nhờ nham thạch nóng chảy, một lần nữa áp chế hình thể, về sau tiến nhập nhục thân sẽ trở nên càng thêm thuận tiện không nói, thực lực tất nhiên còn sẽ càng thêm tiến bộ.

Lực lượng hỏa diễm du tẩu ở trong người, rèn luyện hồn phách, để cho hắn tựa như đặt ở trong ngọn lửa thiêu cháy, đau đớn kịch liệt khiến người ta khó có thể chịu được.

Cắn răng kiên trì, không biết qua bao lâu, trong cơ thể lần nữa nổ vang.

Hình thể dĩ nhiên đột phá mười mét gông cùm xiềng xích, tu vi cũng thuận lợi đạt đến Bán Thánh trung kỳ.

– Thành công…

Ánh mắt sáng lên, vội vàng nhìn lại, phát hiện phân thân dĩ nhiên không có ở đây, cúi đầu nhìn, đã thấy hắn chẳng biết lúc nào đã đi tới địa phương 80 mét, nhắm mắt tu luyện, hình thể lại chỉ tương đương 9m, thực lực đạt đến Bán Thánh hậu kỳ.

– Gia hỏa này…

Không nghĩ tới đối phương thủy chung nhanh hơn mình, Trương Huyền có chút gấp, thân thể nhoáng một cái, cũng bơi xuống dưới.

Hồn lực lần nữa trở lại phạm vi mười mét, càng thêm ngưng kết, lúc trước 80m để cho hắn tùy thời tan vỡ, đã hoàn toàn không còn áp lực.

Tiếp tục du tẩu, đến địa phương 90 mét, dừng lại tu luyện, lần này tốc độ tiến bộ rất nhanh, không đến mười phút, hồn thể cũng thu nhỏ lại đến 9m, biết rõ phân thân còn nhanh hơn mình, chẳng muốn tiếp tục đi xem, tăng thêm tốc độ, 20 phút sau, cuối cùng đạt đến tám mét, thực lực cũng tới đến Bán Thánh đỉnh phong, tùy thời đột phá.

Tu luyện tới loại cảnh giới này, biết rõ phạm vi 90 mét đối với hắn đã không còn tác dụng, lúc này mới đứng dậy, bơi xuống, quả nhiên thấy phân thân đã đi tới địa phương 100 mét.

Giờ phút này, thực lực của nó tương tự mình, cũng là Bán Thánh đỉnh phong, bất quá, không có tiếp tục tu luyện, mà nhìn xem cái gì đó.

Đi vào trước mặt, Trương Huyền cũng nhìn sang, nhịn không được sững sờ.

Chỉ thấy dưới 100 mét không có dung nham nữa, mà là một vách ngăn thật lớn, phía dưới lầu gác tầng tầng, đúng là bộ dáng lúc trước thấy.

– Chẳng lẽ đây là di tích? Quả nhiên giấu ở phía dưới…

Trong lòng chấn động, Trương Huyền mắt sáng rực lên.

Lúc trước kinh hồng thoáng nhìn, còn không dám xác nhận, hiện tại tuyệt đối dám trăm phần trăm xác nhận.

Đây chính là di tích bọn họ muốn tìm.

Chỉ là… nó ẩn giấu ở chỗ này, lúc trước đám người lão Viện trưởng, rút cuộc là vào bằng cách nào?

Ngón tay chạm đến vách ngăn, giống như màn ánh sáng màu trắng phía trên, thời điểm không có mở ra, căn bản không cách nào mở ra, coi như lấy thực lực của hắn, cũng phá giải không được.

Dọc theo vách ngăn chậm rãi du tẩu, đột nhiên nhíu mày, đồng tử co rụt lại.

– Dị Linh tộc…

Chỉ thấy bên trong, vài đầu Dị Linh tộc chậm rãi đi về phía trước, cũng không phát hiện hai người giấu ở đằng sau vách ngăn.

Mấy cái này đều có thực lực Thánh Vực nhất trọng, một thân khí tức sát lục, khiến người ta hoảng sợ.

– Xem bọn hắn làm gì…

Trong lòng Trương Huyền ngạc nhiên.

Bọn hắn vì đi tới nơi này, hao tốn không biết bao nhiêu, đến bây giờ còn bị vây ở trên dung nham, bọn Dị Linh tộc này, chỉ có Thánh Vực nhất trọng, đến cùng vào bằng cách nào?

Lại đang làm gì đó?

Lặng lẽ đi theo sau lưng, rời đi một lát, rất nhanh đi vào trên quảng trường trước một kiến trúc không lớn.

Trong quảng trường là một đài tròn, phía trên có đại môn thật lớn, chung quanh có khắc phong ấn, không biết dùng lực lượng gì duy trì, hơn mười

Dị Linh tộc vây quanh ở bốn phía, tựa hồ đang định phá vỡ.

Cảm thụ một chút, lập tức cảm thấy trong đại môn có loại nhiệt lượng hủy thiên diệt địa đang thiêu đốt, coi như là hắn hiện tại, chỉ cần tới gần, cũng có thể bị đốt thành tro bụi.

– Năng lượng thật tinh thuần, chẳng lẽ những dung nham này, chính là lực lượng trong đại môn tuôn ra hòa tan sao?

Vốn tưởng rằng, nơi đây nối thẳng địa tâm, có được Địa Tâm Dung Nham, mới đưa đến nham thạch nóng chảy cực nóng, hiện tại xem ra, cũng không phải như thế, chỉ sợ 100m dung nham này, đều cùng đại môn kia có quan hệ.

Rầm rầm!

Đang khiếp sợ, chỉ thấy trong đám người, một Dị Linh tộc cao lớn đi tới, tu vi dĩ nhiên đạt đến Thánh Vực tứ trọng, kèm theo lời của hắn, mọi người gầm lên một tiếng, đồng loạt công kích, lập tức rơi vào trên phong ấn.

Ầm ầm!

Hào quang lóe lên, một đạo lực lượng hùng hồn, thẳng tắp bắn ra, phong ấn tùy theo trở nên mỏng, giống như sắp vỡ vụn.

– Cỗ lực lượng này…

Sắc mặt Trương Huyền trầm xuống.

Không phải cái khác, đúng là đạo năng lượng để cho bọn họ đau đầu không thôi, hơn nữa muốn mượn nhờ!

Bị ta đập chết

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Dịch: Nguyễn Khiêm.

…

Lực lượng một mực để cho bọn họ sợ hãi, cho rằng hủy diệt phạm vi hơn ngàn dặm, lại có thể đến từ nơi đây!

Mấu chốt nhất là, còn là Dị Linh tộc muốn bài trừ phong ấn dẫn phát ra.

Khó trách lúc trước cấm chế phía ngoài một mực không có lắc lư, vài ngày trước xuất hiện biến cố… Chỉ sợ là bọn người kia, từ khi đó bắt đầu.

Kết hợp với lúc trước Mộc sư, Ngô sư nói… Có Dị Linh tộc lặng lẽ tới đây, cố ý để cho Hóa Phàm cảnh lưu thủ phát hiện…

Lúc trước liền tràn đầy kỳ quái, hiện tại xem ra, khẳng định cũng cùng tình huống trước mắt có quan hệ.

Đoán chừng bọn hắn biết rõ bài trừ phong ấn, sẽ gây ra động tĩnh thật lớn, mang đến nguy hiểm không biết, vì vậy cố ý phái người xuất hiện, để cho Danh Sư Đường phát hiện, sau đó lại ở phía dưới tiến hành công kích…

Bởi như vậy, người Danh Sư Đường phát hiện cấm chế sẽ sụp đổ, liền có khả năng xuất thủ giải quyết, mặc dù là vì giải cứu muôn dân trăm họ, trên thực tế lại cho bọn hắn đại ân.

Điều này cũng có thể giải thích vì sao phóng thích lực lượng, mặc dù là khoảng cách mười phút, nhưng không có quy luật như vậy.

Bài trừ phong ấn, tính trước liền công kích, giống như vung vẩy đại chùy rèn sắt, có khoảng cách thời gian, nhưng cũng không thể nào làm được, mỗi lần đều hoàn toàn giống nhau.

– Nếu thật như vậy, Dị Linh tộc cùng ngoại giới, tất nhiên có thể câu thông…

Thần sắc ngưng trọng, trong lòng Trương Huyền phỏng đoán.

Thực như vậy mà nói, lần này bọn hắn tiến đến, thật sẽ rất nguy hiểm, rất rõ ràng, Dị Linh tộc lấy được tin tức so với bọn hắn còn hơn rất nhiều.

– Không công kích phong ấn mà nói, đại môn toả ra lực lượng khổng lồ, kèm theo thời gian chuyển dời, hoàn toàn có thể ở trên dung nham hình thành năng lượng phong bạo, chồng chất trong cấm chế, tất nhiên đẩy ra nham thạch nóng chảy ở phía trên, hình thành một thông đạo thiên nhiên, đám người lão Viện trưởng hoàn toàn có thể mượn nhờ cổ gió lốc này tiến nhập nơi đây…

Xem một lát, Trương Huyền cuối cùng hiểu được, vẻ mặt cười khổ.

Náo loạn nửa ngày, hiện tại bọn hắn chết sống không đến được di tích, cũng không phải tìm sai vị trí, mà là bởi vì hắn rảnh rỗi, dùng một trận kỳ, giải phóng toàn bộ lực lượng ra ngoài… Nói cách khác, nếu như mấy ngày hôm trước không ra tay, Dị Linh tộc phía dưới sợ hãi mình bị nổ chết, khẳng định không dám tiếp tục công kích…

Đồng dạng, bọn hắn đi tới nơi này, vẫn có thể mượn nhờ phong bạo, thuận lợi tiến nhập trong đó, cũng không có phiền toái như vậy…

Hảo tâm làm chuyện xấu…

Cái này gọi là chuyện gì!

– Về trước đi bố trí trận pháp, tiến nhập nơi đây lại nói, thứ nhất, có thể ngăn cản đám người kia, thứ hai, cũng không cho mọi người lo lắng…

Nghĩ thông suốt xảy ra chuyện gì, biết rõ tiếp tục đợi ở chỗ này không có bất cứ ý nghĩa gì, Trương Huyền Vu Hồn khẽ động, dựa theo phương hướng lúc trước đi về.

Tiến nhập dung nham tu luyện, không sai biệt lắm đã có hai canh giờ, chắc hẳn mọi người phía trên, từ lâu chờ rất gấp.

Trở lại tại chỗ gọi phân thân một tiếng, lần nữa trở lại Kim Nguyên đỉnh.

Lần này phân thân vô cùng nghe lời, cũng không có gây ra yêu thiêu thân gì, thu vào Thiên Nghĩ Phong Sào, lúc này mới để lô đỉnh bay ra ngoài.

Quả nhiên giống như dự đoán, mọi người phía ngoài tràn đầy sốt ruột, thấy hắn đi ra, đều nhẹ nhàng thở dài.

– Địa hình phía dưới ta đã dò xét rõ ràng, hiện tại bắt đầu bày trận… Mọi người chuẩn bị tốt, hiện tại tất cả đều tiến nhập Kim Nguyên đỉnh chờ đợi, một khi thành công, lập tức xuất phát!

Nhìn quanh một vòng, Trương Huyền nói.

– Tốt!

Biết rõ liên quan trọng đại, mọi người đồng thời gật đầu.

Vù vù!

Nghe được phân phó, Kim Nguyên đỉnh hét lớn một tiếng, hình thể lập tức gia tăng lên gấp mười lần, chừng hai ba mươi mét, mọi người nối đuôi nhau mà vào.

– Ta không tiến vào, cùng ngươi chung một chỗ đi!

Lạc Nhược Hi cũng không đi theo mọi người vào, mà đi tới trước mặt.

– Tiến nhập lô đỉnh sẽ an toàn một ít, theo ở phía sau, ta sợ nguy hiểm…

Trương Huyền nhíu mày.

Bất kể nói thế nào, trong lô đỉnh sẽ an toàn hơn một ít, phía ngoài mà nói, một khi tốc độ theo không kịp, dung nham khép lại, là rất nguy hiểm.

– Yên tâm đi, thủ đoạn bảo vệ tính mạng của ta còn có một chút…

Nhẹ nhàng cười cười, Lạc Nhược Hi không hề giải thích quá nhiều.

– Được rồi!

Thấy nàng tự tin như thế, nghĩ đến đối phương vô cùng có khả năng là truyền nhân của Thánh Nhân quý tộc Lạc gia, Trương Huyền thở ra, nhẹ gật đầu.

– Kim Nguyên đỉnh, nghe ta phân phó, một khi bảo ngươi xuất phát, lập tức hành động, không được lưu lại!

Quay đầu phân phó, lúc này thân thể của Trương Huyền mới nhoáng một cái, đi vào trên không lực lượng phun ra.

Khoảng cách lần trước lực lượng phun ra đã qua bảy tám phút, rất nhanh sẽ phải phun trào.

Cổ tay khẽ đảo, lấy ra hơn một trăm trận kỳ, lơ lửng ở trước mặt, Minh Lý Chi Nhãn mở ra, gắt gao nhìn chằm chằm vào dung nham phía dưới.

Ầm ầm!

Một lát sau, lập tức cảm thấy nham thạch nóng chảy phía dưới bắt đầu sôi trào, Trương Huyền nhướng mày, bàn tay mãnh liệt trảo một cái, rất nhiều trận kỳ kích xạ ra, thẳng tắp bay đi, rơi vào vị trí đối ứng của Nghịch Chuyển Hồi Thiên Trận.

– Ra!

Người đang ở không trung, bàn chân đạp mạnh, một cỗ sóng khí truyền ra bốn phía, tựa như gợn nước.

Ô…Ô…n…g!

Lúc trước trận kỳ củng cố, thời gian nháy con mắt đã bị kích hoạt, một trận pháp thật lớn vận chuyển.

Vù vù!

Ngay thời điểm trận pháp khởi động, dung nham phía dưới cuối cùng không chịu nổi, bị lực lượng giải khai, như xé rách tơ lụa, xuất hiện một khe hở thật lớn, lực lượng phun tới trận pháp hắn bố trí.

Oanh long long!

Cả hai tiếp xúc, lực lượng lập tức chồng chất lên, bị trận pháp hội tụ.

Nghịch Chuyển Hồi Thiên Trận, là trận pháp lúc chiến đấu, dùng để phòng ngự đối thủ tiến công, hơn nữa có thể tiến hành phản kích, vận dụng tốt rồi, hoàn toàn có thể hấp thu công kích của đối thủ, như gương phản chiếu trở về.

Nói cách khác, trận pháp này, không chỉ phòng ngự, còn có thể bắn ngược công kích của đối thủ.

Đương nhiên, chỉ cần là sự vật, đều có tính hai mặt, trận pháp này đối với người bày trận yêu cầu cực cao, hơn nữa, một khi không chịu nổi, không chỉ người trong trận sẽ bị thương tổn, người bày trận càng đứng mũi chịu sào, gây chuyện không tốt sẽ tử vong ngay tại chỗ.

Nhìn xem lực lượng hội tụ, trận pháp cũng không có dấu hiệu nghiền nát, Trương Huyền nhẹ nhàng thở ra, nhịn không được xoa xoa mồ hôi lạnh trên đầu.

Trận pháp có thể ngăn trở lực lượng phía dưới hay không, lúc trước hắn cũng không có trăm phần trăm nắm chắc, may mắn… Học được Thiên

Đạo trận pháp thất tinh, nếu không, coi như là Hàn Hội trưởng bố trí, chỉ sợ ở dưới trùng kích kịch liệt, cũng một kích mà bại, chống chọi không được.

– Trương viện trưởng… Đối với trận pháp lý giải thật là lợi hại!

Mọi người trong Kim Nguyên đỉnh, riêng phần mình phóng xuất ra thần thức, nhìn hết thảy ở trong mắt, đồng tử của Hàn Hội trưởng co rút lại.

Vốn, hắn đối với Trương Huyền để mọi người ẩn núp đi, bản thân bố trí trận pháp, còn rất có phê bình kín đáo, thấy một màn như vậy mới hiểu được, may mắn nghe theo phân phó, nếu như cưỡng ép đi làm, gây chuyện không tốt di tích vào không được, hắn ngược lại sẽ bị nổ chết ngay tại chỗ.

Tuy Nghịch Chuyển Hồi Thiên Trận này là trận pháp thất tinh đỉnh phong, nhưng ở trong tay đối phương, lại bố trí ra hiệu quả của trận pháp bát tinh, bất luận một chỗ nào, đều phối hợp hoàn mỹ vô khuyết, không chỉ kết hợp địa hình, càng mượn nhờ dung nham phía dưới duy trì vận chuyển, phát huy uy lực khó có thể tưởng tượng.

Trong lúc khiếp sợ, lực lượng cuối cùng phun ra hoàn tất, trong trận pháp cũng hoàn thành tích góp, Trương Huyền nhướng mày, trong tay xuất hiện một cây trận kỳ, thẳng tắp cắm đến.

Ầm!

Giống như lúc trước xử lý cấm chế, dường như chọc lỗ thủng ở trên trận pháp, một cỗ lực lượng mênh mông, dọc theo trận kỳ hung mãnh bắn ra.

Rầm ào ào!

Nham thạch nóng chảy phía dưới nhận lấy cỗ lực lượng này, lập tức bị cứng rắn xé ra một khe hở.

– Đi mau!

Biết rõ thời cơ tới, Trương Huyền hét lớn một tiếng, Kim Nguyên đỉnh không dám do dự, thẳng tắp vọt tới khe hở.

Liếc nhìn Lạc Nhược Hi, Trương Huyền cũng theo ở phía sau tiến nhập trong đó.

Biết rõ thời gian cấp bách, dung nham vỡ ra thời gian chỉ có một cái chớp mắt, chân khí trong cơ thể vận chuyển, thi triển Thiên Đạo thân pháp, dùng ra tốc độ nhanh nhất.

Trong khoảng thời gian này tu luyện, không hoàn toàn thí nghiệm, giờ phút này Thiên Đạo thân pháp cùng Hồng Trần Đạp Thiên Bộ hoàn mỹ dung hợp, cả hai kết hợp, tốc độ nhanh như thiểm điện, so với Thánh Vực tứ trọng đỉnh phong Kim Nguyên đỉnh, cũng không chậm chút nào.

– Lạc sư…

Sợ nữ hài đuổi không kịp, quay đầu nhìn lại, đã thấy nàng đi theo sau lưng, chỉ kém ba, bốn mét, vô luận hắn nhanh như thế nào, cũng không thể kéo ra mảy may.

– Không hổ là người của đại gia tộc… Tốc độ đáng sợ!

Trương Huyền âm thầm gật đầu.

Nói thật, hắn đến bây giờ cũng không có nhìn ra thực lực chuẩn xác của nữ hài này, nhưng mà, từ tốc độ đến xem, so với bản thân toàn lực thi triển Thiên Đạo thân pháp, cũng không yếu chút nào, hơn nữa nhìn bộ dáng thong dong của đối phương, chỉ sợ toàn lực thi triển, sẽ chỉ nhanh hơn.

Ầm ầm!

Nham thạch nóng chảy hơn trăm mét, ở trước mặt Kim Nguyên đỉnh cùng Trương Huyền nháy mắt là qua, nổ vang một tiếng, toàn bộ rơi vào trong di tích.

– Mọi người mau ra đây, có Dị Linh tộc, cẩn thận…

Gào thét một tiếng, Trương Huyền ngăn ở trước nữ hài, vội vàng lui về phía sau.

Vừa rồi hắn nhìn rành mạch, phía dưới ít nhất có hơn mười Dị Linh tộc, tuy đại bộ phận đều chỉ có Thánh Vực nhất trọng, nhưng mà nhân số nhiều, cũng cực kỳ đáng sợ.

Đối với bọn họ thừa cơ đánh lén mà nói, căn bản không cách nào ngăn cản.

– Dị Linh tộc?

Mọi người mới từ trong lô đỉnh bay ra ngoài, tất cả đều làm ra tư thế phòng ngự, cảnh giác nhìn về bốn phía, bất quá, đầu nhìn thoáng qua, toàn bộ nhịn không được ngẩn ngơ.

– Trương sư, đây là di tích ngươi nói? Không phải nói tất cả đều là lầu các sao? Như thế nào… Tất cả đều là phế tích?

Ngô sư nhìn lại.

– Phế tích?

Trương Huyền sững sờ.

Nhìn lại bốn phía, quả nhiên thấy kiến trúc tinh xảo hoa lệ lúc trước, giờ phút này tất cả đều sụp xuống thành phế tích, từng đống tỏa ra khói trắng, giống như vừa mới sụp đổ không lâu.

– Chẳng lẽ là… Những Dị Linh tộc kia, biết rõ chúng ta tới, cố ý phá hủy di tích?

Nhướng mày, Trương Huyền nhịn không được nói.

– Khục khục… Không phải là bọn hắn phá hủy, mà là… Vừa rồi lực lượng quá lớn, trùng kích tới đây, không chỉ xé rách dung nham, còn

chấn nơi đây thành bộ dạng này…

Thấy vẻ mặt hắn tức giận, Hàn Hội trưởng nói.

Vừa rồi Trương Huyền mượn nhờ trận pháp, làm ra lực lượng lớn như vậy, không chỉ xé mở dung nham, còn triệt để phá hủy nơi đây.

– Ta?

Khóe miệng co lại, Trương Huyền tràn đầy lúng túng, mới vừa rồi còn suy nghĩ, lần này phân thân nghe lời, không có làm ra phá hư, không nghĩ tới bản thân liền biến thành cục diện này…

Cái này gọi là chuyện gì!

– Đúng rồi, đám Dị Linh tộc kia đâu? Chẳng lẽ chạy?

Nhìn quanh một vòng, tìm kiếm khắp nơi, vừa rồi thấy những người kia, chợt nghe Kim Nguyên đỉnh hơi ngượng ngùng nói.

– Chủ nhân, bọn hắn… Giống như đều bị ta… Đập chết rồi.

Ngũ Dương Nhận Mộc

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Dịch: Nguyễn Khiêm.

…

– Đập chết?

Trương Huyền lại càng hoảng sợ, vội vàng nhìn ở dưới Kim Nguyên đỉnh, quả nhiên thấy phía dưới ngổn ngang lộn xộn nằm một đống Dị Linh tộc.

Đại bộ phận đều chỉ có Thánh Vực nhất trọng, chỉ có một gia hỏa thân hình cao lớn, đạt đến tứ trọng, dù vậy, cũng ngăn không được Kim Nguyên đỉnh toàn lực trùng kích, liền biến thành bánh thịt, dính sát trên mặt đất, giống như tờ giấy.

– Còn chưa tránh ra…

Thấy Kim Nguyên đỉnh nói xong vẫn còn ở trên một đống thi thể, Trương Huyền nhướng mày.

– Vâng!

Lô đỉnh vội vàng nhảy ra, Trương Huyền cúi đầu đếm, quả nhiên giống như lúc trước thấy, một cái không thiếu.

Đám người kia, nằm mơ cũng không nghĩ đến lực lượng cuồng bạo sẽ phản xung xuống, bị công kích, vốn đã bị thương, còn chưa kịp đào tẩu,

đã bị Kim Nguyên đỉnh biến lớn ập xuống đập chết, ngẫm lại cũng đủ bi thúc.

Bất quá, chết rất nhanh, rất kiên quyết, không có gì thống khổ.

– Vốn còn muốn bắt lấy hỏi thăm, bọn hắn vào bằng cách nào, cái đại môn này là cái gì… bây giờ làm sao hỏi?

Xoa xoa mi tâm.

Trận pháp phản chấn năng lượng, phá hủy toàn bộ kiến trúc trong di tích không nói, Kim Nguyên đỉnh sống sờ sờ đập chết toàn bộ, còn thẩm vấn thế nào?

– Tử Diệp Vương, đám người kia, ngươi có nhận thức không?

Chần chừ một chút, tinh thần câu thông Thiên Nghĩ Phong Sào.

Thần thức của Tử Diệp Vương quét một cái, thanh âm lập tức truyền tới:

– Thiếu chủ, những Hóa Phàm nhất trọng kia ta không biết, bất quá, tứ trọng chính là… một trong Thượng Ngũ Vương, Hỏa Diệp Vương!

– Hỏa Diệp Vương?

Trương Huyền ngẩn ngơ.

Đường đường Thanh Điền thập đại Vương giả, được xưng một trong Thượng Ngũ Vương Hỏa Diệp Vương, mới xuất hiện đã bị trực tiếp đập chết, ngay cả một câu cũng không nói… Không khỏi quá bi thúc a!

– Vâng, Hỏa Diệp Vương có thể điều khiển nhiệt lượng, điều khiển hỏa diễm, ở loại địa phương cực nóng này, có thể triển khai sức chiến đấu vượt xa người thường, so với Thánh Vực tứ trọng đỉnh phong còn muốn khủng bố… Các ngươi là làm sao giết hắn?

Tử Diệp Vương tràn đầy ngạc nhiên.

Thượng Ngũ Vương, từng cái đều người mang tuyệt kỹ, thực lực cường đại, Thiếu chủ giết chết, nghe khẩu khí, cũng không biết là người nào… Ngẫm lại cũng đủ bi ai.

Tính đến trước mắt, hình như là thập đại Vương giả, trong tay hắn, đã hao tổn trọn vẹn sáu cái.

Gia hỏa này quả thực chính là khắc tinh của Thanh Điền Hoàng tộc.

– A, trong lúc vô tình giết chết…

Trương Huyền bất đắc dĩ lắc đầu.

Nếu như đối phương đã bị chết, nghĩ nhiều như vậy cũng không có tác dụng, bàn tay trảo một cái, lấy xuống Không Gian giới chỉ, quét một lần, cũng không phát hiện manh mối hữu dụng gì, lúc này mới nhìn về phía mọi người:

– Tuy nơi này sụp… Nếu thật là di tích mà nói, có lẽ có thể tìm được cái gì, chúng ta trước xem bốn phía một chút đi!

Coi như sụp xuống, nơi này có lẽ cũng có một ít đồ vật có thể phân biệt tồn tại, nếu như đám người lão Viện trưởng đã từng tới, hoàn toàn có thể dò xét rõ ràng.

– Ân!

Mọi người gật đầu, đồng loạt bay đi bốn phía.

– Ngươi không đi xem sao?

Thấy nữ hài còn đứng ở tại chỗ bất động, Trương Huyền nhìn qua.

– Nếu có cái gì, khẳng định cũng bị những Dị Linh tộc này vơ vét hết!

Lạc Nhược Hi lắc đầu:

– Những người này đồng thời tập trung ở đây, có lẽ cùng đại môn này có quan hệ, có lẽ, chúng ta như trước chưa đi vào di tích chính thức a…

– Cái này…

Trương Huyền sững sờ, lần nữa nhìn về phía nữ hài, tràn đầy bội phục.

Không hổ là cường giả từ đại gia tộc đi ra, nhãn lực cùng kiến thức đều không giống bình thường.

Hoàn toàn chính xác, nơi đây nếu như là di tích mà nói, nhiều Dị Linh tộc như vậy, cũng không có khả năng hao hết tâm Lực, công kích phong ấn trên đại môn, hơn nữa coi như nơi này còn sót lại bảo vật, đoán chừng cũng ở trong Không Gian giới chỉ mình cầm a.

Không có khả năng lưu lại, để cho hậu nhân tới đây tìm kiếm.

Quả nhiên, không lâu sau mọi người đều bay trở về.

– Chỗ kiến trúc này, đường kính chỉ có vài trăm thước, là tu kiến ở trong một nham động, đã không còn có cái gì nữa, bất cứ dấu vết gì cũng không lưu lại…

Ngô sư đi vào trước mặt, lắc đầu.

Trải qua hơn hai canh giờ tu dưỡng điều chỉnh, thực lực của hắn đã khôi phục lại đỉnh phong, thần thức càn quét, coi như phế tích đầy đất, cũng có thể kiểm tra cực kỳ rõ ràng, sẽ không lưu lại bất luận bỏ sót gì.

– Không cần tìm nữa, nếu như đoán không sai, huyền bí có lẽ ở trong đại môn này!

Trương Huyền khoát tay.

Mọi người đồng thời đáp một tiếng, nhìn về phía đại môn trước mắt.

Đại môn không tính quá lớn, dài rộng đều chừng năm mét, bao phủ ở trong phong ấn, thỉnh thoảng tản mát ra nhiệt lượng làm cho lòng người

kinh hãi, khó có thể tới gần.

– Lúc trước thời điểm lực lượng xông tới, ta nhìn lướt qua, những Dị Linh tộc kia đều đang công kích phong ấn này, tựa hồ như muốn mở ra!

Trương Huyền giải thích nói.

Hắn không dám nói là Vu Hồn thấy, chỉ có thể nói là năng lượng xông qua.

– Công kích phong ấn?

Mọi người đi tới trước mặt, bàn tay của Ngô sư dựng thẳng lên, mãnh liệt vỗ tới một chưởng.

– Không được…

Chứng kiến động tác của hắn, da đầu của Trương Huyền nổ tung, muốn ngăn cản, đã không còn kịp rồi, vội vàng hét lớn một tiếng:

– Mọi người nhanh lui về phía sau!

Nói xong, không dám dừng lại, lập tức cấp tốc thối lui về phía sau.

Thấy hắn vội vã như thế, mọi người cũng vội lui, mới đi không xa, liền chứng kiến phong ấn lóe lên hào quang, một cỗ lực lượng mênh mông phóng lên, xé mở nham thạch nóng chảy bắn về phía không trung.

Bất quá, không lâu sau, cỗ lực lượng này lần nữa quét sạch tới, thẳng tắp trùng kích địa phương vừa rồi bọn hắn đứng, một đống thi thể nằm trên đất bị chấn bắn lên.

Bọn người kia vốn bị Kim Nguyên đỉnh nện bộ mặt hoàn toàn thay đổi, bị lực lượng xoắn, lập tức phá thành mảnh nhỏ, mảnh vỡ đầy đất.

– Cái này…

Thấy một màn như vậy, tất cả mọi người đều lau mồ hôi lạnh trên đầu, nhất là Ngô sư, sắc mặt càng trắng bệch.

Nếu không phải vừa rồi Trương sư phản ứng nhanh, để cho mọi người triệt thoái phía sau, chỉ sợ lần này, cũng bị chơi chết hơn phân nửa, coi như không chết, bản thân cũng sẽ bị trọng thương.

Vốn tưởng rằng chỉ là phong ấn bình thường, nằm mơ cũng không nghĩ đến, công kích một cái, sẽ dẫn xuất năng lượng lớn chấn động như vậy.

Mấu chốt nhất là… phía trên còn có Trương sư bố trí Nghịch Chuyển Hồi Thiên Trận, chỉ cần năng lượng phóng ra, sẽ bị y nguyên phản xạ trở về… Ngẫm lại cũng cảm thấy đáng sợ.

– Cái phong ấn này chắc chắn như thế, hơn nữa một khi công kích, sẽ gây nên phản xạ… Chúng ta phá giải như thế nào?

Không dám còn có động tác dư thừa, mọi người lòng còn sợ hãi trở lại trước mặt đại môn, từng cái hai mặt nhìn nhau.

Chung quanh không còn có cái gì, cũng nói rõ, cửa vào di tích chính thức, cùng đại môn này có quan hệ, mà bây giờ, ngay cả phong ấn cũng động không được… Làm sao bây giờ?

Chỉ cần va chạm, sẽ kích phát năng lượng, sau đó… Công kích bản thân, cục diện bây giờ so với trước càng thêm khó có thể ứng đối.

– Những Dị Linh tộc này, không biết đã tới bao lâu, cũng không có nghiên cứu thấu, không cách nào phá vỡ, chúng ta khẳng định cũng rất khó!

– Phong ấn thoạt nhìn mỏng manh không ít, thật muốn dựa vào công kích phá vỡ, không có vài ngày là làm không được…

Vừa nghĩ tới vài ngày thời gian, thời khắc gặp phải công kích liên tục kéo tới, mọi người đã cảm thấy da đầu run lên.

– Trương sư, ngươi có biện pháp nào không?

Thương nghị một lát, đều không biết làm thế nào, Hàn Hội trưởng nhìn lại.

Trải qua sự tình lúc trước, mọi người đối với vị Viện trưởng tuổi không lớn lắm này, đã sinh ra bội phục nồng đậm, ngay cả Hàn Hội trưởng cũng không thể không thừa nhận, vị trước mắt này vô luận là trận pháp hay kiến thức, đều vượt xa hắn.

– Ta cân nhắc một chút…

Trương Huyền nhăn mày lại.

Dựa theo tình huống bình thường, chỉ cần hắn có thể tới trước mặt, chạm phong ấn một cái, có thể tìm được vấn đề, triệt để giải quyết, nhưng… trong Đại môn toả ra nhiệt lượng thật sự quá lớn, lấy thực lực của hắn bây giờ, căn bản không cách nào tới gần!

Còn vừa rồi công kích, lực lượng của Ngô sư còn chưa đủ để nó chấn động, nhiều nhất chỉ là ăn mòn… Bởi vậy, đứng ở đằng xa, cũng không cách nào hình thành thư tịch.

– Nhìn xem có thể tới trước mặt hay không…

Cắn răng một cái, đi thẳng về phía trước.

Chỉ cần có thể làm được, bằng vào Thiên Đạo Thư Viện, khẳng định có thể tìm được thiếu sót, giải quyết cái phong ấn này, bất quá, nhìn khoảng cách có thể tới gần bao nhiêu.

Chậm rãi đi về phía trước, chân khí toàn thân vận chuyển, như trước cảm thấy cực nóng liên tục kéo tới, để cho trên đầu của hắn đổ mồ hôi.

Tuy vừa rồi rèn luyện Vu Hồn, nhục thân cùng chân khí không có biến hóa quá lớn, muốn tới gần, như trước không có khả năng.

Vù vù!

Ngừng lại.

Ngẩng đầu nhìn, bất đắc dĩ lắc đầu, lúc này khoảng cách cùng đại môn còn có hơn hai mươi mét, đừng nói chạm đến, không cần Minh Lý Chi Nhãn, nhìn cũng thấy không rõ lắm.

– Nhục thân còn quá yếu, trừ khi hiện tại tu luyện, để cho nó tăng cường…

Trong lòng thở dài.

Tuy Vu Hồn tăng cường, có thể tới gần, nhưng không thể ở trước mặt nhiều người như vậy phóng xuất ra, mà chân khí không có Thất Thải Địa Quỳnh Dịch, trong thời gian ngắn cũng không cách nào đột phá, phương pháp duy nhất chính là để cho nhục thân tăng cường, sau đó lấy tốc độ cực nhanh đụng vào một cái, sau đó lui ra.

Nghĩ vậy, lui trở về trước mặt mọi người, Trương Huyền nhìn quanh một vòng.

– Chư vị, không biết người nào có Ngũ Dương Nhận Mộc?

– Ngũ Dương Nhận Mộc? Ngươi nói là… loại thực vật sinh hoạt ở trên Địa Hỏa, dựa vào Thái Dương bạo chiếu, mới có thể sống?

Ngô sư nhướng mày.

Ngũ Dương Nhận Mộc là một loại thực vật đặc thù, cực kỳ hi hữu, chỉ có thể sống ở trên mặt đất ẩn chứa Địa Hỏa, hơn nữa cần Thái Dương bạo chiếu mới có thể sinh trưởng, có một chút mưa, sẽ lập tức đốt thành tro bụi.

Nguyên nhân chính là như thế, thứ này so với Thánh Khí còn muốn hi hữu.

– Không sai!

Trương Huyền gật đầu.

Ngũ Dương Nhận Mộc đúng là bảo vật cần có để tu luyện Ngũ Diệu Kim Thân cửa ải cuối cùng, chỉ cần có thể tìm được, hấp thu Chước Dương chi khí trong đó, có thể để cho bộ pháp quyết luyện thể này chính thức đại thành!

Đừng nhìn đệ tứ trọng cùng đệ ngũ trọng chỉ kém một tiểu cấp bậc, nhưng tiểu thành cùng đại thành khác nhau, ngũ trọng viên mãn, tâm dương, phổi dương, tỳ dương, can dương, thận dương… Ngũ Dương lưu thông không ngại, hình thành một vòng tròn, cường độ nhục thân tuyệt đối sẽ tăng gấp bội!

Nếu như thành công, khả năng chỉ bằng vào nhục thân có thể đơn giản nghiền ép Thánh Vực nhất trọng đỉnh phong, thậm chí nhị trọng. Loại Thánh Thú như Tử Dương thú cũng không thể tới chống chọi.

– Thứ này cực kỳ thưa thớt, nếu như vài ngày trước, ngươi hỏi ta, khẳng định cầm không ra, bất quá… Mấy ngày hôm trước ở Hỏa Nguyên Thành đi dạo, vừa vặn phát hiện, liền mua một cây… Ngươi xem có phải thứ này hay không!

Hàn Hội trưởng nhẹ nhàng cười cười, lấy ra một mảnh gỗ kích thước cỡ cánh tay đưa tới.

Ngũ Dương Nhận Mộc, địa phương khác hầu như tìm không ra, nhưng mà ở Hỏa Nguyên Thành, cũng không tính quá khó khăn, hơn nữa trùng hợp để cho hắn gặp gỡ, liền mua một căn.

Ngũ Diệu Kim Thân đệ ngũ trọng

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Dịch: Nguyễn Khiêm.

…

– Đúng vậy, chính là nó…

Chứng kiến khối gỗ trong tay đối phương, tuy không lớn, lại như lửa than, làm cho người ta có cảm giác cực nóng, ánh mắt Trương Huyền sáng lên.

Đúng là Ngũ Dương Nhận Mộc.

Vốn chỉ thuận miệng hỏi, thật sự không được, chỉ có thể nghĩ những biện pháp khác, như thế nào cũng không ngờ, Hàn Hội trưởng thật sự có, hơn nữa một đoạn lớn như vậy, tu luyện Ngũ Diệu Kim Thân đệ ngũ trọng, hoàn toàn đầy đủ.

– Bao nhiêu tiền, ta mua…

Tiện tay tiếp nhận, Trương Huyền nói.

Lúc trước, mượn nhờ trận kỳ của đối phương, là vì để cho mọi người có thể đi vào nơi đây, là việc công, đối phương trả giá, tính không là cái gì, coi như là hắn, vì mọi người, cũng có thể bỏ qua.

Nhưng hiện tại lấy ra Ngũ Dương Nhận Mộc, là vì tăng lên lực lượng nhục thể của mình, là việc tư, tự nhiên phải trả tiền.

– Cái này… Mọi người chung một chỗ, trợ giúp lẫn nhau, mới có thể tìm được con đường tiến lên, có thể nào lấy tiền?

Hàn Hội trưởng lắc đầu.

Tình huống hiện tại, lúc nào tử vong, cũng không biết rõ, thứ này lại quý giá, cũng là vật ngoài thân mà thôi, hắn chỉ là hiếu kỳ mới mua, thực tế tác dụng không lớn.

Nếu có thể mượn cái này, phá giải phong ấn, chính thức tiến nhập di tích, cũng coi như buôn bán lời.

– Một mã quy một mã, không thu, ta không cách nào an tâm!

Trương Huyền lắc đầu.

– Cái này…

Biết rõ Danh Sư làm việc, chú ý bản tâm, thật sự cự tuyệt, ngược lại không tốt, Hàn Hội trưởng đành phải cười khổ lắc đầu:

– Nhận Mộc này là ta tiêu phí 200 Linh Thạch thượng phẩm mua được đấy, nếu như ngươi cần, cho giá cả đồng dạng là được!

– Tốt!

Nhẹ gật đầu, cũng không nói nhảm, cổ tay Trương Huyền khẽ đảo, lấy ra 200 viên Linh Thạch thượng phẩm đưa tới.

Bán ra Vân Vụ Trà đặc thù ở Vân Vụ Lĩnh, để cho hắn thu nhập tăng nhiều, hơn nữa vơ vét thật nhiều Không Gian giới chỉ của Vương giả Dị Linh Tộc… Linh Thạch thượng phẩm, trên thân chừng hơn vạn, chút tiền ấy, đã không tính là cái gì.

Tiếp nhận Linh Thạch, vẻ mặt Hàn Hội trưởng tràn đầy bất đắc dĩ, lần nữa nhìn về phía thanh niên trước mắt, ý bội phục càng đậm.

Trẻ tuổi như vậy, tri thức hùng hồn, đối với trận pháp lý giải vượt xa bản thân không nói, càng trọng yếu là, đối với “Sư đạo” coi trọng, đối với mình ước thúc, càng đạt đến cực hạn, khiến người ta bội phục.

Loại người này, chỉ cần không vẫn lạc, thành tựu to lớn, tuyệt đối vượt xa hắn, trở thành Danh Sư bát tinh, thậm chí cao hơn.

Những người khác nhìn một màn này ở trong mắt, cũng đều tràn đầy sùng bái.

Cái gì gọi là đại công vô tư, đây mới là!

Khó trách người ta tuổi còn trẻ có thể trở thành Viện trưởng, mà bọn hắn niên kỷ đồng dạng, đều là kẻ vô tích sự… Ngẫm lại cũng cảm thấy xấu hổ.

Nhất là Lưu Mặc, càng hận không thể có cái kẽ đất chui vào.

Thời điểm thanh niên này vừa tới, cảm thấy đối phương quá mức cuồng vọng, còn quát lớn một trận, kết quả, người ta không chỉ giải quyết xong vấn đề phong ấn, còn dẫn mọi người đi tới nơi đây…

Phần năng lực này, căn bản không phải hắn có thể so sánh.

Nếu như nói đối phương là trăng sáng, hắn chính là xỉ than đá dưới đất, hoàn toàn không thể so sánh.

– Ta muốn mượn nhờ Ngũ Dương Nhận Mộc này tu luyện, chư vị có thể ở chỗ này nghiên cứu phong ấn, hoặc điều tức một chút, khôi phục thể lực, một khi phong ấn phá vỡ, tiến nhập đại môn, đằng sau sẽ gặp được nguy hiểm gì, còn không rõ ràng, bất quá, thực lực càng mạnh, tỷ lệ sống liền càng lớn!

Trương Huyền nói.

Mọi người gật đầu.

Nói xong những thứ này, liền không để ý tới bọn hắn nữa, Trương Huyền đi vào một nơi hẻo lánh, mọi người không cách nào dòm ngó, lúc này mới khoanh chân ngồi xuống, hai tay nắm chặc Ngũ Dương Nhận Mộc, chân khí trong cơ thể vận chuyển, tu luyện.

Ầm ầm!

Lực lượng trong Nhận Mộc dọc theo kinh mạch chảy vào cơ thể, rèn luyện tế bào toàn thân, để cho nhục thể của hắn xảy ra lột xác cùng bay vọt.

Ngũ Diệu Kim Thân, là để cho nhục thân Ngũ Dương viên mãn, do đó thực lực tăng nhiều.

Trước bốn cửa, hắn đều dùng Thiên Đạo công pháp, tu luyện hoàn mỹ vô khuyết, không có bất kỳ thiếu sót, tầng này cũng nước chảy thành sông, vô cùng trôi chảy.

Chân khí hỗn hợp lực lượng trong Nhận Mộc, kích thích toàn thân, ngay cả huyết dịch, tựa hồ cũng đã xảy ra lột xác.

Một lúc lâu sau.

Trong cơ thể nổ vang một tiếng, tất cả lực lượng hội tụ chung một chỗ, tạo thành một vòng tròn, tâm dương, phổi dương, tỳ dương, can dương, thận dương… Ngũ Dương lưu thông không ngại, lóng lánh sáng lên, cả người tựa như tạo thành Kim Thân, làm cho người ta có cảm giác chắc chắn khó có thể phá hủy.

– Thật tốt quá…

Cảm thụ lực lượng trong cơ thể, ánh mắt mở ra, Trương Huyền xiết chặt nắm đấm.

Hắn lúc này, chỉ bằng vào nhục thân, có thể đơn giản nghiền sát Thánh vực nhị trọng, lực lượng cuồng bạo hung mãnh, thân thể cứng rắn, dĩ nhiên có thể so với Thánh Khí!

Mặc dù chỉ là Thánh Khí hạ phẩm, cũng cực kỳ đáng sợ.

Thân thể lần nữa cao lớn hơn một ít, hắn lúc này, rộng eo tinh tế, toàn thân hiện lên hình giọt nước, làm cho người ta có cảm giác hoàn mỹ, nếu như cầm Băng Vũ Kiếm lúc trước đâm trúng da của hắn, nhất định là người sau bẻ gãy, mà hắn lông tóc không tổn hao gì!

Thậm chí, coi như cùng Kim Nguyên đỉnh cứng rắn va chạm, cũng sẽ không thua quá nhiều.

Có thể nói, hiện tại hắn đã là binh khí người hình, coi như không cần Kiếm pháp, đao pháp, cũng cường đại không thể tưởng tượng nổi.

Vù vù!

Thở ra một hơi, Trương Huyền đứng dậy, che giấu khác thường của thân thể xuống.

Tu luyện một lát liền phát sinh biến hóa lớn như vậy, đổi lại ai cũng sẽ không tin tưởng, cẩn thận sẽ không gây ra sai lầm lớn, vì phòng ngừa phiền toái, còn là điệu thấp một ít cho thỏa đáng.

Cúi đầu nhìn thoáng qua, lúc này Ngũ Dương Nhận Mộc đã tiêu hao không sai biệt lắm, còn thừa không có mấy rồi.

Thu vào Không Gian giới chỉ, lúc này thân thể mới nhoáng một cái, thẳng tắp đi đến trước mặt đại môn.

Còn chưa tới trước mặt, chỉ thấy mọi người, tất cả đều khoanh chân ngồi ở địa phương cách đại môn không xa, xếp thành một đội, có khoảng cách gần, có khoảng cách xa, thoạt nhìn cực kỳ quái dị.

– Trương sư, ngươi đã đến rồi…

Thấy hắn đi vào, một Chiến Sư ở sau cùng đứng lên.

– Các ngươi đây là…

Trương Huyền nghi hoặc.

Tu luyện liền tu luyện, còn giống như xếp hàng mua cơm ở nhà ăn, làm cái gì?

– A, là như vậy, vừa rồi Ngô sư phát hiện, mượn nhờ nhiệt lượng của đại môn rèn luyện chân khí, có thể làm cho chân khí càng thêm tinh thuần, vì vậy… Chúng ta liền tu luyện, bất quá, sức thừa nhận của mỗi người là không đồng dạng, chỉ có thể ngồi ở vị trí thích hợp…

Vị Chiến Sư này giải thích nói.

– Sức thừa nhận bất đồng?

Trương Huyền gật đầu.

Đại môn cực nóng, có thể đốt nhiều dung nham như vậy, quanh năm hỏa diễm không tắt, đủ thấy đáng sợ, khoảng cách tới gần, giống như lúc trước hắn rèn luyện Linh Hồn, đối với chân khí chiết xuất hoàn toàn chính xác có chỗ tốt thật lớn.

Đối phương nói, sức thừa nhận bất đồng, cũng đúng là như thế, thật giống như lúc trước hắn, chỉ có thể đi vào khoảng cách hơn hai mươi mét, lại gần thì không được.

– Đúng vậy, mấy người chúng ta, chỉ có thể ở ngoài bốn mươi mét tu luyện, mới không tẩu hỏa nhập ma, đám người Ngô sư, đã có thể ở khoảng 15m, quả thực đáng sợ…

Vị Chiến Sư này nhẹ gật đầu, nhìn về phía trước vẻ mặt sùng bái.

– Có thể ở khoảng 15m, không chỉ nhục thân, Linh Hồn còn có chân khí đều không yếu…

Trương Huyền gật đầu.

Lúc trước hắn đi địa phương hai mươi mét, biết rõ càng đi về phía trước càng khó, đám người Ngô sư có thể ở khoảng cách gần như thế, đã có thể nói kinh khủng.

– Đúng rồi, Trương sư, ngươi tu luyện xong rồi hả?

Giải thích xong, vị Chiến Sư này mới nhớ tới, nhịn không được nhìn qua.

– Ân!

Trương Huyền nhẹ gật đầu:

– Ngươi tiếp tục tu luyện đi…

Vừa nói vừa đi về phía trước, thời gian nháy con mắt, liền đi tới vị trí chừng hai mươi mét lúc trước.

Lúc này phía trước ngồi chỉ có Ngô sư, Hàn Hội trưởng cùng với Phùng Huân… rác mấy người, ngay cả đám người Ô Thiên Khung cũng xếp hạng đằng sau.

– Trương sư… cứ như vậy đi tới? Không phải mới vừa rồi còn không kiên trì nổi sao?

Thấy thanh niên này, mọi người mỉm cười gật đầu, vừa đi vừa ý bảo mọi người không cần đứng dậy, chậm trễ tu luyện, vừa rồi Chiến Sư cùng hắn nói chuyện chỉ cảm thấy mình sống uổng.

Vừa rồi Trương Huyền đi đến chừng hai mươi mét, không cách nào tiến lên, hắn thấy rõ ràng, vốn tưởng rằng, một Tòng Thánh, hai mươi mét đã rất nghịch thiên, ai ngờ… Hiện tại tùy ý đi tới, giống như không có phát hiện độ nóng… Làm sao làm được.

Hắn bên này khiếp sợ, Phùng Huân đại khái lưu lại ở chỗ mười chín mét, cũng trừng mắt nhìn Trương Huyền tràn đầy vui vẻ, gật đầu đi qua, tròng mắt sắp rơi ra.

Hắn là Thánh Vực tam trọng đỉnh phong, đường đường Chiến Sư Đường Thiên phu trưởng, đi vào mười chín mét, liền hao hết tâm huyết, thiếu chút nữa ngủm, chỉ có thể dựa vào liên tục tu luyện, mới có thể hóa giải thân thể bị hỏa độc xâm hại… Gia hỏa này vẻ mặt tươi cười, giống như dạo phố đi qua… Hoàn toàn không có cảm giác đến áp lực, có cần khoa trương như vậy hay không?

Đang suy nghĩ đối phương có thể đi đến bao nhiêu mét, chỉ thấy gia hỏa này, đã cùng Ngô sư hàn huyên.

– Ngô sư, tu luyện, đừng đứng lên, tiếp tục tu luyện là tốt rồi, ta đi tới nhìn xem… Không cần khách khí!

Ngay sau đó, chỉ thấy gia hỏa này vẻ mặt cười nhẹ tiếp tục đi thẳng về phía trước, mười bốn mét, mười ba mét, mười hai mét… Thời gian nháy con mắt liền tiến vào phạm vi mười mét.

Hỏa diễm cực nóng, đốt y phục của hắn bay phất phới, tựa hồ tùy thời xé rách, trên mặt Trương Huyền lại giống như lúc trước, mang theo dáng tươi cười, không có bất kỳ khác nhau, giống như những nhiệt lượng này đối với hắn không có chút ảnh hưởng nào.

– Cái này…

Lần này không chỉ Phùng Huân sợ hãi, ngay cả Ngô sư cùng Hàn Hội trưởng cũng liếc mắt nhìn nhau, khóe miệng nhảy loạn.

Mười lăm mét, bọn hắn đã cảm thấy đến cực hạn, gia hỏa này thì ngược lại, đi vào mười mét, cũng không có cảm thấy cái gì, ngược lại nở nụ cười, quả thực là quái vật phi nhân loại…

Tám mét, bảy mét, sáu mét…

Kèm theo tới gần, tựa hồ hắn cũng cảm nhận được áp lực, nhướng mày.

Ầm ầm!

Chân khí từ trong rất nhiều huyệt đạo phun ra, bao phủ toàn thân.

– Trong vòng năm thước, mới vận dụng chân khí… nhục thân của hắn nên mạnh bao nhiêu?

Thấy một màn như vậy, Ngô sư nuốt ngụm nước miếng.

Thân là Danh Sư thất tinh đỉnh phong, nhãn lực tự nhiên không giống bình thường, đối phương đi đến trước năm thước, cũng không hề phát hiện, nhàn nhã dạo chơi, vốn tưởng rằng chỉ là giả vờ giả vịt, trên thực tế trong cơ thể đã sớm vận chuyển chân khí, chứng kiến giờ mới hiểu được… Căn bản không phải chuyện này.

Phạm vi năm thước mới dùng chân khí… Nhục thân thật là đáng sợ!

Chẳng lẽ, vừa rồi gia hỏa này đi tu luyện nhục thân?

Nhưng nhục thân không phải khó tu luyện nhất, khó tiến bộ nhất sao? Như thế nào một canh giờ, thì đến được loại trình độ này?

Trong lúc khiếp sợ, chỉ thấy vị Trương viện trưởng này đã đi tới trước mặt phong ấn, thân thể nhảy lên, bàn tay chạm đến, ngay sau đó lui về sau bảy tám bước, ngừng lại, nhắm mắt, tựa hồ đang suy tư điều gì.

Một lát sau, nhăn mày lại nhìn về phía phía trước, như phát hiện sự tình gì, vẻ mặt cổ quái.

– Cái này… Làm sao có thể?

Vừa đi tiểu phá phong ấn!

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Dịch: Nguyễn Khiêm.

…

Thấy hắn đứng ở tại chỗ, biểu lộ cổ quái, Ngô sư nhịn không được nhìn lại:

– Trương sư, chẳng lẽ phong ấn này có vấn đề gì?

Ở trong ấn tượng của hắn, vị Trương viện trưởng trước mắt này, luôn luôn bình tĩnh ổn trọng, vô luận sự tình gì cũng mặt không đổi sắc, nhưng bây giờ bộ dạng như vậy, nhất định là xuất hiện đại sự khó có thể giải quyết.

– A, không có gì, chẳng qua là cảm thấy có chút kỳ quái mà thôi…

Khóe miệng co quắp, Trương Huyền không nói thêm lời, đi đến hơn bốn mươi mét, lúc này mới nhìn mọi người vẫy vẫy tay:

– Chư vị trước không vội tu luyện, chúng ta thương nghị một cái, như thế nào giải trừ phong ấn này, tiến nhập đại môn!

– Trương sư, ngươi đã tìm được phương pháp giải quyết rồi?

Mọi người đồng loạt đi tới, ánh mắt đều tỏa ánh sáng.

– Đã nghĩ ra, chỉ là…

Gãi gãi đầu, Trương Huyền biết rõ thấy nội dung quá mức không thể tưởng tượng, thật sự không cách nào mở miệng, đành phải nói:

– Các ngươi người nào mang theo Thanh Cam Linh Dịch?

– Thanh Cam Linh Dịch?

Tất cả mọi người ngẩn ngơ, từng cái hai mặt nhìn nhau.

Thanh Cam Linh Dịch, là danh xưng của nước tiểu Thánh Thú, lộ ra không quá thấp kém, cái đồ chơi này, tu luyện giả bình thường đều mang theo một ít, thời điểm đi ra ngoài thí luyện, vẽ phác thảo phạm vi, ban đêm phòng ngừa Linh Thú quấy rối…

Lúc trước, Trương Huyền cùng Vưu Hư Y sư sinh tử đấu, chính là bức đối phương uống cái này, để cho đối phương phiền muộn thiếu chút nữa ngay tại chỗ thổ huyết.

– Cái di tích này, cổ xưa xa xăm, ta nghĩ… Có lẽ không có Thánh Thú Linh Thú, vì vậy không chuẩn bị thứ này…

– Ta cũng vậy, lúc trước ta chuẩn bị một lọ, bất quá kèm theo thực lực cường đại, cảm thấy không có tác dụng gì, một mực chứa, có nhục nhã nhặn, liền ném đi!

– Chiến Sư Đường chúng ta cũng không dùng thứ này, nếu có Linh Thú vây công, giết là được, giết nhiều rồi, tự nhiên không dám đến quấy rối…

…

Tất cả mọi người đều lắc đầu.

Lần này có thể đi tới đây, hầu như đều là người có thân phận, Hàn Tự, Thanh Nguyên đế quốc Trận Pháp Sư Công Hội Hội trưởng, Mộc Viên Danh Sư thất tinh! Ô Thiên Khung, Thẩm Bình Triều, Ngũ Nhiên, ba đại Học Viện Viện trưởng…

Hơn nữa Chiến Sư Đường, hầu như đều không có thói quen tùy thân mang theo nước tiểu Thánh Thú, vì vậy, hỏi như vậy, tất cả mọi người có chút phát mộng.

– Không mang?

Xoa xoa mi tâm, Trương Huyền nhìn thoáng qua Lạc Nhược Hi cách đó không xa.

Vẻ mặt nữ hài hận đến nghiến răng:

– Ta cũng không mang!

– Được rồi! Nếu như mọi người không mang…

Thấy tất cả mọi người không mang, Trương Huyền lắc đầu, xoa xoa mi tâm, cổ tay khẽ đảo, mặt đất xuất hiện một đống nồi bát muôi chậu, vẻ mặt bất đắc dĩ nhìn qua:

– Vậy… Bản thân tự đi tiểu đi!

– Phốc!

Tất cả mọi người đồng thời lảo đảo, cảm giác muốn thổ huyết.

Ngươi muốn tìm Thanh Cam Linh Dịch, để cho chúng ta đi tiểu… Chuyển hướng có cần nhanh như vậy hay không?

Hơn nữa, tất cả mọi người là nhân vật có mặt mũi, trực tiếp đi tiểu… Tất cả mọi người vẻ mặt tràn đầy phát điên, muốn nổi điên.

– Động tác nhanh lên, hơn nữa, tận lực nhiều một ít, có thể phá giải phong ấn hay không, là xem các ngươi cung cấp bao nhiêu rồi…

Không để ý tới khuôn mặt mọi người xoắn xuýt, Trương Huyền khoát tay áo.

– Ta…

Mọi người chỉ cảm thấy sắc mặt xám ngắt, thật sắp khóc.

– Tốt rồi, mỗi người căn cứ tình huống của mình, cầm một công cụ…

Trương Huyền chỉ nồi bát muôi chậu dưới đất nói.

Mấy thứ này đều là từ trong Không Gian giới chỉ của Dị Linh tộc tìm ra, hắn là công cụ nấu cơm của bọn hắn, cực kỳ sạch sẽ, dùng để chứa đựng, thích hợp nhất.

– Được rồi!

Thấy vẻ mặt hắn thành thật, không giống cố ý quấy rối, mọi người liếc mắt nhìn nhau, đành phải nhẹ gật đầu, cắn răng một cái, riêng phần mình lấy một vật chứa.

Vù vù vù!

Thời gian nháy con mắt, người liền đi hết.

Lấy nước tiểu, bọn hắn cũng không muốn ở trước mặt nhiều người như vậy… Thật sự quá xấu hổ chết người ta rồi.

Trên quảng trường chỉ còn lại có Trương Huyền cùng Lạc Nhược Hi.

– Khục khục, cái này cho ngươi…

Thấy nữ hài còn không có cầm, chần chừ một chút, Trương Huyền từ dưới đất lấy một cái ly đưa tới.

– Ngươi…

Hàm răng Lạc Nhược Hi cắn sắp bể nát, lạnh lùng nhìn tên trước mắt, hận không thể một cái tát chụp chết.

– Làm sao vậy?

Thấy biểu lộ của nàng không vui, Trương Huyền nâng cằm, nhăn mày lại:

– Chẳng lẽ chê nhỏ? Vậy… cho ngươi cái này!

Nói xong, có chút không tình nguyện đưa cái chậu lớn trong tay mình tới.

– Cút!

Thiếu chút nữa điên rồi, Lạc Nhược Hi gào thét một tiếng, cảm giác tùy thời có thể bạo tạc nổ tung.

Đi đến bất kỳ địa phương nào, nàng đều là nữ thần, người khác kính ngưỡng, gia hỏa này thì ngược lại, lại có thể cầm ly tới đây để bản thân… Ghê tởm hơn chính là, còn đưa chậu qua!

Ngươi cảm thấy ta có thể chơi ra thứ này sao?

Có tin hiện tại ta liền giết chết ngươi hay không…

– Không đi tiểu thì không đi tiểu, giận dữ gì chứ…

Không nghĩ tới đối phương không lĩnh hảo ý, còn để hắn lăn, vẻ mặt Trương Huyền ủy khuất.

– Ngươi…

Lạc Nhược Hi thực điên rồi.

Cho tới nay, bất cứ chuyện gì cũng không có biểu lộ quá lớn, giống như bức tranh, lại như là người ngoài cuộc, nhưng từ khi thấy gia hỏa này, mỗi lần đều bị tức giày vò, tất cả bình tĩnh tỉnh táo, đều bị bài trừ không còn một mảnh.

– Tốt rồi, ta đi…

Thấy nói thêm gì nữa, nữ hài nhất định sẽ nổ thành hai nửa, thân thể Trương Huyền chuyển một cái, quay người bỏ chạy.

Thấy hắn rời đi, Lạc Nhược Hi như trước cảm thấy giận dữ, hận không thể bắt gia hỏa này lại đập một trận, chợt nghe đến cách đó không xa một thanh âm tràn đầy hốt hoảng vang lên.

– Ta không có cái kia, không tiểu được làm sao bây giờ?

Quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Kim Nguyên đỉnh sốt ruột loạn chuyển, tựa hồ đang quan sát bản thân, có thể giải quyết vấn đề này hay không, nhìn qua phía dưới, càng sốt ruột sắp khóc.

– Các ngươi chớ đi, ai có thể cho ta mượn một cái… Còn có, chủ nhân, ngươi có thể chế tạo cho ta một cái hay không…

–…

Lạc Nhược Hi một đầu hắc tuyến.

Mình gặp một đám người nào a…

…

Không biết vì sao nữ hài tức giận, Trương Huyền tìm một chỗ không người, chuẩn bị thỏa đáng, đang định tự mình cũng chơi đùa ra một ít, đột nhiên vỗ trán.

– Ta như thế nào ngu như vậy…

Sau một khắc, liền biến mất tại nguyên chỗ, dĩ nhiên tiến nhập Thiên Nghĩ Phong Sào.

– Tất cả đều tới đây cho ta…

Lơ lửng trên không trung, Trương Huyền hét lớn một tiếng.

Vù vù vù!

Thời gian nháy con mắt, bên trong chứa đựng rất nhiều Thánh Thú liền bay tới.

Lần này biết rõ di tích nguy hiểm, thời điểm trở về Danh Sư học viện, cố ý mang nhiều đi một tí, Tử Dương thú, Vân Vụ Lĩnh chín đại Vương giả cùng với vượt qua Thánh Vực, cộng lại chừng trên trăm con.

– Đều đi tiểu cho ta…

Lần nữa lấy ra một đống nồi bát muôi chậu, đưa tới chúng thú.

– Rống?

– Rống!

Tuy chúng thú nghi hoặc, nhưng đối với chủ nhân là không dám vi phạm, tất cả đều riêng phần mình lấy một cái chậu lớn xoay người sang chỗ khác.

Trong lúc nhất thời tao khí trùng thiên.

Không lâu sau, chỉ thấy mỗi Thánh thú đều bưng một cái bồn lớn đi tới, ít nhất đều có hơn mười cân.

Những Thánh Thú này, hình thể đều cao mấy mét, cực kỳ khổng lồ, thật muốn đi tiểu mà nói, số lượng tự nhiên nhiều làm cho người kinh ngạc.

– Không tệ!

Thấy mấy gia hỏa này quả nhiên cho lực lượng, Trương Huyền hài lòng nhẹ gật đầu, bàn tay trảo một cái, các chậu lớn Thanh Cam Linh Dịch hội tụ chung một chỗ, đủ để chứa một cái thùng lớn, tiếp cận hơn hai nghìn cân.

– Tốt rồi, đều đi nghỉ ngơi đi!

Khoát tay áo, Trương Huyền không để ý tới đám người kia nữa, thân thể nhoáng một cái, từ trong Thiên Nghĩ Phong Sào bay ra ngoài.

Lần nữa trở lại quảng trường, chỉ thấy không ít người đã bay trở về, đúng là người Chiến Sư Đường.

– Đây là đồ vật ngươi muốn!

Phùng Huân hừ một tiếng, đưa tới chậu trong tay, người khác cũng đều nhao nhao truyền đạt, bất quá, số lượng cũng không nhiều, Chiến Sư Đường hơn mười người, chung vào một chỗ, cũng chỉ có non nửa chậu mà thôi.

– Ít như vậy?

Trương Huyền nhìn thoáng qua, từng Chiến Sư hùng dũng oai vệ khí phách hiên ngang, nhịn không được nhướng mày.

Nhiều người như vậy, cả đám đều long tinh hổ mãnh, không nghĩ tới ít như vậy…

– Ít? Ngươi thì sao? Có bản lĩnh lấy ra cho chúng ta nhìn xem, đoán chừng cũng không nhiều bằng chúng ta…

Nghĩ tới thảm trạng bị đánh, Phùng Huân liền tức giận, nghiến răng quát lớn.

– Ta…

Trương Huyền đang muốn nói chuyện, chỉ thấy đám người Ô Thiên Khung Viện trưởng cùng Mộc sư, Ngô sư bay tới, riêng phần mình sắc mặt đỏ lên, có chút ngại ngùng.

Đồ vật trong chậu hội tụ chung một chỗ, phát hiện còn không có nhiều bằng Chiến Sư Đường.

– Cái này…

Trương Huyền bất đắc dĩ.

May mắn hắn nghĩ ra biện pháp, nếu không, chỉ bằng vào những người bọn hắn, chút đồ vật ấy, đừng nói phá trận, ngay cả gãi ngứa cũng không đủ.

– Được rồi, những thứ này của các ngươi không cần nữa, quá ít, dùng của ta đi!

Đám đông hội tụ, ngay cả một chậu cũng chưa tới, tiện tay ném xuống đất, Trương Huyền lắc đầu.

– Dùng của ngươi? Ngươi một người chẳng lẽ có thể hơn chúng ta?

Nghe hắn nói ra lời này, Phùng Huân càng thêm tức giận, nhịn không được nói.

– Đây là của ta…

Ầm ầm!

Một cái thùng gỗ thật lớn rơi trên mặt đất, chừng hơn hai nghìn cân, nện lên một mảnh bụi đất.

– Phốc…

– Làm sao có thể?

Tất cả Danh Sư, Chiến Sư nhìn qua, đều giống như muốn điên, ánh mắt quái dị, vẻ mặt tràn đầy phát điên.

Coi như bàng quang của ngươi lớn hơn nữa, cũng có cái hạn độ a, nhiều như vậy, cũng có thể đi vào tắm rửa, nhẹ nhõm chết đuối ngươi vài lần… Từ đâu chơi đùa ra thứ này?

Nhất là Phùng Huân, chỉ cảm thấy máu tươi lần nữa xông lên cổ họng.

Đến cùng như thế nào làm ra?

Sức chiến đấu cường đại thì thôi, còn đi tiểu nhiều như vậy… trong bàng quang của ngươi, có không gian gấp sao?

Sớm biết như vậy, ngươi một người có thể làm ra nhiều như vậy, còn giày vò chúng ta gì a!

– Tốt rồi, ta đi phá trận…

Không để ý tới vẻ mặt của mọi người, Trương Huyền trảo một cái, chân khí hội tụ, nhấc thùng gỗ lên, bàn chân đạp mạnh, thân thể treo trên bầu trời, thẳng tắp bay tới phong ấn.

Thấy hắn muốn phá trận, mọi người không hề xoắn xuýt sự tình vừa rồi, đồng loạt nhìn qua đại môn.

Cái phong ấn này, vừa rồi bọn hắn nghiên cứu rất lâu, không có bất kỳ biện pháp nào, nhiều Dị Linh tộc như vậy cũng chỉ có dốc sức liều mạng công kích, nghĩ không ra chiêu số khác, vị Trương sư này, chỉ mò một cái, tìm được phương pháp, hơn nữa để cho bọn họ chuẩn bị nước tiểu…

Tất cả mọi người muốn nhìn một chút, đến cùng dùng phương pháp gì, cùng nước tiểu lại có quan hệ gì.

Vù vù!

Trong ánh mắt mọi người, Trương Huyền đi vào trên đại môn, ánh mắt ngưng trọng, đột nhiên trút nước xuống.

Ầm ầm!

Thùng gỗ lập tức xuất hiện lổ thủng, nước tiểu ẩn chứa trong đó thẳng tắp bắn tới phong ấn.

Xì xì xì xì…!

Thứ này cùng phong ấn tiếp xúc, lập tức như a- xít sun-phu-rit gặp sắt thép, người sau phát ra thanh âm bị ăn mòn, nguyên bản phong ấn vô

cùng chắc chắn, trong nháy mắt tan rã.

Thật lớn a!

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Dịch: Nguyễn Khiêm.

…

– Cái này…

Nhìn một màn này ở trong mắt, Hàn Hội trưởng như nhớ tới cái gì, đồng tử co rụt lại, thanh âm run rẩy:

– Ta hiểu được…

– Hiểu được gì?

– Đến cùng xảy ra chuyện gì vậy?

Hắn hiểu được, mọi người còn tràn đầy mê hoặc, nhịn không được nhìn lại.

Ngay cả Thánh Vực tứ trọng Ngô sư, toàn lực công kích, cũng không tổn thương mảy may, như thế nào đổ chút… liền tan thành mây khói, bắt đầu sụp đổ?

– Nếu ta đoán không lầm, cái phong ấn này hắn là thuộc tính Thuần Dương, không dung đồ vật không sạch sẽ cùng nước… Nếu như chỉ là nước mà nói, muốn phá vỡ cũng rất khó, nhưng dùng Thanh Cam Linh Dịch khiến người ta khó có thể thừa nhận, sẽ không phòng ngự được, tự động tan vỡ…

Hàn Hội trưởng nói.

– Phong ấn Thuần Dương thuộc tính, cũng không có loại đặc tính này a? Sao lúc trước ta chưa nghe nói qua?

Ngô sư nhíu mày.

Thuần Dương phong ấn, gặp qua không ít, nhưng chưa từng nghe nói qua, dùng nước tiểu có thể phá giải, nếu đơn giản như vậy, loại trận pháp này cũng không có ý nghĩa tồn tại.

– Thuần Dương phong ấn đơn thuần, tự nhiên không có loại đặc tính này, nhưng… nếu Thuần Dương phong ấn không tỳ vết, lại khó mà nói. Kỳ thật rất nhiều trận pháp, đều sợ hãi dơ bẩn, thật giống như có người bị nhốt ở trong trận pháp, phá giải như thế nào cũng không được, kết quả nữ tử sinh sản, sẽ khiến linh khí tán loạn, trận pháp triệt để sụp đổ!

Hàn Hội trưởng nói.

– Cái này… Ta giống như nghe nói qua…

Mộc sư gật đầu.

Rất nhiều người đều cho rằng nữ tử sinh sản chảy ra máu là dơ bẩn nhất, dùng để phá giải trận pháp ổn định, là thích hợp nhất, không ít người hay dùng thứ này, rèn luyện lợi khí phá trận, chuyên môn dùng để phá giải trận pháp.

– Liếc mắt nhìn, liền biết rõ phong ấn thiếu sót, Trương viện trưởng lý giải đối với trận pháp, hoàn toàn chính xác nghe rợn cả người…

Thấy mọi người hiểu được, Hàn Hội trưởng lần nữa nhìn về phía thanh niên cách đó không xa, cảm khái một tiếng.

Thuần Dương phong ấn không tỳ vết, lại nói tiếp đơn giản, trên thực tế, căn bản không dễ dàng như vậy, coi như có được nước tiểu, tìm không

thấy tiết điểm của phong ấn, một khi tưới lên, không chỉ không thể phá giải, gây chuyện không tốt còn sẽ gặp đến phản kích.

Giống như dùng lực lượng tiến hành công kích, thi triển ra càng lớn, bị phản kích sẽ trở nên càng mạnh, cuối cùng khiến người ta chống chọi không được.

Cái phong ấn này chính là như thế.

Thoạt nhìn động tác của Trương viện trưởng đơn giản, mang theo thùng gỗ lên bầu trời, chơi đùa chút liền giải trừ phong ấn, trên thực tế, độ cao của thùng gỗ, lực trùng kích của chất lỏng, rơi vào trên tiết điểm của phong ấn… Kém một chút đều không được.

Đối với năng lực khống chế yêu cầu cực cao.

Đoán chừng cũng chỉ có biến thái này, mới có thể nghĩ ra loại phương pháp phá giải kia, hơn nữa thành công, không có xuất hiện bất kỳ sai lầm.

– Phương pháp phá giải quỷ dị như thế, cái kia… Lúc trước đám người Hồng Viễn học viện Chương Dẫn Khâu, là làm sao đi vào?

Một Chiến Sư nhịn không được nhìn qua.

Những người khác cũng tràn đầy kỳ quái.

Loại phương pháp cổ quái này, đoán chừng cũng chỉ có Trương viện trưởng mới có thể nghĩ ra, Chương Dẫn Khâu làm người chính trực, bảo thủ, coi như biết rõ, đoán chừng cũng không muốn đi làm.

– Cụ thể làm sao đi vào, ta không rõ ràng lắm, bất quá… Lúc trước nhiều năm như vậy, di tích cũng không có xuất hiện qua, sau khi bọn hắn tiến vào, chúng ta mới có thể đi tới nơi này… Chỉ sợ, nắm giữ bí mật chúng ta không biết, hoặc là đã nhận được chìa khoá tiến nhập nơi đây!

Suy tư một chút, Hàn Hội trưởng nói.

Bất luận di tích gì, muốn cho hậu nhân tiến nhập, nhất định sẽ có cái gọi là chìa khoá, hoặc là Pháp bảo thông hành, chỉ cần mang theo vật này, rất nhiều thứ đối với bọn họ mà nói, phong ấn khó có thể giải quyết sẽ trở nên cực kỳ đơn giản, khẳng định so với bọn hắn, thấy trận phá trận, muốn xông vào sẽ dễ dàng hơn nhiều.

– Ngược lại là có khả năng…

Mọi người đồng thời nhẹ gật đầu.

Cũng đúng, nếu như không có “chìa khoá”, muốn tiến đến, thật rất khó, không có vị Trương viện trưởng này mà nói, bọn hắn chỉ sợ như trước vây ở trên dung nham, không có biện pháp nào.

Xoẹt zoẹt~! Xoẹt zoẹt~!

Trong quá trình đối thoại, nước tiểu trong thùng gỗ liên tục chảy xuôi, phong ấn đùng đùng vỡ ra, chậm rãi tiêu tán, không qua một lát, đại môn triệt để xuất hiện ở trước mặt mọi người.

– Có thể tiến vào…

Thân thể nhoáng một cái, Trương Huyền bay xuống, ném thùng gỗ ra ngoài, nhẹ nhàng thở ra.

Thư Viện biểu hiện thiếu sót, đã biết rõ đó là một Thuần Dương trận pháp không tỳ vết, nước tiểu vừa vặn tương khắc, lúc này mới có ý tưởng kia, không nghĩ tới quả nhiên có thể thực hiện!

– Tốt…

Mọi người đồng thời nhẹ gật đầu, đồng loạt bay về phía đại môn.

Như cũ là Ngô sư đi đầu, thấy không có nguy hiểm, lúc này mới gọi mọi người đi vào.

Lúc trước ở bên ngoài phong ấn cảm nhận được cực nóng, mà tiến vào trong, lại phát hiện loại nhiệt lượng này đã biến mất không thấy gì nữa, ngược lại từ trong đại môn để lộ ra mát lạnh nhè nhẹ, thật giống như lúc trước là ảo giác.

– Chẳng lẽ lúc trước cảm giác sai rồi?

Một vị Chiến Sư nhịn không được nói.

Vừa rồi ở bên ngoài phong ấn, còn mượn nhờ trong đó toả ra nhiệt lượng tu luyện, đối với tu vi có chỗ tốt rất lớn… Vốn tưởng rằng tiến nhập trong đó sẽ bị thiêu cháy không cách nào thừa nhận, vì sao tình huống hoàn toàn trái lại, chẳng những không có cảm giác nóng, còn cảm thấy mát lạnh?

Chẳng lẽ lúc trước trải qua hết thảy, là giả hay sao?

Không khỏi quá mức quỷ dị đi!

– Mọi người không nên hoảng hốt, nếu ta đoán không lầm, lúc trước trải qua sự tình là thật, hiện tại cũng là thật!

Thần sắc của Hàn Hội trưởng ngưng trọng, nói:

– Vô cùng có khả năng, đây là một trận pháp nóng lạnh giao hòa, giống như trận pháp khống chế khí hậu, có thể tùy ý cải biến độ nóng, làm cho người ta cảm thụ bất đồng.

Rất nhiều Trận Pháp Sư Công Hội, đều bố trí một ít trận pháp có thể khống chế nhiệt độ, có lẽ đại môn này chính là loại tình huống đó.

Lúc trước mọi người ở bên ngoài cảm thấy khó có thể thừa nhận, mà tiến vào trong, vô cùng có khả năng xúc động cơ quan đặc biệt nào đó, nhiệt độ trở nên thích ứng, mới có loại cảm giác này.

– Có khả năng…

Nghe giải thích, mọi người đồng thời nhẹ gật đầu.

Tuy cảm thấy chỉ bằng vào trận pháp khiến cho nhiệt độ chênh lệch lớn như vậy, có chút khó tin, nhưng người lưu lại di tích, không biết là cường giả cảnh giới cao bao nhiêu, làm ra loại trận pháp này cũng không gì đáng trách.

Dù sao chịu hạn chế bởi tu vi, bọn hắn cảm thấy không thể lý giải, cũng không đại biểu không thể hoàn thành, giống như Trương viện trưởng dùng nước tiểu phá giải phong ấn vậy.

– Đây không phải trận pháp…

Mọi người gật đầu, đang muốn tiếp tục tiến lên, chợt nghe một thanh âm nhàn nhạt vang lên, nói chuyện không phải Ngô sư, cũng không phải Trương Huyền, mà là Lạc Nhược Hi luôn luôn trầm mặc.

– Không phải trận pháp, vậy là cái gì?

Thấy nàng nói khẳng định như thế, mọi người kỳ quái nhìn qua.

– Là vận dụng không gian!

Lạc Nhược Hi nói.

– Không gian?

Mọi người nhìn nhau, không rõ ràng cho lắm.

– Giống như không gian gấp và Không Gian giới chỉ, cái đại môn này đi thông một không gian khác, dùng phong ấn lúc trước che lấp, không thuộc về một không gian, tự nhiên làm cho người ta cảm giác không giống nhau!

Lạc Nhược Hi nói.

– Đi thông một không gian khác?

Tất cả mọi người cảm thấy toàn thân chấn động, tràn đầy kinh hãi.

Liên lụy đến trận pháp, tất cả mọi người có thể rõ, bay lên không gian đã có chút khó có thể hiểu.

Tiền bối lưu lại di tích, lại có thể liên lụy đến phương diện này, nên cường đại ra sao?

– Nghe nói, Thánh Vực cửu trọng có thể lĩnh ngộ Không Gian Pháp Tắc, bố trí không gian gấp, để cho sinh mệnh tiến nhập trong đó, cũng không cảm thấy buồn bực… Chẳng lẽ, chủ nhân di tích, dĩ nhiên đạt tới loại cảnh giới này?

Ngô sư xiết chặt nắm đấm.

Thân là Danh Sư thất tinh thượng phẩm, biết rõ rất nhiều bí mật, Thánh Vực cửu trọng, tuy thưa thớt, nhưng cũng xem qua thư tịch tương quan, biết rõ đáng sợ.

Cường giả cảnh giới như thế, vật lưu lại đối với bọn họ mà nói, có thể ngộ nhưng không thể cầu, nhưng tùy tiện một cơ quan, một cái trận pháp, liền không phải là bọn hắn có thể lý giải.

Lạc Nhược Hi lắc đầu, không khẳng định, cũng không phủ nhận câu trả lời của hắn.

– Thánh Vực cửu trọng mới có thể lý giải Không Gian Pháp Tắc?

Trương Huyền mở trừng hai mắt.

Nói thật, tin tức này với hắn mà nói, thật là rung động.

Ở Phong Thánh đài, hắn tiến nhập qua một không gian gấp, cũng để cho Thiên Nghĩ Phong Mẫu thu lấy, nói như vậy… Cái chỗ kia là Thánh Vực cửu trọng cường giả lưu lại?

Khổng Sư ngay lúc đó, mới vừa vặn đột phá, tất nhiên không phải tự tay bố trí, vô cùng có khả năng khi đó, thì có loại cường giả cấp bậc này đi theo ở sau lưng, trung tâm đi theo.

Lấy nhân cách mị lực cùng năng lực đặc biệt của Khổng Sư, thu phục mấy tùy tùng thực lực mạnh hơn hắn, không khó lắm.

– Lần trước vừa tới Danh Sư Học Viện công khai tiết học, nhìn thấy Lạc Nhược Hi, nàng đi trong đám người, nhưng không có một lần va chạm, giống như nắm không gian trong tay…

Một cái ý nghĩ xông ra, bất quá cười khổ lắc đầu:

– Điều đó không có khả năng! Nàng bất quá là Danh Sư lục tinh, thực lực coi như mạnh mẽ hơn ta, cũng mạnh không đi nơi nào, đoán chừng là một loại bí pháp đặc thù…

Xem hết thư tịch trong Danh Sư học viện, biết rõ Danh Sư Đại Lục này, không chỉ có thể chất đặc thù, còn có huyết mạch, rất nhiều gia tộc lợi hại, dựa vào lực lượng huyết mạch, thúc giục bí pháp, uy lực to lớn, vượt xa Võ kỹ.

Nguyên nhân chính là như thế, Thánh Vực quý tộc mới khiến người ta sợ hãi, không dám vi phạm như thế.

Trong lòng nghi hoặc, nhịn không được nhìn về phía nữ hài:

– Ngươi sao có thể xác định, đây không phải trận pháp, mà là không gian?

Đám người Ô Thiên Khung cũng nghi hoặc nhìn qua.

Hoàn toàn chính xác, liên lụy không gian, thật sự quá thâm ảo, thật sự khiến người ta khó có thể lý giải.

– Rất đơn giản, các ngươi nhìn về phía trước sẽ biết…

Lạc Nhược Hi mở trừng hai mắt, chỉ về phía trước.

Mọi người ngẩng đầu, quả nhiên thấy sau khi xuyên qua đại môn, tình cảnh trước mắt thay đổi.

Đằng sau đại môn, là một mảnh núi cao liên miên chập chùng, liếc nhìn không tới cuối, phía trên đều là thảm thực vật xanh biếc, khí tức ôn nhuận truyền tới, làm cho người ta cảm giác đã cách xa Hỏa Nguyên Thành, đến một thành thị tựa như mùa xuân.

– Đây là… Không gian gấp? Thật lớn a…

Trương Huyền ngẩn ngơ.

Từ lần đầu tiên thấy Thiên Nghĩ Phong Sào, gặp qua vài không gian gấp, thậm chí mình còn có một cái… Nhưng lớn như vậy, đừng nói chưa thấy qua, nghe cũng không có nghe qua.

Không gian gấp của hắn, đường kính mấy trăm mét cũng không tệ rồi, cái này còn dung nạp núi lớn, sông lớn… Nhìn không tới cuối, quá kinh khủng!

Phải biết rằng không gian gấp càng lớn, áp lực ở ngoại giới lại càng lớn, tính ổn định sẽ càng kém…

Lớn như vậy, đến cùng làm sao làm được?

– Không đúng, đây không phải không gian gấp, mà là… Không gian trận pháp!

Đang khiếp sợ, chợt nghe thanh âm của Hàn Hội trưởng vang lên, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy hắn chau mày, thân thể cứng ngắc.

Hành Giả Vô Cương (thượng)

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Dịch: Nguyễn Khiêm.

…

– Không gian trận pháp?

Trương Huyền không hiểu.

Hắn nghe nói qua mê trận, ảo trận, sát trận, không gian trận pháp là cái gì, cùng không gian gấp có gì khác nhau?

– Không gian trận pháp chính là trong trận pháp, tự thành không gian, tính ổn định không bằng không gian gấp, nhưng lại càng dễ dung nạp sát trận, ảo trận, mê trận… Khiến người ta lâm vào trong đó, cũng không thể tự biết!

Thanh âm của Hàn Hội trưởng phát run.

Thân là Trận Pháp Sư thất tinh đỉnh phong, biết rõ loại trận pháp này đáng sợ, tự thành không gian, chỉ cần lâm vào trong đó, ý thức sẽ bị pháp tắc ảnh hưởng, căn bản đi không ra, quan trọng nhất là, bên trong vô cùng có khả năng che giấu một ít sát trận lợi hại, coi như thực lực ngươi cao cường, chỉ cần không có đạt tới Thánh Vực cửu trọng liền không có khả năng phá giải.

Nghe được hắn nói, liếc mắt nhìn nhau, tất cả mọi người đều nhíu mày.

Tuy bọn hắn như trước không biết rõ không gian trận pháp, nhưng Hàn Hội trưởng luôn ổn trọng, có thể khiến hắn biến sắc như thế, nói nơi đây tất nhiên đáng sợ đến cực điểm.

– Nếu như trực tiếp phá giải trận pháp này thì sao?

Trương Huyền nhìn lại.

Quản trận pháp có lợi hại hay không, cùng lắm thì lãng phí một cước, không đến mức khẩn trương như thế a!

– Trận pháp khác có thể phá giải, không gian trận pháp hầu như không có khả năng, trừ khi… Ngươi đã có được thực lực coi như không gian nghiền nát, cũng sẽ không làm bị thương bản thân!

Hàn Hội trưởng nói.

Khóe miệng Trương Huyền co lại.

Cái này so sánh với uy lực bạo tạc nổ tung thì lớn hơn nhiều lắm, thật muốn gặp được, đừng nói hắn chỉ có thực lực Tòng Thánh, coi như lại đề cao sáu, bảy đại cấp cũng gánh không được, thậm chí Nguyên Thần ở trong không gian nghiền nát, cũng bị đơn giản xoắn giết!

Sinh hoạt ở trong không gian, không gian nát, còn làm sao sống sót?

Da không còn, lông mọc ở đâu?

– Phải! Nguyên nhân chính là như thế, không gian trận pháp chỉ có thể dựa theo con đường đối phương xếp đặt thiết kế, từng chút tiến lên, không thể vượt qua!

Nói đến đây thanh âm của Hàn Hội trưởng trầm thấp:

– Nói cách khác, bây giờ coi như chúng ta tiến nhập di tích, đã từng bước nguy hiểm…

– Từng bước nguy hiểm?

Thần sắc mọi người ngưng trọng lên.

Hai cửa ải trước, tuy rất khó, nhưng mà nếu như không cách nào thông qua, tính nguy hiểm cũng không phải rất lớn.

Thật giống như ở trên dung nham, không cách nào thông qua nham thạch nóng chảy tiến nhập cung điện phía dưới, có thể bay lên, trong thời gian ngắn là không có nguy hiểm tính mạng.

Còn cửa thứ hai, không công kích phong ấn, coi như ở bên trong vài năm, cũng sẽ không bị thương tổn.

Mà bây giờ, nghe khẩu khí của Hàn Hội trưởng, tiến nhập không gian trận pháp này liền không giống, vô luận đi hay không đi, tiến lên hay không tiến, tùy thời đều có thể xuất hiện nguy hiểm, nói cách khác, cái di tích này, khảo nghiệm giờ mới bắt đầu.

– Đã đến nơi này, thì an tâm đi, nếu như nơi này là di tích chính thức, vậy nói rõ, đám người Chương Dẫn Khâu khẳng định đã tới, chúng ta có thể tìm con đường bọn hắn đi qua, chỉ cần có thể tìm được, tính an toàn tất nhiên sẽ tăng lớn không ít!

Ô Thiên Khung nói.

– Không sai!

Những người khác cũng nhẹ gật đầu.

Lần này tới đây, sớm đã sinh tử không để ý, nếu như đã tiến nhập di tích, nói rõ mục đích đã đạt tới, không cần dây dưa, nên cao hứng mới phải.

– Đám người Chương Dẫn Khâu là hai năm trước tới, cho dù có dấu vết gì, cũng kém không nhiều lắm tiêu tán, bất quá, nếu như có thể truyền tin tức ra, nhất định là bị nhốt ở một nơi nào đó, chỉ cần tiến lên, có lẽ có thể phát hiện…

Ngô sư nhẹ gật đầu, dẫn đầu đi thẳng về phía trước.

Lão Viện trưởng chết hay không chết, ai cũng không cách nào xác nhận, nhưng nếu như có thể truyền tin tức ra ngoài, lúc ấy khẳng định còn sống, nếu như còn sống, thì nhất định sẽ lưu lại dấu vết, để cho kẻ đến sau tìm, nếu không, đưa tin cũng không có bất cứ ý nghĩa gì.

– Ân!

Trương Huyền cũng không nhiều lời, Minh Lý Chi Nhãn lặng lẽ vận chuyển, nhìn quét bốn phía, nhìn trong chốc lát, nhịn không được lắc đầu.

Bất kể là không gian trận pháp, hay không gian gấp, người lưu lại chỗ này, thực lực đều hơn xa hắn, cấp bậc chênh lệch quá lớn, coi như là Minh Lý Chi Nhãn cũng không cách nào xem thấu.

– Thiếu sót…

Ngay sau đó trong lòng khẽ động.

Không lâu sau, cũng lắc đầu.

Mặc dù cái này là trận pháp, nhưng mà đang ở trong đó, thật giống như vây ở giữa thiên địa, Thiên Đạo Thư Viện chỉ có thể điều tra đồ vật chạm đến hoặc đang vận hành, đối với cái này không biết làm thế nào.

Thật giống như ở bên ngoài không có khả năng lợi dụng mặt trời lên mặt trăng xuống, nhìn mây chạm mưa đến tìm kiếm thiên địa thiếu sót.

Phạm vi quá lớn, coi như Thư Viện vô cùng nghịch thiên, cũng không có bất kỳ biện pháp nào.

– Xem ra chỉ có thể từng bước một tiến về phía trước rồi…

Biết rõ không có biện pháp phá hư, Trương Huyền tràn đầy phiền muộn, theo sát sau lưng mọi người, đi thẳng về phía trước.

Không thể không nói không gian trận pháp này, thực sự quá thật, đi ở trong đó, nếu như không phải sớm biết được thân ở dưới dung nham không biết bao sâu, có thể sẽ thực cho rằng ánh nắng tươi sáng, sơn mạch ôn nhuận như xuân kia là thật.

Dọc theo con đường đi về phía trước, nhìn xem thảm thực vật bốn phía xanh biếc, chẳng những không có hoảng sợ khi đi vào di tích, ngược lại cho người ta cảm giác thích ý nhàn nhã.

Nhất là nghe được gió núi thổi lên cây cối phát ra thanh âm, càng làm cho người ta có cảm giác tâm tình buông lỏng, không tranh quyền thế.

– Đây không phải không có nguy hiểm gì sao?

– Đúng vậy! Cảm giác nơi đây linh khí sung túc, nếu như về sau không muốn tranh đấu, có thể ở chỗ này, nhất định sẽ cực kỳ không tồi!

– Hoàn cảnh hoàn toàn chính xác rất tốt, thích hợp tu tâm dưỡng tính…

…

Rời đi một lát, ánh mắt tất cả mọi người đều tỏa sáng.

Lúc trước Hàn Hội trưởng nói khủng bố như vậy, bọn hắn đều khẩn trương muốn chết, chính thức đi lên, mới phát hiện không phải như đối phương nói, ngược lại làm cho người ta có cảm giác yên tĩnh tường hòa.

Rong chơi trong đó, khiến người ta sinh ra một loại ý nghĩ cả đời đều dừng lại ở bên trong.

– Không đúng, mọi người nâng tinh thần lên, chỉ sợ chúng ta đã lọt vào công kích…

Mọi người một đường đi về phía trước, thời điểm cảm thấy không có vấn đề gì, Hàn Hội trưởng nhịn không được nói.

– Lọt vào công kích, Hàn Hội trưởng nói đùa? Sao ta không thấy được?

Một vị Chiến Sư cười nói.

– Đúng vậy, ta cho rằng Hàn Hội trưởng là có chút thần kinh quá độ, buồn lo vô cớ, chúng ta nhiều người như vậy, nếu quả thật lọt vào công kích, nhất định sẽ phát hiện.

Lại một vị Chiến Sư gật đầu.

Bọn hắn mỗi một cái đều là nhân vật kinh nghiệm sa trường, nếu quả thật bị công kích, nhất định sẽ tiến hành phản kích, không có khả năng giống như hiện tại, cảm giác gì cũng không có.

– Không có phát hiện, mới là kinh khủng nhất!

Sắc mặt của Hàn Hội trưởng khó coi.

Nếu như là minh đao minh thương tiến công, đánh không lại cũng có thể dốc sức liều mạng, sợ nhất chính là nước ấm nấu ếch xanh, khiến người ta lâm vào công kích, vẫn còn không tự biết.

– Có phải Hàn Hội trưởng phát hiện cái gì hay không?

Ngô sư hỏi.

– Các ngươi có phát hiện hay không, từ khi chúng ta tiến nhập đến nơi đây, nguyên bản thần kinh căng thẳng tất cả đều trầm tĩnh lại, loại tình huống này, một khi xuất hiện nguy hiểm, chỉ sợ ngay cả biện pháp ứng đối cũng không có…

Hàn Hội trưởng nói:

– Hơn nữa… Mấu chốt nhất là, chúng ta đi thời gian dài như vậy, lại thủy chung nhìn không tới bất cứ dấu vết cùng đầu cuối gì… Thật giống như có đồ vật gì đó dẫn dắt chúng ta đi! Thật sự là quỷ dị…

– Cái này…

Ngô sư sững sờ.

Đối phương không nói, còn không cảm thấy được, vừa nói như vậy, lập tức cảm thấy không đúng.

Đi tại nơi đây, quá buông lỏng, ngay cả phòng ngự cơ bản nhất cũng ném ra đằng sau, khiến người ta cam tâm tình nguyện lưu lại, không muốn rời đi, không nói cái khác, chỉ riêng điểm này, liền cực kỳ quỷ dị, bất thường.

– Phốc!

Hai người đang thương nghị, chợt nghe đến cách đó không xa một thanh âm thổ huyết vang lên, vội vàng quay đầu nhìn, chỉ thấy Chiến Sư mới vừa nói Hàn Hội trưởng thần kinh quá độ, khuôn mặt trắng bệch, máu tươi liên tục từ trong khóe miệng tràn ra, nhưng trên mặt mang theo mỉm cười, đi theo sau lưng mọi người, tiếp tục đi tới.

– Cái này…

Thấy gia hỏa này giống như không biết thống khổ, liên tục thổ huyết, khóe miệng còn giương nhẹ lên, tựa như mỉm cười…

Thấy một màn như vậy, hai người đều sởn hết cả gai ốc.

Tình cảnh trước mắt thực sự quá quỷ dị!

Mặc dù kiến thức rộng rãi, cho tới bây giờ cũng chưa gặp chuyện kỳ quái như thế.

– Hắn đây là Chân khí hao hết, thể lực chống đỡ hết nổi…

Xem một lát, sắc mặt Ngô sư trầm xuống.

Tình huống của vị Chiến Sư này, lấy nhãn lực Danh Sư thất tinh của hắn, có thể nhẹ nhõm nhìn ra, là chân khí tiêu hao sạch sẽ, có chút thoát lực dẫn đến.

Lúc này mới đi bao lâu?

Như thế nào Chiến Sư lấy lực lượng kéo dài xưng danh, liền không chịu nổi rồi hả?

Hàn Hội trưởng đang kỳ quái, chợt nghe thanh âm của Ngô sư tiếp tục vang lên:

– Ngươi xem đan điền của mình một chút…

– Đan điền?

Sửng sốt một chút, Hàn Hội trưởng cúi đầu nhìn sang, vừa nhìn qua, đồng tử kìm lòng không được co rút lại.

Chỉ thấy chân khí hùng hậu trong cơ thể hắn, lúc này cũng tiêu hao không sai biệt lắm, nếu như so sánh đan điền như hồ nước, hiện tại cũng đã sắp thấy đáy, tùy thời khô quắt.

– Chân khí của ta… Như thế nào tiêu hao nhanh như vậy?

Thân thể phát run.

Hàn Hội trưởng là Trận Pháp Sư thất tinh đỉnh phong, Thánh Vực tứ trọng đỉnh phong, thực lực mạnh nhất trong mọi người, chân khí cũng hùng hậu nhất, đừng nói đi đường, coi như là chiến đấu, cũng có thể duy trì một hai canh giờ, sẽ không suy kiệt…

Nhưng bây giờ, mới đi đường một lát, thậm chí không có phi hành, liền tiêu hao không sai biệt lắm, đến cùng xảy ra chuyện gì?

Thật là đáng sợ!

Phốc! Phốc! Phốc!

Đang khiếp sợ, lần nữa nghe được thanh âm thổ huyết, lại có mấy vị Chiến Sư tu vi thấp, phun ra máu tới, ngay cả Ô Thiên Khung, Thẩm Bình Triều… khuôn mặt cũng trắng bệch, trên đầu gân xanh toác ra,

giống như lực lượng sắp tiêu hao hầu như không còn, tùy thời không chịu nổi.

Nhất là Ô Thiên Khung, không chỉ sắc mặt khó coi, đầu tóc tựa hồ cũng trở nên càng trắng, như trong thời gian ngắn già yếu hơn mười tuổi.

– Cái này…

Thân thể Hàn Hội trưởng run lên, nhịn không được nhìn về phía Ngô sư.

Tuy hắn xác nhận nơi này là không gian trận pháp, biết rõ nguy hiểm, lại hoàn toàn không biết tình huống trước mắt, căn bản không biết xảy ra chuyện gì.

– Ta cũng không biết…

Ngô sư lắc đầu.

Hiện tại bọn hắn thật giống như lọt vào giếng sâu, trong nhà chưa tỏ, ngoài ngõ đã tường, mặc dù xem qua vô số thư tịch, vẫn không rõ ràng cho lắm.

– Chúng ta hắn là bị những tiếng gió trong núi hấp dẫn, lâm vào một loại ý cảnh đặc thù, không chỉ chân khí tiêu hao nhanh, tuổi thọ cũng sẽ hao tổn, nếu như không đi ra, sẽ giống như bọn họ, một mực đi về phía trước, không biết mệt mỏi, thẳng đến chân khí, tinh huyết hao hết mà chết!

Hai người đang không hiểu, thanh âm của Trương Huyền vang lên.

Quay đầu nhìn lại, chỉ thấy thanh niên này nhăn mày, không biết nghĩ cái gì.

Hành Giả Vô Cương (hạ)

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Dịch: Nguyễn Khiêm.

…

– Tiếng gió?

Ngô sư, Hàn Hội trưởng sững sờ, vội vàng nhìn lại chung quanh.

Tiếng gió rất nhẹ, như trước thổi lá cây phát ra thanh âm rào rào, lúc trước bọn hắn cảm thấy, nghe yên tĩnh hờ hững, làm cho người ta có cảm giác tâm cảnh buông lỏng, mà bây giờ lại sởn hết cả gai ốc, không tự chủ được run rẩy.

– Đóng kín thính giác…

Hô nhỏ một tiếng, hai người đồng thời đóng kín thính giác, không nghe tiếng động.

Bất quá, chẳng biết tại sao, tiếng gió vắng lặng, như trước có thể truyền vào trong đầu, để cho bọn họ bất tri bất giác liền bị khống chế.

– Không có tác dụng đâu, đây là một loại Ma Âm, coi như đóng kín lục thức (*sáu giác quan), cũng có thể tiến nhập nội tâm, khó lòng phòng bị!

Lắc đầu, Trương Huyền truyền âm qua.

Nếu như Ma Âm dễ dàng có thể cự tuyệt như vậy, cũng không xứng xưng là “Ma”, hơn nữa một mình phân liệt thành một chức nghiệp đơn độc, truyền thừa vạn năm bất hủ.

– Vậy làm sao bây giờ?

Hai người lần nữa mở ra thính giác che đậy, tràn đầy sốt ruột.

Không thể cự tuyệt, lại không thể trốn tránh, chẳng lẽ bọn hắn đám mới tiến nhập di tích, sẽ phải hao tổn ở chỗ này?

– Trương sư… Có thể phát hiện Ma Âm, có nghĩ ra biện pháp không?

Ngô sư vội vàng xem ra.

– Đây là Ma Âm Sư bát tinh phát ra Ma Âm, ta cũng chỉ có thể miễn cưỡng chống cự, muốn đối kháng, lại để cho mọi người từ trong ý cảnh đặc thù đi ra, chỉ có thể lấy âm phá âm!

Suy tư một chút, Trương Huyền nói.

Hắn vừa tiến đến đã biết rõ đây là Ma Âm, bằng vào Thiên Đạo chân khí cùng thân phận Ma Âm Sư, bản thân có thể ngăn cản, nhưng mà muốn phá giải, lại thủy chung không nghĩ tới… Trừ khi, bản thân cũng đạt tới Ma Âm Sư bát tinh, lấy âm phá âm!

– Lấy âm phá âm?

Sắc mặt hai người trắng nhợt.

Lúc này đi nơi nào tìm một Ma Âm Sư bát tinh?

Thật muốn có loại thực lực này, khẳng định cũng sẽ không để mọi người lâm vào loại ý cảnh đặc thù này không cách nào tự kìm chế rồi.

– Cấp bậc bát tinh, chỉ là sơ kỳ, nếu không, Nguyên Thần của các ngươi cũng sẽ bị kích động, giống như những người khác, ngay cả bị thương

cũng không biết. Bất quá, hiện tại ta chỉ là Ma Âm Sư lục tinh đỉnh phong, coi như dùng hết toàn lực, cũng rất khó giải quyết…

Trương Huyền lắc đầu.

Cái tiếng gió này, chỉ tương đương với Ma Âm Sư bát tinh sơ kỳ tấu nhạc, nếu không, Hàn Hội trưởng cùng Ngô sư, khẳng định cũng không chịu nổi, không có khả năng giống như hiện tại, bảo trì thanh tỉnh.

Dù vậy, cũng không phải hắn có thể chống chọi.

Thực lực bây giờ, còn là quá yếu.

– Vậy làm sao bây giờ?

– Các ngươi người nào có thư tịch Ma Âm cấp bậc thất tinh?

Trương Huyền hỏi.

Nếu có thư tịch thất tinh, ngưng tụ thành công phương pháp, bắt đầu tu luyện mà nói, coi như không đạt được bát tinh, ít nhất cũng có thể đạt tới thất tinh đỉnh phong, loại thực lực này, lại phối hợp Thiên Đạo công pháp thiên vượt cấp, đối kháng Ma Âm này, chắc có lẽ không rất khó khăn.

– Ma Âm?

Liếc mắt nhìn nhau, Hàn Hội trưởng cùng Ngô sư đồng thời lắc đầu.

Một cái là Trận Pháp Sư, một cái khác là Danh Sư, tuy phụ tu bảy loại chức nghiệp, nhưng không có Ma Âm, bởi vậy thư tịch liền không có tùy thân mang theo.

– Vậy khó làm rồi…

Thấy bọn họ lắc đầu, Trương Huyền nhíu mày.

Không có, học không được Ma Âm cấp bậc cao hơn, muốn bài trừ Ma Âm, độ khó liền lớn không biết bao nhiêu lần.

– Như vậy đi, hai người các ngươi chăm sóc mọi người, tận lực để cho bọn họ không thoát lực mà chết, thật sự không được, nhiều bổ sung chút đan dược… Ta đi tìm nơi phát ra tiếng gió, nếu như có thể tìm được, thì có thể giải quyết…

Chần chừ một chút, Trương Huyền nói.

Không thể lấy lực lượng bài trừ, vậy cũng chỉ có thể tìm kiếm căn nguyên, nghĩ biện pháp phá hủy.

– Ân, làm phiền Trương viện trưởng rồi…

Hai người đồng thời cúi đầu.

Hiện tại cũng không có những biện pháp khác, chỉ có thể như thế.

– Khách khí!

Thấy thái độ của bọn họ như thế, Trương Huyền lắc đầu, không nói thêm lời, thân thể nhoáng một cái, dọc theo phương hướng thanh âm vang vọng thẳng tắp bay đi.

Thanh âm thanh đạm, vang ở trong tai, coi như là hắn, cũng cảm thấy có chút mê muội, nếu không phải Linh Hồn trải qua dung nham rèn luyện càng tiến một bước, chỉ sợ cũng có thể không chịu nổi.

– Ma Âm này, tuy có thể khiến người thoát lực, nhưng không có tới chết… Chỉ cần bổ sung đan dược kịp thời, vấn đề không lớn…

Nhìn thoáng qua phía sau, phát hiện mấy vị Chiến Sư vừa rồi thổ huyết, được hai người Ngô sư bổ sung đan dược, sắc mặt khôi phục không ít.

Bất quá, thân thể như trước không bị khống chế, tiếp tục đi tới.

Giờ phút này, bọn hắn giống như con rối bị người giật dây, biết rõ lâm vào cục diện bị động, muốn tránh thoát, lại không có bất kỳ biện pháp nào.

Sở dĩ Ma Âm Sư có thể khiến người hoảng sợ, danh chấn Đại Lục, thậm chí Hồng Viễn Học Viện cũng phải chuyên môn mở một viện… Nguyên nhân chính là khiến người ta biết rõ nguy hiểm, lại trốn không thể trốn, tránh cũng không thể tránh.

Phi hành một lát, phát hiện thanh âm không có bất kỳ biến hóa nào, Trương Huyền nhíu mày, dựa theo tốc độ của hắn, nửa ngày qua, ít nhất phi hành mấy trăm dặm, loại tình huống này, cũng không có thoát ly phạm vi Ma Âm, thậm chí ngay cả ngọn nguồn cũng không có tìm được…

Thanh âm bao phủ không khỏi có chút quá lớn a!

Lấy hắn làm thí dụ, gảy Ngọc Cầm, có thể khiến người trong phạm vi vài trăm thước điên cuồng, có thể tưởng tượng nếu phạm vi lớn, liền lực lượng không đủ… Coi như là Ma Âm Sư bát tinh, cũng không có khả năng tấu nhạc bao phủ mấy trăm dặm!

Thật muốn như vậy, một người mạnh như thế, chỉ cần ở Hoàng Thành đánh đàn, mấy tỷ sinh linh đều bị mê hoặc, chẳng phải sức chiến đấu so với Danh Sư còn muốn đáng sợ?

– Chẳng lẽ đây là không gian trận pháp quỷ dị? Rõ ràng ta đi về phía trước, rồi lại như xoay quanh, ở cùng một phạm vi du tẩu?

Đột nhiên trong lòng khẽ động, nhớ tới quỷ đả tường trong truyền thuyết kiếp trước.

Có thể rõ ràng cảm giác đi tới, nhưng trên thực tế là đi vòng tròn hay không?

Loại tình huống này, ở trong trận pháp là rất thông thường.

Rất nhiều mê trận, kèm theo lực lượng đặc thù khiến người ta sai lầm phương hướng, chỉ cần đi vào trong đó, sẽ mất đi phương hướng, thậm chí la bàn cũng mất đi hiệu quả, cho ngươi rõ ràng cảm thấy đi hướng đông, trên thực tế là hoàn toàn trái lại, hoặc lệch rất nhiều.

– Nếu như nơi đây sẽ cho người mất đi phương hướng, ta liền bố trí trận pháp, để cho phương hướng trở nên rõ ràng…

Đứng ở không trung không tiếp tục hướng hành tẩu nữa, Trương Huyền nhướng mày, cổ tay khẽ đảo, lòng bàn tay nhiều ra một đống trận kỳ.

Thực lực Ma Âm, hiện tại hắn như cũ là lục tinh đỉnh phong, có thể so với thất tinh sơ kỳ, không cách nào đối kháng tiếng gió, nhưng trên trận pháp lại đã đạt đến thất tinh đỉnh phong, hoàn toàn có thể bố trí ra một đại trận phân biệt phương hướng, chống cự công kích của đối phương.

Rất nhiều trận pháp ở trong đầu chảy xuôi, rất nhanh một trận đồ hiển hiện, nhướng mày, nhẹ nhàng cười cười.

Vù vù!

Trước mắt lơ lửng trận kỳ, lập tức kích xạ ra, dựa theo phương vị đặc thù rơi trên mặt đất.

Ô…Ô…n…g!

Một tiếng nổ vang, trận pháp vận chuyển, Trương Huyền đứng ở trong đó, ngừng nghỉ một lát, lần nữa mở to mắt.

– Phương hướng quả nhiên bị sai…

Khóe miệng giơ lên.

Thông qua trận pháp này, hắn lập tức phân biệt ra được phương hướng chân thật, lúc trước cảm giác quả nhiên là sai.

Xem ra trong không gian trận pháp này, không chỉ có Ma Âm đánh lén, còn có nhiễu loạn phương hướng, khiến người ta phân biệt không ra phương hướng.

Phân biệt không rõ phương hướng, cộng thêm Ma Âm, tu luyện giả tiến nhập trong đó, sẽ liên tục hành tẩu, thậm chí lực lượng trong cơ thể hao hết, cũng không tự biết.

– Đám người lão Viện trưởng có lẽ mang theo Tầm Hướng Châm mà năm đó Ngô Dương Tử tiền bối lưu lại, tuy thứ này không phải Thánh Khí, lại hơn hẳn Thánh Khí, trên tìm kiếm phương hướng là chí bảo, lúc này mới thuận lợi đi ra ngoài…

Rõ những thứ này, Trương Huyền nhịn không được gật đầu.

Lão Viện trưởng rõ ràng đi ra ngoài, nếu quả thật chết ở chỗ này, khẳng định đã sớm phát hiện hài cốt rồi.

Tu vi của bọn hắn thấp đám người Ngô sư nhiều, lại có thể đi ra, đoán chừng là dùng nào đó bảo vật.

Thông qua rất nhiều thư tịch của Luyện Khí Sư học viện, biết rõ Học Viện có một tác phẩm đắc ý của Ngô Dương Tử, Tầm Hướng Châm!

Đây là một loại vật phẩm đặc thù, dùng Tầm Hướng Mộc rèn luyện thành, tuy không phải Thánh Khí, nhưng ở trên tìm kiếm phương hướng, so với Thánh Khí còn muốn cường đại hơn không biết bao nhiêu lần.

Chỉ bất quá, không gặp chỗ Âm Dương Ngũ Hành điên đảo, căn bản không dùng đến, luyện chế thành công cũng không có tác dụng, nên đưa cho Danh Sư Học Viện.

Thời điểm mình tới, chuyên môn đi tàng bảo khố xem, cũng không phát hiện, đoán chừng lần trước lão Viện trưởng đi ra ngoài đã lấy đi.

Cũng chính là mượn cái này, mới đi ra địa phương quỷ quái kia.

Đương nhiên, cụ thể dùng bao lâu thì không biết, có thể một canh giờ, cũng có khả năng ba ngày, năm ngày, mới phát giác vấn đề, dù sao khẳng định không có phát hiện nhanh như bọn hắn.

Dù sao, ngay cả Ngô sư cũng chỉ cảm thấy kỳ quái, không tìm được căn do, còn hắn, không sợ Ma Âm, mới ngoài cuộc tỉnh táo trong cuộc u mê.

Xác nhận phương hướng, Trương Huyền từ trong trận pháp nhảy ra, dựa theo vị trí vừa rồi tìm được, thẳng tắp bay đi, bay hơn mười dặm, biết chắc lại sai lầm, lần nữa lấy ra chân khí, lại bố trí một trận pháp giống nhau.

Tìm đúng phương hướng, tiếp tục đi về phía trước.

Như thế liên tục, cuối cùng nhảy ra tình huống vòng quanh, một bia đá thật lớn xuất hiện ở trước mắt.

Không biết dùng cái gì điêu khắc, cao hơn ba mét, rộng hơn hai mét, dựng ở đây không biết bao lâu, chịu đựng mưa gió ăn mòn, đã trắng bạc.

Nhẹ nhàng run rẩy, phát ra minh hưởng dễ nghe, để cho mọi người mê say.

Đi tới trước mặt, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy phía trên có ba chữ to, rồng bay phượng múa, không biết người nào lưu lại, tựa hồ tùy thời sẽ bay đi ra.

– Vô Cương Giới?

Trương Huyền nhíu mày.

Tiếp tục nhìn xuống, chỉ thấy đằng sau chữ to còn viết một nhóm chữ nhỏ.

– Vô Cương Giới, Hành Giả Vô Cương. Phàm là tiến nhập trong đó, nhất định sẽ bị Ma Âm ảnh hưởng, không phân biệt Đông Tây Nam Bắc, một

mực ở bên trong loạn chuyển, khó có thể rời đi. Chỉ có thế hệ tâm chí kiên định, mới có thể không chịu mê hoặc.

– Nếu như trong ba ngày có thể phân rõ phương hướng, phân biệt Ma Âm, tìm đến nơi này, được một môn tuyệt học của ta; trong mười ngày hoàn thành, ta lưu lại một trận tạo hóa; sau mười ngày, nói rõ tư chất bình thường, ta và ngươi xem như có chút duyên phận, nên cho khuyên bảo, nhanh chóng trở về đi!

Xem hết nội dung phía trên, Trương Huyền mở trừng hai mắt.

– Ta từ khi tiến nhập đại môn đến nơi đây, có lẽ… Còn chưa tới nửa canh giờ a! Trong ba ngày phân rõ ràng phương hướng, tới chỗ này cũng có ban thưởng, cái khảo hạch này không khỏi quá đơn giản, chẳng lẽ thật sự có đần như vậy, ba ngày cũng ý thức không ra vấn đề?

Trong lòng thầm nhũ, quay người tiếp tục nhìn xuống, chỉ thấy kiểu chữ bất đồng lúc trước xuất hiện ở trước mắt.

– Ta Chương Dẫn Khâu, người đến đây, mất phương hướng, trọn vẹn dùng hơn nửa tháng, vô duyên với ban thưởng, chỉ cầu có thể ngăn cản Dị Linh tộc…

– Hơn nửa tháng mới phát hiện?

Khóe miệng co lại, vẻ mặt Trương Huyền tràn đầy lúng túng.

– Không nghĩ tới, thật có người đần như vậy…

Tuyệt học

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Dịch: Nguyễn Khiêm.

…

Dựa theo cái nhìn của hắn, xảy ra vấn đề, thì nhất định có thể phát hiện quỷ dị, do đó phỏng đoán ra bị Ma Âm công kích, quá trình này có lẽ không lâu, coi như lại đần, trong hai ba ngày khẳng định cũng hoàn thành.

Không nghĩ tới đám người lão Viện trưởng, lại ngây người hơn nửa tháng mới phát hiện…

Đây cũng quá đần a!

– Khả năng có quan hệ tới thực lực, bọn người Ô Thiên Khung Viện trưởng không chịu nổi, bọn họ ở trong Mê Huyễn, không cách nào khôi phục lý trí, tự nhiên không phát hiện được những thứ này…

Xoắn xuýt một lát, trong lòng Trương Huyền phỏng đoán.

Lão Viện trưởng cùng với tất cả Trưởng lão lúc ấy mang đến, đều chỉ khoảng Thánh Vực nhất trọng, coi như thực lực mạnh nhất, cũng không quá đáng là Thần Thức Cảnh mà thôi.

Cấp bậc như thế, vô cùng có khả năng giống như Ô Thiên Khung cùng với rất nhiều Chiến Sư khác, vừa đến, trong đầu liền lâm vào hỗn loạn, rõ ràng bị thương cũng không tự biết.

Loại tình huống này, ngay cả dùng thuốc cũng là đại phiền toái, chớ nói chi tìm chỗ mấu chốt, giải quyết vấn đề.

– Nếu như lão Viện trưởng lưu lại chữ viết, nói rõ bọn hắn còn sống đi ra nơi đây…

Suy nghĩ cẩn thận xảy ra chuyện gì, Trương Huyền không hề xoắn xuýt.

Cùng nhau đi tới lâu như vậy, đã trải qua nhiều nguy hiểm, cuối cùng coi như biết rõ, đám người lão Viện trưởng hoàn toàn chính xác giống như bọn họ từ nơi này đi qua, thậm chí bị nhốt ở trong đó.

– Trên tấm bia đá nói, trong ba ngày đến, sẽ đạt được một môn tuyệt học, hiện tại vừa vặn ở trong phạm vi này, nhìn xem có thể có được cái gì…

Không thèm nghĩ sự tình lão viện trưởng nữa, Trương Huyền nhìn về phía bia đá.

Không biết dùng tài liệu gì luyện chế thành, cực kỳ trầm trọng, ngón tay nhẹ nhàng chạm đến, rất nhanh liền phát hiện một tia không đúng.

Bên cạnh bia đá có một lỗ khảm có thể cho phép bàn tay để vào, tựa hồ chỉ cần đụng vào, có thể kích hoạt lạc ấn lưu lại ở trong đó.

Cẩn thận kiểm tra một chút, phát hiện không có cơ quan cùng nguy hiểm, lúc này Trương Huyền mới hít sâu một hơi, làm tốt phòng ngự, duỗi tay ra, để lên.

Người lưu lại di tích này, thực sự quá quỷ dị, tuy bia đá ghi nhẹ nhõm, nhưng cũng phải phòng họa.

Ô…Ô…n…g!

Bàn tay tiếp xúc lỗ khảm, một đạo hào quang lập loè ra, lúc trước Ma Âm làm cho người không cách nào tự kìm chế, như bị đóng lại.

Trương Huyền nhẹ nhàng thở ra.

Chỉ cần thứ này đình chỉ, coi như không đi cứu đám người Ngô sư, người sau tất nhiên cũng có thể thoát khỏi nguy hiểm, sẽ không giống như lúc trước, làm gì cũng không bị khống chế rồi.

Chầm chậm!

Thanh âm dừng lại, bia đá lần nữa lắc lư, như kích hoạt lên cơ quan hoặc trận pháp đặc thù nào đó, ngay sau đó vù vù một cái, một thân ảnh nhàn nhạt xuất hiện ở trước mắt.

Là một lão giả râu tóc bạc trắng, trên thân để lộ ra khí tức lăng lệ ác liệt, mặc dù chỉ là một tàn hồn, lại làm cho người ta có cảm giác nghiền ép đến từ trên tinh thần.

– Thật mạnh…

Sắc mặt trầm xuống, trong mắt Trương Huyền tràn đầy cảnh giác.

Mặc dù đối phương chỉ là một đạo hồn phách, hơn nữa tồn tại không biết bao nhiêu năm, nhưng thật muốn xuất thủ với hắn, như trước chống chọi không được.

Đây là thực lực nghiền ép, không cách nào vượt qua, nói cách khác, chủ nhân tàn hồn trước mắt này, khi còn sống ít nhất cũng đạt đến Thánh Vực ngũ trọng, thậm chí trở lên.

Nếu không không có khả năng để cho hắn kiêng kỵ như vậy.

– Không cần khẩn trương, ta đúng là người lưu lại di tích này!

Tựa hồ nhìn ra cảnh giác trong mắt hắn, bóng người cười cười:

– Ngươi có thể nhanh như vậy phát hiện ta lưu lại cạm bẫy, cũng tìm tới nơi này… Nói rõ vô luận nhãn lực hay kiến thức, đều vượt qua thường nhân, có tư cách đạt được tuyệt học của ta, phát dương quang đại!

Bóng người trong giọng nói, lộ ra tán dương.

Hắn quy định ba ngày, đối phương chỉ dùng không đến nửa canh giờ, năng lực mạnh ra ngoài ý định.

– Ta chỉ là một tàn hồn, có thể ở chỗ này thời gian cũng không dài, vì vậy, thời gian cấp bách, nhanh bái sư đi!

Hai tay chắp sau lưng, bóng người nhìn lại.

– Bái sư?

Trương Huyền nhíu mày.

– Đúng vậy, muốn được ta truyền thừa, phải nhập môn hộ ta, nếu không làm sao dạy ngươi tuyệt học?

Bóng người gật đầu.

Sư đạo truyền thừa, chú ý danh phận, dùng tuyệt học của người, mà không bái sư, danh bất chính, ngôn bất thuận.

– Cái này…

Trương Huyền chần chờ.

Một đường đi đến hiện tại, hắn còn không có lạy bất luận kẻ nào làm sư, coi như lúc trước Khổng Sư muốn thu đồ đệ, cũng bị cự tuyệt.

Bởi vậy, để cho hắn tùy tiện bái một gia hỏa không rõ lai lịch, thậm chí ngay cả tên cũng không biết làm sư, trong lòng là cực kỳ kháng cự.

– Như thế nào, không muốn?

Thấy vẻ mặt hắn tràn đầy xoắn xuýt, bóng người lộ ra vẻ kinh ngạc.

Khi hắn còn sống, người muốn bái sư có thể xếp vòng quanh một tòa thành thị… Hiện tại muốn nhận người làm đồ đệ, truyền thụ tuyệt học, đối phương rõ ràng còn có chút chần chờ… để cho hắn không thể tin được.

– Không phải không nguyện ý, mà là ta đã có sư phụ, không được hắn đồng ý, tùy tiện bái người, có làm trái sư đạo…

Dừng lại một chút, Trương Huyền nói.

Dù sao cái thân phận Dương Huyền này, hắn dùng đã thuộc lòng rồi, không ngại dùng bao nhiêu lần.

– Người cả đời không có khả năng chỉ có một lão sư, coi như là Khổng Sư năm đó, đã từng lạy nhiều vị lão sư… Không coi vào đâu!

Còn tưởng rằng hắn lo lắng cái gì, bóng người nghe thế cười cười.

Mặc dù Khổng Sư là Vạn Thế Chi Sư, nhưng cũng không phải Thánh Nhân trời sinh, mà là từng bước một đi đến cảnh giới như thế, bởi vậy lúc còn trẻ cũng đã bái rất nhiều lão sư.

Hắn còn như thế, những người khác có cái gì có thể xoắn xuýt.

– Tiền bối nói cũng không sai!

Nhẹ gật đầu, Trương Huyền cười cười:

– Bái tiền bối làm sư cũng không phải là không thể được, chỉ là muốn truyền thụ ta dạng tuyệt học gì, có thể trước biểu thị một chút, để cho ta nhìn xem, cũng tốt trong lòng hiểu rõ, động lực học tăng thêm.

– Cũng tốt!

Bóng người nhẹ gật đầu.

Thu đệ tử, truyền thụ tuyệt học, cũng phải trước hết để cho bọn hắn chứng kiến cường đại, mới có thể cam tâm tình nguyện.

Thật giống như mua đồ, trước nghiệm hàng vậy.

Tuy cái này thoạt nhìn có chút chất vấn uy nghiêm của hắn, nhưng mà niên đại lâu rồi, hắn không cho thấy thân phận, có thể lấy tuyệt học chính

thức thuyết phục đối phương, mới là tốt nhất.

Hai tay chắp sau lưng, nói lên tuyệt học của mình, bóng người lộ ra tự tin cường đại, mơ hồ mang theo một cỗ khí thế vô địch.

– Tuyệt học của ta là một loại thân pháp, gọi Hành Giả Vô Cương, tổng cộng ngũ trọng, tu luyện tới viên mãn mà nói, có thể bỏ qua không gian gông cùm xiềng xích, dùng thời gian ngắn nhất tới bất kỳ địa phương nào muốn đi!

– Hành Giả Vô Cương?

Ánh mắt Trương Huyền sáng lên.

Tuy còn không có gặp qua bộ thân pháp này, nhưng nghe tên mang theo mùi vị khinh thường thiên địa, đã biết rõ cực kỳ đáng sợ.

Khó trách nơi đây gọi là Vô Cương Giới, chỉ sợ đúng là dùng để khảo nghiệm tâm trí của tu luyện giả!

Chỉ có thế hệ thiên phú cao tuyệt, mới có thể ở trong vòng ba ngày, phát hiện khác thường, tìm tới nơi này! Nếu như Trương Huyền không có Thiên Đạo chân khí mà nói, muốn phát hiện chỉ sợ cũng rất khó.

– Đúng vậy, thiên địa có giới hạn, Hành Giả Vô Cương. Muốn học tập thân pháp cao nhất sâu, trong lòng đầu tiên phải bỏ đi giới hạn hạn chế của lãnh thổ quốc gia! Trong lòng vô biên, mới có thể tung hoành ngang dọc, không chịu trói buộc.

Bóng người thản nhiên nói.

Trương Huyền nhẹ gật đầu.

Thật giống như kiếm chiêu tu luyện tới cực hạn, là vô chiêu, câu nệ ở chiêu thức, chỉ là hạ đẳng nhất.

Tuyệt học chính thức đều là vô chiêu thắng hữu chiêu.

Dù còn chưa gặp qua Hành Giả Vô Cương, nhưng đối phương vừa mới nói câu đầu tiên, đã khiến cho hắn cảm thấy mênh mông uyên bác.

– Ngươi đã muốn nhìn, ta để cho ngươi mở mang kiến thức!

Nhìn ra thanh niên khiếp sợ, biết rõ đối phương kiêu ngạo cùng tự tin đã bị triệt để đánh nát, bóng người nhẹ nhàng cười cười.

Vù vù!

Không thấy được thân thể có động tác gì, thân ảnh lại đột nhiên biến mất, sau một khắc đã xuất hiện ở địa phương ngoài mấy ngàn mét.

– Thật nhanh…

Đồng tử của Trương Huyền co rụt lại.

Tốc độ của đối phương, mắt thường căn bản thấy không rõ lắm, đã không kém thuấn di nhiều rồi… tuy Thiên Đạo thân pháp cũng rất lợi hại, nhưng mà tới so sánh, quả thực chậm giống như ốc sên.

Đương nhiên cũng không phải nói Thiên Đạo thân pháp không bằng đối phương, mà là đẳng cấp quá thấp.

Hiện tại hắn tu luyện, chỉ là một đường sưu tập pháp quyết trụ cột tổng kết thành, ngay cả công pháp Thánh Phẩm cũng không có đạt tới, không bằng đối phương cũng là tình hữu khả nguyên (*theo như tình lý).

Vù vù!

Đang khiếp sợ, thân ảnh đi xa của đối phương lần nữa nhoáng một cái, xuất hiện ở trước mắt, chớp mắt ngoài mấy ngàn mét, chốc lát trở về, thật giống như thân thể tại nguyên chỗ không động, tốc độ cực nhanh, vượt ra khỏi khả năng suy nghĩ.

– Có bằng lòng học tập hay không?

Bóng người cười cười.

Thân pháp này của hắn, quán tuyệt cổ kim, ngay cả Khổng Sư năm đó cũng than thở ba phần, hắn không tin có người có thể cự tuyệt.

– Thân pháp này quả nhiên không tệ, chỉ là…

Không có trả lời hắn, chần chừ một chút, thanh âm của Trương Huyền có chút dừng lại.

– Chỉ là cái gì?

Bóng người nhíu mày.

– Chỉ là cảm giác còn có mấy chỗ thiếu sót, để cho nó thoạt nhìn cũng không phải hoàn mỹ như vậy…

Trương Huyền nói.

– Thiếu sót? Nói khoác mà không biết ngượng! Chỉ bằng thực lực của ngươi, cũng có thể nhìn ra vấn đề trong thân pháp của ta?

Không nghĩ tới thanh niên trước mắt lại có thể cuồng vọng như thế, bóng người phất tay, tràn đầy không vui.

– Thứ nhất, vừa rồi thời điểm ngươi hành động, tuy tốc độ rất nhanh, khiến người ta thấy không rõ lắm, nhưng nếu như không có đoán sai, hắn là chân khí dắt sợi!

Không để ý tới phẫn nộ của hắn, Trương Huyền nhìn lại:

– Làm như vậy rất đơn giản, chính là trước để chân khí di động đến địa phương mình muốn đi, sau đó, thân thể như con rối bị dây kéo, trong nháy mắt đi vào trước mặt. Tốc độ cực nhanh, nhưng mà có thiếu sót, đó chính là một khi bị người phát hiện huyền bí, chặt đứt liên tuyến, vô cùng có khả năng khiến bản thân di động đến địa phương không thể dự đoán. Thời điểm cùng người đối địch, xuất hiện loại tình huống này, rất dễ dàng bị người chém giết ngay tại chỗ…

– Thứ hai, chiêu này tiêu hao chân khí cực kỳ lớn! Tuy trong thời gian ngắn có thể tránh né công kích, đi vào một địa phương an toàn, nhưng chân khí không đủ mà nói, trực tiếp tiêu hao hầu như không còn, đồng dạng thành thịt cá, lúc đối chiến thi triển, chẳng những không thể đưa đến hiệu quả đánh bại địch giành chiến thắng, ngược lại càng dễ gặp được nguy hiểm!

– Thứ ba, tốc độ nhanh như vậy, đối với nhục thân yêu cầu cũng cực cao, ngươi trước mắt là trạng thái linh hồn, không bị ảnh hưởng, nhưng mà nếu như nhục thân, không có cấp bậc Thánh Phẩm trở lên, muốn làm được hầu như không thể nào. Mà có được nhục thân như Thánh Khí, thực lực bản thân lại mạnh mẽ như thế nào? Ngươi có pháp quyết tu luyện đối ứng không? Không có mà nói… Cái thân pháp này lại có ý nghĩa gì?

– Ngươi…

Nguyên bản không thèm để ý chút nào, nghe được lời của hắn, sắc mặt bóng người đột nhiên biến đổi.

Bái ta làm thầy, ta liền truyền cho ngươi!

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Dịch: Nguyễn Khiêm.

…

Đối phương nói không có bất kỳ sai lầm, hai cái trước vẫn còn tốt, chỉ cần không bị phát hiện bí mật, lúc chiến đấu dùng ra, tuyệt đối có thể đưa đến hiệu quả xuất kỳ bất ý.

Nhưng cái thứ ba là khó khăn không thể giải quyết.

Sở dĩ hắn có thể tu luyện thân pháp này, là vì trong cơ thể có được huyết mạch đặc thù, nhục thân trời sinh cường đại, coi như không cần tu luyện, cũng có thể nhẹ nhõm vận chuyển, mà không tan vỡ, còn những người khác lại không nhất định rồi… Cái thân pháp này cường đại, nhưng mà cường độ nhục thân không xứng đôi, là không thể nào luyện thành.

Cưỡng ép tu luyện mà nói, ngược lại sẽ để cho thân thể tan vỡ, từ đó làm cho tu vi rớt xuống rất nhiều.

Chuyện này, chỉ có chính thức tu luyện mới có thể nhận thức, coi như là bí mật trong bí mật, đối phương chỉ nhìn thoáng qua, liền xác định, nhãn lực không khỏi quá tốt đi… Thật chỉ là Tòng Thánh?

Nhìn biểu lộ của đối phương, Trương Huyền nhẹ nhàng cười cười.

Thân pháp của đối phương, coi như không cần Thiên Đạo Thư Viện, cũng có thể tìm ra thật nhiều thiếu sót.

Lúc trước vừa mới tu luyện Thiên Đạo thân pháp, liền gặp phải tình huống cường độ nhục thân chưa đủ, tốc độ quá nhanh, tùy thời có thể tan vỡ.

Hành Giả Vô Cương, tốc độ nhanh hơn, thậm chí xuyên thẳng qua không gian, nhục thân không đạt tới, đừng nói thi triển, chỉ sợ mới di động, còn chưa đả thương người, trước tổn thương mình rồi.

Mấu chốt nhất là, đợi đến lúc nhục thân đạt tới loại cường độ này, thực lực tất nhiên cực cao, lúc này coi như không sử dụng thân pháp, tốc độ cũng cực nhanh, lại học cái này đã không có bất cứ ý nghĩa gì rồi…

Cho nên đối phương nói ba hoa chích choè, cũng phải tới phối hợp cường độ nhục thân cùng chân khí hùng hậu mới được, nếu không đều là giả dối, không có bất kỳ tác dụng.

Đương nhiên, nếu như hai thứ này có sẵn, tu luyện thành công bộ pháp quyết kia, tất nhiên có thể như hổ thêm cánh, chính thức vô địch trong đồng cấp!

Bởi vậy, khẳng định phải học, Chỉ là… để cho hắn bái sư, tuyệt không có khả năng!

– Như thế nào? Ta nói có chính xác không?

Cười xong, Trương Huyền nhìn sang, hai mắt lập loè.

– Ngươi nói không sai, vì vậy, bộ thân pháp này, chỉ truyền cho người có thiên phú, ngươi có thể thông qua dung nham, tới gần phong ấn phía ngoài, cũng phá hủy, nói rõ nhục thân đã đạt tới cảnh giới rất mạnh; lại có thể ở Vô Cương Giới, tìm ra phương hướng, nói rõ Linh Hồn cũng rất cường đại, chân khí cũng đủ hùng hồn… Dĩ nhiên thông qua được khảo

nghiệm, phù hợp điều kiện tu luyện, chỉ cần phù hợp, những thứ này liền không là vấn đề…

Dừng lại một chút, bóng người nói.

Vô luận ở nham thạch nóng chảy hay phong ấn, đều là hắn lưu lại khảo hạch, đối phương có thể đến nơi đây, nói rõ đã thông qua, có thể tu luyện bộ pháp quyết này rồi.

Chỉ cần thích hợp, những thiếu sót này, sẽ không còn là vấn đề.

– Ta có thể tu luyện, bất quá… Ta có năng lực cải tiến môn công pháp này, để cho uy lực của nó trở nên càng lớn… Không biết ngươi muốn nghe hay không?

Trương Huyền cười nói.

– Cải tiến? Không có khả năng!

Bóng người lắc đầu.

Hắn khi còn sống, tu vi đạt đến tình trạng khiến người ta kinh hãi, dù vậy, cũng không có công pháp cải tiến, vị trước mắt này, chỉ là Tòng Thánh, làm sao có thể thành công?

– Không muốn gấp gáp bác bỏ như vậy, không bằng như vậy, ngươi tu luyện bộ pháp quyết Hành Giả Vô Cương này cho ta nhìn một cái, ta trước tiên nói ra mấy cái thiếu sót cho ngươi nghe, có đúng hay không, có vấn đề hay không, ngươi lại phán xét…

Trương Huyền nói.

– Bộ công pháp này, vốn là muốn truyền cho ngươi, cho ngươi xem không coi vào đâu, bất quá… Ta chỉ là một tàn hồn, có thể lưu lại thời gian không nhiều lắm, ngươi thật muốn xem hết, sợ rằng cũng phải mấy canh giờ sau…

Bóng người nói.

Mục đích lưu lại di tích, chính là vì truyền công pháp của mình cho hậu nhân, vị trước mắt này, đúng là nhân tuyển, Hành Giả Vô Cương pháp quyết, tự nhiên sẽ truyền thụ… Chỉ là, bộ công pháp này vô cùng huyền ảo, đừng nói học được, coi như thiên tư vượt trội, không có mấy canh giờ cũng không thể giải thích vì sao… Chớ nói chi là tìm được thiếu sót!

Hắn là tàn hồn, lưu lại không lâu, chỉ sợ đối phương còn không có xem hết, sẽ biến mất, liền không thể nào nghiệm chứng lời nói là thật hay giả rồi.

– Mấy cái canh giờ, không cần! Chỉ cần cho ta xem công pháp, một phút đồng hồ sau, ta liền có thể tìm được lỗ thủng, cũng nghĩ biện pháp đền bù!

Trương Huyền cười nói.

– Một phút đồng hồ?

Bóng người bán tín bán nghi, dừng lại một chút, bàn tay vẽ một cái, một đạo văn tự tựa như Ngân Hà hiển hiện ở trước mắt.

Đúng là pháp quyết tu luyện Hành Giả Vô Cương.

Quét mắt qua một cái, trong lòng Trương Huyền không khỏi rung động.

Bộ pháp quyết này, giống như đối phương nói, đúng là ngũ trọng, mỗi một tầng đại biểu một cảnh giới, không nói đệ ngũ trọng cuối cùng, coi như đệ nhất trọng tu luyện tới đại thành, thực lực cũng có tiến bộ thật lớn, từ đó tốc độ tăng nhiều!

Có thể đoán được, thật muốn học được, lực chiến đấu của hắn khẳng định còn sẽ thay đổi càng mạnh hơn nữa.

Trong lòng kinh ngạc, nhưng trên mặt không có biểu hiện ra, phun ra một ngụm trọc khí, Trương Huyền lần nữa cười nhạt một tiếng:

– Bộ công pháp này hoàn toàn chính xác quán tuyệt cổ kim, khiến người ta bội phục, bất quá… Nếu như ta không nhìn lầm, có lẽ có trọn vẹn chín chỗ thiếu sót?

– Ngươi…

Bóng người run lên, lại càng hoảng sợ.

Bộ công pháp này của hắn, năm đó để cho Khổng Sư bình phẩm, hoàn toàn chính xác đã từng nói qua, tổng cộng có chín chỗ thiếu sót… Chỉ là, Khổng Sư không có hỗ trợ sửa lại, mà chỉ điểm ra, để cho chính hắn nghĩ biện pháp giải quyết.

Thời điểm mở ra di tích này, thực lực của hắn cũng không đạt tới cao nhất, còn không có nghĩ ra phương pháp giải quyết, liền giữ lại pháp quyết có thiếu sót.

Không nghĩ tới muốn truyền thừa cho vị này, chỉ nhìn thoáng qua, liền đoán được… Nhãn lực không khỏi quá tốt đi!

– Chín chỗ thiếu sót này, thứ nhất, thời điểm tu luyện đệ nhất trọng, chân khí chảy qua Bế Môn Huyệt, sẽ cho người xuất hiện mù ngắn ngủi, nếu như vận khí không tốt, vô cùng có khả năng nhìn không thấy gì nữa… Không biết ta nói đúng hay không?

– Cái này… phải!

Dừng lại một chút, bóng người nhẹ gật đầu.

Đối phương nói, cùng lúc trước Khổng Sư nói giống như đúc!

Mà hắn, năm đó mới đầu tu luyện đệ nhất trọng, cũng hoàn toàn chính xác gặp hiện tượng mù, may mắn Khổng Sư cứu được, lúc này mới giải quyết tai hoạ ngầm.

– Sở dĩ xuất hiện loại hiện tượng này, là vì chân khí dắt sợi, phải đi qua Minh Mâu Huyệt, ngươi đi qua mấy huyệt vị này, là sai lầm, một khi tìm

không thấy trình tự chính xác… Sẽ xuất hiện loại tình huống này!

Thư Viện không thể cung cấp phương pháp tu luyện chính xác, nhưng nói ra thiếu sót, để cho đối phương tin phục, vẫn có thể làm được dễ dàng.

– Chỗ thiếu sót thứ hai, đồng dạng ở trong đệ nhất trọng, lúc tu luyện, cần làm liền một mạch, chân khí chưa đủ, không cách nào tiến nhập Thần Hành Huyệt mà nói, vô cùng có khả năng biến thành tê liệt, sống không bằng chết…

Không có dừng lại, Trương Huyền tiếp tục nói.

Hành Giả Vô Cương, dưới bàn chân sinh gió, đi xa hơn, tốc độ nhanh hơn! Muốn làm được điểm ấy, phải mở ra Thần Hành Huyệt trong truyền thuyết.

Huyệt đạo này ở lòng bàn chân, rất khó mở ra, đối với trình độ chân khí hùng hậu cùng tinh thuần, đều có yêu cầu thật lớn, hơi có sai lệch, toàn thân sẽ tê liệt, cực kỳ đáng sợ!

Lúc trước hắn tu luyện, tuy may mắn thoát khỏi khó khăn, cũng là cơ duyên xảo hợp, nguyên nhân chính là như thế, về sau thu qua mấy đệ tử, cũng không có may mắn giống như hắn, cuối cùng không có luyện thành công pháp, ngược lại không cách nào hành tẩu.

Lúc trước, hắn vẫn cho rằng, là vì mấy đệ tử này chân khí chưa đủ, nhục thân không mạnh, chỉ cần tìm được tu luyện giả có huyết mạch đáng sợ giống như mình, có thể tránh được… Hiện tại thanh niên này nói không khác Khổng Sư chút nào, chỉ sợ… Không có đơn giản như mình nghĩ.

– Nơi thứ 3 ở đệ nhị trọng, lúc tu luyện, chân khí du tẩu, Tâm Ma sinh sôi…

– Thứ tư ở đệ tam trọng…

– Thứ năm…

…

Chẳng muốn cùng đối phương nói nhảm, Trương Huyền một hơi nói ra chín chỗ thiếu sót.

Những thứ này đều là Thư Viện chiếu rọi ra, chỉ cần đọc là tốt rồi, không cần tiêu phí quá nhiều tâm tư.

–… Đây là chỗ thứ chín! Thế nào, chín chỗ này, không biết ta nói chính xác hay không?

– Cái này, cái này…

Bóng người run rẩy, lấy đi văn tự ở trên không trung, nhịn không được gật đầu:

– Đúng vậy, tất cả đều chính xác!

Giờ phút này nội tâm của hắn vô cùng kinh hãi.

Bộ công pháp này, chừng hơn vạn chữ, coi như là hắn, muốn triệt để lý giải, cũng cần mấy canh giờ, đối phương chỉ nhìn thoáng qua, ngay cả nửa phút cũng không có, liền mở miệng nói ra thiếu sót, hơn nữa cùng Khổng Sư nói giống như đúc… Phần nhãn lực này, có thể nói khủng bố!

Phần thiên tư này, coi như so với Khổng Sư năm đó, cũng không yếu chút nào!

– Hiện tại có thể tin tưởng, ta có thể giúp ngươi cải tiến công pháp chưa?

Trương Huyền nói.

– Tin tưởng…

Dừng lại một chút, bóng người cuối cùng nhẹ gật đầu.

Đối phương có thể liếc nhìn ra thiếu sót trong công pháp, muốn sửa lại, để cho nó càng thêm hoàn mỹ, chỉ sợ thật có thể làm được.

– Tin tưởng là tốt rồi, đúng rồi, ta vừa vặn có chuyện muốn hỏi ngươi, hai năm trước, nơi này có phải tới một đám Danh Sư? Không biết bọn hắn bây giờ còn sống hay chết?

Trương Huyền hỏi.

– Hai năm trước hoàn toàn chính xác có người tới đây, bất quá, bọn hắn không có ở trong thời gian quy định đi ra Vô Cương Giới, liền không có truyền bọn hắn công pháp… Ngược lại để cho bọn họ rời đi! Chỉ là, bọn hắn không nghe khuyên bảo, tiếp tục đi tới… Ta là ý thức, chỉ có thể ở chỗ này, tình huống ở cửa khẩu đằng sau, cũng không rõ ràng!

Bóng người lắc đầu.

Mặc dù hắn là người lưu lại di tích, nhưng giống như Khôi Lỗi thủ quan, chỉ có thể quản lý sự tình ở cửa khẩu của mình, tình huống đằng sau, không cách nào dòm ngó, cũng không thể nào biết được.

– Được rồi…

Nghe giải thích, Trương Huyền hiểu được.

Còn tưởng rằng có thể từ trong miệng đối phương biết rõ tin tức, hiện tại xem ra, như trước cần xông một cửa nữa.

Đang định quay người rời đi, chợt nghe người phía sau nhịn không được mở miệng:

– Nếu như ngươi biết rõ sửa lại như thế nào, có thể nói công pháp chính xác cho ta biết hay không?

Thời điểm được lưu lại, còn không có triệt để giải quyết những thiếu sót này, bởi vậy, hắn coi như biết rõ vấn đề, cũng không có biện pháp giải quyết.

Tuy có thể lưu lại không lâu, nhưng nếu có thể nghe pháp quyết tu luyện chính xác một lần, cũng không uổng kiếp này.

Bình minh sáng tỏ, buổi chiều chết cũng được.

– Ngươi muốn biết rõ giải quyết như thế nào?

Trương Huyền dừng bước, quay đầu nhìn qua.

– Đúng!

Bóng người nhẹ gật đầu:

– Như có thể nghe nói, cảm kích khôn cùng!

Đối phương liếc thấy ra thiếu sót trong công pháp của hắn, hiện tại hắn cũng không dám nói truyền thụ công pháp, chỉ hy vọng có thể ở trước khi biến mất, biết phương pháp tu luyện chính xác của Hành Giả Vô Cương.

Nhẹ nhàng cười cười, Trương Huyền chắp hai tay sau lưng, mang theo một cỗ khí thế vô danh, như Cửu Thiên đi tới.

– Bái ta làm thầy, ta liền truyền cho ngươi!

Lôi Đình chi hải

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Dịch: Nguyễn Khiêm.

…

–…

Bóng người nhoáng một cái, thiếu chút nữa không khống chế được, tiêu tán ngay tại chỗ.

Tàn hồn của hắn ở lại chỗ này, là vì thu đệ tử, truyền lưu tuyệt học của mình cho đời sau, mà không phải… vì bái sư a!

Cái này thì ngược lại, đệ tử không thu, đối phương lại muốn bản thân bái sư… phiền muộn để cho hắn sắp nổ.

Bất quá, cũng không trách đối phương.

Vừa gặp mặt, hắn đã nói “muốn được truyền thừa của ta, phải vào môn hộ, nếu không làm sao dạy ngươi tuyệt học…”

Nếu không danh bất chính, ngôn bất thuận.

Hiện tại muốn đối phương truyền thụ, tự nhiên cũng phải giống nhau, nếu không, người ta dựa vào cái gì truyền thụ cho mình?

– Được rồi, là ta đường đột…

Lắc đầu, bóng người không hề yêu cầu, mà ngẩng đầu nhìn lại:

– Thông qua chỗ này, mới tính chính thức tiến nhập di tích, đằng sau độ khó càng lớn, hy vọng ngươi có thể đi xa hơn…

Nói xong, thân ảnh càng lúc càng mờ nhạt.

Xem ra, dựa theo tình huống lúc trước, có lẽ còn có thể duy trì một đoạn thời gian, bây giờ bị đả kích, rút cuộc kiên trì không nổi.

Vù vù!

Bóng người biến mất, bia đá trước mắt cũng rặc rặc giòn vang, xuất hiện vô số vết rách, thời gian nháy con mắt đã vỡ vụn trên đất.

– Ngươi còn chưa nói, tên của ngươi là gì a…

Không nghĩ tới hắn lại biến mất nhanh như vậy, Trương Huyền kìm lòng không được ngẩn ngơ.

Kỳ thật, nói có thể sửa lại thiếu sót của Hành Giả Vô Cương, chỉ là dụ dỗ đối phương lấy ra bí tịch, lúc trước hắn nhìn công pháp, cấp bậc đều rất thấp, cùng loại Võ kỹ thượng đẳng này, căn bản không cách nào dung hợp.

Bởi vậy, mặc dù biết thiếu sót, nhưng muốn nói ra chính xác, còn làm không được.

Đối phương vẻ mặt thành khẩn muốn học tập, rơi vào đường cùng đành phải dùng lời nói của đối phương tiến hành phản bác, không nghĩ tới lời vừa mới dứt, hắn liền biến mất…

Được bí tịch Hành Giả Vô Cương của người ta, kết quả ngay cả tên cũng không biết.

– Đa tạ công pháp của tiền bối, vãn bối nhất định sẽ phát dương quang đại, không phụ nhắc nhở cùng ưu ái!

Nhìn bia đá vỡ vụn trước mắt, Trương Huyền quỳ gối trên mặt đất, ánh mắt thành khẩn.

Vô luận như thế nào, bộ công pháp này của đối phương đã làm cho hắn toàn tâm cúi đầu, đây không phải chỉ là lý giải, cũng là một loại tôn trọng phát ra từ nội tâm.

– Tuy bộ Hành Giả Vô Cương này rất lợi hại, nhưng mà bây giờ ta còn không cách nào tu luyện…

Bái xong, nhớ tới bộ công pháp vừa học, Trương Huyền tràn đầy bất đắc dĩ.

Chân khí cùng nhục thân của hắn đã phù hợp điều kiện, coi như luyện thành thi triển, cũng sẽ không hao hết chân khí, nhục thân không chịu nổi mà tan vỡ, mấu chốt duy nhất là… Bộ công pháp này thiếu sót thật sự nhiều lắm.

Để cho hắn không muốn luyện.

Dù sao đệ nhất trọng thiếu sót, thì có thể dẫn đến hai mắt mù, mình không muốn bởi vì tu luyện một bộ công pháp, mà biến thành mù lòa a.

Xem ra phải đợi đi ra di tích, tìm kiếm thân pháp cấp bậc cao hơn dung hợp, hình thành công pháp hoàn mỹ lại nói!

Dù sao Thiên Đạo thân pháp với hắn mà nói đã đủ, không cần phải bí quá hoá liều.

– Đi về trước, không còn tiếng gió kêu, có lẽ bọn hắn đã từ trong trạng thái đặc thù tỉnh táo lại, không sai biệt lắm cũng sắp tới…

Không hề xoắn xuýt pháp quyết tu luyện Hành Giả Vô Cương, thân thể Trương Huyền nhoáng một cái, thẳng tắp bay đi.

Mọi người bị Ma Âm mê hoặc, không cách nào khống chế bản thân, Ma Âm biến mất, có lẽ đã từ trong ý cảnh đặc thù tỉnh táo lại, tìm được

phương hướng.

Một đường phi hành, thu hồi trận kỳ phân biệt phương hướng lúc trước bố trí xuống, dùng không bao lâu, lần nữa trở lại địa phương lúc trước chia ra với đám người Ngô sư, cúi đầu nhìn lại, nhíu mày.

Nơi này đã không còn bóng người, ngược lại một mảnh hỗn độn, trên mặt đất vô số hố to như rừng, giống như vừa mới trải qua một trận chiến đấu rất tàn khốc, bốn phía đều là máu tươi.

– Xảy ra chuyện gì vậy?

Nắm đấm xiết chặt.

Đám người Ngô sư, đều là cường giả Thánh Vực tứ trọng, thực lực mạnh mẽ, gặp nguy hiểm gì, lại để cho bọn họ đánh kịch liệt như thế? Thậm chí ngay cả cái gì cũng không kịp lưu lại?

– Minh Lý Chi Nhãn!

Biết rõ mọi người khả năng gặp phải nguy hiểm, không dám do dự, trong mắt hiển hiện hoa văn, nhìn lại bốn phía, rất nhanh, một dấu vết nhàn nhạt xuất hiện ở trước mắt.

– Đuổi theo!

Biết rõ mọi người nhất định là rời đi theo hướng này, Trương Huyền tăng thêm tốc độ đuổi theo.

– Là Dị Linh tộc?

Đi về phía trước một lát, lần nữa phát hiện một địa phương giao chiến, lần này không chỉ có máu tươi nhân loại, còn có hai thi thể Dị Linh tộc bị chém giết.

– Nguy rồi…

Cúi đầu nhìn thoáng qua, đồng tử của Trương Huyền co rút lại.

Nghiên cứu thi thể người khác, khả năng cần thời gian rất lâu, mới có thể phỏng đoán thực lực đối phương như thế nào, nhưng hắn có Minh Lý Chi Nhãn, có thể nhẹ nhõm phân biệt rõ, liếc thấy hai Dị Linh tộc kia, thực lực ít nhất đạt đến Thánh Vực tam trọng!

Người mạnh như thế, chỉ sợ ở dưới trướng của Thanh Điền Hoàng, cũng được cho không yếu.

Vù vù!

Tinh thần khẽ động, Tử Diệp Vương xuất hiện ở trước mắt.

– Hai người này, ngươi có nhận thức không?

Ánh mắt sáng ngời nhìn lại.

Căn cứ trong khoảng thời gian này trải qua, không chỉ bọn hắn muốn tới di tích này, Thanh Điền Hoàng cũng đánh chủ ý, đột nhiên xuất hiện Dị Linh tộc, khẳng định có quan hệ.

– Bẩm báo Thiếu chủ, hai người kia ta không nhận ra, bất quá… Nhìn quần áo hắn là… thuộc hạ của Thạch Diệp Vương!

Ánh mắt tỏa ánh sáng, xem một lát, Tử Diệp Vương nói.

– Thạch Diệp Vương?

Trương Huyền nhíu mày.

Theo như lời đối phương, một trong Thượng Ngũ Vương, xếp hạng thứ tư!

– Thạch Diệp Vương lấy nhục thân nổi tiếng, công pháp vận chuyển, toàn thân như hòn đá, phòng ngự vô địch! Làn da hai người này khô khốc, thô ráp, không có mềm mại như bình thường, hắn là thuộc hạ của hắn, cũng học tập công pháp cùng loại!

Tử Diệp Vương phân tích nói.

Trương Huyền nhẹ gật đầu.

Vừa rồi dùng Minh Lý Chi Nhãn quan sát, liền phát hiện, hai người kia làn da khô nứt, sắc mặt như than chì, tựa như tảng đá, còn tưởng rằng là Dị Linh tộc cư trú hoàn cảnh quá kém, làn da biến chất, không nghĩ tới là tu luyện công pháp đặc thù.

– Thạch Diệp Vương, nhục thân vô địch, tu vi càng đạt đến Thánh Vực tứ trọng đỉnh phong, coi như ta gặp gỡ, cũng là chạy được bao xa thì chạy… đám người Ngô sư đụng phải, chỉ sợ rất nguy hiểm!

Biết xảy ra chuyện gì, Tử Diệp Vương nói.

Trương Huyền tràn đầy vẻ lo lắng, không nói thêm lời, nhìn theo manh mối dấu vết tiếp tục đuổi đi.

Oanh long long!

Đi về phía trước một lát, nghe được phía trước nổ vang, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy cách đó không xa, mây đen giăng đầy, tiếng sấm lao nhanh.

Không gian trận pháp này, cực kỳ tương tự ngoại giới, có ấm áp, rét lạnh bốn mùa thay đổi, tự nhiên cũng có sấm sét nổ vang.

– Bọn hắn tiến nhập nơi này…

Thấy dấu vết thẳng tắp tiến nhập khu vực lôi điện, Trương Huyền nhăn mày lại.

Loại lôi điện này cực kỳ đáng sợ, coi như là hắn, thấy cũng không muốn vào, tiến nhập nơi đây, hơi không cẩn thận sẽ bị đánh chết ngay tại chỗ.

Mọi người lại có thể tiến nhập nơi đây, xem ra gặp phải nguy hiểm, còn đáng sợ hơn tưởng tượng.

– Nên lưu Kim Nguyên đỉnh lại a…

Ánh mắt lộ ra tự trách.

Vốn nghĩ không có nguy hiểm gì, liền lấy đi Kim Nguyên đỉnh, nằm mơ cũng không nghĩ đến, lại gặp phải Dị Linh tộc.

– Thiếu chủ, Lôi Đình này cực kỳ đáng sợ, chúng ta đi vào sao?

Chứng kiến Lôi Hải trước mắt, Tử Diệp Vương rụt cổ.

– Ngươi trước tiến vào Thiên Nghĩ Phong Sào đi!

Biết rõ nhiều người nhiều mục tiêu, tinh thần của Trương Huyền khẽ động, thu Tử Diệp Vương vào Không Gian giới chỉ, đang định đi vào, trong lòng khẽ động, ngừng lại.

Tìm địa phương ẩn nấp, khoanh chân ngồi xuống, chuẩn bị thỏa đáng, Vu Hồn nhẹ nhàng nhoáng một cái, từ trong mi tâm nhảy ra ngoài.

Hiện tại mọi người đang không có ở, đằng sau có Dị Linh tộc đuổi giết, hay không đều là không rõ ràng, nhục thân đi vào, rất dễ dàng bị Lôi Đình vây khốn, vô cùng phiền toái, hơn nữa tốc độ quá chậm, xa không bằng Vu Hồn.

Vu Hồn của hắn thuộc về Dương thuộc tính, hơn nữa vô hình vô chất, chỉ cần không chủ động hấp dẫn, Lôi Đình liền khó có thể phát hiện.

Thu nhục thân vào Không Gian giới chỉ, Vu Hồn cầm chặt Không Gian giới chỉ, nháy mắt liền chui vào địa vực tràn đầy lôi điện, Minh Lý Chi Nhãn lập loè, dọc theo mặt đất lưu lại dấu vết, rất nhanh đi về phía trước.

Lôi Đình quét sạch qua dấu vết, hầu như thấy không rõ lắm, cũng chỉ có hắn nhãn lực kinh người, mới có thể đuổi kịp, đổi lại những người khác, cho dù là Ngô sư, cũng không có bất kỳ biện pháp nào.

Phi hành một lát, sau đó cảm thấy phía trước linh khí kích động, thanh âm chiến đấu xen lẫn Lôi Đình truyền ra.

Nhìn về phía trước, chỉ thấy chính giữa Lôi Đình, là một thành trấn thoạt nhìn cực kỳ cũ kỹ, nơi đây Lôi Đình tựa hồ bạc nhược yếu kém hơn

không ít, xa xa không hung mãnh bằng bên ngoài.

Hai nhóm người đánh hừng hực khí thế, bảy tám Dị Linh tộc vây ở chung quanh, đám người Ngô sư khoanh chân ngồi dưới đất, sắc mặt trắng bệch, đều bị trọng thương.

– Tử Diệp Vương, ai là Thạch Diệp Vương ngươi nói?

Đối phương có thể đánh đám người Ngô sư như thế này, tất nhiên không đơn giản, Trương Huyền cũng không sốt ruột tiến lên, mà câu thông Thiên Nghĩ Phong Sào.

– Thiếu gia, nơi đây không có Thạch Diệp Vương, có lẽ đều là thuộc hạ của hắn, từng cái hung hãn không sợ chết, bỏ qua công kích…

Nhìn một chút, Tử Diệp Vương truyền âm tới.

– Không có?

Nghe không có Thạch Diệp Vương phòng ngự vô địch, Trương Huyền nhẹ nhàng thở ra, Vu Hồn nhoáng một cái, tiến nhập tổ ong, trở lại nhục thân, lặng yên không một tiếng động xuất hiện.

Hắn là quân đầy đủ sức lực duy nhất trong mọi người, muốn cứu người, chỉ có thể một kích tất trúng, nếu không bị vây công, coi như là hắn, cũng không thể tránh được.

– Đỉnh Đỉnh, một lát nữa, ta và ngươi chung một chỗ công kích, đồng thời xuất thủ…

Kim Nguyên đỉnh cũng phóng ra, Trương Huyền âm thầm bàn giao.

– Yên tâm đi Thiếu gia, ta sẽ đốt đám người kia thành than…

Kim Nguyên đỉnh tràn đầy hưng phấn.

Hắn luôn luôn hiếu chiến, cơ hội tốt như vậy, sao có thể buông tha.

– Tốt, động thủ!

Tìm đúng thời cơ, thấp giọng hô một tiếng, Trương Huyền đi đầu xông tới.

Thiên Đạo thân pháp vận chuyển, không có bất kỳ dừng lại, thẳng tắp đụng tới một Dị Linh tộc.

Bây giờ nhục thân của hắn có thể so với Thánh Khí, cứng rắn đụng mà nói, so với sử dụng bất luận binh khí gì còn muốn lợi hại.

Bành!

Dị Linh tộc bị hắn đánh trúng, bị đâm chết ngay tại chỗ, đang định tiếp tục tiến công, chợt nghe sau lưng ngao ô o o o, Kim Nguyên đỉnh đã vọt tới trước mặt, hình thể trở nên to lớn, lô đỉnh mãnh liệt đập xuống, lập tức sáu bảy đầu Dị Linh tộc, bị nện thành bánh thịt.

Thẳng đến chết, cũng không biết xảy ra chuyện gì.

– Quá mạnh rồi…

Trương Huyền ngẩn ngơ, miệng há ra.

Vốn cho là hắn cứng rắn xông vào đã rất lợi hại, nằm mơ cũng không nghĩ đến, Kim Nguyên đỉnh mạnh hơn, căn bản không ở cùng cấp bậc.

Khâu Ngô Cổ Thánh

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Dịch: Nguyễn Khiêm.

…

…

Thời gian trở lại vài phút trước.

– Không nghĩ tới Ngô Như Phong ta sẽ bị một đám Dị Linh tộc chỉ có Thánh Vực tam trọng vây công đến chết…

Ngồi dưới đất, sắc mặt Ngô sư trắng bệch, quay đầu nhìn thoáng qua mọi người cách đó không xa, lúc trước trong mắt tràn đầy tự tin, bây giờ đã tràn đầy bi ai.

Vừa rồi Trương sư đi tìm phương pháp giải quyết, Ma Âm mới biến mất không lâu, liền gặp bọn Dị Linh tộc này.

Ở dưới Ma Âm giày vò, Nguyên Khí của mọi người tổn hao nhiều, chân khí hao tổn đến bảy tám phần, ngay cả khí lực đi đường cũng không có, còn chưa kịp khôi phục, chớ nói chi là đối chiến.

Bên thì đánh nhau, bên thì rút lui, đến nơi này, đã là bản thân dùng ra lực lượng lớn nhất, chém giết hai tên, kết quả bị một Thánh Vực tứ trọng Dị Linh tộc đánh trọng thương.

Tuy lần này tới di tích, đã ôm quyết tâm hắn phải chết, nhưng đến bây giờ, ngay cả bóng dáng đám người Chương Dẫn Khâu cũng không thấy, đã bị giết chết, thật sự có chút không cam lòng! Mấu chốt nhất là, đường đường Danh Sư thất tinh thượng phẩm, chết ở trong tay Dị Linh tộc, không khỏi quá mức biệt khuất rồi…

– Thật sự không cách nào chống cự, liền tự bạo! Ta không muốn chết ở trong tay bọn hắn, bị điếm ô thi thể!

Nhìn Dị Linh tộc trước mắt công kích càng ngày càng hung mãnh, Hàn Hội trưởng cắn chặt hàm răng.

Thân là nhân loại, một khi bị Dị Linh tộc chém giết, thi thể bị bọn hắn mượn dùng, cho dù chết cũng sẽ không nhắm mắt.

Bị làm nhục, còn không bằng một lát nữa tự bạo tử vong, có lẽ còn có thể ôm đối phương đồng quy vu tận, cũng coi như chết có ý nghĩa rồi.

– Tốt!

Cắn chặt hàm răng, mọi người đồng thời nhẹ gật đầu.

Mặc dù ở đây có Danh Sư, có Chiến Sư còn có Trận Pháp Sư… Nhưng đều là Nhân tộc.

– Hẹn gặp lại Danh Sư Đường, hẹn gặp lại Nhân tộc, hẹn gặp lại nhiệm vụ chúng ta chưa hoàn thành…

Cảm khái một tiếng, mọi người đang định buông tha cho chống cự, lựa chọn tự bạo, liền chứng kiến một thân ảnh thẳng tắp lao đến.

– Trương sư?

Thấy rõ dung mạo của đối phương, mọi người xiết chặt nắm đấm, kích động đến sắc mặt đỏ lên.

Vốn tưởng rằng hắn phải chết không thể nghi ngờ, không nghĩ tới Trương viện trưởng cuối cùng vẫn chạy tới.

Giương mắt nhìn lại, chỉ thấy Trương Huyền không có bất kỳ chiêu số, cứng rắn vọt tới, chỉ một cái, liền chấn một Dị Linh tộc thành bánh thịt, cách đó không xa Kim Nguyên đỉnh mạnh hơn, lớn chừng hơn mười thước, từ không trung rớt xuống, ngay tại chỗ liền đập chết sáu bảy cái.

Kim Nguyên đỉnh tấn cấp Thánh Khí trung phẩm, sức chiến đấu đã có thể so với Thánh Vực tứ trọng đỉnh phong, vây quanh bọn họ bất quá Thánh Vực tam trọng mà thôi, một khi phát lực, trốn cũng trốn không thoát, không lâu sau đã bị nện thành thịt nát.

– Trước không vội giết…

Đâm chết một cường giả Dị Linh Tộc, Trương Huyền đang muốn mở miệng ngăn cản, liền phát hiện tất cả Dị Linh Tộc vây công đều chết rồi, lời mới nói phân nửa, kinh ngạc ở trong miệng, rút cuộc nói không nên lời.

Vốn còn nghĩ, bắt sống một tên tiến hành thẩm vấn, ai ngờ gia hỏa này tốc độ quá nhanh, mới giết một cái, đối phương đã làm thịt hết còn lại.

Muốn ngăn trở cũng không kịp.

– Được rồi…

Lắc đầu, Trương Huyền đi vào trước mặt mọi người:

– Các ngươi không sao chứ?

Bằng vào nhãn lực của hắn, có thể thấy được thương thế của tất cả mọi người đều không nhẹ, muốn cứu chữa, khả năng cần tiêu phí công phu thật lớn.

– Đa tạ ân cứu mạng…

Tràn đầy cảm kích nhìn thoáng qua, mọi người riêng phần mình từ trong Không Gian giới chỉ lấy ra đan dược chữa thương, nuốt xuống.

Tuy rất muốn nói chuyện, nhưng mà thương thế thật sự quá nặng.

Biết rõ bọn hắn đều có thủ đoạn chữa thương, Trương Huyền cũng không nhiều lời, mà đứng ở tại chỗ, nhìn về phía mọi người, càng xem mày nhíu lại càng chặt.

Không lâu sau, Ngô sư đi đầu khôi phục một ít, chậm rãi mở mắt.

Thời điểm thực lực của bọn hắn tổn hao nhiều, bị Dị Linh tộc vây công, coi như muốn phản kích, cũng không có quá nhiều lực lượng, lúc này mới dẫn đến bị động như thế.

Nếu như là thời kỳ toàn thịnh, dù cường giả Thánh Vực tứ trọng của đối phương tới trên hai vị, cũng có thể thong dong ứng đối.

– Đến cùng xảy ra chuyện gì?

Trương Huyền nhìn qua.

– Là như vậy, Trương sư vừa đi không lâu, chúng ta liền bị vây công…

Ngô sư kỹ càng nói tình huống lúc đó một lần.

Nghe rõ chuyện đã trải qua, biết rõ Dị Linh tộc vây công bọn họ, cũng không phải đáng sợ như mình suy nghĩ, lúc này Trương Huyền mới nhẹ nhàng thở ra, nhịn không được hỏi:

– Lạc sư đâu? Sao không ở cùng các ngươi?

Vừa đến liền thấy được, Lạc Nhược Hi không ở trong đám người, nguyên nhân chính là như thế, mới tràn đầy lo lắng.

– Ma Âm biến mất, Lạc sư giống như phát hiện cái gì, nói phải mau mau đến xem, rời đi rồi… Cụ thể đi nơi nào chúng ta cũng không biết!

Ngô sư nói.

Vị Lạc Nhược Hi này, Ma Âm vừa biến mất, bàn giao một câu, liền xoay người rời đi, rời đi không đến hai phút, Dị Linh tộc tới vây công, nếu như nàng ở đây, mọi người cũng không thảm như vậy.

– Không biết?

Trương Huyền nhíu mày.

Mọi người gặp Dị Linh tộc, nàng không phải cũng gặp chứ, nhiều người như vậy cũng thiếu chút nữa toàn quân bị diệt, một người làm sao chống chọi?

– Các ngươi mới vừa nói, còn có một vị Thánh Vực tứ trọng Dị Linh tộc tiến hành công kích các ngươi, hiện tại hắn đi nơi nào?

Vừa rồi Ngô sư nói, còn có một vị Dị Linh tộc thực lực cường đại công kích bọn họ, lúc này mới tan tác như thế, nếu như đoán không sai, hắn là Thạch Diệp Vương, sao hiện tại không có ở đây?

Có thể phát hiện Lạc Nhược Hi, đuổi theo giết hay không?

– Tên kia tiến nhập nơi đây, sau đó dặn dò một tiếng liền trực tiếp đi về phía trước, giống như là muốn tìm kiếm bảo vật gì, thời gian chậm trễ không được… Lại để cho bọn người kia giết chúng ta, liền đi tới…

Hàn Hội trưởng nói.

Trải qua điều tức, hắn cũng khôi phục không ít, tuy thương thế trên người rất nghiêm trọng, cũng đã không giống lúc trước, tùy thời vẫn lạc.

– Tìm kiếm bảo vật? Không phải phát hiện Lạc Nhược Hi là tốt rồi…

Nhẹ nhàng thở ra, mở miệng bàn giao:

– Kim Nguyên đỉnh, ngươi ở nơi này bảo hộ mọi người, ta đi tìm Lạc sư trở về lại nói…

Không đi quản Thạch Diệp Vương muốn làm gì, trong lòng hắn, Lạc Nhược Hi mới là trọng yếu nhất.

Rời mọi người, mượn nhờ lực lượng Vu Hồn, lần nữa rời khu vực Lôi Đình, rất nhanh tìm kiếm, không lâu sau, quả nhiên bị hắn phát hiện tung tích.

Nữ hài đang đứng ở trước mặt bia đá nghiền nát, đôi mi thanh tú nhíu lại, không biết nghĩ cái gì.

– Ngươi không sao chứ…

Vội vàng đi vào trước mặt.

Thấy hắn đi tới, Lạc Nhược Hi cười cười:

– Ta không sao, làm sao vậy? Xảy ra chuyện gì sao?

– Đám người Ngô sư đã xảy ra chuyện…

Trương Huyền kỹ càng nói sự tình vừa rồi gặp phải.

– Lọt vào Dị Linh tộc công kích? Đáng giận! Xem ra đám người kia hắn là đi theo đằng sau chúng ta vào…

Lạc Nhược Hi hừ một tiếng.

Phía ngoài phong ấn phá giải, để cho đại môn không còn ngăn trở, bọn Dị Linh tộc này hắn là theo ở phía sau lặng lẽ vào.

Trương Huyền nhẹ gật đầu.

– Cái bia đá này là ngươi làm hư hay sao?

Lạc Nhược Hi chỉ về phía trước.

– Cái này…

Trương Huyền có chút lúng túng.

Tuy không phải hắn tự mình phá hủy, nhưng cũng có quan hệ trực tiếp, nói là hắn làm hư cũng không đủ.

– Cái bia đá này có chút kỳ quái, ngươi có phát hiện hay không, cùng thạch bích khắc chữ ở Phong Thánh đài, là cùng một loại chất liệu… Hơn nữa không gian trận pháp này, cùng lúc trước Khổng Sư lưu lại quyển sách kia, cũng cực kỳ tương tự…

Như phát hiện cái gì, Lạc Nhược Hi nói.

– Cái này…

Trương Huyền sững sờ, đối phương vừa nói như vậy, thật sự là có chút giống nhau.

Tảng đá tương tự, có thể nói Phong Thánh đài cùng nơi đây không xa, loại vật liệu đá này tồn tại thời gian dài, vì vậy lựa chọn… nhưng không gian tương tự, thì có chút nói không được.

– Chẳng lẽ… di tích này, thực có quan hệ với Khổng Sư?

Trong lòng khẽ động.

Lúc trước mọi người phỏng đoán qua, hai địa phương này khoảng cách gần như vậy, có phải có liên quan hay không, cuối cùng bởi vì liên lụy Khổng Sư nói năng thận trọng, mới không hề thảo luận.

– Không đúng… bia đá này là ta kích hoạt, bên trong đi ra là một lão giả…

Nhớ tới một sự kiện, Trương Huyền nói.

Lúc trước vị lão giả kia, rất rõ ràng là người sáng tạo di tích, vô luận bộ dáng hay lời nói cử chỉ, đều không thể là Khổng Sư!

– Lão giả kia tên gọi là gì?

Nghe được hắn kích hoạt bia đá, Lạc Nhược Hi vội vàng nhìn lại.

– Tên? Hắn chưa nói… Chỉ muốn truyền thụ ta một bộ thân pháp, gọi là… Hành Giả Vô Cương!

Trương Huyền giải thích.

Tên của đối phương, hắn còn chưa kịp hỏi, liền biến mất.

– Hành Giả Vô Cương? Chẳng lẽ là…

Nhãn tình sáng lên, Lạc Nhược Hi như nghĩ tới điều gì.

– Ngươi nghe qua bộ thân pháp này?

Thấy biểu lộ của nàng, Trương Huyền hỏi.

– Nếu thật là Hành Giả Vô Cương, ngươi gặp phải người này, hắn là Khâu Ngô Cổ Thánh!

Lạc Nhược Hi gật đầu.

– Khâu Ngô Cổ Thánh?

Trương Huyền nhíu mày:

– Cái tên này ta giống như nghe qua… địa quật phong ấn dưới Hồng Viễn Danh Sư Học Viện, chính là hắn lưu lại!

Lúc trước tiến nhập địa quật, bàn tay tiếp xúc phong ấn, biết lai lịch, là một vị cường giả gọi Khâu Ngô lưu lại.

Chẳng lẽ… lão giả vừa rồi hắn muốn thu làm đệ tử kia, chính là vị tiền bối này lưu lại tàn hồn?

Run run một cái, Trương Huyền chảy mồ hôi lạnh.

Thời điểm tiếp xúc phong ấn, biết rõ vị cường giả này khủng bố, tùy tiện bố trí phong ấn, ngay cả Danh Sư cửu tinh cũng không thể phá vỡ… Bản thân lại muốn thu đối phương làm đồ đệ…

Lá gan có phải quá mập hay không!

May mắn đối phương không có tức giận, nếu không, coi như là tàn hồn, giết chết hắn, cũng chỉ là sự tình nháy mắt.

– Ân, vị cổ thánh này, đối với không gian lý giải rất mạnh, rất nhiều tiết điểm phong ấn ở chiến trường ngoại vực, đều là hắn bố trí!

Nhẹ gật đầu, ánh mắt Lạc Nhược Hi tỏa sáng:

– Mấu chốt nhất là, vị Khâu Ngô Cổ Thánh này, tuy không phải đệ tử của Khổng Sư, nhưng là một trong các tùy tùng của hắn, một thân tu vi sâu không lường được, Khổng Sư ở đâu, hắn liền ở đó. Hai người danh là chủ tớ, trên thực tế lại như huynh đệ, ngay cả Thất Thập Nhị Hiền được Khổng Sư chân truyền, cũng phải tôn xưng một tiếng Khâu Ngô sư thúc!

– Khâu Ngô sư thúc?

– Đúng vậy, Khâu Ngô cả đời đi theo Khổng Sư, năm đó vì ngăn cản Dị Linh tộc, lấy thân hóa thành phong ấn, ngăn cản tiến công… ở trong Danh Sư Đường được thờ phụng kính ngưỡng, cống hiến to lớn, tuyệt đối sắp xếp trước năm!

Nói đến Khâu Ngô, ánh mắt của Lạc Nhược Hi lộ ra tán dương cùng sùng bái:

– Nguyên nhân chính là như thế, rất nhiều hậu bối của Danh Sư Đường, đều vô cùng tôn trọng hắn, không nói cái khác, Thanh Nguyên phong hào đế quốc Danh Sư Đường Cẩu đường chủ, chính là người sùng bái cuồng nhiệt của hắn… Trương sư, ngươi làm sao vậy?

Đang cảm khái, Lạc Nhược Hi liền chứng kiến Trương Huyền ở một bên, chẳng biết lúc nào đã ngồi trên mặt đất, biểu hiện trên mặt xoắn xuýt, tựa như bị người đánh, sắp khóc.

Lôi Đình Tôi Hồn

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Dịch: Nguyễn Khiêm.

…

– Không có việc gì…

Giùng giằng đứng dậy, Trương Huyền chỉ cảm thấy toàn thân bủn rủn.

Hắn lại có thể để cho Khâu Ngô Cổ Thánh bái sư… May mắn không có bị những người khác phát hiện, nếu không, chỉ là đám người Ngô sư thì có thể tươi sống đập chết bản thân.

– Vừa rồi ta cảm ứng được nơi đây tựa hồ xuất hiện một tàn hồn lợi hại, ẩn chứa khí tức Thượng Cổ, mới rời mọi người tới đây, không nghĩ tới, vừa đến đã không thấy tăm hơi, nguyên lai là Khâu Ngô Cổ Thánh… Hành Giả Vô Cương của hắn, ngươi đã học xong chưa?

Lạc Nhược Hi hỏi.

– Ta còn không có học…

Trương Huyền lắc đầu.

– Không có học? Cũng đúng, ta xem qua ghi chép tương quan, bộ thân pháp này, danh khí rất lớn, đối với nhục thân cùng chân khí yêu cầu cực cao, không phải một sớm một chiều có thể hoàn thành, ngươi không cần phải gấp…

Thấy hắn thất hồn lạc phách, còn tưởng rằng là không có học thành thân pháp mà áy náy, Lạc Nhược Hi an ủi.

– Ân!

Biết rõ chuyện này không có biện pháp giải thích, Trương Huyền đành phải đau khổ gật đầu cười.

– Bộ thân pháp này, ở Danh Sư Đại Lục có thể sắp xếp đến ba thứ hạng đầu, về sau coi như tu luyện, cũng phải cẩn thận sử dụng, nếu không, bị người hữu tâm phát hiện, phiền toái không ít!

Lạc Nhược Hi nói tiếp.

Tuy Danh Sư chú ý quy củ, nhưng cấp bậc quá cao, cũng sẽ khiến người ta động tâm.

Tựa như Trương Huyền bây giờ, tuổi còn trẻ thực lực lợi hại như thế, không phải không người ngấp nghé, mà là "Dương sư" cùng Danh Sư Đường chấn nhiếp!

Nếu không phải "Dương sư" xuất hiện qua mấy lần, tất cả mọi người biết rõ, hắn có được một lão sư đáng sợ, khẳng định sớm đã bị người vây công, trở thành chuột bạch nghiên cứu.

Thân pháp Hành Giả Vô Cương cũng như thế.

Quá mức cường đại, lại liên lụy đến Khâu Ngô Cổ Thánh truyền thừa, một khi để lộ tin tức, Danh Sư cố kỵ thân phận, không dám cường đoạt, nhưng một ít tán tu, chức nghiệp đặc thù liền vô cùng có khả năng không quan tâm, đây cũng là nguyên nhân hắn một mực muốn điệu thấp.

Hết thảy cẩn thận cho thỏa đáng.

– Đa tạ nhắc nhở! Ta sẽ chú ý…

Trương Huyền nhẹ gật đầu.

– Ân, nếu như Khâu Ngô Cổ Thánh có thể đi ra một lần, đằng sau khẳng định còn sẽ có thân ảnh của hắn, chúng ta nhanh đi tìm đám người Ngô sư đi, nếu Thạch Diệp Vương ngươi nói xuất hiện lần nữa, thì phiền toái…

Thấy hắn tinh thần không phấn chấn, Lạc Nhược Hi cười cười.

– Đúng, đằng sau còn sẽ xuất hiện… Đi!

Trương Huyền chưa kịp nói chuyện lỗ mãng lúc trước, nghe đằng sau Khâu Ngô Cổ Thánh còn có thể xuất hiện, lập tức nhẹ nhàng thở ra.

Cũng đúng, vừa rồi gặp phải chỉ là một tàn hồn mà thôi, đằng sau khẳng định còn sẽ có, cùng lắm thì một lát nữa xin lỗi là được.

Việc cấp bách không phải xoắn xuýt những chuyện này, mà là tiếp tục tiến nhập, tìm kiếm lão Viện trưởng, phá hư cử động của Dị Linh tộc, nếu không, một khi để cho bọn họ thực hiện được âm mưu gì, liền thật sự xin lỗi vị cổ Thánh này.

Không có quá nhiều lưu lại, hai người thẳng tắp bay về phía Lôi Đình.

Oanh long long!

Còn chưa tới trước mặt, chợt nghe Lôi Minh bạo ngược, nổ vang kịch liệt, tựa hồ thiên địa muốn xé nát.

Đồng tử co rụt lại, sắc mặt Trương Huyền xiết chặt.

Vừa rồi hắn tới, tuy Lôi Đình cũng rất cuồng bạo, nhưng so với hiện tại, còn kém một đoạn thật lớn.

Nếu như nói lúc trước chỉ là mưa nhỏ, bây giờ tuyệt đối là mưa to gió lớn, căn bản không cùng một cấp bậc.

Vô số lôi điện, liên tục công kích tới mặt đất, rậm rạp chằng chịt, trước mắt nổ một mảnh cháy đen, khu vực lúc trước hoàn chỉnh, trở nên giống

như Địa Ngục, khiến người ta chùn bước.

– Xảy ra chuyện gì? Sao đột nhiên trở nên cuồng bạo như thế?

Trong mắt tràn đầy sốt ruột.

Thương thế của đám người Ngô sư còn không có triệt để khôi phục, Lôi Đình đột nhiên trở nên hung mãnh như thế, vô cùng có khả năng gặp được nguy hiểm!

Đến cùng xảy ra chuyện gì, lại để cho Lôi Đình chi hải nguyên bản bình an, biến thành cái dạng này?

– Làm sao đi vào…

Ngay sau đó nhíu mày.

Lôi điện thưa thớt, mượn nhờ Vu Hồn, còn có thể tránh né, hiện tại nhiều như vậy, bốn phía đều bao phủ, coi như thân pháp tốt, phản ứng mau nữa, cũng trốn không thoát, tránh không được… Người không có đi vào, cũng sẽ bị oanh kích thành cặn bã, còn làm sao cứu người?

– Lôi Đình quá mức dày đặc, cứng rắn đi vào mà nói, khẳng định không được…

Lạc Nhược Hi cũng nhíu mày, tựa hồ trong thời gian ngắn không nghĩ ra biện pháp.

– Ngươi vào Thiên Nghĩ Phong Sào trước, ta nghĩ biện pháp thử xem…

Dừng lại một lát, Trương Huyền nhìn về phía nữ hài.

Thiên Nghĩ Phong Sào là cùng nàng chung một chỗ, để cho Phong Mẫu thôn phệ không gian gấp của Phong Thánh đài hình thành, bởi vậy, ở trước mặt nữ hài không coi là bí mật.

– Tốt!

Chần chừ một chút, nữ hài gật gật đầu:

– Ngươi cũng phải cẩn thận!

– Ân!

Để cho nữ hài tiến nhập trong đó, Trương Huyền lập lại chiêu cũ, lần nữa Vu Hồn ly thể, cắn răng một cái bay vào.

Lôi điện cuồng bạo như thế, trực tiếp tiến nhập, coi như nhục thân đạt đến Thánh Khí, cũng sẽ bị chém thành thịt nát, còn là Vu Hồn đi vào tốt nhất.

Hồn phách vô hình vô chất, bị lôi điện tập kích, tính nguy hiểm cũng sẽ giảm xuống không ít.

Ầm ầm!

Vừa mới đi vào, liền chứng kiến mấy đạo lôi điện lập tức từ phía trên bổ xuống, rơi vào trên người, toàn thân cứng ngắc, đau đớn tựa như muốn lăng trì hắn.

– Đau quá…

Nhịn không được nghiến răng, cảm thấy Linh Hồn muốn tan vỡ.

May mắn hắn tu luyện Thiên Đạo công pháp, Linh Hồn không có thuộc tính âm hàn, nếu không, lần này liền tán loạn rồi.

Dù vậy, như trước cảm giác được như có vô số cương châm đâm vào trên thân, như nhận lấy hình phạt phanh thây xé xác, tùy thời không chịu nổi bất tỉnh ngay tại chỗ.

– Quá đau, khả năng kiên trì không đến đi vào trước mặt đám người Ngô sư, đã đau ngất đi…

Thân thể run rẩy, khuôn mặt Trương Huyền khó coi.

Một đường tu luyện, lực lượng ý chí của hắn rất kiên cường, nhưng đối mặt đau đớn kịch liệt như thế, như trước cảm thấy không kiên trì nổi, tùy thời có thể hôn mê.

Nơi đây cách đám người Ngô sư ở Cổ Thành, còn có cách xa rất khoảng, một mực thừa nhận mà nói, khẳng định không kiên trì nổi.

– Không kiên trì nổi cũng phải kiên trì, Vu Hồn cũng không chịu nổi, ta sợ đám người Ngô sư càng khó ứng phó…

Nhướng mày.

Hồn phách cũng khó có thể thừa nhận như vậy, đám người Ngô sư thân ở trung tâm lôi điện, khẳng định càng thêm nguy hiểm, nhất định phải mau chóng cứu ra lại nói.

Cắn răng kiên trì, tiếp tục đi về phía trước.

Đùng đùng!

Tuy Vu Hồn vô hình vô chất, nhưng lôi điện ở trên không trung thật sự quá dày, công kích liên tục, chỉ cần đi vào trong đó, liền khó có thể đào thoát, mới đi không đến 100m, trên thân đã ăn ít nhất 400~500 đạo.

Tinh thần uể oải, đau nhức kịch liệt, Trương Huyền mê muội, đang định buông tha, trước tiên lui ra ngoài lại nói, đột nhiên nhìn thấy cái gì, đồng tử co rụt lại.

– Cái này, cái này…

Dưới sự kích động kịch liệt, Vu Hồn tựa hồ cũng có chút không chịu nổi, sắp tan vỡ.

– Tiên Thiên thai độc, lại có thể sợ hãi những lực lượng Lôi Đình này, tụ lại cùng một chỗ…

Vội vàng nhìn về phía hồn thể, nắm đấm không tự chủ được xiết chặt.

Lúc trước Tiên Thiên thai độc ở trong cơ thể kiêu ngạo không ai bì nổi, giờ phút này đang chồng chất chung một chỗ, giống như sợ hãi lực lượng lôi điện, trốn ở một góc nhỏ, lạnh run, động cũng không dám động.

Giống như cùng Ngụy Như Yên Linh Hồn giao hòa, để cho linh hồn của hắn, tạo thành Tiên Thiên độc hồn thể, đối với đạo độc khí này, đã có áp chế thật lớn, trong thời gian ngắn không dám làm ác… Bất quá, cũng chỉ là tạm thời, chỉ cần chờ đợi thời cơ, đồng dạng sẽ đánh lén ra.

Nhưng giờ phút này, những thai độc kia, vậy mà sợ tới mức chồng chất chung một chỗ, nếu như nó sợ hãi lôi điện như thế, không phải có thể mượn nhờ Lôi Đình, triệt để tiêu diệt chứ?

Thật có thể thành công, coi như là giải quyết tai hoạ ngầm, một lần vất vả suốt đời nhàn nhã, sẽ không lo lắng hãi hùng nữa rồi.

– Ngươi đã sợ hãi Lôi Đình, ta liền hấp thu Lôi Đình…

Nghĩ vậy, cố nén mê muội trong đầu, Trương Huyền cắn răng một cái, khoanh chân ngồi xuống.

Lúc trước, hết sức tránh né lôi điện, phòng ngừa rơi vào trên người, mà bây giờ, chủ động bắt đầu hấp thu.

– Nhiệt lượng dung nham có thể hấp thu, lôi điện khẳng định cũng được…

Nhiệt lượng trong dung nham có thể tiến nhập hồn thể, rèn luyện Vu Hồn, lôi điện có lẽ cũng có thể hoàn thành…

Tinh thần tập trung, huyệt đạo trong Vu Hồn Thể toàn bộ mở ra, Thiên Đạo Vu Hồn pháp quyết vận chuyển.

Mặc dù không có pháp quyết tu luyện Bán Thánh cấp, nhưng mà hắn vận chuyển Vu Hồn công pháp Hóa Phàm cửu trọng, mượn nhờ ngoại lực như trước có thể rèn luyện, để cho hồn thể trở nên càng thêm ngưng thực, trầm trọng.

Xì xì xì xì…!

Bị hắn khẽ hấp thu, lực lượng lôi điện giống như con rắn nhỏ, bò đầy toàn thân, lúc trước chỉ là châm đâm đau đớn, bây giờ giống như bị trực tiếp ném vào nồi chảo, toàn thân không có một chỗ không đau!

– A…

Hí dài một tiếng, cảm giác cả người muốn xé rách.

Đổi lại những người khác, khẳng định đã không cách nào nhận lấy, nhưng Trương Huyền tu luyện Thiên Đạo pháp quyết, vô luận nhục thân hay Linh Hồn, đều kèm theo một cỗ Thiên Đạo ý vị, hơn nữa tâm cảnh siêu nhiên, coi như đau đớn, như trước không có ngất đi.

Xoẹt zoẹt~! Xoẹt zoẹt~!

Lôi điện dọc theo kinh mạch du tẩu một vòng, dựa theo công pháp vận chuyển một tiểu chu thiên, dù đau đớn tùy thời có thể chết đi, nhưng Trương Huyền lại kinh hỉ phát hiện, không chỉ Tiên Thiên thai độc trở nên càng thêm sợ hãi, hồn thể lần nữa rút nhỏ một vòng.

Hồn thể đã thu nhỏ lại đến phạm vi tám mét, chỉ vận hành một tiểu chu thiên, liền rút nhỏ mười centimet, đạt đến 7m9.

Không chỉ như thế, sau khi hấp thu lực lượng lôi điện, tính kháng cự đối với lôi điện cũng tăng cường không ít, lúc trước đau đớn khó có thể chịu đựng, hiện tại tựa hồ có thể nhịn được rồi.

– Tiếp tục!

Biết rõ ngồi mài đao cũng không làm mất kỹ thuật đốn củi(*), coi như muốn cứu đám người Ngô sư, nhưng không cách nào kháng cự lôi điện mà nói, còn chưa tới trước mặt, bản thân trước hết chết, cũng không cách nào cứu người, Trương Huyền không hề sốt ruột, tiếp tục khoanh chân ngồi ở tại chỗ.

Vù vù vù!

Không trung lôi điện mãnh liệt, liên tục tiến nhập hồn phách, để cho hồn thể trở nên càng thêm ngưng thực.

Mới đầu còn không chịu nổi, kèm theo hấp thu càng nhiều, lực lượng càng mạnh, cảm giác đau đớn cũng càng ngày càng nhẹ.

Ầm ầm!

Không biết qua bao lâu, hồn thể lần nữa nổ vang, từ Bán Thánh tấn cấp đến Tòng Thánh, độ cao cũng từ tám mét biến thành bảy mét.

– Trước đi cứu người…

Biết rõ hồn lực tấn cấp, lôi điện ở trên không trung đã không cách nào làm cho mình hôn mê, lúc này Trương Huyền mới nhẹ nhàng thở ra, vội vàng đứng dậy, tiếp tục bay đi.

Dù tiếp tục tu luyện, Vu Hồn sẽ trở nên càng cường đại, nhưng cứu người quan trọng hơn, thời gian tu luyện quá dài, sợ là dù đuổi tới, người cũng đã chết.

Không sợ lực lượng Lôi Đình, tốc độ của Trương Huyền cực nhanh, hơn mười cái hô hấp sau, liền đi tới địa phương đám người Ngô sư đợi lúc trước, nhìn thoáng qua nhịn không được nhíu mày.

Chỉ thấy nơi đó hỗn độn, đám người Ngô sư lúc trước khoanh chân ngồi ở chỗ này dưỡng thương, lại không gặp, giống như hư không tiêu thất.

– Chẳng lẽ… Thạch Diệp Vương kia đã trở lại rồi hả?

Khuôn mặt trầm xuống.

Lôi Nguyên Châu

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Dịch: Nguyễn Khiêm.

…

Dựa theo đạo lý bình thường, lôi điện trở nên dày đặc như thế, coi như đám người Ngô sư ở toàn thịnh, đều không thể rời đi, lúc này lại hư không tiêu thất, chỉ có thể nói rõ một vấn đề, Thạch Diệp Vương kia đã trở về, hơn nữa tiến hành công kích bọn họ!

– Không đúng… tuy Kim Nguyên đỉnh thoạt nhìn không đáng tin cậy, nhưng trên thực tế sức chiến đấu lại không thể bỏ qua, chỉ cần không có đạt tới Thánh Vực ngũ trọng Xuất Khiếu Cảnh, muốn thắng được… Hầu như không có khả năng, có nó bảo hộ, có lẽ không có vấn đề quá lớn!

Cái ý nghĩ này hiện lên ở trong đầu, đã bị hắn bác bỏ:

– Hơn nữa, ta đi thời gian cũng không dài, coi như đánh không lại, kiên trì một đoạn thời gian vẫn có thể làm được, lại nói… Lôi Đình cuồng bạo như thế, coi như Thạch Diệp Vương càng lợi hại, khẳng định cũng không phòng ngự được. Bản thân bảo vệ tính mạng cũng thành vấn đề… làm sao có nhàn hạ tìm đám người Ngô sư phiền toái!

Kim Nguyên đỉnh thân là Thánh Khí trung phẩm, mặc dù ở dưới tình huống không ai khu động, chỉ mạnh mẽ đâm tới, thi triển ra sức chiến đấu có hạn, nhưng có nó bảo hộ, coi như là Thạch Diệp Vương kia muốn động thủ, cũng chưa chắc có thể thành công!

Huống chi Lôi Đình thô bạo như thế, hắn cũng chỉ có thể bảo vệ tính mạng, muốn ở chỗ này giết người, tuyệt không có khả năng.

– Hả?

Phỏng đoán khả năng không phải là Thạch Diệp Vương trở về, Trương Huyền nhẹ nhàng thở ra, nhìn phế tích trước mắt.

Nếu như không phải lọt vào vây công, đó chính là ẩn nấp rồi.

Nhìn kỹ, quả nhiên để cho hắn phát hiện không đúng, nhịn không được nhẹ nhàng cười cười.

Bùn đất đều là mới, lúc trước tuy thành quách sụp xuống, nhưng đều chồng chất ở trên đất, nếu như đoán không sai, đám người Ngô sư, có lẽ đào hầm ẩn núp ở dưới mặt đất.

Trên mặt đất, bởi vì thể chất của nhân loại đặc thù, sẽ hấp dẫn lôi điện, mà chui vào mặt đất, sẽ an toàn không ít, hoàn toàn chính xác là phương pháp xử lý tốt nhất.

Vù vù!

Nhục thân đi ra Không Gian giới chỉ, Vu Hồn tiến nhập trong đó, chân khí trên thân chấn động, đẩy ra bùn đất, thẳng tắp chui vào.

Tiến nhập bùn đất, lôi điện công kích xác thực giảm bớt không ít, một mực lặn xuống bảy tám mét, quả nhiên thấy một cái lô đỉnh thật lớn, giấu ở trong đó.

Đúng là Kim Nguyên đỉnh!

Lúc này thể tích của Kim Nguyên đỉnh to lớn, đường kính chừng hai ba mươi mét, bên ngoài không có một người, xem ra đều bị nó giấu ở bên trong.

– Ngươi bị thương?

Đang muốn xốc nắp đỉnh lên, nhìn xem mọi người như thế nào, Trương Huyền liền phát hiện khí tức của Kim Nguyên đỉnh yếu ớt, hiển nhiên bị thương không nhẹ.

– Thiếu chủ, ngươi đã đến rồi…

Thấy hắn đi vào, Kim Nguyên đỉnh đáp lại, thanh âm lộ ra hữu khí vô lực:

– Bọn hắn cũng không việc gì…

– Ngươi xảy ra chuyện gì vậy?

Trương Huyền nhíu mày.

– Lôi Đình trở nên hung mãnh, ta muốn cứu người, hình thể quá lớn, bị lôi điện công kích… Hiện tại chỉ muốn nghỉ ngơi…

Kim Nguyên đỉnh lung lay.

Trương Huyền xiết chặt nắm đấm.

Lôi Đình dày đặc như thế, Kim Nguyên đỉnh lại biến thành đường kính hai ba mươi mét, tự nhiên nhận lấy công kích cực kỳ mãnh liệt.

Làm Thánh Khí trung phẩm, Lôi Đình công kích sẽ không tổn hại bao nhiêu, nhưng linh tính trong đó, cũng có chút chống chọi không được.

Lôi điện vốn đối với Linh Hồn thì có năng lực công kích thật lớn.

Bởi vậy, tuy Kim Nguyên đỉnh bảo vệ mọi người, nhưng linh tính nhận lấy công kích, xem ra tùy thời có thể lâm vào hôn mê.

– Ta truyền thụ cho ngươi một bộ pháp quyết, ngươi trước tu luyện… Ngàn vạn không được mê man!

Biết rõ linh tính của Kim Nguyên đỉnh, một khi mê man vô cùng có khả năng tử vong, Trương Huyền sốt ruột, tinh thần khẽ động, truyền tới một

bộ công pháp.

Đúng là pháp quyết Linh Hồn rèn luyện, tuy không biết đối với linh tính có hữu dụng hay không, nhưng giờ phút này cũng không có biện pháp khác.

Gia hỏa này bình thường tùy tiện, nhưng độ trung tâm là không thể nghi ngờ, lần này càng vì cứu người mới như vậy, không có khả năng để cho nó gặp chuyện không may.

– Được rồi… Ta không thể tu luyện… Thiếu chủ, ta tuy sợ chết, nhưng không phải người nhu nhược…

Thanh âm của Kim Nguyên đỉnh càng ngày càng nhỏ, dần dần không còn động tĩnh.

– Đỉnh Đỉnh…

Vội vàng hô một tiếng, phát hiện nó đã lâm vào ngủ say.

Đối phương đã sớm không chịu nổi, chỉ là vì bàn giao với mình, mới một mực kiên trì.

– Ngươi không phải người nhu nhược, mà là anh hùng…

Ánh mắt lóe lên, Trương Huyền cắn chặt hàm răng:

– Yên tâm đi, ta nhất định sẽ cứu tỉnh ngươi…

Dù gia hỏa này chỉ là binh khí, hơn nữa một mực sợ chết, nhưng ở trước mặt trái phải rõ ràng, còn dứt khoát lựa chọn bảo hộ mọi người.

Bản thân đáp ứng nó, muốn cho nó đạt tới Xuất Khiếu Cảnh, càng đáp ứng mang theo đối phương một đường đi về phía trước, hiện tại nó vì cứu người hôn mê, vô luận như thế nào cũng phải cứu tỉnh, hoàn thành nguyện vọng của nó.

Trong lòng có quyết định, xốc lên nắp lò, nhảy vào trong đó.

– Trương sư, ngươi đã trở về…

Thấy hắn xuất hiện, đám người Ngô sư ẩn thân trong đó đồng thời đứng dậy.

Có Kim Nguyên đỉnh bảo hộ, bọn hắn không bị bất cứ thương tổn gì, ngược lại trải qua nửa ngày điều chỉnh, thương thế chuyển biến tốt đẹp, khôi phục không ít thực lực.

– Ân, đây là có chuyện gì? Lúc trước lôi điện không phải rất ổn định sao? Vì sao đột nhiên trở nên cuồng bạo như thế?

Trương Huyền nhịn không được đến xem qua.

Hắn đi tìm Lạc Nhược Hi, không biết bên trong xảy ra chuyện gì, mọi người thân ở trong Lôi Đình hải dương, nên biết rõ ràng hơn một ít.

– Có lẽ cùng… Thạch Diệp Vương ngươi nói có quan hệ! Hắn đi tìm bảo vật, có khả năng đụng vào cấm chế, mới khiến cho lôi điện trở nên cường đại như vậy!

Ngô sư nói.

Vừa rồi bọn hắn ở bên trong liền phỏng đoán, mọi người nhất trí cảm thấy, có thể là nguyên nhân này.

Nếu không, Lôi Đình chi hải khổng lồ như thế, quyết không có khả năng thay đổi bất thường, một lần đáp xuống nhiều lôi điện như vậy.

– Rất có khả năng…

Trương Huyền gật đầu.

Cũng đúng!

Lúc trước bọn hắn cũng đã nói, vị Thánh Vực tứ trọng Thạch Diệp Vương kia, đi tìm bảo vật, kết quả không lâu sau, liền xuất hiện loại tình huống này… Cả hai tất nhiên có liên hệ.

– Lúc trước Thạch Diệp Vương rời đi hướng nào?

Ánh mắt Trương Huyền nheo lại.

Nếu không phải gia hỏa này, Kim Nguyên đỉnh sẽ không ngủ say, vô luận như thế nào cũng phải báo thù!

Lại nói, vô luận bảo vật gì, thật để đối phương đạt được, Nhân tộc tất nhiên gặp phải nguy hiểm thật lớn, dù mất mạng cũng phải ngăn cản.

– Đi vào trong Cổ Thành…

Ngô sư chỉ chỉ.

Vị trí của bọn hắn, là một Cổ Thành cũ nát ở trung tâm Lôi Đình chi hải, địa phương Thạch Diệp Vương đi đúng là trung tâm của Cổ Thành.

– Ta đi tới nhìn xem, các ngươi tiếp tục ở chỗ này tu luyện dưỡng thương…

Trương Huyền khoát tay áo.

Kỳ thật phương pháp an toàn nhất chính là thu đám đông vào Thiên Nghĩ Phong Sào.

Làm như vậy, tuy bảo vệ mọi người, nhưng cũng sẽ bại lộ bí mật của tổ ong, lại nói, tất cả mọi người là tới thí luyện, một mực cất giấu, khẳng định cũng sẽ không nguyện ý.

Đối với rất nhiều Danh Sư cũng là một loại không tôn trọng.

– Trương sư, Thạch Diệp Vương kia rất mạnh, ta đi cùng ngươi, hơn nữa, ta có một loại thủ pháp đặc thù, có thể truy tung Dị Linh tộc…

Phùng Huân đứng lên.

Hắn bị Ma Âm xâm nhập, chỉ là lực lượng tiêu hao sạch sẽ, thời điểm cùng Dị Linh tộc chiến đấu, bị đám người Ngô sư bảo hộ, cũng không bị

tổn thương quá nghiêm trọng, lúc này điều chỉnh một đoạn thời gian, đã khôi phục toàn bộ, khí tức như rồng, mang theo chiến ý đậm đặc.

– Tốt!

Thấy thân thể hắn hoàn hảo, Trương Huyền cũng không nhiều lời, nhẹ gật đầu.

Chiến Sư, chú ý chính là dũng cảm tiến tới, trăm chết không hối hận, nếu để cho đối phương một mực trốn tránh, đối với lòng tin của hắn cũng là một loại phá hủy.

Lại nói, tuy Phùng Huân cùng hắn thi đấu, một mực bị đánh, đó là bởi vì giảm thấp tu vi, thi triển toàn bộ tu vi mà nói, Thánh Vực tam trọng đỉnh phong, coi như gặp được Thạch Diệp Vương cũng có thể chiến một trận!

Chiến Sư vượt cấp chiến đấu, tuyệt đối không phải giả dối.

Huống chi còn có phương pháp truy tung Dị Linh tộc.

Dù Minh Lý Chi Nhãn cũng có thể, nhưng ở dưới lôi điện oanh kích, rất nhiều dấu vết đã biến mất, để hắn tìm phiền toái, còn không bằng mang theo, vừa vặn cũng mở mang kiến thức một chút, xem thủ đoạn của Chiến Sư như thế nào.

Những người khác cũng muốn tham dự, nhưng đều bị Trương Huyền cự tuyệt.

Thứ nhất, thực lực của bọn hắn cũng không có khôi phục, thứ hai, đám người Ngô sư cũng cần chiếu cố, không thể đơn giản rời đi, nếu không, bọn hắn không tìm được đám người Thạch Diệp Vương, ngược lại bị người sau trước tìm tới nơi này, không còn Kim Nguyên đỉnh bảo hộ, sẽ cực kỳ nguy hiểm.

Biết rõ lo lắng của hắn, những người khác không nói thêm lời, đành phải vùi đầu tu luyện, mau chóng khôi phục.

Trương Huyền thì mang theo Phùng Huân chui ra đất bùn, một lần nữa trở lại mặt đất.

Lôi Đình so với vừa rồi tựa hồ thiếu đi một ít, coi như không cần mượn nhờ Vu Hồn, cũng có thể tránh né, hai người nhẹ nhàng thở ra, thẳng tắp bay vút về phía nội thành.

Càng vào trong, lôi điện càng ít, giống như thành thị cũ kỹ này, tựa hồ có một loại lực lượng đặc thù che đậy Lôi Đình.

Tuy Lôi Đình ít đi, nhưng mà Thạch Diệp Vương kia không biết dùng thủ đoạn gì, che đậy dấu vết của mình lưu lại, rời đi một lát, coi như là Trương Huyền, cũng có chút tìm không thấy phương hướng.

– Ta dò xét một chút…

Phùng Huân ngừng lại, cổ tay khẽ đảo, một Pháp bảo đặc thù xuất hiện ở trong lòng bàn tay, có chút tương tự la bàn, có thể chỉ rõ phương hướng, cắn nát ngón tay nhỏ máu vào.

Ô…Ô…n…g!

Pháp bảo giòn vang, kim đồng hồ ở phía trên chỉ ra một phương hướng.

– Hướng này…

Phùng Huân nhẹ gật đầu.

– Đây là cái gì? Có thể tìm được Dị Linh tộc?

Trương Huyền kỳ quái, nhịn không được nói.

Thứ này hắn còn là lần đầu tiên thấy.

– Đây là Vô Cấu Kính, cực kỳ mẫn cảm máu tươi, sát lục, Dị Linh tộc tu luyện sát lục chân khí, chỉ cần trải qua, tất nhiên lưu lại khí tức, dùng cái này có thể phân biệt rõ! Đương nhiên, thời gian không thể quá dài, vượt qua hai canh giờ, hiệu quả sẽ kém rồi…

Phùng Huân nhẹ gật đầu.

– Vô Cấu Kính?

Trương Huyền gật đầu.

Mục đích Chiến Sư tồn tại đúng là chiến đấu với Dị Linh tộc, xem ra thứ này, là bọn hắn nghiên cứu luyện chế, chuyên môn dùng để tìm kiếm Dị Linh tộc đào tẩu.

Nhìn theo phương hướng, hai người cấp tốc đi về phía trước.

Mỗi phi hành một lát, Phùng Huân liền lấy ra Vô Cấu Kính xác nhận phương vị, liên tục mấy lần, đi vào một phủ đệ ở trung tâm Cổ Thành.

– Cẩn thận một ít!

Biết rõ Thạch Diệp Vương vô cùng có khả năng ở trong này, hai người liếc mắt nhìn nhau, riêng phần mình dặn dò một tiếng, lặng yên không một tiếng động bay vào.

Tiểu viện đã bị phá hư triệt để, một Dị Linh tộc cao lớn, giờ phút này đang đứng ở vị trí trung tâm, hai tay giơ lên, lực lượng điên cuồng tuôn ra, tựa hồ đối kháng cái gì.

Phía trước hắn, là một cái hồ nước không lớn, phía trên có một viên cầu lớn chừng quả đấm màu xanh đậm, liên tục xoay tròn.

Dị Linh tộc này tuôn ra lực lượng, đúng là rơi vào phía trên, tựa hồ tại áp chế cái gì đó.

Thạch Diệp Vương đáng sợ

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Dịch: Nguyễn Khiêm.

…

Ầm ầm!

Tuy lực lượng của Dị Linh tộc này hung mãnh, nhưng viên châu cũng không yếu,

tựa hồ muốn tránh thoát khống chế, mãnh liệt nhúc nhích, hai người lập tức

chứng kiến phía trên hiện lên một đạo hào quang màu xanh đậm, thẳng tắp bắn

vào bầu trời, sau đó nổ vang, bốn phía lôi điện mãnh liệt.

Thật giống như lôi điện trên bầu trời, bị viên cầu này khống chế vậy.

– Điều khiển lôi điện… Chẳng lẽ đây là Lôi Nguyên Châu?

Đồng tử co rụt lại, Phùng Huân nhịn không được truyền âm.

– Lôi Nguyên Châu?

Trương Huyền nhíu mày.

Xem hết thư tịch của Danh Sư học viện, biết rõ danh xưng của vô số bảo vật,

được cho kiến thức rộng rãi, nhưng mà Lôi Nguyên Châu này lại chưa từng nghe

qua.

– Là một loại Pháp bảo Lôi thuộc tính, giống như Linh Thạch ẩn chứa linh khí,

chứa vô số lôi nguyên, một khi phóng thích, có lực lượng hủy thiên diệt địa,

cực kỳ đáng sợ.

Trên mặt lộ ra vẻ không thể tin được, Phùng Huân nói tiếp:

– Thứ này chỉ có ở chỗ lôi điện tụ tập mới có thể ra đời, trình độ hi hữu có

thể so với Danh Sư cửu tinh, thuộc về bảo vật trong truyền thuyết, làm sao sẽ

xuất hiện ở đây?

– Trân quý như vậy?

Trương Huyền líu lưỡi.

Tuy chưa nghe nói qua Lôi Nguyên Châu này, nhưng mà trình độ quý hiếm của Danh

Sư cửu tinh, hắn là biết rõ, toàn bộ Đại Lục cũng chưa hẳn có thể tìm ra mấy

vị…

Hi hữu như thế, không khỏi quá hiếm đi.

– Ẩn chứa lôi điện thì thôi, mấu chốt nhất là, có thể làm hạch tâm của trận

pháp Lôi thuộc tính!

Phùng Huân nói tiếp:

– Công hiệu tương tự trận bàn, nếu luyện hóa, chẳng khác nào nắm giữ đại trận,

có thể phóng ra lực lượng kinh người!

– Chẳng lẽ Lôi Đình chi hải này là một đại trận?

Trương Huyền biến sắc.

– Nhất định là vậy, hơn nữa ít nhất đạt đến cấp tám, không ai khống chế, liền

lợi hại như vậy, một khi luyện hóa, triệt để khống chế… Coi như là chúng ta

đều có thực lực như Ngô sư, cũng không cách nào đối kháng!

Khuôn mặt Phùng Huân trắng bệch.

– Cái này…

Thân thể Trương Huyền xiết chặt.

Theo Lôi Đình chi hải một đường đi tới, hắn biết rõ trận pháp này đáng sợ, nếu

như không phải Vu Hồn, căn bản tiến vào cũng không được.

Đây là tình huống không có bị người nắm trong tay, một khi bị người nắm giữ,

lực lượng Lôi Đình cùng phương vị công kích không còn lỗ thủng… Chỉ sợ không

người có thể ngăn, bị nhốt trong đó, ra cũng ra không được.

– Lúc trước lôi điện đột nhiên trở nên nhiều như vậy, nhất định là gia hỏa này

muốn luyện hóa Lôi Nguyên Châu, dẫn phát trận pháp bạo động…

Biết rõ thứ này đáng sợ, Trương Huyền hiểu được.

Lôi Nguyên Châu có năng lực điều khiển trận pháp lôi điện, gia hỏa này dùng

chân khí đụng vào, lúc này mới dẫn đến Lôi Đình chi hải trở nên táo bạo, thiếu

chút nữa hại chết mọi người.

Chỉ đụng vào liền đáng sợ như vậy, thật điều khiển, có thể nói khó có thể

tưởng tượng.

Khuôn mặt khó coi, trong lòng lặng lẽ câu thông Tử Diệp Vương ở trong Thiên

Nghĩ Phong Sào, rất nhanh đã nhận được đáp án rõ ràng, Dị Linh tộc trước mắt

kia, hoàn toàn chính xác chính là Thạch Diệp Vương.

Khó trách ngay cả bảo vật lợi hại như Lôi Nguyên Châu, cũng dám đụng vào, muốn

luyện hóa.

– Nhất định phải ngăn cản, nếu không, còn nghĩ đối phó, sẽ càng khó khăn…

Phùng Huân xiết chặt nắm đấm.

Tình huống Thạch Diệp Vương Lôi cùng Ngô sư đối chiến, hắn nhìn ở trong mắt,

thực lực rất mạnh, coi như là thời điểm cao nhất cũng không phải đối thủ, một

khi lại để cho hắn luyện hóa Lôi Nguyên Châu thì càng chống chọi không được.

Đến lúc đó, gặp nhau lần nữa, mọi người có thể sẽ chết ở chỗ này.

– Đúng vậy, hắn còn không có thành công, suy nghĩ biện pháp có lẽ còn kịp!

Biết rõ lo lắng của hắn, Trương Huyền truyền âm.

– Ân!

Thần sắc của Phùng Huân ngưng trọng, đang muốn nói chuyện, liền chứng kiến Lôi

Nguyên Châu lần nữa chuyển một cái, tản mát ra hào quang ôn nhuận, Thạch Diệp

Vương ở cách đó không xa nhãn tình sáng lên, duỗi ra bàn tay, mãnh liệt trảo

một cái.

Phần phật!

Viên cầu tản ra ánh sáng màu lam, chậm rãi bay tới hắn.

– Không còn kịp rồi, mau ra tay!

Thấy một màn như vậy, Phùng Huân cũng nhịn không được nữa, cổ tay khẽ đảo, một

thanh trường kiếm xuất hiện ở lòng bàn tay, cả người hóa thành một đạo kiếm

quang thẳng tắp đâm tới hậu tâm của Thạch Diệp Vương.

Nhìn tình huống, Lôi Nguyên Châu đã bị luyện hóa không sai biệt lắm, một khi

rơi vào lòng bàn tay, chẳng khác nào đối phương nắm giữ lực lượng lôi điện vô

tận, sẽ vô lực hồi thiên.

– Không vội…

Không nghĩ tới đối phương còn không có cùng mình thương nghị chiến lược, liền

vọt tới, Trương Huyền sốt ruột hô một tiếng, cũng theo chặt tới.

Đối phương luyện hóa Lôi Nguyên Châu, tuy đáng sợ, nhưng mà chỉ cần cẩn thận

tìm kiếm, khẳng định còn có lỗ thủng làm theo, tiến hành lợi dụng, chưa hẳn

không thể chiến thắng, mà bây giờ trực tiếp tiến lên… Sẽ chỉ càng thêm nguy

hiểm.

Ầm ầm!

Phùng Huân không hổ là Chiến Sư Đường Thiên phu trưởng, một kiếm đâm ra, Nhân

Kiếm Hợp Nhất, tựa như một viên sao băng phá không mà đến, coi như là cường

giả Thánh Vực tứ trọng đỉnh phong gặp gỡ, cũng muốn tạm lánh phong mang, không

dám chính diện ngăn cản.

– Hả? Rõ ràng còn không chết?

Thạch Diệp Vương đang luyện hóa Lôi Nguyên Châu, cảm nhận được sát khí nồng

đậm, chợt xoay người, thấy rõ là Phùng Huân, không khỏi nhướng mày:

– Thiên đường có lối ngươi không đi, Địa Ngục không cửa ngươi xông tới. Xuống

đây cho ta!

Nói xong cũng không tránh né, một bàn tay tiếp tục luyện hóa Lôi Nguyên Châu,

tay còn lại bổ về phía trước.

Ầm ầm!

Sóng khí hùng hậu quét sạch tới, cùng kiếm quang của Phùng Huân đụng một cái,

người sau giống như thiết chùy đụng phải bát sứ, từng khúc vỡ vụn.

Bành!

Lực lượng còn lại đánh vào ngực Phùng Huân, để cho hắn bay ra ngoài, nặng nề

ngã trên mặt đất, một ngụm máu tươi điên cuồng phun ra.

Thực lực chênh lệch thật sự quá lớn, chỉ một chiêu đã bị đánh bay.

– Thật mạnh!

Đồng tử của Trương Huyền co rụt lại.

Thập đại Vương giả, hắn đã gặp sáu cái, hơn nữa hầu như đều chết ở trên tay

hắn, tuy đều là cường giả Thánh Vực tứ trọng, nhưng so sánh với vị trước mắt

này, căn bản không có ở một cấp bậc.

Khó trách Thượng Ngũ Vương bài danh thứ tư, lại để cho Tử Dạ Vương vừa nghe

đến tên cũng không ngừng run rẩy, quả nhiên cường đại đáng sợ.

Bất quá, cường thịnh trở lại cũng phải chiến đấu.

Nắm Băng Vũ Kiếm ở trong tay, ở giữa không trung xoay nửa vòng tròn, giống như

Phùng Huân đâm tới.

Chỉ là… Hắn công kích không phải Thạch Diệp Vương, mà là Lôi Nguyên Châu.

Hiện tại chủ yếu nhất là ngăn cản đối phương luyện hóa món bảo vật này, công

kích đối phương, hoàn toàn có thời gian hóa giải, thừa dịp bất ngờ mà nói, có

lẽ có thể thành công.

Ô ô!

Một kiếm này, hắn dùng hết toàn lực, chân khí trong cơ thể giống như nước lũ,

phối hợp lực lượng nhục thân cùng Linh Hồn, vạch phá không khí, phát ra thanh

âm nức nở nghẹn ngào, tựa như muốn xé rách không gian.

Đây là Kiếm pháp công kích cường đại nhất của hắn, so với vừa rồi Phùng Huân

công kích, cũng không chút nào yếu.

– Không biết sống chết!

Nhìn ra mục đích của hắn, ánh mắt của Thạch Diệp Vương nheo lại, cũng không

thấy có động tác dư thừa, duỗi ra hai ngón tay, nhẹ nhàng búng một cái.

Bành!

Chỉ cảm thấy hổ khẩu chấn động, Băng Vũ Kiếm trong tay Trương Huyền rút cuộc

cầm không được, bay ngược ra ngoài, chọc ở trên tường cách đó không xa, mà hắn

thì giống như Phùng Huân, phun ra máu tươi, người đang ở giữa không trung

cưỡng ép biến hướng, bàn tay vỗ mặt đất, thật vất vả mới ổn định thân hình.

Trong mắt tràn đầy kinh hãi.

Thực lực của người này so với trong tưởng tượng còn muốn đáng sợ, hắn dùng hết

toàn lực, không nghĩ tới ngay cả một ngón tay của đối phương cũng không ngăn

trở được.

Không có tiếp tục tới trước, vội vàng lật ra thư tịch trong đầu.

Vừa rồi chiến đấu, bức đối phương thi triển ra Võ kỹ, đã có giới thiệu.

– Thạch Diệp Vương, Thanh Điền thập đại Vương giả, một trong Thượng Ngũ Vương,

tu vi Thánh Vực tứ trọng đỉnh phong, phòng ngự vô địch… Khuyết điểm: Thứ nhất,

lúc vận chuyển công pháp, mi tâm chân khí chưa đủ; thứ hai, dưới nách mềm

mại, lực lượng không cách nào…

Rất nhanh xem thư tịch một lần, Trương Huyền chẳng những không có cao hứng,

ngược lại khuôn mặt càng thêm khó coi.

Thiên Đạo Thư Viện hình thành thư tịch, hoàn toàn chính xác ghi chép ra khuyết

điểm của đối phương, chỉ là mi tâm, dưới nách… Những địa phương này, đều là

địa phương phòng ngự nghiêm mật nhất, hơn nữa còn nhất định phải cận thân mới

có thể công kích, hiện tại ngay cả trong phạm vi hai trượng xung quanh đối

phương cũng không có đến, đã bị nhẹ nhõm đánh lui, biết rõ những thứ này cũng

không có tác dụng!

Ầm ầm!

Đang quan sát, chợt nghe một tiếng nổ vang, cách đó không xa Thạch Diệp Vương

lại vỗ xuống một chưởng.

Chưởng ấn hùng hậu, bao trùm khoảng cách mấy chục thuớc, bao phủ hắn cùng

Phùng Huân ở bên trong, còn chưa tới trước mặt, cảm giác áp bách cường đại

khiến cho người cảm thấy hô hấp dồn dập, khó có thể chống chọi.

– Nguy rồi!

Biết rõ chống chọi không được, bàn chân đạp mạnh, thi triển Thiên Đạo thân

pháp, thẳng tắp bay ra phía ngoài.

Bành!

Còn không có bay ra phạm vi chưởng ấn, liền cảm thấy lực lượng khổng lồ xốc

tới, hung hăng đánh vào trên lưng, lần nữa phun ra máu tươi, liên tục đụng sụp

bảy tám vách tường, cái này mới ngừng lại được.

Giùng giằng đứng lên, trong mắt Trương Huyền tràn đầy hoảng sợ.

May mắn nhục thân vừa mới tiến bộ, nếu không lần này, không chết cũng bới một

lớp da!

Tuy hắn tu luyện Phong Thánh Giải, gần đây lại tiến bộ rất lớn, nhưng mà so

với Thánh Vực tứ trọng đỉnh phong chính thức, còn kém thật sự nhiều lắm, căn

bản không có ở cùng một tầng thứ, hoàn toàn không thể so sánh.

– Phùng Huân đâu?

Vội vàng nhìn lại, chỉ thấy Phùng Huân cũng chật vật nằm ở cách đó không xa,

sắc mặt trắng bệch, máu tươi nhuộm hồng cả vạt áo trước ngực.

Rất rõ ràng, thương thế còn muốn nặng hơn mình.

Tuy thực lực của đối phương cao hơn mình, nhưng bản lĩnh trốn chạy để khỏi

chết rõ ràng không bằng, vừa rồi một chưởng kia, đại bộ phận đều bị đón đỡ,

nếu không phải thân là Chiến Sư, nhục thân, chân khí, Linh Hồn vượt xa Danh Sư

bình thường, chỉ sợ hiện tại đã chết rồi.

Dù vậy, toàn thân như nhũn ra, cốt cách không biết đứt gãy mấy cây, muốn động

cũng không có biện pháp nhúc nhích.

– Chết hết đi!

Tiếp tục luyện hóa Lôi Nguyên Châu, Thạch Diệp Vương cười lạnh, tay còn lại

lần nữa vỗ tới.

Động tác của hắn bay bổng, nhìn không có lực lượng gì, nhưng mà Trương Huyền

biết rõ, một khi bị đánh trúng, nhất định phải chết không thể nghi ngờ, sợ tới

mức biến sắc, dưới chân chuyển một cái, mãnh liệt lao đến Phùng Huân.

Đối phương cùng mình chung một chỗ tới, không có khả năng trơ mắt nhìn hắn

chết ở trước mặt.

Rầm ào ào!

Tốc độ của Thiên Đạo thân pháp cực nhanh, thời gian nháy con mắt đi vào trước

mặt Phùng Huân, bàn tay trảo một cái, đang muốn cấp tốc lui về phía sau, liền

phát hiện dĩ nhiên không còn kịp rồi, chưởng ấn của Thạch Diệp Vương đã rơi

xuống đỉnh đầu.

– Ngoan Nhân!

Trong lòng la hét, một cỗ sát lục chi khí tinh thuần nồng đậm trong nháy mắt

vọt tới.

Tuy đều là khí tức sát lục, đối với Dị Linh tộc ảnh hưởng không lớn, nhưng đột

nhiên bị quấy nhiễu, cũng có thể lùi lại một chút.

Quả nhiên, cảm nhận được thanh niên trước mắt, phóng ra sát lục chi khí cường

đại như thế, vẻ mặt Thạch Diệp Vương khiếp sợ, lực lượng lòng bàn tay chậm một

tia.

Vù vù!

Thừa dịp khe hở này, hắn nắm lấy Phùng Huân, trốn ra phạm vi chưởng ấn công

kích.

Hắn là Thiên Nhận Danh Sư!

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Dịch: Nguyễn Khiêm.

…

Oanh!

Đại địa chấn động, vô số phòng xá sụp đổ, trước mắt xuất hiện một chưởng ấn thật lớn, Trương Huyền cực kỳ chật vật, một thân bụi đất.

May mắn hắn phản ứng nhanh, để cho Ngoan Nhân công kích, nếu không, lần này, hai người đều sẽ biến thành bánh thịt, bị chụp chết ngay tại chỗ.

– Làm sao sẽ mạnh như vậy?

Phùng Huân nghiến răng, khuôn mặt không thể tin được.

Hắn là Chiến Sư Đường Thiên phu trưởng, đối mặt Danh Sư Thánh Vực tứ trọng bình thường, cũng có thể nhẹ nhõm giết chết, nhưng vị trước mắt này, thật giống như núi cao không thể rung chuyển… Không khỏi mạnh vượt qua dự đoán rồi.

Chẳng lẽ lúc trước cùng Ngô sư chiến đấu, còn giữ thực lực?

Không nên a!

– Không đúng, hắn nhất định là luyện hóa Lôi Nguyên Châu, mượn lực lượng của đại trận!

Đồng tử co rút lại, trong mắt Phùng Huân tràn đầy hoảng sợ.

Vốn tưởng rằng xuất thủ có thể ngăn cản, hiện tại xem ra, đã muộn!

Tuy đối phương không có triệt để khống chế Lôi Nguyên Châu, nhưng nhìn bộ dạng, ít nhất cũng luyện hóa bảy tám mươi phần trăm, mượn nhờ thứ này cùng trận pháp, coi như là Thánh Vực ngũ trọng tới đây, cũng chưa hẳn có thể chống chọi, huống chi bọn hắn.

– Ngươi là người nào?

Cũng khiếp sợ giống như hắn, Thạch Diệp Vương cũng cực kỳ hoảng sợ, mãnh liệt quay đầu, lạnh lùng nhìn chăm chú Trương Huyền.

Vừa rồi sát lục chi khí kia, khủng bố đến cực điểm, so với hắn cũng không chút nào kém, trên người một tiểu tử Nhân tộc đột nhiên toả ra, để cho hắn không thể tin được.

– Đi!

Biết rõ Phùng Huân ở chỗ này, nói càng nhiều càng phiền toái, thấp giọng hô một tiếng, Trương Huyền lôi kéo hắn, tiếp tục hướng chạy ra ngoài.

Gia hỏa trước mắt này, thực lực cường đại hơn đám người Tử Diệp Vương, Kim Diệp Vương nhiều lắm, bằng vào hai người bọn họ coi như muốn ngăn cản, cũng không thể thành công, chợ bị hắn giết, còn không bằng nhanh chóng rời đi.

– Còn muốn chạy? Chạy thoát sao?

Hừ lạnh một tiếng, Thạch Diệp Vương mở ra bàn tay, mãnh liệt trảo một cái.

Rầm ào ào!

Lôi Nguyên Châu triệt lơ lửng để rơi xuống lòng bàn tay của hắn, ngón tay nhẹ nhàng búng, một tiếng nổ vang, mấy đạo lôi điện từ phía trên không đánh xuống, tạo thành một lồng giam, bao phủ hai người ở bên trong.

– Trốn không thoát…

Chứng kiến bốn phía bị phong tỏa, một khi tiến lên, vô cùng có khả năng bị nổ thành tro tàn, trong lòng Trương Huyền lạnh xuống.

Đối phương đã triệt để luyện hóa Lôi Nguyên Châu, nắm Lôi Đình chi hải đại trận trong tay, chỉ cần ở trong phạm vi trận pháp, liền không có khả năng đào thoát đối phương đuổi bắt.

– Trương sư, Chiến Sư Đường ta có một tuyệt chiêu, có thể để thực lực nhanh chóng bạo tăng gấp đôi, ta đi tới chống đỡ hắn, ngươi thừa cơ đào tẩu…

Quẩy người một cái, đứng dậy, Phùng Huân đứng ở trước mặt Trương Huyền, khoát tay áo.

– Bạo tăng gấp đôi? Thi triển xong, ngươi còn có cơ hội đào tẩu sao?

Nhướng mày, Trương Huyền nhìn qua.

Loại tuyệt chiêu để cho lực lượng nhanh chóng bạo tăng này, bình thường đều là hao tổn căn cơ, hao tổn tu vi, một khi sử dụng, coi như có thể chém giết đối thủ, mình cũng sẽ sống không lâu.

Không có trả lời câu hỏi của hắn, Phùng Huân nhẹ nhàng cười cười:

– Trương viện trưởng, học sinh của ngươi để cho Chiến Sư Đường chúng ta cảm thấy nhục nhã, nói thật… Lần đầu tiên trông thấy, ta không thích ngươi! Luận võ chỉ là cớ, là muốn tìm cơ hội giáo huấn ngươi một trận mà thôi, chỉ tiếc, một mực không thành công!

– Mặc dù chán ghét ngươi, nhưng lại biết, ngươi sống, so với ta tác dụng càng lớn, ngươi đối với Nhân tộc có tác dụng càng lớn!

– Không muốn thừa nhận, lại không thừa nhận cũng không được… Ngẫm lại cũng cảm thấy có chút bi ai.

– Bất quá, cũng không có gì, Nhân tộc cường thịnh, so với cá nhân quan trọng hơn. Vì vậy… Một lát nữa, ta bổ ra lôi điện phong tỏa, ngươi thừa cơ đào tẩu, có thể chạy bao xa thì chạy… Nhất định phải còn sống!

– Trốn?

Không nghĩ tới tên này, thời khắc mấu chốt có thể bài trừ ân oán cá nhân, một lòng vì Nhân tộc, trong lòng Trương Huyền có chút cảm động, nhẹ gật đầu:

– Tốt!

– Bắt đầu đi!

Thấy hắn đồng ý, Phùng Huân nhẹ nhàng thở ra, nhướng mày, đột nhiên khí tức trên người mãnh liệt tăng lên.

Ầm ầm!

Ngay thời điểm khí tức tích góp tới cực điểm, tính toán vận chuyển bí pháp, đột nhiên cảm thấy cái ót bị một đạo lực lượng mãnh liệt va chạm, choáng váng, thân thể trùng trùng điệp điệp ngã trên mặt đất, ngất đi.

– Coi như thi triển bí pháp, chúng ta cũng trốn không thoát, ngượng ngùng…

Nện gia hỏa này choáng váng, Trương Huyền bất đắc dĩ lắc đầu.

Ý nghĩ của đối phương hoàn toàn chính xác không sai, cũng là biện pháp tốt nhất trước mắt, nhưng mà… Với hắn mà nói, sẽ chỉ làm tất cả mọi người toàn quân bị diệt.

Coi như ở dưới hắn ngăn trở, mình có thể đào tẩu, nhưng căn bản trốn không thoát phạm vi Lôi Đình chi hải, chỉ cần vẫn còn bên trong, vẫn sẽ bị chém giết…

Hơn nữa, không giải quyết gia hỏa này, đám người Ngô sư cũng sẽ bị tìm ra, đồng dạng không tránh khỏi vận rủi.

Vì vậy, hiện tại phương pháp tốt nhất, không phải đào tẩu, mà là đối kháng!

Hai người đều truyền âm, Thạch Diệp Vương ở đối diện, cũng không hiểu rõ tình hình, nhưng chứng kiến bọn hắn tự giết lẫn nhau, vẫn nhịn không được sững sờ.

– Thạch Diệp Vương, đã lâu không gặp, vừa rồi ngươi không phải hỏi ta là ai sao? Hiện tại sẽ nói cho ngươi biết, là ta…

Đánh Phùng Huân choáng váng, ngẩng đầu nhìn Vương giả Dị Linh Tộc cách đó không xa, Trương Huyền cười cười, thân thể xoẹt zoẹt~, xoẹt zoẹt~! rung động, Ngọc Bài trước ngực lóe lên hào quang, giống như giải trừ ngụy trang nào đó, cả người trở nên cao lớn, sát lục chi khí hùng hậu lan tràn ra, làm cho người ta có cảm giác mạnh mẽ như núi.

– Tử Diệp Vương?

Thấy rõ dung mạo của đối phương, Thạch Diệp Vương sững sờ.

– Là ta!

Trương Huyền nhẹ gật đầu.

Mấy đại Vương giả khác đều bị chém giết, gia hỏa trước mắt này, gây chuyện không tốt dĩ nhiên cũng biết được, nhưng Tử Diệp Vương không chết, một mực lưu lại trong Thiên Nghĩ Phong Sào, lúc này ngụy trang hắn, thích hợp nhất.

Lại nói, đối với gia hỏa này cũng quen thuộc nhất, ngụy trang, rất khó khiến người ta phát hiện kẽ hở.

– Ngươi cùng Thủy Diệp Vương đi chấp hành nhiệm vụ, một mực không có tin tức truyền về, đến cùng xảy ra chuyện gì?

Sắc mặt của Thạch Diệp Vương trầm xuống.

Gia hỏa này cùng Thủy Diệp Vương đi Độc Điện tìm kiếm địa đồ, kết quả, Linh Hồn Ngọc Bài của Thủy Diệp Vương vỡ vụn, tuy gia hỏa này không có việc gì, nhưng không có tin tức, tất cả mọi người còn tưởng rằng đã chịu khổ độc thủ, không nghĩ tới đột nhiên xuất hiện.

– Ngươi cũng thấy đấy, ta lặng lẽ ngụy trang dung mạo, lẫn vào trong nhân loại, vì lấy được tín nhiệm của bọn hắn, không dám tùy ý đưa tin…

Trương Huyền nói.

– Lẫn vào nhân loại?

Thạch Diệp Vương nhíu mày, thần thức lan tràn, trong nháy mắt bao phủ Tử Diệp Vương.

Nói thật, đối phương mất tích hơn nửa tháng, đột nhiên xuất hiện, thật sự khó mà tin được.

Dò xét một phen, sát lục chân khí trong cơ thể đối phương tinh thuần, khí tức hùng hậu, không có vấn đề chút nào, nói cách khác, đứng ở trước mặt hắn, đúng là Tử Diệp Vương.

– Ân, ta đã được biết đến một đại bí mật của nhân loại, liên lụy thật lớn, một khi tin tức xác định, vô cùng có khả năng để cho Linh tộc người chúng ta bị diệt… Vì vậy, không kịp bẩm báo, liền ngụy trang lẫn vào nhân loại.

Biết rõ đối phương lặng lẽ dò xét, Trương Huyền cũng không tránh né, mà nhíu mày, giảm thấp thanh âm xuống.

– Bị diệt?

Thu hồi thần thức, Thạch Diệp Vương lắc đầu:

– Nói đùa gì vậy, năm đó Khổng Sư cường đại như thế, cũng chỉ ngăn tại chúng ta ở ngoài Đại Lục, tin tức gì có thể khiến chúng ta bị diệt?

Khổng Sư sáng lập chức nghiệp Danh Sư, nhất thống Nhân tộc, cường đại tột đỉnh, khi đó, tuy Dị Linh tộc không cách nào chống chọi, nhưng cũng chỉ rời khỏi Đại Lục, bảo lưu lại hương khói, làm sao có thể một tin tức, lại để cho Linh tộc bị diệt!

Nói chuyện giật gân!

– Nới đầu ta cũng không tin, nhưng mà… Đây là sự thật!

Khuôn mặt Trương Huyền thâm trầm.

Hắn ngụy trang Tử Diệp Vương giống nữa, khẳng định cũng sẽ hoài nghi, vì để cho đối phương không thèm nghĩ chuyện này nữa, biện pháp tốt nhất chính là chuyển di lực chú ý… Nói một sự tình để cho đối phương khiếp sợ, không rảnh hoài nghi.

– Sự thật? Chuyện gì?

Thấy biểu lộ của hắn như thế, Thạch Diệp Vương nhìn lại.

Nói thật, hiện tại hắn như trước không tin vị Tử Diệp Vương trước mắt này, bất quá, cũng không ảnh hưởng hắn nghe đối phương nói tin tức.

– Ngươi có nghe nói qua Thiên Nhận Danh Sư không?

Trương Huyền nhìn qua.

– Thiên Nhận Danh Sư?

Sửng sốt một chút, đồng tử của Thạch Diệp Vương co rụt lại:

– Đương nhiên biết được, Khổng Sư chính là! Loại Danh Sư này, có thể có được thiên địa nhận thức, là tồn tại vô địch chân chính, chẳng lẽ…

– Không sai… Lần này vốn để cho ta chấp hành nhiệm vụ đi Độc Điện, kết quả, trong lúc vô tình để cho ta phát hiện một vị Thiên Nhận Danh Sư, lúc này mới không kịp bẩm báo, tạm thời cải biến kế hoạch, ngụy trang thành nhân loại, lẫn vào đám người!

Trương Huyền gật đầu.

– Điều này sao có thể! Căn cứ tin tức chúng ta lấy được, Thiên Nhận Danh Sư từ trước tới nay chỉ có Khổng Sư đạt tới, sau đó không còn người có thể hoàn thành, coi như là thân truyền của hắn, Thất Thập Nhị Hiền cũng không được… Tin tức này, ngươi từ đâu nghe được?

Thân thể cứng ngắc, Thạch Diệp Vương không thể tin được.

Thiên Nhận Danh Sư liên lụy quá lớn, nếu quả thật có một cái, đạt tới độ cao như Khổng Sư, chỉ sợ Dị Linh tộc bọn họ, gây chuyện không tốt thật sẽ toàn quân bị diệt.

Không nói cái khác, năm đó bọn hắn chạy ra Đại Lục, Nguyên Khí tổn hao nhiều, nghỉ ngơi lấy lại sức mấy vạn năm, lúc này mới coi như triệt để khôi phục, lại muốn đến một vị… Thật sự là không có biện pháp chống chọi rồi.

Trải qua mấy vạn năm phát triển, bọn hắn lần nữa khôi phục, nhưng Nhân tộc có Danh Sư, cũng trở nên cường đại hơn thêm.

– Tin tức này tất cả đều là thật, hơn nữa… Ta một mực đi theo sau lưng vị Thiên Nhận Danh Sư kia, cố ý dụ dỗ đến nơi này…

Trương Huyền gật đầu.

– Dụ dỗ hắn?

Sửng sốt một chút, Thạch Diệp Vương cúi đầu nhìn về phía Phùng Húc nằm trên mặt đất đã hôn mê:

– Ngươi chẳng lẽ nói hắn… Chính là vị Thiên Nhận Danh Sư kia?

– Đúng vậy, đúng là hắn!

Trương Huyền đáp một tiếng, ngôn từ chính nghĩa, âm vang hữu lực.

– Cái này…

Nhăn mày lại, Thạch Diệp Vương tràn đầy hoài nghi.

Gia hỏa trước mắt này, tuy có được năng lực vượt cấp chiến đấu, nhưng thoạt nhìn có chút lỗ mãng, cùng Thiên Nhận Danh Sư trong truyền thuyết, không giống chút nào a.

– Như thế nào, không tin?

Trương Huyền ngụy trang Tử Diệp Vương cười nhạo một tiếng:

– Linh tộc chúng ta khẳng định cũng có phương pháp kiểm nghiệm Thiên Nhận Danh Sư, nếu như không tin, ngươi hoàn toàn có thể nghiệm chứng!

– Có là có…

Thạch Diệp Vương nhíu mày:

– Chỉ là tương đối phiền toái…

– Phiền toái không coi vào đâu, mấu chốt chính là, một khi xác nhận hắn là Thiên Nhận Danh Sư, chỉ cần có thể nghĩ biện pháp, để cho hắn quy thuận chúng ta, Linh tộc chúng ta tất nhiên càng cường đại hơn, công huân của chúng ta, sẽ làm cho người ghé mắt, danh lưu sử sách, cũng chỉ là vấn đề thời gian!

Trong thanh âm của Trương Huyền mang theo mùi vị mê hoặc.

– Cũng đúng…

Thạch Diệp Vương nhẹ gật đầu, chần chừ một chút:

– Bất quá, muốn kiểm tra đo lường Thiên Nhận Danh Sư, cần Ngọc Diệp Vương xuất thủ, chỉ có hắn có năng lực như thế, chỉ cần hắn tới đây, thì có thể xác nhận vị này đến cùng phải Thiên Nhận Danh Sư hay không!

Uống máu ăn thề

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Dịch: Nguyễn Khiêm.

…

– Ngọc Diệp Vương?

Trương Huyền sững sờ.

Đây chính là nhân vật cường hãn xếp hạng thứ ba trong Thượng Ngũ Vương, không nghĩ tới cũng đến.

Một Thạch Diệp Vương khiến cho bọn hắn thiếu chút nữa toàn quân bị diệt, lại đến một cái cường đại hơn, thật không biết ứng phó như thế nào.

Bất quá, hiện tại thân phận của hắn là Tử Diệp Vương, không thể cự tuyệt, lại nói, nếu như biết rõ đối phương cũng tới, để hắn trốn ở sau lưng, còn không bằng sớm nhìn thấy, cũng có thể nghĩ ra đối sách tốt hơn.

– Hắn đang ở phụ cận, hiện tại ta liền để hắn tới đây…

Cổ tay khẽ đảo, lòng bàn tay của Thạch Diệp Vương xuất hiện một Ngọc Bài thông tin, tiện tay điểm một cái, truyền đưa tin tức ra ngoài, làm xong những thứ này, lần nữa nhìn lại, ánh mắt lộ ra nghi hoặc:

– Nếu là Thiên Nhận Danh Sư, làm sao có thể sẽ đến nơi đây, hơn nữa bị ngươi phát hiện?

Hiển nhiên, hắn đối vị trước mắt này còn có chút không yên lòng.

Cũng khó trách, Tử Diệp Vương này biến mất hơn nửa tháng, đột nhiên xuất hiện, hơn nữa lúc trước còn ngụy trang thành nhân loại, động thủ với mình, không nghi ngờ là không có khả năng.

Lại nói, Thiên Nhận Danh Sư cực kỳ thưa thớt, thật muốn xuất hiện, tất nhiên bị Danh Sư Đường nghiêm khắc bảo hộ, không cho phép để lộ tin tức, làm sao sẽ để cho hắn đơn giản phát hiện, hơn nữa còn lừa gạt đến nơi này.

– Nhắc tới cũng trùng hợp, vị Thiên Nhận Danh Sư này cũng không phải xuất hiện ở Thánh Nhân quý tộc, càng không phải ở Tổng bộ Danh Sư Đường, mà xuất hiện ở một tiểu vương quốc bất nhập lưu, từng bước một đi tới…

Sắc mặt Trương Huyền không thay đổi, nhẹ nhàng cười cười, nói:

– Vì phòng ngừa người khác phát hiện, xuất hiện phiền toái không cần thiết, hắn vẫn giấu kín thân phận của mình. Nói cách khác, Tổng bộ Danh Sư Đường, cũng không biết người này xuất hiện. Sở dĩ ta phát hiện, cũng là cơ duyên xảo hợp, thời điểm ở Tĩnh Viễn Thành dò xét tin tức Độc Điện, vừa vặn phát hiện hắn được trời xanh nhận thức, lúc này mới bởi vậy xác định…

– Ngươi nói là… Hắn ở thời điểm đạt được thiên địa nhận thức, bị ngươi thấy?

Thạch Diệp Vương cả kinh, không thể tin được.

– Không sai!

Trương Huyền gật đầu.

– Cái kia… Là loại cảnh tượng gì?

Thạch Diệp Vương hiếu kỳ.

– Rất đơn giản, Thiên Địa hàng lâm một loại khí tức đặc thù quay chung quanh, chỉ cần là Danh Sư, sẽ cảm thấy áp lực dày đặc, kìm lòng không được thừa nhận thân phận cùng địa vị của hắn… Mặt khác Danh Sư Đường sẽ có vạn chuông trỗi lên, xuất hiện rất nhiều rất nhiều dị tượng kỳ quái…

Trương Huyền cười cười.

Thiên Nhận Danh Sư, với hắn mà nói, đã trải qua ba lượt, cụ thể sẽ xuất hiện cái gì, nhìn thấy tận mắt, thuận miệng nói ra.

– Xem ra thật sự là Thiên Nhận Danh Sư…

Nghe xong giới thiệu, Thạch Diệp Vương nhẹ gật đầu.

Tuy hắn chưa từng gặp qua loại tình cảnh to lớn này, nhưng mà đã nghe qua các loại truyền thuyết, cũng xem qua thư tịch tương ứng, cùng Tử Diệp Vương nói không kém nhiều.

Xem ra, vị nằm dưới đất này, coi như không phải Thiên Nhận Danh Sư, cũng sẽ có liên hệ cực kỳ lớn.

– Bắt một Thiên Nhận Danh Sư, giao cho hoàng thất mà nói, công lao to lớn, không thể hạn lượng…

Ánh mắt lóe lên, trong lòng Thạch Diệp Vương suy tư.

Tầm quan trọng của Thiên Nhận Danh Sư không thể nghi ngờ, một khi tin tức này là thật, toàn bộ Linh tộc cũng sẽ khiếp sợ.

Bằng vào cái này, hoàn toàn có thể cho Trưởng lão hội lau mắt mà nhìn, coi như không cách nào thăng cấp Hoàng tộc huyết mạch, nhưng đổi thành các loại công pháp cùng vật tư tu luyện, trợ giúp bản thân trở thành cường giả Thánh Vực cao nhất, vẫn có thể làm được!

Bất quá, nếu công lao là của một người, đạt được những thứ này rất dễ dàng, nhưng là của đối phương a… Hắn bất quá hỗ trợ, hầu như không

có công trạng gì.

Dù sao, vị Thiên Nhận Danh Sư này, là Tử Diệp Vương lừa gạt, lại bắt tới đây.

– Thật sự không được, giết gia hỏa này, như vậy liền thần không biết quỷ không hay, dù sao hắn cũng mất tích lâu như vậy, ai biết có phản bội Linh tộc hay không? Chỉ cần động tác nhanh, hủy thi diệt tích, có lẽ không ai hoài nghi…

Ánh mắt lóe lên, lặng lẽ nhìn về phía Tử Diệp Vương cách đó không xa, tuy bọn hắn đều là thập đại Vương giả, trên thực tế không có bất kỳ cảm xúc, trái lại, còn có quan hệ cạnh tranh rất lớn.

Thanh Điền Hoàng, luôn lấy công lao phân phối vật tư, những năm này có nhiều còn hơn là bị thiếu, đã sớm mong các Vương giả khác tử vong sạch.

Nguyên nhân chính là như thế, nghe được tin tức Vương giả khác bị giết, không có chút đồng tình cùng bi thương nào, cũng không ai đuổi theo điều tra hung thủ là ai, ngược lại còn âm thầm cao hứng!

– Gia hỏa này là ta mang đến, biết rõ hết thảy tin tức của hắn, hơn nữa trong khoảng thời gian này đã trở thành bằng hữu chân chính của ta… nếu như ngươi giết ta, chẳng những không cách nào làm cho hắn quy thuận, gây chuyện không tốt còn sẽ hoàn toàn ngược lại!

Nhìn ra sát ý trong mắt đối phương, Trương Huyền nhẹ nhàng cười cười.

Quan hệ của thập đại Vương giả, từ trong miệng Tử Diệp Vương đã biết, Dị Linh tộc bội bạc, loại công lao lớn như Thiên Nhận Danh Sư, đối phương rất hiển nhiên muốn nuốt một mình.

– Tử Diệp Vương nói chuyện gì vậy… Người này là ngươi phát hiện, hơn nữa mang tới, công lao tự nhiên là của ngươi, ta làm sao sẽ xuất thủ với ngươi…

Cười khan một tiếng, Thạch Diệp Vương giấu hung quang ở trong đáy mắt, bàn tay nắm chặt Lôi Nguyên Châu, tựa hồ tùy thời có thể động thủ.

– Chúng ta không cần ngụy trang, nếu như thực lực của ta mạnh mẽ, chắc chắn sẽ không cùng ngươi nói nhảm nhiều như vậy, càng sẽ không nói thân phận của hắn cho ngươi…

Trương Huyền lắc đầu:

– Bất quá, ta khuyên ngươi tốt nhất đừng động thủ, nếu không gia hỏa này chết, không cách nào xác nhận thân phận, coi như đưa về trong tộc, cũng là công dã tràng.

– Cái này…

Nghe nói như thế, Thạch Diệp Vương dừng lại một chút, buông tay ra:

– Đúng vậy, yên tâm đi, ta sẽ không động thủ với ngươi.

Gia hỏa này nói không sai, đối phương có phải Thiên Nhận Danh Sư hay không, không phải là bọn hắn định đoạt, cần nghiệm chứng, một khi người chết rồi… Không thể nào xác nhận, nói càng dễ nghe, cũng không có giá trị.

– Sẽ không xuất thủ với ta? Ta không tin, trừ khi ngươi thề với Linh Thần!

Trương Huyền lắc đầu.

– Thề?

Thạch Diệp Vương nhíu mày.

– Đúng vậy, chỉ cần ngươi dám thề không xuất thủ với ta, thời điểm báo cáo công lao, ta sẽ nói là hai người chúng ta đồng thời phát hiện, đồng thời bắt.

Trương Huyền nói.

– A?

Thạch Diệp Vương có chút kỳ quái.

Loại công lao này tự nhiên là độc chiếm tốt nhất, nhiều người, liền chia nhiều a.

– Thực lực của ta, ở trong thập đại Vương giả, không tính là cái gì, vạn nhất có người ham muốn công lao, coi như muốn phản kháng, cũng phản kháng không được. Lại nói, công lao của Thiên Nhận Danh Sư, thật sự quá lớn, ta một người cũng hưởng thụ không hết, có người lẫn nhau chiếu ứng, sẽ an toàn hơn không ít… Cớ sao không làm?

Trương Huyền gật đầu.

– Cái này…

Thạch Diệp Vương trầm tư.

Đối phương nói không sai, công lao bắt Thiên Nhận Danh Sư xác thực rất lớn, chỉ bằng vào thực lực của người này, muốn độc chiếm, nhất định là không cách nào làm được.

Có thể lôi kéo bản thân, sẽ an toàn hơn không ít.

Đương nhiên, mấu chốt nhất là, bằng vào thực lực của hắn, trong tộc xác nhận tin tức, cho ban thưởng, còn nghĩ biện pháp đối phó gia hỏa này, sẽ không dễ dàng nữa.

– Ta phải làm như thế nào, ngươi mới có thể tin tưởng?

Không ngừng bao lâu, Thạch Diệp Vương liền nghĩ rõ, nhìn lại.

– Rất đơn giản, ta chỗ này có rượu, ta và ngươi uống máu ăn thề, hướng Linh Thần thề, cam đoan ai cũng không thể tổn thương người nào, ta tự nhiên sẽ tin tưởng ngươi!

Cổ tay khẽ đảo, một bình rượu ngon xuất hiện ở trong lòng bàn tay, Trương Huyền nhìn lại.

– Uống máu ăn thề?

Thạch Diệp Vương chần chờ.

– Đúng vậy, ta khuyên ngươi mau chóng cân nhắc, một khi Ngọc Diệp Vương tới, biết thân phận của hắn, ta sợ, hắn sẽ sinh ra sát tâm, đồng thời xuất thủ với chúng ta…

Trương Huyền nói.

Tiền tài động nhân tâm, Danh Sư còn không thể ngoại lệ, huống chi Dị Linh tộc, không có chút nguyên tắc nào.

Nếu như để Ngọc Diệp Vương biết gia hỏa trước mắt là Thiên Nhận Danh Sư, vô cùng có khả năng sẽ độc chiếm công lao, ra tay với hai người bọn họ.

Mấu chốt nhất là… nếu gia hỏa này đào ngũ về phía đối phương, chỉ sợ bị cô lập chỉ có là mình.

– Tốt, ta đáp ứng!

Ánh mắt lóe lên, Thạch Diệp Vương làm ra quyết định.

Bản tính của thập đại Vương giả, hắn biết rất rõ ràng, nhất là Ngọc Diệp Vương, tham lam hung tàn, thật có khả năng làm ra sự tình gà nhà bôi mặt đá nhau.

Bằng vào thực lực của hắn, hai người bọn họ liên thủ, cũng chưa hắn có thể chống chọi.

– Vậy thì bắt đầu đi!

Thấy hắn đáp ứng, Trương Huyền cũng không nhiều lời, lấy ra máu tươi, nhỏ ở trong hồ lô, bàn tay run lên, ném tới.

Tiện tay tiếp nhận, thần thức của Thạch Diệp Vương lặng lẽ tiến nhập trong đó, nhìn rõ ràng thật là rượu ngon, không có xen lẫn bất kỳ vật gì, lúc này mới yên tâm lại, cắn nát ngón tay, nhỏ một giọt máu tươi tiến nhập trong đó.

– Uống đi!

Uống máu xong, Trương Huyền khoát tay áo.

– Tốt!

Thạch Diệp Vương giơ hồ lô lên, vừa định uống, chớp mắt, dừng lại một chút:

– Ngươi tới trước!

Liếc nhìn đối phương, Trương Huyền biết rõ hắn lo lắng cái gì, lười để ý đến, tiếp nhận hồ lô, trực tiếp uống hai ngụm lớn.

Thấy hắn uống hết, tựa hồ không có bất cứ vấn đề gì, lúc này mới nhẹ nhàng thở ra, Thạch Diệp Vương cũng tiếp nhận uống vài ngụm, giơ lên bàn tay thề với trời.

– Ta Thạch Diệp Vương, thề với Linh Thần, nguyện ý cùng Tử Dạ Vương kết minh, từ nay về sau giúp đỡ nhau, vĩnh viễn là huynh đệ, không sinh nhị tâm…

– Ta Tử Diệp Vương, cũng thề với Linh Thần, nguyện ý cùng Thạch Diệp Vương kết minh…

Thấy hắn phát ra lời thề, Trương Huyền theo sát phía sau.

Dù sao hắn lấy tên Tử Diệp Vương thề, cùng hắn nửa xu quan hệ cũng không có.

– Ta và ngươi kết minh, một khi Ngọc Diệp Vương sinh ra tâm tư khác, mong có thể liên hợp chung một chỗ, nhất trí đối ngoại…

Trương Huyền nhìn qua.

– Yên tâm đi!

Thạch Diệp Vương nhẹ gật đầu.

Thiên Nhận Danh Sư thật sự quá hiếm, mà chỉ có Ngọc Diệp Vương có phương pháp kiểm tra đo lường, nếu không, chắc chắn sẽ không để tên kia tới đây.

Chờ một lát, một khi xác nhận là thật, người sau không có tâm tư khác thì thôi, thật sự có… Không ngại chém giết!

– Như vậy, chờ xác nhận vị này thật sự là Thiên Nhận Danh Sư, Ngọc Diệp Vương thật có tâm tư khác, ngươi xem ánh mắt của ta làm việc…

Trầm tư một lát, Thạch Diệp Vương nhìn qua.

Uống máu ăn thề, lại hướng Linh Thần thề, đối với vị trước mắt này, tuy làm không được trăm phần trăm tín nhiệm, nhưng càng có khuynh hướng hắn.

– Tốt!

Trương Huyền nhẹ gật đầu nói:

– Một lát nữa, xác nhận thân phận, ta tiến hành thăm dò hắn, nếu không nói cái gì thì thôi, nếu muốn giết người… hy vọng Thạch Diệp Vương, có thể giải quyết dứt khoát, lập tức xuất thủ! Bây giờ chúng ta là châu chấu buộc ở trên một sợi dây thừng, vinh nhục cùng nhau.

– Ân!

Thạch Diệp Vương nhẹ gật đầu, hai người đang muốn nói chuyện, chợt nghe không trung dồn dập nổ vang, một thân ảnh cao lớn bay tới.

– Thạch Diệp Vương, không biết ta có chính sự càng trọng yếu phải làm sao? Gấp gáp tìm ta như vậy làm gì?

Rầm ào ào!

Một Dị Linh tộc cường đại rơi ở trên mặt đất.

Ngọc Diệp Vương

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Dịch: Nguyễn Khiêm.

…

Dị Linh tộc này không cao, khí tức trên thân cũng không mãnh liệt, so sánh với Thạch Diệp Vương cách đó không xa, rõ ràng không bằng.

Nhưng mà trong ánh mắt, lại cho người cảm giác lạnh lùng đến cực điểm, nhất là làn da, trong suốt như ngọc, phun ra nuốt vào, hô hấp thật dài, nhìn qua đã biết rõ tu vi hùng hậu.

– Thiếu gia, hắn chính là Ngọc Diệp Vương!

Tử Diệp Vương truyền âm tới, nghe ngữ khí tựa hồ có chút run rẩy:

– Hắn tu luyện Tàn Ngọc Công, không chỉ nhục thân mạnh mẽ, Nguyên Thần cũng cực kỳ đáng sợ, đã đạt đến nửa bước Xuất Khiếu Cảnh…

– Nửa bước xuất khiếu?

Trương Huyền sững sờ, lần nữa nhìn lại, quả nhiên phát hiện Dị Linh tộc trước mắt này, mi tâm lóng lánh, tựa hồ Nguyên Thần tùy thời có thể bước ra một bước cuối cùng, ngao du bầu trời.

Thánh Vực ngũ trọng Xuất Khiếu Cảnh, là chỉ Nguyên Thần xuất khiếu, có thể tự do bay lượn, loại người này càng dễ dung nhập thiên địa, mượn nhờ lực lượng tự nhiên, phát huy ra sức chiến đấu càng mạnh hơn nữa.

Xuất Khiếu Cảnh cùng Nguyên Thần Cảnh là một giới điểm thật lớn, tựa như Trương Huyền bây giờ, có thể đánh lén, chém giết cường giả Nguyên Thần Cảnh, nhưng mà gặp được Xuất Khiếu Cảnh, có thể trốn bao xa thì trốn, căn bản không có cách nào chiến thắng.

Coi như đột phá Thánh Vực cũng làm không được!

Nửa bước xuất khiếu mặc dù không có đáng sợ như thế, nhưng cũng không phải công kích vật lý bình thường có thể chém giết được.

Khó trách có thể khiến Tử Diệp Vương kiêng kỵ như vậy, loại thực lực này so với Thạch Diệp Vương càng thêm lợi hại.

– Tính sai, có lẽ nên báo tin tức Thanh Điền thập đại Vương giả cho Thanh Nguyên Danh Sư Đường phân bộ, để cho bọn hắn phái thêm một ít Danh Sư lợi hại tới…

Trương Huyền có chút bất đắc dĩ.

Lúc ấy liên tục giết chết vài vị Vương giả, hơn nữa phong ấn có Danh Sư Đường thủ hộ, cho rằng Dị Linh tộc không có khả năng tiến đến, liền không có quá mức để trong lòng.

Hiện tại bên bọn hắn, Danh Sư thất tinh chỉ có Ngô sư, Mộc sư cùng với ba đại Viện trưởng, đám người Chiến Sư Đường Phùng Huân cũng đạt tới thất tinh, bất quá thực lực chân chính cách nửa bước xuất khiếu, còn kém rất lớn.

Có thể nói tổng thể thực lực bên bọn hắn, so sánh với thập đại Vương giả… Căn bản không có ở cùng một cấp bậc.

Sớm biết bị động như vậy, liền bẩm báo, để cho bên kia phái thêm một ít Danh Sư lợi hại hơn tới.

Danh Sư Đường của Thanh Nguyên đế quốc, mặc dù chỉ là phân bộ, nhưng mà Danh Sư đạt tới Thánh Vực tứ trọng đỉnh phong, có lẽ số lượng cũng không ít.

– Được rồi, nói cái gì cũng không có tác dụng…

Cái ý nghĩ này chợt lóe qua ở trong đầu, liền không hề xoắn xuýt.

Dù sao xoắn xuýt cũng không có tác dụng, lại nói, mười cái đã bị cạo chết sáu cái, cố gắng một chút nữa, bốn cái còn lại có lẽ cũng không khó a!

– Gấp gáp gọi ngươi tới như vậy, hoàn toàn chính xác có một việc, cần hỗ trợ…

Thạch Diệp Vương tiến về phía trước một bước.

– Hả?

Ngọc Diệp Vương nhìn qua.

– Là như vậy, vị nằm trên mặt đất này, nghe nói là tồn tại có thân phận cực kỳ cao quý trong Nhân tộc, hy vọng có thể mượn nhờ ngươi, nghiệm minh chân thân!

Chỉ Phùng Huân nằm trên mặt đất, Thạch Diệp Vương nói.

Trước đó không nói Thiên Nhận Danh Sư, chờ đối phương nghiệm chứng, nếu như giống, liền không hoài nghi nữa.

– Nghiệm minh chân thân?

Ngọc Diệp Vương nhìn sang:

– Nhìn quần áo hẳn là Chiến Sư, chẳng lẽ còn có thân phận khác? Mặt khác… Tử Diệp Vương, tại sao ngươi lại ở chỗ này?

Nói xong, nhìn chằm chằm Trương Huyền hỏi.

– Là như thế này…

Trương Huyền biên lại một lần, chỉ bất quá không có nói ra Thiên Nhận Danh Sư.

– Ngươi nói vì theo dõi Nhân tộc có thân phận này, mai danh ẩn tích, ngụy trang nhân loại, cố ý dẫn đến nơi này?

Ngọc Diệp Vương có chút kỳ quái, bất quá vẫn gật đầu:

– Tốt, ta xem một chút hắn đến cùng có thân phận gì, có thể khiến ngươi làm như vậy, nếu quả thật tôn quý, sẽ giúp ngươi xin công lao với Thanh Điền Hoàng!

Nói xong cổ tay khẽ đảo, lấy ra một cái tế đàn, thứ này giống Trương Huyền từ trong tay Tử Diệp Vương lấy được, toàn thân do đồng xanh đúc thành, thể tích càng lớn, phía trên điêu khắc rất nhiều phù văn kỳ quái, khiến người ta nhìn một cái, đã cảm thấy váng đầu hoa mắt, tựa hồ Linh Hồn bị cắn nuốt.

– Đây là Ngọc Thanh tế đàn đặc thù của Ngọc Diệp Vương, trong thập đại Vương giả, Thanh Điền Hoàng chỉ ban thưởng một mình hắn… Dùng tế đàn này tế tự Linh Thần mà nói, có thể nghiệm minh chân thân, phân biệt rõ thật giả!

Tử Diệp Vương lặng lẽ truyền âm tới.

– Chỉ cho hắn?

Trương Huyền kỳ quái.

Vị trước mắt này không phải thực lực mạnh nhất trong thập đại Vương giả cũng không phải cuối cùng, vì sao chỉ ban cho một mình hắn?

– Ngọc Diệp Vương ở Thanh Điền nhất mạch, có quyền hình pháp cùng thẩm vấn, chưởng quản Hình đường…

Trương Huyền nhẹ gật đầu.

Chịu trách nhiệm hình sự tự nhiên phải có năng lực phân biệt thật giả, nếu không lung tung thẩm phán, chỉ biết công kích, liền náo loạn.

Nhìn lại tế đàn, trong lòng nhịn không được kỳ quái, thẩm phán phân biệt hắn là một loại năng lực đặc thù, cùng thứ này có quan hệ gì?

Nghi hoặc không có duy trì quá lâu, chỉ thấy thần sắc của Ngọc Diệp Vương ngưng trọng lấy ra một đống vật phẩm tế tự.

Tế đàn phát ra hào quang sâu kín, thiêu đốt vật tế tự, một đạo hào quang trắng noãn bao phủ hắn cùng Phùng Huân ở bên trong.

Gặp phải ánh sáng bao phủ, Tử Diệp Vương không có đi ra, Ngọc Diệp Vương nhướng mày.

Sắc mặt của Thạch Diệp Vương cũng khó coi, nhịn không được hô lên:

– Tử Diệp Vương, hiện tại đang nghiệm minh thân phận người này, ngươi rời đi trước…

– Không cần… Gia hỏa này là ta tự tay nắm bắt, muốn nhìn tận mắt…

Trương Huyền lắc đầu.

Nguyên lý kiểm nghiệm của đối phương, hắn không rõ ràng lắm, bất quá Phùng Huân khẳng định không phải Thiên Nhận Danh Sư, nếu như mình rời đi, khẳng định kiểm tra không ra cái gì.

Bị bao phủ, có khả năng sẽ để lộ thân phận, nhưng hắn có tự tin ở trước lúc đối phương nhìn ra ngụy trang, để cho cái kia phát hiện thân phận Thiên Nhận Danh Sư.

Đương nhiên, Thiên Nhận Danh Sư này, là muốn giá họa ở trên thân Phùng Huân.

– Tùy ngươi!

Thấy hắn chết sống không ra, trong mắt tràn đầy vẻ cảnh giác, Thạch Diệp Vương còn tưởng rằng lo lắng an nguy của mình, nhịn không được lắc đầu.

– Tiếp tục!

Ngọc Diệp Vương cũng không nhiều lời, tiếp tục ném vật phẩm.

Trương Huyền nhẹ nhàng thở ra, bàn chân nhẹ nhàng điểm ở sau lưng Phùng Huân, vận chuyển khí tức đặc thù của Thiên Nhận Danh Sư trong cơ thể, nhẹ nhàng đưa đến trong cơ thể người sau.

Loại khí tức này, có thể làm cho Danh Sư đơn giản phân biệt ra thân phận, nhưng mà không vận chuyển mà nói, sẽ che giấu, khiến người ta không thể nào phát hiện.

Đúng là có dựa vào này, mới cố ý nói Phùng Huân là Thiên Nhận Danh Sư, không có sợ hãi chút nào.

Ô…Ô…n…g!

Hào quang bao phủ hai người càng lúc càng nồng nặc, Trương Huyền cũng không nhìn thấy bất luận đặc thù gì, chỉ có Ngọc Diệp Vương kìm lòng không được nhăn mày.

– Thân phận của người này quả nhiên bất thường…

Nói xong, tiếp tục ném bảo vật vào tế đàn.

Đồ vật phía trên, tự nhiên tiêu hao hầu như không còn.

Thạch Diệp Vương cũng kìm lòng không được xiết chặt nắm đấm.

Trương Huyền đối với loại tế tự này không quá lý giải, nhưng hắn vô cùng rõ ràng, tế tự cần có vật phẩm càng nhiều, nói rõ thân phận càng cao.

Không biết đưa lên mấy lần, hào quang trên tế đàn cuối cùng chậm rãi ngừng lại, cho thấy bốn chữ to… thiên địa nhận thức!

– Quả nhiên là…

Nhìn rõ ràng chữ ở phía trên, ánh mắt của Thạch Diệp Vương lập tức đỏ lên, hô hấp trở nên có chút dồn dập.

Xem ra Tử Diệp Vương không nói dối, người kia đúng là Thiên Nhận Danh Sư giống như Khổng Sư.

Chỉ cần nộp người này lên, có thể đoán được, địa vị cùng thân phận của hắn, đều sẽ phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất.

– Thiên địa nhận thức… Thiên Nhận Danh Sư?

Trong đôi mắt của Ngọc Diệp Vương cũng lộ ra lửa nóng.

Thân là Thượng Ngũ Vương, tự nhiên biết rõ bốn chữ này đại biểu cái gì.

– Khó trách hai người này gấp gáp tìm ta như vậy… Nguyên lai bắt được một con cá lớn…

Ngọc Diệp Vương xiết chặt nắm đấm.

– Ngọc Diệp Vương, gia hỏa này là ta cùng Thạch Diệp Vương bắt được, nếu như đã nghiệm chứng xong, xác nhận thân phận… Ta hy vọng có thể đạt được phê chuẩn, để cho hai người chúng ta lập tức đưa về trong tộc!

Thấy phương pháp của mình thành công, Trương Huyền nhẹ nhàng thở ra, nói.

Những lời này nói rất đơn giản, trên thực tế mang theo mùi vị châm ngòi.

Cố ý nói là hắn cùng Thạch Diệp Vương bắt lấy, lại xin rời đi, chẳng khác nào công lao không dính dáng gì tới Ngọc Diệp Vương.

– Cái này…

Nghe nói như thế, Thạch Diệp Vương lập tức hiểu được, biến sắc.

Bọn hắn trở về trong tộc, là tất nhiên, nhưng không nên hiện tại nói ra, nếu không đối phương nhất định sẽ cảm thấy, muốn độc chiếm công lao.

Quả nhiên, hắn còn chưa kịp giải thích, liền chứng kiến Ngọc Diệp Vương nhăn mày lại, sắc mặt khó coi.

Ngay sau đó khóe miệng giơ lên, lộ ra biểu lộ giống như cười mà không phải cười:

– Hoàng giả giao phó nhiệm vụ, còn chưa hoàn thành, rời đi như vậy, ta sợ sẽ rất phiền toái!

– Không phiền toái, dù sao gia hỏa này là hai người chúng ta bắt, cùng Vương giả khác không có quan hệ, đến lúc đó thật muốn trừng phạt, hai người chúng ta nguyện ý gánh chịu…

Trương Huyền gật đầu.

Nghe nói như thế, Thạch Diệp Vương thiếu chút nữa thổ huyết ngất đi.

Ngọc Diệp Vương vốn đã mất hứng, cùng lắm thì lừa gạt một cái, nói công lao là của mọi người… Hắn thì ngược lại, nói thẳng cùng Vương giả khác không quan hệ…

Rõ ràng không để đối phương vào mắt.

– Ngọc Diệp Vương, ý của hắn không phải cái này…

Vội vàng nhảy lên, đang muốn giải thích, chỉ thấy sắc mặt của Ngọc Diệp Vương trầm như máu, sắp bạo tạc nổ tung:

– Ý của ngươi, cùng ta không quan hệ đúng không?

– Đương nhiên! Ta cùng Thạch Diệp Vương đã thương nghị qua, nếu như ngươi thức thời không nói gì thì thôi, thật muốn tìm phiền toái, muốn tham ô công lao của chúng ta, không ngại chém giết ngươi!

Trương Huyền gật đầu, vẻ mặt không sao cả nhìn qua.

Thân thể nhoáng một cái, Thạch Diệp Vương choáng váng.

Con mẹ nó chứ, ta lúc nào đã từng nói qua lời này?

Ta bảo ngươi thăm dò, không phải khiêu chiến…

Coi như trong nội tâm thực nghĩ như vậy, cũng phải sau lưng tiến hành mới được… Nói thẳng ra, đã mất đi tiên cơ, không phải muốn chết sao?

– Rất tốt, rất tốt, Ngọc Diệp Vương ta, rong ruổi nhiều năm như vậy, đã thật lâu không có bị uy hiếp như vậy rồi…

Hàm răng cắn chặt, trong mắt Ngọc Diệp Vương hung quang lập loè, lạnh lùng nhìn về phía hai người Thạch Diệp Vương, tràn đầy sát cơ.

– Ngọc Diệp Vương, không phải như ngươi nghĩ, bắt Thiên Nhận Danh Sư này…

Âm thầm mắng một tiếng “đồng đội heo”, Thạch Diệp Vương vội vàng giải thích, đang muốn để cho quan hệ không muốn khẩn trương như vậy, chợt nghe người nằm cách đó không xa hừ một tiếng.

Phùng Huân nằm trên mặt đất vuốt vuốt đầu, tựa hồ tính toán đứng lên.

– Làm sao vậy? Cái gì Thiên Nhận Danh Sư?

Trong mơ hồ, Phùng Huân nghe được một từ ngữ, nhịn không được mở miệng.

Tự giết lẫn nhau

dtv-ebook.com

Hắn chỉ là bị Trương Huyền đánh xỉu, thân là Chiến Sư, chân khí hùng hậu, thể lực mạnh mẽ, không lâu sau liền khôi phục lại.

Còn không có triệt để thanh tỉnh, trong mơ hồ đã nghe được bốn chữ "Thiên Nhận Danh Sư" này, còn tưởng rằng đã về tới khu vực an toàn, chung quanh không còn nguy hiểm, nhịn không được hỏi ra.

– Tỉnh vừa vặn…

Thấy hắn tỉnh lại, Thạch Diệp Vương nhẹ nhàng thở ra, đang muốn bắt lấy đối phương, từ trong miệng ép hỏi một ít tin tức hữu dụng, làm dịu cục diện trước mắt, chỉ thấy Tử Diệp Vương ở cách đó không xa đạp tới.

Bành!

Một cước rơi vào trên đầu Phùng Huân, gia hỏa này còn không có kịp phản ứng, thân thể co lại, lần nữa ngất đi.

– A?

Thạch Diệp Vương đứng ở ngay tại chỗ.

Ngươi không phải nói các ngươi quan hệ rất tốt sao? Như thế nào… giống như đạp một súc vật vậy?

– Chém giết ta, chỉ bằng các ngươi?

Không để ý tới Phùng Huân bị đạp choáng váng, Ngọc Diệp Vương lạnh lùng nhìn về phía Trương Huyền.

– Đúng vậy, chính là chúng ta! Xác nhận xong thân phận của hắn, ngươi sống cũng không còn ý nghĩa!

Không để ý tới hắn phẫn nộ, Trương Huyền khoát tay áo:

– Nếu sống, nhất định sẽ truyền tin tức ra ngoài, đoạt công lao của chúng ta, vì vậy, ta cùng Thạch Diệp Vương thương nghị qua. Chỉ cần ngoan ngoãn nghe lời, uống máu ăn thề, không để lộ tin tức này, cũng sẽ không cướp đoạt công lao của chúng ta, tạm tha ngươi một mạng…

– Rất tốt…

Thấy gia hỏa này càng nói càng lợi hại, căn bản không có để mình ở trong mắt, sát cơ của Ngọc Diệp Vương càng lúc càng nồng nặc:

– Nếu muốn ta chết, ta để các ngươi chết trước!

Ầm ầm!

Nói xong, bàn tay khẽ đảo, công kích tới Thạch Diệp Vương.

Ở hắn xem ra, Tử Diệp Vương không đáng giá nhắc tới, đáng sợ ngược lại là vị xếp thứ tư kia.

– Ngươi hãy nghe ta nói…

Thấy đối phương đã triệt để tức giận, Thạch Diệp Vương vội vàng mở miệng, lời mới nói phân nửa, chợt nghe Tử Diệp Vương la lên:

– Lão Thạch, nhanh theo kế hoạch động thủ, nếu không, chúng ta đều chết ở chỗ này!

Thạch Diệp Vương tức giận thiếu chút nữa phát điên rồi.

Kế hoạch?

Căn bản không có kế hoạch gì a?

Vừa rồi ta chỉ nói là, nếu Ngọc Diệp Vương thật muốn ra tay với chúng ta, chúng ta sẽ suy tính sự tình phản kích, người ta cái gì cũng không có nói, ngươi liên tục kích thích… Đổi lại ai cũng không chịu nổi a!

Lại nói, lão Thạch… Thạch muội muội ngươi a! Ta căn bản không họ Thạch có được hay không…

Bất quá, cũng biết lúc này không phải thời điểm xoắn xuýt, một khi Ngọc Diệp Vương động thủ, nhất định là nổi lên sát tâm, không chống đỡ mà nói, chết nhất định là mình.

Cắn chặt hàm răng, không nói thêm lời, Lôi Nguyên Châu trong tay xoay chuyển, một đạo lôi điện vừa thô vừa to từ trên không rơi xuống.

Ầm ầm!

Va chạm với chưởng lực của Ngọc Diệp Vương, song song biến mất ở trên không trung, cả phủ đệ chấn động, sụp xuống một mảng lớn.

– Khó trách dám khiêu khích ta, nguyên lai luyện hóa được Lôi Nguyên Châu, khống chế Lôi Đình đại trận này… Bất quá, như vậy liền muốn giết ta, nằm mơ!

Thấy công kích của mình, bị lôi điện của đối phương chém nát, Ngọc Diệp Vương ở trong tiếng gầm gừ, lòng bàn tay xuất hiện một thanh trường đao, rầm ào ào một cái, xé rách không khí rơi xuống.

Một đao vung vẩy, thiên địa như bị xé mở, vừa rồi tia chớp liên tục hạ xuống, giống như bị ngăn cách ở bên ngoài, dù uy lực cường đại, nhưng trong thời gian ngắn không cách nào tiến nhập.

Dù Thạch Diệp Vương luyện hóa Lôi Nguyên Châu, lại chỉ nắm một phần lực lượng của Lôi Đình hải dương, chế ngự ở thực lực, không cách nào triển khai ra uy lực mạnh nhất, đối phó thực lực nhỏ yếu, nhẹ nhàng như thường, nhưng đối mặt Ngọc Diệp Vương, cũng có chút lực bất tòng tâm rồi.

– Lúc trước ta xác thực không phải là đối thủ của ngươi, bất quá, hiện tại ai thắng ai thua còn không nhất định…

Thấy đối phương đánh xuống, lôi điện đều bị chặt đứt, Thạch Diệp Vương lần nữa tế ra Lôi Nguyên Châu trong tay.

Rầm ào ào!

Lôi điện trở nên càng thêm đáng sợ, điên cuồng trùng kích đao mang, thời gian nháy con mắt, liền đánh tan nó, lần nữa đi tới trên đỉnh đầu của người sau.

Ngọc Diệp Vương cũng không tránh né, thân thể khẽ động, chỗ mi tâm có một cái bóng hư ảo xuất hiện.

Đạt tới nửa bước Xuất Khiếu, tuy Nguyên Thần không cách nào thoát ly nhục thân, cũng đã có thể nhảy ra Nguyên Thần huyệt, hình thành pháp tướng, thực lực được tăng phúc thật lớn.

Quả nhiên, cái bóng hư ảo vừa xuất hiện, không gian chung quanh như biến thành lồng giam, lôi điện điên cuồng công kích không vào, như bị phong tỏa.

– Chết đi cho ta!

Làm xong những thứ này, Ngọc Diệp Vương nhướng mày, trường đao trong tay chém xuống.

Biết rõ không còn Lôi Đình đại trận gia trì, thực lực so với đối phương có chênh lệch nhất định, vẻ mặt của Thạch Diệp Vương tràn đầy sốt ruột, tay chưởng còn lại lấy ra một thanh trường thương ngăn cản, đồng thời hô lên.

– Hắn lợi dụng Nguyên Thần phong tỏa không gian, chỉ có thể duy trì mấy tức, hơn nữa đối với Nguyên Thần tổn thương thật lớn, mau ra tay…

Một mình hắn đối kháng Ngọc Diệp Vương, hoàn toàn chính xác có chút khó có thể làm được, nhưng… Nếu như Tử Diệp Vương xuất thủ, hai bên giáp công, có thể để cho đối phương khó có thể tự lo.

Nguyên Thần phong tỏa không gian, tuy rất lợi hại, nhưng cũng tiêu hao rất lớn, nhất là khi bốn phía đều có Lôi Đình, coi như thực lực của đối phương hung mãnh, khẳng định cũng kiên trì không được bao lâu.

Miễn cưỡng ngăn trở đao mang của đối phương, thấy Tử Diệp Vương còn không có xuất thủ, nhịn không được quay đầu nhìn sang.

Nhìn qua, thiếu chút nữa thổ huyết ngay tại chỗ.

Chỉ thấy gia hỏa này đang ôm cánh tay ở một bên quan sát, không có ý tứ trợ giúp chút nào.

– Đáng giận, trúng kế của gia hỏa này rồi…

Đồng tử co rụt lại, trong lòng hiểu được.

Ngay từ đầu chỉ sợ đối phương đã không có ý định hợp tác với hắn, mà là cố ý che giấu bản thân, dẫn tới mình và Ngọc Diệp Vương tự giết lẫn nhau.

Lời thề vừa rồi, chỉ là không thể xuất thủ với đối phương, nếu như Ngọc Diệp Vương giết mình, cũng không tính không tuân theo quy định.

Hơn nữa, hai người bọn họ, mặc kệ người nào chết, người sống, vì cam đoan vị Thiên Nhận Danh Sư kia bị khống chế tốt hơn, cũng không dám giết hắn… Nói cách khác, vô luận bọn hắn ai thắng ai thua, lợi đều là gia hỏa này.

Tâm cơ thật đáng sợ.

– Không được, không thể để cho gia hỏa này thực hiện được…

Rõ những thứ này, Thạch Diệp Vương cắn răng, ngăn trở đối phương luân phiên công kích, vội vàng truyền âm qua.

– Ngọc Diệp Vương, đừng trúng kế châm ngòi ly gián của gia hỏa này, hắn là để cho chúng ta tự giết lẫn nhau…

– Tự giết lẫn nhau?

– Đúng vậy, công lao của Thiên Nhận Danh Sư rất lớn, hoàn toàn có thể nói, là ba người chúng ta cùng chung phát hiện, không cần phải bởi vì chút việc nhỏ này, mà tổn thương hòa khí…

Thấy hắn công kích có chút dịu lại, Thạch Diệp Vương nhẹ nhàng thở ra, vội vàng nói.

– Ân…

Chần chừ một chút, Ngọc Diệp Vương đang muốn nói chuyện, đột nhiên cảm thấy hậu tâm mát lạnh, một đạo kiếm quang chẳng biết lúc nào từ phía sau đâm tới.

Tia sáng này đối diện chính xác một lỗ thủng trên thân thể của hắn, khiến người ta khó có thể phòng bị.

Vù vù!

Vội vàng lóe lên, tránh thoát công kích, dù vậy, phía sau lưng cũng bị thương, máu tươi chảy đầm đìa.

Xoay đầu lại, liền chứng kiến Tử Diệp Vương đang cầm bảo kiếm, sau khi đâm trúng mình, liền chạy trốn ra ngoài mấy chục thước, trong mắt tràn đầy hưng phấn, đồng thời lớn tiếng la lên:

– Thạch Diệp Vương, ngươi nói quả nhiên không sai, mệnh môn của hắn ngay ở chỗ này…

– Đáng giận!

Da đầu của Ngọc Diệp Vương nổ tung.

Còn tưởng rằng Thạch Diệp Vương nói với hắn là lời nói thật, không nghĩ tới chỉ vì hấp dẫn bản thân chú ý, để cho người sau đánh lén, tức giận gào thét lần nữa, một chưởng đánh tới Trương Huyền, cùng thời khắc đó đại đao lần nữa chém về phía Thạch Diệp Vương.

– Ta…

Không nghĩ tới đối phương vừa mới tin tưởng bản thân, Tử Diệp Vương sẽ tới một chiêu như vậy, Thạch Diệp Vương phát điên.

Gặp qua không biết xấu hổ, nhưng chưa thấy qua không biết xấu hổ như vậy…

Ngươi dẫn ra tai họa, để cho ta tới gánh trách nhiệm… Không nên chơi người như vậy a!

Ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy Tử Diệp Vương đã chạy ra phạm vi công kích của đối phương, lần nữa hai tay ôm ngực, bộ dáng xem náo nhiệt.

Tức giận sắp thổ huyết, Thạch Diệp Vương biết rõ tiếp tục giải thích cũng không có tác dụng, Ngọc Diệp Vương đã không tin mình, đành phải nghiến răng tới đối chiến.

Oanh oanh oanh!

Tuy thực lực của Ngọc Diệp Vương mạnh hơn Thạch Diệp Vương, nhưng người sau phòng ngự vô địch, hơn nữa luyện hóa Lôi Nguyên Châu, khống chế Lôi Đình đại trận, hắn lại bị đánh lén trọng thương, muốn chiến thắng, không dễ dàng như vậy.

Cả hai đánh khó phân thắng bại, toàn bộ Cổ Thành ở dưới công kích cuồng bạo, liên tục sụp xuống, biến thành từng mảnh phế tích.

– Lợi hại…

Chứng kiến tình cảnh hai người giao chiến, Trương Huyền duỗi ra ngón cái, tràn đầy tán thưởng.

Không hổ là Thượng Ngũ Vương trong thập đại Vương giả, từng cái đều cường đại đến đáng sợ.

Sức chiến đấu của hắn bây giờ, chiến đấu với Thánh Vực nhị trọng đỉnh phong, có thể đơn giản chém giết, nhưng gặp được người mạnh như thế, có thể chạy bao xa thì chạy.

Đừng nói chiến đấu, coi như ảnh hưởng của chiến đấu, cũng chống chọi không được.

Kèm theo thời gian chuyển dời, chiến đấu càng ngày càng hung mãnh.

Dựa theo đạo lý, Thạch Diệp Vương phòng ngự cường đại, lại nắm giữ Lôi Đình đại trận, đối phương có lẽ chống chọi không được mới phải, nhưng kết quả là song phương đánh cho khó phân thắng bại, chẳng phân biệt được cao thấp.

Bất quá, Thạch Diệp Vương dù sao nắm trận pháp trong tay, ở trong trận pháp, có thể triển khai lực lượng cũng càng cường đại hơn, Ngọc Diệp Vương bị thương càng ngày càng nhiều, càng ngày càng nặng, rõ ràng có chút chống đỡ hết nổi.

– Đáng giận… Ta đồng quy vu tận với các ngươi…

Biết rõ tiếp tục nữa, tất nhiên sẽ bị đối phương chém giết, gào rú một tiếng, lực lượng trong cơ thể Ngọc Diệp Vương bành trướng, hư ảnh sau lưng đột nhiên biến lớn, như xé rách gông cùm xiềng xích nào đó, nhảy ra ngoài.

– Nguyên… Nguyên Thần xuất khiếu!

Đồng tử của Trương Huyền co rụt lại.

Loại tình huống này, hắn ở trên thân Thủy Diệp Vương nhìn thấy qua.

Gia hỏa này bị bản thân giết chết, dưới sự phẫn nộ, sử dụng bí pháp, Nguyên Thần xuất khiếu tiến hành công kích mình… Chỉ tiếc không có thành công mà thôi!

Ngọc Diệp Vương bị thương càng ngày càng nặng, tựa hồ biết rõ sớm muộn gì cũng sẽ bị giết, vì vậy vận dụng bí pháp đặc thù, Nguyên Thần ly thể.

Như vậy sau đó, coi như không chết, cũng trọng thương rớt cấp, nhưng mà đối thủ giao chiến với hắn, nhất định sẽ bị chém giết.

– Nguyên Thần cường đại, một khi Thạch Diệp Vương bị giết, ta khẳng định cũng khó có thể may mắn thoát khỏi… Trước tìm một chỗ ẩn giấu lại nói…

Biết rõ gia hỏa này thi triển ra tuyệt chiêu, nhất định là nắm quyết tâm hắn phải chết, Trương Huyền nhíu mày.

Hắn chính là tọa sơn quan hổ đấu, vạn nhất bị gia hỏa này trước khi chết cắn lên một cái liền nguy rồi.

Đang định ẩn núp đi, tránh né chiến đấu, chỉ thấy một bóng người lảo đảo đứng lên.

Một bên đứng dậy, một bên lắc đầu.

Đúng là Phùng Huân, thể chất của gia hỏa này quá mạnh mẽ, hôn mê một lát, lại có thể tỉnh lại.

– Xảy ra chuyện gì… Ta đang ở đâu?

Nói thầm một tiếng, vừa mở mắt, chỉ thấy một cục gạch thẳng tắp rơi xuống, hung hăng nện ở trên đầu.

Lạch cạch!

Mí mắt khẽ đảo, Phùng Huân lần nữa ngất đi, vẻ mặt u oán.

Tiếp tục lừa dối

dtv-ebook.com

Cảnh tượng trước mắt, không tiện để gia hỏa này chứng kiến, nếu không, vì sao mình có thể ngụy trang thành Dị Linh tộc, vì sao lại để cho Thạch Diệp Vương, Ngọc Diệp Vương tự giết lẫn nhau… Giải thích quá nhiều, hơn nữa sớm nói ra mà nói, phiền toái càng nhiều!

Vì vậy, phương pháp giải quyết nhanh nhất là đánh ngất xỉu.

Cũng không giải thích, tốc độ cũng nhanh, đơn giản hữu hiệu, già trẻ không gạt. Còn cục gạch, khắp nơi đều có, thuận tay cầm lên nha.

Cúi đầu nhìn thoáng qua, chỉ thấy Phùng Huân nằm trên mặt đất, đùi không ngừng run rẩy, tựa hồ trước khi choáng váng không thể tin được, hắn đường đường Chiến Sư Đường Thiên phu trưởng, liên tiếp bị người đánh ngất xỉu, lần sau đơn giản hơn lần trước, càng sau càng khuất nhục…

Không hề tiếp tục để ý tới, Trương Huyền ngẩng đầu nhìn hai người đang chiến đấu ở trên không trung, lông mi nhịn không được nhảy dựng.

Chỉ thấy Ngọc Diệp Vương Nguyên Thần xuất khiếu, thực lực tăng nhiều, Thạch Diệp Vương nguyên bản chiếm được thượng phong, giờ phút này bị đánh bộ mặt hoàn toàn thay đổi, coi như nhục thân có phòng ngự vô địch, cũng xuất hiện vài miệng vết thương, cánh tay bị chém đứt, Lôi Nguyên Châu rơi trên mặt đất, máu tươi ồ ồ chảy ra, khuôn mặt trắng bệch.

Xem ra hắn đã phát hiện, người sau không có Lôi Đình hải dương đại trận, căn bản không phải đối thủ, hình thành Nguyên Thần, khống chế đầu mối then chốt Lôi Nguyên Châu chém rụng, như vậy trải qua, không còn Lôi Hải gia trì, cũng chỉ có thể bị động chịu đòn.

– Mọi người cùng nhau chết…

Bản thân bị trọng thương, biết rõ rút cuộc không cách nào chống chọi, gầm lên giận dữ, Thạch Diệp Vương cũng vận dụng bí pháp, để cho Nguyên Thần nhảy ra ngoài.

Bất quá, thực lực của hắn không bằng Ngọc Diệp Vương, người sau Nguyên Thần ly thể, chỉ cần trong thời gian ngắn tìm được thân thể thích hợp, còn có thể sống sót, mà hắn đoán chừng chỉ có một con đường chết.

Oanh long long!

Hai Nguyên Thần chiến đấu càng ngày càng mãnh liệt, lực lượng cũng càng ngày càng mạnh, không gian bốn phía bị phong tỏa, Trương Huyền liếc nhìn chung quanh, bất đắc dĩ lắc đầu.

Loại tình huống này, nhất định là trốn không thoát, giấu ở Thiên Nghĩ Phong Sào mà nói, tổ ong không cách nào ẩn nấp, cũng sẽ bị tìm ra, đến lúc đó, bắt rùa trong hũ, càng thêm phiền toái.

– Nếu như Thạch Diệp Vương thắng, liền đơn giản, hắn uống rượu của ta, động thủ với ta, trực tiếp hạ độc chết là được, nếu Ngọc Diệp Vương thắng, liền phiền toái…

Trương Huyền nhíu mày.

Loại cấp độ chiến đấu này, coi như muốn nhúng tay cũng bất lực, thật muốn đi lên, nhất định sẽ bị chém giết ngay tại chỗ, chết cũng không biết chết như thế nào.

Thạch Diệp Vương chiến thắng còn may, căn cứ lúc trước xếp đặt thiết kế, có thể nắm giữ chủ động, Ngọc Diệp Vương thắng, làm hại đối phương thảm như vậy, gây chuyện không tốt thực sẽ mình giết…

Lần nữa ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy Thạch Diệp Vương biến thành Nguyên Thần càng thêm bị động, liên tiếp bại lui, xem ra, thất bại chỉ là vấn đề thời gian.

– Tính sai…

Khóe miệng Trương Huyền co lại.

Không hổ là cường giả xếp hạng thứ ba, coi như là Thạch Diệp Vương nắm giữ Lôi Đình đại trận, người cười cuối cùng rõ ràng vẫn là hắn.

– Nên làm cái gì bây giờ?

Thấy đồng bọn không kiên trì nổi, Trương Huyền đang không biết như thế nào cho phải, đột nhiên ánh mắt di động, thấy được một thân ảnh.

Ngọc Diệp Vương Nguyên Thần xuất khiếu, nhục thân ngay ở cách đó không xa, như Vu Hồn ly thể, không có nhúc nhích.

– Đúng rồi, hắn không phải thích Nguyên Thần xuất khiếu sao? Hắc hắc, cứ làm như thế…

Nhẹ nhàng cười cười, đi tới trước mặt nhục thân của Ngọc Diệp Vương.

Không thể không nói, Tàn Ngọc Công của gia hỏa này hoàn toàn chính xác đáng sợ, thân thể trong suốt như ngọc, cực kỳ chắc chắn, tuy có chút thua kém Thạch Diệp Vương, nhưng cũng cực kỳ đáng sợ.

Lấy ra Băng Vũ Kiếm, dùng hết toàn lực chém một kiếm, phát hiện không cách nào chém hỏng, ngón tay của Trương Huyền chỉ lên.

Ngay sau đó lắc đầu.

Nhục thân của gia hỏa này giống như ngọc thạch, lấy thực lực của hắn bây giờ, chân khí quán thâu không vào, cũng không cách nào hình thành kịch độc.

Chần chừ một chút, cổ tay khẽ đảo, một đống dung nham cực nóng xuất hiện ở trên không.

Lúc trước thời điểm thông qua dung nham, không chỉ rèn luyện Linh Hồn, còn lặng lẽ ẩn giấu một ít ở trong Không Gian giới chỉ, thứ này cực

nóng, vốn nghĩ rằng về sau luyện khí khả năng có tác dụng thật lớn, lúc này vừa vặn có công dụng.

Bàn tay run lên, ném tới thân hình của đối phương.

Xì xì xì xì…

Dung nham tiếp xúc thân thể của đối phương, lập tức phát ra tiếng hủ thực cực lớn, nhục thân mà Băng Vũ Kiếm cũng không thể chém ra, giống như băng hòa tan.

– Không tệ…

Trương Huyền hài lòng gật đầu.

Nói thật, những dung nham này, coi như đặt ở trong Không Gian giới chỉ, không được bao lâu sẽ làm lạnh, lúc này dùng tốt nhất.

Dù nhục thân của Ngọc Diệp Vương cường đại, nhưng so với dung nham sâu trăm mét, còn kém rất nhiều.

– Ngươi…

Bên này đang thiêu cháy nhục thân của đối phương, Ngọc Diệp Vương như có cảm ứng, thấy một màn như vậy, thiếu chút nữa thổ huyết bỏ mình.

Thân là cường giả nửa bước Xuất Khiếu Cảnh, tuy dùng bí pháp cưỡng ép xuất khiếu, mang đến tổn thương thật lớn, nhưng chỉ cần nhục thân không tổn hại, coi như quay lại thực lực đại giảm, vẫn có thể bảo vệ tính mạng, nhưng bây giờ… Nhục thân bị người đốt…

Này bằng với bị người phá hủy hang ổ… Muốn trở về cũng không trở về được!

– Đáng giận…

Hàm răng cắn sắp vỡ nát, trong lúc hoảng hốt, bị Thạch Diệp Vương thừa cơ đánh lén mấy lần, Nguyên Thần thiếu chút nữa tán loạn.

– Trước giải quyết ngươi, lại giết chết gia hỏa này…

Tức giận sắp nổi điên, Ngọc Diệp Vương biết không cạo chết gia hỏa kia, muốn tìm Tử Diệp Vương phiền toái, căn bản là làm không được, lần nữa gào thét xông tới.

Oanh oanh oanh oanh!

Thiên địa nổ vang, linh khí trong phạm vi hơn mười dặm đều bị đảo loạn, không lâu sau, Nguyên Thần của Thạch Diệp Vương bị đánh tan, nhục thân ngã trên mặt đất, triệt để đoạn tuyệt hô hấp.

Rời khỏi nhục thân, Nguyên Thần có thể sống, nhưng nhục thân hẳn phải chết.

Một khi Nguyên Thần tán loạn, liền tương đương với hồn phi phách tán, Thần Tiên khó cứu được.

Sở dĩ Thạch Diệp Vương có thể xếp hạng thứ tư trong Thượng Ngũ Vương, là vì nhục thân mạnh mẽ, phòng ngự vô địch, Nguyên Thần liền hơi yếu chút, muốn liều mạng với Ngọc Diệp Vương, nhưng cuối cùng bị chém giết.

Bất quá cục diện lúc đó, không dùng Nguyên Thần cũng không được, nhục thân bị nguyên thần của đối phương chặt đứt cánh tay, thương thế quá nặng, không sử dụng bí pháp xuất khiếu mà nói, cũng sẽ bị giết chết.

Chỉ bất quá thời gian sớm hay muộn mà thôi.

– Đến phiên ngươi…

Chém giết Thạch Diệp Vương xong, Ngọc Diệp Vương nhớ tới nhục thân bị đốt thành tro bụi, tức giận sắp bạo tạc nổ tung, gào thét một tiếng, lao đến Trương Huyền.

– Ngươi giết ta, ta sẽ giết… Vị Thiên Nhận Danh Sư này! Chỉ cần hắn còn sống, bằng vào vô số ban thưởng trong tộc, giúp ngươi đoạt xá nhục thân, khôi phục thực lực cũng không khó…

Trương Huyền vội vàng nắm Phùng Huân lên, ngăn cản ở trước mặt mình.

Hiện tại chỉ hy vọng đối phương có thể sợ ném chuột vỡ bình.

Hàm răng cắn khanh khách rung động, Ngọc Diệp Vương hận không thể lột da gia hỏa này, nhưng đối phương nói không sai, nếu như Thiên Nhận Danh Sư kia thật chết rồi… Bọn hắn tranh đấu nửa ngày, đều thành không công lãng phí khí lực, một chút chỗ tốt cũng không có.

– Ngươi cảm thấy ta còn sẽ tin tưởng ngươi?

Thật vất vả dẹp loạn lửa giận, Ngọc Diệp Vương lạnh lùng nhìn qua, như nhìn một người chết.

Nếu không phải gia hỏa này, hắn làm sao sẽ chiến đấu với Thạch Diệp Vương, rơi xuống kết cục thê thảm như thế, dù sao từ giờ trở đi, gia hỏa này nói, hắn đều sẽ không tin tưởng, thậm chí… Dấu chấm câu cũng không tin!

– Ngươi có tin hay không không sao, nhưng mà một khi gia hỏa này chết, ngươi không được cái gì chính là sự thật…

Nắm cổ Phùng Huân, Trương Huyền nhàn nhạt nhìn qua.

– Hắn chết ta sẽ không được cái gì, nhưng nhục thân của ta không còn, hiện tại cũng sống không được bao lâu, dù sao cũng chết, còn không bằng kéo ngươi đệm lưng…

Ngọc Diệp Vương quát.

Nếu như hắn đạt đến Thánh Vực ngũ trọng Xuất Khiếu Cảnh, Nguyên Thần tự động rời đi nhục thân, có lẽ còn có thể sống sót, nhưng dùng bí

pháp nhảy ra, Nguyên Thần bị tổn thương thật lớn, không nhanh chóng tìm được thân thể đi vào, dùng không được bao lâu sẽ tử vong.

Giống như thai nhi, mười tháng hoài thai, tự động sinh ra là khỏe mạnh nhất, còn chưa tới thời gian, liền cưỡng ép mổ bụng, vô luận là lớn hay nhỏ, đều có tổn thương thật lớn.

Nguyên Thần cũng như thế.

Nửa bước Xuất Khiếu Cảnh, Nguyên Thần huyệt đã mở, như trước không cách nào ly thể, không phải là làm không được, mà là Nguyên Thần còn chưa đủ cường đại.

Cưỡng ép nhảy ra, nhục thân bị hủy, không nhanh chóng tìm được thân thể bồi dưỡng, coi như Nguyên Thần không kém, cũng sẽ bị ăn mòn dần dần cho đến chết, điểm ấy có chút giống như Vu Hồn.

Chỉ là thời gian Vu Hồn tồn tại ngắn hơn mà thôi.

– Đừng có gấp, ai nói ngươi không còn thân thể không thể sống? Đây không phải có nhục thân của Thạch Diệp Vương sao? Ngươi có thể tiến nhập trong cơ thể hắn a!

Trương Huyền cười nói.

– Ngươi…

Ánh mắt Ngọc Diệp Vương lạnh lùng như băng:

– Thạch Diệp Vương tu luyện công pháp không giống ta, ta cưỡng ép tiến nhập, coi như có thể kéo dài hơi tàn, cũng sẽ mỗi ngày bị tra tấn, khổ không thể tả…

– Cái này…

Trương Huyền mở trừng hai mắt, nâng cằm:

– Như vậy có chút khó khăn rồi…

Mặc dù đối với Nguyên Thần hiểu rõ không nhiều lắm, nhưng hắn nhận được Vu Hồn truyền thừa, biết rõ đối phương nói không sai.

Tiến nhập trong cơ thể Thạch Diệp Vương, hoàn toàn chính xác có thể tạm thời sống sót, nhưng bởi vì thể chất bất đồng, công pháp bất đồng, thực lực tất nhiên hao tổn lớn, sống sót cũng là một loại dày vò.

– Đúng rồi!

Dừng lại không lâu, Trương Huyền đột nhiên vỗ trán, như nhớ ra cái gì đó:

– Ta nhớ ra rồi, ta chuyên môn luyện chế Khôi Lỗi, công pháp chắc chắn sẽ không khắc chế ngươi, không bằng… Ngươi trước tiến vào đó tu dưỡng, chờ mang Thiên Nhận Danh Sư về trong tộc, nhận được ban thưởng, để Nguyên Thần của ngươi tăng cường… Có nhục thân hay không, cũng không coi vào đâu nữa rồi!

– Khôi Lỗi?

Ngọc Diệp Vương nhíu mày.

– Không sai…

Trương Huyền nhẹ gật đầu, cổ tay khẽ đảo, một Khôi Lỗi Dị Linh tộc cao lớn xuất hiện ở trước mắt.

Đúng là một cái từ trong địa cung mang ra, trải qua điều chỉnh kết cấu đã có được thực lực Thánh Vực tam trọng.

– Đây là nhục thân của tộc nhân bình thường luyện chế thành, hoàn toàn chính xác không có thuộc tính, có thể phù hợp ta…

Nhìn thoáng qua, Ngọc Diệp Vương chần chừ một chút.

Khôi Lỗi trước mắt này, là dùng nhục thân của tộc nhân cứng rắn rèn luyện thành, hấp thu linh khí khu động, không có bất kỳ thuộc tính, tuy

thực lực thấp, nhưng so với Thạch Diệp Vương lại càng dễ phù hợp.

Phát huy ra sức chiến đấu càng mạnh hơn nữa.

– Nói thật, ngươi hận ta cũng không có tác dụng, người muốn giết ngươi là Thạch Diệp Vương không phải ta, loại thực lực như ta, coi như là muốn động thủ cũng không động được a!

Trương Huyền lắc đầu:

– Khôi Lỗi này, là ta tiêu phí vô số tâm huyết luyện chế, tính toán về sau làm thành phân thân cho mình, hiện tại đưa cho ngươi. Trước dùng một chút, đến trong tộc liền cần lo rồi…

Nói xong, vỗ vỗ Khôi Lỗi, như có chút không nỡ, hoặc như giúp nó phủi bụi đất trên người.

Chém giết Ngọc Diệp Vương

dtv-ebook.com

– Hừ!

Ngọc Diệp Vương hừ lạnh, trong lòng nhanh chóng suy nghĩ.

Hiện tại nhục thể của hắn bị hủy, thật muốn giết Tử Diệp Vương, Thiên Nhận Danh Sư kia hắn phải chết không thể nghi ngờ, gia hỏa này vừa chết… Hết thảy liền không còn hy vọng.

Chỉ cần lưu lại người sống, trở về trong tộc, sẽ giống như đối phương nói, các loại ban thưởng vô cùng vô tận, Nguyên Thần càng cường đại hơn, tu vi cao hơn, thậm chí đoạt xá tu luyện giả lợi hại hơn, cũng không phải là việc khó gì.

– Không bằng trước đáp ứng, chỉ cần có thể sống sót, trở về trong tộc cần một đoạn thời gian rất dài, hoàn toàn có thể thừa dịp hắn không đề phòng, giết…

Một mưu kế chảy xuôi ở trong đầu.

Từ nơi này trở về trong tộc, cần một đoạn thời gian rất dài, chỉ cần gia hỏa này xuất hiện sơ suất, hoàn toàn có thể giết chết ngay tại chỗ!

Đến lúc đó, không tổn thương Thiên Nhận Danh Sư, lại có thể báo thù rửa hận.

Mà giờ khắc này, đối phương rất phòng bị, tiếp tục giằng co nữa, thua thiệt tất nhiên là mình.

Dù sao bây giờ trạng thái của hắn là Nguyên Thần, thực lực cường đại không giả, thế nhưng kiên trì không được bao lâu.

– Ta xem một chút…

Suy tư xong, tinh thần của Ngọc Diệp Vương khẽ động, Khôi Lỗi bay về phía hắn, thần thức quan sát một lần.

Khôi Lỗi này xảo đoạt thiên công (*vô cùng khéo léo), tài liệu đơn giản nhất phát huy ra uy lực lớn nhất, đúng là đồ tốt, tuy thực lực yếu một chút, nhưng phối hợp Nguyên Thần của hắn mà nói, cũng có thể phát huy ra sức chiến đấu rất cao.

Dù so với lúc trước còn xa xa không bằng, nhưng đủ đối phó Tử Diệp Vương rồi.

Suy tính ra kết quả, lại kiểm tra Khôi Lỗi này trong trong ngoài ngoài một lần, cũng không phát hiện bất luận cạm bẫy hoặc nguy hiểm gì, lúc này mới nhẹ nhàng thở ra.

Vù vù!

Nguyên Thần khẽ động, thẳng tắp chui vào.

Một lát sau, Khôi Lỗi mở to mắt, tứ chi giật giật, lần nữa nhìn về phía Tử Diệp Vương cách đó không xa:

– Tốt rồi, bây giờ ngươi có thể buông Thiên Nhận Danh Sư ra rồi a!

– Đương nhiên!

Nhẹ nhàng cười cười, Trương Huyền tiện tay ném Phùng Huân xuống đất.

Vừa rồi uy lực của cục gạch quá lớn, đến bây giờ gia hỏa này còn không có tỉnh lại.

– Thật thả?

Ngọc Diệp Vương ngẩn ngơ.

Dựa theo hắn phỏng đoán, đối phương nhất định sẽ tiếp tục áp chế, để cam đoan an toàn của mình, giờ phút này lại có thể nghe lời thả ra… Chẳng lẽ thật không sợ mình trở tay giết chết?

– Đây là chính ngươi muốn chết…

Ánh mắt sáng lên, bàn tay trảo một cái, bảo hộ vị Thiên Nhận Danh Sư nằm trên mặt đất hôn mê kia, cùng thời khắc đó, thân thể nhoáng một cái, liền vọt tới Tử Diệp Vương.

Nếu như gia hỏa này tự tìm đường chết, Ngọc Diệp Vương hắn làm sao có thể buông tha cơ hội!

Cường giả xếp hạng thứ ba trong Thượng Ngũ Vương, bị đối phương trêu đùa hí lộng, sớm đã tức giận sắp bạo tạc nổ tung.

– Ai, cho ngươi cơ hội sống, hết lần này tới lần khác không biết quý trọng…

Thấy hắn vọt tới, Tử Diệp Vương cũng không tránh né hoặc phản kích, mà lắc đầu, thở dài một tiếng, bàn tay giơ lên, búng tay một cái:

– Nằm xuống đi!

Rặc rặc!

Ngọc Diệp Vương đang vọt tới, chỉ cảm thấy trong cơ thể đau đớn kịch liệt, thân thể lập tức cứng ngắc, té ngã trên đất.

– Ngươi… Ngươi hạ độc ở trong Khôi Lỗi?

Đồng tử co rụt lại, khóe mắt của Ngọc Diệp Vương muốn nứt ra.

Chỉ thoáng cái, hắn liền hiểu được, vì sao đối phương không có sợ hãi, nguyên lai Khôi Lỗi này đã bị hạ độc, ngay cả Nguyên Thần của mình cường đại như vậy, cũng không thể may mắn thoát khỏi, trực tiếp trúng chiêu!

– Coi như ngươi thông minh, ngoan ngoãn nghe lời của ta, làm Khôi Lỗi của ta, có thể tha cho ngươi khỏi chết!

Trương Huyền thản nhiên nói.

Lấy Khôi Lỗi ra, hắn liền tính toán kỹ, vỗ vài cái, rót Thiên Đạo chân khí vào trong đó.

Chân khí không có bất kỳ thuộc tính, coi như phát hiện, cũng cho rằng chỉ là chân khí của Khôi Lỗi, không có hoài nghi chút nào… Đợi Nguyên Thần của đối phương tiến nhập trong đó, lại kích phát, để cho Khôi Lỗi trúng độc, Nguyên Thần cũng không ngoại lệ.

– Để ta nghe lời ngươi, nằm mơ…

Ngọc Diệp Vương cắn răng, Nguyên Thần kích động lên, muốn lao ra ngoài Khôi Lỗi.

Nếu như có thể tiến vào nơi đây, tự nhiên cũng có thể đi ra ngoài.

– Nếu đã vào, còn muốn đi ra ngoài… Làm sao có thể!

Trương Huyền lắc đầu.

Nghe nói như thế, trong lòng Ngọc Diệp Vương lạnh lẽo, lúc này mới phát hiện, tất cả huyệt đạo trên thân Khôi Lỗi, đều bị một cỗ chân khí đặc thù phong tỏa, coi như hắn thực lực mạnh mẽ, cũng không cách nào lao ra.

Nói cách khác, đường lui đã bị phong kín toàn bộ, coi như lấy thực lực của hắn bây giờ, cũng không có bất kỳ biện pháp nào.

Nghìn cẩn thận, vạn cẩn thận, cuối cùng vẫn trúng kế. Ngọc Diệp Vương tức giận muốn phun máu, lại phát hiện Khôi Lỗi không có máu để phun, càng nghĩ càng lạnh, càng nghĩ càng sợ hãi.

Gia hỏa trước mắt này, tính toán không bỏ sót, không chỉ để mình cùng Thạch Diệp Vương tự giết lẫn nhau, thậm chí ngay cả sau khi mình chiến thắng cũng sớm tính đến, chuẩn bị Khôi Lỗi ẩn chứa kịch độc…

Lúc nào Tử Diệp Vương trở nên lợi hại như vậy?

– Ngươi không phải… Tử Diệp Vương!

Đột nhiên, trong lòng khẽ động, nghĩ tới một loại khả năng.

– Đúng vậy, coi như thông minh, cuối cùng cũng kịp phản ứng…

Trương Huyền nhẹ nhàng cười cười, không ngụy trang nữa, cơ bắp toàn thân xoẹt zoẹt~! Xoẹt zoẹt~! rung động, một lát sau, biến trở về hình dạng của mình.

– Ngươi là Nhân tộc? Chẳng lẽ, chẳng lẽ, ngươi mới là Thiên Nhận Danh Sư kia?

Thân thể cứng đờ, đồng tử của Ngọc Diệp Vương co rút lại.

Thiên Nhận Danh Sư, là tồn tại thiên địa cũng nhận thức, loại người này số mệnh gia thân, làm sao có thể bị đơn giản bắt được, đến bây giờ còn hôn mê bất tỉnh? Kết hợp với lúc trước gia hỏa này nhất định muốn đứng ở trong hào quang… Rất dễ dàng suy đoán ra chân tướng.

– Cân nhắc thoáng một chút, làm tôi tớ của ta đi!

Không trả lời hắn, Trương Huyền thản nhiên nói.

Sự tình Thiên Nhận Danh Sư, liên lụy quá lớn, ở Danh Sư Đường hắn cũng không thừa nhận, huống chi đối mặt một Dị Linh tộc.

– Để cho ta làm tôi tớ? Nằm mơ… Bất quá, có thể chết ở trên tay một vị Thiên Nhận Danh Sư, ta cũng nhận!

Ngọc Diệp Vương cười lạnh một tiếng, lắc đầu, trong mắt Khôi Lỗi chảy ra chất lỏng màu vàng, sau đó trùng trùng điệp điệp té ngã trên đất.

– Ngươi…

Vội vàng đi tới trước, lúc này mới phát hiện, gia hỏa kia đã đoạn tuyệt hô hấp.

Nguyên Thần bị nhốt ở trong Khôi Lỗi, trốn không thoát, lại không có phương pháp tự bạo, càng không muốn mình bị khuất nhục, gia hỏa này cũng đủ quả quyết, lại lựa chọn tự sát!

– Rất quyết đoán, hơn nữa rất trung tâm với Dị Linh Tộc…

Trương Huyền lắc đầu.

Biết rõ không thể trốn, lựa chọn tự sát, mặc dù Ngọc Diệp Vương này có chút vì tư lợi, không nhìn đồng bạn chết sống, nhưng ở vấn đề hiệu trung với Dị Linh tộc, lại không thể bàn cải.

– Chỉ là… Lãng phí một Khôi Lỗi của ta!

Cúi đầu nhìn Khôi Lỗi nằm trên mặt đất, Trương Huyền đau lòng không thôi.

Nguyên thần của đối phương quá mạnh mẽ, tuy bằng vào Thiên Đạo chân khí có thể phong tỏa, không cách nào chạy ra, nhưng đối phương tự sát, cũng triệt để phá hủy kết cấu bên trong Khôi Lỗi, bảo vật thật vất vả tấn thăng đến Thánh Vực tam trọng, tương đương với triệt để phế đi.

– Bất quá, bảo bối của hai Vương giả thật nhiều, không nói cái khác, chuôi trường đao cùng trường thương này đều đạt đến Thánh Khí, mặc dù chỉ là hạ phẩm, nhưng cũng không tệ…

Khôi Lỗi hỏng mất, lấy năng lực luyện khí của hắn, bề ngoài giống như… không tu bổ được, bất quá, giết được hai người này cũng không chịu thiệt.

Hắn chỉ tổn thất một Khôi Lỗi, nhưng bảo vật trên thân hai người này lại nhiều lắm.

Trường đao và trường thương lúc trước giao chiến, liền đạt đến Thánh Khí.

Huống chi Ngọc Diệp Vương còn có vô số vật phẩm tế tự, cùng với tế đàn cổ quái kia.

– Thu lại nói sau…

Không thèm nghĩ cái khác nữa, trước thu Không Gian giới chỉ mà hai người lưu lại, lúc này Trương Huyền mới đi tới chỗ Lôi Nguyên Châu.

Thứ này bị Thạch Diệp Vương luyện hóa nắm trong tay, bất quá tay của hắn bị chém đứt, rơi ở trên mặt đất cách đó không xa, tản mát ra hào quang lấp lánh.

Đi tới trước mặt, bàn tay nhẹ nhàng chạm đến.

Đùng đùng!

Còn chưa chạm được, liền cảm thấy đau đớn nóng rực, vô số lôi điện bổ tới, tựa hồ muốn đốt hắn thành tro bụi.

Thân thể nhoáng một cái, tránh thoát công kích, khóe miệng Trương Huyền co lại.

Lôi Nguyên Châu này rất tốt, rất cường đại, nhưng lấy thực lực của hắn bây giờ, căn bản không cách nào tới gần, chớ nói chi là luyện hóa.

– Ném bảo vật lợi hại như vậy, phung phí của trời cũng không tốt a…

Xoa xoa mi tâm.

Không gặp thì thôi, đã nhìn thấy, lại cách không xa, không lấy đi bảo vật như vậy, thật sự là xin lỗi chính mình.

– Thử cách này xem…

Xoắn xuýt một lát, đột nhiên ánh mắt sáng lên, bàn tay trảo một cái, nắm nhục thân của Thạch Diệp Vương ngăn ở trước mặt, lần nữa chậm rãi đi tới Lôi Nguyên Châu.

Đùng!

Tựa hồ cảm giác được có sinh mạng tới gần, lôi điện kéo tới, bất quá đều bị nhục thân của Thạch Diệp Vương chắn ở bên ngoài.

Một lát sau, Trương Huyền đi tới, bàn tay nhẹ nhàng sờ.

Rặc rặc!

Trong đầu mới hô lên thiếu sót, sau một khắc liền bay ra ngoài, toàn thân cứng ngắc, đầu tóc dựng lên, phả ra khói xanh, y phục trên người cũng bị phá thành mảnh nhỏ.

– Cái này… Uy lực quá lớn…

Nửa ngày sau hắn mới hồi phục tinh thần.

May mắn Vu Hồn trải qua lôi điện rèn luyện, trở nên càng mạnh hơn nữa, nhục thân lại đạt đến Thánh Khí, nếu không, lần này coi như không chết, cũng phải nằm mấy ngày, không cách nào nhúc nhích.

– Nhìn xem có biện pháp nào không, dưới tình huống thực lực không đủ, cũng có thể luyện hóa…

Biết rõ thực lực của hắn bây giờ còn chưa đủ, Trương Huyền không có uể oải, mà nhìn vào Thư Viện.

Vừa rồi chạm đến, hô lên thiếu sót, dù cực kỳ chật vật, nhưng đã hoàn thành mục đích, có kế sách đối ứng.

Quả nhiên, theo ý nghĩ của hắn, một quyển sách trên kệ bay tới, rơi vào lòng bàn tay.

Tiện tay mở ra xem.

– Lôi Nguyên Châu, chỗ Lôi Đình tụ tập thai nghén sinh ra, có thể trở thành căn cơ của trận pháp, khống chế Lôi Đình chi hải đại trận…

Nội dung trên thư tịch, giống như dòng nước chảy vào trong đầu, qua một lát thời gian, đã biết thiếu sót của thứ này.

– Thì ra là thế… Lấy thực lực của ta bây giờ, cũng có thể luyện hóa, nhưng muốn sử dụng liền khó khăn, trừ khi đạt đến Nguyên Thần Cảnh…

Hiểu rõ xảy ra chuyện gì, Trương Huyền cười khổ.

Lôi Đình chi hải này, giống như lúc trước đoán, là một đại trận cấp tám, chỉ có Nguyên Thần mới có thể khống chế, coi như hắn biết rõ thiếu sót của Lôi Nguyên Châu, có thể thuận lợi luyện hóa, nhưng muốn triệt để khống chế đại trận, để cho mình sử dụng, lại làm không được.

– Được rồi, không nghĩ nhiều như vậy, trước luyện hóa lại nói…

Không đi xoắn xuýt vấn đề này, Trương Huyền nhìn về phía viên cầu cách đó không xa, ánh mắt thả ra hào quang.

Hiện tại không thể dùng, về sau thực lực gia tăng lên lại dùng vẫn kịp, sát trận cấp tám… là thứ tốt có thể ngộ nhưng không thể cầu!

Hắc Yên Trần Sa

dtv-ebook.com

– Muốn luyện hóa thứ này, trước cần dùng chân khí ân cần săn sóc…

Xem hết giới thiệu của Thư Viện, đã quá hiểu Lôi Nguyên Châu, biết rõ cực kỳ kỹ càng, hiểu được ưu khuyết điểm.

Cưỡng ép đụng vào là khẳng định không thể nào, cần ân cần săn sóc, giống như Thạch Diệp Vương lúc trước vậy.

Hai tay giơ lên, chân khí hùng hậu từ trong lòng bàn tay tuôn qua, chậm rãi rơi vào trên Lôi Nguyên Châu.

Ô…Ô…n…g!

Tựa hồ cảm thấy có chân khí kéo tới, viên cầu nhẹ nhàng xoay chuyển một vòng, phóng ra hào quang màu xanh thẳm, trên bầu trời lập tức có vô số tia chớp đùng đùng, rơi xuống.

Trương Huyền vội vàng giơ thi thể của Thạch Diệp Vương lên, ngăn ở trên đầu mình, Phùng Huân nằm ở cách đó không xa lại không có vận khí tốt như vậy, hai đạo lôi điện đánh nát phong ấn mà Ngọc Diệp Vương lưu lại, thân thể bị điện giật run rẩy.

May mắn phong ấn cản trở một bộ phận lực lượng rất lớn, nếu không hắn sẽ bị điện giật chết.

– Phải cẩn thận một chút…

Khóe miệng quất một cái, Trương Huyền vội vàng ổn định tinh thần, chân khí ngưng tụ chung một chỗ, chậm rãi chảy xuôi mà đi.

Lần này cẩn thận làm việc, nên không có làm cho Lôi Nguyên Châu phản kháng, ước chừng qua hơn 20 phút đồng hồ, thân thể nhoáng một cái, mặt lộ vẻ vui mừng.

Bàn tay nhẹ nhàng ngoắc ngoắc, Lôi Nguyên Châu ở cách đó không xa liền chậm rãi bay tới, trải qua cả buổi giằng co, đã bị luyện hóa triệt để.

– Quả nhiên là đồ tốt…

Nắm viên cầu ở trong lòng bàn tay, cẩn thận cảm thụ một chút, ánh mắt của Trương Huyền kìm lòng không được sáng lên.

Giống như lúc trước phỏng đoán, Lôi Nguyên Châu này là căn bản để khống chế Lôi Đình đại trận phía ngoài, hắn muốn khu động trận pháp còn chưa đủ thực lực, bất quá thu hồi lại có thể làm được.

Hít sâu một hơi, nhướng mày, giơ Lôi Nguyên Châu lên, chân khí trong cơ thể vận chuyển cuồn cuộn.

– Thu!

Thấp giọng hô một tiếng.

Rầm rầm!

Vô số lôi điện ở trên bầu trời thẳng tắp rơi xuống viên châu trong tay, như trăm sông về biển, vừa giống như bột sắt gặp nam châm.

– Ân!

Cách đó không xa, Phùng Huân lần nữa chậm rãi tỉnh lại, thấy một màn như vậy, tròng mắt trợn tròn, sợ tới mức toàn thân run rẩy.

Một màn trước mắt thực sự quá dọa người, gia hỏa bị lôi điện bổ cháy đen kia, giơ bàn tay lên, vô số điện mang ở trên bầu trời cuồn cuộn rơi xuống, giống như muốn xé nát hắn.

– Ta đã chết rồi sao, hay đang nằm mơ? Vị kia là… Trương sư?

Nhìn kỹ vài lần, cuối cùng nhận ra được.

Gia hỏa bị sét đánh cách đó không xa, lại đúng là Trương Huyền.

Vội vàng quay đầu nhìn lại, chỉ thấy thi thể Thạch Diệp Vương nằm ở cách đó không xa, đã đoạn tuyệt hô hấp.

– Hắn giết Thạch Diệp Vương?

Phùng Huân không thể tin được.

Cho tới giờ khắc này, cuối cùng xác nhận mình không có chết rồi.

Lúc hôn mê, Thạch Diệp Vương đang công kích bọn họ, cường đại đến kinh người, ai cũng ngăn cản không nổi.

Mà bây giờ thanh tỉnh, thi thể Dị Linh tộc kia nằm trên mặt đất… Đến cùng đã trải qua cái gì? Trương sư trả giá như thế nào mới cứu được mình, chém giết đối phương?

Hơn nữa, mấu chốt nhất là… tuy mình không chết, nhưng vì sao lại kìm lòng không được run rẩy? Hơn nữa, vì sao cái ót đau như vậy, đến cùng ai liên tục đánh ngất mình?

Xoắn xuýt một lát, lý giải không được, lần nữa nhìn thân ảnh bị lôi điện điên cuồng bổ kia, lòng tràn đầy cảm động: mỗi ngày mình đều muốn dạy dỗ đối phương, kết quả thời khắc mấu chốt là người ta cứu mình…

Nghĩ tới lúc trước, chỉ cảm thấy vô cùng xấu hổ, hận không thể có cái kẻ đất để chui vào.

Khó trách Lạc Nhược Hi không thích hắn, đổi lại bất luận nữ nhân nào chỉ sợ cũng sẽ lựa chọn vị trước mắt này a!

Vù vù!

Không lâu sau, tất cả lôi điện ở trên bầu trời đều bị thu hết, lúc này Trương Huyền mới nhẹ nhàng thở ra, để Lôi Nguyên Châu vào Không

Gian giới chỉ.

Giãn thân thể có chút cứng ngắc, đang muốn vận chuyển chân khí, làm dịu áp lực, liền chứng kiến Phùng Huân đi tới.

– Đa tạ ân cứu mạng của Trương sư…

Phùng Huân ôm quyền quỳ gối.

– Không cần khách khí…

Trương Huyền vội vàng khoát tay, cực kỳ ngại ngùng.

Mặc dù là tình thế bắt buộc, nhưng liên tục đánh ngất xỉu ba lần, điện giật một lần, coi như là hiện tại, cũng liên tục run rẩy, đoán chừng là cục gạch kia lưu lại di chứng… Nếu như cho hắn biết rõ chi tiết này, còn có thể tiếp tục cảm kích mình hay không, hay đi tìm mình dốc sức liều mạng?

Được rồi, không nên nói ra, nếu không sẽ khiến nội bộ mất đoàn kết, này cũng không phải chuyện tốt gì.

Hắn không nói, không có nghĩa là đối phương không nói, chỉ nghe Phùng Huân nghi hoặc hỏi:

– Trương sư, ta muốn hỏi một chút, ngươi có biết, vừa rồi có phải Thạch Diệp Vương một mực động thủ với ta, quất thi thể ta hay không…

– Cái này… Không trọng yếu a!

Khóe miệng co lại, Trương Huyền vội vàng lắc đầu:

– Trở về đi, đám người Ngô sư chắc hẳn cũng đã khôi phục…

Bầu trời không còn lôi điện, dần dần trong sáng, không lâu sau thì trở về địa phương đám người Ngô sư ẩn thân, chỉ thấy bọn hắn đã từ trong Kim Nguyên đỉnh đi ra.

Thở dài một tiếng, Trương Huyền thu lô đỉnh đã ngủ say vào Không Gian giới chỉ.

Dù hắn từng cứu tỉnh qua Ngụy Như Yên, nhưng gia hỏa này thân là Thánh Khí, không giống nhân loại, kinh nghiệm lúc trước, hoàn toàn không dùng được, chỉ có thể tìm cơ hội đi Luyện Khí Sư Học Viện cấp bậc cao hơn, tìm kiếm phương pháp giải quyết.

– Trương sư giết Thạch Diệp Vương…

Trở lại bên đám người, Phùng Huân nói ra tin tức mình biết, tất cả mọi người đều trợn mắt há hốc mồm.

Thực lực của Thạch Diệp Vương, ngay cả Ngô sư cũng không chống lại được, vị trước mắt này lại có thể thành công đánh chết, thậm chí còn bài trừ Lôi Đình đại trận… Khiến người ta khó mà tin được, lần nữa nhìn qua, tràn đầy sùng bái.

Vốn muốn giải thích, nhưng cuối cùng Trương Huyền vẫn ngừng lại.

Ngọc Diệp Vương cùng Thạch Diệp Vương bị mình lừa dối tự giết lẫn nhau, vốn không tiện giải thích, nói càng nhiều, phiền toái càng nhiều, còn không bằng ngậm miệng không nói.

– Thương thế của chư vị vẫn chưa khỏi hẳn, tiền tuyến khẳng định càng thêm nguy hiểm, hôm nay không bằng chúng ta ở chỗ này điều chỉnh thoáng một chút, chờ toàn bộ khôi phục lại tiến lên cũng không muộn…

Thấy thương thế của mọi người còn không có triệt để khôi phục, Trương Huyền nói.

Đã trải qua sự tình lúc trước, mọi người biết rõ mức độ nguy hiểm, tất cả đều gật đầu đồng ý, nhắm mắt tu luyện.

Thấy mọi người khôi phục thể lực, lúc này Trương Huyền mới tìm một cơ hội thả Lạc Nhược Hi ra, mình thì đi vào Thiên Nghĩ Phong Sào.

Vù vù!

Lôi Nguyên Châu xuất hiện ở trong lòng bàn tay.

– Vu Hồn ly thể!

Tinh thần khẽ động, Vu Hồn bay ra, nhẹ nhàng cầm Lôi Nguyên Châu lên.

Lúc trước mượn nhờ Lôi Đình chi hải rèn luyện Linh Hồn, hiệu quả rất tốt, hiện tại luyện hóa Lôi Nguyên Châu, lại không vội tiến lên, vừa vặn tôi luyện một chút, để cho hồn lực tiến bộ nhanh hơn.

Lôi Đình giăng đầy trong viên cầu, hai tay Vu Hồn vươn ra nắm chặt, vận chuyển pháp quyết Thiên Đạo Vu Hồn tu luyện.

Xì xì xì xì…!

Từng đạo lôi điện từ trong Lôi Nguyên Châu lan tràn ra, tiến nhập hồn thể của hắn, liên tục rèn luyện.

Sau nửa canh giờ, Vu Hồn từ bảy mét thu nhỏ lại đến sáu mét, thực lực cũng đạt tới Tòng Thánh trung kỳ.

Một lúc lâu sau biến thành năm thước, Tòng Thánh hậu kỳ.

Hai canh giờ sau, chỉ còn bốn mét, Tòng Thánh đỉnh phong!

Tuy hình thể của hồn phách nhỏ đi, nhưng lực lượng lại càng thêm tinh thuần, nhất cử nhất động mang theo lực lượng lôi điện, làm cho người ta có cảm giác cường đại đến cực điểm.

Lấy thực lực bây giờ, chỉ bằng vào Vu Hồn, chỉ sợ cũng có thể thắng được cường giả Thánh Vực nhị trọng đỉnh phong.

– Hồn, thân thể, chân khí đều đạt tới Tòng Thánh đỉnh phong rồi…

Lại tu luyện một lát, biết rõ không có công pháp tiếp sau, tiếp tục rèn luyện, chỉ sợ sẽ xảy ra vấn đề, Vu Hồn của Trương Huyền trở lại nhục thân, mỉm cười.

Tiến nhập di tích không đến một ngày, hắn liền tăng nhục thân, Linh Hồn lên tới Tòng Thánh đỉnh phong, giống như chân khí, có thể nói kiếm lợi lớn.

Nếu như ở bên ngoài, muốn làm được điểm ấy, còn không biết phải tiêu phí bao lâu.

– Lôi Nguyên Châu này, đối với tu luyện Linh Hồn có chỗ tốt thật lớn, ngươi cũng tu luyện một chút đi!

Hồn lực tăng cường, ném Lôi Nguyên Châu cho phân thân, lúc này Trương Huyền mới rời tổ ong, trở lại ở trước mặt mọi người.

Trải qua khoảng thời gian này điều chỉnh, thực lực của mọi người đều triệt để khôi phục, từng cái khí tức như rồng.

– Đi thôi!

Nói một tiếng, mọi người đồng loạt đi thẳng về phía trước.

Lôi Đình chi hải biến mất, vùng đất phía trước bằng phẳng, mới đi một lát, Ngô sư ngừng lại.

– Trương sư, nhìn xem có nhận thức thứ này không?

Nói xong đưa qua một vật.

Là một thanh trường kiếm, như bị cái gì chặt đứt, chỉ còn lại có một nửa, chọc ở trong đất bùn cách đó không xa.

Mặt đất có dấu vết chiến đấu, xem ra thời gian rất lâu rồi, bị gió cát vùi lấp không ít, nhưng vẫn có thể rõ ràng phân biệt.

– Không biết…

Nhìn thoáng qua, Trương Huyền lắc đầu.

Thanh kiếm này, tương tự như Băng Vũ Kiếm, đều đạt đến Bán Thánh khí, bất quá, vô luận hình dạng hay khí tức, đều chưa bao giờ thấy qua, chớ nói chi là nhận thức.

– Là binh khí của Chương Dẫn Khâu… Ta từng giao thủ với hắn, thấy hắn dùng qua…

Ô Thiên Khung đi tới.

Thân là Vân Hư Học Viện Viện trưởng, cùng Hồng Viễn Học Viện lão Viện trưởng gặp qua nhiều lần, biết rõ binh khí của đối phương là cái gì.

– Lão viện trưởng?

Trương Huyền sững sờ.

– Là đồ đạc của hắn!

Đám người Ngũ Nhiên cũng đi tới.

– Nếu như trường kiếm của hắn rơi ở đây, khẳng định đã đi qua nơi này, tiếp tục đi tới!

Ánh mắt của tất cả mọi người đều sáng lên.

Từ khi đi vào di tích, đã trải qua nhiều lần nguy hiểm, hiện tại cuối cùng phát hiện dấu vết người trước đi qua, tất cả đều tràn đầy kích động.

Đoàn người tăng thêm tốc độ, không lâu sau thì ngừng lại.

Phía trước bị phong bạo cực lớn bao phủ, đen kịt, còn chưa tới trước mặt, liền làm cho người ta có cảm giác tim đập nhanh.

– Đây là cái gì?

– Không biết…

Tuy không biết đây là vật gì, nhưng có thể rõ ràng cảm nhận được trong đó toả ra lực lượng khiến người ta hoảng sợ.

– Đây là Hắc Yên Trần Sa!

Phân biệt một lát, sắc mặt của Ô Thiên Khung khó coi mở miệng.

– Hắc Yên Trần Sa?

Mọi người nghi hoặc.

– Ân, là một loại cát bụi phong bạo cực kỳ quỷ dị, có lực lượng ăn mòn rất mạnh, vô luận là người hay vật, chỉ cần đi vào trong đó, đều bị ăn mòn, hóa thành tro tàn.

Chần chừ một chút, Ô Thiên Khung nói:

– Không tin, các ngươi nhìn…

Nói xong, lấy ra một thanh Linh Khí tuyệt phẩm, ném vào phong sa.

Xì xì xì xì…

Linh Khí mới vừa bay vào trong đó, lập tức phát ra tiếng két… xuất hiện vô số điểm lấm tấm, tựa như sắt thép bị mưa ngâm nhiều ngày, tràn đầy vết gỉ.

Bàn tay trảo một cái, Linh Khí bay lấy trở, ngón tay nhẹ nhàng búng.

Rặc rặc!

Linh Khí tuyệt phẩm vô cùng chắc chắn, tựa như khối băng hòa tan, vỡ vụn ở trên đất.

– Cái này…

Sắc mặt mọi người đồng thời biến đổi.

Tuyệt phẩm Linh Khí, ở trong phạm vi đế quốc cũng cực ít, lại mấy hơi thở cũng không chịu được, bị ăn mòn vỡ vụn, Hắc Yên Trần Sa này không khỏi quá kinh khủng đi!

– Nơi này… Có thể đi vòng qua hay không?

Một Chiến Sư nhịn không được mở miệng.

– Chỉ sợ không thể…

Hàn Hội trưởng xem một lát, cười khổ lắc đầu.

Lạc Nhược Hi đề nghị

dtv-ebook.com

– Không thể?

Mọi người nhìn qua.

– Ân, Hắc Yên Trần Sa này bao phủ toàn bộ đường phía trước, có lẽ giống như dung nham lúc trước, thuộc về khảo nghiệm, không thông qua mà nói, sẽ không biện pháp đi vào địa phương càng sâu, vĩnh viễn chỉ có thể quanh quẩn ở bên ngoài.

Hàn Hội trưởng nói.

– Ân!

Nghe được hắn nói, Trương Huyền nhẹ gật đầu.

Đúng là như thế.

Loại khảo nghiệm này, chỉ có thông qua cửa ải trước, trận pháp của cửa ải tiếp theo mới có thể kích hoạt, không cách nào thông qua, chỉ có thể ở nguyên chỗ.

Muốn đùa nghịch kỹ xảo, lừa dối đi tới, rõ ràng là không thể nào.

Người thiết kế di tích này, vô cùng có khả năng là Khâu Ngô Cổ Thánh, loại cường giả siêu cấp này, làm sao có thể cho bọn hắn chui vào lỗ thủng?

Cho dù có lỗ thủng, thực lực của bọn hắn cũng không đủ chui qua, gây chuyện không tốt còn sẽ rơi vào khảo nghiệm lợi hại hơn, sinh tử không do mình khống chế.

– Căn cứ dấu vết đến xem, đám người Chương Dẫn Khâu nhất định đã đi qua, chỉ là chúng ta đi vào như thế nào?

Dạo qua một vòng, Ngô sư nhíu mày.

Phát hiện bội kiếm của lão viện trưởng, cũng phát hiện một ít dấu vết chiến đấu, rõ ràng chỉ tới bên này.

Chỉ là, cát bụi trước mắt ngay cả Linh Khí tuyệt phẩm cũng có thể ăn mòn, tu luyện giả căn bản không vào được, mặc dù có thể, đoán chừng cũng không cách nào xâm nhập, chớ nói chi là đi ra phạm vi nó bao phủ.

Không để ý tới mọi người sốt ruột, Trương Huyền nhăn mày lại, đi tới nhìn kỹ.

Hắc Yên Trần Sa này, giống như Lôi Đình chi hải lúc trước, thuộc về một cái đại trận, phạm vi quá lớn, coi như biết rõ có thiếu sót, nhưng hạn chế bởi thực lực, cũng không cách nào phá giải.

Nghiên cứu một lát, chỉ có thể bất đắc dĩ lắc đầu.

Kết quả giống như bọn họ, chỉ có xông vào, căn bản không có biện pháp khác.

– Chúng ta một đường đến đây, không phải gặp được Dị Linh tộc, chính là bị bọn hắn mai phục… Hiện tại ngoại trừ Hắc Yên Trần Sa, thì không còn nửa bóng người, nếu ta đoán không lầm, phương hướng chúng ta tìm kiếm là sai!

Thời điểm mọi người ở đây vô kế khả thi, Lạc Nhược Hi đột nhiên nói.

– Sai phương hướng?

Mọi người không hiểu.

– Đúng vậy, bây giờ chúng ta đuổi theo dấu vết của lão Viện trưởng Chương Dẫn Khâu lưu lại, nhưng mà… Vạn nhất thật sự có Dị Linh tộc

thông qua trước chúng ta, những dấu vết này, chưa chắc là thật… Chúng ta tìm dấu vết của Dị Linh tộc đi trước, như vậy có khả năng sẽ càng thêm an toàn!

Lạc Nhược Hi nói ra phân tích của mình.

– Cái này…

Tất cả mọi người sửng sốt.

– Đúng vậy, Lạc sư nói rất đúng!

Ánh mắt Trương Huyền sáng lên.

Sau khi bọn hắn đi vào di tích, một mực tìm dấu vết lão Viện trưởng lưu lại, tuy cách làm này không sai, nhưng vạn nhất những dấu vết này là cạm bẫy Dị Linh tộc bố trí xuống, liền nguy rồi.

Thập đại Vương giả của Thanh Điền nhất mạch, hắn đã cạo chết bảy cái, thu phục một cái, Thiên Diệp Vương lợi hại nhất, tuy ở Độc Điện chưa từng gặp mặt, lại biết đối phương đáng sợ… Dựa theo tình huống bình thường, đạt được địa đồ, khẳng định cũng sẽ đi tới nơi này…

Lúc này một chút tung tích cũng không phát hiện, nói không có kỳ quái là giả!

Ngọc Diệp Vương, Thạch Diệp Vương xếp hạng thứ ba, thứ tư đều tới, hơn nữa khó có thể đối phó như thế, xếp hạng thứ nhất, thứ hai khẳng định càng thêm đáng sợ.

Một mực không có xuất thủ, nói rõ bọn hắn dựa vào địa đồ, tất nhiên sớm đi vào trong đó, tốc độ nhanh hơn nhóm người mình!

Đã như vậy, con đường bọn hắn đi nhất định là an toàn nhất, có thể đơn giản thông qua.

– Điều tra một chút…

Thân thể nhoáng một cái bay lên, Minh Lý Chi Nhãn của Trương Huyền nhúc nhích, nhìn qua bốn phía.

Lúc trước lấy dấu vết của lão Viện trưởng lưu lại làm mục tiêu, không có chú ý những thứ khác, rất nhiều địa phương không có lưu ý, giờ phút này cẩn thận quan sát, rất nhanh để cho hắn phát hiện không đúng.

Nơi đây hoàn toàn chính xác có Dị Linh tộc đi qua, hơn nữa ngay ở mấy canh giờ trước.

– Phùng Huân, cho mượn Vô Cấu Kính của ngươi dùng một chút!

Rơi trên mặt đất, Trương Huyền đưa tay.

Những Dị Linh tộc này, cố ý tiêu trừ dấu vết, bây giờ thực lực của hắn quá thấp, Minh Lý Chi Nhãn triển khai không đến cực hạn, chỉ mơ hồ có thể đoán được có người đi qua, nhưng tìm không thấy con đường cụ thể.

Trong vài canh giờ mà nói, Vô Cấu Kính của Chiến Sư Đường còn có hiệu quả.

– Ân!

Phùng Huân gật đầu đưa tới, hỏi rõ ràng cách dùng, Trương Huyền bắt chước làm theo, cắn nát ngón tay chỉ lên.

Ô…Ô…n…g!

Vô Cấu Kính lập loè hai cái, chỉ rõ phương hướng.

Nhìn theo phương hướng đi tới, cẩn thận phân biệt một lát, Trương Huyền nhìn về phía mọi người:

– Dị Linh tộc hoàn toàn chính xác đi qua trước, hắn là từ nơi này đi vào Hắc Yên Trần Sa…

– Từ nơi này đi vào? Chẳng lẽ bọn hắn không sợ?

Một vị Chiến Sư nghi ngờ hỏi.

– Ta cũng không biết…

Trương Huyền lắc đầu.

Căn cứ phương hướng Vô Cấu Kính chỉ ra, Dị Linh tộc đúng là từ nơi này đi vào.

Bất quá vừa rồi cũng cẩn thận nghiên cứu, nơi này không phải điểm thiếu sót, gió bụi cực kỳ đáng sợ, đối phương rút cuộc là làm sao đi vào, sao lông tóc không bị tổn thương, coi như là hắn, cũng nhìn không ra.

– Ta thử một chút, có lẽ gió bụi nơi đây thoạt nhìn đáng sợ, trên thực tế có thông đạo ẩn hình…

Hít sâu một hơi, Ngô sư đi tới.

– Cẩn thận một chút…

Sửng sốt một chút, Hàn Hội trưởng dặn dò một tiếng.

Loại sự tình này, ở trong trận pháp là thường xuyên xuất hiện.

Rõ ràng là Sinh Môn, nhưng nhìn từ bên ngoài lại cực kỳ đáng sợ, dùng bất kỳ thủ đoạn nào cũng kiểm tra đo lường không ra, chỉ có tự thể nghiệm, mới có thể tìm ra.

– Ân!

Nhẹ gật đầu, Ngô sư cũng không nhiều lời, hít sâu một hơi, chân khí trong cơ thể phun ra, tạo thành một khôi giáp màu bạc ở bên ngoài thân.

Võ kỹ Thánh cấp, Chân Long ngân giáp!

Đây là Võ kỹ phòng ngự mạnh nhất của hắn, có thể bao phủ toàn thân, dùng để đối phó Hắc Yên Trần Sa là thích hợp nhất.

Nhấc chân đi vào trong.

Rặc rặc! Rặc rặc! Rặc rặc!

Đi vào cát bụi, chợt nghe thanh âm va chạm liên tục truyền đến, như mưa to đập lá chuối.

Đi về phía trước bảy tám bước, khuôn mặt của Ngô sư trắng bệch lui ra, chân khí hình thành khôi giáp, giờ phút này dĩ nhiên vỡ vụn, sắc mặt trắng bệch, đi đường có chút lảo đảo.

– Không được, cát bụi nơi này chẳng những không kém, còn càng thêm đáng sợ, căn bản không cách nào thông qua…

Điều tức một lát, triệt để khôi phục lại, Ngô sư lắc đầu.

Cát bụi tiêu hao chân khí thật lớn, dung nham còn có thể đi vào bốn mươi mét, mà ở đây, bảy tám bước coi như cuối cùng.

– Không có biện pháp thông qua, vậy Dị Linh tộc làm sao đi vào, hơn nữa lông tóc không tổn hao gì?

Trương Huyền nhịn không được nói.

Coi như Thiên Diệp Vương, Hồng Diệp Vương đứng đầu trong thập đại Vương giả, cũng khẳng định không có mạnh như vậy, không có chuyện trực tiếp đi vào mà không bị thương?

Nhưng vì cái gì bọn hắn có thể đi vào, nhóm người mình lại không có bất kỳ biện pháp?

– Trừ khi… Bọn hắn dùng pháp bảo nào đó!

Hàn Hội trưởng nói.

– Pháp bảo?

– Ân, một ít pháp bảo lợi hại, hoàn toàn có thể ngăn cản những gió bụi này, nếu như bây giờ chúng ta có một Thánh Khí thượng phẩm, có thể không quan tâm, cứng rắn tiến lên, sẽ không bị thương tổn…

Hàn Hội trưởng gật đầu.

Tuy Hắc Yên Trần Sa lợi hại, có thể phá hủy Linh Khí tuyệt phẩm, tổn thương một ít Thánh Khí hạ phẩm, nhưng gặp phải Thánh Khí thượng, liền không có bất kỳ tác dụng.

Nếu có loại bảo vật cấp bậc này, coi như không cần tìm ra Sinh Môn, cũng có thể cứng rắn tiến lên.

– Thánh Khí thượng phẩm… Đi nơi nào tìm…

Hắn nói đơn giản, nhưng Trương Huyền biết rõ, hầu như không có khả năng.

Pháp bảo như Kim Nguyên đỉnh, trải qua mình không ngừng rèn luyện, cũng chỉ miễn cưỡng tăng đến Thánh Khí trung phẩm, hơn nữa còn là kế cuối, muốn luyện chế ra thượng phẩm, độ khó to lớn có thể nghĩ… Chỉ cần Luyện Khí Sư không đạt tới bát phẩm, có thể nói, hầu như hoàn toàn không có khả năng!

– Kỳ thật, không phải Thánh Khí thượng phẩm, một ít bảo vật đặc thù cũng làm được! Hắc Yên Trần Sa, có tác dụng ăn mòn, Pháp bảo bình thường, trừ khi đạt tới cấp bậc nhất định, nếu không, không có khả năng chịu đựng được! Nhưng nếu là bảo vật loại hình Linh Hồn liền không giống, không bị xâm hại, hoàn toàn có thể mượn nhờ trong đó tản ra hồn lực, ngăn ở bên ngoài…

Lạc Nhược Hi quan sát một lát, chậm rãi nói.

Nàng là hậu nhân của Thánh Nhân quý tộc, kiến thức rộng rãi, biết không ít bí văn cùng biện pháp ứng đối trận pháp.

– Bảo vật Linh Hồn? Thứ này có lẽ càng khó tìm hơn Thánh Khí tuyệt phẩm a?

Một vị Chiến Sư nhịn không được nói.

Thánh Khí thượng phẩm, chỉ cần cấp bậc của Luyện Khí Sư đạt tới, đủ tài liệu, hoàn toàn có thể luyện chế ra, nhưng mà bảo vật liên lụy phương diện Linh Hồn liền cực kỳ trân quý.

Bình thường đều là thiên nhiên hình thành, rất khó luyện chế, Luyện Khí Sư có thể luyện chế Pháp bảo hồn khí, đều có địa vị cực cao, không kém gì Danh Sư đồng cấp bậc, thậm chí càng thêm hi hữu.

– Đúng vậy! Loại bảo vật Linh Hồn rất khó tìm, Danh Sư Đường của Thanh Nguyên phong hào đế quốc chúng ta cũng không có một kiện!

– Vân Hư Học Viện chúng ta cũng tìm không thấy…

Tất cả mọi người đều lắc đầu.

Coi như là loại bảo vật Linh Hồn có thể ngăn cản Hắc Yên Trần Sa, nhưng bọn hắn cũng tìm không thấy, nói tương đương vô ích.

– Đáng tiếc, ta nghe nói hoàng thất của Hồng Viễn Đế Quốc, có một cây Thánh Vực Bồ Đề Thụ, là loại thực vật linh hồn, sớm biết nơi này có thứ quỷ quái kia, trực tiếp mượn tới, có thể miễn trừ không ít phiền toái…

Mộc sư ở một bên thở dài.

– Mấu chốt là ai có thể nghĩ nhiều như vậy, trong di tích lại có loại trận pháp quỷ dị này…

Ngô sư lắc đầu.

– Kỳ thật nghĩ đến cũng vô dụng, Bồ Đề Thụ của hoàng thất, ta nghe nói đã sắp chết, mượn tới đoán chừng cũng không sống được, không cách

nào xua đuổi cát bụi, lại nói, đây là mệnh căn của hoàng thất bọn hắn, chắc chắn sẽ không cho mượn…

Ô Thiên Khung nói.

– Đúng vậy… Liên lụy một hoàng thất tồn vong, làm sao có thể cho mượn, trừ khi cưỡng đoạt, hoặc là lấy danh nghĩa của Danh Sư Đường, đáp ứng chút điều kiện, nếu không không thể nào làm được!

Mấy người còn chưa cảm khái xong, chỉ thấy Trương Huyền ở cách đó không xa, vẻ mặt ngơ ngác:

– Các ngươi nói cái gì? Thánh Vực Bồ Đề Thụ… cũng được?

– Đương nhiên, tuy thứ này không phải loại Pháp bảo Linh Hồn, nhưng là thực vật Linh Hồn, dùng để đối kháng Hắc Yên Trần Sa nhất định sẽ có hiệu quả…

Hàn Hội trưởng nhẹ gật đầu, đang muốn nói tiếp, chỉ thấy Trương viện trưởng ở cách đó không xa, cổ tay khẽ đảo, một cây đại thụ xuất hiện ở trong lòng bàn tay, giơ lên nói:

– Thứ này… Thật có thể đi qua?

– Đây là… Thánh Vực Bồ Đề Thụ?

– Trương viện trưởng, có phải ngươi cướp của Hồng Viễn hoàng thất hay không?

Mọi người trợn mắt há hốc mồm.

Cạm bẫy

dtv-ebook.com

Chỉ cần ở Hồng Viễn Thành ngây ngốc một đoạn thời gian đều biết rõ tầm quan trọng của Thánh Vực Bồ Đề Thụ đối với hoàng thất Ngọc gia, có thể nói là gốc rễ lập quốc, đừng nói cho mượn, liếc mắt nhìn cũng rất khó.

Hiện tại Trương Huyền tiện tay lấy ra cả cây, cũng khó trách mọi người suy nghĩ lung tung.

– Đương nhiên không phải, đây là ta trồng…

Không nghĩ tới mọi người nghĩ mình xấu xa như vậy, Trương Huyền dở khóc dở cười.

Cái này tự nhiên không phải cây của hoàng thất, mà là dùng Bồ Đề quả đào tạo thành, một mực gieo trồng ở trong tổ ong, lúc này là dùng đại lực lượng lấy ra.

Nghe được không phải ăn trộm, mọi người nhẹ nhàng thở ra, như vậy sẽ không khiến cho Danh Sư Đường cùng thế lực địa phương kết oán rồi.

– Ta thử một chút, có hiệu quả hay không…

Sau khi kinh ngạc, mọi người tràn đầy hưng phấn, Ngô sư tiến về phía trước một bước.

Lực lượng của pháp bảo Linh Hồn, có thể ngăn cản Hắc Yên Trần Sa chỉ là suy đoán, cụ thể có thể thành công hay không, lại không ai biết.

Nói xong, tiếp nhận Bồ Đề Thụ ở trên tay Trương Huyền, chân khí tuôn ra, bàn tay nâng lên, thân cây cực lớn lơ lửng ở trên đỉnh đầu, lực lượng

Linh Hồn ở chỗ mi tâm dọc theo rễ cây tràn vào trong, để cho thân cây tản mát ra hào quang óng ánh ôn nhuận.

Bồ Đề Thụ không chỉ có thể bồi dưỡng hồn phách, rót hồn lực vào trong đó, cũng có thể làm cho nó phát huy ra uy lực cường đại.

Nhấc chân đi tới.

Bão cát màu đen bay phất phới, Bồ Đề Thụ bao phủ Ngô sư, đi vào trong đó, hào quang ấm áp lập tức chắn bão cát ở bên ngoài, giống như Lạc Nhược Hi nói, pháp bảo Linh Hồn quả nhiên có hiệu quả với trận pháp trước mắt.

– Thật tốt quá!

– Đoán chừng Dị Linh tộc đã sớm biết có cửa khẩu này, nên sớm chuẩn bị loại Pháp bảo Linh Hồn, mới có thể không nhìn cát bụi đi vào trong.

– Đã có thứ này, chúng ta cũng có thể nhẹ nhõm thông qua…

Chứng kiến thành công, ánh mắt mọi người đều sáng rực lên.

Trương Huyền cũng nhẹ gật đầu, cho tới giờ khắc này mới bừng tỉnh đại ngộ.

Khó trách Vưu Hư nghe theo Dị Linh tộc phân phó, tiêu phí cực lớn, bốc lên nguy hiểm bị phát hiện, đi độc chết Thánh Vực Bồ Đề Thụ của hoàng thất, lúc trước một mực không rõ, vì sao phải vẽ vời cho thêm chuyện, hiện tại mới biết… Là vì phòng ngừa rắc rối có thể xuất hiện.

Chỉ cần Bồ Đề Thụ chết, coi như các Danh Sư biết có Hắc Yên Trần Sa, cũng không có bất kỳ biện pháp nào, lực bất tòng tâm.

Bất quá nghìn tính vạn tính, nhưng nằm mơ cũng không nghĩ đến, Trương Huyền không chỉ thành công cứu sống Bồ Đề Thụ, còn lấy được Bồ Đề quả, gieo trồng thành công.

Trong lúc vô tình trợ giúp hoàng thất, lại làm ra tác dụng mấu chốt.

Trong lòng đang cảm khái, chỉ thấy Ngô sư đi vào cát bụi, lần nữa đi ra.

Lúc này hắn không có hưng phấn như mọi người, sắc mặt có chút trắng bệch, đặt Bồ Đề Thụ ở dưới đất, cười khổ nói:

– Linh Hồn rót vào Bồ Đề Thụ, hoàn toàn chính xác có thể ngăn cản bão cát, hơn nữa phạm vi bao phủ đủ để chúng ta đồng thời đi vào… Nhưng mà thứ này tiêu hao hồn lực thật sự quá lớn, lấy thực lực của ta bây giờ, chỉ có thể vào hơn 100m sẽ tiêu hao sạch sẽ…

– Hơn 100m?

Tất cả mọi người đều nhíu mày.

Hắc Yên Trần Sa trước mắt, bao phủ phạm vi vài dặm, nếu như chỉ có thể vào chừng một trăm mét, vậy không khác gì vô dụng.

Ngô sư là cường giả Thánh Vực tứ trọng, ở trong mọi người, Linh Hồn là cực kỳ cường đại, hắn cũng chỉ có thể đi gần như vậy, những người khác càng không cần phải nói…

Chẳng lẽ thật vất vả tìm được Pháp bảo Linh Hồn, có phương pháp giải quyết Hắc Yên Trần Sa, kết quả lại bởi vì hồn lực không đủ, lần nữa dừng bước ở đây?

– Ta tới thử xem…

Trương Huyền trảo một cái, đặt Bồ Đề Thụ ở trên không mọi người, chỗ mi tâm phun ra hồn lực mênh mông.

Cảm thụ tiêu hao, liền cười nhạt một tiếng:

– Tất cả mọi người theo sát dưới tàng cây, không nên thoát ly phạm vi…

Nói xong, dẫn đầu đi tới khu vực cát bụi.

Mọi người nhìn nhau, thấy hắn tự tin như thế, cũng không dám do dự, theo chặt ở phía sau.

Vừa tiến vào trong đó, lập tức cảm thấy bão cát màu đen cuốn tới, tựa hồ muốn thôn phệ tánh mạng, rơi vào trên quang mang do Bồ Đề Thụ bao phủ, phát ra thanh âm đùng đùng.

Cảm nhận được cát bụi hoàn toàn không thể công kích, Trương Huyền nhẹ nhàng thở ra, hai mắt tỏa ánh sáng.

Hồn lực vô hình vô chất, dựa theo tình huống bình thường, phòng ngự hắn kém chân khí rất nhiều, kết quả lại có thể ngăn cản gió bụi trước mắt, thật sự là một vật khắc một vật, rất nhiều chuyện không thể dùng lẽ thường giải thích.

– Kiến thức của Lạc sư không khỏi quá nhiều đi… Nàng thật chỉ là một vị Danh Sư lục tinh?

Vừa đi về phía trước, Trương Huyền vừa lặng lẽ nhìn về phía nữ hài cách đó không xa.

Vô luận là nhìn ra không gian trận pháp, hay Pháp bảo Linh Hồn có thể ngăn cản cát bụi, đám người Ngô sư, Hàn Hội trưởng đều không biết rõ tình hình, nàng lại có thể nói ra, kiến thức rộng rãi làm cho người kinh ngạc.

– Đây là thực lực của hậu nhân Thánh Nhân quý tộc sao? Nếu quả thật có nội tình như này, Viên Đào về gia tộc, đúng là lựa chọn tốt nhất…

Trong lòng suy tư.

Lúc trước Viên Đào trở lại Viên gia, hắn còn có chút không nỡ, hiện tại xem ra, hắn là lựa chọn tốt nhất, có thể kích hoạt huyết mạch rất nhanh, để cho thực lực bạo tăng.

Đã có Bồ Đề Thụ bảo vệ, mọi người không còn lo lắng, bất quá đi một lát, liền phát hiện không đúng, từng cái nhìn về phía thanh niên đang

khống chế Bồ Đề Thụ kia, tràn đầy kinh hãi.

Cho đến trước mắt, đã đi hơn ba trăm mét, gia hỏa này lại không có cảm thấy mệt mỏi, thậm chí còn có chút thất thần… Tinh Thần lực không có tập trung… hồn lực cũng không khỏi quá hùng hậu đi?

Nhất là Ngô sư, càng trợn mắt há hốc mồm.

Hắn đích thân thể nghiệm qua bão cát đáng sợ, Linh Hồn tiêu hao sạch sẽ cũng đi không được bao xa… Vị Trương viện trưởng này, dưới tình huống che chở mọi người, tiêu hao càng lớn, đi ba trăm mét lại không có cảm thấy mệt mỏi…

Tòng Thánh lại có hồn lực mạnh mẽ hơn cường giả Thánh Vực tứ trọng, để cho hắn khó mà tin được.

– Gia hỏa này chính là quái thai…

Vẻ mặt cười khổ.

Nhân vật lợi hại như thế, lúc trước hắn còn cảm thấy chỉ là Tòng Thánh, không muốn mang tới… Bây giờ suy nghĩ một chút, thật sự là mất mặt.

May mắn tới, nếu không, đoán chừng bọn hắn ngay cả cửa thứ nhất cũng không thể vào được, chớ nói chi là đi đến nơi này.

– Ta có thể kiên trì hơn 100m, coi như hồn lực của hắn trời sinh cường đại, có thể kiên trì 500 mét, cũng coi như đến cuối a…

Lại đi về phía trước một đoạn, Ngô sư tính toán chờ đối phương không kiên trì nổi mình sẽ thay, lại phát hiện sau 500 mét, đối phương như trước mặt không đổi sắc, ánh mắt còn có chút không tập trung, tựa hồ tiêu hao như vậy không có để ở trong lòng.

600 mét!

800 mét!

1000 mét!

Không lâu sau, mọi người đã đi 5000 mét, khoảng cách xa như thế, Trương Huyền ở phía trước, vẻ mặt vẫn bảo trì bình thản, giống như không để ý hồn lực tiêu hao, ngược lại có loại cảm giác càng đi càng nhẹ nhõm.

– Hắn… Sẽ không phải vừa đi vừa tu luyện chứ?

Ngô sư cảm thấy mắt mình sắp rơi xuống đất.

Tiêu hao mà hắn không cách nào kiên trì, ở trong mắt đối phương không đáng giá nhắc tới không nói, còn có thể tiếp tục tu luyện… Đây rốt cuộc là quái vật gì?

– Được rồi, so sánh với hắn sớm muộn gì cũng sẽ bị đả kích chết…

Biết không thể so sánh với gia hỏa kia, lúc này Ngô sư mới cảm thấy nội tâm thư thái một ít.

Đã có hồn lực vô cùng vô tận của Trương Huyền bảo hộ, rất nhanh mọi người liền thấy được điểm cuối của Hắc Yên Trần Sa, là một lầu các tựa như Thiên Cung, xa hoa, vàng son lộng lẫy, lơ lửng ở trước một thác nước thật lớn, làm cho người ta có cảm giác như gặp Tiên cảnh.

– Đây là làm sao làm được?

Con mắt Phùng Huân trợn tròn, thật không thể tin được.

Tu luyện giả chỉ có đạt tới Thánh Vực mới có thể siêu thoát lực hút của mặt đất, vui chơi thoả thích trên bầu trời, tòa cung điện trước mắt kia lại lơ lửng, làm cho người ta có cảm giác tựa như ảo mộng… Làm được điểm này, lực lượng nên cường đại bao nhiêu?

Không khỏi quá khoa trương đi!

– Hắn là một loại vận dụng trên không gian, thoạt nhìn lơ lửng ở trên trời, thực tế chỉ là một loại hình thái khác…

Xem một lát, Hàn Hội trưởng nói.

Mọi người nhẹ gật đầu.

Liên lụy trận pháp cấp bậc cao, lấy kiến thức cùng nhãn lực của bọn họ, đã hoàn toàn không có biện pháp hiểu.

– Đây chính là chỗ sâu nhất của di tích, chúng ta mau tới xem một chút đi…

Ô Thiên Khung nở nụ cười.

Đi tới di tích này, đã trải qua rất nhiều cửa khẩu, hiện tại có lẽ đã tới cửa cuối cùng a.

– Được!

Tất cả mọi người tinh thần phấn chấn, bay về phía Thiên Cung.

Không lâu sau, một Thiên Môn thật lớn xuất hiện ở trước mắt, Tiên khí lượn lờ, làm cho người ta có cảm giác tựa như ảo mộng, bước vào trong đó, lập tức cảm thấy linh khí bức người.

– Sao ta cảm thấy chỗ này có chút quái dị nhỉ?

Bàn chân rơi trên mặt đất, Trương Huyền nhíu mày.

Nơi này thoạt nhìn Tiên khí lượn lờ, chẳng biết tại sao lại cho hắn một loại cảm giác cực kỳ quỷ dị.

– Quỷ dị? Lần này Trương sư nhất định là sai rồi…

Cười ha ha, Ngô sư đang muốn nói tiếp, chỉ cảm thấy mặt đất chấn động mạnh, Thiên Cung trước mắt nguyên bản Tiên khí lượn lờ, trong chốc lát giống như biến thành Tu La Địa Ngục, sát khí tập kích đến.

Sưu sưu sưu!

Sát khí nồng đậm, tựa như mưa bão, ngay sau đó từng đạo kiếm quang như thiên võng, phong tỏa bốn phía nghiền ép qua.

– Không xong, là cạm bẫy trận pháp của Dị Linh tộc!

Đồng tử của Ngô sư co rụt lại, lên tiếng hét lớn.

Chỉ có Dị Linh tộc mới có sát khí nồng đậm như thế, phóng ra sát chiêu muốn đưa bọn hắn vào chỗ chết!

Bành bành bành bành!

Vừa dứt lời, ba Chiến Sư thực lực chỉ có Tòng Thánh đã bị kiếm quang quét trúng, nổ thành thịt nát ngay tại chỗ, ngay cả cánh tay của Phùng Huân cũng bị kiếm quang vạch phá, máu tươi chảy ra ồ ồ.

– Phòng ngự!

Trận pháp biến hóa quá nhanh, để cho tất cả mọi người không kịp phản ứng, thấy có người tử vong, thậm chí bị thương, Hàn Hội trưởng gào rú một tiếng.

– Vâng!

Lúc này, mọi người đều biết mình rơi vào cạm bẫy, chân khí tuôn trào, lấy ra binh khí.

Đinh đinh đinh đinh!

Bất kể nói như thế nào, tất cả mọi người là do Danh Sư cùng Chiến Sư tạo thành đội ngũ, dù mới đầu có chút không thích ứng, một khi kịp phản ứng, sẽ phát huy ra sức chiến đấu kinh người.

Khí tức cuồn cuộn, kiếm quang phóng tới bị chắn ở bên ngoài, tiêu tán không còn.

– Có thể đuổi theo tới đây nhanh như vậy, các ngươi cũng không tệ, bất quá, nơi này chính là chỗ các ngươi táng thân rồi…

Đúng lúc này, một thanh âm lạnh nhạt vang lên.

– Là Hồng Diệp Vương…

Ngay sau đó bên tai Trương Huyền vang lên thanh âm hoảng sợ của Tử Diệp Vương.

Huyễn Sát Trận

dtv-ebook.com

– Hồng Diệp Vương xếp hạng thứ hai?

Đồng tử của Trương Huyền co rụt lại.

Được chứng kiến Ngọc Diệp Vương, Thạch Diệp Vương cường đại, đối với vị cường giả bài danh cao hơn kia, một mực có lòng kiêng kị, chỉ là không nghĩ tới sẽ gặp gỡ ở dưới loại tình huống này!

– Người nào? Giả thần giả quỷ, cút đi ra cho ta!

Hai người truyền âm đối thoại, đôi mắt ưng của Ngô sư thì nhìn chung quanh, như xác nhận vị trí, nhướng mày, hét lớn một tiếng, trường kiếm trong tay mãnh liệt đâm ra ngoài.

Rầm ào ào!

Kiếm Khí rộng lớn, tựa như sao băng, xé rách không khí, bắn ra ngoài thẳng tắp, tiếp xúc vách tường phía trước, lập tức thiết cắt ra một lỗ thủng thật lớn.

– Thật mạnh…

Lần đầu tiên thấy Ngô sư ra chiêu, Trương Huyền âm thầm gật đầu.

Một đường đến đây, vị Danh Sư thất tinh thượng phẩm này, không phải bị thương chính là ẩn núp, để cho hắn cảm thấy có chút hữu danh vô thực, thực lực không được tốt lắm, hiện tại toàn lực xuất thủ, mới biết đối phương đáng sợ.

Tuy so ra kém Ngọc Diệp Vương ở thời kỳ toàn thịnh, nhưng so với Thạch Diệp Vương lại không yếu chút nào.

Chính thức chiến đấu mà nói, ai sống ai chết còn không biết.

Ầm ầm!

Đánh thủng vách tường, Kiếm Khí nổ tung, kiến trúc trước mắt lập tức sụp xuống, bụi mù lượn lờ, nào có nửa cái bóng người.

– Không có ai?

Không nghĩ tới mình phán đoán sai, sắc mặt của Ngô sư trầm xuống, vội vàng nhìn lại bốn phía.

– Ha ha, muốn động thủ với ta? Ngươi còn non lắm.

Thanh âm vang lên lần nữa.

Rầm ào ào!

Ngô sư lại đâm ra.

Lần này tốc độ nhanh hơn, trường kiếm hóa thành huyễn ảnh, lan tràn ra vài trăm thước, thẳng tắp đánh xuống, kiến trúc trước mắt như đậu hũ bị cắt, mắt thường có thể thấy được tách ra hai bên, mặt đất xuất hiện một lỗ hổng thật lớn.

Bất quá, giống như vừa rồi, một bóng người cũng không có, dường như người mới vừa nói chuyện kia không hề tồn tại.

– Không cần uổng phí tâm cơ, coi như ngươi phá hủy toàn bộ nơi này, cũng tìm không thấy ta, cố gắng hưởng thụ đi!

Tựa hồ biết rõ cử động của hắn vô dụng, Hồng Diệp Vương cười nhạo.

Rầm ào ào!

Kèm theo lời của hắn kết thúc, kiến trúc lúc trước sụp đổ, vù vù thoáng cái, lần nữa khôi phục, giống như vừa rồi công kích, toàn bộ đều là giả dối.

– Cái này, cái này… sao có thể có chuyện đó?

Đồng tử co rụt lại, tất cả mọi người đều không thể tin được.

Vừa rồi một kiếm của Ngô sư, khí tức cuồng bạo, lực lượng to lớn, lầu các trước mắt rõ ràng đã sụp đổ, làm sao sẽ trong nháy mắt khôi phục?

Hơn nữa, giống như lúc vừa tiến vào, không có bất kỳ khác biệt!

– Chúng ta nhất định là lâm vào một đại trận lợi hại nào đó…

Ánh mắt lộ ra vẻ cảnh giác, Ngô sư nhịn không được nói.

Mọi người gật đầu.

– Chẳng lẽ… Là huyễn trận?

Ô Thiên Khung nói.

Tuy hắn cũng phụ tu Trận Pháp Sư, nhưng tình cảnh trước mắt thật sự quá kì quái, coi như là hắn cũng không dám xác nhận.

– Đúng vậy, hắn là… Huyễn trận!

Hàn Hội trưởng nhẹ gật đầu:

– Nếu đoán không sai, chúng ta vừa tiến đến, liền lâm vào trong đó, nói cách khác… Trước mắt thấy đều là giả dối! Vô luận công kích như thế nào, đều không có bất kỳ tác dụng!

– Vô dụng?

– Ân, thật giống như những kiến trúc này, vô luận sụp xuống hay dựng lên, đều là giả dối, không tìm ra bản chất cùng chân tướng, sẽ bị vây ở chỗ này vĩnh viễn, sinh hoạt ở trong hư giả, không cách nào đào thoát…

Hàn Hội trưởng xiết chặt nắm đấm.

– Cái này…

Mọi người cứng ngắc.

Nếu thật là huyễn trận mà nói, hết thảy trước mắt, cũng không khỏi quá chân thực đi.

Đại bộ phận bọn hắn đều là Danh Sư, sở trường là phân biệt rõ thật giả, xem thấu bản chất, nhưng đến nơi này, lại không có phát hiện chút nào, đây rốt cuộc là trận pháp cấp bậc gì?

Ảo cảnh chân thật như thế, hơn nữa có người chủ trì… Muốn chạy ra, hầu như không có khả năng!

– Cái này…

Trương Huyền cũng biến sắc.

Hắn vừa đến đã cảm thấy không bình thường, thế nhưng vẫn không có phát hiện, nơi đây dĩ nhiên là ảo cảnh!

Tinh thần khẽ động, vô số hoa văn hiển hiện ở trong mắt, lầu gác trước mắt vẫn giống như lúc trước, không có chút biến hóa nào.

– Chẳng lẽ không phải ảo cảnh, đây đều là thật?

Nhịn không được sững sờ.

Minh Lý Chi Nhãn có thể xem thấu thật giả, hư ảo, nếu thật là ảo cảnh mà nói, có lẽ có thể đơn giản nhìn thấu, vì sao một chút biến hóa cũng không có?

– Không đúng, hắn là trận pháp này cấp bậc quá cao, thực lực của ta quá thấp, Minh Lý Chi Nhãn còn không cách nào xem thấu…

Rất nhanh hắn liền hiểu được.

Tuy Minh Lý Chi Nhãn rất cường đại, đáng tiếc thực lực của hắn quá thấp, vượt qua quá nhiều liền vô dụng, thật giống như có Danh Sư bát tinh ngụy trang đứng ở trước mặt hắn, nếu như đối phương không muốn để hắn nhìn ra, hắn cũng nhìn không ra cái gì.

Huyễn trận trước mắt này, rõ ràng cũng là như vậy.

– Đoán chừng giống như Lôi Đình chi hải… Ít nhất là một đại trận cấp tám!

Trong lòng cực kỳ khiếp sợ.

Cũng chỉ có loại đại trận cấp bậc này, mới có thể để cho tất cả mọi người lâm vào, lại không có một chút phát hiện.

– Thiếu sót!

Biết rõ đẳng cấp của trận pháp quá cao, Trương Huyền tản đi Minh Lý Chi Nhãn, nhìn quanh một vòng, trong lòng thấp giọng hô.

Minh Lý Chi Nhãn nhìn không ra trận pháp cao cấp như thế, nhưng Thiên Đạo Thư Viện không thành vấn đề.

Vù vù!

Một quyển sách xuất hiện.

Vội vàng mở ra.

– Cửa thứ 172, một phần của đại trận, có tám thiếu sót, thứ nhất…

Sau khi xem xong, sắc mặt của Trương Huyền khó coi.

Thư Viện không chịu giới hạn cấp bậc của trận pháp, nhưng mà trận pháp này quá lớn, bọn hắn lâm vào trong đó, nhìn bằng mắt thường chỉ là một phần.

Thật giống như trên thư tịch biểu hiện chính là cửa thứ một trăm bảy mươi hai, cũng cho thấy, phía trước ít nhất còn có một trăm bảy mươi mốt cửa giống nhau… Thậm chí nhiều hơn.

Nhiều đại môn như vậy, là Sinh môn vẫn còn tốt, nếu là Tử môn, tùy tiện đi vào, chết cũng không biết chết như thế nào.

– Lúc trước gặp phải trận pháp, đều là một chỉnh thể, rút giây động rừng, mà cái này, thì do vô số trận pháp nhỏ tạo thành, bị nhốt ở đâu, ở đó vận chuyển, coi như Thư Viện lợi hại, cũng không cách nào biết được tình huống chỉnh thể…

Hiểu được tất cả, nắm đấm không khỏi xiết chặt.

Trước kia gặp phải trận pháp, chỉ cần vận chuyển, liền động cả thân, mà cái đại trận này, chia làm không biết bao nhiêu cửa, coi như Thư Viện cường đại, nhưng chỉ cần không ly khai, liền không cách nào xem thấu bản chất, tìm được lộ tuyến thích hợp nhất.

Nói cách khác… Thư Viện không có khả năng để cho hắn giống như trước, trong nháy mắt tìm được thiếu sót, đơn giản rời đi!

Rầm rầm!

Hắn suy nghĩ những cái này, trong đầu lóe lên tức thì, đang không biết làm sao cho phải, chợt nghe đến cách đó không xa, lần nữa phát ra tiếng gió kêu, vô số Kiếm Khí bổ tới.

Như hơn vạn binh sĩ bắn mưa tên, bốn phương tám hướng, rậm rạp chằng chịt, không có bỏ sót, hơi không cẩn thận sẽ bị bắn thành gai nhím.

– Mọi người cẩn thận, đây không phải chỉ là huyễn trận, mà là Huyễn Sát Trận!

Hàn Hội trưởng la lên.

Huyễn trận chỉ có thể khiến người ta Mê Huyễn, không cách nào tìm được phương hướng đào tẩu, đối với sinh mệnh, là không có nguy hiểm quá lớn, mà Huyễn Sát Trận, là sát trận cùng huyễn trận dung hợp, khiến người ta phân không rõ thì thôi, còn sẽ có các loại công kích, gây chuyện không tốt sẽ chết ở trong đó.

– Huyễn Sát Trận?

Sắc mặt mọi người đều thay đổi, từng cái vận chuyển chân khí, chuẩn bị nghênh đón chiến đấu.

Trương Huyền cũng đang muốn động thủ, chợt nghe Phùng Huân ở một bên thét dài:

– Chiến Sư Đường, Huyền Vũ kiếm trận!

– Vâng!

Chiến Sư Đường còn thừa lại chín người, đồng thời đi về phía trước, ngăn ở bốn phía, trường kiếm trong tay đồng loạt xuất thủ.

Rầm rầm!

Kiếm trận thi triển ra, tạo thành một khiên tròn, tựa như mai rùa.

Đinh đinh đinh đinh!

Kiếm quang rơi vào phía trên, như mưa rơi trường đình, tuy phát ra thanh âm rung động kịch liệt, nhưng không cách nào đánh thủng.

– Phòng ngự thật mạnh!

Thấy một màn như vậy, ánh mắt Trương Huyền sáng lên.

Tuy thực lực của những Chiến Sư này không tính quá mạnh mẽ, nhưng phối hợp lại hết sức ăn ý, Huyền Vũ kiếm trận này ngăn trở kiếm quang, không có một tia sơ sẩy, coi như là hắn cũng làm không được.

Rầm ào ào!

Kiếm quang phát ra một lớp, liền ngừng lại.

Rất nhiều Chiến Sư thu hồi binh khí, từng cái cảnh giác nhìn về bốn phía.

– Loại công kích này, không có khả năng một mực tiến hành, có lẽ ẩn chứa quy luật nào đó…

Hàn Hội trưởng nói.

Bất luận trận pháp gì, đều khó có khả năng một mực công kích, thật như vậy mà nói, cần năng lượng là không cách nào cung cấp.

Phần phật!

Tiếng nói kết thúc, lại có Kiếm Khí bắn tới, các Chiến Sư kết thành trận pháp, tiếp tục chắn ở bên ngoài.

Nhìn một màn này ở trong mắt, Ngô sư nhíu mày, ngẩng đầu nhìn bốn phía, thanh âm sáng sủa vang lên:

– Người hồi nãy, không phải ngươi rất mạnh sao? Có dám cùng ta quang minh chính đại chiến một trận không?

Hiện tại bọn hắn một mực ở vào trạng thái bị động địch tối ta sáng, nếu như có thể để đối phương đi ra, mặc kệ có thể chém giết hay không, đều an toàn hơn rất nhiều.

– Quang minh chính đại? Ha ha, ngươi có thể đi ra rồi nói sau…

Đối phương căn bản không mắc mưu, lần nữa cười cười.

Vù vù!

Không khí xiết chặt, lại có vô số công kích kéo tới, lần này không còn là kiếm quang, mà là đao khí.

Đao to búa lớn, chấn cánh tay người run lên.

Bất quá, các Chiến Sư hình thành kiếm trận rất mạnh, vẫn có thể chắn ở bên ngoài.

Đao mang liên tục công kích ba lượt thì ngừng lại, sau đó tiếng đàn ung dung vang lên, quanh quẩn bên tai, xâm nhập Linh Hồn.

– Là… Ma Âm công kích!

Sắc mặt mọi người thay đổi.

Lúc trước ở Vô Cương Giới, bọn hắn bị Ma Âm công kích, thiếu chút nữa dẫn đến toàn quân bị diệt, nơi đây càng thêm nguy hiểm, một khi lại đến, gây chuyện không tốt thực sẽ chết ở chỗ này.

– Làm sao bây giờ?

Phát hiện đóng kín sáu giác quan cũng giống như lúc trước, căn bản ngăn không được thanh âm, tất cả mọi người đều khẩn trương, từng cái khuôn mặt trắng bệch.

Nói thật, loại tình huống này, Ma Âm công kích so với vật lý công kích càng thêm hữu hiệu.

– A… Ta không chịu nổi…

Đột nhiên, một vị Chiến Sư hí dài, chạy về phía trước, trường kiếm trong tay chém loạn, như lâm vào điên cuồng.

– Hồ Thần…

Chứng kiến hắn lao ra, Phùng Huân vội vàng hô lên, đang định kéo về, lại nghe được tiếng gió vang lên.

Rầm rầm!

Vô số kiếm quang bắn tới, Hồ Thần đứng ở trước mọi người còn không kịp phản ứng đã bị đâm thủng, thi thể trùng trùng điệp điệp ngã xuống đất.

PHỐC! PHỐC!

Huyền Vũ kiếm trận thiếu một người, trở nên có lỗ thủng, lập tức có hai vị Chiến Sư bị thương, bị đâm thủng đùi, máu tươi chảy ra.

– Chư vị lui về phía sau…

Ngô sư la lên một tiếng, vội đi về phía trước, kiếm trong tay bổ xuống, kiếm quang chung quanh ở dưới một kiếm này phá diệt toàn bộ, sau đó mới nhìn thoáng qua mọi người nói:

– Nắm chặt thời gian bôi thuốc… Cứu người quan trọng hơn!

– Vâng…

Phùng Huân vội vàng gật đầu, sốt ruột băng bó cho thuộc hạ bị thương.

Ngươi là Thiên Diệp Vương (thượng)

dtv-ebook.com

Bên này vừa băng bó kỹ, Ma Âm lần nữa vang lên, lần này tiếng đàn mang theo mị hoặc, khiến người ta kìm lòng không được lâm vào trong đó, tư duy cũng không bị mình khống chế.

– Nguy rồi, là mê âm…

Trương Huyền biến sắc.

Ma Âm giống như trận pháp, cũng chia làm rất nhiều loại, mê âm, huyễn âm, trầm âm, náo âm… tuy mê âm chỉ là một phân loại, nhưng là tồn tại đáng sợ nhất, chỉ cần đắm chìm trong đó, cường giả cũng trầm mê, không cách nào tự kìm chế.

Cùng Sư Ngôn Thiên Thụ có cách làm khác nhau nhưng kết quả lại giống nhau đến kì diệu, một khi say mê, hoàn toàn có thể làm ra cử động không theo mình khống chế, thậm chí… tự sát!

Năm đó có một người tự xưng Cầm Ma, dùng Ma Âm tàn sát một thành, dẫn đến loại chức nghiệp này có xưng hô là “Ma”.

Trương Huyền thân là Ma Âm Sư thất tinh, biết rõ nó đáng sợ, trước mắt cái này, mang theo triền miên chi ý, từ trong đáy lòng sinh ra, rất dễ dàng khiến người ta Mê Huyễn, chờ sau khi say mê thi triển sát chiêu công kích, gây chuyện không tốt bọn hắn sẽ toàn quân bị diệt.

Không kịp giải thích, cổ tay khẽ đảo, một Ngọc Cầm xuất hiện ở trước mặt, vận chuyển chân khí, năm ngón tay mãnh liệt búng ra.

Đông đông đông!

Như hoàng chung đại lữ, lại giống như sấm sét vang lên, thanh âm hùng hồn nổ tung ở bên tai mọi người.

Tình huống trước mắt của mọi người không giống như ở Vô Cương Giới, lúc ấy không có lưu tâm tiếng gió, đợi thời điểm phát hiện, đã xâm nhập cốt tủy, lấy thực lực của hắn dùng âm phá âm, căn bản là làm không được, cưỡng ép đi làm mà nói, gây chuyện không tốt sẽ để cho tất cả mọi người trọng thương đến chết.

Hiện tại vừa mới trúng chiêu, xử lý sẽ đơn giản hơn không ít.

Quả nhiên, bị thanh âm chấn động, tất cả mọi người đều kìm lòng không được lắc lư hai cái, miệng mũi phun ra máu tươi, tuy bị thương, nhưng đã thanh tỉnh lại.

– Tiếp tục ở chỗ này mà nói, tất cả mọi người sẽ chết, đi theo ta…

Hét lớn một tiếng, Trương Huyền tìm một phương hướng đi thẳng về phía trước.

Tuy không biết một trăm bảy mươi hai cửa này là có ý gì, nhưng mà tiếp tục đợi ở chỗ này, thương thế của mọi người sẽ chỉ càng ngày càng nặng, gây chuyện không tốt sẽ giống như vị Chiến Sư lúc trước, khống chế không nổi, trực tiếp nổi điên, cuối cùng bị kiếm quang hỗn loạn chém giết.

Đại môn khác coi như nguy hiểm, tình huống xấu nhất cũng chỉ như vậy, trước chạy đi lại nói.

Mọi người cũng ý thức được điểm ấy, theo sát ở sau lưng Trương Huyền, đám người Ngô sư, Hàn Hội trưởng tay cầm trường kiếm, cảnh giác nhìn xem bốn phía, một khi còn có công kích xuất hiện, sẽ lập tức phản kích.

Tuy bọn hắn chỉ có hai người, nhưng đều là Thánh Vực tứ trọng, lĩnh ngộ lực lượng Nguyên Thần, hoàn toàn có thể ngăn kiếm quang ở bên

ngoài.

Đinh đinh đinh đinh!

Đi về phía trước một lát, kiếm quang lần nữa kéo tới, hai đại cao thủ đồng thời ngăn cản, mọi người trốn ở trong đó, tiến lên rất nhanh.

Đi qua hai hành lang rộng lớn, liếc nhìn chung quanh, Trương Huyền nhăn mày, thân thể đột nhiên nhoáng một cái, đụng tới một mặt vách tường.

Mọi người đang không hiểu, liền chứng kiến vách tường sụp xuống, một tiểu viện rộng rãi xuất hiện ở trước mắt.

Vừa rồi kiếm quang vô cùng hung mãnh, giống như bị xác định giới hạn, mọi người vừa tiến vào tiểu viện, lập tức đình chỉ công kích, như lúc trước căn bản không tồn tại qua.

– Công kích biến mất, tiếng đàn cũng không thấy rồi…

– Chúng ta trốn ra được rồi sao?

Hai Danh Sư ở sau lưng đám người Ô Thiên Khung nhịn không được mở miệng.

– Không có, hiện tại vẫn ở trong trận pháp, chỉ bất quá đại trận này, bị ngăn thành vô số tiểu trận, chúng ta chỉ là từ trong cái này chay vào cái khác…

Trương Huyền lắc đầu.

Đại trận đạt tới cấp tám, một cái đáng sợ hơn một cái! Nếu có thể chạy ra đơn giản như thế, cũng không đến mức để cho hắn thúc thủ vô sách rồi.

Huống chi bên ngoài trận pháp, còn có một Hồng Diệp Vương đang nhìn chằm chằm.

Nghe rõ giải thích, mọi người xiết chặt nắm đấm.

Còn tưởng rằng đã chạy ra nguy hiểm, hiện tại xem ra, nguy hiểm như trước tồn tại.

– Mọi người không cần khẩn trương, ít nhất trước mắt chúng ta đã an toàn…

Thấy sắc mặt mọi người khó coi, Trương Huyền cười cười, không nói thêm lời, nhìn qua bốn phía.

Cái tiểu viện này so với vừa rồi thì rộng lớn hơn một ít, đông, tây, nam, bắc có tất cả một đại môn.

Vừa rồi tiến đến vách tường bị đụng nát, lúc này đã khôi phục như lúc ban đầu, cùng địa phương khác hoàn mỹ hòa làm một thể, không cẩn thận quan sát sẽ tìm không ra.

– Chúng ta đi như thế nào?

Chỗ vừa rồi nhất định là không thể trở về, nếu không lại sẽ lâm vào nguy hiểm.

Bốn cái đại môn nên lựa chọn như thế nào?

– Trương sư…

Mọi người đồng loạt nhìn tới.

Đã trải qua nhiều lần nguy cơ, đều là vị trước mắt này hóa giải, tất cả mọi người đối với hắn đã sinh ra tin cậy.

– Ta cũng không rõ lắm…

Trương Huyền lắc đầu.

Hiện tại trận pháp không có khởi động, Thiên Đạo Thư Viện không cách nào hình thành thư tịch đối ứng, hắn tự nhiên không biết thiếu sót ở nơi nào.

– Các ngươi chờ ở chỗ này, ta tùy tiện vào thử xem…

Chần chừ một chút, Trương Huyền nói.

Hiện tại quan trọng nhất là lại để cho trận pháp vận chuyển, mới có thể tìm ra thiếu sót, một mực ở nơi đây ngồi chờ tới, khẳng định không có bất kỳ tác dụng.

– Được…

Mọi người gật gật đầu.

Trương Huyền hít sâu một hơi, chọn một phương hướng, đang định đi qua, liền chứng kiến đại môn trước mắt, két một tiếng từ từ mở ra.

Phần phật!

Đại môn vừa mở ra, một đạo phong nhận tập kích đến mọi người, không khí bốn phía giống như trang giấy bị cắt thành hai nửa.

– Nhanh nằm xuống…

Ngô sư biến sắc, vội vàng hét lớn.

– Một cái phong nhận mà thôi, xem ta chém…

Một vị Trưởng lão của Vân Hư Học Viện lơ đễnh, nhẹ nhàng cười cười, lòng bàn tay nhiều ra một cây búa to, mãnh liệt bổ tới.

Rầm ào ào!

Lực lượng của Cự Phủ cực kỳ to lớn, vừa tiếp xúc phong nhận, không có tạo thành chút trở ngại, bị thiết cắt thành hai đoạn, vị Trưởng lão kia còn không có kịp phản ứng, bàn tay cùng thân thể đã bị cắt thành hai nửa.

– Cái gì…

Mọi người không khỏi chảy ra mồ hôi lạnh.

Nhất là Ô Thiên Khung, thiếu chút nữa ngất đi.

Vị Trưởng lão này sử dụng binh khí, người khác không biết, nhưng hắn biết rất rõ ràng, ở trong Linh Khí tuyệt phẩm cũng được cho đỉnh phong… binh khí lợi hại như thế, ở trước mặt phong nhận thậm chí ngay cả nửa cái hô hấp cũng không thể chịu đựng…

Không khỏi quá kinh khủng đi!

– Ngay cả không gian cũng bị cắt ra…

Hàn Hội trưởng khẽ quát một tiếng, không dám do dự nữa, vội vàng nằm rạp trên mặt đất.

Phong nhận thiết cắt, tuy thoạt nhìn cùng bình thường không có gì khác nhau, nhưng thần thức không cách nào xuyên thấu… Nói cách khác, phía trên cùng phía dưới của phong nhận, đã là hai cái không gian.

Vù vù!

Mọi người nằm xuống, phong nhận lướt qua đỉnh đầu, làm cho người ta có cảm giác lông tơ dựng đứng, toàn thân Trương Huyền cứng ngắc, động cũng không dám động.

Dù nhục thể của hắn đạt đến Thánh Khí, nhưng đối mặt phong nhận quỷ dị như thế, chỉ sợ vẫn không chịu nổi một kích, nên cẩn thận cho thỏa đáng.

Két…

Phong nhận xẹt qua trên đầu, mọi người vừa nhẹ nhàng thở ra, cảm thấy tránh thoát nguy hiểm, chợt nghe đại môn ở sau lưng lần nữa mở ra, ngay sau đó một đạo phong nhận chém xéo quét tới.

– Nguy rồi!

Một đạo phong nhận khiến cho bọn hắn thiếu chút nữa chết ngất, hai đạo đồng thời tới, còn ngăn cản thế nào?

Bất quá, sự tình còn chưa kết thúc, hai cái đại môn còn lại cũng mở ra, lại có hai đạo phong nhận từ góc độ khác nhau bắn tới, phong tỏa địa phương đám đông có thể tránh né.

– Không được, tiếp tục như vậy, sớm muộn gì sẽ bị giết chết…

Ngô sư nhịn không được mở miệng.

Tuy bọn hắn phân tán ra, vẫn có thể tránh được phong nhận công kích, nhưng kèm theo số lượng càng ngày càng nhiều, uy lực càng lúc càng lớn, sớm muộn gì cũng sẽ bị chém giết.

Nói cách khác… tiểu viện trước mắt này, so với trước còn muốn đáng sợ hơn!

– Đi bên này…

Rõ ràng nguy cơ, Trương Huyền vội vàng tìm được thiếu sót, hô một tiếng, dẫn đầu phóng ra.

Mọi người theo sát phía sau.

Không lâu sau, đi vào một tiểu viện khác.

Cái tiểu viện này, cũng có trận pháp quỷ dị, bất quá không phải phong nhận, mà là cạm bẫy, thật vất vả mới chạy trốn được, giống như vừa rồi, một vị Danh Sư Trưởng lão vĩnh viễn lưu lại.

Một đường đi về phía trước, lại xông qua hai tiểu viện, lần nữa tổn thất hai người, mọi người đứng ở trước một tiểu viện không lớn, tranh thủ thời gian cơ quan còn chưa phát động, không ngừng thở hổn hển, từng cái khuôn mặt trắng bệch.

Từ khi đi vào Thiên Cung đến bây giờ, không có bao lâu, lại liên tiếp chết bốn vị Chiến Sư, bốn vị Trưởng lão… So với tất cả cửa khẩu lúc trước cộng lại cũng không bằng, mọi người nhịn không được trầm mặc.

– Tiếp tục như vậy mà nói, nhất định là tiểu trận pháp vô cùng vô tận, chúng ta không cẩn thận đều sẽ chết ở chỗ này…

Hàn Hội trưởng nhịn không được nói.

Mọi người gật đầu.

Hắn nói không sai, trước mắt vô số tiểu trận pháp tầng tầng lớp lớp, căn bản không biết đầu cuối ở đâu, tiếp tục đi tới, sẽ chỉ càng ngày càng nguy hiểm, một cửa chết một hai cái, bọn hắn tổng cộng chỉ hai mươi mấy người, qua không được mấy cửa, đoán chừng đều sẽ bàn giao ở đây rồi.

– Vậy làm sao bây giờ?

Tất cả mọi người đều nhìn qua.

– Trận pháp càng lợi hại, cũng phải có người chủ trì mới được, nếu không sẽ như nước không nguồn, cây không rễ! Hiện tại sở dĩ chúng ta bị động như vậy, là vì Dị Linh tộc kia đang chủ trì trận pháp, nếu như có thể tìm được đối phương, đánh chết, trận pháp sẽ tự động phá giải…

Hàn Hội trưởng nói.

Không ai chủ trì trận pháp, tựa như Vô Cương Giới, Hắc Yên Trần Sa lúc trước, tuy nguy hiểm, nhưng chỉ cần tìm đúng phương pháp, có thể nhẹ nhõm rời đi… Mà cái trước mắt này, mỗi một tiểu viện đều có trận pháp quỷ dị, không có mục tiêu lao vào mà nói, chẳng khác nào không ngừng rơi vào cạm bẫy, vĩnh viễn không có khả năng chạy ra.

– Hàn Hội trưởng nói không sai, biện pháp tốt nhất là chém giết Hồng Diệp Vương!

Trương Huyền nhẹ gật đầu.

Bây giờ bọn hắn đang ở ngoài sáng, đối phương ở trong tối, rất rõ ràng nhìn ra tung tích của bọn hắn, khởi động trận pháp, một mực bị động như vậy, sớm muộn gì cũng sẽ bị giết sạch!

– Hồng Diệp Vương?

Mọi người nhìn qua.

– Ân, người kia là một trong Thanh Điền thập đại Vương giả, xếp hạng thứ hai Hồng Diệp Vương, so với Ngọc Diệp Vương, Thạch Diệp Vương càng thêm đáng sợ!

Trương Huyền giải thích nói.

– Thanh Điền nhất mạch ta xem qua thư tịch tương quan, là một chi nhánh của Dị Linh tộc, trong đó thập đại Vương giả, lấy Thiên, Hồng, Ngọc, Thạch, Hỏa Thượng Ngũ Vương vi tôn… Nếu như vây khốn chúng ta là Hồng Diệp Vương, chỉ sợ rất khó chạy ra… Hơn nữa coi như chính diện gặp gỡ, đoán chừng cũng không phải là đối thủ!

Da mặt của Ngô sư co rút.

Thân là Danh Sư của Thanh Nguyên Danh Sư Đường, đối với Dị Linh tộc trong phạm vi quản hạt biết rất rõ ràng, Thanh Điền thập đại Vương giả, từng cái đều đáng sợ đến cực điểm, đều không phải thế hệ dễ dàng.

– Rất có tự mình biết mình nha… Hắc hắc!

Ngô sư vừa dứt lời, chợt nghe thanh âm lúc trước vang lên lần nữa.

Ngươi là Thiên Diệp Vương (hạ)

dtv-ebook.com

– Hồng Diệp Vương?

Ánh mắt của Trương Huyền nheo lại.

– Đúng vậy, là ta! Có thể từ trong thanh âm của ta, nhận ra ta là ai… hai tên ngu xuẩn Ngọc Diệp Vương, Thạch Diệp Vương, hắn là bị ngươi giết a?

Tiếng cười lạnh vang lên, Trương Huyền ngẫu nhiên cảm thấy thân thể xiết chặt, giống như bị độc xà nhìn chằm chằm, toàn thân cứng ngắc.

– Là Nguyên Thần áp bách…

Trên đầu ứa ra mồ hôi lạnh, Trương Huyền biết rõ đối phương vận dụng Nguyên Thần áp bách, mặc dù chỉ một tia, nhưng lại để cho hắn không sinh ra bất luận ý niệm phản kháng gì.

– Đúng vậy, là ta giết, chẳng lẽ ngươi muốn báo thù thay bọn hắn?

Vận chuyển Thiên Đạo chân khí, lúc này mới cảm giác nhẹ nhõm hơn một tí, Trương Huyền nghiến răng nhìn bốn phía.

Không biết đối phương che giấu ở địa phương nào, coi như là Minh Lý Chi Nhãn cũng nhìn không ra tung tích.

– Báo thù? Bị một Tòng Thánh giết chết, nói rõ bọn hắn không xứng làm Vương giả, chết chưa hết tội…

Hồng Diệp Vương cười lạnh.

Dị Linh tộc chỉ thuần phục Hoàng giả, trời sinh tính bội bạc, coi như là đồng bạn chết rồi, cũng không quan tâm.

– Ngươi có thể giết chết bọn hắn, để cho bọn hắn ngay cả thời gian đưa tin cũng không có, cũng coi như là một nhân vật, như vậy đi, ta cũng không vội giết ngươi, cùng ngươi chơi một trò chơi, như thế nào?

Hồng Diệp Vương tiếp tục cười nói.

– Chơi trò chơi?

Trương Huyền sững sờ.

Những người khác cũng kỳ quái.

– Đúng vậy, quy tắc của trò chơi rất đơn giản, không phải các ngươi muốn chạy ra chỗ này sao? Ta tổng cộng có năm đầu mối, chỉ cần đạt được toàn bộ, có thể nhẹ nhõm chạy ra trận pháp, nhìn thấy chân thân của ta…

Hồng Diệp Vương nói.

– Năm đầu mối? Chỉ sợ không có lấy được dễ dàng như vậy a!

Trương Huyền nhíu mày.

– Thông minh, ta thích nói chuyện với người thông minh!

Hồng Diệp Vương cười cười:

– Muốn lấy được manh mối rất đơn giản, giết chết một vị Danh Sư, ta cho ngươi một cái, lại giết chết hai Danh Sư, ta cho ngươi đầu mối thứ hai, lại giết chết ba Danh Sư, cho ngươi cái thứ ba… Dùng cái này suy ra, nói cách khác, chỉ cần ngươi giết chết mười lăm vị Danh Sư, có thể đạt được manh mối hoàn chỉnh, chạy ra nơi này…

– Giết chết Danh Sư?

Trương Huyền xiết chặt nắm đấm.

Bọn hắn tổng cộng ba mươi người, giờ phút này đã chết tám cái, còn dư lại chỉ có hai mươi hai người, giết chết mười lăm người… Hầu như sẽ không còn lại bao nhiêu.

Thật ác độc!

Để bản thân tự giết lẫn nhau, sau đó ngư ông đắc lợi, tuy còn chưa nhìn thấy bản thân, lại biết rõ vị Hồng Diệp Vương này quỷ dị, tà ác, so với đám người Ngọc Diệp Vương cường đại hơn không biết bao nhiêu lần.

– Đúng vậy, ngươi là người thông minh, nên biết lựa chọn như thế nào, không giết, ngươi không có cơ hội nhìn thấy ta, sẽ bị trận pháp giết chết; mà động thủ giết người mà nói, ít nhất còn có thể nhìn thấy ta, có lẽ có thể báo thù cho bọn hắn…

Hồng Diệp Vương nói tiếp.

– Hèn hạ!

Tất cả mọi người đều tức giận đến sắc mặt trắng bệch.

Xông từng cửa, sẽ giống như đối phương nói, sớm muộn gì cũng bị giết chết, thậm chí ngay cả cơ hội thấy Hồng Diệp Vương cũng không có, chỉ có đạt được manh mối, mới có thể lao ra, cùng hắn dốc sức liều mạng.

– Hắn đang tru tâm… Thật muốn làm như vậy, cùng Dị Linh tộc có gì khác nhau? Còn có tư cách gì gọi Danh Sư?

Ngô sư nghiến răng.

Bây giờ đối phương là ăn chắc bọn hắn.

Hai con đường chỉ có thể lựa chọn một loại.

– A, đúng rồi, ngươi không giết bọn hắn cũng được, dù sao trong nhóm người các ngươi, mặc kệ ai động thủ, chỉ cần có thể chết mười lăm

người, ta cũng sẽ lấy ra manh mối…

Hồng Diệp Vương tiếp tục cười cười:

– Mau mau quyết định đi, cho các ngươi một canh giờ cân nhắc… Hắc hắc! Hy vọng lần đầu tiên chúng ta hợp tác, có thể vui vẻ…

Thanh âm chói tai bén nhọn, dần dần biến mất, giống như gia hỏa này không có nhìn trộm.

– Hắn là đã rời đi…

Thần thức lan tràn, Ngô sư quay đầu nhìn qua.

– Làm sao bây giờ?

Ô Thiên Khung mở miệng.

Những người khác đều kìm lòng không được nhìn về phía Trương Huyền cách đó không xa.

Một mực xông qua, khẳng định không được, chẳng lẽ thực như đối phương nói, tự giết lẫn nhau?

– Đây nhất định là quỷ kế của Hồng Diệp Vương, mục đích đúng là để cho chúng ta tự giết lẫn nhau… Mọi người không được mắc lừa!

Trương Huyền nhìn quanh một vòng.

– Đúng vậy, một khi trúng kế, tự giết lẫn nhau, coi như sống sót, cũng sẽ trở thành Tâm Ma, bị đối phương lợi dụng…

Mộc sư cũng nhẹ gật đầu.

– Nói thật, cơ hội chúng ta có thể đi ra xác thực không lớn, chỉ cần có thể giết Hồng Diệp Vương này báo thù cho đám người Phong Trưởng lão, cho dù chết, cũng không coi vào đâu!

Ngắt lời của hắn, Ô Thiên Khung nói.

– Đúng vậy, chúng ta chết không có gì đáng tiếc, nhưng nếu như bị nhốt, bị trận pháp giết, liền không đáng giá…

Ngũ Nhiên cũng nói.

– Ý kiến của ta giống những người khác, chúng ta có thể chết, Trương sư cùng Ngô sư không thể chết được, chỉ cần các ngươi còn, thì có cơ hội giết chết Hồng Diệp Vương, chạy ra nơi đây…

Phùng Huân cũng gật đầu.

Những người khác cũng tỏ vẻ đồng ý.

Ý tứ của bọn họ rất đơn giản, cùng lắm thì chết mười lăm cái, chỉ cần có thể giữ lại thực lực, cũng tốt hơn ở lại chỗ này.

– Ý nghĩ của các ngươi ta biết rõ, nhưng mà… Các ngươi có thể bảo chứng Hồng Diệp Vương nói lời giữ lời, nhất định có thể cho manh mối? Hơn nữa coi như biết rõ manh mối, sẽ nhất định có thể chạy ra?

Thấy mọi người như vậy, Trương Huyền lắc đầu.

Bọn hắn đại công vô tư, thậm chí không tiếc hi sinh mình, nhưng như vậy vô dụng!

Không nói trước Dị Linh tộc vô cùng xảo trá, coi như thật cho bọn hắn manh mối, thậm chí mở ra trận pháp, nhưng Danh Sư chính là Danh Sư, có nguyên tắc làm việc, không có khả năng bởi vì mình, mà hi sinh những người khác.

Nếu không, cùng Dị Linh tộc có gì khác nhau?

– Vậy làm sao bây giờ?

Mọi người cũng biết đạo lý này, chỉ là tận mắt thấy nhiều bằng hữu tử vong như vậy, lại bị đối phương đùa bỡn, thật sự nhịn không được, mới

toát ra loại ý tưởng này.

Giờ phút này nghe được Trương Huyền phân tích, từng cái nhìn qua, hy vọng hắn có thể tiếp tục sáng tạo kỳ tích.

– Ta cũng không biết…

Trương Huyền cười khổ.

Bây giờ hắn thật không có biện pháp, không biết đại trận này đến cùng vận chuyển như thế nào, không biết Hồng Diệp Vương ở chỗ nào, biện pháp nhiều hơn nữa cũng không có bất kỳ tác dụng!

– Ngươi cũng không biết?

Thấy hắn cũng không có biện pháp, tất cả mọi người như bóng da xì hơi.

Trương sư một đường đến đây, chuyện gì cũng có thể giải quyết, ngay cả hắn cũng không có biện pháp, vậy thật không biết nên làm cái gì bây giờ rồi.

– Ta nhịn không được, không phải Hồng Diệp Vương nói chết mười lăm người là được sao? Sau khi ta chết, người sống nhất định phải thay ta báo thù…

Buồn bực hồi lâu, một tiếng gào thét vang lên, một vị Chiến Sư nhịn không được nữa, giơ trường kiếm lên muốn tự sát.

– Dừng tay!

Không nghĩ tới đã nói rõ ràng như vậy, vẫn còn có người muốn tự sát, Trương Huyền nhướng mày, ngón tay búng ra.

Đinh!

Một đạo chân khí vọt tới, đánh bay trường kiếm, Ngô sư tiến về phía trước một bước, ngón tay chỉ ra, phong ấn tu vi của hắn.

Thời điểm này, không phải tự sát có thể giải quyết, mà phải nghĩ biện pháp tốt hơn.

– Đừng cản ta, để cho ta chết…

Bị phong bế tu vi, vị Danh Sư này không có đình chỉ, rống to nói.

– Không cho chúng ta tự sát, ta sẽ động thủ…

Vừa giải quyết tên này, lại có một âm thanh gào rú, một Danh Sư nhảy ra ngoài, đánh tới một vị Chiến Sư ở bên cạnh.

– Hừ!

Sắc mặt trầm xuống, thân thể Phùng Huân nhoáng một cái, đi đến trước mặt vị Danh Sư kia, đạp tới một cước.

Bành!

Danh Sư kia phun máu tươi, bay ngược ra ngoài, trùng trùng điệp điệp ngã trên mặt đất, bị trọng thương.

– Phùng Huân, ngươi làm gì?

Tranh thủ nâng Danh Sư bị thương kia dậy, Thẩm Bình Triều quay đầu lại trợn mắt nhìn.

Người này đúng là một vị Trưởng lão của La Thanh Học Viện.

– Làm gì? Đánh lén người của ta, không có giết hắn đã không tệ rồi!

Phùng Huân trợn mắt nhìn.

Hắn là Chiến Sư, còn không có động, Danh Sư này lại đánh lén, nếu không phải mình xuất thủ, chỉ sợ thủ hạ đã bị giết, thời điểm này lại có thể hỏi vì sao, nói đùa gì vậy!

– Ta xem ngươi là tìm cớ động thủ a, đã như vậy, không bằng trước giết ta…

Thẩm Bình Triều khẽ nói.

– Động thủ thì như thế nào? Ba đại Học Viện các ngươi vẫn luôn là vướng víu, sớm xem các ngươi không vừa mắt rồi…

Phùng Huân cười lạnh.

– Đã đủ rồi!

Không nghĩ tới trong nguy hiểm, mọi người chẳng những không đoàn kết, còn cải vã, Ngô sư tức giận đến sắp bạo tạc nổ tung.

– Tất cả mọi người là Danh Sư, Chiến Sư, lần này tới di tích, tuy đều ôm quyết tâm hẳn phải chết, nhưng không thể ở trong quá trình tranh đấu với Dị Linh tộc tự giết lẫn nhau! Thực muốn như thế, còn mặt mũi gì đối mặt Khổng Sư? Đối mặt liệt tổ liệt tông?

– Hừ!

Nghe được hắn quát lớn, Phùng Huân cùng Thẩm Bình Triều liếc mắt nhìn nhau, riêng phần mình hất tay, cưỡng ép đè xuống lửa giận.

– Được rồi, tất cả mọi người bớt giận đi, vẫn là mau mau suy nghĩ làm sao đi ra ngoài rồi nói sau!

Thấy hai người không hề cãi lộn, Hàn Hội trưởng mở miệng.

– Làm sao đi ra ngoài? Không nói trước trận pháp này ba tầng trong ba tầng ngoài, khắp nơi đều là cạm bẫy, coi như đi ra, gặp Hồng Diệp Vương, chúng ta ai có thể là đối thủ?

Phùng Huân khoát tay áo:

– Ta tận mắt thấy qua thực lực của Thạch Diệp Vương, coi như Ngô sư dùng hết toàn lực, cũng nhiều nhất đánh ngang tay… Hồng Diệp Vương

càng mạnh hơn nữa, cộng thêm trận pháp, lần này chúng ta nhất định là không có biện pháp rời đi!

– Đúng vậy, ta cũng cảm thấy không có biện pháp rời đi… Trừ khi giết chết mười lăm người, đạt được manh mối của đối phương!

Giang Nguyên nói.

– Thật muốn động thủ, chúng ta liền thực trúng kế ly gián của Hồng Diệp Vương rồi…

Ngô sư nhíu mày.

– Trúng kế? Ta không cảm thấy như vậy, ta ngược lại cảm thấy, trong chúng ta, khẳng định có nội gián, nếu không, tại sao Dị Linh tộc lại rõ hành tung của chúng ta như lòng bàn tay? Tại sao khắp nơi ở trước chúng ta? Không có khả năng trùng hợp như vậy a!

Giang Nguyên nói.

– Nội gián? Điều này sao có thể! Chúng ta đều là Danh Sư, làm sao có thể phản bội…

Ngô sư lắc đầu.

– Vưu Hư cũng là Danh Sư, không phải cũng phản bội Nhân tộc sao?

Giang Nguyên nói.

– Cái này…

Ánh mắt Ngô sư lóe lên, không biết trả lời như thế nào, nhíu mày nhìn lại:

– Giang sư, có phải ngươi phát hiện cái gì hay không? Cứ nói đừng ngại…

– Ta thật phát hiện một ít không đúng…

Giang Nguyên hừ lạnh một tiếng, quay đầu nhìn về phía Lạc Nhược Hi cách đó không xa, ánh mắt như điện:

– Lạc sư, ta có mấy vấn đề muốn hỏi ngươi…

Lạc Nhược Hi nhíu mày:

– Mời nói!

– Đi vào di tích, Ngô sư, Hàn Hội trưởng đều không phát hiện được không gian trận pháp, ngươi lại liếc nhìn ra; ở Vô Cương Giới, chúng ta bị nhốt, chân khí tổn hao nhiều, duy chỉ có ngươi không bị tổn thương quá lớn, hơn nữa ngươi vừa ly khai, Dị Linh tộc tới đây công kích; Hắc Yên Trần Sa, ai cũng không biết loại Pháp bảo Linh Hồn có thể ngăn cản, ngươi lại nhìn ra, thậm chí để cho chúng ta dọc theo dấu vết của Dị Linh tộc tới đây… Kết quả, liền tiến vào cạm bẫy của đối phương!

Giang Nguyên lạnh lùng cười cười:

– Những thứ này… Ngươi giải thích thế nào?

– Hắn vừa nói như vậy, thật đúng là…

– Lúc trước ta còn không có chú ý, Giang chiến sư vừa nói, vị Lạc sư này quả nhiên có chút không đúng!

– Mới đầu không nói muốn tới di tích, đột nhiên gia nhập, ta đã cảm thấy có vấn đề, hiện tại xem ra quả nhiên có chuyện ẩn ở bên trong…

– Nhìn xem nàng trả lời thế nào đi…

Rầm ào ào!

Nghe xong Giang Nguyên phân tích, mọi người biến sắc, đồng loạt lui về phía sau mấy bước, chung quanh Lạc Nhược Hi lập tức trống ra một vòng tròn.

– Ngươi cảm thấy ta là gian tế?

Không nghĩ tới đối phương chỉ đầu mâu về phía mình, đôi mi thanh tú của Lạc Nhược Hi nhíu lại.

– Đúng vậy, ngụy trang ở bên người chúng ta, từng bước một mang bọn ta đi vào cạm bẫy, nhưng không có phát hiện, Thanh Điền nhất mạch, có được loại năng lực cùng thực lực này, chỉ sợ cũng chỉ có cường giả bên truyền thuyết, thần long kiến thủ bất kiến vĩ kia! Nếu ta đoán không sai…

Giang Nguyên lạnh lùng nhìn chăm chú, hai mắt như điện nói:

– Ngươi chính là Thiên Diệp Vương!

Giang Nguyên

dtv-ebook.com

– Thiên Diệp Vương? Thiên Diệp Vương hẳn là nam a?

– Đúng vậy, nghe nói thập đại Vương giả đều là nam, còn chưa từng nghe nói qua nữ nhân…

Có người chất vấn.

Dị Linh Tộc thập đại Vương giả, đều là nam nhân, Thiên Diệp Vương sao lại là nữ nhân?

– Ai nói Thiên Diệp Vương sẽ không phải là nữ nhân?

Giang Nguyên cười lạnh:

– Thiên Diệp Vương luôn giỏi che giấu, chỉ nghe nói qua tên, rất nhiều người còn không có gặp qua… Dựa vào cái gì không thể nào là nữ nhân? Lại nói, coi như là nam nhân, nghe nói đã đạt đến Xuất Khiếu Cảnh, thực lực như thế, Nguyên Thần đoạt xá thân thể một nhân loại, lẫn vào trong chúng ta, chỉ sợ cũng dễ dàng a!

– Cái này…

Mọi người xiết chặt nắm đấm, lần nữa nhìn về phía Lạc Nhược Hi, từng cái lộ ra vẻ cảnh giác.

Xuất Khiếu Cảnh, Nguyên Thần có thể vui chơi thoả thích thiên địa, thực lực phi phàm, đồng dạng có thể tiến hành đoạt xá! Hơn nữa hoàn toàn không có suy yếu như Vu Hồn, nhiều nhất Nguyên Thần cùng thân thể không phù hợp, thực lực không cách nào triển khai cực hạn mà thôi!

Có thể nói… Nếu thật là Thiên Diệp Vương đoạt xá, không ai có thể phát hiện, coi như là Ngô sư cũng không được.

Cẩn thận nhớ lại cử động của Lạc Nhược Hi này, từ khi đi vào di tích, chưa nói qua quá nhiều, nhưng mỗi một câu đều rất trọng yếu, có thể tạo được tác dụng mấu chốt… Một nữ hài chừng hai mươi tuổi, coi như lượng tri thức lại uyên bác, còn có thể uyên bác qua Ngô sư, Mộc sư sao?

Chẳng lẽ, thật đã bị đoạt xá, trên đường đi dụ dỗ mọi người đi vào cạm bẫy?

– Ngươi… nên giải thích một chút đi!

Ngô sư muốn nói cái gì đó, nhưng dừng lại một chút, nhăn mày, lạnh lùng nhìn về phía nữ hài trước mắt.

Không thể không nói, đối phương phân tích, không có bất kỳ sai lầm, vị trước mắt này hoàn toàn chính xác đáng giá hoài nghi.

Tuy Lạc Nhược Hi cùng Mộc sư quan hệ rất tốt, cũng là do hắn giới thiệu tới, nhưng thực lực cụ thể, tu vi như thế nào, coi như là mình cũng nhìn không thấu, lúc trước cũng cảm thấy kỳ quái.

Đối mặt mọi người chất vấn, Lạc Nhược Hi cũng không giải thích, mà lắc đầu, nhìn quanh một vòng:

– Các ngươi đều cho rằng như vậy?

– Cái này… Ngươi, ngươi sẽ không thật là Dị Linh tộc ngụy trang chứ?

Sắc mặt Phùng Huân trắng nhợt, liên tiếp lui về phía sau.

Hắn lại có thể thích một Dị Linh tộc, hơn nữa còn rất có khả năng là nam… Ngẫm lại cũng cảm thấy tóc gáy dựng đứng, muốn nôn mửa.

Chứng kiến bộ dáng của hắn, trong mắt Lạc Nhược Hi vẻ thất vọng càng ngày càng đậm, gia hỏa này luôn miệng nói ưa thích mình, kết quả lúc này lại tràn đầy hoài nghi.

Lắc đầu, đang muốn mở miệng, liền chứng kiến một thân ảnh đi tới trước mặt.

– Được rồi!

Trương Huyền khoát tay áo, nhìn nữ hài nói:

– Ta tin tưởng nàng không phải Dị Linh tộc, cũng không có bị bất luận sinh mệnh gì đoạt xá!

– Ngươi tin?

Lạc Nhược Hi nhìn lại.

– Ân!

Nhẹ nhàng cười cười, ánh mắt Trương Huyền lộ ra kiên định:

– Yên tâm đi, vô luận người khác nói như thế nào, ta cũng đứng ở bên cạnh ngươi!

Nữ hài này, hắn tiếp xúc nhiều nhất, trên đường đi yên tĩnh hờ hững, bất cứ chuyện gì cũng không quan tâm, nếu thật là Thiên Diệp Vương, thực lực lợi hại như vậy, mọi người khẳng định sớm đã bị giết, không cần phải ngụy trang, tiêu phí công phu lớn như vậy.

Chứng kiến ánh mắt của đối phương, thanh tịnh không có sóng, mang theo tín nhiệm nồng đậm, trong lòng Lạc Nhược Hi ấm áp nói:

– Hắn nói không sai, là sau khi ta rời đi, Dị Linh tộc xuất hiện, là ta bảo các ngươi tìm kiếm tung tích Dị Linh tộc, sau đó rơi vào cạm bẫy… Những thứ này, ta không có biện pháp phản bác, tại sao ngươi lại tin tưởng…

– Cần lý do sao?

Nhìn chằm chằm ánh mắt của đối phương, Trương Huyền nhẹ nhàng cười cười:

– Vô luận ngươi làm cái gì, ta đều tin tưởng. Yên tâm đi, ngươi không cần phản bác, ta thay ngươi giải quyết!

Nói xong, xoay người lại, nhìn về phía mọi người:

– Vị Lạc sư này, ta có thể dùng tính mạng đảm bảo, không phải Thiên Diệp Vương, càng không phải Dị Linh tộc!

– Dùng tính mạng đảm bảo, Trương sư… Ngươi nên nghĩ lại, Giang chiến sư nói cũng không phải không có lý…

Ngô sư vội vàng mở miệng.

– Đúng vậy, Trương sư, vị Lạc sư này hoàn toàn chính xác có chút kỳ quái…

Những người khác đều nhìn qua, từng cái tràn đầy nghi hoặc.

Đối với Trương Huyền, bọn hắn không chỉ tin tưởng, hơn nữa còn bội phục, Danh Sư lợi hại như thế, sao hết lần này tới lần khác không qua được mỹ nữ quan?

– Tính mạng của mọi người đều là Trương sư cứu, có thể đi đến nơi đây cũng là ngươi dẫn đầu, Trương sư muốn bảo đảm nàng, ta không lời nào để nói, nhưng mà… Nếu như nàng thật sự là Thiên Diệp Vương, không chỉ chúng ta sẽ toàn quân bị diệt, càng trọng yếu là, lần này đến đây tìm kiếm đám người Chương Dẫn Khâu, sẽ triệt để thất bại, danh dự của Danh Sư Đường vô cùng có khả năng bị hao tổn!

Thấy Trương Huyền đứng ra bảo đảm, Giang Nguyên nhíu mày nói.

– Lựa chọn như thế nào? Không cần ngươi tới dạy ta!

Hừ một tiếng, Trương Huyền hất ống tay áo lên.

– Ngươi…

Không nghĩ tới Trương Huyền luôn luôn hòa khí, một chút mặt mũi cũng không cho, Giang Nguyên xiết chặt nắm đấm.

– Không cần ngươi ngươi ta ta, Lạc sư không có bất cứ vấn đề gì, có vấn đề, hắn là ngươi a? Giang Nguyên, Giang đại chiến sư?

Trương Huyền nhìn lại.

– Ta có vấn đề, ta có thể có vấn đề gì?

Giang Nguyên lắc đầu.

Trên đường đi hắn cái gì cũng không nói, cũng không cho bất luận nhắc nhở sai lầm gì, có thể có vấn đề gì?

Nghe được Trương Huyền nói, mọi người chung quanh cũng tràn đầy nghi hoặc.

– Chúng ta đi vào nhiều tiểu viện như vậy, từng cái đều có trận pháp, cạm bẫy, cửa khẩu… Chỉ cần đi vào, sẽ xúc động, dẫn phát các loại nguy cơ, đoạn đường này, mọi người chắc hắn đều rõ ràng a…

Không có trả lời vấn đề của hắn, Trương Huyền nhìn một vòng nói.

– Ân!

Mọi người nhẹ gật đầu.

Từ khi đi vào Thiên Cung đến nay, bọn hắn đã trải qua rất nhiều nguy hiểm, mỗi một lần đều tìm được đường sống trong chỗ chết, thậm chí đồng bạn bị chém giết, cũng không thể hỗ trợ thu hồi thi thể.

– Lúc trước mỗi một tiểu viện, đều có nguy hiểm… Nhưng mà các ngươi có phát hiện hay không, chúng ta đã đi vào tiểu viện này lâu như vậy, lại

không có xuất hiện bất luận trận pháp gì, ngoại trừ Hồng Diệp Vương nói vài câu rời đi, thì một chút đặc thù cũng không có…

Trương Huyền nhìn về phía mọi người:

– Chẳng lẽ các ngươi không cảm thấy kỳ quái?

– Cái này…

Mọi người trầm mặc.

Giống như đối phương nói, lúc trước tất cả tiểu viện, đều vô cùng nguy hiểm, hơi không cẩn thận, sẽ chết ở trong đó, mà cái tiểu viện này, bọn hắn đến đại khái đã qua 20 phút, lại không có chút biến hóa nào, hoàn toàn chính xác khiến người ta không hiểu.

– Hắn là Hồng Diệp Vương không có kích hoạt trận pháp? Mục đích là để cho chúng ta tự giết lẫn nhau…

Một vị Chiến Sư nói.

– Đúng là để cho chúng ta tự giết lẫn nhau… Nhưng hắn không phải không có kích hoạt trận pháp!

Trương Huyền nói.

Hàn Hội trưởng sững sờ:

– Ý của ngươi là… Chúng ta bây giờ, như trước ở vào trong trận pháp?

Hắn thân là Trận Pháp Sư Công Hội Hội trưởng, Trận Pháp Sư thất tinh đỉnh phong, nếu quả thật có trận pháp khởi động mà nói, nhất định sẽ biết được.

– Không sai!

Trương Huyền gật đầu, thần sắc ngưng trọng:

– Kỳ thật tiểu viện này, cũng không phải là không có trận pháp, cũng không phải không có khởi động! Nói thiệt cho các ngươi biết, không chỉ có, hơn nữa chúng ta còn đang thừa nhận công kích!

– Cái này…

Tất cả mọi người nhìn nhau, từng cái cảm thấy tràn đầy mê hoặc.

Coi như bọn hắn không có năng lực trận pháp như Hàn Hội trưởng, nhưng đều là Danh Sư, Chiến Sư, sức quan sát cùng nhãn lực vẫn phải có, chung quanh một mảnh yên tĩnh, không có bất kỳ Linh khí dao động, tại sao có thể có trận pháp?

Không để ý mọi người nghi hoặc, Trương Huyền quay đầu nhìn về phía Thẩm Bình Triều cách đó không xa:

– Trầm viện trưởng, Cam Trưởng lão của La Thanh Học Viện các ngươi, bình thường tính cách như thế nào?

Cam Trưởng lão hắn hỏi, đúng là lão giả lúc trước giận dữ muốn giết chết Chiến Sư kia.

– Cam Trưởng lão, là một Danh Sư chính thức, hòa ái dễ gần, ở trong lòng đệ tử có được danh tiếng rất cao…

Không biết tại sao hắn lại đột nhiên hỏi như vậy, Thẩm Bình Triều suy nghĩ một chút, cuối cùng cẩn thận trả lời.

Cam Trưởng lão bình thường ngay cả đệ tử nghịch ngợm cũng không nhẫn tâm quát lớn, là người hiền lành nổi danh Học Viện, cũng là bằng hữu của hắn… Nguyên nhân chính vì như thế, mới không tiếc trở mặt với Phùng Huân.

– Một lão sư hòa ái dễ gần, lại muốn giết người… Các ngươi không cảm thấy kỳ quái sao?

Tựa hồ biết rõ hắn sẽ trả lời như vậy, Trương Huyền cười nói.

– Cái này…

Tất cả mọi người sững sờ.

– Ý của ngươi, chẳng lẽ… tiểu viện này có trận pháp đặc biệt quấy nhiễu suy nghĩ cùng ý tưởng của chúng ta? Để cho chúng ta trở nên càng thêm nóng nảy?

Nhớ ra cái gì đó, khuôn mặt của Hàn Hội trưởng trầm xuống, nhịn không được nói.

– Đúng vậy, đúng là như thế, Hồng Diệp Vương đột nhiên xuất hiện, cố ý nói lời châm ngòi ly gián, chính là lưu lại một kẽ hở trong nội tâm chúng ta, sau đó lặng lẽ khởi động trận pháp, ảnh hưởng suy nghĩ của chúng ta… chẳng lẽ các ngươi không có phát hiện, ngắn ngủn 20 phút, chúng ta đều trở nên có chút nóng nảy sao?

Trương Huyền gật đầu.

Mọi người nói không ra lời.

Đúng là như thế.

Lúc trước, vô luận là tiểu viện nào, bọn hắn đều cẩn thận đối đãi, mà bây giờ nghĩ nhiều nhất là làm sao giết chết người khác hoặc tự sát… kiếm đủ 15 danh ngạch!

Rất rõ ràng, tư duy đã đi vào nhầm lẫn, biến thành không có lý trí, lúc này mới xuất hiện mâu thuẫn, thậm chí tùy thời có thể chiến đấu.

Nghe xong giải thích này, Phùng Huân cùng Thẩm Bình Triều liếc mắt nhìn nhau, mồ hôi lạnh chảy ròng ròng.

Vừa rồi bọn hắn chính là loại cảm giác này, nếu không phải đám người Ngô sư ngăn trở, khẳng định đã đánh nhau chết sống rồi.

– Người người đều trúng chiêu, xuất hiện loại tình huống này, ngay cả Phùng Huân Chiến Sư cũng không ngoại lệ…

Nói đến đây, Trương Huyền xoay đầu lại, nhìn về phía Giang Nguyên:

– Ta chỉ hiếu kỳ, Giang đại chiến sư của chúng ta rút cuộc là làm sao tránh khỏi, có lý có cứ phân tích ra Lạc sư xuất hiện vấn đề, hơn nữa cảm thấy nàng chính là Thiên Diệp Vương?

– Đúng vậy, chẳng lẽ ngươi không có bị trận pháp ảnh hưởng?

Mọi người đồng loạt nhìn sang.

– Ta…

Lông mi nhảy dựng, Giang Nguyên cười lạnh một tiếng, lắc đầu:

– Trương sư không cần nói sang chuyện khác! Ta không có bị ảnh hưởng, nhưng mà bề ngoài giống như ngươi cùng Lạc sư cũng không có bị ảnh hưởng a! Thực lực của mỗi người bất đồng, kỳ ngộ bất đồng, tâm tính bất đồng, ta không bị ảnh hưởng chưa hẳn là trường hợp đặc thù nha!

– Ngươi nói rất đúng, không bị ảnh hưởng, không có nghĩa là đặc thù…

Nhấc mí mắt, Trương Huyền nhìn qua, nhẹ nhàng cười cười:

– Nhưng mà, ngươi và Phùng Huân đều là Thiên phu trưởng, ở Chiến Sư Đường địa vị không kém bao nhiêu, thậm chí cao hơn một chút, nhưng dọc theo con đường này, hầu như không có nói qua… Giống như không tồn tại, thậm chí thuộc hạ của mình bị công kích cũng thờ ơ, có phải quá bình tĩnh tỉnh táo hay không?

Thiên Diệp Vương hiện

dtv-ebook.com

– Cái này…

– Hoàn toàn chính xác quá tỉnh táo rồi…

Trương Huyền vừa nói như vậy, những người khác cũng phát hiện.

Giang Nguyên này, thân là Chiến Sư Đường Thiên phu trưởng, một đường trải qua nhiều như vậy, hoàn toàn chính xác lộ ra quá bình tĩnh, nếu như không phải lời mới vừa nói, tất cả mọi người hầu như cảm thấy hắn không tồn tại.

Sắc mặt của Giang Nguyên có chút tái xanh, sau đó khoát tay áo:

– Chiến Sư Đường có yêu cầu tâm tính, Thái Sơn sụp đổ ở trước mắt cũng không thay đổi, nơi đây nguy hiểm như thế, ta đối với trận pháp, cạm bẫy hiểu rõ không nhiều, không nói lời nào, cũng không coi vào đâu!

– Nơi đây cũng có rất nhiều người, từ khi đi vào một câu cũng không nói, tỷ như Lưu Mặc Trận Pháp Sư! Không nói lời nào, kỳ thật cũng không có gì…

Trương Huyền nhẹ nhàng cười cười.

– Vậy…

Giang Nguyên nghi hoặc.

Khóe miệng Trương Huyền giơ lên:

– Đừng có gấp… Ta chỉ muốn hỏi một chút ngươi, mấy vị Chiến Sư vừa rồi hi sinh kia… Ngươi có thể gọi tên không?

– Ta…

Giang Nguyên ngẩn ngơ.

Chiến Sư Đường, ngoại trừ Giang Nguyên, Phùng Huân, Trác Thanh Phong, còn có mười hai vị Chiến Sư, nói cách khác, tổng cộng tới mười lăm người.

Chết bốn cái, tuy không tính thực lực thấp nhất, nhưng không có nói chuyện nhiều, không có báo qua tên của mình, ngay cả Trương Huyền cũng không biết… Nhưng đều là người Chiến Sư Đường, hơn nữa là lãnh đạo trực tiếp của bọn họ, nên biết vô cùng rõ ràng a!

– Như thế nào? Ngay cả tên của bọn hắn cũng không biết?

Trương Huyền mang theo trêu tức.

– Giang chiến sư, ngươi…

Phùng Huân sửng sốt.

Mọi người đều là người Chiến Sư Đường, trong đó rất nhiều người đều là hắn huấn luyện ra, tên cũng không biết… không kỳ quái đó mới là giả dối.

Những người khác cũng đồng loạt lui về phía sau mấy bước, từng cái nhìn về phía đối phương, tràn đầy nghi hoặc.

Những thứ khác đều có thể giải thích, nhưng ngay cả thuộc hạ của mình cũng không biết, cái này giải thích không thông rồi.

Há miệng mấy lần, nhưng thủy chung không nói ra tên, sắc mặt của Giang Nguyên không còn bình tĩnh như lúc trước, mà cười lạnh một tiếng, nhìn lại:

– Ngươi rất thông minh… Được rồi, nếu bị ngươi phát hiện, như vậy… Trò chơi kết thúc!

Ầm ầm!

Thanh âm kết thúc, một cỗ khí tức cường đại từ trong người Giang Nguyên phun ra, làm cho người ta có cảm giác áp bách kịch liệt, tựa hồ khiến người ta hô hấp cũng có chút khó khăn.

– cường giả Xuất Khiếu Cảnh…

Đồng tử co rụt lại, Ngô sư vội vàng ngăn cản ở trước mặt mọi người, cơ bắp toàn thân kéo căng, chân khí vận chuyển tới cực hạn, tùy thời sẽ xuất thủ.

Chỉ bằng vào khí tức, hắn liền nhìn ra, đối phương là cường giả Xuất Khiếu Cảnh không thể thật hơn, cường đại hơn hắn quá nhiều.

– Chỉ bằng ngươi, cũng chống đỡ được ta?

Lạnh lùng cười cười, ngón tay của “Giang Nguyên” nhẹ nhàng điểm qua.

Bành!

Ngô sư còn không kịp phản ứng, liền bay ngược ra ngoài, trùng trùng điệp điệp ngã trên mặt đất, sắc mặt trắng bệch.

Xuất Khiếu Cảnh sơ kỳ cùng Nguyên Thần Cảnh đỉnh phong, tuy chỉ kém hai tiểu cấp bậc, nhưng thực lực lại thiên địa cách biệt, căn bản không ở cùng một tầng thứ.

– Mọi người cẩn thận, hắn là Thiên Diệp Vương…

Người ở trên không trung, Ngô sư đã xác nhận thân phận, rống to lên.

Công kích của đối phương, tuy dùng là Nguyên Thần, nhưng mang theo sát lục chi khí nồng đậm, Thanh Điền nhất mạch, có thể đi tới nơi này, có thực lực này, chỉ sợ hắn là Thiên Diệp Vương trong truyền thuyết rồi!

– Thiên Diệp Vương?

Thân thể của tất cả mọi người đều xiết chặt, đồng loạt giơ binh khí lên, từng cái cảnh giác nhìn về phía đối phương.

Tuy biết không phải là đối thủ, nhưng giờ phút này không cách nào trốn, chỉ có thể cứng rắn đối mặt.

– Một đám gà đất chó kiểng!

Đối mặt mọi người vây công, “Giang Nguyên” mặt không đổi sắc, cười nhạt một tiếng, năm ngón tay mở ra nhấn xuống.

Ầm ầm!

Mọi người cảm thấy thiên địa như sụp đổ, áp lực cực lớn, tùy thời có thể ngã sấp xuống.

Xuất Khiếu Cảnh, Nguyên Thần dẫn động tự nhiên, tuy thực lực của mọi người không kém, nhưng mà tới so sánh, còn kém một đoạn rất lớn.

– Hừ!

Ngăn chặn mọi người, năm ngón tay của “Giang Nguyên” búng ra.

Sưu sưu sưu sưu!

Binh khí trong tay nọi người lập tức rời khỏi tay, bay ra ngoài, từng cái hổ khẩu tóe máu, sắc mặt trắng bệch.

– Ta ngăn hắn lại, mọi người đi mau…

Thấy mọi người chung vào một chỗ cũng không phải đối thủ, khóe mắt của Ngô sư muốn nứt ra, gào rú một tiếng, từ dưới đất bay lên, trường kiếm trong tay mang theo Kiếm Khí thật dài bổ xuống.

Võ kỹ Thánh phẩm, Điệp Lãng Cuồng Phong Kiếm!

Kiếm Khí như thủy triều, một lớp sóng chồng lên một lớp sóng, còn chưa tới trước mặt, không khí chung quanh giống như bị vỡ ra, mặt đất ở dưới Kiếm Khí tạo thành một khe rãnh thật lớn.

– Có chút ý tứ…

“Giang Nguyên” khẽ cười một tiếng, năm ngón tay lật qua lật lại, như ngắt hoa, ngón út chạm vào Kiếm Khí, ngay sau đó ngón áp út, ngón giữa, ngón cái, mỗi một ngón đều hao tổn một phần Kiếm Khí, sau vài cái, uy lực của Điệp Lãng Cuồng Phong Kiếm đã bị tiêu trừ sạch sẽ.

– Là Võ kỹ Thánh phẩm Điệp Phong Thủ… Hắn không phải Thiên Diệp Vương sao? Làm sao biết Võ kỹ của Chiến Sư Đường?

Phùng Huân không thể tin được.

Đối phương thi triển cái này, không phải tuyệt chiêu của Dị Linh tộc, mà là Võ kỹ của Chiến Sư Đường… Điệp Phong Thủ!

– Thiên Diệp Vương khống chế Giang Nguyên chiến đấu, nói cách khác, Giang Nguyên… còn chưa có chết, chỉ là bị đoạt xá tạm thời…

Trương Huyền nhíu mày.

Điệp Phong Thủ này, cùng Vô Niệm Vô Tưởng của nhục thân hắn có chút tương tự, hắn là Thiên Diệp Vương mượn nhờ lực lượng nhục thân thi triển, mà không phải là chính hắn sử dụng ra.

– Tạm thời bị đoạt xá? Trương sư, van cầu ngươi cứu Giang Nguyên…

Phùng Huân vội vàng nói.

Giang Nguyên cùng hắn đều là Thiên phu trưởng, chung một chỗ chiến đấu, chung một chỗ đối địch, lại bị Thiên Diệp Vương đoạt xá, vô luận như thế nào cũng phải cứu ra!

– Ân, cứu khẳng định phải cứu, chỉ là trước mắt có hai chuyện nghĩ mãi mà không rõ…

Trương Huyền nâng cằm.

Song phương chiến đấu kịch liệt, thực lực như hắn không xen tay vào được, còn không bằng chuyên tâm suy nghĩ, hiểu rõ ràng tình huống trước mắt lại nói.

– Không có thời gian suy nghĩ, ta sợ tiếp tục nữa, đám người Ngô sư sẽ đánh nát nhục thân của Giang Nguyên, đến lúc đó, coi như cứu ra, cũng vô ích…

Phùng Huân thấy hắn ở thời điểm này còn đang suy nghĩ, nhịn không được nói.

Nghe được hắn gấp gáp như vậy, Trương Huyền ngẩng đầu nhìn lại.

Lúc này Hàn Hội trưởng cùng Mộc sư cũng gia nhập vòng chiến.

Thực lực “Giang Nguyên” cường đại, Ngô sư căn bản không phải đối thủ, nhưng ba người liên hợp liền không giống, bắt đầu liên tiếp bại lui.

– Không nghĩ tới ba người bọn họ có thể thi triển ra trận pháp tinh diệu như thế…

Nhìn thoáng qua, Trương Huyền mắt sáng rực lên.

Ngô sư, Hàn Hội trưởng, Mộc sư, ba người đều từ Thanh Nguyên đế quốc đến, thực lực từng cái kém “Giang Nguyên” thật lớn, nhưng mà liên hợp chung một chỗ, liền bộc phát ra vượt sức chiến đấu qua ba.

– Bất quá, còn có chút không đúng, coi như Thiên Diệp Vương đoạt xá, nhục thân không tương xứng, thực lực sẽ yếu bớt một ít, nhưng cũng không đến mức yếu nhiều như vậy…

Cường giả Xuất Khiếu Cảnh đoạt xá, thực lực sẽ giảm xuống, nhưng mà dù vậy, cũng không phải đám người Ngô sư có thể chống chọi, bây giờ liên tiếp bại lui, để cho hắn càng xem càng kỳ quái.

– Là các ngươi muốn chết…

Lui lại mấy bước, “Giang Nguyên” đột nhiên ngừng lại, ánh mắt trở nên huyết hồng, gào thét một tiếng, Nguyên Thần mãnh liệt từ trong mi tâm nhảy ra ngoài.

Oanh long long!

Nguyên Thần vừa xuất hiện, linh khí xung quanh lập tức hội tụ, để cho nó biến thành Cự Nhân, giơ tay nhấc chân, đều mang theo lực lượng cùng khí thế hủy thiên diệt địa.

Vù vù!

Bàn tay khẽ bóp, ba người Ngô sư hình thành trận pháp đã bị đánh tan, ngay sau đó liên tục nhấn vài cái, ba người đều miệng phun máu tươi, bị thương không nhẹ.

– Dừng tay…

Thấy Nguyên Thần đánh trọng thương mấy người, còn muốn tiếp tục động thủ, Phùng Huân nhịn không được nữa, thẳng tắp bay đi.

– Hắc!

Thấy hắn bay tới, Nguyên Thần cười lạnh, ngón tay búng ra.

Bành!

Phùng Huân liền bay ngược ra.

Mặc dù hắn là Thánh Vực tam trọng đỉnh phong, nhưng so với gia hỏa trước mắt, chênh lệch thật sự quá lớn, không thể so sánh nổi.

– Ta hiểu được…

Thấy Phùng Huân bị đánh bay, Trương Huyền nghĩ tới điều gì, đột nhiên ánh mắt sáng lên, vỗ đùi, quay đầu phân phó:

– Mọi người tiếp tục công kích…

Nghe được lời của hắn, mọi người gật đầu, lòng bàn tay có lực lượng cuồn cuộn, bao phủ về phía Nguyên Thần.

Mặc dù biết không phải đối thủ, nhưng nếu Trương sư nói như vậy, khẳng định có mục đích của mình, mọi người không dám dừng lại.

Không giống công kích của bọn hắn, thân thể Trương Huyền nhoáng một cái, đi thẳng tới trước mặt Giang Nguyên, một quyền đánh qua.

Bành!

Nguyên Thần ly thể, giờ phút này Giang Nguyên chỉ một nhục thân, căn bản ngăn không nổi, lập tức bay ngược ra.

– Trương sư…

Phùng Huân thấy một màn như vậy, thiếu chút nữa thổ huyết.

Vừa mới nói Giang Nguyên còn chưa chết, đánh như vậy, ngươi đây là cảm thấy hắn chết không nhanh, muốn trực tiếp giết chết sao?

Bành bành bành bành!

Không để ý tới hắn la hét, Trương sư hung hăng đập tới cái ót của Giang Nguyên.

– Động tác này… sao có chút quen thuộc nhỉ?

Đang muốn xông qua ngăn trở, đột nhiên Phùng Huân sững sờ.

Động tác của đối phương, sao cảm giác có chút quen thuộc, giống như đã từng quen biết? Hơn nữa, mơ hồ cảm giác cái ót của mình cũng có chút đau đớn?

Bất quá, loại cảm giác này thoáng qua tức thì, không có thời gian suy nghĩ nhiều, sau đó liền chứng kiến Nguyên Thần của Thiên Diệp Vương kìm lòng không được lắc lư, ánh mắt lộ ra vẻ hoảng sợ.

– Ngươi muốn làm gì?

Nguyên Thần gào thét, mãnh liệt lao tới Trương Huyền.

Bất quá, còn chưa tới trước mặt, chỉ thấy người sau lại nện Giang Nguyên một quyền.

Nguyên Thần lắc lư, thiếu chút nữa từ không trung cắm xuống.

– Chẳng lẽ… Đối phó nhục thân của Giang Nguyên, sẽ ảnh hưởng Nguyên Thần của hắn?

Thấy một màn như vậy, Phùng Huân cùng đám người Ngô sư nhìn nhau, sắc mặt đều vui vẻ.

– Trương sư, ta tới cho…

Thân thể nhoáng một cái, Phùng Huân đi vào trước mặt, dựa theo địa phương vừa rồi Trương Huyền nện, đập tới một quyền.

Rầm ào ào!

Giống như phỏng đoán, Nguyên Thần như nhận lấy trọng kích, nhịn không được lung lay.

– Ngươi trước đối phó hắn, ta có chuyện muốn hỏi vị Thiên Diệp Vương này một chút…

Thấy hắn xông lại, Trương Huyền nhẹ nhàng thở ra, đi tới trước mặt đám người Ngô sư, ngẩng đầu nhìn về phía Nguyên Thần.

– Trương sư, đây rốt cuộc là xảy ra chuyện gì?

Đám người Ngô sư tràn đầy kỳ quái.

Hắn và Hàn Hội trưởng đều tiếp cận Xuất Khiếu Cảnh, nhưng chưa từng nghe nói qua, Nguyên Thần xuất khiếu, công kích nhục thân sẽ chịu ảnh hưởng, mấu chốt còn là… nhục thân đoạt xá.

– Cái này lát nữa sẽ giải thích…

Trương Huyền khoát tay áo, không có trả lời, nhẹ nhàng cười cười:

– Thiên Diệp Vương… Ta có một số việc không rõ, vì sao ngươi tình nguyện trả giá lớn như vậy, cũng muốn giấu ở trong cơ thể Giang Nguyên?

Là hắn

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

– Ngươi quả nhiên thông minh, thời gian ngắn như vậy, liền phát hiện thiếu sót của ta…

Nguyên Thần hừ một câu, đang muốn tiếp tục nói chuyện, liền chứng kiến Phùng Huân ở phía dưới vẻ mặt cao hứng đập cái ót của Giang Nguyên một quyền, thân thể nhoáng một cái, thiếu chút nữa từ không trung té xuống.

– Muốn phát hiện cũng không khó, Nguyên Thần đoạt xá, dựa theo đạo lý, là không thể thi triển Võ kỹ của thân thể cũ, ngươi lại thi triển, nói rõ Linh Hồn của Giang Nguyên chỉ bị tạm thời áp chế, không có tử vong, từ điểm đó, phỏng đoán ra thực lực của ngươi bị chế ngự không khó.

Trương Huyền nói.

– Thì ra là thế, sao ta lại không nghĩ tới…

Ánh mắt của Hàn Hội trưởng sáng lên, như nghĩ tới điều gì.

– Đến cùng xảy ra chuyện gì vậy?

Ngô sư nhịn không được nhìn qua.

– Cái này liên lụy tới một đại bí mật của Xuất Khiếu Cảnh, cường giả Xuất Khiếu Cảnh đoạt xá, tình huống bình thường chỉ có thể thi triển Võ kỹ mình am hiểu, vừa rồi Giang chiến sư lại thi triển Điệp Phong Thủ, nói rõ linh hồn của hắn vẫn còn, đối phương chỉ là dùng phương pháp đặc thù khống chế… tuy Nguyên Thần cường đại, nhưng ở trong cơ thể đối phương, khống chế đối phương, tương đương với rồng qua sông, đối chiến địa đầu xà, mặc dù người sau yếu chút, cũng sẽ để người thoát thân không ra, thực lực giảm mạnh!

Hàn Hội trưởng nói.

Tu vi chân thật của hắn, nếu so với Ngô sư thì cao hơn một chút, hiểu rõ Xuất Khiếu Cảnh càng nhiều.

– Vậy… Công kích nhục thân của Giang chiến sư, vì sao Nguyên Thần của Thiên Diệp Vương sẽ bị thương?

Ô Thiên Khung hỏi.

Những người khác cũng nhìn lại, không biết rõ.

Nếu đoạt xá, có lẽ cùng thân thể của Giang Nguyên không có bất cứ quan hệ nào, lại nói, coi như là bản thân Thiên Diệp Vương, sau khi Nguyên Thần xuất khiếu, nhục thân cũng sẽ giống như người chết, chém giết cũng sẽ không ảnh hưởng đến Nguyên Thần, loại tình huống trước mắt này, không khỏi quá kì quái.

– Cái này… Ta cũng không rõ lắm…

Lắc đầu, Hàn Hội trưởng nhíu mày.

Tại sao lại xuất hiện loại tình huống này, hắn cũng không rõ ràng lắm.

– Rất đơn giản!

Nghe được bọn họ đối thoại, Trương Huyền nhẹ nhàng cười cười:

– Nguyên Thần đoạt xá, có thể trực tiếp nghiền ép Linh Hồn người khác tử vong, nhưng mà như vậy, khí tức Linh Hồn của mình sẽ rất khó che giấu, dễ dàng bị người quen phát hiện, nhất là Vương giả Dị Linh Tộc như Thiên Diệp Vương, sát khí hùng hồn, chính thức đoạt xá, tuyệt đối không có khả năng giấu giếm được ánh mắt của chúng ta.

Mọi người gật đầu.

Dị Linh tộc tu luyện sát lục chân khí, Linh Hồn đều mang theo mùi vị sát lục, thật muốn đoạt xá, rất dễ dàng bị phát hiện.

– Vì không cho chúng ta phát hiện, là không thể dùng đoạt xá bình thường, triệt để ngăn chặn hồn phách của Giang Nguyên cũng không được, chỉ có thể dùng bí pháp Linh Hồn Cộng Tồn, loại bí pháp này, có thể che giấu Nguyên Thần, hiển lộ khí tức của Giang Nguyên, Danh Sư cũng không phát hiện được… Nhưng mà, thiếu sót chính là, công kích Linh Hồn của Giang Nguyên, hắn cũng sẽ bị hao tổn!

Nhẹ nhàng cười cười, Trương Huyền tiếp tục ngẩng đầu nhìn lại:

– Thiên Diệp Vương, không biết ta nói đúng hay không?

– Nói không sai, bất quá, ngươi cho rằng như vậy có thể đối phó ta? Ngươi nghĩ quá ngây thơ rồi…

Nguyên Thần của Thiên Diệp Vương đang muốn nói tiếp, lần nữa cảm thấy đầu tê rần, lung lay hai cái, lời nói nghẹn ở trong miệng.

Cúi đầu nhìn lại, chỉ thấy phía dưới Phùng Huân cực kỳ siêng năng đập cái ót của Giang Nguyên, tựa hồ muốn phát tiết phiền muộn bị người đánh ra.

– Ngươi…

Tức giận đến sắp bạo tạc nổ tung, đang muốn nói chuyện, chợt nghe thanh âm của Trương Huyền tiếp tục vang lên:

– Chuyện này ta đã nghĩ thông, bất quá vẫn có một việc một mực không hiểu… Chúng ta đến cùng có gì có thể đáng để Thiên Diệp Vương không tiếc hao tổn tu vi, phân liệt Nguyên Thần, cũng muốn ẩn núp tiến đến?

– Phân liệt Nguyên Thần?

Tất cả mọi người sững sờ.

– Nguyên Thần này, cũng không phải bản thân Thiên Diệp Vương, mà một phần phân liệt… Đường đường Vương giả thứ nhất của Thanh Điền nhất mạch, làm sao chỉ có loại thực lực này.

Trương Huyền cười nói.

Hắn thấy tận mắt qua Ngọc Diệp Vương Nguyên Thần xuất khiếu, uy lực vô cùng cường đại, không ai ngăn cản được.

Thiên Diệp Vương bài danh cao hơn, thực lực càng mạnh hơn nữa, làm sao có thể để toàn bộ Nguyên Thần dung hợp với Giang Nguyên?

Làm như vậy, không phải là phó thác tính mạng đến trong tay người khác sao?

Vì vậy, chỉ bằng vào hai điểm này, có thể phỏng đoán ra, Nguyên Thần này căn bản không phải là Thiên Diệp Vương, mà chỉ là tàn hồn hoặc ý niệm mà thôi.

– Một phần cũng mạnh mẽ như vậy?

Mọi người cực kỳ hoảng sợ.

Một phần nhỏ, còn bị Giang Nguyên cuốn lấy, đánh bọn hắn thiếu chút nữa toàn quân bị diệt… Vị Thiên Diệp Vương này không khỏi quá kinh khủng a.

– Ngươi thật sự rất thông minh, đã như vậy, ta danh nhân không nói chuyện mờ ám, giao đồ vật kia ra đây, ta có thể tha các ngươi…

Thấy thanh niên phía dưới ngay cả cái này cũng có thể đoán ra, Thiên Diệp Vương có chút ngoài ý muốn, sau đó cười lạnh một tiếng, đang muốn uy hiếp vài câu, lại nhoáng một cái, từ không trung rơi xuống bảy tám mét, nhịn không được quay đầu nhìn về phía Phùng Huân đang liên tục đập, nghiến răng nghiến lợi:

– Còn không ngừng tay!

– A?

Bị quát lớn, Phùng Huân sửng sốt một chút, đang muốn tiếp tục, chỉ thấy Trương Huyền lắc đầu:

– Được rồi, trước không vội động thủ, có một số việc hỏi rõ ràng lại nói!

– Vâng!

Phùng Huân nhẹ gật đầu, tràn đầy lưu luyến.

Thấy hắn dừng tay, Thiên Diệp Vương mới nhẹ nhàng thở ra, lần nữa nhìn về phía Trương Huyền:

– Đừng nói nhảm, giao địa đồ trong tay ngươi ra đây đi!

– Địa đồ?

Trương Huyền sững sờ:

– Vật kia không phải bị ngươi cướp đi sao?

Gia hỏa này, rõ ràng có thực lực đánh chết mọi người, nhưng không tiếc hao tổn Nguyên Thần lẻn vào, bản thân cũng rất kỳ quái, giờ phút này đột nhiên hỏi địa đồ, Trương Huyền càng không hiểu nổi rồi.

Cái di tích này có địa đồ, nhưng không phải ban đầu ở Độc Điện, bị gia hỏa này cướp đi sao?

Mình hao hết lực lượng lẫn vào trong đó, lại cái gì cũng không có đạt được, lúc ấy còn buồn bực thời gian rất lâu.

– Ta được chỉ là một quyển giới thiệu di tích, hơn nữa đều dùng Cổ Thần ngữ viết thành, căn bản là xem không hiểu… địa đồ chính thức ở hai nghìn năm trước bị Ngô Dương Tử cướp đi, tất nhiên giấu ở trong tay các ngươi!

Thiên Diệp Vương hừ lạnh.

– Bị Ngô Dương Tử tiền bối cướp đi?

Sửng sốt một chút, Trương Huyền như nghĩ đến cái gì, kìm lòng không được ngây ngốc một chút, sau đó ngẩng đầu:

– Ngô tiền bối bị Dị Linh tộc các ngươi bắt đi, cuối cùng tọa hóa, coi như có bảo vật gì, cũng sớm đã bị các ngươi nhận được, Phùng Huân, gia hỏa này khẳng định chưa nói thật, đánh chết mới thôi cho ta…

– Vâng!

Phùng Huân hưng phấn mà gật đầu, lần nữa vọt tới trước mặt Giang Nguyên, nắm đấm liên tục vung vẩy, hung hăng đập xuống.

Đùng đùng!

Nắm đấm vào thịt, Nguyên Thần của Thiên Diệp Vương liên tục lắc lư, tức giận sắp bạo tạc nổ tung, khóe mắt muốn nứt ra:

– Xem như ngươi lợi hại! Trương Huyền đúng không, hôm nay trước buông tha ngươi, về sau đừng để cho ta gặp được, nếu không ta sẽ xé ngươi thành muôn mảnh!

Rống xong, Thiên Diệp Vương nhoáng một cái, Nguyên Thần bỏ chạy, sau đó biến mất ở trước mặt mọi người, giống như chưa bao giờ xuất hiện qua.

Thấy hắn đào tẩu, đám người Ngô sư đang muốn đuổi theo, chỉ thấy Trương Huyền khoát tay áo.

– Không cần đuổi theo, tuy hiện tại hắn đào tẩu, Nguyên Khí tổn hao nhiều, cũng không phải chúng ta có thể chống chọi, lại nói, chúng ta còn ở trong trận pháp, khắp nơi đều là nguy hiểm, vạn nhất bị dẫn vào cạm bẫy, liền cái được không bù đắp đủ cái mất…

Gia hỏa kia biết rõ tiếp tục ở chỗ này, nhất định sẽ bị chơi chết, liều mạng hao tổn, cũng muốn thoát khỏi cơ thể Giang Nguyên, nhanh chóng đào tẩu, chỉ bằng vào phần quyết đoán này, đã biết rõ đuổi theo cũng chỉ là chịu thiệt.

– Trương sư, sao ngươi phát hiện được, Giang Nguyên này có thể là Thiên Diệp Vương ngụy trang? Chỉ bằng vào không nói lời nào… Có lẽ còn nhìn không ra a!

Biết rõ hắn nói rất có lý, đám người Ngô sư không hề đuổi theo, Hàn Hội trưởng tràn đầy kỳ quái nhìn qua.

Tuy vừa rồi Trương sư nói rất rõ ràng, Giang Nguyên một đường không nói chuyện, cũng không chủ động, nhưng hắn thủy chung cảm thấy, không có khả năng đơn giản như vậy.

– Rất đơn giản, sự tình ta giết chết Thạch Diệp Vương, chỉ có chúng ta biết, Hồng Diệp Vương lại có thể biết rõ, hơn nữa nói ra ta, nói rõ trong chúng ta tất nhiên có nội gián, tin tức bị để lộ! Hơn nữa hắn không bị trận pháp ảnh hưởng, một mực châm ngòi… Rất dễ dàng nhìn ra!

Trương Huyền gật đầu.

Giống như Hàn Hội trưởng đoán, chỉ bằng vào không nói chuyện, tự nhiên không có khả năng kết luận Giang Nguyên bị Thiên Diệp Vương đoạt xá, nhưng kết hợp Hồng Diệp Vương nói, liền rất dễ dàng xác định.

– Thì ra là thế…

Tất cả mọi người đều gật đầu, lần nữa nhìn về phía Trương Huyền, ánh mắt tràn đầy bội phục.

Chi tiết như thế, bọn hắn cũng không chú ý, vị này lại suy đoán ra nhiều như vậy, phần năng lực này, làm cho người bội phục.

– Bây giờ nên làm gì?

Ngô sư nhìn qua.

Tuy giải quyết xong Thiên Diệp Vương uy hiếp, trên thực tế mọi người vẫn còn ở trong trận pháp, không cách nào thoát thân.

– Hiện tại…

Chần chừ một chút, Trương Huyền đang muốn nói chuyện, lông mày đột nhiên nhíu lại, ho khan một tiếng:

– Khục khục, Phùng Huân, không cần đánh tiếp, Thiên Diệp Vương đã đào tẩu, đánh cũng vô ích…

Mọi người đồng loạt nhìn lại, lúc này mới phát hiện Phùng Huân vẫn nhắm cái ót của Giang Nguyên đánh, cực kỳ siêng năng, từng quyền đến thịt.

Công kích của hắn rất đúng mực, đã có thể khiến đối phương cảm thấy đau đớn, lại không bị giết chết.

– Trốn rồi? Ta còn cho rằng còn có một bộ phận ở đây, giúp đỡ Giang chiến sư khu trừ sạch sẽ…

Lúc này mới phản ứng được, Phùng Huân lúng túng vò đầu.

– Nếu như hắn đào tẩu, nhất định là dứt bỏ bộ phận Nguyên Thần dung hợp với Giang Nguyên…

Lắc đầu, Trương Huyền đi tới trước mặt Giang Nguyên, cổ tay sờ soạng một cái, sau đó lấy ra một cái hộp ngọc, ngón tay bay múa, hơn mười

cây ngân châm rơi xuống.

Bất kể nói thế nào, Giang Nguyên này chỉ là người bị hại, có thể cứu sống mà nói, tự nhiên tốt nhất.

Ngân châm được chân khí khu động, liên tục xoay tròn, một lát sau, Giang Nguyên tựa như thi thể tỉnh lại, chậm rãi mở mắt.

Ầm ầm!

Cùng thời khắc đó, khí tức trên thân bay lên, lại có thể ở trong nháy mắt đột phá Thánh Vực tam trọng đỉnh phong, đạt đến tứ trọng Nguyên Thần Cảnh!

– Bộ phận Nguyên Thần của Thiên Diệp Vương cùng hắn dung hợp, không có biện pháp đào tẩu, bị hắn thành công luyện hóa, dưới cơ duyên xảo hợp, đột phá cảnh giới, cũng coi như nhân họa đắc phúc…

Trương Huyền nhẹ nhàng cười cười.

Thiên Diệp Vương là Thánh Vực ngũ trọng Xuất Khiếu Cảnh, lưu lại Nguyên Thần, coi như là một tia, cũng cực kỳ cường đại, Giang Nguyên trong lúc vô tình cắn nuốt thứ này, tu vi tăng nhiều, cũng là sự tình trong dự liệu.

– Ta đang ở đâu? Vì sao đầu đau như vậy? Ai đánh ta…

Còn không có chú ý tới mình đã đột phá, vuốt cái ót, Giang Nguyên tỉnh lại, vẻ mặt mê mang.

– Hắn!

Tất cả mọi người đồng loạt chỉ về phía Phùng Huân.

–…

Phùng Huân.

Trương Huyền thổ lộ

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Bị đánh thảm như vậy, Giang Nguyên biết đầu sỏ gây nên, phiền muộn nghiến

răng, không có chút do dự vọt về phía Phùng Huân.

Mặc dù mọi người đều rất nguy hiểm, nhưng nếu nhịn cục tức này, đường đường

Chiến Sư, huyết tính sẽ không có, còn làm sao chiến đấu?

– Trương sư, Ngô sư… Cứu ta…

Thực lực của Giang Nguyên đột phá, đã đạt tới Nguyên Thần Cảnh, Phùng Huân tự

nhiên không phải đối thủ, bị một hồi cuồng ẩu, nhịn không được vội vàng cầu

cứu.

Đám người Ngô sư, Trương Huyền xoay người sang chỗ khác, đưa lưng về phía đối

phương, giả bộ như không nghe thấy.

– Trận pháp này hoàn toàn chính xác rất khó giải quyết!

– Đúng vậy, nếu có biện pháp thì tốt rồi…

– Hôm nay thời tiết cũng rất tốt a!

– Trời sáng khí trong, gió mát ấm áp dễ chịu…

Cứu ngươi? Nói giỡn, vừa rồi thời điểm ngươi đánh người, cao hứng như vậy, để

người ta phát tiết một chút đi! Nếu không thì không phải quá xin lỗi Giang

Nguyên rồi sao?

Đánh một lát, lúc này Giang Nguyên mới tiêu tan tức giận.

Lúc này, đầu Phùng Huân đã đầy u cục, thê thảm không nói ra lời.

Chứng kiến bộ dáng của hắn như vậy, ánh mắt Trương Huyền sáng lên, đột nhiên

nhớ ra cái gì đó:

– Đúng rồi, sao ta không nhớ ra được… Chúng ta không cách nào phá trận, có thể

để Hồng Diệp Vương giúp chúng ta phá nha…

– Giúp chúng ta phá?

Mọi người sững sờ.

– Không sai…

Trương Huyền nhẹ nhàng cười cười, cổ tay khẽ đảo, lòng bàn tay nhiều ra một

đống trận kỳ.

Lần trước Hàn Hội trưởng cùng mọi người lấy ra trận kỳ cấp bảy, đến bây giờ

còn không có sử dụng hết.

– Đi!

Một cái trận đồ hiển hiện ở trong đầu, quát khẽ một tiếng, trận kỳ thẳng tắp

bay ra ngoài.

Bây giờ hắn có được năng lực Trận Pháp Sư thất tinh đỉnh phong, tuy thực lực

không đủ, không cách nào bố trí ra trận pháp cấp bảy đỉnh phong, nhưng bố trí

ra trận pháp cấp bảy bình thường là dễ dàng.

Trận kỳ rơi xuống đất, dạo qua một vòng, bàn chân mãnh liệt đạp mạnh.

Ô…Ô…n…g!

Trận pháp khởi động, lập tức một đoàn sương trắng bao phủ đám đông ở bên

trong.

– Trương sư có ý tứ là… Chúng ta giấu ở trong trận pháp, dụ dỗ Hồng Diệp Vương

đến?

Hàn Hội trưởng mắt sáng rực lên.

Lúc trước, bọn hắn bị nhốt trong trận, thuộc về địch tối ta sáng, rất dễ dàng

bị động bị đánh, mà bây giờ bao phủ ở trong mê trận cấp bảy, đối phương không

thấy mình, thành công che giấu, coi như là Hồng Diệp Vương muốn làm gì, chỉ sợ

cũng không dễ dàng như vậy.

Thành công chuyển điều kiện bất lợi thành có lợi.

Bất quá, làm như vậy, thoạt nhìn rất đơn giản, không có bất kỳ hàm lượng kỹ

thuật, nhưng là Trận Pháp Sư thất tinh đỉnh phong, mới biết rõ độ khó trong

đó.

Ở trong trận pháp bày trận, phải rõ trận pháp chung quanh như lòng bàn tay,

thậm chí rất nhiều biến hóa cũng phải hoàn toàn biết được, nếu không, đại trận

của đối phương biến đổi, khí tràng chung quanh biến hóa, trận pháp của ngươi

sẽ tự sụp đổ, lộ ra chân tướng.

Đổi lại những người khác, coi như nghĩ đến cũng làm không được, đoán chừng

cũng chỉ có Trương sư mới có thể hoàn thành.

– Đúng…

Trương Huyền nhẹ gật đầu.

Nghe hắn xác nhận, tất cả mọi người đều hiểu được, mắt sáng rực lên, chỉ có

Phùng Huân đứng ở một bên, đầu đầy sương mù: Xem ta bị đánh thảm như vậy, lại

nghĩ đến cái này…

Trận pháp này cùng ta bị đánh có quan hệ cọng lông a? Ngươi là nghĩ ra như thế

nào? Đến cùng não tưng tưng ra sao a?

– Đã có trận pháp ngăn cách, mọi người lại không cần lo lắng bị công kích,

trước điều chỉnh thoáng một chút, khôi phục thực lực đi…

Trương Huyền bàn giao.

Từ sau khi đi vào Thiên Cung, mọi người một mực bị công kích, thể xác và tinh

thần sớm đã mệt mỏi.

– Vâng…

Mọi người nhẹ gật đầu, riêng phần mình lấy ra đan dược, Linh Thạch khôi phục

thể lực, khoanh chân ngồi dưới đất tu luyện.

Thấy tạm thời không có nguy hiểm, Trương Huyền cũng nhẹ nhàng thở ra, đang

muốn nghiệm chứng ý tưởng nào đó, liền ngửi được làn gió thơm bay tới, Lạc

Nhược Hi đi vào trước mặt, nhìn về phía hắn, ánh mắt phức tạp:

– Đa tạ!

– Không cần khách khí!

Biết rõ nàng là vì chuyện vừa rồi cảm tạ mình, Trương Huyền cười cười.

Đối phương vốn không phải Thiên Diệp Vương, chỉ nói sự thật mà thôi.

– Cảm ơn ngươi tin tưởng ta…

Lắc đầu, tựa hồ nữ hài nhớ ra cái gì đó, trên mặt có vẻ cô đơn, bất quá, rất

nhanh hễ quét là sạch, xòe bàn tay ra:

– Nếu ngươi thật muốn phá trận mà nói, ta có thể giúp ngươi!

– A? Ngươi biết trận pháp này là cái gì?

Ánh mắt Trương Huyền sáng lên.

– Ta không biết, bất quá, trận pháp này tầng tầng lớp lớp, một cái tiểu trận

nối tiếp một cái tiểu trận, vô cùng vô tận, thật muốn đi qua mà nói, sẽ rơi

vào trong tuần hoàn vô tận, vĩnh viễn không thể chạy ra… Trừ khi, nhảy ra trận

pháp!

Lạc Nhược Hi nói.

– Nhảy ra trận pháp? Làm sao nhảy ra ngoài?

Trương Huyền cười khổ.

Hắn cũng biết đạo lý này, nếu có thể nhảy ra ngoài, khẳng định sớm đã có biện

pháp, đáng tiếc, Thư Viện chỉ có thể nhìn một tiểu trận thiếu sót, không cách

nào quản lý toàn cục, cũng không biết hướng đi cùng xu thế của toàn bộ đại

trận.

– Vừa rồi chúng ta đã liên tục xông qua mấy cái, mỗi một cái đều có đường kính

vài trăm thước… Dựa theo phương vị tính toán, coi như trốn không thoát Thiên

Cung, giờ phút này tất nhiên cũng đến biên giới… Nhưng trên thực tế, coi như

chúng ta lại xông mười mấy cái tiểu viện, cũng sẽ ra không được, ngươi không

cảm thấy kỳ quái sao?

Lạc Nhược Hi nói.

– Cái này… Ý của ngươi chẳng lẽ nói trận pháp này, vô cùng có khả năng ẩn chứa

bí mật không gian?

Đồng tử của Trương Huyền co rụt lại.

Dựa theo khoảng cách suy tính, rõ ràng có thể đi ra ngoài, nhưng không cách

nào rời đi, chỉ có một khả năng… Không gian trận pháp!

– Đúng rồi, vì sao ta không nghĩ ra, bản thân Khâu Ngô Cổ Thánh liền am hiểu

không gian, nguyên nhân chính là như thế, mới có thể bố trí ra phong ấn lợi

hại như vậy… lại nói, chúng ta vừa đến liền gặp không gian trận pháp… Ta nên

nghĩ đến mới phải…

Không đợi đối phương trả lời, Trương Huyền vỗ trán một cái, bừng tỉnh đại ngộ.

Bọn hắn vừa đến liền lâm vào không gian trận pháp, dựa theo tình huống bình

thường, đi vào trận pháp này, có lẽ rất nhanh nghĩ tới phương diện không gian…

Làm sao lại không để ý đến chứ!

– Một câu điểm tỉnh người trong mộng, đa tạ Nhược Hi, thật sự là yêu ngươi

chết mất…

Trương Huyền tràn đầy hưng phấn, thoáng cái nhảy lên, hôn khuôn mặt nữ hài một

cái, cười ha ha.

– Ngươi…

Không nghĩ tới hắn sẽ làm như vậy, sự tình ra đột nhiên, Lạc Nhược Hi không

kịp tránh né, tú mục trợn tròn, khuôn mặt phấn hồng.

Gia hỏa này thoạt nhìn rất trung thực, như thế nào… Như thế nào…

– Không để ý tới ngươi nữa…

Quay người lại, đi vào trận pháp, tìm một chỗ khoanh chân ngồi xuống, lúc này

mới cảm thấy sắc mặt như phát sốt, tràn đầy nóng hổi.

– Ta…

Vừa rồi nhất thời hưng phấn, kìm lòng không được, mới làm ra cử động quá đáng,

chứng kiến nữ hài xoay người rời đi, Trương Huyền mới phản ứng tới, có chút

xấu hổ, bất quá, sờ lên bờ môi… Thơm quá.

– Nàng sẽ không giận ta chứ?

Vô luận kiếp này hay kiếp trước, đều là độc thân không có nói qua yêu đương,

đột nhiên trải qua loại sự tình này, lập tức có chút bối rối, cùng khí thế chỉ

điểm sơn hà lúc trước hoàn toàn bất đồng.

Bất quá hắn cũng biết, bây giờ không phải thời điểm cân nhắc những chuyện

này, vận chuyển tâm cảnh một lát, để bản thân khôi phục tỉnh táo, cổ tay khẽ

đảo, Thiên Nghĩ Phong Mẫu xuất hiện ở trước mắt.

Đối với không gian trận pháp, hắn hoàn toàn không biết gì cả, nhưng mà Thiên

Nghĩ Phong Mẫu, trời sinh thì có loại năng lực này, có lẽ tìm được đường ra,

dẫn nhóm người mình chạy đi.

Nói tình huống trước mắt cho Phong Mẫu một lần.

Phong Mẫu nhẹ gật đầu, nằm rạp trên mặt đất, ngửi ngửi.

Thiên Nghĩ Phong Mẫu, chỉ là trời sinh có được năng lực bố trí không gian, là

một loại bản năng, nhưng mà đối với Không Gian Pháp Tắc, lại không lý giải.

Cái này rất giống ong mật xây tổ, có thể hoàn mỹ làm ra tổ hình sáu mạnh, ngay

cả kiến trúc sư cũng làm không được… nhưng cũng không thể nói, ong mật tinh

thông công trình bằng gỗ, kiến trúc cơ học, là một học bá a!

Ở trên mặt đất ngửi chốc lát, Thiên Nghĩ Phong Hậu đứng lên.

– Chủ nhân, đó là một không gian gấp, ta có thể mang ngài đi ra…

– Thật tốt quá…

Thấy nó quả nhiên có thể tìm được, ánh mắt Trương Huyền tỏa ánh sáng, vội vàng

xoay người lại, truyền tin đám người Ngô sư.

Lần này, dùng chính là truyền âm.

Rất nhanh, mọi người liền tập hợp.

Tuy thời gian nghỉ ngơi không dài, nhưng mà tất cả mọi người thân kinh bách

chiến, đã khôi phục hơn phân nửa thực lực.

– Tất cả mọi người đi theo đằng sau Phong Mẫu, không nên tụt lại phía sau…

Dặn dò một tiếng, lúc này Trương Huyền mới đi vào trước mặt Lạc Nhược Hi, thấy

nữ hài cũng không có vẻ tức giận, mới nhẹ nhàng thở ra:

– Chúng ta cũng đi a!

Nói xong nắm bàn tay nữ hài.

– Ngươi…

Vùng vẫy một cái, phát hiện hắn càng nắm càng chặt, nữ hài nhịn không được

nhíu mày.

Cho chút màu sắc liền mở phòng nhuộm, càng ngày càng quá đáng có phải không?

Đang muốn rút về, thuận tiện giáo huấn một chút, chợt nghe thanh âm của thanh

niên đối diện chậm rãi vang lên.

– Huyễn Vũ sơn mạch, lần đầu tiên nhìn thấy ngươi, yên tĩnh hờ hững, đứng ở

trước thác nước, cùng hoàn cảnh chung quanh hòa vào một thể, giống như phó du

mặc họa, ta biết ngay nhân sinh của ta đã có mục tiêu!

– Chứng kiến ngươi bị rất nhiều Linh Thú vây công, nhịn không được xuất thủ,

về sau trong sơn động, Linh Hồn bị cắn trả, là ngươi xuất thủ cứu ta. Đợi ta

tỉnh lại, ngươi đã rời đi… Ta không biết tên của ngươi, cũng không biết ngươi

là ai, cho rằng kiếp này không cách nào nhìn thấy, buồn vô cớ như mất, giống

như đã mất đi bảo bối quan trọng nhất của sinh mệnh.

– Về sau ở Danh Sư Học Viện, lần nữa thấy được ngươi, kích động đến muốn nổ

tung, cảm thấy nhất định phải hỏi tên của ngươi, biết rõ ngươi là ai…

Nhớ lại kinh nghiệm cùng nữ hài này, trên mặt Trương Huyền lộ ra nụ cười ngọt

ngào.

Trùng sinh gặp qua nhiều nữ tử như vậy, có uyển chuyển hàm xúc, có ôn nhu, có

khí phách, có y như chim non nép vào người, có yêu thương nhung nhớ hắn… Nhưng

mà chẳng biết tại sao, đối với nữ tử trước mắt này, có động tâm cùng tưởng

niệm.

Vì vậy, không muốn bỏ qua!

– Chúng ta cùng đi Phong Thánh đài, mặc dù ở chỗ đó nhìn thấy Khổng Sư ý niệm,

nhận được hắn lưu lại thư tịch… Thế nhưng để cho ta vui vẻ nhất là trên đường

đi có thể cùng ngươi ở chung một chỗ, mỗi ngày tu luyện xong, có thể chứng

kiến ngươi ngồi ở cách đó không xa, an tĩnh như vậy, lặng im như vẽ, giúp ta

nói chuyện phiếm, giúp ta cùng nhau nghiên cứu thiếu thốn cùng ưu điểm của

công pháp… Nói thật, ta rất muốn để cho thời gian khi đó vĩnh cửu dừng lại, cứ

như vậy một mực ở trước mắt…

– Ngươi nói muốn cùng đi di tích, ngươi biết ta cao hứng bao nhiêu không? Tất

cả mọi người nói nơi đây cực kỳ nguy hiểm, có đi không về, nhưng mà ta lại cảm

thấy, có thể cùng ngươi ở chung một chỗ, lại nguy hiểm cũng đáng giá…

– Lúc này mới biết nội tâm của mình, là thật muốn cùng ngươi ở chung một chỗ,

vĩnh viễn chung một chỗ, dù bỏ mình, cũng sẽ không hối hận!

Nhìn về phía nữ hài, trong ánh mắt của Trương Huyền toát ra vẻ kiên định.

– Nhược Hi, cho phép ta một mực nắm tay ngươi, chậm rãi đi hết cuộc đời, được

không?

Ngươi là người tốt!

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Tuy không biết lai lịch chính thức của nữ hài, đối phương cũng chưa từng nói qua, nhưng mà trùng sinh đến nay, trên đường đi gặp qua nhiều như vậy… Hắn đối với nữ hài trước mắt này, có loại cảm giác đặc thù, không muốn bởi vì thẹn thùng mà mất đi cơ hội.

Huống chi, hắn cũng không thẹn thùng nha.

– Ta…

Không nghĩ tới hắn lại đột nhiên nói ra những lời này, Lạc Nhược Hi khẩn trương lên:

– Ta, ta sẽ cân nhắc…

– Ngươi cân nhắc đi, dù sao ta sẽ không buông tay…

Nắm bàn tay đối phương, tựa như nắm một bảo vật không muốn mất đi, Trương Huyền nhẹ nhàng cười cười.

Không nghĩ tới tên này nói như vậy, mình không đáp ứng, liền không buông tay, sắc mặt Lạc Nhược Hi xấu hổ thấu hồng, muốn thu tay về, lại phát hiện đối phương nắm chặc hơn:

– Ngươi… Buông tay!

– Không buông, vừa buông ra, ngươi liền không để ý tới ta…

Ánh mắt Trương Huyền kiên định.

– Ta để ý ngươi còn không được sao? Buông tay…

Lạc Nhược Hi nhìn quanh trái phải một vòng, phát hiện rất nhiều Danh Sư đã theo Thiên Nghĩ Phong Mẫu rời đi, xung quanh là sương mù, chỉ có hai người, vẫn cảm thấy sắc mặt nóng hổi, không dám ngẩng đầu.

– Không buông!

Trương Huyền lắc đầu.

– Ngươi là… Người tốt.

Chứng kiến chân thành trong mắt đối phương, không dung dao động, trong lòng nữ hài đột nhiên ấm áp.

– Ta không phải người tốt, là bại hoại, đại bại hoại!

Trương Huyền vội vàng lắc đầu.

Hắn không muốn thẻ người tốt a.

– PHỤT!

Lạc Nhược Hi cười ra tiếng, vẻ lúng túng lập tức biến mất.

Gia hỏa này thật là, người khác thổ lộ, đều hy vọng biểu hiện mình thật giỏi, là một người tốt, gia hỏa này thì ngược lại, nói thẳng mình là đại bại hoại…

Nào có thổ lộ như vậy a?

Thật khờ!

– Ngươi buông ra!

Lạc Nhược Hi lắc đầu, tiếp tục nói.

– Không buông, đánh chết cũng không buông!

Trương Huyền lắc đầu:

– Trừ khi ngươi đáp ứng ta!

– Ngươi… sao ngươi vô lại như vậy…

Lạc Nhược Hi lắc đầu.

– Ta chính là vô lại! Mặc kệ ngươi nói như thế nào, không đáp ứng ta, ta sẽ không buông tay!

Trương Huyền nói.

Hắn có thể thấy được nữ hài cũng không chán ghét mình, đã như vậy, liền nhất cỗ tác khí, nếu không, thật muốn bỏ qua, không biết cần tiêu phí bao nhiêu thời gian.

– Ngươi…

Không nghĩ tới tên này xấu như thế, Lạc Nhược Hi dở khóc dở cười, không biết nghĩ tới điều gì, trên mặt lộ ra một tia ảm đạm:

– Kỳ thật, ta, ta cũng không chán ghét ngươi, chỉ là… Ta có nỗi khổ tâm, ngươi lựa chọn ta, có khả năng vất vả nỗ lực, nhưng không nhất định có kết quả… Còn nguyện ý sao?

– Nguyện ý!

Trương Huyền nhẹ gật đầu:

– Ta biết rõ ngươi một mực không nói ra thân phận, cũng không có chính thức triển lộ qua thực lực, tất nhiên có nguyên nhân của mình, ta sẽ

không đi truy vấn… Bất quá, xin ngươi tin tưởng ta, thật sự có người ngăn trở, cho dù là ông trời, ta cũng sẽ cứng rắn đánh nát!

Vô luận kiếp trước kiếp này, nếu như đã làm ra lựa chọn, liền sẽ không hối hận, đây chính là tín ngưỡng của Trương Huyền hắn, hoặc là không làm, nếu như muốn làm, thì nhất định phải làm được tốt nhất.

Trăm chết không hối hận!

Nguyên nhân chính là như thế, mới ở không đến một năm, từ một lão sư bình thường của Thiên Huyền Vương quốc, biến thành Danh Sư lục tinh đỉnh phong, Danh Sư học viện Viện trưởng như bây giờ.

Được vô số người tôn kính sùng bái.

– Ngươi…

Nghe được đối phương không có chút dao động, thậm chí mang theo kiên quyết, hốc mắt của Lạc Nhược Hi đỏ bừng, trong lòng sinh ra một tia ngọt ngào, dừng lại một lát, cuối cùng nhẹ gật đầu.

– Tốt! Ta nguyện ý cùng ngươi đi hết cuộc đời…

Con đường phía trước không biết sẽ như thế nào?

Tất cả đều là bụi gai thì như thế nào?

Có ngươi tương bồi… Đã đủ rồi!

Dù bỏ mình, dù không có kết quả, ít nhất cùng ngươi tay nắm tay đối mặt.

– Thật?

Nghe nàng đồng ý, Trương Huyền sửng sốt một chút, thiếu chút nữa không kịp phản ứng, hưng phấn nhảy lên, một tay ôm lấy nữ hài vào trong ngực, tại chỗ xoay hai vòng.

– Thật!

Không nghĩ tới hắn có tính trẻ con như thế, nữ hài cười cười.

Buông ra khúc mắc, đã không có gì băn khoăn.

Đối phương nói lần đầu tiên gặp nàng, liền thích, nàng lần đầu tiên nhìn thấy đối phương, không phải là không có loại cảm giác đặc thù.

Những Linh Thú kia báo ân, kết quả lại bị hắn coi thành vây giết, rõ ràng thực lực không được tốt lắm, nhưng vẫn xông tới, cứng rắn dắt lấy mình đào tẩu, ngốc có chút đáng yêu.

Sau đó trải qua rất nhiều sự tình, nhất là đi Phong Thánh đài, những người khác không tìm, hết lần này tới lần khác tìm hắn, trong lòng không phải là khát vọng…

Hiện tại, nên nói đã nói hết, cả người nhẹ nhõm, trong lòng tràn đầy vui mừng.

– Chúng ta đi thôi, nếu ngươi không đi liền không còn kịp rồi…

Buông nữ hài ra, Trương Huyền cười cười.

Thiên Nghĩ Phong Mẫu đã tìm được lối ra, đã dẫn mọi người rời đi, bọn hắn tiếp tục ở đây mà nói, đoán chừng thật sẽ bị nhốt, rút cuộc ra không được.

– Ân!

Lạc Nhược Hi nhẹ gật đầu.

Trương Huyền cũng không ngừng nghỉ, nắm tay nữ hài, đi nhanh về phía trước.

Đây là trận pháp hắn bố trí, mọi người đi địa phương nào, hắn nhìn thấy rõ ràng, tại nguyên chỗ vòng vài vòng, một đồ vật tựa như đại môn xuất hiện.

Đúng là Phong Mẫu tìm kiếm được, hơn nữa xé rách không gian đi ra.

Hai người thẳng tắp chui vào.

Vù vù!

Sau một khắc, đi vào trước mặt một thác nước, vội vàng nhìn lại phía sau, chỉ thấy Hắc Yên Trần Sa nồng đậm bốc lên không thôi, vậy mà lần nữa về tới trước Thiên Cung.

– Quả nhiên có thể trốn ra…

Ánh mắt Trương Huyền sáng lên.

Lúc trước tuy đoán được, trong lòng còn không dám chắc chắn trăm phần trăm, chính thức đi ra, trong lòng mới thở dài một hơi.

Trận pháp trong Thiên Cung kia thật sự quá cường đại, cường đại đến ngay cả hắn cũng không biết làm thế nào.

– Thiên Cung kia, lại không phải chân thật…

– Phải, vì sao vừa rồi không có phát hiện?

…

Thanh âm kinh ngạc của đám người Ngô sư vang lên.

Bọn hắn đi ra sớm hơn hai người Trương Huyền, từng cái nhìn về phía trước, trợn mắt há hốc mồm.

Nghe được lời của bọn hắn, Trương Huyền ngẩng đầu nhìn sang, vừa xem xét, cũng kìm lòng không được ngốc tại chỗ.

Lúc trước, Thiên Cung mà bọn hắn bị nhốt, giờ phút này như trước lơ lửng ở cách đó không xa, bất quá, cùng lúc trước thấy không giống, lúc này treo ở trên thác nước, giống như bức tranh.

– Đây là… Một bức tranh? Vừa rồi chúng ta ở trong tranh?

Miệng há to, Trương Huyền có chút nói không ra lời.

Thiên Cung kia, lại có thể cùng thác nước kết nối chung một chỗ, là một bức thủy đồ.

– Truyền thuyết, Thư Họa Sư tu luyện tới cảnh giới cao nhất, có thể ở trong tranh diễn sinh thế giới, thậm chí sinh linh trong đó có thể phồn diễn sinh sống, giống như nhân loại, trải qua cuộc sống an nhàn… Vốn tưởng rằng là giả, không nghĩ tới, thật sự có loại sự tình này…

Hàn Hội trưởng nuốt một ngụm nước miếng.

– Đúng vậy, không phải tự mình trải qua, tận mắt nhìn thấy, là không thể tin được…

Yết hầu của Ngô sư cũng phát khô.

Bọn hắn thân là Trận Pháp Sư thất tinh, Danh Sư thất tinh, tuyệt đối coi như kiến thức rộng rãi, nhưng ở trước mặt bức tranh này, lại như học sinh tiểu học chưa thấy qua việc đời.

– Mau nhìn, kia có phải Hồng Diệp Vương hay không?

Đột nhiên, trong đám người không biết ai hô lên.

Trương Huyền vội vàng nhìn lại, sau đó chứng kiến một Dị Linh tộc cao lớn, khoanh chân ngồi ở trên cột đá, hai mắt nhắm nghiền, tựa hồ đang tìm tòi cái gì.

– Chúng ta bố trí mê trận, che chắn tầm mắt cùng thần thức của hắn, hiện tại hắn cũng không biết chúng ta đã trốn ra rồi…

Chứng kiến đối phương ngồi ở phía trên không động, cũng không có ý tứ nhìn qua, Trương Huyền lập tức hiểu được.

Thiên Cung này, bên trong ít nhất đạt tới trận pháp cấp tám, coi như đối phương luyện hóa, lấy thực lực nửa bước Xuất Khiếu Cảnh, muốn khu động cũng rất khó.

Nguyên nhân chính là như thế, hắn muốn chính thức xuất thủ chém giết mọi người, khẳng định còn làm không được, lúc này mới cố ý dụ dỗ bọn hắn tự giết lẫn nhau.

– Hiện tại hắn không có phát hiện chúng ta, mọi người trước tìm một chỗ ẩn núp đi, ta đi tới nhìn xem, có thể tìm cơ hội hay không giết hắn hay không…

Trương Huyền nói.

– Giết hắn? Trương sư, ta đi với ngươi!

Ngô sư cùng Hàn Hội trưởng tiến về phía trước một bước.

Thực lực của hai người bọn họ mạnh nhất, cũng cùng Hồng Diệp Vương này tiếp cận nhất, nếu quả thật muốn động thủ, ở trong những người còn lại, khả năng cũng chỉ có hai người này khả năng lớn nhất.

– Không cần, các ngươi đi qua mà nói, sẽ chỉ càng thêm phiền toái… Ta có biện pháp, nếu như thật sự không kiên trì nổi, các ngươi tới là được!

Suy tư thoáng một chút, Trương Huyền nói.

Thực lực của Hồng Diệp Vương, khẳng định còn muốn đáng sợ hơn Ngọc Diệp Vương, thật muốn hết toàn lực, coi như Ngô sư cùng Hàn Hội trưởng cường đại, cũng không phải đối thủ, để bọn hắn lâm vào trong đó, còn không bằng để cho mình tới… Ít nhất tính nguy hiểm không có lớn như vậy, cũng càng thêm linh hoạt.

– Tốt!

Biết rõ vị trước mắt này cơ biến vượt trội, nếu như dám nói như vậy, nhất định là đã có phương pháp, chần chừ một chút, hai người đồng thời

nhẹ gật đầu.

– Cẩn thận!

Lạc Nhược Hi cũng dặn dò một tiếng.

Trương Huyền nhẹ nhàng cười cười, lại lệnh Thiên Nghĩ Phong Mẫu che giấu mọi người, lúc này mới nhẹ nhàng cười cười, thân thể nhoáng một cái, cốt cách toàn thân xoẹt zoẹt~! Xoẹt zoẹt~! rung động, lần nữa biến thành bộ dáng của Tử Diệp Vương.

Sự tình mình ngụy trang Tử Diệp Vương, chơi đùa Thạch Diệp Vương Ngọc Diệp Vương tự giết lẫn nhau, Phùng Huân cũng không hiểu rõ tình hình, bởi vậy… Giang Nguyên cũng không biết được, Hồng Diệp Vương càng không biết.

Giờ phút này, ngụy trang thành hắn tới đây, thích hợp nhất rồi.

Vù vù!

Cấp tốc phi hành, rất nhanh đi vào bên cạnh cột đá của Hồng Diệp Vương, Minh Lý Chi Nhãn nhúc nhích, lặng lẽ nhìn sang.

Giống nhau suy đoán, nơi này đúng là hạch tâm của Thiên Cung, khống chế nơi đây, có thể khống chế toàn bộ trận pháp.

– Tử Diệp Vương? Tại sao ngươi lại ở chỗ này?

Đang lặng lẽ quan sát, chợt nghe thanh âm của Hồng Diệp Vương vang lên.

– Bẩm báo Hồng Diệp Vương, Thanh Điền Hoàng phái ta đi Độc Điện, ta được đến một manh mối, vì phòng ngừa đánh rắn động cỏ, đành phải mai danh ẩn tích, trải qua một đoạn thời gian điều tra cẩn thận, cuối cùng đã có thu hoạch, lúc này mới vội vàng chạy tới!

Trương Huyền nói.

– Manh mối? Manh mối gì?

Hồng Diệp Vương nhíu mày.

Mọi người bị nhốt ở trong trận pháp, tuy dùng một mê trận cấp bảy ẩn tàng mình, nhưng ở hắn xem ra, nhất định là không cách nào trốn, bởi vậy không có hoài nghi vị Tử Diệp Vương trước mắt này là giả.

– Về địa đồ…

Trương Huyền nhìn quanh trái phải một vòng, giảm thấp thanh âm xuống.

– Địa đồ?

Đồng tử co rụt lại, Hồng Diệp Vương vội vàng đứng dậy:

– Ở đâu?

– Trước đừng có gấp, hãy nghe ta nói hết, căn cứ tin tức ta biết được, Thiên Diệp Vương từ trong Độc Điện lấy được, chỉ là một giới thiệu, không phải địa đồ hoàn chỉnh, mà hoàn chỉnh từ lúc hơn hai nghìn năm trước, đã bị Ngô Dương Tử cầm đi…

Trương Huyền nói.

– Ngươi nói không sai, chuyện này Thiên Diệp Vương đã từ trong miệng đám người Chương Dẫn Khâu biết đến!

Thấy hắn nói cùng tin tức mình biết giống như đúc, Hồng Diệp Vương gật đầu.

– Chương Dẫn Khâu? Danh Sư học viện lão Viện trưởng kia… còn chưa có chết?

Trong lòng Trương Huyền chấn động, nhưng trên mặt không có biểu hiện, mà hơi kỳ quái nhìn qua.

– Đương nhiên không chết, gia hỏa này cùng Thiên Diệp Vương đều bị vây ở chỗ sâu nhất trong di tích, vào không được ra không được, không có địa đồ, chỉ có thể một mực dừng lại ở trong đó…

Hồng Diệp Vương lắc đầu.

– Thiên Diệp Vương cũng bị vây? Vậy… lúc trước ở Độc Điện, không phải hắn…

Trương Huyền sững sờ.

Vị Thiên Diệp Vương này ở đoạn thời gian trước còn đi Độc Điện, thậm chí ở hơn 10 phút trước cũng gặp… Làm sao bị nhốt trong đó, vào không được, ra không được?

– Biết rõ nơi đây nguy hiểm, hai năm trước, trước lúc Thiên Diệp Vương đi vào, liền lưu lại một đạo ý niệm ở bên ngoài, một là bảo vệ tính mạng, hai là có thể truyền tin tức… Hiện tại chúng ta biết rõ tin tức, đều là hắn từ bên trong truyền tới!

Hồng Diệp Vương nói.

Hồng Diệp Vương thổ huyết

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

– Thì ra là thế…

Nghe được giải thích, Trương Huyền bừng tỉnh đại ngộ.

Khó trách!

Lúc trước, hắn liền suy đoán, Thiên Diệp Vương bám vào trong cơ thể Giang Nguyên thực lực quá thấp, nguyên lai chân thân của gia hỏa này bị nhốt ở chỗ sâu nhất của di tích, làm những sự tình này, chỉ là một đạo ý niệm.

– Tuy Nguyên Thần có thể một mình sống sót, nhưng đây là một đạo ý niệm, không có khả năng vĩnh cửu tồn tại… Đoán chừng lúc ấy thời điểm chúng ta bắt lấy Thổ Diệp Vương, gia hỏa này cũng ở đó, chỉ là chúng ta không có phát hiện mà thôi…

Trong lòng khẽ động, nghĩ đến một loại khả năng.

Nguyên Thần là có thể một mình còn sống, nhưng một đạo ý niệm sẽ không có năng lực cường đại như vậy.

Thiên Diệp Vương này vô cùng có khả năng giấu ở trên thân Thổ Diệp Vương lẫn vào Tĩnh Viễn Thành Độc Điện.

Chẳng qua khi ấy không nghĩ tới chuyện này, nên không phát hiện cái gì.

Về sau gia hỏa này phát hiện mình chỉ nhận được một cái giới thiệu, không phải là địa đồ, chẳng biết lúc nào tiềm nhập trong cơ thể Giang Nguyên, ngụy trang đi theo sau lưng nhóm người mình.

Hy vọng từ trên người bọn họ biết rõ bí mật địa đồ.

Nếu như không phải nguyên nhân này, khẳng định đã sớm xuất thủ giết bọn chúng.

– Ngươi biết tin tức địa đồ, thứ này đến cùng ở đâu?

Thấy hắn trầm tư, Hồng Diệp Vương không nghi ngờ gì, nhịn không được hỏi.

– Địa đồ có lẽ ở trong tay gia hỏa gọi là Trương Huyền!

Trương Huyền nhẹ gật đầu.

– Trương Huyền?

Hồng Diệp Vương lắc đầu:

– Đoạn đường này Thiên Diệp Vương cẩn thận quan sát, tuy gia hỏa này có rất nhiều thủ đoạn, cũng có không ít ý tưởng xuất kỳ bất ý, nhưng có lẽ không biết tin tức địa đồ, nếu biết rõ, sẽ không bị nhốt ở trong Thiên Cung, đến bây giờ còn không ra được!

Trương Huyền kia, tuy thoạt nhìn rất lợi hại, trên thực tế chỉ là một ít tiểu thông minh, tiểu kỹ xảo mà thôi, hắn là không có địa đồ.

Nếu không, căn bản không cần trải qua nhiều nguy hiểm như vậy, đã sớm trực tiếp đi vào chỗ sâu trong di tích rồi.

– Thật sự là hắn không biết tin tức địa đồ, nhưng mà địa đồ lại thật ở trong tay hắn!

Trương Huyền gật đầu.

– A?

Hồng Diệp Vương không hiểu.

– Gia hỏa này đã nhận được Ngô Dương Tử truyền thừa, trong đó có địa đồ, nhưng hắn không được giới thiệu mà Thiên Diệp Vương cướp đi dùng Cổ Thần ngữ ghi lại di tích… Vì vậy, căn bản xem không hiểu, vốn không rõ ràng lắm địa đồ này cùng di tích có quan hệ ra sao, tự nhiên không có lấy ra!

Trương Huyền giải thích nói.

– Cái này…

Hồng Diệp Vương sững sờ.

Điểm ấy ngược lại là hắn không nghĩ tới.

– Tin tức này ngươi từ đâu lấy được?

Dừng lại một chút, Hồng Diệp Vương vội nói.

– Những ngày này, ta lẫn vào nhân loại, chuyên môn đi Hồng Viễn Danh Sư Học Viện, chuyện này nghe ngóng rất rõ ràng, tuyệt không sai được!

Trương Huyền nói.

– Nếu như vậy, ngược lại là thật sự có khả năng…

Ánh mắt Hồng Diệp Vương tỏa ánh sáng:

– Nếu như tin tức này là thật, chờ đi ra ngoài, ta sẽ báo cáo Thanh Điền Hoàng, cho ngươi ngợi khen! Tốt rồi, ngươi trước chờ ở đây, ta phá vỡ trận pháp do gia hỏa này bố trí, bắt ra…

– Trước không vội… mặc dù ta biết địa đồ có thể sẽ ở trong tay Trương Huyền, nhưng mà hắn để ở nơi đâu, có mang ở trên thân thể hay không lại không xác định, dù sao nơi đây nguy hiểm, hắn lại là Danh Sư Học Viện Viện trưởng, một cái địa đồ nghiên cứu không hiểu, lưu lại Học Viện cũng rất bình thường…

Vội vàng ngăn cử động của hắn, Trương Huyền tiếp tục mở miệng.

– Hả?

Hồng Diệp Vương ngẩn người.

Đối phương nói không sai, nếu như không biết địa đồ này cùng di tích có quan hệ, biết rõ đi vào di tích cửu tử nhất sinh, vô cùng có khả năng sẽ lưu lại Học Viện, thật như vậy thì phiền toái.

– Ta xem không bằng như thế này, không phải Thiên Diệp Vương đã nhận được giới thiệu di tích dùng Cổ Thần ngữ ghi lại sao? Không bằng chúng ta lấy ra, coi đây là mồi nhử, dụ dỗ đi ra…

Trương Huyền nói.

– Dụ dỗ đi ra? Làm như thế nào?

Hồng Diệp Vương nhíu mày.

Nếu có thể làm được, lúc trước bọn hắn khẳng định liền làm, cũng không chờ tới bây giờ.

– Thánh Nhân quý tộc, có thể thông qua đặc tính huyết mạch, tìm được thân nhân cốt nhục thất lạc nhiều năm, hai thứ này nếu như đều là Cổ Thần ngữ viết, hoàn toàn có thể lợi dụng tính chung, lẫn nhau hấp dẫn… Những ngày này ta ở Danh Sư Học Viện, đã học được loại phương pháp kia, chỉ cần ngươi cho ta bản giới thiệu di tích, ta có thể cam đoan, tìm ra vị trí cụ thể của địa đồ…

Trương Huyền gật đầu nói.

– Sự tình Thánh Nhân quý tộc, ta nghe nói qua… Nếu quả thật có loại bí pháp này, liền thật tốt quá…

Hồng Diệp Vương nhẹ gật đầu, cổ tay khẽ đảo, lấy ra một cái hộp ngọc:

– Đây là bản di tích kia, Thiên Diệp Vương trước thả ở chỗ của ta!

Thiên Diệp Vương chui vào trong cơ thể Giang Nguyên, tự nhiên không có khả năng đặt thứ này ở trên người mình, nên để lại cho hắn.

– Tốt!

Trương Huyền đưa tay tiếp nhận hộp ngọc, nhẹ nhàng mở ra, cúi đầu nhìn lại, ánh mắt kìm lòng không được phát sáng.

Bên trong có một quyển sách, thoạt nhìn cũ kỹ không chịu nổi, cùng địa đồ lúc trước từ trong tay Ngô Dương Tử lấy được kia, bộ dáng cực kỳ tương tự, hẳn là xuất xứ giống nhau.

Ngón tay nhẹ nhàng đụng một cái, trong đầu lập tức nhiều hơn vô số tri thức.

Văn tự cùng trên bản đồ viết, quả nhiên giống nhau, tối nghĩa khó hiểu, khiến người ta nhìn không ra rút cuộc là cái gì.

– Cẩn thận nghiên cứu mà nói, có lẽ có thể nghiên cứu ra một ít nội dung…

Đây là một quyển sách, phía trên có giới thiệu thiếu sót, chỉ cần nghiên cứu mà nói, có lẽ có thể hiểu rõ một ít nội dung, bất quá… Hắn biết lúc này không phải là thời điểm nghiên cứu.

Tiện tay khép hộp ngọc lại, lần nữa nhìn qua:

– Là như vậy, thi triển bí pháp này, cần bố trí một đại trận thất tinh đỉnh phong, ngươi cũng biết, ta lý giải trận pháp xa xa không bằng ngươi, một lát nữa chỉ sợ còn phải phiền toái ngươi hỗ trợ…

– Bố trí đại trận?

Hồng Diệp Vương nhẹ gật đầu.

Hắn có thể khống chế trận pháp trong Thiên Cung, đủ để nói rõ nghiên cứu trận pháp cực kỳ cường đại.

– Ân, ta sẽ nói cho ngươi phương vị trận pháp, hiện tại liền bắt đầu bố trí…

Trương Huyền nhẹ gật đầu, cổ tay khẽ đảo, lấy ra một đống trận kỳ cấp bảy.

– Tốt!

Hồng Diệp Vương nhẹ gật đầu, tiếp nhận trận kỳ.

– Bên trái ba mươi mét, vị trí Giáp Hư. Phía bên phải hai mươi bảy mét, vị trí Hàn Cốc…

Trương Huyền mở miệng.

Hắn nói đều là danh từ trong trận pháp cấp bảy, đại biểu vị trí chính xác, chỉ cần học qua trận pháp đều biết được.

Nghe hắn nói ra từng phương vị cụ thể, Hồng Diệp Vương tán thưởng một tiếng, chân khí trong cơ thể sôi trào, từng cây trận kỳ bay ra.

– Không đúng a, sao cảm giác trận pháp này như cái sát trận thế nhỉ?

Bố trí một lát, Hồng Diệp Vương nhíu mày, như phát hiện cái gì.

Bản thân hắn đối với trận pháp có hiểu rõ rất sâu, Tử Diệp Vương nói những phương vị này, mặc dù chưa bao giờ thấy qua, nhưng hạch tâm nhìn lên như là một sát trận.

Không phải muốn bố trí một trận pháp tìm kiếm địa đồ sao?

Chơi đùa ra cái sát trận làm gì?

Trong nháy mắt, Hồng Diệp Vương tràn đầy nghi hoặc.

– Sát trận? Hồng Diệp Vương quá lo lắng, bất quá, trận pháp này hoàn toàn chính xác có chút giống sát trận, nhưng một khi vận chuyển, ngươi sẽ phát hiện bất đồng…

Trương Huyền cười cười, vẻ mặt thành khẩn.

– Bất đồng? Ta cho rằng chính là sát trận, ba vị trí trận kỳ kia có thể dẫn động Thiên Cương, mấy vị trí này, có thể dẫn động Địa Sát, nếu như bị nhốt ở trong đó, chỉ sợ coi như là nửa bước Xuất Khiếu, cũng khó may mắn thoát khỏi…

Hồng Diệp Vương nhíu mày.

– Mấy vị trí này từ bên trên nhìn, hoàn toàn chính xác giống như sát trận, nhưng từ phía dưới nhìn, liền không giống… Không tin ngươi tới đây!

Trương Huyền cười cười, thân thể nhoáng một cái, đi vào trung tâm trận kỳ:

– Ngươi tới đây nhìn…

– Ân!

Tuy Hồng Diệp Vương kỳ quái, nhưng vẫn gật đầu, theo sát sau lưng đối phương, đi vào vị trí hắn nói.

Dù sao đối phương cũng ở đây, hơn nữa trận pháp còn kém một chút không hoàn thành, không có khả năng khởi động.

– Ngươi đứng ở chỗ này đừng nhúc nhích, nhìn về hướng kia… Ai, đúng rồi, đừng nhúc nhích, ta động trận kỳ một chút ngươi liền rõ huyền bí của trận pháp này rồi…

Thấy hắn đứng vững, thân thể Trương Huyền nhoáng một cái, bay lên, bay tới biên giới lớn tiếng la lên:

– Ngàn vạn lần đừng nhúc nhích, khẽ động liền thấy không rõ lắm, đúng, chính là chỗ đó…

Lời còn chưa nói hết, lòng bàn tay nhiều ra mấy cây trận kỳ, thẳng tắp bắn ra ngoài.

– Ngươi đây là… Bách Kỳ Định Hư? Ngươi không phải Tử Diệp Vương… Ngươi rút cuộc là ai?

Mới vừa đứng vững, Hồng Diệp Vương chờ đối phương lắc lư trận kỳ nhìn rõ ràng kết cấu trận pháp, trận kỳ trong lòng bàn tay của gia hỏa kia kích xạ ra, đồng tử đột nhiên co rút lại, chân khí trong cơ thể lập tức cuồng bạo phun ra.

Tựa như bạo tạc nổ tung.

Bách Kỳ Định Hư là thủ đoạn Trận Pháp Sư thất tinh mới có thể thi triển, có thể khiến trận pháp hình thành rất nhanh, không chậm trễ chiến đấu… Tử Diệp Vương không am hiểu trận pháp, lúc nào có thể bày trận nhanh như vậy rồi hả?

Rất rõ ràng, gia hỏa này là giả!

Sưu sưu sưu sưu!

Chân khí trào ra, đang định bay lên, chém giết gia hỏa giả mạo kia, chỉ thấy bàn chân hắn nhẹ nhàng đạp một cái.

Ầm ầm!

Trận pháp vừa rồi bố trí khởi động, vô số Kiếm Khí huy hoàng thẳng tắp bắn tới.

– Ngươi…

Đồng tử co rút lại, Hồng Diệp Vương thiếu chút nữa bị dọa ngất đi.

Mặc dù hắn là Trận Pháp Sư thất tinh đỉnh phong, cũng có thể thi triển ra Bách Kỳ Định Hư… Nhưng giống như đối phương, bàn chân đạp một cái, trận pháp liền khởi động… Là vô luận như thế nào cũng làm không được.

Lúc trước hắn dám tiến vào trận pháp, cũng chính là cảm thấy, không ai có thể khởi động trận pháp rất nhanh, cho dù có nguy hiểm, cũng có thể ở trong thời gian ngắn nhất chạy ra…

Nằm mơ cũng không nghĩ đến, gia hỏa này không chỉ có thể thi triển Bách Kỳ Định Hư, còn có thể khởi động trận pháp nhanh như vậy, để cho hắn thời gian đào tẩu cũng không có!

Bành!

Còn không kịp phản ứng, ngực của Hồng Diệp Vương đã bị một đạo kiếm khí đâm thủng, máu tươi cuồn cuộn chảy ra.

Tuy ở dưới nguy cơ tránh thoát chỗ hiểm, như trước để cho hắn chật vật không chịu nổi, không còn bộ dáng trêu tức mọi người như lúc trước.

– Ngươi rút cuộc là ai?

Hàm răng cắn chặt, điên cuồng gào rú.

Đường đường Thanh Điền nhất mạch thập đại Vương giả, cường giả siêu cấp xếp hạng thứ hai, bị người ở trước mặt trêu đùa hí lộng, hơn nữa vây khốn vào trận pháp, Hồng Diệp Vương tức giận sắp bạo tạc nổ tung.

– Ngại ngùng, đúng là người ngươi muốn giết chết kia…

Trương Huyền cười cười, khôi phục dung mạo của mình.

– Ngươi… Là Trương Huyền? Ngươi làm sao có thể ngụy trang thành Tử Diệp Vương, để cho ta không cách nào phát hiện?

Hồng Diệp Vương không thể tin được.

Nhân loại không tu luyện sát lục chân khí, làm sao có thể ngụy trang Tử Diệp Vương, lại để cho hắn cũng không phát hiện được thật giả?

Đột nhiên nghĩ đến cái gì, thân thể run lên:

– Ngươi… Tử Diệp Vương cũng là ngươi giết?

Vừa dứt lời, liền chứng kiến thanh niên phía ngoài trận pháp nâng cằm, trên mặt tràn đầy ngại ngùng:

– Cái này… Không riêng gì Tử Diệp Vương, trước mắt ngoại trừ Thiên Diệp Vương cùng ngươi… Thập đại Vương giả, cơ bản đều chết ở trên tay ta rồi…

– Phốc!

Hồng Diệp Vương thổ huyết.

Địa đồ dung hợp

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Thập đại Vương giả của Thanh Điền nhất mạch, từng cái đều đạt đến Thánh Vực tứ trọng, có thể một mình đảm đương một phía, bất kỳ một cái nào phóng tới Hồng Viễn Đế Quốc, thậm chí Thanh Nguyên đế quốc, cũng có thể gây nên một hồi gió tanh mưa máu, để cho vô số nhân loại sinh linh đồ thán.

Vốn tưởng rằng chỉ cần bọn hắn xuất thủ, di tích này dễ như trở bàn tay, thậm chí Thanh Nguyên phong hào đế quốc cũng bởi vậy bị thương nặng, vô số Danh Sư vẫn lạc…

Kết quả… phái ra bát đại Vương giả, bọt nước cũng không có một đóa, liền bị tiêu diệt, vốn tưởng rằng là Danh Sư Đường hoặc Tổng bộ của Chiến Sư Đường phái người tới, mới khiến cho bọn hắn ngay cả cơ hội đào tẩu cũng không có… Ai ngờ đều bị gia hỏa chỉ có tu vi Tòng Thánh giết chết…

Càng nghĩ càng cảm thấy phiền muộn, càng nghĩ càng cảm thấy muốn nổi điên.

May mắn Thanh Điền Hoàng không biết, nếu như biết rõ tin tức này, có thể ngay tại chỗ giận ngất đi hay không?

Đến cùng tạo nghiệt gì a?

Vì sao nhằm vào thập đại Vương giả chúng ta như vậy?

Ta không muốn tìm di tích nữa, ta muốn về nhà…

Trong lòng tràn đầy phiền muộn, bất quá lúc này căn bản không cho hắn thời gian phiền muộn.

Trận pháp này đại bộ phận đều là do hắn bố trí, dĩ nhiên đạt đến cấp bảy đỉnh phong, uy lực vô cùng cường đại, coi như hắn thủ đoạn rất nhiều, hiện tại bị nhốt trong đó cũng không có bất kỳ biện pháp nào, chỉ có bị động ăn đòn.

Vừa tránh né mấy lần công kích, nghĩ biện pháp từ trong trận pháp chạy ra, chợt nghe thanh niên ở trên không nói.

– Hàn Hội trưởng, ngươi tới vận chuyển trận pháp, mau chóng giết gia hỏa này…

Tiếng nói kết thúc, trận pháp như đã nhận được lực lượng càng lớn khu động, uy lực tăng nhiều.

– Ngươi…

Sắc mặt của Hồng Diệp Vương trở nên trắng bệch.

Mặc dù trận pháp này là hắn bố trí, lại không hiểu biết loại hình cụ thể, muốn nghiên cứu ra, tìm được Sinh môn, ít nhất phải nửa canh giờ.

Đối phương chỉ có thực lực Tòng Thánh, khu động trận pháp sẽ cố hết sức, liều mạng bị thương, hắn còn có thể kiên trì… Thế nhưng nếu như khu động trận pháp là Hàn Tự, liền thật chống không được.

Gia hỏa này là Thánh Vực tứ trọng đỉnh phong, càng là Trận Pháp Sư Công Hội Hội trưởng, đối với trận pháp nghiên cứu cực kỳ thấu triệt, do hắn khu động uy lực càng lớn, xem ra đào tẩu đã biến thành không thể nào!

Hồng Diệp Vương tuyệt vọng, ở trên trận pháp, đám người Hàn Hội trưởng thì ánh mắt tỏa ánh sáng.

Nghe được tiếng la, bọn hắn từ trong địa phương ẩn núp đi ra, lúc này mới phát hiện Hồng Diệp Vương đã bị vây ở trong một sát trận lợi hại!

Không cần làm bất luận động tác dư thừa, chỉ cần vận chuyển sát trận, liền nhất định có thể tươi sống chém giết.

– Trương sư… nếu như không nhìn lầm, trận pháp này hắn là cấp bảy đỉnh phong a? Đây là… Ngươi bố trí ra sao?

Vừa vận chuyển trận pháp, Hàn Hội trưởng nhịn không được nhìn lại.

Vừa rồi bọn hắn giấu đi, cũng không biết Trương Huyền làm sao đối phó Hồng Diệp Vương.

Cái sát trận này, dĩ nhiên đạt đến cấp bảy đỉnh phong, coi như là hắn, muốn bố trí ra, cũng cần tiêu phí thật lớn, vị Trương sư này chỉ là Tòng Thánh, làm sao có thể nhanh như vậy liền hoàn thành?

– Không phải ta bố trí, là Hồng Diệp Vương…

Trương Huyền lắc đầu, không dám kể công.

– Hồng Diệp Vương?

Tất cả mọi người đều trợn mắt há hốc mồm.

Tự mình bố trí trận pháp, tự mình vây khốn vào… Gia hỏa này có bị bệnh không?

– Khả năng hắn nghĩ không ra, muốn tự sát a… Ngươi cũng biết Dị Linh tộc suy nghĩ đều không quá bình thường…

Trương Huyền cười lắc đầu.

Sự tình lừa dối Hồng Diệp Vương, không thể nhiều lời, nếu không sự tình ngụy trang Tử Diệp Vương, cũng không tiện giải thích…

Lại để cho Hàn Hội trưởng cùng Ngô sư phối hợp vận chuyển trận pháp, chém giết Hồng Diệp Vương, Trương Huyền thì đi vào sau lưng mọi người, tìm địa phương khoanh chân ngồi xuống, ý thức đắm chìm trong Thư Viện, nghiên cứu bản giới thiệu di tích lấy được từ trong tay Hồng Diệp Vương kia.

Quyển sách này, dùng Cổ Thần Ngữ viết, hắn một cái cũng nhận không ra, loáng thoáng có thể thấy được, cùng rất nhiều văn tự trên bản đồ của Ngô Dương Tử là tương tự.

Cổ tay khẽ đảo, một đồ vật xuất hiện ở lòng bàn tay.

Là một tấm da dê cũ kỹ, không biết bao nhiêu năm, dùng một loại văn tự cổ quái đánh dấu ra địa đồ.

– Địa hình phía trên này cùng nơi đây không có bất kỳ chỗ tương tự a…

Cúi đầu nhìn thoáng qua, Trương Huyền kỳ quái.

Trên da cừu khắc kiểu chữ, tuy hắn không biết, nhưng mà địa hình là có thể nhìn rõ ràng… Cùng nơi đây không có chút tương tự nào.

Nguyên nhân chính là như thế, hắn mới không nghĩ tới, cái địa đồ này sẽ cùng di tích có quan hệ.

– Cái địa đồ này khoảng cách hiện tại chừng mấy vạn năm… Chẳng lẽ thời điểm tạo ra là loại địa hình này, mà bây giờ thế sự xoay vần, biến thành bộ dáng khác?

Trong lòng khẽ động, Trương Huyền suy đoán.

Đại lục, địa hình cũng không phải đã hình thành thì không thay đổi, mà sẽ theo thời gian chuyển dời tiến hành biến thiên, có phải là bởi vì thời

gian lâu dài, địa hình thay đổi, mới đưa đến địa đồ cùng nơi đây hoàn toàn bất đồng hay không?

– Không đúng… Nơi này là không gian gấp, không có vỏ trái đất vận động, cũng không có dòng nước xâm nhập, làm sao sẽ biến hóa?

Cái ý nghĩ này duy trì không bao lâu, Trương Huyền liền lắc đầu.

Không gian gấp không giống ngoại giới, không có các loại thiên nhiên biến hóa, hơn nữa nơi đây khắp nơi đều là trận pháp, coi như biến hóa, cũng không có khả năng triệt để như vậy, không có một chỗ giống nhau.

– Ân…

Đang kỳ quái, đột nhiên phát hiện, quyển sách trên tay cùng da dê tựa hồ có chỗ tương tự.

Ngón tay khẽ động, thả hai đồ vật lại với nhau.

Ô…Ô…n…g!

Một tiếng kêu nhẹ, địa đồ cùng giới thiệu chậm rãi tới gần, phần phật thoáng cái, dung hợp chung một chỗ, thời gian nháy mắt, tạo thành một địa đồ mới tinh.

Trương Huyền lại càng hoảng sợ:

– Cái này… Không ngờ là cùng một địa đồ một phân thành hai?

Khó trách đơn độc giới thiệu xem không hiểu, đơn độc địa đồ cũng không rõ ràng, nguyên lai chỉ là một phần của địa đồ hoàn chỉnh.

Vội vàng cầm lên quyển da cừu vừa dung hợp, cúi đầu nhìn sang.

Chỉ thấy phía trên cùng vừa rồi thấy đã hoàn toàn bất đồng, là mặt bức tình cảnh khác.

– Đây không phải dung nham chúng ta vừa đi qua sao? Đây là Lôi Đình chi hải, đây là Hắc Yên Trần Sa?

Chẳng biết lúc nào Phùng Huân đi tới sau lưng, chỉ vào nội dung xuất hiện trên bản đồ, nhịn không được lên tiếng.

– Ân!

Không cần hắn nói, Trương Huyền cũng nhận ra được, quyển da cừu dung hợp kia, là tất cả nội dung trong di tích, trông rất sống động, thậm chí tình cảnh trong địa đồ tựa như sống, tự động vận chuyển, giống như tùy thời có thể nhảy ra.

– Cái hồng tuyến này chẳng lẽ là… con đường chính xác? Rõ ràng còn có con đường này, vì sao lúc trước chúng ta không phát hiện qua?

Phùng Huân kêu lên.

Nghe xong lời này, Trương Huyền nhìn sang, quả nhiên thấy một đường cong màu đỏ nhạt, từ dung nham bắt đầu, xỏ xuyên qua cả bản vẽ.

– Hồng tuyến này thật là con đường chính xác, bất quá không có quyển da cừu mà nói, căn bản sẽ không xuất hiện…

Trương Huyền lắc đầu.

Nếu như trước khi đi vào di tích thì có thứ này, hoàn toàn có thể dựa theo nó ghi rõ lộ tuyến tiến lên, một đường thông suốt, sẽ không gặp được bất kỳ nguy hiểm nào, sở dĩ không có phát hiện con đường này, không phải nhãn lực của bọn hắn không tốt, mà là không có địa đồ hoàn chỉnh, con đường này căn bản sẽ không xuất hiện.

Đã liên lụy không gian huyền bí, không phải hắn có thể lý giải.

Dọc theo địa đồ xem tới, rất nhanh liền thấy được vị trí Thiên Cung.

– Nguyên lai chỗ sâu nhất của di tích, ở sau cái thác nước này…

Rất nhanh xác nhận phương hướng cùng con đường, Trương Huyền nhẹ nhàng thở ra, đứng dậy, nhìn về phía đám người Hàn Hội trưởng.

Hàn Hội trưởng cùng Ngô sư liên thủ, lại phối hợp sát trận thất tinh đỉnh phong, tuy Hồng Diệp Vương cường đại, như trước không có chịu đựng được, giờ phút này đã bị chém giết.

Nếu như nói lúc trước Hỏa Diệp Vương bị Kim Nguyên đỉnh ngay tại chỗ đập chết, liền đủ biệt khuất, hắn khẳng định còn hơn.

Bị trận pháp mình bố trí cứng rắn giết chết, đường đường Vương giả thứ hai, thật là bi thảm rối tinh rối mù.

– Đi thôi, đã có địa đồ, sau đó liền an toàn…

Giải quyết tai hoạ ngầm như Hồng Diệp Vương xong, mọi người nhẹ nhàng thở ra, Trương Huyền cười cười, bàn tay giơ lên, quyển da cừu liền bay ra, trong nháy mắt hóa thành một cầu vồng, lướt qua Thiên Cung lan tràn tới thác nước.

– Đi thôi!

Nói một tiếng, bước lên cầu vòng, vừa đi vài bước, như nhớ tới cái gì đó, bàn tay trảo một cái, thu sát trận phía dưới vào Không Gian giới chỉ, đồng thời nhẹ nhàng gảy, Không Gian giới chỉ của Hồng Diệp Vương rơi vào lòng bàn tay hắn.

Đường đường Vương giả thứ hai của Thanh Điền nhất mạch, thứ tốt trong tay khẳng định không ít, ngu sao mà không muốn.

Dọc theo cầu vồng một đường đi về phía trước, rất nhanh liền thông qua Thiên Cung, ngay sau đó đi vào thác nước.

Vừa rồi bọn hắn đã nhìn ra, cái thác nước này cùng Thiên Cung trên thực tế là một bức tranh thật lớn, che chắn thế giới nào đó, xuyên qua thác nước, tình cảnh thay đổi, lập tức đi vào một cung điện to lớn.

– Linh khí thật nồng đậm…

Vừa tiến vào trong đó, lập tức cảm thấy lỗ chân lông toàn thân mở rộng ra, chân khí nhảy loạn.

Trong cung điện này, linh khí nồng đậm tới cực điểm, tựa như tùy thời có thể ngưng kết thành nước, ở chỗ này tu luyện mà nói, coi như không cần Linh Thạch thượng phẩm, cũng có thể khiến tu vi người ta tấn cấp tốc độ tăng nhiều!

– Cái kia… Là Linh Thạch điêu khắc ra sao?

Đi về phía trước vài bước, hô hấp của mọi người lập tức dồn dập lên.

Chỉ thấy trước mắt có một bia đá thật lớn, óng ánh sáng long lanh, toả ra tia sáng chói mắt, không ngờ là dùng một khối Linh Thạch thượng phẩm nguyên vẹn điêu khắc.

– Trên thế giới còn có khối Linh Thạch lớn như vậy?

Tất cả mọi người nuốt ngụm nước miếng, ngay cả Trương Huyền cũng trợn tròn mắt, tròng mắt sắp rơi trên mặt đất.

Bia đá trước mắt kia cao tới năm sáu mét, rộng hai ba thước, độ dày cũng hơn nửa thước, vật lớn như thế, vậy mà toàn bộ dùng Linh Thạch thượng phẩm điêu khắc thành, cái này không khỏi quá mức dọa người a.

Hắn gặp qua Linh Thạch thượng phẩm lớn nhất, cũng không quá đáng cỡ nắm tay hài nhi, cái này chừng trên trăm tấn…

Thật muốn chia cắt thành từng khối Linh Thạch thượng phẩm mà nói, sẽ có bao nhiêu khối?

Hơn mười vạn? Mấy trăm vạn?

Lúc này mới vừa vào di tích liền chứng kiến cái này, bên trong đến cùng có bao nhiêu bảo vật?

– Khâu Ngô Cung… Nơi đây chẳng lẽ là Khâu Ngô Cổ Thánh lưu lại di tích?

Nhìn rõ ràng chữ viết trên tấm bia đá, vẻ mặt Ngô sư kinh ngạc.

Lúc này Trương Huyền cũng chú ý tới, trên tấm bia đá quả nhiên điêu khắc ba chữ “Khâu Ngô Cung”, kiểu chữ cùng lúc trước ở trên bí tịch Hành Giả Vô Cương là giống như đúc.

– Xem ra… Đây thật là Khâu Ngô Cổ Thánh lưu lại…

Quay đầu nhìn thoáng qua Lạc Nhược Hi, hai người đồng thời nhẹ gật đầu.

Lúc trước chỉ là suy đoán, hiện tại đã có thể trăm phần trăm xác định.

Chỗ sâu trong di tích

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

– Khâu Ngô Cổ Thánh? Hắn là ai?

Một vị Chiến Sư nhìn qua.

Dính dáng đến cổ lịch sử, không ít Danh Sư chính thức cũng biết không nhiều lắm, huống chi là Chiến Sư.

– Khâu Ngô Cổ Thánh là tùy tùng của Khổng Sư, cùng Khổng Sư chinh chiến nam bắc, cùng Dị Linh Tộc đại chiến, giết đến bảy vào bảy ra, là Cổ Thánh nổi danh nhất trong lịch sử Danh Sư Đường, khi còn sống thực lực vượt qua Thánh Vực Cửu Trọng, đạt đến cảnh giới khiến người ta nhìn lên…

Ngô sư giải thích.

– Tùy tùng của Khổng Sư?

– Vượt qua Thánh Vực Cửu Trọng?

Lúc trước không biết, bây giờ đồng thời líu lưỡi.

Không nói cái khác, chỉ là hai thứ này, liền làm vô số người chùn bước rồi.

Ở bên người Khổng Sư, tiếp nhận hắn hun đúc, đồng cấp bậc tất nhiên rất mạnh không nói, càng vượt qua Thánh Vực Cửu Trọng… Khó trách bố trí di tích khủng bố như thế, để cho bọn họ thiếu chút nữa toàn quân bị diệt.

– Khâu Ngô Cổ Thánh, không chỉ có thực lực mạnh, còn vì Nhân tộc làm ra cống hiến to lớn, phong ấn ở trong địa quật ngăn cản Dị Linh tộc, cơ bản đều là hắn lưu lại… Cẩu đường chủ của phân bộ chúng ta, càng là tín đồ trung thực của hắn, nếu như biết rõ di tích này là Khâu Ngô Cổ Thánh lưu lại, khẳng định sẽ đích thân đến…

Ngô sư nói.

– Lấy sức một người ngăn cản Dị Linh tộc không biết bao nhiêu năm, vị Cổ Thánh này, đúng là một trong các tiền bối kiệt xuất nhất của Danh Sư Đường ta…

– Đúng vậy, tuy công huân so với Khổng Sư còn hơi không bằng, nhưng cũng đủ để vang danh thiên cổ…

…

Nghe được rất nhiều sự tình của Khâu Ngô Cổ Thánh, tất cả mọi người đều hai mắt tỏa ánh sáng, lộ ra vẻ sùng bái nồng đậm.

Bất kể là Chiến Sư hay Danh Sư, quan trọng nhất chính là giám hộ Nhân tộc, không để Dị Linh tộc xâm hại, nếu như không phải vị tiền bối này phong ấn, các loại chiến đấu chỉ sợ không biết duy trì bao nhiêu năm, nhân loại cũng không có khả năng vượt qua sinh hoạt bình an ổn định như thế.

Vốn tưởng rằng, nơi đây chính là một di tích do cường giả Thánh Vực bình thường lưu lại, nằm mơ cũng không nghĩ đến, không ngờ là vị Thượng Cổ đại năng này.

– Nếu như chỗ di tích này, có pho tượng của tiền bối, ta sẽ cung kính dập đầu mấy cái…

Phùng Huân cũng đầy kích động.

Đối với vị tiền bối này, hắn cũng hết sức kính trọng, không nghĩ tới mình lại đến di tích do đối phương lưu lại.

– Ta cũng thế…

Rất nhiều Chiến Sư khác cũng gật đầu.

– Khâu Ngô tiền bối, nếu như lưu lại di tích to lớn như thế, nhất định sẽ lưu ý niệm, chúng ta tiếp tục đi tới, căn cứ Hồng Diệp Vương nói, đám người Chương Dẫn Khâu lão Viện trưởng còn chưa chết, chỉ bị nhốt ở một chỗ! Cùng bị nhốt còn có Thiên Diệp Vương, chúng ta nhanh đi tới, miễn cho xuất hiện biến cố không tất yếu.

Cố nén xúc động đào lấy bia đá bán lấy tiền, Trương Huyền nói.

Tuy bia đá quý trọng, nhưng nhìn bộ dạng sùng bái của các Danh Sư cùng Chiến Sư, thật muốn đào đi, nhất định sẽ cùng mình dốc sức liều mạng, cân nhắc liên tục, thôi…

– Tốt!

Mọi người gật đầu, đi thẳng về phía trước.

Vừa đi vài bước, ánh mắt một vị Chiến Sư đột nhiên sáng lên, ngừng lại, chỉ về phía trước:

– Các ngươi nhìn…

Theo ngón tay hắn nhìn lại, chỉ thấy một thanh trường thương chọc ở trên vách tường cách đó không xa, một nửa lộ ở bên ngoài.

Ngô sư đi lên trước, nhẹ nhàng rút trường thương ra.

– Đây là… Bán Thánh khí?

Đồng tử co rụt lại.

Chuôi trường thương này lại có thể như Băng Vũ Kiếm, đạt đến Bán Thánh.

Loại binh khí trình độ này, ở Hồng Viễn Đế Quốc vô cùng hiếm thấy, coi như là Thanh Nguyên đế quốc, cũng sẽ không có quá nhiều, ở chỗ này lại có thể chọc ở trên vách tường, thoạt nhìn giống như đồ bỏ đi, không khỏi quá khoa trương đi.

– Chỗ đó còn có!

Đang rung động, lại có người hô lên, trên vách tường khác rút ra một thanh trường kiếm Bán Thánh cấp.

– Nơi đây cũng có…

– Cái này không ngờ là Thánh Khí hạ phẩm…

Kèm theo tiếp tục tới trước, càng ngày càng nhiều thanh kinh hô, không lâu sau, hầu như mỗi người đều được một kiện binh khí, thấp nhất cũng đạt đến Bán Thánh, cao thậm chí đạt đến Thánh Khí hạ phẩm.

Thánh Khí hạ phẩm, lúc trước Kim Nguyên đỉnh chính là cấp bậc này, mà ở nơi đây, khắp nơi đều có, ngẫm lại liền để người khiếp sợ.

– Linh tính của những Thánh Khí này, tựa hồ bị trọng kích, đã biến mất… Nói cách khác, những Thánh Khí, Bán Thánh khí này tuy sắc bén, lại không có linh trí, triển khai không ra uy lực lúc trước!

Xem những binh khí này một lần, Ngô sư nói.

Tuy mấy thứ này cấp bậc rất cao, cũng rất sắc bén cứng cỏi, nhưng không còn linh tính, sức chiến đấu chắc chắn sẽ hao tổn.

– Không phải lọt vào trọng kích, mà là niên đại lâu rồi, linh tính bị thời gian phai mờ…

Trương Huyền lắc đầu.

Linh tính của binh khí, tuy tuổi thọ dài hơn nhân loại, như trước có Lưu Quang Suy, kèm theo thời gian chuyển dời, dần dần triệt tiêu, không có khả năng vĩnh tồn thế gian, nếu không, một ít người lợi hại, hoàn toàn có thể phong ấn nguyên thần của mình ở trong binh khí, vĩnh viễn sống sót.

Kim Nguyên đỉnh có thể sống lâu như vậy, là vì một mực ngủ say, thời gian thanh tỉnh không hề dài.

Cái này liên lụy đến Linh Hồn huyền bí, coi như là Danh Sư cũng có rất nhiều không biết được.

– Tiếp tục đi thôi!

Thu xong những binh khí này, đám người Trương Huyền tiếp tục đi tới trước, lại phát hiện không ít dược vật, dược liệu rơi lả tả.

Chỉ tiếc, giống như binh khí lúc trước, thời gian quá lâu, không ít đều mất đi hiệu quả, dù vậy thu lại mấy thứ này, cũng là một khoản tài phú cực lớn, vượt xa bia đá Linh Thạch thượng phẩm kia rồi.

Cũng không biết có phải là vì có được bản địa đồ đầy đủ, hay nguyên nhân khác, trên đường đi không có bất kỳ nguy hiểm, rời đi một lát, một quảng trường rộng lớn xuất hiện ở trước mắt.

Trên quảng trường khắp nơi đều là hố nhỏ cùng dấu vết vỡ vụn, còn có hơn mười thi thể, rải rác phân tán ở bốn phía.

– Nơi đây trải qua chiến đấu…

Đồng tử mọi người co rút lại, vội vã đi vào trước mặt.

– Đây là… Mộ Nhân Hư Phó viện trưởng của Hồng Viễn Danh Sư Học Viện, phụ tá đắc lực của Chương Dẫn Khâu!

Đi tới trước mặt một cỗ thi thể, Ô Thiên Khung nhận ra được, vội vàng nói.

Tuy chủ nhân của thi thể đã chết thời gian không ngắn, nhưng tu vi đạt tới Thánh Vực, thân thể siêu phàm thoát tục, cũng không dễ dàng hư thối như vậy, thoạt nhìn trông rất sống động, cùng khi còn sống không có khác nhau quá lớn.

– Mộ Nhân Hư Phó viện trưởng?

Trương Huyền đi vào trước mặt.

Sau khi trở thành Viện trưởng, xem qua giới thiệu kỹ càng của học viện, nghe nói qua vị này.

Hồng Viễn Danh Sư Học Viện, ngoại trừ Chương Dẫn Khâu là chính viện trưởng, còn có bốn vị Phó viện trưởng, chỉ bất quá, đều theo hắn đi di tích, vừa đi không trở về, nguyên nhân chính là như thế, Luyện Đan Sư Học Viện Viện trưởng Lục Phong mới bao biện làm thay, thành thay mặt Viện trưởng.

Vị Mộ Nhân Hư này, đúng là ở trong bốn vị Phó viện trưởng, thực lực mạnh nhất, không nghĩ tới chết ở nơi đây.

Cẩn thận tìm một vòng, cũng không phát hiện thi thể của lão Viện trưởng Chương Dẫn Khâu, lúc này Trương Huyền mới nhẹ nhàng thở ra.

Tuy hắn chưa thấy qua vị lão Viện trưởng này, nhưng trong học viện Tàng Thư Khố có bức họa, Tử Dương thú cũng nói rõ chi tiết qua, trong hơn mười thi thể, không có một cái nào phù hợp.

– Nơi đây tổng cộng có mười ba thi thể Danh Sư, cùng hai mươi mốt Dị Linh tộc!

Kiểm kê xong số lượng, Ngô sư tràn đầy thương cảm.

Mười ba vị này, cơ hồ là Danh Sư lục tinh Thánh Vực nhất trọng, toàn bộ chết ở chỗ này, lặng yên không một tiếng động, đối với Danh Sư Học Viện, Danh Sư Đường đều là một tổn thất lớn.

– Xem ra lúc ấy chiến đấu vô cùng kịch liệt…

Trương Huyền cũng có chút ảm đạm.

Nhớ tới ở trong Viện Trưởng Lăng, Chương Dẫn Khâu lưu lại mộ chôn quần áo và di vật.

Hắn biết rõ hắn phải chết, những Danh Sư cùng hắn tới tất nhiên cũng biết, như trước làm việc nghĩa không được chùn bước, phần tinh thần này khiến người ta khâm phục.

– Mang những thi thể này về, khi còn sống không cách nào trở về quê cũ, sau khi chết nên trở lại Học Viện!

Bàn tay trảo một cái, thu thi thể những Danh Sư này vào Không Gian giới chỉ.

Lá rụng về cội, bọn hắn chết rồi, thi thể lại không thể một mực ở chỗ này.

– Vì sao bọn hắn lại chiến đấu ở chỗ này? Cuối cùng đi nơi nào?

Thấy hắn dẹp xong thi thể, Hàn Hội trưởng mở miệng.

– Không biết, bất quá nếu đoán không sai, hắn là đám người Chương Dẫn Khâu Viện trưởng biết rõ Dị Linh tộc sẽ đi vào di tích, theo tiến vào, ở chỗ này gặp nhau, cuối cùng đánh đập tàn nhẫn!

Trương Huyền phỏng đoán.

Căn cứ Chương Dẫn Khâu lưu lại, hắn là bị bức bất đắc dĩ mới đến.

Bởi vậy có thể thấy được, tất nhiên là Dị Linh tộc sớm biết di tích, bọn hắn đuôi theo phía sau.

Đương nhiên, tình huống cụ thể như thế nào, không có tận mắt nhìn thấy, bằng vào suy đoán là không thể nào biết được.

– Mọi người tới đây một chút…

Đang phỏng đoán, một vị Danh Sư hô lên, đồng loạt nhìn lại, chỉ thấy hắn đứng ở một bên quảng trường, nhìn một tảng đá thật lớn trước mắt, tựa hồ có chút mê hoặc.

Là một vị Danh Sư của Thanh Trúc Học Viện, thực lực không cao, lại hết sức cẩn thận.

Mọi người đi tới, đi vào trước mặt, nhìn thoáng qua, cũng đồng thời nhíu mày.

Là một chưởng ấn, không biết là người giao chiến hay người thiết kế di tích lưu lại.

– Đây là cơ quan kích hoạt phong ấn nào đó, lúc trước ta gặp qua!

Trương Huyền đi vào trước mặt.

Thời điểm ở Vô Cương Giới, ở trên bia đá gặp qua thứ này, nói là thủ ấn, kỳ thật là một hố nhỏ, chỉ cần để bàn tay vào trong đó, rót chân khí, có thể kích hoạt lạc ấn, cởi bỏ phong ấn.

Hắn là Khâu Ngô Cổ Thánh lưu lại.

– Cơ quan?

Ngô sư nhìn kỹ một lát, nhẹ gật đầu:

– Chư vị lui về phía sau, ta thử một chút…

Cơ quan, có an toàn cũng có nguy hiểm, ai cũng không biết đụng vào sẽ phát sinh cái gì, nên cẩn thận một ít cho thỏa đáng.

Mọi người đồng loạt lui về phía sau, đã làm xong phòng ngự.

Thần sắc của Ngô sư ngưng trọng, bàn tay nhẹ nhàng nhấn một cái.

Ô…Ô…n…g!

Một tiếng nổ vang, mặt tường trước mắt lập tức vỡ ra, xuất hiện chín cái cửa không lớn, đều cao hơn người, mang theo khí tức phong ấn, xem xét đã biết rõ, bên trong như cũ là không gian gấp, không biết nhiều bao nhiêu.

– Sao nhiều như vậy?

Thấy không có nguy hiểm, mọi người đi tới trước mặt, tất cả đều tràn đầy kỳ quái.

– Chín là cực hạn, chín cửa, có lẽ đại biểu số lượng rất nhiều, vô cùng vô tận.

Hàn Hội trưởng giải thích.

Mọi người gật đầu.

Chín, là số cực hạn, cửu cực chí tôn.

Ở thế giới này, rất nhiều công pháp, đều lấy chín vi tôn, tỷ như Võ Giả Cửu Trọng, Hóa Phàm Cửu Trọng, Thánh Vực Cửu Trọng.

Cửu Thiên, Cửu Châu, Cửu Nghi, Cửu Trọng, Cửu Thủ, Cửu Cù, Cửu Hợp, Cửu Thệ, Cửu Quan…

– Chín cửa, đoán chừng giống như trận pháp, có sinh có tử, có cảnh có thương, chúng ta nên chọn cái nào?

Một vị Chiến Sư nhịn không được mở miệng.

– Chuyện này…

Vừa hỏi như vậy, Hàn Hội trưởng sững sờ, trả lời không ra, nhịn không được nhìn về phía Trương Huyền ở cách đó không xa.

Cổ Thánh hiện thân

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Chỉ cần là trận pháp, sẽ chia làm rất nhiều môn hộ: Hưu Môn, Sinh Môn, Thương Môn, Đỗ Môn, Cảnh Môn, Tử Môn, Kinh Môn, Khai Môn…

Những môn hộ này, có sinh, có thương, có tử, có vây nhốt, vĩnh viễn không cách nào rời đi.

Một khi đi nhầm, vạn kiếp bất phục.

Nguyên nhân chính là như thế, bị nhốt ở trong trận pháp, tìm không thấy đường ra mà nói, rất nhiều người đều không dám tùy tiện hành động, bởi vì vô cùng có khả năng sẽ đi vào tử địa, khó có thể chạy ra.

Trước mắt xuất hiện chín môn hộ, tuy không phù hợp loại trận pháp bát quái, lại khẳng định phù hợp loại quy luật này, không thể đơn giản đi vào.

Chứng kiến cử động của Hàn Hội trưởng, những người khác cũng nhìn về phía thanh niên cách đó không xa.

Trương Huyền tràn đầy im lặng.

Trước mắt đều là Danh Sư, nổi danh Trận Pháp Sư cao minh, ở chỗ nào đều là nhất ngôn cửu đỉnh, làm cho người kính sợ, như thế nào… Tới di

tích một chuyến, không có chủ kiến gì, lại đẩy mình ra rồi?

Mình cũng không phải toàn năng có được hay không?

Cũng có rất nhiều sự tình làm không được.

– Trương sư, một đường đến nay, vô luận nghiên cứu trận pháp hay sức quan sát, ngươi đều hơn chúng ta, ngươi nói đi vào cái nào, chúng ta đều tin tưởng…

Nhìn ra tâm tư của hắn, Hàn Hội trưởng cười nói.

– Đúng vậy, chúng ta tin ngươi!

– Chúng ta không hiểu rõ trận pháp lắm, chỉ sợ cũng chỉ có ngươi mới có thể tìm được chính xác!

…

Tất cả mọi người đều mở miệng.

Thấy thái độ của bọn họ, Trương Huyền biết rõ không cách nào từ chối, đành phải nhẹ gật đầu:

– Ta tới thử xem đi!

Nói xong đi tới trước mặt, Minh Lý Chi Nhãn xem qua.

Thiên Đạo Thư Viện chỉ xuất hiện thành phần cùng kết cấu của những môn hộ này, muốn biết bên trong an toàn hay không, khẳng định làm không được, ngược lại hiệu quả không bằng Minh Lý Chi Nhãn.

– Hả?

Xem một vòng, ánh mắt rất nhanh ngừng lại, ngồi xổm trước một cánh cửa, cúi đầu nhìn mặt đất.

Mọi người theo sát đi qua, chỉ thấy trên mặt đất, có dấu vết máu tươi, không biết trải qua bao lâu, đã hơi khô quắt, khắc ở trên tảng đá, cũng không phải đặc biệt rõ ràng.

– Hình như là có người cố ý lưu lại…

Ngô sư nhíu mày.

Trương Huyền nhẹ gật đầu.

Hắn nói không sai, dấu vết này không phải huyết dịch bị thương nhỏ xuống lưu lại, mà là có người cố ý lưu ở chỗ này, như lưu lại dấu vết cho hậu nhân.

Nhướng mày, Trương Huyền nhìn lại lần nữa.

Hoa văn liên tục nhúc nhích, huyết dịch trước mắt như về tới thời điểm vừa mới xuất hiện.

– Huyết dịch là của Chương Dẫn Khâu lão Viện trưởng lưu lại, nói rõ bọn hắn đi vào môn hộ này!

Trương Huyền đứng dậy.

– Chúng ta đi vào đi!

Hàn Hội trưởng nhìn qua.

– Ân!

Trương Huyền nhẹ gật đầu.

Mục đích chính yếu nhất của bọn hắn là tìm kiếm đám người Chương Dẫn Khâu, hiện tại người sau đi vào môn hộ này, chỉ cần đi vào trong đó, có thể cứu người ra.

Hơn nữa, bọn hắn một đường gặp được nhiều nguy hiểm như vậy, đám người lão Viện trưởng lại có thể xuôi dòng thuận gió, chỉ sợ là biết bí

mật của di tích này, địa phương bọn hắn đi, tự nhiên cũng an toàn nhất.

– Được!

Làm ra quyết định, mọi người không có quá nhiều chần chờ, Ngô sư dẫn đầu đi vào.

Mọi người theo sát phía sau.

Vừa tiến vào trong đó, lập tức cảm thấy tình cảnh trước mắt biến hóa, một hoa viên không lớn xuất hiện ở trước mắt, sắc màu rực rỡ, mùi thơm xông vào mũi.

Mọi người sững sờ.

Còn tưởng rằng sẽ có nguy hiểm, hoặc khảo nghiệm lợi hại nào đó, không nghĩ tới là một hoa viên bình thường.

– Nhìn…

Một vị Chiến Sư chỉ về phía trước, sau đó mọi người liền nhìn thấy chính giữa hoa viên, có một pho tượng cao lớn.

Toàn thân do tài liệu đặc thù luyện chế thành, mặc trường bào Danh Sư, dung mạo trông rất sống động, tựa như tùy thời sẽ sống lại.

– Là Khâu Ngô Cổ Thánh…

Nhìn rõ ràng dung mạo của pho tượng, khóe miệng của Trương Huyền co lại.

Gia hỏa này, đúng là lúc trước muốn thu mình làm đệ tử kia.

– Khâu Ngô Cổ Thánh?

Thấy nơi đây quả nhiên có pho tượng, ánh mắt đám người Phùng Huân sáng lên, vội vàng đi vào trước mặt, từng cái tràn đầy sùng bái tôn kính, khom người quỳ gối.

Vị Thánh giả này bố trí phong ấn bảo vệ Nhân tộc vài vạn năm không bị xâm hại, đáng giá tất cả mọi người kính trọng.

Đám người Ngô sư cũng theo sát phía sau quỳ gối trên mặt đất.

Chứng kiến mọi người vẻ mặt thành kính, kính sợ tiền bối, Trương Huyền tràn đầy lúng túng.

Bề ngoài giống như lúc trước, còn nói muốn thu người ta làm đồ đệ a… Nếu như để đám người kia biết rõ, có thể đánh chết mình hay không?

Ầm ầm!

Đang không biết như thế nào cho phải, liền cảm thấy mặt đất rung động, pho tượng trước mắt đột nhiên lắc lư hai cái, trong mắt phóng thích tinh quang.

Sống lại!

Thấy được một màn trước mắt, đám người Ngô sư, Phùng Huân hoảng sợ, không dám đứng dậy.

– Là một đạo ý niệm lưu lại, không phải là chính thức phục sinh…

Trương Huyền vốn sững sờ, sau đó nhẹ nhàng thở ra.

Tình huống trước mắt giống lúc trước ở Vô Cương Giới, ý niệm của Khâu Ngô Cổ Thánh xuất hiện, khí tức đồng dạng, uy áp đồng dạng, cũng không phải bản thân phục sinh, chỉ là tàn niệm lưu lại thức tỉnh.

Cũng đúng, bản thể đã tử vong mấy vạn năm, làm sao có thể sống tới bây giờ.

Hắn là mọi người quỳ xuống, phát động cơ quan nào đó, kích hoạt lên ý niệm niêm phong bảo tồn ở trong pho tượng.

Nếu như có lưu ý niệm, xem ra bọn hắn đi đúng phương hướng rồi, đúng là cái môn hộ này.

Vù vù!

Tượng đá mở mắt, nhìn về phía mọi người quỳ dưới đất, một thanh âm nhàn nhạt vang lên:

– Tại hạ Khâu Ngô, chắc hẳn các ngươi đã biết được!

Giống như lúc trước, mang theo lịch sử tang thương, làm cho người ta có cảm giác linh hồn bị nghiền ép.

– Vãn bối mạt học*(học vấn hạn hẹp), gặp qua Khâu Ngô Cổ Thánh!

Nghe hắn thừa nhận thân phận, tất cả mọi người đều tràn đầy kích động.

Đây chính là nhân vật cùng thế hệ với Khổng Sư, một trong các Cổ Thánh nổi danh, thần tượng của vô số người.

Thấy thái độ của mọi người cung kính, tượng đá đáp một tiếng:

– Có thể tới môn hộ này, nói rõ các ngươi vô luận tâm tính hay sức phán đoán, đều thuộc về thượng giai! Đã như vậy, ta cũng không nói thêm cổ vũ gì, sẽ tiến hành khảo hạch ngộ tính của các ngươi, có thể thông qua, ta sẽ thu làm đệ tử, được ta truyền thừa. Không cách nào thông qua, vì phòng ngừa tin tức để lộ, chỉ có thể lưu lại nơi đây… có người nguyện ý thử một lần hay không?

Khâu Ngô Cổ Thánh vẫn giống như ý niệm ở Vô Cương Giới, nói thu đồ đệ liền thu đồ đệ, nói khảo hạch liền khảo hạch, quyết định nhanh chóng, không có chút dây dưa dài dòng nào.

– Khảo hạch ngộ tính?

– Tiền bối… truyền thừa?

Mọi người hô hấp dồn dập.

Không nói Khâu Ngô Cổ Thánh có thực lực vượt qua Thánh Vực Cửu Trọng, chỉ nói hắn lý giải đối với không gian, chính là vô số Danh Sư

cửu tinh cũng theo không kịp.

Có thể được hắn truyền thừa, có thể đoán được, sẽ càng ngày càng mạnh, đứng ở đỉnh phong Đại Lục cũng chỉ là vấn đề thời gian.

– Đúng vậy, tu luyện giả, tâm tính, thiên phú có thể bảo chứng học tập phương pháp của tiền nhân, không ngừng tiến bộ, thực lực càng ngày càng mạnh. Nhưng ngộ tính mới có thể để cho người có được đồ đạc thuộc về mình, khai sáng lưu phái, thậm chí… Vượt qua tiền bối. Đồng ý, đi vào môn hộ đằng sau ta, không đồng ý, dọc theo đường tới, rời khỏi Khâu Ngô Cung!

Tượng đá nói tiếp.

– Cái này…

Mọi người không có sốt ruột tỏ thái độ, mà nhìn nhau, từng cái thần sắc ngưng trọng.

Đạt được Khâu Ngô Cổ Thánh truyền thừa, tự nhiên tốt nhất, nhưng mà nhìn chung độ khó của toàn bộ di tích, muốn thông qua khảo hạch cuối cùng, chỉ sợ rất khó.

Một khi làm không được, chỉ có thể bị nhốt ở trong đó, không cách nào rời đi.

Nói cách khác, thành công, sống! Thất bại, chết!

Không có con đường thứ ba có thể đi.

– Đám người Chương Dẫn Khâu nhất định là lựa chọn tiến vào, lúc này mới không có đi ra…

Đám người Ngô sư âm thầm gật đầu.

Nếu như lão Viện trưởng không chết mà nói, khẳng định đang ở bên trong, nếu không không có khả năng tin tức gì cũng không thể truyền ra.

Có thể trở thành Hồng Viễn học viện Viện trưởng, thiên phú ngộ tính tự nhiên siêu phàm, huống chi đi theo còn có rất nhiều Phó viện trưởng cùng Trưởng lão, bất kỳ một cái nào, đều là thiên tài trong thiên tài, nhưng đi vào hơn hai năm lại không có đi ra, đủ để nói rõ khảo hạch khó khăn.

– Coi như là bị nhốt trong đó, ta khẳng định cũng muốn đi vào! Loại cơ hội này, với ta mà nói, quá trân quý!

Ánh mắt Phùng Huân kiên định.

– Đúng vậy, chỉ cần có thể chứng kiến Cổ Thánh truyền thừa, dù bỏ mình cũng đáng!

Đám người Giang Nguyên đồng thời gật đầu.

Chiến Sư luôn mang theo khí thế chưa từng có từ trước đến nay, Khâu Ngô Cổ Thánh truyền thừa, là bảo tàng vô số người tha thiết ước mơ, coi như không thông qua khảo hạch, cũng chỉ có thể nói rõ ngộ tính của bọn hắn quá thấp, sống quãng đời còn lại ở trong đó, thậm chí tử vong, cũng là gieo gió gặt bão.

– Ta lựa chọn đi vào!

– Ta cũng vậy!

…

Đám người Ngô sư, Mộc sư, Ô Thiên Khung cũng gật đầu.

Thân là Danh Sư, có cơ hội lấy được Khâu Ngô Cổ Thánh truyền thừa, làm sao có thể buông tha!

Không chỉ có công pháp, càng là một loại lý niệm kiên trì.

– Không đúng, nếu là khảo hạch truyền thừa, vây khốn người, vì sao Thiên Diệp Vương cũng ở bên trong? Chẳng lẽ Dị Linh tộc cũng có thể

tiếp nhận?

Mọi người làm ra quyết định, Trương Huyền ở sau lưng thì nhíu mày.

Đối phương truyền thừa với hắn mà nói, tuy cũng có lực hấp rất lớn dẫn, nhưng không tính là cái gì.

Bộ thân pháp Hành Giả Vô Cương, hắn nhìn, hoàn toàn chính xác cường đại, nhưng thiếu sót không ít, vì loại công pháp cấp bậc này, bị vây ở đây, cả đời ra không được, được không bù mất.

Dù sao, việc cấp bách của hắn là ở trước ba mươi tuổi, đạt tới Danh Sư cửu tinh, nếu không, chỉ có một con đường chết.

Đương nhiên, đến cùng tiến hay không tiến, không có cẩn thận cân nhắc, lại để cho hắn nghi hoặc là, nếu như lão Viện trưởng Chương Dẫn Khâu thật bị vây ở chỗ này, Thiên Diệp Vương làm sao cũng có thể ở đây?

Khâu Ngô Cổ Thánh hao phí vô số tâm huyết phong ấn tiết điểm, thậm chí cùng Dị Linh tộc chiến đấu mất đi tính mạng, bởi vậy có thể thấy được đối với bọn họ hận thấu xương… Nơi này có hắn trông coi, làm sao có thể để cho đối phương đi vào bên trong, thậm chí có khả năng đạt được truyền thừa?

– Chẳng lẽ, gia hỏa này là giả?

Trương Huyền nhíu mày.

Bên ngoài có chín cửa, tất nhiên có sinh có tử, gia hỏa này vừa xuất hiện liền muốn truyền thụ công pháp, không khỏi quá dễ dàng, không để người hoài nghi cũng khó khăn.

– Tốt, các ngươi đã có quyết định, liền bắt đầu làm ra lựa chọn đi!

Tượng đá không có chú ý đám người, thanh âm lần nữa vang lên.

– Vâng!

Đám người Ngô sư đứng dậy, trong mắt đều lộ ra kiên định, trực tiếp đi tới trước.

Còn thừa lại hai mươi hai người ngoại trừ Trương Huyền cùng Lạc Nhược Hi, đứng ở mặt sau cùng, không có quyết đoán, còn dư lại tất cả đều lựa chọn đi vào.

– Chậm đã…

Thấy bọn họ muốn đi vào, Trương Huyền hét lớn một tiếng, tiến lên ngăn lại.

– Làm sao vậy?

Đám người Ngô sư sững sờ, vội vàng làm cái thủ thế im lặng.

Khâu Ngô Cổ Thánh ở phía trước, lớn tiếng như vậy, quả thực chính là vô lễ!

– Không có gì, chẳng qua là cảm thấy có chút kỳ quái…

Nhíu mày, Trương Huyền xoay người, ngón tay giơ lên chỉ một cái, điểm tới tượng đá

Các ngươi tin sao?

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Phần phật!

Kiếm Khí như cầu vồng, thẳng tắp bắn tới pho tượng, mang theo lực lượng thiết cắt không khí, tựa hồ Linh Khí tuyệt phẩm đụng phải, cũng bị một kích chấn vỡ.

Thấy một màn như vậy, đám người Ngô sư nhoáng một cái, xém ngất đi.

Đối diện là pho tượng của Khâu Ngô Cổ Thánh, hơn nữa còn có ý thức ở bên trong…

Không nói hai lời trực tiếp động thủ, đây là muốn làm gì a!

Thân ảnh nhoáng một cái, Ngô sư ngăn ở trước mặt, năm ngón tay mở ra, nhẹ nhàng đánh bay Kiếm Khí, nhướng mày, nhịn không được hỏi.

– Trương sư, ngươi muốn làm gì…

– Không làm gì, chẳng qua là cảm thấy gia hỏa này có vấn đề, ta muốn thử xem!

Không nghĩ tới hắn gấp gáp như vậy, chặn kiếm khí của mình, Trương Huyền nhướng mày.

– Thử?

Mọi người thiếu chút nữa nằm xuống.

Cái kia là ai?

Khâu Ngô Cổ Thánh!

Nhân vật siêu cường nổi danh như Khổng Sư, cần ngươi đi thử?

– Trương sư, hắn là Thượng Cổ Thánh Giả… Động thủ với hắn là đại nghịch bất đạo!

Hàn Hội trưởng vội vàng truyền âm tới.

Tôn ti trật tự, coi như là giữa thầy trò, đệ tử bình thường cũng không có thể xuất thủ với lão sư, huống chi người này còn là Cổ Thánh tiền bối.

Nổi điên cũng phải nhìn nơi a, động thủ với vị này, truyền đi, Danh Sư của toàn bộ Đại Lục đều lấy ngươi là địch.

– Cái này…

Thấy mọi người lo lắng như thế, hận không thể trói hắn lại, Trương Huyền lắc đầu.

Kỳ thật, bọn hắn nói không sai, là hắn thiếu suy tính, vị này bất kể nói thế nào, cũng là một trong các Thánh Giả cường đại nhất Thượng Cổ, từng ở bên cạnh Khổng Sư.

Coi như là thật hay giả, trực tiếp xuất thủ thăm dò, cũng không tránh khỏi quá mức lỗ mãng.

Bất quá, không thi triển Võ kỹ, đối phương không hoàn thủ mà nói, liền không cách nào hình thành thư tịch, không cách nào tra rõ ràng thân phận xác thực.

Đang không biết giải thích như thế nào, chỉ thấy tượng đá nhìn lại.

Vừa rồi Trương Huyền đứng ở phái xa, hắn cũng không trông thấy, giờ phút này thấy rõ dung mạo, mí mắt run lên:

– Là ngươi?

– Ngươi nhận thức ta?

Trương Huyền sững sờ.

– Vô Cương Giới, tìm ra thiếu sót của Hành Giả Vô Cương, nói ra loại lời kia, để cho ta không nhớ cũng khó!

Tượng đá hừ một tiếng.

– Ngươi nhớ sự tình ở Vô Cương Giới?

Con mắt Trương Huyền trợn tròn.

Đã xong, gây ra chuyện ô long rồi.

Đối phương có thể nói ra sự tình Vô Cương Giới, nói rõ chính là ý thức lúc trước, nói cách khác, là Khâu Ngô Cổ Thánh thật.

Nếu không, tuyệt đối không có khả năng nói ra Hành Giả Vô Cương.

Chẳng lẽ đoán sai?

– Ở Vô Cương Giới lưu lại ý niệm, không biết tình huống bên ta, nhưng mà ta có thể biết được sự tình hắn trải qua, rõ ràng có thể ở ngoại giới lưu lại hai ngày, lại bị ngươi làm đạo tâm bất ổn, ngay tại chỗ tiêu tán, hậu bối bây giờ, đều lợi hại như vậy sao?

Tượng đá tiếp tục nói.

Đạo ý niệm kia lưu lại Vô Cương Giới, mục đích chỉ có một, tìm kiếm truyền nhân có thể thông qua, thu làm đệ tử, truyền thụ thân pháp Hành Giả Vô Cương ra ngoài… Kết quả, người là đã tìm được, công pháp

không có truyền đi không nói, còn để người ta tìm ra nhiều thiếu sót như vậy, mặt mũi chịu không nổi…

Càng quá đáng là, còn muốn thu hắn làm đồ đệ… Không có ngay tại chỗ giận ngất đi liền tốt lắm rồi.

– Đạo tâm tan vỡ?

– Trương sư… Lúc trước ngươi gặp qua Cổ Thánh?

Nghe được đối thoại của bọn họ, tất cả mọi người đều nháy mắt, từng cái nhìn nhau, đầu đầy sương mù.

Vị Trương sư này, đến cùng nói cái gì, có thể khiến Cổ Thánh từng theo sau Khổng Sư đạo tâm bất ổn? Ý niệm tán loạn?

– Ta chỉ thuận miệng nói, ở đây thành khẩn xin lỗi tiền bối…

Trương Huyền đỏ mặt, vội vàng ôm quyền.

Lúc ấy hắn chỉ thuận miệng nói, coi như thật muốn thu đối phương làm đồ đệ, cũng không có biện pháp sửa chữa công pháp.

– Không cần, ngươi nói những cái kia đều chính xác, mặc dù Hành Giả Vô Cương là thân pháp cao minh, nhưng không phải hoàn mỹ vô khuyết, lúc trước, Khổng Sư cũng nói giống ngươi như đúc…

Tượng đá cũng không tức giận nói.

Gia hỏa trước mắt này, tuy tu vi không cao, nhưng kiến thức cực lớn, có thể nói ra nhiều thiếu sót trong Hành Giả Vô Cương như vậy, hắn sống nhiều năm, ngoại trừ Khổng Sư, đây coi như là thứ hai.

– Thời gian ta có thể thanh tỉnh cũng không dài, muốn đạt được ta truyền thừa, liền vào đi! Mặc dù lý giải thân pháp, ngươi đạt đến cảnh giới cực cao, nhưng mà không gian ta luôn nhất chi độc tú, muốn học được, cũng không phải dễ dàng như vậy.

Cảm khái một câu, ánh mắt tượng đá lộ ra tự tin nồng đậm.

Năm đó, coi như là Khổng Sư, ở trên không gian cũng xa xa không bằng hắn, có thể nói là đương thời đệ nhất nhân.

Ở trên lĩnh vực này, có tự tin tuyệt đối.

Gia hỏa trước mắt này, có thể nhìn ra thân pháp Hành Giả Vô Cương thiếu sót, nói rõ ở trên thân pháp rất mạnh, nhưng ở không gian, chỉ sợ không dễ dàng như vậy.

Không ai có thể thập toàn thập mỹ, cái gì cũng hiểu, cái gì cũng biết.

Dù sao, Khổng Sư chỉ có một.

– Vâng… Vãn bối có một chuyện không rõ, hy vọng tiền bối có thể giải đáp…

Nhẹ gật đầu, Trương Huyền nhìn qua.

– Nói đi!

– Ta có một vị tiền bối, đại khái ở hai năm trước đi vào nơi đây, đồng hành còn có một Dị Linh tộc thực lực mạnh mẽ, bọn hắn đều bị vây ở chỗ này, không có rời đi… Có phải không có thông qua khảo hạch hay không?

Trực tiếp hỏi đối phương, có phải Dị Linh tộc cũng để vào hay không, không quá phù hợp, Trương Huyền suy tư thoáng cái nói.

– Hai năm trước, hoàn toàn chính xác có người đi vào, cũng có Dị Linh tộc, bất quá, bọn hắn không lựa chọn môn hộ này…

Tượng đá nói.

– Không có lựa chọn?

Trương Huyền sững sờ.

Không đúng a, bên ngoài môn hộ này có vết máu lão Viện trưởng lưu lại, hắn là đi vào nơi đây, làm sao sẽ không có ở đây?

– Đúng vậy, bọn hắn vượt qua cửu môn đi về phía trước, hiện tại bị nhốt ở Phong Thánh Các…

Tượng đá nói.

– Phong Thánh Các?

Trương Huyền cùng Lạc Nhược Hi nhìn nhau, đều từ trong mắt đối phương nhìn ra kỳ quái.

Phong Thánh đài cách nơi đây không xa, lại có một Phong Thánh Các… Có thể có liên hệ gì hay không?

– Ân!

Tượng đá nhẹ gật đầu:

– Đó là Khổng Sư lưu cho hậu nhân, đương nhiên, muốn đi vào đó, điều kiện tiên quyết là thông qua khảo hạch của ta, nếu không, trực tiếp đi tới, sẽ chỉ giống như bọn họ, bị nhốt ở trong đó, vĩnh viễn không cách nào rời đi!

– Cái này…

Trương Huyền sửng sốt.

Nếu như bọn hắn đi Phong Thánh Các, tại sao lại ở trước môn hộ này cố ý lưu lại vết máu?

Càng nghĩ càng cảm thấy kỳ quái.

– Tốt rồi, khảo hạch của ta cũng không dễ dàng như vậy, bọn hắn đã nghĩ kỹ, hai người các ngươi thì sao?

Tượng đá không nói thêm lời, mà nhìn về phía Trương Huyền cùng Lạc Nhược Hi.

Những người khác đều bày tỏ thái độ, chỉ có hai người bọn họ không làm ra lựa chọn.

– Ta… Muốn tiến hành khảo hạch!

Dừng lại một chút, Trương Huyền nói.

Nếu như vị này chính là Khâu Ngô Cổ Thánh, có thể được hắn truyền thừa, tự nhiên là cầu còn không được.

Thật giống như lúc trước ở Hành Giả Vô Cương, mặc dù có rất nhiều thiếu sót, nhưng chỉ cần tìm được đủ thân pháp cấp bậc tương đương tới dung hợp, biến thành Thiên Đạo công pháp, uy lực sẽ trở nên cực kỳ đáng sợ, thực lực của hắn cũng sẽ tùy theo tiến bộ, đạt tới tình trạng nghe rợn cả người. Dù chỉ tu luyện thành đệ nhất trọng, muốn từ trong tay Thiên Diệp Vương đào tẩu, chỉ sợ cũng có thể đơn giản làm được.

Không đến mức giống như lúc trước, không có bất kỳ sức phản kháng rồi.

– Ta không vào…

Lạc Nhược Hi lắc đầu.

– Không đi?

Không nghĩ tới nàng lựa chọn như vậy, Trương Huyền sững sờ.

– Ân, ta có truyền thừa thuộc về mình, Khâu Ngô Cổ Thánh truyền thừa mặc dù tốt, nhưng không phù hợp ta, đi lãng phí chậm trễ thời gian, còn không bằng lưu lại!

Lạc Nhược Hi nhẹ nhàng cười cười.

– Cái này…

Trương Huyền gật đầu.

Nàng nói không sai, một ít thể chất đặc thù hoặc huyết mạch đặc thù, chỉ có thể tu luyện pháp quyết đặc biệt, thật giống như Triệu Nhã, Viên Đào, tu luyện công pháp khác, gây chuyện không tốt sẽ không tiến bộ, còn sẽ đưa đến tác dụng trái lại.

– Ngươi đi đi, Khâu Ngô Cổ Thánh truyền thừa, cực kỳ quý giá, nếu như có thể học được, đối với thực lực tuyệt đối có ích lợi thật lớn!

Lạc Nhược Hi nói.

– Ân!

Trương Huyền nhẹ gật đầu:

– Ta vào xem… Yên tâm đi, nhất định có thể thông qua khảo hạch!

Tuy không biết đối phương khảo hạch cái gì, nhưng hắn có tự tin tuyệt đối có thể thông qua.

Lạc Nhược Hi nhẹ gật đầu.

– Đi thôi!

Làm ra quyết định, Trương Huyền không do dự nữa, gọi đám người Ngô sư một tiếng, đi nhanh đến môn hộ sau lưng tượng đá.

Vù vù!

Thời gian nháy mắt liền biến mất.

Sau một khắc, một tiểu viện xuất hiện, trước mắt xuất hiện một loạt bia đá.

Chừng hai mươi mấy tấm, làm thành một vòng tròn, bao phủ đám đông ở bên trong, phía trên rậm rạp chằng chịt tràn ngập đủ loại chữ viết.

Đám người Ngô sư, Phùng Huân biết rõ liên lụy khảo hạch, không dám có chút do dự, vội vàng nhìn sang.

Chỉ quét một lần, khuôn mặt lập tức cổ quái, không phải học không được, mà là… Xem không hiểu.

Văn tự trên tấm bia đá, có ngôn ngữ bọn hắn sử dụng, cũng có Thượng Cổ Thú Ngữ, càng có ngôn ngữ Dị Linh Tộc… Hơn mười loại ngôn ngữ trộn lẫn chung một chỗ, hoàn toàn nhìn không ra.

– Lâm, thanh, họa, sinh, phá, minh, hiểu… Cái này… làm sao lý giải?

May mắn có thể nhận ra mấy loại ngôn ngữ, Ngô sư phiên dịch, vẻ mặt phát mộng.

Coi như hiểu ý tứ văn tự, thế nhưng lời mở đầu không phối hợp phía sau mà nói, khiến người ta không hiểu ra sao.

Quay đầu nhìn về phía những người khác, phát hiện đám người Phùng Huân, Ô Thiên Quỳnh cũng không hiểu ra sao, như hòa thượng sờ không thấy tóc.

Nhìn về phía Trương sư cách đó không xa, thấy hắn tựa hồ cũng có chút không hiểu thấu.

Vốn tưởng rằng là một bộ công pháp có thể khảo hạch ngộ tính, kết quả… Đọc cũng đọc không hiểu, cái này còn làm sao thông qua?

Đã sớm đoán được Khâu Ngô Cổ Thánh khảo hạch không dễ dàng thông qua, chỉ là không nghĩ tới cổ quái như thế.

– Trương sư, ngươi hãy nhìn xảy ra điều gì?

Lại nghiên cứu một lát, thật sự nhịn không được, đi vào trước mặt Trương Huyền.

Muốn nói trong bọn họ ai có thể lĩnh ngộ, đoán chừng cũng chỉ có vị trước mắt này rồi.

– Không có…

Trương Huyền lắc đầu.

Nói thật, hiện tại hắn cũng nhìn không hiểu ra sao.

– Vừa rồi không phải Cổ Thánh nói, ngươi đối với công pháp của hắn lý giải rất sâu sao? Có thể hiểu được công pháp của hắn, có lẽ có thể nhìn ra a…

Nhớ tới vừa rồi Cổ Thánh cùng thanh niên này đối thoại, Ngô sư nhịn không được hỏi.

– Ta chỉ có lý giải với thân pháp của hắn, cái này… Thật không biết xảy ra chuyện gì!

Trương Huyền cười khổ lắc đầu.

– Có thể hiểu được thân pháp của hắn cũng rất lợi hại… Đúng rồi, Trương sư, đến cùng ngươi nói gì với Khâu Ngô Cổ Thánh, lại khiến cho hắn nhớ kỹ ngươi?

Phùng Huân cũng tới trước mặt.

Những người khác cũng đồng loạt nhìn qua.

Nói thật, tất cả mọi người đều rất kỳ quái.

Có thể khiến ý niệm Cổ Thánh sống mấy vạn năm thất thố, bọn hắn thật muốn biết rõ, đến cùng là nói mấy thứ gì.

Thấy ánh mắt mọi người sáng ngời, Trương Huyền gãi gãi đầu, hơi lúng túng:

– Nếu như ta nói… Ta muốn thu Khâu Ngô Cổ Thánh làm đồ đệ… Các ngươi tin không?

Đại Bi Thiên Ma Chưởng

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

– Thu Khâu Ngô Cổ Thánh làm đồ đệ?

Khóe miệng đám người Ngô sư co lại, ngay sau đó lắc đầu.

Không có một cái nào tin tưởng.

Cũng khó trách, Khâu Ngô Cổ Thánh là nhân vật cùng thế hệ với Khổng Sư, coi như là Danh Sư Đường Đường chủ đương đại, Danh Sư cửu tinh chính thức, gặp được cũng phải tôn xưng một tiếng tiền bối, không dám nói ra lời càn rỡ đi quá giới hạn.

Vị Trương sư này lại nói muốn thu người ta làm đồ đệ, thật hay giả?

Thật muốn nói như vậy, chỉ sợ Khâu Ngô Cổ Thánh sẽ một tát quất chết a.

Thấy vẻ mặt của mọi người, Trương Huyền đã biết rõ, bọn hắn khẳng định không tin.

Bất quá cũng lười giải thích, hắn vốn muốn điệu thấp một ít, không tin tốt nhất, có thể miễn trừ không ít phiền toái.

– Tiếp tục nghiên cứu đi, nếu như lưu lại khảo hạch, khẳng định có phương pháp giải quyết!

Không có tiếp tục dây dưa ở vấn đề này nữa, Trương Huyền khoát tay áo, tiếp tục nhìn sang bia đá.

Thông qua Minh Lý Chi Nhãn phân biệt, chất liệu của những bia đá này cũng không tính đặc thù, chỉ là một ít nham thạch bình thường, nhiều nhất chỉ là tính chất cứng rắn, có thể gửi lâu một chút, không có bất kỳ đặc thù, vì vậy, từ trên chất liệu là tìm không ra vấn đề.

Như vậy xem ra, là phải từ văn tự nhúng tay vào.

Chỉ là những văn tự này, liên lụy nhiều loại ngôn ngữ, coi như phiên dịch ra, cũng không lý giải được, đến cùng có ý tứ gì?

Nhịn không được đi vào trước mặt, ngón tay dọc theo bia đá sờ soạng một lần.

Vù vù!

Trong thức hải xuất hiện một quyển thư tịch đối ứng.

Vội vàng mở ra.

– Thanh Hôi Nham Thạch Bia, do Khâu Ngô Cổ Thánh điêu khắc thành, ẩn chứa công pháp Đại Bi Thiên Ma Chưởng hoàn chỉnh, khuyết điểm hai mươi bảy chỗ. Thứ nhất: Bộ công pháp này, tâm tình đối với pháp quyết ảnh hưởng quá lớn, trước chiến đấu cần công tác chuẩn bị, nếu không, không cách nào thi triển ra toàn lực, lúc chiến đấu cấp tốc, bất lợi triển khai. Thứ hai: Đối với chân khí yêu cầu cực cao…

Trên thư tịch rậm rạp chằng chịt thiếu sót của một bộ công pháp, rõ ràng rành mạch viết ra.

– Quả nhiên có pháp quyết tu luyện…

Ánh mắt sáng lên.

Xem ra vị Khâu Ngô Cổ Thánh ở phía ngoài, cũng không có lừa gạt bọn hắn, những bia đá này, có lẽ đúng là một loại khảo hạch.

Rất nhanh xem hết thư tịch, Trương Huyền vò đầu.

Thiếu sót là thấy được toàn bộ, danh xưng của công pháp cũng biết, thế nhưng xem không hiểu Pháp quyết tu luyện!

Chỉ là biết rõ thiếu sót, không biết pháp quyết, thật giống như biết rõ chứng bệnh, nhưng không có người bệnh… Với hắn mà nói, tương đương không có giải quyết vấn đề gì.

Phải nghĩ biện pháp, biết rõ ý tứ văn tự trên tấm bia đá, hơn nữa phương pháp tu luyện, hoàn chỉnh biểu đạt ra.

Không hề đi xem thư tịch, ánh mắt tiếp tục nhìn bia đá.

Như cũ là chữ rậm rạp chằng chịt, làm ánh mắt có chút đau nhức, đọc mà nói, hoàn toàn xem không hiểu.

– Đúng rồi, ta xem không hiểu, nhưng hoàn toàn có thể mượn nhờ khuyết điểm, suy ngược pháp quyết…

Đột nhiên, ánh mắt Trương Huyền sáng lên, một cái ý nghĩ xông ra.

Dựa theo phương pháp bình thường cẩn thận quan sát mà nói, cái này liên lụy Thú Ngữ, Cổ Thần Ngữ, ngôn ngữ Dị Linh Tộc… toàn bộ phiên dịch ra, liền cần tiêu phí thời gian rất lâu, chớ nói chi là triệt để hiểu.

Hơn nữa, nếu như đối phương nói là khảo hạch ngộ tính, tự nhiên không có khả năng chỉ phiên dịch liền có thể tìm ra công pháp, tất nhiên còn có rất nhiều phiền toái.

Giày vò như vậy không bằng mượn nhờ thiếu sót, suy ngược công pháp!

Tuy rất khó, nhưng chuẩn bị tốt, hoàn toàn có thể lấy ra pháp quyết hoàn chỉnh.

– Chư vị, các ngươi ai có bí tịch tu luyện chưởng pháp? Có thể cho ta mượn xem không?

Nghĩ vậy, Trương Huyền không do dự nữa, nhìn quanh một vòng.

– Bí tịch chưởng pháp?

Tất cả mọi người đều có chút kỳ quái, không rõ ràng cho lắm.

Việc cấp bách là nghiên cứu Cổ Thánh lưu lại những bia đá này, muốn bí tịch chưởng pháp làm gì?

– Ta chỗ này có rất nhiều, đều là từ Chưởng Pháp Điện sao chép!

Tuy kỳ quái, mọi người như trước nhẹ gật đầu, Giang Nguyên lấy ra một đống bí tịch, chừng mấy trăm bản.

Chiến Sư tu luyện, đối với chưởng lực, lực quyền, thương pháp, Kiếm pháp… nghiên cứu cực kỳ tinh tế, loại bí tịch chưởng pháp này, mỗi người đều có thể lấy ra không ít.

– Ta cũng có!

Phùng Huân cũng lấy một đống.

Rất nhanh, bí tịch chưởng pháp của Chiến Sư Đường liền chừng hai ba nghìn bản.

– Ta không có nhiều như bọn hắn, bất quá cấp bậc không thấp…

Ngô sư cùng Hàn Hội trưởng đồng thời cười cười, cộng lại chừng hơn mười bản.

Những chưởng pháp này, đại bộ phận đều đạt đến Thánh Vực, mỗi một quyển đều rất quý giá, bất quá, Trương Huyền muốn xem, tất cả mọi

người cũng không có nhiều lời nói nhảm.

– Đa tạ…

Nhẹ gật đầu, Trương Huyền nhìn sang, rất nhanh thu tất cả thư tịch vào trong đầu.

– Tất cả thư tịch về chưởng pháp… Dung hợp!

Trong đầu thấp giọng hô.

Vù vù!

Vô số thư tịch bay lên, tính cả Đại Bi Thiên Ma Chưởng mới từ trên tấm bia đá thấy được, cũng xuất hiện ở chung một chỗ.

Rầm ào ào!

Một quyển thư tịch mới tinh xuất hiện ở trước mắt.

Vội vàng lấy tới, nhẹ nhàng mở ra.

– Quả nhiên bổ sung Đại Bi Thiên Ma Chưởng không ít thiếu sót…

Quét một lần, Trương Huyền xiết chặt nắm đấm.

Giống như suy đoán, nhiều bí tịch chưởng pháp như vậy, dung hợp chung một chỗ, quả nhiên để cho Đại Bi Thiên Ma Chưởng lúc trước thiếu sót thiếu đi rất nhiều, lúc trước là hai mươi bảy, hiện tại chỉ có chín.

Nói cách khác, giải quyết xong hơn phân nửa.

Bất quá, Đại Bi Thiên Ma Chưởng này dù sao cũng là pháp quyết cấp bậc cao hơn, mọi người cho thư tịch, tăng thêm lúc trước hắn nhìn qua, vượt qua hơn vạn bản, cũng không có thể giải quyết toàn bộ.

– Xem có thể tu luyện hay không…

Sau khi dung hợp công pháp mới, ở trong đầu nhìn qua một lần, Trương Huyền lắc đầu.

Tuy chỉ còn lại có chín thiếu sót, cách Thiên Đạo công pháp càng ngày càng gần, nhưng thiếu khuyết pháp quyết tu luyện, như trước chưa đủ hoàn chỉnh.

Nói cách khác, địa phương bổ sung thiếu sót, văn tự thông suốt, không có bất cứ vấn đề gì, mà địa phương có thiếu sót, như trước lộn xộn, khiến người ta xem không hiểu.

– So sánh thoáng cái…

Ghi nhớ địa phương bổ sung tốt ở trong lòng, Trương Huyền nhìn về phía bia đá đối ứng, phát hiện như trước không hiểu ra sao, giống như hoàn toàn không có liên quan.

Thật giống như… Cầm lấy đáp án tiêu chuẩn, như trước xem không hiểu đề mục.

– Những văn tự này, giống như cùng công pháp không có quan hệ gì a…

Lại nghiên cứu một lát, vẻ mặt Trương Huyền tràn đầy xoắn xuýt.

Cho tới nay, chỉ cần là công pháp, bằng vào Thư Viện, đều có thể đơn giản tìm ra thiếu sót, chấn nhiếp người khác, hiện tại cầm lấy đáp án tiêu chuẩn, nhưng xem không hiểu đồ vật trên tấm bia đá… Ngẫm lại cũng cảm thấy phiền muộn.

– Mặc kệ, đã hai canh giờ rồi… Thật sự không được, dùng mười tám cái thiếu sót bổ sung tốt, đến hỏi Khâu Ngô Cổ Thánh, vạn nhất thông qua khảo hạch thì sao?

Xoa xoa mi tâm, Trương Huyền thầm nghĩ.

Có đáp án tiêu chuẩn, cũng không nhìn ra đến cùng xảy ra chuyện gì, hắn cũng bất đắc dĩ, thật sự không được… liền cầm pháp quyết bổ sung

tốt mười tám chỗ, tìm vị Khâu Ngô Cổ Thánh kia, vạn nhất đối phương không nghĩ tới nhiều như vậy, trực tiếp cho thông qua thì sao?

Nghĩ vậy đứng dậy, đang muốn gọi Cổ Thánh, đột nhiên ánh mắt khẽ động, rơi vào một góc nhỏ trên bia đá.

Văn tự ở xó xỉnh này, đều là do văn tự Dị Linh Tộc tạo thành, rậm rạp chằng chịt, vốn xem không hiểu là cái gì, nhưng vội vàng đứng dậy, hoảng hốt thoáng cái, làm cho người ta có cảm giác phù văn lắc lư.

Loại cảm giác này, giống như ban đầu hắn ở địa quật, thuộc hạ của Thanh Diệp Vương khắc phù văn đặc thù lên vách tường kia.

– Chẳng lẽ… Không coi những thứ này thành văn tự, mà nhìn thành phù văn?

Trong lòng khẽ động, một tia linh quang đột nhiên xông lên đầu.

Đơn thuần lý giải văn tự mà nói, lấy ra đáp án chính xác so sánh, cũng không có tác dụng, nhưng nếu như coi thành phù văn thì sao?

Ánh mắt khẽ nheo lại, lần nữa nhìn sang.

Trong đầu đã có ý tưởng, rất nhiều văn tự bất đồng, tựa như trôi lên bia đá, tạo thành phù văn kết nối chung một chỗ.

Những phù văn này, như vẽ ra phương pháp chân khí vận chuyển, ở trong người chậm rãi chảy xuôi.

– Tu luyện thoáng cái thử xem…

Biết toàn bộ con đường vận chuyển của công pháp, tinh thần của Trương Huyền khẽ động, chân khí chậm rãi chảy xuôi lên.

Xoẹt zoẹt~! Xoẹt zoẹt~!

Thiên Đạo chân khí bá đạo vô song, huyệt vị trên con đường trong nháy mắt bị giải khai, địa phương xuất hiện thiếu sót, tự động dựa theo công

pháp lúc trước dung hợp chính xác vận chuyển.

Toàn thân chấn động đùng đùng.

– Nguyên lai Đại Bi Thiên Ma Chưởng này là tu luyện như thế…

Rất nhanh, chân khí trong người vận hành một chu thiên, hoàn toàn học được bộ chưởng pháp này.

Chưởng pháp này, bởi vì thiếu sót rất nhiều, không có bổ sung thành Thiên Đạo công pháp, cấp bậc không tính quá cao, chỉ là Thánh Phẩm trung cấp, đổi lại Tòng Thánh khác, coi như muốn luyện, cũng khẳng định luyện không được, thậm chí coi như là Thánh Vực tam tứ trọng cũng rất khó học thành.

Nhưng hắn tu luyện Phong Thánh Giải, chân khí trong cơ thể vô cùng vô tận, cộng thêm Thiên Đạo chân khí tinh thuần, phối hợp mười tám chỗ chính xác sau khi sửa chữa, lại có thể cứng rắn để cho bộ chưởng pháp này đạt đến tình trạng tiểu thành.

Tu luyện Võ kỹ chia làm: Nhập môn, tinh thông, tiểu thành, đại thành, viên mãn như ý.

– Nhiều thiếu sót như vậy, tu luyện tiểu thành là được rồi, có cơ hội đi Chiến Sư Đường Chưởng Pháp Điện, tìm kiếm càng nhiều thư tịch, hình thành Thiên Đạo chưởng pháp lại tiếp tục…

Duỗi lưng một cái, đứng dậy.

Bộ chưởng pháp này thiếu sót thật sự quá nhiều, may mắn những thiếu sót này chỉ để cho uy lực của chưởng pháp yếu chút, tu luyện cần chân khí thật lớn, nhưng không có tổn thương thân thể, nếu không chắc chắn sẽ không tu luyện.

– Quá thô ráp rồi…

Thở dài một tiếng.

Cái này có thể là công pháp từ khi hắn bắt đầu tu luyện đến nay, thiếu sót nhiều nhất, ngẫm lại cũng cảm thấy có chút xấu hổ.

– Trương sư, như thế nào rồi?

Thấy hắn tựa hồ có lĩnh ngộ, đám người Ngô sư vội vàng nhìn lại.

Bọn hắn nghiên cứu thời gian dài như vậy, cũng tổng kết không ít, các loại văn tự đặc thù cũng phiên dịch rất nhiều, đáng tiếc, cho tới bây giờ như trước chẳng được gì.

– Trên tấm bia đá ghi chép một bộ chưởng pháp, ta không chỉ nghiên cứu ra, còn luyện một chút…

Trương Huyền nhẹ gật đầu.

– Chưởng pháp?

– Luyện một chút?

Tất cả mọi người đều ngẩn ngơ.

Bọn hắn chỉ thấy một đống văn tự hỗn loạn, vị trước mắt này, không chỉ nhìn ra là chưởng pháp, còn đã luyện thành… Cái ngộ tính này, không khỏi quá nghịch thiên đi!

– Một bộ chưởng pháp? Ngươi đã nhìn ra?

Ầm ầm!

Trương Huyền đang muốn nói chuyện, chợt nghe mặt đất trước mắt nổ vang, pho tượng Khâu Ngô Cổ Thánh từ phía trên không bay đến, trùng trùng điệp điệp rơi trên mặt đất, có chút nghi hoặc nhìn về phía thanh niên cách đó không xa.

Hắn lưu lại khảo hạch, cực kỳ khó khăn, coi như là thiên tài lợi hại nhất trong đệ tử của hắn, muốn xem ra cũng cần tiêu phí ít nhất mấy tháng, bây giờ còn không đến ba canh giờ, liền đã nhìn ra…

Thật sự có ngộ tính cao như vậy?

Đối chưởng

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

– Ân, bộ chưởng pháp này gọi là Đại Bi Thiên Ma Chưởng!

Trương Huyền gật đầu.

– Ngươi… Có thể nhìn ra tên chưởng pháp?

Tượng đá trừng mắt.

Các loại văn tự của hắn, dùng phương thức phù văn lưu lại trên tấm bia đá, chỉ ghi chép lộ tuyến chân khí vận chuyển tu luyện trong pháp quyết, cũng không có viết ra tên công pháp, gia hỏa trước mắt này… Làm sao thấy được?

– Cái này…

Trương Huyền sững sờ, lông mi nhịn không được nhảy lên.

Tên công pháp là Thư Viện "nhìn" ra, đơn thuần nhìn bia đá tu luyện mà nói, chỉ biết là một chưởng pháp, tên cụ thể khẳng định là không thể nào biết được.

– Ta xem qua ghi chép về tiền bối, biết rõ tiền bối biết một bộ chưởng pháp thất truyền, uy lực vô song, vô cùng cường đại, cùng cái này có

chút tương tự, cho nên phỏng đoán…

Trương Huyền nói.

Dù sao Thiên Đạo Thư Viện hắn là sẽ không nói, còn đối phương có tin hay không, vậy thì không quan trọng.

– Xem qua ghi chép?

Tượng đá sững sờ.

Thời điểm ở Vô Cương Giới muốn thu ta làm đồ đệ, sao không thấy ngươi nói xem qua thư tịch về ta?

Bất quá, thứ này cẩn thận hỏi cũng không có ý nghĩa, tượng đá nhịn không được nhìn tới:

– Ngươi nói ngươi không chỉ nhìn ra chưởng pháp, còn tu luyện một lát?

– Vâng!

Trương Huyền gật đầu.

– Có thể nhìn ra công pháp, coi như ngươi thông qua, trực tiếp tu luyện… Lỗ mãng, quá lỗ mãng!

Tượng đá lắc đầu.

Bộ công pháp này là năm đó hắn sáng chế, biết rõ độ khó.

Coi như Thánh Vực tứ trọng đỉnh phong thực lực mạnh nhất trong đám người, muốn tu luyện, chỉ sợ cũng lực bất tòng tâm, một Tòng Thánh liền nghĩ đi thử, không phải tự tìm phiền toái sao?

– Bộ chưởng pháp này, đạt đến Thánh Phẩm trung cấp, tu vi chưa đủ, cưỡng ép tu luyện sẽ chỉ mang đến tổn thương! Hơn nữa, coi như tu vi đã đủ, muốn luyện thành cũng rất khó! Lúc trước ta sáng chế pháp quyết, chỉ là nhập môn liền tu luyện trọn vẹn một năm lẻ ba tháng, tinh thông

càng hao phí ba năm, còn tiểu thành… Tiếp cận tám năm! Rất nhiều đệ tử của ta, tu vi đạt tới tiểu thành nhanh nhất, cũng dùng bốn mươi năm!

Nhớ lại chuyện cũ, tượng đá nói.

Mặc dù bộ chưởng pháp này là hắn sáng chế, nhưng tu luyện cũng không dễ dàng như vậy, từ bắt đầu tu luyện tới tiểu thành, trọn vẹn hao phí mười hai năm.

Rất nhiều đệ tử của hắn, tốc độ tiến bộ càng chậm, không đáng giá nhắc tới.

– Ngươi hắn là tu luyện một lát, cảm thấy khó có thể luyện thành, không có tiếp tục nữa a? Không có tiếp tục là được rồi, không có chỉ điểm của ta, mù quáng tu luyện, sẽ chỉ ngộ nhập lạc lối…

Cảm khái một câu, tượng đá lần nữa nhìn tới, còn không có nói hết lời, chỉ thấy thanh niên phía trước tràn đầy ngại ngùng vò đầu:

– Vừa rồi ta tu luyện một lát… Không nghĩ tới liền tiểu thành rồi…

– Tiểu thành? Không nghĩ tới?

Tượng đá nhoáng một cái, thiếu chút nữa nứt ra.

Hắn vừa mới nói mình là người khai sáng, tu luyện tới tiểu thành cũng hao tốn mười hai năm… Ngươi mới tu luyện bao lâu?

Tính toán đâu ra đấy, cũng không tới ba canh giờ a?

Tiểu thành?

Thật hay giả?

– Đúng vậy, kỳ thật… tuy bộ chưởng pháp này rất tốt, chỉ là thiếu sót quá nhiều, tu luyện rất khó khăn…

Trương Huyền cảm khái.

– Ngươi!

Không nghe lời này còn may, nghe xong tượng đá thiếu chút nữa tức giận ngất đi.

Ở Vô Cương Giới, gia hỏa này chính là nói như vậy, kết quả, đạo ý niệm kia của mình tức giận tiêu tán, đến nơi này… Lại muốn như vậy sao!

Ta thiếu nợ ngươi sao?

Tu luyện khó cũng tới tiểu thành, ngươi còn muốn thế nào?

– Ngươi tu luyện tới tiểu thành? Bộ chưởng pháp này của ta, có thể theo chưởng lực lớn nhỏ, kiểm nghiệm ra tu luyện chính xác, lĩnh ngộ cao thâm hay không!

Trong lòng không quá cao hứng, tượng đá lạnh lùng nhìn lại:

– Như vậy đi, ta áp chế thực lực đến Tòng Thánh, hơn nữa thi triển Đại Bi Thiên Ma Chưởng cấp bậc tiểu thành, cùng ngươi đối chiêu… Có thể tiếp được chưởng lực của ta, đã nói lên ngươi không có nói dối, hoàn toàn chính xác lĩnh ngộ tinh túy của chiêu này!

Vô luận là ai, liên tục bị một tiểu tử chỉ có Tòng Thánh chất vấn, cũng sẽ cảm thấy rất không cao hứng.

Gia hỏa trước mắt này, lại nhiều lần nói như vậy, hắn đã quyết định muốn dạy dỗ một bận, để cho đối phương biết rõ trời cao đất rộng.

Nếu không, người trẻ tuổi quá liều lĩnh, không áp chế thoáng cái, sẽ bất lợi về sau trưởng thành.

– Cái này…

Nghe được đối phương cùng hắn đối chưởng, Trương Huyền sửng sốt một chút:

– Ngươi là tượng đá, có thể thi triển chưởng pháp?

– Đương nhiên! Tuy ta là tượng đá, nhưng mà ý niệm bảo tồn trong đó, phát huy ra thực lực cường đại, vẫn có thể làm được!

Hừ một tiếng, tượng đá nhoáng một cái, cánh tay duỗi tới.

Một cỗ khí tức vô địch lập tức bay lên, làm cho người ta có cảm giác nghiền ép trên linh hồn.

– Năm đó trước khi Khâu Ngô Cổ Thánh đi theo Khổng Sư, liền danh truyền thiên hạ, là cao thủ nhất đẳng, đồng cấp bậc vô địch… Áp chế tu vi, cùng Trương sư đối chưởng, đoán chừng Trương sư sẽ thua thiệt!

– Đó là khẳng định, bộ chưởng pháp này là Cổ Thánh sáng chế, tu luyện không biết bao nhiêu năm, tuy Trương sư thoạt nhìn luyện ba canh giờ, kỳ thật lúc trước hơn hai canh giờ, còn không có lĩnh ngộ, nhiều nhất chỉ luyện một canh giờ mà thôi… Thời gian ngắn như vậy, coi như thiên tư trác tuyệt, lại có thể lĩnh ngộ bao nhiêu?

– Đúng vậy, căn bản không ở cùng một cấp bậc…

…

Nhìn một màn này ở trong mắt, đám người Ngô sư lắc đầu.

Bọn hắn nhìn ra, Khâu Ngô Cổ Thánh xuất thủ, là khảo nghiệm Trương Huyền, cả hai căn bản không thể so sánh.

– Cái này…

Thấy thái độ của đối phương kiên quyết, Trương Huyền đành phải nhẹ gật đầu:

– Được rồi!

Nói thật, vừa mới hắn chỉ là ở trong người dùng chân khí suy diễn một lần, còn chưa thi triển qua, nếu như đối phương muốn tỷ thí, vừa vặn có

thể kiểm tra uy lực như thế nào, nếu như thật sự không tệ, về sau thời điểm chiến đấu, ngược lại cũng có thể sử dụng.

– Vậy thì bắt đầu đi!

Tượng đá đáp một tiếng, cánh tay đẩy về phía trước.

Ầm ầm!

Còn chưa tới trước mặt, liền làm cho người ta có cảm giác hủy diệt, tựa như vô số Thiên Ma từ trên trời giáng xuống, không chỉ nghiền ép nhục thân, đối với tâm linh cũng có rung động thật lớn.

Đại Bi Thiên Ma Chưởng, không chỉ có công kích vật chất, đối với Linh Hồn cùng Nguyên Thần cũng có hiệu quả công kích tăng thêm.

Nguyên nhân chính là như thế, ở lúc thượng cổ, cũng có danh khí thật lớn, ở trong công pháp Thánh Phẩm trung cấp, cũng tuyệt đối được cho gần phía trước.

– Thật mạnh…

– Khoảng cách xa như vậy, hơn nữa người công kích không phải ta, ta cũng cảm thấy thân thể cứng ngắc, không cách nào đối kháng!

– Đúng vậy, không hổ là Khâu Ngô Cổ Thánh lưu lại công pháp, nếu như có thể học được, thực lực của ta, tuyệt đối sẽ bạo tăng không chỉ một lần!

– Bộ chưởng pháp này, liên lụy lực lượng trên linh hồn, không phải dễ tu luyện như vậy…

…

Cảm nhận được uy lực kia, thân thể đám người Ngô sư đều cứng ngắc, sắc mặt lúc xanh lúc đỏ.

Quá mạnh mẽ!

Tượng đá thi triển chiêu này, tuy tốc độ không nhanh, cũng không có bất kỳ tinh diệu, lại làm cho người ta cảm giác khó có thể đối kháng, thậm chí Linh Hồn cũng bị nghiền ép.

Đây là rất nhiều Võ kỹ bọn hắn tu luyện đều làm không được.

Đáng sợ!

– Khó trách Cổ Thánh nói khó có thể tu luyện, chiêu này hoàn toàn chính xác không dễ dàng, không biết Trương sư tu luyện như thế nào…

Ngô sư cảm khái.

Bộ chưởng pháp này, đã thoát ly chiêu số đơn thuần, chú ý chính là tinh khí thần, đạt tới một loại cảnh giới, không có nhiều năm tích lũy, thì không cách nào hoàn thành.

Dù Trương sư có thiên phú rất cao, nhưng dù sao tuổi quá nhỏ, lịch duyệt còn bày ở đó, có lẽ không lĩnh ngộ được tinh túy chính thức a?

Rất nhiều tu luyện giả hành tẩu thế gian, lĩnh ngộ hỉ nộ ái ố, để cho tâm cảnh càng thêm viên mãn, không có loại rèn luyện này, coi như thiên phú cao hơn, cũng rất khó lý giải tinh túy của loại Võ kỹ này.

Nghĩ vậy, nhịn không được nhìn sang thanh niên cách đó không xa.

Chỉ thấy lúc này Trương Huyền cũng không sốt ruột xuất thủ, mà chắp hai tay sau lưng, nhìn xéo bốn mươi lăm độ, không biết nghĩ tới chuyện gì, lộ ra tâm tình bi thương.

Giống như mất đi người yêu, lại giống như tận mắt thấy thân hữu qua đời, làm cho người ta có cảm giác di thế độc lập, tràn đầy cô độc.

– Đây là… năng lực của Kinh Hồng Sư!

Đồng tử co rụt lại, Ngô sư nhịn không được kinh hô.

Mặc dù đối phương chỉ đứng ở đó, lại làm cho người ta có cảm giác bi thương sâu tận xương tủy… Đây không phải chỉ là tâm cảnh, càng là một loại kỹ xảo trên linh hồn.

– Kinh Hồng Sư? Đây không phải chức nghiệp chỉ có khiêu vũ mới có thể thi triển ra công kích sao?

Phùng Huân không hiểu.

Kinh Hồng Sư, ở trong ấn tượng của hắn, là chức nghiệp đặc thù mặc quần áo và trang sức hoa lệ, thông qua các loại động tác khiến người ta trầm mê, thông thường đều là nữ tử tu luyện… vị Trương sư này cũng tu luyện?

Hơn nữa, hắn cũng không đổi quần áo, chỉ ngơ ngác đứng ở tại chỗ, làm sao lại là năng lực của Kinh Hồng Sư?

– Kinh Hồng Sư là cần khiêu vũ mới có thể công kích, nhưng nghe nói lý giải đến cảnh giới nhất định, nhất cử nhất động kèm theo say mê hấp dẫn, khiến người ta mê muội… Trương sư, tuy không động, nhưng chỉ cần ngươi nhìn kỹ, sẽ kìm lòng không được cảm nhận được tâm cảnh của hắn, đồng cảm theo…

Ngô sư giải thích một câu, tiện tay chỉ một cái:

– Ngươi xem bọn hắn…

Phùng Huân quay đầu nhìn lại, liền chứng kiến rất nhiều Chiến Sư nhìn về phía Trương Huyền, tâm tình đều bị lây nhiễm, lệ rơi đầy mặt.

– Cái này…

Đồng tử co rụt lại, Phùng Huân hoảng sợ.

Hắn vốn tưởng rằng, Trương Huyền chỉ là trận pháp mạnh mẽ, sức chiến đấu không yếu, nằm mơ cũng không nghĩ đến, đối với Linh Hồn công kích cũng đáng sợ như vậy.

Những Chiến Sư ở sau lưng, tuy đều là Thánh Vực nhất trọng, nhị trọng, nhưng đều có thể vượt cấp chiến đấu, thực lực không giống bình thường, cũng đều tiếp nhận qua Linh Hồn huấn luyện, chỉ nhìn thoáng qua đối phương đã bị lây nhiễm, loại năng lực này, coi như là hắn cũng cảm thấy sợ hãi.

– Mau nhìn, đã bắt đầu…

Đang khiếp sợ, chợt nghe tiếng la của Ngô sư lần nữa vang lên, vội vàng nhìn lại, chỉ thấy Trương sư ảm đạm một lát, bàn tay nhẹ nhàng giơ lên, nghênh đón tiếp lấy.

Động tác của hắn không nhanh, cũng không có bất kỳ hoa lệ, chỉ là đơn giản đẩy ngang, lại cho người ta có cảm giác dời sông lấp biển.

Trong nháy mắt, thật giống như Trương sư hóa thân thành Thiên Ma cực lớn, Linh Hồn nhận lấy nghiền ép, không dám tới ngạnh kháng.

– Hả?

Cảm nhận được khí thế cùng chưởng lực của hắn biến hóa, tượng đá trở nên ngưng trọng, nhíu mày một cái, tốc độ tiến công đột nhiên nhanh hơn.

Bành!

Hai bàn tay va chạm chung một chỗ, lực lượng nổ tung, khí lãng khổng lồ cấp tốc lao ra.

Vèo!

Tượng đá còn không kịp phản ứng, liền lăng không dựng lên, thẳng tắp bay ra ngoài, đâm vào trên một tấm bia đá, rơi vỡ chia năm xẻ bảy.

– Cái này…

– Thực lực giống như, chưởng pháp giống như, cấp bậc giống như… Trương sư một chiêu liền đánh bại Khâu Ngô Cổ Thánh?

Tất cả mọi người trợn mắt há hốc mồm.

Cổ Thánh bị đả kích biến mất

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Bọn hắn nghĩ tới Trương sư sẽ bị Cổ Thánh giáo huấn, sẽ bị một chưởng đánh bay, nhưng nằm mơ cũng không nghĩ đến, kết quả hoàn toàn trái lại, vị cường giả đi theo Khổng Sư không biết bao lâu kia, lại bị một chiêu miểu sát.

Mấu chốt là gia hỏa miểu sát kia, mới tu luyện chiêu này tối đa một canh giờ!

– Ta lại đi so với hắn?

Vẻ mặt Phùng Huân như muốn khóc.

Vốn tưởng rằng lần này thua, trở về chăm chỉ tu luyện, một ngày nào đó có thể lấy lại danh dự, báo thù rửa hận, hiện tại xem ra, đối mặt biến thái như thế, nên tránh xa bao nhiêu thì tránh a!

Nếu không, sẽ một mực bị đả kích.

– Ngươi… Cái này thật chỉ là tiểu thành?

Giống như mọi người rung động, tượng đá bay lên, nhìn về phía gia hỏa trước mắt, cũng cảm thấy bối rối.

Hắn sáng chế công pháp, nghiên cứu không biết bao nhiêu năm, tự cho là không người sánh bằng, kết quả… bị đánh bay nhẹ nhõm, vì sao cảm giác uy lực của đối phương lớn như vậy chứ?

– Ân!

Trương Huyền chưa bao giờ dùng qua chiêu này, cũng không nghĩ tới uy lực lớn như vậy, một chưởng liền đánh đối phương như vậy, tràn đầy ngại ngùng:

– Lúc trước thiếu sót quá nhiều, ta hơi chút sửa đổi, không nghĩ tới uy lực lớn như vậy, thật có lỗi…

– Sửa chữa? Ngươi sửa đổi công pháp của ta?

Tròng mắt của tượng đá trợn trừng ra.

Ngắn ngủn ba canh giờ, gia hỏa này không chỉ hiểu công pháp hắn lưu lại, tu luyện đến tiểu thành, còn cảm thấy uy lực không lớn, thuận tiện sửa lại…

Ngươi đây là muốn nghịch thiên a!

– Ân, nói thật, bộ công pháp này cũng không tệ lắm, uy lực cũng không yếu, nhưng mà thiếu sót thật sự quá nhiều, chừng hai mươi bảy chỗ, đáng tiếc… kiến thức của ta quá nông cạn, chỉ sửa lại mười tám chỗ, còn có chín chỗ biết rõ vấn đề, nhưng nghĩ không ra phương pháp giải quyết…

Trương Huyền lắc đầu, vẻ mặt cô đơn.

Nếu có đầy đủ công pháp, ai sẽ tu luyện chưởng pháp nhiều thiếu sót như vậy… Ngẫm lại cũng cảm thấy phiền muộn.

Rầm ào ào!

Tượng đá đang hội tụ thân thể vỡ vụn lại, nghe nói như thế, lần nữa nhoáng một cái, thiếu chút nữa tiếp tục tan vỡ.

Kiến thức quá nông cạn… Còn vẻ mặt tràn đầy phiền muộn kia là cái biểu lộ quỷ gì?

Không trang bức sẽ chết sao?

Ta sáng chế công pháp, cũng không có sửa chữa được, ngươi chỉ nhìn một lát liền sửa xong, đây cũng gọi là nông cạn?

Ngươi nông cạn, ta phải không nên đi tự sát sao?

Võ kỹ cao nhất trong Thánh Phẩm trung cấp, ngươi tu luyện rõ ràng còn phiền muộn…

Ta mới phiền muộn đây nè!

Tâm thần dưới sự kích động, tượng đá càng tụ càng cảm thấy vết rách trên thân càng nhiều.

Vốn lưu lại di tích, là muốn tìm một hậu bối ưu tú, truyền thừa công pháp của mình, tuyên dương sự vĩ đại của mình… Kết quả, tiền bối không có cảm giác về sự ưu việt, ngược lại một mực bị đả kích…

– Ngươi sửa đổi mười tám chỗ nào?

Cố nén phiền muộn, tượng đá hỏi.

Cảnh giới giống nhau, chưởng lực của đối phương hùng hậu như vậy, nói rõ hoàn toàn chính xác sửa chữa thành công, hắn cũng muốn biết, chưởng pháp mình khổ tâm sáng chế, đến cùng có vấn đề nào.

– Ngươi muốn biết rõ? Ta có thể dạy ngươi a!

Trương Huyền nhìn qua.

Rặc rặc!

Lần nữa vỡ vụn một ít, tượng đá thấy ngực rất đau.

– Không cần…

Dù rất muốn biết rõ, nhưng nếu như đối phương lại để cho hắn bái sư, thực gánh không nổi mặt mũi a.

– Không cần khách khí, kỳ thật rất đơn giản, mười tám chỗ này hắn là thời điểm chân khí vận chuyển tới Linh Hải trong cơ thể…

Trương Huyền giải thích.

Hành Giả Vô Cương, không có đủ công pháp dung hợp, chỉ biết thiếu sót, không cách nào sửa chữa, không biết nên trả lời đối phương như thế nào, mà cái này, công pháp chính xác đã xuất hiện, nói cũng không coi vào đâu.

Rặc rặc! Rặc rặc!

Nghe xong vài câu, tượng đá vỡ vụn càng lúc càng nhanh, tựa hồ bị khiếp sợ quá lớn, không chịu nổi rồi.

Khâu Ngô Cổ Thánh chỉ để lại một chút ý niệm, hơn nữa lại trải qua nhiều năm như vậy, đã sớm yếu không chịu nổi, giờ phút này liên tiếp bị đả kích, dĩ nhiên đạt đến biên giới tùy thời có thể sụp đổ.

Không phải ý niệm quá yếu, mà gia hỏa trước mắt này quá khoa trương.

Hai mươi bảy chỗ thiếu sót lại có thể giống Khổng Sư nói như đúc, lúc ấy Khổng Sư cũng không sửa chữa cho hắn, để cho chính hắn tìm kiếm phương pháp giải quyết… Bây giờ nghe đối phương nói, hiểu rõ mấu chốt ở nơi nào, có loại cảm giác bình minh sáng tỏ buổi chiều chết cũng được, tinh thần buông lỏng, rút cuộc không kiên trì nổi.

–… Ta chỉ sửa lại mười tám chỗ này, còn dư lại chín chỗ, thật sự không sửa được…

Rất nhanh nói hết một lần, lúc này Trương Huyền mới tỉnh hồn, nhìn về phía tượng đá trước mắt, con mắt trợn tròn, cực kỳ hoảng sợ:

– A… Ngươi làm sao vậy?

Chỉ thấy tượng đá mới vừa rồi còn đang cố gắng khôi phục thân thể, giờ phút này đã bại liệt giống như bãi bùn nhão, coi như là đầu lâu lúc trước hoàn chỉnh, cũng như mạng nhện, vết nứt rậm rạp chằng chịt, giống như tùy thời sẽ tan vỡ.

– Thì ra là thế, thì ra là thế… lúc trước tu luyện đều sai rồi, khó trách nhiều năm như vậy không có đạt tới thành tựu cao hơn…

Không để ý tới câu hỏi của hắn, tượng đá như thất thần, vết rách càng ngày càng nhiều.

– Đa tạ chỉ điểm của ngươi, ngươi không chỉ nhìn ra bộ công pháp này, hơn nữa sửa chữa hoàn mỹ như thế, dĩ nhiên thông qua khảo hạch, có tư cách đạt được truyền thừa ta, truyền thừa của ta là, là…

Cảm khái xong, tượng đá lần nữa nhìn qua, lời nói mới phân nửa, chợt nghe thanh âm rặc rặc vang lên.

Rầm ào ào!

Vỡ thành một bãi bùn nhão.

Trương Huyền ngẩn ngơ, vội vàng đi vào trước mặt, đưa tay trảo một cái, lúc này mới phát hiện tượng đá đã vỡ thành bột phấn, ý niệm tồn tại trong đó, dĩ nhiên triệt để biến mất.

– Ngươi còn chưa nói… Truyền thừa là cái gì a…

Thân thể nhoáng một cái, Trương Huyền thiếu chút nữa thổ huyết.

Khâu Ngô Cổ Thánh này làm việc cũng quá không đáng tin cậy đi!

Không phải nói thông qua khảo hạch liền có được truyền thừa sao?

Kết quả, một chữ cũng không nói, liền trực tiếp nát… Có lầm hay không?

Không chỉ hắn phiền muộn, đám người Ngô sư cũng mở to hai mắt nhìn, thiếu chút nữa khóc lên.

Hao hết trăm cay nghìn đắng, cảm thấy sắp đạt được truyền thừa, ai ngờ… Cổ Thánh lưu lại ý niệm, lại bị Trương sư đả kích đến đạo tâm tan vỡ, trực tiếp tiêu tán…

Ngay cả truyền thừa là cái gì, học thứ gì, một chữ cũng không kịp nói!

Cái này gọi là chuyện gì!

Lúc trước còn cảm thấy theo Trương sư đi vào di tích là chuyện tốt, hắn vô luận thiên phú, kiến thức hay lý giải trận pháp, đều có thể cam đoan mọi người an toàn, một khi đạt được chỗ tốt, cũng có thể theo sau ăn chút thịt…

Chứng kiến giờ mới hiểu được, căn bản không phải có chuyện như vậy!

Ngay cả Khâu Ngô Cổ Thánh cũng bị đả kích không chịu nổi… Ăn thịt cái rắm, nước canh cũng uống không nổi a…

– Cái này… Hắn là ý thức của hắn đến thời gian, tượng đá không kiên trì nổi…

Mọi người đang tràn đầy phiền muộn, chỉ thấy vẻ mặt Trương Huyền áy náy nhìn qua:

– Tuy Cổ Thánh chưa kịp lưu lại truyền thừa, nhưng bộ chưởng pháp này mọi người học một ít, cũng có thể để cho thực lực tăng nhiều…

– Ân!

Mọi người nhẹ gật đầu.

Không có biện pháp nào khác rồi.

Ý thức không còn, ai biết truyền thừa là cái gì? Lại tìm kiếm ở địa phương nào?

Xoắn xuýt cũng không có tác dụng.

May mắn, còn có một bộ chưởng pháp.

Nghĩ vậy, mọi người nhìn sang bia đá cách đó không xa, chợt nghe được tiếng giòn vang.

Rặc rặc! Rặc rặc!

Ngay sau đó, nổ vang liên tiếp truyền đến, bia đá lúc trước xuất hiện từng vết rách, càng lúc càng lớn, đã thành xu thế nước lũ, khó có thể ngăn chặn.

– Những bia đá này trưng bày thời gian thật sự quá lâu, không có ý niệm của Cổ Thánh gia trì, cũng không chịu nổi rồi…

Hàn Hội trưởng hiểu được, vội vàng mở miệng, lời còn chưa dứt, mọi người liền cảm thấy mặt đất cũng lắc lư, tựa hồ không gian gấp bắt đầu sụp đổ.

– Mau đi ra, nơi này cũng giống như bia đá, đều do ý niệm của Khâu Ngô Cổ Thánh duy trì, chạy mau…

Nói xong, đi đầu phóng ra phía ngoài.

Những người khác biết rõ nguy hiểm, không dám dừng lại, vội vã vọt ra phía ngoài.

Trương Huyền theo sát phía sau, một lát sau, lần nữa về tới hoa viên, phát hiện Lạc Nhược Hi không ở trong đó, tiếp tục đi về phía trước, vừa lao ra khỏi cửa, liền chứng kiến chín đại môn ở sau lưng ầm ầm sập xuống, triệt để biến mất, giống như đồ vật lúc trước tựa như một giấc chiêm bao, căn bản không có tồn tại qua.

– Cái này…

Mọi người ngươi nhìn ta, ta nhìn ngươi, mồ hôi lạnh chảy ròng.

May mắn tốc độ của bọn họ nhanh, cũng may mắn thông qua được khảo hạch, phong ấn ngăn cản mọi người rời đi biến mất, nếu không, vây ở bên trong chỉ sợ sẽ theo không gian gấp kia đồng thời biến mất a.

Quá nguy hiểm!

– Nhược Hi đâu?

Không giống mọi người sợ hãi, Trương Huyền nhịn không được nhìn chung quanh.

Vừa rồi trong hoa viên không có, như thế nào bên ngoài cũng không thấy được thân ảnh của Lạc sư?

Tìm một vòng, đang muốn vận chuyển Minh Lý Chi Nhãn dò xét tung tích, chỉ thấy nàng từ phía trước bay trở về.

– Các ngươi đi ra? Đã được truyền thừa rồi sao?

Đi tới trước mặt, Lạc Nhược Hi tò mò hỏi.

– Khục khục… Không có, ý niệm của Khâu Ngô Cổ Thánh bị Trương sư nói hỏng mất, truyền thừa cũng không kịp lấy ra…

Mộc sư có chút lúng túng giải thích.

– Tan vỡ?

Vẻ mặt Lạc Nhược Hi kỳ quái nhìn về phía thanh niên cách đó không xa.

– Ta…

Trương Huyền vò đầu, không biết trả lời như thế nào.

Hắn chỉ cùng đối phương nghiên cứu thảo luận ưu khuyết điểm của Đại Bi Thiên Ma Chưởng, lại không nói gì, ai ngờ đối phương không chịu nổi đả kích như vậy!

Còn Cổ Thánh…

– Đây là phương pháp tu luyện Đại Bi Thiên Ma Chưởng, ta đã sửa chữa, mọi người dựa theo cái này học tập, cũng không tính đi một chuyến uổng công!

Lắc đầu, Trương Huyền sao công pháp mình học được đưa cho mọi người.

Mặc kệ Khâu Ngô Cổ Thánh có phải bị mình nói tan vỡ hay không, dù sao bởi vì hắn, mọi người mới không được truyền thừa, cũng không thể để cho bọn hắn đi một chuyến uổng công, bộ công pháp này, cũng coi như đền bù tổn thất.

– Đa tạ…

Ánh mắt mọi người đều sáng lên, tràn đầy kích động.

Ngô sư mở ra, tất cả mọi người nhìn sang.

Không quá lâu, liền xem bí tịch một lần, lần nữa nhìn về phía thanh niên cách đó không xa, như là gặp quỷ.

– Trương sư… Đây là Đại Bi Thiên Ma Chưởng? Ngươi thực chỉ dùng một canh giờ liền tu luyện đến tiểu thành?

Từng cái nuốt nước bọt.

Bộ công pháp này, hoàn toàn chính xác rất cường đại, nhưng bởi vì quá cường đại, tu luyện khó như lên trời.

Không nói những người khác, coi như Ngô sư là Danh Sư thất tinh thượng phẩm, nghiêm túc tu luyện, không có mười năm, tám năm, cũng đừng nghĩ nhập môn, chớ nói chi là tiểu thành…

Nhưng Võ kỹ khó như vậy, gia hỏa trước mắt này, một canh giờ thì đến được tiểu thành, thậm chí đồng cấp bậc còn mạnh hơn Khâu Ngô Cổ

Thánh, lý giải càng sâu… Đến cùng làm sao làm được?

Khó trách Cổ Thánh sẽ bị đả kích đến ý niệm gánh không được, trực tiếp biến mất, đổi lại bọn hắn, cũng sẽ bị đả kích chết a!

– Lúc trước hắn nói muốn thu Cổ Thánh làm đồ đệ, chỉ sợ là thật…

– Biến thái!

Trong lòng mọi người đồng loạt phán định.

Gặp lại Thiên Diệp Vương

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Thấy mọi người tu luyện một lát, không có một cái nào nhập môn, Trương Huyền nhịn không được lắc đầu.

Bộ chưởng pháp này, tuy hắn sửa đổi mười tám chỗ thiếu sót, nhưng phía trước rất nhiều lỗ thủng không có sửa chữa, muốn tu luyện, như trước cần rất nhiều chân khí.

Tuy mọi người không yếu, nhưng so với Phong Thánh Giải của hắn, còn kém rất nhiều.

Trong thời gian ngắn luyện không thành, cũng là chuyện không có cách nào khác.

Thật giống như hắn nắm giữ đao pháp Thanh Long Yển Nguyệt Đao, uy lực kinh người, cũng nguyện ý vô tư truyền thụ ra ngoài, nhưng Đệ tử ngay cả đao cũng cầm không nổi, còn làm sao luyện?

Không bột đố gột nên hồ, coi như hắn là Danh Sư, số lượng chân khí dự trữ cùng độ tinh thuần của mọi người không đủ, cũng bất lực.

– Ta muốn đi Phong Thánh Các tìm lão Viện trưởng, có cùng đi không?

Biết rõ tiếp tục chờ đợi, không có bất kỳ ý nghĩa, dù sao đã truyền thụ chưởng pháp, về sau có thể tu luyện tới cảnh giới gì, chỉ có thể dựa vào chính bọn hắn, Trương Huyền mở miệng nói.

Lúc trước, Khâu Ngô Cổ Thánh từng nói qua, lão Viện trưởng cùng Thiên Diệp Vương đi Phong Thánh Các, muốn cứu người, chỉ có thể đi tới.

– Cùng đi chứ!

Đám người Ngô sư gật đầu.

Mọi người đã ghi nhớ pháp quyết của Đại Bi Thiên Ma Chưởng, tiếp tục đợi ở chỗ này cũng không có ý nghĩa, còn không bằng đi tìm kiếm đám người Chương Dẫn Khâu.

– Vừa rồi ngươi đi đâu?

Một đường đi về phía trước, nhớ tới vừa rồi Lạc Nhược Hi từ phía trước bay về, Trương Huyền nhịn không được truyền âm qua.

– Chỉ là tùy tiện nhìn…

Nữ hài nhẹ nhàng cười cười.

– A…

Thấy đối phương không muốn nói, Trương Huyền không hề hỏi thăm.

Dựa theo bản đồ đánh dấu, không bao lâu mọi người liền đi tới một lầu các.

Vân khí lượn lờ, làm cho người ta có cảm giác thần thánh.

Nhìn thoáng qua, thần sắc của Hàn Hội trưởng ngưng trọng:

– Nơi này có trận pháp cực kỳ lợi hại, chỉ cần đi vào, sẽ khó có thể rời đi, như vậy đi, ta cùng Ngô sư, Trương sư đi vào, mọi người trước ở bên

ngoài đi!

Lầu các không có tên, làm cho người ta có cảm giác che giấu ở trong hư không, rõ ràng có một trận pháp cực lớn bao phủ, kết hợp với lúc trước Cổ Thánh nói, đi vào trong đó, có khả năng có đi không về, tất cả mọi người không cần phải đi tới mạo hiểm.

– Chúng ta không sợ…

Thần sắc đám người Phùng Huân ngưng trọng.

– Không phải vấn đề sợ hay không sợ, mà là chúng ta đều lâm vào trong đó, thật sự không thể cứu được, mọi người canh giữ ở bên ngoài, thuận tiện điều tra bốn phía, nếu như ba ngày không có đi ra, lại cân nhắc những chuyện khác!

Ngô sư mở miệng.

Cái này liên lụy tới an nguy của mọi người, không thể hành động theo cảm tính.

Nếu không, toàn bộ rơi vào trong đó, thì thật là không có biện pháp.

– Tốt!

Chần chừ một chút, mọi người gật đầu.

– Ngươi cũng ở bên ngoài chờ, ta sẽ không có chuyện gì đâu…

Trương Huyền mỉm cười, nhìn về phía Lạc Nhược Hi.

Bên trong không biết sẽ trải qua cái gì, khẳng định cực kỳ nguy hiểm, không muốn để nữ hài theo ở phía sau.

– Chung một chỗ a, cũng có thể chiếu ứng lẫn nhau!

Nữ hài nhìn qua.

– Cái này…

Thấy ánh mắt đối phương kiên định, không dung dao động, dừng lại một chút, Trương Huyền đành phải gật đầu đáp ứng:

– Được, bất quá sau khi đi vào nhất định phải cẩn thận!

Nhẹ nhàng cười cười, Lạc Nhược Hi gật đầu.

Sợ tàn hồn của Thiên Diệp Vương lúc trước đào tẩu sẽ tìm mọi người phiền toái, Trương Huyền lại để Hàn Hội trưởng bố trí một sát trận cấp bảy đỉnh phong thủ hộ ở chung quanh, lúc này mới cùng đám người Ngô sư đi vào.

Trận pháp chung quanh lầu các giống như phong ấn trong địa quật, thuộc về đơn hướng, đi vào trong không có trở ngại, một khi đi vào trong đó, sẽ lập tức hình thành cấm chế, không cách nào rời đi.

– Quả nhiên có đi không về…

Đi một lát, cảm nhận được không gian sau lưng như bị giam cầm, mọi người liếc mắt nhìn nhau, từng cái khuôn mặt trầm thấp.

Xuyên qua phong ấn, cũng không gặp được bất kỳ nguy hiểm nào, để cho mọi người nhẹ nhàng thở ra, đi tới trước mặt lầu các, đẩy cửa đi vào.

Tầng thứ nhất cực kỳ bao la, từng dãy bia đá dựng lên trong đó, phía trên điêu khắc văn tự rậm rạp chằng chịt.

– Đây là… tâm đắc trùng kích Thánh Vực?

Nhìn thoáng qua, Trương Huyền cùng Lạc Nhược Hi liếc mắt nhìn nhau, đều sững sờ.

Văn tự trên tấm bia đá, bọn hắn nhìn thấy qua, giống điêu khắc trong sơn đạo ở Phong Thánh đài, đều là một ít tâm đắc khi đột phá Thánh Vực.

– Xem ra Phong Thánh Các này, cùng Phong Thần Đài hoàn toàn chính xác có liên hệ mật thiết…

Tên tương tự, lại gặp được bia đá nội dung giống nhau, muốn nói cả hai không có liên hệ, hai người ai cũng không tin.

Ngô sư cùng Hàn Hội trưởng tựa hồ cũng đi qua Phong Thánh đài, chứng kiến nội dung trên tấm bia đá cũng sững sờ, sau đó từng cái tràn đầy kỳ quái.

Tiếp tục tới trước, đang muốn đi vào tầng thứ hai, liền cảm thấy tóc gáy dựng đứng, một đạo kiếm quang thẳng tắp từ chỗ sâu trong lầu các bắn tới.

Ầm ầm!

Chân khí trong cơ thể Ngô sư, Hàn Hội trưởng đột nhiên bộc phát, đồng thời tiến về phía trước một bước, ngăn cản kiếm quang.

Lực lượng của hai người giao hòa, tuy không có hình thành trận pháp, nhưng cũng sinh ra hiệu quả lớn hơn hai.

Bành!

Cùng Kiếm Khí va chạm, đồng thời lui về phía sau mấy bước, sắc mặt trắng bệch.

– Là Thiên Diệp Vương…

Trương Huyền biến sắc.

Một đạo Kiếm Khí không biết từ đâu tới đây, khiến cho hai đại cao thủ ngăn cản không nổi, chỉ sợ chỉ có Thiên Diệp Vương bị nhốt ở nơi đây, không cách nào đào tẩu mới có thể làm được.

– Hắc hắc, không sai! Trương Huyền, nếu như ngươi không đi vào thì thôi, đã đi vào, thì chỉ có một con đường chết…

Quát lạnh một tiếng, thanh âm của Thiên Diệp Vương vang lên, ngay sau đó một thân ảnh cao lớn chậm rãi đi tới.

Không giống Nguyên Thần lúc trước nhìn thấy, lần này Thiên Diệp Vương là thân thể không thể thật hơn, thân hình cao lớn, còn cao hơn Hồng Diệp Vương, Ngọc Diệp Vương vài phần.

– Ngươi nhận thức ta? Đạo tàn hồn kia… Đi tới nơi đây cùng ngươi dung hợp?

Nghe được hắn hô lên tên của mình, Trương Huyền sững sờ.

Xem ra đạo tàn hồn lúc trước đào tẩu kia, cũng đi tới nơi đây, nếu không, đối phương bị nhốt hơn hai năm, không có khả năng nhận ra mình, hơn nữa còn cừu hận như thế.

– Hại Nguyên Thần của ta bị hao tổn, không tiến đến, ta không có bất kỳ biện pháp nào giết ngươi, nếu như tiến đến, vậy đừng nghĩ rời đi!

Cười lạnh một tiếng, ngón tay của Thiên Diệp Vương nâng lên, mãnh liệt điểm tới.

Ngô sư cùng Hàn Hội trưởng lần nữa đi về phía trước, chân khí trong cơ thể như sôi trào.

Bành! Bành!

Hai tiếng trầm đục, hai người bay ngược ra.

Tuy thực lực của bọn hắn đều rất mạnh, nhưng so với Thiên Diệp Vương, còn kém một đoạn rất lớn.

– Trương sư, đi mau…

Thân thể xoay chuyển, cưỡng ép rơi trên mặt đất, phun ra một ngụm máu tươi, Ngô sư lên tiếng rống to.

Nguyên thần của đối phương còn không có xuất khiếu, nhưng hai người bọn họ liên thủ cũng chống chọi không được, thật muốn thi triển toàn lực, căn bản không thể là đối thủ!

– Đi? Còn muốn chạy thoát sao?

Thiên Diệp Vương cười lạnh, bàn tay mãnh liệt trảo một cái.

Rầm ào ào!

Toàn bộ đại điện như bị bao phủ, một đạo lực lượng hùng hậu, phong tỏa bốn phía đám đông.

– Nguy rồi…

Không nghĩ tới mới tiến vào, liền gặp Thiên Diệp Vương, hơn nữa còn là thời kỳ toàn thịnh, đồng tử của Trương Huyền co rụt lại.

Đối phương đã có phòng bị hắn, muốn mê hoặc, nhất định là không làm được, liều mạng lại không phải đối thủ, chẳng lẽ chỉ có thể ở chỗ này chờ chết?

– Phá cho ta!

Bàn tay giơ lên, thi triển ra Đại Bi Thiên Ma Chưởng vừa học được, đánh tới giam cầm trước mắt.

Ô…Ô…n…g!

Phong ấn như gợn nước, lắc lư hai cái, nhưng không vỡ ra, ngược lại lực lượng phản xung tuôn qua, để cho hắn kìm lòng không được lui về phía sau mấy bước, như vỗ vào trên lò xo.

– Đây là tuyệt chiêu hai năm qua ta bị vây ở chỗ này nghiên cứu ra, Thánh Vực ngũ trọng cũng phá không vỡ, chỉ bằng ngươi một Tòng Thánh cũng muốn phá?

Chứng kiến cử động của hắn, Thiên Diệp Vương cười nhạt.

Hàn Hội trưởng cùng Ngô sư cũng đứng dậy, riêng phần mình thi triển ra công kích mạnh nhất, rơi vào trên phong ấn, phát hiện giống như Trương Huyền, không có chút hiệu quả nào.

– Ta còn muốn đi tìm hiểu vật Khổng Sư lưu lại, không rảnh lãng phí thời gian với các ngươi…

Lắc đầu, ngón tay của Thiên Diệp Vương điểm ra, kiếm quang lần nữa bắn tới.

Lần này uy lực càng lớn, thẳng tắp đâm tới Trương Huyền, nhìn uy lực, chỉ cần đánh trúng, Thần Tiên khó cứu.

– Đã xong…

Đồng tử co rút lại, thân thể Trương Huyền cứng ngắc.

Một đạo tàn hồn của đối phương, hắn cũng ngăn cản không nổi, thời kỳ toàn thịnh, càng ở chỗ này tu luyện hai năm, tự nhiên không cách nào ngăn cản.

Đang muốn thả phân thân, ngạnh kháng đạo kiếm quang này, liền chứng kiến một đạo hào quang kích xạ đến, ngay sau đó một tiếng nổ cực lớn vang lên, trước mắt lập tức tràn đầy sương mù.

– Là trận bàn thất tinh đỉnh phong…

Có thể thoáng cái kích phát ra sương mù lớn như thế, chỉ có trận bàn thất tinh đỉnh phong.

Thứ này vô cùng thưa thớt, coi như là Hàn Hội trưởng cũng không có, làm sao sẽ xuất hiện ở nơi đây?

– Mọi người mau cùng ta tới…

Đang kỳ quái, mấy người chợt nghe bên tai vang lên truyền âm, ngay sau đó liền chứng kiến một lão giả xuất hiện ở trước mặt.

– Là… Kê Nham Phó viện trưởng?

Nhìn rõ ràng dung mạo bóng người, Ngô sư nhịn không được nói.

– Đúng là tại hạ, Ngô sư mời đi theo ta…

Lão giả nhẹ gật đầu nói.

– Được!

Ngô sư gọi mọi người theo sát phía sau.

– Kê Nham Phó viện trưởng?

Nghe hai người đối thoại vào trong tai, Trương Huyền lập tức hiểu được.

Vị này giống như Mộ Nhân Hư Phó Viện trưởng lúc trước nhìn thấy, đều là Phó viện trưởng của Danh Sư học viện, lúc trước cùng lão Viện trưởng Chương Dẫn Khâu chung một chỗ đi vào nơi đây, hiện tại xem ra còn không có chết.

– Thực lực thật mạnh…

Đi theo sau lưng đối phương, Trương Huyền lặng lẽ nhìn sang, lông mi nhịn không được nhảy dựng.

Vị Kê Nham Phó viện trưởng này, hai năm trước có lẽ giống như đám người Mộ Nhân Hư, chỉ có thực lực Thánh Vực nhất trọng, nhưng bây giờ lại có thể đạt đến Thánh Vực tứ trọng, so với Ngô sư cũng không chút nào kém.

Hơn hai năm thời gian, tiến giai trọn vẹn ba đại cấp… Hơn nữa còn là Thánh Vực, không khỏi quá khoa trương đi.

– Thực lực của ngươi…

Ngô sư cũng nhìn ra, nhịn không được hỏi.

– Nơi đây linh khí nồng đậm, cộng thêm Khổng Sư lưu lại không ít bảo vật, hơn nữa cùng đám người Thiên Diệp Vương đấu trí đấu dũng, tu vi kém một chút, chỉ sợ sớm đã chết rồi…

Kê Nham Phó viện trưởng cười khổ lắc đầu.

Linh khí nơi này là gấp đôi ngoại giới, hơn nữa các loại bảo vật cùng Thiên Diệp Vương áp bách, nếu như không có thực lực Thánh Vực tứ trọng, chỉ sợ căn bản sống không đến hiện tại.

– Các ngươi… còn thừa lại bao nhiêu người?

Trương Huyền nhịn không được hỏinói.

Lúc trước Lão Viện trưởng mang đi đại khái chừng ba mươi người, bên ngoài thấy được hơn mười thi thể, có lẽ còn hơn mười vị sống sót mới phải.

– Chỉ còn lại chưa đủ ba người…

Kê Nham Phó viện trưởng thở dài.

– Chưa đủ ba người?

Tất cả mọi người sững sờ.

Ba là ba, hai là hai, chưa đủ ba người, có ý tứ gì?

Chẳng lẽ còn hai người rưỡi?

Không ra được

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

– Các ngươi đi theo ta sẽ biết…

Nhìn ra mọi người nghi hoặc, Kê Nham cười khổ nói.

Đi theo sau lưng, ở trong sương mù đi một lát, đi vào một gian phòng.

Chung quanh hiện đầy phong ấn cùng cạm bẫy, đều đạt đến cấp bảy đỉnh phong, tựa hồ coi như là cường giả như Thiên Diệp Vương, lâm vào trong đó, cũng sẽ bị xoắn giết.

Thấy một màn như vậy, Trương Huyền nhẹ gật đầu.

Xem ra tuy bị vây ở chỗ này, nhưng Thiên Diệp Vương rõ ràng chiếm được ưu thế thật lớn, đám người lão Viện trưởng không cách nào chống chọi, chỉ có thể giấu ở chỗ này bảo vệ tính mạng, những trận pháp cùng cạm bẫy kia, có lẽ cũng là vì phòng ngừa đánh lén.

Đẩy cửa đi vào, gian phòng chỉ có hơn mười mét vuông, hẹp hòi không nói, còn không có cửa sổ, chỉ có một viên Dạ Minh Châu chiếu rọi bốn phía, lộ ra có chút lờ mờ.

Bên tường, có một người dựa vào, hai chân đã biến mất, cánh tay cũng đứt gãy một cái, bất quá chứng kiến mọi người đi tới, lập tức bay lên,

trong mắt tràn đầy không thể tin được.

– Kê Viện trưởng, những người này là…

Trong Phong Thánh Các tổng cộng chỉ có mấy người bọn hắn, đột nhiên nhìn thấy nhân loại, trong lòng kích động có thể nghĩ.

– Đàm Viện trưởng, là đám người Ngô sư của Thanh Nguyên đế quốc, tìm đến nơi này…

Kê Nham giải thích một câu.

– Đàm Viện trưởng? Ngươi là Phó viện trưởng Đàm Thanh?

Trương Huyền sửng sốt một chút, sau đó nhớ tới một người.

Hồng Viễn Danh Sư Học Viện, tổng cộng bốn vị Phó viện trưởng, Mộ Nhân Hư, Kê Nham, Đàm Thanh, đúng là ba cái trong đó.

– Là ta…

Đàm Thanh nhẹ gật đầu, nghi hoặc nhìn về phía Kê Nham cách đó không xa:

– Mấy vị Danh Sư này, không biết xưng hô như thế nào?

– Cái này… Ta cũng là vừa mới gặp được bọn hắn bị Thiên Diệp Vương đuổi giết, sau đó cứu ra, còn chưa kịp hỏi thăm tính danh…

Kê Nham nói.

Vừa rồi tình cảnh nguy cơ, không kịp nói tỉ mỉ, hắn chỉ nhận thức Ngô sư, ba vị khác còn không quá quen thuộc.

– Vị này là Hồng Viễn Học Viện tân nhiệm Viện trưởng Trương Huyền Trương sư, vị này là Lạc Nhược Hi Lạc sư, vị kia là Thanh Nguyên đế quốc Trận Pháp Sư Công Hội Hội trưởng, Hàn Tự Hàn Hội trưởng!

Ngô sư giới thiệu một chút.

– Tân nhiệm Viện trưởng?

Nghe được giới thiệu, hai người đồng loạt nhìn qua, lông mày đồng thời nhăn lại.

Coi như bọn hắn bởi vì tình huống nguy cấp, không kịp xin Tổng bộ, đi thẳng tới nơi đây, Hồng Viễn Danh Sư Học Viện cũng là một trong tứ đại Học Viện… Làm sao để cho một tiểu gia hỏa chỉ có Tòng Thánh, hơn nữa trẻ tuổi như vậy làm Viện trưởng?

Nói giỡn a!

– Tuy Trương viện trưởng trẻ tuổi, thực lực lại không giống bình thường, sở dĩ chúng ta có thể tìm tới nơi này, may mắn mà có hắn xuất thủ!

Thấy biểu lộ của hai người, biết rõ bọn hắn nghĩ gì, Mộc sư vội vàng giải thích.

Nói thật, tuổi của Trương Huyền thật sự là quá nhỏ, coi như ban đầu là hắn, đột nhiên nhìn thấy cũng sinh ra hoài nghi, huống chi hai vị trước mắt.

– Cũng đúng, có thể đi tới nơi này, làm sao sẽ đơn giản!

Nghe được Ngô sư nói, hai người sửng sốt một chút, sau đó giật mình.

Bọn hắn tự mình trải qua Khâu Ngô Cung tàn khốc, biết rõ trong đó nguy hiểm, có thể theo lối vào, cứng rắn đi đến nơi đây, tất nhiên có thực lực vượt trội.

Huống chi Ngô sư còn tự mình mở miệng.

– Chương Dẫn Khâu Viện trưởng đâu?

Trương Huyền nhíu mày, nhìn lại.

Không phải nói lão Viện trưởng còn sống sao? Không phải nói chưa đủ ba người sao? Sao không có ở nơi đây?

– Chương Viện trưởng…

Kê Nham cùng Đàm Thanh liếc mắt nhìn nhau, ánh mắt ảm đạm xuống:

– Hắn đã chết…

– Chết? Kê Viện trưởng, vừa rồi không phải nói các ngươi chưa đủ ba người còn sống sao? Hiện tại chỉ có hai cái…

Lần này nói chuyện chính là Hàn Hội trưởng, rất hiển nhiên vừa rồi Kê Viện trưởng mà nói, hắn cũng đã hiểu.

Trước mắt tổng cộng hai cái, nếu như chỉ có hai người bọn họ, nói thẳng hai cái liền xong việc, nhưng lại nói không đến ba người, tự nhiên có nguyên nhân.

Đường đường Danh Sư thất tinh, tuyệt đối không có khả năng xuất hiện nói sai ở trên loại sự tình này.

– Còn có một cái, đúng là Chương Dẫn Khâu, hắn nói là còn sống, nhưng cùng chết không có gì khác nhau… Bất quá, không có ở nơi đây, chỉ có thể đợi đến thời gian đặc biệt, mang bọn ngươi đi gặp!

Kê Nham giải thích nói.

– Còn sống, chết?

Mọi người nhìn nhau, tất cả đều không rõ ràng cho lắm, bất quá nhìn bộ dáng của đối phương, không có ý định nói tỉ mỉ, liền không tiếp tục truy vấn.

Dừng lại một chút, Ngô sư nghi hoặc nhìn qua:

– Hai năm trước đến cùng xảy ra chuyện gì? Vì sao biết rõ nơi đây vô cùng nguy hiểm, lại không báo cáo Tổng bộ?

Kỳ thật không chỉ hắn không hiểu, ngay cả Trương Huyền cũng cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

Lão Viện trưởng ở Viện Trưởng Lăng lưu lại mộ chôn quần áo và di vật, khẳng định biết được nơi đây nguy hiểm, không phải thực lực như hắn có thể chống chọi, đã như vậy, nên báo cáo Danh Sư Đường cấp bậc cao hơn mới phải, vì sao lựa chọn trầm mặc, dẫn theo nhiều Danh Sư của Học Viện tới đây như vậy, cuối cùng… Tất cả đều có đi không về.

– Kỳ thật không phải là không muốn báo cáo Danh Sư Đường, mà là thời gian không cho phép!

Kê Nham cười khổ lắc đầu:

– Ngô sư quen thuộc Chương Viện trưởng, biết rõ hắn sùng bái nhất chính là Ngô Dương Tử tiền bối, sự tình thích nhất chính là dò xét cuộc đời cùng sự tích của đối phương… trải qua nhiều mặt dò xét, lại để cho hắn phát hiện một ít chuyện về di tích này, hơn nữa nhận được một ít tin tức hữu dụng. Ngay thời điểm tính toán báo cáo Danh Sư Đường, không biết vì sao tin tức truyền đến trong tai Dị Linh tộc, đồ vật bị lừa đi không nói, còn biết bí mật cấp độ càng sâu…

– Về sau, được biết di tích sắp mở, chậm trễ không được, trong đêm liền triệu tập chúng ta lại, lúc này mới đuổi theo đến!

Nghe xong giải thích, Ngô sư nhíu mày:

– Chương Dẫn Khâu có Ngọc Bài đưa tin cho Tổng bộ, chỉ cần đưa tin, có thể báo cho tình huống, sẽ không chậm trễ quá nhiều thời gian… Vì sao không làm?

Đưa tin, coi như nói rõ sự tình di tích này một lần, cũng không quá mười tức, có thể suốt đêm gọi người, cấp tốc đuổi theo… Truyền cái tin tức, không khó lắm a!

Vì sao nói thời gian không cho phép?

– Nếu như đoán không sai, tin tức hắn không phải truyền tới trong tai Dị Linh tộc, mà là… Bị lừa đi! Mà người lừa đảo này, có phải chính là Tổng bộ tới hay không? Để các ngươi đối với Tổng bộ, cũng không yên tâm?

Trương Huyền hơi chút suy tư, đã nghĩ thông suốt mấu chốt trong đó.

Nếu như không có kiêng kị, khẳng định đã sớm đưa tin rồi.

– Cái này… Trương sư quả nhiên tuệ nhãn như đuốc, liếc liền nhìn ra vấn đề…

Nghe được lời của hắn, Kê Nham, Đàm Thanh đồng thời há miệng, nhịn không được bội phục.

Từ lời nói đơn giản, liền đoán ra những thứ này, vị Trương sư trước mắt này, quả nhiên có năng lực phân biệt kinh người, khó trách có thể trở thành Viện trưởng, hoàn toàn chính xác không giống bình thường.

– Lừa gạt đi? Tổng bộ tới?

Ngô sư sững sờ, sau đó xiết chặt nắm đấm.

Hắn cũng là người thông minh, lập tức suy nghĩ minh bạch, đến cùng xảy ra chuyện gì.

Chương Dẫn Khâu bị một vị “Danh Sư” giả từ Tổng bộ tới lừa gạt, đã có phòng bị, không hiểu rõ lắm tình huống của Thanh Nguyên đế quốc Danh Sư Đường, tự nhiên không dám tùy tiện đưa tin.

Khả năng kế hoạch là, nếu như có thể từ trong di tích đi ra, tự mình đi tới một chuyến, kết quả… lại có đi không về.

– Là ai?

Ánh mắt nheo lại, Ngô sư nhìn qua.

Tất cả Danh Sư ở tổng bộ, hắn đều biết, rốt cuộc là ai?

– Hiện tại chúng ta đều bị vây ở chỗ này, ai cũng ra không được, nói ra cũng không có bất kỳ ý nghĩa…

Kê Nham lắc đầu.

Mọi người không ra ngoài được, nói lại có ý nghĩa gì?

Đã như vậy, còn không bằng không nói, miễn sinh phiền não.

– Thật ra không được sao? Chẳng lẽ chúng ta một mực bị vây ở chỗ này?

Hàn Hội trưởng mở miệng.

– Ân, phong ấn phía ngoài, có vào không ra, chắc hẳn các ngươi đều đã nhìn ra, hẳn là Khâu Ngô Cổ Thánh tự mình bố trí… Trừ khi nhận được hắn truyền thừa, hiểu rõ phong ấn huyền bí, nếu không, không có khả năng rời đi!

Đàm Thanh cười khổ lắc đầu, đột nhiên nhớ tới cái gì, nhìn lại:

– Đúng rồi, lúc trước chúng ta cùng đám người Thiên Diệp Vương dây dưa, không cách nào thoát thân, đành phải trốn đến nơi này, các ngươi cùng nhau đi tới, có lẽ phát hiện môn hộ đi thông Cổ Thánh truyền thừa a? Có nhận được truyền thừa không?

– Cái này…

Nghe nói như thế, vẻ mặt đám người Ngô sư tràn đầy lúng túng.

Môn hộ là tiến vào, pho tượng Cổ Thánh cũng thấy, thậm chí khảo hạch cũng thông qua được, nhưng cuối cùng truyền thừa lại không đạt được!

Chuyện tình quỷ dị như thế, nói ra, đoán chừng đối phương cũng rất khó tin tưởng.

– Làm sao vậy? Chẳng lẽ… các ngươi không thấy dấu vết Chương Viện trưởng lưu lại?

Thấy mọi người biểu lộ kỳ quái, Kê Nham nhịn không được hỏi.

Cái dấu hiệu kia rõ ràng như thế, có lẽ có thể đơn giản phát hiện a!

– Quả nhiên là các ngươi lưu lại, các ngươi đã biết rõ trong môn hộ có truyền thừa, vì sao không vào xem?

Lần này đến phiên Hàn Hội trưởng kì quái.

Là bọn hắn lưu lại, tự nhiên tương đương với mở ra môn hộ, xác định phương vị, đã như vậy, vì sao không đi vào? Thật muốn đi vào, Cổ Thánh xuất thủ, như vậy Thiên Diệp Vương chưa hẳn có thể sống đến bây giờ rồi.

– Lúc ấy chúng ta tới trước môn hộ, hơn nữa kích hoạt mở ra… Thế nhưng mà vừa xác nhận vị trí, còn không có đi vào dò xét, Thiên Diệp Vương liền đuổi theo. Cổ Thánh truyền thừa, liên lụy quá lớn, vạn nhất thật bị đối phương đạt được, vô cùng có khả năng để cho toàn bộ Nhân tộc bị tai hoạ… Chúng ta không dám đánh bạc! Vì vậy, Viện trưởng ở trên mặt đất lặng lẽ lưu lại dấu vết, chạy đến bên này. Thiên Diệp Vương trời sinh tính đa nghi, lại chứng kiến chín môn hộ, liền không dám tiến vào dò xét, tiếp tục đuổi theo, cuối cùng tất cả đều đến nơi này…

Kê Nham nói tình huống lúc đó một lần.

Tuy hắn nói hời hợt, nhưng mà, đám người Trương Huyền có thể phỏng đoán ra tàn khốc.

Đám người Mộ Nhân Hư chết ở địa phương cách chín môn hộ không xa, thi thể cũng không có người thu hồi, đủ thấy tình huống lúc đó nguy hiểm.

– Sau khi đi vào nơi đây, mọi người bị nhốt, lại tiến hành nhiều lần chém giết, tuy Dị Linh tộc chỉ còn lại Thiên Diệp Vương, Danh Sư chúng ta đến đây, cũng chết không sai biệt lắm… May mắn nơi đây địa hình phức

tạp, mới có thể kéo dài hơi tàn, nếu không, khẳng định đã sớm toàn quân bị diệt rồi…

Kê Nham thở dài.

– Thì ra là thế!

Mọi người gật đầu.

Thiên Diệp Vương cường đại, bọn hắn tự mình nhận thức qua, ngay cả Ngô sư cùng Hàn Hội trưởng liên thủ cũng chống chọi không được, ngay lúc đó mọi người mới chỉ có Thánh Vực nhất trọng đỉnh phong, tự nhiên càng không có biện pháp.

Có thể sống đến bây giờ, có thể nói đã rất không dễ dàng.

– Đúng rồi, các ngươi vẫn chưa trả lời chúng ta, đến cùng có được Khâu Ngô Cổ Thánh truyền thừa hay không?

Giải thích xong, Kê Nham lần nữa nhìn lại, cái này liên lụy đến bọn hắn có thể rời đi hay không, trong nội tâm muốn biết rõ ràng.

– Cái này… Khâu Ngô Cổ Thánh lưu lại ý niệm, bị Trương sư đả kích tán loạn, không lưu lại truyền thừa!

Nghẹn lấy nửa ngày, Ngô sư đành phải mở miệng.

Phong Thánh, ta có thể thử xem

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

– Đả kích… Tán loạn? Có ý tứ gì?

Kê Nham, Đàm Thanh đều sững sờ, từng cái ngẩn người.

Nếu như đối phương nói, không tìm được môn hộ, không đi qua bia đá có chứa ba chữ Khâu Ngô Cung, hoặc chưa đi vào trong đó, bọn hắn có thể lý giải, nhưng bị đả kích tán loạn…

Như thế nào cảm giác quá thâm ảo, hoàn toàn nghe không hiểu nhỉ?

Có thể phiền toái ngươi nói rõ ràng một chút hay không?

– Ngươi nói đi…

Thấy vẻ mặt hai người hiếu kỳ, sắc mặt Ngô sư đỏ bừng, không biết mở miệng như thế nào, đành phải quay đầu nhìn về phía Hàn Hội trưởng.

Hắn không phải Danh Sư, do hắn nói, hiệu quả sẽ tốt hơn.

– Được rồi, kỳ thật là như thế này…

Cười khổ một tiếng, Hàn Hội trưởng chuẩn bị từ ngữ, nói ngọn nguồn sự tình một lần.

– Ngươi nói… Trương sư nhìn ra chưởng pháp của Cổ Thánh thiếu sót? Không chỉ tu luyện thành công, còn thuận tiện sửa lại?

– Còn muốn thu Cổ Thánh… Làm đồ đệ?

Hai đại Phó viện trưởng trợn mắt há hốc mồm, thiếu chút nữa thổ huyết ngất đi.

Đây là nghe chuyện cổ tích a?

Trên thế giới còn có Danh Sư ngưu bức như vậy?

Đây chính là Khâu Ngô Cổ Thánh… Phàm nghe qua tên, đều coi là "Thần" cúng bái, nhìn thấy không dám nói chuyện lớn tiếng, gia hỏa này thì ngược lại… mở miệng thu đồ đệ… Ngươi là không có thu qua đồ đệ, hay lá gan mập đến cảnh giới nhất định rồi hả?

– Khục khục… Ta chỉ là nói sự thật, không nghĩ tới Khâu Ngô Cổ Thánh yếu ớt như vậy, nhịn không được đả kích, ai, xem ra tâm cảnh cần ma luyện a…

Thấy ánh mắt hai người nhìn tới, Trương Huyền cảm khái.

Xuất hiện loại tình huống này, hắn cũng không muốn.

Đây không phải là không có biện pháp sao…

– Yếu ớt…

– Ma luyện?

Hai người đồng thời im lặng.

Một trong mấy Cổ Thánh nổi danh Danh Sư Đường, tùy tùng của Vạn Thế Chi Sư… Ngươi một vãn bối ở mấy vạn năm sau, muốn thu người ta làm đồ đệ, đối phương không có tức chết đã không tệ rồi, còn muốn đả kích như thế?

Chưởng pháp người ta tự nghĩ ra, vẫn lấy làm kiêu ngạo, ngay tại chỗ sửa đổi, mấu chốt còn uy lực đại tăng… Đối phương có thể kiên trì nói dứt lời, đã rất không tệ rồi.

– Không có được truyền thừa… xem ra chúng ta là thật không ra được…

Một lát sau, Kê Nham cười khổ lắc đầu.

Tới bảo sơn mà tay không trở về, Danh Sư hố người như vậy, đến cùng làm sao lăn lộn thành Học Viện viện trưởng a?

Bọn hắn thật có chút vì tương lai của Hồng Viễn học viện mà lo lắng.

Bất quá, không được truyền thừa, liền không phá giải được không gian phong ấn, ra không được, lo lắng cũng không có tác dụng.

Vốn đang chờ mong người đạt được tin tức của bọn hắn, có thể cứu bọn hắn, hiện tại xem ra… Suy nghĩ nhiều.

– Phong Thánh Các đến cùng là địa phương nào? Cùng Phong Thánh đài có liên hệ gì sao?

Không để ý tới thái độ của mọi người, Trương Huyền nhìn lại.

Phong Thánh Các, Phong Thánh đài, tên gần như thế, đều có quan hệ tới Khổng Sư, muốn nói không có liên hệ, hắn cũng không tin.

– Hai cái này hoàn toàn chính xác có liên hệ, nếu như đoán không sai…

Thấy hắn hỏi thăm, Kê Nham đành phải trả lời, vừa mới mở miệng, mọi người liền cảm thấy mặt đất lắc lư kịch liệt, như động đất, tựa hồ toàn bộ kiến trúc tùy thời sẽ sụp đổ.

– Làm sao vậy?

Đồng tử đám người Ngô sư co rụt lại.

– Thứ này mỗi ngày đều không có quy luật, hôm nay đã bắt đầu… Đi, ta mang bọn ngươi đi gặp Chương Dẫn Khâu, bất quá, sớm nhắc nhở một câu, chúng ta chỉ có một nén hương thời gian, nhất định phải trong đoạn thời gian này trở về, nếu không, sẽ giống như lúc trước, khó có thể đào tẩu…

Kê Nham tựa hồ đối với loại lắc lư này tập mãi thành thói quen, dừng lại một chút, cắn răng nói.

– Đi gặp Chương Dẫn Khâu?

Tất cả mọi người sửng sốt một chút, sau đó nhẹ gật đầu:

– Tốt!

– Đi!

Không nói thêm lời, Kê Nham đi ra ngoài, bởi vì Đàm Thanh không có tay chân, có nhiều chỗ không cách nào phi hành, hành động tương đối phiền toái, nên ở lại.

Vượt qua rất nhiều trận pháp cạm bẫy ở bên ngoài gian phòng, mọi người một đường đi lên, không lâu sau đi tới một kiến trúc mới, lúc này mới phát hiện, kiến trúc này giống như lầu các, nhưng nóc phòng lại bằng, trung tâm là một đài tròn không lớn, đang tản ra tia sáng chói mắt.

Vừa rồi chấn động, đúng là đài tròn này kích phát ra.

– Đây là…

Trương Huyền sững sờ.

Thứ này cùng lúc trước ở Phong Thánh đài, sau khi phá hư tâm đắc xuất hiện đài tròn, giống như đúc a.

Lúc trước chỉ ra chỗ sai lầm trong tâm đắc của Khổng Sư, bia đá nổ tung, đài tròn từ trong vách đá xuất hiện, đi vào phía trên, hắn cùng Lạc

Nhược Hi được Truyền Tống đến một không gian gấp.

Lúc ấy, vẫn cho rằng cái đài tròn kia, chính là chỗ Khổng Sư ngồi lúc Phong Thánh, chứng kiến cái này, đột nhiên phát hiện có khả năng không phải.

– Đúng vậy, đây là lúc trước khi Khổng Sư Phong Thánh, lưu lại Phong Thánh đài, cái phía ngoài kia, bất quá là phục chế phẩm mà thôi…

Nhìn ra nghi ngờ của hắn, Kê Nham nhẹ gật đầu.

– Phong Thánh đài chính thức?

Trương Huyền xiết chặt nắm đấm.

Đúng.

Thiên Nhận Thánh Giả, không phải là người bình thường, chỗ Phong Thánh được thiên địa pháp tắc hun đúc, làm sao có thể chỉ có một chút tia sáng? Lại làm sao có thể giấu ở trên ngọn núi, không úy kỵ người khác tìm kiếm?

Minh Lý Chi Nhãn vận chuyển, nhìn lại Phong Thánh đài trước mắt.

Chỉ thấy một màn hào quang đặc thù dựng lên, phía trên gợn sóng lưu chuyển, làm cho người ta có cảm giác đặc thù, tựa hồ hấp thu một cái, có thể khiến tu vi tăng nhiều, khí tức Thánh Vực trong cơ thể càng thêm nồng đậm.

– Thiên địa Phong Thánh, dù tản mạn một tia ra năng lượng, đối với chúng ta mà nói, cũng là một khoản tài phú cực lớn, sở dĩ tốc độ tu luyện của ta nhanh, đúng là bởi vì cái này…

Kê Nham nhẹ gật đầu.

Mọi người đồng thời gật đầu.

Đài tròn toả ra hào quang, chiếu lên trên người cực kỳ ấm áp, làm cho người ta có cảm giác sảng khoái, tuy mọi người vừa đến không lâu, nhưng rõ ràng cảm thấy tư duy nhanh hơn, cơ bắp toàn thân sinh động, tu luyện cái gì, đều tựa hồ làm chơi ăn thật.

Ở loại địa phương này tu luyện, chỉ cần thiên phú không tính quá kém, tuyệt đối sẽ tiến bộ cực nhanh, ngắn ngủn hai năm thăng cấp ba đại cấp bậc, cũng là chuyện bình thường rồi.

Nhìn vẻ mặt của mọi người, biết rõ bọn hắn đã hiểu được, Kê Nham không hề giải thích, đi về phía trước vài bước, chỉ một nơi cách Phong Thánh đài không xa:

– Viện trưởng ở nơi này…

Mọi người sững sờ, vội vàng nhìn lại, liền chứng kiến một tượng đá dựng lên ở cách đó không xa.

Là một lão giả, điêu khắc trông rất sống động, giống bức họa của Chương Dẫn Khâu như đúc.

– Ngô sư? Ngươi đã đến rồi…

Đang kỳ quái, chợt nghe trong tượng đá có thanh âm nhàn nhạt vang lên, vội vàng nhìn lại, chỉ thấy tượng đá lại có thể giống như Khâu Ngô Cổ Thánh, mở miệng nói chuyện.

– Chương Dẫn Khâu, sao ngươi sẽ…

Trong lòng đau xót, Ngô sư nhịn không được nhìn qua.

Khó trách Kê Nham nói, bọn hắn chỉ có không đến ba người, Chương Dẫn Khâu có thể nói chuyện, có thể nhận ra hắn, đủ để nói rõ còn có ý thức, không tính tử vong… Loại bộ dạng này, cùng chết không có gì khác nhau a.

– Viện trưởng vì cứu chúng ta, bị Thiên Diệp Vương hủy diệt nhục thân, lúc ấy Phong Thánh đài vừa vặn vận chuyển, Thánh Quang chiếu xạ, hồn phách của hắn không có tiêu tán, bị hấp thụ vào một tảng đá, không cách nào rời đi, cũng không cách nào đào tẩu, bất quá, còn có ý thức của mình, cũng không tính triệt để tử vong… Liền biến thành bộ dáng bây giờ!

Kê Nham giải thích.

Lúc ấy tình huống phức tạp, nhục thân của Chương Dẫn Khâu Viện trưởng bị đánh nát, vốn tưởng rằng hắn phải chết không thể nghi ngờ, nằm mộng cũng không nghĩ đến, Khổng Sư lưu lại Phong Thánh đài, có được ma lực lớn lao, Thánh Quang bao phủ xuống, hồn phách lại có thể không chết, bám vào một tảng đá còn sống.

Dần dà lột vỏ thành tượng, bất quá không cách nào đào tẩu, cũng không có biện pháp di động, chỉ có thể yên tĩnh đứng ở chỗ này, nói thật… Cùng chết không có gì khác nhau.

– Tử Dương Thú thuần phục Lão Viện trưởng, cũng không phải Linh Hồn thuần phục, mà là máu tươi khế ước, nhục thân tử vong, quan hệ chủ tớ tự nhiên liền giải trừ… Khó trách lúc trước thời điểm Thư Viện dò xét tên kia, cũng không biết chủ nhân là ai…

Trương Huyền hiểu được.

Hắn thuần phục Thánh Thú, Linh Thú, là linh hồn hiến tế, hồn phách thú sủng, hoàn toàn ở trong Linh Hồn của mình khống chế, mà lão Viện trưởng, rõ ràng chưa làm được, chỉ sử dụng tinh huyết, ký kết khế ước.

Loại khế ước này, tuy cũng có thể thuần phục Thánh Thú, nhưng một khi nhục thân tử vong, quan hệ chủ tớ sẽ tự động giải trừ.

Lúc trước thời điểm điều tra Tử Dương Thú, không biết chủ nhân là lão Viện trưởng, lúc này mới gây ra ô long… Còn tưởng rằng hắn thật đã chết rồi, nguyên lai là loại tình huống này.

– Kỳ thật không có gì, như vậy cũng rất tốt, ít nhất coi như là còn sống…

Thấy mọi người đều có chút đau thương, nhất là lão hữu Ngô sư, sắc mặt trở nên trắng bệch, tượng đá Chương Dẫn Khâu cười nói.

Loại tình huống này, không phải hắn muốn, nhưng ít nhất so với hồn phi phách tán, người chết đèn tắt thì đỡ hơn một ít.

– Các ngươi có thể tiến đến, chắc hẳn đã thấy được ta lưu lại dấu vết, đã nhận được Khâu Ngô Cổ Thánh truyền thừa a?

An ủi mọi người một câu, Chương Dẫn Khâu nhìn qua.

Chỉ cần đạt được truyền thừa, chẳng khác nào có thể chạy trốn, cũng không cần một mực bị vây ở chỗ này rồi.

Tuy hắn không cách nào rời đi, nhưng hai vị Phó viện trưởng Kê Nham, Đàm Thanh có thể thuận lợi đào tẩu, cũng coi như có thể bảo chứng thực lực của Danh Sư học viện.

– Không được đến truyền thừa…

Thấy Viện trưởng hỏi thăm, lần này không cần Ngô sư trả lời, Kê Nham nói chuyện đã xảy ra một lần.

– Ngươi…

Nghe xong giải thích, Chương Dẫn Khâu trừng to mắt, như gặp quỷ nhìn Trương Huyền, muốn nói cái gì đó, cuối cùng đành phải ngừng lại, tràn đầy bất đắc dĩ:

– Không có được Cổ Thánh truyền thừa, muốn rời khỏi, hầu như là không thể nào… Trừ khi có thể giống như Khổng Sư, được thiên địa nhận thức, trực tiếp Phong Thánh!

– Phong Thánh?

Trương Huyền sững sờ.

– Ân!

Chương Dẫn Khâu nói tiếp:

– Phong Thánh Các này, là Phong Thánh đài chính thức, còn có rất nhiều tâm đắc cùng giới thiệu thành Thánh, mục đích chỉ có một… Là Khổng Sư lưu cho hậu nhân, hy vọng hậu nhân cũng có thể được ông trời nhận thức! Chỉ cần có người có thể ở trên Phong Thánh đài đột phá, trở thành Thiên Nhận Thánh Giả, phong ấn ngăn ở bốn phía cũng sẽ biến mất!

Nghe được hắn nói điều kiện có thể rời đi, đám người Ngô sư cười khổ:

– Đó căn bản không có khả năng hoàn thành…

– Đúng vậy, đúng là không có khả năng…

Từ trước tới nay, cũng chỉ có Khổng Sư hoàn thành qua, bởi vậy có thể thấy được độ khó, muốn làm được, làm sao có thể?

Lấy đám ô hợp như bọn hắn?

– Vì vậy… Chúng ta chưa bao giờ nghĩ đến có thể đi ra ngoài, trước khi tới nơi này, liền bàn giao hậu sự, bây giờ còn có thể kéo dài hơi tàn, cũng xem như không tệ!

Kê Nham nói.

– Kỳ thật…

Thấy tất cả mọi người đều khí phách tiêu điều, Trương Huyền do dự một chút, nhìn lại nói.

– Phong Thánh… Ta có thể thử xem!

Hắn giết chết chín

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

– Ngươi?

Nghe được hắn nói chen vào, mọi người dừng lại.

Từng cái giống như nhìn kẻ đần nhìn qua.

– Khục khục!

Ngô sư thật sự nhịn không được cắt đứt lúng túng:

– Trương sư, ta biết rõ thiên phú của ngươi vượt trội, ở trên tu luyện cũng có phương pháp cùng tâm đắc đặc biệt, nhưng Thiên Địa Phong Thánh, không phải ai muốn cũng có thể được, liên lụy thật lớn, không có khả năng có người thành công!

– Đúng vậy, ta chuyên môn nghiên cứu qua quá trình Khổng Sư Phong Thánh, cũng đi qua Phong Thánh đài, xem qua không biết bao nhiêu tư liệu. Căn cứ ta phỏng đoán, muốn Phong Thánh, điều kiện thứ nhất là Thiên Nhận Danh Sư! Chỉ có thiên địa nhận thức chức nghiệp của ngươi, mới có tư cách Phong Thánh. Tiếp theo, còn phải tu luyện công pháp đặc thù, chân khí vô cùng hùng hậu, mới có thể phá tan thiên địa chi môn, bài trừ dơ bẩn, đạt tới thành tựu vô thượng từ xưa đến nay!

Cách đó không xa, Chương Dẫn Khâu thấy gia hỏa trước mắt nói như vậy, cũng nhịn không an ủi một câu:

– Ngươi có thể nhìn thấu vấn đề trong chưởng pháp của Khâu Ngô Cổ Thánh, nói rõ ngươi lý giải Võ kỹ sâu đậm, bằng vào thực lực Tòng Thánh có thể đi tới nơi này, nói rõ chiến lực cũng không tệ, nhưng chỉ bằng cái này, liền nghĩ Phong Thánh… Còn kém quá nhiều!

– Phong Thánh không phải trò đùa, Thánh Nhân quý tộc thiên tài nhiều hay không? Chiến Sư Đường thiên tài nhiều hay không? Nhiều cường giả như vậy, vài vạn năm qua, cũng chưa nghe nói qua có người thành công, đủ thấy độ khó, Trương sư, ngươi có thể nếm thử, nhưng ta sớm nói cho ngươi, đừng ôm hy vọng quá lớn…

Hàn Hội trưởng cũng cười khổ.

Mọi người không có một cái xem trọng.

– Cái này… Được rồi!

Trương Huyền muốn nói gì, nhưng lắc đầu, cuối cùng không nói ra khỏi miệng.

Nói thật, tuy tu luyện Phong Thánh Giải, nhưng có thể Phong Thánh hay không, cũng không dám xác định, giống như đối phương nói, chỉ có hết sức mà thôi.

Hắn vốn không phải người đường hoàng, sự tình không có nắm chắc, tốt nhất là đừng nói, miễn cho đến lúc đó làm không được, bị người nhạo báng.

– Ân, ngươi có thể suy nghĩ cẩn thận là tốt rồi, Phong Thánh cũng không đơn giản, có thể làm được tốt nhất, làm không được, cũng chỉ có thể cam chịu số phận…

Kê Nham cũng nhẹ gật đầu, đang muốn tiếp tục nói chuyện, chỉ thấy bệ đá trước mắt hào quang đung đưa, hào quang dần dần yếu bớt.

Thấy một màn như vậy, hắn biến sắc:

– Đã đến giờ, mọi người đi mau, Chương Viện trưởng, ngày mai chúng ta trở lại thăm ngươi…

Nói xong, vội vàng gọi mọi người, xoay người đi xuống.

Mọi người thấy hắn bối rối, cũng không nhiều lời, theo sát ở phía sau đuổi theo, không lâu sau, lần nữa trở lại phòng nhỏ, lúc này Kê Nham mới nhẹ nhàng thở ra.

– Xảy ra chuyện gì vậy? Vì sao phải gấp trở về?

Ngô sư nhịn không được nói.

– Ta không phải đã nói, chúng ta chỉ có một nén nhang thời gian sao?

Kê Nham nhìn qua.

– Ân!

Mọi người gật đầu, trước khi đi, hoàn toàn chính xác có nói như vậy.

– Phong Thánh đài, gần một năm này, mỗi ngày đều sẽ phóng thích Thánh Quang, chiếu rọi bốn phía, lúc này Thiên Diệp Vương chỉ có thể giấu ở chỗ xa, không dám nhúc nhích, nếu không sẽ bị Thánh Quang thiêu cháy, Nguyên Thần tổn hao nhiều! Mà Danh Sư chúng ta, thì có thể thừa cơ đi ra hoạt động… Bất quá chỉ có một nén nhang thời gian, một khi bỏ qua, Thiên Diệp Vương sẽ lao tới, thừa cơ giết chúng ta!

Kê Nham giải thích.

Mọi người bừng tỉnh đại ngộ.

Khó trách hắn chứng kiến Thánh Quang sắp dập tắt, sẽ lo lắng như thế, một khi chậm, Thiên Diệp Vương xuất hiện, chỉ sợ bọn hắn khó có thể đào thoát.

– Ta nói bị nhốt hai năm, thực lực của các ngươi như thế nào tiến bộ lớn như vậy, mà Thiên Diệp Vương, như trước chỉ là Xuất Khiếu Cảnh sơ kỳ, chỉ sợ cùng Thánh Quang này có quan hệ a!

Ngô sư hiểu được.

– Ân! Danh Sư hấp thu Thánh Quang, có thể tăng tu vi, Thiên Diệp Vương không được, vì vậy hắn tiến bộ không nhanh như chúng ta, bất quá, hắn chiếm cứ toàn bộ Phong Thánh Các, chúng ta chỉ có thể co rúc ở nơi đây, năm đó Khổng Sư vì để cho hậu nhân thuận lợi đột phá Phong Thánh, lưu lại không ít thứ tốt, hầu như đều bị hắn chiếm đoạt! Trong hai năm qua, mặc dù không có đột phá, Nguyên Thần cũng càng ngày càng mạnh, không phải chúng ta có thể chống chọi.

Kê Nham lắc đầu.

– Ngươi nói, gần một năm qua, mỗi ngày đều sẽ phóng thích Thánh Quang? Trước kia không phóng thích sao?

Trương Huyền chú ý đến điểm bất đồng, đối với Phong Thánh đài càng thêm hiếu kỳ, nhịn không được hỏi.

– Ân, một năm trước Phong Thánh đài hết sức bình thường, tuy cũng sẽ phóng thích Thánh Quang, nhưng mà số lượng cực ít, không có quy luật! Đại khái từ cuối tháng tám, tháng chín năm trước bắt đầu, đột nhiên đại phóng hào quang, giống như đang chờ đợi người nào đến, tình huống cụ thể ta cũng không rõ ràng lắm…

Kê Nham suy nghĩ một chút, gật đầu nói.

Bọn hắn bị vây ở chỗ này, không có ngày đêm thay đổi, thời gian đã có chút tính toán không được, bất quá thân là Danh Sư, vẫn có thể tính toán ra phạm vi đại khái, sẽ không chênh lệch quá nhiều.

– Đợi người nào? Chẳng lẽ Khổng Sư còn có thể trở lại?

Hàn Hội trưởng cười lắc đầu.

Mấy vạn năm trước Khổng Sư mất tích, ngay cả bảy mươi hai vị đệ tử chân truyền cũng không rõ ràng, huống chi hậu nhân.

Trở về, là tuyệt đối không có khả năng!

– Coi như là Thánh Giả, cũng không có tuổi thọ vài vạn năm! Chúng ta cho rằng không có khả năng, có thể là các ngươi đến, phát động cơ quan gì đó, lúc này mới dẫn đến mỗi ngày Thánh Quang lóng lánh…

Ngô sư gật đầu.

– Có khả năng…

Hai người Kê Nham đồng thời gật đầu.

Bọn hắn bị hạn chế bởi thực lực cùng kiến thức, rất nhiều chuyện không cách nào giải thích, không nói cái khác, Phong Thánh đài liên tục lóe lên thánh khí từ chỗ nào mà đến? Lại vì sao có thể ngăn cản Thiên Diệp Vương, có lợi với Danh Sư?

– Được rồi, trước không nói cái này, mấy thứ này, giống như Thiên Địa Phong Thánh, cách chúng ta quá mức xa xôi. Đàm Thanh Viện trưởng, chỗ này ta có một viên Đoạn Tục Đan, ngươi thử xem có tác dụng hay không…

Lắc đầu, mọi người không có xoắn xuýt những vấn đề này, Ngô sư nhìn về phía Đàm Viện trưởng cách đó không xa, lấy ra một cái bình ngọc.

Lúc này hai chân cùng cánh tay của Đàm Viện trưởng bị chặt đứt, biến thành tàn tật, cũng chỉ có Đoạn Tục Đan cấp bảy trong truyền thuyết, mới có thể để cho gãy chi sinh ra.

Lúc trước, Trương Huyền chuyên môn luyện chế qua loại đan dược này, cho Ngụy Như Yên phục dụng, để cho nhục thân nàng khôi phục.

– Đa tạ Ngô sư!

Thấy có loại dược vật này, ánh mắt Đàm Thanh sáng lên, tràn đầy kích động.

Có thể làm cho gãy chi sinh trưởng, ai cũng không cách nào cự tuyệt.

Vội vàng tiếp nhận bình ngọc, bên trong chứa đựng một viên đan dược, đúng là Đoạn Tục Đan, chỉ bất quá cấp bậc không cao, miễn cưỡng thành đan.

Phục dụng đan dược, một cỗ sinh cơ khổng lồ dũng mãnh vào thân thể, Đàm Thanh Viện trưởng lập tức cảm thấy toàn thân ngứa ngáy, cánh tay, đùi lúc trước bị chém đứt, bắt đầu chậm chạp sinh trưởng, bất quá, còn không có triệt để dài ra, chỉ thấy sắc mặt hắn buồn bã, cười khổ lắc đầu.

– Tuy dược lực của Đoạn Tục Đan kinh người, nhưng cái này cấp bậc quá thấp, hơn nữa tứ chi của ta bị Thiên Diệp Vương chém rụng, ẩn chứa sát lục chân khí… Xem bộ dáng là không cách nào khôi phục…

Tuy Đoạn Tục Đan quý giá, sinh cơ cường đại, nhưng hắn bị thương thật sự quá nghiêm trọng, một viên căn bản không đủ để cho nó triệt để khôi phục.

– Cái này… Ta chỉ có một quả…

Ngô sư cau mày.

Loại dược vật này, cực kỳ quý giá, coi như là ở Thanh Nguyên đế quốc cũng cực kỳ hiếm thấy, hắn cũng là hao tốn cực lớn, mới đạt được một viên, một mực không có cam lòng sử dụng, không nghĩ tới… Đối với Đàm Thanh không có đưa đến tác dụng quá lớn.

– Ta luyện chế qua Đoạn Tục Đan, nếu có đủ dược vật, hoàn toàn có thể luyện chế…

Trương Huyền nói.

– Luyện chế? Ta có chức nghiệp phụ tu là Luyện Đan Sư, những dược vật khác có thể gom đủ, nhưng chủ dược Đoạn Tục Thảo, ta lại không có!

Ngô sư nói.

– Đoạn Tục Thảo, quá mức thưa thớt, ta cũng không có…

Hàn Hội trưởng lắc đầu.

Trương Huyền cũng cười khổ.

Đoạn Tục Thảo hoàn toàn chính xác không dễ tìm cho lắm, lúc trước hắn cũng chuyên môn xin Thanh Nguyên đế quốc Luyện Đan Sư Công Hội, mới nhận được một cây, cuối cùng thành công luyện đan.

Tuy trong khoảng thời gian này, chém giết rất nhiều Vương giả Dị Linh Tộc, đã nhận được không ít thứ tốt, nhưng loại dược liệu này lại chưa từng thấy.

– Kỳ thật, Đoạn Tục Thảo… ở trong Phong Thánh Các có!

Thấy mọi người lắc đầu, Kê Nham ở một bên đột nhiên nói.

– Nơi này có?

Mọi người sững sờ.

– Ân, lúc trước ta không phải đã nói, Khổng Sư vì để cho hậu nhân đột phá, lưu lại không ít bảo vật sao? Trong đó có Đoạn Tục Thảo… Lúc trước ta mạo hiểm lẻn qua chỗ đó, tận mắt nhìn thấy, chỉ bất quá, bị Thiên Diệp Vương chiếm trước rồi!

Kê Nham nói.

– Cái này…

Mọi người cười khổ.

Đổi lại địa phương khác có lẽ có thể mượn nhờ Phong Thánh đài phóng thích Thánh Quang đi lấy, nhưng bị Thiên Diệp Vương chiếm trước… Còn muốn lấy được, hầu như là không thể nào.

– Các ngươi nói những bảo vật này, ở địa phương nào? Ta có thể lặng lẽ đi tới nhìn xem, vạn nhất thành công, Đàm Viện trưởng liền không cần thừa nhận loại thống khổ này rồi!

Trương Huyền cười cười.

– Ngươi?

Đám người Ngô sư nhíu mày:

– Nếu là Thiên Diệp Vương trông coi, khẳng định cực kỳ nguy hiểm, ta thấy… vẫn là được rồi!

– Đúng vậy, Thiên Diệp Vương là cường giả Nguyên Thần Cảnh, ở chỗ ở của mình, cũng giống như chúng ta, cũng bố trí đủ loại phong ấn, tùy tiện đi tới, một khi bị vây khốn, ai cũng cứu không được…

Đám người Kê Nham cũng nói.

– Yên tâm đi, ta có biện pháp! Chỉ là đi tới nhìn xem, có cơ hội sẽ cầm về, không có sẽ trở về, yên tâm đi, sẽ không phát sinh xung đột…

Trương Huyền nói.

– Cái này…

Mọi người nhìn nhau, Ngô sư còn muốn tiếp tục nói chuyện, bị Trương Huyền ngắt lời:

– Không cần lo lắng, coi như là gặp được Thiên Diệp Vương, bị hắn bắt lấy… Ta có biện pháp đào đào thoát!

– Được rồi!

Thấy hắn tự tin như thế, Ngô sư nhẹ gật đầu.

– Ta đi ra ngoài trước…

Không nói thêm lời, Trương Huyền nhẹ nhàng cười cười, đi ra gian phòng, ở bên ngoài thân ảnh lung lay vài cái, liền biến mất ở trước mắt mọi người.

– Cái này… Ngô sư, lại để cho một mình hắn đi tìm Thiên Diệp Vương, thật sự quá lỗ mãng…

Đàm Thanh nhịn không được mở miệng.

Cũng không muốn người khác vì cứu hắn, mà mất đi tính mạng.

Kê Nham cũng có đồng cảm, tràn đầy lo lắng.

– Kỳ thật ta cũng cảm thấy lỗ mãng, nhưng mà nếu như ngươi biết sự tích vị Trương viện trưởng này cùng Dị Linh tộc đối chiến, đoán chừng sẽ cảm thấy… Hắn thật có thể thành công!

Biết rõ hắn có thể hỏi như vậy, Ngô sư cười khổ lắc đầu.

– Sự tích? Sự tích gì?

Hai người nhìn qua.

– Các ngươi cùng Thiên Diệp Vương ở chung lâu như vậy, Thanh Điền thập đại Vương giả có lẽ đều nghe nói qua chứ!

Ngô sư nhìn qua.

– Đương nhiên, nghe nói đều là cao thủ không kém Thiên Diệp Vương, từng cái cực kỳ mạnh mẽ, đáng sợ đến cực điểm!

Kê Nham gật đầu.

– Là rất đáng sợ, từng cái không kém ta, thậm chí còn muốn càng mạnh hơn nữa! Nhưng vị Trương viện trưởng này của chúng ta, một người…

Ngô sư cười khổ.

– Giết chết chín cái!

Hi (*)

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

(*) tiếng anh, là xin chào, chứ không phải “hi” trong tiếng Việt.

– Giết chết chín?

– Ngươi không có nói đùa chứ?

Kê Nham, Đàm Thanh trợn mắt há hốc mồm, cảm thấy có chút phát điên.

Hai năm qua, bọn hắn cùng Thiên Diệp Vương đấu trí đấu dũng, bị ép sắp điên rồi, cũng không làm gì được đối phương, ngược lại Danh Sư bên mình càng ngày càng ít, sắp chết hết rồi.

Đối phương một cái Tòng Thánh, gặp chín vị khác, toàn bộ giết chết… Thật hay giả?

– Không chỉ như thế, Thiên Diệp Vương phân ra một đạo ý niệm, giấu ở trong chúng ta, cũng bị hắn chỉnh thiếu chút nữa phế bỏ…

Ngô sư nói tiếp:

– Vì vậy ta cho rằng, chỉ cần hắn cẩn thận, có lẽ không có quá nhiều nguy hiểm, thậm chí… hắn và Thiên Diệp Vương ở chung một gian

phòng, cuối cùng chết khẳng định là người sau!

– Cái này…

Hai người Kê Nham nói không ra lời, qua cả buổi, mới nhìn qua hỏi:

– Danh Sư Học Viện, rốt cuộc chọn lựa dạng Viện trưởng gì a?

Lúc trước, bọn hắn vẫn cảm thấy, Trương Huyền trẻ tuổi, làm Viện trưởng khẳng định không được, nhưng nghe được nhiều chuyện như vậy mới biết được…

Chỉ sợ Chương Dẫn Khâu tới so sánh với, cũng kém cực kỳ xa.

Mọi người khiếp sợ, bên kia Trương Huyền đã rời phạm vi trận pháp, đến trong đại sảnh Phong Thánh Các.

– Đi tới như vậy nhất định sẽ bị phát hiện, vẫn là Vu Hồn a!

Thân thể nhoáng một cái, tìm được một góc vắng vẻ, tinh thần khẽ động, nhục thân đi vào Thiên Nghĩ Phong Sào, Vu Hồn lặng lẽ bay lên.

Cứ như vậy quang minh chính đại đi qua mà nói, rất dễ dàng bị phát hiện, muốn chạy trốn cũng khó khăn, chỉ là Vu Hồn mà nói, nguy hiểm sẽ yếu hơn không ít.

Mặc dù đối phương đạt đến Xuất Khiếu Cảnh, thần thức cường đại có thể nhẹ nhõm phát hiện hết thảy tình huống chung quanh, nhưng mà thần thức cũng không phải tùy thời thả ra, hổ cũng có thời điểm ngủ ngáy, chỉ cần hắn không phòng bị, lăn lộn đến trước mặt, trộm vài thứ có lẽ dễ dàng.

Vu Hồn lặng lẽ đi về phía trước, dựa theo lúc trước Kê Nham nói, một đường bay đi, không lâu sau, một cái đại điện rộng lớn xuất hiện ở trước mắt.

Chung quanh đại điện, giống đám người Kê Nham ở, cũng hiện đầy đủ loại trận pháp, thấp nhất cũng đạt đến cấp bảy, người bình thường lâm vào trong đó, nhất định sẽ bị Mê Huyễn, tìm không thấy phương vị, mà hiện tại Trương Huyền đã là Trận Pháp Sư thất tinh đỉnh phong, tuy trận pháp rườm rà, như trước khó không được ánh mắt của hắn.

Dựa theo trận pháp vòng một lát, đi vào cửa đại điện, Trương Huyền lặng lẽ nhìn vào trong.

Cung điện rộng lớn, tản ra linh khí nồng đậm, trong đó có vô số bảo vật như rừng, tựa như một tàng bảo khố thật lớn.

Đại bộ phận đều là một ít dược liệu, đan dược, binh khí cũng không nhiều, thậm chí không nhìn thấy.

Càng nhiều nữa là thư tịch, đều là làm sao đột phá Thánh Vực.

Xem ra lúc trước Khổng Sư vì để cho hậu bối đột phá, thành công Phong Thánh, hao tốn không ít tâm huyết.

– Lại không có ở đây…

Minh Lý Chi Nhãn vận chuyển, nhìn một vòng, lại không có phát hiện tung tích của Thiên Diệp Vương, mắt Trương Huyền sáng rực lên.

Chẳng lẽ gia hỏa này không ở bên trong?

– Trước mặc kệ, không có ở đây tốt nhất!

Vốn còn nghĩ làm sao trà trộn vào, nếu như không có ở đây, vậy không kiêng nể gì cả rồi.

Khống chế Không Gian giới chỉ bay vào, sau đó Vu Hồn đi vào trong đó.

Trong phòng số lượng bảo vật rất nhiều, các loại dược liệu thánh cấp cộng lại, chừng mấy trăm loại, bốn phía có trận pháp đặc biệt phong ấn,

tuy thả ở đó không biết bao nhiêu năm, nhưng ở dưới Linh khí thoải mái không có mất đi dược hiệu, ngược lại phẩm chất càng quý giá.

– Khó trách Thiên Diệp Vương này không có thu đồ vật vào Không Gian giới chỉ, chỉ sợ mấy thứ này, rất khó phá vỡ…

Chứng kiến những phong ấn này, Trương Huyền mỉm cười.

Thứ này giống như phong ấn trong địa quật, đối với Danh Sư mà nói, có thể lấy ra, nhưng đối với Dị Linh Tộc mà nói, sẽ rất khó làm được.

Nói cách khác, tuy Thiên Diệp Vương mỗi ngày thủ ở chỗ này, đáng tiếc, rất nhiều thứ đều là thấy được sờ không được.

Nếu không, cho dù có Thánh Quang áp chế, thực lực của hắn cũng sẽ cao hơn một mảng lớn.

– Muốn lấy dược liệu, nhất định phải có nhục thân cùng thân phận Danh Sư mới được…

Triệu hoán Vu Hồn, giấu ở trong Thiên Nghĩ Phong Sào, nhục thân lập tức xuất hiện ở trong phòng, Vu Hồn trở về vị trí cũ, đứng lên.

Hoạt động gân cốt thoáng cái, lúc này Trương Huyền mới nhìn sang rất nhiều Linh dược cùng thư tịch trước mắt.

Thư tịch hầu như đều là làm sao đột phá Thánh Vực, mấy thứ này, sưu tập đủ nhiều, Phong Thánh Giải cũng có, không cần phải tiếp tục xem tiếp.

– Thánh Vực Không Tâm Thảo, Thiên Long Hoa, Mộc Hương Căn… Những dược liệu này, tuy cấp bậc không phải đặc biệt cao, nhưng đều bảo vật tuyệt hảo dùng để đột phá Thánh Vực, có thể làm cho người thoát thai hoán cốt, vô luận Linh Hồn hay nhục thân, đều phát sinh lột xác kinh người!

Xem một vòng, Trương Huyền nhẹ gật đầu.

Dược liệu nơi đây, hầu như đều có trợ giúp đột phá Thánh Vực, Khổng Sư hẳn là nghĩ tới các loại khả năng đột phá, lúc này mới chuyên môn sưu tập nhiều dược vật như vậy.

– Quả nhiên có Đoạn Tục Thảo…

Rất nhanh, một cây dược liệu xuất hiện ở trong ánh mắt.

Đúng là Đoạn Tục Thảo hắn muốn tìm.

Thứ này có thể đền bù sinh cơ trong cơ thể con người, phối hợp một chút dược vật, có thể khiến nhục thân người lột xác thành Thánh thể càng mạnh mẽ, dùng để đột phá Thánh Vực tuy quá mức xa xỉ, nhưng tuyệt đối là bảo vật hiếm có.

– Lấy trước lại nói…

Thân thể nhoáng một cái, đi vào trước mặt, bàn tay lập tức cầm tới dược liệu trong phong ấn.

Ô…Ô…n…g!

Cùng phong ấn tiếp xúc, lập tức cảm thấy lực cản cường đại, ngăn lại bàn tay của hắn, căn bản duỗi không vào được.

Không cách nào đụng vào Đoạn Tục Thảo, sẽ không có biện pháp thu vào Không Gian giới chỉ, chỉ có thể đi một chuyến uổng công.

– Hừ, ta không tin còn không chạm được!

Thấy phong ấn chỉ ngăn trở, không có lực sát thương, hừ lạnh một tiếng, cơ bắp toàn thân Trương Huyền kéo căng, lực lượng đột nhiên gia tăng.

Xoẹt zoẹt~! Xoẹt zoẹt~!

Phong ấn như bóng da bị đè ép, dẹp càng lợi hại, lực lượng đối kháng sẽ càng lớn.

– Kỳ quái…

Liên tục tăng lực, chân khí trong cơ thể vận chuyển tới cực hạn, cũng không thể đụng được Đoạn Tục Thảo, Trương Huyền nhăn mày lại, đang muốn rút cánh tay về, lại phát hiện, phong ấn trước mắt như dịch nhờn, một mực hút bàn tay, căn bản giãy giụa không ra.

– Trận pháp thật kỳ quái…

Trương Huyền dở khóc dở cười.

Những trận pháp khác, ngoại trừ nguy hiểm chính là nguy hiểm, cái này thì ngược lại, bàn tay bỏ vào, mang theo co dãn, rút về rõ ràng còn bị dính trụ, không lấy được dược liệu, còn không cách nào rời đi.

– Vu Hồn!

Nếu như chân khí, nhục thân không thể chạm đến dược liệu, Trương Huyền nhướng mày, lực lượng Vu Hồn lập tức khu động lên.

Ô…Ô…n…g!

Cỗ lực lượng này gia tăng, trận pháp như gợn nước lưu động, trở nên càng dẹp.

Chân khí trong cơ thể Trương Huyền đã sớm đạt đến Tòng Thánh đỉnh phong, nhục thân đạt tới Ngũ Diệu Kim Thân đệ ngũ trọng viên mãn, Vu Hồn trải qua Lôi Nguyên Châu bồi dưỡng, từ lâu đột phá đến Tòng Thánh đỉnh phong, lực lượng ba người chồng lên, coi như là Thánh Vực tam trọng cũng chưa hẳn có thể chống đỡ được.

Trận pháp trước mắt, phát ra thanh âm két… từ hình tròn biến thành hình bầu dục, lại biến thành bộ dạng bánh rán.

– Đi vào…

Trên đầu như bốc lên hơi nước, chân khí vận chuyển quá nhanh, tỏa ra khói trắng xì xì.

Giằng co một lát, Trương Huyền hét lớn một tiếng, bàn tay mãnh liệt dò xét về phía trước, ngón giữa cuối cùng ở trong giằng co hai ba phút, đụng phải cành lá của Đoạn Tục Thảo trong phong ấn.

Vù vù!

Thu vào Không Gian giới chỉ.

Rầm ào ào!

Dược liệu vừa tiến vào Không Gian giới chỉ, trận pháp lập tức phát ra một tiếng ba… biến mất.

Giống như không còn dược liệu, phong ấn cũng đã mất đi giá trị, chủ động tán loạn.

– Xem ra tuy Khổng Sư lưu lại dược liệu, nhưng cũng tương đương lưu lại khảo nghiệm, những dược vật này, không có đủ thực lực, căn bản cầm không ra! Đoán không sai, muốn lấy ra dược vật, đoán chừng chỉ có thể là Tòng Thánh đỉnh phong, cấp bậc mạnh, khẳng định càng thêm khó khăn. Như vậy cũng có thể cam đoan, dược vật là vì đột phá Thánh Vực mà dùng, còn đồng thời có thể kiểm nghiệm hậu bối cần dược liệu, có thể có tư cách Phong Thánh hay không!

Lau lau mồ hôi trên đầu, vẻ mặt Trương Huyền cười khổ.

Không hổ là Vạn Thế Chi Sư, suy nghĩ quả nhiên chu toàn.

Thực lực vượt qua, hoặc chưa đủ, đều khó có khả năng đạt được dược vật, coi như nhìn xem cũng vô dụng.

Vì vậy, Thiên Diệp Vương cũng đủ bi kịch, ở chỗ này trông hai năm, một cây dược liệu cũng không lấy được, xem ra đám người Kê Nham

cũng không hiểu rõ tình hình, lúc này mới cảm thấy thực lực đối phương tiến bộ, cùng những dược vật này có quan hệ.

– Tuy dược liệu khác rất tốt, nhưng lấy ra quá tốn sức, hiện tại Đoạn Tục Thảo tới tay, rời đi trước cho thỏa đáng, nếu không, Thiên Diệp Vương trở về, muốn đi cũng đi không được rồi…

Phun ra một ngụm trọc khí.

Tuy những dược liệu này rất tốt, nhưng nơi đây thật sự quá nguy hiểm, muốn lấy đi cũng phiền toái, một khi bị Thiên Diệp Vương ngăn chặn, muốn chạy trốn cũng khó khăn.

Đang định rời phòng, đột nhiên ánh mắt khẽ động, rơi vào một đồ vật kỳ quái.

Là một đoàn dung dịch do bảy sắc hội tụ thành, ở trong phong ấn chậm rãi xoay tròn, tản mát ra khí tức đặc thù.

– Cái này, cái này… Đây chẳng lẽ là… Thất Thải Địa Quỳnh Dịch?

Hô hấp của Trương Huyền lập tức dồn dập lên, toàn thân cứng ngắc.

Hắn tu luyện Phong Thánh Giải tới Tòng Thánh đỉnh phong, muốn đột phá, chỉ kém một bảo vật, đó chính là Thất Thải Địa Quỳnh Dịch.

Bất quá, thứ này sinh trưởng ở chỗ sâu trong địa mạch, thế nhân hiếm thấy, coi như là hắn, cũng chỉ nghe qua tên, chưa bao giờ thấy qua.

Trước mắt thứ này, tản mát ra hào quang bảy sắc, lại cho hắn một loại cảm giác thân cận, càng là Khổng Sư tự mình lưu lại, không cần nghĩ, nhất định là thứ này!

– Đã có thứ này, Phong Thánh lại có gì khó…

Xiết chặt nắm đấm, thân thể Trương Huyền nhoáng một cái đã đi tới trước mặt, năm ngón tay mở ra, lập tức cầm tới phong ấn.

Vật này là nhất định phải lấy được, chỉ cần luyện hóa, vây khốn ở Tòng Thánh đỉnh phong, có thể thuận lợi đột phá!

Trong Địa quật đạt tới Tòng Thánh đỉnh phong đến bây giờ, thời gian cũng đủ lâu rồi.

Xoẹt zoẹt~! Xoẹt zoẹt~!

Kèm theo lực lượng của hắn, phong ấn lần nữa bẹp xuống, chân khí, nhục thân, hồn lực vận chuyển tới cực hạn.

– Chạy rất nhanh, hừ, Trương Huyền, lần sau đừng để cho ta gặp gỡ, nếu không, tuyệt đối cho ngươi chết không có chỗ chôn…

Đang dụng hết toàn lực lấy Thất Thải Địa Quỳnh Dịch trong phong ấn, chợt nghe bên ngoài đại điện có tiếng hừ lạnh vang lên, sau đó một thân ảnh cao lớn đi đến.

Đúng là Thiên Diệp Vương.

Một bên nói thầm, một bên đẩy cửa, vừa đi vào phòng, lập tức phát hiện không đúng, sau đó thấy được thanh niên ở cách đó không xa bàn tay chọc vào trong phong ấn, muốn vào vào không được, nghĩ ra ra không xong.

– Ngươi…

Vẻ mặt nổi giận, đang muốn động thủ, chỉ thấy đối phương giơ lên một cánh tay khác chào hỏi.

– Hi!

Trang bức gặp sét đánh

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Kỳ thật, giờ phút này Trương Huyền cũng tan vỡ.

Nằm mơ cũng không nghĩ đến Thiên Diệp Vương sẽ ở thời điểm này tiến đến.

Hiện tại cánh tay bị nhốt ở trong phong ấn, vào không được cũng ra không được, muốn chạy trốn cũng trốn không thoát… lúng túng a.

– Hi?

Nghe được hắn chào hỏi, Thiên Diệp Vương cũng thoáng cái sửng sốt.

Đối phương chứng kiến hắn, chẳng những không có sợ hãi đào tẩu, còn nói ra một loại ngôn ngữ kỳ quái, để cho hắn có chút phát mộng, bất quá, thời gian nháy con mắt liền kịp phản ứng:

– Ngươi bị phong ấn khốn trụ? Hặc hặc, thật sự là trời cũng giúp ta…

Gia hỏa này làm hại hắn bi thảm, đường đường Vương giả thứ nhất của Thanh Điền nhất mạch, thể diện mất hết, vẫn muốn báo thù, vốn tưởng rằng đối phương đi tới nơi này, sẽ co đầu rút cổ, nếu không ra, mình cũng không có biện pháp bắt lấy, không nghĩ tới tự mình chạy tới.

Thật sự là Thiên đường có lối ngươi không đi, Địa Ngục không cửa hết lần này tới lần khác lại xông tới!

Những phong ấn này, hắn nghiên cứu trọn vẹn hai năm, biết rõ chỉ cần đụng vào, không nắm bắt được bảo vật tới tay, là căn bản không có khả năng rút ra, bộ dáng của đối phương bây giờ, hiển nhiên là muốn lấy đồ vật, bị nhốt ở bên trong, không có biện pháp đào tẩu.

– Hặc hặc, nếu như tới liền lưu lại cho ta đi!

Hai mắt tỏa ánh sáng, bàn tay nâng lên, muốn chộp tới.

– Chậm đã…

Chân khí còn không có tuôn ra, chợt nghe thanh âm của thanh niên vang lên.

– Như thế nào, muốn xin tha, đã muộn!

Biết rõ gia hỏa trước mắt này cực kỳ gian xảo, cười lạnh một tiếng, chân khí của Thiên Diệp Vương hình thành một chưởng ấn thật lớn, tùy thời sẽ đập xuống.

Hắn là Thánh Vực ngũ trọng Xuất Khiếu Cảnh sơ kỳ, thực lực kinh người, chưởng ấn thật muốn hạ xuống, đừng nói Trương Huyền ngăn cản không nổi, coi như là Hàn Hội trưởng cùng Ngô sư chung vào một chỗ, khẳng định cũng sẽ bị đánh thành bánh thịt.

– Cầu xin tha thứ? Nói đùa gì vậy, ta sẽ cầu xin loại người cấp thấp như ngươi tha thứ? Ngươi có biết ta là ai không?

Mặt không đổi sắc, Trương Huyền nhìn qua, kèm theo khí thế cường đại.

– Ngươi là ai? Ngươi là Hồng Viễn Danh Sư Học Viện Viện trưởng! Một Danh Sư duy nhất đạt được tất cả mọi người nhận thức của Hồng Viễn Học Viện, chỉ cần nuốt ngươi, thực lực của ta tất nhiên có thể đột phá, chạy trốn khỏi địa phương quỷ quái này…

Gào thét một tiếng, ánh mắt của Thiên Diệp Vương dữ tợn.

Dị Linh tộc có thể dựa vào thôn phệ Danh Sư tăng lên thực lực, lúc trước xương ngón tay của Ngoan Nhân, liền mượn nhờ "Hoàng giả" ở Vân Vụ Sơn đánh lén chém giết Danh Sư, thu hoạch lực lượng của bọn hắn, từ đó sinh ra huyết nhục.

Danh Sư cấp bậc càng cao, thiên phú càng mạnh, sau khi thôn phệ, đối với tu vi hiệu quả lại càng lớn, Thiên Diệp Vương đã sớm muốn chém giết Trương Huyền, lúc này chui đầu vô lưới, làm sao có thể buông tha.

– Càn rỡ!

Sắc mặt trầm xuống, Trương Huyền vận chuyển Thiên Đạo chân khí trong cơ thể, để cho nó lột xác thành sát lục chi khí, thời gian nháy con mắt, một cỗ khí tức mênh mông lan tràn ra:

– Ta là…

Đùng đùng!

Lời còn chưa nói hết, liền cảm thấy chỗ phong ấn, một dòng điện vừa thô vừa to lao qua.

Chỉ nháy mắt, toàn thân đã bị điện giật đen kịt, thân thể cứng ngắc, đầu tóc cũng dựng lên.

Nếu không phải nhục thân đã sớm đạt đến Thánh Khí, chỉ sợ lần này liền trực tiếp cúp.

Ánh mắt co giật, Trương Huyền thiếu chút nữa khóc lên.

Chỉ trang bức, lừa gạt Thiên Diệp Vương một chút, sẽ có lỗi lớn như vậy sao? Bị sét đánh…

Lòng tràn đầy phiền muộn, cũng trong nháy mắt minh bạch xảy ra chuyện gì.

Lúc trước liền suy đoán, những bảo vật này, Dị Linh tộc lấy không đi, hiện tại xem ra, quả thật như thế!

Thiên Đạo chân khí của mình biến thành sát lục chân khí, trận pháp cho rằng gặp Dị Linh tộc, trực tiếp điện giật… May mắn hắn phát hiện không đúng, lập tức biến chân khí trở về, nếu không, coi như nhục thân mạnh mẽ, cũng nhất định sẽ chết ở chỗ này.

Không có bị Thiên Diệp Vương đánh chết, lại bởi vì trang bức, bị trận pháp đánh chết… Thật muốn như vậy, liền quá mất mặt rồi.

– Ngươi…

Thiên Diệp Vương đang muốn động thủ, chứng kiến mặt Trương Huyền cháy khét lẹt, thoáng cái sửng sốt.

Vừa rồi trên người đối phương đột nhiên tản mát ra khí tức sát lục, tuy nhỏ yếu, nhưng so với hắn còn muốn tinh thuần, hơn nữa bị trận pháp đánh, chẳng lẽ… Vị trước mắt này không phải Danh Sư, mà là tộc nhân của hắn?

– Khục khục, hiện tại cần phải rõ thân phận của ta rồi chứ?

Phun ra một làn khói trắng, Trương Huyền nhìn qua.

– Ngươi cũng là Linh tộc?

Thiên Diệp Vương nhíu mày, sửng sốt một chút, sau đó ánh mắt chớp động:

– Không đúng, ngươi là Danh Sư, hơn nữa đã nhận được nhiều Danh Sư nhận thức như vậy, sao có thể là Linh tộc? Ta biết, nhất định là ngươi giết đám người Hồng Diệp Vương, sát lục chân khí trong cơ thể của bọn họ, dùng phương pháp đặc thù giữ lại, muốn mê hoặc ta, nằm mơ!

Ầm ầm!

Kèm theo lời của hắn, chân khí ở trên không trung lần nữa lộn xộn du tẩu, uy áp cường đại của Thiên Diệp Vương tùy thời đánh xuống.

Gia hỏa này thân là cường giả Xuất Khiếu Cảnh, rất rõ ràng không có dễ bị lừa như rất nhiều Vương giả lúc trước.

Sát lục chân khí, mặc dù là đặc thù của Dị Linh tộc, nhưng gia hỏa trước mắt này, hoàn toàn có thể giết Vương giả khác, dùng bí pháp đặc thù hội tụ ở trong người, ngụy trang thành tộc nhân của bọn hắn.

Năm đó thì có Danh Sư làm như vậy, chơi đùa bọn hắn bị tổn thất nặng.

– Giết Hồng Diệp Vương? Đây chẳng qua là thủ đoạn lừa gạt bọn hắn mà thôi, ngươi xem một chút đây là ai…

Bàn tay của Trương Huyền trảo một cái, một bóng người xuất hiện ở trước mặt.

Gia hỏa này thân hình cao lớn, thân thể cường tráng, vừa nhìn thấy Thiên Diệp Vương lập tức cười cười:

– Là ta…

Đúng là Hồng Diệp Vương!

– Ngươi không chết?

Chứng kiến Hồng Diệp Vương bị nhốt ở trong trận pháp chém giết, rõ ràng còn sống, Thiên Diệp Vương có chút phát mộng.

Đây là có chuyện gì?

Lúc trước tàn hồn của hắn bị trọng thương, cũng không rời xa, tận mắt thấy Hồng Diệp Vương bị nhốt trong trận, chém giết ngay tại chỗ, như thế nào… Lại sống đến giờ?

– Không đúng, sát lục chân khí trong cơ thể ngươi, không phải của Hồng Diệp Vương, hơn nữa thực lực… Cũng không thích hợp…

Nghi ngờ thoáng cái, đột nhiên phát hiện một tia không đúng.

Vị Hồng Diệp Vương trước mắt này, mặc dù trong cơ thể có sát lục chân khí, lại làm cho người ta có cảm giác Tuyên Cổ xa xăm, cùng tên kia tu luyện công pháp hoàn toàn bất đồng, hơn nữa, mấu chốt nhất là… Trên thực lực tựa hồ cũng có chênh lệch, vị trước mắt này chỉ có Tòng Thánh đỉnh phong, khoảng cách Thánh Vực còn kém một đoạn.

Hồng Diệp Vương là cường giả nửa bước Xuất Khiếu Cảnh không thể thật hơn.

– Vì lừa gạt những Danh Sư kia, ta bị thương, tu vi tự nhiên yếu bớt, nếu như ngươi cảm thấy ta có vấn đề, hắn, ngươi hắn cũng nhận thức đi!

“Hồng Diệp Vương” nhăn mày lại, hừ một tiếng, ngay sau đó Thiên Diệp Vương thấy hoa mắt, liền chứng kiến trước mắt có thêm một người, đúng là Tử Diệp Vương mất tích từ lâu.

– Gặp qua Thiên Diệp Vương!

Nhìn thấy hắn, Tử Diệp Vương vội vàng ôm quyền.

Thiên Diệp Vương nhăn mày lại.

Tử Diệp Vương này không có vấn đề chút nào, vô luận tu vi chân khí hay khí tức Linh Hồn, đều giống như đúc.

Thoáng cái thả ra Hồng Diệp Vương cùng Tử Diệp Vương, chẳng lẽ… Trương Huyền này, thật là tộc nhân của bọn hắn, mà không phải Danh Sư?

Rõ ràng chém giết mấy đại Vương giả, trên thực tế là cứu được?

– Không đúng… Nếu như ngươi thật là người Linh tộc, làm sao sẽ nói ra ta…

Nghĩ đến một sự kiện, Thiên Diệp Vương lần nữa nhíu mày.

Một đạo ý niệm của mình giấu ở trong cơ thể Giang Nguyên, dựa theo đạo lý, ai cũng không phát hiện được, gia hỏa này cứng rắn moi hắn ra, hơn nữa hại thảm như vậy!

Nếu thật là Linh tộc, sao có thể làm như vậy?

Phải biết rằng hắn che giấu vô cùng sâu, coi như là Phùng Huân ngày đêm chung đụng cũng không phát hiện.

– Đây là vì lấy được Nhân tộc tín nhiệm, thuận tiện đạt được địa đồ!

Trương Huyền lắc đầu, trên mặt tràn đầy thành khẩn.

Chỉ bất quá, hiện tại hắn bị sét đánh cháy đen, dù biểu lộ nghiêm túc, lại làm cho người ta có cảm giác quỷ dị.

– Thuận tiện đạt được địa đồ? Ngươi đã nhận được Địa đồ?

Thiên Diệp Vương sững sờ.

– Đúng vậy, ở trong tay ta!

Trương Huyền nhẹ gật đầu, bàn tay lần nữa khẽ động, địa đồ xuất hiện ở trong lòng bàn tay, chậm rãi lơ lửng.

– Quả nhiên là…

Chứng kiến quyển da cừu cổ xưa ẩn chứa khí tức đặc thù, cùng Khâu Ngô Cung lẫn nhau hô ứng, ánh mắt của Thiên Diệp Vương sáng lên.

Hắn đã nhận được bản giới thiệu di tích kia, biết rõ bộ dáng cùng khí tức của địa đồ chính thức, cái trước mắt này, không thể giả được, tuyệt đối là thật.

– Có thể cho ta xem một chút không?

Tràn đầy kích động, vươn tay ra.

Vù vù!

Bàn tay run lên, Trương Huyền thu vào Không Gian giới chỉ, lắc đầu:

– Hiện tại thân phận của ta, ngươi đã biết rõ chưa?

– Cái này…

Thấy hắn lấy đi địa đồ, Thiên Diệp Vương sửng sốt một chút, sau đó nhíu mày:

– Ngươi rút cuộc là ai?

Nhìn cử động cùng khí tức của đối phương, hoàn toàn chính xác có thể là người Linh tộc, nhưng vì sao hắn thủy chung nghĩ không ra, Thanh Điền nhất mạch còn ai có sát lục chân khí tinh thuần như vậy?

– Ta là ai, trước mắt vẫn không thể báo cho ngươi, ngươi chỉ cần biết, ta là Thanh Điền Hoàng phái tới hiệp trợ hoàn thành nhiệm vụ lần này…

Trương Huyền khoát tay.

– Hoàng phái tới sao?

Thiên Diệp Vương lại cẩn thận nhìn đối phương.

Chân khí trong cơ thể thuần khiết, tản ra khí tức Danh Sư nhàn nhạt, vô luận nhìn như thế nào, cũng không có bất kỳ liên quan tới Linh tộc.

– Đúng vậy, tốt rồi, hiện tại ta muốn lấy đi đồ vật này, ngươi lui xuống trước đi, chờ ta lấy bảo vật xong, lại nói tỉ mỉ với ngươi…

Thấy hắn có chút tin tưởng, Trương Huyền nhẹ nhàng thở ra, bàn tay tiến độ nhanh hơn.

– Lấy bảo vật đi?

Sửng sốt một chút, ánh mắt của Thiên Diệp Vương lóe lên, lạnh lùng cười cười:

– Muốn gạt ta? Ngươi rút cuộc là ai?

– Lừa ngươi? Thiên Diệp Vương cớ gì nói ra lời ấy?

Không nghĩ tới đối phương còn không tin, Trương Huyền đau đầu.

Đổi lại mấy đại Vương giả khác, khẳng định bị lừa rồi, gia hỏa này lại như thế nào cũng không tin, quả thực quá gian xảo.

– Coi như ta không cách nào phân biệt ngươi rút cuộc là ai, nhưng Khổng Sư lưu lại trận pháp lại có thể! Linh tộc chúng ta, nếu như có thể giấu giếm được Khổng Sư, cũng sẽ không bị động như thế…

Lần nữa cười lạnh, bàn tay của Thiên Diệp Vương tiếp tục giơ lên, chân khí trong cơ thể như sôi trào tùy thời bắn ra.

Vị trước mắt này, bàn tay tiếp xúc phong ấn, bị điện giật một lần, nói rõ trong thực chất tuyệt đối không phải Linh tộc, nhất định là giả mạo.

– Ngươi…

Trương Huyền lo lắng.

– Thế nào, bị ta khám phá, đã như vậy, liền lưu lại cho ta…

Cười lạnh một tiếng, bàn tay của Thiên Diệp Vương giơ lên đang muốn chụp đến, liền cảm thấy đầu đau đớn kịch liệt, bành một cái, đột nhiên nổ tung.

Thân thể bay ngược ra, thẳng tắp đâm vào trên vách tường cách đó không xa, giống như bãi bùn nhão.

“Hồng Diệp Vương” phủi tay, thân thể nhúc nhích, biến thành giống Trương Huyền như đúc.

– Ta nói rồi, một quyền đánh chết được rồi, lại nói nhảm nhiều như vậy, thật sự là tự tìm phiền toái…

Đây là vật gì?

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

“Hồng Diệp Vương” này đúng là phân thân.

Vừa rồi vì mê hoặc Thiên Diệp Vương, để cho hắn trong thời gian ngắn không động thủ, tinh thần câu thông phân thân trong tổ ong, để cho hắn biến thành bộ dáng của Hồng Diệp Vương.

Phân thân không có Thiên Đạo chân khí, không cách nào ngụy trang sát lục chân khí, tu luyện cũng là Thiên Đạo công pháp bản tinh giản, không có biện pháp che giấu tu vi, lúc này mới bị đối phương nhìn ra.

Phân thân giống như hắn, chỉ cần nguyện ý câu thông, các loại ý tưởng ý niệm chuyển một cái, có thể hiểu rõ lẫn nhau.

Dựa theo gia hỏa này nói, dong dài cái gì, một quyền đánh chết thì xong rồi.

Chỉ bất quá, ở Trương Huyền xem ra, một mực không có thời cơ tốt, lại tăng thêm thực lực kém đối phương quá xa, mới bảo không nên động thủ.

Bất quá, gia hỏa này cũng đủ lỗ mãng, cuối cùng vẫn xuất thủ, may mắn Thiên Diệp Vương không nghĩ tới có người dám động thủ, hơn nữa tốc

độ nhanh như vậy, bỗng chốc bị đánh trúng đầu, kết quả… bị một quyền miểu sát.

Thấy một màn như vậy, Trương Huyền nhịn không được ngẩn ngơ.

Coi như hiện tại Thiên Diệp Vương có Nguyên Thần cường hãn, nhục thân không tính cường đại, nhưng dù sao cũng là cường giả Xuất Khiếu Cảnh, chân khí trong cơ thể chuyển động vô cùng dũng mãnh, không có sức chiến đấu Thánh Vực tứ trọng, coi như đánh lén thành công, cũng chưa chắc có thể làm tổn thương.

Phân thân một quyền liền đánh nổ đầu, loại lực lượng này đã vượt qua nhục thân, chân khí, Linh Hồn của hắn gia tăng.

Nếu như lần nữa cùng gia hỏa này đấu quyền mà nói, đoán chừng ngay cả nửa chiêu cũng nhịn không được, sẽ bị đánh cho nằm rạp trên mặt đất.

Cái này thực là phân thân của mình?

Tốc độ tu luyện không bằng phân thân, sức chiến đấu cũng không bằng… Về sau sẽ không dám xưng mình là thiên tài rồi.

– Sao thực lực của ngươi trở nên mạnh mẽ nhiều như vậy?

Nhịn không được hỏi.

Lúc trước gia hỏa này cùng mình không kém nhiều, lực lượng tương đương, coi như giao thủ, cũng chẳng phân biệt được sàn sàn nhau, như thế nào trong lúc đó trở nên sinh mãnh như vậy hả?

Mình cũng tiến bộ không chậm có được hay không?

– Ngươi cho ta Lôi Nguyên Châu, ta hấp thu thoáng cái, cảm thấy dùng rất tốt…

Phân thân kiêu ngạo, đang muốn giải thích, chợt nghe sau lưng nổ vang kịch liệt, tựa hồ có tiếng nổi giận vang lên.

– Nguy rồi, Thiên Diệp Vương là cường giả Xuất Khiếu Cảnh, nhục thân bị đánh nát, nhưng Nguyên Thần không có bị bất luận tổn thương gì…

Nhớ tới cái gì, đồng tử của Trương Huyền co rụt lại, lúc này mới phản ứng tới, không khỏi hét lớn.

Cường giả Xuất Khiếu Cảnh, Nguyên Thần đã có thể thoát ly nhục thân, tự mình hành động, phát huy ra sức chiến đấu siêu cường, cho dù nhục thân chết, đối với thực lực chân chính ảnh hưởng cũng không lớn.

Thiên Diệp Vương là cường giả Xuất Khiếu Cảnh thật sự, coi như đầu bị đánh nát, Nguyên Thần cũng không có bị tổn thương.

Trong miệng la lên, nhưng trên tay không ngừng, Chân khí trong cơ thể phóng ra ánh sáng, trong nháy mắt vận chuyển tới cực hạn, kinh mạch bị xé rách có chút đau nhức, tựa như sắp nổ tung.

Rặc rặc!

Phong ấn bắt đầu lắc lư, ngón tay đụng phải Thất Thải Địa Quỳnh Dịch, nhẹ nhàng khẽ động, thu nhập Không Gian giới chỉ.

Vù vù!

Cuối cùng rút bàn tay ra.

– Ta muốn ngươi chết…

Rầm rầm!

Kèm theo một tiếng gào rú phẫn nộ, một Nguyên Thần bay tới, hai mắt đỏ ngầu, còn không có xuất thủ, liền làm cho người ta cảm giác thiên địa sụp đổ.

– Thật mạnh…

Trái tim của Trương Huyền lập tức nguội lạnh xuống.

Tuy lúc trước hắn cũng đã gặp mấy Nguyên Thần, nhưng so sánh với cái này, kém không phải nhỏ tí tẹo, nếu như nói lúc trước là mèo hoang hung mãnh, như vậy cái này chính là mãnh hổ cuồng bạo.

Căn bản không ở một cấp bậc!

Có thể tưởng tượng, một khi đối phương xuất thủ, coi như là mười cái mình chung vào một chỗ, cũng chống chọi không được.

– Gia hỏa này chỉ biết gây chuyện, về sau không thể thả ra a… Không đánh nổ đầu hắn, coi như dong dài, cũng có thể ổn định đối phương một đoạn thời gian, làm sao bây giờ…

Tràn đầy sốt ruột, Trương Huyền lại chẳng quan tâm cái khác, cấp tốc phóng ra ngoài cửa, vừa đi vừa thầm mắng.

Nếu phân thân không lỗ mãng, đánh vỡ đầu của đối phương, đối phương tất nhiên sẽ không Nguyên Thần xuất khiếu, tức giận như thế rồi.

Bây giờ tốt rồi, lúc này mới thoát khỏi phong ấn, đoán chừng sẽ phải rơi vào ma trảo của đối phương, khó có thể trốn chạy để khỏi chết.

– Phân thân, chính ngươi gây ra họa, ngăn trở hắn cho ta…

Rút cuộc chẳng quan tâm cái khác, hét lớn một tiếng, Trương Huyền nói còn chưa dứt lời, đột nhiên nhíu mày:

– Ai, ngươi đừng đi, ngươi dừng lại cho ta…

Chỉ thấy phân thân không nói hai lời, tốc độ còn nhanh hơn hắn, thời gian nháy con mắt liền thoát ra gian phòng, chỉ lưu lại một bóng lưng.

Không có nghĩ tới tên này không nói nghĩa khí như thế, chạy so với hắn còn nhanh, da đầu Trương Huyền nổ tung, thiếu chút nữa ngay tại chỗ tức chết.

Sớm biết không đáng tin cậy, không nghĩ tới không đáng tin cậy như vậy, biết rõ một khi Nguyên Thần của Thiên Diệp Vương đuổi theo, hắn phải chết không thể nghi ngờ, rút cuộc chẳng quan tâm cái khác, cổ tay khẽ đảo, Lôi Nguyên Châu xuất hiện ở trong lòng bàn tay.

Hiện tại hắn mạnh nhất chính là thứ này, một khi kích hoạt, có thể phóng thích Lôi Đình chi hải, dù lấy tu vi hiện tại của hắn, muốn làm được hầu như không có khả năng, thế nhưng chỉ có thể thử xem rồi.

– Lôi Đình…

Bàn tay cầm chặt viên châu, chân khí mãnh liệt tuôn ra, lời nói mới hô một nửa, chợt nghe rặc rặc một tiếng, viên cầu vỡ thành bột phấn.

–…

Choáng váng, thân thể Trương Huyền mềm nhũn.

Vừa rồi liền kỳ quái, vì sao tên khốn kia mạnh như vậy, nguyên lai trong khoảng thời gian này, hấp thu sạch sẽ Lôi Đình trong Lôi Nguyên Châu, để cho món bảo vật này biến thành phế phẩm!

– Con mẹ nó…

Biết rõ dựa vào lớn nhất đã không còn, Trương Huyền khóc không ra nước mắt, nhìn xem Nguyên Thần của Thiên Diệp Vương xông lại, tràn đầy tuyệt vọng, đang định nhắm mắt chờ chết, liền cảm thấy một đạo gió táp xé rách làn da bắn qua.

Xoay người nhìn lại, chỉ thấy Thiên Diệp Vương đã vượt qua hắn, tiếp tục vọt tới trước, giống như không có thấy hắn vậy.

– A?

Trương Huyền ngẩn ngơ.

Hắn đứng ở tại chỗ, gia hỏa này khẳng định chứng kiến mình, vì sao không động thủ, ngược lại đi về phía trước?

Tử Diệp Vương thu hồi Thiên Nghĩ Phong Sào, thân thể nhoáng một cái, đi vào trước mặt đại môn, lúc này mới chứng kiến phân thân đang đứng ở cách đó không xa, nhìn về phía Thiên Diệp Vương, như nhìn một tên hề, ngón tay ngoắc một cái, ánh mắt mang theo khiêu khích, thanh âm vang dội:

– Ngươi tới… Đánh ta nha!

Con mắt của Trương Huyền trợn tròn.

– Chẳng lẽ… Phân thân hấp thu xong Lôi Nguyên Châu, thực lực đã đạt đến Xuất Khiếu Cảnh? Có thể chiến thắng Thiên Diệp Vương? Đã như vậy, hoàn toàn có thể không cần chạy trốn…

Còn tưởng rằng gia hỏa này không nói nghĩa khí chạy trốn, nguyên lai là để cho đối phương đi ra đơn đấu… Xem ra thực lực của phân thân, đã đạt tới tình trạng có thể chiến thắng đối phương, không cần lo lắng như vậy rồi.

– Ngươi muốn chết…

Thiên Diệp Vương sắp tức điên, gào rú một tiếng, một quyền đánh tới.

Phân thân cũng giơ nắm đấm lên đón.

– Thật tốt quá, nhìn xem đến cùng ai mạnh…

Thấy phân thân dũng mãnh như vậy, Trương Huyền nhẹ nhàng thở ra, con mắt trợn tròn, muốn xem ai lợi hại hơn, sau đó chứng kiến nắm đấm của phân thân cách nguyên thần của đối phương còn một đoạn rất lớn, nắm đấm của Thiên Diệp Vương liền rơi vào trên đầu của hắn.

Lạch cạch!

Đầu của phân thân bị đánh thành tấm ván.

– Phốc…

Tròng mắt của Trương Huyền rơi ra hốc mắt, thiếu chút nữa choáng luôn.

Ngươi không phải rất mạnh sao?

Bỗng chốc bị đánh thành cái dạng này… mới vừa rồi còn kiêu ngạo như vậy?

– Hắn là cố ý hấp dẫn đối phương để cho ta đào tẩu…

Sửng sốt một chút, Trương Huyền hiểu được, thân thể nhoáng một cái, không dám chờ lâu, vội vàng bỏ chạy.

Xem ra tuy thực lực của phân thân gia tăng lên không ít, nhưng còn không đến tình trạng đơn đấu với Thiên Diệp Vương, vừa rồi sở dĩ kiêu ngạo cùng đối phương ngạnh kháng như vậy, là cố ý hấp dẫn Thiên Diệp Vương, tranh thủ thời gian đào tẩu cho mình.

Phân thân thật cao thượng!

Vừa rồi trách lầm hắn…

Hốc mắt ửng đỏ, vừa chạy ra hai ba bước, chỉ thấy trên cổ treo lên một tấm hình phân thân, chạy còn nhanh hơn hắn, lần nữa không thấy tung tích, vừa đi vừa hô:

– Chính ngươi đối kháng đi, ta không phải đối thủ… Còn nữa, Thiên Diệp Vương ngươi đừng đuổi ta, hắn mới là Trương Huyền, ta chỉ là một phân thân a…

–…

Thân thể nhoáng một cái, Trương Huyền thổ huyết.

Gặp qua lừa người, nhưng chưa thấy qua khốn nạn như vậy.

Náo loạn nửa ngày, gia hỏa này không phải cao thượng, mà là muốn trang bức, kết quả thất bại…

Vẻ mặt phiền muộn, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy ánh mắt Thiên Diệp Vương của đỏ ngầu quay đầu, nhìn về phía mình.

– Đừng bắt ta, hắn là Trương Huyền, ta mới là phân thân… Ngươi lúc nào thấy phân thân so với bản thể chạy còn nhanh hay sao?

Trương Huyền lui về phía sau mấy bước.

– Trước hết giết ngươi, ta lại đi giết hắn…

Thiên Diệp Vương nổi giận, khuôn mặt dữ tợn, lần nữa gào thét một tiếng.

Rầm ào ào!

Không khí như bị xé rách, bất quá, bàn tay còn chưa tới trước mặt, chỉ thấy thanh niên cách đó không xa, không có chút bối rối nào, ngược lại khóe miệng giơ lên, mang theo mỉm cười.

– Muốn giết ta, chờ một lát đi…

Kèm theo la lên, bàn chân của thanh niên đạp mạnh mặt đất.

Ô…Ô…n…g!

Nổ vang một tiếng, rất nhiều trận pháp mai phục ở phía ngoài đại sảnh lập tức vận chuyển, sương mù màu trắng bao phủ Nguyên Thần của Thiên Diệp Vương ở bên trong.

Trận pháp này, thời điểm mới tới liền nghiên cứu một lần, lúc này ở dưới sự trợ giúp của phân thân, thành công hấp dẫn đối phương đi vào trong đó, nhẹ nhàng khởi động.

– Trận pháp là hắn bố trí, vây không được lâu sau, cũng không có biện pháp giết chết, đi mau…

Mặc dù biết có thể kích hoạt trận pháp, vây khốn đối phương, nhưng mà nếu như muốn giết chết, lại là không thể nào, Trương Huyền vội vã lướt qua trận pháp, xông về trước đi.

– Ta muốn giết ngươi…

Xoẹt zoẹt~! Xoẹt zoẹt~!

Vừa rời đi phạm vi trận pháp, còn không đến vài chục bước, chợt nghe sau lưng nổ vang kịch liệt, đại trận vây khốn Thiên Diệp Vương chia năm xẻ bảy.

Những thứ này cũng chỉ là trận pháp thất tinh đỉnh phong, vây khốn đám người Kê Nham rất dễ dàng, muốn triệt để vây khốn Thiên Diệp Vương hết sức quen thuộc trận pháp này, lại rất khó làm được.

Huống chi trận pháp cần người chủ trì mới có thể phát huy ra uy lực lớn nhất, bây giờ thực lực của hắn còn chưa đủ để khu động trận pháp thất tinh đỉnh phong.

– Trốn!

Biết rõ trận pháp xé rách, không trốn đi nữa, chỉ có phần bị giết, Trương Huyền nào dám lưu lại, theo sát lấy phân thân, thẳng tắp xông về phía trước.

…

– Lực lượng chấn động thật cường đại… nhất định là Thiên Diệp Vương phát hiện Trương sư, song phương đã đánh nhau!

Mọi người đang ở chỗ ẩn thân nghỉ ngơi, cảm nhận được năng lượng chấn động mãnh liệt truyền đến, đồng tử đều co rụt lại.

– Mau đi ra nhìn xem…

Ngô sư quát khẽ một tiếng, đi đầu xông ra ngoài.

Mọi người theo sát, vừa đi ra trận pháp không bao xa, liền chứng kiến một quái vật trên cổ treo miếng bạc lao đến, mà phía sau hắn theo sát lấy một gia hỏa vẻ mặt cháy đen, đầu tóc dựng đứng.

– Đây là vật gì? Chẳng lẽ không phải Trương sư…

Mọi người trợn mắt há hốc mồm.

Ta muốn Phong Thánh!

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Bên ngoài động tĩnh lớn như vậy, tất cả mọi người cho là Trương sư bị Thiên Diệp Vương phát hiện, đã xảy ra chiến đấu.

Kết quả chạy tới hai quái vật, không một cái có nhân dạng, tình huống gì đây?

Phong Thánh Các này, không phải trừ bọn họ ra không có người khác sao?

– Cái này… Không phải thứ gì, là… Trương sư!

Hàn Hội trưởng như phát hiện cái gì, nuốt ngụm nước miếng:

– Ngươi nhìn quần áo, giống Trương sư như đúc, chỉ bất quá giống như… Bị sét đánh qua!

– Đúng vậy, đúng là Trương sư, chỉ là… cái trước là ai?

Ngô sư cũng nhận ra được, nhịn không được gật đầu, đồng thời có chút kỳ quái.

Cái trước ăn mặc giống như Trương sư, hình thể dáng người độc nhất vô nhị, chỉ bất quá, mặt dẹp thành như vậy, đổi lại những người khác đã

sớm chết rồi, sao còn có thể chạy?

Hơn nữa chạy nhanh như vậy? Thậm chí Trương sư cũng có chút đuổi không kịp…

– Ta muốn các ngươi chết…

Đang kỳ quái, chỉ thấy ở góc rẽ, một Nguyên Thần cao lớn bay tới, vừa đuổi theo vừa công kích, mặt đất lắc lư, bị đánh ra chưởng ấn cực lớn.

– Thiên Diệp Vương? Hắn… Nguyên Thần xuất khiếu, nguy rồi, nhanh cứu người!

Thấy một màn như vậy, mọi người lại chẳng quan tâm hai người này là ai, tất cả đều đồng loạt lấy binh khí ra.

Rầm ào ào!

– Ra!

Kèm theo Ngô sư la lên, binh khí trong tay mọi người lập tức liên hợp chung một chỗ, tạo thành một đạo kiếm vũ huy hoàng, đâm tới Thiên Diệp Vương.

– Dám ngăn trở ta, các ngươi đều phải chết…

Lần nữa gào thét, Nguyên Thần của Thiên Diệp Vương đưa tay về phía trước, ngăn kiếm vũ ở trước mặt, trở tay vỗ xuống.

Đăng đăng đăng đăng!

Đám người Ngô sư liên tục lui về sau bảy tám bước, khí huyết sôi trào, từng cái sắc mặt trắng bệch.

Lúc trước, đối phương không có xuất khiếu, bọn hắn liền không phải đối thủ, hiện tại nổi giận, chỉ còn lại có Nguyên Thần, lực lượng càng mạnh hơn nữa, làm sao ngăn cản được?

Bất quá, tuy không phải đối thủ, nhưng lần này tiến công, cũng chậm lại tốc độ của Thiên Diệp Vương, để cho Trương Huyền cùng phân thân thành công đi vào trước mặt mọi người.

– Mau vào trận pháp…

Biết rõ mọi người ở đây ngăn cản mà nói, gây chuyện không tốt đều bị chém giết, Trương Huyền la lên một tiếng, tiếp tục vọt tới trước.

Mọi người cũng hiểu rõ xảy ra chuyện gì, theo sát lên, đi vào trong trận pháp.

Vừa tiến vào, lúc này Trương Huyền mới nhẹ nhàng thở ra, nhìn về phía phân thân cách đó không xa, tức giận đến lông mi nhảy loạn.

Nếu không phải đánh không lại hắn, khẳng định đã sớm giáo huấn một trận rồi.

Làm một phân thân, không đi cứu bản thể, kết quả so với bản thể chạy còn nhanh, thật sự là quá không biết xấu hổ.

– Ngươi về tổ ong trước, sau này sẽ tìm ngươi tính sổ…

Biết rõ bây giờ không phải thời điểm xử lý nội bộ, khoát tay áo, tinh thần khẽ động, thu vào tổ ong.

Ô…Ô…n…g!

Vừa làm xong những thứ này, chợt nghe một tiếng nhẹ kêu, Kê Nham Phó viện trưởng vận chuyển trận pháp, một đạo hào quang bao phủ bốn phía.

Trận pháp này, là bọn hắn bố trí, chuyên môn dùng để ngăn cản Thiên Diệp Vương đánh lén cùng tiến công, sớm đã hết sức quen thuộc, trong nháy mắt có thể khởi động.

– Đáng giận, đáng giận…

Bị trận pháp ngăn cản, Thiên Diệp Vương phẫn nộ gào thét, ngay sau đó mọi người liền cảm thấy trận pháp nổ vang kịch liệt, lực lượng cuồng bạo liên tục kéo tới, tựa hồ tùy thời có thể bị đánh nát.

– Tiếp tục như vậy, trận pháp sẽ kiên trì không được bao lâu…

Bị liên tục công kích mấy lần, Kê Nham chủ trì trận pháp sắc mặt trắng nhợt, trên đầu ứa ra mồ hôi lạnh.

Trước kia tuy Thiên Diệp Vương cũng tiến công qua, lại không điên cuồng bất kể hậu quả như vậy, sớm làm như vậy mà nói, trận pháp khẳng định đã sớm phá!

– Nơi đây chỉ có chúng ta, trước khi Thiên Diệp Vương tìm được đường ra chính xác, chắc chắn sẽ không giết chúng ta, nếu không, một người ở đây, thật sự quá cô độc. Hiện tại khác thường như thế… Trương sư, ngươi đến cùng làm cái gì?

Đàm Thanh lắc đầu, nhịn không được nhìn về phía thanh niên vẻ mặt cháy đen cách đó không xa.

Đây rốt cuộc là làm sự tình thiên thương hại lý gì, mới có thể để cho Nguyên Thần của Thiên Diệp Vương xuất khiếu, bất kể sinh tử xông lại, hận không thể giết người ăn thịt?

– Ta… Chỉ là đánh vỡ nhục thân của hắn…

Trương Huyền lúng túng.

Phân thân làm ra cục diện rối rắm, gia hỏa này trốn vào tổ ong thì xong rồi, mình lại phải thu thập cục diện, càng nghĩ càng cảm thấy phiền muộn.

– Đánh vỡ nhục thân?

– Ngươi giết… hắn? Chỉ còn lại có Nguyên Thần?

Tất cả mọi người ngẩn ngơ.

Vừa rồi liền suy nghĩ, chỉ là đi lấy Đoạn Tục Thảo, không đến mức Nguyên Thần xuất khiếu, liều mạng như vậy a… Nằm mơ cũng không nghĩ đến, trực tiếp đánh chết thân thể của người ta.

Cường giả Xuất Khiếu Cảnh, bảo hộ nhục thân vô cùng tốt, có thể nói là mệnh căn, đi ra ngoài một lát, đánh phế thứ này… Đừng nói là Vương giả Dị Linh Tộc, coi như là nhóm người mình, thê thảm như vậy, khẳng định cũng sẽ nổi điên a!

– Ta cũng không có chú ý, không cẩn thận… Không cẩn thận đánh!

Thấy biểu lộ của mọi người giống như gặp quỷ, Trương Huyền vội vàng giải thích.

Nếu hắn có thể ước thúc một chút, phân thân chắc chắn sẽ không lỗ mãng như vậy, bây giờ đã chọc đại họa.

– Không cẩn thận…

Mọi người nghẹn đến sắc mặt đỏ lên, đều hận không thể đánh gia hỏa này một trận.

Ngươi một Tòng Thánh, không cẩn thận làm hỏng nhục thân của cường giả Thánh Vực ngũ trọng… đã đủ ngưu bức, còn không cẩn thận chơi đùa!

Một khi cẩn thận, sợ rằng Khổng Sư cũng bị ngươi giày vò chết.

– Trước không quản nhiều như vậy, mau mau ổn định trận pháp, nếu không, chúng ta đều chết ở chỗ này…

Hít sâu vài hơi, hóa giải phiền muộn trong lồng ngực, thần sắc của Hàn Hội trưởng ngưng trọng nói.

Hắn là Thanh Nguyên đế quốc Trận Pháp Sư Công Hội Hội trưởng, đối với trận pháp lý giải sâu đậm, biết rõ trận pháp trước mắt, tuy tạm thời có thể ngăn trở đối phương, nhưng muốn bền bỉ rất khó, nhất định phải do toàn bộ thành viên xuất động.

– Được!

Mọi người cũng biết bây giờ không phải là thời điểm truy cứu, không nói thêm lời, đồng loạt đi vào sau lưng, nghe theo phân phó.

– Ngô sư, ở Càn vị trông coi, Lạc sư đi Chấn vị…

Hàn Hội trưởng vội vàng phân phó.

Hắn đi vào liền chuyên môn xem qua trận pháp này, biết rõ vị trí bạc nhược yếu kém ở đâu, Trương Huyền thấy hắn an bài không có sai lầm chút nào, cũng không nói thêm lời, vội vàng đi vào vị trí chỉ định đứng vững.

Ầm ầm!

Chân khí của mọi người tuôn ra, trận pháp quả nhiên vững chắc không ít, không còn lắc lư như lúc trước.

– Đáng giận…

Cảm nhận được trận pháp biến hóa, Thiên Diệp Vương biết rõ coi như là hết toàn lực, trong thời gian ngắn cũng phá không được, lần nữa gào thét:

– Các ngươi đã làm rùa đen rút đầu, ta liền đi đánh nát tượng đá kia!

Vù vù!

Gào to kết thúc, mọi người cảm thấy trên thân buông lỏng, áp lực trận pháp biến mất, giống như Thiên Diệp Vương đã rời đi.

– Hắn muốn đi đối phó Viện trưởng, làm sao bây giờ?

Đi ra trận pháp, nhìn thoáng qua, quả nhiên phát hiện Thiên Diệp Vương đã rời đi, đám người Kê Nham sốt ruột.

Gia hỏa này nói muốn đi đánh nát tượng đá, tự nhiên chỉ chính là lão Viện trưởng ở trước Phong Thánh đài.

Hiện tại hồn phách của hắn bị khóa ở bên trong, trốn không thoát cũng ra không được, một khi bị đánh nát, liền chỉ có một con đường chết!

Dù giờ phút này hắn chỉ là người thực vật, nhưng có ý thức rõ ràng, có thể tự chủ nói chuyện, không thể trơ mắt nhìn xem đối phương bị giết a.

– Còn có thể làm gì? Cứu người!

Ngô sư nghiến răng.

– Nhưng chúng ta căn bản ngăn không nổi Thiên Diệp Vương!

Đàm Thanh vội vàng nói.

Thiên Diệp Vương quá mạnh mẽ, bọn hắn nhiều người như vậy liên thủ cũng ngăn cản không nổi, tiến lên, chẳng những không thể người cứu, gây chuyện không tốt còn sẽ toàn quân bị diệt.

– Vậy còn có thể làm sao? Trơ mắt nhìn đồng bạn chết ở trước mặt, lại không có bất kỳ động tác… Ta làm không được! Danh Sư không có người bỏ qua bằng hữu!

Ngô sư xiết chặt nắm đấm.

– Chúng ta cũng làm không được… Nhưng có biện pháp nào?

Đàm Thanh lắc đầu:

– Viện trưởng là vì cứu ta, mới sẽ như vậy, nếu như chúng ta lại vì cứu hắn lâm vào nguy cơ, hắn cho dù chết, khẳng định cũng sẽ không tha thứ chúng ta!

Đi theo Chương Dẫn Khâu Viện trưởng nhiều năm, biết rõ tính tình cùng bản tính của hắn.

Cả đời không lập gia đình, hết thảy tinh lực đều hiến tặng cho Học Viện, hiến tặng cho chức nghiệp Danh Sư, nhóm người mình tiến lên cứu người mà nói, một khi xuất hiện tổn thương, coi như cứu được, đối phương cũng sẽ tràn đầy tự trách, hối hận.

– Chẳng lẽ không có biện pháp gì tốt hơn sao?

Lạc Nhược Hi nhịn không được nói.

– Biện pháp là có, chính là lúc trước ta nói… Có người có thể ở Phong Thánh đài đột phá! Một khi như vậy, mượn nhờ lực lượng của Phong Thánh đài, trong thời gian ngắn sẽ xuất hiện trạng thái vô địch… tuy Thiên Diệp Vương cường đại, cũng khẳng định không phải đối thủ!

Kê Nham nói.

– Vô địch?

Trương Huyền sững sờ.

– Đúng vậy, hai năm qua chúng ta cũng một mực quan sát bia đá ở lầu một, căn cứ Khổng Sư lưu lại ghi chép, một khi thành công, trời sẽ giáng Thánh Khí, đến lúc đó, Phong Thánh đài đại phóng quang mang, lực lượng ẩn chứa trong đó, sẽ quán thâu toàn thân, ẩn chứa thiên địa uy nghiêm, Danh Sư cửu tinh cũng ngăn không nổi!

Kê Nham gật đầu.

Hai năm qua bị nhốt ở đây, ngoại trừ cùng Thiên Diệp Vương đấu trí so dũng khí, bọn hắn cũng một mực nghiên cứu làm sao chạy trốn, đối với Phong Thánh đài ghi chép biết rõ rất kỹ càng.

Biết muốn đi ra ngoài, chỉ có hai phương pháp: Thứ nhất, đạt được Khâu Ngô Cổ Thánh truyền thừa. Thứ hai, ở Phong Thánh đài Phong Thánh!

Hiện tại thứ nhất đã không thể, Cổ Thánh ý niệm bị đả kích tán loạn, coi như muốn truyền thừa, cũng không thể nào làm được… Nói cách khác, muốn rời khỏi, giải trừ nguy hiểm giờ phút này, chỉ có cách thứ hai!

– Đó là một biện pháp, kỳ thật giống như không nói… Phong Thánh? Nào có dễ dàng như vậy!

Ngô sư lắc đầu.

Lời còn chưa dứt, chỉ thấy thanh niên cách đó không xa đi lên trước, trong mắt mang theo kiên định:

– Như vậy đi, các ngươi đi tới nghĩ biện pháp ngăn chặn Thiên Diệp Vương, để cho hắn không ra tay với lão Viện trưởng, ta đi Phong Thánh đài, đột phá Thánh Vực, tiến hành Phong Thánh!

Hiện tại Thất Thải Địa Quỳnh Dịch đã tới tay, còn kém một bước cuối cùng là có thể đột phá.

Một khi đột phá, bằng vào tích lũy của hắn, cùng lý giải Phong Thánh Giải, tám chín phần mười có thể ngay tại chỗ Phong Thánh!

Xem ra, trước mắt chỉ có loại biện pháp này cứu hồn phách của lão Viện trưởng lưu lại, ngăn cản Thiên Diệp Vương rồi.

– Phong Thánh… So với ngươi nghĩ còn muốn khó, không phải nói phong liền phong, chuyện này tốt nhất đừng suy nghĩ…

Thấy gia hỏa này lại nhắc tới việc đó, Kê Nham nhướng mày, lúc trước đã nói một lần, mọi người mới quen, không tiện quát lớn, kết quả tới lần nữa… Ngươi cho rằng Phong Thánh là mua cải trắng? Tùy tiện ở chợ bán thức ăn cũng có thể tìm được?

Thật sự là không biết tự lượng sức mình!

Hừ một tiếng, đang muốn nói tiếp, liền cảm thấy thanh niên trước mắt thân thể nhoáng một cái, một cỗ khí tức đặc thù tuôn ra.

Ầm ầm!

Cỗ khí tức này, để cho toàn thân hắn tản mát ra hào quang ôn nhuận, phụ trợ tựa như thần linh.

– Đây là… Đây là… Thiên Nhận Danh Sư?

Cảm nhận được cỗ khí tức này, Kê Nham kinh ngạc, đồng tử co rụt lại, thân thể cứng ngắc.

Trao đổi

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Lúc trước hắn nói qua, trở thành Thiên Nhận Thánh Giả mấu chốt là trước trở thành Thiên Nhận Danh Sư!

Mà Thiên Nhận Danh Sư, ở toàn bộ Đại Lục, ngoại trừ Khổng Sư, chưa nghe nói qua ai thành công… Vốn tưởng rằng, chạy khỏi nơi này đã là nhiệm vụ không thể hoàn thành, chứng kiến đối phương toả ra lực lượng, liền triệt để bối rối.

Vị Trương sư này… Không ngờ là Thiên Nhận Danh Sư?

Không chỉ hắn, ngoại trừ Lạc Nhược Hi, còn dư lại mấy người cũng đều trợn mắt há hốc mồm, gống như gặp quỷ.

Mặc dù bọn hắn biết vị Trương sư này thiên phú vô song, năng lực lĩnh ngộ rất mạnh, nhưng nằm mơ cũng không nghĩ đến, không ngờ là một vị Thiên Nhận Danh Sư!

Khó trách có thể nói đến Khâu Ngô Cổ Thánh xấu hổ biến mất!

Cái thân phận này, so với Khổng Sư cũng không kém chút nào.

– Ta có tư cách Phong Thánh chưa?

Thu lại khí tức trên thân, Trương Huyền nhìn về phía Kê Nham.

– Đương nhiên!

Bờ môi của Kê Nham run rẩy, đâu còn dám phản bác nửa câu.

Thiên Nhận Danh Sư, nếu như không thể Phong Thánh, những người khác chỉ sợ đừng suy nghĩ.

– Vậy động tác nhanh chút đi, nếu không một khi lão Viện trưởng gặp chuyện không may, hối hận cũng không kịp…

Thấy mọi người tin tưởng năng lực của hắn, lúc này Trương Huyền mới nhẹ nhàng thở ra.

Mọi người không tin hắn có thể Phong Thánh, một mực ở nơi đây dong dài, lão Viện trưởng đoán chừng cũng không cần cứu, vì kế hoạch hôm nay, chỉ có thể triển lộ thân phận, để cho đối phương ngoan ngoãn nghe lời.

Khoan hãy nói, một khi Phong Thánh, thân phận Thiên Nhận Danh Sư tất nhiên sẽ bại lộ, chờ một lát nữa biết được, còn không bằng hiện tại, càng đủ lực rung động.

Nhìn bộ dạng của mọi người, hiệu quả cũng không tệ lắm.

– Vậy nhanh lên đi! Nếu không lão Viện trưởng hồn phi phách tán, chúng ta ai cũng khó tránh tội trạng!

Trương Huyền gật đầu.

– Tốt!

Mọi người đồng loạt bay đi.

Lúc này trên Phong Thánh đài, không có phóng thích Thánh Quang, Thiên Diệp Vương không sợ hãi chút nào, hoàn toàn có thể tới tìm lão viện trưởng phiền toái, nhất định phải tăng thêm tốc độ mới được.

Ầm ầm!

Vừa tới mái nhà, liền chứng kiến Nguyên Thần của Thiên Diệp Vương đang nắm tàn hồn của lão viện trưởng, tượng đá chứa đựng người sau đã bể thành bột phấn.

– Không được qua đây, ta đã là người chết, không cần phải vì ta hy sinh vô vị…

Chứng kiến mọi người xuất hiện, lão Viện trưởng sốt ruột lên tiếng hô to.

Tuy hắn không có tu luyện qua Vu Hồn chi thuật, nhưng Linh Hồn bị Thánh Quang bồi dưỡng thời gian dài như vậy, sớm đã giống như thực chất, coi như tượng đá vỡ nát, trong thời gian ngắn cũng sẽ không tán loạn.

– Câm miệng!

Ngón tay điểm một chút, lão viện trưởng lập tức ngừng lại, ánh mắt của Thiên Diệp Vương băng lãnh, nhìn về phía mọi người:

– Ta còn cho rằng Danh Sư đều là thế hệ nhát gan sợ chết, không dám tới nữa chứ?

– Thả Viện trưởng ra, đường đường Thiên Diệp Vương, cường giả Xuất Khiếu Cảnh, đối phó một tàn hồn, có phải quá mất thân phận hay không?

Chứng kiến Chương Dẫn Khâu ở trong tay đối phương, sinh tử không do mình, Đàm Thanh nghiến răng.

– Thân phận? Nếu như không phải cố kỵ thân phận, ngươi cảm thấy ta có khả năng lưu gia hỏa này lại đến bây giờ?

Bộ mặt của Thiên Diệp Vương dữ tợn.

Chương Dẫn Khâu ở trong tượng đá, không cách nào đào tẩu, cũng không có biện pháp di động.

Nơi này thời điểm không có Thánh Quang, hắn hoàn toàn có thể đánh chết, một mực không có làm như vậy, một là cố kỵ thân phận, thứ hai, giống như đám người Kê Nham đoán, tất cả Danh Sư đều chết mà nói, nơi đây chỉ còn lại có hắn, sẽ càng thêm cô độc.

Dù sao gia hỏa này không có uy hiếp, còn sống sẽ chỉ thống khổ hơn.

– Ngươi muốn thế nào, mới có thể thả lão Viện trưởng?

Thấy gia hỏa này một mực không có động thủ, rõ ràng cho thấy muốn bàn điều kiện, Trương Huyền nhíu mày nhìn lại.

– Rất đơn giản, giao tên đánh ta kia, còn có địa đồ ra đây, ta thả hắn, nếu không thì trơ mắt nhìn hắn ở trước mặt các ngươi hồn phi phách tán đi!

Vừa nhắc tới tiểu tử đánh hắn, Thiên Diệp Vương liền nghiến răng nghiến lợi.

Tung hoành nhiều năm như vậy, còn là lần đầu tiên bị người đánh trộm, mấu chốt nhất là, còn bị đánh nổ đầu, nhục thân triệt để phế đi, ngẫm lại cũng cảm thấy sắp bạo tạc nổ tung.

– Người đánh ngươi?

Trương Huyền chớp mắt.

Còn tưởng rằng đối phương sẽ hận mình thấu xương, không nghĩ tới vẫn muốn giết phân thân…

Cũng khó trách, phân thân một quyền đánh vỡ, cừu hận này có chút lớn… Loại đại BOSS này, tự nhiên chỉ muốn công kích cừu hận lớn.

– Đúng vậy, giao hắn cùng địa đồ ra đây, ta thả Chương Dẫn Khâu này!

Thiên Diệp Vương gật đầu.

– Tốt, có thể đưa bọn chúng cho ngươi, bất quá, ngươi phải thề với Linh Thần, không chỉ không giết lão Viện trưởng, còn không thể trong thời

gian ngắn động thủ với chúng ta!

Trương Huyền nói:

– Nếu không, chúng ta vừa cứu lão Viện trưởng, ngươi liền ra tay giết người, chúng ta trao đổi liền hoàn toàn không có ý nghĩa!

Đã có Thất Thải Địa Quỳnh Dịch, đột phá dùng không được bao lâu, cho đối phương đồ vật cũng không sao cả, chỉ cần trong thời gian ngắn gia hỏa này không động thủ, là hắn có thể thành công Phong Thánh, chém giết đối phương.

– Ngươi biết Linh Thần?

Thiên Diệp Vương sửng sốt một chút.

Đối với Linh Thần thề, là sự tình Linh tộc bọn hắn kiêng kỵ nhất, một khi tiến hành, tuyệt không dám vi phạm, nếu không, hồn phách tất nhiên sẽ bị Linh Thần câu đi, không có khả năng phục sinh.

– Như thế nào? Không dám? Ngươi không đáp ứng, cùng lắm thì đồng quy vu tận, địa đồ ngươi cũng đừng muốn, chúng ta gạch ngói cùng tan, dù sao tất cả mọi người ra không được, chết ở chỗ này cũng không coi vào đâu!

Thấy hắn chần chờ, Trương Huyền nói.

– Tốt, ta đáp ứng!

Không có cân nhắc bao lâu, ánh mắt của Thiên Diệp Vương lóe lên, nhẹ gật đầu.

– Vậy thì bắt đầu đi!

Cổ tay khẽ đảo, trước mắt Trương Huyền nhiều ra một cái tế đàn của Dị Linh tộc, đúng là từ trong tay Ngọc Diệp Vương lấy được.

– Xem ra ngươi chuẩn bị rất đầy đủ… Rất tốt, hiện tại ta liền tế tự Linh Thần!

Thấy gia hỏa này không chỉ biết Linh Thần, ngay cả tế đàn cũng có, Thiên Diệp Vương biết lừa không được đối phương, cười lạnh nói.

Ầm ầm!

Trên tế đàn nhiều ra vô số bảo vật, kèm theo mà nói tối nghĩa của hắn vang lên, vật phẩm lập tức bốc cháy.

Xoẹt zoẹt~! Xoẹt zoẹt~!

Bầu trời trên đầu, lập tức trở nên đen kịt, như nhiều hơn một môn hộ thật lớn.

Thân thể mọi người cứng ngắc.

Trong môn hộ toả ra khí tức thật sự quá cường đại, tu vi như bọn hắn, tựa hồ đơn giản sẽ bị nghiền thành bột phấn.

Trong lòng Trương Huyền cũng rung động lắc lư.

Mặc dù đã gặp Dị Linh tộc tế tự, nhưng chỉ là điều tra thân phận Thiên Nhận Danh Sư, không có xuất hiện qua môn hộ này, không nghĩ tới đáng sợ như thế.

Vù vù!

Môn hộ từ từ mở ra, một bóng lưng xuất hiện ở trước mắt.

Mặc dù chỉ là bóng lưng, nhưng làm cho người ta có cảm giác Linh Hồn nghiền nát, giống như chân thân xuống mà nói, không chỉ bọn hắn không chịu nổi, toàn bộ Danh Sư Đại Lục cũng trong nháy mắt sụp đổ.

– Cái bóng lưng này… Ở đâu gặp qua nhỉ?

Nhìn bóng lưng trên không trung, dù một mảnh đen kịt, thấy không rõ lắm, nhưng Trương Huyền có Minh Lý Chi Nhãn, thật giống như đã gặp ở nơi nào.

Bất quá, chưa kịp để cho hắn suy nghĩ, cách đó không xa Thiên Diệp Vương chứng kiến bóng lưng xuất hiện, lộ ra vẻ thận trọng, thanh âm vang lên.

– Ta Thiên Diệp Vương hướng Linh Thần thề, chỉ cần đạt được hung thủ làm tổn thương ta cùng địa đồ, liền lập tức thả Chương Dẫn Khâu, trong thời gian ngắn không tổn thương bọn hắn mảy may, nếu làm trái lời thề này, hồn phi phách tán, nguyện ý để cho Linh Thần lấy đi tính mạng…

Rầm ào ào!

Thanh âm kết thúc, trong môn hộ có một đạo hào quang thẳng tắp bắn tới, rơi xuống trên đầu hắn, đi vào trong đầu.

Tựa hồ là Linh Thần đồng ý yêu cầu của hắn.

Vù vù!

Làm xong những thứ này, môn hộ chậm rãi tiêu tán, sắc mặt của Thiên Diệp Vương thoạt nhìn có chút trắng bệch, lần nữa nhìn lại Trương Huyền:

– Thế nào, ta đã lập lời thề, ngươi hắn tin tưởng a?

– Ân!

Nhẹ gật đầu, Trương Huyền đang muốn lấy ra phân thân cùng địa đồ, chợt nghe Ngô sư truyền âm ở bên tai.

– Thiên Diệp Vương đáp ứng quá nhanh, thậm chí đối với Linh Thần thề cũng nguyện ý… Có thể có lừa dối hay không?

– Khẳng định có lừa dối…

Trương Huyền gật đầu.

Lấy thực lực của đối phương, kỳ thật là chiếm ưu thế, nhưng lại không chút do dự đáp ứng, muốn nói không có lừa dối, hắn cũng không tin.

– Vậy…

Ngô sư nhíu mày.

– Lão Viện trưởng ở trong tay hắn, chúng ta cũng không có biện pháp nào khác! Hắn có lừa dối chúng ta cũng có át chủ bài, chỉ cần có thể kéo một đoạn thời gian, ta Phong Thánh thành công, có thể giết chết hắn, hóa giải nguy cơ…

Trương Huyền truyền âm.

Hiện tại bọn hắn ở vào hoàn cảnh xấu, có thể để đối phương đáp ứng điều kiện cũng không tệ rồi, cho dù có lừa dối, cũng không có biện pháp tốt hơn.

– Cái này…

Ngô sư nói không ra lời.

Đối phương nói không sai, hiện tại bọn hắn chỉ có con đường này, không có những biện pháp khác.

Cường giả Xuất Khiếu Cảnh, thật muốn động thủ, coi như bọn hắn chung vào một chỗ, cũng ngăn cản không nổi.

– Tên kia đâu? Địa đồ đâu?

Thiên Diệp Vương nói.

– Ở đây…

Không có quá nhiều chần chờ, bàn tay của Trương Huyền khẽ đảo, phân thân xuất hiện ở trước mắt.

Họa là gia hỏa này gây ra, đương nhiên để cho hắn chịu trách nhiệm.

Dù sao phân thân là Cửu Thiên Liên Thai luyện chế thành, đánh thành bánh thịt cũng sẽ không tử vong, coi như bắt lấy đối phương, muốn đánh chết, khẳng định cũng làm không được.

Lúc này mặt của phân thân đã triệt để khôi phục, vì phòng ngừa mọi người quá mức khiếp sợ, ở trong tổ ong đã cải biến dung mạo, ngụy trang thành bộ dáng Tôn Cường.

Hắn chưa thấy qua mấy người, ngụy trang thành Tôn Cường quen thuộc nhất, cũng dễ dàng nhất.

– Hắn là người vừa rồi động thủ với ta kia?

Chứng kiến Bàn Tử kia xuất hiện, Thiên Diệp Vương nhíu mày.

– Đúng vậy, hắn biết ngụy trang, Hồng Diệp Vương kia cũng là hắn…

Trương Huyền gật đầu.

– Rất tốt…

Trong mắt mang theo phẫn nộ cùng sát ý, Thiên Diệp Vương nhẹ gật đầu, bàn tay lăng không trảo một cái, phân thân đã bị một cỗ lực lượng khổng lồ bao trùm, thẳng tắp bay đi.

– Địa đồ đâu?

Bắt được phân thân tới bên người, Thiên Diệp Vương cũng không sốt ruột động thủ, mà lần nữa nhìn lại.

– Ở đây!

Trương Huyền xòe bàn tay ra, một quyển da cừu cổ xưa xuất hiện ở lòng bàn tay, chậm rãi lơ lửng, tản mát ra khí tức Tuyên Cổ.

Thứ này, với hắn mà nói không có tác dụng quá lớn, hóa thành một cầu vồng, để cho mình thông qua Thiên Cung, mặt khác không có hiệu quả, đối phương muốn, cho cũng không coi vào đâu.

– Lấy tới…

Trong mắt Thiên Diệp Vương có lửa nóng lóe lên, vội vàng vươn bàn tay ra.

– Được!

Ngón tay búng một chút, địa đồ chậm rãi bay về phía đối phương.

– Ô ô ô…

Chứng kiến địa đồ, hơn nữa còn cho đối phương, Linh Hồn của Chương Dẫn Khâu bị phong cấm vẻ mặt tràn đầy sốt ruột, muốn nói cái gì đó, lại không phát ra được.

– Cái này cho ngươi!

Bàn tay của Thiên Diệp Vương đẩy ra, Chương Dẫn Khâu bay về phía mọi người.

Đám người Trương Huyền vội vàng tiếp được hồn phách của lão viện trưởng, Ngô sư tiến lên cởi bỏ phong trên người hắn ấn.

– Địa đồ quan hệ lấy toàn bộ di tích, không thể cho hắn…

Vừa cởi bỏ phong ấn, chợt nghe Chương Dẫn Khâu lão Viện trưởng sốt ruột la lên.

– Hặc hặc, đã muộn!

Thiên Diệp Vương lăng không bóp địa đồ ở trong lòng bàn tay, hai mắt tỏa ánh sáng, hưng phấn lên tiếng, làm cho cả Phong Thánh Các run rẩy.

Ngươi ngăn cản ta xem

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Ầm ầm!

Đứng ở trên không trung, bàn tay của Thiên Diệp Vương nhẹ nhàng vẽ một cái, địa đồ từ từ mở ra, Phong Thánh Các đung đưa kịch liệt, thậm chí toàn bộ Khâu Ngô Cung cũng rung động lắc lư.

Một đạo lực lượng hùng vĩ từ dưới đất tuôn ra, giống như có đồ vật gì đó muốn chui ra.

Cảm nhận được cỗ khí tức này, sắc mặt mọi người đều biến đổi.

Cỗ khí tức này, thật sự quá mạnh mẽ, nếu như nói lúc trước Thiên Diệp Vương khiến cho mọi người khó có thể đối kháng, ở trước mặt cỗ khí tức này, cái gì cũng không tính.

– Đây là… khí tức Địa quật phong ấn?

Đồng tử của Trương Huyền co rụt lại.

Hắn đã từng thấy qua, đúng là trong địa quật, phong ấn mang đến loại cảm giác này… cường đại rộng lớn, làm cho người ta cảm giác khó có thể chống chọi.

Xoẹt zoẹt~! Xoẹt zoẹt~!

Kèm theo khí tức càng ngày càng đậm, một viên cầu thật lớn, như nhận lấy địa đồ triệu hoán, chậm rãi từ dưới đất chui ra.

Như là thủy tinh, toàn thân trong suốt, nhìn không ra là tài liệu gì chế tạo, nhưng làm cho người ta cảm giác khó có thể chống chọi, tựa hồ sức nặng to lớn có thể nghiền ép tất cả mọi người.

– Chương Dẫn Khâu, đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?

Chứng kiến cục diện trước mắt, vượt ra khỏi tưởng tượng của mọi người, Ngô sư nhịn không được hỏi.

– Là địa đồ!

Hàm răng của Chương Dẫn Khâu cắn chặt, sắc mặt trắng bệch, trong mắt tràn đầy tuyệt vọng.

– Địa đồ? Cái địa đồ này, không phải không có tác dụng quá lớn sao?

Đám người Ngô sư nhìn tới.

Địa đồ ở trong tay Trương sư, bọn hắn cũng nhìn được, chỉ là hóa thành cầu vồng, để cho mọi người lướt qua Thiên Cung, đi vào Khâu Ngô Cung chính thức, tác dụng cụ thể, tựa hồ không nhiều lắm a.

– Vô dụng?

Chương Dẫn Khâu lắc đầu:

– Tác dụng quá lớn, chỉ là các ngươi không biết mà thôi, cái địa đồ này kỳ thật là chìa khoá của Khâu Ngô Cung! Bên trong có Cổ Thần Ngữ cùng trận pháp không gian đặc thù, bố trí phong ấn cực lớn, một khi cùng viên cầu này dung hợp, sẽ thu nhập toàn bộ Khâu Ngô Cung vào trong đó…

– Thu nhập vào trong đó?

Mọi người giật nảy mình.

– Các ngươi một đường đi đến, hắn là đã biết rõ, Khâu Ngô Cung kỳ thật là một không gian gấp, bề ngoài chiếm diện tích cũng không lớn, viên cầu này đúng là lực lượng duy trì không gian ổn định… Địa đồ làm chìa khoá, chỉ cần dung hợp, sẽ giống như Thiên Cung, biến thành một bức họa, bị thu nạp ở trong đó. Đến lúc đó, Cổ Thánh bảo tàng bị gia hỏa này đạt được toàn bộ không nói, chúng ta cũng khó có thể đào tẩu, hắn phải chết không thể nghi ngờ!

Chương Dẫn Khâu sốt ruột.

– Cái này…

Mọi người chấn động toàn thân.

Lúc trước ở Thiên Cung, bị Hồng Diệp Vương tùy ý trêu cợt, chính là bởi vì đối phương ở bên ngoài “bức tranh”, mà nhóm người mình ở trong “bức tranh”.

Nếu lão Viện trưởng nói là thật, đối phương thành công, toàn bộ di tích đều rơi vào trong tay Thiên Diệp Vương, phiền toái liền lớn.

– Năm đó Cổ Thánh lưu lại truyền thừa, chỉ truyền Danh Sư, nhưng lưu lại địa đồ tặng người hữu duyên. Chỉ cần người đạt được địa đồ, cùng cung điện dung hợp, chẳng khác nào nắm toàn bộ không gian gấp trong tay, coi như không chiếm được truyền thừa, dùng cái này cân nhắc phong ấn kết cấu, cũng cực kỳ đơn giản! Đến lúc đó, Dị Linh tộc phái binh đến đây, nhân loại sẽ lâm vào huyết chiến… Nguyên nhân chính là biết rõ chuyện này, hoài nghi hắn đã nhận được địa đồ, ta mới vội vàng chạy đến ngăn cản…

Chương Dẫn Khâu giải thích rất nhanh.

Nghe thế, mọi người giờ mới hiểu được.

Lúc trước Trương Huyền liền suy nghĩ, nếu như Dị Linh tộc không chiếm được Cổ Thánh truyền thừa, vì sao đám người lão Viện trưởng phải dốc sức liều mạng tới, không tiếc cùng đối phương đồng quy vu tận, nguyên lai… Căn do ở đây!

Hắn cho rằng đối phương đã nắm giữ địa đồ, hoặc đã nhận được phương pháp luyện hóa toàn bộ Khâu Ngô Cung.

Thậm chí, hoàn toàn chính xác đã nắm giữ, chỉ kém địa đồ mà thôi.

– Làm sao bây giờ?

Biết rõ thời gian không đợi người, một khi để đối phương thành công, không chỉ bọn hắn phải chết, toàn bộ nhân tộc cũng gặp phải tai họa thật lớn, Ngô sư có chút lo lắng nhìn qua.

– Chỉ có một biện pháp, ngăn cản địa đồ cùng thủy tinh dung hợp!

Chương Dẫn Khâu nghiến răng.

– Tốt!

Sắc mặt mọi người đều ngưng tụ.

Chỉ cần Địa đồ cùng thủy tinh không dung hợp, liền không cách nào khống chế toàn bộ Khâu Ngô Cung, bọn hắn coi như là an toàn, không đến mức rơi vào bị động.

– Trương sư, ngươi đi đột phá, bên này… Liền giao cho chúng ta!

Ngô sư nhẹ gật đầu.

– Được!

Trương Huyền đáp một tiếng.

Hắn biết rõ lúc này, bằng vào thực lực của hắn, đi ngăn cản Thiên Diệp Vương là không có bất kỳ tác dụng, khó có thể thành công, còn không

bằng hiện tại đột phá, hóa giải nguy cơ.

– Đột phá? Ngươi chỉ là Tòng Thánh, coi như đột phá, cũng không có tác dụng…

Không nghĩ tới thời khắc mấu chốt như thế, gia hỏa Tòng Thánh này rõ ràng còn muốn đột phá, Chương Dẫn Khâu nhịn không được nhìn qua.

– Yên tâm đi, Chương sư, hắn không phải đột phá bình thường, nhất định hữu dụng…

Nhẹ nhàng cười cười, hít sâu một hơi, hai mắt Ngô sư ngưng trọng, đột nhiên nhảy lên, hóa thành một đạo sao băng, đâm tới Thiên Diệp Vương.

Ầm!

Lực lượng quá mức cường đại, toàn bộ không gian tựa hồ không chịu nổi, vì vậy đều nứt toác.

Biết không phải đối thủ, Ngô sư vừa ra tay liền dùng bí pháp, phát huy thực lực vượt qua bản thân.

– Đợi ta một chút!

Hàn Hội trưởng cũng không ngừng nghỉ, thả người nhảy lên, theo chặt ở phía sau.

Hai cường giả Thánh Vực tứ trọng, lập tức cùng Thiên Diệp Vương giao chiến với nhau.

Đổi lại vừa rồi, bằng vào thực lực của Thiên Diệp Vương, một tát liền chụp chết hai người, nhưng lúc này hắn muốn khu động địa đồ cùng thủy tinh dung hợp, thực lực toàn thân không thể hoàn toàn triển khai, lại có thể trong lúc nhất thời giằng co nhau.

– Không phải đột phá bình thường?

Biết rõ hắn bây giờ đi lên chỉ mang đến phiền toái cho người, nên không đi theo, Chương Dẫn Khâu nghi hoặc nhìn về phía Trương Huyền cách đó không xa.

Một Tòng Thánh mà thôi, đến cùng đột phá gì, có thể khiến hai đại Thánh Vực tứ trọng yên tâm như thế?

Cái nghi hoặc này không có kéo dài quá lâu, liền chứng kiến Trương Huyền đi tới Phong Thánh đài.

Bốn phía Phong Thánh đài có phong ấn bao phủ, đổi lại những người khác, tới gần cũng khó khăn, nhưng chẳng biết tại sao, cái phong ấn này chứng kiến Trương sư như thấy được thân nhân, chủ động mở ra, không chần chờ chút nào.

– Phong ấn phá vỡ… Chẳng lẽ là, chẳng lẽ là… Thiên Nhận Danh Sư?

Đồng tử co rụt lại, Chương Dẫn Khâu nghĩ đến một sự kiện.

Muốn nói lý giải với Khâu Ngô Cung này, tất cả mọi người ở đây đều không thể sánh bằng hắn.

Cái phong ấn này, ai cũng không cách nào tiếp cận, xuất hiện loại tình huống này, chỉ có một khả năng, vị trước mắt phù hợp yêu cầu Phong Thánh… Nói cách khác, hắn là… Một vị Thiên Nhận Danh Sư!

Ầm ầm!

Đang khiếp sợ, chỉ thấy Trương Huyền ngồi xuống ở trên Phong Thánh đài, cổ tay khẽ đảo, lòng bàn tay nhiều ra một đoàn linh dịch bảy màu, chậm rãi lơ lửng, tản mát ra khí tức kinh người.

– Thất Thải Địa Quỳnh Dịch!

Hắn nhận ra được thứ này.

Tuy loại linh dịch này số lượng thưa thớt, nhưng bộ dáng cực kỳ đặc biệt, chỉ cần nghe qua tên, cơ bản đều có thể nhận ra.

Trương Huyền ngồi ở trên Phong Thánh đài, một tay nâng linh dịch, bàn tay kia nhẹ nhàng điểm, trong chất lỏng tỏ khắp lực lượng bảy màu, lốm đa lốm đốm rơi vào huyệt đạo toàn thân hắn.

Xoẹt zoẹt~! Xoẹt zoẹt~!

Một tiếng minh hưởng, khí tức cả người hắn nhanh chóng tăng lên, thời gian nháy con mắt liền phá tan Tòng Thánh đỉnh phong, vọt tới cấp bậc cao hơn.

– Cái này thật chỉ là đột phá Thánh Vực?

Nuốt ngụm nước miếng, Chương Dẫn Khâu mở to hai mắt nhìn.

Mặc dù Trương sư chỉ từ Tòng Thánh đột phá đến Thánh Vực nhất trọng, nhưng trên thân toả ra khí tức lại thâm trầm như biển, sâu không lường được, làm cho người ta cảm giác khó có thể cân nhắc, hắn thấy tận mắt qua Thánh Vực nhị trọng đột phá đến tam trọng… nhưng so với gia hỏa trước mắt, như trước kém rất lớn!

Căn bản không ở cùng cấp bậc!

– Chẳng lẽ… Hắn muốn Phong Thánh?

Nuốt ngụm nước miếng, Chương Dẫn Khâu không thể tin được.

Tuy từ vật Khổng Sư lưu lại đến xem, đối với có người có thể Phong Thánh tin tưởng không nghi ngờ, nhưng hắn thủy chung cảm thấy không có khả năng có người hoàn thành.

Dù sao, Khổng Sư chỉ có một, không thể thay thế, không người có thể so sánh.

Trời không sinh Khổng Sư, muôn đời trong u tối!

– Đúng vậy a, gia hỏa này chỉ ưa thích làm náo động, khẳng định muốn thử xem Phong Thánh…

Đang không thể tin được, chợt nghe bên tai vang lên một thanh âm hơi chua, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Bàn Tử vừa rồi bị trao đổi, chẳng biết lúc nào đã đi tới trước mặt, nhìn Trương Huyền ở cách đó không xa, rất là tức giận, tựa hồ cảm thấy danh tiếng bị đối phương đoạt hết.

– Ngươi… Thất khiếu chảy máu rồi…

Nhìn rõ ràng bộ dáng của đối phương, khóe miệng của Chương Dẫn Khâu co lại.

Giờ phút này gia hỏa kia, đang thất khiếu chảy máu, đổi lại những người khác, khẳng định đã sớm chết, nhưng đối phương giống như không có cảm giác, như trước nhìn Trương Huyền ở trên Phong Thánh đài, tràn đầy hâm mộ.

– A, không có gì lớn, chảy mãi thành thói quen!

Bàn Tử lơ đễnh.

– Thất khiếu chảy máu cũng có thể quen…

Chương Dẫn Khâu xém chút ngất đi.

Hắn từ đâu xuất hiện a?

Người khác thất khiếu chảy máu sẽ chết, hắn lại còn nói quen…

– Không phải… Sau lưng ngươi còn đâm một chuôi kiếm, giống như… đâm xuyên qua trái tim…

Khóe miệng co quắp vài cái, lần nữa nói.

Nếu như đối phương chỉ là thất khiếu chảy máu, cũng không cần nói nhiều, thế nhưng sau lưng còn đâm một thanh trường kiếm, nhìn vị trí, cả trái tim đều đâm xuyên qua, loại tình huống này cũng không việc gì?

– Đâm xuyên qua trái tim?

Bàn Tử có chút nghi hoặc, cúi đầu nhìn nhìn, trước ngực xuất hiện mũi kiếm, lúc này mới phản ứng tới:

– Ngươi không nói ta còn không để ý… Bất quá không sao, rút ra là được!

Nói xong cánh tay vặn vẹo, rút kiếm ra, ném xuống đất:

– Như vậy liền tốt rồi!

– Ta…

Chương Dẫn Khâu phát điên, cảm giác mình muốn điên rồi.

Gia hỏa này đến cùng là quái thai gì?

Đã như vậy, không chỉ không chết, còn có tâm tình nhìn Trương Huyền đột phá…

– Đáng giận, ta muốn ngươi chết…

Đang rung động, chợt nghe không trung có tiếng phẫn nộ điên cuồng hét lên, bàn tay của Thiên Diệp Vương mãnh liệt vỗ xuống.

Rặc rặc!

Gia hỏa trước mắt này, lập tức bị nện thành bánh thịt, dán ở dưới đất.

– A…

Chương Dẫn Khâu hoảng sợ, liên tục lui về phía sau mấy bước, sắc mặt trắng bệch.

Vừa rồi vẫn cùng gia hỏa này nói chuyện, hiện tại thời gian nháy con mắt đã bị chụp chết, trùng kích còn là rất lớn.

– Vị tiểu huynh đệ này… Ngươi yên tâm, coi như liều mạng, ta cũng muốn báo thù cho ngươi…

Tròng mắt đỏ hoe, Chương Dẫn Khâu ngẩng đầu nhìn Thiên Diệp Vương, tràn đầy sát ý nồng đậm.

Trong lòng thề còn không có kết thúc, chợt nghe dưới đất có thanh âm không kiên nhẫn vang lên.

– Một chút nhãn lực cũng không có, mau tránh ra, ngươi ngăn cản ta xem Trương Huyền trang bức…

Cúi đầu nhìn lại, chỉ thấy con mắt của bánh thịt quay tròn loạn chuyển, không kiên nhẫn nhìn hắn.

Phong Thánh kiếp

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

– A…

Chương Dẫn Khâu trực tiếp nhảy lên, thiếu chút nữa ngất đi.

Thất khiếu chảy máu, trái tim bị đâm một kiếm, còn có thể lý giải, khả năng

thiên phú dị bẩm, trái tim không có ở bên trái… nhưng bị đập thành một đống,

đến cùng làm sao sống được?

Mấu chốt… Còn ngăn cản ngươi xem!

Trương sư trang bức, ta phi, Trương sư đột phá, ngươi đến cùng quan tâm bao

nhiêu a?

Đang không biết nên trả lời như thế nào, nên rời đi hay đứng im tại chỗ, liền

chứng kiến trước mắt có một đạo kiếm quang lướt qua.

Thiên Diệp Vương tựa hồ đã phát hiện tên này không chết, tức giận lần nữa đâm

tới một đạo kiếm quang.

Rặc rặc!

Không có bất kỳ ngoài ý muốn, cái đống trước mắt này bị cắt, biến thành hai

đống, ở trên mặt đất liên tục nhúc nhích.

– Ngươi, ngươi… Lần này hẳn chết a?

Bờ môi run rẩy, nhịn không được hỏi.

– Ngươi mới chết, cả nhà ngươi đều chết hết…

Hai đống ở dưới đất tức giận đến oa oa gọi bậy, hai con ngươi nhìn về phía

Thiên Diệp Vương:

– Lão tử ở chỗ này giả chết, coi như cho ngươi mặt mũi, một lần một lần lại

một lần, như thế nào? Cho mặt không biết xấu hổ đúng không?

Ầm ầm!

Hai đống ở dưới đất tựa như dung dịch, một lần nữa dính lại cùng nhau, thời

gian nháy con mắt đã khôi phục bộ dáng lúc trước, giống như một chút cũng

không có bị thương, gào thét một tiếng, thẳng tắp vọt tới Thiên Diệp Vương.

Thời gian nháy con mắt, đã chiến đấu cùng một chỗ.

Bất quá thực lực của hắn còn thua Thiên Diệp Vương, vừa bay lên không lâu, lần

nữa bị đánh xuống, kề sát trên mặt đất, như là bùn nhão.

Chương Dẫn Khâu còn chưa kịp bi thương, bùn nhão lại xông tới, tiếp tục cùng

Thiên Diệp Vương đánh nhau.

– Cái này…

Không chỉ hắn ngẩn người, đám người Ngô sư cùng Hàn Hội trưởng cũng choáng

váng.

Vị bằng hữu kia của Trương sư, giống như mạnh có chút quá đáng, nhục thân

giống như da trâu, đánh như thế nào cũng không việc gì… Đến cùng tu luyện như

thế nào a?

– Nhanh động thủ, chỉ cần ngăn chặn hắn là được…

Giật mình một lát, Ngô sư la lên lần nữa.

Giờ phút này không phải thời điểm khiếp sợ ngẩn người, nhất định phải ngăn cản

Thiên Diệp Vương khống chế địa đồ cùng thủy tinh dung hợp, một khi thành công,

tất cả mọi người phải chết.

Mấy đại cao thủ liên hợp công kích, chân khí như sóng, khí tức cuồng bạo liên

tục cuồn cuộn, tựa hồ quét sạch cả bầu trời.

Thấy đã có quái nhân đánh không chết gia nhập, đám người Ngô sư tạm thời không

có nguy hiểm, Chương Dẫn Khâu lần nữa nhìn về phía Trương sư, chỉ thấy lực

lượng trong cơ thể hắn không ngừng đề cao, giống như không có cuối cùng.

– Thật hùng hậu…

Nhịn không được líu lưỡi.

Đổi lại người khác, đừng nói đột phá, chỉ là trong khoảng thời gian này chân

khí tiêu hao, cũng sẽ ép mình thành người khô, gia hỏa trước mắt này, thật

giống như không có việc gì, không thèm quan tâm.

Chỉ là chân khí dự trữ, mười cái hắn cũng xa xa không kịp.

Xem một lát liền nhịn không được nhẹ nhàng thở ra, đang muốn ngẩng đầu nhìn

chiến đấu trên không trung, đột nhiên chứng kiến một thân ảnh, lông mi nhíu

lại:

– Lạc sư, vì sao ngươi không đi chiến đấu?

Vị mỹ nữ Lạc sư đi cùng đám người Trương sư đi, đang đứng ở cách đó không xa,

vẫn không nhúc nhích, giống như chiến đấu trên không trung là việc không liên

quan đến mình.

– Ta phải bảo vệ Trương Huyền!

Lạc sư nhàn nhạt nói.

– Hắn chỉ là đột phá, có Phong Thánh đài thủ hộ, hắn là không có vấn đề a…

Chương Dẫn Khâu nhíu mày.

Mặc kệ thực lực ngươi như thế nào, tất cả mọi người đều liều mạng, ngươi không

động thủ thì thôi, còn nói cái gì bảo hộ Trương Huyền… Trương sư ở trong Phong

Thánh đài đột phá, làm sao có thể có việc?

Ầm ầm!

Lời của hắn còn chưa dứt, chợt nghe tiếng sấm vang rền, trên không Phong Thánh

đài, đột nhiên xuất hiện mây đen đen kịt, trong đó lôi điện cuồn cuộn, làm cho

người ta cảm giác hủy diệt.

– Đây là… Xuất Khiếu Kiếp? Tại sao lại xuất hiện ở chỗ này?

Đồng tử co rụt lại, Chương Dẫn Khâu thiếu chút nữa ngất đi.

Trong truyền thuyết, Nguyên Thần Cảnh đột phá đến Xuất Khiếu Cảnh, cần trải

qua Lôi Kiếp, chỉ có như vậy, mới có thể cứng cáp hơn, rời đi nhục thân cũng

có thể một mình sống sót, không bị chết… Đây là một loại lột xác, cũng là một

loại sinh tử khảo nghiệm.

Rất nhiều cường giả Nguyên Thần Cảnh, áp chế tu vi mấy trăm năm, cũng không

dám trùng kích cảnh giới cao hơn, chính là sợ bị Lôi Đình đánh hồn phi phách

tán.

Nguyên nhân chính là như thế, Nguyên Thần Cảnh cùng Xuất Khiếu Cảnh, dù chỉ có

một cấp bậc, nhưng sức chiến đấu lại thiên địa cách biệt, thậm chí số lượng

cường giả cũng hoàn toàn bất đồng.

Chỉ có đạt tới xuất khiếu mới được cho là cường giả đỉnh cao chính thức của

Đại Lục.

Quá trình cửu tử nhất sinh này, được người xưng là Xuất Khiếu Kiếp!

Trương sư chỉ là Tòng Thánh trùng kích Thánh Vực, tại sao lại trải qua Thiên

Kiếp lợi hại như vậy?

– Người người đều muốn Phong Thánh, nếu như không có đủ thực lực, làm sao có

thể được thiên địa nhận thức?

Lạc sư hừ một tiếng, bước về phía trước một bước, nhìn xem mây đen ở trên

trời, xiết chặt tú quyền, không có tiếp tục nói chuyện.

– Phong Thánh cần sớm trải qua… Xuất Khiếu Kiếp?

Nghe được lời của đối phương, Chương Dẫn Khâu nuốt ngụm nước miếng, tuy hắn là

hồn phách, không có khả năng chảy mồ hôi, như trước cảm thấy lưng ướt đẫm.

Xuất Khiếu Kiếp, vô số cường giả nửa bước Xuất Khiếu Cảnh cũng không chịu nổi,

vị trước mắt này chỉ là Tòng Thánh, làm sao ngăn cản được?

Không nói cái khác, chỉ là Lôi Đình kia, hắn gặp gỡ sẽ hồn phi phách tán, tử

vong ngay tại chỗ.

– Đây không phải Xuất Khiếu Kiếp, mà là Phong Thánh kiếp! Muốn Phong Thánh,

nhất định phải độ kiếp…

Ánh mắt Lạc Nhược Hi mang theo lo lắng:

– Loại thiên kiếp này, chỉ có thể dựa vào chính hắn vượt qua, chỉ mong không

có sự tình gì…

– Phong Thánh kiếp?

Mọi người khiếp sợ tột đỉnh, Trương Huyền ở trên Phong Thánh đài cũng hiểu

được, đồng tử co rút lại.

Khó trách Phong Thánh khó như vậy, không phải không người không thể lĩnh ngộ

huyền bí tu luyện của Khổng Sư, mà là muốn Phong Thánh, nhất định phải thừa

nhận Phong Thánh kiếp!

Cái Lôi Kiếp này, không phải dễ dàng vượt qua như vậy.

– Đến đi!

Biết chắc tránh không được, chỉ có chống lại, mới có thể thành công, Trương

Huyền cắn răng, huyệt đạo toàn thân mở ra, vô số linh khí như nước chảy tràn

vào trong cơ thể, ngẩng đầu nhìn lên bầu trời.

Ầm ầm!

Tựa hồ cảm nhận được chiến ý của hắn, Lôi Vân rút cuộc không kìm nén được, một

đạo lôi điện như cánh tay thẳng tắp bổ xuống.

Nếu như dùng cái gì so sánh mà nói, lúc trước điện mang ở Lôi Đình chi hải, so

sánh với cái này, giống như cây non gặp cổ thụ che trời, căn bản không ở cùng

cấp bậc.

Đạo lôi điện này còn chưa tới trước mặt, liền làm cho người ta cảm giác nghiền

ép nhục thân, tiêu diệt Linh Hồn, giống như chỉ cần tu vi hơi yếu, sẽ không

chống chọi được, hồn phách bị tiêu diệt ngay tại chỗ.

– Phong Thánh chia làm Hồn Kiếp, Thể Kiếp cùng Tâm Kiếp, một cái khó hơn một

cái…

Lạc Nhược Hi ở một bên xiết chặt tú quyền.

Loại kiếp số này chỉ có thể dựa vào chính mình, những người khác không thể

thay thế, nếu không, chẳng những không có chỗ tốt, còn sẽ dẫn tới thiên địa

tức giận hàng lâm tai hoạ càng lớn.

– Hồn Kiếp?

Nghe nàng thì thào nói, Chương Dẫn Khâu có chút nghi hoặc.

Đối với Phong Thánh, hắn chỉ ở trong văn tự Khổng Sư lưu lại nhìn qua, vốn

tưởng rằng đã hoàn toàn biết được, hiện tại mới hiểu, kém xa nữ hài trước mắt.

– Ân, Hồn Kiếp chính là Linh Hồn phải trải qua điện mang rèn luyện cùng tẩy

lễ, hơi không cẩn thận sẽ hồn phi phách tán, là cửa thứ nhất của Phong Thánh

kiếp!

Lạc Nhược Hi giải thích.

– Linh Hồn…

Chương Dẫn Khâu run rẩy.

Bây giờ hắn là trạng thái Linh Hồn, biết rõ Linh Hồn đối với lôi điện có bao

nhiêu sợ hãi, có thể nói là khắc tinh thiên nhiên, đừng nói lôi điện vừa thô

vừa to như thế, coi như là một tia nhỏ cũng không chịu nổi.

– Trương sư… Chỉ mong không có việc gì…

Hàm răng cắn chặt, vội vàng nhìn lại.

Rầm ào ào!

Lôi điện đi vào trong cơ thể, Trương Huyền lập tức cảm giác linh hồn của mình

như bị ngọn lửa thiêu cháy, lúc trước thật vất vả ngưng tụ hồn phách lắc lư,

giống như tùy thời sẽ tán loạn.

– Đau quá…

Sắc mặt trắng nhợt.

Loại đau đớn này đến từ sâu trong linh hồn, thật giống như toàn bộ người tùy

thời không chịu nổi.

Nếu không phải trên đường tới, chuyên môn ở trong dung nham, Lôi Đình chi hải

rèn luyện một phen, chỉ sợ lần này sẽ hồn phi phách tán, chết không có chỗ

chôn rồi.

– Xem ra dung nham cùng Lôi Đình chi hải ở ngoài Khâu Ngô Cung cũng không phải

vô ý, mà là Khổng Sư chuyên môn thiết kế, lưu cho hậu nhân tôi luyện…

Hàm răng cắn chặt, dốc sức liều mạng kiên trì, giờ phút này Trương Huyền cũng

bừng tỉnh đại ngộ.

Bắt đầu còn không lý giải, vì sao phải có dung nham cùng Lôi Đình chi hải, cho

rằng đối phương là cố ý, khó xử kẻ đến sau, hiện tại xem ra, chính là để người

ta rèn luyện hồn phách, chống đỡ cửa thứ nhất của Phong Thánh.

Xì xì xì xì…

Lôi điện tàn sát bừa bãi ở trong người, Linh Hồn bị đánh nát, sau đó gây dựng

lại.

May mắn ở trong người, nếu xuất khiếu, đừng nói ngưng tụ, chỉ sợ sớm đã tiêu

tán ở giữa thiên địa rồi.

Thân thể cứng ngắc, đau đớn kịch liệt, Trương Huyền cảm giác ý thức có chút

hôn mê.

Tuy sớm biết Phong Thánh không có đơn giản như vậy, nhưng tự mình trải qua,

mới biết được đến cùng có bao nhiêu đáng sợ.

Loại xé rách kịch liệt này, thật giống như cắt Linh Hồn ra thành từng sợi, một

lần nữa tiến hành luyện chế.

– Chịu đựng! Nhất định phải chịu đựng… Khổng Sư có thể kiên trì, vì cái gì ta

không thể?

Đột nhiên, một ý niệm hiện lên.

Khổng Sư là người, hắn cũng là người, dựa vào cái gì Khổng Sư có thể làm được,

hắn liền không chịu nổi?

Tu luyện Phong Thánh Giải lâu như vậy, kiên trì lâu như vậy, nếu như bởi vì

chút chuyện này liền không kiên trì nổi, không phải thành phế vật sao!

Xoẹt zoẹt~! Xoẹt zoẹt~!

Tín niệm sinh ra, lôi điện như trước vỡ vụn đau đớn, dĩ nhiên đã không có đáng

sợ như lúc trước rồi.

– Cửa thứ nhất… Coi như qua…

Thấy một màn như vậy, Lạc Nhược Hi nhẹ nhàng thở ra, lần nữa sinh ra lo lắng:

– Cửa thứ hai Thể Kiếp, không chỉ nhục thân, còn có cảm ngộ đối với chân khí

cùng tu luyện, chỉ mong không có việc gì!

Thể Kiếp, kiếp nạn trên thân thể.

Bao gồm nhục thân, chân khí, lý giải đối với Võ Kỹ, chân khí có tinh khiết hay

không… Cái này so với Hồn Kiếp vừa rồi càng khó.

Cũng càng không dễ dàng thừa nhận.

Tuy Hồn Kiếp thống khổ, nhưng chỉ cần tín niệm kiến định, tính nguy hiểm sẽ

không quá lớn, nhưng Thể Kiếp không giống, một khi không chịu nổi, vô cùng có

khả năng ngay tại chỗ nổ thành thịt nát.

Rặc rặc!

Trong sầu lo, đạo lôi điện thứ hai ở trên bầu trời tích súc nửa ngày, lần nữa

lan tràn ra, tùy thời sẽ đánh xuống.

Lần này so với vừa rồi càng thêm to, như đùi người lớn, còn chưa tới trước

mặt, liền mang theo nghiền ép kịch liệt, giống như ngay cả Phong Thánh đài

cũng có thể chém nát.

– Có thể dẫn xuất Lôi Kiếp, ngươi muốn Phong Thánh nào có dễ dàng như vậy…

Lúc này Thiên Diệp Vương cũng áp chế đám người Ngô sư, chứng kiến Trương Huyền

thành công vượt qua đạo Lôi Kiếp thứ nhất, sắc mặt trầm xuống, nhịn không được

rống to.

Một chưởng liền chụp tới!

Ta là lão sư rất tốt

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Rầm ào ào!

Chưởng ấn cực lớn, linh khí bốn phía hội tụ, hình thành một cỗ thủy triều, thẳng tắp rơi xuống Trương Huyền.

Một khi bị đánh trúng, hắn phải chết không thể nghi ngờ.

- Thiên Diệp Vương, đối thủ của ngươi là ta…

Đồng tử của Ngô sư, Hàn Hội trưởng co rụt lại, vội vàng vọt tới phía trước, muốn thay Trương Huyền ngăn trở chưởng ấn.

- Không được đi tới…

Không nghĩ tới lại đột nhiên xuất hiện loại biến cố này, sắc mặt của Lạc Nhược Hi trầm xuống, vội vàng hét lớn.

Bất quá, giờ phút này đã chậm, Ngô sư cùng Hàn Hội trưởng dĩ nhiên đến trong phạm vi Lôi Đình, chân khí trong cơ thể tuôn ra, vừa ngăn chưởng ấn của đối phương ở bên ngoài, liền chứng kiến Lôi Vân ở trên không trung lắc lư, mãnh liệt tăng lên gấp đôi.

Một cỗ lôi điện càng cường đại hơn, cuồn cuộn ở trong đó, tùy thời có thể bạo kích tới.

- Xảy ra chuyện gì vậy?

Sắc mặt của Chương Dẫn Khâu trắng nhợt.

Vừa rồi lôi điện đã khiến cho Trương sư khó có thể chống chọi, sao Lôi Vân lại đột nhiên bạo tăng?

- Thiên Địa Phong Thánh, sẽ căn cứ thực lực của tu luyện giả, gia tăng độ khó của Lôi Đình, Ngô sư cùng Hàn Hội trưởng xông vào phạm vi Lôi Đình, khí tức quá mạnh mẽ, dẫn tới lôi điện cho rằng Trương sư đột phá, tự nhiên muốn đánh xuống lôi điện cường đại hơn, tiến hành trừng phạt…

Khuôn mặt của Lạc Nhược Hi trắng bệch.

- Vậy làm sao bây giờ?

Thân thể Chương Dẫn Khâu nhoáng một cái.

- Không có biện pháp, chúng ta ai cũng không thể nhúng tay, càng nhúng tay, phản kích lại càng lợi hại, mang đến cho Trương sư tai hoạ càng lớn…

Lạc Nhược Hi nghiến răng.

Rặc rặc!

Lời còn chưa dứt, chỉ thấy mây đen lần nữa tích góp xong lực lượng, lúc trước lôi điện chỉ cỡ đùi người, thời gian nháy con mắt đã gấp đôi, rơi

xuống.

Ầm ầm!

Lúc trước Trương Huyền đã bị sét đánh toàn thân đen kịt, đầu tóc dựng thẳng, đạo điện mang này kéo tới, chỉ cảm thấy toàn thân như xé rách.

Phốc!

Máu tươi điên cuồng phun ra, mạch máu toàn thân nổ tung, thời gian nháy mắt toàn thân đã bị nhiễm đỏ hồng.

- Ngũ Diệu Kim Thân…

Một tiếng thấp giọng hô, trong cơ thể Trương Huyền hào quang lập loè, Ngũ Diệu Kim Thân bị vận chuyển tới cực hạn.

Đạo lôi điện thứ hai là Thể Kiếp, sẽ xé rách nhục thân, mà hiện tại hắn chỉ có thể dựa vào công pháp nhục thân mạnh nhất là Ngũ Diệu Kim Thân tiến hành ngăn cản.

Rặc rặc! Rặc rặc! Rặc rặc!

Lôi điện công kích đến, hào quang bên ngoài thân từng tầng vỡ vụn, thân thể như đồ sứ, xuất hiện vết rách, máu tươi ồ ồ chảy ra.

- Làm sao sẽ mạnh như vậy…

Trong lòng Trương Huyền gào thét.

Vừa rồi Hồn Kiếp, tuy khó có thể đối kháng, nhưng vẫn còn có thể chống chọi, cái Thể Kiếp này, thật sự quá cường đại, Ngũ Diệu Kim Thân đạt tới viên mãn ở trước mặt đối phương, lại giống như thiết chùy đối mặt trứng gà, không chịu nổi một kích, hoàn toàn không phải là đối thủ.

Xoẹt zoẹt~!

Vết rách trên thân thể càng lúc càng lớn, lôi điện triệt để xâm nhập nhục thân, Trương Huyền chỉ cảm thấy đầu, tứ chi như bị năm con tuấn mã lôi kéo, tùy thời có thể xé rách.

- Không phải ngũ mã, mà là một trăm con, một nghìn con, một vạn con…

Lôi điện đi vào trong cơ thể, thật giống như trong cơ thể có hơn vạn con tuấn mã, dẫn dắt toàn bộ thân thể, liên tục khuếch tán bốn phía, không xé rách thành bụi phấn, là quyết không bỏ qua.

- Kiên trì không nổi…

Chân khí trong cơ thể như sông lớn chảy xiết, kiên trì trọn vẹn chín hô hấp, bất quá, sau cái hô hấp thứ mười, liền cảm thấy rút cuộc không chịu nổi, tùy thời sẽ bạo tạc nổ tung.

Tuy hắn thiên phú vô song, tu luyện cũng là Thiên Đạo công pháp, vô cùng chính tông, nhưng mà giờ phút này, dĩ nhiên vượt ra khỏi cực hạn, không chịu nổi.

- Không được, tiếp tục như vậy hắn phải chết không thể nghi ngờ… Ngươi muốn bổ ta, ta không tin, ngươi không có thiếu sót…

Cắn răng một cái, Trương Huyền nhìn Lôi Đình trên không trung.

Lôi Đình thì như thế nào? Ngươi cường đại, nhưng cường đại hơn nữa cũng có thiếu sót, cũng có lỗ thủng, chỉ cần tìm được, hoàn toàn có thể vượt qua.

Một quyển sách xuất hiện.

Vội vàng mở ra.

Phần phật!

Một nhóm văn tự xuất hiện ở trong đầu.

- Phong Thánh Kiếp đệ nhị trọng, Thể Kiếp! Tụ tập lực lượng Lôi Đình, phá hủy nhục thân, chân khí, trong Lôi Đình ẩn chứa uy năng cường đại, khó có thể chống chọi. Thiếu sót: Đối với nhục thân có tác dụng xé rách cực mạnh, nhưng đối với Linh Hồn không có bất kỳ tác dụng, thuộc về công kích thân thể…

- Không có công kích với Linh Hồn?

Ánh mắt sáng lên.

Vừa rồi Hồn Kiếp sắp xé rách hồn phách, nếu như cái này không có công kích, hoàn toàn có thể hấp thu nha.

- Vu Hồn ly thể!

Gào thét một tiếng, Vu Hồn từ trong mi tâm nhảy ra ngoài, há to miệng, cắn nuốt lôi điện liên tục không ngừng đánh xuống kia.

Bởi vì lôi điện quá mức chói mắt, những người khác không chứng kiến Vu Hồn, còn tưởng rằng hắn dùng bí pháp gì.

Xì xì xì xì…

Lôi điện vừa tiến vào hồn thể, liền như biến thành vật đại bổ, để cho hồn lực không ngừng bạo tăng, toàn bộ hồn thể biến lớn lần nữa.

Nhục thân gặp phải lực lượng cường đại như muốn bạo tạc nổ tung, giống như khí cầu, sắp không chịu nổi, sớm muộn gì cũng sẽ nổ, nhưng Linh Hồn bất đồng, biến lớn nhiều nhất mỏng manh một chút, căn bản không bị ảnh hưởng.

Rất nhanh đạo lôi điện thứ hai bị hồn thể hấp thu sạch sẽ, hồn lực lần nữa khôi phục về mười mét.

Tuy lực lượng gia tăng lên, nhưng độ tinh thuần lại không có yếu bớt chút nào, như trước cực kỳ cường đại, thậm chí còn hơn hồi nãy.

- Đây coi là… Vượt qua đạo Phong Thánh Kiếp thứ hai rồi sao?

Vu Hồn lần nữa trở lại nhục thân, chứng kiến đạo lôi điện thứ hai biến mất, Trương Huyền nhịn không được nhẹ nhàng thở ra.

May mắn hắn dùng Thư Viện nhìn thoáng qua, nếu không, chỉ bằng vào nhục thân khẳng định không chịu nổi, giờ phút này… Linh Hồn hấp thu Lôi Đình sạch sẽ, coi như là gánh qua đạo thứ hai, nếu không chỉ sợ đã bị nổ thành thịt nát.

Oanh long long!

Đạo lôi điện thứ hai kết thúc, đạo lôi điện thứ ba lăn lộn muốn hạ xuống.

Lúc này lôi điện càng lớn, dĩ nhiên có một thước, còn không có đáp xuống, thật giống như không chém giết người, thề không bỏ qua.

Rặc rặc!

- Chết!

Nhưng vào lúc này, ngón tay của Thiên Diệp Vương lần nữa điểm ra, một đạo kiếm khí bắn tới.

Vừa rồi đánh lén không thành công, để cho hắn phẫn nộ, lần này muốn thừa dịp một đạo thiểm điện cuối cùng đánh tới, triệt để chém giết Trương Huyền.

Nếu không, lại xuất hiện một vị Thiên Nhận Thánh Giả, Dị Linh tộc bọn hắn nhất định sẽ gặp phải tai hoạ ngập đầu.

Một chỉ này ẩn chứa lực lượng toàn thân hắn, như là điện mang.

Ánh mắt của Lạc Nhược Hi híp lại, đang muốn xuất thủ, liền chứng kiến một thân ảnh thẳng tắp ngăn ở phía trước.

Phốc xuy!

Kiếm quang đâm vào trên thân, lập tức xé mở một lỗ thủng.

Lạc Nhược Hi thở dài một hơi, không nhúc nhích.

Không phải người khác, đúng là phân thân.

Hắn nhìn thấy Thiên Diệp Vương năm lần bảy lượt tìm phiền toái, cũng nhịn không được nữa.

- Dám đánh bản thể của ta, lão tử giết chết ngươi!

Phẫn nộ gào thét một tiếng, khí tức trên thân liên tiếp kéo lên.

- Ngươi…

Không nghĩ tới tên này ngay cả tính mạng cũng không muốn, trực tiếp vọt tới trước mặt, Thiên Diệp Vương sửng sốt một chút, một chưởng vỗ tới.

Rặc rặc.

Người ở trên không trung, phân thân lần nữa biến thành bánh thịt, bất quá không có lui về phía sau chút nào, như trước dốc sức liều mạng xông tới.

Ầm ầm!

Trong nháy mắt, lực lượng cuồng bạo làm Nguyên Thần của Thiên Diệp Vương có chút tán loạn, rõ ràng bị thương.

- Đáng giận…

Không nghĩ tới tên này không muốn sống như thế, như sài lang phát điên, sắc mặt của Thiên Diệp Vương khó coi, tức giận sắp bạo tạc nổ tung.

Gia hỏa trước mắt này không biết là cái gì làm thành, hung hãn không sợ chết không nói, thân thể giống như cao su, vô luận công kích như thế nào

cũng biến trở về, mặc dù thực lực xa không bằng hắn, bị quấn lên cũng đủ đau đầu.

- Không được, dây dưa với bọn họ không có bất kỳ ý nghĩa, chỉ cần để cho địa đồ cùng thủy tinh dung hợp, ta chẳng khác nào triệt để khống chế Khâu Ngô Cung, coi như hắn Phong Thánh thành công cũng không làm gì được ta…

Bị phân thân dây dưa, Thiên Diệp Vương một bên trốn tránh một bên thầm nghĩ.

Chung quanh Trương Huyền đều là Lôi Đình, coi như là hắn cũng không dám tới gần, cách rất xa đánh lén mà nói, rất dễ dàng bị người khác ngăn trở. Hơn nữa gia hỏa trước mắt này liều mạng như vậy, muốn đánh lén thành công đã không thể nào.

Vì kế hoạch hôm nay, chỉ có một biện pháp, mau chóng luyện hóa Khâu Ngô Cung, chỉ cần thành công khống chế lực lượng của cung điện, coi như đối phương Phong Thánh thì làm thế nào? Cũng sẽ không phải là đối thủ của hắn!

- Cút ra!

Bạo rống một tiếng, vung chưởng đập bay phân thân, Thiên Diệp Vương vội vàng đi vào trước mặt thủy tinh, bàn tay đè ép tới.

Ô…ô…ng…

Nổ vang dồn dập, địa đồ cùng thủy tinh chậm rãi dung hợp.

- Nhanh ngăn cản…

Chương Dẫn Khâu vội vàng hô lên.

Ngô sư cùng Hàn Hội trưởng xông tới, bất quá không có đến trước mặt đã bị đập bay.

Bọn hắn chiến đấu một lát, cũng đã bị thương không nhẹ, chân khí không tốt, căn bản ngăn cản không nổi Thiên Diệp Vương một lòng muốn luyện hóa Khâu Ngô Cung.

- Đã xong…

Nhìn địa đồ cùng thủy tinh xuất hiện dung hợp, Khâu Ngô Cung lắc lư cũng sắp kết thúc, sắc mặt của Chương Dẫn Khâu trắng bệch.

Lúc này còn muốn ngăn trở, rõ ràng đã không kịp rồi.

- Chỉ có thể gửi hy vọng ở Trương sư thuận lợi Phong Thánh, có lẽ còn có thể thay đổi cục diện trước mắt…

Vội vàng nhìn về phía Trương Huyền trên Phong Thánh đài.

Giờ phút này, hắn đang thừa nhận một đạo Phong Thánh Kiếp cuối cùng khảo nghiệm, Tâm Kiếp!

Đây là khó khăn nhất, mức độ nguy hiểm so với hai cái trước càng lớn.

- Tâm Kiếp quá khó khăn, sẽ xuất hiện Tâm Ma, tiến hành mê hoặc người, người mạnh hơn nữa, cũng khó có thể chống chọi… Chỉ mong hắn có thể chịu đựng được!

Lạc Nhược Hi như trước đứng ở cách đó không xa, hoàn toàn không có trầm tĩnh lại.

Tuy Trương Huyền vượt qua hai cửa ải trước, nhưng khó khăn chính thức là cái này, không cách nào thành công, ý cảnh triệt tiêu, triệt để tử vong.

Luyện thân dễ dàng, luyện tâm khó.

Không biết bao nhiêu tu luyện giả, không có chết ở trên chiến đấu, mà ngã xuống ở trong Tâm Ma.

Không quản ngoại giới lo lắng cùng chiến đấu, giờ phút này Trương Huyền đã triệt để đắm chìm trong ý niệm đặc thù.

Tâm Kiếp lôi điện vừa thô vừa to, bổ vào trên thân lại không có bất kỳ đau đớn, để cho hắn tựa như trong nháy mắt đi vào một Địa Ngục vô biên, đen kịt, cô tịch, nhìn không ra tiền đồ, nhìn không tới tương lai.

Con đường rất dài, không có đầu cuối, cũng không có phương hướng, mà hắn hành tẩu ở bên trong, như là người lạc đường.

- Ta đang ở đâu? Lại muốn đi đâu?

Một hồi mê hoặc.

Ầm ầm!

Đang nghi hoặc, một người toàn thân đen kịt, bộ dáng như ma quỷ xuất hiện ở trước mắt, trong thanh âm mang theo dụ hoặc nồng đậm:

- Công pháp ngươi tu luyện, là sai! Tiếp tục tu luyện xuống, sẽ chỉ còn đường chết…

- Sai sao?

Trương Huyền sững sờ, như phản xạ có điều kiện, ánh mắt vốn có chút mê mang mãnh liệt mở ra:

- Nói ta tu luyện sai, xem ra là ngươi ở trên việc tu luyện có vấn đề, như vậy đi, ngươi theo ta học, ta có thể chỉ điểm cho ngươi, yên tâm đi, ta là một lão sư rất tốt!

-… Tâm Ma.

Lạc Nhược Hi thực lực

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Tâm Ma khóc.

Trước kia đều là hắn phá hư đạo tâm của người khác, để cho đối phương chối bỏ mình, tâm cảnh xuất hiện vết rách, sau đó thừa dịp yếu ớt mà vào, thôn phệ.

Gia hỏa này thì ngược lại, mới mở miệng, mình ngay cả nói cũng không có nói xong, liền muốn thu mình làm đồ đệ… Có thể theo như lẽ thường an bài hay không?

Ta là Tâm Ma a? Là tới mê hoặc ngươi đấy, không phải là bị ngươi mê hoặc.

- Khục khục, ta là nói tu luyện của ngươi xảy ra vấn đề, nếu không rất nhanh có thể Phong Thánh thành công, không đến mức bị động như thế,

thừa nhận thống khổ như vậy, nếu như ngươi tin ta, ta có thể để ngươi tu luyện nhanh hơn…

Cố nén phiền muộn, trong lời nói của Tâm Ma lần nữa tràn đầy mê hoặc, khiến người ta nghe xong liền kìm lòng không được trầm mê trong đó, so với Ma Âm Sư còn muốn đáng sợ.

- Ta biết rõ ý nghĩ của ngươi, đừng kéo những thứ này, vô dụng thôi, nói công pháp của ta không đúng, là ngươi tu luyện ra vấn đề… Không tin, tới, đánh một quyền nhìn xem.

Khoát tay áo, ánh mắt Trương Huyền thanh tịnh, không có bị một chút dụ hoặc.

Nếu đối phương dụ hoặc hắn những thứ khác, có lẽ còn sẽ trúng chiêu, nhưng công pháp… Hắn ngay cả Khâu Ngô Cổ Thánh cũng có thể nói xấu hổ biến mất, một Tâm Ma nho nhỏ mà thôi, căn bản dao động không được.

Bành!

Tiếng nói còn không có kết thúc, Tâm Ma “Oanh” một tiếng biến mất ở trước mắt.

Mê hoặc không được, chỉ có bị tiêu diệt.

Trước lúc biến mất, nội tâm của hắn tan vỡ, sao lại gặp được tên biến thái như thế này… Lần sau sẽ không tới nữa.

Ô ô… Ta muốn về nhà…

Trương Huyền cùng Tâm Ma đọ sức chỉ là chuyện trong nháy mắt, ngoại nhân nhìn tới, chỉ thấy một đạo lôi điện vừa thô vừa to thẳng tắp rơi vào trên người hắn, không có bị thương, cũng không có thổ huyết, càng không có khổ sở run rẩy, ngược lại nổ vang một tiếng, toàn thân chấn động.

Ngay sau đó, trên đầu có từng đạo quang mang màu vàng phun ra, trên trời có vô số Nguyên Khí hình thành đóa hoa nhao nhao lao tới.

- Đây là… Thông qua được Tâm Kiếp? Sao nhanh như vậy?

Lạc Nhược Hi sững sờ, tú mục trợn tròn.

Cửa ải khó khăn nhất trong Phong Thánh Kiếp, vốn cho rằng hắn có khả năng gánh không được, không nghĩ tới lôi điện vừa rơi xuống, liền thông qua được… Quá bất ngờ a!

Rầm ào ào!

Nguyên Khí Hoa hạ xuống, mây đen trên bầu trời chậm rãi tiêu tán, một đạo hào quang trắng noãn chiếu xuống, dường như trời xanh bị xé nứt một lổ thủng.

Bị quang mang bạch sắc chiếu rọi, lúc trước trên người Trương Huyền bị thương, mắt thường có thể thấy được khôi phục, lực lượng trên thân bạo tăng.

Thấy một màn như vậy, Lạc Nhược Hi thở dài một hơi, vội vàng đi vào trước mặt.

Đột phá Phong Thánh Kiếp, đúng là thời điểm thân thể suy yếu nhất, bất luận một chút tổn thương cùng công kích gì, cũng có thể để cho đối phương vẫn lạc, nhất định phải bảo hộ như hình với bóng.

- Trời giáng Thánh Khí… Trương sư thành công Phong Thánh!

Hốc mắt đỏ bừng, nắm đấm của Chương Dẫn Khâu xiết chặt nhịn không được buông ra, lời còn chưa dứt, chợt nghe Thiên Diệp Vương ở cách đó không xa cười vang.

- Hặc hặc… Ta thành công…

Ngay sau đó mọi người cảm thấy mặt đất lắc lư kịch liệt, toàn bộ Khâu Ngô Cung tựa như sôi trào.

Nguyên Thần của Dị Linh tộc kia bàn tay trảo một cái, địa đồ chậm rãi bay tới hắn.

Mọi người có loại cảm giác tựa như ảo mộng, dường như lần nữa lâm vào họa quyển, không cách nào đào thoát.

- Đã xong…

Trái tim của tất cả mọi người đều nguội lạnh xuống.

Tuy Trương sư thành công Phong Thánh, nhưng mà bây giờ còn không có triệt để kết thúc, tu vi cũng sẽ không gia tăng quá nhiều, tình huống trước mắt của bọn hắn, tổn thương nghiêm trọng, chân khí tiêu hao sạch sẽ, không còn có sức phản kháng rồi.

Không nghĩ tới mắt thấy sắp thành công, cuối cùng vẫn thất bại trong gang tấc.

- Hặc hặc, các ngươi đều phải chết! Cái gì Thiên Nhận Danh Sư, Thiên Nhận Thánh Giả, đều phải chết…

Cuối cùng luyện hóa được Khâu Ngô Cung, tâm tình của Thiên Diệp Vương kích động, hí dài một tiếng, lạnh lùng nhìn về phía mọi người.

Lúc trước để cho hắn chịu khuất nhục lớn như vậy, hiện tại hắn muốn báo thù.

Ầm ầm!

Bàn tay khẽ đảo, bổ tới Trương Huyền ở trên Phong Thánh đài.

Gia hỏa này ghê tởm nhất, chạy đến chỗ ở của hắn trộm đồ không nói, còn sai người hủy nhục thể của mình, phải chết!

Phần phật!

Lực lượng của một chưởng này so với vừa rồi không có khác nhau quá lớn, nhưng toàn bộ không gian giống như bị xé mở, trong nháy mắt xuất hiện vết rách đen kịt.

Nắm giữ Khâu Ngô Cung tương đương nắm giữ toàn bộ không gian gấp, có quyền khống chế tuyệt đối, giờ phút này, cho dù có người cấp bậc đồng dạng, thậm chí cao hơn, bị nhốt ở đây cũng không phải là đối thủ.

- Đáng giận!

Phân thân xông tới, bất quá mới tiếp xúc vết rách, đã bị chém thành hai khúc, rớt xuống.

Xé rách không gian, thật sự quá mạnh mẽ, coi như bây giờ thực lực của hắn gia tăng lên không ít, tới so sánh, cũng kém một đoạn rất lớn.

- Đã xong…

Chứng kiến công kích của đối phương cường đại như thế, trong lòng tất cả mọi người đều cảm thấy mát lạnh, tràn đầy tuyệt vọng.

Không nghĩ tới ngoại trừ Khổng Sư, vị cường giả Phong Thánh thứ hai, lại có thể bị chết ở nơi đây.

Đang cảm thấy không có khả năng ngăn cản được công kích cường đại như thế, chỉ thấy Lạc Nhược Hi thủ hộ ở trước Phong Thần Đài nhíu mày, trên mặt không vui.

- Hừ!

Bàn tay nhẹ nhàng chúi xuống.

Rặc rặc!

Công kích vô cùng huy hoàng của Thiên Diệp Vương lập tức ngừng lại ở trên không trung, tan thành mây khói, sau một khắc, vị cường giả Xuất Khiếu Cảnh vừa mới nắm Khâu Ngô Cung trong tay kia, như châu chấu

bị phong cấm ở trong hổ phách, cứng ngắc không nhúc nhích, ngay cả biểu lộ cũng đọng lại.

- Làm sao có thể? Ngươi, ngươi rút cuộc là ai?

Toàn thân run rẩy, Thiên Diệp Vương không thể tin được.

Nắm Khâu Ngô Cung trong tay, hắn biết mình đến cùng mạnh bao nhiêu? Vừa rồi một kích kia, đừng nói là cường giả Xuất Khiếu Cảnh, coi như là Thánh Vực lục trọng, thất trọng đụng tới cũng chỉ có phần bị giết.

Nữ hài trước mắt vẫn không nhúc nhích, bàn tay khẽ đảo, liền trấn áp mình, thực lực đến cùng mạnh như thế nào?

Cường đại như thế, vì sao lúc trước không động thủ?

- Ta ở đây… Ai cũng không thể động đến hắn!

Không có trả lời nghi vấn của hắn, hai tay chắp sau lưng, Lạc Nhược Hi lần nữa nhìn về phía Trương Huyền đang đột phá, ánh mắt không hề bận tâm, yên tĩnh như nước.

Các ngươi đánh nhau chết sống ta có thể mặc kệ… Nhưng tuyệt đối không thể tổn thương hắn!

- Cái này…

Đám người Ngô sư sắc mặt trắng bệch.

Bọn họ cùng đối phương đi tới nơi này, trên đường đi cũng không có phát hiện bất luận đặc thù gì, nằm mơ cũng không nghĩ đến, vừa ra tay lại cường đại như thế.

Quả thực không có khả năng suy nghĩ.

- Có thể nhìn ra cấp bậc của nàng không?

Hàn Hội trưởng lặng lẽ truyền âm.

Vẻ mặt Ngô sư tràn đầy cười khổ, lắc đầu.

Lấy thực lực cùng kiến thức của hắn, lại nhìn không ra thực lực vị này đến cùng cao bao nhiêu.

Nói cách khác, vượt qua hắn quá nhiều, căn bản không có ở một cấp bậc.

- Thực lực mạnh như vậy, vì sao thời điểm ở Thiên Cung không ra tay, để cho chúng ta chết nhiều bằng hữu như vậy?

Hàn Hội trưởng nghiến răng.

- Không phải không xuất thủ, mà là chúng ta cùng nàng không có bất cứ quan hệ nào, sở dĩ tới đây, có thể là vì Trương sư…

Ngô sư lắc đầu.

Tuy cùng nữ hài tiếp xúc không nhiều, nhưng mà có thể thấy được đối phương trời sinh hờ hững, đối với bất cứ chuyện gì cũng không quá quan tâm, chỉ để ý Trương sư mà thôi.

Nhân vật như vậy, ngươi để nàng xuất thủ cứu người, làm sao có thể!

Lại nói, Thiên Cung cũng là khảo nghiệm của Khâu Ngô Cổ Thánh, tùy tiện xuất thủ, không chiếm được truyền thừa thì làm sao bây giờ?

- Cái này…

Hàn Hội trưởng nói không ra lời.

Đúng là như thế.

Đây không phải lạnh lùng, mà là tu luyện đạt đến cấp bậc nhất định, nhìn phai nhạt sinh tử, đối phương không nợ các ngươi, nên thời điểm không ra tay, sẽ không xuất thủ, nếu không sẽ gặp quy tắc áp chế, xuất hiện phiền toái không cần thiết.

Tu vi càng cao, càng kính sợ Thiên Đạo, giống như leo càng cao, càng cảm thấy rét lạnh.

- Hơn nữa, nàng cũng không phải không có xuất thủ, một mực nhắc nhở chúng ta, còn bị Giang Nguyên vu hãm thành Thiên Diệp Vương…

Ngô sư nói tiếp.

- Đúng vậy a!

Hàn Hội trưởng gật đầu.

Đối phương cũng không phải không có xuất thủ, nếu không phải nàng nhắc nhở, bây giờ bọn hắn còn bị nhốt ở Thiên Cung, thậm chí… ngay cả Hắc Yên Trần Sa cũng không thể thông qua.

Rõ ràng những thứ này, Hàn Hội trưởng nhẹ nhàng thở ra, không hề xoắn xuýt, đồng thời trong lòng càng thêm hiếu kỳ, nhịn không được hỏi:

- Tùy tiện một chiêu liền phong cấm Thiên Diệp Vương… Ngươi cảm thấy nàng mạnh như thế nào?

- Ta cho rằng nàng có thể là…

Ánh mắt Ngô sư ngưng trọng lên.

- Danh Sư cửu tinh!

Ngươi là Khổng Sư?

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

- Danh Sư cửu tinh?

Run run thoáng cái, Hàn Hội trưởng sợ tới mức thiếu chút nữa ngã sấp xuống.

Loại Danh Sư cấp bậc này, toàn bộ Danh Sư Đại Lục cũng không có bao nhiêu, từng cái đều kinh Thiên động Địa, một phát dậm chân, Danh Sư Đường rung động lắc lư… Nhân vật như vậy, làm sao có thể xuất hiện ở nơi đây?

Hơn nữa… Còn trẻ như vậy?

- Ngươi có phải tính quá cao hay không?

Nhịn không được nhìn qua.

Tuy thực lực của nàng sâu không lường được, nhưng Thánh Vực lục thất trọng cũng không tệ rồi, làm sao có thể đạt tới Cửu Tinh?

Có thể có loại thực lực này, người nào không là lão quái vật tung hoành không biết bao nhiêu năm?

- Ta chẳng những không có tính quá cao, thậm chí còn thấp… Đây là di tích mà Khâu Ngô Cổ Thánh lưu lại, Thiên Diệp Vương luyện hóa địa đồ, chẳng khác nào tuân theo ý niệm của hắn, Lạc sư nhẹ nhõm ngăn cản, để cho đối phương không có chút sức phản kháng, nói rõ… Thực lực chân chính không kém Cổ Thánh! Người mạnh như thế, không phải Danh Sư cửu tinh thì là cái gì?

Ngô sư nói.

- Cái này… Nói như vậy rất có đạo lý, bất quá… Ta nhớ được có chút bảo vật huyết mạch thúc giục, cũng có thể có được lực lượng như thế, nếu ta nhớ không lầm, Thánh Nhân quý tộc Lạc gia, cũng có được loại bảo vật thuộc tính này…

Đột nhiên, Hàn Hội trưởng nhớ tới một sự kiện.

- Tổ tiên Lạc gia giống như Khâu Ngô Cổ Thánh, cũng lấy không gian nổi tiếng, lưu lại Tĩnh Không châu, hoàn toàn chính xác có hiệu quả quấy nhiễu không gian, chỉ là… thứ này cần huyết mạch cực kỳ tinh thuần mới có thể khu động…

Ngô sư nhẹ gật đầu, không khỏi sững sờ tại chỗ:

- Ý của ngươi là nói… Lạc Nhược Hi này, vô cùng có khả năng là… vị tiểu công chúa kia của Lạc gia?

- Đúng vậy, vị tiểu công chúa kia của Lạc gia, giống như cũng ở độ tuổi này, nghe nói lúc ba tuổi liền kích hoạt huyết mạch, trở thành hậu bối huyết mạch tinh thuần nhất của cả gia tộc trong vài vạn năm qua ngoại

trừ tổ tiên, ngay tại chỗ liền lấy được Tĩnh Không châu nhận thức, luyện hóa thành công…

Tựa hồ biết rõ một ít tin tức, Hàn Hội trưởng nói.

- Ân, tin tức này ta cũng nghe nói, nghe nói vị tiểu công chúa này, tuổi không lớn lắm, tu vi xuất chúng, dung mạo kinh người, bất quá… Giống như vì sự kiện kia, cùng gia tộc huyên náo không thoải mái, rời nhà đi ra ngoài!

Ngô sư gật đầu:

- Nói như vậy, Lạc Nhược Hi này, vô cùng có khả năng chính là vị tiểu công chúa kia của Lạc gia, tuy thực lực cách Danh Sư cửu tinh còn rất xa, nhưng có Tĩnh Không châu, cùng huyết mạch tinh khiết, coi như là Danh Sư cửu tinh chính thức gặp gỡ, cũng không dám khinh thường…

- Đúng vậy! Khó trách có kiến thức này… Lạc gia, ở trong Thánh Nhân quý tộc, tuyệt đối sắp xếp trên mười thứ hạng đầu rồi!

- Đúng vậy, so với Băng Nguyên Cung cũng không yếu chút nào…

Ngô sư gật đầu.

Hai người truyền âm thảo luận, bên kia Lạc Nhược Hi căn bản không quan tâm cái nhìn cùng ý kiến của bọn hắn, như trước yên tĩnh đứng ở trước mặt Trương Huyền, thấy lực lượng trong cơ thể hắn càng ngày càng mạnh, dĩ nhiên thành công đột phá Tòng Thánh, lúc này mới nhẹ nhàng thở ra.

Giờ phút này Trương Huyền hoàn toàn chính xác không biết ngoại giới phát sinh tình huống gì, ở dưới Thánh Quang bao phủ, ấm áp thoải mái, cơ bắp toàn thân, chân khí, Linh Hồn… cũng giống như nhận được rèn luyện, thoải mái không nói ra được.

Vận chuyển Thiên Đạo công pháp, thực lực liên tục gia tăng, thân thể như Thao Thiết, không ngừng thôn phệ Thánh Khí ở bốn phía.

Thánh Vực nhất trọng sơ kỳ!

Thánh Vực nhất trọng trung kỳ!

…

Tu vi củng cố tăng trưởng, chưa tới một canh giờ, thì đến được Thánh Vực nhất trọng đỉnh phong!

Vù vù!

Trương Huyền mở mắt.

Đến bây giờ mới thôi, hắn chỉ sưu tập được Thiên Đạo công pháp Thánh Vực nhất trọng, tu luyện tới đỉnh phong, liền không có biện pháp tiếp tục.

- Không hổ là Phong Thánh thành công… Nguyên Thai chỉ sợ vượt qua nhất đẳng, đạt đến hoàn mỹ!

Tinh thần nội thị, Trương Huyền âm thầm kích động.

Lúc trước hắn liền ngưng tụ Nguyên Thai nhất đẳng, hiện tại Phong Thánh thành công, trực tiếp lột vỏ thành cấp bậc hoàn mỹ nhất, dĩ nhiên vượt qua nhất phẩm.

- Xem ra năm đó Khổng Sư cũng không phải nhất đẳng, hắn là giống như ta, đạt đến hoàn mỹ…

Biết rõ trải qua Phong Thánh, tự nhiên cũng biết Khổng Sư cùng mình hắn là giống nhau.

Phong Thánh tam kiếp, trong đó Thể Kiếp, sẽ đánh nát Nguyên Thai gây dựng lại, mà sau khi gây dựng lại ẩn chứa Thánh Khí, lực lượng càng thêm chính thống, tự nhiên liền lột xác đến một cấp độ khác, để cho vô số người nhìn lên.

- Đạt tới Thánh Vực nhất trọng đỉnh phong, sức chiến đấu của ta bây giờ, so với Thánh Vực tam trọng đỉnh phong cũng không kém chút nào… Đoán chừng coi như là Phùng Huân thi triển toàn lực, cũng không phải đối thủ rồi!

Nắm đấm xiết chặt, tràn đầy hưng phấn.

Lúc trước có thể thắng được Phùng Huân là bởi vì hắn áp chế tu vi, sau đó bị mình đả thương, mà bây giờ… Đạt tới Thánh Vực nhất trọng, coi như đối phương ở thời kỳ toàn thịnh, dùng ra sức chiến đấu mạnh nhất, khẳng định đều không phải đối thủ của hắn.

Đương nhiên, đạt tới Thánh Vực tứ trọng, liên lụy đến Nguyên Thần, cũng không phải là hắn có thể chống được.

Trừ khi… Hồn lực có thể tiến thêm một bước!

Bất quá, không có Vu Hồn Sư truyền thừa, muốn tiến bộ, đã không dễ dàng như vậy, xem ra nhất định phải tìm thời gian, đi Tổ Địa mà Mặc Hồn Sinh nói, thuận tiện đi tìm Lộ Trùng, cũng không biết hiện tại hắn tu luyện thế nào, có xuất hiện đường rẽ hay không.

Rầm ào ào!

Trương Huyền đứng dậy.

- Ngươi đã tỉnh…

Lạc Nhược Hi nhìn lại:

- Cảm giác như thế nào?

- Cũng không tệ lắm!

Nhẹ nhàng cười cười, Trương Huyền ngẩng đầu nhìn thoáng qua, nhịn không được sững sờ:

- Thiên Diệp Vương đây là thế nào?

Chỉ thấy vị Thiên Diệp Vương này đang cứng ngắc ở trên không trung, trong mắt tràn đầy hoảng sợ, lại không hề động đậy.

- Hắn muốn đánh lén ngươi, ta dạy dỗ thoáng một chút!

Lạc Nhược Hi cười một tiếng, như nói một sự tình không có ý nghĩa.

- Giáo huấn?

Đồng tử của Trương Huyền co rụt lại.

Thiên Diệp Vương cường đại, hắn biết rất rõ ràng, đối phương tùy tiện xuất thủ, liền đánh thành cái dạng này… Thực lực nên mạnh bao nhiêu?

Khó trách nàng nói, muốn cùng nàng chung một chỗ, phiền toái rất nhiều, chỉ bằng vào loại thực lực này, liền cho mình áp lực rất lớn.

Vốn vừa mới Phong Thánh, cảm thấy thực lực không kém, năng lực phi phàm, chứng kiến Lạc Nhược Hi cùng mình tuổi tương tự, cũng có loại thực lực này, kiêu ngạo lập tức biến mất.

Dù hắn không kém, nhưng cũng chỉ tu luyện không đến một năm, toàn bộ Đại Lục, Thánh Nhân quý tộc nhiều như vậy, ai cũng không bảo đảm, sẽ không có thiên tài cùng tuổi vượt qua hắn rất nhiều.

Vì vậy, lúc trước hắn ý kiến cũng rất đúng, núi cao còn có núi cao hơn, làm việc nhất định phải điệu thấp, nếu không bị người giết cũng không biết chết như thế nào.

- Gia hỏa này năm lần bảy lượt tìm ta phiền toái, ta trước giết hắn…

Nhẹ nhàng cười cười, Trương Huyền lần nữa nhìn về phía Thiên Diệp Vương, ánh mắt như điện.

Kê Nham nói không sai, giờ phút này vừa mới Phong Thánh, mượn nhờ lực lượng của Phong Thánh đài, hắn có thể nhẹ nhõm phát huy ra lực

lượng vượt qua bản thân, tuy Thiên Diệp Vương cường đại, nhưng khẳng định không phải đối thủ.

Vù vù!

Bàn tay búng một chút, giam cầm trên thân Thiên Diệp Vương đã bị phá vỡ, lần nữa chúi xuống, một cỗ Thánh Khí cuồn cuộn cuốn tới, người phía trước liền nằm rạp trên mặt đất.

- Ngươi…

Không nghĩ tới gia hỏa trước mắt này cũng trở nên lợi hại như thế, Thiên Diệp Vương sợ tới mức đồng tử co rút lại, không dám nói nhảm, thân thể mãnh liệt tháo chạy, muốn đào tẩu.

Vốn tưởng rằng để cho địa đồ cùng thủy tinh dung hợp, mình đã đến nhân sinh đỉnh phong, nằm mơ cũng không nghĩ đến, đỉnh phong là đỉnh phong, chỉ bất quá xuống nhanh như vậy.

- Muốn chạy trốn? Hừ!

Thông qua phân thân, đã biết sự tình vừa rồi, ánh mắt Trương Huyền nheo lại, bàn tay mãnh liệt chúi xuống.

Rặc rặc!

Thiên Diệp Vương lập tức kêu thảm, lần nữa từ không trung rớt xuống, thân thể liên tục run rẩy.

Coi như đối phương mượn nhờ Khâu Ngô Cung, cũng không nhất định là đối thủ, giờ phút này chỉ muốn đào tẩu, khí thế đã thua, làm sao có thể chống đỡ được.

Một lát sau, gia hỏa này đã bị ném lên Phong Thánh đài, Thánh Quang chiếu rọi, kêu thảm càng ngày càng yếu, cho đến biến mất.

- Vù vù!

Trương Huyền lần nữa trảo một cái, một đoàn lực lượng Nguyên Thần tinh thuần xuất hiện ở trong lòng bàn tay.

Thánh Quang của Phong Thánh đài đối với Dị Linh Tộc có tác dụng mài diệt, tuy Thiên Diệp Vương cường đại, nhưng bị hắn đả thương, lại bị Thánh Quang ma diệt một lát, dĩ nhiên không còn ý thức, biến thành lực lượng Nguyên Thần tinh khiết.

- Phân thân, lần này biểu hiện không tệ…

Nhẹ nhàng cười cười, ngón tay búng một chút, một nửa Nguyên Thần ở trong lòng bàn tay bay vào trong cơ thể phân thân.

Xoẹt zoẹt~! Xoẹt zoẹt~!

Dung hợp Nguyên Thần tinh khiết của Thiên Diệp Vương, khí tức của gia hỏa này liên tiếp kéo lên, liên tục gia tăng.

Thực lực phân thân chủ yếu dựa vào Linh Hồn, nhục thân là Cửu Thiên Liên Thai, căn bản không cần tu luyện.

Lúc này cắn nuốt một nửa Nguyên Thần của Thiên Diệp Vương, coi như không cách nào đạt tới Xuất Khiếu Cảnh, nhưng cũng tương đương đạt tới nửa bước xuất khiếu, thực lực gia tăng lên không chỉ một lần.

Phối hợp thêm nhục thân đánh không chết, gặp được Xuất Khiếu Cảnh sơ kỳ, chỉ sợ cũng có thể chiến một trận!

- Cũng cảm tạ các ngươi mấy vị…

Lần nữa cười cười, Nguyên Thần còn dư lại chia làm mấy phần, nhẹ nhàng bay ra, rót vào thức hải của đám người Ngô sư, Hàn Hội trưởng.

- Đa tạ Trương sư…

Sắc mặt mọi người ngưng trọng, biết là cơ duyên hiếm có, tất cả đều khoanh chân ngồi xuống.

Ầm ầm!

Không lâu sau, Hàn Hội trưởng đột phá, đạt đến nửa bước Xuất Khiếu Cảnh.

Ngô sư theo sát phía sau.

Tuy đám người Kê Nham không có khoa trương như vậy, lại cũng đạt tới Nguyên Thần Cảnh, thực lực càng cường đại hơn, có thể nói, luyện hóa Nguyên Thần của Thiên Diệp Vương, thực lực mọi người đều đã có tiến bộ thật lớn.

- Trương sư…

Cảm nhận được lực lượng trong cơ thể biến hóa, mọi người đồng loạt quỳ gối trên mặt đất, thật lòng khâm phục.

Loại thủ đoạn nhấc tay có thể khiến thực lực người ta tăng lên này, có thể nói kinh quỷ thần, coi như bọn hắn đạt đến thất tinh, như trước cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

- Sự tình ta là Thiên Nhận Danh Sư, Thiên Nhận Thánh Giả, hy vọng chư vị có thể giữ bí mật, không nên để lộ!

Trương Huyền nhìn lại.

Chuyện này vẫn là không nói cho thỏa đáng, nếu không nhất định sẽ dẫn tới Dị Linh tộc khủng hoảng, đến lúc đó khắp nơi vây giết, liền không có một ngày yên lành.

Quan trọng nhất là… Điệu thấp, điệu thấp, điệu thấp…

- Yên tâm, chuyện này chúng ta tuyệt đối giữ kín như bưng!

Đám người Ngô sư nghiêm sắc mặt.

Vô luận là Thiên Nhận Danh Sư hay Thiên Nhận Thánh Giả, đều vượt ra khỏi tưởng tượng của bọn hắn, tuyệt không dám nhiều lời nửa câu.

- Vậy đa tạ chư vị rồi…

Nghe được bọn hắn cam đoan, lúc này Trương Huyền mới nhẹ nhàng thở ra, cổ tay khẽ đảo, ném Đoạn Tục Thảo tới:

- Ngô sư, ngươi nghĩ biện pháp luyện chế Đoạn Tục Đan, cứu chữa Đàm Thanh Viện trưởng, ta nghiên cứu địa đồ cùng thủy tinh thoáng cái, nhìn xem có thể tìm được phương pháp, để cho lão Viện trưởng khôi phục như lúc ban đầu hay không!

- Vâng!

Tiếp nhận dược liệu, Ngô sư nhẹ gật đầu.

Hắn phụ tu nghề nghiệp có luyện đan, tuy cấp bậc không phải đặc biệt cao, nhưng luyện chế Đoạn Tục Đan vẫn có thể làm được.

Vù vù!

Bàn giao xong hết thảy, không để ý tới mọi người nữa, thân thể Trương Huyền nhoáng một cái, đi vào trước mặt thủy tinh, bàn tay chạm vào, đồng tử đột nhiên co rút lại.

- Ngươi là Khổng Sư?

Khổng Sư khuyên

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Chỉ thấy trong thủy tinh phản chiếu ra một bóng người, cao quan trường y, cho hắn một loại Thánh Thể hòa minh, tựa hồ cùng hắn độc nhất vô nhị, đều là Thánh Nhân, Danh Sư được thiên địa nhận thức.

Trong lịch sử chỉ có một người có tình huống như vậy, không cần nghĩ, nhất định là Khổng Sư.

Vù vù!

Cái ý nghĩ này vừa xuất hiện, liền cảm thấy trước mắt có một cỗ hấp lực cực lớn truyền đến, ý thức thoát ly nhục thân, sau một khắc đã xuất hiện ở trong thủy tinh.

Nhìn chung quanh một chút, phát hiện như cũ là không gian gấp, chỉ bất quá phạm vi không lớn, chỉ có hơn mười mét vuông, hơn nữa trống trải

không có bất kỳ vật phẩm, trắng xoá, lộ ra cực kỳ thô ráp.

- Khổng Sư, ngươi như thế nào…

Nhìn lướt qua, lần nữa nhìn về phía vị trước mắt này, Trương Huyền nhíu mày, trong mắt tràn đầy kỳ quái.

Lần trước đi Phong Thánh đài, gặp qua Khổng Sư ý niệm, trẻ tuổi đẹp trai, làm cho người ta cảm giác như tắm gió xuân, như thế nào cái này… Trên mặt sưng đỏ, trường y dơ dáy bẩn thỉu, thoạt nhìn có chút chật vật… Giống như bị người đánh qua?

Đánh Khổng sư?

Nói giỡn, không nói trước thực lực không bằng, coi như thật có thể đánh, cũng không ai dám động thủ a.

- Đoán chừng là vừa mới Phong Thánh kết thúc, liền giữ lại ý niệm…

Trong lòng khẽ động, âm thầm phỏng đoán.

Hắn vừa kết thúc Phong Thánh, trải qua Thể Kiếp, tuy đã khôi phục, nhưng trên quần áo có vết máu, là trong thời gian ngắn tẩy trừ không hết, giống như đối phương, cực kỳ chật vật, thậm chí còn hơn.

Trước mắt Khổng Sư cũng hẳn là như vậy, dù chỉ là một đoạn ý niệm, cũng thoạt nhìn không có sạch sẽ, chỉnh tề.

Để cho hậu bối biết rõ Phong Thánh tàn khốc.

- Ta ở chỗ này thời gian không nhiều lắm…

Khoát tay áo, Khổng Sư cũng không giải thích, mà vẻ mặt ngưng trọng.

Trương Huyền nhẹ gật đầu.

- Nếu như không nhìn lầm, trên người của ngươi cũng có Tiên Thiên Thai Độc?

Ánh mắt của Khổng Sư như điện.

- Vâng!

Nghe hắn nhắc tới chuyện này, Trương Huyền kích động ánh mắt sáng lên, vội vàng nhìn qua:

- Làm sao mới có thể giải quyết? Còn cầu Khổng Sư từ bi, chỉ điểm phương hướng…

Lần trước hắn vừa định hỏi, kết quả gia hỏa này nói câu “đạo ta không cô” liền biến mất, hiện tại chủ động nói ra, hắn là có thể tìm được phương pháp giải quyết.

Chỉ cần có thể giải quyết chuyện này, chẳng khác nào xóa đi một cọc tâm sự, sẽ không vô duyên vô cớ lo lắng.

- Cái này một lát nữa hãy nói…

Lắc đầu, Khổng Sư nhìn qua:

- Ngươi có thể thành công Phong Thánh, nói rõ ta và ngươi gặp gỡ là giống nhau, về sau nhất định sẽ gặp được phiền toái cực lớn. Ta cho ngươi một lời khuyên, muốn đi xa hơn, muốn đào thoát vận mệnh, cần phải đi ra con đường thuộc về mình, một mực kế thừa trí tuệ tiền nhân, tuy có thể tiến bộ nhanh hơn, nhưng đồng dạng sẽ ảnh hưởng phương hướng cùng động lực tiến lên của ngươi!

- Đi con đường của mình?

Không nghĩ tới hắn không nói sự tình Tiên Thiên Thai Độc, mà trước tiên nói một câu không hiểu thấu như vậy, Trương Huyền kinh ngạc.

- Không sai!

Khổng Sư nhẹ gật đầu, nói tiếp:

- Ta có một bộ Xuân Thu Đại Điển, ngươi hắn là nghe nói qua?

Trương Huyền đáp một tiếng.

Xuân Thu Đại Điển nghe nói là Pháp bảo vô song của Khổng Sư, năm đó chỉ bằng cái này, trấn áp Dị Linh tộc không cách nào phản kháng, chỉ bất quá, thứ này sớm đã theo Khổng Sư biến mất mà mất đi tung tích, rút cuộc tìm không tới.

- Xuân Thu Đại Điển, quan hệ vận mệnh của Nhân tộc, nếu như ngươi giống như ta, thì có thể khu động, ngàn vạn lần đừng để nó rơi xuống trong tay người khác, nhớ lấy nhớ lấy! Mặt khác, nhất định phải đề phòng…

Ngữ khí cấp tốc, tựa hồ có việc cấp bách cần hoàn thành, bàn tay Khổng Sư chậm rãi nâng lên, còn chưa nói xong, Trương Huyền chợt nghe bên tai có thanh âm lo lắng vang lên:

- Trương Huyền, ngươi không sao chứ?

Thân thể chấn động, tinh thần trở về nhục thân, mở mắt nhìn lại, chỉ thấy Lạc Nhược Hi chẳng biết lúc nào đã đi tới trước mặt, trong đôi mắt mang theo lo lắng.

Hẳn là nàng thấy mình ý thức ly thể, sợ xuất hiện biến cố, lúc này mới chạy tới.

- Ta không sao…

Nắm bàn tay nữ hài, Trương Huyền cười cười.

Vừa rồi đối phương bảo hộ hắn cùng với Thiên Diệp Vương chiến đấu, hắn đã biết được, dù nàng thực lực mạnh, thân phận không rõ, nhưng coi như khó hơn nữa, cũng tuyệt không buông tha.

- Không có việc gì là tốt rồi…

Nữ hài nhẹ nhàng thở ra, cười cười.

- Ngươi chờ một chút, ta nhìn lại thứ này một chút…

Trương Huyền lần nữa nhìn lại thủy tinh, một lát sau tràn đầy bất đắc dĩ.

Khổng Sư ý niệm dĩ nhiên biến mất, lại tìm không được tung tích, tình cảnh lúc trước giống như nằm mơ, vô luận như thế nào cũng khôi phục không được nữa.

- Khổng Sư sáng lập chức nghiệp Danh Sư, được nhiều Danh Sư cung phụng cùng sùng bái như vậy, còn tưởng rằng làm việc có thể ổn trọng một chút… Không nghĩ tới, giống như phân thân của mình, không đáng tin cậy…

Gãi gãi đầu, Trương Huyền có chút bất đắc dĩ, cũng có chút phát điên.

Hắn chỉ là muốn hỏi sự tình Tiên Thiên Thai Độc, kết quả, gặp qua ý niệm của đối phương hai lần, nói nhảm không ít, nhưng sự tình hữu dụng một chút cũng không nói… Ngẫm lại liền làm người phiền muộn.

Cho cái lời khuyên, nói Xuân Thu Đại Điển gì đó… Thứ này, ta cũng không biết ở nơi nào, đề phòng cái gì?

Ngươi xem Khâu Ngô Cổ Thánh, tuy bị đả kích, thế nhưng mà cũng nói xong, thời gian thật dài…

Đường đường Vạn Thế Chi Sư, không khỏi quá yếu đi.

- Thời điểm lưu lại ý niệm, Khổng Sư mới vừa Phong Thánh thành công, thực lực xa không bằng Khâu Ngô Cổ Thánh, nhưng kiên trì thời gian ngắn như vậy… cũng quá hố người!

Lắc đầu, sắc mặt khó coi.

Thật vất vả có cơ hội gặp được Khổng Sư lần nữa, có thể hỏi thăm Độc sự tình Tiên Thiên Thai, kết quả, lần nữa bởi vì Khổng Sư lưu lại thời gian quá ngắn mà bỏ lỡ…

- Được rồi…

Biết rõ phiền muộn cũng không có tác dụng, ngay lúc đó Khổng Sư chỉ có thực lực Thánh Vực nhất trọng, ý niệm có thể sống được vài vạn năm, hơn nữa nói chuyện với mình, đã rất tốt.

Không có biện pháp yêu cầu quá cao.

- Xem ra Tiên Thiên Thai Độc, chỉ có thể dựa vào mình rồi, dựa vào ai cũng vô dụng…

Xoa xoa mi tâm.

Còn tưởng rằng chỉ cần tìm được Khổng Sư, có thể tìm được phương pháp giải quyết, hiện tại xem ra… Suy nghĩ nhiều!

Hết thảy đều chỉ có thể dựa vào mình.

- Trước luyện hóa thứ này đi!

Không thèm nghĩ chuyện này nữa, lần nữa nhìn về phía thủy tinh trước mắt.

Lúc này thủy tinh đã cùng địa đồ hoàn mỹ dung hợp, như một quả địa cầu, mặt ngoài hiện đầy đủ loại địa hình, giống như lúc trước gặp qua.

Tinh thần tràn vào bên trong, cho hắn một loại cảm giác bao la vô biên, dường như chỉ cần luyện hóa thứ này, chẳng khác nào triệt để khống chế toàn bộ Khâu Ngô Cung, nắm trong tay lực lượng kinh người.

- Luyện hóa!

Trong đầu sinh ra phương pháp luyện hóa, bàn tay chạm đến, chân khí chậm rãi xoay chuyển.

Xoẹt zoẹt~! Xoẹt zoẹt~!

Trong nháy mắt, Trương Huyền liền cảm thấy ý niệm của mình, như lan tràn đến toàn bộ Khâu Ngô Cung.

Vô Cương Giới, Hắc Yên Trần Sa, Thiên Cung…

Địa phương lúc trước trải qua, giờ phút này rõ ràng xuất hiện ở trước mắt.

Thậm chí, dưới một đạo ý niệm, có thể đơn giản cải biến trận pháp của toàn bộ cung điện, để cho nó trở nên càng thêm hung mãnh hoặc bình an.

- Quả nhiên luyện hóa thứ này, liền nắm toàn bộ Khâu Ngô Cung trong tay…

Trương Huyền hiểu được.

Thủy tinh cùng địa đồ dung hợp, chẳng khác nào triệt để nắm trong tay không gian gấp, hoàn toàn có thể ở một ý niệm lấy đi.

Nói cách khác, chỉ cần cầm đi thủy tinh, chẳng khác nào mang đi cả Khâu Ngô Cung, về sau muốn lúc nào tiến đến đều được.

Rõ ràng điểm ấy, ánh mắt Trương Huyền tỏa ánh sáng, nắm đấm lặng lẽ xiết chặt.

Ý niệm của Khâu Ngô Cổ Thánh biến mất, tuy truyền thừa không còn, nhưng nếu như có thể mang nơi này đi, cẩn thận nghiên cứu mà nói, lý giải đối với không gian, tuyệt đối có thể gia tăng một bước dài!

Đối với về sau thực lực gia tăng, cũng có tác dụng rất lớn.

Chân khí liên tục quán thâu, cẩn thận rèn luyện thủy tinh.

Không biết qua bao lâu, ánh mắt mở ra.

Vù vù!

Bàn tay nhẹ nhàng khẽ động, thu thủy tinh vào trữ vật giới chỉ.

Khống chế vật hạch tâm của Khâu Ngô Cung, dĩ nhiên thành công luyện hóa.

Rầm ào ào!

Vừa lấy đi thủy tinh, hắn lập tức cảm thấy khí tức toàn thân cấp tốc yếu bớt, Phong Thánh đài gia trì lực lượng triệt để biến mất, lần nữa khôi phục thực lực Thánh Vực nhất trọng đỉnh phong.

Rặc rặc!

Quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Phong Thánh đài lúc trước Thánh Quang lóng lánh, như bị hấp thu hết năng lượng, từ trung gian vỡ ra, lại không còn thần kỳ như lúc trước.

- Coi như lấy thứ này ra, chỉ sợ cũng không ai tin tưởng, Khổng Sư cùng ta đều ở phía trên thành công Phong Thánh…

Chứng kiến đồ vật thần thánh trước mắt, giống như bệ đá bình thường, Trương Huyền lắc đầu.

Phong Thánh đài đã hoàn thành sứ mạng, không có giá trị tồn tại nữa rồi.

Dứt bỏ trong lòng suy nghĩ miên man, quay đầu nhìn mọi người, chỉ thấy Ngô sư đang luyện chế đan dược, tuy thủ pháp có không ít sai lầm, nhưng mượn thực lực nửa bước Xuất Khiếu Cảnh, thành công luyện chế ra Đoạn Tục Đan sẽ không quá khó khăn.

Hàn Hội trưởng và những người khác đang củng cố tu vi, từ trong đại chiến khôi phục.

- Vừa rồi ta nhìn thấy Khổng Sư…

Biết không cần mình hỗ trợ, Trương Huyền không để ý tới nữa, nhìn về phía nữ hài cách đó không xa.

Nhẹ gật đầu, Lạc Nhược Hi mỉm cười:

- Nơi này là địa phương hắn Phong Thánh, lưu lại ý niệm cực kỳ bình thường!

- Đúng vậy, hắn bảo ta không nên một mực kế thừa trí tuệ tiền nhân, muốn đi ra con đường của mình…

Vừa rồi không có kịp phản ứng, hiện tại cẩn thận ngẫm lại, đối phương nói không sai.

Theo bắt đầu tu luyện đến nay, hắn vẫn luôn mượn nhờ Thiên Đạo Thư Viện, ngưng tụ Thiên Đạo công pháp, không có sáng tạo cái mới, đúng là một mực kế thừa trí tuệ tiền nhân.

- Tu luyện cần phải đi ra con đường thuộc về mình, Khổng Sư nói rất đúng!

Lạc Nhược Hi gật đầu.

- Xem ra sau này tu luyện, không thể giống như trước đây rồi…

Khổng Sư là Vạn Thế Chi Sư, người sáng lập nghề nghiệp Danh Sư, có thể trịnh trọng nói như vậy, tất nhiên là nhìn ra điều gì, không thể trò đùa.

- Ta biết rõ làm như vậy rất khó… Bất quá, muốn trở thành cường giả chính thức, không có đồ đạc thuộc về mình, hoàn toàn chính xác không được!

Lạc Nhược Hi cười cười:

- Cũng không cần phải gấp, tốc độ tu luyện của ngươi bây giờ đã rất nhanh, chỉ cần tiếp tục tu luyện xuống, khẳng định có thể tìm được!

- Đúng vậy!

Trương Huyền gật đầu.

Phong Thánh thành công, giải quyết xong một nan đề lớn nhất, để cho hắn vô luận thực lực hay tự tin, đều bạo tăng thật nhiều.

Về sau con đường coi như khó nữa… Hắn cũng tin tưởng, nhất định có thể đi đến cuối cùng, chính thức đứng ở cao nhất của Danh Sư Đại Lục!

- Nhược Hi, ngươi yên tâm, mặc kệ bao nhiêu khó khăn… Ta cũng sẽ cùng ngươi đi đến cuối!

Lần nữa nắm tay nữ hài, ánh mắt Trương Huyền kiên định.

Lạc Nhược Hi thân phận

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Ngô sư phụ tu Luyện Đan Sư, trình độ coi như không kém, không lâu sau, liền thành công luyện chế Đoạn Tục Đan.

Lần này cũng không biết là vì tu vi tăng lên, hay Đoạn Tục Thảo dược linh cực cao, một lò luyện chế được năm viên.

Đàm Thanh Viện trưởng dùng ba viên, lúc trước bị chém đứt tứ chi, mới khôi phục như lúc ban đầu, có năng lực hành tẩu lần nữa.

- Lão Viện trưởng, tuy ngươi cách Nguyên Thần Cảnh còn có một đoạn rất lớn, nhưng Linh Hồn ở dưới Thánh Quang hun đúc lâu như vậy, đã trở nên cực kỳ cứng cỏi, như vậy đi, ta truyền cho ngươi một bộ pháp quyết tu luyện Linh Hồn, sau đó… Ngươi trước đi vào Khôi Lỗi này, ta sẽ nghĩ biện pháp giúp ngươi luyện chế lại một thân thể khác!

Đi tới trước mặt Chương Dẫn Khâu, cổ tay Trương Huyền khẽ đảo, một Khôi Lỗi Dị Linh tộc xuất hiện ở trước mặt.

Tuy hiện tại hắn chỉ là một Linh Hồn, nhưng thời gian dài bị thánh quang chiếu rọi, sớm đã vượt ra phạm trù Vu Hồn, trở nên cực kỳ cứng cỏi, dù không thể so với Nguyên Thần, nhưng cũng có thể sống thời gian rất lâu.

Chỉ cần luyện chế một thân thể, giống như phân thân sống sót, không thành vấn đề.

- Đây là… Khôi Lỗi Dị Linh tộc?

Thấy rõ bộ dáng, Chương Dẫn Khâu lắc đầu.

Hắn cả đời cùng Dị Linh tộc đối kháng, để cho hắn đi vào loại Khôi Lỗi này, tuyệt đối không có khả năng.

- Đây là lúc trước sau khi Ngô Dương Tử Đại Sư bị bắt, lấy nhục thân của Dị Linh tộc cứng rắn luyện chế ra… Trong đó có kỹ thuật vô cùng tinh xảo của hắn!

Biết rõ vị trước mắt này, sùng bái nhất chính là Ngô Dương Tử, Trương Huyền giải thích nói.

- Đại Sư… Tự mình luyện chế?

Đồng tử co rụt lại, Chương Dẫn Khâu vội vàng nhìn kỹ.

Hắn sùng bái Ngô Dương Tử tiền bối phát ra từ nội tâm, nếu không cũng không có thể tìm được di tích này rồi.

Cẩn thận nghiên cứu một lát, nhịn không được tán phục, bất quá, cuối cùng vẫn lắc đầu:

- Ta bất kể nói thế nào, cũng là Danh Sư chính thức, mượn nhờ nhục thân của Dị Linh tộc sống sót… Thật sự làm không được!

- Chủ nhân… Ngươi không chết!

Đang muốn tiếp tục cự tuyệt hảo ý của Trương sư, một thanh âm tràn đầy kích động vang lên.

Ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy một Thánh Thú cực lớn đứng ở cách đó không xa, hốc mắt ẩm ướt, thẳng tắp đánh tới.

- Tử Dương…

Thấy rõ dung mạo của đối phương, hốc mắt của Chương Dẫn Khâu cũng đỏ bừng, đi vào trước mặt.

Đúng là thú sủng của hắn, Tử Dương Thú!

Chủ tớ hai người, vốn tưởng rằng sớm đã Âm Dương cách biệt, không nghĩ tới còn có ngày gặp lại.

- Chủ nhân, ta rất nhớ ngươi…

Tử Dương Thú bởi vì vóc dáng quá cao, quỳ trên mặt đất, ôm lấy Chương Dẫn Khâu, nước mắt chảy ra, không còn bộ dáng người thủ hộ Hồng Viễn như lúc trước.

- Xem ra tuy hắn thần phục ta, nhưng ở sâu trong nội tâm trung thành nhất vẫn là lão Viện trưởng…

Chứng kiến bộ dáng của một người một thú, Trương Huyền cười khổ.

Còn tưởng rằng ở chung lâu như vậy, đã có thể thay thế đối phương, hiện tại xem ra, còn kém xa.

Ngón tay búng, lúc trước đối phương hiến tế Linh Hồn bay ra, thẳng tắp bay trở về Tử Dương Thú.

- Viện trưởng…

Cảm nhận được Linh Hồn khôi phục, Tử Dương Thú vội vàng quay đầu nhìn về phía thanh niên trước mắt, không thể tin được.

- Từ nay về sau, ngươi tự do, như cũ là thú sủng của lão Viện trưởng…

Trương Huyền cười cười.

Nói thật, thực lực của hắn bây giờ, giữ Tử Dương Thú ở bên người cũng hoàn toàn chính xác không có bất cứ ý nghĩa, đã như vậy, còn không bằng để nó đi làm sự tình mình muốn làm nhất, tiếp tục đi theo Chương Dẫn Khâu.

- Đa tạ chủ nhân…

Nhìn Trương Huyền dập đầu mấy cái, trong mắt Tử Dương Thú tràn đầy cảm kích.

Nếu không phải vị này, nó khẳng định không có cơ hội gặp mặt lão Viện trưởng tục.

- Trương sư, ta nghĩ kỹ rồi, trước vào Khôi Lỗi đi, trước kia ta không có gánh nặng trên người như, Học Viện do ngươi khống chế, nhất định sẽ càng thêm huy hoàng, kéo dài hơi tàn, còn không bằng chết rồi…

Nói đến đây, lão Viện trưởng cười nhìn về phía Thánh Thú:

- Hiện tại… Chứng kiến nó, ta muốn tiếp tục sống sót!

Hắn không vợ không con, chỉ có Học Viện, hiện tại đã có tân Viện trưởng, vốn nghĩ có sống hay không đều không sao cả, nhưng nhìn đến Tử Dương Thú, nhìn thấy nó quyến luyến với mình, biết rõ chỉ có sống sót, mới có thể làm càng nhiều sự tình.

Người sống, cũng không phải vì mình, có đôi khi, cũng vì người khác.

- Tốt!

Nghe hắn đồng ý, Trương Huyền gật đầu, bàn tay trảo một cái, một cỗ lực lượng đặc thù lan tràn tới, đưa vào trong Khôi Lỗi.

Vù vù!

Một lát sau, Khôi Lỗi mở to mắt.

Khôi Lỗi Dị Linh tộc này, tuy bộ dáng khó coi, nhưng là Thánh Vực tam trọng không thể thật hơn, cùng Linh Hồn đối phương dung hợp mà nói, lại để cho thực lực hắn cũng có thể có tiến bộ rất lớn.

Xử lý xong lão Viện trưởng cùng Đàm Thanh, lúc này Trương Huyền mới mang theo mọi người trở lại trước mặt phong ấn của Phong Thánh Các.

Ngón tay búng ra, thủy tinh hiển hiện, ở phía trên nhẹ nhàng vẽ một cái, phong ấn lúc trước không cách nào rời đi, xuất hiện một thông đạo.

- Đi thôi!

Mọi người nối đuôi nhau mà ra, rất nhanh tới chỗ đám người Mộc sư, Phùng Huân tập hợp.

Nhìn thấy bọn hắn an toàn trở về, hơn nữa còn mang về đám người Đàm Thanh, Kê Nham, mọi người liền hân hoan vui vẻ.

Mục đích lần này hoàn thành, không có quá nhiều lưu lại, lần nữa tế lên thủy tinh, hào quang bao phủ đám đông.

Vù vù!

Sau một khắc, mọi người lần nữa về tới miệng núi lửa ở trên Nhạn Lâm Sơn.

- Chư vị, đây là trên đường đi chém giết rất nhiều Vương Giả lấy được trữ vật giới chỉ, cùng với vô số bảo vật, lúc trước ở trong di tích, không xác định có thể đi ra hay không, nên không có xem kỹ, hiện tại nếu như đi ra, người người đều có phần!

Thấy trở lại địa phương nguyên lai, Trương Huyền nhẹ nhàng thở ra, cười cười, trên mặt đất lập tức nhiều ra vô số bảo vật.

Đúng là bảo vật chém giết đám người Hồng Diệp Vương, Ngọc Diệp Vương, Thiên Diệp Vương cùng ở trong di tích lấy được.

Tuy quý giá, nhưng mà mọi người cùng chung nỗ lực mới lấy được, lúc trước ở trong di tích, không xác định có thể đi ra hay không, mình cầm lấy không coi vào đâu, nhưng hiện tại, nhất định phải phân chia.

- Cái này…

- Trương sư, chém giết bọn người Thiên Diệp Vương là công lao của ngươi, cùng chúng ta không quan hệ…

Không nghĩ tới hắn lấy ra nhiều bảo vật như vậy, tất cả mọi người đều sững sờ, cảm động.

Kỳ thật, chém giết các Vương Giả, đều là công lao của vị này, bọn hắn không có làm gì, vô duyên vô cớ liền có được chỗ tốt, có chút băn khoăn.

- Đi vào di tích, chúng ta chính là một chỉnh thể, không có các ngươi, ta cũng chưa chắc có thể sống đến bây giờ, không nên từ chối…

Trương Huyền cười cười.

Trở thành Thiên Nhận Thánh Giả, tâm thái của hắn cũng có biến hóa.

Dù những bảo vật này quý giá, nếu như có thể để cho càng nhiều người thực lực tăng lên mà nói, tuyệt đối so với một mình hắn tác dụng càng lớn.

- Tốt, chúng ta cung kính không bằng tuân mệnh…

Thấy hắn thái độ kiên quyết, mọi người không hề từ chối, phân ra rất nhiều bảo vật, mỗi người đều thu hoạch cực kỳ phong phú.

Chia xong đồ vật, Trương Huyền còn thừa không ít, bất quá, những bảo vật này, với hắn mà nói tác dụng không lớn, thu hoạch lớn nhất, là luyện

hóa cả Khâu Ngô Cung!

Vù vù!

Thủy tinh trong tay nhẹ nhàng xoay chuyển, không gian gấp trong di tích liền thần không biết quỷ không hay bám vào trên bản đồ ở mặt ngoài Thủy Tinh Cầu, từ xa nhìn lại, như một bức họa cuốn.

- Trương sư, sự tình di tích kết thúc, chúng ta cũng không trở về Học Viện, trực tiếp trở về Thanh Nguyên đế quốc a…

Chia xong bảo vật, Ngô sư cùng Hàn Hội trưởng đi tới.

- Ân!

Trương Huyền nhẹ gật đầu.

Từ nơi này trở về Học Viện, lại đi Thanh Nguyên đế quốc mà nói, rõ ràng là đường vòng, không bằng từ nơi này rời đi, có thể ít nhất tiết kiệm hai ba ngày lộ trình.

- Trước khi đi, muốn cùng ngươi trò chuyện một chút, chẳng biết có được không?

Ngô sư truyền âm.

- Ân!

Bàn tay Trương Huyền trảo một cái, bố trí phong ấn ở bốn phía, nhìn về phía hai người trước mắt:

- Không biết có chuyện gì, lại cần tránh đi mọi người?

- Kỳ thật cũng không coi vào đâu, chỉ là… có chuyện, muốn khuyên Trương sư thoáng chút!

Liếc mắt nhìn nhau, Ngô sư cùng Hàn Hội trưởng nhìn lại.

- Khuyên?

Trương Huyền nghi hoặc.

Đến cùng chuyện gì, hai người kia thần thần bí bí, còn muốn khuyên?

- Ta nói thẳng a, thông qua mấy ngày nay quan sát, Trương sư hẳn là muốn theo đuổi Lạc sư làm đạo lữ a?

Trầm ngâm một lát, Ngô sư trực tiếp mở miệng.

- phải!

Trương Huyền cười cười, cũng không phủ nhận.

Nam nữ hoan ái, không cần kiêng kị.

Huống chi đây là nữ tử hắn yêu, muốn cả đời làm bạn.

- Vậy… Ngươi có biết thân thế cùng bối cảnh của Lạc sư không?

Ngô sư nhịn không được nói.

- Cái này… Hẳn là cùng Thánh Nhân quý tộc Lạc gia có quan hệ đi!

Dừng lại một chút, Trương Huyền nói.

- Đúng vậy, là cùng Thánh Nhân quý tộc Lạc gia có quan hệ, nếu như chúng ta không đoán sai, nàng vô cùng có khả năng là vị tiểu công chúa kia của Lạc gia!

Thần sắc Ngô sư ngưng trọng, nói ra suy đoán của mình.

- Tiểu công chúa?

Trương Huyền sững sờ.

- Ân, vị tiểu công chúa này, có huyết mạch cực kỳ tinh thuần, thiên phú vô song không nói, quan trọng nhất là, kế thừa Pháp bảo vô thượng Tĩnh

Không châu của Lạc gia…

Ngô sư dừng lại một chút:

- Thánh Nhân quý tộc đối với huyết mạch của mình, khống chế cực kỳ nghiêm khắc, huống chi, nàng còn nắm bảo vật quan trọng nhất của gia tộc trong tay… Dưới tình huống bình thường, là không thể nào gả cho ngoại nhân!

- Cái này…

Trương Huyền sững sờ:

- Không lấy chồng, chẳng lẽ chỉ lưu ở trong gia tộc?

- Huyết mạch thông thường, lập gia đình cũng không có gì, nhưng tinh thuần như vậy… Khó!

Ngô sư lắc đầu:

- Hơn nữa, coi như lập gia đình, đoán chừng cũng là Thánh Nhân quý tộc lẫn nhau quan hệ thông gia!

- Quan hệ thông gia?

- Đúng vậy, công pháp trong Thánh Nhân quý tộc, là không cho phép để lộ, gả cho người huyết mạch tinh thuần đồng dạng, mới càng có khả năng xuất hiện thiên tài càng cường đại hơn… Vì vậy, ngươi thật muốn cùng nàng kết thành đạo lữ mà nói, chỉ sợ khó khăn trùng trùng điệp điệp, không dễ dàng như vậy!

Do dự một chút, Ngô sư nói.

Hắn cũng không phải ngăn trở hai người, mà muốn sớm nói cho vị trước mắt này đề phòng.

Nữ nhân của Thánh Nhân quý tộc, cũng không phải lấy dễ dàng như vậy.

- Mấu chốt nhất là… Ta nghe nói, Lạc gia đã cùng một Thánh Nhân quý tộc cực kỳ lợi hại đám hỏi! Nguyên nhân chính là như thế, vị tiểu công chúa kia mới mất hứng, trốn đi, hiện tại ai cũng không biết đi nơi nào…

Lần này nói chuyện chính là Hàn Hội trưởng.

Lúc trước suy đoán ra thân phận của Lạc Nhược Hi, những truyền thuyết này liền hiển hiện ở trong đầu, để cho bọn họ cảnh giác.

Nếu như vị trước mắt này muốn cùng Lạc Nhược Hi kết thành đạo lữ mà nói, đắc tội không chỉ Lạc gia, còn có thể là một đại gia tộc khác.

Bọn hắn đồng sanh cộng tử qua, nếu như biết rõ những thứ này, tự nhiên không thể để cho đối phương mơ mơ màng màng.

- Đại gia tộc quan hệ thông gia? Gia tộc gì?

Trương Huyền nhịn không được hỏi.

- Cùng ngươi trùng họ!

Ngô sư dừng lại một chút.

- Thánh Nhân Trương gia!

Một chiêu cũng tiếp không được

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

- Trương gia?

Trương Huyền nhíu mày.

- Đúng vậy, Thánh Nhân Trương gia, ở trong Thánh Nhân quý tộc, tuyệt đối sắp xếp ba thứ hạng đầu, là một trong những gia tộc cao nhất cả Danh Sư Đại Lục, trong đó đệ tử hạch tâm, huyết mạch tinh thuần, một khi kích hoạt, trước mười sáu tuổi có thể đột phá Thánh Vực, trước hai mươi tuổi, càng có thể trở thành cường giả Xuất Khiếu Cảnh! Chính thức tính toán ra, địa vị của Lạc gia ở trên đại lục còn không bằng Trương gia!

Ngô sư cảm khái.

- Lợi hại như vậy?

Trương Huyền líu lưỡi.

- Đúng vậy, ngươi muốn thật lựa chọn Lạc sư, đối mặt có thể là hai đại gia tộc này. Đương nhiên, lấy thiên phú cùng tiến bộ của Trương sư, vượt qua Thánh Nhân quý tộc, cũng không phải việc khó, nhưng tốt nhất sớm đừng cho đối phương biết được, dù sao, Thiên Nhận Danh Sư, Thiên Nhận Thánh Giả, nghe quá rợn cả người, một khi để lộ tin tức, rất dễ dàng gây nên Dị Linh tộc vây công, khó lòng phòng bị, hơn nữa trong Danh Sư, cũng chưa chắc đều là người tốt. Tốt rồi, chúng ta chỉ nhắc nhở như vậy, lựa chọn như thế nào, vẫn là Trương sư quyết định a!

Ngô sư cười cười:

- Nếu như ngươi thật lựa chọn chống lại, kính xin kêu lên chúng ta, vô luận khó hơn nữa, chúng ta cũng kiên trì đứng ở bên cạnh ngươi!

- Đúng vậy, Trương sư, vô luận như thế nào, chúng ta cũng vô điều kiện ủng hộ ngươi!

Hàn Hội trưởng cũng cười cười.

Vị trước mắt này chỉ cần không vẫn lạc, về sau thành tựu không thể hạn lượng.

Tuy nội tình của Thánh Nhân quý tộc lợi hại, nhưng mấy trăm năm, hơn một nghìn năm sau, chưa hẳn có thể đặt ở trong mắt vị này.

Chỉ bất quá, hiện tại tốt nhất là điệu thấp, nếu không phiền toái rất lớn.

- Đa tạ!

Biết rõ hảo ý của hai người, Trương Huyền tràn đầy cảm kích ôm quyền.

Sớm biết thân phận của Lạc Nhược Hi không đơn giản, chỉ là không nghĩ tới sẽ phức tạp như vậy.

Khó trách đối phương vừa mới bắt đầu không muốn đáp ứng, còn nói cùng nàng chung một chỗ rất khó khăn, đối mặt hai đại Thánh Nhân quý tộc, đổi lại ai cũng sẽ cực kỳ áp lực.

- Trương sư làm việc luôn ổn trọng, là chúng ta suy nghĩ nhiều, những thứ khác cũng không muốn nói nhiều, chúng ta sẽ ở Thanh Nguyên đế quốc đợi đại giá, cáo từ!

Đám người Ngô sư, Hàn Hội trưởng, Lưu Mặc, mở miệng cáo từ.

- Trương sư, chúng ta trực tiếp trở về học viện, lần này, may mắn mà có ngươi, nếu không, tất cả chúng ta đều toàn quân bị diệt…

Đám người Ô Thiên Khung cũng đi tới.

- Trương sư, bây giờ chúng ta trở về Chiến Sư Đường, thật tốt chuẩn bị, đợi học sinh Học Viện các ngươi đến trao đổi!

Chiến Sư Đường Giang Nguyên, Phùng Huân cũng gật đầu cáo từ.

Rất nhanh, mọi người mỗi người đi một ngả, bên này chỉ còn lại có Chương Dẫn Khâu, Kê Nham, Đàm Thanh cùng Lạc Nhược Hi.

- Trở về Học Viện thôi!

Mấy người thẳng tắp bay về phía Hồng Viễn Học Viện.

- Trương viện trưởng, ta nghe Phùng Huân nói, học sinh của học viện chúng ta muốn đi Chiến Sư Đường trao đổi, đây là có chuyện gì?

Đứng ở trên lưng Thánh Thú, Chương Dẫn Khâu chần chừ một chút hỏi.

Trao đổi, thông thường đều là thế lực ngang hàng tiến hành, thật giống như bọn hắn sẽ thường xuyên mang theo học sinh, đi Vân Hư Học Viện, La Thanh Học Viện, lấy danh nghĩa trao đổi, học tập nhiều hơn.

Còn Chiến Sư Đường… Bên trong mỗi một vị đều có thể vượt cấp chiến đấu, những học sinh của bọn hắn đi tới trao đổi… Không phải là tự ngược sao?

- Thời điểm ta còn là đệ tử, tạo một cái Huyền Huyền Hội, chuyên môn dạy mấy tiết học, rất nhiều đệ tử sức chiến đấu cũng tăng lên một ít, biết

Chiến Sư Đường chiến lực cường đại, nên muốn dẫn bọn hắn đi thấy việc đời.

Trương Huyền cười cười.

- Dạy mấy tiết học, cái này có tác dụng gì?

- Chiến Sư của Chiến Sư Đường quá cường đại, đi tới trao đổi, ta sợ đả kích lòng tự tin của đệ tử chúng ta…

Kê Nham, Đàm Thanh cũng sửng sốt một chút, nhịn không được lắc đầu.

Vị Trương sư này, còn là quá trẻ tuổi a.

Ngươi là Thiên Nhận Thánh Giả, thực lực mạnh mẽ, chiến thắng đám người Phùng Huân như bổ dưa thái rau, nhẹ nhõm đến cực điểm, nhưng rất nhiều học sinh chỉ là người bình thường, so sánh với Chiến Sư Đường, còn kém quá nhiều.

Thật muốn đi trao đổi, gây chuyện không tốt, sẽ đả kích tự tin của tất cả mọi người.

- Chỉ là đi xem việc đời, không có gì! Thua liền thua, thắng liền thắng, không đi ra ngoài, làm sao biết sơn ngoại hữu sơn?

Trương Huyền nói.

- Cái này… Được rồi!

Cùng nhau đi tới, biết rõ người trước mắt làm việc có chừng mực, mọi người cũng không tiện nhiều lời.

Thánh Thú phi hành tốc độ cực nhanh, vài ngày sau, Hồng Viễn Thành đã ở trước mắt, thành thị cực lớn xuất hiện.

- Các ngươi trước trở về Học Viện đi, ta về phủ đệ một chuyến…

Ôm quyền cáo từ đám người Chương Dẫn Khâu.

Hắn muốn về phủ đệ nhìn xem đám người Vương Dĩnh tu luyện thế nào, còn Học Viện, có bọn người Mi trưởng lão, chắc chắn sẽ không sai lầm, hơn nữa đám người Chương Dẫn Khâu lão Viện trưởng trở về, rất nhiều người quen gặp mặt, mình cũng không tiện xen vào.

Trở lại phủ đệ, kiểm tra một phen, Vương Dĩnh cùng Lưu Dương tiến bộ rất nhanh, Phong Thánh Giải cũng đã bắt đầu tu luyện, chân khí hùng hồn, sức chiến đấu cường đại.

Lần này đi di tích lấy được bảo vật, cũng phân cho hai người, bàn giao tiếp tục tu luyện, lúc này mới tìm quản gia Tôn Cường tới.

Hơn mười ngày không gặp, Tôn Cường tựa hồ lại mập một vòng, thực lực cùng lúc trước không có khác nhau quá lớn, giống như căn bản không có chuyên tâm tu luyện.

Quát lớn một phen, vẻ mặt chỉ tiếc rèn sắt không thành thép.

Mấy đệ tử của hắn đều coi như đáng tin cậy, nhưng quản gia này, tu luyện thật sự quá không để tâm.

Hắn bên này chỉ điểm đệ tử, giáo huấn quản gia, đám người Kê Nham thì đi tới trên không Học Viện.

- Tuy bản thân Trương sư rất mạnh, nhưng dù sao quá trẻ tuổi, tính khí dương cương, cùng Chiến Sư Đường trao đổi… Thật sự quá trò đùa!

- Cũng phải, Chiến Sư của Chiến Sư Đường, từng cái đều vô cùng cường đại, đồng cấp bậc vô địch, tới đối kháng, rất dễ dàng để cho đệ tử chúng ta mất lòng tin, chẳng những không thể đưa đến tác dụng cổ động, gây chuyện không tốt còn sẽ hoàn toàn ngược lại!

Đám người Chương Dẫn Khâu, Kê Nham cảm khái.

Đồng cấp bậc không kém nhiều, tiến hành tương đối, có thể được tác dụng cổ động, chênh lệch quá lớn, ngược lại sẽ bị đả kích lòng tin.

Thật giống như người bình thường so với Hoàng Đế vậy, rõ ràng không có ở một cấp bậc.

- Như vậy đi, chúng ta đi Huyền Huyền Hội nhìn xem, thuận tiện nhắc nhở, để cho bọn họ đối với thực lực của Chiến Sư đường, có cái tâm lý dự phòng, như vậy đến lúc đó sẽ không luống cuống tay chân!

Một lát sau, Kê Nham nói.

- Đúng vậy, để cho bọn họ biết Chiến Sư đáng sợ, lần này đi tới trao đổi, chỉ là học tập, sớm thả thấp tâm tính, ít bị đả kích!

Đàm Thanh cũng nhẹ gật đầu.

Ba người thương định rất nhanh.

Bây giờ Trương sư là Viện trưởng, hắn muốn đi trao đổi, hơn nữa còn cùng Chiến Sư Đường hẹn trước, tự nhiên không thể từ chối, bất quá phải sớm để cho những học sinh kia biết rõ, lần này đi tới, hạ thấp tư thái, là học tập, mà không phải bình đẳng trao đổi, đã có loại tâm lý này, coi như thua, cũng sẽ không bị ảnh hưởng quá lớn.

- Đi qua đi!

Tổng bộ của Huyền Huyền Hội, lúc trước ở trên đường liền hỏi thăm rõ ràng, không có quá nhiều ngừng lại, thẳng tắp bay đi.

Chương Dẫn Khâu bởi vì là bộ dáng Khôi Lỗi Dị Linh tộc, an vị ở trên lưng thú không xuống, Kê Nham, Đàm Thanh đi tới, còn không có đi vào, đã bị mấy đệ tử ngăn trở.

- Các ngươi tìm ai?

Một học viên mở miệng.

- Tìm người phụ trách Huyền Huyền Hội của các ngươi…

Thấy mấy đệ tử này lại không biết bọn hắn, Kê Nham nói.

Đại bộ phận Huyền Huyền Hội đều là tân sinh đệ tử như Trương Huyền, hai vị Phó viện trưởng này, tuy địa vị tôn sùng, nhưng hai năm trước liền mất tích, rất nhiều người không nhận ra.

- Người phụ trách? Ta liền đi gọi…

Thấy hai lão giả này khí chất bất phàm, học viên kia không có quá nhiều chần chờ, rất nhanh rời đi, không lâu sau, Nhược Hoan công tử cùng Tống Siêu đi ra.

Hai người là công thần khai sáng Huyền Huyền Hội, Trương Huyền không có ở đây, cơ bản đều do bọn hắn chịu trách nhiệm.

- Không biết nhị vị tìm chúng ta có chuyện gì?

Thấy là hai lão giả thực lực rất mạnh, Nhược Hoan công tử cùng Tống Siêu liếc mắt nhìn nhau, không dám đắc tội, cung kính ôm quyền.

- Nghe nói các ngươi cùng với Chiến Sư tiến hành trao đổi?

Kê Nham cũng không che giấu, trực tiếp mở miệng.

- Có chuyện như vậy, gần đây người Huyền Huyền Hội đều nỗ lực tu luyện, tranh thủ cho Chiến Sư Đường cái ra oai phủ đầu, hung hăng giáo huấn bọn hắn một chút!

Tống Siêu nở nụ cười.

Chuyện này cũng không tính bí mật gì, toàn bộ Học Viện không người không biết, không người không hiểu, tất cả mọi người đang chuẩn bị, không có gì phải giấu giếm.

- Ra oai phủ đầu?

- Giáo huấn?

Liếc mắt nhìn nhau, Kê Nham cùng Đàm Thanh nhíu mày.

Chiến Sư Đường đều là biến thái, các ngươi lại có thể mở miệng nói muốn đi giáo huấn người ta… Không phải muốn chết sao?

Thật sự là không biết trời cao đất rộng!

- Như vậy đi, các ngươi đã tự tin như thế, hai người chúng ta liền đè thấp tu vi cùng các ngươi tỷ thí một trận…

Chần chừ một chút, Kê Nham nói.

- Tỷ thí?

- Đúng vậy, người Chiến Sư Đường thực lực đều rất mạnh, không phải các ngươi nói chiến đấu có thể chiến đấu, nếu như các ngươi có thể thắng được chúng ta đè thấp tu vi, đi tới trao đổi không coi vào đâu, thắng không nổi… Còn hy vọng các ngươi ôm tâm tính học tập đi tới, nếu không, sợ sẽ chịu không được đả kích!

Kê Nham nói.

- Vậy thì làm phiền các ngươi…

Thấy đối phương đưa ra yêu cầu này, Nhược Hoan công tử chần chừ một chút, quay đầu nhìn về phía đệ tử đang quét dọn ở cách đó không xa:

- Ngươi… Tới đây! Cùng hai vị tiền bối này luận bàn một chút, chú ý, hạ thủ nhẹ một chút, đừng đả thương người…

-… Kê Nham, Đàm Thanh.

Thấy gia hỏa này không tự mình ra tay, tùy tiện để cho một đệ tử quét dọn tới đây, thời điểm mấu chốt nhất, còn bàn giao hạ thủ nhẹ một chút… Hai đại Phó viện trưởng thiếu chút nữa ngay tại chỗ tức giận nổ tung.

- Bây giờ tân sinh đều cuồng vọng như vậy sao? Rất tốt, ta liền nhìn xem, các ngươi đến cùng có bao nhiêu thực lực!

Hàm răng cắn chặt, Kê Nham đè thấp tu vi tương đương đệ tử quét dọn kia, vẫy tay một cái:

- Bắt đầu đi!

…

- Chủ nhân, đám người Kê Viện trưởng đã đánh nhau…

Trên không trung, Tử Dương Thú nhìn lão Viện trưởng nói.

- Yên tâm đi, đám người Kê Viện trưởng có chừng mực, sẽ không quá…

Chương Dẫn Khâu gật đầu cười, đang muốn tiếp tục nói chuyện, chợt nghe tiếng gió vang lên, ngay sau đó liền chứng kiến Kê Nham cùng Đàm Thanh đã bay đến.

Hai cao thủ đạt tới Nguyên Thần Cảnh, trên mặt đều là dấu vết cây chổi, quần áo tràn đầy bùn đất, chật vật không nói ra được.

- Làm sao vậy?

Không nghĩ tới bọn hắn nhanh như vậy đã trở lại, Chương Dẫn Khâu nhịn không được sững sờ.

- Chúng ta bị đánh…

Vẻ mặt hai người tràn đầy lúng túng.

- Bị đánh?

Con mắt trợn tròn, Chương Dẫn Khâu không thể tin được.

Hai đại Phó viện trưởng, hơn nữa thực lực mạnh như vậy, bị đánh? Làm sao có thể?

Thấy hắn ngạc nhiên, vẻ mặt hai người tràn đầy xấu hổ:

- Một chiêu cũng tiếp không được…

Tổng bộ Độc Điện

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Ngẫm lại vừa rồi học viên quét dọn kia công kích, hai đại Phó viện trưởng chỉ cảm thấy lệ rơi đầy mặt.

Quả thực quá mạnh mẽ, thật giống như có thể xem thấu thiếu sót trong chiêu số của bọn hắn, vô luận tránh né như thế nào, cũng có thể quất đến trên mặt, không lệch chút nào…

Nếu không phải thực lực của bọn hắn đều đạt đến Nguyên Thần Cảnh, nhục thân cường hãn, chỉ sợ hiện tại đã không bò dậy nổi.

Vốn tưởng rằng đệ tử quét dọn chỉ là ngoại lệ, sau khi một chiêu bại trận, ở Huyền Huyền Hội lại tùy tiện tuyển một cái… Kết quả, thua thảm hại hơn!

Bọn hắn ở đồng cấp bậc, căn bản không phải là đối thủ của những người kia!

- Dạy mấy tiết học?

Chứng kiến thảm trạng của hai đại Phó viện trưởng, Chương Dẫn Khâu nhớ tới thanh niên đã nói với hắn, khóe miệng nhịn không được run rẩy… Vị Trương sư này đến cùng huấn luyện cái gì? Lại để cho những học viên kia biến hóa nghiêng trời lệch đất như vậy?

Thật sự nhịn không được, nhìn về phía Tử Dương Thú hỏi.

- Trương viện trưởng dạy qua những học sinh này, bất quá… Tình huống cụ thể ta không rõ ràng lắm!

Tử Dương Thú lắc đầu.

Nó phần lớn thời gian đều ở trong Thiên Nghĩ Phong Sào tu luyện, đối với sự tình học viện, biết rõ cũng không nhiều lắm.

- Đi tìm đám người Mi Trúc đi!

Thấy nó không rõ ràng lắm, ba người không muốn hỏi nhiều, vội vã chạy tới Trưởng Lão Viện, không lâu sau, nhìn thấy đám người Triệu Bính Tuất, Mi Trúc, lần nữa gặp mặt nhịn không được hàn huyên, khách sáo hoàn tất, nhịn không được hỏi nghi vấn trong lòng.

- A, Chiến Sư Đường liên tục tới hai nhóm người, đều bị đánh mất lòng tin, đi trở về, cực kỳ bi thảm, thậm chí nghe nói muốn khiêu chiến, sợ tới mức suốt đêm bỏ trốn, mặt cũng không dám thấy…

Mi Trúc nói kỹ càng chuyện lúc trước một lần.

- Ngươi xác định, không phải đệ tử chúng ta mất đi lòng tin?

Ba đại Viện trưởng đồng thời phát điên.

Bọn hắn đã bị nhốt ở trong di tích hai năm, Danh Sư Học Viện đến cùng đã trải qua thứ gì a…

- Còn không chỉ như thế, Trương viện trưởng còn thuần phục hết thảy Thánh Thú, Linh Thú ở Vân Vụ Lĩnh, hơn nữa phân cho hết thảy đệ tử ở Thuần Thú học viện, hiện tại Học Viện chúng ta chỉ là Linh Thú Quy Nhất cảnh trở lên, thì có hơn hai vạn… Mặt khác, Viện trưởng công khai giảng bài, làm cho cả sức chiến đấu của học viện tăng không chỉ một lần…

Không để ý tới ba người kinh ngạc, Mi Trúc học viện tiếp tục nói.

Nói càng nhiều, chỉ thấy ba vị Viện trưởng trước mắt thân thể càng cứng ngắc, còn không có triệt để nói xong, chỉ thấy bọn hắn triệt để hóa đá.

Lúc trước còn lo lắng vị Trương viện trưởng này trẻ tuổi, quản lý không được Học Viện, hiện tại mới biết… trình độ quản lý của bọn hắn tới so sánh, thúc ngựa cũng theo không kịp…

Bọn hắn còn chất vấn đối phương, thật sự là buồn cười…

…

Mười ngày sau.

Trên một cái thuyền thật lớn, Trương Huyền đứng ở trên boong thuyền, nhìn về phía trước, trong khoang thuyền, mấy vạn thành viên Huyền Huyền Hội ngồi ngay ngắn, từng cái tràn đầy hưng phấn.

Chuẩn bị thỏa đáng, Trương Huyền ở trong mười ngày, lại giảng cho mọi người năm tiết học, lúc này mới dẫn mọi người bay về phía Thanh Nguyên nhất đẳng đế quốc.

Lúc này, Phi Chu của Danh Sư học viện cũng kiến tạo tốt rồi, thể tích thật lớn, phải hơn mười Thánh Thú mới nâng lên được.

Lần này tiến về Chiến Sư Đường trao đổi, đám người Chương Dẫn Khâu, Kê Nham đều ở lại Hồng Viễn Học Viện quản lý, Trương Huyền chỉ mang theo Mi trưởng lão cùng Mạc Cao Viễn Đường chủ ở bên người.

Hắn cũng định tốt rồi, đi Thanh Nguyên đế quốc, thời gian trở về Hồng Viễn học viện khẳng định cực ít, thậm chí có thể sẽ không trở về, liền trả vị trí viện trưởng lại cho Chương Dẫn Khâu.

Bất quá người sau chết sống cũng không đồng ý, dù sao hắn bây giờ còn thuộc về trạng thái sống dở chết dở, đường đường Học Viện Viện trưởng, mạng mang bộ dạng này, truyền đi sẽ mất tôn nghiêm của Danh Sư.

Hắn không đồng ý, đành phải tiếp tục làm Viện trưởng trên danh nghĩa, còn sự tình, lần nữa vung tay làm chưởng quầy, giao toàn quyền cho đối phương xử lý.

Mười ngày thời gian, nghiên cứu không ít thư tịch về luyện khí, nhìn xem có thể khôi phục Kim Nguyên Đỉnh hay không, đáng tiếc, trình độ luyện khí ở Hồng Viễn Thành quá thấp, cưỡng ép xuất thủ, là có thể để cho nó lần nữa sinh ra Linh Trí, mà muốn cho Linh Trí ngủ say khôi phục, liền không làm được.

Kim Nguyên Đỉnh vì cứu bọn họ mới biến thành dạng này, tự nhiên không thể diệt, suy đi nghĩ lại, Trương Huyền quyết định đi Thanh Nguyên đế quốc, học tập trình độ luyện khí cao hơn, lại nghĩ biện pháp giúp nó khôi phục.

Nhìn mây trắng phiêu đãng trước mắt, cảm thụ bốn phía tiếng gió gào thét, Trương Huyền thở dài một tiếng.

Ngày hôm qua, cũng chính là trước một ngày khởi hành phía, Lạc Nhược Hi tìm tới, nói cho hắn biết, mình còn có sự tình, phải ly khai Hồng Viễn Đế Quốc, không đi Thanh Nguyên đế quốc được, tuy lòng tràn đầy không muốn, nhưng hắn vẫn gật đầu đồng ý.

Dù sao biết thân phận của nàng, không lo sau này không thấy được, không cần phải nhi nữ tình trường.

Đám người Ngô sư nói rất đúng, thực lực của hắn bây giờ, trực diện chống chọi Thánh Nhân quý tộc mà nói, còn kém rất nhiều, muốn chính thức ở chung một chỗ, cần càng thêm nỗ lực mới được.

- Trương sư… Đây là lễ vật phụ thân ta cùng Hoài Vương gia tiễn đưa cho ngươi, sợ ngươi không thu, muốn ta rời Hồng Viễn Thành xong lại giao cho ngươi!

Một thanh âm thanh thúy vang lên, Ngọc Phi Nhi đi vào trước mặt.

Lần này tiến về Thanh Nguyên đế quốc, không chỉ nàng, Lạc Thất Thất cùng Hồ Yêu Yêu cũng theo tới, hiện tại các nàng đều là thành viên của Huyền Huyền Hội, cũng có tư cách đi gặp việc đời.

- Lễ vật?

Không nghĩ tới Ngọc Thần Thanh bệ hạ khách khí như vậy, Trương Huyền tiện tay tiếp nhận.

- Biết rõ Trương sư tinh thông luyện khí, luyện đan, trong giới chỉ đều là chút ít dược liệu cùng khoáng thạch, tuy không phải đặc biệt quý giá, lại thắng ở số lượng không ít, về sau có lẽ Trương sư có thể cần dùng đến!

Ngọc Phi Nhi cười cười.

Trương Huyền thân là Danh Sư Học Viện Viện trưởng, về sau tiền đồ vô lượng, đám người Ngọc Thần Thanh tự nhiên sẽ không bỏ qua cây to này.

- Kỳ thật, ta còn phải cảm tạ phụ thân ngươi!

Biết rõ đối phương chân tâm thật ý, không cách nào cự tuyệt, Trương Huyền đành phải nhận lấy, cười khổ một tiếng.

Nói thật, nếu không phải Ngọc Thần Thanh cho hạt giống Bồ Đề Thụ, không có Thánh Vực Bồ Đề Thụ, chỉ sợ rất khó thông qua Hắc Yên Trần Sa!

Có thể nói trong chuyện này, hắn còn chưa cảm tạ Ngọc Thần Thanh bệ hạ.

- Trương sư, ta ở trên tu vi xuất hiện vấn đề, có thể chỉ điểm cho ta một chút hay không…

Không có ở đề tài này tiếp tục xoắn xuýt, Ngọc Phi Nhi tràn đầy khát vọng nhìn qua.

- Đương nhiên có thể…

Trương Huyền gật đầu.

Chỉ điểm một lát, đám người Lạc Thất Thất, Hồ Yêu Yêu cũng tới trước mặt, Trương Huyền dứt khoát nói tâm đắc tu luyện gần đây một lần.

Nghe qua lời khuyên của Khổng Sư, những ngày nay hắn không có sốt ruột tu luyện, mà liên tục suy tư.

Tuy không có sáng chế công pháp, Võ Kỹ lợi hại gì, lại khiến tu vi của hắn trở nên càng thêm củng cố, càng thêm thuận buồm xuôi gió.

Giờ phút này tùy tiện giải thích vài câu, đối với tu luyện giả mà nói, đều là lời vàng ý ngọc, được ích lợi không nhỏ.

Một tháng, thoáng qua tức thì.

Ba nữ hài đã có tiến bộ thật lớn.

Lúc trước Ngọc Phi Nhi là Tàm Phong cảnh đỉnh phong, trải qua tiếp cận ba tháng tu luyện, chẳng những đột phá Bán Thánh, càng đạt đến đỉnh phong! Hồ Yêu Yêu càng đạt đến Tòng Thánh đỉnh phong!

Đương nhiên, muốn nói tiến bộ nhanh nhất, không phải hai người này, mà là Lạc Thất Thất, hơn hai tháng trước giống Ngọc Phi Nhi, đều là Tàm Phong cảnh đỉnh phong, bây giờ lại giống Trương Huyền, đạt đến Thánh Vực nhất trọng đỉnh phong!

Tiến bộ nhanh chóng như thế, coi như là Trương Huyền cũng thất kinh, có thể nói so với hắn còn muốn nhanh.

Xem ra thật sự có người thiên phú tuyệt hảo.

Không chỉ tu vi bạo tăng, trên luyện đan cũng đột nhiên tăng mạnh, nếu không phải tu vi chưa đủ, chỉ sợ đan dược cấp bảy sơ kỳ cũng có thể nhẹ nhõm luyện chế.

Ba người này tiến bộ thần tốc, Vương Dĩnh, Lưu Dương càng không nhàn rỗi, Vương Dĩnh từ hơn hai tháng trước là Tàm Phong cảnh sơ kỳ, nhẹ nâng đột phá đến Tòng Thánh đỉnh phong, Lưu Dương cũng đạt tới Bán Thánh đỉnh phong!

Đây là bởi vì tu luyện Phong Thánh Giải bản rút gọn, nếu tu luyện công pháp bình thường, chỉ sợ sớm đã đột phá đến cảnh giới cao hơn.

Tôn Cường như cũ là tiến bộ chậm nhất, dù tu luyện không có tận tâm như vậy, nhưng gặp Trương Huyền, có thể chỉ điểm tính nhắm vào, cộng thêm các loại vật tư, phú khả địch quốc, so với đám người Lạc Thất Thất, Vương Dĩnh thì chậm, nhưng so với học sinh khác, cũng nhanh như ngồi trên hỏa tiễn.

Giờ phút này đạt đến Đạp Hư cảnh đỉnh phong, cách Tàm Phong cảnh cũng chỉ có một bước ngắn.

Đi qua một tháng này lắng đọng, Trương Huyền đã triệt để củng cố thực lực Thánh Vực nhất trọng đỉnh phong, tu vi càng thêm hùng hậu, dù không có đột phá, nhưng thực lực chân chính, dĩ nhiên là vô địch dưới Nguyên Thần Cảnh.

Mấu chốt nhất là tu dưỡng trên tâm cảnh, lúc trước trải qua Sư Tự Luyện Tâm, đạt đến 21. 1, có thể so với Danh Sư thất tinh, mà bây giờ, trải qua Phong Thánh Kiếp cùng trong khoảng thời gian này tích lũy, lần nữa tăng lên 2. 0, đạt đến 23. 1.

Tâm cảnh khắc độ, giống như tu vi, càng cao càng khó, tâm cảnh từ 1. 0 đến 3. 0, cực kỳ đơn giản, nhưng từ 21. 1 đến 23. 1, khó khăn sẽ hơn mấy chục lần.

Bất quá, nếu không phải Tâm Kiếp trong Phong Thánh Kiếp quá dễ dàng đối phó, không có một chút tính khiêu chiến, khẳng định tăng trưởng không chỉ như thế này.

Một đường tu luyện, không có quá nhiều nói chuyện, Phi Chu trọn vẹn phi hành một tháng, lúc này mọi người mới chứng kiến một thành thị thật lớn, chậm rãi xuất hiện ở trước mắt.

Đế Đô của Thanh Nguyên đế quốc, Thanh Nguyên thành, đã đến!

Bên này, đám người Trương Huyền đi tới Thanh Nguyên Đế Đô, Bạch Đình Độc Sư cùng Hải Minh Kim Độc Sư, cũng mang theo Ngụy Như Yên chạy tới Tổng bộ Độc Điện.

Truyền Thế Độc Điển

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Tổng bộ Độc Điện, tọa lạc ở trong một sơn mạch thật lớn, không hề giống phân bộ khác, có trận pháp bao phủ, mà trực tiếp lộ ở bên ngoài, là một thành thị cực lớn bao trùm lên nghìn dặm.

Các loại vật tư, tự cung tự cấp, giống như tiểu vương quốc.

- Sơn mạch này lan tràn mấy vạn dặm, nghe nói đều bị hạ kịch độc, không phải Độc Sư tiến đến, sẽ trực tiếp độc chết, bởi vậy, Tổng bộ căn bản không cần che giấu…

Nhìn thành thị nguy nga đồ sộ trước mắt, Bạch Đình nhịn không được nói.

Độc Điện ở bất kỳ địa phương nào, đều là tồn tại người người sợ hãi, vì an toàn, không thể không dùng trận pháp che giấu, để cho những chức

nghiệp khác khó có thể tìm kiếm.

Nhưng Tổng bộ bất đồng, trực tiếp tu kiến ở trong sơn mạch, cái gì cũng không có che lấp, bất quá, mặc dù không có trận pháp, toàn bộ sơn mạch nuôi dưỡng vô số độc trùng, độc thú, cho dù có người muốn tới đây tìm phiền toái, cũng sẽ trả giá cực lớn.

Nguyên nhân chính là như thế, mặc dù rất nhiều người biết rõ Tổng bộ ở chỗ này, cũng không ai dám đơn giản động thủ, ngay cả Danh Sư Đường cũng kiêng kị ba phần.

- Cũng không biết lúc nào, Độc Sư có thể không cần sợ hãi ánh mắt người thế tục, giống như những chức nghiệp khác, hành tẩu ở trong ánh sáng…

Cười khổ lắc đầu, Hải Minh Kim cảm khái.

Coi như Tổng bộ không cần che lấp, cũng giấu ở trong núi sâu, so sánh với những chức nghiệp khác tu kiến phân bộ ở nơi phồn hoa, là hoàn toàn bất đồng.

Độc Sư, sớm đã ở trong mắt mọi người lưu lại hình tượng âm lãnh độc ác, cấp bậc càng cao càng làm cho người sợ hãi, loại quan điểm này, không phải đơn giản có thể thay đổi.

- Ta cũng hy vọng có một ngày như vậy… Bất quá, hẳn là rất nhanh!

Quay đầu nhìn thoáng qua nữ hài ở sau lưng, Bạch Đình mỉm cười.

Từ Tĩnh Viễn Thành xuất phát, liên tục phi hành tiếp cận hai tháng, nữ hài này thủy chung không có dấu hiệu thanh tỉnh, hơn nữa trong cơ thể toả ra độc khí càng lúc càng nồng nặc.

Nếu không phải lúc trước nàng thức tỉnh, hóa thân Tôn Cường, cho hai người mình đan dược giải độc, chỉ sợ hiện tại coi như là thực lực thất tinh đỉnh phong, hấp thu nhiều độc khí như vậy, cũng độc phát thân vong rồi.

Bị động toả ra khí tức, cũng có thể để cho bọn họ không chịu nổi, Tiên Thiên Độc Thể thật là đáng sợ.

Thể chất là Tiên Thiên, không có biện pháp sửa đổi, cường đại hơn chính là, vị Tổ Sư khai phái này đối với dụng độc, càng nghe rợn cả người.

Trên đường đi, hai người một mực nghiên cứu tri thức dùng độc mà Tổ Sư truyền cho bọn hắn, càng nghiên cứu, càng cảm thấy đáng sợ, có thể nói hai tháng này lý giải, hơn bọn hắn học tập mấy chục năm lúc trước! Nhất là ban cho những dược hoàn giải độc kia, quả thực có thể nói là bách độc bất xâm.

Không chỉ có thể hóa giải độc khí trên người nàng toả ra, ngay cả hết thảy độc trùng độc vật ở trong sơn mạch cũng thể khắc chế.

Mấy hôm trước Bạch Đình Độc Sư không cẩn thận bị một độc xà cắn thương, vốn tưởng rằng không thể cứu, dùng đan dược giải độc, không lâu sau liền khôi phục như lúc ban đầu, một loại đan dược bình thường có thể giải bách độc, coi như là tự mình sử dụng, cũng cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

Nếu không phải những đan dược giải độc này, khả năng còn chưa đi đến nơi đây, không biết đã chết bao nhiêu lần.

- Chỉ cần Tổ Sư tỉnh lại, lần nữa khôi phục thực lực đỉnh phong, lại để cho những chức nghiệp khác thừa nhận chúng ta cũng không phải việc khó, chỉ tiếc cường giả trong Độc Điện thật sự quá nhiều, ai cũng không phục ai, tất cả mọi người làm theo ý mình! Thế cho nên năm bè bảy mảng, lúc này mới không còn hưng thịnh như lúc trước nữa, ở dưới những chức nghiệp khác áp bách, co đầu rút cổ.

Nhớ tới những năm này Độc Điện trải qua, Hải Minh Kim cảm khái.

Kỳ thật mới đầu Độc Điện cũng không phải như bây giờ, để cho những chức nghiệp khác kiêng kị, mà giống như những người khác, sinh hoạt ở dưới ánh sáng, không cần trốn trốn tránh tránh.

Sở dĩ xuất hiện loại cục diện hiện tại, là vì sau khi Tổ Sư đi về cõi tiên, không có xuất hiện một vị Độc Sư thực lực siêu tuyệt chính thức.

Cường giả dùng độc, ai cũng không phục ai, có đôi khi ở dưới tình huống không có quy củ, còn tàn sát lẫn nhau, hơn nữa tuyển nhận đệ tử không có một tiêu chuẩn thống nhất nào, do đó tốt xấu lẫn lộn, lúc này mới dẫn đến thực lực chỉnh thể ngày càng sa sút, diễn biến thành cục diện hiện tại.

Nếu như có người nhất thống Độc Điện lần nữa, để cho tất cả mọi người thần phục, có lẽ có thể cải biến cục diện bây giờ, một lần nữa đạt tới thịnh thế năm đó.

- Trước không nên cao hứng quá sớm, bây giờ Độc Điện đã không giống trước kia… trước kia ta thông tri lão sư, cũng không nói sự tình Tổ Sư, dù vậy, lão sư vẫn bảo ta cẩn thận một ít, lặng lẽ tới đây, không nên bị những người khác phát hiện. Giống như hiện tại, toàn bộ Tổng bộ, các loại tranh đấu cực kỳ hỗn loạn, coi như là hắn, cũng không có cách nào.

Bạch Đình Độc Sư nói.

- Sư phụ ngươi? Chính là vị được xưng Vạn Độc Tôn Giả Lâm Giang Hải kia?

Hải Minh Kim hiếu kỳ.

Tuy Bạch Đình cùng hắn là bằng hữu, hơn nữa từ một Độc Điện đi ra, còn chưa nói qua truyền thừa của mình, hắn cũng là căn cứ thủ pháp dùng độc đoán được một ít.

- Đúng vậy, lão sư ta đúng là Lâm Giang Hải Độc Sư, ở chỗ hắn học được 30 năm, đáng tiếc bởi vì tư chất không đủ, không được chân truyền, nếu không chỉ sợ hiện tại cũng đạt đến bát tinh.

Bạch Đình gật đầu.

Nói lên lão sư, hắn tràn đầy tôn kính.

Sư ân như biển.

Không có lão sư, sẽ không có hắn hôm nay, dù không phải thân truyền, sư ân cũng không dung xóa đi.

- Tổng bộ Độc Điện có hai vị Hộ Pháp, tứ đại Tôn Giả, mười hai Độc Vương, bảy mươi hai phân điện Điện chủ nhất đẳng, những cường giả này, kém nhất cũng đạt đến bát tinh đỉnh phong. Vạn Độc Tôn Giả ở trong tứ đại Tôn Giả, tuy không xếp thứ nhất nhưng cũng không phải cuối cùng, đệ tử thân truyền của hắn, thực lực kém cỏi nhất cũng đạt đến bát tinh, có thể trở thành đệ tử của hắn, mỗi cái đều là nhân trung chi long, làm cho người hâm mộ!

Nhớ tới truyền thuyết ở Tổng bộ Độc Điện, Hải Minh Kim nhịn không được nói.

Mặc dù hắn chỉ là Độc Sư thất tinh đỉnh phong, nhưng mà trong khoảng thời gian này vì tới Tổng bộ, sớm nghiên cứu không ít thư tịch, đối với Tổng bộ quyền lực phân chia cũng biết không ít.

Tổng bộ Độc Điện, bởi vì không xuất hiện một người ở dùng độc có thể lực áp quần hùng, để cho tất cả mọi người bội phục, vị trí Điện chủ đã trống mấy nghìn năm, cơ bản đều do tứ đại Tôn Giả hiệp thương nghị sự, còn hai đại Hộ Pháp… Một mực dạo chơi ở bên ngoài, rất ít có thể nhìn thấy, coi như là Độc Sư ở Tổng bộ cũng chưa bao giờ thấy qua.

Cho đến trước mắt, bốn người này đúng là ở trong chức nghiệp Độc Sư, quyền lực cùng địa vị tối cao.

Bạch Đình có thể trở thành đệ tử của một vị trong đó, coi như không phải thân truyền, đi vào Tổng bộ cũng sẽ thuận tiện hơn không ít.

Nếu không bằng vào Độc Sư thất tinh như bọn họ, muốn dễ đi vào nơi đây, còn có chút làm không được.

- Đi thôi, nhanh vào thành, độc khí trong cơ thể Tổ Sư có chút khống chế không nổi, không nhanh chóng áp chế mà nói, ta sợ sẽ xuất hiện nguy hiểm!

Cảm khái vài câu, không tiếp tục xoắn xuýt, Bạch Đình nói một tiếng, mang theo Ngụy Như Yên đi thẳng về phía trước.

Thành thị ở Tổng bộ Độc Điện, giống như Vương thành ở ngoại giới, không có khác nhau quá lớn, không chỉ có Độc Sư sinh sống, còn có một chút người bình thường.

Đi vào thành thị, hành tẩu ở trên đường phố rộng rãi, Bạch Đình cùng Hải Minh Kim liếc mắt nhìn nhau, riêng phần mình có chút mê hoặc.

Dựa theo tình huống bình thường, đường đi rộng lớn như thế, hẳn là cực kỳ náo nhiệt mới phải, nhưng bây giờ chứng kiến hai bên cửa hàng cửa sổ đóng chặt, một người cũng không có, chẳng lẽ xảy ra chuyện gì?

Không nên a!

Nếu như Danh Sư Đường thật muốn động thủ, tất nhiên sẽ huyên náo toàn bộ Đại Lục xôn xao, chưa từng nghe qua loại tin tức này, cũng nói rõ không có việc gì.

Nhưng ngoại trừ Danh Sư Đường, ai có thể để Độc Điện trong nháy mắt trở nên người đi nhà trống?

- Vào xem một chút đi!

Đi hơn nửa canh giờ, cũng không nhìn thấy bóng người, hai người có chút hoảng hốt, Hải Minh Kim nhịn không được nói.

- Ân!

Nhẹ gật đầu, Bạch Đình đang muốn nói chuyện, chợt nghe một thanh âm truyền tới.

- Phía trước là Bạch Đình sư đệ?

Hai người ngẩng đầu nhìn lại, liền chứng kiến một trung niên bay tới.

Người này dáng người thấp bé, đại khái 1m6, hơn nữa còn hơi còng, bộ dáng cực kỳ tầm thường, nhưng mà huy chương trước ngực, tám vì sao lóng lánh chói mắt, lộ rõ thân phận, khiến người ta không dám khinh thường.

- Nguyên Lăng sư huynh!

Thấy rõ bộ dáng, Bạch Đình Độc Sư không dám do dự, vội vàng ôm quyền.

- Nguyên Lăng? Chẳng lẽ chính là vị Độc Sư bát tinh đỉnh phong độc sát qua Thánh Thú Thánh Vực bát trọng?

Nghe được cái tên này, Hải Minh Kim hoảng sợ.

Muốn nói Độc Sư bát tinh khác, hắn khả năng không rõ ràng, nhưng mà vị này danh khí rất lớn.

Bảy mươi hai phân điện Điện chủ nhất đẳng, cấp bậc đã sớm đạt đến bát tinh đỉnh phong, chế biến ra Yên Vân Tán, vô sắc vô vị, có thể hóa thành mây khói, phiêu tán bốn phía, một khi hấp thu, coi như là Thánh Vực bát trọng cũng khó địch nổi!

Nghe nói vị Nguyên Lăng Điện chủ này, bị một Thánh Thú Thánh Vực bát trọng đuổi giết, đến bước đường cùng thả ra độc dược, cứng rắn độc sát.

Chính bởi vì trận chiến này, hắn ở toàn bộ đế quốc liên minh, cũng có danh khí thật lớn, Độc Điện ở Thanh Nguyên phong hào Vương quốc, càng là không người không biết, không người không hiểu.

Nhân vật như vậy, không ngờ là sư huynh của Bạch Đình, cùng hắn chung một chỗ học nghệ qua… Ngẫm lại cũng khiến người khiếp sợ.

- Không cần khách khí, lão sư nghe nói ngươi đã đạt đến Xuất Khiếu Cảnh, muốn khảo hạch Độc Sư bát tinh, nên sai ta tới tiếp ngươi!

Nguyên Lăng cười cười.

Lần này Bạch Đình trở về, nghe theo Trương Huyền nói, không có nói ra sự tình Tổ Sư, mà nói muốn khảo hạch Độc Sư bát tinh, không làm người khác chú ý, cũng có thể thuận lợi đi vào Tổng bộ.

- Đa tạ sư huynh, đúng rồi, sư huynh không phải ở Hoài Kim phân điện sao? Sao đến nơi này rồi hả?

Bạch Đình kỳ quái.

Dưới tình huống bình thường, phân điện Điện chủ là không thể đơn giản rời cung điện, vị này lại đến đây, còn tới đón hắn, để cho hắn được sủng ái mà lo sợ.

- Ngươi không biết?

Nguyên Lăng sửng sốt một chút, sau đó kịp phản ứng:

- Cũng đúng, ngươi rời đi nơi đây đã nhiều năm, không biết rất bình thường! Là Hữu hộ pháp Thẩm Khuyết trở về, đã tìm được tín vật của Tổ Sư khai phái, muốn kế vị trở thành Điện chủ, tổ chức Độc Sư đại hội! Bảy mươi hai phân điện Điện chủ chúng ta, trong khoảng thời gian này đều chạy tới, người ở trong thành thị, cũng đều đi tới tham gia, vì vậy, nơi đây trống trải như hoang dã, một bóng người cũng nhìn không tới!

- Hữu hộ pháp Thẩm Khuyết?

- Đã tìm được di vật của Tổ Sư khai phái?

Hai người sững sờ, sau đó nhíu mày, Bạch Đình nhìn lại, nhịn không được hỏi:

- Không biết là… di vật gì?

- Tổ Sư khai phái Truyền Thế Độc Điển!

Nguyên Lăng nói.

Tổ Sư tới

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

- Truyền Thế Độc Điển?

Bạch Đình, Hải Minh Kim hoảng sợ.

Nghe nói vật này là Tổ Sư khai phái tự tay viết, cả đời nghiên cứu bí pháp dùng độc, ghi chép ở phía trên, là Độc Sư muốn lấy được nhất, chỉ là… Kèm theo Tổ Sư đi về cõi tiên, đã sớm biến mất.

Sau khi Tổ Sư chết, liên tiếp kế nhiệm không ít Điện chủ, chỉ bất quá, đều bởi vì không được truyền thừa, khó có thể phục chúng, dẫn đến Độc Điện càng thêm hỗn loạn.

Vốn tưởng rằng thứ này khó có thể tìm, không nghĩ tới Hữu hộ pháp Thẩm Khuyết tìm được!

- Đúng vậy, đã có thứ này, hoàn toàn chính xác có thể danh chính ngôn thuận kế vị, không ai dám nói cái gì, chỉ là… Được rồi, không nói những thứ này, gặp được sư phụ, tự nhiên ngươi sẽ rõ!

Còn muốn nói gì, Nguyên Lăng dừng lại một chút, nuốt trở vào, vẫy vẫy tay, bay về phía trước.

Hai người theo sát phía sau.

Đều là cường giả vượt qua Thánh Vực tứ trọng, tốc độ cực nhanh, không lâu sau liền đi tới một phủ đệ rộng lớn.

Nguyên Lăng dẫn đường, vừa đi vào đại điện mà năm đó lão sư giảng bài, chợt nghe một hồi tiếng cãi vã vang lên.

- Hắn đây là cầm lấy lông gà làm lệnh tiễn! Dựa vào cái gì muốn lão sư tới? Cùng lắm thì liều mạng với bọn hắn!

- Quả thực khinh người quá đáng, chúng ta không thể ngồi chờ chết!

- Hắn nói là Truyền Thế Độc Điển, chính là Truyền Thế Độc Điển sao? Dù là ai cũng không cách nào xác nhận, ta nhớ được năm đó hắn cùng lão sư không hợp, chỉ sợ cố ý nói như vậy, là muốn diệt trừ đối lập, thành công kế vị!

- Bản thân Hữu hộ pháp liền bụng dạ hẹp hòi, lần này đã có dựa vào lớn như vậy, khẳng định sẽ ra tay…

…

Đi vào gian phòng, lập tức chứng kiến hơn mười Độc Sư đứng ở trong đó, từng cái lòng đầy căm phẫn.

Bạch Đình nhìn sang, đúng là các sư huynh, sư đệ trước kia, hầu như tất cả đều đạt đến Độc Sư bát tinh.

Trong đại sảnh, ngồi một lão giả, một thân áo tơ trắng, khí tức yên lặng như giếng, hô hấp như có như không, dường như không tồn tại.

Hải Minh Kim dùng thần thức lặng lẽ dò xét, sau đó hoảng sợ.

Thần thức cảm ứng, trước mắt không có vật gì, cái gì cũng không phát hiện.

- Thật mạnh…

Đồng tử co rụt lại.

Thực lực vị trước mắt này, đã vượt ra khỏi khả năng suy nghĩ, đạt đến cảnh giới quỷ thần khó lường, cấp bậc như hắn, căn bản là không cách nào cảm thấy.

Gặp phải cường giả loại này, đối phương có thể không cần động thủ, chỉ cần một cái ý niệm, hắn sẽ hồn phi phách tán, không chống chọi được.

Chớ nói chi là dùng độc!

Đáng sợ!

- Lão sư, Bạch Đình sư đệ đến rồi!

Không để ý tới mọi người cãi lộn, Nguyên Lăng tiến về phía trước một bước.

- Ân!

Lão giả nhẹ gật đầu, nhìn lại:

- Trải qua sự kiện kia, ngươi chán nản, ta còn cho rằng không cách nào đột phá, không nghĩ tới đã thành Độc Sư bát tinh, cũng không uổng công ta một phen dạy bảo!

- Lão sư…

Hốc mắt đỏ ửng, Bạch Đình tiến về phía trước một bước quỳ xuống.

Rời Tổng bộ thời gian quá lâu, một mực không mặt mũi nào tới đây, chính thức gặp được sư phụ, loại cảm tình này rút cuộc kìm nén không được.

- Tốt rồi, đã là Độc Sư bát tinh, không nên giống như nữ nhi!

Lão giả cười cười.

- Vâng!

Bạch Đình đứng dậy, nghi hoặc ngẩng đầu nhìn lại:

- Lão sư, vừa rồi chư vị sư huynh đệ nói… Muốn lão sư tới… Có ý tứ gì?

Mọi người lòng đầy căm phẫn, khẳng định không phải là chuyện tốt gì.

- Không phải đại sự gì, nếu như trở về, liền an tâm khảo hạch, khảo hạch xong, liền trở về đi! Độc Điện đã không phải là đối phương an ổn như trước kia, sau này chỉ sợ khó tránh khỏi gió tanh mưa máu, có thể trốn bao xa thì trốn.

Lão giả khoát tay áo, thở dài một tiếng.

- Cái này…

Bạch Đình nhíu mày, không hiểu ra sao.

Lão sư là một trong tứ đại Tôn Giả, mới mở miệng thì uể oải như vậy, đến cùng xảy ra chuyện gì?

Dựa theo tình huống bình thường, Thẩm Khuyết đạt được Truyền Thế Độc Điển, trở thành tân nhiệm Điện chủ, không phải là sự tình đáng giá chúc mừng sao?

- Sự tình Thẩm hộ pháp đã nhận được Truyền Thế Độc Điển, muốn kế vị Điện chủ, chắc hẳn ngươi nên biết a!

Thấy hắn không hiểu, một Độc Sư bát tinh đi vào trước mặt.

- Vâng!

Bạch Đình nhẹ gật đầu.

Chuyện này vừa nghe Nguyên Lăng Độc Sư nói qua.

- Truyền Thế Độc Điển, là Tổ Sư khai phái lưu lại, có chứa kịch độc, muốn mở ra, nhất định phải lấy phương thức "nhân mạng nuôi nấng" mới có thể hoàn thành! Thẩm hộ pháp để cho lão sư đi làm chuyện này…

Độc Sư bát tinh nghiến răng.

Đồng tử của Bạch Đình co rụt lại.

Độc Sư có vô số người ưa thích dùng kịch độc phong ấn bí tịch, muốn phá vỡ, cần có được bản lĩnh giải độc đối ứng, nếu như không có, cũng chỉ có thể lấy mạng tới lấp.

Nói cách khác, tìm người hấp thu kịch độc ở phía trên, một cái không đủ, hai cái, hai người chưa đủ ba cái… Nhân số nhiều, số lượng độc có hạn, tổng có thể bị hấp thu sạch sẽ.

Cũng chính là nhân mạng nuôi nấng!

Nhân mạng nuôi nấng, cực kỳ tàn khốc, cũng cực kỳ quỷ dị, có thể nói, bỏ qua tôn nghiêm của sinh mệnh. Nguyên nhân chính là như thế, Độc Sư mới bị định nghĩa là tà ma ngoại đạo, bị chức nghiệp chính phái khinh thường.

- Tại sao là lão sư…

Bạch Đình nghiến răng.

Lão sư là một trong tứ đại Tôn Giả, dựa vào cái gì để cho hắn đi làm loại sự tình này?

- Năm đó lão sư cùng Thẩm hộ pháp từng có va chạm, mà kịch độc trên Truyền Thế Độc Điển thực sự quá cường đại, người bình thường ngay cả tới gần cũng làm không được, muốn tiêu trừ độc tính, chỉ có Độc Sư Cửu Tinh… Nguyên nhân chính là như thế, hắn cố ý cầm lão sư khai đao, xác lập uy phong, còn không có kế vị, liền muốn để cho tất cả mọi người của Độc Điện biết rõ sự lợi hại của hắn!

Vị Độc Sư này nghiến răng.

Nhân mạng nuôi nấng tuy có thể tiêu trừ độc tính, cũng phải nhìn thực lực, thực lực chưa đủ, coi như xông lên một vạn cái, hai vạn cái, cũng không có bất kỳ tác dụng.

Truyền Thế Độc Điện chính là Tổ Sư khai phái lưu lại, kịch độc ở phía trên, chỉ có đạt tới Độc Sư cửu tinh mới có thể phá giải, đổi lại những người khác, lên nhiều hơn nữa cũng không có tác dụng.

- Nếu như hắn quan báo tư thù, lão sư hoàn toàn có thể không cần đáp ứng!

Bạch Đình vội vàng mở miệng, tràn đầy sốt ruột.

- Là có thể không cần đáp ứng, nhưng hắn… Lấy danh nghĩa đại nghĩa áp chế!

- Đại nghĩa?

- Ân, hắn hứa hẹn với hết thảy Độc Sư, chỉ cần mở ra Truyền Thế Độc Điển, chọn nội dung có thể học tập ở bên trong truyền thụ ra, để cho thực lực chỉnh thể của Độc Điện bạo tăng… Coi đây là áp chế, trực tiếp đưa lão sư vào tuyệt lộ! Hiện tại, toàn bộ Độc Sư ở Tổng bộ, đều đi tới nơi này, trên danh nghĩa là muốn quan sát kế vị đại điển, trên thực tế có không ít người đang giám thị, sợ lão sư đào tẩu…

Vị Độc Sư bát tinh này ánh mắt đỏ bừng.

Hỗn loạn nhận thức trung thần, lâu ngày mới biết được nhân tâm.

Đám Độc Sư bình thường cùng lão sư rất tốt, thậm chí liên tục nịnh bợ, hiện tại từng cái có thể trốn bao xa thì trốn, chỉ còn lại có bọn hắn thủ ở chỗ này.

Bạch Đình xiết chặt nắm đấm.

Hoàn toàn chính xác.

Lấy điều kiện này, dụ dỗ Độc Sư khác, lão sư liền biến thành người hy sinh, không đi hi sinh mà nói, ngược lại sẽ trở thành cái đích cho mọi người chỉ trích.

- Tốt rồi, chuyện này ta đã có quyết định, chờ ta sau khi chết, các ngươi cũng đừng tới nơi này, có thể trốn bao xa thì trốn, miễn cho đứt gãy truyền thừa…

Ngắt lời vị Độc Sư này nói, lão giả khoát tay áo.

Hắn còn sống, không ai dám thế nào, một khi chết rồi, những đệ tử này, tám chín phần mười đều bị tàn sát sạch sẽ.

Độc Điện không giống Danh Sư Đường chú ý quy củ, hết thảy dựa vào thực lực, không có thực lực, chỉ có phần bị giết.

- Lão sư…

Nghe nói như thế, mọi người đau thương, hốc mắt của Nguyên Lăng phiếm hồng, không biết nói cái gì cho phải, chợt nghe Bạch Đình lên tiếng.

- Kỳ thật… Lão sư, ngươi không cần hi sinh, Thẩm hộ pháp, muốn làm Điện chủ… Cũng không dễ dàng như vậy!

- Hả?

Nghe nói như thế, mọi người đồng loạt quay đầu lại, ngay cả lão giả cũng nhịn không được nữa nhăn mày.

- Bạch sư đệ cớ gì nói ra lời ấy?

Nguyên Lăng hỏi.

- Cũng không có gì, đổi lại trước kia, vị Thẩm hộ pháp này tìm được Truyền Thế Độc Điển, hoàn toàn chính xác có thể trở thành Điện chủ, không ai dám nói cái gì, nhưng hiện tại… Chỉ sợ không làm được!

Cười nhạt một tiếng, Bạch Đình lộ ra tự tin.

- Có được Truyền Thế Độc Điển cũng không thể làm Điện chủ? Cái này… Làm sao có thể?

Nguyên Lăng sững sờ ở ngay tại chỗ.

Những người khác cũng tràn đầy mê hoặc, không thể tin được.

Truyền Thế Độc Điển là cái gì? Vật Tổ Sư khai phái lưu lại, giống như Xuân Thu Đại Điển của Khổng Sư, thuộc về bảo vật chí cao vô thượng, chỉ cần tìm được, chẳng khác nào nắm giữ đại nghĩa, có thể được hết thảy Độc Sư nhận thức, đừng nói trở thành điện chủ, coi như để người ta tự sát, cũng không có biện pháp.

Lão sư của bọn hắn, hiện tại là bị loại này bức bách.

Nhưng đối phương lại còn nói, cái này cũng không thể thành Điện chủ… Vậy làm sao mới có tư cách?

- Đúng vậy, đến cùng xảy ra chuyện gì? Truyền Thế Độc Điển là Tổ Sư khai phái lưu lại bảo vật vô thượng, đạt được thứ này, chẳng khác nào đã nhận được quyền lên tiếng…

Vị Độc Sư bát tinh vừa nãy nhịn không được lắc đầu:

- Muốn cho hắn không làm Điện chủ được, trừ khi mời Tổ Sư khai phái đến!

- Lục sư huynh nói không sai, ta xác thực mời… Tổ Sư khai phái tới!

Bạch Đình nhẹ nhàng cười cười.

- Tổ Sư khai phái?

- Bạch sư đệ, chẳng lẽ ngươi nói đùa sao, Tổ Sư khai phái sớm đã đi về cõi tiên vài vạn năm, đi nơi nào tìm?

- Chuyện này không vui tí nào đâu…

…

Mọi người vốn sững sờ, sau đó tất cả đều lắc đầu.

Nếu như nói đã tìm được bảo vật của Tổ Sư, bọn hắn tin tưởng, nhưng tìm được Tổ Sư… Đây không phải nằm mơ sao?

- Đúng là Tổ Sư, nàng chỉ còn một đạo tàn hồn, bám vào trên thân nữ hài này…

Bạch Đình chỉ về phía sau.

Lúc này mọi người mới phát hiện, nữ hài hắn dùng chân khí bao lấy, nhẹ nhàng buông ra, rút lui chân khí, độc khí trong cơ thể Ngụy Như Yên lập tức tản mạn ra, để cho mọi người kìm lòng không được lui về phía sau mấy bước.

- Đây là… Tiên Thiên Độc Thể?

Mọi người còn không kịp phản ứng, Lâm Giang Hải biến sắc, không thể tin được.

Tiên Thiên độc thể, là bảo thể tu luyện Độc Sư vô thượng, từ sau khi Tổ Sư rời đi, toàn bộ Độc Điện vài vạn năm qua cũng không có xuất hiện,

nằm mơ cũng không nghĩ đến, xuất hiện ở nơi đây.

- Vâng, không riêng gì Tiên Thiên Độc Thể, còn là Độc Hồn Thể!

Bạch Đình gật đầu.

- Cái này…

Thân thể Lâm Giang Hải run lên:

- Đến cùng xảy ra chuyện gì? Vô số nữ hài này ngủ mê không tỉnh?

- Là như thế này…

Bạch Đình nói sự tình như thế nào gặp được “Tổ Sư khai phái”, như thế nào đáp ứng đối phương, mang nữ hài, kỹ càng nói một lần.

- Ngươi nói… Nữ hài này là linh hồn Tổ Sư khai phái phụ thể? Hiện tại chỉ là không chịu nổi Độc Hồn Thể mang đến áp lực, lâm vào hôn mê?

Thân thể Lâm Giang Hải cứng đờ, khó mà tin được.

- Đúng vậy, không tin, ngươi có thể nhìn xem viên thuốc nàng cho chúng ta này!

Cổ tay khẽ đảo, Bạch Đình lấy ra một cái bình ngọc.

Nhẹ nhàng cười cười, cổ tay Bạch Đình khẽ đảo, đưa tới một viên Giải Độc Đan mà “Tổ Sư” cho.

Tổ Sư tha mạng (thượng)

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Trên đường đi sử dụng mấy lần, giờ phút này, trong bình ngọc chỉ còn lại có một viên dược hoàn.

- Cái này… Là đan dược cố bản bồi nguyên?

Nhìn thoáng qua, Lâm Giang Hải nhíu mày.

Thân là Độc Sư, đối với dược tính của dược vật cực kỳ hiểu rõ, đan dược trước mắt này, xem xét liền biết, chỉ là dược vật cố bản bồi nguyên bình thường, không có bất kỳ chỗ đặc thù.

- Mới đầu ta cũng cho rằng chỉ là dược vật cố bản bồi nguyên bình thường, nhưng mà trải qua Tổ Sư luyện chế lại một lần, dĩ nhiên là thánh dược giải độc, có thể giải vạn độc!

Bạch Đình gật đầu.

Lâm Giang Hải nhíu mày.

Hắn được xưng Vạn Độc Tôn Giả, đủ thấy dùng độc mạnh, chủng loại nhiều, làm cho người hoa mắt, nghẹn họng nhìn trân trối.

Đan dược trước mắt, được xưng giải Vạn Độc… Chẳng phải chính là khắc tinh của hắn?

Thần thức lan tràn, trong chớp mắt liền xem đến tột cùng, càng xem càng cảm thấy kỳ quái.

Lấy ánh mắt cùng lý giải dược vật của hắn, đan dược này không có bất kỳ đặc thù, cùng đan dược bán trên thị trường không khác chút nào… Đừng nói hắn, coi như là Thánh Vực ngũ trọng, ăn ba cân cũng không có hiệu quả quá lớn… Được xưng giải Vạn Độc, không khỏi nói ngoa a?

Hắn là Độc Sư cửu tinh, toàn bộ Đại Lục, Tôn Giả dùng độc cao nhất, cũng nhìn không ra đặc thù, nếu không phải Bạch Đình lời thề son sắt, khẳng định đã sớm ném vào trong cống.

- Thuốc này thật sự có hiệu quả giải độc?

Nhịn không được nhìn lại.

- Nếu lão sư không tin, ta có thể ngay tại chỗ cho ngươi thí nghiệm…

Bạch Đình nhẹ nhàng cười cười, xoay đầu lại:

- Nguyên Lăng sư huynh, không biết ngươi có mang theo Yên Vân Tán không?

- Có…

Nguyên Lăng gật đầu, lòng bàn tay nhiều ra một cái bình ngọc.

Làm độc dược lợi hại nhất hắn nghiên cứu chế tạo ra, tự nhiên vẫn luôn tùy thân mang theo, chuẩn bị bất cứ tình huống nào.

- Hải độc sư, khả năng còn phải phiền toái ngươi một sự kiện…

Tiếp nhận bình ngọc, Bạch Đình nói.

- Bạch độc sư không cần khách khí như thế, có việc cứ nói đừng ngại!

Hải Minh Kim đi tới.

- Kỳ thật cũng không có gì, phiền toái ngươi ăn Yên Vân Tán này…

Cổ tay Bạch Đình run lên, ném độc dược tới.

- A?

Khóe miệng Hải Minh Kim co lại.

Còn tưởng rằng là chuyện gì, không nghĩ tới Bạch độc sư tính toán để cho hắn lấy thân thử độc!

Kiểm nghiệm thuốc giải độc biện pháp hữu hiệu nhất, không phải là nghiên cứu thành phần, mà là thử độc, như vậy trực tiếp nhất, cũng hữu hiệu nhất.

Chỉ là… Ngươi tìm thử đan thú là được rồi, sao phải tìm ta…

- Được rồi!

Không có chần chờ bao lâu, cắn răng nhẹ gật đầu.

Mặc dù có chút không tình nguyện, nhưng nghĩ tới đan dược của Tổ Sư thần kỳ, còn tràn đầy tự tin vẹt nắp bình ăn Yên Vân Tán.

Phốc!

Vừa uống thuốc xong, sắc mặt lập tức trở nên ngăm đen, cả người hắn nhịn không được ho ra một ngụm máu tươi.

Chứng kiến hắn như vậy, mọi người ở đây đều nhăn mày.

Mọi người thấp nhất đều là Độc Sư bát tinh, nhãn lực siêu quần, tự nhiên có thể thấy được vị trước mắt này thật trúng độc, mà không phải ngụy trang.

- Cho!

Biết uy lực của Yên Vân Tán kinh người, Bạch Đình không dám do dự, đưa Giải Độc Đan ở trong tay tới.

Hải Minh Kim vội vàng nuốt vào.

Vù vù!

Vừa dùng không lâu, sắc mặt ngăm đen lập tức biến hóa, chỉ bất quá tựa hồ còn không có triệt để giải độc, một nửa màu đen, một nửa trắng, giống như mặt hoa.

- Khục khục, Bạch độc sư, còn có đan dược không, cho ta ăn một viên nữa, vừa rồi ta giống như ăn Yên Vân Tán hơi nhiều, còn không có triệt để giải xong…

Hô hấp đều đặn, độc tính tạm thời ổn định, Hải Minh Kim hơi lúng túng nói.

Những đan dược cố bản bồi nguyên này dược hiệu có hạn, dung nạp Thiên Đạo chân khí có giới hạn, dù có thể giải độc, nhưng cấp bậc của Yên Vân Tán thật sự quá cao, một viên căn bản không đủ để hoàn toàn giải hết, chỉ giải một nửa.

- Đây là viên cuối cùng của ta rồi…

Khóe miệng Bạch Đình co lại.

- A? Vừa rồi ở trên đường ta đã ăn xong…

Thân thể Hải Minh Kim nhoáng một cái, thiếu chút nữa khóc lên.

Chỉ là thí nghiệm đan dược cho mọi người thấy, kết quả chơi đùa thành bộ dạng này, có cần thảm như vậy hay không?

Ta đây là chọc ai a?

- Cái này…

Bạch Đình cũng lông mi nhảy loạn.

Vốn nghĩ rằng tới, cầm thánh dược giải độc của Tổ Sư, biểu hiện ra cho mọi người thấy, ai ngờ… Đan dược không đủ!

- Không cần thử nữa, đây thật là thánh dược giải độc!

Hai người đang bất đắc dĩ, Lâm Giang Hải khoát tay áo:

- Nguyên Lăng, giúp hắn độc giải đi!

- Vâng!

Nguyên Lăng đi tới, bàn tay ở trên thân Hải Minh Kim nhẹ nhàng phất một cái, người sau lập tức cảm thấy toàn thân nhẹ nhõm, mặt hoa như tẩy trang, khôi phục như lúc ban đầu.

- Có thể làm đan dược cố bản bồi nguyên, luyện chế thành thánh dược giải độc, ngay cả Yên Vân Tán cũng có thể giải… Thủ đoạn này, quả thực nghe rợn cả người…

Không để ý tới Hải Minh Kim nữa, Lâm Giang Hải đứng dậy, đi vào trước mặt Ngụy Như Yên, tràn đầy không thể tin được.

Muốn nói lúc trước hắn còn có điều hoài nghi, bây giờ cơ hồ là trăm phần trăm xác định.

Tiên Thiên Độc Thể, Tiên Thiên Độc Hồn Thể không nói nữa, chỉ nói đan dược vừa rồi kia, thần thức hắn đảo qua, không có phát hiện bất luận đặc thù gì, kết quả có hiệu quả giải độc không thể thật hơn… Hơn nữa ngay cả Yên Vân Tán cũng có thể giải… Cái này có chút kinh khủng.

Nguyên Lăng nghiên cứu ra độc dược này, hắn chuyên môn xem qua, Thánh Vực bát trọng cũng có thể nhẹ nhõm độc sát… Một viên đan dược nho nhỏ có thể giải hết, không có bất kỳ di chứng, loại thủ đoạn này, quả thực thần hồ kỳ kỹ, khiến người ta xem thế là đủ rồi.

Coi như là hắn, cũng khó lý giải.

Chỉ sợ cũng chỉ có Tổ Sư khai phái chính thức, mới có thủ đoạn quỷ thần khó lường như thế.

- Lão sư, ngươi đã tin tưởng?

Ánh mắt Bạch Đình sáng lên.

- Ân, ngoại trừ Tổ Sư, ta thật sự nghĩ không ra, người phương nào có thể có năng lực như thế…

Lâm Giang Hải nhẹ gật đầu, cười cười:

- Đi, đi tham gia kế vị đại điển, Thẩm Khuyết muốn ta chết, ta cũng muốn nhìn xem, ai có thể cười đến cuối cùng!

Ánh mắt của Lâm Giang Hải nheo lại.

Có thể sống sót ở Tổng bộ Độc Điện, hơn nữa đứng ở cao nhất, hắn tự nhiên không phải người hiền lành gì.

- Tốt!

Thấy lão sư lần nữa lòng tin mười phần, tất cả mọi người đều xiết chặt nắm đấm, theo ở phía sau đi ra ngoài.

Kế vị đại điển ngay ở trên quảng trường cách phủ đệ không xa, toàn bộ Tổng bộ, không biết bao nhiêu người đều đi tới, trong ba vòng, ngoài ba vòng, rậm rạp chằng chịt, liếc nhìn không tới đầu cuối.

Trên đài cao trung tâm, một quyển sách lơ lửng ở trên không, chói lọi chói lọi chiếu sáng, phía dưới đứng một Độc Sư mặc trường bào màu

đen, tản mát ra khí tức kinh người.

- Lâm tôn giả, ngươi rút cuộc đã tới…

Thấy mọi người bay tới, Độc Sư áo đen nhẹ nhàng cười cười, lên tiếng vang vọng toàn bộ quảng trường:

- Ngươi đã đồng ý lấy nhân mạng nuôi nấng, vậy thì bắt đầu đi, mở ra Truyền Thế Độc Điển, ta truyền thụ nội dung bên trong cho mọi người lại kế vị, như vậy cũng có thể danh chính ngôn thuận!

- Lâm tôn giả, thân là một trong tứ đại Tôn Giả, hưởng thụ lấy Độc Điện cung phụng nhiều năm như vậy, cũng nên làm ra hy sinh!

- Hi sinh một cái, thành toàn nhiều Độc Sư như vậy, để cho Độc Điện chúng ta càng cường đại hơn, đây là chuyện tốt… Yên tâm đi, ngươi sẽ ghi tên sử sách!

Trên đài cao, lại có hai người hô lên.

Đúng là hai người khác trong tứ đại Tôn Giả.

- Ha ha, Thẩm Khuyết, Vương tôn giả, Hà tôn giả, hiện tại ta tới đây, không phải là tới đút dưỡng Truyền Thế Độc Điển, mà là… Muốn một lần nữa thảo luận người làm Điện chủ!

Không để ý tới mấy người nói, Lâm Giang Hải lạnh lùng cười cười, thân thể nhoáng một cái, rơi xuống trên đài cao.

- Một lần nữa thảo luận người chọn lựa? Lâm tôn giả, chẳng lẽ ngươi hồ đồ rồi? Thẩm hộ pháp đạt được Truyền Thế Độc Điển, danh chính ngôn thuận, như thế nào… chẳng lẽ ngươi còn có thể tìm một quyển Truyền Thế Độc Điển khác?

Vương tôn giả cười lạnh một tiếng.

- Truyền Thế Độc Điển, là bảo vật quan trọng nhất của Độc Điện, Thẩm hộ pháp tìm được, đã chiếm cứ vị trí chí cao vô thượng, như thế nào, ngươi không phục Thẩm hộ pháp, hay không phục Tổ Sư khai phái?

Hà tôn giả cũng khẽ nói.

Hai người này sớm đã cùng Thẩm hộ pháp đứng ở mặt trận thống nhất, trong lời nói tràn đầy châm chọc cùng khinh thường.

- Các ngươi không cần cầm đại nghĩa tới dọa ta, nếu như ta dám tới nơi này, một lần nữa thảo luận người chọn lựa làm Điện chủ, tự nhiên chuẩn bị kỹ càng!

Lâm Giang Hải hất lên ống tay áo:

- Tuy không tìm được Truyền Thế Độc Điển, nhưng ta đã tìm được Tổ Sư khai phái!

Nói đến đây, ngẩng đầu nhìn không trung:

- Cho mời Tổ Sư!

Rầm ào ào!

Đám người Nguyên Lăng, Bạch Đình lập tức dẫn theo Ngụy Như Yên bay tới, nhẹ nhàng đặt ở trên đài.

- Tổ Sư khai phái?

- Có ý tứ gì?

Dưới đài một hồi xôn xao, hết thảy Độc Sư đều hai mặt nhìn nhau, không biết đến cùng xảy ra chuyện gì.

- Tổ Sư?

Thẩm Khuyết cùng hai vị Tôn Giả khác cũng đều nhíu mày.

- Đúng vậy, vị này chính là Tổ Sư khai phái của chúng ta, hồn phách của nàng sống cho tới bây giờ, một lần nữa phụ thể ở trên người một Tiên Thiên Độc Thể, tùy thời có thể sống lại, lần nữa thống lĩnh chúng ta đi đến huy hoàng!

Lâm Giang Hải vung tay lên, chỉ hướng Ngụy Như Yên.

- Nàng là Tổ Sư khai phái?

- Nói đùa gì vậy? Mấy vạn năm trước Tổ Sư liền kinh đi về cõi tiên, tại sao sẽ là một nữ hài mười mấy tuổi như vậy?

Mọi người vốn sững sờ, sau đó đều xôn xao.

Thẩm Khuyết cũng cười nhạo lên tiếng:

- Lâm tôn giả, ta xem ngươi là sợ vì Độc Điện cống hiến, đã mất đi lý trí? Tùy tiện tìm một người chính là Tổ Sư khai phái… sao không nói hắn là Khổng Sư?

- Đúng vậy!

Mọi người ở dưới đài cũng cười lắc đầu.

Vị Vạn Độc Tôn Giả này bình thường đều rất đáng tin cậy đấy, sao lần này lỗ mãng như thế?

Một gia hỏa hôn mê bất tỉnh, nói là Tổ Sư khai phái, đùa gì vậy!

- Càn rỡ!

Lâm Giang Hải nhướng mày:

- Thẩm Khuyết, ngươi thân là Độc Sư cửu tinh, sẽ không ngay cả Tiên Thiên Độc Thể cũng nhận không ra chứ?

- Tiên Thiên Độc Thể?

- Nữ hài này là Tiên Thiên Độc Thể?

Một hồi xôn xao, Thẩm Khuyết cũng sững sờ, vội vàng nhìn sang, quả nhiên để cho hắn nhìn ra không đúng, trong ánh mắt lóe lên hàn mang.

- Tiên Thiên Độc Thể, là một loại thể chất đặc thù, vài vạn năm tới, cũng chỉ có Tổ Sư khai phái xuất hiện qua, chúng ta ở đây, cũng không có gặp qua, ngươi tùy tiện tìm một nữ hài, nói là loại thể chất này… Có chứng cứ không? Hơn nữa, coi như là loại thể chất này, cùng Tổ Sư khai phái có quan hệ gì?

Hất ống tay áo lên, Thẩm Khuyết lạnh lùng cười cười:

- Vì không cho ta làm Điện chủ, để cho quyền lợi của ngươi không bị ảnh hưởng, cái da hổ này kéo có chút quá lớn đi!

- Kéo da hổ?

- Thật là có khả năng!

- Tiên Thiên Độc Thể, ai cũng chưa thấy qua, tùy tiện tìm người nói là cái này, nào có trùng hợp như vậy…

…

Quả nhiên, Thẩm Khuyết vừa nói xong, dưới đài lập tức tiếng động lớn xôn xao.

Lúc trước mọi người còn có chút kỳ quái, bây giờ đã tràn đầy hoài nghi.

Tổ Sư tha mạng (hạ)

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Tuy nữ hài trên đài này thể chất có chút giống Tiên Thiên Độc Thể, nhưng loại thể chất này ai cũng chưa thấy qua, thiệt giả không thể nào điều tra.

Bên này Thẩm hộ pháp vừa tìm được Truyền Thế Độc Điển, hắn đã tìm được Tiên Thiên Độc Thể, còn được xưng Tổ Sư khai phái… Nói cho ai nghe, ai cũng sẽ cảm thấy khó có thể tin, có chút ý tứ đối chọi gay gắt.

- Ha ha, Tiên Thiên Độc Thể, cũng được xưng là tai hoạ thể, một khi không quản thúc, sẽ không tự chủ được phóng thích kịch độc, chuyện này, không cần ta nói, chắc hẳn ở đây đều biết! Vị cô nương này, tuy hôn mê, nhưng loại kịch độc này vẫn đang không ngừng phóng thích… Nếu như Thẩm hộ pháp không tin, hoàn toàn có thể hấp thu những độc khí này, nhìn ngươi có thể chịu đựng được hay không! Ngay cả Độc Sư cửu

tinh như ngươi cũng không chịu nổi mà nói, chỉ sợ không cần phải nói cũng biết là thật đi!

Lâm Giang Hải nhẹ nhàng cười cười.

Tuy không còn đan dược làm vật chứng, nhưng độc khí trên thân nữ hài trước mắt này, chính là chứng minh tốt nhất.

Từ nhục thân cùng Linh Hồn toả ra, trong thời gian ngắn, không coi vào đâu, nhưng hấp thu khá hơn, Độc Sư cửu tinh chỉ sợ cũng khó có thể chống chọi.

Có thể tản mát ra loại lực lượng này, không phải giả có thể làm được.

- Cái này…

Thẩm Khuyết sững sờ.

Lấy nhãn lực cùng kiến thức của hắn, tự nhiên có thể nhìn ra nữ hài này đến cùng có phải Tiên Thiên Độc Thể thật hay không, bất quá, đại vị đã ở trước mặt, lập tức có thể trở thành Điện chủ, một khi thừa nhận, vô cùng có khả năng rơi vào trong tay người khác.

Đây là hắn không muốn nhìn thấy.

- Ngươi đã làm ra Tiên Thiên Độc Thể, tự nhiên phải ngụy trang giống một ít, sớm chuẩn bị xong kịch độc, một khi Thẩm hộ pháp hấp thu, vô cùng có khả năng trúng kế… Loại thủ đoạn này, cũng không cần lấy ra a!

Vương tôn giả cười nhạo.

- Đúng vậy, người khác không biết, ta là biết rõ, không muốn chết cứ việc nói thẳng, buồn cười lúc trước còn đại nghĩa lăng nhiên, Độc Điện thật sự là nhìn lầm ngươi rồi…

Hà tôn giả cũng cười lạnh.

- Các ngươi không cần cố ý nói sang chuyện khác, đẩy ta vào chỗ bất nghĩa! Tiên Thiên Độc Thể, nếu như dễ ngụy trang như vậy, Độc Điện chúng ta cũng không sụp đổ nhiều năm như vậy!

Lâm Giang Hải khoát tay:

- Vị này đến cùng có phải hay không, chúng ta hoàn toàn có thể mời tổ tiên ý niệm của các thời kỳ đi ra, để cho bọn họ phán quyết!

Độc Điện giống như Danh Sư Học Viện, các thời kỳ cũng có tổ tiên giữ lại ý niệm, nếu như bọn hắn không cách nào xác nhận, hoàn toàn có thể mời ra.

Tổ tiên ý niệm sẽ không nói dối, cũng không có nhân tố tình cảm ở bên trong, hoàn toàn có thể làm được công chính phán quyết.

- Loại chuyện nhỏ nhặt này còn không cần mời tổ tiên ý niệm, không phải là muốn biết nàng có phải là Tiên Thiên Độc Thể sao? Rất đơn giản, ta dò xét thoáng chút, trên người nàng có bị hạ độc hay không liền biết…

Thẩm Khuyết nhíu mày nhìn lại.

Hắn có thể xác nhận vị trước mắt này chính là Tiên Thiên Độc Thể, một khi mời tổ tiên đến, chỉ cần xác nhận, coi như hắn hao hết trăm cay nghìn đắng tìm được Truyền Thế Độc Điển, chỉ sợ vị trí Điện chủ cũng không có quan hệ gì tới hắn.

Thực lực của hắn lợi hại, nhưng so với Tiên Thiên Độc Thể mà nói, còn kém quá xa.

Ầm ầm!

Tiếng nói kết thúc, Thẩm Khuyết thẳng tắp nắm tới Ngụy Như Yên.

Phần phật!

Chân khí nâng nâng, nữ hài chậm rãi lơ lửng, yên tĩnh đứng ở giữa không trung, hai mắt nhắm nghiền, giống như mỹ nhân ngủ say.

- Ta xem thoáng cái…

Nguyên Thần của Thẩm Khuyết nhoáng một cái, lập tức lan tràn tới Ngụy Như Yên, trong mắt hiện lên một đạo sát khí, một đạo ý niệm rất nhỏ lặng yên không một tiếng động, chui vào trong cơ thể nữ hài.

Hắn muốn nhờ danh nghĩa điều tra, chém giết nữ hài này.

Một khi gia hỏa này chết rồi, nói cho dù dễ nghe, cũng là giả dối.

Cái gì Tổ Sư khai phái, cái gì Tiên Thiên Độc Thể, tất cả đều không coi vào đâu.

Sau khi hoàn thành, còn có thể đẩy cho Lâm Giang Hải, nói hắn vì ngụy trang Tiên Thiên Độc Thể, dùng độc quá mạnh, hại chết nữ hài.

Dù sao nữ hài từ khi xuất hiện liền ở vào trạng thái hôn mê, cho dù chết, cũng không ai có thể tranh luận.

Động tác của hắn cực kỳ nhỏ, Lâm Giang Hải cũng không nghĩ tới, đường đường Độc Điện Hữu hộ pháp sẽ hèn hạ như thế, trước ở mặt mọi người tàn sát Tổ Sư khai phái, bởi vậy cũng không phát hiện hắn mờ ám.

Vù vù!

Đạo ý niệm này vừa tiến vào trong cơ thể nữ hài, thời gian nháy con mắt liền tuôn qua thức hải.

Hắn là Độc Sư cửu tinh, thực lực dĩ nhiên đạt tới cảnh giới quỷ thần khó lường, mặc dù chỉ là một đạo ý niệm, trình độ cường đại ngay cả Thánh Vực ngũ trọng, lục trọng cũng khó có thể chống chọi.

Rầm ào ào!

Đi vào chỗ sâu trong thức hải, sau đó chứng kiến một nữ hài, yên tĩnh lơ lửng ở trong đó, hai mắt nhắm nghiền, thân thể liên tục tản mát ra độc khí nhàn nhạt.

- Quả nhiên là Tiên Thiên Độc Hồn Thể…

Đồng tử co rụt lại, sắc mặt đạo ý niệm này của Thẩm Khuyết càng thêm khó coi.

Tiên Thiên Độc Thể đã rất khó tìm, hơn nữa Tiên Thiên Độc Hồn Thể, nếu như nữ hài này sống sót, coi như hắn có thể kế thừa Điện chủ, cũng sẽ ngồi không lâu liền nhường chỗ!

Loại người này thật quá đáng sợ, học tập dùng độc mà nói, tuyệt đối tiến triển cực nhanh, thực lực tăng lên cũng sẽ nhanh đến khiến người ta tặc lưỡi, mặc dù thực lực như hắn, ở trước mặt đối phương, cũng không có bất kỳ ưu thế đáng nói.

- Vì vị trí này, ta đã chuẩn bị vài trăm năm, sẽ không để cho ngươi cướp đi, mặc kệ ngươi là ai…

Ánh mắt rét lạnh, Thẩm Khuyết thấp giọng hô, bàn tay hóa thành lợi kiếm, thẳng tắp chém tới nữ hài.

Kiếm quang như điện, mang theo băng hàn chi ý, đừng nói chỉ là nữ hài trong mê ngủ, coi như thanh tỉnh khẳng định cũng ngăn cản không nổi!

Ầm!

Mắt thấy kiếm quang sẽ phải bổ vào trên nữ hài, đột nhiên một đạo khí tức cường đại từ thức hải của Ngụy Như Yên truyền đến, ngay sau đó lực lượng mãnh liệt hiện lên, ngăn kiếm quang ở bên ngoài.

- Cái gì?

Đồng tử của Thẩm Khuyết co rụt lại, sau đó chứng kiến một bóng người đột ngột xuất hiện ở trước mặt.

Cũng là một đạo ý niệm, tuy không phải Nguyên Thần, lại mang theo khí tức thiên địa nhận thức, làm cho người ta cảm giác vững như bàn thạch.

- Thiên Nhận Danh Sư? Ngươi là… Khổng Sư?

Sắc mặt trầm xuống, Thẩm Khuyết lại càng hoảng sợ.

Không nghĩ tới ở chỗ này, lại có thể gặp được một ý thức khác, hơn nữa còn là Thiên Nhận Danh Sư, để cho hắn không thể tin được.

Trong lịch sử, Thiên Nhận Danh Sư chỉ có một vị, đó chính là Vạn Thế Chi Sư, chẳng lẽ chính là vị trước mắt này?

- Hừ, dám động thủ với học trò của ta, chết!

Ánh mắt đối phương nheo lại, bàn tay trảo một cái.

Xì xì xì!

Chung quanh thức hải của nữ hài lập tức vọt tới mấy đạo chân khí vừa thô vừa to, những chân khí này mang theo thiên địa uy áp mãnh liệt, tựa như thiên địa trừng phạt.

- Không…

Đồng tử của Thẩm Khuyết co rụt lại, đang muốn giải thích, dĩ nhiên không còn kịp rồi.

Đoạn ý thức này, tựa như dầu nóng dính vào hoả tinh, trong nháy mắt hừng hực thiêu đốt, kêu thảm cũng không có phát ra, đã bị thiêu cháy thành tro.

Phốc!

Đoạn ý thức này bị triệt tiêu, Thẩm Khuyết ở bên ngoài dò xét Ngụy Như Yên, sắc mặt trắng nhợt, phun ra một ngụm máu tươi.

Đây là Nguyên Thần của hắn lặng lẽ xé ra một đạo ý niệm, bị người chém giết, coi như là bản thể cũng không kịp phản ứng, bị thương nhẹ.

- Thẩm hộ pháp…

Không nghĩ tới "Tân Điện chủ" mình ủng hộ chỉ là dò xét nữ hài thoáng cái, liền trực tiếp thổ huyết, Vương tôn giả cùng Hà tôn giả vội vàng đi tới trước mặt, đang muốn hỏi thăm rõ ràng, liền chứng kiến trong mắt Độc Điện Hữu hộ pháp tràn đầy hoảng sợ, như nhìn thấy quái vật.

- Đi mau…

Sắc mặt trắng bệch, Thẩm Khuyết xoay người muốn rời đi, còn không có bay lên, liền cảm thấy một cỗ khí tức vô địch từ trên thân nữ hài phát ra, như thiên địa sụp đổ, làm cho người ta cảm giác vô luận ẩn núp đến nơi nào, cũng không thể tránh né.

Oanh long long!

Nữ hài chậm rãi lơ lửng, mái tóc đen nhánh, không gió mà bay, tung bay dựng lên, hai mắt nhắm chặt, phối hợp liên tục toả ra độc khí, làm cho người ta cảm giác cực kỳ yêu dị.

- Dùng Nguyên Thần đánh lén hồn phách của ta, hiện tại còn muốn chạy, ngươi cho rằng còn đi được sao?

Một thanh âm nhàn nhạt truyền ra, mang theo ý niệm làm cho người không cách nào phản kháng, nghe không ra là nam hay nữ, nhưng mà rơi vào trong tai, lại như sấm sét nổ tung, kìm lòng không được sinh ra khủng hoảng.

- Đánh lén?

- Thẩm hộ pháp không phải điều tra mà là đánh lén?

Dưới đài tất cả mọi người đều sững sờ, lần nữa nhìn về phía Thẩm Khuyết, sắc mặt giận dữ.

Vốn tưởng rằng hắn thật sự là điều tra nữ hài này có phải Tiên Thiên Độc Thể hay không, không nghĩ tới lại muốn giết người!

- Thẩm Khuyết, ngươi…

Lâm Giang Hải càng tức giận sắp bạo tạc nổ tung, trên đầu tràn đầy mồ hôi lạnh.

Đối phương ở dưới mí mắt của hắn động thủ, hắn vậy mà không hề phát hiện… Nếu Tổ Sư thật sự có sự tình gì, hắn làm sao bàn giao?

- Ta…

Sắc mặt Thẩm Khuyết trắng nhợt, ngẩng đầu nhìn nữ hài, cắn răng nói:

- Ta chỉ là thăm dò mà thôi, không phải là muốn giết ngươi…

- Thăm dò? Hừ, bổn tọa sống mấy vạn năm, tự tay sáng lập Độc Điện, cần một vãn bối như ngươi tới thăm dò? Ngươi tính là thứ gì?

Ánh mắt nữ hài đóng chặt như trước, thân thể từng bước một từ không trung đi xuống, mỗi một bước áp lực bạo tăng gấp đôi, Thẩm Khuyết chỉ cảm thấy da đầu tràn đầy mồ hôi, cả người sắp không chịu nổi.

Hắn là Độc Sư cửu tinh, thực lực dĩ nhiên đạt đến tình trạng làm cho người hoảng sợ, nhưng cường đại như thế, ở trước mặt đối phương lại giống như con rối, không có chút năng lực phản kháng nào!

- Ta…

Thẩm Khuyết nói không ra lời.

Vừa rồi chỉ thoáng cái, liền triệt tiêu ý thức của hắn, thực lực của đối phương tuyệt đối vượt xa hắn!

Mấu chốt nhất là, còn hoài nghi đối phương là Khổng Sư, trong lúc nhất thời chỉ cảm thấy toàn thân như nhũn ra, không có chút lực lượng nào.

- Năm đó bổn tọa tung hoành Đại Lục, không ai dám tìm phiền toái, ngươi một hậu bối, được ta truyền thừa, lại vẫn dám động thủ với ta, thật sự là to gan!

Nữ hài lên tiếng lần nữa, như là sấm rền, từng chữ từng chữ, đều đâm vào màng nhĩ, khiến người ta không biết trả lời như thế nào.

- Tiền bối, ta thật không muốn động thủ với ngươi, chỉ muốn nhìn xem rút cuộc là ai…

Thẩm Khuyết vội vàng nói.

- Hiện tại biết ta là ai chưa?

Khuôn mặt nữ hài băng lãnh.

- Ngươi đến cùng là người nào, ở chỗ này giả thần giả quỷ?

Thẩm Khuyết vẫn chưa trả lời, Vương tôn giả liền không nhịn được ngửa đầu quát lớn.

Hắn không có trải qua một màn ở trong cơ thể Ngụy Như Yên, cũng không biết vị trước mắt này đáng sợ, bởi vậy ở hắn xem ra, đối phương coi như khí tức không kém, nhưng bằng vào thực lực của hắn, hoàn toàn có thể chống chọi, không coi vào đâu.

- Ta là người như thế nào?

Nữ hài lạnh lùng cười cười.

Rầm ào ào!

Một quyển sách từ trong mi tâm bay ra, càng biến càng lớn, thời gian nháy con mắt thì lớn vài trăm thước, mang theo Thiên Đạo uy áp nồng đậm, khiến toàn thân người ta giam cầm, ngay cả lực lượng chạy trốn cũng không có.

Bành!

Chỉ thoáng cái, vị Vương tôn giả này còn không kịp phản ứng, đã bị ngay tại chỗ nện thành bánh thịt.

- Hiện tại có thể biết ta là ai rồi hả?

Một sách đập chết Vương tôn giả, nữ hài chắp hai tay sau lưng, người ở giữa bầu trời, như yêu như thần.

- Tổ Sư tha mạng…

Đồng tử co rụt lại, Thẩm Khuyết cùng Hà tôn giả vội vàng quỳ rạp xuống đất.

Khải Linh Sư

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Vương tôn giả giống như bọn họ, đều là Độc Sư cửu tinh, không nói dùng độc, thực lực sớm đã đạt đến cảnh giới không thể tưởng tượng, một chiêu đập chết, ngay cả Nguyên Thần cũng không có đào thoát, loại thực lực này, bóp chết bọn hắn đoán chừng cũng như bổ dưa thái rau.

Tiên Thiên Độc Thể, Độc Hồn Thể, lại có loại thực lực này, ngoại trừ Tổ Sư, thật sự nghĩ không ra là người nào.

Không chỉ Thẩm Khuyết cùng Hà tôn giả sợ tới mức quỳ xuống, hết thảy Độc Sư của Độc Điện, tất cả đều sắc mặt trắng bệch, không dám nhiều lời nửa câu.

- Bổn tọa không hy vọng còn có người chất vấn ta, còn có dị tâm, Vương tôn giả này chính là tấm gương!

Hừ lạnh một tiếng, nữ hài khoát tay áo, quay đầu “nhìn” hai người Thần Khuyết, không có bất kỳ biểu lộ:

- Hiến tế Linh Hồn, có thể tha các ngươi không chết!

- Vâng!

Thẩm Khuyết, Hà tôn giả nào dám nói nhảm, vội vàng hiến tế Linh Hồn ra.

Đối phương chém giết Vương tôn giả, giống như giết gà nhẹ nhõm, giết bọn hắn cũng sẽ không phí quá nhiều sự tình.

- Tìm toàn bộ Độc Sư cửu tinh của Độc Điện đến, giúp ta kích hoạt thể chất, ta phải nhanh một chút khôi phục thực lực…

Thu Linh Hồn đối phương hiến tế, tương đương triệt để nắm sinh tử của đối phương trong tay, không sợ phản kháng, an bài xong hết thảy, liền truyền âm cho Lâm Giang Hải.

- Vâng!

Vừa rồi Lâm Giang Hải đã nghe đệ tử Bạch Đình nói rõ chi tiết, không có quá nhiều do dự, lập tức triệu tập hết thảy Độc Sư đạt tới cửu tinh, giúp đỡ nữ hài mở ra thể chất, khống chế Độc Thể.

Vù vù!

Làm xong những thứ này, nữ hài lần nữa rơi trên mặt đất, hai mắt nhắm nghiền, tiếp tục mê man.

Bất quá, đã có một màn vừa rồi, tất cả mọi người lần nữa nhìn về phía đối phương, tràn đầy sùng bái cùng kính sợ, không ai dám động tâm tư không đứng đắn gì.

Hết thảy Độc Sư cửu tinh của Độc Điện đồng loạt ra tay, hỗ trợ kích hoạt, trấn áp Tiên Thiên Độc Thể.

Ba ngày sau.

Ngụy Như Yên tỉnh táo lại, ngồi ở trên bảo tọa cao nhất của Độc Điện đại biểu Điện chủ, nhìn về phương xa, xiết chặt tú quyền.

Những ngày này tuy hôn mê, nhưng lão sư vì nàng, lại nhìn thấy tận mắt.

Mạo hiểm đi vào Độc Điện, thậm chí ngay cả đưa đến nơi đây sẽ nguy hiểm cũng sớm tính toán tốt, lưu lại ý niệm hỗ trợ tiêu trừ…

Ân tình to lớn, để nàng thịt nát xương tan cũng khó báo đáp.

- Lão sư, Như Yên nhất định không cô phụ kỳ vọng của người…

Nhớ tới dáng tươi cười ấm áp của lão sư, cùng khí chất cao nhã, hốc mắt của Ngụy Như Yên phiếm hồng, trong lòng phát ra lời thề.

Vốn tưởng rằng vừa ra đời mẫu thân chết rồi, hiện tại phụ thân cũng không có ở đây, cả ngày thừa nhận thống khổ, không có qua một ngày tốt lành, là trời xanh cho nàng trừng phạt, hiện tại xem ra, chỉ là vì để nàng gặp được một lão sư như vậy…

Đây mới là lão sư, chính thức vì đệ tử suy nghĩ, cam tâm trả giá hết thảy!

Có thầy như thế, còn đòi hỏi gì!

…

- Không nghĩ tới, đạo ý niệm kia còn phải dùng ra, Độc Điện quả nhiên so với ta suy nghĩ muốn nguy hiểm…

Phi Chu vừa tới bên ngoài Thanh Nguyên Đế Đô, Trương Huyền liền cảm ứng được ý niệm lưu lại trong cơ thể Ngụy Như Yên tiêu hao hầu như không còn, nhịn không được lắc đầu.

Lúc trước lưu lại ý niệm cùng Thiên Đạo chi thư, chính là sợ người Độc Điện gây phiền toái, chuẩn bị bất cứ tình huống nào, dù sao Độc Điện

không giống Danh Sư Đường, chú ý quy củ, ở chỗ này, chỉ có dùng thủ đoạn cường lực nhất, mới có thể làm cho người tin phục.

Hiện tại xem ra, nhờ có sớm chuẩn bị, nếu không học sinh của mình vô cùng có khả năng sống không được.

Tuy cụ thể xảy ra chuyện gì, khoảng cách quá xa không hiểu rõ tình hình, nhưng Thiên Đạo chi thư thi triển ra, Ngụy Như Yên khẳng định liền an toàn.

Thứ này tế ra, đừng nói Độc Sư cửu tinh, coi như Danh Sư cửu tinh, chỉ sợ cũng đỡ không nổi, chấn nhiếp mọi người ở Tổng bộ Độc Điện, không khó lắm.

- Viện trưởng, Phùng Chiến Sư, Giang Chiến Sư tới…

Đang trầm tư, chỉ thấy Nhược Hoan công tử đi tới, Trương Huyền ngẩng đầu nhìn lại, quả nhiên thấy đám người Phùng Huân cùng Giang Nguyên bay tới.

Trương Huyền nghênh đón.

Hơn một tháng không gặp, Phùng Huân thành công đột phá đến Nguyên Thần Cảnh, lực lượng so với trước kia càng thêm trầm ổn, càng thêm hùng hồn, xem xét liền biết trong khoảng thời gian này hạ không ít công phu.

Giang Nguyên cũng triệt để củng cố tu vi Nguyên Thần Cảnh sơ kỳ, ý niệm trở nên cứng cáp hơn, xem ra bị Thiên Diệp Vương phụ thể, biết rõ Linh Hồn là điểm yếu, tận lực tăng cường.

- Trương viện trưởng, các ngươi rút cuộc đã tới!

Phùng Huân nở nụ cười.

Đối phương cưỡi Phi Chu cực kỳ lớn, hơn nữa Thánh Thú phi hành cấp bậc cũng không cao, tốc độ tự nhiên so ra kém bọn hắn, như vậy vừa

vặn, hơn một tháng qua, mọi người Chiến Sư Đường biết sự tình Hồng Viễn học viện, tất cả đều sớm chuẩn bị, tu luyện kích tình, tăng vọt trước đó chưa từng có.

Ngắn ngủn hơn một tháng thời gian, sức chiến đấu chỉnh thể của toàn bộ Chiến Sư Đường liền bạo tăng một đoạn thật lớn, để cho Đường chủ cũng tràn đầy vui mừng.

- Chiến Sư Đường chuyên môn vì các ngươi chuẩn bị địa phương nghỉ ngơi, chúng ta đi qua đi!

Giang Nguyên nói.

- Tốt!

Khống chế Thánh Thú, Phi Chu lần nữa chậm rãi bay lên, không lâu sau, ở dưới hai người Giang Nguyên chỉ điểm đến một trang viên thật lớn, diện tích bao la, chừng trên trăm mãu, mặc dù Trương Huyền mang đến nhiều đệ tử, nhưng cũng có thể nhẹ nhõm ở lại.

- Trương viện trưởng, giao lưu hội quyết định ở ba ngày sau, đến lúc đó Chiến Sư Đường ta, sẽ tổ chức nghi thức long trọng hoan nghênh các ngươi đến!

An bài tốt hết thảy, Phùng Huân nói.

- Vậy làm phiền phùng Chiến Sư rồi.

Trương Huyền nhẹ gật đầu.

Mình mang nhiều đệ tử như vậy, đường xa mệt nhọc, trên đường đi cực kỳ vất vả, như thế nào cũng phải nghỉ ngơi vài ngày, đối phương cấp ba ngày thời gian hoà hoãn, xem ra cũng phải sớm chuẩn bị.

Xác định xong thời gian trao đổi, hai người Phùng Huân đứng dậy cáo từ, bọn hắn đi rồi, Trương Huyền gọi Mi trưởng lão tới.

- Để cho đệ tử chăm chỉ tu luyện, điều chỉnh trạng thái, nghênh đón ba ngày sau trao đổi, ta đi ra ngoài một chuyến.

Cùng Chiến Sư Đường trao đổi, mục đích chủ yếu ở chỗ để cho các học sinh tăng trưởng kiến thức, cho dù bại, cũng không coi vào đâu.

Vô luận tu luyện cái gì, không có khả năng thuận buồm xuôi gió, vẫn luôn là chiến thắng, thỉnh thoảng thất bại, cũng có trợ giúp tâm cảnh tôi luyện cùng lắng đọng.

Không nói những người khác, nói chính hắn, cũng không phải thường xuyên thua phân thân, bị đánh rất bi thảm sao?

Nhiều lần đọ sức như vậy, một lần cũng không thắng qua, giống nhau không có mất đi lòng tin, trái lại mình còn ý chí chiến đấu sục sôi, tăng thêm càng nhiều động lực.

Nghe được hắn muốn đi ra ngoài, Mi trưởng lão nhẹ gật đầu, có chút lo lắng nhìn qua:

- Viện trưởng, đây là Đế Đô của Thanh Nguyên phong hào đế quốc, cao thủ nhiều như mây, thời điểm ngươi đi ra ngoài nhất định phải cẩn thận làm việc, không nên lỗ mãng, nếu không dẫn xuất phiền toái, chúng ta cũng không có cách nào…

Vị viện trưởng này của bọn hắn, am hiểu nhất cái gì, hắn biết rất rõ ràng, tuy thiên phú vô song, làm người chính trực, nhưng biệt tài phá hoại…

Ở Hồng Viễn Đế Quốc, bọn hắn nắm chức vị cao, xảy ra chuyện còn có thể che lấp, nhưng ở nơi đây, địa vị của bọn hắn, đã cái gì cũng nói không lên, hết thảy phải cẩn thận cho thỏa đáng, mọi người chỉ là tới đây trao đổi, chớ chọc ra đại phiền toái, cuối cùng khó có thể kết thúc.

- Yên tâm đi, lần này đi ra ngoài, chỉ là vì tìm kiếm phương pháp chữa Kim Nguyên Đỉnh, tuyệt đối sẽ không gây chuyện!

Thấy đối phương lo lắng, Trương Huyền im lặng lắc đầu.

Hắn làm chuyện gì luôn rất có đúng mực, như thế nào ở trong lòng Mi trưởng lão lưu lại ấn tượng không chịu nổi như thế? Giống như hắn là vua phá hoại vậy.

- Vậy là tốt rồi…

Mi trưởng lão nhẹ nhàng thở ra, không nói thêm gì nữa.

Tuy câu trả lời này hắn cũng không tin tưởng, nhưng dù sao đối phương cũng là Viện trưởng, xem như Trưởng Lão nhắc nhở một câu, đã kết thúc bản phận, nói nhiều hơn nữa, sẽ có chút đi quá giới hạn rồi.

Đi ra trang viên, Trương Huyền tìm người hỏi thăm vị trí của Luyện Khí Sư Công Hội, đi tới.

Kim Nguyên Đỉnh vì cứu mọi người mà lâm vào ngủ say, đến bây giờ còn không có thanh tỉnh, làm chủ nhân, tự nhiên phải tìm kiếm phương pháp giải cứu nó.

Còn chưa tới Luyện Khí Sư Công Hội, một kiến trúc kỳ lạ xuất hiện ở trước mắt, cao vút trong mây, giống như tòa tháp cao, nhất là đỉnh, lộ ra cực kỳ dài nhỏ, như cổ thiên nga, cong cong thả xuống.

- Khải Linh Sư Công Hội? Khải Linh Sư là cái gì?

Nhìn thoáng qua bảng hiệu trên kiến trúc, Trương Huyền tràn đầy kỳ quái.

Hắn biết không ít chức nghiệp, nhưng chưa từng nghe qua Khải Linh Sư.

- Vị thiếu gia này, là có vật phẩm gì cần mở linh tính sao? Chỉ cần mười Linh Thạch trung phẩm, ta dẫn đường cho ngươi, giới thiệu Khải Linh Sư tốt nhất, cam đoan không cho ngươi tiêu tiền uổng phí…

Đang kỳ quái, chỉ thấy một gã sai vặt chạy tới.

Là một thiếu niên mười sáu, mười bảy tuổi, tu vi chỉ có Hóa Phàm nhất trọng, đôi mắt đen thui, cực kỳ lanh lợi.

Trương Huyền tiện tay ném ra mười viên Linh Thạch trung phẩm.

Linh Thạch trung phẩm đối với hắn hiện tại mà nói, đã không coi vào đâu, phí nhiều hơn nữa cũng không đau lòng, nếu như gia hỏa này quen thuộc, vừa vặn có thể hỏi thăm.

- Khải Linh Sư… Cũng là chức nghiệp đặc thù?

Suy nghĩ một chút hỏi.

- Thiếu gia xem xét liền biết không phải người Thanh Nguyên đế quốc a!

Nghe hắn hỏi ra lời này, gã sai vặt cười nói.

- Ta từ Hồng Viễn Đế Quốc đến!

Trương Huyền gật đầu.

- Hèn chi, vừa tới Thanh Nguyên đế quốc, rất nhiều người không biết Khải Linh Sư là cái gì, thậm chí còn không có nghe qua.

Gã sai vặt cười cười, giải thích nói:

- Khải Linh Sư, nghiêm khắc trên ý nghĩa thì không tính chức nghiệp đặc thù, bất quá là chức nghiệp vô cùng nổi tiếng ở Thanh Nguyên đế quốc, không biết bao nhiêu người mộ danh đến đây, thậm chí ngay cả người Danh Sư Đường cũng tới đây bái phỏng, cực kỳ náo nhiệt!

Trương Huyền kỳ quái:

- Cái chức nghiệp này có thể làm gì?

Ngay cả Danh Sư cũng tới đây bái phỏng, coi như không phải là chức nghiệp đặc thù, tất nhiên cũng có chỗ đặc thù, thật giống như trước kia gặp qua người dưỡng thuốc, dù không có hình thành chức nghiệp truyền

thừa, nhưng cũng hết sức lợi hại, đối với dược vật đào tạo có năng lực đặc biệt, đối với Dược Sư cùng Luyện Đan Sư mà nói cực kỳ trọng yếu, không dám khinh thường.

- Khải Linh Sư, tên như ý nghĩa, mở linh tính cho vạn vật!

Gã sai vặt nói:

- Thật giống như có chút tu luyện giả, đạt tới Trọc Thanh Cảnh, bởi vì tu vi quá mạnh mẽ, rất khó đi vào Hợp Linh Cảnh, lúc này chỉ cần tìm được Khải Linh Sư, tiến hành dẫn dắt, cũng rất nhanh có thể nắm giữ bí quyết, đi vào tầng thứ cao hơn. Cũng có chút binh khí, mất đi linh tính, Khải Linh Sư có thể trợ giúp mở linh tính, để cho nó lần nữa khôi phục… Đây thật ra là một loại chức nghiệp phụ trợ, có thể cho người đi vào ý cảnh đặc thù, để cho Linh Hồn đạt được rèn luyện, trở nên càng mạnh hơn nữa!

- Cái này… Ý của ngươi là cái chức nghiệp này, có thể khiến linh tính của binh khí ngủ say, một lần nữa thức tỉnh?

Trương Huyền mắt sáng rực lên.

- Đương nhiên, linh tính của binh khí ngủ say, những chức nghiệp khác làm không được, Khải Linh Sư khẳng định có thể làm thức tỉnh, bọn hắn đối với Linh Hồn nghiên cứu cực kỳ cao thâm!

Gã sai vặt giải thích.

- Vậy thì dẫn ta đi vào!

Trương Huyền vội vàng gật đầu.

Hắn đi Luyện Khí Sư Công Hội, mục đích chính là giúp Kim Nguyên Đỉnh khôi phục linh tính, nếu như Khải Linh Sư này có thể làm được, thì không cần phải đi nơi đó.

- Thiếu gia, ngươi có binh khí linh tính lâm vào ngủ say?

Gặp hắn như vậy, gã sai vặt hỏi.

Binh khí linh tính giống như Vu Hồn, theo thời gian kéo dài, hoặc là chiến đấu sẽ biến mất, triệt tiêu, không ít binh khí lợi hại bởi vậy uy lực giảm nhiều.

Luyện chế lại một lần mà nói, tuy có thể lần nữa sinh ra linh trí, lại sẽ ảnh hưởng kết cấu vốn có, thậm chí để cho cấp bậc rút lui, trở nên xa không bằng trước.

Còn có chính là, một ít linh tính lợi hại, không muốn thần phục chủ nhân, liền cần gạt bỏ, đổi đi một cái nguyện ý thần phục.

Lúc này phải tìm Khải Linh Sư, để cho đối phương hỗ trợ mở ra linh trí lần nữa, như vậy binh khí khôi phục uy lực, lại không đến mức tổn thất tính năng.

- Phải!

Trương Huyền gật đầu.

- Không biết là loại binh khí cấp bậc nào? Cấp bậc bất đồng, cần đẳng cấp Khải Linh Sư cũng không giống…

Gã sai vặt nhìn qua.

- Thánh Khí trung phẩm!

Trương Huyền nói.

Hứa phó hội trưởng

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

- Thánh Khí trung phẩm?

Gã sai vặt lại càng hoảng sợ.

Thánh Khí, bình thường là cường giả Thánh Vực mới có thể có, đạt tới trung phẩm, càng là cực kỳ hiếm thấy, coi như Thương Mang Kiếm của Hoàng Đế Thanh Nguyên đế quốc, cũng chỉ là loại cấp bậc này, chỉ cần xuất thế, đều dẫn tới vô số cường giả tranh đoạt.

Vốn hắn thấy đối phương trẻ tuổi, tối đa nhất là Linh Khí tuyệt phẩm cũng không tệ rồi, nằm mơ cũng không nghĩ đến, có được loại Pháp bảo cấp bậc này.

- Vị thiếu gia này… Là Danh Sư a?

Nhịn không được nhìn lại.

- Ân!

Trương Huyền gật đầu, có chút kỳ quái:

- Sao ngươi biết được?

Hắn cũng không mặc quần áo và trang sức đặc thù, cũng không có toả ra khí tức Danh Sư, đối phương làm sao biết được?

- Nếu như không phải Danh Sư, có được loại cấp bậc Thánh Khí này, khẳng định sớm đã có người xuất thủ tranh đoạt…

Gã sai vặt cười khổ.

Thánh Khí trung phẩm, toàn bộ Thanh Nguyên đế quốc cũng là siêu cấp bảo vật, một khi để lộ tin tức, rất nhiều người muốn đạt được, há là một tu luyện giả trẻ tuổi như vậy có thể thủ hộ?

Trừ khi… là Danh Sư!

Có Danh Sư Đường bảo hộ, thì không có người nào dám đánh chủ ý tới Danh Sư.

- Ân!

Trương Huyền nhẹ gật đầu, hiểu được.

Chuyện này hắn cũng hiểu rõ.

Nếu không phải Danh Sư, dọc theo con đường này không ít người ngấp nghé tốc độ tu luyện cùng công pháp của hắn, phiền toái đã sớm theo nhau mà đến, sao có thể đi tới nơi này.

Danh Sư không chỉ là một loại trách nhiệm, càng là một ô dù to lớn.

- Thánh Khí trung phẩm, cần Khải Linh Sư thất tinh mới có thể thức tỉnh linh trí trong đó, toàn bộ Công Hội đạt tới loại cấp bậc này, tổng cộng chỉ

có ba vị, theo thứ tự là Hội trưởng cùng hai vị phó Hội trưởng, chỗ bọn hắn tương đối vắng vẻ… Ta mang ngươi tiến đến xin phép…

Biết rõ đối phương là Danh Sư, gã sai vặt không có ở trên vấn đề này tiếp tục dây dưa nói.

Trương Huyền đáp một tiếng, có chút kỳ quái:

- Khải Linh Sư cũng giống như những chức nghiệp khác, chia làm rất nhiều đẳng cấp?

- Cũng chia đẳng cấp… Bất quá thấp nhất là tứ tinh!

Gã sai vặt giải thích nói.

- Thấp nhất tứ tinh?

Trương Huyền không hiểu.

- Những chức nghiệp khác trên cơ bản đều là từ nhất tinh đến cửu tinh, mà Khải Linh Sư không giống, kết thúc học đồ, khảo hạch chính là tứ tinh…

Gã sai vặt nói:

- Kỳ thật đây là vì phối hợp những chức nghiệp khác mới có xưng hô, trên thực tế, cấp bậc chính thức của bọn hắn là sơ cấp, trung cấp cùng cao cấp! Sơ cấp đối ứng tứ tinh, ngũ tinh, trung cấp đối ứng lục tinh, thất tinh, cao cấp đối ứng bát tinh, cửu tinh! Nhưng phân chia như vậy mà nói, cùng với những chức nghiệp khác cấp bậc chia lìa, ngược lại không tốt.

- A!

Suy tư thoáng cái, Trương Huyền hiểu được.

Liên lụy đến linh tính, Linh Hồn, đã nói lên tu vi ít nhất phải đạt tới Thánh Vực ngũ trọng Hợp Linh Cảnh, tu vi như thế, đã đạt đến Danh Sư

tứ tinh đỉnh phong, nửa bước ngũ tinh.

Nếu như lại từ nhất tinh bắt đầu xếp đặt mà nói, cùng những chức nghiệp khác liền hoàn toàn không có biện pháp móc nối, tự nhiên phải từ tứ tinh bắt đầu.

Trên đời này các loại chức nghiệp không biết bao nhiêu, thiên kì bách quái quy định cũng nhiều vô số kể.

Thật giống như lúc trước nghe nói qua Thiên Cơ Sư, suy diễn thiên cơ, xác định họa phúc, cần đối với thiên địa Đại Đạo, sớm tối họa phúc có lý giải mới được, tu vi thấp nhất cũng phải đạt tới Thánh Vực.

Cấp bậc nhập môn tự nhiên cao hơn, thậm chí trực tiếp tới thất tinh.

Khải Linh Sư thất tinh trong miệng đối phương, trên thực tế gọi là Khải Linh Sư trung cấp, tu vi chỉ sợ thấp nhất cũng đạt đến Thánh Vực nhị trọng.

Đi theo sau lưng gã sai vặt vào đại điện.

Vừa đi vừa hỏi thăm, rất nhanh, đối với Công Hội này cũng có hiểu rõ nhất định.

Công Hội Hội trưởng cùng phó Hội trưởng, đều đã đạt tới cường giả Nguyên Thần Cảnh, tu vi bản thân ở toàn bộ Thanh Nguyên Đế Đô, cũng được cho đứng đầu.

Đại điện rộng lớn, liếc mắt nhìn qua, không ít tu luyện giả xếp hàng chờ đợi Khải Linh Sư hỗ trợ rèn luyện hồn phách, tăng lên thực lực của mình.

- Ta đến bây giờ còn không bước vào Hợp Linh Cảnh, thủy chung cảm giác không thấy Linh Hồn, mong có thể được chỉ điểm…

Một tu luyện giả Trọc Thanh Cảnh đi vào trước mặt một thanh niên nói.

- Ngồi xuống đi!

Thanh niên nhẹ gật đầu, chỉ về phía trước.

Tu luyện giả Trọc Thanh Cảnh vội vàng ngồi ở cách đó không xa.

Đợi hắn ngồi vào chỗ của mình, thanh niên nhướng mày, bàn tay nhấn trên mặt đất một cái, một đạo hào quang lập tức lan tràn ra, hình thành một khe hở bao phủ.

- Thể xác và tinh thần buông lỏng…

Thanh âm nhàn nhạt chậm rãi vang lên, thanh niên tựa như mang theo một loại ma lực cùng dụ hoặc đặc thù.

Tu luyện giả Trọc Thanh Cảnh kìm lòng không được nhắm mắt lại, như chìm vào ý cảnh nào đó.

- Đây là… Kích thích Linh Hồn? Để cho đối phương quan sát được lực lượng hồn phách, thuận tiện đột phá? Lợi hại…

Nhìn một màn này ở trong mắt, ánh mắt Trương Huyền sáng lên.

Lúc trước nghe được giới thiệu, còn tưởng rằng Khải Linh Sư chỉ là một loại thủ đoạn đặc thù kích thích Linh Hồn, hiện tại xem ra, cũng không phải đơn giản như vậy.

Cái chức nghiệp này có chút tương tự Vu Hồn Sư, người sau là thông qua thủ đoạn đặc thù tu luyện bản thân, mà người trước, thì thông qua kỹ xảo tăng cường người khác.

Lấy tu luyện giả Trọc Thanh Cảnh kia làm thí dụ, lúc trước hắn cảm ngộ không đến hồn phách, liền không cách nào đi vào Hợp Linh Cảnh, nhưng bị đối phương kích thích, Linh Hồn trở nên cường đại, có thể tự nhiên vận dụng lực lượng trong đó, khoảng cách đột phá cũng không xa.

Ầm ầm!

Đang suy tư, quả nhiên thấy cường giả Trọc Thanh Cảnh thét dài một tiếng, khí tức trên thân cấp tốc gia tăng, dĩ nhiên dòm ngó Linh Hồn, đột phá đến tứ trọng.

- Khó trách, người người đều muốn đi đế quốc cao đẳng, gặp gỡ quả nhiên cao hơn không ít…

Chứng kiến vị kia từ Khải Linh Sư bắt đầu mở linh tính đến đột phá, cũng không đến mấy phút, Trương Huyền nhịn không được cảm khái.

Những địa phương như Vạn Quốc Liên Minh, Hợp Linh Cảnh là đạo khảm lớn nhất, vô số người dùng cả đời, cũng khó có thể thành công, mà ở nơi đây, lại đơn giản như thế, cái chức nghiệp này, quả nhiên không giống bình thường.

Bất quá, dù tất cả mọi người biết rõ, cao đẳng đế quốc kỳ ngộ nhiều, cũng không phải bất luận kẻ nào cũng có thể đi vào.

Không nói từ Vạn Quốc Liên Minh đến nơi đây, một đường không biết có bao nhiêu nguy hiểm, chỉ nói giá cả mở linh tính cũng không phải ai cũng có thể thừa nhận được… Trọn vẹn một viên Linh Thạch thượng phẩm!

Loại giá cả này, coi như là phủ Minh chủ của vạn quốc liên minh, cũng cầm không ra.

Hơn nữa các loại điều kiện hạn chế… Thật giống như Dubai kiếp trước, người người đều biết nơi đây có thể kiếm tiền, nhưng vô dụng, không có đạt tới cấp bậc nhất định, tiền nhiều hơn nữa cũng kiếm không đến.

- Tốt rồi, hôm nay danh ngạch đến, ta cần nghỉ ngơi, muốn tới tìm ta, mười ngày sau lại đến!

Vị tu luyện giả Trọc Thanh Cảnh trước mắt đột phá, sắc mặt thanh niên cũng trở nên trắng bệch, tựa như hư thoát.

- Khải Linh Sư mở linh tính một lần, đối với Linh Hồn của mình tiêu hao thật lớn, một lần nhiều nhất ba người, ít nhất phải nghỉ ngơi mười ngày!

Sợ vị thiếu gia trước mắt này không hiểu, gã sai vặt giải thích nói.

Trương Huyền gật đầu.

Hắn là Vu Hồn Sư, đối với hồn phách lý giải rất nhiều, tự nhiên cũng có thể nhìn ra độ khó khi mở linh tính, nghỉ ngơi mười ngày, đã coi như là khôi phục rất nhanh.

Tiếp tục đi về phía trước, chứng kiến có Khải Linh Sư giúp đỡ tu luyện giả rèn luyện Linh Hồn, cũng có giúp đỡ binh khí mở linh tính, vì có thể có được danh ngạch mở linh tính, rất nhiều người thậm chí giá cao mua vị trí xếp hàng.

- Quả nhiên kiếm tiền…

Xem một lát, Trương Huyền nhịn không được cảm khái.

Cái chức nghiệp này hoàn toàn chính xác kiếm rất nhiều tiền.

Tu luyện Linh Hồn không giống nhục thân, chân khí, nhục thân, chân khí thấy được mò được, tu luyện dễ dàng, hồn phách không giống, một mình tu luyện tương đối phiền toái, nhưng dựa vào Khải Linh Sư, có thể làm cho hồn phách rất nhanh trở nên cường đại, so với một mình tu luyện phải nhanh hơn gấp bội, còn có binh khí lợi hại, để cho linh tính trong đó thần phục mình, cần tiêu phí không biết bao lâu, có ít người thật nhiều năm cũng làm không được, phiền toái như vậy, không bằng trực tiếp gạt bỏ, sau đó mượn tay Khải Linh Sư, lần nữa đổi một cái nghe lời.

Chỉ hai thứ này, cũng đủ để cho chức nghiệp này nóng nảy tới cực điểm rồi.

- Phía trước chính là địa phương Hứa phó hội trưởng mở linh tính, nàng mở linh tính một lần, giá cả cực cao, nhất là Thánh Khí đạt tới trung phẩm…

Vượt qua đám người, đi tới trước một gian phòng rộng lớn, gã sai vặt ngừng lại.

- Cần bao nhiêu Linh Thạch?

Trương Huyền biết chắc không rẻ, không có quá nhiều nói nhảm, trực tiếp hỏi.

- 100 Linh Thạch thượng phẩm!

Gã sai vặt nói.

- Không đắt!

Trương Huyền gật đầu.

Chỉ cần có thể cứu sống Kim Nguyên Đỉnh, đừng nói một trăm Linh Thạch thượng phẩm, coi như một vạn, hắn cũng sẽ cam tâm tình nguyện lấy ra.

Rầm ào ào!

Cổ tay khẽ đảo, lấy ra một trăm Linh Thạch thượng phẩm đưa tới.

- Ngươi ở nơi này chờ một chút…

Gã sai vặt đi vào gian phòng, không lâu sau, lần nữa đi vào trước mặt, trên mặt sắc mặt vui mừng:

- Thiếu gia, vận khí của ngươi không tệ, hôm nay Hứa phó hội trưởng vừa vặn còn thừa lại danh ngạch cuối cùng, chúng ta vào thôi!

Trương Huyền theo sau lưng đi vào.

Gian phòng chừng trên trăm mét vuông, trung tâm ngồi một mỹ phụ, thoạt nhìn hơn ba mươi, mặc dù không có thi triển lực lượng, nhưng nhất cử nhất động kèm theo khí tức giống như Ngô sư lúc trước, dĩ nhiên đạt đến Thánh Vực tứ trọng Nguyên Thần Cảnh.

- Hứa phó hội trưởng, đây là Danh Sư muốn Thánh Khí trung phẩm khôi phục linh tính!

Gã sai vặt giới thiệu.

- Ân!

Hứa phó hội trưởng nhẹ gật đầu, liếc nhìn Trương Huyền, hơi kỳ quái:

- Ngươi có Thánh Khí trung phẩm?

Vị trước mắt này, chỉ là Thánh Vực nhất trọng đỉnh phong, coi như là Danh Sư, cũng không có tư cách nắm giữ binh khí cường đại như thế a.

- Đúng vậy!

Trương Huyền khẽ đảo cổ tay, đặt Kim Nguyên Đỉnh ở dưới đất.

- Binh khí của ta ý thức lâm vào ngủ say, mong Hứa phó hội trưởng có thể hỗ trợ đánh thức…

- Ngủ say?

Hứa phó hội trưởng đứng dậy đi vào trước mặt Kim Nguyên Đỉnh, nhìn kỹ một vòng, mày nhíu chặt, suy tư một lát hỏi.

- Ý niệm ngủ say… Ngươi là tính toán mở ý niệm mới thay thế đối phương, hãy để cho ngủ say thức tỉnh?

Để cho binh khí ngủ say khôi phục linh tính, có hai loại phương pháp, thứ nhất, một lần nữa ra đời ý niệm mới. Thứ hai, trong lúc ngủ say làm thức tỉnh.

- Đương nhiên là thức tỉnh!

Trương Huyền vội nói.

Ra đời ý niệm chẳng khác nào gạt bỏ Kim Nguyên Đỉnh, đây là hắn sẽ không đi làm.

- Cái này có chút khó khăn…

Hứa phó hội trưởng lắc đầu, đang muốn tiếp tục nói chuyện, chợt nghe bên ngoài vang lên tiếng đập cửa, ngay sau đó lại một gã sai vặt đi đến.

- Hứa hội trưởng, Đạo Khấu tiền bối muốn ngươi giúp đỡ đệ tử của hắn mở linh tính Thai Anh, trùng kích Nguyên Thần Cảnh!

- Đạo Khấu?

Hứa phó hội trưởng lắc đầu:

- Ngươi nói cho hắn biết, hôm nay ta không còn danh ngạch…

Lời còn chưa dứt, một lão giả đẩy cửa đi vào, đi theo phía sau hắn còn có một trung niên.

- Không có danh ngạch? Ta nghe nói, hôm nay ngươi mới mở linh tính hai người, không phải còn có người cuối cùng sao?

Ta ghét nhất có người trang bức với ta

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Lão giả hơn sáu mươi tuổi, râu tóc hoa râm, hai hàng lông mày giống như mũi tên, mang theo khí tức sát phạt nồng đậm, xem xét liền biết kinh nghiệm sa trường, một thân tu vi cường đại, dĩ nhiên đạt đến Thánh Vực tứ trọng Nguyên Thần Cảnh sơ kỳ.

- Là một trong Tế Bắc song hùng Lạc Địa Hùng Đạo Khấu!

Thấy rõ bộ dáng, gã sai vặt ở một bên sợ tới mức sắc mặt trắng nhợt, vội vàng truyền âm tới:

- Vị Lạc Địa Hùng này, ở Tế Bắc là tồn tại rất nổi danh, có thể nói một phương bá chủ, thực lực mạnh mẽ không nói, mấu chốt nhất là, làm chuyện gì cũng không chú ý quy củ, bá đạo kiêu ngạo, tùy ý làm bậy…

Tế Bắc là một địa danh của Thanh Nguyên phong hào đế quốc, chiếm diện tích cực lớn, thậm chí lớn hơn toàn bộ quốc thổ của Hồng Viễn nhất đẳng đế quốc, có thể ở nơi đây trở thành một phương bá chủ, đủ thấy đáng sợ.

- Không giảng cứu quy củ thì như thế nào? Hứa phó hội trưởng đã tiếp Linh Thạch của ta, chẳng lẽ còn sẽ đổi ý?

Trương Huyền lắc đầu, cũng không thèm để ý.

Vô luận chuyện gì, đều có thứ tự đến trước và sau, đây là quy củ, coi như đối phương là cường giả Nguyên Thần Cảnh, ở địa phương có Danh Sư Đường cũng không có khả năng bỏ qua những thứ này.

- Ta không phải ý tứ này, ta nghe qua, trước kia hắn từng có ghi chép cắt ngang người khác mở linh tính, vạn nhất tranh chấp, tốt nhất cẩn thận một ít, người này mang thù, có thù tất báo…

Gã sai vặt lời còn chưa dứt, chỉ thấy Hứa phó hội trưởng lắc đầu:

- Hôm nay ta hoàn toàn chính xác chỉ mở linh tính hai người, nhưng vị công tử này đã sớm đi vào, hơn nữa nộp phí tổn. Vì vậy các ngươi chỉ có thể xếp hàng chờ!

Thân là Khải Linh Sư Công Hội phó Hội trưởng, tự nhiên cũng phải tuân thủ quy củ.

Huống chi vị trước mắt này còn là Danh Sư.

- Tới trước chúng ta? Cái này đơn giản!

Đạo Khấu cười cười, đi vào trước mặt Trương Huyền, trong giọng nói mang theo áp bách cùng lực lượng không dung phản bác:

- Vị tiểu hữu này, nhường danh ngạch của ngươi cho ta, vừa rồi ngươi hắn là bỏ ra một trăm Linh Thạch thượng phẩm, hiện tại cho ngươi hai trăm, coi như là đền bù tổn thất!

Nói xong cổ tay khẽ đảo, trước mắt nhiều ra một đống Linh Thạch thượng phẩm, vừa đủ hai trăm viên.

Vừa ra tay liền tăng lên gấp đôi, coi như là giá tiền cực cao.

Nói xong, ngẩng đầu lên, hai tay chắp sau lưng, Đạo Khấu đang cảm thấy đối phương sẽ cầm lấy Linh Thạch, xoay người rời đi, dù sao một Thánh Vực nhất trọng, không có khả năng vì một danh ngạch mà đắc tội mình, nhưng chứng kiến thanh niên giống như không nghe thấy lời của hắn, nhìn về phía Hứa phó hội trưởng:

- Ngươi nói để nó khôi phục có chút khó khăn, không biết có khó khăn gì, có cần ta hỗ trợ hay không…

- Lão sư ta đang nói chuyện với ngươi, không nghe thấy sao?

Thấy gia hỏa này bỏ qua lão sư, trên mặt trung niên nhân không vui, tiến lên một bước, nhướng mày hét lớn.

- Nếu cảm thấy ta đối với mở linh tính hiểu rõ không nhiều lắm, hiện tại có thể đi học…

Dường như không nghe thấy lời của hắn, Trương Huyền tiếp tục nói.

- Học?

Hứa phó hội trưởng lắc đầu:

- Tuy Khải Linh Sư không phải chức nghiệp đặc thù, nhưng không phải một thoáng mà thành tựu, hiện tại học nhất định là không kịp, để cho ý thức ngủ say thanh tỉnh, liên lụy đặc thù của linh tính, cực kỳ phiền toái, ta cũng không dám cam đoan có thể thành công!

- Cái này…

Trương Huyền nhíu mày:

- Cái kia… Không thành công, có nguy hại gì hay không?

Không thành công thật cũng không có gì, chỉ sợ không thành công, ngược lại làm hại linh tính lúc trước triệt tiêu, vậy cái được không bù đắp đủ cái mất.

- Nhiều nhất không thành công mà thôi, đối với linh tính vốn có của binh khí, không có nguy hiểm gì…

Hứa phó hội trưởng cười cười.

- Vậy làm phiền Hứa phó hội trưởng thử một chút, đại ân chắc chắn báo đáp!

Trương Huyền khom người.

Chỉ cần có thể cứu tỉnh Kim Nguyên Đỉnh, trả giá lớn hơn nữa cũng đáng.

- Không cần khách khí, có thể thành công hay không, ta cũng không dám chắt, chỉ có thể nói toàn lực xuất thủ!

Hứa phó hội trưởng gật đầu.

Thân là Danh Sư, lại tiện tay lấy ra binh khí quý trọng như vậy, thân phận làm sao có thể đơn giản? Trong giọng nói của nàng không có chậm trễ chút nào.

Bất quá, nàng không chậm trễ, nghe vào trong tai Đạo Khấu cùng trung niên kia, lại có chút hương vị bỏ qua.

- Tiểu tử, cùng ngươi nói chuyện, chẳng lẽ không nghe thấy?

Không dám nổi giận với mỹ phụ, đi vào trước mặt Trương Huyền, trong ánh mắt trung niên nhân mang theo sát ý trần trụi.

Bỏ qua hắn thì thôi, bỏ qua lão sư, quả thực tội không thể thứ cho!

Hắn có được thực lực Thánh Vực tam trọng đỉnh phong, đứng ở trước mặt, tuy còn chưa xuất thủ, nhưng áp lực cường đại làm cho người ta

cảm giác nghiền ép.

- Người trẻ tuổi, thái độ nên khiêm tốn một ít, ta có thể cho ngươi vài lời khuyên!

Bỏ qua lực lượng của đối phương, Trương Huyền nhấc mí mắt.

- Muốn chết!

Da mặt trung niên nhân run rẩy, thiếu chút nữa nổ tung.

Một tiểu gia hỏa hai mươi tuổi, xưng hô hắn người trẻ tuổi, một bộ trưởng bối giáo huấn vãn bối… Quả thực để cho hắn phát điên.

Ầm ầm!

Bàn tay khẽ đảo đánh tới.

Sắc mặt của Hứa phó hội trưởng trầm xuống, đang muốn xuất thủ ngăn trở, chỉ thấy thanh niên cách đó không xa nhíu mày, đột nhiên nói.

- Cút!

Ầm ầm!

Tiếng như là sấm, tại nguyên chỗ nổ tung.

Đăng đăng đăng đăng!

Như bị trọng kích, công kích của trung niên nhân còn không có rơi xuống trên người đối phương, sắc mặt liền trắng nhợt, liên tục lui về sau bảy tám bước, phun ra một ngụm máu tươi!

Mặc dù hắn là Thánh Vực tam trọng đỉnh phong, nhưng Trương Huyền thành công Phong Thánh, sức chiến đấu có thể nói vô địch dưới Nguyên Thần Cảnh, đối phó loại ngay cả Danh Sư cũng không phải này, thậm chí không cần xuất thủ, quát lớn một tiếng cũng có thể để cho đối phương tâm thần đại loạn, đạo tâm bất ổn.

- Nghiêm Kỳ…

Thấy học sinh của mình bị quát lớn một tiếng liền trọng thương, sắc mặt Đạo Khấu trầm xuống, tiến về phía trước một bước, một đạo chân khí rót vào trong cơ thể đệ tử, giúp hắn ngăn chặn thương thế, lúc này mới ngẩng đầu nhìn thanh niên cách đó không xa, ánh mắt băng hàn:

- Kinh Hồng Sư, Ma Âm Sư? Vị bằng hữu kia, vừa ra tay liền tàn nhẫn như vậy, có phải có chút quá đáng rồi hay không?

Lấy nhãn lực của hắn, lập tức nhìn ra đối phương vừa rồi vận dụng chiêu số gì.

Chỉ một chữ đơn giản, trong đó lại ẩn chứa năng lực Ma Âm Sư cùng Kinh Hồng Sư, khó lòng phòng bị.

- Nếu như ta không đánh trả, chỉ sợ công kích của hắn đã rơi xuống trên người ta nha!

Lười để ý đến hắn, Trương Huyền nói.

- Học trò ta có chút lỗ mãng, bất quá sẽ không tùy tiện xuất thủ!

Đạo Khấu cười lạnh:

- Làm tổn thương đệ tử ta, thân là lão sư, nên vì hắn đòi lại công bằng, cũng không tính không tuân theo quy định, như vậy đi… Ta không lấy lớn hiếp nhỏ, nhường ngươi ba chiêu, trong ba chiêu, có thể chạm được góc áo của ta, không nói hai lời, ta trực tiếp rời đi. Không chạm được, vậy ngượng ngùng, cho ta danh ngạch, lập tức cút ra ngoài, nếu không đừng trách ta không khách khí!

Hắn được xưng Tế Bắc bá chủ, khi nào nếm qua thiệt thòi như thế!

- Ba chiêu?

Trương Huyền nhướng mày:

- Tốt, ngươi ra tay đi!

-… Đạo Khấu nghẹn đến nội thương:

- Ta nói chính là nhường ngươi ba chiêu!

Trương Huyền ngạc nhiên:

- Ngươi xác định?

- Xác định!

Đạo Khấu tràn đầy tự tin.

Quát lớn một tiếng, để cho học sinh của hắn lui về phía sau, bị trọng thương, tuy thoạt nhìn đáng sợ, trên thực tế cũng nhìn ra, đối phương am hiểu chính là Linh Hồn công kích.

Am hiểu Linh Hồn, nhục thân chân khí tất nhiên yếu, đây là định lý người người đều biết, huống chi còn trẻ như vậy, có thể mạnh như thế nào?

Bởi vậy, cố ý đưa ra tỷ thí ba chiêu đụng phải góc áo của hắn!

Nếu như là ở Tế Bắc, tất cả mọi người sẽ biết, đây là cố ý hố người, hắn am hiểu nhất chính là tốc độ, ở lĩnh vực am hiểu cùng một tiểu gia hỏa chỉ có Thánh Vực nhất trọng tỷ thí… Có thể nói là giết gà dùng đao mổ trâu, lấy lớn hiếp nhỏ.

- Được rồi!

Không để ý tới tự tin của hắn, Trương Huyền nhẹ gật đầu, lời còn chưa dứt, bóng người đột nhiên lóe lên, xuất hiện ở trước mặt Đạo Khấu, tốc độ nhanh như tia chớp.

Tuy chịu không nổi Hành Giả Vô Cương thiếu sót quá nhiều, không có tu luyện, nhưng ở hơn một tháng qua cũng không có nhàn rỗi, để cho Thiên Đạo thân pháp cùng bộ phận chính xác tiến hành dung hợp, khiến

cho tốc độ tăng một mảng lớn, lúc này vận chuyển lên, coi như là không đuổi kịp thuấn di, nhưng trong cự ly ngắn cũng cực kỳ kinh khủng.

Từ bắt đầu hành động, đến xuất hiện ở trước mặt đối phương, ngay cả một phần mười cái hô hấp cũng không có.

Phần phật!

Người xuất hiện ở trước mặt, nắm đấm cũng duỗi ra.

- Ngươi…

Không nghĩ tới còn không có chuẩn bị tốt, đối phương liền lao đến, hơn nữa nhanh như vậy, Đạo Khấu sợ tới mức sắc mặt trắng nhợt, đang muốn đánh trả, liền phát hiện nắm đấm của thanh niên còn nhanh hơn thân ảnh, như đột phá thời gian hạn chế.

Ngực tê rần, kêu thảm một tiếng, cả người bay ngược ra ngoài.

Bành!

Đâm vào trên vách tường, bại liệt xuống, giống như bãi bùn nhão, trước mắt tối đen, ngay tại chỗ hôn mê bất tỉnh.

- Một trong Tế Bắc song hùng Lạc Địa Hùng Đạo Khấu, am hiểu tốc độ, thi triển ra thân pháp Lạc Địa Phồn Hoa, giống như quỷ mỵ, tìm không thấy chân thân, tốt nhất không nên đáp ứng…

Song phương giao thủ nói phức tạp, trên thực tế còn chưa tới một cái hô hấp, gã sai vặt cùng Trương Huyền vào, nghe được vị thiếu gia này lại có thể đáp ứng lời của đối phương, tràn đầy sốt ruột truyền âm, nói còn chưa dứt lời, liền thấy Đạo Khấu nằm trên mặt đất, kinh ngạc tại nguyên chỗ, cảm thấy sắp điên rồi.

Vị trước mắt này so với hắn cũng lớn hơn không bao nhiêu, vốn tưởng rằng thực lực bình thường, nằm mơ cũng không nghĩ đến, một tiếng quát

lớn lại để cho một vị Thai Anh Cảnh trọng thương, một quyền giải quyết xong một vị Nguyên Thần Cảnh…

Lạc Địa Hùng Đạo Khấu, nguyên nhân bộ thân pháp Lạc Địa Phồn Hoa này mà ra tên, coi như là Nguyên Thần Cảnh đỉnh phong, muốn đuổi cũng khó khăn, kết quả… ở trước mặt đối phương thân pháp còn không kịp thi triển, đã bị đánh choáng váng…

Gã sai vặt nuốt nước bọt, thân thể cứng ngắc.

May mắn bởi vì hắn thực lực yếu, không có đi suy nghĩ nhiều sự tình Thánh Khí trung phẩm, xem ra thật muốn suy nghĩ… Đoán chừng hiện tại chết hắn là hắn a.

- Lão sư…

Lúc này trung niên nhân cũng từ trong ngu si kịp phản ứng, vội vàng tiến lên cứu người.

Nhìn thoáng qua, Đạo Khấu đã hôn mê, Trương Huyền nhếch miệng.

Ba chiêu…

Một chiêu liền cho ngươi chết luôn, chút thực lực ấy cũng giả bộ lão sói vẫy đuôi?

Nói giống như đúng rồi vậy…

Chán ghét nhất là loại trang bức không có hàm lượng này…

Mất mặt a! Mất mặt!

Nói thật, lấy thực lực của hắn bây giờ, chỉ cần đối phương câu thông Nguyên Thần, thi triển ra toàn lực, còn thắng không được.

Nhưng nhường ba chiêu… chính là muốn chết!

Chiêu số của hắn, há là tùy tiện có thể nhường sao?

Đừng nói một Nguyên Thần Cảnh sơ kỳ, lúc trước Xuất Khiếu Cảnh sơ kỳ Thiên Diệp Vương, cũng không dám nói nhường hắn, kết quả như trước bị chơi đùa chết!

Tuy lực chiến đấu của hắn ở dưới Nguyên Thần Cảnh, nhưng thủ đoạn quá nhiều, cạo chết cường giả Nguyên Thần Cảnh lại cực kỳ nhẹ nhõm.

Thở dài một tiếng, Trương Huyền nhịn không được lắc đầu, nhìn về phương xa, ánh mắt phiêu hốt, cô độc cầu bại.

- Ta ghét nhất người khác trang bức với ta, ngươi còn nhất định muốn lên, ta cũng rất bất đắc dĩ a…

Khảo hạch Khải Linh Sư

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Nói thật, hắn không có đi tìm Ngô sư, không có đi tìm Hàn Hội trưởng, không có đi tìm Chiến Sư Đường, đã rất ít xuất hiện, gia hỏa này còn đưa mặt qua chờ đánh…

Thật khiến người ta buồn cười!

Được rồi, đại nhân không chấp tiểu nhân, Trương Huyền ta chính là đạo đức tốt như vậy…

Không để ý tới gia hỏa kia nữa, lần nữa nhìn về phía Hứa phó hội trưởng cách đó không xa.

Thấy hắn nhìn tới, lông mi của mỹ phụ nhảy dựng.

Sở dĩ trong lời nói thiên hướng vị trước mắt này, thứ nhất, là vì đối phương là Danh Sư, thứ hai, có cái thứ tự đến trước và sau… Vốn nghĩ

Đạo Khấu thật muốn xuất thủ, liền lên tiếng quát tháo, nằm mơ cũng không nghĩ đến, còn chưa có mở miệng, chiến đấu liền kết thúc…

Hơn nữa còn là nghiền ép, không có chút lo lắng nào!

Thánh Vực nhất trọng đỉnh phong… Một quyền đánh cường giả tứ trọng hôn mê…

Cái quái thai này đến cùng từ đâu xuất hiện a?

- Chẳng lẽ là… cường giả Chiến Sư Đường?

Người Chiến Sư Đường luôn bế quan tu luyện, không muốn đi ra, cực ít tiếp xúc người ngoài, tuy cùng tồn tại ở Thanh Nguyên thành, lại chưa từng thấy qua mấy vị.

Bởi vậy coi như là nàng cũng biết rất ít, vị trước mắt này, Thánh Vực nhất trọng liền nhẹ nhõm đánh bại cường giả Nguyên Thần Cảnh, chỉ sợ đúng là một thành viên trong đó, hơn nữa địa vị không thấp.

Khó trách có thể tiện tay lấy ra Thánh Khí cấp bậc như thế.

Lúc trước còn tưởng rằng, đối phương là dựa vào Danh Sư Đường bảo hộ mới có thể bình yên không lo, hiện tại xem ra, chỉ bằng vào thực lực của mình, cũng không ai dám tùy tiện quấy rầy.

- Vị công tử này, nên cẩn thận một ít cho thỏa đáng, sở dĩ Tế Bắc Song Hùng danh khí lớn, Lạc Địa Hùng Đạo Khấu không coi vào đâu, chủ yếu là ca ca hắn, Kình Thiên Hùng Tàng Nhu! Nghe nói đã đạt đến Nguyên Thần Cảnh đỉnh phong, hơn nữa thủ đoạn vô số, rất khó đối phó…

Mặc dù biết đối phương không đơn giản, nhưng suy nghĩ một chút, còn truyền âm nhắc nhở.

Chỉ bằng vào một Nguyên Thần Cảnh sơ kỳ, tự nhiên không có khả năng đạt được tên tuổi bá chủ Tế Bắc, trong hai người, lợi hại chính là ca ca của đối phương, Kình Thiên Hùng Tàng Nhu!

Một thân tu vi sâu không lường được, coi như là nàng đụng phải, cũng chỉ có thể trốn.

Dù sao, Khải Linh Sư chỉ là chức nghiệp phụ trợ, đối với chiến đấu mà nói, không quá am hiểu.

- Đa tạ Hội trưởng nhắc nhở!

Biết rõ đối phương có hảo ý, Trương Huyền mỉm cười, cũng không thèm để ý, hỏi tiếp:

- Ngươi nhìn… Lúc nào thuận tiện, có thể giúp linh trí của binh khí thức tỉnh?

- Hiện tại liền bắt đầu đi!

Không có quá nhiều dừng lại, Hứa phó hội trưởng nhẹ gật đầu.

Dọc theo Kim Nguyên Đỉnh vòng hai vòng, bàn tay nhẹ nhàng nhấn một cái.

Ô…ô…ng…

Một đạo hào quang lập tức bao phủ lô đỉnh.

Trương Huyền tràn đầy khẩn trương nhìn qua.

Qua đại khái hơn mười phút đồng hồ, bàn tay thu lại, Hứa phó hội trưởng liên tục lui về phía sau mấy bước, sắc mặt trắng bệch:

- Xem ra ta nghĩ còn có chút đơn giản… lô đỉnh này của ngươi, nhìn không sai hẳn là bị lôi điện công kích, mới lâm vào mê man, lấy thực lực của ta, chỉ sợ còn không cách nào thức tỉnh!

- Lôi điện đối với linh tính có tác dụng triệt tiêu thật lớn, điểm ấy chắc hẳn ngươi cũng rõ ràng, nếu nguyên nhân khác lâm vào ngủ say, ta phí nhiều chút lực lượng còn có thể làm được, nhưng cái này…

Hứa phó hội trưởng lắc đầu.

- Vậy… Hội trưởng có biết, ai có thể làm thức tỉnh không?

Trương Huyền nhịn không được hỏi.

- Lôi điện không chỉ xâm nhập linh tính, còn lưu lại ở trong lô đỉnh, muốn triệu hoán linh tính, sẽ phải lướt qua phiến khu vực này… Thật muốn làm được, chỉ sợ cần cường giả Xuất Khiếu Cảnh mới có thể hoàn thành, Nguyên Thần của Xuất Khiếu Cảnh trải qua lôi điện rèn luyện, không úy kỵ Lôi Đình chi uy, Thanh Nguyên đế quốc Khải Linh Sư Công Hội, không ai có thể làm được!

Suy nghĩ một chút, Hứa phó hội trưởng nói.

Thanh Nguyên đế quốc Khải Linh Sư Công Hội, Hội trưởng mạnh nhất cũng chỉ vừa đạt tới Nguyên Thần Cảnh đỉnh phong, cách Xuất Khiếu còn có một đoạn rất lớn, đồng dạng không cách nào hoàn thành.

- Ngươi nói… trong lô đỉnh có Lôi Đình lưu lại… Tu vi không có đạt tới Xuất Khiếu, nhưng Linh Hồn không úy kỵ Lôi Đình, có phải cũng có thể làm thức tỉnh hay không?

Nghe ra điều kiện trong lời nói của nàng, Trương Huyền nhăn mày lại.

- Hẳn là có thể, đương nhiên, điều kiện tiên quyết là nhất định phải đạt tới Khải Linh Sư thất tinh! Chỉ là… Nào có Linh Hồn không sợ lôi điện a?

Hứa phó hội trưởng cười khổ.

Nguyên Thần, Linh Hồn nấp trong cơ thể, tính thuần âm, cực kỳ sợ hãi lôi điện, cho đến trước mắt, nàng còn chưa từng nghe qua ai không có đạt tới Xuất Khiếu Cảnh, Nguyên Thần, Linh Hồn có thể không sợ hãi Lôi Đình.

- Khải Linh Sư thất tinh?

Dừng lại một chút, Trương Huyền ngẩng đầu:

- Hứa hội trưởng, không biết muốn quan sát thư tịch của Công Hội các ngươi, cần điều kiện gì?

Nếu như vị trước mắt này không cách nào làm thức tỉnh Kim Nguyên Đỉnh, ngược lại là có thể tự mình thử xem.

Đối với Lôi Đình, người khác sợ hãi, nhưng hắn đã trải qua Lôi Đình chi hải cùng Phong Thánh Kiếp, Linh Hồn mượt mà như ý, lôi điện bình thường, đã không có bất cứ uy hiếp gì.

- Đọc sách?

Không nghĩ tới hắn lại đột nhiên đưa ra vấn đề này, Hứa phó hội trưởng tràn đầy không hiểu, chần chừ một chút, cuối cùng nói ra:

- Thư tịch của Công Hội chúng ta, không giống những chức nghiệp khác, có đẳng cấp hạn chế, cấp bậc không đến, không cho phép đọc. Mà là giao nạp phí tổn nhất định liền có thể đi xem, thậm chí sao chép, chỉ là không thể mang đi bản gốc mà thôi.

Trương Huyền gật đầu:

- Ta muốn nhìn toàn bộ thư tịch đạt tới thất tinh, không biết cần giao nộp bao nhiêu!

Chỉ có thực sự trở thành chức nghiệp đặc thù, có được truyền thừa hoàn mỹ, mới có hạn chế tương đối nghiêm, chức nghiệp bình thường là không có nhiều yêu cầu như vậy.

Có thậm chí sẽ cố ý buông ra điều kiện, dẫn tới càng nhiều người học tập, để cho nó càng thêm lớn mạnh.

- Nhìn toàn bộ thư tịch, cần giao nộp năm nghìn Linh Thạch thượng phẩm…

Tính toán thoáng cái, Hứa phó hội trưởng nói.

- Đây!

Bàn tay run lên, trước mắt linh khí lóng lánh, năm nghìn viên Linh Thạch thượng phẩm rơi trên mặt đất.

- Cái này…

Hứa phó hội trưởng sững sờ ở tại chỗ.

Năm nghìn Linh Thạch thượng phẩm, coi như là nàng, cũng không có khả năng dễ dàng lấy ra như thế, đối phương sảng khoái như vậy, chỉ vì đọc sách… Cũng quá tài đại khí thô a!

- Còn muốn làm phiền Hứa hội trưởng dẫn ta đi tới!

Năm nghìn Linh Thạch thượng phẩm đối với Trương Huyền bây giờ mà nói, đã không coi vào đâu, có thể bởi vậy học tập một chức nghiệp, thậm chí cứu tỉnh Kim Nguyên Đỉnh, tuyệt đối có giá trị rồi.

- Được!

Thấy vẻ mặt hắn thành thật, không giống như nói giỡn, Hứa phó hội trưởng thu hồi Linh Thạch:

- Đi theo ta!

Thu Kim Nguyên Đỉnh vào Giới Chỉ, Trương Huyền theo sát phía sau.

Ra khỏi phòng, dọc theo hành lang đi một lát, đi vào một gian phòng cực lớn.

Đúng là Tàng Thư Khố của Khải Linh Sư.

- Ở chỗ này, có thể đọc sách, cũng có thể tu luyện, nếu có lĩnh ngộ, trong phòng cũng có Khôi Lỗi đối ứng, cho ngươi tiến hành mở linh tính, có thể mở ra linh trí đối ứng, liền cho thấy đạt đến đẳng cấp đối ứng…

Đứng ở trước cửa, Hứa phó hội trưởng đưa qua một lệnh bài, giới thiệu nói.

Khải Linh Sư, tuy ở Thanh Nguyên đế quốc nổi tiếng, lại không phải chức nghiệp đặc thù, không có nhiều quy củ như vậy, coi như là khảo hạch, cũng cực kỳ đơn giản.

- Đa tạ!

Tiếp nhận lệnh bài, Trương Huyền nhẹ gật đầu.

- Vào đi, mỗi ngày sang đây xem sách, muốn học chức nghiệp mở linh tính, số lượng cũng không ít, chỉ là có thể có thành tựu vô cùng ít mà thôi!

Hứa phó hội trưởng khoát tay áo.

Chức nghiệp Khải Linh Sư kiếm tiền như thế, mỗi ngày đều có thể đưa tới không ít người đến đây học tập, chỉ bất quá, muốn trở thành Khải Linh Sư chính thức, cần Linh Hồn cường đại, tinh tế tỉ mỉ… Đây là một loại thiên phú, không phải là người nào xem sách cũng có thể học được.

Không nói thêm lời, Trương Huyền đẩy cửa đi vào.

Tàng Thư Khố không lớn, chỉ có hơn mười giá sách, thoạt nhìn hơn mười vạn quyển sách mà thôi.

Trong phòng, quả nhiên có không ít người đang đọc sách, hẳn là giống như hắn, muốn học tập chức nghiệp Khải Linh Sư.

Vì không làm cho người khác chú ý, đi vào trước mặt giá sách, Trương Huyền tiện tay rút ra một quyển, giả bộ như nghiêm túc đọc, ánh mắt lại nhìn sang toàn bộ giá sách.

Rầm rầm!

Ánh mắt đảo qua, vô số thư tịch đi vào thức hải.

Không đến mười phút, thư tịch trong hơn mười giá sách toàn bộ thu nhập Thư Viện.

- Chính xác!

Ý niệm khẽ động, một quyển sách xuất hiện ở trước mắt, nhẹ nhàng mở ra, nhìn sang.

Đúng là Thiên Đạo công pháp tu luyện Khải Linh Sư tứ tinh.

Rất nhanh xem một lần, Trương Huyền đối với chức nghiệp này cũng có hiểu rõ càng sâu khắc.

Cái gọi là mở linh tính, kỳ thật chính là mượn nhờ lực lượng linh hồn của mình, trợ giúp binh khí hoặc tu luyện giả, thoải mái linh tính cùng Linh Hồn.

Muốn làm như vậy, đầu tiên để linh hồn của mình trở nên không có thuộc tính, như vậy mới có thể không cho thân thể của đối phương bài xích, thành công kích hoạt linh tính hoặc lớn mạnh.

Đối với người khác mà nói, cửa thứ nhất hầu như không cách nào làm được, nhưng Trương Huyền bất đồng.

Thiên Đạo công pháp tu luyện ra được Vu Hồn, bản thân là không có bất kỳ thuộc tính, nếu không cũng không có khả năng ngụy trang thành bất luận kẻ nào mà không bị phát hiện rồi.

Xem hết thư tịch, lực lượng Linh Hồn trong người vận chuyển một lần, liền học tập xong phương pháp tu luyện Khải Linh Sư tứ tinh, ngay cả nửa canh giờ cũng không đến.

- Thử xem có hiệu quả hay không…

Đi vào một bên gian phòng, Trương Huyền quả nhiên thấy góc tường đứng vững một Khôi Lỗi kỳ quái, mọc ra tám cánh tay cùng bốn cái đầu, nhìn không ra đẳng cấp, cũng không biết tài liệu gì luyện chế.

Chẳng muốn vận dụng Minh Lý Chi Nhãn cùng Thiên Đạo Thư Viện, tinh thần khẽ động, câu thông Linh Hồn, một cỗ ý niệm thẳng tắp lan tràn lên, đồng thời bàn tay ở mặt đất nhẹ nhàng nhấn một cái.

Ô…ô…ng…

Một đạo hào quang triệt để bao phủ Khôi Lỗi.

Thời gian nháy con mắt, ý niệm của hắn tựa như đi vào một thế giới đen kịt, chỉ có thể thắp sáng.

Xoẹt zoẹt~! Xoẹt zoẹt~!

Mấy hơi thở sau, Khôi Lỗi trước mắt đã bị kích hoạt lên linh tính, bắt đầu chuyển động, tám cánh tay cuồng loạn nhảy múa cùng bốn cái đầu loạn chuyển.

- Xem ra Khải Linh Sư tứ tinh rất đơn giản…

Mở to mắt, Trương Huyền cười cười.

Còn tưởng rằng chức nghiệp này có bao nhiêu khó, dễ dàng liền kích hoạt linh tính, nói rõ không tính phức tạp.

Làm xong những thứ này, nhấc chân đi đến tầng thứ hai.

Tầng thứ hai thư tịch như trước có vài chục dãy, hơn mười vạn quyển sách, bắt chước làm theo, rất nhanh xem hết, tạo thành Thiên Đạo công pháp Khải Linh Sư ngũ tinh.

Học tập xong đi vào góc tường, đồng dạng mở linh tính thành công một Khôi Lỗi, lần nữa đi lên trên.

…

Hai canh giờ sau, đi tới tầng thứ tư.

Nơi đây trưng bày đều là thư tịch thất tinh, thu nhập trong đầu, học tập Thiên Đạo công pháp, đi tới địa phương chứa đựng Khôi Lỗi, nhìn thoáng qua, lông mày nhịn không được nhíu một cái.

- Tầng này không có Khôi Lỗi? Cây cột này là cái gì?

Góc tường tầng này, cũng không có Khôi Lỗi dùng để mở linh tính, chỉ có một cây cột như một người lớn, từ trên xuống dưới xỏ xuyên qua gian phòng, không biết tài liệu gì làm, cực kỳ trầm trọng.

- Đoán chừng là binh khí, chỉ cần mở linh tính, coi như thành Khải Linh Sư thất tinh rồi!

Trong lòng âm thầm phỏng đoán, đi vào trước mặt.

Công Hội sống

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Mấy tầng trước, đều là Khôi Lỗi bốn đầu tám cánh tay, mặc dù nơi đây không có, nhưng có cây cột màu đen, hẳn là công hiệu giống nhau.

- Thử xem sẽ biết...

Ngồi ở tại chỗ, bàn tay nhấn mặt đất một cái, một khe hở lập tức bao phủ cây cột, giống như Khải Linh lúc trước, ý niệm của Trương Huyền như lâm vào trong bóng tối.

- Thắp sáng!

Biết rõ thắp sáng hắc ám, tương đương với tiến hành Khải Linh vật phẩm, trong đầu vận chuyển Thiên Đạo Khải Linh pháp quyết, ngón tay điểm tới.

Ô...ô...ng...

Một đạo hào quang chiếu rọi lên, khu trừ hắc ám, chỉ bất quá ánh sáng cực kỳ yếu ớt, như ngọn nến trong gió, run run rẩy rẩy, tùy thời sẽ dập tắt.

- Hả?

Nhướng mày.

Khôi Lỗi lúc trước, chỉ cần vận chuyển Thiên Đạo Khải Linh pháp quyết, có thể chiếu sáng hết thảy địa phương, mà bây giờ, chỉ chiếu sáng trước mắt, hơn nữa rất dễ dàng triệt tiêu, cũng nói rõ... linh tính của vật phẩm này, so với trong tưởng tượng còn khó hơn rất nhiều.

- Không hổ là thất tinh, quả nhiên độ khó lớn thêm không ít...

Biết rõ loại tình huống này, Trương Huyền chẳng những không có cảm thấy uể oải, ngược lại mắt sáng rực lên.

Mấy khảo hạch trước, một chút kỹ thuật hàm lượng cũng không có, cái này mới tính giống như khảo nghiệm a.

- Ta cũng muốn nhìn xem, khảo hạch thất tinh khó bao nhiêu... Hôm nay không thắp sáng ngươi ta không đi về!

Đã có khiêu chiến, Trương Huyền lập tức tràn đầy hứng thú.

Khải Linh Sư khác, một ngày ba lượt, sau đó cần nghỉ ngơi thật lâu mới có thể tiếp tục, hắn không giống, Thiên Đạo Khải Linh hầu như không có tác dụng phụ gì, hơn nữa hồn lực vượt xa đồng cấp, một ngày coi như đến mấy mươi lần, cũng sẽ không mệt mỏi.

Ngón tay lần điểm về phía trước.

Lại một đạo quang mang sáng lên, thoạt nhìn yếu ớt như trước, lại trục xuất hắc ám ra xa hơn chút.

- Dung hợp!

Linh Hồn cấp tốc vận chuyển, hai ngọn lửa tập trung ở cùng một chỗ, lúc trước riêng phần mình thiêu đốt hỏa diễm, chậm chạp dung hợp.

Hai ngọn lửa này, đều là linh tính hắn đốt lên, ẩn chứa ý niệm linh hồn của hắn, dung hợp cũng không khó.

Đương nhiên, đây là đối với hắn, Thiên Đạo Khải Linh đốt ngọn lửa, thuộc tính hoàn toàn giống nhau, Khải Linh Sư bình thường là không làm được.

Thuộc tính bất đồng, không thể dung hợp, nếu không chẳng khác nào trong một vật phẩm xuất hiện hai ý niệm, giống như Thánh Vực Bồ Đề Thụ lúc trước, một khi tranh đoạt lẫn nhau, gây chuyện không tốt còn sẽ triệt để hủy hoại binh khí.

Vù vù!

Dung hợp chung một chỗ, ngọn lửa tăng cường rất nhiều, chiếu rọi bốn phương, dù vẫn không thể khu trừ toàn bộ hắc ám, nhưng cũng không giống lúc trước, tùy thời có thể diệt vong.

- Quả nhiên có thể...

Linh tính dung hợp, cũng làm hắn tâm huyết dâng trào, đột nhiên nghĩ đến, không nghĩ tới quả nhiên có thể, lúc này nhẹ nhàng cười cười, lần nữa điểm về phía trước.

Vù vù!

Lại bị đốt hai đạo hỏa diễm, tiếp tục cùng cái trước mắt tiến hành dung hợp.

Bốn đóa hỏa diễm dung hợp, ngọn lửa biến thành bó đuốc, hùng hồn hữu lực, hào quang phóng xạ bốn phía, chiếu rọi ít nhất hơn trăm mét.

- Không gian thật lớn...

Mượn nhờ ánh sáng, lúc này Trương Huyền cũng thấy rõ tình huống chung quanh.

Lúc trước Khôi Lỗi, phạm vi ý thức cảm giác được chỉ vài mét, hơn mười mét, chỉ cần thắp sáng linh tính, có thể bao phủ toàn bộ, mà cái

trước mắt này, chiếu rọi hơn trăm mét, lại như trước nhìn không tới đầu cuối... Binh khí này không khỏi quá lớn đi!

Binh khí càng lớn, cần linh tính càng cường đại chèo chống, thật giống như Kim Nguyên Đỉnh, tất nhiên cường đại hơn Băng Vũ Kiếm... Đốt bốn lần linh tính, lại tìm không đến biên giới, đủ để nói rõ cây cột này khủng bố tới cực điểm.

- Không nghĩ tới khảo hạch thất tinh khó như vậy, ta không tin còn không thắp sáng được ngươi...

Thấy bó đuốc chiếu rọi không đến đầu cuối, Trương Huyền sinh ra tâm không chịu thua kém.

Hắn tu luyện công pháp Thiên Đạo Khải Linh, nếu cũng không thông qua khảo hạch, chẳng phải thẹn với Thư Viện ở trong đầu?

- Tiếp tục...

Ngón tay lần nữa điểm nhẹ, Linh Hồn gia tốc vận chuyển, trước mắt nhiều hơn vài đạo hỏa diễm, liên tục tiêu hao lực lượng, sắc mặt cũng hơi trắng bệch.

Tuy hồn lực của hắn cường đại, số lần Khải Linh hơn người bình thường rất nhiều, nhưng mà liên tục thi triển, đối với hồn phách cũng có tổn thương thật lớn.

Vù vù vù!

Tiếp tục dung hợp linh tính chung một chỗ, bó đuốc biến thành đống lửa, chiếu rọi đến chỗ xa hơn, bất quá, như trước không tìm được đầu cuối.

Chiếu không tới đầu cuối, chẳng khác nào không có thành công.

- Liều mạng...

Cắn chặt hàm răng, phun ra tinh huyết, ý niệm của Trương Huyền dốc sức liều mạng kiên trì.

Liên tục dung hợp ba mươi hai đoàn hỏa diễm, đống lửa trước mắt biến thành biển lửa hùng hồn, lại như một Thái Dương cực nóng, chiếu rọi bốn phía.

Oanh long long!

Không gian đen kịt lắc lư, cuối cùng để cho hắn nhìn rõ toàn bộ tình huống.

Địa phương binh khí này dung nạp ý thức, lại chừng vài dặm, khó trách linh tính khó có thể mở ra.

Cuối cùng thành công, Trương Huyền cũng cảm thấy thân thể như hư thoát, đồng thời tràn đầy hiếu kỳ.

Hắn tu luyện công pháp Thiên Đạo Khải Linh, lý giải đối với Khải Linh Sư dĩ nhiên đạt đến thất tinh đỉnh phong, thậm chí bát tinh sơ kỳ, nhưng cam đoan đám người Hứa phó hội trưởng, tốc độ Khải Linh tuyệt đối xa xa không bằng...

Dù vậy, cũng thiếu chút nữa mệt chết mới có thể thành công, đây rốt cuộc là cái khảo hạch gì?

Không khỏi quá khó khăn đi!

...

Trong một căn phòng rộng lớn của Khải Linh Sư Công Hội, ba nữ tử ngồi đối diện, đúng là Hứa phó hội trưởng cùng Nguyễn Hội trưởng, Trần phó hội trưởng.

- Hứa Ảnh, đến cùng xảy ra chuyện gì vậy? Tế Bắc Song Hùng cũng không phải dễ trêu, tuy thực lực của Lạc Địa Hùng Đạo Khấu bình thường, nhưng Kình Thiên Hùng Tàng Nhu lại không phải chúng ta có

thể đối phó, một khi đến tìm phiền toái, Khải Linh Sư Công Hội chúng ta, chỉ sợ lại phải thiếu nợ Danh Sư Đường nhân tình...

Nguyễn Hội trưởng nhìn lại.

Đạo Khấu tới đây giúp đệ tử Khải Linh, trùng kích Nguyên Thần Cảnh, kết quả cái gì cũng không có làm, đã bị đánh sống dở chết dở... Nàng vừa đến liền nghe nói, lúc này mới vội vã gọi Hứa phó hội trưởng cùng Trần phó hội trưởng qua.

Tế Bắc Song Hùng, nếu như là người phân rõ phải trái, không có gì đáng sợ, nhưng hai người này có tiếng xấu, hiện tại lại ăn thua thiệt lớn như vậy, vạn nhất gây ra sự tình gì, lấy thực lực của các nàng, căn bản áp chế không nổi.

Đến lúc đó chỉ có thể xin Danh Sư Đường giúp đỡ.

- Là như thế này...

Hứa Ảnh phó Hội trưởng nói sự tình Trương Huyền kỹ càng một lần.

- Ngươi nói... Gia hỏa này có thể là Chiến Sư?

Đôi mi thanh tú nhăn lại, Nguyễn Hội trưởng nhẹ gật đầu:

- Nếu như thế thì tốt rồi, coi như Tế Bắc Song Hùng còn muốn kiêu ngạo, khẳng định cũng không dám đối nghịch Chiến Sư Đường!

Không nói trước Chiến Sư Đường là một chi nhánh của Danh Sư Đường, chỉ nói trong đó có vô số Võ Giả chiến lực kinh người, bất kỳ một chức nghiệp nào cũng không dám đắc tội.

- Vạn nhất Kình Thiên Hùng Tàng Nhu tìm đến phiền toái, ngươi liền trực tiếp đẩy toàn bộ trách nhiệm lên người tên kia, không nên để Khải Linh Sư Công Hội chúng ta gặp phiền toái, chúng ta chỉ là chức nghiệp phụ trợ, chống chọi không được những cường giả này...

Nguyễn Hội trưởng bàn giao.

Đại bộ phận Khải Linh Sư đều là nữ tử, bởi vì tâm tư của các nàng tinh tế tỉ mỉ, tu luyện lại càng dễ lĩnh ngộ tinh túy.

Bản thân chính là nữ tử, lại tu luyện chức nghiệp phụ trợ, tự nhiên không thể nào là đối thủ của những hung thần ác bá kia.

Nói thật, nếu Khải Linh Sư không dựa vào Danh Sư Đường định ra quy củ, sớm đã bị những chức nghiệp khác bắt đi, sao có thể phong quang giống như bây giờ.

Nguyên nhân chính là như thế, chức nghiệp của các nàng chỉ thành lập ở địa phương có Danh Sư Đường, địa phương khác, căn bản không đi, miễn cho gặp được phiền toái không thể dự đoán.

- Tốt...

Hứa Ảnh phó Hội trưởng nhẹ gật đầu, đột nhiên nhớ tới một sự kiện:

- Đúng rồi, thanh niên kia còn chưa đi, nói muốn học tập Khải Linh chi thuật, tự mình đi Tàng Thư Khố đọc sách rồi!

- Đọc sách? Nam tử cũng muốn học tập Khải Linh?

Nguyễn Hội trưởng lắc đầu.

Không phải nàng xem thường nam tử, mà căn bản không phải là bọn hắn có thể làm được.

- Đến cùng có phải học tập hay không, ta đã phái người đi xem, hắn là sẽ lập tức trở về...

Hứa Ảnh phó Hội trưởng cũng nghĩ giống như nàng, không tin Trương Huyền có thể làm được, bất quá, hiện tại đã qua hai ba canh giờ, còn chưa có đi ra, không khỏi có lòng hiếu kỳ.

Két...

Vừa dứt lời, một nữ tử vội vã đi vào.

Đúng là Hứa Ảnh Phó hội trưởng đệ tử, một vị lục tinh Khải Linh Sư.

- Thế nào, tiểu tử kia có phải thật đang đọc sách hay không?

Thấy nàng trở về, Hứa Ảnh phó Hội trưởng cười cười.

- Bẩm báo Nguyễn Hội trưởng, Trần phó hội trưởng, lão sư... Hắn không chỉ đang đọc sách... Còn khảo hạch Khải Linh Sư...

Vị nữ tử này nhớ tới sự tình vừa rồi thấy, khuôn mặt không thể tin được.

- Khảo hạch Khải Linh Sư?

Hứa Ảnh phó Hội trưởng nhíu mày:

- Hắn giống như dốt đặc cán mai với chức nghiệp Khải Linh a? Đọc sách không đến ba canh giờ liền muốn khảo hạch Khải Linh Sư tứ tinh?

Nàng tiếp xúc qua đối phương, đối với chức nghiệp Khải Linh hoàn toàn không hiểu, còn muốn khảo hạch... Nói đùa gì vậy!

- Hắn... Không chỉ khảo hạch, còn kích hoạt linh tính của Khôi Lỗi... Khôi Lỗi chạy loạn khắp nơi, đã bị mấy tỷ muội chúng ta chế trụ...

Nữ tử vội vàng trả lời.

- Chạy loạn... Không đúng!

Lần này đến phiên Nguyễn Hội trưởng kì quái, nhịn không được nhìn qua:

- Chỉ cần kích hoạt một đầu hai cánh tay của Khôi Lỗi, liền coi như thông qua khảo hạch, bởi vì có hạn chế đầu lâu, coi như kích hoạt, cũng không cách nào hành động... Làm sao sẽ chạy loạn?

- Hắn... kích hoạt tất cả a...

Bờ môi phát run, tựa hồ nữ tử nói đến đây mình cũng không tin.

- Tất cả đều kích hoạt?

Ba đại Hội trưởng đồng thời đứng dậy, trong mắt tràn đầy không thể tin được.

Muốn kích hoạt một linh tính, khống chế bốn cái đầu... Có thể nói quả thực là sự tình không thể nào, coi như là các nàng cũng làm không được, một gia hỏa cái gì cũng không biết, chỉ nhìn sách một lát, liền làm được?

- Ngươi nói... Hắn kích hoạt Khôi Lỗi tứ tinh kia lên?

Hứa Ảnh phó Hội trưởng rút cuộc kìm nén không được.

Nếu thật như vậy, người thanh niên này, gây chuyện không tốt thật đúng là thiên tài Khải Linh Sư.

- Không chỉ là... Tứ tinh, ngũ tinh, lục tinh cũng đều kích hoạt lên, hiện tại đang ở trong phòng thất tinh, nhìn cây cột trong góc tường, không biết làm gì...

Cô gái nói.

- Ngũ tinh, lục tinh cũng đều kích hoạt?

Thân thể ba Hội trưởng đều nhoáng một cái.

Một lát sau, Nguyễn Hội trưởng nhíu mày:

- Khôi Lỗi thất tinh hỏng mất, một mực không có người tới sửa chữa, cây cột kia là kiến trúc chèo chống Công Hội chúng ta, không có linh tính, không có khả năng kích hoạt nha...

Ầm ầm!

Lời còn chưa dứt, mọi người liền cảm thấy Công Hội lắc lư kịch liệt, như ngồi ở trên thuyền nhỏ.

- Không tốt, Hội trưởng... Công Hội của chúng ta... Sống!

Ngay sau đó, một Trưởng Lão vọt vào, sắc mặt trắng bệch.

Ta là thật muốn điệu thấp!

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

- Công Hội sống?

Nguyễn Hội trưởng sững sờ.

Hai vị phó Hội trưởng khác cũng không hiểu.

- Vâng, Công Hội chúng ta, không biết thế nào... Từ dưới đất đứng lên, muốn chạy đi...

Vị Trưởng lão này vội vàng nói.

Rầm ào ào!

Còn chưa nói xong, mặt đất lắc lư, ba đại Hội trưởng chứng kiến phía bên ngoài cửa sổ, kiến trúc của Công Hội như cổ của thiên nga đưa tới, phía trên cửa sổ giống như hai cái mắt to, tìm hiểu bốn phía, đối với hết thảy chung quanh đều rất ngạc nhiên.

Tầng tầng lầu các ở dưới lòng bàn chân, như biến thành thân thể, liên tục lắc lư, tựa hồ tùy thời có thể bước ra.

- Đây là... cả Công Hội mở ra linh tính?

Nuốt ngụm nước miếng, Nguyễn Hội trưởng thiếu chút nữa khóc.

Kiến trúc Công Hội của các nàng, tuy tạo hình đặc thù, thế nhưng chỉ là kiến trúc, không phải Pháp bảo, nhiều nhất là làm vô cùng hoàn mỹ, thuộc về chỉnh thể thống nhất, thế nhưng không có khả năng sinh ra linh tính a... Gia hỏa này đến cùng làm sao làm được? Khải Linh thành công?

Cái này tốt rồi, toàn bộ Công Hội đã có linh tính, muốn chạy đi...

Thật muốn rời đi, mình không phải phụ lòng liệt tổ liệt tông sao...

- Công Hội của chúng ta, là một tiền bối lúc trước tự tay chế tạo, hao tốn trên trăm năm, toàn bộ kiến trúc dàn giáo, nghe nói đã đạt đến trình độ binh khí Linh cấp, có thể... Bởi vậy đã bị hắn Khải Linh hay không...

Đột nhiên vang lên cái gì, Trần phó hội trưởng nhịn không được nói.

Công Hội kiến trúc, không chỉ tạo hình đặc thù, trên thực tế còn hao tốn vô số tâm huyết của tiền bối, khung xương chỉnh thể là dựa theo binh khí chế tạo... Có lẽ nguyên nhân chính là như thế, mới Khải Linh thành công.

Chỉ là...

Kiến trúc này lớn như vậy, coi như muốn Khải Linh, phải có bao nhiêu linh tính mới có thể chèo chống?

- Mặc kệ hắn đến cùng làm sao làm được... Chúng ta nhất định phải ngăn cản, nếu không Công Hội chạy mất, chúng ta ở đâu?

Nguyễn Hội trưởng nói.

Bây giờ không phải là thời điểm xoắn xuýt, gia hỏa này đến cùng làm sao làm được, mà là... Công Hội đã có linh tính, lập tức muốn chạy, một khi để cho nó rời đi, các nàng ngay cả chỗ ở cũng không có, còn có mặt gặp người sao?

Vội vã lao ra gian phòng, đi đến Tàng Thư Khố, rời đi không xa, chỉ thấy thanh niên vẻ mặt mê mang vò đầu đi ra, nhìn thấy Hứa Ảnh phó Hội

trưởng, ánh mắt liền sáng lên.

- Hứa phó hội trưởng, xảy ra chuyện gì vậy? Công Hội của các ngươi... sao lại lắc lư loạn như thế?

Trương Huyền kỳ quái.

Khải Linh Sư Công Hội cũng quá cổ quái đi, kiến trúc lớn như vậy, bốn phía lắc lư, còn muốn bỏ chạy... Còn có ... có chút đạo đức xã hội hay không?

Thể tích lớn như vậy, một khi chạy, nhất định sẽ làm bị thương rất nhiều người!

Coi như không đả thương người, làm bị thương hoa hoa cỏ cỏ cũng không tốt lắm a!

- Ngươi còn không ngại nói...

Thấy hắn như vậy, ba đại Hội trưởng thiếu chút nữa thổ huyết.

Ngươi làm cái gì, trong lòng còn không biết sao?

Cái đồ chơi này là ngươi làm tỉnh, hiện tại muốn bỏ chạy, mình lại giả vờ người vô tội...

Còn nữa... Ngươi đây là cái biểu lộ gì?

- Vừa rồi có phải ngươi Khải Linh cho một cây cột màu đen hay không?

Cố nén xúc động muốn nổ tung, Hứa phó hội trưởng nhịn không được nói.

- Đúng vậy a!

Trương Huyền gật đầu.

Hắn vừa Khải Linh cho cây cột màu đen, liền cảm thấy kiến trúc lắc lư, hiện tại cũng không kịp nhìn kỹ, đến cùng có thành công hay không.

- Cái kia... cây cột Mmàu đen kia, là sống lưng của kiến trúc... Ngươi giao phó cho nó linh tính, vì vậy... toàn bộ kiến trúc… sống...

Hứa phó hội trưởng nghiến răng.

- A...

Khóe miệng của Trương Huyền co lại.

Mới vừa rồi còn cảm thấy Khải Linh Sư Công Hội quá không đáng tin cậy, kiến trúc cũng đi... Náo loạn nửa ngày, là mình làm...

Người khác tới đây chỉ Khải Linh binh khí, mình làm hang ổ của người ta bỏ chạy...

- Ngươi thành công Khải Linh, kiến trúc này, đối với ngươi lòng mang cảm kích, khẩn cầu ngươi để nó dừng lại, một khi chạy... Nhất định sẽ gây ra động tĩnh rất lớn, Khải Linh Sư Công Hội chúng ta cũng xong...

Thấy hắn hiểu được, Nguyễn Hội trưởng vội vàng nói.

- Tốt...

Không nghĩ tới mình chỉ muốn khảo hạch Khải Linh Sư thất tinh, lại gây ra động tĩnh lớn như vậy, đành phải đi theo sau lưng ba vị Hội trưởng, cấp tốc bay ra gian phòng.

Người ở giữa không trung, nhìn sang kiến trúc cực lớn trước mắt.

Chừng hơn trăm mét, cổ thon dài, ở trên không trung quay loạn, như một con thiên nga.

Lúc này, tất cả mọi người trong kiến trúc đã bay ra, từng cái nhìn quái vật khổng lồ trước mắt, trợn mắt há hốc mồm.

- Cái này... làm sao để nó dừng lại?

Nhìn gia hỏa cực lớn kia, tùy thời phát lực chạy như điên, khóe miệng của Trương Huyền co quắp, nhịn không được hỏi.

- Ta cũng không biết, nhưng mà nó khẳng định nghe lời ngươi...

Nguyễn Hội trưởng vội nói.

- Nghe ta sao?

Khóe miệng co lại, Trương Huyền lần nữa nhìn về phía mọi người trước mắt, đang muốn tiếp tục hỏi thăm, chỉ thấy “Khải Linh Sư Công Hội” giống như thấy được hắn, hưng phấnphát ra tiếng phì phì trong mũi, cái cổ vừa thô vừa to vòng tới, ở trên đùi của mình qua lại cà xát.

- ...

Thân thể Trương Huyền nhoáng một cái.

Muốn điệu thấp cũng điệu thấp không được...

Hang ổ của người ta, biến thành sủng vật của mình, còn nghe lời như vậy...

Ta thật chỉ muốn điệu thấp một ít, không muốn nháo sự...

Một đầu hắc tuyến, Trương Huyền đành phải duỗi bàn tay ra vuốt đầu đối phương:

- Tốt rồi, ngoan ngoãn ở chỗ này, không có việc gì không nên lộn xộn...

- Rống!

Nghe được lời của hắn, kiến trúc cực lớn cảm thấy mỹ mãn ngừng lại, một lần nữa ngồi ở dưới đất không nhúc nhích.

- Tốt rồi...

Lúc này Trương Huyền mới nhẹ nhàng thở ra, quay đầu nhìn về phía đám người Nguyễn Hội trưởng, chỉ thấy tất cả mọi người chung quanh trợn mắt há hốc mồm, như nhìn quái vật.

- Khục khục, kính xin vị công tử này cùng ta trở về, chúng ta cho ngươi đẳng cấp huy chương, cùng với thương nghị thoáng cái, làm sao thuần phục kiến trúc... Chỉ cần ngươi có thể truyền thụ phương pháp, Công Hội chúng ta nguyện ý ra giá cao mua sắm!

Thấy người xem càng ngày càng nhiều, Nguyễn Hội trưởng nói.

Bất kể nói thế nào, đây đều là hang ổ của Khải Linh Sư Công Hội các nàng, lúc trước không có linh tính thì thôi, một khi đã có, làm sao cũng phải nắm giữ ở trong tay nhóm người mình, nếu không một khi buồn bực, tự mình bỏ chạy, đường đường Khải Linh Sư Công Hội, thể diện để ở nơi đâu?

- Tốt!

Trương Huyền tự giác đuối lý, cũng không muốn bị người nhìn nhiều, nếu không kế hoạch điệu thấp sẽ ngâm nước nóng, lúc này không nói thêm lời, theo sát ở sau lưng ba vị Hội trưởng, một lần nữa đi vào kiến trúc.

...

Trương Huyền đến Khải Linh Sư Công Hội, học tập chức nghiệp Khải Linh Sư, Chiến Sư Đường thì một hồi huyên náo, vô số Chiến Sư vây ở một chỗ, nghị luận nhiều nhất chính là Học Viện tới đây trao đổi kia.

Tiêu Tần là một vị Thiên phu trưởng của Võ Kỹ điện, thiên phú cực cao, bởi vì tu luyện quá mức điên cuồng, cũng bị người coi là “Tiêu phong tử (*kẻ điên họ Tiêu)” .

Trước kia, hắn một mực lấy Chiến Sư làm vẻ vang, nhưng trong khoảng thời gian này, luôn nghe được sự tình Hồng Viễn học viện, tràn đầy khó

chịu.

Lúc nào Chiến Sư bọn hắn cũng phải cùng một học viện bình thường tiến hành trao đổi?

Lúc nào, Chiến Sư bọn hắn còn không phải là đối thủ rồi hả?

Càng nghĩ càng cảm thấy sắp bạo tạc nổ tung.

- Hồng Viễn Học Viện này thật quỷ dị như các ngươi nói sao?

Thật sự nhịn không được, gọi đồng bạn tới hỏi thăm:

- Chiến Sư chúng ta, đều là trong Danh Sư nghìn chọn vạn tuyển ra, từng cái đều có năng lực vượt cấp chiến đấu, coi như Huyền Huyền Hội bọn hắn càng lợi hại, cũng không thể nào làm được từng cái đều mạnh như vậy! Thật muốn như vậy, Chiến Sư Đường chúng ta tuyển chọn còn có ý nghĩa gì?

- Đúng vậy, nhưng đám người Trác Thanh Phong bẩm báo tin tức, chắc hẳn ngươi cũng xem, ta hiểu rõ hắn làm người, hắn là không đến mức nói lung tung ở phương diện này!

- Ta biết rõ hắn sẽ không nói lung tung... Nhưng mà còn không tin, không phải nói người Hồng Viễn Học Viện Huyền Huyền Hội đã đến chỗ ở sao? Không được... Chúng ta đi tới nhìn xem!

- Giao lưu hội, không phải nói ở ba ngày sau sao?

- Ai nói đi trao đổi... trước đi nhìn xem, thăm dò chi tiết, ba ngày sau một lần nữa cho cái ra oai phủ đầu...

- Cái này tốt, bất quá, không thể để cho Điện chủ biết rõ!

- Yên tâm đi, lặng lẽ đi, không mặc quần áo và trang sức Chiến Sư...

...

Lúc trước, đều là Chiến Sư Đường bọn hắn tuyển chọn, hiện tại một tổ chức của Danh Sư học viện bình thường, lại có thể chạy tới tìm bọn hắn trao đổi, không chỉ Tiêu Tần, trong lòng những người khác cũng nghẹn lấy cục tức.

Vì vậy được nhiều người ủng hộ, tất cả mọi người cảm thấy, phải đi sờ đáy, biết rõ thực lực của đối phương, xem có phải nói ngoa hay không.

- Đi thôi!

Mọi người thay đổi quần áo, đi về phía trang viên của Hồng Viễn Học Viện.

Còn chưa đi xa, liền chứng kiến một nhóm người khác cũng đi tới.

- Tôn Chiến Sư... Các ngươi cũng đi tìm đám người Hồng Viễn Học Viện kia phiền toái?

Nhìn rõ ràng bộ dáng, Tiêu Tần sững sờ.

- Sao có thể gọi là tìm phiền toái? Chúng ta chỉ là qua đi nhìn xem thực lực của bọn hắn, có tư cách cùng chúng ta trao đổi hay không...

Tôn Chiến Sư tràn đầy lúng túng.

Hai nhóm người hợp nhất tiếp tục đi tới, đi một chút lại đụng phải người quen.

- Thanh Chiến Sư, các ngươi...

- A, chúng ta đi trang viên xem bọn hắn ở có quen thuộc hay không...

...

Chiến Sư Đường cách trang viên cũng không xa, đi không đến mười phút, Tiêu Tần liền gặp tám nhóm người, chung vào một chỗ chừng mấy trăm.

- Xem ra có ý kiến giống như chúng ta cũng không ít người!

Nhìn xem đội ngũ long trọng như vậy, Tiêu Tần hài lòng nhẹ gật đầu.

Tuy Chiến Sư Đường quy định, ba ngày sau mọi người trao đổi, nhưng cũng chưa nói, không cho bọn hắn đi tới bái phỏng a!

Mọi người sớm gặp mặt một lần, giao lưu trao đổi cũng không coi vào đâu.

- Chư vị, chúng ta đi như vậy mà nói, đối phương nhất định sẽ đoán ra chúng ta là Chiến Sư Đường, không bằng như thế này, các ngươi ở bên ngoài trà lâu chờ, ta đi tới thăm dò thoáng cái, có tin tức sẽ tới đây truyền tin...

Mắt thấy sắp đi vào trang viên, Tiêu Tần nhìn mọi người nói.

Tuy giao lưu trao đổi không có gì, nhưng đi nhiều như vậy, khó tránh khỏi có loại ỷ thế hiếp người.

- Tốt, chúng ta chờ ở chỗ này, ngươi đi nhanh về nhanh...

Nghe được đề nghị của hắn, mọi người cũng cảm thấy có đạo lý, đồng thời nhẹ gật đầu.

Tiêu Tần nhẹ nhàng thở ra, đi vào trang viên.

Trang viên này là sản nghiệp của Chiến Sư Đường, muốn đi vào cũng không khó, không lâu sau, liền chứng kiến một đám học sinh của Hồng Viễn học viện, đứng ở trong sân rộng rãi tu luyện.

- Vị bằng hữu kia, ngươi tìm ai?

Còn chưa đi xa, chỉ thấy một thanh niên cười tiến lên đón.

- Tại hạ Tiêu Tần, muốn gặp người phụ trách của Huyền Huyền Hội các ngươi...

Tiêu Tần ôm quyền.

- Tại hạ Quân Nhược Hoan, ở Huyền Huyền Hội coi như quản sự... Không biết ngươi tìm ta có chuyện gì?

Nhược Hoan công tử nói.

- Là như vậy, nghe nói thành viên Huyền Huyền Hội từng cái chiến lực mạnh mẽ, ta cố ý tới đây muốn lĩnh giáo một phen...

Tiêu Tần gật đầu.

- Cái này đơn giản...

Nghe nói muốn lĩnh giáo, Nhược Hoan công tử đã đoán ra bảy tám phần, nhìn bốn phía nói:

- Ngươi nhìn, những người này đều là thành viên của Huyền Huyền Hội, ngươi muốn khiêu chiến ai? Khiêu chiến cái gì, trực tiếp mở miệng là được...

Rầm ào ào!

Mấy ngàn người xông tới.

Huyền Huyền Hội các ngươi còn thiếu người không? (1)

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Khóe miệng Tiêu Tần co lại.

Đây là muốn mình đơn đấu một đám, hay một đám đơn đấu mình?

Tuy thực lực bọn hắn không tính quá mạnh mẽ, nhưng từng cái đều nhìn chằm chằm, khí tức như rồng... Không phải từ địa phương nhỏ bé mà đến, không phải là tàu xe mệt nhọc sao?

Thấy thế nào cũng không có một chút mệt mỏi, ngược lại nghe nói muốn tỷ thí, từng cái tràn đầy hưng phấn, giống như gặp gà yếu?

- Ta là Thánh Vực nhất trọng đỉnh phong, các ngươi có thực lực giống ta hay không?

Tiêu Tần nói.

Nếu như muốn thử thực lực của đối phương, tìm thực lực tương tự mới có thể phát huy sức chiến đấu mạnh nhất, mới xem như công bằng, nếu không đè thấp tu vi, ánh mắt kiến thức vượt qua một mảng lớn, rõ ràng là hố người, đương nhiên, yêu cầu công bằng, đối phương cũng không có khả năng không biết xấu hổ quần ẩu.

- Thánh Vực nhất trọng?

Nhược Hoan công tử nhíu mày.

Người Huyền Huyền Hội bọn hắn, cơ bản đều là tân sinh, từ khai giảng đến bây giờ, bất quá tu luyện mấy tháng mà thôi, coi như tiến bộ nhanh, nhiều nhất cũng chỉ là Quy Nhất cảnh, đạt tới Thánh Vực... a, còn giống như có một vị a!

- Đi mời Thất Thất học tỷ tới!

Quay đầu phân phó một tiếng.

Một thanh niên chạy ra ngoài, không lâu sau, Lạc Thất Thất đi tới trước mặt.

Huyền Huyền Hội cho đến trước mắt, ngoại trừ Trương Huyền thực lực mạnh nhất, cũng chỉ có vị này rồi.

- Thật sự ngại ngùng, Huyền Huyền Hội chúng ta đạt tới Thánh Vực nhất trọng đỉnh phong, chỉ có Thất Thất học tỷ, nếu không ngươi... cùng nàng tỷ thí một trận?

Nhược Hoan công tử có chút ngại ngùng.

Dù Lạc Thất Thất cũng là thành viên Huyền Huyền Hội, nhưng dù sao đạt được qua Viện trưởng một mình chỉ điểm, vô luận tu vi hay kiến thức, đều cao minh hơn bọn hắn nhiều, để nàng đi ra đối chiến, thật sự có chút hố người.

- Đối chiến với nữ hài?

Tiêu Tần nhíu mày.

Hắn là thiên tài của Chiến Sư Đường, vô luận chân khí, nhục thân, tốc độ, phản ứng... Đều vượt qua cùng thế hệ quá nhiều, tùy tiện kéo một nữ hài tới đây tỷ thí, không khỏi quá xem thường người đi!

- Nữ hài thì làm sao?

Tú mi hơi giương, Lạc Thất Thất hừ một tiếng, bàn tay như ngọc trắng vẫy tới:

- Ra tay đi!

- Đã như vậy, cung kính liền không bằng tòng mệnh! Bất quá, ngươi yên tâm, nếu như ngươi tiếp không được, ta sẽ điểm đến là dừng...

Thấy đối phương kiên trì, Tiêu Tần thở dài một tiếng, cực kỳ thân sĩ cúi chào, lúc này mới khẽ đảo bàn tay, chân khí quán thâu toàn thân, một cỗ khí tức cuồn cuộn dâng lên.

Vù vù!

Thân thể nhoáng một cái, bước về phía trước.

Hắn là Thiên phu trưởng của Võ Kỹ điện, am hiểu nhất chính là Võ Kỹ, mặc dù chỉ nhẹ nhàng một bước, lại ẩn chứa bảy, tám loại biến hóa, thân hình phiêu hốt, tựa như trong nháy mắt nhiều ra vô số bóng dáng, khiến người ta phân biệt không ra cụ thể phải công kích phương hướng nào.

Võ Kỹ, Thiên Tung Huyễn Ảnh!

Thiên Tung Huyễn Ảnh là hai nghìn năm trước, một vị tiền bối Nguyên Thần Cảnh của Chiến Sư Đường sáng chế, một khi thi triển, huyễn ảnh liên tục, khiến người ta phân biệt không rõ hư thật, dễ dàng trúng chiêu.

Mặc dù đối phương là một nữ hài, nhưng hắn vừa ra tay vẫn thi triển ra toàn lực, không có chút giữ lại nào.

Chân lý của Chiến Sư Đường... là không coi nhẹ bất kỳ đối thủ nào!

Rầm ào ào!

Thi triển Thiên Tung Huyễn Ảnh, cùng thời khắc đó lấy chỉ làm kiếm, hai ngón tay như độc xà xuất động, điểm về phía trước.

Đây cũng là Võ Kỹ, gọi Tiềm Long Xuất Hải, tốc độ vừa nhanh vừa chuẩn, long xà nhảy lên, khó lòng phòng bị.

Hai chiêu liên hợp, coi như là ở Chiến Sư Đường, đồng cấp bậc cũng không có người thắng được.

- Cũng không tệ lắm!

Nhẹ nhàng cười cười, nữ hài đối diện triển khai, không thấy có bất kỳ vũ kỹ nào, cũng không có động tác quá lớn, chỉ là năm ngón tay mở ra, đánh tới phía dưới.

Huy chưởng đơn giản nhất!

Bất quá, chẳng biết tại sao, thoạt nhìn đơn giản, Tiêu Tần lại cảm giác thân pháp, hết thảy chiêu số của mình bị đối phương áp chế, giống như vô luận chạy trốn tới địa phương nào, cũng trốn tránh không được.

- Đây là chiêu số gì?

Đồng tử co rụt lại, trên thân ứa ra mồ hôi lạnh.

Chiêu số của đối phương thoạt nhìn đơn giản, trên thực tế lại hiểu rõ hết thảy biến hóa của hắn, vô luận cải biến như thế nào, cuối cùng chỉ có một kết quả... Bị một cái tát đánh lật.

- Chỉ có thể cứng đối cứng rồi...

Không hổ là thiên tài Chiến Sư Đường, biết rõ trốn tránh không được, tiếp tục dùng hết chiêu số, thua thiệt nhất định là mình, đành phải cắn chặt hàm răng, hai tay khẽ đảo, tiến lên đón.

Không thể tránh né, vậy cứng rắn va chạm!

Tuy hắn không biến thái bằng đám Phòng Ngự điện kia, nhưng chân khí, nhục thân cũng đạt tới một cái cân bằng, cứng rắn va chạm mà nói, đồng

cấp bậc không kém gì người, huống chi đối thủ là nữ hài, trên lực lượng khẳng định không quá am hiểu.

Vù vù!

Hai tay vũ động, đang muốn tiếp xúc cùng bàn tay của đối phương, lại đột nhiên phát hiện, thân ảnh nữ hài nhoáng một cái, đã biến mất.

- Nguy rồi...

Tóc gáy xù lên, Tiêu Tần hồn bất phụ thể, một thân mồ hôi lạnh.

Vừa rồi đối phương dồn ép hắn dùng chiêu số ngạnh kháng, vậy mà... Là một hư chiêu!

- A...

Hí dài một tiếng, vội vàng thu hồi lực lượng, lui về phía sau.

Tuy động tác rất nhanh, nhưng đối phương nhanh hơn, chỉ cảm thấy phía sau lưng, một cỗ lực lượng khổng lồ nghiền ép đến, còn không có hạ xuống, đã như muốn xé nát lục phủ ngũ tạng của hắn.

- Không còn kịp rồi...

Biết rõ đối phương chiếm cứ tiên cơ, đợi bàn tay của hắn đi tới, khẳng định đã trọng thương, Tiêu Tần cắn chặt hàm răng, vội vàng nội tức toàn thân, vận chuyển tới sau lưng. Vì kế hoạch hôm nay, chỉ có thể cứng rắn ăn đòn, sau đó lại nghĩ biện pháp phản kích.

Xì xào!

Cắn chặt răng, cho rằng chưởng của đối phương tất nhiên gió táp mưa rào, lại cảm thấy khí tức sau lưng đột nhiên biết mất, hết thảy áp bách cùng công kích tan thành mây khói.

Vội vàng quay đầu, liền chứng kiến nữ hài chẳng biết lúc nào đã thối lui ra khỏi bảy, tám bước, yên tĩnh đứng ở tại chỗ, vẫn không nhúc nhích,

giống như vừa rồi không có công kích.

- Ngươi thua!

Lạc Thất Thất nhàn nhạt mở miệng.

- Phốc!

Tiếng nói kết thúc, sắc mặt của Tiêu Tần trở nên trắng bệch, phun ra một búng máu, lúc này mới cảm thấy lực lượng toàn thân như bị rút khô, rút cuộc đứng không được nữa.

Tuy đối phương cùng hắn không có đụng chạm, lại thành công điều động chân khí trong cơ thể hắn vận chuyển, liên tục hai lần mãnh liệt thu hồi chân khí, xung kích kịch liệt để cho hắn không chịu nổi.

Vẫn không có chạm, chỉ bằng vào ánh mắt cùng kiến thức, khiến cho hắn bị trọng thương, thiếu chút nữa chết ở ngay tại chỗ, nữ hài này lý giải Võ Kỹ cùng chiến đấu, có thể nói khủng bố!

Căn bản không có ở cùng một cấp bậc!

- Ta thua rồi!

Hít sâu một hơi, điều tức một lát, cố nén đau đớn trên người, Tiêu Tần đứng dậy, vẻ mặt uể oải.

Vốn đối với Danh Sư Học Viện đến đây trao đổi, cũng không thèm để ý, cảm thấy có chút nói ngoa, chính thức giao thủ mới biết được đáng sợ.

Tùy tiện một nữ hài cũng ngăn cản không nổi, thật không biết những người khác, sẽ mạnh mẽ đến cái dạng gì!

- Kỳ thật chân khí, nhục thân, tốc độ, phản ứng của ngươi đều không tệ, chủ yếu là Võ Kỹ quá kém!

Chứng kiến hắn tràn đầy thất lạc, Lạc Thất Thất an ủi.

- Võ Kỹ quá kém?

Không an ủi còn tốt, nghe nói như thế, khóe miệng Tiêu Tần co lại, cảm thấy bị đả kích càng lớn.

Hắn là thiên tài nổi danh nhất của Chiến Sư Đường Võ Kỹ điện, mới Thánh Vực nhất trọng, liền nắm giữ bốn bộ Thánh Vực Võ Kỹ, coi như là toàn bộ Chiến Sư Đường cũng không thể thấy nhiều.

Có thể nói, Võ Kỹ điện ngoại trừ Thiên phu trưởng tu vi cao hơn hắn, trong đồng cấp bậc, hầu như không có người lý giải Võ Kỹ vượt qua hắn...

Loại tình huống này, đối phương lại còn nói... Vũ kỹ của hắn quá kém, tương đương trần trụi làm mất mặt a.

- Không tin?

Lạc Thất Thất nhẹ nhàng cười cười:

- Ngươi có thể tùy tiện hỏi bất kỳ một đệ tử nào ở đây, để cho bọn họ bình luận một chút, mới vừa rồi ngươi chiến đấu rốt cuộc xảy ra vấn đề gì!

- Bình luận? Bọn hắn bình luận ta?

Lắc đầu, Tiêu Tần nhìn lại bốn phía.

Tu luyện giả ở chung quanh hầu như đều là Quy Nhất cảnh trở xuống, còn có một chút chỉ là Hợp Linh Cảnh, loại cấp bậc này, đổi lại trước kia hắn ngay cả nhìn nhiều cũng không có, để cho bọn họ bình luận...

Có thể lý giải chiêu số ảo diệu của mình sao?

Có thể biết Võ Kỹ của mình cao minh sao?

Bình luận!

Nói đùa gì vậy!

- Như thế nào, cảm thấy thực lực của bọn hắn chưa đủ, còn không cách nào xem thấu Võ Kỹ của ngươi?

Lạc Thất Thất lắc đầu:

- Không phải là ta đả kích ngươi, lấy thực lực cùng lý giải Võ Kỹ của ngươi bây giờ, coi như là giảm thấp xuống tu vi, cùng bất kỳ ai trong bọn họ tỷ thí, cũng sẽ không qua được hai chiêu!

- Tùy tiện một người? Xin không nên nói quá vẹn toàn!

Sắc mặt Tiêu Tần khó coi.

Bất kể nói thế nào, hắn cũng là cao thủ của Chiến Sư Đường, tùy tiện một người Quy Nhất cảnh cũng không đạt tới, mình hai chiêu cũng tiếp không được... Quả thực là miệt thị trần trụi.

- Lạc Thất Thất học tỷ không có nói sai, thực lực của ngươi hoàn toàn chính xác rất kém cỏi.

- Đè thấp tu vi tới đây cùng chúng ta chiến đấu, ngươi không phải là đối thủ!

- Chúng ta không lừa ngươi, ngươi lý giải Võ Kỹ quá yếu...

Thấy hắn không phục, mọi người bảy mồm tám lưỡi thảo luận an ủi.

Vốn tưởng rằng có thể tới cao thủ gì, để cho bọn họ qua đã ghiền, không nghĩ tới kém như vậy, trên thực tế mọi người cũng rất thất vọng.

Nếu như khiêu chiến, sao không đến mấy cái ra hồn, thực lực cao một chút?

Gia hỏa trước mắt này, lý giải đối với Võ Kỹ thấp kém như thế, chạy tới không phải là tìm đánh sao?

Ai, quá yếu!

Tất cả mọi người cảm thấy phiền muộn.

- Các ngươi... Tốt, vốn ta còn cảm thấy đè thấp tu vi cùng các ngươi chiến đấu là hố người, nếu như thế, vậy đến đi!

Chứng kiến mọi người than thở, một bộ “ngươi rất yếu”, Tiêu Tần sắp tức điên, cũng nhịn không được nữa, dùng một viên đan dược chữa thương, khôi phục thương thế, gào thét một tiếng, khí tức trên thân liên tục đè thấp, thời gian nháy con mắt, áp chế đến Kiều Thiên cảnh đỉnh phong.

- Ta đã đè thấp tu vi, có ai cùng ta chiến đấu hay không?

Nhìn quanh một vòng, mang theo lạnh lùng.

- Kiều Thiên cảnh đỉnh phong? Chúng ta nơi đây hầu như đều là loại tu vi này, ngươi tùy tiện chọn đi...

Thấy hắn không phục, còn muốn chiến đấu, Nhược Hoan công tử lắc đầu, nhìn quanh một vòng.

- Tốt!

Thấy người quản sự của Huyền Huyền Hội không có sợ hãi như thế, lại để cho hắn tùy tiện tìm, Tiêu Tần lần nữa cảm thấy trên mặt bị đánh, tức giận cắn chặt hàm răng, nhìn quanh một vòng, tùy tiện chỉ một cái dung mạo xấu xí, người này khoảng hai mươi, sắc mặt tái nhợt, hơi có vẻ văn nhược, còn có chút thẹn thùng.

- Ngươi muốn cùng ta thi đấu?

Bị điểm tên, người này đi ra, tựa hồ bị may mắn đại lễ bao đánh trúng, có chút không dám tin tưởng.

- Đúng!

Tiêu Tần vung tay.

- Ta có thể cùng ngươi chiến đấu, bất quá, bây giờ ngươi bị thương, ta động thủ như vậy có chút hố người...

Chần chừ một chút, nghĩ tới một biện pháp tốt, trong mắt thanh niên hiện lên hưng phấn, vẻ mặt thành thật:

- Ta cột hai tay, không dùng tay chiến đấu... như vậy liền công bình!

Huyền Huyền Hội các ngươi còn thiếu người không? (2)

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

- Cột hai tay? Công bằng...

Lảo đảo một cái, Tiêu Tần thiếu chút nữa hôn mê.

Cột hai tay chiến đấu, thì gọi là công bằng gì?

Cũng quá xem thường người đi!

Ta là Thánh Vực nhất trọng đỉnh phong, đè thấp tu vi cùng ngươi chiến đấu, ngươi lại muốn trói hai tay...

Ngực đau đớn kịch liệt, Tiêu Tần cảm thấy tùy thời sẽ phun ra máu tươi lần nữa.

- Nếu như ngươi cảm thấy có thể nhận được công kích của ta, thì cứ tùy tiện...

Hàm răng cắn sắp vỡ vụn, Tiêu Tần biết rõ tức giận cũng không có tác dụng, hít sâu một hơi bình phục tâm cảnh, bàn tay lăng không trảo một cái, nhào tới.

Vừa rồi nữ hài kia là Thánh Vực nhất trọng, hơn nữa thiên phú cực cao, đánh không lại thì thôi, không tin tùy tiện cầm ra một cái, cũng không chiến thắng được.

Rầm ào ào!

Năm ngón tay như câu, lòng bàn tay mang theo tiếng gió gào thét.

Võ Kỹ Bôn Lôi Xuyên Tâm Trảo!

Võ Kỹ này, tuy không có đạt tới Thánh cấp, nhưng ở Linh cấp cực kỳ nổi danh, tu luyện tới cảnh giới đại thành, tựa như bôn lôi, ở trên khí thế trước chấn nhiếp người, không dám tới chống chọi.

Đương nhiên, chỉ có khí thế cũng không có danh khí quá lớn, chủ yếu nhất là tàn nhẫn!

Một khi bị công kích, bị ngón tay va chạm vào, sẽ lập tức thừa nhận lưỡi đao xé rách, thậm chí ngay cả trái tim đều có thể cầm ra!

Bởi vì quá mức hung ác, bình thường Danh Sư sẽ không đi học, nhưng Chiến Sư học chính là kỹ thuật giết người, chiêu số càng hung ác, trong chiến đấu càng có thể tạo được tác dụng không tưởng được. Bởi vậy, chiêu này đã sớm tu luyện đến lô hỏa thuần thanh, giờ phút này thi triển ra, tiếng như bôn lôi, nhanh chóng như mũi tên.

Phần phật!

Mắt thấy Bôn Lôi Xuyên Tâm Trảo sắp rơi vào trên người thanh niên, chỉ thấy hắn dời bước, đã trốn đến một bên, động tác của đối phương không nhanh, thậm chí so với hắn còn chậm vài phân, nhưng chẳng biết tại sao, giống như sớm biết vị trí hắn muốn công kích, hời hợt tránh đi, đồng thời bàn chân nâng lên, đạp tới bắp chân của mình.

Đồng tử của Tiêu Tần co rụt lại.

Lúc trước vẫn cho là, tùy tiện tuyển ra người cũng không có gì, chứng kiến thế mới biết, so với trong tưởng tượng còn đáng sợ hơn nhiều.

Bôn Lôi Xuyên Tâm Trảo, công kích trên tay cường đại, nhưng hạ bàn có chút bất ổn, địa phương đối phương đạp tới, đúng là chỗ mình không thể không phòng, mà lại khó có thể trốn tránh.

- Thiên Ti Xuyên Diệp Thủ!

Biết rõ bị đá trúng tất nhiên bị thương, Tiêu Tần biến vuốt thành chộp phủ tới.

Lần này tựa như đánh đàn, thoạt nhìn không có chút uy lực nào, trên thực tế lại khắp nơi hung hiểm.

Thiên Ti Xuyên Diệp Thủ, là Võ Kỹ do một vị Ma Âm Sư sáng chế, thoạt nhìn như đánh đàn, không có lực sát thương, trên thực tế năm ngón tay, mỗi một ngón đều mang theo Kiếm Khí, một khi đụng vào, sẽ bắn vào trong cơ thể đối thủ, khiến người ta khó lòng phòng bị, cực kỳ âm độc.

Bôn Lôi Xuyên Tâm Trảo, thời gian nháy con mắt biến thành Thiên Ti Xuyên Diệp Thủ, không chần chờ chút nào cùng dừng lại, thậm chí ngay cả chính giữa dính liền cũng không có, thoạt nhìn giống như chiêu số liên tiếp sử dụng ra, chỉ bằng vào điểm ấy, cũng có thể thấy được Tiêu Tần không hổ là thiên tài của Võ Kỹ điện.

Đối với vận dụng Võ Kỹ, hoàn toàn chính xác đạt đến tình trạng lô hỏa thuần thanh.

Bất quá, chiêu số của hắn tinh diệu, đối phương càng cao hơn minh, giống như sớm biết rõ sẽ biến chiêu, thân thể đột nhiên nhoáng một cái, lăng không vén lên, mũi chân vừa vặn đón nhận ngón tay của hắn.

Rặc rặc! Rặc rặc!

Mũi chân có lực lượng cuồng bạo hung mãnh cùng ngón tay của Tiêu Tần va chạm nhau, chỉ thoáng cái, người sau liền cảm thấy xương ngón tay đứt gãy, ngay sau đó trước mắt đen lại, lại một chân rơi xuống.

Bành!

Còn chưa kịp trốn tránh, một cỗ lực lượng vọt tới, Tiêu Tần bay ngược ra, ngã trên mặt đất, máu tươi điên cuồng phun.

Giùng giằng đứng lên, tràn đầy không thể tin được.

Đối phương từ đầu đến cuối, cũng không có vận dụng hai tay, chỉ dùng hai chân, liền nhẹ nhõm đánh bại hắn!

Chiến thắng không được nữ hài, có thể nói đối phương là thiên tài nổi danh nhất Huyền Huyền Hội, nhưng trước mắt là hắn tùy tiện chọn... sắc mặt tái nhợt, thoạt nhìn cả người lẫn vật vô hại... Kết quả giống nhau, không qua hai chiêu!

Chẳng lẽ mình tu luyện Võ Kỹ, thật có vấn đề như vậy?

- Cũng không cần uể oải, tu vi của ngươi đã coi như không tệ, chỉ bất quá gặp ta! Đương nhiên, cũng may mắn gặp ta, ta ở Huyền Huyền Hội, coi như là bài danh phía sau!

Thấy hắn có chút hoài nghi nhân sinh, thanh niên mở miệng an ủi:

- Chiêu số của ngươi hoa lệ, biến chiêu nhanh chóng, đối với Võ Kỹ nắm giữ cùng với nắm chắc thời cơ cũng không tệ, sở dĩ không cách nào chiến thắng, là vì quá tin tưởng Võ Kỹ, mà không để ý đến mình.

- Quá tin tưởng Võ Kỹ?

Không biết ý của hắn là cái gì, khuôn mặt Tiêu Tần không hiểu.

- Rất đơn giản, mục đích Võ Kỹ được chế tạo ra, là cùng người chiến đấu, có thể phát huy ra sức chiến đấu càng mạnh hơn nữa... Nói trắng ra,

Võ Kỹ chỉ là một loại thủ đoạn phụ trợ chiến đấu, mà không phải là thủ đoạn tất thắng!

Thanh niên cười cười:

- Vừa rồi ngươi vô luận là xuất thủ với Thất Thất học tỷ, hay công kích ta, chiêu số liền vô cùng hung mãnh, lực lượng mười phần, đổi lại người bình thường, hoàn toàn chính xác sẽ bị đánh trúng, bởi vậy bị thương! Nhưng ở trong mắt chúng ta, bởi vì quá mong chiến thắng, ngược lại khắp nơi đều là kẽ hở!

- Thật giống như trảo pháp mà ngươi công kích ta, tuy vô cùng hung mãnh, uy lực cường đại, nhưng vô số bắt không được?

Nói đến đây, thanh niên dừng lại một chút, tiếp tục nói:

- Bắt không được, công kích càng lợi hại, cũng không có tác dụng! Vừa rồi ta cố ý chờ ở thời điểm nghìn cân treo sợi tóc tránh thoát công kích, là bởi vì lúc này chiêu số của ngươi đã dùng hết, kẽ hở lớn nhất! Lúc này toàn bộ lực lượng tập trung ở trên thân, hạ bàn chính là lỗ thủng lớn nhất!

- Ta ngẫu nhiên công kích bắp chân của ngươi, từ bàn tay đến bắp chân, là hai cực đoan của thân thể người, coi như chân khí du tẩu mau nữa, cũng rất khó đầu đuôi chiếu cố, cái kẽ hở này, mặc dù là ngươi vốn có, nhưng ở dưới ta dụ dỗ, sẽ rất khó che lấp. Bất quá, phản ứng của ngươi cũng không tệ, thời điểm này thay đổi chiêu số, đổi dùng một loại công kích tựa như đánh đàn.

- Chiêu này, nhìn như lướt nhẹ, trên thực tế là Kiếm Khí chất chứa ở trong đó, động tới tức phát, khiến người ta khó lòng phòng bị. Đoán không sai, cũng là một loại Võ Kỹ! Chiêu số là tốt, nhưng chỉ có thể lấy chỉ công kích, ta nhảy đến không trung, tránh né phong mang bén nhọn. Lại để cho chiêu số của ngươi thất bại, sau đó bàn chân đạp mạnh... Kiếm là sắc bén, nhưng công là sống kiếm, mà không phải lưỡi kiếm hay

mũi kiếm, liền không còn hiệu quả, trái lại, rất nhẹ nhàng liền bẻ gãy xương ngón tay của ngươi!

Lần nữa lắc đầu, thanh niên tràn đầy tiếc hận.

Gia hỏa trước mắt này tổng thể mà nói, coi như không tệ, chỉ tiếc dùng chiêu số quá nhiều.

- Ngươi, ngươi...

Thân thể Tiêu Tần run lên, như ngũ lôi oanh đỉnh.

Đối phương giải thích có lý có cứ, mỗi một chiêu đều là thiếu sót trong Võ Kỹ của hắn... Khó trách ngăn cản không nổi!

- Các ngươi... Đều nhìn ra?

Yết hầu phát khô, nhìn về phía chung quanh.

- Thực lực ngươi kém như vậy, đương nhiên nhìn ra!

- Rất dễ dàng có thể nhìn ra, không coi vào đâu...

- Kỳ thật, hắn chỉ nói phân nửa, công kích hung mãnh, đánh trúng người hoàn toàn chính xác tổn thương lớn, nhưng đánh không trúng... Cho dù Võ Kỹ tốt thì có ích lợi gì?

...

Thấy hắn hỏi thăm, chung quanh bảy mồm tám lưỡi thảo luận.

- Đánh không trúng người?

Đứng ở tại chỗ, Tiêu Tần như si ngốc.

Hoàn toàn chính xác.

Võ Kỹ là vì đả thương người mới nghiên cứu ra, nhưng đả thương không đến người... Còn có ý nghĩa gì?

Thi triển nhiều hơn nữa, cũng không quá đáng là động tác võ thuật đẹp mà thôi!

- Thụ giáo...

Rõ điểm ấy, Tiêu Tần bừng tỉnh đại ngộ, có loại cảm giác đẩy ra mây mù thấy mặt trời mọc, nhịn không được khom người.

Những năm này, hắn lấy luyện thành càng nhiều Võ Kỹ, Võ Kỹ càng mạnh hơn nữa vẻ vang, cho rằng chỉ cần biết Võ Kỹ cường đại hơn, chẳng khác nào có được sức chiến đấu cường đại hơn...

Làm như vậy, đối phó người bình thường hoàn toàn chính xác có thể, nhưng đối với cao thủ chân chính, chẳng khác nào tất cả đều là kẽ hở!

Tham thì thâm!

Biến chiêu lại trôi chảy, cũng là chiêu số khác, cũng có đủ loại thiếu sót cùng lỗ thủng, rất dễ dàng bị người bắt lấy.

- Không cần khách khí, kỳ thật chúng ta cũng là cùng Viện trưởng học, hắn dạy chúng ta, chúng ta mới có thể có được kiến thức cũng nhãn lực bây giờ, nếu không chỉ là Danh Sư bình thường, khẳng định không phải là đối thủ của ngươi!

Thanh niên vội vàng khoát tay.

- Viện trưởng?

- Đúng vậy, Viện trưởng kỳ tài ngút trời, niên kỷ còn nhỏ hơn chúng ta, nhưng lý giải chiến đấu lại vượt ra khỏi tưởng tượng của mọi người, tựa như chiến đấu mới vừa rồi, nếu như chiêu thứ nhất của ngươi công kích, có thể chếch qua bên trái ba phần, chân trái lại bước về phía trước một bước... Ta đừng nói công kích, chỉ sợ tránh cũng không tránh thoát!

Thanh niên nói.

- Cái này...

Tiêu Tần nhíu mày, chiêu số của mình dựa theo phương thức hắn nói, nhớ lại thoáng cái, mí mắt nhảy dựng.

Quả nhiên!

Lúc trước nếu hắn làm như vậy, chỉ sợ đối phương ngay cả thời gian tránh né cũng không có, chớ nói chi là nhìn ra mình hạ bàn bất ổn, tiến hành công kích.

- Chiêu thứ hai, năm ngón tay của ngươi khẽ vuốt, dùng vô cùng tốt, nhưng mà chiêu số quá nhiều, ngón tay cũng quá kiên cường, nếu như phối hợp thêm Miên Chưởng, có thể bao phủ cao thấp trái phải, coi như ta nhảy đến không trung, cũng chỉ có thể cùng ngươi cứng rắn va chạm! Đến lúc đó, ai thắng ai thua liền khó mà nói rồi...

Thanh niên tiếp tục phân tích.

Tiêu Tần lần nữa cứng đờ.

Vừa rồi sở dĩ đốt ngón tay của hắn bị đối phương đạp đứt, thứ nhất là bị phát hiện kẽ hở, càng trọng yếu là, trong đó ẩn chứa Kiếm Khí, kích không trúng đối phương, xuất hiện cắn trả.

Nếu có thể phối hợp thêm Miên Chưởng, có thể giải quyết tai hoạ ngầm này, bao phủ bốn phía, chiêu đó của đối phương tự nhiên cũng bị phá giải...

- Viện trưởng của chúng ta từng nói, tin hết chiêu, không bằng vô chiêu! Chiến đấu chính là như thế, ngươi quá ỷ lại Võ Kỹ, ngược lại rơi xuống hạ phong...

Thanh niên thở dài.

Nắm đấm xiết chặt, Tiêu Tần tiêu hóa nửa ngày cuối cùng tĩnh lại, phun ra một ngụm trọc khí, trong mắt tràn đầy bội phục:

- Viện trưởng các ngươi có thể dạy dỗ những công pháp này, thật đúng là kỳ tài có một không hai...

Những phương pháp chiến đấu này, so với Chiến Sư Đường cũng cao hơn minh, tất nhiên nghiên cứu vô số năm, không nói vị viện trưởng này thực lực đến cùng như thế nào, chỉ là truyền thừa, đã khiến cho người cảm thấy đáng sợ.

- Viện trưởng xác thực có thể nói kỳ tài có một không hai, hơn nữa chủ yếu nhất là lòng dạ rộng lớn, tựa như hải dương, chỉ cần nguyện ý học tập, luôn luôn hữu giáo vô loại, dốc túi truyền thụ!

Thanh niên cười cười.

- Hữu giáo vô loại? Ai cũng có thể học?

- Đúng vậy, phàm là thành viên của Huyền Huyền Hội ta, đều có tư cách, nguyên nhân chính là như thế, vô số người đều muốn gia nhập!

Nhược Hoan công tử xen vào nói.

- Cái này... Cái này...

Nắm đấm xiết chặt, sắc mặt Tiêu Tần lúc trắng lúc xanh, sau một lúc lâu, nhịn không được mở miệng:

- Xin hỏi... Huyền Huyền Hội các ngươi còn thiếu người không?

Huyền Huyền Hội chúng ta hợp nhất rồi!

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

- Thiếu người?

Nghe hắn hỏi như vậy, mọi người lộ ra mê hoặc.

- Đúng!

Tiêu Tần nghiến răng:

- Ta cũng muốn gia nhập Huyền Huyền Hội các ngươi!

- Cái này...

Ánh mắt mọi người sáng lên, Nhược Hoan công tử càng cười to lên tiếng:

- Tốt, nếu như Viện trưởng chúng ta biết cường giả còn trẻ đầy hứa hẹn như vậy cũng muốn tiến vào, khẳng định sẽ hết sức cao hứng!

- Các ngươi đây là... Đồng ý?

Tiêu Tần có chút khẩn trương.

Nếu như đối phương chỉ có một hai cái sức chiến đấu cao cường, có thể quy kết là thiên phú, nhưng mấy ngàn người đều mạnh như vậy, chỉ có thể nói rõ bọn hắn có một lão sư tốt.

Mục đích hàng đầu của Chiến Sư là trở nên càng mạnh hơn nữa, chỉ có thực lực cao mới có thể ở trong quá trình đối kháng Dị Linh Tộc, bảo tồn thực lực, bảo hộ nhân tộc.

Trước mắt Huyền Huyền Hội này, hữu giáo vô loại, chỉ cần học tập liền có thể tăng thực lực lên rất nhanh, đã như vậy, sao không gia nhập trong đó?

- Có gì không đồng ý, Huyền Huyền Hội chúng ta hoan nghênh đủ loại thiên tài!

Cười cười, bàn tay của Nhược Hoan công tử khẽ đảo, lấy ra một quyển sách:

- Đây là chúng ta tổng kết nội dung Viện trưởng giảng bài, cũng không hoàn toàn, bất quá bao hàm đại bộ phận lý giải về chiến đấu cùng lĩnh ngộ của Viện trưởng, ngươi trước tiên có thể nhìn xem, có lẽ đối với thực lực tăng lên có trợ giúp không nhỏ!

- Cái này...

Tiện tay tiếp nhận, nhìn thoáng qua, trong lòng Tiêu Tần chấn động.

Tuy chỉ xem tờ thứ nhất, nhưng lấy ánh mắt của hắn cùng với nhận thức Võ Kỹ, liền có thể thấy được nội dung quyển sách này tổng kết, tuyệt đối là bảo điển chiến đấu vô thượng.

Chỉ cần nghiêm túc học tập, tất nhiên có thể để thực lực của hắn nâng cao một bước.

- Bọn hắn...

Trong lòng khiếp sợ, đồng thời cũng cực kỳ cảm động.

Hắn vừa mới nhập hội, thậm chí ngay cả các loại thủ tục cũng không có làm, đối phương liền lấy ra vật trân quý như thế, không có chút hoài nghi cùng do dự nào.

Riêng phần tín nhiệm cùng khí độ này, khiến cho người bội phục.

- Huyền Huyền Hội chúng ta chỉ có một mục đích, đó chính là nghe theo Viện trưởng Trương Huyền, vì hắn cống hiến sức lực! Còn những thứ khác, trên cơ bản đều là lẫn nhau câu thông chia sẻ, không có việc riêng tư cùng che giấu.

Nhìn ra ý nghĩ của hắn, Nhược Hoan công tử giải thích.

Huyền Huyền Hội là một tổ chức đệ tử, cũng không phải cơ cấu đặc thù gì, quản lý vốn rời rạc, Trương Huyền vừa mới bắt đầu xây dựng mục đích là liên hợp hết thảy tân sinh, miễn bị lão sinh áp bách, dùng để tự bảo vệ mình.

Tuy hắn làm tới Viện trưởng, ước nguyện ban đầu này đã không tồn tại nữa, nhưng mà trong hội các loại trao đổi, câu thông, trên cơ bản đều không có chút giữ lại nào, đại công vô tư.

Người học tốt, luyện tập giảng giải cho người học không tốt, cùng chung tiến bộ... Nguyên nhân chính là như thế, nhiều thành viên bình thường của Huyền Huyền Hội mới có thể ở trong thời gian ngắn ngủn thực lực bạo tăng, ngay cả Thiên phu trưởng của Chiến Sư Đường cũng theo không kịp.

Thấy mục đích của đối phương không bàn mà hợp chân ý của Sư đạo, chính thức hữu giáo vô loại, dạy và học cùng tiến bộ, Tiêu Tần triệt để bội phục.

- Tại hạ Tiêu Tần, là một vị Thiên phu trưởng của Chiến Sư Đường, lần này tới đây vốn là muốn tìm các ngươi phiền toái, nhìn xem các ngươi có tư cách cùng chúng ta trao đổi hay không, tận mắt thấy mới biết được,

Huyền Huyền Hội danh bất hư truyền, Trương Huyền Viện trưởng càng lòng dạ rộng lớn... Có thể nói mẫu mực của Danh Sư!

Dừng lại một chút, hai mắt Tiêu Tần tỏa ánh sáng:

- Thực không dám giấu giếm, bên ngoài còn có mấy trăm Chiến Sư, đang đợi tin tức của ta, hiện tại ta liền gọi bọn hắn đến, chư vị có thể tuyên dương mục đích của Huyền Huyền Hội cho bọn hắn thoáng cái, để cho bọn họ gia nhập, cùng một chỗ trao đổi, cùng chung tiến bộ!

Đám người tới với hắn kia, hắn biết rõ hơn ai hết, cả đám đều tràn đầy khát vọng đối với thực lực tăng lên, nếu như cho bọn hắn biết có một bình đài tốt như Huyền Huyền Hội, khẳng định tất cả đều sẽ không chút lựa chọn gia nhập.

- Mấy trăm người Chiến Sư Đường đều gia nhập?

Mọi người sững sờ.

- Chiến Sư Đường cho phép các ngươi gia nhập những tổ chức khác?

Nhược Hoan công tử nhịn không được nói.

Bất kể nói thế nào, Chiến Sư Đường cũng là một đoàn thể đặc thù trong Danh Sư Đường, làm sao có thể cho phép thành viên trong đó tùy tiện gia nhập những tổ chức khác?

- Chiến Sư Đường không có quá nhiều quy củ, huống chi chúng ta đều là một phần tử của Danh Sư, gia nhập tổ chức của Danh Sư cũng không coi vào đâu!

Tiêu Tần cười nói.

Dù Chiến Sư Đường quản lý nghiêm khắc, nhưng mà nhằm vào là không thể phản bội Nhân tộc, đối với thành viên trong đó gia nhập tổ chức khác hay không, cũng không có yêu cầu cùng quy định nghiêm khắc.

Lại nói Huyền Huyền Hội là một tổ chức trao đổi rời rạc, cũng không phải chức nghiệp đặc thù gì, coi như Đường chủ biết, hắn là cũng sẽ không nói nhiều.

- Đã như vậy, ngươi liền mời những bằng hữu kia tới đi... Mọi người cùng nhau trao đổi, cùng một chỗ tiến bộ!

Nghe hắn nói không có gì, Nhược Hoan công tử gật đầu.

- Tốt!

Tiêu Tần đi ra ngoài, không lâu sau dẫn theo hơn hai trăm người đến.

Song phương gặp mặt, khó tránh khỏi lại chiến đấu mấy trận, Tiêu Tần cũng không phải đối thủ, những người khác tự nhiên càng không có cách nào.

Chưa tới một canh giờ, hơn hai trăm vị Chiến Sư đều bội phục người Huyền Huyền Hội sát đất, tranh nhau chen lấn gia nhập, tiến hành trao đổi càng sâu.

Càng trao đổi càng phát hiện Trương viện trưởng lý giải đối với chiến đấu có thể nói khủng bố, trong lòng cũng càng ngày càng bội phục.

Kỹ xảo cao siêu như thế, cũng có thể dốc túi tương thụ, không có chút giữ lại cùng giấu dốt, vị Trương sư này rút cuộc là hạng người gì?

Hết thảy Chiến Sư mới gia nhập Huyền Huyền Hội, đều tràn ngập tò mò.

...

Trong đại sảnh Trưởng Lão nghị sự rộng lớn của Chiến Sư Đường.

- Tình huống đám người Trác Thanh Phong cùng Phùng Huân báo cáo ta đã xem kỹ càng, có thể trong thời gian ngắn để cho Danh Sư bình thường có được thực lực Chiến Sư, vị Trương Huyền viện trưởng này thật có chỗ hơn người. Lần này trao đổi, vừa vặn có thể quan sát, nếu có hạt giống

phù hợp, nghĩ biện pháp kéo vào, để cho Thanh Nguyên phân bộ chúng ta càng thêm lớn mạnh!

Ở chủ vị Đại điện, một lão giả vuốt râu nói.

Thanh Nguyên đế quốc Chiến Sư Đường Đường chủ, nửa bước Xuất Khiếu Cảnh, Hình Trác Viễn.

Lần này trao đổi tuy nghe chẳng ra cái gì cả, nhưng mà nếu Thiên phu trưởng của Chiến Sư Đường bọn hắn, tự mình kiểm tra đo lường, cực kỳ tôn sùng, hắn cũng muốn tận mắt nhìn, một Danh Sư Học Viện nho nhỏ, đến cùng có phải như trong truyền thuyết cường đại như vậy hay không.

Nếu thật như thế, ngược lại có thể hấp thu nhiều một ít thiên tài, để cho phân bộ của bọn họ trở nên mạnh mẽ.

- Đường chủ nhìn xa trông rộng, là chúng ta tư tưởng hẹp hòi!

- Đường chủ ánh mắt siêu quần, Thanh Nguyên phân bộ ta, tất nhiên sẽ càng ngày càng thịnh vượng!

Nghe được giải thích của hắn, rất nhiều Điện chủ cùng Trưởng Lão ở phía dưới đồng thời cảm khái, lộ ra bội phục.

Lúc trước nghe Đường chủ đáp ứng trao đổi, cả đám đều cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

Chiến Sư Đường, luôn luôn là cọc tiêu chiến lực cường đại trong Danh Sư, một mục tiêu không thể vượt qua, Hồng Viễn Học Viện bất quá là nơi bồi dưỡng Danh Sư cấp dưới của Thanh Nguyên đế quốc, đến đây trao đổi... Quả thực chính là kéo xuống trình độ của bọn hắn!

Thẳng đến lúc này, mới hiểu được Đường chủ khổ tâm.

Muốn nói Danh Sư, là thiên tài trong người bình thường, như vậy Chiến Sư chính là thiên tài trong thiên tài, trong mấy vạn Danh Sư, cũng chưa hẳn có thể tuyển ra một vị.

Nguyên nhân chính là như thế, số lượng Chiến Sư cực kỳ có hạn, nếu Hồng Viễn Học Viện này, thật giống như bọn người Trác Thanh Phong nói, người người như rồng, đều có được thực lực vượt cấp chiến đấu, ngược lại thật có thể cân nhắc thu nhập trong đó.

- Đúng rồi, Đường chủ, tuy chúng ta định ra ba ngày sau trao đổi, nhưng không ít Chiến Sư trong lòng không phục, đã lặng lẽ chạy đến chỗ ở của Hồng Viễn Học Viện, tính toán thăm dò một phen...

Nhớ tới một sự kiện, một vị lão giả nói.

Võ Kỹ Điện, Chân Dĩnh điện chủ!

Chiến Sư Đường giống như Hồng Viễn Học Viện, phân ra viện hệ, cũng không phải là một chỉnh thể thống nhất, mà phân ra rất nhiều cung điện, tổng cộng mười cái, theo thứ tự là: Binh Khí Điện, Quyền Pháp Điện, Chưởng Pháp Điện, Thân Pháp Điện, Võ Kỹ Điện, Nội Tức Điện, Phòng Ngự điện, Hồn Lực Điện, Thối Công Điện, cùng với Tâm Điện thần bí nhất!

Từng cung điện, đều có truyền thừa hoàn chỉnh nhất, triển khai một loại bộ phận lực lượng đến cực hạn.

Tỷ như Binh Khí Điện, chia làm đao, kiếm, thương… nhiều binh khí, có thể đi vào trong đó, cơ bản đều nắm giữ binh khí chân ý, chiến lực cường đại.

Chiến Sư ở Chưởng Pháp Điện thì chủ tu chưởng lực, chưởng pháp tinh diệu, lực lượng hùng hậu; Thân Pháp Điện thì am hiểu thân pháp, tốc độ cực nhanh.

Còn Hồn Lực Điện, cũng không phải Vu Hồn, mà là tu luyện hồn phách, học tập một loại Võ Kỹ có thể tiến hành công kích Linh Hồn.

Một người tinh lực có hạn, không có khả năng mỗi loại đều mạnh mẽ, Chiến Sư điện phân hoá các loại năng lực tu luyện, có thể khiến Chiến

Sư trong đó nhanh chóng tăng lên sức chiến đấu, ở trong quá trình giao chiến với Dị Linh tộc, phát huy ra uy lực mạnh hơn.

- A, chuyện này ta cũng nghe nói, bọn hắn hồ đồ để cho bọn họ náo đi, vừa vặn cũng có thể nhìn xem Huyền Huyền Hội của Hồng Viễn học viện này, đến cùng phải giống như đám người Trác Thanh Phong nói hay không, mỗi cái đều có thể vượt cấp chiến đấu!

Hình Đường chủ cười cười.

Tuy đám người Tiêu Tần đi rất ẩn nấp, tự nhận là giấu giếm được tất cả mọi người, nhưng mà nhiều người như vậy đột nhiên chạy ra, trốn đến bên ngoài trang viên của Hồng Viễn Học Viện, tin tức sao có thể giấu.

Ở đây rất nhiều Điện chủ, Trưởng Lão hầu như đều biết tình hình, chỉ là không có ngăn trở mà thôi.

- Ta cũng nghĩ như vậy, vì vậy không có ngăn trở, vừa rồi đã phái người đi nghe ngóng, hắn là qua không được bao lâu, có thể biết rõ tin tức xác thật!

Chân Dĩnh điện chủ gật đầu.

- Chúng ta cũng phái người nghe ngóng, Hồng Viễn Học Viện này, đến cùng thật sự có tài năng hay không, nhìn một chút là có thể thấy được... Tốt rồi, có tin tức!

Lại một vị Điện chủ nhẹ gật đầu, đang nói chuyện, cổ tay khẽ đảo, một cái Ngọc Bài đưa tin xuất hiện ở lòng bàn tay, mỉm cười cúi đầu nhìn, mới nhìn thoáng qua, đồng tử liền co rụt lại.

- Làm sao vậy? Chiến Sư chúng ta thi đấu với đối phương, là thắng hay thua?

Thấy biểu lộ của hắn, Hình Đường chủ sững sờ, mở miệng hỏi.

- Tin tức của ta cũng tới, ta xem một chút...

Chân Dĩnh điện chủ cũng cảm ứng được cái gì, lòng bàn tay nhiều ra một cái Ngọc Bài, quét qua nội dung phía trên, cũng giống như vị Điện chủ kia, ngốc tại chỗ, rút cuộc nói không ra lời.

- Đến cùng làm sao vậy? Hai người các ngươi ngược lại nói một chút a...

Thấy hai vị Điện chủ đều bộ dạng này, một lão giả nhịn không được nữa, đi vào trước mặt, cầm Ngọc Bài qua xem xét, cũng ngây người ngay tại chỗ, như hoá đá.

Qua nửa ngày, Chân Dĩnh điện chủ dùng thanh âm sắp khóc nói:

- Đường chủ... Chúng ta không thu nhập bọn hắn, mà là... người Huyền Huyền Hội hợp nhất Chiến Sư đi tới khiêu chiến của chúng ta rồi...

Điện chủ cũng phản bội

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

- Hợp nhất?

- Có ý tứ gì?

Tất cả mọi người phần lớn đều nhíu mày, ngay cả Hình Đường chủ cũng nghi hoặc.

- Hơn hai trăm vị Chiến Sư đi khiêu chiến kia, lúc này, tất cả đều gia nhập Huyền Huyền Hội...

Chân Dĩnh điện chủ nói.

- Gia nhập Huyền Huyền Hội?

Mọi người sửng sốt, rất nhanh đều hiểu được, từng cái cảm thấy đau ngực, có chút tức giận thở không được.

Nhất là Hình Đường chủ, thiếu chút nữa không ngồi vững, từ trên chỗ ngồi rơi xuống.

Vừa tự tin nói, lần này bọn họ chạy tới trao đổi, Chiến Sư Đường hoàn toàn có thể thừa cơ lôi kéo một đám, để cho Thanh Nguyên phân bộ phát

triển lớn mạnh, kết quả nghe được tin tức này, còn chưa kịp ăn trộm gà, gạo liền mất...

Quá lừa người rồi!

- Hồ đồ, quả thực hồ đồ, còn thể thống gì! Một đám Chiến Sư, lại có thể gia nhập một tổ chức từ nông thôn đến... Nói cho bọn hắn biết, lập tức trở về Chiến Sư Đường, nếu không trực tiếp khai trừ, từ hôm nay trở đi, đám người kia không có tư cách trở thành một thành viên của Chiến Sư Đường nữa!

Một vị Điện chủ đứng dậy, nhịn không được quát lớn.

Luôn là Chiến Sư Đường bọn hắn từ các nơi tuyển người, còn chưa bao giờ có chuyện người khác từ trong tay bọn hắn đoạt.

- Nói cho bọn hắn như vậy không tốt lắm đâu? Chiến Sư Đường chúng ta, cũng không hạn chế thành viên gia nhập những tổ chức khác, cũng không hạn chế bọn hắn học tập những chức nghiệp khác...

Một vị Điện chủ đưa ra dị nghị.

Tuy Chiến Sư Đường không rời rạc bằng Danh Sư Đường, nhưng cũng không có yêu cầu quá nghiêm khắc, để cho đối phương nhất định phải ngoan ngoãn nghe lời, trực tiếp yêu cầu bọn hắn trở về, hơn nữa uy hiếp, có phải có chút quá phận hay không?

- Chiến Sư Đường là không hạn chế, nhưng nếu như hết thảy Chiến Sư đều như vậy, ai còn trở thành Chiến Sư? Ai tới bảo hộ Nhân tộc chúng ta?

- Đúng vậy, chuyện này quyết không thể có mở đầu, nếu không chúng ta còn mặt mũi nào tồn tại?

Lại có hai vị Điện chủ lớn tiếng quát lớn.

Mọi người trầm mặc.

Cũng đúng.

Dù Chiến Sư Đường không hạn chế, nhưng cái tiền lệ này không thể mở, nếu không quân kỷ buông lỏng, về sau còn làm sao có thể bách chiến bách thắng, không gì không đánh được?

Lòng người tản, đội ngũ cũng không tiện dẫn theo!

Chiến Sư Đường không có tiền lệ này.

Chiến Sư, giống như quân nhân bảo hộ đế quốc, không có kỷ luật nghiêm minh, làm sao có thể để cho ngoại nhân sợ hãi, không dám tới phạm?

- Tốt, ta liền truyền tin...

Dừng lại một chút, Chân Dĩnh điện chủ nhẹ gật đầu, ngón tay truyền đi một đạo tin tức.

Ô...ô...ng...

Một lát sau, trên ngọc bài lần nữa hiển hiện chữ viết, nhìn thoáng qua, Chân Dĩnh điện chủ lảo đảo.

- Thế nào?

Thấy bộ dạng của hắn như vậy, tất cả mọi người đều có chút gấp.

Trước kia vị Võ Kỹ Điện Điện chủ này, làm chuyện gì cũng rất trầm ổn, hôm nay làm sao vậy?

Đến cùng nhìn thấy tin tức gì, mà thiếu kiên nhẫn như thế?

- Ta vừa thông tri đám người Tiêu Tần... Kết quả đạt được trả lời, nếu như cưỡng chế bọn hắn rời khỏi Huyền Huyền Hội, bọn hắn tình nguyện rời khỏi Chiến Sư Đường, không làm Chiến Sư nữa...

Khóe miệng co giật, Chân Dĩnh điện chủ nói.

- Rời khỏi Chiến Sư Đường?

- Điều này sao có thể? Chỉ tiếp xúc thoáng cái, liền gia nhập Huyền Huyền Hội... Trương Huyền này đến cùng có bao nhiêu mị lực?

Một hồi xôn xao, tất cả mọi người ngốc tại chỗ, biểu lộ không tốt hơn Chân Dĩnh điện chủ bao nhiêu.

Có thể trở thành Chiến Sư, là sự tình vô số tu luyện giả tha thiết ước mơ, là danh tiếng, là trách nhiệm... Hiện tại đám người kia chỉ tiếp xúc Huyền Huyền Hội một lần, không tiếc không làm Chiến Sư cũng muốn gia nhập, đến cùng xảy ra chuyện gì?

- Trương Huyền kia đến cùng cho bọn hắn thuốc mê gì? Không được, ta muốn đi tới nhìn xem, giáo huấn đám gia hỏa không biết trời cao đất rộng kia một chút!

Một lão giả lòng đầy căm phẫn đứng lên.

Quyền Pháp Điện Điện chủ, Trần Trúc Thanh!

Hắn là trong thập đại Điện chủ tính cách vội vàng xao động nhất, nghe được thuộc hạ của mình, lại có thể bị một tổ chức từ đế quốc nhất đẳng tới mê hoặc, tức giận đến sắp bạo tạc nổ tung.

- Ta đi cùng ngươi!

Lại một lão giả đứng dậy.

Thân Pháp Điện Điện chủ, Lục Vương Thu.

Hai người bọn họ là bạn tốt, muốn đến xem đám Chiến Sư kia đến cùng xảy ra chuyện gì, đi cùng, vừa vặn cũng có thể hưng sư vấn tội.

- Tốt nhất không nên gây ra xung đột! Tuy Trương Huyền này chỉ là Viện trưởng của đế quốc nhất đẳng, lại cùng đám người Ngô sư quan hệ rất tốt, hơn nữa nghe nói thiên phú không tồi, càng là lão sư của Trịnh

Dương... Hơi chút giáo huấn, để cho đối phương biết rõ trời cao đất rộng là được rồi, không cần phải làm lớn chuyện!

Thấy hai vị Điện chủ muốn đi tìm những Chiến Sư kia, Hình Đường chủ bàn giao.

Tất cả mọi người là Danh Sư, hơn nữa là tới đây trao đổi, không cần phải vạch mặt, nếu không đối với mọi người đều không quá tốt.

Huống chi, còn là lão sư thụ nghiệp của siêu cấp thiên tài Trịnh Dương!

Loại thiên tài như Trịnh Dương, vạn năm không gặp, vô cùng có khả năng khảo hạch Chiến Tử thành công, vị Trương Huyền này, xem như lão sư vỡ lòng của hắn, về sau địa vị nhất định sẽ nước lên thì thuyền lên, có thể không đắc tội, tận lực không muốn đắc tội, miễn cho về sau khó chịu.

Tuy đám người Trác Thanh Phong đã nói vị Trương sư này không giống bình thường, nhưng Trương Huyền rất ít xuất thủ, bọn hắn biết rõ tin tức cũng không nhiều, cũng không cho rằng có thể mạnh hơn Trịnh Dương.

Tác dụng lớn nhất của lão sư là truyền đạo học nghề, giải thích nghi hoặc, võ lực không thắng đệ tử, cũng không phải không thể nào.

- Yên tâm đi, Đường chủ!

- Chúng ta sẽ hành sự tùy theo hoàn cảnh!

Hai vị Điện chủ xoay người đi ra ngoài.

Hai người rời đi, gian phòng có chút trầm mặc, áp lực đến nói không ra lời.

Chiến Sư Đường bách chiến bách thắng, lại có thể bị một tổ chức từ địa phương nhỏ tới so đấu, là trước kia bọn hắn nghĩ cũng không dám nghĩ.

- Kỳ thật đây cũng không phải chuyện xấu, Chiến Sư Đường chúng ta đã quen ưu việt, vừa vặn có thể nhân cơ hội này, bỏ đi một ít táo bạo...

Thấy mọi người tâm tình không cao, Hình Đường chủ cười nói.

- Ân!

Mọi người gật đầu.

Cũng đúng, Chiến Sư Đường bọn hắn luôn quen ưu việt, ra loại sự tình này, cũng có thể để cho rất nhiều người rõ, coi như là Chiến Sư cũng không có khả năng sở hướng vô địch, bách chiến bách thắng.

- Tuy tính khí của Trần điện chủ có chút nóng nảy, nhưng Lục điện chủ làm việc ổn thỏa, chắc có lẽ không ra đại sự gì... Đợi bọn hắn tìm những tiểu tử kia trở về, vừa vặn cũng có thể từ trong đó biết rõ, đến cùng đã trải qua cái gì, tình nguyện không làm Chiến Sư cũng muốn gia nhập Huyền Huyền Hội!

- Thủ đoạn quang minh chính đại thì thôi, nếu dùng mê hoặc, các loại lợi dụ... Hừ, nhất định phải báo cáo Danh Sư Đường, xử trí con sâu làm rầu nồi canh này!

- Luôn là Chiến Sư Đường chúng ta đào người khác, từ chỗ chúng ta đào Chiến Sư, đảm lượng của Trương Huyền này thật lớn.

...

Hình Đường chủ trấn an, lúc này mọi người mới hóa giải hơi mù trong lòng, từng cái thở dài.

- Bọn hắn đã đến, đang cùng người Huyền Huyền Hội tiến hành thương lượng...

Hàn huyên một lát, Chân Dĩnh điện chủ lấy ra Ngọc Bài đưa tin nhìn thoáng qua, gật đầu nói.

Trần điện chủ vừa rồi rời đi đã truyền tin tức cho hắn.

- Nói với Trần điện chủ, một lát nữa mang đám người kia đến nơi đây, ta muốn đích thân hỏi thăm, đến cùng xảy ra chuyện gì!

Hình Đường chủ nói.

- Tốt!

Nhẹ gật đầu, Chân Dĩnh điện chủ đang muốn nói gì, chỉ thấy Ngọc Bài trong tay lần nữa lóe lên hào quang, lại xuất hiện một hàng chữ.

Cúi đầu nhìn, giống như vừa rồi, lần thứ ba toàn thân cứng ngắc, lảo đảo muốn ngã.

- Ngươi... Lại thế nào? Chẳng lẽ hai vị Điện chủ tự mình đi tới, bọn hắn cũng không trở về?

Thấy hắn như vậy, trên mặt Hình Đường chủ bốc lên sát khí.

Hai vị Điện chủ của Chiến Sư Đường bọn hắn tự thân xuất mã, đối phương cũng không thả người, không khỏi quá không để bọn chúng vào mắt a.

- Không phải...

Bờ môi run rẩy, trong mắt Chân Dĩnh điện chủ tràn đầy không thể tin được:

- Trần điện chủ cùng Lục điện chủ, bọn hắn... Cũng gia nhập Huyền Huyền Hội, tạm thời không trở lại...

- Phốc!

- Ngươi nói cái gì?

- Bọn hắn cũng gia nhập... Huyền Huyền Hội?

Mọi người muốn phát điên.

Đi tìm phiền toái thì nhập hội, đi gọi người cũng mất tung tích... Cái này Huyền Huyền Hội đến cùng có ma lực gì, lại để cho tất cả mọi người lưu luyến quên về?

- Ngươi lập lại lần nữa?

Toàn thân Hình Đường chủ run rẩy, chòm râu bị túm rơi một mảng lớn, cũng hoàn toàn không biết gì cả.

Hai vị Điện chủ kia, hắn cực kỳ rõ ràng, cương trực công chính, vô cùng không quen nhìn loại chuyện này, như thế nào... tự mình đi tới, cũng gia nhập Huyền Huyền Hội?

- Cái này...

Thấy Đường chủ tức giận, mọi người nhìn nhau, từng cái không dám thở mạnh.

- Chư vị cùng ta đi, ta muốn tận mắt nhìn xem, vị Trương Huyền này, đến cùng có ma lực gì!

Sau một lúc lâu, ngăn chặn lửa giận trong lòng, Hình Đường chủ hất ống tay áo nói.

- Tốt!

Mọi người đồng thời gật đầu.

Nói thật, bọn hắn cũng có chút kỳ quái, vì sao Chiến Sư đi tới, đều muốn lưu lại!

Rời đi đại điện, mọi người đồng loạt bay về phía trang viên, rất nhanh đi vào trên không.

- Mau nhìn, bọn hắn đều ở phía dưới...

Còn chưa tới trước mặt, liền chứng kiến đám người Trần điện chủ, Lục điện chủ, đang phân tán ở giữa đám người, người một thiếu niên chỉ có mười sáu mười bảy tuổi ở phía trước.

- Cái này, kia là Trương Huyền?

Một vị Điện chủ nhịn không được hỏi.

- Ta xem qua bức họa của Trác Thanh Phong lưu lại, trong này giống như không có Trương sư...

Hình Đường chủ lắc đầu.

Vừa đến hắn đã dùng thần thức quét chung quanh một lần, nhưng không phát hiện tung tích của Trương Huyền.

Gia hỏa này không có ở đây, vì sao mọi người cam tâm tình nguyện lưu lại?

- Trước không vội xuống, xem bọn hắn đến cùng đang làm gì...

Khoát tay áo, ý bảo mọi người không vội xuống dưới, lông mi nhăn lại, Hình Đường chủ nhìn xuống, tập trung tinh thần, một thanh âm nhàn nhạt chậm rãi đi vào lỗ tai.

- Tiểu Trần, kỳ thật quyền pháp của ngươi không tệ, sở dĩ không cách nào thắng được ta, là bởi vì tạp niệm của ngươi quá nhiều, quyền pháp, phải tập trung tinh khí thần toàn thân, tại một lúc bộc phát ra! Giống như ngươi, căn bản không có khả năng thắng ta!

Thiếu niên nói.

- Tiểu Trần?

Những người khác cũng nghe nói như thế, tất cả đều nhìn nhau, khóe miệng co giật.

Một tiểu gia hỏa mười sáu mười bảy tuổi, mang theo mùi vị dạy bảo thì thôi, mấu chốt còn xưng hô tiểu Trần...

- Như vậy đi, ngươi đè thấp đến Tòng Thánh đỉnh phong, ta toàn lực thi triển một quyền cho ngươi nhìn!

Thiếu niên nói tiếp.

- Tốt!

Áp chế thực lực đến Tòng Thánh đỉnh phong, Trần điện chủ lăng không một quyền, khí tức nổ vang.

- Đây là... quyền pháp mạnh nhất của Trần điện chủ, Long Chiến Vu Dã?

- Thiếu niên này muốn xui xẻo!

Chứng kiến Trần điện chủ vừa ra tay, chính là tuyệt chiêu mạnh nhất, uy hiếp bát phương, khuôn mặt tất cả mọi người đều xiết chặt.

Oanh!

Nắm đấm chạm cùng một chỗ.

Vèo!

Trần điện chủ bay ngược ra.

- Khục khục, lại nhịn không được, dùng lực lượng hơi lớn, ngại ngùng...

Thiếu niên vò đầu.

- ...

Mọi người.

Đại khái hai canh giờ

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Bành!

Lưng đâm vào trên vách tường, người đầy bụi đất, lúc này mới ngừng lại được, liên tục ho khan vài tiếng, Trần điện chủ lần nữa bay trở về, tuy bị thương, sắc mặt trắng bệch, nhưng trong mắt lại tràn đầy hưng phấn.

Hắn là Quyền Pháp Điện Điện chủ, am hiểu nhất chính là quyền pháp, nhưng ở đồng cấp bậc, bị nghiền ép không nói, cao hơn một cấp bậc cũng không phải đối thủ, thiếu niên trước mắt này tuổi không lớn lắm, nhưng nắm giữ quyền thuật, dĩ nhiên đạt đến tình trạng nghe rợn cả người.

- Quyền pháp của ta còn cần cải tiến như thế nào?

Ôm quyền đứng thẳng, thái độ của Trần điện chủ thành khẩn.

Mặc dù hắn là Chiến Sư Đường Điện chủ, nhưng đạt giả vi sư, tuy niên kỷ của đối phương nhỏ, tu vi yếu, nhưng ở quyền pháp hơn hắn quá nhiều, đủ để hắn khiêm tốn thỉnh giáo.

- Quyền pháp của ngươi, thoạt nhìn cũng không tệ lắm, chỉ là khuyết thiếu tinh khí thần chưa từng có từ trước đến nay... Nếu đoán không sai, ngươi hắn là tu luyện rất nhiều loại Võ Kỹ!

Thiếu niên nói.

- Phải, Võ Kỹ về quyền pháp, ta tu luyện 42 bộ...

Trần điện chủ lúng túng.

Trước kia, thời điểm nói với người khác hắn tu luyện bao nhiêu bộ Võ Kỹ quyền pháp, mang theo tự hào, mà bây giờ, trên mặt chỉ có xấu hổ.

- Không quan tâm nhiều, mà ở tinh! Một người tinh lực có hạn, học quá nhiều, tinh thần liền phân tán, từ khi lão sư truyền thụ quyền pháp đến nay, ta dùng gần một năm, đều liên tục rèn luyện một chiêu này, lúc này mới luyện được lô hỏa thuần thanh, có uy lực như thế. Ngươi học trọn vẹn 42 bộ, tinh lực phân tán... trên mỗi một bộ, lại có thể tiêu phí bao lâu thời gian?

Thiếu niên hỏi lại.

- Cái này... Đều hao tốn đại khái hơn hai mươi năm a... Ta năm nay chín trăm tuổi...

Trần điện chủ vò đầu.

- ... Cái này không trọng yếu!

Sắc mặt thiếu niên đỏ lên:

- Quyền pháp không chỉ vấn đề thời gian tu luyện dài ngắn, mà là vấn đề chuyên nhất hay không chuyên nhất. Ngươi đã gia nhập Huyền Huyền Hội, hiện tại ta sẽ dạy ngươi làm sao để tinh khí thần dung hợp cùng một chỗ, hình thành một quyền uy lực lớn nhất!

- Đa tạ...

Trần điện chủ kích động hai mắt tỏa ánh sáng.

- Một thiếu niên mười mấy tuổi chỉ điểm Trần điện chủ?

- Tuy không thể tin được, nhưng vừa rồi một quyền kia của thiếu niên thật sự rất đáng sợ, đồng cấp bậc, coi như là chúng ta gặp gỡ, cũng ngăn cản không nổi!

Nhìn những thứ này ở trong mắt, mọi người ở trên không trung, từng cái tràn đầy khiếp sợ.

Vị thiếu niên kia của Huyền Huyền Hội, tuổi không lớn lắm, nhưng quyền pháp thật rất cao minh, coi như là bọn hắn lần đầu tiên nhìn thấy, cũng cực kỳ kinh diễm.

- Trần điện chủ, là vì muốn học tập bộ quyền pháp này, mới gia nhập Huyền Huyền Hội, vậy... Lục điện chủ đâu?

Rõ ràng tại sao Trần điện chủ lại phản bội, mọi người nhịn không được nhìn sang Lục điện chủ.

Trước mặt hắn, là một nữ hài, cũng chỉ mười sáu mười bảy tuổi, tuy còn chưa trưởng thành, lại rất thanh tú, cực kỳ xinh đẹp.

Nữ hài cùng Lục điện chủ nói cái gì đó, mọi người ngưng thần, thanh âm chậm rãi truyền vào màng nhĩ.

- Tiểu Lục, thân pháp của ngươi là không sai, nhưng mà quá mức rực rỡ tươi đẹp, gặp được thực lực yếu thì thôi, thực lực mạnh có hữu dụng gì? Thân pháp hoa mỹ, trong chiến đấu cũng chỉ là lừa gạt kẻ yếu, khiến người ta cảm thấy rất cường đại, mà ở trong mắt cường giả, không đáng một đồng.

Hai tay chắp sau lưng, nữ hài mang theo mùi vị chỉ tiếc rèn sắt không thành thép:

- Mục đích của thân pháp, là để cho người rất nhanh tiếp cận địch nhân, xuất kỳ bất ý, đánh úp, đưa đến hiệu quả đánh bất ngờ, tất cả chân khí chơi ở huyễn ảnh, công kích sẽ yếu đi rất nhiều, còn đánh như thế nào?

- Như vậy đi, ngươi đè thấp tu vi tới cao hơn ta một cấp bậc, cũng chính là Thánh Vực nhất trọng đỉnh phong, lại thi triển thân pháp cùng ta so một lần!

Nữ hài nói tiếp.

- Được!

Lục điện chủ vội vàng gật đầu, khí tức cuồn cuộn, thời gian nháy con mắt áp chế tu vi đến Thánh Vực nhất trọng đỉnh phong.

- Bắt đầu đi!

Kèm theo nữ hài nói, thân ảnh của Lục điện chủ nhoáng một cái, trước mắt mọi người lập tức nhiều ra sáu huyễn ảnh, giống như trong nháy mắt xuất hiện năm phân thân, phân không rõ đến cùng cái nào là thật, cái nào là giả.

- Là Cửu Ảnh Bộ mà Lục điện chủ am hiểu nhất!

- Đúng vậy, triển khai Cửu Ảnh Bộ đến cực hạn, có thể xuất hiện chín huyễn ảnh, coi như là ta, cũng phân không rõ hư thật. Hiện tại hắn giảm thấp xuống tu vi, dù phân ra năm cái, nhưng cũng cực kỳ đáng sợ!

- Thi triển ra chiêu này, hầu như không người có thể giải...

- Dù sao đồng cấp bậc, ta không phải là đối thủ...

...

Thần sắc đám người Hình Đường chủ ngưng trọng, âm thầm gật đầu.

Áp chế tu vi đến Thánh Vực, cũng có thể thi triển Võ Kỹ Thánh cấp, chiêu Cửu Ảnh Bộ này, ở toàn bộ Chiến Sư Đường cũng cực kỳ nổi danh, bọn hắn đồng cấp bậc căn bản không có biện pháp phá vỡ.

- Chuẩn bị cho tốt, ta xuất thủ...

Mọi người vừa cảm khái xong, chợt nghe nữ hài thấp giọng hô, ngay sau đó tất cả mọi người liền cảm thấy hoa mắt, giống như có cái bóng bắn ra ngoài, thời gian nháy con mắt, lại trở về tại chỗ.

Lạch cạch!

Vội vàng nhìn lại, năm cái bóng của Lục điện chủ biến mất, một lần nữa biến thành một cái, toàn bộ người lưng khom như tôm luộc, từng ngụm từng ngụm phun ra nước vàng.

Xem ra, vừa rồi trong nháy mắt, nữ hài một cước đánh trúng bụng của hắn, để cho hắn thiếu chút nữa không có tiếp nhận được.

- Nàng... Xuất thủ?

Nuốt nước bọt, yết hầu mọi người phát khô.

Lấy nhãn lực của bọn hắn, cũng không có thấy rõ nữ hài đến cùng qua lại xuất thủ, đồng cấp bậc như thế nào thấy rõ?

Thân Pháp Điện Điện chủ, lại có thể bị người lấy thân pháp phá tuyệt chiêu...

Quá kinh khủng đi!

- Thật nhanh... Ta không phải đối thủ, mong cô nương vui lòng chỉ giáo...

Qua nửa ngày, Lục điện chủ cuối cùng tĩnh lại, lần nữa nhìn về phía nữ hài, tràn đầy bội phục, thành khẩn ôm quyền.

Nói thật, vừa biết rõ thành viên Chiến Sư Đường tình nguyện gia nhập Huyền Huyền Hội cũng không muốn về, bọn họ cực kỳ phẫn nộ.

Vừa đến liền khí thế hung hăng tìm phiền toái, liên tục đánh bại mấy đệ tử bình thường, liền kéo Lưu Dương cùng Vương cô nương này ra.

Đồng cấp bậc, hai người mình thậm chí ngay cả một chiêu cũng không tiếp được...

Lúc này mới biết được Huyền Huyền Hội cường đại, nhịn không được muốn học tập.

- Thân pháp yêu cầu nhanh, nhanh hơn, nhanh nhất! Chỉ cần tốc độ nhanh, hết thảy đều không là vấn đề...

Nhẹ gật đầu, nữ hài nhìn hắn giải thích.

Nghe xong một lát, Lục điện chủ chân thành bội phục.

Đối phương giảng giải, từ đơn giản vào sâu, trực chỉ bản chất của thân pháp, khiến người ta nghe xong liền hiểu ra, bừng tỉnh đại ngộ.

Làm Thân Pháp Điện Điện chủ, nghiên cứu thân pháp mấy trăm năm, không nghĩ tới lại có thể không bằng một nữ hài, ngẫm lại thật là hổ thẹn.

Trong lòng cảm khái, đang muốn tiếp tục nói cái gì đó, chợt nghe Trần điện chủ ở cách đó không xa nói.

- Đường chủ, các ngươi cũng tới, mau xuống đây, chúng ta cùng nhau gia nhập Huyền Huyền Hội đi...

Ngẩng đầu nhìn lại, lúc này mới phát hiện, đám người Hình Đường chủ chẳng biết lúc nào đã tới.

Lúc trước bọn hắn khoảng cách cực xa, lại cố ý dùng Nguyên Thần che đậy khí tức, coi như là hắn cũng không phát hiện.

- Đúng vậy, mau xuống đây, người Huyền Huyền Hội lý giải đối với chiến đấu, thật sự là nghe rợn cả người, so với chúng ta cao minh không biết bao nhiêu lần, nhanh tới đây, mọi người cùng nhau gia nhập, học tập chiêu số lợi hại hơn!

Lục điện chủ cũng hô lên.

- Cái này...

Khóe miệng đám người Hình Đường chủ co lại.

Vốn giấu ở trên không trung, người khác nhìn không tới, cũng không cần lo lắng cái gì, giờ phút này hai người kia phản bội không nói, còn kéo mọi người xuống nước, thật sự che giấu không được, đành phải toàn bộ bay xuống.

- Ta là Chiến Sư Đường Binh Khí Điện Điện chủ, không biết các ngươi ai am hiểu binh khí, ta có thể đè thấp tu vi cùng các ngươi chiến một trận!

Bị phát hiện, không hề xoắn xuýt, Binh Khí Điện Điện chủ tiến về phía trước một bước, cổ tay khẽ đảo, một thanh trường thương xuất hiện, nhẹ nhàng chuyển một cái, phát ra tiếng long ngâm.

Nếu không ngăn trở, đoán chừng người Chiến Sư Đường đều gia nhập Huyền Huyền Hội, đã như vậy, cũng không cần nói gì, trực tiếp tỷ thí đi!

- Ta đến...

Thiếu niên dạy bảo Trần điện chủ đi tới.

Lưu Dương!

Hắn am hiểu nhất chính là quyền pháp, bất quá, thương pháp cũng học qua một đoạn thời gian với Trịnh Dương.

Còn thành viên khác của Huyền Huyền Hội, đối phó Chiến Sư, khẳng định không có vấn đề, nhưng đối phó Điện chủ, căn bản ngăn không nổi.

Vừa rồi Trần điện chủ cùng Lục điện chủ xuất thủ, bọn hắn liền khó có thể chống chọi, không có biện pháp, mới đưa hai vị thân truyền của Viện trưởng tới.

- Tốt!

Nhìn rõ ràng tu vi của hắn, chỉ có Bán Thánh đỉnh phong, Binh Khí Điện Điện chủ áp chế tu vi đến đẳng cấp tương đương.

Phần phật!

Trường thương run lên, thẳng tắp đâm ra.

Không hổ là Chiến Sư am hiểu binh khí, thương còn chưa tới trước mặt, thương mang tựa như du Long gào thét, cho người một loại cảm giác áp bách rất mạnh.

Tuy hắn dùng lực lượng Bán Thánh, nhưng toàn lực xuất thủ, sức chiến đấu coi như là Thánh Vực nhất trọng cũng chưa hẳn có thể chống chọi.

- Lợi hại...

- Chiêu Long Khiếu Thiên Trọng này của Chu điện chủ, không hổ là tuyệt chiêu lực công kích mạnh nhất của toàn bộ Chiến Sư Đường, đồng cấp bậc, chỉ sợ không người có thể tranh phong!

- Ta cùng với hắn đối chiến, chỉ có thể mượn nhờ lực lượng Linh Hồn, để cho đối phương mê muội, sau đó thuận thế chạy trốn, cứng rắn va chạm... Nhất định là không làm được!

- Ta cũng kém không nhiều lắm, trước tránh né, lại nghĩ biện pháp đối kháng...

...

Đám người Hình Đường chủ đều âm thầm gật đầu.

Liên quan tới danh tiếng của Danh Sư Đường bọn hắn, vị Binh Khí Điện Chu điện chủ này, không có chút lưu tình nào, vừa ra tay, coi như là bọn hắn cũng cảm thấy áp lực rất lớn, đồng cấp không cách nào chống chọi.

Vù vù!

Trong quá trình truyền âm, thiếu niên ở đối diện xuất thủ.

Lòng bàn tay hắn đồng dạng nhiều hơn một thanh trường thương, lăng không đâm ra, không có bao nhiêu tinh diệu, nhưng trong nháy mắt đâm rách không khí, bởi vì tốc độ quá nhanh, chiều dài thân thương giống như gia tăng lên vài phần, nhoáng một cái đã đi tới trước mắt.

Rầm ào ào!

Lực lượng rồng ngâm cửu trọng của Chu điện chủ tan thành mây khói, mũi thương của Lưu Dương đã đứng ở trước cổ họng của hắn, tùy thời có thể đâm vào.

Chu điện chủ, thất bại!

- Thương pháp của ngươi, so với ta nhanh hơn quá nhiều, ta thua...

Sắc mặt trắng bệch, thân thể Chu điện chủ cứng ngắc.

Tuy hắn là Binh Khí Điện Điện chủ, nhưng vừa rồi chiêu đó, hắn ở đồng cấp bậc căn bản không cách nào giải quyết, muốn phá giải, chỉ có thể tăng thực lực lên.

- Kỳ thật thương pháp của ngươi cũng không tệ, ta chỉ là tìm ra thiếu sót, mới tiến hành lợi dụng mà thôi...

Lưu Dương cười cười.

- Thương pháp, ta tu luyện trọn vẹn tám trăm bốn mươi hai năm, tự cho là đã nhận được chân tủy, đồng cấp bậc không người có thể thắng được, không nghĩ tới một núi vẫn còn có một núi cao...

Lắc đầu, Chu điện chủ nhìn lại:

- Không biết... ngươi đã tu luyện thương pháp bao lâu?

- Đại khái...

Lưu Dương cẩn thận nhớ lại, vẻ mặt thành thật:

- Hai canh giờ a!

- ...

Chu điện chủ.

Hình Đường chủ hỏng mất

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Chu điện chủ khóc.

Thân là Binh Khí Điện Điện chủ, cả đời nghiên cứu thương pháp, trọn vẹn hơn tám trăm năm... nếu như thời gian tu luyện của đối phương dài thì thôi, dù sao mỗi người thiên phú bất đồng, có ít người am hiểu, có ít người không am hiểu, đây là không có biện pháp so đấu...

Mấu chốt là người trước mắt này am hiểu quyền pháp, thương pháp... Chỉ luyện hai canh giờ, liền nhẹ nhõm đánh bại mình...

- Cái này... Ta nhớ không rõ, cũng có thể vượt qua hai canh giờ...

Thấy da mặt hắn run rẩy, tùy thời ngất đi, Lưu Dương có chút ngại ngùng, vội vàng giải thích.

Lúc trước, vì nghênh đón Chiến Sư Đường khiêu chiến, hắn, Vương Dĩnh, Trịnh Dương trao đổi qua tuyệt chiêu, riêng phần mình không có chút nào giữ lại dốc túi tương thụ.

Bởi vì thời gian vội vàng, mọi người học vô cùng nhanh, thời điểm học tập thương pháp, cũng kém không nhiều lắm... dùng hai canh giờ...

Không đúng, giống như chưa tới hai canh giờ, rút cuộc là một canh giờ rưỡi, hay là một canh giờ nhỉ?

Quá mức chuyên tâm, đã quên... làm sao cũng nghĩ không ra...

Vẻ mặt Lưu Dương tràn đầy xoắn xuýt.

- Được rồi...

Thấy hắn an ủi mình một câu, vẻ mặt khó xử, Chu điện chủ cảm thấy ngực sôi trào, muốn phun ra một ngụm máu tươi.

- Tại hạ Chưởng Pháp Điện Điện chủ, Diêm Thanh Hải, có ai cùng ta chiến một trận không?

Thấy Binh Khí Điện Điện chủ thất bại, lại một lão giả đi lên trước.

- Chưởng pháp?

Lưu Dương cau mày, sau đó gật đầu:

- Vẫn là ta tới...

- Tốt rồi, ngươi vừa mới chiến đấu xong, nghỉ ngơi một chút, để ta đánh cho...

Vương Dĩnh đi tới.

- Sư tỷ, hắn am hiểu là chưởng pháp, cùng quyền pháp có chút tiếp cận, ngươi am hiểu thối công, để ta đánh đi!

Không nghĩ tới Vương Dĩnh tranh đoạt, Lưu Dương lắc đầu.

- Ta vừa cùng lão sư học được một chiêu chưởng pháp, còn chưa bao giờ thí nghiệm qua, không biết uy lực, muốn thử một chút...

Vương Dĩnh nói.

- Chiêu đó lão sư cũng truyền ta, ta cũng muốn thử xem...

Lưu Dương nói.

- Tốt rồi, sao không có phong độ như vậy? Ngươi vừa đánh một trận, không nên nghỉ ngơi sao? Một lát nữa còn có người khiêu chiến, thua làm sao bây giờ?

Vương Dĩnh nhíu mày.

- Vừa rồi đánh một trận, ngươi cũng không phải không thấy được, một chút tính khiêu chiến cũng không có? Chân khí của ta một phần ngàn cũng không có dùng, hai cái hô hấp liền khôi phục, căn bản không cần nghỉ ngơi...

Lưu Dương nói.

- ...

Chu điện chủ.

- ...

Diêm Điện chủ.

- ...

Người Danh Sư Đường.

Con mẹ nó!

Có thể tôn trọng đối thủ một chút không?

Chúng ta còn sống, chưa có chết a...

Bất kể nói thế nào, chúng ta đều là cường giả cao cấp nhất của Chiến Sư Đường, miệt thị như vậy, có để chúng ta vào mắt hay không?

Coi như không để vào mắt cũng cho cái mặt mũi a...

- Ngươi là sư tỷ, ngươi nói tính...

Tranh chấp nửa ngày, cuối cùng Vương Dĩnh lấy thân phận sư tỷ, đã nhận được cơ hội xuất thủ.

- Bắt đầu đi!

Vẻ mặt hưng phấn, Vương Dĩnh đi tới trước mặt Chưởng Pháp Điện Diêm Thanh Hải Điện chủ:

- Ta vừa học được chưởng pháp này không lâu, chưa bao giờ cùng người đối chiến qua, không biết uy lực, kính xin hạ thủ lưu tình...

- Hiện tại cầu xin tha thứ, đã chậm...

Diêm Thanh Hải đã sớm nghẹn sắp nổ tung, thấy nàng tiến lên, còn nói ra lời này, tức giận gào thét một tiếng, không có lưu lại chút thể diện, trực tiếp thi triển ra tuyệt chiêu cường đại nhất.

Oanh long long!

Bàn tay còn chưa tới trước mặt, khí lực liền áp không khí phát sinh bạo tạc nổ tung, tựa như nồi chảo sôi trào.

Võ Kỹ Thánh cấp, Xích Long Chưởng!

Truyền thuyết, Xích Long sinh sống ở trong dung nham, vô cùng nóng, Xích Long Chưởng ẩn chứa Thuần Dương công pháp, thi triển ra, sắt thép cũng có thể hòa tan.

Diêm Thanh Hải bằng vào chiêu này sở hướng bễ nghễ, ở Chiến Sư Đường cũng được cho bài danh phía trên.

Vù vù!

Thấy hắn công kích, Vương Dĩnh đang muốn theo thói quen trốn tránh, suy nghĩ một chút, lần này cần so đấu chưởng pháp nên ngừng lại, cắn răng một cái, thi triển ra chưởng pháp mà lão sư truyền thụ.

Đại Bi Thiên Ma Chưởng!

Chiêu này nghe nói lão sư cũng vừa học tập không lâu, chưa bao giờ dùng để chiến đấu, bất quá, cảm giác uy lực không tệ.

Hai tay giao kích.

Vèo!

- A...

Một tiếng kêu thảm, Diêm Thanh Hải bay ngược ra ngoài, người ở trên không trung, tu vi áp chế liên tiếp khôi phục, lúc này mới ngừng lại được, sắc mặt trắng bệch.

- Ngươi thật mới học chưởng pháp? Còn không có cùng người đối chiến qua?

Diêm Thanh Hải ngực nghẹn đau nhức.

- Đúng vậy, trên đường tới, lão sư nói, hắn vừa học được một bộ chưởng pháp, cũng không tệ lắm, để cho chúng ta luyện một chút, ta học thoáng cái, bất quá, cảm thấy tu luyện thật phiền toái, còn cần chuẩn bị cảm xúc, tổng cộng chỉ luyện mấy lần, cảm thấy không có ý nghĩa, liền không có thi triển qua!

Vương Dĩnh nói.

Chiêu này thiếu sót rất lớn là phải chuẩn bị cảm xúc, nàng mới mười mấy tuổi, ở đâu biết tình cảm gì, tu luyện một đoạn thời gian, đã cảm thấy không có ý nghĩa, liền không tập nữa.

- Không có ý nghĩa? Chưởng pháp mạnh như vậy cũng không có ý tứ?

Ngực của Diêm Thanh Hải càng đau.

Dù đối phương chỉ dùng một chiêu, nhưng uy lực của chưởng pháp này, có thể nhẹ nhõm nhìn ra, vượt qua hết thảy tuyệt chiêu mình học!

Uy lực như thế, nữ hài trước mắt này, lại còn nói tu luyện thật phiền toái... Không có ý nghĩa...

- Chiêu này, ngươi có thể... Dạy ta không?

Thật sự nhịn không được, vẻ mặt khẩn trương hỏi.

- Đương nhiên có thể! Lão sư của chúng ta tha thứ rộng lượng, chiêu số của hắn cũng không giấu giếm, muốn học mà nói, hiện tại ta có thể truyền thụ...

Vương Dĩnh cười cười.

Từ khi nàng tu luyện đến nay, còn không có tập chiêu số phiền toái như vậy, lại phải tích góp tinh thần, lại muốn đưa vào cảm xúc... Quá rườm rà rồi!

Ở nàng xem ra, hắn là tuyệt chiêu không coi vào đâu, nếu như đối phương muốn học, truyền thụ cũng không có gì.

- Có thể, có thể truyền thụ?

Sắc mặt Diêm Thanh Hải trắng nhợt, sau đó thần sắc ngưng trọng:

- Từ giờ trở đi, ta gia nhập Huyền Huyền Hội, ai dám khuyên ta rời đi, ta dốc sức liều mạng với hắn!

- ...

Hình Đường chủ.

- ...

Điện chủ khác.

- Tại hạ Thối Công Điện Ngô điện chủ! Nguyện ý cùng các ngươi so đấu...

Tất cả mọi người trầm mặc một hồi, một lão giả đi lên trước, bất quá, lời còn chưa nói hết chỉ thấy Đường chủ đi tới:

- Tốt rồi, đánh đánh giết giết sẽ tổn thương hòa khí, hai vị tiểu hữu này, cũng tiêu hao rất lớn, ta xem hôm nay coi như thôi đi!

- Đường chủ...

Thấy Đường chủ ngăn trở, Ngô điện chủ tràn đầy sốt ruột.

Không phải là tới đây tìm phiền toái sao?

Sao có thể bỏ dở nửa chừng?

- Khục khục, tốt rồi, Ngô điện chủ, hôm nay cứ như vậy được rồi, dù sao người của Huyền Huyền Hội cũng không đi, về sau chúng ta có thể chậm rãi trao đổi...

Hình Đường chủ nói.

Không đình chỉ trao đổi, hắn sợ hết thảy Điện chủ bên bọn họ, tất cả đều biến thành người Huyền Huyền Hội, thật muốn như vậy, liền xấu hổ chết người ta rồi.

- Được rồi!

Ngô điện chủ cũng kịp phản ứng, trong mắt tràn đầy lưu luyến.

Vừa rồi hai thiếu niên này thi triển công pháp chiêu số, làm lòng người kinh sợ, hắn có chút muốn học... Bất quá nhìn bộ dạng của Đường chủ, hôm nay lại đến mấy cái Điện chủ đi học, đoán chừng nhất định sẽ nổi điên, không được, không sao cả, đợi buổi tối vụng trộm tới a...

- Hai vị tiểu hữu, không biết Trương Viện trưởng của các ngươi, bây giờ đang ở nơi nào?

Ngăn cản các Điện chủ rục rịch, muốn tiếp tục tỷ thí, Hình Đường chủ cười nhìn tới.

- Lão sư mới vừa buổi sáng liền đi ra ngoài, bây giờ còn không trở về...

Vương Dĩnh trả lời.

- Đi ra?

Hình Đường chủ nhẹ gật đầu:

- Như vậy đi, chờ lão sư của các ngươi trở về, chúng ta lại thương nghị sự tình trao đổi...

- Vâng!

Vương Dĩnh gật đầu.

- Chúng ta đi trước...

Nói xong, Hình Đường chủ cũng không dừng lại, mang theo mấy vị Điện chủ còn dư lại vội vã rời đi.

Một đường bay nhanh, không lâu sau lần nữa bay trở về đại điện nghị sự.

Toàn bộ ngồi vào chỗ của mình, tất cả đều trầm mặc.

Lần này đi tới, không chỉ không có kéo đệ tử về, lại tổn thất hai vị Điện chủ... Thập đại Điện chủ, chỉ còn lại sáu cái, xem ra còn có mấy người rục rịch, tùy thời muốn phải rời.

Còn muốn tới trao đổi, dùng phong độ cùng thực lực của Chiến Sư Đường, hấp dẫn thiên tài... Kết quả, còn chưa có hấp dẫn, người ta trước tiên hấp dẫn bọn hắn...

Hình Đường chủ càng nghĩ càng cảm thấy hỏng mất.

- Chuyện ngày hôm nay, mọi người thấy thế nào?

Buồn bực nửa ngày, nhịn không được nhìn quanh một vòng.

- Cái này... Huyền Huyền Hội, hoàn toàn chính xác có chỗ hơn người, thiếu niên kia hẳn là thân truyền của Trương viện trưởng, quyền pháp thật lợi hại!

- Đúng vậy, ta còn là lần đầu tiên chứng kiến, đồng cấp bậc dùng quyền pháp đánh bại Trần điện chủ! Thương pháp cũng lợi hại, Chu điện chủ lại có thể không phải là đối thủ!

- Nói thật, ta cho rằng tinh diệu nhất chính là chưởng pháp, một chiêu đánh ra, tựa như thương khung, bao phủ khắp nơi, làm cho người ta cảm giác hãm sâu trong đó, không cách nào trốn tránh...

...

Mấy vị Đường chủ đều nghị luận.

- Khục khục!

Che ngực, Hình Đường chủ càng thêm lo lắng.

Còn tưởng rằng có thể đưa ra đề nghị đúng trọng tâm gì, nghĩ biện pháp cải biến tình huống trước mắt, kết quả... Từng cái mặt sùng bái, hai mắt tỏa ánh sáng, có ý tứ gì?

Chẳng lẽ cảm thấy Chiến Sư Đường chúng ta truyền thừa không bằng một học viện nho nhỏ?

- Tốt rồi, mọi người trước tản đi!

Biết rõ mấy vị Điện chủ còn thừa lại đều bị quyền pháp, thân pháp, thương pháp, chưởng pháp của Huyền Huyền Hội chấn nhiếp, trong thời

gian ngắn khẳng định nghĩ không ra biện pháp tốt, Hình Đường chủ khoát tay áo.

- Vâng!

Chư vị Điện chủ đồng thời khom người lui ra ngoài.

Gian phòng rất nhanh an tĩnh lại, chỉ còn lại có hắn cùng một lão giả.

Tâm Điện Điện chủ thần bí nhất trong Chiến Sư thập điện, Liêu Bất Tận.

- Ngươi thấy thế nào?

Hình Đường chủ hỏi.

- Bẩm Đường chủ, chuyện này có lợi có tệ, kỳ thật ta cho rằng, đối với Chiến Sư Đường chúng ta mà nói, chưa hẳn không phải là một chuyện tốt!

Liêu Điện Chủ nói.

- Chuyện tốt?

Hình Đường chủ nhìn qua.

Sao hắn không nhìn ra chút nào a?

- Không thể phủ nhận, Huyền Huyền Hội lý giải chiến đấu, hoàn toàn chính xác đáng sợ, khiến người động tâm, nhưng nếu như có thể nhét vào Chiến Sư Đường của Thanh Nguyên đế quốc chúng ta, chúng ta chẳng phải lập tức thực lực tăng nhiều? Vượt qua Chiến Sư Đường của phong hào đế quốc khác, cũng chỉ là vấn đề thời gian.

Liêu Điện Chủ nói.

- Cái này... Ta cũng biết, nhưng nhìn bộ dạng của Huyền Huyền Hội, làm sao có thể gia nhập Chiến Sư Đường chúng ta?

Hình Đường chủ lắc đầu.

- Kỳ thật rất đơn giản, tuy Huyền Huyền Hội đồng lòng, nhưng mà ta cũng xem ra, bọn hắn chỉ trung với Trương Huyền Viện trưởng, nếu như có thể để Trương Huyền gia nhập Chiến Sư Đường chúng ta... Những người này tự nhiên sẽ theo!

Liêu Điện Chủ cười nói.

- Cái này...

Hình Đường chủ dừng lại.

Đối phương nói không sai, nếu như có thể để Trương Huyền gia nhập Chiến Sư Đường, Huyền Huyền Hội không chỉ không là vấn đề, còn là một trợ lực lớn.

Chỉ là...

Cái này chỉ sợ rất khó!

- Bây giờ Viện trưởng là nửa bước Xuất Khiếu Cảnh, Nguyên Thần cường đại, nếu như có thể tìm một vị Khải Linh Sư cao minh bồi dưỡng Nguyên Thần, để nó càng thêm mượt mà, một khi luyện thành bí pháp của Tâm Điện, coi như đè thấp tu vi, đồng cấp bậc cũng không ai có thể chiến thắng... Đến lúc đó tìm Trương viện trưởng thi đấu, lấy gia nhập Chiến Sư Đường làm đổ ước... Hắc hắc, không sợ hắn không đồng ý!

Ánh mắt của Liêu Điện Chủ lóe lên.

Tàng Hư

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

- Bí pháp cao nhất của Tâm Điện, là Tổ Sư khai phái của Thanh Nguyên Chiến Sư Đường lưu lại, các thời kỳ Đường chủ, có thể thông qua khảo hạch, trăm không có một, rất khó thành công!

Hình Đường chủ nhăn mày lại.

Đối phương nói không sai, một khi tu thành bí pháp kia của Tâm Điện, đồng cấp bậc không có địch thủ, coi như những người kia của Huyền Huyền Hội nghịch thiên như thế, khẳng định cũng không thể chiến thắng.

Tâm Điện, cung điện thần bí nhất của Chiến Sư Đường, lấy luyện tâm làm chủ, trong đó ẩn chứa Tâm Ma đáng sợ, nếu như có thể thông qua khảo hạch, đạt được Tổ Sư lưu lại truyền thừa cao nhất, đồng cấp bậc hầu như không người có thể thắng.

Biện pháp này, lúc trước hắn cũng cân nhắc qua, chỉ là khảo hạch quá khó khăn, các thời kỳ Đường chủ, có thể thành công, chỉ đếm được trên đầu ngón tay, coi như là hắn thực lực mạnh mẽ, thiên phú vô song, cũng không dám tùy tiện đi nếm thử.

- Ta biết rất khó, nhưng không có những biện pháp khác! Nhìn bộ dạng của các Điện chủ khác, tám chín phần mười đều gia nhập Huyền Huyền

Hội kia, đến lúc đó, Thanh Nguyên Chiến Sư Đường, chỉ sợ sẽ trở thành chê cười trong miệng hết thảy mọi người...

Liêu Điện Chủ cười khổ.

Hắn cũng biết cái này là nhiệm vụ không thể hoàn thành, nhưng trước mắt loại cục diện này, đã bức đến đường cùng, khiến người ta không làm không được.

- Ai...

Hình Đường chủ thở dài.

Nếu như tùy ý sự tình phát triển, tất cả Chiến Sư của Thanh Nguyên đế quốc bọn hắn trở thành thành viên của Huyền Huyền Hội, chỉ là vấn đề thời gian.

Bằng vào lực ảnh hưởng của hắn, trước mắt còn có thể ngăn chặn tin tức, nhưng giấy không bọc được lửa, thời gian lâu dài, một khi lên men ra ngoài, đường đường Chiến Sư Đường ngay cả một tổ chức đệ tử của đế quốc nhất đẳng cũng không bằng... Còn làm sao có mặt lăn lộn xuống dưới?

Còn không bị những Chiến Sư Đường đồng cấp bậc cười chết?

Huống chi, Chiến Sư Đường giao lưu hội đã lửa sém lông mày... Lúc này không có khả năng xuất hiện biến cố!

- Đường chủ, hiện tại đã đến bên bờ nguy hiểm, chỉ có thể buông tay đánh cược một lần...

Liêu Điện Chủ an ủi nói.

- Tốt, ta thử xem!

Hít sâu một hơi, Hình Đường chủ nhẹ gật đầu.

Cục diện của Chiến Sư Đường bây giờ không quá lạc quan, thông qua Tâm Điện khảo hạch, tuy nguy hiểm, lại sẽ không chí mạng, càng sẽ không bỏ mình, đúng là phương pháp giải quyết duy nhất.

- Khải Linh Sư Công Hội Nguyễn Hội trưởng, Trần phó hội trưởng đều là bằng hữu của ta, ta có thể dẫn ngươi đi tìm các nàng, chỉ cần các nàng chịu ra tay, tất nhiên có thể để nguyên thần của ngươi càng thêm mượt mà, lực lượng càng mạnh hơn nữa, thông qua Tâm Ma khảo hạch, cũng sẽ không quá khó khăn!

Liêu Điện Chủ nói.

- Vậy làm phiền Liêu Điện Chủ rồi!

Hình Đường chủ gật đầu.

Tuy Khải Linh Sư chỉ là chức nghiệp phụ trợ, nhưng đối với Nguyên Thần, Linh Hồn, hoàn toàn chính xác có trợ giúp thật lớn, có thể khiến tạp niệm của người biến mất, từ đó thời điểm đối kháng Tâm Ma, không đến mức đơn giản bị mê hoặc.

Rất nhiều cường giả nửa bước Xuất Khiếu Cảnh, lúc trùng kích Xuất Khiếu Cảnh, đều tìm Khải Linh Sư hỗ trợ, như vậy mới có thể vượt qua qua Xuất Khiếu Kiếp.

Căn cứ Chiến Sư Đường bọn hắn thống kê, cường giả nửa bước Xuất Khiếu Cảnh, khả năng thông qua Xuất Khiếu Kiếp, chỉ có một phần mười, mà được Khải Linh Sư trợ giúp, có thể tăng lên gấp ba, đạt tới ba phần mười!

Nguyên nhân chính là như thế, chức nghiệp Khải Linh Sư mới như thế nóng nảy, Thanh Nguyên đế quốc cung không đủ cầu.

Thậm chí, toàn bộ Đại Lục, Tổng bộ của Khải Linh Công Hội cũng có địa vị tôn sùng, lực ảnh hưởng không kém gì đại gia tộc nhất lưu.

Bởi vì kèm theo tu luyện, thực lực càng mạnh, Tâm Ma càng nặng, chức nghiệp Khải Linh Sư có thể làm cho Linh Hồn trở nên càng thêm óng ánh, mượt mà, riêng điều này, có thể hấp dẫn vô số thế lực tới giao hảo.

Nghe nói, đã ít nhất có sáu thế lực công khai tuyên bố, tìm Khải Linh Sư Công Hội phiền toái, chính là tìm bọn hắn phiền toái.

Coi như là cường giả ở Tổng bộ Danh Sư Đường, cũng có không ít Danh Sư chuyên môn phụ tu Khải Linh Sư, cùng đối phương giao hảo.

Nguyên nhân chính là như thế, cái chức nghiệp này dù chiến lực không mạnh, nhưng coi như là Chiến Sư Đường bọn hắn cũng không dám đắc tội.

- Đi thôi!

Liêu Điện Chủ gật đầu, không nói thêm lời, hai người một trước một sau bay ra ngoài, thẳng tắp bay về phía Khải Linh Sư Công Hội.

...

Khải Linh Sư Công Hội, Trương Huyền ngại ngùng đi theo sau lưng đám người Nguyễn Hội trưởng, đi vào một đại điện rộng rãi.

- Không biết vị công tử này, xưng hô như thế nào?

Mấy người ngồi vào chỗ của mình, Nguyễn Hội trưởng nhìn qua.

Từ khi Trương Huyền đi vào Khải Linh Sư Công Hội, đến bây giờ, còn chưa nói qua tên, coi như là Hứa phó hội trưởng, cũng không rõ ràng lắm.

- Tại hạ Trương...

Đang muốn nói tên, Trương Huyền dừng lại một chút, nhẹ nhàng cười cười:

- Khục khục, tại hạ Tôn Cường!

Công Hội của người ta cũng bị chơi đùa sống, tốt nhất là đừng báo họ tên, nếu không... Tìm được Danh Sư Học Viện, hắn là Viện trưởng, còn làm sao ở trước mặt đệ tử ngẩng đầu lên?

- Nguyên lai là Tôn công tử!

Cẩn thận suy nghĩ một chút, Nguyễn Hội trưởng thủy chung không nhớ ra được Chiến Sư Đường còn có nhân vật như thế, nhịn không được nghi hoặc:

- Tôn công tử, hắn không phải là người của Thanh Nguyên đế quốc Danh Sư Đường a!

- Ta vừa tới Thanh Nguyên đế quốc không lâu...

Trương Huyền gật đầu.

- A!

Nguyễn Hội trưởng gật đầu:

- Kỳ thật mời công tử tới đây, vừa rồi cũng nói, là có chuyện muốn nhờ. Ngươi Khải Linh Công Hội của chúng ta, chúng ta muốn... để ngươi hỗ trợ thuần phục, hoặc là... Công tử trực tiếp gia nhập Khải Linh Sư Công Hội chúng ta, trở thành một thành viên!

- Gia nhập Công Hội?

Trương Huyền lắc đầu:

- Ta là Danh Sư, là không thể nào gia nhập Công Hội khác. Như vậy đi, ta có thể giúp các ngươi thuần phục, chỉ là... Ta không hiểu nhiều, phải nên làm như thế nào?

Khí Linh Công Hội, chỉ là ngoài ý muốn!

Hắn nào biết đâu cây cột kia là sống lưng của Công Hội, chỉ cần thuần phục, toàn bộ Công Hội... sống.

- Kỳ thật cũng không khó, cần Tôn sư hỗ trợ, dẫn xuất linh tính của Công Hội tới, cùng ta ký kết khế ước là được!

Nghe được vị trước mắt này không gia nhập Khải Linh Sư Công Hội, Nguyễn Hội trưởng lắc đầu.

Nói thật, vị trước mắt này, có thể ở dưới tình huống không ai chỉ điểm, chỉ bằng vào đọc sách, liền Khải Linh toàn bộ Công Hội thành công, thiên phú Khải Linh Sư có thể nói khoáng tuyệt cổ kim.

Đáng tiếc... Đối phương là Danh Sư!

Hơn nữa còn là nam nhi, nếu không nhất định sẽ dẫn tiến cho Tổng bộ.

Khải Linh Sư Công Hội, tuy cũng có nam tử, nhưng số lượng cực ít, toàn bộ truyền thừa, thậm chí Tổ Sư khai phái đều là nữ tử, nam tử coi như thiên phú không kém, cũng sẽ không trở thành cao tầng chính thức.

- Tốt!

Trương Huyền nhẹ gật đầu:

- Cái này đơn giản!

Giống như đối phương nói, cái kiến trúc này bởi vì là hắn Khải Linh thành công, đối với hắn có lòng trung thành rất mạnh, chỉ cần hắn nguyện ý, để linh tính ký kết khế ước cũng không khó lắm.

- Vậy làm phiền Tôn sư rồi!

Thương nghị xong, Nguyễn Hội trưởng cười cười, bàn tay chiêu chiêu:

- Chúng ta đi ra ngoài đi, ký kết khế ước, cần cùng đối phương nhìn thẳng, trong này khẳng định là không được!

Ký kết khế ước, cần linh tính ly thể, bây giờ bọn hắn đang ở “trong bụng” Công Hội, tự nhiên không quá phù hợp.

Bốn người lần nữa bay ra gian phòng, lơ lửng trên không trung.

Trương Huyền nhìn về phía kiến trúc trước mắt.

Kích hoạt linh tính, gia hỏa này lộn xộn, đường đi nguyên bản chỉnh tề xuất hiện vết rách to lớn, bình dân bốn phía sớm đã trốn không thấy một ai, chỉ để lại hơn mười tu luyện giả thực lực không kém, lơ lửng ở trên không trung, nhìn qua bên này.

Tựa hồ cũng vô cùng ngạc nhiên, Công Hội khổng lồ như vậy, như thế nào đột nhiên… sống.

- Hiện tại ta câu thông linh tính thử xem...

Thấy mấy vị Hội trưởng đi theo sau lưng, Trương Huyền cười lúng túng, ngẩng đầu nhìn kiến trúc trước mắt, tập trung tinh thần, mượn nhờ thủ đoạn của Khải Linh Sư, cùng linh tính tiến hành câu thông.

Rầm ào ào!

Tựa hồ nghe được hắn câu thông, kiến trúc lắc lư, lần nữa ngẩng đầu lên.

- Ân!

Trương Huyền nhẹ nhàng thở ra, bắt đầu tới thương nghị, để đối phương cùng vị Nguyễn Hội trưởng trước mắt này ký kết khế ước.

Hắn bên này câu thông linh tính kiến trúc, địa phương cách Công Hội không xa, một lão giả sắc mặt trắng bệch, ánh mắt hung hăng nhìn về phía Trương Huyền ở trên không trung, trong ánh mắt tràn đầy hận ý.

- Ngươi nói chính là người này đả thương ngươi?

Bên cạnh hắn cũng là lão giả, râu cá trê, lông mi dựng thẳng, chỗ mi tâm có một vết sẹo màu đỏ tươi, tựa như một ánh mắt.

- Chính là hắn! Ngươi nhất định phải giết hắn, bầm thây vạn đoạn, nếu không khó tiêu mối hận trong lòng...

Sắc mặt lão giả trắng bệch, cắn chặt hàm răng.

Đúng là một trong Tế Bắc Song Hùng Lạc Địa Hùng Đạo Khấu!

Gia hỏa này bị Trương Huyền một quyền đánh trọng thương, sau khi tỉnh lại, càng nghĩ càng giận, tìm vị lão giả bên người tới.

Đúng là một vị khác của Tế Bắc Song Hùng, Kình Thiên Hùng Tàng Nhu!

Tàng Hư là Thánh Vực tứ trọng Nguyên Thần Cảnh đỉnh phong, thực lực mạnh mẽ, nếu không cũng sẽ không ở Tế Bắc được hưởng đại danh.

- Yên tâm đi, dám xuất thủ với ngươi, bất kể là ai, ta cũng sẽ khiến hắn hồn phi phách tán, chết không có chỗ chôn!

Tàng Hư hừ lạnh một tiếng, nhíu mày:

- Bất quá, vừa rồi ngươi cũng đã điều tra, gia hỏa này vô cùng có khả năng là Danh Sư, một Thánh Vực nhất trọng nho nhỏ không coi vào đâu, nhưng chém giết một vị Danh Sư, chỉ sợ chúng ta ngay cả Thanh Nguyên Đế Đô cũng ra không được, cũng đã bị Danh Sư Đường mạt sát!

Danh Sư không thể nhục.

Đừng nói đối phương là lục tinh, coi như là tứ tinh, xảy ra vấn đề, cũng chỉ có Danh Sư Đường mới có thể xử lý, bọn hắn có thể đi báo cáo, nhưng thực có can đảm động thủ... Đồng dạng sẽ phải chịu chế tài!

Danh Sư Đường xuất thủ, đừng nói bọn hắn, chỉ sợ ở trên đại lục này, còn không người có thể tránh né được.

- Danh Sư thì như thế nào, chỉ cần ngươi thi triển bí pháp, lặng lẽ động thủ, coi như là Danh Sư Đường cũng không tra được!

Đạo Khấu nghiến răng.

- Danh Sư Đường thật muốn điều tra khẳng định có thể tra ra, bất quá... Một tiểu gia hỏa Thánh Vực nhất trọng, hắn là còn không đến mức để cho bọn họ tiêu phí giá lớn như thế!

Tàng Hư hừ lạnh.

Nếu giết người, mặc kệ che giấu sâu bao nhiêu, chỉ cần Danh Sư Đường muốn điều tra, tất nhiên có thể tra ra, chỉ bất quá, tiêu phí giá cả liền quá lớn.

Gia hỏa này, mặc dù đánh lén, nhưng có thể một quyền kích thương Đạo Khấu, địa vị hắn không thấp, nhưng khoảng cách tiêu phí giá cả cực lớn dò xét, còn xa xa chưa đủ.

- Bí pháp này của ta ngươi cũng biết, là nhận được một vị tiền bối chỉ điểm, mới có thể thành công, thời điểm thi triển, cần tuyệt đối yên tĩnh, không thể có bất kỳ quấy rầy... Một lát nữa, thay ta thủ hộ, ta nghĩ biện pháp câu hồn phách hắn qua!

Tàng Hư nói tiếp.

Bí pháp của hắn, thuộc về phương diện Linh Hồn, ở một chỗ di tích đạt được, có thể chém giết người trong vô hình, khó lòng phòng bị.

Nguyên nhân chính là như thế, hai người bọn họ mới có thể xưng bá Tế Bắc, không người dám gây.

- Yên tâm đi!

Đạo Khấu gật đầu.

- Ân!

Nhẹ gật đầu, Tàng Hư ngẩng đầu nhìn thoáng qua:

- Bí pháp chỉ có phạm vi ba trăm mét, tới gần một ít, tìm một chỗ kín đáo thi triển!

Đánh Công Hội

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Bí pháp đáng sợ nhưng cũng có hạn chế, trong phạm vi ba trăm thước thi triển hiệu quả tốt nhất, uy lực cũng lớn nhất.

Hai người đều là cao thủ Nguyên Thần Cảnh, tận lực giảm thấp xuống khí tức, thời gian nháy con mắt, liền đi tới một góc nhỏ cách Công Hội không xa.

- Tại đây đi!

Đo đạc vị trí thoáng cái, vừa vặn chừng ba trăm thước, Tàng Hư nhẹ nhàng thở ra, lần nữa nhìn về phía Trương Huyền ở trên không trung, ánh mắt nheo lại.

- Tốt!

Đạo Khấu nhẹ gật đầu, cảnh giác nhìn bốn phía.

Thời điểm thi triển bí pháp này, phòng ngự của Tàng Hư cực kỳ bạc nhược yếu kém, không thể di động, cần phải có người bảo hộ.

Tàng Hư khoanh chân ngồi dưới đất, hai hàng lông mày giương lên, toàn thân chân khí chấn động sôi trào, vét sẹo tựa như máu tươi thẩm thấu, dữ tợn đáng sợ.

Xì xì xì!

Một đạo khí tức sát lục quỷ dị từ mi tâm xông ra, sau đó tựa như Nguyên Thần, hiển hiện ở trên đỉnh đầu, như tạo thành một tế đàn nho nhỏ.

Cái tế đàn này tạo hình quỷ dị, nếu như Trương Huyền ở đây, có thể lập tức nhận ra, cùng lúc trước ở trong tay đám người Hồng Diệp Vương là giống như đúc, chỉ là thể tích nhỏ hơn rất nhiều.

Chứng kiến tế đàn xuất hiện, Đạo Khấu nhẹ nhàng thở ra.

Cái bí pháp này của huynh trưởng mình, trên thực tế là mượn nhờ Nguyên Thần câu hồn phách của đối phương tới đây, chỉ cần thành công, đối phương sẽ thần không biết quỷ không hay tử vong, vô cùng ác độc, coi như là Danh Sư thất tinh, cũng khó có thể phát hiện.

Ô...ô...ng...

Kèm theo Tàng Hư vận chuyển công pháp, trên tế đàn hào quang lập loè, một bóng người xuất hiện ở phía trên, tiến hành đủ loại động tác quỷ dị, triệu hoán Trương Huyền đang ở trên bầu trời.

Tựa như nói mê, tế đàn tản mát ra hào quang ung dung, lan tràn lên phía trên, chậm rãi bao phủ Trương Huyền ở trên không trung.

- Bắt được...

Cảm nhận được gợn sóng, bao đối phương lại, Tàng Hư tràn đầy hưng phấn, vội vàng vận dụng Nguyên Thần, lôi kéo hồn phách của Trương Huyền tới tế đàn.

- Thật nặng...

Kéo một phát, lập tức cảm nhận được không đúng, Linh Hồn của đối phương tựa như núi lớn, vô luận dùng sức như thế nào, cũng không có nửa phần di động.

Tựa như kiến càng lay cây.

- Xảy ra chuyện gì vậy?

Tàng Hư nghi hoặc.

Lấy thực lực Nguyên Thần cảnh đỉnh phong của hắn, coi như là đánh lén cường giả cùng cấp bậc, cũng có thể nhẹ nhõm lôi kéo Linh Hồn tới, trước mắt chỉ là Thánh Vực nhất trọng, làm sao sẽ nặng như vậy?

- Ta không tin kéo không được...

Ánh mắt nheo lại, trong lòng quát lạnh, lần nữa tăng lớn lực lượng.

...

Bên này dụng hết toàn lực, Trương Huyền ở trên không trung đang cùng linh tính của Khải Linh Sư Công Hội câu thông.

- Ngoan, nghe lời, cùng các nàng ký kết khế ước...

Trương Huyền truyền ý nghĩ của mình tới.

Rầm rầm!

Nghe được ý nghĩ này, linh tính của Khải Linh Sư Công Hội dồn dập chấn động, tựa hồ có chút cự tuyệt.

Nó là người trước mắt này Khải Linh, tự nhiên muốn thần phục hắn, thần phục người khác, nó cực kỳ không vui.

- Hả?

Đang muốn tiếp tục khuyên bảo, Trương Huyền cảm thấy Linh Hồn run lên, tựa hồ có con muỗi đốt, lại giống như có cái gì lôi kéo, tinh thần khẽ động, mãnh liệt kéo một cái, còn chưa kịp nhìn kỹ, liền chứng kiến Công Hội trước mắt có chút không vui nhảy dựng lên.

PHỐC!

Công Hội nhảy dựng, ở trên mặt đất di động vài trăm thước, đạp phá một sạp hàng phía dưới, ngay sau đó tiếng kêu thảm như giết heo truyền ra.

- Huynh trưởng...

Nghe tiếng la có chút quen thuộc, Trương Huyền cúi đầu nhìn, chỉ thấy Đạo Khấu lúc trước bị một quyền của mình đánh bay, giờ phút này vẻ mặt hoảng sợ nhìn trước mắt, la lên, mà ở phía trước hắn, một lão giả nằm rạp trên mặt đất bị thân thể to lớn của Công Hội cứng rắn đạp thành bánh thịt.

Thời điểm Tàng Hư công kích Trương Huyền, thân thể không có cách nào di động, sao có thể nghĩ đến, Công Hội lớn như vậy có thể nhảy vui sướng như thế, còn không có kịp phản ứng, đã bị giết chết.

Kình Thiên Hùng Tàng Hư tung hoành Tế Bắc, giết người vô số, cuối cùng vậy mà chết ở trong tay một cái phòng ốc...

- Cuối cùng cũng giết chết người...

Khóe miệng của Trương Huyền co lại.

Lúc trước cảm thấy Công Hội lớn như vậy chạy loạn, nhất định sẽ làm bị thương người, làm bị thương hoa hoa cỏ cỏ, không nghĩ tới thực giết chết người rồi...

Lại chẳng quan tâm ký khế ước, nhoáng một cái bay xuống, nhìn về phía Đạo Khấu đang khóc rống, vẻ mặt tràn đầy áy náy.

Vừa đánh người ta một trận, hiện tại Công Hội bị mình làm thức tỉnh, lại đạp huynh trưởng của người ta thành bánh thịt... Gia hỏa này thật sự quá xui xẻo.

- Bớt đau buồn đi, ta sẽ giáo huấn Công Hội này...

Trương Huyền an ủi.

- Ta muốn ngươi chết...

Nghe được hắn an ủi, Đạo Khấu càng thêm tức giận, hai mắt đỏ ngầu, gào thét một tiếng, thẳng tắp lao đến.

Gia hỏa này đánh hắn trọng thương, lại hại chết huynh trưởng của hắn, không giết không đủ để hả giận.

Ầm ầm!

Còn chưa tới trước mặt Trương Huyền, chợt nghe tiếng gió kịch liệt, ngay sau đó một quái vật khổng lồ đen kịt ầm ầm nện xuống.

Ba chít chít!

Đạo Khấu bị Công Hội hung hăng giẫm ở phía dưới, giống như Tàng Hư, trực tiếp bẹp xuống, như cái bánh rán.

- Ngươi...

Lông mày nhíu lại, Trương Huyền thiếu chút nữa tức chết.

Phòng ở, ngươi hơi quá đáng a!

Lại có thể ở trước mặt mình, năm lần bảy lượt giết người, quả thực tội không thể thứ cho!

Thân thể nhoáng một cái đi vào không trung, bàn tay giơ lên đánh ra.

Ầm ầm!

Chân khí hùng hậu ở trên không trung tạo thành một chưởng ấn thật lớn, thẳng tắp rơi xuống.

Công Hội thấy hắn tức giận, tràn đầy ủy khuất đứng ở tại chỗ, một cử động nhỏ cũng không dám.

...

Vù vù!

Hình Đường chủ cùng Liêu Điện Chủ bay tới Khải Linh Sư Công Hội.

Vừa phi hành, Liêu Điện Chủ vừa tiến hành đưa tin.

- Nguyễn Hội trưởng nói nàng bây giờ đang ở Công Hội, bất quá... Giống như bề bộn nhiều việc, không nhất định có thời gian giúp đỡ Đường chủ Khải Linh!

Chứng kiến nội dung truyền đến, Liêu Điện Chủ nhướng mày.

Chiến Sư Đường Đường chủ đến viếng thăm, tự nhiên phải sớm truyền tin, không phải vậy sẽ đi không một chuyến, trên gương mặt hắn cũng khó nhìn.

- Bề bộn nhiều việc?

Hình Đường chủ nhướng mày:

- Ngươi nói với nàng, chỉ cần nàng xuất thủ, ta nguyện ý trả bất luận cái giá gì!

Sự tình Huyền Huyền Hội lửa sém lông mày, nhất định phải mau mau giải quyết, nếu không Chiến Sư Đường bọn hắn thanh danh quét rác, thời điểm này đối phương tốt nhất có thể hỗ trợ, tiêu phí lớn hơn nữa cũng sẽ không tiếc.

- Tốt!

Ngón tay tiếp tục điểm lên ngọc bài đưa tin, một lát sau, lông mi của Liêu Điện Chủ nhảy dựng:

- Nàng nói... Nàng thật rất bận, hôm nay khẳng định không rảnh!

- Vậy hai vị phó Hội trưởng khác đâu?

Hình Đường chủ nói.

- Hai vị phó Hội trưởng khác cũng cùng nàng ở chung một chỗ...

Liêu Điện Chủ hỏi xong, quay đầu nhìn qua.

- Cùng nàng chung một chỗ? Đến cùng vội vàng chuyện gì? Nếu như là sự tình khác, nói Chiến Sư Đường chúng ta, nguyện ý thay các nàng giải quyết, chỉ cầu nàng ra tay giúp ta ôn nhuận Nguyên Thần...

Hình Đường chủ hất lên ống tay áo.

- Tốt, ta hỏi một chút...

Biết rõ sự tình nặng nhẹ, Liêu Điện Chủ nhẹ gật đầu, tiếp tục đưa tin tới, một lát sau Ngọc Bài trong lòng bàn tay lóe lên hào quang.

Nhìn rõ ràng tin tức phía trên, thân thể Liêu Điện Chủ cứng đờ, thiếu chút nữa từ không trung té xuống.

- Làm sao vậy?

Hình Đường chủ nhíu mày.

- Các nàng nói... Các nàng nói...

Liêu Điện Chủ có chút cà lăm.

- Đang xem người khác... Đánh Công Hội!

Đại phiền toái

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Hình Đường chủ sững sờ ở tại chỗ, có chút không nghe rõ.

- Đánh cái gì?

- Công Hội...

Cúi đầu nhìn thoáng qua, Liêu Điện Chủ lần nữa xác nhận nội dung trên ngọc bài, mở miệng nói.

- Công Hội? Công Hội gì?

Hình Đường chủ trợn tròn mắt:

- Nguyễn Hội trưởng đắc tội Công Hội khác sao?

- Không phải, là nhìn người khác đánh Công Hội của các nàng... Giống như, giống như Khải Linh Sư Công Hội, toàn bộ bị người Khải Linh thành công, sống lại!

Liêu Điện Chủ nói.

- Bị người Khải Linh?

Con mắt của Hình Đường chủ trợn tròn.

Tuy không phải Khải Linh Sư, nhưng cũng biết công hội là tử vật, hơn nữa thể tích lớn như vậy, độ khó Khải Linh lớn hơn binh khí vô số lần, cái đồ chơi này cũng có thể Khải Linh thành công... Rút cuộc là vị Khải Linh Sư nào nghịch thiên như vậy?

- Nghe nói là một vị Khải Linh Sư từ nơi khác tới, gọi là Tôn Cường!

Liêu Điện Chủ nói tiếp.

- Tôn Cường?

Hình Đường chủ lắc đầu.

Đối với Khải Linh Sư biết rõ không nhiều lắm, cái tên này, càng là mới nghe lần đầu.

- Đúng rồi, vị Tôn Cường này ngay cả loại tử vật như Công Hội cũng có thể Khải Linh thành công, nếu như giúp ta củng cố Nguyên Thần, có thể hiệu quả càng lớn hay không?

Ánh mắt đột nhiên sáng ngời, Hình Đường chủ nói.

- Không sai!

Liêu Điện Chủ vội vàng gật đầu.

Thực lực đám người Nguyễn Hội trưởng, hắn biết rõ, tuyệt đối làm không được Khải Linh Công Hội lớn như vậy, nếu như Tôn Cường này có thể làm được, nói rõ ở trên chức nghiệp Khải Linh, dĩ nhiên vượt qua các nàng.

Nếu có thể mời hắn xuất thủ, Đường chủ có lẽ thật có thể thông qua khảo hạch, đạt được truyền thừa, hóa giải tình thế nguy hiểm lần này.

- Đi tới nhìn xem!

Tràn đầy kích động, hai người không hề ngừng, tăng thêm tốc độ.

Không lâu sau, quả nhiên thấy kiến trúc cao lớn của Khải Linh Sư Công Hội ở cách đó không xa, một thanh niên lơ lửng giữa không trung, vẻ mặt phẫn nộ chỉ vào đối phương, lớn tiếng quát lớn.

Mà người phía trước, thì tràn đầy ủy khuất rụt cổ, thỉnh thoảng dùng đầu lâu cực lớn cọ cọ góc áo đối phương.

- Cái này...

Tuy nghe nói tin tức Khải Linh Sư Công Hội bị người Khải Linh, nhưng tận mắt thấy, như trước cảm thấy tràn đầy rung động.

Kiến trúc lớn như vậy, liên tục uốn éo người, mặt ngoài bôi lên vôi, hạt cát, bị đánh rớt xuống từng tầng một, bụi đất tung bay, làm cho người kinh hãi.

Mấu chốt nhất là... đồ vật lớn như vậy, lại sợ hãi một thanh niên, đủ loại lấy lòng, hơn nữa lộ ra ủy khuất... Hình Đường chủ, Liêu Điện Chủ đều cảm thấy thế giới quan của mình sụp xuống.

- Nguyễn Hội trưởng, Trần phó hội trưởng, Hứa phó hội trưởng!

Đi vào trước mặt, Liêu Điện Chủ giới thiệu:

- Đây là Hình Đường chủ của Chiến Sư Đường chúng ta!

- Ngưỡng mộ đại danh đã lâu...

Ba vị cường giả Khải Linh Sư Công Hội vội vàng khom người.

- Cùng thuộc một thành, nhưng vẫn không tới đây bái kiến, Hình mỗ hổ thẹn...

Khách sáo vài câu, Hình Đường chủ nhìn về phía trước:

- Vị Tôn Cường Khải Linh Sư này, giống như chưa bao giờ thấy qua...

- Hắn vừa tới Thanh Nguyên thành, Khải Linh chi thuật khiến chúng ta nhìn lên, nếu Đường chủ quả thật muốn Linh Hồn tinh khiết, tu vi tiến bộ nhanh, tìm hắn Khải Linh, tất nhiên có thể tạo được hiệu quả tốt hơn!

Nguyễn Hội trưởng nói.

Vị Chiến Sư Đường Đường chủ trước mắt này, thực lực quá mạnh mẽ, để nàng Khải Linh, thật là có áp lực rất lớn.

- Chỉ sợ còn phải làm phiền Hội trưởng giới thiệu...

Hình Đường chủ vội vàng gật đầu.

- Ta cùng hắn cũng chỉ mới quen, nếu như đối phương không muốn, vậy cũng không có biện pháp...

Nguyễn Hội trưởng đáp một tiếng.

- Đúng rồi, Nguyễn Hội trưởng, còn không có hỏi, vị Tôn Cường Khải Linh Sư này, tại sao lại đánh Công Hội?

Liêu Điện Chủ hỏi.

Chuyện này khiến hắn nghĩ mãi mà không rõ.

Nếu như Khải Linh thành công, tại sao phải giáo huấn đối phương?

- Khải Linh Sư Công Hội vừa được Khải Linh, còn không có năng lực phán đoán, vừa rồi trực tiếp đạp chết hai người, lúc này mới làm hắn giận dữ!

Nguyễn Hội trưởng cười khổ.

- Giết chết người?

Liêu Điện Chủ cùng Hình Đường chủ đồng thời sững sờ.

- Đúng vậy, Tế Bắc Song Hùng Tàng Hư cùng Đạo Khấu, đều bị giết chết ngay tại chỗ...

Nguyễn Hội trưởng nói kỹ càng chuyện vừa rồi một lần.

- Tế Bắc Song Hùng tiếng xấu lan xa, giết người vô số, không nghĩ tới lại chết ở nơi đây...

Nghe xong, hai vị Chiến Sư đồng thời sửng sốt, cười khổ một hồi.

Tế Bắc Song Hùng danh khí không nhỏ, nếu không phải thực lực mạnh mẽ, hơn nữa giấu ở trong ao đầm, khẳng định sớm đã bị người chém giết, căn bản không có khả năng sống đến bây giờ.

Lần trước hoàng thất của Thanh Nguyên đế quốc phái người đi vây quét qua một lần, kết quả vẫn để cho đối phương đào thoát, cuối cùng không giải quyết được gì.

Không nghĩ tới bọn hắn lại dám tới Thanh Nguyên thành, cuối cùng... Lại bị một cái phòng ở cứng rắn giết chết... Thực là báo ứng khó chịu.

Mấy người đang cảm khái, chợt nghe thanh niên phía trước quát lớn.

- Tốt rồi, đừng ở chỗ này giả ủy khuất, cùng Nguyễn Hội trưởng ký kết khế ước đi!

Trương Huyền tràn đầy phẫn nộ.

Cây nhỏ không uốn không thẳng tắp, người không sửa không thể thành tài!

Rút cuộc là vừa Khải Linh, trí tuệ quá thấp, không hảo hảo quản giáo, chẳng phải giết người khắp nơi?

Hắn luôn không thích gây chuyện, làm việc ổn trọng, làm sao lại làm ra sự tình như thế!

Chỉ tiếc rèn sắt không thành thép a!

Thấy hắn tức giận, Công Hội không dám phản kháng, tràn đầy ủy khuất vươn cái cổ ra, đi vào trước mặt Nguyễn Hội trưởng.

Rất nhanh, ký kết khế ước.

- Đa tạ Tôn sư!

Thuần phục Công Hội, Nguyễn Hội trưởng nhẹ nhàng thở ra, nhìn thanh niên trước mắt ôm quyền.

- Không cần khách khí...

Trương Huyền vội khoát khoát tay:

- Gia hỏa này bất hảo khó sửa đổi, tùy ý giết người, về sau chỉ sợ ngươi phải phí tâm!

- Danh khí của Tế Bắc Song Hùng không tính quá tốt, bị giết cũng coi như chết chưa hết tội, yên tâm đi, sự tình đến tiếp sau Khải Linh Sư Công Hội chúng ta xử lý là được, Tôn sư đừng lo!

Nguyễn Hội trưởng cười cười.

Quang minh chính đại chém giết hai vị cường giả Nguyên Thần Cảnh như vậy, hoàn toàn chính xác sẽ tạo thành khủng hoảng, bất quá đối với Khải Linh Sư Công Hội mà nói, chưa hẳn không phải là chuyện tốt.

Khải Linh Sư dựa vào quy củ của Danh Sư Đường, không ai dám tìm phiền toái, dù sao sức chiến đấu bạc nhược yếu kém, sẽ khiến không ít người sau lưng ngấp nghé, nhưng Công Hội vừa mới giết chết hai vị cường giả Nguyên Thần Cảnh, một khi tin tức truyền ra, đủ có thể khiến vô số người đánh loạn chủ ý chùn bước rồi.

Loại sự tình này, đối với các nàng mà nói, trăm lợi mà không có một hại.

- Bất kể nói thế nào, bọn hắn cũng chết ở trong tay ta, đây là hai nghìn Linh Thạch thượng phẩm, nếu có cơ hội, giao cho hậu nhân hoặc truyền

nhân của bọn họ!

Trương Huyền lắc đầu.

Tuy hắn không muốn giết Tế Bắc Song Hùng, nhưng đối phương lại vì mình mà chết, dù trừng phạt đúng tội, chết chưa hết tội, cũng tương đương gián tiếp chết ở trong tay mình, trong lòng băn khoăn.

Chỉ muốn yên tĩnh làm mỹ nam tử, kết quả lại đưa tới vô số phiền toái, ngẫm lại cũng khó chịu a.

- Cái này... Cũng được, chuyện này chúng ta sẽ xử lý thật tốt...

Thấy hắn tỏ thái độ, Nguyễn Hội trưởng chần chừ một chút, cuối cùng tiếp nhận Linh Thạch, nhẹ gật đầu, đối với thanh niên trước mắt càng thêm bội phục.

Làm việc có đảm đương, đây mới là Danh Sư.

Không nói cái khác, nghe nói Khổng Sư năm đó, cũng chọc không ít tai họa, kết quả khiến vô số người thần phục, đã thành Vạn Thế Chi Sư.

- Vậy làm phiền rồi...

Nhẹ nhàng thở ra, Trương Huyền nhớ tới một sự kiện, nói tiếp:

- Đúng rồi, ngươi nhìn con người của ta tương đối điệu thấp, không muốn nhiều người biết được việc này, kính xin Nguyễn Hội trưởng tiêu trừ ảnh hưởng...

- Điệu thấp?

Da mặt của Nguyễn Hội trưởng run lên.

Vừa đến liền biến toàn bộ Công Hội thành cái dạng này, còn giết hai vị cường giả Nguyên Thần Cảnh... Cái này gọi là điệu thấp?

Chỉ sợ không ai càng phách lối hơn ngươi a!

Bất quá, đối phương đã có yêu cầu này, vẫn gật đầu:

- Kính xin Tôn sư yên tâm, chuyện này chúng ta sẽ nhắc nhở chung quanh, hạ phong khẩu lệnh, tận lực không truyền ra bên ngoài...

Tin tức không truyền ra ngoài, đối với các nàng cũng có chỗ tốt, có thể cho người hiểu lầm trong Khải Linh Công Hội có siêu cấp đại cao thủ, càng thêm an toàn.

- Đúng rồi, Tôn sư, ta tới giới thiệu cho ngươi thoáng cái!

Thương nghị vài câu, Nguyễn Hội trưởng chỉ cách đó không xa:

- Hai vị này theo thứ tự là Chiến Sư Đường Đường chủ Hình Thiên Minh, cùng Tâm Điện Điện chủ, Liêu Bất Tận.

- Chiến Sư Đường Đường chủ?

Trương Huyền sững sờ.

Tới Thanh Nguyên đế quốc, chuyện trọng yếu nhất là dẫn người Huyền Huyền Hội, cùng người Chiến Sư Đường trao đổi, vốn tưởng rằng ba ngày sau mới có thể gặp mặt, không nghĩ tới ở chỗ này gặp được.

- Vâng, Hình Đường chủ, Liêu Điện Chủ, vị này chính là Tôn Cường Khải Linh Sư, mặt khác, hắn còn là một vị Danh Sư.

Nguyễn Hội trưởng nói.

- Danh Sư?

Hình Đường chủ nhìn qua:

- Không biết Tôn sư ở Danh Sư Đường nào?

- Ta...

Đang muốn nói mình từ Hồng Viễn Đế Quốc đến, Trương Huyền còn không có mở miệng, ngừng lại.

Vừa nói như vậy, đối phương khẳng định liền biết thân phận của mình, lúc trước nói bậy thành Tôn Cường, cũng sẽ bị ngay tại chỗ vạch trần, đến lúc đó, sẽ càng thêm lúng túng.

- Ta đi theo gia sư học tập, trước mắt còn không có gia nhập qua phân bộ Danh Sư Đường... Chỉ là ở một Danh Sư Đường đế quốc nhất đẳng, khảo hạch qua đẳng cấp...

Vội vàng đổi giọng.

Nói như vậy, cũng không tính nói dối.

Thật sự là hắn không có gia nhập qua Danh Sư Đường, một đường tự mình học tập, trưởng thành đến bây giờ.

- Thì ra là thế...

Hình Đường chủ biến sắc.

Danh Sư tán tu không gia nhập Danh Sư Đường, toàn bộ Đại Lục cũng có rất nhiều, chẳng có gì lạ.

Bất quá, không có gia nhập qua Danh Sư Đường, chỉ bằng vào cùng lão sư học tập, trẻ tuổi như vậy thì có loại thực lực này, đối với chức nghiệp Khải Linh càng nắm giữ lợi hại như vậy, lão sư của đối phương, khẳng định không đơn giản!

- Nghe nói Tôn sư đối với chức nghiệp Khải Linh nắm giữ cực kỳ cao thâm, vì vậy cố ý tới đây, muốn mời ngươi giúp ta củng cố Nguyên Thần...

Hàn huyên một lát, vẻ mặt của Hình Đường chủ tràn đầy chờ mong nhìn qua.

- Ta?

Trương Huyền sửng sốt.

Thông qua học tập, hắn biết rõ Khải Linh Sư có được loại năng lực này, chỉ bất quá, không nghĩ tới thứ nhất đến tìm mình, không ngờ là... Vị Chiến Sư Đường Đường chủ này.

- Vâng, chỉ cần Tôn sư có thể đáp ứng, tại hạ vô cùng cảm kích...

Hình Đường chủ vội nói.

- Kỳ thật cũng không có gì, cái này đơn giản. Bất quá... Tại hạ có một kiện binh khí lâm vào ngủ say, cần làm thức tỉnh, nếu như Hình Đường chủ có thể đợi chờ mà nói, không ngại đợi ta thức tỉnh nói, sẽ giúp ngươi như thế nào?

Trương Huyền nói.

Đối phương đã thành khẩn chạy qua tìm mình như vậy, hỗ trợ củng cố Nguyên Thần, không coi vào đâu... Tiện tay mà thôi.

Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là, trước cứu sống Kim Nguyên Đỉnh rồi hãy nói.

- Cái này...

Liếc mắt nhìn nhau, Hình Đường chủ cùng Liêu Điện Chủ đều nhíu mày.

Làm binh khí ngủ say thức tỉnh linh tính, lúc trước bọn hắn nghe qua, coi như là Khải Linh Sư, cũng không quá dễ dàng, hơn nữa mấu chốt nhất là tiêu hao thật lớn, một khi thi triển, vô cùng có khả năng rất nhiều ngày không cách nào Khải Linh, mà chuyện của bọn hắn, lại chậm trễ không được.

- Tôn sư, có thể mượn một bước nói chuyện không?

Chần chừ một chút, Hình Đường chủ nói.

- Các ngươi trò chuyện, vừa ký kết xong khế ước với Công Hội, ta còn muốn cùng nó quen thuộc...

Nghe nói như thế, Nguyễn Hội trưởng biết rõ bọn hắn khẳng định có chuyện quan trọng gì muốn nói, thức thời cười cười, ôm quyền rời đi.

Trần phó hội trưởng cùng Hứa phó hội trưởng cũng theo sát ở phía sau đi xa.

- Không biết chuyện gì, lại thần bí như vậy?

Thấy đường đường Chiến Sư Đường Đường chủ, cùng với mình đơn độc nói chuyện, Trương Huyền lắc đầu, bàn tay vung lên, ở chung quanh tạo thành một kết giới cách âm, nhìn lại.

- Nói thật có lỗi, Chiến Sư Đường ta gần đây gặp chút phiền toái, ta cũng cần mau chóng để Nguyên Thần trở nên càng thêm tinh khiết, mới có thể thông qua Tâm Điện Tâm Ma khảo nghiệm, nhanh chóng tăng lên thực lực, ứng đối nguy hiểm... Nếu không, sẽ gặp được phiền toái thật lớn! Vì vậy... hy vọng Tôn sư có thể trước giúp ta Khải Linh, chỉ cần có thể đáp ứng, Chiến Sư Đường tất nhiên sẽ không từ chối!

Hình Đường chủ nghiến răng nói.

- Đại phiền toái...

Trương Huyền sững sờ, sau đó hoảng sợ.

Đến cùng gặp phải sự tình gì, địch nhân mạnh như thế nào, mới khiến Chiến Sư Đường Đường chủ cũng vội vã như thế?

Người có thể chế tạo ra phiền toái như thế, không khỏi quá nghịch thiên đi!

Trong nháy mắt, Trương Huyền đối với người này bội phục đầu rạp xuống đất.

Không chịu thua kém!

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Chiến Sư Đường, tuyệt đối là Công Hội chiến lực mạnh nhất toàn bộ Thanh Nguyên đế quốc, coi như là Danh Sư Đường cũng không sánh bằng!

Thế lực cường đại như thế, lại có thể thận trọng như vậy, nghe khẩu khí của Đường chủ, tựa hồ gặp phải sự tình sống còn, ngẫm lại cũng cảm thấy đáng sợ!

Đương nhiên, nếu tai hoạ mà nói, vô luận Dị Linh tộc hay cái khác, tin tức khẳng định đã sớm động tĩnh quá lớn, đến nay không có tin tức, Hình Đường chủ còn có thời gian chạy đến Khải Linh, hẳn chỉ là phiền toái, vấn đề không tính quá lớn.

- Không biết... Có thể thuận tiện lộ ra một chút, các ngươi đến cùng gặp phiền toái gì? Mặc dù ta bất tài, nhưng tu vi và những chức nghiệp khác còn thật tốt, có lẽ có thể giúp đỡ không ít...

Trương Huyền nhịn không được nói.

Chiến Sư Đường người ta, nghe nói mình muốn trao đổi, không chút do dự đáp ứng, nói rõ lòng dạ cùng khí độ, nếu như đối phương gặp nguy hiểm, có thể ra tay trợ giúp, chắc chắn sẽ không cự tuyệt.

- Làm phiền Tôn sư phí tâm, chuyện này, Chiến Sư Đường chúng ta muốn tự mình xử lý, chỉ hy vọng ngươi có thể giúp ta củng cố Nguyên Thần, để cho ta thành công thông qua Tâm Điện Tâm Ma khảo thí...

Nghe được hỏi thăm, sắc mặt của Hình Đường chủ đỏ bừng, vội vàng khoát tay.

Nếu như cho người khác biết rõ, đại phiền toái mà hắn nói, chỉ là một tổ chức do người trẻ tuổi từ đế quốc nhất đẳng chạy tới... Nhất định sẽ ngay tại chỗ cười chết.

Còn không bằng không nói.

- Cái này... Được rồi!

Trương Huyền nhẹ gật đầu.

Học xong chức nghiệp Khải Linh, tùy thời có thể giúp đỡ Kim Nguyên Đỉnh khôi phục, không coi vào đâu, nếu như đối phương mở miệng như thế, tự nhiên không tiện cự tuyệt.

- Đa tạ Tôn sư!

Nghe hắn đáp ứng, Hình Đường chủ tràn đầy cảm kích:

- Cái kia... Chúng ta ở nơi nào bắt đầu?

Khải Linh, củng cố Linh Hồn, cần yên tĩnh tuyệt đối, lúc trước đều ở trong Khải Linh Sư Công Hội trong căn phòng an tĩnh, hiện tại Công Hội chạy loạn khắp nơi, còn biết giết chết người, khẳng định không thích hợp rồi.

- Cái này...

Trương Huyền vò đầu.

Bộ dáng Công Hội trước mắt, muốn triệt để ổn định lại, còn phải cần một khoảng thời gian, ở chỗ này Khải Linh, không thành công thì thôi, vạn

nhất gia hỏa này nổi điên giết chết Chiến Sư Đường Đường chủ, hắn đoán chừng cũng muốn bàn giao ở Thanh Nguyên Đế Đô, rút cuộc không ra được.

- Tâm Điện của Chiến Sư Đường chúng ta, có trận pháp ngăn cách ngoại giới quấy nhiễu, không bằng đi vào trong đó...

Liêu Điện Chủ nói.

- Cũng tốt!

Trương Huyền gật đầu.

Hắn vốn cũng muốn đi Chiến Sư Đường nhìn xem, nếu như đối phương mời, vừa vặn có thể dò xét, để ba ngày sau trao đổi tích lũy kinh nghiệm, sớm để người Huyền Huyền Hội có tâm lý chuẩn bị.

Nếu không, đám người kia đều là tuổi trẻ lỗ mãng, một khi gây ra họa, làm Viện trưởng cũng không tiện bàn giao.

Cáo từ đám người Nguyễn Hội trưởng, Trương Huyền đi theo sau lưng Hình Đường chủ, bay về phía Chiến Sư Đường.

Phân bộ Chiến Sư Đường ở Thanh Nguyên đế quốc, cách chỗ ở của bọn họ không xa, là một cung điện nguy nga hùng vĩ, còn chưa tới trước mặt, liền làm cho người ta cảm giác khí tức không thể xâm phạm.

- Nhìn kiến trúc... còn muốn hùng vĩ hơn Khải Linh Sư Công Hội...

Trương Huyền tràn đầy rung động, trong lòng âm thầm phỏng đoán:

- Không biết có thể Khải Linh hay không, vạn nhất có thể thành công, cái này chạy, khẳng định còn nhanh hơn Khải Linh Sư Công Hội...

- Tôn sư, cái này chính là Chiến Sư Đường! Chiến Sư Đường, chia làm mười điện...

Thấy hắn có chút không hiểu, Liêu Điện Chủ giới thiệu một phen, cuối cùng nói:

- Ta đúng là Tâm Điện Điện chủ!

- Chiến Sư Thập Điện...

Nghe xong giới thiệu, Trương Huyền âm thầm ghi nhớ.

Những thứ này, lúc trước không ai nói qua, chờ gặp đám người Nhược Hoan công tử, phải nhắc nhở một câu, thời điểm trao đổi thận trọng một chút.

- Thân Pháp Điện, Binh Khí Điện, Chưởng Pháp Điện, Quyền Pháp Điện... Những thứ này ta đều có thể lý giải, Tâm Điện tu luyện cái gì?

Trương Huyền hỏi.

Thân pháp, chưởng pháp, binh khí... Những thứ này đều có thể lý giải, Tâm Điện là làm gì?

- Kỳ thật Tâm Điện mới là cung điện trọng yếu nhất, đáng sợ nhất của Chiến Sư Đường!

Nói chuyện chính là Hình Đường chủ.

- A?

Trương Huyền không hiểu.

- Mục đích chủ yếu của Chiến Sư, là vì đối kháng Dị Linh tộc, sát lục chân khí của Dị Linh tộc, đối với ý niệm cùng Linh Hồn của người có tác dụng công kích thật lớn, muốn tới đối kháng, tâm lý tố chất nhất định phải vượt qua thường nhân! Tâm Điện liền đúng thời cơ mà sinh!

Hình Đường chủ nói:

- Không thể buông tha dũng giả thắng, trong chiến đấu, chân khí hùng hậu, nhục thân mạnh mẽ, hồn lực cường đại, thua cái gì cũng không sao, chỗ nào cũng có! Chiến đấu, không chỉ nhìn lực lượng cùng kỹ xảo, càng trọng yếu hơn chính là tâm!

- Ân!

Trương Huyền chấp nhận.

Nhìn chung đối thủ hắn gặp phải, vô luận Hồng Diệp Vương, Thiên Diệp Vương hay Đạo Khấu vừa rồi, chân khí, hồn lực đều vượt xa hắn, nhưng mà chính thức chiến đấu, cuối cùng chết thường thường đều là đối phương.

Cái này và lực lượng chân khí không quan hệ, quan trọng là ... Tâm.

Tâm tính không được, tâm lý tố chất không kiên định, vô cùng dễ dàng bị mê hoặc, cuối cùng lọt vào vận mệnh bị giết.

Kỳ thật luyện thể, luyện khí, luyện lực lượng, là để cho tu luyện giả không ngừng cường đại, nhưng chính thức thể hiện thực lực là tâm cảnh.

Thật giống như Vương Dĩnh lúc trước, tuy tu luyện Thiên Đạo Võ Kỹ, nhưng vẫn không tự tin, thời điểm cùng người chiến đấu, trực tiếp bại trận.

Sau sự kiện kia, hắn một mực chú trọng bồi dưỡng tâm cảnh cho mấy đệ tử, hiện tại dù tính cách còn có chút thẹn thùng, nhưng ít nhất so với trước kia thì quả quyết hơn nhiều.

- Bồi dưỡng tâm cảnh, tâm tính, cực kỳ trọng yếu, Chiến Sư ở Tâm Điện, so với cung điện khác, tâm cảnh càng thêm củng cố, ngoại giới dụ hoặc, càng khó dao động!

Nói đến đây, Hình Đường chủ không khỏi cảm khái.

Hơn hai trăm vị Chiến Sư gia nhập Huyền Huyền Hội, cũng không có Tâm Điện, thậm chí rất nhiều Điện chủ rục rịch, vị Tâm Điện Điện chủ trước mắt này cũng vững như bàn thạch, trái lại còn giúp mình bày mưu tính kế!

Đây là tâm cảnh tu luyện tới cảnh giới nhất định, mới có thể làm được.

Xem ra Chiến Sư Đường, về sau phải càng thêm chú trọng tu dưỡng tâm cảnh.

- Tâm Điện chia làm rất nhiều cửa khẩu, bên trong có các loại đẳng cấp Tâm Ma, chỉ có thường xuyên cùng Tâm Ma đọ sức, bị tẩy lễ, mới có thể để tâm cảnh càng trầm ổn!

Hình Đường chủ tiếp tục nói.

Trương Huyền gật đầu.

Tâm cảnh của hắn, đã trải qua Tâm Ma ở Phong Thánh Kiếp tẩy rửa, cũng tăng tiến không ít.

Nếu không phải Tâm Ma kia quá yếu, khẳng định lấy được chỗ tốt càng lớn.

- Tâm Ma điện của các ngươi đã có Tâm Ma, ta có thể thử một chút, rèn luyện tâm cảnh của mình hay không?

Nhớ tới cái gì, ánh mắt Trương Huyền sáng lên.

- Đương nhiên có thể, lại không phải là đại sự gì!

Hình Đường chủ mỉm cười.

- Đa tạ rồi!

Trương Huyền vội vàng gật đầu.

Tâm Ma rèn luyện chỉ cần chống cự qua, đối với tâm cảnh tăng lên có trợ giúp thật lớn, hắn từ tu luyện tới hiện tại, chỉ ở Phong Thánh Kiếp gặp được qua, Tâm Điện này đã có Tâm Ma, ngược lại có thể tôi luyện mình một chút.

Trong quá trình nói chuyện, mọi người đi vào Chiến Sư Đường.

Sau lưng đại điện, là một khu kiến trúc giống như Danh Sư Học Viện, chia làm mười khu vực, cũng chính là đối ứng thập đại cung điện.

Liêu Điện Chủ ở phía trước dẫn đường, không lâu sau đến phạm vi Tâm Điện, một kiến trúc cao lớn xuất hiện ở trước mắt.

Cái kiến trúc này toàn thân ngăm đen, tạo hình kỳ lạ, giống như trái tim, không biết tài liệu gì xây thành, từ xa nhìn lại, cảm thấy trái tim nhảy lên nhanh hơn, tựa hồ cái tâm tình đặc thù gì bị hấp dẫn ra.

- Đây là Tâm Điện...

Liêu Điện Chủ dẫn đường, dẫn đầu đi vào.

Vừa tiến vào đại điện, lập tức cảm thấy linh khí sung túc, tâm thần yên tĩnh.

- Cái này có trận pháp đặc biệt, không chỉ có thể hội tụ linh khí, còn có thể làm cho tâm thần người yên tĩnh, tạp niệm không sinh, Tôn sư, ngươi củng cố Nguyên Thần, cho Đường chủ không bằng ngay ở chỗ này đi!

Đi vào một gian phòng trong Tâm Điện, Liêu Điện Chủ nói.

Trương Huyền nhẹ gật đầu.

Nơi đây hoàn toàn chính xác so với Khải Linh Sư Công Hội càng thêm yên tĩnh, cũng càng thêm thích hợp Khải Linh, nếu có thể ở nơi đây kêu gọi linh tính ngủ say của Kim Nguyên Đỉnh, hắn có thể tạo được tác dụng làm chơi ăn thật.

- Kính xin Hình Đường chủ ngồi xuống!

Tìm nơi thích hợp, Trương Huyền chỉ về phía trước.

- Ân!

Biết rõ quan hệ lấy có thể giải quyết tai hoạ ngầm của Chiến Sư Đường bây giờ hay không, Hình Đường chủ không dám nói nhảm, vội vàng ngồi xuống.

- Tinh thần buông lỏng, câu thông Nguyên Thần!

Trương Huyền bàn giao.

- Vâng!

Hình Đường chủ nhắm mắt lại, câu thông Nguyên Thần, trong nháy mắt toàn bộ người tiến vào trạng thái nhập định, tựa như một lão tăng.

- Không tệ!

Ánh mắt của Trương Huyền sáng lên.

Đối phương từ trạng thái táo bạo, nhanh như vậy bắt đầu yên tĩnh nội liễm, khiến người ta không cảm giác được tâm tình lúc trước, tâm cảnh mạnh, khống chế tâm tình có thể nói đáng sợ.

- Như vậy thoạt nhìn, Trịnh Dương, Triệu Nhã còn hơi có vẻ táo bạo rồi...

Âm thầm cảm khái.

Tuy đám người Triệu Nhã, Trịnh Dương tiếp nhận Thiên Đạo công pháp cùng Thiên Đạo Võ Kỹ của mình, đồng cấp bậc sức chiến đấu vô địch, nhưng nếu so tâm cảnh, cùng lão quái vật sống không biết bao nhiêu năm trước mắt này, còn kém rất nhiều.

Loại tâm cảnh này, thoạt nhìn không có gì, nhưng mà ở thời điểm chính thức đối chiến, vô cùng có khả năng đưa đến tác dụng tính quyết định.

Nếu như là lôi đài thi đấu, tình huống đồng cấp, hắn có tự tin, Trịnh Dương, Triệu Nhã đi qua chỉ điểm tuyệt đối có thể bách chiến bách thắng, không người có thể thắng được, nhưng mà nếu nhốt ở trên một đảo hoang, so với ai khác có thể sống đến cuối cùng, thì chưa hẳn có thể so sánh qua được đối phương.

Bình thường chiến đấu, đám người Trịnh Dương cùng Triệu Nhã một khi mấy chiêu không thể chiếm cứ thượng phong, trong lòng sẽ bối rối, trên chiêu số tự nhiên xuất hiện đủ loại lỗ thủng.

Đây cũng là chuyện không có cách nào, niên kỷ của bọn hắn quá nhỏ, trên tâm lý khẳng định không bằng Chiến Sư sống mấy trăm năm, hơn nữa kinh nghiệm chiến đấu phong phú.

- Xem ra sau này phải chú trọng bọn hắn tu luyện tâm cảnh nhiều hơn...

Cảm khái một câu.

Những suy nghĩ này ở trong đầu lóe lên rồi biến mất, biết rõ bây giờ không phải thời điểm nghĩ những thứ này, ngẩng đầu nhìn Hình Đường chủ ở trước mắt, tinh thần của Trương Huyền tập trung, bàn tay nhẹ nhàng nhấn một cái.

Ô...ô...ng...

Một khe hở bao phủ đối phương lại.

Trong cơ thể vận chuyển lên công pháp Khải Linh Sư, tinh thần hóa thành dây nhỏ, chậm rãi đi vào thức hải của đối phương.

Phương pháp Khải Linh cho vật phẩm, là bất đồng củng cố Nguyên Thần cho người. Cái trước chỉ cần ở địa phương dung nạp linh tính, đốt lên linh tính chi hỏa là được, mà củng cố Nguyên Thần thì tinh thần đi vào

nguyên thần của đối phương, cẩn thận từng li từng tí thăm dò, tìm kiếm thiếu sót cùng lỗ thủng trong khi tu luyện, tiến hành chữa trị.

- So với Thiên Diệp Vương còn muốn đáng sợ hơn nhiều...

Đến phụ cận nguyên thần của đối phương, Trương Huyền tràn đầy kinh ngạc.

Nguyên Thần của vị trước mắt này, vô luận chất lượng hay thể tích, đều vượt xa Thiên Diệp Vương lúc trước gặp qua.

Thiên Diệp Vương là cường giả Xuất Khiếu Cảnh, Hình Đường chủ chỉ là nửa bước, liền cường đại hơn, tích lũy hùng hậu, có thể nói khủng bố.

- Lực lượng hùng hậu như vậy, dưới tình huống đồng cấp hắn có thể chịu đựng được một phần ba lực lượng của ta...

Tràn đầy khiếp sợ, Trương Huyền bội phục, tự đáy lòng tán thưởng.

- Không chịu thua kém a!

Một vết nứt thật lớn

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Mặc dù Thiên Diệp Vương là Xuất Khiếu Cảnh sơ kỳ, nhưng hồn phách cũng chịu đựng qua Xuất Khiếu Kiếp, đạt đến một loại cấp độ khác, Hình Đường chủ chỉ là nửa bước Xuất Khiếu, Nguyên Thần còn cường đại hơn đối phương, thậm chí càng thêm tinh thuần, hoàn toàn chính xác cường đại đến đáng sợ.

Bất quá dù vậy, đồng cấp bậc muốn thắng được hắn, hầu như không có khả năng.

Tu luyện Phong Thánh Giải, thành công Phong Thánh, cộng thêm Thiên Đạo công pháp, cấp bậc giống nhau tuyệt đối là vô địch, có thể thừa nhận một phần ba lực lượng của hắn, đã là tồn tại cực kỳ nghịch thiên ở trong Danh Sư.

- Nhìn xem Nguyên Thần của hắn đến cùng có vấn đề gì...

Minh Lý Chi Nhãn nhúc nhích, nhìn sang.

Nguyên Thần trước mắt, óng ánh sáng long lanh, được Hình Đường chủ tu luyện như thủy tinh, thoạt nhìn không có chút khuyết điểm nhỏ nhặt nào.

Đổi lại những người khác, sẽ chỉ sợ hãi thán phục, nhưng ở dưới Minh Lý Chi Nhãn chiếu rọi, khuyết điểm có chút nhiều, từng cái lỗ thủng tựa như hố nhỏ, cản trở tới suy nghĩ cùng lực lượng vận chuyển.

Thật giống như thủy tinh, ở mắt thường xem xét là bóng loáng, nhưng ở dưới kính hiển vi, sẽ trở nên gập ghềnh.

Minh Lý Chi Nhãn, có thể xem thấu bản chất của sự vật, dù nguyên thần của đối phương óng ánh sáng long lanh, hạt bụi nhỏ không nhiễm, nhưng dù sao không phải là Thiên Đạo công pháp tu luyện ra được, phóng đại gấp mấy lần, có thể rõ ràng chứng kiến các loại lỗ khảm cùng khe rãnh vắt ngang, như là rãnh trời.

- Bổ đầy những hố nhỏ này, Tâm Ma liền không cách nào xâm nhập...

Nghiên cứu một lát, Trương Huyền gật đầu.

Tâm Ma, kỳ thật chính là chấp niệm hoặc là khúc mắc có chút đặc thù hình thành, nếu như Nguyên Thần hoàn mỹ vô khuyết, không có những khe rãnh này, như trứng gà phong bế, người trước liền không cách nào đi vào.

Cái gọi là củng cố Nguyên Thần, chính là nhồi đầy những cái hố này, để nó càng thêm tinh thuần.

- Cái hố không lớn, giải quyết vô cùng dễ dàng...

Nhẹ nhàng cười cười, Trương Huyền đưa tay điểm tới.

Mỗi điểm thoáng cái, một đoàn linh tính liền phủ kín chỗ thiếu sót, Nguyên Thần của Hình Đường chủ càng ngày càng sáng chói chói mắt.

- Hả? Một vết nứt thật lớn...

Du tẩu một vòng, đột nhiên Trương Huyền nhíu mày.

Sau lưng nguyên thần của đối phương, một khe hở thật lớn xuất hiện, hầu như vắt ngang một bên, dữ tợn đáng sợ.

- Tuy không sâu, lại tương đương với cách trở toàn bộ Nguyên Thần vận chuyển...

Nâng cằm, Trương Huyền trầm tư.

Trước mắt cái thiếu sót này thật sự quá lớn, nhất định là Nguyên Thần của vị Đường chủ này chịu tổn thương nặng, nếu không tuyệt đối không có khả năng có vết rách lớn như vậy.

- Đền bù một ít vết nứt nhỏ tương đối đơn giản, thủ đoạn ôn nhuận Linh Hồn của Khải Linh Sư có thể sử dụng, nhưng lớn như vậy... Làm sao làm?

Một bên vò đầu, Trương Huyền một bên trầm tư.

Lúc trước thấy những cái hố nhỏ kia, thủ đoạn ôn nhuận Linh Hồn của Khải Linh Sư, chỉ cần sử dụng, có thể lấp đầy, cái trước mắt này, như là hạp cốc, thủ đoạn bình thường khẳng định không dùng được.

Giống như tô tường, hố nhỏ bình thường, tùy tiện tìm một chút đồ vật, có thể lấp tốt, để ngoại nhân nhìn không ra, nhưng sụp xuống nửa bên, cần tài liệu dĩ nhiên hoàn toàn bất đồng.

- Đúng rồi, phương pháp bình thường khẳng định không được, nếu như dùng phương pháp Khải Linh cho binh khí, thắp sáng khe hở này... Hẳn là có thể giải quyết!

Trầm tư một chút, mắt Trương Huyền sáng rực lên.

Thủ đoạn ôn nhuận bình thường khó có thể có hiệu quả, nhưng Khải Linh binh khí, lúc trước mình ngay cả quái vật khổng lồ như Công Hội cũng thành công kích hoạt, chỉ cần ở chỗ khe hở đốt lên, khe rãnh tự nhiên sẽ bị lấp đầy.

Dùng thủ pháp Khải Linh ôn nhuận Nguyên Thần, lúc trước trong thư tịch xem qua, không có ghi chép, nhưng Khổng Sư không phải khuyên hắn sao?

Phải sáng tạo cái mới!

Không nên bảo thủ không chịu thay đổi!

Hiện tại đúng là thời điểm sáng tạo cái mới, có lẽ có thể đơn giản lấp đầy khe rãnh, khiến thực lực của vị Hình Đường chủ này tăng nhiều, thành công thông qua Tâm Ma khảo hạch, do đó giải quyết tai hoạ ngầm trước mắt.

- Tin Khổng Sư, khẳng định không sai!

Hài lòng nhẹ gật đầu, Trương Huyền dựa theo lý giải của mình đối với chức nghiệp Khải Linh Sư, cân nhắc một phen:

- Làm như vậy, cũng có thiếu sót nhất định, bất quá sẽ không ảnh hưởng căn bản.

Cái gọi là thiếu sót, là sau khi đốt linh tính, sẽ có ý thức của mình, giống như Công Hội lúc trước, không bị khống chế.

Đương nhiên, đối với người khác mà nói, tương đối phiền toái, với hắn mà nói, vấn đề không lớn, sau khi đốt, cùng lắm thì trực tiếp gạt bỏ ý thức mới xuất hiện này là được.

Tu luyện giả bình thường gạt bỏ ý thức, khẳng định phải trải qua các loại chiến đấu, gây chuyện không tốt còn sẽ làm bị thương đến nguyên thần của đối phương, thân là Vu Hồn Sư cùng Độc Sư, có vô số thủ đoạn có thể lặng yên không một tiếng động hoàn thành.

- Cứ làm như thế...

Lại cân nhắc mấy lần, phát hiện con đường của mình, lúc này Trương Huyền mới nhẹ nhàng thở ra, ý thức trở về, ngẩng đầu nhìn Liêu Điện

Chủ cách đó không xa, dặn dò một tiếng.

- Làm phiền Liêu Đường chủ tọa trấn cho chúng ta, tận lực đừng cho người quấy rầy!

- Yên tâm đi!

Liêu Điện Chủ gật đầu.

Bàn giao xong, Trương Huyền hít sâu một hơi, lần nữa nhắm mắt lại, ý niệm theo hào quang lần nữa đi vào thức hải đối phương, thời gian nháy con mắt đi vào khe hở, ánh mắt ngưng trọng, điểm tới.

Vù vù!

Trong cái khe đen kịt, lập tức bị hào quang chiếu sáng.

Bất quá, đốt linh tính quá nhỏ, còn chưa đủ để nhồi vào, Trương Huyền bắt chước làm theo, liên tục đốt lên tám ngọn lửa, lúc này mới bao phủ cả vết nứt.

Làm xong những thứ này, Trương Huyền cũng cực kỳ mỏi mệt.

Lúc trước liên tục đốt lên cho Công Hội ba mươi hai ngọn lửa, hiện tại lại đốt tám đoàn... Tương đương hôm nay liên tục thi triển bốn mươi lần Khải Linh Sư.

Khải Linh Sư, thi triển ba lượt sẽ kiệt sức, cần nghỉ ngơi ít nhất mười ngày, hắn một hơi thi triển bốn mươi lần, cũng đến cực hạn.

- Xóa đi ý niệm mới đốt...

Tuy mỏi mệt, nhưng biết không phải là lúc nghỉ ngơi, cố nén trong đầu mê muội, Trương Huyền đi vào trước mặt khe hở.

Xóa đi ý niệm mới đốt, nếu không hai ý thức xung đột, sẽ để cho Hình Đường chủ khổ không thể tả.

Bàn tay khẽ đảo, lòng bàn tay hào quang lập loè, đang định xuất thủ, chợt nghe đại môn ầm ầm bị người mở ra, một tiếng lo lắng vang lên.

- Hình Đường chủ, không tốt...

- Nguy rồi...

Đồng tử của Trương Huyền co rụt lại, đang muốn nói chuyện, liền cảm thấy Nguyên Thần cực lớn trước mắt mãnh liệt thắp sáng, thân thể của mình chấn động, bị bắn ra ngoài.

Hình Đường chủ ở dưới thanh âm này la lên, từ trạng thái nhập định tỉnh táo lại, ý niệm của hắn thuộc về đồ vật bên ngoài cơ thể, tự nhiên rút cuộc chờ không được.

Đương nhiên, nếu như hắn vẫn còn ở thời kỳ toàn thịnh, loại ý thức chủ động bảo hộ này của đối phương, còn có thể chống chọi, mà bây giờ, bại liệt như bùn, căn bản không chịu nổi.

Ý thức trở về nhục thân, mở to mắt, sau đó chứng kiến một lão giả đi vào cách đó không xa, Liêu Điện Chủ đang cùng hắn nói cái gì đó, hắn là bàn giao, Đường chủ trước mắt không thể quấy nhiễu.

- Ngụy Điện chủ, làm sao vậy?

Tỉnh táo lại, Hình Đường chủ nhìn sang.

- Đường chủ, Thối Công Điện Ngô điện chủ cũng rời Chiến Sư Đường, đi Huyền... nơi đó!

Ngụy Điện chủ vội vàng ôm quyền.

Bởi vì có người ngoài, hắn không dám nói tên “Huyền Huyền Hội” ra, nếu không để ngoại nhân biết rõ đường đường Chiến Sư Đường Điện chủ cũng cùng người ta học nghệ, nhất định sẽ chê cười chết.

- Còn là đi...

Sắc mặt Hình Đường chủ xanh mét.

Còn cho là Điện chủ ít nhất sẽ rụt rè một ít, không nghĩ tới cuối cùng vẫn nhịn không được chạy tới rồi...

Một hồi phiền muộn khiến hắn sắp thổ huyết.

- Ngươi... Không có sao chứ!

Đang muốn nói chuyện, chỉ thấy Tôn sư giúp hắn Khải Linh, tràn đầy lo lắng nhìn qua.

- Không có việc gì, còn không có cảm tạ Tôn sư giúp ta Khải Linh, hiện tại ta cảm giác thực lực gia tăng lên rất nhiều, toàn thân tràn đầy lực lượng...

Hình Đường chủ mỉm cười.

Đối phương không hổ là Khải Linh Đại Tông Sư, thủ đoạn đáng sợ, chỉ giúp mình vững chắc Nguyên Thần một lát, đã cảm thấy cường đại không biết bao nhiêu, lực lượng mười phần.

Hiện tại hắn tựa hồ cảm thấy, coi như là trùng kích Xuất Khiếu Kiếp, cũng khẳng định có thể thành công vượt qua.

- Không có việc gì là tốt rồi...

Trương Huyền nhẹ nhàng thở ra.

Xem ra hắn suy nghĩ nhiều, tuy chỗ khe hở hắn dùng phương pháp Khải Linh lấp đầy, nhưng dù sao chỉ là một bộ phận rất nhỏ, Nguyên Thần của Hình Đường chủ cường đại như thế trấn áp xuống, hắn là lật không nổi bọt nước, rất nhanh sẽ bị đồng hóa.

- Liêu Điện Chủ, mở ra trận pháp, ta muốn đi tới!

Cảm tạ Tôn Cường Khải Linh Sư một câu, Hình Đường chủ đứng dậy, ánh mắt kiên định.

Chiến Sư Đường tổng cộng chỉ có mười vị Đường chủ, hiện tại đã có năm vị bị người Huyền Huyền Hội mê hoặc, tự động gia nhập đối phương, mặc dù chỉ là đi học tập kỹ xảo chiến đấu, không tính phản bội, nhưng truyền đi, Chiến Sư Đường bọn hắn cũng danh dự tổn hao nhiều, không dễ nghe a!

Nhất định phải mau chóng ngăn cản chuyện này tiếp tục phát sinh.

- Tốt!

Biết rõ sự tình sốt ruột, Liêu Điện Chủ cũng không khuyên giải, ra khỏi phòng, đi vào một đại điện, bàn tay nhẹ nhàng nhấn một cái, hào quang lập tức chiếu rọi ra, một thông đạo cho phép một người ra vào xuất hiện ở trước mắt.

- Tốt, ta tiến vào...

Dặn dò một tiếng, Hình Đường chủ quay đầu nhìn về phía Trương Huyền cách đó không xa:

- Chỉ sợ còn làm phiền Tôn sư chờ lâu một lát, nếu như lần này không thể thành công, có thể còn cần ngươi hỗ trợ...

- Ân!

Trương Huyền gật đầu.

Hình Đường chủ nhấc chân đi vào.

Thấy hắn rời đi, lúc này Trương Huyền mới cảm thấy toàn thân mệt mỏi, cũng không có gì có thể che lấp, ngồi dưới đất, nhắm mắt tu luyện, khôi phục tiêu hao.

Công pháp Khải Linh Sư vận chuyển trong người ít nhất mười Chu Thiên, lúc này mới cảm thấy thư thái rất nhiều, mở to mắt, chỉ thấy Liêu Điện Chủ đứng ở trước thông đạo, đi qua đi lại, thỉnh thoảng nhìn vào trong, trên mặt tràn đầy sốt ruột.

- Làm sao vậy?

Đứng người lên, đi vào trước mặt.

- Đã đi vào một canh giờ, Đường chủ còn chưa đi ra... Ta sợ xảy ra vấn đề...

Liêu Điện Chủ nói.

- Còn chưa đi ra?

Trương Huyền nhíu mày.

Vừa rồi khôi phục thể lực, cũng không biết thời gian, hiện tại tính toán thoáng cái, hoàn toàn chính xác đã qua hơn một canh giờ.

Lâu như vậy, mặc kệ thông qua hay không, hắn là cũng có kết quả, không có khả năng một chút động tĩnh cũng không có.

- Đúng vậy...

Liêu Điện Chủ tràn đầy sốt ruột:

- Dựa theo tình huống bình thường, mặc kệ thông qua hay không thông qua, hắn cũng sẽ cho ta cái tin tức, hiện tại một chút tin tức cũng không có...

Lời còn chưa dứt, chợt nghe thông đạo có tiếng bước chân dồn dập truyền đến, sau đó liền chứng kiến một bóng người đi ra.

- Ngươi là... Đường chủ? Ngươi, ngươi làm sao vậy?

Thấy rõ bóng người, khóe miệng của Liêu Điện Chủ co lại, thân thể cứng đờ, ngu si tại nguyên chỗ.

Đi đến trước mặt, trước mắt của Trương Huyền cũng tối đen, thiếu chút nữa ngất đi.

- Đây là cái quỷ gì vậy?

Hình Đường chủ được ăn

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Chỉ thấy người trước mắt này, mặt đầy bao lớn, từng cái đều như bướu thịt, trên đầu còn đứng thẳng một cây thịt màu đỏ, thẳng tắp dựng thẳng lên, dài hơn nửa thước, giống như cái... cây xương rồng di động!

Nếu không phải dung mạo không có biến hóa quá lớn, thực hoài nghi vị này là Tâm Ma từ đâu trốn tới... Bộ dáng thật sự quá quái dị!

Chẳng phải xông Tâm Ma thông đạo sao?

Như thế nào giống như vừa bị người đánh, biến thành bộ dạng này?

- Đường chủ!

Liêu Điện Chủ vội vàng tiến lên đón, vẻ mặt tràn đầy bi thống:

- Coi như không thông qua, cũng không nên tự mình hại mình như vậy a...

Tâm Ma thông đạo, là khảo nghiệm nội tâm, khảo nghiệm Linh Hồn, đối với nhục thân không có ảnh hưởng quá lớn, Đường chủ vừa xuất hiện, bộ dáng như vậy... Có phải cảm thấy không có thông qua, có chút nghĩ không ra, thương tâm tự mình hại mình hay không?

- Ngươi...

Hình Đường chủ thiếu chút nữa ngất đi, tức giận gầm lên một tiếng, ngẩng đầu nhìn Trương Huyền cách đó không xa, chỉ vào mình, biểu lộ muốn khóc:

- Tôn sư... Ngươi có thể nói cho ta biết, đây là có chuyện gì sao?

- Ta? Ta làm sao biết?

Không nghĩ tới hắn sẽ hỏi mình, Trương Huyền sững sờ.

- Ngươi thật không biết?

Hình Đường chủ xoay người sang chỗ khác.

Nhìn sang, thân thể Trương Huyền nhoáng một cái, thiếu chút nữa thổ huyết.

Chỉ thấy trên mông đít đối phương, còn có một cái nụ hoa, đỏ tươi ướt át.

- Trên mông đít mọc hoa, trên đầu dài cây xương rồng...

Trương Huyền vò đầu, không rõ ràng đối phương đây rốt cuộc là xảy ra chuyện gì, đột nhiên nghĩ đến cái gì, biến sắc, khóe miệng run rẩy:

- Chẳng lẽ... Vừa rồi mở cho hắn không phải là linh tính binh khí, mà là... Thực vật sao?

Khải Linh cho vật phẩm, có thể chia làm Khải Linh cho binh khí cùng Khải Linh thực vật.

Thực vật linh tính có thể sinh trưởng tốt hơn, cành lá càng rậm rạp, một khi tử vong, vô cùng có khả năng toàn bộ thảm thực vật đều héo rũ, tùy thời mất đi sinh mệnh lực.

Không ít dược liệu Thánh Vực đều như thế.

Thật giống như Thánh Vực Bồ Đề Thụ lúc trước, linh tính ngủ say, bề ngoài nhìn lên, tựa như tử vong, làm hại Ngọc Thần Thanh bệ hạ luân phiên tìm người cứu chữa, thiếu chút nữa giết chết đối phương.

Nguyên nhân chính là như vậy, làm sao chăm sóc linh tính, để nó sống tốt, cũng là một loại học vấn cực kỳ cao thâm, đáng giá không ít người nghiên cứu cả đời.

- Không sai... Ta rõ ràng dùng thủ pháp Khải Linh binh khí...

Trương Huyền nhíu mày.

Ở trong khe nguyên thần của đối phương, dùng rõ ràng là thủ đoạn Khải Linh binh khí, không phải thực vật... Như thế nào đột nhiên biến thành thực vật linh tính rồi hả?

Đang trầm tư, chỉ thấy nụ hoa chậm rãi mở ra, tản mát ra mùi vị làm cho người không dám lấy lòng, ngay sau đó cây xương rồng ở trên đầu cũng bắt đầu nở hoa, sinh trưởng bừa bãi, thời gian qua một lát, lại dài một đống lớn, treo ở trên đầu, khiến cả người Hình Đường chủ thoạt nhìn như con tuần lộc.

- Vẫn còn liên tục sinh trưởng, là thực vật linh tính không thể nghi ngờ... Ta hiểu được!

Khóe miệng co lại, đột nhiên nhớ tới một loại khả năng:

- Tuy ta dùng là thủ pháp Khải Linh binh khí... Nhưng thân thể hắn tràn ngập sinh cơ, hiệu quả giống như Khải Linh thực vật... Bởi vậy, trực tiếp thành thực vật linh tính, cho nên mới xuất hiện loại hiện tượng này...

Hắn dùng thủ pháp không sai, nhưng ở trong cơ thể nhân loại Khải Linh, cùng Khải Linh Công Hội là hai chuyện khác nhau.

Công Hội là tử vật, trước lúc Khải Linh một mảnh đen kịt, cái gì cũng không có, mà Nguyên Thần của Hình Đường chủ sức sống tràn trề, so

với thảm thực vật sinh trưởng sinh cơ còn nồng đậm, một khi có linh tính, tự nhiên lập tức sinh trưởng tốt...

Trên đầu có cây xương rồng, sau lưng có đóa hoa, ai cũng không biết ta có bao nhiêu bí mật...

Khục khục!

Biết rõ ràng xảy ra chuyện gì, Trương Huyền lộ ra vẻ cổ quái.

Nguyên Thần của Hình Đường chủ cường đại, vừa mới bắt đầu có thể nhẹ nhõm áp chế thực vật linh tính, khiến nó không phát sinh biến hóa, đi vào Tâm Ma thông đạo, chịu công kích, tâm linh thất thủ, lập tức không chịu nổi, lúc này mới xuất hiện cục diện khó có thể khống chế như thế.

Chỉ là... Cái thực vật này rút cuộc là cái gì?

Thoạt nhìn không giống như cây xương rồng, đóa hoa sau lưng cũng không nhận ra được...

Ai, Khổng Sư cũng không đáng tin cậy a!

Hắn chính là dựa theo đối phương nói, không dùng kinh nghiệm của tiền nhân, đi con đường của mình, kết quả, đường còn chưa đi, liền gây ra loại sự tình này...

Rặc rặc! Rặc rặc!

Đang cảm khái, chỉ thấy cây xương rồng cũng nở đầy hoa, chỉ chốc lát kết đầy trái cây lớn như quả táo, đỏ tươi ướt át.

- Đây rốt cuộc là cái quỷ gì?

Nhìn mình bắt đầu kết quả, Hình Đường chủ sắp khóc, vội vã nhìn Tôn Cường.

Tuy không biết cụ thể xảy ra chuyện gì, nhưng nhất định là gia hỏa này Khải Linh cho mình xuất hiện vấn đề.

Nếu không, trước kia sao không ra hoa, không kết quả...

Hết lần này tới lần khác hôm nay bắt đầu?

- Khục khục, đoán chừng là ngươi ăn cái đồ vật gì không sạch sẽ a, được rồi, ta giúp ngươi nhìn xem, có thể giải quyết hay không...

Biết rõ một khi thừa nhận là mình sai lầm, nhất định sẽ bị đối phương đánh chết ngay tại chỗ, Trương Huyền mặt không đỏ hơi không gấp, mở miệng nói.

Kỳ thật cũng không trách hắn, vốn nghĩ rằng để nguyên thần của đối phương càng viên mãn, cường đại một ít, ai ngờ... Nằm mơ cũng không nghĩ đến sẽ làm ra sự tình như vậy.

Đường đường Chiến Sư Đường Đường chủ, toàn bộ Thanh Nguyên đế quốc cũng sắp xếp cao nhất, đầu mọc cây xương rồng, cùng với trái cây thơm ngào ngạt, trên mông đít tràn đầy hoa tươi...

Truyền đi, đoán chừng sẽ lập tức khiến người ta cười đến rụng răng.

- Ăn bậy?

Hình Đường chủ biết rõ hiện tại xoắn xuýt những thứ này vô dụng, đành phải mở miệng:

- Kính xin Tôn sư mau chóng giải quyết giúp ta...

- Tốt!

Ngồi dưới đất, Trương Huyền thi triển năng lực Khải Linh Sư, ý niệm khẽ động, lần nữa đi vào thức hải của đối phương.

Quen việc dễ làm, đi vào trước mặt khe hở, nhìn thoáng qua, Trương Huyền kìm lòng không được ngẩn ngơ.

Chỉ thấy khe hở vừa rồi, lúc này đã hoàn toàn lấp đầy, giống như trải qua một canh giờ, Hình Đường chủ đã cùng thực vật linh tính hoàn mỹ dung hợp.

- Cái này...

Lông mi nhảy dựng, khóe miệng của Trương Huyền co giật:

- Nguyên Thần của Hình Đường chủ quá cường đại...

Nguyên Thần người khác, cho dù có thực vật linh tính ở trong thức hải của mình, khẳng định cũng sẽ bài xích, gia hỏa này thì ngược lại, trực tiếp nghiền ép, một canh giờ liền hoàn toàn dung hợp...

Vốn chỉ cần đi vào trước mặt khe hở, gạt bỏ linh tính này có thể giải quyết hết thảy vấn đề, hiện tại đã dung hợp, làm sao giết?

Thật muốn giết, đoán chừng Hình Đường chủ cũng cúp máy.

- Đoán chừng là Tâm Ma quấy rối, khiến hắn trong lúc vô tình dung hợp...

Sớm biết loại tình huống này, thì nên ngăn cản đối phương đi vào Tâm Ma thông đạo, cái này tốt rồi... Đầu đầy cây xương rồng, trái cây, mông nở hoa, giải quyết như thế nào?

- Thực vật linh tính, không có tính công kích, dung hợp vào Nguyên Thần, ngoại nhân bất lực, chỉ có thể tự mình tiêu diệt...

Tinh thần rời khỏi thức hải của đối phương, Trương Huyền lo lắng.

Thực vật linh tính không có tính công kích, không ít người sẽ dùng bí pháp đặc thù thôn phệ, dùng để gia tăng nguyên thần cùng Linh Hồn của mình, tuy Hình Đường chủ không có tu luyện qua loại bí pháp này, nhưng bản thân quá mạnh mẽ, rất nhanh liền dung hợp linh tính, như vậy Nguyên Thần là hoàn mỹ vô khuyết, nhưng thực vật linh tính không có bị gạt bỏ, liền hòa hợp vào, tự nhiên sẽ xuất hiện các loại biến cố.

Người sau đã nhận được Sinh Mệnh lực cường đại như thế bổ dưỡng, vượt xa thực vật không biết bao nhiêu lần, tự nhiên hưng phấn mà liên tục sinh trưởng...

Trong lòng suy tư, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy cây xương rồng trên đầu Hình Đường chủ càng cao lớn, nhất là hoa trên mông đít, nở càng thêm kiều diễm, từ xa nhìn lại, cả người tựa như biến thành một cây thực vật cực lớn, yên tĩnh dừng lại ở tại chỗ.

Nhất là trái cây, càng kết càng nhiều, tựa như núi táo.

- Tôn sư có biện pháp giải quyết không?

Thấy hắn lần nữa đi vào thức hải của mình, Hình Đường chủ vội vàng nhìn qua.

- Cụ thể nguyên nhân đã tìm được, giải quyết như thế nào, còn phải cho ta suy nghĩ...

Tràn đầy lúng túng.

Cái này gọi là chuyện gì.

Giúp người ta thoải mái Nguyên Thần, kết quả... Giúp ra tai họa...

Thật sự có chút ngại ngùng.

- Tìm được nguyên nhân là tốt rồi...

Hình Đường chủ nhẹ nhàng thở ra.

Tuy tình huống trước mắt tương đối hố người, nhưng tổng so với tìm không thấy nguyên nhân mạnh hơn nhiều lắm.

Nếu không, một mực để hắn treo lên cái đồ chơi này đi ra ngoài, còn không bằng một đao giết chết.

Đang cảm khái, chỉ thấy cửa phòng két... một tiếng mở ra, Ngụy Điện chủ đi nhanh tới, đi vào trước mặt, nhịn không được sửng sốt:

- Cây này thật kỳ quái!

Nói xong còn hái một quả nhai rau ráu, có chút kỳ quái nhìn về phía Liêu Điện Chủ cùng Trương Huyền:

- Đường chủ còn chưa đi ra sao? Đã hơn một canh giờ rồi...

- ...

Hình Đường chủ.

- ...

Liêu Điện Chủ.

- ...

Trương Huyền.

- Ta đã sớm đi ra...

Hàm răng cắn khanh khách, Hình Đường chủ tức giận sắp bạo tạc nổ tung.

Bị người xem như thực vật thì thôi, mấu chốt còn bị ăn...

- Đường chủ...

Lúc này Ngụy Điện chủ mới phát hiện, cấy kia không ngờ là Đường chủ, đồ vật đặt ở trong miệng cũng quên nhai, ngu si tại nguyên chỗ.

- Khục khục, Tôn sư, ngươi mau mau nghĩ biện pháp để hắn khôi phục đi... Nếu không, loại tình huống này, đừng nói hóa giải nguy cơ, ta sợ gặp người cũng khó khăn!

Liêu Điện Chủ vội vàng nói.

- Ân, loại tình huống này của hắn, là thực vật linh tính dung nhập Nguyên Thần, phương pháp giải quyết duy nhất, là để cho hắn tu luyện công pháp tiêu diệt thực vật linh tính, chỉ có mài diệt, mới có thể triệt để giải quyết tai hoạ ngầm...

Trương Huyền nói.

Linh tính trong Nguyên Thần bất diệt, đối phương sẽ một mực như vậy, thủ đoạn khác vô dụng.

- Tôn sư có công pháp này không?

Hình Đường chủ nhẹ nhàng thở ra, vội vàng hỏi.

- Ta... Không có!

Trương Huyền vò đầu.

Khải Linh Sư Công Hội, chú ý chính là Khải Linh vạn vật, ân cần săn sóc Linh Hồn, không có công pháp gạt bỏ linh tính, bởi vậy, mặc dù hắn biết phương pháp, nhưng không có công pháp đối ứng giải quyết.

Hình Đường chủ nhoáng một cái:

- Chẳng lẽ... Ta phải một mực treo lên thứ này đi ra ngoài?

- Thế thì không cần, hiện tại có biện pháp, có thể trị phần ngọn, trong thời gian ngắn cho ngươi khôi phục bình thường!

Suy nghĩ một chút, Trương Huyền nói:

- Dùng đao cắt đứt những thứ này, sau đó ta phối chút độc dược ăn vào, giảm xuống sinh cơ trong cơ thể, như vậy tu vi cũng sẽ bị hạn chế! Nói cách khác, dùng dược vật, những thực vật này sẽ không dài ra nữa, nhưng điều kiện tiên quyết là, không nên dùng tu vi, nếu không dùng càng nhiều lực lượng, sẽ lớn lên càng nhanh!

- Dùng độc dược?

Hình Đường chủ nuốt ngụm nước miếng, sắc mặt trắng bệch, kìm lòng không được run run.

Chỉ bảo ngươi Khải Linh, liền biến ta thành dạng này, thật muốn phối chế độc dược cho ta ăn, ai biết sẽ phát sinh cái gì?

Tràn đầy xoắn xuýt, đồng thời cũng có chút nghi hoặc:

- Ngươi biết phối chế độc dược, chẳng lẽ là một vị... Độc Sư?

Màu sắc thật đậm

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Độc Sư cấp bậc càng cao, càng bị người kiêng kị, nguyên nhân chính là như thế, một ít Độc Sư học đồ thấp nhất, cho thấy thân phận, ngược lại sẽ không tạo thành ảnh hưởng quá lớn.

Mà Độc Sư có thể phối chế dược vật ảnh hưởng nửa bước Xuất Khiếu cảnh, cấp bậc có thể nói đáng sợ!

Ít nhất cũng phải đạt tới thất tinh đỉnh phong.

- Ta là một Y sư, am hiểu sâu dược lý, có thể căn cứ dược tính, phỏng đoán ra phương thuốc!

Trương Huyền mặt không đỏ nói.

Độc Sư là đánh chết cũng không thể thừa nhận, huống chi đối phương là Chiến Sư Đường Đường chủ ghét ác như cừu.

- Vẫn là được rồi...

Hình Đường chủ lắc đầu.

Mặc dù Y sư đối với dược lý biết rất nhiều, nhưng cùng Độc Sư chênh lệch một chức nghiệp, độc, mỗi một loại dược liệu phối hợp, thậm chí

hỏa hầu nắm giữ hơi chút không đúng, sẽ dẫn đến thuộc tính đại biến, không phải là đơn giản nắm giữ dược lý, có thể phỏng đoán cùng phối trí.

Nếu không từng Y sư đều có thể làm Độc Sư, chức nghiệp Độc Sư cũng không còn ý nghĩa.

Hắn cũng không muốn dùng mạng của mình, lấy ra để đối phương thí nghiệm.

Mấu chốt vẫn chỉ là trị phần ngọn không trị phần gốc.

- Ngoại trừ hai thứ này, không có biện pháp nào khác rồi hả?

Liêu Điện Chủ nhịn không được nói.

Một loại không thực hiện được, một loại tùy thời chết... Vốn nghĩ rằng Đường chủ tìm được Khải Linh Sư cao minh, để cho thực lực bạo tăng, ai ngờ thực lực chẳng những không có tăng, còn sắp bị chơi phế...

Có cần hãm hại như vậy hay không?

- Kỳ thật... Còn có một biện pháp, nhưng các ngươi chưa hẳn có thể đáp ứng!

Dừng lại một lát, Trương Huyền nói.

- Nói nghe một chút!

- Rất đơn giản, rộng mở nguyên thần của ngươi, để cho ta đi vào dò xét, tìm được thực vật linh tính dung hợp, sau đó gạt bỏ!

Trương Huyền nói.

Ba đại Chiến Sư liếc mắt nhìn nhau, trầm mặc xuống.

Rộng mở Nguyên Thần, chẳng khác nào triệt để mất đi phòng ngự, một khi đối phương có ý khác, hoàn toàn có thể nhất niệm gạt bỏ.

- Cái này... Làm không được!

Hình Đường chủ lắc đầu.

Coi như là Liêu Điện Chủ, cũng khó có khả năng triệt để rộng mở Nguyên Thần, huống chi một người lạ lẫm không đáng tin cậy!

- Vậy không có biện pháp nào khác, trừ khi...

Trong lòng lần nữa khẽ động, Trương Huyền lại nghĩ tới một loại khả năng, bất quá còn chưa nói ra miệng, liền lắc đầu.

- Cái gì?

- Trừ khi, ta phối trí ra một ít độc dược độc sát linh tính thực vật, ngươi nghĩ biện pháp hút vào Nguyên Thần, đương nhiên... có thể thành công hay không, chỉ có thể nhiều lần thí nghiệm!

Trương Huyền nói tiếp.

Bằng vào hắn lý giải đối với độc, cũng có thể thực hiện, chỉ là... trên đầu đối phương mọc cây xương rồng, lại kết quả, trên mông còn nở hoa... thuộc về loại linh tính thực vật nào, còn không dễ xác nhận, nhất định phải cẩn thận thí nghiệm nhiều loại dược vật mới được.

- Càng không được...

Khóe miệng co quắp, Hình Đường chủ nhoáng một cái.

Có thể độc sát thực vật linh tính, gây chuyện không tốt cũng có thể độc sát Nguyên Thần của hắn, ngươi còn muốn thí nghiệm... đây là sợ chơi không chết ta sao!

- Chỉ có những biện pháp này, mặt khác không còn...

Trương Huyền lắc đầu.

Chân tâm không trách hắn, nếu không phải Ngụy Điện chủ xông tới, cắt đứt hắn gạt bỏ linh tính, chắc chắn sẽ không xuất hiện loại tình huống này.

Chỉ có thể nói trùng hợp.

Hình Đường chủ trầm mặc.

Hắn cũng biết, đối phương là tận tâm giúp hắn, xuất hiện đủ loại biến cố, nhất định là ai cũng không muốn thấy, nhưng Cái này mấy loại phương pháp giải quyết, thật không cách nào làm được.

- Tôn sư, để ta suy nghĩ một chút, đúng rồi, ngươi không phải là muốn thử xem Tâm Ma thông đạo, thuận tiện rèn luyện tâm cảnh của mình sao? Không bằng hiện tại tới đi...

Chần chừ một chút, Hình Đường chủ đột nhiên mở miệng.

- Hả?

Trương Huyền nháy mắt.

Vị trước mắt này suy nghĩ nhảy quá nhanh đi.

Đang thương nghị như thế nào cứu hắn, liền trực tiếp mở miệng, muốn mình thử xem Tâm Ma thông đạo...

- Yên tâm đi, mục đích chủ yếu của Tâm Điện Tâm Ma là vì khảo hạch, ma luyện, nếu như cảm thấy không chịu nổi, nhận thua có thể đào thoát, sẽ không đưa người vào chỗ chết!

Còn tưởng rằng hắn sợ hãi, Hình Đường chủ cười cười.

Nụ cười này, cây xương rồng trên đầu loạn chiến, trái cây tùy thời rơi xuống, nhìn không tới chút thành ý, ngược lại khiến người ta sởn hết cả gai ốc.

- Ta đi thử xem!

Trương Huyền gật đầu.

Tình huống hiện tại của đối phương, cần tỉnh táo suy nghĩ một chút, nên lựa chọn như thế nào, không phải mình có thể hỗ trợ, như vậy, không bằng đi thử Tâm Ma thông đạo một chút, ma luyện tâm cảnh của mình, có lẽ bởi vậy có thể có được dẫn dắt, tìm được phương pháp giải quyết tốt hơn.

- Ân! Liêu Điện Chủ, hỗ trợ mở ra Tâm Ma thông đạo!

Hình Đường chủ gật đầu.

- Cái này...

Liêu Điện Chủ nhíu mày, một lát sau vẫn gật đầu:

- Tốt!

Nói xong, đi vào trước mặt thông đạo cách đó không xa, bàn tay nhấn một cái, thông đạo xuất hiện lần nữa.

Trương Huyền cùng mọi người nhẹ gật đầu, đi vào, thời gian qua một lát, biến mất ở trước mặt.

- Đường chủ, vị Tôn sư này, không phải người Chiến Sư Đường chúng ta, vì sao cho hắn đi vào Tâm Ma thông đạo? Mấu chốt nhất là... Cái này còn dính dáng truyền thừa cao nhất của Tâm Điện...

Trương Huyền vừa biến mất, Liêu Điện Chủ liền không nhịn được nói.

Tâm Ma thông đạo này, cũng không phải Chiến Sư bình thường dùng ma luyện tâm cảnh, mà là Điện chủ, Đường chủ mới có tư chất đi vào, trong đó ẩn chứa truyền thừa cao thâm nhất của Tâm Điện, Đường chủ trực tiếp cho một ngoại nhân đi vào... Đến cùng muốn làm gì?

- Yên tâm đi, truyền thừa cao nhất của Tâm Ma điện, chỉ có thông qua hết thảy Tâm Ma khảo hạch mới có thể đạt được, loại thực lực như ta,

còn không cách nào hoàn thành, hắn một Thánh Vực nhất trọng, làm sao có thể thành công?

Hình Đường chủ lắc đầu.

- Cái này... Ngược lại cũng phải!

Liêu Điện Chủ vò đầu.

Quan tâm sẽ bị loạn, đã quên chuyện này.

Truyền thừa cao nhất của Tâm Điện, các thời kỳ Chiến Sư Đường Đường chủ, trong trăm không có một, một Khải Linh Sư nho nhỏ, muốn thông qua, tự nhiên càng không thể.

- Sự tình truyền thừa cao nhất không cần lo nhiều, tình huống hiện tại, các ngươi cũng rõ ràng, ta phải mau chóng giải quyết tai hoạ ngầm trên thân, mới có thể đối phó Huyền Huyền Hội kia, nghênh đón Chiến Sư Đường khác khiêu chiến! Vì vậy... Ta tính toán, để ý niệm của hắn đi vào nguyên thần của ta!

Không đi xoắn xuýt vấn đề này, thần sắc của Hình Đường chủ ngưng trọng nói.

- Đi vào Nguyên Thần? Đường chủ, ngươi nên nghĩ trước mà làm sau...

Hai vị Điện chủ Liêu, Ngụy hoảng sợ, vội vàng khuyên can.

Rộng mở Nguyên Thần, để ý niệm của ngoại nhân đi vào, cũng không phải là đùa giỡn, hơi không cẩn thận, sẽ hồn phi phách tán, loại sự tình này ngàn vạn không thể mạo hiểm.

- Không cần khuyên, ta cũng biết nguy hiểm, bởi vậy để hắn đi vào thông đạo! Một khi lòng mang ý xấu, Tâm Ma sẽ sinh sôi, càng ngày càng lớn mạnh, do đó lâm vào nguy hiểm! Đến lúc đó, không cần ta xuất thủ, cũng sẽ bị trừng phạt, thậm chí... tử vong. Nếu tâm hắn trong sáng vô tư, Tâm Ma không cách nào tổn thương, để ý niệm đi vào nguyên

thần của ta tự nhiên không có nguy hiểm, sao không mạo hiểm thử một lần?

Hình Đường chủ nói.

- Cái này...

Hai người dừng lại.

Tâm Ma, là xấu xí trong nội tâm người biến ảo, gia hỏa này thật muốn mưu đồ làm loạn, muốn hại người, Tâm Ma thông đạo thật giống như kính chiếu yêu, có thể nhẹ nhõm soi sáng ra, để hắn chịu nhiều đau khổ.

Nếu như lòng mang nhân từ, để hắn nhìn trộm nguyên thần của mình, cũng không coi vào đâu.

- Thành đại sự, phải có lấy hay bỏ! Kỳ thật đám người Trần Trúc Thanh, Diêm Thanh Hải, Lục Vương Thu nguyện ý gia nhập Huyền Huyền Hội, ta cũng không trách bọn họ, ngược lại có chút bội phục.

Thấy hai người do dự, hai tay chắp sau lưng, Hình Đường chủ giống như cây xương rồng ương ngạnh sinh tồn trong sa mạc.

- Bội phục?

Hai vị Điện chủ bội phục không thôi.

Đổi lại bọn họ là Đường chủ, những Điện chủ kia không để ý uy nghiêm của Chiến Sư Đường, gia nhập một tổ chức từ thâm sơn cùng cốc tới, khẳng định đã sớm tức điên rồi.

- Đúng vậy, Chiến Sư là một chi nhánh trong Danh Sư Đường, tương đương với quân đội đế quốc! Quân đội cần chính là cái gì? Tự nhiên là sức chiến đấu! Chỉ cần có thể khiến sức chiến đấu tăng lên, cùng Dị Linh tộc chiến đấu, triển khai tác dụng tốt hơn, mặt khác vô luận làm cái gì, cũng chỉ là thủ đoạn phụ trợ, không ảnh hưởng chút nào... Đây là năm đó Tổ Sư khai phái nói, cũng là luật thép mà Chiến Sư chúng ta tuân thủ!

Hình Đường chủ nói.

Liêu Điện Chủ, Ngụy Điện chủ gật đầu.

Đại Lục luôn biết ý nghĩa của Chiến Sư... Là chiến đấu.

Chỉ cần có đầy đủ sức chiến đấu, hơn nữa không trái ngược chuẩn tắc của Danh Sư, sự tình khác, phụ trợ mà thôi, không coi vào đâu.

Những người Huyền Huyền Hội kia, mặc dù chỉ từ địa phương nhỏ tới, nhưng lý giải đối với chiến đấu, hoàn toàn chính xác vượt qua bọn hắn, dĩ nhiên đạt tới tình trạng hóa phức tạp thành đơn giản, học tập bọn họ, có thể khiến chiến lực tăng nhiều, sao lại không làm?

Khổng Sư còn không ngại học hỏi kẻ dưới, truyền lưu thiên cổ!

Học tập người tu vi thấp, tuổi nhỏ hơn mình, chẳng những không mất mặt, ngược lại còn tìm được thanh danh hiếu học, đổi lại ai cũng làm ra lựa chọn.

- Bọn hắn không để ý tôn nghiêm của cường giả Nguyên Thần Cảnh, trực tiếp thỉnh giáo, nói rõ bọn hắn khát vọng đối với thực lực, kỳ thật là chuyện tốt! Sở dĩ ta khuyên can, là không muốn Chiến Sư Đường biến thành Huyền Huyền Hội, trở thành đối tượng ngoại giới cười nhạo mà thôi.

Hình Đường chủ nói tiếp.

- Ân!

Hai người hiểu được.

- Tốt rồi, xem Tôn Cường này, đến cùng có phải người lòng dạ khó lường hay không! Nếu quả thật có sát ý, hắn là rất nhanh sẽ hiển lộ...

Giải thích xong, Hình Đường chủ nhìn về phía thông đạo cách đó không xa.

- Tâm Ma thông đạo, có thể điều tra nội tâm, nếu như gia hỏa này thật sự có sát ý, có mưu đồ, ở chỗ này hoàn toàn có thể nhìn ra...

Nhẹ gật đầu, bàn tay của Liêu Điện Chủ nhẹ nhàng xoa nhẹ mặt tường.

Rầm ào ào!

Mặt tường lập tức biến thành trong suốt, tựa như ngọc chất.

- Cái tường ngọc này, có thể kiểm tra đo lường ra số lượng Tâm Ma bên trong, tâm tư càng nhiều, bản chất càng hỏng, đi vào thông đạo, Tâm Ma diễn sinh số lượng cũng càng nhiều. Chiến Sư chúng ta, vì chiến đấu mà sinh, tâm cảnh đơn thuần, dưới tình huống bình thường, sẽ chỉ sinh sôi vài Tâm Ma. Tựa như vừa rồi Đường chủ đi vào, tâm cảnh mượt mà, chỉ xuất hiện ba con, vách tường hiện lên màu sáng...

Nhìn về phía vách tường trước mắt, Liêu Đường chủ cười giải thích.

Danh Sư cũng chỉ hơn mười, vách tường như cũ là màu sáng. Chỉ có những ác đồ, có hơn mười Tâm Ma, màu sắc mới có thể tối đen!

- Loại người này, trên tay từng cái đều có không biết bao nhiêu tính mạng, chết chưa hết tội!

- Hiện tại Tôn Cường đi vào thông đạo, nếu như vách tường một mực là màu sáng, nói rõ làm người chính trực, không cần lo lắng, Đường chủ hoàn toàn có thể rộng mở Nguyên Thần với hắn... Nếu biến thành màu đen, khẳng định mưu đồ làm loạn, vừa ra có thể chém giết!

Ánh mắt của Liêu Điện Chủ lóe lên.

- Ân...

Hình Đường chủ cùng Ngụy Điện chủ cũng biết những thứ này, đồng thời nhẹ gật đầu, đang muốn nói chuyện, đột nhiên biến sắc.

Chỉ thấy vách tường trước mắt hào quang lập loè, thời gian nháy con mắt trở nên đen sì như mực.

- Màu sắc thật đậm, cái này... Vượt qua một trăm Tâm Ma?

Ánh mắt của Liêu Điện Chủ phát lạnh.

Tàng Hư báo thù

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Không chỉ hắn như vậy, Hình Đường chủ, Ngụy Điện chủ cũng từng cái ánh mắt nheo lại, sát cơ sôi trào.

Bọn hắn gặp qua màu sắc đậm, nhưng chưa bao giờ thấy đậm như vậy, đủ thành nước mực rồi!

Đây cũng không phải gian ác, mà là đại gian đại ác, tội ác tày trời.

Không nghĩ tới Tôn Cường kia, thoạt nhìn cả người lẫn vật vô hại, thái độ cũng vô cùng thành khẩn, nội tâm lại âm hiểm, đáng sợ như thế.

- May mắn lúc trước Đường chủ không có đáp ứng, mà để hắn đi vào Tâm Ma thông đạo... Nếu không, hậu quả thiết tưởng không chịu nổi!

Tràn đầy phẫn nộ, đồng thời Liêu Điện Chủ cũng có chút nghĩ mà sợ.

Nếu vừa rồi Đường chủ đáp ứng rộng mở Nguyên Thần cho gia hỏa này, chỉ sợ hiện tại đã ngộ hại.

- Liêu Điện Chủ, Ngụy Điện chủ, các ngươi chuẩn bị một chút, một khi gia hỏa này đi ra, liền trực tiếp động thủ, không lưu người sống...

Ánh mắt lóe lên, Hình Đường chủ nói.

- Vâng!

Hai vị Điện chủ đồng thời gật đầu.

...

Trương Huyền đi vào thông đạo, dường như trong nháy mắt đi vào một không gian khác.

Trên đầu vô số Dạ Minh Châu bắn ra hào quang, bốn phía như ban ngày.

Là một gian phòng bịt kín, không có thông đạo cũng không có đường ra, trên vách tường điêu khắc đủ loại đồ án kỳ quái.

Giương mắt nhìn sang.

Là ma quái hình thù kỳ quái, chừng một trăm lẻ tám cái.

Những ma quái này, có tay cầm Kim Cương xử, có cầm roi sắt, có càng lấy xương sọ làm vòng cổ, hung thần ác sát, thiên kì bách quái, khiến người ta nhìn lên một cái, đã cảm thấy quỷ dị khó lường, sinh ra lo lắng.

- Đây là Tâm Ma thông đạo?

Trương Huyền nhíu mày.

Trung gian phòng ốc là cái bồ đoàn, chung quanh linh khí lập loè, hẳn là có một trận pháp có thể kích hoạt.

Trong lòng nghi hoặc, nhưng dưới chân không có ngừng, đi vào trước mặt bồ đoàn khoanh chân ngồi xuống.

Ô...ô...ng...

Vừa ngồi xuống, giống như kích hoạt lên cơ quan nào đó, ma quái chung quanh phát ra hào quang ôn nhuận, tựa hồ tùy thời có thể nhảy ra giết hắn.

- Nguyên lai là câu thông nội tâm người, ra đời Tâm Ma...

Cảm nhận được tia sáng chấn động, Trương Huyền hiểu được.

Còn nghĩ nơi này sẽ nuôi dưỡng một ít Tâm Ma lợi hại gì, giống như Phong Thánh Kiếp gặp phải, hiện tại xem ra, cũng không phải như thế.

Vô ma, ma ở trong lòng.

Chỉ cần ngồi ở trên bồ đoàn, sẽ kích hoạt trận pháp bốn phía, khiến ma trong lòng triệt để hiển lộ ra.

- Tâm Ma của ta là cái gì?

Không cự tuyệt hào quang chung quanh, Trương Huyền ngược lại tràn đầy khát vọng.

Hắn một đường tu luyện, dùng chính là Thiên Đạo công pháp, chưa bao giờ gặp được tâm ma, cũng không có trải qua vô vọng đột phá như người khác, không có tuyệt vọng khi không cách nào tiến bộ... Lúc này có loại cơ hội này, tự nhiên muốn nhìn xem đến cùng có bao nhiêu Tâm Ma, có thể chống chọi qua hay không.

Ô...ô...ng...

Trận pháp cấp tốc vận chuyển, linh khí bốn phía lắc lư, Trương Huyền thấy hoa mắt, như đi vào một thế giới đen kịt.

Giống tình cảnh Tâm Kiếp lúc trước, cái thế giới này không có đầu cuối, cũng không có ánh sáng, đang kỳ quái, liền chứng kiến từng ma quỷ từ bốn phía lao qua.

Bọn người kia giống như bức tranh trên vách tường, bộ dáng cổ quái, số lượng chừng mấy trăm.

- Như thế nào nhiều như vậy? Ta sẽ có nhiều Tâm Ma như vậy?

Trương Huyền ngẩn ngơ.

Vốn còn nghĩ, mình hắn là không có Tâm Ma gì, nằm mơ cũng không nghĩ đến, lại đưa ra nhiều như vậy, cả một đống lớn... Thật muốn tuôn qua, còn không lập tức bị xé thành bột phấn?

Hắn tu luyện không phải là Thiên Đạo công pháp, không có chút thiếu sót nào sao?

Tại sao có thể có nhiều như vậy?

- Không đúng, nếu như là Tâm Ma của ta, làm sao sẽ thanh tỉnh như vậy?

Nhíu mày.

Hắn trải qua Tâm Kiếp, biết rõ thời điểm gặp được Tâm Ma, tinh thần là mơ hồ, nguyên nhân chính là như thế, mới có thể khiến đối phương thừa cơ xâm nhập, khó có thể giãy giụa... Mà bây giờ, thanh tỉnh như thường, hoàn toàn bất đồng trước kia trải qua.

Đến cùng xảy ra chuyện gì?

- Ngươi vô cùng thông minh... Những cái này xác thực không phải Tâm Ma của ngươi, mà là của ta...

Đang kỳ quái, chợt nghe đến một thanh âm tràn ngập hận ý vang lên, vội vàng quay đầu nhìn lại, liền chứng kiến một lão giả giữa lông mày có vết sẹo màu đỏ, nghiến răng nghiến lợi đi tới.

- Ngươi là ai?

Trương Huyền sửng sốt.

Gia hỏa trước mắt này, xem xét liền biết là Nhân tộc, hắn căn bản không có nhận thức, từ đâu xuất hiện a?

- Ta là ai...

Lão giả kia sắc mặt nhăn nhó, sắp bạo tạc nổ tung:

- Ta chính là Tàng Hư bị phòng ở ngươi Khải Linh giết chết!

- Ngươi chính là Tàng Hư? Ngươi không phải đã chết rồi sao?

Trương Huyền kỳ quái.

Gia hỏa này bị Công Hội đập thành bánh thịt, hắn không thấy được mặt, tự nhiên không biết, không nghĩ tới ở chỗ này gặp được, không phải đã chết rồi sao? Làm sao sẽ xuất hiện ở chỗ này?

Hơn nữa, nói những Tâm Ma này là của hắn, đây là tình huống gì?

- Ta sử dụng bí pháp, Nguyên Thần câu cầm linh hồn của ngươi, kết quả là bị phòng ốc của ngươi giết chết... Bị dẫn dắt, một đạo ý niệm giấu ở trong cơ thể ngươi, biến thành Tâm Ma, nếu như ngươi không đến nơi đây, ta còn ra không được, nếu như xuất hiện, liền chờ chết đi...

Tàng Hư cười lạnh.

Thời điểm hắn thi triển bí pháp, bị phòng ở giết chết, Nguyên Thần ngay tại chỗ tán loạn, may mắn bí pháp cường đại, một đạo ý niệm biến thành Tâm Ma, giấu ở trong cơ thể thanh niên kia.

Nếu Trương Huyền không Độ Kiếp, không chủ động triệu hoán, khẳng định cũng không cách nào xuất hiện, kết quả hắn chạy đến Tâm Ma thông đạo, dùng trận pháp kích hoạt Tâm Ma, mình sao có thể buông tha, lập tức nhảy ra ngoài, quyết định chém giết.

Bản thân hắn chính là tội ác tày trời, không biết trên tay chết bao nhiêu mạng người, vừa xuất hiện, lập tức đưa tới phản ứng càng lớn, xuất hiện mấy trăm Tâm Ma.

- Xem ra trách oan Công Hội rồi...

Trương Huyền lắc đầu.

Lúc ấy trên không trung, cảm giác được Linh Hồn bị con muỗi đốt, không có chuyện gì, còn tưởng là ảo giác, hiện tại xem ra, nhất định là gia hỏa này làm.

Khó trách phòng ở động thủ với gia hỏa này, là vì bảo vệ mình, mình vẫn còn trách lầm đối phương, đánh cho một trận.

Ngẫm lại cũng có chút hổ thẹn.

- Câu linh hồn của ta? Ngươi là Vu Hồn Sư?

Không thèm nghĩ những thứ này nữa, Trương Huyền hỏi.

Câu Linh Hồn, đây là tuyệt chiêu của Vu Hồn Sư, gia hỏa trước mắt này, có thể thi triển, chẳng lẽ là Vu Hồn Sư?

- Ta không phải Vu Hồn Sư, mà nhận được bí pháp của một vị tiền bối... Hừ, không cần nghĩ tới lôi kéo ta, chết đi!

Gầm lên một tiếng, bàn tay Tàng Hư trảo một cái, dưới thân xuất hiện một cái tế đàn, hào quang bao phủ Trương Huyền, tựa hồ lôi kéo linh hồn của hắn vào tế đàn, tùy thời thôn phệ.

- Cái này...

Lực lượng lôi kéo của đối phương, đối với Trương Huyền mà nói, không coi vào đâu, cũng không thèm để ý, mà ánh mắt rơi vào trên tế đàn, tràn đầy kỳ quái.

Đây là tế đàn của Dị Linh tộc, tuyệt đối không sai.

Gia hỏa này rõ ràng là Nhân tộc, tại sao lại có loại vật này?

- Ngươi... Phản bội Nhân tộc?

Sắc mặt ngưng tụ.

Loại tình huống này, hắn cũng nhìn thấy qua, Vưu Hư liền đầu phục Dị Linh Tộc, đã lấy được sinh mệnh càng dài lâu.

Đối phương rõ ràng là nhân loại, lại lấy ra tế đàn của Dị Linh tộc, thi triển bí pháp của Dị Linh tộc, tất nhiên là phản bội!

- Hắc hắc, coi như ngươi thông minh, bất quá, ngươi có thể còn sống sót rồi hãy nói...

Cười lạnh một tiếng, Tàng Hư dốc sức liều mạng giữ chặt hào quang, muốn kéo Linh Hồn Trương Huyền vào tế đàn, ai ngờ đối phương thật giống như một tòa núi cao, đã dùng hết lực lượng bú sữa mẹ, cũng không chút sứt mẻ.

- Làm sao sẽ kéo không nhúc nhích...

Tàng Hư nghiến răng.

Hắn dùng chiêu này, giết chết qua không ít người, cũng có thể nhẹ nhõm kéo Linh Hồn vào tế đàn, như thế nào gia hỏa trước mắt này, lôi kéo không đi ra?

- Phản bội Nhân tộc, học được loại tà thuật này, giết hại nhân loại, ngươi thật sự chết chưa hết tội...

Không để ý tới hắn la lên, Trương Huyền lắc đầu.

Vốn còn nghĩ, đối phương bị phòng giết chết, có chút băn khoăn, ngại ngùng, hiện tại xem ra, chết chưa hết tội.

Tuy hắn luôn giúp mọi người làm điều tốt, nhưng đối với gia hỏa phản bội Nhân tộc, tuyệt đối sẽ không nương tay.

Bởi vì tên này, lại đánh Công Hội một chầu, đối với người sau mà nói, hoàn toàn chính xác không công bằng, xem ra chuyện này kết thúc, phải đi qua nói lời xin lỗi, không thể để cho đối phương bị oan.

- Ngươi đi ra cho ta...

Bên này trong lòng cảm khái, bên kia Tàng Hư nghiến răng nghiến lợi, trên đầu gân xanh toác ra, mệt mỏi sắp tắt thở, chỉ là lôi kéo không động.

Nếu như hiện tại hắn không phải Tâm Ma, mà là Nguyên Thần, khẳng định đã sớm tiến lên động thủ, đâu cần khó khăn như vậy.

- Có hết hay không...

Thấy gia hỏa này siêng năng lôi kéo như thế, Trương Huyền có chút không vui.

Cho mặt không biết xấu hổ có phải không?

Một mực không để ý ngươi, còn om sòm?

- Ta muốn ngươi chết...

Tàng Hư gào thét.

- Tốt, Linh Hồn của ta đi ra...

Thấy đối phương dốc sức liều mạng lôi kéo, Linh Hồn của mình lại không có phản ứng, đoán chừng sắp mệt chết, Trương Huyền lắc đầu, tinh thần khẽ động, Vu Hồn ly thể.

Phần phật!

Hồn phách lớn chừng mười mét, nhảy ra ngoài, theo đối phương lôi kéo bay đi.

Ba chít chít!

Đặt mông ngồi ở trên thân Tàng Hư, thực lực vị Tâm Ma này trăm không còn một, giống như lúc trước bị Công Hội đạp, nằm rạp trên mặt đất, biến thành bánh thịt.

Cái tế đàn không lớn kia, cũng ở dưới mông của Trương Huyền chia năm xẻ bảy, vỡ đến không thể nhỏ hơn.

Bản thân tế đàn chính là nguyên thần của đối phương biến thành, Nguyên Thần đã chết, làm sao có thể chịu đựng được hồn thể của Trương Huyền.

- Ta... Không cam lòng...

Bị ngồi thành bánh thịt, Tàng Hư cũng không tử vong, mà vẻ mặt phát mộng.

Nhục thể của hắn bị một cái phòng ở giết chết, Nguyên Thần tan vỡ, thật vất vả một đạo ý niệm mượn nhờ bí pháp hình thành Tâm Ma, vốn tưởng rằng có thể tìm cơ hội nhẹ nhõm giết chết đối phương...

Hiện tại cơ hội tới, kết quả bị đối phương đặt mông ngồi thành bánh thịt...

Ta đến cùng trêu chọc quái vật gì a...

- Không cần khóc, bây giờ ngươi là Tâm Ma, muốn chết cũng không có dễ dàng như vậy...

Trương Huyền lắc đầu.

Tàng Hư này là Tâm Ma, trạng thái giống như Linh Hồn, đừng nói bị ngồi thành bánh thịt, coi như nghiền nát, cũng sẽ không chết.

- Đúng vậy, ta là Tâm Ma, chung quanh nơi này đều là ta đưa tới, mọi người cùng nhau giết hắn đi...

Lúc này Tàng Hư mới phản ứng tới, gào thét một tiếng.

Tâm Ma chung quanh đều là hắn đưa tới, cộng thêm bí pháp của hắn, vừa vặn có thể khống chế, nhiều như vậy, chỉ cần đồng loạt ra tay, tất nhiên có thể chém giết đối phương... Báo thù rửa hận!

- Hả?

Thấy Tâm Ma lúc trước xem náo nhiệt, chậm rãi đi tới bên này, Trương Huyền nhíu mày, đang không biết ứng đối như thế nào, chợt nghe đáy lòng có một thanh âm truyền tới:

- Chủ nhân, dùng tế đàn câu hồn... Hình như là bí pháp độc môn của ta a!

Thu phục Tâm Ma

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Nói chuyện đúng là Ngoan Nhân.

- Của ngươi?

Trương Huyền sửng sốt.

- Đúng vậy, loại tế đàn câu hồn này, là dùng bắt tới Nguyên Thần, hồn phách

của Danh Sư, bổ dưỡng nguyên thần của mình, thủ đoạn cực kỳ ác độc!

Ngoan Nhân lên tiếng nói.

- Bổ dưỡng... Ý của ngươi là, gia hỏa này đầu nhập vào chính là... một phần

khác của ngươi?

Trương Huyền nhíu mày.

- Đoán không sai, hắn là đấy!

Ngoan Nhân đáp.

Năm đó cùng Khổng Sư đại chiến, bị chém giết bỏ mình, thi thể nổ vỡ nát.

Bất quá, tu vi của hắn sớm đã đạt tới tình trạng nhỏ máu trùng sinh, tuy hóa

thành bụi bặm, nhưng chỉ cần cơ duyên đủ, như trước có thể phục sinh lần nữa,

thật giống như xương ngón tay lúc trước.

Sau khi phục sinh, không cách nào cảm ứng tồn tại khác, đều cảm thấy mình

chính là Ngoan Nhân, muốn một lần nữa khôi phục thực lực, chỉ có thể lần lượt

thôn phệ, bộ sưu tập những bộ phận vỡ vụn này hoàn chỉnh.

Lúc trước một mực không có tin tức, không nghĩ tới, Tàng Hư muốn đến tìm phiền

toái, lại có thể đầu phục một phần khác.

- Chủ nhân, nếu như có thể thôn phệ bộ phận này, thực lực của ta khẳng định

còn sẽ tăng nhiều...

Ngoan Nhân tràn đầy kích động.

- Tốt, ta nghĩ biện pháp sưu hồn!

Trương Huyền nhẹ gật đầu.

Bây giờ Ngoan Nhân này đã triệt để thần phục hắn, thực lực gia tăng, đối với

hắn cũng có chỗ tốt rất lớn.

Cùng Ngoan Nhân trao đổi, chỉ là chuyện trong nháy mắt, Tâm Ma chung quanh ở

dưới Tàng Hư la lên, đều lao qua.

Tâm Ma công kích không giống nhân loại, dùng không phải là chiêu số cùng lực

lượng, mà là xâm nhập thức hải, chế tạo đủ loại ảo giác, khiến tinh thần người

ta tan vỡ, nội tâm thất thủ.

Ô...ô...ng...

Tâm Ma vọt tới, Trương Huyền quả nhiên cảm thấy trong đầu có chút mê muội.

Tàng Hư là Nguyên Thần Cảnh đỉnh phong, Tâm Ma cũng cùng cấp bậc, hơn nữa số

lượng quá nhiều, coi như là tâm chí hắn kiên định, một khi toàn bộ vọt tới,

cũng khó có thể chống chọi.

- Chậm đã!

Biết rõ một khi bị đối phương xâm nhập trong đầu, tất nhiên tinh thần thác

loạn, Trương Huyền vận chuyển Thiên Đạo công pháp, trợn mắt nhìn:

- Các ngươi là Tâm Ma của Tàng Hư, vì sao công kích ta?

Những Tâm Ma này, đều là trận pháp chung quanh từ trên thân Tàng Hư dẫn xuất

tới, tìm mình làm gì?

- Hắc hắc, hắn đã biến thành Tâm Ma, sao ngon bằng ngươi?

- Ta biết rõ ngươi muốn trùng kích tầng thứ cao hơn, muốn trở thành Danh Sư

lợi hại hơn, chỉ cần nghe theo ta, có thể giúp ngươi thực hiện mục tiêu rất

nhanh...

- Trên tâm cảnh của ngươi có kẽ hở, tin lời của ta, có thể khiến ngươi bổ

sung chưa đủ...

...

Các loại mê âm từ trong miệng Tâm Ma phát ra, khiến người ta trầm mê, rất dễ

dàng mất phương hướng.

- Không có ý mới...

Trương Huyền lắc đầu.

Vốn những Tâm Ma này công kích tới, còn cảm thấy có chút mê muội, nghe được

mấy câu mê hoặc này, nói công pháp hắn không đúng, trên tâm cảnh có kẽ hở, lập

tức thanh tỉnh.

Thiên Đạo công pháp, là tự tin cùng dựa vào lớn nhất của hắn... Thiếu sót? Nói

đùa gì vậy!

Thiên Đạo công pháp, ngươi tới chỉ điểm... Ngươi cho rằng ngươi là ai?

Đường đường Tâm Ma, trình độ cũng quá thấp...

- Tuy không biết Tâm Ma các ngươi như thế nào tới, nhưng nhìn hình thái cùng

hồn phách có chút tương tự, các ngươi thật muốn đần độn lăn lộn, chỉ che giấu

trong góc, không dám quang minh chính đại xuất hiện, chẳng lẽ... Không muốn

thực lực trở nên mạnh mẽ, trở nên nổi bật?

Trương Huyền lên tiếng, trong lời nói mang theo mê hoặc.

- A?

Tất cả Tâm Ma ngừng lại, từng cái hai mặt nhìn nhau, mặt phát mộng.

Bọn hắn đang mê hoặc đối phương, như thế nào đối phương mê hoặc bọn họ?

Không phải là ngươi lâm vào hôn mê, bị chúng ta thừa dịp yếu ớt mà vào sao?

Không nên đối với chúng ta tin tưởng không nghi ngờ, lâm vào trầm luân không

cách nào tự kìm chế sao?

Như thế nào... thanh tỉnh như vậy, còn muốn thực lực chúng ta trở nên mạnh mẽ?

Bất quá... Hắn nói, thật là có chút làm người động tâm!

- Tu luyện hồn phách, phải phòng ngừa Hồn Lực Ngũ Suy, Tâm Ma tất nhiên cũng

như thế, ta chỗ này có một bộ pháp quyết, có thể nói cho các ngươi nghe một

chút, nghiêm túc tu luyện, có lẽ có thể miễn trừ tai hoạ...

Đang không biết như thế nào cho phải, chợt nghe Trương Huyền tiếp tục nói, lập

tức, trên bầu trời tựa như có hoa đóa rơi xuống, chung quanh linh khí kích

động, tựa hồ chỉ muốn dựa theo công pháp hắn nói tới tu luyện, có thể vượt qua

cực hạn, càng ngày càng mạnh.

- Tâm Ma, ứng với tâm mà sinh, nếu như tâm tinh khiết, các ngươi tự nhiên

không có nơi sống yên ổn, cẩn thận nghĩ thoáng cái, đây là bi ai cỡ nào! Sự

hiện hữu của các ngươi, lại phải căn cứ tu luyện giả tới tính, vận mệnh không

do mình khống chế... Có phải cảm thấy vô cùng bất lực hay không? Bất quá,

không sao! Chỉ cần dựa theo công pháp ta truyền thụ cho tu luyện, có thể nắm

giữ vận mệnh của mình, làm chủ vận mệnh bản thân...

Thanh âm tiếp tục vang lên.

Tâm Ma lúc trước còn có chút do dự, lúc này, tất cả đều từng cái kích động

xiết chặt nắm đấm, sắc mặt đỏ lên.

Phối hợp Sư Ngôn Thiên Thụ cùng Ma Âm, thật sự rất có tính mê hoặc, coi như là

Tâm Ma, cũng có chút chống chọi không được.

- Không nên do dự, không nên chần chờ, tin tưởng mình, các ngươi khẳng định

có thể làm được, không cần sống khổ cực như vậy, đến đi, nghe theo lời của ta,

các ngươi sẽ trở nên càng mạnh hơn nữa...

Trương Huyền xòe bàn tay ra.

Rầm ào ào!

Tất cả Tâm Ma vẻ mặt tràn đầy kích động, tất cả đều bay tới, bàn tay Trương

Huyền khẽ đảo, một cái bình ngọc xuất hiện, nhẹ nhàng chiêu chiêu, thu nhập

trong đó.

- Con mẹ nó, bọn hắn thật sẽ không chạy ra chứ?

Dựa theo tình huống của hắn lúc trước, chỉ cần không chịu Tâm Ma mê hoặc, thứ

này tự nhiên sẽ tán loạn, bất quá, Ngoan Nhân nói cho hắn biết, hoàn toàn có

thể thu bọn người kia làm thuộc hạ, cũng nói phương pháp thu lấy, lúc này mới

dùng Sư Ngôn Thiên Thụ, nói ba hoa chích choè.

- Chỉ cần dùng tế đàn ngươi lấy được từ Hồng Diệp Vương, phong bế miệng

bình, liền không cách nào đi ra, thời điểm muốn sử dụng, mở ra nắp bình, nhất

định có thể đưa đến tác dụng không tưởng được...

Ngoan Nhân nói.

- Ân!

Bàn tay trảo một cái, lúc trước từ trong tay Hồng Diệp Vương lấy được tế đàn

xuất hiện, nhẹ nhàng một chút, một cỗ phong ấn đặc thù bao phủ, tế đàn cực lớn

chậm rãi thu nhỏ lại, rơi vào trên bình ngọc, đã thành một cái nút bình.

Nhẹ nhàng hạ xuống, Tâm Ma bên trong quả nhiên không còn động tĩnh, giống như

biến mất vô tung vô ảnh.

Tu vi đạt tới Thánh Vực, chân khí đã có một ít biến hóa huyền diệu, tựa như

bây giờ biến lớn nhỏ, lúc trước vẫn còn tương đối phiền toái, mà bây giờ, đã

không coi vào đâu.

Lúc trước Tử Dương Thú làm Thánh Thú, có thể lớn hơn mười mét, chính là dùng

loại phương pháp này.

- Ngươi, ngươi...

Vốn tưởng rằng nhiều Tâm Ma như vậy, chỉ cần công kích thanh niên trước mắt,

rất nhanh sẽ trầm luân, không biết làm sao, nằm mơ cũng không nghĩ đến, thời

gian nháy con mắt, tất cả Tâm Ma đều phản bội, bị đối phương thu phục... toàn

thân Tàng Hư run rẩy, sợ tới mức sắp điên rồi.

- Sưu hồn!

Lười để ý đến đối phương hoảng sợ, bàn tay trảo một cái, Trương Huyền thi

triển ra phương pháp sưu hồn.

Loại thủ đoạn này, đối với hồn phách tổn thương thật lớn, nhưng gia hỏa trước

mắt này đầu nhập vào Dị Linh Tộc, còn muốn tới giết mình, coi như trừng phạt

lớn hơn nữa cũng không đủ.

Xì xì xì!

Thời gian nháy con mắt, đối phương đã bị sưu hồn, Tàng Hư vốn chỉ là một đạo ý

niệm, giờ phút này rút cuộc không chịu nổi, trong nháy mắt tan vỡ, biến mất vô

tung vô ảnh.

- Lại có thể ở đầm lầy Tế Bắc thành...

Sưu hồn hoàn tất, lập tức biết gia hỏa này học được bí pháp từ ai.

Tàng Hư này, lúc trước chỉ là mao tặc, cùng Đạo Khấu bốn phía bị người đuổi

giết, sau khi chạy đến đầm lầy, vốn tưởng rằng hắn phải chết không thể nghi

ngờ, nhưng ở trong một huyệt động đặc thù, nhận được truyền thừa, còn người

truyền là ai, là người như thế nào, bọn hắn không rõ ràng.

Chỉ biết là, thường cách một đoạn thời gian, sẽ phải dùng Nguyên Thần tế ra tế

đàn, câu hồn phách của tu luyện giả, cung cấp cho đối phương hưởng dụng.

Những hồn phách này, lấy Danh Sư tốt nhất.

Những năm này trong tay hắn, Danh Sư chết đi không biết bao nhiêu, nguyên nhân

chính là như thế, biết rõ Trương Huyền là Danh Sư, cũng không cảm thấy sợ hãi,

như trước tiếp tục động thủ.

- Sau này hãy nói đi...

Tiêu hóa những ký ức này, Trương Huyền không có nghĩ nhiều, Vu Hồn trở lại

nhục thân, lần nữa mở to mắt, chỉ thấy Tâm Ma trước mắt đã biến mất toàn bộ,

mình cũng từ trong huyễn cảnh khôi phục lại, trước mắt như cũ là gian phòng

bình thường, ánh sáng Dạ Minh Châu chói mắt.

Vừa rồi một màn, giống như nằm mơ, khiến hắn có chút hoảng hốt.

Cúi đầu nhìn lại, lòng bàn tay quả nhiên có cái bình ngọc:

- Xem ra không phải nằm mơ, ta thực thu phục được những Tâm Ma kia...

Khóe miệng co lại.

Vốn đang cho là giả dối, chứng kiến bình ngọc, cảm nhận được đồ vật bị phong

ấn trong đó, giờ mới hiểu được, đều là thật.

- Nhìn xem tâm cảnh có biến hóa không...

Lúc trước thời điểm Phong Thánh Kiếp, trải qua Tâm Ma, khiến tâm cảnh khắc độ

của hắn bạo tăng một phen, đạt đến 23.1, lần này nhiều Tâm Ma như vậy, có thể

hiệu quả càng lớn hay không?

Vội vàng lấy Văn Lý Thạch ra khảo thí, nhìn thoáng qua, khóe miệng co lại.

- Sao lại như vậy?

Tâm cảnh vẫn giống như lúc trước, chỉ có 23.1, không có chút biến hóa nào.

Giống như vừa rồi trải qua những Tâm Ma này, không có chút hiệu quả nào.

- Chủ nhân, những Tâm Ma này không phải của ngươi, coi như ngươi có thể mê

hoặc thành công, đối với tâm cảnh của ngươi, cũng không có bất kỳ trợ giúp...

Không tăng trưởng, cũng vô cùng bình thường!

Biết rõ ý nghĩ của hắn, Ngoan Nhân truyền âm tới.

- Được rồi...

Trương Huyền tràn đầy phiền muộn.

Vì sao người khác đều nhiều Tâm như vậy Ma, hắn lại không có chứ?

Ngay cả cơ hội để hắn tăng lên tâm cảnh cũng không có, quá không công bình a!

Thực cô đơn lạnh lẽo.

Ầm ầm!

Đang thở dài, chỉ thấy mặt tường trước mắt lắc lư, một lối đi xuất hiện ở

trước mắt, hình như là hắn thông qua được Tâm Ma khảo thí, kích phát cơ quan

nào đó.

Không hề tiếp tục xoắn xuýt, Trương Huyền đứng dậy, nhìn thoáng qua, phát hiện

sau cửa không có nguy hiểm, lúc này mới chậm rãi đi vào.

Đồng dạng là gian phòng bịt kín, chính giữa dựng lên một Thủy Tinh Cầu bóng

loáng.

Bàn tay đụng ở phía trên, một đạo hào quang lập loè, một bóng người đột ngột

xuất hiện ở trước mắt.

Là một lão giả, nhìn không ra niên kỷ, chỉ có thể nhìn ra râu tóc trắng noãn.

- Có thể đi tới nơi này, nói rõ thông qua được Tâm Ma phía trước khảo hạch,

tâm cảnh dĩ nhiên hoàn mỹ không tỳ vết, có tư cách tiếp nhận truyền thừa của

ta...

Lão giả vuốt râu:

- Tại hạ là người sáng lập Tâm Điện, cung điện này, vì ma luyện tâm cảnh mà

sinh, ta muốn truyền thụ cho đúng là bí pháp cao nhất của Tâm Điện, Lưu Ly

Luyện Tâm Kinh!

- Lưu Ly Luyện Tâm Kinh?

- Bộ tâm pháp này, có thể khiến số lượng Tâm Ma giảm mạnh, tu luyện tới đại

thành, có thể tâm như lưu ly, không chút tỳ vết, không chịu Tâm Ma quấy nhiễu,

Nguyên Thần củng cố mượt mà, thực lực cũng sẽ càng mạnh hơn nữa!

Lão giả cười nhìn lại:

- Chỉ có thiên tài gánh vác được Tâm Ma đại trận, mới có tư cách học tập...

Ngươi có thể tiến đến, nói rõ đã có tư chất, có hứng thú học tập không?

- Không có hứng thú!

Trương Huyền nói.

- ...

Lão giả.

Sửa chữa công pháp

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Có tư cách đi vào nơi đây, đột phá Tâm Ma Đại Trận ở phía ngoài, cơ bản đều là cao tầng của Chiến Sư Đường, mục đích đúng là vì Lưu Ly Luyện Tâm Kinh mà đến... Hỏi có hứng thú hay không, chỉ là thuận miệng, cho rằng đối phương tất nhiên sẽ đáp ứng, lão giả nằm mơ cũng không nghĩ đến... Trực tiếp cự tuyệt!

Không có hứng thú, ngươi xông trận pháp, chạy đến nơi đây làm gì?

Đùa nghịch ta sao?

- Đây chính là tuyệt học cao nhất của Tâm Điện, bí tịch vô thượng... Thật không muốn học?

Có chút chần chờ, lão giả hỏi.

- Không muốn!

Trương Huyền lắc đầu.

Hiện tại hắn không có Tâm Ma, mà bộ công pháp này, tu luyện tới đại thành, chỉ có thể giảm bớt số lượng Tâm Ma, càng học càng kém, trừ khi điên rồi, nếu không kẻ đần mới học!

- Vậy ngươi... xông trận làm gì?

Lão giả không vui.

- Ta cho rằng nơi này có Tâm Ma, có thể tăng lên tu vi tâm cảnh, tới đây ma luyện thoáng cái, kết quả... Tâm Ma quá kém, hoàn toàn không có hiệu quả, làm hại ta cao hứng hụt, nói thật, đang cảm thấy có chút mất hứng!

Trương Huyền thở dài, vẻ mặt cô đơn.

Sớm biết là đại trận cấp thấp như vậy, hắn sẽ không vào, lãng phí thời gian.

Bất quá, cũng không tính đến không, thu phục được mấy trăm Tâm Ma, lại thành công biết một phần vị trí khác của Ngoan Nhân, đối với về sau, cũng có trợ giúp thật lớn.

- Quá kém? Mất hứng?

Nghẹn sắc mặt đỏ bừng, lão giả thiếu chút nữa ngất đi.

Tâm Ma Đại Trận này, là năm đó hắn dưới một lần cơ duyên lấy được, có thể dẫn xuất tâm tình mặt trái trong cơ thể tu luyện giả, cũng tiến hành lợi dụng, khiến người ta không tự giác trầm luân ở trong đó.

Có thể chống đỡ qua, tâm cảnh gia tăng thật lớn, không kháng nổi, trong thời gian nhất định, trận pháp cũng sẽ đình chỉ, sẽ không đả thương căn bản.

Nghe khảo hạch đơn giản, nhưng một khi Tâm Ma xuất hiện, muốn vượt qua thật sự quá khó khăn, trong trăm khó có một... Có thể nhìn ra độ khó, thanh niên trước mắt này thì ngược lại, nói thẳng quá kém...

Nhìn bộ dáng, vẻ mặt chịu không nổi...

Chê muội muội ngươi a, ngươi thật sự là tới khảo hạch?

- Tâm Ma Đại Trận này, ở trong mắt cường giả chính thức, hoàn toàn chính xác không coi vào đâu, nhưng thực lực của ngươi, chỉ có Thánh Vực nhất trọng, hơn nữa chờ đợi thời gian dài như vậy mới phá trận, hắn là cũng không dễ dàng a!

Lão giả hơi không vui.

Gia hỏa này từ khi đi vào trận pháp đến bây giờ, đã trải qua ít nhất hơn mười phút, tuy coi như rất nhanh, nhưng tuyệt đối không có nhẹ nhàng như hắn nói.

Giả bộ lão sói vẫy đuôi cái gì?

- Như thế nào? Cảm thấy ta ăn nói bừa bãi?

Thấy nét mặt của hắn, Trương Huyền lắc đầu, thở dài một tiếng:

- Trận pháp này của ngươi, khó coi, quả thực không dùng được! Không tin, hiện tại ta liền nói cho ngươi nghe một chút, tuy trận pháp này có thể dẫn xuất Tâm Ma của người, lại cần đi vào trong trận pháp tâm mới có hoàn thành, này bằng với ám chỉ cho tu luyện giả, kế tiếp trải qua... Đều là giả dối, chủ quan đã có loại ý nghĩ này, uy lực tự nhiên sẽ yếu bớt... Cái này là vấn đề thứ nhất!

- Cái này...

Lão giả sững sờ, nói không ra lời.

Đây thật là thiếu sót của trận pháp.

Bất quá, một khi Tâm Ma bị dẫn xuất, cả người sẽ lâm vào hỗn loạn, coi như là chủ quan có ý nghĩ này, cũng rất khó hoài nghi.

Dựa theo tình huống bình thường, là không có người để ý, vị trước mắt này lại nói ra... Chẳng lẽ, thật không khoác lác, mà là trận pháp quá kém?

- Trận pháp sinh ra Tâm Ma, thủ đoạn công kích quá đơn nhất, chỉ tìm lỗ thủng trên công pháp, tu luyện, tiến hành mê hoặc, vạn nhất người xông cửa đối với công pháp tu luyện có tự tin tuyệt đối, uy lực khẳng định còn sẽ yếu bớt... Cái này là vấn đề thứ hai!

Trương Huyền tiếp tục nói.

- Ngươi...

Lão giả lần nữa cứng ngắc.

Bản thân Tâm Ma Đại Trận vốn khó có thể bố trí, xuất hiện thiếu sót cũng vô cùng bình thường, khuyết điểm không che lấp được ưu điểm, gia hỏa này bị Tâm Ma vờn quanh, còn có thời gian tìm khuyết điểm...

Thật hay giả?

- Cái đại trận này, dấu vết trận pháp quá nồng, Tâm Ma quá mức thực hóa, xấu xí như thế, ảnh hưởng cảm nhận, còn có người nào có tâm tình dong dài? Khả năng hận không thể ngay tại chỗ đánh vỡ a! Nên biến hóa thành người mình quen, hiệu quả sẽ rất tốt... Cái này là vấn đề thứ ba!

- ... Cái này là vấn đề thứ tư!

- ... Cái này là vấn đề thứ năm!

...

- ... Cái này là vấn đề thứ mười, một cái trận pháp không lớn, xuất hiện nhiều thiếu sót cùng lỗ thủng như vậy, chẳng lẽ không phải quá kém?

Hai tay chắp sau lưng, Trương Huyền bĩu môi.

Trận pháp có thể dẫn xuất Tâm Ma, khiến người ta khó lòng phòng bị, nhưng mà thiếu sót cũng rất lớn.

Vấn đề lớn nhất chính là cảm giác không tốt!

Lấy khuôn mặt ma quỷ xuất hiện, chẳng phải lập tức để người ta biết rõ ngươi chính là Tâm Ma?

Cảm giác thể nghiệm của hộ khách quá kém, ảnh hưởng giác quan nghiêm trọng.

Tâm Ma lợi hại chính thức, sẽ biến thành tiếc nuối hoặc thiếu sót trong lòng ngươi, lấy phương thức cho ngươi không cách nào phân biệt xuất hiện... Đây mới gọi đáng sợ.

Tỷ như những Tâm Ma này, nếu không phải xấu như vậy, mà biến thành bộ dạng của Lạc Nhược Hi, mình gây chuyện không tốt sẽ lâm vào trong đó, khó có thể tự kìm chế.

- Cái này, cái này...

Sắc mặt lão giả trắng bệch, ý niệm vốn có chút yếu ớt, lắc lư càng lớn, tựa hồ tùy thời có thể tan vỡ.

Hắn là người bố trí trận pháp, tự nhiên biết rõ thiếu sót cùng lỗ thủng của trận pháp, đối phương nói mười cái, lại một cái cũng không sai!

Nói cách khác, đối phương không chỉ thông qua đại trận, còn nhìn rõ bản chất của trận pháp.

Khó trách qua hơn mười phút đồng hồ... Xem ra, đối phương không phải là đối kháng Tâm Ma, mà là tìm thiếu sót cùng vấn đề của trận pháp.

Thời gian ngắn như vậy, tìm ra nhiều như vậy... Nhãn lực không khỏi quá tốt đi!

- Có thể có... phương pháp giải quyết không?

Đã không dám xem thường, lão giả cẩn thận từng li từng tí hỏi.

- Muốn triệt để giải quyết, rất khó, coi như là ta cũng không có khả năng làm được, nhưng mà để nó hơi chút tăng lên uy lực vẫn có thể... Chỉ cần

trong đó tăng thêm một cái huyễn trận, để người bị khảo hạch không có phát hiện vấn đề, liền lâm vào ảo cảnh, sau đó lại dẫn phát Tâm Ma, uy lực sẽ gia tăng không ít...

Suy nghĩ một chút, ngón tay của Trương Huyền ở trên không trung điểm một chút, chân khí biến ảo thành một đồ án, giống gian phòng lúc trước như đúc.

Bốn phía gian phòng lập tức xuất hiện mấy trăm quang điểm.

Thủ đoạn hư không thành tượng của Thư Họa Sư.

- Ở những điểm sáng này bố trí một cái huyễn trận, hai đại trận pháp dung hợp, uy lực liền không bình thường...

Trương Huyền giải thích.

Hắn lý giải trận pháp sớm đã đạt đến thất tinh đỉnh phong, thậm chí có thể so với bát tinh sơ kỳ, lại trải qua Khâu Ngô Cung, tuy dung hợp trận pháp phức tạp, nhưng với hắn mà nói, không tính quá khó khăn.

Huống chi, chỉ là tăng lên một phần uy lực cho Tâm Ma Đại Trận, lại không đề thăng quá nhiều.

- Cái này...

Có thể bố trí ra Tâm Ma Đại Trận, vị lão giả này lý giải trận pháp cũng cực kỳ cao thâm, xem một lát, thân thể chấn động, tràn đầy không thể tưởng tượng nổi.

Trận pháp trước mắt này, tuy thiên mã hành không, không bám vào một khuôn mẫu, lại vừa vặn có thể đền bù rất nhiều lỗ thủng của Tâm Ma Đại Trận, khiến uy lực của nó gia tăng thật lớn.

- Thụ giáo...

Lão giả thật lòng khâm phục.

Lúc trước hoài nghi, chẳng những tan thành mây khói, còn bội phục đầu rạp xuống đất.

Thanh niên trước mắt này, tuổi không lớn, nhưng lý giải trận pháp còn cao minh hơn hắn, mấu chốt nhất là, tâm cảnh mạnh mẽ, Tâm Ma Đại Trận cũng không thể ảnh hưởng, thật không nghĩ tới, trong đời sau lại có thể xuất hiện thiên tài lợi hại như thế.

- Không cần khách khí!

Trương Huyền khoát tay áo.

Hắn chẳng qua là cảm thấy đại trận này không ra hồn, thuận miệng nói, đối phương thừa nhận, cũng không cần phải đúng lý không tha người.

- Cái này là bí tịch Lưu Ly Luyện Tâm Kinh, coi như ngươi không có hứng thú, nếu như thông qua được, dựa theo ước định cũng phải cho ngươi...

Ngón tay lão giả điểm một chút, trước mắt hào quang lập loè, một quyển công pháp bí tịch xuất hiện ở trước mắt.

Nhìn thoáng qua, Trương Huyền ghi vào trong đầu, sau đó nhíu mày:

- Bộ công pháp này, đối với tâm cảnh yêu cầu cực cao a!

Tâm pháp trước mắt đối với tâm cảnh yêu cầu cực cao, chỉ có đạt tới trình độ nhất định mới có thể tu luyện, nếu không chẳng những luyện không thành, còn sẽ đưa tới Tâm Ma, cuối cùng dẫn đến tu vi rớt xuống rất nhiều, thậm chí còn sẽ tinh thần thác loạn, biến thành tên điên.

Người có thể có tâm cảnh cao như vậy, bản thân vốn ít, khó trách truyền thụ công pháp còn cần khảo hạch.

Muốn học tập, chỉ có đủ thực lực, nếu không tiết lộ ra ngoài, chẳng những không thể tiến bộ, còn sẽ hại người.

- Đúng!

Lão giả gật đầu.

- Công pháp yêu cầu tâm cảnh cao như vậy, rất khó phổ cập, như vậy đi, ta giúp ngươi sửa chữa thoáng cái, để người bình thường cũng có thể thuận lợi tu luyện, ngươi xem coi thế nào?

Trầm tư thoáng cái, Trương Huyền nói.

Đổi lại công pháp khác, coi như là hắn cũng bất lực, nhưng cái này bất đồng.

Cái gọi là Lưu Ly Luyện Tâm Quyết, kỳ thật chính là tu luyện Nguyên Thần cùng Linh Hồn như lưu ly, óng ánh sáng long lanh, cùng Khải Linh Sư ôn nhuận Nguyên Thần có hiệu quả như nhau.

Thời điểm trầm tư, pháp quyết này cùng rất nhiều công pháp của Khải Linh Sư dung hợp chung một chỗ, mặc dù không có hình thành Thiên Đạo công pháp, nhưng cũng phá vỡ giới hạn chỉ có cường giả mới có thể tu luyện.

Coi như là đền bù thiếu sót lớn nhất.

- Người bình thường cũng có thể luyện?

Lão giả cứng đờ.

Năm đó vì đạt được môn công pháp này, hắn chịu nhiều đau khổ, mục đích chỉ là vì để Chiến Sư tăng lên sức chiến đấu.

Đáng tiếc, công pháp quá mức rườm rà, chỉ có thể khiến người tâm cảnh cực cao tu luyện, vẫn cảm thấy vô cùng tiếc nuối, nhưng cũng không có cách nào.

Nếu quả thật người bình thường cũng có thể tu luyện, như vậy thực lực của toàn bộ Chiến Sư Đường, nhất định sẽ lần nữa tăng lên một mảng

lớn.

Nhân tộc an toàn, cũng tất nhiên sâu sắc bảo đảm.

- Bộ công pháp này, thiếu sót lớn nhất chính là trong quá trình tu luyện, sẽ xuất hiện đủ loại dụ hoặc, định lực kém một chút, không có khả năng ngăn cản, từ đó làm cho cánh cửa phải đề cao, kỳ thật điểm ấy, muốn giải quyết vô cùng dễ dàng, vừa rồi ta xem một lần, đã sửa chữa hoàn tất.

Trương Huyền nhẹ gật đầu.

- Sửa chữa hoàn tất? Ngươi chỉ nhìn thoáng qua liền sửa chữa xong?

Còn tưởng rằng đối phương nói sửa chữa, khả năng cần mấy năm, thậm chí mấy chục năm, trăm năm, không nghĩ tới, từ lúc mình đưa ra công pháp đến bây giờ, không đến nửa phút, đối phương không chỉ xem hết, còn sửa chữa xong... toàn thân lão giả rung động lắc lư, trên mặt tràn đầy không thể tin được.

Vì có thể khiến người bình thường tu luyện, khi còn sống, hắn cũng hao tốn vô số tâm huyết, cũng không có thành công... Vị trước mắt này chỉ nhìn lướt qua, đổi lại người khác ngay cả nội dung công pháp cũng không có nhìn rõ ràng, liền sửa chữa xong...

Coi như là Khổng Sư lúc trước, cũng chưa chắc có loại năng lực này a.

- Ân!

Mỉm cười, Trương Huyền nhìn lại, khuôn mặt tràn đầy hòa ái:

- Như thế nào? Ngươi muốn xem mà nói, hiện tại ta có thể viết một phần cho ngươi!

Nguy hiểm! Nguy hiểm!

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

- Vậy làm phiền rồi...

Lão giả ôm quyền.

Tuy hắn cảm thấy thanh niên trước mắt này, hiểu rõ trận pháp cực kỳ cao thâm, ánh mắt cùng kiến thức cũng tài trí hơn người, nhưng nhanh như vậy có thể sửa chữa công pháp, vẫn cảm thấy có chút không dám tin tưởng.

Phải tận mắt thấy mới có thể xác nhận.

Biết rõ ý nghĩ của hắn, Trương Huyền không có nhiều lời, bàn tay đưa về phía trước, chân khí ở trên không trung tạo thành màn sân khấu, một hàng chữ chậm rãi xuất hiện.

Đúng là Lưu Ly Luyện Tâm Quyết sau khi sửa chữa!

- Cái này, cái này...

Xem một lát, thân thể lão giả cứng ngắc, trên mặt tràn đầy không thể tin được:

- Thay đổi như vậy, các loại dụ hoặc vẫn sẽ xuất hiện, lại tiến hành theo chất lượng, từ nhỏ đến lớn, liên tục tăng lên, coi như tâm cảnh hơi yếu cũng có thể tu luyện, cho đến càng ngày càng mạnh...

Hắn đối với môn công pháp này, nghiên cứu không biết bao nhiêu năm, sớm đã quen thuộc đến tận xương tủy, địa phương đối phương cải biến không nhiều, nhưng thật giống như nghiên cứu mấy trăm năm, mấy nghìn năm, trực chỉ bản chất tu luyện, ngọn nguồn công pháp, làm ra cải biến.

Bởi như vậy, tu luyện tới đại thành, uy lực không có chút yếu bớt, điểm khởi đầu lại hoàn toàn bất đồng trước kia.

Trước kia, Chiến Sư Đường Đường chủ cũng rất khó có tư cách tu luyện, mà bây giờ... một Thập phu trưởng bình thường, chỉ sợ cũng có thể tu luyện phong sinh thủy khởi.

Nhìn hắn kích động như thế, Trương Huyền nhẹ nhàng cười cười.

Đây thật là bí thuật tu luyện tâm cảnh hiếm có, mặc dù đối với hắn tác dụng không lớn, nhưng mà Vương Dĩnh cùng Lưu Dương tu luyện, có thể bổ sung khuyết điểm, trên tâm cảnh thiếu sót đạt được đền bù, do đó càng ngày càng mạnh.

Đương nhiên, có thể để càng nhiều Chiến Sư học tập, làm cho cả Chiến Sư Đường trở nên càng cường đại hơn mà nói, là đại công đức!

Đã trải qua sự tình Khâu Ngô Cung, hắn đối với Chiến Sư ôm ý kính trọng, nếu không cũng không có khả năng Hình Đường chủ mời, liền tới đây hỗ trợ.

- Ta thay rất nhiều Chiến Sư của Chiến Sư Đường cảm kích...

Lão giả cúi đầu.

- Khách khí, đều là Danh Sư, có thể vì Nhân tộc ra chút lực lượng, là ta phải làm!

Trương Huyền gật đầu.

Vị lão giả này không biết đã chết bao lâu, như trước lưu lại ý niệm, truyền thừa công pháp, làm cho nhân tộc càng ngày càng lớn mạnh, phần rộng lượng này, khiến cho hắn bội phục không thôi.

- Tâm cảnh của ngươi cường đại như thế, đoán không sai, hắn là tân nhiệm Tâm Điện Điện chủ a?

Thấy hắn như vậy, trong mắt lão giả tán dương càng đậm, nhịn không được mở miệng.

Sửa chữa công pháp, công đức lớn như vậy, đối phương không có chút kiêu ngạo, càng không có tranh công... Tâm cảnh rộng lớn, phẩm đức cao thượng, coi như là so với hắn năm đó, cũng chỉ mạnh không yếu, có thể cường đại như thế, hơn nữa nhẹ nhõm đi tới nơi này, chỉ sợ là tân nhiệm Tâm Điện Điện chủ.

- Không phải...

Trương Huyền lắc đầu.

Mình tới Chiến Sư Đường chỉ là đi ngang qua, căn bản không phải Chiến Sư, sao lại là Điện chủ.

- Không phải? Ta hiểu được, thực lực của ngươi đoán chừng là khuyết điểm, muốn trở thành Điện chủ, thực lực nhất định phải đạt tới Nguyên Thần Cảnh mới có tư cách! Ngươi chỉ là Thánh Vực nhất trọng đỉnh phong...

Sửng sốt một chút, lão giả nghĩ đến cái gì, bừng tỉnh đại ngộ.

Muốn trở thành Chiến Sư Đường Điện chủ, đối với thực lực là có yêu cầu.

Vị trước mắt này dựa theo tâm cảnh mà nói, tuyệt đối có tư cách kế thừa Tâm Điện, trở thành Điện chủ, nhưng tu vi giống như còn kém một ít.

- Như vậy a, ta là người sáng lập Tâm Điện, có được quyền khống chế Tâm Điện, hiện tại ta cho ngươi, cũng coi như báo đáp vì sửa chữa công pháp! Về sau, chỉ cần tu vi của ngươi đạt tới, tự nhiên sẽ trở thành Điện chủ, coi như là Chiến Sư Đường Đường chủ, cũng không cách nào chi phối...

“Rõ ràng” xảy ra chuyện gì, lão giả nói.

- Đa tạ ưu ái, thật không cần...

Trương Huyền lắc đầu.

Hắn ngay cả Chiến Sư cũng không phải, càng đừng nói Tâm Điện điện chủ gì, đang muốn cự tuyệt, chỉ cảm thấy một đạo ý niệm từ trên người lão giả đối diện quán thâu đến, trong lòng khẽ động, dĩ nhiên đối với rất nhiều trận pháp, kết cấu của Tâm Điện rõ như lòng bàn tay, đã có được quyền khống chế cao nhất.

- Tốt rồi... Công pháp sửa chữa hoàn tất, Tâm Điện liền giao cho ngươi...

Quán thâu xong, ý niệm của lão giả trở nên càng nhạt, bất quá trên mặt lộ ra nụ cười hài lòng.

Sở dĩ đạo ý niệm này có thể kiên trì đến bây giờ, là bởi vì không tìm được người thừa kế để hắn cảm thấy mỹ mãn, dù vị này thực lực thấp, nhưng tâm cảnh rất cường đại, hoàn toàn có thể phát dương quang đại Tâm Điện, hắn cuối cùng có thể thả lỏng gánh nặng trong lòng.

- Ta...

Nhìn bộ dáng này của hắn, Trương Huyền tràn đầy xoắn xuýt, đang không biết giải thích thân phận của mình như thế nào, chỉ thấy hồn thể của đối phương nguyên bản có chút phai nhạt, càng ngày càng yếu, ba một tiếng biến mất ở trước mắt.

- Ai!

Thấy hắn biến mất, biết rõ giải thích cũng vô ích, Trương Huyền bất đắc dĩ lắc đầu.

- Đợi lát nữa đi ra ngoài, truyền Lưu Ly Luyện Tâm Quyết cho đám người Hình Đường chủ, truyền thứ này cho Liêu Điện Chủ là được rồi...

Lắc đầu.

Đừng nói Tâm Điện Điện chủ, coi như là Chiến Sư Đường Đường chủ, hắn cũng không có hứng thú gì.

Thật sự không được, đi ra ngoài truyền thừa mấy thứ này, cũng không ảnh hưởng đối phương tín nhiệm mình.

Đã có quyết định, Trương Huyền nhẹ nhàng thở ra, nhìn gian phòng, không có đồ vật có thể tôi luyện tâm cảnh khác, hơi có chút thất vọng, nhấc chân đi ra ngoài, mới đi vài bước, liền cảm thấy trong lòng rùng mình, tóc gáy đột nhiên nổ lên.

Vù vù!

Thiên Đạo thân pháp mãnh liệt vận chuyển, thân thể trong nháy mắt biến mất, sau đó liền chứng kiến mặt đất vừa rồi đứng, một thủ chưởng rơi trên mặt đất, ném ra một cái hố to.

Ầm ầm!

Còn không có dừng lại, lần nữa cảm thấy không khí chung quanh như bị chen phát nổ, một cỗ lực lượng mênh mông từ một bên nghiền ép đến, giống như muốn đập hắn thành bánh thịt.

Đồng tử co rụt lại, Trương Huyền biết rõ giờ phút này không phải là thời điểm do dự, bàn chân đạp mạnh trên mặt đất, cứng rắn thay đổi phương hướng tiến lên, toàn bộ người nhảy đến không trung.

Đùng!

Vừa rời mặt đất, trước mặt có một đạo ánh sáng hiện lên, địa phương lúc trước sắp thông qua, không khí bị đè ép thành ánh bạc, xem ra chỉ cần hơi chậm một chút, vô cùng có khả năng bị chèn chết ngay tại chỗ.

Vèo!

Bên này còn chưa kịp nghỉ ngơi, lại một đạo kiếm quang phá không bay đến.

Trình tự giống như hắn, bị người đoán chắc, coi như là hắn phản ứng cực nhanh, ứng biến vượt trội, cũng đã rơi vào phạm vi công kích.

Nếu như nói hai chiêu trước, chỉ là dồn ép hắn đào tẩu, mà chiêu này, tuyệt đối là sát chiêu trong sát chiêu, một kiếm hoành không, Kiếm Khí lan tràn toàn bộ gian phòng, căn bản không có biện pháp trốn tránh!

- Xảy ra chuyện gì vậy?

Nắm đấm xiết chặt, sắc mặt Trương Huyền khó coi.

Làm sao cũng không nghĩ đến, thân ở trong Chiến Sư điện, còn bị đánh lén cùng công kích!

Bất quá, lúc này không kịp ngẫm nghĩ nữa, tránh không khỏi chỉ có một con đường bị giết.

Thời khắc nguy cấp, tinh thần tập trung cao độ, như trong nháy mắt đi vào một loại ý cảnh đặc thù, Minh Lý Chi Nhãn chiếu rọi xuống, tốc độ của kiếm quang trước mắt như biến chậm.

Vù vù!

Ở dưới loại ý cảnh này, không còn bối rối như lúc trước, ngược lại có mùi vị trí tuệ trong tay, gào thét một tiếng, thân thể co rụt lại, cốt cách toàn thân “Xoẹt zoẹt~! Xoẹt zoẹt~” rung động, lúc trước thân cao chừng một thước tám, thời gian nháy con mắt, liền thành một viên cầu như trái dưa hấu.

Kiếm quang kia, không nói trước bao phủ bốn phương, căn bản không tránh thoát, coi như có thể tránh né, nhìn vừa rồi công kích liên tiếp, tất nhiên sẽ lần nữa nhảy vào cạm bẫy của đối phương, không cách nào đào tẩu!

Thân thể vừa mới co lại, liền cảm thấy hàn khí gào thét mà qua, kiếm quang dán làn da cắt tới, chà xát làn da có chút đau nhức.

- Phá!

Thân thể Trương Huyền mở rộng ra, hai hàng lông mày giương lên, ngón tay chỉ tới.

Rầm ào ào!

Đầu ngón tay hắn cũng có một đạo kiếm khí, tốc độ tựa như điện mang, lập tức đuổi theo Kiếm Khí lúc trước, ở phía trên đụng một cái, lập tức như mưa rơi lá chuối, phát ra tiếng đinh đinh đang đang.

Vừa rồi liên tục công kích, hắn đã nhìn ra, thực lực của đối phương cường đại hơn hắn không ít, ít nhất đều có lực lượng Nguyên Thần Cảnh đỉnh phong, lấy thực lực của hắn bây giờ, chính diện đụng với, khẳng định ngăn không nổi... Đã như vậy, vậy lấy nhiều phá ít!

Ngón tay liên tục điểm nhẹ, Kiếm Khí giống như mưa to, liên tiếp rơi vào trên kiếm quang, tuy người sau cường đại, nhưng liên tục công kích, cũng trở nên bạc nhược yếu kém không ít, vù vù một tiếng liền biến mất trên không trung.

- Ồ?

Liên tiếp giao thủ, đều ở trong điện quang hỏa thạch, từ lúc mới bắt đầu bị động trốn tránh, đến phản kích, nói ra phức tạp, trên thực tế không quá nửa cái hô hấp, người đánh lén công kích, tựa hồ cũng không nghĩ tới hắn không chỉ có thể tránh thoát công kích, còn có thể làm ra phản kích, đánh tan kiếm quang, nhịn không được ngạc nhiên la lên.

- Đi!

Biết rõ bây giờ còn không phải là thời điểm buông lỏng, người ở trên không trung, Trương Huyền lần nữa đạp mạnh, mãnh liệt thoát ra.

- Trốn chỗ nào!

Nổi giận một tiếng, không trung có một chưởng ấn thật lớn rơi xuống.

Chưởng ấn bao phủ phạm vi hơn mười mét, phong tỏa toàn bộ phương hướng hắn có thể đào tẩu, xem ra, mặc kệ phương hướng nào đều bị ngăn trở, rút cuộc không cách nào đào tẩu.

- Cái ý thức chiến đấu này quá mạnh mẽ...

Thần sắc Trương Huyền ngưng trọng.

Vốn tưởng rằng đối phương kinh ngạc, có thể thong dong đào tẩu, không nghĩ tới đối phương nhanh như vậy liền kịp phản ứng, hơn nữa vừa ra tay uy lực liền lớn như vậy... Đối phương vô luận là tốc độ phản ứng, hay ý thức chiến đấu, đều có thể nói khủng bố!

Coi như là Ngô sư lúc trước, cũng khó bằng được.

Đương nhiên, bây giờ không phải là thời điểm kinh ngạc, Trương Huyền biết rõ, một khi bị chưởng ấn đánh trúng, tất nhiên sẽ trọng thương, nhìn thoáng qua bốn phía, tiếp tục tháo chạy về phía trước.

Rầm ào ào!

Thời gian nháy con mắt đi vào một góc đại sảnh.

Mà giờ khắc này, chưởng ấn cuối cùng cũng đi tới đỉnh đầu.

- Phá!

Nhẹ nhàng thở ra, ngón tay Trương Huyền hướng lên một chút.

Ô...ô...ng...

Trong phòng, tựa hồ có cái gì bị kích hoạt, chưởng ấn cực lớn như cá bị đông ở trong nước, trong nháy mắt giam cầm ở trên không trung.

Đã tiếp nhận lão giả truyền thừa, đối với Tâm Điện này, sớm đã rõ như lòng bàn tay, trận pháp trong đó càng có thể nhẹ nhõm khống chế, biết rõ bị công kích, hắn một đường trốn tránh, mục đích đúng là vì đi vào tiết điểm trận pháp, kích hoạt nó lên.

Nếu có người vẽ ra quỹ tích của hắn từ khi đi ra môn hộ đến bây giờ, tuyệt đối sẽ kinh ngạc phát hiện, đúng là một đường thẳng tắp, không có bất kỳ uốn lượn.

Nói cách khác, mặc dù hắn trốn tránh, lại trong nháy mắt tìm được phương pháp giải quyết, ứng biến cực nhanh, có thể nói khủng bố.

- Hình Đường chủ, Liêu Điện Chủ, Ngụy Điện chủ, các ngươi muốn làm gì?

Trận pháp vận chuyển, cuối cùng thấy rõ người công kích hắn, nhíu mày.

Đúng là ba vị cao thủ của Chiến Sư Đường.

Trương Huyền nghiền ép tam sư

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Trương Huyền có chút không vui.

Hảo ý tới đây giúp đỡ Hình Đường chủ củng cố Nguyên Thần, ứng đối đại phiền toái, đối phương không đưa ra giá cả tương ứng thì thôi, lại còn liên thủ công kích.

Nếu không phải phản ứng nhanh, chỉ sợ hiện tại đã chết!

Chẳng lẽ Chiến Sư Đường đối đãi ân nhân như vậy?

- Ngươi... Ngươi...

Hắn tràn đầy tức giận, đám người Hình Đường chủ thì mở to hai mắt nhìn, kinh ngạc nói không ra lời.

Ba người bọn họ, một cái nửa bước Xuất Khiếu Cảnh, hai Nguyên Thần Cảnh đỉnh phong, toàn lực xuất thủ, coi như là Thánh Vực ngũ trọng sơ kỳ, dưới tình huống không có chút nào phòng bị, cũng có thể bị đánh chết ngay tại chỗ.

Thanh niên trước mắt này, bất quá Thánh Vực nhất trọng đỉnh phong, lại nhẹ nhõm đào thoát vây quanh, lông tóc không bị tổn thương... Phần ý

thức chiến đấu này, lý giải đối với chiến đấu cùng tùy cơ ứng biến, coi như là bọn hắn, cũng xa xa không kịp!

Hơn nữa, mấu chốt nhất là... Lại có thể khống chế trận pháp Tâm Điện!

Đây không phải chỉ có Tâm Điện Điện chủ mới có thể khống chế sao?

- Muốn làm gì, trong lòng ngươi rõ ràng! Nói mau, ngươi đến cùng có mục đích gì?

Sau khi khiếp sợ, Liêu Điện Chủ hừ lạnh một tiếng, tiến về phía trước một bước, cổ tay khẽ đảo, lòng bàn tay nhiều ra một lệnh bài.

Đúng là tín vật đại biểu thân phận Tâm Điện Điện chủ, dùng vật này, có thể khống chế toàn bộ đại điện.

Rầm ào ào!

Lệnh bài lóe lên hào quang, phong ấn giam cầm chưởng ấn kìm lòng không được đung đưa, minh hưởng một tiếng, trực tiếp vỡ ra.

- Hừ!

Cười lạnh một tiếng, ngay thời điểm Liêu Điện Chủ cho rằng, chưởng ấn tất nhiên sẽ rơi vào trên đầu Tôn Cường, đột nhiên quay hướng nện xuống ba người bọn họ.

Ầm ầm!

Ba người biến sắc, vội vàng lui về phía sau, chưởng ấn rơi trên mặt đất, ném ra một cái hố to, mặt đất rạn nứt ra từng vết rách.

Bị phong bạo kích động, trái cây trên đầu Hình Đường chủ rơi đầy đất.

- Liêu Điện Chủ, ngươi khống chế trận pháp như thế nào vậy?

Vẻ mặt tràn đầy bụi đất, Ngụy Điện chủ tức giận hét lớn một tiếng, năm ngón tay xiết chặt, một quyền đập tới không trung.

Chân khí nổ vang, lực quyền bao phủ bốn phương, nghiền ép mà đến.

- Hừ!

Trương Huyền không nhúc nhích, nhướng mày.

Vù vù!

Màn sân khấu còn chưa tới trước mặt, lập tức cải biến phương hướng, đập về phía Ngụy Điện chủ.

- Cái gì?

Hắn hoảng sợ, vội vàng đưa tay ngăn cản, lực quyền của Ngụy Điện chủ tới va chạm, liên tục lui về sau bảy tám bước, chỉ cảm thấy cánh tay run lên, toàn thân khí huyết sôi trào.

Vừa rồi một quyền kia, đã dùng hết tất cả lực lượng của hắn, hơn nữa trận pháp gia trì, uy lực càng hơn, coi như là hắn, thoáng cũng ăn thua thiệt.

- Liêu Bất Tận, ngươi xảy ra chuyện gì vậy?

Sắc mặt trắng bệch, tức giận chửi ầm lên.

Lấy nhãn lực của hắn, tự nhiên có thể thấy được, là trận pháp chung quanh cưỡng ép cải biến phương hướng công kích của hắn, hơn nữa gia trì lực lượng, Liêu Bất Tận là Tâm Điện Điện chủ, mình cũng ở trong trận pháp cung điện, làm sao trợ giúp đối phương?

- Ta cũng không biết... Hắn giống như... Nắm giữ quyền khống chế trận pháp cao hơn!

Đồng tử của Liêu Điện Chủ co rút lại.

Rất nhiều trận pháp nơi đây, là người sáng lập Tâm Điện lúc trước lưu lại, thiết trí chế độ đẳng cấp nghiêm khắc, Điện chủ không phải là tuyển ra, mà là nắm trận pháp Tâm Điện trong tay mới có tư cách.

Lúc trước hắn thắng được không ít Trưởng Lão, đã nhận được quyền hạn nhất định, lúc này mới thành công.

Dựa theo tình huống bình thường, toàn bộ Chiến Sư Đường, khống chế trận pháp nơi đây, không ai có thể thắng được, coi như là Đường chủ cũng không được... sao thanh niên trước mắt này, lại làm được dễ dàng? Ngược lại lệnh bài của hắn không dùng được rồi hả?

- Sao ngươi có thể đạt được quyền khống chế Tâm Điện cao hơn?

Rõ ràng xảy ra chuyện gì, Hình Đường chủ nhịn không được nhìn sang.

Chẳng muốn trả lời câu hỏi của bọn hắn, sắc mặt của Trương Huyền âm trầm:

- Ta đáp ứng lời mời mà đến, vất vả vì ngươi củng cố Nguyên Thần, tuy xuất hiện biến cố, nhưng cũng là Ngụy Điện chủ xông vào dẫn đến, không có bất kỳ ý xấu! Đường đường Chiến Sư, chẳng những không lĩnh tình, ngược lại công kích ta, vì cái gì?

Thanh âm càng nói càng lạnh, Trương Huyền từng bước một từ không trung đi xuống.

Mỗi đi một bước, đám người Hình Đường chủ, Ngụy Điện chủ liền cảm thấy áp lực trên thân nhiều hơn một phần, liên tục vài bước, cảm thấy trên thân như gánh Thái Sơn, đùi liên tục lắc lư, trên đầu ứa ra mồ hôi lạnh.

Cái này là lực áp bách của trận pháp!

Đối phương triệt để khống chế Tâm Điện đại trận, muốn giết bọn hắn, có thể nói nhẹ nhõm đến cực điểm, dễ như trở bàn tay!

- Vì cái gì?

Đang cảm thấy không kiên trì nổi, lần nữa nghe được Tôn sư hét lớn.

Rầm ào ào!

Rút cuộc không kiên trì nổi, ba người đồng loạt té ngã trên đất, ngực khó chịu, máu tươi điên cuồng phun ra.

Trương Huyền là thật nổi giận.

Hắn luôn giúp mọi người làm điều tốt, làm bất cứ chuyện gì, đều có chuẩn tắc của mình, tận lực giúp trợ Danh Sư khác, không nói cao cỡ nào, nhưng cũng không thẹn với lương tâm, quang minh lỗi lạc... Ba người này thì ngược lại, vừa ra tay liền tràn đầy sát chiêu!

Không có lưu tình chút nào!

Hình Đường chủ biến thành người thực vật, cũng không phải hắn nguyện ý, không phải còn nghĩ biện pháp giải quyết sao?

Sự tình không có giải quyết, liền động thủ, không phân tốt xấu, quả thực đáng giận!

- Ngươi muốn hại Đường chủ, đáng chết...

Vẻ mặt tràn đầy giãy giụa, Liêu Điện Chủ dốc sức liều mạng giơ lệnh bài trong tay lên, muốn đoạt lại quyền khống chế trận pháp, lại phát hiện, không có chút tác dụng nào.

Ở trước mặt đối phương, cái lệnh bài này của hắn, như là giấy lộn, đừng nói khống chế trận pháp, ngay cả cảm ứng cũng cảm ứng không đến.

Quyền khống chế bị đối phương trực tiếp cướp đoạt.

- Hại hắn? Nếu như ta muốn hại hắn, ngươi cảm thấy hắn có thể sống đến bây giờ?

Trương Huyền hất ống tay áo lên.

Bành!

Sắc mặt của Liêu Điện Chủ trắng nhợt, bay ngược ra, thẳng tắp đâm vào trên vách tường, máu tươi điên cuồng phun.

Ở trước mặt trận pháp Tâm Điện, chút thực lực ấy của hắn, không đáng kể chút nào.

Tuy thực lực của hắn chỉ có Thánh Vực nhất trọng, nhưng vừa rồi Nguyên Thần của Hình Đường chủ ngay ở trước mặt, muốn giết chết hắn, nhẹ nhõm đến cực điểm, căn bản không cần tiêu phí công phu.

- Ngươi muốn Đường chủ rộng mở Nguyên Thần, mà ngươi Tâm Ma nhiều như vậy, chừng trên trăm, muốn nói không có âm mưu quỷ kế, ngươi cảm thấy chúng ta sẽ tin tưởng?

Thấy đồng bạn bị thương, Ngụy Điện chủ nghiến răng muốn xông lại.

Đối phương đi vào Tâm Ma thông đạo, vách tường thoáng cái trở nên đen kịt, Tâm Ma vượt qua một trăm, xem xét chính là đại gian đại ác, nhân vật như vậy, nói cho dù dễ nghe cũng là giả dối!

- Tâm Ma?

Trương Huyền nhíu mày.

Không nghĩ tới nguyên nhân đối phương muốn giết hắn dĩ nhiên là cái này.

- Những Tâm Ma này không phải của ta!

Lắc đầu, Trương Huyền giải thích:

- Lúc trước ở Khải Linh Sư Công Hội bị Tế Bắc Song Hùng Kình Thiên Hùng Tàng Hư đánh lén, Nguyên Thần của hắn giấu ở trên người ta, đưa tới Tâm Ma.

Đổi lại những người khác, hắn khẳng định chẳng muốn nói nhảm, trực tiếp đánh một trận tơi bời là được.

Nhưng nơi này là Chiến Sư Đường, người Huyền Huyền Hội còn muốn trao đổi, học tập bọn hắn, vừa ra tay liền đánh Đường chủ, hai vị Điện chủ trọng thương, tiếp sau chỉ sợ sẽ rất phiền toái.

Vạn nhất đối phương làm khó dễ thì phiền toái.

Ai bảo bọn họ tới thỉnh giáo chi? Người ở dưới mái hiên, không có cách nào!

- Tàng Hư?

Đám người Hình Đường chủ sững sờ.

Sự tình gia hỏa này bị Công Hội một cước giết chết, bọn hắn biết rõ.

Muốn nói tội ác tày trời, tuyệt đối hợp lý.

- Đúng vậy, gia hỏa này đã bị ta gạt bỏ, Tâm Ma cũng bị ta thu phục, nếu như ta có trên trăm Tâm Ma, các ngươi cảm thấy có thể thanh tỉnh tiêu sái đi ra như vậy?

Trương Huyền hừ lạnh.

- Cái này...

Ba người cứng đờ.

Đối phương nói không sai, nếu như Tâm Ma là của hắn, chừng trên trăm, muốn đi ra nhanh như vậy, thật rất khó làm được! Coi như thành công, bị nhiều Tâm Ma như vậy đồng thời tập kích, đoán chừng cũng sẽ thần tình hoảng hốt, tựa như điên rồi!

Vị trước mắt này, không chỉ thần thức thanh tỉnh, chiến lực mạnh mẽ, còn trong nháy mắt tìm được căn bản sự tình... Căn bản không giống như nhận lấy Tâm Ma ảnh hưởng.

- Lại nói, nếu ta mưu đồ làm loạn, sẽ chủ động đi vào Tâm Ma thông đạo, tự mình tìm phiền toái?

Trương Huyền tiếp tục nói.

- Muốn đối phó Đường chủ, tự nhiên phải lấy được chúng ta tín nhiệm, sớm biết rõ Tâm Ma thông đạo, làm ra thủ đoạn ứng đối, cũng có thể làm được?

Liêu Điện Chủ nói.

Không phải là bọn hắn hoài nghi, mà là vị trước mắt này xuất hiện quá xảo hợp rồi.

Vừa muốn đi Khải Linh Sư Công Hội, tìm Khải Linh Sư lợi hại, hắn liền hết lần này tới lần khác xuất hiện ở Công Hội... Rõ ràng chỉ là củng cố Nguyên Thần bình thường, lại khiến Hình Đường chủ biến thành người thực vật...

Muốn nói không nghi ngờ, là giả.

Chính bởi vì loại hoài nghi này, chứng kiến nhiều Tâm Ma như vậy, mới tin tưởng không nghi ngờ, không yên lòng trước mắt người này.

- Có thể làm được hay không, ta không rõ ràng lắm, nhưng chỉ bằng hiện tại ta khống chế trận pháp Tâm Điện, thực muốn giết các ngươi, ai có thể ngăn cản ta?

Hai tay chắp sau lưng, Trương Huyền mang theo tự tin nồng đậm.

Đối phương là Chiến Sư thì như thế nào?

Nắm rất nhiều đại trận của Tâm Điện trong tay, hắn chính là nhân vật bá chủ duy nhất.

Muốn động thủ, hoàn toàn có thể cho ba người này ngay cả tin tức cũng truyền không ra.

Ba người trầm mặc.

Hoàn toàn chính xác.

Đối phương thật muốn giết bọn hắn, lúc trước khả năng còn cần quỷ kế, hiện tại dùng thực lực có thể hoàn thành, cần gì còn lãng phí miệng lưỡi?

- Hình Đường chủ, nguyên thần của ngươi, nếu như không nhìn lầm, hắn là chịu qua tổn thương nặng!

Thấy ba người nói không ra lời, Trương Huyền nhìn qua.

- Phải... Hai mươi lăm năm trước, ta đi vào địa quật, cùng một vị Vương Giả của Dị Linh Tộc chiến đấu, bị hắn gây thương tích!

Hình Đường chủ gật đầu.

Nguyên Thần của hắn có thương tích, chuyện này không ít người của Chiến Sư Đường đều rõ ràng, lúc ấy thiếu chút nữa tử vong, hôn mê ba năm, nếu không phải lão Hội trưởng của Y sư Công Hội tự mình xuất thủ, khẳng định đã sớm đi đời nhà ma rồi.

Chỉ tiếc, sau khi lão Hội trưởng cứu hắn, đột nhiên mất tích, sống chết không rõ, coi như là muốn báo ân cũng không tìm được.

Trở thành chuyện ăn năn cả đời.

- Nguyên Thần của ngươi có thương tích, xuất hiện một vết rách to lớn, ta dùng phương pháp Khải Linh giúp ngươi khôi phục, đang trong lúc nguy cấp, Ngụy Điện chủ xông tới, Nguyên Thần ta bị bức ra thức hải... Sau đó, ngươi gặp Tâm Ma, ta Khải Linh sinh ra linh tính, cùng Nguyên Thần dung hợp, mới xuất hiện tình huống trên đầu mọc sừng, sau lưng có hoa, chuyện này, là ta sớm không cùng ngươi thương nghị, nhưng cũng không có ý muốn hại người!

Biết rõ căn do gây nên đối phương hoài nghi, Trương Huyền giải thích.

- Cái này...

Sắc mặt của Hình Đường chủ trắng nhợt.

Hắn chỉ cảm thấy Nguyên Thần vững chắc hơn rất nhiều, nhưng không cảm thấy tình huống ở vết rách, nghe nói như thế, thần thức lan tràn, một lát sau thân thể nhoáng một cái.

- Nguyên Thần... vết rách, ngươi có thể trị tốt?

Yết hầu phát khô, Hình Đường chủ không thể tin được.

Nguyên Thần của hắn bị hao tổn, vết rách lớn như vậy, tìm không biết bao nhiêu Y sư lợi hại cũng bất lực.

Hơn 20 năm gần đây, coi như là buông tha.

Tính toán thông qua Tâm Ma thông đạo, chính là muốn xem có thể mượn nhờ bí pháp chữa trị hay không...

Nhưng không có ôm hy vọng quá lớn.

Vốn tưởng rằng đời này vô vọng, nằm mơ cũng không nghĩ đến, đối phương giúp hắn khôi phục... Buồn cười hắn, còn muốn giết đối phương!

Trương Huyền truyền công

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

- Là ta đã hiểu lầm...

Hình Đường chủ khom người nói.

Không nói thực lực của đối phương đến cùng như thế nào, chỉ nói loại thủ đoạn chữa trị vết thương Nguyên Thần này, liền Quỷ Phủ Thiên Công, khiến người ta không thể tưởng tượng nổi.

Người có được loại y thuật này, ít nhất đạt đến thất tinh đỉnh phong, có được địa vị cùng tôn nghiêm cực cao, làm sao có thể đánh lén mình?

Huống chi đối phương nói không sai, thật muốn giết người, khống chế Tâm Điện, đã sớm động thủ, căn bản không cần phải nói nhảm.

Đường đường Chiến Sư Đường Đường chủ, hai vị Điện chủ, lại có thể ra tay với người chân tâm giúp đỡ hắn... Ngẫm lại cũng cảm thấy hổ thẹn.

Ấn tượng ban đầu giữ vai trò chủ đạo, hơn nữa vừa mới trải qua Tâm Ma, khuyết thiếu phán đoán... Nếu không, những chuyện này khẳng định có thể nghĩ ra.

- Làm ra việc như thế, không yêu cầu xa vời được Tôn sư tha thứ, chỉ cầu có thể đền bù tổn thất, vô luận trả giá như thế nào, chỉ cần đưa ra,

tuyệt đối không cau mày!

Hình Đường chủ đứng dậy.

Chuyện này là lỗi của bọn hắn, bất kể nói thế nào, cũng không thể để đối phương ủy khuất, nếu không truyền đi, Chiến Sư Đường bọn hắn cũng không mặt mũi thấy người.

- Đền bù tổn thất coi như xong, chỉ cần tin ta, hiện tại ta giúp ngươi giải quyết vấn đề trên người...

Trương Huyền lắc đầu.

Hắn cũng không có bị tổn thương gì, đối phương chỉ là xuất phát từ cẩn thận, cũng không phải cố ý nhằm vào, có đền bù tổn thất hay không, đều không quan trọng.

- Ta tự nhiên tin tưởng Tôn sư!

Nghe được vị trước mắt này không muốn đền bù tổn thất, còn đang suy nghĩ giải quyết vấn đề trên người hắn, Hình Đường chủ không khỏi cảm kích.

Đây mới thực sự là Danh Sư!

Bọn hắn tới so sánh, thật sự là lấy bụng tiểu nhân đo lòng quân tử, ngẫm lại cũng cảm thấy hổ thẹn.

- Vậy rộng mở Nguyên Thần đi...

Trương Huyền gật đầu.

- Được!

Không chần chờ chút nào, Hình Đường chủ khoanh chân ngồi dưới đất, rộng mở Nguyên Thần, không có bất kỳ phòng bị nào.

Đối phương khống chế Tâm Điện, thực lực vô địch, thật muốn giết hắn, một ý niệm có thể làm, dù sao mình cũng chống chọi không được, như vậy lo lắng đề phòng, còn không bằng trực tiếp buông ra.

- Ân!

Thấy đối phương phối hợp như thế, Trương Huyền nhẹ nhàng thở ra.

Linh tính thực vật dung nhập Nguyên Thần, hoàn toàn chính xác vô cùng phiền toái, bất quá, chỉ cần để ý niệm của mình đi vào gạt bỏ, còn không tính quá mức khó khăn.

Vù vù!

Ý niệm ly thể, đi vào nguyên thần của đối phương, không lâu sau, trở về bản thân, Trương Huyền nhẹ nhàng thở ra.

- Tôn sư... Như thế nào?

Liêu Điện Chủ, Ngụy Điện chủ vội vàng nhìn qua.

- Nhìn xem sẽ biết...

Trương Huyền cũng không giải thích, khoanh chân ngồi dưới đất khôi phục lực lượng.

Nguyên thần của đối phương cường đại, từ trong đó tìm tòi linh tính thực vật, mặc dù là hắn, cũng có áp lực thật lớn, mặc dù chỉ ngắn ngủn hơn mười phút, nhưng toàn bộ hồn lực đã tiêu hao bảy tám phần mười.

Ầm ầm!

Không biết khôi phục bao lâu, trên người Hình Đường chủ nổ vang, một Nguyên Thần từ mi tâm nhảy ra, tản mát hào quang ôn nhuận.

- Xuất Khiếu Cảnh...

Đồng tử co rút lại, vẻ mặt của Liêu Điện Chủ, Ngụy Điện chủ tràn đầy không thể tin được.

Lúc này mới bao lâu, đã đột phá?

Vù vù!

Nguyên Thần trở về nhục thân, Hình Đường chủ mở mắt, thân thể chấn động, cây xương rồng trên đầu, đóa hoa sau lưng, tất cả đều nhao nhao rơi trên mặt đất, chết héo ngay tại chỗ.

Đứng dậy, lần nữa nhìn về phía thanh niên trước mắt, tràn đầy bội phục, thân thể khom người, quỳ gối trên mặt đất.

- Cảm tạ Tôn sư!

Nguyên Thần của hắn vốn rất cường đại, nếu không phải chịu tổn thương quá nặng, chỉ sợ đã sớm thành công đột phá, bây giờ ở dưới Trương Huyền trợ giúp, chữa trị thương thế, lực lượng trong cơ thể mượt mà như một, không cách nào ngăn chặn, thành công đột phá!

Đương nhiên, tuy Nguyên Thần thành công Xuất Khiếu, nhưng không có trải qua Lôi Kiếp, không đủ lực lượng, còn không tính Xuất Khiếu Cảnh chính thức, dù vậy, thực lực cũng gia tăng gấp bội, so với trước cường đại không biết bao nhiêu lần.

Cho tới giờ khắc này, mới biết được đối phương là thật nhân nghĩa vô song, chân tâm suy nghĩ vì hắn!

Trong lòng bội phục đầu rạp xuống đất!

- Không cần khách khí!

Nâng đối phương dậy, Trương Huyền nhớ tới một sự kiện, nhìn lại:

- Vừa rồi ta đi Tâm Ma thông đạo, gặp Tổ Sư khai phái của Tâm Điện!

- Tôn sư thấy Tổ Sư?

- Cái này... dưới tình huống Tàng Hư kích hoạt nhiều Tâm Ma như vậy, Tôn sư lại thuận lợi thông qua được khảo hạch?

Mọi người giật nảy mình, nhất là Tâm Điện Liêu Điện Chủ, càng trừng to mắt.

Vốn hắn cảm thấy đối phương chỉ là Thánh Vực nhất trọng, có khả năng thông qua không lớn, hơn nữa lúc trước đối phương nói, Nguyên Thần của Tàng Hư đưa tới nhiều Tâm Ma như vậy... Thông qua liền càng không thể.

Còn tưởng rằng là dùng phương pháp gì, ở trên đường đình chỉ trận pháp, lúc này mới đi ra... Không nghĩ tới, đối phương là giải quyết xong Tâm Ma, thành công thông qua khảo hạch!

Độ khó của Tâm Ma thông đạo, hắn biết rõ đấy rất rõ ràng, các thời kỳ Đường chủ, đều trăm không có một, một Thánh Vực nhất trọng... Thuận lợi thông qua, không khỏi quá đáng sợ đi!

- Tổ Sư... Có truyền thụ Lưu Ly Luyện Tâm Quyết cho Tôn sư không?

Sau khi khiếp sợ, Liêu Điện Chủ nhịn không được hỏi.

- Có truyền!

Trương Huyền nhẹ gật đầu, nhìn lại:

- Vừa vặn các ngươi đều ở đây, ta truyền lại bộ bí pháp này cho các ngươi, có tác dụng trợ giúp tâm cảnh tăng lên rất lớn!

- Chúng ta?

Hình Đường chủ vội vàng lắc đầu, vẻ mặt cười khổ:

- Đa tạ Tôn sư ưu ái, bộ công pháp này quá mức huyền ảo, chúng ta không cách nào thông qua khảo hạch, tâm cảnh chưa đủ, cưỡng ép tu

luyện mà nói, chẳng những sẽ không tiến bộ, gây chuyện không tốt sẽ tẩu hỏa nhập ma...

Bọn hắn cũng rất muốn tu luyện bộ bảo điển cao nhất Chiến Sư Đường này, nhưng đáng tiếc dụ hoặc trong đó thật sự quá lớn, không chịu nổi Tâm Ma thông đạo khảo hạch, coi như bí tịch đặt ở trước mặt, cũng không có khả năng đi đụng vào, nếu không chết cũng không biết chết như thế nào.

Nhìn chung Chiến Sư Đường trên vạn năm lịch sử, không ít Chiến Sư, không tin tà, cưỡng ép học tập Lưu Ly Luyện Tâm Quyết, kết quả, không một cái may mắn thoát khỏi, tất cả đều tẩu hỏa nhập ma mà chết.

Nguyên nhân chính là như thế, bộ công pháp này cũng được xưng là bí thuật cấm tu luyện của Chiến Sư.

Coi như là Hình Đường chủ, cũng bị buộc bất đắc dĩ, mới tới đây xông thông đạo, đổi lại bình thường, là không dám nếm thử.

Vị trước mắt này, có thể thông qua khảo hạch, nói rõ tâm cảnh đạt đến tình trạng khiến người ta bội phục, hắn có thể tu luyện, nhưng mà coi như lấy bí tịch ra, nhóm người mình cũng không dám nếm thử.

Nếu không, một khi bắt đầu, dụ hoặc trong đó càng ngày càng mạnh, kìm lòng không được luyện xuống, cũng chỉ có một con đường tẩu hỏa nhập ma có thể đi.

- Bộ công pháp này, hoàn toàn chính xác có thiếu sót, bất quá, không cần khẩn trương, các ngươi có thể nhìn qua trước lại quyết định!

Trương Huyền cười cười, bàn tay trảo một cái, trước mắt lập tức xuất hiện một màn chân khí, vô số chữ viết lập loè.

- Cái này...

Không nghĩ tới đối phương trực tiếp phóng xuất công pháp, vẻ mặt đám người Hình Đường chủ tràn đầy xoắn xuýt.

Xem, sợ nhịn không được học tập, một khi lâm vào trong đó, hầu như trăm phần trăm tẩu hỏa nhập ma, không nhìn, bí pháp lợi hại như vậy, trong lòng ngứa ngáy khó nhịn.

- Nhìn một chút, cùng lắm thì... không luyện!

Cắn răng một cái, ba người không hề xoắn xuýt, ánh mắt rơi vào trên chữ viết.

Xem một lát, càng xem càng kỳ quái.

Tuy nhãn lực của bọn hắn không bằng Tổ Sư khai phái của Tâm Điện, nhưng dù sao cũng là người nổi bật trong Chiến Sư Đường, kiến thức kinh người, không lâu sau, liền nhìn ra bộ công pháp này không giống trong truyền thuyết, yêu cầu tâm cảnh cũng không tính quá cao, đừng nói bọn hắn, coi như là một ít Chiến Sư bình thường của Chiến Sư Đường cũng có thể học tập.

- Cái này...

Nhìn nhau, mấy người tràn đầy nghi hoặc.

- Tôn sư, đây quả thật là Lưu Ly Luyện Tâm Quyết?

Qua nửa ngày, Hình Đường chủ thật sự nhịn không được hỏi.

- Ân!

Trương Huyền gật đầu.

- Nhưng... Bộ công pháp này, tâm cảnh chưa đủ, không thể tu luyện...

Mặt đỏ lên, Hình Đường chủ nói.

- Đúng vậy, lúc trước công pháp hoàn toàn chính xác có thiếu sót như vậy!

Trương Huyền nhẹ gật đầu:

- Ta cho rằng không tốt lắm, tiện tay sửa lại, hiện tại người bình thường cũng có thể tu luyện!

- Sửa lại?

- Tôn sư sửa đổi... Lưu Ly Luyện Tâm Quyết?

Ba đại Chiến Sư chỉ cảm thấy yết hầu phát khô, thân thể kìm lòng không được run rẩy.

Bộ công pháp này, từ khi Tâm Điện sáng lập đến nay vẫn tồn tại, nếu như sửa chữa được, đoán chừng sớm đã có người hoàn thành, vị Tôn sư trước mắt này, từ lúc đi vào thông đạo Tâm Điện đến đi ra, cũng không quá đáng hơn hai mươi phút...

Trong khoảng thời gian này, không chỉ giải quyết xong trên trăm Tâm Ma của Tàng Hư, còn tiếp nhận truyền thừa... hơn nữa thuận tiện sửa lại...

Ngươi không nói giỡn chứ?

Đây chính là bí thuật cao nhất của Chiến Sư Đường...

Nói sửa liền sửa? Mấu chốt lại nhanh như vậy?

- Đúng vậy, bộ công pháp này, khuyết điểm thật sự quá nhiều, lớn nhất chính là người bình thường không thể tu luyện! Người bình thường cũng không thể tu luyện, công pháp này muốn còn có ý nghĩa gì?

Trương Huyền lắc đầu:

- Thật không biết, đường đường Tông Sư khai phái của Tâm Điện, vì sao phải lưu lại một môn pháp quyết kém như thế!

Coi công pháp người người không có biện pháp tu luyện thành Chí Bảo, Chiến Sư Đường này cũng đủ điên a.

- Đáng tiếc, ta kiến thức nông cạn, không thể sửa lại hết thảy thiếu sót, chỉ tu sửa thiếu sót có thể khiến người bình thường tu luyện, tuy kém chút, nhưng các ngươi đã có thể tu luyện rồi...

Trương Huyền nói tiếp.

Bây giờ trình độ không cao, cũng chỉ có thể đổi thành như vậy.

Công pháp tràn đầy thiếu sót, liền lấy ra để người ta học tập, khiến hắn có chút xấu hổ, lúng túng không nói ra được.

Trước kia truyền thụ đều là bản rút gọn của Thiên Đạo công pháp, tuy cũng có thiếu sót, lại không nhiều, cái này... Chỉ tu sửa lại một chỗ, ít nhất còn có chín chỗ, để cho người khác học, thật sự có chút mất mặt!

- Kiến thức nông cạn...

- Được thông qua?

Ba đại Chiến Sư lung lay.

Đại ca, ngươi xác định ngươi không có nói đùa?

Tổ Sư các thời kỳ cũng không sửa lại được, ngươi sửa được... như vậy cũng gọi kiến thức nông cạn, không phải nói các thời kỳ Tổ Tiên của chúng ta nên đầu đâm chết sao?

Mấu chốt nhất là... công pháp cao thâm như vậy, sao ở trong miệng ngươi lại chẳng thèm ngó tới, căn bản không xem ra gì?

- Như thế nào? Sợ ta sửa không đúng? Các ngươi yên tâm tu luyện đi, vị Tổ Sư khai phái kia đã tự mình xem rồi, cảm thấy không có vấn đề, lúc này mới đưa cho ta quyền khống chế thứ nhất của Tâm Điện...

Thấy ba người biểu lộ quái dị, Trương Huyền cho rằng bọn họ lo lắng, giải thích nói.

- Tổ Sư xem qua?

Trong lòng mọi người rung động, đồng thời bừng tỉnh đại ngộ.

Lúc trước một mực kỳ quái, vì sao đối phương tiến vào Tâm Ma thông đạo một chuyến, liền nắm Tâm Điện trong tay, nguyên lai là Tổ Sư khai phái đưa ra quyền khống chế.

Từ chuyện này cũng có thể thấy được, đối phương sửa chữa, không có chút sai lầm nào, nếu không Tổ Sư không có khả năng làm như vậy.

Tổ Sư thừa nhận, truyền thụ quyền khống chế... cộng thêm lãng phí các loại thời gian ở trong đó...

Chẳng phải cho thấy, thời gian đối phương sửa chữa công pháp, còn ngắn hơn?

Sửa chữa công pháp nhanh như vậy, chẳng lẽ Tôn sư này am hiểu nhất không phải Khải Linh, mà là lý giải công pháp?

Hình Đường chủ hoài nghi

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

- Đa tạ Tôn sư!

Trong lòng khiếp sợ, nhưng cũng biết bây giờ không phải là thời điểm nghĩ những thứ này, đồng loạt nhìn về phía công pháp, nhớ kỹ nội dung.

Bộ công pháp này, người người đều có thể tu luyện, đại biểu cho cái gì, bọn hắn cực kỳ rõ ràng.

Đối phương được truyền thừa, hoàn toàn có thể che giấu, không nói cho những người khác, coi đây là trụ cột, có thể nhẹ nhõm mời chào vô số tùy tùng, thành lập một thế lực lớn, được tài phú vô tận... Thậm chí, cũng có thể coi đây là vốn liếng, đưa ra yêu cầu với bọn hắn... Vì bí tịch của tổ tiên, bất luận điều kiện gì chỉ sợ bọn họ đều sẽ đáp ứng.

Nhưng đối phương không có làm như vậy.

Tiện tay ném ra, như cọng rơm cái rác... phần tâm cảnh này, phần rộng lượng này, chính là bọn họ theo không kịp.

Nhân vật như vậy, buồn cười bọn hắn còn hoài nghi...

Chỉ cảm thấy sắc mặt đỏ lên, ba người hận không thể có kẽ đất chui vào.

Lúc trước vẫn cảm thấy, người người đều có ý nghĩ cá nhân, chính thức đại công vô tư là không thể nào... Chứng kiến vị trước mắt này mới hiểu được, trên đời thật sự có Danh Sư như vậy!

Loại người này, mới thật không thẹn với chữ thầy.

- Tôn sư đối với Chiến Sư Đường của Thanh Nguyên đế quốc chúng ta, có ân truyền thụ, cũng chính là đối với mọi người chúng ta có tình nghĩa bán sư, từ nay về sau, phàm là có phân công, Danh Sư Đường thịt nát xương tan cũng không chối từ!

Xem Lưu Ly Luyện Tâm Quyết mấy lần, xác định người người có thể tu luyện, không có bất cứ vấn đề gì, Hình Đường chủ tiến về phía trước một bước, thần sắc ngưng trọng ôm quyền nói.

Tuy bộ công pháp này là Tổ Sư khai phái của Tâm Điện lưu lại, nhưng vị trước mắt này sửa chữa qua, coi như là thuộc về công pháp của hắn.

Học tập công pháp của đối phương, thì có ân thụ nghiệp, tình nghĩa bán sư, loại tình nghĩa này, là không cách nào chạy thoát.

Bất kể nói thế nào, Thanh Nguyên Chiến Sư Đường, đã thiếu nhân tình thật lớn, không phải nói vài câu, một ít ơn huệ nhỏ là có thể gạt bỏ.

- Đường chủ nói quá lời...

Không nghĩ tới đối phương ngưng trọng như thế, Trương Huyền vội vàng khoát tay.

- Loại ân tình này, nói như thế nào cũng không nghiêm trọng! Đã có bộ Lưu Ly Luyện Tâm Quyết này, thực lực chỉnh thể của Chiến Sư Đường chúng ta, tất nhiên sẽ tăng lên rất nhiều, lại ứng đối phiền toái kia, khẳng định sẽ cực kỳ đơn giản!

Hình Đường chủ nở nụ cười.

Người Chiến Sư Đường, sở dĩ bị Huyền Huyền Hội mê hoặc nhanh như vậy, gia nhập trong đó, một là đối phương nắm giữ chiến đấu, hoàn toàn chính xác đạt đến cảnh giới không thể tưởng tượng; thứ hai, chính là rất nhiều Chiến Sư tu luyện tâm cảnh chưa đủ.

Hiện tại đã có bộ công pháp này, người người đều có thể tu luyện, chỉ cần tâm cảnh nâng lên, thực lực tất nhiên cũng sẽ gia tăng, ba ngày sau giao lưu hội, ai thắng ai thua, thật đúng là chưa biết chừng!

- Bộ tâm pháp tu luyện này, nghiêm túc tu luyện, sẽ để người thần trí thanh minh, không chịu Tâm Ma ảnh hưởng, lý giải Võ Kỹ cùng chiến đấu, hoàn toàn chính xác có tăng lên rất lớn!

Gật gật đầu, Trương Huyền đột nhiên nhớ tới chuyện nói:

- Đúng rồi, ta cũng có chút đệ tử, ở trên tâm cảnh kém rối tinh rối mù, có thể truyền thụ bộ công pháp này cho bọn hắn hay không?

Bất kể nói thế nào, đây cũng là của Chiến Sư Đường, truyền thụ cho đám người Huyền Huyền Hội, cũng phải thương nghị với đối phương một chút.

- Đương nhiên có thể, cái này là Tổ Sư truyền thụ cho Tôn sư, Tôn sư lại sửa chữa qua, hết thảy do ngươi quyết định là được!

Hình Đường chủ nhịn không được bật cười.

Mấy đệ tử mà thôi, không coi là cái gì!

Liêu Điện Chủ, Ngụy Điện chủ cũng cười gật đầu.

Cái này đã coi như công pháp của ngươi, truyền thụ cho học sinh của mình, không coi vào đâu.

Đối với Chiến Sư Đường bọn họ mà nói, không có chút ảnh hưởng nào.

- Vậy ta liền thay bọn hắn cám ơn Chiến Sư Đường!

Trương Huyền nhẹ gật đầu.

Vương Dĩnh, Lưu Dương cùng với người Huyền Huyền Hội, đại bộ phận đều rất trẻ tuổi, đối mặt Chiến Sư của Chiến Sư Đường trải qua sinh tử khảo nghiệm, khẳng định sẽ chịu thiệt, học tập bộ Lưu Ly Luyện Tâm Quyết này, có lẽ có thể giải quyết lỗ thủng trên tâm cảnh, không đến mức ở trường thi xuất hiện biến cố, để trao đổi cũng trở nên thuận lợi hơn.

- Tôn sư quá khách khí...

Mọi người vội vàng ôm quyền.

Lại hàn huyên vài câu, nhớ tới đối phương nói, Trương Huyền nhịn không được hỏi:

- Các ngươi nói đại phiền toái kia rút cuộc là cái gì?

Đây là lần thứ hai hắn hỏi thăm.

Đối phương đáp ứng truyền bí pháp cho học sinh của mình, cùng với người Huyền Huyền Hội, coi như là nhận ân huệ rất lớn, nếu như có thể trợ giúp đối phương giải quyết phiền toái, cũng không coi là đại sự.

Vừa vặn hắn cũng có chút kỳ quái, đến cùng chuyện gì có thể khiến lợi hại như vậy Hình Đường chủ đều vô kế khả thi.

- Làm phiền Tôn sư phí tâm, đã có Lưu Ly Luyện Tâm Quyết, chúng ta tự tin có thể ứng đối hết thảy phiền toái.

Cười cười, Hình Đường chủ nói.

Đối phương truyền thụ cho bọn hắn bộ công pháp này, hơn nữa đơn giản hoá đến người người đều có thể tu luyện, đã giúp rất lớn, nếu như chuyện còn lại không cách nào giải quyết, Chiến Sư Đường bọn hắn còn có thể diện gì sống trên đời?

Mất mặt cũng mất chết rồi.

- Đường chủ...

Tiếng nói vừa kết thúc, Liêu Điện Chủ ở một bên nhìn qua, lặng lẽ truyền âm:

- Vị Tôn sư này chỉ bằng vào thực lực Thánh Vực nhất trọng đỉnh phong, có thể tránh thoát ba người chúng ta liên thủ công kích... Sức chiến đấu mạnh, có thể nói khủng bố! Nếu như có thể để hắn chỉ điểm Chiến Sư chúng ta, có thể khiến thực lực của bọn hắn trong thời gian ngắn tăng lên một mảng lớn hay không?

- Cái này...

Hình Đường chủ sửng sốt.

Tuy đối phương chỉ là Thánh Vực nhất trọng, nhưng kinh nghiệm chiến đấu cùng với lý giải chiến đấu, tuyệt đối đạt đến cảnh giới không thể tưởng tượng.

Coi như hắn là Đường chủ, thậm chí rất nhiều Điện chủ, đồng cấp bậc chỉ sợ cũng không phải đối thủ.

Lợi hại như thế, so với người Huyền Huyền Hội, tất nhiên cường đại hơn không ít, nếu hắn chịu ra tay chỉ điểm... thực lực tổng thể của Chiến Sư Đường, nhất định sẽ trong thời gian ngắn tăng nhiều.

Đến lúc đó, đánh bại Huyền Huyền Hội, vãn hồi tôn nghiêm, cũng không phải việc khó.

- Mặc dù cái này là biện pháp tốt, nhưng Chiến Sư Đường chúng ta đã vô duyên vô cớ nhận ân huệ lớn như vậy của đối phương, tiếp tục để hắn hao tâm tổn trí... Thật sự băn khoăn!

Hình Đường chủ nói.

Mặc dù ý kiến của Liêu Điện Chủ rất tốt, nhưng một mực làm phiền đối phương, không phải hắn mong muốn.

Lại nói, một Học Viện từ đế quốc nhất đẳng tới đây trao đổi, Chiến Sư Đường không thể ứng phó, lại tìm một Khải Linh Sư hỗ trợ... Nói ra chỉ sợ mất hết mặt mũi.

- Cũng phải!

Đã minh bạch ý kiến của Đường chủ, Liêu Điện Chủ không nói thêm nữa.

- Có thể ứng phó là tốt rồi...

Thấy đối phương tự tin như thế, Trương Huyền biết rõ truy vấn nhiều, tương đương không tin đối phương, gãi gãi đầu:

- Kỳ thật, nói thật, ta còn có sự tình muốn nhờ!

- Tôn sư mời nói...

Hình Đường chủ vội nói.

- Công pháp Thánh Vực nhất trọng trở lên của Chiến Sư Đường các ngươi, có thể cho ta mượn nhìn một chút không? Số lượng càng nhiều càng tốt, ta gần đây tu luyện đến bình cảnh, cần Hải Nạp Bách Xuyên, học tập nhiều hơn...

Trương Huyền nói.

Ở Khâu Ngô Cung đạt tới Thánh Vực nhất trọng đỉnh phong, đến bây giờ đã hơn một tháng, trong cơ thể vô luận chân khí, lực lượng hay Linh Hồn, đều đạt đến cực hạn, cũng nên đột phá.

Thời gian dài như vậy một mực giam cầm ở nhất trọng đỉnh phong, ngẫm lại cũng cảm thấy có chút xấu hổ, không mặt mũi gặp người.

- Công pháp Thánh Vực nhất trọng trở lên, Chiến Sư Đường hoàn toàn chính xác có, bất quá số lượng không quá nhiều.

Nghe hắn muốn mượn duyệt công pháp, Hình Đường chủ sửng sốt một chút.

- Số lượng không nhiều?

Trương Huyền nghi hoặc.

Danh Sư Đường bình thường, chỉ cần liên lụy công pháp, đều có mấy nghìn hơn vạn bản, không nhiều lắm là có ý gì?

- Là như vậy, công pháp bí tịch của Chiến Sư Đường, không giống Danh Sư Đường, đạt tới cấp bậc có thể xin. Mà là nhất định phải xông cửa, chỉ có thực lực thông qua yêu cầu thấp nhất, mới có thể nhận lấy pháp quyết...

Thấy hắn không hiểu, Hình Đường chủ giải thích nói.

Danh Sư Đường, chỉ cần đạt tới cấp bậc, hoặc tích góp đủ công huân có thể quan sát bí tịch, mà Chiến Sư Đường không có quy định như vậy.

Chiến Sư đối với sức chiến đấu đồng cấp yêu cầu cực cao, chỉ có đạt đến đỉnh phong của cấp bậc này, tu vi củng cố đến không cách nào thăng cấp, thông qua khảo hạch, xác định thực lực, mới có thể được pháp quyết bí tịch tầng tiếp theo.

Nếu cấp bậc dưới không có tích lũy hùng hậu, tiếp sau sẽ trở nên phù phiếm, còn muốn thăng cấp cao hơn, còn muốn vô địch ở đồng cấp là không làm được.

- Hơn nữa Chiến Sư Đường chúng ta vì chiến đấu mà sinh, nên tu luyện công pháp tương đối thống nhất, thuận tiện dùng để bày trận, hoặc là trao đổi chân khí... Bởi vậy số lượng công pháp bí tịch thua xa Danh Sư Đường!

Hình Đường chủ tiếp tục nói.

Trương Huyền hiểu được.

Chiến Sư kỳ thật chính là quân đội của Danh Sư, quân đội tu luyện công pháp thống nhất, thích hợp nhất. Như vậy ở trong chiến đấu bị thương cũng có thể bổ sung chân khí, dễ bố trí ra đại trận lợi hại.

- Đương nhiên, công pháp của chúng ta số lượng ít, chất lượng lại cực cao, hắn là đối với ngươi dẫn dắt càng lớn, lại nói, coi như là ít... Mấy trăm bản vẫn phải có!

Tuy không biết vị Tôn sư trước mắt này, tại sao lại cần công pháp càng nhiều càng tốt, nhưng nếu như đưa ra yêu cầu này, tất nhiên có mục đích cùng ý kiến của hắn, nên sớm nói rõ ràng, miễn cho một lát nữa phiền toái.

- Mấy trăm loại công pháp cũng được, không biết phải đi đâu mới có thể xem được, lại phải cần khảo hạch như thế nào?

Trương Huyền hỏi.

Đối với Chiến Sư Đường khảo hạch, hắn có chút tò mò, nếu như chỉ có khảo hạch mới có thể chứng kiến công pháp, không bằng đi tới nhìn một chút, thuận tiện kiểm nghiệm thực lực của mình.

Hắn vẫn luôn khổ tu, cụ thể đạt đến trình độ gì, còn không có chuyên môn khảo nghiệm qua.

- Công pháp bí tịch, đều ở Nội Tức Điện, vừa vặn ta chính là Nội Tức Điện Điện chủ, Tôn sư muốn đi, ta có thể mang ngươi đi.

Ngụy Điện chủ cười nói.

- Vậy làm phiền rồi!

Trương Huyền cười gật đầu.

Đối phương không muốn mình đi quản việc tư, mình cũng lười để ý đến, nếu như tới Chiến Sư Đường một lần, làm sao cũng phải để thực lực tăng lên một ít.

- Tôn sư khách khí...

Ngụy Điện chủ không nói thêm lời, cùng Hình Đường chủ nói một tiếng, hai người đi ra ngoài.

Thấy hai người rời đi, Liêu Điện Chủ nhìn lại, trên mặt tràn đầy nghi hoặc:

- Đường chủ có nghe nói qua, nhìn bí tịch nhiều, có thể gây ra linh cảm không? Bí tịch thấy càng nhiều, không phải càng khiến người ta khó có thể phân biệt thật giả, tư duy càng hỗn loạn sao?

- Ta chưa từng nghe qua... Bất quá, vị Tôn sư này, là thiên tài chân chính! Chỉ sợ so với Trương Huyền của Danh Sư học viện, cũng tương xứng rồi...

Cảm khái một câu, Hình Đường chủ đột nhiên sững sờ:

- Hả? Trương Huyền Trương sư, vừa tới Thanh Nguyên thành, vị Tôn sư này liền xuất hiện, hơn nữa tuổi của hai người thoạt nhìn không sai biệt lắm, cũng đều là thiên tài...

- Liêu Điện Chủ, ta nhớ lúc trước Trác Đỉnh Phong có bức họa của Trương sư, ở địa phương nào? Ngươi lấy một phần tới đây cho ta, lúc ấy ta cho rằng chỉ là Viện trưởng ở địa phương nhỏ bé, nên không để ý, không có xem qua!

Tề lão

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Trác Đỉnh Phong mang về bức họa của Trương Huyền, chỉ bất quá Hình Đường chủ cảm thấy đối phương chỉ là Viện trưởng học viện của một đế quốc nhất đẳng, không quan trọng gì, liền lơ đễnh, không có đi quan sát, sai thuộc hạ cất đi.

Dù sao, người có thân phận như hắn, bất cứ chuyện gì cũng tự mình xử lý, thực lực mạnh hơn nữa cũng tươi sống mệt chết.

Hiện tại nghĩ tới Tôn Cường cùng Trương Huyền tuổi tương tự, đều là thiên tài, nhịn không được có chút hoài nghi.

Tuy thế giới này không thiếu thiên tài, nhưng nghịch thiên như vậy còn rất ít thấy, không có khả năng Thanh Nguyên thành thoáng cái nhiều ra hai vị!

- Ta đi tìm ngay...

Nhẹ gật đầu, Liêu Điện Chủ đang muốn đi ra ngoài, đột nhiên thấy Hình Đường chủ nhướng mày, như cảm ứng được cái gì, lòng bàn tay nhiều ra một Ngọc Bài đưa tin.

Tinh thần quét qua, ánh mắt sáng quắc, kích động đến sắc mặt đỏ lên.

- Làm sao vậy?

Liêu Điện Chủ nhìn qua.

Đường chủ luôn luôn vui buồn không hiện, đột nhiên biến hóa to lớn như thế, tất nhiên là xảy ra chuyện gì.

- Tề lão Hội trưởng đã trở về!

Hình Đường chủ xiết chặt nắm đấm.

- Tề lão Hội trưởng? Y sư Công Hội Tề lão Hội trưởng? Lúc trước hắn cứu sống ngươi, lại không lâu sau đã mất đi tung tích, ta còn cho rằng đã đi về cõi tiên...

Liêu Điện Chủ cũng sững sờ ở tại chỗ.

Hơn hai mươi năm trước, Hình Đường chủ bị Dị Linh tộc trọng thương, Nguyên Thần hao tổn, hôn mê trọn vẹn ba năm, nếu không phải vị Tề lão Hội trưởng này, đoán chừng đã sớm chết rồi.

Đối phương cứu được hắn, vốn còn muốn tới bày tỏ lòng biết ơn, lại phát hiện đã mất tung tích, hơn hai mươi năm không có tin tức.

Ngay cả hắn cũng tràn đầy thất lạc, cảm thấy đối phương đã quy tiên... Không nghĩ tới lại có thể trở về!

- Đúng vậy, sự tình bức họa sau này lại nói, ngươi mau chóng giúp ta chuẩn bị vật phẩm, ta muốn đích thân đi bái phỏng!

Vẻ mặt kích động, Hình Đường chủ phân phó nói.

Ân nhân cứu mạng xuất hiện, hết thảy sự tình đều ở phía sau.

Hai người chuẩn bị thỏa đáng, vội vã rời đi Chiến Sư Đường, không lâu sau đã đến Y sư Công Hội, thuận lợi nhìn thấy Tề lão Hội trưởng.

Giống như trước đây, lão Hội trưởng không có biến hóa quá lớn, chỉ là khí tức trở nên càng cường đại hơn.

- Chúc mừng Tề lão, đột phá đến nửa bước Xuất Khiếu Cảnh!

Ánh mắt sáng lên, Hình Đường chủ vội vàng ôm quyền.

Hai mươi năm không gặp, thể lực của lão Hội trưởng chẳng những không có suy giảm, thực lực còn gia tăng lên không ít, khiến hắn tràn đầy hưng phấn.

- Thực lực của ngươi cũng có tinh tiến, không tệ, không tệ!

Hắn nhìn ra cấp bậc của đối phương, đối phương tự nhiên cũng nhìn ra hắn, Tề lão Hội trưởng hài lòng nhẹ gật đầu.

- Nếu không phải Tề lão xuất thủ cứu giúp, có khi bây giờ ta còn đang trong hôn mê...

Cảm khái một tiếng, Hình Đường chủ hơi nghi hoặc nhìn lại:

- Tề lão, vì sao đột nhiên đi không từ giã?

- Ai!

Nghe được hỏi thăm, Tề lão Hội trưởng thở dài một tiếng:

- Chuyện này nói rất dài dòng, cũng không phải ta chủ động rời đi, mà là bị người hạ độc đuổi giết, cuối cùng chạy trốn tới một đế quốc nhất đẳng, mới có thể kéo dài hơi tàn, nếu không khẳng định đã sớm chết rồi!

- Hạ độc? Đuổi giết?

Sắc mặt trầm xuống, sát khí từ trong cơ thể Hình Đường chủ bốc lên.

Nhân phẩm của Tề lão Hội trưởng, hắn biết rất rõ ràng, cả đời cương trực công chính, người nào dám động thủ với hắn? Hơn nữa ở dưới mí mắt của Danh Sư Đường, Chiến Sư Đường!

- Là ai hạ độc? Tề lão có biết không?

Ánh mắt của Hình Đường chủ âm hàn.

- Ta đã đoán ra là ai, bất quá... Liên lụy quá lớn, vẫn không thể nói, chuyên môn truyền tin ngươi tới đây, chính là muốn cùng ngươi thương nghị thoáng cái, thuận tiện đi Chiến Sư Đường của ngươi tránh danh tiếng, chờ triệt để củng cố thực lực, lại tiến hành tính toán!

Tề lão Hội trưởng nói.

- Tránh đầu sóng ngọn gió? Còn muốn đi Chiến Sư Đường?

Đồng tử của Hình Đường chủ co rụt lại.

Mặc dù đối phương không có nói là ai, nhưng hắn đã đoán ra phạm vi đại khái.

Bây giờ Tề lão là nửa bước Xuất Khiếu Cảnh, lại là Y sư Công Hội lão Hội trưởng, cũng phải đi Chiến Sư Đường tránh đầu sóng ngọn gió... Chỉ sợ người hạ độc hắn, thân phận cùng địa vị cũng không thấp.

- Được, đi chỗ của ta, có thể cam đoan an toàn!

Thần sắc của Hình Đường chủ ngưng trọng nhẹ gật đầu.

Chiến Sư Đường, tập hợp sức chiến đấu mạnh nhất của toàn bộ Thanh Nguyên đế quốc, đừng nói hắn đã đạt tới Xuất Khiếu Cảnh, coi như chỉ như lúc trước, cường giả Xuất Khiếu Cảnh tới cũng có thể cam đoan có đi không về!

Mấu chốt nhất là, trong rất nhiều đại điện, các loại đại trận như rừng, ai dám trùng kích tới, tuyệt đối là muốn chết.

- Đa tạ Hình Đường chủ, lần này trúng độc bị đuổi giết, vốn tưởng rằng không về được nữa, nếu không phải gặp một vị quý nhân, cứu ta một mạng, chỉ sợ hai người chúng ta không có ngày gặp mặt...

Nhớ tới lúc trước trải qua, Tề lão Hội trưởng liền không nhịn được cảm khái.

- Y thuật của Tề lão cao minh như vậy, cũng không thể giải độc... Ngươi nói vị quý nhân kia, chẳng lẽ y thuật còn lợi hại hơn ngươi?

Hình Đường chủ nhìn qua.

Y thuật của Tề lão Hội trưởng, hắn biết rất rõ ràng, không nói đứng đầu Thanh Nguyên đế quốc, nhưng tuyệt đối không kém nhiều.

Nhân vật như vậy, trúng độc hơn hai mươi năm cũng không giải quyết được, một quý nhân nhẹ nhõm cứu... Người này cũng không khỏi quá đáng sợ đi!

- Ta so với hắn, quả thực chính là con sâu cái kiến so với Thần Long, không thể so sánh nổi. Vị quý nhân này, tuy thực lực không cao, nhưng mà vô luận ánh mắt hay y thuật, đều không phải ta có thể so sánh...

Nhớ tới vị ân nhân kia, ánh mắt của Tề lão Hội trưởng lộ ra sùng bái.

Đối với y thuật, ngoại trừ ân sư, còn chưa bao giờ chính thức kính trọng qua ai như thế, thế nhưng vị kia... tôn trọng hơn nữa cũng không quá đáng.

- Không biết là vị cao nhân nào?

Nghe hắn khen không dứt miệng, Hình Đường chủ nhịn không được hỏi.

- Hắn gọi Tôn Cường, cụ thể là nơi nào đến, ta cũng không rõ ràng...

Tề lão Hội trưởng nhẹ gật đầu, nhìn qua:

- Ngươi nhân mạch nhiều, nếu như có cơ hội, giúp ta lưu tâm, nếu có thể nhìn thấy lần nữa, ta phải hảo hảo cảm tạ...

Đang bàn giao, chỉ thấy con mắt của Hình Đường chủ trợn tròn, lông mày nhịn không được nhíu lại:

- Làm sao vậy?

- Chiến Sư Đường chúng ta, hôm nay tới một vị Danh Sư, cũng gọi là Tôn Cường,... Tự xưng là một Y sư! Có phải... Có phải là người ngươi nói hay không!

Hình Đường chủ nhịn không được nói.

Lúc trước vị Tôn Cường này, nói muốn dùng độc giúp mình giải quyết tai hoạ ngầm, chuyên môn nói qua, hắn còn là một vị Y sư!

Chẳng lẽ... Đều là một người?

- Cũng gọi là Tôn Cường? Loại nào bộ dáng?

Tề lão Hội trưởng tràn đầy kích động, vội vàng nhìn qua.

Nếu như Trương Huyền ở đây, khẳng định có thể nhận ra, vị Tề lão này, đúng là Quái Tẩu Ông trúng kịch độc ở Tĩnh Viễn Thành.

Lúc ấy hỗ trợ giải độc xong, một hơi vọt tới Nguyên Thần Cảnh, hai tháng không gặp, tu vi càng phát củng cố, vậy mà lần nữa đột phá, đạt đến nửa bước Xuất Khiếu Cảnh.

Từ Nguyên Thần Cảnh đến nửa bước Xuất Khiếu, trọng yếu nhất là tôi luyện thần hồn, đối phương chịu đủ kịch độc tra tấn hơn hai mươi năm, một khi giải quyết, lập tức đột phá tiến mạnh.

- Là một thanh niên hai mươi tuổi, thoạt nhìn hết sức trẻ tuổi...

Hình Đường chủ miêu tả một lần.

- Không đúng, Tôn Cường của ta là chừng bốn mươi tuổi, bất quá... Không ít cường giả có thể tiến hành dịch dung... Như vậy đi, ngươi dẫn ta đi tới nhìn xem!

Nghe được ân nhân cứu mạng có khả năng ngay ở Chiến Sư Đường, Tề lão Hội trưởng rốt cuộc kìm nén không được.

- Được!

Nhẹ gật đầu, Hình Đường chủ, Liêu Điện Chủ mang theo Tề lão Hội trưởng vội vã bay về Chiến Sư Đường.

...

- Nội Tức Điện khảo hạch, kỳ thật chính là hạch định số lượng chân khí của tu luyện giả! Nội tức thông đạo, có một đại trận cực kỳ lợi hại có thể khảo thí số lượng chân khí, số càng cao, nói rõ chân khí càng dày. Ngươi bây giờ là Thánh Vực nhất trọng đỉnh phong, loại thực lực này, có thể đến mười trở lên, coi như là thông qua, trực tiếp đi vào Thư Khố, tiến hành đọc sách rồi!

Một bên đi về phía trước, Ngụy Điện chủ một bên giới thiệu.

Trương Huyền nhẹ gật đầu.

Hai người đang nói chuyện, đã đi tới Nội Tức Điện.

Là một kiến trúc cao lớn giống như Tâm Điện, bên trong có không ít học sinh, dòng người như thoi đưa.

- Kỳ thật lấy thực lực của Tôn sư, căn bản không cần khảo hạch, ta hoàn toàn có thể dẫn ngươi đi tới...

Ngụy Điện chủ cười nói.

Vị trước mắt này, là bằng vào thực lực Thánh Vực nhất trọng đỉnh phong, cứng rắn tránh thoát ba cường giả Nguyên Thần Cảnh liên thủ công kích, không nói cái khác, có thể có loại sức chiến đấu này, thông qua một Nội Tức Điện khảo hạch nho nhỏ, tuyệt đối nhẹ nhõm đến cực điểm.

- Ta vẫn luôn vùi đầu tu luyện, còn không có khảo nghiệm qua, vừa vặn cũng muốn nhìn xem, cùng rất chênh lệch với Chiến Sư bao xa...

Trương Huyền nói.

Kỳ thật muốn khảo thí, hắn là ôm tư tâm, thứ nhất, giống như hắn nói, muốn kiểm tra đo lường thực lực của mình; thứ hai, cũng muốn nhìn xem tiêu chuẩn của Chiến Sư Đường, để đám người Huyền Huyền Hội, sớm làm ra chuẩn bị.

Nếu không, song phương trao đổi, ngay cả thực lực của đối thủ cũng không biết, khẳng định sẽ thiệt thòi lớn.

Trên đường tới, hắn đã dùng Ngọc Bài truyền Lưu Ly Luyện Tâm Quyết cho Vương Dĩnh rồi.

Bộ công pháp này bị hắn sửa chữa cực kỳ đơn giản, coi như không cần giảng giải, đối phương cũng có thể nhẹ nhõm xem hiểu, thuận lợi tu luyện.

- Kém?

Ngụy Điện chủ lắc đầu, đúng là có khoảng cách, bất quá, nhất định là vị trước mắt này bỏ xa Chiến Sư khác.

Đương nhiên lời này hắn cũng không nói ra, mà tiếp tục dẫn đường, không lâu sau, đi vào trước mặt một lối đi.

Nội tức thông đạo, không giống Tâm Ma thông đạo, cái sau hầu như không có người khảo hạch, hơn nữa Trương Huyền đi vào còn là thông đạo đặc thù của Trưởng Lão, vì vậy không thấy nửa cái bóng người, nơi đây lại đầy Chiến Sư.

Không ít đều đạt đến Thánh Vực nhất trọng đỉnh phong, muốn thông qua khảo hạch, nhận lấy công pháp nhị trọng.

Chứng kiến Điện chủ đi vào, mọi người nhao nhao tránh ra, đồng thời từng cái nhìn về phía Trương Huyền, trong mắt tràn đầy nghi hoặc.

Một gia hỏa chỉ có Thánh Vực nhất trọng, có thể khiến Điện chủ tự mình đưa tới đây, đến cùng có thân phận gì?

- Ai ở bên trong?

Không để ý tới mọi người kỳ quái, Ngụy Điện chủ hỏi.

Giờ phút này thông đạo hiện lên trạng thái đóng kín, xem xét liền biết có người khảo hạch ở bên trong.

- Bẩm báo Điện chủ, là Thạch Hạo!

Trong đám người, một vị Chiến Sư ôm quyền.

- Thạch Hạo? Tiểu tử này chịu tới khảo nghiệm? Hắn cuối cùng cam lòng đột phá...

Ánh mắt Ngụy Điện chủ sáng lên, nở nụ cười, sợ Trương Huyền không biết, sau đó giải thích:

- Tôn sư, vị Thạch Hạo này, là quán quân trong Thánh Vực nhất trọng của Chiến Sư Đường, thực lực mạnh mẽ, thực lực cá nhân dĩ nhiên vượt qua Thiên phu trưởng! Nhất là trình độ nội tức hùng hậu, có thể nói khủng bố, rất nhiều Chiến Sư Thánh Vực nhị trọng cũng không bằng. Hai mươi năm trước, thì đến được nhất trọng đỉnh phong, vì củng cố, một mực áp chế tu vi không có đột phá, cũng không tham gia bất luận khảo hạch gì, hiện tại tới đây, chỉ sợ là tính toán trùng kích nhị trọng rồi!

Nội Tức thông đạo

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

- Hai mươi năm trước thì đến được Thánh Vực nhất trọng đỉnh phong?

Trương Huyền gật đầu, tràn đầy kinh ngạc.

Có thể đi vào Chiến Sư Đường, hầu như người người đều là thiên tài, nhân vật như vậy, cưỡng ép áp chế tu vi hai mươi năm không đột phá, đồng cấp bậc tích lũy, tuyệt đối đạt đến một tình trạng nghe rợn cả người!

- Sở dĩ gia hỏa này không đột phá, kỳ thật là muốn phá ghi chép của Nội Tức Điện!

Nghe được hai người đối thoại, một vị Chiến Sư kỳ quái nhìn Trương Huyền nói.

- Ghi chép của Nội Tức thông đạo, là ba trăm năm trước, Phùng Mặc Tiêu Chiến Sư lưu lại, trọn vẹn ba mươi bảy điểm, muốn đánh vỡ, chỉ sợ không có dễ dàng như vậy!

Ngụy Điện chủ nhíu mày.

Nội Tức Điện, mười điểm thông qua, chính là tiêu chuẩn cực cao, ba mươi bảy điểm, tương đương với chân khí hùng hậu gấp Chiến Sư bình

thường 3. 7 lần, thành tích quả thực đáng sợ.

Nguyên nhân chính là như thế, ba trăm năm qua, một mực không ai đánh vỡ.

Thạch Hạo này, nhịn hai mươi năm, chính là vì liên tục tích lũy, tranh thủ vượt qua cái này, ở trong Nội Tức thông đạo, lưu lại tên của mình, dương danh lập vạn.

Tuy Ngụy Điện chủ rất tín nhiệm vị này, nhưng muốn đánh vỡ ghi chép của Nội Tức thông đạo, còn là rất khó, có thể nói, hầu như là không thể nào làm được.

- Đổi lại trước kia, hắn là không dễ dàng, bất quá, nửa năm qua này, hắn tu luyện cực kỳ điên cuồng, săn giết Thánh Thú, thu thập thánh dược, ân cần săn sóc kinh mạch cùng đan điền của mình... Nghe nói vì chiết xuất chân khí, còn lẻn vào mặt đất, đi tới chỗ dung nham... Hơn nửa năm không gặp, lực lượng đến cùng tích lũy đến trình độ như thế nào, ai cũng không biết! Bất quá, chắc có lẽ không kém hơn Phùng Chiến Sư ở ba trăm năm trước!

Chiến Sư vừa rồi thần sắc ngưng trọng nói.

Đổi lại nửa năm trước, hắn cũng cảm thấy muốn phá kỷ lục, hầu như không thể hoàn thành, nhưng hiện tại, thật không dễ nói.

- Gia hỏa này thật ác với mình... Không nghĩ tới thực học được bộ pháp quyết kia!

Ngụy Điện chủ sửng sốt một chút, sau đó lắc đầu.

- Pháp quyết?

Trương Huyền nghi hoặc.

- Là một bộ công pháp cực kỳ cao thâm của Nội Tức Điện, gọi là Khuynh Hải Công, nghe nói sau khi luyện thành, chân khí như nước

trong hải dương khuynh đảo, cuồn cuộn không dứt... Bộ công pháp này, lúc trước Phùng Chiến Sư cũng luyện thành qua, xem ra tiểu tử này là quyết tâm muốn đánh vỡ ghi chép...

Ngụy Điện chủ nói.

Hai người đang nói chuyện, liền chứng kiến trên vách tường thông đạo trước mắt hào quang nhảy lên.

- Xem, khảo hạch đã bắt đầu rồi...

Không biết ai hô lên, mọi người đồng loạt nhìn sang.

Phần phật!

Kèm theo hào quang, trên vách tường nguyên bản bóng loáng, một hàng con số chậm rãi nhảy lên, càng ngày càng cao, rất nhanh ngừng lại... Ba mươi tám!

- Lại thật phá kỷ lục...

Nhìn rõ ràng con số, tất cả mọi người đều sững sờ, ngay cả Ngụy Điện chủ cũng ngạc nhiên.

Phùng Chiến Sư ghi chép, tồn tại trọn vẹn ba trăm năm, không có người đột phá, không nghĩ tới ở trước mặt nhóm người mình, thành công bị người vượt qua.

- Xem ra không có phụ lòng ta tài bồi...

Ngụy Điện chủ cười cười.

Thạch Hạo này, những năm qua hắn tốn không ít tâm tư, không nghĩ tới quả nhiên là một thiên tài.

Cửa phòng từ từ mở ra, chỉ thấy một thanh niên sắc mặt hơi trắng bệch đi ra.

- Điện chủ...

Chứng kiến hắn xuất hiện, Thạch Hạo khom người ôm quyền, tuy thoạt nhìn hao tổn nghiêm trọng, nhưng lưng giống như cây thương, không có chút uốn lượn nào.

- Ân, có thể vượt qua Phùng Chiến Sư, một lần nữa sáng tạo kỷ lục, ngươi rất không tồi!

Ngụy Điện chủ tán dương một câu.

- Đa tạ Điện chủ tài bồi...

Thạch Hạo nhẹ nhàng thở ra, trong mắt tràn đầy hưng phấn.

Có thể phá kỷ lục, với hắn mà nói cũng là một loại khẳng định rất lớn.

- Ba mươi tám điểm, vượt qua Chiến Sư bình thường 3.8 lần, cái kỷ lục này chỉ sợ rất khó có người phá được!

- Ta cho rằng trong vòng ba trăm năm, hắn là không ai có thể thành công!

- Một kỷ lục duy trì mấy trăm năm... Lợi hại!

...

Chung quanh một hồi xôn xao.

Có thể tận mắt nhìn thấy kỷ lục ra đời, đối với Chiến Sư khác cũng có tác dụng kích động rất lớn.

- Tôn sư, ngươi có thể đi thử một chút...

Thấy Thạch Hạo ở trước mặt Tôn sư phá vỡ ghi chép, Ngụy Điện chủ cũng đầy mặt là ánh sáng, cười cười nói.

Trương Huyền gật đầu, cũng không nhiều lời, đẩy cửa đi vào.

Thấy hắn đi vào thông đạo, Thạch Hạo nghi hoặc hỏi:

- Điện chủ, vị Tôn sư này là...

Có thể khiến Điện chủ tự mình đưa tới, khẳng định bất phàm, chỉ là Chiến Sư Thánh Vực nhất trọng đỉnh phong hắn đều gặp, sao không có bất kỳ ấn tượng với người này?

- Hắn không phải Chiến Sư, là một vị Khải Linh Sư, giúp đại ân cho Đường chủ, muốn khảo thí một chút, thuận tiện kiểm nghiệm tu vi của mình!

Ngụy Điện chủ giải thích.

- Khải Linh Sư cũng muốn tới khảo thí trình độ nội tức hùng hậu? Nói đùa gì vậy...

Cười nhạo một tiếng, trong mắt Thạch Hạo tràn đầy khinh thường.

Vốn đang cho rằng cao thủ lợi hại gì, không nghĩ tới chỉ là Khải Linh Sư.

Khải Linh Sư là chức nghiệp phụ trợ, sức chiến đấu không mạnh mẽ, chạy tới khảo hạch đồ vật Chiến Sư mới có thể thông qua, không phải là đùa giỡn sao?

Không chỉ hắn, những người khác cũng đều lắc đầu.

Khải Linh Sư... Quá yếu!

Không đáng giá nhắc tới.

- Các ngươi không nên xem thường vị Tôn sư này, sức chiến đấu của hắn là cực kỳ đáng sợ!

Thấy biểu lộ của mọi người, Ngụy Điện chủ nói.

Hắn tự mình gặp qua Tôn sư xuất thủ, ứng biến thần tốc, nắm chắc thời cơ chiến đấu có thể nói khủng bố... Bất quá chỉ giao thủ hai, ba chiêu,

chân khí của đối phương có hùng hậu hay không, nội tức có cường đại hay không, liền không thể nào biết được.

Bất quá, có thể lý giải chiến đấu sâu như vậy, chân khí hẳn là sẽ không quá yếu.

- Sức chiến đấu không có nghĩa là chân khí cũng hùng hậu... Đồng cấp bậc, trình độ chân khí hùng hậu, hầu như không ai có thể vượt qua Chiến Sư!

Trong mắt Thạch Hạo toát ra tự tin nồng đậm.

Làm thiên tài cường đại nhất của Nội Tức Điện ba trăm năm qua, hắn có tư cách kiêu ngạo, cũng có vốn liếng kiêu ngạo.

- Đã bắt đầu...

Lại có người hô lên, mọi người đồng loạt ngẩng đầu, muốn nhìn xem gia hỏa khiến Điện chủ tôn sùng kia, đến cùng có thể khảo hạch ra bao nhiêu điểm.

Ô...ô...ng...

Trên vách tường hào quang lập loè, cũng không biểu hiện ra con số.

- Không có chữ số? Gia hỏa này sẽ không ngay cả thạch bích thứ nhất cũng đâm không thủng chứ?

- Đâm thủng thạch bích thứ nhất, có thể thông qua Chiến Sư khảo hạch... Đâm không thủng, dĩ nhiên là không có thành tích!

- Còn tưởng rằng có thể giống như Thạch Hạo, kinh diễm toàn trường, hiện tại xem ra... Người bình thường chính là người bình thường!

...

Chứng kiến trên vách tường không hiện ra con số, tất cả mọi người đều lắc đầu, ngay cả Ngụy Điện chủ cũng có chút kỳ quái.

Dựa theo tình huống chiến đấu vừa rồi, qua 10 điểm không khó lắm a, làm sao sẽ không có thành tích?

Chẳng lẽ còn chưa bắt đầu khảo thí?

Không đúng, nếu như vách tường lập loè hào quang, tương đương khảo thí đã bắt đầu, sao lại không có cái gì?

Két...

Đang kỳ quái, chợt nghe cửa phòng phát ra tiếng, có người muốn đi ra.

Có người đi ra, nói rõ khảo hạch đã kết thúc.

Trước khi khảo hạch kết thúc, nhất định sẽ xuất hiện con số, đến bây giờ không có ra... liền cho thấy, đối phương thật không có thông qua khảo hạch, giống như mọi người nói, ngay cả vách tường thứ nhất cũng không có đâm thủng...

- Xem ra vị Tôn sư này, sức chiến đấu mạnh mẽ, nhưng chân khí không tính hùng hậu...

Ngụy Điện chủ lắc đầu.

Nội Tức thông đạo, khảo hạch là trình độ chân khí hùng hậu, sức chiến đấu mạnh mẽ, chỉ có thể nói rõ sức bật của ngươi được, cùng số lượng chân khí, Chân Nguyên dự trữ, không nhất định có quan hệ trực tiếp.

Cái này giống như chạy nhanh cùng chạy cự li dài khác nhau.

Chạy nhanh tốt, chạy cự li dài có khả năng cực kém.

Vị Tôn sư này, sức chiến đấu lợi hại, ứng biến rất nhanh, xem ra cũng là trong nháy mắt bạo phát sức mạnh, không bền bỉ được, nếu không không có khả năng một điểm cũng không có.

Trong lòng cảm khái, cửa phòng mở ra, Trương Huyền có chút lúng túng đi ra.

- Không có thông qua cũng không sao... Hiện tại ta liền dẫn ngươi đi Tàng Thư Khố!

Cho rằng đối phương không có thông qua khảo hạch, có chút ngại ngùng, Ngụy Điện chủ vội vàng tiến lên.

- Những vách tường kia...

Trương Huyền chỉ vào trong, muốn nói lại thôi.

- Yên tâm đi, không có việc gì, ngươi không phải là Chiến Sư, không cần phải dựa theo tiêu chuẩn Chiến Sư cân nhắc!

Sợ hắn ngay cả một tầng cũng không có đánh thủng, nói ra khó xử, Ngụy Điện chủ cười nói.

Đối phương chỉ là Khải Linh Sư, không nói trước không phải là người Chiến Sư Đường, coi như phải, có được thủ đoạn Khải Linh nghịch thiên như thế, cũng phải thả đèn xanh, một đường thông hành.

- Thế nhưng…

Trương Huyền vò đầu.

- Nơi đây chẳng qua là khảo hạch, không cần để ở trong lòng!

Ngụy Điện chủ vội nói.

- Khảo hạch? A, trận pháp còn có thể tự động chữa trị?

Trương Huyền nhìn qua.

- Ân, lấy đâm thủng độ dày vách tường, tới kiểm tra đo lường trình độ chân khí hùng hậu, coi như hư hao, cũng có thể tự chủ chữa trị, đừng lo!

Ngụy Điện chủ cười cười.

- Vậy là tốt rồi...

Trương Huyền nhẹ nhàng thở ra, không xoắn xuýt nữa:

- Đi thôi!

Ngụy Điện chủ nhẹ gật đầu, dẫn đường.

Nội Tức Điện Tàng Thư Khố, cách thông đạo không xa, bàn tay của Ngụy Điện chủ vẽ một cái, trận pháp mở ra, hai người đi vào.

- Còn tưởng rằng là cao thủ gì, ngay cả cửa thứ nhất cũng qua không rồi...

- Một Khải Linh Sư nho nhỏ mà thôi, muốn xông Nội Tức thông đạo chỉ Chiến Sư mới có thể thông qua, nào có dễ dàng như vậy!

- Thật không biết lai lịch gì, loại thực lực này, ta có thể đánh ba cái, ta xem không phải là hỗ trợ cho Đường chủ... Hắn là quần áo lụa là của đại gia tộc nào đó tới a!

Thấy hai người đi vào Tàng Thư Khố, tất cả mọi người của Chiến Sư Đường đều lắc đầu.

Người Chiến Sư Đường bọn hắn, đều là thông qua khảo hạch mới có thể đi vào lựa chọn bí tịch, vị này thành tích gì cũng không có, đã được Điện chủ mang đi qua, đãi ngộ thực không phải là bọn hắn có thể so sánh...

- Được rồi, đối phương không phải Chiến Sư, không cách nào thông qua cũng bình thường, Tiêu Bột, ta nhớ lần trước không phải ngươi đánh cuộc với ta sao? Hiện tại ta đã khảo hạch xong, đến phiên ngươi, ta muốn nhìn xem, ngươi có thể vượt qua ta hay không!

Cắt ngang mọi người nghị luận, Thạch Hạo nhìn về phía một vị Chiến Sư ở cách đó không xa.

- Ta... Nhất định là không phá được ghi chép của ngươi, nhưng mà đến hơn hai mươi điểm hẳn không khó!

Bị chất vấn ở trước mặt mọi người, sắc mặt vị Chiến Sư gọi là Tiêu Bột kia đỏ lên.

- Ta nhớ được lần trước ngươi là hai mươi mốt điểm, cũng không ép ngươi, lần này có thể vượt qua hai mươi ba điểm, coi như ngươi thắng, lúc trước chúng ta đánh cuộc coi như xóa bỏ!

Thạch Hạo cười nói.

- Được!

Trầm tư thoáng cái, Tiêu Bột hít sâu một hơi, cắn răng, đẩy cửa đi vào thông đạo.

Mới đi vào nửa người, đột nhiên ngừng lại, gống như gặp quỷ, liên tục run rẩy.

- Cái này, cái này... Làm sao có thể?

Hắn trực tiếp hô lên.

Thấy Tiêu Bột kinh ngạc như thế, tất cả mọi người có chút kỳ quái, thân thể Thạch Hạo đi vào trước mặt:

- Làm sao vậy?

Nói xong cũng nhìn vào trong, sắc mặt trắng nhợt, đồng tử co rút lại, nhịn không được lui về phía sau mấy bước, toàn thân cứng ngắc.

Một trăm phân

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Chứng kiến hai đại cao thủ của Chiến Sư Đường đều biến thành cái dạng này, mọi người chung quanh đều nhăn mày lại, đồng loạt vây quanh tới.

Két...

Cửa bị đẩy ra, sau đó thấy rõ tình cảnh bên trong.

- Cái này...

Rất nhiều Chiến Sư, tất cả đều rụt cổ, biểu lộ giống như gặp quỷ rồi.

Qua không biết bao lâu, Tiêu Bột nuốt nước bọt nói:

- Vừa rồi... thời điểm ngươi đi ra, xác định... Thông đạo phục hồi như cũ?

- Ân, lúc ta rời đi, thông đạo là hoàn hảo không tổn hao gì, nói cách khác, là hắn...

Thạch Hạo cười khổ.

Nội Tức thông đạo, khảo hạch là nội tức, nội dung khảo hạch cực kỳ đơn giản, chính là đứng ở vị trí cố định, điều động Chân Nguyên, dùng hết thảy lực lượng đi công kích bia đá cách hơn mấy chục thước.

Tấm bia đá này, cũng không phải chân thật, mà là trận pháp ngưng tụ thành, có tác dụng trở ngại chân khí cực lớn, chân khí không đủ hùng hậu, căn bản không cách nào xuyên thấu.

Dưới tình huống bình thường, muốn xuyên thấu một cái, coi như là Thập phu trưởng cũng cần dùng hết toàn lực.

Thạch Hạo được ba mươi tám điểm, đại biểu chân khí rất mạnh, xuyên thấu tiếp cận bốn bia đá, mới tiêu hao hầu như không còn.

Đây đã là Thanh Nguyên đế quốc Chiến Sư Đường, thành lập qua nhiều năm như vậy, ở cấp bậc Thánh Vực nhất trọng đỉnh phong, hoàn toàn xứng đáng thứ nhất.

Mà trước mắt...

Mười tấm bia đá trong phòng, toàn bộ vắt ngang dưới đất, Nội Tức thông đạo nghiền nát như bãi rác.

- Cái này là cố ý phá hư sao?

Một vị Chiến Sư nhịn không được nói.

Nội Tức thông đạo, là địa phương quan trọng nhất của Nội Tức Điện, cũng là căn cứ trọng yếu để Chiến Sư Đường khảo hạch thực lực... Trực tiếp phá hư thành dạng này, có chút hơi quá đáng!

- Không phải phá hư...

Đi về phía trước vài bước, Tiêu Bột tới trước mặt bia đá, đồng tử co rút lại:

- Trận pháp trong thông đạo, là tổng bộ phái Trận Pháp Sư bát tinh tới bố trí, coi như là muốn phá hư, cũng làm không được!

Nơi này là địa phương kiểm nghiệm trình độ chân khí hùng hậu, chỉ cần tu luyện giả vào, thi triển toàn lực công kích cũng không phá hư được...

Coi như muốn cố ý biến thành như vậy, khẳng định cũng không có khả năng!

- Vậy sao...

Chiến Sư kia nghi hoặc.

- Cái này là... Một chưởng đánh ra!

Lần này nói chuyện chính là Thạch Hạo, ánh mắt của hắn nheo lại, thần sắc ngưng trọng không nói ra được.

- Một chưởng?

Mọi người không hiểu.

- Nói chính xác hơn, là đối phương dựa theo quy định tới khảo hạch, chỉ bất quá... chân khí trong cơ thể quá mức hùng hậu, một chưởng đánh ra, mười cái bia đá bị đánh thủng, trận pháp không chịu nổi lực lượng cuồng bạo như thế... Liền biến thành cái dạng này!

Thạch Hạo nói.

- Trận pháp... Không chịu nổi?

- Mười cái bia đá bị đánh thủng?

Tất cả mọi người nuốt nước bọt.

Lời này quá nghe rợn cả người, vượt ra khỏi phạm trù suy nghĩ.

- Thạch Hạo nói không sai, chư vị đều là cao thủ, nhìn mặt cắt của những bia đá này, hắn có thể nhìn ra mấy thứ gì đó!

Tiêu Bột nhẹ gật đầu, chỉ về phía trước.

Mọi người đồng loạt nhìn sang, chỉ nhìn thoáng qua, đồng tử đều đột nhiên co rút lại.

Chỉ thấy chỗ bị đứt gãy, một chưởng ấn rõ ràng có thể thấy được, ở trước mặt chưởng ấn này, bia đá thật giống như thủy tinh gặp phải thiết chùy, không chịu nổi một kích.

- Cái này là bia đá thứ nhất, bia đá khác, các ngươi lần lượt nhìn, liền rõ vừa rồi tại sao Thạch Hạo nói như vậy...

Tiêu Bột gật đầu.

Mọi người lần nữa nhìn lại.

Chỉ thấy chín khối bia đá phía sau, đều có một chưởng ấn giống nhau, một cái tiếp theo một cái, nhìn kỹ, vừa vặn hợp thành một đường thẳng tắp.

Nói cách khác... mười khối bia đá của thông đạo, đồng thời đánh nát, đối phương chỉ dùng... Một chiêu!

Thạch Hạo là người duy nhất trên vạn năm qua của Nội Tức được ba mươi tám điểm, chân khí trong cơ thể ngay cả bốn bia đá cũng không thể xuyên thấu, liền tiêu hao sạch sẽ... người vừa rồi một chưởng liền xuyên thấu mười khối, lực lượng lớn đến trận pháp cũng không chịu nổi...

Đến cùng làm sao làm được?

- Vừa rồi ta còn nghĩ, Thạch Chiến Sư lập ra ghi chép, ít nhất ba trăm năm không ai có thể phá...

- Ta cũng cảm thấy như vậy, ai ngờ... hai phút cũng chưa tới, đã bị người phá, mấu chốt nhất là, rách nát triệt để như thế...

Thân thể tất cả mọi người run rẩy.

Vừa rồi còn cười nhạo đối phương chỉ là Khải Linh Sư, khảo hạch tiêu chuẩn Chiến Sư rất khó, nằm mơ cũng không nghĩ đến, người ta tiện tay vỗ, thuận lợi vượt qua kiểm tra... Mấu chốt nhất là, lực lượng quá mạnh mẽ, chơi phế cả trận pháp...

- Thánh Vực nhất trọng, tại sao có thể có chân khí hùng hậu như vậy? Ta không tin, các ngươi nói, hắn có thể dùng pháp bảo lợi hại nào đó hay không?

Một vị Chiến Sư nhịn không được nói.

Bọn hắn đều tới Nội Tức thông đạo, biết rõ độ khó, thân là Chiến Sư, thiên tài trong thiên tài, muốn thông qua cũng rất khó... Gia hỏa này đến cùng làm sao làm được?

- Pháp bảo? Ngươi suy nghĩ nhiều... Ngươi nhìn bên cạnh!

Thạch Hạo lắc đầu, chỉ qua một phương hướng.

Vị Chiến Sư này nhíu nhíu mày, nhìn sang, lần nữa nhoáng một cái.

Chỉ thấy trên vách tường, một nhóm chữ rõ ràng có thể thấy được... Một trăm!

Vách tường bên ngoài Nội Tức thông đạo có thể biểu hiện thành tích khảo hạch, bên trong cũng có thể biểu hiện, như vậy người tiến hành khảo hạch ở bên trong cũng có thể biết rõ, mình rốt cuộc được bao nhiêu điểm.

- Một trăm...

Vị Chiến Sư này run rẩy:

- Nếu là một trăm điểm, vì sao... bên ngoài không có biểu hiện?

Những người khác cũng đồng loạt nhìn qua.

Nếu là khảo hạch bình thường, bên trong xuất hiện thành tích, bên ngoài cũng sẽ có.

Nhưng bên ngoài lắc lư một hồi, không có cái gì, lúc này mới dẫn đến bọn hắn cho rằng... Đối phương không có thông qua.

- Lực lượng của hắn quá mạnh mẽ, trận pháp ngay tại chỗ hỏng mất, tin tức căn bản không có truyền ra ngoài...

Thạch Hạo cười khổ.

- Cái này...

Nhìn xem phế tích đầy đất, mọi người giờ mới hiểu được.

Khó trách bên ngoài lắc lư một hồi, liền không biểu hiện con số... Thì ra là thế!

- Một quyền đánh thủng mười khối bia đá... chân khí của Tôn sư này đến cùng hùng hậu bao nhiêu?

Đứng ở tại chỗ, tất cả mọi người đều nói không ra lời.

...

- Đây chính là Tàng Thư Khố của chúng ta, tuy số lượng kém xa Danh Sư Đường, lại thắng ở công pháp đều là thiên chuy bách luyện qua, trên việc tu luyện không có bất cứ vấn đề gì!

Hai người đi vào Tàng Thư Khố, chỉ vào thư tịch rực rỡ muôn màu trước mắt, Ngụy Điện chủ nói.

Thư tịch của Danh Sư Đường, không ít đều là Danh Sư các thời kỳ tự nghĩ ra, trong đó có rất nhiều mâu thuẫn, khó có thể khảo cứu, nguyên nhân chính là như thế, Danh Sư kiêng kỵ nhất chính là nhìn loạn công pháp.

Thấy được càng nhiều, càng hỗn loạn, không có năng lực phân biệt rõ mà nói, cuối cùng sẽ chỉ dẫn đến đạo tâm hỗn loạn, Tâm Ma sinh sôi, tu vi càng khó tiến bộ.

Tàng Thư Khố của Chiến Sư Đường bất đồng.

Công pháp trong đó, đều trải qua nhiều lần thực tế, có thể cam đoan không có vấn đề, chỉ cần chọn chính xác một môn tu luyện, thực lực sẽ tiến bộ rất nhanh, sức chiến đấu càng ngày càng mạnh!

Trương Huyền gật đầu, nhìn về phía trước, nhìn thoáng qua, nhịn không được có chút thất vọng.

Giống như lúc trước đối phương nói, công pháp nơi đây hoàn toàn chính xác không nhiều lắm, chỉ có mấy trăm bản, ngay cả một nghìn cũng không đạt tới.

Đương nhiên, công pháp không nhiều, nhưng giới thiệu công pháp, cùng với đánh dấu cảm ngộ tu luyện như thế nào lại rất nhiều, rậm rạp chằng chịt không biết bao nhiêu tầng, cộng lại, chừng có vài chục vạn bản.

- Những thứ này đều là cảm ngộ của Chiến Sư các thời kỳ... Đương nhiên, mỗi người thể chất bất đồng, phương pháp tu luyện cũng không giống nhau, tất cả đều nhìn, chỉ sợ gây chuyện không tốt tinh thần sẽ thác loạn!

Ngụy Điện chủ chỉ chỉ:

- Bên này là Hình Đường chủ lưu lại tâm đắc, nếu như ngươi thật muốn nhìn, nghiên cứu của hắn là được!

Đáp một tiếng, Trương Huyền nhìn sang mấy trăm bản bí tịch mà đối phương chỉ.

Cái gọi là tâm đắc, cảm ngộ, có nhìn hay không đều được, chủ yếu nhất là công pháp.

Rầm ào ào!

Mấy trăm quyển sách mà thôi, ánh mắt quét qua, liền thu vào thức hải.

- Chính xác!

Thấp giọng hô một tiếng.

Thời gian nháy con mắt, một quyển sách xuất hiện, ngón tay đụng một cái, tri thức ẩn chứa trong đó liền chảy vào trong đầu.

- Hả? Cũng không tệ lắm, tuy tạo thành Thiên Đạo công pháp, nhưng Có ba chỗ thiếu sót!

Xem nội dung thư tịch một lần, Trương Huyền nhíu mày.

Dù chỉ có mấy trăm bản, nhưng đẳng cấp của những bí tịch này rất cao, dung hợp lại tạo thành Thiên Đạo công pháp Thánh Vực nhị trọng, nhưng có ba chỗ thiếu sót.

- Thiếu sót quá nhiều, chờ tìm xem bí tịch khác rồi nói sau!

Trương Huyền lắc đầu.

Võ Kỹ, có chút thiếu sót cũng không sao.

Nhưng công pháp, hắn luôn tu luyện Thiên Đạo cấp, ngay cả Phong Thánh Giải cũng chỉ có một hai thiếu sót, nhưng đều dùng bảo vật bổ sung, Thánh Vực nhị trọng có nhiều như vậy... Rất khó tiếp nhận.

Thật sự không được, thì tìm công pháp tu luyện của những Thánh Vực nhị trọng khác, dung hợp đến không có khuyết điểm lại nói.

Ánh mắt đảo qua rất nhiều tâm đắc, xem một lần, phát hiện những thứ này ngoại trừ chỉ dẫn tránh đi thiếu sót, thì không có trợ giúp quá lớn, liền không có thu thập.

- Nơi đây có công pháp Thánh Vực tam trọng không?

Không đi suy nghĩ nhiều, Trương Huyền lần nữa nhìn về phía Ngụy Điện chủ.

- Tam trọng cũng có... Đi theo ta!

Chiến Sư Đường Điện chủ cũng đạt đến Nguyên Thần Cảnh đỉnh phong, đừng nói tam trọng, tứ trọng cũng có.

Rất nhanh đi vào địa phương chứa đựng công pháp tam trọng, giống như đoán trước, số lượng ít hơn.

Chỉ chốc lát toàn bộ ghi chép vào trong đầu.

Trương Huyền càng thêm thất vọng.

Tam trọng thậm chí ngay cả Thiên Đạo công pháp cũng không có hình thành.

Để Ngụy Điện chủ mang theo, càn quét công pháp tứ trọng một lần, đồng dạng không có hình thành bí tịch.

- Tôn sư... Có tìm được thư tịch mình cần không, có linh cảm chưa?

Thấy thanh niên này đi theo phía sau hắn, ở trong Tàng Thư Khố đi dạo một vòng, sách gì cũng không có cầm lên, càng không nhìn, Ngụy Điện chủ nhịn không được hỏi.

- Không nhìn thấy phù hợp...

Trương Huyền lắc đầu.

Dù sao chỉ là quét mắt qua một cái, đối phương cũng không biết hắn nghĩ cái gì.

- Đúng rồi, các ngươi còn có công pháp tu luyện Thánh Vực nhị trọng không? Không yêu cầu cấp bậc cao, chỉ cần số lượng càng nhiều càng tốt...

Chần chừ một chút, Trương Huyền nói.

Công pháp tu luyện cao minh, với hắn mà nói cùng bình thường không có gì khác nhau.

Hắn muốn là số lượng, không phải chất lượng.

Chất lượng cao, dù thiếu sót ít, dung hợp càng bớt việc, nhưng số lượng không đủ, như trước có rất nhiều thiếu sót.

- Nội Tức Điện chúng ta chỉ sợ đã không có... Bất quá, Võ Kỹ Điện Phong điện chủ, đến từ Danh Sư Đường, học thức uyên bác, không chỉ biết rất nhiều Võ Kỹ, các loại công pháp cũng sưu tập không ít. Muốn nói Chiến Sư Đường, ai có mấy thứ này, chỉ sợ chỉ có hắn!

Ngụy Điện chủ nói.

- A? Có thể làm phiền Điện chủ mang ta đi Võ Kỹ Điện nhìn xem không?

Trương Huyền vội nói.

- Cái này đơn giản!

Cười cười, Ngụy Điện chủ mang theo Trương Huyền đi ra ngoài Tàng Thư Khố.

Mới đi tới cửa, đột nhiên nheo mắt, ngừng lại.

Quá dài

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Chỉ thấy ở cửa ra vào Tàng Thư Khố đứng đầy Chiến Sư, Thạch Hạo cùng Tiêu Bột cũng ở trong đó.

- Các ngươi muốn làm gì?

Thấy những người này vây tới đây, cũng không biết là kích động hay tức giận từng cái tròng mắt đỏ hoe, Ngụy Điện chủ nhíu mày, hơi không vui:

- Tôn sưkhông phải là người Chiến Sư Đường, không cần tuân thủ quy định nhất định phải thông qua khảo hạch mới có thể đi vào Tàng Thư Khố.

- Điện chủ, chúng ta không phải là vì cái này!

Thấy hắn hiểu lầm, Thạch Hạo vội vàng mở miệng:

- Có một chuyện, hy vọng ngươi có thể tự mình đi nhìn một chút...

Chuyện phát sinh trong thông đạo, thực sự quá kinh thế hãi tục, nói ra, đoán chừng đối phương cũng không tin, vẫn là để cho hắn tận mắt nhìn thấy, mới có thể rõ.

- Xảy ra chuyện gì?

Thấy biểu lộ của hắn ngưng trọng, Ngụy Điện chủ hỏi.

- Mời Điện chủ qua bên này, ngươi thấy sẽ biết!

Tiêu Bột đi lên trước nói.

- Ân!

Biết rõ đối phương không muốn nói, khả năng liên quan đến cơ mật của Nội Tức Điện, Ngụy Điện chủ chần chừ một chút, quay đầu nhìn về phía Trương Huyền:

- Làm phiền Tôn sư chờ ta một chút!

- Được!

Trương Huyền gật đầu.

Đối phương rõ ràng cho thấy có việc phải xử lý, cùng đi tới ngược lại không tốt lắm, không bằng đợi ở chỗ này.

Ngụy Điện chủ có chút áy náy, đi theo sau lưng Tiêu Bột về phía trước.

Thấy hắn rời đi, Trương Huyền lắc đầu, đang định nghỉ ngơi một chút, quan sát thư tịch vừa rồi ghi chép, chỉ thấy Thạch Hạo đi tới trước mặt.

- Tại hạ Thạch Hạo, muốn cùng Tôn sư luận bàn một chút, chẳng biết có được hay không?

Đối phương có thể một chưởng đánh thủng 10 bức tường, trình độ chân khí hùng hậu mạnh hơn hắn không biết bao nhiêu lần, thiên tài như thế, hắn rất muốn thử xem.

Đồng thời cũng muốn nhìn xem đối phương đến cùng có phải chính thức dựa vào thực lực, đã nhận được điểm cao như thế hay không.

- Luận bàn?

- Vâng!

Thạch Hạo ôm quyền:

- Mong Tôn sư thành toàn.

- Được rồi!

Thấy thái độ của đối phương nghiêm túc, thật muốn cùng hắn tỷ thí, Trương Huyền gật đầu.

Cho tới nay, ngoại trừ Phùng Huân, hắn còn không có cùng Chiến Sư chiến đấu qua, vừa vặn nhìn xem thực lực của đối phương như thế nào.

- Đắc tội!

Hít sâu một hơi, lồng ngực của Thạch Hạo lập tức phồng lên, khí tức cả người như cuồng phong, tựa như một thanh chủy thủ ra khỏi vỏ, tản mát hàn quang kinh người.

Phần phật!

Thân thể nhảy tung, thẳng tắp bước về phía trước, bước tiến của hắn trầm trọng hữu lực, còn chưa tới trước mặt liền cho người ta cảm giác như sóng lớn tập kích bất ngờ, tránh cũng không thể tránh.

Nhất lực phá vạn pháp (*dùng sức mạnh tuyệt đối nghiền ép mọi kỹ xảo).

Nội tức hắn hùng hậu, chân khí đếm không hết, cùng người chiến đấu chưa bao giờ dùng kỹ xảo, đều là đường đường chính chính nghiền ép.

Lần này cũng giống như vậy, trực tiếp vận dụng lực lượng toàn thân, chân khí bành trướng như biển, tu luyện giả bình thường gặp được, sẽ lập tức cảm giác lâm vào vũng bùn, làm sao cũng khó có thể đào thoát.

Khuynh Hải Công, dốc hết sông biển, tránh cũng không thể tránh, né không thể né!

- Không tệ!

Cảm nhận được lực lượng của đối phương, ánh mắt Trương Huyền nhịn không được sáng ngời.

Không có tu luyện Phong Thánh Giải, chân khí của hắn khả năng cũng chỉ tương xứng đối phương, coi như mạnh mẽ cũng không mạnh hơn bao nhiêu.

Một công pháp bình thường, có thể so với Thiên Đạo công pháp hội tụ số lượng chân khí, vị trước mắt này, hoàn toàn chính xác đủ đáng sợ, khó trách có thể đánh vỡ ghi chép, được xưng thứ nhất.

- Ra tay đi!

Đang cảm khái, chợt nghe Thạch Hạo hét lớn một tiếng, năm ngón tay mở ra, mãnh liệt bổ tới.

Không có Võ Kỹ cao minh, chỉ là Đại Thủ Ấn đơn thuần nhất.

Tuy chiêu số đơn giản, nhưng phối hợp chân khí hùng hậu của hắn, uy lực liền không giống nhau, tựa như muốn đánh vỡ toàn bộ không gian, không khí ở dưới lực lượng cuồng bạo trùng kích, phát ra minh hưởng như sấm, bất ngờ tập kích đến.

Trong nháy mắt, chân khí hùng hồn tạo thành một thủy triều thật lớn, tựa hồ muốn xé nát hết thảy ngăn ở phía trước.

Trương Huyền cũng không tránh né, nhẹ nhàng cười cười, điểm ra một cái.

Rầm ào ào!

Sóng lớn vô cùng hung mãnh, ngừng lại ở đầu ngón tay của hắn, không cách nào tiến lên nửa phần, như Cự Xà bị nắm bảy tấc, vô luận giãy giụa như thế nào, cũng không có chút tác dụng.

- Tránh ra...

Thấy một đầu ngón tay của đối phương, liền ngăn được công kích mạnh nhất của hắn, sắc mặt Thạch Hạo đỏ lên, gào thét một tiếng, lực lượng toàn thân vận chuyển tới cực hạn, kinh mạch trong cơ thể xé rách có chút đau đớn.

Nhìn gân xanh trên đầu hắn kéo căng, Trương Huyền lắc đầu, ngón tay uốn lượn, nhẹ nhàng búng ra.

Bành!

Sóng lớn tiêu tán, chân khí cuồng bạo tứ tán, đăng đăng đăng đăng! Thạch Hạo liên tục lui về sau bảy tám bước, sắc mặt đỏ lên.

- Đa tạ Tôn sư hạ thủ lưu tình...

Vù vù hít hai cái, cảm thấy trên thân không có chút thương thế nào, lúc này sắc mặt của Thạch Hạo mới đỏ bừng, tiến lên một bước, vội vàng ôm quyền.

Vừa rồi lực công kích của hắn cường đại như vậy, đổi lại người khác khẳng định không chịu nổi, đối phương dùng một ngón tay ngăn trở không nói, còn khiến lực lượng cắn trả yếu bớt đến ít nhất, để hắn không có bị thương, lực lượng hùng hồn, khống chế tinh tế, có thể nói khủng bố.

- Thực lực của ngươi không tệ!

Trương Huyền nhẹ gật đầu.

Đối phương xác thực không tệ, đơn thuần trình độ chân khí hùng hậu mà nói, tuy so ra kém đám người Trịnh Dương, nhưng cũng chênh lệch không quá lớn.

Loại thực lực này trao đổi với Huyền Huyền Hội, người sau khẳng định không phải là đối thủ.

Xem ra sau khi trở về, phải hảo hảo thông báo một chút, không nên tới so số lượng chân khí, nếu không phải thua không thể nghi ngờ.

- Vâng!

Vẻ mặt Thạch Hạo cười khổ.

Hắn được xưng chân khí thứ nhất của Chiến Sư Đường Thánh Vực nhất trọng, ở trong miệng đối phương chỉ là... Không tệ!

Bất quá, đối phương hoàn toàn có tư cách nói lời này.

- Cho tới bây giờ, ta cuối cùng tin tưởng, Tôn sư là bằng thực lực vượt qua kiểm tra... Chỉ là, tại hạ còn có một sự tình không rõ, muốn hỏi thăm một chút!

Chần chừ một chút, Thạch Hạo nói.

- Mời nói!

- Một chưởng đánh thủng mười tấm bia đá... Ta muốn biết rõ, ngươi tiêu hao bao nhiêu chân khí trong cơ thể?

Thạch Hạo nhịn không được nói.

Hắn tiêu hao hết thảy chân khí, mới đánh thủng không đến tứ tấm bia đá, đối phương một chưởng liền bổ ra hết thảy, hắn là không có dụng hết toàn lực, nhưng hắn muốn biết, đến cùng tiêu hao bao nhiêu lực lượng toàn thân, cũng dễ bình luận, về sau cũng có thể tu luyện tốt hơn, tranh thủ sớm ngày vượt qua.

Chung quanh rất nhiều Chiến Sư cũng đồng loạt nhìn tới.

Nói thật, bọn hắn cũng tràn ngập tò mò.

Thạch Hạo thông qua khảo hạch, sắc mặt trắng bệch, tùy thời dựa trên mặt đất, vừa rồi có thể thi triển tuyệt chiêu, cũng là đã uống vài viên đan dược, điều tức cả buổi...

Trước đối phương đi ra thông đạo, khuôn mặt hồng nhuận phơn phớt, căn bản không giống đi khảo hạch, mà giống như đi ăn sáng, ngay sau đó còn điềm nhiên như không có việc gì đọc sách... Nếu giống như lúc trước suy đoán, không có thông qua khảo hạch thì thôi, mấu chốt là, điểm tối đa thông qua... Còn loại trạng thái này, chân khí trong cơ thể đến cùng hùng hậu bao nhiêu?

- Tiêu hao bao nhiêu chân khí?

Không nghĩ tới đối phương có thể hỏi như vậy, Trương Huyền sửng sốt một chút, gãi gãi đầu cẩn thận suy nghĩ, nói:

- Ta cũng không có chú ý, bất quá không quan trọng, vừa rồi thời điểm đọc sách, đã triệt để khôi phục, không cần lo lắng!

- Khôi phục? Không cần lo lắng?

Thạch Hạo bị nước miếng sặc một cái, thiếu chút nữa ngất đi.

Ai lo lắng ngươi... Ý ta là muốn biết thực lực chân chính của ngươi... Thời điểm đọc sách, liền khôi phục...

Chẳng lẽ, thông qua Nội Tức thông đạo tiêu hao số lượng chân khí, đối với ngươi mà nói, không quan trọng gì, không quan trọng?

Sắc mặt trắng bệch, Thạch Hạo cảm thấy trái tim đau nhức.

Hai mươi năm không đột phá, chính là vì sáng tạo một ghi chép ba trăm năm không người có thể đánh vỡ... Ghi chép là sinh ra, kết quả... ngay cả hai phút cũng chưa tới, đã bị người lật bàn...

Mấu chốt nhất là, người ta không có cảm thấy cái gì...

Lúc trước còn nghĩ, không được thì cố gắng hai mươi năm nữa, tranh thủ vượt qua đối phương, hiện tại xem ra... Đừng nói hai mươi năm, hai trăm năm cũng không được!

Căn bản không có ở cùng một cấp bậc.

Trong nháy mắt, Thạch Hạo bị đả kích có chút uể oải.

Hai mươi năm này, hắn vì đánh vỡ ghi chép, ăn không biết bao nhiêu đau khổ, chịu không biết bao nhiêu tội, cố nén bao nhiêu lần xúc động tùy thời có thể đột phá... Kết quả, sáng chế ghi chép, ở trong mắt đối phương chỉ là không quan trọng...

Càng nghĩ càng cảm thấy muốn thổ huyết.

- Vậy không biết Tôn sư đạt tới Thánh Vực nhất trọng đỉnh phong đã bao lâu? Mới tích lũy hùng hậu như thế?

Cắn răng hỏi lần nữa.

Mặc dù đối phương thoạt nhìn chừng hai mươi tuổi, nhưng một ít người của đại gia tộc, đều có bí pháp đặc thù, khiến người ta từ bên ngoài nhìn không ra cụ thể bao nhiêu tuổi, thật giống như hắn, đã vượt qua hai trăm tuổi, nhưng ngoại nhân nhìn tới, cũng chỉ chừng ba mươi.

Nếu như đối phương ở Thánh Vực nhất trọng đỉnh phong, chờ đợi vượt qua hai mươi năm, mình cũng không tính quá yếu, ít nhất còn có thể hòa nhau chút tự tin.

- Ở cảnh giới này thời gian hoàn toàn chính xác có chút dài!

Nghe được đối phương hỏi, Trương Huyền có chút cảm khái.

Đạt tới Thánh Vực nhất trọng đỉnh phong, một mực không tìm được Thiên Đạo công pháp nhị trọng, đợi thời gian hoàn toàn chính xác có chút lâu, ngẫm lại cũng cảm thấy xấu hổ, khó tiện mở miệng.

- Dài?

Lúc này Thạch Hạo mới nhẹ nhàng thở ra.

Đợi thời gian dài, tu luyện bao lâu, mới có thực lực như thế, xem ra thiên phú cũng không cao hơn mình quá nhiều...

- Đúng vậa, một mực không tìm được công pháp phù hợp, vừa rồi đi Tàng Thư Khố chính là vì tìm kiếm, nhìn xem có thể có cảm ngộ, đột phá gông cùm xiềng xích bây giờ hay không!

Trương Huyền cảm khái, tràn đầy thẹn thùng:

- Dù sao, vây ở cảnh giới này đã hơn một tháng, lại không đột phá, thì ngay cả đệ tử cũng không bằng rồi...

- ...

Thạch Hạo che ngực.

- ...

Rất nhiều Chiến Sư quỵ xuống.

Đa tạ lão sư chỉ điểm

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Thạch Hạo ở Thánh Vực nhất trọng đỉnh phong, chờ đợi trọn vẹn hai mươi năm, mới tích lũy được lực lượng hùng hồn như thế, còn tưởng rằng đối phương cũng giống như mình, ít nhất cũng mấy chục năm, mới có thể cảm khái thời gian dài, nằm mơ cũng không có nghĩ đến...

Một tháng...

Một tháng...

Dài muội muội ngươi a!

Mới chút thời gian ấy liền tích lũy hùng hồn như vậy, còn nói thời gian dài... Không trang bức sẽ chết sao?

Trái tim của Thạch Hạo càng đau.

Những người khác biểu lộ cũng giống nhau, hận không thể tiến lên điên cuồng đập gia hỏa này một trận.

Quá muốn ăn đòn rồi.

Một tháng cũng cảm thấy dài, còn không bằng đệ tử... đệ tử của ngươi cũng không phải tu luyện, mà là bay a!

Cảm khái một câu, lúc này mới phát hiện vẻ mặt của mọi người, Trương Huyền bất đắc dĩ cười khổ.

Hắn thật là tùy tiện nói, cũng không phải tận lực khoe khoang, không nói đám người Triệu Nhã, Viên Đào được truyền thừa, nói Vương Dĩnh ở bên người, đã là Tòng Thánh đỉnh phong, tùy thời có thể đột phá. Còn có Lạc Thất Thất, thực lực đã tương đương hắn, cũng đạt tới Thánh Vực nhất trọng đỉnh phong, còn không đột phá, gây chuyện không tốt thật sự có khả năng bị đối phương vượt qua.

Nên hắn nhất định phải dốc sức liều mạng tu luyện đuổi theo đệ tử, không tu luyện, liền rớt lại phía sau... Kỳ thật hắn cũng rất ghen tị, chỉ là nói ra, người khác không tin mà thôi.

Lão sư, cũng không có dễ dàng như vậy!

- Một tháng, liền tích lũy hùng hậu như thế, không biết Tôn sư tu luyện như thế nào? Có thể... thuận tiện lộ ra thoáng chút, để chúng ta học tập hay không?

Cố nén xúc động muốn đập đối phương một trận, Thạch Hạo nói.

Những người khác cũng hiếu kỳ.

Bọn hắn cảnh giới tương đương, tích lũy mấy năm, mấy chục năm, đánh thủng một cái bia đá cũng vô cùng phiền toái, vị trước mắt này, chỉ tu luyện một tháng, liền nhẹ nhõm đánh thủng mười cái, nếu như có thể biết rõ phương pháp tu luyện, khẳng định sẽ tiến bộ rất nhanh.

- Tu luyện như thế nào?

Nghe được hỏi thăm, Trương Huyền nhìn qua:

- Kỳ thật rất đơn giản, chính là ý cảnh! Lấy Khoảnh Hải Công của ngươi làm thí dụ, nghe nói lúc ngươi tu luyện, săn giết Thánh Thú, thu thập thánh dược, đền bù thân thể vốn sinh ra đã kém cỏi, thậm chí còn đi vào dưới mặt đất, lợi dụng dung nham rèn luyện chân khí trong cơ thể...

Thoạt nhìn như vậy có thể có tiến bộ, nhưng trên thực tế, muốn được tiến bộ càng lớn, rất khó!

- Khoảnh Hải Công, dốc hết sông biển, thật muốn triệt để lĩnh ngộ bộ công pháp này, nhất định phải quan sát biển rộng bao la, nhận thức thiên địa tự nhiên, tâm cảnh đến, thân thể sẽ trở nên rộng lớn, bao la giống như hải dương!

Vừa rồi ở Tàng Thư Khố, xem qua pháp quyết tu luyện Khoảnh Hải Công, trải qua dung hợp, rõ ràng đồ vật căn bản nhất của bộ pháp quyết này là cái gì.

- Ý cảnh?

Thạch Hạo chần chừ một chút:

- Ta ở trên đảo hoang chờ qua nửa năm, bổ ích không lớn, lúc này mới nghĩ những biện pháp khác, từ ngoài vào trong...

Trong Tàng Thư Khố giải thích về Khoảnh Hải Công, ít nhất mấy nghìn quyển, trong đó cũng nhắc tới ý cảnh, hắn đã từng nếm thử tu luyện, đáng tiếc tiến cảnh quá mức bé nhỏ.

Khoảnh Hải Công, hoàn toàn chính xác cần lĩnh ngộ ý cảnh đặc thù, từ trong ra ngoài mới là phương pháp tu luyện tốt nhất, hắn không cách nào hoàn thành, lúc này mới đảo ngược phương pháp, từ bên ngoài vào trong, may mắn công phu không phụ lòng người, thực lực cũng đạt tới tình trạng siêu phàm thoát tục.

- Ngươi có biết, vì sao mình không thể từ trong ra ngoài không?

Trương Huyền nói.

- Cái này...

Thạch Hạo dừng lại.

Nếu như biết rõ, khẳng định đã sớm học tập, không đến mức vất vả lớn như vậy.

- Ngươi quá muốn phá kỷ lục!

Thở dài một tiếng, Trương Huyền chắp hai tay sau lưng:

- Bởi vì muốn phá kỷ lục, trong lòng lo được lo mất, thậm chí ngay cả dũng khí tham gia một lần khảo hạch cũng không có, một lòng nghĩ, tích lũy đến cao nhất lại tới... Thật tình không biết, cái gì là đỉnh phong? Ngươi bây giờ chính là đỉnh phong sao? Là đỉnh phong mà nói, vì sao ngay cả một ngón tay của ta cũng không phá được?

- Hải Nạp Bách Xuyên, có dung chính là lớn. Tu luyện Khoảnh Hải Công, chú trọng tâm cảnh, không tranh không đoạt, vô dục vô cầu, như vậy mới có thể lĩnh ngộ chân lý... Ngươi quá suy tính có thể vượt qua ghi chép của Phùng Mặc Tiêu Chiến Sư hay không, lòng dạ ngay từ đầu liền nhỏ hẹp, tự nhiên cảm ngộ không đến đại dương rộng lớn!

Trương Huyền thở dài.

Đối phương giao thủ với hắn, trong đầu đã xuất hiện đủ loại thiếu sót, liếc nhìn liền biết, tuy hắn tu luyện Khoảnh Hải Công vững chắc, trên thực tế lại đi nhầm phương hướng.

- Ta...

Thân thể Thạch Hạo cứng ngắc, hai mươi năm vất vả chảy xuôi ở trong đầu, ngày xưa từng màn hiển hiện.

Không biết bao lâu, chậm rãi nhắm mắt lại, Thạch Hạo tiến về phía trước một bước, quỳ gối trên mặt đất:

- Thụ giáo, nếu như không phải Tôn sư chỉ điểm, ta khả năng còn sẽ tiếp tục đi tới, càng ngày càng lệch hướng, cuối cùng thực lực bị hạn chế!

Nhớ lại đủ loại, hắn dĩ nhiên rõ ràng, phương hướng tu luyện quả nhiên phạm sai lầm.

Nếu không phải vị trước mắt này nhắc nhở, cứ đi tới, tuy trong thời gian ngắn có thể khiến thực lực gia tăng nhanh hơn, nhưng về sau muốn tấn cấp cảnh giới cao hơn, trùng kích Nguyên Thần Cảnh, hầu như là không thể nào.

May mắn hiện tại mất bò mới lo làm chuồng, thời gian còn chưa muộn.

- Không cần khách khí, cùng một chỗ trao đổi mà thôi!

Trương Huyền gật đầu.

- Ta ở Thánh Vực nhất trọng đỉnh phong, dừng trọn vẹn năm năm. Năm năm trước, không có cách nào thông qua khảo hạch, năm năm sau, như trước không cách nào thành công, hy vọng Tôn sư có thể chỉ điểm cho ta, là tu luyện sai, hay tâm cảnh chưa đủ?

Một Chiến Sư đi tới trước hỏi.

- Đánh một quyền nhìn xem!

- Vâng!

Một quyền lăng không, chân khí trong người vị Chiến Sư này keng keng rung động.

- Ân!

Bảo đối phương đình chỉ, Trương Huyền nói:

- Nếu như ta không nhìn lầm, ngươi tu luyện là Chiến Sư Đường Phiên Giang Công! Phiên Giang, Khoảnh Hải, đều thuộc về pháp quyết chân khí vô cùng hùng hậu của Nội Tức Điện, dựa theo tình huống bình thường, tích lũy năm năm, thông qua khảo hạch hẳn là rất đơn giản, nhưng vẫn không thành công, cũng không phải thiên phú của ngươi có

vấn đề, mà là... Ngươi là dựa theo Bạch Mặc Chiến Sư lưu lại pháp quyết ở hai nghìn năm trước tu luyện!

- Ngươi... Làm sao biết?

Vị Chiến Sư này lại càng hoảng sợ.

Bạch Mặc Chiến Sư, ở trên Phiên Giang Công có thành tựu thật lớn, hắn cực kỳ ngưỡng mộ, một mực chiếu theo tâm đắc của hắn rèn luyện mình.

Chỉ là... Dựa theo tâm đắc tu luyện, cực kỳ che giấu, làm sao đối phương có thể nhìn ra?

- Bạch Mặc Chiến Sư, trời sinh Thần lực, hơn nữa tinh thông pháp quyết Thủy thuộc tính, ở trong nước tu luyện Phiên Giang Công, tự nhiên tiến cảnh thật lớn, mà ngươi, thể chất Thổ thuộc tính, thổ khắc thủy, cũng ở trong nước tu luyện, tiến bộ tự nhiên sẽ chậm. Ngươi không ngại tu luyện Hậu Thổ Quyết mà Hồng Giang Chiến Sư lưu lại, hắn là không cần một tháng, có thể thành công đột phá!

Trương Huyền khoát tay.

- Thổ thuộc tính? Ta không phải là thể chất Thủy thuộc tính sao?

Vị Chiến Sư này sững sờ.

- Ngươi là thể chất Thủy thuộc tính, nhưng dùng qua bảo vật Thổ thuộc tính, hiện tại ở trong cơ thể Thổ thuộc tính chiếm cứ thượng phong...

Trương Huyền cười nói.

Thể chất con người, tuy sinh ra liền định hình, nhưng mà một ít bảo vật nghịch thiên có thể cải biến.

Vị Chiến Sư trước mắt này chính là như thế.

Thể chất Tiên Thiên Thủy thuộc tính, nhưng mà chẳng biết lúc nào dùng bảo vật đặc thù, Thổ thuộc tính cứng rắn khống chế bản thể, này mới

khiến tốc độ tu luyện biến chậm, không còn là thiên tài như lúc trước.

- Cái này...

Vị Chiến Sư kia sửng sốt một chút, sau đó nhớ ra cái gì, thân thể run lên, một lát sau khom người:

- Đa tạ Tôn sư chỉ điểm, thụ giáo...

Biết rõ giờ phút này, hắn cũng triệt để rõ vị trước mắt này không chỉ thực lực mạnh, nhãn lực càng mạnh hơn!

- Tôn sư, ta ở trên việc tu luyện cũng có chút vấn đề...

Thấy hai vị Chiến Sư đều được chỗ tốt, ánh mắt của các Chiến Sư khác đều sáng ngời, muốn xông lại.

- Mọi người không nên gấp gáp, ta biết rõ tất cả mọi người muốn cho chân khí trong cơ thể tích lũy càng hùng hậu, đã như vậy, ta liền giảng giải một chút, có lẽ có trợ giúp cho các ngươi...

Nhìn tất cả mọi người vây tới, Trương Huyền cười cười, mở miệng nói:

- Muốn nội tức hùng hồn, đầu tiên phải biết, vật dẫn chứa đựng chân khí... Đan điền! Chỉ có đan điền đủ rộng lớn, mới có thể dung nạp khí tức đủ nhiều...

Thanh âm sang sảng, tựa như có thiên hoa rơi xuống.

Chiến Sư, là sức chiến đấu mạnh nhất của Danh Sư Đường, có thể chỉ điểm, Trương Huyền sẽ không từ chối.

Vì Danh Sư, cũng là vì Nhân tộc.

Tuy bọn hắn muốn cùng người Huyền Huyền Hội trao đổi, nhưng mà, thực lực đối thủ mạnh, có tác dụng kích động càng lớn, có lẽ có thể khiến người sau đi xa hơn.

Sau khi lĩnh ngộ Sư giả chi tâm, hắn đối với môn hộ, đã không có cố chấp như vậy, chỉ cần đối phương nguyện ý học, sẽ không có chút giữ lại truyền thụ.

...

- Ngươi nói... Cái này là Tôn sư chơi đùa ra sao?

Đứng ở trong thông đạo, Ngụy Điện chủ trừng to mắt, không thể tin được.

- Vâng, trước khi Thạch Hạo đi ra, còn hoàn hảo không tổn hao gì, sau khi Tôn sư rời đi liền biến thành dạng này!

Tiêu Bột vội nói.

- Một chưởng đánh nát hết thảy bia đá, được một trăm điểm... chân khí đến cùng hùng hậu ra sao?

Khóe miệng co quắp, Ngụy Điện chủ cảm thấy hô hấp dồn dập.

Lúc trước còn cho rằng, vị Tôn sư này chỉ là sức chiến đấu cường đại, sức bật nhiều, trình độ chân khí hùng hậu kém Chiến Sư bình thường, chớ nói chi là loại thiên tài như Thạch Hạo... Hiện tại mới biết được, cái ý nghĩ này ngây thơ cỡ nào!

Một chưởng qua cửa, chân khí trong cơ thể đối phương hùng hậu, dĩ nhiên đạt đến tình trạng nghe rợn cả người.

- Ta không biết hùng hậu như thế nào, nhưng có thể làm được điểm ấy, một khi gia nhập chúng ta... Nội Tức Điện tuyệt đối có thể dương danh Chiến Sư Đường phong hào đế quốc, không còn người có thể so sánh!

Tiêu Bột nói.

- Đúng vậy!

Ngụy Điện chủ gật đầu.

Từ khi Chiến Sư Đường thành lập đến nay, ghi chép cao nhất là Thạch Hạo ba mươi tám điểm, mà vị Tôn sư này, vừa ra tay chính là một trăm... Quả thực nghịch thiên.

Chỉ sợ trong Chiến Sư Đường, không ai có chân khí hùng hậu như thế.

- Đi, đi tới thương nghị với hắn một chút, xem có thể gia nhập Nội Tức Điện hay không!

Càng nghĩ càng kích động, Ngụy Điện chủ xoay người muốn đi ra.

- Điện chủ... Nơi đây phá hư thành dạng này...

Tiêu Bột nhịn không được nói.

Nơi này vốn là chỗ mọi người khảo hạch, hiện tại phá hư thành như vậy, nên làm cái gì bây giờ?

- Không sao, xử lý xong sự tình Tôn sư, ta đi Trận Pháp Sư công hội, mời Hàn Hội trưởng đến, để hắn giúp ta chữa trị là được. Mặc dù trận pháp này là cấp tám, hắn không biết bố trí, nhưng nghiên cứu trận đồ kỹ càng, chỉ chữa trị mà nói, không tính quá khó khăn!

Ngụy Điện chủ cười cười.

Trận pháp trong Nội Tức thông đạo, hắn không có năng lực chữa trị, nhưng Trận Pháp Sư Công Hội Hàn Tự Hội trưởng, có thể làm được.

Chờ có thời gian tìm hắn là được, không phải đại sự gì.

- Đi ra ngoài đi!

Giải thích một câu, Ngụy Điện chủ không nói thêm lời, đi ra thông đạo, đi đến địa phương vừa rồi Trương Huyền đứng, trong đầu cân nhắc, nên làm sao nói với đối phương, mới có thể chiêu vào dưới trướng...

Còn chưa tới trước mặt, chợt nghe một thanh âm nhàn nhạt truyền vào lỗ tai.

- ... Đây là phương pháp tu luyện gia tăng nội tức!

Vội vã ngẩng đầu, sau đó chứng kiến rất nhiều Chiến Sư của Nội Tức Điện, đều thật lòng khâm phục quỳ gối trên đất, tràn đầy sùng bái, vẻ mặt thành kính, cùng hô to nói.

- Đa tạ lão sư chỉ điểm!

Đại Tinh La Chỉ Lực

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

- Lão sư...

Ngụy Điện chủ cùng Tiêu Bột ngốc tại chỗ, hai người đồng thời sửng sốt.

Chỉ đi Nội Tức thông đạo một lát, như thế nào... nhiều Chiến Sư của Nội Tức Điện đã thành đệ tử của đối phương rồi hả?

Bái sư cũng quá nhanh đi!

Nhất là Ngụy Điện chủ, không hiểu ra sao, khuôn mặt không rõ ràng cho lắm.

Tuy nhất định phải tuân thủ quy tắc của Chiến Sư Đường, không thể trái ngược, nhưng Điện chủ, Đường chủ cùng Chiến Sư bình thường trong lúc đó, thân như huynh đệ, không có đẳng cấp quá mức sâm nghiêm.

Nguyên nhân chính là như thế, vô luận Thạch Hạo hay Tiêu Bột, nói chuyện với hắn đều rất tự do, không có bởi vì hắn là Điện chủ, liền tận lực xu nịnh.

Tất cả mọi người là huynh đệ... Đột nhiên toát ra một lão sư...

Vừa rồi còn nghĩ thu đối phương vào Nội Tức Điện, kết quả người ta liền biến thành lão sư của mọi người... Cái này gọi là chuyện gì!

Đang nghĩ có phải vị Tôn sư này, cho mọi người xuống mê hồn dược gì hay không, chỉ nghe thanh niên đứng ở phía trước lắc đầu.

- Đứng lên đi! Tu luyện chi đạo, cũng không phải xa rời thực tế, quý ở lẫn nhau trao đổi, về sau mọi người trao đổi là được, không cần xưng hô lão sư!

Chỉ là tùy tiện giảng giải, không có nghĩ tới những người này lại đột nhiên bái sư, Trương Huyền cực kỳ bất đắc dĩ.

- Tôn sư giảng giải, trực chỉ hạch tâm tu luyện, chúng ta được lợi rất nhiều, xưng hô một tiếng lão sư, cũng không quá đáng, trái lại còn chiếm đại tiện nghi!

Thạch Hạo nói.

Hắn là thiên tài nổi danh Chiến Sư Đường, kiêu ngạo đến cực điểm.

Dựa theo tình huống bình thường, coi như là Điện chủ, cũng chưa hẳn có thể khiến hắn thật lòng khâm phục, nhưng đối với vị trước mắt này, lại tự đáy lòng bái phục, không có chút bất kính.

Không riêng gì đối phương chỉ ra vấn đề cùng mấu chốt tu luyện của hắn, càng trọng yếu hơn là, vừa rồi giảng giải, tựa như âm thanh tự nhiên, chỉ cần tiêu hóa, số lượng chân khí trong cơ thể tất nhiên có thể càng tiến một bước, đạt tới tình trạng không thể tưởng tượng.

Phương pháp tu luyện cao thâm như thế, không có chút giữ lại giảng giải ra, không có chút che lấp nào...

Chỉ là phần tâm cảnh này, đã đáng mình xưng một tiếng lão sư, chân tâm thật ý, không có chút trái với lương tâm.

- Đúng vậy, Tôn sư, chúng ta chân tâm thật ý xưng ngươi là lão sư, kính xin không nên từ chối!

- Đã có phương pháp lão sư giảng giải, thực lực của chúng ta tuyệt đối sẽ trong thời gian ngắn tiến nhanh, thông qua khảo hạch, dễ dàng!

...

Những người khác cũng vội nói.

- Cái này...

Ngụy Điện chủ lần nữa ngây người.

Vừa rồi còn nghĩ có phải Tôn sư này dùng thủ đoạn ti tiện, mời chào Chiến Sư của Nội Tức Điện hay không, liền thấy một màn như vậy, hiện tại xem ra, là Chiến Sư bọn hắn chân tâm thật ý học tập, hơn nữa còn chiếm được chỗ tốt.

Chỉ đi thông đạo một lát... Đến cùng giảng giải cái gì, khiến nhiều người bội phục như thế?

- Được rồi!

Thấy thái độ của mọi người nghiêm túc, tuy Trương Huyền không muốn, nhưng vẫn gật đầu.

Giống như hắn nói, giảng giải nhiều như vậy, chỉ là vì trao đổi, không phải muốn nhận đồ, không nghĩ nhiều người như vậy xưng lão sư, khiến hắn không biết làm sao cho phải.

Quá ưu tú, kỳ thật cũng là phiền toái, đi đến chỗ nào người khác cũng bái sư, phiền não a.

- Ngụy Điện chủ, ngươi đã trở về... Chúng ta đi Võ Kỹ Điện đi!

Đang không biết làm sao cho phải, chứng kiến Ngụy Điện chủ đi tới, vội vàng hô một tiếng.

- Được...

Biết rõ đối phương cầm hắn ngăn cản các Chiến Sư nhiệt tình, Ngụy Điện chủ đành phải nhẹ gật đầu, không nói thêm lời, dẫn đường đi về phía Võ Kỹ Điện

Võ Kỹ Điện cách Nội Tức Điện không xa, chỉ một lát liền tới trong đó.

- Phong điện chủ là bạn tốt của ta, hai ta tương giao vượt qua ba trăm năm, chỉ là nhìn một ít công pháp tu luyện, ta mở miệng, hắn nhất định sẽ đáp ứng!

Đi ở trong đại sảnh, Ngụy Điện chủ cười nói.

Phong điện chủ từng là Danh Sư danh khí rất lớn ở Thanh Nguyên đế quốc Danh Sư Đường, tinh thông các loại Võ Kỹ, chiến lực kinh người, lúc này mới được Hình Đường chủ chuyên môn thuê tới, chỉ điểm Chiến Sư ở Võ Kỹ Điện, trở thành Đường chủ.

Rất nhiều năm trước hai người liền quen thuộc, hơn nữa thành bằng hữu.

- Bẩm báo Ngụy Điện chủ, Điện chủ của chúng ta đi ra ngoài đến bây giờ còn không có trở về...

Một Chiến Sư tiến lên đón.

- Không có trở về?

Ngụy Điện chủ nhíu mày.

Vẻ mặt Chiến Sư tràn đầy áy náy.

- Đợi hắn trở về, nói với hắn một tiếng, ta đến tìm...

Đối phương không có ở đây, cũng không có biện pháp, Ngụy Điện chủ đành phải lắc đầu.

- Vâng!

Chiến Sư gật đầu, cười cười:

- Kỳ thật, Ngụy Điện chủ không cần tìm Phong điện chủ, Điện chủ hoàn toàn chính xác sưu tập không ít Võ Kỹ cùng công pháp, bất quá không có đặt ở trên người, mà đặt ở Võ Kỹ thông đạo, chỉ cần có thể khiêu chiến thành công, có thể đi vào trong đó, muốn nhìn bao lâu liền nhìn, tùy tiện sao chép cũng không có việc gì!

- Khiêu chiến?

Ngụy Điện chủ sững sờ.

Hắn rất ít tới Võ Kỹ Điện, rất nhiều chuyện cũng không hiểu rõ tình hình.

- Đúng, Võ Kỹ Điện có mấy trăm loại Võ Kỹ công pháp, có thể tùy tiện chọn học tập, chỉ cần có thể dùng Võ Kỹ giống nhau, thắng được Khôi Lỗi mà Điện chủ lưu lại đến, coi như thành công!

Chiến Sư giải thích.

Ngụy Điện chủ hiểu được.

Kỳ thật cũng là một loại khảo hạch với Chiến Sư.

Có chút tương tự Nội Tức thông đạo của Nội Tức Điện.

Chỉ có tu luyện Võ Kỹ tới cảnh giới nhất định, mới có thể học tập tuyệt chiêu mới, nếu không tham thì thâm, học nhiều hơn nữa cũng không có tác dụng.

- Tôn sư...

Sau khi rõ ràng, nhìn về phía Trương Huyền cách đó không xa.

- Ta có thể đi tới thử xem...

Trương Huyền cười cười.

Nếu như thông qua khảo hạch có thể chứng kiến thư tịch, thì không cần phải thiếu nhân tình.

- Vậy ta mang các vị đi qua!

Chiến Sư cười cười, đi đầu dẫn đường.

Không lâu sau, mọi người đi tới một đại sảnh rộng lớn, giống như Nội Tức thông đạo lúc trước, đứng đầy Chiến Sư, từng cái vẻ mặt ngưng trọng.

- Đây là Võ Kỹ thông đạo, trên vách tường phía trước là tên Võ Kỹ, chỉ cần tu luyện bất kỳ một loại nào tới đại thành, có thể đi vào khiêu chiến Khôi Lỗi do Phong điện chủ lưu lại! Sau đó tiến vào Tàng Thư Khố, lựa chọn càng nhiều bí tịch nữa... Tôn sư, ngươi xem có Võ Kỹ nào quen thuộc không? Nếu như có, hiện tại ta có thể báo danh cho ngươi!

Chiến Sư nhìn qua.

Thông qua nói chuyện với nhau, hắn cũng biết, cũng không phải Ngụy Điện chủ muốn xem sách, mà là vị trước mắt này.

Có thể khiến một Điện chủ tự mình dẫn đường, hắn cũng tràn ngập tò mò với vị trước mắt này.

- Ta xem thoáng cái!

Trương Huyền gật đầu, nhìn sang mặt tường cách đó không xa.

Phía trên rậm rạp chằng chịt tràn ngập tên Võ Kỹ, Thiên Diệp chưởng, Hồng Trần Nhất Tuyến Quyền, Tinh Thần Chỉ ...

Chủng loại đa dạng, đếm thoáng cái, chừng hai trăm loại!

- Cái này... Nhiều như vậy?

Trương Huyền khiếp sợ.

- Điện chủ chúng ta, thích nhất là sưu tập những thứ này, bên trong bao hàm hết thảy Võ Kỹ Thánh phẩm của Thanh Nguyên đế quốc cấp bậc, Tôn sư có am hiểu loại nào không?

Chiến Sư cười nói.

- Cái này...

Trương Huyền thoáng có chút lúng túng:

- Những Võ Kỹ này, ta đều là lần đầu tiên nghe được... không có tu luyện qua bất kỳ một cái nào...

Những Võ Kỹ này, đều là của Chiến Sư Đường, thậm chí đặc thù của Thanh Nguyên đế quốc, hắn mới đến đây không đến một ngày, nói thật, hơn hai trăm loại, đều là lần đầu tiên nghe, nói gì tới tu luyện.

Chiến Sư sửng sốt một chút:

- Những thứ này đại bộ phận đều là Võ kỹ Thánh phẩm bình thường nhất, Tôn sư... Thân là Thánh Vực nhất trọng đỉnh phong, một loại cũng không có luyện qua?

Hai trăm loại Võ Kỹ, có một trăm tám mươi loại là hết sức bình thường, muốn học được không khó, một cái cũng không có học qua... khởi điểm phải thấp bao nhiêu a!

- Ta có học qua một loại Võ Kỹ Thánh phẩm, bất quá không có ở trong hai trăm loại này...

Trương Huyền cười khổ.

Võ Kỹ của hắn, đều là lúc trước học, trước mắt còn không có đạt tới Thánh phẩm, cái duy nhất là Đại Bi Thiên Ma Chưởng, cũng chỉ học thời gian rất ngắn, về sau cảm thấy thiếu sót quá nhiều, liền không tu luyện nữa.

- Chỉ học được một loại? Còn không ở trong này?

Chiến Sư đồng tình nhìn qua.

Còn tưởng rằng là thiếu niên thiên tài của đại gia tộc gì, không nghĩ tới là một gia hỏa chưa thấy qua việc đời.

Người Võ Kỹ Điện, không có tu luyện qua năm ba Võ Kỹ, cũng ngại ngùng mở miệng nói mình biết võ kỹ...

- Đúng vậy!

Trương Huyền suy nghĩ một chút nói:

- Nếu không như vậy đi, ngươi có Võ Kỹ Thánh phẩm không? Cho ta xem một chút, ta học một chút, thử xem có thể xông thông đạo hay không...

Không có học qua Võ Kỹ ở phía trên, chỉ có thể tùy tiện tìm một quyển học lâm thời a.

- Học một chút? Xông thông đạo?

Chiến Sư sửng sốt, thiếu chút nữa bật cười.

Nói thật, nếu không phải Ngụy Điện chủ mang tới, chỉ sợ hắn đã sớm mở miệng chửi mẹ rồi.

Võ Kỹ Thánh phẩm, ở Võ Kỹ Điện rất bình thường, nhưng ở Thanh Nguyên đế quốc cũng coi như là tuyệt học, ngươi cho là cỏ đuôi chó ven đường, nói nhặt được liền nhặt được? Nói học có thể học?

Đến đây khảo hạch xông thông đạo, người nào không nghiên cứu mấy năm ở trên Võ Kỹ?

Coi như là thiên tài chính thức, không có hai năm học tập, cũng tuyệt không dám tới đây khiêu chiến... Gia hỏa này càng tốt, nghe khẩu khí, bây giờ học, học xong lập tức đi xông cửa...

Thật sự là ngu ngốc đến đáng sợ!

- Học tập Võ Kỹ không dễ dàng như vậy, mỗi một loại đều cần qua muôn ngàn thử thách, không biết bao nhiêu năm tháng ma luyện...

Cố nén không vui, vẫn kiên nhẫn giới thiệu.

- Ta biết rõ... Ngươi có bí kỹ không? Cho ta mượn xem một chút là được, có thể luyện thành, ta tự nhiên sẽ luyện, luyện không thành, chỉ có thể rời đi!

Trương Huyền nói.

Võ Kỹ của đối phương, nếu tương tự những cái hắn sưu tập kia, có thể hình thành Thiên Đạo công pháp, luyện một chút cũng không sao, không cách nào hình thành, cho không hắn cũng không luyện, lãng phí thời gian mà thôi.

- Cái này... Cũng được!

Liếc nhìn Ngụy Điện chủ cách đó không xa, vị Chiến Sư này cố nén xúc động muốn bộc phát, cổ tay khẽ đảo, lấy ra một quyển sách.

- Đây là Đại Tinh La Chỉ Lực ta tu luyện, một trong hai trăm Võ Kỹ kia, có chút khó khăn, ta ở phía trên đắm chìm trọn vẹn bảy năm, mới có thể tiểu thành...

Chiến Sư giới thiệu một chút.

Ngoài miệng nói bảy năm, trên mặt lại mang theo vẻ kiêu ngạo.

- Bảy năm liền tu luyện Đại Tinh La Chỉ Lực tới tiểu thành... chẳng lẽ ngươi chính là siêu cấp thiên tài của Võ Kỹ Điện… Tiêu Đàm mà Phong đường chủ thường xuyên nhắc tới?

Ngụy Điện chủ nhớ tới cái gì, nhướng mày.

Vừa rồi thời điểm bọn hắn tìm Phong điện chủ, chỉ có vị Chiến Sư này, tùy tiện hỏi thăm, cũng không biết tính danh, giờ phút này nghe được tên Võ Kỹ cùng thời gian tu luyện, lúc này mới nhớ tới.

Đại Tinh La Chỉ Lực, ở trong hai trăm Võ Kỹ, được cho là khó khăn nhất, uy lực cũng lớn nhất, coi như là Phong điện chủ lúc trước, tu luyện tới tiểu thành cũng hao tốn 23 năm, gia hỏa này bảy năm liền tiểu thành, thiên phú có thể nói khủng bố.

- Đúng vậy, đúng là tại hạ!

Chiến Sư Tiêu Đàm nhẹ gật đầu, vẻ ngạo nghễ tự nhiên sinh ra.

Mười một cái hô hấp

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

- Thì ra là thế!

Biết rõ đối phương là siêu cấp thiên tài của Võ Kỹ Điện, trình độ thiên phú không dưới Thạch Hạo, Ngụy Điện chủ nhẹ gật đầu, nhìn về phía Trương Huyền:

- Tôn sư, ta tìm cho ngươi một bộ Võ Kỹ khác đi, Đại Tinh La Chỉ Lực độ khó rất lớn, ở trong hai trăm loại, đã có thể xếp trước năm...

Phong điện chủ, bởi vì lúc trước không phải Chiến Sư, không được hệ thống huấn luyện chính quy, tu luyện chậm một chút thì thôi, nhưng vị thiên tài trước mắt này, cũng hao tốn trọn vẹn bảy năm mới tiểu thành, Đại Tinh La Chỉ Lực, có thể nói là võ kỹ khó học nhất của Võ Kỹ Điện.

- Không cần phiền toái như vậy...

Tiếp nhận bí tịch tiện tay mở ra, Trương Huyền lắc đầu.

Với hắn mà nói, chỉ cần có thể tiếp cận thành Thiên Đạo công pháp, hai trăm Võ Kỹ khảo hạch này, cái nào cũng giống nhau, không có ưu khuyết.

- Vậy ngươi xem trước một chút, nếu như khó có thể tu luyện, chúng ta làm lựa chọn cái khác...

Biết rõ nói nhiều sẽ làm người chán ghét, Ngụy Điện chủ nói.

Thứ này nói vô dụng, chỉ có tự mình tu luyện, mới hiểu được độ khó.

Chờ gia hỏa này té ngã, ngay cả nhập môn cũng làm không được, liền rõ ràng Đại Tinh La Chỉ Lực kinh khủng.

Rất hiển nhiên Tiêu Đàm cũng ôm ý nghĩ này, hứng thú nhìn về phía thanh niên không biết trời cao đất rộng kia, muốn nhìn xem biểu lộ không cách nào lĩnh ngộ của đối phương sau khi xem xong bí tịch.

Bất quá, không đợi được loại vẻ mặt này, chỉ chứng kiến đối phương nhíu mày, một bộ như ăn không ngon.

- Ngươi có ý tứ gì?

Vẻ mặt Tiêu Đàm tràn đầy không vui.

Xem không hiểu liền xem không hiểu, bộ dạng này là có ý tứ gì?

- Không có gì!

Trương Huyền sửng sốt một chút, lần nữa cúi đầu nhìn, một lát sau lại lắc đầu:

- Được rồi, cứ như vậy đi!

Nói xong, một bộ thấy chết không sờn, đứng ở tại chỗ, chậm rãi nhắm mắt lại.

- Ngươi...

Thấy hắn không tình nguyện, biểu lộ còn muốn khoa trương hơn hồi nãy nữa, Tiêu Đàm tức giận sắp xù lông.

Đại Tinh La Chỉ Lực, tuy không phải Võ Kỹ cao cấp nhất gì, nhưng ở Võ Kỹ Điện tuyệt đối được cho gần phía trước, bình thường tu luyện cảm thấy khó khăn, này có thể lý giải, nhưng nhăn nhó, cảm thấy tu luyện bộ Võ Kỹ này giống như ăn chuột chết, thì có chút quá đáng rồi!

- Coi như rất khó luyện thành, xem không hiểu, cũng không cần loại thái độ này? Quả thực vô lễ đến cực điểm...

Hừ lạnh một tiếng, đang muốn nói chuyện, liền thấy bàn tay của thanh niên trước mắt đột nhiên dựng thẳng lên, tay phải ngón trỏ nhẹ nhàng điểm tới.

Ầm!

Chân khí đâm rách không trung, như xé rách trang giấy, phát ra tiếng thiết cắt, đầu ngón tay tựa hồ có tinh thần xoay tròn, làm cho người ta cảm giác mênh mông xa xăm.

Đại Tinh La Chỉ Lực, là trên vạn năm trước, một vị tiền bối của Chiến Sư Đường quan sát mặt trời mặt trăng và ngôi sao sáng chế, một ngón tay đưa ra, chân khí mượn nhờ tinh thần xếp đặt lực lượng, làm cho người ta cảm giác xuyên thẳng qua Vũ Trụ bao la mờ mịt, không chỉ chân khí công kích, trên linh hồn cũng mang theo áp bách rất mạnh.

Nguyên nhân chính là như thế, tu luyện giả bình thường rất khó lý giải, thậm chí cuối cùng cả đời cũng không rõ loại lực lượng tinh thần này, là mượn dùng như thế nào.

Vốn cảm thấy vị Tôn sư này quá mức vô lễ, tính cách khó ưa, muốn quát lớn vài câu, chứng kiến đối phương điểm ra ngón tay, đồng tử kìm lòng không được co rút lại, thân thể Tiêu Đàm run lên:

- Cái này là... Nhập môn?

Cho rằng đối phương căn bản nhìn không hiểu làm sao tu luyện Võ Kỹ, ở đó giả vờ giả vịt, nằm mơ cũng không nghĩ đến, chỉ nháy mắt đã nhập

môn!

Lúc trước hắn tu luyện tới nhập môn, là hao tốn trọn vẹn một năm!

Xì xì xì xì...

Đang khiếp sợ không rõ ràng cho lắm, lực lượng chân khí ở đầu ngón tay của thanh niên càng ngày càng mạnh, phát ra thanh âm nức nở nghẹn ngào, tựa như dẫn người vào trong bóng đêm, tinh thần bốn phía tùy thời có thể hạ xuống.

- Cái này là... Tinh thông?

Nuốt ngụm nước miếng, sắc mặt Tiêu Đàm trắng bệch.

Tuy bộ Võ Kỹ này rất khó nhập môn, sau khi thành công nhập môn tiến bộ sẽ nhanh hơn, nhưng lúc này mới bao lâu?

Mười cái hô hấp?

Năm cái hô hấp?

Hay hai cái hô hấp?

Thời điểm ngón tay duỗi ra, là nhập môn, cánh tay vẫn chưa hoàn toàn duỗi thẳng, liền tinh thông rồi...

Ngươi đây không phải tu luyện, mà là đùa giỡn a?

Yết hầu phát khô, quay đầu nhìn về phía Ngụy Điện chủ cách đó không xa, muốn hỏi gia hỏa này đến cùng có lai lịch gì, sao học nhanh như vậy, liền thấy vị Điện chủ này cũng mở to hai mắt nhìn, một bộ gặp quỷ rồi.

Rất rõ ràng, hắn cũng không nghĩ tới, đối phương có thể nhanh như vậy liền từ nhập môn đạt tới tinh thông.

Cái này đã vượt ra khỏi phạm trù thường thức có thể lý giải.

- Ngụy Điện chủ...

Cắn chặt hàm răng, sợ quấy rầy Tôn sư đang tu luyện, truyền âm qua.

- Hả?

Ngụy Điện chủ từ trong lúc khiếp sợ tỉnh táo lại.

- Vị Tôn sư này... Lúc trước, thật không có học qua Đại Tinh La Chỉ Lực?

Nhịn không được nói.

- Hắn là không có học qua... Loại chuyện nhỏ nhặt này, còn không đến mức nói dối!

Nhớ tới thanh niên đủ loại thần kỳ, dừng lại một chút, Ngụy Điện chủ nói.

Bọn hắn một vị Đường chủ, hai vị Điện chủ liên thủ công kích, cũng không có làm bị thương mảy may, ngược lại bị đối phương mượn nhờ trận pháp đánh một trận... Càng là một chưởng quét ngang mười tấm bia đá của Nội Tức thông đạo...

Nhân vật như vậy, hắn là không cần phải nói dối, xem ra... Đại Tinh La Chỉ Lực này, đối với bọn họ mà nói khó có thể hoàn thành, nhưng đối với vị này, không khó.

- Không có học qua, thời gian nháy mắt nhập môn, mấy cái hô hấp tinh thông... Ta hao tốn bảy năm mới tiểu thành, sẽ không trong một ngày có thể đuổi theo chứ?

Bờ môi của Tiêu Đàm liên tục run rẩy.

- Chắc có lẽ không... Từ tinh thông đến tiểu thành có đường ranh giới cực lớn, hắn là không ai nhanh như vậy... A?

Ngụy Điện chủ còn chưa dứt lời, liền thét lên một tiếng.

Chỉ thấy thanh niên nhắm hai mắt, cánh tay cuối cùng duỗi thẳng, một vòng xoáy xuất hiện, tựa như Tinh Hà xoay tròn, còn không có công kích, chỉ nhìn một cái, liền khiến người mê muội, tùy thời có thể hôn mê.

- Tiểu thành...

Hai người đồng thời lui về sau hai bước.

Vừa nói xong hôm nay không thể tiểu thành, đối phương liền đến được rồi...

Vù vù!

Đạt tới tiểu thành, Trương Huyền mở mắt, liếc nhìn tay mình, thở dài một tiếng, ngẩng đầu nhìn Tiêu Đàm cách đó không xa.

- Võ Kỹ thông đạo này, là tu luyện một bộ Võ Kỹ tới đại thành, mới có thể đi vào xông cửa?

- Vâng...

Không biết hắn hỏi như vậy là có ý tứ gì, Tiêu Đàm nhẹ gật đầu.

Võ Kỹ thông đạo, cần tu luyện tới đại thành, mới có cơ hội thông qua, nếu không căn bản không có khả năng thành công.

Trong lòng kỳ quái, đang muốn giải thích thoáng cái, liền thấy thanh niên trước mắt đáp một tiếng:

- Ta biết rồi...

Lần nữa nhắm mắt lại.

- Hả?

Da mặt hắn run lên:

- Ngươi không phải là muốn... Hiện tại liền trùng kích đại thành chứ? Đại Tinh La Chỉ Lực, yêu cầu chân khí cực cao, không có chuẩn bị, cưỡng ép trùng kích, chỉ sẽ xuất hiện sai lầm, người bị thương...

Lời còn chưa dứt, liền thấy ngón tay của thanh niên lần nữa điểm ra.

Rầm ào ào!

Không khí bị áp súc, trong nháy mắt hắn đã cảm thấy cả người như rơi vào trong Tinh Đấu đầy trời, ngay sau đó từng viên tinh thần từ trên trời giáng xuống, tựa hồ đơn giản có thể nghiền ép.

- Chu Thiên Tinh Thần...

Thân thể Tiêu Đàm lắc lư kịch liệt:

- Cái này là... Đã vượt qua đại thành, viên mãn như ý?

Tu luyện Võ Kỹ chia làm năm cảnh giới: Nhập môn, tinh thông, tiểu thành, đại thành, viên mãn như ý.

Vừa nói đối phương tu luyện tới đại thành rất khó, kết quả đối phương tùy tùy tiện tiện đã đạt đến viên mãn như ý...

Từ tiếp nhận bí tịch, đến tu luyện tới loại tình trạng này, tổng cộng dùng... mười mấy hơi thở!

Mà hắn là siêu cấp thiên tài của Võ Kỹ Điện, dùng bảy năm, vẫn chỉ là tiểu thành...

Cảm giác thất bại lan tràn, khiến hắn sắp bạo tạc nổ tung.

Người... Thật là không thể so sánh.

Không biết tùy tiện tu luyện một chút, đã dọa Ngụy Điện chủ, Tiêu Đàm sợ tới mức muốn thổ huyết, Trương Huyền mở mắt.

Nói thật, nếu không phải vì xông cửa, tuyệt đối sẽ không học Đại Tinh La Chỉ Lực này.

Sau khi dung hợp rất nhiều Võ Kỹ, tuy khuyết điểm thiếu rất nhiều, vẫn như trước có năm chỗ.

Công pháp nhiều thiếu sót như vậy, nói thật, chưa bao giờ luyện qua... Nguyên nhân chính là như thế, mới xoắn xuýt hồi lâu, cuối cùng khuôn mặt thấy chết không sờn.

Quá kém!

Luyện thật sự là mất mặt xấu hổ.

Bất quá cũng không có biện pháp, muốn thông qua khảo hạch, đi tìm càng nhiều công pháp Thánh Vực nhất trọng nữa, đây coi như là phương pháp đơn giản nhất rồi.

May mắn những thiếu sót này, chỉ là đối với thân thể có chút tổn thương, không cần bảo vật gì, nếu không nhất định sẽ phiền toái không ít.

- Ta tu luyện xong, khả năng phải phiền toái Tiêu Đàm Chiến Sư hỗ trợ báo danh...

Lắc đầu, dứt bỏ phiền muộn trong lòng, Trương Huyền nói.

Những thiếu sót này, chỉ là tổn thương một ít kinh mạch trong cơ thể, chỉ cần sử dụng sẽ xé rách, khiến người ta thống khổ, nhưng hắn có Thiên Đạo chân khí, khôi phục thương thế cực nhanh, vấn đề cũng không phải lớn.

Dù sao, chỉ là vì khảo hạch mà thôi, về sau không dùng là được.

- Vâng, vâng...

Tiêu Đàm mới từ trong khiếp sợ kịp phản ứng, rụt cổ một cái, vội vã đi thẳng về phía trước, không lâu sau liền trở lại trước mặt:

- Tôn sư, ta đã báo danh, ngươi tới đi!

Võ Kỹ thông đạo, mỗi ngày không ít người tới đây khảo hạch, bất quá có thể thông qua không nhiều lắm.

Vị trước mắt này là Ngụy Điện chủ tự mình mang đến, lại tu luyện Võ Kỹ nghịch thiên như vậy, để hắn khảo hạch trước cũng không có gì.

- Làm phiền rồi...

Ôm quyền, Trương Huyền đi theo sau lưng, chỉ chốc lát đã đi tới.

Vừa vặn môn hộ mở ra, một thanh niên uể oải đi ra, xem xét liền biết khảo hạch thất bại.

- Tôn sư, mời...

Tiêu Đàm đưa tay.

Trương Huyền nhấc chân đi vào, thời gian nháy con mắt liền biến mất ở trước mặt mọi người.

- Họ Tiêu, gia hỏa này đến cùng có lai lịch gì, lại để ngươi ra mặt giúp hắn chen ngang?

Trong đám người, một Chiến Sư hô lên.

- Ta cũng không biết...

Tiêu Đàm lắc đầu.

- Không biết? Hắn báo Võ Kỹ nào hắn phải biết a?

Mọi người kỳ quái, Chiến Sư kia hỏi lần nữa.

Căn cứ Võ Kỹ tu luyện, cũng có thể suy đoán ra lai lịch.

- Đại Tinh La Chỉ Lực!

Tiêu Đàm nói.

- Đại Tinh La... Đây không phải ngươi tu luyện sao?

- Bộ Võ Kỹ này rất khó luyện thành, coi như thiên phú như ngươi, luyện bảy năm cũng chỉ tiểu thành, gia hỏa này dám đến khiêu chiến, chẳng lẽ đã đại thành sao? Ta xem niên kỷ của hắn hắn là không lớn a!

Vị Chiến Sư kia nhíu mày, nhịn không được hỏi:

- Tuổi nhỏ như vậy, có thể luyện bao lâu?

- Đại khái...

Tiêu Đàm suy nghĩ một chút, vẻ mặt cười khổ:

- Mười hai cái hô hấp, a, không, là mười một cái hô hấp!

Phong điện chủ bi thảm

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Vù vù!

Vừa đi vào thông đạo rộng lớn, một Khôi Lỗi liền đứng lên.

Thoạt nhìn rất giống người thật, bộ dáng đại khái sáu mươi tuổi, râu tóc bạc trắng.

- Hắn là Phong điện chủ lấy bộ dáng của mình luyện chế.

Trong lòng Trương Huyền suy đoán.

Vị Phong điện chủ này, đến từ Danh Sư Đường, hắn tinh thông chức nghiệp Thiên Công, nếu không cũng không có khả năng luyện chế ra Khôi Lỗi này.

Nếu như không phải sớm biết rõ, chỉ sợ cũng cho là người thật.

- Ngươi lựa chọn Đại Tinh La Chỉ Lực, lấy chỉ phá chỉ, có thể tiếp được công kích của ta, liền vượt qua kiểm tra! Tiếp không được, rời đi!

Khôi Lỗi không có bất kỳ biểu lộ.

- Được!

Trương Huyền nhẹ gật đầu, tiến về phía trước một bước.

Đồng cấp bậc thi triển Võ Kỹ giống nhau, hắn có tự tin tuyệt đối, không cần Minh Lý Chi Nhãn, Thiên Đạo Thư Viện, cũng có thể nhẹ nhõm chiến thắng.

...

- Bẩm báo Đường chủ, Ngụy Điện chủ mang theo Tôn lão sư đi Võ Kỹ Điện rồi?

Hình Đường chủ mang theo Tề lão đi vào Nội Tức Điện, cũng không phát hiện đám người Trương Huyền, nhịn không được hỏi Thạch Hạo cách đó không xa, rất nhanh đã nhận được trả lời.

- Đi Võ Kỹ Điện làm gì?

Hình Đường chủ nhíu mày.

- Không biết!

Thạch Hạo lắc đầu.

- Đợi một chút, ngươi mới vừa nói là... Tôn lão sư?

Liêu Điện Chủ nghe ra không đúng hỏi.

Xưng hô Tôn sư, là tôn kính với Danh Sư, mà Tôn lão sư, quan hệ sẽ càng tiến một bước, đã có ân thụ nghiệp rồi.

- Vâng, Tôn lão sư chỉ điểm chúng ta tu luyện, chúng ta vô cùng cảm kích!

Thạch Hạo gật đầu.

- Cái này...

Đám người Hình Đường chủ liếc mắt nhìn nhau, đều nhíu mày, một Khải Linh Sư chỉ điểm Chiến Sư... Hơn nữa khiến nhiều Chiến Sư đồng thời bái sư như vậy... Xảy ra chuyện gì?

Rất nhanh, hỏi rõ ràng tình huống, ba người trợn mắt há hốc mồm.

Một chưởng đánh tan Nội Tức thông đạo, chỉ một khiến Thạch Hạo nhận thua... Vị Tôn sư này, đến cùng chân khí hùng hậu như thế nào?

- Đi Võ Kỹ Điện nhìn xem...

Tràn đầy hiếu kỳ, vội vàng chạy tới Võ Kỹ Điện.

Rất nhanh đi tới ngoài Võ Kỹ thông đạo.

- Sao các ngươi tới đây?

Ngụy Điện chủ sửng sốt, vội vàng ôm quyền, ánh mắt sáng lên:

- Tề lão... Ngươi không có việc gì?

- Ân!

Tề lão nhẹ gật đầu, nói:

- Tôn Cường Tôn sư đâu?

- A, vừa mới vào thông đạo khảo hạch rồi!

Ngụy Điện chủ cười cười.

- Khảo hạch?

Hình Đường chủ nhíu mày.

- Tôn sư muốn tìm kiếm công pháp bí tịch Thánh Vực nhất trọng, Nội Tức Điện chúng ta không có loại phù hợp, nên tới tìm Phong điện chủ,

nhưng hắn không có ở đây, Tôn sư quyết định thông qua Võ Kỹ thông đạo khảo hạch, sau đó đi Tàng Thư Khố quan sát!

Ngụy Điện chủ giải thích sự tình vừa rồi một chút.

- Lấy thực lực của hắn, thông qua khảo hạch hắn là... Không khó!

Nhớ tới thanh niên cùng bọn họ đối chiến, cùng tình cảnh vừa rồi nhìn thấy ở Nội Tức Điện, Hình Đường chủ vuốt chòm râu.

Thiên tài như thế, thông qua Võ Kỹ thông đạo khảo hạch, hắn là không có vấn đề quá lớn, không cần phải lo lắng.

- Lúc trước hội nghị kết thúc, Phong điện chủ đã trở lại, không có giống như những người khác chạy đi, gia hỏa này luôn chân không bước ra khỏi nhà, sao hôm nay không có mặt?

Không có lo lắng chuyện này, Hình Đường chủ cười hỏi.

Vị Phong điện chủ này, thích nhất chính là trốn ở trong nhà nghiên cứu Võ Kỹ, mặc dù là hắn, mời nhiều lần cũng sẽ không đi ra ngoài, lần này không giống đám người Chu điện chủ, Ngô điện chủ chạy tới Huyền Huyền Hội, làm sao sẽ không có ở trong điện?

- Ta cũng có chút kỳ quái...

Ngụy Điện chủ lắc đầu.

Thời điểm vừa tới hắn cũng có chút kỳ quái, bất quá đối phương không có mặt, hơn nữa là Tiêu Đàm nói, nên không tiện tinh tế điều tra.

- Lão Phong cũng có thể cam lòng đi ra ngoài? Ta cảm thấy có chút không tin a? Hả? Không đúng, chẳng lẽ...

Liêu Điện Chủ ở một bên cảm khái một tiếng, đột nhiên nhớ tới cái gì, liền sửng sốt.

- Làm sao vậy?

Thấy bộ dáng của hắn, đám người Hình Đường chủ đồng loạt nhìn qua.

- Ta cùng Lão Phong... quan hệ rất tốt, hắn thường xuyên đến chỗ của ta, để cho ta hỗ trợ hóa giải Tâm Ma... cùng ta nói qua, hắn có một ưa thích đặc thù, thích trốn ở trong Võ Kỹ thông đạo, ngụy trang thành Khôi Lỗi khảo hạch Chiến Sư...

Khóe miệng co lại, Liêu Điện Chủ chậm rãi nói.

- Ngụy trang Khôi Lỗi?

Mọi người sửng sốt.

- Đúng vậy, Võ Kỹ thông đạo, là Khôi Lỗi thi triển Võ Kỹ tiến hành khảo hạch! Nhưng có thời điểm liên tiếp vận chuyển, Khôi Lỗi sẽ xuất hiện tình huống bị tổn thương... Lúc này hắn thường xuyên sẽ đè thấp tu vi, ngụy trang thành bộ dáng đối phương, cùng Chiến Sư chiến đấu...

Nuốt ngụm nước miếng, Liêu Điện Chủ nói:

- Chuyện này, hắn nói qua với ta, ta chỉ coi là chuyện cười nghe một chút, sẽ không... là thật chứ?

Thân là Điện chủ, ngụy trang thành Khôi Lỗi đi khảo hạch, không phải là sự tình hay ho gì, người biết không nhiều lắm, khả năng toàn bộ Chiến Sư Đường, cũng chỉ có Tâm Điện Điện chủ biết được...

Phong điện chủ đột nhiên không có ở đây, lại không có đi ra ngoài... Sẽ không phải là thật chạy đến thông đạo, giả dạng làm Khôi Lỗi, đi khảo nghiệm Chiến Sư chứ!

- Tôn sư chọn Võ Kỹ gì?

Ngây ngốc một chút, Hình Đường chủ vội vàng nhìn qua bên cạnh.

Lấy gia hỏa này đối với Võ Kỹ cố chấp... Gây chuyện không tốt còn là làm được.

- Hắn chọn là Đại Tinh La Chỉ Lực...

Ngụy Điện chủ nói.

- Bộ Võ Kỹ này uy lực rất mạnh, chỉ là khó có thể tu luyện, Tôn sư tuổi còn trẻ, vậy mà học được?

Hình Đường chủ sửng sốt.

- Võ Kỹ khác không biết, Đại Tinh La Chỉ Lực là vừa học...

Ngụy Điện chủ nói.

- Vừa học liền đối kháng Phong điện chủ? Lão Phong là một tên điên, khảo hạch nghiêm túc, nếu biết rõ vừa học liền tới xông cửa, tuyệt đối sẽ giận dữ, không chút lưu tình, nguy rồi, Tôn sư sẽ gặp phải phiền toái... Nhanh đi ngăn cản!

Sửng sốt một chút, Liêu Điện Chủ xù lông.

Phong điện chủ, người như họ, giống như tên điên, khảo hạch cực kỳ nghiêm túc, Tôn sư vừa mới học Đại Tinh La Chỉ Lực, có thể có trình độ bao nhiêu? Gặp phải Điện chủ Nguyên Thần Cảnh, gây chuyện không tốt sẽ bị điên cuồng đập một trận!

- Két...

Tràn đầy sốt ruột, đang định vọt tới thông đạo cứu người, chợt nghe tiếng mở cửa vang lên, sau đó liền chứng kiến một thanh niên chậm rãi đi ra.

Vừa đi, còn một bên sửa sang lại quần áo.

- Tôn sư... Ngươi không sao chứ?

Thấy hắn hoàn hảo không tổn hao gì tiêu sái đi ra, đám người Hình Đường chủ vội vàng đi vào trước mặt.

- Không có việc gì!

Nhìn rõ ràng là bọn hắn, Trương Huyền mỉm cười.

- Ngươi... Thông qua khiêu chiến?

Ngụy Điện chủ nhìn qua, có chút lo lắng.

- Ân, những Khôi Lỗi bên trong kia giống y như thật... Bị ta đánh một trận, rõ ràng còn thổ huyết, nếu không phải sớm biết rõ, sẽ cảm thấy là người thật!

Trương Huyền tán thưởng.

- Thổ huyết?

Khóe miệng mọi người co giật.

- Đúng vậy, gia hỏa này ở đồng cấp bậc thi triển Võ Kỹ giống nhau, không có thắng được ta, hỏi hắn có vượt qua kiểm tra không, vậy mà không trả lời! Đành phải tiếp tục chiến đấu, nhìn thực lực hắn càng tăng càng cao, sợ chiến thắng không được, liền tiên hạ thủ vi cường, trước đánh hắn hôn mê bất tỉnh... Đánh ngất xỉu Khôi Lỗi, hắn là tính vượt qua kiểm tra a!

Trương Huyền hỏi.

- Đánh ngất xỉu...

- Thực lực càng tăng càng cao?

Nếu như nói mới vừa rồi còn không xác nhận là Khôi Lỗi hay Phong điện chủ, nghe nói như thế, đã trăm phần trăm xác nhận, nhất định là người sau không thể nghi ngờ.

Tuy thực lực của Khôi Lỗi không kém, nhưng cấp bậc là cố định, không có khả năng vừa đánh vừa tăng thực lực... Trừ khi, là cường giả ngụy trang.

- Đi tới nhìn xem...

Không để ý tới Trương Huyền chiến thắng Khôi Lỗi vẫn chưa thỏa mãn, đám người Hình Đường chủ vội vã lao vào thông đạo, đi vào trong đó, ánh mắt nhìn thoáng qua, da mặt tất cả đều co giật.

Chỉ thấy Phong điện chủ toàn thân là máu dính trên vách tường, y phục trên người cũng bị lực lượng cuồng bạo xé rách tựa như vải, chật vật nói không ra lời.

- Quả nhiên là Lão Phong...

Đi vào trước mặt, Ngụy Điện chủ nhìn nhìn, lập tức xác nhận, cổ tay khẽ đảo, lấy ra một viên đan dược cho đối phương nuốt xuống, đồng thời thúc giục chân khí, trợ giúp luyện hóa.

Không lâu sau, Phong điện chủ hôn mê tỉnh lại.

- Sao các ngươi ở đây?

Phong điện chủ mê mang nói.

- Vừa rồi có phải ngươi khảo hạch một thanh niên, sau đó... bị đánh hay không?

Hình Đường chủ nói.

- Đúng vậy, người khảo hạch kia, nắm giữ Đại Tinh La Chỉ Lực cực kỳ cao thâm, ta ở đồng cấp bậc, sử dụng Võ Kỹ giống nhau, là không thể nào chiến thắng! Nên tò mò, lặng lẽ gia tăng lực lượng... Ai ngờ gia hỏa này thấy ta cải biến tu vi, đột nhiên xông lại, chỉ một chiêu liền đả thương ta, sau đó, sau đó... Ta cái gì cũng không nhớ rõ...

Sắc mặt của Phong điện chủ đỏ bừng.

Thấy có người có thể tu luyện Đại Tinh La Chỉ Lực tới cảnh giới như thế, liền thích thú, muốn cùng đối phương đọ sức một phen, phát huy ra

sức chiến đấu lớn nhất, kết quả... Còn không có bức thực lực của đối phương ra, người ta liền xông lại, trước đánh hắn ngất xỉu...

Ngẫm lại cũng cảm thấy hổ thẹn.

- Ngươi nha...

Nghe được giải thích, vẻ mặt của Hình Đường chủ tràn đầy bất đắc dĩ.

Đường đường Chiến Sư Đường Điện chủ, bị một gia hỏa Thánh Vực nhất trọng đánh thành như vậy... Thật là bi thúc.

Bất quá, vừa nghĩ tới ba người bọn họ ở trong Tâm Điện, cũng bị điên cuồng đập... Lập tức cân bằng lại.

- Đúng rồi, sao các ngươi biết ta hôn mê? Người thanh niên kia là ai? Giống như không phải người của Chiến Sư Đường chúng ta?

Thấy Đường chủ cùng hai vị Điện chủ tự mình tới, Phong điện chủ có chút tò mò.

Người Chiến Sư Đường, mặc dù không nói nhận thức toàn bộ, nhưng cũng có thể nhận ra bảy tám phần, thanh niên này rất xa lạ, hắn không phải trong nội đường.

- Hắn là Khải Linh Sư được Đường chủ mời đến hỗ trợ củng cố Nguyên Thần...

Liêu Điện Chủ giải thích.

- Khải Linh Sư?

Phong điện chủ ngây người:

- Khải Linh Sư lĩnh ngộ Võ Kỹ cao thâm như vậy? Đồng cấp bậc ta không phải đối thủ?

Hắn là Chiến Sư Đường Võ Kỹ Điện Điện chủ, một thân tu vi, toàn bộ Thanh Nguyên đế quốc cũng nằm ở top đầu.

Thực lực như thế, coi như đè thấp tu vi, cũng sẽ không quá yếu... Đối phương chỉ là Khải Linh Sư, không chỉ đồng cấp nghiền ép hắn, tăng lên tu vi, cũng không thể ngăn trở, bị đánh bất tỉnh...

- Là thật... Vị Tôn sư này, không chỉ Khải Linh Sư, còn là một vị Danh Sư, tình huống là như thế này...

Thấy vẻ mặt hắn không hiểu, Hình Đường chủ đành phải giới thiệu kỹ càng một lần.

- Cái này...

Thân thể Phong điện chủ cứng ngắc, không thể tin được:

- Học Đại Tinh La Chỉ Lực mười mấy hơi thở, còn mạnh hơn ta nghiên cứu mấy trăm năm?

- Thiên tài chính thức, là không thể dùng tư duy của chúng ta tới cân nhắc, đi, ta mang ngươi nhận thức Tôn sư một chút, các ngươi cũng coi như không đánh nhau thì không quen biết!

Thấy hắn sắp bị đả kích mất đi lòng tin, Hình Đường chủ vội nói.

- Ân!

Khôi phục thoáng cái, lúc này Phong điện chủ mới gật đầu, mấy người đi ra thông đạo, vừa rời phòng, liền chứng kiến rất nhiều Chiến Sư của Võ Kỹ Điện đồng loạt quỳ gối trên mặt đất, từng cái nhìn về phía thanh niên cách đó không xa, tràn đầy thành kính cùng hưng phấn.

- Cảm tạ lão sư giải thích nghi hoặc giúp chúng ta...

Thánh Vực nhị trọng thiên đạo công pháp

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

- Cái này...

Nhìn các thiên tài ưu tú nhất trong điện của mình, từng cái quỳ gối trước thanh niên kia, Phong điện chủ triệt để bối rối.

Cái này... Xảy ra chuyện gì?

Chiến Sư của Chiến Sư Đường chúng ta, không phải từng cái vô cùng cao ngạo, ai cũng không phục sao?

Chỉ một lát ngắn ngủn, sao ngay cả lão sư cũng đã bái rồi?

- Tề lão, cái này... Tình huống như thế nào?

Hình Đường chủ nhịn không được nữa, hai bước đi vào trước mặt Tề lão.

- Vừa rồi Tôn sư giảng giải một ít kỹ xảo vận dụng Võ Kỹ... Khiến người ta được ích lợi không nhỏ!

Sắc mặt của Tề lão trướng hồng, ngón tay không ngừng nhảy lên, dường như hắn cũng được lợi rất lớn, cố hết sức khắc chế xúc động bái sư.

- Một ít kỹ xảo vận dụng Võ Kỹ, có thể để cho bọn họ thành như vậy?

Phong điện chủ không thể tin được.

Võ Kỹ Điện bọn hắn, các loại kỹ xảo vận dụng Võ Kỹ, rậm rạp chằng chịt không biết bao nhiêu, nhưng mà ông nói ông có lý, bà nói bà có lý, chưa bao giờ làm được thống nhất, vị Tôn sư này, chỉ nói một tí kỹ xảo, liền khiến cho mọi người bội phục như thế... Có chút khoa trương a!

- Vì ngươi không có nghe được nội dung hắn giảng giải... Được rồi, một lời khó nói hết, chờ lất nữa ngươi tìm Chiến Sư, cẩn thận hỏi thăm đi!

Không chính tai nghe được giảng bài, là căn bản không thể giải thích huyền diệu trong đó, Tề lão cũng không để ý tới Phong điện chủ còn đang mê hoặc, vội vàng tiến lên vài bước, đi vào trước mặt Trương Huyền, vẻ mặt cung kính.

- Đa tạ ân cứu mạng của Tôn sư, chúng ta lại gặp mặt...

Tuy vị Tôn sư trước mắt này cải biến dung mạo, nhưng thanh âm không có ngụy trang, vừa nghe một câu liền xác nhận.

- Là ngươi a! Tại sao ngươi lại ở chỗ này?

Trương Huyền sửng sốt một chút.

Vị Quái Tẩu Ông này, thời điểm ở Tĩnh Viễn Thành bị kịch độc tra tấn, tùy thời có thể tử vong, mà bây giờ, sắc mặt hồng nhuận phơn phớt, thực lực mạnh mẽ, nếu không tới nói, mình cũng không dám xác nhận.

- Tôn sư giúp ta giải độc, để cho thân thể ta hoàn hảo, gần đây có cảm ngộ, lại có đột phá... Lúc này mới tính toán trở về báo thù!

Tề lão nói.

Trương Huyền hiểu được.

Lúc trước đối phương trúng độc, tất nhiên có người hạ thủ, hại thời gian dài như vậy, một khi giải thoát, làm sao có thể buông tha hung thủ!

- Tiện tay mà thôi, ta cũng đã nhận được ngươi dược liệu xem như thù lao, không coi vào đâu!

Trương Huyền cười cười:

- Được rồi, không nhiều lời với ngươi, Ngụy Điện chủ, vừa rồi ta đánh bại Khôi Lỗi, thông qua khảo hạch, hắn là có thể đi Tàng Thư Khố rồi a!

- Đương nhiên!

Khóe miệng co lại, Ngụy Điện chủ vội vàng gật đầu.

Thông qua khảo hạch, có thể đi vào Tàng Thư Khố, cái này là quy định, không cần phải làm phiền Phong điện chủ nữa, lại nói, người sau bị đánh thành cái bộ dáng kia, nếu để Chiến Sư khác biết rõ, mất mặt cũng có thể mất chết, tránh còn không kịp, làm sao dám tiến lên tìm phiền toái?

Đi theo sau lưng Ngụy Điện chủ, rất nhanh đi vào Tàng Thư Khố.

Thấy hắn đi rồi, đám người Hình Đường chủ vội vàng vây quanh tới.

- Tề lão, hắn... là Tôn Cường ngươi nói?

Mục đích Tề lão tới đây, là xác nhận thoáng cái, xem vị trước mắt này có phải ân nhân của hắn lúc trước không.

- Ân, là ân nhân cứu mạng của ta, xem ra không phải Trương Huyền ngươi nói!

Tề lão nhẹ gật đầu.

Vị Tôn sư này, hắn quen biết ở Tĩnh Viễn Thành, thuộc về Hồng Viễn Đế Quốc, hoàn toàn không cần phải ngụy trang thân phận, hắn không phải là Trương Huyền Trương viện trưởng.

- Không phải là tốt rồi...

Hình Đường chủ nhẹ nhàng thở ra, như trút được gánh nặng.

- Làm sao vậy? Trương viện trưởng cùng các ngươi có mâu thuẫn? Tại Hồng Viễn Đế Quốc, thanh danh của hắn rất lớn, chưa từng nghe qua việc xấu gì, làm sao sẽ đắc tội Chiến Sư Đường?

Thấy bộ dáng của hắn, Tề lão kỳ quái.

Cái tên Trương Huyền này, ở Hồng Viễn Đế Quốc là như sấm bên tai, danh khí còn lớn hơn Hoàng Đế Ngọc Thần Thanh, là thần tượng sùng bái của rất nhiều người trẻ tuổi.

Thân là Danh Sư Học Viện Viện trưởng, từng có rất nhiều truyền kỳ, chưa từng nghe qua có việc xấu gì, sao lại khiến Hình Đường chủ kiêng kỵ như vậy?

- Chúng ta không có mâu thuẫn...

Lúc này mới phát hiện mình có chút thất thố, Hình Đường chủ vội khoát khoát tay.

- Đường chủ, nếu như không phải Trương Huyền, vị Tôn sư này thiên phú cao như thế, lý giải Võ Kỹ mạnh như vậy... Nếu có thể để hắn xuất thủ đại biểu Chiến Sư Đường chúng ta, cùng... Huyền Huyền Hội trao đổi...

Liêu Điện Chủ nói.

- Cái này...

Hình Đường chủ chớp mắt.

Đúng vậy a, Huyền Huyền Hội khí thế hung hăng, coi như là hiện tại hắn đột phá, hơn nữa tu luyện bí pháp tâm cảnh, muốn ở phương diện Võ Kỹ khiến người bội phục, cũng rất khó.

Nhưng Tôn sư không giống!

Ở Võ Kỹ có thể sử dụng tuyệt chiêu vừa học, một chỉ đánh bại Phong điện chủ; tâm cảnh có thể khiến Tổ Sư khai phái cam tâm tình nguyện giao ra Lưu Ly Luyện Tâm Kinh; chân khí hùng hậu, một chưởng bổ ra mười cái bia đá; thực chiến có thể ở dưới ba người bọn họ vây công thuận lợi chạy ra...

Vô luận từ điểm nào đến xem, vị Tôn sư này, đều là cường giả trong cường giả, đồng cấp bậc tuyệt đối vô địch!

Nếu có thể để hắn đại biểu Chiến Sư Đường ra mặt, lại cùng Huyền Huyền Hội trao đổi, Chiến Sư Đường tất nhiên danh khí tăng nhiều, sẽ không còn bị động như thế.

- Biện pháp này rất hay!

Trầm tư một lát, Hình Đường chủ nói:

- Bất quá... Hắn dù sao không phải người của Chiến Sư Đường chúng ta, để hắn ra mặt, một khi tin tức truyền đi, có thể khiến danh dự của chúng ta tổn thương hay không?

- Không có tổn thương gì cả, hắn đại biểu Chiến Sư Đường chúng ta, cùng Trương Huyền tỷ thí một trận, thắng, đám người Huyền Huyền Hội gia nhập Chiến Sư Đường của Thanh Nguyên đế quốc chúng ta... Một khi thành công, Chiến Sư Đường chúng ta tất nhiên càng ngày càng mạnh, đều là người một đường, chẳng những không tổn thương danh dự, còn sẽ càng ngày càng mạnh!

Liêu Điện Chủ nói.

- Cũng đúng!

Hình Đường chủ gật đầu.

Đúng là như thế.

Nếu có thể để người Huyền Huyền Hội, toàn bộ gia nhập Chiến Sư Đường, phân bộ Thanh Nguyên đế quốc của bọn hắn sẽ càng ngày càng mạnh, xưng bá liên minh cũng không phải việc khó.

Coi như người khác nói, cũng chỉ là vấn đề nội bộ, sẽ không ảnh hưởng đại cục.

- Nhưng nếu thua thì sao?

Hình Đường chủ vẫn có chút không yên lòng.

Tuy vị Tôn sư này rất cường đại, thế nhưng nghe nói Trương Huyền Trương viện trưởng cũng không phải đèn đã cạn dầu!

Dù sao, tự tay bồi dưỡng được nhân tài nghịch thiên có thể trùng kích Chiến Tử như Trịnh Dương... Càng làm cho Huyền Huyền Hội trong thời gian ngắn trở nên mạnh như vậy!

Muốn nói thực lực yếu, coi như là hắn cũng không tin.

- Thua... Chỉ có thể nhận tài! Cùng lắm thì Chiến Sư Đường chúng ta, toàn bộ gia nhập Huyền Huyền Hội!

Liêu Điện Chủ nói.

- Cái này...

Khóe miệng của Hình Đường chủ co lại.

- Hiện tại không có biện pháp nào khác, nếu như để người Chiến Sư Đường biết rõ đám người Chu đường chủ, Lục đường chủ, đã chạy tới trao đổi, gia nhập trong đó... Nhất định sẽ gây nên bạo động, đến lúc đó, sẽ chỉ có càng nhiều Chiến Sư trở thành thành viên của Huyền Huyền Hội!

Liêu Điện Chủ cười khổ.

Làm như vậy, cũng là bất đắc dĩ.

Tuy thực lực của người Huyền Huyền Hội không cao, nhưng lý giải với Võ Kỹ, chiến đấu, là thật không thể tưởng tượng, nghe rợn cả người.

Thật có thể gia nhập trong đó, tới trao đổi học tập, tất nhiên sẽ để cho Chiến Sư Đường có bay vọt về chất.

Hiện tại chỉ là vấn đề người nắm giữ quyền chủ động, đừng cho Chiến Sư Đường tổn hại mặt mũi, trở thành trò cười.

- Cũng được, cứ làm như thế, một lát nữa Tôn sư đi ra, ta thương nghị với hắn!

Suy tư nửa ngày, Hình Đường chủ thở dài.

Bị một thế lực nhỏ từ đế quốc nhất đẳng tới, bức thành bộ dáng hiện tại, ngẫm lại cũng cảm thấy có chút bi thúc.

Thế nhưng mà, với hắn mà nói đả không có biện pháp.

Sở dĩ Danh Sư nguyện ý làm Chiến Sư, chính là vì truy cầu sức chiến đấu càng mạnh hơn nữa, thực lực càng mạnh hơn nữa, đám người Huyền Huyền Hội có được kỹ xảo chiến đấu tinh anh hơn, đừng nói mấy vị Điện chủ kia, coi như là hắn cũng có chút động tâm.

Nếu không phải cố kỵ tôn nghiêm của Chiến Sư Đường, khẳng định đã sớm đi tới học tập.

...

- Đây là Tàng Thư Khố của Võ Kỹ Điện? Thật nhiều Võ Kỹ...

Không biết ý nghĩ của đám người Hình Đường chủ, Trương Huyền đi vào Tàng Thư Khố, nhìn lướt qua, mắt sáng rực lên.

Không hổ là Võ Kỹ Điện của Chiến Sư Đường, các loại Võ Kỹ rậm rạp chằng chịt, không biết bao nhiêu.

Hai trăm Võ Kỹ khảo hạch, cơ bản đều đạt tới Thánh phẩm, nhưng dưới Thánh phẩm càng nhiều, cộng lại chừng hơn vạn.

- Đã có những Võ Kỹ này, có lẽ Đại Bi Thiên Ma Chưởng có thể hội tụ thành Thiên Đạo công pháp...

Hai mắt tỏa ánh sáng.

Hiện tại hắn thiếu khuyết chính là Võ Kỹ bí tịch thượng đẳng, đã có nhiều như vậy, tuyệt đối có thể để hắn lý giải Võ Kỹ tăng lên lần nữa, đạt tới cảnh giới cao hơn.

- Thiếu sót!

Mỉm cười, không cần suy nghĩ nhiều, ánh mắt rơi vào từng dãy giá sách trước mắt.

Rầm rầm!

Thời gian nháy con mắt, phía trên vô số thư tịch đi vào thức hải.

Mười phút sau, hết thảy Võ Kỹ đều bị thu vào.

- Quả nhiên có không ít công pháp Thánh Vực nhất trọng, nhị trọng.

Xem hết Võ Kỹ, ánh mắt rơi đến mấy giá sách cuối cùng, phía trên quả nhiên bày đủ loại pháp quyết tu luyện chân khí, thư tịch Thánh Vực nhất trọng, nhị trọng chừng mấy trăm bản.

Tam trọng, tứ trọng cũng có, bất quá số lượng ít, tổng cộng chỉ bốn năm bản mà thôi.

Ánh mắt đảo qua, ghi chép toàn bộ.

- Chính xác!

Thấp giọng hô một tiếng, thời gian nháy con mắt, trước mắt xuất hiện ba quyển thư tịch, Thánh Vực nhị trọng, tam trọng, tứ trọng.

Vội vàng mở ra.

- Thánh Vực nhị trọng quả nhiên không còn thiếu sót...

Ánh mắt sáng lên, nhẹ nhàng thở ra.

Ba quyển thư tịch này, Thánh Vực nhị trọng đã hoàn mỹ vô khuyết, tam trọng, tứ trọng vẫn có thiếu sót, không có biện pháp tu luyện bình thường.

Dù vậy cũng vô cùng thỏa mãn.

- Ở nơi này đi!

Thấy Tàng Thư Khố không ai, cực kỳ yên tĩnh, Trương Huyền chẳng muốn đi ra ngoài tìm địa phương, tìm nơi hẻo lánh, thân thể nhoáng một cái, chui vào Thiên Nghĩ Phong Sào.

Hắn tích lũy hùng hậu, một khi đột phá, tất nhiên gây ra động tĩnh thật lớn, nếu bởi vậy làm hư Tàng Thư Khố của đối phương liền ngượng ngùng.

Vẫn là ở trong tổ ong tu luyện an toàn một ít.

Đi vào tổ ong, chuẩn bị tốt hết thảy, bố trí ra một Tụ Linh Trận cấp bảy, lúc này Trương Huyền mới ném ra mấy nghìn viên Linh Thạch thượng phẩm, khoanh chân ngồi xuống.

Linh Thạch thượng phẩm đối với hắn hiện tại mà nói, hiệu quả đã giảm bớt, nhất định phải dựa vào Tụ Linh Trận mới có thể sinh ra hiệu quả càng lớn, nếu không coi như hấp thu, cũng không có biện pháp đột phá.

Chuẩn bị thỏa đáng, Trương Huyền cẩn thận nhớ lại Thiên Đạo công pháp cấp bậc Thánh Vực nhị trọng một lần, lỗ chân lông toàn thân mở rộng ra, cắn nuốt Linh khí chung quanh, chân khí trong cơ thể chậm rãi vận chuyển.

Thánh Vực nhị trọng, Thần Thức Cảnh, khiến người ta nhìn càng thêm rộng rãi, càng cẩn thận, tuy lực lượng không có gia tăng quá lớn, nhưng quan sát tỉ mỉ, sức chiến đấu cũng có thể gia tăng không ít.

- Thần thức, mở ra Thai Nhãn mới có thể sinh ra... Bắt đầu đi!

Nhắm mắt lại, tinh thần của Trương Huyền chậm rãi đi vào đan điền, rơi vào trên Nguyên Thai ở trung tâm.

Đánh hắn răng rơi đầy đất!

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Thần tình ngưng trọng, Trương Huyền dựa theo Thiên Đạo công pháp Thánh Vực nhị trọng, vận chuyển chân khí.

Nguyên Thai phát ra tia sáng chói mắt, xoay tròn, vô số linh khí từ bốn phía tràn vào, bị không ngừng thôn phệ, thời gian nháy mắt tạo thành một vòng xoáy linh khí thật lớn ở trên đầu, giống như vòi rồng, phát ra nổ vang kịch liệt.

Biết rõ mở ra Thai Nhãn rất phức tạp, Trương Huyền không dám xem thường, lông mi dựng thẳng lên, tinh thần vận chuyển cao độ, cẩn thận khống chế chân khí trong cơ thể vận chuyển, sợ xuất hiện một tia sai lầm.

Oanh long long!

Linh khí hội tụ quá nhanh, toàn bộ Thiên Nghĩ Phong Sào xuất hiện lắc lư kịch liệt, thập đại Vương Giả của Vân Vụ Lĩnh kinh ngạc nhìn qua, tràn đầy không thể tin được.

Chúng nó cũng đạt đến Thần Thức Cảnh, mở ra Thai Nhãn cũng không phải việc khó gì, nhưng vị trước mắt này, vì sao gây ra động tĩnh lớn như vậy?

Cho chúng nó một loại uy áp trầm trọng?

Linh khí hội tụ, ở dưới Thiên Đạo công pháp vận chuyển, hình thành chân khí vô cùng tinh thuần, lao về phía Nguyên Thai.

Xì xì xì xì...

Ở dưới chân khí cọ rửa, Nguyên Thai cực lớn giống như đóa hoa muốn nở rộ, chậm rãi giãn ra, một đồ vật như ánh mắt xuất hiện, tựa như tùy thời sẽ mở ra.

Biết rõ đến thời kì mấu chốt, Trương Huyền nhíu mày, huyệt đạo toàn thân cũng đồng thời mở ra, rất nhanh cắn nuốt linh khí ở trên không trung, hội tụ cùng một chỗ, tạo thành một dòng nước lũ.

- Mở!

Một tiếng thấp giọng hô, chân khí tinh thuần lập tức vọt tới Nguyên Thai.

Công pháp Thánh Vực đệ nhị trọng, là dùng chân khí tinh thuần mở Nguyên Thai Thai Nhãn, chỉ cần vị trí chính xác, Thai Nhãn hoàn toàn có thể nhẹ nhõm mở ra, thành công trùng kích nhị trọng.

Rầm ào ào!

Nước lũ đi vào trước mặt Nguyên Thai, hung hăng va chạm, Nguyên Thai cực lớn tản mát ra tia sáng chói mắt, quay tròn một vòng, một lát sau dừng lại, Thai Nhãn vốn muốn mở ra, lần nữa khôi phục như lúc ban đầu, không có chút biến hóa nào.

- Làm sao lại không được?

Trương Huyền nhíu mày.

Hắn nghiêm khắc dựa theo nội dung Thiên Đạo công pháp miêu tả tiến hành tu luyện, dựa theo tình huống bình thường, hắn là thuận lợi mở ra,

sinh ra thần thức, làm sao một chút động tĩnh cũng không có?

Chẳng lẽ Thiên Đạo công pháp cũng có thể sai lầm?

Không nên a!

- Thử lại một lần!

Xem lại công pháp một lần, xác nhận không có thiếu sót, cẩn thận nghiên cứu từng câu, không có chút sai lầm, Trương Huyền bắt đầu lần nữa.

Ầm ầm!

Linh khí hội tụ, lao nhanh ở trong người, không biết qua bao lâu, mãnh liệt nhấc lên, tiếp tục oanh kích đến.

Vù vù!

Bị lực lượng khổng lồ khu động, Nguyên Thai xoay chuyển, bất quá... giống như vừa rồi... Không có động tĩnh.

- Cái này...

Trương Huyền có chút choáng váng.

Từ bắt đầu tu luyện tới hiện tại, một mực thuận buồm xuôi gió, chưa bao giờ xuất hiện qua hiện tượng không cách nào trùng kích thành công, như thế nào hiện tại liên tục hai lần cũng không có thành công?

Không nên a!

Công pháp không có thiếu sót, linh khí cũng đủ...

- Lại đến một lần!

Nhướng mày, tiếp tục trùng kích.

Không biết qua bao lâu, Trương Huyền ngừng lại, miệng lớn thở hổn hển, vẻ mặt cười khổ.

- Ta hiểu được, công pháp không có sai lầm, tu luyện cũng không có phạm sai lầm... Chỉ là Nguyên Thai của ta quá mạnh mẽ, Linh Thạch thượng phẩm sinh ra linh khí, độ tinh thuần chưa đủ, căn bản không thể trùng kích!

Liên tục mấy lần, hắn cũng coi như hiểu được.

Cũng không phải hắn tu luyện có vấn đề, mà là Nguyên Thai quá mạnh mẽ.

Phong Thánh Giải ngưng tụ ra Nguyên Thai, lại trải qua Phong Thánh Kiếp rèn luyện, Thánh Khí bao phủ... Nguyên Thai của hắn cứng rắn có thể so với Thánh Khí trung phẩm, Linh Thạch thượng phẩm sinh ra linh khí cũng coi như tinh thuần, nhưng muốn xé mở, hình thành Thai Nhãn... là không thể nào làm được!

- Nhất định phải tìm kiếm linh khí càng tinh thuần...

Xoa xoa mi tâm, Trương Huyền đứng dậy, để trận pháp chung quanh đình chỉ vận chuyển.

Loại chuyện này lúc trước liền gặp qua, kèm theo đẳng cấp tu luyện càng ngày càng cao, yêu cầu linh khí cũng càng ngày càng cao, lúc trước hạ phẩm linh thạch đủ, về sau nhất định phải trung phẩm, đến bây giờ, thượng phẩm cũng không thể dùng...

Đây không phải vấn đề số lượng, mà là vấn đề chất lượng.

Chất không đạt được, số lượng nhiều hơn nữa cũng vô dụng.

Thật giống như hạt cát nhiều hơn nữa, cũng không cách nào thay thế nham thạch.

Lúc trước tu luyện, đã cảm thấy tác dụng của Linh Thạch thượng phẩm đối với hắn càng ngày càng nhỏ, mỗi lần thăng cấp đều cần tiêu hao thật lớn, vốn tưởng rằng còn có thể kiên trì mấy cấp... Hiện tại xem ra, kiên trì không tới.

- Chiến Sư Đường luôn giàu có, có lẽ sẽ có thứ cao hơn Linh Thạch, mua sắm một ít...

Hắn không có biện pháp, bất quá, Chiến Sư Đường hắn là có.

Đây chính là Danh Sư Đường tiêu phí giá lớn đào tạo ra quân đoàn chiến đấu siêu cấp, các loại vật tư chưa bao giờ thiếu. Nguyên nhân chính là như thế, mới yên tâm đưa Trịnh Dương qua, tranh đoạt danh ngạch Chiến Tử gì đó.

Một khi thành công, ở dưới vật tư sung túc cùng truyền thừa hoàn chỉnh trợ giúp, tốc độ tiến bộ tất nhiên mau hơn không ít.

Mấu chốt nhất là, có thể rèn luyện tâm cảnh tốt hơn.

Chỉ cần có thể tìm được cấp bậc cao hơn Linh Thạch, hắn là có thể nhẹ nhõm đột phá cảnh giới bây giờ, đạt tới Thần Thức Cảnh.

- Đi hỏi Hình Đường chủ một chút!

Loại linh thạch này khẳng định cực kỳ quý giá, đương nhiên, hắn cũng sẽ không lấy không, nếu như có thể mua, sẽ trả đủ tiền.

Rời Thiên Nghĩ Phong Sào, vừa trở lại đại sảnh Võ Kỹ Điện, liền chứng kiến Hình Đường chủ tiến lên đón.

Ánh mắt sáng lên nói:

- Đường chủ, ngươi tới thật đúng lúc, ta vừa vặn có việc muốn phiền toái ngươi một chút!

- Ách? Tôn sư nói chi vậy, có việc phân phó là được, chỉ cần Hình mỗ có thể làm, tuyệt không từ chối!

Còn nghĩ làm sao mở miệng, không nghĩ tới đối phương cần hắn hỗ trợ trước, Hình Đường chủ vội vàng cười nói.

Không nói sửa chữa Lưu Ly Luyện Tâm Quyết, còn đưa tặng Chiến Sư Đường, chỉ nói giúp hắn trị liệu thương thế, đã đủ để cho hắn làm một chuyện.

- Là như thế này... Ta cần Linh Thạch tinh thuần hơn thượng phẩm... Không biết Chiến Sư Đường chúng ta có không? Ta nguyện ý dùng tiền mua sắm...

Không có hàn huyên, Trương Huyền trực tiếp nói rõ ý của mình.

- Cái này...

Hình Đường chủ sửng sốt một chút nói:

- Muốn tinh thuần hơn Linh Thạch thượng phẩm,... Chỉ có Linh Thạch tuyệt phẩm! Bất quá thứ này là cường giả Xuất Khiếu Cảnh trở lên mới có thể sử dụng... Toàn bộ Thanh Nguyên đế quốc, chỉ sợ tìm không ra một viên... Chỉ có thể đi quốc gia cấp bậc cao hơn!

- Chiến Sư Đường chúng ta cũng không có?

Trương Huyền nhíu mày.

- Linh Thạch tuyệt phẩm, Chiến Sư Đường không có!

Hình Đường chủ lắc đầu, như nhớ tới cái gì nói:

- Đúng rồi, chúng ta có một ít Tinh Nguyên thượng phẩm, so với Linh Thạch thượng phẩm bình thường thì tinh thuần hơn không ít...

- Tinh Nguyên thượng phẩm?

Trương Huyền kỳ quái.

Cái tên này, chưa từng nghe qua.

- Ân, chúng ta sử dụng Linh Thạch thượng phẩm, chỉ là Linh Mạch bình thường sản xuất ra, mà Tinh Nguyên thượng phẩm, là Linh Mạch có thể sản xuất Linh Thạch tuyệt phẩm sinh ra, trong đó độ tinh thuần của Linh khí kém xa tuyệt phẩm, lại hơn thượng phẩm bình thường rất nhiều, vì vậy được gọi là Tinh Nguyên thượng phẩm...

Hình Đường chủ nói.

Trương Huyền gật đầu.

Linh Mạch cũng có lớn nhỏ, có phân chia mạnh yếu, một ít Linh Mạch yếu, chỉ có thể sinh ra Linh Thạch hạ phẩm, giá trị không cao.

Lợi hại nhất, nơi trọng yếu có thể sinh ra Linh Thạch tuyệt phẩm, cho dù là biên giới, cũng có thể sinh ra Linh Thạch thượng phẩm, hơn nữa ở trên phẩm chất vượt qua bình thường.

- Không biết... Chiến Sư Đường có bao nhiêu? Ta có thể mua sắm một ít không?

Hiểu được rõ ràng, Trương Huyền vội nói.

Linh Thạch bình thường, với hắn mà nói đã không còn tác dụng, có lẽ loại Tinh Nguyên thượng phẩm này có thể trợ giúp, thuận lợi đột phá Thánh Vực nhị trọng.

- Tinh Nguyên thượng phẩm, số lượng không nhiều lắm, coi như là Chiến Sư Đường chúng ta cũng không có bao nhiêu, cộng lại chỉ có mười viên... Nếu như Trương sư thật cần, có thể lấy năm viên cho ngươi!

Hình Đường chủ nói.

- Không cần, giá cả như thế nào, ta mua sắm là được!

Trương Huyền nói.

Hiện tại hắn không giống lấy trước một nghèo hai trắng, không cần phải chiếm chút tiện nghi này.

- Định giá thì không cần! Chúng ta cũng vừa vặn muốn nhờ Tôn sư hỗ trợ, nếu như có thể đáp ứng, năm viên hoàn toàn có thể trực tiếp đưa ngươi!

Dừng lại một chút, Hình Đường chủ nói.

- Không biết chuyện gì?

Trương Huyền kỳ quái.

Nơi này là Chiến Sư Đường, Hình Đường chủ càng đạt đến Xuất Khiếu Cảnh... người mạnh như thế muốn mình hỗ trợ... Đến cùng là chuyện gì?

- Chính là đại phiền toái lần trước ta nói kia...

Hình Đường chủ cười khổ.

- A?

Trương Huyền nhìn qua.

- Lại nói tiếp cũng hổ thẹn, kỳ thật cái phiền toái này, là một vị tu luyện giả mang đến, tuy thực lực của hắn không cao, nhưng sức chiến đấu rất mạnh, Chiến Sư Đường chúng ta, đồng cấp bậc... Chỉ sợ không người có thể thắng được!

Hình Đường chủ chà xát bàn tay nói.

Đệ tử của Trương sư này, hắn ở đồng cấp bậc cũng không thắng được, lão sư tất nhiên cường đại hơn.

- Nếu như mang đến phiền toái cho các ngươi, thực lực lại không cao... Tìm người lặng lẽ đập một trận, đánh đến không ai nhận ra không được

sao... Chiến Sư Đường cũng không phải Danh Sư Đường, không cần phải tuân thủ quy tắc như vậy a!

Trương Huyền cười cười.

Chiến Sư Đường là quân đội, muốn là chiến thắng, không cần phải giống như Danh Sư Đường, tuân thủ quy tắc!

Không có thực lực còn dám tìm phiền toái, đổi lại hắn là Đường chủ, trước đánh một trận tơi bời, còn không nghe lời, hạ độc câm lại nói...

Cần sầu muộn như vậy sao?

- Khục khục...

Bị nước miếng sặc một cái, Hình Đường chủ tràn đầy lúng túng:

- Vị tu luyện giả này là Danh Sư...

- Danh Sư?

Trương Huyền nâng cằm:

- Danh Sư hoàn toàn chính xác không tiện hạ độc thủ, bất quá cũng đơn giản, Danh Sư có rất nhiều quy củ, các ngươi có thể khiêu chiến lĩnh vực hắn không am hiểu, dồn ép hắn biết khó mà lui. Không thì đi tìm Danh Sư Đường đến điều giải, dám không nghe mà nói, trực tiếp bắt đi, thả vào địa quật!

Là Danh Sư mà nói, không tiện làm quá phận, nhưng muốn giày vò đối phương, cũng có rất nhiều thủ đoạn.

Thực lực không cao, đoán chừng cũng chỉ là Danh Sư thất tinh hạ phẩm, loại cấp bậc này, sức chiến đấu mạnh mẽ lại có thể thế nào? Ở Danh Sư Đường địa vị không cao, tùy tiện tìm Danh Sư lợi hại, tuyệt đối có thể nhẹ nhõm đuổi đi.

Không đến mức xoắn xuýt như vậy a!

- Nếu như thế liền đơn giản...

Hình Đường chủ lắc đầu:

- Đối phương quang minh chính đại, chúng ta cũng không tiện làm được quá phận, vì vậy muốn Tôn sư thay chúng ta xuất chiến, tu vi của hắn cùng ngươi không sai biệt nhiều, lấy thủ đoạn của Tôn sư, tất nhiên có thể nhẹ nhõm chiến thắng!

- Thay các ngươi xuất chiến? Cái này đơn giản!

Nhẹ nhàng cười cười, Trương Huyền tự tin nói:

- Đồng cấp bậc chiến đấu, ta còn không có thua qua... Yên tâm, ta nhất định đánh tên kia răng rơi đầy đất, hối hận làm người!

Thần Thức Cảnh!

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Thực lực của hắn bây giờ, dù ở Thanh Nguyên đế quốc không coi vào đâu, nhưng ở đồng cấp, lại có tự tin tuyệt đối.

Mặc kệ đối phương là ai, ngoại trừ phân thân, chỉ cần tu vi không cao hơn quá nhiều, tuyệt đối có thể đánh kêu cha gọi mẹ, không dám đến tìm phiền toái.

Ngay cả Chiến Sư Đường cũng dám tới gây chuyện... Lá gan thật lớn!

Có Trương Huyền ta ở đây, quản ngươi là đầu trâu mặt ngựa, hết thảy không chịu nổi một kích!

- Có Tôn sư hứa hẹn, ta an tâm...

Nghe hắn nói như vậy, Hình Đường chủ nhẹ nhàng thở ra, trên mặt lộ ra dáng tươi cười.

Vị trước mắt này, bằng vào Thánh Vực nhất trọng đỉnh phong, có thể tránh né ba người bọn họ tiến công, sức chiến đấu mạnh không thể nghi ngờ, vị Trương sư kia, coi như mạnh hơn nữa, muốn thắng được chỉ sợ cũng không dễ dàng.

- Bất quá, Tôn sư ngươi vẫn phải cẩn thận, ta đã nói với ngươi vị này đại phiền toái, đồng cấp cũng là tồn tại vô địch, tuy không có thấy tận mắt qua thực lực của hắn, nhưng nghe qua không ít tin đồn, so với ngươi chỉ sợ không yếu chút nào!

Chần chừ một chút, Hình Đường chủ lần nữa bàn giao.

Mặc dù có tự tin tuyệt đối với vị trước mắt này, nhưng đối phương cũng không phải đèn đã cạn dầu, vẫn phải cẩn thận một ít cho thỏa đáng.

- Không yếu hơn ta?

Trương Huyền gật đầu.

Lấy lực chiến đấu của hắn, dù đồng cấp có thể thắng được không nhiều lắm, thế nhưng không có nghĩa là không có!

Thật giống như phân thân... Vô luận đồng cấp như thế nào, cũng bị nhẹ nhõm nghiền ép, ngẫm lại cũng cảm thấy bực bội.

Nếu như có thể để Hình Đường chủ thận trọng như thế, nói rõ thực lực của người nọ khẳng định không đơn giản, thật có thể giống như mình, cũng coi như tìm được đối thủ.

- Đúng vậy, chúng ta chưa thấy qua bản thân hắn, nhưng sức chiến đấu của đệ tử hắn liền khủng bố đến cực điểm, ta đồng cấp cũng không phải đối thủ... Vì vậy, Tôn sư ngàn vạn lần không nên khinh địch...

- Đệ tử của đối phương, ngươi cũng không thể chiến thắng?

Trương Huyền hoảng sợ, trong lòng sinh ra bội phục.

Còn tưởng rằng trên đời này, chỉ có hắn dạy dỗ đệ tử lợi hại như vậy, không nghĩ tới sơn ngoại hữu sơn.

- Ngươi vừa nói như vậy, ta đối với cái đại phiền toái này càng có hứng thú...

Hai mắt hắn tỏa ánh sáng.

Có thể cùng loại Danh Sư siêu cấp này quyết đấu một lần, đối với ý niệm của hắn tất nhiên cũng có tăng lên rất lớn.

- Như vậy đi Tôn sư, chúng ta cùng đối phương ước hẹn, qua mấy ngày mới tiến hành quyết đấu. Thừa dịp trong khoảng thời gian này, ngươi ở Chiến Sư Thập Điện tự do tu luyện, thuận tiện cường hóa thực lực của mình! Thực không dám giấu giếm, Quyền Pháp Điện, Chưởng Pháp Điện, Thân Pháp Điện... chúng ta đều có được truyền thừa hoàn chỉnh, đối với thăng cấp thực lực có trợ giúp thật lớn!

Hình Đường chủ nói tiếp.

Thực lực vị này đã rất mạnh, hắn tu luyện Đại Tinh La Chỉ Lực nhanh như vậy, tu luyện những thứ khác hắn sẽ không quá chậm! Ngắn ngủn vài ngày, coi như không cách nào tiến bộ quá lớn, khẳng định cũng có điều trợ giúp, để phần thắng càng lớn một ít.

- Được!

Ánh mắt của Trương Huyền sáng lên.

Chưởng pháp, quyền pháp, thân pháp… của hắn vừa vặn thiếu khuyết Võ Kỹ cấp bậc cao hơn bổ sung, nếu như có thể học tập, tự nhiên không thể lãng phí cơ hội.

- Cái này là lệnh bài đại biểu thân phận của ta, chỉ cần cầm lấy, có thể tùy tiện đi thông đạo khảo hạch của Chiến Sư Thập Điện, Tàng Thư Khố cũng có thể tùy tiện nhìn!

Thấy vị trước mắt này có thực lực như thế cũng không bành trướng, Hình Đường chủ nhẹ nhàng thở ra, đưa tới một lệnh bài.

Trương Huyền tiện tay tiếp nhận.

Sau đó cổ tay khẽ đảo, lấy ra một cái hộp ngọc dài nhỏ:

- Cái này là năm viên Tinh Nguyên thượng phẩm, cũng trước cho Tôn sư, hy vọng có thể ở trong thời gian ngắn thực lực tiến thêm một bước, như vậy chúng ta nắm chắc cũng lớn hơn một ít!

- Đa tạ...

Không nghĩ tới mình chỉ đáp ứng, còn chưa có đi đối phó đại phiền toái kia, đối phương liền cho Linh Thạch, Trương Huyền cực kỳ cảm kích.

Đối phương tín nhiệm như thế, như vậy mình nhất định phải trợ giúp đối phương, triệt để giải quyết phiền toái, kém cỏi nhất cũng phải đánh tên kia đến sinh hoạt không thể tự gánh vác!

Cho hắn biết, Chiến Sư Đường không phải là dễ khi dễ.

...

Yên tĩnh ngồi ở trong tĩnh thất, Trương Huyền điều chỉnh tốt trạng thái, lúc này mới lấy hộp ngọc ra.

Sau khi đáp ứng Hình Đường chủ, hắn liền nhờ đối phương dàn xếp một tĩnh thất.

Tinh Nguyên thượng phẩm tới tay, nên chuẩn bị đột phá!

Ngón tay nhẹ nhàng vẽ một cái, mở ra phong ấn trên hộp ngọc, một đạo linh khí tinh thuần phát ra.

Trong hộp ngọc song song để năm khối Linh Thạch, từng cái óng ánh sáng long lanh, tựa như thủy tinh, linh khí tinh thuần, ở phía trên hình thành một mảnh khí lưu dài hẹp tựa như con rắn, xuyên thẳng qua lại, tựa như tùy thời có thể bay ra, bay lượn bầu trời.

- Linh khí quả nhiên tinh thuần hơn Linh Thạch thượng phẩm rất nhiều...

Nhìn thoáng qua, mắt Trương Huyền sáng rực lên.

Căn cứ quan sát của hắn, độ tinh thuần của Tinh Nguyên thượng phẩm khoảng gấp hai Linh Thạch bình thường, hắn là có thể nhẹ nhõm để mình đột phá Thánh Vực nhất trọng.

- Bắt đầu đi!

Lấy ra một viên Linh Thạch, nắm trong lòng bàn tay, chậm rãi nhắm mắt lại.

Ầm ầm!

Linh khí tinh thuần dọc theo huyệt đạo tràn vào thân thể, biến thành Thiên Đạo chân khí, chậm rãi chảy xuôi.

Lúc trước sử dụng Linh Thạch thượng phẩm bình thường, bởi vì độ tinh thuần của linh khí chưa đủ, tám chín phần mười đều lãng phí, mà sử dụng cái này, hầu như có thể hấp thu trăm phần trăm, hiệu suất gia tăng thật lớn.

Bởi vậy, coi như chỉ là một viên Linh Thạch, tác dụng với hắn cũng hơn mấy nghìn viên.

Phần phật!

Thời gian nháy con mắt, linh khí đi vào Nguyên Thai, lúc trước đã có kinh nghiệm trùng kích mấy lần, cực kỳ không thạo, tinh thần khẽ động, lực lượng liền lao qua.

Xoẹt zoẹt~! Xoẹt zoẹt~!

Nguyên Thai chắc chắn ở dưới khí lưu trùng kích từ từ mở ra, bất quá còn thiếu một tia, thật giống như linh khí chưa đủ, lập tức muốn dừng lại.

- Tiếp tục!

Biết rõ trùng kích cửa khẩu không thể có do dự, Trương Huyền không có ngừng, lần nữa cầm lấy một viên Tinh Nguyên thượng phẩm, toàn lực hấp thu lực lượng trong đó.

Ầm ầm!

Không biết qua bao lâu, Nguyên Thai chắc chắn cuối cùng triệt để mở ra, một đồ vật tựa như ánh mắt vắt ngang, chiếu rọi bát phương.

Ngay sau đó Trương Huyền cảm thấy ý thức của mình kèm theo Thai Nhãn mở ra, thoáng cái nhảy lên, lan tràn ra bốn phía, thời gian nháy con mắt, tình cảnh bốn phía xuất hiện ở trước mắt, cực kỳ rõ ràng.

Lúc trước, chỉ có mở ra Minh Lý Chi Nhãn mới có thể thấy đồ vật, hiện tại có thể nhẹ nhõm trông thấy, thư tịch nơi xa, coi như không cần mở ra, cũng có thể chứng kiến nội dung trong đó...

- Đây là thần thức? Quả nhiên cường đại...

Trương Huyền kích động đến sắc mặt đỏ lên.

Trước kia, mượn nhờ năng lực Vu Hồn, linh hồn của hắn cũng có thể nhìn quét, bất quá chỉ là không rõ ràng, mà bây giờ, thật giống như đeo kính lúp, đồ vật lại nhỏ cũng có thể nhìn thấy tận mắt.

Khó trách Thần Thức Cảnh, chân khí, lực lượng không tăng trưởng, sức chiến đấu lại sẽ tăng cường... Thời điểm chiến đấu, thần thức tản ra, hết thảy chung quanh đều ở đáy mắt, bất luận chiêu số gì của đối phương, đều có thể nhìn thấy tận mắt, thực lực tự nhiên cũng sẽ tùy theo gia tăng.

- Nếu như lúc trước có được thần thức, bị đám người Hình Đường chủ vây công, sẽ không bị động như vậy...

Phun ra một ngụm trọc khí.

Lúc trước bị ba người Hình Đường chủ vây công, tuy hắn may mắn tránh thoát, nhưng cũng chật vật không chịu nổi, nguyên nhân chủ yếu là thiếu

khuyết nắm chắc với cảnh vật chung quanh, mà bây giờ thần thức sinh ra, gặp lại loại tình huống đó, tuyệt đối có thể sớm ứng đối, không đến mức luống cuống tay chân.

- Tiếp tục!

Thành công đột phá, trong lòng nhẹ nhàng thở ra, Trương Huyền tiếp tục cầm lấy một viên Tinh Nguyên thượng phẩm, vận chuyển chân khí.

Thần Thức Cảnh sơ kỳ!

Thần Thức Cảnh trung kỳ!

Thần Thức Cảnh hậu kỳ!

Thần Thức Cảnh đỉnh phong!

Sau nửa canh giờ, tu vi của hắn đến được Thánh Vực nhị trọng đỉnh phong, bất quá năm viên Tinh Nguyên thượng phẩm cũng tiêu hao hầu như không còn, biến thành bột phấn màu trắng.

- Nhìn xem thần thức có thể lan tràn bao xa!

Thở ra một hơi, ánh mắt Trương Huyền ngưng trọng.

Căn cứ thư tịch ghi chép, tu luyện công pháp mạnh yếu, khoảng cách thần thức lan tràn cũng bất đồng, Thần Thức Cảnh đỉnh phong bình thường, thần thức đại khái có thể lan tràn ra 400 mét.

Công pháp cường đại, thì khoảng 500, 600 mét, hầu như không ai có thể vượt qua một nghìn mét.

Hắn tu luyện Phong Thánh Giải, lại tu luyện Thiên Đạo công pháp, muốn xem nhìn đến cùng có thể lan tràn bao xa.

Vù vù!

Thần thức rời khỏi thân thể, lan tràn ra bên ngoài tĩnh thất.

- 400, 500...

Trong lòng mặc niệm, thời gian nháy con mắt liền lan tràn đến hơn năm trăm mét.

- 1000 mét, 2000 mét...

Vốn tưởng rằng một nghìn mét là cực hạn, không nghĩ tới sau đó tiếp tục lan tràn, cuối cùng ngừng lại ở vị trí 2500 mét.

- Hai nghìn năm trăm mét, gấp sáu lần tu luyện giả bình thường...

Thu hồi thần thức, hai mắt Trương Huyền tỏa ánh sáng.

Đã sớm biết Thiên Đạo công pháp rất mạnh, thần thức tất nhiên không kém, không nghĩ tới đã cường đại đến loại tình trạng này.

Phạm vi thần thức như thế, cho dù có người muốn giết mình, cũng có thể đơn giản phát hiện, không đến mức giống như trước bất đắc dĩ như vậy.

- Thần thức vượt qua người bình thường gấp sáu lần, hơn nữa trình độ tinh tế càng hơn... Chuyện này không thể nói với người khác, nếu không phiền toái không ít!

Thở ra một hơi.

Chuyện này quá mức nghịch thiên, nói ra, đoán chừng rất nhiều người sẽ bị hù chết ngay tại chỗ.

Vẫn phải điệu thấp một ít cho thỏa đáng.

- Chiến Sư Đường không hổ là thế lực cường đại nhất Thanh Nguyên thành...

Vừa rồi mặc dù thần thức chỉ quét thoáng qua, lại phát hiện toàn bộ Chiến Sư Đường, bố trí vô số trận pháp cường đại, một khi xúc động, cường giả Nguyên Thần Cảnh cũng sẽ bị gạt bỏ.

May mắn sau khi mình đi vào Chiến Sư Đường, để đám người Nhược Hoan ước thúc người Huyền Huyền Hội, không có xằng bậy, nếu không khẳng định phiền toái không nhỏ.

- Đột phá Thần Thức Cảnh, hiện tại coi như gặp được cường giả Nguyên Thần Cảnh, cũng có thể đánh một trận...

Thần thức đột phá, dù lực lượng không có gia tăng, nhưng sức chiến đấu lại tăng lớn, lúc trước gặp được Nguyên Thần Cảnh, trừ khi đánh lén hoặc cận thân, nếu không rất khó thắng được, mà bây giờ, coi như công bằng chiến đấu, đối phương muốn thắng hắn cũng không dễ dàng như vậy.

Đương nhiên gặp được cường giả Xuất Khiếu Cảnh như Hình Đường chủ, vẫn là trốn bao xa thì trốn.

- Tu luyện một cấp bậc, dùng năm viên Tinh Nguyên thượng phẩm, tiếp tục tu luyện mà nói, khẳng định tiêu hao càng nhiều... Xem ra lại phải nghĩ biện pháp kiếm tiền rồi...

Nhìn cặn bã Linh Thạch rơi lả tả ở dưới đất, Trương Huyền xoa xoa mi tâm, có chút bất đắc dĩ.

Chém giết Thanh Điền thập đại Vương Giả, vừa cảm thấy đã là phú ông, tài phú kinh người, không nghĩ tới vừa tu luyện, lại thành nghèo rớt mồng tơi.

Nhất định phải mau chóng nghĩ biện pháp, tìm kiếm càng nhiều Tinh Nguyên thượng phẩm, mới có thể tiến bộ tốt hơn.

- Qua mấy ngày lại nói, vì giúp đỡ Hình Đường chủ xử lý tốt đại phiền toái... Đi Quyền Pháp Điện, Chưởng Pháp Điện, Thân Pháp Điện nhìn xem...

Đối phương đối đãi hắn như thế, đương nhiên phải giúp đối phương giải quyết vấn đề, lại đi làm chuyện của mình.

Rõ ràng điểm ấy, Trương Huyền ra tĩnh thất, đi tới Quyền Pháp Điện.

Ba ngày sau

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Rầm rầm!

Gian phòng yên tĩnh, tiếng nước trà chảy vào chén vang lên, tựa như thanh tuyền trong núi, thoải mái vạn vật.

Hình Đường chủ buông ấm trà, đưa chén trà tới.

- Trà ngon, khó trách bán mắc như vậy, hoàn toàn chính xác có địa phương đáng giá!

Thưởng thức một ngụm, Tề lão nhẹ gật đầu.

Vân Vụ Trà này, là hắn từ Hồng Viễn Đế Quốc mua trở lại, lúc trước cảm thấy quá mắc, chính thức thưởng thức mới biết được, chẳng những không thua thiệt, ngược lại chiếm tiện nghi rồi.

- Hoàn toàn chính xác không tệ...

Hình Đường chủ cũng nhẹ gật đầu.

Trải qua ba ngày củng cố, tu vi của hắn cường hãn hơn, vô luận tâm cảnh hay Nguyên Thần, đều đã có tiến bộ thật lớn.

Xem ra kiên trì một đoạn thời gian nữa, có thể trùng kích lôi kiếp.

- Tề lão, mấy ngày nay tu vi củng cố như thế nào?

Nhìn về phía trước mắt lão giả, Hình Đường chủ hỏi.

- Trận pháp tu luyện của Chiến Sư Đường hoàn toàn chính xác lợi hại, ngắn ngủn ba ngày, thực lực nửa bước Xuất Khiếu Cảnh của ta đã được củng cố...

Tề lão vuốt râu nói.

Không thể không nói, phương tiện tu luyện của Chiến Sư Đường hoàn toàn chính xác cao minh, đổi lại địa phương khác, muốn triệt để củng cố cấp bậc này, không có mấy tháng là rất khó làm được, mà ở nơi đây, ba ngày liền hoàn thành.

Tuy cách triệt để củng cố còn có khoảng cách nhất định, nhưng bản thân đã thích ứng loại lực lượng này, có thể bộc phát ra sức chiến đấu siêu cường rồi.

- Là Tề lão tích lũy hùng hậu, đổi lại những người khác, coi như trận pháp tốt cũng vô dụng!

Hình Đường chủ gật đầu.

Tốc độ tu luyện, trận pháp chỉ là phụ trợ, quan trọng nhất là người.

Tề lão trải qua sinh tử, tâm cảnh đã đạt đến tình trạng cực cao, hắn thậm chí hoài nghi, đối phương có thể nhẹ nhõm thông qua Tâm Ma thông đạo.

- Hiện tại Tôn sư thế nào?

Không có tiếp tục ở đề tài này, Tề lão hỏi.

Trong ba ngày này, hắn vẫn muốn cảm tạ ân nhân, lại phát hiện đối phương tu luyện còn vất vả hơn hắn, đến bây giờ ngay cả bóng người cũng không gặp.

- Tôn sư không hổ là thiên tài tu luyện...

Nghe đối phương hỏi, nhớ tới báo cáo hai ngày nay, Hình Đường chủ nhịn không được cảm khái, ánh mắt tỏa ánh sáng.

- Thiên tài?

- Ân, hắn đi Quyền Pháp Điện, nơi này có một tấm bia đá khảo thí lực quyền, chắc hẳn ngươi cũng đã được nghe nói.

Hình Đường chủ nói.

Tề lão gật đầu.

Đo Lực thạch của Quyền Pháp Điện, ở toàn bộ thủ đô Thanh Nguyên đế quốc không coi là bí mật, rất nhiều người muốn khảo thí lực quyền, đều sẽ tới đây mượn dùng.

Là một Pháp bảo Thánh Vực cấp, có thể chuẩn xác khảo thí ra lực lượng của một người.

- Đo Lực thạch, kỷ lục của Thánh Vực nhị trọng là 8000 năm trước, do Vương Sách Chiến Sư lưu lại, hắn trời sinh Thần lực, về sau lại tu luyện Khuynh Hải Công, cùng với bí pháp phòng ngự cao nhất, vô luận chân khí hay nhục thân, đều cường đại đến không thể tưởng tượng nổi, lực quyền càng là qua muôn ngàn thử thách, kết quả cũng chỉ 18 điểm. Mà Tôn sư chỉ tu luyện một canh giờ, liền một hơi phá ghi chép, đạt đến 88 điểm...

Vẻ mặt cười khổ, Hình Đường chủ cảm thấy như nhìn thấy quái vật.

Người khác phá ghi chép, nhiều nhất qua một hai điểm, vị này phá kỷ lục luôn là vượt qua mấy lần...

Cái này là dồn ép người khác không còn đường có thể đi.

- 88 điểm?

Khóe miệng Tề lão co lại.

- Đúng vậy, chứng kiến điểm cao như thế, ta đi hỏi, có phải dùng hết toàn lực hay không... Hắn nói, hắn nói...

Hình Đường chủ lắc đầu.

- Hắn nói cái gì?

- Hắn nói... 88 điểm thật khó coi, cảm giác không thoải mái, gần đây có chút nghèo, nên tâm tình không tốt, lần sau sẽ đỡ hơn một ít...

Hình Đường chủ nói.

- ...

Tề lão.

- Ra Quyền Pháp Điện, lại đi Chưởng Pháp Điện!

Nghẹn lấy nửa ngày, Hình Đường chủ tiếp tục nói:

- Chưởng pháp của Chiến Sư Đường, tổng cộng chia làm mười tám loại, hoặc âm hoặc nhu, hoặc yếu hoặc mạnh, lĩnh ngộ một loại chưởng lực, đối mặt một Khôi Lỗi, toàn bộ thông đạo có mười tám Khôi Lỗi trấn thủ, muốn thông qua một cái cũng khó khăn... sau khi hắn đi vào, trực tiếp mở ra hết thảy cấm chế, một chưởng một cái, mười tám Khôi Lỗi bị quật ngược ở trên mặt đất... Tổng cộng hao tốn không đến mười cái hô hấp!

- Một chưởng một cái?

Tề lão trừng to mắt.

- Đúng vậy, mấu chốt là, hắn dùng chưởng lực, đều hoàn toàn đối ứng với Khôi Lỗi, không có chút sai lệch... Nói cách khác, trong mười cái hô hấp ngắn ngủn, hắn cải biến mười tám loại chưởng lực!

Hình Đường chủ nói.

- Cái này... Làm sao có thể?

Tề lão run rẩy.

Bàn tay là bộ vị linh hoạt nhất trên thân thể người, bởi vậy chưởng pháp cũng là chiêu số rườm rà nhất trong chiến đấu, cương mãnh cùng âm nhu là hai loại lực lượng bất đồng, cưỡng ép biến hóa mà nói, rất dễ dàng bị thương, đối phương một hơi biến hóa mười tám loại, hơn nữa ở trong mười cái hô hấp... Đến cùng làm sao làm được?

Chẳng lẽ thân thể của hắn là làm bằng sắt, hoàn toàn không quan tâm lực lượng cắn trả?

Đổi lại mình, kinh mạch khẳng định đã sớm xé rách, vỡ nát.

- Càng không có khả năng vẫn còn ở tiếp sau, Phòng Ngự điện, ngươi nên biết a?

Hình Đường chủ nhìn qua.

- Đương nhiên biết rõ, Phòng Ngự điện, Thiên Công Đồng Chuy, có thể phân tích nhược điểm nhân thể, tiến hành rèn luyện, đánh một nghìn hai trăm chín mươi sáu huyệt vị trên nhân thể, trợ giúp tăng cường phòng ngự, một khi đại thành, đao kiếm không thương, thực lực kinh người!

Tề lão gật đầu.

Muốn nói Chiến Sư Đường, Binh Khí Điện là giáo giết người, như vậy Phòng Ngự điện chính là khiên thịt!

Trong đó cường giả tu luyện tới đại thành đấu tranh anh dũng, đừng nói mũi tên, coi như Thánh khí đâm vào trên thân cũng sẽ không lưu lại dấu vết, quả thực chính là con gián đánh không chết, đáng sợ tới cực điểm.

- Đúng vậy, Thiên Công Đồng Chuy, là Thánh Khí trung phẩm, có tác dụng rèn luyện nhục thân rất lớn, đánh ở trên thân thể đau tận xương tủy, Chiến Sư bình thường một phút cũng không kiên trì nổi, mặc dù là ta,

cũng không vượt qua năm phút... Tôn sư, đi vào trong đó, tiếp nhận đánh, vốn nghĩ rằng lần này nhất định có thể để nhục thân tiến nhanh, kết quả...

Hình Đường chủ nâng trán:

- Hắn... Ngủ rồi!

- Ngủ rồi?

Tề lão thiếu chút nữa thổ huyết.

- Vâng... Cảm thấy gõ rất thư thái, ngủ rối tinh rối mù, nếu không phải nhìn hắn không đi ra, lo lắng nguy hiểm, cứng rắn lôi ra, chỉ sợ ít nhất phải ngủ vài ngày...

Vẻ mặt Hình Đường chủ tràn đầy bất đắc dĩ.

Lúc ấy chứng kiến đối phương ngủ nước miếng chảy ròng, sợ tới mức thiếu chút nữa ngất đi.

Đau đớn như vậy, đối phương lại có thể coi là mát xa, triệt để buông lỏng... Ngẫm lại cũng để người thổ huyết.

- Sau khi tỉnh lại, đi Thân Pháp Điện! Thân pháp thông đạo, có một trăm hai mươi hai cọc ngầm, chỉ cần đi vào trong đó sẽ đụng vào, phóng ra công kích rậm rạp chằng chịt, khiến người ta khó có thể trốn tránh... Càng đi về phía trước, công kích lại càng phức tạp, độ khó cũng càng lớn!

Hình Đường chủ nói tiếp.

Tề lão gật đầu.

Sự tình Thân Pháp Điện, hắn cũng đã được nghe nói.

Chiến Sư Thập Điện, ở toàn bộ Thanh Nguyên thành là tồn tại khiến người ta kiêng kị không thôi.

Nhất là Thân Pháp Điện, phản ứng, tốc độ, ý thức... Thiếu một thứ cũng không được, chỉ cần có chỗ không đạt được, bị đánh trúng, sẽ đào thải ngay tại chỗ.

- Trước khi đi vào Thân Pháp Điện, ta chuyên môn nhắc nhở Tôn sư cửa này rất khó, kết quả... Hắn đi qua đi lại, lại không có đụng phải cọc ngầm... Không có biện pháp, ta khởi động cọc ngầm, toàn bộ thông đạo tất cả đều là ám khí... Hắn lại đi hai vòng, như trước không có đụng phải một cái...

Hình Đường chủ nâng trán:

- Lúc này ta mới biết được, tốc độ của hắn quá nhanh, nhanh đến cọc ngầm không kịp phản ứng, đã đi qua rồi...

- Cọc ngầm cũng không kịp phản ứng?

Tề lão lung lay.

Cọc ngầm là trận pháp khống chế, chỉ cần đụng vào sẽ khởi động, ngay cả cái này cũng không kịp phản ứng... phải nhanh như thế nào?

Loại tốc độ này, thật muốn xuất thủ, coi như là thực lực của hắn bây giờ, chỉ sợ bị chém giết cũng không kịp phát hiện a!

- Đúng vậy!

Nói càng nhiều, khuôn mặt của Hình Đường chủ càng co giật.

Có thể trở thành Chiến Sư Đường Đường chủ, quản lý một phương, hắn một mực cảm giác mình cũng là thiên tài, chỉ cần chịu nỗ lực, tất nhiên có thể đạt được thành tựu người khác không tưởng tượng nổi.

Nhưng thấy Tôn sư mới hiểu được, hắn chỉ là tài trí bình thường...

Cặn bã cũng đều không tính.

Đối phương chỉ tùy tiện học một ít, tùy tiện luyện một chút, từng cung điện đều ở không cao hơn hai canh giờ, thành tựu liền bất phàm, nhìn chung lịch sử, không người có thể so sánh, không người có thể đuổi theo.

Đã không thể dùng hai chữ “thiên tài” để hình dung, xưng hô yêu nghiệt cũng có chút không xứng.

Nghe xong đối phương giới thiệu, miệng của Tề lão khô đắng.

Còn tưởng rằng coi như Tôn sư tiến bộ, cũng là rất nhỏ, nằm mơ cũng không nghĩ đến, náo ra động tĩnh lớn như vậy!

- Xem ra ngươi chọn đúng người rồi, ứng đối cái đại phiền toái kia, hắn là không có vấn đề quá lớn gì...

Qua nửa ngày mới tĩnh hồn, Tề lão nói.

Trải qua mấy ngày nay tiếp xúc, hắn cũng biết đại phiền toái trong miệng đối phương đến cùng là chuyện gì, một tổ chức đệ tử của đế quốc nhất đẳng, lại có thể bức Chiến Sư Đường thành cái dạng này, không thể không nói vị Trương Huyền Trương sư kia quả nhiên có thủ đoạn nhất định.

Mặc dù không có gặp qua, lại biết rõ thực lực không thể khinh thường.

- Đúng vậy, lúc trước ta còn hoài nghi vị Tôn sư này có thể thắng Trương Huyền hay không, hiện tại xem ra, coi như Trương Huyền lợi hại gấp đôi, khẳng định cũng không phải đối thủ.

Phát tiết ra khiếp sợ trong lòng, Hình Đường chủ cảm thấy thư thái hơn rất nhiều, nở nụ cười.

Muốn nói lúc trước còn có lo lắng, bây giờ nhìn thấy Tôn sư nghịch thiên như thế, lo lắng không còn có tồn tại rồi.

Nếu như loại thực lực này cũng thắng không nổi một Danh Sư lục tinh từ đế quốc nhất đẳng tới, chỉ sợ Chiến Sư Đường không có cần thiết tồn tại

rồi.

- Vậy là tốt rồi! Ta cũng muốn nhìn xem Tôn sư đại triển thần uy, thắng được Thần Thoại bất bại của Hồng Viễn Đế Quốc...

Tề lão cười gật đầu.

- Tính toán thời gian, thành viên của Huyền Huyền Hội cũng sắp tới rồi, hiện tại ta mời Tôn sư qua...

Nhìn thoáng qua, Hình Đường chủ đứng dậy.

Dựa theo ước định tiến hành trao đổi, hiện tại đã qua ba ngày, đối phương hẳn là đã ở trên đường tới Chiến Sư Đường.

Mặc dù có chút đau đầu với Huyền Huyền Hội, nhưng chính thức tiến hành khiêu chiến mà nói, bọn hắn cũng không sợ hãi.

- Tốt, ta đi với ngươi...

Tề lão cũng đứng dậy, hai người đồng loạt đi ra ngoài.

Vừa mới ra khỏi phòng, liền thấy Liêu Điện Chủ tiến lên đón.

- Tôn sư đâu?

Thấy hắn một người tới đây, Hình Đường chủ nhướng mày.

- Hắn... Nói thời gian còn sớm, liền đi... Hồn Điện rồi!

Liêu Điện Chủ nói.

- Hồn Điện?

Hình Đường chủ biến sắc:

- Hồn Điện, chịu trách nhiệm khảo hạch là Thánh Vực tứ trọng Thanh Hồn Thú mà Chiến Sư Đường tiêu phí giá cả cực lớn từ bên ngoài mời

tới...

- Thanh Hồn Thú?

Tề lão sững sờ:

- Gia hỏa này trời sinh hồn lực cường đại, rất dễ dàng khiến người ta lâm vào hôn mê... Ngươi lo lắng Tôn sư đi tới bị đối phương công kích?

- Không phải, ta lo lắng hắn thuần phục Thanh Hồn Thú...

Hình Đường chủ sốt ruột.

- ...

Tề lão.

Nó động thủ trước

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Nếu như nói Tâm Điện là chỗ vô cùng thần bí của Chiến Sư Đường, như vậy Hồn Điện là chỗ quỷ dị nhất.

Nơi đây có thể rèn luyện hồn phách của tu luyện giả, nhưng hơi không cẩn thận, sẽ lâm vào hỗn loạn, phân không rõ Đông Nam Tây Bắc.

Trương Huyền đẩy cửa đi vào, vừa đi vào thông đạo, chợt nghe một thanh âm nức nở nghẹn ngào vang lên, như khóc như tố, khiến người ta kìm lòng không được bị hấp dẫn, lưu luyến quên về.

- Là Ma Âm...

Trương Huyền dừng bước, nhíu mày.

Loại tình huống này ban đầu ở Khâu Ngô Cung đã gặp qua, có tác dụng mê hoặc rất mạnh, có thể khiến người phân biệt không ra chân thật cùng hư giả, nhưng đối với hắn tu luyện Thiên Đạo công pháp mà nói, tác dụng không lớn.

Chân khí vận chuyển một vòng, áp lực lập tức biến mất vô tung vô ảnh, cẩn thận lắng nghe, tìm được phương hướng phát ra thanh âm, Trương Huyền tiếp tục đi thẳng về phía trước.

Lối đi này so với Nội Tức thông đạo cùng Võ Kỹ thông đạo lúc trước gặp qua còn muốn rộng lớn, đường kính chừng bốn năm mươi mét, bên trong đen kịt, cái gì cũng thấy không rõ lắm, thậm chí ngay cả thần thức cũng bị trận pháp trói buộc, không cách nào lan tràn đến khoảng cách xa.

Chậm rãi đi về phía trước, đại khái hơn hai mươi mét, đột nhiên thân thể xiết chặt, một cỗ áp bách đậm đặc xâm nhập đến, khiến linh hồn của mình tùy thời bị xé rách.

- Linh Hồn áp bách?

Sửng sốt một chút, Trương Huyền bừng tỉnh đại ngộ:

- Xem ra lối đi này có người chủ trì...

Nơi đây hẳn là có người chủ trì, nếu như chỉ là trận pháp đơn thuần mà nói, không có khả năng nhanh như vậy phát hiện Ma Âm vô dụng, đổi dùng Linh Hồn áp bách.

Loại áp bách này, đối với tu luyện giả khác tác dụng thật lớn, sẽ cho người cất bước khó khăn, như lâm vào đầm lầy, từng giây từng phút tiếp nhận Linh Hồn xé rách đau đớn, nhưng với hắn mà nói, tác dụng không lớn.

Không muốn nói Thiên Đạo chân khí thần kỳ, chỉ nói hồn thể của hắn vô cùng lớn, tựa như núi cao, loại áp bách cấp bậc này, không chút ảnh hưởng.

Càng đi về phía trước, lực áp bách càng nặng, đổi lại người bình thường, cho dù là Thánh Vực tam trọng đỉnh phong, chỉ sợ cũng không chịu nổi.

Lại đi về phía trước hai bước, xác định nơi phát ra hồn lực chèn ép, Trương Huyền nhẹ nhàng cười cười.

- Tới mà không đáp là phi lễ, thử xem của ta a!

Hắn nói xong, chỗ mi tâm có lực lượng Linh Hồn mênh mông lan tràn ra.

Mặc dù không có phương pháp tu luyện Vu Hồn sau Thánh Vực, nhưng hồn phách trải qua Phong Thánh Kiếp rèn luyện, như ngưng tụ thành thủy tinh, từng hạt óng ánh sáng long lanh, hạt bụi nhỏ không nhiễm, thi triển Linh Hồn chèn ép mà nói, uy lực so với trước kia lớn hơn không biết bao nhiêu lần.

Ầm ầm!

Tựa như áp súc thủy ngân, hết thảy chung quanh đều mang theo uy áp dày đặc, cắn trả về phía xa.

Rặc rặc!

Một tiếng nghiền nát vang lên, ngay sau đó mặt đất lắc lư, tựa hồ có đồ vật gì đó bị đạp hỏng.

Dù Linh Hồn áp bách của đối phương cường đại, nhưng so với hắn còn kém một đoạn.

- Linh Hồn tiến công? Ngươi là người nào?

Ngay sau đó, một thanh âm thô cuồng vang lên, Trương Huyền chứng kiến một Thánh Thú cực lớn đi nhanh ra.

Vừa rồi hắn là nó tiến hành công kích, sau khi lọt vào cắn trả, không có khống chế được thân thể, đạp vỡ không ít đồ vật.

- Thanh Hồn Thú?

Nhìn kỹ qua, hình thể của đối phương đặc thù, trong đầu hiện ra tri thức về Thánh Thú, Trương Huyền nhướng mày.

Lúc trước hiểu rõ Thánh Thú không nhiều lắm, mới khiến Tử Dương Thú chê cười, bởi vậy thời điểm ở Danh Sư học viện, chuyên môn

nghiên cứu một lần, hiện tại đã không giống trước kia, hoàn toàn không biết gì cả rồi.

Thanh Hồn Thú, là một loại Thánh Thú am hiểu công kích hồn phách, trời sinh hồn lực cường đại, mượn nhờ hồn lực, có thể làm người sinh ra mê huyễn, mê muội, là một loại Thánh Thú cực kỳ quỷ dị, Tuần Thú Sư Công Hội cũng rất ít thấy, không nghĩ tới nơi đây lại có một con.

- Ta là Danh Sư tới đây khảo hạch!

Những kiến thức này lóe lên trong đầu, Trương Huyền mở miệng trả lời.

- Danh Sư?

Cái mũi của Thanh Hồn Thú nhăn lên, trong con ngươi cực lớn lộ ra sát khí nồng đậm:

- Danh Sư, làm sao có thể biết thủ đoạn của Vu Hồn Sư? Nói, ngươi đến cùng là người nào?

- Vu Hồn Sư? Ngươi nhất định là nhìn lầm rồi...

Sửng sốt một chút, Trương Huyền vội vàng cười nói.

Chức nghiệp Vu Hồn Sư thất truyền vài vạn năm, lúc trước hắn lặng lẽ vận dụng, coi như là Danh Sư cũng không thể phát hiện, không nghĩ tới Thanh Hồn Thú này nhìn ra, nhịn không được có chút kinh ngạc.

Bất quá, Vu Hồn Sư giống như Độc Sư, không phải là chức nghiệp hào quang gì, bị Danh Sư kiêng kị, vì để tránh cho phiền toái, còn là không thừa nhận cho thỏa đáng.

- Ít nói xạo đi, ta thấy tận mắt qua Vu Hồn Sư, biết rõ thủ đoạn của bọn hắn...

Nghe hắn không thừa nhận, Thanh Hồn Thú nhướng mày, sau đó một cỗ lực lượng Linh Hồn phô thiên cái địa từ trên trời giáng xuống, rơi vào

trên người Trương Huyền, tựa hồ muốn xé nát đối phương .

- Ta chỉ là trời sinh Linh Hồn cường đại mà thôi, không phải Vu Hồn Sư!

Trương Huyền cười cười.

Lực lượng Linh Hồn của đối phương như núi cao, làm cho người ta cảm giác nghiền ép kịch liệt, chỉ cần không có đạt tới Nguyên Thần Cảnh, khẳng định khó có thể ngăn cản, nhưng với hắn mà nói, không coi vào đâu.

- Vu Hồn Sư, Linh Hồn ly thể, có thể một mình sống sót, giết ngươi liền biết...

Thấy Linh Hồn công kích không có chút hiệu quả nào, Thanh Hồn Thú hừ lạnh, lại một âm thanh gào thét vang lên, thân thể mở rộng, móng vuốt sắc bén thẳng tắp nắm tới.

Hí...iiiiii á!

Trên móng vuốt mang theo tiếng gió gào thét, còn chưa tới trước mặt, liền làm cho người ta cảm giác xé rách, giống như muốn xé người thành hai nửa.

- Hả?

Không nghĩ tới tên này một lời không hợp liền động thủ, hơn nữa hạ sát chiêu, Trương Huyền lộ ra vẻ không vui, nhướng mày, thân thể nhoáng một cái lui về phía sau mấy bước, vừa vặn tránh thoát đối phương tiến công.

Ba ngày qua, đi khắp thập đại cung điện của Chiến Sư Đường, xem thư tịch bên trong một lần, tạo thành vài bản Thiên Đạo công pháp, lúc trước tu luyện có khuyết điểm, tất cả đều bổ sung hoàn chỉnh.

Vô luận lực quyền, chưởng lực, phòng ngự... Đều đã có tăng lên thật lớn, đạt đến một loại cảnh giới không thể tưởng tượng.

Nếu như nói ba ngày trước, nhiều nhất chiến ngang tay với cường giả Nguyên Thần Cảnh, đối phương không cách nào tổn thương hắn, mà bây giờ, đã vô địch cảnh giới này.

Nói cách khác, chỉ cần không có đạt tới nửa bước Xuất Khiếu, căn bản không phải đối thủ.

Nhất là thân pháp, sau khi dung hợp rất nhiều thân pháp bí tịch, Hành Giả Vô Cương đệ nhất trọng cuối cùng đạt đến cấp bậc Thiên Đạo, không có chút thiếu sót nào.

Lúc này Trương Huyền liền tu luyện một lần, mới làm cọc ngầm ở Thân Pháp điện truy đuổi không kịp.

- Trốn chỗ nào!

Một trảo không bổ trúng, Thanh Hồn Thú gào thét, một cái móng vuốt khác lăng không trảo một cái, chung quanh tựa hồ có đại trận vận chuyển, thời gian nháy con mắt liền phong tỏa toàn bộ thông đạo, không cách nào đào thoát.

Rầm ào ào!

Phong tỏa bốn phía, lần nữa công kích mà đến.

Thấy gia hỏa này, từng chiêu đều mang theo hung ác, Trương Huyền liên tục trốn tránh mấy lần, cuối cùng lắc đầu:

- Ngươi đã cố ý động thủ, ta liền không khách khí...

Thân thể lóe lên, thời gian nháy con mắt xuất hiện ở bên cạnh Thanh Hồn Thú, một quyền đập qua.

Bành!

Thanh Hồn Thú lập tức bay ngược, đâm vào trên nóc phòng, trùng trùng điệp điệp ngã xuống, thổ huyết từng ngụm từng ngụm.

- Yếu như vậy?

Trương Huyền sững sờ, lúc này mới nhớ tới Thánh Thú này đặc thù, bừng tỉnh đại ngộ.

Thanh Hồn Thú, là Thánh Thú am hiểu Linh Hồn công kích, nhục thân phòng ngự cùng lực lượng đều chỉ có thể nói bình thường, căn bản không chống cự nổi Thiên Đạo quyền pháp của hắn.

Chỉ thoáng cái, liền bị trọng thương.

- Xuất thủ nặng...

Trương Huyền lắc đầu.

Tuy đối phương muốn giết hắn, cũng chẳng qua vì cảm thấy hắn là Vu Hồn Sư, cũng không phải là thích giết chóc.

Vừa ra tay liền đánh trọng thương, còn có chút ngại ngùng.

- Được rồi, nghĩ biện pháp cứu tỉnh a...

Lắc đầu, Trương Huyền đi về phía trước.

...

- Đường chủ, hắn là không có khoa trương như ngươi nói a, tính tình của Thanh Hồn Thú ôn hòa, chỉ chịu trách nhiệm khảo hạch cường độ Linh Hồn mà thôi, chắc có lẽ không mâu thuẫn với Tôn sư!

Vừa đi về phía trước, Liêu Điện Chủ vừa cười nói.

Thanh Hồn Thú, là Thánh Thú chịu trách nhiệm khảo hạch ở Hồn Điện, mặc dù sẽ dùng Ma Âm, Linh Hồn uy áp, khiến người bị khảo hạch khó có thể thông qua, nhưng tính cách rất tốt, hầu như sẽ không làm sự tình khác người gì.

Huống chi Tôn sư chỉ là khảo hạch, làm sao có thể mâu thuẫn?

- Ta cũng hy vọng như thế, ngươi cũng biết, lúc trước vì mời Thanh Hồn Thú, hao tốn bao nhiêu giá cả, thực sợ ra chút biến cố...

Hình Đường chủ cười khổ.

Hắn cũng hy vọng không gặp chuyện không may, bất quá vị Tôn sư này quá mức nghịch thiên, mỗi lần xông cửa, không phải phá kỷ lục, chính là gây ra chút động tĩnh, hắn thực sợ cùng Thanh Hồn Thú một lời không hợp đánh nhau.

Vô luận cái nào bị thương, đối với Chiến Sư Đường mà nói, đều là tổn thất.

Ba người vội vã đi vào Hồn Điện, trực tiếp đi vào thông đạo Hồn Lực.

Đẩy cửa đi vào gian phòng, sau đó liền chứng kiến, Thanh Hồn Thú cực lớn nằm rạp trên mặt đất, đầu lưỡi phun ra, khóe miệng tràn đầy máu tươi, giống như bãi bùn nhão.

- Tôn sư, đây là có chuyện gì...

Không nghĩ tới chuyện lo lắng nhất đã xảy ra, da mặt co lại, Hình Đường chủ có chút muốn khóc.

- Ách?

Chứng kiến bọn hắn xuất hiện, Trương Huyền sửng sốt, sau đó xoay người lại, vẻ mặt ngại ngùng:

- Sao các ngươi tới đây?

- Chúng ta sợ ngươi cùng Thanh Hồn Thú gây ra mâu thuẫn, nó là chịu trách nhiệm khảo hạch, hắn không phải cố ý muốn nhằm vào ngươi, sao lại thực đánh nhau a...

Hình Đường chủ vội nói.

Thật sự là lo lắng cái gì tới cái đó, vốn tưởng rằng vội vã chạy đến, có thể tránh khỏi sự tình phát sinh, không nghĩ tới còn đã xảy ra.

Hơn nữa nhìn bộ dạng của Thanh Hồn Thú, bị đánh vô cùng bi thảm, trong thời gian ngắn rất khó phục hồi như cũ.

- Nếu chỉ là khảo hạch liền thôi...

Thấy đối phương thay gia hỏa này nói chuyện, hai tay chặn lại, Trương Huyền đang muốn giảng thích chuyện vừa rồi, liền thấy Thanh Hồn Thú nâng đầu lâu cực lớn, sốt ruột la lên.

- Hình Đường chủ, chớ tin hắn, hắn là Vu...

Nói còn chưa dứt lời, liền chứng kiến thanh niên cách đó không xa vội vàng xoay người, đá một cước lên mặt.

Bành!

Thanh âm kẹt ở trong cổ họng, thân thể to lớn của Thanh Hồn Thú bay ngược ra, rơi ở hơn mười mét, mặt đất cứng rắn xuất hiện vô số vết rách.

Hàm răng rơi xuống đất, ngẹo đầu, đã hôn mê.

- Tôn sư...

Không nghĩ tới vị trước mắt này, đang ở trước mặt bọn hắn đạp bay Thanh Hồn Thú, vẻ mặt đám người Hình Đường chủ sốt ruột, vội vàng nhìn qua, liền thấy thanh niên bất đắc dĩ xoay người lại, hai tay mở ra, nhún vai.

- Nếu như ta nói... Là nó động thủ với ta trước... Các ngươi tin không?

- ...

Hình Đường chủ.

- ...

Liêu Điện Chủ.

- ...

Tề lão.

Ngươi bảo ta đánh ai?

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Đám người Hình Đường chủ có chút phát điên.

Chúng ta tận mắt thấy, ngươi một cước đá lên mặt Thanh Hồn Thú, thiếu chút nữa đá chết nó... Giờ phút này còn nói... Là nó động thủ trước!

Có thể vô sỉ hơn nữa được không?

Nó đến cùng đắc tội ngươi như thế nào a?

Cần tàn nhẫn như vậy sao?

- Tôn sư... Nếu như Thanh Hồn Thú có địa phương gì sai trái, xin hãy tha lỗi, nó là Chiến Sư Đường tiêu phí cực lớn mới mời tới... Một khi gặp chuyện không may, Hồn Điện sẽ rất khó vận chuyển...

Lòng tràn đầy bất đắc dĩ, Hình Đường chủ giải thích nói.

Ngươi nói ngươi một thiên tài siêu cấp, so sánh với Yêu thú làm gì chứ...

- Ách...

Thấy đối phương quả nhiên không tin, là Thanh Hồn Thú động thủ trước, Trương Huyền biết rõ giải thích nhiều hơn nữa cũng vô dụng, lúc này lắc đầu:

- Được rồi, ta trị liệu giúp nó...

- Trị liệu? Chiến Sư Đường chúng ta có thuốc chữa thương tốt nhất, ta truyền tin bọn họ chạy tới là được...

Thấy hắn không còn địch ý, nhẹ nhàng thở ra, Hình Đường chủ nói.

- Dược vật trị liệu, tương đối phiền toái, để ta đi!

Trương Huyền khoát tay áo:

- Yên tâm đi, ta còn là một Y sư, lương y như từ mẫu a!

- Ha ha, ta thiếu chút nữa quên, Tôn sư còn là một vị Y sư lợi hại...

Hình Đường chủ bừng tỉnh đại ngộ, nhịn không được cười lên một tiếng.

Vị trước mắt này ngay cả kịch độc của Tề lão cũng có thể trị tốt, giúp đỡ trị thương Thanh Hồn Thú, tự nhiên không có vấn đề.

- Đúng vậy, Tôn sư y thuật thông huyền, Thanh Hồn Thú chỉ là vết thương trên nhục thể, không coi vào đâu...

Tề lão cũng gật đầu:

- Chúng ta liền cùng một chỗ mở mang kiến thức một chút, Tôn sư trị liệu như thế nào a...

Nói xong cười nhìn sang, lời còn chưa dứt, liền chứng kiến thanh niên đi vào trước mặt Thanh Hồn Thú, lần nữa đạp tới một cước.

Bành!

Thanh Hồn Thú bị một cước đá bay lên, thẳng tắp bay tới không trung.

- ...

Tề lão, Hình Đường chủ, Liêu Điện Chủ.

Không phải nói lương y như từ mẫu sao?

Không phải nói, ngươi là Y sư, trị liệu nhanh hơn sao?

Có trị liệu như thế sao?

Ba người đều sắp muốn khóc.

- Tôn sư... Ngươi đến cùng muốn làm gì...

Hình Đường chủ nhịn không được nữa, vội vàng đi vào trước mặt, giữ chặt thanh niên đang đá cao hứng, trực tiếp hỏi.

Nếu không phải đối phương là ân nhân của hắn, đối với Chiến Sư đường có cống hiến cực lớn, chỉ sợ sớm đã một tát đánh qua.

Bành!

Bị hắn kéo một phát, Trương Huyền đành phải ngừng lại, Thanh Hồn Thú ngã trên mặt đất, vẻ mặt phẫn nộ nhìn qua:

- Hình Đường chủ, ngươi cút sang một bên...

- A?

Hình Đường chủ ngẩn ngơ, còn chưa kịp hỏi thăm đến cùng xảy ra chuyện gì, liền thấy Thánh Thú mà bọn hắn tiêu phí giá cả cực lớn mời tới, cười nịnh nọt đi tới trước mặt Trương Huyền:

- Tôn sư, Tôn ca, Tôn gia gia, có thể lại đá ta mấy cước không? Chỉ cần ngươi đá ta, ta nhận ngươi làm chủ cũng được...

- ...

Hình Đường chủ, Liêu Điện Chủ.

Bọn hắn sợ Thánh Thú này dưới sự giận dữ, rời đi Chiến Sư Đường, lúc này mới nghĩ biện pháp khuyên can, không nghĩ tới gia hỏa này lại có

khuynh hướng tự ngược...

Chỉ cần đá ngươi... Nhận chủ cũng được...

Con mẹ nó, lúc trước thời điểm mời ngươi, tự kỷ như sao trên trời, sao hiện tại thấp kém như vậy?

Am hiểu Linh Hồn, chẳng lẽ đều biến thái như vậy sao?

Đúng rồi, nếu như có thể nhận thức ta làm chủ, Chiến Sư Đường liền không cần lo lắng đối phương tùy thời sẽ rời đi rồi...

- Khục khục, Thanh Hồn Thú, như vậy đi, ngươi nhận ta làm chủ, ta tới đá ngươi...

Suy nghĩ một chút, đi vào trước mặt, Hình Đường chủ nghiêm túc nói.

- ...

Thanh Hồn Thú.

- ...

Trương Huyền.

- Hiện tại xác định thân phận của ta, không phải là Vu Hồn Sư rồi chứ!

Không để ý tới Hình Đường chủ nói, Trương Huyền quay đầu nhìn về phía Thánh Thú.

- Ách... Không phải là!

Khóe miệng co giật, Thanh Hồn Thú nói.

Nó cảm thấy còn dám nói đối phương là Vu Hồn Sư, sẽ bị đánh chết ngay tại chỗ.

- Vu Hồn Sư? Cái gì Vu Hồn Sư?

Nghe được đối thoại, Hình Đường chủ nhìn qua.

- A, nó cảm thấy linh hồn của ta cường đại, cho là ta là Vu Hồn Sư, mới xuất thủ với ta...

Trương Huyền nói.

- Vu Hồn Sư?

Hình Đường chủ lắc đầu, nhìn về phía Thánh Thú:

- Xem ra ngươi thật sự đã hiểu lầm, sở dĩ Linh Hồn của Tôn sư cường đại, là vì... Hắn là một vị Khải Linh Sư hết sức lợi hại, nguyên thần của ta trọng thương cũng là hắn chữa trị!

- Khải Linh Sư?

Sửng sốt một chút, Thanh Hồn Thú mới phản ứng tới, tràn đầy lúng túng.

Khải Linh Sư cực kỳ am hiểu Linh Hồn, nếu không cũng không có khả năng giúp đỡ binh khí Khải Linh, giúp đỡ tu luyện giả củng cố Nguyên Thần.

Nó lại có thể hoài nghi Khải Linh Sư là Vu Hồn Sư, hơn nữa động thủ...

- Ngươi mới vừa nói, gặp qua Vu Hồn Sư, cái chức nghiệp này không phải đã sớm diệt sạch sao?

Thấy đối phương không có hoài nghi, Trương Huyền nhẹ nhàng thở ra hỏi.

Nó thấy tận mắt qua thủ đoạn của Vu Hồn Sư, chẳng lẽ Vu Hồn Sư từ Thượng Cổ sống sót, ngoại trừ Mặc Hồn Sinh, còn có những người khác?

- Vâng, năm đó thời điểm ta du lịch bốn phía, gặp qua một vị Vu Hồn Sư, thủ đoạn rất mạnh, có thể thôn phệ hồn phách người khác, tăng lên

thực lực của mình, quỷ dị khó lường! Bằng hữu của ta đã bị cắn nuốt, ta là dựa vào hồn lực cường đại, mới may mắn đào tẩu... Vì vậy, vừa nhìn thấy hồn phách cường đại, liền hơi quá khích...

Thanh Hồn Thú nói.

Trương Huyền nhíu mày.

Thủ đoạn của Vu Hồn cực kỳ phức tạp, hoàn toàn chính xác có thủ đoạn thôn phệ Linh Hồn người khác gia tăng hồn lực của mình, bất quá cái này cực kỳ ác độc, hắn chưa bao giờ học qua.

- Ngươi gặp ở địa phương nào?

Nhịn không được hỏi.

- Đầm lầy Tế Bắc...

Thanh Hồn Thú suy nghĩ một chút nói.

- Tế Bắc?

Trương Huyền nghi hoặc:

- Chẳng lẽ có quan hệ tới Ngoan Nhân?

Lúc trước Tàng Hư muốn giết hắn, thông qua ký ức, biết rõ một phân thân khác của Ngoan Nhân, liền giấu ở đầm lầy Tế Bắc, gia hỏa này nói Vu Hồn Sư cũng gặp được ở đó, chẳng lẽ có quan hệ gì?

- Đầm lầy Tế Bắc có Vu Hồn Sư? Vì sao ngươi chưa bao giờ đề cập qua?

Sắc mặt của Hình Đường chủ cũng trầm xuống.

Trách nhiệm của Chiến Sư không chỉ đối phó Dị Linh tộc, càng trọng yếu chính là, bảo vệ an nguy của Nhân tộc.

Xuất hiện một Vu Hồn Sư biết thôn phệ Linh Hồn, bọn hắn có nghĩa vụ đi tiêu diệt, không thể đổ trách nhiệm cho người khác.

- Ta muốn nói, đáng tiếc... Chiến Sư Đường không có tồn tại Linh Hồn cường đại tới chống chọi, thật muốn nói ra, sẽ chỉ hao tổn càng nhiều Chiến Sư mà thôi!

Thanh Hồn Thú nói.

- Cái này...

Sắc mặt của Hình Đường chủ đỏ bừng.

Rất rõ ràng, đối phương là không tin thực lực của Chiến Sư Đường bọn hắn.

- Đường chủ không cần cảm thấy ngại ngùng, thủ đoạn của Vu Hồn Sư quỷ dị khó lường, không phải đơn giản như trong tưởng tượng, không có phòng bị đừng nói Chiến Sư bình thường, coi như là ngươi đi tới, cũng sẽ ăn thiệt thòi... Lúc trước sở dĩ ta đáp ứng tới Hồn Điện các ngươi, một là vì ma luyện Chiến Sư, rèn luyện linh hồn của bọn hắn; thứ hai, cũng là vì ma luyện mình, hy vọng một ngày kia có thể tự mình báo thù!

Nói đến đây, ánh mắt của Thanh Hồn Thú lộ ra hận ý đậm đặc.

Chứng kiến bộ dạng của nó, Hình Đường chủ giờ mới hiểu được, nhẹ gật đầu.

Khó trách những năm này Thanh Hồn Thú chưa bao giờ chú ý qua thù lao, nguyên lai là muốn tăng lên hồn lực của mình, tự mình tìm hung thủ năm đó giết chết bằng hữu.

- Có thể nói rõ chi tiết không, nếu như đối phương thật sự là Vu Hồn Sư, ta có thể hỗ trợ!

Chần chừ một chút, Trương Huyền nói, hắn tu luyện Vu Hồn tới hiện tại, đã không còn Thiên Đạo công pháp, không có biện pháp tiếp tục đi tới,

nhất định phải tìm kiếm pháp quyết mới, lại nói, nếu có quan hệ tới Ngoan Nhân, thì càng cần đi qua.

- Tôn sư hồn lực cường đại, ta cũng chống chọi không được, nếu như có thể hỗ trợ thì không còn gì tốt hơn...

Nghe hắn nói như vậy, ánh mắt Thanh Hồn Thú sáng lên.

Những năm này, nó khảo hạch qua không ít Chiến Sư, nhưng không có một cái hài lòng, vị trước mắt này, tuy niên kỷ không lớn, hồn lực lại mạnh mẽ, nó cũng không là đối thủ, thật muốn đối kháng gia hỏa kia, có lẽ thật có khả năng chiến thắng.

- Đồng bạn của ta là một Thanh Y Thú, tu vi giống như ta, cũng đạt tới Nguyên Thần Cảnh, chúng ta nghe nói đầm lầy Tế Bắc có Phiêu Hồn Hoa, sau khi dùng, có thể để cho hồn lực đại tăng, liền đi tới.

- Đã trải qua không ít nguy hiểm, còn không có được Phiêu Hồn Hoa, liền gặp vị Vu Hồn Sư kia, hai bên chiến đấu, hắn không địch lại chúng ta xoay người đào tẩu, ai ngờ nửa đêm, liền lấy hồn phách công kích chúng ta, hô đồng bạn ta một tiếng, hồn phách của hắn đã bị hút ra thân thể, sau đó bị bắt thôn phệ, ta thi triển rất nhiều phương pháp cũng không cứu được...

- Ngay sau đó hắn tới bắt hồn phách của ta, may mắn ta trời sinh am hiểu hồn lực, lúc này mới giữ được, thuận lợi đào tẩu... Nếu không, chỉ sợ sớm đã táng thân ở đó, rút cuộc không cách nào trở về!

Nhớ tới cảnh tượng lúc đó, đến bây giờ Thanh Hồn Thú còn cảm thấy có chút khủng bố.

Nó am hiểu Linh Hồn, biết rõ cường giả Linh Hồn khủng bố, có thể nói chỗ nào cũng có, thậm chí trong lúc ngủ mơ cũng có thể câu hồn phách người đi, khó lòng phòng bị.

- Hô một tiếng, hồn phách đã bị hút ra thân thể?

Trương Huyền nhíu mày.

Hắn từ chỗ Mặc Hồn Sinh lấy được truyền thừa, còn không có thủ đoạn tiến công quỷ dị như thế.

- Đúng vậy, chỉ cần đối phương biết tính danh của ngươi, kêu lên một tiếng, Linh Hồn sẽ bị rút ra, phản kháng cũng không có tác dụng... cực kỳ đáng sợ!

Thanh Hồn Thú gật đầu.

- Vu Hồn Sư hoàn toàn chính xác khó có thể phòng ngự...

Nhớ tới rất nhiều thủ đoạn hắn biết, Trương Huyền nhẹ gật đầu, đang muốn nói chuyện, liền thấy Ngụy Điện chủ vội vã đi tới.

- Đường chủ, bọn hắn tới...

- Tới?

Hình Đường chủ nhẹ gật đầu:

- Tôn sư, chuyện này sau đó chúng ta lại thương nghị, đại phiền toái lúc trước ta nói với ngươi đã đến...

- Ta vừa vặn muốn nhìn một chút, đến cùng là người nào, dám tới Chiến Sư Đường tìm phiền toái, ta sẽ đánh cho hắn răng rơi đầy đất...

Trương Huyền nhẹ gật đầu, biết rõ bây giờ không phải là thời điểm hỏi thăm, đi theo sau lưng đối phương ra ngoài.

Rời Hồn Điện, không lâu sau đi vào một quảng trường thật lớn, còn không có tới gần, chợt nghe một tiếng la hưng phấn vang lên.

- Lão sư, chúng ta tìm ngươi khắp nơi... Ngươi đã tới!

Quay đầu nhìn lại, liền thấy Vương Dĩnh cùng Trịnh Dương vội vã tiến lên đón.

Phía sau bọn họ, vô số người Huyền Huyền Hội xếp hàng chỉnh tề, chứng kiến hắn tất cả đều đồng loạt ôm quyền:

- Hội trưởng!

- Ân, các ngươi tới vừa vặn, vừa vặn ta cùng với một vị cường giả thi đấu, các ngươi cũng có thể thừa cơ quan sát một chút!

Trương Huyền nhẹ gật đầu.

Vốn còn nghĩ, có nên nói với Hình Đường chủ, để người Huyền Huyền Hội tới đây học tập thoáng cái hay không, bất quá, vừa nghĩ tới đối phương đang phiền lòng, nên không có mở miệng.

Hiện tại bọn hắn tới vừa vặn, liền không cần nói nữa.

- Luận võ? Lão sư luận võ với ai?

Vương Dĩnh nghi hoặc.

- Cùng... Bọn ngươi chờ chút, ta hỏi thăm đã!

Sửng sốt một chút, Trương Huyền quay đầu nhìn về phía Hình Đường chủ, nhếch miệng cười cười:

- Đường chủ, đại phiền toái là ai? Ngươi bảo ta đánh ai?

Ta là đại phiền toái?

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Đối phương chỉ nói đại phiền toái, đến bây giờ còn không có nói phiền toái là ai.

Coi như là hắn, cũng không biết tính danh của đối phương, chỉ biết là một tồn tại thực lực mạnh mẽ, đồng cấp vô địch.

Tu luyện Thiên Đạo công pháp, tuy Trương Huyền cảm thấy đồng cấp hầu như không người có thể thắng được, nhưng cũng không cảm thấy chính thức vô địch thiên hạ, dù sao ngay cả phân thân cũng đánh không lại, đồng cấp mạnh hơn hắn, khẳng định cũng có a.

Nguyên nhân chính là như thế, từ đầu đến cuối, cũng không có nghĩ tới đại phiền toái trong miệng đối phương là mình.

Dù sao, hắn vừa đến Thanh Nguyên đế quốc liền ra ngoài, cùng người Chiến Sư Đường thấy cũng chưa thấy qua, làm sao có thể trở thành phiền toái của đối phương?

Hơn nữa nghe khẩu khí của Hình Đường chủ, phiền toái còn không nhỏ, Chiến Sư Đường rất khó ứng phó...

Hắn là người trung thực, điệu thấp không thể lại điệu thấp, tính tình lại phúc hậu, vừa tới Thanh Nguyên đế quốc, liền đi Khải Linh Sư Công

Hội, không đến mức khiến cường giả Xuất Khiếu Cảnh sầu muộn như vậy a!

Nguyên nhân chính là như thế, tiềm thức không nghĩ tới sẽ là mình, cũng không thể nào là mình.

Hô một câu, Trương Huyền muốn từ trong miệng Hình Đường chủ nghe ra, vị cao thủ kia rút cuộc là ai, chỉ thấy vị Xuất Khiếu Cảnh kia liên tục run rẩy, cả người lung lay, tùy thời có thể ngã sấp xuống.

Nói thật, hiện tại tâm Hình Đường chủ muốn chết cũng đã có.

Nghìn phòng vạn phòng, một mực lo lắng Huyền Huyền Hội ảnh hưởng toàn bộ Chiến Sư Đường, nằm mơ cũng không nghĩ đến, đối phương đã đánh vào trận doanh của bọn họ, hơn nữa hầu như hết thảy Chiến Sư, đã thành học sinh của hắn...

Còn muốn tìm một cường giả khiêu chiến Trương Huyền, để đối phương biết khó mà lui, hóa giải khốn cảnh của Chiến Sư Đường...

Hiện tại tốt rồi, tất cả nội tình đều giao ra mới phát hiện, vị cường giả này chính là Trương Huyền...

Khốn cảnh không có hóa giải, ngược lại đã thành đại hoạ...

Một ngụm máu ngậm ở trong miệng, tùy thời có thể phun ra, Hình Đường chủ quay đầu nhìn Tề lão, thấy hắn cũng khóc không ra nước mắt, vẻ mặt mộng bức.

Lúc trước là gia hỏa này chính miệng nói với mình, vị này chính là ân nhân cứu mạng của hắn, có thể cam đoan không phải là Trương Huyền...

Mà bây giờ, nhìn bộ dáng, đối phương cũng không có hiểu rõ đến cùng xảy ra chuyện gì... Ngươi không có hiểu rõ, thì đừng cam đoan a!

Sẽ hại chết người đó ngươi biết không!

Biết sớm như vậy, liền mang bức họa của Trác Đỉnh Phong đến nhìn, sẽ không trở thành sự tình ô long như vậy a.

Đám người Phùng Huân, Giang Nguyên, hai ngày này vừa vặn bế quan, nói muốn bằng sức chiến đấu mạnh nhất nghênh đón trao đổi, không có cơ hội nhìn thấy, tự nhiên không biết vị Tôn sư này chính là Trương Huyền.

Che ngực, Hình Đường chủ cảm thấy hô hấp khó khăn, tùy thời thở không ra hơi...

Một mực đề phòng Huyền Huyền Hội, kết quả, Hội trưởng của người ta đã đánh vào nội bộ bọn hắn rồi...

Quá con mẹ nó hố người a!

- Ngươi là... Trương Huyền Trương viện trưởng? Tại sao nói mình là Tôn Cường?

Hắn nhịn không được nữa hỏi.

- Ta là người không thích gây chuyện, cũng không thích làm náo động, cực kỳ điệu thấp, tới Khải Linh Khải Linh Sư Công Hội, sợ làm cho người ta nhìn chăm chú, gây nên phiền toái không cần thiết, vì vậy tùy tiện dùng tên giả, ý tứ rất đơn giản, không muốn để người khác biết được mà thôi!

Không nghĩ tới, đối phương không nói muốn mình đánh ai, lại hỏi lời này, Trương Huyền thở dài một tiếng, một bộ cao nhân coi công danh lợi lộc như mây bay.

Quá ưu tú, dùng tên giả cũng che giấu không được...

Đây có lẽ là địa phương hắn bất đắc dĩ nhất a.

- Phốc!

Không nghe lời này, không nhìn hình dạng này của hắn còn may, chứng kiến bộ dạng này của đối phương, nghe nói như thế, Hình Đường chủ không nhịn được nữa, phun ra một ngụm máu, hô hấp khó khăn.

Ngươi không thích gây chuyện? Không thích làm náo động?

Cực kỳ điệu thấp...

Điệu thấp muội muội ngươi a!

Từ khi ngươi tới Chiến Sư Đường chúng ta, chỉ ba ngày, gà bay chó chạy, hết thảy Chiến Sư hạch tâm ở trong thập điện, hầu như đã thành đệ tử của ngươi rồi...

Nếu không phải mấy ngày nay ngươi một mực xông cửa, đoán chừng mọi người đã sớm xông lại, đi cũng đi không được...

Mỗi một lần xông cửa, đều phá ghi chép chết đi sống lại, chơi đùa khiến người ta tuyệt vọng... Đây cũng gọi là điệu thấp?

Chỉ sợ sẽ không còn ai cao điệu a!

- Hình Đường chủ? Ngươi làm sao vậy?

Thấy vị cường giả Xuất Khiếu Cảnh này còn chưa nói hai câu, liền phun ra máu tươi, Trương Huyền nhịn không được đi vào trước mặt, muốn hỗ trợ bắt mạch.

- Ngươi...

Nhìn hắn như người vô tội, tuy Hình Đường chủ cảm thấy nghẹn sắp bạo tạc nổ tung, nhưng cuối cùng vẫn nhịn xuống.

Kỳ thật nói ra, cũng không trách vị Trương viện trưởng này.

Là mình chạy tới tìm người ta Khải Linh... Người ta không biết mình, báo cái tên giả, không coi vào đâu.

Mấu chốt nhất là, đối phương đáp ứng giúp đỡ mình giải quyết đại phiền toái, cũng là hảo ý...

Chỉ tiếc, trời đưa đất đẩy, mới làm ra cục diện này.

- Không có việc gì, chỉ là hơi khó thở mà thôi...

Khoát tay áo, cự tuyệt Trương Huyền xem xét, Hình Đường chủ vẫn còn có chút chưa từ bỏ ý định:

- Ngươi thật là Trương Huyền?

- Đúng! Thật sự ngại ngùng, tại hạ cũng không phải là tận lực giấu giếm... Chẳng qua cảm thấy chúng ta còn muốn trao đổi, nếu như sớm nói ra thân phận, có thể sẽ tạo thành phức tạp rất lớn!

Trương Huyền cười nói.

Nói mình thành Tôn Cường, đúng là sợ phiền toái, về sau không nói ra tính danh, là bởi vì song phương muốn trao đổi, sớm nói ra, khó tránh khỏi có chút ngại ngùng.

- Được rồi...

Nghẹn sắc mặt đỏ lên, hô hấp của Hình Đường chủ càng thêm khó khăn.

Thấy sắc mặt của hắn không thích hợp, Trương Huyền nhíu mày:

- Hình Đường chủ, ngươi đến cùng làm sao vậy? Vừa rồi không phải thật tốt sao? Chẳng lẽ... đại phiền toái mà ngươi nói kia đã xuất thủ?

Đối phương xuất thủ, mình ở trước mặt cũng không có phát hiện, thủ đoạn mạnh quả thực nghe rợn cả người!

- Khục khục, Trương sư, Đường chủ nói đại phiền toái kia... Chỉ chính là Trương sư ngươi!

Liêu Điện Chủ ở một bên cũng nhìn không được nữa, hắn sợ nếu không nói, Đường chủ của mình sẽ tươi sống tức chết.

- Ta?

Trương Huyền sững sờ:

- Ta là đại phiền toái?

- Đúng vậy!

Thấy hắn hoàn toàn không biết gì cả, Liêu Điện Chủ cười khổ gật đầu.

- Ở trước lúc các ngươi nói ra phiền toái, ta không có tới Chiến Sư Đường, cũng chưa từng thấy qua các ngươi a?

Trương Huyền không hiểu ra sao.

- Ai... Cái này phải hỏi bọn họ một chút!

Liêu Điện Chủ chỉ đám người Vương Dĩnh.

Trương Huyền nhíu mày, quay đầu nhìn về phía hai đệ tử của mình, tràn đầy không vui:

- Các ngươi làm ra chuyện gì? Lại khiến Chiến Sư Đường tức giận như thế?

- Chúng ta...

Thấy lão sư quát lớn, khuôn mặt của Vương Dĩnh đỏ lên:

- Một ít Chiến Sư của Chiến Sư Đường không tuân thủ quy định, sớm chạy tới tìm chúng ta tỷ thí, kết quả bị người Huyền Huyền Hội đánh một trận, sau đó... muốn gia nhập chúng ta, học tập Võ Kỹ cùng kỹ xảo chiến đấu ngươi dạy...

- Là sự tình này? Mục đích chúng ta tới đúng là trao đổi, học tập... Cái này không coi vào đâu a?

Trương Huyền nhíu mày.

Chỉ là lẫn nhau trao đổi, lẫn nhau học tập mà thôi, cũng không phải đại sự gì, còn lấy “đại phiền toái” tới mệnh danh mình sao? Mấu chốt nhất là, khiến vị Đường chủ này, cùng nhiều Điện chủ kiêng kỵ như vậy?

- Khục khục, không riêng gì Chiến Sư bình thường... Còn có năm vị Điện chủ, cũng cảm thấy lão sư giảng giải tri thức rất tốt, gia nhập Huyền Huyền Hội...

Thấy lão sư không rõ, Lưu Dương nói tiếp.

- Điện chủ cũng gia nhập?

Khóe miệng của Trương Huyền co lại.

Đây không phải vấn đề gia nhập hay không gia nhập, mà quan hệ lấy danh tiếng của Chiến Sư Đường.

Khó trách đối phương như lâm đại địch... Không nghĩ tới mình đi ra ba ngày, bọn nhóc con này lại làm ra sự tình khác người như vậy!

Thật sự là tức điên người!

- Các ngươi... Thật sự là không biết trời cao đất rộng! Chiến Sư Đường có ý tốt trao đổi với chúng ta, các ngươi lại hợp nhất bọn hắn... Làm như vậy không phụ lòng các bằng hữu Chiến Sư Đường sao? Chúng ta bất kể có phải Danh Sư hay không, cũng phải làm được đoan, làm được công chính, không kiêu ngạo không siểm nịnh! Vô duyên vô cớ, mặc kệ Đường chủ có nguyện ý hay không, liền lôi kéo Chiến Sư vào Huyền Huyền Hội, quả thực trái với ta dạy bảo, hủy diệt hình tượng anh hùng của ta, để cho ta về sau làm sao đối mặt đám người Hình Đường chủ.

Nhìn về phía Vương Dĩnh, đám người Huyền Huyền Hội, Trương Huyền chỉ tiếc rèn sắt không thành thép, tức giận hét lớn.

Lời còn chưa kết thúc, sau lưng Hình Đường chủ, vô số Chiến Sư đã đi tới.

Mấy ngày nay Trương Huyền một mực xông cửa, những Chiến Sư này có vô số vấn đề muốn hỏi thăm, lại không có biện pháp mở miệng, giờ phút này thấy hắn xuất quan, đứng ở chỗ này, rút cuộc kìm nén không được, tất cả đều hưng phấn đồng loạt quỳ trên mặt đất.

- Bái kiến lão sư!

- ...

Vương Dĩnh.

- ...

Trịnh Dương.

- ...

Đám người Huyền Huyền Hội.

Người của Tổng bộ Khải Linh Sư tới

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Huyền Huyền Hội cùng với đám người Vương Dĩnh tất cả đều bừng tỉnh đại ngộ.

Lần nữa nhìn về phía Trương Huyền, bội phục đầu rạp xuống đất.

Lão sư chính là lão sư, Viện trưởng chính là Viện trưởng!

Bọn hắn lừa gạt hai ba trăm Chiến Sư, hao tốn không biết bao nhiêu công phu, các loại thủ đoạn đều thi triển mới có thể hoàn thành, hắn thì ngược lại, trực tiếp chạy đến Tổng bộ Chiến Sư Đường, thu hết thảy Chiến Sư làm đệ tử...

Vô luận tầm mắt hay cách làm, đều cường đại hơn bọn hắn quá nhiều...

Nhìn mọi người tràn đầy bội phục, sắc mặt Trương Huyền trực tiếp tái rồi.

Đang quát lớn mọi người, liền tới cảnh này... Câu nói kế tiếp dấu ở trong cổ họng, nói không nên lời.

Giờ phút này, hắn cũng cảm thấy hô hấp khó khăn, triệt để cảm nhận được Hình Đường chủ bực bội.

- Không cần khách khí, các ngươi không phải muốn sức chiến đấu trở nên càng mạnh hơn nữa sao? Đây là Huyền Huyền Hội ta sáng lập, mọi người có thể trao đổi một chút...

Khoát tay áo, Trương Huyền nói.

- Vâng!

Rất nhiều Chiến Sư gật đầu.

- Các ngươi cùng bọn họ trao đổi, học tập Chiến Sư Đường nhiều hơn! Mặc dù ở ý thức chiến đấu, sức chiến đấu, các ngươi có thể thắng được bọn hắn, nhưng mà Võ Kỹ, quyền pháp, chưởng pháp, thân pháp... Thậm chí tâm cảnh, đều xa xa không bằng, còn cần nỗ lực nhiều hơn nữa!

Trương Huyền bàn giao.

Đám người Huyền Huyền Hội, hắn chủ yếu giảng giải là ý thức chiến đấu, ở điểm này, người Chiến Sư Đường khẳng định không sánh bằng, nhưng muốn nói trụ cột cùng thân thể… người trước tuyệt không phải là đối thủ.

Nội tình của Hồng Viễn học viện còn quá yếu, so sánh với Chiến Sư Đường, vô luận từ phương diện nào cũng kém rất lớn.

- Các ngươi chính là người Huyền Huyền Hội? Ta nghe nói đám người Tiêu Tần đã gia nhập các ngươi, bây giờ còn thu người không?

- Nếu không phải những ngày này Đường chủ quản quá chặt, chúng ta đã sớm qua rồi!

- Nghe nói các ngươi đồng cấp rất mạnh? Có hứng thú cùng ta so một trận hay không?

- Thực muốn nhìn lực chiến đấu của các ngươi a...

...

Rất nhiều Chiến Sư cùng đám người Huyền Huyền Hội giao lưu.

Sự tình Tiêu Tần cùng năm vị Điện chủ, coi như tin tức phong tỏa lại nghiêm, mọi người cũng biết một ít, đối với tổ chức từ đế quốc nhất đẳng tới kia, sớm đã tràn ngập tò mò.

Hiện tại biết là Tôn lão sư dạy ra, càng tràn đầy hưng phấn.

Rất nhanh, tỷ thí liền bắt đầu.

Tiêu Tần xuất hiện thứ nhất, đánh đồng bạn ở Chiến Sư Đường thực lực giống nhau hoa rơi nước chảy.

Lúc trước những gia hỏa kia hắn không thắng nổi, giờ phút này ở trước mặt, sống không qua ba chiêu.

Coi như Trương Huyền không có tự mình truyền thụ, nhưng đám người Vương Dĩnh đã nhận được chân tủy, nghiêm túc giảng giải, cũng làm cho bọn hắn thu hoạch thật lớn.

Hơn nữa bản thân là thiên tài chiến đấu, ba ngày không dài, lại để thực lực có tiến bộ nhảy vọt, so với trước không chỉ tăng lên gấp đôi.

- Chúng ta nguyện ý gia nhập Huyền Huyền Hội, kính xin dạy ta...

Chứng kiến đồng bạn tiến bộ nhanh như vậy, rất nhiều Chiến Sư gia nhập Huyền Huyền Hội đều đã có biến hóa nghiêng trời lệch đất, mọi người rút cuộc kìm nén không được.

- Ai, Chiến Sư Đường của Thanh Nguyên đế quốc, đã thành lập nên trên vạn năm, không nghĩ tới ở trong tay ta hủy hoại chỉ trong chốc lát...

Chứng kiến tình cảnh trước mắt, Hình Đường chủ biết rõ rút cuộc không khuyên can được, như cha mẹ chết, đau lòng không cách nào hô hấp.

Thân là Đường chủ, không có phát dương quang đại Chiến Sư Đường thì thôi, lại khiến đệ tử gia nhập một tổ chức ở đế quốc nhất đẳng... Coi như sớm có chuẩn bị tâm lý, vẫn còn có chút khó có thể tiếp nhận.

- Đường chủ, kỳ thật cũng không cần uể oải, đây đối với chúng ta mà nói, chẳng những không tệ, còn là chuyện tốt!

Phùng Huân chẳng biết lúc nào đã đi tới.

Ba ngày qua, hắn một mực bế quan, đợi giao lưu hội đến lại đại triển thần uy, không nghĩ tới vừa ra liền thấy một màn như vậy, trong lòng cực kỳ rung động.

Bất quá, nghĩ tới đủ loại thần kỳ của Trương sư, lập tức bừng tỉnh đại ngộ, cảm thấy rất may mắn.

Tuy không biết sự tình Phong Thánh, nhưng rất nhiều sự tình ở Khâu Ngô Cung rõ mồn một trước mắt, cùng theo một vị Danh Sư như vậy tiến lên, về sau Chiến Sư Đường bọn hắn tuyệt đối càng phát triển càng nhanh, vượt qua đồng cấp khác chỉ là vấn đề thời gian.

- Chuyện tốt?

Hình Đường chủ cùng đám người Liêu Điện Chủ nhìn qua.

- Đúng vậy, Trác Thanh Phong mang Trịnh Dương tham gia khảo hạch Chiến Tử kia, đúng là học sinh thân truyền của Trương Huyền Trương sư...

Phùng Huân gật đầu, ánh mắt lộ ra hưng phấn:

- Nếu như hắn thành công khảo hạch Chiến Tử, sau này sẽ là Chiến Sư Đường Đường chủ... Địa vị ở toàn bộ Đại Lục cũng phải tính đến! Hơn nữa, hắn... cũng là người Huyền Huyền Hội!

- Cái này...

Đám người Hình Đường chủ sững sờ.

Điểm ấy, lúc trước bọn hắn không có nghĩ tới.

- Coi như hắn không thành Chiến Tử, có thể tham dự tuyển chọn, sức chiến đấu cũng có thể nghĩ, về sau ít nhất cũng sẽ trở thành một vị Trưởng Lão... Có hắn ở đó, coi như Chiến Sư Đường chúng ta gia nhập Huyền Huyền Hội, lại có ai dám cười nhạo?

Phùng Huân tiếp tục nói.

Đám người Hình Đường chủ trầm mặc.

Nói như vậy cũng không sai a.

Danh Sư Đại Lục, tuy chú ý bối phận, nhưng càng chú ý đạt giả vi sư.

Mặc kệ niên kỷ như thế nào, chỉ cần thực lực mạnh hơn ngươi, chiến đấu vượt xa ngươi, thì cứ bái sư, chẳng những không bị người cười nhạo, còn sẽ được tôn trọng.

Thậm chí, Khổng Sư đã bái không ít người thực lực thấp hơn hắn làm thầy!

Bái người yếu hơn mình làm thầy không mất mặt, mất mặt chính là... mình không được, lại hết lần này tới lần khác nghĩ mình rất lợi hại, có nghi hoặc cũng không đến hỏi!

Vị Trịnh Dương kia, một khi trở thành Chiến Tử, được truyền thừa lợi hại nhất của Chiến Sư Đường, trở thành Đường chủ chỉ là vấn đề thời gian, Đường chủ cũng là người Huyền Huyền Hội, bọn hắn gia nhập, lại có gì mất mặt sao?

Coi như về sau không phải Đường chủ, trở thành Trưởng Lão... Đồng dạng cũng rất tự hào.

- Ta hiểu được!

Lúc này Hình Đường chủ mới nhẹ nhàng thở ra, cởi bỏ khúc mắc trong lòng, lần nữa nhìn về phía Trương Huyền cách đó không xa, tràn đầy bội phục.

Một người chỉ có hai mươi tuổi, lại có thể để cho Chiến Sư Đường của bọn họ sừng sững trên vạn năm, cam tâm tình nguyện thần phục, hoàn toàn chính xác đáng sợ.

- Chỉ sợ thầy của hắn, cũng không đơn giản a!

Cảm khái một tiếng.

- Đúng vậy, lão sư của Trương sư, nghe nói gọi là Dương Huyền, thực lực đạt đến cảnh giới quỷ thần khó lường...

Phùng Huân gật đầu.

- Dương Huyền?

Hình Đường chủ nhíu mày, sửng sốt một chút:

- Chẳng lẽ...

- Như thế nào? Đường chủ nghe nói qua vị Danh Sư này?

- Trước kia ta giống như nghe lão sư nói qua... Tổng bộ Danh Sư Đường có một vị Dương sư, khoáng tuyệt cổ kim, thực lực đạt đến tình trạng làm cho người không thể tưởng tượng... Nhưng mà, vị Dương sư này đến cùng có phải tên Dương Huyền hay không, liền không được biết rồi!

Hình Đường chủ nói.

- Lão sư của Đường chủ? Ngươi nói là Chiến Sư bát tinh, được xưng Xích Hỏa Kim Cương Đồng Thiên Thu Chiến Sư?

Liêu Điện Chủ nhìn qua.

Mặc dù đối phương chưa bao giờ nói qua sư thừa, nhưng mà hai người ở chung mấy trăm năm, vẫn có thể biết rõ một ít tin tức.

Xích Hỏa Kim Cương Đồng Thiên Thu, siêu cấp Chiến Sư nổi danh đại lục, một đôi thiết chưởng trấn áp bát hoang, ở trong một trận chiến, tự tay đồ sát mấy vạn Dị Linh tộc, thanh danh vang xa.

- Ân!

Hình Đường chủ gật đầu.

- Đồng Chiến Sư, thực lực mạnh mẽ, nếu như hắn nói qua, chỉ sợ vị Dương sư này, thật sự là thầy của hắn... Khó trách tuổi còn trẻ, thì có thực lực cùng thiên phú này, có Danh Sư lợi hại như thế chỉ điểm, về sau tiền đồ tuyệt đối không thể hạn lượng!

Phùng Huân nói.

Trước kia, hắn còn có ý niệm cạnh tranh trong đầu, hiện tại loại ý nghĩ này đã sớm biến mất.

Vô luận so như thế nào cũng kém, vì sao còn muốn tự rước lấy nhục?

Người, chỉ có nhận rõ mình, mới có thể càng chạy càng xa, trèo cao theo đuổi xa, vĩnh viễn sẽ chỉ dừng lại không tiến.

...

Bên này phá giải khúc mắc, bên kia Trương Huyền cũng bận rộn sứt đầu mẻ trán.

Hai đại tổ chức trao đổi, cũng không phải đơn giản như vậy.

Cuối cùng, ở dưới mọi người yêu cầu giảng một tiết học, lúc này mới khiến tất cả mọi người tràn đầy hưng phấn, cảm thấy mỹ mãn.

- Đây là phương pháp tu luyện quyền pháp, chưởng pháp, thân pháp, phòng ngự cùng với hồn phách những ngày này ta tổng kết, hai người

các ngươi ghi nhớ, chăm chỉ tu luyện, thời điểm có rảnh truyền thụ xuống dưới!

Nói xong tiết học, trời đã tối đen, liền ở lại Chiến Sư Đường, Trương Huyền gọi Vương Dĩnh, Lưu Dương tới, bàn giao một câu.

Những ngày này, không chỉ học tập, còn xem qua thư tịch, sửa sang ra một bộ công pháp để người bình thường cũng có thể tu luyện, nếu như bọn họ tới, liền trực tiếp truyền thụ.

- Vâng!

Đám người Vương Dĩnh gật đầu, mở thư tịch, rất nhanh nhớ kỹ nội dung, bàn tay khẽ vỗ, triệt để tiêu hủy.

Một khi những bí tịch này tiết lộ ra ngoài, tất nhiên sẽ bị người khác ngấp nghé, lưu vào trí nhớ, lặng lẽ tu luyện, có Danh Sư Đường cùng Chiến Sư Đường bảo hộ, sẽ an toàn hơn không ít.

- Có cái gì không hiểu, hiện tại hỏi đi!

Thấy bọn họ nhớ kỹ, Trương Huyền nhìn qua.

Hai người Vương Dĩnh vội vàng hỏi thăm.

Một lúc lâu sau, hai người đã triệt để lý giải.

Nhẹ nhàng thở ra, Trương Huyền đang muốn để bọn họ trở lại chỗ ở, liền thấy Tôn Cường vội vã đi tới.

- Thiếu gia, Khải Linh Sư Công Hội Nguyễn Hội trưởng cầu kiến!

- Nguyễn Hội trưởng? Nàng tới làm cái gì?

Trương Huyền nhíu mày.

Chẳng lẽ Công Hội không nghe lời, lại vụng trộm bỏ chạy...

Không nên a, đã ký kết khế ước, chắc có lẽ không làm như vậy!

- Để nàng vào đi!

Tuy không rõ đối phương muốn làm gì, nhưng Trương Huyền vẫn khoát tay áo.

Tôn Cường lui ra ngoài, rất nhanh liền chứng kiến Nguyễn Hội trưởng cùng một phu nhân trung niên đi đến.

Vị phu nhân này, chừng ba mươi tuổi, quần áo vô cùng bình thường, nhưng trên mang theo khí thế cao quý khiến người ta không dám khinh thường, còn chưa tới trước mặt, đã làm cho người ta cảm giác uy áp đậm đặc.

- Thực lực không tệ... Chỉ sợ đã vượt qua Hình Đường chủ!

Đồng tử co rụt lại.

Coi như không cần Minh Lý Chi Nhãn, cũng có thể nhìn ra, thực lực của đối phương không bình thường, so với Hình Đường chủ vừa mới đột phá còn cường đại hơn không ít.

Nói cách khác, vị trước mắt này, ít nhất đạt đến Thánh Vực ngũ trọng Xuất Khiếu Cảnh!

Khải Linh Sư Công Hội, lúc nào toát ra người cường đại như vậy?

- Tôn sư... A không, gặp qua Trương sư!

Đang nghi hoặc, Nguyễn Hội trưởng đã đi tới trước mặt, cười khổ mở miệng.

Thời điểm vị trước mắt này được mời tới Chiến Sư Đường, nàng cũng có mặt, biết rất rõ ràng, chỉ là không nghĩ tới, “Khải Linh Sư” thiên phú như thế, không ngờ là một vị Viện trưởng từ Hồng Viễn đế quốc nhất đẳng tới.

- Nguyễn Hội trưởng không cần khách khí, đã trễ như vậy tới đây, là cần làm chuyện gì?

Hàn huyên hai câu, Trương Huyền hỏi.

- Thực không dám giấu giếm, sự tình Trương sư Khải Linh Công Hội ta, ta đã báo cáo Tổng bộ, Tổng bộ cực kỳ coi trọng... Vị này chính là Vi trưởng lão của Tổng bộ phái tới!

Nguyễn Hội trưởng giới thiệu.

- Tổng bộ? Tổng bộ Khải Linh Sư?

Trương Huyền sửng sốt.

Trương Huyền cấp ba

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

- Vi trưởng lão, vừa vặn cách Thanh Nguyên thành không xa, liền được phái tới đây...

Thấy hắn nghi hoặc, Nguyễn Hội trưởng giải thích nói.

Tổng bộ Khải Linh Sư, giống như những Tổng bộ khác, cách nơi đây rất xa, coi như là Thánh Thú Thánh Vực tứ trọng, ngũ trọng, không phải phi hành rất lâu, vị Vi trưởng lão này, vừa vặn đang ở phụ cận, lúc này mới có thể ở trong ba ngày chạy đến.

Giới thiệu xong liền xoay người:

- Vi trưởng lão, vị này chính là siêu cấp thiên tài ta nói, Trương sư! Hắn ở trên Khải Linh thiên phú cực cao, đã đạt đến tình trạng nghe rợn cả người!

- Ân!

Vi trưởng lão nhẹ gật đầu, nhìn về phía Trương Huyền:

- Chuyện của ngươi, Nguyễn Hội trưởng đã nói rõ chi tiết, trong vài canh giờ ngắn ngủn, từ hoàn toàn không biết gì cả, chỉ bằng vào đọc sách, liền

thành công Khải Linh Công Hội... thiên phú ở trên Khải Linh, hoàn toàn chính xác mạnh đáng sợ!

- Khách khí...

Trương Huyền vội vàng khoát tay, có chút nghi hoặc:

- Không biết Trưởng Lão tới đây, là vì chuyện gì?

- Trương sư người sảng khoái nói chuyện sảng khoái, ta cũng không có gì phải che giấu, nghe được chuyện của ngươi, Tổng bộ vô cùng coi trọng, hy vọng có thể mời ngươi đi Tổng bộ Khải Linh Sư tu luyện...

Cũng không nói nhảm, Vi trưởng lão nói.

Tu vi đạt tới loại cảnh giới như nàng, không cần nói lời khách sáo gì.

- Đi Tổng bộ Khải Linh Sư?

Trương Huyền lắc đầu:

- Chắc hẳn Nguyễn Hội trưởng cũng nói với ngươi, ta là Danh Sư, Khải Linh Sư chỉ là phụ tu, không phải chủ chức nghiệp!

Trước ba mươi tuổi, không đạt tới Danh Sư cửu tinh, tính mạng sẽ không còn, mặc dù Khải Linh Sư tốt, nhưng với hắn mà nói, không có bất kỳ ý nghĩa.

Nói thật, đi Tổng bộ của đối phương, mượn nhờ điều kiện của đối phương, tăng thực lực lên, có trợ giúp hắn phát triển rất lớn, nhưng được bao nhiêu chỗ tốt, sẽ phải thực hiện bao nhiêu nghĩa vụ, không có khả năng cho ngươi lấy không, sau đó xoay người bỏ chạy.

Nguyên nhân chính là như thế, hắn một mực tuân thủ nghiêm ngặt nguyên tắc của mình, từng bước một tiến về phía trước, chính là không muốn thiếu ân tình quá lớn, không cách nào hồi báo, cuối cùng làm trễ nải Danh Sư tấn cấp cùng tu hành.

- Ngươi có thể từ đi chức nghiệp Danh Sư!

Vi trưởng lão nhàn nhạt nhìn qua, trên mặt lộ ra tự tin nồng đậm:

- Lấy thiên phú của ngươi, chỉ cần nghiêm túc tu luyện, tăng thêm Tổng bộ bồi dưỡng, khống chế Khải Linh Sơn, trở thành Khải Linh Vương, cũng không phải là không được! Đạt tới loại cảnh giới này, tung hoành Đại Lục, Danh Sư cửu tinh cũng phải lấy lễ đãi... Chẳng phải tốt hơn Danh Sư nhiều sao?

Khải Linh Sư Công Hội, mặc dù là phụ tu, không cường đại như những chức nghiệp khác, nhưng mà chính thức đạt tới cao nhất, cũng cực kỳ kinh khủng.

Nhất là một khi nắm giữ Thánh Địa, trở thành Khải Linh Vương... Danh Sư cửu tinh lại có sợ gì!

- Ta sẽ không từ đi chức nghiệp Danh Sư!

Trương Huyền lắc đầu:

- Đây mới là ta truy cầu, Khải Linh Sư, ta sẽ học, bất quá phụ tu mà thôi!

Danh Sư mới là căn bản của hắn, phụ tu có thể học, lại không thể làm trễ nải chủ nghiệp.

Nếu không, tương đương vi phạm sư đạo chi tâm của hắn, thân phận Thiên Nhận Danh Sư cũng sẽ bị cắn trả, đạo tâm bất ổn, tăng thêm Tâm Ma.

- Không cần gấp gáp trả lời ta như vậy, có thể cho ngươi vài ngày thời gian cân nhắc, đây chính là cơ hội một bước lên trời, một khi bỏ qua, liền không có cơ hội nữa...

Vi trưởng lão nhíu mày.

Đổi lại những người khác, có thiên phú này, nhất định sẽ lập tức đáp ứng, dù sao Khải Linh Sư Công Hội ở toàn bộ Đại Lục, cũng là thế lực lớn phải tính đến.

Coi như kém Danh Sư Đường, Chiến Sư Đường, cũng không phải một ít Công Hội nhỏ có thể so sánh.

- Làm phiền ưu ái, chuyện này không cần cân nhắc!

Trương Huyền lắc đầu.

Phụ tu có thể, chủ nghiệp khẳng định không cần thương nghị.

Bất quá trả lời như vậy, cũng biết đối phương khẳng định sẽ không đồng ý.

Nếu không, tiêu phí giá cả cực lớn bồi dưỡng, cuối cùng biến thành Danh Sư chạy, chẳng phải tương đương bồi dưỡng nhân tài cho Danh Sư Đường sao?

- Danh Sư, mặc dù là chức nghiệp thứ nhất của Đại Lục, nhưng trong Danh Sư Đường cạnh tranh rất lớn, tài nguyên có hạn, muốn đạt tới cửu tinh, nói dễ vậy sao... Chỉ cần ngươi tới Khải Linh Sư Công Hội, chúng ta khắp nơi đều là nữ tử, muốn kết hôn bao nhiêu cũng được! Thậm chí chỉ cần ngươi cam tâm tình nguyện, Khải Linh cho binh khí, kiến trúc, coi đây là bạn cũng không có bất cứ vấn đề gì...

Vi trưởng lão tiếp tục nói.

- Lúc trước Băng Nguyên Cung đáp ứng điều kiện như vậy, ta cũng cự tuyệt, nữ tử của Khải Linh Sư Công Hội các ngươi, chẳng lẽ còn có thể tốt hơn nữ tử của Băng Nguyên Cung?

Trương Huyền lắc đầu.

Xem ra, nam nhân ở trong suy nghĩ của nữ tử, là không có ấn tượng tốt, đều cho là đồ háo sắc...

Nói giỡn!

Thực cho rằng nữ nhân, đối với hắn có hấp dẫn cực lớn? Thực như vậy mà có, đám người Hồ Yêu Yêu, Triệu Phi Vũ, Mạc Vũ, đã sớm giữ ở bên người, cũng không đến mức nhìn cũng không liếc mắt nhìn nhiều.

- Băng Nguyên Cung?

Vi trưởng lão sững sờ.

Nữ tử của Khải Linh Sư Công Hội, tuy có rất nhiều tuyệt sắc, nhưng so sánh với Băng Nguyên Cung, còn kém rất nhiều.

Chỗ đó có rất nhiều nữ tử tu luyện công pháp thuộc tính Thuần Âm, từng cái sắc nước hương trời, xinh đẹp không gì sánh được.

Nguyên nhân chính là như thế, vô số thế lực lớn ở trên đại lục, đều lấy có thể cưới được nữ tử của Băng Nguyên Cung mà vẻ vang.

Biết rõ thế lực này mời qua đối phương, cũng không có thành công, Vi trưởng lão chần chờ một lát, cổ tay khẽ đảo, lòng bàn tay nhiều ra một tảng đá màu xám nhạt.

- Ta chỗ này có một khối Khải Linh trắc thạch, có thể khảo thí thiên phú, nếu như ngươi có thể đạt tới cấp mười... Ta có thể xin Tổng bộ, cấp cho điều kiện tốt hơn, không để ngươi từ bỏ chức nghiệp Danh Sư cũng có khả năng!

- Khảo thí thiên phú?

- Đúng vậy, nói thật với ngươi, chỉ có thiên phú Khải Linh đạt tới cấp mười, mới có cơ hội Khải Linh Khải Linh Sơn... Đáng tiếc, toàn bộ Công Hội, đã có hơn năm nghìn năm không có xuất hiện một vị tu luyện giả có được loại thiên phú này rồi!

Dừng lại một chút, Vi trưởng lão đổi dùng truyền âm.

Cái này thuộc về bí mật của Công Hội, cùng đối phương lần đầu tiên gặp mặt, vốn không nên nói ra, nhưng dựa theo Nguyễn Hội trưởng nói, vị trước mắt này, vô cùng có khả năng đạt đến cấp bậc này, vô luận như thế nào cũng phải mang về Tổng bộ.

Nếu không, Công Hội sẽ càng ngày càng yếu, cuối cùng bị thế lực khác thôn phệ.

Coi như chức nghiệp phụ tu có thể dựa vào những chức nghiệp khác, nhưng cần phải có thực lực của mình, nếu không thành thói quen, sớm muộn gì cũng sẽ trở thành phụ thuộc, lời nói không có trọng lượng.

- Khải Linh Sơn...

- Khải Linh Sơn, là Pháp bảo do thiên địa sinh ra, cũng là dựa vào lớn nhất của Công Hội chúng ta, tảng đá kia, chính là từ phía trên khai thác ra. Một khi Khải Linh thành công, có thể có được sức chiến đấu tương đương Danh Sư cửu tinh, tung hoành thiên địa, ở đâu cũng có thể đi!

Vi trưởng lão nói.

- Lợi hại như vậy?

Trương Huyền hoảng sợ.

Thành công Khải Linh, có thể có được sức chiến đấu tương đương Danh Sư cửu tinh, quả thực làm cho người ta động tâm.

Hoàn toàn chính là một bước lên trời.

Hơn nữa còn có thể giữ lại chức nghiệp Danh Sư, lại có gặp gỡ như thế... Nói không động tâm, đó là giả dối.

Thực muốn như thế, sẽ không cần lại vì Tinh Nguyên thượng phẩm, Linh Thạch tuyệt phẩm mà sầu muộn rồi.

Muốn bao nhiêu thì có bấy nhiêu, thực lực của hắn cũng có thể một ngày một cấp bậc, mười ngày, có lẽ có thể đạt tới cao nhất của Đại Lục, trở thành tồn tại tương đương với Khổng Sư.

- Đúng vậy!

Thấy hắn động tâm, Vi trưởng lão nhẹ gật đầu, đưa tới đá kiểm tra.

- Khảo thí rất đơn giản, chỉ cần cầm chặt tảng đá, tâm thần yên tĩnh, sẽ tự động khảo thí ra thiên phú của ngươi...

- Ân!

Tiện tay tiếp nhận, Trương Huyền nhẹ gật đầu.

Hai tay nắm chặt, ánh mắt đóng lại.

Nói thật, hắn cũng muốn nhìn xem, thiên phú ở Khải Linh của mình đến cùng cao bao nhiêu.

Thật muốn phù hợp yêu cầu, đối phương lại không cưỡng cầu từ đi chức nghiệp Danh Sư... đi tới cũng không coi vào đâu.

Ô...ô...ng...

Trong nháy mắt liền tiến vào cảnh giới Tâm Như Chỉ Thủy, nắm lấy đá kiểm tra, tia sáng lóng lánh chói mắt.

- Tốt rồi!

Một lát sau, hào quang tiêu tán, Trương Huyền buông tay ra.

Vi trưởng lão cùng Nguyễn Hội trưởng vội vã nhìn sang, đầu nhìn thoáng qua, lông mi nhịn không được nhảy dựng, nhào nặn ánh mắt, tràn đầy không thể tin được.

- Làm sao vậy?

Thấy biểu lộ của hai người như thế, Trương Huyền có chút kỳ quái, cúi đầu nhìn lại, cũng há to miệng:

- Điều này sao có thể?

Chỉ thấy trên đá kiểm tra, hiển lộ một nhóm chữ...

Ba!

- Ba... Chỉ chính là cấp ba?

Trương Huyền nhịn không được nói.

Mới vừa nói qua, cường đại nhất chính là cấp mười, bản thân nhẹ nhõm đạt tới Khải Linh Sư thất tinh đỉnh phong, coi như không phải cấp mười, ít nhất cũng cấp bảy cấp tám... Ba, là có ý gì?

- Là cấp ba!

Khóe miệng của Vi trưởng lão co quắp.

Nghe xong báo cáo, lại đi xem Công Hội được Khải Linh, cho rằng vị trước mắt này, ít nhất cũng có thể đạt đến cấp chín, như thế nào... Chỉ có cấp ba?

Cũng quá thấp đi?

- Cấp bậc này đại biểu hàm nghĩa gì? Coi như là... Rất yếu sao?

Trương Huyền nhìn qua.

- Cái này...

Trên mặt tràn đầy xoắn xuýt, Vi trưởng lão không biết trả lời như thế nào, dừng lại một chút, chỉ đá kiểm tra trong lòng bàn tay nay:

- Tảng đá kia... Là cấp bốn!

- ...

Trương Huyền.

- Nếu không ta thử lại lần nữa...

Sợ không may xuất hiện, lại liên tục thử mấy lần, kết quả giống như lúc trước, đều là “Ba” .

Chứng kiến con số phía trên, Trương Huyền xoa xoa mi tâm, cực kỳ bất đắc dĩ.

Vốn cảm thấy, thiên phú của hắn không tệ, hiện tại xem ra, ngay cả tảng đá cũng không bằng...

Ngẫm lại liền bực bội.

Xem ra, sở dĩ trở thành Khải Linh Sư nhanh như vậy, hơn nữa thành công Khải Linh Công Hội, cũng không phải hắn thiên phú rất cao, mà là... Thiên Đạo công pháp quá mức nghịch thiên!

- Được rồi, hôm nay liền quấy rầy Trương sư rồi...

Vi trưởng lão cười khổ lắc đầu.

Nếu như một lần là sai, liên tục mấy lần, ngay cả nàng cũng chết tâm.

Vị Trương sư này, thiên phú Khải Linh chẳng những không tốt, còn kém đến không hợp thói thường... Sở dĩ có thể Khải Linh Công Hội, chỉ sợ có cơ duyên xảo hợp ở bên trong.

Còn tưởng rằng có thể xuất hiện một vị có được thiên phú cấp mười, Khải Linh Sư Công Hội được cứu, hiện tại xem ra... ý nghĩ hão huyền rồi.

Nếu như thiên tài cấp mười dễ dàng xuất hiện như vậy, Công Hội các nàng cũng không đến mức hơn năm nghìn năm, vị trí Hội trưởng trống không, một mực trở thành phụ thuộc cho những chức nghiệp khác.

- Không cần khách khí...

Trương Huyền lúng túng nói.

Vừa rồi còn ngôn từ chính nghĩa trả giá với đối phương, kết quả bị khảo thí ra, ngay cả tảng đá cũng không bằng...

Ngẫm lại cũng cảm thấy mất mặt.

- Mong Trương sư không nên để lộ sự tình Công Hội chúng ta!

Truyền âm nói, được trả lời chuẩn xác, lúc này Vi trưởng lão mới gọi Nguyễn Hội trưởng:

- Đi thôi!

Ngay thời điểm hai người muốn đi ra, một thanh âm thanh thúy vang lên.

- Lão sư... Ta có thể thử xem đá kiểm tra này hay không?

Vương Dĩnh rời đi

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Nói chuyện chính là Vương Dĩnh.

Vừa rồi đám người Vi trưởng lão tới, nàng và Lưu Dương đang tiếp nhận chỉ điểm, không phải là đại sự gì, nên không có tránh đi.

Vừa rồi thời điểm Vi trưởng lão lấy ra tảng đá, chẳng biết tại sao, trong lòng cực kỳ khát vọng, nhịn không được trực tiếp hô lên.

- Ngươi muốn khảo thí?

Trương Huyền nhìn về phía đệ tử của mình.

Chỉ thấy lúc này thân thể Vương Dĩnh nhẹ nhàng run rẩy, khuôn mặt ửng đỏ.

- Vâng... Ta cảm giác tảng đá này, giống như có một loại lực hấp dẫn nào đó với mình...

Vương Dĩnh gật đầu.

- Lực hấp dẫn?

Thấy vẻ mặt của nàng thành thật, Trương Huyền nhìn về phía Vi trưởng lão:

- Xem ra phải làm phiền một chút rồi...

- Không sao!

Vi trưởng lão gật đầu, ngón tay búng đi, đá kiểm tra bay ra, bay tới trước mắt nữ hài, rơi vào lòng bàn tay của nàng.

Vương Dĩnh cũng không nhiều lời, đặt tảng đá ở trong lòng bàn tay, hai mắt chậm rãi nhắm lại.

Ô...ô...ng...

Thời gian nháy con mắt, tảng đá tản mát ra tia sáng chói mắt, ngay sau đó hào quang tản đi, một hàng con số chậm rãi hiển hiện.

- Cái này...

Nhìn rõ ràng con số phía trên, thân thể Vi trưởng lão chấn động, Trương Huyền cũng trợn mắt há hốc mồm.

- Cái này... Làm sao có thể?

Chỉ thấy trên đá kiểm tra, hai chữ số yên tĩnh xuất hiện ở phía trên, như là điêu khắc... Mười một!

- Ngươi không nói... Cấp mười là cao nhất sao? Làm sao sẽ xuất hiện mười một?

Trương Huyền nhịn không được nhìn qua.

- Ta... Ta cũng không biết?

Vi trưởng lão cũng kinh ngạc.

Ở trong thiên phú nàng biết, cấp mười là cao nhất, chỉ cần đạt tới loại cấp bậc này, thì có tư cách Khải Linh Khải Linh Sơn, trở thành Hội trưởng Khải Linh Vương... Nhưng đột nhiên toát ra cấp mười một, có ý tứ gì?

- Chẳng lẽ... Cái này là... thiên phú cấp bậc Tổ Sư?

Đột nhiên, thân thể chấn động, Vi trưởng lão dùng thanh âm run rẩy nói.

- Thiên phú cấp bậc Tổ Sư?

Trương Huyền không hiểu.

- Truyền thuyết, Tổ Sư khai phái chúng ta Khải Linh tiên nữ, ở thiên phú Khải Linh vượt qua cấp mười, đạt đến cảnh giới quỷ thần khó lường, bởi vậy, mới có thể Khải Linh một ngọn núi, hơn nữa luyện chế thành Pháp bảo, tung hoành thiên địa, ngay cả Khổng Sư cũng kính trọng ba phần... Vốn tưởng rằng sau Tổ Sư không người có được... Không nghĩ tới, để cho ta gặp được!

Hô hấp dồn dập, Vi trưởng lão kích động đến sắc mặt đỏ lên.

Vốn tưởng rằng, có thể tìm được một người thiên phú cấp mười, có thể khiến Công Hội lần nữa phát dương quang đại, trọng chấn hùng uy... Không nghĩ tới, trực tiếp phát hiện một cái cấp mười một!

Cái này đáng sợ!

Một khi bồi dưỡng thật tốt, tuyệt đối có thể trở thành nhân vật siêu cường giống như Tổ Sư khai phái.

- Vị cô nương này... Ngươi có bằng lòng theo ta trở về Khải Linh Sư Công Hội hay không?

Vi trưởng lão vội vàng nhìn qua.

Loại thiên phú này, tuyệt đối là nhặt được bảo, nếu mời trở về, có thể đoán được, về sau Khải Linh Sư Công Hội sẽ càng thêm huy hoàng, lần nữa du ngoạn đỉnh phong!

- Ta...

Vương Dĩnh cũng không nghĩ tới thiên phú của mình cường đại như vậy, bị hỏi có chút hoảng hốt, nhịn không được nhìn về phía thanh niên cách đó không xa:

- Ta nghe lão sư...

Mặc kệ thiên phú Khải Linh tốt hay không tốt, lão sư nói như thế nào, nàng liền làm như thế đó.

- Trương sư!

Vi trưởng lão vội vã nhìn qua.

- Cái này...

Trương Huyền chần chờ, nhìn về phía Vương Dĩnh:

- Ngươi đánh một bộ quyền cho ta xem!

- Vâng!

Vương Dĩnh gật đầu, cũng không nhiều lời, vung vẩy tú quyền, thẳng tắp đập về phía trước.

Phần phật!

Quyền phong xé rách không khí, tựa như trường thương, làm cho người ta cảm giác lăng lệ ác liệt.

Vừa mới truyền thụ cho quyền pháp, không nghĩ tới đã học hữu mô hữu dạng (*ra dáng) rồi.

Vù vù!

Trong đầu Trương Huyền xuất hiện một quyển sách.

Ngón tay điểm một chút.

Giới thiệu về Vương Dĩnh chảy vào trong đầu.

Rất nhanh xem một lần, chau mày.

Phía trên cũng không có giới thiệu về thiên phú Khải Linh Sư, càng không có ghi chú rõ, nàng có được loại thiên phú này.

- Chẳng lẽ Thiên Đạo Thư Viện cũng không được rồi hả?

Trương Huyền kỳ quái.

Lúc trước lần đầu tiên nhìn thấy Triệu Nhã, trong đó liền xuất hiện miêu tả kỹ càng về Thuần Âm thể, còn có Viên Đào, Ngụy Như Yên...

Vì sao Vương Dĩnh có được năng lực như thế, lại không viết ra?

- Xem ra giống như Lộ Trùng, cái này là năng lực Hậu Thiên mới có, Thư Viện không thể ghi chép...

Nhớ tới một sự kiện, Trương Huyền nhẹ gật đầu.

Lúc trước Lộ Trùng, cũng không có đánh dấu có được hồn thể khổng lồ, thích hợp học tập chức nghiệp Vu Hồn Sư.

Vương Dĩnh cũng giống như vậy, xem ra... loại thiên phú này, hẳn là Hậu Thiên mới có.

- Vương Dĩnh trời sinh cẩn thận, tu luyện bản Thiên Đạo công pháp rút gọn, so với những người khác càng thêm chăm chỉ, có lẽ nguyên nhân chính là như thế, mới tích lũy tháng ngày, cải biến thể chất, đã có được loại thiên phú vượt qua khả năng suy nghĩ này.

Suy tư một lát, Trương Huyền hiểu được.

- Vận mệnh, cũng không phải cố định, coi như là ông trời, cũng không cách nào tính toán chính xác...

Kỳ thật, vô luận Lộ Trùng hay Vương Dĩnh, thiên phú vốn chỉ có thể coi là bình thường, nhưng gặp mình, tu luyện Thiên Đạo công pháp, chẳng khác nào cải biến vận mệnh, cải biến nhân sinh.

Vận mệnh không lường được.

Coi như là Thiên Đạo Thư Viện, có thể xem thấu hết thảy thiếu sót, cũng không có khả năng sớm miêu tả ra.

- Xem ra dạy dỗ đệ tử, không chỉ tùy theo tài năng tới đâu mà dạy, còn cần căn cứ đệ tử trưởng thành, tùy thời làm ra điều chỉnh... Có ít người học tập rất kém cỏi, nhưng đột nhiên thông suốt, đột nhiên tăng mạnh, lúc này lại dùng phương pháp đối đãi học sinh cặn bã dạy học, rõ ràng sẽ không đủ dùng...

Vừa hiểu ra, Trương Huyền tựa hồ bắt được cái gì, muốn bắt lấy, lại truy tìm không đến.

- Trương sư...

Đang muốn tiếp tục cảm ngộ, bên tai vang lên thanh âm của Vi trưởng lão.

Ngẩng đầu nhìn lại, liền thấy vị Khải Linh Sư kia đang tràn đầy khẩn trương nhìn qua.

Nàng rất muốn mang Vương Dĩnh đi, nhưng nếu như đối phương không cam tâm tình nguyện, sẽ chỉ hoàn toàn ngược lại.

- Ân!

Lắc đầu, không suy nghĩ thêm nữa, Trương Huyền nhìn về phía Vương Dĩnh cách đó không xa:

- Ngươi có bằng lòng đi hay không?

Đệ tử có ý nghĩ của mình, không phải là hắn có thể quyết đoán, còn phải nhìn quyết định của nàng.

- Ta...

Vương Dĩnh chần chờ.

- Đi Khải Linh Sư Công Hội, tài nguyên cùng hệ thống tu luyện hoàn chỉnh, tốc độ tu luyện sẽ mau một chút... Bất quá, đi theo đằng sau ta, ta cũng có thể cam đoan ngươi đạt tới cảnh giới cao như vậy!

Trương Huyền nhàn nhạt nhìn qua, lộ ra tự tin cường đại.

Đi Khải Linh Sư Công Hội, được chỗ tốt trong đó, giữ ở bên người, cũng có chỗ tốt giữ ở bên người.

Chỉ nhìn nữ hài trước mắt này lựa chọn như thế nào mà thôi.

- Lão sư... ta giống như Triệu Nhã, cũng muốn vì ngươi phân ưu, không muốn trở thành vướng víu của ngươi!

Sau một lúc lâu, Vương Dĩnh nghiến răng.

Lão sư nói không sai, đi theo phía sau hắn, hoàn toàn chính xác cũng có thể đạt tới cảnh giới giống nhau, nhưng kèm theo tu vi càng cao, vật phẩm cần tu luyện càng ngày càng nhiều, tiêu hao cũng càng lúc càng lớn, tuy lão sư không nói, nhưng với tư cách là đệ tử, một mực liên lụy, thật sự rất băn khoăn.

Nếu như có thể đi Khải Linh Sư Công Hội, trở thành Khải Linh Vương, chẳng những không cần liên lụy, còn có thể ở thời điểm lão sư khó khăn cho hắn trợ giúp.

Lúc trước, Triệu Nhã chính là như vậy, dứt khoát đi Băng Nguyên Cung.

Trịnh Dương cũng như thế, đi Chiến Sư Đường.

Thân là đệ tử thứ nhất, vị thân truyền thứ nhất được lão sư tuyển nhận, càng nên vì lão sư suy nghĩ nhiều hơn.

- Ngươi là đệ tử của ta, thế nào lại là vướng víu?

Trương Huyền lắc đầu.

Cùng một chỗ ở chung tiếp cận một năm, sớm đã có cảm tình thâm hậu.

Đối phương cảm giác mình là vướng víu, trong lòng hắn, là thân nhân.

- Vâng!

Hốc mắt đỏ bừng, Vương Dĩnh gật đầu.

- Ta muốn đi Khải Linh Sư Công Hội!

Dừng lại một chút, Vương Dĩnh tiếp tục nói.

Ngươi coi ta là thân nhân, ta không phải là không như thế?

Đã có cơ hội, ta muốn trưởng thành, muốn bay lên... Trước kia, ngươi vì ta che gió che mưa, về sau, ta vì ngươi hộ giá hộ tống!

Bởi vì... Ngươi là ân sư của ta!

- Đã có quyết định, vậy thì đi đi!

Trương Huyền ảm đạm.

Thiên hạ không có yến hội không tàn, biết rất rõ ràng, đệ tử sớm muộn gì cũng sẽ giương cánh bay cao, thế nhưng đến trước mặt, như trước cảm thấy khó có thể dứt bỏ.

Bảy vị thân truyền, Triệu Nhã đi Băng Nguyên Cung, Lộ Trùng đi Tổ Địa Vu Hồn Sư, Viên Đào trở về gia tộc, Ngụy Như Yên đi Độc Điện, Trịnh Dương đi Tổng bộ Chiến Sư Đường...

Đã đi năm vị rồi.

Hiện tại xem ra, vị thứ sáu cũng nên đi.

Có chỗ phát triển tốt hơn, làm lão sư, kỳ thật nên cảm thấy vui mừng cho bọn hắn.

Chỉ là... Cảm xúc còn đó, cứ như vậy rời đi, vẫn còn có chút khó thể dứt bỏ.

- Lão sư, ngài phải bảo trọng...

Đầu gối mềm nhũn, Vương Dĩnh quỳ rạp xuống đất, dập đầu tám cái liên tiếp.

- Ân!

Yên tĩnh đợi nàng dập đầu xong, ngón tay Trương Huyền búng ra, một đạo Thiên Đạo chân khí tinh thuần tràn vào trong cơ thể đối phương.

- Nếu như gặp phải sự tình gì, liền kích hoạt đạo chân khí này, cách nhau ngàn vạn dặm, lão sư cũng có thể cảm ứng được... Ai dám khi dễ ngươi, dù đối phương là tông môn lợi hại nhất toàn bộ Đại Lục, thậm chí là Danh Sư Đường, lão sư cũng có thể lấy lại công đạo cho ngươi!

Chắp hai tay sau lưng, tuy ngữ khí của Trương Huyền bình thản, nhưng lộ ra ngạo khí khiến người ta nghiêm túc.

- Ân!

Vương Dĩnh gật đầu.

- Vi trưởng lão, học sinh này của ta liền giao cho các ngươi, hy vọng các ngươi có thể đối đãi thật tốt, nếu như để ta biết rõ, nàng bị một tia ủy khuất, ta tất nhiên sẽ đến bái phỏng, đi tìm Công Hội các ngươi hỏi thăm rõ ràng!

Trương Huyền nhìn về phía Vi trưởng lão.

Bị một Thánh Vực nhị trọng uy hiếp, Vi trưởng lão hơi không vui, bất quá nghĩ tới tình cảm thầy trò của đối phương, tâm lại mềm nhũn ra:

- Yên tâm đi, thiên phú như thế, che chở còn không kịp, làm sao có thể để nàng bị ủy khuất!

Hơn năm nghìn năm, cũng không có một cái nào thiên phú đạt tới cấp mười, thật vất vả xuất hiện, làm sao có thể lạnh nhạt.

Dù sao này quan hệ lấy thực lực của toàn bộ Công Hội.

- Như vậy cũng tốt!

Biết rõ đối phương không có nói dối, Trương Huyền nhẹ gật đầu, lúc này mới xoay người sang chỗ khác, khoát tay áo:

- Nếu như làm ra quyết định, hiện tại liền đi đi!

Vương Dĩnh mềm lòng, không giống Triệu Nhã làm việc quả quyết, một khi mình có chút do dự, khẳng định sẽ không rời đi.

- Lão sư...

Thấy lão sư quay lưng đi, Vương Dĩnh sao không biết hắn dụng tâm lương khổ, thân thể mềm mại run rẩy, nước mắt từ trong hốc mắt lăn xuống.

- Đi thôi!

Vi trưởng lão đi tới.

- Ân!

Vương Dĩnh nhẹ gật đầu.

Vi trưởng lão nhẹ nhàng thở ra, bàn giao Nguyễn Hội trưởng một tiếng:

- Chúng ta không thể ở nơi đây lâu, càng sớm trở lại Tổng bộ càng yên tâm!

Thật vất vả xuất hiện thiên tài như vậy, phải mau chóng đưa về Tổng bộ cho thỏa đáng.

Vạn nhất xuất hiện sai lầm gì, muốn khóc cũng không kịp.

Nói xong, xoay người nhìn về phía Trương Huyền:

- Trương sư, chúng ta cáo từ...

Vù vù!

Tiếng nói kết thúc, chân khí tịch cuốn, cùng Vương Dĩnh bay về phía không trung, thời gian nháy mắt liền biến mất ở chân trời.

Đi vào thế giới này, thu đệ tử thứ nhất Vương Dĩnh... rời đi.

Không biết qua bao lâu, Lưu Dương nhịn không được hô lên.

Lần thứ tư Thiên Nhận Danh Sư

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

- Trương sư, cáo từ...

Nguyễn Hội trưởng cũng xoay người rời đi.

Trong sân, chỉ còn lại có Tôn Cường cùng Lưu Dương.

Xoay người lại, nhìn phương hướng hai người Vương Dĩnh biến mất, chắp tay sau lưng, Trương Huyền vẫn không nhúc nhích.

- Đi thôi, đều đi thôi!

Trương Huyền lắc đầu.

Nên đi, chung quy sẽ đi.

Là Long, không có khả năng một mực giữ ở bên người, nếu không làm sao trưởng thành?

- Lão sư...

Tim như bị đao cắt, Lưu Dương tiến lên một bước, muốn nói cái gì đó, chỉ cảm thấy cánh tay xiết chặt.

- Để Thiếu gia yên tĩnh một chút đi...

Tôn Cường thở dài.

Nhìn hắn một cái, thấy người sau lắc đầu, Lưu Dương gật đầu, theo ở phía sau đi ra sân nhỏ.

Hoàn toàn chính xác, hiện tại lão sư không cần an ủi, mà là yên tĩnh.

Đệ tử liên tiếp rời đi, thật rất không dễ chịu.

- Ta có thể vì lão sư làm gì?

Đi ra sân nhỏ, nhìn bầu trời đêm, Lưu Dương nhịn không được nói.

- Ngươi có thể làm, là chăm chỉ tu luyện, không cô phụ Thiếu gia tài bồi!

Tôn Cường nói.

- Đúng vậy, Triệu Nhã, Lộ Trùng, Viên Đào, Ngụy Như Yên, Trịnh Dương, Vương Dĩnh... Bọn hắn đều rời đi, chỉ còn lại ta, ta muốn trở nên càng mạnh hơn nữa, mới có thể không cô phụ lão sư ưu ái!

Xiết chặt nắm đấm, ánh mắt Lưu Dương nheo lại.

Lúc trước mọi người cùng nhau tu luyện, cùng một chỗ tiến bộ, tuy hắn không phải nhanh nhất, cũng không tính quá chậm, coi như vô cùng thỏa mãn.

Mà bây giờ, loại cảm giác này biến mất, thay vào đó chính là áp lực nồng đậm.

Triệu Nhã, Viên Đào, Ngụy Như Yên, Lộ Trùng, đều đi địa phương thích hợp thể chất bản thân tu hành, tiếp nhận truyền thừa, một khi triệt để kích hoạt, tăng lên là sự tình ván đã đóng thuyền.

Trịnh Dương, Vương Dĩnh, thì đi địa phương thích hợp thiên phú bản thân, có truyền thừa hoàn chỉnh, cùng với các loại vật tư tài bồi, tiến bộ tất nhiên cũng sẽ không quá chậm.

Chỉ có hắn ở chỗ này.

Nếu tốc độ tu luyện chậm hơn người khác, chẳng phải đại biểu lão sư không bằng những thế lực kia?

- Không được, ta phải càng thêm nỗ lực!

Ánh mắt ngưng trọng, Lưu Dương xoay người đi đến gian phòng của mình.

Hắn muốn tu luyện, không thể lãng phí một chút thời gian.

Đều là sư huynh đệ, hắn cũng không muốn về sau gặp lại, bị đối phương bỏ xa, chính thức thành vướng víu của lão sư.

- Ai...

Không nghĩ tới Lưu Dương nói đi là đi, không có chút lưu lại nào, Tôn Cường im lặng.

- Được rồi, không so sánh với những cuồng nhân tu luyện này, ta đi ra ngoài dạo, thuận tiện nhìn xem, Thanh Nguyên đế quốc có mỹ thực gì ngon miệng không...

Duỗi lưng một cái, Tôn Cường đi ra ngoài.

Từ khi đi vào Thanh Nguyên thành, vẫn bồi đám người Huyền Huyền Hội, dừng lại ở trong viện, đến bây giờ còn không có đi ra ngoài, chưa được chứng kiến cảnh đêm của Phong Hào Đế Quốc.

Vừa vặn hiện tại có thời gian, liền đi ra ngoài dạo một vòng.

Hắn không có hứng thú quá lớn với tu luyện, nếu không phải Thiếu gia tự mình giảng bài, tài nguyên cung cấp vô hạn, thực lực khẳng định đã sớm đột phá đến Bán Thánh, không đến mức giống như bây giờ, một lọ không đầy, nửa bình lạch cạch.

...

Yên tĩnh dừng lại ở tại chỗ, trong lòng Trương Huyền cô đơn lạnh lẽo trước đó chưa từng có.

Đệ tử hầu như đi hết, Lạc Nhược Hi cũng rời đi, tựa hồ toàn bộ thế giới, chỉ còn lại có hắn.

Dường như lại trở về thời điểm vừa mới xuyên việt đến thế giới này.

Tùy thời bị khai trừ, môn hạ không có một đệ tử...

Hết thảy lạ lẫm như vậy, cô độc như vậy.

- Tuy bọn hắn ở bên cạnh ta, có thể truyền thụ tri thức tốt hơn, nhưng rời đi, là lựa chọn rất tốt!

Kỳ thật hắn cũng biết, mọi người rời đi, đối với trưởng thành càng có lợi.

- Giữ ở bên người, sẽ chỉ hạn chế bọn họ phát triển, không có lợi...

Từng đạo ý niệm trong đầu chảy xuôi, trong nháy mắt, Trương Huyền dường như lần nữa bắt được tia linh cảm kia.

- Đúng vậy, lão sư ái sinh, nghĩ kế sâu xa... Dạy dỗ đệ tử, không phải là rèn binh khí, một cái khuôn mẫu có thể chế tạo rất nhiều, bọn hắn nhất định phải trải qua nhân sinh của mình, trải qua hỉ nộ ái ố, trải qua phấn đấu! Một mực giữ ở bên người, dạy học như nhồi cho vịt ăn, là có thể để đối phương trưởng thành rất nhanh, nhưng đã mất đi cơ hội rèn luyện, thật giống như binh khí không có tôi luyện, vĩnh viễn không thể trở thành cường giả chân chính, một phương hào kiệt. Rời đi, cũng là cho thấy bọn hắn trưởng thành...

Ầm ầm!

Trong đầu lắc lư kịch liệt, tựa như lôi đình minh hưởng, ngay sau đó trên bầu trời, vô số khí tức đặc thù rơi xuống, trong nháy mắt bao phủ toàn thân.

Thiên Nhận Danh Sư lần thứ tư!

Xì xì xì!

Lực lượng đặc thù tràn vào thân thể, khiến tâm cảnh khắc độ của hắn gia tăng rất nhanh, khí tức cả người bay vọt.

Mà cả người hắn, cũng như lâm vào một loại ý cảnh đặc thù, càng thâm ảo hơn.

...

Đại sảnh nghị sự của Chiến Sư Đường.

- Đường chủ, đây là mấy ngày nay chúng ta từ Huyền Huyền Hội tổng kết lý luận chiến đấu, nghe nói đều là Trương sư truyền thụ!

Thân Pháp Điện Lục Vương Thu Điện chủ khẽ đảo cổ tay, lấy ra mấy quyển sách thật dày.

Bọn hắn chỉ là đi Huyền Huyền Hội học tập, cũng không phải không trở lại nữa.

Hình Đường chủ tiện tay mở ra, cúi đầu nhìn, ánh mắt càng ngày càng sáng.

- Vị Trương sư này quả nhiên là thiên tài, lý giải chiến đấu đạt đến tình trạng nghe rợn cả người! Tuy lý luận của hắn đơn giản, lại trực chỉ hạch tâm tu luyện, bất kỳ vũ kỹ nào đặt ở trước mặt, cũng có thể nhẹ nhõm tìm được thiếu sót, tiến hành bài trừ...

Xem hết thư tịch, tri thức chảy xuôi ở trong đầu một lần, Hình Đường chủ nhịn không được cảm khái.

Tận mắt nhìn thấy, mới biết được chiến đấu lại có thể như vậy, không hổ là cao đồ của Dương sư, thật là đáng sợ.

- Đúng vậy, hôm nay khi hắn giảng giải ta cẩn thận nghe, tuy lý giải tri thức rất đơn giản, lại có thể khiến người ta hiểu ra, tu vi có tiến bộ sâu sắc...

Chưởng Pháp Điện Diêm Thanh Hải Điện chủ mở miệng.

Mấy vị Điện chủ khác cũng nhẹ gật đầu.

Nếu như nói lúc trước mọi người đối với gia nhập Huyền Huyền Hội, còn có một chút mâu thuẫn trên tâm lý, nhưng bây giờ đã hoàn toàn biến mất, triệt để biến thành mừng rỡ.

Chỉ cần nghiêm túc học tập, có thể đoán được, sức chiến đấu chỉnh thể của Chiến Sư Đường bọn hắn, sẽ tăng lên cực nhanh!

- Xem ra lần này trao đổi là chính xác...

Hình Đường chủ cũng có đồng cảm, cảm khái một tiếng, đang muốn nói chuyện, đột nhiên cảm nhận được cái gì, đồng tử co rụt lại.

Rầm ào ào!

Rất nhiều Điện chủ cũng giống như cảm ứng được, từng cái vội vàng đứng dậy.

- Đi tới nhìn xem...

Không chần chờ chút nào, thân thể Hình Đường chủ nhoáng một cái, chạy nhanh ra bên ngoài, thời gian nháy con mắt đi vào một đại điện cách đó không xa.

Nơi đây là bài vị tổ tiên các thời kỳ của Chiến Sư Đường, càng có pho tượng của Tổ Sư khai phái.

Đi vào trong đó, lập tức chứng kiến rất nhiều bài vị cùng pho tượng của Tổ Sư khai phái đang không ngừng lắc lư, như nhìn thấy chuyện kinh khủng gì.

- Đây là sao vậy?

Lục Vương Thu biến sắc.

Hắn tới đây hơn tám trăm năm, loại tình huống này còn là lần đầu tiên nhìn thấy, thậm chí trong lịch sử Chiến Sư Đường, cũng chưa nghe nói qua chuyện tương tự.

Rầm ào ào!

Đang không biết đến cùng xảy ra chuyện gì, liền chứng kiến rất nhiều bài vị, đồng loạt quay về một hướng ngã sấp xuống, mang theo thành kính.

Pho tượng Tổ Sư khai phái cũng quỳ trên mặt đất, như nhìn thấy tồn tại gì khiến hắn thật lòng khâm phục.

- Cái này... Chẳng lẽ là...

Nghĩ đến một sự kiện, đồng tử của Hình Đường chủ co rụt lại.

- Là cái gì?

Mọi người nhìn qua.

Chiến Sư chủ tu chiến đấu, ở trên tri thức uyên bác kém xa Danh Sư.

- Vạn sư triều bái, cúi đầu nghe lệnh, cái này là... Có Thiên Nhận Danh Sư xuất thế!

Bờ môi phát khô, Hình Đường chủ run rẩy lên tiếng.

- Thiên Nhận Danh Sư?

Sắc mặt tất cả mọi người trắng nhợt.

...

Lục Nhiên là một vị Danh Sư học đồ của Danh Sư Đường Thanh Nguyên Đế quốc.

Bình thường đều là hắn chịu trách nhiệm quét sạch và chỉnh lý Phong Sư Điện, hôm nay vốn là ngày nghỉ, ai ngờ người thay thế hắn tạm thời có việc, lại bị gọi tới đây.

- Đã hẹn La Yên đi gặp cha mẹ của nàng, bây giờ cho leo cây, chắc là sẽ bị mắng chết...

Mày nhíu lại thành nút, vẻ mặt mất hứng.

Không đến nơi này, tối nay khẳng định đã hẹn hò, có lẽ dưới động tình, có thể ôm mỹ nhân về nhà, kết thúc kiếp sống độc thân... bây giờ tốt rồi, không biết còn phải ngủ một mình tới khi nào.

Càng nghĩ càng cảm thấy phiền muộn.

- Chỉ là bài vị mà thôi, không đến mức mỗi ngày phải trông coi a...

Đẩy cửa phòng ra, nhìn đại điện trống trải, Lục Nhiên lắc đầu.

Phong Sư Điện, là nơi để bài vị của các tiền nhân, cùng pho tượng Khổng Sư.

Bất quá, những thứ này đều là tử vật, bình thường quét dọn thoáng cái là được, không cần phải mỗi ngày đều tới, thậm chí còn phải trông coi!

- Được rồi, hiện tại ta chỉ là học đồ, chỉ cần kiên trì nửa năm nữa, đợi thành Danh Sư chính thức, sẽ không cần làm những việc thấp kém này nữa rồi...

Hiện tại hắn chỉ là học đồ bình thường, chỉ có thể làm một ít sự tình quét dọn, sửa sang lại, bất quá một khi trở thành Danh Sư chính thức, địa vị sẽ hoàn toàn bất đồng.

Mặc dù ở Thanh Nguyên đế quốc, Danh Sư nhất tinh không coi vào đâu, nhưng dù sao cũng là Danh Sư, có địa vị khiến người ta kiêng kị, không cần lại giống như hiện tại, phải nhìn sắc mặt người, gọi dạ bảo vâng.

- Ngủ một giấc, ngày mai lại đi xin lỗi La Yên!

Duỗi lưng một cái, đi vào nơi hẻo lánh của đại điện, Lục Nhiên xếp mấy cái bồ đoàn thành hàng, nằm nghiêng ở phía trên, đang định ngủ, đột nhiên cảm thấy đại điện lắc lư kịch liệt.

- Làm sao vậy?

Hắn hoảng sợ, vội vàng ngồi dậy.

Nơi này là Danh Sư Đường, là địa phương quan trọng nhất của toàn bộ Thanh Nguyên đế quốc, bốn phía có đủ loại trận pháp, cho dù có địa chấn, lũ bất ngờ… cũng sẽ không ảnh hưởng đến, làm sao sẽ... Xuất hiện lắc lư kịch liệt như thế?

Đang kỳ quái, liền chứng kiến vô số bài vị từ trên bàn nhảy xuống.

- Cái này...

Sắc mặt Lục Nhiên trắng nhợt, toàn thân run lên.

Loại tình huống này đừng nói gặp qua, nghe cũng không có nghe qua.

Những bài vị này đều là tử vật, chỉ điêu khắc tính danh cùng sự tích của các tiền bối Danh Sư Đường, trước kia thời điểm hắn quét dọn, lỡ tay làm ngã qua nhiều lần cũng không có gì...

Sao giờ phút này, như là vật sống, từ phía trên nhảy xuống rồi hả?

Rầm rầm!

Rơi trên mặt đất, bài vị chỉnh tề đứng thành hàng, như có sinh mệnh, đồng loạt nhắm về một hướng hạ bái.

Thân thể cứng ngắc không dám động, Lục Nhiên trốn ở nơi hẻo lánh, hai tay dốc sức liều mạng che miệng, sợ mình phát ra âm thanh.

Ầm ầm!

Đang khẩn trương không biết như thế nào cho phải, liền chứng kiến pho tượng Khổng Sư lúc trước một mực không nhúc nhích, cũng khôi phục linh động, xoay người lại, nhìn về hướng đó.

Ánh mắt thâm sâu mà xa xăm, như là người sống.

Cắn chặt hàm răng, hô hấp của Lục Nhiên dừng lại, ngay sau đó liền chứng kiến tảng đá điêu khắc Khổng Sư nhẹ nhàng ngoặt xuống, hai tay ôm quyền.

- Đạo hữu... Ngươi tốt!

Trương Huyền đi dạo kỹ viện (1)

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Không biết qua bao lâu, Trương Huyền chậm rãi mở to mắt.

Lần này thời gian Thiên Nhận Danh Sư dài hơn lúc trước rất nhiều, ở dưới khí tức đặc thù rèn luyện, tinh thần cả người trở nên càng thêm linh hoạt, ý niệm càng thêm tinh khiết.

Dù thực lực không có tiến bộ, tư duy lại trở nên càng thêm rõ ràng, tốc độ phản ứng cũng càng nhanh.

Minh Lý Chi Nhãn cũng trở nên càng thêm tinh khiết, chỉ cần hắn muốn che giấu, từ bề ngoài coi như là Danh Sư bát tinh cũng không cách nào nhìn ra.

Hơn nữa, trước kia chỉ có thể nhìn thấu thiếu sót của người tu vi cao hơn hắn ba bốn tiểu cấp, hiện tại có thể xem thấu tu vi, đã tương tự lực chiến đấu của hắn.

Nói cách khác... có thể thấy được lỗ thủng cùng khuyết điểm của Nguyên Thần Cảnh đỉnh phong.

Về sau gặp được loại cường giả này, coi như không cần Thư Viện, chỉ dùng Minh Lý Chi Nhãn, cũng có thể biết rõ mấu chốt, nhẹ nhõm đánh bại.

- Minh Lý Chi Nhãn biến hóa là chuyện nhỏ, chủ yếu nhất là tâm cảnh khắc độ của ta... Lần nữa gia tăng lên 2.0!

Cực kỳ hưng phấn.

Minh Lý Chi Nhãn biến hóa, tuy rất lớn, nhưng muốn nói khiến hắn cao hứng nhất, là tâm cảnh khắc độ.

Trải qua lần Thiên Nhận Danh Sư này, lại có thể gia tăng lên 2.0!

Lúc trước trải qua Phong Thánh Kiếp, tâm cảnh khắc độ đạt đến 23.

1, có thể so với Danh Sư thất tinh thượng phẩm, mà bây giờ lần nữa bạo tăng 2.0, đạt đến 25.1, có thể so với Danh Sư bát tinh trung phẩm rồi!

Có được loại tâm cảnh này, thi triển Sư Ngôn Thiên Thụ, coi như là Danh Sư thất tinh đỉnh phong, cũng có thể nhẹ nhõm trúng chiêu, bị mê hoặc thành đệ tử của hắn.

- Biết rõ phương pháp tu luyện... Danh Sư bát tinh hạ phẩm, chỉ sợ cũng khó may mắn thoát khỏi...

Nắm đấm xiết chặt.

Sư Ngôn Thiên Thụ mê hoặc, cần công pháp hoàn mỹ vô khuyết, phù hợp Đại Đạo mới được, có thể đạt tới Danh Sư bát tinh, tâm cảnh siêu nhiên, công pháp trụ cột đã ảnh hưởng không lớn, nhưng nếu có thể biết rõ pháp quyết tu luyện của đối phương, hơn nữa tìm được phương pháp chính xác... mê hoặc hắn không phải việc khó.

- Tâm cảnh đạt tới, xem ra phải tăng thêm tốc độ tu luyện, mau chóng khảo hạch Danh Sư thất tinh...

Thở ra một hơi.

Danh Sư khó tu luyện nhất chính là tâm cảnh, tâm cảnh đạt tới, tu luyện có thể nhanh hơn.

Xử lý xong sự tình Chiến Sư Đường, mọi người hữu hảo trao đổi, chung đụng cực kỳ vui vẻ, không cần phải lo lắng.

Đã như vậy, cũng nên xử lý chuyện của mình, đi Danh Sư Đường dạo một chút, nhìn xem bằng hữu cũ, thuận tiện lấy được huy chương thất tinh.

Thời điểm khảo hạch lục tinh, hắn lựa chọn thăng cấp quốc gia khó khăn nhất, hoàn thành cái này, thời điểm khảo hạch thất tinh, sẽ không cần khảo hạch lần nữa, hoàn toàn có thể trực tiếp ban cho đẳng cấp huy chương.

Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là có đầy đủ phụ tu cùng tâm cảnh.

Tâm cảnh không cần nói, khảo hạch Danh Sư bát tinh cũng đủ, chủ yếu là phụ tu.

Hiện tại hắn đạt tới thất tinh, chỉ có Khải Linh Sư, Ma Âm Sư, Độc Sư. Luyện đan, luyện khí… đều chỉ có lục tinh.

Trong đó Khải Linh Sư không thuộc về chức nghiệp đặc thù, Độc Sư lại không thể lấy ra, tính đi tính lại, phụ tu đạt tới thất tinh chỉ có một...

- Muốn thông qua Danh Sư thất tinh, cần bảy phụ tu thất tinh, hiện tại ngoại trừ giám bảo cùng Vu Hồn, những chức nghiệp khác, đều đạt đến lục tinh đỉnh phong!

Hiện tại hắn tổng cộng có được mười hai chức nghiệp phụ trợ, theo thứ tự là: Khải Linh Sư thất tinh, Ma Âm Sư thất tinh, Độc Sư thất tinh, Luyện Đan Sư lục tinh, Y Sư lục tinh, Thư Họa Sư lục tinh, Thuần Thú Sư lục tinh, Thiên Công Sư lục tinh, Kinh Hồng Sư lục tinh, Trận Pháp Sư lục tinh, Giám Bảo Sư ngũ tinh... Cùng với Vu Hồn Sư!

Khải Linh Sư, Độc Sư, Vu Hồn Sư, không thể dùng, nói cách khác, phải từ trong chín cái còn lại tuyển chọn ra bảy cái, khảo hạch đến thất tinh.

- Trận Pháp Sư, ta đã đạt tới thất tinh, Hàn Hội trưởng cũng đáp ứng giúp ta xin, hắn là đã xin thành công, trực tiếp đi lấy là được...

Tại Khâu Ngô Cung, nhẹ nâng học tập trận pháp đến thất tinh đỉnh phong, Hàn Hội trưởng thân là Thanh Nguyên đế quốc Trận Pháp Sư Công Hội Hội trưởng, đã sớm đáp ứng giúp hắn xin đẳng cấp, cũng không cần phiền toái đi khảo hạch lại.

Tính đi tính lại, cũng chỉ có hai chức nghiệp thất tinh.

Còn cần khảo hạch năm môn.

- Lấy thân phận của ta bây giờ, trực tiếp đi Công Hội đối ứng đọc sách, tốc độ nhanh mà nói, một ngày hắn là có thể thi xong...

Nhẹ nhàng cười cười.

Khảo hạch phụ tu, đối với người khác mà nói, cần một lần nữa học tập một môn tri thức, tiêu phí không biết bao lâu, với hắn mà nói, không coi vào đâu.

Tốc độ nhanh mà nói... Một ngày có thể hoàn thành.

Chậm, cũng không dùng được hai ngày.

- Các loại Công Hội Luyện Đan Sư, Y sư, Thuần Thú Sư, nơi đây hắn là đều có, chỉ không biết có Kinh Hồng, Thiên Công, Thư Họa... hay không.

Thanh Nguyên thành cụ thể có Công Hội nào, lại phân bố ở địa phương nào, hắn cũng không rõ ràng, cần tìm người hỏi thăm, có thể làm cho tốc độ khảo hạch nhanh hơn một ít.

- Tôn Cường, Tôn Cường!

Ra khỏi phòng, hô vài tiếng.

Chỉ cần đến một chỗ nào, Tôn Cường đều đi ra ngoài nghe ngóng tin tức, tìm hắn hỏi thăm là tốt nhất.

- Lão sư, đêm qua Tôn quản gia đi ra ngoài, đến bây giờ còn chưa trở về...

Lưu Dương đi tới.

Đêm qua Tôn Cường cùng hắn phân biệt, liền rời đi, đến buổi sáng hôm nay cũng không phát hiện tung tích.

Trương Huyền nhíu mày:

- Có biết hắn đi nơi nào không?

- Không rõ lắm, bất quá ta đã nhờ bằng hữu Chiến Sư Đường đi nghe ngóng...

Lưu Dương vội nói.

- Ân!

Trương Huyền nhẹ gật đầu, bàn giao một câu:

- Đợi hắn trở về, bảo hắn tới tìm ta!

Trước kia Tôn Cường cũng có tình huống qua đêm không về, này không cần lo lắng, để người Chiến Sư Đường đi tìm, so với hắn đi tìm phạm vi càng rộng.

- Vâng!

Lưu Dương gật đầu.

Không nói thêm lời, Trương Huyền đi đến chỗ của Hình Đường chủ.

Nếu như Tôn Cường không có ở đây, chỉ có hỏi hắn rồi.

- Trương sư muốn khảo hạch phụ tu, trùng kích Danh Sư thất tinh?

Nghe được mục đích hắn đến, Hình Đường chủ nở nụ cười.

- Không sai!

Trương Huyền gật đầu.

- Tề lão là Y sư Công Hội lão Hội trưởng, y thuật của ngươi cao minh như vậy, để hắn hỗ trợ xin huy chương thất tinh, không khó lắm... Y sư liền không cần khảo hạch!

Hình Đường chủ cười nói:

- Luyện Đan Sư Công Hội Hội trưởng Ngô Hóa Vũ Ngô đan sư, nghe được tin tức ngươi đang ở Chiến Sư Đường chúng ta, tính toán đến đây bái phỏng, căn cứ ta cùng hắn đối thoại, hắn là đã giúp ngươi xin huy chương Luyện Đan Sư thất tinh, tính toán tự tay tiễn đưa tới!

- Ngô Hóa Vũ?

Trương Huyền sững sờ.

Người này thông qua bia đá đưa tin ở Đan Viện cùng mình tiến hành Luận Đan, chỉ điểm cho hắn không ít, Đoạn Tục Thảo cũng là nhờ hắn hỗ trợ xin...

Vốn tưởng rằng cái gì cũng không hiểu, là một tiểu lâu la, không nghĩ tới là Thanh Nguyên Luyện Đan Sư Công Hội Hội trưởng.

Về sau, thời điểm tiễn đưa Đoạn Tục Thảo, còn đi qua Hồng Viễn Đế Quốc, đáng tiếc hắn vừa vặn không có mặt, nên không gặp được.

- Hai chức nghiệp Luyện Đan Sư, Y sư không cần khảo hạch, hiện tại chẳng khác nào đã có bốn chức nghiệp thất tinh, chỉ cần lại khảo hạch ba cái là được!

Trương Huyền mỉm cười, nhẹ nhàng thở ra.

Vốn đi thi một lần, cũng không phí bao nhiêu công phu, bất quá, có thể bớt việc, tự nhiên tốt nhất.

- Tuần Thú Sư Công Hội, không có ở nội thành, trong sơn mạch cách nơi đây đại khái hơn một trăm dặm, Kinh Hồng Sư, Giám Bảo Sư, cùng Thư Họa Sư ngược lại đều ở nội thành, còn Thiên Công Sư Công Hội, Thanh Nguyên thành không có!

Hình Đường chủ giải thích.

- Như vậy đi, ta đi Kinh Hồng Sư Công Hội khảo hạch trước!

Trương Huyền gật đầu.

Tuần Thú Sư Công Hội không ở trong thành, đã như vậy không bằng trước khảo hạch ở nội thành có, khảo hạch xong lại nói.

- Tốt, ta liền mang ngươi đi...

Hình Đường chủ gật đầu.

- Không cần làm phiền Đường chủ, chỉ cần ngươi nói cho ta biết vị trí cụ thể, ta tự mình đi là được!

Trương Huyền cười cười.

Khảo hạch chức nghiệp phụ tu mà thôi, không cần phải để Chiến Sư Đường Đường chủ đi cùng, thật muốn như vậy, quá mức kinh thế hãi tục, muốn điệu thấp cũng điệu thấp không nổi.

- Cũng được, bất quá phân bộ của Kinh Hồng Sư Công Hội ở Thanh Nguyên đế quốc... ngươi đi sẽ tương đối lúng túng!

Hình Đường chủ cười khổ.

- Lúng túng?

- Ân, Trương sư đã học chức nghiệp Kinh Hồng, nên biết, cái chức nghiệp này, lấy múa làm môi giới... Mà địa phương vũ đạo dễ dàng hòa nhập thực tế nhất, là... Tái Xuân Lâu!

Hình Đường chủ nói.

- Tái Xuân Lâu?

Trương Huyền nghi hoặc:

- Cái này là tên của Kinh Hồng Sư phân bộ?

- Vâng... Kỹ viện!

Vẻ mặt Hình Đường chủ tràn đầy lúng túng.

- Kỹ viện?

Khóe miệng của Trương Huyền co lại.

- Vâng, nhưng không phải loại giống như ngươi nghĩ kia, các nàng chỉ bán nghệ không bán thân, chỉ vì Kinh Hồng Vũ! Dù vậy, mỗi ngày cũng hấp dẫn vô số nhân vật nổi tiếng tới, nhân khí rất vượng!

Hình Đường chủ nói.

Có thể tu luyện Kinh Hồng Vũ, không thể nghi ngờ phải là mỹ nữ trong mỹ nữ, dáng người thật tốt, coi như không bán thân, một làn điệu cũng có thể hấp dẫn vô số người mê muội.

Chỉ là... Đường đường chức nghiệp đặc thù, lại có thể mở kỹ viện... Khiến hắn cảm thấy có chút khó tin.

- Tổ Sư khai phái của Kinh Hồng Vũ… Công Tôn tiền bối, lúc tuổi còn trẻ bị diệt cả nhà, vì báo thù từng làm vũ cơ... Về sau đại thù được báo, ở dưới Khổng Sư chỉ điểm, sáng lập chức nghiệp này, bất quá... thân phận vũ cơ vẫn truyền thừa xuống, rất nhiều Kinh Hồng Sư phân hội, kỳ thật đều là kỹ viện...

Hình Đường chủ nói.

Trương Huyền gật đầu.

Sự tình Công Tôn tiền bối sáng chế Kinh Hồng Vũ, hắn biết rõ.

Bất quá, thư tịch hắn đọc là Học Viện sàng lọc tuyển chọn, vì danh tiếng Danh Sư, hắn là tận lực giới thiệu vũ cơ rất giản lược.

Nếu không, không nên không biết.

- Sau khi Khổng Sư biết rõ chuyện này, cũng không khinh thường, ngược lại nói, trên đời không có chức nghiệp thấp hèn, chỉ có sinh mệnh thấp hèn, coi như là vũ cơ, chỉ cần nghiêm khắc tuân thủ điểm mấu chốt của bản thân, cũng đáng giá tôn trọng! Nguyên nhân chính là như thế, cái chức nghiệp này mới thành chức nghiệp đặc thù, không có bị đào thải.

- Ân!

Trương Huyền đáp một tiếng.

Khổng Sư nói cũng đúng.

Chức nghiệp, là có tôn quý nhất, cho dù là bình thường nhất, cũng đáng được tôn kính, không nên bị miệt thị.

Không hổ là Khổng Sư, quả nhiên kiến giải phi phàm.

- Ngươi nói Tái Xuân Lâu này ở địa phương nào?

Trong lòng dứt bỏ thành kiến, Trương Huyền hỏi.

- Cách Chiến Sư Đường không tính quá xa, đi ra ngoài rẽ trái, đại khái năm sáu dặm là có thể chứng kiến...

Hình Đường chủ nói.

- Tốt, ta đi tới nhìn xem!

Lại hỏi thăm vị trí cụ thể của hai Công Hội còn lại, Trương Huyền mới ôm quyền cáo từ.

Rời chỗ ở của Hình Đường chủ, còn chưa đi ra Chiến Sư Đường, liền thấy một nữ hài vội vã đuổi theo.

- Trương sư, ngươi muốn đi ra ngoài sao? Mang ta đi được không?

Trương Huyền đi dạo kỹ viện (2)

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Nữ hài mặc quần áo màu lam nhạt, hoàn mỹ vòng quanh dáng người mỹ lệ, dây lưng lụa màu vàng nhạt treo ở bên hông, làm vòng tròn phía trước cùng bờ mông phía sau cực kỳ đột xuất, từ xa nhìn lại, giống như yêu tinh tùy thời có thể nhảy qua, câu tâm phách người.

Không phải người khác, đúng là Yêu Nghiệt Hội Hội trưởng… Hồ Yêu Yêu.

Trương Huyền trở thành Viện trưởng, Yêu Nghiệt Hội liền giải tán, nàng danh chính ngôn thuận gia nhập Huyền Huyền Hội, đã thành một trong các tu luyện giả cường đại nhất.

- Theo ta cùng một chỗ? Cũng được!

Thấy là nàng, Trương Huyền nhẹ gật đầu.

Hồ Yêu Yêu ở Danh Sư Học Viện chủ tu là Kinh Hồng Vũ, càng là đệ tử thân truyền của Vệ trưởng lão, nếu như muốn đi Kinh Hồng Sư Công Hội, mang nàng theo cũng không có gì.

- Chúng ta cũng muốn đi...

Đáp ứng đối phương, vừa định đi về phía trước, lại nghe vài tiếng hô vang lên, quay đầu nhìn lại, Ngọc Phi Nhi cùng Lạc Thất Thất chẳng biết lúc nào cũng theo tới.

Thấy trong đôi mắt đẹp của hai người mang theo khát vọng, Trương Huyền lắc đầu, khuyên can nói:

- Các ngươi đừng đi, chỗ này không quá thích hợp!

- Không thích hợp? Dựa vào cái gì Hồ Yêu Yêu có thể, chúng ta lại không thể?

Ngọc Phi Nhi hơi giương tú mi.

Nàng luôn nóng nảy, nếu như đối phương không mang theo ai thì thôi, dựa vào cái gì mang Hồ Yêu Yêu, lại không mang các nàng?

Chẳng lẽ Hồ Yêu Yêu có đặc thù gì?

Tuy Lạc Thất Thất không hỏi, nhưng cũng mang theo nghi vấn đồng dạng.

- Ta muốn đi Tái Xuân Lâu... Cũng chính là kỹ viện! Tiểu thư khuê các đi không quá phù hợp.

Trương Huyền giải thích.

- Đi kỹ viện?

- Mang Hồ Yêu Yêu đi kỹ viện?

Liếc mắt nhìn nhau, Ngọc Phi Nhi cùng Lạc Thất Thất đồng thời xòe bàn tay ra, ngăn ở phía trước:

- Không được, tuyệt đối không được!

- Được rồi, đừng làm rộn, ta muốn đi làm chính sự!

Trên mặt Trương Huyền không vui.

Bình thường đối với hai người kia cũng xem như thoải mái, có vấn đề gì, một mực kiên nhẫn chỉ điểm, như thế nào lúc này đùa nghịch tính tình rồi hả?

Thấy hắn tức giận, Ngọc Phi Nhi cắn môi:

- Trương sư, ngươi là Danh Sư, sao có thể đi loại địa phương đó? Nếu quả thật... muốn đi, ta có thể giúp ngươi...

- Giúp ta!

Trương Huyền lắc đầu.

Giúp ta, làm sao giúp đỡ?

Ngươi có thể giúp ta lấy được huy chương Kinh Hồng Sư, còn là huy chương thất tinh?

Cái gì cũng không biết, liền mở miệng nói hỗ trợ, thật là khờ!

Lắc đầu:

- Được rồi, năng lực của ngươi có hạn, không giúp ta được...

- Năng lực có hạn? Ta chỗ nào có giới hạn rồi hả? Rõ ràng cũng rất lớn có được hay không?

Ngọc Phi Nhi nghiến răng, ưỡn ngực lên một cái.

Đối phương là nói thân hình của mình không bằng Hồ Yêu Yêu sao?

Không phải là lớn hơn một chút sao?

Bản thân cũng không kém có được hay không!

Lại nói... Năng lực có hạn... Làm sao ngươi biết năng lực ta có hạn?

Đang phiền muộn, chợt nghe thanh niên nói tiếp.

- Tái Xuân Lâu là phân bộ của Kinh Hồng Sư Công Hội, ta muốn đi tới khảo hạch Kinh Hồng Sư thất tinh, chuẩn bị xin huy chương Danh Sư thất tinh! Hồ Yêu Yêu chủ tu chức nghiệp Kinh Hồng, đi tới có thể tham mưu, ngươi chủ tu là trận pháp, làm sao giúp đỡ?

Trương Huyền tràn đầy im lặng.

Kinh Hồng Sư chức nghiệp, ngươi cũng không có tiếp xúc qua, nói hỗ trợ, thật sự là ngây thơ.

- Kinh Hồng Sư Công Hội... Phân bộ? Khảo hạch Kinh Hồng Sư thất tinh?

Khóe miệng co lại, Ngọc Phi Nhi sững sờ ở tại chỗ, sắc mặt thoáng cái xấu hổ đỏ bừng.

Hiển nhiên, coi như nàng thân là công chúa, đối với chuyện này cũng không rõ ràng lắm.

Còn tưởng rằng đối phương muốn làm gì, trực tiếp nghĩ sai... May mắn đối phương nghe không hiểu, nếu không thật sự không mặt mũi thấy người.

- Tại sao phân bộ của Kinh Hồng Sư sẽ ở kỹ viện?

Nói chuyện là Hồ Yêu Yêu, tựa hồ nàng thân là Kinh Hồng Sư, cũng không rõ ràng lắm.

Kỳ thật, hắn cũng nghĩ giống như Ngọc Phi Nhi, thực cho rằng Trương sư mang nàng đi chỗ kia là… vẫn còn xoắn xuýt, nếu quả thật đưa ra một ít yêu cầu vô lý, có nên cự tuyệt hay không... Không nghĩ đến kỹ viện này, lại là phân bộ của Kinh Hồng Sư!

- Chức nghiệp Kinh Hồng Sư này, xuất thân từ vũ cơ, chỉ có thường xuyên biểu diễn cho người bất đồng, mới có thể tiến bộ nhanh hơn, phát

huy ra sức chiến đấu mạnh nhất... Vì vậy, ngoại trừ Kinh Hồng Sư của Danh Sư học viện chúng ta, phân bộ khác, cơ bản đều là kỹ viện...

Như hiểu được, Lạc Thất Thất le lưỡi một cái, có chút lúng túng, vội vàng giải thích nói.

Không có nghĩ đến nữ hài này lại có thể biết được, Trương Huyền sửng sốt một chút, sau đó gật đầu.

Nghe rõ là chuyện gì, trên mặt Ngọc Phi Nhi càng thêm khô nóng, bất quá vẫn ngẩng đầu nhìn tới, vẻ mặt kiên định:

- Ta vẫn muốn đi xem!

- Ta cũng muốn đi...

Lạc Thất Thất cũng nói.

- Được rồi!

Thấy khuyên can không được, Trương Huyền chẳng muốn tiếp tục nhiều lời.

Dù sao chỉ là đi khảo hạch đẳng cấp, lại không phải đi làm gì, mang theo cũng không quan trọng.

Bốn người ra Chiến Sư Đường, một đường đi về phía trước, sau khi đi khoảng năm sáu dặm, quả nhiên thấy một kiến trúc thật lớn xuất hiện ở trước mắt.

Còn chưa tới, liền thấy tiếng người huyên náo, không ít người ra ra vào vào, cực kỳ náo nhiệt.

Tới nơi này, hầu như đều là nam tử trẻ tuổi, hơn nữa nhìn quần áo đều cực kỳ xa xỉ.

- Thật đẹp, thật sự là quá đẹp...

- Đúng vậy, nếu có thể cùng tiên nữ này ở một đêm, cho dù chết cũng đáng!

- Chết một lần? Chết mười lần cũng đáng!

- Không nên nói nhiều, động tác nhanh chút đi, Kinh Hồng Vũ của Tử Yên Tiên Tử sắp bắt đầu...

...

Chung quanh đều nghị luận, từng thanh niên đi vào trong đó đều hưng phấn đến ánh mắt tỏa sáng.

- Xem ra chức nghiệp Kinh Hồng ở Thanh Nguyên đế quốc rất được hoan nghênh!

Trương Huyền nhẹ gật đầu.

Công Hội khác cũng đi qua không ít, nhưng mà náo nhiệt như thế, thật sự hiếm thấy.

- Được hoan nghênh sợ không phải chức nghiệp a...

Ngọc Phi Nhi hừ một tiếng.

- Đi thôi!

Trương Huyền cười cười, cũng không nhiều lời, nhấc chân đi vào trong.

Những người này, ngấp nghé mỹ mạo của Kinh Hồng Sư, đúng là một cái nhân tố, nhưng hơn nữa là, chức nghiệp Kinh Hồng ảnh hưởng cùng trợ giúp với Linh Hồn, nếu như không có cái này, tất cả mọi người là tu luyện giả, còn không đến mức vì một ít nữ tử mà động tâm, khó có thể tự kìm chế.

- Vị huynh đệ kia, ngươi... Đây là vào Tái Xuân Lâu?

Còn chưa tới trước mặt, một thanh niên kinh ngạc nhìn qua, biểu lộ như là gặp quỷ.

- Làm sao vậy?

Trương Huyền nói.

Là một thanh niên thoạt nhìn hơn ba mươi tuổi, thực lực còn mạnh hơn mình một tia, đạt đến Thánh Vực tam trọng sơ kỳ.

Bằng chừng ấy tuổi thì có loại thực lực này, xem xét liền biết gia thế bất phàm.

- Không có gì... Chẳng qua là cảm thấy kỳ quái!

Liếc nhìn đám người Hồ Yêu Yêu, thanh niên vội vàng lắc đầu.

Bên người đã có ba mỹ nữ sắc nước hương trời, rõ ràng còn tới kỹ viện... Lá gan thật lớn.

Mấu chốt nhất là, ba người này lại có thể đồng ý...

Nhìn ra ý nghĩ của hắn, Trương Huyền chẳng muốn giải thích, tiếp tục mang theo ba nữ đi tới trước cửa.

Một gã sai vặt ngăn ở cửa vào:

- Có hẹn trước không?

Trương Huyền lắc đầu:

- Ta tới nơi này, có việc muốn làm, không phải...

- Tới nơi này đều nói có việc, không có hẹn trước xin mời trở về đi! Hiện tại đã đầy khách, coi như đi vào, cũng không thấy được Tử Yên Tiên Tử!

Khuôn mặt của gã sai vặt không kiên nhẫn.

Tựa hồ căn bản không quan tâm đối diện là người nào, lại có loại thực lực nào.

Xem ra, loại tình cảnh này hắn rất nhiều, cũng biết không ai dám quấy rối ở bên ngoài Kinh Hồng Sư Công Hội.

- Chúng ta tới không phải xem...

Có chút không vui, Trương Huyền đang muốn giải thích, liền thấy thanh niên vừa rồi cùng hắn nói chuyện đã đi tới trước mặt, nhướng mày:

- Được rồi, vị này là bằng hữu của ta, như thế nào, bằng hữu của ta muốn đi vào, cũng cần sớm hẹn trước?

- Nguyên lai là bằng hữu của Sở công tử, tại hạ không dám!

Gã sai vặt vội vàng cúi đầu, vẻ mặt cung kính.

- Không dám là tốt!

Nhẹ gật đầu, Sở công tử quay đầu nhìn về phía Trương Huyền:

- Vị bằng hữu kia, ta đã sớm đặt phòng, cùng đi đi!

- Cái này...

Trương Huyền nhíu mày.

- Không có hẹn trước, là không thể nào đi vào, ngay cả đi vào cũng không được, còn có thể làm cái gì?

Sở công tử cười nói.

- Cũng phải!

Thấy người đi vào Tái Xuân Lâu nối liền không dứt, không có hẹn trước, thật sự có khả năng không vào được, đơn giản là không cách nào đi vào, náo một trận mà nói, sẽ rất mất mặt... Được không bù mất!

Rõ những thứ này, Trương Huyền đành phải gật đầu:

- Đa tạ!

- Không cần khách khí, nhìn huynh đệ mang theo mỹ nữ mà đến, xem xét liền biết là người trong nghề, trợ giúp lẫn nhau, hắn là...

Ánh mắt Sở công tử chớp chớp, một bộ “ta hiểu”.

- Ta...

Thấy biểu lộ của hắn, Trương Huyền biết chắc đã hiểu lầm, muốn giải thích, chỉ thấy đối phương vẻ mặt ngạo nghễ:

- Yên tâm đi, vợ của bạn không thể ức hiếp, là bằng hữu, nữ nhân của ngươi ta tự nhiên sẽ tôn trọng, yên tâm đi...

Trương Huyền nâng trán.

Náo đến mức nào a!

Được rồi.

Còn không bằng không giải thích, nếu không càng thêm phiền toái.

Đi theo sau lưng Sở công tử, không lâu sau, đi vào một gian phòng ở lầu hai.

Gian phòng vô cùng sạch sẽ, có thể nhìn hết toàn bộ Tái Xuân Lâu, càng quan trọng là... bên trong còn có mấy gian phòng, cực kỳ rộng rãi, xem xét liền biết, bao xuống cái này giá trị xa xỉ.

- Thiếu gia!

Mới vừa vào trong, liền chứng kiến mấy nữ tử tiến lên đón, từng cái dung mạo bất phàm.

Tuy kém đám người Hồ Yêu Yêu một đoạn, nhưng cũng là mỹ nữ trong trăm có một.

- Ân!

Sở công tử gật đầu, nhìn về phía Trương Huyền:

- Những người này đều là bằng hữu của ta, trước khi đến, liền bảo các nàng tới đây chờ trước, xem xong Kinh Hồng Vũ, hồn cũng đi ra, không tiết chút hỏa, ta sợ chịu không nổi...

- Tiết hỏa?

- Đúng vậy, Tái Xuân Lâu Kinh Hồng Sư, bán nghệ không bán thân, nhưng kỹ thuật nhảy, eo nhỏ, tư thái, mùi vị... Chỉ cần nhìn một cái, câu người ngay cả mạng cũng không còn, chỉ nhìn không có biện pháp ăn, ai có thể chịu được?

Sở công tử lắc đầu:

- Huynh đệ mang mỹ nữ tới... Xem xét cũng biết là người trong đồng đạo!

- Khục khục, ta tới nơi này, không phải vì chuyện đó.

Nghe gia hỏa này càng nói càng vô nghĩa, Trương Huyền nhịn không được:

- Ta là muốn tìm Kinh Hồng Sư...

- Tất cả mọi người là nam nhân, ta hiểu, ai tới nơi đây không phải vì tìm Kinh Hồng Sư? Đúng rồi, còn không biết huynh đệ xưng hô như thế nào? Tại hạ Sở Tường!

Nở nụ cười thoáng cái, Sở công tử tự giới thiệu.

- Nguyên lai là Sở Tường công tử, tại hạ Trương Huyền!

Trương Huyền gật đầu.

Lần trước dùng tên giả ăn thiệt thòi, lần này chẳng muốn tiếp tục, trực tiếp nói tên thật.

Dù sao mục đích tới nơi này cũng không phải vì nhìn tiên nữ, mà là khảo hạch Kinh Hồng Sư.

- Nguyên lai là Trương công tử, ngưỡng mộ đã lâu ngưỡng mộ đã lâu...

Cười cười, tuy ngoài miệng Sở Tường nói ngưỡng mộ đã lâu, nhìn căn bản chưa từng nghe qua cái tên này.

Cũng khó trách, ở Hồng Viễn Đế Quốc, Trương Huyền như sấm bên tai, người người đều biết, nhưng ở Thanh Nguyên đế quốc, nghe qua lại thành chuyện lạ.

Ta nguyện vì ngươi mà múa!

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

- Khách khí!

Thấy đối phương không biết mình, Trương Huyền nhẹ nhàng thở ra.

Không biết tốt nhất, nếu không đường đường Danh Sư, khách quý của Chiến Sư Đường, chạy đến kỹ viện... Thật sự có nhục nhã nhặn.

- Nói thật, hôm nay Trương huynh thật sự là tới đúng rồi, không chỉ Tử Diên Tiên Tử muốn làm Kinh Hồng Vũ, Tử Yên Tiên Tử cũng muốn biểu diễn kỹ thuật nhảy mới học, tuyệt đối có thể khiến người mở rộng tầm mắt...

Tùy tiện hàn huyên vài câu, Sở Tường tràn đầy hưng phấn nói.

- Tử Diên, Tử Yên?

Trương Huyền nhìn qua.

- Ngươi sẽ không ngay cả hai vị này cũng không nghe qua chứ?

Thấy biểu lộ của hắn, Sở Tường sửng sốt.

Trương Huyền lắc đầu.

- Ngay cả các nàng cũng không nghe qua, Trương huynh, ngươi thật sự là...

Sở Tường nhịn không được lắc đầu.

Thấy mang theo mỹ nữ tới dạo kỹ viện, còn tưởng rằng là người trong đồng đạo, không nghĩ tới, ngay cả hai người này cũng không nghe qua.

- Các nàng rất nổi danh sao?

- Đâu chỉ nổi danh, toàn bộ Thanh Nguyên đế quốc, không biết chỉ sợ không nhiều lắm a! Nhất là Tử Yên Tiên Tử, Kinh Hồng Sư thất tinh, một vũ khúc vạn người trầm mê, không biết bao nhiêu người táng gia bại sản cũng nguyện ý làm quỷ dưới váy nàng! Đáng tiếc, nàng một tháng mới múa một lần, vì chờ hôm nay, một tháng trước ta liền bao phòng...

Thấy hắn hoàn toàn không biết gì cả, Sở Tường chỉ tiếc rèn sắt không thành thép.

- Trước một tháng?

Trương Huyền im lặng.

Vì nhìn Kinh Hồng Vũ, lại có thể hạ vốn gốc lớn như vậy, thật độc ác.

- Mau nhìn, các nàng sắp ra sân...

Sở Tường còn muốn nói gì, chợt nghe trong đại sảnh, nhạc khí vang kêu, sau đó một bóng người chậm rãi bay ra.

Là một nữ tử khoảng hai mươi tuổi, mặc áo tím, bàn chân trần, lăng ba hư độ, tựa như tiên tử.

Dung mạo so sánh với đám người Hồ Yêu Yêu thì hơi kém hơn vài phần, bất quá khí tức trên người tựa như Cửu Thiên Tiên Nữ, tùy thời tung bay mà đi, làm cho người ta cảm giác giống như thực giống như huyễn, không cách nào cân nhắc.

Nhất là y phục trên người, hoa lệ kinh diễm, dáng người lại hoàn mỹ, y phục không có cách nào che lấp, phụ trợ cả người xinh đẹp không gì sánh được.

Khó trách Sở Tường công tử này kích động như thế, nếu không phải tâm cảnh của Trương Huyền đạt đến cảnh giới quỷ thần khó lường, chỉ sợ cũng nhịn không được nhìn nhiều vài lần, đồng thời tán thưởng... Biểu lộ thật tốt!

Da thịt đối phương trắng noãn, nhiều một phần đẹp đẽ, thiếu một tia bình thản, không thể không nói, chỉ xuất hiện liền kinh diễm toàn trường, hấp dẫn vô số ánh mắt.

- Đây là Tử Yên Tiên Tử?

Trương Huyền hỏi.

- Đương nhiên không phải, này là Tử Diên Tiên Tử... sư muội của Tử Yên Tiên Tử!

Sở Tường thuận miệng giới thiệu, ánh mắt lại nhìn chằm chằm phía dưới, đầu cũng không quay về, như bị định thân.

Thấy bộ dạng của hắn giống như chưa thấy qua nữ nhân, Trương Huyền cười khổ lắc đầu, xuyên thấu qua cửa sổ nhìn bốn phía, lầu trên lầu dưới, vô số quần chúng đều như nhau, mất hồn mất vía, dường như trong nháy mắt nữ tử này đi ra, hồn phách đã bị câu đi.

- Kinh Hồng khẽ múa thiên hạ biết... Cái chức nghiệp này, hoàn toàn chính xác rất lợi hại!

Thấy bộ dạng của mọi người như vậy, Trương Huyền nhịn không được cảm khái.

Bản thân hắn có thể so với Kinh Hồng Sư thất tinh, hơn nữa tâm cảnh cực kỳ cường đại, vũ khúc của đối phương, đối với hắn không có chút

ảnh hưởng nào, nhưng người khác lại bất đồng, hồn phách rất dễ dàng bị trùng kích, không cách nào tự kìm chế.

- Vị Tử Diên Tiên Tử này, dù chỉ là Kinh Hồng Sư lục tinh đỉnh phong, nhưng lực công kích của Kinh Hồng Vũ, còn cường đại hơn Vệ Nhiễm Tuyết không ít...

Danh Sư Học Viện, Kinh Hồng Học Viện Viện trưởng Vệ Nhiễm Tuyết, cũng chính là lão sư của Hồ Yêu Yêu, cũng là lục tinh đỉnh phong, dung mạo không kém Tử Diên Tiên Tử, nhưng muốn nói lực hấp dẫn của Kinh Hồng Vũ đối với người xung quanh, lại xa xa không bằng.

Vị trước mắt này, nhất cử nhất động, đều có thể khiến Linh Hồn người ta thất thủ, không tự chủ được lâm vào trong đó, hiển nhiên lý giải với vũ kỹ đạt đến tình trạng quỷ thần khó lường, nghe rợn cả người.

- Vệ Nhiễm Tuyết, thân là Danh Sư, càng là một trong Học Viện thập đại trưởng lão, địa vị tôn sùng, thời điểm thi triển vũ kỹ, phù hợp tiêu chuẩn, thiếu đi một tia phong trần. Không còn loại mùi vị này, uy lực lập tức đại giảm...

Liếc liền nhìn ra chỗ mấu chốt của Vệ Nhiễm Tuyết.

Không trải qua phong trần, trong lòng không bỏ, trong vũ khúc cũng thiếu đi một tia ý vị.

Loại ý vị này, ở thời điểm chiến đấu, uy lực là rất lớn.

Khó trách Kinh Hồng Sư Công Hội thiết lập ở kỹ viện, quả nhiên có trợ giúp thật lớn cho chức nghiệp.

Có thể nói, Vệ Nhiễm Tuyết ở đồng cấp, đối chiến với Tử Diên Tiên Tử, bại nhất định là người trước.

Rầm ào ào!

Đang trầm tư, nữ tử trên đài cao dịu dàng chuyển một cái, kỹ thuật nhảy uyển chuyển hiện ra.

Như sơn tuyền đánh nham thạch, làm cho người ta cảm giác yên tĩnh tường hòa, như trong nháy mắt tiến vào ý cảnh đặc thù, vô luận Linh Hồn hay nhục thân đều được buông lỏng thật lớn.

- Thường xuyên quan sát, có trợ giúp Linh Hồn rất lớn...

Xem một lát, Trương Huyền gật đầu.

Dù kỹ thuật nhảy của đối phương, ở trong mắt hắn trăm ngàn sơ hở, thiếu sót đến không đành lòng nhìn, nhưng thường xuyên quan sát mà nói, như trước có thể buông lỏng tinh thần, khiến người ta đắm chìm trong đó, hồn phách được bồi dưỡng.

Giống như hắn đoán, những người tu luyện này không riêng gì vì sắc đẹp mới đến, càng nhiều nữa là hưởng thụ cảm giác Linh Hồn tăng trưởng...

Trong lòng cảm khái, quay đầu nhìn về phía Sở Tường ở cách đó không xa, liền thấy ánh mắt hắn tỏa sáng, nước miếng chảy đầy người.

- Ách?

Lông mi nhảy dựng, nhìn mọi người bốn phía.

Thấy bọn họ cũng bị kỹ thuật nhảy hấp dẫn, từng cái nước miếng chảy ròng, biểu lộ dâm đãng cùng hèn mọn bỉ ổi không nói ra được.

Nhìn bộ dáng của bọn hắn, nếu không phải thực lực chưa đủ, không dám nháo sự, chỉ sợ sớm đã tiến lên, lột sạch dáng người xinh đẹp kia ra rồi.

- Xem ra... Ta nghĩ nhiều!

Xoa xoa mi tâm, Trương Huyền cười khổ.

Vù vù!

Rất nhanh, một khúc Kinh Hồng kết thúc, Tử Diên Tiên Tử dịu dàng cúi đầu.

- Chư vị, hôm nay tiên tử còn có một kỹ hội vì quân độc vũ, không biết vị nào muốn, hiện tại có thể ra giá mua... Giá quy định 50 Linh Thạch thượng phẩm, mỗi lần tăng giá, không thể ít hơn 10 viên!

Một phu nhân trung niên đi ra, nhìn quanh một vòng nói.

- Vì quân độc vũ?

Trương Huyền không hiểu.

Lúc này Sở Tường khôi phục lại, vội vàng lau sạch nước miếng ở khóe miệng:

- Chính là vì ngươi một mình khiêu vũ... Có thể khoảng cách gần quan sát, hơn nữa cùng tiên tử chung một phòng... chỉ là điều kiện này đã có thể khiến người ta điên cuồng! Nguyên nhân chính là như thế, cơ hội này đều là đấu giá, muốn mua được giá cả xa xỉ...

Trương Huyền giật mình.

Kinh Hồng Sư toàn lực thi triển kỹ thuật nhảy, đối với Linh Hồn có trợ giúp rất lớn, một ngày chỉ có thể nhảy một hai khúc, điểm ấy không gì đáng trách, chỉ là không nghĩ tới, thứ này còn có thể đấu giá.

Một vũ khúc, giá quy định 50 Linh Thạch thượng phẩm... Quả thực đáng sợ!

Coi như là Danh Sư lục tinh đỉnh phong, tiết học đơn độc cũng không đáng nhiều tiền như vậy.

- Ta ra 60!

- 70!

- 70 cũng có ý tứ mở miệng? Ta ra 100!

...

Dưới đài huyên náo, không lâu sau, giá cả liền vượt qua một trăm, cuối cùng tới 150 Linh Thạch thượng phẩm, bị một công tử đoạt được.

Chứng kiến lại có giá cả cao như vậy, Trương Huyền không thể tin được.

Thời điểm ở Hồng Viễn Đế Quốc, hắn liền mạng già cũng rất khó kiếm được 150 viên Linh Thạch thượng phẩm, người ta múa một bài liền làm đến...

Mình có nên cân nhắc một chút, đổi nghề thử xem hay không?

Bằng vào lý giải của hắn đối với chức nghiệp Kinh Hồng, tùy tiện nhảy vài vòng, hắn càng thêm đáng giá a!

- Sao ngươi không ra giá?

Cảm khái xong, quay đầu nhìn về phía Sở Tường.

Gia hỏa này đi vào chính là vì nhìn Kinh Hồng Vũ, có thể bao xuống gian phòng, liền thấy được là một người không thiếu tiền, theo lý nên đấu giá kỹ hội vì quân độc vũ, vì sao không ra tay?

- Ta tự nhiên là lưu lại thực lực, mua sắm kỹ hội của Tử Yên Tiên Tử!

Sở Tường ngạo nghễ nói.

- Tử Yên Tiên Tử?

- Ân, mau nhìn, nàng đi ra...

Hai mắt Sở Tường tỏa sáng.

Trương Huyền quay đầu nhìn, quả nhiên nhìn thấy phía dưới huyên náo, lại một nữ tử lăng không bay đến.

Cô gái này rõ ràng càng xinh đẹp hơn Tử Diên, dáng người rất tốt, so sánh với Hồ Yêu Yêu, lại không kém chút nào.

Mấu chốt nhất là, trên người mang theo một cỗ khí tức phong trần nồng đậm, giống như tùy thời có thể cùng người hòa vào bể tình.

- Kinh Hồng Sư thất tinh đỉnh phong... Khó trách!

Vị trước mắt này không ngờ đạt đến Kinh Hồng Sư thất tinh đỉnh phong, khó trách có thể khiến nhiều người mê muội như vậy.

Vù vù!

Trong lòng trầm tư, nữ tử dưới đài nhảy lên, kỹ thuật nhảy uyển chuyển, câu tâm phách người.

Quay đầu nhìn lại, liền thấy Sở Tường nước miếng chảy càng nhiều.

Lắc đầu, Trương Huyền tĩnh tâm đi xem.

Không thể không nói, vị Tử Yên Tiên Tử này lý giải Kinh Hồng Vũ, hoàn toàn chính xác đạt đến tình trạng nghe rợn cả người, nhất cử nhất động, một cái nhăn mày một nụ cười, đều phù hợp tự nhiên, làm cho lòng người cam tâm tình nguyện theo vũ điệu nhảy lên.

- Chỉ cần nàng nguyện ý... Một khúc vũ đạo, có thể làm tất cả người ở đây tự sát!

Trương Huyền cảm khái.

Trái tim theo kỹ thuật nhảy của đối phương nhảy lên, tương đương tính mạng của tất cả mọi người đều bị khống chế, từng chức nghiệp đạt tới đỉnh phong, quả nhiên đều không thể coi thường.

Vù vù!

Một khúc kết thúc, lần nữa bắt đầu đấu giá vì quân độc vũ.

- Tử Yên Tiên Tử vì quân độc vũ, giá quy định 500 Linh Thạch thượng phẩm, mỗi lần tăng giá, không thể thiếu tại 100, chư vị, mời bắt đầu đi!

Phu nhân trung niên lên tiếng lần nữa.

- Ta ra 600!

- 800!

- 1000!

...

Tử Yên Tiên Tử vì quân độc vũ, quả nhiên nóng nảy hơn Tử Diên nhiều, giá cả nháy mắt đã đột phá 1000 Linh Thạch thượng phẩm.

- Một nghìn Linh Thạch, chỉ vì nhìn một bài múa?

Lắc đầu cười khổ, nếu không tận mắt nhìn thấy, Trương Huyền cũng cảm thấy có phải điên rồi hay không.

Đang cảm khái, chợt nghe Sở Tường ở bên người nói:

- Ta ra... Một viên Tinh Nguyên thượng phẩm!

- Một viên Tinh Nguyên thượng phẩm?

Trương Huyền sững sờ, ánh mắt trợn tròn.

Tinh Nguyên thượng phẩm, toàn bộ Chiến Sư Đường cũng chỉ có mười viên... Sở Tường chỉ vì nhìn người khiêu vũ, liền lấy ra một viên?

Quá xa xỉ a!

- Có thể nhìn Tử Yên Tiên Tử vì ta múa, tiêu phí lớn hơn nữa cũng đáng!

Nhìn ra kinh ngạc của hắn, Sở Tường nói.

- Lớn hơn nữa cũng đáng?

Khóe miệng co quắp, Trương Huyền nhớ tới một sự kiện, ánh mắt sáng lên, đứng dậy, vẻ mặt tự tin:

- Không bằng như vậy đi, ngươi đừng xem nàng múa, cho ta Linh Thạch... Ta nguyện vì ngươi múa một bài!

- ...

Sở Tường.

Sư tỷ của Vệ Nhiễm Tuyết

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Sở Tường thiếu chút nữa té ngã trên đất.

Ta muốn xem Tử Yên Tiên Tử múa, là muốn cùng nàng chung một chỗ... Ngươi một nam nhân, nhìn làm gì a!

Khẩu vị của ta mới không có nặng như vậy!

- Trương sư, tỉnh táo một chút...

Hồ Yêu Yêu nhìn không được, vội vàng kéo hắn.

Lạc Thất Thất, Ngọc Phi Nhi cũng che trán, vẻ mặt bất đắc dĩ.

Sớm biết vị Trương sư này tình thương rất thấp, thế nhưng không nghĩ tới thấp đến loại tình trạng này.

Vừa rồi vị Sở Tường công tử kia nước miếng chảy thành như vậy, là biểu hiện nhìn Kinh Hồng Vũ nên có sao?

Ngươi nhảy cho hắn xem...

Không trả tiền cũng không xem, còn muốn người ta dùng một viên Tinh Nguyên thượng phẩm... Thật sự là suy nghĩ nhiều.

- Trương Huyền công tử, cái này... Ngươi muốn nhảy, thì cùng mấy vị mỹ nữ này nhảy đi, ta... không có hứng thú lắm!

Nghẹn đến sắc mặt đỏ lên, lúc này Sở Tường mới mở miệng.

- Đáng tiếc, ngươi đã mất đi một cơ hội thật tốt!

Trương Huyền lắc đầu.

Sở dĩ nói những lời kia, cũng không phải nhất thời say nắng, mà là vừa rồi vận chuyển Minh Lý Chi Nhãn, lặng lẽ quan sát.

Sở Tường công tử này, thoạt nhìn quần áo lụa là không chịu nổi, nhưng có thể tiện tay lấy ra một viên Tinh Nguyên thượng phẩm, tuổi còn trẻ thì đến được Thánh Vực tam trọng, làm sao có thể là hạng người vô năng?

Nguyện ý trả giá như thế, đi xem đối phương múa, nghe không thể tưởng tượng, trên thực tế lại là vì tu bổ thiếu sót trên linh hồn, để thực lực càng tiến một bước.

Nếu như không thể chữa trị, về sau trùng kích Nguyên Thần Cảnh, hầu như không có bất kỳ khả năng.

Đúng là nhìn ra điểm ấy, hắn mới nói muốn múa cho đối phương.

Dù Tử Yên Tiên Tử kia là Kinh Hồng Sư thất tinh, nhưng ở trên chữa trị linh hồn, so với hắn còn kém rất nhiều.

Chỉ cần Sở Tường đáp ứng, tự mình ra tay, tuyệt đối có hiệu quả thật lớn, đáng tiếc... đối phương không có quý trọng.

- Cơ hội? Được rồi...

Sở Tường vội vàng lắc đầu.

Hai người bọn họ nói chuyện phiếm, đấu giá phía dưới cũng xác định.

Một viên Tinh Nguyên thượng phẩm, đã vượt qua một nghìn viên Linh Thạch thượng phẩm, hơn nữa còn là có tiền mà không mua được, cái danh ngạch này, cuối cùng bị Sở Tường đạt được.

Đấu giá kết thúc không lâu, cửa phòng từ từ mở ra, Tử Yên Tiên Tử vừa rồi ở dưới đài đi vào.

Lúc này nàng lại thay một bộ y phục, không bại lộ giống như lúc trước, trái lại còn rất vừa vặn thân thể, từ xa nhìn lại, như tiểu thư khuê các, mùi vị phong trần biến mất vô tung vô ảnh.

Đi vào trước mặt, mới phát hiện nữ tử này không chỉ người rất xinh đẹp, làn da cũng vô cùng mịn màng, từ trong cơ thể sinh ra khí chất, càng làm cho người nhìn lên một cái, ánh mắt liền không muốn dịch khỏi.

- Tử Yên gặp qua Sở Tường công tử!

Nhẹ nhàng cười cười, Tử Yên nói.

- Tiên tử hữu lễ...

Sở Tường vội vàng đứng dậy, giới thiệu một câu:

- Vị này là bằng hữu của ta, Trương Huyền Trương công tử!

- Gặp qua Trương công tử!

Tử Yên gật đầu.

Trương Huyền cũng gật đầu, nhìn lại:

- Nếu Tiên tử là Kinh Hồng Sư ở nơi đây, ta muốn hỏi một chút, Kinh Hồng Sư lục tinh đỉnh phong, muốn khảo hạch thất tinh, nên đi tìm ai? Lại ở đâu không?

Vừa đến liền nhiều người như vậy, trận chiến lớn như vậy, cũng không có cơ hội tìm người hỏi, hiện tại vị này đi tới trước mặt, tự nhiên phải hỏi thăm.

- Khảo hạch Kinh Hồng Sư thất tinh?

Nhìn thoáng qua, ánh mắt của Tử Yên Tiên Tử rơi vào trên người Hồ Yêu Yêu cách đó không xa:

- Là vị muội muội này muốn khảo hạch sao?

- Là ta!

Trương Huyền lắc đầu.

- Ngươi?

Tử Yên Tiên Tử sững sờ.

Kinh Hồng Sư hầu như đều là nữ tử học, một nam tử tới đây khảo hạch, còn chưa bao giờ thấy qua.

- Không sai!

Trương Huyền gật đầu.

Hồ Yêu Yêu trải qua chỉ điểm của mình, mặc dù ở trên chức nghiệp Kinh Hồng Sư cũng đạt tới lục tinh, nhưng muốn đột phá còn có khoảng cách nhất định.

Nói xong, cổ tay của Trương Huyền khẽ đảo, lấy ra một huy chương lục tinh.

Đúng là lúc trước Vệ Nhiễm Tuyết giúp hắn xin.

- Quả nhiên là Kinh Hồng Sư lục tinh, ta liền mang ngươi đi tới... Sở Tường công tử, thật sự ngại ngùng, ngươi có thể chờ một lát, ta xử lý xong chuyện này, sẽ tới khiêu vũ?

Nhìn thoáng qua, xác định không phải giả dối, lúc này vẻ mặt của Tử Yên Tiên Tử mới áy náy nhìn qua.

- Không sao!

Sở Tường vội vàng gật đầu nói:

- Dù sao ta cũng không có việc gì, nếu không... ta đi cùng các ngươi được không?

Vị Trương Huyền này, không ngờ là Kinh Hồng Sư, làm hắn hết sức ngạc nhiên.

Một nam nhân khiêu vũ, thiên kiều bá mị... Ngẫm lại cũng làm người ta kích động...

- Cái này...

Tử Yên Tiên Tử nhìn về phía Trương Huyền.

Khảo hạch là việc riêng tư, hơn nữa cần yên tĩnh tuyệt đối, nàng muốn nghe ý kiến người trong cuộc.

- Đương nhiên có thể!

Trương Huyền gật đầu.

Trong mắt hắn, Kinh Hồng là một chức nghiệp, coi như là biểu diễn trước mặt mọi người, cũng không coi vào đâu.

- Trương công tử, mời qua bên này!

Biết rõ vị trước mắt này là tới khảo hạch thất tinh, thái độ của Tử Yên Tiên Tử trở nên hiền lành hơn rất nhiều, đi đầu dẫn đường.

Ra đại sảnh, rất nhanh đi vào một đại điện rộng lớn.

- Tử Yên, sao ngươi mang người đến nơi này?

Một phu nhân trung niên ra đón, nhướng mày hỏi.

- Lão sư, vị Trương công tử này, là Kinh Hồng Sư lục tinh, định khảo hạch thất tinh...

Nói xong đưa lệnh bài trong tay tới.

- Trương công tử?

Cúi đầu nhìn thoáng qua, phu nhân trung niên ngạc nhiên:

- Ngươi chính là Trương Huyền? Trương sư từ Hồng Viễn Đế Quốc tới?

- Ách?

Trương Huyền có chút nghi hoặc:

- Ngươi nhận thức ta?

- Tại hạ Vệ Nhiễm Cầm, là Hội trưởng của phân bộ Kinh Hồng Sư, cũng là đồng môn sư tỷ của Vệ Nhiễm Tuyết!

Phu nhân trung niên cười nói:

- Lúc trước, nàng chuyên môn đưa tin cho ta nói qua ngươi, tuổi còn trẻ, liền lĩnh ngộ cảnh giới Phản Phác Quy Chân, thiên phú nghe rợn cả người!

- Nguyên lai là Vệ Hội trưởng!

Trương Huyền bừng tỉnh đại ngộ.

Tuy Vệ Nhiễm Tuyết chưa nói qua người này, nhưng đối phương nói như thế, hơn nữa nói ra lai lịch của mình, hẳn là không có vấn đề.

- Không cần khách khí! Nhiễm Tuyết sư muội, chế ngự bởi thân phận Danh Sư, kỹ thuật nhảy có chút theo khuôn sáo, bởi vậy một mực ở lục tinh đỉnh phong không cách nào đột phá, đã nhận được chỉ điểm của ngươi, lúc này mới càng tiến một bước, đạt tới thất tinh!

Vệ Nhiễm Cầm Hội trưởng cười nói.

Vệ Nhiễm Tuyết, sau khi tiếp nhận Trương Huyền chỉ điểm, ở trên lý giải chức nghiệp Kinh Hồng dĩ nhiên là đột phá.

- Nàng chuyên đưa tin tới, nói ít ngày nữa ngươi sẽ đi tới nơi này, nếu ta gặp phải mà nói, thì cảm tạ một phen, nếu như muốn khảo hạch thất tinh, ta sẽ đi chuẩn bị ngay bây giờ...

Vệ Nhiễm Cầm Hội trưởng gật đầu.

- Làm phiền Hội trưởng rồi...

Trương Huyền ôm quyền.

- Không tính làm phiền, Công Hội nhiều ra thiên tài, đối với chúng ta mà nói, cũng là chuyện may mắn...

Vệ Nhiễm Cầm cười cười, quay đầu bàn giao:

- Tử Yên, ngươi ở nơi này bồi Trương sư một chút, ta đi chuẩn bị, rất nhanh sẽ trở lại!

- Vâng!

Vệ Nhiễm Cầm rời đi, Tử Yên Tiên Tử cùng Sở Tường lập tức quay đầu nhìn lại, tất cả đều tràn đầy ngạc nhiên.

Vệ Hội trưởng luôn ru rú trong nhà, không màng danh lợi, đối với mọi người đều vui buồn không hiện, coi như là Tử Yên Tiên Tử, cũng là lần đầu tiên thấy lão sư hưng phấn như thế.

- Trương Huyền huynh đệ, ngươi thật là... Kinh Hồng Sư?

Sở Tường như trước có chút không dám tin tưởng.

- Đúng!

Trương Huyền gật đầu.

- Ai nha! Sao ta đần như vậy...

Thấy hắn thừa nhận, Sở Tường vỗ trán.

- Làm sao vậy?

Trương Huyền kỳ quái.

- Học tập chức nghiệp Kinh Hồng Sư, có thể có cơ hội tiếp xúc Kinh Hồng Sư, về sau muốn nhìn bao nhiêu Kinh Hồng Vũ cũng không cần tiêu tiền, quan trọng nhất là... Làm quan hưởng lộc vua, ở chùa ăn lộc Phật, nhìn Trương huynh ngươi, tới nơi này cũng có ba vị mỹ nữ tuyệt sắc làm bạn, quả thực chính là nhân sinh đắc ý a...

Sở Tường hối hận:

- Sao lúc đầu ta lại choáng váng, không đi học tập, nếu không cuộc sống bây giờ, khẳng định đã hoàn toàn bất đồng...

- ...

Trương Huyền.

Chẳng muốn để ý tới gia hỏa dở hơi này, Trương Huyền nhìn về phía Tử Yên Tiên Tử:

- Ta muốn hỏi thăm thoáng cái, khảo hạch Kinh Hồng Sư thất tinh như thế nào?

- Ngươi không biết?

Tử Yên Tiên Tử sững sờ.

Không biết liền dám tới đây khảo hạch, lá gan thật lớn.

- Không biết...

Trương Huyền lắc đầu.

- Kinh Hồng Sư thất tinh, kỳ thật không khác khảo hạch lục tinh quá lớn, nếu như ngươi khảo hạch qua lục tinh, liền không cần lo lắng!

Tử Yên Tiên Tử gật đầu.

- Khục khục, ta có thể hỏi thoáng cái... khảo hạch lục tinh như thế nào không?

Trương Huyền vò đầu.

Hắn được huy chương lục tinh, là Vệ Nhiễm Tuyết hỗ trợ xin, cũng không có tham gia khảo hạch.

Đối với khảo hạch như thế nào, làm sao coi như thông qua, đồng dạng không rõ ràng lắm.

Trên mặt Tử Yên Tiên Tử có chút không vui.

Không hiểu khảo hạch thất tinh liền thôi, ngươi đã là Kinh Hồng Sư lục tinh, lại ngay cả khảo hạch lục tinh cũng không biết, ngươi là cố ý tới đùa nghịch ta sao?

- Ta trở thành Kinh Hồng Sư lục tinh, cũng không phải tham gia khảo hạch, mà là... Vệ Viện trưởng trực tiếp hỗ trợ xin, vì vậy, không rõ ràng quá trình khảo hạch!

Thấy nàng hiểu lầm, Trương Huyền nói.

- Trực tiếp hỗ trợ xin? Điều này sao có thể? Ngươi không thi triển Kinh Hồng Vũ, người khác cũng không biết, ngươi lý giải chức nghiệp này bao sâu, làm sao có thể trực tiếp ban cho huy chương? Quả thực hoang đường!

Tử Yên Tiên Tử hất ống tay áo.

Khoác lác cũng nên có hạn độ a!

Tuy chức nghiệp Kinh Hồng Sư không giống chức nghiệp thượng cửu lưu, khảo hạch sâm nghiêm như vậy, nhưng cũng là chức nghiệp đặc thù, mỗi một lần khảo hạch, đều cần ít nhất đồng cấp, mấy vị Trưởng Lão cùng một chỗ xét duyệt, sau khi xác định mới có thể ban bố huy chương đẳng cấp...

Khảo hạch cũng không khảo hạch, trực tiếp ban cho... Nói đùa gì vậy?

Dù sao từ khi nàng bắt đầu tu luyện Kinh Hồng Sư đến bây giờ, được người xưng là thiên tài hiếm có, cũng không gặp qua chuyện nghịch thiên như thế.

- Cái này...

Không nghĩ tới mình nói thật, đối phương lại không tin, Trương Huyền không biết giải thích như thế nào, đành phải nói:

- Như vậy đi, Công Hội Tàng Thư Khố của các ngươi ở địa phương nào, có thể dẫn ta đi tới nhìn xem không?

Đối phương không nói cũng không sao, chỉ cần có sách, tìm kiếm thoáng cái, có lẽ có thể tìm được đáp án.

Lại nói, hiện tại hắn chỉ là có thể so với thất tinh, chỉ có xem thư tịch thất tinh, ngưng tụ thành Thiên Đạo công pháp, mới được cho Kinh Hồng Sư thất tinh chính thức.

- Lão sư một lát sẽ tới, trước ở chỗ này chờ đi...

Khoát tay áo, Tử Yên Tiên Tử đang muốn nói chuyện, liền thấy lão sư Vệ Nhiễm Cầm Hội trưởng đi tới, còn chưa tới trước mặt, liền vui vẻ nói.

- Chúc mừng Trương sư, ngươi lý giải đối với Kinh Hồng Sư, Vệ Nhiễm Tuyết đã báo cáo Tổng bộ, hơn nữa thông qua được xét duyệt, vừa rồi đệ trình, Tổng bộ trả lời không cần khảo hạch, trực tiếp ban cho huy chương thất tinh...

Vệ Nhiễm Cầm cười nói, đưa tới một cái huy chương.

- Đa tạ!

Tiếp nhận huy chương, Trương Huyền nhẹ nhàng thở ra.

- Thật có thể trực tiếp ban cho?

Tử Yên Tiên Tử ngốc tại chỗ.

Tôn Cường tin tức

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Nàng vừa nói, “trực tiếp ban cho huy chương” là hoang đường, thầy của mình cầm một cái huy chương đưa tới... Nếu có kẽ đất, nàng tuyệt đối sẽ lập tức chui vào.

Mất mặt quá lớn.

Nam tử học tập chức nghiệp Kinh Hồng Sư vốn không nhiều, vị trước mắt này không chỉ học được, còn được phá lệ ban cho huy chương, thật hay giả?

- Lão sư... Tổng bộ ban cho huy chương, sao ta chưa từng nghe qua?

Thật sự nhịn không được, mở miệng hỏi.

- Tổng bộ đối với người vì chức nghiệp Kinh Hồng Sư làm ra cống hiến khổng lồ, cấp cho chiếu cố đặc thù. Bình thường không cần khảo hạch, có thể cung cấp huy chương đẳng cấp... Trương sư sửa đổi Nghê Thường Liên Y Vũ, để nó đạt tới thất tinh, cống hiến như thế, đừng nói ban cho một huy chương thất tinh, chỉ cần nguyện ý, trở thành Trưởng Lão của phân bộ chúng ta cũng không coi vào đâu!

Vệ Nhiễm Cầm gật đầu nói.

- Sửa chữa Nghê Thường Liên Y Vũ... vũ kỹ này, là hắn sửa chữa sao?

Thân thể mềm mại chấn động, Tử Yên Tiên Tử không thể tin được.

Sự tình Nghê Thường Liên Y Vũ được người sửa chữa, nàng đã sớm biết, còn tu luyện một lần.

Sau khi sửa chữa, không chỉ uy lực tăng mạnh, hồn lực tiêu hao cũng giảm bớt ít nhất hai phần ba, Mấu chốt nhất là, đối với công kích của người khác, bản thân hao tổn cũng giảm xuống rất nhiều.

Nguyên nhân chính là như thế, toàn bộ phân bộ các nàng chỉ cần đạt tới lục tinh, hầu như đều tu luyện chiêu này, vốn tưởng rằng có thể sửa chữa hoàn mỹ như thế, ít nhất cũng là một vị Kinh Hồng Sư đạt tới bát tinh, nằm mơ cũng không nghĩ đến, lại là một thanh niên hai mươi tuổi.

Mấu chốt là vừa rồi nàng còn cười nhạo một phen...

- Ân, Trương sư không chỉ sửa đổi Nghê Thường Liên Y Vũ, càng trọng yếu chính là, còn có kiến giải đặc biệt với chức nghiệp Kinh Hồng, những thứ này, Nhiễm Tuyết sư thúc của ngươi đã báo lên, vì vậy Tổng bộ mới trực tiếp ban cho huy chương thất tinh!

Vệ Nhiễm Cầm Hội trưởng nói tiếp.

Tuy cùng sư muội trò chuyện rất nhiều, tận mắt nhìn thấy Trương sư trẻ tuổi như vậy, vẫn cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

Hai mươi tuổi, không chỉ nghiên cứu Kinh Hồng Sư sâu sắc như vậy, những chức nghiệp khác cũng độc lĩnh đứng đầu... Phần thiên tư này, coi như là nàng cũng bội phục không thôi.

- Cái này...

Sắc mặt xấu hổ đỏ bừng, Tử Yên Tiên Tử tràn đầy lúng túng, tiến về phía trước một bước:

- Trương sư, vừa rồi là ta nói năng lỗ mãng, mong được tha thứ...

- Tiên tử khách khí!

Trương Huyền khoát tay áo, nhẹ nhàng cười cười:

- Một lát nữa, thời điểm vì quân độc vũ, giúp vị huynh đệ kia giải quyết thương thế trên linh hồn là được!

Tâm cảnh đạt tới loại tình trạng như hắn, cái nhìn của người khác, đã không cách nào ảnh hưởng tâm trí, đối phương xin lỗi hay không, với hắn mà nói, không coi vào đâu.

- Vâng!

Thấy đối phương không trách tội, Tử Yên Tiên Tử nhẹ gật đầu, đang muốn hỏi Sở Tường công tử đến cùng bị tổn thương gì, liền thấy thanh niên kia trừng to mắt, vẻ mặt tràn đầy không thể tin được nhìn qua, trong mắt tràn đầy hoảng sợ.

- Ngươi... Ngươi biết Linh Hồn ta tổn thương?

Sự tình linh hồn của hắn bị thương, coi như là phụ thân cũng không rõ ràng, một mực lấy thân phận quần áo lụa là che giấu, cũng không dám nói với bất luận kẻ nào, vị trước mắt này, chỉ cùng hắn ở chung không đến nửa canh giờ, liền nói ra...

- Khí tức linh hồn ngươi, thoạt nhìn ngưng tụ, trên thực tế đã khó có thể dung hợp, không nhìn lầm, hắn là thời điểm trùng kích Thai Anh Cảnh, bị người đánh trộm gây nên!

Trương Huyền nhẹ nhàng cười cười.

Năng lực của Minh Lý Chi Nhãn gia tăng, coi như vị trước mắt này không sử dụng Võ Kỹ, không cần Thư Viện, cũng có thể nhẹ nhõm nhìn ra.

Linh hồn của hắn là lúc tấn cấp bị người khác đánh lén gây thương tích, may mắn thương thế không tính quá lớn, hơn nữa một mực mượn nhờ Kinh Hồng Vũ bồi dưỡng, đã tốt không sai biệt lắm.

Nếu Tử Yên Tiên Tử có thể tận tâm hỗ trợ, sau mấy lần Kinh Hồng Vũ, có lẽ có thể triệt để khôi phục.

Vì vậy, căn bản không cần hắn xuất thủ.

Mặc dù Sở Tường này coi hắn trở thành "người trong đồng đạo" mới kết bạn, nhưng dù sao không có đối phương không cách nào đi tới nơi này, càng không có khả năng thuận lợi nhìn thấy Vệ Nhiễm Cầm Hội trưởng.

Có thể trợ giúp, một câu mà thôi, coi như là trả nhân tình.

- Ta...

Sắc mặt Sở Tường đỏ lên, không biết nói như thế nào nữa.

Thương thế của hắn, đúng là lúc trùng kích Thai Anh Cảnh, bị người đánh trộm gây thương tích.

Chỉ là cái này liên lụy cơ mật rất lớn, coi như là hắn, cũng không dám nói ra.

Người trước mắt này, chỉ nhìn thoáng qua, liền biết thương thế như thế nào, vì sao mà tổn thương... nhãn lực này, quả thực nghe rợn cả người.

Vốn tưởng rằng đối phương chỉ là gia hỏa "háo sắc", như thế nào cũng không nghĩ đến, là một cao nhân lợi hại như thế.

- Vệ Hội trưởng, ta muốn đi Tàng Thư Khố của các ngươi nhìn xem thư tịch thất tinh, chẳng biết có được không?

Không để ý tới hai người khiếp sợ, Trương Huyền ôm quyền.

- Bây giờ ngươi là Kinh Hồng Sư thất tinh, đương nhiên có thể tùy tiện quan sát, mời qua bên này!

Vệ Hội trưởng nhẹ gật đầu, đi đầu dẫn đường.

Trương Huyền theo ở phía sau.

Không lâu sau, đi vào một gian phòng rộng lớn.

- Công Hội thư khố của chúng ta, đều ở bên trong, chỉ cần ngươi cầm huy chương trong tay, có thể nhẹ nhõm đi vào...

Vệ Hội trưởng chỉ về phía trước.

- Ân, khả năng còn làm phiền Hội trưởng chăm sóc ba vị bằng hữu của ta một chút, Hồ Yêu Yêu này là môn sinh đắc ý của Vệ Nhiễm Tuyết viện trưởng!

Nhẹ gật đầu, Trương Huyền bàn giao một câu.

- Đệ tử của Nhiễm Tuyết?

Vệ Hội trưởng nhìn qua.

- Yêu Yêu gặp qua sư bá!

Hồ Yêu Yêu vội vàng hành lễ.

- Ân, không tệ, không tệ...

Nhìn thoáng qua, Vệ Hội trưởng nhịn không được liên tục gật đầu.

Kinh Hồng Sư, không chỉ phải có thiên phú tu luyện, càng trọng yếu là điều kiện Tiên Thiên phải tốt.

Người càng xinh đẹp, dáng người càng tốt, vũ kỹ đồng dạng phát huy ra uy lực sẽ càng lớn, Hồ Yêu Yêu này, vô luận dáng người hay tướng mạo, đều tốt hơn Tử Yên Tiên Tử nhiều lắm, bồi dưỡng thật tốt mà nói, về sau tiền đồ vô lượng.

Thấy Vệ Hội trưởng hết sức hài lòng, Trương Huyền cũng không nói nhiều, lấy ra huy chương, đẩy cửa đi vào Tàng Thư Khố.

Thư Khố cực kỳ rộng rãi, thư tịch rậm rạp chằng chịt xếp thành từng hàng.

Không nhìn nhất tinh đến lục tinh, mượn nhờ huy chương, Trương Huyền đi vào trước mặt thư tịch thất tinh, ánh mắt quét tới.

Rầm rầm!

Vô số thư tịch đi vào thức hải.

Trải qua lần thứ tư Thiên Nhận Danh Sư, mặc dù Thư Viện không có phát sinh biến hóa, nhưng suy nghĩ của hắn càng thêm mau lẹ, bởi vậy, tốc độ ghi chép thư tịch cũng càng nhanh.

Không đến nửa canh giờ, hết thảy thư tịch thất tinh được ghi chép trong đầu.

- Chính xác!

Tinh thần khẽ động, thư tịch hội tụ chung một chỗ, tạo thành một quyển Thiên Đạo bí tịch.

Lại sau nửa canh giờ, thở ra một hơi, hai mắt Trương Huyền bắn ra tinh quang.

Trải qua học tập, hắn lý giải Kinh Hồng Sư, dĩ nhiên đạt đến thất tinh đỉnh phong, bởi vì Thiên Đạo công pháp, so với một ít bát tinh sơ kỳ cũng không kém chút nào.

Đương nhiên, cũng chỉ là kiến giải cùng tri thức, chính thức gặp được cường giả đạt tới cấp bậc này, vẫn là có thể chạy được bao xa thì chạy.

Thực lực không có đạt tới, coi như kiến giải đến, cũng không cách nào phát huy ra uy lực lớn nhất.

- Tốt rồi, lại đạt được một chức nghiệp, chỉ thiếu hai cái, có thể xin huy chương Danh Sư thất tinh...

Đứng dậy, Trương Huyền nhẹ nhàng thở ra.

Bảy phụ tu, dĩ nhiên làm xong năm cái, chỉ thiếu hai cái.

- Đi xem giám bảo cùng Thư Họa, hai cái này khảo hạch tương đối đơn giản một ít...

Nhẹ nhàng cười cười.

Tuần Thú Sư Công Hội khá xa, thân là chức nghiệp thượng cửu lưu, độ khó khảo hạch khẳng định cũng lớn hơn, không bằng đi giám bảo cùng Thư Họa Công Hội nhìn xem.

Đi ra Tàng Thư Khố, liền chứng kiến đám người Vệ Hội trưởng vẫn đứng tại chỗ, không có rời đi.

- Lần này quấy rầy Vệ Hội trưởng, ta còn có việc, liền xin được cáo lui trước!

Trương Huyền nói.

- Hội trưởng, chúng ta cũng đi trước...

Thấy hắn muốn ly khai, Lạc Thất Thất, Ngọc Phi Nhi đồng thời ôm quyền.

- Ân!

Vệ Hội trưởng nhẹ gật đầu:

- Yêu Yêu trước ở chỗ này đi, ta còn có một số việc muốn hỏi thăm!

Nhìn thoáng qua Hồ Yêu Yêu, thấy nàng gật đầu, lúc này Trương Huyền mới đáp:

- Được!

- Trương sư, bây giờ chúng ta trở về Chiến Sư Đường sao?

Đi ra Kinh Hồng Sư Công Hội, Ngọc Phi Nhi nhìn qua.

- Ta muốn đi Giám Bảo Sư Công Hội một chuyến, nếu như các ngươi muốn về, trực tiếp trở về là được...

Trương Huyền nói.

- Không, ta muốn đi với ngươi...

Ngọc Phi Nhi nói.

- Ta cũng thế...

Lạc Thất Thất gật đầu.

Thấy hai người không trở về, Trương Huyền cũng không nói thêm, xem đúng phương hướng, đang định đi tìm Giám Bảo Sư Công Hội, liền thấy một thanh niên mặc hắc y tiến lên đón.

- Các hạ là Trương Huyền Trương sư?

Thanh niên ôm quyền.

- Là ta!

Sửng sốt một chút, Trương Huyền nhíu mày.

Hắn ở Thanh Nguyên đế quốc, không có người quen biết gì, tại sao có thể có người tìm hắn?

- Lão gia nhà chúng ta muốn gặp ngươi...

Thanh niên nói.

- Lão gia của ngươi muốn gặp ta?

Trương Huyền nghi hoặc:

- Lão gia của các ngươi là ai?

- Trương sư thấy, tự nhiên sẽ biết rõ!

Thanh niên nói.

- Ngại ngùng, không rảnh!

Khoát tay áo, Trương Huyền cự tuyệt.

Ngay cả tên cũng không nói, hắn chẳng muốn đi thấy.

Hắn rất bận rộn, nào có công phu dây dưa với người lạ?

- Ha ha, lão gia nhà chúng ta nói, Trương sư nhất định sẽ đi gặp hắn!

Cười nhạt một tiếng, thanh niên tựa hồ đã sớm đoán hắn sẽ không đáp ứng, cũng không có sợ hãi.

- A? Nhất định sẽ đi gặp? Không khỏi quá tự tin a!

Trương Huyền có chút không vui.

Đối phương muốn gặp mình, không nói tên thì thôi, rõ ràng còn ra vẻ thâm trầm, xem xét liền không phải là người đoan chính.

- Trương sư trước đừng có gấp, nhìn xem cái này...

Cổ tay thanh niên khẽ đảo, đưa tới một đồ vật.

Trương Huyền nghi hoặc nhìn sang.

Là một góc áo, có chút cũ nát.

Đầu nhìn thoáng qua, ánh mắt lập tức híp lại:

- Các ngươi bắt Tôn Cường?

Cái góc áo này, đúng là quần áo trên người Tôn Cường.

Quản gia này của hắn, tối hôm qua một đêm chưa về, vốn tưởng rằng chỉ là đi ra ngoài, ăn uống chơi đùa, thể nghiệm sinh hoạt, cứu vớt phụ nữ có số phận lao đao... Không nghĩ tới lại bị người bắt!

Mấu chốt nhất là, đối phương rõ ràng biết mình là ai, còn kiêu ngạo như thế, tới đây mời, xem xét liền biết không có sợ hãi.

- Tôn Cường quản gia, đang ở quý phủ của chúng ta làm khách, lão gia cố ý mời Trương sư đi qua một chuyến, nếu không ta sợ đưa tới không phải góc áo, mà là...

Thấy hắn nhận ra, thanh niên mỉm cười, còn không có nói hết lời, đột nhiên cảm thấy bụng dưới đau đớn kịch liệt, sắc mặt vặn vẹo.

Bành!

Trương Huyền một cước đá vào bụng hắn, lục phủ ngũ tạng tựa hồ muốn nổ bung.

Lạch cạch!

Bay ra đụng nát bức tường, toàn thân thanh niên run rẩy, như là tôm luộc.

Viên Nghệ Sư

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Trương Huyền là kẻ xuyên việt, mang theo phẩm chất tốt đẹp, cùng thói quen tốt

của người Trung Quốc, luôn không muốn làm người ác, đại bộ phận đều là hòa khí

sinh tài, chuyện lớn hóa nhỏ, chuyện nhỏ hóa không.

Nhưng Long có nghịch lân, động tới hắn phải chết!

Tôn Cường từ Thiên Huyền Vương quốc liền theo hắn, tỉ mỉ xử lý việc vặt bên

người, không ngại gian khổ, tận tâm tẫn trách, mặc dù khó chịu gia hỏa này

không thích tu luyện, nhưng nếu như không có đối phương, hắn tuyệt đối không

có khả năng hoàn toàn miễn đi nỗi lo về sau, toàn tâm tu luyện, ngắn ngủn

không đến một năm, thì đến được tình trạng như thế.

Có thể nói, Tôn quản gia này đã thành người trọng yếu bên cạnh hắn, địa vị

giống như đám người Vương Dĩnh, Triệu Nhã…

Gia hỏa trước mắt này, lại có thể coi đây là áp chế, sao có thể không tức

giận?

- Ngươi dám đánh ta?

Hiển nhiên không nghĩ tới, có con tin trong tay, vị trước mắt này vẫn dám động

thủ, thanh niên mặc áo đen giùng giằng đứng dậy, ánh mắt lộ ra hận ý đậm đặc.

- Ta muốn ngươi...

Gào thét một tiếng, mãnh liệt lao đến, nói còn chưa dứt lời, đã cảm thấy toàn

thân xiết chặt, bị người nắm cổ nhấc lên.

Thanh niên này chỉ chứng kiến một đôi mắt đạm mạc.

- Muốn chết, ta có thể thành toàn ngươi!

Cảm nhận được sát lục chi khí trong đó, thanh âm lạnh lùng như băng, sắc mặt

thanh niên mặc áo đen trắng bệch, vốn còn muốn nói gì, giờ phút này tất cả đều

nuốt vào miệng, một câu cũng nói không nên lời.

Hắn trải qua sinh tử, có thể thấy được thái độ của người trước mắt này, thực

có can đảm nhiều lời nửa câu, tuyệt đối dám động thủ chém giết.

- Lão gia của các ngươi là ai? Tôn Cường giờ ở đâu?

Thấy đối phương không nói nhảm, Trương Huyền nhìn qua.

- Ta...

Thanh niên mặc áo đen run run:

- Lão gia nhà chúng ta là Thanh Nguyên đế quốc đệ nhất Vương gia, Trung Thanh

Vương...

- Trung Thanh Vương?

Trương Huyền nhíu mày:

- Tại sao hắn muốn bắt người của ta?

Hắn đi vào Thanh Nguyên đế quốc bất quá ba ngày, phạm vi hoạt động cũng chỉ

cực hạn ở Khải Linh Sư Công Hội, Kinh Hồng Sư Công Hội, cùng với Chiến Sư

Đường.

Địa phương khác đi cũng không có đi qua, làm sao sẽ đắc tội vị đệ nhất Vương

gia kia?

Nếu như không đắc tội, đối phương hắn còn không đủ đảm lượng, động thủ với một

Danh Sư!

Cho dù là hạ nhân của Danh Sư, cũng quan hệ lấy tôn nghiêm của đối phương,

ngang nhiên bắt đi, hơn nữa phái người tới uy hiếp... Lá gan thật rất lớn.

- Ta chỉ là một hạ nhân... Những chuyện khác thật không biết!

Thanh niên mặc áo đen run rẩy.

- Dẫn đường!

Nhìn bộ dáng của đối phương, khả năng thật không rõ ràng lắm, Trương Huyền vỗ

một cái, tiện tay ném xuống đất.

- Vâng!

Thanh niên mặc áo đen rụt cổ, không còn kiêu ngạo như lúc trước, vội vã dẫn

đường.

- Trương sư, Trung Thanh Vương này, lúc trước ta nghe nói qua, ngươi phải cẩn

thận...

Theo sát ở phía sau, Ngọc Phi Nhi nhíu mày.

Nàng là công chúa của Hồng Viễn Đế Quốc, tuy không thích chính trị, nhưng mưa

dầm thấm đất nên biết rõ một ít.

- A?

Trương Huyền xoay đầu lại.

- Vương gia này, vốn là một kẻ áo vải, hơn hai mươi năm trước, Dị Linh tộc

không biết từ đâu tìm được thông đạo, quy mô xâm phạm, Danh Sư Đường, Chiến Sư

Đường cùng với Thanh Nguyên đế quốc phái người ngăn cản... Tam đại thế lực đều

tổn thất vô cùng nghiêm trọng, Chiến Sư Đường Hình Thiên Minh Đường chủ bị

trọng thương, thiếu chút nữa vẫn lạc!

- Lúc ấy... Hoàng Đế Thanh Nguyên đế quốc Sở Thiên Hành ngự giá thân chinh,

bị Dị Linh tộc mai phục, khó có thể chạy ra, mắt thấy sẽ bị giết, là vị Trung

Thanh Vương này xuất hiện, đại sát tứ phương, cứu người ra... Về sau, lại

nhiều lần đoạt công huân. Ngắn ngủn chừng hai mươi năm, liền từ người bình

thường thành công phong Vương, hơn nữa còn là Vương gia khác họ xếp hạng thứ

nhất!

Ngọc Phi Nhi nói.

- Dị Linh tộc xâm phạm?

Trương Huyền nhíu mày.

Vết rách trên Nguyên Thần của Hình Đường chủ, chính là hơn hai mươi năm trước

lưu lại.

- Bên người Hoàng Đế đều có vô số cao thủ bảo hộ, thực lực bản thân hắn cũng

không thấp... Bị Dị Linh tộc vây quanh, trốn cũng không thoát, Trung Thanh

Vương này có thực lực gì, có thể người cứu ra, còn không bị tổn thương?

Trương Huyền hỏi.

Ngay cả Hình Đường chủ cũng không kháng trụ được, thiếu chút nữa vẫn lạc, một

gia hỏa vô danh, dựa vào thủ đoạn gì từ trong vòng vây Dị Linh tộc cứu người?

- Cụ thể ta không rõ lắm... Ai, đúng rồi, ta từng nghe phụ hoàng cùng người

khác nói thầm qua một lần, hình như là... Dùng độc!

Lắc đầu, Ngọc Phi Nhi đột nhiên nhớ tới cái gì.

- Độc?

Trương Huyền nhíu mày:

- Chẳng lẽ... Vị Vương gia này là một vị Độc Sư?

Dùng độc mà nói, thì rất có thể!

Chức nghiệp Độc Sư, sở dĩ làm cho người nhắc đến liền biến sắc, chủ yếu nhất

cũng là bởi vì không úy kỵ quần công, chỉ cần dùng đúng, nhiều hơn nữa cũng

có thể đơn giản chém giết.

Thật giống như Thanh Điền thập đại Vương Giả, tám chín phần mười đều bị Thiên

Đạo chân khí của hắn độc chết.

Nếu như chiến đấu, hắn chết không biết bao nhiêu lần rồi.

- Có phải Độc Sư hay không ta không rõ lắm, bất quá rất nhiều đại thần phản

đối vị Trung Thanh Vương này, hai mươi năm qua, tất cả đều không bệnh mà

chết... Nguyên nhân chính là như thế, ở trong triều đình quyền thế rất lớn,

hơn nữa đã từng cứu bệ hạ, rất được coi trọng, ai cũng phải kiêng kị vài phần!

Ngọc Phi Nhi nói.

Nhẹ gật đầu, Trương Huyền nhíu mày.

Mặc kệ gia hỏa này có phải Độc Sư hay không, mình không nhận thức, cũng chưa

bao giờ thấy qua, vì sao lại bắt Tôn Cường?

- Có thể bắt Tôn Cường, đã nói căn bản không quan tâm thân phận Danh Sư lục

tinh cùng Danh Sư Học Viện viện trưởng của ta, các ngươi đừng có đi qua... Một

mình ta là được!

Dừng lại một chút, Trương Huyền nói.

Mặc kệ đối phương có ý tứ gì, rất rõ ràng là nhắm về phía hắn, đã như vậy,

không cần thiết để hai người này dính vào vũng nước đục.

- Trương sư, ngươi là sư phụ của ta, làm đệ tử, không có khả năng trơ mắt

nhìn lão sư đi địa phương nguy hiểm mà bản thân đào tẩu, nếu không, ta làm sao

đối mặt chức nghiệp Danh Sư?

Tiến về phía trước một bước, trong ánh mắt của Lạc Thất Thất mang theo kiên

định.

Nàng là đệ tử luyện đan, luyện khí của Trương Huyền, mặc dù không phải thân

truyền, cũng không có nghi thức thu đồ đệ, nhưng cũng có tình nghĩa thầy trò.

- Ta cũng không trở về! Ta và Trương sư cùng chung tiến thối...

Ngọc Phi Nhi nghiêm túc nói.

- Cái này...

Thấy ánh mắt hai người kiên định, không cho dao động, Trương Huyền lắc đầu, cổ

tay khẽ đảo, lấy ra hai viên đan dược:

- Đây là Giải Độc Đan ta luyện chế, có thể giải bách độc, các ngươi trước

dùng, nếu như đối phương thật là Độc Sư, dùng cái này có thể cam đoan an toàn!

Cái gọi là Giải Độc Đan của hắn, chỉ là đan dược bình thường, quán thâu Thiên

Đạo chân khí mà thôi.

- Ân!

Hai người biết không đáp ứng, đối phương khẳng định không mang theo, nên không

nói thêm lời, để dược vật vào trong miệng nuốt xuống.

- Đi thôi!

Bọn hắn trao đổi đều là truyền âm, cũng không ảnh hưởng hành tẩu, đi theo sau

lưng thanh niên mặc áo đen, không lâu sau, liền chứng kiến một phủ đệ thật lớn

xuất hiện ở trước mắt.

Phủ đệ cao lớn, tuy kém Chiến Sư Đường, nhưng cũng không kém bao nhiêu, bên

trong giăng đầy trận pháp, còn chưa tới trước mặt, liền chứng kiến linh khí

bốn phía chậm rãi hội tụ, thành một bảo địa tu luyện.

Coi như là người bình thường, ở loại địa phương này tuổi thọ cũng có thể kéo

dài.

- Đây là Vương Phủ...

Thanh niên mặc áo đen đi vào trước mặt, cùng hộ vệ canh giữ ở cửa lặng lẽ nói

mấy thứ gì đó, một hộ vệ liếc nhìn Trương Huyền, sau đó vội vàng đi vào.

Không lâu sau đi ra lần nữa, nhẹ gật đầu.

- Mời vào trong!

Trong ánh mắt thanh niên hiện lên tàn nhẫn, bất quá che giấu rất nhanh, dẫn

đầu đi vào.

Trương Huyền giả bộ như không phát hiện, mang theo Ngọc Phi Nhi, Lạc Thất Thất

theo ở phía sau.

Không hổ là Vương Phủ của Phong Hào Đế Quốc đệ nhất Vương gia, thoạt nhìn còn

muốn rộng lớn hơn hoàng thất của Hồng Viễn Đế Quốc, các loại khoáng thạch quý

hiếm xây dựng thành đường, liếc mắt nhìn qua, làm cho người ta cảm giác xa hoa

quyền quý.

- Cái kiến trúc này, không chỉ có Trận Pháp Sư rất lợi hại bố cục, xem ra còn

có Viên Nghệ Sư tiến hành xếp đặt thiết kế!

Đi vài bước, Lạc Thất Thất nói.

- Viên Nghệ Sư?

Trương Huyền lần đầu tiên nghe được cái tên này.

- Ân, Viên Nghệ Sư giống như Khải Linh Sư, không thuộc về chức nghiệp cửu

lưu, nhưng là thượng khách của rất nhiều thế lực lớn, đại gia tộc!

Lạc Thất Thất nói.

- A? Hồng Viễn Đế Quốc các ngươi có Viên Nghệ Sư không?

Trương Huyền nhìn về phía Ngọc Phi Nhi.

- Chưa từng nghe qua...

Ngọc Phi Nhi lắc đầu.

- Ta là từ trong sách cổ xem qua...

Lạc Thất Thất cười cười:

- Nghe nói loại Viên Nghệ Sư này, có thể căn cứ địa hình, Phong Thủy, hoàn

cảnh bốn phía... Cùng với rất nhiều điều kiện, xếp đặt thiết kế nơi ở hoặc

tông môn, vô luận kiến trúc hay trận pháp, cơ quan, đều có thể hoàn mỹ dung

hợp chung một chỗ, càng tăng thêm sức mạnh, phát huy ra lực lượng mạnh nhất!

Một tông môn, hoặc một gia tộc, có thể có được một vị Viên Nghệ Sư tới xếp đặt

thiết kế, lực phòng ngự chỉnh thể tuyệt đối có thể gia tăng gấp đôi!

- Đương nhiên, loại chức nghiệp này cực kỳ thưa thớt, hơn nữa không có truyền

thừa hoàn chỉnh... Ta cũng là nhìn bố cục của nơi này kỳ lạ, cùng trận pháp

bốn phía lẫn nhau cân bằng, mới phỏng đoán ra!

- Hoàn toàn chính xác rất cân bằng!

Trương Huyền gật đầu.

Hắn thân là Trận Pháp Sư thất tinh đỉnh phong, hơn nữa có Minh Lý Chi Nhãn,

Lạc Thất Thất cũng có thể nhìn ra, hắn tự nhiên sớm đã nhìn ra.

Hoàng Cung của Hồng Viễn Đế Quốc, hắn cũng đi qua, tuy trận pháp rất nhiều,

thế nhưng hầu như từng cái đều làm theo ý mình, chỉ có đụng vào mới có thể

kích hoạt... Mà ở đây rõ ràng kết nối lại với nhau, phối hợp kiến trúc... Một

khi đụng phải một cái, sẽ có vô số bị kích hoạt, khiến người ta khó có thể đào

thoát.

Nếu như trận pháp trong Hồng Viễn hoàng cung là từng cái bẫy chuột, chỉ có

đụng vào mới có thể làm cho nó kích hoạt, như vậy nơi này chính là Domino, chỉ

cần đụng phải bất kỳ một cái nào, cũng sẽ gây nên phản ứng dây chuyền, khiến

người ta có chạy đằng trời.

Chỉ sợ đúng như đối phương nói, có quan hệ với Viên Nghệ Sư.

Trong lòng phỏng đoán, đang theo thanh niên mặc áo đen đi về phía trước, chợt

nghe chung quanh đột nhiên có tiếng bước chân liên tiếp, hơn mười hộ vệ lao

đến.

Thời gian nháy con mắt liền vây quanh ba người ở trung tâm.

- Tiểu tử, vừa rồi không phải ngươi rất kiêu ngạo sao? Giáo huấn thật tốt cho

ta, cho hắn biết người Trung Thanh Vương phủ chúng ta không thể đắc tội!

Thanh niên mặc áo đen vọt đến sau lưng đám người, lạnh lùng cười cười, sắc mặt

dữ tợn.

Hắn đi mời đối phương, vốn tưởng rằng là một việc thoải mái, không nghĩ tới

thiếu chút nữa bị một cước đạp chết, đối với người trước mắt này, sớm đã hận

thấu xương, vừa rồi ở cửa lặng lẽ truyền tin, để hộ vệ chuẩn bị xong mai phục.

Rầm ào ào!

Nghe được hắn nói, hộ vệ chung quanh đồng loạt lao về phía trước, binh khí

trong tay bay phất phới, tản mát ra hàn quang lăng lệ ác liệt, phối hợp trận

pháp chung quanh, trong nháy mắt khí tức như rồng.

Trung Thanh Vương

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

- Lão sư...

Lạc Thất Thất biến sắc, vội vàng ngăn ở trước mặt Trương Huyền.

Thực lực của những hộ vệ này không coi vào đâu, đều chỉ có Bán Thánh, nhưng phối hợp thêm trận pháp bốn phía, cùng với Viên Nghệ Sư lưu lại hoàn cảnh đặc thù, lập tức trở nên hoàn toàn bất đồng.

Sinh ra lực công kích, coi như là Thánh Vực tam trọng lâm vào trong đó, chỉ sợ cũng khó đào thoát.

- Không cần khẩn trương!

Thấy nữ hài bộ dáng như thế, Trương Huyền vỗ sau lưng đối phương, nhìn về phía thanh niên trước mắt, khóe miệng giương lên:

- Ngươi muốn giáo huấn ta?

- Ngươi là Vương gia mời tới, tính mạng có thể lưu lại, nhưng cho ngươi ăn chút nỗi khổ da thịt, không coi vào đâu!

Thanh niên cười lạnh.

Vương gia từng nói qua, nếu đối phương không nghe lời, có thể giáo huấn một chút, không cần cố kỵ thân phận Danh Sư, vì vậy hắn không có sợ hãi.

- Nỗi khổ da thịt?

Trương Huyền lắc đầu, thở dài một tiếng:

- Vốn đánh ngươi một cước coi như xong, hết lần này tới lần khác không nghe lời... Ta là người không thích không nghe lời!

Nói xong, ngón cái, ngón giữa nhẹ nhàng chỉ ra.

Ba!

Tiếng vang thanh thúy vang vọng ở trong sân, thanh niên mặc áo đen vốn đang cảm thấy đối phương ra vẻ, liền cảm thấy toàn thân run rẩy, một cỗ kịch liệt đau đớn từ trong cơ thể dâng lên.

Phốc!

Máu tươi điên cuồng phun ra, sắc mặt trở nên trắng bệch, đồng thời vẻ mặt hoảng sợ nhìn qua.

- Ngươi, ngươi... Hạ độc?

Trong nháy mắt, liền biết xảy ra chuyện gì, lại chẳng biết lúc nào bị đối phương hạ độc!

Thân thể run rẩy, vội vàng từ trữ vật giới chỉ lấy ra hai viên Giải Độc Đan dùng xuống, kết quả không dùng còn may, vừa dùng thuốc, trở nên càng thêm đau đớn, trên đầu ứa ra mồ hôi lạnh, tựa hồ tùy thời có thể thổ huyết mà chết.

- Hạ độc? Ngươi lúc nào phát hiện ta hạ độc? Hắn là ăn đồ vật không sạch sẽ a! Bất quá yên tâm, ta là Y sư rất lợi hại, có thể miễn phí trị liệu giúp ngươi...

Trương Huyền buông tay, vẻ mặt người vô tội, cực kỳ thành khẩn.

Hắn bây giờ là Danh Sư, thân phận Độc Sư không thể lộ, đương nhiên sẽ không thừa nhận.

- Ngươi...

Trên đầu gân xanh nhảy loạn, thanh niên mặc áo đen cắn hàm răng đến khanh khách rung động... Muốn động thủ, nhưng cuối cùng cắn răng:

- Để cho bọn họ đi tới!

Vốn còn muốn giáo huấn đối phương một trận, không nghĩ tới trúng ám toán của đối phương, tuy không cam lòng, của chỉ có thể như vậy.

- Vâng!

Đám hộ vệ không nói thêm lời, tránh ra một lối đi.

Nhẹ nhàng cười cười, đi vào trước mặt thanh niên mặc áo đen, Trương Huyền dán ở bên lỗ tai của hắn, thanh âm chỉ có đối phương có thể nghe được:

- Độc này của ta, nhất định phải quất mấy cái tát mới có thể hóa giải... Nếu không sẽ càng ngày càng đau đớn, cuối cùng thổ huyết bỏ mình!

- Tự tát tai? Ngươi hù ta? Nào có loại độc này?

Thanh niên sững sờ.

- Hoàn toàn chính xác không có... Ta đi trước, ngươi tùy ý!

Cũng không giải thích, Trương Huyền mang theo hai nữ đi thẳng về phía trước.

- Ngươi...

Vốn tưởng rằng đối phương sẽ giải thích có dạng kịch độc này, không nghĩ tới nói thẳng không có, thừa nhận trong sáng vô tư như thế, vô sỉ như thế, thanh niên mặc áo đen cực kỳ sửng sốt.

Đang không biết làm sao cho phải, trong cơ thể lần nữa sôi trào, cơ quan nội tạng toàn thân như bị a- xít sun-phu-rit ăn mòn, tùy thời vỡ vụn.

Phốc!

Lại phun ra một ngụm máu tươi.

- Tiếp tục như vậy, ta nhất định sẽ chết...

Cảm nhận được sinh cơ dần dần suy kiệt, giống như đối phương nói, tùy thời có thể tử vong, trên đầu ứa ra mồ hôi lạnh, thanh niên mặc áo đen cắn răng quay đầu nhìn một hộ vệ:

- Tới đây quất ta...

- Tát? Tần quản sự, ta... ta không dám!

Hộ vệ hoảng sợ.

- Nhanh động thủ!

Sắc mặt thanh niên nhăn nhó.

Không đánh không được, hắn còn không muốn chết.

Mặc dù đối phương cực có thể là cố ý lừa gạt hắn, nhưng bây giờ không có biện pháp khác.

- Cái này...

Trương Huyền nói chuyện với hắn, tất cả mọi người không nghe thấy, mấy hộ vệ không nghĩ tới, vị Tần quản sự trước mắt này, giống như có khuynh hướng thích ngược đãi, tất cả đều hai mặt nhìn nhau, không biết làm sao.

- Nhanh động thủ, nếu không có tin ta giết ngươi hay không...

Thấy đối phương chậm chạp không động thủ, thanh niên hét lớn.

- Vâng...

Hộ vệ đi vào trước mặt, cắn răng một cái, đưa tay rút qua.

Ba!

Trên khuôn mặt của thanh niên lập tức sưng đỏ lên.

- Hả?

Trên mặt nóng rát, bất quá trong cơ thể đau đớn quả nhiên giống như giảm bớt một ít.

- Chẳng lẽ thật sự có loại độc này?

Trong lòng ngạc nhiên, lập tức nói:

- Tiếp tục đánh, đừng ngừng...

- Vâng!

Hộ vệ sợ bị giết, đành phải dốc sức liều mạng tát tai.

Ba ba ba ba!

Liên tục mấy cái tát, mặt của thanh niên mặc áo đen sưng phù không còn bộ dáng, bất quá độc trong cơ thể tựa hồ nhẹ nhõm không ít, lại không có đau đớn như lúc trước.

- Quả nhiên hữu hiệu...

Cố nén đau đớn trên mặt, thanh niên mặc áo đen nhẹ nhàng thở ra.

Tuy bị tát, mất mặt xấu hổ, nhưng chỉ cần có thể giải độc, giữ được tính mạng, với hắn mà nói chính là kiếm đại tiện nghi rồi.

Lại để cho đối phương rút mười mấy tát, cảm thấy đã không còn trở ngại, lúc này mới đứng dậy, hận ý trong mắt như nước sông chảy xuôi.

- Đáng giận, để cho ta ăn tát mới giải độc, ta không giết chết ngươi thề không bỏ qua...

Nghiến răng gào thét, thanh niên mặc áo đen xiết chặt nắm đấm.

Thân là thuộc hạ của Trung Thanh Vương, Vương Phủ quản sự, lúc nào hắn chịu qua ủy khuất như thế.

- Chuyện ngày hôm nay, nếu như ta nghe được có người ở bên ngoài thảo luận một câu, lưỡi của tất cả các ngươi đều bị cắt bỏ!

Quay đầu hừ lạnh.

- Vâng, chúng ta không dám...

Đám hộ vệ vội vàng cúi đầu.

- Ân!

Lúc này thanh niên mặc áo đen mới nhẹ nhàng thở ra, vội vàng đuổi theo Trương Huyền.

...

- Trương sư, chỉ sợ gia hỏa này còn sẽ đối phó chúng ta, cứ như vậy buông tha sao?

Theo sát ở sau lưng Trương Huyền, Ngọc Phi Nhi nhịn không được nhìn thanh niên trước mắt.

Tuy bình thường Trương sư hay cười ha hả, nhưng một khi động thủ, từ trước đến nay không lưu tình, tựa như lúc trước thu nàng làm tỳ nữ, tuy lúc ấy tức giận muốn chết, nhưng cũng không có biện pháp.

Thanh niên mặc áo đen này, xem xét liền không phải là loại lương thiện gì, đã đắc tội ác như vậy rồi... cứ như vậy buông tha, không phù hợp tính cách của hắn a.

- Dám trắng trợn đối phó Viện trưởng một Danh Sư Học Viện, Danh Sư lục tinh đỉnh phong, nhất định là làm ra kế hoạch chu toàn, không giết gia hỏa này, có lẽ có thể tạo được hiệu quả tốt hơn...

Trương Huyền truyền âm.

Đổi lại bình thường, loại người này, coi như không giết, cũng sẽ đánh đến đi đường không được, nhưng hiện tại, Tôn Cường ở trong tay đối phương, vẫn phải cẩn thận một ít cho thỏa đáng.

Con đường đi về phía Chủ Điện chỉ có một, không ai dẫn cũng không sao cả, một đường đi về phía trước, rất nhanh đi vào trước mặt.

Cung điện cao lớn chừng vài chục mét, bốn cây cột vừa thô vừa to dựng lên ở phía trước, mỗi một cây đường kính đều vượt qua ba thước, từ xa nhìn lại làm cho người ta cảm giác uy áp cường đại.

- Là Trương sư a, Vương gia đang ở bên trong đợi chờ...

Một hộ vệ tiến lên đón.

Cũng không trả lời, ba người nhấc chân đi vào.

Đại điện cực kỳ rộng rãi, chừng hơn một nghìn mét vuông, phía trên khảm đầy Dạ Minh Châu, rậm rạp chằng chịt.

Ở chủ vị, một trung niên đại mã kim đao ngồi ở phía trên, làn da ngăm đen, hai mắt như điện, còn chưa tới trước mặt, liền cho người ta cảm giác chấn nhiếp, xem xét liền biết, là người tay cầm quyền hành, thường xuyên giết chóc.

Hắn là vị Vương gia truyền kỳ Trung Thanh Vương kia rồi.

Trên khách vị cách đó không xa, ngồi một lão giả, bộ dáng hơn sáu mươi tuổi, không tính quá cao, có chút còng xuống, cũng nhìn không ra khí tức, yên tĩnh giống như bức tranh, nếu như không phải nhìn bằng mắt thường, khả năng không phát hiện đối phương tồn tại.

- Trung Thanh Vương là Nguyên Thần Cảnh đỉnh phong... lão giả còng xuống kia chỉ sợ càng mạnh hơn nữa!

Thời gian nháy con mắt, Trương Huyền liền thấy rõ tình hình.

Tuy thực lực của Trung Thanh Vương trầm trọng tràn đầy, mang theo khí tức sát phạt rất mạnh, nhưng muốn nói đáng sợ, tuyệt đối là lão giả còng lưng này.

Dù không dùng Minh Lý Chi Nhãn cẩn thận quan sát, nhưng có thể che giấu khí tức hoàn mỹ như thế, đã nói lên thực lực cường đại, không kém Ngô sư sau khi tấn cấp chút nào.

- Ngươi chính là Trương Huyền Trương sư?

Hắn quan sát đối phương, đối phương cũng quan sát hắn, chờ ba người đi đến trong đại sảnh, Trung Thanh Vương nhướng mày nhìn lại.

- Không sai!

Nhẹ gật đầu, Trương Huyền đi vào trên khách vị, ngồi xuống.

Tuy đối phương tay cầm quyền cao, thực lực bản thân cũng rất mạnh, nhưng mà hắn không sợ hãi.

Không gây thì thôi, thật muốn không biết tốt xấu, không ngại quấy đến toàn bộ Thanh Nguyên thành đô long trời lở đất.

Nói thật, đi đến chỗ nào, hắn không gây chuyện liền A Di Đà Phật, tìm hắn phiền toái... Đó là muốn chết!

- Ta cho ngươi ngồi sao?

Sắc mặt trầm xuống, Trung Thanh Vương không giận mà uy, một cỗ khí tức hùng hồn mãnh liệt ép xuống.

- Ta là Danh Sư lục tinh đỉnh phong, Danh Sư Học Viện Viện trưởng, địa vị có thể so với Danh Sư thất tinh... Muốn ngồi, coi như là Hoàng Đế bệ hạ của các ngươi cũng không dám nói nhảm, ngươi tính là thứ gì?

Trương Huyền nhìn qua.

Nghe nói như thế, da mặt của Ngọc Phi Nhi cùng Lạc Thất Thất đều co lại, lòng bàn tay tràn đầy mồ hôi lạnh.

Đơn thương độc mã đến phủ đệ của người khác, rõ ràng còn lẽ thẳng khí hùng như thế, trực tiếp mắng người... lá gan của Trương sư không khỏi quá lớn a!

Bất quá, Danh Sư có tôn nghiêm của Danh Sư, nếu như chút quyết đoán ấy cũng không có, thì không có tư cách được xưng chức nghiệp thứ nhất, truyền thụ thiên hạ.

- Danh Sư lục tinh đỉnh phong? Hừ, ngươi có mặt nói mình là Danh Sư? Trái ngược quy định của Danh Sư Đường, cấu kết Độc Sư, Độc Điện... Ngươi cảm thấy ngươi là Viện trưởng còn có thể làm tiếp được?

Cười lạnh một tiếng, Trung Thanh Vương khẽ nói.

- Cấu kết Độc Sư, Độc Điện?

Trương Huyền nhìn qua, nhíu mày:

- Cơm có thể ăn bậy, nhưng lời không thể nói lung tung! Ngươi nên biết tội danh vu hãm một vị Danh Sư!

Danh Sư không thể nhục.

Vu hãm Danh Sư, tội danh thật lớn, coi như đối phương là đệ nhất Vương gia, cũng có khả năng bị chém giết.

- Vu hãm? Xem ra ngươi là chưa thấy quan tài chưa rơi lệ!

Trung Thanh Vương phất tay.

Phần phật!

Tiếng khóa sắt vang lên, sau đó một thân ảnh mập mạp bị đưa đến.

- Thiếu gia...

Thân ảnh vừa nhìn thấy Trương Huyền, lập tức hô lên, nhưng lại hữu khí vô lực.

Đúng là Tôn Cường bị đối phương bắt.

Nhìn thoáng qua, sắc mặt Trương Huyền trầm xuống.

Lúc này trên thân Tôn Cường không có một chỗ hoàn hảo, hiển nhiên chịu qua trọng hình, trước ngực còn cắm hai cây Kim Hồn Tỏa, khiến thực lực không cách nào phát huy được, bộ dáng cực kỳ thê thảm.

- Ngươi có ý tứ gì?

Mãnh liệt xoay người, ánh mắt Trương Huyền lập tức híp lại.

Điền Thanh

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Biết rõ đối phương muốn đối phó mình, lại không nghĩ rằng tàn nhẫn như thế, trực tiếp dùng hình với Tôn Cường.

Tục ngữ nói, đánh chó cũng phải ngó mặt chủ, Tôn Cường là quản gia của hắn, ngay cả truyền tin cũng không, trực tiếp bắt tới, còn dùng hình pháp, rõ ràng không có để hắn vào mắt.

– Có ý tứ gì?

Trung Thanh Vương hừ lạnh:

– Để Minh phó điện chủ đến!

Rầm rầm!

Hắn vừa dứt lời, hai hộ vệ mang theo một bóng người đi đến.

Nhìn rõ ràng bộ dáng của đối phương, khuôn mặt của Trương Huyền trầm xuống.

Hắn nhận thức, đúng là Tĩnh Viễn Thành Độc Điện Phó điện chủ Minh Chân!

Lúc trước gia hỏa này vì đệ tử ra mặt, tìm bản thân phiền toái, huyên náo toàn bộ Độc Điện biến thành phế tích, tội ác tày trời... Không phải là bị Điện chủ Nhược Thanh Viễn lấy hình phạt độc sát rồi sao?

Sao lại còn sống?

Hơn nữa nhìn bộ dạng, không có chút tổn thương nào, thực lực tựa hồ càng tiến một bước?

Chẳng lẽ Độc Điện xảy ra biến cố?

Mấu chốt nhất là, trên người Tôn Cường mang theo xiềng xích trầm trọng, đối phương lại không có cái gì, giống như khách quý của Trung Thanh Vương, khiến sắc mặt hắn có chút âm trầm.

– Bái kiến Vương gia!

Minh Chân ôm quyền.

– Ân, ngươi nói những gì mình biết đi!

Trung Thanh Vương nói.

– Ta là Hồng Viễn Đế Quốc, Tĩnh Viễn Thành Độc Điện Phó điện chủ Minh Chân. Vị Tôn Cường này ở hơn hai tháng trước cải biến bộ dáng, chuyên đi qua Độc Điện, tự xưng truyền nhân của Tổ Sư khai phái... Là một vị Độc Sư hết sức lợi hại, ta dùng độc cũng xa xa không bằng...

Minh phó điện chủ nói ra chuyện phát sinh lúc trước ở Độc Điện.

– ... Về sau, hắn giao Tổ Sư khai phái cho Bạch độc sư cùng Hải độc sư, rời đi rồi, ta vốn bị hình phạt độc sát, may mắn người cho ta uống thuốc độc là đệ tử của ta, lúc này mới được cơ hội đào thoát...

– Truyền nhân của Tổ Sư khai phái Độc Điện? Hộ tống Tổ Sư... Không phải chính tai nghe nói, cũng không thể tin là thật. Trương sư, Tôn

Cường này thân là quản gia của ngươi, nhưng lại là một vị Độc Sư lợi hại như thế... Ngươi còn có lời gì để nói?

Trung Thanh Vương cười lạnh nhìn lại.

– Chỉ bằng cái này, nói ta cấu kết Độc Sư? Không xứng làm Danh Sư?

Còn tưởng rằng đối phương nắm giữ chứng cớ gì, nghe thế, Trương Huyền lắc đầu:

– Không nói trước Minh Chân này thân phận đáng tin hay không, chỉ nói thân là người Độc Điện, Thanh Nguyên đế quốc người người hô đánh, làm sao sẽ xuất hiện ở nơi đây? Chẳng lẽ... Trung Thanh Vương ngươi cũng có cấu kết với Độc Điện? Có lẽ, thực giống như những người khác nói, bản thân ngươi chính là một vị Độc Sư?

– Càn rỡ!

Trung Thân Vương hét lớn.

– Càn rỡ hay không, không phải ngươi định đoạt!

Trương Huyền khoát tay áo, cắt ngang hắn nói, vẻ mặt không sao cả:

– Thiên hạ người tên Tôn Cường nhiều lắm, một câu, nói người kia là quản gia của ta... Có chứng cứ gì không? Nếu như ta bắt một con chó, phong nó là Trung Thanh Vương, chó chạy ra đường ăn phân, như vậy có tính ngươi thích ăn phân không? Lại nói, nếu quản gia của ta thật sự là truyền nhân của Tổ Sư khai phái, các ngươi hành hạ hắn như vậy, khẳng định sớm đã bị độc chết!

– Ngươi...

Không nghĩ tới gia hỏa trước mắt này nói chuyện tức điên người như thế, Trung Thanh Vương thiếu chút nữa thổ huyết, sắc mặt xanh mét:

– Biết rõ thân phận của hắn, chúng ta liền trực tiếp khống chế, căn bản không có cho hắn cơ hội hạ độc! Vị Minh Chân này, thân phận vô cùng xác thực không thể nghi ngờ, hơn nữa đã rời Độc Điện, bỏ gian tà theo chính nghĩa, dẫn người của chúng ta tiêu diệt Độc Điện!

– Tiêu diệt Độc Điện?

Trong lòng Trương Huyền lộp bộp thoáng cái.

Tĩnh Viễn Thành Độc Điện, tuy rất lợi hại, nhưng mà nếu như Thanh Nguyên đế quốc xuất thủ, lại có nội ứng mà nói, hoàn toàn chính xác rất khó chống đỡ được.

Độc Điện bị diệt, không biết Hứa Du Trưởng Lão như thế nào.

Không nghĩ tới ngắn ngủn hơn hai tháng thời gian, đã xảy ra nhiều chuyện như vậy.

– Không sai! Mặc kệ trước kia hắn như thế nào, chỉ bằng vào chuyện này, cũng đủ để nói rõ lập trường, không có khả năng tùy ý nói dối. Hắn báo quản gia của ngươi Tôn Cường, nói có lý có cứ, ta cũng chuyên môn thẩm vấn qua người Độc Điện, lấy được thuyết pháp giống như đúc! Tự nhiên đã chứng minh sự tình là thật.

Đứng dậy, Trung Thanh Vương hất tay:

– Thân là chủ nhân, lại giữ Độc Sư cùng hung cực ác ở bên người, bỏ qua quy củ của Danh Sư Đường... Vì Đế Đô an toàn, ta tự nhiên có quyền lực ngăn chặn ngươi!

– Vì Đế Đô an toàn? Trương Huyền ta đường đường chính chính, Danh Sư được Danh Sư Đường khảo hạch qua, coi như có vấn đề gì, cũng có Danh Sư Đường phán quyết, ngươi? Ta nhớ được, Thanh Nguyên đế quốc Danh Sư Đường, không quy ngươi chưởng quản a!

Danh Sư phạm sai lầm, có Danh Sư Đường phán quyết, một Vương gia đế quốc mà thôi, có tư cách sao?

– Ta biết rõ không có tư cách, vì vậy cố ý bẩm báo Danh Sư Đường Điền Thanh Phó đường chủ, để hắn tự mình làm ra quyết đoán!

Trung Thanh Vương ôm quyền, ánh mắt lại nhìn về phía vị lão giả ở một bên kia.

Đúng là người khiến Trương Huyền vừa vào cửa, liền cảm thấy có chút kiêng kị.

– Điền Thanh?

Nghe được tên, nhớ tới một sự kiện, ánh mắt Trương Huyền lập tức híp lại.

Rầm ào ào!

Chưa kịp nói chuyện, lão giả liền đứng dậy, lúc này mọi người mới chú ý, huy chương trước ngực hắn có bảy vì sao lóng lánh ra hào quang.

Danh Sư thất tinh!

– Phó đường chủ?

Lạc Thất Thất, Ngọc Phi Nhi đều lộ ra cảnh giác liếc nhìn Trương Huyền.

Không có Danh Sư còn dễ nói, đối phương ngay cả Thanh Nguyên đế quốc Danh Sư Đường Phó đường chủ cũng mời tới, liền có chút khó làm rồi.

– Quả nhiên đến có chuẩn bị!

Rất nhanh khôi phục lại bình tĩnh, trong lòng Trương Huyền suy tính.

Lúc trước hắn nghe Ngô sư giới thiệu Thanh Nguyên đế quốc Danh Sư Đường, biết rõ một ít tin tức.

Đường chủ Quách Thiên Trạch, thực lực đạt tới Xuất Khiếu Cảnh sơ kỳ, nhiều năm trước không lộ diện, mặc kệ sự tình trong nội đường.

Hiện tại hầu như tất cả mọi chuyện đều do Điền phó đường chủ tiến hành phán quyết.

Nguyên nhân chính là như thế, vị trước mắt này, mặc dù chỉ là Phó đường chủ, trên thực tế lại có quyền lực như Đường chủ, địa vị cực kỳ tôn sùng.

Còn tưởng rằng Trung Thanh Vương là tiểu đả tiểu nháo, cố ý để mình khó xử, coi như muốn tìm phiền toái, cũng không mang đến tính tổn thương thực chất, không nghĩ tới lại mời vị này đến.

Người này nắm giữ Danh Sư Đường một phương, có được quyền lực câu thông Tổng bộ, một khi xác nhận bản thân cấu kết Độc Điện, chỉ sợ nói nhiều hơn nữa cũng rửa không sạch.

Đương nhiên, tuy danh tiếng của Độc Điện không tốt, nhưng chỉ cần không có làm ra quá nhiều chuyện ác, coi như nói ra, nhiều nhất danh dự bị hao tổn mà thôi.

– Trương sư, ta nghe nói qua rất nhiều chuyện của ngươi, biết rõ thiên phú cùng năng lực của ngươi!

Nhìn lại, Điền Thanh Phó điện chủ mỉm cười:

– Trung Thanh Vương chủ quản phòng vệ Thanh Nguyên thành, tra được Tôn Cường là Độc Sư, tự nhiên phải cẩn thận truy xét, cũng không phải là tận lực tìm ngươi phiền toái! Hôm nay sở dĩ xử ở chỗ này, mà không phải Danh Sư Đường, chính là không muốn khiến sự tình náo lớn, tổn hại danh tiếng của Danh Sư học viện.

Nói đến đây, nhìn thoáng qua Minh Chân, tiếp tục nói:

– Thân phận của Minh Chân Độc Sư này, ta từ đầu tới cuối kiểm tra đối chiếu qua, cũng chuyên môn kiểm tra đo lường, không có nói sai. Bất

quá, ngươi yên tâm, tuy Tôn Cường là Độc Sư, ngươi sớm không biết rõ tình hình mà nói, Danh Sư Đường cũng sẽ xét xử lý, sẽ không chủ quan một gậy đánh chết một vị Viện trưởng thiên tài!

– Mặc dù là Độc Sư?

Nghe được đối phương nói chắc chắc như thế, Trương Huyền nhăn mày lại:

– Nếu như Điền phó đường chủ từ đầu tới đuôi xem qua, Tôn Cường có phải Độc Sư hay không? Ngươi hẳn là rất rõ ràng?

Bất kể nói thế nào, đối phương cũng là Danh Sư thất tinh, Tôn Cường có phải Độc Sư hay không, chỉ cần hơi chút quan sát có thể dò xét rõ ràng, giờ phút này lại khẳng định, rõ ràng đang giúp đỡ đối phương nói chuyện.

Độc Sư, quanh năm uống thuốc độc, luyện độc, từ bề ngoài nhìn lên tuy không khác thường nhân, nhưng cẩn thận quan sát mà nói, tình huống trong cơ thể, cùng tu luyện giả bình thường là hoàn toàn bất đồng.

Độc Sư lợi hại, một giọt huyết dịch cũng có thể đủ độc sát một thành thị.

Tôn Cường tu luyện là Thiên Đạo công pháp bản rút gọn đường đường chính chính, tuy không chăm chỉ, nhưng chân khí tinh thuần, cùng “Độc Sư” nửa xu quan hệ cũng không có, hắn không tin đối phương nhìn không ra.

– Vị Tôn Cường này, coi như không có thực lực Độc Sư lục tinh, nhưng đưa Tổ Sư khai phái của Độc Điện về, liền phạm vào sai lầm thật lớn! Tổ Sư khai phái của Độc Điện được xưng là tai hoạ thân, một thân kịch độc, hủy diệt bát phương, người như vậy, đưa về Tổng bộ, vô luận từ phương diện nào mà nói, đều khó có thể tha thứ. Mấy vạn năm trước Nhân tộc cùng Dị Linh Tộc đại chiến, Công Hội của đế quốc nhất đẳng khả năng không có ghi chép, nhưng ta ở Công Hội đế quốc liên minh thấy qua, Dị

Linh tộc độc sát qua không biết bao nhiêu Danh Sư, sinh linh đồ thán, vị Tổ Sư khai phái này tội ác tày trời...

Điền phó đường chủ ngôn từ chính nghĩa, hai đầu lông mày mang theo vẻ trách trời thương dân.

Nhân tộc, Dị Linh Tộc đối chiến, tử thương vô cùng nghiêm trọng, không biết bao nhiêu Danh Sư chết ở dưới kịch độc, nếu như không có Độc Điện Tổ Sư, sẽ không có chức nghiệp Độc Sư, cũng sẽ không có tình huống thảm như vậy.

Có thể nói, vị Tổ Sư này là địch nhân của Nhân tộc.

– Thân là Danh Sư, hạ nhân hộ tống Độc Điện Tổ Sư lại không quản thúc, Danh Sư Đường ban cho ngươi thân phận đặt chỗ nào? Trách nhiệm Danh Sư thủ hộ nhân loại đặt ở chỗ nào?

Điền phó đường chủ nói tiếp:

– Đương nhiên, chỉ cần ngươi thừa nhận chuyện này, không hiểu rõ tình hình, Danh Sư Đường tất nhiên sẽ phạt nhẹ.

– Tổ Sư khai phái của Độc Điện? Loại này chuyện ma quỷ, Điền phó đường chủ cũng có thể tin tưởng?

Trương Huyền lắc đầu:

– Nếu như ta nhớ không lầm, vị Tổ Sư khai phái này, hẳn là nhân vật cùng thời đại với Khổng Sư a! Nhân vật mấy vạn năm trước, ngay cả Khổng Sư cũng không có lưu lại bất cứ dấu vết gì, chẳng lẽ ngươi cảm thấy vị này, có thể trải qua thời gian hạo kiếp, sống đến bây giờ?

– Ta không tin, nhưng mà đối phương không cần thiết nói dối, cũng không có lý do gì nói dối. Theo ta được biết, Thiên Nhận Danh Sư cũng xuất hiện, Tổ Sư khai phái của Độc Điện phục sinh, không có lửa thì sao có khói.

Điền phó đường chủ nói.

– Thiên Nhận Danh Sư?

Trương Huyền cười nhạo:

– Điều này sao có thể, nếu quả thật có, khẳng định sớm đã danh dương thiên hạ, làm sao có thể im hơi lặng tiếng, ta thân là Danh Sư lục tinh, nghe cũng không có nghe qua?

– Ta cũng là căn cứ Phong Sư Điện xuất hiện tình huống đoán ra được, trước mắt hết thảy tin tức đều bị giữ kín, coi như là Thanh Nguyên phân bộ, người biết cũng không nhiều.

Điền phó đường chủ nhẹ gật đầu:

– Tuy nghe vô cùng hoang đường, nhưng mà thân là Danh Sư, quan hệ lấy hàng tỉ sinh mệnh, vẫn phải xử lý thận trọng.

– Phó đường chủ có ý tứ là...

– Rất đơn giản, vị Tôn Cường này, tội ác tày trời, tru sát ngay tại chỗ! Trương sư thân là chủ nhân, nhưng không có phát hiện, tuy tội danh không nặng, nhưng cũng không thể khinh thường, lưu đày Địa Quật ba tháng, lập công chuộc tội.

Điền sư nói.

– Ngay tại chỗ tru sát? Lưu đày Địa Quật ba tháng?

Nghe được quyết định của đối phương, Trương Huyền như nghe được chê cười, nhíu mày, vỗ vỗ bờ mông đứng lên:

– Nếu như... Ta không muốn thì sao?

Đại náo Vương Phủ

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Đi vào Địa Quật ba tháng, không liên lụy chức nghiệp Danh Sư, tuy không tính là trừng phạt rất nặng, cũng tuyệt đối không nhẹ.

Địa Quật là nơi giao hội của Danh Sư Đại Lục cùng chiến trường ngoại vực, sát lục chi khí nồng đậm, thỉnh thoảng còn sẽ có Dị Linh tộc xuất hiện, nguy hiểm thật lớn, lâm vào trong đó, có thể nói cửu tử nhất sinh!

Bình thường đều là Danh Sư phạm vào sai lầm thật lớn, tự nhận là tội ác khó chuộc, mới có thể đi vào, tranh thủ dùng cuộc đời còn lại của mình báo đáp nhân tộc.

Tựa như Lục Phong Viện trưởng lúc trước.

Không nói trước, Tôn Cường không phải Độc Sư, coi như phải, không có làm ra chuyện thương thiên hại lý gì, thì không thể nói tới tội ác tày trời, mặc dù là Danh Sư, cũng không có tư cách giết chết, mà mình thân là chủ nhân, càng sẽ không bị liên quan đến!

Đường đường Danh Sư Đường Phó đường chủ, chủ quản phân bộ một phương, lại có thể cho ra dạng phán quyết này... Quả thực nực cười!

– Điền phó đường chủ ngoài vòng pháp luật khai ân, cho ngươi đãi ngộ khoan dung độ lượng như thế, không lĩnh tình thì thôi, rõ ràng còn muốn

cự tuyệt?

Nhướng mày, Trung Thanh Vương hét lớn.

– Loại đãi ngộ khoan dung độ lượng này, chính ngươi giữ đi!

Lười để ý đến đối phương, Trương Huyền đi vào trước mặt Tôn Cường.

Rầm ào ào!

Thấy hắn đi vào trước mặt, hai hộ vệ khống chế Tôn Cường đồng loạt rút ra binh khí, vẻ mặt cảnh giác.

Bất quá, trường kiếm trong tay vừa mới ra khỏi vỏ, không có bất kỳ động tác, liền giòn vang cắt thành hai đoạn, mũi kiếm không biết bay đi nơi nào, sau đó cũng không thấy được Trương Huyền có động tác gì, hai hộ vệ kêu lên một tiếng, bay ngược ra, trùng trùng điệp điệp dán ở trên cây cột, ngất đi.

– Để ngươi chịu ủy khuất...

Thở dài một tiếng, Kim Hồn Tỏa trên người Tôn Cường lập tức bay ra, rơi trên mặt đất, Trương Huyền cong ngón búng ra.

Xì xì xì xì...

Người sau bị trọng thương, lấy tốc độ mắt thường có thể thấy được khôi phục.

Thực lực của Tôn Cường thấp hơn hắn quá nhiều, dùng Thiên Đạo chân khí khôi phục thương thế, không cần tốn nhiều sức.

– Càn rỡ! Trương Huyền, nơi này là Thanh Nguyên thành, không phải Hồng Viễn Đế Quốc của các ngươi! Không tôn sùng Danh Sư Đường răn dạy, tự mình làm việc, xem thường lễ pháp, tùy ý làm bậy, thật sự là to gan, người đâu, bắt hắn lại cho ta!

Trung Thanh Vương hét lớn.

Rầm rầm!

Kèm theo lời của hắn, một đống người lập tức từ ngoài cửa vọt vào.

– Thiếu gia...

Chứng kiến Thiếu gia vì hắn ngạnh kháng Thanh Nguyên Phong Hào Đế Quốc đệ nhất Vương gia, sắc mặt Tôn Cường trắng bệch, trong lòng có dòng nước ấm chảy xuôi.

Xé rách da mặt với Danh Sư Đường Phó đường chủ, cực kỳ có khả năng bị mất tiền đồ, Thiếu gia không có chút do dự gì, chỉ vì cứu một hạ nhân như hắn... Phần ân tình này, còn lớn hơn thiên địa.

Lạc Thất Thất, Ngọc Phi Nhi cũng cảnh giác đứng ở hai bên.

– Bắt ta? Trung Thanh Vương, ngươi là thật không sợ chết, hay cảm thấy ta không dám giết ngươi?

Không nhìn rất nhiều hộ vệ vọt tới, Trương Huyền xoay người nhìn Trung Thanh Vương.

– Giết ta? Hặc hặc, một Danh Sư lục tinh từ đế quốc nhất đẳng tới, cơ duyên xảo hợp có chút thực lực, liền nói khoác không biết ngượng! Ngươi không nghe Điền đường chủ nói, chẳng khác nào trái ngược quy định của Danh Sư Đường... Hiện tại ta liền thay Danh Sư Đường thanh lý môn hộ!

Cười lạnh một tiếng, khí tức trên thân Trung Thanh Vương mãnh liệt bay lên, thời gian nháy con mắt, liền tích góp tới đỉnh phong.

Không khí chung quanh vặn vẹo, dường như ở dưới Nguyên Thần của hắn khống chế bị gấp lên.

Thánh Vực tứ trọng, Nguyên Thần Cảnh đỉnh phong!

So sánh với Ngô sư vừa tiến vào Khâu Ngô Cung cũng không kém nhiều, sức chiến đấu thậm chí vượt qua Trận Pháp Sư Công Hội Hàn Hội trưởng.

– Trung Thanh Vương, bất kể nói thế nào, Trương sư cũng là Danh Sư, mặc dù có sai, cũng phải mang về Danh Sư Đường thẩm vấn, bắt lấy là được, không được giết...

Thấy khí tức của hắn bạo tăng, Điền Thanh Phó đường chủ bàn giao một câu.

– Phó đường chủ yên tâm, ta có chừng mực...

Cười lạnh một tiếng, bàn tay của Trung Thanh Vương trảo một cái, toàn bộ đại điện như bị mây đen bao phủ, lực lượng như sóng biển điên cuồng phun tới.

Vị đệ nhất Vương gia này, không biết tu luyện pháp quyết gì, không chỉ lực lượng hùng hồn, chân khí vọt tới, còn cho người một loại cảm giác lâm vào sa trường, tựa như bốn phía đều là huyết dịch, trước mắt một mảnh huyết hồng, khó có thể tự kìm chế.

– Cái này là... Đại Huyết Bào bí pháp!

Chứng kiến chiêu này, Lạc Thất Thất nhíu mày, mang theo lăng lệ ác liệt.

– Đại Huyết Bào bí pháp?

– Là công pháp coi trọng khí tức sát lục nhất của Thanh Nguyên đế quốc, tu luyện công pháp này, cần huyết dịch bồi dưỡng mới có thể tiến bộ, một khi thi triển, thấy máu mới về... Cực kỳ quỷ dị! Coi như là Khuynh Hải Công đồng cấp, muốn thắng được cũng rất khó!

Lạc Thất Thất vội nói:

– Chỉ là chiêu này có thương tổn thiên đạo, Danh Sư cùng Chiến Sư không có người học... Không nghĩ tới hắn đường đường một Vương gia

lại đi học... Lão sư, cẩn thận!

– Tôm tép nhãi nhép mà thôi!

Thấy vẻ mặt của nữ hài tràn đầy lo lắng, trên mặt Trương Huyền không khẩn trương chút nào, ngược lại nhẹ nhàng cười cười, ngón tay búng ra.

Vèo!

Kim Hồn Tỏa lập tức bay ra ngoài, tốc độ nhanh như tia chớp, thời gian nháy con mắt liền đi tới trước mặt Trung Thanh Vương.

Chưởng lực hùng hồn, đối với Kim Hồn Tỏa cấp tốc vọt tới, lại không có ngăn trở mảy may, chỉ nháy mắt liền xuyên thấu chưởng lực, xuất hiện ở trước mặt vị đệ nhất Vương gia kia.

Bành!

Kim Hồn Tỏa đánh vào ngực, sắc mặt Trung Thanh Vương đỏ bừng, phun ra một ngụm máu tươi.

Đăng đăng đăng đăng!

Liên tục lui về sau bảy tám bước, lưng đâm vào trên ghế ngồi, cái ghế không chịu nổi lực lượng lập tức nổ vỡ nát.

Chân khí trong cơ thể sôi trào, phát ra gào thét như thủy triều, lúc này Trung Thanh Vương mới ổn định thân hình, chỉ cảm thấy khí huyết sôi trào, sắc mặt trắng bệch, nhìn về phía thanh niên cách đó không xa, không dám tin tưởng vào hai mắt của mình.

Hắn là Thánh Vực tứ trọng Nguyên Thần Cảnh đỉnh phong, đối phương bất quá Thánh Vực nhị trọng Thần Thức Cảnh đỉnh phong... Kém trọn vẹn hai đại cấp.

Dựa theo đạo lý, căn bản không có khả năng vượt qua, nhưng đối phương nhẹ nhõm một kích, liền phá chưởng lực của hắn, không chỉ như

thế, còn nhẹ nhõm đánh lui...

Không khỏi quá đáng sợ đi!

Không chỉ hắn, ngay cả Điền Thanh Phó đường chủ cũng kìm lòng không được sửng sốt.

Hiển nhiên, sức chiến đấu của Trương Huyền đã vượt ra khỏi khả năng suy nghĩ, coi như là hắn cũng bất ngờ.

– Khó trách dám lớn lối như vậy, nguyên lai có dựa vào, bất quá chỉ chút thực lực ấy mà nói, vẫn ở lại đây đi!

Ra hiệu Điền phó đường chủ không cần xuất thủ, Trung Thanh Vương thét dài, năm ngón tay liên tục bắn ra, bàn tay khẽ đảo, như một lá sen móc ngược xuống.

– Tam Thu Chưởng!

Trương Huyền nhận ra được.

Võ Kỹ ở Chiến Sư Đường đều nhìn qua một lần, còn dung hợp chung một chỗ, chiêu này sớm đã học thuộc làu, quen thuộc không thể lại quen thuộc hơn.

Tam thu hoa quế, mười dặm hoa sen!

Uy lực của chiêu này Đại Tinh La Chỉ Lực chút nào, ở Chiến Sư Đường cũng có chút danh tiếng, không ít Chiến Sư tiêu phí mấy chục năm công phu mới có thể thành tựu, không nghĩ tới Trung Thanh Vương lại đạt đến đại thành.

Võ Kỹ lợi hại như thế, phối hợp Đại Huyết Bào bí pháp, toàn bộ đại điện như thoáng cái lâm vào vũng bùn, hoa sen màu đỏ như máu, nhiều đóa nở rộ, như tùy thời thu gặt lấy linh hồn cùng sinh mệnh của con người.

– Chiêu này gặp được Chiến Sư khác, hoàn toàn chính xác rất khó giải quyết, coi như là đám người Liêu Đường chủ, chỉ sợ cũng phải tạm lánh phong mang... Đáng tiếc, ngươi dùng sai đối tượng!

Lắc đầu, Trương Huyền không lùi mà tiến tới, tiến về phía trước một bước, bàn chân giẫm ở trên một đóa hoa sen màu đỏ như máu, ngón tay giơ lên điểm tới.

Ô...ô...ng...

Đầu ngón tay có tinh thần lóng lánh, ánh sáng của Dạ Minh Châu ở trên nóc phòng cũng bị che mờ.

Kiếm quang từ đầu ngón tay xì ra, thời gian nháy con mắt liền phá vỡ ra Tam Thu Chưởng, ngay sau đó liền chứng kiến Trung Thanh Vương điên cuồng phun ra máu tươi, bay ngược ra sau.

Rầm rầm!

Bụi đất tung bay, đá vụn bay loạn.

– Ngươi biết... thiếu sót của Tam Thu Chưởng?

Trung Thanh Vương không thể tin được.

Dựa theo tình huống bình thường, Đại Tinh La Chỉ Lực cùng Tam Thu Chưởng cấp bậc giống nhau, uy lực tương tự, coi như va chạm nhau, cũng không có khả năng dễ dàng thất bại như thế, nhưng mà Trương Huyền này, không biết làm sao biết thiếu sót trong chiêu này của hắn, điểm vào trong đó, lúc này mới dẫn đến chân khí của hắn rối loạn, ngay cả một chiêu cũng không có chịu đựng được, liền bị trọng thương.

Chẳng muốn trả lời đối phương hỏi thăm, chắp hai tay sau lưng, Trương Huyền giống như không có trải qua chiến đấu, mây trôi nước chảy nhìn về phía Tôn Cường cách đó không xa.

– Hắn hại ngươi thảm như vậy, xử trí như thế nào?

– Xuyên qua xương tỳ bà của ta, nếu có cơ hội, cũng muốn đâm thủng hắn... để hắn thừa nhận loại thống khổ này!

Tôn Cường nghiến răng.

– Đơn giản!

Nhẹ nhàng cười cười, bàn tay của Trương Huyền giơ lên.

Phần phật!

Kim Hồn Tỏa lập tức bay lên, như trường xà dữ tợn.

Không nghĩ tới vị trước mắt này, lại có thể cùng một hạ nhân thương nghị, xử trí hắn như thế nào, Trung Thanh Vương tức giận đến sắc mặt đỏ lên, hét lớn một tiếng:

– Còn chưa động thủ!

Rầm ào ào!

Kèm theo phân phó của hắn, rất nhiều hộ vệ vừa rồi xông lại lập tức gầm thét vọt tới.

– Hừ!

Chẳng muốn xoay người, bàn chân của Trương Huyền đạp mạnh trên mặt đất.

Rầm ào ào!

Một đạo gợn sóng từ dưới chân lóng lánh lan ra, thời gian nháy con mắt, trận pháp trong đại sảnh như bị kích hoạt, rất nhiều hộ vệ bị chắn ở bên ngoài, vô luận chạy như thế nào, cũng không tới được trước mặt.

– Ngươi ở trong mắt ta cũng không coi vào đâu, thực cho rằng một ít a miêu a cẩu cũng có thể đỡ nổi ta?

Nhìn về phía Trung Thanh Vương, Trương Huyền nhíu mày.

Hết thảy cung điện của Chiến Sư Đường toàn bộ học qua một lần, thực lực của hắn đạt đến tình trạng vô địch Nguyên Thần Cảnh, coi như đối phương không kém, nhưng so với hắn lại không là cái gì.

Rầm ào ào!

Lời nói kết thúc, Kim Hồn Tỏa thẳng tắp dựng thẳng lên, tựa như một con rồng lớn, tùy thời có thể thôn phệ người.

– Phó đường chủ cứu ta...

Biết không phải đối thủ, tuy thanh niên trước mắt này tuổi không lớn lắm, nhưng thực lực lại vượt quá tưởng tượng, Điền Thanh rút cuộc chẳng quan tâm thể diện, lên tiếng hét lớn.

– Dừng tay, nếu không ta liền hạ Danh Sư tỏa lệnh, ngươi không cách nào đào thoát...

Điền Thanh cũng nhìn ra Trung Thanh Vương không phải đối thủ, lắc đầu, tiến về phía trước một bước, bàn tay dựng thẳng lên, đang muốn cắt ngang Trương Huyền công kích, chợt nghe vù vù một tiếng, một cái lô đỉnh thật lớn không biết từ chỗ nào bay tới.

Phù phù!

Trực tiếp nện ở trên đầu, liền nằm trên mặt đất, biến thành một chữ “Đại”.

– Chủ nhân, gia hỏa ngươi muốn ta đập ở đâu? Xem ta không luyện hắn thành than đá!

– ...

Trương Huyền.

– ...

Điền Thanh Phó đường chủ.

Đánh Phó đường chủ

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Nói chuyện đúng là Kim Nguyên Đỉnh!

Trương Huyền đã thành Khải Linh Sư, có được năng lực Khải Linh, thời điểm ở Chiến Sư Đường tiến hành các loại xông cửa, đã tìm cơ hội làm Kim Nguyên Đỉnh tỉnh lại.

Tuy Hứa phó hội trưởng khó có thể làm được, để gia hỏa này thanh tỉnh ý thức lúc trước, nhưng hắn tu luyện Thiên Đạo Khải Linh chi pháp, cẩn thận một chút mà nói, cũng không khó.

Trước khi Kim Nguyên Đỉnh hôn mê thì đến được Nguyên Thần Cảnh đỉnh phong, trải qua Lôi Đình tẩy lễ càng có đột phá, giống như Ngô sư, dĩ nhiên đạt tới nửa bước Xuất Khiếu Cảnh.

Chỉ cần có đầy đủ tài liệu, luyện chế lại một lần, đột phá Xuất Khiếu chỉ là vấn đề thời gian.

Thực lực bạo tăng, hơn nữa thân là Thánh Khí trung phẩm, lực lượng vô cùng cường đại, Điền Thanh Phó đường chủ còn không có kịp phản ứng, liền bị vỗ vào mặt đất, thê thảm không thể lại thê thảm.

– Hắn ở dưới người ngươi... Ta chỉ là để cho ngươi ngăn cản, không phải bảo ngươi giết người...

Thấy gia hỏa này không đáng tin cậy như thế, vừa xuất hiện liền đập bay Điền Thanh Phó đường chủ, Trương Huyền che trán, cảm giác im lặng.

Ngươi không thể nhìn xem rồi mới động thủ sao?

Cái này tốt rồi, đường đường Phó đường chủ bị đập thành như vậy, làm sao có thể từ bỏ ý đồ?

– Phía dưới?

Kim Nguyên Đỉnh sững sờ, dịch thoáng cái, quả nhiên thấy một chữ "Đại" nằm ở trên mặt đất, người ngay đơ.

– Ách... Chủ nhân, ta không phải cố ý...

Hơi lúng túng lên tiếng vang lên.

– Muốn chết!

Ầm ầm!

Lời còn chưa dứt, Điền Thanh Phó đường chủ mãnh liệt từ mặt đất bay lên, sóng khí hùng hồn từ huyệt đạo toàn thân hắn phát ra, kích xạ bốn phía.

Hắn cảm thấy sắp nổ tung.

Đường đường Danh Sư Đường của Thanh Nguyên đế quốc, đệ nhất nhân cầm quyền thực tế, lại bị một Thánh Khí đè ở dưới mặt đất, nhục nhã mãnh liệt để hắn sắp bạo tạc nổ tung.

– Trương Huyền, thân là Danh Sư lục tinh, sai khiến Thánh Khí đối phó Danh Sư thất tinh, bỏ qua sư đạo tôn nghiêm, đại nghịch bất đạo, hiện tại ta sẽ giết ngươi!

Gào thét một tiếng, Điền Thanh Phó đường chủ vỗ tới Trương Huyền một chưởng.

Không thể không nói, thực lực của vị Phó đường chủ này xác thực cường đại đến đáng sợ.

Trung Thanh Vương tới so sánh, kém một đoạn rất lớn, vừa ra tay toàn bộ gian phòng sóng khí cuồn cuộn, như đại điện có chút không chịu nổi, tùy thời sẽ sụp đổ.

– Đối thủ của ngươi là ta...

Thấy hắn công kích chủ nhân, Kim Nguyên Đỉnh giận dữ.

Thật vất vả thanh tỉnh, muốn biểu hiện một chút, gia hỏa này lại không cho mặt mũi, quả thực tội không thể tha thứ.

Phần phật!

Lô đỉnh khổng lồ thẳng tắp đụng tới Điền Thanh Phó đường chủ.

Bành!

Chỉ thoáng cái, liền đụng nát chưởng lực.

Bất quá bị trùng kích, Kim Nguyên Đỉnh cũng bay ngược mấy chục thước mới ngừng lại được.

Một người một đỉnh, lực lượng tương đương!

– Không hổ là Phó đường chủ, quả nhiên lợi hại!

Trương Huyền nhẹ gật đầu.

Vị Điền phó đường chủ này quả nhiên không kém, đổi lại hắn mà nói, tám chín phần mười không phải đối thủ.

Tuy hiện tại hắn vô địch Nguyên Thần Cảnh, nhưng mà đối mặt cường giả nửa bước Xuất Khiếu Cảnh, lực lượng vẫn có chút không bằng.

– Đến phiên ngươi!

Biết rõ Điền Thanh Phó đường chủ coi như muốn thắng được Kim Nguyên Đỉnh, cũng cần tiêu phí thời gian thật dài, Trương Huyền chẳng muốn đi để ý tới, lần nữa nhìn về phía Trung Thanh Vương.

– Ngươi... Ngươi dám trực tiếp động thủ với Danh Sư Đường Phó đường chủ, cái này là muốn chết...

Giờ phút này Trung Thanh Vương cũng bối rối.

Vốn tưởng rằng, đối phương chỉ là một tiểu nhân vật từ địa phương nhỏ bé tới, chỉ cần tùy tiện quát lớn vài tiếng, tất nhiên sẽ đầu óc choáng váng, không dám nói nhảm, nằm mơ cũng không nghĩ đến, gia hỏa này thực lực cường hãn không nói, ngay cả Phó đường chủ cũng dám động thủ...

Danh Sư trong lúc đó, có đẳng cấp sâm nghiêm, xuất thủ với Danh Sư đẳng cấp cao, tương đương vi phạm lễ giáo.

Một khi thẩm phán, tư cách Danh Sư không bảo vệ được không nói, còn vô cùng có khả năng sẽ gặp phải Danh Sư Đường trừng phạt, trực tiếp chém giết.

Có thể nói, làm như vậy là đại nghịch bất đạo!

Vì một hạ nhân, làm ra loại sự tình này... Gia hỏa này điên rồi sao?

– Tìm chết hay không, không phải ngươi định đoạt, làm tổn thương quản gia của ta, sẽ phải thừa nhận trả giá đối ứng...

Lười để ý đến đối phương, bàn tay Trương Huyền run lên.

Rầm ào ào!

Kim Hồn Tỏa gào thét một tiếng, thẳng tắp chui vào trong người Trung Thanh Vương.

PHỐC!

Chỉ thoáng cái, liền đâm xuyên qua xương tỳ bà.

Kim Hồn Tỏa có thể khóa lại thực lực, vừa tiến vào thân thể, vị đệ nhất Vương gia kia lập tức uể oải xuống, đau đớn kịch liệt, khiến vẻ mặt hắn nhăn nhó, sắp điên rồi.

– Hiện tại hắn không có thực lực, đi báo thù đi!

Khoát tay áo.

Tôn Cường ở trong lòng hắn, trọng yếu giống như các đệ tử, đối phương không nói cho mình, liền tùy ý bắt, hơn nữa dùng cực hình, tương đương sờ nghịch lân, không có giết chết ngay tại chỗ, đã coi như rất nể tình rồi.

– Vâng!

Tôn Cường đi tới trước mặt:

– Bắt lão tử, không phải là bắt rất vui vẻ sao? Hôm nay cũng cho ngươi nếm thử tư vị...

Tôn Cường gào thét một tiếng, cổ tay khẽ đảo, lấy ra một thanh đao nhọn, thẳng tắp đâm tới.

Mặc dù đối phương là cường giả Nguyên Thần Cảnh, nhưng nhục thân còn không có luyện đến giống như Trương Huyền, đao thương bất nhập, hơn nữa bị đâm thủng xương tỳ bà, không có chân khí hộ thể, thoáng cái liền đâm vào da thịt, máu tươi chảy ròng.

– Ngươi...

Đau đớn kịch liệt, khiến Trung Thanh Vương kêu thảm một tiếng, bất quá nói còn chưa dứt lời, liền thấy Tôn Cường không biết từ đâu lấy ra một vò muối ăn, đổ tới miệng vết thương.

– Kiên nhẫn một chút, ta thoa thuốc cho ngươi...

– ...

Trung Thanh Vương.

Vừa thoa xong, lại lấy ra đao nhọn, máu tươi chảy ròng, lại xát muối...

Nhìn thoáng qua, Trương Huyền liền không nhịn được quay đầu đi... Thật sự quá tàn nhẫn!

Bất quá, mới vừa rồi giúp Tôn Cường chữa thương, hắn đã biết rõ, người phía trước còn dùng cực hình lợi hại hơn, giờ phút này, làm lại quá phận cũng không coi vào đâu, nhân quả tuần hoàn mà thôi.

Điền Thanh Phó đường chủ cùng Kim Nguyên Đỉnh vẫn còn chiến đấu, lực lượng tương đương, Trương Huyền cũng không đi quản, mà nhìn về phía cách Minh Chân Phó điện chủ ở đó không xa.

Vị Độc Điện Phó điện chủ này, vừa rồi chứng kiến sự tình không ổn, muốn chạy trốn, lại bị trận pháp vây ở chính giữa, căn bản không có biện pháp rời đi.

Lúc này chứng kiến Trương Huyền nhìn qua, tràn đầy hoảng sợ, như là gặp quỷ rồi.

– Tới đây đi!

Bàn tay trảo một cái, người sau lăng không bay tới, bị giam cầm ở trước mắt.

– Độc Điện thế nào? Đám người Hứa Du Trưởng Lão đâu?

Tiện tay bố trí cấm chế ở chung quanh, bọn người Lạc Thất Thất cũng nghe không được, Trương Huyền hỏi.

Hứa Du Trưởng Lão cùng hắn quan hệ không tệ, làm người cũng rất tốt, muốn biết hiện tại thế nào.

– Ngươi… làm sao ngươi biết Hứa Du?

Minh Chân Phó điện chủ hoảng sợ.

Lúc trước Trương Huyền đi Độc Điện đã ngụy trang, hơn nữa dùng tên giả Tôn Cường, vị trước mắt này cũng không nhận ra.

– Chẳng lẽ... Ngươi mới là Tôn Cường?

Bất quá hắn cũng không ngốc, thời gian nháy mắt liền hiểu được, đồng tử co rút lại.

– Không sai! Ngươi rất thông minh!

Cười nhạt một tiếng, bàn tay Trương Huyền vỗ vỗ, một đạo chân khí lập tức tràn vào thân thể.

– A...

Chân khí ở dưới khống chế thay đổi thành kịch độc, trên đầu Minh Chân ứa ra mồ hôi lạnh, thân thể liên tục vặn vẹo.

Thiên Đạo chân khí ngay cả đám người Hải độc sư cũng không chịu nổi, đừng nói hắn.

– Ngươi là Danh Sư... Đánh Trung Thanh Vương, bỏ qua quyền uy của Phó đường chủ, đã là đại nghịch bất đạo rồi... Nếu như giết ta, nhất định sẽ bị Danh Sư Đường nghiêm mật thẩm tra...

Cố nén đau nhức kịch liệt, Minh Chân nói.

Hắn biết rõ người trước mắt này cùng Hứa Du Trưởng Lão quan hệ không tệ, bản thân làm hại toàn bộ Độc Điện diệt tuyệt, đối phương tuyệt đối sẽ không chút lưu tình chém giết, bởi vậy biết rõ nói cái gì, mới có thể khiến đối phương dừng tay.

Giờ phút này hắn thuộc về “nhân chứng”, một khi chết ở trong tay đối phương, coi như nói nhiều hơn nữa cũng vô ích.

– Ta chỉ muốn nghe được sự tình ta muốn biết... Ta có thể mang theo Tổ Sư khai phái tiến về Độc Điện, thì có năng lực cho ngươi lặng yên không

một tiếng động chết mất, không ai hoài nghi!

Chẳng muốn trả lời đối phương, Trương Huyền thản nhiên nói.

Đổi lại Danh Sư khác, muốn giết đối phương, nhất định sẽ bị hoài nghi, nhưng hắn là Độc Sư... Hoàn toàn có thể có rất nhiều loại phương pháp khiến đối phương chết, coi như là Danh Sư Đường cũng không tra được.

– Ta...

Nghe nói như thế, chứng kiến thái độ của đối phương, Minh Chân biết rõ đối phương thật dám làm, đành phải nghiến răng nói:

– Lúc ấy ta chạy ra Độc Điện, liền trực tiếp tới nơi đây!

– Tới đây? Trước kia ngươi nhận thức Trung Thanh Vương?

Trương Huyền nhìn qua.

Chạy ra Độc Điện, vì phòng ngừa đuổi bắt, tất nhiên sẽ trốn tới địa phương tự nhận là an toàn nhất, có thể đi tới nơi này, nói rõ hắn cùng vị Trung Thanh Vương này đã sớm nhận thức.

– Vâng, chúng ta có sinh ý hợp tác, hắn mua của ta không ít kịch độc... Ta cũng từ trong tay hắn nhận được rất nhiều vật phẩm quý giá trên việc tu luyện...

Minh Chân nói.

Khuôn mặt Trương Huyền trầm xuống.

Xem ra tin tức của Ngọc Phi Nhi không sai, chỉ bất quá, đối phương cũng không phải Độc Sư, mà là cùng Độc Điện có giao dịch mà thôi.

Bất quá, vẫn có chút nghi vấn.

– Hắn mua sắm độc dược, có thể sử dụng sao?

Trương Huyền nhịn không được nói.

Độc dược, không riêng gì Độc Sư mới có thể phối trí, rất nhiều cấp bậc cao, còn cần thủ pháp đặc thù mới có thể thi triển, không phải Độc Sư, coi như nhận được dược vật, cũng chỉ có thể thô ráp sử dụng, rất dễ dàng bị phát hiện.

Thật giống như Vưu Hư lúc trước, thủ pháp dùng độc thô ráp, tuy từ chỗ Dị Linh tộc nhận được kịch độc, như trước không dám sử dụng phạm vi lớn.

– Ta cũng không biết... Hắn đối với độc dược đẳng cấp cao nhu cầu rất lớn, ta từng xin Tổng bộ vài loại độc dược thất tinh, đều bán cho hắn...

Minh Chân không dám giấu giếm.

– Ân!

Nghi hoặc liếc nhìn Trung Thanh Vương, Trương Huyền không có tiếp tục hỏi thăm nữa.

Gia hỏa này, là Vương gia của Thanh Nguyên đế quốc, cũng không nghe được sự kiện dùng độc ác liệt của hắn, bởi vậy coi như là Danh Sư, cũng không thể quản quá nhiều.

Nếu không, rất dễ dàng gây nên đế quốc cùng Danh Sư Đường mâu thuẫn.

Hiện tại đối phương tìm Tôn Cường phiền toái, sự tình ra có nguyên nhân, hung hăng giáo huấn một lần cũng không có gì, liên lụy đến phương diện này, có khả năng sẽ phải quan hệ tới triều chính rồi.

– Nói sự tình đám người Hứa Du đi!

Trương Huyền nhìn qua.

– Ta một đời vì Độc Điện, kết quả nhận phải hình phạt độc sát, trong tâm không cam lòng, tìm đến Trung Thanh Vương, muốn mượn trợ giúp của hắn, vì mình tìm về công bằng... Kết quả, Trung Thanh Vương vì lập công, không để ý ta phản đối, bắt tất cả người Độc Điện, phản kháng hầu như đều bị giết...

Nói đến đây, sắc mặt của Minh Chân buồn bã:

– Tuy ta thống hận đám người Hứa Du hại ta thê thảm, nhưng mà ta cũng là một phần tử của Độc Điện, chuyện này, thật không phải là ta mong muốn nhìn thấy...

Lắc đầu, Minh Chân biết, chuyện này từ hắn mà lên, nói nhiều hơn nữa cũng vô dụng, ngẩng đầu nhìn lại.

– Nói thiệt cho ngươi biết, Hứa Du Trưởng Lão... không chết!

Kim Nguyên Đỉnh đại chiến Phó đường chủ

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

– Không chết?

Ánh mắt của Trương Huyền sáng lên:

– Ở đâu?

Vị Hứa trưởng lão này tin tưởng hắn, mới đưa mình đến Độc Điện, nếu như bởi vậy bỏ mình mà nói, tất nhiên sẽ cực kỳ áy náy.

– Bị Trung Thanh Vương bắt tới, giam giữ ở trong địa lao...

Minh Chân nói.

– Địa lao?

– Con đường của ta đứt gãy, Trung Thanh Vương giống như tính toán để đám người Hứa trưởng lão phối trí độc dược lợi hại hơn, cho nên mới hạ thủ lưu tình, đương nhiên, cụ thể là chuyện gì, ta cũng không rõ ràng...

Minh Chân giải thích.

– Ân!

Trương Huyền nhẹ gật đầu.

Mặc kệ đối phương có phải phối chế độc dược hay không, chỉ cần đám người Hứa trưởng lão không chết, chính là tin tức tốt.

Nhưng bây giờ còn không thể đi cứu.

Nếu không, sẽ giống như lúc trước, để người mượn cớ.

– Bây giờ ngươi trúng kịch độc của ta, chỉ có một mình ta có thể giải, nên nói như thế nào, ngươi hẳn rõ ràng...

Lại hỏi thăm một phen, biết rõ đám người Hứa trưởng lão trước mắt không có trở ngại, lúc này Trương Huyền mới nhẹ nhàng thở ra.

– Vâng!

Minh Chân gật đầu, không dám nói nhảm.

Vị trước mắt này, ngay cả độc trùng của điện chủ cũng có thể thời gian nháy mắt hạ độc chết, đám người Bạch độc sư, Hải độc sư không dám nói nhảm, thủ đoạn dùng độc có thể nói nghe rợn cả người, hắn khẳng định không cách nào bằng được.

Đã như vậy, còn không bằng ngoan ngoãn nghe lời.

Muốn biết đã biết, Trương Huyền không hề động thủ, tiện tay trảo một cái, cởi bỏ cấm chế chung quanh.

Bành bành bành bành!

Tiếng va đập liên tiếp xuất hiện ở trong tai.

Ngẩng đầu nhìn lại, sau đó chứng kiến Điền Thanh Phó điện chủ như trước chiến đấu với Kim Nguyên Đỉnh.

Lô đỉnh liệt diễm sôi trào, dùng ra toàn bộ lực lượng, giờ phút này Điền Thanh Phó điện chủ cũng cực kỳ chật vật, khóe miệng tràn ra máu tươi,

xem xét liền biết bị thương không nhẹ.

Tuy vị Phó điện chủ này thực lực mạnh mẽ, nhưng Kim Nguyên Đỉnh cũng không phải ngồi không, một người một đỉnh đấu cái lực lượng ngang nhau.

Thấy Kim Nguyên Đỉnh tạm thời không có lộ ra bại thế, Trương Huyền quay đầu nhìn về phía Trung Thanh Vương.

Giờ phút này Trung Thanh Vương toàn thân là máu, trên thân bị Tôn Cường đâm ít nhất bốn năm mươi lỗ thủng, đã hấp hối, tựa hồ tùy thời có thể chết.

– Dám dùng hình với lão tử! Thật sự là mù mắt chó của ngươi! Cũng không nhìn một chút lão tử là quản gia của ai...

Một bên dùng đao nhọn đâm loạn, Tôn Cường một bên gầm lên, giống như đang phát tiết khuất nhục lúc trước.

– ...

Trương Huyền lắc đầu:

– Tôn Cường, kiềm chế một chút, đừng giết chết...

– Yên tâm đi, Thiếu gia!

Nghe được phân phó, Tôn Cường gật đầu, không biết từ đâu lại lấy ra một lọ ớt, đổ lên miệng vết thương.

Nhìn Trung Thanh Vương tùy thời có thể ngủm, Trương Huyền cũng nhìn không được nữa, đang muốn bàn giao hai câu, liền thấy Lạc Thất Thất, Ngọc Phi Nhi vẻ mặt lo lắng nhìn qua.

– Trương sư, náo lớn như vậy... Sợ không dễ kết thúc a!

Nghẹn lấy nửa ngày, Ngọc Phi Nhi nhịn không được nói.

Mặc dù là vì cứu Tôn Cường, nhưng đánh Thanh Nguyên đế quốc đệ nhất Vương gia thành cái dạng này, Phó điện chủ quyền lợi lớn nhất Danh Sư Đường cũng đánh một trận tơi bời, truyền tới Danh Sư Đường, sự tình liền quá lớn.

Chỉ sợ nhẹ nhất, đều sẽ hủy bỏ tư cách Danh Sư.

– Không sao, đổi lại Danh Sư khác, ta xác thực không dám làm như vậy, nhưng mà vị Phó đường chủ này, lại không có gì!

Trương Huyền lắc đầu, tính toán thời gian, lấy ra một Ngọc Bài, nhẹ nhàng điểm lên, truyền ra ngoài một tin tức.

– Không có gì?

Hai người không hiểu.

Bất kể nói thế nào, hắn cũng là Phó đường chủ, địa vị tôn sùng, thân phận cao quý, vì sao nói không có gì?

– Trung Thanh Vương này cấu kết Độc Điện, điểm ấy không thể nghi ngờ, Điền phó đường chủ chẳng những không điều tra, còn tìm ta phiền toái, muốn nói hai người trong lúc đó không có chuyện ẩn ở bên trong, ta cũng không tin!

Trương Huyền lắc đầu.

Lúc trước, thật sự là hắn có chút kiêng kị vị này, nhưng mà đối phương cho quyết đoán không công bằng, kết hợp với tin tức lúc trước biết rõ, hầu như đã có thể xác định.

– Nếu như lúc trước bọn hắn là bằng hữu, trợ giúp lẫn nhau, nhiều nhất coi như là nhân tình, không tính vượt rào a...

Lạc Thất Thất nhíu mày.

– Hoàn toàn chính xác không tính vượt rào, bất quá, có một số việc ngươi không biết, ta cũng bất tiện nói tỉ mỉ, hết thảy chờ Ngô sư tới, lại làm tiếp quyết đoán!

Trương Huyền nói.

Thấy vị trước mắt này đã tính trước, tựa hồ không thèm để ý, đám người Lạc Thất Thất nhẹ nhàng thở ra.

– Thiếu gia, ta đã giáo huấn xong...

Lúc này, Tôn Cường cũng vung xong ớt, vẻ mặt thỏa mãn đi trở về, tựa hồ lúc trước bị tra tấn phiền muộn hễ quét là sạch.

Trương Huyền quay đầu nhìn lại, quả nhiên thấy Trung Thanh Vương hấp hối, xem ra tùy thời có thể tử vong.

Chần chừ một chút, đi vào trước mặt, cổ tay khẽ đảo, lấy ra một hồ lô rượu ngon, nâng cổ của đối phương, cứng rắn đổ xuống.

Thực lực của thanh niên mặc áo đen Tần quản sự thấp hơn hắn, coi như Minh Chân cao hơn hắn cũng không kém nhiều, chân khí trực tiếp đi vào trong cơ thể đối phương, đối phương khó có thể phát hiện, nhưng vị trước mắt này bất đồng.

Thánh Vực tứ trọng đỉnh phong, Nguyên Thần cẩn thận tỉ mỉ, thật muốn trực tiếp quán thâu chân khí, rất dễ dàng bị phát hiện.

Thiên Đạo chân khí là bí mật lớn nhất của hắn, phải cẩn thận một ít cho thỏa đáng.

Xì xì xì xì...

Tửu thủy đi vào cổ họng, không lâu sau, thương thế bị Tôn Cường đâm qua, liền hoàn hảo không tổn hao gì.

Tuy thực lực của Trương Huyền bây giờ không bằng đối phương, nhưng đã không kém nhiều, Thiên Đạo chân khí như trước có thể nhẹ nhõm chữa trị thương thế.

– Thiếu gia...

Thấy Trương Huyền giúp đỡ đối phương chữa thương, Tôn Cường tiếc hận.

Nếu như biết hỗ trợ trị thương, vừa rồi... liền chơi đùa ác hơn một chút... Không đến mức bó tay bó chân, giáo huấn một chút cũng chưa đủ nghiền.

– Hiện tại hắn vẫn không thể chết, cũng không thể bị thương... Nếu không sẽ rất phiền toái!

Lắc đầu, Trương Huyền lần nữa chế rượu ngon vào trong cơ thể đối phương, bất quá chân khí cũng lặng lẽ ẩn giấu vào, không có kích hoạt.

Xử lý xong những thứ này, lần nữa nhìn về phía Tôn Cường.

– Đến cùng xảy ra chuyện gì, vì sao ngươi lại gặp Trung Thanh Vương người, còn bị bọn hắn bắt?

Chuyện này hắn có chút kỳ quái, dựa theo tình huống bình thường, hắn cùng đối phương bắn đại bác cũng không tới, coi như gọi là Tôn Cường, cái tên này ở bên đường hô, cũng có thể tìm ra một mảng lớn.

Như thế nào hết lần này tới lần khác liền bắt hắn, hơn nữa tin tưởng vững chắc không nghi ngờ?

– Cái này...

Tôn Cường gãi gãi đầu, trên mặt tràn đầy lúng túng.

Chứng kiến nét mặt của hắn, Trương Huyền liền biết sự tình không có đơn giản như vậy, nhướng mày:

– Nói!

– Vâng... ngày hôm qua ta đi ra tìm thức ăn, mới ngồi xuống, liền nghe được có người nhỏ giọng nghị luận, thảo luận tên của ta...

Sắc mặt Tôn Cường đỏ bừng:

– Thiếu gia cũng biết ta là người ưa xen vào việc của người khác, nghe được nói ta, tự nhiên đi hỏi thăm một phen. Sau đó đối phương nói có một người gọi là Tôn Cường, thực lực cường đại, thiên phú vô song, đủ loại sùng bái. Ta cho rằng lợi hại như vậy... Hoàn toàn phù hợp khí chất của ta, liền lặng lẽ tiết lộ thoáng cái, sau đó... sau đó, đã bị đánh rồi...

– ...

Còn không có nghe xong giải thích, Trương Huyền liền im lặng, còn tưởng rằng là tình huống như thế nào, thì ra là thế.

Quản gia này là cái đức hạnh gì, hắn biết rất rõ.

Cũng không biết học được từ ai, chỉ giỏi trang bức, thật vất vả tìm được cơ hội như thế, sao có thể buông tha, tất nhiên là ba hoa chích choè, miệng phun hoa sen.

Đối phương nói đến chỗ lợi hại, nhất định là thuận miệng đồng ý, vốn tưởng rằng sẽ được người coi là cao thủ, kết quả... Bị đánh!

– Ai, thật sự là không bớt lo, có một nửa điệu thấp như ta thì tốt rồi...

Lắc đầu, tràn đầy bất đắc dĩ.

Hắn đi đến bất kỳ địa phương nào, đều cực kỳ điệu thấp, chưa bao giờ tận lực tuyên dương thành tích cùng thực lực của mình, cũng không thích gây chuyện, đơn thuần giống như tờ giấy trắng, gia hỏa này thì ngược lại, một lọ không đầy, nửa bình lạch cạch, loại thực lực này, ở địa phương nhỏ như Thiên Huyền Vương quốc, giả trang thì thôi, chạy đến nơi đây... Không phải là muốn chết sao?

Ăn tai kiếp lần này, coi như báo ứng, cho hắn ngã một lần khôn hơn một chút, về sau sẽ nhớ kỹ giáo huấn, không lỗ mãng giống như hiện tại.

– Thiếu gia, lần sau ta không dám nữa...

Tựa hồ cũng biết mình sai lầm, vẻ mặt Tôn Cường tràn đầy áy náy nhìn qua.

Thiếu gia trang bức, trang như thế nào cũng cực kỳ lợi hại, hắn chỉ nói một chút... Kết quả, đã bị đánh thành như vậy!

Ngẫm lại cũng tràn đầy bực bội.

– Sau khi trở về, liền bế quan cho ta, trong vòng ba tháng, không đạt tới Thánh Vực, liền xéo ngay cho ta, đừng nói là quản gia của ta!

Trương Huyền khoát tay áo.

– Vâng...

Nghe được để hắn trong ba tháng trùng kích Thánh Vực, vẻ mặt Tôn Cường tràn đầy mướp đắng.

Không để ý tới gia hỏa tự cho là đúng, ưa thích giả vờ giả vịt này nữa, Trương Huyền nhìn về phía chiến đấu trước mắt.

– Thiếu gia, gia hỏa này quá mạnh, ta đánh không lại, nhanh chỉ điểm ta...

Lúc này Kim Nguyên Đỉnh đã rơi vào hạ phong, hoàn toàn bị Thiên Thanh phó Hội trưởng đè nặng, thấy hắn nhìn qua, sốt ruột hô lên.

– Cùng người chiến đấu chỉ biết dùng man lực, không biết động não sao, bên hông hắn xây dựng hải huyệt, có một chỗ mệnh môn, ngươi thử một chút!

Trương Huyền lắc đầu.

– Được rồi!

Nghe nói như thế, Kim Nguyên Đỉnh hưng phấn, ở trong tiếng thét dài, chân đỉnh vừa thô vừa to đụng tới Điền Thanh Phó điện chủ.

– Ngươi...

Không nghĩ tới thanh niên phía dưới có thể nói ra thiếu sót của mình, Điền Phó điện chủ có chút hổn hển, vội vàng lui về phía sau.

– Thời điểm chân khí của hắn hội tụ ở trước ngực, không quá thông suốt, có lẻ trong ba cái hô hấp, Nguyên Thần công kích sẽ không trọn vẹn...

Thấy đối phương lui về phía sau, Trương Huyền liên tục nói.

Đối phương thi triển Võ Kỹ, Thiên Đạo Thư Viện thuận lợi tạo thành thư tịch, tùy tiện mở ra, tất cả đều là thiếu sót.

Bất quá, thiếu sót lớn nhất là Nguyên Thần.

Dựa theo tình huống bình thường, nửa bước Xuất Khiếu Cảnh, Nguyên Thần cường đại, hắn là không có quá nhiều thiếu sót mới đúng, nhưng vị trước mắt này, lại tràn đầy lỗ thủng, khiến hắn nhịn không được có chút kỳ quái.

Nhưng hiện tại không phải thời điểm cẩn thận nghiên cứu, chỉ điểm Kim Nguyên Đỉnh mới là chính đạo.

Ầm ầm!

Kèm theo lời của hắn, Điền Thanh Phó điện chủ càng đánh càng phiền muộn, rất nhanh nhổ ra vài bún máu, sắc mặt càng ngày càng khó coi.

– Đánh tiếp như vậy, sẽ thua không thể nghi ngờ...

Đối phương nói, mỗi một chỗ đều là thiếu sót chí mạng của hắn, dựa theo tình huống bình thường, những khuyết điểm này bị che giấu, đồng

cấp căn bản không phát hiện được, thậm chí coi như là cường giả Xuất Khiếu Cảnh, muốn tìm được cũng khó có khả năng!

Trương Huyền này, vậy mà nói ra tất cả, không có một chỗ sai lầm... khiến hắn phát điên.

– Trước giết gia hỏa này, nếu không phải chết nhất định là ta!

Cắn chặt hàm răng, trong mắt hiện lên tàn nhẫn, thân thể của Điền Thanh Phó điện chủ nhoáng một cái, hóa thành một huyễn ảnh, lừa gạt được Kim Nguyên Đỉnh, sau một khắc đi vào trước mặt Trương Huyền.

Lúc này Trương Huyền đang nói chuyện với Kim Nguyên Đỉnh, không nghĩ tới đối phương sẽ chơi như vậy, còn không có kịp phản ứng, liền bị đánh trúng ngực, điên cuồng phun máu tươi, lập tức bay ngược ra ngoài.

– Lão sư...

– Trương sư...

– Thiếu gia...

Hốc mắt tất cả mọi người lập tức đỏ lên.

Thật lớn vũng hố!

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Đồng loạt vọt tới trước mặt Trương Huyền, liền thấy thanh niên mới vừa rồi còn hăng hái, thực lực mạnh mẽ, lúc này đã ngất đi, khóe miệng tràn ra máu tươi, xem xét liền biết bị thương thế rất nặng.

– Chúng ta muốn giết ngươi...

Đám người Lạc Thất Thất trong cơn giận dữ, đồng loạt ngăn ở trước mặt, nhìn về phía Điền Thanh Phó đường chủ ở cách đó không xa, hận không thể ăn thịt đối phương.

Nhìn bộ dáng của mọi người, Điền phó đường chủ ngẩn người, có chút không dám tin tưởng.

Tuy thực lực của hắn rất mạnh, nhưng từ tình huống thanh niên kia nhẹ nhõm nghiền ép Trung Thanh Vương đến xem, hắn là có thể dễ dàng tránh thoát công kích của mình, bởi vậy vừa rồi đánh lén còn chuẩn bị rất nhiều hậu chiêu... Kết quả, cái gì cũng không có tác dụng, một chưởng đập bay...

Mấu chốt nhất là, tựa hồ đối phương còn sợ mình kích không trúng, làm một ít điều chỉnh rất nhỏ, chủ động đón ý nói hùa...

Chủ động thừa nhận chưởng lực của mình?

Cái này...

Chưởng lực của hắn bá đạo, lực lượng cường đại, bị đánh trúng, coi như là Nguyên Thần tứ trọng đỉnh phong cũng khó có thể may mắn thoát khỏi, làm như vậy, không phải là muốn chết sao?

Trong lòng nghi hoặc, đang không biết xảy ra chuyện gì, chợt nghe Trung Thanh Vương ở cách đó không xa gầm lên, quay đầu nhìn lại, liền thấy Kim Hồn Tỏa ở trên người chẳng biết lúc nào đã rơi trên mặt đất, trên người bị đâm ra vô số vết máu, mắt thường có thể thấy được khôi phục, không đến hai cái hô hấp, liền hoàn hảo như lúc ban đầu, giống như không có chịu qua tổn thương.

– Lúc nào gia hỏa này có thánh dược lợi hại như thế rồi hả?

Hắn hết sức quen thuộc đối phương, còn chưa từng nghe nói qua có dược vật lợi hại như thế, loại năng lực khôi phục này, đã có thể so với thủ đoạn của Trương sư vừa rồi dùng cho Tôn Cường.

– Ta muốn giết ngươi...

Thân thể khôi phục, nhớ tới vừa rồi nhục nhã, Trung Thanh Vương đâu còn nhịn được, gào thét một tiếng, mãnh liệt lao đến Trương Huyền đang hôn mê.

Lăng không trảo một cái, một thanh trường kiếm phá không mà ra, mang theo kiếm quang lăng lệ ác liệt đâm tới.

Vừa rồi chiến đấu vội vàng, vừa ra tay liền bị đối phương áp chế, ngay cả binh khí cũng không có lấy ra, hiện tại biết rõ đối phương đáng sợ, không có quá nhiều chần chờ, trực tiếp thi triển ra công kích mạnh nhất.

Xì xì xì!

Kiếm khí như điện, phát ra âm thanh phá không nghiền ép tới. Trường kiếm bắn ra, nửa bước Xuất Khiếu Cảnh cũng phải tạm thời tránh né.

Cái này là thực lực, cũng là vốn liếng của hắn.

– Dừng tay...

Lạc Thất Thất, Ngọc Phi Nhi, Tôn Cường đồng thời giơ lên binh khí, tiến lên đón.

Bành! Bành! Bành!

Ba tiếng trầm đục, ba người bay ngược ra, đâm vào trên vách tường cách đó không xa, tất cả đều sắc mặt phiếm hồng, máu tươi điên cuồng phun.

Bọn hắn kém Thánh Vực tứ trọng thật sự quá lớn, căn bản không cách nào chống chọi.

– Chết!

Đánh ba người trọng thương, trường kiếm của Trung Thanh Vương tiếp tục rơi xuống, mắt thấy sẽ chém Trương Huyền thành hai khúc.

– Dừng tay...

Đúng lúc này, một tiếng gào thét phẫn nộ vang lên, ngay sau đó Trung Thanh Vương liền cảm thấy một cỗ chân khí hùng hậu, ở trước mặt Trương Huyền tạo thành một lồng khí thật lớn, bao phủ đối phương ở trong đó.

Bị khí tức này ngăn cản, trường kiếm không bổ xuống được.

Ngay sau đó, toàn thân chấn động, trường kiếm trong tay, ông… thẳng tắp bay lên, đâm về phía hắn.

PHỐC!

Đâm vào bả vai, lực lượng trùng kích khổng lồ chấn hắn liên tục lui về phía sau, đâm vào trên tường, như người bù nhìn treo ở trên không trung.

– A...

Đau đớn kịch liệt khiến hắn kêu thảm, trong mắt tràn đầy không thể tin được.

Cầm trường kiếm trong tay, coi như sức chiến đấu của hắn kém nửa bước Xuất Khiếu cảnh, cũng sẽ không yếu hơn bao nhiêu, đối phương vội vàng nghênh đón, ngăn trở công kích không nói, còn chấn trường kiếm của mình phản kích... Đây là thực lực gì?

Phần phật!

Đang khiếp sợ, liền chứng kiến hai bóng người xuất hiện ở trước mặt Trương Huyền, vẻ mặt lo lắng.

– Trương sư... Trương sư!

Đúng là Danh Sư Đường Ngô Như Phong Ngô trưởng lão cùng Chiến Sư Đường Hình Thiên Minh Đường chủ!

Hô hai tiếng, phát hiện thương thế của Trương Huyền quá nặng, đã lâm vào hôn mê, sắc mặt của Hình Đường chủ xanh mét, đứng dậy.

– Ngang nhiên hãm hại Danh Sư, Điền Thanh, ngươi thật to gan!

Ầm ầm!

Hình Đường chủ nổi giận, trở tay đập xuống.

– Ta...

Điền Thanh Phó đường chủ muốn giải thích, nhưng nói còn chưa ra miệng, liền bị một chưởng đập nằm rạp trên mặt đất, phun ra từng ngụm từng ngụm máu tươi.

Thời điểm đồng cấp, hắn liền không phải đối thủ, hiện tại Hình Đường chủ tấn cấp đến Xuất Khiếu Cảnh, làm sao ngăn cản được!

– Người đâu, bắt hai người này lại cho ta!

Sau khi đập đối phương trọng thương, Hình Đường chủ hét lớn.

Rầm rầm!

Nghe được phân phó, Liêu Điện Chủ, Chu điện chủ, Trần điện chủ, Diêm Điện chủ không biết từ đâu chạy tới, thời gian nháy mắt liền phong cấm tu vi của hai người.

Tuy đều là Nguyên Thần Cảnh đỉnh phong, nhưng bọn hắn thân là người Chiến Sư Đường, chiến lực càng tốt hơn, coi như hai người ở thời kỳ toàn thịnh cũng chống chọi không được, chớ nói chi là hiện tại bản thân bị trọng thương.

– Trương sư...

Khống chế được hai người hành hung, Hình Đường chủ lấy ra một viên đan dược chữa thương cho Trương Huyền dùng.

Dùng chân khí hỗ trợ luyện hóa dược lực, lúc này người sau mới từ từ tỉnh dậy.

– Các ngươi đã tới...

Nói xong, nhìn về phía Điền Thanh cùng Trung Thanh Vương, hữu khí vô lực nói:

– Giữa chúng ta khả năng có chút hiểu lầm, mong hai vị không nên thương tổn bọn hắn... Phốc!

Lời còn chưa dứt, lần nữa phun ra máu tươi.

– Trương sư...

Thấy hắn bị thương thành như vậy, còn thay đối phương nói chuyện, trong lòng Ngô sư, Hình Đường chủ đều tán dương.

Sớm biết Trương sư nhân nghĩa như vậy, không nghĩ tới nhân nghĩa như thế!

Cùng hai người biểu lộ bất đồng, Trung Thanh Vương cùng Điền phó đường chủ đều sắp điên rồi.

Mới vừa rồi còn đang kỳ quái vì sao gia hỏa này tránh cũng không tránh, cứng rắn thừa nhận công kích của mình, nguyên lai... là đang chờ!

Hiện tại trọng thương là đối phương, thời điểm Hình Đường chủ, Ngô sư tới, bọn hắn đang đánh người... Có miệng cũng nói không rõ.

– Là Trương Huyền này đối động thủ với chúng ta, dùng chính là cái lô đỉnh kia...

Điền phó đường chủ gào thét một tiếng, chỉ về phía sau lưng, lại phát hiện, cái lô đỉnh vừa rồi luôn mồm muốn đốt mình thành than đá kia, chẳng biết lúc nào đã biến mất không thấy gì nữa, giống như căn bản không có xuất hiện qua.

Vậy mà chẳng biết lúc nào bị người thu vào không gian giới chỉ.

– Câm miệng!

Liêu Điện Chủ tát qua một cái, đánh hắn đầu óc choáng váng.

Trương sư vì Chiến Sư Đường làm ra cống hiến lớn như vậy, bọn hắn còn chưa kịp cảm kích, liền bị gia hỏa này đánh trọng thương, nếu không phải cố kỵ đối phương là Danh Sư, khẳng định đã giết ngay tại chỗ.

Quả thực tội không thể thứ cho.

– Trương sư, đến cùng xảy ra chuyện gì?

Không để ý tới Phó điện chủ bị đánh, Ngô sư nhìn qua.

– Cứu bọn họ trước...

Trương Huyền hữu khí vô lực chỉ đám người Lạc Thất Thất.

– Được!

Hình Đường chủ nói một tiếng, một vị Điện chủ đi vào trước mặt, cho mỗi người một viên đan dược.

– Ngô sư còn nhớ, Chương Dẫn Khâu lão Viện trưởng nói, sự tình di tích bị tiết lộ tin tức không?

Thấy mấy người không có gì đáng ngại, lúc này Trương Huyền mới nhẹ nhàng thở ra, thần thái uể oải, hữu khí vô lực nhìn qua.

Lúc trước, Chương Dẫn Khâu lão Viện trưởng phát hiện di tích, kết quả tin tức bị người của Thanh Nguyên thành phân bộ lừa gạt đi... Chuyện này, sau khi chạy ra Khâu Ngô Cung, liền kỹ càng nói cho hai người.

– Đương nhiên!

Ngô sư gật đầu:

– Sau khi ta trở về một mực điều tra, bất quá... Không có chứng cớ xác thực...

– Lúc trước ta cũng truy xét chuyện này, kết quả... Tôn Cường liền bị Điền phó đường chủ cùng Trung Thanh Vương liên thủ bắt, nói hắn... thay ta cấu kết Độc Điện, làm trái thân phận Danh Sư! Ta không xứng làm Danh Sư, còn muốn trừng phạt ta đi vào Địa Quật... Khục khục!

Nói vài câu, tâm tình kích động, sắc mặt của Trương Huyền đỏ lên.

– Phạt ngươi đi vào Địa Quật? Cấu kết Độc Điện?

Hất ống tay áo, ánh mắt của Ngô sư phát lạnh:

– Quả thực thối lắm! Mưu hại Danh Sư... Thật là to gan!

Người khác không biết, hắn là cực kỳ rõ ràng.

Vị trước mắt này không chỉ là Thiên Nhận Danh Sư, càng là Thiên Địa Phong Thánh... Nhân vật như vậy, vài vạn năm qua chỉ có Khổng Sư.

Nói loại người này cấu kết Độc Điện... Còn muốn đưa vào Địa Quật?

Quả thực tội không thể thứ!

– Ta không thừa nhận, bọn hắn liền trực tiếp động thủ, tính toán nghiêm hình bức cung... Ngươi cũng biết, thực lực của ta, đối mặt Nguyên Thần Cảnh không có chút sức hoàn thủ... May mắn các ngươi tới nhanh, nếu không sợ là chúng ta đều chết ở chỗ này...

Trương Huyền một bộ may mắn sống sót sau tai nạn.

– Không có chút sức hoàn thủ?

Điền Thanh Phó đường chủ cùng Trung Thanh Vương liếc mắt nhìn nhau, thiếu chút nữa phát điên.

Ngươi cái này gọi là không có sức hoàn thủ?

Chúng ta sắp bị ngươi đánh chết... Muốn nói không có sức hoàn thủ, cũng là chúng ta có được hay không?

Nghẹn sắp hộc máu, muốn phản bác, đáng tiếc tu vi toàn thân bị giam cầm, căn bản nói không ra lời.

Đám người Tôn Cường, Lạc Thất Thất cũng nhìn nhau, khóe miệng co giật.

Nhất là Ngọc Phi Nhi, đầu đầy im lặng.

Mới vừa rồi các nàng còn lo lắng muốn chết, nguyên lai gia hỏa này... thi triển khổ nhục kế!

Bị Ngô sư, Hình Đường chủ, cùng rất nhiều Điện chủ, Danh Sư tận mắt thấy hành hung... Đoán chừng hai người này nhảy vào Hoàng Hà cũng rửa không sạch.

Lúc trước một mực nghĩ, Trương sư ngang nhiên động thủ với một Phó đường chủ, tiếp sau làm sao giải quyết, không nghĩ tới... Đã sớm thiết kế

tốt cái bẫy, đào xong hố, chờ hai người chui vào.

Dám tìm Trương sư phiền toái... đợi bị bẫy đi!

Ba người cực kỳ đồng tình nhìn sang.

– Thực lực của ngươi ta biết rõ, hoàn toàn chính xác không phải đối thủ của Nguyên Thần Cảnh!

Nghe được hắn nói, Ngô sư cùng Hình Đường chủ đồng thời gật đầu.

Ngô sư cùng Trương Huyền ở Khâu Ngô Cung lâu như vậy, biết rõ thực lực của hắn, ngay cả Thánh Vực tam trọng chiến thắng cũng tốn sức, sao có thể là đối thủ của Nguyên Thần Cảnh?

Còn Hình Đường chủ, cũng có giao thủ qua, dù vị này chiến đấu ứng biến thần tốc, thế nhưng sức chiến đấu còn kém một ít.

Làm sao đánh lại Danh Sư Đường Phó đường chủ, cùng một vị Vương gia thân kinh bách chiến.

Còn đám người Lạc Thất Thất... càng không cần phải nói.

– Tình cảnh lúc đó nguy cấp, mới đưa tin cho các ngươi...

Giải thích xong, Trương Huyền nhẹ nhàng thở ra, nằm trên mặt đất, hữu khí vô lực.

Xem xét liền biết, thương thế quá mức nghiêm trọng, coi như là dùng đan dược, trong thời gian ngắn cũng không có biện pháp chữa tốt.

– Tra tấn bức cung, mưu hại Danh Sư... Điền Thanh, Trung Thanh Vương, lá gan của các ngươi thật lớn!

Càng nghe càng tức giận, Ngô sư nhịn không được nữa, quay đầu nhìn về phía hai người:

– Ta sẽ lập tức báo cáo sự tình hôm nay cho Tổng bộ Danh Sư Đường, để cho Tổng bộ xử quyết!

Nói xong quát lạnh một tiếng.

– Mưu hại?

– Tra tấn bức cung? Báo cáo Tổng bộ?

Sắc mặt của Điền phó đường chủ, Trung Thanh Vương trắng bệch, cái vũng hố này... Bề ngoài giống như có chút quá lớn...

Không chỉ là vũng hố, mà là hố trời a!

Khó lòng giãi bày

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

- Các ngươi còn có lời gì để nói?

Quát lớn xong, Ngô sư nói.

- Ô ô...

Điền phó đường chủ vội vàng lên tiếng.

- Cởi bỏ phong ấn của hắn!

Hình Đường chủ phân phó.

Liêu Điện Chủ nhẹ gật đầu, bàn tay lăng không vỗ ra.

Điền phó đường chủ cảm thấy chân khí áp chế ở trên thân thể được giải khai, nhịn không được nhẹ nhàng thở ra, tròng mắt đỏ hoe:

- Hắn nói dối, là hắn động thủ với chúng ta...

- Đã đủ rồi!

Lời còn chưa dứt, Hình Đường chủ mãnh liệt đứng dậy, ánh mắt như điện:

- Cho ngươi nói chuyện, là bởi vì ngươi là Danh Sư, sẽ trung thực bàn giao! Không nghĩ tới mới mở miệng liền ăn nói bừa bãi... tôn nghiêm của Danh Sư đặt ở chỗ nào? Hắn động thủ với các ngươi? Chỉ bằng bốn người bọn họ... Hơn nữa còn ở trong Vương phủ, có thể đánh thắng được các ngươi? Ngươi cảm thấy lời này truyền đi, ai có thể tin tưởng?

Hình Đường chủ sắp tức điên.

Nói dối cũng phải có kịch bản một chút a!

Hai người các ngươi sinh khí dồi dào, lại nói Trương sư động thủ...

Coi như Trương sư muốn động thủ, có thể đánh thắng được các ngươi sao?

- Ta...

Thân thể của Điền phó đường chủ nhoáng một cái.

Ta nói là sự thật có được hay không?

Nhìn thương thế, cũng là trên người chúng ta nhiều a...

Trong lòng tràn đầy phiền muộn, nhưng biết rõ, ấn tượng ban đầu của đối phương đã giữ vai trò chủ đạo, hơn nữa tận mắt thấy Trung Thanh Vương động thủ, giải thích càng nhiều, ngược lại càng khiến đối phương chán ghét, đã như vậy, còn không bằng không truy cứu vấn đề này, miễn đi không ít phiền toái.

- Người nọ gọi là Minh Chân...

Cố nén phiền muộn, Điền phó đường chủ chỉ một bên:

- Hắn là Hồng Viễn Đế Quốc Độc Điện Phó điện chủ, đến đây báo cáo, nói Tôn Cường kia là Độc Sư lợi hại, hơn nữa tự mình hộ tống Tổ Sư khai phái của Độc Điện trở về... Vì Đế Đô an toàn, phòng ngừa xuất hiện biến cố không tất yếu, Trung Thanh Vương mới mời Trương sư qua hỏi

thăm, ai ngờ hắn tính toán cưỡng ép mang người đi, lúc này mới dẫn phát mâu thuẫn...

- Độc Điện Phó điện chủ?

Đám người Ngô sư nhìn sang.

Lúc này Minh Chân đang đứng ở một bên, chứng kiến nhiều Danh Sư cùng Chiến Sư như vậy, sợ tới mức sắc mặt trắng bệch.

- Ngươi là người của Độc Điện?

Sắc mặt Ngô sư trầm xuống.

Thân là Danh Sư, đối với người của Độc Điện, không có hảo cảm quá lớn.

- Vâng!

Cổ tay khẽ đảo, Minh Chân lấy ra huy chương Độc Sư cùng lệnh bài đại biểu thân phận Phó điện chủ.

Nhìn thoáng qua, xác nhận không sai, Ngô sư nhíu mày:

- Ngươi tới tố cáo Tôn Cường?

Hắn chưa quen thuộc Tôn Cường, bất quá nếu là quản gia của Trương sư, sao có thể là Độc Sư?

Đương nhiên, phải hỏi thăm rõ ràng lại nói.

- Cái này...

Sắc mặt vặn vẹo, Minh Chân chần chờ không biết bao lâu, mới quỳ trên mặt đất, hốc mắt đỏ bừng:

- Kính xin Ngô sư làm chủ cho Độc Điện chúng ta!

- Đến cùng xảy ra chuyện gì?

Thấy bộ dáng này của hắn, Ngô sư nhíu mày.

- Là như vậy, Trung Thanh Vương bắt lấy toàn bộ người của Độc Điện chúng ta, nhốt ở trong địa lao, dùng cái này áp chế, để cho ta mưu hại Trương sư... Ta cũng là bị buộc bất đắc dĩ! Mong Ngô sư minh xét...

Vẻ mặt Minh Chân tràn đầy bi thương.

- Ngươi... Nói bậy!

Không có nghe lời này còn may, nghe xong, Điền Thanh Phó điện chủ cùng Trung Thanh Vương đồng thời say xẩm.

Gia hỏa này, rõ ràng là một phe với bọn hắn, hắn nên nói sự thật mới phải... vì sao trong nháy mắt trở giáo rồi hả?

Bức bách ngươi?

Rõ ràng là ngươi bị Độc Điện không dung, trốn đến nơi đây a!

Hơn nữa rõ ràng là ngươi nói ra vị trí của Độc Điện, Trung Thanh Vương mới phái binh vây quét... Như thế nào trong nháy mắt biến thành ngươi là người bị hại, còn bắt người của Độc Điện uy hiếp ngươi?

Ngươi hận bọn hắn tận xương, dùng những người này uy hiếp hữu dụng không?

- Câm miệng!

Ngô sư hất ống tay áo, nhìn về phía vị Độc Sư trước mắt này:

- Ngươi không cần sợ hãi, nói tiếp!

- Vâng! Nếu như Ngô sư không tin, có thể đi điều tra, người của Độc Điện đang bị giam giữ ở trong địa lao... Nếu như có nói dối, ta nguyện ý tiếp nhận bất luận trừng phạt gì!

Rụt cổ một cái, trên mặt Minh Chân tràn đầy kiên quyết.

Giống như tuy bị buộc bức bách, nhưng vì chính nghĩa vẫn liều mạng.

Thân trúng kịch độc của đối phương, hắn biết rõ nên nói cái gì, nên làm như thế nào, hơn nữa đã nhìn ra, vị Trung Thanh Vương cùng Điền phó đường chủ này, chơi thủ đoạn mà nói, căn bản chơi không lại Trương sư.

Chờ đến lúc đó bị động, còn không bằng hiện tại chủ động bỏ gian tà theo chính nghĩa.

- Ngươi...

Nghe gia hỏa này nói, thấy động tác của hắn, Điền phó đường chủ cùng Trung Thanh Vương sắp tức chết.

Mới vừa rồi còn chiếm cứ thượng phong, ai nghĩ đến mới mở miệng, đối phương liền nắm giữ quyền chủ động!

Đám người Lạc Thất Thất cùng Tôn Cường cũng mắt to trợn trừng đôi mắt nhỏ, trợn mắt há hốc mồm.

Trương sư chỉ cùng vị Phó điện chủ này nói mấy câu, người sau liền quay giáo... Không khỏi quá lợi hại đi!

Bởi như vậy, vô luận từ phương diện nào, tình huống đều có lợi với bọn họ.

Rõ ràng là Trương Huyền, lấy thân phận Danh Sư lục tinh xúc phạm thất tinh, làm trái lễ phép, kết quả nói đến nói đi, biến thành đối phương lấy lớn hiếp nhỏ, có ý định mưu hại...

Đoán chừng hai vị trước mắt này, nhảy vào Hoàng Hà cũng rửa không sạch.

- Đi địa lao tra một chút, nhìn xem có người của Độc Điện hay không!

Không để ý tới biểu lộ của song phương, Ngô sư phân phó một vị Danh Sư.

Không chỉ Chiến Sư Đường tới không ít người, Danh Sư Đường cũng tới rất nhiều Danh Sư.

Trương Huyền cầu cứu, Ngô sư không dám có bất kỳ chần chờ, toàn bộ Danh Sư Đường còn kém dốc toàn bộ lực lượng.

- Vâng!

Một vị Danh Sư xoay người đi ra ngoài.

Không lâu sau liền đi trở về, hai tay ôm quyền.

- Bẩm báo Ngô sư, Hình Đường chủ, trong địa lao của Trung Thanh Vương phủ hoàn toàn chính xác nhốt rất nhiều người của Độc Điện, tất cả đều bị trọng thương...

- Quả nhiên!

Nghe xong báo cáo, sắc mặt Ngô sư cực kỳ khó coi, quay đầu nhìn Điền phó đường chủ:

- Dùng người của Độc Điện, mưu hại Trương sư, Điền phó đường chủ, chuyện này ta sẽ chi tiết báo cáo!

Hết thảy đều nhất nhất đối ứng, thuận lý thành chương, căn bản không cần nghe giải thích.

Từ Khâu Ngô Cung trở về, thực lực của hắn tấn thăng đến nửa bước Xuất Khiếu Cảnh, tự động trở thành Phó đường chủ, địa vị đã tương đương đối phương, tuy trên thực quyền không bằng, nhưng đối phương làm ra sự tình đại nghịch bất đạo như thế, vẫn có tư cách thẩm vấn.

- Ta...

Oán hận nhìn Trương Huyền, Điền phó đường chủ biết rõ hiện tại nói cái gì cũng vô dụng.

Vốn tưởng rằng có thể làm cho đối phương tăng thêm một tội danh, thuận lợi xử trí, giải quyết tai hoạ ngầm, không nghĩ tới ngay từ đầu liền rơi vào cái bẫy của đối phương.

Không thể không nói, Trương Huyền này vô luận phản ứng hay ứng biến, đều là nhất đẳng, ngay cả bọn hắn cũng không cách nào phòng bị.

- Ta hy vọng có thể để Đường chủ tự mình xử lý, nếu như kết quả điều tra thực giống như các ngươi thấy, báo cáo Tổng bộ ta cũng không thể nói gì hơn!

Cắn răng một cái nói.

Hắn có thể nhìn ra, Ngô sư cùng Hình Đường chủ, cùng Trương Huyền quan hệ rất sâu, để cho bọn họ tiếp tục nữa, mình nhất định sẽ không cách nào rửa sạch.

Mưu hại Danh Sư, chỉ là tội danh này, có thể khiến hắn mất đi địa vị bây giờ, gây chuyện không tốt, thân phận Danh Sư cũng mất đi.

Vì kế hoạch hôm nay, chỉ có thể để Cẩu đường chủ tự mình xử lý, có lẽ còn có chuyển cơ.

- Ta từ di tích trở về, liền báo cáo Cẩu đường chủ, để hắn chuyên môn điều tra! Đệ tử thân truyền của ngươi lừa gạt tin tức của Chương Dẫn Khâu, để lộ cho Dị Linh tộc... Đã là sự thật chắc chắn, hiện tại lại cố ý mưu hại Trương sư, coi như là Đường chủ tự mình thẩm vấn, cũng khó tránh khỏi kết cục đồng dạng!

Ngô sư hừ lạnh.

Sắc mặt của Điền Thanh Phó điện chủ trắng nhợt.

Lúc trước, đám người Chương Dẫn Khâu không muốn nhiều lời, cũng là bởi vì người lừa gạt tin tức địa vị tôn sùng!

Đúng là đệ tử thân truyền của Điền phó điện chủ.

Sau khi Ngô sư trở về, cẩn thận điều tra, giờ phút này chứng cứ đã vô cùng xác thực, không thể nghi ngờ rồi.

Trương Huyền cũng là nghe được tên đối phương, mới dám gan lớn trực tiếp động thủ như thế.

Bản thân đang ở trong điều tra, rõ ràng còn dám tìm mình phiền toái, đã như vậy... Không ngại cho đối phương cái bô phân càng lớn.

- Người đâu, áp giải Điền phó đường chủ cùng Trung Thanh Vương về Danh Sư Đường, chờ đợi xử lý!

Hừ một tiếng, Ngô sư quay đầu phân phó.

Danh Sư Đường trấn áp một phương, theo đạo lý sẽ không dễ dàng xuất thủ xử lý đại quan ở địa phương, như vậy vô cùng dễ dàng gây nên đủ loại mâu thuẫn, nhưng đối phương mưu hại Danh Sư, tội ác tày trời, đã xúc phạm thân phận cùng địa vị của đệ nhất chức nghiệp, nhất định phải xử trí.

Nếu không, ai cũng cho rằng Danh Sư dễ khi dễ, làm sao có thể trấn áp bốn phương?

Danh Sư không thể nhục, không phải là nói không, dám gây vào, sẽ phải trả giá rất đắc.

- Vâng!

Rất nhiều Danh Sư lao qua, từ trong tay đám người Liêu Điện Chủ tiếp nhận hai người, mang theo đi ra đại điện.

- Trương sư, bây giờ ngươi như thế nào?

Thấy hai người bị áp đi, Ngô sư ân cần nhìn qua.

- Ta không sao...

Trương Huyền lắc đầu, ở dưới đám người Lạc Thất Thất nâng đỡ, đứng lên, vẻ mặt áy náy:

- Điền Thanh Phó điện chủ động thủ với ta, ta cũng làm ra phản kích, có trái sư đạo... Vì đền bù tội lỗi, ta quyết định sau khi thương thế tốt lên, đi xông Danh Sư Đường, mong được đáp ứng!

- Xông đường?

Trên đầu Ngô sư gân xanh nhảy loạn:

- Này được rồi, chuyện này ta sẽ cẩn thận báo cáo, bị đối phương công kích, ra sức phản kháng, cũng không tính quá phận...

Danh Sư, nếu như ở một chỗ nào đó thực làm ra sự tình trái ngược quy củ, muốn rửa sạch tội lỗi, chỉ có một phương pháp, đó chính là... Xông đường!

Lúc trước vì Lộ Trùng, đơn đấu Hiên Viên Vương quốc, đánh bại Đường chủ Hiên Viên phân bộ, vi phạm với quy củ, sau đó tiến hành xông đường, mới có thể may mắn thoát khỏi.

Xông đường, cũng chính là một người, lẻ loi một mình, đơn đấu toàn bộ cửa khẩu Danh Sư Đường thiết trí.

Tương đương với dùng trí tuệ, lực lượng một người, đối kháng một Danh Sư Đường phân bộ... Hầu như là nhiệm vụ không thể hoàn thành.

Nguyên nhân chính là như thế, trong lịch sử, có thể thành công, ít càng thêm ít, chưa có nghe nói.

Bất quá, người khác không thành công, nhớ tới thân phận cùng rất nhiều thủ đoạn của vị trước mắt này, Ngô sư không dám đáp ứng.

Ở Khâu Ngô Cung, coi như là hắn cũng cam tâm tình nguyện nghe theo đối phương an bài... Vô luận từ một phương diện nào, vị trước mắt này, đều đã cường đại đến cực điểm... Thật muốn tới xông đường mà nói, tuy Thanh Nguyên đế quốc Danh Sư Đường lợi hại, nhưng chỉ sợ cũng không chịu nổi.

Một khi bị thông qua, vô điều kiện nghe theo đối phương phân phó... Thật sự là xấu hổ chết người ta rồi.

- Nếu như Ngô sư nói như vậy, ta an tâm...

Trương Huyền nhẹ nhàng thở ra, lần nữa nhìn qua:

- Người Độc Điện là vì ta bị liên quan, có thể làm phiền Hình Đường chủ mang về Chiến Sư Đường không?

- Đưa đến Chiến Sư Đường?

Hình Đường chủ sững sờ.

- Đúng vậy, tuy danh khí của Độc Sư không tốt, nhưng nếu như lợi dụng tốt, sức chiến đấu sẽ gia tăng thật lớn, đối kháng Dị Linh tộc mà nói, cũng sẽ có trợ giúp rất lớn, vì vậy... Ta muốn để cho bọn họ gia nhập Chiến Sư Đường, trở thành một phân điện trong đó!

Trương Huyền nói.

Thấy lại Hứa trưởng lão

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Người của Độc Điện hoàn toàn chính xác là bởi vì hắn, mới bị liên quan đến, một khi giao cho Danh Sư Đường, tất nhiên sẽ chịu rất nhiều chính nghĩa chi sĩ xa lánh, kết quả cuối cùng ai cũng không biết.

Nhưng mà nếu như có thể chiêu mộ vào Chiến Sư Đường, liền không giống nhau.

Không chỉ cho cơ hội tẩy trắng, càng ban cho thân phận tốt hơn... Chắc hẳn rất nhiều Độc Sư sẽ không cự tuyệt.

Hơn nữa, mấu chốt nhất là, nếu như có thể dùng tốt Độc Sư, thực lực chỉnh thể của Chiến Sư Đường tất nhiên sẽ lập tức bạo tăng!

- Chuyện này nhất định không được...

Da mặt của Hình Đường chủ co lại, vội vàng khoát tay.

- Vì sao?

Trương Huyền sững sờ.

- Độc Sư ngươi cũng biết, luôn đã quen phân tán, ta sợ gia nhập Chiến Sư Đường, rất khó khống chế. Chuyện trọng yếu nhất, là công pháp tu

luyện của bọn hắn, rất nhiều đều cực kỳ quỷ dị, không phải đường lối đứng đắn, Danh Sư sẽ không làm...

Hình Đường chủ lắc đầu.

Độc Sư, vì tăng lên tu vi, nuôi dưỡng độc trùng, nuốt vào độc vật, thậm chí dùng tính mạng dưỡng cổ... Không ít thủ đoạn đều chạm đến điểm mấu chốt của Danh Sư.

Chiến Sư, là một chi nhánh của Danh Sư, thật muốn tiếp nhận, về sau còn làm sao dùng người?

Chiến Sư có thể tăng lên thực lực, có thể tăng lên sức chiến đấu, nhưng cũng có chuẩn tắc, không phải là người nào cũng có thể thu.

- Cái này đơn giản, ta sẽ lần nữa xếp đặt thiết kế phương pháp tu luyện Độc công cho bọn hắn, đường đường chính chính, phù hợp Đại Đạo! Hơn nữa, ta sẽ để bọn họ nghe lời, để Đường chủ có thể triệt để khống chế!

Trương Huyền nói.

Trong Độc công, hoàn toàn chính xác có rất nhiều trái nhân luân, lễ giáo, bất quá chuyện này muốn xử lý rất đơn giản.

Chỉ cần tu luyện Độc công bản rút gọn, không chỉ tu vi tiến bộ cực nhanh, cũng không cần đi tà ma ngoại đạo!

- Cái này...

Hình Đường chủ chần chờ.

Năng lực của thanh niên trước mắt này hắn biết rất rõ ràng.

Có thể nhìn công pháp một lần, mười một cái hô hấp, liền tu luyện tới viên mãn như ý, sửa chữa Độc công, thật sự có khả năng.

Nếu như có thể giải quyết hai điểm này, hợp nhất Độc Sư, đối với Chiến Sư Đường bọn họ hoàn toàn chính xác có trợ giúp rất lớn.

Không nói cái khác, chỉ nói Trung Thanh Vương, năm đó nếu không phải dựa vào độc, làm sao có thể một bước lên trời, ngắn ngủn hơn hai mươi năm, liền đi tới tình trạng bây giờ.

- Danh Sư, hữu giáo vô loại, tuy danh tiếng của Độc Sư không tốt, nhưng Tổng bộ một mực không có hạ lệnh diệt trừ, nói rõ đang cho cơ hội... Nếu như Trương sư có thể có biện pháp, khiến những Độc sư này cam tâm tình nguyện vì Nhân tộc dốc sức, ta sẽ báo cáo Tổng bộ, tuyệt đối là một đại công!

Nghe được đối thoại, Ngô sư nói xen vào.

Độc Sư là để cho người sợ hãi, nhưng có thể dùng tốt, sức chiến đấu sẽ rất đáng sợ.

Nhất là thời điểm đối mặt quần công.

Tổng bộ Độc Điện, tuy che giấu rất sâu, nhưng Tổng bộ Danh Sư Đường tất nhiên biết được, cho tới nay không có đối phó giống như Vu Hồn Sư lúc trước, xuất thủ tiêu diệt, nói rõ không phải tội ác tày trời, không thể tha thứ.

Huống chi, những Độc sư này, rất nhiều đều sinh trưởng ở trên đảo nhỏ kia, chưa bao giờ đi ra, coi như học độc, cũng chưa có hại ai.

Không có hại ai, chưa làm việc ác, chỉ bằng vào chức nghiệp không tốt, liền muốn gạt bỏ tánh mạng người ta, thật làm như vậy, Danh Sư cùng những chức nghiệp khác có gì khác nhau?

- Tốt!

Nghe được Ngô sư đồng ý, Trương Huyền nhẹ nhàng thở ra.

Tuy thực lực của Hình Đường chủ vượt qua Ngô sư, nhưng muốn nói địa vị, tự nhiên là người sau cao hơn một bậc, nếu như hắn nói vậy, tất nhiên là nghĩ kỹ phương pháp xử lý.

- Vậy hai vị ở chỗ này đợi chờ, ta đi địa lao xem người Độc Điện, thuận tiện nhìn xem có thể thuyết phục hay không, thật sự không được, lại thương nghị quyết định như thế nào!

Trương Huyền nói.

- Cái này... cũng tốt, bất quá trên người Trương sư còn có tổn thương...

Ngô sư có chút bận tâm.

- Ăn xong thuốc chữa thương, cộng thêm thể chất của ta, tạm thời đã không có trở ngại!

Trương Huyền cười khoát tay áo.

- Không ngại là tốt rồi, bất quá tính tình của Độc Sư khó đoán, không bằng ta đi với ngươi!

Nhớ tới thủ đoạn của vị trước mắt này, biết rõ chút tổn thương ấy hắn là không ngại, Ngô sư nhẹ nhàng thở ra, nói tiếp.

- Được rồi, lấy địa vị cùng thân phận của ngươi bây giờ, ta sợ sẽ mang đến áp lực cho bọn hắn, ta một mình đi tới là được...

Trương Huyền cự tuyệt.

Muốn thuyết phục đám người Hứa trưởng lão gia nhập Chiến Sư Đường, hơn nữa ngoan ngoãn nghe lời, khẳng định phải bày ra thân phận Tôn Cường, Ngô sư đi tới, chẳng khác nào chứng thực thân phận Độc Sư của hắn, vẫn phải cẩn thận một chút mới tốt.

- Cái này...

Dừng lại một chút, Ngô sư đành phải nhẹ gật đầu:

- Cũng tốt, chúng ta có thể không vào địa lao, bất quá phải ở bên ngoài đợi chờ, một khi phát hiện vấn đề, sẽ lập tức xuất thủ!

- Làm phiền nhị vị rồi!

Biết rõ đối phương là thật quan tâm mình, Trương Huyền nhẹ gật đầu.

Dưới sự dẫn dắt của vị Danh Sư vừa rồi kia, mọi người đi vào địa lao.

Để Ngô sư, Hình Đường chủ ở bên ngoài chờ đợi, Trương Huyền đi vào một mình.

Địa lao của Vương Phủ có chút âm trầm, bốn phía hiện đầy đủ loại đại trận, phòng ngừa tu luyện giả bị giam giữ chạy ra.

Đi vào trong đó, cốt cách toàn thân Trương Huyền khanh khách rung động, một lần nữa biến thành bộ dáng “Tôn Cường”.

- Hứa trưởng lão...

Rất nhanh thấy được Hứa trưởng lão, quả nhiên giống như vị Danh Sư kia nói, nhận lấy cực hình rất nặng, so với hơn hai tháng trước gầy đi không ít, khí tức cũng có chút uể oải.

Xem xét liền biết, thương thế không nhẹ.

Đồng dạng bị giam giữ, chỉ có đại khái khoảng trăm người.

Còn những người khác của Độc Điện, sống hay chết cũng không biết.

- Tổ Sư...

Chứng kiến Trương Huyền, đám người Hứa trưởng lão vốn sững sờ, sau đó từng cái tràn đầy kích động.

Vị Tôn Cường trước mắt này, Hải độc sư, Bạch độc sư đã chứng minh thân phận, bọn hắn không có chút hoài nghi nào.

- Ta chỉ là người hộ tống Tổ Sư, không phải Tổ Sư, gọi ta Tôn Cường là được...

Lắc đầu, Trương Huyền nói:

- Các ngươi chịu khổ, cái này là đan dược khôi phục thể lực, nhanh dùng đi, tranh thủ khôi phục chút thể lực...

Cổ tay khẽ đảo, lấy ra mấy cái bình ngọc, đưa đan dược tới.

Săn giết Thanh Điền thập đại Vương Giả, hắn có rất nhiều loại đan dược bổ dưỡng này, chỉ cần lặng lẽ quán thâu chút Thiên Đạo chân khí, chữa thương, khôi phục thể lực, liền có được kỳ công.

- Vâng!

Đám người Hứa trưởng lão cũng không nhiều lời, tất cả đều tiếp nhận đan dược ăn vào.

Dược vật vào miệng liền tan, Thiên Đạo chân khí cất giấu trong đó theo huyết dịch chảy qua toàn thân, lúc trước bị tổn thương, lập tức mắt thường có thể thấy được khôi phục.

- Cái này...

Cảm nhận được biến hóa, đám người Hứa trưởng lão trợn mắt há hốc mồm, không thể tin được.

Cái này so với bọn hắn phối trí dược vật, hiệu quả cường đại hơn quá nhiều... Không hổ là người hộ tống Tổ Sư, nhất định đã nhận được Tổ Sư truyền thừa.

- Độc Điện thế nào?

Thấy bọn họ khôi phục thể lực, Trương Huyền hỏi.

- Độc Điện...

Hốc mắt của Hứa Du đỏ bừng:

- Coi như triệt để hủy, chỉ có chúng ta sống sót, mặt khác cơ bản đều bị đồ sát sạch sẽ...

Minh Chân thân là Độc Điện Phó điện chủ, biết rõ hết thảy bí mật của toàn bộ Độc Điện, nhẹ nhõm dẫn người lẻn vào, lúc này mới khiến tất cả mọi người không có phòng bị, cuối cùng bị hạo kiếp trước đó chưa từng có.

- Đồ sát? Trung Thanh Vương kia là trực tiếp đồ sát?

Trương Huyền nhíu mày.

Vốn hắn cho là gặp phản kháng rất mạnh, song phương đều có tổn thương, nhưng nghe khẩu khí của đối phương, tựa hồ không có chuyện như vậy.

- Vâng! Bọn họ tiến công buổi tối, chúng ta không có chút phòng bị, liền bị vây quanh, trong vòng một đêm, máu chảy thành sông, cơ nghiệp trên vạn năm của Độc Điện, bị hủy hoại chỉ trong chốc lát...

Nắm đấm xiết chặt, sắc mặt Hứa Du đỏ bừng.

- Cái này...

Ánh mắt Trương Huyền nheo lại.

Độc Điện, hắn đi qua, không chỉ có Độc Sư, còn có rất nhiều dân chúng bình thường, những người này không có thiên phú luyện độc, cũng không có tu luyện... Không nghĩ tới cũng không lưu tình!

Tuy chức nghiệp Độc Sư làm cho người hoảng sợ, nhưng những Độc sư này một mực co đầu rút cổ ở trong đảo nhỏ của mình, tự cung tự cấp, chưa bao giờ đi ra ngoài hại người, như vậy cũng hạ thủ được, Trung Thanh Vương này cũng quá tàn nhẫn đi!

Vốn còn nghĩ, xếp đặt thiết kế đối phương một trận, có phải quá mức hay không, hiện tại xem ra, quả thực quá nhẹ rồi!

Loại người này, giết chết một trăm lần cũng không tính quá đáng.

- Trung Thanh Vương này tàn sát sạch sẽ cả Độc Điện, sau đó những Độc Sư đạt tới cấp năm trở lên, toàn bộ tập trung lại, phong ấn tu vi, giam giữ ở chỗ này, mỗi ngày dùng cực hình... muốn cho chúng ta vì hắn phối chế đại lượng độc dược!

Nói lên vị đệ nhất Vương gia này, Hứa Du nghiến răng, trong mắt tràn đầy hận ý, tựa như muốn ăn người.

- Đại lượng?

Trương Huyền nhíu mày:

- Thuốc gì?

Vị Trung Thanh Vương này, ở Thanh Nguyên đế quốc, dưới một người trên vạn người, thực lực mạnh mẽ không nói, quyền lực cũng lớn không có giới hạn... Loại người này, nếu như chỉ đơn thuần độc sát đối thủ chính trị, không đến mức đại lượng phối chế dược vật a?

- Là Thanh Phong Tán!

Hứa Du nói.

- Ngũ cấp Thanh Phong Tán?

Trương Huyền sững sờ:

- Loại độc dược này, vô sắc vô vị, có thể kèm theo gió tản mát bốn phía, có tác dụng với người dưới Thánh Vực, sau khi hấp thu, trong thời gian ngắn gân cốt mềm yếu không có khí lực... Vị Trung Thanh Vương này, muốn phối chế bao nhiêu?

Thanh Phong Tán không tính là kịch độc lợi hại, nhưng có thể rộng rãi truyền bá, chỉ cần ngửi được sẽ trúng độc, khó lòng phòng bị.

- Mười tấn!

Hứa Du nói.

- Mười tấn?

Lông mi của Trương Huyền nhảy dựng.

Thanh Phong Tán bình thường, một lọ để vào trong gió, có thể đơn giản độc mấy trăm người, mười tấn... Chỉ sợ có thể độc sát mấy ngàn vạn người a!

Gia hỏa này muốn nhiều như vậy làm gì?

- Hắn là cừu nhân của Độc Điện chúng ta, cùng hắn không đội trời chung, làm sao có thể làm việc cho hắn... Vì vậy một mực không có đáp ứng...

Nhìn ra Trương Huyền lo lắng, Hứa Du giải thích một câu, đồng thời có chút kỳ quái nhìn qua:

- Tôn... Cường tiền bối, làm sao biết chúng ta ở đây? Ngươi cứ như vậy tiến đến, sẽ không bị phát hiện chứ!

Bây giờ bọn hắn chết không có gì đáng tiếc, nhưng mà nếu bởi vậy liên quan đến vị trước mắt này, liền thẹn với tổ tiên rồi.

- Trung Thanh Vương đã bị ta đánh trọng thương, hơn nữa bị người Danh Sư Đường bắt thẩm vấn, hiện tại ta tới đây, chính là chuyên môn cứu các ngươi ra ngoài!

Trương Huyền nói.

- Đánh trọng thương?

- Cứu chúng ta đi ra ngoài?

Mọi người hai mặt nhìn nhau, không thể tin được.

Vốn tưởng rằng bị bắt tới đây, hắn phải chết không thể nghi ngờ, nằm mơ cũng không nghĩ đến, vị tiền bối hộ tống Tổ Sư kia trở về, còn báo thù thay bọn hắn.

- Ân, bất quá thân phận của các ngươi bây giờ, coi như đi ra ngoài, cũng tương đối lúng túng... Ta muốn đổi lại thân phận cho các ngươi, không biết có nguyện ý hay không!

Trương Huyền nói.

- Đổi thân phận?

Hứa Du nhíu mày:

- Thân phận gì?

Những người khác cũng nhìn qua.

- Chiến Sư!

Trương Huyền nói.

Ngô sư phân tích

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

- Chiến Sư?

Rất nhiều Độc Sư hai mặt nhìn nhau, không rõ ràng cho lắm.

- Đúng vậy, chỉ cần các ngươi trở thành Chiến Sư, có thể quang minh chính đại tiêu sái ở Thanh Nguyên thành, mà không cần lo lắng các loại chỉ trích cùng phiền toái! Sẽ không cần sợ hãi có người tố cáo truy sát! Càng không cần lo lắng Danh Sư Đường thẩm vấn!

Trương Huyền nhẹ nhàng cười cười.

- Cái này...

Rất nhiều Độc Sư sắc mặt đỏ bừng, từng cái xiết chặt nắm đấm.

Thân là Độc Sư, nguyện vọng lớn nhất là có thể không đề phòng ánh mắt của Danh Sư, hành tẩu ở trong ánh sáng... Nếu quả thật có thể thực hiện, vị Tôn Cường tiền bối trước mắt này, thật tương đương cứu được mạng của bọn hắn, cho cơ hội sống lại lần thứ hai.

- Thế nhưng chúng ta không phải Danh Sư, muốn trở thành Chiến Sư, hầu như không thể nào...

Hứa Du tràn đầy lo lắng nhìn lại.

Những người khác cũng mang theo nghi vấn giống nhau.

Chiến Sư, là một chi nhánh của Danh Sư, dưới tình huống bình thường, từ Danh Sư bên trong tuyển chọn, bọn hắn chỉ là một đám Độc Sư...

- Chiến Sư, tám chín phần mười là Danh Sư, bất quá... Cũng sẽ tiến cử một ít nhân tài đặc thù, Độc Sư chúng ta, tuy danh khí không tốt lắm, nhưng chính thức chiến đấu, độc vật tung ra, sức chiến đấu cũng hết sức kinh người! Nếu như có thể thu hút Chiến Sư đường, trở thành một thành viên trong đó, dù chỉ thuộc về quân dự bị, không có ở trong biên chế, cũng tương đương đã có thân phận chính thức, không cần khổ cực như vậy nữa rồi!

Trương Huyền cười gật đầu.

Chiến Sư Đường có quy định chiêu dẫn nhân tài đặc thù, bất quá, đại bộ phận đều là loại trình độ như Trịnh Dương, đám người Hứa trưởng lão, nói thật, còn kém chút.

Bất quá, trở thành quân dự bị, không quy thuộc biên chế của Tổng bộ Chiến Sư Đường, cũng không phải là không thể được, một khi lập công, lại trình báo chính thức cũng không muộn.

- Nếu như có thể như vậy tự nhiên tốt nhất, nhưng Công pháp của chúng ta, chỉ sợ sẽ bị Danh Sư kháng cự, ta sợ... ở chung lâu rồi, sớm muộn gì cũng bộc phát mâu thuẫn!

Hứa trưởng lão nói tiếp.

- Ta biết rõ lo lắng của các ngươi, bất quá chuyện này, Tổ Sư đã sớm an bài, cái này là công pháp Tổ Sư lưu lại, chỉ cần các ngươi dựa theo cái này tu luyện, tốc độ tấn cấp chẳng những nhanh hơn, còn không sử dụng thủ đoạn làm trái đạo đức...

Cổ tay khẽ đảo, Trương Huyền đưa qua mấy bản thư tịch.

Đúng là Thiên Đạo Độc Công bản tinh giản.

Ban đầu ở Độc Điện sưu tập xong, liền viết lưu lại, mục đích là vì về sau có cơ hội truyền cho người khác.

Đám người Hứa trưởng lão nghi hoặc tiếp nhận, chỉ nhìn thoáng qua, từng cái kích động sắc mặt đỏ lên, hô hấp kìm lòng không được dồn dập lên.

Bọn hắn ở trên dùng độc, ít nhất đều đắm chìm trên trăm năm, biết rõ Độc công ưu khuyết, mấy bản trước mắt này, tuy nội dung không nhiều lắm, lại chữ chữ châu ngọc, mỗi một câu đều có ý nghĩa khắc sâu, trực chỉ hạch tâm Đại Đạo.

Dựa theo cái này tu luyện, có thể đoán được, bọn hắn nắm giữ độc công càng ngày càng mạnh, thực lực cũng càng thêm tinh thuần mạnh mẽ.

Đồng cấp, sức chiến đấu bạo tăng gấp hai ba lần, cũng là hết sức dễ dàng!

- Đa tạ Tổ Sư ban cho công pháp...

Tràn đầy kích động, rất nhiều Độc Sư đồng loạt quỳ rạp xuống đất.

Đã có bộ công pháp này, bọn hắn không cần vất vả ở bốn phía, tìm kiếm các loại cổ trùng, các loại kịch độc, thậm chí làm ra một ít sự tình trái ngược đạo đức rồi.

- Có thể gia nhập Chiến Sư Đường, là Hình Đường chủ ưu ái, ta hy vọng các ngươi có thể nghe theo hắn phân phó, không nên hành động theo cảm tính, nếu không coi như là ta, cũng không cứu được các ngươi!

Nên nói đã nói xong, sắc mặt Trương Huyền nghiêm túc nói.

- Vâng!

Mọi người gật đầu.

Dù Độc Sư dùng độc đáng sợ, bỏ qua quần công, nhưng đối mặt Chiến Sư, lực lượng còn kém xa.

Chiến Sư không chỉ chiến lực mạnh mẽ, càng trọng yếu là, bọn hắn tu luyện cực kỳ khắc khổ, rất nhiều người đều có tính kháng độc rất mạnh... Độc Sư đồng cấp, cùng Chiến Sư đối chiến, khả năng ngay cả độc cũng không kịp lấy ra, đã bị trực tiếp giết chết!

Coi như là sớm bố trí, đối phương cũng có khả năng ở lúc sắp chết giết đối thủ .

- Tốt rồi, nhớ kỹ nội dung trên thư tịch, sau đó thiêu hủy... Trừ bọn ngươi ra, ta không hy vọng bộ công pháp này lại truyền đi!

Trương Huyền nói tiếp.

- Vâng!

Mọi người đồng ý.

Dù chỉ là bản Độc công rút gọn, cũng cực kỳ đáng sợ, tin tức để lộ, tất nhiên sẽ khiến vô số người ngấp nghé.

...

Trương Huyền hợp nhất mọi người, Hình Đường chủ cùng Ngô sư đứng ở ngoài địa lao.

- Ngô sư, Chiến Sư Đường nhận lấy Độc Sư... Truyền đi làm sao bàn giao với Danh Sư Đường?

Hình Đường chủ nhíu mày.

Hắn vốn không có ý định đáp ứng, kết quả Ngô sư mở miệng, liền không tiện phản bác.

Tuy lực chiến đấu của hắn hơn xa đối phương, nhưng muốn nói đối với nắm chắc cùng cái nhìn toàn cục, tuyệt đối xa xa không kịp.

Danh Sư, không chỉ giảng bài cường đại, càng trọng yếu là, ở trên nhìn xa cũng vượt qua người bình thường rất nhiều.

- Ngươi có phải cảm thấy, Trương sư đã mang đến phiền toái cho Chiến Sư Đường các ngươi hay không?

Nghe được hắn hỏi thăm, Ngô sư lắc đầu nhìn qua.

- Cái này...

Vẻ mặt Hình Đường chủ lúng túng.

Tuy không nói ra miệng, nhưng trong lòng đúng là nghĩ như vậy.

Độc Sư cương quyết bướng bỉnh, vô cùng phiền toái, hơn nữa thủ đoạn hạ độc khó lòng phòng bị, nếu quả thật để đối phương lưu lại Chiến Sư Đường, còn không gà bay chó chạy, rối loạn ngất trời?

- Kỳ thật ngươi không rõ Trương sư khổ tâm! Hắn làm như vậy cũng là vì Chiến Sư Đường, vì Nhân tộc chúng ta!

Thấy hắn quả nhiên nghĩ như vậy, Ngô sư cười khổ.

- Vì Chiến Sư Đường cùng nhân tộc?

Hình Đường chủ không hiểu.

Đám người kia, là một đống đại phiền toái, sao có thể là vì bọn hắn?

- Chỉ biết ngươi không hiểu!

Thấy biểu lộ của hắn, Ngô sư lắc đầu:

- Ta hỏi ngươi trước... thả bọn Độc Sư này ra, ngươi là giam lỏng hay chém giết bọn chúng?

- Cái này... Bọn hắn không có phạm sai lầm, càng không có độc sát Nhân tộc... Tại sao phải giam lỏng chém giết?

Hình Đường chủ sững sờ.

Tuy Danh Sư Đường, Chiến Sư Đường quản lý toàn bộ Đại Lục, nhưng cũng chú ý quy tắc, không phải là cường đạo.

Bọn Độc Sư này, bản thân chính là người bị hại, lại không có làm ra sự tình thương thiên hại lí, coi như thực lực bọn hắn mạnh mẽ, khống chế quyền lực, cũng không thể tùy tiện giam lỏng hay giết chết!

- Đúng vậy, không thể giam lỏng, không thể chém giết... Độc Điện của bọn họ lại bại lộ, bị hủy diệt, không cách nào trở về... Nhiều Độc Sư như vậy rải rác ở toàn bộ Thanh Nguyên đế quốc, thật gây ra tai hoạ thì làm sao bây giờ?

Ngô sư nói.

- Cái này...

Hình Đường chủ nói không ra lời.

Nhiều Độc Sư như vậy, ở chung một chỗ, vây quét chém giết còn dễ... Nhưng mà một khi phân tán, dung nhập toàn bộ đế quốc, còn muốn tìm liền hầu như không thể nào.

Những người này, thật muốn lặng lẽ hạ độc đối phó người bình thường, đến lúc đó, coi như là tìm được hung thủ, cũng đã chậm.

- Hợp nhất bọn chúng đến Chiến Sư Đường, khống chế phạm vi hoạt động của bọn hắn, tránh xuất hiện tai hoạ càng lớn, Trương sư làm như vậy, kỳ thật tương đương biến tướng giam lỏng... Bất quá, trên danh nghĩa lại dễ nghe hơn nhiều, không chỉ không tổn hại thanh danh của chúng ta, hơn nữa còn có thể nổi bật Danh Sư Đường dung người độ lượng, nhất cử lưỡng tiện!

- Cái này...

Hình Đường chủ há miệng, nói không ra lời.

Đối phương phân tích, nghĩ nghĩ đúng là như thế.

Một khi Độc Sư này gia nhập Chiến Sư Đường, sẽ bị quy định của Chiến Sư Đường ước thúc, không thể tự do phân tán, hoàn toàn chính xác tương đương giam lỏng ở chỗ này, không cách nào đi ra ngoài làm ác.

- Đương nhiên đây chỉ là mục đích thứ nhất của Trương sư... mục đích thứ hai, là chân tâm thật ý suy nghĩ cho Chiến Sư Đường các ngươi!

Ngô sư nói tiếp:

- Hơn hai mươi năm trước cùng Dị Linh tộc chiến đấu, Chiến Sư Đường tổn thất nghiêm trọng bao nhiêu, ngươi bây giờ cũng ký ức hãy còn mới mẻ a!

- Vâng!

Hình Đường chủ lên tiếng.

Năm đó Thanh Điền nhất mạch dốc toàn bộ lực lượng, Chiến Sư Đường bị vây công, trọng thương vô số, ngay cả hắn cũng thiếu chút nữa vẫn lạc.

Nếu không phải Tề lão xuất thủ, khẳng định đã sớm chết rồi.

- Tuy Dị Linh tộc có chuẩn bị mà đến, nhưng muốn thắng được Chiến Sư Đường chúng ta, cũng không dễ dàng như vậy, nhưng mà lần kia thảm liệt như vậy, ngươi hẳn là rõ ràng xảy ra biến cố gì!

Thần sắc của Ngô sư ngưng trọng.

Dị Linh tộc có chuẩn bị mà đến, nhưng Chiến Sư Đường chưa bao giờ buông lỏng qua, một mực chuẩn bị chiến tranh, dựa theo tình huống bình thường, coi như song phương giao thủ, chỉ bằng vào Chiến Sư Đường có thể tiêu diệt toàn bộ, không cần Danh Sư Đường, tính cả toàn bộ Thanh Nguyên đế quốc xuất thủ...

Đáng tiếc, ba thế lực đều xuất thủ, kết quả... như cũ là thắng thảm!

Nguyên nhân chính là như thế, Thanh Nguyên Phong Hào Đế Quốc, ở trong bát đại Phong Hào Đế Quốc, biến thành tồn tại yếu nhất, hơn hai mươi năm cũng không có khôi phục nguyên khí.

- Là... Chí Tôn Thanh Phong Tán!

Hình Đường chủ xiết chặt nắm đấm.

Lúc trước người Chiến Sư Đường bọn hắn, chẳng biết lúc nào bị hạ Chí Tôn Thanh Phong Tán, hết thảy Chiến Sư, từng cái đều toàn thân mềm yếu, sức chiến đấu rớt xuống rất nhiều... Lúc này mới bị đối phương thừa cơ chiến thắng!

Ngay cả hắn cũng không có may mắn thoát khỏi.

Chuyện này, giống như cây gai, một mực đâm vào trong lòng, khiến hắn không cách nào tiêu tan.

- Đúng vậy, chính là loại độc dược này, theo gió mà bay, vô sắc vô vị... Ai cũng không có biện pháp phát hiện! Coi như là ta lúc đầu cũng không có phát giác được... may mắn Điền Thanh Phó đường chủ phát hiện, mới khiến cho Danh Sư Đường tổn thất không có lớn như vậy... Bởi vì sự kiện này, hắn cũng triệt để nắm toàn bộ Danh Sư Đường trong tay, quyền lợi càng lúc càng lớn!

Ngô sư cảm khái một câu, nói tiếp:

- Trương sư để nhiều Độc Sư như vậy gia nhập Chiến Sư Đường, thứ nhất, là muốn cho chúng ta có một chi đoàn thể có thể dùng độc chiến đấu, gặp lại loại sự tình này mà nói, có thể nhẹ nhõm ứng đối! Thứ hai, đã có Độc Sư gia nhập, người Chiến Sư Đường cũng có cơ hội tôi luyện kháng độc tính, về sau Dị Linh tộc thật muốn dùng độc, cũng không biến thành trở tay không kịp...

- Cái này...

Hình Đường chủ sửng sốt.

Hoàn toàn chính xác.

Đã có Độc Sư gia nhập, gặp lại sự tình hai mươi năm trước, tất nhiên có thể sớm phòng bị, không đến mức bị động.

- Những thứ này... Thật sự là Trương sư tính toán tốt?

Buồn bực một lát, càng nghĩ càng cảm thấy để Độc Sư gia nhập Chiến Sư Đường, trăm lợi mà không một hại, Hình Đường chủ nuốt ngụm nước miếng, nhịn không được nhìn qua.

Những chuyện này, hắn cũng không có nghĩ đến, bản thân đối phương bị trọng thương, thời gian còn ngắn ngủi như thế, liền nghĩ thấu triệt... Thật hay giả?

- Trí tuệ của Trương sư, không phải là chúng ta có thể đoán, ta cũng là nghe yêu cầu của hắn, suy tư thật lâu, mới bừng tỉnh đại ngộ!

Ngô sư cảm khái.

Không nghĩ còn may, càng nghĩ càng cảm thấy chuyện này làm rất tốt, chỉ có người đại trí tuệ mới có thể làm ra.

- Cái này...

Lần nữa cân nhắc một lát, càng ngày càng bội phục, Hình Đường chủ cũng tự đáy lòng cảm khái:

- Trương sư thật là thần nhân!

Ta thích ngươi

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

- Tôn Cường tiền bối, chúng ta đã nhớ kỹ toàn bộ công pháp!

Chừng nửa canh giờ, Hứa Du Trưởng Lão ôm quyền nói.

- Hủy đi!

Trương Huyền khoát tay áo.

Đám người Hứa trưởng lão gật đầu, bàn tay lăng không trảo một cái, mấy quyển bí tịch trước mắt liền hóa thành tro bụi triệt để biến mất, giống như chưa bao giờ xuất hiện qua.

- Tiền bối, sau khi ra ngoài, chúng ta nên tìm ngươi như thế nào?

Biết rõ vị “sứ giả Tổ Sư” này, sớm muộn gì cũng rời đi, Hứa Du Trưởng Lão nhịn không được nói.

Vị này cho bọn hắn sinh mệnh lần thứ hai, trong lòng cảm kích, vô luận biểu đạt như thế nào cũng không quá đáng.

- Tìm ta?

Trương Huyền lắc đầu:

- Các ngươi không cần tìm ta, cũng không cần tìm ta, nếu như có chuyện, ta sẽ tìm các ngươi!

- Cái này...

Hứa Du Trưởng Lão dừng lại một chút:

- Cái kia... Chúng ta có thể có tư cách biết rõ thân phận chân thật của Tôn tiền bối hay không? Về sau có phân phó, dù bản thân tới không được, phái người đưa tin, cũng sẽ xông pha khói lửa, không chối từ.

- Cái này...

Nghe được đối phương yêu cầu, chứng kiến ánh mắt chờ mong của bọn hắn, Trương Huyền dừng lại một chút nói:

- Cũng được, kỳ thật thân phận của ta, là quản gia của Hồng Viễn Đế Quốc Danh Sư Học Viện Viện trưởng Trương Huyền... Bất quá, ta là người luôn điệu thấp, hy vọng các ngươi có thể bảo thủ bí mật, đừng nói ra.

- Quản gia của Trương viện trưởng?

- Vị Trương viện trưởng này, ta nghe nói qua, là siêu cấp thiên tài nghìn năm không gặp, tuổi còn trẻ liền trở thành Viện trưởng của Danh Sư học viện!

- Nguyên lai là quản gia của hắn, chúng ta biết!

- Tiền bối yên tâm, chúng ta tuyệt đối sẽ không nói...

...

Biết thân phận “chân thật” của Trương Huyền, mọi người từng cái tràn đầy hưng phấn nhẹ gật đầu.

- Tốt, đi ra ngoài đi!

Khoát tay áo.

Đám người Hứa trưởng lão đồng loạt đi ra ngoài.

Thấy bọn họ đi ra, lúc này Trương Huyền mới nhẹ nhàng thở dài, khôi phục dung mạo, cũng chầm chậm đi ra.

Đợi hắn đi ra địa lao, người Độc Điện đã bị người Chiến Sư Đường đón đi, phía trên chỉ còn lại có Hình Đường chủ, Ngô sư cùng với đám người Lạc Thất Thất.

- Trương sư...

Thấy hắn không ngại, lúc này mọi người mới nhẹ nhàng thở ra, tiến lên đón.

Trương Huyền gật đầu:

- Bọn Độc Sư này, ta đã khuyên bảo xong, về sau sẽ nghe theo phân phó!

- Ân! Đa tạ Trương sư cao thượng...

Hình Đường chủ ôm quyền.

- Cao thượng?

Thấy đối phương hưng phấn, hơn nữa tràn đầy cảm kích, Trương Huyền không hiểu ra sao.

Kỳ thật, hắn còn có chút bận tâm đối phương không tình nguyện, làm sao đi địa lao một chuyến, liền biến thành bộ dáng này rồi hả?

Biến hóa này, không khỏi quá nhanh đi!

- Khách khí, ta thân là Danh Sư, cái này phải làm...

Tuy không biết tại sao thái độ của đối phương biến hóa, nhưng mà khiêm tốn luôn là bổn phận của hắn, Trương Huyền vội vàng nhẹ gật đầu.

Chứng kiến bộ dáng này của hắn, Hình Đường chủ càng thêm bội phục.

Vì Chiến Sư Đường bọn họ suy nghĩ như vậy, cũng không kể công... Đây mới thực sự là phong phạm của cao nhân.

- Trương sư, không biết một lát nữa có an bài gì không?

Ngô sư nhìn qua.

- Ta tính toán đi Thư Họa Sư Công Hội hoặc Giám Bảo Sư Công Hội một chuyến, thi chức nghiệp phụ tu thất tinh, sau đó thăng cấp Danh Sư thất tinh!

Cũng không có gì giấu giếm, Trương Huyền nói thẳng.

Vốn có ý muốn đi Giám Bảo Sư Công Hội, kết quả bị gọi đến nơi này, đại chiến một trận, diễn một tuồng kịch... Ngẫm lại cũng cảm thấy làm trễ nải không ít thời gian.

- Như thế nào? Ngô sư có sự tình khác?

Giải thích xong, Trương Huyền nhìn qua.

- Là như vậy, ta nghĩ nếu như Trương sư không có việc gì, có thể cùng ta đi Danh Sư Đường, nhìn xem kết quả điều tra của ta...

Ngô sư nói.

- Kết quả điều tra?

- Ân!

Ngô sư gật đầu:

- Căn cứ Chương Dẫn Khâu nói, tin tức của hắn là bị một vị Danh Sư gọi Trần Triết mang đi... Mà Trần Triết này, đúng là học sinh thân truyền của Điền Thanh Phó điện chủ, cùng hắn quan hệ cực kỳ mật thiết! Ta đã

giam giữ người này, bây giờ đang ở Danh Sư Đường, nếu như Trương sư có rảnh, có thể chung một chỗ nhìn xem...

- Cái này...

Trương Huyền nhíu mày.

Kỳ thật, đối với những thứ này, hắn không quá hứng thú.

Dù sao không chỉ đệ tử đối phương, ngay cả Phó đường chủ cũng bị bắt lại, Danh Sư Đường chậm rãi thẩm vấn là được, tham dự hay không tham dự, đều không quan trọng.

Đang muốn cự tuyệt, chợt nghe Ngô sư cười cười:

- Kỳ thật, khảo hạch Thư Họa Sư cùng Giám Bảo Sư, Trương sư cũng không cần phải gấp, buổi tối hôm nay ta tham gia một lần Phẩm Giám Hội, nếu như Trương sư có rảnh, có thể mang ngươi đi, đến lúc đó, Thư Họa Sư Công Hội, Giám Bảo Sư Công Hội Hội trưởng đều trình diện, giới thiệu cho các ngươi một chút, khảo hạch sẽ thuận tiện hơn không ít!

- Phẩm Giám Hội gì?

Trương Huyền nhìn qua.

- Là từ một di tích đào móc ra vài bảo vật, nhân vật có mặt mũi ở Thanh Nguyên thành đều tham gia, đánh giá đẳng cấp bảo vật, thuận tiện xem có thể chữa trị hay không!

Ngô sư gật đầu.

- Cũng tốt!

Dừng lại một chút, Trương Huyền gật đầu.

Buổi sáng đi Kinh Hồng Sư Công Hội, lại cùng đệ nhất Vương gia giằng co một hai canh giờ, hiện tại đã đến buổi chiều, cách buổi tối cũng không

xa, hắn hai mắt tối đen đi khảo hạch, còn không bằng trước gặp hai đại Công Hội Hội trưởng, sớm hỏi thăm một chút, như vậy sẽ tiện hơn.

- Vậy thì ta ở Danh Sư Đường chờ ngươi!

Nghe hắn đáp ứng, Ngô sư ý cười đầy mặt, xoay người đi trước.

Cáo từ đám người Hình Đường chủ, Trương Huyền nhìn về phía đám người Tôn Cường.

- Mấy người các ngươi đi về trước đi!

- Vâng!

Tôn Cường biết mình xông đại họa, không dám nói nhảm, gật đầu đáp ứng.

- Lão sư, ta có việc muốn hỏi ngươi... Không biết có tiện không?

Cắn cắn bờ môi, Lạc Thất Thất chần chừ một chút, nhìn qua.

- Đương nhiên!

Trương Huyền cười cười.

Thấy nàng có việc hỏi thăm, Tôn Cường cùng Ngọc Phi Nhi không tiện tiếp tục dừng lại, rời đi trước.

Thấy bốn phía không ai, bố trí một trận pháp cách âm, Lạc Thất Thất nhìn qua:

- Lão sư, kỳ thật trong lòng ta có chút nghi hoặc, muốn ngươi hỗ trợ giải đáp. Chuyện ngày hôm nay, ta toàn bộ nhìn ở trong mắt... Điền phó đường chủ cùng Trung Thanh Vương, muốn cố ý tăng thêm tội danh cho ngươi, dùng một ít thủ đoạn, không gì đáng trách... Nhưng, nếu như, đối phương không sai, làm như vậy, có phải hơi quá đáng hay không, không phù hợp đạo nghĩa Danh Sư?

Nàng từ Huyễn Vũ đế quốc nhận thức Trương sư, cùng nhau đi tới, vị lão sư này, đều lấy hình thái cao thượng quên mình vì người xuất hiện ở trước mặt.

Từ địa cung cứu nàng, cứu Ngọc Phi Nhi, về sau mạo hiểm thu phục hết thảy Thánh Thú ở Vân Vụ Lĩnh...

Nàng nhìn thấy sự tình một kiện tiếp theo một kiện, đều cho thấy vị Trương sư này cao thượng cùng vĩ đại.

Nguyên nhân chính là như thế, từ ở chung đến bây giờ, càng ngày càng bội phục, thậm chí vẫn cảm thấy, vị trước mắt này, giống như Khổng Sư năm đó, là một vị Danh Sư chính thức... Mặc dù có chút thủ đoạn nhỏ, nhưng không ảnh hưởng phong nhã.

Nhưng... hôm nay thấy hết thảy, có chút phá vỡ tư duy lúc trước.

Bất kể nói thế nào, Điền phó đường chủ cũng là Danh Sư thất tinh đỉnh phong, Danh Sư Đường Phó đường chủ, thân phận như thế, trực tiếp đối kháng... Dĩ nhiên vi phạm với lễ nghi, chạm đến đồ vật Danh Sư chú ý tuân thủ nhất.

Nguyên nhân chính là như thế, tín niệm của nàng có chút dao động rồi.

- Danh Sư, là cái gì?

Nhìn ra nàng nghi kị, Trương Huyền không có trực tiếp trả lời, mà mở miệng hỏi.

- Danh Sư... Là lão sư, làm gương sáng cho người khác, truyền đạo học nghề giải thích nghi hoặc, làm cho nhân tộc càng ngày càng lớn mạnh, lấy thành làm đức, lấy tin làm gốc, trồng người trước làm người...

Lạc Thất Thất dừng lại một chút nói.

- Sai rồi, đều sai rồi!

Trương Huyền lắc đầu.

- Sai? Cái này là quy tắc trở thành Danh Sư phải đọc thuộc lòng, chỉ cần là Danh Sư đều biết...

Lạc Thất Thất không hiểu.

Nàng vừa nói, đúng là chuẩn tắc của Danh Sư, là một Danh Sư đều đọc thuộc lòng.

- Danh Sư, là thầy không giả, nhưng cũng là người!

Trương Huyền nói.

- Người?

- Ân, là người, thì có hỉ nộ ái ố, thì có tư tưởng, thì có yêu hận!

Trương Huyền nhìn qua:

- Cái này là... nhân tính! Năm đó Khổng Sư cũng không yêu cầu tu thiên đạo, diệt nhân đạo! Đã như vậy, Danh Sư cũng phải có tư tưởng của mình, bản thân hỉ nộ ái ố, không cần sự tình gì cũng phải tuân theo lễ nghi, gặp được chuyện trái lương tâm, cũng có thể đi chống lại. Danh Sư, là thầy, nhưng không phải đà điểu, nhẫn nhục chịu đựng, mà phải có tư tưởng của mình, mới có thể vận dụng tri thức tốt hơn, càng chạy càng xa!

- Cái này...

Lạc Thất Thất trầm tư.

- Ta đã từng thấy qua một vị tu luyện giả, phụ thân của hắn là Danh Sư, từ nhỏ nghe lời đối phương, dốc lòng tu luyện, cảm thấy hết thảy hắn nói đều là chính xác... Đáng tiếc, phụ thân hắn sắp chết, cũng không có đột phá! Cứ như vậy, trong lòng hắn lưu lại bóng mờ... Phụ thân cũng không đột phá được, hắn khẳng định cũng không cách nào đột phá... ở dưới

bóng mờ, thủy chung đi không ra, thậm chí chân khí cùng lực lượng đều tích góp đủ rồi, như trước không cách nào thành công!

Trương Huyền nói:

- Đây là tư duy cố định, chúng ta là Danh Sư, đồng thời cũng là đệ tử, làm đệ tử, cần phát tán tư duy, mà không phải chỉ nghe lão sư, không dám phản bác, thật muốn như vậy... Thật giống như hôm nay ta đối mặt Điền Thanh Phó điện chủ, biết rất rõ ràng là sai, vì sao không dám nói?

- Thực lực của hắn mạnh mẽ hơn ta, ta không cách nào phản kháng, cái kia tự nhiên phải vận dụng một ít thủ đoạn, cái này là vì bảo vệ mình, càng là vì tiến bộ tốt hơn!

- Cái kia... Nếu có Danh Sư rất lợi hại, lấy quy tắc cùng đại nghĩa tới phô trương, để cho ta nhất định phải tiếp nhận thì sao?

Lạc Thất Thất nhìn qua.

- Tuân theo nội tâm!

Trương Huyền cười cười:

- Danh Sư càng lợi hại, còn có thể lợi hại qua Khổng Sư sao? Khổng Sư bảo ta giết người, chẳng lẽ ta sẽ phải giết người? Hết thảy tuân theo nội tâm của ngươi... Chỉ cần không muốn, hoàn toàn có thể không đáp ứng! Không tôn trọng nội tâm của ngươi, lại muốn ngươi tuân thủ quy tắc cùng đại nghĩa... Đối phương đã vi phạm với đạo lý Danh Sư, hắn cũng vi phạm, mình dùng chút mưu kế cùng thủ đoạn lại có gì sai chứ?

- Cái này...

Ánh mắt của Lạc Thất Thất càng ngày càng sáng, tựa hồ lý giải được.

- Tốt rồi, thủ đoạn chỉ là phụ trợ, là phương pháp cam đoan ngươi không bị thương tổn, cùng lý luận Danh Sư không hề xung đột, không cần buồn lo vô cớ, nghĩ nhiều như vậy...

Trương Huyền lắc đầu.

Đối phương rõ ràng cho thấy lâm vào ngõ cụt.

Đọc sách không phải là đọc sách chết, chết đọc sách, Danh Sư, cũng không phải ngốc tử chỉ biết tuân thủ quy củ, thời điểm nên biến báo sẽ phải biến báo.

Vị Lạc Thất Thất này, vô luận thiên phú hay cái gì đều rất tốt, nhưng không có biến báo như Hồ Yêu Yêu.

- Ta hiểu được!

Nghe xong giải thích, Lạc Thất Thất hưng phấn đến ánh mắt tỏa ánh sáng, lần nữa nhìn qua:

- Nếu như lão sư biến báo như thế, không câu nệ lễ phép, ta liền nói thật đi, lão sư...

- Ta thích ngươi!

- ...

Trương Huyền.

Trương Cửu Tiêu

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Trước mắt tối đen, Trương Huyền thiếu chút nữa té ngã trên đất.

Cho rằng trong lòng đối phương là thật xoắn xuýt, bàng hoàng, không biết làm

sao, nằm mơ cũng không nghĩ đến, ở chỗ này đào hầm chờ mình.

Luôn là hắn đào hầm cho người khác, làm sao cũng không có nghĩ đến... Bị một

tiểu nha đầu lừa gạt...

Trước hỏi rất nhiều đạo lý lớn, bản thân giải thích tuân theo nội tâm... Kết

quả, ngươi thì tuân theo nội tâm như vậy hay sao?

- Ta cũng thích ngươi, ưa thích đám người Huyền Huyền Hội, thân là lão sư,

không yêu mến bọn ngươi, làm sao có thể giảng bài?

Vẻ mặt lúng túng, Trương Huyền khoát tay áo.

Bị một học sinh thổ lộ... quá mất mặt rồi.

- Lão sư biết rõ ý của ta, ta thích chỉ không là loại này...

Lạc Thất Thất ngẩng đầu.

- Đi Chiến Sư Đường đi, ta còn có việc!

Nói xong, không để ý tới đối phương nữa, Trương Huyền xoay người chạy về phía

Danh Sư Đường.

- Khanh khách...

Lạc Thất Thất nở nụ cười.

Vị lão sư này của mình luôn luôn trầm ổn, còn là lần đầu tiên nhìn thấy hoảng

hốt chạy bừa, trực tiếp đào tẩu như vậy.

- Dù sao ngươi cũng nói tuân theo nội tâm, dù ta xưng hô ngươi là sư phụ,

nhưng không có bái sư chính thức... Chỉ cần không phải thân truyền, liền không

coi vào đâu!

Đôi mi thanh tú nhấc lên, khóe miệng của Lạc Thất Thất cong cong.

Lúc trước, nàng một mực áp chế ý nghĩ trong lòng, thầy trò chi lễ, không thể

vượt qua, giờ phút này trải qua lão sư “răn dạy”, sáng tỏ thông suốt, dáng

tươi cười cũng nhiều hơn trước.

Nàng xưng hô Trương Huyền là lão sư, nhưng chưa bái sư, chỉ là đệ tử truyền

thụ phụ tu mà thôi, không tính là lão sư chính thức.

Đã như vậy, ưa thích đối phương, cũng không tính trái quy củ!

...

- Vù vù... Thực nguy hiểm!

Bay một đoạn, Trương Huyền dừng lại, đầu chảy đầy mồ hôi lạnh.

Tuy hắn làm việc có đôi khi không nắm chắc, không bị quy củ ràng buộc, nhưng

đệ tử chính là đệ tử, cái này là không thể xằng bậy, nếu không sao làm Danh

Sư, làm gương sáng cho người khác.

- Hài tử bây giờ, đều to gan như vậy sao?

Lắc đầu.

Bản thân thổ lộ Lạc Nhược Hi, là hao tốn công phu rất lớn, xoắn xuýt không

biết bao lâu mới mở miệng.

Nha đầu kia trực tiếp một câu, ta thích ngươi...

Má ơi, may mắn chạy nhanh, nếu không còn không nói ra càng nhiều, càng khiến

người ta lúng túng sao?

- Thế phong nhật hạ a, thế phong nhật hạ...

Lắc đầu, Trương Huyền phiền muộn.

Hắn luôn giữ mình trong sạch, cũng không cùng nữ tử có quá nhiều dây dưa,

không nghĩ tới lại gặp một màn khó có thể xuống đài như thế.

Ngẫm lại cũng cảm thấy đau đầu.

Điều này làm cho hắn về sau làm sao đối mặt Lạc Thất Thất?

- Được rồi, không nghĩ, đi Danh Sư Đường trước...

Vận chuyển tâm cảnh, lần nữa khôi phục cảnh giới Tâm Như Chỉ Thủy, Trương

Huyền đang định đi Danh Sư Đường, liền chứng kiến một thân ảnh xinh đẹp cấp

tốc bay đến.

- Trương sư!

- Ngọc Phi Nhi? Ngươi không phải đã đi trở về sao?

Trương Huyền sững sờ.

Đúng là Ngọc Phi Nhi vừa mới rời đi, lúc này không biết lúc nào nữ hài đã thay

đổi một bộ y phục màu lửa đỏ, cực kỳ bó sát người, dáng người uyển chuyển hoàn

mỹ hiện ra.

Không thể không nói, vị công chúa nóng bỏng này, dáng người hoàn toàn chính

xác vô cùng tốt, tuy không kịp Hồ Yêu Yêu, nhưng đường cong hết sức rõ ràng,

trước sau lồi lõm, hai chân thẳng tắp thon dài, tuyệt đối là một tuyệt thế mỹ

nhân ngàn dặm mới tìm được.

Nhất là trước ngực, không biết có phải cố ý sửa sang hay không, hay lúc trước

không có chú ý, dưới quần áo bó sát áp bách, dị thường sung mãn, kéo ra đường

cong kinh người.

- Trương sư, ta cũng có sự tình nói với ngươi...

Ngọc Phi Nhi nghiến răng.

- Khục khục, ta còn có việc, ngày khác, ngày khác đi!

Trương Huyền khoát tay.

- Không được! Ngươi có thể nghe Thất Thất nói, vì cái gì không thể nghe ta?

Ngọc Phi Nhi như muốn khóc nói.

- Cái này...

Trên đầu Trương Huyền tràn đầy mồ hôi lạnh.

Kỳ thật coi như là hắn tình thương thấp, chứng kiến đối phương tận lực thay

đổi quần áo, hơn nữa biểu hiện rõ ràng như thế, cũng có thể đoán ra một chút.

- Ta chỉ có một câu, muốn nói với Trương sư, ngươi đi đâu, ta nguyện ý theo ở

phía sau, đi đến hết đời...

Ngọc Phi Nhi nói.

Nàng luôn nóng bỏng, làm việc cũng quyết đoán, bất quá có thể nói ra lời này,

đã là cố gắng lớn nhất.

- Nguyên lai là như vậy a!

Nghe nói như thế, Trương Huyền nhẹ nhàng thở ra, vung tay lên:

- Vậy thì bái sư đi! Thành học sinh của ta, ta sẽ một mực mang theo ngươi,

nếu không... làm tỳ nữ cũng được, như vậy có thể đi hết cả một đời!

- Ngươi...

Ngọc Phi Nhi nghiến răng.

- Ách? Không muốn bái sư? Như vậy mà nói về sau không cần nhắc lại, ta còn có

việc...

Vù vù!

Không có chút lưu lại nào, Trương Huyền thi triển Thiên Đạo thân pháp, nháy

mắt liền triển khai đến cực hạn, biến mất tức thì.

- Hừ!

Thấy hắn rời đi, nắm đấm Ngọc Phi Nhi xiết chặt lúc này mới buông ra, cúi đầu

nhìn thoáng qua, mỉm cười:

- Ta cũng muốn nhìn xem, ta cùng Thất Thất, ngươi sẽ lựa chọn ai!

...

- Cái này gọi là chuyện gì...

Chạy trốn tới một ngõ hẻm không ai, lúc này Trương Huyền mới nhẹ nhàng thở ra.

Vốn tưởng rằng là một màn khó có thể xuống đài... Kết quả là hai màn... Liên

tục được thổ lộ, áp lực thật sự quá lớn.

Nếu không phải gần đây tâm cảnh tăng cao, chỉ sợ tâm tính không ổn định, có

thể sẽ ra sông tự sát a.

- Xem ra, nhất định phải mau chóng tìm được Nhược Hi, cho thấy ta đã có bạn

gái, để các nàng hết hy vọng, nếu không tiếp tục như vậy, quá bị động rồi!

Trương Huyền lắc đầu.

Người quá ưu tú thì có loại phiền não này.

Thật sự là đau đầu!

Xem ra, phải đi tìm Lạc Nhược Hi, cho thấy danh hoa có chủ, nếu không một mực

như vậy, làm sao được?

Cũng không muốn bị người luân phiên thổ lộ.

Hai cái còn có thể chịu được, nếu liên tiếp mười cái, sẽ không có thời gian tu

luyện a.

- Lần sau, nhìn thấy nữ nhân, phải sớm thu làm đệ tử, ngàn vạn lần không thể

cho nàng bất luận cơ hội gì...

Nâng cằm trầm tư thoáng cái.

Thật sự không được, nhìn thấy nữ hài xinh đẹp trực tiếp thu đồ đệ, nếu không

để đối phương nhớ thương, sẽ rất phiền toái.

Vừa cảm khái vừa đi về phía trước, chỉ chốc lát, cuối cùng đã tới Danh Sư

Đường.

Danh Sư Đường của Thanh Nguyên đế quốc, so với Chiến Sư Đường càng thêm rộng

lớn, kiến trúc cao lớn, đại biểu thân phận cùng tôn nghiêm của chức nghiệp thứ

nhất, còn chưa tới trước mặt, liền chứng kiến không ít Danh Sư ra ra vào vào,

càng có vô số tu luyện giả đến đây bái sư.

Tìm ngõ hẻm không ai, thay đổi Danh Sư bào, mang lên huy chương Danh Sư, lúc

này Trương Huyền mới đi vào trong.

Chứng kiến sáu ngôi sao trước ngực, quả nhiên không ai ngăn trở, tất cả đều

tràn đầy cung kính.

Danh Sư lục tinh, ở trong mắt đám người cao nhất của Thanh Nguyên đế quốc

không tính là quá lợi hại, nhưng ở trong mắt người bình thường, lại là cực kỳ

tôn sùng, nhất là lục tinh trẻ tuổi như vậy, chỉ cần không vẫn lạc, trở thành

thất tinh tuyệt đối ván đã đóng thuyền.

- Trương sư, có thể ký tên cho ta không? Ký ở trên áo lót cũng được...

- Ta tới trước, ký ở chỗ này của ta...

- Ngươi cút sang một bên, Trương sư là của ta...

...

Vừa đi vào đại môn Danh Sư Đường, liền chứng kiến một đám nữ tử lao đến.

- Ta...

Trương Huyền biến sắc.

Thấy qua người hâm mộ, cũng không thấy ở trước công chúng liền xông lại, muốn

kí tên ở trên nội y như vậy!

- Chư vị, tâm tình các ngươi kích động ta có thể lý giải, nhưng mà ta là

người chính trực, hơn nữa có bạn gái, không phải tùy tiện liền kí tên! Lại

nói, nhìn một Danh Sư, ta hy vọng các ngươi quan tâm phẩm chất nhiều một chút,

không nên chỉ xem bề ngoài...

Bàn tay dựng thẳng lên, vẻ mặt Trương Huyền ngôn từ chính nghĩa, bất quá nói

còn chưa dứt lời, liền thấy bọn nữ tử này vọt qua bên người, đồng loạt lao về

phía trước.

- Bệnh tâm thần!

Một nữ tử đi vào trước mặt, hừ một tiếng, vẻ mặt tràn đầy khinh thường, ngay

sau đó đung đưa khuôn mặt đầy thịt mỡ, cùng bờ mông giống như cối xay, xông về

trước hô:

- Trương sư... Chờ ta một chút!

Nhìn theo phương hướng nàng phóng đi, Trương Huyền nhìn sang, lập tức chứng

kiến một thanh niên áo trắng đứng ở cách đó không xa, trước ngực bảy vì sao

lóng lánh hào quang, vẻ mặt áy náy nhìn về phía mọi người:

- Chư vị, hôm nay ta còn có việc phải xử lý, hôm khác sẽ ký tên cho các

ngươi!

- Chúng ta bây giờ muốn...

Các nữ tử loạn hô.

- Tốt, tốt...

Cười khổ một tiếng, thanh niên áo trắng hiện ra hàm dưỡng rất mạnh, bàn tay

lăng không vẽ một bức tranh, thoăn thoắt, một cái tên lăng không xuất hiện.

- Hư không tụ sách? Cái này là... Thư Họa Sư thất tinh?

Lông mi của Trương Huyền nhảy dựng.

Thư Họa Sư, chia làm rất nhiều cảnh giới.

Lục Thực, Linh Động, Ý Tồn, Kinh Hồng, Hóa Linh, Linh Trí, Linh Trí Phá

Phàm...

Lĩnh ngộ Linh Trí Phá Phàm chính là Thư Họa Sư lục tinh rồi.

Trước lục tinh, đều cần trang giấy làm môi giới, mới có thể vẽ tranh, viết ra

văn tự... Mà đạt tới thất tinh, có thể hư không họa sách, không cần trang

giấy, cũng có thể lưu lại chữ viết!

Vị thanh niên áo trắng trước mắt này, dùng bút hư không lưu lại chữ, xem xét

liền biết, ở Thư Họa lĩnh ngộ đạt tới Thất Cảnh, cũng chính là Thư Họa Sư thất

tinh.

- Trương Cửu Tiêu...

Nhìn rõ ràng tên, khóe miệng của Trương Huyền co lại.

Nguyên lai người thanh niên này gọi Trương Cửu Tiêu, khó trách xưng hô Trương

sư... Còn tưởng là hắn.

Cũng đúng, thiên hạ họ Trương vô cùng nhiều, cũng không chỉ có một Trương sư

như hắn.

Chỉ là... Hắn gọi “Huyền”, nhiều nhất vài thước, như một con châu chấu, người

ta Cửu Tiêu, như là Đại Bàng... Ý cảnh kém quá nhiều.

Đang cảm khái, lăng không viết ba chữ “Trương Cửu Tiêu”, lơ lửng trên không

trung, mang theo ý vị cùng khí tức đặc thù, khiến người ta nhìn lên một cái,

liền lưu luyến quên về, kìm lòng không được lâm vào trong đó.

Đúng là năng lực đặc thù chỉ Thất Cảnh Thư Họa mới có.

- Tốt rồi, hôm nay ta chỉ viết một lần, các ngươi tự quyết định sở hữu, ta

còn có việc, cáo từ trước...

Viết xong tên, Trương Cửu Tiêu cười cười, mang theo ưu nhã xoay người rời đi.

- Thật sự là quá đẹp trai xuất sắc rồi...

Rất nhiều nữ tử muốn kí tên, cực kỳ mê trai.

- Không hổ là Trương sư, mỗi lần trở về, đều đưa tới vô số nữ tử, chúng ta

theo ở phía sau, quả thực như không tồn tại!

- Đúng vậy, được xưng thiên tài thứ nhất của Danh Sư Đường Thanh Nguyên đế

quốc, năm trăm năm không gặp... Hơn nữa người lại có tri thức hiểu lễ nghĩa,

làm sao so sánh?

- Hoàn toàn chính xác không thể so sánh...

Sau lưng Trương Huyền, mấy Danh Sư cười khổ đi tới.

- Đệ nhất thiên tài của Thanh Nguyên Danh Sư Đường?

Trương Huyền gật đầu.

Tuổi còn trẻ thì đến được thất tinh, lại phụ tu Thư Họa Sư, đẹp mắt như vậy,

khó trách có thể khiến vô số nữ tử điên cuồng.

- Quả nhiên khắp nơi đều có thiên tài... tuy ta không kém, nhưng cũng không

thể tự mãn!

Trương Huyền âm thầm cảnh giác.

Thiên tài ở đâu cũng có, coi như hắn tiến bộ rất nhanh, nhưng không thể kiêu

ngạo.

Trong lòng đang cảnh giác, liền thấy nữ tử vừa rồi lần nữa đi tới, khinh bỉ

nhìn thoáng qua:

- Nhìn cái gì vậy? Chưa thấy qua nữ nhân xinh đẹp sao!

- ...

Trương Huyền.

Tin tức của Lạc Nhược Hi

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Nữ nhân xinh đẹp gặp qua không ít, hơn nữa vừa rồi còn có hai cái thổ lộ… Chỉ là, chưa thấy qua cối xay lớn như vậy… Quả thực có thể dùng làm xe lu.

– Được rồi!

Trương Huyền lười để ý đến, cũng không có gì phải tức giận, tìm người hỏi thăm chỗ ở của Ngô sư, nhấc chân đi tới.

Rời đi không xa, ánh mắt đột nhiên sáng ngời, vội vàng đi về phía trước.

– Mộc sư!

Một bóng người xuất hiện ở trước mắt, không phải người khác, đúng là Mộc Viên Mộc sư!

Sau khi rời Khâu Ngô Cung, hắn liền trở về Phong Hào Đế Quốc, đáp ứng Ngô sư tới Danh Sư Đường, là định thuận tiện tìm vị này, không nghĩ tới vừa vặn đụng phải.

– Sư thúc…

Thấy là hắn, Mộc sư ôm quyền.

– Ân!

Nhẹ gật đầu, Trương Huyền nhìn qua:

– Ngươi đột phá đến Thánh Vực tứ trọng rồi hả?

Lúc trước Mộc sư chỉ là Thánh Vực tam trọng, trong cơ thể có lực lượng Kim thuộc tính áp chế, một mực không cách nào đột phá, chỉ có thể duy trì ở trong thất tinh, không nghĩ tới hơn một tháng không gặp, vậy mà đột phá gông cùm xiềng xích, đạt đến Nguyên Thần Cảnh.

– Đúng vậy, nhờ có Dương sư chỉ điểm, mới có hôm nay…

Mộc sư lộ ra vẻ cảm kích nồng đậm.

Ban đầu ở Hồng Viễn Thành, gặp được Dương sư, được chỉ điểm, lúc này mới có hôm nay, nếu không cả đời sẽ đều bị vây ở tam trọng, không cách nào đi ra.

– Không biết… Dương sư có tới Đế Đô không? Ta muốn bái phỏng một chút!

Hàn huyên vài câu, Mộc sư hỏi.

Vị ân nhân này, khiến hắn đi ra tâm lý oán hận, càng hóa giải lực lượng Kim thuộc tính trong cơ thể, có thể đột phá, vẫn muốn tìm cơ hội nói một tiếng cảm tạ, chỉ bất quá đối phương thần long kiến thủ bất kiến vĩ, lần ấy từ biệt, hầu như không có gặp qua.

– Lão sư hành tung phiêu hốt, đều là hắn tìm ta, coi như là ta, cũng không liên lạc được…

Trương Huyền lắc đầu.

Cái thân phận Dương Huyền này, chỉ là một bối cảnh khiến người ta kiêng kị, nếu không hắn vô duyên vô cớ tiến bộ nhanh như vậy, chắc là sẽ bị người ngấp nghé, thậm chí gây chuyện không tốt, còn sẽ bị bắt đi

nghiên cứu… Nhưng có vị này tọa trấn, liền không giống, vô luận người nào muốn động thủ, đều phải suy nghĩ thoáng cái, đắc tội một vị có khả năng vượt qua Danh Sư bát tinh, có đáng giá hay không.

Dù sao, loại Danh Sư cấp bậc này, không chỉ thực lực mạnh, càng trọng yếu là, sau lưng còn có chức nghiệp thứ nhất làm chỗ dựa.

Dám đắc tội, thì có thể đối mặt khả năng bị tiêu diệt.

Vu Hồn Sư cường đại không, đáng tiếc, ở trước mặt Danh Sư Đường, như trước đơn giản bị nghiền nát.

Nếu là bối cảnh, tự nhiên không có khả năng thường xuyên lấy ra khoe người, nếu không loại Danh Sư cấp bậc này liền không đáng tiền, bị người phát hiện sơ hở.

– Ta còn nghĩ có thể ở trước khi đi, gặp Dương sư một lần, tự mình nói lời cảm tạ, xem ra… không có cơ hội rồi!

Mộc sư cười khổ lắc đầu.

– Trước khi đi? Mộc sư muốn đi đâu?

Trương Huyền kỳ quái.

Hắn chính là Danh Sư của Thanh Nguyên Phong Hào Đế Quốc, muốn đi đâu?

– Ta khôi phục thực lực, Kim thuộc tính trong cơ thể tiêu trừ, nhớ tới lúc trước Dương sư nói, vì vậy quyết định… trở lại Mộc gia, mặc kệ đối phương xử trí như thế nào, cũng thản nhiên tiếp nhận!

Ánh mắt Mộc sư tràn đầy kiên định.

Trương Huyền giật mình.

Vị Mộc Viên này, là người Thánh Nhân quý tộc Mộc gia, bởi vì ưa thích một nữ tử, để lộ công pháp, bị trục xuất gia tộc, lưu lạc đến nơi đây.

– Đúng vậy! Lá rụng về cội, ta cũng muốn đi trở về, không thể một mực phiêu bạt! Dù không được tha thứ, cuối cùng chết ở chỗ đó, cũng tốt hơn một mực lưu lạc ở bên ngoài!

Mộc sư gật đầu.

Trương Huyền trầm mặc.

Hắn chưa từng có gia tộc, cũng không có trải qua gia tộc, nên không biết loại tình cảm này.

Bất quá, có thể từ trong mắt đối phương, nhìn ra mùi vị quyết tuyệt, tựa hồ coi như Mộc gia xử tử, cũng cam tâm tình nguyện.

– Ta không muốn một mực làm… Đào binh!

Mộc sư cười khổ.

– Đào binh?

– Đúng vậy! Trái gia tộc quy định, tự tiện hành động, chính là đào binh! Tuy lúc ấy không cảm thấy gì, nhưng từ khi rời gia tộc, không có một ngày không hối hận…

Mộc sư lắc đầu.

Nhìn biểu lộ của đối phương, Trương Huyền không biết mở miệng khuyên can như thế nào.

– Trương sư, ta biết rõ ngươi thích Lạc sư, nhưng phải sớm khuyên ngươi vài câu!

Mộc sư nhìn qua.

Vị Trương sư trước mắt này, quan hệ cùng Lạc sư, hắn nhìn ở trong mắt, biết rất rõ ràng.

– Mời nói!

Thần thái của Trương Huyền cung kính.

– Thân phận chuẩn xác của Lạc sư, ta cũng không rõ ràng, bất quá hắn là cùng Thánh Nhân Lạc gia có liên quan thật lớn… Nếu thật là vị tiểu công chúa kia, trừ khi Dương sư tự mình xuất thủ, nếu không, muốn cưới nàng, khẳng định không dễ dàng như vậy!

Mộc sư nói.

– Ngươi cũng không rõ ràng thân phận của nàng?

Trương Huyền sững sờ.

Lạc sư là vị trước mắt này đưa đến Hồng Viễn học viện, vốn tưởng rằng biết nàng rất nhiều, không nghĩ tới, lại có thể nói như vậy.

– Đúng vậy, ta đã rất nhiều năm không có rời Thanh Nguyên thành, càng rất nhiều năm không có trở về Thánh Nhân quý tộc, không ít chuyện không rõ ràng. Bất quá, Lạc sư trẻ tuổi như vậy, thực lực liền vượt xa ta, hắn là vị tiểu thiên tài kia của Lạc gia! Không chỉ khống chế bảo vật quan trọng nhất của Lạc gia, còn là huyết mạch tinh thuần nhất… Loại người này, là không thể nào tùy tiện gả cho ngoại nhân!

Mộc sư lắc đầu.

– Ta biết rõ!

Trương Huyền thở dài.

Hắn nghe Hàn Hội trưởng cùng Ngô sư thông báo qua rồi.

Biết rõ muốn lấy Lạc sư rất khó.

Bất quá, hắn không quan tâm.

Thân là Thiên Nhận Danh Sư cùng Thiên Nhận Thánh Giả, có tự tin cùng quyết đoán này.

Quản hắn là ai, dám ngăn trở… nghiền ép là được!

– Biết rõ là tốt rồi, ta khuyên ngươi, chỉ có một câu: Ngàn vạn lần đừng để cho nàng… hối hận!

Mộc sư nói.

– Hối hận?

Trong lòng Trương Huyền rùng mình.

Lúc trước hắn còn nghĩ, nếu như Lạc gia thật không đồng ý, chờ thực lực mạnh, hoàn toàn có thể cướp người đi, dám phản kháng, trực tiếp nghiền ép… Nghe được khẩu khí của đối phương, cùng chứng kiến kinh nghiệm của hắn, biết rõ làm như vậy, tuy có thể để Lạc Nhược Hi cùng mình chung một chỗ, nhưng chỉ sợ sẽ khiến nàng hối hận cả đời.

Cũng đúng.

Nàng vừa ra đời liền được toàn gia tộc chiếu cố cùng yêu thương, sớm đã có cảm xúc thâm hậu với gia tộc, chỉ vì yêu mình, khiến nàng cùng gia tộc náo tách ra mà nói, chỉ sợ thật sẽ khiến nàng hối hận một đời.

– Yên tâm đi, ta sẽ quang minh chính đại lấy nàng, không khiến nàng khó xử…

Nắm đấm xiết chặt, trong lòng Trương Huyền hạ quyết định.

Muốn đối phương không đối nghịch gia tộc, chỉ có một biện pháp, đó chính là… Nỗ lực để Thánh Nhân Lạc gia thừa nhận mình!

Chỉ có như vậy, mới không khiến Nhược Hi khó xử.

– Ngươi biết là tốt rồi…

Thấy vị trước mắt này đã có quyết định, Mộc sư nhẹ gật đầu, không nói thêm lời.

– Đúng rồi, Mộc sư, Nhược Hi nàng… Nói có việc phải ly khai, ngươi có biết nàng đi đâu không? Thánh Nhân Lạc gia này, đến cùng ở địa phương nào?

Trương Huyền nhịn không được hỏi.

Lạc Nhược Hi đi rất vội vàng, không nói đi đâu, càng không nói mình đi nơi nào tìm, nếu như Mộc sư cũng xuất thân Thánh Nhân quý tộc, nên biết một ít.

– Thánh Nhân Lạc gia ở Thánh thành Khúc Phụ… Bất quá, ta cho rằng nàng hẳn là không có về gia tộc, mà là đi Thánh Tử Điện!

Chần chừ một chút, Mộc sư nói.

– Thánh Tử Điện?

Trương Huyền nhíu mày.

– Ân, Thánh Tử Điện, là nơi tập hợp người trẻ tuổi có thiên phú trong thiên hạ, mà sáng lập, có thể đi vào trong đó, hầu như đều là hậu nhân của Thánh Nhân quý tộc, là tuyệt thế thiên tài cao cấp nhất trên đại lục! Ta nghe qua tin tức, vị tiểu công chúa Lạc gia kia, kỳ thật chính là đệ tử của Thánh Tử Điện, bởi vì chuyện kia mà không vui, mới trốn đi, không biết tung tích!

Suy nghĩ một chút, Mộc sư nói.

– Đệ tử của Thánh Tử Điện?

Trương Huyền khiếp sợ.

Tuy không biết thực lực chân chính của Lạc Nhược Hi, nhưng nàng nhẹ nhõm đột phá giam cầm của Thiên Diệp Vương, dĩ nhiên vượt ra khỏi khả năng suy nghĩ.

Thực lực như thế, chỉ là đệ tử…

Nơi này không khỏi thật đáng sợ đi!

– Thánh Tử Điện, là địa phương bồi dưỡng Thánh tử, Danh Sư Đường Đường chủ khoá trước, cùng gia chủ các đại gia tộc, hầu như đều xuất từ nơi đây! Trương sư, nếu quả thật muốn cho Lạc gia thừa nhận ngươi, hơn nữa thuận lý thành chương lấy Lạc sư, tốt nhất có thể đi vào nơi đây, hơn nữa từ trong mọi người trổ hết tài năng… như vậy coi như không có bối cảnh gia tộc, cũng không ai dám khinh thường!

Mộc sư nói tiếp.

Trương Huyền gật đầu.

Tuy người người đều biết, phía sau hắn có "Dương sư", thân thế không đơn giản, nhưng mà hắn tự mình biết xảy ra chuyện gì.

"Dương sư" là giả, nếu quả thật muốn quang minh chính đại cưới Lạc Nhược Hi, khẳng định cầm không ra.

Ở địa phương nhỏ tiểu đả tiểu nháo, giả vờ giả vịt, người khác nhìn không ra, gặp được Danh Sư chính thức, khẳng định thoáng cái sẽ lộ, gây chuyện không tốt, chết cũng không biết chết như thế nào.

Nếu quả thật có Thánh Tử Điện, hơn nữa có thể đi vào mà nói, tuyệt đối là lựa chọn tốt nhất.

Đương nhiên, để hắn động tâm nhất chính là, có thể sớm đi tìm Lạc Nhược Hi…

Vừa nói yêu thương, đừng nói lâu như vậy không gặp, coi như một ngày không gặp, cũng trắng đêm tưởng niệm.

– Không biết… làm sao đi vào Thánh Tử Điện kia?

Trương Huyền hỏi.

– Thánh Tử Điện, hàng năm trung tuần tháng chín khai giảng, đều tuyển nhận đệ tử mới, Danh Sư Đường của Phong Hào Đế Quốc, đều có một danh ngạch, nếu như có thể được… tự nhiên có thể đi vào!

Mộc sư gật đầu.

– Trung tuần tháng chín… Vẫn chưa tới hai tháng?

Lông mi Trương Huyền nhảy dựng.

Hắn tới thế giới này đã gần một năm.

Thời điểm tới, vừa mới khai giảng, nói cách khác… cách khai giảng đã chưa đủ hai tháng.

– Đúng vậy, chưa đủ hai tháng, chuẩn xác mà nói, là một tháng mười bảy ngày!

Mộc sư đáp.

– Cái này…

Trương Huyền nhíu mày:

– Vậy không biết… Muốn được danh ngạch này, đối với thực lực cùng cấp bậc Danh Sư có yêu cầu hay không?

Nếu là thiên tài cao cấp nhất của toàn bộ Đại Lục tập trung, tự nhiên không có khả năng tùy tiện người nào cũng có thể đi vào, khẳng định có điều kiện tiên quyết cùng yêu cầu.

– Tự nhiên có!

Mộc sư nhẹ gật đầu:

– Trước ba mươi tuổi, thấp nhất trở thành Danh Sư Thất tinh trung phẩm, tu vi kém cỏi nhất cũng phải đạt tới Thai Anh Cảnh!

Mộc sư nói.

– Thất tinh trung phẩm…

Trương Huyền gật đầu.

Hắn bây giờ cách Thai Anh Cảnh chỉ kém một tia, chỉ cần tìm được Thiên Đạo công pháp cùng Tinh Nguyên thượng phẩm, hắn là vô cùng dễ dàng đột phá.

Vấn đề không lớn.

– Bất quá… danh ngạch của Danh Sư Đường chúng ta, không sai biệt lắm định rồi, là Cẩu đường chủ tự mình làm… Ta sợ Trương sư ngươi chưa hắn có thể lấy được!

Dừng lại một chút, Mộc sư nhíu mày.

– Không sai biệt lắm định rồi? Ai?

Còn nghĩ nắm bắt danh ngạch tới tay, không nghĩ tới đã định rồi, sắc mặt Trương Huyền trầm xuống, đột nhiên một bóng người từ trong đầu xông ra, nhịn không được mở miệng.

– Chẳng lẽ ngươi nói chính là vị… Trương Cửu Tiêu kia?

Mộc sư gật đầu:

– Đúng vậy, đúng là hắn, nếu đoán không sai, hắn là đời sau của Thánh Nhân Trương gia!

Luyện Tâm Kiều

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

– Thánh Nhân Trương gia?

Sắc mặt Trương Huyền trầm xuống.

Lúc trước Ngô sư cùng Hàn Hội trưởng đã nói với hắn, vị tiểu công chúa kia của Lạc gia cùng một Thánh Nhân quý tộc có hôn ước… Mà gia tộc này, chính là Thánh Nhân Trương gia.

Nguyên nhân chính là như thế, vừa nghe đến cái tên này, trong lòng liền không thoải mái.

Chuyện khác có thể làm được Tâm Như Chỉ Thủy, gợn sóng không sinh, nhưng ở trong chuyện này, tuyệt đối làm không được.

Nếu không, lúc trước cũng không đến mức nghe được Phùng Huân thổ lộ, liền đập hắn hai trận rồi.

– Không sai! Bất quá ta cũng chỉ là suy đoán, trên thực tế không cách nào xác định.

Mộc sư gật đầu.

– Không đúng!

Trương Huyền chần chừ nói:

– Nếu như Thánh Tử Điện này đã dung nạp hậu nhân Thánh Nhân quý tộc, người của Trương gia hẳn có thể trực tiếp đi vào, vì sao chạy đến Thanh Nguyên đế quốc đoạt danh ngạch?

– Thánh Tử Điện đối với Thánh Nhân quý tộc, hoàn toàn chính xác ưu ái, Phong Hào Đế Quốc Danh Sư Đường bình thường chỉ có một danh ngạch, mà một Thánh Nhân quý tộc, thấp nhất cũng có mười cái. Tồn tại giống như Trương gia, chỉ sợ hàng năm có thể bắt được ít nhất 30…

Mộc sư nhẹ gật đầu, tiếp tục nói:

– Bất quá, đối với loại đại gia tộc này, 30 danh ngạch, không có khả năng bao hàm tất cả thiên tài, nhiều nhất chỉ có thể cam đoan đệ tử hạch tâm huyết mạch tinh thuần có thể đi vào, mà đối với những đệ tử chi thứ, liền không có cơ hội…

– Vì vậy những người này, bình thường đều phân tán đến Phong Hào Đế Quốc cấp dưới, tranh thủ danh ngạch, một khi đi vào Thánh Tử Điện, có thể được tài nguyên tốt nhất cùng truyền thừa ưu tú nhất, đối với chi thứ của đại gia tộc mà nói, tuyệt đối là cơ hội cải biến vận mạng, không ai sẽ buông tha…

– Vậy bọn họ sẽ tới nơi đây? Có bọn họ, thiên tài của Phong Hào Đế Quốc chẳng phải liền không còn cơ hội?

Trương Huyền không vui.

Một Phong Hào Đế Quốc chỉ có một danh ngạch, đối phương chạy tới chiếm, người trước chẳng phải liền mất đi?

– Mạnh được yếu thua, đây cũng là chuyện không có cách nào, nếu như thiên tài của Phong Hào Đế Quốc có thể vượt qua hắn, đối phương cũng không dám xằng bậy, nhưng mà không vượt qua, chỉ có thể trơ mắt nhìn danh ngạch bị cướp.

Mộc sư lắc đầu.

Vô luận ở địa phương nào, chỉ cần có Danh Sư Đường, coi như là Thánh Nhân quý tộc cũng không dám quá phận.

Nhưng mà thiên tài của ngươi không bằng ta, vậy ngượng ngùng.

Thánh Tử Điện chỉ cần người mạnh nhất, không bằng người khác, chính là không bằng, nói nhiều hơn nữa cũng vô dụng.

– Điều này cũng đúng…

Trương Huyền gật đầu.

Thật giống như Chiến Sư Đường tuyển chọn, đệ tử Hồng Viễn Đế Quốc bọn hắn, sức chiến đấu cường đại, tự nhiên toàn bộ được chọn, ba Học Viện khác, chỉ có thể khôn sống mống chết, vốn rất nhiều người có hy vọng, liền không có tư cách rồi.

Tu luyện chính là tàn khốc như vậy.

Bất quá, có Danh Sư Đường, rất nhiều quy tắc rất công bằng, coi như là thân phận bình thường, chỉ cần có đầy đủ thiên phú, cũng có thể ra mặt, tựa như hắn… Bất quá là một cô nhi ở Thiên Huyền Vương quốc mà thôi, lại bằng vào cố gắng của mình, từng bước một đi cho tới bây giờ, thậm chí còn thành Viện trưởng Danh Sư học viện.

– Vị Trương Cửu Tiêu này, dù chỉ là Trương gia chi thứ, nhưng mà thiên phú hoàn toàn chính xác vô cùng đáng sợ, năm nay vừa mới hai mươi bảy tuổi, dĩ nhiên đạt đến Danh Sư thất tinh trung phẩm, Thánh Vực tam trọng đỉnh phong, nghiền ép tất cả Danh Sư của Danh Sư Đường Thanh Nguyên đế quốc, tự nhiên không hề nghi ngờ liền có được danh ngạch.

Mộc sư cảm khái:

– Kỳ thật chi thứ của đại gia tộc địa vị cũng không cao, có thể hưởng dụng tài nguyên không nhiều, bằng chừng ấy tuổi, có thể đạt tới loại thực

lực này, ném đi một phần năng lực huyết mạch, thiên phú cùng nỗ lực cũng làm cho người không thể không phục.

– Ân!

Trương Huyền cảm động lây.

Đúng là như thế, dù người có thiên phú, nếu như không nỗ lực, cũng đều là uổng công.

Thật giống như hắn, vất vả khổ cực tu luyện tiếp cận một năm, cũng mới đạt tới loại thực lực này, trong đó chua xót một lời khó nói hết, ngoại nhân làm sao biết.

– Thánh Tử Điện ta khẳng định phải đi, nên làm sao mới có thể được danh ngạch này?

Trương Huyền nhìn qua.

Nếu như Lạc Nhược Hi ở Thánh Tử Điện, như vậy hắn khẳng định phải đi, không cần biết dùng phương thức gì, cũng nhất định phải được danh ngạch.

– Chỉ có một cơ hội, 20 ngày sau, Thánh Tử Điện sẽ chuyên môn phái Tiếp Dẫn Sứ Giả tới, tiếp dẫn thiên tài tiến về trước, nếu như trước đó, thực lực của ngươi có thể đạt tới Thánh Vực tam trọng đỉnh phong, thuận lợi trở thành Danh Sư thất tinh, các hạng thiên phú đều vượt qua Trương Cửu Tiêu, tự nhiên có thể đạt được tư cách, ta biết rõ thời gian có thể sẽ có chút gấp gáp, nhưng mà không có lựa chọn khác…

Mộc sư nói.

– 20 ngày?

Trương Huyền nhẹ gật đầu:

– Tốt!

Nếu như chỉ là hai ba ngày, khả năng còn có chút gấp, 20 ngày với hắn mà nói tuyệt đối đủ rồi.

– Tốt?

Mộc sư nghi hoặc nhìn lại:

– Ta nhớ được không sai, thực lực của ngươi hẳn là chỉ có Thánh Vực nhất trọng đỉnh phong, cách tam trọng còn có trọn vẹn hai đại cấp…

– A, đêm qua không cẩn thận đột phá Thánh Vực nhị trọng đỉnh phong rồi!

Trương Huyền cười cười.

Hắn không có tận lực biểu hiện ra tu vi, coi như là Mộc sư cũng nhìn không thấu, lúc này nói xong, khẽ tiết lộ một tia khí tức.

– Không cẩn thận? Thánh Vực nhị trọng… Đỉnh phong?

Khóe miệng Mộc sư co lại, một hơi dấu ở ngực, cả buổi mới trì hoãn được, nhịn không được cảm khái:

– Thiên phú của Trương sư quả nhiên lợi hại!

Thời điểm ở Khâu Ngô Cung, đối phương vẫn chỉ là Thánh Vực nhất trọng đỉnh phong, một tháng liền gia tăng lên một cái đại, tốc độ tiến bộ cực nhanh, quả thực nghe rợn cả người.

– Bất quá chỉ như vậy mà nói, chỉ sợ còn chưa đủ… Không nói trước Thánh Vực tam trọng Thai Anh Cảnh, cùng Thần Thức Cảnh có bất đồng thật lớn, còn cần Linh Hồn cùng Nguyên Thai hoàn mỹ dung hợp, mặc dù có thiên phú, chỉ sợ cũng cần tiêu phí mấy năm mới có thể hoàn thành.

Mộc sư cũng không xem trọng.

Tu vi đạt tới Thánh Vực, nhất tầng nhất trọng thiên, coi như là người thiên phú tuyệt hảo, cũng không biết tiêu phí bao nhiêu thời gian mới có thể tiến bộ, muốn ở trong 20 ngày đột phá, nói thật… Có chút ép buộc.

– Mấu chốt nhất là, Trương Cửu Tiêu cũng không phải Thánh Vực tam trọng đỉnh phong bình thường, mà là tích lũy vô cùng hùng hậu, có thể vượt cấp chiến đấu, cường giả tứ trọng bình thường cũng rất khó thắng được, coi như là ta, đã đột phá, muốn thắng được cũng chỉ là 5-5…

Mộc sư cảm khái.

Hắn đã từng là đệ tử hạch tâm của Mộc gia, nguyên nhân chính là như thế, mới có thể bởi vì để lộ công pháp mà bị trục xuất gia tộc, đột phá đến tứ trọng, mới có thể cùng đối phương tam trọng đỉnh phong lực lượng ngang nhau, đủ thấy đáng sợ.

– Ngươi cùng hắn 5-5?

Trương Huyền nhíu mày:

– Mộc sư, có thể kiểm tra thực lực của ta một chút không?

– Khảo thí?

Biết rõ ý của hắn, Mộc sư cười cười, mang theo hắn đi tới một chỗ luyện võ trường của Danh Sư Đường, hai tay giao nhau ở trước ngực, dưới chân bất đinh bất bát (*không khép không hở):

– Ngươi có thể xuất thủ, hôm qua mới vừa đột phá, hắn là tu vi còn không có triệt để củng cố, yên tâm đi, ta không dùng toàn lực, chỉ cho ngươi nhận thức thoáng cái, cường giả Nguyên Thần Cảnh đáng sợ…

Vù vù!

Mộc sư lời còn chưa dứt, liền chứng kiến một thân ảnh đột ngột xuất hiện trước mắt, ngay sau đó một nắm đấm thẳng tắp đập tới ngực.

– Hả?

Không nghĩ tới vị này tốc độ nhanh như vậy, lông mi nhịn không được nhảy lên, lực lượng toàn thân Mộc sư tập trung lại, đang định đối kháng, lại cảm thấy một cỗ lực lượng áp bách Linh Hồn phô thiên cái địa tập kích đến.

Bành!

Còn chưa kịp phản ứng, cả người lập tức bay ngược ra ngoài, thẳng tắp bay ra luyện võ trường, lưng trùng trùng điệp điệp dán ở trên vách tường, phun máu tươi từng ngụm từng ngụm.

Ngay sau đó, bên tai vang lên thanh âm tràn đầy áy náy:

– Ngại ngùng, Mộc sư, ngươi có khỏe không? Vừa rồi ta đã vô cùng khắc chế, chỉ dùng một phần năm lực lượng…

– Phốc!

Sắc mặt trắng nhợt, phun ra một ngụm máu tươi, Mộc sư thiếu chút nữa hôn mê ngay tại chỗ.

Vừa rồi trong nháy mắt, hắn thật hoài nghi mình là đối mặt Thánh Vực tứ trọng đỉnh phong, mà không phải nhị trọng.

Loại thực lực này coi như là năm cái hắn, cũng không phải đối thủ.

Vội vã gỡ Mộc sư từ trên tường xuống, vẻ mặt Trương Huyền tràn đầy áy náy, đồng thời mang theo nghi hoặc:

– Ngươi nói vị Danh Sư Trương Cửu Tiêu kia, cũng chỉ có chút thực lực ấy?

– Khục khục!

Lần nữa ho ra một ngụm máu tươi, sắc mặt Mộc sư đỏ bừng.

Tuy công pháp Mộc gia không am hiểu chiến đấu, nhưng mà dù sao hắn cũng từng nhận được đệ tử hạch tâm chân truyền, sức chiến đấu so sánh đồng cấp cường đại hơn không ít… Kết quả không nghĩ tới ngay cả một quyền cũng không chống đỡ được, đã bị đánh lên tường.

Ngẫm lại cũng tràn đầy bực bội.

– Trên thực tế, thực lực của Trương Cửu Tiêu, so với ta hơi mạnh mẽ hơn một ít… Bất quá, sức chiến đấu như ngươi, coi như không có đột phá, hắn cũng đủ rồi!

Qua nửa ngày mới khôi phục nguyên khí, Mộc sư có chút lúng túng nói.

Chỉ là Thánh Vực nhị trọng liền cường đại như thế, một khi đột phá, coi như Trương Cửu Tiêu là đệ tử Trương gia, chỉ sợ cũng rất khó chống chọi.

– Ngoại trừ có yêu cầu với thực lực cùng cấp bậc Danh Sư, Thánh Tử Điện còn cần tiến hành dạng khảo hạch gì nữa không? Không bằng Mộc sư tiếp tục giúp ta luyện đi…

Trương Huyền nói.

– Không cần!

Mộc sư vội vàng lắc đầu.

Thử tu vi một chút, thiếu chút nữa ngủm, hắn sợ tiếp tục nữa, Tâm Ma sinh sôi, vừa mới khôi phục tự tin sẽ tan rã lần nữa.

– Ngươi bây giờ phải nhanh khảo hạch Danh Sư thất tinh, Thánh Tử Điện yêu cầu thấp nhất, cần đạt tới cấp bậc này… Làm không được, coi như là sức chiến đấu mạnh hơn nữa, cũng không có cách nào!

Trương Huyền gật đầu.

Hai ngày này mục tiêu lớn nhất của hắn, chính là khảo hạch Danh Sư thất tinh.

Coi như không cần đối phương nói, cũng sẽ nỗ lực.

– Nên nói ta đây cũng nói đã xong, ta còn muốn chạy đi, như vậy cáo từ.

Bàn giao xong Mộc sư không nói thêm lời, xoay người vội vã rời đi.

Nói thật, cùng gia hỏa này chung đụng thời gian càng dài, bị đả kích càng nhiều, thực sợ thật vất vả tích góp chút lòng tin, sẽ tan thành mây khói.

– Ách…

Không nghĩ tới Mộc sư nói đi là đi, không dây dưa dài dòng chút nào, Trương Huyền lắc đầu, đi ra luyện võ trường, tiếp tục đi đến chỗ ở của Ngô sư.

– Trương sư, cố gắng lên!

– Trương sư, chúng ta tin tưởng ngươi, khẳng định có thể sáng chế ra kỷ lục mới…

Mới đi không xa, chợt nghe tiếng thét chói tai liên tiếp.

Xuyên qua dòng người, Trương Huyền nhìn sang, sau đó chứng kiến một cái cầu đá thật dài xuất hiện ở trước mắt.

Một người đang đứng ở trên cầu đá, trên đầu ứa ra mồ hôi, tựa hồ đang đau khổ kiên trì.

Đúng là vị hậu nhân Trương gia kia, Trương Cửu Tiêu.

– Cái này là đang làm gì đó?

Vẻ mặt Trương Huyền tràn đầy kỳ quái.

– Xông Luyện Tâm Kiều!

Cách đó không xa một Danh Sư mở miệng.

Cố gắng lên!

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

– Luyện Tâm Kiều?

Trương Huyền không hiểu, quay đầu nhìn sang, nói chuyện chính là một Danh Sư lục tinh tương đương hắn.

Đại khái chừng bốn mươi tuổi, vẻ mặt tang thương.

– Trương sư trẻ tuổi như vậy thì có loại thực lực này, bởi vì thực lực gia tăng quá nhanh, tâm cảnh liền biến thành sơ hở lớn nhất, bởi vậy, Cẩu đường chủ bảo hắn ma luyện thật tốt, lần này vừa rèn luyện về, liền định kiểm tra một chút, tranh thủ đột phá ghi chép lúc trước.

Danh Sư lục tinh giải thích.

Trương Cửu Tiêu chưa đủ ba mươi, liền có được thực lực Thánh Vực tam trọng đỉnh phong, cấp bậc Danh Sư càng đạt đến thất tinh, bởi vì xuất thân Thánh Nhân Trương gia, các phương diện khác đều không chê vào đâu được, chỉ có tâm cảnh là khuyết điểm lớn nhất.

Nguyên nhân chính là như thế, những ngày này hắn nỗ lực tu luyện, tranh thủ sớm ngày đột phá.

– Khục khục, ta hỏi chính là Luyện Tâm Kiều…

Trương Huyền lắc đầu.

Hắn kỳ quái chính là Luyện Tâm Kiều là cái gì?

Đối với Trương Cửu Tiêu kia, ở đâu mạnh ở đâu yếu, hắn không quan tâm.

Về sau thật muốn tỷ thí, nghiền ép là được, một quyền chưa đủ liền hai quyền… Không cần thiết sớm đi nghiên cứu năng lực mạnh yếu của đối phương.

– Luyện Tâm Kiều là một Pháp bảo đặc thù, đi vào trong đó, phải thừa nhận áp lực thực lớn, có thể khảo nghiệm tâm cảnh, tinh thần hơi chút yếu sẽ không kiên trì nổi. Cả cây cầu tổng cộng mười khắc độ, Danh Sư thất tinh đỉnh phong cũng khó đi đến cuối. Lúc trước Trương sư cũng chỉ đi bốn bậc, lần này vừa về liền muốn kiểm tra một chút, xem có tiến bộ hay không.

Danh Sư lục tinh kỳ quái liếc nhìn Trương Huyền, bất quá vẫn giải thích cặn kẽ.

Danh Sư ở Thanh Nguyên đế quốc, không biết Luyện Tâm Kiều hầu như không có, người trước mắt này, không quan tâm xông cửa là ai, không kinh ngạc đệ nhất thiên tài, lại quan tâm một cây cầu… Ngẫm lại cũng làm hắn im lặng.

– Bốn khắc độ?

– Chớ xem thường bốn cái, ghi chép ba mươi tuổi trở xuống của Luyện Tâm Kiều, là Diệp sư ở hai nghìn năm trước lưu lại, hắn cũng không quá đáng kiên trì ba khắc độ mà thôi! Trương sư, có thể kiên trì bốn cái đã rất mạnh rồi… Bất quá, yêu cầu của Cẩu đường chủ với hắn cực cao, cảm thấy còn chưa đủ, nên hắn mới vất vả ma luyện!

Danh Sư lục tinh nói.

– A!

Trương Huyền đáp một tiếng.

– Ngươi không khiếp sợ?

Thấy biểu lộ của thanh niên này giống như không có việc gì, Danh Sư lục tinh nghẹn có chút khó chịu, nhịn không được hỏi.

Đổi lại người khác, nghe được thành tích huy hoàng như thế, hắn là đã sớm kinh ngạc, nhưng gia hỏa trước mắt này… Một chút cảm giác cũng không có, là thật không hiểu, hay ngu ngốc?

– Khiếp sợ? Tại sao phải khiếp sợ? Ngươi không nói có mười khắc độ sao? Mới qua bốn cái… Cho dù có tăng tiến, cũng không quá đáng là năm, sáu cái, không phải là cách viên mãn còn có khoảng cách rất lớn sao?

Trương Huyền lắc đầu.

Tâm cảnh… nói thật, hắn không có tu luyện qua, chân tâm nhận thức không đến khảo hạch Luyện Tâm Kiều khó khăn cùng thống khổ.

Cái gì bốn khắc độ, năm khắc độ, hoàn toàn không có khái niệm, ngay cả khái niệm cũng không có, nói gì tới kinh ngạc?

– Ngươi…

Nghe nói như thế, thân thể Danh Sư lục tinh nhoáng một cái, thiếu chút nữa hộc máu ngay tại chỗ, nhịn không được giải thích cặn kẽ.

– Luyện Tâm Kiều, Danh Sư thất tinh đỉnh phong cũng rất khó đi đến cuối… Nói cách khác, cường giả Thánh Vực tứ trọng đỉnh phong cũng không thể làm được. Thánh Vực tứ trọng Nguyên Thần Cảnh, Nguyên Thần cường đại, tâm cảnh tự nhiên cũng sẽ tăng lên… ngay cả bọn hắn cũng không đạt được mười khắc độ, Trương sư một Thánh Vực tam trọng, có thể vượt qua bốn, đã là thành tích vô cùng đáng sợ…

– A!

Trương Huyền gật đầu:

– Nguyên lai lợi hại như vậy, vậy… ta nên biểu hiện như thế nào? Là kinh ngạc, hay giống như những người kia, điên cuồng kêu ra?

– Được rồi…

Thấy đối phương còn không hiểu, Danh Sư lục tinh lắc đầu.

Hắn thực hoài nghi, gia hỏa này có phải từ đâu trộm Danh Sư bào mặc vào không… Đường đường Danh Sư, ngay cả Luyện Tâm Kiều cũng không biết, thậm chí đối với thành tích dưới ba mươi tuổi, đạt tới bốn khắc độ cũng không lý giải…

Lượng tri thức nên thiếu thốn bao nhiêu a!

– Mau nhìn, Trương sư đột phá khắc độ thứ tư rồi…

– A, thật, thật là lợi hại, ta càng sùng bái rồi…

– Không hổ là thần tượng, vừa ra tay liền bỗng nhiên nổi tiếng, kích động đến nước mắt cũng chảy ra…

Đúng lúc này, tiếng thét chói tai ở chung quanh càng ngày càng vang.

Trương Huyền cùng vị Danh Sư lục tinh kia đồng loạt nhìn về phía trước.

Chỉ thấy Trương Cửu Tiêu ở trên Luyện Tâm Kiều, dĩ nhiên tiếp cận vị trí trung tâm của cầu, tuy thoạt nhìn cực kỳ cố sức, trên đầu ứa ra mồ hôi lạnh, nhưng lại còn kiên trì được.

– Đây là khắc độ?

Trương Huyền thấy đối phương mệt mỏi thành dạng này, nhịn không được nhìn trên thân cầu, quả nhiên thấy phía trên ghi chú từng đạo hồng tuyến, vị Trương Cửu Tiêu này, vừa vặn đi qua đạo thứ tư, xem ra tựa hồ cách đạo thứ năm cũng không xa.

– Không hổ là đệ nhất thiên tài, ở đầm lầy Tế Bắc không đến một tháng, tâm cảnh liền tăng trưởng lớn như vậy, xem ra trùng kích khắc độ thứ năm cũng có khả năng!

Danh Sư lục tinh nhịn không được cảm khái.

– Đầm lầy Tế Bắc?

Trương Huyền nhíu mày.

Cái chỗ này, đi vào Thanh Nguyên thành không lâu, cũng đã nghe ít nhất ba bốn lần rồi.

Ngoan Nhân ở chỗ này, Vu Hồn Sư ở đây… Như thế nào vị đệ nhất thiên tài này cũng tới thí luyện?

– Đúng vậy! Nghe nói đầm lầy Tế Bắc có một quỷ quật, đối với tâm cảnh của người có trợ giúp thật lớn, không ít Danh Sư đều mộ danh tiến đến, Trương sư chỉ ở chỗ đó một tháng, liền làm thành tích xông Luyện Tâm Kiều gia tăng lên một khắc độ, tám chín phần mười là tìm đến chỗ này!

Vẻ mặt của Danh Sư lục tinh tràn đầy hưng phấn.

– Quỷ quật? Trong này có cái gì?

Trương Huyền hiếu kỳ.

Có thể ma luyện tâm cảnh, đơn giản là Tâm Ma, ảo cảnh, cùng với các loại cảm ngộ, mượn nhờ đau đớn trên thân thể rèn luyện ý chí… Cái quỷ quật này là cái gì? Có thể khiến người tăng lên tâm cảnh rất nhanh, còn dẫn tới vô số Danh Sư tiến tới?

– Ta chưa đi qua nên không biết, bất quá, nghe nói bên trong có một suối nước, hình dạng như ánh mắt, chỉ cần nhìn sang, có thể chứng kiến ý niệm trong lòng, nhìn thời gian càng lâu, sinh sôi càng nhiều, chỉ cần đi

ra hình ảnh trong nước, chém giết những tạp niệm này, tâm cảnh sẽ càng ngày càng mượt mà, càng ngày càng cao…

Suy nghĩ một chút, Danh Sư lục tinh giải thích.

– Nước suối có thể phản chiếu ý niệm trong đầu?

Trương Huyền trừng to mắt.

– Đúng vậy, thời điểm lần đầu tiên ta nghe nói, cũng không thể tin được, về sau nghe nhiều, liền không cảm thấy kì quái… Chỉ là quỷ quật này, cũng không phải là cố định ở địa phương nào, mà sẽ di động, coi như là Danh Sư, cũng phải có cơ duyên mới có thể tìm được! Lần này người đi cùng Trương sư, chừng hơn hai mươi vị, chỉ có tâm cảnh của hắn bạo tăng… Xem ra những người khác không có vận khí này!

Danh Sư lục tinh nói.

– A!

Trương Huyền nhẹ gật đầu.

Xem ra cái gọi là đầm lầy Tế Bắc kia thật đúng là địa phương kỳ quái, khảo hạch Danh Sư thất tinh xong, có cơ hội, nhất định phải đi tới nhìn xem.

– Mau nhìn, đã tới khắc độ thứ năm rồi…

Đang cân nhắc, thanh âm hưng phấn ở bốn phía tiếp tục vang lên, nổi bật nhất là một thanh âm cực kỳ bén nhọn.

Trương Huyền quay đầu nhìn lại, sau đó chứng kiến nữ tử cối xay vừa rồi kia, hai mắt đang hưng phấn nhìn về phía Luyện Tâm Kiều, hận không thể lập tức bổ nhào vào thân ảnh trên cầu, vì hắn sinh Hầu Tử.

Ngẩng đầu nhìn lướt qua, quả nhiên thấy Trương Cửu Tiêu ở trên cầu chạy tới khắc độ thứ năm, bất quá, tựa hồ cũng đạt tới cực hạn, liên tục

lắc lư, tựa hồ tùy thời ngã sấp xuống.

– Hắn là đến cuối…

Âm thầm gật đầu, Trương Huyền đang định rời đi không để ý tới nữa, chợt nghe một thanh âm không vui vang lên:

– Tiễn khách!

Ngay sau đó, liền chứng kiến sau cầu có một cánh cửa mở ra, hai người mặc áo giáp chật vật từ bên trong đi ra.

– Là Ngô sư!

Ánh mắt Trương Huyền sáng lên.

Thanh âm rất quen thuộc, không phải người khác, đúng là Ngô sư, xem ra hắn hẳn là ở trong phòng.

– Đi qua đi!

Nơi này cũng không có gì có thể nhìn, thấy muốn đi tới, chỉ có thông qua cầu, Trương Huyền cũng không do dự, nhấc chân đi tới trên cầu.

…

– A… Kiên trì, kiên trì, ta phải kiên trì…

Trên cầu, đầu Trương Cửu Tiêu chảy đầy mồ hôi, hoa mắt, trong lòng liên tục gào rú.

Bất quá, vô luận kiên trì như thế nào, tinh thần đã tiêu hao hầu như không còn, rút cuộc kiên trì không nổi.

– Được rồi, liền đến nơi này đi…

Tinh thần buông lỏng, ngay thời điểm hắn tính toán buông tha, lại chứng kiến một thanh niên mặc trường bào Danh Sư lục tinh, tu vi loáng thoáng

có thể thấy được, Thánh Vực nhị trọng đỉnh phong.

Giờ phút này, đang ưu nhã từ phía sau đi tới, đi vào trước mặt, vỗ vỗ vai hắn, tràn đầy thành khẩn nhẹ gật đầu.

– Cố gắng lên!

Ngay sau đó, nhàn nhã theo cầu đi tới…

Với hắn mà nói, không kiên trì nổi khảo hạch Luyện Tâm Kiều, tùy thời có thể hôn mê, đối với đối phương mà nói, dễ dàng giống như dạo phố…

– Mười khắc độ… Một chút việc cũng không có?

Khóe miệng co giật, Trương Cửu Tiêu dừng lại ở tại chỗ, cả người choáng váng.

Không chỉ hắn, dưới đài cũng yên tĩnh, tiếng kim rơi cũng có thể nghe được.

Danh Sư lục tinh mới vừa rồi hai mắt trợn tròn, biểu lộ như gặp quỷ rồi.

Bờ mông như cối xay cũng đình chỉ vặn vẹo, miệng há còn lớn hơn bờ mông…

Nộp tiền bảo lãnh

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

– Ai, còn tưởng rằng có thể có chút khiêu chiến…

Rời Luyện Tâm Kiều, Trương Huyền thở dài.

Còn tưởng rằng cây cầu này, thực giống như đối phương nói, khó có thể thông hành, đối với tâm cảnh có tác dụng khảo nghiệm rất mạnh, chính thức đi qua mới biết được… Căn bản không phải có chuyện như vậy, cái cảm giác gì cũng không có, thậm chí tinh thần gợn sóng cũng không sinh một tia.

Đi Tâm Ma thông đạo, Tâm Ma không ra, qua Luyện Tâm Kiều, cũng không có gì, muốn ma luyện tâm cảnh thoáng cái cũng làm không được… Rất cô đơn lạnh lẽo, thật cô độc a!

Lắc đầu, Trương Huyền tràn đầy tiếc hận, đi tới gian phòng vừa rồi Ngô sư nói chuyện, gõ cửa đi vào.

Đi vào trong đó, chính chứng kiến Ngô sư ngồi ngay ngắn ở chính giữa, sắc mặt xanh mét, có chút khó coi.

– Xảy ra chuyện gì?

Trương Huyền kỳ quái.

Thời điểm chia tay, còn một mặt cao hứng, như thế nào không có bao lâu lại thành bộ dáng này?

Nghe được hỏi thăm, Ngô sư vuốt mi tâm:

– Vừa rồi hai người kia là người của Thanh Nguyên đế quốc, nói phụng lệnh bệ hạ, hy vọng có thể mang Trung Thanh Vương đi, vừa bị ta đuổi ra ngoài rồi!

– Mang Trung Thanh Vương đi?

Trương Huyền nhíu mày:

– Chẳng lẽ vị Hoàng Đế bệ hạ này không biết tội danh mưu hại một vị Danh Sư?

Tuy hắn không phải Danh Sư của Thanh Nguyên đế quốc, cũng không có đạt tới thất tinh, nhưng dù sao cũng là Viện trưởng Danh Sư học viện, phía sau có hơn mười vạn Danh Sư… Đối phương mưu hại mình bị bắt, còn không có thẩm vấn, lại muốn mang đi, vị Hoàng Đế bệ hạ này không khỏi quá xem thường mình đi!

Thật muốn để đối phương nhẹ nhõm mang đi, mặt mũi của Danh Sư Đường đặt ở chỗ nào?

– Chuyện này, sau khi bắt Trung Thanh Vương, ta đã sai người đi qua giải thích!

Ngô sư nói.

Trung Thanh Vương là đệ nhất Vương gia của Thanh Nguyên đế quốc, Danh Sư Đường dốc toàn bộ lực lượng bắt, không nói một tiếng, khó tránh khỏi sẽ tạo thành ảnh hưởng.

– Đã nói rõ, vị Hoàng Đế bệ hạ này còn muốn tới đòi người, lá gan không khỏi có chút quá lớn đi!

Trương Huyền kỳ quái.

Một Vương gia, tìm một vị Độc Điện Phó điện chủ, liền qua tìm mình phiền toái, đường đường Hoàng Đế… Biết rõ sẽ đắc tội Danh Sư Đường, còn muốn tới đòi người, quyền quý của Thanh Nguyên đế quốc suy nghĩ như thế nào a?

Chẳng lẽ không biết, coi như là hoàng thất của Phong Hào Đế Quốc, mất đi Danh Sư Đường phù hộ, bị diệt cũng chỉ ở trong khoảnh khắc sao?

– Ta cũng không rõ lắm, bất quá, ta cho rằng căn do khẳng định ở trên người Điền phó đường chủ…

Ngô sư cũng có chút kỳ quái, lắc đầu.

Phó đường chủ Danh Sư Đường chủ quản quyền lợi, trước khi không có điều tra rõ ràng, cùng với một Vương gia mưu hại một vị Danh Sư, rõ ràng cho thấy hành vi không khôn ngoan, nói thật, ngay cả Ngô sư cũng cảm thấy hồ đồ.

Đương nhiên, sở dĩ không có việc gì, là đám bọn hắn đến kịp lúc, nếu không chỉ cần bị bắt, chẳng khác nào thịt cá trên thớt, một khi đối phương sử dụng thủ đoạn, chỉ sợ không cách nào tẩy trừ tội danh.

Loại sự tình này gặp qua vô cùng nhiều.

Rất khó tẩy trừ tội danh, vu oan tội danh, còn rất dễ dàng, huống chi là hai người có quyền thế nhất Thanh Nguyên đế quốc liên thủ.

– Ân!

Trương Huyền nhẹ gật đầu, đang muốn nói ra phỏng đoán của mình, chợt nghe bên ngoài vang lên tiếng đập cửa, ngay sau đó một Danh Sư đi đến.

– Lão sư, Thanh Nguyên đế quốc Hoàng Đế Sở Thiên Hành đến đây cầu kiến!

– Nhanh như vậy đã tới? Để hắn tiến đến!

Ngô sư nhíu mày, khoát tay áo.

Vừa đuổi sứ giả của đối phương, chưa tới năm phút đồng hồ, người sau liền tự mình tới bái phỏng, xem ra lúc trước đã ở bên ngoài chờ.

Danh Sư lui xuống, không lâu sau, một trung niên mặc áo bào màu vàng đi nhanh tới.

Vị trung niên nhân này, thực lực tương đương Ngô sư, cũng đạt tới nửa bước Xuất Khiếu cảnh, đôi mắt mang theo uy thế như rồng như hổ, xem xét liền biết nắm chức vị cao, dưỡng thành khí thế đặc biệt.

– Ngô sư!

Vừa vào cửa, vội vàng ôm quyền, thái độ cung kính.

Mặc dù hắn là hoàng đế của Thanh Nguyên đế quốc, nhưng so sánh với Ngô sư, địa vị còn kém một ít.

– Ân, ngồi đi!

Ngô sư nhẹ gật đầu, ánh mắt hờ hững nhìn qua:

– Nếu như Bệ hạ tới đây vẫn là vì mang Trung Thanh Vương đi, vậy thì không cần mở miệng! Mưu hại Danh Sư, tội ác tày trời, ta đã báo danh chuyện này cho Tổng bộ, không chỉ hắn, chỉ sợ toàn bộ Thanh Nguyên đế quốc cũng sẽ bị thẩm tra, kính xin ngươi nghĩ lại!

Tuy lời không nghiêm khắc, lại làm cho người ta cảm giác lạnh lùng đến cực điểm.

Mới mở miệng, liền sớm phủ kín lời đối phương muốn nói.

– Trung Thanh Vương làm ra loại sự tình này, hoàn toàn chính xác làm ta đau lòng, bất quá… Ngô sư cũng biết, nếu như không có hắn, ta có khả năng đã sớm chết, vì vậy mặc kệ hắn làm bao nhiêu chuyện sai, ta

cũng nguyện ý đền bù tổn thất! Mong Danh Sư Đường cho một cơ hội, một lát nữa ta sẽ đích thân xin lỗi Trương sư, khẩn cầu hắn tha thứ…

Sở Thiên Hành cũng không ngồi xuống, mà ôm quyền, vẻ mặt thành khẩn.

– Xin lỗi? Xin lỗi hữu dụng, vậy cần Danh Sư Đường chúng ta làm gì?

Ngô sư khoát tay áo:

– Tiễn khách!

– Vâng!

Danh Sư mang Hoàng Đế bệ hạ vào, nhẹ gật đầu:

– Bệ hạ, xin mời!

– Cái này…

Sắc mặt của Sở Thiên Hành lúng túng, muốn nói cái gì đó, thấy đối phương căn bản không cho cơ hội trả lời, đành phải thở dài một tiếng, đang định rời khỏi gian phòng, chợt nghe một thanh âm nhàn nhạt vang lên.

– Ngô sư, trước không vội đuổi người, không phải hắn muốn bồi thường sao? Để cho ta nghe một chút, có thể vì Trung Thanh Vương bỏ ra bao nhiêu!

Quay đầu nhìn lại, nói chuyện là một thanh niên chừng hai mươi tuổi, mặc quần áo và trang sức Danh Sư lục tinh, ngồi ở cách Ngô sư không xa.

Đúng là Trương Huyền.

– Trương sư…

Không nghĩ tới hắn có thể nói như vậy, Ngô sư kỳ quái nhìn thoáng qua, đành phải nhẹ gật đầu:

– Nếu như Trương sư đã nói như vậy, ngươi liền nói bồi thường như thế nào đi!

– Trương sư?

Sở Thiên Hành lập tức hiểu được, đi vào trước mặt khom người:

– Trung Thanh Vương đắc tội Trương sư, có mắt không tròng, nếu như Trương sư có thể tha thứ, ta nguyện ý vì rất nhiều học sinh của Danh Sư học viện, tu kiến một tân phủ đệ, vô điều kiện cung cấp tài nguyên tu luyện 100 năm! Hơn nữa, từ nay về sau, chỉ cần là học sinh của Hồng Viễn Danh Sư Học Viện, đi vào Thanh Nguyên thành, đều có thể nhận lấy một phần công pháp cùng tiền biếu, sẽ không để cho đối phương tay không mà về.

Biết rõ vị trước mắt này là Trương viện trưởng, Sở Thiên Hành mới mở miệng, nói ra điều kiện của mình.

Không hổ là Hoàng Đế, biết rõ điều kiện gì đối phương không cách nào cự tuyệt.

Nếu là Viện trưởng, khẳng định phải vì đệ tử cân nhắc, điều kiện này, có thể nói cực kỳ hậu đãi.

Có Phong Hào Đế Quốc ủng hộ, Hồng Viễn Danh Sư Học Viện trở thành đứng đầu trong tứ đại Học Viện, chỉ là vấn đề thời gian.

– Chưa đủ!

Trương Huyền lắc đầu.

– Cái này…

Sở Thiên Hành sửng sốt một chút:

– Mong Trương sư chỉ điểm, chỉ cần hoàng thất ta có thể chịu đựng được, tuyệt đối không nhăn mày!

– Rất đơn giản, điều kiện vừa rồi, cộng thêm 100 viên Tinh Nguyên thượng phẩm! Trung Thanh Vương, ngươi có thể trực tiếp mang đi!

Trương Huyền nhìn qua.

Hiện tại hắn đang cần tài nguyên tu luyện, nếu như có thể từ trong tay đối phương lấy được, tuyệt đối so với giam một Vương gia tốt hơn rất nhiều.

Dù sao muốn lộng chết gia hỏa này, cũng chỉ là chuyện trong nháy mắt, không coi vào đâu.

– 100 viên?

Sở Thiên Hành sững sờ, sau đó vẻ mặt cười khổ:

– Trương sư nói giỡn, nhiều linh thạch như vậy, coi như hoàng thất chúng ta bán hết gia sản, cũng cầm không ra…

Tinh Nguyên thượng phẩm vốn thưa thớt, ngay cả Chiến Sư Đường, loại địa phương không thiếu vật tư kia cũng chỉ có mười viên, Thanh Nguyên hoàng thất, coi như mạnh hơn nữa, cũng không có khả năng một hơi lấy ra gấp mười.

– Vậy thì thư thả cho ngươi một chút, 50 viên! Lấy ra được, mang Trung Thanh Vương đi, cầm không ra, mời trở về đi!

Trương Huyền khoát tay.

Hắn cũng biết đối phương khẳng định cầm không ra một trăm viên, rao giá trên trời, chỉ là trả giá mà thôi.

– Cái này…

Khóe miệng Sở Thiên Hành co giật.

Năm mươi viên Tinh Nguyên thượng phẩm, cũng không phải hắn có thể thừa nhận.

– Trương sư, nói thật với ngươi, Thanh Nguyên hoàng thất chúng ta, tích lũy trên vạn năm, cũng chỉ có 17 viên Tinh Nguyên thượng phẩm… Vốn có không ít, bất quá, đều ban cho hoàng tử, hoặc đại thần có công… Ta giao 17 viên này cho ngươi, sau đó dùng những dược liệu, khoáng thạch quý hiếm khác thay thế được không?

Chần chừ một chút, Sở Thiên Hành cắn răng nói.

50 viên Tinh Nguyên thượng phẩm, nhất định là cầm không ra, bất quá… Chỉ cần đối phương nguyện ý, vật phẩm thay thế ngược lại có thể lấy ra không ít.

– Có thể, đây là danh sách khoáng thạch cùng dược vật ta cần, ngươi có thể tìm đến, 17 viên Tinh Nguyên thượng phẩm cũng không sao. Mặt khác, ta còn muốn hết thảy công pháp tu luyện Thánh Vực tam trọng, Thánh Vực tứ trọng, càng nhiều càng tốt, trong Tàng Thư Khố của hoàng thất các ngươi, toàn bộ sao chép một phần cho ta!

Lấy bút lông ra, tiện tay viết danh sách, Trương Huyền nói.

Hắn đang định có cơ hội, giúp đỡ Kim Nguyên Đỉnh cùng Băng Vũ Kiếm tăng lên thoáng cái, tài liệu chính đã có, chỉ là thiếu khuyết không ít vật phẩm phụ trợ, chờ hắn tìm kiếm không biết năm nào tháng nào, vị trước mắt này, có thể hỗ trợ, không còn gì tốt hơn.

– Tốt…

Tiếp nhận danh sách nhìn thoáng qua, mặc dù có chút vật phẩm vô cùng ít gặp, nhưng bằng vào thực lực của Phong Hào Đế Quốc, hắn là trong thời gian ngắn có thể gom đủ, Sở Thiên Hành nhẹ gật đầu, cổ tay khẽ đảo, trước đưa Tinh Nguyên thượng phẩm tới.

– Cái này là 17 viên Tinh Nguyên thượng phẩm, kính xin Trương sư xem xét!

Thần thức quét qua, Trương Huyền liền biết rõ, đối phương không có nói dối, nhẹ gật đầu, tiện tay thu vào Giới Chỉ.

– Còn dư lại, mời Trương sư cùng Ngô sư chờ một chốc!

Nói xong, Sở Thiên Hành xoay người phân phó một câu.

Không hổ là Hoàng Đế bệ hạ của Thanh Nguyên đế quốc, động tác cực nhanh, dùng không đến hai canh giờ, Trương Huyền muốn hết thảy khoáng thạch, dược liệu đã sưu tập hoàn chỉnh.

Thậm chí, hắn muốn thư tịch, tất cả cũng đủ.

Rất nhiều chưa kịp chép, liền cầm tới nguyên bản, rậm rạp chằng chịt chung vào một chỗ, Thánh Vực tam trọng, chừng hơn mười vạn bản, tứ trọng cũng có hơn vạn bản.

Mấy thứ này, toàn bộ thu vào không gian giới chỉ, lúc này Trương Huyền mới hài lòng nhẹ gật đầu:

– Tốt rồi, ngươi có thể mang Trung Thanh Vương đi!

– Đa tạ Trương sư!

Nhẹ nhàng thở ra, Sở Thiên Hành vội vàng nhìn về phía Ngô sư, thấy hắn gật đầu, đồng ý Trương sư nói, lúc này mới đi theo sau lưng một vị Danh Sư, đi đến địa phương giam giữ Trung Thanh Vương.

– Trương sư…

Đối phương vừa đi, Ngô sư tràn đầy nghi hoặc nhìn lại, không biết Trương Huyền đến cùng có chủ ý gì.

Trần Triết chết

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

– Có phải cảm thấy, không nên để Trung Thanh Vương chạy hay không?

Nhìn nét mặt của hắn, Trương Huyền nhẹ nhàng cười cười.

– Vâng!

Ngô sư gật đầu:

– Danh Sư không thể nhục, đây không phải sự tình bồi thường, mà là sư đạo tôn nghiêm, tiền lệ vừa mở, ta sợ về sau, tất cả mọi người đều dám vũ nhục Danh Sư…

Tuy hắn không đồng ý cách làm của đối phương, nhưng trải qua sự tình Khâu Ngô Cung, hắn biết rõ vị Trương sư này tuổi không lớn lắm, nhưng sức phán đoán kinh người, làm như vậy, tất nhiên có mục đích của mình, bởi vậy không có chen vào, giờ phút này cũng nhịn không được nữa.

– Ta sẽ giải thích, bất quá, trước đó ta muốn hỏi Ngô sư một câu… sự tình Thiên Nhận Danh Sư, ngươi không có nói với Danh Sư khác chứ?

Trương Huyền nói.

– Sự tình Thiên Nhận Danh Sư quá quan trọng, ta tuyệt đối sẽ không nói ra, coi như là Tổng bộ Danh Sư Đường, cũng sẽ không nói…

Thần sắc của Ngô sư ngưng tụ, vội nói.

Hắn biết rõ vị trước mắt này chính là Thiên Nhận Danh Sư.

Bất quá không dám nói ra chuyện này, cũng không thể nói ra, nếu không tất nhiên sẽ khiến toàn bộ Dị Linh tộc dốc toàn bộ lực lượng, sinh linh đồ thán không nói, càng có khả năng dẫn đến vị Danh Sư này chết trẻ.

Thực muốn như thế, hắn chính là tội nhân thiên cổ.

– Nhưng mà Điền phó đường chủ nói!

Trương Huyền gật đầu.

Lúc trước thời điểm ở Trung Thanh Vương phủ thẩm vấn hắn, đối phương từng nói: Thiên Nhận Danh Sư cũng xuất hiện, Độc Điện Tổ Sư còn sống cũng không coi vào đâu…

Lúc ấy đã cảm thấy không đúng.

Chỉ cần là Danh Sư, đều biết bốn chữ này đại biểu cái gì, đối phương lần đầu tiên nhìn thấy mình, đang ở trước mặt ngoại nhân nói như vậy… Hiển nhiên vi phạm chuẩn tắc của Danh Sư.

Cũng bởi vì như thế, hắn mới không hề cố kỵ, đập đối phương dục tiên dục tử.

– Hắn… Biết rõ ngươi là Thiên Nhận Danh Sư?

Đồng tử co rụt lại, sắc mặt Ngô sư trầm xuống.

– Xem ra cũng không hiểu rõ tình hình, hắn chỉ là thăm dò!

Trương Huyền lắc đầu.

Ngữ khí của đối phương, hắn là còn không biết, bất quá, cố ý nói như vậy, đoán chừng là có hoài nghi, nhưng tâm cảnh của hắn cường đại, sắc mặt như thường, cũng không chút khẩn trương nào, đối phương hắn là không nhìn ra cái gì.

– Vậy là tốt rồi, bất quá, Trương sư ngươi phải cẩn thận một ít, về sau đi nơi nào, mang ta hoặc Hình Đường chủ theo…

Thần sắc của Ngô sư ngưng trọng.

Tin tức không có để lộ, vị Trương sư này, bất quá là siêu cấp thiên tài mà thôi, loại người này tuy ít, nhưng cũng tồn tại.

Nhưng một khi để người ta biết tin tức Thiên Nhận Danh Sư, vậy thì nguy rồi.

– Còn chưa cần, trước mắt hắn là không có việc gì, thật muốn làm như vậy mà nói, ngược lại càng làm cho người hoài nghi, sự tình không xác định, cũng liền xác định xuống…

Trương Huyền lắc đầu cự tuyệt.

Hắn thi triển ra hết thảy thủ đoạn, so sánh hai người này bảo hộ còn muốn cường đại hơn rất nhiều, có bọn họ mà nói, ngược lại bất tiện thi triển, càng không an toàn rồi.

– Cái này…

Ngô sư chần chờ.

Cũng đúng, thật muốn hắn cùng Hình Đường chủ ngày đêm không rời đi theo, người khác không nghi ngờ cũng muốn hoài nghi, ngược lại rõ ràng hơn.

– Điền phó đường chủ có vấn đề, Trung Thanh Vương lại cấu kết Độc Điện, luyện chế độc dược, vấn đề càng lớn… Vị Hoàng Đế bệ hạ này, tự

mình tới đây, tiêu phí giá cả lớn như vậy đảm bảo… Nếu như nói, chỉ là bởi vì cứu mạng của hắn, ta không tin!

Trương Huyền lắc đầu.

Ngô sư sửng sốt lên.

Hoàng thất vô tình, vì quyền lợi, thân huynh đệ cũng có thể giết chết, hiện tại đường đường bệ hạ, vì một đại thần đắc tội Danh Sư Đường… Không có vấn đề mới lạ!

– Đã có vấn đề, vậy dấu đối phương ở đây, không tiện thẩm vấn, còn không bằng để cho chạy, tương đương mở ra bế tắc, tiếp sau liền dễ làm rồi…

Trương Huyền mỉm cười.

Bắt Trung Thanh Vương, chẳng khác nào cắt đứt đầu mối, để cho đối phương mang đi… Có lẽ sẽ đưa đến hiệu quả không tưởng được.

– Đúng vậy, đây thật là biện pháp tốt…

Ngô sư bừng tỉnh đại ngộ, trong lòng bội phục không thôi.

Không hổ là Trương sư, quả nhiên nhìn vấn đề càng thêm thấu triệt.

Thẩm vấn, đối phương cố ý không nói, coi như là Danh Sư Đường cũng không có biện pháp, nhưng buông đầu dây, để đối phương lộ ra chân tướng, liền dễ dàng hơn nhiều.

– Ân, tốt rồi, chuyện còn lại giao cho ngươi. Đến tối còn có chút thời gian, nếu như thuận tiện, ta muốn đi Tàng Thư Khố của Danh Sư Đường nhìn xem…

Sự tình đã có phương pháp, còn dư lại Ngô sư toàn quyền xử lý là tốt rồi, hắn tham dự hay không đều không quan trọng.

Hiện tại quan trọng nhất là, mau chóng ngưng tụ Thiên Đạo công pháp Thánh Vực tam trọng, thực lực tăng lên, vượt qua Trương Cửu Tiêu, thuận lợi đi vào Thánh Tử Điện.

– Ta mang ngươi đi…

Biết rõ vị Trương sư này thích xem sách, Ngô sư cười cười, vừa đứng dậy, chợt nghe ngoài cửa vang lên tiếng gõ cửa dồn dập.

– Vào đi!

Nhíu mày, ngay sau đó liền chứng kiến Danh Sư lúc trước đi ra ngoài vẻ mặt tràn đầy lo lắng.

– Làm sao vậy?

Có thể khiến Danh Sư lục tinh như thế, biết chắc đã xảy ra đại sự, Ngô sư mở miệng hỏi.

– Lão sư… Không tốt, Trần Triết… chết rồi!

Vị Danh Sư này nuốt ngụm nước miếng nói.

– Trần Triết chết?

Đồng tử co rụt lại, Ngô sư vội vàng đứng dậy.

Trần Triết này là điểm mấu chốt, đúng là hắn đi Hồng Viễn Đế Quốc, lấy đi tư liệu của Chương Dẫn Khâu, cuối cùng để lộ tin tức… Một mực giam ở Danh Sư Đường, ngay cả tu vi cũng bị phong ấn, làm sao sẽ đột nhiên chết?

– Cụ thể nguyên nhân cái chết ta cũng không biết, lúc trước ta đi xem một lần, còn rất tốt… Vừa rồi thả Trung Thanh Vương, nhìn thoáng qua, liền phát hiện đã đoạn tuyệt hô hấp…

Vẻ mặt vị Danh Sư này tràn đầy khẩn trương.

Trần Triết, đệ tử của Điền Thanh Phó đường chủ, Danh Sư thất tinh sơ kỳ… Vô luận thân phận nào, đột nhiên chết đều ảnh hưởng thật lớn.

– Đi tới nhìn xem!

Thần sắc ngưng trọng, Ngô sư rời đi một bước, nhìn về phía Trương Huyền cách đó không xa:

– Trương sư… Có thể đi cùng không?

Vị trước mắt này, ánh mắt sắc bén hơn hắn nhiều, cùng đi, có lẽ có thể nhìn ra vấn đề gì.

– Được!

Trương Huyền gật đầu.

Hắn cũng rất là kỳ quái.

Dựa theo đạo lý, Danh Sư Đường tạm giam, đừng nói giết người, tự sát cũng không được, nhưng bây giờ lại không thể thật hơn chết rồi… quỷ dị không nói ra được.

Đi theo sau lưng Danh Sư lục tinh, rời đi một lát, đi vào một gian phòng đơn độc, quả nhiên thấy một trung niên nhân nằm trên mặt đất, toàn thân băng lãnh, dĩ nhiên đoạn tuyệt hô hấp.

Chưa có đi tới, Trương Huyền liền nhìn chung quanh.

Trong phòng bố trí trận pháp nghiêm mật, tin tức truyền không ra, thần thức cũng không thể lan tràn, chỉ cần đi vào, là không có biện pháp liên lạc với bên ngoài.

Đi vào trước mặt thi thể, Minh Lý Chi Nhãn lập loè nhìn kỹ.

– Nhục thân không có chút tổn thương nào, mà… Linh Hồn triệt để triệt tiêu!

Đồng tử co rụt lại.

Hắn đã nhìn ra nguyên nhân cái chết của đối phương… Hồn phi phách tán!

– Linh Hồn triệt tiêu?

Sửng sốt một chút, Ngô sư vội vàng nhìn lại, một lát sau, khuôn mặt xanh mét.

Vô cùng hiển nhiên, ở dưới nhắc nhở cũng đã nhìn ra.

– Chẳng lẽ là… phương pháp câu hồn kia?

Nhướng mày, một sự kiện ở trong đầu xông ra.

Lúc trước Tế Bắc Song Hùng Tàng Hư, liền định dùng phương thức câu hồn gạt bỏ bản thân, chỉ tiếc bị Công Hội giết chết, không có thành công.

Loại phương pháp này, thông qua sưu hồn, hắn nhìn kỹ, có chút tương tự thủ đoạn của Vu Hồn Sư, bắt Linh Hồn người đi, đơn giản giết chết…

Một khi thành công, nhục thân sẽ triệt để tử vong, không để lại một chút dấu vết.

Chẳng lẽ… Gia hỏa này bị loại phương pháp kia giết chết?

– Chẳng lẽ… Ngoan Nhân ngoại trừ truyền thụ phương pháp này cho Tàng Hư, còn truyền thụ cho người khác, giết chết Trần Triết?

Trương Huyền tràn đầy nghi hoặc, có chút nghĩ không thông.

Trần Triết này, thoạt nhìn cùng Ngoan Nhân không có chút quan hệ, vì sao có thể dính chung một chỗ?

– Đưa thi thể đến Chiến Sư Đường Thu điện chủ, để hắn hỗ trợ nhìn xem, đến cùng xảy ra chuyện gì!

Nghiên cứu một lát, không rõ ràng cho lắm, Ngô sư đứng dậy nói.

– Vâng!

Vị Danh Sư kia gật đầu.

Thu điện chủ là Chiến Sư Đường Hồn Điện Điện chủ, nghiên cứu Linh Hồn sâu đậm, Ngô sư nhìn không ra, đối phương tất nhiên có thể phát hiện cái gì.

– Không cần!

Trương Huyền lắc đầu.

Cỗ thi thể này, hồn phách không còn, tìm Thu điện chủ cũng không có tác dụng.

– Trương sư…

Ngô sư sốt ruột:

– Trần Triết này tử vong, đã mất đi chứng cứ, coi như Điền phó đường chủ xuất thủ với ngươi, cũng là lấy thân phận Danh Sư thất tinh giáo huấn vãn bối, nhiều nhất bị tội tiểu nhân che mắt… Thật muốn như vậy, ta liền không có tư cách giam giữ!

Điền phó đường chủ, bất kể nói thế nào cũng là Danh Sư thất tinh đỉnh phong, bắt đệ tử đối phương, có chứng cứ cho thấy, tin tức để lộ cùng hắn có quan hệ, có thể giam giữ, hiện tại nhân chứng chết rồi… Liền không có lý do gì nữa.

Mưu hại Trương Huyền… Có thể đổ cho Trung Thanh Vương, còn lại chút tội danh, bằng vào thân phận hoàn toàn không cần quan tâm!

– Không có tư cách giam giữ, vậy thì thả!

Trương Huyền lắc đầu.

Nếu không phải thông qua Thiên Đạo Thư Viện, biết rõ Điền Thanh Phó đường chủ này Nguyên Thần có thiếu sót, cũng hoài nghi có phải gia hỏa này giết chết học sinh của mình hay không.

– Thả?

Ngô sư sửng sốt:

– Vậy Trương sư, bị khuất nhục…

– Ta khuất nhục không coi vào đâu, thân phận đối phương đặc thù, cũng không đủ chứng cứ, một mực giam giữ, đối với Danh Sư Đường ảnh hưởng thật lớn, ngươi vừa mới trở thành Phó đường chủ, cũng sẽ ngồi bất ổn, hơn nữa như vậy, sự tình phía sau đối với chúng ta càng thêm bất lợi!

Trương Huyền lắc đầu, hắn chịu khuất nhục không coi vào đâu, một khi Ngô sư bị người chỉ trích, liền thật bị động rồi.

– Được rồi!

Biết rõ đối phương nói có đạo lý, Ngô sư đành phải nhẹ gật đầu, lần nữa nhìn qua:

– Chúng ta… nên làm gì bây giờ?

– Ngươi cảm thấy phải làm gì?

Trương Huyền nhẹ nhàng cười cười.

– Ta cho rằng, hắn là công bố tội danh của Trần Triết, để tất cả mọi người hoài nghi Điền phó đường chủ, nói như vậy, đối phương làm chuyện gì, đều vô cùng bị động, chúng ta liền dễ xử lý rồi!

Trầm tư thoáng cái, Ngô sư nói.

Sự tình Trần Triết để lộ tin tức Khâu Ngô Cung, trước mắt rất ít người biết, chỉ có định ra tội danh, mới có thể để cho Điền phó đường chủ bị

động.

Nếu không, người đã chết, hắn trong sạch, hết thảy sự tình lúc trước đều thành hư vô.

– Sai! Như vậy không được!

Trương Huyền lắc đầu.

– Không được? Vậy phải làm gì?

Ngô sư sững sờ.

– Rất đơn giản, Trần Triết dựa theo lễ tiết Danh Sư hậu táng, hơn nữa đại lực ngợi khen người nhà của hắn, cấp cho khen ngợi! Tán thưởng hắn là Danh Sư chính thức… Hiệu triệu tất cả mọi người học tập hắn.

Trương Huyền nở nụ cười.

– Cái này… Tính là biện pháp gì?

Ngô sư ngốc tại chỗ, cực kỳ không hiểu.

Trung Thanh Vương trúng độc

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Trần Triết này, để lộ tin tức của Chương Dẫn Khâu cho Dị Linh tộc, để cho bọn họ ở Khâu Ngô Cung thiếu chút nữa không về được, sớm đã vi phạm chuẩn tắc của Danh Sư, sao còn cần ngợi khen?

Cũng quá trái ngược lẽ thường a!

Thấy hắn không hiểu, Trương Huyền lắc đầu, giải thích nói:

– Sau khi Trần Triết bị bắt trở về, từ trong miệng hắn thẩm vấn ra điều gì, lại khai báo cái gì, không ai biết rõ! Nếu như định tội... Chứng cứ đâu? Chứng cứ ở đâu? Không có chứng cứ liền định tội, hơn nữa người này còn chết ở trong Danh Sư Đường... Ngươi cảm thấy những người khác sẽ nghĩ như thế nào?

– Cái này...

Ngô sư yên lặng.

Người người đều có tâm đồng tình kẻ yếu, nhưng có phải kẻ yếu hay không, không phải như mặt ngoài.

Thực định tội Trần Triết, hắn vừa trùng hợp chết ở trong nhà giam của Danh Sư Đường... Chỉ cần có người trợ giúp, các loại tin tức “hắc thủ”

tất nhiên theo nhau mà đến, ai cũng không có biện pháp phân biệt chính xác hay sai lầm.

Đến lúc đó, cục diện vốn có lợi với bọn họ, sẽ thoáng cái trở nên bất lợi, lại không còn biện pháp.

– Tuyên dương hắn vì nhân tộc mà chết, thưởng công huân, mà không phải tội danh... Như vậy người giết hắn, tất nhiên sẽ cảm thấy tin tức để lộ, có chút hoảng hốt, đến lúc đó... sẽ tự nhiên lộ ra chân tướng. Chỉ cần đối phương động thủ, còn dư lại liền dễ dàng, định tội lần nữa cũng không coi vào đâu!

Trương Huyền nói.

– Thì ra là thế...

Giờ mới hiểu được, Ngô sư bừng tỉnh đại ngộ.

Cái này xác thực là biện pháp tốt nhất.

Đã có thể hóa giải ảnh hưởng đối phương giết chết Trần Triết mang đến, lại có thể dụ cá cắn câu... Nhất cử lưỡng tiện.

– Tốt, hiện tại ta sẽ làm!

Hiểu được, Ngô sư gật đầu, xoay người phân phó một câu.

– Kế tiếp, nên làm như thế nào?

Hết thảy an bài thỏa đáng, Ngô sư lần nữa nói.

Đối với vị trước mắt này, hắn bội phục đầu rạp xuống đất, sự tình tiếp sau liền chẳng muốn đi nghĩ.

– Tiếp sau, không cần quản, tối nay như trước tham gia Phẩm Giám Hội... Mồi câu đã buông, là cá mà nói, chung quy sẽ mắc câu.

Trương Huyền nở nụ cười.

Ngô sư gật đầu, không muốn hỏi nhiều.

Rời gian phòng giam giữ Trần Triết, Trương Huyền không có lưu lại ở đây, trực tiếp đi Tàng Thư Khố của Danh Sư Đường.

Có lệnh bài thân phận của Ngô sư, công pháp Thánh Vực tam trọng, tứ trọng đều có tư cách quan sát, chưa tới một canh giờ, liền thu nhập toàn bộ vào Thư Viện.

Sưu tập hoàn tất, cũng lấy ra thư tịch mà Sở Thiên Hành bệ hạ cho, khắc sâu vào thức hải.

– Chính xác!

Thư Viện lắc lư, hai quyển thư tịch xuất hiện.

Đúng là Thiên Đạo công pháp Thánh Vực tam trọng cùng tứ trọng.

Mở ra xem một lần, ánh mắt Trương Huyền tỏa sáng.

– Đều đạt đến Thiên Đạo, có thể trực tiếp tu luyện...

Đây là lần đầu tiên hắn sớm sưu tập ra công pháp siêu việt hai cấp... Đã có hai quyển sách này, hoàn toàn có thể nhẹ nhàng đột phá, trực tiếp trùng kích Thánh Vực tứ trọng Nguyên Thần Cảnh!

– Trời đã tối rồi, trước cùng Ngô sư đi Phẩm Giám Hội, sau đó lại tu luyện...

Nhìn thoáng qua phía ngoài, thấy trời đã tối, Phẩm Giám Hội mà Ngô sư nói sắp bắt đầu, không kịp tu luyện, Trương Huyền duỗi lưng một cái, đi ra Tàng Thư Khố.

Có công phương, tu luyện liền đơn giản, một canh giờ có thể giải quyết, thật sự không giải quyết được, vậy hai canh giờ... Không có khác nhau quá lớn.

Dù sao với hắn mà nói, chỉ cần tu luyện, chính là đại thành... Không tồn tại bình chướng gì.

Hay là trước nghĩ biện pháp khảo hạch toàn bộ phụ tu đến thất tinh, trở thành Danh Sư thất tinh lại nói.

– Trương sư, chúng ta lên đường đi!

Thấy hắn đi ra, Ngô sư cười cười, hai người đồng loạt đi ra ngoài.

...

Bên này Trương Huyền đi tham gia Phẩm Giám Hội, trong đại điện Hoàng Cung.

– Đáng giận, đáng giận...

Trung Thanh Vương đứng dậy, hàm răng cắn khanh khách rung động, trong mắt hận ý như lửa, chỉ muốn thiêu đốt người.

– Được rồi, cái gì cũng không có chuẩn bị, liền xuất thủ đối phó một vị Danh Sư, lá gan thật là lớn!

Sở Thiên Hành hừ một tiếng nói.

– Bệ hạ, ta...

Trung Thanh Vương ôm quyền.

– Được rồi, không cần phải nói, ngươi hấp thụ giáo huấn đi, lần này vì bảo đảm ngươi, ta là hao tốn giá cả thật lớn!

Sở Thiên Hành khoát tay áo.

– Vi thần biết sai rồi...

Trung Thanh Vương vội vàng gật đầu.

– Biết rõ là tốt rồi... mấy ngày nay ngươi không vội trở về Vương Phủ, liền ở chỗ này của ta, chăm chỉ tu luyện, nhớ lại có địa phương nào nói sai hay không, đừng để cho người bắt lấy nhược điểm! Nếu không, ai cũng không cứu được ngươi!

Sở Thiên Hành nói.

– Vâng!

Trung Thanh Vương nhẹ gật đầu:

– Yên tâm đi, hẳn là không có xảy ra vấn đề gì, chủ yếu là Trương Huyền kia, không theo như lẽ thường an bài, hơn nữa thực lực của hắn, tựa hồ so với tin tức thì cao hơn quá nhiều...

Trên mặt tràn đầy hận ý, nói lên Trương Huyền, Trung Thanh Vương liền tức giận nghiến răng, bất quá nói còn chưa dứt, sắc mặt đột nhiên trắng bệch, thân thể không tự chủ được đung đưa.

– Nguy rồi...

Đồng tử co rụt lại, da đầu của Trung Thanh Vương thoáng co giật.

– Làm sao vậy?

Sở Thiên Hành nhíu mày.

– Ta... Ta trúng độc, phốc!

Trung Thanh Vương liên tục run rẩy, phun máu tươi từng ngụm từng ngụm, cảm thấy lục phủ ngũ tạng cả người tựa hồ tất cả đều sắp nát.

– Trúng độc? Làm sao sẽ trúng độc?

Đồng tử của Sở Thiên Hành co rụt lại.

Trung Thanh Vương này luôn ở bên cạnh hắn, lúc trước không có bất kỳ báo hiệu, làm sao sẽ đột nhiên trúng độc?

– Ta cũng không biết...

Đau đớn kịch liệt, liên tục lăn qua lăn lại, trên đầu Trung Thanh Vương ứa ra mồ hôi, lại thủy chung nghĩ không ra trúng độc lúc nào.

– Hôm nay ngươi có ăn cái gì hay không?

Sở Thiên Hành vội vàng hỏi.

Trung Thanh Vương là Thánh Vực tứ trọng đỉnh phong, thực lực như thế cũng không chịu nổi, độc này thật sự là đáng sợ.

Có thể hạ độc, hơn nữa khiến đối phương không có chút phòng bị nào, ít nhất cũng là Độc Sư thất tinh đỉnh phong.

Loại người này, thật muốn xuất hiện, làm sao có thể một chút ấn tượng cũng không có?

– Hôm nay...

Trung Thanh Vương sửng sốt một chút:

– Trương Huyền kia cho uống vài hồ lô rượu, còn Tôn Cường ở trên người ta xát ớt và muối...

Thức ăn của hắn, khẳng định không có vấn đề, đi Danh Sư Đường, cũng chưa từng ăn gì, duy nhất không minh bạch, là Trương Huyền cho uống rượu ngon, Tôn Cường xát gia vị.

– Xát ớt và muối?

Sở Thiên Hành ngẩn ngơ.

Xát cái đồ chơi này làm gì?

Bất quá, biết rõ lúc này không phải là thời điểm hỏi thăm, nhướng mày:

– Xem ra, nhất định là Trương Huyền hạ độc rồi... Chỉ là, đây rốt cuộc là độc gì? Người đâu, đi mời Tôn Y Sư tới đây!

– Vâng!

Một hộ vệ vội vã đi ra ngoài.

Không lâu sau, một lão giả theo ở phía sau tới.

– Bệ hạ!

– Ân, Tôn Y Sư, Trung Thanh Vương trúng độc, ngươi xem một chút, là độc gì, có thể hỗ trợ giải hay không...

Sở Thiên Hành phân phó.

Tôn Y Sư là Y sư ngự dụng của Thanh Nguyên Hoàng Cung, sớm đã đạt đến thất tinh đỉnh phong, lý giải đối với y đạo xuất thần nhập hóa, muốn nói ai có thể cứu chữa, tất nhiên là hắn.

– Bệ hạ yên tâm, chỉ cần không cao hơn thất tinh, ta đều có thể đơn giản giải hết!

Nhếch miệng cười cười, Tôn Y Sư lộ ra miệng đầy răng vàng, ngón tay khẽ đảo, chân khí trong cơ thể ngưng tụ thành sợi, lập tức bao phủ Trung Thanh Vương ở bên trong, tựa như một viên cầu.

Phương pháp khám và chữa bệnh độc môn của hắn... Tầm âm bắt mạch!

Lợi dụng chân khí bao phủ huyệt đạo bệnh người, cẩn thận quan sát, điều tra bệnh trạng cụ thể, sau đó lại đúng bệnh hốt thuốc.

– Hả? Độc này có chút kỳ quái...

Bao phủ một lát, Tôn Y Sư nhíu mày.

– Kỳ quái?

Sở Thiên Hành nhìn qua:

– Có thể chữa hay không?

– Bệ hạ yên tâm, tuy độc này kỳ quái, khiến người ta khó có thể phát hiện, bất quá chỉ cần chân khí của ta đi vào trong cơ thể Trung Thanh Vương, sử dụng phương pháp tơ nhện điều tra, tất nhiên có thể biết xảy ra chuyện gì, thuận lợi giải quyết tai hoạ ngầm!

Tôn Y Sư tự tin.

– Ân, vậy nhanh lên đi!

Thấy sắc mặt của Trung Thanh Vương trắng bệch, tựa hồ tùy thời không chịu nổi tử vong, Sở Thiên Hành vội nói.

– Tốt!

Tôn Y Sư nhẹ gật đầu, hít sâu một hơi, bàn tay lăng không trảo một cái.

Xì xì xì!

Một đạo chân khí từ đầu ngón tay kích xạ ra, rơi xuống mi tâm của Trung Thanh Vương, dọc theo kinh mạch chui vào.

Phương pháp tơ nhện điều tra, là chân khí ngưng tụ thành sợi, đi vào trong cơ thể người bệnh, mượn cái này điều tra căn nguyên tổn thương, sau đó lại đúng bệnh hốt thuốc.

Vừa rồi thi triển tằm âm bắt mạch, dò xét không ra kịch độc trên người đối phương là cái gì, chỉ có thể dùng loại phương pháp này.

Vù vù!

Rất nhanh dò xét một lần, như trước không có phát hiện độc gì, Tôn Y Sư thu hồi chân khí, mày nhíu lại thành nút.

Trong cơ thể đối phương, không có chút độc tính nào, vì sao nội tạng lại như bị kịch độc ăn mòn, khiến hắn trăm mối vẫn không có cách giải.

– Như thế nào?

Sở Thiên Hành lần nữa nhìn tới.

– Độc này, có chút quỷ dị, ta đang nghĩ biện pháp...

Đang muốn nói tiếp, đột nhiên sắc mặt của Tôn sư trắng nhợt, lập tức dựa trên mặt đất, liên tục run rẩy, phun ra từng ngụm máu tươi:

– Nguy rồi, ta cũng trúng độc...

Nói xong nằm trên mặt đất, co quắp vài cái, liền hôn mê bất tỉnh.

– Cái này...

Sở Thiên Hành lại càng hoảng sợ.

Vừa rồi còn lời thề son sắt, nói độc này có thể giải, kết quả, còn không có xác định là độc gì, liền ngất rồi...

Vị này đã là Y sư lợi hại nhất của Hoàng Cung, lúc này cũng đã trúng độc, nên làm cái gì bây giờ?

Lại loại kịch độc nào, ngay cả Y sư cũng không có phát hiện?

– Bệ hạ... Phủ đệ của ta giam giữ tới không ít Độc Sư... Bắt một cái tới đây...

Trung Thanh Vương hữu khí vô lực ngẩng đầu.

– Ngươi chịu đựng, ta liền phái người đi!

Sở Thiên Hành lần nữa quay đầu phân phó.

Kèm theo Hoàng Đế hạ lệnh, rất nhanh hộ vệ liền xông ra ngoài, không lâu sau, liền mang theo một thanh niên mặc áo đen đi vào trước mặt.

Đúng là Tần quản sự lúc trước!

– Vương gia, Độc Sư ở phủ đệ đều bị Trương Huyền thả rồi...

– Thả rồi hả? Phốc!

Trung Thanh Vương thần thái uể oải, lúc này đã hữu khí vô lực, tùy thời không chịu nổi.

– Không có Độc Sư, Y sư lại không thể giải... đi tìm Trương sư cho ta, đường đường Danh Sư, lại có thể dùng độc...

Khuôn mặt Sở Thiên Hành xanh mét.

Bỏ ra giá cả lớn như vậy, mới nộp tiền bảo lãnh vị Vương gia này ra, cứ như vậy bị hạ độc chết... Thanh Nguyên hoàng thất sẽ bị người chê cười.

– Trương sư? Dùng độc?

Tần quản sự ở một bên nghe được, nhịn không được nhìn lại:

– Bệ hạ, Vương gia nhà của chúng ta, là bị Trương Huyền kia hạ độc?

– Nhất định là hắn, trừ hắn ra, không ai có cơ hội!

Sở Thiên Hành khẽ nói.

– Nếu như là hắn hạ độc...

Tần quản sự chần chừ một chút, vẻ mặt bình tĩnh cùng tự tin:

– Ta biết rõ giải như thế nào!

Tần quản sự giải độc phương pháp

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

– Ngươi biết?

Sở Thiên Hành cùng Trung Thanh Vương có chút kỳ quái nhìn qua.

Đường đường Tôn Y Sư thất tinh đỉnh phong cũng không có tìm được biện pháp, bản thân ngược lại bị độc choáng váng, ngươi một quản sự y thuật cũng không hiểu, làm sao có thể biết được?

– Ân, lúc trước ta cũng trúng qua loại độc này, bây giờ đã triệt để chế trụ...

Tần quản sự gật đầu.

– Vậy thì tốt quá, còn không mau mau trị liệu giúp ta...

Nghe được thuộc hạ lại cũng bị Trương Huyền hạ độc, còn chữa khỏi rồi, Trung Thanh Vương vội vàng hô.

– Vâng! Bất quá ta trị liệu, có thể sẽ tương đối đau, mong Vương gia nhẫn nại một ít...

Tiến về phía trước một bước, vẻ mặt Tần quản sự ngưng trọng.

– Bổn vương trải qua sinh tử, dạng thống khổ gì không có chịu qua, yên tâm!

Trung Thanh Vương mang theo tự tin cùng uy nghiêm.

Năm đó ở chiến trường cửu tử nhất sinh còn không sợ, giải độc mà thôi, lại thống khổ, còn có thể thống khổ đi nơi nào?

– Chỉ cần có thể giải độc, ta lập tức phong ngươi làm quản gia của vương phủ, quản lý tất cả mọi người...

Trung Thanh Vương nói tiếp, lời còn chưa dứt, liền chứng kiến một bàn tay phá không mà đến.

Ba!

Thoáng cái quất vào trên mặt của mình, nóng rát giống như muốn xé rách khuôn mặt thành hai nửa.

– Ngươi...

Không có nghĩ đến thuộc hạ này không giúp đỡ trị liệu, ngược lại trực tiếp tát tai, Trung Thanh Vương sắp điên rồi, tức giận gầm lên, nhưng tiếng nói còn không có kết thúc, lại chứng kiến đối phương hung hăng rút xuống.

Ba! Ba! Ba! Ba!

Liên tục mấy tát, khuôn mặt của Trung Thanh Vương lập tức sưng đỏ lên, tròn như bột bánh bao lên men, tràn đầy tơ máu.

– Vương gia, cảm giác khá hơn chút nào không?

Liên tục mấy tát, đã dùng hết toàn lực, Tần quản sự mệt mỏi thở hồng hộc, cẩn thận từng li từng tí nhìn qua.

– Tốt muội muội ngươi, lão tử muốn giết ngươi...

Ánh mắt huyết hồng, Trung Thanh Vương đứng dậy, biểu lộ muốn giết người.

Thanh Nguyên đế quốc đệ nhất Vương gia, thân phận cao như thế, lại có thể bị thuộc hạ của mình, ở trước mặt Hoàng Đế tát, mấu chốt là đánh xong, còn hỏi... tốt hơn chút nào không?

Thật giống như cưỡng gian xong, còn hỏi “thoải mái không” .

Tốt mẹ ngươi a!

Lão tử đánh chết ngươi...

Trung Thanh Vương tức giận sắp nổ.

– Còn chưa khỏe? Vương gia đừng gấp, ta còn có biện pháp tốt hơn...

Ổn định Trung Thanh Vương nổi giận, Tần quản sự cắn răng.

– Biện pháp tốt hơn?

Trung Thanh Vương sửng sốt một chút, đang muốn nói chuyện, liền chứng kiến Tần quản sự đã cởi giầy, tản ra mùi thối đặc thù, thẳng tắp đập tới khuôn mặt của hắn.

Bành!

Còn chưa kịp phản ứng, cả bộ mặt quay thành bánh quai chèo, lăng không xoay tròn hai vòng, trùng trùng điệp điệp ngã trên mặt đất.

Cái này là Tần quản sự sau khi đánh mặt hiệu quả trị liệu không tốt, tìm người thí nghiệm qua, hiệu quả hết sức rõ ràng, một cước xuống dưới, thì có kỳ cống hiến.

Vốn thuộc về bí pháp, không dám nói cho người khác biết, nếu như Vương gia cũng trúng độc, tự nhiên phải lấy ra.

– Ta giết ngươi...

Nhìn dưới đất rơi vài cái răng, ngửi mùi vị thối hoắc trên mặt, Trung Thanh Vương thật điên rồi.

Để thuộc hạ giải độc, chẳng những không cho dược vật, ngược lại tát tai, quất giày... Quả thực tội không thể thứ cho!

Mãnh liệt đứng dậy, khí tức trên thân như rồng như hổ, hai mắt như điện, hận không thể lập tức xé đối phương thành hai nửa.

Còn chưa kịp động thủ, chợt nghe Hoàng Đế bệ hạ kinh ngạc lên tiếng:

– Trung Thanh Vương, độc của ngươi... giải rồi hả?

– Độc?

Nhịn không được sửng sốt một chút, giống như bị đối phương liên tục công kích, kịch độc mang đến đau đớn, tựa hồ thật giảm bớt, hơn nữa càng ngày càng ít.

– Cái này... Đến cùng xảy ra chuyện gì vậy?

Cố nén xúc động xé đối phương thành hai nửa, Trung Thanh Vương hỏi.

– Bẩm báo Vương gia, hôm nay ngươi để cho ta đi mang Trương Huyền tới, trong lời nói xuất hiện chút mâu thuẫn, hắn liền lặng lẽ hạ độc ta... Loại độc chất này, ta tìm người xem, không phát hiện được không nói, còn sẽ ăn mòn nội tạng, khiến người ta thống khổ không chịu nổi... Bất quá, hắn nói với ta phương pháp giải độc... là tát tai! Đánh càng tàn nhẫn, hiệu quả trị liệu càng nhanh, vì vậy... thuộc hạ mới cả gan xuất thủ với Vương gia, kính xin Vương gia thứ lỗi!

Tần quản sự ôm quyền, giải thích cặn kẽ một lần.

– Đánh tát giải độc? Còn có loại độc dược này?

Trung Thanh Vương cùng Sở Thiên Hành liếc mắt nhìn nhau, vẻ mặt tràn đầy khiếp sợ, biểu lộ như gặp quỷ rồi.

Loại độc chất này, đừng nói chưa thấy qua, nghe cũng không có nghe qua.

– Vâng!

Tần quản sự gật đầu.

– Chế biến ra loại độc dược này, Trương Huyền kia quả thực đáng giận...

Tức giận đến bờ môi run rẩy, Trung Thanh Vương đang muốn tiếp tục nhục mạ, lại cảm thấy thân thể run lên, đau nhức kịch liệt kéo tới.

– Không tốt, lại muốn phát tác... Nhanh, nhanh lên!

Vừa nghĩ tới kịch độc mang đến đau đớn, toàn thân Trung Thanh Vương phát run, vội vàng đi vào trước mặt Tần quản sự, đưa mặt tới, cắn chặt hàm răng, tràn đầy khát vọng:

– Dùng sức!

...

– Quả nhiên có tác dụng...

Vừa đi ra Danh Sư Đường, Trương Huyền nhẹ nhàng cười cười.

Thời điểm cho Trung Thanh Vương uống rượu ngon, liền lặng lẽ lưu lại một đạo ý thức, giấu ở trong cơ thể đối phương, coi như là cường giả Nguyên Thần Cảnh cũng không cách nào phát hiện.

Thời điểm đối phương nhục mạ mình phát động, khiến Thiên Đạo chân khí biến thành kịch độc, tàn sát bừa bãi trong người, nguyên nhân chính là lưu lại chuẩn bị như thế, mới không chút do dự giao cho Hoàng Đế bệ hạ.

Dù sao sinh tử đều ở một ý niệm của mình, mang đi hay không đều không coi vào đâu.

Vốn lưu lại Tần quản sự kia chẳng qua coi là một con cờ sử dụng, không nghĩ có tác dụng gì quá lớn, không nghĩ tới tên này lại có thể tin tưởng phương pháp “đánh mặt trị liệu” của mình...

Như vậy ngược lại làm cho mình giảm đi không ít phiền toái, trước hết để cho Trung Thanh Vương nếm chút khổ sở lại nói.

Ở dưới ý thức của hắn khống chế, tuy phương pháp đánh mặt trị liệu thoạt nhìn có thể chữa trị Thiên Đạo chân khí mang đến ăn mòn, nhưng cũng phải dùng nhiều lần...

Thời điểm đánh “giải độc”, thời điểm không đánh phát tác... chuyện thú vị như vậy, hắn có thể chơi vui vài ngày.

Bất quá, cũng không biết vị Trung Thanh Vương này, có thể chịu bao lâu...

Câu thông đạo ý thức giấu ở trong cơ thể đối phương một lát, Trương Huyền liền không để ý tới nữa, theo sát ở sau lưng Ngô sư, không lâu sau, đi tới một Giao Dịch Tràng thật lớn.

– Đây không phải địa phương của Giám Bảo Sư Công Hội chỗ sao?

Nhìn chung quanh, xác định vị trí, Trương Huyền kỳ quái.

Căn cứ Hình Đường chủ nói, nơi đây hắn là Giám Bảo Sư Công Hội, thế nào lại là cửa hàng?

– Đặc tính của Giám Bảo Sư Công Hội ngươi cũng rõ ràng, chỉ cần thành lập, chung quanh nhất định sẽ diễn biến thành cửa hàng, cái này là chuyện không có cách nào khác!

Ngô sư cười nói.

– Cũng đúng...

Trương Huyền nhẹ gật đầu.

Giám Bảo Sư có thể phân biệt bảo vật là thật hay giả, chức nghiệp đặc thù, Công Hội thành lập, thì có liên tục không ngừng người tới đây xem xét, được giấy chứng nhận, tương đương đã có bảo đảm chất lượng, dễ dàng bán ra, bởi vậy tới nơi này mua đồ, so sánh đi địa phương khác càng nhiều... Dần dà, chung quanh Công Hội liền hình thành thương hội khổng lồ, tạo thành trung tâm mậu dịch.

– Đúng rồi, ngươi nói Phẩm Giám Hội, là chuyện gì xảy ra? Vì sao Hội trưởng Thư Họa Sư Công Hội cũng tới?

Trương Huyền hỏi tiếp.

Nếu như chỉ là đánh giá bảo vật, Giám Bảo Sư Công Hội Hội trưởng xuất hiện không kỳ quái, Hội trưởng Thư Họa Sư Công Hội cũng xuất hiện là có ý tứ gì?

– Bảo vật cần đánh giá, là Vô Bi lão nhân hai nghìn năm trước lưu lại một bức tranh chữ.

Ngô sư nói.

– Vô Bi lão nhân?

– Hắn là Thư Họa Sư nổi danh nhất Thanh Nguyên đế quốc từ trước tới nay, thiên phú cực cao, chưa tới ba trăm tuổi, đã đạt đến bát tinh... Chỉ tiếc, vừa mới chúc mừng xong ngày sinh ba trăm tuổi, ở ngày thứ ba liền biến mất vô tung vô ảnh, cụ thể đi địa phương nào, ai cũng không biết! Đoán chừng là bị người hại.

Ngô sư lắc đầu.

– Ba trăm tuổi? Loại tuổi này đối với cường giả Thánh Vực mà nói, không tính lớn, vì sao phải gọi là... Vô Bi lão nhân?

Trương Huyền không hiểu.

Vô luận Hình Đường chủ hay Ngô sư, đều ít nhất vượt qua năm trăm tuổi, ba trăm tuổi... ở Thánh Vực coi như là vô cùng trẻ, xưng hô thế này...

– Sở dĩ tự xưng Vô Bi lão nhân, cùng bản thân trải qua có quan hệ, nghe nói lúc còn trẻ, thiên phú không hiển sơn lộ thủy, mãi cho đến hơn một trăm tám mươi tuổi, Thánh Vực cũng không có đạt tới, vốn tưởng rằng rất nhanh sẽ tử vong, ai ngờ không biết như thế nào đột nhiên thông suốt, thiên phú Thư Họa như quỷ thần phụ thể, ngắn ngủn mười năm, thì đến được thất tinh, mượn cái này tu vi cũng đột phá Thánh Vực... Bởi vì thời điểm đột phá lớn tuổi, thoạt nhìn cực kỳ già nua, vì thế tự cho mình là lão nhân.

Nhớ tới cuộc đời của Thư Họa Đại Tông Sư kia, Ngô sư giải thích.

– Thì ra là thế...

Trương Huyền gật đầu.

Tuổi thọ của Hóa Phàm cảnh chỉ khoảng hai trăm năm, một trăm tám mươi tuổi vẫn còn Hóa Phàm, cơ bản liền không cách nào đột phá, bằng chừng ấy tuổi, lại có thể lấy họa nhập đạo, thong dong thành Thánh... Không thể không nói, là một truyền kỳ.

Hai người đang nói chuyện, thì đi vào cửa hàng.

Cửa hàng so với tưởng tượng còn muốn hùng vĩ, bảo vật cái gì cần có đều có, không ít người qua lại ở bên trong, lựa chọn vật phẩm mình cần.

Minh Lý Chi Nhãn chuyển động, Trương Huyền nhìn lướt qua, nhịn không được lắc đầu.

Dù nơi đây có không ít bảo bối, nhưng đều là vô cùng bình thường, đối với cường giả Hóa Phàm có lẽ tác dụng không nhỏ, nhưng với hắn mà nói, căn bản không dùng được.

– Vật phẩm lầu một của cửa hàng, đều là tạp hoá, giá cả không tính quá cao, tới đây mua, hầu như đều mang theo tâm lý đào bảo, có thể đào được tốt nhất, đào không được, cũng sẽ không thua thiệt quá nhiều! Từ lầu hai bắt đầu, rất nhiều bảo vật có giấy giám định của Giám Bảo Sư, dù giá cả hơi cao, nhưng có thể cam đoan, mua không phải là hàng giả!

Ngô sư giới thiệu một chút:

– Trương sư có muốn ở trong cửa hàng đi dạo, tùy tiện nhìn xem hay không?

– Không cần...

Trương Huyền lắc đầu.

Hiện tại hắn thiếu nhất chính là Tinh Nguyên thượng phẩm, mà thứ này, nơi đây khẳng định không có.

Còn dược liệu, khoáng thạch, Sở Thiên Hành đã lấy ra toàn bộ, không cần mua sắm.

Cái gì cũng không thiếu, thì không cần phải loạn chuyển ở chỗ này.

– Vậy thì chúng ta trực tiếp đi lầu năm, Phẩm Giám Hội cử hành ở trên đó...

Ngô sư cười cười, dẫn đường.

Vượt qua đám người, dọc theo thang lầu đi lên lầu năm.

Nơi đây không có địa phương bán bảo vật, mà là một đại sảnh rộng lớn.

Đi thẳng về phía trước, hai người còn không có vào phòng, liền chứng kiến hai người đi tới, nhìn thấy một cái trong đó, Trương Huyền nhịn không được sững sờ.

Không phải người khác, đúng là vị “cố gắng lên” kia, hậu nhân Trương gia... Trương Cửu Tiêu!

Giống như thực giống như huyễn

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Lúc này Trương Cửu Tiêu mặc trường bào màu xanh nhạt, lộ ra cực kỳ nho nhã, trước ngực treo không phải huy chương Danh Sư, mà là Giám Bảo Sư, bảy vì sao lóng lánh tỏa ánh sáng, đại biểu thân phận.

Bên cạnh đi cùng hắn, là một lão giả, bộ dáng hơn sáu mươi tuổi, đồng dạng mang theo huy chương Giám Bảo Sư thất tinh, tu vi dĩ nhiên đạt đến Thánh Vực tứ trọng, khí độ bất phàm.

– Gia hỏa này... Còn là Giám Bảo Sư?

Trương Huyền sững sờ.

Hắn thấy tận mắt qua Trương Cửu Tiêu lăng không viết chữ, biết rõ ở trên Thư Họa tạo nghệ không thấp, không nghĩ tới giám bảo cũng đạt tới thất tinh.

Không hổ là đệ nhất thiên tài của Thanh Nguyên đế quốc, quả nhiên không có đơn giản như tưởng tượng.

– Mục Hội trưởng, đã lâu không gặp!

Thấy lão giả, Ngô sư cười nghênh đón.

– Ngô Như Phong, không mời ngươi, ngươi sẽ không tới đây gặp ta, có phải sớm đã quên bằng hữu cũ rồi hay không hả?

Lão giả nện cho đối phương một cái, cười mắng.

– Làm sao có thể, ta cũng vừa về không lâu, bận xử lý một ít chuyện...

Ngô sư nói.

– Xem ra vị này hẳn là Giám Bảo Sư Công Hội Hội trưởng rồi...

Nhìn hai người hàn huyên, quan hệ rất quen, Trương Huyền nhẹ gật đầu.

Thân là Giám Bảo Sư thất tinh, lại được Ngô sư xưng “Hội trưởng”, rất dễ dàng đoán ra thân phận.

Đang muốn cẩn thận quan sát vị Hội trưởng này, lại cảm thấy một ánh mắt nhìn chằm chằm tới, Trương Huyền ngẩng đầu, liền thấy Trương Cửu Tiêu nhìn mình, trong mắt mang theo địch ý nhè nhẹ.

Tuy không phải rất mãnh liệt, nhưng tâm cảnh của hắn đạt tới 25.1, có thể so với Danh Sư bát tinh, rất nhẹ nhàng có thể cảm ứng ra.

– Địch ý? Mình chưa đắc tội qua hắn a?

Trương Huyền nghi hoặc.

Hai người chỉ gặp qua một lần, sợ gây ra hiểu lầm, còn chuyên hô “cố gắng lên” cổ vũ, thái độ hữu hảo như thế, không báo đáp coi như xong, mang địch ý... làm gì đó?

– Tại hạ Trương Cửu Tiêu, không biết các hạ xưng hô như thế nào?

Đang cảm khái người tốt khó làm, thanh niên đi vào trước mặt, ôm quyền hỏi.

– Trương Huyền!

– Trương Huyền? Là tân nhiệm Viện trưởng của Hồng Viễn Danh Sư Học Viện? Ta nghe nói qua sự tích của ngươi, là một thiên tài!

Nghe được tên, Trương Cửu Tiêu bừng tỉnh đại ngộ:

– Khó trách ở trên tâm cảnh bất phàm như thế, có thể đơn giản thông qua Luyện Tâm Kiều, gánh vác một Học Viện, tâm cảnh không mạnh, hoàn toàn chính xác làm không được!

Lúc trước vẫn muốn biết vị Danh Sư lục tinh kia là ai, giờ phút này mới rút cuộc rõ.

Vị Trương Huyền này có rất nhiều sự tích, hắn nghe nói qua một ít, hoàn toàn chính xác được xưng tụng thiên tài trong thiên tài.

Bất quá, lại thiên tài, cũng chỉ là Danh Sư lục tinh mà thôi, so sánh với hắn, còn xa xa không bằng.

– Là rất nhiều thầy trò của học viện nâng đỡ, có chút cố mà làm, đang định từ chức...

Trương Huyền khoát tay áo.

Viện trưởng Danh Sư học viện, Chương Dẫn Khâu về, hắn đã sớm tính toán từ bỏ, chỉ là mọi người không chịu mà thôi.

– Từ chức? Cũng đúng, ngươi nhỏ tuổi như vậy, thiếu khuyết rèn luyện, trực tiếp làm Viện trưởng Danh Sư Học Viện, hoàn toàn chính xác sẽ để cho Học Viện thanh danh không tốt!

Trương Cửu Tiêu nhẹ gật đầu.

– Ách...

Không nghĩ tới bản thân khiêm tốn, đối phương lại coi thật, Trương Huyền bất đắc dĩ lắc đầu, lập tức mất đi hứng thú trò chuyện với đối

phương, đang muốn rời đi, chợt nghe thanh âm của đối phương tiếp tục vang lên.

– Ngô sư có thể mang ngươi tới Phẩm Giám Hội, xem ra cực kỳ coi trọng... Chỉ là không biết, Trương sư có học qua giám bảo không?

– Giám bảo... Hơi học qua một ít!

Trương Huyền gật đầu.

– Không biết đạt đến mấy tinh?

Nghe được học qua, Trương Cửu Tiêu sửng sốt một chút, nhìn qua.

– Hổ thẹn, chỉ có ngũ tinh!

Trương Huyền cười khổ.

So sánh những chức nghiệp khác, thư tịch Giám Bảo Sư rất ít, chỉ đạt tới ngũ tinh, không tính quá cao minh.

– Ngũ tinh? Kỳ thật lấy tuổi của ngươi, cũng xem như không tệ... Nói rõ có thiên phú phương diện này, về sau học tập tốt, vượt qua ta cũng có khả năng!

Nhẹ gật đầu, Trương Cửu Tiêu khẽ nói:

– Giám Bảo Sư ngũ tinh, dựa theo đạo lý là không có tư cách tới thịnh hội này, bất quá, hẳn là Ngô sư cưng chiều, mang ngươi tới đây tăng trưởng kiến thức a!

– Xem như thế đi!

Trương Huyền thuận miệng đáp một tiếng.

– Ân!

Trương Cửu Tiêu nói:

– Lần này đánh giá đại hội, mời không ít cường giả tới, đều là nhân vật lĩnh quân của một phương chức nghiệp, đến lúc đó, có thể sẽ lấy ra không ít bảo vật, ta và ngươi nhận thức cũng coi như có duyên, lại nói đều họ Trương, như vậy đi, một lát nữa đi theo đằng sau ta, nếu có cái gì không biết, hoặc xem không hiểu, có thể trực tiếp hỏi, tất cả mọi người là Danh Sư, chỉ điểm ngươi vài câu, thuận tiện tăng lên cho ngươi một ít tri thức giám bảo, là nên phải! Có lẽ sau lần này, bừng tỉnh đại ngộ, thừa cơ trùng kích Giám Bảo Sư lục tinh cũng chưa biết chừng.

– Làm phiền rồi!

Trương Huyền gật đầu.

– Không cần khách khí! Mặc dù ta là Danh Sư, nhưng ở trên chức nghiệp giám bảo, cũng hạ xuống công phu thật lớn, ở Thanh Nguyên đế quốc Giám Bảo Sư Công Hội, tính là có chút danh khí, vẫn còn có chút thể diện!

Thần sắc của Trương Cửu Tiêu hờ hững, trong giọng nói để lộ ra ngạo khí.

Lúc trước xông Luyện Tâm Kiều, bị vị trước mắt này đả kích, hiện tại hòa nhau một thành, ý niệm trong đầu thông suốt, khoan khoái dễ chịu không nói ra được.

– Ân...

Trương Huyền gật đầu, đang muốn nói tiếp, liền thấy Ngô sư cùng Mục Hội trưởng đồng loạt nhìn lại, người sau tràn đầy vui vẻ:

– Vừa vào liền trò chuyện, đã quên nói một tiếng, vị Trương Cửu Tiêu này, ba năm trước cùng ta học tập giám bảo, thời gian ngắn như vậy, thì đến được thất tinh, thiên phú mạnh, có thể nói khủng bố... Các ngươi đều là Danh Sư, hẳn là không cần giới thiệu a!

– Trương sư thiên tài tuyệt đỉnh, tự nhiên không cần!

Ngô sư nhẹ gật đầu, nhìn Trương Huyền nói:

– Mục Hội trưởng, vị này là bằng hữu của ta, Trương Huyền Trương sư, chớ nhìn hắn tuổi không lớn lắm, nhưng cũng là một vị thiên tài hiếm thấy, vốn tính toán đi tìm ngươi khảo hạch Giám Bảo Sư, nếu như đụng phải, liền sớm nhận thức một chút!

– Bằng hữu? Ta còn cho là vãn bối của ngươi...

Mục Hội trưởng sững sờ.

Niên kỷ của Ngô sư đều bảy tám trăm tuổi, vốn cho rằng dẫn theo một thanh niên hai mươi tuổi, là đệ tử mới thu nhận hoặc là vãn bối, không nghĩ tới là bằng hữu.

Có thể xưng hô như vậy, nói rõ là ngang hàng luận giao, đủ thấy coi trọng.

– Trương sư đại tài, xưng hô bằng hữu là ta trèo cao, sao có thể là vãn bối, ta cũng không dám...

Ngô sư vội vàng khoát tay.

Vị trước mắt này là Thiên Nhận Danh Sư, Thiên Nhận Thánh Giả, xưng hô bằng hữu hoàn toàn chính xác coi như trèo cao, thật muốn nói là vãn bối, chính hắn cũng bị hù chết.

– A?

Thấy lão hữu thận trọng như thế, không giống ra vẻ khiêm tốn, Mục Hội trưởng nghi hoặc liếc nhìn Trương Huyền, từ lúc trước khinh thường, cũng trở nên ngưng trọng:

– Nếu như Ngô sư coi trọng như thế, đó cũng là bằng hữu của Mục mỗ!

Ngô sư là lão hữu nhiều năm của hắn, luôn luôn thanh cao, coi trọng quy củ, có thể nói như vậy, đủ để nói rõ, người thanh niên trước mắt này, là

thật không đơn giản.

– Mục Hội trưởng khách khí!

Trương Huyền ôm quyền.

– Cái này có gì khách khí, ta cùng Ngô sư là lão bằng hữu nhiều năm!

Mục Hội trưởng cười cười, quay đầu nhìn về phía Trương Cửu Tiêu:

– Cửu Tiêu, tuy các ngươi niên kỷ không sai biệt lắm, nhưng vị Trương sư này, nếu như là bằng hữu của ta, cũng sẽ là sư thúc của ngươi, gọi là thúc a!

– Thúc...

Thân thể Trương Cửu Tiêu nhoáng một cái, thiếu chút nữa thổ huyết.

Vừa mới cho đối phương cái lồng, để đối phương theo ở phía sau học tập, kết quả là tới một câu như vậy... Nghẹn đến sắc mặt đỏ lên, xém chút ngất đi.

– Ân!

Mục Hội trưởng nhẹ gật đầu:

– Ngô sư, Trương tiểu huynh đệ, những người khác không sai biệt lắm đều đến đông đủ, mời!

– Tốt!

Ngô sư nhẹ gật đầu.

Mấy người theo sát ở sau lưng, đi vào đại sảnh.

Đường kính của đại sảnh chừng hơn ba mươi mét, chính giữa có một cái bàn hình chữ nhật, hai bên quả nhiên đã ngồi đầy người, đại bộ phận đều râu bạc trắng, tuổi tương tự Mục Hội trưởng.

Có hai người quen cũng ngồi ở bên trong, theo thứ tự là Khải Linh Sư Công Hội Nguyễn Hội trưởng cùng Kinh Hồng Sư Công Hội Vệ Hội trưởng.

Mục Hội trưởng đi vào cái bàn trước nhất, ngồi xuống, ngay sau đó mời:

– Ngồi đi!

– Ân!

Trương Huyền gật đầu cùng Ngô sư song song ngồi xuống.

– Cửu Tiêu, ngươi đứng ở đằng sau ta!

Thấy Trương Cửu Tiêu cũng muốn ngồi xuống, Mục Hội trưởng nhíu mày nói.

– Vâng!

Da mặt co lại, Trương Cửu Tiêu gật đầu, đứng ở sau lưng Hội trưởng, vẻ mặt u oán.

Vốn nghĩ rằng tới, bằng vào thân phận Giám Bảo Sư thất tinh, có thể ở trước mặt đối phương hòa nhau một thành, kết quả, còn chưa bắt đầu biểu hiện ra... Liền bị đối phương áp không ngẩng đầu được lên.

– Nếu như tất cả mọi người đến đông đủ, bằng hữu, có thể lấy ra đồ đạc của ngươi rồi hay không?

An bài xong, nhìn về phía một người ngồi đối diện, Mục Hội trưởng nói.

Người này mang mặt nạ bằng đồng xanh, nhìn không tới dung mạo, xuyên thấu qua làn da trần trụi, có thể thấy được tuổi ở bốn mươi đến năm mươi.

– Các vị đều là nhân vật có mặt mũi của Thanh Nguyên thành, lại có Danh Sư Đường Ngô đường chủ tọa trấn, danh dự ta tự nhiên tin tưởng, bất quá... Từ tục tĩu nói trước, chỉ cho các ngươi đánh giá đồ vật, nghĩ

biện pháp phá giải trận văn lưu lại ở phía trên, còn ở bên trong phong ấn cái gì, các ngươi nhìn xảy ra điều gì, ta đều không có tính toán bán ra... Đương nhiên, chỉ cần có thể giúp ta giải quyết vấn đề, tất có hậu lễ đưa tặng!

Người mang mặt nạ bằng đồng xanh mở miệng.

Thanh âm có chút khàn khàn, nghe xong liền biết cải biến âm thanh, tận lực ngụy trang khiến người ta nghe không hiểu.

– Ngươi yên tâm, ta có thể tìm bọn họ đến, nhất định là đáng giá tin tưởng!

Mục Hội trưởng khoát tay áo.

– Ta tin được nhân phẩm của Mục Hội trưởng!

Người mang mặt nạ bằng đồng xanh nhẹ gật đầu, cổ tay khẽ đảo, một quyển trục xuất hiện ở trước mặt mọi người, nhẹ nhàng mở ra, một bức tranh sơn thủy xuất hiện ở trước mặt, ngọn núi xanh biếc gần ngay trước mắt, trên núi chim thú kêu to, dòng nước róc rách, làm cho người ta giống như thực giống như huyễn.

Dường như, thật sự có một ngọn núi dựng lên ở cách đó không xa, trên mặt thậm chí có thể cảm nhận được khí tức ôn nhuận từ trong toả ra.

– Cái này là... Thư Họa bát tinh, dĩ nhiên đạt đến cảnh giới giống như thực giống như huyễn...

Chứng kiến họa tác trên quyển trục, một lão giả mãnh liệt đứng dậy, kích động đến hốc mắt đỏ bừng, thân thể liên tục run rẩy. Vị lão giả này mặc trường bào Thư Họa Sư, trước ngực có bảy vì sao lóng lánh, hẳn là Hội trưởng Thư Họa Sư Công Hội mà lúc trước Ngô sư nói.

– Giống như thực giống như huyễn?

Trương Huyền nghi hoặc.

– Giống như thực giống như huyễn là năng lực của Thư Họa Bát Cảnh, đạt tới loại cảnh giới này, làm ra họa quyển, giống như thật, người bình thường nhìn không ra thiệt giả, mấu chốt nhất là... Thư Họa có thể tự động hấp thu linh khí, duy trì linh tính bên trong còn sống, thậm chí tu luyện, thời gian lâu dài có thể nhảy ra, giống như sinh mệnh... Nói cách khác, Thư Họa đạt tới loại cảnh giới này, đã giống như thật, giống như thực không phải thực, giống như huyễn không phải huyễn rồi!

Ngô sư giảm thấp thanh âm giải thích.

– Mạnh như vậy?

Trương Huyền khiếp sợ, trong mắt lặng lẽ hiển hiện từng đạo hoa văn, nhìn về phía họa quyển trước mắt.

Kiêu ngạo Trương Cửu Tiêu

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Họa quyển trước mắt, nếu không nhìn kỹ, thật giống như sơn thủy dựng lên ở bên

cửa sổ, khoảng cách hơi xa, lại rõ ràng có thể thấy được, Minh Lý Chi Nhãn

nhìn gần hơn, chi tiết trên ngọn núi xuất hiện, thậm chí có thể chứng kiến gân

lá của từng lá cây.

– Giống như thật!

Trương Huyền khiếp sợ.

Mặc dù là hắn, cẩn thận quan sát bức họa này, như trước giống như thật, quả

thực là đáng sợ, nếu như treo trên tường, tuyệt đối sẽ không cảm thấy là một

bức họa, mà sẽ cho là cửa sổ.

– Nhưng bức họa này... không có phong ấn a?

Minh Lý Chi Nhãn dạo qua một vòng, Trương Huyền nhíu mày.

Đối phương nói, phía trên này có phong ấn, nhưng mặc dù hắn thi triển ra Minh

Lý Chi Nhãn, cũng không nhìn ra ở địa phương nào.

– Xem ra, thực lực của ta còn quá thấp, xem thấu Thất Cảnh họa quyển không có

vấn đề gì, Bát Cảnh... còn khó có thể làm được!

Lắc đầu.

Dù Minh Lý Chi Nhãn trải qua bốn lần Thiên Nhận Danh Sư, liên tục tấn cấp,

nhưng không biết làm sao thực lực của hắn quá yếu, chỉ có Thánh Vực nhị trọng.

Họa quyển Bát Cảnh, liên lụy đến lực lượng Linh Hồn cường giả Xuất Khiếu Cảnh

mới có thể thi triển, coi như là Minh Lý Chi Nhãn đặc thù, cũng nhìn không ra.

– Bức họa này có phong ấn?

– Trông sống động như thế, đã ẩn chứa chân lý giống như thực giống như huyễn,

thật muốn có phong ấn... sẽ phong ấn cái gì?

– Không biết, bất quá nếu như đối phương lấy ra họa quyển trân quý như thế,

đến đây hỏi thăm, tất nhiên là phát hiện cái gì!

...

Trương Huyền không nhìn ra, mọi người ở trong phòng cũng nhíu mày, giảm thấp

thanh âm lên tiếng, riêng phần mình nghị luận, tựa hồ cũng không nhìn ra.

– Ta có thể tới gần quan sát không?

Có chút không hiểu, Mục Hội trưởng đứng dậy nói.

– Tùy ý!

Người mang mặt nạ bằng đồng xanh lên tiếng, không có bất kỳ biến hóa nào.

– Đa tạ!

Cũng không nhiều lời, hai bước đi vào trước mặt, Mục Hội trưởng lấy ra một

Thủy Tinh Cầu dùng để phóng đại, nhìn sang.

Thuật nghiệp có chuyên chú, hắn là Giám Bảo Sư lợi hại nhất ở đây, thấy hắn

quan sát, tất cả mọi người đều đè lại hô hấp, sợ quấy rầy.

Sau một lúc lâu.

Mục Hội trưởng hơi nghi hoặc:

– Bằng hữu, ngươi có thể nói rõ chi tiết một chút không, cái gọi là phong ấn,

đến cùng ở địa phương nào, lại là loại hình thức nào không? Như vậy mọi người

cũng không cần đoán tới đoán lui, trực tiếp nghĩ biện pháp phá giải!

– Mục Hội trưởng cũng không nhìn ra?

Nghe nói như thế, trong thanh âm của người mang mặt nạ bằng đồng xanh lộ ra vẻ

thất vọng.

Ngay cả phong ấn cũng nhìn không ra, thì làm sao phá giải?

– Ta đến xem một chút!

Hội trưởng Thư Họa Sư Công Hội cũng đứng dậy, đi vào trước mặt, cúi đầu nhìn

sang.

Phương thức Thư Họa Sư phân biệt không giống Giám Bảo Sư, lấy ra cũng không

phải Thủy Tinh Cầu, mà là một cây bút lông khô, vũ động ở trên không trung,

tựa như lăng không Thư Họa.

– Hắn là thông qua phân tích phương thức vẽ tranh, tới phỏng đoán cảm xúc của

người vẽ...

Thấy Trương Huyền không hiểu, Ngô sư truyền âm tới.

– Ân!

Trương Huyền gật đầu.

Kỳ thật này và vẽ có chút tương tự.

Vẽ lâu rồi, tự nhiên sẽ biết rõ tâm huyết của người sáng tác, nếu quả thật có

phong ấn, hẳn là có thể phát hiện.

Vẽ chỉ chốc lát, lông mày của Hội trưởng Thư Họa Sư Công Hội càng nhăn càng

chặt, nhìn lại:

– Bức họa này, nước chảy mây trôi, làm liền một mạch, không có chút nào trở

ngại, ta cũng cảm thấy không có phong ấn... Nếu quả thật có, tuyệt đối không

thể trôi chảy như thế...

– Không có phong ấn, ta cũng không cần tiêu phí giá cả như thế, đến đây tìm

kiếm các vị... chẳng lẽ các ngươi cho là ta rảnh rỗi nhàm chán, hay cố ý tới

tiêu khiển?

Thấy Hội trưởng Thư Họa Sư Công Hội cũng nói như vậy, người mang mặt nạ bằng

đồng xanh lắc lắc cánh tay, trong thanh âm tràn đầy không vui.

Còn tưởng rằng ở đây đều là nhân vật cao nhất của từng chức nghiệp ở Thanh

Nguyên thành, có thể liếc nhìn ra họa quyển bất thường, hiện tại xem ra, suy

nghĩ nhiều...

Họa quyển Bát Cảnh, đã vượt ra khỏi phạm trù Thanh Nguyên đế quốc có thể lý

giải.

– Ta đến đi!

Ngô sư đứng dậy đi tới.

Không lâu sau, lắc đầu, lui về tại chỗ.

Lấy nhãn lực của hắn cũng chỉ nhìn ra, bức họa này quý giá bất phàm, không

nhìn ra cái gọi là phong ấn ở địa phương nào.

Rất nhanh, mọi người ở đây đều xem một lần, tất cả đều lắc đầu.

– Được rồi, vị bằng hữu kia, ngươi cũng đừng thừa nước đục thả câu, chúng ta

nhìn không ra phong ấn ở nơi nào, nhưng mượn lực lượng nhiều người như vậy,

liên thủ phá vỡ, vẫn có khả năng! Rút cuộc là phong ấn gì, ở loại địa phương

nào, cứ việc nói thẳng đi!

Thấy tất cả mọi người đều vẻ mặt uể oải, Mục Hội trưởng khoát tay.

Cái gọi là phong ấn, khả năng cần nghiên cứu thật lâu, mới có thể tìm được

dấu vết để lại, đã lãng phí thời gian, còn không bằng trực tiếp để đối phương

nói ra, mọi người cũng có thể động thủ, không đến mức phiền toái như thế.

– Được rồi...

Thấy tất cả mọi người không nhìn ra, thất vọng trong mắt người mang mặt nạ

bằng đồng xanh càng đậm, bất quá, đoán chừng hắn không có những biện pháp

khác, đành phải nhẹ gật đầu, chỉ mây mù bao phủ trên đỉnh núi.

– Phong ấn ở trong mây mù! Nếu như đoán không sai, dưới mây mù như cũ là một

bức tranh, hơn nữa liên lụy đến bí tịch gì đó, đáng tiếc nhìn không tới...

Người mang mặt nạ bằng đồng xanh lắc đầu.

– Mây mù?

Mọi người đồng loạt nhìn sang.

Trên sơn mạch, cao vút trong mây, vị trí giữa sườn núi có một đám mây trắng

bao phủ, che đậy non nửa sơn mạch, trông rất sống động, tựa như biết lưu động,

vốn tưởng rằng chỉ là trang trí, không nghĩ tới là phong ấn?

Trương Huyền cũng kỳ quái nhìn sang, Minh Lý Chi Nhãn chiếu xuống, mây trắng

trên họa quyển chậm rãi chảy xuôi, tựa như tự nhiên hình thành, làm cho người

ta cảm giác thoải mái như ẩn chứa hơi nước, nhìn không ra bất luận đặc thù gì.

– Sao ngươi có thể xác định, mây trắng này là phong ấn?

Xem một lát, Hội trưởng Thư Họa Sư Công Hội nhịn không được mở miệng.

Mọi người cũng đồng loạt nhìn lại.

– Lấy bó đuốc tới đây!

Lắc đầu, người mang mặt nạ bằng đồng xanh quay đầu phân phó.

Một Giám Bảo Sư canh giữ ở cửa nhẹ gật đầu, lui ra ngoài, không lâu sau mang

tới một bó đuốc.

Tiện tay tiếp nhận, người mang mặt nạ bằng đồng xanh cầm họa quyển, nhẹ nhàng

hơ hơ, ở dưới ánh lửa chiếu rọi, toàn bộ sơn mạch lập tức thay đổi, từ xanh

biếc lúc trước, biến thành màu tro bụi, duy chỉ có mây trắng không có bất kỳ

biến hóa nào.

– Cái này...

Đồng tử của Hội trưởng Thư Họa Sư Công Hội co rụt lại:

– Mây trắng không có biến hóa, nói rõ... không phải cùng lúc vẽ, cả hai chênh

lệch ít nhất ba mươi năm... vừa rồi ta lại nhìn không ra...

Dựa theo tình huống bình thường, nếu như làm liền một mạch, hắn là cả bức họa

đều biến màu mới đúng, hiện tại mây trắng không có xuất hiện biến hóa, hoàn

toàn chính xác giống như đối phương nói, là sau này vẽ lên, hắn là thuộc về

loại đồ vật bị phong ấn.

– Cả hai có thể hoàn chỉnh kết hợp, để cho chúng ta nhìn không ra, hắn là cùng

một người vẽ, hơn nữa... thời điểm vẽ mây trắng, bút lực lần nữa gia tăng, mới

có thể cùng bức tranh lúc đầu phù hợp tốt như vậy, ai cũng khó có thể phát

hiện...

Mục Hội trưởng chen vào nói.

Mọi người gật đầu.

Cũng chỉ có cùng một người vẽ tranh, mới có thể để cho một đám cao thủ không

thể phát hiện.

– Nhưng coi như biết phong ấn, cũng không có biện pháp cởi bỏ a...

Cảm khái xong, mọi người trầm mặc.

Biết mây trắng là về sau tăng thêm, vô cùng có khả năng là phong ấn, nhưng cả

hai hoàn mỹ dung hợp, căn bản không giải được.

– Ai, xem ra ta đánh giá Thanh Nguyên đế quốc quá cao...

Thấy nói ra phong ấn, tất cả mọi người còn thúc thủ vô sách, người mang mặt nạ

bằng đồng xanh lắc đầu, thở dài một tiếng, đang định thu hồi họa quyển, chợt

nghe một thanh âm nhàn nhạt vang lên.

– Ta có thể nhìn một chút hay không?

Ngẩng đầu nhìn lại, liền thấy một thanh niên đứng lên đi tới.

Đúng là Trương Huyền.

Đối với bức họa này, hắn cũng có chút kỳ quái, nếu như mọi người nhìn không

ra, hắn muốn xác định một chút.

– Ngươi bất quá một Giám Bảo Sư ngũ tinh mà thôi, có thể nhìn ra cái gì? Để ta

tới đi!

Còn chưa đi đến trước mặt, sau lưng có một thanh âm vang lên, Trương Cửu Tiêu

ngạo nghễ đi tới.

Đi vào trước mặt, Trương Cửu Tiêu duỗi ra ngón tay:

– Loại Họa quyển Bát Cảnh này, trước kia ta nhìn thấy qua, biết rõ phương thức

sử dụng loại phong ấn này.

– Nhìn thấy qua? Kính xin nói rõ, nếu như có thể cởi bỏ, ta nguyện ý dâng tặng

hậu lễ!

Thấy vị trước mắt này tự tin như thế, người mang mặt nạ bằng đồng xanh dừng

bước, xoay người nói.

– Loại phong ấn này, gọi là Phong Vân Khấu! Là dùng phương thức lấp mực, che

chắn lên một tầng vật, nhưng không tổn thương căn bản, nếu như đoán không sai,

trong đó gia nhập linh tính đặc thù, nếu không thời gian dài tất nhiên sẽ

triệt để dung hợp...

Trương Cửu Tiêu giơ đầu lên.

– Phong Vân Khấu?

Người mang mặt nạ bằng đồng xanh cùng tất cả mọi người đều nghi hoặc nhìn lại.

Rất hiển nhiên, chưa bao giờ có người nghe qua thuyết pháp này.

– Tại hạ ở gia tộc, thấy tận mắt có người cởi bỏ qua loại phong ấn này, bởi

vậy biết rõ giải quyết như thế nào!

Chắp hai tay sau lưng, Trương Cửu Tiêu mang theo vẻ ngạo nhiên.

– Gia tộc?

– Ngươi không biết? Vị Thanh Nguyên thành đệ nhất thiên tài này, kỳ thật là

hậu bối của Thánh Nhân Trương gia!

– Thánh Nhân Trương gia?

– Khó trách, loại thân thế này, dù chỉ là chi thứ, kiến thức cũng không phải

chúng ta có thể so sánh...

...

Nghe được hắn có phương pháp giải quyết, mọi người xôn xao, từng cái lộ ra vẻ

bội phục.

– Giải quyết như thế nào?

Nghe hắn đến từ Thánh Nhân Trương gia, trên mặt người mang mặt nạ bằng đồng

xanh lộ ra vẻ ngưng trọng, ôm quyền hỏi.

– Rất đơn giản, muốn bài trừ phong ấn, tìm một người am hiểu Linh Hồn, lấy

Linh Hồn làm cầu, hấp dẫn linh tính ẩn chứa trong đó ra...

– Người am hiểu Linh Hồn?

Người mang mặt nạ bằng đồng xanh nghi hoặc.

– Đúng vậy, Linh Hồn lan tràn trong đó, rút ra linh tính, không còn tầng ngăn

cách, phong ấn tự nhiên sẽ tiêu tán...

Trương Cửu Tiêu nói.

Người mang mặt nạ bằng đồng xanh chần chờ:

– Không biết ngươi nói người am hiểu Linh Hồn này, phải đạt tới cấp bậc gì?

– Cần Linh Hồn khống chế tinh tế như tơ, hơn nữa lại không thể quá mạnh mẽ,

nếu không sẽ hư hao họa quyển, khiến họa quyển Bát Cảnh biến thành phế phẩm,

đương nhiên quan trọng nhất là, người này nhất định phải biết rõ linh tính ở

địa phương nào, cực kỳ hiểu rõ Thư Họa mới được!

– Cái này...

Người mang mặt nạ bằng đồng xanh sửng sốt một chút, nhăn mày lại:

– Loại người này... Ở đâu mới có thể tìm được?

Đối phương nói yêu cầu tuy không nhiều, nhưng có thể làm được, toàn bộ Thanh

Nguyên thành, chỉ sợ cũng không có.

– Không cần tìm...

Nhẹ nhàng cười cười, Trương Cửu Tiêu thẳng lưng, tựa như cây thương, làm cho

người ta cảm giác sen trong bùn mà không nhiễm, sóng nhẹ lăn tăn, lộ ra khí

tức ngạo nghễ ta mặc kệ hắn là ai.

– Tại hạ bất tài, vừa vặn phù hợp!

Trương Cửu Tiêu đầu đầy sầu riêng

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

– Ngươi?

Ánh mắt sáng lên, người mang mặt nạ bằng đồng xanh xiết chặt nắm đấm.

Mọi người chung quanh cũng tràn đầy khiếp sợ.

– Không sai!

Hừ một tiếng, Trương Cửu Tiêu ngẩng đầu, cảm thấy trong nháy mắt bản thân thật bay đến cửu tiêu.

Đường đường Thanh Nguyên đế quốc đệ nhất thiên tài, đi tới nơi này, lại chỉ có thể đứng, khiến hắn tràn đầy biệt khuất, hiện tại cuối cùng có cơ hội hãnh diện, trong lòng hưng phấn có thể nghĩ.

– Kính xin Trương sư giúp ta giải quyết phong ấn!

Người mang mặt nạ bằng đồng xanh ôm quyền.

Từ khi vừa đến, hắn liền cương quyết bướng bỉnh, ngay cả đám người Ngô sư cũng không có để ở trong lòng, giờ phút này nghe được Trương Cửu Tiêu nói ra tên phong ấn, hơn nữa có thể giải quyết, rút cuộc kìm nén không được.

– Đơn giản!

Hai bước đi vào trước mặt Thư Họa, lấy ra một cái bút lông, Trương Cửu Tiêu quay đầu nhìn thoáng qua:

– Trương Huyền Trương sư, khả năng phải làm phiền ngươi giúp ta mài mực!

– Ta?

Trương Huyền sững sờ.

– Đúng vậy, ta muốn giải quyết phong ấn, ở đây nhiều người như vậy, khẳng định cũng đều muốn nhìn một chút... chuyện trọng yếu như thế, hắn là nghĩa bất dung từ đi!

Trương Cửu Tiêu nhíu mày.

Vị trước mắt này, từ Luyện Tâm Kiều liền đánh mặt hắn, khiến hắn không xuống đài được, vừa rồi càng làm cho mình hô “Thúc”, hiện tại tìm được cơ hội, tự nhiên phải nhục nhã một phen, để đối phương biết rõ, thiên tài chính là thiên tài, không phải a miêu a cẩu nào cũng có thể so sánh.

– Được rồi!

Cười khổ một tiếng, Trương Huyền lắc đầu.

Nếu đối phương có thể cởi bỏ phong ấn, mài mực liền mài mực, với hắn mà nói không sao cả, vừa vặn cũng có thể nhìn xem, Họa quyển Bát Cảnh thần kỳ như thế nào.

Đi vào trước mặt, lấy ra nghiên mực, bắt đầu mài mực.

– Ân!

Thấy gia hỏa trước mắt này ở dưới khí chất ưu tú của mình chấn nhiếp, ngoan ngoãn làm việc, không dám nhiều lời nửa câu, Trương Cửu Tiêu thoả mãn không nói ra được, chấm bút lông, nhẹ nhàng vẽ lên.

Ô...ô...ng...

Mực nước cũng không nhỏ lên tấm hình, ngược lại dừng ở trên hư không, bao phủ mây trắng.

Hư không họa sách!

Thời gian nháy con mắt, một đám mây giống như mây trắng phía dưới xuất hiện ở giữa không trung, yên tĩnh lơ lửng, làm xong những thứ này, Trương Cửu Tiêu đẩy gõ một cái, hắn là xác định vị trí của linh tính ở dưới đám mây, lúc này mới vung tay lên đưa mực nước về nghiên mực, nhướng mày, tinh thần khẽ động, lực lượng Linh Hồn lan tràn về phía họa quyển.

– Hả? Hồn lực quả nhiên tinh thuần, hắn là tu luyện bí pháp đặc thù...

Trương Huyền âm thầm gật đầu.

Hồn lực của đối phương so sánh với hắn, tuy không đáng giá nhắc tới, nhưng có thể ở thực lực này làm được điểm ấy, nói rõ tất nhiên tu luyện bí pháp lợi hại nào đó.

Chắc hẳn có rất lớn quan hệ với Thánh Nhân Trương gia.

Không hổ là đại gia tộc, dù là chỉ là chi thứ, vô luận kiến thức hay pháp quyết tu luyện, cũng đều không phải tu luyện giả ở địa phương nhỏ bé có thể so sánh.

Trong lòng cảm khái, Trương Huyền lặng lẽ đưa tay tới, nhẹ nhàng đụng họa quyển một cái.

Ô...ô...ng...

Trong đầu lập tức xuất hiện một quyển sách.

Đang muốn quan sát, liền chứng kiến sắc mặt của Trương Cửu Tiêu trở nên trắng bệch, trên đầu ứa ra mồ hôi lạnh.

– Làm sao vậy?

Không có thời gian đọc nội dung, Trương Huyền nhíu mày.

Không riêng gì hắn, mọi người cũng đều nhìn ra không đúng.

Nếu quả thật đơn giản giống như đối phương nói, không có khả năng bộ dáng như thế.

Bành!

Mọi người còn chưa kịp hỏi thăm, liền thấy trên mặt Trương Cửu Tiêu tái nhợt, nhiều ra một đoàn ửng đỏ, ngay sau đó dưới chân lảo đảo, lui về sau bảy tám bước, phun ra một ngụm máu tươi.

Mục Hội trưởng vội vàng đi vào trước mặt.

– Không có việc gì, chỉ là Linh Hồn bị linh tính của họa quyển công kích...

Lắc đầu, Trương Cửu Tiêu đang muốn nói tiếp, liền thấy Mục Hội trưởng hoảng sợ nhìn qua.

– Lão sư, làm sao vậy?

Trương Cửu Tiêu nhíu mày.

Coi như hắn vô cùng ưu tú, biết rõ giải quyết phong ấn như thế nào, lượng tri thức vượt qua đối phương, cũng không cần biểu lộ như thế a.

– Không phải, ngươi, ngươi... Trên đầu ngươi mọc sầu riêng!

Mục Hội trưởng nhịn không được nói.

– Sầu riêng?

Trương Cửu Tiêu sững sờ.

– Trên mông đít còn tăng lên cái đuôi...

Một vị lão giả nói.

– Hả?

Trương Cửu Tiêu quay đầu nhìn lại, đồng tử co rụt, thiếu chút nữa thổ huyết.

Chỉ thấy trên mông đít tăng lên một cái đuôi hồng sắc, lông xù, tựa như cỏ đuôi chó, sừng trên đầu thông qua thần thức cũng rơi vào trong mắt, giống như cái sầu riêng, một cái tiếp theo một cái, đầu đầy đều có, dài khắp gai nhọn, thậm chí còn có xu thế nở hoa...

– Xảy ra chuyện gì vậy?

Sắc mặt trở nên trắng bệch, liên tục lui về phía sau mấy bước, Trương Cửu Tiêu sắp điên rồi.

Chỉ là muốn bài trừ phong ấn trên Thư Họa... Như thế nào không chỉ bị thương, trên người còn dài ra những đồ chơi này?

– Ngươi như vậy là trong cơ thể bị kích hoạt linh tính thực vật... Loại linh tính này, mọc rể nảy mầm, lúc này mới như vậy, bất quá cũng may, chỉ là linh tính thực vật bình thường, nếu như là những thứ khác, lớn lên còn nhanh hơn...

Nhìn ra vấn đề, Nguyễn Hội trưởng giải thích.

Thân là Khải Linh Sư thất tinh đỉnh phong, loại tình huống này, nàng cũng đã được nghe nói, bất quá tận mắt nhìn thấy còn rất khiếp sợ.

– Linh tính thực vật? Đến cùng xảy ra chuyện gì vậy?

Nghe được trong cơ thể lại có thể kích hoạt linh tính thực vật, còn nở hoa kết quả... khóe miệng Trương Cửu Tiêu co giật, sắp muốn điên rồi.

Hắn chỉ là muốn giải quyết phong ấn, đại xuất danh tiếng, thuận tiện đả kích Trương Huyền, nằm mơ cũng không nghĩ đến, cái gì cũng không có làm, trên đầu mọc đầy sầu riêng, thời gian nháy con mắt, đã kết bốn quả rồi...

– Hắn là ngươi muốn diệt linh tính trên họa quyển, kết quả... Bị cắn trả!

Trương Huyền đồng tình nói.

Loại tình huống này, ở trên người Hình Đường chủ đã từng gặp, mình ở trên nguyên thần của đối phương nhóm lửa linh tính, kết quả... Liền biến thành cái dạng này, trên đầu mọc sừng, sau lưng có cái đuôi...

Hiện tại gia hỏa này xuất hiện tình huống đồng dạng, rất hiển nhiên, là ở thời điểm xử lý linh tính của họa quyển, bị cắn trả, chẳng những không có xử lý thành công, ngược lại bị đối phương ăn mòn, biến thành bộ dạng này.

– Vậy phải làm thế nào?

Sắc mặt trắng nhợt, thân thể Trương Cửu Tiêu lắc lư.

Hắn là Thanh Nguyên đế quốc đệ nhất thiên tài, thần tượng vô số thiếu nữ sùng bái, nếu như mang cái đồ chơi này đi ra ngoài, còn không tươi sống bị người chết cười?

– Rất đơn giản, gạt bỏ linh tính thực vật ở trong cơ thể ngươi là được!

Trương Huyền nói.

Loại sự tình này xử lý qua một lần, vừa mới bắt đầu vô cùng kinh ngạc, hiện tại đã không coi vào đâu, rất dễ dàng.

– Gạt bỏ? Làm sao gạt bỏ...

Trương Cửu Tiêu vội vàng nhìn qua.

Lúc trước Nguyên Thần của Hình Đường chủ cường đại như thế, cũng không gạt bỏ được linh tính, cuối cùng vẫn là Trương Huyền tự mình xuất thủ.

– Rộng mở linh hồn của ngươi, tùy ý ta dò xét, giúp ngươi tìm được linh tính, giết chết liền có thể giải quyết!

Trương Huyền nói.

– Rộng mở Linh Hồn? Điều đó không có khả năng...

Trương Cửu Tiêu vội vàng lắc đầu.

Thân là đệ tử Trương gia, trong linh hồn hắn liên lụy rất nhiều bí mật, làm sao có thể tùy tiện mở ra?

Rộng mở Linh Hồn, cùng trần trụi đứng ở trước mặt đối phương, có cái gì khác nhau?

Chắc chắn sẽ không đi làm!

– Không được? Như vậy đi, ta trước xem linh tính trong bức họa này là cái gì, sau đó lại nghĩ biện pháp đúng bệnh hốt thuốc, có lẽ có thể chế biến ra dược vật có thể gạt bỏ linh tính...

Dừng lại một chút, Trương Huyền nói.

Không rộng mở linh hồn cũng được, chỉ cần biết linh tính trong cơ thể đối phương là cái gì, chế biến ra độc dược đối ứng, hạ độc chết cũng dễ

làm thôi.

Lúc trước hắn cũng giới thiệu qua loại phương pháp này cho Hình Đường chủ, chỉ tiếc đối phương không đồng ý.

– Tốt, ngươi mau nhìn...

Nghe được không cần rộng mở Linh Hồn, Trương Cửu Tiêu vội vàng nói.

– Ân!

Nhẹ gật đầu, Trương Huyền không để ý tới đối phương nữa, ánh mắt rơi vào trên họa quyển, tinh thần lại lặng lẽ đi vào thức hải, rơi vào thư tịch vừa mới xuất hiện.

Xem một lát, nhăn mày lại.

– Ngươi nhìn ra điều gì sao?

Thấy bộ dạng của hắn, Ngô sư mở miệng.

Không có trả lời hắn, Trương Huyền ngược lại quay đầu nhìn về phía người mang mặt nạ bằng đồng xanh:

– Bức tranh này ngươi lấy được từ chỗ nào?

– Ta chỉ là mời các ngươi giúp ta cởi bỏ phong ấn, không cần thiết nói ra đồ từ đâu đến đi?

Người mang mặt nạ bằng đồng xanh mặt lộ vẻ không vui.

– Hoàn toàn chính xác không cần thiết nói ra đồ từ chỗ nào đến!

Chắp hai tay sau lưng, Trương Huyền nhướng mày:

– Đầm lầy Tế Bắc, ẩm ướt rất nặng, bức tranh này, mặc dù chỉ là Thư Họa, nhưng ở loại địa phương này đắm chìm hơn hai nghìn năm, như

trước dính đầy ướt át chi khí, chỉ cần tới gần có thể cảm thấy, hỏa diễm thiêu cháy mới có thể cải biến màu sắc...

– Ngươi...

Người mang mặt nạ bằng đồng xanh sững sờ, trên mặt tựa hồ lộ ra kinh hãi.

Chỉ nhìn trên họa có ẩm ướt, liền phát hiện đến từ đầm lầy Tế Bắc?

Vị trước mắt này, nhãn lực không khỏi quá tốt đi.

– Đầm lầy Tế Bắc, nguy hiểm trùng trùng điệp điệp, kỳ ngộ cũng đồng dạng rất nhiều, có thể tìm được tác phẩm lúc trước Vô Bi lão nhân lưu lại, không coi vào đâu, chỉ là... Vô Bi lão nhân lưu lại Thư Họa, ba mươi năm sau lại cố ý che giấu bí mật ở trong sơn mạch... Nói rõ là không muốn hậu nhân biết được, bí mật này, chỉ sợ liên lụy không nhỏ?

Trương Huyền nói tiếp.

Khóe mắt nhảy dựng, ánh mắt người mang mặt nạ bằng đồng xanh híp lại:

– Nếu như các ngươi không cách nào cởi bỏ phong ấn, ta mang họa quyển đi là được, không cần ở chỗ này nghi thần nghi quỷ...

– Ai nói không cách nào cởi bỏ phong ấn?

Trương Huyền nói:

– Nếu như không muốn nhiều lời lai lịch của bức họa này, ta cũng lười phân tích. Chất liệu của bức họa này, là da Thanh Giác Ngư dung hợp da hươu Bạch Giác Lộc làm thành, mực nước dùng Thiên Lam Thạch, dung hợp Kim Nguyên Thủy, bởi vậy, tuy trải qua hơn hai nghìn năm, chẳng những không có mục nát, ngược lại càng chói mắt, làm cho người ta có cảm xúc càng sâu!

– Nhìn màu sắc cùng biến hóa của mực nước, hắn là bị ngươi từ nơi chôn dấu, lấy ra đại khái ba năm, mà thời gian hoàn thành họa quyển, là hai nghìn một trăm bốn mươi hai năm, dựa theo thời gian suy tính, hắn là Vô Bi lão nhân ở lúc hai trăm bảy mươi tuổi vẽ! Cuối cùng bổ sung đám mây kia, là hắn ở lúc ba trăm tuổi lưu lại, nói cách khác... Bổ sung xong những thứ này, hắn liền mất tích, là bị giết, hay bắt đi, không người biết được!

– Cái này...

Mọi người khiếp sợ.

Mục Hội trưởng càng mở to hai mắt nhìn.

Vừa rồi hắn cẩn thận quan sát cả buổi, cũng không có nhìn ra niên hạn cụ thể của bức họa này, vị trước mắt này, chỉ nhìn thoáng qua, liền biết kỹ càng như vậy, năng lực giám bảo thật là đáng sợ!

Thân thể của Trương Cửu Tiêu cũng nhoáng một cái, ánh mắt choáng váng, thiếu chút nữa khóc lên.

Gia hỏa này không phải nói, là Giám Bảo Sư ngũ tinh sao?

Ngũ tinh khác, hắn nhìn cũng không nhìn... Mà cái này, sao cảm giác còn lợi hại hơn Giám Bảo Sư thất tinh như hắn?

– Vô Bi lão nhân ba trăm tuổi, tu vi dĩ nhiên đạt tới Xuất Khiếu Cảnh, hắn lưu lại đám mây, kết hợp cảnh giới Thư Họa giống như thực giống như ảo, khiến người ta tìm không rõ đầu mối, cũng rất khó phá giải...

Còn không qua đây mài mực

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

- Nhìn ra thời gian chất liệu cùng tranh vẽ, đối với phá giải phong ấn không có chỗ lợi gì đi?

Người mang mặt nạ bằng đồng xanh nhíu mày, cắt đứt Trương Huyền.

- Là không có tác dụng trực tiếp, nhưng có thể căn cứ cái này, suy đoán nguồn gốc bức tranh, phân tích ra tại sao đối phương lưu lại phong ấn, cùng với chưa đủ cùng lỗ thủng của phong ấn.

Trương Huyền nhẹ nhàng cười cười.

- Chỉ bằng vào niên đại bức tranh, có thể phỏng đoán ra phong ấn chưa đủ cùng lỗ thủng... lời này có chút tự đại đi!

Cái đuôi cuốn cuốn, Trương Cửu Tiêu ở một bên ngửa đầu, bởi vì nói chuyện quá dùng sức, sầu riêng trên đầu loạn chiến, tựa hồ tùy thời sẽ rơi xuống.

Tuy mọi người không nói chuyện, nhưng mà cũng tương đối đồng ý quan điểm của hắn, niên đại họa quyển, nhìn chính xác đến đâu, nhiều nhất có thể nói rõ năng lực ngươi giám bảo mạnh mẽ, nhưng cùng phong ấn có quan hệ gì?

- Ngươi không hiểu, không có nghĩa là ta không nhìn ra được!

Cười khẽ một tiếng, thân thể Trương Huyền thẳng lên, trên mặt tràn đầy tự tin, dọc theo Thư Họa vòng một vòng, đột nhiên nhìn về phía Hội trưởng Thư Họa Sư Công Hội cách đó không xa:

- Vị này chắc là Hội trưởng Thư Họa Sư Công Hội!

- Tại hạ Mông Trùng, thẹn là Hội trưởng Thư Họa Sư Công Hội!

Mông Trùng Hội trưởng đứng dậy ôm quyền.

- Mông Hội trưởng, ta muốn làm phiền ngươi cùng mọi người nói một chút, hai nghìn một trăm bốn mươi năm trước, Thư Họa Sư Công Hội của Thanh Nguyên đế quốc chúng ta, truyền lưu phong cách vẽ tranh gì? Am hiểu dùng là dạng bút mực gì?

Trương Huyền nói.

- Cái này...

Sửng sốt một chút, Mông Trùng Hội trưởng suy tư một lát, nói:

- Thanh Nguyên đế quốc hơn hai nghìn một trăm năm trước, lưu hành là Cố Bản Tác Họa Pháp! Nói cách khác, giống như in ấn xuất bản, thời điểm vẽ tranh, dựa theo cách thức đặc biệt, lớn nhỏ đặc biệt, cố định từng tầng một bôi lên. Loại phương thức vẽ tranh này, bình thường đều là trước tiên ở trên giấy đánh lên một tầng mực in, sau đó lại từng tầng một bôi sắc, mỗi một tầng, đều gắng đạt tới hoàn thiện, không hiện ra chỗ sơ suất... Làm như vậy, tuy thoạt nhìn rườm rà, lại có thể khiến họa quyển tinh tế, không hiện ra chỗ sơ suất!

Thư Họa giống như tu luyện, kèm theo thời gian chuyển dời, sẽ xuất hiện tình huống đổi mới, từng thời đại, đều có dấu vết rất rõ ràng, mỗi thời đại là hoàn toàn bất đồng.

Nguyên nhân chính là như thế, Giám Bảo Sư mới có thể thuận lợi phân biệt ra niên đại bảo vật, không có sai lệch.

Vững chắc tranh vẽ, hưng thịnh ở hai nghìn đến hai nghìn năm trăm năm trước, truyền lưu rất rộng, trong mấy vị có sức ảnh hưởng nhất có Vô Bi lão nhân này.

Vì vậy, mọi người vừa nhìn thấy tác phẩm, liền biết là người này lưu lại.

- Đúng vậy, là Cố Bản Tác Họa Pháp!

Nghe được đối phương giải thích cực kỳ kỹ càng, Trương Huyền nhẹ gật đầu:

- Loại phương pháp vẽ tranh này, tuy có thể khiến tác phẩm vô cùng tinh tế, tựa như in ấn, nhưng có thiếu sót rất lớn... Đó chính là, hết thảy mực in, dùng số lượng nhất định phải giống nhau, cả bức họa phẳng như bào, nếu không... liền bị người khác cười nhạo, xa rời chính đạo, trình độ quá kém...

Trương Huyền cười cười:

- Các ngươi nhìn bức họa này, vô luận sơn thủy hay bầu trời, hoa cỏ bốn phía, đều dùng độ dày giống nhau...

Mọi người đồng loạt nhìn lại, thần thức kích động.

Một lát sau, tất cả đều nhẹ gật đầu.

Đúng là như thế.

Nếu như đối phương không nói, còn không nhìn ra.

- Hình thành thì như thế nào?

Người mang mặt nạ bằng đồng xanh hừ một tiếng:

- Ta chỉ muốn phá giải phong ấn!

- Không cần phải gấp, nghe ta nói xong, muốn phá giải phong ấn, nhất định phải biết rõ những thứ này!

Trương Huyền tiếp tục nói:

- Vừa rồi ta đã nói qua, bức họa này thành phẩm ở hai niên đại, chính giữa cách nhau trọn vẹn ba mươi năm! Nói cách khác, ba mươi năm trước, họa quyển là hoàn chỉnh, hình ảnh tất nhiên cũng hình thành... Ba mươi năm sau, vị Vô Bi lão nhân này, vì che giấu cái gì, cố ý tăng thêm mây trắng ở phía trên! Nếu như gia tăng lên mực in, độ dày khẳng định bất đồng, bây giờ chư vị nhìn vị trí đám mây, có thể nhìn ra cái gì?

Mọi người lần nữa nhìn lại phương hướng mây trắng, thời gian nháy con mắt, tất cả đều nhíu mày.

- Hình như là đồng dạng như một...

- Không có bất kỳ biến hóa nào a?

Thanh âm nghị luận vang lên.

Hình ảnh chỗ mây trắng cùng địa phương khác, đồng dạng như một, nhìn không ra vấn đề.

- Xem ra, không cần nhiều lời, mọi người cũng đã nhìn ra, là đồng nhất! Cũng nói rõ... Hắn không chỉ ở phía trên thêm mực in, còn tước mất một tầng cả bức tranh!

Trương Huyền gật đầu.

- Cái này...

Mọi người trừng to mắt, có chút không dám tin tưởng.

- Gọt sạch nguyên tác, sau đó lại vẽ lên sẽ bất đồng, cái này... Làm sao có thể hoàn thành?

Thư Họa Sư Công Hội Mông Trùng Hội trưởng nhịn không được nói.

Thân là Thư Họa Sư thất tinh đỉnh phong, biết rõ độ khó.

Mặc kệ họa quyển có chất liệu gì, một khi mực in dính vào, sẽ rót vào trong đó, cạo một tầng, lần nữa vẽ lên hình ảnh bất đồng... Thật có thể hoàn thành sao?

- Là rất khó, nhưng nếu như sử dụng Hư Không Lâm Thư thì sao?

Trương Huyền nói.

- Sử dụng Hư Không Lâm Thư? Như vậy... sẽ rơi xuống a!

Mông Trùng Hội trưởng nói tiếp.

Hư Không Lâm Thư, tương đương với vẽ tranh trong không khí, cùng bản thân bức tranh không cách nào dung hợp, chỉ cần di động, cả hai nhất định sẽ chia lìa... Làm sao sẽ giống như hiện tại, dung hợp hoàn mỹ vô khuyết?

- Cái này giống như Trương Cửu Tiêu nói, chính giữa gia nhập linh tính đặc thù, nếu như mây trắng cùng họa quyển lúc trước, so sánh thành hai tờ giấy... linh tính này chính là keo, để cho bọn nó hoàn mỹ dung hợp, rồi lại không phân quấy nhiễu lẫn nhau!

Trương Huyền gật đầu.

- Thì ra là thế...

Mọi người bừng tỉnh đại ngộ.

Lúc trước Trương Cửu Tiêu nói, trong phong ấn có linh tính, tất cả mọi người có chút không hiểu, nghe xong giải thích, giờ mới hiểu được, nguyên lai là có chuyện như vậy.

- Nói đến nói đi, kết quả còn không phải giống ta sao?

Trương Cửu Tiêu bĩu môi.

Còn tưởng rằng gia hỏa này có thể nói ra lý luận kinh người gì, kết quả nói tới nói lui, cùng hắn lấy được kết luận giống nhau.

- Không giống nhau!

Trương Huyền lắc đầu:

- Ngươi biết giữa hai bức họa có linh tính xen lẫn, vậy có biết tại sao lại xuất hiện loại tình huống này, có biết phải làm sao mới có thể tiêu trừ không?

- Ta...

Sắc mặt đỏ lên, Trương Cửu Tiêu nói không ra lời.

Sở dĩ hắn biết rõ những thứ này, là vì ở gia tộc, thấy tận mắt qua có người phá giải tác phẩm cùng loại... Còn vì sao làm như vậy, phá giải như thế nào, lại không hiểu rõ tình hình.

Nói thật nếu biết được, cũng sẽ không biến thành trên đầu tất cả đều là sầu riêng, cái đuôi thô lại dài rồi.

- Linh tính dung hợp tới hai bức họa, có tác dụng cố định, dựa theo tình huống bình thường, dùng biện pháp gì cũng rất khó chia lìa, cưỡng ép đi làm, ngược lại sẽ hủy cả hai bức họa... Thật giống như tính toán tách ra hai tờ giấy dùng keo dán mấy nghìn năm, coi như có thể thành công, ngươi xác định họa quyển phía dưới còn có thể phân biệt được?

Không để ý tới công tử ca tự cho là đúng kia, Trương Huyền nói.

- Cái này...

Da mặt co lại, người mang mặt nạ bằng đồng xanh không còn thái độ kiêu ngạo như vừa rồi, ngược lại trầm mặc xuống.

Mục đích của hắn là vì nhìn phía dưới đến cùng phong ấn cái gì, nếu như cưỡng ép tách ra, phía dưới nhìn không được, phía trên cũng hủy... Tuyệt

đối là được không bù mất.

- Không biết Trương sư có biện pháp nào cam đoan phía dưới không xảy ra vấn đề không?

Chần chừ một chút, nhìn qua.

Vị trước mắt này, có thể nói kỹ càng như thế, chứng minh rõ như lòng bàn tay, có lẽ... sự tình người khác khó có thể làm được, hắn có thể hoàn thành.

- Ta nói nhiều như vậy, tự nhiên có nắm chắc!

Nhẹ nhàng cười cười, Trương Huyền nhẹ gật đầu.

- A? Kính xin chỉ giáo...

Ánh mắt sáng lên, người mang mặt nạ bằng đồng xanh vội vàng ôm quyền.

- Rất đơn giản!

Nhẹ gật đầu, Trương Huyền nói:

- Nếu như hắn dùng những vật khác dung hợp, muốn hoàn thành rất khó, nhưng dùng linh tính ngược lại dễ dàng! Linh tính dung hợp hai bức họa, giống như linh tính thực vật, sẽ dựa theo phương thức đặc biệt sinh trưởng hoặc vận chuyển, mục đích là vì hoàn thành nhiệm vụ, bản thân không có ý thức! Điểm ấy, Nguyễn Hội trưởng chắc hẳn rất rõ ràng.

- Ân!

Nguyễn Hội trưởng gật đầu.

Rất nhiều thực vật cũng có linh tính, khống chế được hấp thu dinh dưỡng, tăng trưởng bản thân... Nhưng sẽ không giống như linh tính động vật, có được ý niệm của mình, chạy tán loạn khắp nơi, xu cát tị hung.

- Nhiệm vụ của linh tính này, chính là dung hợp hai bức họa kia, vĩnh viễn cũng không chia lìa, nếu như... ta có thể biến nó thành linh tính động vật, có được linh trí, các ngươi cảm thấy... Nó còn có thể tiếp tục dung hợp hay không?

Trương Huyền nở nụ cười.

- Cái này...

- Nếu như linh tính này đã có linh trí, vẽ lên mây trắng, thật giống như ở trên người đâm gai, vô cùng khó chịu, nhất định sẽ hủy đối phương!

- Đúng là như thế, chỉ là... Khải Linh cho linh tính này, chỉ sợ không quá dễ dàng a?

- Điểm ấy ta cũng không biết...

...

Tất cả mọi người ánh mắt sáng lên, đồng thời nghi hoặc.

Khải Linh cho binh khí dễ dàng, nhưng mà Khải Linh cho loại linh tính yên lặng mấy nghìn năm này, để nó có được linh trí, chỉ sợ không có đơn giản như vậy!

- Loại phương pháp Khải Linh này, cũng không dễ dàng, nhưng ta vừa vặn có thể làm được!

Trương Huyền nở nụ cười.

- Kính xin Trương sư hỗ trợ... Nếu như có thể hoàn thành, tại hạ tất nhiên có hậu tạ...

Người mang mặt nạ bằng đồng xanh khom người.

Lúc trước, hắn ai cũng không nhìn, cảm thấy người Thanh Nguyên đế quốc có tiếng không có miếng, nghe xong vị Trương sư trước mắt này phân tích, bội phục đầu rạp xuống đất.

Có thể trong thời gian ngắn như vậy, tìm ra chỗ mấu chốt, hơn nữa tìm ra phương pháp giải quyết chính thức, vô luận nhãn lực hay kiến thức, đều vượt qua người bình thường quá nhiều.

- Trước không cần phải gấp, coi như ta có thể làm được, vì cam đoan không tổn hại hai bức họa, cũng phải trước xác định một ít chuyện mới được...

Trương Huyền nói.

- Vâng!

Người mang mặt nạ bằng đồng xanh gật đầu:

- Không biết Trương sư, cần gì, chỉ cần làm được, ta sẽ nghĩ biện pháp thỏa mãn...

Giải thích dễ dàng, chính thức làm được tất nhiên không đơn giản, nếu không hắn cũng không cầm thứ này lâu như vậy, lại không có biện pháp giải quyết.

- Tạm thời còn không cần!

Trương Huyền lắc đầu, dừng lại một chút, cổ tay khẽ đảo, lấy ra một cây bút:

- Bức họa này là một chỉnh thể, muốn Khải Linh, nhất định phải phá hư ý cảnh của họa quyển, hoặc là mở ra một lỗ hổng, để ý thức đi vào trong đó, nếu làm như vậy, đối với bức họa có tổn thương, mong được tha thứ!

- Không sao!

Người mang mặt nạ bằng đồng xanh nhẹ gật đầu.

Hắn muốn là đồ vật dưới phong ấn, coi như họa quyển quý giá, nếu quả thật có thể chứng kiến đồ vật phía dưới, cũng đáng.

- Vậy là tốt rồi...

Nhẹ nhàng thở ra, cầm bút lông trong tay, Trương Huyền đang muốn mài mực, đột nhiên nhíu mày, nhìn về phía Trương Cửu Tiêu cách đó không xa, quát lớn.

- Còn Danh Sư thất tinh, lại ngay cả một chút nhãn lực cũng không có? Còn không qua đây mài mực!

Khổng Sư hư tượng

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

- Ngươi...

Nghe được quát lớn, thân thể của Trương Cửu Tiêu nhoáng một cái, thiếu chút nữa thổ huyết.

Hắn vừa mới ép người ta mài mực, thời gian nháy con mắt lần nữa rơi xuống trên người mình... Cái đánh mặt này cũng quá nhanh đi!

Nghẹn đến sắc mặt đỏ lên, sầu riêng kết trái cây rơi trên đất, Trương Cửu Tiêu đang muốn tức giận, chợt nghe thanh âm của đối phương tiếp tục vang lên.

- Như thế nào? Không đồng ý? Ta muốn giải quyết phong ấn, ở đây nhiều người như vậy, khẳng định đều muốn nhìn một chút... chuyện trọng yếu như thế, hắn là nghĩa bất dung từ a...

Khuôn mặt biến thành màu đen, lời Trương Cửu Tiêu muốn nói giờ phút này tất cả đều dấu ở trong ngực, rút cuộc nói không nên lời.

Bề ngoài giống như... lời này là vừa rồi hắn nói với đối phương a, một chữ cũng không sai...

Vừa rồi hăng hái, chỉ điểm giang sơn, mà bây giờ... thay đổi cái thân phận, mặt đã sưng lên.

- Tự gây nghiệt không thể sống...

Cực kỳ phiền muộn, nhưng cũng biết vừa rồi chọc tức đối phương như vậy, đối phương nói ra lời giống nhau, không gì đáng trách, tuy tức giận sắp bạo tạc nổ tung, nhưng vẫn đi vào trước mặt, bắt đầu mài mực.

- Ân!

Thấy hắn không nhiều lời, Trương Huyền hài lòng nhẹ gật đầu.

Nói thật, hắn không phải người mang thù, bởi vì có cừu oán liền báo ngay tại chỗ.

Đối phương có địch ý với hắn, vừa thấy mặt liền nhìn ra, đã như vậy, cũng không cần thiết làm người tốt...

Huống chi, gia tộc của gia hỏa này còn muốn lấy Lạc Nhược Hi...

Lúc trước Phùng Huân chỉ là bày tỏ, liền bị đánh thành đầu heo, thiếu chút nữa xong đời, tuy không biết gia tộc của gia hỏa này ở đâu, thực lực tạm thời cũng không có tư cách tìm phiền toái, nhưng mà không ngại trước thu chút tiền lãi.

Thấy đối phương mài mực xong, Trương Huyền đang muốn chấm bút lông, bài trừ ý cảnh của bức họa, ý niệm có thể đi vào, đột nhiên trong lòng khẽ động, ngẩng đầu nhìn Mông Trùng Hội trưởng cách đó không xa.

- Mông hội trường, không biết ngươi có tùy thân mang theo thư tịch Thư Họa không? Lục Cảnh, Thất Cảnh đều muốn, số lượng càng nhiều càng tốt, tìm một điểm thích hợp nhất, kích hoạt linh tính, mới có thể làm được cả hai không tổn thương... Ta muốn nhìn xem, có thư tịch cùng loại có thể tham khảo hay không!

- Thư tịch Lục Cảnh, Thất Cảnh?

Không nghĩ tới lúc này, vị trước mắt còn muốn xem sách, Mông hội trường lắc đầu:

- Trên người ta không mang bao nhiêu, bất quá Thư Họa Sư Công Hội cách nơi đây không xa, ta có thể đi về lấy một ít tới!

- Vậy làm phiền rồi...

Trương Huyền ôm quyền.

- Không cần khách khí!

Đáp một tiếng, Mông Trùng Hội trưởng xoay người ra khỏi phòng, không lâu sau, một lần nữa trở về, cổ tay khẽ đảo, một đống thư tịch rơi vào trước mắt, rậm rạp chằng chịt chừng mấy vạn bản.

Hắn là Hội trưởng Thư Họa Sư Công Hội, lấy chút thư tịch sẽ không ai dám nói nhiều.

Trương Huyền đi vào trước mặt, rất nhanh quét một lần, lúc này mới giả vờ giả vịt lấy ra một quyển, tiện tay mở ra, giả bộ như cẩn thận đọc, trên thực tế ý thức lại đi vào Thư Viện.

- Thiên Đạo Thư Họa tầng thứ sáu, tầng thứ bảy...

Nhẹ nhàng cười cười, mở ra vừa thư tịch tầng thứ sáu mới hình thành.

Hắn chỉ học qua tầng thứ năm, tuy bằng vào Thiên Đạo công pháp thần kỳ, có thể làm ra họa quyển Linh Trí Phá Phàm, trên thực tế không học qua công pháp tầng thứ sáu.

Sau nửa canh giờ, thấu hiểu tầng thứ sáu.

Lại sau nửa canh giờ, tầng thứ bảy cũng thấu hiểu.

Lúc này Trương Huyền mới thở ra một hơi, thả thư tịch trong tay ra, hai mắt tỏa ánh sáng.

Giờ phút này, hắn lý giải Thư Họa dĩ nhiên đạt đến thất tinh đỉnh phong, thậm chí có thể so với Thư Họa Đại Tông Sư bát tinh sơ cấp rồi.

- Trương sư... Có thể bắt đầu chưa?

Thấy vị trước mắt này cầm một quyển sách tầm thường, ngồi xuống chính là một canh giờ, người mang mặt nạ bằng đồng xanh cực kỳ sốt ruột.

- Có thể!

Gật gật đầu, Trương Huyền hít sâu một hơi, đi vào trước họa quyển, Minh Lý Chi Nhãn nhúc nhích, lần nữa nhìn sang.

Nếu như nói vừa rồi bức họa này hoàn toàn xem không hiểu, toàn bộ bằng Thư Viện cho ra thiếu sót, tiến hành lý giải, hiện tại đã có thể thấy được cụ thể xảy ra chuyện gì, rất nhiều địa phương vô sự tự thông (*không thầy cũng tự thông tỏ), hoàn toàn hiểu.

- Ta muốn bắt đầu...

Không nói thêm lời, bút lông nhẹ nhàng tiếp xúc nghiên mực, tìm đúng vị trí, đầu bút lông nhẹ nhàng rơi xuống.

Vù vù vù vù vù!

Thời gian nháy con mắt, một bức tranh vẽ xuất hiện ở trước mắt, yên tĩnh lơ lửng ở trên không trung, nhưng không có hạ xuống.

- Hư Không Lâm Thư thật cao minh!

Chứng kiến hắn vẽ tranh, Mông Trùng Hội trưởng ở một bên đồng tử co rụt lại.

Người thường xem náo nhiệt, trong nghề thấy môn đạo.

Đồng dạng là Hư Không Lâm Thư, vừa rồi Trương Cửu Tiêu làm, chỉ là da lông, mà vị trước mắt này, ẩn chứa ý cảnh ở bên trong, dĩ nhiên đạt đến cảnh giới cực kỳ cao thâm.

- Cao minh? So với ngươi thì như thế nào?

Mục Hội trưởng nhìn qua.

- Nói thật... Ta xa xa không bằng, đối phương Hư Không Lâm Thư, mỗi một khoản vẽ một cái, đều kèm theo ý vị, làm cho người ta giống như thực giống như huyễn, tựa hồ tùy thời độc lập đi ra, biến thành đồ vật chính thức... Dĩ nhiên đến gần Thư Họa Bát Cảnh vô hạn, ta kém rất nhiều...

Mông Trùng cười khổ.

Tuy không muốn thừa nhận, nhưng cũng biết, đối phương vượt qua hắn thật sự quá nhiều.

Khó trách có thể liếc nhìn ra vấn đề của bức họa, loại năng lực này, Thanh Nguyên đế quốc chỉ sợ đã không người sánh bằng.

- Cái này...

Thấy một màn như vậy, khóe miệng của Trương Cửu Tiêu co giật, cảm thấy sắp điên rồi.

Thời điểm vừa gặp đối phương, còn đắc ý nói muốn chỉ điểm, hiện tại mới biết được, người ta vô luận giám bảo hay Thư Họa, đều cao minh hơn hắn không biết bao nhiêu lần...

Khoe khoang ở trước mặt đại sư... Thật sự là mất mặt chết người rồi...

Vù vù vù!

Trong lúc mọi người khiếp sợ, ngòi bút của Trương Huyền liên tục, một đồ án bộ dáng cánh cửa xuất hiện ở trước mắt mọi người.

- Môn hộ?

- Vẽ môn hộ làm gì?

- Ngươi cái này cũng không biết, bức sơn thủy đồ này, chúng ta nhìn tới, tựa như chiếu ở bên ngoài cửa sổ, thoạt nhìn rất gần, trên thực tế có khoảng cách nhất định... ý thức muốn tới gần mà nói, chỉ có một biện pháp, mở môn hộ, đi vào trước mặt, nếu không vĩnh viễn làm không được!

...

Nhìn rõ ràng đồ vật hắn vẽ ra, mọi người vốn khiếp sợ, sau đó bừng tỉnh đại ngộ.

Ở đây đều là nhân vật cao nhất của Thanh Nguyên thành, tuy nhìn không ra phong ấn đến cùng giải quyết như thế nào, nhưng loại thủ đoạn này, vẫn có thể lý giải.

Sơn thủy đồ, đạt đến cảnh giới giống như thực giống như huyễn, thoạt nhìn rất gần, trên thực tế cực xa, muốn Khải Linh linh trí của đối phương, chỉ có đi vào trước mặt mới có thể làm được, tự nhiên là cần một cánh cửa...

Vù vù!

Môn hộ hoàn thành, Trương Huyền thu bút, nhướng mày, bàn tay mãnh liệt chúi xuống.

Rầm ào ào!

Không trung lơ lửng mực nước lập tức rơi xuống trên họa quyển.

Ầm ầm!

Nổ vang một tiếng, lúc trước sơn mạch cách rất xa, lập tức xuất hiện ở trước mắt mọi người, giống như hắn vẽ cánh cửa, mở ra thông đạo,

người người có thể trực tiếp chui vào trong bức tranh.

- Tốt rồi, ta muốn bắt đầu...

Làm xong những thứ này, Trương Huyền nhẹ nhàng thở ra, quay đầu nhìn Ngô sư:

- Ngô sư, phiền toái ngươi giúp ta thủ hộ!

Tuy mọi người không có khả năng đánh lén, nhưng vẫn phải cẩn thận một ít.

- Tốt!

Ngô sư đi tới.

Lúc này Trương Huyền mới khoanh chân ngồi dưới đất, tinh thần khẽ động, một đạo ý niệm dọc theo môn hộ đi vào.

Đi vào đại môn, lập tức cảm thấy hơi nước đậm đặc đập vào mặt, ý niệm của Trương Huyền rất nhanh tiến lên, đi vào giữa sườn núi.

Ngọn núi ở dưới mây trắng bao phủ, một mảnh đen kịt, cái gì cũng nhìn không tới, đi vào trong đó giống như đêm tối, Trương Huyền biết rõ nguyên nhân là linh tính chưa đốt, cũng không ngừng nghỉ, vận chuyển phương pháp Khải Linh, ngón tay mãnh liệt điểm tới.

Vù vù!

Từng đạo hào quang chiếu rọi, liên tục thắp sáng hơn hai mươi ngọn lửa, lúc này mới đốt sáng chung quanh, bất quá cách triệt để kích hoạt linh tính còn kém một tia.

Dù vậy, hào quang cũng chiếu sáng xung quanh, toàn bộ ngọn núi hoàn chỉnh xuất hiện ở trước mắt.

Là một rừng rậm dày đặc, thoạt nhìn cùng địa phương khác không có gì khác nhau, bất quá trên thân núi, ánh mặt trời phóng xuống, một bóng

dáng nhàn nhạt chậm rãi hiển hiện, làm cho người ta cảm giác muốn cúng bái.

- Cái này...

Nhìn thoáng qua, đồng tử của Trương Huyền co rụt lại.

Cái hư ảnh này, hắn gặp qua.

Khổng Sư!

Lúc này Khổng Sư yên tĩnh hờ hững, làm cho người ta cảm giác tường hòa, vừa làm cho người ta xuyên thẳng qua thời gian, tùy thời có thể biến mất.

- Cái này là... cảnh tượng Vô Bi lão nhân thấy!

Nắm đấm xiết chặt.

Cái bức họa này, là Vô Bi lão nhân vẽ ra, Khổng Sư hư ảnh tự nhiên cũng là giả dối, nhưng hư ảnh trước mắt này, say mê hấp dẫn, làm cho người ta cảm giác quỳ bái, cũng không phải phán đoán liền có thể tưởng tượng ra.

Nói cách khác...

Vị Vô Bi lão nhân này, tận mắt thấy qua tình cảnh kia, ký ức quá mức khắc sâu, lúc này mới vẽ ra.

- Ngô sư nói, vị Vô Bi lão nhân này lúc còn trẻ cực kỳ bình thường, sau một trăm tám mươi tuổi, đột nhiên đốn ngộ, không chỉ tu vi tăng mạnh, ở trên Thư Họa cũng như thần trợ... Chẳng lẽ, là vì thấy được Khổng Sư hư ảnh, đột nhiên thông suốt?

Ngô sư nói với hắn vị Vô Bi lão nhân này, trải qua có thể nói thần tích.

Nếu như nói không có đại cơ duyên gì, đánh chết cũng không tin.

Có lẽ... Đúng là bởi vì thấy được Khổng Sư hư ảnh, nhất thời đốn ngộ, mới được Thư Họa Sư bát tinh, về sau thực lực đạt tới, cảm động và nhớ nhung ân tình, trong lòng nhận thấy, lưu lại ở trên giấy.

- Bất quá, sự tình Khổng Sư liên lụy quá lớn, vẽ xong bức tranh, biết rõ một khi để lộ tin tức, tất nhiên sẽ có vô số phiền toái... Có lẽ phiền toái đã tới, lúc này mới dùng mây trắng che lấp, kết quả... vẫn bị độc thủ, vừa làm xong những thứ này, liền mất tích không thấy...

Trương Huyền phỏng đoán.

Trải qua bốn lần Thiên Nhận Danh Sư, suy nghĩ của hắn rõ ràng có trật tự, tuy thoạt nhìn rất nhiều chuyện không có đầu mối, nhưng nghĩ một lát, như trước có thể phỏng đoán ra một ít.

Khổng Sư hư tượng, tại sao lại xuất hiện ở trên sơn mạch này, địa điểm xuất hiện lại đang ở đâu... Những thứ này đều là vấn đề, bị người hữu tâm phát hiện, tất nhiên sẽ gây ra rung chuyển rất lớn.

Thân là Thư Họa Sư bát tinh, cường giả Xuất Khiếu Cảnh, Vô Bi lão nhân không có khả năng không biết.

Đáng tiếc, làm ra tác phẩm, mình cũng không đành lòng bỏ, xoắn xuýt trọn vẹn ba mươi năm... Kết quả, còn không có đào thoát vận mệnh.

- Khổng Sư xuất hiện ở nơi đây, nói rõ giống như Khâu Ngô Cung, nơi đây tất nhiên có lưu di tích... Xem trước một chút, hư ảnh bây giờ ở địa phương nào!

Nghĩ thông suốt, Trương Huyền vội vã ngẩng đầu nhìn sang địa phương Khổng Sư hư ảnh xuất hiện.

- Ở đó...

Rất nhanh đã tìm được vị trí cụ thể, ánh mắt Trương Huyền sáng lên, vội vã bay vút đi.

Mỹ nhân đi tắm

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Vô Bi lão nhân nhìn vô cùng cẩn thận, bức tranh cũng vô cùng cẩn thận, vị trí Khổng Sư hư tượng xuất hiện cực kỳ rõ ràng, bất quá cũng không xác định ở một chỗ, mà là một phạm vi.

Rất nhanh đi vào trước mặt.

Là một khe hở thật lớn, tràn đầy tảng đá màu hoa râm.

Loại tảng đá này cực kỳ hiếm thấy, bình thường còn chưa bao giờ thấy qua.

Trương Huyền đang định đi vào trong đó, tìm kiếm vị trí cụ thể, liền thấy Khổng Sư hư tượng ở không trung lắc lư một cái, vù vù… thoáng cái biến mất vô tung vô ảnh.

- Nguy rồi...

Sắc mặt trầm xuống.

Còn tưởng rằng có thể duy trì một đoạn thời gian, hiện tại xem ra, là nghĩ quá đơn giản.

Dựa theo tình huống bình thường, hư ảnh bức họa này hắn có thể một mực xuất hiện, nhưng họa quyển bị cứng rắn cắt mỏng, ý cảnh giống như thực giống như huyễn tồn tại không được bao lâu.

Hơn nữa hơn hai nghìn năm mài diệt, có thể kiên trì lâu như vậy, đã coi như không tệ.

- Được rồi, biết rõ ở trong khe hở cũng tốt, không biết ngọn núi này... là cái gì!

Biết rõ Khổng Sư hư ảnh, xuất hiện ở trong khe hở, về sau thời điểm gặp được ngọn núi này, hoàn toàn có thể tới tìm kiếm.

Đương nhiên... Điều kiện tiên quyết là nhận ra ngọn núi này là cái gì, lại đang ở vị trí nào.

Ít nhất, hắn gặp qua hết thảy sơn mạch, còn không có cái nào giống nhau.

- Người mang mặt nạ bằng đồng xanh kia, một lòng muốn phá vỡ phong ấn, thậm chí không tiếc hủy diệt một họa quyển Bát Cảnh, có phải biết rõ dưới mây trắng, sẽ có Khổng Sư hư ảnh hay không?

Đang muốn triệt để kích hoạt linh tính, rời khỏi nơi đây, đột nhiên trong lòng Trương Huyền khẽ động.

Người mang mặt nạ bằng đồng xanh này, không dám dùng bộ mặt thật khoe người, bản thân liền kỳ quái không nói, lại càng không tiếc phá hư tác phẩm trân quý như thế, cũng muốn nhìn xem dưới phong ấn đến cùng bảo tồn cái gì...

Chẳng lẽ, đã sớm biết một ít chuyện?

- Mặc kệ hắn có biết hay không, nhưng nếu như mở ra phong ấn, phát hiện không có Khổng Sư hư ảnh, nhất định sẽ nghi ngờ!

Trong lòng trầm tư.

Tuy không nhìn ra người mang mặt nạ bằng đồng xanh này thực lực cụ thể cao bao nhiêu, nhưng dám vô lễ với đám người Mục Hội trưởng như thế, tất nhiên không giống bình thường.

Nếu cho gia hỏa này biết rõ, bởi vì mình quan sát, chơi đùa Khổng Sư hư ảnh biến mất, có thể hay dưới sự giận dữ, bắt lấy mình tìm phiền toái hay không?

- Sự tình Khổng Sư, vẫn là người biết càng ít càng tốt...

Liên lụy Khổng Sư, hơi không cẩn thận, sẽ giống như Vô Bi lão nhân, chết cũng không biết chết như thế nào.

- Như vậy đi, ta sửa chữa vài nét bút...

Dừng lại một chút, tinh thần của Trương Huyền khẽ động, ý niệm huyễn hóa ra một cây bút lông, thân thể nhoáng một cái đi vào không trung, lăng không hư họa.

Tránh khỏi phiền toái, cũng chỉ có thể như vậy.

Rất nhanh vẽ xong, Trương Huyền nhẹ nhàng thở ra, bàn tay nhẹ nhàng đẩy, khắc ở địa phương vừa rồi xuất hiện Khổng Sư hư tượng, lúc này mới lui về tại chỗ, tinh thần khẽ động, triệt để thắp sáng bốn phía.

Ầm ầm!

Một hồi lắc lư, biết rõ linh tính đã kích hoạt, cũng không dừng lại, ý thức Trương Huyền rời khỏi môn hộ, trở lại nhục thân.

Vù vù!

Phun ra một ngụm trọc khí, mở mắt.

- Như thế nào?

Thấy hắn tỉnh lại, người mang mặt nạ bằng đồng xanh vội vàng nhìn qua.

Sắc mặt Trương Huyền trắng nhợt, hữu khí vô lực nói:

- May mắn không làm nhục mệnh... Bất quá cũng hao tổn thật lớn, nếu như ngươi có Tinh Nguyên thượng phẩm, cho ta một hai trăm viên, hắn là có thể khiến ta khôi phục một ít...

- Một hai trăm?

Người mang mặt nạ bằng đồng xanh co giật:

- Ta không có thứ này, bất quá, thật thành công bài trừ phong ấn, chắc chắn sẽ không bạc đãi...

Tinh Nguyên thượng phẩm, đế quốc liên minh cũng không có bao nhiêu, gia hỏa này mới mở miệng một hai trăm... Thực dám nói a!

Thấy đối phương không có những thứ này, Trương Huyền lắc đầu đứng dậy, ngón tay nhẹ nhàng điểm một chút.

- Tỉnh lại!

Vù vù!

Kèm theo hắn nói, bức tranh mãnh liệt đứng lên, duỗi lưng một cái, giống như một người lười biếng vừa mới tỉnh ngủ.

- Cái này là... cả bức họa được Khải Linh?

Khóe miệng mọi người co lại.

Duỗi lưng mỏi xong, họa quyển như thấy được hoàn cảnh chung quanh, đột nhiên thân thể khẽ động, thẳng tắp chạy ra ngoài.

- Hừ!

Nhướng mày, người mang mặt nạ bằng đồng xanh lăng không trảo một cái, không gian chung quanh lập tức bị phong tỏa.

- Nửa bước Xuất Khiếu!

Vừa ra tay, Trương Huyền lập tức nhìn ra thực lực, dĩ nhiên là cường giả nửa bước Xuất Khiếu Cảnh.

Khó trách dám kiêu căng như thế, không để ý rất nhiều Hội trưởng, Đường chủ.

Bị phong bế, họa quyển trốn không thoát, đành phải lui trở về, tràn đầy ủy khuất.

- Ta tới cùng nó thương nghị một chút!

Nhẹ gật đầu, Trương Huyền đi vào trước mặt, đưa ngón tay tới.

Là hắn Khải Linh, có thân cận đặc thù, thấy ngón tay đưa tới, họa quyển cũng không trốn tránh.

Nhẹ nhàng thở ra, Trương Huyền truyền tới một đạo ý niệm.

Ô...ô...ng...

Tựa hồ nghe hiểu ý tứ của hắn, họa quyển lắc lư một cái, mây trắng lơ lửng trên ngọn núi như bị gió quét sạch, không ngừng run rẩy, giống như tùy thời sẽ tiêu tán.

- Quả nhiên có thể...

Thấy một màn như vậy, người mang mặt nạ bằng đồng xanh cùng rất nhiều Hội trưởng, Đường chủ mắt sáng rực lên, từng cái xiết chặt nắm đấm.

Loại phong ấn trên Bát Cảnh Thư Họa này, bọn hắn lần đầu tiên nghe nói... Có thể tận mắt nhìn thấy kỳ tích, tất cả đều tràn đầy kích động.

Xoẹt zoẹt~! Xoẹt zoẹt~!

Kèm theo họa quyển liên tục lắc lư, mây trắng cũng run rẩy càng ngày càng lợi hại, không lâu sau, rút cuộc không chịu nổi, như vảy nến bị xé toang bệnh, rơi trên mặt đất.

- Hả?

Thấy phong ấn rơi trên mặt đất, tất cả mọi người đều đồng loạt nhìn lại.

Ngay cả Ngô sư cũng kìm lòng không được nhìn về phía ngọn núi, muốn xem nhìn, đến cùng phía dưới che đậy cái gì, có thể khiến người mang mặt nạ bằng đồng xanh vội vã như thế.

Thanh sơn lục thủy, cảnh tượng nơi này cùng lúc trước tựa hồ không có khác nhau quá lớn.

- Đó là cái gì?

Không biết ai hô lên, sau đó mọi người tập trung thị lực nhìn sang.

Chỉ thấy trong khe núi, có vô số tảng đá kỳ quái, dựng lên một suối nước nóng thiên nhiên, mấy bóng dáng mỹ lệ xinh đẹp đang tắm ở trong đó.

Mấy cái bóng dáng này, tuy thoạt nhìn mơ hồ, lại có thể thấy được, dáng người mỹ lệ, xem xét liền biết, là đại mỹ nữ không thể thấy nhiều.

- Cái này...

Vốn tưởng rằng sẽ phong ấn đồ vật kỳ quái gì, hoặc là bảo tàng, chứng kiến không ngờ là mỹ nhân tắm... Tất cả mọi người ngẩn ngơ.

Quá bất ngờ.

- Ta hiểu được, lúc trước Vô Bi lão nhân ngắm cảnh, nhìn thấy một đám thiếu nữ tắm rửa, trực tiếp vẽ xuống, về sau cảm thấy... xem người ta tắm rửa có mất thân phận, liền cố ý che lấp!

- Đúng vậy, ta nói bức tranh thật tốt, cần gì vá lại, phá hủy cả bức họa... Nguyên lai căn do ở chỗ này!

- Hặc hặc, có thể vẽ mỹ nhân tắm giống như thế, vị Vô Bi lão nhân này, thật đúng là...

...

Tất cả mọi người đều bừng tỉnh đại ngộ, nở nụ cười.

Còn tưởng rằng vị Vô Bi lão nhân này tiêu phí tâm huyết lớn như vậy, tiến hành phong ấn, đang khóa bí mật gì, không nghĩ tới là che xấu hổ.

- Cái này... Không có khả năng, không có khả năng!

Người mang mặt nạ bằng đồng xanh dừng lại ở tại chỗ, vẻ mặt không thể tin được.

Vì bức họa này, hắn bỏ ra không biết bao nhiêu tâm huyết, chính là muốn nhìn bí mật dưới phong ấn, kết quả... Không ngờ là mỹ nhân tắm rửa... chênh lệch khổng lồ, khiến hắn sắp điên cuồng.

- Phía dưới này nhất định còn có phong ấn đúng không? Khẳng định còn có...

Vội vàng đi vào trước Thư Họa, lực lượng Nguyên Thần cường đại mãnh liệt lan tràn vào, muốn xem rõ ràng đến cùng xảy ra chuyện gì.

Vù vù!

Cảm nhận được Nguyên Thần áp bách, họa quyển lại càng hoảng sợ, vội vàng co rụt lại, trốn đến sau lưng Trương Huyền, liên tục run rẩy.

- Nói cho ta biết, có phải còn có phong ấn hay không...

Tròng mắt đỏ hoe, người mang mặt nạ bằng đồng xanh bởi vì quá mức kích động, từng đạo hồn lực chấn động kịch liệt.

- Được rồi, ngươi nhìn Họa Họa bị dọa sợ!

Lắc đầu, Trương Huyền nhẹ nhàng trấn an họa quyển:

- Mọi người cũng đều thấy được, dưới phong ấn là mỹ nữ tắm, nghĩ đến hắn là Vô Bi lão nhân nhìn lén người ta tắm rửa, không chỗ phát tiết, cuối cùng vẽ ra... Tuy không đạo đức, nhưng cũng là hành vi thi sĩ, không ảnh hưởng chút nào! Ngươi cũng đừng kích động.

Thấy thái độ của đối phương biến hóa lớn như thế, rất rõ ràng biết rõ đồ vật dưới phong ấn, Trương Huyền âm thầm thở ra.

May mắn phản ứng nhanh, tạm thời làm một bức họa, nếu không... Khẳng định sẽ lộ ra chân tướng.

- Là ta lỗ mãng...

Nghe nói như thế, người mang mặt nạ bằng đồng xanh không còn lỗ mãng như vừa rồi, lần nữa khôi phục lý trí, ôm quyền nở nụ cười:

- Sau khi ta được bức họa này, phát hiện phong ấn, vẫn muốn biết che giấu cái gì, nếu như biết rõ, cũng coi như hoàn thành tâm nguyện, làm phiền các vị phí tâm!

Nói xong bàn tay lăng không trảo một cái.

Trước mắt xuất hiện một đống Linh Thạch thượng phẩm, chừng hơn vạn viên.

- Những Linh Thạch này, là thù lao làm phiền chư vị của ta, mong chư vị không chê!

Nói xong, người mang mặt nạ bằng đồng xanh nhìn về phía Trương Huyền:

- Nếu như Trương sư ở trên Thư Họa có nghiên cứu như thế, ta chỗ này có một quyển Họa Pháp Thập Giải do Vô Bi lão nhân lưu lại, ghi chép kỹ xảo vẽ tranh của hắn, hy vọng hữu ích với ngươi...

Nói xong lắc đầu, lăng không trảo một cái, chộp họa quyển sau khi Khải Linh vào lòng bàn tay, ôm quyền nói:

- Chư vị, cáo từ!

Thân thể nhoáng một cái, thẳng tắp chạy ra ngoài, thời gian nháy mắt biến mất ở trước mặt mọi người.

Hiển nhiên, người mang cự bảo, sợ chọc phiền toái, xoay người trực tiếp rời đi.

- ...

Nhìn quyển sách trên tay, Trương Huyền im lặng.

Đối phương lời thề son sắt nói muốn cho bản thân thù lao, cỡ nào quý giá cỡ nào quý giá... Kết quả là cái đồ chơi này!

Ngẫm lại cũng bực bội.

- Họa Pháp Thập Giải... Trương sư, ngươi có bằng lòng bán thứ này hay không?

Không giống hắn im lặng, hai mắt Mông Trùng Hội trưởng tỏa sáng.

Vô Bi lão nhân, là Thư Họa Đại Tông Sư lợi hại nhất Thanh Nguyên đế quốc, tuy sống ngắn ngủn ba trăm tuổi, nhưng đối với toàn bộ Thư Họa Sư Công Hội cũng có cống hiến thật lớn.

Nhất là lúc tuổi già sáng tác Họa Pháp Thập Giải, còn không có triệt để hoàn thành, người liền mất tích, bởi vậy người biết cũng không nhiều... Vốn tưởng rằng sớm đã thất truyền, không nghĩ tới, ở trong tay người mang mặt nạ bằng đồng xanh, hơn nữa còn tặng Trương sư.

- Bán ra.

Trương Huyền nhìn thoáng qua quyển sách trong lòng bàn tay, trực tiếp ghi chép nội dung vào Thư Viện, ném sách tới, vẻ mặt đại khí:

- Tặng cho ngươi!

- Đa tạ Trương sư...

Mông Trùng Hội trưởng kích động đến ngón tay phát run:

- Đây chính là bản đơn giá trị ít nhất năm mươi Tinh Nguyên thượng phẩm... Thật tặng ta?

- Ngươi nói cái gì? Năm mươi Tinh Nguyên thượng phẩm?

Trương Huyền nhoáng một cái.

- Đúng vậy a!

Mông Trùng Hội trưởng nói.

- Ta không tặng nữa, bán cho ngươi...

Trương Huyền vội nói:

- Trả tiền đi!

- ...

Mông Trùng.

- ...

Mọi người.

Người Lạc Gia tới (1)

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Mông Trùng Hội trưởng cuối cùng không có tiền, chỉ mời hắn đi Thư Họa Sư Công

Hội, đáp ứng tiễn đưa một bức họa cho hắn làm hồi báo... để cho Trương Huyền

tràn đầy u oán, không khỏi cảm thán lòng người hiểm ác.

- Trương sư, lần này mở phong ấn chúng ta cũng không có làm cái gì, những

Linh Thạch này chúng ta không lấy...

Mục Hội trưởng thu Linh Thạch thượng phẩm đầy đất vào một giới chỉ, đưa tới.

Lần này triệu tập mọi người, vốn tưởng rằng có thể hợp mưu hợp sức, kết quả,

một chút cũng không có giúp đỡ, tất cả đều là vị trước mắt này giải quyết,

những Linh Thạch kia, mặc dù là người mang mặt nạ bằng đồng xanh cho bọn hắn,

nhưng thật sự ngại ngùng nhận.

- Cũng được!

Thấy mọi người không muốn, Trương Huyền đành phải cố mà thu lại.

Kỳ thật những Linh Thạch này với hắn mà nói cũng không có tác dụng gì, bất

quá, về sau muốn mua Tinh Nguyên thượng phẩm, nhiều hơn nữa cũng không sao.

- Năng lực của Trương sư ở trên giám bảo không ai bằng, hắn còn là một vị

Giám Bảo Sư?

Thấy hắn nhận lấy, Mục Hội trưởng hiếu kỳ nhìn qua.

Vị trước mắt này có thể kỹ càng phân biệt ra niên hạn chuẩn xác của Thư Họa,

không sai chút nào, càng có thể căn cứ lưu phái ngay lúc đó, tìm được phương

pháp giải quyết, hoàn mỹ dung hợp giám bảo cùng Thư Họa.

- Giám Bảo Sư ngũ tinh, vốn định thi thất tinh, còn chưa kịp...

Trương Huyền gật đầu.

- Nhãn lực còn cao hơn ta, đã không cần khảo hạch, một lát nữa sẽ giúp ngươi

xin huy chương Giám Bảo Sư thất tinh...

Mục Hội trưởng cười nói.

Khó trách nhân vật như Ngô sư cũng có thể coi là huynh đệ, nhãn lực mạnh như

vậy, khảo hạch hay không, đã không có ý nghĩa gì.

- Ta cũng sẽ giúp ngươi xin huy chương Thư Họa Sư thất tinh!

Mông Trùng Hội trưởng ở một bên cũng vội nói.

Vị Trương sư này, vừa rồi tạo nghệ ở trên Hư Không Lâm Thư, so với hắn còn

muốn mạnh mẽ, lý giải Thư Họa ít nhất đạt đến thất tinh đỉnh phong, tự nhiên

có tư cách.

- Đa tạ!

Thấy tới một chuyến, không chỉ học được chức nghiệp Thư Họa, còn liên tiếp

được huy chương của hai đại chức nghiệp, Trương Huyền nhẹ nhàng thở ra.

Như vậy, chức nghiệp phụ tu khảo hạch Danh Sư thất tinh đã gom đủ, chờ toàn bộ

huy chương tới, có thể thuận lợi trở thành Danh Sư thất tinh, có tư cách báo

danh vào Thánh Tử Điện.

- Mục Hội trưởng, không biết Tàng Thư Các của Giám Bảo Sư Công Hội các ngươi

ở chỗ nào? Ta có thể đi xem không?

Nhẹ nhàng thở ra, Trương Huyền cười cười.

Nếu như đã tới một chuyến, đương nhiên phải ghi chép toàn bộ thư tịch.

- Đương nhiên...

Mục Hội trưởng nhẹ gật đầu, đang muốn dẫn đường, chợt nghe một thanh âm tràn

đầy xoắn xuýt vang lên:

- Trương sư, lão sư... Có thể phiền toái trước giúp ta giải quyết xong thứ

này, lại xử lý những chuyện khác không?

Nghe được thanh âm, lúc này hai người mới nhớ, Trương Cửu Tiêu còn đầu đầy sầu

riêng đứng ở một bên.

Trải qua hơn một canh giờ sinh trưởng, hiện tại trên đầu của hắn đã kết trọn

vẹn chín quả sầu riêng, đứng ở một bên, tựa như một cây đại thụ, không chỉ

cành lá rậm rạp, còn nở hoa kết quả, tươi tốt không nói ra được.

Cái đuôi sau lưng càng tráng kiện hữu lực, cực kỳ oai hùng...

- Chờ chút!

Lấy ra bút lông, Trương Huyền suy nghĩ một chút, tiện tay viết một phương

thuốc, đưa tới:

- Dựa theo phương thuốc này phối chế, hắn là có thể gạt bỏ linh tính thực vật

trong cơ thể ngươi, bất quá... quá trình khả năng sẽ thống khổ một ít, nhất

định phải chịu đựng!

Nếu như đối phương không muốn rộng mở Linh Hồn, để cho hắn hỗ trợ, cũng chỉ có

thể dùng độc gạt bỏ.

May mắn, lúc trước quan sát linh tính kỹ càng, biết rõ phối trí thuốc gì mới

có thể độc chết.

Loại thuốc này, cực kỳ đơn giản, người bình thường cũng có thể phối chế, chỉ

bất quá... Đối với thân thể người tổn thương thật lớn, hơn nữa quá trình hết

sức thống khổ, có thể kiên trì được hay không, chỉ có thể dựa vào chính hắn.

Nếu như cảm thấy nguy hiểm, vậy một mực treo sầu riêng đi, dù sao chỉ ảnh

hưởng ngoại hình, sinh hoạt ảnh hưởng không lớn, ngược lại bởi vì biến thành

thực vật, có chút năng lực càng thêm kiên cường dẻo dai...

Nói thật, làm đệ tử gia tộc của tình địch, có thể trợ giúp những thứ này, đã

coi như hết lòng quan tâm giúp đỡ rồi.

- Đa tạ...

Tiếp nhận phương thuốc, Trương Cửu Tiêu tràn đầy cảm kích.

Xử lý xong việc này, Trương Huyền cáo từ đám người Ngô sư, đi theo Mục Hội

trưởng tới Tàng Thư Khố.

Giám Bảo Sư, lượng tri thức bao hàm từng chức nghiệp, thậm chí còn đọc lướt

qua lịch sử, địa lý... thư tịch tương quan chừng hơn một nghìn vạn bản.

Đi ở trong đó, Trương Huyền xem trọn vẹn hơn hai canh giờ, mãi cho đến sau nửa

đêm, mới thu nhập toàn bộ.

Chỉnh lý xong thư tịch, hình thành Thiên Đạo Giám Bảo lục tinh, thất tinh,

hoàn chỉnh học tập một lần.

Học xong toàn bộ, nhận thức giám bảo đạt đến thất tinh đỉnh phong, coi như

không cần Thư Viện cùng Minh Lý Chi Nhãn, cũng có thể nhẹ nhõm phân biệt ra,

cấp bậc bảo vật trong Thánh Vực, không có chút sai lầm.

Nhẹ nhàng cười cười, ánh mắt Trương Huyền tỏa sáng.

Tới Phẩm Giám Hội một lần, đã thành Thư Họa Sư cùng Giám Bảo Sư thất tinh đỉnh

phong không nói, quan trọng nhất là, biết Khổng Sư hư tượng, xuất hiện qua ở

trên một ngọn núi, về sau có cơ hội, hoàn toàn có thể đi tìm thử xem.

Có lẽ sẽ có phát hiện kinh người.

- Trương sư...

Vừa đi ra Tàng Thư Khố, liền thấy Mục Hội trưởng tới đón.

Mặc dù sau nửa đêm, nhưng vị Hội trưởng này còn không có nghỉ ngơi.

Trương Cửu Tiêu cũng đi theo sau lưng.

Lúc này hắn đã độc sát linh tính thực vật trong cơ thể, cả người bình thường,

bất quá khuôn mặt cùng thân thể có chút sưng, hắn là tác dụng phụ của kịch

độc, chỉ cần điều tức một đoạn thời gian, thì có thể khôi phục như lúc ban

đầu.

Hàn huyên vài câu, Trương Huyền ôm quyền cáo từ.

Rời Công Hội, chứng kiến tinh thần đầy trời, phảng phất có người dùng châm đâm

thủng màn đêm, lưu lại vô số lỗ thủng ánh sáng.

Đường đi nguyên bản cực kỳ náo nhiệt, đến sau nửa đêm, cũng có chút quạnh quẽ,

duỗi lưng một cái, Trương Huyền đi về phía Chiến Sư Đường.

Mới đi không xa, đột nhiên nhướng mày, tóc gáy trên thân đột nhiên nổ lên.

Rõ ràng cảm giác được, sau lưng có người theo dõi, nhưng vô luận thần thức hay

ánh mắt, lại tìm không ra.

Vù vù!

Không dám do dự, thân thể nhoáng một cái, Thiên Đạo thân pháp vận chuyển, rất

nhanh bay vút về phía trước, một hơi bay hơn mười dặm, đang muốn xoay người,

liền cảm thấy một đạo khí tức tập trung.

Vội vàng xoay người, sau đó chứng kiến một Hắc bào nhân đứng ở cách đó không

xa.

Thiên Đạo thân pháp một hơi chạy ra xa như vậy, đối phương cũng có thể nhẹ

nhõm đuổi theo, hơn nữa để cho hắn không phát hiện được, thực lực không khỏi

quá đáng sợ đi!

Mồ hôi lạnh thoáng cái chảy xuống, ánh mắt Trương Huyền nheo lại.

Loại tình huống này, trước kia chưa bao giờ gặp qua.

- Không cần khẩn trương, nếu như ta muốn giết ngươi, ngươi đã sớm chết rồi...

Hắc bào nhân thấy không rõ lắm dung mạo, chỉ có thể nghe ra thanh âm mang theo

trầm trọng, cả người yên tĩnh đứng ở trước mắt, lại như sáp nhập vào tự nhiên,

tùy thời biến mất.

Minh Lý Chi Nhãn chuyển động, nhìn sang, thân thể Trương Huyền run lên.

Căn bản nhìn không thấu tu vi của đối phương, nói cách khác... thực lực của

đối phương tuyệt đối vượt qua Hình Đường chủ, thậm chí... Cũng có thể vượt qua

Xuất Khiếu Cảnh!

Thanh Nguyên thành, lúc nào xuất hiện cao thủ như thế?

- Tiền bối... Là chuyên môn chờ ta?

Trong lòng khẩn trương, nhưng cũng biết, đối phương thật muốn động thủ, căn

bản trốn không thoát, vội vàng ôm quyền.

Vừa đi ra Giám Bảo Sư Công Hội liền gặp, nói rõ đối phương đang đợi hắn.

- Ta chỉ phóng ra một tia khí tức, có thể phát hiện nhanh như vậy, nói rõ tâm

cảnh khắc độ của ngươi cực cao, cực kỳ nhạy cảm với hoàn cảnh!

Không có trả lời hắn, người kia chắp hai tay sau lưng, hừ một tiếng:

- Ta tới rất sớm, tình cảnh ngươi giải quyết bức họa kia, tất cả đều nhìn ở

trong mắt, tuổi còn trẻ, thì có nhãn lực như thế... Coi như không tệ!

- Lúc đó đã tới?

Đồng tử của Trương Huyền co rụt lại.

Thời điểm tới nơi này, Ngô sư một mực làm bạn, chung quanh hắn cũng chú ý, cái

gì cũng không phát hiện...

Theo lâu như vậy, cũng không biết...

Không khỏi quá đáng sợ!

- Không biết tiền bối chuyên môn theo ta, là có ý gì?

Lặng lẽ câu thông Thiên Đạo Thư Viện, kết quả cái gì cũng không phát hiện.

Đối phương không có thi triển Võ Kỹ, coi như la lên “thiếu sót” cũng sẽ không

hình thành thư tịch, không cách nào biết rõ lai lịch.

- Không có ý gì, chỉ muốn nhìn xem, ngươi có tư cách cùng năng lực kia hay

không!

Hừ nhẹ một tiếng, Hắc bào nhân ngẩng đầu, là một lão giả hơn sáu mươi tuổi,

chưa bao giờ thấy qua.

Bành!

Kèm theo hắn nói, Trương Huyền cảm thấy ngực khó chịu, như bị cái gì va chạm,

thân thể lập tức bay ngược ra.

Trong nháy mắt, không gian trước mắt như bị chen lấn bẹp, mà hắn giống như tôm

hùm bị bóp ở trong lòng bàn tay, vô luận nhảy như thế nào cũng giãy giụa không

ra.

- Cái này...

Đồng tử co rút lại.

Hiện tại Thư Viện cũng không có xuất hiện thư tịch, nói rõ đối phương một mực

không có thi triển Võ Kỹ... Không thi triển Võ Kỹ, liền lợi hại như thế, để

cho hắn phản kháng không được...

Đây là thực lực gì?

Thánh Vực ngũ trọng đỉnh phong?

Lục trọng?

Hay thất trọng?

Dù sao cũng không phải thực lực của hắn bây giờ có thể chống chọi.

- Tiền bối, nếu như tìm ta, chỉ là vì biểu hiện thực lực của mình, vậy thì

không cần, ta chỉ là tiểu nhân vật Thánh Vực nhị trọng, coi như biểu hiện ra

nhiều hơn nữa, cũng xem không hiểu!

Biết rõ nguy hiểm, nhưng Trương Huyền cũng rõ, không thể bối rối, tâm cảnh vận

chuyển, trong thanh âm mang theo ý vị đặc thù.

Thực lực kém đối phương quá nhiều, chỉ có thể trông chờ tâm cảnh khắc độ siêu

cường, có thể khiến đối phương thất thần, lưu cho hắn thời gian, thừa cơ đào

tẩu.

- Tâm cảnh không tệ, bất quá... Muốn thi triển Sư Ngôn Thiên Thụ với ta, còn

kém một ít...

Tựa hồ biết ý nghĩ của hắn, lão giả áo đen cười nhạt một tiếng.

- Tiền bối nói chuyện gì chứ... Nhất định là hiểu lầm, hiểu lầm!

Da đầu nổ tung, vẻ mặt Trương Huyền tràn đầy tươi cười, trên mặt tất cả đều là

thành khẩn.

Đối phương ngay cả hắn thi triển Sư Ngôn Thiên Thụ cũng có thể nhìn ra, nói rõ

tâm cảnh không dưới hắn!

May mắn không có lỗ mãng dùng sức mạnh, nếu không, chỉ sợ sẽ lọt vào cắn trả,

sống không bằng chết.

- Là có chút tiểu thông minh, bất quá, đối với loại người như ta, không có

bất kỳ tác dụng nào!

Lão giả lắc đầu.

- Ta làm sao có thể thi triển tiểu thông minh... Tiền bối, dễ dàng như thế

liền giam cầm ta ở chỗ này, theo dõi cũng không phát hiện được, tâm cảnh khắc

độ cao không cách nào suy nghĩ... Không biết là loại cao thủ cấp bậc nào, có

thể biểu diễn Võ Kỹ cho ta xem một chút không?

Sắc mặt Trương Huyền đỏ bừng, tràn đầy áy náy:

- Ta là từ địa phương nhỏ tới, cho tới bây giờ chưa thấy qua cao thủ lợi hại

như thế, cực kỳ chiêm ngưỡng phong phạm cường giả, nếu như có thể nhìn một

chút, coi như bị giết cũng đáng giá!

Người Lạc gia tới (2)

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

- Không cần miệng lưỡi trơn tru, ta không phải những tiểu cô nương kia, sẽ bị ngươi lừa!

Không để ý tới lời của hắn, lão giả áo đen hừ nhẹ một tiếng.

- Tiểu cô nương?

Thấy đối phương căn bản không mắc mưu, thủ đoạn của hắn dùng không, Trương Huyền nhíu mày.

Hắn luôn chính trực, không có liên quan với bất luận nữ tử nào, vị siêu cấp cao thủ đột nhiên toát ra này, nói ra lời này là có ý tứ gì?

Người khác nghe được, gây chuyện không tốt còn cho rằng mình là một đăng đồ lãng tử.

- Ta cũng không vòng quanh với ngươi...

Chắp hai tay sau lưng, lão giả chậm rãi tới gần.

Trương Huyền cảm giác giống như có một ngọn núi lớn đi vào trước mặt, lực áp bách khổng lồ, để cho hắn thở không ra hơi.

Đây là một loại áp bách trên tinh thần, khí tức, căn bản không cách nào ngăn cản, đối phương rất rõ ràng là muốn cho hắn biết thực lực, triệt để bái phục.

- Hừ!

Ánh mắt nheo lại, Trương Huyền vận chuyển Thiên Đạo chân khí trong người, lập tức cảm thấy áp lực yếu bớt.

Áp bách trên linh hồn, tuy cường đại, nhưng mà muốn thắng được Thiên Đạo Thư Viện là không thể nào.

- Hả? Thú vị!

Thấy áp lực của mình, đối phương cũng có thể thừa nhận, dường như không tồn tại, ánh mắt lão giả sáng lên, tựa hồ hứng thú càng ngày càng đậm.

- Có thể ngăn trở áp bách của ta nhanh như vậy, hắn là Pháp bảo nào đó a! Xem ra, sư phụ ngươi đối với ngươi không tệ!

- Lão sư ta chỉ có ta là thân truyền, tự nhiên không tệ với ta!

Trương Huyền vội nói.

Đối phương quá đáng sợ, lấy thực lực trước mắt của hắn, khẳng định chống không nổi, thậm chí, đào tẩu đã thành hy vọng xa vời, chỉ có thể gửi hy vọng ở “Dương Huyền” lão sư, có thể khiến đối phương kiêng kị, không đến mức làm ra chuyện gì quá phận.

- Không biết sư phụ ngươi là vị nào?

Lão giả nhìn qua.

- Thầy ta Dương Huyền!

Trương Huyền nói.

- Dương Huyền? Vừa có chút hảo cảm với ngươi, người trẻ tuổi, không nên bởi vì nói dối mà chôn vùi!

Nghe được tên, ánh mắt lão giả nheo lại, hừ một tiếng.

Ngay sau đó Trương Huyền liền cảm giác mình như lâm vào vũng bùn, tùy thời bị lực lượng không biết ở trong đó thôn phệ, trùng kích thịt nát xương tan.

- Nói dối? Tiền bối, cớ gì nói ra lời ấy?

Cố nén bị lực lượng thổi lật, Trương Huyền cắn răng.

- Dương Huyền Dương sư, ta gặp qua một lần, sớm đã không hỏi thế sự nhiều năm, cũng không thu đồ đệ, ngươi nói là đệ tử của hắn... Cảm thấy ta sẽ tin tưởng?

Ánh mắt lão giả nheo lại.

- Thấy qua một lần?

Lông mi Trương Huyền nhảy dựng, có chút sững sờ.

“Dương Huyền” là hắn bịa đặt ra... Cũng là hắn ngụy trang thành, là một siêu cấp cao thủ căn bản không tồn tại... Lúc nào gia hỏa này gặp qua?

Chẳng lẽ... Trên đời này, thật sự có một vị Danh Sư gọi là Dương Huyền? Hơn nữa thực lực đạt đến tình trạng không thể tưởng tượng?

Sẽ không trùng hợp như vậy chứ!

- Được rồi, ta mặc kệ ngươi là đệ tử của ai, tới đây chỉ muốn nhắc ngươi một tiếng... Vô luận làm chuyện gì, tốt nhất lượng sức mà đi, cưỡng ép đi tìm đồ vật cầu không đến, không chỉ mang đến cho mình thống khổ, còn mang đến phiền toái cho người khác, đến lúc đó... Cũng không phải nói đơn giản như vậy, mà là... gạt bỏ, thậm chí người có liên quan tới ngươi, cũng có khả năng bị liên quan đến!

Nhướng mày, lão giả nhắc nhở, ý vị thâm trường.

- Lượng sức mà đi? Cưỡng ép đồ vật cầu không đến?

Trương Huyền không hiểu ý nghĩa, đang muốn tiếp tục hỏi thăm, đột nhiên đồng tử co rụt, ánh mắt nheo lại:

- Ngươi là... người Thánh Nhân Lạc gia?

Dạng uy hiếp này, hơn nữa mới vừa nói tiểu cô nương...

Vô cùng có khả năng là gia tộc của Lạc Nhược Hi!

Cũng chỉ có gia tộc này, mới có cao thủ như thế, không sử dụng Võ Kỹ, liền áp chế hắn không cách nào nhúc nhích, trốn cũng trốn không thoát.

Lạc Nhược Hi và hắn chỉ là định chung thân, không có nói qua với bất luận kẻ nào, nhưng mượn thế lực cường đại của Lạc gia, điều tra ra bản thân không khó lắm.

- Phản ứng không chậm!

Không có phủ nhận, lão giả hừ nhẹ, trên mặt lộ ra mùi vị cao cao tại thượng, như quát lớn một con sâu cái kiến không biết trời cao đất rộng:

- Ngươi nên biết, nàng là tiểu công chúa của gia tộc chúng ta, gánh vác sứ mạng thật lớn, tốt nhất bỏ đi vọng tưởng cá chép vượt long môn, Lạc gia không phải loại người như ngươi có thể leo lên!

- Leo lên?

Trương Huyền xiết chặt nắm đấm.

- Không sai! Lạc gia là Thánh Nhân quý tộc xếp ba thứ hạng đầu của Danh Sư Đại Lục, ai cũng biết, tiểu công chúa nắm giữ lực lượng lớn nhất, chỉ cần có thể được nàng ưu ái, tất nhiên một bước lên mây, trực tiếp đứng ở trên đỉnh thế giới... mặc dù ngươi có chút tiểu thông minh, thiên phú cũng không tệ, nhưng muốn thông qua những phương pháp

này hấp dẫn công chúa... cũng không nhìn một chút thân phận của mình là gì, cóc ghẻ mà đòi ăn thịt thiên nga, ngươi xứng sao?

Cười nhạo một tiếng, trong mắt lão giả tràn đầy khinh thường.

Bọn họ là cái gì?

Ở trong Thánh Nhân quý tộc cũng bài danh rất gần phía trước, một trong các tồn tại cao nhất của Đại Lục...

Đối phương bất quá là nông dân từ địa phương nhỏ tới mà thôi, cho dù có chút thiên phú, nhưng so sánh với đại gia tộc của bọn hắn, kém thật sự quá xa.

Không thể so sánh nổi.

- Xứng hay không, không phải là ngươi định đoạt!

Cảm nhận được miệt thị của đối phương, một cỗ phẫn nộ đặt ở trong ngực, Trương Huyền ngẫng đầu, mang theo ngạo nghễ:

- Thánh Nhân quý tộc thì như thế nào? Ai cũng không phải trời sinh Thánh Nhân, không nên xem nhẹ người khác!

- Có lẽ một ngày nào đó ở tương lai, Thánh Nhân quý tộc, Trương Huyền ta cũng không để ở trong mắt!

Thánh Nhân quý tộc như thế nào?

Rất mạnh thì như thế nào?

Thân là Thiên Nhận Danh Sư, về sau thành tựu không thể hạn lượng.

Có lẽ vài thập niên sau, cúi người nhìn lại, cái gọi là Thánh Nhân quý tộc, bất quá con sâu cái kiến mà thôi.

- Lời này ai cũng có thể nói, nhưng không phải người nào cũng có thể làm!

Lão giả lạnh lùng:

- Thiên tài, ta đã thấy không biết bao nhiêu, kinh tài tuyệt diễm hơn ngươi cũng đếm không hết, đáng tiếc, không có sống bao lâu liền vẫn lạc!

- Vì vậy ta khuyên ngươi, không nên tự tìm đau khổ! Tuy ta không muốn lấy lớn hiếp nhỏ, cũng không muốn quay đầu bị tiểu công chúa mắng, nhưng vì để tránh cho phiền toái, giáo huấn ngươi một trận, cho ngươi biết khó mà lui, vẫn có thể làm được!

Ầm ầm!

Kèm theo lời của hắn, tinh thần đầy trời như rơi xuống, một cỗ lực lượng cường đại tới cực điểm nghiền ép tới, tựa hồ tùy thời sẽ xé người thành mảnh vỡ.

Ở dưới cỗ lực lượng này trùng kích, Trương Huyền cảm giác hô hấp không thông, giống như kiến bò trên chảo nóng, không có chút năng lực phản kháng nào.

- Chỉ cần ngươi đáp ứng, không được tìm nàng, đừng cho nàng hy vọng, cũng lấy thân phận Danh Sư phát ra lời thề, ta có thể buông tha ngươi...

Lão giả áo đen đi về phía trước, trong mắt mang theo lạnh lùng.

- Đáng giận...

Hàm răng cắn sắp vỡ vụn, đã dùng hết lực lượng toàn thân, lại không thể nhúc nhích, như bị nắm cổ, hít thở không thông.

- Không được... Tiếp tục như vậy, hắn phải chết không thể nghi ngờ!

Cảm nhận được lực lượng của đối phương không chỗ nào không có, bao phủ bốn phía, không chỗ trốn tránh, tùy thời nghiền hắn thành bột phấn, trong lòng Trương Huyền suy tư rất nhanh.

Tuy không xác định thực lực chân chính của đối phương đến cùng cao bao nhiêu, nhưng không thi triển Võ Kỹ, chỉ bằng vào một đạo ý niệm, hắn liền không cách nào phản kháng, dĩ nhiên vượt ra khỏi khả năng suy nghĩ.

Mặc dù đối phương không có sát tâm quá lớn, nhưng mà hắn không thích loại cảm giác vận mệnh không do bản thân khống chế này.

Bởi vì đối phương không có sát tâm thì thôi, một khi muốn giết hắn, chỉ ở một ý niệm.

Móng tay đâm vào trong thịt, lần đầu tiên cảm thấy lực lượng là trọng yếu như thế, không có thực lực, không còn có cái gì.

Tôn nghiêm!

Tình yêu!

Thân phận Danh Sư!

Đều là vô nghĩa!

Trùng sinh đến nay, một mực thuận buồm xuôi gió, không có xuất hiện qua khó khăn trắc trở gì, cho đến giờ phút này mới biết được, có được thực lực tuyệt đối, mới là vốn liếng nói chuyện, mới có thể khiến người ta tôn trọng ngươi, kính sợ ngươi.

Nếu không, nói giết liền giết, căn bản chống chọi không được.

- Ngoan Nhân, người này đến cùng có thực lực gì? Ngươi có thể đối phó hay không?

Nghẹn sắc mặt đỏ lên, lặng lẽ liên hệ Ngoan Nhân.

Lấy thực lực của hắn bây giờ, nhất định là không cách nào chống chọi đối phương, cũng chỉ có thể ký thác gia hỏa đã từng đứng ở trên đỉnh phong của Đại Lục.

- Chủ nhân, thực lực của hắn chỉ sợ đã đạt đến Thánh Vực thất trọng... Hiện tại ta xa xa không có khôi phục, căn bản không phải đối thủ...

Ngoan Nhân truyền âm.

Chủ nhân bị giết, hắn cũng sẽ lập tức tan thành mây khói.

Ký kết khế ước, chỉ có tận tâm tận lực bảo hộ chủ nhân an toàn, mới có thể bảo vệ tính mạng của mình, không dám có bất kỳ tư tâm.

- Nghĩ biện pháp đánh lén, chỉ cần có thể để cho hắn thi triển ra Võ Kỹ, ta có thể nghĩ biện pháp giải quyết...

Nghe được đối phương nói, Trương Huyền không có chút nào ngoài ý muốn.

Thánh Vực thất trọng, không sai biệt lắm đã đứng ở cao nhất của toàn bộ Đại Lục, loại thực lực này, coi như là người mạnh nhất của đế quốc liên minh, chỉ sợ cũng không phải đối thủ.

Ngoan Nhân mới dung hợp một trái tim cùng một ngón tay, tự nhiên không có khả năng chống chọi.

- Được, nhưng... thực lực của ta bây giờ thật sự quá thấp, hơn nữa, sát lục chi khí của ta quá nặng, rất dễ dàng bị phát hiện là Dị Linh tộc, trực tiếp thi triển mà nói, sợ sẽ đưa tới phiền toái càng lớn...

Ngoan Nhân nói tiếp.

- Dùng bản viết tay của Khổng Sư!

Biết rõ đối phương nghĩ cái gì, Trương Huyền nghiến răng.

Ban đầu ở Phong Thánh đài, được qua bản chép tay của Khổng Sư, Danh Sư Học Viện bị hãm hại, phối hợp phân thân nuốt một lần, đối kháng ngón tay nuốt một lần, hiện tại văn tự ở phía trên, cũng chỉ còn lại một phần ba.

Chỉ đủ sử dụng một lần.

Tuy hao tổn thật lớn, nhưng thôn phệ thứ này, Ngoan Nhân không chỉ khí thế tăng nhiều, còn có thể thi triển ra lực lượng Danh Sư chính thống, vừa vặn có thể giải quyết phiền toái trước mắt.

- Vâng!

Ngoan Nhân đáp một tiếng.

Ngay sau đó Trương Huyền cảm thấy một cỗ khí tức cường đại từ trong cơ thể thiêu đốt lên, chép tay của Khổng Sư đặt ở trong không gian giới chỉ, hàng chữ liên tục giảm bớt.

Ầm ầm!

Khí tức cuồng bạo xông thẳng vân tiêu, tựa như Cự Long, thoáng cái liền tránh thoát áp bách cùng gông xiềng.

Ở dưới cỗ khí tức này trùng kích, Trương Huyền như cá bên cạnh bờ, một lần nữa nhảy xuống nước, tất cả áp bách trên thân chớp mắt tiêu tán.

- Hả?

Không nghĩ tới thanh niên trước mắt này đột nhiên toát ra khí tức cường đại như thế, ngay cả hắn cũng cảm thấy khó có thể chống chọi, thân thể lão giả áo đen cứng đờ, chân khí trong cơ thể tuôn ra, bảo vệ bản thân.

Từ khi xuất hiện, liền không có vận dụng Võ Kỹ, nhưng cảm nhận được khí tức cường đại như thế, cũng không dám nữa vô lễ, vội vàng thi triển ra.

Chân khí bảo vệ bản thân, liền thấy thanh niên cách đó không xa ngẩng đầu, trong mắt có từng đạo gợn sóng chảy xuôi, tựa như sóng nước.

Đồng thời một thanh âm già nua, trầm lắng phảng phất như từ trong miệng phát ra, nổ tung ở trên không trung.

- Đệ tử của bổn tọa, lúc nào đến phiên một Thánh Vực thất trọng như ngươi nói này nói kia rồi hả?

- Ngươi... Tính cái gì!

Hôn ước từ nhỏ

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Ầm ầm!

Khí tức cường đại, lập tức từ trên người Trương Huyền toả ra, dường như trong nháy mắt thiên địa sụp đổ, nhật nguyệt vô quang, toàn bộ thế giới không còn.

Bị khí tức áp chế, thân thể lão giả áo đen cứng ngắc, trong đầu nổ vang.

Thời gian nháy con mắt, giống như thấy được một thần linh từ trên trời giáng xuống, mang theo uy áp từ sâu trong linh hồn, trong lòng không sinh ra ý niệm động thủ, còn có loại cảm giác đầu gối như nhũn ra, tùy thời quỳ bái.

- Ngươi là... Dương sư? Không đúng, là Dương sư lưu lại một đạo ý niệm?

Đồng tử co rút lại, trong nháy mắt đã minh bạch chuyện gì xảy ra.

Vừa rồi rõ ràng là Trương Huyền, thời gian nháy mắt khí tức bạo tăng nhiều như vậy, chỉ có một khả năng... Đó chính là Dương sư vì chiếu cố bản đệ tử, chuyên môn lưu lại một đạo ý niệm giấu ở trong cơ thể, tiến hành bảo hộ, thời khắc nguy hiểm mới hiển lộ ra.

- Đúng là bổn tọa! Như thế nào, ngươi muốn động thủ với học sinh của ta?

Thanh niên ở trên không trung, dung mạo không có bất kỳ biến hóa, thần tình lại như thay đổi một người, vô luận khí chất hay thanh âm, đều hoàn toàn khác nhau.

Nhất là ánh mắt, mang theo băng lãnh, trầm mặc, giống như đến từ một thế giới khác, sóng lớn quét sạch, để cho lão giả áo đen tựa như giam cầm ở trong lồng giam, động cũng không dám động.

Dường như chỉ cần nhúc nhích thoáng cái, sẽ bị chém giết.

Mặc dù hắn là Thánh Vực thất trọng, toàn bộ Đại Lục cũng cực kỳ hiếm thấy, nhưng biết rõ, loại thực lực này, ở trước mặt tồn tại đỉnh phong chính thức, cái gì cũng không tính.

Giống như con sâu cái kiến, không chịu nổi một kích.

Đừng nói chiến đấu cùng công kích, chỉ sợ ngay cả một ý niệm trong đầu cũng không chịu nổi, gạt bỏ ngay tại chỗ, hồn phi phách tán, cái gì cũng không thừa nổi!

- Ngươi thật là... Dương sư?

Thân thể run rẩy, lão giả áo đen vẫn còn mang theo nghi kị, có chút không dám tin tưởng.

Hắn gặp qua Dương sư.

Thanh âm không phải như thế, hơn nữa khí tức cũng bất đồng, như thế nào cũng nghĩ không ra là một.

- Lạc Thừa Tân, ngươi chất vấn bổn tọa?

“Thanh niên” tiến về phía trước một bước.

Rầm ào ào!

Không khí bốn phía keng keng rung động, tựa hồ có loại xu thế sụp đổ, tựa như lực lượng trên người hắn quá mạnh mẽ, một phương thế giới cũng không chịu nổi.

- Thừa Tân không dám...

Sắc mặt trắng nhợt, lão giả áo đen vội vàng ôm quyền, không dám thở mạnh.

Loại cảm giác áp bách khổng lồ này, hắn chỉ ở trên người lão tổ gặp được qua, không nghĩ tới vị trước mắt này cũng thi triển ra.

Mấu chốt nhất là, hắn chưa bao giờ nói qua tên của mình, đối phương có thể nói ra, nói rõ tất nhiên nhận thức!

Còn nói bản thân gọi Dương Huyền... Chẳng lẽ thật sự là vị kia?

Chỉ là... Hắn ở trước mặt vị kia, con sâu cái kiến cũng không tính, dù gặp qua một lần, cũng là bởi vì lão tổ... Tên cũng không có cơ hội báo, sợ vũ nhục lỗ tai của đối phương...

Làm sao có thể nhớ, hơn nữa nói thẳng ra?

- Không dám? Ta xem ngươi là lá gan rất lớn...

“Thanh niên” mặt không biểu tình, hoàn toàn bất đồng vừa rồi không kiêu ngạo không siểm nịnh, làm cho người ta cảm giác một cỗ uy nghiêm miệt thị chúng sinh, cao cao tại thượng.

- Thánh Nhân Lạc gia, huyết mạch cường đại, Đại Tĩnh Không Công Pháp khoáng tuyệt cổ kim. Thân là đệ tử Lạc gia, không chăm chỉ tu luyện, ngược lại chơi đùa chỉ tốt ở bề ngoài, Tam Tiêu Âm Mạch, nghịch chuyển Âm Dương, chân khí hỗn tạp mà không thuần túy, lực lượng bác mà không tinh; Hỗn Độn Thất Huyệt, trọc khí ngập trời, càng là ba huyệt điên đảo, lực lượng quỷ dị, vượt qua phạm vi thừa nhận.

- Thời điểm Nguyên Thần phá vực, đầu cơ trục lợi tổn thương căn bản, dẫn đến lĩnh vực không được đầy đủ, chân khí hỗn tán... Đường đường đệ tử Thánh Nhân quý tộc, không đi giải quyết những thứ này, tranh thủ sớm ngày đột phá, lại tới nơi đây hù dọa vãn bối của bổn tọa, là cảm thấy thực lực của mình cường đại?

Nhướng mày, “thanh niên” lên tiếng như tiếng sấm nổ tung:

- Có muốn... Bổn tọa chơi với ngươi hay không?

- Không dám...

Toàn thân cứng đờ, Lạc Thừa Tân bị dọa sợ đến sắc mặt trắng bệch, thân thể như dính ở trên không trung, động cũng không dám động.

Đối phương nói, Tam Tiêu Âm Mạch, Hỗn Độn Thất Huyệt... Đổi lại những người khác khả năng hoàn toàn nghe không hiểu, nhưng mà hắn nghe vào trong tai, như là Lôi Minh, tựa hồ tùy thời có thể bạo tạc nổ tung.

Đúng là nội dung trên quy tắc chung của Lạc gia Đại Tĩnh Không Công Pháp.

Huyết mạch Lạc gia, đối với không gian có thiên phú rất mạnh, trong đó truyền thừa Chí Bảo Tĩnh Không Châu, là siêu cấp Pháp bảo có thể giam cầm không gian.

Nguyên nhân chính là như thế, Đại Tĩnh Không Công Pháp hoàn toàn bất đồng công pháp khác, Tam Tiêu, Thất Huyệt... là từ ngữ vô cùng cơ mật trong đó, không phải đệ tử hạch tâm, không người nào biết được.

Người trước mắt này nói ra, hơn nữa nói ra mình tu luyện thiếu sót, để cho thân thể của hắn rét run, mồ hôi từ trên lưng liên tục chảy ra.

Nếu như nói lúc trước hoài nghi, có phải Dương sư hay không, hiện tại một chút tâm tư cũng không có.

Coi như không phải, cũng tuyệt đối là một vị cường giả siêu cấp tương đương lão tổ, nếu không tuyệt đối không có khả năng liếc nhìn ra vấn đề của mình, nói không sai chút nào.

Mặc dù hắn là đệ tử Thánh Nhân gia tộc, từ nhỏ có Danh Sư cường đại chỉ điểm, nhưng chịu hạn chế bởi huyết mạch cùng thiên phú, trong tu luyện còn khó tránh khỏi có chút sai lầm cùng lỗ thủng, dù không ảnh hưởng triển khai thực lực, nhưng muốn đạt tới cấp bậc cao hơn, đã là không thể nào.

Đây cũng rất bình thường, nếu như tu luyện không có thiếu sót, chẳng phải mỗi một cấp bậc không có bình cảnh sao? Người người đều có thể tu luyện tới cao nhất?

Nhưng cho dù có thiếu sót, cũng không phải người thường có thể nhìn ra được, đối phương liếc nhìn ra, loại nhãn lực này, chỉ sợ cũng chỉ có Danh Sư cửu tinh mới có thể đạt tới!

- Tại hạ không dám!

Thanh âm phát run, trên đầu ứa ra mồ hôi lạnh, Lạc Thừa Tân không dám thở mạnh.

- Không dám? Ta xem ngươi rất dám a! Nếu như ta lưu lại đạo ý niệm này không ra, có phải tính toán giết học trò của ta hay không?

“Thanh niên” nhìn qua, ánh mắt lạnh lùng, tựa hồ chỉ cần đối phương nói sai một câu, sẽ trực tiếp giết.

- Ta... không có tính toán động thủ với Trương sư!

Nuốt ngụm nước miếng, Lạc Thừa Tân vội vàng giải thích:

- Tiểu công chúa là ta từ nhỏ nhìn lớn... người nàng thích, coi như ta lỗ mãng, cũng tuyệt không dám đả thương, nếu không tất nhiên sẽ oán trách ta cả đời! Sở dĩ tìm Trương sư... Kỳ thật là muốn cho hắn biết khó mà lui, không nên liên lụy quá sâu, làm công chúa thương tâm...

- Như thế nào, ý của ngươi là, đệ tử của Dương mỗ không xứng với Thánh Nhân Lạc gia các ngươi?

Thanh âm vang lên, mang theo sát khí.

- Ta không phải ý tứ này...

Run rụt thoáng cái, Lạc Thừa Tân vội vàng giải thích:

- Quy củ của gia tộc, Dương sư tất nhiên cũng biết, sự tình tiểu công chúa cùng Trương gia quan hệ thông gia, không có biện pháp sửa đổi... Cuối cùng để cho hai người đều bị thương tổn, còn không bằng quyết định thật nhanh, thừa dịp bọn hắn chưa lâm vào bể tình quá sâu... Liền chấm dứt!

- Không có biện pháp sửa đổi? Là nguyên nhân Lạc gia các ngươi, hay là Trương gia? Nếu như là cái sau, ta đi tìm vị lão tổ kia nói một chút!

Ánh mắt “thanh niên” nheo lại.

Lạc Thừa Tân lắc đầu:

- Hôn ước của hai đại gia tộc sớm đã ở hai mươi năm trước liền định ra... Tiểu công chúa cũng là người bị hại, không có cách nào!

- Hai mươi năm trước liền định ra? Đến cùng xảy ra chuyện gì?

Thanh niên nhíu mày.

- Vị siêu cấp thiên tài kia của Trương gia, chắc hẳn Dương sư cũng có nghe thấy, còn chưa ra đời, liền được xác định là huyết mạch tinh thuần nhất! Hai mươi năm trước sinh ra, mây đỏ đầy trời, thánh quang chiếu rọi, bài vị Khổng Sư lơ lững trên không! Khi đó, Trương gia lão tổ tìm lão tổ của chúng ta, định cái hôn ước này, cũng ước định...

Lạc Thừa Tân nói:

- Tháng ba sang năm, thành hôn!

- Tháng ba sang năm?

Khuôn mặt “thanh niên” trầm xuống, thanh âm như hàn băng:

- Thành hôn, cũng cần ngày hoàng đạo sao?

- Cũng không phải ngày hoàng đạo, giống như nói quan hệ lấy một đại sự, lão tổ hạ xuống tử lệnh, ai cũng không dám cãi lời...

Lạc Thừa Tân cười khổ lắc đầu:

- Tiểu công chúa bời vì sự kiện này, ở trong tộc náo loạn thật lâu, kết quả chọc gia chủ tức giận, phong ấn tu vi! Bất quá tính khí của tiểu công chúa cũng vô cùng cố chấp, lặng lẽ rời nhà trốn đi, ta cũng là vừa tìm được không lâu... Phát hiện, nàng đã tình căn sâu nặng với Trương sư... Mới nghĩ biện pháp khuyên can!

- Đại sự?

- Cụ thể là cái gì, ta liền không có tư cách biết, cũng là trong lúc vô tình nghe được, dù sao Lạc gia chúng ta, bản thân cũng không yếu, không cần thiết nịnh bợ Trương gia, nếu không phải bởi vì nguyên do đặc thù, không có khả năng đáp ứng thỉnh cầu vô lễ như vậy của đối phương...

Lạc Thừa Tân gật đầu.

- Nếu từ nhỏ liền định ra hôn ước, vị tiểu công chúa này của các ngươi, vì sao phải ồn ào với gia tộc? Vì sao không muốn gả cho siêu cấp thiên tài kia của Trương gia?

“Thanh niên” hỏi tiếp, tựa hồ có chút nghi hoặc.

Từ nhỏ liền lập hôn ước, lại là hai đại gia tộc, môn đăng hộ đối, dựa theo đạo lý, hẳn là thanh mai trúc mã, hai nhỏ vô tư mới phải, trực tiếp cự tuyệt, còn không tiếc cùng gia tộc náo mâu thuẫn, cái này là vì sao?

Lạc Thừa Tân kỳ quái nhìn thoáng qua, cảm thấy nhân vật như Dương sư, như thế nào đột nhiên cảm thấy hứng thú với sự tình của tiểu nhi nữ, bát quái như vậy rồi hả...

Bất quá không dám nghi vấn, tiếp tục nói:

- Vị siêu cấp thiên tài kia của Trương gia hết sức kỳ quái, sinh ra không lâu, liền bắt đầu bế quan, hai mươi năm qua chưa bao giờ xuất hiện một lần, Thánh Tử Điện cũng không có đi qua...

- Ngay cả lão tổ chúng ta cũng không có gặp qua... Nghe nói đang tiếp thu truyền thừa đặc thù nào đó, không tiện gặp người. Tiểu công chúa từ nhỏ đến lớn cũng không có gặp qua vị hôn phu này, càng không biết, cụ thể là bộ dáng nào, bản tính ra sao, tự nhiên không muốn...

- Chưa bao giờ xuất hiện qua?

“Thanh niên” nhíu mày.

Chủ động đính hôn, nhưng ngay cả người cũng không thấy... Còn đệ nhất Thánh Nhân quý tộc của Danh Sư Đại Lục...

Trương gia này cũng đủ quái dị.

- Vâng, dù sao trong Thánh Nhân quý tộc đồn đãi, đều nói vị thiên tài Trương gia này, kỳ thật không có thiên phú lợi hại như vậy! Cũng có nói, thời điểm kích hoạt thiên phú không thành công, sợ mất đi mặt mũi của quý tộc, lúc này mới cố ý ẩn núp, không dám để cho đối phương gặp người.

- Càng có người nói, vừa ra đời liền mất tích, không biết đi nơi nào, những năm này Trương gia phái vô số người tìm kiếm, tìm khắp nơi cũng không được; dù sao... Vị thiên tài này không ai gặp qua, càng không người biết rõ ở đâu...

Lạc Thừa Tân thở dài.

Cẩn thận nói tiếp, tiểu công chúa cũng là người cơ khổ.

Vừa ra đời liền lưng đeo trách nhiệm gia tộc, nhất định phải gả cho một người chưa bao giờ thấy qua, đổi lại là ai, chỉ sợ cũng sẽ sinh ra tâm lý nghịch phản rất nặng.

- Ước định hôn ước, nhưng ngay cả người cũng ẩn núp đi, Trương gia này thật đúng là đệ nhất gia tộc...

Ánh mắt nheo lại, “thanh niên” hừ lạnh.

Thấy qua không biết xấu hổ, nhưng chưa thấy qua không biết xấu hổ như vậy.

- Còn có vị siêu cấp thiên tài kia... Xem về sau ta không hảo hảo giáo huấn một chút, cho các ngươi biết rõ... làm người như thế nào!

Lại vào Khâu Ngô Cung

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Dù vị thiên tài kia của Trương gia nói ba hoa chích choè, thế gian hãn hữu, nhưng có Thiên Đạo Thư Viện, hắn có được tự tin tuyệt đối, cấp bậc giống nhau đụng phải, tuyệt đối có thể hành hạ đối phương kêu cha gọi mẹ, hoài nghi nhân sinh.

Không vì cái khác, chỉ vì những năm này Nhược Hi bị ủy khuất!

Nữ nhân của Trương Huyền ta, ai dám chạm, ta liền giết kẻ đó!

- Dương sư, nếu như Trương sư này là học sinh của ngươi, ta sẽ không quấy rầy, cáo lui trước...

Thấy ánh mắt của “Dương sư” nheo lại, sát cơ bắn ra, Lạc Thừa Tân run rụt thoáng cái, cẩn thận từng li từng tí nói.

Sớm biết Dương sư ở trên người Trương Huyền lưu lại ý niệm cường đại như thế, tuyệt đối không đến nhắc nhở a...

- Đi đi!

“Thanh niên” khoát tay áo.

- Đa tạ Dương sư...

Lạc Thừa Tân vội vàng xoay người, đi vài bước, ngừng lại, chần chờ một lát, lần nữa nhìn qua:

- Mong Dương sư có thể nói cho Trương sư một tiếng, có thể buông tay thì buông tay đi, tiểu công chúa từ nhỏ đến lớn, chịu khổ quá nhiều, ta thật không muốn nhìn nàng... tiếp tục bị thương tổn!

Nghe nói như thế, “thanh niên” nhíu mày, thấy đối phương chân tâm thật ý, là thật cân nhắc vì Lạc Nhược Hi, lắc đầu:

- Đi đi!

- Vâng!

Lạc Thừa Tân nhẹ nhàng thở ra, lúc này mới xoay người rời đi.

Thấy đối phương đi xa, lúc này “thanh niên” mới nhẹ nhàng thở ra, lúc trước khí tức trên người như đâm rách thiên địa, trong nháy mắt tiêu tán, cả người như bóng da xì hơi, toàn thân mềm yếu, tựa hồ nhấc không nổi cánh tay.

- Nguy hiểm thật... Thiếu chút nữa liền kiên trì không nổi!

Trương Huyền lắc đầu.

Vừa rồi để cho Ngoan Nhân thôn phệ bản chép tay của Khổng Sư, sinh ra khí tức cường đại, mặc dù hiệu quả không tệ, nhưng trên thực tế kiên trì không được bao lâu.

May mắn gần đây tâm cảnh khắc độ gia tăng, không kém đối phương nhiều, mới không có bị nhìn ra, nếu không khẳng định lòi đuôi.

Đương nhiên, cũng may mắn vừa rồi một đường chạy như điên, nơi này ít ai lui tới, nếu không khí tức cường đại như vậy để lộ, tất nhiên đưa tới vô số cường giả.

- Nhanh chóng trở về, nếu như gia hỏa này phát hiện không đúng, tới nữa mà nói, lại không có nhiều bản chép tay của Khổng Sư như vậy sinh ra khí thế...

Biết rõ bây giờ không phải là thời điểm ngừng, Trương Huyền vội vã bay vút về phía Chiến Sư Đường.

Không lâu sau, trở lại chỗ ở của mình, lúc này mới cảm thấy cực kỳ buồn ngủ.

Dù mượn nhờ rất nhiều thủ đoạn chấn nhiếp đối phương, nhưng hắn biết rõ, ngụy trang ở trước mặt cấp bậc cường giả này, không thể nghi ngờ là khiêu vũ trên mũi đao, bảo hổ lột da, trong lòng thừa nhận áp lực có thể nghĩ.

Nếu không phải tâm lý tố chất vượt qua thử thách, khẳng định sớm đã bị đối phương nhìn ra.

Khoanh chân ngồi dưới đất, điều tức một canh giờ, lúc này mới hoàn toàn khôi phục.

- Nhất định phải ở trước tháng ba năm sau... Có được thực lực hoặc địa vị có thể chống chọi Trương gia!

Nhớ tới lúc trước cùng Lạc Thừa Tân đối thoại, trong lòng Trương Huyền có cảm giác áp bách nồng đậm.

Nghe khẩu khí của hắn, hôn ước này không riêng gì quan hệ thông gia, còn liên lụy một chuyện rất lớn, không cho cự tuyệt, coi như là Lạc Nhược Hi là tiểu công chúa được Lạc gia thương yêu nhất, cũng không được!

Dù mình là thiên tài, nhưng sự tình Thiên Nhận Danh Sư, Thiên Nhận Thánh Giả không dám tuyên dương, đã định trước đối phương không có khả năng coi trọng.

Vì vậy muốn quang minh chính đại lấy Lạc Nhược Hi, để nàng không giống như Mộc sư hối hận cả đời, chỉ có thể mau chóng tăng lên thực lực cùng địa vị!

Trước tháng ba năm sau, có được năng lực nói chuyện ngang hàng với Trương gia!

Như vậy đối phương mới có thể coi trọng, mới có thể cân nhắc đề nghị của mình.

Nếu không, tuyệt đối không có khả năng vì một cái gọi là “thiên tài”, mà đắc tội Thánh Nhân quý tộc đệ nhất Đại Lục, đắc tội một siêu cấp thiên tài có thể làm cho pho tượng Khổng Sư lơ lửng.

- Còn có tám tháng... Bây giờ là Thánh Vực nhị trọng đỉnh phong, muốn có được năng lực thảo luận điều kiện với Trương gia, ít nhất phải vượt qua Lạc Thừa Tân, vượt qua Thánh Vực thất trọng...

Trương Huyền trầm tư, đã có cảm giác áp bách nồng đậm.

Dù từ khi bắt đầu tu luyện, đến bây giờ Thánh Vực nhị trọng, chỉ dùng không đến một năm, tốc độ cực nhanh, nhưng hắn rõ... Tu vi càng về sau càng khó!

Không chỉ công pháp càng ngày càng ít, càng ngày càng khó tìm, càng trọng yếu là, tài nguyên tu luyện thiếu thốn!

Lúc trước, một Linh Thạch hạ phẩm, có thể để cho hắn từ Võ Giả đột phá đến Hóa Phàm, liên tiếp mười đại cấp, mà bây giờ... Coi như là Tinh Nguyên thượng phẩm, cũng chưa hẳn có thể để mình tiến bộ.

Càng trọng yếu là, tu luyện tới Thánh Vực, liên lụy đến Linh Hồn cùng Nguyên Thần, không riêng gì linh khí sung túc có thể đột phá, còn có quan hệ tới tâm tính, tâm cảnh, tuyệt đối không có khả năng giống như trước một thoáng mà thành tựu.

Bởi vậy, dù chỉ là sáu cấp bậc, nhưng muốn trong vòng tám tháng hoàn thành... rất khó! Coi như là hắn, cũng không có bất kỳ nắm chắc, chỉ có thể tranh thủ thời gian, nắm chặt thời gian.

- Mau mau tu luyện... Nhược Hi, ngươi đợi ta, ta tuyệt sẽ không để ngươi bị ủy khuất!

Xiết chặt nắm đấm, ánh mắt Trương Huyền kiên định.

Thông qua nói chuyện với Lạc Thừa Tân, hắn cũng biết, lúc trước Lạc Nhược Hi có thể đáp ứng hắn, là đã trải qua loại dày vò nào.

Đối phương quyết định cùng mình ở chung một chỗ, thân là nam nhân, không thể phụ lòng.

Vô luận như thế nào, cũng phải để nàng quang minh chính đại gả cho mình, không chịu một chút ủy khuất.

Trương gia thật muốn ngăn trở, vậy... liền dẫm lên!

Trong lòng có quyết định, tâm niệm càng thêm thông suốt, Trương Huyền cảm thấy linh hồn của mình đã nhận được lột xác, trở nên càng thêm tinh thuần, càng thêm thuần túy.

- Tu luyện! Tranh thủ trước hừng đông trùng kích đến Thánh Vực tứ trọng...

Khoanh chân ngồi dưới đất, Trương Huyền xem qua công pháp Thánh Vực tam trọng, tứ trọng một lần.

Lúc trước liền sưu tập xong, hiện tại vừa vặn có thời gian, thừa cơ tu luyện một phen.

Cổ tay khẽ đảo, từ trong tay Sở Thiên Hành lấy được 17 viên Tinh Nguyên thượng phẩm, xuất hiện ở lòng bàn tay.

Hiện tại hắn tu luyện, Linh Thạch bình thường đã không có hiệu quả.

Bình tâm tĩnh khí, chân khí vận chuyển trong người, ý thức trong nháy mắt đi vào trước mặt Nguyên Thai.

Thánh Vực tam trọng, Thai Anh Cảnh, cũng gọi là Nguyên Anh cảnh, là để cho Nguyên Thai cùng Linh Hồn dung hợp, hình thành trẻ mới sinh.

Cửa này, khó khăn nhất chính là nghiền nát Nguyên Thai, để cho nó phá kén thành bướm, cũng chính là phá thai thành anh.

Không ít tu luyện giả, đều vây ở cửa này, không cách nào đột phá.

Đã có Thiên Đạo công pháp, dù không tồn tại bình chướng, nhưng Nguyên Thai của hắn đã đạt tới cấp bậc hoàn mỹ, kiên cường dẻo dai, muốn phá vỡ, chỉ sợ khó hơn người bình thường rất nhiều.

- Linh Hồn, ra!

Tinh thần khẽ động, hồn thể khổng lồ đi vào trước mặt Nguyên Thai.

Đột phá Thai Anh Cảnh, có hai bước.

Thứ nhất, Linh Hồn cùng Nguyên Thai dung hợp, thứ hai, Nguyên Thai phá kén thành bướm, thai vỡ hóa anh.

- Dựa theo Thiên Đạo công pháp miêu tả, Linh Hồn đi vào Nguyên Thai cực kỳ đơn giản, chỉ cần mở ra một cánh cửa liền có thể đi vào trong đó, dung hợp...

Cân nhắc pháp quyết tu luyện trong công pháp, Trương Huyền tập trung tinh thần, trên Nguyên Thai quả nhiên chậm rãi xuất hiện một cánh cửa.

Hồn thể nhoáng một cái, thẳng tắp chui vào trong.

Rặc rặc!

Mới chui thoáng cái, lập tức đứng ở giữa không trung, hai chân liên tục run rẩy.

- Không tốt... Kẹt rồi!

Hồn thể của hắn thật sự quá lớn, trải qua Phong Thánh, một lần nữa về tới mười mét, dù Nguyên Thai ở trong đồng cấp, coi như là tồn tại nghịch thiên, nhưng so sánh với hồn thể, còn kém quá nhiều.

Căn bản là chui không lọt!

Coi như Linh Hồn có thể biến hóa, có thể lớn có thể nhỏ... Cũng có hạn độ nhất định, thật giống như để cho voi tiến vào hạt đào... Căn bản là nhiệm vụ không thể hoàn thành.

Vùng vẫy nửa ngày, mới rút Linh Hồn bị kẹt ra, khóe miệng co giật, khuôn mặt Trương Huyền xoắn xuýt.

Tinh Nguyên thượng phẩm đã có, Thiên Đạo công pháp cũng không có chút sai lầm nào, nhưng hồn thể quá lớn, chui không lọt Nguyên Thai, làm sao tu luyện?

Vào không được, liền không có biện pháp dung hợp... Thì càng đừng nói Phá Thai Thành Anh rồi!

- Cái này gọi là chuyện gì...

Lại chui mấy lần, đồng dạng bị kẹt, còn có một lần thiếu chút nữa không rút ra được, Trương Huyền phiền muộn sắp khóc.

Vốn nghĩ rằng bị kích thích, tức giận phấn đấu, một hơi liên tục đột phá hai tầng, đạt tới Nguyên Thần Cảnh lại nói... Hiện tại xem ra, nghĩ quá đơn giản.

- Thiên Đạo công pháp là không có bất kỳ sai lầm, nhưng mà ta tu luyện Vu Hồn Sư, hồn thể cường đại, dĩ nhiên không thích hợp rồi...

Xoa xoa mi tâm.

Trước kia tu luyện, linh hồn là linh hồn, chân khí là chân khí.

Mà muốn trùng kích Thai Anh Cảnh, nhất định phải hoàn mỹ dung hợp hai thứ này.

Chân khí tu luyện giả, cùng Vu Hồn tu luyện giả, là hai phương hướng, hơn nữa tu luyện tới cuối cùng, đều có thể đạt tới cực hạn.

Dưới tình huống bình thường, không ai có thể kiêm tu.

Trương Huyền mượn nhờ Thiên Đạo công pháp thành công cải tiến pháp quyết Vu Hồn, để cho nhục thân cùng Linh Hồn cùng chung phát triển, giai đoạn trước không có cảm thấy cái gì, nhưng đến thời điểm dung hợp, liền xảy ra vấn đề.

Hai loại đều đạt đến cực hạn... Như là nước mỡ, khó có thể dung hợp!

Tỷ như, đánh bóng một công cụ phức tạp, không có cấu tạo chỉnh thể tham khảo, coi như chế tạo linh kiện đơn độc lại xinh đẹp, lại hoàn mỹ, gây chuyện không tốt cũng sẽ lắp ráp không vào, lớn nhỏ không thích hợp.

Nguyên Thai cùng hồn thể của hắn, giống như ê-cu chỉ lớn chừng hột đào, lại đối ứng một ốc vít đường kính mười mét... Có thể lắp vào mới là lạ.

- Nên làm cái gì bây giờ?

Tinh thần rời khỏi đan điền, Trương Huyền sầu muộn.

Còn là lần đầu tiên gặp được loại tình huống này.

Trước kia, có được kinh nghiệm tu luyện của tiền nhân, trực tiếp lợi dụng Thư Viện dung hợp là tốt rồi, hiện tại... Không ai gặp được loại sự tình này, coi như muốn mượn cũng không có biện pháp.

- Khó trách Khổng Sư nói, muốn đi xa hơn, cần phải đi ra con đường thuộc về mình, một mực kế thừa trí tuệ tiền nhân, tuy có thể tiến bộ nhanh hơn, nhưng đồng dạng sẽ gông cùm xiềng xích phương hướng

cùng động lực tiến lên... Xem ra, hắn đã phát hiện ta tu luyện tồn tại vấn đề!

Ban đầu ở Khâu Ngô Cung, Khổng Sư đã nói với hắn, tu luyện phải đi con đường của mình.

Hiện tại mới hiểu được, có khả năng đối phương đã nhìn ra vấn đề của hắn, mới cho nhắc nhở, đáng tiếc... Bản thân không có coi là chuyện quan trọng.

- Đi con đường của mình? Đi như thế nào?

Loại tình huống này, đã không còn mục tiêu có thể tham khảo, Trương Huyền nhíu mày, trong lòng trầm tư.

Đi con đường của mình, nói đơn giản, trên thực tế khó càng thêm khó... Có thể nói, là không thể nào hoàn thành.

- Đúng rồi, đi Khâu Ngô Cung nhìn xem, có lẽ có thể tìm được Khổng Sư lưu lại cái gì, sinh ra dẫn dắt!

Trầm tư hồi lâu, cũng không có tìm được phương pháp giải quyết, trong lòng khẽ động.

Cổ tay khẽ đảo, một Thủy Tinh Cầu xuất hiện ở lòng bàn tay, phía trên điêu khắc hoa văn đặc thù, tựa như địa đồ.

Lúc trước luyện hóa thủy tinh, liền thu toàn bộ Khâu Ngô Cung vào trong đó, tùy thân mang theo... Chỉ là chưa bao giờ đi vào mà thôi.

- Vào xem!

Thân là chủ nhân, có được phương pháp đi vào, tinh thần khẽ động, trong nháy mắt Trương Huyền biến mất khỏi tại chỗ.

Diễn Không Thiên Thư

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Vù vù!

Sau một khắc, đã đi tới trước mặt bia đá của Khâu Ngô Cung.

Thân bia khổng lồ do Linh Thạch thượng phẩm điêu khắc thành, lúc trước để cho hắn động tâm không thôi, muốn trộm đi, hiện tại... Loại Linh Thạch cấp bậc này, đối với hắn đã không có tác dụng gì, bởi vậy cũng không còn lực hấp dẫn.

- Cái chữ này... Dĩ nhiên đạt đến cảnh giới giống như thực giống như huyễn!

Ánh mắt rơi vào trên ba chữ to “Khâu Ngô Cung”.

Lúc trước, chức nghiệp Thư Họa không cao, nhìn không ra ưu khuyết, hiện tại xem ra, ba chữ kia tuyệt đối đạt đến Bát Cảnh.

Tuy kiểu chữ đơn giản, làm cho người ta cảm giác không bằng một bộ Thư Họa, nhưng nhìn lâu, như trước sẽ đắm chìm trong đó, không cách nào tự kìm chế.

- Hả? Không đúng, cái chữ này... sao có chút không đúng?

Xem một lát, Trương Huyền đang muốn rời đi, đột nhiên nhướng mày.

Vừa mới bắt đầu nhìn, ba chữ kia không có đặc thù gì, nhưng nhìn lâu, chân khí trong cơ thể lưu động, vậy mà tùy theo vũ động, giống như tùy thời bắn tung toé ra.

- Là phương pháp vận hành Đại Bi Thiên Ma Chưởng...

Cảm thụ chân khí theo quỹ tích ba chữ kia vận hành, Trương Huyền có chút sững sờ.

Đại Bi Thiên Ma Chưởng, là hắn học của Khâu Ngô Cổ Thánh, sao ba chữ kia lại gây ra phản ứng?

- Thử xem!

Không có áp chế chân khí vận chuyển, bàn tay Trương Huyền nhẹ nhàng dựng thẳng lên, nhẹ nhàng quét tới thạch bích.

Đại Bi Thiên Ma Chưởng đạt tới Thiên Đạo cấp, đã đạt đến cảnh giới nặng nhẹ tùy tâm, tuy tiếp xúc bia đá, nhưng lại không để cho nó bị tổn thương.

Ô...ô...ng...

Mới cùng bia đá tiếp xúc, đột nhiên ba chữ to đại phóng ánh sáng, Trương Huyền lảo đảo, lập tức biến mất khỏi tại chỗ.

Mở to mắt, phát hiện đi vào một không gian khác, thoạt nhìn không lớn, trước mắt rậm rạp chằng chịt các loại phù văn.

- Diễn Không Thiên Thư?

Đồng tử co rụt lại, một nhóm chữ xuất hiện ở trước mắt.

Những phù văn này, tổ hợp chung một chỗ, tạo thành một bộ công pháp tu luyện đặc thù, gọi là Diễn Không Thiên Thư.

Xem một lát, Trương Huyền liền biết cực kỳ cao thâm, vượt xa bất kỳ pháp quyết nào hắn tu luyện.

- Chẳng lẽ... Cái này là Khâu Ngô Cổ Thánh truyền thừa?

Nắm đấm xiết chặt.

Lúc trước tượng đá Cổ Thánh bị hắn đả kích biến mất, chưa kịp nói truyền thừa của mình ở đâu, vốn tưởng rằng sẽ không còn khả năng nhận được, không nghĩ tới... lại có thể giấu ở trong tấm bia đá!

Đi vào di tích, người người chỉ muốn đi tìm chỗ bí ẩn nhất, nằm mộng cũng không nghĩ đến, kỳ thật vật trân quý nhất liền giấu ở địa phương bắt mắt nhất!

Bất quá, cái không gian này, cần Đại Bi Thiên Ma Chưởng mới có thể kích hoạt, đi vào trước mặt bia đá, coi như phát hiện đặc thù, không biết chiêu này, khẳng định cũng không cách nào tiến đến.

Chớ nói chi là được truyền thừa.

- Diễn Không Thiên Thư, lấy số lượng Đại Diễn tiến hành suy tính, tháo gỡ bầu trời, không gian ra, tiến hành khống chế...

Tuy không biết phù văn phía trên, nhưng mà ánh mắt đảo qua, lập tức minh bạch ý tứ trong đó.

- Bộ công pháp này, giống như Đại Bi Thiên Ma Chưởng, chia làm ngũ trọng, đạt tới tầng thứ năm, có thể đứng ở đỉnh phong của thế giới, so với ta cũng không yếu chút nào...

Từng đạo phù văn đi vào trong đầu, ánh mắt Trương Huyền càng ngày càng sáng.

Vốn có được Thiên Đạo công pháp, không thèm để ý Khâu Ngô Cổ Thánh truyền thừa, nhưng xem hết phù văn, mới biết được bộ công pháp này cường đại, nghiêm túc tu luyện mà nói, đối với không gian sẽ có

được lực khống chế rất mạnh, thậm chí... Có thể tiện tay bố trí không gian gấp, sẽ không cần bị động như thế.

Cùng người chiến đấu, lực lượng tuyệt đối sẽ bạo tăng không biết bao nhiêu lần.

- Bộ Diễn Không Thiên Thư này, tu luyện tới nhị trọng đỉnh phong, gặp lại Lạc Thừa Tân lúc trước, coi như đánh không lại, cũng hoàn toàn có thể đào tẩu...

Sắc mặt hắn tràn đầy kích động.

Lạc Thừa Tân là người mạnh nhất xuất thủ với hắn cho đến trước mắt, Thánh Vực thất trọng, coi như dùng hết hết thảy thủ đoạn cũng không thể chiến thắng, thậm chí trốn cũng trốn không thoát... nhưng tu luyện Diễn Không Thiên Thư liền không giống!

Không nói đạt tới ngũ trọng, chỉ cần đạt tới nhị trọng đỉnh phong, có thể đơn giản tránh thoát đối phương áp bách, thuận lợi bỏ trốn!

Bất quá, bộ công pháp này đối với chân khí, lực lượng cũng có yêu cầu rất cao, muốn tu luyện đến nhị trọng đỉnh phong, không có thực lực Xuất Khiếu Cảnh đỉnh phong, hầu như là làm không được.

- Nhìn xem có thể dung hợp thành Thiên Đạo công pháp hay không!

Rất nhanh, xem hết phù văn một lần, thuận tiện ghi chép vào Thư Viện, Trương Huyền thở ra một hơi.

Những ngày này, ghi chép công pháp, bí tịch, số lượng đã đạt đến mức độ kinh người, có lẽ có thể cùng Diễn Không Thiên Thư thuận lợi dung hợp.

- Chính xác!

Thấp giọng hô một tiếng, một quyển sách xuất hiện ở trước mắt.

Ngón tay điểm trên một chút, tri thức chảy vào trong đầu.

- Tạo thành Thiên Đạo công pháp nhất trọng, nhị trọng... Còn kém rất xa, còn dư lại càng không cần phải nói...

Rất nhanh xem hết, trên mặt Trương Huyền mừng rỡ.

Loại tình huống này nằm trong dự liệu.

Tuy Diễn Không Thiên Thư là một bộ pháp quyết, nhưng kèm theo cấp độ bất đồng, đối ứng phương pháp tu luyện cũng tất nhiên bất đồng.

Trong khoảng thời gian này hắn sưu tập công pháp cấp bậc cao nhất cũng chỉ là Thánh Vực trung kỳ, ở Thanh Nguyên đế quốc coi như là rất lợi hại, nhưng muốn dung hợp Diễn Không Thiên Thư liền kém quá xa.

Có thể dung hợp hoàn chỉnh nhất trọng, liền coi như không tệ.

- Tu luyện thoáng cái...

Tràn đầy kích động, công pháp nhất trọng ghi tạc vào tâm, rời khỏi không gian bia đá, tìm cái địa phương, lấy ra Tinh Nguyên thượng phẩm, bắt đầu tu luyện.

Diễn Không Thiên Thư, là một loại công pháp mượn nhờ lực lượng không gian, tăng lên thực lực, không thuộc về Võ Kỹ, cũng không thuộc về công pháp gia tăng tu vi.

Tu luyện tới tầng thứ năm, có thể thuần thục nắm giữ không gian, xuyên thẳng qua trong đó, ngày đi ngàn vạn dặm, hơn trăm triệu dặm cũng không thành vấn đề.

Ngũ trọng công pháp, tổng cộng chia làm năm cảnh giới, theo thứ tự là, súc địa, xuyên toa, khống chế, sáng tạo cùng hủy diệt.

- Nhất trọng, tu luyện tới cực hạn, có thể Súc Địa Thành Thốn, vừa sải bước ra trăm mét... Cùng người chiến đấu, hoàn toàn có thể làm được,

trong nháy mắt tránh né hoặc tiến công, đào tẩu cũng sẽ thuận tiện hơn rất nhiều!

Phương pháp tu luyện chảy xuôi ở trong lòng, chân khí trong cơ thể Trương Huyền vận chuyển, rất nhanh lâm vào ý cảnh đặc thù, lĩnh ngộ không gian cũng càng ngày càng nhiều.

Không biết qua bao lâu, ánh mắt mở ra, đứng dậy, tiến về phía trước một bước.

Phần phật!

Đã xuất hiện ở hơn trăm mét.

- Thành công?

Ánh mắt sáng lên.

Tu luyện Diễn Không Thiên Thư cũng không thể khiến tu vi gia tăng bao nhiêu, nhưng có thể khiến hắn lĩnh ngộ không gian trở nên càng mạnh hơn nữa, phối hợp thêm thân pháp Hành Giả Vô Cương, có thể cho cả người trở nên xuất quỷ nhập thần, như quỷ như mị!

- Loại tốc độ này cùng lĩnh ngộ không gian, có thể chiến một trận với Điền phó đường chủ...

Lúc trước lấy thực lực của hắn, dù có thể vượt cấp chiến đấu, nhưng gặp được cường giả nửa bước Xuất Khiếu Cảnh như Điền phó đường chủ, còn không cách nào thắng được, bất quá học tập Diễn Không Thiên Thư liền không giống, đối với không gian đã có nhận thức rõ ràng hơn, coi như đối phương dùng Nguyên Thần áp bách, cũng có thể đơn giản tránh thoát, thậm chí thần không biết quỷ không hay đi vào trước mặt, cho một kích trí mạng.

- Càng trọng yếu là, học tập Thiên Đạo Diễn Không Thiên Thư nhất trọng, ta đã có thể bố trí ra một ít trận pháp không gian, loại trận pháp

này, tuy không cách nào giống như không gian gấp, dung nạp vật phẩm, nhưng có thể ngăn cách xem xét, thậm chí, áp súc đồ vật...

Nhẹ nhàng cười cười, Trương Huyền xiết chặt nắm đấm.

Lúc trước, hồn thể quá lớn, không cách nào hòa hợp tiến vào Nguyên Thai, nhưng hiện tại nghĩ biện pháp bố trí một trận pháp không gian, áp súc, thì có thể nhẹ nhõm đi vào môn hộ, hoàn thành cả hai dung hợp.

- Công pháp thật là tốt, nhưng tiêu hao... không tránh khỏi quá lớn đi...

Cảm thụ xong biến hóa, nhìn xem bã vụn đầy đất, Trương Huyền xoa xoa mi tâm.

Vừa rồi chỉ tu luyện Diễn Không Thiên Thư nhất trọng, thậm chí còn không có đạt tới cao nhất, thật vất vả lấy được 17 viên Tinh Nguyên thượng phẩm, liền triệt để tiêu hao sạch sẽ.

Bộ công pháp này, có thể làm cho người lĩnh ngộ không gian, sức chiến đấu bạo tăng, là tuyệt học hiếm có... Nhưng tiêu hao Linh Thạch cũng là một sự tình vô cùng kinh khủng.

Vốn còn nghĩ, nhiều Tinh Nguyên thượng phẩm như vậy, hẳn là có thể trùng kích Thai Anh Cảnh đỉnh phong, kết quả, còn chưa bắt đầu đã dùng xong, vừa nghĩ liền tràn đầy bực bội.

- Phải nghĩ biện pháp kiếm tiền...

Đứng dậy, thân thể nhoáng một cái, rời Khâu Ngô Cung.

Giải quyết xong vấn đề Linh Hồn đi vào Nguyên Thai, hiện tại quan trọng nhất là, nghĩ biện pháp kiếm Tinh Nguyên thượng phẩm!

Thời gian không có tiền... Một ngày cũng không qua được a!

- Đi nơi nào kiếm?

Trở lại chỗ ở, Trương Huyền cũng không sốt ruột đi ra ngoài, mà cúi đầu trầm tư.

Muốn kiếm tiền, cũng phải tìm được địa phương mới được, hoàng thất của Thanh Nguyên đế quốc mới có 17 viên, Chiến Sư Đường cũng chỉ có mười viên...

Ở đâu mới có thể tìm được càng nhiều?

- Hỏi Hình Đường chủ một chút!

Biết mình không quen Thanh Nguyên thành, nghĩ nhiều hơn nữa cũng vô dụng, Trương Huyền đứng dậy, đi ra phòng.

Lúc này, trời đã sáng rõ, ánh mặt trời rơi vãi, dù chỉ là sáng sớm, đã có chút nóng.

Tìm được Hình Đường chủ, liền thấy hắn đã bắt đầu tu luyện Lưu Ly Luyện Tâm Kinh, mặc dù chỉ ngắn ngủn vài ngày, Nguyên Thần lại trở nên càng thêm tinh thuần, khí tức hùng hậu.

- Hình Đường chủ, đám người Hứa trưởng lão như thế nào? Có nghe lời hay không?

Trương Huyền biết rõ đối phương tiếp tục tu luyện xuống, hắn là dùng không được bao lâu, có thể trải qua Xuất Khiếu Kiếp, trùng kích Xuất Khiếu Cảnh sơ kỳ, cười cười hỏi.

Ngày hôm qua đám người Hứa trưởng lão được Chiến Sư Đường mang đi, dựa theo tình huống bình thường, hắn là đã dàn xếp xuống.

- Bọn hắn vô cùng nghe lời, bất quá... Ngày hôm qua gặp Tôn Cường quản gia, toàn bộ thu vào Huyền Huyền Hội rồi...

Hình Đường chủ cười khổ.

Bọn Độc Sư này thật là nghe lời, vốn đã dàn xếp tốt, nhưng không biết tại sao gặp quản gia Tôn Cường của Trương sư...

Thực lực của Tôn Cường cũng không được tốt lắm, nhưng chẳng biết tại sao, người Độc Điện lại cực kỳ cung kính.

Vì vậy, quản gia này mời đối phương gia nhập, một đám Độc Sư... Liền biến thành thành viên của Huyền Huyền Hội.

Đương nhiên, đồng dạng thuộc về một phần tử của Chiến Sư Đường.

- Dù sao cũng quy Chiến Sư Đường các ngươi quản lý, lẫn nhau học tập, lẫn nhau trao đổi, vẫn là không tệ!

Trương Huyền gật đầu.

- Cũng đúng... Đúng rồi Trương sư, Chiến Sư Đường của Phong Hào Đế Quốc khác, mấy ngày nay sẽ tới trao đổi... Ngươi xem có thể giảng cho đám Chiến Sư mấy tiết học hay không...

Hình Đường chủ nói.

- Chiến Sư Đường của Phong Hào Đế Quốc khác? Trao đổi?

Trương Huyền sững sờ.

- Vâng, không có gì bất ngờ xảy ra, trong ba ngày có thể tới!

Hình Đường chủ nhẹ gật đầu.

Cùng lên đi

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

- Có bao nhiêu Chiến Sư Đường, bọn hắn... có nhiều Tinh Nguyên thượng phẩm hay không?

Ánh mắt sáng lên, Trương Huyền vội vàng nhìn tới.

Hiện tại hắn thiếu tiền thiếu đến điên rồi, nếu Chiến Sư Đường của Phong Hào Đế Quốc đến đây trao đổi, hắn sẽ có tiền, mình có thể suy nghĩ chút biện pháp.

- Tổng cộng ba cái, không kém Chiến Sư Đường chúng ta bao nhiêu, hơn nữa tiêu hao, hắn là không có nhiều Tinh Nguyên thượng phẩm a!

Thấy vị trước mắt này mới mở miệng chính là Linh Thạch, Hình Đường chủ cười khổ lắc đầu.

- Không kém bao nhiêu?

- Đúng vậy, Phong Hào Đế Quốc cấp dưới đế quốc liên minh, tổng cộng tám cái, trong đó bốn cái, vô luận quốc lực hay Danh Sư Đường, cấp bậc đều cao hơn chúng ta một ít, thuộc về thượng cấp. Còn dư lại bốn cái, bao gồm Thanh Nguyên đế quốc chúng ta ở bên trong, thuộc về hạ cấp. Lần này tới đây trao đổi là cái sau, tính toán tuyển chọn nhân tài, đi Tiềm Trùng Đế Quốc tu hành, tổng cộng hai mươi danh ngạch!

Hình Đường chủ giải thích:

- Dĩ vãng Thanh Nguyên Chiến Sư Đường chúng ta, chỉ có thể được hai danh ngạch, thành tích một mực kế cuối, lần này cùng Huyền Huyền Hội trao đổi, mọi người được lợi rất nhiều, hy vọng có thể tranh thủ thêm mấy cái!

- Đi Tiềm Trùng Đế Quốc tu hành? Chỗ đó có Thánh Địa tu luyện?

Trương Huyền kỳ quái.

Lúc trước đi Huyễn Vũ đế quốc, là bởi vì bọn hắn có Hóa Thanh Trì, có trợ giúp tu luyện Linh Hồn, chẳng lẽ Tiềm Trùng Đế Quốc này cũng có Thánh Địa cùng loại?

- Muốn nói Thánh Địa, hoàn toàn chính xác có một cái! Tiềm Trùng Đế Quốc có một Kiếm Trì, trong đó vô ẩn chứa số Kiếm Ý Kiếm pháp, nếu như có thể đi vào học tập, đối với lực lượng chiến đấu sẽ có trợ giúp thật lớn! Bởi vậy danh ngạch này, đối với Thanh Nguyên Chiến Sư Đường chúng ta mà nói, cực kỳ trọng yếu, lấy được càng nhiều, liên minh Tổng bộ Chiến Sư Đường cho ban thưởng cũng sẽ càng nhiều!

Hình Đường chủ nói.

- Ban thưởng?

Ánh mắt Trương Huyền lập tức sáng.

- Vâng, lần trước trao đổi, Sùng Viễn Phong Hào Đế Quốc được đệ nhất, liền được Tổng bộ ban thưởng trên trăm Tinh Nguyên thượng phẩm!

Hình Đường chủ nói tiếp.

- Trên trăm Tinh Nguyên thượng phẩm?

Trương Huyền kích động.

Nếu như có nhiều Tinh Nguyên thượng phẩm như vậy, hoàn toàn có thể nhẹ nhõm đột phá đến Thai Anh Cảnh đỉnh phong, thậm chí có thể thử trùng kích Nguyên Thần Cảnh đỉnh phong rồi.

- Vâng!

Hình Đường chủ nhẹ gật đầu:

- Kỳ thật loại trao đổi này, có chút tương tự quân khu luyện binh, từ từng cấp bậc lấy ra Binh Vương lợi hại nhất tiến hành quyết đấu, đạt được thắng lợi càng nhiều, Tổng bộ tự nhiên cũng không keo kiệt, đối với Chiến Sư Đường cùng Chiến Sư cấp dưới mà nói, cũng là một loại cổ vũ!

Trương Huyền hiểu được.

Nếu như so sánh Chiến Sư thành quân đội của Danh Sư Đường, các quân khu trong lúc đó tiến hành giao lưu, cũng là chuyện bình thường.

Không có so sánh, sẽ không có áp lực, vô luận quân đội hay quân kỷ đều trở nên buông lỏng.

- Nếu như Trương sư có thể hỗ trợ chỉ điểm, thật muốn đạt được ban thưởng, ta có thể đổi thành Tinh Nguyên thượng phẩm, phân ra một nửa cho ngươi! Ngươi cũng biết, quyền hạn của ta chỉ có thể vận dụng một nửa, nhiều thì không được...

Hình Đường chủ nói.

Vị trước mắt này, không chỉ sức chiến đấu cường đại, đồng cấp vô địch, Càng trọng yếu là, lý giải chiến đấu cùng Võ Kỹ đạt đến tình trạng nghe rợn cả người.

Tuy chỉ điểm vô cùng ít, nhưng mỗi một câu đều để người hiểu ra, bừng tỉnh đại ngộ, có hắn chỉ điểm mà nói, Thanh Nguyên Chiến Sư Đường có lẽ thật có thể vượt qua thành tích dĩ vãng, đạt tới một độ cao mới.

Nguyên nhân chính là như thế, thấy hắn tới đây, mới nhịn không được mở miệng.

- Thành giao!

Lời còn chưa nói hết, chợt nghe thanh niên đối diện đáp ứng.

Nói giỡn.

Hiện tại thiếu chính là Linh Thạch, đừng nói một nửa, coi như một phần ba cũng đáng tiêu phí tâm tư.

- Cứ quyết định như vậy đi, không có gì bất ngờ xảy ra, ba Chiến Sư Đường còn lại, trong ba ngày sẽ tới... Trương sư cần huấn luyện như thế nào, ta có thể bảo đám Chiến Sư vô điều kiện phối hợp!

Thấy hắn đáp ứng, Hình Đường chủ nhẹ nhàng thở ra, hỏi.

- Ngươi nói trao đổi này, cần cấp bậc tu luyện giả gì? Người tham gia so tài chọn xong chưa?

Trương Huyền hỏi.

- Cái trao đổi này, cần hai mươi tu luyện giả, từ Tàm Phong cảnh bắt đầu, mãi cho đến Thần Thức Cảnh đỉnh phong, vừa vặn hai mươi tiểu cấp... Người lúc trước chúng ta liền chọn xong rồi...

Hình Đường chủ gật đầu.

Từ Tàm Phong cảnh bắt đầu, Bán Thánh, Tòng Thánh, Trục Không Cảnh, Thần Thức Cảnh, năm đại cảnh giới, từng cấp bậc đều có bốn tiểu cấp sơ kỳ, trung kỳ, hậu kỳ, đỉnh phong, cộng lại vừa vặn hai mươi cấp.

Từng cấp bậc đều có người mạnh nhất.

- Người ở đâu? Mang ta đi nhìn xem!

Nếu như người chọn lựa tốt rồi, còn dư lại liền đơn giản, chỉ cần nhìn xem mỗi người am hiểu cái gì nhất, sau đó lại tiến hành chỉ điểm cùng lợi dụng, có thể phát huy ra hiệu quả mạnh nhất.

- Tại Luyện Võ Phòng...

Cười cười, Hình Đường chủ vội vàng dẫn đường.

Luyện Võ Phòng ngay ở phụ cận Võ Kỹ Điện, là địa phương Chiến Sư luận bàn, đại sảnh vô cùng rộng lớn, chính giữa có bốn đài tỷ thí, còn chung quanh, thì xây dựng khán đài cùng tĩnh thất, dùng để cho Chiến Sư xem cuộc chiến cùng nghỉ ngơi.

Còn không có đi vào, chợt nghe tiếng gió gào thét, tựa hồ có người tỷ thí.

Đi vào đại môn, quả nhiên thấy trên một đài tỷ thí, hai vị Chiến Sư đang luận võ, lực lượng hùng hồn kích động bốn phía, chiêu số hoa mỹ, khiến người ta không kịp nhìn.

Xung quanh có hơn mười Chiến Sư vây quanh, mỗi khi chứng kiến tuyệt chiêu lợi hại sử dụng ra, liền phát ra thanh âm hưng phấn.

Trương Huyền nhìn thoáng qua, phát hiện bên trong rõ ràng còn có hai người quen, đúng là Thạch Hạo ở Nội Tức Điện gặp phải, cùng với Tiêu Đàm ở Võ Kỹ Điện thi triển Đại Tinh La Chỉ Lực.

Hai người này, ở cung điện của mình đều là tồn tại cao nhất, có thể được chọn là bình thường.

- Đường chủ, Trương sư!

Chứng kiến bọn hắn đi tới, mọi người ngừng lại, từng cái ôm quyền khom người, thái độ cung kính.

- Ân, không cần khách khí, Trương sư chắc hẳn không cần ta giới thiệu, đều nhận thức a!

Đi vào trước mặt, Hình Đường chủ nói.

Mọi người gật đầu.

Mấy ngày nay Trương Huyền ở từng cung điện gây ra động tĩnh, hầu như náo lật cả Chiến Sư Đường.

Một người phá hết thảy thông đạo ghi chép, hơn nữa từng cái đều đạt đến tình trạng khiến người ta khó có thể sánh bằng, để người ta không thể không phục.

- Lần này trao đổi, Chiến Sư Đường cực kỳ coi trọng, vì vậy, chuyên môn mời hắn chỉ điểm cho mọi người, hy vọng chư vị có thể phối hợp thật tốt!

Hình Đường chủ nói tiếp.

- Vâng!

Nghe được Trương Huyền chỉ điểm cho bọn hắn, ánh mắt mọi người đều sáng.

Thực lực của Huyền Huyền Hội, bọn hắn nhìn ở trong mắt, có thể để một Danh Sư học viện bình thường, cường đại tương đương Chiến Sư, phần năng lực này, đã có thể nói kinh khủng.

Có thể được chỉ điểm của hắn, không cần nghĩ, thực lực tất nhiên có thể bay vọt về chất.

- Trương sư, ngươi tới giảng vài câu đi!

Hình Đường chủ cười cười.

- Ân!

Nhẹ gật đầu, Trương Huyền đi vào trước mặt mọi người, cũng không nói chuyện, cổ tay khẽ đảo, một sợi dây thừng xuất hiện ở trong lòng bàn tay:

- Làm phiền Hình Đường chủ trói hai tay ta lại!

- Trói?

Hình Đường chủ sững sờ.

- Ân!

Tuy không biết vị trước mắt này làm như vậy mục đích là gì, bất quá đã yêu cầu, Hình Đường chủ cũng không nhiều lời, lúc này siết dây thừng, rắn rắn chắc chắc.

Kiểm tra một chút, phát hiện không cách nào giãy giụa, lúc này Trương Huyền mới hài lòng xoay người lại, thân thể nhoáng một cái, đi vào trên lôi đài phụ cận.

- Đều áp chế tu vi đến Tàm Phong cảnh sơ kỳ, sau đó... cùng lên đi!

Hừ một tiếng, thân thể Trương Huyền nhoáng một cái, lực lượng Thánh Vực nhị trọng đỉnh phong thẳng tắp hạ thấp, rất nhanh rơi xuống Tàm Phong cảnh sơ kỳ, yên tĩnh đứng ở một góc của đài tỷ thí.

- Cùng tiến lên?

- Trương sư có ý tứ là... Trói hai tay lại, cùng chúng ta chiến đấu?

- Không phải chiến đấu, mà là đơn đấu hai mươi người chúng ta...

- Ta bội phục thực lực của Trương sư, nhưng trói hai tay lại, còn muốn chiến thắng chúng ta liên thủ... Không khỏi có chút quá vô lễ a!

...

Chứng kiến động tác của Trương Huyền, nghe nói như thế, tất cả mọi người sắc mặt đỏ lên, ánh mắt nheo lại.

Bất kể nói thế nào, bọn họ cũng là Chiến Sư Đường tuyển ra, tồn tại đồng cấp cao nhất.

Coi như so sánh với Trương Huyền khả năng còn kém một ít, đơn đả độc đấu thắng không nổi, nhưng mọi người lao lên, còn trói hai tay... Không khỏi có chút quá xem thường người đi!

- Như thế nào? Không dám?

Thấy nói dứt lời, mọi người tuy phẫn nộ, nhưng không đi lên, Trương Huyền nhíu mày:

- Như vậy đi, ta ở chỗ này lưu lại hai dấu chân, nếu như các ngươi xông lại, có thể khiến ta rời đi tại chỗ... Đồng dạng tính ta thua!

Trong khi nói chuyện, bàn chân giẫm mạnh trên mặt đất.

Đài tỷ thí cứng rắn liền xuất hiện hai dấu chân, tựa như điêu khắc.

- Chân khí thật tinh thuần...

Đồng tử mọi người co rụt lại.

Bởi vì đài tỷ thí phải thừa nhận chiến đấu ảnh hưởng, dùng hầu như đều là nham thạch kiên cố nhất, mặt khác còn tăng thêm các loại phong ấn, Tàm Phong cảnh sơ kỳ bình thường, coi như toàn lực công kích, cũng chưa hẳn có thể lưu lại dấu vết, bàn chân đối phương vẫn không nhúc nhích, thân không chuyển vai không động, liền giẫm ra dấu vết rõ ràng như thế...

Chân khí tinh thuần, hùng hậu, quả thực nghe rợn cả người.

- Trình độ chân khí hùng hậu của Trương sư, ta bội phục, bất quá, không cần hai tay, hai chân không di động... Liền nghĩ thắng được chúng ta, chỉ sợ không dễ dàng như vậy!

Sau khi khiếp sợ, một vị Chiến Sư hừ một tiếng, thân thể nhoáng một cái, nhảy lên đài cao:

- Như vậy đi, ta tới thử xem, nếu như ngươi có thể thắng được ta, chúng ta chung một chỗ lên cũng không muộn!

Đúng là Thạch Hạo!

Vị này vì phá Nội Tức thông đạo ghi chép, áp chế tu vi hai mươi năm không đột phá, sau khi bị Trương Huyền đả kích, nhẹ nâng đột phá, hiện tại dĩ nhiên là Thánh Vực nhị trọng trung kỳ.

Thấy hắn lên đài, tất cả mọi người đều nhẹ gật đầu.

Tất cả mọi người là Chiến Sư của Chiến Sư Đường, đối với thực lực của Thạch Hạo vẫn hết sức tin phục, do hắn xuất thủ, vừa vặn có thể thăm dò, vị Trương sư này trói hai tay lại, giam cầm hai chân, đến cùng có thể phát huy ra sức chiến đấu mạnh như thế nào.

Xoẹt zoẹt~, xoẹt zoẹt~!

Đi vào trên đài, Thạch Hạo cũng không nhiều lời, áp chế khí tức trong cơ thể, thời gian nháy mắt giống như Trương Huyền, biến thành Tàm Phong cảnh sơ kỳ.

- Trương sư, mời chỉ giáo!

Áp chế xong tu vi, hai mắt Thạch Hạo nheo lại, chân khí tuôn ra, bao phủ cả đài luận võ ở bên trong, sau một khắc liền lao về phía Trương Huyền.

Người chưa đến, lực lượng đã đến.

Long trời lở đất, đại địa nổ vang.

Nhập Vi

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

- Không tệ!

Thấy vị trước mắt này, ngắn ngủn vài ngày không gặp, thủ đoạn công kích đã hoàn toàn bất đồng trước kia, cũng không chỉ dựa vào Man lực, Trương Huyền hài lòng nhẹ gật đầu, không lui về phía sau, thân thể nhẹ nhàng lách qua một bên.

Rầm ào ào!

Bàn tay của Thạch Hạo đâm tới, liền dán bờ vai của hắn rơi vào không trung.

Lần này tránh né, nắm giữ cực kỳ tinh diệu, chỉ kém chút xíu, nhiều một li, đối phương còn kịp biến chiêu, thiếu một li, vẫn như cũ bị thương.

- Cái này là... Nhập Vi?

Dưới đài đồng tử của Hình Đường chủ co rụt lại.

- Đường chủ, cái gì gọi là Nhập Vi?

Một vị Danh Sư hơi có chút không hiểu, mở miệng hỏi.

- Nhập Vi, kỳ thật chính là cẩn thận tỉ mỉ, thời điểm chiến đấu, có thể căn cứ lực lượng, cử chỉ của đối phương, phân biệt ra được phạm vi công kích không sai chút nào. Loại tình huống này, không cần lãng phí một tia khí lực, cũng có thể tránh né công kích, hơn nữa còn có thể sớm chuẩn bị thủ đoạn tiến công, khiến người ta khó lòng phòng bị...

Hình Đường chủ giải thích.

Nhập Vi, lại nói tiếp đơn giản, chính thức làm được quá khó khăn, không chỉ nhãn lực, thực lực có cực cao yêu cầu, thậm chí đối với tâm tính, tinh thần, cũng có tiêu chuẩn.

Thật giống như một thanh trường kiếm đâm vào mi tâm, mặc dù biết rất rõ sẽ không đả thương đến, cũng sẽ khẩn trương, kìm lòng không được làm ra phòng ngự... Nhập Vi, chính là tính ra khoảng cách giữa trường kiếm và bản thân, chẳng những không né tránh, còn chủ động nghênh đón, ở khoảng cách gần triển khai phản kích!

- Rất nhiều cường giả Xuất Khiếu Cảnh cũng không thể lĩnh ngộ đến cảnh giới này, ta cũng làm không được, không nghĩ tới, Trương sư đã đạt đến...

Giải thích xong, Hình Đường chủ cảm khái.

- Xuất Khiếu Cảnh?

Tất cả mọi người đều tràn đầy khiếp sợ, khó trách vị Trương sư này có thể lợi hại như thế, phá vô số ghi chép, loại thiên phú này, đúng là bọn hắn không cách nào bằng được.

Trong rung động, Trương Huyền tránh thoát bàn tay của Thạch Hạo, bắt đầu phản kích, bả vai nhẹ nhàng nhoáng một cái, thời gian nháy mắt đi vào trước ngực đối phương, nhẹ nhàng đụng một cái.

Vù vù!

Thạch Hạo ngay cả phản kháng cũng không kịp, liền bay ngược ra, ngã xuống đất.

- Ta thua rồi...

Sắc mặt trắng nhợt, Thạch Hạo vội vàng ôm quyền.

Vừa rồi hắn đã rõ, đối phương hạ thủ lưu tình, nếu không tuyệt không chỉ là bay ngược đơn giản như vậy, rất có thể trực tiếp bị một bả vai đâm chết.

- Cùng lên đi!

Trương Huyền nhìn về phía mọi người.

Rầm ào ào!

Rất nhiều Chiến Sư không có chần chờ, đồng thời nhảy lên đài cao.

- Vây quanh hắn, sau đó... Dùng Võ Kỹ nhanh nhất công kích, không tin hắn có thể tránh né!

Trong đám người một thanh niên hô lên.

Đúng là Tiêu Đàm.

Vị thiên tài Võ Kỹ Điện này, đối với chiến đấu hiểu rõ rất nhiều, biết rõ hai chân hai tay của Trương Huyền bị giam cầm, nhược điểm ở địa phương nào.

- Động thủ!

Rõ ý tứ của hắn, thân thể nhoáng một cái, còn dư lại mười chín người bao bọc vây quanh bốn phía, kèm theo một tiếng hét lớn, mọi người đồng thời thi triển Võ Kỹ bản thân am hiểu nhất, tốc độ nhanh nhất ra.

Sưu sưu sưu sưu vèo!

Trên đài tỷ thí, xuất hiện tiếng xé gió dồn dập, phảng phất như có vô số mũi tên, như mưa to từ chung quanh đâm tới Trương Huyền.

- Nhìn hắn làm sao trốn tránh...

Dưới đài, ánh mắt Hình Đường chủ nháy cũng không dám nháy.

Mọi người Chiến Sư Đường, tu luyện qua trận pháp hợp kích, mặc kệ bao nhiêu người, tùy thời tùy chỗ đều có thể tiến hành phối hợp, phát huy ra sức chiến đấu siêu cường.

Mười chín người đồng thời tiến công, dù áp chế tu vi đến Tàm Phong cảnh sơ kỳ, nhưng sức chiến đấu liên hợp lại, Bán Thánh đỉnh phong thậm chí Tòng Thánh, chỉ sợ cũng chống chọi không được, sẽ bị đánh thành thịt nát ngay tại chỗ.

Tinh thần tập trung, lực lượng Xuất Khiếu Cảnh toàn lực vận chuyển, ở trên bục hết thảy đều biến chậm, mọi người từng chiêu công kích, tất cả đều rơi vào trong mắt.

Nắm đấm, ngón tay, bàn tay, đốt ngón tay, bả vai, đầu lâu, bàn chân... Tất cả đều tạo thành công kích, mười chín người, đều là nhân vật kiệt xuất nhất của Chiến Sư Đường, đồng thời thi triển công kích rất nhanh, không khí bốn phía đều xuất hiện hỗn loạn, phát ra âm bạo liên tiếp.

Chứng kiến công kích cuồng bạo nhanh như vậy, sắc mặt của Hình Đường chủ càng ngày càng trắng, thân thể kìm lòng không được run rẩy.

Đổi lại là hắn, đừng nói giảm thấp tu vi, coi như là hiện tại, chỉ sợ cũng ngăn không nổi.

Trong lòng rung động, nhịn không được nhìn qua Trương Huyền, muốn xem đối phương trốn tránh như thế nào, liền thấy đối phương đứng ở tại chỗ, động cũng không động, giống như không thấy công kích.

- Không tránh né, coi như không áp chế tu vi, cũng sẽ bị thương...

Tràn đầy sốt ruột, cũng đang khẩn trương, đồng tử đột nhiên co rút lại.

Lúc này mới phát hiện, đối phương không phải không động, mà là động tác quá nhanh, quá nhỏ, chỉ bằng vào mắt thường, căn bản nhìn không ra, chỉ có thể dựa vào thần thức mới có thể bắt được một chút.

Rầm rầm!

Ở dưới động tác rất nhỏ, hết thảy công kích của mọi người đều rơi vào không trung, nhiều người như vậy vây quanh ở bốn phía đồng thời xuất thủ, vậy mà không có một chiêu rơi vào trên người!

- Cái này... Cái này...

Yết hầu của Hình Đường chủ phát khô.

Lúc trước mình và đám người Liêu Đường chủ vây công đối phương, tựa hồ còn không có lợi hại như vậy, ngắn ngủn ba ngày, như thế nào biến hóa lớn như vậy?

Thật giống như vị trước mắt này, hoàn toàn nắm giữ không gian bốn phía, vô luận phía trước hay phía sau công kích, đều có thể nhìn thấy tận mắt, phân tích không sai!

- Đến lượt ta...

Đang rung động, chợt nghe trên đài có thanh âm nhàn nhạt vang lên.

Cái thanh âm này, phảng phất như từ đáy lòng sinh ra, lại giống như từ thời không xa xôi bay đến, trực tiếp đi vào trong tai, để cho hắn cũng kìm lòng không được có chút mê muội.

- Nguy rồi, cái này là Ma Âm...

Đồng tử co rụt lại, Hình Đường chủ đang muốn nói chuyện, liền chứng kiến mười chín người vây công trên đài, trong ánh mắt xuất hiện mê mang, tựa hồ có chút choáng váng.

Rầm ào ào!

Ngay sau đó, Trương Huyền cũng không đi đến công, mà ánh mắt hờ hững xem một vòng.

Động tác của hắn không nhanh, mang theo u nhã, tựa như một Đế Vương tra xét quân lính của mình, vừa giống như một vị Danh Sư nhìn đệ tử trốn học...

Một cái nháy mắt, trong lòng tất cả mọi người đều sinh ra sợ hãi cùng kính sợ.

Phù phù!

Một vị Chiến Sư tâm cảnh hơi yếu, nhịn không được nữa trực tiếp quỳ rạp xuống đất:

- Ta sai rồi... Lần sau không dám nữa...

Kèm theo gia hỏa này quỳ xuống, những người khác cũng mặt xoắn xuýt, thân thể ngã trái ngã phải, xem ra đang cưỡng ép nhịn xuống.

- Không cần tiếp tục đánh, các ngươi đã thua...

Hình Đường chủ vội vàng nhảy lên đài cao, lần nữa nhìn về phía Trương sư cách đó không xa, lòng tràn đầy hoảng sợ.

Mười chín người đồng thời tiến công, hắn hai chân không có rời mặt đất, hai tay trói chặt, đơn giản tránh né công kích như phong bạo không nói, một câu, lại để cho mọi người lâm vào ảo cảnh, một ánh mắt, bị dọa sợ không dám phản kháng...

Thật là đáng sợ!

- Vâng!

Nghe được tiếng quát, mọi người mới phản ứng tới, từng cái trên đầu tràn đầy mồ hôi lạnh, kìm lòng không được lui về sau, lần nữa nhìn về

phía Trương Huyền, như nhìn một quái vật.

Chung một chỗ vây công, lúc nào trúng chiêu cũng không biết... Đối phương thật muốn giết bọn hắn, khẳng định hiện tại đã là tử thi rồi.

- Vừa rồi Trương sư hắn là dùng... chức nghiệp Kinh Hồng Sư?

Không để ý tới bọn hắn khiếp sợ, Hình Đường chủ đi vào trước mặt, nhịn không được hỏi.

Đối phương nói ra, dùng thiên phú Ma Âm Sư, nhưng ánh mắt nhìn quanh một vòng, dùng là năng lực Kinh Hồng Sư!

- Không sai!

Trương Huyền gật đầu.

- Kinh Hồng Sư... Cũng có thể tản mát ra uy nghiêm dày đặc như thế?

Hình Đường chủ trừng to mắt, tràn đầy không hiểu.

Ở trong ấn tượng của hắn, Kinh Hồng Sư đều là ăn mặc vô cùng bại lộ, kỹ thuật nhảy vô cùng mềm mại đáng yêu... Mà vừa rồi ánh mắt của Trương sư, mang theo lạnh lùng nghiêm nghị làm cho người không dám phản kháng, cử chỉ động tác như là Đế Vương... Kinh Hồng Sư cũng có thể làm được dạng này?

- Kinh Hồng Sư, cũng không phải dựa vào mị hoặc mới có thể để cho người si mê, nếu đơn giản như vậy mà nói, năm đó Khổng Sư cũng không có khả năng cho phép chức nghiệp này lưu lại! Chính thức tu luyện tới đỉnh phong, một ánh mắt, một động tác, đều tự thành lực lượng, phát huy ra sức chiến đấu thường nhân khó có thể tưởng tượng!

Nhẹ nhàng khẽ động, cởi dây trói ra, Trương Huyền thản nhiên nói.

Kinh Hồng Sư, nếu như chỉ dựa vào cởi quần áo, cùng các loại kỹ thuật nhảy yêu mị mới có thể công kích, liền không xứng xưng là chức nghiệp

đặc thù rồi.

Đại âm hi thanh, đại tượng vô hình.

Một chức nghiệp có thể truyền thừa xuống, chỉ dựa vào đường ngang ngõ tắt, là không thể nào.

- Thụ giáo...

Vẻ mặt Hình Đường chủ tràn đầy xấu hổ.

Lúc trước hắn thân là Chiến Sư, một mực xem thường chức nghiệp như Kinh Hồng Sư, cho rằng là khoe khoang da thịt, hiện tại mới biết được... Không có chức nghiệp để cho người xem thường, chỉ có người khiến người ta xem thường.

- Các ngươi cùng tiến lên, cũng không có làm tổn thương ta, có không phục hay không, muốn thử lại lần nữa không?

Không để ý tới Hình Đường chủ, Trương Huyền nhìn về phía mọi người.

- Không dám...

- Chúng ta bội phục đầu rạp xuống đất!

- Hy vọng Trương sư có thể chỉ điểm, vô luận để cho chúng ta làm cái gì, cũng nghĩa bất dung từ...

...

Mọi người đồng loạt nhìn tới, trong ánh mắt tràn đầy lửa nóng.

Nếu như nói lúc trước chỉ là bội phục Trương Huyền thiên phú vô song, mà thông qua lần chiến đấu này, dĩ nhiên rõ, đối phương lý giải chiến đấu cùng ứng biến, căn bản không phải là bọn hắn có thể so sánh.

Cả hai kém cách xa vạn dặm, không thể so sánh nổi.

Có thể học tập người như vậy, tuyệt đối là chuyện may mắn.

- Ân!

Thấy thái độ của mọi người triệt để cải biến, Trương Huyền hài lòng gật đầu.

Trói chặt hai tay, giam cầm hai chân chiến đấu với đối phương, cũng không phải vì trang bức, mà là đả kích lòng tin của những thiên tài này, để cho bọn họ triệt để bái phục.

Chỉ có như vậy, mới có thể nhằm vào mọi người chế định kế hoạch tu luyện, mới có thể ở trong ba ngày, để cho bọn hắn có biến hóa thoát thai hoán cốt.

- Nếu như không ai tỷ thí nữa, hiện tại ta bắt đầu an bài tu luyện, mỗi người các ngươi, đều có hạng mục bất đồng, ta hy vọng trong ba ngày, nhất định phải hoàn thành, làm không được... Đừng trách ta không lưu tình!

- Vâng!

Mọi người đồng thời gật đầu.

- Ân, các ngươi không giống thành viên Huyền Huyền Hội, bọn hắn vô luận ánh mắt hay ý thức chiến đấu, cũng không tính quá mạnh mẽ, giống như tờ giấy trắng, có thể tùy ý viết, ta giảng bài, có thể để cho đối phương tiến bộ rất lớn. Các ngươi không giống... Rất nhiều kỹ xảo chiến đấu đã dung nhập cốt tủy, chỉ là giảng bài mà nói tiến bộ quá mức bé nhỏ, chỉ có thể sử dụng những biện pháp khác...

Thấy tất cả mọi người đều đáp ứng, lúc này Trương Huyền mới khẽ đảo cổ tay, lấy ra trang giấy, rất nhanh viết hai mươi kế hoạch huấn luyện.

- Tốt rồi, đây là ta nhằm vào mỗi người, chuyên môn viết ra kế hoạch huấn luyện, cầm lấy đi nghiêm khắc tu luyện đi!

Mọi người từng cái tiếp nhận, tất cả đều đầy cõi lòng hưng phấn nhìn sang, chỉ nhìn thoáng qua, đồng tử tất cả co rút lại, tròng mắt sắp rơi trên đất, cảm thấy sắp điên rồi.

Phương pháp huấn luyện hiếm thấy

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Chiến Sư Đường Trưởng Lão điện.

- Đường chủ đi tìm Trương sư rồi hả?

Ngụy Điện chủ nhíu mày.

- Đúng vậy, nếu như đoán không sai, hiện tại hắn là đã bắt đầu giảng bài...

Liêu Điện Chủ gật đầu.

- Có Trương sư xuất thủ, ta an tâm, Huyền Huyền Hội chỉ là một Danh Sư Học Viện bình thường, đệ tử sức chiến đấu vô cùng bình thường trong đó cũng có thể được hắn trong thời gian ngắn giáo dục cường đại tương đương Chiến Sư, thậm chí đồng cấp còn muốn vượt qua... Phần năng lực này, có thể nói nghịch thiên!

- Đúng vậy! Dù chỉ có ba ngày ngắn ngủn, nhưng có hắn xuất thủ, hắn có thể để Thanh Nguyên Chiến Sư Đường chúng ta trở nên càng cường đại hơn, có lẽ, thật có thể xuất hiện thu hoạch không tưởng được...

Liêu Điện Chủ cũng cảm khái.

Bọn hắn cũng trao đổi qua với Huyền Huyền Hội, biết rõ nội dung giảng giải của vị Trương sư này đáng sợ, nghiêm túc học tập, không chỉ sức chiến đấu tăng nhiều, lý giải chiến đấu cũng có thể đột nhiên tăng mạnh, đạt tới tình trạng không thể tưởng tượng.

- Chúng ta lặng lẽ nhìn xem... Như thế nào?

Ngụy Điện chủ nhịn không được mở miệng.

- Lặng lẽ nhìn xem?

- Ân, ta thật muốn nghe Trương sư giảng bài như thế nào, làm sao huấn luyện đám tiểu gia hỏa kia, nếu như có thể học được một chút, về sau chúng ta cũng có thể để học sinh của mình tiến bộ, thực lực trở nên càng cường đại hơn!

Ngụy Điện chủ vuốt râu.

- Cũng đúng... Đi, chung một chỗ nhìn xem!

Cũng có chút động tâm, Liêu Điện Chủ đứng dậy.

Trương sư lên lớp cho những Chiến Sư này, cũng không phải là cơ mật gì, thân là Trưởng Lão, nhìn xem cũng không có gì.

Hai người đi tới Luyện Võ trường.

- Sao cửa lại mở nhỉ?

Còn chưa tới trước mặt, liền phát hiện cửa của Luyện Võ trường mở rộng ra, hoàn toàn bất đồng kiểu huấn luyện phong bế.

Vội vã đi tới, đại sảnh rộng lớn không có một người, giống như hai mươi người cần huấn luyện kia, tất cả đều biến mất.

- Người đâu?

Hai vị Điện chủ hai mặt nhìn nhau, không rõ ràng cho lắm.

Không phải nói ở Luyện Võ trường tiến hành đặc huấn, muốn giảng bài sao? Sao không có người?

- Chỗ đó có nhân viên dọn vệ sinh, đi tới hỏi một chút...

Dạo qua một vòng, không thấy người, Ngụy Điện chủ chỉ một cái.

Liêu Điện Chủ quả nhiên thấy cách đó không xa, trong một tĩnh thất, một người mặc quần áo nhân viên dọn vệ sinh, đang rất nghiêm túc chùi bồn cầu.

- Vị bằng hữu kia, vừa rồi ngươi có thấy một đám Chiến Sư ở chỗ này tu... tu...

Nói còn chưa dứt lời, khóe miệng Ngụy Điện chủ co lại.

Người chùi bồn cầu xoay người lại, không phải cái khác, đúng là siêu cấp thiên tài hắn tuyển ra... Thạch Hạo!

Thạch Hạo này chân khí hùng hậu, toàn bộ Chiến Sư Đường cũng có tên, như thế nào... không đi tu luyện, lại ở nơi đây chùi bồn cầu làm gì?

- Ngụy Điện chủ, Liêu Điện Chủ!

Nhìn thấy bọn hắn, Thạch Hạo vội vàng ôm quyền.

- Ngươi... tại sao lại ở chỗ này? Những người khác đâu? Không phải là mời Trương sư giảng bài cho các ngươi sao?

Nhịn không được nữa, Ngụy Điện chủ trực tiếp hỏi.

- Đúng là Trương sư an bài nhiệm vụ, để ta trong ba ngày, lau xong hết thảy bồn cầu của Chiến Sư Đường...

Thạch Hạo nói.

- Hết thảy bồn cầu của Chiến Sư Đường?

Con mắt của hai vị Điện chủ trợn tròn.

Toàn bộ Chiến Sư Đường có trên vạn người, Huyền Huyền Hội lại tới trên vạn người, chỗ của ở hai vạn người, tăng thêm rất nhiều phương tiện công cộng... số lượng bồn cầu tuyệt đối qua vạn!

Ba ngày lau xong... Thời gian cũng không đủ, còn làm sao tu luyện?

- Vâng, hơn nữa còn để cho ta dùng cái này...

Thạch Hạo giơ đồ vật trong tay lên.

Nhìn thoáng qua, mí mắt của hai đại Điện chủ lần nữa nhảy dựng.

Trong tay đối phương cầm, không phải công cụ chùi bồn cầu, mà là một cái chổi lông gà...

Chổi lông gà, bản thân vốn mềm mại, phủi bụi còn có thể, dùng để chà dơ bẩn... Làm sao có thể?

- Được rồi, hai vị Điện chủ, ta không có thời gian nhiều lời, nhiều bồn cầu như vậy, trong ba ngày nhất định phải chà xong, không chùi xong, ta liền xui xẻo...

Nói xong, liền không để ý tới hai người, Thạch Hạo lần nữa ngồi chồm hổm xuống, nghiêm túc tẩy trừ.

- Cái này... tốt, chúng ta không quấy rầy ngươi, vậy... những người khác đâu?

Thấy đối phương nghiêm túc chùi bồn cầu, không để ý tới hai người mình, Ngụy Điện chủ đành phải hỏi.

- Tiêu Đàm ở bên ngoài nhà vệ sinh đập ruồi, Tiêu Tần bắt chim... Còn những người khác, ta cũng không rõ ràng lắm, các ngươi đi ra ngoài tìm xem đi, có lẽ có thể chứng kiến!

Cũng không ngẩng đầu, Thạch Hạo nói.

- Đập ruồi? Bắt chim?

Thân thể lung lay, ánh mắt của hai đại Điện chủ biến thành màu đen.

Không phải nói giảng bài sao?

Không phải nói huấn luyện khẩn cấp sao?

Đây chùi bồn cầu, đập ruồi, bắt chim... Làm gì?

Vẻ mặt cực kỳ phiền muộn, hai người đầu đầy sương mù đi ra Luyện Võ trường, đang muốn đi tìm hai vị bắt chim, đập ruồi, liền chứng kiến một thanh niên vẻ mặt tươi cười đi theo sau lưng một nữ Chiến Sư.

- Tiểu tỷ tỷ, chớ đi, có thể cùng ta làm một ít sự tình song tu không...

- Ba!

- Không làm cũng không sao, cần gì đánh người như vậy? Ai, vị đại ca kia, ngươi có thể cùng ta chung một chỗ làm sự tình song tu không?

- Cút!

- Được rồi...

Thấy một màn như vậy, Ngụy Điện chủ nhịn không được nhìn về phía Liêu Điện Chủ, khóe miệng đều co giật, sắp khóc.

- Không nhìn lầm, vị này chính là học sinh của ngươi, Lô Kiến Lăng a?

- Phải, người học sinh này của ta có chút hướng nội, luôn thẹn thùng, như thế nào... đuổi theo nữ sinh đòi song tu, mấu chốt nhất là, đuổi theo nam sinh là có ý gì...

Liêu Điện Chủ che mặt, sợ bị đệ tử chứng kiến, gọi hắn chung một chỗ song tu.

- Ta cũng không biết...

Ngụy Điện chủ nuốt ngụm nước miếng.

Hai người tiếp tục đi về phía trước, ngay sau đó chứng kiến một thanh niên đứng ở trước một cây đại thụ, vận chuyển chân khí, tựa hồ đang tiến hành huấn luyện nào đó.

- Này là Phòng Ngự điện Đổng Thụy, một thân mình đồng da sắt, đao thương bất nhập...

Nhận ra được, Ngụy Điện chủ gật đầu.

Cũng may, cuối cùng có người bình thường rồi.

Nếu không lại chùi bồn cầu, cua nam nhân... Tiếp tục xem, thực sợ sẽ không kiên trì nổi, phun ra lão huyết.

- Ân...

Liêu Điện Chủ cũng nhẹ nhàng thở ra, đang muốn nói chuyện, liền thấy Đổng Thụy ở cách đó không xa đã điều tức xong, bàn chân đạp một cái, bò tới ngọn cây, sau đó... buông tay.

Ba chít chít!

Đầu đâm vào dưới đất, lâm vào trong đó, tựa như củ cải trắng.

Phù phù!

Giùng giằng rút đầu ra, liền thấy vẻ mặt Đổng Thụy đầy máu, tùy tiện thoa thuốc, lần nữa đi tới trước đại thụ, điều tức một chút, tiếp tục bò lên.

Ba chít chít!

Lần nữa cắm đầu xuống, trên đầu máu càng nhiều.

- ...

Hai đại Điện chủ điên rồi.

Không phải nói huấn luyện sao?

Không phải nói giảng bài sao?

Bọn hắn thật vất vả tuyển ra siêu cấp thiên tài, Binh Vương mạnh nhất mỗi một cấp bậc của Chiến Sư Đường, sao bây giờ từng cái đều điên rồi?

Tiếp tục đi về phía trước, nhìn thấy càng nhiều việc lạ nữa, có nằm sấp trong bồn tắm, giả chết như thi thể, cũng có chôn mình dưới đất không nhúc nhích...

Hai mươi thiên tài, rất nhanh tìm đủ, tất cả đều giống như người điên, làm ra một ít sự tình lúc trước nằm mộng cũng không nghĩ đến.

- Đường chủ... Đây rốt cuộc xảy ra chuyện gì vậy?

Nhịn không được nữa, đi vào chỗ ở của Hình Đường chủ, tìm được Hình Đường chủ đang ngẩn người, hai vị Điện chủ có chút kìm nén không được.

Chúng ta là muốn những Chiến Sư này xuất hiện thần tích, không phải là để cho bọn họ biến thành bệnh tâm thần...

- Ta... Cũng không biết!

Hình Đường chủ xoay đầu lại.

Lúc này hai người mới phát hiện, vị Đường chủ hình dáng phi phàm kia, lúc này đầu tóc loạn thành một đống, tựa như ổ gà, vành mắt biến thành màu đen, như vài ngày không ngủ, có chút phát điên.

- Trương sư an bài, hơn nữa bảo ta không cần lo, ta... cũng không biết đến cùng đang làm cái gì!

Giờ phút này Hình Đường chủ cũng tan vỡ.

Vốn tưởng rằng Trương sư sẽ dùng thủ đoạn đặc thù gì huấn luyện, chứng kiến phía trên viết nội dung, triệt để điên rồi.

Đặc thù là thật cực kỳ đặc thù... Thế nhưng quá con mẹ nó đặc thù!

Ngươi xác định đây quả thật là huấn luyện? Không phải muốn cạo chết Thanh Nguyên Chiến Sư Đường chúng ta?

- Ngươi cũng không biết? Vậy... Mặc cho hắn xằng bậy sao?

Ngụy Điện chủ nhịn không được nói.

- Ta cũng muốn nói, nhưng hắn nói... không tin hắn, có thể mặc kệ! Xoắn xuýt thật lâu, ta mới quyết định không đi xen vào...

Hình Đường chủ cười khổ.

Tất cả hành động của đối phương, hắn thân là Chiến Sư Đường Đường chủ, cũng không lý giải được.

Nhưng nếu như mời đối phương xuất thủ, thì phải tin tưởng, nếu không hắn làm Đường chủ, sẽ không có bất kỳ uy tín đáng nói.

- Nhưng...

Hai vị Điện chủ muốn nói điều gì, lại không biết mở miệng như thế nào.

- Trương sư... Thật là đang huấn luyện?

Qua không biết bao lâu, Liêu Điện Chủ nhịn không được nói.

- Ta cũng không biết... Cứ như vậy đi, người của chúng ta, vốn cũng lấy không được thứ tự gì, không bằng để cho hắn giày vò mấy ngày, có lẽ... Có thể sáng tạo kỳ tích!

Lắc đầu, Hình Đường chủ tràn đầy bất đắc dĩ.

Thanh Nguyên Chiến Sư Đường bọn hắn vốn rất yếu, dựa theo thành tích dĩ vãng, lần này tuyển chọn, dù đều là Chiến Sư thiên phú rất mạnh, nhưng có thể được hai danh ngạch hay không, cũng chưa biết chừng...

Dù sao đều là còn nước còn tát, vạn nhất vị Trương sư này thật có thể giống như trước, sáng tạo kỳ tích thì sao?

- Chỉ có thể hi vọng như thế... Đúng rồi, Trương sư đâu?

Ngụy Điện chủ xem một vòng, không có phát hiện Trương Huyền, nhịn không được hỏi.

- Vừa rồi hắn cầm được huy chương Y sư, huy chương Luyện Đan Sư, nói muốn đi Danh Sư Đường khảo hạch Danh Sư thất tinh rồi...

Hình Đường chủ nói.

- Khảo hạch Danh Sư thất tinh?

Hai người lần nữa sững sờ.

Bảo ngươi huấn luyện người của chúng ta, ngươi làm hết thảy Chiến Sư thành bệnh thần kinh, sau đó bản thân chạy đi khảo hạch Danh Sư thất tinh...

Trái tim không khỏi quá lớn đi!

Hai đại Điện chủ cảm giác thế giới quan của mình triệt để sụp đổ.

...

Hình Đường chủ nói không sai, lúc này Trương Huyền xác thực đến Danh Sư Đường.

Huấn luyện Chiến Sư, với hắn mà nói chỉ là việc nhỏ, khảo hạch Danh Sư mới là trọng yếu nhất.

Đã có thân phận này, mới có tư cách tranh đoạt danh ngạch Thánh Tử Điện, mới có thể tìm được Lạc Nhược Hi, hỏi thăm rõ ràng, làm ra chuẩn bị cùng tính toán.

Đi ở trong đại sảnh rộng lớn của Danh Sư Đường, trực tiếp đi đến phòng ở của Ngô sư.

Hắn có được kinh nghiệm thăng cấp Vương quốc thành đế quốc, chỉ cần chức nghiệp phụ tu cùng tâm cảnh khắc độ đạt tới, không cần khảo hạch, có thể xin huy chương, đổi lại những người khác, khả năng còn cần một ít miệng lưỡi phiền toái, tìm Ngô sư dễ dàng hơn rất nhiều.

- Ngô sư, nếu không phải lúc trước Điền phó đường chủ phát hiện nguy hiểm, Danh Sư Đường chúng ta có thể sẽ toàn quân bị diệt, bây giờ ngươi nói hắn mưu hại một Danh Sư lục tinh từ đế quốc nhất đẳng tới? Thậm chí bắt... Không khỏi có chút chuyện bé xé ra to đi?

Vừa tới trước gian phòng, còn không có đẩy cửa vào, chợt nghe một thanh âm già nua từ gian phòng truyền ra.

Trương Huyền ta, xông đường!

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

- Cẩu đường chủ, chuyện này ta cùng Chiến Sư Đường Hình Đường chủ tận mắt nhìn thấy, sự thật vô cùng xác thực, không dung phản bác...

Ngô sư lo lắng lên tiếng.

- Sự thật vô cùng xác thực?

Lão giả tiếp tục nói:

- Thân là Danh Sư, ngươi nên biết, có một số việc, tận mắt thấy chưa chắc là thật! Cần cẩn thận xác định, cẩn thận phân biệt rõ, mới có thể kết luận... Huống chi, liên lụy một vị Phó đường chủ! Nếu như dựa theo loại người như ngươi phán quyết, Danh Sư Đường Phó đường chủ của Thanh Nguyên đế quốc chúng ta, mưu hại một Danh Sư lục tinh từ đế quốc nhất đẳng tới... phân bộ của chúng ta, về sau còn có uy nghiêm để nói sao?

- Cái này...

Ngô sư trù trừ.

Danh Sư Đường, trấn thủ một phương, mặt mũi cực kỳ trọng yếu, Phó đường chủ gia hại người cấp bậc thấp, chỉ bằng vào điểm ấy, lan truyền ra ngoài, phân bộ Danh Sư Đường của Thanh Nguyên đế quốc bọn hắn,

liền không có mặt gặp người, về sau lưng đeo xú danh không biết bao lâu.

- Cẩu đường chủ, ta nói là sự thật, Danh Sư Đường hẳn là làm gương tốt, thực sự cầu thị, nếu vì thanh danh, cố ý bao che, về sau còn có công chính đáng nói sao?

Dừng lại một chút, Ngô sư tiếp tục nói.

Xử lý Điền Thanh Phó đường chủ, hoàn toàn chính xác sẽ có tổn hại uy danh của phân bộ, nhưng không xử lý mà nói, truyền đi, sẽ càng khó nghe, đệ nhất chức nghiệp của Đại Lục, cũng không còn công chính đáng nói.

- Công chính? Chẳng lẽ ngươi nói chính là công chính? Như thế nào ta nghe ngược lại là Điền phó đường chủ nhận lấy ủy khuất!

Lão giả lên tiếng:

- Điền Thanh, ngươi nói rõ chi tiết chuyện ngày hôm qua một lần đi!

- Vâng!

Trong phòng vang lên thanh âm của Điền phó đường chủ.

- Chuyện là như vầy, Trung Thanh Vương chịu trách nhiệm phòng vệ nội thành, bắt được Hồng Viễn Đế Quốc Độc Điện Phó điện chủ Minh Chân, mượn nhờ tin tức của đối phương, tiêu diệt phân bộ Độc Điện Tĩnh Viễn Thành... Càng từ trong miệng vị Phó điện chủ này, biết rõ còn có một vị Độc Sư vô cùng lợi hại, gọi là Tôn Cường, ẩn thân nội thành, vô cùng có khả năng để cho Nhân tộc toàn thành đối mặt nguy hiểm... Vì vậy mới bắt lấy thẩm vấn, mà vị Tôn Cường này, đúng là quản gia của Trương Huyền Trương sư!

- Liên lụy một vị Danh Sư, tự nhiên không thể lỗ mãng, Trung Thanh Vương tìm ta, ta liền để đối phương phái người mời... sau khi đến Vương Phủ, vị Trương Huyền này chẳng những không phối hợp, còn xuất thủ

cướp Tôn Cường đi, càng đánh đập ta cùng Trung Thanh Vương tàn nhẫn...

- Đánh đập tàn nhẫn? Điền phó đường chủ, thực lực của Trương sư, chỉ có Thánh Vực nhị trọng đỉnh phong, ngươi là nửa bước Xuất Khiếu Cảnh, nói xuất thủ với ngươi... Có chút quá đáng a?

Ngô sư nhướng mày, cực kỳ không vui.

Sự tình Trương sư là Thiên Nhận Danh Sư, hắn không thể nói ra được, nhưng đối phương muốn vu oan, tuyệt đối sẽ không chút lưu tình phản kích.

- Ta đả thương cũng không phải Trương Huyền, mà là lô đỉnh trong tay hắn! Cái lô đỉnh này, là Thánh Khí trung phẩm, thực lực tương tự ta...

Điền Thanh nói.

- Ta thì càng không tin, thân là Danh Sư, lại bị một lô đỉnh Thánh Khí trung phẩm đánh?

Ngô sư lắc đầu.

Thánh Khí trung phẩm lợi hại, nhưng không ai khu động, triển khai không ra sức chiến đấu mạnh nhất, một cái đường đường Danh Sư, đánh một trận... Nói cho ai nghe, ai tin tưởng?

- Tin cũng tốt không tin cũng tốt, nếu như ngươi nhất định muốn nói ta mưu hại Trương Huyền, ta hỏi ngươi... Ta có lý do gì mưu hại?

Điền phó đường chủ khẽ nói.

- Cái này...

Ngô sư khàn giọng.

- Ta là Danh Sư Đường của Thanh Nguyên đế quốc Phó đường chủ, nói lên địa vị, tôn sùng hơn hắn không biết bao nhiêu lần! Thân là Danh Sư

thất tinh, đẳng cấp cũng vượt xa hắn... Vì sao phải bốc lên nguy hiểm hủy diệt chức nghiệp, cố ý đi đối phó một Học Viện Viện trưởng không quan hệ gì tới ta? Coi như là giết, hoặc khai trừ tư cách Danh Sư, cũng không có bất cứ quan hệ nào với ta a!

Điền phó đường chủ nói.

Ngô sư nói không ra lời.

Hoàn toàn chính xác, gây án phải có động cơ.

Điền phó đường chủ vô luận từ phương diện nào, cũng không tồn tại những thứ này.

Thân phận cao hơn ngươi, địa vị cao hơn ngươi, mấu chốt là có tiền hơn ngươi... Tại sao phải đối phó ngươi?

Không có đạo lý!

- Ngô Như Phong, ngươi còn có lời gì để nói?

Cẩu đường chủ tiếp tục lên tiếng.

- Ta... Tuy không biết vì sao Điền phó đường chủ động thủ với Trương sư, nhưng ta nhận được tin tức Trương sư cầu cứu, thời điểm tiến đến, Trung Thanh Vương cùng Điền phó đường chủ đang động thủ với hắn, chỉ cần muộn một lát, chỉ sợ đã bị giết, đây là ta cùng rất nhiều Danh Sư, Chiến Sư tận mắt nhìn thấy, Đường chủ không tin, có thể hỏi thăm...

Ngô sư nói:

- Hơn nữa, Điền phó đường chủ vừa nói vị Độc Điện Phó điện chủ kia có thể làm chứng, là Trung Thanh Vương cùng Điền phó đường chủ lấy người Độc Điện áp chế, cố ý mưu hại...

- Ngươi nói là Minh Chân Độc Sư?

Cẩu đường chủ nói.

- Vâng!

- Buổi tối hôm qua hắn đã chết!

Cẩu đường chủ hừ lạnh.

- Chết? Hắn ở Danh Sư Đường... Làm sao có thể chết?

Ngô sư tựa hồ không thể tin được.

- Ta làm sao biết tại sao lại chết? Người là ngươi bắt tới, sau đó chết ở Danh Sư Đường, ngươi nói không biết... Ngươi cảm thấy ta sẽ tin tưởng?

Cẩu đường chủ nói.

- Đường chủ cái này là... hoài nghi ta?

Trong giọng nói của Ngô sư mang theo không tin.

- Không phải hoài nghi ngươi, mà là, khiến người ta không thể không nghi! Ngươi nói, Trần Triết làm ra sự tình trái ngược Danh Sư, phải bắt thẩm vấn, ta không có cự tuyệt, kết quả... Hắn cũng vô duyên vô cớ chết! Danh Sư Đường đề phòng sâm nghiêm, trừ ngươi ra, ai cũng không cách nào tới gần, nếu như không phải dùng cực hình, muốn vu oan giá hoạ, vì sao có thể tử vong?

- Vị Trương Huyền kia, ta đã chuyên môn điều tra, các ngươi từng có kinh nghiệm chung một chỗ xuất sinh nhập tử, cảm tình cá nhân rất sâu, thiên hướng đối phương, hoặc làm ngụy chứng, cũng không phải là không được!

Cẩu đường chủ khẽ nói:

- Ngươi vừa mới trở thành Phó đường chủ, muốn lập công, muốn thay thế Điền Thanh, ta có thể lý giải, nhưng vô luận làm chuyện gì, đều cần chứng cứ, biến thành dạng này, để cho ta làm sao không nghi ngờ?

- Ta đối với vị trí Phó đường chủ, không có lòng mơ ước, càng không có gia hại Điền phó đường chủ...

Ngô sư sốt ruột nói.

Không nghĩ tới Cẩu đường chủ lại có thể hoài nghi hắn cố ý hãm hại Điền Thanh.

- Được rồi, chuyện này ta không muốn thảo luận quá nhiều, ta mặc kệ các ngươi tranh giành như thế nào, đấu như thế nào... Cũng không được làm ra sự tình ảnh hưởng thanh danh của phân bộ!

Cẩu đường chủ cắt đứt hắn nói:

- Ta trở thành Đường chủ vượt qua năm trăm năm, Danh Sư Đường ở trong tay ta, dù không có phát dương quang đại, nhưng cũng không có bất kỳ chỗ bẩn, bây giờ sẽ về hưu, không muốn bị người lên án, để cho Tổng bộ tới đây thẩm tra, biến thành trò cười của Danh Sư Đường đế quốc khác!

- Đường chủ, ta thật không phải vì tranh quyền... Vị Trương sư này, tuy cùng ta từng có đồng sanh cộng tử, lại không nghe ta sai khiến...

Không nghĩ tới Cẩu đường chủ mặc kệ thế sự, vừa xuất hiện liền chụp mũ hắn, Ngô sư vội nói.

- Đã đủ rồi! Ta đã nói qua, chuyện hư hỏng của các ngươi, ta không muốn quản, nhưng mà ta không muốn trong Danh Sư Đường chúng ta gây ra mâu thuẫn, để cho người ngoài chê cười!

Thanh âm của Cẩu đường chủ trở nên băng lãnh:

- Ngươi nghe không hiểu ý của ta?

- Ta... vâng!

Ngô sư cắn chặt hàm răng.

- Ân, rõ là tốt rồi, như vậy đi, ngươi phái người mang Trương Huyền tới, nói rõ ràng sự tình, nghe lời thì thôi, không nghe lời, chỉ bằng vào phía dưới phạm thượng, động thủ với Danh Sư thất tinh, liền đủ cả đời không thể xoay mình rồi...

Cẩu đường chủ bàn giao, lời còn chưa dứt, một thanh âm nhàn nhạt vang lên, sau đó cửa phòng đẩy ra, thanh niên chậm rãi đi đến.

- Không cần phái người, ta đã tới...

Đúng là Trương Huyền.

Vốn hắn chỉ muốn tới đây khảo hạch Danh Sư thất tinh, không nghĩ tới nghe được mấy cái này, tức giận sắp nổ tung.

Còn tưởng rằng Cẩu đường chủ này chỉ hồ đồ, mới trọng dụng tiểu nhân như Điền Thanh, không nghĩ tới là một ngu ngốc chỉ biết an ổn quá độ.

- Trương sư...

Ngô sư lại càng hoảng sợ, vẻ mặt sốt ruột.

Từ vừa rồi, hắn có thể nghe ra, Đường chủ đối với vị này rõ ràng không vui, lúc này đi ra, một khi chọc đối phương tức giận, liền không còn đường sống vãn hồi.

- Đường chủ, vị này chính là Trương Huyền hãm hại ta, Viện trưởng Danh Sư học viện của Hồng Viễn Đế Quốc!

Ánh mắt lóe lên, Điền Thanh vội nói.

- Ngươi chính là Trương Huyền?

Ánh mắt của Cẩu đường chủ nheo lại:

- Danh Sư thất tinh thương nghị sự tình, ngươi một lục tinh nho nhỏ, lại có thể ở bên ngoài nghe lén... Thật to gan!

- Ngại ngùng... Lá gan của ta còn chưa đủ lớn, không bằng ngươi!

Trương Huyền lắc đầu.

- Ngươi nói cái gì?

Vỗ bàn một cái, khí tức của Cẩu đường chủ như rồng, mang theo lửa giận.

Hắn là Danh Sư Đường Đường chủ, trấn thủ một phương, đối phương một Viện trưởng học viện nho nhỏ, dám nói như vậy, quả thực mắt không tôn trưởng, vô pháp vô thiên.

- Ta nói cái gì, trong lòng ngươi không rõ ràng sao?

Đối mặt lửa giận của đối phương, Trương Huyền không có chút lo lắng nào, thần sắc hờ hững nhìn qua:

- Ngô sư là cái tính khí gì, ở chung nhiều năm như vậy, ta không tin ngươi không biết... Vị Điền phó đường chủ này, mượn nhờ Độc Sư mưu hại ta, càng ra tay với ta, quản gia của ta... phẩm hạnh kém như thế, không đi điều tra, lại ở nơi đây trách cứ Ngô sư, ngươi là mắt mù, hay suy nghĩ có vấn đề? Danh Sư Đường của Thanh Nguyên đế quốc, tại sao có thể có Đường chủ ngu xuẩn như ngươi?

- Trương sư...

Không nghĩ tới Trương sư luôn luôn hòa khí, lại có thể ngạnh kháng Cẩu đường chủ, nói ra lời này, Ngô sư bị dọa sợ sắp điên rồi.

Vốn Đường chủ có ý kiến với hắn, bây giờ có thể nói, không còn chỗ trống vãn hồi.

- Gan chó thật lớn! Danh Sư lục tinh nho nhỏ, bỏ qua quy củ, vũ nhục Danh Sư thất tinh đỉnh phong, dĩ nhiên xúc phạm lễ phép, Đường chủ, hiện tại ta liền để hắn ra công lý, huỷ bỏ tu vi...

Hét lớn một tiếng, Điền Thanh cũng không đợi Đường chủ nói chuyện, bàn tay trảo một cái, lăng không vỗ tới Trương Huyền.

- Ngươi dám...

Ngô sư biến sắc, vội vàng tiến lên đón, muốn xuất thủ ngăn trở công kích của đối phương.

- Không cần...

Lắc đầu, bàn tay của Trương Huyền dựng thẳng lên, nhẹ nhàng vỗ.

Bành!

Điền phó đường chủ còn không kịp phản ứng, liền bị một chưởng đánh bay ra ngoài, dán ở trên tường.

Như đập bay một con sâu cái kiến, Trương Huyền từng bước một tiến về phía trước, ánh mắt như điện, thanh âm càng ngày càng vang dội, sau đó truyền vang toàn bộ Thanh Nguyên Đế Đô.

- Từ Thiên Huyền Vương quốc từng bước đi tới, một đường tung hoành, chưa từng có người dám hãm hại ta, dám nói như vậy với ta!

- Trương Huyền ta, lấy thân phận Danh Sư lục tinh, xin Tổng bộ...

- Xông Danh Sư Đường của Thanh Nguyên đế quốc!

- Không chết... Không ngừng!

Hắn gọi Trương Huyền!

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Giám Bảo Sư Công Hội.

- Như thế nào? Thuốc của ta hiệu quả coi như không tệ chứ!

Trong đại sảnh, Tề lão cười nhìn về phía thanh niên trước mắt.

Chứng kiến trong gương, dung nhan tuấn mỹ lần nữa khôi phục, lúc này thanh niên mới nhẹ nhàng thở ra, ôm quyền khom người:

- Đa tạ linh đan diệu dược của Tề lão, nếu không chỉ sợ còn không biết bao lâu mới có thể khôi phục...

- Không cần khách khí, thầy thuốc như mẹ hiền, đây cũng là ta phải làm!

Tề lão gật đầu.

- Cửu Tiêu, về sau giám bảo, có thể làm được liền làm, làm không được, thì không nên cậy mạnh, nếu không mất mặt không chỉ bản thân, gây chuyện không tốt thân phận Giám Bảo Sư của ngươi cũng có thể hủy hoại chỉ trong chốc lát!

Mục Hội trưởng lắc đầu.

Thanh niên tự nhiên là Trương Cửu Tiêu.

Đêm qua, Trương Huyền phối trí độc dược diệt trừ linh tính, độc tính chưa hoàn toàn tiêu trừ, trên mặt sưng phù không cách nào đi ra ngoài gặp người, đành phải lưu ở nơi đây, không có rời đi.

Đến buổi sáng, như trước không có chuyển biến tốt đẹp, đành phải mời Y sư Công Hội lão Hội trưởng Tề lão tới.

Tuy cừu nhân của Tề lão thế lớn, nhưng ban ngày tới Giám Bảo Sư Công Hội, hơn nữa còn có Danh Sư Công Hội ở phụ cận, chắc hẳn không ai dám làm gì.

- Vâng!

Trương Cửu Tiêu gật đầu.

Đêm qua, ỷ vào bản thân là hậu nhân của đại gia tộc, kiến thức rộng rãi, vốn nghĩ rằng đại xuất danh tiếng, để cho tất cả mọi người lau mắt mà nhìn, kết quả... Chịu khổ đánh mặt, bi thảm không thể lại bi thảm.

Ngẫm lại cũng tràn đầy bực bội.

Nhất là bề ngoài anh tuấn, bộ mặt trở nên hoàn toàn thay đổi, nhờ có ở trong Giám Bảo Sư Công Hội, không có bị đám fans hâm mộ phát hiện, nếu không liền không mặt mũi thấy người.

Đương nhiên, mấu chốt nhất là, Giám Bảo Sư cả đời chỉ có thể xuất hiện ba lượt sai lầm, phá giải phong ấn, tuy không tính giám bảo, nhưng cũng phát sinh ở Công Hội, tin tức truyền ra, tất nhiên trở thành chỗ bẩn cả đời.

- Đều là Trương Huyền kia... rõ ràng có phương pháp phá giải phong ấn, lại chậm chạp không nói...

Nghĩ tới dáng tươi cười vô tội của tên kia, Trương Cửu Tiêu liền tức không chỗ đánh.

Xông Luyện Tâm Kiều, để cho hắn mất mặt một lần, vốn tưởng rằng lần này có thể đoạt lại mặt mũi, hãnh diện, nằm mơ cũng không nghĩ đến bị đánh ác hơn.

- Nhất định là cố ý...

Thoạt nhìn vẻ mặt trung thực, trên thực tế lại cố ý để cho hắn mất mặt.

- Tề lão, ngươi nói mặt ta như vậy là trúng độc?

Bất kể nói thế nào cũng là Danh Sư thất tinh, tâm cảnh cường đại, tuy phiền muộn, nhưng đặt tâm sự ở đáy lòng, trên mặt không có biểu hiện ra.

- Là một loại độc rất lợi hại, đoán chừng đạt đến thất tinh, nếu không phải những năm này ta trúng kịch độc, ngày ngày nghiên cứu phương pháp giải độc, chỉ sợ cũng không giải quyết được!

Tề lão nói.

Lúc trước thân trúng kịch độc, mất hết can đảm, chạy trốn tới Tĩnh Viễn Thành, thoạt nhìn là hành động bất đắc dĩ, trên thực tế cũng làm ra chuẩn bị.

Đã sớm nghe nói Tĩnh Viễn Thành có Độc Điện, lúc này mới đi tới, thử thời vận.

Ở đó hai mươi năm, cho dù không có triệt để giải quyết hết kịch độc trong cơ thể, nhưng cũng ngăn chặn, không có để cho nó khuếch tán phạm vi lớn.

Nguyên nhân chính là như thế, mới sống cho tới bây giờ.

Bệnh lâu thành y, thân trúng kịch độc, không phải Độc Sư, đối với độc cũng hiểu rõ rất nhiều, không phải độc quá cường đại, đều có thể nhẹ nhõm giải quyết.

- Trương Sư cho ta ăn, không ngờ là độc dược... Chẳng lẽ hắn còn là một vị Độc Sư?

Trương Cửu Tiêu nhịn không được nói.

Độc phương cực kỳ cơ mật, cơ bản đều do Độc Sư nắm giữ, đối phương tiện tay viết ra, chẳng lẽ còn là Độc Sư?

- Không biết ngươi nói Trương Sư là...

Nghe được lời của hắn, Tề lão nhìn lại.

- A, là một Danh Sư lục tinh từ Hồng Viễn Đế Quốc tới, gọi Trương Huyền.

Mục Hội trưởng nói.

- Hắn a! Hắn là ân nhân cứu mạng của ta, y thuật cao hơn ta không biết bao nhiêu lần... Mấu chốt nhất là, nhân tâm nhân đức, chân thực nhiệt tình, tại sao có thể là Độc Sư!

Tề lão lắc đầu.

- Ân nhân cứu mạng? Y thuật còn cao hơn Tề lão?

Trương Cửu Tiêu ngẩn ngơ.

Gia hỏa này tâm cảnh cao hơn hắn, nhận thức.

Năng lực Giám Bảo mạnh mẽ hơn hắn, cũng nhận thức.

Hiện tại y thuật còn cực kỳ lợi hại... Đến cùng hắn là Danh Sư thất tinh, hay là đối phương?

Có cần đả kích người như vậy không?

- May mắn cấp bậc Danh Sư của ta cao hơn hắn, ở trên phương diện Danh Sư, cường đại hơn hắn nhiều, nếu không chỉ sợ thật không bằng...

Trong lòng âm thầm thở dài, đang muốn nói chuyện, chợt nghe một thanh âm ầm ầm vang lên.

- Trương Huyền ta, lấy thân phận Danh Sư lục tinh, xin Tổng bộ xông Danh Sư Đường của Thanh Nguyên đế quốc, không chết... Không ngớt!

- Cái gì? Xông đường?

Thân thể nhoáng một cái, Trương Cửu Tiêu té ngã trên đất.

Xông đường, là chỉ lẻ loi một mình, khiêu chiến một Danh Sư Đường.

Có mâu thuẫn cũng tốt, có vấn đề cũng được, Danh Sư phạm sai lầm, chỉ cần không phản bội Nhân tộc, có thể xông qua đủ loại gông cùm xiềng xích của Danh Sư Đường, sẽ không có tư cách định tội, Tổng bộ cũng không truy cứu nữa.

Vừa cảm giác tu vi Danh Sư của mình còn có mạnh mẽ hơn đối phương, sẽ không bị đả kích, kết quả... Đối phương muốn độc thân xông Danh Sư Đường...

Thật hay giả?

Vội vã vọt tới ngoài phòng, sau đó chứng kiến một huy chương Danh Sư phóng lên trời, lơ lửng trên không trung.

Trong Phong Sư Điện của Danh Sư Đường, một đạo khí tức tinh thuần xông lên cao, bao phủ huy chương, chậm rãi tạo thành hai chữ to:

- Đồng ý!

- Tổng bộ... Đồng ý? Danh Sư lục tinh xông phân bộ thất tinh... Cái này chỉ sợ muốn phá vỡ lịch sử!

- Đâu chỉ phá vỡ, nếu quả thật thông qua... Chỉ sợ Danh Sư Đường của Thanh Nguyên đế quốc sẽ không còn mặt mũi, Cẩu Đường Chủ cũng sẽ biến thành trò cười của tất cả Danh Sư...

Mục Hội trưởng cùng Tề lão trợn mắt há hốc mồm.

- Lão sư, Tề lão, thân là một thành viên của Danh Sư Đường Thanh Nguyên đế quốc, đối phương xông đường, ta phải về nghênh chiến... Cáo từ!

Trương Cửu Tiêu ôm quyền, vội vã bay vút về phía Danh Sư Đường.

Có người xông đường, liền tương đương với có người đập phá quán, thân là Danh Sư trong đó, phải đi tới thủ hộ!

- Trương Huyền, mặc kệ thiên phú của ngươi như thế nào, muốn xông đường... Trước qua cửa của Trương Cửu Tiêu ta lại nói!

Xiết chặt nắm đấm, ánh mắt của Trương Cửu Tiêu nheo lại.

Liên tục hai lần đánh mặt, đã như vậy... quang minh chính đại đánh về!

...

Thanh Nguyên Hoàng Cung.

Một trung niên tựa như đầu heo nằm trên mặt đất, miệng lớn thở hổn hển.

Trung Thanh Vương.

Liên tục đánh một đêm, độc trong cơ thể tạm thời bị áp chế, nhưng người cũng sắp phế đi, nếu không phải công lực tinh thuần, thực lực mạnh mẽ, lại có vô số đan dược duy trì, chỉ sợ sớm đã chết rồi.

Bởi vì quất hắn, liên tục thay đổi hơn hai mươi hộ vệ, từng cái bàn tay sưng phù, toàn thân thoát lực.

- Vương gia, hiện tại cảm giác như thế nào?

Tần quản sự đi vào trước mặt.

- Không sao... Đúng rồi, hai mươi hộ vệ đánh ta kia, tất cả đều giết! Chuyện của ta, không hy vọng ngoại nhân biết được!

Ánh mắt nheo lại, Trung Thanh Vương khẽ nói.

- Yên tâm đi, Vương gia, ta đã an bài xong...

Tần quản sự vội nói.

- Ân!

Giùng giằng ngồi dưới đất, điều tức cả buổi, cảm thấy khôi phục một ít, lần nữa ngẩng đầu:

- Bên Điền Phó Đường Chủ có tin tức không?

- Ta đã dựa theo như ngươi nói truyền tin tức Phó đường chủ bị giam giữ cho Cẩu Đường Chủ...

Nói đến đây, Tần quản sự có chút chần chờ:

- Cẩu Đường Chủ sẽ cứu Điền Phó Đường Chủ? Tội danh mưu hại... Danh Sư, ta nghe nói là không nhỏ!

- Yên tâm đi, nhất định sẽ cứu đấy!

Trung Thanh Vương cười lạnh:

- Chỉ cần Điền Phó Đường Chủ không có việc gì, ta sẽ không sự tình, gây chuyện không tốt còn có thể tuyệt địa phản kích! Để cho Ngô Như Phong cùng Trương Huyền chịu không nổi!

- Vậy là tốt rồi...

Tần quản sự nhẹ nhàng thở ra, có chút nghi hoặc:

- Vương gia, vị Trương Huyền này, đến cùng có lai lịch gì? Một Danh Sư lục tinh, không chỉ biến Vương gia ngươi thành dạng này, ngay cả Điền

Phó Đường Chủ cũng bại té ngã?

- Mặc kệ hắn có lai lịch gì, đắc tội Điền Phó Đường Chủ, sẽ chết chắc rồi... Yên tâm đi, nhảy đáp không được bao lâu, đoán chừng hôm nay hoặc là ngày mai, sẽ bị Danh Sư Đường bắt, chết ở trong lao...

Trung Thanh Vương khoát tay áo.

Lời còn chưa dứt, chợt nghe thanh âm của Trương Huyền vang vọng, chấn thiên địa không ngừng run rẩy.

- Trương Huyền ta, lấy thân phận Danh Sư lục tinh, xin Tổng bộ xông Danh Sư Đường của Thanh Nguyên đế quốc, không chết... Không ngớt!

- Xông đường? Hặc hặc, một Danh Sư lục tinh muốn xông đường? Đây không phải muốn chết sao? Nội tình Danh Sư Đường của Thanh Nguyên đế quốc, Danh Sư bát tinh hạ phẩm cũng không dám xông... Một lục tinh muốn xông, thật sự là không biết trời cao đất rộng...

Sửng sốt một chút, Trung Thanh Vương cười ha ha, nước mắt sắp chảy ra.

Độ khó xông đường, chỉ cần là Danh Sư, đều rất rõ ràng, có thể nói cửu tử nhất sinh, hầu như không người có thể hoàn thành.

Gia hỏa này lại muốn tới một lần, thật sự là bản thân muốn chết!

- Bệ hạ!

Đang cười to, chỉ thấy Hoàng Đế Sở Thiên Hành đi nhanh tới, hưng phấn hô lên:

- Trương Huyền kia muốn xông đường, xem ra không cần ta xuất thủ, cũng sống không lâu rồi...

- Lúc trước ta nghe qua xông đường, đúng là hắn phải chết không thể nghi ngờ...

Sở Thiên Hành gật đầu, có chút nghi hoặc nhìn qua:

- Đúng rồi, trong lịch sử, có xông đường thành công hay không?

- Cái này... Ta không rõ ràng lắm, bất quá kêu Bạch sư đến, chẳng phải sẽ biết...

Trung Thanh Vương nói.

Tuy Danh Sư Đường mặc kệ sự tình trong triều đình, nhưng một ít đế quốc cường đại cũng có thể mời chào một ít Danh Sư quy thuận.

Danh Sư của Danh Sư đường, tương đương với trong biên chế, Danh Sư tán tu, lại thuộc về tư nhân.

Vị Bạch sư này, đúng là hộ quốc Danh Sư của Thanh Nguyên đế quốc.

Sở Thiên Hành gật đầu, phái người đi mời, không lâu sau, một lão giả đi tới.

- Bạch sư, ta muốn hỏi một chút, trong lịch sử Thanh Nguyên đế quốc chúng ta, có người xông đường thành công hay không?

- Bệ hạ chờ một chốc, ta để cho bằng hữu điều tra!

Bạch sư gật đầu.

Hiện tại hắn không thuộc về Danh Sư của Danh Sư Đường, không thể nào điều tra, chỉ có thể dựa vào bằng hữu điều tra.

Ô...ô...ng...

Chỉ chốc lát, Ngọc Bài trong lòng bàn tay lập loè, Bạch sư nhìn thoáng qua, ôm quyền:

- Bẩm báo bệ hạ, trong lịch sử, hoàn toàn chính xác có người xông đường thành công, tổng cộng ba vị...

- Ba vị?

Nghe được số lượng ít như vậy, Trung Thanh Vương cùng Sở Thiên Hành nhẹ nhàng thở ra.

Từ khi có được chức nghiệp Danh Sư đến bây giờ, đã trải qua vài vạn năm, xuất hiện nhân vật thiên tài như cá diếc sang sông, nhiều vô số kể, nhiều cường giả như vậy, chỉ có ba cái thông qua, đủ thấy độ khó.

Xem ra Trương Huyền này, tuyệt đối không có khả năng thông qua.

- Bọn họ là người nào, có tên không?

Trung Thanh Vương hỏi.

- Có... Thứ nhất gọi Lạc Thiên Vân, thứ hai gọi Viên Hi, một cái là lão tổ Thánh Nhân Lạc gia, một cái là lão tổ Thánh Nhân Viên gia...

- Cái thứ ba thì sao?

Nhìn tên biểu hiện trên ngọc bài, Bạch sư dừng lại một chút.

- Hắn gọi...

- ... Trương Huyền!

Trương Huyền vs. Thương Cửu Tiêu!

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

- Trương Huyền? Trương Huyền nào?

Trong lòng Sở Thiên Hành, Trung Thanh Vương đồng thời lộp bộp một phát.

- Hiên Viên Vương quốc Trương Huyền, về sau là... Hồng Viễn Đế Quốc Danh Sư Học Viện... Viện trưởng!

Tiếp tục nhìn xuống, bờ môi Bạch sư run rẩy.

Vừa rồi gây ra động tĩnh lớn như vậy, hắn tự nhiên biết, vốn tưởng rằng Trương Huyền này là tự tìm đường chết, không nghĩ tới... đã xông đường thành công qua một lần!

Tưởng là muốn chết, kết quả là ngựa quen đường cũ!

- Hiên Viên Vương quốc là một Vương quốc, rất dễ dàng thông qua, đây chính là Thanh Nguyên đế quốc, tuyệt đối không có khả năng thành công?

Thân thể Trung Thanh Vương run rẩy.

- Lúc trước xông đường, tất nhiên biết rõ độ khó xông đường, dám khiêu chiến, nói rõ không phải xằng bậy...

Bạch sư lại không có cùng cách nhìn.

- Không ai sẽ thành công...

Trung Thanh Vương nghiến răng.

- Ta không biết có thể thành công hay không, bất quá... Mặc kệ thành công hay không, Danh Sư Đường của Thanh Nguyên đế quốc, coi như... Đã xong!

Bạch sư lắc đầu.

Sở dĩ quy tắc xông đường xuất hiện, là vì một thiên tài Danh Sư bị oan uổng tới chết, vì để tránh cho thiên tài vẫn lạc, mới lập ra chế độ này, chỉ cần bị ủy khuất, hoặc gặp đãi ngộ không công bằng, có thể xông đường hóa giải tranh chấp.

Vô luận thành công hay không, một khi Tổng bộ đồng ý, chẳng khác nào phân bộ kia mang nhãn hiệu đãi ngộ không công bằng với một nhân tài, Cẩu Đường Chủ nhất định sẽ bị Tổng bộ mời đi thẩm vấn, tên tuổi anh hùng cả đời hủy hoại chỉ trong chốc lát.

- Sẽ không thành công, hắn nhất định sẽ chết ở bên trong... Phốc!

Nghiến răng nghiến lợi, Trung Thanh Vương đang điên cuồng gào rú, lại cảm thấy ngực khó chịu, phun ra máu tươi, sắc mặt trắng nhợt, vội vàng nhìn về phía Bạch sư:

- Nhanh quất ta, quất ta, hung hăng quất ta, ta muốn, ta muốn...

- ...

Bạch sư.

- ...

Sở Thiên Hành.

...

Danh Sư Đường.

Nhìn hai chữ hiển hiện ở trên bầu trời, trước mắt Ngô sư biến thành màu đen.

Tuy hắn cũng cảm thấy Cẩu Đường Chủ làm sự tình có mất đúng mực, quá mức bất công, nhưng nơi đây dù sao cũng là địa phương hắn trưởng thành, biến thành cái dạng này, thật sự không đành lòng chứng kiến.

Bất quá, hắn cũng biết, bây giờ nói gì cũng đã chậm.

Trương Sư làm như vậy, cũng là bị buộc bất đắc dĩ.

Hắn chỉ là Danh Sư lục tinh, Cẩu Đường Chủ thân là Danh Sư thất tinh, càng là đường chủ một đường, thật muốn cho đãi ngộ không công bằng, ngoại trừ xông đường, không có những biện pháp khác.

Trong lòng của hắn thở dài, cảm thấy không cách nào vãn hồi, Cẩu Đường Chủ lại tức đến run rẩy, thiếu chút nữa ngất đi.

Làm Đường chủ năm trăm năm, lập tức muốn về hưu, vốn nghĩ rằng lui về bình an, chuyện gì cũng không có, vẽ một dấu chấm tròn viên mãn, nằm mơ cũng không có nghĩ đến... Chọc phải một đại tai họa, chỉ muốn nổ tung ngay tại chỗ.

Lần này, mặc kệ đối phương thắng hay bại, Danh Sư Đường của Thanh Nguyên đế quốc cũng triệt để xong đời, biến thành trò cười của tất cả mọi người.

- Ngươi, ngươi, rất tốt, ngươi có biết xông đường đại biểu cái gì không?

Cố nén ngực sắp nổ tung, nghiến răng nhìn về phía thanh niên cách đó không xa.

- Đại biểu cái gì? Hừ!

Trương Huyền nhướng mày, ánh mắt như thai nghén Lôi Đình:

- Trương Huyền ta, vì nhân tộc, độc thân đi vào địa quật chữa trị phong ấn; vì nhân tộc, chém giết Thanh Điền thập đại Vương Giả, tránh cho hạo kiếp; vì nhân tộc, bồi dưỡng Danh Sư, để cho đối phương có thể so với Chiến Sư! Vì nhân tộc, cúc cung tận tụy, trăm chết không hối hận! Mà bây giờ, ở Danh Sư Đường của Thanh Nguyên đế quốc, nhận được vũ nhục như thế... Chỉ hy vọng Tổng bộ cho một cái công bằng! Ngươi đã ngu ngốc vô năng, bao che tiểu nhân, như vậy... ta dùng phương thức của mình giải quyết!

- Còn ngươi mất mặt hay không... có quan hệ gì tới ta!

- Ngươi...

Cẩu Đường Chủ tức đến phun ra một ngụm máu tươi.

Vốn tưởng rằng chỉ là Danh Sư lục tinh, quát lớn vài câu sẽ ngoan ngoãn nghe lời, nằm mơ cũng không nghĩ đến, người ta không sợ chút nào!

- Đường chủ... Ngươi thật sai rồi!

Ngô sư lắc đầu.

Người khác không biết, hắn không biết sao?

Vị trước mắt này, là Thiên Nhận Danh Sư, Thiên Địa Phong Thánh!

Nhân vật như vậy, có thể so với Khổng Sư, đừng nói ngươi một Đường chủ phân bộ, coi như là Đường chủ của Tổng bộ Danh Sư Đường, cũng không dám vũ nhục, không thể vũ nhục!

Vũ nhục hắn, tương đương vũ nhục trời xanh, nếu không lấy lại công đạo, làm sao tâm minh Thiên Đạo?

- Làm sai? Xông đường, Danh Sư Đường của Thanh Nguyên đế quốc, cũng không phải dễ dàng xông! Đánh chuông!

Thấy Ngô sư nói ra lời này, sắc mặt của Cẩu Đường Chủ dữ tợn, cắn chặt hàm răng.

Dù sao sự tình đã không cách nào vãn hồi, vậy thì chiến đi!

Đông đông đông đông!

Kèm theo hắn hét lớn, Danh Sư Đường vang lên bốn tiếng chuông.

Bốn tiếng, xông đường.

Oanh long long!

Trong một khắc, tất cả Danh Sư lục tinh trở lên của Thanh Nguyên Thành, toàn bộ đi vào, từng cái thần sắc ngưng trọng, như là binh sĩ trước chiến trường.

- Xông đường, cần hai bước, thứ nhất, chiến thắng tất cả Danh Sư của Danh Sư Đường; thứ hai, xông Danh Sư tháp! Hiện tại Danh Sư Đường của Thanh Nguyên đế quốc ta, tất cả Danh Sư lục tinh trở lên đều ở đây, ngươi muốn xông đường, nhất định phải đạp lên tôn nghiêm của bọn họ đi tới!

Nhìn trước mắt tập hợp rất nhiều Danh Sư, Cẩu Đường Chủ nhìn quanh một vòng:

- Danh Sư của Danh Sư Đường ta, có người khiêu chiến tôn nghiêm của chúng ta, làm sao bây giờ?

- Giết hắn!

- Cho hắn biết, đường không phải dễ xông như vậy...

- Một Danh Sư lục tinh mà thôi, gà đất chó kiểng, xem ta một tay diệt sát...

...

Mọi người cũng hiểu rõ xảy ra chuyện gì, từng cái gân xanh kéo căng, lên tiếng hét lớn.

- Rất tốt! Vậy thì bắt đầu đi!

Thấy sĩ khí bốc lên, người người chiến ý như rồng, Cẩu Đường Chủ nhẹ nhàng thở ra.

Danh Sư Đường của Thanh Nguyên đế quốc, Danh Sư, lục tinh trở lên chừng mấy vạn, toàn bộ tập hợp người ta tấp nập, coi như là Trương Huyền này thiên phú cao, lực lượng mạnh mẽ, chiến thuật biển người cũng có thể mài cho chết.

- Người nào xuất chiến trước?

- Ta, ta cũng là một phần tử của Danh Sư Đường, ta muốn thay Danh Sư Đường xuất chiến!

Vừa dứt lời, chợt nghe không trung có thanh âm vang lên, một thanh niên thẳng tắp lao đến.

Trương Cửu Tiêu!

Từ Giám Bảo Sư Công Hội chạy tới.

- Ngươi tới, ta an tâm...

Cẩu Đường Chủ gật đầu.

Trương Cửu Tiêu này, là hậu bối của Thánh Nhân Trương gia, cho dù chỉ là bàng chi, nhưng thiên phú mạnh khoáng tuyệt cổ kim, hơn nữa thân là Danh Sư thất tinh, thủ đoạn rất nhiều, chấn phục gia hỏa trước mắt này, tuyệt đối cực kỳ đơn giản!

- Không nên lưu tình, cho hắn biết... Xông đường phải trả giá như thế nào!

Sau khi đáp ứng, liền lặng lẽ truyền âm.

- Đường chủ yên tâm!

Lông mi dựng thẳng lên, khí tức trên người Trương Cửu Tiêu càng ngày càng mạnh, quay đầu nhìn về phía thanh niên cách đó không xa, ánh mắt nheo lại.

Từ ngày hôm qua nhìn thấy vị này, vẫn để cho hắn nhục nhã... Đã như vậy, vậy chiến một trận giải quyết ân oán đi!

- Danh Sư chiến đấu, có tâm cảnh, phụ tu, sức chiến đấu, giảng bài... Nhiều loại phương thức, ngươi đã tới đây xông đường, vậy thì do ta lựa chọn!

Tiến về phía trước một bước, đi vào địa phương cách Trương Huyền không đến năm thước, Trương Cửu Tiêu sinh ra tự tin đậm đặc.

Thân là con em gia tộc, tuy tâm cảnh hơi có không bằng, nhưng mà phương diện khác, tuyệt đối thuộc về cao cấp nhất, không kém bất luận kẻ nào!

Vị này nếu như dám khiêu chiến, vậy cho hắn biết, thực lực chân chính cùng cường đại.

- Nói!

Chẳng muốn nhiều lời, Trương Huyền gật đầu.

- Ta lựa chọn... Luận võ!

Cười lạnh một tiếng, Trương Cửu Tiêu nói.

Luận võ trực tiếp nhất, cũng nhanh nhất, thân là con em gia tộc, tu luyện qua rất nhiều võ kỹ cao minh, chiến thắng một người thực lực còn thấp hơn hắn, có lẽ không có vấn đề.

- Cửu Tiêu, không thể...

Nghe được vị Danh Sư thiên tài này mở miệng muốn luận võ, vừa nghĩ tới Điền Phó Đường Chủ vừa rồi vị Trương Huyền một chưởng đập bay, đồng tử của Cẩu Đường Chủ co rụt lại, vội vàng mở miệng.

Thực lực của Trương Cửu Tiêu, tuy đồng cấp nổi tiếng, nhưng so với Điền Phó Đường Chủ, còn kém một đoạn rất lớn.

Ngay cả người sau cũng không phải đối thủ, hắn làm sao có thể ngăn cản?

- Đường chủ yên tâm, ta chính là đệ tử của Thánh Nhân Trương gia, tuy tu vi chỉ có Thánh Vực tam trọng đỉnh phong, nhưng sức chiến đấu lại không chỉ như vậy, nói thật, từ khi đi tới nơi này, ta còn chưa bao giờ chính thức biểu hiện ra thực lực của mình...

Trương Cửu Tiêu cười khẽ.

Từ khi đi vào Danh Sư Đường của Thanh Nguyên đế quốc, chưa từng triệt để triển lộ qua sức chiến đấu mạnh nhất, nếu như hôm nay muốn giáo huấn Trương Huyền, vậy phóng thích toàn lực đi!

Ầm ầm!

Trên thân rất nhiều huyệt đạo đồng thời mở ra, một tiếng nổ vang kịch liệt, khí tức cả người liên tiếp kéo lên.

Thời gian nháy con mắt đã đột phá Thánh Vực tam trọng đỉnh phong, đạt đến tứ trọng.

- Trương Cửu Tiêu sớm đã đột phá?

- Xem bộ dáng là lúc trước đã đột phá, chỉ là cố ý áp chế...

- Chưa đủ ba mươi tuổi, thì đến được Thánh Vực tứ trọng, thật là đáng sợ...

- Thiên tài chính là thiên tài, loại thực lực này, khẳng định không phải một Danh Sư lục tinh có thể chống lại!

...

Chứng kiến Trương Cửu Tiêu không có áp chế, thời gian nháy con mắt thì đến được Thánh Vực tứ trọng, tất cả mọi người đều tràn đầy kinh ngạc, sùng bái.

- Trương Sư rất đẹp trai... Ta biết ngay thực lực của Trương Sư lợi hại nhất!

Bờ mông cối xay chẳng biết lúc nào cũng tới đại sảnh, trốn ở góc phòng, hai mắt tràn đầy ngôi sao.

Sớm biết thần tượng của mình bất phàm, không nghĩ tới bất phàm như vậy, còn không có xuất thủ, thanh thế cũng đã làm cho người ta sợ hãi, khiến người ta hưng phấn không thôi.

Vù vù!

Nguyên Thần Cảnh sơ kỳ, Trương Cửu Tiêu ngừng lại, bóp bóp nắm tay, phát ra thanh âm Xoẹt zoẹt~! Xoẹt zoẹt~, cổ nghiêng một cái, tràn đầy khinh miệt nhìn về phía thanh niên đối diện:

- Bắt đầu đi!

- Ngươi chuẩn bị xong?

Trương Huyền nói.

- Đúng vậy, nếu như ngươi muốn dùng binh khí mà nói, có thể sử dụng... Ta tự nhiên tay không nghênh đón, yên tâm, ta sẽ đánh ngươi hoài nghi nhân sinh, biết rõ cái gì là cường giả chính thức!

Lạnh lùng cười cười, Trương Cửu Tiêu vận chuyển chân khí, bàn tay tựa như biến thành màu vàng kim óng ánh.

- Binh khí?

Trương Huyền có chút bất đắc dĩ:

- Ta không rảnh cùng ngươi chậm trễ thời gian, ngươi đã chuẩn bị xong, ta sẽ bắt đầu...

Hắn còn có nhiều việc.

Xông đường, cần đối mặt tất cả Danh Sư, còn có đối kháng vô số tổ tiên lưu lại ý niệm trong Danh Sư tháp, không có thời gian nói chuyện tào lao với gia hỏa này.

- Ta cũng không rảnh chậm trễ thời gian với ngươi, nằm xuống cho ta!

Gào thét một tiếng, Trương Cửu Tiêu lăng không dựng lên, bàn tay áp xuống, gào thét mà đến.

- Nằm xuống? Không có hứng thú, ngược lại là ngươi...

Tránh cũng không tránh, Trương Huyền chậm rãi đi về phía trước, ngẩng đầu lên, tiếng như chuông lớn, đột nhiên nổ vang:

- Quỳ xuống!

Ầm ầm!

Như là sấm sét đột nhiên nổ lên, công kích của Trương Cửu Tiêu như gặp khắc tinh, thời gian nháy con mắt tan thành mây khói, mọi người còn không có kịp phản ứng, liền phù phù từ không trung rớt xuống.

Đầu gối uốn lượn, quỳ gối ở trước mặt đối phương, trên mặt tràn ngập phát điên cùng khuất nhục.

Có tin hay không ta sẽ quất ngươi!

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

- Cái gì?

- Cái này... Làm sao có thể?

Tất cả mọi người biến sắc.

Mông cối xay càng trực tiếp té ngã trên đất, triệt để choáng váng.

Nàng một mực sùng bái thần tượng... Thậm chí ngay cả tiếng quát của đối phương cũng không chịu nổi, liền quỳ xuống... Đến cùng xảy ra chuyện gì?

Trong nháy mắt, kiên trì cùng nhân sinh quan của nàng ầm ầm sụp đổ.

- Không...

Mọi người không thể tin được, trên trán Trương Cửu Tiêu càng gân xanh kéo căng, phát điên.

Hắn là thiên tài!

Siêu cấp thiên tài!

Đối phương quát liền từ không trung quẳng xuống, hơn nữa khuất nhục quỳ xuống, để cho hắn không tiếp thu được.

- Ta muốn giết ngươi...

Gào thét một tiếng, bàn tay mãnh liệt vỗ mặt đất, lần nữa bay lên lao đến.

Hắn xông lại là muốn chứng minh bản thân, không phải tới đây chịu nhục, bị đánh!

- Cút!

Thấy vị này vọt tới lần nữa, Trương Huyền không có xuất thủ, tiếp tục quát.

Lạch cạch!

Trương Cửu Tiêu từ không trung rơi xuống, vừa lăn vừa bò, lăn ra ngoài.

- Cửu Tiêu, cẩn thận, tâm cảnh của ngươi yếu kém, tâm cảnh của hắn lợi hại hơn ngươi, sử dụng thủ đoạn Ma Âm Sư công kích ngươi, phong ấn thính giác, công kích sẽ yếu hơn rất nhiều...

Cẩu Đường Chủ ở một bên vội vàng hô.

Người khác không nhìn ra đến cùng xảy ra chuyện gì, có thể sẽ rất kỳ quái, vì sao Trương Cửu Tiêu nghe lời như vậy, nhưng hắn biết rõ, vị đệ tử Trương gia này, tâm cảnh không tính quá mạnh mẽ, đối phương lại cường đại đáng sợ, lúc này mới quát một tiếng liền khuất phục.

Có thể nói, đã tìm được khuyết điểm của đối phương, tiến hành tiến công.

Nghe được truyền âm, Trương Cửu Tiêu hiểu được, cắn chặt hàm răng, trực tiếp đóng thính giác, thân thể nhoáng một cái, hai tay như móc câu, lần nữa lao đến Trương Huyền.

Thấy vị trước mắt này không biết sống chết, liên tục hai lần còn muốn hung hăng, Trương Huyền lắc đầu, cong ngón búng ra.

Bành!

- A...

Kêu thảm một tiếng, Trương Cửu Tiêu giống như con ruồi bị bắn bay, bay rớt ra ngoài, trực tiếp đâm vào trên vách tường đại sảnh, đọng ở phía trên.

Tuy gia hỏa này rất mạnh, nhưng so với hắn, còn kém nhiều lắm.

Một chỉ đạn bay, Trương Huyền nhìn về phía rất nhiều Danh Sư trước mắt, chắp hai tay sau lưng:

- Vì tiết kiệm thời gian... Các ngươi cùng lên đi!

- Một người muốn đồng thời khiêu chiến nhiều người như vậy?

- Điên rồi sao? Đừng nói chỉ là Thánh Vực nhị trọng đỉnh phong, coi như Xuất Khiếu cảnh, cũng chống lại không được...

...

Nghe được lời của hắn, tất cả mọi người đều điên rồi.

Trong đại sảnh chạy tới Danh Sư lục tinh trở lên, cộng lại chừng hơn vạn... Nhiều Danh Sư như vậy, thực lực yếu nhất cũng đạt đến Bán Thánh, đồng loạt ra tay mà nói, lực lượng dung hợp chung một chỗ, thiên địa cũng có thể sụp đổ, đừng nói một Thần Thức cảnh đỉnh phong, coi như là Xuất Khiếu cảnh cũng ngăn không nổi!

- Không động thủ? Ta đến trước...

Chẳng muốn nói nhảm, thân thể Trương Huyền nhoáng một cái, đi vào trước mặt mọi người, thanh âm lập tức vang lên, như là Lôi Minh, nổ tung ở trong lòng tất cả mọi người.

- Tu luyện chi đạo, quý ở chuyên, chuyên tâm chi đạo, quý ở vu thành, tâm thành lại tình chí, tình chí lại...

Một bên giảng giải, một bên về phía trước.

- Làm cái gì vậy?

- Giống như giảng giải pháp quyết cùng công pháp trong tu luyện!

- Không nói chiến đấu sao? Giảng giải cái này làm gì?

...

Vốn cho là hắn sẽ trực tiếp nhảy vào đám người, thi triển toàn lực chiến đấu, nằm mơ cũng không nghĩ đến, chẳng những không có động thủ, ngược lại mở miệng nói một ít tri thức trên việc tu luyện, tất cả mọi người đều có chút phát mộng.

- Mọi người cẩn thận, hắn đang thi triển Sư Ngôn Thiên Thụ... Không chiến mà khuất phục người!

Đang kỳ quái, chợt nghe thanh âm tràn đầy sốt ruột của Cẩu Đường Chủ vang lên.

Nói thật, Cẩu Đường Chủ là thật sợ hãi.

Thiên tài lợi hại như Trương Cửu Tiêu, được xưng đệ nhất Thanh Nguyên đế quốc... Kết quả, ở trước mặt đối phương, ngay cả một câu cũng nhịn không được... Chỉ bằng vào điểm ấy, cũng có thể thấy được, tâm cảnh khắc độ của Trương Huyền này, chỉ sợ so với hắn chỉ mạnh không yếu!

Tâm cảnh lợi hại như thế, phối hợp thêm Sư Ngôn Thiên Thụ, đối với quần công mà nói, tuyệt đối là tai nạn có tính chất huỷ diệt.

Có thể nói so với Độc Sư còn muốn khủng bố!

Độc Sư, nhiều nhất hạ độc chết đối thủ, mà Sư Ngôn Thiên Thụ của Danh Sư, hoàn toàn có thể thu phục đối thủ, trở thành học sinh của mình...

- Sư Ngôn Thiên Thụ? Hình như là vậy... Ta muốn phản kháng, nhưng hắn nói thật rất đúng!

- Dựa theo hắn nói tu luyện, ta cho rằng có thể làm cho tu vi bạo tăng gấp đôi...

- Chỉ sợ không chỉ như vậy, thật không nghĩ tới, trên thế giới còn có phương pháp vận chuyển chân khí tinh diệu như thế, thật là đáng sợ...

...

Nghe được Cẩu Đường Chủ la lên, mọi người muốn phản kháng, rồi lại nhịn không được muốn học tập, cảm thấy đối phương giảng giải thật sự quá tốt.

- Các ngươi đi công kích trước, ta trước hết nghe một lát... Không vội, chờ hắn nói xong lại ra tay!

- Ai dám động thủ, ta gấp với hắn, đoạn này vừa lúc là thiếu sót của ta trong khi tu luyện, nếu như có thể đền bù, ta nhất định có thể thuận lợi đột phá thất tinh trung phẩm...

...

Trong đám người đều nghị luận, bầu không khí vốn giương cung bạt kiếm, thời gian nháy con mắt, liền biến thành thảo luận học thuật.

- ...

Cẩu Đường Chủ run rẩy, vẻ mặt phát điên.

Đại ca, các ngươi tỉnh lại dùm, hắn đây là xông đường, không phải tìm các ngươi trao đổi...

- Đường chủ, tiếp tục như vậy nữa, tất cả Danh Sư của Danh Sư Đường Thanh Nguyên đế quốc, chỉ sợ đều trở thành đệ tử của hắn...

Sắc mặt của Điền Thanh Phó điện chủ trắng bệch đi vào trước mặt.

Mới vừa rồi bị đối phương một chưởng đập thiếu chút nữa chết, đến bây giờ mới tính khôi phục lại.

- Ta biết rõ, nhưng mà Sư Ngôn Thiên Thụ căn bản không có biện pháp cắt ngang! Trừ khi... Hắn nói có sai lầm!

Sắc mặt Cẩu Đường Chủ đỏ lên.

Sư Ngôn Thiên Thụ là giảng giải nội dung phù hợp Đại Đạo, mới có thể đưa tới đồng cảm, chỉ cần giảng giải xuất hiện sai lầm, mọi người sẽ lập tức thoát ly loại ý cảnh này, một lần nữa trở nên lý trí.

- Đợi hắn nói ra sai lầm? Cái này phải đợi tới khi nào? Nếu như hắn dám thi triển, tất nhiên là sớm chuẩn bị...

Điền Phó Đường Chủ vội nói.

- Vậy làm sao bây giờ?

- Rất đơn giản, để cho Trương Cửu Tiêu đánh lén xuất thủ... Dù sao cũng là luận võ, hơn nữa hắn cũng nói, để cho tất cả mọi người cùng tiến lên, tiến công cũng không coi vào đâu... Chỉ cần thành công, là có thể cắt ngang Sư Ngôn Thiên Thụ, đến lúc đó... Hắn xông đường cũng thất bại!

Điền Phó Đường Chủ cười lạnh.

- Tốt!

Chần chừ một chút, Cẩu Đường Chủ nhẹ gật đầu.

Sư Ngôn Thiên Thụ, không thể đánh đứt, Đường chủ như hắn xuất thủ, nhất định sẽ bị người cười nhạo, Trương Cửu Tiêu không giống.

Bản thân chính là nhân viên tới tỷ thí, lúc này xuất thủ, cũng không coi vào đâu.

Trong lòng khẽ động, vội vàng dùng phương pháp đặc thù liên hệ đối phương.

Trương Cửu Tiêu đóng cửa thính giác, không nghe được Sư Ngôn Thiên Thụ, lúc này cảm giác được cái gì, mở ra thính giác, sau đó nghe được Đường chủ truyền âm.

- Ta liền động thủ!

Nghe được phân phó, ánh mắt của Trương Cửu Tiêu nheo lại.

Bị một chỉ đạn bay, mất hết mặt mũi, hắn muốn rửa nhục!

Rầm ào ào!

Bàn tay khẽ đảo, hai thanh trường kiếm, bốn chuôi trường đao xuất hiện ở trước mắt, tản mát ra khí tức kinh người.

Dĩ nhiên là hai kiện Thánh Khí trung phẩm, bốn kiện hạ phẩm!

Thánh Khí trung phẩm, Cẩu Đường Chủ mới có một kiện, vị Trương Cửu Tiêu này một hơi lấy ra hai kiện, còn có bốn kiện hạ phẩm... Tài phú có thể nói khủng bố.

- Đi!

Nhướng mày, bàn tay của Trương Cửu Tiêu đẩy ra.

Phần phật!

Sáu kiện binh khí thẳng tắp bay tới Trương Huyền đang giảng bài, đâm nhanh đến!

Hắn cũng không phải muốn giết chết đối phương, mà là muốn đánh gãy Sư Ngôn Thiên Thụ.

Thánh Khí trung phẩm, lực lượng có thể so với cường giả Nguyên Thần Cảnh, Thánh Khí hạ phẩm cũng không kém cường giả Thần Thức cảnh bao nhiêu, sáu chuôi đồng thời tiến công, uy thế to lớn, coi như là Điền Phó Đường Chủ cũng phải tạm lánh phong mang!

Đây mới là nội tình chính thức của hắn!

Sở dĩ có tự tin tuyệt đối, ai cũng không sợ, chính là dựa vào có nhiều binh khí như vậy hộ thể.

- Trương Sư cẩn thận...

Không nghĩ tới Trương Cửu Tiêu lại đánh lén, Ngô sư ở một bên tràn đầy sốt ruột, nhịn không được hô lên.

Đối phương xông đường, hắn không thể ra tay, nếu không chẳng khác nào vi phạm quy định.

Phần phật!

Ở trong tiếng la, sáu kiện binh khí kéo lê một đường cong, đâm tới sau lưng của Trương Huyền, người sau như không có phát hiện, như trước giảng bài.

- ... Nội tức rơi vào cơ quan nội tạng, giống như linh tính của binh khí lưu chuyển qua Khí Thai, có chút cùng loại. Binh khí, muốn trở nên càng mạnh hơn nữa, ngoại trừ rèn luyện, chính là rèn luyện linh tính, linh tính trở nên mạnh mẽ, trong đồng cấp tự nhiên cũng trở nên càng mạnh hơn! Đồng dạng Thánh Khí trung phẩm, có thì thực lực Nguyên Thần Cảnh, có thì có được thực lực Xuất Khiếu cảnh, cũng không phải chất liệu tốt, phương pháp rèn luyện chưa đủ, mà là... linh tính quá yếu!

- Binh khí linh tính yếu, rất dễ dàng bị chủ nhân gạt bỏ, sinh mệnh tiêu tan...

Thanh âm của Trương Huyền vang lên ở trên không trung, linh khí hội tụ, hình thành từng đóa hoa hạ xuống.

Binh khí vốn đâm tới sau lưng, nghe được mấy câu này, tất cả đều ngừng lại, từng cái yên tĩnh lơ lửng ở trên không trung.

- Giết hắn đi...

Đang toàn lực tiến công, không nghĩ tới trực tiếp ngừng lại, sắc mặt của Trương Cửu Tiêu trắng nhợt, chân khí trong cơ thể tuôn ra, lớn tiếng la lên.

Những binh khí này, đều là hắn luyện hóa qua, tuyệt sẽ không nhận người khác làm chủ, giờ phút này lại dừng, chẳng lẽ... Binh khí cũng nghe tiết học?

Sư Ngôn Thiên Thụ, không phải chỉ có thể thi triển với Danh Sư sao?

Lúc nào cũng có thể thi triển với binh khí?

Trương Cửu Tiêu cảm thấy sắp điên rồi.

- Là... Là sư giả chi tâm, hữu giáo vô loại...

Trước mắt tối đen, Cẩu Đường Chủ kìm lòng không được lắc lư một cái.

Sư Ngôn Thiên Thụ bình thường, chỉ có thể thi triển với Danh Sư, để cho đối phương bị dạy bảo, chân khí trong cơ thể không tự chủ được dựa theo đối phương nói vận chuyển, tự động trở thành đệ tử.

Giờ phút này, nội dung đối phương giảng giải, ngay cả binh khí cũng nghiêm túc lắng nghe, nói rõ... Dĩ nhiên lĩnh ngộ sư giả chi tâm, hữu giáo vô loại!

Có được loại năng lực này, lại thi triển Sư Ngôn Thiên Thụ, không chỉ Danh Sư, người bình thường, thậm chí sinh vật, binh khí cũng sẽ phải chịu mê hoặc.

- Động thủ cho ta...

Thấy binh khí một mực cứng ở tại chỗ, hô cả buổi cũng không động, da đầu Trương Cửu Tiêu nổ tung, lần nữa gào thét.

Vù vù!

Tiếng la còn không có chấm dứt, trường kiếm Thánh Khí trung phẩm vừa rồi bay ra ngoài, lập tức bay trở về.

Rầm ào ào!

Kiếm Khí rơi xuống, liền bổ hắn bay rớt ra ngoài, lần nữa áp ở trên tường.

- Câm miệng, không thể để cho ta yên tĩnh nghe tiết học sao? Chỉ biết ở chỗ này ồn ào! Nói nhảm nữa, có tin ta quất ngươi cha mẹ nhận không ra hay không!

Hừ lạnh một tiếng, trường kiếm tràn đầy ngạo kiều, thân thể chuyển một cái, lần nữa trở lại sau lưng Trương Huyền, yên tĩnh lơ lửng, giống như học sinh tiểu học nghiêm túc nghe giảng bài, thỉnh thoảng còn lắc lư hai cái, ý bảo bản thân nghe hiểu rồi...

Chưởng pháp từ trên trời rơi xuống!

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Trương Cửu Tiêu khóc.

Là khóc thật.

Thân là con em gia tộc, gặp qua vô số thiên tài, biết rõ thiên tài đáng sợ, bị loại người này đả kích, có thể rất nhanh khôi phục lại, nhưng bị binh khí bản thân luyện hóa đánh một trận, mấu chốt còn uy hiếp hắn, lại không sao bình tĩnh...

Để cho hắn tràn đầy tan vỡ, đau lòng không cách nào hô hấp.

Đây là binh khí của ta sao?

Nghe cái tiết học, còn phản bội sao?

Tràn đầy phiền muộn, nhịn không được nghe một chút, vừa nghe xong, chân khí trong cơ thể nhịn không được dựa theo đối phương nói vận chuyển.

- Cái này... phương pháp tu luyện thật lợi hại, đặt ở gia tộc cũng được cho là cao cấp nhất... lại trực tiếp truyền ra?

Trương Cửu Tiêu lắc lư.

Con em gia tộc, nhãn lực tự nhiên là có.

Nội dung đối phương giảng giải, không có chút nào biến hoá, rồi lại trực chỉ hạch tâm Đại Đạo, có thể làm cho người tu luyện càng thêm nhẹ nhõm, càng thêm như ý... Chỉ bằng vào điểm này, liền mạnh hơn không biết bao nhiêu pháp quyết.

- Không được, không thể tiếp tục nghe, nếu không ta khẳng định cũng sẽ được ân huệ, trở thành học sinh của hắn...

Cảm giác ánh mắt có chút mê ly, Trương Cửu Tiêu nghiến răng.

Tuy tâm cảnh của hắn so với Trương Huyền không tính là gì, nhưng so với Danh Sư thất tinh bình thường, cường đại hơn thật sự nhiều lắm, hơn nữa cách đối phương khá xa, cho dù Sư Ngôn Thiên Thụ lợi hại, nhưng còn có thể bảo trì thanh tỉnh.

Cố nén dục vọng nghe tiếp, giùng giằng từ trên tường đi ra, đang nghĩ làm sao phá hư đối phương giảng bài, chỉ thấy một nữ tử mông cối xay đi tới.

- Tới đây đỡ ta một chút...

Quẩy người một cái, không có đứng lên, thở ra một hơi, Trương Cửu Tiêu gọi.

Hắn biết rõ nữ tử trước mắt này, là người hâm mộ trung thực, đối với hắn mê luyến đến tình trạng điên cuồng, đừng nói bảo đối phương đỡ thoáng một phát, coi như nhìn một cái, cũng hưng phấn rất nhiều ngày.

Ba!

Xòe bàn tay ra, đang chờ đối phương kích động nhảy loạn, chỉ cảm thấy ngực tê rần, một nắm đấm thẳng tắp đập tới khuôn mặt của hắn.

Vèo!

Lần nữa bay ngược ra, đụng vào trên vách tường, từng ngụm từng ngụm thổ huyết.

- Câm miệng, lần sau lại thấy ngươi quấy rầy Trương Sư giảng bài nữa, ta thấy ngươi một lần đánh một lần!

Hừ lạnh một tiếng, cối xay lần nữa lắc mông chậm rãi đi xa.

- ...

Trương Cửu Tiêu.

Binh khí phản bội, không nghĩ tới người hâm mộ trung thành nhất cũng phản bội, vị Trương Huyền này, đến cùng có ma lực gì?

Phiền muộn sắp thổ huyết, lần nữa nghe một lát, lần này rút cuộc không chống lại được, chân khí trong cơ thể lập tức dựa theo đối phương nói vận chuyển.

Lực lượng cùng khí tức bởi vì bị thương mà tổn thương, cũng rất nhanh khôi phục...

Tu luyện càng nhiều, càng cảm thấy ảo diệu, ánh mắt dần dần mê ly...

- Tốt rồi, hôm nay liền giảng đến đây! Nếu có nghi vấn gì, sau khi tan học, có thể tới hỏi ta!

Không biết qua bao lâu, khoát tay áo, thanh âm của Trương Huyền chấm dứt.

- Vâng, lão sư!

Trên vạn Danh Sư của Chiến Sư đường đồng loạt quỳ gối, từng cái thật lòng khâm phục.

Cho dù vị Trương sư này giảng bài không lâu, nhưng lại làm cho bọn họ được ích lợi không nhỏ, về sau tất nhiên có thể tu vi tăng nhiều.

Trương Cửu Tiêu cũng quỳ xuống, không chần chờ chút nào.

- Đã xong...

Chứng kiến mọi người như vậy, biết rõ lại để cho bọn họ ngăn trở là không thể nào, Cẩu Đường Chủ thoáng cái như già mấy trăm tuổi.

Danh Sư đường của Thanh Nguyên đế quốc, hơn vạn Danh Sư, vốn tưởng rằng có thể thành công ngăn cản đối phương, để cho đối phương không cách nào thành công, kết quả... Người ta nói một tiết học, toàn bộ biến thành đệ tử...

Biết sớm nghịch thiên như vậy... sẽ không giúp đỡ Điền Thanh nói chuyện.

- Đến phiên các ngươi...

Lòng đang tràn đầy phiền muộn, chợt nghe thanh âm của thanh niên tiếp tục vang lên, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy Trương Huyền đang nhìn hắn cùng Điền Thanh Phó đường chủ.

Xông đường cửa thứ nhất, là khiêu chiến tất cả Danh Sư của Danh Sư Đường, hiện tại tất cả Danh Sư đã thành đệ tử của đối phương... Chỉ còn lại có hắn cùng hai vị Phó đường chủ.

Ngô sư lại giao hảo với đối phương, chắc chắn sẽ không xuất thủ... Nói cách khác, chỉ còn lại có hắn cùng Điền Thanh.

- Nếu như đến trình độ này, ta và ngươi chiến một trận...

Dứt bỏ phiền muộn trong lòng, Cẩu Đường Chủ phun ra một ngụm trọc khí.

Dù sao mất mặt cũng ném thành như vậy, không quan tâm ném nhiều một ít.

Bất kể nói thế nào, hắn cũng là cường giả Xuất Khiếu Cảnh, tuy không có trải qua Lôi Kiếp, không tính là Xuất Khiếu chính thức, nhưng thực lực tuyệt không phải Điền Thanh, Ngô sư có thể so sánh!

- Điền Thanh, ngươi ở một bên nhìn xem, không nên động thủ, coi như Danh Sư Đường chúng ta thua, cũng không thể đánh mất tôn nghiêm!

Thấy Điền Phó Đường Chủ cũng rục rịch, Cẩu Đường Chủ hừ một tiếng.

Đường đường Danh Sư thất tinh đỉnh phong, động thủ với một Danh Sư lục tinh, đủ xấu hổ chết người ta rồi, hai cái chung một chỗ vây công mà nói, thật sự không mặt mũi gặp người.

- Vâng!

Trong mắt hiện lên một đạo lãnh ý, Điền Thanh không biết nghĩ cái gì, không nói thêm gì nữa.

- Trương Sư, cho dù Cẩu Đường Chủ không có vượt qua Lôi Kiếp, không tính là cường giả Xuất Khiếu Cảnh chính thức, nhưng thực lực không phải là ta có thể chống lại, thời điểm đối chiến, ngươi phải cẩn thận...

Đi vào địa phương cách Cẩu Đường Chủ không đến mười thước, thanh âm của Ngô sư lặng lẽ vang lên bên tai.

Chuyện ngày hôm nay hắn nhìn ở trong mắt, bất luận đúng sai, mặc kệ phát sinh chuyện gì, Trương Sư tuyệt đối không thể xảy ra vấn đề.

- Ân!

Trương Huyền nhẹ gật đầu.

Cường giả Xuất Khiếu Cảnh, chia làm ngụy Xuất Khiếu cùng Xuất Khiếu chính thức, người trước là chỉ Nguyên Thần có thể thoát ly nhục thân, nhưng không có trải qua Lôi Kiếp.

Không có trải qua Lôi Kiếp rèn luyện, coi như Nguyên Thần cường đại, cũng có cực hạn nhất định, thật giống như Trương Huyền không có trải qua Phong Thánh kiếp mà nói, sức chiến đấu tuyệt đối không có khả năng đạt tới tình trạng như thế.

Hình Đường chủ chính là ngụy Xuất Khiếu, thực lực cường đại hơn nửa bước Xuất Khiếu, nhưng so với Xuất Khiếu cảnh sơ kỳ chính thức còn có khoảng cách nhất định.

Dù vậy, cũng cực kỳ đáng sợ, có thể điều động hoàn cảnh cùng không gian chung quanh, khiến người ta khó lòng phòng bị.

- Ra tay đi!

Biết rõ vị trước mắt này, hắn là ngoại trừ Lạc Thừa Tân, là đối thủ cường đại nhất, ánh mắt Trương Huyền ngưng trọng.

Phần phật!

Cũng không nói chuyện, ánh mắt của Cẩu Đường Chủ nheo lại, hai tay khẽ đảo, lăng không ép tới.

Chưởng lực của hắn cũng không hùng hậu, chân khí thoạt nhìn cũng không hùng hồn, nhưng mà phối hợp thêm Nguyên Thần lực, không gian bốn phía giống như bị đọng lại, trở nên sền sệt.

- Xuất Khiếu cảnh điều khiển không gian, khiến người ta hành động khó khăn, nếu như ta không học tập Diễn Không Thiên Thư, khả năng còn không có xuất thủ, đã bị giam cầm trong đó, không cách nào nhúc nhích...

Cảm nhận được cảnh vật chung quanh biến hóa, trong lòng Trương Huyền cảm khái.

Cường giả Xuất Khiếu Cảnh không hổ là tồn tại cao nhất của Thanh Nguyên đế quốc, coi như không có trải qua Lôi Kiếp, cũng không phải thực lực như hắn có thể chống lại.

- Lui!

Không vui không buồn, không có chút tâm tình chấn động nào, bàn chân vẽ một cái, thẳng tắp lui về phía sau.

Không có đạt tới Xuất Khiếu chính thức, phạm vi khống chế sẽ có hạn chế, chỉ cần có thể thoát ly, liền không bị ảnh hưởng chút nào.

- Lui được không?

Cười lạnh một tiếng, Cẩu Đường Chủ lăng không trảo một cái, mọi người cảm thấy toàn bộ không gian như sụp đổ, tốc độ lui về phía sau của Trương Huyền lập tức chậm lại.

Võ kỹ, Hổ Khiếu cầm nã thủ!

Mặc dù chỉ là võ kỹ Thánh Vực sơ kỳ bình thường, nhưng ở trong tay đối phương lại thi triển ra uy lực vượt qua trung kỳ.

Xì xì xì!

Chân khí hình thành luồng khí xoáy, tựa như một cái lồng giam rơi xuống.

Cảm thấy thân thể dính nhớp, tốc độ lui về phía sau của Trương Huyền lần nữa giảm bớt.

Lúc trước một cái hô hấp, có thể rời khỏi hơn mười mét, hiện tại khả năng ngay cả nửa mét cũng lui không được.

- Không hổ là Danh Sư...

Cảm khái một tiếng, Trương Huyền đột nhiên đình chỉ lui về phía sau, thân thể nhoáng một cái, người đã biến mất.

- Nguy rồi!

Thấy lực lượng của mình cầm không, đồng tử co rụt lại, Cẩu Đường Chủ đang muốn nói chuyện, lại chứng kiến một bóng người đột ngột xuất hiện ở trước mắt, bàn tay nhẹ nhàng ấn xuống.

Đối phương lại có thể mượn nhờ lực lượng đại cầm nã thủ của hắn, thừa cơ cận thân.

Bất quá, thực lực của hắn cũng không chỉ như thế.

- Cường giả Xuất Khiếu Cảnh bị cận thân, có thể nói hắn phải chết không thể nghi ngờ! Bất quá, thực lực như ngươi có thể tiến tới sao?

Cười lạnh liên tục, mi tâm có một đạo hào quang lập loè, Nguyên Thần của Cẩu Đường Chủ hiển hiện ở trên không trung, thời gian nháy con mắt, Trương Huyền giống như bị giam cầm, rõ ràng bàn tay cách đối phương chỉ có không đến nửa mét, nhưng lại không cách nào đến gần.

- Đây là thực lực của Xuất Khiếu cảnh?

Các đốt ngón tay trắng bệch, Trương Huyền rốt cuộc rõ ràng chênh lệch với đối phương.

Mặc dù hắn học được Diễn Không Thiên Thư, đối với không gian đã có nhất nghiên cứu định được, nhưng thực lực so sánh với loại cường giả này, dùng sức mạnh còn là làm không được.

- Xem ra... Đây chính là cực hạn của ta!

Biết cực hạn của mình ở nơi nào, Trương Huyền không thăm dò nữa, khiếu huyệt toàn thân trong nháy mắt tựa như nổ tung.

Chân khí hùng hồn, theo huyệt đạo phun ra, hai tay như biến thành ngàn vạn, lẫn nhau chồng lên, mãnh liệt đánh ra.

- Thiên Thủ Như Lai chưởng? Uy lực của chiêu này làm sao sẽ mạnh như vậy?

- Giống như chiêu này được cải biến rồi, nếu không tuyệt sẽ không có loại uy lực này...

Các Danh Sư nhận ra chiêu chưởng pháp này, tất cả đều sững sờ.

Thiên Thủ Như Lai chưởng, là võ kỹ Thánh Vực trung phẩm, cho dù có thể làm cho người đánh ra trăm chưởng, hình dáng như thiên thủ, nhưng trên thực tế bởi vì lực lượng phân tán, lực lượng mỗi một chưởng không phải rất mạnh, gặp được đối thủ thực lực mạnh hơn mình, nhiều nhất đưa đến tác dụng mê hoặc, không có hiệu quả quá lớn.

Nhưng Trương Sư thi triển hoàn toàn bất đồng, mỗi một chưởng đều lực lượng cường đại, tựa như mang theo khí tức hủy diệt thiên địa, đừng nói đồng cấp, coi như là Nguyên Thần Cảnh đỉnh phong đụng phải, cũng có thể bị đánh bại ngay tại chỗ!

- Đột nhiên bộc phát ra nhiều chưởng như vậy... Cần chân khí hùng hậu như thế nào?

Một vị Danh Sư nhịn không được hô lên.

Mọi người đồng thời trầm mặc, từng cái cảm thấy yết hầu phát khô.

Đúng vậy, trong nháy mắt đánh ra trên trăm chưởng, mỗi một chưởng đều bảo trì lực lượng đỉnh phong, chiêu này... Coi như là học được, cũng không có chân khí duy trì.

Bởi vì tất cả chân khí trong cơ thể chung vào một chỗ, cũng chưa đủ bộc phát ra nửa chiêu.

Hí...iiiiii á!

Lực lượng hung mãnh trùng kích, không gian bốn phía bị giam cầm như tơ lụa bị xé rách, Trương Huyền nhẹ nhàng nhảy ra, thoát ly Nguyên

Thần khống chế, bay đến không trung.

Ngón cái ngón giữa xiết chặt, bàn tay khẽ đảo, mãnh liệt nhấn xuống một cái.

Ầm ầm!

Một chưởng ấn thật lớn phá không mà đến, thẳng tắp đánh về phía Nguyên Thần của Cẩu Đường Chủ.

- Cái này, cái này...

Thấy một màn như vậy, Trương Cửu Tiêu ở đằng sau đám người sắc mặt trắng nhợt, nhìn về phía một vị Danh Sư ở bên người:

- Ngươi có nhớ trong Danh Sư đường, có chưởng pháp nào từ trên trời giáng xuống không?

- Không nhớ rõ!

Vị Danh Sư này lắc đầu.

- ...

Trương Cửu Tiêu.

Không dạy!

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

- Nổi danh nhất, là Khâu Ngô Cổ Thánh lưu lại Đại Bi Thiên Ma Chưởng! Truyền thuyết năm đó Khâu Ngô Cổ Thánh, cảm thán mẫu thân tử vong, mà không có thể ở bên người hiếu thuận, dưới bi thống sáng chế chiêu chưởng pháp này, bi thiên, bi địa, bi nhân... Có năng lực công kích Linh Hồn Nguyên Thần, nghe nói... một chiêu số trong đó, chính là từ trên trời đáp xuống!

Trương Cửu Tiêu vội vàng giải thích, yết hầu phát khô.

Thân là con em gia tộc, cho dù huyết mạch không tinh tinh khiết, không chiếm được tài nguyên tốt nhất bồi dưỡng, nhưng tri thức cùng kiến thức còn đặt ở nơi đó, xa xa không phải Thanh Nguyên đế quốc có thể so sánh.

Khâu Ngô Cổ Thánh, năm đó tùy tùng Khổng Sư, danh khí thật lớn, Đại Bi Thiên Ma Chưởng coi như không phải chưởng pháp đỉnh phong nhất của hắn, danh khí lại không nhỏ.

Vù vù!

Kèm theo lời của hắn, lực lượng trong lòng bàn tay Trương Huyền càng hội tụ càng mạnh, tựa như xoáy lên vòi rồng, thổi mọi người đồng loạt lui về phía sau.

Cây muốn lặng mà gió chẳng ngừng, con muốn dưỡng mà thân không đợi!

- Hả?

Tựa hồ cũng nhận ra chiêu này, thân thể Cẩu Đường Chủ run lên, không tự chủ được run rẩy.

Người hắn sùng bái nhất, chính là Khâu Ngô Cổ Thánh, tự nhiên biết rõ Đại Bi Thiên Ma Chưởng, đầu nhìn thoáng qua, liền kích động sắp nổ.

Tìm kiếm nhiều năm không thể được, nằm mơ cũng không nghĩ đến... thanh niên trước mắt này lại có thể nhẹ nhõm thi triển ra, hơn nữa tinh thuần như thế, cường đại như thế!

Rầm ào ào!

Đang rung động, liền cảm thấy chưởng lực nghiền ép xuống.

Trương Huyền có Minh Lý Chi Nhãn, nắm chắc chiến đấu cực kỳ cường đại, đối phương tâm tình kích động, lỗ thủng lớn như thế tự nhiên liếc nhìn ra.

Nguyên Thần của Cẩu Đường Chủ bị một chưởng đánh về trong cơ thể, thân thể lung lay hai cái, kìm lòng không được lui về sau bảy tám bước, sắc mặt đỏ bừng, máu tươi từ khóe miệng tràn ra.

Hiển nhiên bị thương không nhẹ.

- Cẩu Đường Chủ Xuất Khiếu cảnh bị... Trương Sư đả thương?

- Hai người kém ba đại cấp...

- Thật lợi hại...

Danh Sư khác không nhận ra Đại Bi Thiên Ma Chưởng, nhưng chứng kiến Cẩu Đường Chủ bị kích thương, tất cả đều thân thể cứng ngắc, không thể tin được.

Cẩu Đường Chủ ở trong lòng bọn họ chính là biểu tượng vô địch, người mạnh nhất Danh Sư Đường, giao thủ không đến ba chiêu, liền thổ huyết lui về phía sau, quả thực nghe rợn cả người.

- May mắn vừa rồi chúng ta nghiêm túc nghe giảng bài, không có đi khiêu chiến, nếu không... Sợ là hiện tại nằm trên mặt đất rồi!

- Đúng vậy, là Trương Sư nhân từ...

Xoa xoa mồ hôi lạnh trên đầu, mọi người tràn đầy may mắn.

Lúc trước còn có cảm thấy trúng Sư Ngôn Thiên Thụ, không thể biểu hiện ra thực lực, có chút thực xin lỗi Danh Sư Đường, giờ phút này không còn áy náy.

Loại thực lực này, cùng chân khí hùng hậu, coi như là thật tiến lên, cũng đánh không lại a!

- Chiêu này của ngươi...

Ổn định thân hình, Cẩu Đường Chủ ngăn chặn thương thế, vội vàng nhìn qua, đang muốn hỏi thăm rõ ràng, chỉ thấy thanh niên đối diện lần nữa vỗ tới.

Lần này chưởng lực càng thêm hùng hồn, mặc dù không có mượn nhờ xu thế từ trên trời đáp xuống, nhưng uy lực không kém chút nào.

- Để cho ta nhìn xem, cái này đến cùng có phải Đại Bi Thiên Ma Chưởng thật hay không...

Biết rõ đang chiến đấu, không có thời gian chú ý, sẽ không đi suy nghĩ nhiều, trong lòng Cẩu Đường Chủ tính toán, cũng tiến lên đón.

Vừa rồi hắn một mực sử dụng không gian phong tỏa chỉ cường giả Xuất Khiếu Cảnh mới có, mà bây giờ, muốn dùng lực lượng chân khí bản thân, cùng đối phương chính thức đại chiến một trận.

Hai tay giao nhau ở trước ngực, như vằn nước, tầng tầng đánh về phía trước, phát ra thanh âm bén nhọn.

Võ kỹ Thánh Vực trung kỳ... Vạn Thủy Điệp Vân!

Chiêu này truyền thuyết là một vị Danh Sư, quan sát suối nước cùng dòng nước có cảm ngộ sáng chế, hai tay chồng lên, tựa như dòng nước liên miên không dứt, liên hợp lại, lại giống như đám mây, che khuất bầu trời.

Cẩu Đường Chủ ở trên chiêu này đắm chìm không biết bao nhiêu năm, sớm đã đạt đến tình trạng lô hỏa thuần thanh, một chiêu vừa ra, Đại Bi Thiên Ma Chưởng đã bị ngăn ở bên ngoài, khó có thể hạ xuống.

Trương Huyền cũng không lui về phía sau, bàn tay phải tiếp tục gia trì lực lượng, tay trái nâng lên, nhẹ nhàng điểm xuống, đầu ngón tay có tinh thần xoay tròn, một đạo hào quang cấp tốc phóng về phía trước.

- Đại Tinh La Chỉ Lực?

- Một tay thi triển chưởng pháp, một tay thi triển chỉ lực?

Tất cả mọi người ngẩn ngơ, ngay cả Trương Cửu Tiêu cũng nhìn sửng sốt, không thể tin được.

Chưởng pháp cùng chỉ lực, thuộc về hai loại võ kỹ, phương pháp chân khí vận chuyển trong người càng không thể ở chung, dưới tình huống bình thường, trước thi triển chưởng pháp, phía sau thi triển chỉ pháp, hoặc là trình tự điên đảo, đều không là vấn đề, nhưng đồng thời thi triển, bàn tay phải chưởng pháp, tay trái chỉ pháp... Liền khó khăn!

Đừng nói bọn hắn, ngay cả Cẩu Đường Chủ chỉ sợ cũng làm không được.

Ô ô ô!

Đại Tinh La Chỉ Lực phá không bắn tới, Vạn Thủy Điệp Vân của Cẩu Đường Chủ lập tức bị đâm thủng một lỗ nhỏ, chưởng lực cũng như dòng nước kích động, không còn lực phòng ngự như lúc trước.

Rặc rặc!

Cùng thời khắc đó, lực lượng của Đại Bi Thiên Ma Chưởng nghiền ép tới, để cho đối phương liên tiếp lui về phía sau.

- Lợi hại!

Không nghĩ tới dùng toàn lực, vẫn bị đối phương bức lui về phía sau, ánh mắt của Cẩu Đường Chủ ngưng trọng, biến chưởng thành quyền, lần nữa lao đến.

Oanh oanh oanh!

Tốc độ của hai người cực nhanh, không đến một phút đồng hồ, liền ngươi tới ta đi đối công trên trăm chiêu.

- Lúc Cẩu Đường Chủ còn trẻ, thiên phú vô song, nắm giữ không biết bao nhiêu võ kỹ, vừa rồi liên tiếp chiến đấu, dùng ít nhất hơn mười loại... Lợi hại như thế, ta có thể lý giải, nhưng Trương Sư, giống như dùng càng nhiều, đã dùng hơn tám mươi loại vũ kỹ...

Một vị Danh Sư khuôn mặt trắng bệch, nhìn xem chiến đấu trong sân, nhịn không được thì thào tự nói.

Cẩu Đường Chủ hơn chín trăm tuổi, trở thành Đường chủ hơn năm trăm năm, tuổi thọ dài như thế, học tập rất nhiều võ kỹ, để cho nó đạt tới tinh thông, không gì đáng trách... Nhưng Trương sư này, mới hai mươi tuổi, đồng dạng thi triển ra nhiều võ kỹ như vậy, từng cái uy lực đều rất mạnh, hạ bút thành văn, rõ ràng đều lý giải sâu đậm...

Đây là làm sao làm được?

- Dùng tám mươi bảy loại rồi...

Một vị Danh Sư nói.

Nghe hắn nói như vậy, những người khác cũng chú ý, từng cái con mắt trợn tròn, có chút không dám tin tưởng.

Bọn hắn tu luyện võ kỹ, mỗi một môn đều cần tiêu phí không biết bao nhiêu tinh lực, thậm chí đắm chìm cả đời, cũng khó có thể đạt tới lô hỏa thuần thanh, vị trước mắt này, tiện tay một võ kỹ, thấp nhất cũng nắm giữ đến đại thành... Quả thực nghe rợn cả người.

- Xem ra... tên tuổi đệ nhất thiên tài của Trương Cửu Tiêu, phải đổi người rồi!

Trong lòng mọi người cảm khái.

Lúc trước bọn hắn đều cảm thấy Trương Cửu Tiêu chính là một độ cao không thể vượt qua, chứng kiến vị trước mắt này, mới biết được cả hai căn bản không ở cùng một cấp bậc.

- Không nên a...

Không giống mọi người khiếp sợ, Ngô sư ở một bên nhíu mày.

- Ngô sư, làm sao vậy?

Một vị Danh Sư đi vào trước mặt.

- Trương Sư am hiểu nhất đúng là ở chỗ rất nhỏ tìm được thiếu sót tiến hành công kích, lần chiến đấu này lại không làm như vậy, ngược lại thi triển ra nhiều võ kỹ... Như thế nào cảm giác như tôi luyện bản thân?

Trầm tư cả buổi, Ngô sư nói ra nghi ngờ trong lòng.

Năng lực của Trương Sư, những người khác không rõ ràng, hắn là thấy tận mắt qua.

Có thể liếc nhìn ra công pháp, võ kỹ của người khác thiếu sót, tiến hành lợi dụng, cuối cùng đưa đến hiệu quả không tưởng được...

Nhưng chiến đấu với Cẩu Đường Chủ lâu như vậy, các loại võ kỹ trùng điệp bất tận, lại không công kích chỗ thiếu sót, thoạt nhìn, không phải là muốn lập tức đánh bại đối thủ, mà là... tôi luyện lực lượng của mình!

- Tôi luyện?

Vị Danh Sư này nhoáng một cái.

Nếu như lúc trước có người nói với hắn, gia hỏa Thần Thức cảnh chiến đấu với Xuất Khiếu cảnh, không nghĩ biện pháp chiến thắng, còn muốn tới tôi luyện... Hắn nhất định sẽ cảm thấy đối phương điên rồi, hoặc là choáng váng... Tận mắt nhìn đến đủ loại kỳ tích, nghe Ngô sư nói, cho dù cảm thấy khó tin, nhưng cũng biết đây là thật!

Chiến đấu với Cẩu Đường Chủ, cũng chỉ là tôi luyện... Vị này đến cùng tự tin mạnh như thế nào, sức chiến đấu lợi hại ra sao?

Oanh oanh oanh!

Lần nữa đánh ba chiêu, dồn ép Cẩu Đường Chủ lui về phía sau, lúc này Trương Huyền mới phun ra một ngụm trọc khí.

Ngô sư đoán không sai, thật sự là hắn đang tôi luyện võ kỹ.

Thật vất vả gặp được đối thủ như thế, để hắn triển khai lực lượng toàn thân đến cực hạn, ở Chiến Sư đường học tập rất nhiều võ kỹ, sử dụng càng ngày càng thuận tay, càng thêm thông hiểu đạo lí.

- Không hổ là Xuất Khiếu cảnh, bây giờ ta xác thực không phải là đối thủ...

Lắc đầu, trong lòng Trương Huyền thở dài.

Cho dù lực chiến đấu của hắn tăng nhanh, nhưng đáng tiếc, không đột phá đến Thai Anh cảnh, kém Xuất Khiếu cảnh còn quá lớn, chỉ bằng vào lực lượng mà nói, căn bản không cách nào thắng được.

Tuy bình thường chiến đấu thắng được đối phương rất khó, nhưng muốn đánh bại đối phương, thủ đoạn nhiều lắm!

Bàn tay cuồn cuộn, chúi xuống phía dưới, ngăn trở đối phương tiến công, Trương Huyền nhướng mày, ngón tay nhẹ nhàng búng ra.

Sưu sưu sưu sưu!

Thanh âm nức nở nghẹn ngào vang lên, trên trăm trận kỳ kích xạ ra, thời gian nháy con mắt liền rơi vào bốn phía Cẩu Đường Chủ.

Bàn chân nhẹ nhàng đạp lên mặt đất.

Trận pháp trong nháy mắt đã bị kích hoạt.

Tại Khâu Ngô cung thì đến trận pháp thất tinh đỉnh phong, chỉ bằng vào thực lực chiến thắng rất khó, nhưng mượn nhờ trận pháp, liền dễ dàng hơn nhiều.

Phần phật!

Sương mù sinh ra, bao phủ Cẩu Đường Chủ.

Trương Huyền bố trí là trận pháp cấp bảy trung kỳ, uy lực không tính quá mạnh mẽ, nhưng coi như là Cẩu Đường Chủ muốn phá vỡ, cũng cần tiêu phí ít nhất hơn mười cái hô hấp.

Hai người chiến đấu, bản thân liền không kém nhiều, hơn mười cái hô hấp... Có thể nói quyết định sinh tử.

Trận pháp xuất hiện, mọi người cái gì cũng nhìn không tới, thần thức cũng lan tràn không vào, chỉ cảm thấy mặt đất lắc lư kịch liệt, tiếng nổ vang càng ngày càng mạnh, tất cả đều hoảng sợ.

Rặc rặc!

Đại khái duy trì mười lăm giây, trận pháp chậm rãi tiêu tán, trận kỳ bị Trương Huyền thu hồi vào trong Giới Chỉ.

Thấy nhanh như vậy liền chấm dứt chiến đấu, mọi người đồng loạt nhìn về phía Cẩu Đường Chủ, tất cả đều ngốc tại chỗ.

Chỉ thấy Đường chủ mới vừa rồi còn tiên phong đạo cốt, tóc bạc mặt hồng hào, giờ phút này đầu chọc ở dưới đất, toàn thân máu tươi, không có một chỗ hoàn hảo.

Hiển nhiên vừa rồi thời gian ngắn như vậy, đã bị điên cuồng công kích, bị đánh cha ruột cũng nhận không ra.

Rầm ào ào!

Cẩu Đường Chủ từ dưới đất rút đầu ra, chẳng những không có bởi vì thất bại mà cảm thấy thống khổ, ngược lại nhìn về phía thanh niên trước mắt, trong mắt tràn đầy chờ mong cùng hưng phấn:

- Trương Sư, xin hỏi... vừa rồi ngươi thi triển là Đại Bi Thiên Ma Chưởng của Khâu Ngô Cổ Thánh?

- Phải!

Trương Huyền gật đầu, cũng không phủ nhận.

- Không biết... Bộ chưởng pháp này...

Cẩu Đường Chủ trù trừ thoáng một phát, cắn răng nói:

- Có thể dạy ta hay không?

- Như thế nào? Muốn học?

- Vâng!

- Không dạy!

Cẩu Đường Chủ nhận thua!

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Cho dù lĩnh ngộ sư giả chi tâm, hữu giáo vô loại.

Nhưng vị Cẩu Đường Chủ này, trong lòng hoài riêng, không phân biệt thị phi, nhận người không rõ... Nhân vật như vậy, thực lực càng mạnh, đối với nhân tộc càng là tai họa, làm sao có thể truyền thừa chưởng pháp lợi hại như thế của Khâu Ngô Cổ Thánh?

Trương Huyền tính khí hiền lành, nhưng không phải người hiền lành.

Người nào có thể thu làm đệ tử, người nào không thể nhận, có được đúng mực nhất định.

- Là ta ý nghĩ hão huyền rồi...

Vẻ mặt của Cẩu Đường Chủ ảm đạm.

Tự tay bức đối phương tiến hành xông đường, bây giờ muốn học tập võ kỹ của đối phương, điều này sao có thể?

Không có giết chết ngay tại chỗ, đã coi như rất nể tình rồi.

- Ta thua...

Lắc đầu, Cẩu Đường Chủ cao giọng tuyên bố:

- Trương Sư xông đường thông qua cửa thứ nhất!

Cửa thứ nhất là chiến thắng tất cả Danh Sư của một Danh Sư Đường, hiện tại hoàn thành.

- Chậm đã... Ta và Điền Thanh Phó đường chủ chưa có đánh qua... Ta sợ hắn không phục!

Trương Huyền cắt đứt lời của đối phương.

- Ta cũng không phải đối thủ, Điền Thanh tự nhiên càng không phải, vì vậy đánh hay không, đã không có ý nghĩa...

Cẩu Đường Chủ lắc đầu.

- Ta không phải đối thủ, ta nhận thua!

Điền Thanh ôm quyền.

Thấy đối phương nhận thua, Trương Huyền tràn đầy tiếc hận.

Nói thật, hắn thật hy vọng đối phương đáp ứng, sau đó đánh một trận tơi bời, trước đánh bán thân bất toại, vĩnh viễn không có biện pháp hành tẩu lại nói.

Bất quá, nếu như nhận thua, liền ngại ngùng động thủ.

Dù sao đây chỉ là xông đường, không phải giết người diệt khẩu.

- Danh Sư tháp ở bên cạnh, Trương Sư đi theo ta...

Trong Danh Sư tháp ẩn chứa ý niệm Danh Sư của cả Danh Sư Đường, những người này, có đạt đến bát tinh hạ phẩm, thậm chí cao hơn... Muốn thông qua, làm cho đối phương nhận thức, rất khó.

Bởi vậy, cửa thứ nhất khiêu chiến tất cả Danh Sư cũng chiến thắng, đối với xông đường mà nói, coi như là rất dễ dàng.

Chính thức khó khăn là ở đây.

Trong lịch sử không biết bao nhiêu thiên tài bị khốn ở chỗ này.

Đi theo sau lưng, chỉ chốc lát liền chứng kiến một tháp cao bảy tầng đứng sừng sững ở trước mắt, làm cho người ta cảm giác ổn trọng như biển, trấn áp bát phương.

Biết rõ cửa này so với trước càng khó khăn, Trương Huyền hít sâu một hơi, tinh thần tập trung, đẩy cửa đi vào.

Thấy hắn biến mất, một vị Danh Sư nhịn không được mở miệng:

- Trương Sư... Có thể thành công sao?

- Rất khó, cho dù Danh Sư Đường của Thanh Nguyên đế quốc, ở trong bát đại phong hào đế quốc, không tính quá gần phía trước, nhưng trong lịch sử, cũng xuất hiện bốn vị Danh Sư bát tinh. Trong đó Hạ Sư lợi hại nhất, càng đạt đến bát tinh trung phẩm! Bọn hắn lưu lại ý niệm, bác học uyên thâm, chỉ sợ không dễ dàng thông qua như vậy!

Một vị Danh Sư hiểu rõ tình hình nói.

- Đúng vậy, Danh Sư có thể tới bát tinh, đã sắp đạt tới đỉnh phong của toàn bộ Đại Lục rồi, số lượng tri thức, tâm cảnh hay lý giải tu luyện, đều không phải người bình thường có thể chống lại...

Vị Danh Sư thứ nhất gật đầu.

- Ai, chỉ mong Trương Huyền có thể thông qua, hắn có thể thông qua, thân là đệ tử, cũng có vinh quang a!

- Đúng vậy, ta cũng hy vọng hắn có thể thông qua, nhiều năm như vậy không ai xông đường rồi, nếu như xông ở chỗ chúng ta, hơn nữa thành công, danh khí sẽ cao bao nhiêu, về sau đi ra ngoài cũng có tư cách kiêu ngạo...

Trên mặt hai người tràn đầy chờ mong.

- Phốc!

Nghe hai người đối thoại vào trong tai, Cẩu Đường Chủ toàn thân tổn thương, không cách nào áp chế máu tươi ở trong ngực, lại phun ra vài ngụm, lúc này mới thôi.

Người khác xông đường, Danh Sư bổn đường đều hận không thể chém giết, cạnh mình thì ngược lại, tất cả đều ước gì đối phương thành công...

Đây chính là Danh Sư Đường của các ngươi, một khi bị người xông đường thành công... Các ngươi cũng sẽ rất mất mặt có được hay không? Kiêu ngạo cái rắm!

- Chính nghĩa được ủng hộ, vô đạo thì thiên phạt... Cẩu Đường Chủ, vô luận Trương Sư có thể thông qua hay không, ngươi đã làm mất lòng người, chỉ sợ dù Tổng bộ không truy cứu trách nhiệm, Danh Sư trong nội đường, đoán chừng cũng không còn ai nguyện ý nghe theo ngươi phân phó...

Chứng kiến nét mặt của hắn, Ngô sư biết rõ hắn nghĩ cái gì, lắc đầu.

Sự tình Điền Thanh Phó đường chủ mưu hại Trương Sư, coi như rất che giấu, nhiều Danh Sư như vậy đồng thời thấy, lại gây ra động tĩnh lớn như vậy, khẳng định không giấu giếm được.

Chỉ bằng vào sức một mình, liền chống lại cả Danh Sư Đường, hơn nữa thu làm đệ tử... Cho dù chỉ là tình nghĩa bán sư, cũng đầy đủ để cho tất cả mọi người đổi cái nhìn rồi.

Một vị Đường chủ, vì không gây chuyện, an ổn về hưu... phóng túng Phó đường chủ mưu hại Danh Sư khác... Cái tội danh này, sẽ khiến vô số Danh Sư phỉ nhổ, khó có thể trở mình.

- Ta...

Cẩu Đường Chủ mặt xám như tro.

Từ khi đối phương hô lên xông đường, hắn đã biết, bản thân mình làm Đường chủ, còn muốn trở mình đã khó khăn.

Chỉ là không nghĩ tới... các Danh Sư lúc trước còn chung một chỗ kề vai chiến đấu, bây giờ phản bội triệt để như thế.

- Chẳng lẽ... Ta thật làm sai?

Thân thể lung lay, sắc mặt ảm đạm.

Làm Đường chủ năm trăm năm, địa vị cao đã quen, lại để cho hắn không có tâm bình thường như trước kia, hết thảy đều lấy địa vị của mình cân nhắc... Cuối cùng đạt được loại báo ứng này, coi như là trừng phạt đúng tội.

- Vị Trương sư này... Đến cùng lai lịch ra sao?

Nghẹn ngực khó chịu, cũng nhịn không được nữa, hỏi lên.

- Hắn là nhân vật thiên tài nhất mà ta đã thấy...

Ngô sư xiết chặt nắm đấm, trong mắt tỏa ánh sáng.

Một người vô luận lại nguy hiểm, lại khó khăn cũng muốn đọc sách, chỉ riêng thái độ học tập này, hắn liền làm không được.

Có lẽ, chính bởi vì nỗ lực như thế, học giỏi như vậy, mới có thành tựu của ngày hôm nay, tuổi còn trẻ, liền có được lực lượng mình cũng không cách nào bằng được!

...

Đi vào đại môn Danh Sư tháp, Trương Huyền không có ngừng, chậm rãi đi lên.

Danh Sư tháp, lúc trước xông qua một lần, biết rõ quy tắc.

Nơi này bảo tồn ý niệm, cấp bậc đều rất cao, bởi vậy không có khả năng khiêu chiến thực lực, trên cơ bản đều là khảo hạch một ít đồ vật về Danh Sư, tỷ như: giảng bài, nhìn người thiếu sót, chỉ điểm võ kỹ...

Bởi vậy, xông cửa này, cần không phải thực lực, mà là bác học tri thức.

Đây cũng là Danh Sư nên có.

Vù vù!

Đi về phía trước không xa, một hư ảnh xuất hiện ở trước mắt, đúng là người thủ hộ cửa thứ nhất, Danh Sư Đường của Thanh Nguyên đế quốc, một vạn ba nghìn năm trước sinh ra Danh Sư bát tinh hạ phẩm, Triệu Chân.

- Tuổi còn trẻ liền xông đường, ngươi là bị ủy khuất gì?

Thấy đi tới xông đường, chỉ là thanh niên hai mươi tuổi, Triệu Chân Danh Sư nhíu mày.

- Đường chủ đương đại, vì bảo trụ vị trí của mình, làm bẩn trong sạch của ta...

Trương Huyền ôm quyền khom người, kỹ càng nói sự tình một lần.

- Còn có loại sự tình này? Thật sự là một đời không bằng một đời! Xem ra Danh Sư Đường cần chỉnh đốn...

Nghe xong giải thích, Triệu Chân lắc đầu, lần nữa nhìn qua:

- Tuy ngươi ủy khuất, nhưng thân là người thủ hộ Danh Sư Đường của Thanh Nguyên đế quốc, không thể đơn giản cho ngươi thông qua, nếu không, người người có ủy khuất sẽ tới xông đường, uy nghiêm của Danh Sư Đường ở đâu?

- Vâng!

Trương Huyền gật đầu.

- Khảo hạch của ta rất đơn giản, chỉ điểm võ kỹ!

Thấy thái độ của đối phương thành khẩn, Triệu Chân hết sức hài lòng nhẹ gật đầu:

- Ta thi triển một bộ võ kỹ, ngươi tìm ra chưa đủ, có thể tìm ra một chỗ, coi như thông qua...

- Được!

Sắc mặt Trương Huyền vui vẻ.

Thấy vị trước mắt này chẳng những không có khẩn trương, ngược lại tinh thần buông lỏng, vẻ mặt như trút được gánh nặng, Triệu Chân nhíu mày:

- Đừng tưởng rằng tìm ra một chỗ thiếu sót sẽ đơn giản, ta thân là Danh Sư bát tinh hạ phẩm, thi triển ra võ kỹ, tự nhiên đều là đắc ý nhất, sửa chữa qua vô số lần, cảm thấy không có vấn đề! Một chỗ thiếu sót cho dù ít, nhưng rất có thể ngay cả Danh Sư thất tinh đỉnh phong cũng cần tìm tới mấy ngày, mấy tháng, thậm chí mấy năm, mới có thể phát hiện!

- Đã biết, nhanh bắt đầu đi! Ta còn phải nhanh chóng đi cửa ải tiếp theo...

Trương Huyền gật đầu.

- Ngươi...

Tràn đầy không vui, Triệu Chân Danh Sư hất lên ống tay áo.

Bản thân đường đường Danh Sư bát tinh, tự mình ra đề mục, tự nhiên không có đơn giản như tưởng tượng, gia hỏa này lại lỗ mãng như thế, còn muốn mau chóng đi cửa ải tiếp theo... Ngươi xác định có thể thông qua?

- Chiêu võ kỹ này gọi là Thu Phong Triền Ti Thủ! Là ta quan sát gió thu quét bay lá rụng, không cách nào bắt lấy, lại bị mạng nhện dính trụ, có cảm giác mà sáng chế ra, hiện tại ta thi triển thoáng một phát cho ngươi xem...

Mười ngón tay của Triệu Chân Danh Sư xòe ra, từng đạo chân khí từ ngón tay bắn ra, như tạo thành mạng nhện, bốn phương tám hướng đều bao phủ ở bên trong, nếu có người ở trước mặt, nhất định sẽ bị cuốn lấy, muốn chạy trốn cũng khó khăn.

- Bộ võ kỹ này của ta chưa bao giờ thi triển qua, vì vậy ngươi cũng không cần nghĩ đường ngang ngõ tắt gì, cho rằng dựa vào nói bậy, có thể lừa dối vượt qua kiểm tra. Tổng cộng mười chiêu, một chiêu so với một chiêu lợi hại, đây là chiêu thứ nhất, Kim Ti Triền Tuyến... Ta thi triển xong mười chiêu, sẽ cho ngươi hai canh giờ, nếu như có thể tìm ra một chỗ thiếu sót, coi như thông qua, tìm không ra, liền đi ra ngoài đi!

Vừa thi triển, Triệu Chân Danh Sư vừa nói.

Bình thường xông đường, đều cho đối phương hai ngày, gia hỏa trước mắt này tự cao tự đại, nói năng lỗ mãng, hắn trực tiếp giảm bớt đến hai canh giờ, chính là muốn bỏ đi nhuệ khí của đối phương.

Sau hai canh giờ, chờ không phát hiện được, một lần nữa cho thời gian thư thả.

- Không cần thi triển mười chiêu, cũng không cần hai canh giờ, hiện tại ta nói!

Trương Huyền lắc đầu.

Hắn xông đường chỉ là bị vũ nhục tạm thời nảy ý, hiện tại muốn làm, là mau chóng khảo hạch Danh Sư thất tinh, nghĩ biện pháp kiếm tiền tăng lên thực lực, không có rảnh ở chỗ này chậm trễ quá nhiều thời gian.

- Hiện tại nói?

Triệu Chân sững sờ.

Hắn mới dùng một chiêu, muốn nói... chẳng lẽ, một chiêu ngươi liền nhìn ra thiếu sót rồi hả?

- Bộ Thu Phong Triền Ti Thủ của ngươi, nhìn xem không tệ, có lẽ ở trong Thánh Vực trung kỳ cũng sắp xếp gần phía trước, sau khi luyện thành, xuất thủ quấn quanh, địch nhân khó có thể đào thoát. Bất quá... thiếu sót cũng rất nhiều, ta vừa nhìn thoáng qua, thô sơ giản lược tính toán, đại khái... Có 37 chỗ thiếu sót cùng lỗ thủng!

Trương Huyền mở miệng.

- 37 chỗ?

Khuôn mặt của Triệu Chân trầm xuống.

Ta mười chiêu võ kỹ mới dùng một chiêu, có thể nhìn ra khuyết điểm hay không còn không biết, há miệng ra 37 chỗ?

Trong nháy mắt, trong lòng đối với gia hỏa xông đường này đã không có một tia hảo cảm.

- Đúng vậy...

Không nhìn ra sắc mặt hắn thay đổi, Trương Huyền còn tưởng rằng đối phương không tin, cảm thán một tiếng:

- Sáng tạo võ kỹ, cần thực tế mài giũa, cùng người chiến đấu mới có thể phát huy uy lực lớn nhất, ngươi không có truyền thụ cho người khác, cũng không có mài giũa, chỉ có 37 chỗ sai lầm, nói thật, cũng xem như không tệ...

- Ngươi...

Ý thức của Triệu Chân bị tức giận đến liên tục lắc lư, thiếu chút nữa không kháng trụ được tan vỡ:

- Vậy ngươi nói cho ta một chút, có 37 chỗ nào... Nói không nên lời, có tin ta một tát quất chết ngươi hay không?

Xông đường thành công!

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

- Như thế nào, nói ngươi sai, còn không tin? Vậy thì hiện tại ta nói cho ngươi một chút!

Thấy bộ dáng đối phương, rõ ràng sai nhiều như vậy, còn không biết học hỏi, Trương Huyền hơi không vui, trong giọng nói mang theo mùi vị giáo huấn:

- Trước tiên là nói về thiếu sót lớn nhất, bộ Thu Phong Triền Ti Thủ này, xem gió thu quét lá mà sáng chế, gió thu mang theo khí tức tiêu sát, mà ngươi chỉ có quấn quanh, không có ý cảnh, hữu lực vô ý, là vì hư nhược, cố ý vô lực, là vì không! Nếu như chỉ là võ kỹ Linh cấp, không có thì thôi, nhưng thân là tuyệt chiêu chỉ cường giả Thánh Vực mới có thể thi triển, lại ngay cả ý cảnh cũng không có, dĩ nhiên rơi xuống hạ phẩm!

- Cái này...

Triệu Chân sững sờ.

Võ kỹ Thánh Vực, cũng có không cần ý cảnh có thể thi triển, bất quá có ý cảnh lại càng dễ lĩnh ngộ, uy lực cũng càng mạnh mẽ.

Cẩn thận nói tiếp, đúng là một thiếu sót.

Lúc trước sáng chế chiêu này, vừa mới khảo hạch xong Danh Sư bát tinh, chứng kiến gió thu cuốn hết lá vàng, chẳng những không có đìu hiu, ngược lại tâm mang sung sướng, lúc này mới dẫn đến uy lực chiêu này rất lớn, nhưng không có ý cảnh.

- Thiếu sót thứ hai, chiêu Kim Ti Triền Tuyến này phóng thích chân khí quấn quanh đối thủ, hoàn toàn chính xác có thể làm cho đối phương tay chân trói buộc, nhưng mà cũng chỉ nhằm vào một ít đồng cấp, hoặc là cao thủ bình thường, nếu như là ta, chân khí đâm vào nơi đây...

Thân thể Trương Huyền khẽ động, bàn tay lăng không trảo một cái, đầu ngón tay bắn ra chân khí, tựa như bao phủ toàn bộ sợi tơ ở bốn phía.

- Ngươi...

Con mắt của Triệu Chân trợn tròn.

Chiêu này của hắn chưa bao giờ truyền ra, chỉ ở trước mặt đối phương thi triển một lần, liền học được?

Không thể nhanh như vậy a!

- Không đúng, chiêu này của ngươi cùng vừa rồi ta thi triển có chút không giống...

Đột nhiên sững sờ, vội vàng cắt ngang động tác của Trương Huyền.

Chiêu này của đối phương cùng của hắn, cho dù thoạt nhìn giống như đúc, nhưng có thay đổi rất nhỏ, là không thể gạt được người sáng tạo như hắn.

- A, cảm thấy chiêu này của ngươi quá bỏ đi, nên cải biến thoáng một phát!

Trương Huyền khoát tay áo:

- Không nên cắt ngang ta, nghe ta nói xong...

- Quá rác rưới? Tùy tiện cải biến thoáng một phát?

Thân thể run lên, ý thức của Triệu Chân lần nữa lắc lư, vội vàng nhìn thanh niên thi triển chiêu số, bề ngoài giống như... hoàn toàn chính xác còn tốt hơn hắn, uy lực càng mạnh hơn nữa...

Phần phật!

Đang khiếp sợ, chỉ thấy đối phương duỗi tay ra, nhẹ nhàng vỗ một chút.

Rầm ào ào!

Toàn bộ mạng lưới chân khí, như bị đánh trúng tiết điểm quan trọng nhất, thời gian nháy con mắt cuộn mình chung một chỗ, chân khí tuôn ra như bị sợ hãi, cấp tốc bay trở về.

- Kim Ti Triền Tuyến, lại để cho chân khí cùng địch nhân đụng vào, liền tự động co rút, cho dù có thể làm địch nhân không cách nào đào tẩu, nhưng mà thiếu sót cũng hết sức rõ ràng, một khi chỗ mệnh môn này bị phát hiện, chỉ cần đối phương nhẹ nhàng chỉ một cái, sẽ khiến chân khí bắn ngược, gây ra cắn trả! Như vậy chẳng những không có đả thương người, trước chơi chết mình rồi...

Đồng tử của Triệu Chân co rụt lại.

Chiêu này hoàn toàn chính xác có thiếu sót đó, nhưng mà có thể liếc thấy ra thiếu sót ít nhất cũng phải đến bát tinh trung phẩm thậm chí thượng phẩm... Loại Danh Sư này, hắn không có khả năng dùng chiêu đó tới đối công a!

- Chiêu thứ hai, Tuyến Quyển Phong Vân, một đạo tơ bạc bắn ra, khống chế đại thế bốn phía, đối với người có tác dụng khống chế, nhưng mà nếu như đối phương cầm binh khí trong tay, có thể đơn giản chặt đứt, không chỉ có thể thuận lợi đào tẩu, còn sẽ làm bị thương đến thần hồn của ngươi...

Trương Huyền tiếp tục nói.

- Chậm đã...

Thân thể Triệu Chân nhoáng một cái:

- Bề ngoài giống như... ta còn không có thi triển qua chiêu thứ hai, cũng không nói qua, làm sao ngươi biết tên, hơn nữa còn biết rõ thiếu sót...

- Đã nói không được cắt ngang ta, chiêu số đơn giản như vậy, chứng kiến một chiêu, suy diễn ra cũng không khó...

Trương Huyền có chút không kiên nhẫn khoát tay áo:

- Chiêu thứ ba, Lạc Diệp Thiền Minh... Mùa thu âm thanh ve sầu lạnh lẽo, chiêu này là sóng âm công kích, thiếu sót nhiều nhất, ba mươi bảy chỗ, chiếm trọn vẹn tám chỗ, theo thứ tự là...

Lời của hắn êm tai nói ra, mỗi một chỗ đều nói cực kỳ cẩn thận, khuyết điểm trong võ kỹ, pháp môn vận dụng, cùng với phương pháp phá giải, toàn bộ miêu tả kỹ càng, nghe xong vài câu, Triệu Chân đã biết rõ, nói đều đúng, giống như ở trong võ kỹ này lắng đọng không biết bao nhiêu năm.

Khóe miệng co giật, chỉ cảm thấy toàn thân suy yếu, Triệu Chân tùy thời có thể tan vỡ.

Nếu không phải Danh Sư bát tinh, tâm cảnh trầm ổn, chỉ sợ sớm đã điên rồi.

Chỉ nhìn hắn tu luyện một chiêu, không chỉ đẩy diễn chiêu số đằng sau, ngay cả tên cũng giống như đúc... Như thế nào cảm giác mình đang nằm mơ vậy?

- Tốt rồi, đây chính là thiếu sót ta nói, đã nghe hiểu chưa? Biết rõ sai lầm chưa?

Đang khiếp sợ không biết làm sao, chợt nghe thanh niên nói, trong giọng nói mang theo quát lớn.

- Biết sai rồi, lần sau không dám nữa...

Thuận miệng trả lời, mới nói phân nửa, sắc mặt của Triệu Chân nghẹn đỏ lên.

Gia hỏa này thay vào nhân vật lão sư, kết quả mình theo quán tính mang vai đệ tử...

Hắn là lão tổ hơn một vạn năm trước, hơn gia hỏa trước mắt này không biết bao nhiêu thế hệ...

- Khục khục!

Nói phân nửa liền ngừng lại, vẻ mặt Triệu Chân ảm đạm:

- Đừng nói nữa, ngươi vượt qua kiểm tra rồi...

- Vượt qua kiểm tra? Xem ra ngươi còn không có ý thức được sai lầm của mình, thân là Danh Sư của Danh Sư Đường Thanh Nguyên đế quốc, được không biết bao nhiêu người kính ngưỡng, thái độ học tập có thể như vậy sao...

Trương Huyền nhíu mày:

- Ta đã thấy rất nhiều đệ tử, ngươi coi như là kém nhất ta đã thấy, một chút cũng không chú tâm...

- ...

Triệu Chân phát điên.

Ta là người khảo hạch, lúc nào thành đệ tử của ngươi rồi hả?

Ba!

Vẻ mặt tràn đầy phiền muộn, rút cuộc không kiên trì nổi, ý thức lắc lư, trong nháy mắt biến mất.

- Ai!

Chứng kiến ý thức của đối phương biến mất, Trương Huyền lắc đầu.

Còn Danh Sư bát tinh, một chút khí độ ch không có... Khó trách toàn bộ Thanh Nguyên đế quốc đều chướng khí mù mịt, Danh Sư Đường càng cực kỳ lộn xộn.

Biết rất rõ ràng ta bị ủy khuất, còn không lập tức cho đi... Không nói chết ngươi thì nói người nào?

Dù sao cũng là tới đây xông đường, vậy xông các ngươi tâm phục khẩu phục.

...

Ngoài Danh Sư tháp.

- Tầng thứ hai đèn sáng, nói rõ Trương Sư gặp Triệu Chân Danh Sư!

Ngẩng đầu nhìn trong tháp cao để lộ ra ngọn đèn, trong lòng Ngô sư phỏng đoán:

- Triệu Chân Danh Sư, nắm giữ võ kỹ đạt đến tình trạng nghe rợn cả người, hắn khảo hạch võ kỹ, coi như là Trương Sư có thể thông qua, sợ rằng cũng phải tiêu phí không ít thời gian...

Thân là Danh Sư Đường Phó đường chủ, ở chỗ này chờ đợi không dưới mấy trăm năm, hết sức quen thuộc cửa ải Danh Sư tháp, còn nhìn thấy tận mắt.

Vù vù!

Đang tính toán, chỉ thấy ngọn đèn tầng thứ hai lập tức phá diệt.

Xông Danh Sư tháp, gặp được cửa khẩu, sẽ tự động thắp sáng, một khi thông qua, ngọn đèn sẽ tắt.

- Cái này... Thông qua được?

Nhịn không được sững sờ.

Vừa rồi còn đang suy nghĩ, coi như có thể thông qua, khẳng định cũng cần tiêu phí không ít thời gian, nằm mơ cũng không nghĩ đến... Nhanh như vậy!

Nhiều nhất ba phút, liền thông qua... Đường đường Danh Sư bát tinh, làm sao sẽ dễ dàng thuyết phục như vậy?

- Hả? Mau nhìn, lại sáng?

Không biết người nào hô một câu.

Ngẩng đầu nhìn lên, Ngô sư sửng sốt.

Chỉ thấy tầng thứ hai vừa mới tắt đèn, chẳng biết tại sao đột nhiên lại sáng lên.

Đèn sáng, đại biểu không có vượt qua kiểm tra, chẳng lẽ... Trương Sư không có thông qua?

- Không đúng, đây là ngọn đèn của Hàn Sư ở tầng thứ ba, màu sắc không giống...

Đang kỳ quái khó hiểu, chợt nghe thanh âm của Cẩu Đường Chủ vang lên.

Vội vàng nhìn lại, Ngô sư quả nhiên cũng phát hiện không đúng.

Lần này ngọn đèn sáng lên, hoàn toàn chính xác có chút bất đồng, lúc trước màu da cam, lần này lại là màu trắng sữa.

- Đây là cửa ải Hàn Sư thủ, không sai a, Hàn Sư là Danh Sư tám ngàn năm trước đi ra, tuy là bát tinh hạ phẩm, nhưng so với Triệu Sư thì cường đại hơn không ít, vốn trấn thủ tầng thứ ba, như thế nào xuất hiện ở tầng thứ hai?

Thanh âm của Cẩu Đường Chủ tiếp tục vang lên.

Ngô sư nhíu mày.

Những người khác cũng có chút kỳ quái.

- Dưới tình huống bình thường, đơn thuần xông cửa, chỉ cần thông qua, sẽ dập tắt, vị trí cửa khẩu sẽ không di động...

Cũng có chút khó hiểu, Cẩu Đường Chủ nói một nửa, thân thể đột nhiên cứng đờ, trong mắt tràn đầy không thể tin được:

- Chẳng lẽ... ý thức của Triệu Sư ở cửa thứ hai tiêu tán?

- Ý thức tiêu tán?

- Phải, truyền thuyết nói ý thức tổ tiên trấn thủ Danh Sư tháp, một khi tiêu tán, Danh Sư thủ hộ cửa khẩu phía trên sẽ tự động tới đây thay thế...

Yết hầu của Cẩu Đường Chủ phát khô:

- Chỉ là xông đường, nhiều nhất khảo hạch thoáng một phát, ý thức làm sao sẽ tiêu tán?

Tổ tiên đối phó xông đường, nhiều nhất khảo hạch, chỉ cần có thể thông qua, sẽ không quá khó xử...

Ý thức tiêu tán... Đến cùng xảy ra chuyện gì?

Đang không biết làm sao, chỉ thấy quang mang bạch sắc lắc lư một cái, trực tiếp biến mất, ngay sau đó, một hào quang màu lam nhạt ở tầng thứ hai sáng lên.

- Ý niệm của Hàn Sư cũng đã biến mất...

Cẩu Đường Chủ lần nữa ngẩn ngơ, đột nhiên mãnh liệt nhảy dựng lên:

- Nguy rồi, nhanh ngăn cản Trương Sư tiếp tục... Danh Sư Đường của Thanh Nguyên đế quốc, hơn một vạn năm qua, tổng cộng chỉ ra mấy vị cường giả này, để lại vài đạo ý niệm, một khi tất cả đều biến mất, Danh Sư Đường chúng ta thật sự xong đời...

Những ý niệm tiền bối này, lưu lại Danh Sư tháp, bọn hắn đạt tới đỉnh phong, nếu có cái gì không hiểu, còn có thể học tập... Tất cả đều biến mất, Danh Sư Đường cái gì cũng không có, thật sự tương đương với triệt để xong đời.

- Ngăn cản? Trương Sư xông đường, hơn nữa Tổng bộ đồng ý, dựa theo tình huống bình thường, là không cho phép ngăn cản...

Ngô sư sửng sốt một chút, hiểu rõ tính nghiêm trọng của sự việc, tràn đầy sốt ruột, nhưng cũng biết quy củ, vội vàng nói.

- Ta biết không có thể ngăn cản... vậy chúng ta nhận thua còn không được sao?

Cẩu Đường Chủ sắp khóc.

- Danh Sư Đường của Thanh Nguyên đế quốc chúng ta nhận thua, thừa nhận hắn xông đường thành công, có lẽ có thể ngăn cản...

Cẩu Đường Chủ khẽ đảo cổ tay, lấy ra lệnh bài đại biểu Đường chủ, bàn tay dựng thẳng lên, cắn nát đầu ngón tay, mãnh liệt đừa vào.

Ô...ô...ng...

Một đạo hào quang bắn thẳng đến bầu trời.

Ầm ầm!

Ngay sau đó một cỗ lực lượng khổng lồ từ trong Danh Sư Đường bốc lên, làm cho người ta cảm giác uy áp đậm đặc.

Một thanh âm hùng vĩ chậm rãi vang lên.

- Danh Sư Đường của Thanh Nguyên đế quốc thừa nhận Trương Huyền xông đường thành công, chủ động nhận thua, mời đình chỉ xông đường... A, không cần, đã xông xong rồi...

Tiếng nói còn không có chấm dứt, chợt nghe két... một tiếng, Trương Huyền từ trong Danh Sư tháp đi ra, vẻ mặt nghi hoặc.

- Danh Sư tháp này của các ngươi, đến cùng xảy ra chuyện gì vậy, sao tất cả người khảo hạch, đều chạy đến tầng thứ hai làm gì?

Danh Sư thất tinh!

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Chứng kiến bộ dạng này của hắn, Cẩu Đường Chủ lần nữa thổ huyết, phiền muộn sắp điên rồi.

Lần này nhất định là không có biện pháp an ổn về hưu... Nhiều ý niệm tổ tiên bị chỉnh không còn như vậy, Đường chủ làm đến như hắn, cũng coi như người thứ nhất từ trước tới nay!

- Trương Sư xông đường thành công, có thể đưa ra bất luận yêu cầu gì, chỉ cần không vi phạm đạo nghĩa Danh Sư, Danh Sư Đường của Thanh Nguyên đế quốc chúng ta, nguyện ý như Thiên Lôi sai đâu đánh đó, cúi đầu lĩnh mệnh!

Nghẹn không biết bao lâu, lúc này Cẩu Đường Chủ mới nhịn xuống phiền muộn, ôm quyền khom người, thái độ không có ngạo mạn như lúc trước.

Từ trước tới nay, chỉ có ba vị xông đường thành công, không nghĩ tới lại để cho hắn bắt thêm một cái...

- Điền Thanh Phó đường chủ liên hợp Trung Thanh Vương, mưu hại Danh Sư! Càng cố ý tiết ra cơ mật của Danh Sư, dẫn đến Dị Linh tộc đột kích, hại chết vô số Danh Sư... Tội ác tày trời, không thể dung thứ, ta hy vọng Danh Sư Đường của Thanh Nguyên đế quốc có thể lập tức tra rõ!

Trương Huyền nói.

- Vâng...

Cẩu Đường Chủ gật đầu, đang muốn nói chuyện, đột nhiên nhướng mày:

- Điền Thanh Phó đường chủ đâu?

Vừa rồi vị Điền Phó Đường Chủ này vẫn ở bên cạnh hắn một tấc cũng không rời, như thế nào thời gian nháy con mắt đã không thấy tăm hơi?

- Bẩm báo Đường chủ, Phó đường chủ nói có việc rời đi rồi...

Một vị Danh Sư vội vàng tiến lên.

- Nguy rồi!

Đồng tử co rụt lại, Cẩu Đường Chủ vội vàng phân phó:

- Lập tức tìm cho ta...

Rầm ào ào!

Rất nhiều Danh Sư lập tức xông ra ngoài, không lâu sau tất cả đều bay trở về, từng cái sắc mặt khó coi:

- Đường chủ... Điền Sư rời Đế Đô, không biết đi nơi nào...

Thân thể run lên, sắc mặt của Cẩu Đường Chủ xanh mét.

Vừa rồi Trương Sư xông Danh Sư tháp, quá mức khiếp sợ, không có chú ý gia hỏa này, nằm mơ cũng không nghĩ đến, lại thừa cơ chạy thoát!

Xem ra, hắn nhìn ra Trương Sư sắp xông đường thành công, tùy thời bị bắt, nên không dám dừng lại.

- Ta xông đường mục đích là bởi vì bị đối phương oan uổng, biết rất rõ ràng một khi thành công, hắn nhất định sẽ trốn, lại không sớm làm ra

chuẩn bị... Ngươi làm Đường chủ, làm còn có ý nghĩa gì?

Sắc mặt Trương Huyền khó coi.

Mình và Danh Sư Đường mâu thuẫn nằm ở trên đầu Điền Thanh, mặc kệ có thể xông đường thành công hay không, đối phương cũng khó thoát tội trạng, loại tình huống này, không phái người trông giữ, tùy ý đối phương qua lại tự nhiên, ngu sao không trốn?

Danh Sư thất tinh đỉnh phong, thật muốn che giấu mà nói, trừ khi dùng Minh Lý Chi Nhãn, lần lượt tìm tòi, nếu không, căn bản là tìm không ra.

- Ta...

Sắc mặt của Cẩu Đường Chủ đỏ lên.

Thật không nghĩ tới vị trước mắt này có thể xông đường thành công, hơn nữa nhanh như vậy... Tự nhiên không kịp phản ứng.

- Hạ lệnh truy nã của Danh Sư Đường! Bắt Điền Thanh, dám phản kháng, giết bất luận tội!

Nắm đấm xiết chặt, Cẩu Đường Chủ quay đầu phân phó.

- Vâng!

Một vị Danh Sư quay người rời đi.

Danh Sư truy nã lệnh, là lệnh bắt cấp bậc cao nhất của cả Đại Lục, một khi phát ra, tất cả đế quốc, Vương quốc, Danh Sư Đường trong phạm vi toàn bộ Thanh Nguyên đế quốc đều nhận được tin tức, vô luận là người nào, chỉ cần phát hiện, thông báo có thể đạt được ngợi khen.

Có thể nói, ở dưới lệnh truy nã này, trừ khi một mực cải biến thân phận, không bại lộ thực lực, nếu không, tất nhiên khó có thể đào thoát.

- Cẩu Thiên Trạch ta xử sự bất công, phụ lòng Danh Sư Đường tín nhiệm, từ hôm nay trở đi, từ đi chức vụ Danh Sư Đường Đường chủ, chờ

Tổng bộ phái người đến đây xử lý. Còn vị trí Đường chủ, tạm thời do Ngô sư thay thế!

An bài xong, Cẩu Đường Chủ lấy lệnh bài đại biểu thân phận ra, đưa tới.

Trong nháy mắt, như già mấy trăm tuổi, không có nửa điểm khí lực.

Ở vị trí Đường chủ, chờ đợi trọn vẹn năm trăm năm, tận tâm tận lực, nằm mơ cũng không nghĩ đến sẽ lấy loại phương thức này chấm dứt.

Biết rõ nếu như đối phương đào tẩu, muốn bắt đã không dễ dàng như vậy, Trương Huyền lắc đầu, không hề xoắn xuýt, ngẩng đầu nhìn Ngô sư.

- Ngô sư, đây là chức nghiệp phụ tu của ta, đã đầy đủ, muốn xin Danh Sư thất tinh!

Nói xong, đưa tới huy chương chức nghiệp phụ tu thất tinh.

Nhìn thoáng qua, Ngô sư nhẹ gật đầu:

- Trương Sư chờ một lát, ta sẽ báo cáo tình huống của ngươi cho Tổng bộ, khả năng cần tiêu phí một ít thời gian!

- Không nóng nảy, vừa vặn không có việc gì, ta đi Tàng Thư Khố nhìn xem!

Trương Huyền lên tiếng.

Mặc dù hắn có kinh nghiệm thăng cấp đế quốc, nhưng muốn xin huy chương thất tinh, khẳng định còn cần quá trình phải đi, có Ngô sư chủ trì, có lẽ vấn đề không lớn, cũng không cần phải quan tâm, chờ phiền toái, còn không bằng thừa cơ đi xem sách.

Tuy đã có tư cách thành Danh Sư thất tinh, nhưng thư tịch về Danh Sư thất tinh, còn có bao giờ xem qua.

- Đây là lệnh bài của ta, Trương Sư cầm trong tay, ở Tàng Thư Khố có thể tùy ý quan sát...

Ngô sư nói.

Xông đường thành công, tất cả Danh Sư của Danh Sư Đường không phải là đối thủ, đạt được huy chương là sự tình ván đã đóng thuyền, không thể nghi ngờ, bởi vậy, sớm cho hắn lệnh bài, để đối phương đi vào đọc sách, cũng không tính không tuân theo quy định.

- Ân!

Tiếp nhận lệnh bài, Trương Huyền không nói thêm lời, ở dưới một vị Danh Sư dẫn dắt, đi về phía Tàng Thư Khố.

Tàng Thư Khố của Danh Sư Đường Thanh Nguyên đế quốc, không chỉ có tất cả thư tịch tương quan với Danh Sư, còn có rất nhiều chức nghiệp phụ tu, lúc trước nhìn thư tịch Thư Họa Sư, Giám Bảo Sư, thình lình đều có ở đây.

Danh Sư, chú ý đúng là bác học, số lượng thư tịch nhiều, không biết bao nhiêu, xem trọn vẹn một ngày, mới ghi chép toàn bộ vào trong đầu.

Xem hết tri thức Danh Sư, đi vào chỗ tra cứu phụ tu, trong đó sưu tập thư tịch Khải Linh Sư, Ma Âm Sư, Luyện Đan Sư, Y sư, Thư Họa Sư, Thuần Thú Sư, Kinh Hồng Sư, Trận Pháp Sư, Giám Bảo Sư, Thiên Công Sư… cũng ghi chép vào đầu.

Loại thư tịch chức nghiệp phụ tu của Danh Sư Đường, mặc dù không có kỹ càng, cao thâm như Công Hội, nhưng đối với Trương Huyền mà nói, chỉ cần số lượng đầy đủ là được, cao thâm hay không không quan trọng.

Học được toàn bộ Thiên Đạo công pháp thất tinh, từ Chiến Sư đường đi ra đã là ba ngày sau.

- Trương Sư, đây là huy chương đẳng cấp của ngươi...

Vừa đi ra Tàng Thư Khố, Ngô sư liền tiến lên đón.

Nhìn thoáng qua, Trương Huyền nhẹ nhàng thở ra.

Từ giờ trở đi, rút cuộc thành Danh Sư thất tinh rồi.

Một năm trước, hắn ngay cả chức nghiệp Danh Sư là gì cũng chưa nghe nói qua, chỉ là lão sư ở Thiên Huyền Vương quốc sắp bị khai trừ, mà bây giờ dĩ nhiên đạt tới thất tinh, đã thành một thành viên đỉnh phong của Đại Lục, ngẫm lại cũng làm người thổn thức.

- Trương Sư, bây giờ Điền Thanh còn không có tung tích, bất quá ngươi yên tâm, ta đã báo cáo kỹ càng chuyện này đến Tổng bộ, Tổng bộ cũng đã phái người xuống, không có gì bất ngờ xảy ra, trong nửa tháng có thể đến!

Ngô sư nói tiếp.

- Ân!

Trương Huyền gật đầu.

Điền Thanh thấy mình xông đường thành công, tất nhiên sẽ đào tẩu, trừ khi người Danh Sư Tổng bộ tới, mượn nhờ Pháp bảo đặc thù, nếu không muốn tìm được, hầu như không thể nào.

- Trung Thanh Vương đâu? Có bắt trở lại hay không?

- Hắn bị giam giữ ở trong Danh Sư Đường, bất quá cái gì cũng không nói.

Ngô sư nói.

- Trước giam giữ, lúc trước ta bảo ngươi khen ngợi Trần Triết, đã làm thế nào?

Sau khi Trần Triết chết, Trương Huyền lại để cho Ngô sư tiến hành khen ngợi, mà không phải phê phán, còn chưa bắt đầu liền xông đường, hiện tại Ngô sư chưởng quản quyền hành lần nữa, có lẽ đã hoàn thành!

- Dựa theo ngươi phân phó, sáng hôm nay đã mở đại hội khen ngợi, nói hắn vì nhân tộc làm ra cống hiến cực lớn, cung cấp tư liệu rất kỹ càng...

Ngô sư vội vàng gật đầu.

- Vậy là tốt rồi, hiện tại mang mấy Danh Sư thực lực mạnh mẽ, cùng ta chung một chỗ, có thể trực tiếp đi bắt Điền Thanh Phó đường chủ rồi!

Nghe hắn an bài xong, Trương Huyền cười cười nói.

- Trực tiếp đi bắt? Đi nơi nào?

Ngô sư sững sờ.

- Rất đơn giản, đi tới nhà Trần Triết mai phục, không có gì bất ngờ xảy ra, buổi tối hôm nay, tất nhiên có người đến tìm hiểu!

Trương Huyền gật đầu.

- Đêm nay đến tìm hiểu? Trương Sư ý tứ là, Trần Triết nắm giữ bí mật gì của Điền Thanh?

Ngô sư nhíu mày, rất nhanh thì hiểu được.

Trần Triết là đệ tử của Điền Thanh, đang ở trong quá trình thẩm tra, vô duyên vô cớ chết, hiện tại Điền Thanh lại đào tẩu... Muốn nói cả hai không quan hệ, hắn cũng không tin.

- Ta cũng không biết, chỉ là hai ngày nay đọc sách, đột nhiên sinh ra một phỏng đoán, Trần Triết này, nếu không nắm giữ bí mật, không có khả năng bị người diệt khẩu! Hiện tại ngươi ở trước mặt mọi người khen ngợi, mặc dù đối phương sẽ sinh ra hoài nghi, nhưng hắn không dám đánh bạc!

Trương Huyền cười nói.

- Ta biết rõ, hắn có khả năng nắm giữ bí mật gì, nhưng hiện tại Điền Thanh đã là chuột chạy qua đường, một khi bị bắt, thấp nhất cũng bị tước

đoạt thân phận Danh Sư, đã như vậy, không cần phải vì một tí cái gọi là bí mật mà mạo hiểm a!

Ngô sư khó hiểu.

Bây giờ Điền Thanh giống như tội phạm phạm vào tử tội, dù sao cũng là trừng phạt nặng nhất, chắc chắn sẽ không chú ý nhiều hơn mấy tội... Đã như vậy, coi như chỗ Trần Triết có chút bí mật, cũng không thể làm cho đối phương tới?

- Vậy phải xem Trần Triết đến cùng nắm giữ bí mật nhiều ít!

Trương Huyền nói:

- Sở dĩ Trần Triết bại lộ, là vì đi chỗ Chương Dẫn Khâu lấy tin tức, kết quả, Danh Sư Đường không biết, Dị Linh tộc biết... Nếu như tin tức hắn biết rõ, quan hệ đến Dị Linh tộc, hoặc là lối đi bí mật đặc thù thì sao?

- Cái này...

Thân thể Ngô sư cứng đờ, không thể tin được:

- Trương Sư, có phải phát hiện cái gì hay không?

- Trước mắt chỉ là suy đoán, còn không thể xác định!

Trương Huyền lắc đầu.

Hai ngày nay, hắn không chỉ đọc sách học tập, thuận tiện cũng cân nhắc qua các sự tình.

Suy khi suy diễn, quả nhiên phát hiện không đúng.

Dị Linh tộc, từ chỗ Trần Triết biết tin tức, muốn nói Điền Thanh không biết, là tuyệt đối không có khả năng.

Thân là Danh Sư Đường Phó đường chủ, tin tức tiết ra cho Dị Linh tộc... Cũng không truy cứu, bản thân đã rất kỳ quái.

- Tốt, ta sẽ đi triệu tập ngay bây giờ...

Biết rõ Trương Sư nói như vậy, nhất định là đã biết mấy thứ gì đó, Ngô sư vội vã rời đi, không lâu sau, dẫn theo năm vị Danh Sư tới.

Bốn vị đều là Trưởng Lão Danh Sư Đường, một vị khác là người quen biết cũ, Trương Cửu Tiêu!

Mặc dù Trương Cửu Tiêu ở trước mặt Trương Huyền, không chịu nổi một kích, bị đánh tìm không thấy Đông Nam Tây Bắc, nhưng thực lực chân chính không thể khinh thường, hơn nữa trên người có rất nhiều Pháp bảo, nếu không giảng cứu quy tắc, chỉ sợ Ngô sư cũng chưa hẳn có thể là đối thủ.

- Trước đừng có gấp, trời tối chúng ta lại động thủ!

Trương Huyền cười cười.

- Tốt!

Mọi người đồng thời gật đầu.

Trải qua xông đường, tất cả mọi người đối với vị trước mắt này, đã bội phục đầu rạp xuống đất, hiện tại uy tín của Trương Huyền, ở Danh Sư Đường còn hơn cả Ngô sư.

Bắt!

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Thanh Nguyên Thành, trong một tửu quán, mấy người ngồi ở trong đó, ánh mắt thỉnh thoảng nhìn về phía một phủ đệ cách đó không xa.

– Trương Sư, đây là chỗ ở của Trần Triết...

Ngô sư lặng lẽ truyền âm.

Khi trời tối, bọn hắn liền đến nơi này, có Danh Sư đường sớm an bài, không có gây nên bất luận kẻ nào chú ý.

– Ân!

Thần thức lan tràn, phủ đệ cách đó không xa đều ở trong đáy mắt.

Thần thức của người khác, cho dù là Ngô sư, cũng chỉ có thể lan tràn 400 thước, mà Trương Huyền, phạm vi 2500 thước, chung quanh chỉ cần có gió thổi cỏ lay, đều có thể sớm biết trước, căn bản không cần ẩn núp đến trong nhà của Trần Triết.

– Cái phủ đệ này xây dựng ngược lại rất xa hoa, rất chắc chắn!

Quét một vòng, Trương Huyền cảm khái.

Trần Triết này, ở trong mắt hắn không có danh khí gì, cũng không hiển sơn lộ thủy, trên thực tế là Danh Sư lục tinh đỉnh phong không thể thật hơn, càng là học sinh thân truyền của Phó đường chủ... Toàn bộ Đế Đô, cũng coi như là thân phận tương đối cao quý.

Bởi vậy phủ đệ của hắn, các loại trận pháp bố trí rậm rạp chằng chịt, thậm chí có đạt đến thất tinh, lắp đặt thiết bị so sánh với phủ thân vương, cho dù xa xa không bằng, nhưng so với gia tộc bình thường thì mạnh hơn nhiều lắm.

Năm bước một lầu, mười bước một các; hành lang đan xen...

Không biết Ngô sư dùng phương pháp gì, cả phủ đệ cũng không vì Trần Triết chết mà gây ra động tĩnh quá lớn, ngược lại cực kỳ bình tĩnh.

– Trương Sư, chúng ta cần sớm làm mấy thứ gì đó không?

Ngô sư trầm tư một lát, nói:

– Theo ta được biết, Điền Thanh này có một thanh Thánh Khí trung phẩm, cấp bậc khả năng không bằng Kim Nguyên đỉnh, lại có thể dung hợp với thực lực của hắn, càng tăng thêm sức mạnh, phát huy ra sức chiến đấu rất mạnh!

– Không cần sớm chuẩn bị, chuẩn bị quá nhiều, vạn nhất đối phương phát hiện, trốn đi, chúng ta liền phiền toái!

Trương Huyền lắc đầu.

Sớm chuẩn bị tự nhiên tốt nhất, chỉ là phủ đệ của đối phương bố trí đủ loại trận pháp, mai phục càng nhiều Danh Sư, động tĩnh như vậy quá lớn, vạn nhất con cá không mắc câu, ngược lại sẽ phiền toái.

– Vậy...

Ngô sư có chút bận tâm.

– Không cần lo lắng, thực lực của hắn coi như rất mạnh, chỉ cần không có vượt qua Cẩu Đường Chủ, chúng ta tự bảo vệ mình sẽ không có vấn đề, đến lúc đó động tĩnh náo lớn, hoàn toàn có thể truyền tin người Chiến Sư đường đến...

Trương Huyền nói.

Vị Điền Thanh này hắn đã giao thủ qua, không phải là đối thủ của mình, cho dù có pháp bảo gì lợi hại, nhóm người mình tự bảo vệ không có vấn đề, thật sự không được, lại để cho Hình Đường chủ dẫn người tới, tinh nhuệ của Chiến Sư đường ra hết, coi như đối phương là cường giả Xuất Khiếu Cảnh chính thức, ở chỗ này cũng khó trốn vẫn lạc.

– Cũng đúng!

Gật gật đầu, Ngô sư nhẹ nhàng thở ra.

Biết có thể sẽ gặp đại chiến, mọi người vừa quan sát vừa tu luyện, điều chỉnh trạng thái của mình đến đỉnh phong.

Đợi không biết bao lâu, ánh trăng có chút tây hạ, đột nhiên Trương Huyền đứng dậy:

– Đến rồi!

Đám người Ngô sư sững sờ.

Bọn hắn vô luận ánh mắt hay thần thức cảm ứng, đều không có vật gì, tìm không thấy nửa cái bóng người, cái gì đã đến?

– Đã đi vào phủ đệ...

Thấy bọn họ khó hiểu, Trương Huyền lắc đầu:

– Từ dưới đất tới!

– Dưới mặt đất?

Mọi người cực kỳ bất khả tư nghị nhìn qua.

Dưới mặt đất, thần thức khó có thể xuyên thấu, như vậy cũng có thể phát hiện?

– Đối phương cực kỳ cẩn thận, theo sát vách phủ đệ, lặng lẽ lẻn vào, không biết dùng bí pháp gì, chui xuống dưới đất, tuy động tác rất nhỏ, bất quá... ta sớm liền phát hiện thân ảnh của hắn, hiện tại tới bắt rùa trong hũ a!

Trương Huyền nhẹ nhàng cười cười.

Loại thủ đoạn chui xuống dưới đất này, ban đầu ở Tĩnh Viễn Thành Độc Điện đã gặp một lần, là tuyệt chiêu am hiểu nhất của Thanh Điền thập đại Vương Giả… Thổ Diệp Vương.

Chính bởi vì gặp qua, thời điểm thần thức của hắn lan tràn, tình huống dưới mặt đất cũng lặng lẽ quan sát, vừa vặn thấy được một màn này.

– Tốt!

Mọi người đứng dậy, bay ra cửa sổ, bay về phía phủ đệ, đi vào chính giữa sân nhỏ, Trương Huyền ý bảo mọi người lặng lẽ trốn ở bốn phía, bản thân thì đến một chỗ, nhẹ nhàng búng ra, mấy trận kỳ chọc vào mặt đất.

Ô...ô...ng...

Bàn chân đạp mạnh mặt đất, nhướng mày:

– Đi ra!

Bành!

Mặt đất lập tức đung đưa, một bóng người bị hắn cứng rắn rút ra, trùng trùng điệp điệp ngã trên mặt đất.

Người này mặc hắc y, che giấu ở trong đêm tối, thấy không rõ lắm, bất quá tất cả mọi người đều có thực lực Nguyên Thần Cảnh, thị lực kinh người, lập tức nhận ra dung mạo.

– Điền Thanh, quả nhiên là ngươi...

Sắc mặt Ngô sư trầm xuống:

– Tới cho ta!

Nói xong, đại thủ trảo một cái, một cỗ lực lượng cường đại nghiền ép tới, tựa hồ muốn xé nát người.

Vù vù!

Tựa hồ không nghĩ tới có người mai phục ở nơi đây, đồng tử của Điền Thanh co rụt lại, hai tay ngăn trở công kích của hắn, thân thể nhoáng một cái, cấp tốc thoát ra.

– Trốn? Chạy thoát sao?

Cười khẽ một tiếng, ngón tay của Trương Cửu Tiêu bắn ra, kiếm quang gào thét, từ không trung trút xuống.

Đúng là trường kiếm Thánh Khí trung phẩm của hắn.

Nghe qua Trương Huyền giảng bài, tuy thanh kiếm này còn không có đột phá nửa bước Xuất Khiếu, nhưng lực lượng cường đại hơn, cộng thêm tu vi của Trương Cửu Tiêu phối hợp, Kiếm Khí huy hoàng, đi ngang qua mấy chục thuớc, thời gian nháy con mắt liền đi tới trước mặt Điền Thanh.

Sắc mặt trầm xuống, Điền Thanh cũng không do dự, lòng bàn tay cuồn cuộn, đồng dạng rút ra một thanh trường kiếm nghênh đón.

Đinh đinh đinh!

Kiếm quang ở trên không trung liên tục va chạm mấy mươi lần, Trương Cửu Tiêu liên tiếp lui về phía sau.

Coi như thực lực của hắn mạnh mẽ, nhưng đối phương cao hơn hắn trọn vẹn một đại cấp, binh khí cấp bậc giống nhau va chạm, trên lực lượng vẫn hơi có không bằng.

Ngăn trở Ngô sư, đánh lui Trương Cửu Tiêu chỉ là trong nháy mắt, thân thể nhảy tung, Điền Thanh vừa nhảy ra hơn nửa thước, liền cảm thấy vài đạo lực lượng hung mãnh từ bốn phía xé rách đến.

Đúng là mấy vị trưởng lão của Danh Sư Đường đến đây.

Mấy người kia đều là Nguyên Thần Cảnh đỉnh phong, biết rõ vị trước mắt này cường đại, nên không dám giấu dốt, tất cả đều lấy ra binh khí, Kiếm Khí bốn phương tám hướng, tạo thành một vách tường vắt ngang ở trên không.

Một khi vị này tiếp tục nhảy lên, tất nhiên sẽ bị chém thành hai đoạn.

Sắc mặt khó coi, biết rõ phía trên không đường có thể đi, trường kiếm của Điền Thanh rung động, cả người mượn lực, lập tức hạ xuống, vừa ổn định thân hình, công kích của Ngô sư, Trương Cửu Tiêu lần nữa cuốn tới.

Vừa đến nơi đây, Trương Huyền liền làm ra an bài, lực công kích của Ngô sư, Trương Cửu Tiêu mạnh nhất, chủ lực tiến công, còn dư lại bốn người ở một bên yểm hộ, hình thành thiên la địa võng, không thể để cho gia hỏa này chạy thoát.

Thấy mấy người vây công, Điền Thanh không phải đối thủ, Trương Huyền nhẹ nhàng thở ra, trong mắt hiển hiện hoa văn, nhìn lại bốn phía.

Nếu như đối phương mạo hiểm đến đây, như vậy nơi đây khẳng định có bí mật đối phương cho rằng còn trọng yếu hơn sinh mệnh.

Đây là hậu hoa viên của phủ đệ Trần Triết, không có người nào, hơn nữa trước chiến đấu liền phong ấn bốn phía, nên càng không có người biết được.

Xem một vòng, đột nhiên nhướng mày.

Đi vào trước mặt mấy cây đại thụ trong nội viện.

Là Lưu Hương thụ Thánh Vực cấp, có thể kết Lưu Hương quả.

Tuy thứ này thuộc về dược liệu Thánh Vực, lại không có tác dụng để người ta tăng tu vi, tác dụng duy nhất là quả cây, có thể làm cho mùi thơm trong người bảo tồn một năm... Là phu nhân, nữ hài mới ưa thích sử dụng.

Không nghĩ tới hậu hoa viên của Trần Triết, lại có tới bảy gốc, còn chưa đến trước mặt, liền cảm thấy mùi thơm nồng nặc, bay thẳng lỗ mũi, khiến người ta có chút say mê.

Không thể không nói, mùi thơm của Lưu Hương quả hoàn toàn chính xác dễ ngửi, nếu như đặt ở trên người cô gái, hoàn toàn chính xác có thể làm người mê dục tiên dục tử, không cách nào tự kìm chế.

Bất quá, Trương Huyền không phải chuyên môn nhìn loại thánh dược này, mà ở dưới lòng bàn chân đo đạc một vòng.

– Thất Tinh Tỏa Tức trận... Dùng dược liệu Thánh Vực cấp, thay thế trận kỳ, phong tỏa khí tức, tiến hành che giấu, biện pháp này hoàn toàn chính xác không tệ!

Trương Huyền âm thầm gật đầu.

Thân là Trận Pháp Sư thất tinh đỉnh phong, người khác thoạt nhìn, đây chỉ là mấy cây quả, nhưng hắn rất nhẹ nhàng liền nhìn ra, là một trận pháp đặc biệt.

Giống như tỏa tức trận lúc trước hắn bố trí, có thể phong tỏa khí tức, tuy đơn giản, nhưng mượn lực lượng của Thánh Vực Lưu Hương thụ, đạt đến cấp bậc thất tinh đỉnh phong, lại phối hợp trận pháp khác ở chung quanh yểm hộ, không cẩn thận quan sát mà nói, coi như là hắn, cũng không có phát hiện.

Vừa rồi phải dùng Minh Lý Chi Nhãn, phát giác được nơi này có linh khí dao động, mới suy tính ra.

– Một Danh Sư lục tinh, ở trong nhà bố trí tỏa tức đại trận thất tinh đỉnh phong... Ta cũng muốn nhìn xem, phía dưới này ẩn giấu cái gì!

Lại đi hai bước, bàn chân lần nữa đạp mạnh.

Rầm ào ào!

Mặt đất lập tức bị xốc lên, một cửa đá xuất hiện ở trước mắt.

Bàn tay nhẹ nhàng chúi xuống, xóa đi phù văn ở phía trên, Trương Huyền nhấc chân đi vào.

Đằng sau cửa đá có cầu thang đi xuống, không biết dùng cái gì điêu khắc thành, đen kịt, ở dưới hào quang của Dạ Minh Châu chiếu rọi, cũng có chút thấy không rõ lắm.

Vận chuyển Minh Lý Chi Nhãn, lúc này mới rõ ràng hơn không ít.

– Là Tinh Huy Thạch...

Trương Huyền nhíu mày.

Sau khi xem xong thư tịch của Giám Bảo Sư Công Hội cùng Danh Sư Đường, đã biết không ít khoáng thạch kỳ lạ ở trên đại lục.

Tinh Huy Thạch, một loại đá cổ quái, có thể hấp thu hào quang, để cho một khu vực vô cùng đen tối, ánh mắt cũng nhìn không rõ.

Đương nhiên, nếu có phương pháp đặc thù mà nói, đồng dạng có thể làm cho nó phát ra hào quang hấp thu, chiếu rọi xung quanh, tựa như tinh thần.

Nguyên nhân chính là như thế, mới có cái tên này.

Trước mắt, đưa tay không thấy được năm ngón, rõ ràng cho thấy bị dùng thủ pháp đặc thù tinh luyện qua, chỉ có thể hấp thu, không cách nào kích hoạt.

Bất quá, đối với Trương Huyền mà nói, ảnh hưởng không lớn, chậm rãi đi xuống.

Đại khái đi bảy tám chục mét, mặt đất cứng rắn, ngẩng đầu nhìn lại, nhịn không được sững sờ.

Là một địa cung rộng lớn.

Trung gian là một cái động thật lớn đi thông địa tâm, vô số dung nham bị một đại trận giam ở trong đó, phóng ra năng lượng cực lớn.

– Trận pháp này... Chỉ sợ đạt tới bát tinh!

Trận pháp trước mắt này, dùng tài liệu đặc thù chồng chất thành, cấp bậc không kém ở Khâu Ngô cung chút nào, chỉ sợ đã đạt đến bát tinh.

Hậu hoa viên của một Danh Sư lục tinh, ẩn giấu một trận pháp thất tinh đỉnh phong che dấu khí tức không nói, địa cung phía dưới còn có trận pháp bát tinh...

Nói không kỳ quái, quỷ mới tin.

– Đây là cung cấp động lực cho cái gì...

Trận pháp này, là hội tụ lực lượng của địa tâm dung nham cho một thứ gì đó, tiến hành thúc giục.

Ngẩng đầu nhìn sang địa phương năng lượng của trận pháp hội tụ, đồng tử của Trương Huyền co rụt lại:

– Đây là, đây là...

Điền Thanh đã chết!

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Chỉ thấy trước mắt, một tế đàn thật lớn ở dưới lực lượng trận pháp trùng kích, yên tĩnh lơ lửng ở trên không trung, bởi vì không có kích hoạt, thoạt nhìn có chút u ám, tựa như lan tràn đến chỗ sâu, kéo dài qua lịch sử.

– Cái tế đàn này... rất giống ta từ trong tay Hồng Diệp Vương lấy được, chẳng lẽ là... tế đàn của Dị Linh tộc?

Sắc mặt trầm xuống.

Cái tế đàn này, giống cái trong tay Hồng Diệp Vương như đúc, chỉ là phức tạp hơn nhiều, nhìn qua đã biết rõ, nhất định là đồ vật chỉ Dị Linh tộc mới có.

Minh Lý Chi Nhãn nhìn lại, trên tế đàn điêu khắc vô số chữ viết, những chữ này, cực kỳ cổ quái, không phải văn tự nhân loại, cũng không phải của Thú Tộc.

Bất quá nhìn thoáng qua, Trương Huyền liền nhận ra được.

– Là... văn tự như Khâu Ngô Cổ Thánh lưu lại!

Văn tự này, hắn gặp qua, giống như kiểu chữ Khâu Ngô Cổ Thánh lưu lại, viết nhiều, có thể sinh ra lực lượng không gian.

– Chỉ sợ là đại trận truyền tống... Có thể truyền tống Dị Linh tộc đến nơi đây!

Lúc trước liền đoán được, Trần Triết này có khả năng phản bội Nhân tộc, đầu nhập vào Dị Linh Tộc, hiện tại xem ra nhất định là thật.

Tế đàn do trận pháp bát tinh cung cấp lực lượng, nếu như không nhìn lầm, vô cùng có khả năng truyền tống Dị Linh tộc tới đây... Hai mươi năm trước Dị Linh tộc quy mô xâm lấn, cũng có thể có quan hệ tới bên này!

Nếu không, địa quật bị phong ấn, muốn đưa ra nhiều Dị Linh tộc như vậy, làm sao có thể?

– Xem ra Điền Thanh này, cũng phản bội Nhân tộc...

Biết rõ Trần Triết đầu nhập vào Dị Linh tộc, Điền Thanh cũng thành hiển nhiên rồi.

Trần Triết chỉ là một Danh Sư không nhập lưu của Danh Sư Đường, muốn làm ra chuyện lớn như vậy, hơn nữa giấu giếm thầy của hắn, khẳng định là không thể nào!

Khả năng duy nhất, là đối phương cũng tham dự!

Nói cách khác, Điền Thanh Phó đường chủ, Danh Sư thất tinh đỉnh phong quyền lợi lớn nhất của Danh Sư Đường lúc trước, kỳ thật sớm đã đầu phục Dị Linh tộc, là một gian tế!

– Ta nói, vừa tới Thanh Nguyên Thành, cái gì cũng không có làm, điệu thấp trung thực, an phận thủ thường... vì sao đối phương trực tiếp tìm ta phiền toái, thì ra là thế...

Nghĩ thông suốt những thứ này, kết hợp lúc trước phỏng đoán, Trương Huyền bừng tỉnh đại ngộ.

Hắn vừa tới Thanh Nguyên Đế Đô, hơn nữa một mực rất ít xuất hiện, không giống ban đầu ở Danh Sư Học Viện, gây rắc rối bốn phía... Dù vậy, đối phương vẫn nhằm vào bản thân...

Lúc trước không rõ, hiện tại xem ra, hắn là muốn báo thù thay đám người Thiên Diệp Vương.

Thanh Điền thập đại Vương Giả, tất cả đều ngã ở trong tay mình, không muốn báo thù, đó là giả dối.

– Thanh Điền nhất mạch, Điền Thanh, Trung Thanh Vương... Ha ha, ta sớm nên nghĩ đến a!

Lắc đầu.

Thanh Điền nhất mạch, bị bản thân chỉnh chết đi sống lại, thập đại Vương Giả đã chết chín, bị tuần phục một cái... Có thể nói toàn quân bị diệt.

Loại tình huống này, nghe được tên Điền Thanh, nên lập tức nghĩ đến mới phải.

Chỉ bất quá, thân phận đối phương đặc thù, chẳng qua là cảm thấy làm việc không công bằng, như thế nào cũng không nghĩ đến, có quan hệ với Thanh Điền nhất mạch.

Điền Thanh... Thanh Điền, Trung Thanh Vương... Trung tâm với Thanh Điền nhất mạch sao?

Hơn nữa, hai vị này đều từ trong lần Dị Linh tộc đại chiến kia trổ hết tài năng, lập công vô số...

– Được rồi, mặc kệ đối phương là người nào, trước hủy diệt cái tế đàn này lại nói, hủy diệt rồi, coi như muốn truyền tống tới, cũng làm không

được...

Biết rõ những thứ này liên lụy quá lớn, cho dù đoán được bảy tám phần, còn cần chứng cớ xác thực mới có thể xác nhận, Trương Huyền không hề suy nghĩ nhiều, cổ tay khẽ đảo, Băng Vũ Kiếm xuất hiện ở trong lòng bàn tay.

Rầm ào ào!

Chân khí trong cơ thể tuôn ra, Kiếm Khí phun trào.

Ở Chiến Sư đường học tập ba ngày, Thiên Đạo Kiếm pháp lại có tinh tiến, nếu như Băng Vũ Kiếm đạt tới Thánh Khí trung phẩm mà nói, coi như là không cần trận pháp, cũng có thể nhẹ nhõm bổ Cẩu Đường Chủ ở dưới kiếm.

– Phá!

Trường kiếm lăng không, Trương Huyền đang định bổ tế đàn, để cho Dị Linh tộc không còn đường tới, liền cảm thấy một cỗ lực lượng đặc thù mãnh liệt kéo tới, ý nghĩ mê muội.

Ngay sau đó, cảm thấy một cỗ lực lượng xé rách cực lớn, dẫn dắt Linh Hồn, muốn xé nát hồn phách của hắn.

– Đây là...

Thân thể nhoáng một cái, chiêu số công kích trì hoãn, Trương Huyền kìm lòng không được lắc lư hai cái.

Loại bị dẫn dắt Linh Hồn này, lúc trước đã trải qua.

Tên xui xẻo Tàng Hư kia từng thi triển qua một lần với hắn.

Chỉ bất quá, lực lượng của đối phương rất nhỏ, hồn phách của hắn cường đại, không có chút ảnh hưởng nào, nhưng hiện tại cỗ lực lượng lôi kéo

này cực kỳ hùng hồn, chỉ cần không kiên trì nổi, liền vô cùng có khả năng bị hút đi.

– Mượn trận pháp này...

Lắc lư hai cái, Thiên Đạo chân khí trong cơ thể vận chuyển, lập tức dừng hẳn xuống, ánh mắt lần nữa rơi xuống tế đàn trước mắt, lập tức hiểu được.

Đối phương tất nhiên là mượn trận pháp này, mới khiến cho uy lực đại tăng, nếu không lấy linh hồn của hắn, coi như lực lượng cường đại hơn Tàng Hư gấp mười lần, chỉ sợ cũng dao động không được.

– Linh Hồn công kích tinh thuần như thế, người này nhất định là người giết chết Trần Triết...

Đối phương mượn nhờ tế đàn, ngay cả linh hồn của mình cũng có thể xúc động, muốn gạt bỏ Trần Triết, khẳng định cực kỳ đơn giản.

Xem ra đoán không sai, Trần Triết chính là người này giết chết.

– Ta dụ bắt bọn hắn... Bọn hắn cũng ở đây dụ bắt ta, khó trách dễ dàng như thế!

Biết rõ còn có người giấu ở một bên, lợi dụng tế đàn thôn phệ linh hồn của hắn, muốn đẩy hắn vào chỗ chết, ánh mắt Trương Huyền híp lại.

Hắn chỉ là tình thương thấp chút, phương diện khác lại cực kỳ thông minh, thậm chí kèm theo tâm cảnh khắc độ gia tăng, đã đa trí như yêu.

Để cho Ngô sư công khai khen ngợi Trần Triết, mục đích là vì hấp dẫn Điền Thanh, Điền Thanh đi ra, kết quả bản thân lại bị Linh Hồn công kích... Xem ra, đối phương cũng không ngốc, biết là cạm bẫy vẫn còn tới đây, mục đích không phải vì hủy diệt tế đàn này, mà là hấp dẫn mình tới, sau đó thừa cơ săn giết!

Vốn tưởng rằng đối phương là con mồi, không nghĩ tới, bản thân đã thành con mồi.

– Chẳng lẽ có quan hệ tới Ngoan Nhân?

Trong lòng khẽ động, vội vàng liên hệ đối phương ở trong không gian giới chỉ.

– Chủ nhân, đây là bí pháp của ta, bất quá người thi triển không phải ta, dù chỉ là một phần thân thể, mượn nhờ loại tế đàn này thi triển mà nói, chủ nhân cũng không chống lại được!

Thanh âm của Ngoan Nhân vang lên.

Trương Huyền gật đầu.

Cho dù Thiên Đạo Vu Hồn của hắn cường đại, đáng tiếc cấp bậc quá thấp... Đối phương thật sự là Ngoan Nhân mà nói, muốn hút đi Vu Hồn của bản thân, quá dễ dàng.

– Không phải một phần của ngươi... vậy sẽ là ai?

Trong lòng đang kỳ quái, trong đầu mê muội lần nữa, cỗ lực lượng vừa rồi kéo tới lần nữa, còn hung mãnh hơn hồi nãy.

Xem ra đối phương thấy một lần không thành công, đã tiến hành lần thứ hai.

– Cơ tới nhìn xem...

Nếu như đối phương muốn hấp thu linh hồn của mình, không bằng tương kế tựu kế, đi tới nhìn xem.

Cùng Ngoan Nhân thương nghị thoáng một phát, đã biết một ít bí mật của phương pháp này, Trương Huyền đi vào trước mặt tế đàn, lấy ra bút lông vẽ vài nét, lúc này mới không áp chế hồn phách của mình nữa.

Vù vù!

Vu Hồn từ trong mi tâm bay ra.

– Hồn thể của ta quá lớn, như vậy đi tới, đối phương nhất định sẽ sớm chuẩn bị... thu nhỏ lại một ít!

Hồn thể của hắn chừng mười thước, một khi bị hút đi tới, sẽ bại lộ thực lực, Trương Huyền nhẹ nhàng cười cười, ngón tay điểm ra, Diễn Không Thiên Thư vận chuyển.

Thời gian nháy con mắt hồn thể, cao mười mét liền áp súc giống như nhục thân.

Tuy chỉ tu luyện Diễn Không Thiên Thư nhất trọng, nhưng phong tỏa lực lượng Linh Hồn, vẫn có thể làm được.

Vù vù!

Không có chống cự, bị lực lượng trong tế đàn khẽ hấp, hồn thể của Trương Huyền lập tức bay đi.

Ô...ô...ng...

Tế đàn lóe lên hào quang, hồn thể liền biến mất khỏi tại chỗ.

...

Trương Huyền đi vào địa cung, chứng kiến tế đàn, Điền Thanh Phó đường chủ bị mọi người vây công, cũng có chút kiên trì không nổi.

Toàn thân máu tươi, trên thân rách mướp.

Bị sáu cao thủ không kém hắn vây công, coi như sức chiến đấu của hắn mạnh, cũng rất khó đào thoát.

– Điền Thanh, thúc thủ chịu trói đi, nếu không chúng ta sẽ giết chết ngay tại chỗ!

Ngô sư hừ lạnh.

Lúc trước Cẩu Đường Chủ tuyên bố, chỉ cần gặp được Điền Thanh Phó đường chủ, có thể giết chết ngay tại chỗ!

Nếu như gia hỏa này ngu xuẩn mất linh, mọi người sẽ không để ý mang theo thi thể trở về.

– Giết ta? Vậy... Mọi người cùng nhau chết!

Biết rõ không cách nào đào tẩu, vẻ mặt tràn đầy dữ tợn, gào thét một tiếng, lực lượng trong cơ thể Điền Thanh dồn dập bạo tăng.

– Nguy rồi, hắn muốn tự bạo, nhanh phong tỏa bốn phía!

Đồng tử co rụt lại, Ngô sư hét lớn.

Cường giả nửa bước Xuất Khiếu Cảnh tự bạo, uy lực cực lớn, thật muốn mặc kệ nổ tung, phạm vi hơn một nghìn mét sẽ biến thành Địa Ngục.

Trần Triết chết chưa hết tội, nhưng người nhà của hắn, cùng với vô số dân chúng chung quanh đều vô tội, thân là Danh Sư, không thể để cho đối phương bị thương tổn.

– Vâng!

Thần sắc mọi người đều ngưng tụ, chân khí trong cơ thể phóng ra, bảo hộ bốn phía.

Làm như vậy, nhất định sẽ trọng thương, thậm chí tử vong, nhưng mấy người không chần chờ cùng do dự chút nào.

– Không cần khó khăn như vậy, bản đỉnh tới cũng!

Mọi người thấy chết không sờn, chợt nghe một thanh âm la lên, một cái lô đỉnh thật lớn từ trên trời giáng xuống.

– Lạch cạch!

Điền Thanh Phó đường chủ đang tính tự bạo, bị đè bẹp xuống đất.

Sợ xuất hiện nguy hiểm, Trương Huyền sớm phóng Kim Nguyên đỉnh ra, lưu ở bên ngoài.

Gia hỏa này thấy mọi người không thể chống lại, lúc này mới xông tới.

Phần phật!

Điền Thanh bị chấn xuống, thân thể khổng lồ của Kim Nguyên đỉnh chuyển một cái, mở nắp lò ra, nuốt Điền Thanh vào.

Oanh!

Vừa nuốt xong, chợt nghe một tiếng nổ kịch liệt vang lên, ngay sau đó nắp lò mở ra, bốc lên khói trắng, như nấc một cái.

Phù phù!

Một thi thể rách rưới bị phun ra.

– Mùi vị quá kém, thật khó ăn...

Lắc lư một cái, Kim Nguyên đỉnh tựa hồ muốn nôn mửa, nhưng nghĩ tới mình không có dạ dày, đành phải hậm hực.

Thân là Thánh Khí trung phẩm, cho dù uy lực tự bạo của đối phương rất lớn, như muốn nổ nát vụn, còn là làm không được.

Mọi người nhảy dựng.

Ngô sư cùng Kim Nguyên đỉnh xuất sinh nhập tử qua, biết rõ gia hỏa này cường đại, chỉ là không nghĩ tới, lần này sau khi thức tỉnh, lại trở nên lợi hại hơn rồi.

Nuốt gia hỏa tự bạo vào cũng không việc gì... Xem ra kèm theo thời gian chuyển dời, gia hỏa này đạt tới Xuất Khiếu cảnh chính thức, chỉ là vấn đề thời gian.

– Đã chết...

Trương Cửu Tiêu đi vào trước mặt thi thể, nhìn thoáng qua nói.

– Đã chết?

Ngô sư vội vàng đi tới.

Dò xét một phen, Ngô sư có chút không dám tin tưởng.

Điền Thanh này chạy nhanh như vậy, dựa theo đạo lý, không phải là loại thấy chết không sờn, vì sao sẽ dễ dàng chết như vậy?

Có người nghĩ tới ta rồi hả!

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

– Thu thi thể của hắn, mang về Danh Sư Đường!

Nếu như chết rồi, hết thảy ân oán liền tiêu tan.

Thở dài một tiếng, Ngô sư khoát tay áo.

Vị Điền Sư này, tay cầm quyền hành, cho dù chỉ là Phó đường chủ, trên thực tế quyền lợi lại tương tự Đường chủ, một người độc đại... Vốn tưởng rằng sớm muộn gì cũng có thể trùng kích Danh Sư bát tinh, đạt tới cảnh giới cao hơn, nằm mơ cũng không nghĩ đến, cuối cùng chết ở nơi đây.

Ngẫm lại cũng khiến người ta thổn thức.

Đắc tội ai cũng không nên đắc tội Trương Huyền... Xem ra lúc trước quyết định là rất đúng.

Hai vị Trưởng Lão đi vào trước mặt, thu thi thể, lúc này Ngô sư mới nhìn quanh một vòng:

– Trương Sư đâu?

Vừa rồi chiến đấu kịch liệt, hắn không dám lơ là, cũng không chú ý Trương Huyền đi nơi nào.

– Chủ nhân tiến vào cái động kia rồi...

Kim Nguyên đỉnh nhảy thoáng một phát.

– Động?

Lúc này đám người Ngô sư mới phát hiện, góc hoa viên chẳng biết lúc nào có thêm một cái cửa đá.

– Là tỏa tức trận che giấu khí tức, lúc này mới không có phát hiện...

Đi vào trước mặt, Ngô sư nói.

Trận pháp này, phong tỏa hết thảy khí tức, vì vậy coi như bọn hắn chiến đấu ở cách đó không xa, cũng không có phát hiện.

Bất quá, thời điểm trận pháp che giấu nhìn không ra, hiện tại cửa đá mở rộng, giống như cái chai mở nắp bình, lại không phát hiện được, liền không xứng làm Danh Sư thất tinh rồi.

– Vào xem!

Nhẹ gật đầu, Ngô sư nhấc chân đi vào.

Đám người Trương Cửu Tiêu theo đuôi, mới vừa đi không xa chợt nghe một thanh âm tràn đầy phiền muộn:

– Kéo ta một chút...

Mọi người quay đầu, lúc này mới phát hiện, Kim Nguyên đỉnh cũng tính toán tiến đến, chỉ bất quá bị chắn ở bên ngoài cửa đá, ba cái chân vừa thô vừa to bị kẹt ở bên ngoài cửa, tràn đầy u oán.

Gia hỏa này có thể biến lớn, nhưng muốn nhỏ liền không dễ dàng như vậy rồi.

Thật giống như Vu Hồn của Trương Huyền, muốn nhỏ tiến vào Nguyên Thai lại chết sống làm không được.

Mọi người đập nát cửa hộ nó, lúc này mới cứu được lô đỉnh ra.

Nện vỡ nát mặt đất, lúc này Kim Nguyên đỉnh mới hài lòng đi theo sau lưng mọi người, cực kỳ kiêu ngạo, bay về phía thềm đá.

Không lâu sau đi tới địa cung.

Thấy được dung nham cùng tế đàn, cũng nhìn thấy Trương Huyền ngồi dưới đất không nhúc nhích.

– Trương Sư...

Mọi người vây quanh tới.

Sắc mặt Ngô sư trắng nhợt, trong mắt tràn đầy không thể tin được:

– Không còn hô hấp cùng tim đập, Trương Sư đã chết? Điều này sao có thể?

Vị trước mắt này, không cảm giác được hô hấp cùng tim đập chút nào, giống như pho tượng.

Hắn là Thiên Nhận Danh Sư, lại là Thiên Nhận Thánh Giả, làm sao có thể chết ở loại địa phương nhỏ này?

Đang không biết làm sao, chợt nghe Kim Nguyên đỉnh quát.

– Chết? Chết cái gì chứ? Chủ nhân nhà ta đang tu luyện công pháp đặc thù nào đó, các ngươi đều đi chỗ khác chơi đi!

Thời điểm ở Khâu Ngô cung, Kim Nguyên đỉnh mang Trương Huyền đi vào dung nham, biết rõ hắn tu luyện công pháp nào đó, hồn phách ly thể, nhục thân giống như đã chết, nên không kỳ quái.

– Công pháp?

– Công pháp gì có thể làm cho người một chút tri giác cũng không có?

Mọi người nhíu mày, cũng không tin.

Thân là Danh Sư, kiến thức rộng rãi, cho tới bây giờ còn không gặp hay nghe nói qua công pháp tu luyện gì, thân thể sẽ trở nên giống như tử thi!

– Trên đời này làm sao có loại công pháp đó?

Trương Cửu Tiêu cũng lắc đầu.

Thân là con em gia tộc, kiến thức rộng rãi, xem qua không ít chuyện kỳ quái, thế nhưng giống như hiện tại, trái tim không nhảy, hô hấp không có, thân thể có chút cứng ngắc... Mấu chốt nhất là, nói chuyện cũng không nghe thấy, một chút ý thức cũng không có...

Không phải tử vong là cái gì?

Coi như Nguyên Thần Xuất Khiếu, cũng sẽ có tim đập, hô hấp.

Nghe được lời của hắn, mọi người cũng có nghi hoặc đồng dạng.

– Thích tin hay không thì tùy!

Kim Nguyên đỉnh vặn vẹo thân thể khổng lồ thoáng một phát.

Nếu như có mặt, khẳng định đã sớm khinh bỉ mọi người rồi.

Một đám Danh Sư, kiến thức còn không bằng lô đỉnh như mình, thật sự là ngu ngốc!

– Ta dùng chân khí dò xét thoáng một phát sẽ biết...

Có phải chết hay không, chỉ cần dò xét một phen sẽ biết được.

Nói xong cũng không đợi Kim Nguyên đỉnh nói chuyện, bàn tay của Trương Cửu Tiêu duỗi ra, bắt về phía Trương Huyền.

Chân khí đi vào trong cơ thể, chỉ cần kinh mạch còn bảo trì mềm mại, ngũ tạng còn tràn ngập hoạt tính, liền cho thấy còn sống.

Bàn tay vừa mới rơi vào trên người Trương Huyền, liền cảm thấy một cỗ lực lượng hung mãnh tuôn ra, tựa hồ bị hung thú gì nhìn chằm chằm, đồng tử co rụt lại, tóc gáy toàn thân Trương Cửu Tiêu dựng đứng.

Đang muốn tránh né, nhưng không còn kịp rồi, chỉ chứng kiến một bàn tay, mang theo lực lượng vô cùng vô tận, bổ xuống khuôn mặt anh tuấn của hắn.

Ngay sau đó, miệng méo xệch, bộ mặt vặn vẹo giống như hồ lô, bay ngược ra.

Phốc! Vèo!

Trong miệng thổ huyết, thân thể bay ngược, trùng trùng điệp điệp đâm vào trên vách tường địa cung, sắc mặt trắng bệch như là giấy trắng.

Vách tường bị nện ra hố to, như lạp xưởng bị đinh ở phía trên, Trương Cửu Tiêu kìm lòng không được nước mắt chảy ròng.

– Ta chỉ thử xem... chết chưa thôi, không cần khí lực lớn như vậy a...

Thân là người bị hại, tự nhiên biết rõ vừa rồi một chưởng kia là của ai, không phải người khác, đúng là Trương Huyền ngồi dưới đất, tựa như tử thi.

Chẳng phải thử xem ngươi chết chưa thôi sao?

Lại giống như giết người, đánh ta thành như vậy?

Trong nháy mắt, Trương Cửu Tiêu cảm thấy tủi thân.

Dù sao từ khi nhận thức gia hỏa này, sẽ không có một ngày tốt lành.

Giùng giằng từ trên vách tường bò ra, lần nữa nhìn về phía đối phương, chỉ thấy đầu sỏ đánh bay mình kia, chẳng những không có chút áy náy,

ánh mắt cũng không có mở ra, vẫn không nhúc nhích ngồi ở tại chỗ.

Giống như chuyện vừa rồi, cùng hắn không có nửa xu quan hệ.

– Ta đã nói, chủ nhân đang tu luyện công pháp nào đó, hết lần này tới lần khác không nghe...

Thấy một màn như vậy, Kim Nguyên đỉnh lắc lư thân thể một cái, trong giọng nói tràn đầy vẻ “đáng đời ngươi” .

– Thật sự là tu luyện...

Khóe miệng đám người Ngô sư co lại.

Thấy qua tu luyện cổ quái, nhưng chưa thấy qua cổ quái như vậy.

Trên đời thật sự có loại công pháp này?

– Nếu như Trương Sư tu luyện, chúng ta liền chờ ở chỗ này, Cổ Trưởng Lão, ngươi đi Danh Sư Đường, mang người tới, phong tỏa nơi đây, báo cáo chi tiết sự tình cho Tổng bộ!

Một lát sau, Ngô sư phân phó.

– Vâng!

Một vị Trưởng Lão lui ra ngoài.

...

Trước mắt trời đất quay cuồng, Trương Huyền lần nữa mở to mắt, đã đi tới một gian phòng cũ nát.

Dưới thân như cũ là tế đàn, có lẽ cùng cái ở địa cung kết nối, bên kia Linh Hồn bị rút đi, đã đến bên này.

Trên tế đàn có một cỗ hấp lực đặc thù, giam cầm hắn ở phía trên, không cách nào nhúc nhích, trong thời gian ngắn rất khó đào thoát.

– Trương Sư, chúng ta lại gặp mặt!

Đang muốn nhìn xem tình huống chung quanh, chợt nghe một thanh âm nhàn nhạt vang lên, ngẩng đầu nhìn lại, chứng kiến cách đó không xa, một người mang mặt nạ đồng xanh nhìn mình, chắp hai tay sau lưng.

– Là ngươi?

Nhíu mày, Trương Huyền nhận ra được.

Đúng là lúc trước ở Giám Bảo Các, cầm họa quyển Bát Cảnh của Vô Bi lão nhân nhờ người phá giải phong ấn.

– Không sai!

Người mang mặt nạ bằng đồng xanh nhẹ gật đầu, xoay người lại:

– Nếu như ta không nhìn lầm, nội dung bức họa kia phong ấn, bị ngươi sửa đổi rồi a!

– Sửa đổi?

Lắc đầu, Trương Huyền nhướng mày, vẻ mặt ngôn từ chính nghĩa:

– Điều này sao có thể? Không nói trước ta có năng lực như thế không, cho dù có, thân là Danh Sư, cũng không có khả năng tùy ý sửa đổi họa quyển của người khác, cái này là xâm phạm tác quyền của người khác, bị người phỉ nhổ!

– Làm không được?

Ánh mắt của người mang mặt nạ bằng đồng xanh lập tức híp lại:

– Bức họa kia chỉ có ý thức của ngươi đi vào, sau khi cởi bỏ phong ấn liền biến thành một bộ dáng khác, không chỉ thái độ bất đồng, ngay cả ý cảnh cũng khác biệt, không phải ngươi, còn ai vào đây?

Cởi bỏ phong ấn, chứng kiến không phải bộ dáng mình phỏng đoán, mà là mỹ nữ tắm, hắn khó mà tin được.

Bất quá, sau khi trở về cẩn thận cân nhắc, lập tức phát hiện không đúng.

Có thể tìm được họa quyển Bát Cảnh, còn có thể phát hiện phong ấn trong đó, hắn lý giải thư họa, so với Mông Trùng hội trưởng cũng không kém chút nào.

Dưới phong ấn là mỹ nữ đi tắm, mặc dù hết sức bắt chước, nhưng so sánh với phương pháp vẽ tranh của Vô Bi lão nhân, vẫn có khác nhau rất lớn.

Vì có thể làm cho họa quyển hình thành, Vô Bi lão nhân tình nguyện gọt sạch một tầng, ở phía trên tăng thêm phong ấn... Đối với chỉnh tề cùng đối xứng của họa quyển, dĩ nhiên đạt đến một loại cảnh giới cố chấp.

Về sau vẽ vào, cho dù thoạt nhìn hình thành chỉnh tề, nhưng ở trên kèm theo một đống loạn thạch, hơn nữa màu sắc mực in còn mới, rất dễ dàng nhìn ra là có người cố ý tăng thêm.

Kết hợp với lúc trước cởi bỏ phong ấn, chỉ có ý thức của vị này đi vào trong đó, đoán ra được cũng không khó.

– Cái này có chút hiểu lầm ta, hình ảnh mỹ nữ tắm kia, tuy phạm vi không lớn, lại cực kỳ tinh tế, ý thức của ta đi vào họa quyển, tổng cộng không có bao nhiêu thời gian, ngươi cảm thấy... thời gian ngắn như vậy có người có thể vẽ ra được sao?

Trương Huyền lắc đầu, trên mặt thành khẩn không nói ra được.

– Cái này...

Người mang mặt nạ bằng đồng xanh nhíu mày.

Điểm ấy hắn cũng vô cùng kỳ quái.

Từ khi ý thức của đối phương đi vào họa quyển, đến cởi bỏ phong ấn, tổng cộng không cao hơn ba phút, trong thời gian ngắn như vậy, làm ra một bức họa, dung hợp vào một bức họa khác, để người ta trong thời gian ngắn nhìn không ra kẽ hở, đừng nói hắn, coi như Thư Họa Sư bát tinh, chỉ sợ cũng rất khó làm được.

Bất quá, không phải vị trước mắt này mà nói, thì là ai?

Có thể cam đoan, bức họa này ngoại trừ ngày đó lấy ra, còn chưa cho những người khác xem qua.

– Thời gian ngắn, không cách nào vẽ tranh thì thôi, lại nói, ý thức đi vào trong đó cũng không phải một mình ta.

Thấy hắn chần chờ, Trương Huyền nói tiếp.

– Không phải một mình ngươi?

– Đúng vậy, chẳng lẽ ngươi đã quên? Ý thức của Trương Cửu Tiêu kia cũng tiến vào, kết quả bị linh tính đánh lén, đầu đầy sầu riêng!

Trương Huyền nói.

– Không sai! Ý thức của Trương Cửu Tiêu cũng đi vào...

Sắc mặt của người mang mặt nạ bằng đồng xanh trầm xuống.

– Hắn là người của Trương gia, Thánh Nhân quý tộc đáng sợ, chắc hẳn không cần ta nhiều lời, gia tộc này, vốn ưa thích đoạt đồ của người khác, đừng nói một bức họa, gây chuyện không tốt người cũng đoạt! Nếu như biết rõ phương pháp giải quyết phong ấn, có lẽ trên người có pháp bảo gì, lặng lẽ sử dụng, thừa cơ sửa lại nội dung bên trong, để ngươi cũng không phát hiện được!

Trương Huyền nói.

– Thánh Nhân Trương gia...

Khóe miệng của người mang mặt nạ bằng đồng xanh co lại, ánh mắt lộ ra sợ hãi.

Xem ra hắn nghe nói qua Thánh Nhân quý tộc này, hơn nữa biết rõ thực lực của đối phương đáng sợ.

...

Hắt xì!

Vừa thoa thuốc xong, Trương Cửu Tiêu cảm thấy khuôn mặt thoải mái một chút, đột nhiên hắt hơi một cái, vẻ mặt ngạc nhiên, đây là... Có người nghĩ tới ta rồi hả?

Một mực bị đả kích, đột nhiên có người lo lắng, ngẫm lại cũng có chút kích động!

Mặt nạ đồng xanh yêu cầu!

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

– Không đúng! Nếu như là Thánh Nhân quý tộc xuất thủ, khẳng định đường đường chính chính, trực tiếp nghiền ép ta rồi, không cần phải lặng lẽ làm việc...

Sau khi khiếp sợ, người mang mặt nạ bằng đồng xanh nhíu mày, kịp phản ứng.

Thánh Nhân Trương gia, được xưng Danh Sư Đại Lục đệ nhất gia tộc, bên trong cao thủ nhiều như mây, nhiều vô số kể, nếu thật đã biết bí mật của bức họa này, khẳng định đã sớm tìm tới, một tát chụp chết mình rồi, không cần phải che lấp.

Mặc dù có Danh Sư Đường tọa trấn, đại bộ phận sự tình chú ý quy tắc, nhưng ở trước mặt thực lực chân chính, quy tắc gì gì đó, cũng sẽ bị nghiền ép.

Trương gia, là loại có đủ thực lực nghiền ép hết thảy này.

– Dù sao ta nhìn thấy, chính là mỹ nhân đi tắm...

Thấy đối phương không tin, Trương Huyền lắc đầu:

– Thật sự không tin, có thể tìm người hỏi một chút, Trương Huyền ta, luôn luôn có thanh danh tốt...

– Đã đủ rồi! Kéo ngươi tới đây, là muốn ngươi để cho bức họa trở lại như lúc ban đầu!

Biết rõ tiếp tục xoắn xuýt vấn đề này, sẽ không dứt, đã chậm trễ rất lâu, người mang mặt nạ bằng đồng xanh hừ lạnh.

Cho dù lúc trước họa quyển bị người thêm vào nội dung mới, nhưng chỉ cần trình độ Thư Họa Sư đầy đủ, vẫn có thể phục hồi như cũ.

Dù sao niên đại bất đồng, chỉ cần trình độ đạt tới, không khó lắm.

Vị trước mắt này, có thể đơn giản phá vỡ phong ấn, làm được sự tình mình và Mông Trùng hội trưởng cũng làm không được, ở trên chức nghiệp thư họa, đã đạt đến trình độ cao nhất của Thanh Nguyên đế quốc, so với Vô Bi lão nhân lúc trước, cũng không kém chút nào, do hắn xuất thủ, khả năng hoàn thành thật lớn.

Trương Huyền lắc đầu:

– Không phải ta không muốn, mà là làm không được...

– Làm không được?

Người mang mặt nạ bằng đồng xanh cười lạnh, ánh mắt mang theo sát khí:

– Xem ra ngươi còn không có làm rõ tình cảnh của mình! Bây giờ ngươi bị ta bắt tới đây chính là Linh Hồn... Nói cách khác... nhục thân đã chết, bây giờ là người chết!

Người mang mặt nạ bằng đồng xanh nói.

– Người chết?

Trương Huyền lộ ra hoảng sợ:

– Ta chết rồi?

Cúi đầu nhìn thoáng qua, chứng kiến thân thể hư nhạt, sau đó trước mắt tối đen, trực tiếp sợ hôn mê bất tỉnh.

– ...

Chứng kiến động tác của gia hỏa trước mắt này, người mang mặt nạ bằng đồng xanh nắm tóc, có chút điên cuồng.

Linh Hồn của đối phương bị hắn dùng bí pháp rút đi, chỉ cần không phải suy nghĩ có vấn đề, liền khẳng định biết rõ!

Bản thân vừa nói, cố ý giả bộ kinh ngạc, còn giả bộ bất tỉnh... Đại ca, ngươi là hồn phách, choáng váng được sao?

Hồn thể bị giam cầm, chạy không thoát, cũng tán loạn không được, nhục thân đã chết... Dựa theo tình huống bình thường, không nên rất sợ hãi, không dám nhiều lời, ngoan ngoãn nghe theo phân phó sao?

Bộ dáng này, là cái tình huống gì?

– Không cần phải giả bộ, cái tế đàn này, đừng nói muốn choáng váng, muốn chết cũng làm không được...

Hận không thể đi lên một chưởng chụp chết đối phương, người mang mặt nạ bằng đồng xanh cắn răng nói.

– Choáng váng không được a...

Trương Huyền tràn đầy tiếc nuối ngồi dậy:

– Quên đi, trước không choáng, bất quá, ngươi nói ta xác thực làm không được!

Trong họa quyển cất giấu Khổng Sư hư ảnh, dùng mỹ nhân xuất dục đồ che lấp, liền đã định trước không thể nói ra, muốn phục hồi như cũ, tuyệt đối không có khả năng.

Thấy gia hỏa này quả nhiên giả bộ bất tỉnh, hơn nữa một chút xấu hổ cũng không có, người mang mặt nạ bằng đồng xanh tức sắp nổ tung, nhưng mạnh mẽ nhịn xuống, ánh mắt nheo lại, trong giọng nói mang theo âm trầm cùng lạnh lùng:

– Đừng tưởng rằng là hồn phách, ta sẽ không có biện pháp giáo huấn ngươi! Có thể kéo ngươi từ một địa phương khác tới đây, tự nhiên biết rõ một ít bí pháp lợi hại, có thể làm cho ngươi muốn sống không được, muốn chết không xong!

– Dù sao cũng đã chết, tốt nhất giết chết ta a!

Vẻ mặt Trương Huyền lười biếng nói.

– Ngươi...

Ngực phập phồng, người mang mặt nạ bằng đồng xanh hô hấp khó khăn, cũng không biết là bị tức hay nghẹn:

– Ngươi đã không biết tốt xấu, ta liền thi triển Sưu Hồn thuật, sau khi sưu hồn, ngươi sẽ hồn phi phách tán, triệt để tử vong!

Rầm ào ào!

Nói xong cũng không đợi Trương Huyền trả lời, bàn tay lăng không trảo một cái, một cỗ lực lượng lập tức nghiền ép tới.

– Là... thủ đoạn của Vu Hồn Sư!

Chứng kiến động tác của hắn, ánh mắt Trương Huyền lóe lên.

Lần này cam tâm tình nguyện bị đối phương bắt, chính là muốn nhìn gia hỏa này rút cuộc là người nào, đến cùng muốn làm gì, không nghĩ tới đối phương trực tiếp thi triển ra thủ đoạn của Vu Hồn Sư...

Xì xì xì!

Trong lòng khiếp sợ, bất quá, Trương Huyền cũng không chống cự đối phương công kích, mà tùy ý để hắn đi vào trong đầu.

Bởi vì, đối phương thi triển hắn liền nhìn ra, cũng không phải sưu hồn thuật, mà là một loại Hồn Thuật dò xét.

Sưu hồn thuật tương đối bạo lực, một khi thi triển, hoàn toàn chính xác có thể biết tin tức trong đầu đối phương, nhưng đồng dạng sẽ phá hư hồn phách, cuối cùng dẫn đến hồn phi phách tán, thậm chí tử vong, Hồn Thuật dò xét bất đồng, có thể dò xét bí mật bản thân muốn biết, nhưng không tổn thương đối phương.

Xem ra gia hỏa này còn hy vọng hắn có thể xuất thủ, khôi phục họa quyển, không dám trực tiếp giết chết.

– Ta cũng muốn nhìn xem, ngươi đến cùng biết cái gì!

Quát lạnh một tiếng, ý niệm của người mang mặt nạ bằng đồng xanh du đãng ở trong ý thức của Trương Huyền, rất nhanh đã biết một ít sự tình muốn biết.

– Lại thật không biết bí mật dưới phong ấn...

Thấy được càng nhiều, mày nhíu lại càng chặt.

Trải qua dò xét linh hồn, hắn nhìn ra, đối phương xác thực không biết rõ tình hình dưới phong ấn, nói cách khác, bức mỹ nhân xuất dục đồ kia có lẽ không quan hệ tới hắn!

Hơn nữa trải qua dò xét, có thể thấy được, tính cách đối phương chính trực, danh khí rất tốt không nói, là một Danh Sư ưu tú có thiên phú.

– Xem ra ta đoán sai rồi...

Xem hết những thứ này, ý niệm của người mang mặt nạ bằng đồng xanh lui ra.

Còn tưởng rằng là gia hỏa này sửa đổi họa quyển, hiện tại xem ra, hoàn toàn chính xác không phải, bất quá... nếu như đã nắm đến, nhất định phải để cho đối phương nghĩ biện pháp khôi phục nội dung lúc trước, nếu không những năm này vất vả, tất cả đều thành bọt nước.

– Quả nhiên là Vu Hồn Sư, hơn nữa cùng đám người Điền Thanh có quan hệ mật thiết...

Ý niệm của đối phương đi vào thức hải, Trương Huyền cũng lặng lẽ dò xét đối phương.

Chỉ bất quá, đạo ý niệm này quá nhỏ, ẩn chứa nội dung không nhiều lắm, nếu không mục đích, dụng ý của đối phương, sẽ bị dò xét rõ ràng.

Hắn lý giải Vu Hồn vượt xa đối phương, bố trí một cái biểu hiện giả dối, lừa gạt còn rất dễ dàng.

Trải qua điều tra, Trung Thanh Vương cùng Điền Thanh, có lẽ đều cùng hắn có quan hệ mật thiết nào đó, nguyên nhân chính là như thế, mới có thể để cho Điền Thanh mạo hiểm đi dụ dỗ đám người Ngô sư, hắn lặng lẽ ẩn giấu ở chỗ này, câu bắt linh hồn của mình.

– Ta vốn muốn sưu hồn, chỉ là một khi như vậy, ngươi hắn phải chết không thể nghi ngờ, thật sự không còn có gì nữa... Hiện tại cho ngươi hai con đường để đi!

Biết rõ vị trước mắt này hoàn toàn chính xác không biết gì cả, người mang mặt nạ bằng đồng xanh hừ một tiếng:

– Thứ nhất, giúp ta khôi phục họa quyển, thành công, ta không chỉ không giết ngươi, còn có thể cho ngươi sống lại, thậm chí so với hiện tại càng mạnh hơn nữa!

– Thứ hai, sưu hồn, triệt để biến mất ở trong Thiên Địa! Nói thật, tuy ngươi rất hiểu rõ thư họa, nhưng Thư Họa Sư đạt tới thực lực như ngươi,

toàn bộ Đại Lục không biết bao nhiêu, ngươi không đồng ý, ta sớm muộn gì cũng có thể phục hồi nội dung như cũ!

– Sống lại lần nữa?

Trương Huyền nghi hoặc.

– Không sai!

Người mang mặt nạ bằng đồng xanh khẽ đảo cổ tay, một nhục thân xuất hiện ở trước mắt:

– Đây là Vô Hồn Kim Nhân, chỉ cần ngươi đáp ứng điều kiện thứ nhất, ta có thể cho hồn phách của ngươi ở tạm trong đó, như vậy chẳng khác nào đã có nhục thân, có thể sinh hoạt giống như người bình thường!

– Vô Hồn Kim Nhân...

Vô Hồn Kim Nhân của đối phương, so với trước kia Trương Huyền gặp qua, cấp bậc cao hơn nhiều lắm, hẳn là nhục thân của Nguyên Thần Cảnh đỉnh phong luyện chế thành, không chỉ như thế, thủ pháp cũng cực kỳ tinh diệu, giống Chân Nhân như đúc, nhìn không ra vấn đề chút nào.

Có thể nói, Linh Hồn thật đi vào trong đó, thực giống như sống lại, Danh Sư thất tinh bình thường, chỉ sợ cũng rất khó phát hiện.

– Thân là Danh Sư, coi như không biết chức nghiệp Vu Hồn Sư, nhưng Vô Hồn Kim Nhân, cũng có thể nghe nói qua chứ! Không chỉ có thể để cho thực lực của ngươi bạo tăng, còn có thể để ngươi cải biến thân phận, trở thành nhân vật quyền cao chức trọng!

Thấy hắn khiếp sợ, người mang mặt nạ bằng đồng xanh cười lạnh.

– Trở thành nhân vật quyền cao chức trọng? Chẳng lẽ... Điền Thanh cùng Trung Thanh Vương, đều là Vô Hồn Kim Nhân?

Nhớ tới một sự kiện, đồng tử của Trương Huyền co rụt lại.

Điền Thanh có thể trở thành Danh Sư Đường Phó đường chủ, thành phần bản thân khẳng định không có vấn đề, dĩ vãng trải qua tất nhiên cũng là trong sạch, sở dĩ phản bội Nhân tộc, chẳng lẽ là bị người luyện chế thành Vô Hồn Kim Nhân, sau đó áp đặt vào một hồn phách khác?

Còn có Trung Thanh Vương...

Thật muốn như vậy, liền thật đáng sợ.

Đường đường Vô Hồn Kim Nhân, biến thành Phó đường chủ cũng không có người phát hiện... Mấu chốt nhất là, hai cái này chỉ là muốn giết mình mới bại lộ... Như vậy không có bại lộ, sẽ có bao nhiêu?

Bí pháp rút ra Linh Hồn, sau đó thay đổi một Linh Hồn khác vào trong cơ thể đối phương...

Khó trách lúc trước Danh Sư Đường muốn tiêu diệt Vu Hồn Sư không lưu tình chút nào, chỉ là năng lực này, liền thật quá đáng sợ!

Bởi vì một khi đại quy mô thi triển, ngươi căn bản không biết, bên người rút cuộc là bằng hữu hay địch nhân.

– Trung Thanh Vương không phải Vô Hồn Kim Nhân, thứ này cũng không phải dễ luyện chế như vậy!

Người mang mặt nạ bằng đồng xanh lắc đầu.

– Không phải?

– Hắn chỉ là đồ chơi hiệu trung với ta mà thôi!

Người mang mặt nạ bằng đồng xanh hừ một tiếng.

– Vậy... Điền Thanh thì sao?

Trương Huyền tiếp tục nhìn qua.

– Điền Thanh?

Người mang mặt nạ bằng đồng xanh cười nhạo một tiếng, không có trả lời, mà nhìn qua:

– Muốn biết dung mạo dưới mặt nạ của ta không?

– Ân!

Trương Huyền gật đầu:

– Nếu như có thể để cho ta biết rõ ngươi rút cuộc là người nào, thì có thể tin tưởng lời của ngươi, đáp ứng điều kiện của ngươi! Nếu không, dù sao cũng đã chết, không cần phải hỗ trợ người giết ta!

Đối với người mang mặt nạ bằng đồng xanh này, hắn một mực rất ngạc nhiên, chỉ bất quá gia hỏa này từ khi nhìn thấy bản thân, thì không thi triển qua võ kỹ, vừa rồi Hồn Thuật dò xét, là thủ đoạn đặc thù của Vu Hồn Sư, không tính là võ kỹ.

Bởi vậy, trong đầu một mực không có hình thành thư tịch, cũng không biết rút cuộc là người nào.

Nếu có thể tháo mặt nạ xuống tự nhiên tốt nhất.

– Ta che lấp dung mạo, chỉ là vì không muốn để người khác phát hiện, bây giờ ngươi trốn không thoát, sinh tử chỉ ở nhất niệm của ta, cho ngươi xem cũng không sao...

Cười lạnh một câu, người mang mặt nạ bằng đồng xanh thò tay chậm rãi lấy mặt nạ trên mặt xuống.

Hồn phách của đối phương bị bản thân khống chế, sinh tử tất cả một ý niệm, căn bản không sợ làm ra phản kháng gì, vì vậy với hắn mà nói, cho xem chân dung cũng không coi vào đâu.

Thấy đối phương mở mặt nạ ra, Trương Huyền vội vàng nhìn sang, chỉ liếc nhìn, đồng tử co rụt lại, không thể tin được.

– Không thế nào, tại sao lại là ngươi?

Ta là Thanh Điền Hoàng!

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Xuất hiện ở trước mắt, không phải người khác, đúng là Điền Thanh Phó đường chủ!

Hắn không phải đang chiến đấu với đám người Ngô sư sao?

Mấu chốt nhất là, bản thân lần đầu tiên nhìn thấy vị này, Điền Thanh đang bị giam giữ ở Danh Sư Đường, căn bản không có đi ra... Làm sao sẽ biến thành người mang mặt nạ bằng đồng xanh?

Trương Huyền không thể tin được.

Rồi ngoài dự liệu của hắn.

– Đúng vậy, Điền Thanh cùng ta đều là một người!

Điền Thanh Phó đường chủ gật đầu.

Gia hỏa này, từ khi bị bắt tới đây, vẫn không sợ hãi không lo lắng, hiện tại biểu lộ như vậy, để cho hắn cực kỳ thoả mãn.

– Không đúng... Ngươi không phải Điền Thanh, đoán không sai, hắn là Thanh Điền hoàng a!

Nhíu mày, Trương Huyền nói ra phỏng đoán.

Mấy ngày nay hắn một mực hoài nghi, Điền Thanh vô cùng có khả năng là Thanh Điền hoàng, nếu không không có khả năng tìm bản thân phiền toái, cố ý hãm hại.

Chỉ là có chút chi tiết không nghĩ ra, không dám xác nhận mà thôi.

– Ngươi quả nhiên thông minh, bất quá, không nên nói ra...

Thanh âm của Điền Thanh Phó đường chủ trở nên cực kỳ âm trầm, một cỗ sát lục chi khí nồng đậm cuốn tới, khiến người ta trong nháy mắt tựa như lâm vào Luân Hồi Địa Ngục, khó có thể chống lại.

Cỗ sát lục chi khí này, còn muốn tinh thuần hơn Thiên Diệp Vương, ý thức kém một chút, có khả năng sẽ bị khí tức chấn nhiếp không chịu nổi, hôn mê bất tỉnh.

– Ngươi đã biết rõ ta là ai, có lẽ rõ, Dị Linh tộc cùng nhân tộc mâu thuẫn là không thể điều hòa... Quy thuận ta, không chỉ có thể sống, còn có hưởng thụ vinh hoa phú quý! Không đồng ý... Ta cũng không có biện pháp, đành phải giết chết rồi!

Thanh Điền hoàng không có phủ nhận, mà lạnh lùng nhìn qua, như nhìn người chết.

Đối phương phán đoán ra, tương đương vạch mặt, cũng không cần phải tiến hành ngụy trang.

– Ngươi là Thanh Điền hoàng, cũng là Điền Thanh... như vậy ở bên ngoài chiến đấu với đám người Ngô sư là ai? Ngươi... Một Dị Linh tộc, coi như ngụy trang tốt hơn nữa, nắm giữ quyền lợi của Danh Sư Đường, chỉ sợ cũng rất dễ dàng bị phát hiện a!

Trương Huyền nhịn không được nói.

Đây chính là địa phương hắn vẫn nghĩ không thông.

Nếu như Thanh Điền hoàng thật là Điền Thanh, ngụy trang thành Danh Sư bình thường, người khác nhìn không ra thì thôi, nhưng nắm giữ quyền lợi một phương, còn không có bị phát hiện, hắn cũng có chút không tin.

Danh Sư Đường thật ngu ngốc như vậy, ngay cả Dị Linh tộc lẫn vào cao tầng cũng không biết, khẳng định đã sớm bị diệt rồi.

– Điền Thanh là một đạo ý niệm của ta đầu thai, thân phận Danh Sư, là từng bước khảo hạch ra, tồn tại chân thật! Vì cái thân phận này, ta chuẩn bị tám trăm năm, không nghĩ tới... bị ngươi phá hư, ngươi nên biết, ta muốn giết ngươi như thế nào a!

Thanh Điền hoàng cười lạnh, sát cơ trong mắt như nước thủy triều.

Vì thân phận Điền Thanh này, hắn hao tốn không biết bao nhiêu giá cả, thậm chí không tiếc tổn thương vô số tính mạng tộc nhân.

Nếu không phải gia hỏa trước mắt này, khẳng định còn là Danh Sư Đường Phó đường chủ, chưởng quản tất cả quyền lợi!

800 năm vất vả, 800 năm trả giá, kết quả hóa thành tro bụi.

Đương nhiên, những năm này mượn nhờ Danh Sư Đường cùng Danh Sư, cũng tìm được tin tức rất trọng yếu, đã tìm được vật phẩm mình muốn.

Cách thành công, chỉ kém một bước nhỏ cuối cùng.

Nếu không nào có tâm tư cùng gia hỏa này nói nhiều như vậy, khẳng định vừa thấy mặt đã chém giết.

– Ý niệm đầu thai?

Trương Huyền sững sờ, sau đó giật mình.

Khó trách căn cứ quan sát của hắn, Điền Thanh kia, trên Nguyên Thần có thiếu sót rất lớn, không có gì bất ngờ xảy ra, có lẽ rất khó đạt tới Xuất

Khiếu cảnh, vốn tưởng rằng là trong tu luyện xuất hiện vấn đề, nguyên lai... Chỉ là một đạo ý niệm đầu thai!

Ý niệm bản thân không trọn vẹn, tu luyện tới Nguyên Thần Cảnh coi như là đỉnh phong rồi, muốn Xuất Khiếu, hầu như không có khả năng.

Bởi vì ý niệm đầu thai, tương đương một lần nữa có sinh mệnh, thân phận chân thật chính là Điền Thanh, vì vậy coi như là Thư Viện, cũng không nhìn ra bản thân chủ nhân là người nào.

Việc này lại nói tiếp đơn giản, thân là Vu Hồn Sư, tự nhiên biết rõ độ khó.

Ý niệm là âm tính, sau khi đầu thai, tương đương âm hồn quấn thân, thai nhi mới sinh ra, rất dễ dàng bởi vậy chết non.

Mấu chốt nhất là, loại đầu thai này, có tổn hại thiên hòa, là Thiên Đạo không dung, coi như có thể may mắn thành công, cũng cần tiêu phí giá cả thật lớn.

Mặc dù có được thủ đoạn của Vu Hồn Sư, xác xuất thành công cũng vạn không còn một!

Nếu không lúc trước Mặc Hồn Sinh cũng không đến mức vì Cửu Thiên Liên Thai mà dốc sức liều mạng, mà nghĩ biện pháp đi đầu thai một lần nữa rồi.

Đương nhiên, mấu chốt nhất là, sau khi ý niệm đầu thai, sẽ lâm vào ngủ say, có ít người khả năng cả đời thẳng đến sắp chết, cũng không thể thức tỉnh ký ức lúc trước, cuối cùng tầm thường vô vi cho đến chết.

Đây chính là thai mê, trong thai u mê.

Bởi vậy, đầu thai trừ khi là đến bước đường cùng, thật sự không có cách nào, bằng không không có người làm như vậy.

Hơn nữa mỗi đầu thai một lần, đối với Linh Hồn đều có tổn thương thật lớn, một lần không thành công, trên cơ bản không có cơ hội thứ hai.

Đối phương không chỉ thành công, còn trở thành Danh Sư thất tinh đỉnh phong, khống chế Danh Sư Đường, cho dù có bản thể ở sau lưng ủng hộ, cũng cực kỳ đáng sợ.

– Không sai! Không nên ăn mòn sự kiên nhẫn của ta, nếu như biểu lộ thân phận, trừ khi quy thuận ta, hiến tế Linh Hồn, nếu không ngươi nên biết, tuyệt đối không có khả năng còn sống rời đi.

Thanh Điền hoàng hừ lạnh.

Dám ở trước mặt đối phương hào phóng cho thấy thân phận, liền căn bản không quan tâm đối phương để lộ bí mật, bởi vì hắn đã hoàn toàn nắm giữ quyền chủ động.

Muốn đánh chết đối phương, chỉ ở một ý niệm mà thôi.

– Được rồi, ta quy thuận!

Trương Huyền gật đầu.

– Hả?

Thanh Điền hoàng sững sờ.

Ở trong phạm vi Nhân tộc, những năm này sinh hoạt hắn biết rõ Danh Sư kiên trì cùng tín niệm, gia hỏa trước mắt này, lúc trước kiêu ngạo như vậy, ngay cả Danh Sư Đường cũng có thể nhẹ nhõm xông qua... Vốn tưởng rằng sẽ có kiên trì, nằm mơ cũng không nghĩ đến trực tiếp đáp ứng.

Đây cũng quá sảng khoái a!

– Quy thuận phải hiến tế Linh Hồn...

Chần chừ một chút, Thanh Điền Hoàng nói.

– Đương nhiên!

Trương Huyền gật đầu.

– Vậy thì hiến tế đi...

Có chút không dám tin tưởng, bất quá Thanh Điền hoàng vẫn gật đầu.

Một khi hiến tế Linh Hồn, một ý niệm có thể để cho đối phương tử vong, không cần sợ phản bội, coi như đối phương quỷ kế đa đoan, cũng không có bất kỳ tác dụng.

– Chờ một lát, ta hiến tế Linh Hồn, ngươi thật có thể tìm cho ta một Vô Hồn Kim Nhân thích hợp ta? Để cho ta sống sót?

Trương Huyền cắt ngang lời của hắn.

– Điểm ấy không cần lo lắng!

Thanh Điền hoàng khoát tay, ánh mắt lộ ra khinh thường.

Còn tưởng rằng gia hỏa này cốt khí ra sao, nguyên lai là muốn sống.

Cũng khó trách, sinh tử trước mặt, rất nhiều Danh Sư bình thường xương cốt cứng rắn cũng sẽ chịu thua, thật giống như mấy tên trước, cũng ngoan ngoãn nghe bản thân phân phó.

– Vậy... có thể nói cho ta biết trước, phương pháp đi vào Vô Hồn Kim Nhân, để cho ta thử xem không?

Trương Huyền nói tiếp:

– Phải xác nhận có thể sống, ngươi không gạt ta, mới có thể thần phục! Lại nói, muốn ta hỗ trợ khôi phục họa quyển, cũng chỉ có thể cho ta nhục thân, không có nhục thân, chỉ bằng vào Linh Hồn, là không có biện pháp cầm bút vẽ a!

Vu Hồn của Vu Hồn Sư, có thể cầm lấy đồ vật, nhưng Linh Hồn hầu như không thể nào làm được.

– Cái này...

Nhăn mày lại, muốn xem gia hỏa trước mắt này đến cùng nghĩ cái gì, chỉ thấy mặt hắn đơn thuần, nhớ nghĩ tới cảnh tượng lúc trước ở trong thức hải của đối phương thấy, Thanh Điền hoàng nhẹ gật đầu:

– Cũng tốt, phương pháp đi vào Vô Hồn Kim Nhân rất đơn giản...

Nói xong, cẩn thận giảng giải phương pháp đi vào cùng khống chế Vô Hồn Kim Nhân một lần.

– Ta đã biết...

Thấy đối phương giảng giải cùng Mặc Hồn Sinh truyền thừa không kém nhiều, Trương Huyền lên tiếng.

Loại phương pháp này, hắn đã sớm ngưng tụ thành Thiên Đạo công pháp, hơn nữa đã học, lúc trước luyện chế tốt phân thân, chia lìa hồn phách đi vào trong đó, chính là dùng pháp quyết này.

– Ngươi buông ta ra, ta đi vào kim nhân...

Quẩy người một cái, phát hiện còn bị vây ở trong tế đàn, không cách nào nhúc nhích, Trương Huyền nói.

– Không nên chơi bịp bợm gì, Vô Hồn Kim Nhân này là ta luyện chế, tự nhiên biết rõ phương pháp hủy diệt, đừng tưởng rằng đi vào trong đó, là có thể đối kháng ta!

Thanh Điền hoàng hừ một tiếng.

– Hồn phách của ta chỉ có Thánh Vực nhị trọng, kim nhân này lực lượng mạnh hơn nữa, với ta mà nói, tác dụng cũng không lớn, coi như thật mưu đồ làm loạn, cũng không phải đối thủ...

Trương Huyền nói.

Dừng lại một chút, Thanh Điền hoàng gật đầu.

Xem ra thật sự có chút thần hồn nát thần tính rồi.

Đối phương nói không sai, Linh Hồn một Thánh Vực nhị trọng mà thôi, càng lợi hại lại có thể thế nào?

Bàn tay lăng không trảo một cái, hào quang trên tế đàn lập loè, Trương Huyền cảm thấy trên thân buông lỏng, hồn phách bị khốn trụ lập tức đứng lên.

– Ta thử xem!

Đứng dậy, thân thể Trương Huyền nhoáng một cái, chui vào Vô Hồn Kim Nhân trước mắt.

Sau một khắc, kim nhân mở mắt.

Hoạt động thoáng một phát, cảm giác giống như khống chế Khôi Lỗi không có khác nhau quá lớn, Trương Huyền lắc đầu.

Người, là có xúc giác, Linh Hồn đi vào nơi đây, tuy có thể sống, nhưng không có xúc giác, giống như mượn xác hoàn hồn, trên thực tế không khác người chết!

Khó trách cho dù Vu Hồn Sư có thể sống lâu dài, cũng có không ít người không muốn học chức nghiệp này.

Làm người, tự nhiên muốn sinh hoạt bình thường, ai muốn sống ở trong u ám, kéo dài hơi tàn.

Thấy gia hỏa trước mắt này đi vào trong Kim Thân, không có động tác khác, lúc này Thanh Điền hoàng mới nhẹ nhàng thở ra.

Kim Thân là hắn luyện chế, đối phương đi vào trong đó, chẳng khác nào bị giam vào lồng sắt, muốn giết chết vô cùng đơn giản.

– Hiến tế đi!

Hừ một tiếng.

– Tốt...

Trương Huyền nhẹ gật đầu, khống chế kim nhân, hai bước đi vào trước mặt tế đàn:

– Nếu hiến tế, vậy thì dùng tế đàn này đi!

Nói xong kim nhân khẽ động, mi tâm có một đạo Linh Hồn bắn ra, chậm rãi lơ lửng ở trên không.

– Ân!

Không nghĩ tới gia hỏa trước mắt này như thế chủ động, Thanh Điền hoàng nhẹ gật đầu, cũng tới trước mặt tế đàn, thân thể nhoáng một cái, Vu Hồn ly thể.

Hắn tu luyện là công pháp Vu Hồn nhất mạch, hồn phách âm hàn băng lãnh, khiến người ta còn chưa tới trước mặt liền trông đã khiếp sợ.

Vu Hồn Sư, quan trọng là ... Linh Hồn, chỉ có hiến tế cho hồn thể, mới có tác dụng.

– Hiến tế!

Hừ lạnh một tiếng, Thanh Điền hoàng hài lòng nhìn lại.

Vốn tưởng rằng đối phương là nhân vật tàn nhẫn, hiện tại xem ra, còn là quá trẻ tuổi.

Chỉ cần thành công hiến tế, chính là thuộc hạ trung thực của mình, sẽ không dám phản kháng.

– Tốt!

Trương Huyền nhẹ gật đầu, Vô Hồn Kim Nhân đột nhiên dọc theo tế đàn dạo qua một vòng, bàn tay vỗ xuống.

Ô...ô...ng...

Toàn bộ phù văn tế đàn lập tức phát sáng lên, thời gian nháy con mắt, một cỗ hấp lực cực lớn mãnh liệt thôn phệ về phía Vu Hồn của Thanh Điền hoàng.

– Ngươi... Sao có thể kích hoạt tế đàn?

Thanh Điền hoàng biến sắc.

Chung một chỗ tổn thương lẫn nhau

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Cái tế đàn này, dùng phương pháp đặc thù của Dị Linh Tộc luyện chế, cần sát lục chi khí mới có thể kích hoạt, càng trọng yếu là, dính dáng bí mật của Vu Hồn Sư, đối phương là Danh Sư, làm sao có thể kích hoạt?

Thanh Điền hoàng cảm thấy sắp điên rồi.

Người khác không biết thứ này đáng sợ, hắn biết rất rõ ràng a.

Một khi vận chuyển, có thể câu bắt linh hồn người vào trong đó, cường giả Xuất Khiếu Cảnh cũng khó chống lại.

Xì xì xì!

Trong lòng khiếp sợ còn không có chấm dứt, liền cảm thấy hấp lực càng lúc càng lớn, Vu Hồn lơ lửng trên không trung rút cuộc khống chế không nổi, bị gắt gao hút lấy, giống như tùy thời bị truyền tống đến một nơi khác.

- Ngươi muốn chết...

Vừa sợ vừa giận, trong lòng biết rõ trúng quỷ kế của gia hỏa này, Thanh Điền hoàng gào thét một tiếng, Vu Hồn xòe bàn tay ra, thẳng tắp chộp tới đoàn hồn phách kia.

Còn chưa tới trước mặt, chỉ thấy hồn phách này không bị tế đàn ảnh hưởng chút nào, nhẹ nhàng nhoáng một cái, liền tiến vào trong cơ thể kim nhân.

- Kim nhân này là ta luyện chế... Ta muốn ngươi chết, cũng chỉ là sự tình một ý niệm...

Không nghĩ tới đối phương đào tẩu, Thanh Điền hoàng càng thêm tức giận, lần nữa hét lớn, tinh thần khẽ động, huyệt đạo của Vô Hồn Kim Nhân lập tức phong bế, lực lượng trong cơ thể sôi trào, tựa hồ tùy thời sẽ nổ tung.

Kim nhân là hắn luyện chế, nhất niệm có thể để nó tự bạo.

Khống chế huyệt đạo phong bế, chính là giam Linh Hồn ở trong đó, không cách nào đào tẩu.

Lúc trước Trương Huyền cũng dùng loại phương pháp này, âm chết Ngọc Diệp Vương.

- Không cần làm phiền ngươi...

Thanh âm của Trương Huyền vang lên, ngay sau đó, chợt nghe PHỐC! một tiếng, Vô Hồn Kim Nhân như bị xé mở quần áo, từ trung gian trực tiếp vỡ ra.

Hồn thể của hắn lập tức đi ra, lớn chừng mười thước.

Đổi lại trước kia, bị nhốt ở trong cơ thể Kim Thân, huyệt đạo phong bế, hắn cũng trốn không thoát, nhưng mà linh hồn của hắn trải qua Diễn Không Thiên Thư thu nhỏ lại, một khi khôi phục, thật giống như voi cất vào bao tải, người sau tự nhiên không chịu nổi, ngay tại chỗ xé rách ra.

- Đây là hồn thể của ngươi... sao sẽ lớn như vậy...

Chứng kiến Trương Huyền trực tiếp xé rách Kim Thân thành hai nửa, Thanh Điền hoàng bối rối.

Thân là Vu Hồn Sư, biết rõ hồn thể lớn đại biểu hàm nghĩa là cái gì, cái trước mắt này, trực tiếp đạt tới mười thước... Cái này cần hồn lực mạnh bao nhiêu?

- Không đúng, ngươi là... Vu Hồn Sư?

Lời nói nói phân nửa, đột nhiên kịp phản ứng, đồng tử co rụt lại.

Chỉ có Vu Hồn Sư mới có hồn thể cường đại như thế, đối phương không phải Danh Sư sao? Tại sao lại biến thành Vu Hồn Sư?

Hắn có chút nổi điên.

Truyền thừa của Vu Hồn Sư bị diệt sạch, vì học tập, hắn hao tốn không biết bao nhiêu, đối phương là thiên tài Danh Sư vạn năm không gặp, lại cũng biết... Quả thực phá vỡ thế giới quan của hắn.

- Chớ khẩn trương...

Thấy hắn có chút thất thố, Trương Huyền an ủi một câu, đi vào trước mặt nhục thân của đối phương, tinh thần khẽ động, Vu Hồn lần nữa thu nhỏ lại đến như Chân Nhân, dọc theo mi tâm chui vào.

- Ngươi muốn làm gì?

Thấy một màn như vậy, Thanh Điền hoàng sốt ruột.

Đó là nhục thể của hắn, một khi Linh Hồn của đối phương chui vào, chẳng khác nào đoạt xá, Vu Hồn của mình không có nơi để đi!

- Đã bảo ngươi chớ khẩn trương, vừa rồi không phải ngươi dạy ta làm sao sử dụng Vô Hồn Kim Nhân sao? Ta thử xem có thể đoạt xá nhục thể của ngươi hay không...

Trong khi nói chuyện, Vu Hồn thuận lợi đi vào cơ thể của Thanh Điền hoàng, không lâu sau liền mở mắt, đồng thời vặn vẹo cổ thoáng một phát.

- Ân, thử một chút... Cảm giác cũng không tệ lắm!

“Thanh Điền hoàng” nhếch miệng cười cười, bàn tay dựng thẳng lên, mãnh liệt đánh tới hồn thể trên tế đàn.

Ầm ầm!

Sát lục chi khí tuôn ra, lực lượng như sông lớn sôi trào.

- Thật mạnh!

Cảm nhận được nhục thân mang đến lực lượng, Trương Huyền nhịn không được cảm khái.

Tuy trong không gian giới chỉ của hắn cũng có hai mươi nhục thân Dị Linh tộc luyện chế Khôi Lỗi, nhưng so với cái này, kém nhiều lắm, căn bản không có ở trên một cấp bậc.

Một cái như sông biển, một cái như dòng suối nhỏ.

- Ngươi...

Thanh Điền hoàng cảm giác muốn nổ tung.

Không nghĩ tới hắn đường đường Hoàng giả Dị Linh Tộc, lại bị người âm, mấu chốt nhất là, còn cầm nhục thể của mình, công kích linh hồn của mình!

Vô luận nhục thân hay Vu Hồn bị thương, với hắn mà nói, đều là tai nạn có tính chất huỷ diệt!

- Đáng giận!

Biết không ngăn cản, Vu Hồn nhất định sẽ bị một cái tát chụp chết, tinh thần của Thanh Điền hoàng khẽ động, một cỗ lực lượng cuồng bạo lập tức ngưng tụ thành, cùng chưởng lực va chạm chung một chỗ.

Ầm ầm!

Hai cỗ lực lượng giao phong, Trương Huyền khống chế nhục thân kìm lòng không được lui về sau bảy tám bước.

- Lợi hại, không nghĩ tới là cường giả Xuất Khiếu Cảnh chính thức!

Trương Huyền nhịn không được nói.

Còn tưởng rằng Thanh Điền hoàng này, nhiều nhất giống như Thiên Diệp Vương, đạt tới ngụy Xuất Khiếu, không nghĩ tới hồn thể trải qua Lôi Kiếp, là cường giả Xuất Khiếu Cảnh chân chính!

Vu Hồn là thuộc tính âm, độ khó trải qua Lôi Kiếp, so với Nguyên Thần bình thường càng khó khăn... Hắn có thể thành công, thiên phú đáng sợ, nghe rợn cả người.

- Đi ra thân thể của ta...

Không để ý tới Trương Huyền kinh ngạc, Thanh Điền hoàng gào rú, Vu Hồn lăng không trảo một cái, Trương Huyền cảm thấy không khí chung quanh như bị giam cầm, còn muốn tiến công sẽ rất khó.

Loại giam cầm này, giống như Cẩu Đường Chủ lúc trước, bất quá uy lực cường đại gấp bội.

Nếu như lúc trước Cẩu Đường Chủ có thể phát huy ra lực lượng như vậy, hắn khẳng định đã sớm nhận thua, xông đường thất bại.

Nhục thân bị giam cầm, Trương Huyền cảm thấy một cỗ lực lượng xé rách cực lớn quét tới, tựa hồ muốn kéo linh hồn của hắn ra khỏi nhục thân.

- Đừng có gấp, ta sẽ đi ra...

Biết rõ đối phương sử dụng thủ đoạn nào đó, tính toán cưỡng ép túm ra, Trương Huyền lắc đầu, bàn tay khẽ đảo, đánh tới ngực “mình”.

Bành!

Thân hình liên tiếp lui về phía sau, há mồm phun ra một ngụm máu tươi, nhục thân thiếu chút nữa bị đánh chết ngay tại chỗ.

- Ngươi...

Thanh Điền hoàng liên tục run rẩy.

Có thể lại vô sỉ chút sao?

Đây là nhục thân của ta...

Bành!

Đang tức đến không biết nên nói cái gì, liền thấy đối phương lần nữa vỗ ngực một chưởng.

Phốc!

Phun ra càng nhiều máu tươi...

- Dừng tay!

Bị tế đàn bao phủ, không đào thoát được, Thanh Điền hoàng rống to.

Đối phương tiếp tục đánh như vậy, nhục thân bị hủy, coi như Vu Hồn chạy thoát, cũng là chó nhà có tang, thực lực tất nhiên giảm bớt đi nhiều.

- Ngươi trước dừng tay, ta sẽ dừng tay...

Lười để ý đến đối phương gào thét, bàn tay của Trương Huyền giơ lên, tùy thời có thể công kích.

- Được, ta dừng tay...

Vẻ mặt tràn đầy hận ý, Thanh Điền hoàng thu tay trở về, hàm răng sắp cắn nát.

Không có biện pháp không dừng tay, tiếp tục công kích nữa, hắn thật sợ mình sẽ bị đập nát... Thật muốn như vậy, nhục thân này, muốn trở về cũng phế đi.

Ầm ầm!

Vừa rút lực lượng ở bốn phía về, không giam cầm đối phương nữa, Thanh Điền hoàng đang muốn nói chuyện, liền chứng kiến một bàn tay bổ tới.

Chỉ thấy bản thân dừng lại, đối phương lại không ngừng, ngược lại một cái tát đập tới.

- Ta @# $%...

Vu Hồn lắc lư, thiếu chút nữa bị chụp chết ngay tại chỗ, Thanh Điền hoàng cảm thấy cả người sắp muốn điên rồi.

Từ khi trở thành Hoàng giả của Thanh Điền nhất mạch, lúc nào chịu qua loại ủy khuất này!

Xuất thủ cũng không phải, không ra tay cũng không phải, vô luận làm như thế nào, bị đánh đều là bản thân.

- Dừng tay...

Kìm lòng không được vận dụng lực lượng ngăn trở công kích của đối phương, đang muốn làm mấy thứ gì đó, chỉ thấy đối phương giơ tay lên, lần nữa đánh tới nhục thân.

Phốc phốc phốc!

Lần này ác hơn, máu tươi điên cuồng phun ra, nội tạng tựa hồ cũng nhận lấy thương thế khó có thể chữa trị.

Rút lực lượng về, đối phương lại bổ tới Vu Hồn một chưởng.

- ...

Liên tục như thế, Thanh Điền hoàng chỉ cảm thấy hồn thể càng ngày càng yếu.

Đường đường cường giả Xuất Khiếu Cảnh, càng là Vu Hồn Sư, lại có thể bị một gia hỏa Thánh Vực nhị trọng sắp đùa chơi chết, cả người cảm thấy sắp kiên trì không nổi!

Người... Không nên vô sỉ như vậy có được hay không!

Ngươi không phải Danh Sư sao?

Danh Sư không nên chú ý đạo nghĩa, chú ý quy tắc sao?

Nào có đoạt xá nhục thân người khác, tới tiến công Linh Hồn của đối phương chứ?

Như vậy bảo ta đánh như thế nào?

- Không được, tiếp tục như vậy, coi như Vu Hồn không chết, nhục thân cũng khẳng định phế đi...

Có thể trở thành Hoàng giả của Thanh Điền nhất mạch, hơn nữa bố cục lâu như vậy, tự nhiên không phải thế hệ đơn giản.

Cho dù phương pháp của đối phương vô sỉ, nhưng lại không thể không nói, đối phó tình huống hiện tại là hữu hiệu nhất.

Sợ ném chuột vỡ bình, không dám hạ tử thủ với nhục thân, đối phương chẳng khác nào một mực dựng ở thế bất bại, bản thân chỉ có thể bị động ăn đòn.

Cực kỳ nghiêm trọng, rút cuộc ngăn cản không nổi hấp lực của tế đàn.

Vù vù!

Liền biến mất khỏi tại chỗ, bị hấp thu vào.

- Nguy rồi...

Thấy gia hỏa này bị đánh không thể chống cự hấp lực, bị tế đàn hút đi, sắc mặt Trương Huyền trầm xuống.

Một bên khác của tế đàn là địa cung, nhục thân của bản thân vẫn còn ở đó, gia hỏa này thực lực cường đại như thế, thật muốn động thủ, phiền toái không nhỏ.

- Nắm chặt thời gian đi qua...

Biết rõ chậm trễ nữa, gây chuyện không tốt thật sẽ xuất hiện đại phiền toái, tinh thần khẽ động, Vu Hồn từ trong thân thể đối phương bay ra, bàn tay vẫy vẫy, thu thi thể đối phương vào không gian giới chỉ.

Hắn hồn phách mà đến, không có đeo giới chỉ, này cái là của Thanh Điền hoàng, nắm nhục thân của đối phương, Giới Chỉ tự nhiên cũng ở trong tay.

Không kịp nhìn kỹ, giấu Giới Chỉ ở một nơi hẻo lánh, lúc này thân thể mới nhoáng một cái, sau một khắc đã đi tới trước mặt tế đàn.

Phần phật!

Hào quang lóe lên, cũng từ tại chỗ biến mất.

...

Vù vù!

Thanh Điền hoàng xuất hiện ở địa cung.

- Cái gì?

- Là Vu Hồn!

Vu Hồn của hắn mang theo âm hàn chi ý, vừa xuất hiện đã bị đám người Ngô sư phát hiện, tất cả đều đồng loạt đứng lên, tràn đầy cảnh giác.

- Nhiều Danh Sư như vậy?

Chỉ trong chốc lát, Danh Sư Đường lại tới rất nhiều Danh Sư, chừng hai ba mươi vị, những người này thủ hộ ở chung quanh, là bảo vệ Trương Huyền, không nghĩ tới trực tiếp “thấy được” Thanh Điền hoàng.

- Bị bọn hắn bắt lấy, thì xong rồi...

Da đầu nổ tung.

Bản thân bị thương, lại gặp được nhiều Danh Sư như vậy, coi như hắn là cường giả Xuất Khiếu Cảnh chính thức, gây chuyện không tốt cũng sẽ vẫn lạc.

- Hả? Đó là nhục thể của hắn... Thật tốt quá, ngươi đã đoạt xá ta, ta liền đoạt xá ngươi...

Nhìn quanh một vòng, đang suy tư làm sao bây giờ, đột nhiên thấy được thân thể Trương Huyền, ánh mắt Thanh Điền hoàng nheo lại.

Ngươi bất nhân, vậy đừng trách ta bất nghĩa!

Cùng lắm thì... Chúng ta chung một chỗ tổn thương lẫn nhau a!

Ngươi là đang tìm ta sao?

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

- Nguy rồi, Vu Hồn này muốn đoạt xá Trương Sư!

- Nhanh ngăn trở!

Cảm nhận được Vu Hồn thẳng tắp phóng về phía Trương Huyền, đồng tử đám người Ngô sư co rụt lại, nhao nhao xuất thủ.

Vu Hồn của Thanh Điền hoàng, cho dù trải qua Lôi Kiếp, như trước mang theo âm hàn, dùng thần thức dò xét mà nói, rất dễ dàng phát hiện tung tích.

Rầm rầm!

Lực lượng như mưa.

- Hừ!

Liên tục trúng mấy chưởng, ánh mắt của Thanh Điền hoàng nheo lại.

Mới vừa rồi bị động ăn đòn, là vì đối phương đoạt xá nhục thể của hắn, bản thân sợ ném chuột vỡ bình, không dám thi triển công kích mạnh nhất, bọn Danh Sư này, cho dù thực lực không kém, nhưng hắn chỉ muốn đào tẩu mà nói, căn bản ngăn không được.

- Giam cầm!

Người đang ở trên không trung liền điểm tới.

Rầm ào ào!

Một đạo gợn sóng quét tới bốn phía, không gian trong địa cung như bị một cỗ lực lượng khổng lồ cố định, mọi người thời gian nháy con mắt, tựa như lâm vào đầm lầy, vô luận hành động hay công kích, đều nhận lấy hạn chế.

- Là cường giả Xuất Khiếu Cảnh...

Trương Cửu Tiêu biến sắc, sốt ruột la lên.

Có thể thi triển ra lực lượng cường đại như thế, giam cầm tất cả công kích của bọn hắn, thực lực của Vu Hồn này dĩ nhiên trải qua Lôi Kiếp, đạt đến Xuất Khiếu chính thức!

Cường giả loại này, căn bản không phải nhiều người có thể chiến thắng.

- Du Long đại trận!

Cũng biết vị trước mắt này không dễ đối phó, Ngô sư hét lớn.

Du Long đại trận là trận pháp mà mỗi vị Danh Sư của Danh Sư Đường đều tu luyện, dùng để ứng đối nguy hiểm.

Rầm ào ào!

Tiếng la chấm dứt, trận pháp cũng đã hình thành, hơn hai mươi Danh Sư hình thành trận pháp, toàn bộ địa cung lập tức bị khí tức cường đại càn quét, nhẹ nhàng chấn động, gông cùm xiềng xích lúc trước bao phủ, tựa như khối băng vỡ vụn ra.

Xuất Khiếu cảnh giam cầm, cũng không phải giam cầm không gian chính thức, mà là dùng lực lượng cường đại phong tỏa bốn phía, lực lượng vượt qua cực hạn, tự nhiên sẽ không chịu nổi.

Không nghĩ tới bọn Danh Sư này phản ứng nhanh như vậy, thời gian nháy con mắt liền hình thành trận pháp đột phá giam cầm, Thanh Điền hoàng không dám chần chờ, Vu Hồn mãnh liệt xông lên, đi vào trước mặt Trương Huyền, thuận theo mi tâm chui vào!

- Hặc hặc!

Vừa tiến vào trong cơ thể đối phương, Thanh Điền hoàng nhịn không được cất tiếng cười to.

Không phải muốn giết ta sao?

Hiện tại ta tiến vào thân thể của ngươi, nhìn ngươi giết như thế nào!

- Trương Sư...

Không nghĩ tới Vu Hồn này thật đoạt xá Trương Huyền, đám người Ngô sư đều tròng mắt đỏ hoe, cực kỳ sốt ruột.

Tuy bọn hắn hiểu rõ chức nghiệp Vu Hồn không nhiều lắm, nhưng biết rõ, một khi bị đoạt xá, hồn phách của mình chẳng khác nào bị gạt bỏ, người triệt để chết đi!

Trương Sư đang tu luyện, được nhiều người như vậy thủ hộ, rõ ràng còn xuất hiện cái sọt lớn, quả thực tội không thể thứ cho!

Rầm ào ào!

Trong nháy mắt bao quanh vây lại, từng cái đằng đằng sát khí.

- Như thế nào? Muốn động thủ sao? Tới đây a! Trước đánh chết vị Danh Sư thiên tài này của các ngươi lại nói...

Khống chế được nhục thân của Trương Huyền, Thanh Điền hoàng hưng phấn hét lớn, bất quá, tiếng la còn không có chấm dứt, đồng tử đột nhiên co rút lại, như gặp quỷ rồi:

- A... Đây là cái gì? Không...

- Phù phù!

Nằm trên mặt đất liên tục run rẩy, có tiếng kêu thảm thiết xông thẳng vân tiêu.

- Ách?

Đám người Ngô sư đang tính công kích, từng cái hai mặt nhìn nhau, không biết như thế nào cho phải.

Vừa rồi còn kiêu ngạo cực kỳ khủng khiếp, như thế nào trong chớp mắt liền như vậy rồi hả?

- Không, ta không đoạt xá nữa, để cho ta rời đi... Để cho ta rời đi...

Kêu thảm thê lương, Vu Hồn của Thanh Điền hoàng điên cuồng giãy giụa muốn lao ra nhục thân của Trương Huyền, lại phát hiện tất cả huyệt đạo đã bị phong bế, căn bản trốn không thoát.

- Đừng giết ta, ta không muốn thương tổn lẫn nhau, thật không muốn, để cho ta đi còn không được sao, van cầu ngươi...

Xì xì xì xì...

Tiếng kêu thảm thiết càng ngày càng vang, Thanh Điền hoàng như gặp được chuyện vô cùng đáng sợ.

Thanh âm càng ngày càng nhỏ, dần dần biến mất.

Vù vù!

Tế đàn lóe lên, Trương Huyền xuất hiện.

Thanh Điền hoàng thực lực mạnh mẽ, vạn nhất náo ra chuyện gì, liền phiền toái lớn rồi!

Mới xuất hiện, đang muốn tìm kiếm Thanh Điền hoàng, liền chứng kiến trước mắt đứng đầy Danh Sư.

- Lại tới nữa một cái, chết đánh hắn cho ta!

Không biết người nào hô một tiếng.

Còn không kịp phản ứng, Trương Huyền liền cảm thấy lực lượng cường đại bao phủ tới.

Thiên Đạo công pháp tu luyện Vu Hồn, mặc dù không có âm hàn, mọi người không thấy bộ dáng, nhưng thần thức vẫn có thể phát hiện.

Dưới tình huống bình thường, thần thức rất ít liên tục vận chuyển, bởi vậy lặng lẽ rời đi, lặng lẽ đến, cũng sẽ không bị phát hiện, hiện tại tế đàn vận chuyển, lại có tiền lệ Vu Hồn Sư, thần thức đã sớm tập trung xung quanh, vừa xuất hiện đã bị phát hiện!

Đùng đùng!

Công kích điên cuồng quét tới, da đầu của Trương Huyền lập tức nổ tung.

Này là cái tình huống gì?

Chỉ đi ra ngoài một lát, làm sao sẽ đến nhiều Danh Sư như vậy?

Lại vì sao điên cuồng công kích ta?

Đây là... Điên rồi sao?

Thanh Điền hoàng đâu?

Mấu chốt nhất là, bây giờ còn không thể giải thích, một khi giải thích, thân phận Vu Hồn Sư liền giữ không được, tất nhiên sẽ gây nên sóng to gió lớn ở Danh Sư Đường, phiền toái không ít.

Phiền muộn sắp thổ huyết, thân thể nhoáng một cái, Trương Huyền lần nữa thu nhỏ lại, khó khăn lắm tránh thoát mọi người công kích.

Mãnh liệt nhảy tung, rất nhanh vọt tới nhục thể của mình.

- Còn nữa, muốn chết!

- Giết hắn đi...

Tất cả mọi người điên rồi.

Vừa rồi không có thủ hộ được Trương Sư, để cho một Vu Hồn đoạt xá, không nghĩ tới cái này vừa đến, lại càng thêm cả gan làm loạn, còn muốn xông lại, quả thực là có thể chịu đựng nhưng không thể nhẫn nhục!

Rầm rầm!

Các loại công kích lan tràn, triệt để ngăn trở chung quanh thân thể Trương Huyền.

- ...

Trương Huyền phát điên.

Không đi giáo huấn Thanh Điền hoàng, sao đám người kia lại nhằm vào mình hả?

- Đỉnh Đỉnh, tới đây!

Trong lòng vội vàng gọi Kim Nguyên đỉnh ở cách đó không xa.

Đối phương thần phục hắn, có thể dùng tinh thần tiến hành câu thông.

- Chủ nhân...

Nghe được thanh âm, Kim Nguyên đỉnh vội vàng bay tới.

- Mau đưa ta đến tế đàn...

Mọi người công kích rậm rạp chằng chịt, căn bản không qua được, vì kế hoạch hôm nay, chỉ có thể dựa vào nó hỗ trợ.

- Vâng!

Kim Nguyên đỉnh lên tiếng, lô đỉnh vù vù thoáng một phát, đi vào trước mặt nhục thân của Trương Huyền.

- Mọi người tránh ra...

Ở trong tiếng gầm gừ, mãnh liệt đụng tới, “thi thể” Trương Huyền ở dưới va chạm, thẳng tắp xông về trước.

Đùng đùng!

Một hồi thanh âm gãy xương vang lên.

- ...

Trương Huyền che trán.

Ngươi không thể nhẹ một chút được sao?

Sớm biết Kim Nguyên đỉnh không đáng tin cậy, không nghĩ tới không đáng tin cậy như vậy...

Cực kỳ phiền muộn, nhưng cũng biết, bây giờ không phải là thời điểm nói những điều này, thấy nhục thân bay tới, Vu Hồn khẽ động, mãnh liệt chui vào.

Chân khí trong cơ thể chuyển một cái, thương thế trên người phục hồi từ từ, mở mắt, nhìn về phía mọi người.

- Vừa rồi Thanh Điền hoàng đến, các ngươi có phát hiện không...

Nói còn chưa dứt lời, chỉ thấy mọi người đằng đằng sát khí, tùy thời sẽ động thủ.

- Các ngươi muốn làm gì?

Ánh mắt nheo lại.

- Ngươi là ai? Coi như đoạt xá Trương Sư, cho rằng có thể chạy thoát sao?

Ngô sư quát lớn.

Thần thức thăm hỏi xuống, bọn hắn từng “chứng kiến”, Vu Hồn vừa tới kia tiến vào thân thể của Trương Sư, đoạt xá, từng cái đều sắp tức điên rồi.

Một cái đoạt xá thì thôi, liên tục hai cái...

Các ngươi đây là cảm thấy Danh Sư Đường chúng ta dễ khi dễ... thân thể Trương Sư trở thành sân chơi sao?

- Ta là Trương Huyền, vừa rồi tu luyện, hiện tại đã tỉnh lại...

Biết rõ mọi người cũng là lo lắng hắn, Trương Huyền lắc đầu.

- Ngươi cảm thấy chúng ta sẽ tin tưởng lời này?

Ngô sư lắc đầu.

Mọi người cũng không tin.

Vu Hồn vừa mới vào, ngươi liền mở mắt... Ngươi nói là Trương Sư, làm sao có thể!

- Không tin?

Trương Huyền nhíu mày:

- Ngô sư, vừa rồi ngươi công kích ta, sử dụng chiêu thứ bảy của Lục Hợp Kiếm pháp, trong đó có tám chỗ thiếu sót, theo thứ tự là Kiếm Khí không tinh, khí tức không tinh khiết, lực lượng bất chính, tinh khí chưa đủ...

Biết rõ giải thích như thế nào cũng không có tác dụng, chẳng muốn nói nhảm, Trương Huyền nói thẳng ra vấn đề trên chiêu số của hắn.

Loại năng lực này, chỉ có Danh Sư mới có, dùng để chứng minh bản thân không còn gì tốt hơn.

- Cái này...

Nghe được đối phương nói, thân thể Ngô sư nhoáng một cái.

- Một chỗ thiếu sót cuối chung là vì ở Khâu Ngô cung bị Ma Âm quấy nhiễu, Linh Hồn bị hao tổn, đến bây giờ không có triệt để khôi phục... Không biết ta nói đúng không?

- Ách, vâng...

Dừng lại một chút, Ngô sư gật đầu.

- Như vậy tin ta là Trương Huyền chưa?

Trương Huyền nhướng mày.

- Vâng...

Ngô sư vội vàng gật đầu.

Có thể nói ra nhiều thiếu sót như vậy, còn nói ra sự tình Khâu Ngô cung, tự nhiên là Trương Sư không thể nghi ngờ.

- Xảy ra chuyện gì? Tại sao các ngươi công kích ta?

Thấy mọi người xác nhận thân phận, Trương Huyền nhẹ nhàng thở ra, đồng thời có chút nghi hoặc cau mày.

Bản thân đủ cẩn thận rồi, kết quả mới xuất hiện đã bị phát hiện, còn thiếu chút nữa bị đánh chết, đến cùng xảy ra chuyện gì?

- Là như thế này...

Ngô sư tranh thủ nói sự tình vừa rồi một lần.

- Ngươi nói... Một Vu Hồn tiến vào thân thể của ta, sau đó... không ngừng kêu thảm?

Lông mi nhảy dựng, Trương Huyền không thể tin được.

Thanh Điền hoàng này có phải ngốc hay không... Trong cơ thể mình tất cả đều là Thiên Đạo chân khí, đúng là khắc tinh của Vu Hồn, trực tiếp xông tới, giống như dê xông vào bầy hổ, có cái gì khác nhau?

Vốn nghĩ rằng đối phương đào tẩu khó có thể bắt lấy nữa, không nghĩ tới, bản thân tự tìm đường chết...

- Xem ra, là thấy ta đoạt xá nhục thể của hắn, sử dụng rất tốt, nên muốn thử xem a...

Xoa xoa mi tâm.

Đường đường Hoàng giả của Thanh Điền nhất mạch, cường giả Xuất Khiếu Cảnh, không nghĩ tới lại có thể làm ra chuyện ngu xuẩn như thế, cái này tốt rồi, đoán chừng bị Thiên Đạo chân khí của mình ăn mòn thành tro tàn, theo người ta bốc hơi.

- Ta không sao, vừa rồi tu luyện công pháp đặc thù, cả người không có ý thức... Đoán không sai, hai Vu Hồn chui vào trong cơ thể ta đã bị tàn phá!

Khoát tay áo, Trương Huyền cũng không giải thích.

- Vâng!

Thấy hắn nói như vậy, mọi người không muốn hỏi nhiều.

Người khác khó hiểu, Ngô sư lại lòng dạ biết rõ.

Thân là Thiên Nhận Danh Sư, nhục thân dễ dàng bị đoạt xá như vậy, đoán chừng Khổng Sư đã sớm chết, làm sao có thể trở thành Vạn Thế Chi Sư.

- Cảm tạ chư vị thay ta Hộ Pháp...

Biết rõ mọi người là vì hắn, mới dũng mãnh như thế, Trương Huyền ôm quyền cảm kích.

- Trương Sư khách khí!

Tất cả mọi người đều gật đầu.

Hàn huyên hai câu, Trương Huyền không nói thêm nữa, mà tràn đầy kỳ quái nhìn lại trong thân thể.

Coi như Thanh Điền hoàng đi vào trong cơ thể bị Thiên Đạo chân khí giết... người mạnh như thế cũng có thể lưu lại cái gì mới phải, không có khả năng cái gì cũng không còn a!

- Hắc hắc, ngươi là đang tìm ta sao?

Đang nội thị, đột nhiên một thanh âm âm trầm vang lên ở trong đầu, giống như quỷ my, âm hàn rét thấu xương.

Một con mắt!

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

- Người nào?

Trương Huyền chỉ cảm thấy tóc gáy toàn thân dựng đứng.

Nói chuyện ở trong đầu hắn, lại không biết rõ tình hình... Rút cuộc là người nào?

Vội vàng nhìn về phía địa phương thanh âm vang lên, như thấy được một thông đạo ngăm đen, lan tràn không biết bao xa, liếc nhìn không tới cuối.

- Vào đi!

Thấy hắn phát hiện thông đạo, thanh âm âm lãnh vang lên lần nữa, ngay sau đó Trương Huyền liền cảm thấy thân thể nhoáng một cái, ý thức xuất hiện ở trước mặt thông đạo.

Lại có thể bị đối phương hút đến nơi này.

- Ngươi rút cuộc là người nào?

Khuôn mặt khó coi, Trương Huyền nhìn vào trong thông đạo, sau đó chứng kiến một con mắt thật to xuất hiện ở trước mắt, lúc mở lúc đóng, tựa như chiếu xạ tâm linh con người, khiến người ta sinh ra tạp niệm.

- Khó trách có thể làm cho thuộc hạ của ta thảm như vậy... Nguyên lai là Thiên Nhận Danh Sư! Nhiều năm như vậy, Thiên Nhận Danh Sư lại xuất hiện...

Tiếng cười lạnh vang lên.

- Ngươi có thể nhìn ra ta là Thiên Nhận Danh Sư?

Ánh mắt nheo lại, trong lòng Trương Huyền căng thẳng.

Thân phận của hắn, coi như là Thánh Vực thất trọng như Lạc Thừa Tân cũng nhìn không ra, đối phương lại liếc xem thấu, không khỏi quá lợi hại đi!

- Ngay cả cái này cũng nhìn không ra, thì có tư cách gì tranh đấu với Khổng Sư nhiều năm như vậy?

Lóe lên một cái, ánh mắt khẽ nói.

- Cùng Khổng Sư tranh đấu nhiều năm? Ngươi là... Ngoan Nhân?

Nhíu mày, ánh mắt Trương Huyền nheo lại.

Lúc trước, Ngoan Nhân phong ấn trong Thiên Đạo chi thư đã nói với hắn, bí pháp câu bắt Linh Hồn là đặc thù của mình, đoán không sai, một phần của Ngoan Nhân ở đầm lầy Tế Bắc... Không nghĩ tới lại xuất hiện ở đây!

Hơn nữa còn là một con mắt thật to!

- Ngươi nghe nói qua ta?

Nhẹ nhàng cười cười, thanh âm tiếp tục vang lên:

- Cũng đúng, ta vây khốn Khổng Sư ở Trần Thái, thiếu chút nữa giết hắn... coi như Danh Sư Đường vì giữ gìn tôn nghiêm của Vạn Thế Chi Sư, khẳng định cũng sẽ ghi chép lại!

- Vây khốn Khổng Sư?

Trương Huyền sững sờ.

Ngoan Nhân trong Thiên Đạo chi thư, bởi vì chết một phần thân thể, ký ức bị hao tổn, không ít chuyện về Khổng Sư cũng không nhớ kỹ, cái trước mắt này rõ ràng biết càng nhiều.

Khổng Sư ở trong lòng hắn vẫn luôn là tồn tại vô địch, ở toàn bộ Danh Sư Đại Lục, càng là người người kính ngưỡng... Lại bị Ngoan Nhân khốn ở Trần Thái thiếu chút nữa chết...

Việc này, là chưa từng nghe nói qua.

- Xem ra ngươi không biết, bất quá, không biết cũng không sao... Có thể nuốt một vị Thiên Nhận Danh Sư, lực lượng nhất định có thể khôi phục không ít, đến lúc đó... Có thể tránh thoát chỗ đó, biển rộng bằng ngư dược, trời cao mặc chim bay rồi...

Ánh mắt tỏa ánh sáng, thanh âm của Ngoan Nhân tràn đầy hưng phấn:

- Xem ra chỉ có thể ủy khuất ngươi, chết đi cho ta!

Vù vù!

Ngay sau đó Trương Huyền liền cảm thấy hắc động trước mắt sinh ra một cỗ hấp lực cực lớn, tựa hồ muốn thôn phệ hồn phách của mình vào.

- Nguy rồi... Đây là Ngoan Nhân tự mình thi triển chi thuật câu bắt...

Sắc mặt khó coi.

Lúc trước, Thanh Điền hoàng mượn nhờ tế đàn, thiếu chút nữa không chống lại được, Ngoan Nhân tự mình thi triển, làm sao ngăn cản!

Cảm nhận được mình tùy thời bị thông đạo màu đen hấp đi, da đầu Trương Huyền nổ tung.

Không hổ là Ngoan Nhân đã từng chiến đấu với Khổng Sư, thực lực bây giờ, coi như trăm không còn một, cũng không phải hắn có thể chống lại!

Chênh lệch thật sự quá lớn!

- Tiếp tục như vậy nữa, sớm muộn gì cũng bị nuốt vào...

Tuy không biết thông đạo màu đen trước mắt là cái gì, nhưng chỉ cần ngã vào trong đó, coi như không chết cũng không xê xích gì nhiều, Trương Huyền cắn chặt răng, gắt gao kiên trì, cùng thời khắc đó, tinh thần lặng lẽ câu thông Ngoan Nhân trong Thiên Đạo chi thư.

- Nếu như đoán không sai, ứng với đầu lâu cùng mắt phải của ta...

Sóng tinh thần của Ngoan Nhân truyền đến.

- Nên làm cái gì bây giờ?

Trương Huyền vội vàng nói.

- Loại phương pháp Linh Hồn câu bắt này, tuy lợi hại, nhưng khoảng cách quá xa, còn rất khó làm được, thật giống như Thanh Điền hoàng mượn tế đàn... Ta khôi phục thực lực đến đỉnh phong, cách xa nhau mấy vạn, hơn mười vạn dặm, cũng có thể câu giết chủ nhân... nhưng bây giờ mà nói... Hắn là mượn kết nối nào đó, chỉ cần chặt đứt kết nối, liền an toàn!

Suy nghĩ một chút, Ngoan Nhân nói.

Thời điểm lực lượng mạnh nhất, cách xa nhau mấy vạn dặm, hơn mười vạn dặm, giết một Thánh Vực nhị trọng, chỉ cần chuẩn bị thỏa đáng, có huyết dịch của đối phương, một ý niệm có thể làm được, nhưng lúc trước bị đánh vỡ nát, khắp nơi đều là tàn thi, coi như khôi phục nhiều hơn hắn, muốn làm được điểm ấy, cũng là không thể nào.

Khả năng duy nhất là giống như Thanh Điền hoàng lúc trước, mượn các loại đồ vật như tế đàn!

- Kết nối? Không sai!

Nghe được lời của hắn, Trương Huyền sửng sốt một chút, linh quang lóe lên:

- Là hồn phách của Thanh Điền hoàng...

Vu Hồn của Thanh Điền hoàng đi vào thân thể của mình, gia hỏa này có lẽ là mượn lực lượng của hồn phách, mới muốn câu lấy mình.

- Xem ra gia hỏa này còn không có bị ăn mòn sạch sẽ, ta cũng muốn nhìn xem, ngươi ở địa phương nào...

Đã biết nguyên nhân, Trương Huyền nhẹ nhàng thở ra, ý thức chống cự hấp lực của thông đạo màu đen, đồng thời thần thức lan tràn, cẩn thận tìm kiếm ở trong người.

- Đã tìm được...

Không lâu sau, quả nhiên bị hắn phát hiện một Vu Hồn giấu ở trong góc thức hải.

Dưới tình huống Thiên Đạo chân khí không người khống chế, có thể du tẩu toàn thân, cũng rất khó đi vào thức hải, xem ra gia hỏa này ẩn núp đến nơi đây, tránh thoát một kiếp.

- Hừ!

Tinh thần khẽ động, Thiên Đạo chân khí lập tức lao qua.

- A...

Thanh Điền hoàng kêu thảm, Trương Huyền cảm thấy thông đạo màu đen cực nhanh lui về phía sau, con mắt thật to cũng lắc lư hai cái, tùy thời biến mất.

- Không nghĩ tới bị phát hiện rồi, bất quá không sao cả, ngươi nhất định sẽ chết ở trên tay của ta...

Phát ra gào thét trầm lắng, ánh mắt đã mất đi tung tích.

Lúc này Trương Huyền mới phát hiện, bản thân như trước đứng ở trong địa cung, vẫn không nhúc nhích, trên đầu tràn đầy mồ hôi lạnh.

Vừa rồi trong nháy mắt đó, thật giống như lâm vào ảo cảnh đặc thù, thiếu chút nữa bị đối phương thôn phệ.

- Lợi hại!

Tuy an toàn, vẫn nhịn không được lòng còn sợ hãi.

Thật đáng sợ!

Nếu vừa rồi không kịp phản ứng, chỉ sợ ý thức đã bị đối phương câu đi.

Bị gia hỏa này nắm đi, chỉ sợ không có dễ lừa dối như Thanh Điền hoàng rồi.

- Chủ nhân, vừa rồi loại tình huống đó, ta không dám ra tay, một khi động thủ, chẳng khác nào bại lộ... Đối phương vô cùng có khả năng thi triển ra phương pháp càng thêm điên cuồng, chỉ biết càng thêm bất lợi với chủ nhân!

Thanh âm của Ngoan Nhân ở trong Thiên Đạo chi thư truyền đến.

- Ân!

Trương Huyền gật đầu.

Đối phương nói không sai.

Chỉ cần Ngoan Nhân xuất thủ, đối phương tất nhiên có thể phát hiện.

Ngoan Nhân muốn thôn phệ đối phương, đối phương tất nhiên cũng muốn thôn phệ bên này... Vì vậy, làm như thế mà nói, sẽ chỉ làm đối phương càng thêm điên cuồng.

Thực muốn làm như thế, chỉ biết sớm để cho đối phương biết Ngoan Nhân tồn tại, về sau còn muốn động thủ liền khó khăn.

Ít nhất hiện tại, địch nhân ở ngoài sáng, Ngoan Nhân ở trong tối... Có thể chiếm cứ quyền chủ động rất lớn.

- Thực lực của hắn đạt đến mức nào? Ngươi có phải đối thủ hay không?

Không có xoắn xuýt những thứ này, Trương Huyền hỏi.

- Thực lực cụ thể của hắn, ta không nhìn ra, bất quá... Có lẽ thấp nhất cũng đạt đến Xuất Khiếu cảnh! Thực lực của ta bây giờ, không phải là đối thủ, bất quá... ăn Thanh Điền hoàng mà nói, có lẽ có thể đạt tới Xuất Khiếu!

Chần chừ một chút, Ngoan Nhân nói.

- Ăn?

Sửng sốt một chút, Trương Huyền gật đầu.

Dị Linh tộc có bí pháp thôn phệ nhân loại, thôn phệ Danh Sư tiến bộ, mặc dù Thanh Điền hoàng là Dị Linh tộc, có thể tu luyện Vu Hồn chi thuật, càng đạt đến Xuất Khiếu cảnh, thôn phệ, đối với thực lực tăng lên, tất nhiên có trợ giúp thật lớn.

- Vâng!

Ngoan Nhân đáp.

- Đợi ta tra xét xong, sẽ giao ngươi xử trí...

Dừng lại một chút, Trương Huyền nói.

Bị Thiên Đạo chân khí vây khốn, hơn nữa vừa rồi ăn mòn, thực lực của Thanh Điền hoàng bây giờ rồi hao tổn hơn phân nửa, không quan trọng gì.

Còn có chút nghi hoặc, hỏi xong lại cho cho đối phương cũng không muộn.

- Trương Sư...

Nói phức tạp, trên thực tế theo thông đạo màu đen xuất hiện, đến thời khắc này, bất quá hơn mười cái hô hấp mà thôi, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy đám người Ngô sư vẻ mặt lo lắng nhìn qua.

- Ta không sao, Ngô sư... Ngươi đi theo ta! Đúng rồi, đưa tế đàn này đến Danh Sư Đường, chờ người Tổng bộ tới, giao cho bọn họ, coi như là chứng cứ!

Trương Huyền nói.

- Vâng!

Ngô sư an bài một tiếng, đi theo sau lưng Trương Huyền ra địa cung.

Minh Lý Chi Nhãn chiếu rọi, Trương Huyền dò xét bốn phía, không lâu sau, tìm đúng phương hướng, thẳng tắp bay về phía trước.

Phủ đệ của Trần Triết tọa lạc ở biên giới Thanh Nguyên Thành rồi, hai người cấp tốc phi hành, không lâu sau liền đi tới chỗ sâu trong núi rừng, tìm một lát, chứng kiến một căn nhà gỗ xuất hiện ở trước mắt.

- Chính là nơi này... Không nghĩ tới cả hai cách chừng vài chục dặm!

Xác nhận thoáng một phát, Trương Huyền có chút kinh hãi.

Còn tưởng rằng hai tế đàn cách nhau không xa, không nghĩ tới đã đạt đến hơn mươi dặm... Khoảng cách xa như vậy, nhẹ nhõm câu lấy linh hồn của mình, chiêu này của Ngoan Nhân thực quá đáng sợ.

Đi vào nhà gỗ, tìm được Giới Chỉ vừa rồi giấu kỹ.

- Cái này...

Nhìn trong phòng cũng có một tế đàn giống nhau, Ngô sư có chút không dám tin tưởng.

- Ngươi xem một chút đây là ai...

Giữ Giới Chỉ ở trong lòng bàn tay, Thiên Đạo chân khí nhẹ nhàng chuyển một cái, phá hủy Linh hồn ấn ký ở trong đó, tinh thần khẽ động, một thi thể xuất hiện ở trước mặt.

- Đây là... Điền Thanh Phó đường chủ? Hắn không phải tự bạo sao?

Ngô sư sững sờ.

Điền Thanh ở trước mặt hắn tự bạo, thi thể cũng bị mang về Danh Sư Đường rồi, sao nơi đây còn có một cái?

Hơn nữa nhìn lên hoàn hảo không tổn hao gì, khí tức càng mạnh hơn?

- Đây là hắn ngụy trang...

Bàn tay của Trương Huyền nhẹ nhàng vẽ một cái.

Rầm ào ào!

Ngụy trang bị xóa đi, thi thể trước mắt lập tức tăng lên một vòng, cao chừng hơn hai mét, mặc dù dung mạo không có biến hóa, nhưng khí tức trên thân lại mang theo sát lục chi khí làm cho người hoảng sợ.

- Dị Linh tộc?

Ánh mắt của Ngô sư lập tức híp lên.

- Ân, không sai, không chỉ Dị Linh tộc, còn là... Thanh Điền hoàng!

Trương Huyền gật đầu.

- Hoàng giả của Thanh Điền nhất mạch?

Ngô sư ngạc nhiên.

Điền Thanh Phó đường chủ, tại sao có thể là Hoàng giả của Thanh Điền nhất mạch?

Nếu như vậy mà nói, làm sao có thể ở chung mấy trăm năm, lại chưa nhận ra được?

- Là như thế này...

Biết đối phương không thể tin được, Trương Huyền nói sự tình lúc trước biết rõ ra.

- Cái này...

Ngô sư liên tục run rẩy.

Đường đường Dị Linh tộc của Thanh Điền nhất mạch, cải biến thân phận, biến thành Phó đường chủ, quản lý một phương, bọn hắn cũng không phát hiện, tội khó có thể nói nên lời rồi.

Nếu như là thật... Toàn bộ Danh Sư Đường, còn có vô số Danh Sư cũng như thế?

Truyền Thế Thiên Phù!

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

- Ta gọi ngươi tới, ngươi có lẽ rõ, chuyện này, không có khả năng tiết ra ngoài, nếu không... người người đều sợ hãi, liên lụy thật quá lớn!

Biết rõ đối phương ý thức được tính nghiêm trọng của vấn đề, Trương Huyền dặn dò:

- Bất quá, phản đồ của nhân loại, phải điều tra ra, nếu không tai hoạ không nhỏ! Vì vậy, ngươi phải ở sau lưng truy xét, tranh thủ nhổ tận gốc căn cơ mà Thanh Điền hoàng lưu lại, phòng ngừa rắc rối có thể xuất hiện!

- Vâng!

Ngô sư gật đầu.

Trương Sư nói không sai, chuyện này liên lụy căn cơ của Danh Sư Đường, không có khả năng phớt lờ.

Nếu không, Danh Sư Đường của Thanh Nguyên đế quốc, sẽ hủy hoại chỉ trong chốc lát.

- Cái thi thể này lưu cho ngươi, ngươi nghĩ biện pháp xử trí, chờ người Tổng bộ tới, coi là chứng cứ, báo cáo kỹ càng sự tình một lần là được!

Trương Huyền khoát tay áo.

Thi thể của Thanh Điền hoàng, tuy sức chiến đấu rất mạnh, nhưng với hắn mà nói, không có ý nghĩa gì, không linh hoạt bằng dùng thân thể của mình.

Mấu chốt nhất là, còn liên lụy thân phận một vị Phó đường chủ, lưu cho đối phương, có thể miễn đi không ít phiền toái.

- Đa tạ...

Ngô sư ôm quyền, thu thi thể vào Giới Chỉ, lần nữa nhìn về phía thanh niên, tràn đầy cảm kích.

Nói thật, nếu không phải vị trước mắt này, căn bản không thể tin được, Điền Thanh Phó đường chủ ban đầu cùng Dị Linh tộc đối chiến, chiến công hiển hách, dĩ nhiên là Hoàng giả của Thanh Điền nhất mạch!

- Ngươi đi về trước đi, giày vò lâu như vậy, ta cũng cần nghỉ ngơi một chút!

Trương Huyền không nói thêm lời.

Ngô sư quay người rời đi.

Hắn vừa đi, Trương Huyền thu tế đàn vào Giới Chỉ, đồng thời lấy ra không gian giới chỉ của Thanh Điền hoàng.

Gia hỏa này là Hoàng giả của Thanh Điền nhất mạch, tất nhiên có không ít bảo vật.

Tinh thần lan tràn vào.

Vù vù!

Một bộ thư họa xuất hiện ở lòng bàn tay, đúng là họa quyển Bát Cảnh lúc trước để cho hắn giám định kia.

Một lần nữa thu hồi, Trương Huyền tiếp tục nhìn sang.

Một lát sau, vẻ mặt mừng rỡ lấy ra mấy hộp ngọc.

Nhẹ nhàng mở ra, lập tức cảm thấy một đạo linh khí tinh thuần bay thẳng vào đầu, khiến người ta vui vẻ thoải mái.

Tinh Nguyên thượng phẩm!

- Sáu cái hộp ngọc, mỗi hộp năm viên, lại có... Ba mươi viên Tinh Nguyên thượng phẩm!

Trương Huyền kích động.

Từ trong tay Thanh Nguyên Hoàng Đế, cũng chỉ có 17 viên Linh Thạch, không nghĩ đến Thanh Điền hoàng này, một hơi lấy ra 30 viên!

Có thể nói, so với Thanh Nguyên hoàng thất, còn muốn giàu có hơn rồi.

- Đã có 30 viên này, có lẽ có thể nhẹ nhõm đột phá đến Thai Anh cảnh!

Trương Huyền nhẹ nhàng thở ra.

Khảo hạch Danh Sư thất tinh, mục đích là vì kiếm càng nhiều Tinh Nguyên thượng phẩm nữa, hiện tại Linh Thạch tới tay, cũng nên tăng lên thực lực rồi.

Mặc kệ làm cái gì, thực lực mới là vương đạo.

Chỉ có loại thực lực này, mới có tư cách đạt được danh ngạch đi Thánh Tử điện, mới có cơ hội tấn cấp rất nhanh, mau chóng có được tư cách bàn điều kiện với Trương gia!

Thời gian không đợi người.

Hắn cũng không muốn trơ mắt nhìn người mình yêu đến Thánh Nhân Trương gia!

Gả cho một thiên tài chó má từ nhỏ liền trang bức tới một mực không có xuất hiện qua!

Tìm được Linh Thạch, không có tiếp tục xem, thân thể Trương Huyền nhoáng một cái, đi vào Thiên Nghĩ Phong Sào.

Nơi đây tương đối yên tĩnh, không có người quấy rầy, có thể miễn đi không ít phiền toái.

Khoanh chân ngồi xuống, Trương Huyền lăng không trảo một cái, ba mươi viên Tinh Nguyên thượng phẩm vừa rồi xuất hiện ở trước mắt, tản mát ra linh khí nồng đậm.

- Bắt đầu đi...

Tinh thần khẽ động, Linh Hồn lần nữa đi vào trước mặt Nguyên Thai, cũng không có gông cùm xiềng xích như lúc trước, thẳng tắp chui vào.

Cùng thời khắc đó, linh khí trong Tinh Nguyên thượng phẩm lăn lộn đi vào kinh mạch, cấp tốc trùng kích về phía Nguyên Thai.

Thai Anh cảnh, là linh hồn cùng Nguyên Thai hội tụ, phá thai thành anh, các loại công pháp đã sớm chuẩn bị xong, kém chính là Linh Thạch, hiện tại Linh Thạch tới tay, cấp tốc vận chuyển, linh khí nồng đậm lập tức trùng kích đến Nguyên Thai.

Ầm ầm!

Một hồi nổ vang kịch liệt, Tinh Nguyên thượng phẩm hình thành linh khí, ở trên đầu hắn tạo thành một vòng xoáy, Nguyên Thai ở dưới trùng kích kịch liệt, đột nhiên vỡ ra một lỗ hổng, ngay sau đó, một bàn tay chậm rãi đưa ra ngoài.

- Phá cho ta!

Biết rõ đến thời khắc mấu chốt, không có ngừng chút nào, Trương Huyền nhướng mày, linh khí tiếp tục trùng kích.

Hí... iiiiii á!

Nguyên Thai nổ tung, kèm theo bàn tay duỗi ra, một trẻ mới sinh chậm rãi leo ra.

- Đây là... Thai Anh?

Chứng kiến Thai Anh trước mắt, khóe miệng hắn co quắp.

Thai Anh của người khác, đều giống như trẻ mới sinh, không kém bao nhiêu, tuy hắn cũng là bộ dáng trẻ mới sinh, nhưng thân cao chừng... mười thước!

Trẻ mới sinh cao mười thước... Đây cũng quá kinh khủng đi!

- Cái này... Nên cần bao nhiêu năng lượng?

Lông mi nhảy dựng, trong lòng Trương Huyền toát ra dự cảm bất tường.

Thai Anh lớn như vậy, nhu cầu năng lượng tất nhiên cũng lớn... Người khác một viên Tinh Nguyên thượng phẩm, có thể tu luyện toàn bộ Thai Anh cảnh, thậm chí Nguyên Thần Cảnh... Bản thân cần bao nhiêu?

Vội vàng hấp thu linh khí trong Tinh Nguyên thượng phẩm, tăng lên thực lực.

Không biết qua bao lâu, một viên Linh Thạch cuối cùng vỡ vụn, Trương Huyền chậm rãi mở mắt, tràn đầy bất đắc dĩ.

- Vừa mới đến Thai Anh cảnh trung kỳ...

Lắc đầu.

Vốn tưởng rằng đạt được ba mươi viên Linh Thạch, đủ có khiến bản thân trùng kích đỉnh phong, nằm mơ cũng không nghĩ đến... Chỉ đạt tới Thai Anh cảnh trung kỳ, liền tiêu hao sạch sẽ.

- Xem ra... Muốn trùng kích đỉnh phong, ít nhất còn cần năm mươi viên...

Xoa xoa mi tâm, Trương Huyền cảm thấy ưu sầu.

Tìm một viên Tinh Nguyên thượng phẩm, cũng cần tiêu phí công phu thật lớn, tìm năm mươi viên mới chỉ có thể đạt tới Thai Anh cảnh đỉnh phong... Đi nơi nào tìm nhiều như vậy?

Lật hết Thanh Nguyên Thành cũng không có!

- Mặc dù đối với Linh Thạch tiêu hao thật lớn, nhưng sức chiến đấu gia tăng cũng cực kỳ kinh khủng!

Cho dù ba mươi viên Tinh Nguyên thượng phẩm nhanh như vậy liền tiêu hao sạch sẽ, nhưng không thể không nói, thực lực tiến bộ, để cho hắn cực kỳ hài lòng.

Lúc trước chiến đấu với Cẩu Đường Chủ, không phải là đối thủ, chỉ có thể dựa vào trận pháp kỹ xảo mới có thể chiến thắng, mà bây giờ, coi như Thanh Điền hoàng đạt tới Xuất Khiếu cảnh chính thức, cũng có thể chiến một trận!

Nói cách khác, đạt tới Thai Anh cảnh trung kỳ, thực lực dĩ nhiên có thể so với Xuất Khiếu cảnh sơ kỳ!

Loại thực lực này, ở toàn bộ Thanh Nguyên Thành, chỉ sợ cũng đạt đến đỉnh phong nhất!

Thời điểm vừa tới Thanh Nguyên Thành, bất quá Thánh Vực nhất trọng đỉnh phong, nhiều nhất chỉ có thể so sánh với Thánh Vực tam trọng, gặp được tứ trọng cũng phải né tránh, mà bây giờ, Hình Đường chủ cũng không phải đối thủ... Thời gian thấm thoát, năm tháng như thoi đưa...

Ngẫm lại cũng để người cảm thấy thổn thức.

- Đã tới Thanh Nguyên Thành tám ngày rồi...

Cảm khái một tiếng.

Từ khi đến Thanh Nguyên Thành đến bây giờ, trọn vẹn đi qua tám ngày.

Tám ngày, mới thăng chưa đủ hai đại cấp bậc, hơn nữa còn là dưới tình huống có Thiên Đạo công pháp... Nghĩ đến điểm này, Trương Huyền liền vô cùng xấu hổ, tràn đầy thẹn thùng...

- Nhìn xem tên kia có thể nói cái gì không...

Dứt bỏ tâm tình phiền muộn, ngón tay điểm một chút, một Vu Hồn xuất hiện ở trước mắt.

Lúc này Thanh Điền hoàng bị Thiên Đạo chân khí ăn mòn, thực lực nhiều nhất chỉ có một nửa, thoạt nhìn ốm yếu, tùy thời có thể tử vong.

Bất quá, vừa nhìn thấy Trương Huyền, lập tức lộ ra hận ý đậm đặc.

- Ta muốn ngươi chết...

Gào thét một tiếng, muốn xông lại, còn chưa tới trước mặt, liền chứng kiến một ngón tay nghiền ép tới.

Lạch cạch!

Dính sát trên mặt đất, không thể động đậy được, vô luận giãy giụa như thế nào, cũng không có biện pháp.

- Ngươi, ngươi... sao sẽ mạnh như vậy?

Đồng tử co rút lại, Thanh Điền hoàng tràn đầy không thể tin được.

Gia hỏa này ở một canh giờ trước, còn xa xa không phải đối thủ, có thể tùy tiện chỉnh đốn, như thế nào nháy mắt đã mạnh như vậy rồi hả?

Một ngón tay, liền không cách nào phản kháng... thực lực gì đây?

- Thân là Dị Linh tộc, ngươi là làm sao đi tới nơi này? Tại sao biết Ngoan Nhân, thành Vu Hồn Sư! Còn nữa, Danh Sư Đường tổng cộng có bao nhiêu người của ngươi... Cẩn thận nói, ta có thể cho ngươi thống khoái, nếu không nên biết ta khủng bố...

Chẳng muốn nói nhảm với đối phương, nhíu mày, Trương Huyền thản nhiên nói.

Lưu lại tính mạng của đối phương, không có để cho Ngoan Nhân thôn phệ, chính là muốn biết những sự tình này.

- Muốn từ trong miệng ta moi tin, nằm mơ... Hoàng giả của Thanh Điền nhất mạch ta, cũng không phải hạng người ham sống sợ chết...

Ngẫng đầu, Thanh Điền hoàng nghiến răng, bất quá, nói còn chưa dứt lời, liền chứng kiến một bàn chân đập tới, dẫm đầu xuống dưới mặt đất.

Ngay sau đó chợt nghe một thanh âm lầm bầm lầu bầu vang lên:

- Ngoan Nhân, ngươi chỉ cần Nguyên Thần tiếp tế, Thanh Điền hoàng đã chết cũng không sao cả a?

- Vậy là tốt rồi, ta liền không khách khí...

Tiếng nói chấm dứt, chỉ thấy bàn tay của đối phương lăng không trảo một cái, một đoàn chân khí thiêu cháy Linh Hồn, xuất hiện ở trong lòng bàn tay, đè ép xuống.

- Ngươi... A...

Một hồi đau đớn xé rách thiêu đốt ở trên thân thể, Thanh Điền hoàng lập tức kêu thảm.

Đang muốn cắn răng kiên trì, thà chết chứ không chịu khuất phục, lại chứng kiến đối phương búng ngón tay, từ trong hồn thể của hắn lôi ra một dây nhỏ.

- Sưu hồn...

Đồng tử co rụt lại, sắc mặt của Thanh Điền hoàng thay đổi.

Thân là Vu Hồn Sư, tự nhiên biết rõ, chiêu này của đối phương đúng là sưu hồn, quá trình thống khổ không nói, càng trọng yếu là, một khi hoàn thành, coi như không hồn phi phách tán, cũng kém không nhiều lắm phải đổi thành ngu ngốc.

- Ta nói...

Thanh Điền hoàng vội vàng hô lên.

- Ngại ngùng, đã chậm...

Chẳng muốn cùng đối phương nói nhảm, ngón tay dùng sức, Trương Huyền lập tức rút dây nhỏ ra.

Vừa rồi đối phương nói, liền chẳng muốn động thủ, nếu như động thủ, liền không muốn nghe rồi... Còn không bằng sưu hồn nhanh hơn, biết rõ cũng toàn diện hơn.

Xì xì xì xì...

Rút ra ký ức từ trong linh hồn của đối phương, tra xét rõ ràng.

Một lúc lâu sau.

Thở ra một hơi, Trương Huyền vuốt vuốt mi tâm.

Trải qua sưu hồn, tiền căn hậu quả của cả sự tình, đã biết được toàn bộ.

Vị Hoàng giả của Thanh Điền nhất mạch này, hơn hai nghìn năm trước tiến hành tế tự, trong lúc vô tình câu thông ý thức của Ngoan Nhân.

Ngoan Nhân dùng bí pháp, lợi dụng lực lượng hiến tế, truyền tống đến nơi đây, cũng truyền thụ hắn pháp quyết tu luyện Vu Hồn Sư.

Biết rõ nhân loại bây giờ, đã không phải ngu muội như lúc trước, có thể tùy ý khi dễ, vì có thể chính thức chưởng khống lực lượng, hắn không dám tùy tiện hành động, nghiêm túc bố cục, làm cho mình đoạt xá trẻ mới sinh, tiến hành trùng sinh.

Cái bí pháp này, hết sức phức tạp, hơn nữa sẽ tạo thành thương thế rất nghiêm trọng.

Mỗi mười năm mới có thể sử dụng một lần, trọn vẹn thí nghiệm hơn một trăm hai mươi lần... Lúc này mới thành công sinh ra Điền Thanh.

Vất vả bố cục như thế, vì cái gì, thông qua ký ức của đối phương, coi như rốt cuộc biết.

- Vì Truyền Thế Thiên Phù của Khổng Sư!

Thần sắc Trương Huyền ngưng trọng.

Chiến Sư đường bắt đầu trao đổi!

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Trước lúc Khổng Sư biến mất, lưu lại sáu Truyền Thế Thiên Phù, mở ra một cái trấn thủ Danh Sư Đường, còn dư lại năm cái, không biết đi nơi nào, không người biết được.

Truyền thuyết, chỉ cần tập hợp đủ sáu cái, có thể mở ra Khổng miếu, đi vào trong đó, tìm kiếm bí tịch hắn lưu lại... Xuân Thu đại điển!

Nguyên nhân chính là như thế, vài vạn năm, vô số người đều tìm kiếm, đáng tiếc một mực không có tung tích.

Hoặc là sớm đã bị người nhận được, nhưng không ai dám lộ ra mà thôi.

Dù sao, liên lụy Khổng Sư, coi như là Danh Sư cũng có thể điên cuồng mất đi lý trí.

Thanh Điền hoàng, đúng là từ trong miệng Ngoan Nhân biết được tin tức của Truyền Thế Thiên Phù, không tiếc tiêu phí vô số giá cả, không ngừng bố cục.

- Căn cứ trí nhớ của hắn, Khâu Ngô cung sẽ có chìa khoá tìm kiếm Truyền Thế Thiên Phù, nhưng mà giống như không có gì a...

Thông qua sưu hồn, hắn biết rõ, đối phương tiêu phí tâm huyết lớn như thế, tìm kiếm Khâu Ngô cung, cũng không phải không có mục đích, mà là thông qua các loại manh mối biết rõ, nơi đây không chỉ để lại ý niệm của Khổng Sư, còn có chìa khoá tìm kiếm thiên phù.

Chỉ cần tìm được, có thể mượn cơ hội tìm kiếm thiên phù, thậm chí có cơ hội tìm được vị trí cụ thể của Khổng miếu.

Khổng miếu, là lúc trước Khổng Sư tự mình lưu lại, che giấu ở trong hư không, vị trí cụ thể, không ai biết được.

- Chỉ sợ... Truyền thuyết đều là giả dối...

Trương Huyền lắc đầu.

Địa phương khác chưa quen thuộc, Khâu Ngô cung hắn đã đi vào hai lần, cũng không có phát hiện chìa khoá gì!

Thậm chí đồ vật có quan hệ cũng không có.

Như vậy xem ra, tin tức chưa chắc là thật.

Đương nhiên, chìa khoá chỉ là phụ trợ, hơn hai nghìn năm trước, nghe nói một vị Thư Họa Sư đã từng gặp Truyền Thế Thiên Phù, trên không trung ấn xuống bóng dáng của Khổng Sư.

Biết rõ tin tức này, Thanh Điền hoàng chộp vị Thư Họa Sư kia tới thẩm vấn, đáng tiếc, cái gì cũng không có đạt được.

Ba năm trước, trong lúc vô tình tìm được di tích đối phương lưu lại, tìm được bức họa quyển Bát Cảnh kia, hoài nghi cùng chuyện này có quan hệ, đáng tiếc phía trên bị phong ấn, cái gì cũng nhìn không ra.

Nghiên cứu hồi lâu, tìm không thấy phương pháp, đành phải tìm Giám Bảo Sư Công Hội Mục Hội trưởng, hợp mưu hợp sức.

Sự tình về sau... Trương Huyền đều đã biết.

- Chẳng lẽ... chỗ ta nhìn thấy kia, là vị trí của Truyền Thế Thiên Phù?

Nhíu mày, trong lòng Trương Huyền suy đoán.

Muốn nói tin tức về Khâu Ngô cung là giả, nhưng trên bức họa kia, hắn là tận mắt thấy Khổng Sư hư ảnh, chắc có lẽ không sai.

- Quay đầu lại sẽ điều tra thêm, tìm được sơn mạch kia, sau đó... Đi tới tìm xem...

Trong lòng thầm nghĩ.

Xem hết toàn bộ những thứ này, Trương Huyền cũng nhìn thấy danh sách gian tế trong Danh Sư Đường.

Chừng hơn một trăm, phân tán ở toàn bộ Thanh Nguyên đế quốc.

Tuổi thọ của Dị Linh tộc dài lâu, vượt xa cường giả Thánh Vực một nghìn tuổi, vì vậy thật muốn bố trí mà nói, còn là rất dễ dàng.

Coi như Danh Sư ý chí kiên định, tràn ngập tín ngưỡng, nhưng có không ít người, không chịu nổi viên đạn bọc đường ăn mòn, cuối cùng biến thành Khôi Lỗi đối phương có thể khống chế.

Tất cả tên tuổi sao chép một phần, thông qua Ngọc Bài đưa tin truyền ra ngoài, lúc này Trương Huyền mới nhẹ nhàng thở ra.

Đã có mấy thứ này, Ngô sư sẽ miễn không ít phiền toái, thậm chí có thể trực tiếp bắt rồi.

- Ngoan Nhân, giao cho ngươi...

Tin tức muốn biết toàn bộ biết được, Trương Huyền chẳng muốn tiếp tục, nhẹ nhàng run lên, ném Vu Hồn của Thanh Điền hoàng cho Ngoan Nhân.

Ở lãnh thổ nhân loại sinh sống hai nghìn năm, vị Dị Linh tộc này, không biết hại chết bao nhiêu Danh Sư, chỉ là thôn phệ, coi như tiện nghi hắn.

- Đa tạ chủ nhân...

Ngoan Nhân tràn đầy hưng phấn.

Đứng dậy, Trương Huyền duỗi lưng một cái, đang nghĩ làm sao kiếm lấy Tinh Nguyên thượng phẩm, đột nhiên khóe miệng co lại, nhớ tới một sự kiện.

- Đáp ứng Hình Đường chủ giúp hắn huấn luyện Chiến Sư, giống như ba ngày sau, người ba đại Chiến Sư đường khác sẽ tới khiêu chiến a...

Huấn luyện Chiến Sư, an bài xong kế hoạch huấn luyện... liền tới Danh Sư Đường, kết quả, một chậm trễ chính là bốn ngày...

Dựa theo thời gian suy tính, người Chiến Sư đường của đế quốc khác đã tới, gây chuyện không tốt trao đổi cũng bắt đầu rồi!

- Trở về nhìn xem...

Rời Thiên Nghĩ Phong Sào, lúc này mới phát hiện mặt trời lên cao, thuộc về giữa trưa ngày thứ tư.

Lúc trước Hình Đường chủ đã nói, nếu như huấn luyện tốt, sẽ phân cho mình một nửa ban thưởng... Cũng không biết kết quả thế nào.

Bản thân không có đi xem, không biết đám người kia có nghiêm túc dựa theo kế hoạch luyện tập hay không, vạn nhất thua... không phải tổn thất năm mươi viên Tinh Nguyên thượng phẩm sao...

Ngẫm lại cũng cảm thấy thịt đau!

Vù vù!

Trong lòng sốt ruột, vội vàng bay về phía Chiến Sư đường.

...

Chiến Sư đường, phòng luyện võ.

Vô số Chiến Sư vây quanh ở bốn phía, nhìn xem mấy cái đài cao ở chính giữa.

Trên khán đài phía trước nhất, bốn lão giả ngồi ngay ngắn, một cái trong đó đúng là Hình Đường chủ.

- Hình Đường chủ, ta nghe nói Chiến Sư của ngươi đều gia nhập Huyền Huyền hội rồi hả? Cái này tựa hồ là tổ chức của đế quốc nhất đẳng a?

Giao lưu hội còn chưa bắt đầu, ba vị lão giả đồng loạt nhìn về phía Hình Đường chủ, từng cái nhăn mày.

Ngày hôm qua bọn hắn tới, chợt nghe nói đường đường sức chiến đấu mạnh nhất trong Danh Sư, đại bộ phận đều gia nhập một tổ chức Danh Sư ở đế quốc nhất đẳng... Tất cả mọi người đều bối rối.

Tuy Chiến Sư đường của Thanh Nguyên đế quốc luôn luôn kế cuối, rất là sa đọa, nhưng cũng không nên sa đọa đến tình trạng như thế a!

Khuất phục một đám Danh Sư bình thường...

Quả thực mất hết mặt mũi của Chiến Sư.

- Phải!

Hình Đường chủ gật đầu.

Trên vạn người của Huyền Huyền hội đều ở Chiến Sư đường, coi như muốn giấu giếm cũng giấu giếm không được.

- Không phải ta nói ngươi, Chiến Sư... Lại có thể gia nhập tổ chức của đế quốc nhất đẳng, ngươi đến cùng nghĩ như thế nào? Chẳng lẽ đã quên tôn nghiêm cùng thân phận của Chiến Sư?

Bên cạnh một vị lão giả chòm râu dê khẽ nói, khí tức khinh người.

Chiến Sư đường đường chủ của Sùng Viễn Đế Quốc, Triệu Nghị.

- Không phải như chư vị nghĩ, mặc dù Huyền Huyền hội chỉ là tổ chức đệ tử của đế quốc nhất đẳng, nhưng bọn hắn lý giải chiến đấu, so với Chiến Sư đường chúng ta cao hơn quá nhiều, Khổng Sư từng nói qua, chọn ưu mà học, không tính mạnh yếu...

Hình Đường chủ giải thích.

- Được rồi, nói với chúng ta những thứ vô dụng này làm gì, danh ngạch đi Tiềm Trùng phong hào đế quốc có hạn, chúng ta tự nhiên hy vọng các ngươi càng yếu càng tốt!

Cắt đứt lời của hắn, một lão giả nói.

Chiến Sư đường đường chủ của Hạo Hải Đế Quốc, Lưu Tần Sơn.

- Chiến Sư đường của Thanh Nguyên đế quốc, đắm mình không sao cả, nhưng chớ chọc Tổng bộ tức giận, thủ tiêu bọn ngươi... Đến lúc đó, thân là Đường chủ, liền thẹn với liệt tổ liệt tông rồi!

Vị lão giả thứ ba cũng lắc đầu.

Thiên Vân Đế Quốc, Ngụy Thiên Thư!

Trong bát đại phong hào đế quốc, tứ đại đế quốc hơi yếu, theo thứ tự là Sùng Viễn, Thiên Vân, Hạo Hải cùng Thanh Nguyên!

Vốn Thanh Nguyên xếp hạng thứ ba, đáng tiếc hai mươi năm trước Dị Linh tộc hạo kiếp, tổn thất quá lớn, đến bây giờ cũng không có khôi phục nguyên khí, vô luận quốc lực, hay thực lực của Danh Sư Đường, Chiến Sư đường, đều chỉ có thể xếp đến cuối cùng.

- Làm phiền ba vị phí tâm, Thanh Nguyên phân bộ chúng ta, cho dù còn không có triệt để khôi phục, nhưng bây giờ cũng có tiến bộ thật lớn, không giống trước kia...

Thấy ba vị Đường chủ xem thường, Hình Đường chủ nhíu mày, đang muốn giải thích, chợt nghe sau lưng tiếng hoan hô vang lên, tuyển thủ

tiến hành so tài đã đi vào sân bãi.

- Đúng là không giống...

Triệu Nghị Đường chủ cười nhạo.

- Hình Đường chủ, đây là quân đoàn khất cái của ngươi sao? Ngươi xác định để cho bọn họ cùng tinh anh của ba đại Danh Sư Đường chúng ta chiến đấu?

Ngụy Thiên Thư cũng sững sờ, nhăn mày lại.

- Quân đoàn khất cái?

Hình Đường chủ khó hiểu, nhìn về phía trước, khóe miệng cũng co lại.

Chỉ thấy Thạch Hạo như trước mặc quần áo tẩy bồn cầu, trong tay còn cầm một cây chổi lông gà, Tiêu Đàm cầm vỉ đập ruồi, Tiêu Tần cầm lồng chim, Đổng Thụy Mãn đầu đầy u bướu...

Hiển nhiên như một đám ăn mày.

- Liêu Điện Chủ, cái này... là xảy ra chuyện gì?

Vội vàng quay đầu.

- Đường chủ, Trương Sư lưu lại huấn luyện thật sự nhiều lắm... Bọn hắn không hoàn thành, lại muốn so đấu, đành phải trực tiếp lên đài...

Liêu Điện Chủ vội vàng giải thích.

Trương Sư lưu lại kế hoạch huấn luyện, rậm rạp chằng chịt, ba ngày căn bản làm không được, mấy người này cũng không biết trúng tà hay bị tẩy não, luyện tới luyện tới, vậy mà không dừng lại được... Chiến Sư tham gia trao đổi của Chiến Sư đường, từng cái bộ dạng như thế này, ngẫm lại cũng làm người phiền muộn.

Nghe xong giải thích, Hình Đường chủ mặt như mướp đắng.

Sớm biết bộ dạng như vậy, cũng không tìm Trương Sư huấn luyện, cái này tốt rồi, Chiến Sư đường mất mặt không nói, gây chuyện không tốt, còn sẽ bị những người khác cười nhạo không biết bao nhiêu năm.

Chùi bồn cầu, đập ruồi, bắt chim, nhảy cây... Trương Sư huấn luyện đến cùng muốn làm gì? Thật đáng tin cậy sao?

- Sùng Viễn Đế Quốc Chiến Sư đường, Lăng Hiên, Thánh Vực nhị trọng trung kỳ, khiêu chiến bằng hữu của Thanh Nguyên đế quốc, không biết là vị nào đi lên chiến một trận!

Đang không biết làm sao, chợt nghe phía trước có tiếng hét lớn, một vị Chiến Sư của Sùng Viễn phong hào đế quốc nhảy lên đài tỷ thí, ánh mắt sáng ngời nhìn lại.

- Ngay từ đầu liền khiêu chiến Thanh Nguyên đế quốc... Đây là tính toán ra oai phủ đầu cho chúng ta sao...

Hình Đường chủ xiết chặt nắm đấm.

Vốn chương trình giao lưu hội so đấu, các đại đế quốc đối kháng cũng có trình tự, người kia vừa lên đài liền khiêu chiến Thanh Nguyên đế quốc, rõ ràng cho thấy muốn ra oai phủ đầu cho nhóm người mình.

Mà thân là chủ nhà, lại không thể không nghênh chiến.

- Là ta...

Tiêu Đàm nhảy lên đài cao.

Tiêu Đàm là thiên tài của Võ Kỹ Điện, thực lực đạt đến Thánh Vực nhị trọng trung kỳ, so đấu cấp bậc này, đúng là hắn tham gia.

- Ngươi?

Thấy hắn một thân quần áo lao động, trong tay còn cầm vỉ đập ruồi, Lăng Hiên cười lạnh:

- Vậy thì động thủ đi! Để cho ta tới lĩnh giáo thoáng một phát, cao chiêu của Chiến Sư Thanh Nguyên đế quốc!

Rầm ào ào!

Nói xong trên người sinh ra khí thế, lòng bàn tay cuồn cuộn, tựa như có Lôi Đình giấu kín trong đó.

- Đây là Bôn Lôi chưởng nổi danh nhất của Sùng Viễn Đế Quốc a!

- Nghe nói chiêu này thi triển ra, tựa như bôn lôi, tốc độ cực nhanh, đồng cấp căn bản không ai có thể ngăn cản!

- Đúng vậy, rất khó tu luyện, khốn trụ không biết bao nhiêu thiên tài, Lăng Hiên này có thể luyện thành, hơn nữa xuất chưởng phong lôi, lực lớn vô cùng, chỉ sợ... đã đạt đến cảnh giới đại thành !

- Đâu chỉ đại thành, nghe nói đạt tới viên mãn như ý rồi! Lăng Hiên này là nhân vật thiên tài nhất của Võ Kỹ Điện Sùng Viễn Đế Quốc, lĩnh ngộ võ kỹ đánh vỡ ghi chép, chưa đủ ba mươi, liền tu luyện ba mươi bốn loại võ kỹ!

- Lợi hại như vậy...

Dưới đài nghị luận.

Không để ý tới mọi người nghị luận, Tiêu Đàm tiến lên, trong tay như trước cầm lấy vỉ đập ruồi.

Ba! Ba! Ba!

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

- Cái vỉ đập ruồi này là làm từ trúc a, vừa mềm lại không có lực lượng, dùng cái này đối kháng Bôn Lôi chưởng?

- Gia hỏa này suy nghĩ có vấn đề?

- Tiêu Đàm là siêu cấp thiên tài của Võ Kỹ Điện, tinh thông võ kỹ tới cực điểm... Dựa theo tình huống bình thường, coi như kém Lăng Hiên, khẳng định cũng có thể chiến một trận, cầm cái vỉ đập ruồi đi lên... Đây là điên rồi sao?

Chứng kiến bộ dạng của Tiêu Đàm, tất cả mọi người bối rối, ngay cả đám người Liêu Điện Chủ cũng khóe miệng co giật, muốn bới tóc.

Đối với Tiêu Đàm, bọn hắn có kỳ vọng thật lớn, kết quả gia hỏa này bị Trương Sư huấn luyện vài ngày, như thế nào cũng biến thành bệnh tâm thần rồi hả?

Cầm Thánh Khí hạ phẩm, thậm chí Bán Thánh khí... còn có thể chịu được, một cái vỉ đập ruồi, hư nhượt không có lực lượng... như vậy cũng dám lên đài, đây là muốn chơi a!

- Ngươi... Xác định dùng cái này luận võ với ta?

Sắc mặt của Lăng Hiên cũng đỏ lên, tức sắp nổ tung.

Chiến Sư trao đổi, trang trọng hơn nữa có uy nghiêm, gia hỏa này thì ngược lại, cầm vỉ đập ruồi tới, quả thực không để vào mắt, cố ý nhục nhã.

- Ân! Nếu như ngươi cảm thấy chịu thiệt, có thể sử dụng binh khí!

Tiêu Đàm gật đầu.

- Ngươi...

Hàm răng cắn khanh khách rung động, Lăng Hiên hất đại thủ lên:

- Không cần, hôm nay ta dùng hai tay giáo huấn ngươi, cho Thanh Nguyên Chiến Sư đường các ngươi biết rõ... Yếu chính là yếu, giày vò nhiều hơn nữa cũng không có tác dụng!

Rầm ào ào!

Kèm theo hắn nói, một chưởng đánh ra, tiếng sấm vang rền, chân khí như điện, thời gian nháy con mắt, toàn bộ đài tỷ thí đã bị khí tức che kín, tựa hồ đi nhầm một bước sẽ bị công kích, lâm vào bị động.

- Thử xem đi!

Tiêu Đàm lên tiếng, cũng không nhiều lời, giơ vỉ đập ruồi, đánh ra về phía Lôi Đình.

- Muốn chết...

Thấy đối phương thực có can đảm dùng cái đồ chơi này ngạnh kháng Bôn Lôi thủ của hắn, Lăng Hiên nghiến răng, bàn tay cuồn cuộn, mãnh liệt vỗ xuống.

Hắn muốn dùng lực lượng mạnh nhất, một chiêu đánh bại đối phương, để cho đối phương biết rõ... Cái gì là cường giả chân chính.

- Không cần nhìn, thắng bại đã định!

Triệu Nghị Đường chủ lắc đầu.

- Đúng vậy, bôn lôi như điện, chiến lực như cầu vồng, mặc dù chỉ là Thánh Vực nhị trọng trung kỳ, trên thực tế Thánh Vực tam trọng cũng chưa hẳn có thể thắng được, Bán Thánh khí cũng có thể đánh nát ngay tại chỗ... Một cái vỉ đập ruồi... Khẳng định không kiên trì nổi!

Lưu Tần Sơn Đường chủ cũng gật đầu.

- Xem ra năm nay Thanh Nguyên đế quốc, đoán chừng một danh ngạch cũng lấy không được rồi...

Ngụy Thiên Thư Đường chủ nhẹ nhàng cười cười, lời còn chưa dứt, chợt nghe ba… thoáng một phát, thanh âm thanh thúy, vang vọng toàn bộ đại sảnh.

- Làm sao vậy?

Nhịn không được sững sờ, vội vã ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy Bôn Lôi thủ của Lăng Hiên còn chưa tới trước mặt Tiêu Đàm, đối phương liền một vỉ đập ruồi vỗ vào trên mặt.

Toàn bộ khuôn mặt đỏ từng điểm, tựa như dùng muôi vớt.

- A... Ta muốn giết ngươi!

Hiển nhiên cũng không nghĩ tới vỉ đập ruồi của đối phương nhanh như vậy, bị đánh mặt, Lăng Hiên tức sắp nổ tung, lại đánh ra một chưởng.

Ba!

Bàn tay còn chưa tới trước mặt đối phương, lần nữa giòn vang, vỉ đập ruồi rơi vào trên mặt.

- Ta...

Lăng Hiên thật muốn nổ, thân thể lóe lên, trên đài lập tức xuất hiện năm cái huyễn ảnh, khiến người ta nhìn không ra đến cùng bao nhiêu cái là thật.

Thân là Chiến Sư, thân kinh bách chiến, tuy bị nảy hai cái, tràn đầy khuất nhục, nhưng cũng biết, vị trước mắt này cho dù giả bộ quái dị, nhưng lực chiến đấu chân chính lại không thể khinh thường, lúc này thi triển ra thân pháp võ kỹ cường đại nhất.

Thất Xảo Huyễn Bộ!

Võ kỹ Thánh Vực trung kỳ, hoàn mỹ thi triển ra, có thể xuất hiện bảy cái huyễn ảnh, khiến người ta phân biệt không thấy chân thật hư giả.

Lực công kích không bằng Bôn Lôi thủ, nhưng danh khí lại vượt xa, từ khi luyện thành, chưa bao giờ thất bại.

- Năm cái huyễn ảnh, đã được hắn tu luyện đến tình trạng xuất thần nhập hóa, ngay cả ta cũng phân biệt không thấy...

Triệu Nghị Đường chủ vuốt râu, đang muốn nói hai câu, vãn hồi chút mặt mũi, chợt nghe phía trước lần nữa Ba… một tiếng.

Vỉ đập ruồi rơi vào trên mặt đối phương.

- A...

Lăng Hiên phát điên, dưới chân gia tốc, huyễn ảnh càng thêm mê mang, khó có thể phân biệt.

Ba! Ba! Ba!

Liên tục ba đập, mỗi một lần đều chuẩn xác vỗ vào trên mặt, tựa hồ huyễn ảnh đối với vị trước mắt này, không có chút ảnh hưởng nào.

- Lăng Hiên, hắn dùng binh khí, ngươi sử dụng kiếm...

Thấy người của mình một mực bị đánh, ngay cả lông của đối phương cũng không có làm bị thương một cây, Chiến Sư của Sùng Viễn Đế Quốc cũng nhịn không được nữa, trong đám người không biết người nào hô một câu.

- Được...

Biết vị trước mắt này không dễ đối phó, cổ tay của Lăng Hiên khẽ đảo, một thanh trường kiếm Thánh Khí hạ phẩm xuất hiện, còn không có thi triển, Kiếm Khí liền giống như cầu vồng kích xạ ra, thời gian nháy con mắt, toàn bộ đài tỷ thí sóng khí cuồn cuộn.

- Hàn Vũ kiếm ý... Là năm Lăng Hiên hai mươi ba tuổi, cảm ngộ đông vũ, bản thân cảm ngộ ra, thi triển một kiếm gọt giũa bát phương, không ai trốn được...

Triệu Nghị Đường chủ tiếp tục nói, như trước chưa nói xong, chỉ thấy Tiêu Đàm đứng ở trong Kiếm Khí, không có quá nhiều động tác, vỉ đập ruồi trong tay lần nữa dựng thẳng lên.

Ba! Ba! Ba!

Lại là liên tiếp ba cái, cả bộ mặt của Lăng Hiên nảy sưng lên.

Rầm ào ào!

Dưới bi phẫn, trường kiếm của Lăng Hiên đưa ra, các loại kiếm chiêu lộn xộn thay nhau mà đến.

Tiêu Đàm cầm vỉ đập ruồi trong tay, như hồ điệp xuyên thẳng qua bụi hoa, dù đóa hoa lại dày, cũng có thể nhẹ nhõm tránh thoát, không dính mảy may, càng trọng yếu nhất là, trên tay không có ngừng chút nào.

Ba! Ba! Ba! Ba!

Thanh âm ổn định mà có tiết tấu, nghe như là đang diễn tấu âm nhạc.

- Cái này...

Ba đại Chiến Sư đường khác trừng to mắt, không thể tin được, đám người Hình Đường chủ cùng Liêu Điện Chủ cũng hai mặt nhìn nhau, có chút phản ứng không kịp.

Phương pháp huấn luyện của Trương Huyền, bọn hắn đều xem, quả thực giống như lừa người, như thế nào... một cái nháy mắt, Tiêu Đàm biến hóa lớn như vậy?

- Thật là lợi hại, không nghĩ tới đập ruồi có uy lực lớn như vậy, ta thấy tận mắt Tiêu Đàm ở nhà vệ sinh tìm ruồi, vỗ xuống một cái, nói đánh gãy chân trước, tuyệt sẽ không vỗ tới chân sau!

- Con ruồi nhỏ như vậy, hơn nữa lại phi hành, có thể làm được điểm ấy sao?

- Đúng vậy, lực khống chế có thể nói tinh tế như tơ...

Trên khán đài, mấy vị Chiến Sư của Thanh Nguyên đế quốc lặng lẽ nói.

- A, ta hiểu được...

Nghe được hai người đối thoại, Liêu Điện Chủ vỗ đùi, bừng tỉnh đại ngộ.

- Rõ cái gì?

Ngụy điện chủ nhìn qua.

- Tiêu Đàm là thiên tài Võ Kỹ Điện, tu luyện võ kỹ chủng loại pha tạp, hỗn tạp, thời điểm chiến đấu, rất dễ dàng phân tán tinh thần, sức chiến đấu tự nhiên cũng triển khai không đến cực hạn... Trương Sư để cho hắn đập ruồi, thoạt nhìn không có tác dụng gì, trên thực tế lại liên lụy đến đạo lý Đại Đạo đến giản! Từng con ruồi phi hành lộ tuyến bất đồng, đại biểu võ kỹ cùng thân pháp bất đồng, nếu như muốn đánh trúng, cần quan sát lộ tuyến, sớm dự đoán... Quan trọng nhất là, càng có thể làm cho hắn ma diệt tâm táo bạo, học tập tất cả võ kỹ, thông hiểu đạo lí...

Liêu Điện Chủ giải thích.

- Cái này...

Ngụy điện chủ trầm tư.

Cẩn thận ngẫm lại, đúng là như thế.

Thân là thiên tài Võ Kỹ Điện, bản thân Tiêu Đàm cũng rất kiêu ngạo, lại để cho đối phương đập ruồi, tất nhiên đã trải qua đấu tranh tâm lý, nghĩ biện pháp vượt qua, đến triệt để thích ứng, lý giải võ kỹ tự nhiên sẽ đạt tới một tình trạng mới.

Nguyên nhân chính là như thế, bất kể đối phương biến chiêu như thế nào, di động như thế nào, cũng chạy không khỏi... chân con ruồi cũng có thể vuốt ve, không bị thương căn bản, mặt đối thủ lớn như vậy, tránh được mới lạ.

Ba ba ba ba!

Thanh âm càng ngày càng vang dội.

- Ngừng... Ta nhận thua!

Không biết qua bao lâu, Lăng Hiên thi triển tất cả võ kỹ một lần, kết quả ngay cả một cọng lông của đối phương cũng không có làm bị thương, đành phải uể oải dừng tay.

Lúc này mặt đã không thành hình dáng, sưng giống như cái bánh nướng.

- Thanh Nguyên đế quốc, Tiêu Đàm chiến thắng!

Có người nhận thua, so đấu lập tức có kết quả.

- Ta, Thiên Vân Đế Quốc Bạch Tốn, Thánh Vực nhị trọng sơ kỳ, đồng dạng muốn thỉnh giáo cao thủ của Chiến Sư đường Thanh Nguyên đế quốc!

Rầm ào ào!

Một thanh niên thân thể cường tráng nhảy lên đài cao.

- Ta Thánh Vực nhị trọng sơ kỳ, cùng ngươi chiến một trận!

Thạch Hạo đi tới.

- Bạch Tốn là thiên tài của Quyền Pháp Điện Thiên Vân Đế Quốc, một đôi thiết quyền có thể nói vô địch, gia hỏa dọn vệ sinh kia muốn thắng được, rất khó!

- Khục khục, hắn không phải nhân viên dọn vệ sinh, là thiên tài của Nội Tức Điện chúng ta, Thạch Hạo!

...

Chứng kiến hai người lên đài, Chiến Sư song phương đều xiết chặt nắm đấm.

- Hình Đường chủ, ngươi cảm thấy người của ngươi có thể chiến thắng không?

Lưu Tần Sơn Đường chủ nhìn qua.

Nếu như nói vừa rồi tất cả mọi người cảm thấy Thanh Nguyên Chiến Sư đường triệt để chán chường, nhưng thực lực của Tiêu Đàm, để cho đối phương lau mắt mà nhìn, một lần nữa nhìn thẳng vào.

- Ta... Cũng không biết!

Hình Đường chủ lắc đầu.

Nói thật, phương pháp huấn luyện của Trương Sư thực sự quá quái dị, coi như là hắn, cũng hoàn toàn không hiểu.

Thạch Hạo đường đường thiên tài của Nội Tức Điện, đi chà bồn cầu vài ngày... Ai biết thực lực tăng tiến hay lui về sau?

- Muốn thắng được Bạch Tốn, tuyệt đối không có khả năng!

Vẻ mặt Ngụy Thiên Thư Đường chủ tự tin:

- Ta có tự tin tuyệt đối với hắn, hắn là học sinh thân truyền của ta, quyền pháp vô địch, căn bản không ai có thể chiến thắng...

Vù vù!

Nói còn chưa dứt lời, ở trên bục chiến đấu đã bắt đầu.

Bạch Tốn biết rõ Chiến Sư thi đấu, không có chút lưu tình, một quyền oanh kích đến.

Dùng sức chiến đấu mạnh nhất.

Ngay thời điểm nắm đấm sắp rơi vào trước mặt Thạch Hạo, chỉ thấy bàn tay hắn dài ra, trực tiếp đặt ở trên mặt đối phương, như chùi bồn cầu, dùng sức lau.

- Ngươi...

Khóe mắt của Bạch Tốn muốn nứt ra.

Gào thét một tiếng, nắm đấm lần nữa kéo tới, không khí tựa hồ bị nghiền ép bạo liệt, bất quá còn không có tới trước mặt đối phương, bàn tay của đối phương lần nữa xuất hiện ở trên mặt mình, tiếp tục tẩy tẩy, chà xát ra một đống bùn đất.

- Mặt ngươi... Thật nhiều ngày không có rửa a!

Thạch Hạo phủi tay ở trên quần áo.

- ...

Bạch Tốn.

- Ta giết ngươi...

Bàn tay nhoáng một cái, sắc mặt Bạch Tốn xanh mét, trên nắm tay mang lên bao tay, lần nữa oanh kích đến.

Chiến Sư của Quyền Pháp Điện, bao tay có thể phát huy ra sức chiến đấu càng mạnh hơn nữa, tương đương với sử dụng binh khí.

Thấy hắn dụng binh khí, Thạch Hạo cũng không xoắn xuýt, bàn tay trảo một cái, chổi lông gà ném ở cách đó không xa xuất hiện.

- Phá Băng quyền!

Gầm lên một tiếng, bao tay phát ra ánh sáng rực rỡ, Bạch Tốn xuống dưới một quyền, tựa hồ muốn nghiền thân ảnh trước mắt thành bụi phấn.

Nắm đấm mới đưa về phía trước, cách thân thể của đối phương còn một đoạn, đột nhiên cảm thấy trên mặt xiết chặt... Một cái chổi lông gà rồi nhét vào trong miệng, mang theo mùi thối, ở bên trong xoay vài cái.

- ...

Bạch Tốn.

Huyền Huyền hội, Lạc Thất Thất!

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

- Thạch Hạo nội tức hùng hồn, lúc cùng người chiến đấu ưa thích dựa vào lực lượng nghiền ép, đối mặt đối thủ cấp bậc thấp, tự nhiên nhẹ nhõm đánh bại, nhưng đồng cấp thậm chí cao hơn, ngược lại sẽ gia tốc chân khí tiêu hao, không phải là phương pháp chiến đấu cao minh...

Bờ môi của Liêu Điện Chủ phát khô nói.

- Chổi lông gà nhu nhược, vừa dùng lực liền đứt, Trương Sư lại để cho hắn dùng thứ này chùi bồn cầu, trên thực tế là để cho đối phương khống chế lực lượng, để cho hắn khống chế chân khí càng nhỏ... Ba ngày chà mấy vạn bồn cầu, chân khí tinh tế, lực chưởng khống cũng càng mạnh mẽ, lúc này mới có thể một lần hành động chiến thắng!

- Còn Tiêu Tần, tính cách vội vàng xao động, muốn hắn đi bắt chim, là vì tôi luyện sự kiên nhẫn của hắn, hơn nữa điểu tước linh động, cần phi hành mới càng dễ bắt, tôi luyện linh hoạt của hắn...

- Lục Kiến Lăng, tính cách nhu nhược, lại để cho hắn đi thổ lộ bốn phía, thậm chí ngay cả nam nhân cũng đùa giỡn, cho dù ngắn ngủn ba ngày, đảm lượng cùng tâm trí cũng đã có biến hóa nghiêng trời lệch đất, cùng người đối chiến, tự tin bạo tăng, đừng nhìn chỉ có chút tự tin, trên thực tế lại có thể để cho sức chiến đấu triển khai to lớn...

- Còn Đổng Thụy, mặc dù là thiên tài của Phòng Ngự điện, nhưng mà tu luyện đầu hơi yếu, theo trên cây dốc ngược xuống, có thể rèn luyện phòng ngự của đầu, còn có thể rèn luyện đảm lượng, rơi vỡ như vậy còn không sợ, gặp được đối thủ tự nhiên dám cứng rắn va chạm... Phòng Ngự điện, dựa vào là nhục thân cùng man lực vô địch, nếu như nhìn thấy địch nhân, bó tay bó chân, sức chiến đấu liền triển khai không ra...

- Trần Tiểu Húc, là...

Kèm theo chiến đấu tiếp tục tiến hành, Liêu Điện Chủ càng ngày càng hưng phấn, nắm đấm bóp càng ngày càng chặt.

Thời gian nháy con mắt liền tiến hành hơn mười trận, nguyên bản bọn hắn cho rằng Danh Sư Đường của Thanh Nguyên đế quốc không cách nào chiến thắng, lại đều nhẹ nhõm chiến thắng, không thua một trận!

Thắng đến lúc này, rốt cuộc rõ, Trương Sư an bài huấn luyện đáng sợ cỡ nào!

- Hắn nhìn ra thiếu sót của hai mươi Chiến Sư này, sau đó dùng phương pháp đơn giản nhất tiến hành tôi luyện, chùi bồn cầu, đập ruồi, bắt chim... Những động tác này, thoạt nhìn đơn giản, trên thực tế là Đại Đạo đến giản, để người ta từ trong bình thường lĩnh ngộ võ đạo khắc sâu nhất!

Ánh mắt của Hình Đường chủ càng ngày càng sáng, rốt cuộc hiểu được.

Lúc trước, chứng kiến kế hoạch huấn luyện của Trương Sư, hắn cũng phát mộng, vốn tưởng rằng đối phương xằng bậy, hiện tại mới hiểu được... cực kỳ sắc bén!

Mọi người Chiến Sư đường, bởi vì quanh năm tu luyện, võ kỹ cùng ý thức chiến đấu, thậm chí phản ứng, tất cả đã cố định, muốn trong ba ngày ngắn ngủn cải biến, hầu như không có khả năng!

Lại để cho đối phương buông võ kỹ, buông tu luyện, làm một ít sự tình người bình thường có thể làm, tâm cảnh triệt để trầm tĩnh lại, sau đó lại để cho đối phương luyện tập nhiều hơn, tự nhiên sẽ trở thành bản năng!

Thật giống như Thạch Hạo cùng người chiến đấu, dùng bàn tay chà loạn... Kỳ thật cũng không phải cố ý, mà là chùi bồn cầu thời gian dài, dưỡng thành thói quen mà thôi.

- Buồn cười, ta còn cho rằng lần này nhất định phải thua...

Cười khổ lắc đầu.

Lúc trước còn tràn đầy lo lắng, cảm thấy huấn luyện như vậy phải thua không thể nghi ngờ, nằm mơ cũng không nghĩ đến, Trương Sư sớm đã nắm trí châu!

Khó trách ba ngày cũng không trở về, còn có thời gian đi Danh Sư Đường chơi... Xem ra đã sớm biết, huấn luyện như thế này không có bất cứ vấn đề gì...

Tư duy của cao nhân không giống bình thường, không phải loại người như hắn có thể phỏng đoán.

Trong nháy mắt, Hình Đường chủ càng thêm bội phục Trương Sư, tràn đầy sùng bái.

Mặt hắn hưng phấn, ba đại Chiến Sư đường đường chủ mới vừa rồi còn cực kỳ kiêu ngạo, bây giờ lại sốt ruột, ỉu xìu.

Làm sao cũng không nghĩ đến, một đám Chiến Sư thoạt nhìn lộn xộn, giống như ăn mày, thực lực lại có thể mạnh mẽ như thế!

Bọn hắn phí hết tâm huyết tìm đến Chiến Sư, vậy mà không có một cái nào là đối thủ, toàn bộ bị nghiền ép!

Cái này gọi là chuyện gì!

- Hình Đường chủ, Chiến Sư của các ngươi... Đến cùng xảy ra chuyện gì vậy?

Nhịn không được nữa, Triệu Nghị Đường chủ hỏi.

Cùng đối phương thi đấu không biết bao nhiêu năm, Chiến Sư của đối phương đến cùng có trình độ gì, mọi người nhìn thấy tận mắt, liên tiếp nhiều trận như vậy, người của bọn hắn một cái cũng không thắng... Đủ để nói rõ vấn đề!

Danh Sư Đường của Thanh Nguyên đế quốc, không còn là kẻ yếu năm đó, đã trở nên vô cùng cường đại rồi.

- Nói thật, ba ngày trước, sức chiến đấu của đám người Thạch Hạo còn không bằng thiên tài của các ngươi, là... trải qua đặc huấn, mới thoát thai hoán cốt, đạt đến loại thực lực này!

Hình Đường chủ không có giấu giếm nói.

- Đặc huấn? Ba ngày đặc huấn thì đến được loại thực lực này?

- Làm sao có thể?

- Ba ngày, thời gian ngắn như vậy, khả năng ngay cả một bộ võ kỹ đơn giản nhất cũng học không được a!

...

Ba đại Đường chủ không thể tưởng tượng nổi.

Người khác tu luyện, đều là lấy mười năm làm đơn vị, ba ngày... Có thể làm gì? Khả năng ngay cả võ kỹ còn không có lý giải, cũng đã kết thúc.

- Là Hội trưởng Huyền Huyền hội ta mới vừa nói, tự mình chế định kế hoạch huấn luyện cho bọn hắn, nhằm vào thiếu sót, tiến hành rèn luyện, lúc này mới tiến bộ rất nhanh...

Vẻ mặt Hình Đường chủ tràn đầy kiêu ngạo.

- Hội trưởng Huyền Huyền hội?

Ba đại Đường chủ liếc mắt nhìn nhau.

- Vâng!

Hình Đường chủ gật đầu:

- Mặc dù hắn từ đế quốc nhất đẳng đến, nhưng lý giải với chiến đấu, với võ kỹ, dĩ nhiên đạt đến tình trạng không thể tưởng tượng, không phải chúng ta có thể phỏng đoán... Nguyên nhân chính là như thế, chúng ta mới tiến hành trao đổi với Huyền Huyền hội, hy vọng có thể để cho Chiến Sư chúng ta trở nên càng cường đại hơn!

- Một Danh Sư từ đế quốc nhất đẳng tới, tùy tiện chỉ điểm ba ngày, khiến cho bọn hắn đại hoạch toàn thắng, dựng ở thế bất bại?

Mọi người vẫn cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

Rầm ào ào!

Đang khiếp sợ, chợt nghe trên đài ồn ào, tiếng la kích động của vô số người vang lên.

Ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy giao lưu hội chấm dứt, ba đại Chiến Sư đường sáu mươi vị tu luyện giả của bọn hắn, tất cả đều bị đánh bại.

Nói cách khác... Lần này tuyển chọn hai mươi danh ngạch, đều bị Chiến Sư đường của Thanh Nguyên đế quốc bao trọn.

- Cái này...

Khóe miệng nhảy loạn, ba đại Đường chủ đều cảm thấy có chút phát điên.

Trước khi đến, bọn hắn cảm thấy lần này ít nhất có thể bắt được mười tám danh ngạch, làm sao cũng không ngờ... Một cái cũng không có đạt được!

Tất cả Chiến Sư đều thất bại thảm hại!

- Hội trưởng Huyền Huyền hội kia ở đâu? Có thể mang bọn ta tiếp kiến không? Chúng ta cũng muốn nhìn xem, người được ngươi thổi trên trời hiếm thấy, dưới đất không còn như thế, đến cùng có thực lực như thế nào!

Biết rõ thất bại thành cái dạng này, không thể vãn hồi, ba đại Đường chủ đều nghẹn lấy một hơi, Ngụy Thiên Thư Đường chủ nhịn không được nói.

- Hắn... Bây giờ không có ở Chiến Sư đường!

Hình Đường chủ lắc đầu.

Trương Sư đi khảo hạch Danh Sư thất tinh rồi, hắn cũng không tiện quấy rầy.

- Không có ở Chiến Sư đường? Vậy mang bọn ta đi Huyền Huyền hội, ta cũng muốn nhìn xem, tổ chức của đế quốc nhất đẳng kia, đến cùng có thể có mị lực gì, cho ngươi tâm phục khẩu phục như vậy!

Triệu Nghị nói.

- Cái này... Cũng tốt!

Chần chừ một chút, Hình Đường chủ nhẹ gật đầu.

Đi Huyền Huyền hội nhìn xem, không phải là đại sự gì.

Bề ngoài giống như người Huyền Huyền hội, cũng rất thích tiếp đãi Chiến Sư, thuận tiện đập bọn hắn một trận a.

Không để ý tới mọi người Chiến Sư đường hoan hô nữa, Hình Đường chủ dẫn đường, không lâu sau liền đi tới chỗ ở của Huyền Huyền hội, còn không có đi vào trong đó, liền chứng kiến một nữ hài đi ra.

- Thất Thất cô nương, đây là Chiến Sư đường Đường chủ của ba đại đế quốc Sùng Viễn, Thiên Vân cùng Hạo Hải, muốn đến đây cùng Huyền Huyền hội chúng ta trao đổi một phen, không biết bây giờ có rãnh không?

Hình Đường chủ ôm quyền.

Vị trước mắt này hắn nhận ra, đúng là Lạc Thất Thất, thực lực mạnh nhất Huyền Huyền hội.

Vài ngày không gặp, tu vi tựa hồ lại có tiến bộ, dĩ nhiên đột phá Thánh Vực nhất trọng đỉnh phong, đạt đến nhị trọng sơ kỳ.

- Trao đổi? Có thể! Các ngươi áp chế tu vi, cùng lên đi!

Lạc Thất Thất xoay người lại, tú mi hơi giương.

- Cái này...

Nghe bảo để cho bọn họ cùng tiến lên, trên mặt Triệu Nghị không vui:

- Chúng ta là Chiến Sư đường đường chủ, đều đạt tới Xuất Khiếu cảnh, ngươi cảm thấy để cho chúng ta đè thấp tu vi, có thể thắng được?

- Tiểu cô nương, tuổi còn trẻ có thể đạt tới loại thực lực này, thiên phú không tồi, bất quá... Cho dù có thiên phú, cũng không phải là vốn liếng coi trời bằng vung!

Ngụy Thiên Thư cũng lắc đầu.

- Lúc chúng ta tuổi còn trẻ, cũng là tồn tại lấy một địch mười, tuy hiện tại tuổi già lực lượng suy yếu, nhưng muốn thắng được, cũng không dễ dàng như vậy!

Lưu Tần Sơn nói.

- Có thể thử xem a!

Thấy ba đại Đường chủ không tin, Lạc Thất Thất cười một tiếng.

- Nếu như Hình Đường chủ nói Huyền Huyền hội thần hồ kỳ kỹ như thế, vậy để ta nhìn xem các ngươi đến cùng có bao nhiêu lợi hại!

Thấy nữ hài không thèm để ý bọn hắn nói, Triệu Nghị tiến về phía trước một bước, áp chế tu vi đến Thánh Vực nhị trọng sơ kỳ.

Hai người khác cũng áp chế tu vi xuống.

Vù vù!

Triệu Nghị lóe lên đi vào trước mặt Lạc Thất Thất, như Cự Long ra biển, làm cho người ta cảm giác uy áp mãnh liệt.

Cho dù áp chế tu vi, nhưng dù sao cũng là cường giả Xuất Khiếu Cảnh, Nguyên Thần cường đại, nhất cử nhất động vẫn làm cho người ta cảm giác khó có thể chống lại.

- Ha ha!

Không để ý tới áp lực này, thân thể mềm mại của Lạc Thất Thất di động, thời gian nháy con mắt đã đi vào trước mặt, bàn tay khẽ đảo chúi xuống, một cỗ kình khí lập tức hóa giải lực lượng của đối phương.

Triệu Nghị kìm lòng không được lắc lư một cái, đồng tử co rụt lại.

Cao thủ so chiêu, liếc có thể nhìn ra thực lực mạnh mẽ hay không.

Nữ hài trước mắt này, ở đồng cấp, vậy mà còn mạnh hơn hắn!

Khó trách dám lớn lối như vậy.

- Hừ!

Khuôn mặt trầm xuống, cũng không còn ý khinh thường, mãnh liệt tiến lên, Triệu Nghị thi triển võ kỹ, lăng không trảo một cái, đang muốn bắt

nữ hài, chỉ thấy nàng dĩ nhiên đi vào trước mặt Ngụy Thiên Thư cùng Lưu Tần Sơn, bàn tay như ngọc trắng cuồn cuộn đánh ra.

Giống như mới vừa nói, nàng muốn lấy một địch ba.

Oanh oanh oanh!

Bị công kích, hai đại Đường chủ cũng nhịn không được nữa, chỉ có thể xuất thủ đánh trả, bốn người lập tức chiến đấu chung một chỗ.

Đùng! Đùng! Đùng!

Mười cái hô hấp sau, vẻ mặt Triệu Nghị đỏ bừng, ngực dính hai chưởng, chỉ là bị đánh nát quần áo, không có làm bị thương da thịt, hiển nhiên đối phương lưu tình.

Hai mươi hô hấp sau, Ngụy Thiên Thư cùng Lưu Tần Sơn cũng lui lại mấy bước, nói không ra lời.

- Chúng ta thua...

Ba người đồng thời ôm quyền.

Bọn hắn liên thủ lại không thắng được nữ hài này, đổi lại trước kia, tuyệt không thể tin được, mà bây giờ, đã xảy ra không thể thật hơn.

Vừa rồi nếu không phải đối phương hạ thủ lưu tình, chỉ sợ đã bị thương.

- Không biết các hạ... xưng hô như thế nào?

Bị đối phương đánh bại, tâm phục khẩu phục, thần sắc của Triệu Nghị ngưng trọng nhìn qua.

Thua ở trong tay ai, như thế nào cũng phải biết tên, nếu không thật xấu hổ chết người ta rồi.

Chắp hai tay sau lưng, nữ hài ngẫng đầu, nhẹ nhàng cười cười, tựa như trăm hoa đua nở.

- Huyền Huyền hội, Lạc Thất Thất!

Chiến Tử lệnh!

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

- Lạc Thất Thất?

Ba người nhớ kỹ tên.

Thân là Đường chủ, từng cái đều là tồn tại lấy một địch mười, đồng cấp có thể nói vô địch, dù vậy cũng không phải đối thủ của nữ hài, đủ thấy thực lực đối phương cường đại!

- Không biết... Thất Thất cô nương có hứng thú gia nhập Chiến Sư đường của Sùng Viễn Đế Quốc chúng ta hay không?

Triệu Nghị tiến về phía trước.

- Không có hứng thú!

Lạc Thất Thất lắc đầu.

Muốn gia nhập Chiến Sư đường, nàng đã sớm tham gia khảo hạch, căn bản không có khả năng chờ tới bây giờ... Nói thật, hiện tại nàng chỉ muốn ở bên người lão sư, chỗ nào cũng không muốn đi.

- Cái này...

Bị cự tuyệt không hề chần chờ, biết rõ đối phương tâm chí kiên định, muốn thuyết phục rất khó, vẻ mặt Triệu Nghị cười khổ, đang muốn nói hai câu, chợt nghe một tiếng sấm rền nổ vang.

Ở Chiến Sư đại điện của Chiến Sư đường phát ra Lôi Âm trầm lắng, dường như tùy thời có thể xé rách thương khung.

- Là lệnh tập hợp Chiến Sư!

Đồng tử co rụt lại, sắc mặt của tứ đại Đường chủ đều biến đổi.

Chiến Sư đường, thủ vệ một phương an toàn, bình thường đều là huấn luyện, tu luyện, nhưng một khi kèn vang lên, nhất định phải lập tức tập hợp, không thể có chút kéo dài.

- Đi tới...

Không kịp nói tỉ mỉ, mấy người không dám dừng lại, vội vã bay vút về phía Chiến Sư đại điện.

Có thể gõ vang cái này, nói rõ nhất định đã xảy ra đại sự.

Thời gian nháy con mắt, đi vào quảng trường trước Chiến Sư đại điện, lúc này tất cả Chiến Sư đã hoàn tất tập hợp, từng cái một đứng vững, thần thái ngưng trọng.

Phần phật!

Bốn vị Đường chủ đi vào phía trước nhất, liền cảm thấy một đạo năng lượng chấn động kịch liệt, ở trên không trung tạo thành một màn sân khấu thật lớn.

- Là tổng bộ có tin tức thông truyền...

Chứng kiến cái này, đám người Hình Đường chủ nhẹ nhàng thở ra.

Còn tưởng rằng là địa phương nào xuất hiện chiến sự, muốn bọn hắn ra chiến trường, hiện tại xem ra, cũng không phải như thế.

Chiến sự mà nói, sẽ trực tiếp thông truyền đến trong đầu mỗi người, lập tức xuất phát, sẽ không xuất hiện loại năng lượng chấn động này.

Ầm ầm!

Đang phỏng đoán đến cùng xảy ra chuyện gì, dưới năng lượng chảy xuôi, thanh âm của một lão giả chậm rãi vang lên, vang vọng bên tai mỗi người.

- Chiến Sư đường của Thanh Nguyên đế quốc, Chiến Sư Trịnh Dương, khiêu chiến Chiến Tử thành công, thành tân Chiến Tử của Chiến Sư đường!

Rầm ào ào!

Ngay sau đó, trên màn sân khấu năng lượng, một bóng người chậm rãi hiển hiện, tay cầm trường thương, mang theo khí tức lăng lệ ác liệt, tựa như tùy thời có thể phá không mà ra.

Lúc này Trịnh Dương so với trước càng thêm lợi hại, nếu như nói trước kia, mặc dù hắn là thần binh lợi khí, lại không trải qua chiến đấu, không có dính qua máu tươi, mà bây giờ, bộc lộ tài năng, nhất cử nhất động, đều làm cho người ta áp lực thực lớn.

Giống như chạm tới một cây chủy thủ, tiện tay vạch phá da thịt.

- Chiến Tử?

Đồng tử của Triệu Nghị, Ngụy Thiên Thư, Lưu Tần Sơn co rút lại, thân thể cứng ngắc.

Chiến Sư đường hơn ba trăm năm không có Chiến Tử rồi, xuất hiện một vị, đại biểu cái hàm nghĩa gì, bọn hắn cực kỳ rõ ràng.

Vốn tưởng rằng Thanh Nguyên đế quốc chỉ là quốc gia bị thua, Chiến Sư đường càng chán chường không chịu nổi, làm sao cũng không nghĩ đến, tuyển chọn Chiến Sư, lại có thể khảo hạch Chiến Tử thành công!

Không nói cái khác, chỉ là “ân tình tiến cử” này, cũng đủ để một bước lên mây, lên như diều gặp gió rồi.

Yết hầu phát khô, ba người nói không ra lời.

Trao đổi một cái danh ngạch cũng không bắt được, còn có chút nén giận, cảm thấy thời vận không tốt, hiện tại mới biết được, ở đâu là vận khí không tốt, mà là thực lực người ta cường đại, bọn hắn căn bản chống không lại.

Đồng tử của Hình Đường chủ cũng co rút lại.

Trịnh Dương còn không tới Chiến Sư đường, mà tiễn đưa thẳng đến Tổng bộ, cho rằng tám chín phần mười không thành công, nằm mơ cũng không nghĩ đến... Hoàn thành!

Chiến Tử... Chiến Sư đường đường chủ tương lai, Đại Lục Chiến Thần tương lai!

Xuất hiện ở phân bộ của bọn hắn...

Ô...ô...ng...

Đang rung động, chỉ thấy hình ảnh trên màn sân khấu trước mắt biến đổi, trường thương của Trịnh Dương quét qua, thẳng tắp vọt tới một con rồng lớn.

- Xông Long Môn Trận...

Hình Đường chủ gật đầu.

Muốn trở thành Chiến Tử, đầu tiên phải xông qua Long Môn Trận.

Long Môn Trận chia làm Long vĩ, Long bối cùng Long thủ, mỗi một vị trí đều có ba tu luyện giả, cấp bậc phân biệt tương đương người xông cửa, cao hơn một tiểu cấp, hai tiểu cấp, ba tiểu cấp... Một mực cao hơn tám tiểu cấp!

Hơn nữa bọn hắn hình thành trận pháp, muốn thông qua, phải đánh bại, độ khó to lớn có thể nghĩ.

Nguyên nhân chính là như thế, ba trăm năm qua, không ai thành công.

- Tổng bộ truyền tống hình ảnh Chiến Tử phá Long Môn trận tới đây, để cho tất cả Chiến Sư quan sát, là vì cỗ vũ sĩ khí, để cho chúng ta biết rõ Chiến Tử cường đại, đồng thời cũng hiểu rõ, khảo hạch công bằng công chính, không có ăn gian!

Cái tình cảnh này, là Tổng bộ dùng Ngọc Tinh ghi chép xuống, truyền đưa tới, tự nhiên có ý nghĩa riêng.

Không chỉ vì để cho người biết được thực lực của Chiến Tử, càng trọng yếu là... lập uy!

Để cho tất cả Chiến Sư biết Chiến Tử cường đại, từ đó xác lập uy nghiêm vô thượng.

Phần phật!

Trong lòng phỏng đoán, sau đó chứng kiến Trịnh Dương ở trên màn sân khấu, đã đi tới trước mặt đuôi rồng.

Trường thương đâm ra, như sấm, như điện, tốc độ nhanh khiến người ta thấy không rõ lắm, trực tiếp đâm tới.

- Thật mạnh...

Cảm nhận được tốc độ của thương này, Hình Đường chủ chỉ cảm thấy cổ rét run, liên tục run rẩy.

May mắn không đối chiến với vị này, nếu như cấp bậc giống nhau, khẳng định đã bị đâm thủng cổ họng ngay tại chỗ, ngay cả phản ứng cũng không kịp.

Hắn cũng cảm thấy không phải đối thủ, Chiến Sư thủ ở đầu rồng lại kịp phản ứng, trường thương nghênh tiếp, va chạm nhau, phát ra hàn mang.

Trịnh Dương không sợ chút nào, thân thể nhẹ nhàng nhoáng một cái, dưới chân bước ra, thoạt nhìn động tác rất nhỏ, nhưng chẳng biết tại sao tốc độ lại cực nhanh, trong nháy mắt liền đi tới trước mặt một vị Chiến Sư ở đuôi rồng, trường thương quét ngang.

Bành!

Đầu thoáng một phát, liền đánh bay đối phương, ngay sau đó tiếp tục thi triển thương pháp, liên tục điểm ra, sau ba chiêu, hai vị còn lại cũng bị đánh bại, đuôi rồng phá giải.

- Thương pháp thật nhanh...

Tất cả Chiến Sư ở trên quảng trường đều xiết chặt nắm đấm, từng cái kích động đến sắc mặt đỏ lên.

Nhất là người Võ Kỹ Điện, ánh mắt càng tỏa sáng.

Phá đuôi rồng, Trịnh Dương tổng cộng dùng năm chiêu, mỗi một chiêu thoạt nhìn cực kỳ đơn giản, ngoại trừ đâm thẳng, chính là quét ngang, nhưng ẩn chứa áo nghĩa chung cực của thương pháp, khiến người ta không thể không tránh, không thể không phòng.

Chỉ một thương này, coi như là bọn hắn tu luyện mấy trăm năm, thậm chí cả đời, cũng vĩnh viễn không đạt được.

Đương nhiên, đuôi rồng là đơn giản nhất, ngay sau đó là Long bối.

Ba người ở Long bối, so với Trịnh Dương cao hơn ba, bốn, năm tiểu cấp.

Đồng dạng xông qua rất nhanh, tuy khó khăn một ít, nhưng không có trở ngại.

- Tổng cộng dùng mười bảy thương!

Hình Đường chủ tính toán thoáng một phát.

Xông qua Long bối, đi vào trước mặt đầu rồng.

Ba người này phân biệt cao hơn Trịnh Dương sáu, bảy, tám tiểu cấp, vừa ra tay, Phong Lôi cuồn cuộn, lực lượng như nước thủy triều.

Trong chốc lát khí tức che khuất bầu trời, bầu trời cũng bị che lấp.

Như là Chân Long xuất hiện, phong vân giăng đầy, thiên địa biến sắc.

Trịnh Dương đứng ở trong đó thật giống như lá khô trên mặt hồ, tiện tay có thể bị dìm ngập, lại thủy chung lơ lửng trên không, sừng sững không ngã.

Bành! Bành! Bành!

Không biết qua bao lâu, mây bay mưa tản, Trịnh Dương lần nữa hiển lộ thân hình, từng ngụm từng ngụm thở hổn hển, trên đầu liên tục chảy mồ hôi.

Trên thân xuất hiện ít nhất hơn mười miệng máu, thương thế rất nặng... Bất quá, ba người ở đầu rồng cũng bị đâm ngã trên mặt đất, hiển nhiên... thông qua!

- Chỉ còn có Long Châu cuối cùng...

Long Môn Trận của Tổng bộ, có Long Châu tọa trấn, này mới khó khăn nhất.

Ba trăm năm qua, có thể xông qua Long Môn Trận đơn giản hoá không có Long Châu, tiếp cận mười cái, nhưng xông qua Long Châu, không có một vị.

Đứng ở tại chỗ hít vài hơi, hơi khôi phục một chút, Trịnh Dương tiếp tục đi về phía trước, miệng vết thương có máu tươi chảy xuôi, thuận theo

mũi thương nhỏ trên mặt đất, nhưng hắn không có ngừng, ngược lại bước chân càng chạy càng ổn định.

Tựa hồ, trong lòng có tín niệm vĩ đại chèo chống, cho dù chết cũng sẽ không lui về phía sau.

Oanh oanh oanh!

Cùng Long Châu đối kháng.

Cả hai chiến đấu sắp xé rách không gian, trường thương của Trịnh Dương bị đánh gãy.

Bất quá vẫn không có buông tha, lực quyền, chưởng lực, thân pháp, thối công... Một chiêu so với một chiêu tinh diệu, cuối cùng lấy thân hóa thương, phá Long Châu phòng ngự.

- Ba trăm tám mươi tám chiêu...

Hình Đường chủ đếm xong, yết hầu phát khô.

Cùng vị Long Châu này đối chiến, Trịnh Dương lại có thể dùng tiếp cận bốn trăm chiêu.

Cho dù đánh bại, cũng kém không nhiều lắm đến cực hạn, toàn thân bị huyết dịch dính đầy, trên thân hầu như không có một chỗ hoàn hảo.

- Có thể trở thành Chiến Tử... cũng không dễ dàng a!

Chứng kiến bị trọng thương như thế, cũng tiếp tục kiên trì, vĩnh viễn không buông bỏ, tất cả Chiến Sư trầm mặc.

Nói thật, đổi lại bọn hắn, khả năng ở vị trí Long bối, liền kiên trì không nổi, không quan hệ thực lực, mà là tín niệm.

Vị Trịnh Dương này, giống như mang theo lòng tin không thể thua, coi như thân thể bị đâm ra mười mấy lỗ thủng, cũng kiên trì đánh bại đối thủ, đi tới thành công.

Điểm ấy, là bọn hắn vĩnh viễn không thể bằng được.

- Trịnh Dương ta, chỉ là một thiếu niên tu luyện thương pháp bình thường ở Thiên Huyền Vương quốc!

Hình ảnh xông Long Môn Trận chấm dứt, Trịnh Dương lần nữa xuất hiện ở trước mặt mọi người, lúc này thương thế đã hoàn hảo.

- May mắn gặp ân sư! Là hắn truyền thụ ta thương pháp, làm gương tốt, giảng thuật cho ta chuẩn tắc làm người, từng bước một ngược dòng mà lên, mới có hôm nay.

- Thương đạo, tức Nhân đạo! Tu luyện, tức tu luyện nhân sinh. Ta trổ hết tài năng trở thành Chiến Tử, cũng không phải thực lực chân chính vượt qua những người khác, mà là... ta có chuẩn tắc cùng mục tiêu làm người.

- Hy vọng tất cả Chiến Sư, đều có thể nhận thức...

- ... Cuối cùng, ta ban bố Chiến Tử lệnh thứ nhất…

- Cẩn tuân Chiến Tử dạy bảo!

Tất cả mọi người của Chiến Sư đường đều quỳ một chân trên đất, cúi đầu ôm quyền.

Chiến Tử lệnh, tương đương với Đường chủ lệnh của Chiến Sư đường, tương đương với nguyên soái lệnh trong quân đội, phàm là Chiến Sư, phải vô điều kiện tuân thủ.

- Ân sư thụ nghiệp của ta, không có hắn, sẽ không có ta hiện tại, về sau tất cả mọi người Chiến Sư đường, vô luận là người nào, nhìn thấy hắn, đều phải lấy lễ đệ tử đối đãi!

- Vâng!

Mọi người gật đầu đáp ứng.

Tôn kính lão sư, đây là người người đều phải tuân thủ, lão sư của Chiến Tử, lão sư của Đường chủ tương lai, cũng chính là lão sư của toàn bộ Chiến Sư đường.

Dám vô lễ, chính là bất kính với toàn bộ Chiến Sư đường.

- Ân sư của ta, luôn luôn điệu thấp, tin tức này, chỉ tồn tại ở trong nội bộ Chiến Sư đường, có người truyền ra bên ngoài, giết không tha!

Trong mắt Trịnh Dương sôi trào sát khí.

- Vâng!

Mọi người lần nữa đáp.

- Rất tốt, hy vọng các ngươi có thể nhớ kỹ tên của hắn...

- Thầy ta... Trương Huyền!

Linh nguyên đan!

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

- Trương Huyền?

Triệu Nghị Đường chủ yên lặng nhớ kỹ tên, âm thầm gật đầu.

Nếu như Chiến Tử kính trọng ân sư như thế, về sau nhìn thấy, nhất định phải cung kính hữu lễ, không thể vượt qua.

Trong lòng đang nói thầm, sau đó chứng kiến một bóng người từ đằng xa bay tới, thẳng tắp rơi ở cách đó không xa, nhìn Chiến Tử hư ảnh ở trên không trung, hai tay chắp sau lưng, ánh mắt phức tạp.

- Hình Đường chủ, đây là người của ngươi sao? Chiến Sư lệnh tập hợp vang lên, tới chậm thì thôi... Chiến Tử phát biểu, chẳng những không hành lễ, trong mắt lại không có chút cung kính nào, Chiến Sư của các ngươi, lại có tố chất như vậy sao?

Ánh mắt nheo lại, Triệu Nghị Đường chủ giận dữ.

Chiến Tử vừa mới giáo huấn xong, muốn tất cả nhân viên Chiến Sư Đường tôn kính thầy của hắn, liền toát ra gia hỏa nay, là không biết chữ chết hay suy nghĩ có vấn đề?

- A, hắn không phải người Chiến Sư đường chúng ta, là Hội trưởng Huyền Huyền hội lúc trước ta nói với ngươi, Viện trưởng Danh Sư Học Viện Trương... Triệu đường chủ, ngươi muốn làm gì?

Quay đầu nhìn thoáng qua, Hình Đường chủ mỉm cười, đang muốn giới thiệu, chỉ thấy Triệu Nghị đứng dậy, hai bước đi vào trước mặt Trương sư, ánh mắt như điện.

- Ta mặc kệ ngươi là Hội trưởng Huyền Huyền hội, hay là người nào, Chiến Tử của Chiến Sư đường phát biểu, kính xin lập tức rời đi, nếu không, đừng trách ta không khách khí!

Chiến Tử phát biểu, thuộc về cơ mật của Chiến Sư đường, đối phương không phải người trong nội đường, chẳng lẽ muốn đánh cắp cơ mật quân sự?

- Không khách khí?

Trương Huyền nhíu mày.

Vừa bay trở về, muốn nhìn kết quả giao lưu hội như thế nào, lại thấy được hư ảnh của Trịnh Dương, đang cảm khái, đệ tử rốt cuộc lớn lên, biết thông cảm lão sư khổ cực rồi... Đã bị vị trước mắt này uy hiếp.

- Phải...

Sắc mặt Triệu Nghị trầm xuống, đang muốn nói chuyện, liền chứng kiến một ngón tay lăng không chỉ đến.

Lạch cạch!

Nhẹ nhàng búng.

Vèo!

Hắn biến sắc, phản kháng cũng không kịp, đã bị bắn bay, lưng đâm vào trên đại điện Chiến Sư đường, phát ra nổ vang kịch liệt.

Đang nhìn học sinh của mình từng bước một đi tới đỉnh phong, thay hắn cảm thấy cao hứng... Loại thời điểm này, Trương Huyền không muốn bị người quấy rầy.

Tới đây quấy rối, bắn bay là được!

Làm xong những thứ này, Trương Huyền chắp hai tay sau lưng, tiếp tục nhìn về phía không trung.

Giống như đối phương nói, thời điểm Trịnh Dương vừa tới, hoàn toàn chính xác chỉ là thiếu niên tu luyện thương pháp bình thường, hơn nữa vừa mới thất tình... Hiện tại, không chỉ thương pháp siêu quần, còn trở thành Chiến Tử của Chiến Sư đường!

Ngắn ngủn không đến một năm, biến hóa to lớn khiến người ta cảm khái.

- Lão sư chỉ là phụ trợ, trọng yếu là... chính ngươi nỗ lực!

Trong lòng thở dài, ánh mắt Trương Huyền lộ ra vẻ hài lòng.

Hắn dạy dỗ Thiên Đạo công pháp bản rút gọn, mặc dù là công pháp ít thiếu sót nhất, nhưng nếu như bản thân không nỗ lực, không hăm hở tiến lên, cũng không có tác dụng.

Thật giống như Tôn Cường... Không nói nữa, đều là nước mắt.

Trịnh Dương, ở trong mấy thân truyền của mình, thiên phú không tính tốt nhất, nhưng lại là người dũng cảm tiến tới nhất.

Cố chấp đối với thương pháp, cùng tình yêu đối với thương pháp, mới khiến cho hắn đi tới hôm nay.

Cũng không phải đơn thuần là bản thân dạy tốt.

- Đáng giận...

Từ trong bức tường nghiền nát chui ra, Triệu Nghị nghiến răng.

Đi quát lớn gia hỏa không tuân quy củ này, vốn tưởng rằng đối phương sẽ xám xịt rời đi, nằm mơ cũng không nghĩ đến, trực tiếp hành hung bản thân một trận!

Ở Chiến Sư đường, ngang nhiên xuất thủ với một vị Đường chủ, tội không thể thứ!

Đang muốn xông qua giáo huấn đối phương, chỉ thấy Hình Đường chủ vội vã bay tới.

- Hình Đường chủ, Hội trưởng Huyền Huyền hội này, đang ở trước mặt Chiến Tử, ngang nhiên xuất thủ với ta, ta bất kể có phải khách nhân của ngươi hay không, cũng đừng trách ta không khách khí...

Hàm răng cắn rung động, Triệu Nghị tức sắp bạo tạc nổ tung.

Đệ tử đánh không lại chủ nhà, bởi vì gia hỏa này; còn bị một nữ hài chà đạp... Nói thật, đối với cái gọi là Hội trưởng, hắn đã sớm nghẹn lấy một bụng hỏa rồi.

Vừa vặn có Chiến Tử làm cớ, không giáo huấn một lần, liền không phải Chiến Sư...

- Ngươi hãy nghe ta nói, hắn không chỉ là khách nhân đơn giản như vậy...

Hình Đường chủ vội nói.

- Ta biết rõ Chiến Sư đường các ngươi được chỗ tốt của hắn, nhưng mà hắn không tôn trọng Chiến Tử, chính là miệt thị Chiến Sư đường chúng ta, ta không ra tay, còn có tư cách gì thống lĩnh một phân bộ?

Hừ một tiếng, Triệu Nghị tiếp tục đi thẳng về phía trước.

- Vậy thì, ngươi đi giáo huấn a...

Thấy vị Đường chủ này làm sao cũng kéo không được, Hình Đường chủ cũng có chút không vui, phất ống tay áo:

- Đúng rồi, ta quên nói cho ngươi, vị Hội trưởng Huyền Huyền hội này, tên là... Trương Huyền!

- Trương Huyền?

Bước chân đang tiến lên lập tức ngừng lại, Triệu Nghị run rụt thoáng một phát:

- Vị Trương sư Chiến Tử vừa nói kia?

- Ngươi nghĩ sao?

Không nói thêm lời, Hình Đường chủ quay người đi tới vị trí của mình, tiếp tục quì xuống.

Cái đồ chơi gì a... Còn không nghe khuyên!

Ngươi lợi hại, tiếp tục đánh cho ta xem!

- Hắn là... lão sư của Chiến Tử?

Trước mắt tối đen, Triệu Nghị lung lay thoáng một phát, thiếu chút nữa ngất đi.

Khó trách tùy tiện chỉ điểm ba ngày, có thể làm cho bọn hắn tay trắng trở về, nguyên lai là lão sư của Chiến Tử!

Vù vù!

Cứng ngắc tại nguyên chỗ, không biết như thế nào cho phải, chỉ thấy Chiến Tử hư ảnh ở trên không trung dặn dò hoàn tất, chậm rãi biến mất.

Lúc này tất cả Chiến Sư mới đứng dậy, lần nữa quay đầu nhìn về phía Trương Huyền cách đó không xa, từng cái tràn đầy sùng bái.

- Bọn họ đều biết...

Trước mắt Triệu Nghị tối đen.

Phiền toái lớn rồi.

Chiến Tử vừa nói, phải cung kính với lão sư của hắn, bản thân muốn không khách khí với người ta...

Sắc mặt đỏ lên, đang nghĩ ngợi làm sao đi tới xin lỗi, chỉ thấy Ngụy Thiên Thư, Lưu Tần Sơn chẳng biết lúc nào đã đi tới trước mặt Trương sư, tất cả đều là vẻ mặt cung kính:

- Bái kiến Trương sư, người Chiến Sư đường chúng ta cũng muốn cùng Huyền Huyền hội trao đổi, không biết Trương sư có thể đồng ý hay không?

- Chúng ta cũng nghe qua đại danh của Huyền Huyền hội, cũng muốn tới trao đổi...

Khóe miệng Triệu Nghị co lại.

Hai gia hỏa này cũng quá vô sỉ đi.

Lúc trước cũng giống như mình, bất mãn với Hội trưởng Huyền Huyền hội, hiện tại vừa nói thân phận, lập tức tiến lên, xin trao đổi... tôn nghiêm đâu?

- Các ngươi thương nghị với Hình Đường chủ đi!

Thấy người vọt tới càng lúc càng nhiều, Trương Huyền lắc đầu, quay người rời đi.

Trịnh Dương trở thành Chiến Tử, trong lòng của hắn tràn đầy vui mừng, sự tình trao đổi, liền giao cho những người khác, mình cũng chẳng muốn tiếp tục xử lý.

Trở lại chỗ ở, không lâu sau, Hình Đường chủ đi tới.

- Trương sư, ở dưới huấn luyện của ngươi, phân bộ chúng ta đã nhận được toàn bộ hai mươi danh ngạch... Bất quá, ban thưởng khả năng cần vài ngày mới có thể đến!

- Đại khái bao lâu?

- Cho dù Tổng bộ dùng phương pháp đặc thù truyền tống, bất quá nhanh nhất cũng phải mười ngày!

Suy nghĩ một chút, Hình Đường chủ nói.

- Mười ngày!

Lắc đầu, Trương Huyền tràn đầy bất đắc dĩ.

Còn nghĩ lập tức có thể bắt được Linh Thạch, mau chóng đột phá đến Thai Anh cảnh đỉnh phong, xem ra vẫn không thể như nguyện.

Tu luyện... sao lại khó khăn như vậy?

Bây giờ suy nghĩ một chút, thực hoài niệm lúc trước cả đêm tăng một cấp.

- Trương sư... Còn cần Tinh Nguyên thượng phẩm?

Thấy biểu lộ của hắn, Hình Đường chủ đoán ra được.

- Ân! Ngươi còn có đường khác?

Trương Huyền nhìn qua.

- Linh Thạch ta không có phương pháp, nếu như Trương sư chỉ là tu luyện mà nói... Linh Nguyên đan dược lực hùng hậu, thậm chí đối với cường giả Xuất Khiếu Cảnh cũng có trợ giúp, không biết đối với Trương sư có hữu dụng hay không!

Hình Đường chủ nói.

- Linh Nguyên đan?

Trương Huyền sững sờ.

Trong thư tịch Danh Sư Đường, cũng có quan hệ tới luyện đan. Linh Nguyên đan hắn cũng từng gặp, là một loại đan dược thất tinh, cùng Tinh Nguyên thượng phẩm hoàn toàn chính xác có hiệu quả tác dụng như nhau, có thể tăng lên tu vi, chỉ là chưa bao giờ thấy qua thực tế, cũng chưa từng thấy qua đan phương, không biết có hữu dụng hay không.

- Ta chỗ này vừa vặn có một viên, Trương sư có thể thử một chút, nếu hữu dụng, ngược lại có thể đi tìm Ngô hội trưởng, hắn có không ít!

Bàn tay của Hình Đường chủ khẽ đảo, một bình ngọc xuất hiện ở lòng bàn tay.

Trương Huyền vẹt nắp bình ra, quả nhiên thấy một viên dược hoàn tinh hồng sắc lơ lửng ở trong đó, tản mát ra linh khí nồng đậm.

Tiện tay lấy ra, để vào trong miệng.

Linh khí lập tức hòa tan, một cỗ lực lượng ôn nhuận đi khắp toàn thân, lực lượng tinh thuần chậm rãi hội tụ về phía đan điền.

- Hữu hiệu...

Cảm thụ một chút, ánh mắt Trương Huyền sáng lên.

Dùng Linh Thạch tu luyện đã quen, trong lúc nhất thời không nhớ ra vật khác, trên thực tế, không ít bảo vật cũng có thể thay thế!

Thật giống như Địa Mạch linh dịch trước kia, có thể thay thế Linh Thạch trung phẩm, thậm chí hiệu quả còn tốt hơn.

Đan dược cũng là một trong những vật thay thế.

Linh Nguyên đan cái, cho dù ẩn chứa linh khí kém Tinh Nguyên thượng phẩm không ít, nhưng với hắn mà nói, tác dụng không nhỏ, so với Linh

Thạch bình thường thì hùng hậu hơn nhiều.

Đầy đủ mà nói, cũng có thể trùng kích Thai Anh cảnh đỉnh phong.

- Trương sư... Không cần luyện hóa dược lực sao?

Thấy vị trước mắt này trực tiếp nuốt vào trong miệng, ngay cả tu luyện cũng không cần tu luyện, Hình Đường chủ không thể tin được.

Loại Linh Nguyên đan cấp bậc này, coi như là hắn dùng, cũng cần tiêu phí thời gian rất lâu, mới có thể hoàn toàn hóa giải... gia hỏa trước mắt này, cứ ăn như vậy, chẳng lẽ không sợ linh khí quá nhiều, bạo thể mà chết sao?

- Luyện hóa xong rồi a...

Trương Huyền nói.

Một viên đan dược nho nhỏ mà thôi, bên này vừa ăn xong, bên kia liền tiêu hóa sạch sẽ rồi, căn bản không cần chuyên môn tu luyện.

- Đã xong?

Khóe miệng của Hình Đường chủ co lại, rốt cuộc biết vì sao thực lực vị trước mắt này tiến bộ nhanh như vậy.

Không nói cái khác, chỉ là “tốc độ tiêu hóa”, liền không phải người bình thường có thể so sánh.

- Ở Luyện Đan Sư Công Hội, loại đan dược này nhiều không?

Trương Huyền hỏi.

Nếu như muốn mượn nhờ loại đan dược này tấn cấp mà nói, cần số lượng chỉ sợ vượt qua một trăm viên, không biết Công Hội có nhiều như vậy hay không.

- Cụ thể ta cũng không biết, cái này khả năng phải đi hỏi thăm Ngô hội trưởng...

Hình Đường chủ nói.

Ngô hội trưởng, Ngô Hóa Vũ, ban đầu thời điểm ở Danh Sư Học Viện luận đan, để cho đối phương thuyết phục, cam tâm tình nguyện đưa tới Đoạn Tục Thảo, cẩn thận nói tiếp, còn là quen biết đã lâu.

- Ân, ta sẽ đi Luyện Đan Sư Công Hội ngay bây giờ!

Trương Huyền nói.

Lạc Nhược Hi ở ba tháng sang năm, phải cùng Trương gia thành hôn, tu luyện cấp bách, không dám có chút trì hoãn.

Cáo từ Hình Đường chủ, vừa mới đi ra chỗ ở, chỉ thấy Lạc Thất Thất đã đi tới.

- Lão sư...

Thấy là nàng, Trương Huyền có chút nhức đầu.

Hắn là người có bạn gái, bị đệ tử thổ lộ, hết sức khó xử a.

Bất quá trực tiếp đào tẩu, tôn nghiêm của lão sư cũng không có chỗ thả.

- Lão sư, ngươi... có thể theo giúp ta một ngày không?

Sắc mặt có chút khó coi, Lạc Thất Thất nhìn qua, mang theo chờ đợi:

- Chỉ một ngày!

Vi sư thay ngươi làm chủ!

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

- Làm sao vậy?

Thấy hốc mắt của nữ hài có chút phiếm hồng, tựa hồ mới vừa khóc, Trương Huyền nhíu mày.

Tuy bị thổ lộ, không phải hắn muốn nhìn đến, nhưng nếu có người chọc đệ tử mà nói, tuyệt đối sẽ không hạ thủ lưu tình!

- Không có gì...

Lạc Thất Thất nhìn qua:

- Chỉ là muốn cùng lão sư ở chung một lát!

- Ách, được rồi!

Thấy bộ dạng này của đối phương, khả năng có tâm sự gì, Trương Huyền đành phải lắc đầu.

Quá mức ưu tú, bị người ưa thích là bình thường, chỉ cần có thể bảo trì bản tâm, coi như ở chung một mình, cũng không coi vào đâu.

Làm được đoan chính, đối phương tự nhiên sẽ bỏ đi ý niệm trong đầu, tránh né càng nhiều, ngược lại sẽ làm đối phương đoán mò, gây nên càng

nhiều phiền toái nữa.

Thấy hắn đáp ứng, Lạc Thất Thất vui vẻ:

- Vậy... Chúng ta tìm một chỗ an tĩnh đi, nơi đây quá ồn!

Chiến Sư đường, Huyền Huyền hội... Khắp nơi đều là người quen, hoàn toàn chính xác có chút nhao nhao.

Trương Huyền gật đầu.

Hai người bay ra phía ngoài, không lâu sau đi vào một ngọn núi lớn ở ngoài thành, ngồi ở bên vách núi.

Ngồi ở trên tảng đá, nhìn phòng xá trùng điệp vô tận trước mắt, Lạc Thất Thất không biết nghĩ cái gì.

Gió núi thổi lất phất mái tóc, khoác lên khuôn mặt không hề có khuyết điểm, cả người như tiên tử ở trong tranh đi ra.

Không thể không nói, nữ hài này hoàn toàn chính xác rất đẹp, hơn nữa rất có khí chất, từ trong ra ngoài làm cho người ta cảm giác rất yên tĩnh.

Thoải mái, sạch sẽ.

- Có phải là có tâm sự gì không? Tuy vi sư không phải cái gì cũng làm được, nhưng chỉ cần đủ khả năng, tuyệt sẽ không lùi bước!

Thấy đối phương đưa hắn đến nơi đây, cũng không nói chuyện, Trương Huyền nhíu mày.

Bộ dáng của đối phương, nhất định là có tâm sự, nhưng không nói, mình cũng không có biện pháp giúp giải quyết.

- Không có gì, chỉ là nghĩ tới một việc khi còn bé.

Nở nụ cười, Lạc Thất Thất yên tĩnh nhìn về phía Thanh Nguyên Thành:

- Khi còn bé, ta thích làm nhất, chính là lúc rỗi rãnh ngồi ở trên nóc phòng, nhìn mặt trời mọc, mặt trời lặn, điểu tước phi hành bốn phía... cảm thấy thật vui vẻ.

- Có một lần, ta thích một kiện bảo vật, cực kỳ muốn, liền quấn quít lấy cha, để cho hắn giúp ta tìm kiếm, bị ta quấn bất đắc dĩ, phụ thân đáp ứng... Bất quá, cần ta ở trong thời gian quy định học được một bộ công pháp, vì vậy ta nỗ lực tu luyện, tu luyện tu luyện, không biết ngày đêm, trọn vẹn một năm, cuối cùng thành công! Phụ thân cũng không có lỡ hẹn, tìm được bảo vật cho ta.

- Bắt được bảo vật, trong ngày hôm ấy, ta cực kỳ vui vẻ, đây chính là hao tốn công phu rất lớn mới lấy được, mỗi ngày đều tùy thân mang theo, thậm chí ôm nó ngủ... Đáng tiếc, về sau, một lần cùng người chiến đấu, bị hủy diệt rồi... Ta khóc trọn vẹn ba ngày, phụ thân lại tìm cho ta một cái giống như đúc, nhưng mà ta đã không muốn rồi!

Hai tay ôm bắp chân, cái cằm của Lạc Thất Thất khoác lên trên, đầu nghiêng nhìn qua:

- Lão sư biết tại sao không?

Trương Huyền lắc đầu.

- Là vì no không phải thứ ta thích... Dù giống như đúc, cũng không phải rồi!

Lạc Thất Thất nói.

- Ân!

Không biết trả lời như thế nào, Trương Huyền đành phải lên tiếng.

Kỳ thật khi còn bé, người người đều trải qua loại tình huống này, một vật phẩm cực kỳ yêu thích, một khi hủy, coi như là mua giống nhau, cũng không còn loại chờ mong này nữa.

Đây là không phải vật phẩm có thể thay thế.

- Về sau chậm rãi lớn lên, ta cũng dần dần rõ... Ưa thích đồ vật, chưa hẳn thật có thể một mực có được!

Nhìn qua, Lạc Thất Thất tựa hồ có không ít lời muốn nói, rồi lại nói không nên lời.

- Xảy ra chuyện gì? Là có người ăn hiếp ngươi? Nếu như tội ác tày trời, vi sư thay ngươi giết hắn!

Thấy nàng thần tình không đúng, Trương Huyền nhíu mày.

- Phốc xuy!

Lạc Thất Thất nở nụ cười, vẻ mặt thú vị nhìn qua:

- Ngươi thật có thể thay ta giết hắn?

- Đương nhiên!

Trương Huyền gật đầu.

- Là lão sư ngươi ăn hiếp ta, động thủ đi...

Lạc Thất Thất nói.

- ...

Trương Huyền im lặng.

Không nghĩ tới lại bị nha đầu kia hố.

Lần trước trong nội tâm nàng có nghi hoặc, bản thân hỗ trợ giải đáp, sau đó bị thừa cơ thổ lộ, lần này, xem ra lại là như thế, giả trang ra một bộ điềm đạm đáng yêu, chỉ cần đáp lời, liền tiến vào hố sâu.

Đang không biết trả lời như thế nào, chỉ thấy ánh mắt nữ hài mông lung nhìn qua:

- Lão sư, lần trước ngươi không trả lời, ngươi biết ta đối với ngươi... Không chỉ là ưa thích!

- Không biết lớn nhỏ, nếu như tìm ta chỉ là muốn nói những thứ này, vi sư đi trước!

Trương Huyền đứng dậy.

- Chỉ đùa lão sư một chút thôi... Đừng nóng giận!

Thè lưỡi, Lạc Thất Thất vội nói.

- Cũng không vui chút nào, về sau không thể như vậy nữa!

Trương Huyền khoát tay.

- Vâng! Lão sư... Có thể dạy ta luyện đan một lần không?

Nhẹ gật đầu, Lạc Thất Thất dừng lại một chút, nhìn qua.

- Có thể!

Trương Huyền gật đầu:

- Muốn học luyện đan dược nào?

Đan dược có rất nhiều chủng loại, mỗi một loại đều có phương pháp luyện chế bất đồng.

- Ta muốn học tập luyện chế Linh Nguyên đan cấp bảy, không biết lão sư có thể dạy cặn kẽ một lần không...

Lạc Thất Thất nói.

- Linh Nguyên đan?

Trương Huyền sửng sốt.

Vừa nói với Hình Đường chủ, bản thân muốn Linh Nguyên đan, tính toán đi Luyện Đan Sư Công Hội tìm kiếm, không nghĩ tới Lạc Thất Thất lại muốn học tập.

- Vâng!

Lạc Thất Thất mở trừng hai mắt.

- Có đan phương cùng dược liệu không?

Chần chừ một chút, Trương Huyền nói.

Nếu như nàng muốn học, vừa vặn có thể suy tính phương pháp luyện chế thoáng một phát, đến lúc đó đi Luyện Đan Sư Công Hội, có thể miễn không ít phiền toái.

- Ta sớm chuẩn bị xong...

Nhẹ nhàng cười cười, cổ tay của Lạc Thất Thất khẽ đảo, lấy ra một cái Ngọc Bài đưa tới, thần thức của Trương Huyền quét qua, nội dung phía trên lập tức đi vào trong đầu.

Đúng là đan phương của Linh Nguyên đan.

Hắn đối với luyện đan, lý giải đạt tới thất tinh đỉnh phong, dựa theo đan phương cân nhắc một lần, đã tìm ra phương pháp luyện chế tốt nhất.

- Đây là dược liệu...

Đang muốn nói, chỉ thấy Lạc Thất Thất cười dịu dàng nhìn qua, bàn tay như ngọc trắng khẽ đảo, trước mắt xuất hiện một đống lớn dược liệu.

- Ngươi từ đâu tìm đến thế?

Nhìn thoáng qua, Trương Huyền sửng sốt.

Nữ hài lấy ra dược liệu, mỗi một cây đều có mấy ngàn năm tuổi, loại cấp bậc này đều là giá trên trời.

Linh Nguyên đan bình thường, dược vật năm mươi năm đã có thể thành công, mấy nghìn năm, dược tính đầy đủ, hơn không chỉ gấp mười lần.

- Lão sư biết rõ ta thích nghiên cứu, đã từng tìm được một di tích, những dược này vật, chính là từ bên trong lấy được!

Lạc Thất Thất giải thích.

- Thật sự là vận khí tốt!

Trương Huyền cảm khái.

Căn cứ thủ pháp luyện chế binh khí, có thể phỏng đoán ra địa quật mà Ngô Dương Tử bị bắt, riêng phần cẩn thận này, tìm được một hai di tích, cũng hoàn toàn chính xác không coi vào đâu.

- Lão sư, những dược vật này, có thể luyện chế Linh Nguyên đan a?

Lạc Thất Thất nhìn qua.

- Đương nhiên có thể, không chỉ như thế, khẳng định còn có thể luyện chế ra cấp bậc cực cao...

Trương Huyền nhẹ gật đầu:

- Bất quá, dược liệu quá mức quý giá, không thể có chút sai lầm, nếu không một khi nổ lô, chúng ta đều chịu không nổi!

Dược liệu này quá trân quý, chỉ cần trình tự không sai, luyện chế ra Linh Nguyên đan rất đơn giản, nhưng dược vật trân quý như thế phối chế tốt rồi, gây chuyện không tốt có thể đánh vỡ phẩm cấp của Linh Nguyên đan lúc trước, để cho đối phương đạt tới cấp bậc cao hơn cũng chưa biết chừng!

- Ân!

Lạc Thất Thất gật đầu.

- Nếu là loại dược vật cấp bậc này, phương pháp luyện chế lúc trước cần cải tiến thoáng một phát...

Niên hạn dược liệu bất đồng, phương pháp luyện chế tự nhiên cũng không giống nhau, đứng ở tại chỗ, Trương Huyền cân nhắc một lần, tìm một phương pháp càng thêm thích hợp, lúc này cổ tay khẽ đảo, thả Kim Nguyên đỉnh ra.

Tuy gia hỏa này là khí đỉnh, nhưng thực lực mạnh mẽ, chỉ cần tăng thêm mấy cái phong ấn, dùng để luyện đan không có vấn đề quá lớn.

- Để nó luyện chế đi! Ít nhất có thể bảo chứng sẽ không nổ lô!

- Vâng!

Lạc Thất Thất lên tiếng.

Hết thảy chuẩn bị thỏa đáng, Trương Huyền lấy ra giấy bút, viết trình tự luyện đan ra, để cho nữ hài nhớ kỹ, lúc này mới chuẩn bị bắt đầu.

Có hắn ở một bên chỉ điểm, cộng thêm trình tự lúc trước, quá trình luyện chế cực kỳ thuận lợi, không lâu sau, lô đỉnh mở ra, linh khí nồng đậm phóng thẳng tới bầu trời, năm viên thuốc bay ra, muốn chạy trốn.

- Là đan dược chuẩn cấp tám!

Ánh mắt sáng lên, Trương Huyền phân phó một tiếng, Kim Nguyên đỉnh vọt lên, bắt lấy đan dược đào tẩu, cất vào bình ngọc đã sớm chuẩn bị tốt.

Linh Nguyên đan, là đan dược cấp bảy, nhưng mà Lạc Thất Thất cho dược liệu dược linh quá cao, dược tính đầy đủ, vậy mà luyện chế được năm viên chuẩn cấp tám, cho dù không có đạt tới cấp tám, dược hiệu cũng vượt xa Linh Nguyên đan bình thường.

- Có thể luyện chế ra dược vật cấp bậc như thế, ngươi đã hoàn toàn học được phương pháp luyện chế Linh Nguyên đan...

Đưa bình ngọc cho nữ hài, Trương Huyền cười cười.

Những đan dược này không riêng gì chuẩn cấp tám, hơn nữa còn đạt đến đan văn, hoa văn chảy xuôi, làm cho người ta cảm giác tùy thời có thể phá không bay đi.

Đan dược chia làm: Thành đan, sung mãn, hoàn mỹ, đan văn.

Có thể luyện chế ra đan văn, nói rõ lý giải đối với loại đan dược này, đã đạt đến đỉnh phong nhất.

Chỉ cần sau khi trở về nghiêm túc tiêu hóa, lý giải tất nhiên có thể tăng lên một cấp bậc.

- Là lão sư chỉ điểm mới thành công, đan dược quy lão sư!

Cánh tay duỗi ra, Lạc Thất Thất đưa chai thuốc tới.

- Ta không thể nhận...

Trương Huyền lắc đầu.

Dược liệu là của đối phương, cũng là đối phương luyện chế, tuy bản thân chỉ điểm, nhưng còn chưa đủ để lấy thù lao nhiều như vậy.

- Như vậy đi, ta một viên, còn dư lại bốn viên cho lão sư, nếu như ngươi cảm thấy ta thua thiệt mà nói, có thể dùng Linh Thạch mua sắm!

Biết rõ ý nghĩ của hắn, Lạc Thất Thất lấy ra một viên, còn dư lại đưa tới.

- Vậy... cũng tốt!

Chần chừ một chút, Trương Huyền gật đầu.

Hắn vừa vặn cần Linh Nguyên đan, loại cấp bậc này, một viên có thể so sánh với hơn mười viên bình thường, đã có bốn viên đan dược này, trùng kích Thai Anh cảnh đỉnh phong có lẽ không còn khó khăn!

Lấy ra một chiếc nhẫn trữ vật, ở Giám Bảo Các lấy được một vạn viên Linh Thạch thượng phẩm, để vào trong đó đưa tới.

Tiện tay tiếp nhận, Lạc Thất Thất cất Giới Chỉ, đột nhiên ngẩng đầu nhìn Trương Huyền, trong mắt mang theo chờ đợi:

- Lão sư, vừa rồi ngươi nói, có người ăn hiếp ta, ngươi sẽ xuất thủ, đúng không?

- Ân!

Không nghĩ tới nàng sẽ hỏi ra lời này, Trương Huyền sửng sốt một chút, nhẹ gật đầu:

- Thực sự có người ăn hiếp ngươi, vi sư... thay ngươi làm chủ!

Thánh Vực tam trọng đỉnh phong!

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Bất kể như thế nào, đối phương cũng là học sinh của hắn, thật muốn có người ăn hiếp, tuyệt đối sẽ không ngồi im mà nhìn không để ý tới.

Giống như đám người Lộ Trùng vậy.

- Đa tạ lão sư...

Thấy vị trước mắt này ánh mắt kiên định, không chần chờ cùng dao động chút nào, nhớ tới ban đầu ở trong địa cung, vì cứu nàng, liều mình cùng Khôi Lỗi Dị Linh tộc đối chiến, Lạc Thất Thất mỉm cười.

Cùng vị trước mắt này ở chung hơn nửa năm, biết rõ cách làm người của hắn.

Vì đệ tử có thể một mình đối kháng toàn bộ Vương quốc, vì quản gia có thể ngạnh kháng đệ nhất Vương gia của phong hào đế quốc, Danh Sư Đường Phó đường chủ... Bá đạo cộng thêm bao che khuyết điểm, chỉ là loại tính cách này, bản thân thật muốn xảy ra chuyện, tuyệt đối sẽ xuất thủ, không chần chờ chút nào.

Đây cũng là nguyên nhân nàng thích đối phương.

Tính tình chân thật, gan dạ sáng suốt, có đảm đương, có quyết đoán!

Không có chút ra vẻ cùng dối trá.

- Tốt rồi, có thể được ngươi nói như vậy, ta rất vui vẻ, lão sư, ta đi về trước!

Lạc Thất Thất cười nói:

- Cũng không chậm trễ ngươi nữa...

- Đi đi!

Trương Huyền gật đầu.

Tuy không có nói rõ, nhưng đã dùng hành động từ chối nhã nhặn.

Trải qua chuyện ngày hôm nay, nàng sẽ biết rõ, trong lòng mình, chỉ là đệ tử, cái gọi là ưa thích, khẳng định không thể nào thực hiện, có lẽ... Sau đó sẽ đè loại tâm tư này xuống, cuối cùng có thể tìm được lương xứng phù hợp nàng.

- Lão sư, ta đi trước!

Thở nhẹ một tiếng, Lạc Thất Thất quay người bay đi, thời gian nháy con mắt liền biến mất ở trước mắt, hẳn là trở về Thanh Nguyên Thành.

Thấy nàng rời đi, Trương Huyền nhẹ nhàng thở ra.

Cùng đối phương ở chung hơn một canh giờ, lại giống như đánh một trận chiến.

Xem ra sau này, thật phải thu liễm một ít, phải càng thêm điệu thấp, nếu không càng nhiều nữ hài thích mình, bay cũng không thoát khỏi được.

Quá mức ưu tú, chính là ưu thương như vậy.

Lắc đầu, đang muốn tìm một chỗ luyện hóa Linh Nguyên đan mới luyện chế, trùng kích Thai Anh cảnh đỉnh phong, chỉ thấy một bóng người bay tới, không phải người khác, là Ngọc Phi Nhi!

- Trương sư, ngươi không có phúc hậu, ở chỗ này một mình dạy Thất Thất luyện đan... lại không nói với ta, ta cũng muốn học!

Vừa đến trước mặt, Ngọc Phi Nhi liền hừ một tiếng, hiển nhiên đối với hai người một mình ở chung có chút không vui.

Hai người các nàng đều biểu lộ, Trương sư lại một mình ở cùng Lạc Thất Thất, trong lòng nhịn không được có chút ghen tuông.

- Ta chỉ là dạy nàng luyện đan, không có gì...

Xoa xoa mi tâm, Trương Huyền lắc đầu, biết rõ cùng vị trước mắt này, nói thẳng tốt nhất, nên chẳng muốn quanh co lòng vòng:

- Nói thật với ngươi đi, kỳ thật... ta đã có người yêu mến!

- Người nào? Thất Thất?

Vẻ mặt Ngọc Phi Nhi cảnh giác.

- Không phải nàng, là... tiểu công chúa của Thánh Nhân quý tộc Lạc gia!

Trương Huyền nói.

- Thánh Nhân Lạc gia?

Ngọc Phi Nhi không thể tin được:

- Thánh Nhân quý tộc cao cao tại thượng, làm sao Trương sư có thể nhận thức? Hơn nữa còn là tiểu công chúa...

Thánh Nhân quý tộc, từng cái đứng ở đỉnh phong nhất của Đại Lục, có thể nói tồn tại vô địch! Hồng Viễn hoàng thất của nàng so sánh, nhỏ yếu đến cái gì cũng không tính.

Trương sư từ Thiên Huyền Vương quốc đến, làm sao có thể nhận thức loại người này, hơn nữa thích đối phương?

- Ngươi có thể không tin... Còn tại sao lại nhận thức, vì sao sẽ thích nàng... Chỉ có thể nói vận mệnh cho phép, hơn nữa, chúng ta là lưỡng tình tương duyệt!

Nhớ tới Lạc Nhược Hi, Trương Huyền mỉm cười.

Cùng nàng lần đầu tiên gặp mặt, là một lần hiểu lầm, cho rằng bị Linh Thú đuổi giết... Bây giờ suy nghĩ một chút, không có lần hiểu lầm này, sẽ không có hai người quan hệ tiến dần lên... Tựa như vận mệnh kỳ diệu.

Đã có người yêu, loại sự tình bị người thổ lộ này, cũng không muốn chạm phải, phải triệt để ngăn cản, phải sớm nói ra, nếu không sẽ sinh ra càng nhiều hiểu lầm, phiền toái cũng nhiều hơn.

- Ta không tin...

Sắc mặt Ngọc Phi Nhi trắng nhợt.

Vốn tưởng rằng Trương sư không có bạn gái, nàng cùng Lạc Thất Thất, thậm chí Hồ Yêu Yêu, chỉ cần chịu nỗ lực, đều có cơ hội, hiện tại xem ra đã chậm...

- Ngươi là nữ hài thật tốt, nhưng ta nói là sự thật!

Trương Huyền lắc đầu.

- Ta...

Hô hấp dồn dập, Ngọc Phi Nhi dừng cả buổi, cắn răng một cái xoay người sang chỗ khác, hàm răng cắn môi, thanh âm nghẹn ngào:

- Trương sư, quấy rầy, ta đi về trước...

Cũng không đợi Trương Huyền trả lời, thẳng tắp bay ra ngoài, thời gian nháy con mắt liền biến mất.

Tuy không nói gì, nhưng có thể từ trong thanh âm cảm nhận được tan nát cõi lòng.

Rất hiển nhiên, Trương Huyền “danh hoa” có chủ, để cho đối phương không thể tin được, cũng không muốn tiếp nhận.

- Ai!

Thấy thời gian nháy con mắt, đả thương hai nữ hài, Trương Huyền lắc đầu, thở dài một tiếng.

Kỳ thật, làm như vậy, cũng không phải là hắn cố ý.

Nên ngừng không ngừng, nhất định sẽ càng loạn.

Đối với hai nữ hài này, hắn không có chút tình yêu nam nữ nào.

Duy chỉ có Lạc Nhược Hi, vừa nhìn thấy liền động tâm.

Có Thiên Đạo Thư Viện, cùng là người của hai thế giới, hắn luôn làm việc lão luyện, trong ổn có lễ... Có thể vì đối phương, sẽ như một thiếu niên tranh giành tình nhân, điên cuồng đập Phùng Huân một trận, cũng có thể cố ý đi đả kích Trương Cửu Tiêu, đơn giản là trong lòng ghét Trương gia...

Nhưng mà, dù hai người này rất đẹp, ưu tú, cũng ưa thích hắn... nhưng mình không có như thế.

Ngược lại chỉ như sư trưởng đối đãi đệ tử.

Vì vậy, hắn hiểu được tình cảm của mình.

Đã như vậy, dây dưa không rõ, còn không bằng thừa dịp các nàng lâm vào còn chưa sâu, khoái đao chặt đứt đay rối, không cho đối phương bất cứ hy vọng nào.

Như vậy tất cả mọi người có thể nhẹ nhõm.

- Không thèm nghĩ nữa, trước tăng thực lực lên tới Thai Anh cảnh đỉnh phong lại nói!

Biết mình phán đoán không sai, lắc đầu, dứt bỏ những ý nghĩ này, Trương Huyền khoanh chân ngồi xuống.

Nơi đây cực kỳ yên tĩnh, không có một bóng người, đúng là nơi tu luyện tuyệt hảo.

Điều chỉnh lực lượng trong cơ thể, điều chỉnh hô hấp, đại khái qua một canh giờ, trạng thái thân thể đạt tới đỉnh phong nhất, lúc này mới lấy ra một Linh Nguyên đan nuốt xuống.

Lạc Thất Thất luyện chế Linh Nguyên đan, dùng đều là dược liệu mấy nghìn năm, mỗi một cây đều có dược lực cực kỳ hùng hồn, hơn nữa đạt đến cấp bậc đan văn, một viên đan dược, so với viên của Hình Đường chủ thì cường đại gấp mấy chục lần.

Dược lực đi vào ngực, lập tức cảm thấy tựa như hỏa diễm hừng hực đang không ngừng thiêu đốt, một dòng nước ấm dọc theo kinh mạch du tẩu toàn thân, cuối cùng hội tụ ở trước mặt Thai Anh.

Thai Anh đạt tới Thánh Vực tam trọng trung kỳ, tựa như một hài đồng bảy tám tuổi, nhất cử nhất động mang theo lực lượng hùng hậu, tựa hồ thiên địa cũng có thể đánh nát.

Tâm thần của Trương Huyền an tường, tinh thần nội thị, dựa theo Thiên Đạo công pháp tu luyện, chậm rãi vận chuyển chân khí, một khi cảm giác linh khí chưa đủ, liền nuốt một viên Linh Nguyên đan.

Tu vi cùng lực lượng, cũng không ngừng liên tiếp kéo lên.

Thai Anh cảnh trung kỳ!

Thai Anh cảnh hậu kỳ!

Thai Anh cảnh đỉnh phong!

Sau nửa canh giờ.

Nguyên Thai đạt đến khoảng mười sáu mười bảy tuổi, dung mạo giống hắn như đúc, chỉ là lộ ra có chút non nớt.

Hình thể vẫn là hài nhi, cao mười mét, không có càng cao lớn hơn.

- Cuối cùng đã tới!

Thở dài một tiếng, Trương Huyền cảm khái.

Vì tu luyện tới cảnh giới này, thật sự là biến đổi bất ngờ, hao tốn thật lớn, may mắn, công phu không phụ lòng người, trải qua một phen nỗ lực cùng vất vả, rốt cuộc đã luyện thành.

Bất quá, Lạc Thất Thất cho hắn bốn viên Linh Nguyên đan, cũng tiêu hao hầu như không còn, một lần nữa trở nên một nghèo hai trắng.

Tinh thần nội thị, chỉ cảm thấy chân khí ở trong kinh mạch chảy xuôi càng thêm trôi chảy, lực lượng so với lúc trước, cũng có tăng lên gấp bội.

Bàn tay duỗi ra, nhẹ nhàng sờ không trung.

Bành!

Một tiếng bạo tạc nổ tung vang lên, sau đó lực lượng khổng lồ lan tràn, nham thạch dưới chân ở dưới trùng kích vỡ thành bột phấn.

May mắn hắn sớm phi hành, nếu không khẳng định sẽ người đầy bụi đất.

- Đây là lực lượng của Thai Anh cảnh đỉnh phong?

Nắm đấm xiết chặt, trên mặt Trương Huyền hưng phấn khó có thể ngăn chặn:

- Thật mạnh!

Mặc dù không có cường giả tới so sánh, không biết thực lực xác thực đến cùng cao bao nhiêu, nhưng giờ phút này lại để cho hắn gặp được Thanh Điền hoàng mà nói, chỉ sợ một quyền có thể đánh thành thịt nát, căn bản không phải đối thủ.

Rầm ào ào!

Đứng dậy, khí tức toàn thân thu liễm, không còn áp bách như vừa rồi, ngoại nhân thoạt nhìn, chỉ là Thánh Vực tam trọng đỉnh phong bình thường.

Cho dù thực lực tăng lên, điệu thấp vẫn là bản tính của hắn, có thể không rêu rao, tận lực không rêu rao, giảm bớt không ít phiền toái.

- Đạt tới loại cấp bậc này, Linh Nguyên đan bình thường, đối với ta tác dụng cũng không lớn rồi, có đi Luyện Đan Sư Công Hội hay không, đã không còn ý nghĩa...

Vốn lần này đi ra, là vì đi Luyện Đan Sư Công Hội, mua sắm chút Linh Nguyên đan, trùng kích cảnh giới cao hơn, bất quá kèm theo tu vi tăng lên, hơn nữa dùng Linh Nguyên đan đan văn... loại bình thường, trên cơ bản đã không có bất kỳ tác dụng rồi.

Mua nhiều hơn nữa, cũng không có hiệu quả, ngược lại không công lãng phí tiền, đã như vậy không cần phải giằng co.

- Quay về Chiến Sư đường đi, vừa vặn ba Đường chủ kia có mặt, tìm bọn hắn thử xem thực lực...

Nhẹ nhàng cười cười, đang định bay trở về Chiến Sư đường, tìm tứ đại Đường chủ luyện tay một chút, thuận tiện củng cố cảnh giới cùng tu vi, đột nhiên sửng sốt, cổ tay khẽ đảo, một Ngọc Bài xuất hiện ở lòng bàn tay.

Là Ngô sư truyền đến tin tức, nhìn thoáng qua, sắc mặt đột nhiên biến đổi.

- Cẩu Đường Chủ... Đã chết?

Danh Sư đường gặp chuyện không may!

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Danh Sư Đường của Thanh Nguyên đế quốc.

Chiếu song song bày ở dưới đất, tám cỗ thi thể lạnh ngắt.

Từng thi thể, đều mặc y phục Danh Sư, trước ngực có bảy vì sao lóng lánh, lộ rõ thân phận.

Lão giả ở giữa nhất, Trương Huyền hết sức quen thuộc, bởi vì đãi ngộ hắn không công bằng, mới tiến hành xông đường, thậm chí còn cùng hắn chiến đấu một trận... Vốn tưởng rằng vị này sẽ đợi đến lúc Tổng bộ thẩm vấn, cuối cùng bị tước đoạt tư cách Đường chủ, không nghĩ tới, vậy mà đã chết ở nơi đây.

- Xảy ra chuyện gì vậy?

Trương Huyền nhíu mày, nhìn về phía Ngô sư.

- Là sự tình buổi sáng hôm nay... Dựa theo danh sách ngươi cho ta, ta mới thẩm vấn tám người, kết quả... trong nội đường liền chết tám vị Danh Sư!

Sắc mặt Ngô sư xanh mét.

Trương Huyền từ trong miệng Thanh Điền hoàng đã biết danh sách nội gian, truyền cho hắn, vì không đánh rắn động cỏ, lặng lẽ thẩm vấn, vừa mới thẩm vấn người thứ tám, chợt nghe thuộc hạ báo cáo, trong nội đường đã chết tám vị Danh Sư thất tinh.

Bao gồm... Cẩu Đường Chủ!

Sắc mặt Trương Huyền trầm xuống.

Thẩm vấn tám người, chết tám vị Danh Sư, hơn nữa đều là thất tinh, rất rõ ràng, đối phương đang cho bọn hắn cảnh cáo.

- Hơn nữa, cái chết của bọn hắn giống như Trần Triết, đều là linh hồn biến mất, chỉ còn lại có thân thể...

Ngô sư nói tiếp.

Trương Huyền trầm mặc.

Vừa mới vào, hắn liền phát hiện rồi, bao gồm Cẩu Đường Chủ ở bên trong mọi người, đều là bị người dùng thủ pháp câu hồn, câu đi ba hồn bảy vía, từ đó biến thành thi thể.

- Là... Ngoan Nhân!

Xiết chặt nắm đấm.

Có thể làm được điểm ấy, ngay cả Cẩu Đường Chủ cũng không thể may mắn thoát khỏi, chỉ sợ chỉ có Ngoan Nhân mới có thể làm được.

Chỉ là... Hắn ở đầm lầy Tế Bắc, căn cứ Thanh Điền hoàng cung cấp tin tức, tựa hồ bị cấm chế, không cách nào thoát ly... Làm sao có thể dùng loại bí pháp này giết nhiều Danh Sư như vậy?

- Bọn hắn bị phát hiện ở đâu?

Trong lòng nghi hoặc, quay đầu hỏi.

- Đều trong chỗ ở của mình, người nhà cho rằng đang nghỉ ngơi, trời sáng gọi không tỉnh mới phát hiện, dĩ nhiên đoạn tuyệt hô hấp!

Nói một tiếng, Ngô sư nhịn không được nhìn qua:

- Có phải có quan hệ tới Thanh Điền hoàng hay không? Nhưng Thanh Điền hoàng... không phải bị giết rồi sao?

Thanh Điền hoàng thân là Vu Hồn Sư, có được loại bí pháp đặc thù này, sự tình giết chết Trần Triết, lúc trước Trương sư đã nói... Nếu như đều chết, là ai dùng ra chiêu này, quỷ dị như thế?

Vô duyên vô cớ tử vong, ngay cả một chút dấu hiệu cũng không có, lại huyên náo toàn bộ Danh Sư Đường lòng người bàng hoàng, sợ hãi.

Người đều sinh ra sợ hãi với đồ vật không biết cùng không thể lý giải, trước mắt cũng là như thế.

Cẩu Đường Chủ có thể nói là tồn tại thực lực mạnh nhất toàn bộ Thanh Nguyên Thành, hắn cũng không thể kháng trụ bị lặng yên không một tiếng động chém giết, bất kể là ai, đều sẽ cảm giác cổ rét run.

- Thanh Điền hoàng là chết, nhưng mà người phía sau hắn còn chưa chết!

Trương Huyền lắc đầu.

- Người đứng phía sau?

Ngô sư nghi hoặc.

Sự tình Ngoan Nhân liên lụy quá lớn, Trương Huyền cũng không nói ra, mặc dù là hắn, cũng không biết tình hình.

- Ân, mặc dù Thanh Điền hoàng là một vị Hoàng giả của Dị Linh Tộc, nhưng Vu Hồn Sư truyền thừa đoạn tuyệt, hắn có thể học được... là sau

lưng có người truyền thụ! Người động thủ, hẳn là cái này!

Trương Huyền gật đầu.

- Người truyền thụ Thanh Điền hoàng chức nghiệp Vu Hồn? Người này... sẽ có thực lực gì? Vượt qua đẳng cấp của phong hào đế quốc, ta có thể lập tức trình báo Tổng bộ, để cho đối phương phái người tới!

Đồng tử co rụt lại, Ngô sư vội nói.

Danh Sư Đường có quy củ của Danh Sư đường, dưới tình huống bình thường, sự tình phân bộ có thể giải quyết, nhiều nhất gửi cái văn bản báo cáo, sẽ không để cho người phía trên xuống.

Thứ nhất, người Tổng bộ bề bộn nhiều việc, không có rảnh thay thuộc hạ chùi đít; thứ hai, đối với người phân bộ cũng là cơ hội rèn luyện.

Sự tình gì cũng mời Tổng bộ... Danh Sư cao cấp còn không vội vàng chết?

Bất quá... một khi thực lực vượt qua đẳng cấp của phong hào đế quốc, liền không giống, sẽ liên lụy không biết bao nhiêu người sinh linh đồ thán, hoàn toàn có thể xin Tổng bộ, phái Danh Sư cao hơn xuống xử lý việc này.

- Phái người tới đây, đại khái cần bao lâu?

Trương Huyền nhíu mày.

- Tiềm Trùng phong hào đế quốc cách chúng ta gần nhất, có được Danh Sư nửa bước bát tinh... Để cho bọn họ phái người tới, đại khái cần chừng mười ngày... Còn có đế quốc liên minh có Danh Sư bát tinh, hiện tại truyền tin, nhanh nhất cũng phải hai mươi ngày mới có thể tới!

Tính toán thoáng một phát, Ngô sư nói.

- Mười ngày, hai mươi ngày? Quá muộn...

Trương Huyền lắc đầu, thần sắc ngưng trọng:

- Đợi những người này chạy tới, ta sợ Danh Sư Đường sẽ chết càng nhiều!

- Vậy làm sao bây giờ?

Ngô sư có chút gấp.

Mười ngày, hai mươi ngày hoàn toàn chính xác quá muộn, đối phương giết người ở vô hình, trong vòng một đêm liền chết tám cái... Thật muốn động thủ, thời gian dài như vậy, chỉ sợ Danh Sư thất tinh của toàn bộ Thanh Nguyên đế quốc, cũng không sai biệt lắm bị giết tuyệt.

- Người sau lưng Thanh Điền hoàng kia, đến cùng là thực lực gì, ta cũng không rõ ràng lắm, bất quá... chắc có lẽ không vượt qua Xuất Khiếu cảnh! Nếu không Tổng bộ Danh Sư Đường khẳng định đã sớm phát hiện...

Không có trả lời câu hỏi của hắn, Trương Huyền phân tích.

Tổng bộ Danh Sư Đường, tuy bỏ mặc quyền lực, gặp được khó khăn lại để cho phân bộ cấp dưới xử lý, nhưng sẽ thường xuyên tuần tra thiên hạ, một khi phát hiện sinh mệnh vượt qua đẳng cấp xuất hiện, sẽ đích thân xuất thủ xử lý.

Phong hào đế quốc, tồn tại cao nhất, chính là Xuất Khiếu cảnh... ánh mắt Ngoan Nhân này, có thể ở chỗ này không bị phát hiện, nói rõ... có lẽ không có đánh vỡ cực hạn này.

- Coi như không cao hơn Xuất Khiếu cảnh... Nhưng Xuất Khiếu cảnh, mỗi một tầng đều có chênh lệch rất lớn... Chỉ cần vượt qua sơ kỳ, không phải là chúng ta có thể chống lại!

Ngô sư nói.

Xuất Khiếu cảnh, Nguyên Thần Xuất Khiếu, có thể mượn nhờ lực lượng tự nhiên, khống chế hoàn cảnh bốn phía, mỗi tăng lên một tiểu cấp, liền cần trải qua một lần Lôi Kiếp, trải qua càng nhiều, thực lực liền càng mạnh, từng tiểu cấp đều không thể so sánh nổi, thậm chí có thể nói có khác nhau một trời một vực.

Lấy Xuất Khiếu cảnh sơ kỳ cùng trung kỳ làm thí dụ, cho dù cả hai chỉ kém một tiểu cấp, nhưng sức chiến đấu lại kém gấp bội.

Người trước, mười cái chung vào một chỗ, thậm chí bố trí thành trận pháp, cũng chưa hẳn là đối thủ của người sau.

Bởi vậy, coi như đối phương như trước là Xuất Khiếu cảnh, nhưng đạt tới đỉnh phong... cùng sơ kỳ, chênh lệch quá xa, căn bản không có khả năng chiến thắng.

- Ta biết rõ, nhưng cấp bậc cụ thể ta cũng không rõ ràng lắm... Bất quá, bây giờ không phải thời điểm xoắn xuýt cái này, chẳng lẽ ngươi không kỳ quái, gia hỏa này là làm sao giết chết những người kia sao?

Nhíu mày, Trương Huyền biết rõ chỉ bằng vào loại phỏng đoán này, là không thể nào biết được thực lực đối phương, mà là dọc theo những thi thể kia dạo qua một vòng, mở miệng nói.

- Giết chết như thế nào?

- Đúng vậy, ngày đó ta bị Thanh Điền hoàng đánh lén, biết rõ thủ đoạn của bọn hắn, mượn nhờ tế đàn, thậm chí Linh Hồn, cũng có thể xâm nhập ý thức người khác, câu hồn phách đi... Nói cách khác, vô luận bí pháp chiêu hồn lợi hại ra sao, cũng cần môi giới mới có thể thi triển... Giết chết tám người này, môi giới là cái gì? Có cẩn thận điều tra hay không?

Trương Huyền hỏi.

Ngoan Nhân dùng phương pháp chiêu hồn, khoảng cách gần, có thể trực tiếp tiến hành, nhưng cách xa nhau mấy vạn dặm, chỉ có thể mượn nhờ các loại đồ vật.

Tỷ như... Tế đàn!

Nhưng tế đàn Ngô sư mang đi, chờ Tổng bộ thẩm tra, những người này... là chết như thế nào?

- Cái này... Ta không có chú ý điểm ấy...

Sửng sốt một chút, Ngô sư không biết trả lời như thế nào.

- Cẩn thận điều tra thêm, có lẽ có thể tra ra cái gì...

Phân phó một tiếng, Trương Huyền không nói thêm lời, Minh Lý Chi Nhãn vận chuyển nhìn sang các thi thể.

Trước khi Cẩu Đường Chủ chết biểu lộ mang theo hoảng sợ, hắn là gặp sự tình gì hắn không thể tin được.

Từng đạo hoa văn ở trong mắt chảy xuôi, xem một lát, Trương Huyền lắc đầu.

Nguyên nhân Cẩu Đường Chủ chết giống như Trần Triết, đều là Linh Hồn bị câu đi, biến thành thi thể.

Coi như là Minh Lý Chi Nhãn, cũng nhìn không ra cái gì.

- Đúng rồi, Trung Thanh Vương kia đâu? Giam ở địa phương nào?

Không nhìn ra cái gì, Trương Huyền nhớ tới một người, vội vàng hỏi.

- Hắn bị bắt lần nữa, nhốt ở trong địa lao của Danh Sư Đường, tin tức nhất định là truyền không ra... Ngày hôm qua trong đêm, Sở Thiên Hành bệ hạ tính toán cầu kiến... Bất quá bị ta cự tuyệt!

Suy nghĩ một chút, Ngô sư nói.

- Sở Thiên Hành cầu kiến?

Trương Huyền nhíu mày.

Gia hỏa này chỉ là Vương gia, cũng không phải thân nhi tử của hoàng đế, như thế nào vừa ra sự tình liền tới? Không tiếc tiêu phí giá cả cực lớn?

- Vâng, bất quá hai người bọn họ không gặp được... Chắc có lẽ không có vấn đề gì?

Ngô sư nói.

- Cái này không rõ lắm, nhưng Sở Thiên Hành rất có thể cũng có vấn đề!

Thần sắc của Trương Huyền ngưng trọng.

Trung Thanh Vương thông qua ký ức của Thanh Điền hoàng, đã xác định có vấn đề... Vị Hoàng Đế này lại thân cận như thế, muốn nói không có vấn đề, hắn cũng không tin.

- Có cần bắt tới thẩm vấn hay không?

- Trước không vội, một khi thẩm vấn, động tĩnh lập tức náo lớn, đến lúc đó càng thêm náo động... Hiện tại việc cấp bách là tìm môi giới giết chết những người này, rút cuộc là cái gì... Sau đó lại nghĩ biện pháp diệt trừ hắc thủ phía sau màn!

Trầm tư một lát, Trương Huyền phân tích:

- Chỉ có hắc thủ chết rồi, mọi người mới có thể chính thức an toàn.

- Cũng đúng!

Ngô sư gật đầu.

Trương sư nói không sai, động thủ với một Hoàng Đế của đế quốc, rất dễ dàng làm lòng người bàng hoàng.

Gây nên náo động không nói, càng trọng yếu nhất là, điều tra nhưng không tìm được chứng cứ, ảnh hưởng danh dự của Danh Sư Đường.

Danh Sư Đường tọa trấn một phương, muốn xuất thủ với đế quốc, nhất định phải có bằng chứng, để người ta không có biện pháp phản bác, nếu không, sẽ để cho đế quốc khác nghĩ như thế nào?

Chẳng phải người người cảm thấy bất an?

Chỉ là hoài nghi, xa xa chưa đủ.

- Ta liền phái người đi thăm dò...

Nghĩ thông suốt điểm ấy, Ngô sư nói.

- Không chỉ thăm dò, khả năng còn phải chuẩn bị một số người, sau đó cùng đi đầm lầy Tế Bắc một chuyến!

- Đầm lầy Tế Bắc?

Ngô sư khó hiểu.

- Ta hoài nghi hắc thủ kia giấu ở nơi này...

Trương Huyền giải thích.

- Tốt, ta sẽ chọn lựa lực lượng tinh nhuệ nhất của Danh Sư Đường, còn có cao thủ Chiến Sư đường chung một chỗ!

Ngô sư nói.

- Ân, ngươi sớm chuẩn bị, ta cũng chuẩn bị một chút...

An bài xong, Trương Huyền nhẹ gật đầu.

Muốn đi đầm lầy Tế Bắc tìm kiếm Ngoan Nhân, cần làm hai chuyện, thứ nhất, thực lực của Kim Nguyên đỉnh lại đề thăng một ít, tranh thủ lại để

cho đối phương đạt tới Xuất Khiếu cảnh; thứ hai, mau chóng để cho Ngoan Nhân thôn phệ xong Thanh Điền hoàng, vượt qua Lôi Kiếp!

Như vậy thực lực mới có thể chính thức đạt tới Xuất Khiếu cảnh, nếu không... Lấy tu vi của hắn hiện tại, Ngoan Nhân lại không đủ mạnh... Tùy tiện đi tới, gây chuyện không tốt sẽ biến thành thuốc bổ cho đối phương, đến lúc đó thật sự sẽ không còn biện pháp.

Luyện Khí sư công hội!

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Biết rõ Ngoan Nhân ở đầm lầy Tế Bắc xuất thủ, chắc chắn sẽ không lưu tình, Trương Huyền không dám ngừng nghỉ, rời Danh Sư Đường, đi tới Luyện Khí sư Công Hội.

Theo lý, Ngoan Nhân không động thủ nhanh như vậy, nhưng Thanh Điền hoàng chết, thân phận Thiên Nhận Danh Sư bại lộ, khẳng định cũng làm cho đối phương có cảm giác áp bách.

Một khi tên kia có thể tránh thoát đầm lầy phong tỏa, thứ nhất muốn giết, nhất định là mình.

Vì vậy phải sớm chuẩn bị, tiên hạ thủ vi cường, không chỉ vì an toàn của mình, càng trọng yếu là, không thể để cho những Danh Sư thủ hộ Nhân tộc này, vô duyên vô cớ chết như thế.

- Bây giờ Kim Nguyên đỉnh là nửa bước Xuất Khiếu cảnh, nếu như dung nhập Kim Tinh Huyền Thạch, khẳng định có thể để cho cấp bậc của đối phương tăng nhiều, coi như không đạt tới Thánh Khí thượng phẩm, cũng có thể để cho phẩm chất càng hơn một bước, trùng kích Xuất Khiếu cảnh chính thức không khó!

Một bên đi về phía trước, một bên phỏng đoán.

Kim Tinh Huyền Thạch là từ bảo tàng của Ngô Dương Tử lấy được, sau khi phân cho Lạc Thất Thất một phần, trong tay còn có một khối, chỉ là một mực không có thời gian dung hòa vào Kim Nguyên đỉnh mà thôi.

Hiện tại nếu như quyết định đi đầm lầy Tế Bắc, tốt nhất là sớm võ trang thoáng một phát.

Luyện Khí sư Công Hội, cách Danh Sư Đường đại khái bốn năm dặm, không lâu sau liền tới.

Luyện Khí sư, bây giờ hắn còn chỉ là lục tinh khảo hạch ở Danh Sư Học Viện, cũng không có đạt được huy chương thất tinh, lấy ra huy chương mang ở trước ngực, nhấc chân đi vào.

Luyện Khí sư Công Hội ở Thanh Nguyên Thành, náo nhiệt giống như những địa phương khác, mỗi ngày đến đây mua sắm binh khí nhiều vô số kể, không biết bao nhiêu.

Nơi đây bán ra, cấp bậc cao nhất là Thánh Khí hạ phẩm, cao hơn lại cần định chế (*hàng đặt theo yêu cầu), thậm chí tiêu phí giá lớn mua sắm, đương nhiên, cơ bản có tiền mà không mua được.

- Trương sư? Thật là ngươi?

Đang muốn hỏi thăm Hội trưởng Luyện Khí sư Công Hội, chợt nghe một thanh âm kinh hô vang lên, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Sở Tường lúc trước nhìn thấy ở Kinh Hồng Sư Công Hội, đứng ở cách đó không xa, vẻ mặt hưng phấn.

- Sở Tường công tử...

Trương Huyền cười cười.

Vị trước mắt này, cũng coi như giúp hắn một lần, lần nữa gặp lại, không thể không để ý tới.

- Đa tạ Trương sư sớm dặn dò, thương thế trên linh hồn của ta, hiện tại đều tốt rồi!

Sở Tường khom người.

Ở Kinh Hồng Sư Công Hội, vị Trương sư này sớm bàn giao một câu, thời điểm Duy Quân Độc Vũ, Tử Yên Tiên Tử mới tận tâm tẫn trách, để cho thương thế của hắn nhận được chữa trị, hiện tại hoàn hảo không tổn hao gì.

- Không có gì...

Trương Huyền lắc đầu.

Sự tình một câu, không coi vào đâu, chỉ là đáng tiếc viên Tinh Nguyên thượng phẩm kia của đối phương... Kỳ thật nếu xem mình khiêu vũ mà nói, khẳng định khỏi nhanh hơn!

- Ta nghe nói Trương sư xông đường... Thật sự là lợi hại...

Cảm kích xong, Sở Tường tràn đầy kích động, vẻ mặt sùng bái.

- Không có gì, chỉ là tùy tiện xông xáo, tùy tiện xông xáo...

Trương Huyền bất đắc dĩ lắc đầu.

Xông đường huyên náo động tĩnh rất lớn, thanh âm vang vọng toàn bộ Thanh Nguyên Thành, lúc trước đối phương nhận biết mình, hơi chút nghe ngóng liền hiểu, căn bản không giấu giếm được.

- Tùy tiện xông xáo...

Sở Tường trợn trắng mắt.

Danh Sư Đường của Thanh Nguyên đế quốc đứng sừng sững không biết bao nhiêu năm, nhiều năm như vậy không có việc gì, ngươi vừa đến liền thành công xông đường, chỉnh phân bộ của người ta dục tiên dục tử, lại

để cho Đường chủ tự nhận lỗi từ chức... Cái này gọi “tùy tiện” mà nói, Danh Sư Đường khác còn không tươi sống hù chết?

- Lần này Trương sư tới, chẳng lẽ là cảm thấy Luyện Khí sư Công Hội không vừa mắt... Cũng tính toán xông thoáng một phát?

Thấy hắn không muốn nhiều lời, Sở Tường nhớ tới một việc, nhìn lại.

Từ khi vị Trương sư này đi vào Thanh Nguyên Thành, sẽ không an ổn qua một ngày, vốn ở Khải Linh Sư Công Hội, làm cho Công Hội chạy tán loạn... Sau đó xông đường, bây giờ chạy đến đây, sẽ không lại muốn làm sự tình gì chứ?

- Khục khục!

Không nghĩ tới bản thân làm người chính trực, vậy mà cho đối phương ấn tượng ác liệt như vậy, Trương Huyền ho khan một tiếng, có chút lúng túng:

- Kỳ thật... Ta là người thành thật, làm sao có thể làm ra loại chuyện này, ngươi suy nghĩ nhiều...

- Người thành thật?

Khóe miệng Sở Tường co lại, gặp qua không ít người thành thật, nhưng “trung thực” như vậy, còn có là lần đầu tiên thấy.

- Không xông đường, vậy hắn là giống như ta, chuyên môn tới đây quan sát Lâm Kiệt Đại Sư luyện khí a!

- Lâm Kiệt Đại Sư?

- Ân, hắn là Luyện Khí Đại Sư của Tiềm Trùng đế quốc, đạt đến nửa bước bát tinh, chỉ là đi ngang qua nơi đây, Tần Hội trưởng cố ý mời hắn giảng bài, cũng triệu tập tất cả Luyện Khí sư đạt tới thất tinh của Thanh Nguyên Thành tới... ta cũng may mắn được mời!

Sở Tường nói.

- Ngươi là Luyện Khí sư thất tinh?

Gia hỏa trước mắt này, ở kỹ viện cũng có phòng riêng, vốn tưởng rằng là một quần áo lụa là, không nghĩ tới, rõ ràng còn là Luyện Khí sư thất tinh.

- Đó là đương nhiên, ta ở trên luyện khí thiên phú cực cao...

Vẻ mặt Sở Tường đắc ý:

- Nếu Trương sư đối với luyện khí, có cái gì không hiểu, có thể hỏi ta, bằng vào quan hệ của chúng ta, ta nhất định sẽ chi tiết bẩm báo, tuyệt không giấu giếm!

- Ta biết rồi!

Biết rõ đối phương hảo tâm, Trương Huyền nhẹ gật đầu:

- Vừa vặn có việc cần phiền toái ngươi, có thể làm phiền dẫn ta đi gặp Hội trưởng Luyện Khí sư Công Hội không?

- Ngươi muốn gặp Tần Hội trưởng? Cái này đơn giản...

Sở Tường nhấc chân đi thẳng về phía trước:

- Đi theo ta!

- Ân!

Trương Huyền theo sát ở phía sau.

Có người giới thiệu, vừa vặn có thể miễn đi không ít phiền toái.

Đi theo sau lưng đối phương, Trương Huyền cũng biết tên vị Luyện Khí sư Hội trưởng này, Tần Hướng, là một Luyện Khí sư thất tinh đỉnh phong.

Rất nhanh đi vào chỗ ở của Hội trưởng, trải qua thông bẩm, hai người đi vào.

- Hội trưởng, vị này là Danh Sư thất tinh Trương Huyền mấy ngày trước xông đường thành công, Trương sư!

Sở Tường giới thiệu.

- Nguyên lai là Trương sư, Tần mỗ hữu lễ...

Tần Hội trưởng vội vàng đứng dậy.

Danh Sư có thể xông đường thành công, vô luận thực lực hay ánh mắt, đều đạt đến tình trạng bất khả tư nghị, không phải một Luyện Khí sư như hắn có thể khinh thường.

- Hội trưởng khách khí!

Trương Huyền ôm quyền.

Phân chủ khách ngồi xuống, hàn huyên hai câu, trên mặt Tần Hội trưởng tràn đầy lo lắng:

- Không biết lần này Trương sư tới đây cần làm chuyện gì? Luyện Khí sư Công Hội chúng ta luôn an phận thủ thường, ta quản thúc thuộc hạ cũng rất nghiêm khắc...

Sở Tường có chút nhìn không được:

- Hội trưởng, lần này Trương sư tới, cũng không phải xông Luyện Khí sư Công Hội...

- Như vậy là tốt rồi!

Tần Hội trưởng nhẹ nhàng thở ra, lau mồ hôi trán.

Nghe hai người đối thoại, Trương Huyền tràn đầy im lặng.

Chỉ là xông Danh Sư Đường, kết quả bị người hiểu lầm... Hắn rất thành thật, rất thành thật... Vì sao ngươi không tin tưởng chứ?

- Lần này tới đây, kỳ thật là có chút sự tình muốn phiền toái Tần Hội trưởng thoáng một phát!

Biết rõ giải thích đối phương cũng chưa chắc tin tưởng, bất đắc dĩ lắc đầu, Trương Huyền nhìn qua:

- Ta có một Thánh Khí trung phẩm, muốn dung hợp Kim Tinh Huyền Thạch, tăng lên thực lực, không biết Hội trưởng có thời gian hỗ trợ luyện chế một chút hay không?

- Xin hỏi Trương sư, Thánh Khí trung phẩm này là binh khí gì, có linh tính không? Đạt đến tu vi gì?

Nghe được là yêu cầu này, dừng lại một chút, Tần Hội trưởng nhìn qua.

- Là một lô đỉnh luyện khí, đạt đến nửa bước Xuất Khiếu cảnh, có linh tính!

Trương Huyền giới thiệu một chút.

- Cái này...

Vẻ mặt Tần Hội trưởng lúng túng:

- Không dối gạt Trương sư, nếu như lô đỉnh này chỉ có Nguyên Thần Cảnh sơ kỳ, ta hao phí tâm huyết, có lẽ có thể giúp đỡ rèn luyện, để cho đối phương dung hợp Kim Tinh Huyền Thạch... Nhưng nửa bước Xuất Khiếu, ta cũng không có đạt đến loại thực lực này, chỉ sợ có chút khó có thể làm được!

- Hội trưởng không cần lo lắng, đến lúc đó, ta sẽ chỉ điểm cho ngươi, chỉ cần tuân thủ trình tự, sẽ không xảy ra vấn đề!

Còn tưởng rằng đối phương lo lắng cái gì, nguyên lai là chuyện này, Trương Huyền cười cười.

Nói thật, rèn luyện Kim Nguyên đỉnh, hắn tự nhiên muốn đích thân quan sát chỉ điểm, nếu không đổi lại là người nào, cũng sẽ không yên tâm.

- Chỉ điểm của ngươi?

Tần Hội trưởng hơi nghi hoặc nhìn qua:

- Trương sư cũng là Luyện Khí sư?

- Ân, học qua một ít, hiện tại đã đạt đến lục tinh!

Trương Huyền lên tiếng.

Danh Sư Đường thư tịch có quan hệ tới luyện khí, hắn đều xem hết, hơn nữa hình thành Thiên Đạo công pháp học tập xong rồi, lý giải đối với luyện khí, dĩ nhiên đạt đến thất tinh đỉnh phong, thậm chí có thể so với một ít Luyện Khí sư bát tinh sơ kỳ.

Chỉ là rèn luyện Khí Thai, hắn không có chuyên môn học, nhiều nhất có thể gõ ra cục sắt, sợ mình luyện chế, đả thương Kim Nguyên đỉnh, lúc này mới tìm Tần Hội trưởng động thủ.

- Luyện Khí sư lục tinh?

Tần Hội trưởng cùng Sở Tường liếc mắt nhìn nhau, đều nhíu mày.

Luyện Khí sư, lục tinh cùng thất tinh, chênh lệch một đoạn rất lớn, cấp bậc thấp như vậy... Muốn chỉ điểm ta?

Không có nói đùa chứ!

- A, kỳ thật lý giải luyện khí của ta đã đạt đến thất tinh, chỉ là không có tới đây khảo hạch mà thôi...

Thấy ánh mắt của hai người cổ quái, Trương Huyền giải thích một câu.

- Thì ra là thế...

Tần Hội trưởng bừng tỉnh đại ngộ:

- Nếu như thế, kính xin Trương sư cùng đi luyện khí sảnh, Thánh Khí trung phẩm cùng Kim Tinh Huyền Thạch, chỉ có Địa Hỏa ở nơi đây mới có thể hòa tan!

- Tốt!

Trương Huyền gật đầu.

Luyện Khí sư Công Hội, hỏa diễm luyện khí đại bộ phận đều là tiếp dẫn Địa Hỏa, Địa Hỏa đồng dạng, cũng có sự phân chia mạnh yếu, Kim Tinh Huyền Thạch, bản thân liền khó có thể luyện hóa, Kim Nguyên đỉnh đạt tới nửa bước Xuất Khiếu cảnh, lại trải qua lôi điện rèn luyện, không phải hỏa diễm bình thường có thể hòa tan.

Ba người đi vào luyện khí sảnh, lúc này nơi đây chất đầy bóng người, từng cái trước ngực đều treo huy chương sáng loáng, lại đều là Luyện Khí sư thất tinh.

- Cái này...

Trương Huyền nhíu mày.

Vốn tưởng rằng đối phương nói luyện khí sảnh không ai, tới đây rèn luyện Kim Nguyên đỉnh thoáng một phát, liếc nhìn lại, mấy trăm vị Luyện Khí sư thất tinh...

- A, Trương sư chớ trách, có thể hòa tan Kim Tinh Huyền Thạch, chỉ có luyện khí sảnh này, vừa vặn Lâm Kiệt Đại Sư muốn tại đây truyền thụ phương pháp luyện khí cho chúng ta... Nếu như Trương sư có thể chờ đợi mà nói, không ngại nghe Liễu Đại Sư giảng bài một chút, hắn là một vị Luyện Khí sư chuẩn bát tinh, lý giải luyện khí đã đạt đến tình trạng không thể tưởng tượng, nghe giảng bài, lý giải luyện khí tất nhiên có thể đột nhiên tăng mạnh!

Thấy hắn không vui, Tần Hội trưởng vội vàng giải thích.

- Ta chỉ sợ không có nhiều thời gian như vậy...

Trương Huyền lắc đầu.

Ngoan Nhân tùy thời sẽ giết người, hắn phải nhanh tăng lên Kim Nguyên đỉnh, để ứng đối hết thảy, ở chỗ này nghe người ta giảng giải luyện khí... Thật không có thời gian.

- Như thế nào? Nghe ngữ khí của ngươi, nghe ta tiết học, là lãng phí thời gian của ngươi?

Lời còn chưa dứt, chợt nghe một thanh âm không vui vang lên.

Lâm Kiệt đại sư!

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Quay người nhìn lại, một lão giả đi tới, chòm râu hoa râm, hai đầu lông mày mang theo khí khái hào hùng, tu vi liếc khó có thể xem thấu, không biết đến cùng cao thâm cỡ nào.

- Lâm Kiệt Đại Sư...

Tần Hội trưởng vội vàng ôm quyền, vẻ mặt của Sở Tường cũng cung kính.

Luyện Khí sư chuẩn bát tinh, vô luận tu vi hay lý giải luyện khí, đều không phải bọn hắn có thể so sánh.

- Đại Sư... Vị này chính là Danh Sư thất tinh đỉnh phong của Danh Sư Đường, Trương Huyền Trương sư!

Sợ hai người hiểu lầm, Tần Hội trưởng vội vàng giới thiệu.

Vị Trương Huyền này có thể xông đường thành công, đánh bại Cẩu Đường Chủ, xưng hô thất tinh đỉnh phong tuyệt không quá.

- Danh Sư thất tinh đỉnh phong?

Lâm Kiệt Đại Sư sững sờ:

- Trẻ tuổi như vậy, thì có loại thực lực này, khó trách có vốn liếng ngạo khí...

Lúc trước còn tưởng rằng là người ngông cuồng gì, cố ý tới bới móc mình, nếu là Danh Sư thất tinh, tự nhiên sẽ không còn nghĩ như vậy.

- Thật sự ngại ngùng, Danh Sư Đường chúng ta có việc, chậm trễ không được, muốn mượn luyện khí sảnh sử dụng, rèn luyện binh khí của ta thoáng một phát, chẳng biết có được hay không?

Trương Huyền ôm quyền.

Người ta muốn giảng bài, trực tiếp đến đây, muốn mượn dùng Địa Hỏa nơi đây, hoàn toàn chính xác có chút vô lễ.

- Rèn luyện binh khí? Trương sư còn là một vị Luyện Khí sư?

Lâm Kiệt Đại Sư tò mò nhìn qua.

Trương Huyền nói:

- May mắn đã nhận được huy chương lục tinh!

Lâm Kiệt Đại Sư nhẹ gật đầu, có chút nghi hoặc:

- Không biết... Trương sư muốn rèn luyện binh khí gì?

Đến cùng là dạng binh khí gì, nhất định phải ở nơi này luyện khí?

Luyện Khí sư Công Hội của Thanh Nguyên đế quốc, cho dù không có hùng vĩ như Tiềm Trùng đế quốc, nhưng tĩnh thất có được Địa Hỏa có thể luyện khí, không có một nghìn cũng bảy tám trăm... Kiên trì chọn ở chỗ này, tất nhiên có dụng ý khác.

Nếu đối phương là Luyện Khí sư thất tinh đỉnh phong, sẽ không hỏi nhiều, lục tinh... Thật sự có chút thấp, Địa Hỏa nơi đây dị thường hung mãnh, hơi chút khống chế không nổi, không chỉ không cách nào luyện

thành, gây chuyện không tốt còn sẽ để cho binh khí hủy hoại chỉ trong chốc lát.

- Là nó!

Cổ tay khẽ đảo, Kim Nguyên đỉnh xuất hiện.

- Chủ nhân, đây là muốn rèn luyện ta? Hặc hặc, ta lại muốn tấn cấp?

Nhìn quanh một vòng, phát hiện là ở Luyện Khí sư Công Hội, khắp nơi đều là Luyện Khí sư, Kim Nguyên đỉnh tràn đầy hưng phấn.

- Thánh Khí trung phẩm nửa bước Xuất Khiếu cảnh?

Còn tưởng rằng là một Bán Thánh khí, không nghĩ tới đạt đến trung phẩm, lông mi nhảy dựng, Lâm Kiệt Đại Sư có chút không dám tin tưởng:

- Trương sư... Muốn rèn luyện lô đỉnh này?

- Đúng vậy!

Trương Huyền gật đầu.

- Cái này...

Thấy bộ dáng đối phương nghé mới sinh không sợ cọp, Lâm Kiệt Đại Sư nhịn không được an ủi:

- Rèn luyện Thánh Khí trung phẩm, không chỉ cần thực lực, còn cần bảo hộ linh tính, cùng với phương pháp rèn luyện chính xác nhất, không cho phép có nửa chút qua loa... Nếu không, chẳng những không thể để cho đối phương tấn cấp, gây chuyện không tốt còn sẽ phá hư kết cấu bên trong, làm cho đẳng cấp hạ xuống...

Loại Thánh Khí cấp bậc này, coi như là hắn, muốn rèn luyện nhiều nhất chỉ có hai thành nắm chắc, một Luyện Khí sư lục tinh...

Thực lực không bằng, cưỡng ép nấu lại binh khí, chẳng những không thể để cho đối phương tăng lên, gây chuyện không tốt còn sẽ rơi xuống, được không bù mất.

- Lão đầu, ngươi có ý tứ gì? Thiếu chủ nhà của chúng ta, lần trước tùy tiện chỉ điểm một học đồ, để cho ta từ Thánh Khí hạ phẩm tấn cấp đến trung phẩm, cần cần ngươi tới giáo huấn?

Trương Huyền còn chưa kịp nói chuyện, Kim Nguyên đỉnh liền không vui nói.

Từ khi sinh ra, nó bội phục nhất đúng là vị chủ nhân trước mắt này... Đối phương lại dám hoài nghi, không có trực tiếp tiến lên đánh đối phương đầu nở hoa, coi như là rất khắc chế rồi.

- Chỉ điểm học đồ?

Tất cả mọi người sững sờ, có chút khó hiểu.

Học đồ, là ngay cả Phàm Khí cũng rất khó luyện chế ra, chỉ điểm một chút, Thánh Khí hạ phẩm tấn cấp đến trung phẩm?

- Ngươi không nói lời nào, không ai bảo ngươi câm!

Một cái tát quất vào trên nắp lò của Kim Nguyên đỉnh, để cho đối phương câm miệng, Trương Huyền quát lớn.

Lần trước, sở dĩ Tống Chân có thể thuận lợi để cho đối phương tăng lên, là vì đối phương ở trên luyện khí tôi luyện rất nhiều năm, thực lực không kém Luyện Khí sư lục tinh không nói, ở trên thủ pháp luyện khí cũng đạt tới trình độ cực cao.

Lúc này mới ở dưới chỉ điểm của mình, nhẹ nhõm hoàn thành... Đổi thành học đồ khác, khẳng định không được.

Cơ duyên xảo hợp mà thôi, rất khó phục chế, không có gì đáng giá khoe khoang.

- Ta...

Lô đỉnh uốn éo người, cực kỳ ủy khuất:

- Ta nói là sự thật a... Ngươi chính là tùy tiện chỉ điểm học đồ, để cho ta tấn cấp...

- Câm miệng, qua một bên...

Thấy nó còn dám phản bác, Trương Huyền nhíu mày.

- Vâng...

Kim Nguyên đỉnh không dám nói nhảm nữa, thối lui đến một bên.

- Gia hỏa này tự do tản mạn đã quen, có chút vô lễ, để cho Đại Sư, Hội trưởng chê cười...

Nhìn về phía mọi người, Trương Huyền ngại ngùng.

Chủ nhân nói chuyện, một lính khí loạn xen vào, không biết lớn nhỏ.

- Không có gì!

Lâm Kiệt Đại Sư lắc đầu, trong mắt vẫn còn có chút kỳ quái:

- Mới vừa nói, Trương sư chỉ điểm học đồ luyện chế... Không biết là xảy ra chuyện gì?

- Không nói cũng được!

Trương Huyền nói.

Tới nơi này là muốn thăng cấp Kim Nguyên đỉnh, nên điệu thấp một ít, một ít chuyện cũ mà thôi, giờ phút này lại nói ra, cũng không có ý tứ gì.

- Là ta lỗ mãng...

Đối phương không muốn nói, còn tưởng rằng liên lụy đến bí mật gì, Lâm Kiệt Đại Sư không muốn hỏi nhiều.

- Sự tình không thể chần chờ, ta liền bắt đầu...

Thấy không có gây nên hiểu lầm gì, Trương Huyền nhẹ nhàng thở ra, dừng lại một chút, nhìn về phía Sở Tường:

- Sở huynh, khả năng một lát nữa sẽ phiền toái ngươi thoáng một phát!

- Có chuyện gì, Trương sư phân phó là được, chỉ cần ta có thể làm, tuyệt sẽ không chối từ!

Sở Tường mỉm cười.

Không nói trước hai người nhận thức, chỉ nói vị trước mắt này xông đường thành công, trở thành đệ nhất Danh Sư của Thanh Nguyên đế quốc, vô luận giao hảo ra sao cũng không quá đáng.

- Là như vậy, binh khí này của ta, bị ta cưng chiều hỏng mất, ta xuất thủ luyện chế mà nói, khả năng bởi vì các loại cố kỵ, ngược lại khó có thể làm tốt... Vì vậy, muốn nhờ ngươi rèn luyện giúp ta!

Dừng lại một chút, Trương Huyền nói.

- Cưng chiều?

Kim Nguyên đỉnh vắt hết óc, như thế nào cũng không nghĩ ra được, vị trước mắt này lúc nào cưng chiều qua nó.

Bề ngoài giống như, mới vừa rồi còn rút một tát...

- Cái này...

Nghe được là chuyện này, lại càng hoảng sợ, Sở Tường cười khổ một tiếng, vội vàng khoát tay:

- Trương sư, không phải ta không muốn hỗ trợ, tu vi của ta ngay cả Nguyên Thần Cảnh cũng không đến, mặc dù là Luyện Khí sư thất tinh, nhưng Luyện chế Thánh Khí trung phẩm... Thật sự làm không được!

Ngay cả Tần Hội trưởng là Luyện Khí sư thất tinh đỉnh phong, cũng không thể luyện chế binh khí cấp bậc cao như vậy, hắn một cái vừa đạt tới Luyện Khí sư thất tinh...

Thực để mắt hắn...

- Không cần khẩn trương, ta chỉ điểm ngươi luyện chế, chỉ cần nghiêm khắc dựa theo trình tự ta nói không kém chút nào làm là được...

Trương Huyền nói.

Sở Tường xoắn xuýt:

- Lô đỉnh của Trương sư trân quý như vậy, ta sợ xảy ra vấn đề...

- Không sao, một lát nữa, ta sẽ thi triển Sư Ngôn Thiên Thụ với ngươi, nghiêm khắc dựa theo ta nói đi làm, xảy ra vấn đề, sẽ không trách ngươi...

Biết rõ đối phương lo lắng cái gì, Trương Huyền cười cười.

- Ách...

Thấy đối phương nói như vậy, cự tuyệt nữa rõ ràng cho thấy xem thường, xoắn xuýt một lát, Sở Tường đành phải nhẹ gật đầu.

- Vậy thì bắt đầu đi!

Nhẹ nhàng cười cười, Trương Huyền quay đầu nhìn về phía Kim Nguyên đỉnh, nhướng mày:

- Còn chưa cút đến bên Địa Hỏa?

- ...

Kim Nguyên đỉnh run rụt thoáng một phát, còn nói cưng chiều ta, lòng tràn đầy ủy khuất, vội vàng bay đi.

- Cái này gọi là cưng chiều?

Lâm Kiệt Đại Sư cùng Tần Hội trưởng cũng một đầu hắc tuyến.

Vừa nói quá cưng chiều binh khí của mình, thời điểm luyện chế không hạ thủ được, thật giống như thầy thuốc không muốn giải phẫu cho thân nhân... Kết quả thấy một màn như vậy... Ngươi đây là cưng chiều?

Đi vào trước mặt trận pháp dẫn xuất Địa Hỏa, Trương Huyền nói với Sở Tường thoáng một phát.

Người sau rõ ý tứ, hai bước đi vào trước mặt.

- Trương sư, đây là phù văn lệnh bài dẫn động Địa Hỏa...

Thấy muốn tiến hành luyện khí, cổ tay của Tần Hội trưởng khẽ đảo, lấy ra một cái lệnh bài.

Địa Hỏa bị trận pháp từ dưới đất hút ra, cần lệnh bài đặc thù mới có thể kích hoạt, nếu không thì nhìn không ra hỏa diễm.

Đang định đưa tới, chợt nghe thanh niên cách đó không xa, thanh âm nhàn nhạt vang lên.

- Phía bên trái đi ba bước, đi về trước hai bước, lui về phía sau một bước, phải di chuyển một bước, vận chuyển chân khí trong cơ thể, tập trung ở chân phải đạp xuống...

Thanh âm mang theo ý vị đặc thù, Sở Tường không chần chờ chút nào, nghiêm khắc dựa theo lời của hắn hành động, bàn chân đạp mạnh mặt đất.

Hừng hực!

Trận pháp hấp dẫn Địa Hỏa lập tức vận chuyển, một đoàn hỏa diễm nồng đậm phóng lên trời, bao phủ Kim Nguyên đỉnh ở bên trong.

- Cái này...

Đồng tử của Tần Hội trưởng co rụt lại, trong mắt tràn đầy không thể tin được:

- Không cần phù văn lệnh bài, đốt Địa Hỏa... Làm sao làm được?

Độ nóng của Địa Hỏa cực cao, coi như là Thánh Vực tam tứ trọng, lâm vào trong đó cũng rất dễ dàng bị đốt thành tro bụi.

Nguyên nhân chính là như thế, bình thường thời điểm trận pháp không vận chuyển, là không có hỏa diễm... Dựa theo tình huống bình thường, không có phù văn lệnh bài, muốn dẫn lửa ra, hầu như không có khả năng, nhưng vị trước mắt này chỉ điểm, lại nhẹ nhõm hoàn thành...

Mặc dù tận mắt nhìn thấy, cũng khó mà tin được.

- Là nắm giữ trận pháp đến cực hạn mới có thể làm được! Vị Trương sư này, có lẽ còn phụ tu Trận Pháp Sư, hơn nữa chỉ sợ trình độ không thấp!

Thấy biểu lộ của hắn, Lâm Kiệt Đại Sư gật đầu.

Chỉ liếc nhìn, liền biết kết cấu của Địa Hỏa trận, hơn nữa nhẹ nhõm dẫn xuất hỏa diễm, lý giải đối với trận pháp, coi như ở Tiềm Trùng đế quốc bọn hắn, cũng là nhân vật đầu lĩnh.

- Đúng vậy a...

Tần Hội trưởng cũng tỉnh táo lại.

- Xem trình độ luyện khí của hắn đi... Tuy Danh Sư có Sư Ngôn Thiên Thụ, nhưng chỉ điểm người khác luyện khí... Hơn nữa lại để cho một người chưa bao giờ phối hợp qua, rèn luyện Thánh Khí trung phẩm, độ khó rất lớn!

Lắc đầu, Lâm Kiệt Đại Sư không quá tin tưởng.

Song phương phối hợp qua vô số lần, rất có ăn ý thì thôi.

Trong hiện thực cũng có luyện khí như thế.

Nhưng thực lực, trình độ chân khí, thủ pháp luyện khí... của đối phương đều không biết, liền chỉ điểm đối phương rèn luyện Thánh Khí trung phẩm vượt qua thực lực bản thân...

Dùng ánh mắt của hắn đến xem, có thể nói là nhiệm vụ không thể hoàn thành.

Vị Trương sư này, trực tiếp làm như vậy... Là tâm lớn, hay muốn chỉnh cái lô đỉnh kia đến chết?

Lần nữa nhìn về phía Kim Nguyên đỉnh, trong mắt tràn đầy đồng tình.

Đây không phải cưng chiều...

Như thế nào... giống muốn lộng chết nó thế nhỉ?

Sở Tường luyện khí!

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

- Được rồi, chuẩn bị công cụ cho tốt, bắt đầu đi!

Đốt Địa Hỏa xong, thấy Sở Tường hoảng sợ, có chút ngẩn người, Trương Huyền

nhíu mày nói.

- Vâng!

Có thể trẻ tuổi như vậy thì đến được Thánh Vực tam trọng, càng là Luyện Khí sư

thất tinh, biểu hiện ra quần áo lụa là, trên thực tế không đơn giản chút nào.

Hít sâu một hơi, rất nhanh tĩnh hạ tâm thần.

- Tiểu tử, ngươi yên tâm, không phải ca thổi với ngươi, nhưng ngươi nghiêm

khắc dựa theo chủ nhân nói đi làm, đỉnh gia ta một chút việc cũng không có,

cấp bậc còn sẽ tăng nhiều...

Thấy Sở Tường bó tay bó chân, Kim Nguyên đỉnh cười to một tiếng.

Nghe nói như thế, Lâm Kiệt Đại Sư cùng Tần Hội trưởng liếc mắt nhìn nhau, tràn

đầy lo lắng.

Cái lô đỉnh này rút cuộc là tâm lớn, hay suy nghĩ có vấn đề... luyện chế như

vậy, rớt cấp là việc nhỏ, trọng yếu nhất là ý niệm của ngươi cũng có thể sẽ bị

giết chết...

Thật sự một chút lo lắng cũng không có?

- Vâng!

Sở Tường lên tiếng, quay đầu nhìn qua:

- Trương sư, không biết phải dung hợp khoáng thạch gì...

- Đây!

Ngón tay búng ra, một tảng đá bay tới.

- Cái này...

Đồng tử co rụt lại, Sở Tường lung lay lần nữa:

- Kim Tinh Huyền Thạch?

Kim Tinh Huyền Thạch vô cùng quý giá, dung hợp một chút, có thể để cho uy lực

của binh khí đại tăng... Coi như là ở phong hào đế quốc, cũng thuộc về khoáng

thạch rất hiếm, nằm mơ cũng không nghĩ đến, đối phương tiện tay lấy ra.

- Thứ này rất khó hòa tan a...

Tần Hội trưởng nhíu mày.

Cho dù Kim Tinh Huyền Thạch rất ít ỏi, nhưng thân là Hội trưởng Luyện Khí sư

Công Hội, vẫn có đường tắt lấy được một ít, nhưng thứ này rất khó hòa tan, coi

như là Địa Hỏa trong đại sảnh, muốn tan ra cũng đều cần tiêu phí thật lớn.

Hóa không ra, làm sao hòa vào trong binh khí, tăng lên phẩm chất?

- Địa Hỏa ở Tiềm Trùng đế quốc, muốn hòa tan không khó lắm, nhưng nơi này...

Lâm Kiệt Đại Sư lắc đầu.

Mặc dù Địa Hỏa ở luyện khí sảnh độ nóng cao nhất, nhưng so sánh với Tiềm Trùng

đế quốc còn kém một ít, muốn luyện hóa Kim Tinh Huyền Thạch, chỉ sợ không dễ

dàng như vậy.

Đang hiếu kỳ, đối phương làm sao hòa tan, chợt nghe thanh niên phân phó một

tiếng, tiếp theo liền thấy Kim Nguyên đỉnh mở ra, trực tiếp nuốt khoáng thạch.

- Cái này...

Lâm Kiệt Đại Sư vỗ đùi, trong mắt tỏa ánh sáng:

- Sao ta không nghĩ tới chứ, lô đỉnh muốn luyện chế này, là khí đỉnh, mặc dù

độ nóng của Địa Hỏa có hạn, nhưng mượn nhờ lực lượng Thánh Khí trung phẩm của

nó, sẽ trở nên càng thêm nóng... Một mình hòa tan mà nói rất khó, nhưng đặt ở

trong đó liền rất dễ dàng rồi, chỉ là...

- Chỉ là cái gì?

- Chỉ là như vậy có thể hòa tan Kim Tinh Huyền Thạch, nhưng cũng có thiếu

sót, đó chính là thần thức không cách nào đi vào, dò xét không thấy đến cùng

lúc nào triệt để hòa tan, thời gian sớm, thời gian chậm, đối với luyện chế

binh khí đều có ảnh hưởng rất lớn...

Lâm Kiệt Đại Sư nói.

Địa Hỏa thiêu cháy cộng thêm lô đỉnh gia trì, độ nóng trong lô đỉnh ngay cả

Kim Tinh Huyền Thạch cũng có thể hòa tan, thần thức đi vào trong đó mà nói,

tất nhiên cũng bị tổn thương! Vào không được, sẽ không có biện pháp xác định

trạng thái.

Đối với khoáng thạch phẩm chất cao như Kim Tinh Huyền Thạch, rèn luyện binh

khí, dùng lửa thời gian dài ngắn có ảnh hưởng rất lớn, có đôi khi kém một hai

cái hô hấp, thì có thể dẫn đến thất bại.

- Không sai... không chỉ như thế, cái lô đỉnh này một mực ở trong Địa Hỏa,

một khi thời gian sai lầm, khoáng thạch bị lãng phí không nói, gây chuyện

không tốt cũng sẽ mất đi kết cấu lúc trước, cấp bậc rớt xuống rất nhiều...

Tần Hội trưởng cũng hiểu được.

Cái lô đỉnh này, bản thân chính là rất nhiều khoáng thạch, kim loại dung hợp

thành, đã đạt đến một loại cân bằng đặc thù, này mới khiến nó đạt tới Thánh

Khí trung phẩm.

Giờ phút này, Địa Hỏa liên tục thiêu cháy, sự cân bằng này rất dễ dàng đánh

vỡ, hơn nữa khoáng thạch không biết lúc nào có thể hòa tan... luyện chế như

thế, cho dù giải quyết xong vấn đề độ nóng của Địa Hỏa chưa đủ, độ khó lại lần

nữa gia tăng lên gấp bội.

Hai người đang lo lắng, chợt nghe thanh âm nhàn nhạt của thanh niên tiếp tục

vang lên.

- Về phía trước hai bước, chân khí quán thâu hướng đông bắc, dùng Tam Diệp

luyện khí pháp, lấy nó khai lò!

Thanh âm mang theo vận luật đặc thù của Sư Ngôn Thiên Thụ, không chần chờ cùng

do dự, như mệnh lệnh quân nhân, ngắn gọn hữu lực.

Nghe được hắn nói, Sở Tường tuân thủ một cách nghiêm chỉnh, di động hai bước,

ngón tay điểm ra.

Rầm ào ào!

Nắp lò mở ra, một đoàn chất lỏng màu vàng kim óng ánh bay ra, lơ lửng ở trên

không trung.

- Hòa tan? Hơn nữa là vừa mới hòa tan, sai số không cao hơn một phần mười cái

hô hấp, cái này...

Đồng tử co rụt lại, Tần Hội trưởng không thể tin được.

Vừa nói nắm chắc thời gian khó khăn, đối phương liền xác định, hơn nữa không

sai chút nào... Làm sao làm được?

- Là kết hợp Địa Hỏa trận, Sở Tường tiến lên, di động kết cấu của trận pháp,

chân khí rót vào phía đông bắc, để cho độ nóng của hỏa diễm trong nháy mắt lên

cao, ngay sau đó sử dụng Tam Diệp luyện khí pháp... Bộ thủ pháp này ngươi nên

biết, chỉ một cái nhanh hơn một cái, lực lượng hung mãnh không nói, quan trọng

là có thể áp hỏa diễm súc, độ nóng càng thêm tập trung... Kết hợp với trận

pháp cải biến, lúc này mới trong nháy mắt hòa tan Kim Tinh Huyền Thạch...

phương pháp luyện khí này, năng lực tính toán này... Quá chính xác rồi, thật

đáng sợ!

Lâm Kiệt Đại Sư hiểu được, nắm đấm xiết chặt.

Vừa rồi mặc dù chỉ một câu ngắn ngủn, nhưng trong đó liên lụy nhiều phương

diện như nắm giữ trận pháp, độ nóng Địa Hỏa, điểm nóng chảy của khoáng thạch,

thuộc tính chân khí, thậm chí thủ pháp luyện khí… Chỉ có cực kỳ rõ ràng, mới

có thể làm ra tình huống như bây giờ.

Đừng nói Luyện Khí sư lục tinh, coi như là hắn, chuẩn bát tinh, muốn hoàn

thành cũng làm không được.

Trong chớp nhoáng này tính toán ra số lượng... Thật sự quá kinh khủng!

- Trái di chuyển ba tấc, tay giơ lên luyện khí chùy, đập nện miệng lô đỉnh,

dùng thủ pháp Diệp Trụy Lạc, rèn một trăm bốn mươi tám cái, ba hô hấp một búa,

không thể nhiều, không thể thiếu, tốc độ đều đặn tiến hành, sau đó...

Thanh niên nói tiếp.

Ngay sau đó, chợt nghe tiếng đánh đinh đinh đang đang.

- Hay... Thật khéo!

Xem một lát, Lâm Kiệt Đại Sư kinh hô.

- Đại Sư...

Tần Hội trưởng có chút khó hiểu.

- Thực lực của ngươi không tới, không nhìn ra vấn đề ở đâu... thủ pháp Liễu

Diệp Trụy Lạc, là thủ pháp luyện khí bình thường nhất, nghe không coi vào đâu,

như lá liễu rơi xuống đất, chậm chạp đều đều... Nhưng mà dùng ở chỗ này, liền

quá khéo. Cái lô đỉnh này, vừa mới bị Địa Hỏa thiêu cháy, đã có xu thế hòa

tan, lúc này dùng thủ pháp quá nhanh, quá mạnh, sẽ để cho trong đối phương

sinh ra vết rách. Loại vết rách này không lớn, lại sẽ để cho phẩm chất của đối

phương giảm xuống, nhưng dùng loại thủ pháp này, sẽ không xuất hiện vấn đề đó,

thậm chí còn có thể làm cho tính chất càng thêm kín đáo, thực lực gia tăng lần

nữa...

Tròng mắt Lâm Kiệt đỏ hoe.

Thanh niên trước mắt kia chỉ điểm, hóa mục nát thành thần kỳ, dùng chính là

thủ pháp rèn luyện đơn giản nhất, lại làm cho toàn bộ lô đỉnh dung hợp Kim

Tinh Huyền Thạch tốt hơn.

Đinh đinh đang đang!

Sở Tường đánh một trăm bốn mươi tám cái, đánh xong, ngay sau đó ở dưới Trương

Huyền phân phó, thiết chùy chuyển một cái, đánh tới chân vạc.

- Vì sao không đánh thân đỉnh? Đánh chân vạc làm gì?

Tần Hội trưởng khó hiểu như trước.

Dựa theo tình huống bình thường, rèn luyện một kiện binh khí, theo như trình

tự gõ, mới có thể càng thêm củng cố, vừa gõ miệng đỉnh xong, trực tiếp gõ

chân... Khoảng cách có chút quá lớn đi!

- Cái này...

Lâm Kiệt Đại Sư cũng nhíu mày, nghĩ không rõ.

Ô...ô...ô...ng...

Đang kỳ quái, chợt nghe lô đỉnh trước mắt đột nhiên phát ra sóng âm trầm lắng,

tựa như sóng biển.

- Đây là... Ta hiểu được!

Nghe thế, Lâm Kiệt Đại Sư bừng tỉnh đại ngộ.

Tần Hội trưởng vội vàng nhìn qua.

- Đây là Triều Tịch luyện khí pháp... Nghe nói là một vị Luyện Khí sư bát

tinh, nghe được thanh âm triều tịch, sáng chế ra thủ pháp này, đánh xong miệng

đỉnh, sau đó là chân, cả hai cách nhau xa nhất, thời điểm va chạm sẽ sinh ra

một loại đồng cảm đặc thù, như là triều tịch... Bởi như vậy, Kim Tinh Huyền

Thạch ở trên thân đỉnh, coi như không cần rèn luyện, cũng có thể triệt để dung

hợp, thậm chí không phá hư kết cấu lúc trước, chất lượng càng tốt hơn, mấu

chốt nhất là, trải qua loại triều tịch này chấn động, linh tính trong đó cũng

sẽ được tinh luyện, trở nên càng cường đại hơn... Thật lợi hại, thật lợi hại!

Làm sao hắn nghĩ ra được?

Càng nói càng cảm thấy ngạc nhiên, Lâm Kiệt Đại Sư cảm giác mình có chút phản

ứng không kịp rồi.

Triều Tịch luyện khí pháp, cực kỳ ít gặp, coi như là hắn cũng không có dùng

qua, nằm mơ cũng không nghĩ đến, lại có thể thấy người thi triển ở nơi đây...

Thủ pháp luyện khí rất nhiều, nhưng dùng phù hợp, chẳng những có thể để cho

các loại kim loại dung hợp tốt hơn, thậm chí đối với linh tính trong đó cũng

có ích lợi rất lớn.

Rất nhiều người mượn nhờ khoáng thạch tốt tăng lên chất lượng của binh khí,

binh khí là kiên cố vững chắc hơn, tính bền dẻo càng đủ, nhưng linh tính trong

đó không có gia tăng quá lớn... Thật giống như nghé con kéo xe ngựa, đối với

thực lực chỉnh thể của binh khí mà nói, chưa chắc là chuyện tốt.

Vị trước mắt này, ở thời khắc mấu chốt sử dụng Triều Tịch luyện khí pháp, vừa

vặn giải quyết vấn đề này.

Không chỉ binh khí tiến bộ lớn, linh tính cũng nhận được gia tăng... Nhất cử

lưỡng tiện!

- Chỉ điểm người khác luyện khí, còn có thể cân nhắc đến điểm ấy... phải nắm

giữ luyện khí đến trình độ gì mới có thể làm được?

Lúc trước, hắn còn cảm thấy đối phương chỉ điểm người khác xuất thủ luyện khí,

muốn thành công rất khó, hiện tại xem ra... Tám chín phần mười có thể thành

công!

Đối phương lý giải luyện khí, cao hơn hắn thật sự nhiều lắm!

Căn bản không ở một cấp bậc.

Lại nhìn một lát, càng xem càng kinh ngạc.

Vị Trương sư này chỉ điểm, mỗi một bước đều chính xác cùng kín đáo, không có

chút sơ suất cùng sai lầm nào, mặc dù xuất thủ không phải mình, như trước tính

toán rõ ràng thực lực, thuộc tính chân khí của đối phương.

Vừa mới bắt đầu, phương pháp đối phương rèn luyện, còn có thể xem hiểu, kèm

theo thời gian chuyển dời, lại có thật nhiều chỗ hắn cũng không thể giải thích

vì sao.

Cẩn thận suy tư, có thể hiểu rõ, nhưng thời điểm này, đối phương lại thi triển

không biết bao nhiêu thủ pháp, quả thực khiến người ta hoa mắt không kịp nhìn.

Không biết qua bao lâu, một tiếng nổ vang kịch liệt, Sở Tường ở dưới Trương sư

phân phó, lui về phía sau mấy bước.

Ầm ầm!

Ngay sau đó, tất cả mọi người ở luyện khí sảnh cảm thấy một đạo khí tức huy

hoàng bay thẳng lên, bầu trời âm trầm xuống.

- Là Xuất Khiếu kiếp...

Thân thể xiết chặt, tất cả mọi người biến sắc.

Xuất Khiếu kiếp

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Thánh Vực ngũ trọng Xuất Khiếu cảnh, Nguyên Thần ly thể, muốn trở nên càng thêm cường đại, nhất định phải trải qua Xuất Khiếu kiếp.

Cho dù vũ khí đạt tới Xuất Khiếu cảnh, linh tính cũng không ngưng tụ được Nguyên Thần, thoát ly ràng buộc, có điều lại có thể biến hóa ra hai chân, đi lại giống như người, linh hoạt hơn trước kia rất nhiều.

Cái lô đỉnh trước mắt này, vốn đạt đến nửa bước Xuất Khiếu, giờ phút này dung hợp Kim Tinh Huyền Thạch, quả nhiên một lần đột phá ràng buộc, đưa tới Xuất Khiếu kiếp.

Mây đen càng lúc càng lớn, vén lên nóc phòng, bụi bặm tung bay, lộ ra bầu trời bên ngoài.

Trong căn phòng có rất nhiều Luyện Khí sư, lần thứ nhất nhìn thấy luyện chế vũ khí đạt tới Xuất Khiếu, tất cả đều kích động run rẩy, không có một cái rời đi.

- Răng rắc!

Lôi đình nổ vang, vô số tia chớp màu xanh lam vướng víu, tựa hồ muốn xé rách không khí.

- Cái lô đỉnh này, làm sao chưa rèn luyện, liền đưa tới... Xuất Khiếu kiếp?

Tần hội trưởng khó tin.

Luyện chế vũ khí, có ba bước, thứ nhất hòa tan kim loại, khoáng thạch; thứ hai rèn luyện khí thai; thứ ba tôi thép!

Đối với Luyện Khí sư lợi hại, hai cái trước đều không khó, khó nắm giữ nhất là cái thứ ba.

Rất nhiều vũ khí, chất liệu có thể hoàn mỹ dung hợp hay không, có thể để cho phẩm chất tiến thêm một bước hay không, liền nhìn Luyện Khí sư tôi thép.

Trước kia rất nhiều thủ pháp, rất nhiều hắn đều xem không hiểu, vốn cho rằng tôi thép sau cùng, có thể để cho mình mở rộng tầm mắt, chân chính kiến thức đến trình độ của Luyện Khí sư lợi hại, nằm mơ cũng không có nghĩ đến...

Còn chưa kịp rèn luyện, liền đưa tới Xuất Khiếu kiếp!

- Không phải không rèn luyện, mà là... đang định rèn luyện!

Yết hầu của Lâm Kiệt đại sư phát khô.

- Đang định? Đại sư ý là... dùng lôi đình rèn luyện?

Con ngươi co rụt lại, Tần hội trưởng ý thức được cái gì, thân thể cứng đờ.

- Không sai, hắn định dùng lôi đình tôi thép...

Lâm Kiệt đại sư gật đầu.

- Xuất Khiếu kiếp, hung mãnh cuồng bạo, cường giả Xuất Khiếu cảnh chân chính cũng rất khó chống lại, để một vũ khí vừa mới tấn cấp mượn nhờ thứ này...

Tần hội trưởng cảm thấy không phải mình điên rồi, mà là Trương sư kia điên rồi.

Xuất Khiếu kiếp, là lôi đình, vô cùng hung mãnh, rất nhiều cường giả Xuất Khiếu cảnh cũng e ngại, không dám đón đỡ!

Danh Sư đường Cẩu đường chủ, đã sớm đột phá cảnh giới, lại ngay cả một đạo lôi kiếp cũng không dám tiếp, cũng là bởi vì tuổi già sức yếu, cảm thấy không chịu nổi, hơi không cẩn thận sẽ hồn phi phách tán.

Đồ vật khủng bố như thế, mọi người tránh còn không kịp, cái tên này... vậy mà dùng để tôi thép, nói cách khác, hấp thu lực lượng sấm sét vào vũ khí...

Lá gan quá lớn đi!

Hơi không cẩn thận, tất cả cố gắng trước đó sẽ hủy hoại chỉ trong chốc lát còn không có gì... Mấu chốt nhất là, vô cùng có khả năng không chịu nổi, nổ tung tại chỗ.

Vũ khí Xuất Khiếu cảnh đột nhiên nổ tung, tương đương với loại cường giả cấp bậc này tự bạo...

Làm không cẩn thận toàn bộ phân bộ của bọn họ sẽ bị xóa sổ.

Hoàn toàn xoá tên khỏi Danh Sư đại lục.

- Mọi người nhanh lui về phía sau, lệnh tất cả mọi người rời khỏi...

Nhịn không được nữa, vội vàng lớn tiếng phân phó.

Toàn bộ Luyện Khí sư thất tinh của Thanh Nguyên thành đều hội tụ ở đây, định nghe Lâm Kiệt đại sư giảng bài, thật muốn bị nổ chết, sẽ thật sự hoàn toàn kết thúc rồi...

- Vâng!

- Trốn...

- Nhanh đi mời người Danh Sư đường tới... Không khống chế được, rất có thể sinh linh đồ thán!

Rất nhiều Luyện Khí sư cũng ý thức được nguy hiểm, từng cái vẻ mặt trắng bệch, vội vã lao ra ngoài.

Rất nhanh trong phòng chỉ còn lại có Trương Huyền, Lâm Kiệt đại sư, Tần hội trưởng cùng Sở Tường.

Thời khắc này Sở Tường cũng bị dọa đến vẻ mặt trắng bệch, không ngừng run rẩy, vội vàng nhìn về phía Trương sư cách đó không xa đang chỉ điểm hắn, lại thấy hai tay đối phương chắp sau lưng, nhìn lên lôi đình trên bầu trời, chẳng những không có một chút e ngại, ngược lại mang theo hưng phấn nồng đậm.

- Trương sư...

Nuốt ngụm nước bọt, hô lên.

- Không cần lo lắng, Xuất Khiếu kiếp mà thôi, Kim Nguyên đỉnh có thể vượt qua!

Biết đối phương lo lắng cái gì, Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng.

Rèn luyện bình thường, cho dù cũng có thể phát huy lực lượng của Kim Tinh Huyền Thạch, nhưng uy lực khẳng định kém xa lôi đình rèn luyện, làm như vậy, không chỉ có thể để tất cả tài liệu hoàn mỹ dung hợp, quan trọng hơn còn có thể làm cho cả lô đỉnh mang theo lực lượng sấm sét, cùng cường giả Xuất Khiếu cảnh khác giao chiến, chiếm ưu thế cực lớn!

Răng rắc!

Thời điểm mọi người khiếp sợ, đạo lôi điện thứ nhất đã bổ xuống.

Rơi vào trên người Kim Nguyên đỉnh, bị nhẹ nhõm hấp thu, không có gây nên bất kỳ gợn sóng nào, ngược lại để ánh sáng lộng lẫy trở nên càng thêm loá mắt, như phẩm chất càng kiên cố hơn.

- Cái này...

Lâm Kiệt đại sư có chút không dám tin tưởng:

- Bản thân lô đỉnh này là Thánh khí trung phẩm, giờ phút này lại dung hợp Kim Tinh Huyền Thạch, có thể chống lại đạo lôi kiếp thứ nhất không tính là gì, nhưng linh tính trong đó làm sao một chút việc cũng không có?

Linh tính giống như Vu Hồn, thuần âm, e ngại nhất là lôi đình!

Hút lôi điện vào binh khí rèn luyện, linh tính tự nhiên sẽ bị công kích...

Làm không cẩn thận sẽ bị chôn vùi!

Nhưng linh tính của lô đỉnh này một chút việc cũng không có, ngược lại khống chế đỉnh lô, vặn vẹo ở trên không trung, một bộ tiểu nhân đắc chí...

Đến cùng xảy ra chuyện gì?

- Linh tính của Kim Nguyên đỉnh, trải qua một lần lôi đình xung kích, linh tính đã lột xác, cho dù lôi đình của Xuất Khiếu kiếp không yếu, nhưng cũng rất khó làm bị thương đối phương!

Thấy vị đại sư này sắp làm chuyện điên rồ, Trương Huyền lắc đầu, giải thích một câu.

Ở Lôi Đình chi hải, Kim Nguyên đỉnh vì cứu người, linh tính bị lôi điện đánh cho ngủ say, kinh nghiệm khi đó, so với giờ phút này còn cường đại hơn mấy chục lần!

Trận pháp cấp tám, cho dù không có người chủ trì, uy lực cũng không phải Xuất Khiếu kiếp có thể so sánh được.

Nguyên nhân chính là như vậy, Trương Huyền mới dám dùng lôi điện tôi thép.

- Trải qua lôi đình?

Giờ mới hiểu được, Lâm Kiệt đại sư thở phào nhẹ nhõm, có điều lập tức lộ ra vẻ lo lắng:

- Xuất Khiếu cảnh chia làm sơ kỳ, trung kỳ, hậu kỳ, đỉnh phong, đối ứng bốn đạo lôi kiếp, không biết...

Kim Nguyên đỉnh này, có thể đạt tới cảnh giới gì?

Cường giả Xuất Khiếu cảnh bình thường, đạt tới sơ kỳ, kinh nghiệm sơ kiếp, chỉ có một tia chớp, mặc dù khó có thể chịu đựng, nhưng chỉ cần chống đỡ được, Nguyên Thần củng cố thương thế, sẽ trở nên càng thêm cường đại, sau này ở trong lôi kiếp, lại trải qua sẽ đơn giản hơn không ít.

Sơ kỳ đến trung kỳ, rất nhiều người đều tu luyện mấy chục năm, trên trăm năm, như vậy mới có đầy đủ thời gian, để Nguyên Thần củng cố vết thương do lôi đình mang tới.

Vũ khí khác biệt.

Một lần tấn cấp quá nhiều, trực tiếp đạt đến Xuất Khiếu đỉnh phong mà nói, sẽ dẫn tới bốn đạo lôi kiếp, sơ, trung, hậu, đỉnh phong...

Bốn đạo lôi kiếp chung một chỗ tới, linh tính không được khôi phục, vô cùng có khả năng không chịu nổi, sụp đổ.

- Phương pháp luyện khí của Sở Tường còn yếu chút, cho dù phối hợp không tệ, vẫn như cũ không có đạt tới Xuất Khiếu cảnh đỉnh phong, hắn là hậu kỳ!

Tính toán một chút, Trương Huyền nói.

Mặc dù Kim Tinh Huyền Thạch thưa thớt, hơn nữa đối vũ khí có bổ ích rất lớn, nhưng trước kia chất liệu của Kim Nguyên đỉnh quá yếu, lại thêm phương pháp luyện khí của Sở Tường hơi yếu...

Cho dù có hắn chỉ điểm không có xuất hiện bất kỳ sai lầm, nhưng đạt tới Xuất Khiếu cảnh hậu kỳ đã là cực hạn.

Bất quá, chớ xem thường cảnh giới này.

Tu vi đạt tới Thánh Vực ngũ trọng, mỗi một tiểu cấp, đều khó hơn lên trời, vây khốn không biết bao nhiêu người.

Thực lực của Xuất Khiếu cảnh hậu kỳ, cộng thêm trải qua lôi điện rèn luyện, Xuất Khiếu cảnh đỉnh phong bình thường cũng chưa chắc có thể là đối thủ, loại thực lực này, đừng nói Thanh Nguyên phong hào đế quốc, e là cho dù ở Tiềm Xung phong hào đế quốc, cũng được cho đứng đầu nhất.

- Xuất Khiếu cảnh hậu kỳ? Cần trải qua ba đạo lôi kiếp... Chỉ sợ rất khó!

Khóe miệng co quắp một cái, khuôn mặt Lâm Kiệt đại sư cực kỳ lo lắng.

Một lần đạt tới hậu kỳ, cần trải qua, sơ kiếp, trung kiếp cùng hậu kiếp, ba đạo lôi điện, một đạo đáng sợ hơn một đạo, muốn thông qua... Khó như lên trời.

- Ta biết!

Trương Huyền gật đầu:

- Bất quá, ta tin tưởng Kim Nguyên đỉnh có thể thành công!

Một lần vượt qua ba đạo lôi kiếp, rất khó, bất quá... chỉ có kháng qua, mới coi như chân chính thành công rèn luyện, thực lực tăng nhiều.

Không trải qua mưa gió làm sao có thể thấy cầu vồng? Cho dù Kim Nguyên đỉnh thoạt nhìn có chút không đáng tin cậy, nhưng dù sao cũng là linh tính sống không biết bao nhiêu năm, được không biết bao nhiêu người của Danh Sư học viện tẩm bổ, nắm giữ ý niệm cùng tinh thần của Danh Sư, nhất định có thể tiếp tục kiên trì.

Nếu không, ban đầu ở Lôi Đình chi hải, cũng không phải ngủ say, mà là trực tiếp tử vong.

Oanh!

Thời điểm nói chuyện, đạo lôi điện thứ hai lần nữa rơi xuống.

Lần này so với vừa rồi càng thêm hung mãnh, còn chưa tới trước mặt, không khí tựa như bị sấm sét xé rách cháy đen, bất cứ lúc nào cũng sẽ nứt ra.

Răng rắc!

Lôi đình rơi vào trên người Kim Nguyên đỉnh, để hắn run rụt lại, thân hình bay ở trên không cũng không vững vàng, trực tiếp rơi trên mặt đất, đập ra một cái hố to.

Thoạt nhìn chật vật, nhưng vẫn kiên trì chịu đựng.

Ầm ầm!

Đạo thứ hai kết thúc, không chờ đối phương phản ứng, đạo lôi đình thứ ba đổ xuống.

Đạo này càng thêm cường đại, điện mang màu xanh đậm, to chừng vại nước, bổ về phía Kim Nguyên đỉnh.

- Không tốt!

So với trong tưởng tượng thì lớn hơn nhiều, có khả năng không kiên trì nổi!

Nhìn thấy uy thế của lôi điện, Trương Huyền không còn bình tĩnh như trước đó, vẻ mặt căng thẳng.

Mặc dù hắn tin tưởng Kim Nguyên đỉnh, nhưng lôi đình trước mắt thực sự quá đáng sợ, thật muốn trùng kích đến, làm không cẩn thận, sẽ hồn phi phách tán tại chỗ, linh tính biến mất.

- Kim Nguyên đỉnh, thôn phệ Địa Hỏa, lấy hỏa đối lôi...

Biết chỉ bằng vào đối phương, khẳng định chống không được, Trương Huyền vội vàng hô, đồng thời lật tay một cái, một đống trận kỳ xuất hiện.

Giơ tay lên bắn ra.

Sưu sưu sưu sưu!

Trận kỳ rơi vào bốn phía Kim Nguyên đỉnh, lập tức tạo thành một trận pháp kích hoạt Địa Hỏa.

Lôi đình to lớn, mạnh mẽ chống đỡ là khẳng định không kháng nổi, đã như vậy, liền lấy mạnh đụng mạnh!

Dùng Địa Hỏa đối kháng lôi điện.

Hừng hực!

Trận pháp dẫn động, Địa Hỏa cuộn trào mãnh liệt, lập tức bị trận pháp rút ra, hình thành ngọn lửa màu tím sậm.

Kim Nguyên đỉnh cũng biết đến thời khắc sống còn, giãy dụa từ trong hố bò lên, mở nắp lò ra khẽ hấp.

Rầm!

Hỏa diễm lập tức đi vào trong đỉnh lô, tạo thành một Hỏa Long to lớn.

Hỏa Long phun ra ngoài, cùng lôi điện xung kích chung một chỗ.

Oanh!

Đất rung núi chuyển, hai cổ lực lượng khổng lồ hình thành sóng xung kích tán dật, thời gian nháy mắt, toàn bộ kiến trúc của Luyện Khí sư sụp không biết bao nhiêu.

- Công hội của ta...

Con mắt nhảy một cái, Tần hội trưởng khóc.

Ngươi đã nói không xông đường, ta mới để ngươi luyện khí...

Biến thành như vậy, về sau ta làm sao đối mặt liệt tổ liệt tông?

Ngọc Phi Nhi kiên trì cùng kiêu ngạo

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Hô!

Đạo lôi đình thứ ba biến mất, mây đen trên trời giống như hoàn thành nhiệm vụ, chậm rãi tiêu tán, Kim Nguyên đỉnh cũng thở phào nhẹ nhõm, xụi lơ ngồi dưới đất, như một bãi bùn nhão.

Đạt tới Xuất Khiếu cảnh, nó đã không giống trước đó, loại hình chân vạc không cách nào nhúc nhích, đã giống như người, có thể làm ra hoạt động đơn giản, thậm chí đi lại.

Đi tới trước mặt, bàn tay của Trương Huyền chạm lên người nó một cái, lập tức thở phào nhẹ nhõm.

Tên này liên tục trải qua ba đạo lôi kiếp, mặc dù kiệt sức, nhưng linh tính còn không có chịu đến tổn thương quá lớn, chỉ cần yên tĩnh tu dưỡng, có lẽ ba tháng thời gian liền hoàn toàn khôi phục.

Đương nhiên, sử dụng bảo vật khôi phục linh tính đặc thù, có thể để cho tốc độ khôi phục tăng nhanh hơn không ít.

- Ngươi về Thiên Nghĩ Phong sào trước, tới dưới Bồ Đề thụ tu luyện...

Trương Huyền dặn dò một tiếng.

Trong Thiên Nghĩ Phong sào có Thánh Vực Bồ Đề thụ, thứ này có công hiệu cực lớn với linh hồn, linh tính của Kim Nguyên đỉnh bị hao tổn, để nó trợ giúp, xem như đúng bệnh hốt thuốc.

- Vâng!

Biết tình huống của mình, Kim Nguyên đỉnh không nói thêm lời, thân thể nhoáng một cái biến mất ở trước mắt mọi người.

Trương Huyền xoay người lại, nhìn về phía Sở Tường:

- Đa tạ Sở huynh giúp ta rèn luyện, những quáng thạch này, coi như thù lao của ngươi...

Lúc trước từ trong tay Sở Thiên Hành, nhận được không ít khoáng thạch, vừa rồi thời điểm rèn luyện Kim Nguyên đỉnh, trừ Kim Tinh Huyền Thạch, cho dù cũng dùng không ít, nhưng vẫn còn thừa một bộ phận rất lớn, đối phương giúp mình một tay, vô luận như thế nào cũng phải bày tỏ một chút.

- Không cần... trải qua lần luyện khí này, ta đối với luyện khí có lĩnh ngộ mới, đã vô cùng cảm kích...

Sở Tường vội vàng xua tay.

Cơ hội luyện khí lần này, đối với hắn mà nói, là tôi luyện rất lớn, chỉ chỗ tốt này, liền càng trực tiếp hơn khoáng thạch, bảo vật.

- Cũng được!

Thấy đối phương khăng khăng không muốn, Trương Huyền cũng lười kiên trì.

Gia hỏa này nhìn người khiêu vũ liền có thể lấy ra một viên Tinh Nguyên thượng phẩm, vừa nhìn liền biết thân thế không kém, một chút

khoáng thạch mà thôi, đối với hắn mà nói, quả thực không quá quan trọng.

- Cái này... Tần hội trưởng, thật không tiện, Luyện Khí sư công hội biến thành như vậy...

Giải quyết xong Sở Tường, đi tới trước mặt Tần hội trưởng.

Phát sinh nổ lớn, cũng là hắn không ngờ tới, lúc đầu đối phương cho hắn mượn chỗ luyện khí, là xuất phát từ hảo tâm, hiện tại làm toàn bộ công hội thành phế tích, thực sự băn khoăn.

May mắn, không có nhân viên thương vong, nếu không thật sự muôn lần chết khó chuộc tội lỗi.

- Như vậy đi, ta để người Danh Sư đường tới giúp ngươi xây dựng lại...

Tràn đầy lúng túng nói.

- Vậy làm phiền Trương sư...

Tần hội trưởng thở phào nhẹ nhõm.

Danh Sư đường xuất thủ, hắn là không cần một ngày, những kiến trúc sụp đổ này liền có thể khôi phục như lúc ban đầu, thậm chí so với trước kia càng tốt hơn, như vậy mà nói, xem như trong họa được phúc.

- Ừm!

Trương Huyền gật gật đầu, nói chuyện này cho Ngô sư, để hắn phái người tới, bản thân lại lần nữa nhìn về phía Lâm Kiệt đại sư:

- Thật không tiện, chậm trễ đại sư giảng bài, ngươi tiếp tục đi... Ta cáo từ trước!

- ...

Khóe miệng Lâm Kiệt đại sư giật một cái.

Tất cả Luyện Khí sư đều chạy, ta giảng bài cho ai? Lại nói... nhìn thấy phương pháp luyện khí tinh diệu như vậy, ta lại giảng giải một chút kỹ thuật cấp thấp... Cho dù không bị người khác xem thường, cũng xấu hổ nói không nên lời ah!

Sớm biết liền không đáp ứng giảng bài...

Danh Sư đường có một đại năng như vậy, còn để cho mình tới...

Suy nghĩ một chút liền tổn thương không thôi.

Không để ý tới hai người u sầu, phất tay cáo từ, Trương Huyền cũng không trực tiếp về Danh Sư đường, mà bay ra Thanh Nguyên thành, đi tới nhà gỗ mà trước đó Thanh Điền Hoàng bắt giữ hắn.

Nơi này cực kỳ yên tĩnh, ít ai lui tới, vừa vặn có thể giải quyết vấn đề của Ngoan Nhân.

Hô!

Điểm về phía trước, Thiên Đạo chi thư xuất hiện ở trước mắt, hít sâu một hơi, bàn tay Trương Huyền trảo một cái.

Rầm!

Trái tim cùng ngón tay in ở phía trên chậm rãi lơ lửng.

Trước đó thực lực của mình không đủ, một mực trấn áp đối phương ở trên Thiên Đạo chi thư, chưa hề thả ra qua, hiện tại ý định để hắn thoát ly, trải qua lôi kiếp.

Dù sao đối phương đã hiến tế linh hồn, cũng không sợ phản bội.

Xì xì xì!

Thoát ly Thiên Đạo chi thư, tựa như thoát ly gông xiềng, trái tim cùng ngón tay, lập tức phóng ra sát lục chi khí nồng đậm, toàn bộ nhà gỗ

giống như bị nước biển rót đầy, lực lượng bắn ra bốn phía, khí tức kinh người.

- Tốt rồi, nắm chặt thời gian luyện hóa Vu Hồn của Thanh Điền Hoàng, tăng thực lực lên, nếu không, gặp được Ngoan Nhân ở đầm lầy Tề Bắc, ta sợ chết là ngươi!

Thấy tên này còn có thời gian rảnh rỗi khoe khoang, Trương Huyền hừ một tiếng.

- Vâng!

Ngoan Nhân không dám nói nhảm, tiếp tục thôn phệ Vu Hồn của Thanh Điền Hoàng.

Trong Tại Thiên Đạo chi thư bị áp chế, tốc độ cắn nuốt không nhanh, giờ phút này lực lượng phát huy đến cực hạn, thời gian không dài, liền nghe tiếng hô càng ngày càng nhỏ, Thanh Điền Hoàng bị thôn phệ không còn một mảnh, hoàn toàn biến mất.

Ầm ầm!

Nương theo Vu Hồn bị thôn phệ sạch sẽ, bầu trời xuất hiện một đoàn mây đen.

Hắn cũng đưa tới Xuất Khiếu kiếp.

Khác biệt Kim Nguyên đỉnh, cho dù Ngoan Nhân mất đi ký ức, cũng là lão quái vật sống không biết bao nhiêu năm, cho dù Xuất Khiếu kiếp đáng sợ, nó độ qua cũng không khó.

Đồng dạng đánh xuống ba đạo kiếp vân, giống như Kim Nguyên đỉnh, đạt đến Xuất Khiếu cảnh hậu kỳ, lúc này mới ngừng lại.

Vu Hồn của Thanh Điền Hoàng chỉ là Xuất Khiếu cảnh sơ kỳ, mặc dù cung cấp năng lượng không ít, nhưng Ngoan Nhân đạt tới hậu kỳ đã là cực hạn.

- Ừm, nhanh chóng điều chỉnh, hai ngày sau ta liền dẫn ngươi đi đầm lầy Tề Bắc, tranh thủ thôn phệ đối phương...

Thấy hắn thành công, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm.

Có hai Xuất Khiếu cảnh hậu kỳ bảo hộ, khẳng định sẽ an toàn hơn không ít, lại thêm thực lực của hắn cũng đột nhiên tăng mạnh, đạt đến Thánh Vực tam trọng Thai Anh cảnh đỉnh phong, chỉ cần Ngoan Nhân ở đầm lầy Tề Bắc không cao hơn Xuất Khiếu cảnh, có lẽ tính nguy hiểm không lớn.

- Về Chiến Sư đường...

Lần nữa thu Ngoan Nhân vào Thiên Đạo chi thư, Trương Huyền bay trở về Chiến Sư đường.

Lần này chỉ qua ba bốn canh giờ, nhưng bất kể sức chiến đấu hay năng lực bảo vệ tính mạng, lại tăng lên gấp bội.

Lúc này, thành viên của ba Chiến Sư đường đến đây trao đổi, đã cùng Huyền Huyền hội tiến hành trao đổi sâu, hai bên đã đạt thành hiệp nghị sau này cùng chung phát triển.

Đối với những thứ này, Trương Huyền cũng không để ý tới, đang định tìm Hình đường chủ thương nghị sự tình đi đầm lầy Tề Bắc, chỉ thấy Ngọc Phi Nhi đi tới.

- Trương sư, Lạc Thất Thất đi rồi...

- Đi?

Trương Huyền sững sờ:

- Đi nơi nào?

Buổi sáng còn để cho mình theo nàng một ngày, dạy luyện đan một canh giờ...

Làm sao thời gian nháy mắt liền đi?

- Ta cũng không biết!

Ngọc Phi Nhi lắc đầu.

- Có nói gì hay không?

Trương Huyền khó hiểu, cho dù bị mình cự tuyệt, cũng không đến mức không từ mà biệt a? Chẳng lẽ đã xảy ra chuyện gì?

- Nàng nói trong nhà có một số việc, muốn tạm thời rời một đoạn thời gian...

Ngọc Phi Nhi gật đầu.

- Trong nhà có chuyện xảy ra?

- Ừm, thời điểm vừa tới Danh Sư học viện, ta xem qua giới thiệu, là về Bạch Viễn đế quốc, hắn là công chúa của đế quốc này, mấy ngày trước ta nghe nói Bạch Viễn đế quốc phát sinh náo động, hoàng thất thương vong không ít người, hắn là trở về giải quyết a!

Ngọc Phi Nhi phỏng đoán nói.

- Bạch Viễn đế quốc...

Trương Huyền nhẹ gật đầu.

Thời điểm mới quen Lạc Thất Thất, quả thực nghe ai giới thiệu qua, là công chúa của đế quốc nào đó, chỉ là không nghĩ tới là Bạch Viễn đế quốc.

Là đế quốc nhất đẳng, có điều cường đại hơn Hồng Viễn đế quốc một chút, nhưng so với Thanh Nguyên đế quốc kém một đoạn rất lớn.

- Bạch Viễn chỉ là đế quốc nhất đẳng, thực lực mạnh nhất chỉ có Thánh Vực nhất trọng đỉnh phong, Thất Thất là cường giả nhị trọng, sức chiến

đấu cùng cấp bậc càng vô địch... Có lẽ rất nhanh có thể giải quyết vấn đề!

Thấy hắn có chút lo lắng, Ngọc Phi Nhi nói.

- Ừm!

Trương Huyền gật đầu.

Gần đây thực lực của Lạc Thất Thất bạo tăng, đối phó một đế quốc biến cố, có lẽ dễ như trở bàn tay, không tính là gì.

Chỉ là, học sinh liên tiếp rời khỏi, để hắn vẫn còn có chút thất lạc.

- Trương sư, thật ra thì... Ta cũng ý định về Hồng Viễn đế quốc!

Dừng lại một chút, Ngọc Phi Nhi nhìn qua.

- Ngươi cũng muốn đi?

Trương Huyền cau mày.

- Vâng, vừa rồi ta suy nghĩ mấy canh giờ, cũng coi như nghĩ rõ ràng, ngươi là cửu thiên chi long, không có khả năng ở lại loại địa phương nhỏ này, cũng chỉ có tiểu công chúa Lạc gia mới có thể xứng với ngươi, ta... Chỉ là công chúa của đế quốc nhất đẳng nho nhỏ, không cần thiết hy vọng hão huyền, đi theo sau lưng, một mực rầu rĩ, còn không bằng trở về dốc lòng tu luyện, có lẽ có một ngày, cũng có thể đạt tới tình trạng để ngươi liếc nhìn ta một cái...

Ngọc Phi Nhi nói.

Tính cách của nàng quả quyết, đã làm ra quyết định, thì không có gì có thể xoắn xuýt, nói thẳng ra.

Cùng Trương Huyền ở chung bất quá nửa năm, nhưng thiên phú của đối phương, nàng nhìn ở trong mắt.

Lúc đầu còn thấp hơn nàng, nhưng bây giờ đã cao hơn không biết bao nhiêu, tiếp tục nữa, chênh lệch sẽ càng lúc càng lớn.

Như vậy mỗi ngày theo ở phía sau, chém không đứt tình cảm của mình, còn không bằng nên rời đi trước, bình tĩnh một đoạn thời gian lại nói.

- Cái này...

Không nghĩ tới đối phương có thể nghĩ thông nhanh như vậy, Trương Huyền không khỏi bội phục, nhẹ gật đầu:

- Vậy ngươi phải bảo trọng!

Chữ tình này, ngay cả tâm cảnh như hắn cũng không thể hóa giải, vì Lạc Nhược Hi, liều mạng cố gắng, đối phương mấy canh giờ liền có thể nghĩ tới những thứ này, hơn nữa dứt bỏ tình cảm trong lòng...

Phần tâm tính này, xem như cực mạnh.

Chỉ cần không có gì bất ngờ xảy ra, về sau tất nhiên có thể đạt tới tình trạng mà phụ thân nàng Ngọc Thần Thanh mãi mãi cũng không đạt tới.

- Ừm, Trương sư... Tạm biệt!

Nhẹ nhàng cười một tiếng, Ngọc Phi Nhi xoay người đi ra ngoài.

Tới tiêu sái, đi cũng rất quyết đoán.

Xem ra nàng cũng nhìn rõ quyết tâm của mình, trong lòng chỉ có Lạc gia tiểu công chúa, tiếp tục vướng víu khiến người chán ghét, còn không bằng lui thân rời khỏi, lưu một ấn tượng tốt.

- Ta biết ý nghĩ của Thất Thất giống như ta, xử lý sự tình trong nhà chỉ là việc phụ, trọng yếu nhất chính là bị cự tuyệt... Không dám đối mặt. Nàng cũng rời khỏi, nghĩ biện pháp tu luyện, ta cũng muốn tăng thêm tốc độ, tuyệt không thể kém nàng!

Rời khỏi Chiến Sư đường, quay đầu nhìn điện đường to lớn phía sau, Ngọc Phi Nhi xiết chặt nắm đấm.

Nàng cùng Lạc Thất Thất đều là người vô cùng kiêu ngạo, thật vất vả thích một nam tử, kết quả bị song song cự tuyệt, trong lòng khẳng định nhẫn nhịn một hơi.

Quả thực, bây giờ chúng ta không xứng với ngươi, như vậy chúng ta dùng càng nhiều cố gắng trả giá, tranh thủ một ngày kia, đạt tới tình trạng có thể để ngươi nhìn thẳng!

Đây là kiên trì của Ngọc Phi Nhi ta, cũng là sự kiêu ngạo của ta!

Mà nếu như một mực theo ở sau lưng, tiếp nhận chỉ điểm cùng ân huệ, thời gian lâu dài, cho dù thực lực tăng thêm, chỉ sợ cũng không dám tiếp tục sinh ra tâm tư khác.

Đi đầm lầy Tề Bắc

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Thân là Danh Sư thất tinh, ý nghĩ của Lạc Thất Thất cùng Ngọc Phi Nhi, Trương Huyền tự nhiên có thể nhìn ra, có điều, có người ưa thích, đối với tình cảm khác thật không muốn chạm nhiều, cho dù thời gian ngắn để đối phương đau lòng, nhưng tốt hơn nhiều một mực để của nàng đau lòng.

Đau dài không bằng đau ngắn, trên tình cảm không thể có chút do dự cùng chần chừ nào, nếu không hại người hại mình.

Đưa mắt nhìn Ngọc Phi Nhi rời khỏi, tao loạn trong lòng bình tĩnh trở lại, lúc này Trương Huyền mới tìm Hình đường chủ.

Hiện tại trọng yếu nhất là giải quyết Ngoan Nhân ở đầm lầy Tề Bắc, nếu không tùy ý đối phương làm hại, không chỉ Danh Sư của Danh Sư đường, mình cũng không an toàn.

Dù sao, lực hấp dẫn của Thiên Nhận Danh Sư với Dị Linh tộc là quá lớn, cho dù hắn bị nhốt, không cách nào động thủ, nhưng chỉ cần tin tức truyền đi, sau này thời gian của mình cũng không dễ chịu, tất nhiên sẽ nghênh đón đuổi giết vô cùng vô tận.

- Nguy hiểm cho Danh Sư đường, chúng ta thân là một thành viên trong đó, chắc chắn sẽ không ngồi yên không lý đến! Trương sư, xin dẫn ta

chung một chỗ!

Nghe xong chuyện này, ánh mắt của Hình đường chủ kiên định.

Chiến Sư đường, thuộc về một bộ phận của Danh Sư đường, Dị Linh tộc lại xuống tay với bọn hắn, thân là đường chủ, tự nhiên việc nghĩa chẳng từ.

- Tốt, ngươi tuyển hai người cùng ta chung một chỗ là được, không cần quá nhiều, nếu không rất dễ dàng gây nên chú ý, một khi đối phương trước thời hạn làm ra chuẩn bị, lại muốn chém giết liền khó khăn!

Dừng lại một chút, Trương Huyền nói.

Ngoan Nhân là tồn tại đã từng khiêu chiến Khổng sư, tin tức rò rỉ, đối phương có chút chuẩn bị, đừng nói giết chết, làm không cẩn thận còn sẽ vẫn lạc.

- Ta biết!

Rõ ràng mức độ nghiêm trọng của sự việc, Hình đường chủ nhẹ gật đầu, vội vã rời đi.

Thời gian không dài, Hồn điện Liêu điện chủ, cùng Nội Tức điện Ngụy điện chủ theo ở phía sau đi tới.

- Bọn họ tu luyện Lưu Ly Luyện Tâm kinh sớm nhất, tâm cảnh vững chắc, nếu như đối phương thật sự là Vu Hồn sư am hiểu công kích linh hồn, hai người bọn họ thích hợp nhất!

Hình đường chủ nói.

Trương Huyền gật đầu.

Vu Hồn sư am hiểu công kích linh hồn, làm ra đủ loại huyễn cảnh, tâm cảnh cao sẽ an toàn hơn không ít.

Liêu điện chủ là Tâm điện điện chủ, không thể nghi ngờ, Ngụy điện chủ tiếp xúc Lưu Ly Luyện Tâm kinh sớm nhất, tu luyện một đoạn thời gian, tất nhiên cũng có tiến bộ cực lớn, lại thêm thực lực của hai người này gần với Hình đường chủ, bọn họ ra tay, quả thực là thí sinh tốt nhất.

- Lần này đi, cửu tử nhất sinh, vô cùng có khả năng không về được, các ngươi cần nghĩ kĩ!

Vẻ mặt của Trương Huyền nghiêm túc nhìn qua.

- Chúng ta biết!

- Dụng ý tổ kiến Chiến Sư đường, là giải quyết tai hoạ ngầm, xông pha chiến đấu, có thể vì nhân tộc mà chết, chết cũng vinh dự!

Ngụy điện chủ, Liêu điện chủ không có chút do dự.

- Vậy thì tốt, hiện tại đi Danh Sư đường, tụ hợp với đám người Ngô sư!

Thấy thái độ của bọn họ kiên định, biết đây là tinh thần mà Chiến Sư đường nhiều năm qua bồi dưỡng ra được, Trương Huyền không nói thêm lời, bay về phía Danh Sư đường.

Lúc này Ngô sư cũng tìm xong nhân thủ, ba vị trưởng lão thất tinh đỉnh phong trung thành tuyệt đối, còn có một vị, lại là người quen biết cũ... Trương Cửu Tiêu.

- Cửu Tiêu đi qua đầm lầy Tề Bắc, hơn nữa tự mình tiến vào ma quật, ta cảm thấy chỗ lão sư của Thanh Điền Hoàng ẩn thân, vô cùng có khả năng liên quan đến nơi này, để hắn dẫn đường tương đối phù hợp!

Ngô sư nói.

- Cái này...

Sửng sốt một chút, Trương Huyền gật đầu.

Trong ký ức của Thanh Điền Hoàng, tin tức liên quan tới Ngoan Nhân không nhiều, cũng không tỉ mỉ, không phải năng lực sưu hồn của hắn không đủ, mà là Ngoan Nhân cũng tinh thông Vu Hồn, tự nhiên biết làm sao loại bỏ ký ức, tránh khỏi nguy hiểm phát sinh.

Cho nên, ký ức trong đầu Thanh Điền Hoàng trên thực tế cũng không hoàn chỉnh!

Trương Cửu Tiêu này đã đi qua ma quật, để hắn dẫn đường, tất nhiên có thể miễn không ít phiền phức.

- Trương sư, cho dù chúng ta có mâu thuẫn, ta đối với ngươi cũng có chút không chịu... Nhưng dính dáng nhân tộc, ta sẽ không lùi bước, bởi vì... ta là Danh Sư!

Trương Cửu Tiêu nhìn qua, biểu lộ kiên định.

- Đúng vậy, chúng ta đều là Danh Sư...

Không nghĩ tới hắn lại có loại ý nghĩ này, Trương Huyền có chút ngoài ý muốn.

Trước đó bởi vì sự tình Lạc Nhược Hi, cảm thấy Trương gia là loại gia tộc không để ý cảm thụ của người khác, dựa dẫm lực lượng, bá đạo đến cực điểm, không nói đạo lý, lúc này thấy thái độ của Trương Cửu Tiêu như thế, ý nghĩ trong lòng nhịn không được có chút đổi mới.

Đang cảm khái, chỉ thấy thanh niên trước mắt lông mi nâng lên, mang theo vẻ mặt không thể dao động:

- Hơn nữa, ta còn muốn vượt qua ngươi... Để ngươi biết, Trương Cửu Tiêu ta mới thật sự là thiên tài!

- Vượt qua ta?

Không nghĩ tới hắn ôm loại ý nghĩ này, Trương Huyền lắc đầu, dở khóc dở cười:

- Ngươi vui vẻ là được rồi...

Vượt qua bản thân? Có lẽ trên đời này sẽ có thiên tài mạnh hơn mình, nhưng tuyệt không phải vị trước mắt này.

Bất kể tâm cảnh, thực lực, phụ tu... Được rồi, không nghĩ nữa, tưởng tượng đều là ưu điểm, muốn vượt qua bản thân, loại chuyện tốt này... cũng chỉ có thể suy nghĩ một chút, làm không cẩn thận sẽ bị tiến công càng ngày càng lợi hại, cuối cùng đánh mất lòng tin.

- Người đã đông đủ, chúng ta lên đường đi!

Xác định nhân viên, không do dự nữa, Ngô sư tìm đến Thánh thú phi hành cấp bậc cao nhất của Danh Sư đường, mọi người tiến vào bên trong, nhanh chóng bay về phía đầm lầy Tề Bắc.

Đầm lầy Tề Bắc, ở phía bắc Tề Bắc thành, cách Thanh Nguyên Đế đô chừng trăm vạn dặm, Thánh thú phi hành của Danh Sư đường, cho dù đạt đến Nguyên Thần cảnh đỉnh phong, muốn bay qua cũng cần ít nhất năm sáu ngày.

- Ta có chút đan dược, là trước khi đến chuyên môn luyện chế, đến lúc đó, tất cả mọi người ăn vào, có thể trừ bách độc, còn có thể dự phòng Vu Hồn sư đoạt xá...

Đứng ở trên lưng Thánh thú, Trương Huyền lấy ra mấy bình đan dược đưa tới.

Lần này đi đầm lầy Tề Bắc, cộng thêm hắn tổng cộng chín người, cho dù từng cái đều là tồn tại đỉnh phong nhất của Thanh Nguyên thành, nhưng đối phó lão quái vật sống không biết bao lâu như Ngoan Nhân, còn cần sớm chuẩn bị.

- Vâng!

Mọi người nhận lấy đan dược, cẩn thận cất kỹ.

- Trận pháp hợp kích của Chiến Sư đường không tệ, nhân số bao nhiêu cũng có thể tùy ý tổ hợp, vẫn như trước có không ít thiếu hụt, ta vừa mới cải tiến một chút, cũng ghi lại phương pháp phối hợp ở phía trên, các ngươi truyền đọc một chút, thừa dịp hiện tại học tập...

Lần nữa lấy ra một quyển sách, Trương Huyền đưa tới.

Chiến Sư đường cùng Danh Sư đường đều có trận pháp hợp kích, đối với người khác, loại trận pháp này xem như cực kỳ lợi hại, nhưng đối với hắn mà nói, sơ hở tầng tầng, thực sự nhìn không được, vừa rồi phi hành, đã cải tiến một phen.

- Cải tiến trận pháp của Chiến Sư đường?

Hình đường chủ cùng đám người Liêu điện chủ nhìn nhau, chỉ chốc lát, từng cái vẻ mặt thấu đỏ, hô hấp dồn dập.

Vốn cho rằng trận pháp của Chiến Sư đường bọn họ, trải qua nhiều năm rèn luyện, đã đạt tới tình trạng không cách nào sửa chữa, nằm mơ cũng không nghĩ đến, so sánh với trận pháp Trương sư sửa đổi, kém không biết bao nhiêu vạn dặm.

Rất nhanh, truyền đọc trận pháp một lần.

Xem hết trận pháp cải biến qua, sắc mặt của Trương Cửu Tiêu cũng lúc đỏ lúc trắng, qua không biết bao lâu mới lắc đầu.

Trận pháp chi đạo, khẳng định là không sánh bằng vị trước mắt này...

Chỉ có thể nhìn chỗ khác có thể vượt qua hay không.

- Dù thiên tài lợi hại hơn nữa, cũng sẽ có thiếu hụt... Hắn khẳng định cũng có, chỉ cần ở chung lâu, tất nhiên có thể tìm tới...

Áp chế buồn bực trong lòng xuống, Trương Cửu Tiêu thở phào nhẹ nhõm, đang định bắt đầu học tập trận pháp, chỉ thấy Trương Huyền nhìn lại:

- Trương huynh, ngươi là người Trương gia, ta vừa vặn muốn hỏi ngươi một việc...

- Trương sư mời nói!

- Là như vậy, ta nghe nói Trương gia các ngươi có một tuyệt thế thiên tài, huyết mạch cực kỳ tinh thuần... Không biết có phải thật hay không?

Dừng lại một chút, Trương Huyền nhịn không được hỏi.

Biết người biết ta, bách chiến bách thắng.

Vị này là người Trương gia, trước nghe ngóng một chút lại nói, cũng có thể sớm chuẩn bị.

- Ta ở Trương gia thuộc về bàng chi, tối đa chỉ có tư cách tiến vào gia phả của chi nhánh, phủ đệ hạch tâm không có tư cách đi qua. Ngươi nói là vị tiểu thiếu gia kia a, ta nghe nói qua, năm nay hai mươi tuổi... Thiên phú vô song, cho dù không phải đương thời đệ nhất, cũng chênh lệch không xa...

Chần chờ một chút, Trương Cửu Tiêu nói:

- Bất quá, chưa bao giờ thấy qua.

Chuyện Trương gia tiểu thiếu gia này, thời điểm ra đời huyên náo động tĩnh rất lớn, cũng không phải bí mật, nói ra cũng không tính là gì.

- Ngươi cũng chưa thấy qua?

- Đúng vậy, đệ tử hạch tâm, loại bàng chi như chúng ta thấy rất ít...

Trương Cửu Tiêu gật đầu.

- Ta nghe nói... vị tiểu thiếu gia này của các ngươi cùng Lạc gia tiểu công chúa có hôn ước, không biết có phải thật hay không?

Trương Huyền hỏi tiếp.

- Cái này... Ta cũng không rõ ràng! Cơ mật hạch tâm, gia tộc không cho phép chúng ta hỏi, cũng không cho phép nói lung tung!

Dường như có chút kiêng kị, Trương Cửu Tiêu không muốn dây dưa sự tình này nữa.

- Ừm, vậy ngươi đã gặp đệ tử hạch tâm chưa, so với ngươi, thiên phú như thế nào?

Trương Huyền tiếp tục nói.

- Ta? Chúng ta là sâu kiến cùng Thần Long, không thể so sánh!

Cười khổ một tiếng, Trương Cửu Tiêu nhìn qua:

- Không nói cái khác, thiên phú của Trương sư ngươi xem như cực cao, nhìn chung lịch sử Thanh Nguyên Đế quốc, có thể vượt qua, khả năng cũng không nhất định có... Nhưng so sánh với những đệ tử hạch tâm kia, còn kém quá nhiều!

- Ta cũng kém rất xa?

Lông mày nhíu một cái, Trương Huyền khó tin.

Hắn tu luyện Thiên Đạo công pháp, mặc dù không nói tiến bộ rất nhanh, nhưng cũng không chậm, chẳng lẽ còn có người càng thêm thiên tài hơn mình?

- Đúng vậy, Trương sư không cần không tin! Đệ tử hạch tâm lợi hại, chỉ cần kích hoạt huyết mạch, cho dù trước đó không tu luyện, cũng có thể nhẹ nhõm đạt tới Nguyên Thần cảnh, trực tiếp trùng kích Xuất Khiếu, thậm chí cao hơn! Không phải loại thực lực như chúng ta có thể nghĩ tới!

Trương Cửu Tiêu cười khổ.

Thiên phú thứ này, không có cách nào so sánh.

Thật giống như Dị Linh tộc, vừa ra đời liền nắm giữ thực lực Hóa Phàm cảnh, rất nhiều đệ tử hạch tâm, chỉ cần kích hoạt huyết mạch, có thể trực tiếp đạt tới cảnh giới cực cao, người bình thường căn bản không có cách nào bằng được.

- Kích hoạt huyết mạch? Đệ tử Thánh Nhân quý tộc, huyết mạch càng tinh khiết hơn, thời điểm kích hoạt tiến bộ càng lớn?

- Đúng vậy, cái này có chút tương tự một ít linh thú, huyết mạch càng tiếp cận cổ thú, thực lực cũng sẽ tiến bộ càng lớn!

Đây cũng là nguyên nhân chủ yếu mà Thánh Nhân quý tộc sừng sững vài vạn năm!

Trương Cửu Tiêu gật đầu.

- Nói như vậy, huyết mạch của ngươi cũng không tinh thuần?

- Ta chỉ là bàng chi trong bàng chi, huyết mạch mỏng manh, tự nhiên xa xa không bằng...

Trương Cửu Tiêu xấu hổ.

- Huyết mạch đã trọng yếu như vậy, vậy có phương pháp chiết xuất huyết mạch, hoặc là... Để đẳng cấp huyết mạch tăng thêm hay không?

Trương Huyền nhịn không được nói.

Quý Thiên Hùng

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

- Tăng lên huyết mạch? Cái này sao có thể...

Trương Cửu Tiêu lắc đầu:

- Huyết mạch của Thánh Nhân quý tộc, vừa ra đời liền định hình, thậm chí rất nhiều hạch tâm chân chính, còn chưa ra đời, ở trong thai liền có thể xác định đẳng cấp... Giống như thể chất đặc thù, đây là trời sinh, chẳng lẽ còn có thể thông qua ngoại lực thay đổi thể chất một người sao?

- Cái này...

Trương Huyền dừng lại.

Bởi vì không tiếp xúc qua Thánh Nhân quý tộc, rất nhiều chuyện không hiểu rõ tình hình, nhưng học sinh thể chất đặc thù lại có hai vị.

Triệu Nhã cùng Ngụy Như Yên, một cái Thuần Âm thể, một cái Tiên Thiên độc thể, quả thực không phải Hậu Thiên có thể tu luyện.

Thật giống như con giun, bất kể cố gắng như thế nào, đều khó có khả năng biến thành Thần Long, đây là khoảng cách, không có cách nào bù đắp.

Nếu không, sớm đã tăng đám người Trịnh Dương, Lưu Dương, Tôn Cường thành huyết mạch đặc thù, nhanh chóng tiến bộ.

- Xem ra ta nghĩ quá đơn giản...

Lắc đầu.

Trước đó từng có kinh nghiệm tăng lên huyết mạch cho linh thú, còn tưởng rằng Thánh Nhân quý tộc cũng có thể, hiện tại xem ra là nghĩ quá dễ đãng.

- Huyết mạch chỉ là mới đầu tu luyện nhanh, thành tựu cao, nhưng cũng có thiếu hụt, cái kia chính là muốn vượt qua tổ tiên rất khó! Bởi vậy, Thánh Nhân quý tộc vài vạn năm đến nay, nhiều nhất chỉ giữ vững môn đình, muốn đột phá, xung kích cao hơn, sẽ rất khó làm được...

Trương Cửu Tiêu nói tiếp.

Bất cứ chuyện gì đều có lợi có hại.

Huyết mạch tinh thuần, thiên phú cực cao, có thể để cho giai đoạn trước tu luyện như hổ thêm cánh, nhưng mà muốn phá cảnh giới của Tiên Tổ năm đó, sẽ rất khó làm được.

Vậy thì giống như đế quốc, thành tựu của hậu thế muốn vượt qua Hoàng đế khai quốc, không quá dễ đãng.

Lại hỏi thăm một hồi, Trương Cửu Tiêu có thể nói, đều nói rõ chi tiết một lần, không thể nói, không nói tới một chữ.

Rõ ràng quy định của Thánh Nhân quý tộc, Trương Huyền cũng không hỏi nhiều.

Mặc dù đối phương không có lộ ra tin tức trọng yếu, nhưng thông qua trao đổi đã biết, hôn ước của Trương gia cùng Lạc gia quả thực có, mà vị thiên tài Trương gia kia, cũng giống như Mộc sư nói, cực kỳ thần bí, chỉ

nghe qua có người như vậy, đừng nói tung tích, ngay cả cái bóng cũng không gặp qua.

Bất quá, căn cứ Trương Cửu Tiêu phỏng đoán, vị thiên tài này, cho dù chỉ hai mươi tuổi, nhưng thực lực chỉ sợ ít nhất cũng đạt tới Thánh Vực thất trọng!

Chưa thấy qua vị này, nhưng gặp đệ tử hạch tâm khác, trong đó một vị huyết mạch đẳng cấp cao, đã đạt tới cấp bậc này, tuổi tác cũng không đến ba mươi.

Đẳng cấp huyết mạch thấp hơn hắn cũng có thể lợi hại như vậy, vị tiểu thiếu gia kia, không cần nghĩ, khẳng định càng thêm đáng sợ!

- Thánh Vực thất trọng...

Trong lòng Trương Huyền sinh ra áp lực nồng đậm.

Lạc Thừa Tân chính là loại cao thủ cấp bậc này.

Tùy tiện một cái ý niệm trong đầu, thậm chí ngay cả võ kỹ cũng không cần động, liền có thể áp chế hắn, không có chút sức phản kháng nào, chênh lệch bao lớn, không thể tính toán.

- Thánh Vực cấp, sau khi đạt tới Nguyên Thần cảnh, mỗi tấn thăng một tiểu cấp đều cần tiêu tốn đánh đổi cực lớn... Xem ra, muốn thuận lợi cưới Lạc Nhược Hi, cần cố gắng càng lớn!

Nắm đấm xiết chặt.

Sau Thánh Vực tứ trọng, mỗi một bước, đối với linh khí, thiên phú đều có yêu cầu cực cao, vị tiểu thiếu gia kia của Trương gia, mặc kệ có lộ diện hay không, thật đạt đến Thánh Vực thất trọng, bản thân không nắm chặt thời gian, chắc chắn sẽ không phải đối thủ.

Nếu ngay cả tình địch đánh cũng đánh không lại, thì làm sao có khả năng cướp Lạc Nhược Hi về?

- Tu luyện a...

Cảm nhận được áp lực, còn lại mấy ngày, Trương Huyền trừ tu luyện, là tiêu hóa thư thịch trong đầu.

Không chỉ tu vi càng thêm củng cố, lý giải võ kỹ cũng càng ngày càng cao, nhất là cẩn thận nghiên cứu Khưu Ngô cổ thánh lưu lại Diễn Không thiên thư, lĩnh ngộ không gian càng ngày càng tinh xảo, mặc dù chỉ là Thai Anh cảnh, đã có thể thi triển ra không gian ràng buộc mà cường giả Xuất Khiếu cảnh mới có thể sử dụng!

Một khi thi triển, người trong phạm vi năm mét như lâm vào đầm lầy, bất kể tốc độ hay tiến công, đều sẽ giảm mạnh, ở trong phạm vi này chiến đấu, xem như Hình đường chủ, một ngón tay cũng có thể nhẹ nhõm nghiền ép, chớ nói chi là đám người Ngô sư.

- Đây chỉ là bởi vì Thai Anh cùng chân khí của ta quá mạnh, ảnh hưởng tới không gian, còn lĩnh ngộ cùng lý giải không gian vẫn quá yếu...

Cách nhị trọng còn có một khoảng cách!

Biết vị trí thiếu hụt của mình, Trương Huyền cũng không tự đại.

Diễn Không thiên thư chia làm ngũ trọng, mặc dù hắn đã đạt tới đệ nhất trọng đỉnh phong, nhưng không gian chi thuật bác đại tinh thâm, cách nhị trọng còn kém không biết bao nhiêu.

Tu luyện không biết thời gian, sau sáu ngày, Thánh thú ngừng lại ở trên một thành thị.

- Trương sư, đây chính là Tề Bắc thành, cũng gọi Tế thành.

Ở trong rất nhiều thành thị của Thanh Nguyên đế quốc, được cho bài danh rất cao!

Ngô sư chỉ về phía trước.

Trương Huyền cúi đầu nhìn lại, lập tức nhìn thấy một thành phố khổng lồ, ở dưới mây trắng như ẩn như hiện, vô số kiến trúc cao vút đứng sừng sững ở tại chỗ, không biết bao nhiêu, nhìn không thấy phần cuối.

Quả thực là một thành thị rất lớn, cho dù kém Thanh Nguyên thành, nhưng so với Hồng Viễn thành lại hùng vĩ hơn nhiều.

- Đầm lầy Tề Bắc vô cùng nguy hiểm, không chỉ mặt đất làm cho không người nào có thể đi lại, trên không cũng khó dùng sức. Muốn đi vào trong đó, nhất định phải tìm kiếm địa hình quen thuộc, nếu không, cho dù thực lực của chúng ta không yếu, làm không cẩn thận còn chưa có tìm ra đối phương, đã bị thiên nhiên nuốt hết!

Ngô sư giới thiệu.

- Ừm!

Trương Huyền gật đầu.

Thông qua đọc sách, đối với đầm lầy Tề Bắc, hắn cũng có biết rõ nhất định.

Giống như đối phương nói, cực kỳ kỳ lạ, cường giả Nguyên Thần cảnh cũng không thể phi hành, chỉ có thể từng bước đi lại.

Nếu như không có một người quen dẫn đường, làm không cẩn thận sẽ rơi vào bẫy rập, hoặc bị một chút Thánh thú đặc thù vây công, thậm chí rơi vào sào huyệt tràn đầy độc trùng.

Dựa theo thực lực của mọi người, mặc dù những thứ này không tính là gì, nhưng tất nhiên sẽ chậm trễ hành trình, thậm chí lộ ra dấu vết, để Ngoan Nhân phòng bị trước thời hạn.

- Danh Sư đường đường chủ của Tề Bắc thành… Quý Thiên Hùng, là bạn tốt của ta, nhân phẩm tuyệt đối đáng tin, vừa rồi ta đã đưa tin, có lẽ chẳng mấy chốc sẽ tới, đến lúc đó để hắn dẫn đường cho chúng ta, có thể miễn đi không ít phiền phức!

Ngô sư nói tiếp.

- Quý Thiên Hùng, ta nghe nói qua, từng ở Chiến Sư đường của chúng ta một đoạn thời gian, thực lực không kém!

Liêu đường chủ nói xen vào.

- Đúng vậy, Hàn Băng chân khí của hắn, phối hợp Hàn Băng Chỉ, có thể kết nước thành băng, ở loại địa phương như đầm lầy, là thực dụng nhất, có hắn dẫn đường, nếu gặp phải nguy hiểm, cũng sẽ không bị động như vậy.

Ngô sư gật đầu, đối với người bạn thân này của mình, có tự tin cực mạnh.

Thời điểm nói chuyện, Thánh thú đã đi tới bầu trời của Tề Bắc thành, mọi người liền thấy một lão giả bay tới.

Trương Huyền nhìn lại, đại khái chừng năm mươi tuổi, tinh thần khỏe mạnh, đôi mắt tựa như mắt ưng, sáng ngời hữu thần, cho người ta một loại cảm giác khôn khéo.

Thực lực ở Nguyên Thần cảnh đỉnh phong, toàn thân tựa như ẩn núp một tòa băng sơn, vừa nhìn liền biết tu luyện pháp quyết thuộc tính hàn băng.

Nhìn thấy hắn, Ngô sư vội vàng gọi, đợi đối phương đi vào nhà gỗ, liền giới thiệu:

- Vị này là Tề Bắc thành Danh Sư đường đường chủ, Quý Thiên Hùng Quý sư! Vị này là Trương Huyền Trương sư, Chiến Sư đường Hình đường chủ...

Giới thiệu mọi người một lần.

Nghe được Trương Huyền, Quý sư cực kỳ cung kính:

- Quý Thiên Hùng gặp qua Trương sư!

Mặc dù cùng Thanh Nguyên thành cách nhau trăm vạn dặm, tin tức nhưng Trương Huyền xông đường vẫn là nghe nói.

Một người đơn đấu một Danh Sư đường, một người đã đủ giữ quan ải, không người có thể địch, chỉ điểm này đã làm cho người kính sợ.

- Không cần khách khí!

Trương Huyền cười cười:

- Lần này mời ngươi tới, chắc hẳn Ngô sư đã nói rõ tình huống!

- Ngô sư đã nói rõ ràng!

Quý sư gật đầu.

- Vậy là tốt rồi, chúng ta ý định đi vào chỗ sâu trong đầm lầy, tìm kiếm cái gọi là quỷ quật, khả năng cần Quý sư giúp dẫn đường một chút!

Trương Huyền nói.

- Quỷ quật là chỗ hết sức kỳ quái, cũng không có địa điểm cố định, có ít người cho dù đến qua, cũng chưa chắc có thể tìm được, ta cũng chỉ có thể thông qua kinh nghiệm, tìm kiếm được phạm vi đại khái, cụ thể có thể tiến vào bên trong hay không, lại không cách nào xác định!

Quý sư nói.

Quỷ quật, mặc dù ở đầm lầy Tề Bắc, nhưng không ở một vị trí cố định, muốn tìm được cần vận may.

- Chỉ cần ngươi mang bọn ta tìm tới vị trí là được, Trương Cửu Tiêu Trương sư kia, từng tiến vào bên trong, có lẽ có thể phát hiện!

Trương Huyền cười cười.

- Được!

Quý sư đáp ứng.

Quỷ quật có thể rèn luyện tâm cảnh, hàng năm Danh Sư đến đây tìm vận may không phải số ít, có ít người thành công, cũng có chút người mất tung tích, vĩnh viễn biến mất.

Mặc dù Trương Cửu Tiêu tới qua một lần, nhưng cũng là có người dẫn theo đi qua, đầm lầy giống như sa mạc, biến hóa cực lớn, cho dù lần nữa tới, vẫn cần phải có người dẫn đường, có điều một khi tìm được vị trí xác thực, có lẽ có thể giống như lần trước, thuận lợi tiến vào bên trong.

- Liên tục phi hành nhiều ngày như vậy, chư vị có muốn đến Danh Sư đường nghỉ ngơi một chút hay không?

- Không cần, nhanh đi đi! Nếu không ta sợ có càng nhiều Danh Sư bị hạ độc thủ!

Trương Huyền xua tay.

Chậm trễ một ngày, nguy hiểm liền tăng thêm một phần, tất cả mọi người là tu luyện giả, trên đường tu luyện có thể thay thế giấc ngủ, cũng không cảm thấy mệt mỏi.

- Vậy thì tốt, lên đường đi!

Quý sư cũng không già mồm, chỉ huy Thánh thú phi hành tìm đúng phương hướng, trực tiếp bay tới đằng trước.

Vị trí đầm lầy ở phía bắc, bay đại khái một canh giờ, mọi người lập tức nhìn thấy một đầm lầy đen kịt liên kết cùng thiên địa, không biết bao xa.

- Xuống ở đây đi, đầm lầy phía trước khí lưu rất loạn, nắm giữ rất nhiều khí tràng đặc thù, hơi không cẩn thận sẽ rơi vào trong đó, rất khó chạy ra, muốn đi vào chỉ có thể đi bộ!

Lại bay một hồi, để Thánh thú rơi xuống đất, Quý sư giới thiệu.

Đầm lầy Tề Bắc, không chỉ mặt đất có đầm lầy ăn người, trên không cũng có một số khí tràng di động, phi hành ở phía trên, hơi không cẩn thận sẽ bị thôn phệ, không rõ sống chết.

Rời khỏi lưng thú, mọi người nhìn về phía trước.

Trong đầm lầy mọc đầy cây cối màu đỏ tươi, tương tự lá sen, bày ra ở trên mặt đất, lan tràn tới chỗ sâu.

- Những cái này gọi là sen ăn thịt người, đừng nhìn rất đẹp, lại hết sức nguy hiểm, Hóa Phàm cảnh bị bắt lại cũng rất khó chạy trốn!

Giới thiệu một chút, Quý sư lăng không trảo một cái, nhặt lên một hòn đá không lớn ném tới lá sen.

Rầm!

Hòn đá tiếp xúc lá sen, lập tức bọc trong đó, trong nháy mắt quấy vỡ nát, hình như bị một cỗ lực lượng đặc thù thôn phệ.

- Cái này...

Trương Huyền nhíu mày.

Không phải tận mắt nhìn thấy, tuyệt không dám tin tưởng, trên thế giới còn có loại thực vật này.

Xuất Khiếu kiếp

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Vừa rồi trong nháy mắt sen ăn thịt người thôn phệ lực lượng, vừa nhanh vừa hung ác, lại chuẩn, giống như Quý sư nói, chỉ sợ Hóa Phàm cảnh bình thường khó mà chạy trốn.

Nếu như trồng thứ này ở trong phủ đệ, người bình thường muốn vào, chỉ sợ cũng khó khăn.

- Trừ sen ăn thịt người, dưới đầm lầy còn sinh hoạt một ít độc trùng đặc thù, rơi vào trong đó, một khi bị cắn, sẽ tê liệt toàn thân, thực lực không thể thi triển ra được, cuối cùng dần dần chìm vào đầm lầy, biến thành từng chồng bạch cốt, hàng năm Danh Sư, tu luyện giả tử vong ở đây, không ít hơn mười vạn người, nguyên nhân chính là như vậy, cấm địa này từng bị phong làm một lần, không cho phép tu luyện giả đến đây mạo hiểm!

Quý sư vừa nói, vừa từ trong giới chỉ lấy ra một miếng thịt chín, tiện tay ném vào đầm lầy cách đó không xa.

Thịt còn phiêu phù ở trên đầm lầy, chỉ nháy mắt, từng hắc trùng từ trong bùn chui ra, cắn lên, miếng thịt lấy tốc độ mắt trần có thể thấy được hóa thành nước đặc, tựa như bị hủ thực.

Thấy cảnh này, sắc mặt mọi người đều trở nên khó coi.

Trước khi đến liền biết nơi này rất đáng sợ, chỉ là không nghĩ tới đáng sợ như thế, cho dù bọn họ đều là cường giả trên Nguyên Thần cảnh, cũng không nhịn được sống lưng rét run.

- Bất quá mọi người cũng không cần quá mức lo lắng, tử địa lợi hại hơn nữa cũng sẽ có sinh cơ, trong ao đầm sẽ có chút mặt đất lộ thiên, liên tiếp chung một chỗ, như là cầu nổi, chỉ cần tìm đúng những địa phương này, chúng ta liền có thể tiến lên, không cần lo lắng quá nhiều!

Quý sư cười cười, thân thể nhoáng một cái, bước ra xa hơn mười thước, đã đi tới chỗ một cứng rắn trong đầm lầy:

- Mọi người đi sát ở sau ta, không nên đạp sai hay tụt lại phía sau!

Nói xong tiếp tục nhảy tới, liên tiếp vài chục cái, người đã đến hơn vài trăm mét.

Trương Huyền nhìn kỹ, chỗ hắn đặt chân, màu sắc thoáng khác biệt địa phương khác, có chút rêu xanh, cho dù không có cây cối, lại cho người ta một loại cảm giác có thể thai nghén sinh mệnh, hoàn toàn khác biệt những nơi còn lại.

- Những mặt đất này, tự nhiên hình thành khả năng rất nhỏ, đoán chừng là hậu nhân xây dựng ra ra...

Hắn không biết nguồn gốc của đầm lầy, nhưng một khi hình thành, nhất định là một chỗ sụp đổ toàn thể, mấy chục mét liền có một chỗ có thể để người đứng, này tự nhiên là người làm ra.

- Đi thôi!

Không suy nghĩ những vấn đề này, để Thánh thú phi hành ở ngoài đợi chờ, đám người Trương Huyền theo sát ở phía sau nhảy tới.

Tất cả mọi người là cường giả Thánh Vực, trí nhớ mạnh mẽ, mặc dù đối phương chỉ đi một lần, nhưng vị trí cụ thể đã ghi vào trong óc, theo sát mà lên, không có chút sai lầm nào.

- Quý sư, ta nghe nói nơi này có Thánh thú, không biết sinh tồn như thế nào?

Bọn họ tiến đến một lần cũng phiền toái như vậy, Thánh thú làm sao sống được?

- Mảnh đầm lầy này, đi vào sâu sẽ có một vài lục địa, đường kính lớn nhất cũng chỉ có mấy dặm, bởi vì môi trường đặc thù, có thể sinh ra một chút linh dược hoặc khoáng thạch đặc thù, không ít Thánh thú vì tăng lên bản thân, sẽ chiếm núi làm vua, canh giữ ở một chỗ, chiến đấu, thậm chí giết chết tu luyện giả đến đây thám hiểm!

Quý sư giới thiệu một chút:

- Nhìn, phía trước có một nơi như vậy!

Mọi người nhìn qua, quả nhiên thấy cách đó không xa có một mảnh lục địa, xanh mơn mởn, giống như đảo hoang trong biển, mọc đầy cây cối, thậm chí có không ít chim tước sinh hoạt.

Nhanh chóng tiến lên, đi hơn mười phút, liền tới trước mặt.

Mảnh lục địa này, đường kính đại khái chừng năm trăm mét, đứng sừng sững lấy một đồi núi không lớn, lơ lửng ở trên đầm lầy, như một cái mai rùa móc ngược.

Đi tới phía trên, mọi người rơi xuống.

- Chúng ta mau mau đi thôi, tận lực ở trước khi trời tối chạy tới nơi trung tâm, nếu không, ban đêm đầm lầy càng thêm đáng sợ!

Thấy mọi người tò mò ý định dạo một vòng, Quý sư nói.

- Ừm!

Nhìn mặt trời một chút, Trương Huyền dặn dò:

- Đi thôi!

Mặc dù cách trời tối còn sớm, nhưng phạm vi đầm lầy thực sự quá lớn, lại không thể phi hành, chạy tới như vậy mà nói, không có một hai canh giờ, chỉ sợ rất khó làm được, không thể dở dang.

Có Quý sư dẫn đường, quả thực an toàn hơn không ít, lục địa có Thánh thú, trước thời hạn đi vòng, chỗ nguy hiểm cũng trước thời hạn tránh đi, đi tiếp cận hai canh giờ, rốt cục đi tới chỗ sâu của đầm lầy.

Trên đường gặp mấy đợt tu luyện giả thám hiểm, nhìn thấy bọn họ đều chủ động lách qua.

Vì che giấu tung tích, mặc dù mọi người không có mặc Danh Sư bào, nhưng thực lực bày ở nơi đó, trong thành thị có Danh Sư đường tọa trấn, mọi người giảng quy củ, không dám làm loạn, mà ở đây một khi phát hiện trong tay những người khác có bảo vật, lẫn nhau chặn giết, giết người cướp của cũng không phải số ít.

Loại địa phương này ở ngoài vòng pháp luật, chỉ cần ném thi thể vào đầm lầy, cho dù Danh Sư tới, cũng khó có thể dò xét.

- Hòn đảo phía trước là trung tâm của toàn bộ đầm lầy, muốn tìm quỷ quật, phải trước tới nơi này, sau đó lại nghĩ biện pháp, dò xét từ từ, xem như là ta cũng không có biện pháp tốt hơn!

Lại đi nửa canh giờ, mặt trời đã rơi về phía tây, lúc này Quý sư mới chỉ về phía trước nói.

Theo ngón tay hắn chỉ, mọi người nhìn lại, lập tức nhìn thấy một lục địa to lớn xuất hiện ở trước mắt, đường kính chừng bảy tám dặm, một ngọn núi dốc đứng sừng sững trong đó, đủ loại cây cối lít nha lít nhít, từ xa nhìn lại, tựa như một thành thị.

- Đi qua đi!

Theo sát hắn, mọi người đi tới ở trên đảo.

Không khác lục địa phía ngoài, thậm chí linh khí nơi này càng thêm nồng đậm, cho người ta một loại cảm giác khí tức sảng khoái.

- Khó trách sẽ có Thánh thú ở chỗ này, không muốn rời khỏi... Ở đây tu luyện, quả thực có thể làm ít công to!

Cảm thụ một cái, Trương Huyền gật đầu.

Nơi này linh khí nồng đậm, là bảo địa tu luyện tự nhiên, tu luyện ở đây, tốc độ tấn cấp tất nhiên vượt xa ngoại giới.

Không ít Thánh thú, khẳng định cũng phát hiện những bí mật này, biết rõ nguy hiểm, nhưng vẫn đổ xô tới.

- Đêm nay nghỉ ngơi ở chỗ này đi, tìm quỷ quật, bình minh lại tính, ban đêm độc trùng ở trong đầm lầy sẽ leo ra, một khi gặp gỡ, liền nguy hiểm...

Cổ tay khẽ đảo, Quý sư lấy ra một ít nước tiểu Thánh thú cao cấp, tưới ở bốn phía, dùng để cảnh cáo độc trùng, độc thú, để bọn chúng không dám đến.

Đi một ngày đường, mọi người cũng cảm nhận được đầm lầy đáng sợ, không nói thêm lời, lấy ra đồ vật mà mình chuẩn bị từ trước.

Rượu ngon thịt nướng, thức ăn cũng coi như phong phú.

Ăn cơm tối xong, Trương Huyền cũng không nghỉ ngơi, khoanh chân ngồi dưới đất tiếp tục tu luyện.

Thiên Đạo chân khí chảy xuôi ở trong người, không ngừng cọ rửa Thai Anh, tranh thủ để nó mau chóng lột xác.

Tu luyện Ngũ Diệu Kim Thân tới cảnh giới hoàn mỹ, Trương Huyền hấp thu rất nhiều công pháp ở Phòng Ngự điện, hội tụ thành Thiên Đạo kim thân, hiệu quả cũng không tệ, giờ phút này thân thể của hắn cho dù so ra kém Kim Nguyên đỉnh, cũng không kém nhiều.

- Ừm?

Tu luyện không biết bao lâu, đột nhiên cảm thấy cách đó không xa co1 một cỗ năng lượng không ổn định, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy vẻ mặt Hình đường chủ đỏ lên, tựa hồ có chút áp chế không nổi lực lượng trong cơ thể.

- Làm sao vậy?

Hắn vội đi tới trước mặt.

Những người khác cũng từ trong tu luyện thức giấc, đồng loạt vây quanh.

- Trương sư, ta muốn độ Xuất Khiếu kiếp...

Hình đường chủ nói.

Trương Huyền nhíu mày.

Nguyên Thần của Hình đường chủ có tổn hại, dựa vào giúp đỡ của hắn, nhận được chữa trị, rất nhanh đột phá nửa bước Xuất Khiếu, đạt đến ngụy Xuất Khiếu cảnh, dựa theo tình huống bình thường, chỉ cần hắn bằng lòng, lúc nào cũng có thể dẫn động lôi kiếp, trở thành cường giả Xuất Khiếu cảnh chân chính, làm sao đột nhiên bắt đầu ở đây?

- Xảy ra chuyện gì?

Trương Huyền hỏi.

- Ta cũng không biết, vừa rồi chỉ tu luyện một hồi, liền cảm thấy Nguyên Thần đã đạt tới trạng thái sung mãn, muốn áp chế lại áp chế không nổi...

Vẻ mặt đỏ lên, chân khí trong cơ thể Hình đường chủ dọc theo lỗ chân lông bắn ra bốn phía, ngay sau đó mọi người liền cảm thấy bầu trời trên đầu u ám, lôi kiếp đã tới.

- Không cần khẩn trương, Xuất Khiếu kiếp mà thôi, nhờ vào thực lực của ngươi, có thể nhẹ nhõm vượt qua!

Ra hiệu mọi người rời khỏi khu vực lôi kiếp, không nên bị ảnh hưởng, Trương Huyền cười cười nói.

Thân là Chiến Sư đường đường chủ, sức chiến đấu kinh người, mặc dù lôi kiếp tới có chút vội vàng, nhưng muốn vượt qua không khó lắm.

Ầm ầm!

Mới vừa nói xong, lôi điện liền bổ xuống.

Phần phật!

Tinh thần khẽ động, Nguyên Thần của Hình đường chủ rời khỏi thân thể, trực tiếp bay về phía lôi điện.

Xì xì xì!

Tới đụng một cái, giống như sợi bông bị liệt hỏa thiêu đốt, hình thể không ngừng thu nhỏ, tựa hồ thừa nhận dằn vặt khó có thể chịu đựng.

- Ừm?

Trương Huyền nhíu mày.

- Xuất Khiếu kiếp vô cùng nguy hiểm, bình thường không phải mượn nhờ thân thể đối kháng sao? Sao Nguyên Thần của Hình đường chủ lại xuất khiếu, đi nghênh đón? Cái này... Quá nguy hiểm!

Ngô sư cũng có chút không thể tưởng tượng nổi.

Xuất Khiếu kiếp, lôi đình rèn luyện Nguyên Thần, dựa theo tình huống bình thường, vì để dễ vượt qua, rất nhiều tu luyện giả đều mượn nhờ thân thể chống cự một bộ phận lôi điện, còn lại để Nguyên Thần hấp thu...

Hình đường chủ ngược lại tốt, trực tiếp Nguyên Thần Xuất Khiếu nghênh đón, cái này không khác tự tìm đường chết.

- Hắn hắn là không bị bản thân khống chế...

Minh Lý Chi Nhãn nhúc nhích, Trương Huyền sầm mặt lại.

- Không nhận khống chế?

Mọi người không hiểu.

- Có lẽ có Vu Hồn sư động thủ với hắn, biết hắn muốn đột phá, dẫn động Nguyên Thần của hắn, muốn mượn nhờ lực lượng sấm sét, trước diệt trừ hắn, hoặc là để chúng ta vì chú ý hắn, hao tổn khí lực...

Trương Huyền híp mắt lại.

- Vu Hồn sư? Chúng ta... Bị phát hiện?

Đám người Ngô sư đều sầm mặt lại.

Bọn họ đổi đi Danh Sư phục, không có chút trì hoãn đi tới nơi này, là muốn ở trước khi lão sư của Thanh Điền Hoàng phát hiện nhóm người mình, tìm được đối phương.

Không nghĩ tới hoàn toàn không biết gì cả, người của mình cũng đã trúng chiêu.

- Hắn là vậy...

Nhẹ gật đầu, Trương Huyền tiếp tục nhìn lên không, chỉ thấy ở dưới lôi đình thiêu đốt, Nguyên Thần của Hình đường chủ càng ngày càng yếu nhỏ, bất cứ lúc nào cũng sẽ bị làm hao mòn sạch sẽ.

Mặc dù thực lực bản thân hắn rất mạnh, nhưng Nguyên Thần từng nhận qua tổn hại, lại thêm bản thân chưa chuẩn bị, Xuất Khiếu kiếp đánh tới, Nguyên Thần mạnh mẽ chống đỡ, đã có chút không chịu nổi.

- Tiếp tục như vậy, Hình đường chủ có thể sẽ chết...

Ngụy điện chủ cùng Liêu điện chủ cuống cuồng.

Thân là lão bằng hữu ở chung mấy trăm năm, hai người không cách nào trơ mắt nhìn bằng hữu của mình bị lôi đình đánh chết.

- Trương sư, ngươi có biện pháp nào không, mau cứu hắn đi...

Hai người đồng loạt nhìn qua.

Nơi này nếu có ai có thể cứu người, khả năng cũng chỉ có vị trước mắt này.

- Yên tâm...

Không cần hai người nói, Trương Huyền cũng sẽ động thủ, không chần chờ chút nào, Minh Lý Chi Nhãn nhúc nhích, nhìn về phía trước.

Quỷ quật xuất hiện

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Minh Lý Chi Nhãn chiếu xuống, lực lượng lôi điện tàn phá bừa bãi, Nguyên Thần của Hình đường chủ, bất cứ lúc nào cũng sẽ sụp đổ, xem ra đã không kiên trì được thời gian bao lâu.

- Rất nhiều người đạt đến ngụy Xuất Khiếu, sợ hãi lôi đình chi uy, nhiều năm không dám xung kích, thật giống như Cẩu đường chủ, rõ ràng đã sớm là Xuất Khiếu, nhưng thủy chung không dám dẫn lôi kiếp, Hình đường chủ hẳn là bị người dùng phương pháp bắt giữ Vu Hồn, khống chế Nguyên Thần, lúc này mới xuất hiện loại tình huống này!

Lông mày càng nhăn càng chặt.

- Nguyên Thần của Hình đường chủ đi vào lôi đình, căn bản không ngăn cản được, cưỡng ép ngăn cản, sẽ chỉ làm uy lực của lôi điện càng lúc càng lớn, cuối cùng bị thiêu đốt mà chết...

Quý sư lắc đầu.

Cho dù chỉ là cường giả Nguyên Thần cảnh đỉnh phong, nhưng đối với Xuất Khiếu cảnh cùng Xuất Khiếu kiếp còn biết một chút.

Đây là thiên địa khảo nghiệm cường giả, sử dụng thủ pháp gian lận, sẽ chỉ gặp phải phản phệ càng lớn.

- Đúng vậy, có chút khó làm!

Trương Huyền gật đầu.

Lôi kiếp, chỉ có thể mình vượt qua, một khi người khác nhúng tay, sẽ chỉ làm nó càng ngày càng mãnh liệt, đạt tới một loại tình trạng không thể khống chế, thật giống như Phong Thánh kiếp của hắn lúc trước, Lạc Nhược Hi biết rất rõ ràng nguy hiểm, nhưng không dám ra tay.

Nếu hắn xuất thủ, ít nhất có mấy chục loại phương pháp diệt lôi kiếp đi, nhưng không thể nhúng tay… Liền phiền toái.

- Nhưng không nghĩ biện pháp, Hình đường chủ khẳng định không kiên trì nổi...

Liêu điện chủ cuống cuồng.

- Ừm...

Không suy nghĩ nhiều, tinh thần của Trương Huyền khẽ động, một quyển sách xuất hiện ở trong thức hải, nhẹ nhàng mở ra.

Một lát sau, thở ra một hơi, quay đầu nhìn về phía Ngô sư cách đó không xa.

- Chỉ có ngươi mới có thể cứu hắn!

- Ta?

Ngô sư sững sờ.

- Các ngươi ai có Nguyên Linh đan?

Cũng không giải thích, Trương Huyền nhìn về phía mọi người.

- Ta có một viên...

Liêu điện chủ đi lên phía trước, đưa tới một cái bình ngọc.

- Nuốt thuốc này vào...

Trên tay lắc một cái, ném Linh Nguyên đan tới.

Tiện tay nhận lấy, Ngô sư nhíu mày.

Đan dược cấp bảy, hơn nữa ẩn chứa linh khí bổ sung thể năng, cho dù hắn đạt đến nửa bước Xuất Khiếu, không bị tổn thương, chân khí không có hao tổn, liền cưỡng ép dùng mà nói, hơi không cẩn thận cũng sẽ bạo thể mà chết.

- Không có thời gian giải thích, động tác nhanh lên một chút!

Thấy hắn chần chừ, Trương Huyền sầm mặt lại.

- Vâng!

Biết thanh niên trước mắt này nắm giữ năng lực người thường khó có thể tưởng tượng, Ngô sư không dám nói nhảm, mở nắp bình ra, nuốt viên thuốc vào.

Một cái nháy mắt, liền cảm thấy trong cơ thể hừng hực, năng lượng cuồng bạo xao động, cả người như muốn nổ tung.

- Công pháp ngươi tu luyện có mấy chỗ thiếu hụt, sửa lại những thiếu hụt này, liền có thể thuận lợi đột phá...

Thanh âm của Trương Huyền chậm rãi vang lên, như Thiên Âm đột nhiên nổ tung ở bên tai, Ngô sư còn không kịp phản ứng, liền cảm thấy chân khí trong cơ thể ở dưới ngôn ngữ của đối phương khống chế, chậm rãi chảy xuôi.

- Sư Ngôn Thiên Thụ... Trương sư ý định để cho ta, chữa trị sơ hở... Đột phá Xuất Khiếu cảnh?

Con ngươi co rụt lại.

Nuốt đan dược, giảng giải Nguyên Thần thiếu hụt...

Ngu nữa cũng rõ ràng xảy ra chuyện gì.

Đang không biết như thế nào cho phải, liền cảm thấy chân khí trong cơ thể hội tụ linh khí của Linh Nguyên đan, càng tích tụ càng mạnh.

Ầm ầm!

Không đến ba phút, liền đạt đến cực hạn mà thân thể có thể tiếp nhận, một Nguyên Thần giống hắn như đúc từ mi tâm chui ra, lơ lửng giữa không trung.

- Đi qua!

Lông mày giương lên, bàn tay của Trương Huyền đẩy một cái.

Còn không kịp phản ứng, Nguyên Thần của Ngô sư mới vừa Xuất Khiếu, liền vọt tới lôi đình.

- Cái này...

Thân thể co giật, Ngô sư suýt chút nữa bị dọa ngất đi.

Lúc này hắn mới đạt tới Xuất Khiếu cảnh, thậm chí ngay cả thời gian củng cố cũng không có, liền bị đẩy tới...

Đây là Trương sư cảm thấy Hình đường chủ một người gặp nạn không đủ, để cho ta chung một chỗ sao?

- Mau kéo Nguyên Thần của Hình đường chủ vào thân thể hắn...

Thấy Ngô sư ngẩn người ở trên không trung, Trương Huyền nhịn không được quát.

- Kéo trở về?

Ngô sư sững sờ, lúc này mới phát hiện, mặc dù mình đi vào lôi đình, lại không gặp phải lôi kiếp công kích, nhịn không được thở phào nhẹ nhõm,

bàn tay vội vàng trảo một cái, kéo Nguyên Thần bị lôi điện công kích của Hình đường chủ qua.

Bỗng nhiên.

Rầm!

Nguyên Thần trực tiếp bay về phía thân thể.

Hô!

Lập tức chui vào, có thân thể tẩm bổ, Nguyên Thần của Hình đường chủ lập tức an toàn hơn rất nhiều, cho dù lôi điện vây quanh ở bốn phía rất cường đại, nhưng trong thời gian ngắn không làm gì được hắn cả.

- Cái này... Sao lại thế này? Không phải là không thể quấy nhiễu lôi kiếp sao?

Nhìn một màn này ở trong mắt, tất cả mọi người khiếp sợ, từng người trợn to hai mắt, cực kỳ khó tin.

Tình huống bình thường không thể quấy nhiễu lôi kiếp, Nguyên Thần của Ngô sư cứu người đi, làm sao không có vấn đề?

- Ai nói không có việc gì? Đã tới...

Vẻ mặt nghiêm túc, Trương Huyền lắc đầu.

Mọi người vội vàng nhìn lại, lập tức nhìn thấy lôi vân ở trên bầu trời càng ngày càng mạnh, lúc đầu lập tức sẽ tản mất, hiện tại lại bắt đầu tích tụ.

- Ngô sư vừa mới đột phá đến ngụy Xuất Khiếu, không thể thu hút lôi đình, bởi vậy đi cứu Hình đường chủ, có thể thuận lợi cứu Nguyên Thần trở về... Bất quá, lần này cũng bị lôi đình phát hiện, phải đối mặt Xuất Khiếu kiếp!

Trương Huyền nói.

- Hắn cũng phải đối mặt?

Thân thể mọi người nhoáng một cái.

Cái này cùng không cứu người khác nhau ở chỗ nào? Mới vừa cứu một cái, lại làm cho một cái khác rơi vào nguy hiểm, làm không cẩn thận còn có thể bị đánh chết tại chỗ...

- Ngô sư, còn không mau trở lại thân thể...

Không để ý tới mọi người khiếp sợ, Trương Huyền quát.

- Vâng!

Cũng phát hiện bị lôi đình thu hút, Ngô sư bị dọa đến thân thể phát run, vội vàng bay trở về, chui vào thân thể.

- Trương sư, ta nên làm cái gì?

Vội vàng nhìn qua.

- Lôi vân này, là bởi vì cảm nhận được khí tức của ngươi mới hội tụ, phần lớn lôi điện đã bị Hình đường chủ hấp thu, chỉ cần không Xuất Khiếu, hắn là có thể kháng trụ...

Đi tới trước mặt, chụp lên người đối phương mấy lần, Trương Huyền biết Ngô sư bởi vì cứu người, mới để cho lôi đình hội tụ lần nữa, có điều trải qua một lần lôi kiếp, phần lớn lôi điện đã bị Hình đường chủ hấp thu, vội vàng hội tụ, uy lực hắn là sẽ không quá lớn.

Cho dù Ngô sư vừa đột phá, nhưng mới nuốt Linh Nguyên đan, lại thêm Nguyên Thần thiếu hụt tu bổ hoàn chỉnh, cho dù không có tu luyện Thiên Đạo công pháp bản rút gọn, mượn nhờ thân thể mà nói, hắn là cũng có thể chống lại.

- Phần lớn bị Hình đường chủ hấp thu? Vậy là tốt rồi...

Nghe được giải thích, Ngô sư thở phào nhẹ nhõm, đang cảm thấy vui mừng, liền nghe một tiếng sét đánh, một đạo thiểm điện bổ xuống.

Rầm!

Tóc dựng thẳng lên, Nguyên Thần bị đột nhiên công kích, suýt chút nữa nổ thành bột phấn.

- ...

Cái này gọi là phần lớn bị hấp thu? Làm sao cảm giác uy lực càng lớn...

Mắt tối sầm lại, Ngô sư sắp ngất đi.

Không phải nói bị Hình đường chủ hấp thu ư? Làm sao uy lực còn cường đại như thế? Đang cắn răng kiên trì, không biết như thế nào cho phải, liền nghe thanh niên ở cách đó không xa có chút ngượng ngùng mở miệng:

- Thật không tiện, tính sai... Hình như bởi vì sự gia nhập của ngươi, lực lượng lôi đình so với vừa rồi còn lớn hơn, chẳng qua không có việc gì, ta tin tưởng thực lực của ngươi, có lẽ có thể nhẹ nhõm vượt qua!

- ...

Ngô sư.

Còn tưởng rằng kẻ trước mắt này đáng giá tín nhiệm, không nghĩ tới không đáng tin cậy như vậy.

Ngươi không có xác nhận liền ném ta tới...

Làm sao chịu được!

Đang không biết như thế nào cho phải, liền cảm thấy lôi điện ở trong người càng tích tụ càng nhiều, lại không chú ý, sẽ rất khó đối kháng.

Rầm!

Lôi đình nổ tung ở trong người, Nguyên Thần ở dưới lực lượng khổng lồ trùng kích, lập tức bị trọng thương, bất cứ lúc nào cũng sẽ sụp đổ.

Thân thể giống như bao tải, vỡ vụn bảy tám phần, khóe miệng không ngừng tràn ra máu tươi, hình như bất cứ lúc nào cũng sẽ không chịu nổi, trực tiếp tử vong.

- Xong...

Ngô sư sầm mặt lại, tràn đầy tuyệt vọng.

Vừa mới đột phá, ngay cả tu vi cũng không có củng cố, liền đối mặt Xuất Khiếu kiếp, căn bản là không chống lại được.

Xì xì xì xì...!

Đang cảm thấy lôi điện đánh tới lần nữa, Nguyên Thần sẽ vỡ vụn, hoàn toàn biến mất, liền cảm thấy một đạo chân khí bừng lên ở trong người, thương thế trước đó dùng tốc độ mắt trần có thể thấy được khôi phục.

Đạo chân khí này, mang theo Thiên Đạo uy áp, tinh thuần đến cực điểm, cho dù thương thế của Nguyên Thần, cũng có thể tuỳ tiện chữa trị.

- Đây là... Trương sư lưu lại ở trong cơ thể ta?

Nắm đấm căng thẳng.

Sự tình Trương sư là Thiên Nhận Danh Sư, hắn tận mắt nhìn thấy, đạo chân khí này thần kỳ như thế, nhất định là đối phương lưu lại.

Khó trách dám để cho mình đi cứu Hình đường chủ, nguyên lai đã lưu lại một tay.

Hô!

Chỉ chớp mắt, Nguyên Thần bị hao tổn liền khôi phục lại, ngay sau đó lôi đình đánh tới lần nữa.

Bị thương, khôi phục, khôi phục tiếp tục bị thương...

Trải qua hơn mười phút, cảm giác dạo địa ngục nhiều lần, lúc này Ngô sư mới thở phào nhẹ nhõm.

Xuất Khiếu kiếp kết thúc!

Mở mắt nhìn lại, chỉ thấy lôi kiếp của Hình đường chủ cũng đã đi qua, mây đen trên bầu trời tiêu tán.

Mặc dù mới đầu hắn bị trọng thương, nhưng dù sao cũng là Chiến Sư đường đường chủ, các phương diện đều vô cùng cường hãn, nhất là tu vi, cực kỳ tinh thuần, cho dù quá trình rất nguy hiểm, cuối cùng cũng cố gắng vượt qua.

- Đa tạ Trương sư...

Đi tới trước mặt Trương Huyền, vội vàng ôm quyền.

Nếu không phải chân khí của đối phương ở trong cơ thể hắn, khẳng định đã không chịu nổi, trực tiếp tử vong.

Mặc dù rất thống khổ, lại tương đương thời gian ngắn để hắn tăng lên hai cấp, từ nửa bước Xuất Khiếu trực tiếp đạt đến Xuất Khiếu cảnh sơ kỳ, lại thống khổ cũng đáng.

Tràn đầy cảm kích, đang nghĩ nói vài câu, lại nghe Trương sư truyền âm ở bên tai.

- Đừng nói chuyện, giả bộ trọng thương...

Không biết tại sao đối phương lại nói như vậy, có điều Ngô sư biết chắc dính dáng cực lớn, không dám nhiều lời, lúc này thân thể mềm nhũn, co quắp trên mặt đất, hình như mất đi toàn bộ lực lượng.

- Ngô sư...

Trương Cửu Tiêu vội vàng đi tới.

Nâng đỡ đối phương, miễn cưỡng đứng dậy, Ngô sư đang muốn nhìn xem Trương sư đến cùng làm gì, liền nghe thanh âm của hắn nhàn nhạt vang lên.

- Xem ra ngươi đã biết chúng ta tới, đã như vậy, liền trực tiếp ra đi, dù sao ngươi cũng muốn giết ta, ta cũng muốn giết ngươi, không cần thiết tiếp tục che giấu!

- Che giấu? Trương sư nói chuyện với ai?

Ngô sư sững sờ.

Không chỉ hắn khó hiểu, tất cả mọi người cũng tràn đầy nghi ngờ.

Cái đảo hoang này, trừ bọn họ không có một ai, thực sự có người che giấu mà nói, dựa theo đạo lý, tuyệt đối chạy không khỏi thần trí của bọn hắn điều tra.

- Khặc khặc... Không hổ là Trương sư, quả nhiên lợi hại, ta chỉ động chút tay chân, liền bị phát hiện...

Mọi người tràn đầy không hiểu, đang muốn mở miệng hỏi thăm, liền nghe một thanh âm âm trầm vang lên, lập tức, liền thấy một mảnh lục địa chậm rãi từ chỗ sâu trong đầm lầy nổi lên, tựa như từ dưới đất chui ra ngoài.

- Cái này... Đây chính là quỷ quật!

Nhìn một cái, nắm đấm của Trương Cửu Tiêu căng thẳng.

Gặp lại Tâm Ma

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

- Đây là?

Ngô sư vội vàng nhìn sang.

Mặc dù là Danh Sư đường phó đường chủ của Thanh Nguyên đế quốc, quyền cao chức trọng, nhưng chưa bao giờ tới nơi này, cái gọi là quỷ quật, cũng là lần thứ nhất nhìn thấy.

Là một đảo nhỏ đường kính hai ba dặm, ở chính giữa là một cái hồ bộ dáng như con mắt, nhìn không ra sâu cạn, bốn phía quái thạch san sát, mặc dù toàn bộ đảo nhỏ từ dưới đầm lầy chui ra, nhưng thật giống như có cái gì bảo hộ, mặt đất không có chút nước bùn, ngược lại mọc đủ loại cây cối bé nhỏ.

- Muốn giết ta, liền đến đi! Không tới... Các ngươi có thể từ từ tìm kiếm, ta không vội...

Thanh âm âm trầm tiếp tục vang lên, mọi người liền thấy đảo nhỏ trước mắt như ẩn như hiện, bị một tầng sương mù bao phủ, tựa như lúc nào cũng sẽ ẩn vào đầm lầy, biến mất không thấy gì nữa.

- Đi thôi!

Nhẹ nhàng cười một tiếng, Trương Huyền đi qua, còn chưa đi xa, Liêu điện chủ vội vàng ngăn ở trước mặt, tràn đầy cuống cuồng.

- Không thể đi, đối phương rõ ràng là có chuẩn bị mà đến, chúng ta ở đây cũng bị hắn ám toán, một khi đi qua, khẳng định sẽ rơi vào bẫy rập...

Loại thực lực như Hình đường chủ, cũng bất tri bất giác bị hố, suýt chút nữa bị lôi điện đánh chết, thật muốn đi vào hòn đảo nhỏ kia, làm không cẩn thận, sẽ trực tiếp rơi vào trong cạm bẫy mà đối phương bố trí, khó có thể chạy ra.

- Hắn đã biết chúng ta tới, trước thời hạn có chuẩn bị, hiện tại không đi, nương theo thời gian trôi qua, sẽ càng thêm nguy hiểm!

Trương Huyền lắc đầu.

Đối phương đã biết bọn hắn tới, nói cách khác, đã có chuẩn bị...

Chờ ở đây, còn không bằng trực tiếp đi qua.

Nếu không, bọn họ ở ngoài sáng, đối phương ở trong tối, sẽ càng thêm phiền phức.

- Thế nhưng mà...

- Không đi qua, cũng sẽ bị đánh lén, nếu đã bị động, còn không bằng đi xem hắn muốn làm gì, thật muốn động thủ, đoán chừng chúng ta đã chết ít nhất hơn phân nửa...

Nhẹ nhàng cười một tiếng, Trương Huyền không nói thêm lời.

Đối phương là Ngoan Nhân, hơn nữa ký ức rõ ràng khôi phục càng tốt hơn, thật muốn động thủ giết người, mình có lẽ có thể chống lại, nhưng ba vị trưởng lão Nguyên Thần cảnh đỉnh phong của Danh Sư đường, khẳng định không ngăn cản nổi!

Thậm chí, đám người Ngụy điện chủ cũng khó có thể chống lại.

Đối phương không có làm như vậy, ngược lại mời bọn họ đi qua, tự nhiên phải đi qua nhìn một chút, đến cùng làm cái quỷ gì.

Thấy hắn khư khư cố chấp, Liêu điện chủ đang không biết như thế nào cho phải, liền cảm thấy tay căng thẳng, lòng bàn tay nhiều ra một hồ lô rượu, đồng thời bên tai vang lên truyền âm:

- Cho Hình đường chủ uống rượu ở bên trong...

- Uống rượu?

Liêu điện chủ ngẩn ngơ.

Hiện tại Đường chủ mới vừa bị lôi đình bổ xong, toàn thân trên dưới không có một chỗ tốt, thậm chí Nguyên Thần cũng hứng chịu trọng thương...

Loại tình huống này, nên dùng đan dược cẩn thận điều dưỡng, cho rượu làm gì?

- Nhanh đi!

Đang không biết như thế nào cho phải, chỉ thấy Ngô sư hữu khí vô lực đi tới, lông mày giương lên, thấp giọng nói.

- Vâng!

Thấy hắn cũng nói như vậy, Liêu điện chủ không dám chần chừ, đi tới trước mặt Hình đường chủ, mở miệng của hắn, rót rượu ngon vào.

Thời gian không dài, chỉ thấy người sau mở mắt, mặc dù có tinh thần, lại cực kỳ uể oải.

- Trương sư đã đi qua, chúng ta cũng chung một chỗ, mọi người cùng tiến thối, cho dù chết, cũng phải chết chung một chỗ...

Nói xong, ở dưới Ngụy điện chủ nâng đỡ, đứng lên, run rẩy theo sau lưng Trương Huyền.

Cười nhạt một tiếng, Trương Huyền cũng không ngừng, thân thể đạp mạnh, trực tiếp nhảy tới lục địa.

Mọi người theo sát phía sau.

Trên đảo nhỏ, dị thường yên tĩnh, như là tĩnh mịch, hình như có trận pháp gì đó ngăn cách không khí, đám người Ngô sư khẩn trương nhìn bốn phía, ánh mắt ngưng trọng.

- Nơi này hình như có... Trận pháp cấp tám!

Có thể phong bế cả hòn đảo, ngay cả Danh Sư thất tinh như bọn hắn cũng nhìn không ra, trận pháp chỉ sợ không kém gì ở Khưu Ngô cung.

Trận pháp cấp tám...

Cho dù thực lực của bọn hắn tăng lên, thành cường giả Xuất Khiếu cảnh chân chính, cũng hoàn toàn không phải đối thủ.

Trương Huyền nhẹ gật đầu.

Mặc dù cảm thấy Ngoan Nhân muốn giết mình rất khó, nhưng đi vào đảo cũng không dám xem thường.

Cái tên này, lúc trước ngay cả Khổng sư cũng có thể vây khốn, suýt chút nữa không thể chạy ra, thủ đoạn có thể nói kinh khủng.

Minh Lý Chi Nhãn vận chuyển, lặng lẽ quan sát bốn phía.

Trên đảo thật có trận pháp, có điều không phải là dùng để công kích, mà là dùng để phong ấn cùng che giấu.

- Nguyên lai mảnh lục địa này, cũng không phải từ phía dưới bơi lên, mà giống như thuyền, mượn nhờ lực lượng trận pháp trôi nổi ở trên đầm lầy, dạo chơi bốn phía, chỉ có hiển lộ cho người nó muốn cho thấy...

Âm thầm suy đoán.

- Ngoan Nhân cần thôn phệ Danh Sư mới có thể khôi phục, sau đó cố ý khuếch đại năng lực của quỷ quật, dẫn tới vô số Danh Sư tìm kiếm...

Sau đó, hàng năm lại thả ra mấy người có duyên...

Suy đoán càng nhiều, Trương Huyền dần dần hiểu được.

Nghe nói nơi này có thể tăng thêm tâm cảnh, thu hút người càng tới càng nhiều, kết quả... Phần lớn Danh Sư đều bị Ngoan Nhân thôn phệ.

Số ít người tâm cảnh bạo tăng, thành tuyên truyền sống...

Tự nhiên sẽ dẫn tới càng nhiều người.

Người chết vì tiền, chim chết vì ăn, Danh Sư cũng không thể ngoại lệ.

- Không hổ là lão quái vật sống vài vạn năm, thủ đoạn so với ngón tay kia thì cao minh hơn nhiều...

Ở Vân Vụ lĩnh thu phục xương ngón tay Ngoan Nhân, khống chế linh thú, Thánh thú đối kháng nhân loại, dù cũng thôn phệ không ít Danh Sư, nhưng số lượng lại cực ít, so với nơi này, kém không phải một chút.

- Đi qua nhìn một chút, xem hồ nước có thể thu hút Danh Sư đổ xô tới đến cùng là cái gì...

Lắc đầu, Trương Huyền nhấc chân đi về phía hồ nước.

- Trương sư, cẩn thận... Cái hồ nước này, có thể ánh ra tạp niệm của mình, một khi bị lợi dụng, sẽ rất khó chạy trốn!

Thấy hắn đi đến hồ nước, ý định nhìn một chút, Trương Cửu Tiêu đi tới trước mặt, nhỏ giọng dặn dò.

Hắn từng ở đây tu luyện qua một tháng.

Đối với hồ nước này biết rất rõ ràng, có thể phản chiếu suy nghĩ trong lòng, xem thời gian càng dài, sinh sôi càng nhiều...

Đối phương là Vu Hồn sư, một khi biết những ý niệm này, tiến hành sử dụng, sẽ hình thành Tâm Ma...

Cho dù không cần ra tay, bọn họ cũng chống không được!

Có lẽ tên kia ỷ vào cái này, mới để cho bọn họ lên đảo.

- Không sao, ta vừa vặn muốn nhìn một chút, tạp niệm của ta là cái gì...

Trương Huyền cười cười.

Trương Cửu Tiêu có thể nghĩ đến điểm này, hắn tự nhiên cũng có thể nghĩ đến.

Bất quá, nếu như không lên phía trước, đối phương ở đâu cũng không tìm được, sẽ một mực nằm ở bị động.

- Trương sư...

Thấy hắn không nghe khuyên bảo, Trương Cửu Tiêu nhìn về phía Ngô sư, muốn hắn khuyên can giúp, lại thấy vị Danh Sư này uể oải, hiển nhiên vừa rồi thương thế thực sự quá nặng, ngay cả lời cũng nói không ra.

Nhìn về phía Hình đường chủ, gần giống như Ngô sư, mí mắt thu lại, tựa như lúc nào cũng sẽ ngủ.

- Được rồi, mấy người các ngươi đều ở nơi này chờ, ta đi qua là được, nếu như xuất hiện nguy hiểm, lập tức tới cứu viện...

Dặn dò một câu, Trương Huyền không nói thêm lời, mấy bước đi tới trước mặt đầm nước.

Mặt nước trong suốt, phản xạ tinh quang, tựa như có thể chiếu xạ tâm linh, nhìn vào bên trong, quả nhiên thấy được một chút huyễn tượng, như là suy nghĩ.

Hô!

Ngay sau đó, Trương Huyền liền cảm thấy ý thức giống như bị kéo ra thân thể, đi vào một không gian đen kịt.

Giống như lúc trước kinh nghiệm Tâm Ma kiếp, như một cái phòng kín mít, không ánh sáng, cũng không có thanh âm, buồn bực để cho người ta làm chuyện điên rồ.

Không biết qua bao lâu, một thân ảnh đen kịt từ trong bóng tối chậm rãi trôi nổi tới, mang theo thanh âm mê hoặc.

- Trương Huyền, là ta...

Rất nhanh, đi tới trước mặt, lộ ra dung mạo, chính là Lạc Nhược Hi.

Chỉ thấy nàng mang theo nụ cười yếu ớt, tựa như cửu thiên thần nữ, an tĩnh nhìn qua, xinh đẹp giống như trước đây, để cho người ta khó tin.

- Lần này xem như có một chút ý mới...

Trương Huyền thoả mãn nhẹ gật đầu.

Trước đó gặp phải Tâm Ma, đều xấu xí kinh khủng, để cho người ta nhìn lên một cái liền buồn nôn, tên này vẫn còn tương đối thông minh, căn cứ tạp niệm của từ mình, biến thành bộ dáng của Lạc Nhược Hi...

- Xem ra là Ngoan Nhân xuất thủ!

Nhẹ nhàng cười một tiếng, Trương Huyền thầm nghĩ.

Cái hồ nước này có thể phản chiếu suy nghĩ của người, biết mình nghĩ cái gì, mà mình... nghĩ nhất tự nhiên là Lạc Nhược Hi.

Suy nghĩ phản chiếu ra, cũng không kịp xem, liền xuất hiện Tâm Ma giống như Lạc Nhược Hi...

Nhất định là Ngoan Nhân lặng lẽ xuất thủ.

Đổi lại người khác, nhìn thấy người yêu ngày nhớ đêm mong, khả năng không thể khống chế, không cách nào tự kềm chế, Trương Huyền khác biệt.

Không nói trước nắm giữ Thiên Đạo thư viện cùng Minh Lý Chi Nhãn có thể thấy rõ bản chất, chỉ nói bốn lần Thiên Nhận Danh Sư, một lần Thiên Nhận Thánh giả, cũng đủ để cho hắn ở dưới loại tình huống này duy trì tỉnh táo, sẽ không bị mê hoặc.

- Trương Huyền...

- Lạc Nhược Hi

Đi tới trước mặt, trong hai con ngươi đen nhánh, mang theo nhu tình, có thể hòa tan người.

- Ngươi đã đến...

Thấy được bộ dáng này của nàng, Trương Huyền như bị mê hoặc trong nháy mắt, vội vã đi tới trước mặt, khẽ vươn tay nắm bàn tay đối phương.

- Ừm, ta rất nhớ ngươi...

Lạc Nhược Hi nỉ non.

Trương Huyền nhẹ gật đầu, truyền âm qua:

- Ta cũng rất nhớ ngươi... Đúng rồi, ta chỗ này có một bản Tâm Ma đại pháp, ngươi có muốn học hay không!

- Tâm Ma đại pháp?

Lạc Nhược Hi cau mày.

- Đúng vậy, Tâm Ma tu luyện, có thể trở nên mạnh hơn, thoát ly kí chủ, trở thành cá thể độc lập, hết sức lợi hại...

Trương Huyền tiếp tục truyền âm nói.

- ...

Lạc Nhược Hi.

- Yên tâm đi, bộ công pháp này ta kết hợp Vu Hồn, Khải Linh và rất nhiều chức nghiệp, cùng Lưu Ly Luyện Tâm quyết sáng tạo ra, không tin ta có thể nói cho ngươi nghe!

Giữ chặt hai tay của đối phương, cũng không thả ra, Trương Huyền miệng khép mở, thanh âm tiếp tục truyền qua:

- Tâm Ma, thật ra thì cũng là một loại linh tính, một loại linh tính mang theo tư tưởng đặc thù của nhân loại, giống như hai nhân cách, thời khắc mấu chốt sẽ xuất hiện, cho tu luyện giả một kích trí mạng... Bất quá, tu luyện giả tử vong, Tâm Ma cũng sẽ biến mất.

- Dựa vào cái gì đường đường Tâm Ma, chỉ có thể trở thành phụ thuộc của tu luyện giả? Vì cái gì không thể thoát ly loại vận mệnh này? Bản Tâm Ma đại pháp này của ta, có tường thuật kỹ càng...

- Cái này...

Ánh mắt mập mờ, Lạc Nhược Hi càng nghe càng kích động.

- Đây là Tâm Ma đại pháp của ta, muốn học không? Muốn học nghe lời của ta, bái ta làm thầy, ta có thể truyền thụ cho ngươi...

Thanh âm của Trương Huyền tiếp tục vang lên.

- Lão sư...

Tâm Ma quỳ mọp xuống đất.

Phốc!

Nương theo nàng quỳ xuống, Trương Huyền tựa hồ nghe đến thanh âm có người hộc máu.

Bị nhốt

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

- Ừm!

Truyền thụ Tâm Ma đại pháp nghiên cứu ra được, Trương Huyền thoả mãn nhẹ gật đầu, phân phó một tiếng:

- Biến trở về hình dạng của mình đi!

- Vâng!

Thân thể “Lạc Nhược Hi” nhoáng một cái, biến trở về bộ dáng Tâm Ma, toàn thân mang theo ma khí, để cho người ta nhìn lên một cái, liền cảm thấy tư duy hỗn loạn.

- Ngươi tên là gì?

- Ta... Là mới vừa mượn nhờ suy nghĩ đản sinh Tâm Ma, còn không có tên...

Tâm Ma xấu hổ.

- Như vậy đi, ta lấy cho ngươi cái tên, liền gọi... Ma Giáp đi!

Suy nghĩ một chút, lấy tên cho Tâm Ma trước mắt.

- Đa tạ lão sư ban tên!

Ma Giáp đắc ý.

Ma Giáp, giáp trụ...

Xem ra lão sư là muốn hắn giống như giáp trụ thủ hộ ở bên người.

- Ra ngoài đi!

Đang cảm khái lão sư có học vấn, liền nghe thanh niên nói một tiếng, vội vàng gật đầu, tinh thần khẽ động, không gian đen kịt lập tức biến mất không thấy hình bóng, ngay sau đó Trương Huyền thấy hoa mắt, phát hiện mình vẫn đứng ở trước hồ nước, hình như trước đó tất cả không có phát sinh.

- Trương sư... Ngươi không sao chứ?

Thấy hắn tỉnh táo, thanh âm của đám người Trương Cửu Tiêu vang lên.

Quay đầu nhìn lại, chỉ thấy mọi người tràn đầy cuống cuồng, sợ xuất hiện chuyện ngoài ý muốn.

- Yên tâm đi, ta không sao...

Trương Huyền xua tay.

- Ngươi... Không có trải qua Tâm Ma sao?

Thấy hắn lông tóc không tổn hao gì, Trương Cửu Tiêu có chút không tin.

Cái hồ nước này, có thể phản chiếu ra suy nghĩ của người, những ý niệm này là căn nguyên của Tâm Ma, đối phương không ra tay ngược lại thì thôi, một khi động thủ, tất nhiên có thể biến hóa Tâm Ma, để cho người ta muốn sống không được, muốn chết không xong...

Làm sao có thể chẳng có chuyện gì?

- Đã trải qua...

Mỉm cười, Trương Huyền nhướng mày:

- Còn không ra bái kiến chư vị Danh Sư!

- Vâng!

Khói đen lóe lên, Tâm Ma đen kịt lập tức xuất hiện ở trước mặt mọi người, thần thái cung kính:

- Ma Giáp gặp qua chư vị Danh Sư!

- Cái này...

- Đây là... Tâm Ma?

Khóe miệng tất cả đều giật một cái, mọi người mở to hai mắt nhìn, vẻ mặt như gặp phải quỷ.

Tâm Ma còn sống...

Hơn nữa chạy ra bên ngoài, nho nhã lễ độ như thế, còn là lần đầu tiên thấy!

- Trương sư, đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?

Thực sự nhịn không được, Liêu đường chủ hỏi.

Thân là Tâm điện điện chủ, nhìn qua không biết bao nhiêu thư tịch có liên quan tới Tâm Ma, loại người này, bởi vì tâm mà sinh, hung tàn bá đạo, tránh còn không kịp, làm sao sẽ khéo léo như thế?

- Là lão sư cảm hóa ta, nếu không, ta vẫn như cũ ngơ ngơ ngác ngác trải qua sinh hoạt không rõ sống chết, suy nghĩ một chút thật sự là xấu hổ!

Trương Huyền vẫn chưa trả lời, Ma Giáp liền tràn đầy sùng bái cảm khái.

- Cảm hóa? Lão sư?

Da mặt lay động, tròng mắt mọi người sắp trừng rơi trên mặt đất.

Cái đồ chơi này dường như không phải sinh mệnh a...

Cũng có thể thu làm học sinh?

- Không cần rầu rĩ ở loại việc nhỏ này, các ngươi có muốn sang đây xem một chút hay không?

Trương Huyền chỉ hồ nước.

- Ta tới đi!

Dừng lại một chút, Trương Cửu Tiêu nói.

Nơi này hắn tới qua một lần, hồ nước chiếu ra tạp niệm, có thể diễn sinh Tâm Ma...

Thu Tâm Ma làm học sinh... lần thứ nhất thấy.

Hắn cũng muốn thử một chút!

- Ừm!

Thấy hắn đi tới, một đạo ý niệm của Trương Huyền chui vào trong cơ thể đối phương, chuẩn bị ổn thoả, lúc này mới lên tiếng:

- Xem đi!

- Vâng!

Con mắt của Trương Cửu Tiêu rơi vào trên hồ nước, lập tức thấy được vô số tạp niệm, lộn xộn chồng chất, tựa như lúc nào cũng sẽ xâm nhập trong óc, để hắn làm chuyện điên rồ.

Ầm ầm!

Đang muốn chặt đứt những tạp niệm này, trước mắt nổ vang, giống như Trương Huyền trước đó, đi vào một không gian đen kịt.

Phần phật!

Một ma đầu cao lớn chậm rãi xuất hiện ở trước mắt, lộ ra cười gằn.

- Cái Tâm Ma này... Là ta?

Đạo ý niệm của Trương Huyền ở lại trong cơ thể Trương Cửu Tiêu, thấy rõ ràng bộ đáng của đối phương, nhịn không được lông mày nhảy loạn.

Không nghĩ tới Tâm Ma lớn nhất của vị hậu nhân Trương gia này, lại là mình.

- Ta... Nhất định sẽ vượt qua ngươi!

Vốn còn muốn thu đệ tử, nhưng vừa nhìn thấy Tâm Ma, Trương Cửu Tiêu lập tức trở nên mê man, dốc cạn cả đáy rống to.

Hắn không giống Trương Huyền, có thể khống chế suy nghĩ của mình, trong tích tắc Tâm Ma xuất hiện, toàn bộ tâm tình tiêu cực lên cao, đã mất đi lý trí.

- Vượt qua ta? Tốt, ta có thể để cho ngươi vượt qua ta, chỉ cần ngươi dựa theo ta nói tu luyện, rất dễ dàng làm được...

Trong thanh âm của Tâm Ma mang theo mê hoặc.

- Được!

Nhẹ gật đầu, Trương Cửu Tiêu lâm vào trầm luân.

- Nguyên lai người bình thường gặp được Tâm Ma là như vậy.

Trương Huyền giật mình.

Hắn gặp được Tâm Ma ba lần, lần thứ nhất là Phong Thánh kiếp, xuất hiện hoảng hốt, cái khác đều rất tỉnh táo, vốn cho rằng những người khác cũng gần giống như hắn, hiện tại xem ra, căn bản không phải chuyện như vậy.

Tâm Ma tùy tâm mà sinh, thời khắc xuất hiện, tu luyện giả đã nắm chắc không được nội tâm, tự nhiên rất dễ dàng gặp phải công kích, tẩu hỏa nhập ma.

- Xem ra phải xử lý một chút...

Biết Tâm Ma của những người khác làm sao sinh ra, đạo ý niệm của Trương Huyền bay ra:

- Ma Ma, ngoan, vi sư thu ngươi làm đồ đệ...

...

- Cửu Tiêu sẽ không xảy ra chuyện gì chứ!

Nhìn thấy Trương Cửu Tiêu đứng ở bên cạnh hồ nước, thân thể không tự chủ được run rẩy, vẻ mặt của tất cả mọi người đều nghiêm túc.

- Trương sư nghiên cứu Tâm Ma cực cao... Đã để hắn tới, sẽ không xảy ra vấn đề!

Liêu điện chủ nói.

- Vậy là tốt rồi...

Mọi người gật đầu, đang muốn nói chuyện, lập tức nhìn thấy Trương Cửu Tiêu phun ra một ngụm trọc khí, chậm rãi mở mắt.

Hô!

Ngay sau đó lại một ma đầu toàn thân đen kịt xuất hiện ở trước mặt mọi người.

Trương Huyền nhìn qua, giao phó một câu:

- Còn không bái kiến chư vị Danh Sư?

- Vâng, Ma Ất gặp qua chư vị Danh Sư!

Vị Tâm Ma này vẻ mặt cung kính.

- Ma Ất?

Tâm Ma vừa rồi kia hơi choáng váng.

Cái tên này như thế nào cảm giác có chút không đúng nhỉ? Tràn đầy nghi ngờ, liền nghe thanh âm của lão sư tiếp tục vang lên:

- Ai tiếp tục tới?

- Ta thử một chút đi!

Liêu điện chủ đi lên phía trước.

Thời gian không dài, lại một Tâm Ma xuất hiện ở cách đó không xa, khom người nhìn về phía mọi người:

- Ma Bính gặp qua chư vị Danh Sư!

- Ma Đinh gặp qua chư vị Danh Sư...

...

- Không phải giáp trụ thủ hộ, mà là... Giáp, Ất, Bính, Đinh...

Nghe được cái này, Tâm Ma rốt cuộc hiểu rõ, còn tưởng rằng Trương sư lấy tên cho hắn lợi hại bao nhiêu, không nghĩ tới cẩu thả như thế.

Ngực buồn bực suy nghĩ muốn hộc máu...

- Đã có bốn Tâm Ma, còn có ai muốn thử xem không...

Nhìn mấy Tâm Ma trước mắt, Trương Huyền thoả mãn gật đầu.

- Ta tới...

Ngụy điện chủ vội vàng nhảy trước.

Ầm ầm!

Còn chưa tới trước mặt, mặt đất lay động, hồ nước không ngừng lăn mình, nước bên trong nhanh chóng hạ thấp, như bồn tắm bị xả đáy.

Một cái thềm đá chậm rãi xuất hiện ở trước mắt, lan tràn xuống dưới.

- Đây là có chuyện gì? Còn muốn tiếp tục thử Tâm Ma một chút a...

Không nghĩ tới mới thử bốn cái, hồ nước liền khô héo, Trương Huyền nhíu mày.

- Muốn gặp ta, thì xuống đây đi...

Lời còn chưa dứt, thanh âm dữ tợn của Ngoan Nhân vang lên, dường như tràn đầy tức giận.

Cũng khó trách hắn tức giận.

Vốn cho rằng chỉ cần đối phương quan sát hồ nước, liền có thể sinh ra Tâm Ma, hoàn toàn khống chế mọi người, không cần tốn nhiều sức, để hắn trở thành thuộc hạ của mình, nghe theo mệnh lệnh...

Ai biết, lấy ra mấy Tâm Ma, đều bị đối phương thu làm học sinh!

Tiếp tục như vậy nữa, bên kia không những không yếu... Còn có thể trở nên càng ngày càng mạnh!

Diễn sinh ra Tâm Ma, là ta dùng để khống chế các ngươi, kết quả thành công cụ để các ngươi mạnh lên...

Càng nghĩ càng buồn bực!

Nếu không phải bị phong ấn, không cách nào đi ra, nếu không, khẳng định đã sớm xông lại, một chưởng đập chết Trương Huyền...

Thấy qua không có theo sáo lộ an bài, nhưng chưa thấy qua hỗn đãn như thế!

Để cho người ta phát điên.

- Đi thôi!

Nghe được tên này nói chuyện, lúc này Trương Huyền vẫn chưa thỏa mãn gọi mọi người một tiếng, dọc theo thềm đá đi xuống dưới.

Mặc dù hồ nước vừa mới rút, nhưng trên thềm đá không có một giọt nước, bức tường bốn phía không biết dùng tảng đá gì điêu khắc, trong bóng tối thấy không rõ lắm cảnh tượng chung quanh.

Cổ tay khẽ đảo, Trương Cửu Tiêu lấy ra mấy viên dạ minh châu, ném xuống.

Ánh sáng ôn nhuận lập tức chiếu sáng nơi nơi.

Là một đại sảnh rộng lớn, bởi vì tầm mắt, nên không nhìn thấy tình huống bên trong.

Trương Huyền dẫn đầu đi xuống.

Tiến vào bên trong, lập tức nhìn thấy từng thi thể đứng sừng sững ở bốn phía, dung mạo cùng thân hình, không có biến hóa chút nào, cũng đã không còn linh hồn, xem ra không biết chết bao lâu!

Vô Hồn Kim Nhân!

- Cái này...

Trương Huyền nhíu mày.

Thông qua quần áo, có thể thấy được những thứ này hầu như đều là Danh Sư...

Luyện chế Danh Sư thành tượng đồng...

Híp mắt lại, đang cảm thấy tràn đầy lửa giận, liền nghe thanh âm tràn đầy gấp gáp của Quý sư vang lên.

- Lưu phó đường chủ...

Liền thấy hắn đứng ở trước mặt một tượng đồng, trong mắt tràn đầy lo lắng.

- Lưu phó đường chủ?

- Vâng, vị này là Danh Sư đường phó đường chủ Lưu Nhất Vũ, ba năm trước mất tích, còn tưởng rằng... Đi nơi nào bế quan, không nghĩ tới ở đây!

Thân thể Quý sư run rẩy.

- Cái này...

Sửng sốt một chút, Trương Huyền đang muốn an ủi, chỉ thấy Ngô sư cũng tới trước mặt một tượng đồng:

- Hưng trưởng lão...

- Hưng trưởng lão là một vị trưởng lão của Danh Sư đường ta, tám năm trước mất tích, tại sao lại ở chỗ này...

Một vị trưởng lão của Danh Sư đường nhịn không được nói.

Ở dưới dạ minh châu chiếu rọi, mọi người dọc theo đại sảnh đi thẳng về phía trước, rất nhanh thấy được thật nhiều người quen, hầu như đều là Danh Sư Nguyên Thần cảnh.

Phần lớn đều mất tích ở trong vòng hai mươi năm, vốn cho rằng đã vẫn lạc, nằm mơ cũng không nghĩ đến, ở đây biến thành loại đồ vật người không người, quỷ không quỷ này.

- Đây là Vô Hồn Kim Nhân! Vu Hồn sư có thể đoạt xá khu xác...

Trương Huyền than thở.

- Đáng ghét!

Vẻ mặt Ngô sư trắng bệch, cũng không biết là tổn thương chưa khỏi, hay là tức giận:

- Chuyện này, ta nhất định phải báo Tổng bộ Danh Sư đường, giết hại Danh Sư, luyện chế thành khôi lỗi... Quả thực tội không thể tha!

- Khặc khặc, báo lên Danh Sư đường?

Lời còn chưa dứt, thanh âm của Ngoan Nhân tiếp tục vang lên:

- Hiện tại đã không kịp...

Rầm!

Thanh âm kết thúc, mọi người liền nghe một tiếng nổ vang, ngay sau đó liền thấy lối vào có một cái cửa đá ngăn chặn cửa hang.

- Là Đoạn Long Tỏa!

Nhận ra được, Trương Huyền sầm mặt lại.

Không phải cái khác, chính là Đoạn Long Tỏa mà Thiên Công sư chuyên môn luyện chế, một khi đóng lại, Xuất Khiếu cảnh đỉnh phong cũng khó mà phá vỡ.

Phần phật!

Đang khiếp sợ, ngay sau đó liền thấy rất nhiều Vô Hồn Kim Nhân ở chung quanh, trong nháy mắt đồng thời mở mắt.

Vây công

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Những Vô Hồn Kim Nhân này, chừng hơn trăm, con mắt đen nhánh ở dưới dạ minh châu chiếu rọi, phản xạ hồng quang, cho người ta một loại cảm giác âm trầm kinh khủng, hình như trong nháy mắt đi vào nghĩa địa, bị vô số thi thể vây quanh.

- Nguy rồi!

Mọi người chỉ cảm thấy đầu nổ tung, vây ở một chỗ, nhìn bốn phía tràn đầy cảnh giác.

Cửa hang bị Đoạn Long Tỏa phong bế, cũng nói rõ không trốn thoát được, chỉ có thể tiếp tục đi về phía trước, mà trước mắt nhiều tượng đồng như vậy, đánh như thế nào?

Rầm!

Mọi người còn chưa rung động xong, một Vô Hồn Kim Nhân lập tức lao đến, thân ảnh vọt gấp, bàn tay đột nhiên đánh xuống.

Chưởng lực tự nhiên, chân khí tung hoành, mọi người lập tức cảm nhận được cảm giác áp bách nồng đậm.

- Những Vô Hồn Kim Nhân này đều là Nguyên Thần cảnh đỉnh phong, trải qua phương pháp đặc thù luyện chế, thân thể cùng chân khí không có chút tổn hại nào, mấu chốt nhất là, hung hãn không sợ chết...

Trương Huyền híp mắt lại.

Không tiến vào, liền không thấy Ngoan Nhân, không cách nào giải quyết triệt để tai hoạ ngầm.

Tiến đến, không nghĩ tới tên này mất trí như vậy, vậy mà bắt hơn một trăm Danh Sư Thánh Vực tứ trọng, luyện chế thành tượng đồng!

- A!

Ngụy điện chủ tiến về phía trước một bước, đập bay tượng đồng xông tới, đang định xé nát, chỉ thấy một vị trưởng lão của Danh Sư đường ngăn ở trước mặt:

- Vị này là Vương trưởng lão của Danh Sư đường chúng ta, cùng ta quen biết đã lâu... Có thể đừng hủy hoại thi thể, để cho ta mang hắn về an táng hay không...

- Cái này...

Ngụy điện chủ đang muốn nói chuyện, tượng đồng bị hắn đập bay lập tức lao đến, va chạm tới hắn, liên tục lui về phía sau mấy bước, chỉ cảm thấy ngực khó chịu, suýt chút nữa hộc máu.

Thân là Chiến Sư, dù sức chiến đấu vượt xa đối phương, nhưng tên này không biết đau đớn cũng không biết nguy hiểm, xem như hắn cũng có chút đau đầu.

- Không giết hắn, chúng ta liền bị giết, ngươi muốn chết ở đây, thì chớ liên lụy chúng ta!

Ngực khó chịu, nhìn thấy tượng đồng khác cũng bắt đầu động, bất cứ lúc nào cũng sẽ xông lại, Ngụy điện chủ nhịn không được hét lớn.

- Cái này...

Vẻ mặt vị trưởng lão kia khó coi.

Chung quanh rất nhiều thi thể, hắn đều biết, thậm chí không ít là hảo hữu ở chung mấy trăm năm, vốn nghĩ chí ít có thể mang theo thi thể trở về, để bọn hắn nhập thổ vi an, nhưng loại tình huống bây giờ, khẳng định không xong rồi!

Ầm ầm!

Đang rầu rĩ, một Vô Hồn Kim Nhân lao đến, năm ngón tay như câu, xé rách mà tới.

- Hồ trưởng lão...

Nhìn thấy người này, nhớ tới thời gian trước kia, vị trưởng lão này cảm xúc kích động, hốc mắt đỏ bừng, thân thể chậm nửa nhịp, bả vai bị vạch ra vết máu, máu me đầm đìa.

- Tăng trưởng lão, hắn đã không phải là Hồ trưởng lão, ý thức tiêu tán, đã biến thành người chết...

Thấy vị này còn đắm chìm trong quá khứ, Trương Huyền nhíu mày.

Người Chiến Sư đường rèn luyện qua sinh tử, biết nguy hiểm đã tới, nên làm thế nào, rất nhanh liền có thể vứt bỏ tình cảm trước đó, toàn lực chiến đấu.

Nhưng người Danh Sư đường, ở phương diện này còn kém một chút, quá mức xử trí theo cảm tính.

- Hắn...

Vị Tăng trưởng lão này rầu rĩ, cắn răng:

- Đúng!

Hít sâu một hơi, lật bàn tay một cái, nghênh đón tiếp lấy.

Bành bành bành!

Vô Hồn Kim Nhân ở chung quanh, giờ phút này tất cả đều lao đến, vây quanh mọi người ở trung tâm.

Rầm rầm!

Nhiều cường giả Nguyên Thần cảnh đồng thời ra tay như vậy, mọi người lập tức cảm nhận được áp lực nồng đậm, bất cứ lúc nào cũng sẽ chống lại không được.

- Trương sư, chúng ta làm sao bây giờ?

Liên tục đánh bay hai tượng đồng, Liêu điện chủ nhịn không được nói.

Những người này không biết đau đớn, không biết tử vong, chỉ có chặt đầu mới sẽ không động...

Hơn trăm người đồng thời vây công, cho dù thực lực của bọn hắn đều không yếu, nhưng giờ phút này bất cứ lúc nào cũng sẽ trọng thương.

- Vô Hồn Kim Nhân, có người khống chế mới có thể thi triển, tìm được người khống chế chém giết hắn, nguy hiểm tự nhiên giải trừ...

Trương Huyền nhíu mày.

Những tượng đồng này, tất nhiên có người khống chế, mới có thể công kích như vậy, chỉ cần tìm được người này, hắn có thể giải trừ tai hoạ ngầm.

- Tốt, chúng ta chống đỡ trước, Trương sư, ngươi mau chóng tìm kiếm!

Ngụy điện chủ cắn răng, hét lớn một tiếng:

- Chư vị, bày trận bảo hộ Trương sư, Hình đường chủ cùng Ngô sư!

Rầm!

Tiếng nói kết thúc, mọi người lập tức hình thành vòng tròn, canh giữ Trương Huyền cùng Hình đường chủ, Ngô sư ở trong đó, cảnh giác nhìn bốn phía.

Trương Huyền truyền cho bọn họ trận pháp, liên hợp lại uy lực cực mạnh, dù chung quanh có hơn trăm tượng đồng xung kích, nhưng trong thời gian ngắn là không thể xông vào.

- Trương sư, có cần chúng ta động thủ hay không...

Được bảo hộ ở giữa, Ngô sư mặt mũi rầu rĩ, lặng lẽ truyền âm.

Thương thế của hắn sớm đã được chân khí của Trương sư chữa khỏi, hiện tại suy yếu, chỉ là ngụy trang mà thôi.

- Không nên gấp gáp, các ngươi là át chủ bài, tạm thời không thể bại lộ...

Trương Huyền truyền âm.

- Thế nhưng mà, ta sợ bọn họ không kiên trì nổi...

- Không sao, mặc dù những Vô Hồn Kim Nhân này lợi hại, nhưng muốn phá vỡ trận pháp còn có chút khó, ta xem trước một chút, đến cùng là ai khống chế, có lẽ có thể tìm ra tung tích lão sư của Thanh Điền Hoàng!

Trương Huyền nói.

Thật ra thì lấy thực lực của hắn, có thể tuỳ tiện phá vỡ hơn trăm tượng đồng vây công, sở dĩ không nhúc nhích, là muốn tìm hiểu nguồn gốc, nhìn xem đến cùng là ai khống chế đám người kia, thuận tiện cào đối phương ra!

Nếu như là Ngoan Nhân, vậy càng đơn giản, tìm tới vị trí, tìm đúng thiếu hụt, sau đó hàng phục.

Một khi thành công, chẳng khác nào triệt để giải quyết tai hoạ ngầm của Danh Sư đường.

Minh Lý Chi Nhãn nhúc nhích, đồng thời thần thức lan tràn, Trương Huyền nhìn sang những tượng đồng kia.

Là dùng Danh Sư còn sống luyện chế thành, linh hồn bị tiêu diệt, giữ lại thân thể, trong ánh mắt đều có ngọn lửa lóe lên, hắn là một loại ý niệm đặc thù.

Sở dĩ có thể tiến công mọi người, là nhận lấy loại ý niệm này dẫn dắt.

- Nhìn xem những ý niệm này từ đâu tới đây!

Tùy tiện tìm một tượng đồng, Trương Huyền nhìn kỹ, con mắt lóe lên, hoa văn tăng nhiều, trong phòng lập tức xuất hiện một sợi dây nhỏ kết nối.

Những giây nhỏ này như lưới đánh cá, mỗi một tượng đồng đều kết nối một cái, giống như con rối, tất cả đầu dây hội tụ chung một chỗ, trực tiếp lan tràn vào sâu trong đại sảnh.

- Hồn lực của tên này thật mạnh...

Ánh mắt Trương Huyền ngưng trọng.

Một người khống chế trên trăm tượng đồng làm ra công kích khác biệt, tiến hành chiến đấu khác biệt...

Cái này cần hồn lực cực mạnh mới có thể làm được, xem như hắn cũng rất khó.

- Phía trước có trận pháp ngăn cản...

Trương Huyền nhíu mày.

Tiếp tục nhìn vào trong, sợi tơ còn chưa tới phần cuối, liền có trận pháp ngăn trở, để hắn không thấy được.

Không nhìn thấy phần cuối, tìm không ra vị trí cụ thể của Ngoan Nhân, nhóm người mình sẽ một mực bị động.

- Chư vị chịu đựng, ta tiến lên nhìn một chút...

Thân thể nhoáng một cái, từ trong mọi người bảo hộ bay ra, Trương Huyền dọc theo dây nhỏ tiến lên, nhanh chóng bay đi.

Chỉ có chiến đấu với những tượng đồng này, mới có thể duy trì đối phương điều khiển, nếu không, một khi giải quyết hết tượng đồng, không còn khống chế, dây nhỏ đứt gãy, cho dù muốn tìm cũng không tìm thấy.

Phần phật!

Còn không có bay xa, ba tượng đồng liền lao đến, mang theo lực lượng cuồng bạo xé rách tới hắn.

- Trương sư cẩn thận...

Liêu đường chủ vội vàng hô.

Lời còn chưa dứt, liền thấy Trương sư ở trên không mặt cũng không xoay, nhìn cũng chưa từng nhìn tượng đồng một cái, bàn chân ở trên không trung nhẹ nhàng đạp mạnh.

Lạch cạch!

Lạch cạch!

Lạch cạch!

Ba tượng đồng liền từ trên không trung rơi xuống, nằm rạp trên mặt đất, đầu cũng không ngẩng lên được.

- Ah ah...

Liều mạng giãy dụa, tượng đồng lại như bị núi lớn ngăn chặn, thủy chung không thể động đậy.

- Thật mạnh...

Khóe miệng của Liêu đường chủ giật một cái.

Những tượng đồng này hung hãn không sợ chết, xem như hắn, muốn vượt qua cũng khó khăn, Trương sư chỉ nhẹ nhàng đụng một cái, liền cố định nó trên mặt đất...

Lực lượng mạnh mẽ, chỉ sợ ba cái hắn cũng không phải đối thủ!

- Nửa tháng trước, ra tay với hắn, còn miễn cưỡng chạy trốn, không chống đỡ được... Mới qua thời gian ngắn như vậy, lại lợi hại thế kia, thiên phú này...

Hắn cười khổ lắc đầu.

Hơn nửa tháng trước, lần thứ nhất nhìn thấy Trương sư, hắn cùng Hình đường chủ, Ngụy điện chủ đồng thời ra tay, suýt chút nữa chém giết, dù ý thức chiến đấu rất mạnh, nhưng lực lượng cùng công kích quá yếu, căn bản ngăn cản không nổi công kích của bọn họ...

Mà bây giờ, cho dù ba người bọn họ liên thủ, xem ra cũng không phải đối thủ!

Sống mấy trăm năm, gặp qua không ít thiên tài, nhưng mà tốc độ tiến bộ của vị trước mắt này, cho dù tận mắt nhìn thấy, cũng cảm thấy không thể tưởng tượng nổi, chưa từng nghe qua...

Không biết tùy tiện triển lộ thân thủ, mang đến cho Liêu điện chủ bao nhiêu rung động, một chân đạp ba tượng đồng không thể tiến công, tiếp tục đi đến.

Bành bành bành bành!

Cũng không thấy hắn có động tác gì, chỉ cần tượng đồng xông tới tất cả đều bay ngược ra, từng cái dán ở trên mặt đất, trên vách tường, không cách nào nhúc nhích.

Tu vi đạt tới Thai Anh cảnh đỉnh phong, sức chiến đấu đã có thể so với Xuất Khiếu cảnh trung kỳ, căn bản không phải những tượng đồng Nguyên Thần cảnh này có thể chống lại.

Đi về phía trước một hồi, đánh bay hơn hai mươi tượng đồng, lúc này Trương Huyền mới đi tới phần cuối của đại sảnh.

Sợi tơ trong mắt biến mất ở đây, giống như lan tràn đến sau bức tường, lại giống như căn bản không tồn tại.

- Là cơ quan Thiên Công!

Nhìn bức tường một cái, Trương Huyền nhíu mày.

Đây không phải bức tường bình thường, mà là do cơ quan sắp đặt thành, rất hiển nhiên gia hỏa dùng ý niệm điều khiển những tượng đồng kia, đang giấu ở đằng sau.

- Những cơ quan này, vây khốn người khác còn được, muốn ngăn cản ta...

Lắc đầu, bàn tay nhẹ nhàng sờ một cái.

Phần phật!

Trong đầu xuất hiện thư tịch.

Đầu ngón tay đụng một cái, kiến thức trong đó trở thành ký ức.

- Lại là Thiên Công sư thất tinh đỉnh phong bố trí... Xem ra trong đống tượng đồng kia, còn có Thiên Công sư!

Xem hết nội dung, Trương Huyền lắc đầu.

Thanh Nguyên thành, không có Thiên Công sư công hội, không có nghĩa là toàn bộ Thanh Nguyên đế quốc không có.

Thiên Công sư thất tinh đỉnh phong, sắp đặt ra cơ quan, đổi lại người bình thường, dưới tình huống không biết cửa ải, rất khó phá giải, nhưng hắn không giống, kiến thức của thư viện đi vào trong óc, đã rõ cơ quan này như lòng bàn tay.

Chập ngón tay làm kiếm, liên tục điểm bảy tám lần.

Răng rắc!

Răng rắc!

Thanh âm lò xo vận chuyển vang lên, ngay sau đó liền thấy bức tường trước mắt tách ra, lộ ra một lối đi, dây nhỏ vừa rồi biến mất, đang lan tràn vào bên trong.

Không do dự đi thẳng vào, Trương Huyền mới đi hai bước, lập tức cảm thấy một đạo kiếm khí bay thẳng tới mi tâm của mình.

Xích Thanh Lưỡng Nghi kiếm

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

- Cái gì?

Con ngươi thu hẹp, lông tơ toàn thân Trương Huyền dựng lên.

Đạo kiếm khí này, tốc độ nhanh như sấm sét, trọng yếu nhất là uy lực cực mạnh, cho dù gần đây thực lực của hắn tăng nhiều, trong nháy mắt cũng rõ ràng, không né tránh mà nói, tất nhiên sẽ bị đâm thủng, bỏ mình tại chỗ.

Dưới chân vạch một cái, thi triển ra Hành Giả Vô Cương, không gian giống như áp súc, cả người dịch ngang hơn ba mét, kề sát ở trên vách tường.

Rầm!

Gió lạnh xẹt qua, kiếm khí từ một bên đâm tới, biến mất ở trước mắt.

- Nguy hiểm thật!

May mắn gần đây hắn lý giải không gian cùng Hành Giả Vô Cương khắc sâu hơn, nếu không, lần này coi như không chết cũng sẽ trọng thương!

Kiếm khí thật là đáng sợ!

- Xuất Khiếu cảnh... sơ kỳ đỉnh phong!

Nắm đấm căng thẳng.

Mặc dù chỉ một kích, nhưng hắn đã xác định thực lực của đối phương, ít nhất đạt đến Xuất Khiếu cảnh sơ kỳ đỉnh phong, thậm chí còn am hiểu kiếm pháp.

Nếu không, căn bản thi triển không ra công kích lợi hại như thế.

Dưới đánh lén, xem như hắn cũng suýt chút nữa không tránh thoát được!

Xì xì xì!

Mới vừa thở phào, lại cảm thấy sát khí sôi trào, lại có hai đạo kiếm khí bắn tới, một trước một sau, phong tỏa tất cả đường lui của hắn.

- A!

Biết thông đạo chật hẹp, lại không thể trốn tránh giống như vừa rồi, Trương Huyền sầm mặt lại, cổ tay khẽ đảo, Băng Vũ kiếm xuất hiện ở trong lòng bàn tay, nhẹ nhàng vạch một cái, hai đạo kiếm khí nghênh đón.

Dù Băng Vũ kiếm chỉ là Thánh Khí hạ phẩm, nhưng phối hợp thực lực của hắn bây giờ, uy lực cực mạnh, tựa như trong đêm tối sáng lên hai tia chớp, va chạm với kiếm khí đâm tới, lập tức phát ra âm bạo trầm muộn, chấn đá vụn ở hai bên bay loạn.

Ông!

Trường kiếm cong một cái, suýt chút nữa đứt gãy.

Đánh tan kiếm khí của đối phương, Trương Huyền cũng không ngừng nghỉ, tiếp tục phóng đi.

Rầm rầm!

Tốc độ của hắn nhanh, nhưng kiếm khí của đối phương nhanh hơn, mới đi hai bước, lần nữa cảm thấy kiếm khí xé rách, lần này có tới bốn đạo, cực kỳ hung hãn, chỉ cần tiến lên, vô cùng có khả năng bị đánh thành hai nửa.

Băng Vũ kiếm liên tục đánh xuống, chặn hết công kích, có điều lực lượng của đối phương như nắm giữ năng lực điệp gia, một kích mạnh hơn một kích, bốn kiếm qua đi là sáu kiếm, hơn nữa lực lượng càng mạnh.

- Là một loại kiếm trận, hoặc là... kiếm chiêu đặc thù!

Mặc dù không biết đối diện rốt cuộc là ai, nhưng có thể thi triển ra loại công kích này, không phải võ kỹ đặc thù là sử dụng một loại kiếm trận lợi hại nào đó.

Không còn dám khinh thị, chân khí trong cơ thể vận chuyển, hai hàng lông mày nâng lên, ngón tay điểm về phía trước.

Ông!

Không gian trước mắt giống như dính nhớp lại, sáu đạo kiếm khí ở trên không chậm chạp tiến lên, lại không còn uy hiếp như vừa rồi.

Băng Vũ kiếm đâm ra, phá vỡ từng chiêu, đang muốn tiếp tục tiến lên, đối diện đã xuất hiện tám kiếm.

Tám đạo kiếm khí, uy lực càng lớn, vượt xa sáu kiếm vừa rồi, còn chưa tới trước mặt, không gian hắn ổn định liền bắt đầu lay động kịch liệt, rầm một tiếng, phân tán ra bốn phía.

Lộc cộc lộc cộc lộc cộc lộc cộc!

Bị lực lượng phản phệ, Trương Huyền lui về sau hai bước, lòng bàn tay bỗng nhiên trảo một cái, chân khí hùng hồn hình thành một viên cầu, ngăn công kích ở bên ngoài, trong lòng hoảng sợ.

Đạt tới Thai Anh cảnh đỉnh phong, sức chiến đấu đã có thể so với Xuất Khiếu cảnh trung kỳ, thực lực như thế, lại bị mấy đạo kiếm khí ép lui về phía sau, đối diện sức chiến đấu mạnh, đã vượt ra khỏi tưởng tượng.

- Kiếm khí một đạo nhanh hơn một đạo, lực lượng một đạo vượt qua một đạo... Chẳng lẽ là Xích Thanh Lưỡng Nghi kiếm nổi tiếng hai mươi năm trước?

Lông mày giương lên, một cái tên nhảy vào trong óc, nhìn qua tất cả sách của Chiến Sư đường, biết rất rõ một chút lịch sử điển cố.

Chiến Sư đường của Thanh Nguyên đế quốc, có hai vị Chiến Sư dùng kiếm thiên phú cao nhất, từng ở Tiềm Xung đế quốc chiếm được kiếm đạo truyền thừa, sáng chế ra một loại kiếm trận đặc thù, mệnh danh là Xích Thanh Lưỡng Nghi kiếm.

Hai người liên thủ, cường giả Xuất Khiếu cảnh trung kỳ đỉnh phong cũng không chống lại được.

Chỉ bất quá, hai người này ở hơn một ngàn năm trước đã chết rồi, hài cốt không còn.

Chẳng lẽ... thi thể của hai người kia bị bắt tới nơi này, luyện thành tượng đồng? Thật muốn như vậy, thì có chút kinh khủng.

Xem như hắn, đối đầu cũng chưa chắc có thể chiến thắng.

- Không gặp người, liền nhìn không ra chiêu số thiếu hụt, tiếp tục bị động như vậy, Ngoan Nhân thừa cơ chạy trốn liền phiền toái...

Biết tiếp tục trễ nải nữa, phiền phức sẽ càng nhiều, Trương Huyền thở ra một hơi, cổ tay khẽ đảo, Kim Nguyên đỉnh xuất hiện ở trước mắt.

- Tiến lên cho ta!

- Vâng, chủ nhân yên tâm, tôm tép nhãi nhép mà thôi, nhìn Đỉnh Đỉnh ta làm không chết hắn...

Trong tiếng gầm gừ, Kim Nguyên đỉnh bay lên, trực tiếp xông về phía trước.

Đinh đinh đang đang!

Kiếm khí rơi xuống người nó, phát ra thanh âm thanh thúy.

Kim Nguyên đỉnh dung hợp Kim Tinh Huyền Thạch, năng lực phòng ngự tăng mạnh, lại thêm thực lực đạt đến Xuất Khiếu cảnh hậu kỳ, dù kiếm khí của đối phương đáng sợ, nhưng muốn đâm thủng còn làm không được.

Thấy nó nhẹ nhõm ngăn cản, Trương Huyền thở phào, theo sát ở sau lưng, nhanh chân đi thẳng về phía trước.

Thông đạo hẹp dài, chừng bảy tám chục mét, chỉ chốc lát, lần nữa đi tới một đại sảnh.

Là một Địa Cung, đường kính chừng hơn trăm mét.

Tiến vào bên trong, thần thức lại không chịu trận pháp ảnh hưởng, lan tràn ra phía ngoài, lập tức nhìn thấy hai thân ảnh nhanh chóng lui về phía sau.

Hai người này giống như Vô Hồn Kim Nhân ở phía ngoài, dù thân thể, làn da, lông tóc không khác người sống chút nào, nhưng không có chút biểu lộ, vừa nhìn liền biết mất đi linh hồn.

- Đánh xong ta liền muốn đi? Ta dễ khi dễ như vậy sao?

Thấy bọn họ muốn lui, Trương Huyền cười lạnh một tiếng, lật tay chụp về phía hai người.

Ầm ầm!

Lực lượng như rồng, mang theo lực lượng bài sơn đảo hải phun tới.

Đại Bi Thiên Ma chưởng!

Cảm nhận được chưởng lực mạnh mẽ, hai tượng đồng vội vàng xoay người, trường kiếm trong tay bổ ra.

Bất quá, không còn lực lượng điệp gia vừa rồi, kiếm khí chỉ tương đương chiêu thứ nhất, còn không có hoàn toàn phát huy lực lượng, chưởng lực cũng đã đi tới trước ngực, ngay sau đó nghe được thanh âm xương sườn đứt gãy, hai tượng đồng đồng loạt đập vào bức tường.

- Chủ nhân, lưu cho ta một cái...

Thấy Trương Huyền vừa ra tay, hai người trực tiếp báo hỏng, Kim Nguyên đỉnh vội vàng hô.

Thực lực tăng lên, thật vất vả gặp được một cái chơi vui, đương nhiên phải điên cuồng đánh một trận.

- Cho ngươi hết...

Trương Huyền lắc đầu.

Hắn muốn tìm là Ngoan Nhân, những tiểu lâu la này, chỉ cần mất đi sức chiến đấu là đủ.

- Vâng...

Tràn đầy hưng phấn, Kim Nguyên đỉnh vọt tới hai Vô Hồn Kim Nhân, một đỉnh đâm đến.

Đùng chít chít!

Một Vô Hồn Kim Nhân bị đập thành bánh thịt, giống như bức hoạ treo trên tường.

- Chơi vui, chơi vui...

Tràn đầy hưng phấn, thân thể Kim Nguyên đỉnh xoay một cái, đánh tới một cái khác, người sau giãy dụa từ trên tường rút ra, xoay người bỏ chạy.

- Đỉnh gia ta ra tay, trốn được sao?

Hừ lạnh một tiếng, Kim Nguyên đỉnh vọt tới.

Vô Hồn Kim Nhân vội vàng rút kiếm tiến lên đón, bỗng nhiên bổ xuống.

Kiếm chém lên lô đỉnh, phát ra một tiếng nổ vang, bị cắt thành hai đoạn, dư lực tuôn ra, lần nữa chấn tượng đồng lên tường.

Rắc!

Xương cốt cả người bị đè ép, giống như vừa rồi, biến thành bích hoạ.

- Ây...

Trương Huyền lắc đầu.

Còn nghĩ hai cỗ thi thể này là cao thủ của Chiến Sư đường, lưu lại toàn thây cho đối phương, để đám người Hình đường chủ mang về, không nghĩ tới Kim Nguyên đỉnh vừa ra tay, chính là cái kết quả này...

Được rồi, cũng không phải đại sự gì.

Dù sao người đã chết, nhập thổ vi an là được.

Người Chiến Sư đường,không cứng nhắc giống như Danh Sư đường, còn chú ý tình cảm, trên chiến trường, đối mặt sinh tử, trước bảo vệ tính mạng mới là trọng yếu nhất, không có nhiều nghi thức như vậy.

- Minh Lý Chi Nhãn!

Chém giết hai tượng đồng, Trương Huyền dọc theo dây nhỏ nhìn lại, lập tức nhìn thấy chúng lan tràn vào lòng đất.

Đi tới trước mặt, ngón tay vẽ một cái, quả nhiên phát hiện lối vào một cơ quan.

Chập ngón tay làm chưởng, nhẹ nhàng đẩy ra.

Kẽo kẹt! Kẽo kẹt!

Cơ quan mở ra.

- Ngươi qua đây...

Không có vội đi vào, mà gọi một tiếng.

- Vâng...

Kim Nguyên đỉnh trực tiếp bay tới.

- Ngươi đi vào nhìn một chút, xem có cơ quan cùng nguy hiểm hay không!

Trương Huyền dặn dò.

Vừa rồi phá vỡ cơ quan, liền bị kiếm khí công kích, nếu không phải gần đây thực lực bạo tăng, khẳng định đã bị giết.

Có Kim Nguyên đỉnh, trước hết để cho tên ngốc này đi vào thăm dò, để mình có chuẩn bị.

- Được rồi!

Kim Nguyên đỉnh trực tiếp vọt tới.

Lạch cạch!

- Chủ nhân, ta bị kẹt...

Nhìn một cái, Trương Huyền không còn gì để nói.

Hình thể của tên này quá lớn, cửa vào quá nhỏ, vừa vặn kẹt ở trong đó, không thể động đậy.

- Ra đi...

Che trán, hắn rút đối phương ra, bỏ vào không gian giới chỉ, lúc này Trương Huyền mới vận chuyển chân khí, chậm rãi đi vào trong.

Thông đạo yên tĩnh, không có âm thanh, có kinh nghiệm vừa rồi, nên không dám xem thường, cầm trường kiếm ở trong tay, từng bước một tiến lên.

Thời gian không dài, đi tới cuối cầu thang, lần này lại không có bất kỳ công kích.

Lấy ra một viên dạ minh châu ném xuống đất, lập tức chiếu sáng gian phòng trước mắt.

Giống như phía trên, là một đại sảnh rộng lớn, cực kỳ trống trải, không nhìn thấy nửa cái bóng người.

Trương Huyền nhíu mày.

Dây nhỏ khống chế tượng đồng, biến mất ở trong gian phòng này, còn tưởng rằng Ngoan Nhân sẽ trốn ở đây, không nghĩ tới một bóng người cũng không có.

Kẽo kẹt!

Đang muốn cẩn thận tìm kiếm, có phải còn có cơ quan gì hay không, liền nghe thanh âm lò xo vang lên, ngẩng đầu nhìn lại, thông đạo vừa rồi mở ra đã đóng lại.

Mặc dù không phải Đoạn Long Tỏa, nhưng cơ quan tinh xảo, một khi đóng lại, không có Minh Lý Chi Nhãn, muốn tìm được cửa vào, chỉ sợ không dễ dàng như vậy.

- Đây là định tách ta và đám người Hình đường chủ ra...

Sửng sốt một chút, Trương Huyền bừng tỉnh.

Xem ra mục đích của đối phương rất đơn giản, là muốn tách mình và mọi người ra, như vậy một mình mình liền dễ dàng đối phó.

Không có đi mở thông đạo, hít sâu một hơi, Trương Huyền nhìn quanh một vòng.

- Cơ quan đã đóng lại, xem ra chân tướng phơi bày, đã như vậy thì đi ra đi...

- Trương sư quả nhiên thông minh...

Thanh âm kết thúc, một thanh âm nhàn nhạt vang lên, một bóng người vóc người cao lớn từ trong vách tường chui ra, tựa như thuật xuyên tường.

Biết là hiệu quả của một loại cơ quan nào đó, Trương Huyền cũng không thèm để ý, nhìn lại bóng người, chỉ nhìn một cái, lông mày nhịn không được nhíu lại.

- Ngươi... Còn chưa chết?

Xuất hiện ở trước mắt, không phải người khác, chính là trước đó ở Thanh Nguyên thành, bị mình sưu hồn, để Ngoan Nhân nuốt, Điền Thanh phó đường chủ... Thanh Điền Hoàng!

Phá cúc

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Tên này không phải đã sớm chết rồi sao? Tại sao lại xuất hiện ở đây?

- Chết? Thanh Điền Hoàng ta dễ dàng bị giết như vậy, làm sao có thể quản lý Thanh Điền nhất mạch, trở thành Hoàng giả?

Thanh Điền Hoàng cười lạnh, sát khí xao động:

- Ngươi giết bất quá là một phân thân của ta mà thôi!

- Phân thân?

Trương Huyền cau mày.

Điền Thanh là một đạo ý niệm đầu thai thành, xem như một trong phân thân, trước đó nhìn thấy gia hỏa mặt nạ đồng xanh, lại cũng chỉ là phân thân...

Thanh Điền Hoàng này, cũng quá thần thông quảng đại đi!

- Cái kia là ta chia cắt linh hồn, hao tốn năm trăm năm mới bồi dưỡng ra được... Bị ngươi giết, muốn chết như thế nào, ngày hôm nay có thể tác thành ngươi!

Thanh Điền Hoàng híp mắt lại, lộ ra hận ý nồng đậm.

Hắn là Hoàng giả của Dị Linh tộc, cho dù che giấu khá hơn nữa, đi vào cương vực nhân loại, hơn nữa liên hệ với Danh Sư, cho nên cực kỳ cẩn thận... gia hỏa mặt nạ đồng xanh, chỉ là hắn tiêu tốn đánh đổi cực lớn ngưng tụ thành phân thân.

Bản tôn vì an toàn, giấu ở nơi này.

Dù có năng lực của Vu Hồn sư, nhưng ngưng tụ phân thân cũng không biết tiêu tốn bao nhiêu, trọn vẹn bồi dưỡng năm trăm năm, kết quả bị tên này giết chết, hơn nữa giết hai cái, thậm chí ngay cả thập đại Vương giả cũng không bỏ qua...

Có thể nói, gia hỏa trước mắt này, hầu như diệt tộc toàn bộ Thanh Điền nhất mạch...

Hận ý trong lòng có thể tưởng tượng được, hận không thể nghiền xương thành tro, giết chết tại chỗ!

- Ta muốn tự nhiên là chết già...

Trương Huyền nói.

- Không thể tuỳ theo ý ngươi rồi!

Thanh Điền Hoàng hừ lạnh một tiếng, sát khí sôi trào.

Ầm ầm!

Thời gian nháy mắt, Trương Huyền liền cảm thấy hồn phách của mình giống như bị một cỗ lực lượng khổng lồ thu hút, bất cứ lúc nào cũng sẽ phá thể mà ra.

Biết đối phương đang thi triển câu hồn thuật, Trương Huyền nhíu mày.

Mặc dù Vu Hồn của hắn rất lớn, lại bởi vì không có tu luyện công pháp thích hợp, sức chiến đấu không mạnh, giờ phút này mạnh nhất là thân thể cùng chân khí.

Một khi hồn phách ly thể, tất nhiên rơi vào nguy hiểm.

Thiên Đạo chân khí vận chuyển, ổn định linh hồn, bàn chân xoay chuyển trên mặt đất, đột nhiên Trương Huyền lao ra ngoài.

Dù sao đã là sinh tử đại thù, cũng không cần nương tay.

Rầm!

Chân khí hùng hồn lao nhanh ở trong kinh mạch, Trương Huyền tựa như biến thành hùng sư trên thảo nguyên, trường kiếm lăng không vạch một cái, cả người giống như biến thành một thanh trường kiếm đâm tới.

Nhân kiếm hợp nhất!

Ở Khí điện của Chiến Sư đường, đã học thư tịch liên quan tới kiếm thuật một lần, Thiên Đạo kiếm pháp đạt đến Thánh Vực, giờ phút này thi triển ra tuyệt chiêu nhân kiếm hợp nhất, kiếm khí lan tràn, tựa như một cầu vồng treo ở trên Địa Cung.

- Có chút bản lĩnh!

Không nghĩ tới gia hỏa trước mắt này, dùng thủ đoạn câu hồn không có sinh ra hiệu quả, ngược lại công kích đến, Thanh Điền Hoàng híp mắt, không để ý tới câu hồn nữa, bàn tay chộp tới.

Ông!

Không khí trước mắt đọng lại, tốc độ kiếm khí tiến lên lập tức trở nên chậm lại.

- Xuất Khiếu cảnh... Hậu kỳ?

Trong lòng Trương Huyền căng thẳng.

Đối phương vừa ra tay, hắn đã biết đạt đến thực lực gì.

So với gia hỏa mặt nạ đồng xanh, không biết cường đại hơn gấp bao nhiêu lần, thế mà đã đạt đến Xuất Khiếu cảnh hậu kỳ!

Xuất Khiếu cảnh, mỗi một tiểu cấp trải qua một lần lôi kiếp, đạt tới hậu kỳ, đã trải qua ba lần lôi kiếp, căn bản không phải Thai Anh cảnh đỉnh phong như hắn có thể chống lại.

- Phá!

Trường kiếm bỗng nhiên xuống cắt, kiếm khí vô cùng sắc bén giống như cắt phá gấm lụa, đâm rách ràng buộc trước mắt.

Mới vừa cảm thấy thân thể thoải mái hơn rất nhiều, chỉ thấy Thanh Điền Hoàng lật tay, một chưởng ấn chụp tới.

Vẻ mặt khó coi, trường kiếm nâng lên, nghênh đón tiếp lấy.

Quá mức vội vàng chưa kịp thi triển ra toàn bộ lực lượng liền bị đánh trúng.

Bành!

Băng Vũ kiếm bay ngược ra, cắm vào trên vách tường cách đó không xa, không ngừng lay động, hắn cũng ngã xuống đất, đập ra một cái hố to.

Dù có thể vượt cấp chiến đấu, thế nhưng nhiều nhất tương đương Xuất Khiếu cảnh trung kỳ, so với hậu kỳ, còn kém một đoạn rất lớn.

- Chỉ chút trình độ ấy mà nói, hôm nay ngươi khó thoát khỏi cái chết!

Đánh bay Trương Huyền, Thanh Điền Hoàng cười lạnh, sát lục chi khí tràn ngập cả phòng, ngón tay lại vồ một cái, nghiền ép tới.

- Muốn giết ta, phải xem ngươi có thực lực cùng thủ đoạn này hay không!

Thân thể từ dưới đất nhảy dựng lên, Trương Huyền lật tay nhấn xuống.

Đại Bi Thiên Ma chưởng!

Ầm ầm!

Cùng tay của đối phương va chạm, sắc mặt đỏ bừng, lại liên tục lui về sau bảy tám bước.

Đối phương là Hoàng giả của Thanh Điền nhất tộc, sống không biết bao nhiêu năm, lý giải chiến đấu cũng không yếu, lại thêm tu vi cao xa, Trương Huyền tới đối chiến, vậy mà không chiếm được một chút tiện nghi.

- Nằm xuống đi!

Thanh Điền Hoàng cười lạnh, năm ngón tay giống như móc sắt.

Thi triển toàn bộ thực lực của Xuất Khiếu cảnh hậu kỳ, giam cầm bốn phía, bất kể Trương Huyền chạy đi đâu, cũng khó có thể tránh né.

- Chiêu này không chỉ công kích vật lý, còn mang theo công kích linh hồn, tâm cảnh hơi yếu, sẽ bị phá hủy tâm lý phòng ngự...

Nắm đấm căng thẳng.

Chiêu này của đối phương thoạt nhìn bình thường không có gì lạ, chỉ là tiện tay trảo một cái, nhưng Trương Huyền lý giải võ kỹ cực sâu, liếc mắt liền nhìn ra đáng sợ.

Không chỉ có chân khí công kích, để cho người ta khó trốn tránh, còn có thể cho người ta một loại cảm giác ám chỉ cực mạnh.

Thật giống như núi lớn sụp đổ, cho người ta một loại cảm giác không cách nào trốn tránh, một khi mặc cho loại ảo giác này mở rộng, cho dù thực lực có thể chống lại, cũng khẳng định chạy không khỏi.

Tâm cảnh vận chuyển, nội tâm khủng hoảng, lập tức biến mất không thấy hình bóng, lông mày nâng lên, Trương Huyền dừng bước, thi triển

ra Hành Giả Vô Cương, trong chốc lát tránh thoát bàn tay của đối phương, đồng thời một ngón tay điểm ra.

Đại Tinh Thần Chỉ!

Ô ô!

Chỉ lực tựa như mũi tên bắn ra, đâm tới con mắt của Thanh Điền Hoàng.

- Có thể nhanh như vậy liền phát hiện được con mắt của ta có thiếu hụt... Không hổ là Danh Sư thất tinh đỉnh phong!

Nhẹ nhàng cười một tiếng, Thanh Điền Hoàng cũng không khẩn trương, cổ tay khẽ đảo, cong ngón búng ra.

Bành!

Một đạo quang mang đối đầu với Đại Tinh Thần Chỉ, hai hai tiêu tán trên không trung, Trương Huyền lần nữa lui về phía sau.

Chiến đấu bắt đầu, hắn liền mượn nhờ Thiên Đạo thư viện nhìn ra thiếu hụt cùng sơ hở trên người đối phương, chỉ bất quá thực sự tên này quá mạnh, nhất là có thể khống chế hoàn cảnh chung quanh, mặc dù biết mệnh môn, công kích không thể tới gần người, thì không có hiệu quả.

- Cấp bậc càng cao, biết công hiệu của mệnh môn sẽ càng thấp...

Trương Huyền hiểu được.

Thời điểm thực lực thấp, chỉ cần biết mệnh môn, có thể vượt cấp chém giết cường giả cao hơn hắn mấy cấp, nhưng nương theo tu vi càng ngày càng cao, tu luyện giả lĩnh ngộ không gian càng nhiều, lại muốn nhẹ nhõm làm được như vậy, gần như không có khả năng.

Bất quá, không dễ giết đối phương, nhưng đối phương muốn giết hắn cũng khó.

Bàn tay biến chưởng thành quyền, lăng không nhấc lên, đập qua.

Răng rắc! Răng rắc!

Không gian trước mắt giống như xuất hiện vết rách, nắm đấm như mang theo sấm sét, đập về phía Thanh Điền Hoàng.

Võ kỹ, Thiên Quyền Lôi Hải!

Là một vị cường giả Xuất Khiếu cảnh, lúc xung kích Xuất Khiếu kiếp, quan sát lôi đình mà biểu lộ cảm xúc sáng tạo, ở Thanh Nguyên đế quốc được cho bài danh phía trên, lúc này Trương Huyền thi triển ra, uy lực càng hơn.

Còn không có hoàn toàn phát huy, Địa Cung giống như bị lôi đình che kín.

Thiên Quyền Lôi Hải, uy lực kém Đại Bi Thiên Ma chưởng, nhưng ẩn chứa lôi đình, có ảnh hưởng rất lớn với Vu Hồn sư, dùng để đối phó Thanh Điền Hoàng mà nói, uy lực còn muốn mạnh hơn nữa.

Võ kỹ cũng không phải càng mạnh càng tốt, mà là tính nhắm vào cao, mới có thể phát huy ra hiệu quả lớn nhất.

Nguyên nhân chính là như vậy, vô số cường giả mới liều mạng sáng chế càng nhiều võ kỹ mới.

- Ừm?

Không nghĩ tới gia hỏa trước mắt này, chỉ có Thánh Vực tam trọng Thai Anh cảnh, không chỉ ngăn hắn luân phiên công kích, còn làm ra phản kích, vẻ mặt của Thanh Điền Hoàng khó coi, kìm lòng không được lui về sau hai bước, năm ngón tay mở ra, lại vồ một cái.

Rầm!

Lôi đình trước mắt, giống như bị một cỗ lực lượng đặc thù bao bọc, nhẹ nhàng bóp một cái, đồng thời nổ tung.

- Ta là Xuất Khiếu cảnh hậu kỳ, trước sau trải qua ba lần lôi kiếp... Thiên lôi cũng không làm gì được ta, ngươi cảm thấy lôi đình bí thuật của ngươi có thể ảnh hưởng ta?

Hừ lạnh một tiếng, Thanh Điền Hoàng bước về phía trước, ở dưới khí tức cường đại tôn lên, như một cự nhân không cách nào rung chuyển, cho dù dùng hết thủ đoạn, cũng không có phương pháp tổn thương chút nào.

- Ảnh hưởng tới ngươi không lớn... Bất quá Băng Vũ kiếm của ta thì sao?

Trương Huyền cười một tiếng.

- Băng Vũ kiếm?

Thanh Điền Hoàng có chút không hiểu, nhíu mày.

Vừa rồi đối phương cầm trường kiếm trong tay, đã bị hắn đánh bay, cắm vào trên tường...

Nghĩ đến cái này, nhịn không được nhìn sang vị trí lúc nãy, vừa xem xét, con ngươi không khỏi co rụt lại.

- Kiếm đâu?

Thanh trường kiếm kia đã không thấy tung tích, chẳng biết lúc nào bị đối phương lấy đi.

- Ở phía sau ngươi!

Trương Huyền chỉ chỉ.

Thanh Điền Hoàng sầm mặt lại, vội vàng xoay người, lại phát hiện không có cái gì.

- Nguy rồi!

Lúc này mới ý thức được bị đối phương lừa, thân thể nhoáng một cái, vội vàng nhảy qua một bên, có điều đã chậm, ngực tê rần, một chưởng ấn đánh tới, bị đánh kìm lòng không được lui về phía sau mấy bước, sắc mặt trắng nhợt.

Mặc dù đối phương vội vàng ra tay, lực công kích không mạnh, nhưng cũng để hắn có chút phát điên.

Đường đường Hoàng giả, lão quái vật sống không biết bao nhiêu năm, thực lực đạt tới Xuất Khiếu cảnh hậu kỳ, lại bị một Thai Anh cảnh đánh...

Quả thực chịu đựng không nổi!

- Ta muốn giết ngươi...

Lần nữa gào thét, chân khí trong cơ thể sôi trào, đang muốn thi triển ra công kích mạnh nhất, liền nghe thanh niên nói.

- Ở phía dưới...

- Hừ, chiêu này còn có tác dụng với ta sao?

Thấy đối phương lại còn đến, Thanh Điền Hoàng cắn chặt hàm răng, bàn tay bỗng nhiên vỗ, lực lượng tuôn trào ra, đang định đập chết đối phương, liền nghe thanh âm ô ô từ phía dưới vang lên, cúi đầu xem xét, quả nhiên thấy thanh trường kiếm kia chẳng biết lúc nào giấu ở trong lòng đất, trực tiếp đâm lên.

- Không có người công kích, chỉ bằng vào linh tính liền muốn giết ta? Cũng quá coi thường ta đi...

Cười lạnh, bàn tay xoay một cái, vỗ tới thân kiếm, một khi tập trung, tất nhiên sẽ đánh nát, có điều lực lượng còn chưa hoàn toàn phát huy ra, liền cảm thấy một cỗ lực lượng khổng lồ từ trên đầu tuôn tới.

Ngay sau đó liền thấy một cái lô đỉnh to lớn đặt mông ngồi xuống.

Vội vàng giơ tay chặn lại.

Oanh!

Lực lượng của đối phương cực mạnh, hai tay không có chống đỡ, đầu gối mềm nhũn, ngồi xuống.

Phốc!

Trường kiếm xuyên cúc mà vào.

Cánh hoa nở rộ từng đoá.

- Ah...

Thanh Điền Hoàng như là quỷ kêu.

Phân Thân bí pháp

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

- Chậc chậc...

Trương Huyền che mắt.

Quá tàn nhẫn, hắn cũng không đành lòng nhìn.

Đây chính là trường kiếm làm bạn hắn rất lâu, đâm vào cái chỗ kia, về sau còn dùng thế nào? Khẳng định thúi ngất trời!

Băng Vũ kiếm thực sự quá đáng thương...

Hắn đồng cảm binh khí của mình, Thanh Điền Hoàng lại cảm thấy sắp điên rồi.

Hoàng giả Dị Linh tộc, đại quan khống chế một phương, tự mình ra tay đối phó một tiểu tử Thai Anh cảnh đã rất mất mặt, thế mà còn bị đối phương bạo cúc...

Càng quan trọng hơn là... lô đỉnh ở phía trên đang dùng cái mông to lớn không ngừng cọ lung tung ở trên mặt hắn, dường như cảm thấy rất thoải mái...

Hai bút cùng vẽ, cảm giác nhục nhã mãnh liệt để hắn sắp phát điên.

- Tất cả các ngươi đều phải chết...

Gào lên một tiếng, chân khí trong cơ thể nổ tung.

Sưu!

Trường kiếm bị hắn chấn ra ngoài cơ thể, lô đỉnh cũng bay ra.

- Thật mạnh!

Rít lên một tiếng, Kim Nguyên đỉnh bay ở trên không, nhìn gia hỏa trước mắt tràn đầy cảnh giác.

Chân khí của đối phương trùng kích, cái mông của nó cũng đỏ.

- Quả thực rất mạnh!

Trương Huyền gật đầu.

Chỉ bằng vào thực lực của hắn, muốn làm đối phương bị thương, khẳng định không được, cho nên liền từng bước thiết lập ván cục, để Kim Nguyên đỉnh cùng Băng Vũ kiếm hai hai hợp tác, một lần liền đắc thủ!

Vốn cho rằng từ nơi đó cắm vào, coi như không chết, cũng gần như báo hỏng, không nghĩ tới còn có thể dùng chân khí bức kiếm ra, hơn nữa bộc phát ra lực lượng cường đại như thế!

Không hổ là Hoàng giả của Thanh Điền nhất mạch...

Hoa cúc kàm bằng sắt, khiến người ta ngưỡng mộ.

Rầm!

Còn không có cảm thán xong, chỉ thấy Thanh Điền Hoàng ở trong tiếng gầm gừ, thân thể càng lúc càng lớn, giống như ăn thuốc tăng trọng, thời gian nháy mắt liền cao hơn ba mét.

Trương Huyền khó hiểu.

Lớn như vậy có ý tứ gì? Thân thể biến lớn, tính linh hoạt sẽ yếu bớt, hơn nữa phạm vi bị công kích cũng tăng lớn, đây là tối kỵ trong chiến đấu.

Dưới tình huống bình thường, không có ngoài ý muốn đặc thù, căn bản là sẽ không để cho thân thể biến lớn, tên này đột nhiên tăng trưởng, để hắn không hiểu.

- Ah...

Nhìn không hiểu chuyện gì xảy ra, chỉ thấy tay trái của đối phương bắt lấy tay phải, bỗng nhiên kéo một cái.

Tê lạp!

Thân thể vậy mà biến thành hai nửa.

- Cái này...

Chẳng lẽ cảm thấy hoa cúc bị đâm, không mặt mũi gặp người, xấu hổ tự sát?

Trương Huyền nháy con mắt.

Không chỉ hắn như vậy, Kim Nguyên đỉnh cũng đứng ở trên không, có chút ngẩn người.

Băng Vũ kiếm ở một bên càng đình chỉ nôn ọe, ngơ ngác nhìn qua, giống như gặp quỷ.

Bị đâm thì bị đâm, làm toàn thân nó thối hoắc, buồn nôn muốn ói...

Nó khóc ư? Náo loạn ư? Không có!

Làm người phải kiên cường!

Làm vũ khí cũng phải kiên cường!

Nó khó chịu như vậy cũng cố nhịn, ngươi một Hoàng giả, làm sao lại nghĩ không ra như vậy? Còn xé mình... thật hung ác!

- Chủ nhân, hắn không có chảy máu, hắn là sử dụng bí pháp nào đó...

Một người hai vũ khí đang ngây người, không rõ ràng cho lắm, thanh âm của Ngoan Nhân đột nhiên vang lên.

- Bí pháp?

Trương Huyền cau mày.

- Ừm, ký ức của ta không được đầy đủ, có chút nhớ không rõ, có điều, mới vừa nhìn thấy bộ dáng này của hắn, nhớ tới Hoàng thất Dị Linh tộc có một loại bí pháp đặc thù!

Ngoan Nhân nói:

- Loại bí pháp này, tương đồng nhân tộc đột nhiên bạo tăng lực lượng, là tiếp nhận thống khổ to lớn, trong thời gian ngắn chia mình ra thành hai cái! Một khi thành công, chẳng khác nào sức chiến đấu tăng gấp đôi, bất quá cũng có thời gian hạn định, thời gian vừa tới, tự động khôi phục, hơn nữa tu vi giảm lớn... Đối phương hắn là biết không phải đối thủ, ý định sử dụng bí pháp này!

- Phân tách? Còn có loại năng lực này?

Trương Huyền trợn mắt lên.

Một Thanh Điền Hoàng đã khó có thể đối phó, một khi thành công chia ra, chẳng phải sẽ xuất hiện hai cái? Mấu chốt nhất là, hai cái Thanh Điền Hoàng không phải vấn đề một cộng một bằng hai, mà là nắm giữ chung tư duy, phối hợp lại, chỉ sợ còn đáng sợ hơn Xích Thanh Lưỡng Nghi kiếm vừa rồi!

- Kim Nguyên đỉnh, Băng Vũ kiếm, mau ngăn cản tên này!

Trương Huyền la lên, đi đầu xông tới.

Một cái cũng không phải đối thủ, hai cái...

Làm không cẩn thận bọn họ đều vẫn lạc ở nơi này.

Rầm!

Người chưa đi tới, bàn tay đã bổ xuống.

Đao khí như rồng.

Hắn lấy tay làm đao, ý định chém đầu lâu của đối phương xuống.

Kim Nguyên đỉnh cùng Băng Vũ kiếm cũng kịp phản ứng, không để ý tất cả, đồng loạt phóng đi.

Bất quá còn chưa tới trước mặt, chỉ thấy Thanh Điền Hoàng bị xé rách thành hai nửa, thân thể không ngừng nhúc nhích, thời gian nháy mắt lại sinh ra hai tay cùng hai chân, đã biến thành hai người giống nhau như đúc.

Bành!

Chưởng đao của Trương Huyền bị một người bắt lấy, nhẹ nhàng lắc một cái, Trương Huyền lập tức bay ngược ra, lưng đâm vào vách tường, hơi đỏ mặt, phun ra máu tươi.

Bành bành bành!

Thiên Đạo chân khí vận chuyển, ngăn chặn thương thế, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy Kim Nguyên đỉnh cùng Băng Vũ kiếm đều bị đánh bay, một cái cắm trên mặt đất, một cái đập ra hố to.

Thanh Điền Hoàng chia ra thành hai, sức chiến đấu quả nhiên đại tăng, dù Kim Nguyên đỉnh cũng là Xuất Khiếu cảnh hậu kỳ, lại không thể kháng trụ.

- Ép ta dùng ra chiêu này, ngươi cũng coi như chết vinh quang...

Hai thanh âm giao nhau chung một chỗ, cho người ta một loại cảm giác kỳ lạ, Thanh Điền Hoàng nhìn về phía Trương Huyền, như hận không thể xé vỡ hắn.

Giữ gìn hoa cúc không biết bao nhiêu năm, thế mà bị gia hỏa trước mắt này đâm, đã để hắn mất lý trí.

- Ngươi... Cái nào là phân thân, cái nào là bản tôn?

Bay ở trên không, ánh mắt cảnh giác, Trương Huyền tùy thời chuẩn bị tránh né công kích của đối phương, đồng thời hỏi.

Bất kể có phải là phân tách hay không, khẳng định có một cái là phân thân, một cái là bản tôn.

Không có khả năng hai cái đều là bản thể.

- Ngươi chết, ta sẽ nói cho ngươi...

Hai Thanh Điền Hoàng đồng thời lao đến.

Rầm!

Địa Cung giống như bị sát lục chân khí bao vây, Trương Huyền động một cái cũng cực kỳ khó khăn.

- Chặn hắn lại!

Bàn tay nhấn một cái, đánh vỡ không gian ràng buộc, Trương Huyền hét lớn.

- Ngươi cái bị đâm hoa cúc này, chơi không chết ngươi, ta liền không gọi Đỉnh Đỉnh...

Nghe được phân phó, Kim Nguyên đỉnh gào thét lao đến.

- Ngươi cũng phải chết!

Hai vị Thanh Điền Hoàng mí mắt nhảy một cái, tức giận đến sắp nổ tung.

Mới vừa rồi bị đâm một cái, có thể nói là đau đớn lớn nhất trong lòng, đối phương lại trực tiếp kêu ra, quả thực tội không thể tha!

Một cái trong đó nghênh đón tiếp lấy.

Rầm rầm rầm!

Cả hai đối chiến chung một chỗ.

Thấy Kim Nguyên đỉnh tách ra một cái, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, cổ tay khẽ đảo, lòng bàn tay nhiều ra một thanh trường thương.

Kiện binh khí này giống như Băng Vũ kiếm, cũng là Thánh Khí hạ phẩm, ở trong Khưu Ngô cung lấy được rất nhiều vũ khí, có điều tất cả đều mất linh tính.

Rầm!

Cánh tay nâng lên, đâm ra một thương.

Xì xì xì!

Đâm vào trong không khí, phát ra tiếng xé gió.

Mặc dù Trương Huyền rất ít luyện thương, nhưng thương pháp của Trịnh Dương là hắn truyền thụ, thi triển ra Thiên Đạo thương pháp, so với kiếm pháp cũng không hề yếu.

- Cô cô cô!

Thấy trường thương của hắn đâm tới, Thanh Điền Hoàng không có trốn tránh, híp mắt lại, nhẹ nhàng điểm một cái, liền ngăn thương mang ở bên ngoài.

Móng tay của hắn đen kịt, sắc bén, hắn là một loại vũ khí đặc thù.

Trường thương tới va chạm, Trương Huyền lập tức cảm thấy lực lượng khổng lồ điên cuồng vọt tới, lần nữa lui về phía sau mấy bước.

Đổi lại những người khác, liên tục chịu nhiều công kích như vậy, khẳng định đã trọng thương, lực lượng càng ngày càng yếu, nhưng Trương Huyền nắm giữ Thiên Đạo chân khí, năng lực khôi phục siêu cường, cho dù bị thương, cũng có thể khôi phục rất nhanh, trong thời gian ngắn, ngược lại thực lực không có ảnh hưởng quá lớn.

Bất quá Kim Nguyên đỉnh lại tương đương Thanh Điền Hoàng, nhưng không có chỉ điểm của mình, khẳng định không phải đối thủ, Băng Vũ kiếm thì càng không cần phải nói...

Tiếp tục nữa, làm không cẩn thận, sớm muộn gì cũng sẽ bị đối phương giết chết.

- Lại có thể phân tách ra phân thân, quả nhiên mạnh mẽ!

Hít sâu một hơi, khôi phục thương thế trong cơ thể, Trương Huyền lui về phía sau mấy bước, híp mắt lại.

- Bức ta phân tách ra phân thân, ngươi... nhất định phải chết!

Thanh Điền Hoàng cắn răng, vọt tới lần nữa.

Còn ở trên không, bàn tay liền lăng không đánh xuống.

Năm cái móng tay, giống như năm đạo kiếm khí, còn chưa tới trước mặt, liền muốn xé rách người.

Trường thương của Trương Huyền lay động, vội vàng chặn lại, đồng thời thi triển Hành Giả Vô Cương, lùi về mấy chục mét.

Hô hô!

Vừa mới rời khỏi tại chỗ, chỉ thấy tên này lần nữa đi tới.

Thanh Điền Hoàng thi triển bí pháp, tốc độ so với hắn cũng không hề yếu.

Liên tục lui bảy tám lần, thay đổi nhiều phương hướng, Trương Huyền cảm thấy lông tơ sau lưng nổi lên, vội vàng xoay người, chỉ thấy một Thanh Điền Hoàng khác chẳng biết lúc nào cũng xuất hiện ở sau lưng.

Giờ phút này Kim Nguyên đỉnh cắm ngược ở trên mặt đất, mấy cái đùi không ngừng run rẩy, như mới vừa bị tên này đánh thảm, trong thời gian ngắn không cách nào chiến đấu.

Băng Vũ kiếm cũng cắm ở trên mặt đất, không nhúc nhích, ngay cả tâm tình nhổ ra cũng không có.

- Ngươi chia ra phân thân, đường đường Hoàng giả, hai cái đánh một mình ta... Không công bằng!

Chậm rãi lui về phía sau, Trương Huyền cắn răng.

- Công bằng? Ngươi chết liền công bằng!

Hai Thanh Điền Hoàng đồng thời nói, mang theo cười lạnh:

- Nếu như ngươi có thể chia, thì thi triển ra, chia ra bao nhiêu ta cũng không ngại!

- Ta... Kkhông biết loại bí pháp này!

Trương Huyền lắc đầu.

- Vậy cũng đừng trách ta, ngày hôm nay, ta liền dùng phân thân nghiền ép ngươi...

Trên mặt lộ ra dữ tợn, hai Thanh Điền Hoàng cười gằn.

Hai người đồng thời thi triển lực lượng, không gian bốn phía bị đọng lại, Trương Huyền giống như côn trùng bị giam cầm ở trong hổ phách, động cũng không thể động.

Chân khí trong cơ thể sôi trào, đã dùng hết toàn lực, Trương Huyền mới rời khỏi tại chỗ, không có bay bao xa, chỉ thấy hai Hoàng giả lần nữa đi tới trước mặt.

Bành!

Ngực tê rần, liền bị đánh bay ngược ra, mạnh mẽ đâm vào trên vách tường.

- Phốc!

Giãy dụa bay ra, lung lay như muốn từ không trung rơi xuống, xem ra đã bị trọng thương, bất cứ lúc nào cũng sẽ tử vong.

- Cùng lắm thì mọi người cùng chết...

Cảm nhận được tuyệt vọng, Trương Huyền gào thét, chân khí trong cơ thể tăng lên, xem ra ý định tự bạo.

- Muốn tự bạo, nào có dễ dàng như vậy

Hai Thanh Điền Hoàng đưa bàn tay, đang muốn động thủ, chân khí còn chưa tới ngón tay, đầu đã tê rần, hai cái đầu đồng thời nổ tung.

Bành!

Giống như pháo hoa sáng chói.

Ngay sau đó hai cái nắm đấm từ đằng sau cổ của hai người duỗi ra.

- Ngươi...

Đầu bị nổ tung, Thanh Điền Hoàng dường như khó tin, con mắt lăn lăn, thấy rõ ràng người đánh lén hắn, không phải người khác... Chính là Trương Huyền.

Ngay sau đó nhìn thấy Trương Huyền đang “tự bạo” ngừng lại, trong mắt mang theo xem thường.

- Phân thân mà thôi, làm giống như ngưu bức lắm vậy!

Thanh Điền Hoàng khóc

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Một Thanh Điền Hoàng đã rất khó chiến thắng, chia ra thành hai cái, gần như không có khả năng vượt qua, cho nên Trương Huyền thận trọng từng bước, trước giấu phân thân ở trong không gian giới chỉ, đặt ở một chỗ...

Sau đó một mực lui về phía sau, bày ra điểm yếu, dẫn đối phương tới vị trí tính toán tốt.

Cuối cùng làm bộ tự bạo, phân tán hai người chú ý, này mới để phân thân đánh lén thành công.

Nghe đơn giản, trên thực tế lại dính dáng rất nhiều, dùng chiêu số gì, trốn bao xa, dừng lại ở nơi nào...

Phân thân ở góc độ nào đánh lén mới không bị phát hiện...

Tính toán kỹ càng, lại thêm phân thân trải qua khoảng thời gian này tu luyện, lực lượng đơn thuần còn mạnh hơn bản tôn, lấy hữu tâm tính vô tâm, lúc này mới một lần đắc thủ.

Nếu không, chỉ bằng vào hắn cùng Kim Nguyên đỉnh, căn bản không có khả năng chiến thắng đối phương.

- Đáng ghét...

Đầu nổ tung, hai thi thể từ không trung rớt xuống, Trương Huyền lập tức nghe được tiếng gào thét tức giận, hai Vu Hồn phân biệt từ trong thi thể bay ra.

Nguyên Thần của Thanh Điền Hoàng!

Cái tên này phân tách thân thể, Nguyên Thần cũng chia thành hai.

Ầm ầm!

Nguyên Thần vừa xuất hiện, không gian chung quanh càng thêm cứng lại, như lâm vào bùn lầy, đừng nói tiến lên, có thể duy trì tại nguyên chỗ cũng rất khó.

Mất đi thân thể ràng buộc, Nguyên Thần càng thêm cường đại, dường như có thể phát ra lực chiến đấu mạnh hơn.

Hô!

Chịu đến thu hút, hai Nguyên Thần ở trên không trung chậm rãi dung hợp lại, lần nữa tạo thành một.

Xem ra Phân Thân bí pháp của đối phương, dù có thể biến thành hai cái, nhưng thân thể hủy đi, Nguyên Thần rất khó duy trì nguyên trạng.

- Ta muốn ngươi chết...

Khôi phục lại, không còn ưu thế vừa rồi, khuôn mặt của Thanh Điền Hoàng tái mét, gào lên một tiếng, lần nữa bắt tới Trương Huyền.

Đường đường Hoàng giả Dị Linh tộc, thi triển bí pháp, làm người không ra người quỷ không ra quỷ, không những không chém giết đối phương, ngược lại thân thể bị hủy, buồn bực để hắn sắp nổ tung.

Nếu như nói trước đó, chỉ là bởi vì kế hoạch bị phá hư, thuộc hạ tử vong, muốn chém giết đối phương giữ lại mặt mũi, mà bây giờ, là không đội trời chung.

- Vừa rồi đã nói muốn ta chết... Ta vẫn sống rất tốt, đừng hô, trước bắt lấy ta lại nói...

Nghe đối phương uy hiếp, Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng, không những không tránh, ngược lại vọt tới.

Xì xì xì xì...

Bàn tay của Nguyên Thần Thanh Điền Hoàng tiếp xúc với thân thể của hắn, giống như băng gặp sắt nóng, phát ra thanh âm bị ăn mòn, thời gian nháy mắt liền xuất hiện một cái động lớn.

- Ah...

Thanh Điền Hoàng vội vàng rút tay về, giống như gặp quỷ nhìn qua, không thể tưởng tượng nổi:

- Ngươi, ngươi...

Vừa rồi thời điểm có thân thể, đánh đối phương dục tiên dục tử, chỉ có thể trốn tránh, hiện tại còn lại Nguyên Thần, dựa theo tình huống bình thường, đối phương nên càng thêm e ngại mới phải, làm sao lại biến thành như vậy, ngược lại Nguyên Thần mình bị hủ thực?

- Cường giả Xuất Khiếu cảnh khác, ta không chống lại được, nhưng đối với ngươi, lại có rất nhiều phương pháp...

Không để ý tới đối phương khiếp sợ, nhẹ nhàng cười một tiếng, thân thể Trương Huyền nhoáng một cái, chân khí trong cơ thể lập tức bừng lên, che kín cả đại sảnh.

Đối phó Nguyên Thần Xuất Khiếu khác, lấy thực lực của hắn bây giờ, chỉ có thể bị động chịu đòn, nhưng đối phương là Vu Hồn sư, lấy năng lực Vu Hồn thành tựu Nguyên Thần...

Thiên Đạo chân khí đúng lúc là khắc tinh!

Chỉ cần thả Thiên Đạo chân khí ra ngoài, cho dù lực lượng của đối phương mạnh mẽ, cũng không có cách nào chống lại!

Thật giống như dùng chuỳ sắt đập đá, cho dù lực công kích của cái trước rất lớn, nhưng chỉ cần mỗi lần dính vào một chút, thời gian lâu dài cũng sẽ bị ăn mòn đến cái gì cũng không còn sót lại.

- Đáng ghét...

Thanh Điền Hoàng giận đến run rẩy.

Giờ khắc này, hắn rốt cuộc minh bạch, ở dưới đối phương từng bước tính toán, lúc đầu hắn chiếm cứ ưu thế rất lớn, đã rơi vào bị động.

Nhìn bốn phía giăng đầy chân khí, vẻ mặt hắn trắng bệch.

Thân là Xuất Khiếu cảnh hậu kỳ, có thể rõ ràng phát hiện, chân khí bốn phía đúng là khắc tinh của hắn, thật muốn xông vào, tất nhiên sẽ bị tiêu diệt, càng ngày càng yếu.

- Muốn ta chết, trước kéo ngươi đệm lưng...

Thanh Điền Hoàng cắn chặt hàm răng, gào lên một tiếng, bàn tay lăng không bắt đến.

Chân khí của đối phương quái dị như vậy, có thể ăn mòn Nguyên Thần, vậy liền liều mạng Nguyên Thần bị ăn mòn sạch sẽ, cũng muốn trước chém hắn xuống ngựa!

Cùng lắm thì mọi người đều chết!

Ầm ầm!

Dùng ra toàn lực, uy thế của Thanh Điền Hoàng càng mạnh, một cái nháy mắt, Trương Huyền giống như rơi vào đầm lầy lần nữa.

- Bách túc chi trùng tử chi bất cương... không hổ là Thanh Điền Hoàng, quả nhiên lợi hại!

Lắc đầu, toàn thân huyệt đạo Trương Huyền mở ra, chân khí trong cơ thể tuôn trào, không gian bị giam cầm lần nữa vỡ ra, cũng không cần võ kỹ, một chưởng bổ tới.

Bất kể nói thế nào, đối phương cũng là Xuất Khiếu cảnh hậu kỳ, trải qua ba lần lôi kiếp, quả nhiên không phải thực lực như hắn có thể tuỳ tiện chém giết.

Kẽo kẹt! Kẽo kẹt!

Chân khí tuôn ra, ở trên không trung hội tụ thành chưởng ấn, tiếp xúc Nguyên Thần của đối phương, lập tức phát ra thanh âm thịt nướng nhỏ mỡ lên than.

- Ah...

Nguyên Thần của Thanh Điền Hoàng lập tức nhỏ một vòng.

- Đáng ghét...

Thanh Điền Hoàng cắn chặt hàm răng, lần nữa gào thét, biết vận dụng không gian muốn chém giết đối phương là không thể nào, thân thể nhoáng một cái, rời xa mấy chục mét, ngón tay nhấn tới.

Nguyên Thần của hắn có lực khống chế mạnh, cho dù chân khí của đối phương muốn công kích đến hắn, khoảng cách xa cũng lực bất tòng tâm.

Ông!

Chỉ lực hội tụ thành một đạo, tốc độ như sấm sét.

Bành!

Quả nhiên, lần này Trương Huyền không chặn lại được, bị đánh trúng ngực bay ra ngoài.

Bắt chước làm theo, phân thân cũng bị đánh bay.

Không còn Thiên Đạo chân khí, đối phương thân là Xuất Khiếu cảnh hậu kỳ, không phải có thể tùy ý nghiền sát.

- Không hổ là lão quái vật sống không biết bao nhiêu năm... Kinh nghiệm chiến đấu quả nhiên phong phú, liếc mắt liền nhìn ra vấn đề của ta!

Thấy tên này nhanh như vậy liền phát hiện vấn đề bên mình, hơn nữa tìm được phương pháp giải quyết, vận chuyển chân khí khôi phục thương thế, ánh mắt của Trương Huyền ngưng trọng.

Còn tưởng rằng có Thiên Đạo chân khí gian lận, có thể tuỳ tiện chém giết đối phương, hiện tại xem ra, không dễ dàng như vậy.

Thiên Đạo chân khí là khắc tinh của Vu Hồn, nhưng chỉ cần đối phương kéo ra khoảng cách, không có võ kỹ chống đỡ, chân khí ở khoảng cách quá xa, lực liên kết sẽ yếu bớt...

Cho dù có thể đánh bại, tiêu hao cũng sẽ cực kỳ to lớn, làm không cẩn thận chân khí toàn thân sẽ bị hao tổn sạch sẽ.

Bây giờ còn chưa nhìn thấy Ngoan Nhân, chân khí liền tiêu hao sạch... có chút được không bù mất.

- Làm sao bây giờ?

Trương Huyền có chút ưu sầu, có điều thời gian không kịp để hắn ngẫm nghĩ, Thanh Điền Hoàng gào thét, lại một chỉ điểm tới.

Ô ô ô!

Lực lượng khổng lồ xé rách không khí, tựa hồ muốn xuyên thủng hắn.

Thân thể nhoáng một cái tránh thoát công kích, đang muốn phản kích, đột nhiên linh quang lóe lên, nghĩ tới điều gì, Trương Huyền mỉm cười, cổ tay khẽ đảo.

Một cái tế đàn rơi trên mặt đất.

Bàn tay khẽ vỗ.

Phần phật!

Trận văn ở phía trên lập tức bị kích hoạt, một cỗ hấp lực hùng hồn thôn phệ tới Thanh Điền Hoàng.

- Ừm? Đây là tế đàn ta bố trí ở Thanh Nguyên thành...

Bị lực lượng thu hút, Nguyên Thần của Thanh Điền Hoàng ở trên không trung nhoáng một cái, lập tức nhận ra được.

Không phải cái khác, đúng là tế đàn mà phân thân của hắn bố trí ở Thanh Nguyên thành, dùng để chém giết Danh Sư, bắt giữ linh hồn của đối phương...

Không nghĩ tới bị đối phương mang theo, hơn nữa kích hoạt dùng để đối phó hắn!

Thứ này, cần sát lục chi khí của Dị Linh tộc mới có thể kích hoạt, hơn nữa trận pháp hết sức phức tạp, xem như hắn, kích hoạt một lần cũng cần tiêu tốn đánh đổi rất lớn, tiêu hao rất nhiều năng lượng...

Cái tên này đến cùng làm sao làm được?

- Dùng chính là chân khí của mình...

Vội vàng nhìn lại, không khỏi nhíu mày.

Đối phương lại dùng chân khí của mình làm năng lượng cho tế đàn...

Cái này cần chân khí hùng hậu như thế nào mới dám xa xỉ như vậy? Đang cảm thấy đối phương chưa hẳn có thể kiên trì bao lâu, liền cảm thấy hấp lực càng ngày càng mạnh, Nguyên Thần lay động, không khống chế được thân hình, lập tức bị hút tới trên tế đàn.

Tế đàn dính dáng tới bí pháp của Ngoan Nhân, đối với linh hồn có hấp lực cực mạnh, nếu như vẫn còn thân thể, có lẽ còn có thể chống lại, giờ phút này, chỉ còn lại có Nguyên Thần, liền không chống lại được.

Mới vừa bị hút vào, đang nghĩ phương pháp phá giải, liền thấy hai Trương Huyền đồng thời lao đến, điên cuồng công kích.

Bàn tay, nắm đấm, bàn chân...

Tất cả chiêu số có thể thi triển, thời gian nháy mắt liền toàn bộ rơi ở trên người.

- Đáng ghét...

Tức giận đến oa oa kêu loạn, Thanh Điền Hoàng gào lên, lực lượng toàn thân bạo phát, hao tốn đánh đổi cực lớn, mới tránh thoát tế đàn thu hút, bỗng nhiên chộp tới đối phương.

Công kích còn chưa tới trước mặt đối phương, hai Trương Huyền đồng thời vọt ra ngoài, trốn đến hơn trăm mét.

Cúi đầu ý định hủy tế đàn đi, lại phát hiện đã bị đối phương thu vào nhẫn.

Sắc mặt tái xanh, muốn xông qua chém giết đối phương, chỉ thấy tế đàn lại xuất hiện ở phía xa, sinh ra lực hấp dẫn cường đại.

Rầm!

Lần nữa bị hút tới, còn chưa kịp động đậy, hai Trương Huyền lại lao đến cuồng ẩu.

- Ta nhất định phải giết ngươi...

Tức giận sắp điên rồi, tốn sức vất vả, Thanh Điền Hoàng lần nữa giãy giụa ra tế đàn, lại phát hiện hai người này đã chạy tới chỗ xa hơn, kích hoạt tế đàn.

Lạch cạch!

Lại bị hút qua, cuồng đánh...

Liên tục mấy lần, Nguyên Thần của Thanh Điền Hoàng càng ngày càng nhỏ, cũng càng ngày càng yếu.

- Không nên vô sỉ như vậy a.

Cảm nhận được mình tùy thời sẽ sụp đổ, Thanh Điền Hoàng khóc.

Thấy qua Danh Sư lợi hại, gặp qua Danh Sư thực lực mạnh...

Nhưng không có gặp qua vô sỉ như vậy.

Nghe lời của ta

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

- Chủ nhân... Thật là mạnh!

Kim Nguyên đỉnh cắm trên mặt đất giãy dụa đứng lên, thấy rõ ràng tình huống xa xa, nắp đỉnh nứt ra một khe hở, tựa như nhếch miệng.

Vốn cho rằng dung hợp Kim Tinh Huyền Thạch, trải qua ba lần lôi kiếp, thực lực đạt tới Xuất Khiếu cảnh hậu kỳ, đã là cao thủ cao cao thủ, làm sao cũng không nghĩ đến, chủ nhân còn ác hơn.

Thanh Điền Hoàng thủ đoạn nhiều như vậy, chiêu số bảo vệ tính mạng mạnh như vậy, cũng bị hành hạ thê thảm, suy nghĩ một chút cũng cảm thấy nổi da gà.

Xem ra, làm gì cũng không thể đối nghịch chủ nhân... Lời này là đúng.

Nếu không, bị bán đi còn giúp đối phương đếm tiền.

- Tốt rồi!

Lại một hồi quần ẩu, Trương Huyền khoát tay áo.

Phân thân hậm hực, vẫn chưa thỏa mãn a.

Ngày ngày bị giam ở trong không gian giới chỉ, thật vất vả có cơ hội đánh người, hắn rất chờ mong.

Lúc này Nguyên Thần của Thanh Điền Hoàng đã yếu kém không thể lại yếu kém, tựa như lúc nào cũng sẽ bị tiêu diệt.

Đã trải qua Phân Thân bí pháp, lại bị hai Trương Huyền không ngừng chơi đùa, không chỉ Nguyên Thần yếu kém, tinh thần cũng đạt tới biên giới sụp đổ.

- Ta muốn... Giết ngươi...

Thanh Điền Hoàng uể oải, trong mắt tràn đầy hận ý.

- Ta biết rồi, chớ khẩn trương, ta sưu hồn một chút, nhẫn một chút, rất nhanh liền xong!

An ủi một câu, ngón tay của Trương Huyền điểm ra, một đạo ý niệm hình thành dây nhỏ, trực tiếp chui vào mi tâm của Thanh Điền Hoàng.

- Không...

Thấy hắn thi triển loại bí pháp này, trong mắt Thanh Điền Hoàng tràn đầy hoảng sợ, dọa đến muốn chạy trốn, nhưng hấp lực của tế đàn thực sự quá lớn, nằm ở phía trên bò loạn, nhưng trốn không ra.

- Phân thân, tới đè lên, trước sưu hồn xong, biết tin tức muốn biết lại nói...

Thấy hắn chạy loạn, ý niệm không chui vào được, Trương Huyền dặn dò.

- Được!

Phân thân hưng phấn, vội vã đi tới trước mặt, một chân đạp tới đầu của Thanh Điền Hoàng.

Đùng chít chít!

Vị Hoàng giả Dị Linh tộc này nằm ở trên tế đàn, biến thành một chữ Đại, tràn đầy khuất nhục, toàn thân không ngừng nhúc nhích, muốn tránh thoát lại bất lực.

- Còn không nghe lời?

Lắc đầu, phân thân quay đầu nhìn một cái:

- Kiếm tới!

Phần phật!

Băng Vũ kiếm lập tức bay tới, rơi vào lòng bàn tay:

- Lộn xộn nữa, có tin ta cắm kiếm vào trong miệng ngươi không?

Thanh Điền Hoàng lập tức ngừng lại, cứng ngắc tại nguyên chỗ, động cũng không dám động, ngoan giống như con rối.

- Cái này còn tạm được!

Thoả mãn nhẹ gật đầu, phân thân nhìn về phía Trương Huyền:

- Tốt rồi, đã bất động, ngươi sưu hồn đi!

- Ừm!

Dây nhỏ lập tức chui vào mi tâm của đối phương.

Đang muốn cẩn thận quan sát, thẩm tra Ngoan Nhân đến cùng ở nơi nào, đột nhiên toàn bộ Địa Cung lay động, một thanh âm thâm trầm vang lên.

- Đường đường Thiên Nhận Danh Sư, lại biết Vu Hồn chi thuật... Nếu như ta tiết lộ tin tức này ra ngoài, sẽ có bao nhiêu người muốn tới đây nghiên cứu ngươi? Giết ngươi?

Trong thanh âm mang theo cười gằn, tựa như vang lên ở bên tai, để cho người ta tìm không ra phương vị.

- Ngươi rốt cục chịu lộ diện...

Ngừng sưu hồn, cổ tay khẽ đảo, thu tế đàn cùng Thanh Điền Hoàng vào không gian giới chỉ, Trương Huyền đứng thẳng người.

Hắn biết, Ngoan Nhân khẳng định ở lân cận, vừa rồi cái gọi là sưu hồn, chỉ vì thu hút đối phương đi ra.

- Có thể bằng Thánh Vực tam trọng đỉnh phong, chém giết Thanh Điền Hoàng Xuất Khiếu cảnh hậu kỳ... Không hổ là Thiên Nhận Danh Sư, giống như Khổng sư năm đó, đối với tu luyện cùng chiến đấu, có lĩnh ngộ đặc thù, vượt xa những thiên tài khác!

Ngoan Nhân cảm khái:

- Bất quá còn quá trẻ, ta muốn giết ngươi, dễ như trở bàn tay!

Nói xong, Trương Huyền lập tức cảm thấy lay động kịch liệt, trong đầu trời đất quay cuồng, Vu Hồn của mình giống như bị cái gì xé rách, bất cứ lúc nào cũng sẽ thoát ly thân thể.

- Ừm?

Khuôn mặt trầm xuống.

Loại cảm giác này giống như ban đầu ở hậu viện Trần Triết, không thể khống chế linh hồn, sẽ bị đối phương thôn phệ.

Thiên Đạo chân khí vận chuyển, Trương Huyền chống cự lại hấp lực to lớn, có điều lực lượng thực sự quá lớn, trong chớp mắt, trước mắt giống như nhiều hơn một cái lỗ đen đen kịt, muốn thôn phệ hắn vào.

Phần phật!

Vu Hồn bị rút ra thân thể, đi tới trước mặt tế đàn.

- Cái này... Vu Hồn thật lớn!

Ngoan Nhân sững sờ, dường như cũng giật nảy mình.

Hắn tinh thông Vu Hồn bí thuật, Vu Hồn cũng rất cường đại, nằm mơ cũng không nghĩ đến, gia hỏa này càng lớn, đã vượt ra khỏi phạm trù có thể lý giải.

- Ngươi hẳn phải biết, ta có năng lực nhẹ nhõm giết ngươi!

Khiếp sợ chỉ một cái chớp mắt, rất nhanh khôi phục lại, đôi mắt của Ngoan Nhân từ trong lỗ đen chậm rãi bay ra, an tĩnh nhìn lại.

- Quả thực có năng lực chém giết ta...

Trương Huyền gật đầu.

- Biết là tốt!

Ngoan Nhân cười cười:

- Có thể giết ngươi, lại không động thủ, ngươi có lẽ rõ ràng... Ngươi đối với ta còn có giá trị lợi dụng!

- Ngươi muốn ta thả ngươi ra ngoài?

Trương Huyền nhìn qua.

- Nói chuyện với người thông minh liền đơn giản... Chỉ cần có thể giúp ta thoát vây, có thể không giết ngươi!

Ngoan Nhân nói.

- Không giết ta? Có phải một khi thoát vây, sẽ luyện chế ta thành tượng đồng hoặc khôi lỗi không?

Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng.

- Chỉ có khôi lỗi hoặc tượng đồng, mới sẽ không nhiều lời!

Ngoan Nhân cũng không phủ nhận, thản nhiên nói.

- Đã như vậy, dù sao cũng là chết một lần, vì sao ta phải thả ngươi ra?

Trương Huyền lắc đầu.

Dù sao đối phương muốn giết mình, cần gì tốn sức cứu hắn ra?

- Cái này không thể theo ngươi, nếu như ngươi muốn tận mắt nhìn thấy, đám Danh Sư theo ngươi đều chết ở chỗ này... Có thể không cần đáp ứng!

Ngoan Nhân hừ lạnh, ngay sau đó lỗ đen nhoáng một cái, hiện lên một hình ảnh.

Chính là đám người Hình đường chủ.

Lúc này mọi người vẫn bị vô số Vô Hồn Kim Nhân vây khốn, thủ hộ ở bên ngoài đám người Ngụy điện chủ, Liêu điện chủ, đã bị thương không nhẹ, kiệt sức.

Mặc dù thực lực của mọi người không yếu, nhưng đối mặt nhiều Vô Hồn Kim Nhân không biết đau đớn, không biết mệt nhọc như vậy, vẫn không chống lại được.

Hô!

Mọi người vốn không kiên trì nổi, trong phòng không biết có cơ quan gì mở ra, lại một thân ảnh chậm rãi đi ra.

Đồng dạng là Vô Hồn Kim Nhân, chẳng qua cấp bậc cường đại hơn quá nhiều, đã đạt đến Xuất Khiếu cảnh trung kỳ, chân khí từ trong huyệt đạo bắn ra, mang theo sát khí nồng đậm.

- Những tượng đồng này vốn đã không chịu nổi, nếu như ta lại ra tay, ngươi cảm thấy đám người này có thể sống sót mấy cái?

Thấy người này xuất hiện, con mắt nhìn Trương Huyền một cái, Ngoan Nhân cười lạnh.

Ngay sau đó, Vô Hồn Kim Nhân ở trong hình ảnh lóe lên, xông vào đám người.

- Mọi người phòng ngự tốt...

Ngụy điện chủ biến sắc, vội vàng hét lớn, có điều lời còn chưa dứt, đối phương đã đi tới trước mặt, bàn tay bao phủ xuống.

Bành!

Sắc mặt trắng nhợt, Ngụy điện chủ bay rớt ra ngoài, tầng tầng ngã ở trên vách tường, từng ngụm từng ngụm hộc máu.

Vị trí của hắn xuất hiện chỗ trống, trận pháp lập tức xuất hiện sơ hở, mọi người còn chưa kịp điều chỉnh, chỉ thấy tên này chui vào đám người, đánh về phía Liêu điện chủ.

Răng rắc!

Dựa theo tình huống bình thường, thực lực của Liêu điện chủ toàn lực bạo phát, có thể ngăn cản mấy chiêu...

Nhưng chiến đấu thời gian dài như vậy, chân khí cùng thể lực đều tiêu hao không sai biệt lắm, đồng dạng không có kịp phản ứng, liền bị đánh trúng, nằm rạp trên mặt đất, khuôn mặt trắng bệch.

Một cái nháy mắt, mấy người đi theo Trương Huyền liền bị thương hai cái.

- Đáng ghét! Ta muốn ngươi chết!

Thấy hai đồng bạn trọng thương, Trương Cửu Tiêu gào thét, Thánh khí trung phẩm xuất hiện ở trong lòng bàn tay, bổ tới tượng đồng trước mắt.

Dường như sớm có phòng bị, ngón tay của tượng đồng điểm một cái.

- Ông!

Trường kiếm ngừng lại ở trên không trung.

Vẻ mặt đỏ lên, Trương Cửu Tiêu đã dùng hết toàn lực, cũng không thể động đậy, như bị nhựa cao su dán cứng.

Hắn bất quá là cường giả Nguyên Thần cảnh sơ kỳ, cho dù sức chiến đấu kinh người, nhưng so với Xuất Khiếu cảnh trung kỳ, kém thực sự quá nhiều.

Định trụ hắn, Vô Hồn Kim Nhân cười lạnh, đi tới trước mặt, nhẹ nhàng nhấn một cái.

Lạch cạch!

Trương Cửu Tiêu bay ngược ra, có điều người giữa không trung, trong ngực lóe lên quang mang, như kích hoạt hộ thân phù gì đó, ngừng lại.

Thân là con em đại gia tộc, pháp bảo bảo vệ tính mạng vẫn có một ít.

- Thú vị... Bất quá thứ này muốn ngăn trở ta, không có cửa đâu!

Thấy cảnh này, Ngoan Nhân cười lạnh.

Ở dưới hắn khống chế, Vô Hồn Kim Nhân đầu gối uốn lượn, bỗng nhiên đạp mạnh, lần nữa vọt tới, năm ngón tay như đánh đàn, từng đạo công kích tự nhiên mà xuống.

Coong coong coong coong!

Hộ thân phù bảo hộ lấy Trương Cửu Tiêu, để hắn không bị thương tổn, có điều nương theo công kích càng ngày càng nhiều, ánh sáng hộ thể cũng càng ngày càng yếu.

Hộ thân phù lợi hại hơn nữa, cũng có năng lượng hạn chế, có thể chặn lại một hai lần công kích, nhưng nhiều lần sẽ không kiên trì nổi.

Bành!

Quang mang biến mất, Trương Cửu Tiêu giống như những người khác, bị đánh bay, trọng thương nằm ở cách đó không xa.

Đánh bại ba người này, còn lại liền đơn giản, rất nhanh Ngô sư mang tới ba vị trưởng lão cũng bị kích thương, trừ Ngô sư cùng Hình đường chủ vốn trọng thương, có thể nói đã toàn quân bị diệt.

Vô Hồn Kim Nhân nhếch môi, đi tới trước mặt đám người Hình đường chủ, bàn tay nâng lên, bất cứ lúc nào cũng sẽ vỗ xuống.

- Thế nào? Nghe lời của ta, ta có thể tha bọn họ! Thân là Thiên Nhận Danh Sư, cũng không thể tận mắt thấy bằng hữu của ngươi từng cái chết ở trước mặt a!

Thấy hai cái này đã trọng thương, khẳng định không phản kháng được, Ngoan Nhân nhìn về phía Trương Huyền, mang theo khiêu khích nồng đậm.

Danh Sư, chú ý quy tắc, đạo nghĩa, nếu như tận mắt nhìn bằng hữu chết ở trước mặt, mình rõ ràng có biện pháp, nhưng không đi giúp, tất nhiên tâm niệm sẽ sụp đổ, sống sót cũng sẽ buồn bã đau lòng, về sau khó có thể tiến bộ.

- Chết ở trước mặt?

Không để ý tới thái độ của hắn, Trương Huyền lắc đầu:

- Sao ta không cảm giác được nhỉ!

- Ừm?

Thấy tên này đến bây giờ còn mạnh miệng, đang tính nói chuyện, chỉ thấy tình hình đột nhiên xoay chuyển, Ngô sư cùng Hình đường chủ mới vừa rồi còn trọng thương bỗng nhiên lao lên, đồng thời ra tay, một cái nháy mắt, hai cổ lực lượng hung mãnh đánh vào trên người tượng đồng.

Bành!

Không nghĩ tới hai người trọng thương có thể bộc phát ra công kích to lớn như vậy, Vô Hồn Kim Nhân còn không kịp phản ứng, ngực liền bị đánh ra động lớn, toàn bộ xương sườn đứt gãy.

Tràn đầy khiếp sợ, không biết xảy ra chuyện gì, Ngoan Nhân nghe được thanh âm nhàn nhạt của Trương Huyền vang lên.

- Thế nào? Nghe lời của ta, ta có thể tha cái tượng đồng này! Thân là tồn tại vây khốn Khổng sư, cũng không thể tận mắt nhìn thuộc hạ của ngươi chết ở trước mặt a!

- ...

Ngoan Nhân.

Đại não cùng con mắt

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Phần phật!

Đánh lén Vô Hồn Kim Nhân trọng thương, không còn sức chiến đấu, Hình đường chủ, Ngô sư đồng thời đứng dậy, riêng phần mình ra tay, rất nhanh liền chém giết tất cả Vô Hồn Kim Nhân ở chung quanh.

Hai người trải qua lôi kiếp, đã là cường giả Xuất Khiếu cảnh chân chính, những tượng đồng này chẳng qua là Nguyên Thần cảnh, căn bản không ngăn cản nổi.

Xử lý xong tất cả tượng đồng, Ngô sư đi tới trước mặt đám người Trương Cửu Tiêu, Ngụy điện chủ bị thương, lấy ra một hồ lô rượu, rót cho mỗi người.

Mấy hơi thở sau, mọi người bị thương khôi phục thương thế, từng cái đứng dậy.

- Hình đường chủ, Ngô sư... Đây là có chuyện gì, các ngươi...

Mọi người tràn đầy kinh ngạc, khó tin.

Hai người này rõ ràng ở trong Xuất Khiếu kiếp bị trọng thương, bất cứ lúc nào cũng sẽ tử vong, làm sao một cái nháy mắt, lại dũng mãnh như

thế?

- Là Trương sư bảo chúng ta ngụy trang, tê liệt đối phương, thời khắc cuối cùng, mới ra tay...

Hình đường chủ nói.

Hắn đã trải qua lôi kiếp, quả thực cửu tử nhất sinh, bị trọng thương.

Dựa theo tình huống bình thường, không có mấy tháng tu dưỡng, rất khó khôi phục, nhưng Trương sư cho hồ lô rượu kia thực sự quá cường đại, không chỉ khôi phục thương thế thân thể, ngay cả linh hồn bị hao tổn cũng được bổ sung.

Ngô sư cũng nhẹ gật đầu.

Mặc dù hắn không uống rượu, nhưng Trương sư tự mình rót chân khí ở trong cơ thể hắn, thương thế đã khỏi từ sớm.

- Trương sư mới vừa đi về phía trước, chúng ta cũng đi qua nhìn xem!

Tuyệt xử phùng sinh, mọi người cảm khái không thôi, lúc này mới tiếp tục đi đến.

Xem hết những cái này, khuôn mặt của Ngoan Nhân tái mét.

Vốn muốn dẫn Hình đường chủ độ lôi kiếp, để bọn hắn mất đi một đại tướng, nằm mơ cũng không nghĩ đến, ngược lại giúp đại ân cho đối phương.

- Ngươi biết ta sẽ phái người giết bọn hắn?

Nhìn qua, hai mắt đen nhánh mang theo sát cơ.

- Không biết, có điều phòng bị trước thời hạn chung quy tốt hơn!

Trương Huyền lắc đầu.

Hắn là không nghĩ tới, đối phương sẽ lấy đám người Ngô sư uy hiếp, nhưng trứng gà không thể thả hết ở trong một giỏ xách...

Bất kể làm chuyện gì, cũng phải có chuẩn bị ở sau.

Nhất là đối mặt lão quái vật sống không biết bao lâu, không chuẩn bị, làm không cẩn thận sẽ chết ở chỗ này.

- Rất tốt... chẳng lẽ ngươi nghĩ, ta thật không dám giết ngươi?

Thấy gia hỏa trước mắt này không sợ hãi, dường như không sợ chút nào, Ngoan Nhân run rẩy, trong thanh âm mang theo tức giận.

- Ngươi đương nhiên dám giết ta... Nhưng mà, ngươi giết được ta sao? Dám giết ta sao?

Trương Huyền cười một tiếng, mí mắt nhấc lên:

- Nếu quả thật có thể làm được, khẳng định đã sớm động thủ, sẽ không nói nhảm nhiều như vậy!

Ngoan Nhân hắn gặp qua hai lần.

Lần thứ nhất thời điểm gặp được trái tim, không nói hai lời, liền muốn chém giết mình, không có cách nào tế ra Thiên Đạo chi thư, mới thu phục!

Lần thứ hai gặp được xương ngón tay, cũng không phân tốt xấu, trực tiếp ra tay...

Nếu là cùng một người nhỏ máu trùng sinh, tính cách tất nhiên đồng dạng, làm sao có thể hai lần trước hung ác, lần này trở nên nhân từ, nói điều kiện? Rất hiển nhiên, đối phương chỉ là ngoài miệng bắn pháo, muốn giết chết mình, chỉ sợ không dễ dàng như vậy!

Nếu không, tuyệt sẽ không nói nhảm, trực tiếp liền động thủ.

Hoặc là...

Hắn còn muốn mượn tay của mình, thoát ly trấn áp, sợ ném chuột vỡ bình, cho nên mới chơi đùa ra nhiều chuyện như vậy.

Đã như vậy, còn có cái gì phải sợ?

- Ngươi...

Ngoan Nhân sững sờ.

- Làm sao? Không muốn nói, vậy ta liền đi về phía trước...

Không thèm để ý đối phương, Thiên Đạo chân khí vận chuyển, Vu Hồn lay động, trong chốc lát chỉ thấy hoa mắt, lúc này mới phát hiện, vẫn đứng ở tại chỗ, vừa rồi tất cả hình như chỉ là ảo giác.

Thấy giống như mình đoán, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm.

Trước đó ở trong nhà Trần Triết, đối phương ra tay với hắn, hắn liền cảm thấy có chút kỳ quái, về sau đến nơi này, lại cố ý dẫn động Xuất Khiếu kiếp của Hình đường chủ, để hắn càng thêm hoài nghi.

Nếu quả thật mạnh mẽ, mặc kệ Hình đường chủ làm sao, cũng có thể tuỳ tiện nghiền ép, không cần thiết vẽ vời cho thêm chuyện.

Về sau, Thanh Điền Hoàng bị đánh thảm như vậy, sắp tắt thở, cũng không có xuất hiện...

Trong lòng Trương Huyền đã gần như xác định, chỉ là không dám mạo hiểm, tiếp tục nghiệm chứng.

Vu Hồn bị đối phương bắt giữ, phát hiện đối phương vẫn không có động thủ, còn nói điều kiện, thậm chí lấy đám người Ngô sư uy hiếp, lúc này mới rốt cuộc minh bạch...

Xem ra Ngoan Nhân này không có đáng sợ như tưởng tượng, khả năng thực lực ngay cả Thanh Điền Hoàng cũng không bằng!

Bằng không, cũng không một mực ẩn giấu không ra, khống chế những Vô Hồn Kim Nhân này giết người khắp nơi.

Muốn hóa trang thành cao thủ, không đánh mà thắng, để cho mình khuất phục...

Đổi lại những người khác, thật sự bị lừa rồi, nhưng đối phương nằm mộng cũng nghĩ không ra, trang cao thủ...

Mình mới là chuyên gia!

Hóa trang làm Dương sư, ngay cả Thánh Vực thất trọng cũng có thể dọa chạy, muốn lừa gạt mình, nào có dễ dàng như vậy? Thân thể nhoáng một cái, đi tới trước mặt tường vừa rồi Thanh Điền Hoàng bất ngờ xuất hiện, bàn tay của Trương Huyền sờ lên.

Một lát sau, mỉm cười, lông mày nâng lên, chập ngón tay làm kiếm, liên tục điểm ra.

Liên tục bảy lần.

Răng rắc!

Thanh âm lò xo mở ra, một lối đi lan tràn xuống dưới.

Bên trong đen kịt, thần thức khó mà xuyên thủng.

- Phân thân, ngươi đi ở phía trước...

Trương Huyền quay đầu gọi.

Phân thân là Cửu Thiên Liên Thai, cho dù gặp được nguy hiểm, bị đánh thành hai nửa cũng sẽ không bị thương, mình không thể.

Mặc dù biết thực lực của đối phương không có đáng sợ như tưởng tượng, nhưng vẫn phải cẩn thận cho thỏa đáng, dù sao lão quái vật sống không biết bao nhiêu năm, nếu như chỉ có chút thủ đoạn ấy, cũng không có khả năng để Thanh Điền Hoàng khăng khăng một mực.

- Theo ở phía sau, ta bảo kê ngươi... Thực sự không thể, ta đi ra làm bản tôn, ngươi làm phân thân!

Vẻ mặt phân thân ngạo kiều, khinh bỉ nhìn bản tôn một cái, nhấc chân đi ở phía trước.

Đường đường bản tôn, ngay cả phân thân cũng đánh không lại, mấu chốt còn nhát gan như thế, thật không biết làm sao lăn lộn!

Không để ý tới phân thân tự luyến, Trương Huyền thu Kim Nguyên đỉnh cùng Băng Vũ kiếm vào không gian giới chỉ, theo sát ở sau lưng, đi vào thông đạo.

- Ta nói a, thân là bản tôn, phải sáng suốt quả cảm, thực lực siêu quần mới được, làm việc bó tay bó chân, ngay cả một cái thông đạo cũng không dám đi, không thấy có lỗi với phân thân lợi hại như ta sao?

Phân thân vừa đi vừa hừ, rất không vừa lòng.

- Cẩn thận một chút cho thỏa đáng!

Thấy hắn càng nói càng nhiều, Trương Huyền có chút xấu hổ.

Khả năng mình là bản tôn khổ cực nhất trên đời này a, ngưng luyện ra phân thân, đối phương lại trang bức hơn hắn, suy nghĩ một chút cũng cảm thấy choáng váng.

- Có gì phải cẩn thận? Ngươi cảm thấy ta sẽ sợ hãi?

Phân thân cười lạnh, đang muốn nói tiếp, đột nhiên một cỗ lực lượng to lớn vọt tới.

Lạch cạch!

Còn không có kịp phản ứng, đầu liền bị đập dẹp, trạng thái như bánh rán.

- Ah... Ai đánh lén ta...

Phân thân gầm lên giận dữ, vội vàng phóng về phía công kích bắn tới, lúc này đã đến cuối thềm đá, đồng dạng là một đại điện rộng rãi.

Rầm!

Vài bóng người bỗng nhiên vọt ra, ngăn ở phía trước, đầu của phân thân chính là bị một trong số đó đánh thành như vậy.

Trương Huyền thấy quả nhiên gặp nguy hiểm, đổi lại mình, chỉ sợ đã chết rồi, nhịn không được thở phào nhẹ nhõm, nhìn kỹ qua.

Tổng cộng bốn cái, cao thấp gần giống như hắn, không phải Dị Linh tộc, cũng không phải Vô Hồn Kim Nhân.

- Là Thiên Công khôi lỗi?

Trương Huyền nhíu mày.

Bốn nhân ảnh xuất hiện ở trước mắt, lại là Thiên Công khôi lỗi cực kỳ tinh xảo.

Thiên Công khôi lỗi, khác biệt Ngô Dương Tử lấy Dị Linh tộc luyện chế thành khôi lỗi, toàn bộ từ linh kiện tạo thành, nắm giữ máy móc, có thể phát huy ra lực chiến đấu mạnh mẽ.

Từ một quyền đập dẹp đầu phân thân đến xem, chỉ sợ thực lực không kém mình, ít nhất đạt đến Xuất Khiếu cảnh trung kỳ.

- Đáng ghét!

Phân thân tức giận sắp bạo.

Vừa định ở trước mặt bản tôn giả dạng cao thủ, độc cô cầu bại, thuận tiện chế giễu đối phương một phen, kết quả bị đánh thành như vậy, trong lòng buồn bực có thể tưởng tượng, la lên một tiếng, đầu trở về hình dáng ban đầu, vọt về phía gia hỏa mới đánh hắn.

Bành bành bành bành!

Một người một khôi lỗi, liên tục đối đầu mười mấy quyền, lực lượng khổng lồ, ép không khí bốn phía bay phất phới, nham thạch bay loạn, mặt đất cũng xuất hiện vết rách, có điều, ai cũng không có lui về phía sau một bước.

- Thật mạnh...

Con mắt nhảy một cái.

Thực lực của khôi lỗi này so với Thanh Điền Hoàng, lại không hề yếu.

Bên cạnh còn có ba con...

Một khi liên hợp lại, mình cùng phân thân, cộng thêm Kim Nguyên đỉnh, cũng không phải đối thủ.

- Như thế nào? Thật sự cho rằng ta không giết được ngươi?

Thanh âm của Ngoan Nhân tiếp tục vang lên.

- Ý tứ của ngươi là dựa những khôi lỗi này?

Trương Huyền nói.

- Mặc kệ thủ đoạn gì, chỉ cần có thể giết người, vậy chính là thủ đoạn tốt nhất...

Ngoan Nhân cười lạnh.

- Xem ra ngươi cũng thừa nhận, chỉ bằng vào thực lực của mình, giết không được ta...

Trương Huyền lắc đầu.

Làm ra Thanh Điền Hoàng, hiện tại lại làm ra những khôi lỗi này, xem ra đối phương nhờ vào thực lực của mình, muốn giết chết hắn quả thực rất khó.

- Chủ nhân, ta đã xác định, hắn là đầu óc cùng con mắt của ta!

Thanh âm của Ngoan Nhân ở trong Thiên Đạo chi thư vang lên.

- Đại não cùng con mắt?

- Ừm, đại não ẩn chứa ký ức, cho nên mới có thể biết nhiều như vậy, thậm chí còn có thể nhớ sự tình vây khốn Khổng sư...

Ngoan Nhân ở trong Thiên Đạo chi thư phân tích:

- Bất quá, đại não cùng con mắt không thể chiến đấu, nhiều nhất chỉ có thể mê hoặc một chút thuộc hạ, thay hắn động thủ... Hoặc là thi triển một chút bí pháp trên linh hồn! Cho nên đến bây giờ còn không có xuất hiện, một mực dùng loại chiêu số hạ lưu này!

- Không sai!

Nghe được phân tích của hắn, Trương Huyền nhẹ gật đầu.

Lúc trước gặp được xương ngón tay, không nói hai lời, trực tiếp động thủ, cái trước mắt này, dùng không phải Dị Linh tộc, chính là khôi lỗi, hoặc là Vu Hồn chi pháp, rõ ràng chỉ bằng vào thực lực, muốn giết mình là không thể nào làm được.

- Bất quá chủ nhân phải cẩn thận, mặc dù sức chiến đấu của đại não không cao, nhưng tồn tại ký ức, biết rất nhiều, muốn chém giết, hơn nữa đoạt xá... Rất khó!

Ngoan Nhân ở trong Thiên Đạo chi thư lắc đầu.

Mặc dù thực lực của hắn trải qua lôi kiếp, có tiến bộ, nhưng không chịu nổi đối phương thủ đoạn nhiều.

Đại não nắm giữ trí nhớ đầy đủ, tất nhiên phải đoạt xá các bộ phân, mới có thể phát huy ra sức mạnh lớn nhất, tuyệt không phải một trái tim, cùng ngón tay có thể chống lại...

- Mấu chốt nhất là, đại não là trung tâm thân thể, lúc trước một mực nghe theo mệnh lệnh, như Hoàng giả cùng binh sĩ trong Dị Linh tộc, có lực lượng đặc thù áp bức, ta sợ... chỉ cần tới gần, liền rất có thể sẽ chống lại không được, kìm lòng không được nghe theo mệnh lệnh của hắn!

Ngoan Nhân trong Thiên Đạo chi thư mang theo lo lắng nói.

Đừng nói hắn, cho dù tìm đủ toàn bộ thân thể, cũng phải nghe theo đại não...

Như vậy tiến lên, làm không cẩn thận không những không thể đoạt xá, còn có thể trở thành khôi lỗi bị đối phương điều khiển.

Lão sư yêu ngươi!

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Trương Huyền cau mày.

Đại não khống chế trụ cột, cho dù Ngoan Nhân nhỏ máu trùng sinh, thân thể phân chia thành vô số mảnh vỡ, chỉ cần đại não còn, những bộ phận khác tất nhiên cũng phải nghe theo lệnh lệnh.

Chính bởi vì có năng lực này, đối phương mới có thể tuỳ tiện khống chế Thanh Điền Hoàng, thậm chí nhiều Vô Hồn Kim Nhân cùng khôi lỗi như vậy, mới có thể thi triển Vu Hồn chi thuật, kéo linh hồn mình vào cái hắc động kia, bất cứ lúc nào cũng sẽ xé rách!

Trước đó không chống lại được, sau khi đạt tới Thai Anh cảnh đỉnh phong, đối phương lại muốn dùng loại phương pháp này giết hắn, đã rất khó, nhưng không có nghĩa là không đáng sợ!

Một lão quái vật sống vài vạn năm, mấu chốt còn có ký ức...

Ai biết có thể dùng ra thủ đoạn gì?

- Ngươi không dám mạnh mẽ chống đỡ hắn?

Chần chờ một chút, mới hỏi.

- Vâng! Không nói trước thực lực của hắn ra sao, cho dù thấp hơn ta, nhưng mà thân là đại não, ta cũng không cách nào chống lại, rất dễ dàng bị hắn khống chế, trừ khi... Hắn mất đi ý thức, ý niệm của ta chui vào...

Ngoan Nhân nói.

- Không có ý thức?

Trương Huyền cười khổ.

Điều đó không có khả năng.

Ý niệm của đối phương có thể tuỳ tiện lôi kéo hắn ra lỗ đen, đủ thấy mạnh mẽ, gạt bỏ...

Làm sao có thể làm được? Quả thực là nhiệm vụ không thể hoàn thành.

Hô!

Hai người trò chuyện, thông qua linh hồn câu thông, như điện quang hỏa thạch, toàn bộ quá trình không đến nửa cái hô hấp, ba khôi lỗi khác tiến về phía trước một bước, vây hắn lại, một tên trong đó vung quyền, lực lượng nghiền ép xuống.

- Kim Nguyên đỉnh!

Biết lấy thực lực của hắn bây giờ, căn bản không ngăn cản nổi ba đầu, gọi một tiếng, lô đỉnh bất ngờ xuất hiện, đặt mông đâm đến khôi lỗi trước mắt.

Bành!

Nắm đấm cùng cái mông đối đầu, phát ra nổ vang giống như chuông lớn, khôi lỗi liên tục lui về phía sau mấy bước.

Kim Nguyên đỉnh không phải đối thủ của Thanh Điền Hoàng, nhưng gặp loại khôi lỗi chỉ biết dùng man lực này, hai bên chiến đấu, phòng ngự

cùng thể trọng của nó chiếm ưu thế rất lớn, cả hai đối chiến, đồng dạng thế lực ngang nhau, cái trước còn càng hơn một bậc.

Thở phào nhẹ nhõm, Trương Huyền còn chưa kịp thả lỏng, hai khôi lỗi còn lại lần nữa lao đến.

Rầm rầm!

Phong lôi khuấy động, khí tức như hồng, không khí chung quanh như bị xé rách.

- Ta là phân thân, gia hỏa kia mới là Trương Huyền, ngươi nhìn hắn mãnh liệt như thế nào a...

Sắc mặt trắng nhợt, Trương Huyền vội vàng la lên.

- ...

Phân thân.

- Ta thật chỉ là phân thân, các ngươi ai từng thấy phân thân còn lợi hại hơn bản tôn sao?

Một bên trốn tránh, Trương Huyền một bên rống to.

Nghe được hắn nói, một khôi lỗi chần chờ một chút, đi về phía phân thân, phối hợp tên còn lại động thủ, thời gian nháy mắt, liền đánh đầu người sau thành bánh rán.

- ...

Phân thân muốn khóc.

Bản tôn của người khác đều cương trực công chính, ngay thẳng vô tư, gặp được nguy hiểm liền đứng ra...

Bản tôn của mình, con mẹ nó là cái gì a...

Quả thực...

Bất quá, dường như lần trước gặp được nguy hiểm, cũng là hắn trước thời hạn chạy nha...

Tràn đầy buồn bực, ra sức cùng hai khôi lỗi chiến đấu, thời gian không dài, trên thân liền liên tục chịu mấy quyền, ngực, xương sườn đều chiệu không nổi.

May mắn là Cửu Thiên Liên Thai luyện chế thành, không sợ đập, nếu không sớm đã đi đời nhà ma.

- Phân thân, ngươi nghĩ biện pháp cuốn lấy những khôi lỗi này, ta trước giải quyết một cái, lại đến giúp ngươi!

Đang tức giận muốn nổ tung, liền nghe thanh âm của bản tôn truyền tới.

- Được!

Nghe được đối phương cũng không phải cố ý bỏ qua hắn, lúc này phân thân mới thở phào nhẹ nhõm, cảm thấy trong lòng thoải mái không ít.

Rầm rầm rầm!

Dùng hết toàn lực, lại thêm hắn căn bản không cần phòng ngự, hai khôi lỗi tới chiến đấu, thế mà cũng chỉ đánh ngang tay.

- Có ý tứ… Bất quá, mặc kệ các ngươi ai là phân thân, ai là bản tôn, ngày hôm nay đều khó mà chạy trốn...

Ngoan Nhân hiển nhiên cũng không nghĩ tới phân thân lại có thực lực như thế, cùng hai khôi lỗi chiến đấu cũng không rơi vào thế hạ phong, hừ một tiếng, đang định nói tiếp, đột nhiên dừng lại:

- Ngươi, ngươi... nhanh động thủ cho ta!

Nghe được hắn lo lắng như thế, phân thân tràn đầy nghi ngờ, liên tục hai quyền đẩy lùi hai khôi lỗi, vội vàng nhìn lại bản tôn, vừa xem xét, cũng

không kìm lòng được ngốc tại chỗ.

Chỉ thấy khôi lỗi đuổi giết bản tôn, chẳng biết lúc nào hai đầu gối quỳ xuống đất, nhìn về phía bản tôn, vẻ mặt tôn sùng.

Bản tôn không biết nói thứ gì, khôi lỗi kích động đến run rẩy, khó tự kiềm chế.

- Ta sát...

Nuốt ngụm nước bọt, vẻ mặt phân thân như gặp phải quỷ.

Mình đánh chết đánh sống, đầu bị đánh bạo nhiều lần, cũng không có tổn thương đối phương chút nào, bản tôn không biết nói cái gì, khôi lỗi liền quỳ xuống...

Khác biệt thật quá lớn!

Cẩn thận nghe qua, liền nghe thanh âm tràn đầy cổ vũ của bản tôn vang lên:

- ... Đi đi, lão sư yêu ngươi!

Vừa dứt lời, khôi lỗi đuổi giết bản tôn liền trực tiếp lao đến hắn.

- Ta...

Phân thân biến sắc, bị dọa đến muốn trốn tránh, chỉ thấy khôi lỗi này đã cùng một khôi lỗi khác đối chiến chung một chỗ.

Bành bành bành bành!

Hai khôi lỗi đánh khó phân thắng bại, không ai nhường ai.

Khóe miệng của phân thân co giật, thở phào nhẹ nhõm, đang nghĩ đối phó khôi lỗi trước mắt, chỉ thấy bản tôn đi tới trước mặt, trong thanh âm mang theo ý vị đặc thù:

- Thân là khôi lỗi, chỉ có thể nghe theo ý niệm của người khác, là bi ai cỡ nào, đến, nghe lời của ta...

Rất nhanh, gia hỏa đánh hắn dục tiên dục tử, cũng giống như khôi lỗi vừa rồi, quỳ xuống, tràn đầy thành khẩn.

- Đi thôi!

Nương theo bản tôn nói, khôi lỗi này vọt tới khôi lỗi đang đối chiến với Kim Nguyên đỉnh.

- Tốt rồi...

Không để ý tới phân thân khiếp sợ, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm.

Lĩnh ngộ sư giả chi tâm, hữu giáo vô loại, ngay cả vũ khí của Trương Cửu Tiêu cũng có thể nói đến bái sư, khôi lỗi có được ý niệm của mình, tự nhiên càng thêm đơn giản.

- Chiêu này của ngươi quá lợi hại, đối phó khôi lỗi mọi việc đều thuận lợi, so với chiến đấu còn mạnh hơn...

Phân thân nhịn không được cảm khái.

- Ngươi muốn học? Muốn học, ta có thể dạy ngươi...

Bản tôn nhìn qua.

- ...

Phân thân kìm nén đến sắc mặt đỏ lên:

- Hai ta là cùng một người, không cần trang bức... Không phải là Sư Ngôn Thiên Thụ sao? Ai không biết!

Nói xong, thân thể nhoáng một cái, đi tới trước mặt khôi lỗi đang chiến đấu kia, bàn tay duỗi ra, như là cha xứ:

- Thân là khôi lỗi, chỉ có thể nghe theo ý niệm của người khác, là bi ai cỡ nào, đến, nghe lời của ta...

Bành!

Đầu bị một quyền đánh bẹt.

- Ta...

Phân thân phát điên.

Mọi người là cùng một người, nói lời giống nhau, bản tôn nói hết, trực tiếp quỳ xuống, ta nói xong, bị đánh nổ tung...

Đây cũng quá không coi phân thân là cái gì đi!

- Ai...

Nhìn thấy bộ dáng này của phân thân, Trương Huyền lắc đầu.

Cùng là linh hồn của mình phân tách, lúc nào cái phân thân này mới có thể khiêm tốn, nội liễm giống như mình đây? Ngày ngày chỉ muốn trang bức, không có để cho người ta bớt lo, chút nào!

- Tìm Ngoan Nhân lại nói!

Không tiếp tục để ý khôi lỗi cùng phân thân chiến đấu, Minh Lý Chi Nhãn lóe lên, nhìn xung quanh đại điện.

Vẫn như cũ là điện đường trống trải, trừ bốn khôi lỗi thì không có bất kỳ vật gì khác.

- Khẳng định còn có cơ quan...

Biết cái gọi là quỷ quật này, bị Ngoan Nhân kinh doanh bố trí không biết bao nhiêu cơ quan, đang định cẩn thận tìm kiếm, liền nghe thanh âm của Ngoan Nhân vang lên.

- Có thể dựa vào sư giả chi tâm, Sư Ngôn Thiên Thụ, mê hoặc khôi lỗi của ta... quả nhiên giống như Khổng sư, quần công vô địch! Nhưng ngươi cho rằng, ta cùng Khổng sư giao chiến nhiều lần, chẳng lẽ một chút phòng bị cũng không có sao?

- Phòng bị?

Trương Huyền cau mày.

Vội vàng quay đầu, nhìn lại khôi lỗi cách đó không xa, chỉ thấy khôi lỗi vừa rồi nghe hắn nói, lắc lư hai lần, đầu nổ tung.

Phù phù!

Ngã trên mặt đất.

- Ngươi lưu lại hậu chiêu?

Trương Huyền sầm mặt lại.

Không hổ là Ngoan Nhân, luyện chế khôi lỗi cũng lưu lại một tay, không nghe lời, có thể gạt bỏ.

- Không có biện pháp dự phòng, ta có thể sống đến hiện tại?

Ngoan Nhân cười lạnh một tiếng, khẽ nói.

Sống mấy vạn năm, cùng Khổng sư giao thủ mấy lần, điểm ấy phòng bị cũng không có...

Khẳng định sớm đã bị Danh Sư đường diệt không biết bao nhiêu lần.

Nắm đấm Trương Huyền căng thẳng.

Chém giết khôi lỗi hắn thu phục, không riêng gì để hắn mất đi hai đại trợ lực, chủ yếu hơn chính là, giết gà dọa khỉ.

Sư giả chi tâm thêm Sư Ngôn Thiên Thụ, mặc dù uy lực vô tận, nhưng cũng là lấy đức phục người, lấy lý phục người, không phải cưỡng ép tẩy não.

Khôi lỗi có linh tính, nhìn thấy đồng bạn của mình bị chém giết, trên ý niệm có chống đối, lại muốn thuận lợi thu phục, liền gần như không có khả năng!

Ầm ầm!

Đang cảm thấy đối phương quả nhiên thông minh, phá hủy phương pháp của hắn, chỉ thấy hai khôi lỗi còn lại càng thêm điên cuồng lao đến.

Nhìn thấy đồng bạn chết, bọn chúng cảm nhận được sinh mệnh nguy cơ, càng thêm ra sức động thủ.

Phân thân cùng Kim Nguyên đỉnh, bị hai gia hỏa không muốn mạng này công kích, liên tiếp lui về phía sau.

- Ta xem ngươi làm sao ngăn cản...

Ngoan Nhân cười lạnh, đắc ý không nói ra được.

- Thật ra thì không cần ngăn cản...

Thấy phân thân có thể giải quyết, Trương Huyền cũng không ra tay, mà lắc đầu.

- Không cần ngăn cản?

- Không sai, muốn đối phó bọn họ, thật ra thì rất đơn giản...

Than thở một tiếng, cổ tay Trương Huyền khẽ đảo, Ma Giáp cùng Ma Ất xuất hiện ở trước mắt.

Thời điểm đi vào Địa Cung, hắn liền thu lại những Tâm Ma này.

- Đi, đoạt xá hai khôi lỗi kia...

- Vâng!

Ma Giáp, Ma Ất hóa thành hai đoàn hắc khí, trực tiếp bay đi.

Hô!

Tâm Ma vô hình vô chất, tu luyện giả cũng ngăn không nổi, khôi lỗi tự nhiên càng không có phương pháp, thời gian nháy mắt liền chui vào mi tâm.

Ừng ực!

Ừng ực!

Tâm Ma đi vào trong cơ thể, hai khôi lỗi lập tức mất đi năng lực chiến đấu, lắc lư mấy lần, ngã trên mặt đất.

- Ngươi... Dùng Tâm Ma?

Ngoan Nhân run rẩy.

Thứ này là hắn làm ra...

Không nghĩ tới thời khắc mấu chốt thành tay chân của đối phương...

- Không sai, mặc dù Tâm Ma không cách nào gạt bỏ linh tính của khôi lỗi, cũng không có cách nào để nó nghe lời của ta, nhưng vây khốn đối phương một đoạn thời gian, để hắn không cách nào chiến đấu, là rất dễ dàng!

Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng.

Tâm Ma, có thể khiến người ta tư duy hỗn loạn, không cách nào chiến đấu, dù không khống chế được khôi lỗi, nhưng để nó mất đi sức chiến đấu, không tìm phiền phức, còn là rất đơn giản.

- Rất tốt, rất tốt, ngươi có thể khống chế ngăn cản hai khôi lỗi, nhưng ngăn cản được nhiều như vậy sao?

Ngoan Nhân hừ lạnh, nương theo hắn nói, một cơ quan trong đại điện mở rộng, một đám khôi lỗi chạy ra, chừng hơn trăm.

- Nhiều như vậy?

Sắc mặt phân thân trắng nhợt, Kim Nguyên đỉnh cũng vội vàng co lại thân thể.

- Ta có nhiều khôi lỗi như vậy, ngươi có nhiều Tâm Ma như vậy sao?

Ngoan Nhân cười như điên.

Tiếng cười còn không có kết thúc, chỉ thấy mí mắt của thanh niên nhấc lên, lắc đầu.

- Thật không tiện, ta lại thực sự có!

Thiên Công tỏa

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Phần phật!

Nương theo hắn nói, Ma Ảnh lóe lên, nháy mắt một cái, một đống lớn Tâm Ma xuất hiện ở trước mắt.

Chừng hơn một trăm con.

Lúc trước ở Tâm điện của Chiến Sư đường, Tàng Nhu lấy ra một đống lớn Tâm Ma, muốn giết hắn, đều bị thuần phục cất lại, lúc này vừa vặn phát huy được tác dụng.

Xì xì xì xì...

Hơn một trăm Tâm Ma, trực tiếp vọt tới đám khôi lỗi.

- Đây là của ta, không được giành với ta!

- Ta nhìn thấy trước, cút...

- Ta là Ma Bính, hắn là Ma Đinh, lão sư tự mình lấy tên, không có tên sắp xếp ở đằng sau đi!

Đám Tâm Ma đột nhiên nhìn thấy nhiều khôi lỗi như vậy, tất cả đều hưng phấn vọt tới, thời gian nháy mắt, khôi lỗi còn chưa tới trước mặt,

liền từng cái nằm ở trên mặt đất.

- Ngươi, ngươi...

Ngoan Nhân điên rồi.

Vì luyện chế những khôi lỗi này, không biết dùng bao nhiêu tài liệu cùng pháp bảo, vốn cho rằng có thể trở thành quân chủ lực, chiến vô bất thắng, công vô bất khắc, nhẹ nhõm chém giết kẻ trước mắt này, nằm mơ cũng không nghĩ đến, người ta đã sớm chuẩn bị xong hậu chiêu.

Nhiều Tâm Ma như vậy...

Nhà ngươi là mở cửa hàng Tâm Ma, bán Tâm Ma sao!

- Mau dậy đi...

Hắn tức giận gào thét.

Bất quá, khôi lỗi trúng Tâm Ma, tất cả đều hai mắt trừng trừng, không nhúc nhích, biến thành cương thi.

- Chủ nhân, đánh chết tất cả bọn hắn đi, nếu không Tâm Ma không khống chế được, bọn chúng sẽ xông lại...

Kim Nguyên đỉnh đi tới trước mặt, lần nữa khôi phục thần thái hùng dũng oai vệ, khí phách hiên ngang, cái mông to lớn vặn vẹo uốn éo, hận không thể đặt mông ngồi chết một cái.

- Đánh chết?

Trương Huyền lắc đầu:

- Mặc dù đây đều là khôi lỗi, nhưng cũng có ý thức của mình, tất cả đều giết chết, thực sự không đành lòng!

Những khôi lỗi này, đều được khải linh qua, giống như Kim Nguyên đỉnh, thuộc về vũ khí đặc thù, trực tiếp giết, quá mức tàn nhẫn.

- Vậy...

Kim Nguyên đỉnh sững sờ.

Không giết, ngộ nhỡ Tâm Ma không khống chế nổi, nhiều như vậy, bọn họ còn không bị đánh chết tươi?

- Ai, ta tới xử lý đi!

Lắc đầu, vẻ mặt Trương Huyền trách trời thương dân, bàn tay lớn vồ một cái.

Rầm!

Tất cả khôi lỗi nằm dưới đất, đều bị thu vào không gian giới chỉ.

Những người này đang hỗn loạn, căn bản không biết chống cự, lại thêm mình là vũ khí, cho dù tiến vào bên trong cũng sẽ không chết.

- ...

Kim Nguyên đỉnh.

- ...

Ngoan Nhân cũng kìm nén nói không ra lời, suýt chút nữa hộc máu.

Những khôi lỗi này đều là của hắn... Của hắn...

Đây là giặc cướp!

Ngươi như vậy không phải xử lý không tốt, mà là đã sớm nghĩ kỹ xử lý như thế nào a!

Cực kỳ buồn bực, nhưng cũng biết không có bất kỳ biện pháp nào.

Cái tên này nhiều Tâm Ma như vậy, để ý thức của khôi lỗi rơi vào hỗn loạn, ngay cả lực chiến đấu cũng không có, lại tức giận cũng không có

tác dụng gì.

- Ai, cải tạo nhiều khôi lỗi như vậy, để bọn chúng bỏ ác theo thiện, công đức vô lượng! Ta cũng coi như vì Danh Sư đường làm ra cống hiến!

Không để ý tới Kim Nguyên đỉnh cùng phân thân nói không ra lời, Trương Huyền cảm khái một câu, một bộ yên tâm thoải mái, đi tới trước cơ quan vừa rồi khôi lỗi lao ra, nhẹ nhàng đẩy.

Lại xuất hiện thông đạo đi xuống phía dưới, vẫn như cũ để phân thân đi ở phía trước chui xuống.

Lần này không có nguy hiểm, rất nhanh tới một Địa Cung.

- Này thoạt nhìn giống như mê cung...

Kim Nguyên đỉnh nhìn một vòng, nhịn không được nói.

Địa Cung trước mắt, không phải một cái phòng lớn, mà là vô số phòng nhỏ, lít nha lít nhít, đâu đâu cũng có con đường, thoạt nhìn giống như mê cung.

Mấu chốt nhất là, không nhìn thấy phần cuối, không biết lan tràn bao xa ở dưới đất, hình như toàn bộ hòn đảo đều che kín loại vật này.

- Cái này... Dùng để làm gì?

Phân thân không hiểu ra sao.

Không chỉ bọn họ, ngay cả Trương Huyền cũng sững sờ tại nguyên chỗ.

Lấy nhãn lực của hắn, có thể thấy được những mê cung này giống như gian phòng, đều dùng chất liệu đặc thù rèn luyện thành, hao tốn không biết bao nhiêu.

Nếu như nói trước đó nhiều khôi lỗi như vậy, tiêu tốn không nhỏ, những gian phòng này, khẳng định càng lớn, chí ít vượt qua khôi lỗi mấy chục lần, gấp trăm lần!

- Chẳng lẽ là để những khôi lỗi kia ở?

Kim Nguyên đỉnh suy nghĩ một chút nói.

- Để khôi lỗi ở? Cho dù một trăm khôi lỗi, cũng ở không được nhiều như vậy...

Thần thức liếc nhìn liền có thể nhìn thấy, hơn vạn gian phòng, cho dù khôi lỗi ở, cũng không ở nhiều như vậy?

- Đừng suy nghĩ, cẩn thận một chút, tuyệt đối đừng cho Ngoan Nhân đánh lén...

Không nghĩ ra, không hiểu rõ đến cùng xảy ra chuyện gì, Trương Huyền lắc đầu, dọc theo thông đạo giống như mê cung đi thẳng về phía trước.

Đổi lại những người khác, chẳng mấy chốc sẽ choáng váng, có điều, ở dưới Minh Lý Chi Nhãn, dây nhỏ kết nối vẫn như có như không xuất hiện, theo ở phía sau đi gần mười phút, không biết đi ngang qua bao nhiêu gian phòng, lần nữa xuất hiện ở trước một cửa đá lan tràn xuống phía dưới.

Nếu như đã đi tới nơi này, không do dự nữa, hai người một đỉnh bước vào.

Mới đi ra thềm đá, liền cảm thấy một cỗ sát lục chi khí nồng đậm, cuộn trào mãnh liệt lao đến, như muốn xé nát ý thức của mọi người.

Phân thân còn có thể tiếp nhận, Kim Nguyên đỉnh không ngừng lay động, đã chống lại không được.

Dù cấp bậc của nó tấn thăng đến Thánh khí trung phẩm, thực lực càng đạt tới Xuất Khiếu cảnh hậu kỳ, nhưng dù sao chỉ là linh tính, không phải linh hồn, đối mặt sát khí hung mãnh của Dị Linh tộc, còn có vẻ quá mức yếu kém.

- Ngươi đi về trước đi!

Thu hắn vào không gian giới chỉ, Trương Huyền cùng phân thân đồng thời ngẩng đầu nhìn lại.

Chỉ thấy trong cung điện rộng lớn, một cái hộp hình vuông treo ở trung tâm, bốn cái xích sắt khảm nạm ở trong vách tường, không biết tài liệu gì luyện chế, hiện ra hàn quang đen kịt.

Sát lục chi khí chính là từ bên trong thả ra.

- Ngoan Nhân... ở trong này?

Phân thân ngẩn ngơ.

- Rất có thể!

Lông mày của Trương Huyền cau chặt.

Có thể tản mát ra sát lục chi khí nồng đậm như vậy, lực lượng huyết mạch đã vượt qua Thanh Điền Hoàng, chỉ sợ cũng chỉ Ngoan Nhân mới có thể có.

Dưới hộp là cái tế đàn, tương tự cái mà vừa rồi Trương Huyền sử dụng đối phó Thanh Điền Hoàng, chỉ là càng lớn, phía trên khắc hoạ văn lộ kỳ quái, đồng dạng mang theo tiêu sát chi ý, dường như chỉ cần nhìn, sẽ bị chém giết thành hai đoạn.

Phân thân nhặt lên một tảng đá, ném về phía tế đàn.

Ầm!

Mấy đạo kiếm mang từ trên tế đàn sinh ra, chém tảng đá thành bột phấn.

- Cái này...

Trương Huyền nhíu mày.

Tế đàn trong tay hắn, là dùng để bắt giữ linh hồn, cái này giống như là sát trận, có thể tuỳ tiện chém giết người.

Những kiếm mang kia, xem như hắn tiến vào bên trong, khẳng định cũng sẽ bị chặt thành bánh thịt.

Nói cách khác... Bất kể là ai, muốn tới gần hộp sắt, sẽ bị kiếm mang cắn giết, bỏ mình tại chỗ.

- Ngoan Nhân, ngươi ở nơi nào?

Nhìn một cái, Minh Lý Chi Nhãn nhìn không thấu cụ thể là cái gì, Trương Huyền nhìn quanh một vòng.

- Có thể gọi ra tên của ta, xem ra ngươi đối với lịch sử của Danh Sư đường biết đến không ít! Bất quá, ngươi có thể tìm tới nơi này, lại như thế nào? Không mở ra cái hộp này, liền không cách nào giết ta...

Thanh âm của Ngoan Nhân vang lên.

- Ngươi ở trong hộp?

Trương Huyền híp mắt lại.

- Không sai, cho dù ngươi biết, dám thả ta đi ra không?

Ngoan Nhân cười nhạo.

- Cái này...

Trương Huyền chần chừ.

Lúc trước ở phủ đệ của Trần Triết, thời điểm đối phương dùng lỗ đen bắt giữ mình, giống như đã nói qua, chỉ cần nuốt Thiên Nhận Danh Sư như hắn, liền có thể chạy ra ràng buộc...

Hiện tại xem ra, hắn là cái hộp này.

Thật muốn hắn mở ra, đối phương thừa cơ chạy đến, Ngoan Nhân ở trong Thiên Đạo chi thư cũng không cách nào chống lại...

Mình khẳng định cũng không phải đối thủ.

Nhưng không thả ra, có hộp sắt bảo hộ, muốn giết chết cũng biến thành không có khả năng.

- Xem trước một chút đây là vật gì!

Trong lòng nghi ngờ, Trương Huyền cũng không cuống cuồng, mà từng bước một đi tới hộp sắt.

Đi về phía trước, sát lục chi khí càng nồng đậm, đổi lại đám người Ngô sư, cho dù là Danh Sư bát tinh, chỉ sợ cũng sẽ không chịu nổi, tinh thần sụp đổ.

Nhưng Trương Huyền khác biệt, Thiên Đạo chân khí vận chuyển ở trong người, áp lực lập tức biến mất, rất mau tới bên ngoài tế đàn.

Nơi này hắn tạm thời còn không dám đi vào, nhưng khoảng cách gần như vậy, nhờ vào Minh Lý Chi Nhãn, đã có thể thấy rõ ràng hộp sắt đến cùng là cái gì.

Từ bên ngoài nhìn vào, không có một chút khe hở, như một cái cục sắt, đường kính khoảng năm mươi centimet.

- Đây là cái gì?

Phân thân cũng đi tới.

- Không nhìn lầm, hắn là... Thiên Công tỏa của Thiên Công sư!

Chần chờ một chút, Trương Huyền nói.

- Thiên Công tỏa?

Phân thân không hiểu.

Những ngày gần đây, hắn một mực ở trong không gian giới chỉ, Trương Huyền đọc thư tịch sở học kiến thức, còn chưa kịp dung hòa, bởi vậy

lượng kiến thức còn xa xa không bằng.

- Thiên Công tỏa là Thiên Công sư sáng tạo ra cơ quan nghiêm mật nhất, dùng để giam giữ một ít bảo vật đặc thù hủy diệt không được, một khi khóa lại, cho dù là người thiết kế cũng mở không ra, cưỡng ép phá vỡ, sẽ trực tiếp hủy diệt đồ vật bên trong!

Trương Huyền nói.

Phân thân ngẩn ngơ.

- Thứ này khác Thiên Công tinh hộp, thiết kế ra chính là vì phong ấn!

Trương Huyền gật đầu.

Trước kia hắn gặp qua Thiên Công tinh hộp, dù khó mở ra, nhưng tìm được phương pháp vẫn có thể mở, mà Thiên Công tỏa trước mắt này, là nút chết, mục đích rất đơn giản, là khóa đồ vật ở bên trong, không cho phép đi ra.

Có thể nói, một khi khóa kín, Thần Tiên cũng không phá nổi.

Cưỡng ép động thủ, sẽ chỉ làm bên trong hủy diệt.

- Nếu là thứ này, chẳng phải đơn giản? Chỉ cần bạo lực xung kích, để Thiên Công tỏa tự động hủy diệt, Ngoan Nhân không phải chết sao?

Phân thân nháy con mắt.

Bọn họ cũng không phải tới cứu Ngoan Nhân, có thể chết ở bên trong, tự nhiên tốt nhất.

- Cái này... Không có đơn giản như vậy!

Trương Huyền lắc đầu, cũng không nói chuyện, mà dọc theo bốn phía quay một vòng, nâng cằm, như có điều suy nghĩ.

Thật đơn giản giống như phân thân nói, Ngoan Nhân làm sao bỏ mặc nhóm người mình tiến đến? Mặc dù không cách nào tới gần Thiên Công tỏa, chỉ cần nghĩ biện pháp dùng chân khí va chạm, có lẽ không đụng vào tế đàn, sẽ không gặp phải công kích a!

Nếu thực đơn giản như thế, Ngoan Nhân quá dễ chết.

Hắn không tin người mạnh như thế, có thể đơn giản bị chém giết như vậy.

- Chia ra bốn phía nhìn một chút, xem có phát hiện gì không!

Tinh thần khẽ động, Trương Huyền truyền qua sở học mình gần đây kiến thức cho phân thân, mình thì vòng qua tế đàn, đi tới bốn phía.

Địa Cung rất lớn, bức tường giống như mê cung phía trên, toàn bộ dùng đặc thù chất liệu luyện chế thành, không còn là loại hình nham thạch.

Nhíu mày, Trương Huyền duỗi ngón tay, nhẹ nhàng chạm một cái.

Hô!

Một quyển thư tịch xuất hiện ở trong óc.

Nhìn một cái, Trương Huyền nhíu mày.

- Cái này...

Thả Ngoan Nhân ra

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Xem hết nội dung thư tịch, Trương Huyền thở ra một hơi.

Trầm tư một chút, đi tới góc phòng, khoanh chân ngồi xuống.

Không biết qua bao lâu, phân thân đi tới, nghi ngờ hỏi:

- Ngươi làm gì thế?

- Mỗi lần ta có vấn đề nghĩ không ra, đều ưa thích diện bích suy tư, cân nhắc thiên địa vũ trụ, nhân thế tang thương...

Xoay đầu lại, vẻ mặt của Trương Huyền tràn đầy học vấn.

- Diện bích suy nghĩ? Vũ trụ tang thương?

Phân thân ngơ ngác.

Lúc nào mình có kỹ năng này? Vì sao trước kia không biết? Mặc dù không biết chuyện gì xảy ra, nhưng biết bản tôn làm như vậy, khẳng định có mục đích của mình, nên không hỏi nhiều:

- Ta đi dạo, ngươi tiếp tục...

Nói xong xoay người rời khỏi.

Đại khái qua một canh giờ, Trương Huyền mới thở ra một hơi, đứng dậy.

Lúc này ánh mắt của hắn có chút ửng hồng, tựa hồ có chút tiêu hao tinh thần, lắc lư mấy lần suýt chút nữa ngã quỵ.

Phân thân vội vàng đi tới trước mặt đỡ lấy, hắn mới ổn định thân hình.

- Ta không sao!

Lắc đầu, Thiên Đạo chân khí vận chuyển ba cái chu thiên, lúc này Trương Huyền mới cảm thấy thoải mái hơn rất nhiều.

- Vừa rồi ta kiểm tra qua chung quanh, trừ những vật này, không còn cơ quan, không có gì bất ngờ xảy ra, đây là tầng cuối cùng của hòn đảo!

Thấy hắn khôi phục, phân thân thấp giọng nói.

Hơn một canh giờ, hắn đã nhìn chung quanh một lần.

Tiếp nhận kiến thức của bản tôn trong khoảng thời gian này, lý giải với trận pháp cùng Thiên Công đều đạt đến thất tinh đỉnh phong, như vậy cũng tìm không ra vấn đề, nói rõ chung quanh có lẽ không còn cơ quan nữa.

- Ừm!

Trương Huyền gật đầu.

- Vậy làm sao bây giờ?

Phân thân cau mày:

- Thật chẳng lẽ phải phá hư Thiên Công tỏa này, thả Ngoan Nhân ra?

Hắn biết bản tôn khẳng định biết thứ gì, nhưng không muốn nói.

- Nếu như chúng ta thật phá hư Thiên Công tỏa, khẳng định sẽ bị tế đàn chém giết, trở thành chất dinh dưỡng của Ngoan Nhân!

Trương Huyền lắc đầu.

- Vậy...

- Nghĩ biện pháp phá hư tế đàn này, tế đàn bị hủy, Thiên Công tỏa sẽ tự nhiên mở ra...

Trầm tư một chút, Trương Huyền nói.

- Đơn giản như vậy?

Phân thân có chút không tin.

Thiên Công tỏa được thiết kế ra, liền không cách nào mở, phá hư tế đàn, liền có thể mở ra...

Thật hay giả?

- Chỉ có thể thử một chút, lại nói, cho dù muốn phá vỡ Thiên Công tỏa, trước phải phá hủy tế đàn, nếu không căn bản không có cách nào tiếp cận...

Trương Huyền lắc đầu.

- Trên tế đàn có kiếm khí đặc thù, thủ hộ Thiên Công tỏa, muốn tới gần, chỉ có thể trước phá nó.

Đi tới trước mặt, Trương Huyền nhìn sang.

Tế đàn này so với mấy cái trước càng thêm phức tạp, hoa văn, văn tự ở phía trên nhìn hoa cả mắt, căn bản không phân biệt được tác dụng.

Cổ tay khẽ đảo, lấy ra một chuôi Thánh Khí hạ phẩm không có linh tính ném vào.

Sưu sưu sưu sưu!

Thời gian nháy mắt, Thánh khí liền bị kiếm khí xé vỡ nát.

Khóe miệng của phân thân giật một cái.

Thân thể của hắn, mặc dù băm cũng có thể hội tụ, nhưng linh hồn còn chưa đủ mạnh, thật muốn đi vào, nhìn uy thế của những kiếm khí kia, hồn phách khẳng định sẽ bị gạt bỏ.

Tế đàn vận chuyển, con mắt của Trương Huyền đóng lại, một lát sau lần nữa mở ra, lật bàn tay một cái, lấy ra một đống trận kỳ.

- Cầm trận kỳ làm gì?

Phân thân không hiểu.

Không phải nghĩ biện pháp phá hư tế đàn sao? Dùng thứ này làm gì?

- Người thiết kế tế đàn này, thủ đoạn cực kỳ cao minh, đã đạt đến bát tinh, nếu như ngạnh xông qua phá trận mà nói, sẽ dẫn tới trận pháp bạo liệt, vô cùng nguy hiểm, cho nên... ta ý định lấy trận phá trận!

Trương Huyền nói.

- Lấy trận phá trận?

Phân thân hiểu được.

Lấy trận phá trận, là dùng một trận pháp mới, quấy nhiễu trận pháp hiện tại vận chuyển, phá hư kết cấu.

Nói dễ, trên thực tế lại rất khó.

Trận pháp lúc đầu liền ảnh hưởng cảnh vật chung quanh, lại muốn sắp đặt một cái mới, hơn nữa uy lực tương đương đối phương...

Độ khó bao lớn, có thể tưởng tượng được.

Bất quá, phân thân biết bản tôn đã quyết định làm như vậy, khẳng định là chuẩn bị tốt rồi, lúc này không nói thêm lời, lui về phía sau mấy bước, trở lại chỗ thềm đá.

Trương Huyền hít sâu một hơi, thân thể lơ lửng giữa không trung, bàn tay đột nhiên lắc một cái.

Ô ô ô ô!

Lòng bàn tay có hàng trăm cây trận kỳ trực tiếp bắn ra ngoài, rơi vào các nơi hẻo lánh.

Ầm ầm!

Một cái đại trận lập tức vận chuyển.

- Là Tụ Tinh trận...

Phân thân nhận ra được.

Không phải là sát trận, cũng không phải huyễn trận, mà là một loại... Tụ Linh trận!

Dù trận pháp này không có đạt tới cấp tám, nhưng cũng đạt đến tình trạng chuẩn cấp tám, sử dụng lực lượng thiên địa tinh thần, hội tụ linh khí.

Dùng loại này phá hư tế đàn?

- Quả thực là biện pháp tốt...

Mặc dù có đôi khi cảm thấy bản tôn rất yếu, thực lực kém xa hắn, nhưng lúc này là phục sát đất.

Uy lực của tế đàn cực mạnh, lấy thực lực của bản tôn, muốn dùng trận hủy diệt trận pháp cấp tám của đối phương, là lực bất tòng tâm, nhưng loại Tụ Linh trận này liền không giống.

Hội tụ linh khí cho tế đàn, thoạt nhìn là trận pháp gia trì, có thể để cho uy lực mạnh hơn, nhưng bất kỳ vật gì đều có năng lực chịu đựng nhất định.

Cho dù là trận pháp bát tinh cũng như vậy.

Lúc đầu tế đàn không biết từ nơi nào mượn tới linh khí, lực lượng đầy đủ, không cần tiếp tục bổ sung...

Mà bây giờ, hội tụ linh khí càng ngày càng nhiều, căn bản không chịu nổi.

Trong lòng đang cảm khái, chỉ thấy bản tôn vì tăng nhanh trận pháp tụ linh, lấy ra hơn vạn viên linh thạch thượng phẩm, ném ở trong trận pháp.

Ầm ầm!

Có nhiều linh khí như vậy tiếp tế, đại trận lay động, linh khí hùng hồn lập tức tạo thành bão táp năng lượng, khuấy động toàn bộ Địa Cung không ngừng lay động.

Linh khí giống như vòi rồng ở dưới trận pháp khống chế, trực tiếp chui vào tế đàn.

Tế đàn vốn yên lặng, lnn vận chuyển, ánh sáng không ngừng lóe lên, thời gian nháy mắt tựa như thổi bóng bay, không ngừng bành trướng.

Oanh!

Một tiếng nổ vang kịch liệt, cuối cùng không chịu nổi, trực tiếp nổ tung.

- Thành công...

Ánh mắt phân thân sáng lên.

Lúc đầu lấy năng lực của Tụ Tinh trận, muốn phá hư tế đàn, ít nhất cần một tháng, kết quả bản tôn ném ra nhiều linh thạch như vậy, để tốc độ tăng nhanh không biết gấp bao nhiêu lần.

Vẫn chưa tới một nén nhang thời gian, cũng đã hư mất.

Hủy đi tế đàn, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, vẫy tay thu tất cả trận kỳ vào nhẫn, đang định đi tới trước mặt Thiên Công tỏa nhìn một chút,

liền cảm thấy sát lục chi khí càng thêm nồng đậm, đồng thời một tiếng cuồng tiếu hưng phấn vang lên.

- Ha ha... Trương Huyền, xem ra dẫn ngươi tới là đúng! Cảm ơn ngươi giúp ta phá giải giam cầm, Ngoan Nhân ta rốt cục có thể rồng vào biển rộng, rong ruổi thiên địa!

Nương theo thanh âm, một người một phân thân, thân giống như bị lập tức giam cầm, một cỗ lực lượng cường đại tùy thời có thể nghiền ép hắn.

- Nguy rồi... Hắn không ở trong Thiên Công tỏa? Mà vây khốn hắn... Hắn là cái tế đàn kia!

Phân thân giờ mới hiểu được tới, vẻ mặt trở nên trắng bệch.

Trước đó, cảm nhận được sát lục chi khí xuất hiện từ trên Thiên Công tỏa, liền bản năng cho rằng Ngoan Nhân ở trong đó, chỉ cần phá hư tế đàn, liền có thể tìm đối phương...

Hiện tại xem ra, tế đàn mới là mấu chốt vây khốn đối phương!

Cùng Thiên Công tỏa không quan hệ.

- Mau rời đi...

Giống như cũng vừa mới kịp phản ứng, con ngươi của Trương Huyền co rụt lại, hô to một tiếng, bàn tay trảo một cái, thu phân thân vào không gian giới chỉ, bỗng nhiên bổ về phía trước một chưởng.

Tê lạp!

Đại Bi Thiên Ma chưởng uy lực vô tận, lập tức xé rách giam cầm không gian, Hành Giả Vô Cương vận chuyển, thân thể chợt lóe, đã đến cuối thềm đá.

Mười cái hô hấp qua đi, đã đi tới vị trí của đám người Hình đường chủ.

Lúc này mọi người vẫn không tìm được cửa vào, bị vây ở trong Địa Cung, không thể chạy trốn.

- Trương sư...

Thấy hắn tới, mọi người đồng thời thở phào nhẹ nhõm.

- Nhanh rời khỏi!

Trương Huyền vội vàng nói.

Ngoan Nhân thoát ly ràng buộc, căn bản không phải bọn họ có thể chống lại, kế trước mắt, chỉ có thể mau chóng chạy trốn.

- Phía trên có Đoạn Long Tỏa... Đi như thế nào?

Ngô sư nói.

Thời điểm tới, Đoạn Long Tỏa đã phong kín đường ra, căn bản ra không được ah!

- Không cần phải để ý đến cái này, đi theo ta!

Không trả lời mọi người nghi vấn, Trương Huyền tiếp tục phóng đi.

Mọi người theo sát, đi qua thềm đá hẹp dài, lần nữa nhìn thấy Đoạn Long Tỏa xuất hiện ở trước mắt, phong tỏa con đường, như trấn áp người ở đây, nơi nào cũng không trốn thoát được.

- Làm sao bây giờ?

Ngô sư lo lắng.

- Thực sự không thể, mọi người liên hợp lực lượng, thực lực của chín người chúng ta, cho dù không đủ để phá hư, thông qua trận pháp hợp kích gia trì, hắn cũng có thể đánh ra một con đường sống...

Hình đường chủ cắn răng.

- Chỉ có thể như vậy

Ngô sư nhẹ gật đầu, đang muốn tiếp tục nói chuyện, chỉ thấy Trương sư đã đi tới trước Đoạn Long Tỏa, bàn tay ở phía trên nhẹ nhàng sờ sờ:

- Ngoan, nhanh mở ra, chúng ta muốn đi ra ngoài...

Kẹt kẹt!

Trong ánh mắt giật mình của mọi người, Đoạn Long Tỏa mà cường giả Xuất Khiếu cảnh đỉnh phong cũng chưa chắc có thể mở ra, xuất hiện vết nứt, từ từ mở ra.

- Cái này...

Tất cả mọi người đồng thời mở to hai mắt nhìn.

Đoạn Long Tỏa không người có thể ra, cái này đã thành định lý...

Vị trước mắt này sờ lên, nói mấy câu, liền mở nó ra...

Quá khoa trương a!

- Đi mau!

Trương Huyền vội xông ra ngoài.

Thấy hắn rời khỏi, biết lúc này không phải thời điểm rầu rĩ, vội vã theo sau, mọi người vội vàng trốn ra đảo nhỏ.

Ầm ầm!

Đảo nhỏ lay động càng lớn, mọi người không dám dừng lại, đi tới hòn đảo trước đó, vừa mới đứng vững, chỉ thấy trên quỷ quật bùn đất bắn tung toé, toàn bộ đảo nhỏ trôi lơ lửng.

Tất cả mọi người mở to hai mắt nhìn, dọa đến sắc mặt trắng bệch.

Đầm lầy Tề Bắc không cách nào phi hành, đây là người người đều biết, hiện tại toàn bộ đảo nhỏ trôi lơ lửng, cho dù tận mắt nhìn thấy cũng để người khó có thể tin.

Kẽo kẹt!

Kẽo kẹt!

Đảo nhỏ càng bay càng cao, thoát ly đầm lầy, ngay sau đó đảo lộn chín mươi độ, đồng thời bùn đất trên đảo không ngừng rơi xuống đầm lầy.

- Đây là... Một cái đầu người?

Đột nhiên, Liêu điện chủ hô lên, thân thể phát run.

Mọi người sững sờ, lần nữa nhìn lại, nương theo bùn đất trên hòn đảo rơi xuống, cả hòn đảo quả nhiên tựa như một cái đầu lâu, hai hồ nước chính là hai con mắt to lớn.

- Ha ha, Ngoan Nhân ta xem như rốt cục sống lại... Các ngươi muốn chết như thế nào?

Con mắt chợt lóe, một âm thanh to lớn vang lên.

Ngoan Nhân ở đầm lầy Tề Bắc... rốt cục sống lại.

Hiếm thấy thầy trò

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

- Cái này...

Cảm nhận được áp bức, thân thể tất cả mọi người cứng ngắc.

Cái đầu người trước mắt này thực sự quá lớn, lực lượng vô cùng vô tận, dù không có động thủ, nhưng toả ra khí thế, đã phong tỏa không gian, muốn chạy trốn cũng không thể làm được.

- Đây là... Xuất Khiếu cảnh đỉnh phong!

Nuốt ngụm nước bọt, Ngô sư nói.

Lấy thực lực của hắn, có thể nhẹ nhõm nhìn ra, đối phương đã đạt đến Xuất Khiếu cảnh đỉnh phong, loại lực lượng này, không phải bọn họ có thể chống lại!

- Quả thực là Xuất Khiếu cảnh đỉnh phong...

Trương Huyền nhẹ gật đầu.

Giống như trước đó ở Thanh Nguyên thành phỏng đoán, Ngoan Nhân này quả thực đã đạt đến Xuất Khiếu cảnh đỉnh phong, thực lực mạnh hơn Thanh Điền Hoàng rất nhiều.

- Vậy làm sao bây giờ?

Vội vàng nhìn qua, mọi người cực kỳ lo lắng.

Đổi lại thực lực khác, Xuất Khiếu cảnh hậu kỳ, cố gắng một chút còn có thể chiến một trận, loại Xuất Khiếu cảnh đỉnh phong này, mấu chốt là còn như thế lớn...

Đánh như thế nào? Đánh như thế nào cũng thua ah!

- Trương Huyền, ngươi rất thông minh, có thể nghĩ ra thủ pháp lấy trận phá trận phá hư tế đàn... Thủ đoạn rất cao minh... Bất quá, chính bởi vì ngươi cao minh, mới để cho ta thoát ly ràng buộc, ha ha! Thế nào? Vẫn muốn giết ta, lại tự mình thả ta ra, chỉ có thể bị động chạy trốn, có phải cảm thấy rất hối hận hay không?

Ổn định lơ lửng giữa không trung, mặt người càng ngày càng rõ ràng, lạnh lùng nhìn lại, trong mắt mang theo vui vẻ nghiền ngẫm.

Không gian chung quanh đã bị hắn giam cầm, cho dù những người này muốn chạy trốn, cũng chạy không được, có thể nói đã là cá trong chậu, không có gì có thể sợ hãi.

- Là rất hối hận... Bất quá đã như vậy, hối hận cũng vô dụng, ta chỉ là có chút tò mò, cái tế đàn kia, đến cùng là ai làm ra, sao có thể vây khốn ngươi?

Trương Huyền có vẻ hối hận, cắn răng, nhịn không được nhìn qua.

Chỉ là hắn một mực không hiểu.

Tế đàn vừa nhìn liền biết là đồ vật của Dị Linh tộc, vì sao lại vây khốn đối phương?

- Dù sao ngươi lập tức sẽ bị thôn phệ, giải thích với ngươi cũng không sao...

Cười lạnh, đầu người lơ lửng miệng mở ra, thanh âm tựa như sấm rền:

- Thứ này là Thanh Điền Hoàng làm!

- Thanh Điền Hoàng?

Trương Huyền không hiểu, tràn đầy kinh ngạc:

- Hắn... không phải học sinh của ngươi, không phải cùng ngươi học tập Vu Hồn chi thuật sao? Học sinh của mình, làm sao làm ra tế đàn giam lão sư lại?

- Hừ, hơn hai ngàn năm trước, ta triệu hoán hắn tới, thời điểm đó ta chỉ là một đôi mắt vỡ vụn, cùng một đoạn suy nghĩ...

Ngoan Nhân hừ lạnh:

- Ta truyền thụ cho hắn Vu Hồn chi thuật, mục đích rất đơn giản, là muốn mượn lực lượng của hắn, giúp ta tìm kiếm những bộ phận khác, khôi phục thực lực!

- Ừm!

Trương Huyền gật đầu.

Điểm ấy không cần đoán, cũng có thể nghĩ ra.

Có thể được xưng là Ngoan Nhân, tự nhiên là nhân vật hung ác, làm sao có thể là người hiền lành, thu học sinh, miễn phí truyền thụ Vu Hồn thuật đã thất truyền? Khẳng định có mục đích của mình.

- Cái tên này quả thực rất chú tâm, xem ta như lão sư... Thậm chí, bắt không biết bao nhiêu Thiên Công sư cùng Luyện Khí sư, sưu tập vô số bảo vật, giúp ta rèn đúc cái đầu lâu này!

Ngoan Nhân nói.

- Thiên Công sư rèn đúc?

Trương Huyền nhớ tới dưới đất nhìn thấy những gian phòng lít nha lít nhít.

Trước đó không biết dùng làm gì, hiện tại xem ra, có lẽ chính là những lỗ khảm trong đầu.

Rèn đúc đầu lâu lớn như thế, không biết hao tốn bao nhiêu bảo vật, tiêu hao bao nhiêu nhân lực, xem ra hai ngàn năm qua, số lượng Thiên Công sư cùng Luyện Khí sư chết còn nhiều hơn Danh Sư!

Chỉ bất quá, phần lớn đều bị quỷ quật rèn luyện tâm cảnh thu hút, lại thêm thủ đoạn mịt mờ, không có bị phát hiện mà thôi.

- Bất quá, mới đầu tên này lễ độ cung kính, ta vẫn cho là bởi vì trung thành, không nghĩ tới... Thế mà muốn tính kế ta!

Trong thanh âm của Ngoan Nhân lộ ra phẫn hận:

- Không biết lúc nào, tìm tới tế đàn, bề ngoài là vì để cho ta mau chóng khôi phục lực lượng, trên thực tế phối hợp Thiên Công sư chế tạo đầu lâu... vây khốn ta lại! Không thể chạy trốn, chỉ có thể cầm tù ở đây...

- Cầm tù?

- Không sai, hắn không chỉ muốn cầm tù! Thật ra thì, mục đích nghe theo ta, học tập Vu Hồn cũng rất đơn giản, mới đầu liền đánh chủ ý đoạt xá ký ức, ý định thay thế ta...

Ngoan Nhân cười lạnh.

Thanh Điền Hoàng, Hoàng giả Dị Linh tộc, làm sao có thể nhẹ nhõm khuất phục người, dù đối phương là Ngoan Nhân Đại Đế.

- Đoạt xá... Giành lấy...

Lắc đầu, Trương Huyền than thở một tiếng, thương hại nhìn qua:

- Ngươi một lão quái vật sống mấy vạn năm, từng cùng Khổng sư chiến đấu qua... Thế mà bị Thanh Điền Hoàng nho nhỏ thiết kế?

Bất kể nói thế nào, vị trước mắt này cũng từng cùng Khổng sư chiến đấu qua.

Thực lực mạnh mẽ không nói, thủ đoạn bảo mệnh cũng tầng tầng lớp lớp.

Lại bị Thanh Điền Hoàng biến thành như vậy

Quả thực không thể tưởng tượng nổi.

- Ta đã sớm biết ý nghĩ của hắn, có điều, hơn hai ngàn năm trước, ta mới vừa tỉnh lại, thực lực ngay cả Thánh Vực cũng không tới, căn bản không chống lại được! Nhất định phải mượn nhờ lực lượng cùng tài nguyên của hắn...

Ngoan Nhân hừ một tiếng, mắt sáng lên:

- Bất quá, hắn muốn giết ta, ta làm sao có thể dễ dàng bị giết như vậy!

Ta ở trong óc hắn lặng lẽ lưu lại một đạo ý niệm, một khi gây bất lợi cho ta, liền có thể để hắn hình thần câu diệt!

- Cái này...

Khóe miệng giật một cái, Trương Huyền lắc đầu.

Thật đúng là một đôi thầy trò tốt, ngươi phòng bị ta, ta phòng bị ngươi, ngươi muốn giết chết ta, ta cũng muốn giết chết ngươi...

Vô gian đạo chơi rất thuận tay ah!

- Chế tạo xong đầu lâu, ta muốn phục sinh, nắm giữ sức chiến đấu, nhất định phải toả ý niệm ra hết đảo nhỏ... nhưng như vậy, sẽ rơi vào hôn mê ngắn ngủi... Chính là thừa dịp lúc này, hắn sử dụng tế đàn, lặng lẽ xuống tay với ta...

Nghĩ đến chuyện này, Ngoan Nhân như còn giận dữ:

- Ngay thời điểm hắn muốn giết ta, ý niệm của ta ở trong đầu hắn có tác dụng...

Hắn không muốn chết, tự nhiên phải nghe lời của ta lần nữa, có điều đối phương cũng có hậu thủ, ta cũng không dám thật chém giết hắn, cho nên chỉ có thể giằng co như vậy...

- Cái này...

Đám người Ngô sư, Hình đường chủ hai mặt nhìn nhau.

Bối phận thầy trò cực kỳ quan trọng, ở Danh Sư đại lục, một khi phát hiện có học sinh khi sư diệt tổ, không có gì nhiều lời, trực tiếp giết chết.

Nguyên nhân chính là như vậy, tất cả mọi người ở Danh Sư đại lục, bao quát tu luyện giả bình thường, đều cực kỳ kính trọng sư phụ.

Thiên địa sư quân thân!

Địa vị chỉ ở dưới thiên địa, thậm chí còn xếp trên Quân Vương, song thân!

Thân phận như vậy, hầu như toàn bộ đại lục đều rất ít xuất hiện sự tình có học sinh ám hại lão sư...

Đôi Dị Linh tộc này, lão sư ngày ngày muốn sử dụng học sinh, học sinh ngày ngày nghĩ làm sao đoạt xá lão sư...

Thật là hiếm thấy!

- Dị Linh tộc chỉ thuần phục Linh Thần, đối với 'Sư' là không thèm để ý...

Thấy bọn họ không hiểu, Trương Huyền giải thích.

Hắn xem như gặp qua không ít Dị Linh tộc, quen biết rất nhiều người, thậm chí toàn bộ Thanh Điền nhất mạch, từ Hoàng đến Vương bị diệt không còn một mống, đối với tập tính của mấy gia hỏa này, biết rất rõ ràng.

Bọn họ chỉ thuần phục Linh Thần, nghe theo mệnh lệnh của đối phương, hiến tế cho đối phương, cái gọi là Sư... căn bản không thèm để ý.

Đừng nói chỉ là thiết kế lão sư, cho dù giết, ở trong mắt bọn hắn cũng rất bình thường, không tính là đại nghịch bất đạo.

Nguyên nhân chính là như vậy, Thanh Điền Hoàng cùng Ngoan Nhân, dù ở chung hơn hai nghìn năm, trên thực tế mỗi người đều có mục đích riêng, âm thầm đọ sức.

Nếu không, lấy nhãn lực cùng kiến thức của Ngoan Nhân, lại thêm một vị Hoàng giả, làm sao có thể hơn hai nghìn năm trôi qua, vẫn bị vây ở chỗ này? Thậm chí, Trương Huyền có chút hoài nghi, Ngoan Nhân ở dưới địa cung của Ngô Dương Tử, sở dĩ có thể nắm giữ ý thức, cũng có liên quan đến Thanh Điền Hoàng.

- Có thể để cho Ngoan Nhân cũng sợ ném chuột vỡ bình, không biết... hậu chiêu của Thanh Điền Hoàng này đến cùng là cái gì?

Giải thích xong, Trương Huyền ngẩng đầu tiếp tục hỏi.

Đến cùng là đồ vật gì, có thể để cho Ngoan Nhân ở dưới tình huống chiếm ưu thế to lớn, cũng không dám động thủ?

- Là tin tức liên quan tới Truyền Thế Thiên Phù!

Ngoan Nhân nói.

Xem ra bị vây không biết bao nhiêu năm, hắn cũng nhịn gần chết, đối mặt đám Danh Sư tùy thời có thể chém giết, nên nói nhiều một chút.

- Truyền Thế Thiên Phù?

Trương Huyền có kinh nghiệm sưu hồn Thanh Điền Hoàng, đã sớm biết tin tức này, không có quá ngoài ý muốn.

Nhưng con ngươi đám người Ngô sư lại co rụt lại.

Không để ý tới mọi người khiếp sợ, Ngoan Nhân hừ một tiếng, tiếp tục nói:

- Là một khôi lỗi hiệu trung với hắn, tra ra được tin tức này, các ngươi thân là Danh Sư, hắn phải biết thứ này trân quý!

Mọi người đồng thời gật đầu.

Truyền Thế Thiên Phù, là Khổng sư tự mình lưu lại, liên lụy đến Xuân Thu đại điển, giá trị bao lớn, không chỉ có thể để Danh Sư bình thường điên cuồng, cho dù Danh Sư cửu tinh ở Tổng bộ Danh Sư đường, biết tin tức cũng vô cùng có khả năng kìm nén không được.

- Nếu như ta có thể được thiên phù, liền có thể thoát ly loại trạng thái người không ra người, quỷ không ra quỷ này, nhẹ nhõm tìm được các bộ phận khác của mình, khôi phục thực lực đỉnh phong! Thậm chí còn có thể cướp đoạt Xuân Thu đại điển, vượt qua Khổng sư...

Con mắt thật to không ngừng lóe lên, Ngoan Nhân tràn đầy hưng phấn.

Dị Linh tộc bình thường, đạt được Truyền Thế Thiên Phù, khả năng cũng sẽ không có tác dụng, nhưng Ngoan Nhân này, cùng Khổng sư đấu không biết bao nhiêu lần, tất nhiên biết phương pháp sử dụng, phát huy ra công hiệu lớn nhất.

- Tình huống hiện tại của ta không cách nào rời khỏi, muốn có được Truyền Thế Thiên Phù, chỉ có thể dựa vào hắn... Cho nên, chỉ có thể giữ lại tính mạng của hắn! Hơn nữa, hắn còn biết vị trí một bộ phận phân thân của ta, giết đi, muốn dung hợp liền khó khăn!

Ngoan Nhân nói tiếp.

- Cái này...

Trương Huyền gật đầu.

Lực hấp dẫn của Truyền Thế Thiên Phù thực sự quá lớn, lại thêm khát vọng khôi phục thực lực, để hắn không dám là chém giết cũng rất bình thường.

- Ngươi nói... Một khôi lỗi hiệu trung với Thanh Điền Hoàng nói... Có thể tra ra tin tức này, thậm chí ngay cả Điền Thanh phó đường chủ cũng không biết... địa vị của khôi lỗi này hắn không thấp a!

Trong lòng hơi động, Trương Huyền nghe được vấn đề trong lời nói của hắn, hỏi lần nữa.

Điền Thanh phó đường chủ, là ý niệm của Thanh Điền Hoàng, không tính là khôi lỗi.

Trung Thanh Vương, chỉ có thể coi là chó săn, tự nhiên càng không tính là gì, cái khôi lỗi này, có thể có được tin tức của Truyền Thế Thiên Phù, địa vị tất nhiên không thấp...

Có thể sẽ là ai? Vì cái gì trong ký ức của Thanh Điền Hoàng không có ghi chép?

- Không cần dụ ta nói, vị này đã hiệu trung với ta...

Ngoan Nhân cười lạnh, dường như đã giải thích xong, không muốn nhiều lời, ánh mắt phát lạnh, một đạo sát khí trực tiếp lan tràn tới mọi người:

- Tốt rồi, biết nhiều bí mật như vậy, các ngươi có thể lên đường!

Ầm ầm!

Một đạo lực lượng hùng hồn bỗng nhiên nghiêng ép xuống, mọi người hô hấp dồn dập, cảm giác ngực sắp nổ tung.

Lưu Dương nguy cơ (1)

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

- Trương sư, chúng ta gánh thay ngươi, ngươi nghĩ biện pháp chạy trốn...

Tiến về phía trước một bước, chân khí trong cơ thể Ngô sư, Hình đường chủ điên cuồng tuôn ra, ngăn lực lượng lan tràn đến, bảo hộ mọi người ở trung tâm.

Người trước mắt thực quá lớn, quá đáng sợ, bọn họ khẳng định là trốn không thoát, nhưng liều mạng mà nói, có lẽ có thể để cho Trương sư rời khỏi!

Hắn là tương lai của nhân tộc, không thể chết ở chỗ này!

- Trốn? Nếu như trước khi hòn đảo hoàn toàn lơ lửng, xoay người rời đi mà nói, có lẽ còn có thể trốn được, hiện tại...

Trương Huyền lắc đầu:

- Hắn nói nhiều như vậy, các ngươi tưởng là hắn thật sự lắm lời? Tìm đối tượng thổ lộ?

- Cái này...

Mọi người sững sờ.

Đối phương giải thích dính dáng quá nhiều bí mật, quá mức kinh thế hãi tục, để mọi người trong lúc nhất thời quên chạy trốn, hiện tại xem ra, chỉ sợ là vì kéo dài thời gian.

- Ý niệm của hắn mới vừa từ trong trấn áp trốn ra, muốn thống ngự hòn đảo to lớn như vậy, cần thời gian nhất định! Cho nên dùng tin tức thu hút chú ý của chúng ta, trong khoảng thời gian này, đã hoàn toàn nắm đầu lâu trong tay, cho dù có thể lao ra, đầm lầy lớn như vậy... Chúng ta cũng trốn không thoát, làm không cẩn thận, còn có thể bởi vì cuống cuồng, rơi vào địa phương nguy hiểm, tự tìm đường chết!

Trương Huyền cười khổ.

Thực lực của đối phương, cho dù đám người Ngô sư, Hình đường chủ liều chết, cũng kéo không được bao lâu, cho dù trốn, lại có thể trốn bao xa? Chỉ sợ hơn mười dặm cũng không đi ra, liền sẽ bị đuổi kịp.

- Trương sư biết loại tình huống này, vì sao vừa rồi không trốn...

Quý Thiên Hùng có chút nhịn không được.

Ngươi đã nhìn ra mục đích của đối phương, vì cái gì không trốn, còn ở đây một mực hỏi thăm? Bây giờ đối phương đã hoàn toàn nắm hòn đảo, thực lực đạt đến đỉnh phong, lại muốn chạy trốn đã không thể nào.

Không có trả lời hắn, Trương Huyền tiến về phía trước một bước, ngẩng đầu nhìn về phía đầu lâu.

- Chúng ta khẳng định trốn không thoát, cũng không chống lại được thực lực của ngươi bây giờ... Hiện tại chỉ muốn biết, ngươi nói khôi lỗi kia đến cùng là ai?

- Khặc khặc, nói thật, ở dưới loại tình huống này còn quan tâm chuyện kia, tâm tính cùng định lực, cho dù so ra kém Khổng sư năm đó, cũng không xê xích gì nhiều! Thiên tài như thế, ta cũng có chút không muốn giết...

Khóe miệng Ngoan Nhân nhếch nhếch, mắt sáng lên:

- Như vậy đi, chỉ cần ngươi hiệu trung với ta, hiến tế linh hồn, không chỉ nói cho ngươi, còn lưu tính mệnh của ngươi, về sau đạt được Truyền Thế Thiên Phù, còn có thể dẫn ngươi đi tìm Xuân Thu đại điển, giúp ngươi trở thành vạn thế chi sư...

- Hiệu trung?

Trương Huyền lắc đầu:

- Một ngày Danh Sư, cả đời Danh Sư! Đầu nhập vào Dị Linh tộc, ta làm không được... Bất quá, cho dù không nói khôi lỗi kia là ai, hiện tại ta đã đoán không sai biệt lắm!

- Ồ?

Trong mắt Ngoan Nhân mang theo nghiền ngẫm, như không tin hắn có thể đoán được.

- Hắn là Hoàng đế của Thanh Nguyên đế quốc Sở Thiên Hành!

Trương Huyền thản nhiên nói.

- Ừm?

Tròng mắt của Ngoan Nhân hơi híp.

- Có thể nắm tin tức linh thông hơn Điền Thanh phó đường chủ, tất nhiên thân ở địa vị cao... Ngô sư là Danh Sư chân chính, Cẩu đường chủ bị giết... khả năng duy nhất, chỉ có vị hoàng đế bệ hạ này!

Trương Huyền nói.

Thật ra thì điểm ấy không khó đoán.

Thanh Nguyên đế quốc, có thể biết tin tức của Truyền Thế Thiên Phù, tuyệt đối đều là quyền cao chức trọng, ngay cả thân phận của Trung

Thanh Vương cũng không thể biết, trừ vị hoàng đế bệ hạ này, thực sự nghĩ không ra những người khác.

Lại thêm cử động của vị hoàng đế này, đã làm cho hắn hoài nghi.

Trung Thanh Vương bị bắt, tiêu tốn đánh đổi to lớn cũng muốn bảo lãnh; tới thăm viếng Trung Thanh Vương, Danh Sư đường liền có tám vị Danh Sư bị câu hồn phách...

Trước đó không nghĩ ra, bây giờ nghe Ngoan Nhân đã thuần phục khôi lỗi này, hơi liên hệ, liền có thể tưởng tượng ra.

- Không hổ là Thiên Nhận Danh Sư, tư duy quả nhiên nhanh chóng, nháy mắt đã nghĩ thông suốt mấu chốt...

Ngoan Nhân cười lạnh, không còn che lấp.

Người quang minh chính đại không nói chuyện mờ ám, lời nói đã nói đến nước này, che lấp lại không có ý nghĩa gì.

- Thiên Nhận Danh Sư?

- Trương sư là... Thiên Nhận Danh Sư?

Đám người Quý Thiên Hùng, Hình đường chủ đều ngẩn ngơ.

Trong mọi người, chỉ có Ngô sư biết thân phận của Trương Huyền, cái khác đều không biết.

Giờ phút này nghe Dị Linh tộc kia nói như vậy, tất cả đều khiếp sợ tột đỉnh, khó có thể tin.

Thiên Nhận Danh Sư, vạn cổ không một, Danh Sư đại lục có lịch sử ghi chép nhiều năm như vậy, cũng chỉ xuất hiện một vị Khổng sư...

Vị trước mắt này cũng là!

- Làm sao? Các ngươi còn không biết? Ha ha... Hắn là Thiên Nhận Danh Sư! Tồn tại được thiên địa công nhận, chỉ cần sống sót, nương theo tu vi tăng thêm, tuyệt đối có thể trở thành vạn thế chi sư!

Thấy mọi người đều không biết, Ngoan Nhân hừ một tiếng, ánh mắt phát lạnh:

- Bất quá, hiện tại không có cơ hội! Ta cùng Khổng sư chiến đấu nhiều lần, thủ đoạn của hắn ta hết sức quen thuộc, cho dù bây giờ ngươi có nhiều phương pháp hơn nữa, cũng vô dụng! Thế nào? Quy thuận ta, có thể không chết, nếu không, không chỉ ngươi chết... học sinh, thân bằng hảo hữu của ngươi, đều sẽ giết không còn một mống!

- Nói thật cho ngươi biết, thời điểm các ngươi đi tới nơi này, ta đã thông tri Sở Thiên Hành, để hắn trước bắt học sinh của ngươi lại... Không có gì bất ngờ xảy ra, hiện tại đã bị khống chế...

Ngoan Nhân cười lạnh.

- Bắt học sinh của ta?

Ánh mắt của Trương Huyền phát lạnh.

Không nghĩ tới, đối phương thân là Đại Đế, cư nhiên không biết liêm sỉ, làm ra chuyện xấu xa như thế.

- Không sai!

- Ngươi cảm thấy lời này ta sẽ tin tưởng? Học sinh của ta, ở Chiến Sư đường tu luyện, có nhiều Chiến Sư như vậy bảo hộ, cho dù Sở Thiên Hành muốn động thủ, cũng không có lá gan này!

Trương Huyền khẽ nói.

Hiện tại hắn chỉ có một thân truyền, Lưu Dương!

Trước khi đi chuyên môn dặn dò, ở Chiến Sư đường tu luyện...

Cho dù Sở Thiên Hành là Hoàng đế của Thanh Nguyên đế quốc, chỉ sợ cũng không dám đi Chiến Sư đường giương oai!

- Để Sở Thiên Hành trực tiếp động thủ, khẳng định không thể... Nhưng nếu mời thì sao?

Ngoan Nhân cười nói.

- Mời?

Trương Huyền căng thẳng.

Trước khi bọn họ đến, cũng chỉ hoài nghi Sở Thiên Hành, phái Danh Sư nhìn chằm chằm... nhưng không có chứng cớ xác thật.

Thân là Đế Vương một nước, tự mình mời học sinh của hắn đi hoàng cung làm khách, Lưu Dương hẳn là không có lý do cự tuyệt...

Vừa tới hoàng cung, liền thật không có biện pháp!

Hiện tại Danh Sư đường đường chủ, Chiến Sư đường đường chủ đều đến nơi này, cho dù muốn cứu người, cũng rất khó làm được.

- Biết ngươi tới nơi này, không lưu chút thủ đoạn, ngươi cảm thấy ta có thể đấu với Khổng sư?

Thấy bộ dáng của hắn, Ngoan Nhân cười lạnh:

- Được rồi, ta cho ngươi thời gian lựa chọn, hàng phục ta, ngươi cùng học sinh của ngươi đều có thể sống, ta còn có thể truyền thụ cho ngươi Vu Hồn bí pháp hoàn chỉnh... Giúp ngươi trở thành vạn thế chi sư. Không thần phục... trước giết học sinh của ngươi!

- Cái này...

Trương Huyền híp mắt lại, lâm vào lưỡng nan.

Lần thứ nhất bị người uy hiếp như vậy.

…

Thanh Nguyên thành, Chiến Sư đường.

Ngày thứ ba đám người Trương Huyền rời đi, trong đường nghênh đón một vị khách nhân, Hoàng đế Thanh Nguyên đế quốc Sở Thiên Hành.

- Chu đường chủ, lần này khả năng còn phải làm phiền ngươi một chút, hiện tại Trung Thanh Vương còn bị Danh Sư đường giam giữ, thật ra thì hắn cũng không có sai lầm quá lớn, chủ yếu là cùng Trương sư náo loạn chút mâu thuẫn, lần này tới, là muốn làm phiền ngươi giới thiệu giúp, để cho ta bồi tội!

Sở Thiên Hành vui vẻ nói.

Phía sau đi theo mấy hộ vệ, phía trước là Vũ Khí điện Chu điện chủ.

Đám người Hình đường chủ, Ngụy điện chủ, Liêu điện chủ rời khỏi, hắn tạm thời chủ trì công việc của Chiến Sư đường.

- Thực không tiện, bệ hạ tới không khéo, hiện tại Trương sư đang bế quan, không tiện gặp khách...

Chu điện chủ lắc đầu cười khổ.

Trước khi Hình đường chủ đi đã chuyên môn thông báo, bọn họ rời khỏi, không thể rò rỉ tin tức, nếu có người đến tìm, nhất quyết từ chối, nói là bế quan.

Đối phương là Hoàng đế của Thanh Nguyên đế quốc, cho dù Chiến Sư đường chỉ nghe Danh Sư đường sai khiến, bàng quan thế tục, cũng không tiện trực tiếp cự tuyệt.

- Bế quan? Như vậy đi, ta nghe nói Trương sư còn có một vị thân truyền, gọi là Lưu Dương? Không biết ta có thể gặp mặt một lần hay không, nghe nói hắn tuổi mới mười bảy, ta vừa vặn có một ái nữ, tuổi tác tương

đương hắn, dung mạo cũng tạm được, có thể giới thiệu bọn họ quen biết một chút...

Sở Thiên Hành vội nói.

- Cái này...

Đối phương muốn gặp Trương Huyền, từ chối đã thật không tiện, gặp một học sinh lại từ chối, chỉ sợ có chút bất cận nhân tình.

- Như vậy đi, ta phái người hỏi thăm một chút, nếu như Lưu Dương không nguyện ý đi ra, vậy ta cũng không có biện pháp!

Dừng lại một chút, Chu điện chủ nói.

- Vậy làm phiền điện chủ...

Sở Thiên Hành cười cười:

- Ngươi cũng biết, lần này ta là chuyên môn tới chữa trị quan hệ, mong điện chủ có thể nói ngọt...

- Ừm!

Nhẹ gật đầu, Chu điện chủ dặn dò một tiếng, một vị Chiến Sư lập tức lui ra ngoài.

Vị Chiến Sư này vội vã đi đến nơi ở của Lưu Dương, còn chưa tới trước mặt, liền nghe thanh âm bành bành bành bành không ngừng vang lên.

Gõ cửa đi vào, lập tức nhìn thấy vị thân truyền của Trương sư đang liều mạng tu luyện, mồ hôi chảy ròng ròng, làm toàn bộ quần áo ướt đẫm, bởi vì dùng sức quá độ, vẻ mặt đã có chút trắng.

- Lưu thiếu, ngươi... Ngươi kiềm chế một chút, ta xem ngươi thật giống như có chút dùng sức quá độ... Tiếp tục như vậy, tu vi tiến bộ chậm không nói, còn dễ dàng làm bị thương bản nguyên!

Vị Chiến Sư này nói.

Chiến Tử rõ ràng dặn dò, nhìn thấy Trương sư lấy lão sư đối đãi, vị Lưu Dương trước mắt này, không phải Danh Sư, cũng không phải Chiến Sư, đành phải xưng hô Lưu thiếu hoặc Lưu công tử.

Dù chỉ là Chiến Sư bình thường, nhưng có thể trở thành một thành viên của Chiến Sư đường, đều là tồn tại tài năng xuất chúng trong Danh Sư, liếc mắt liền nhìn ra, vị Lưu thiếu trước mắt này, dùng sức quá mạnh, đã có chút thoát lực.

Khắc khổ tu luyện là chuyện tốt, nhưng tu luyện quá mức, vượt ra khỏi thân thể phụ tải... một khi làm bị thương cơ sở, lại muốn chữa trị liền khó khăn!

Mấu chốt nhất là, vì cái trước mắt quá mức, tâm cảnh sẽ sụp đổ, rất dễ dàng sinh ra khúc mắc, dẫn đến tẩu hỏa nhập ma.

- Ta biết... Nhưng mà thời gian không đợi người!

Lưu Dương lau mồ hôi, ngừng lại, nắm đấm kìm lòng không được xiết chặt.

Lão sư, bảy vị thân truyền.

Triệu Nhã, Lộ Xung, Viên Đào, Ngụy Như Yên, Trịnh Dương, Vương Dĩnh... Tất cả đều có đường ra của mình, hơn nữa một cái so với một cái lợi hại.

Hắn theo sát sau lưng lão sư, tu vi lại tăng trưởng cực chậm...

Trong lòng mang theo áp lực nồng đậm.

Nhất là tận mắt thấy Trịnh Dương thành Chiến Tử, dốc sức trấn áp bát phương... thì càng thêm lo lắng, tâm tính cả người có chút mất cân bằng.

Hắn cũng muốn mạnh, muốn trở nên mạnh hơn, không thể yếu hơn những người khác!

Trong lòng nhẫn nhịn một hơi, liều mạng tu luyện, dù thân thể không chịu nổi cũng phải kiên trì.

- Ngươi tìm ta có chuyện gì không?

Lưu Dương nhìn qua:

- Nếu như không có chuyện gì, ta muốn tiếp tục tu luyện!

Lưu Dương nguy cơ (2)

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

- Là như vậy, Hoàng đế Thanh Nguyên đế quốc Sở Thiên Hành, muốn chữa trị quan hệ với Trương sư, đặc biệt tới lấy lòng... Trương sư bế quan tu luyện, không tiện gặp khách, cho nên hắn muốn mời ngươi đi qua.

Vị Chiến Sư này vội nói.

- Mời ta đi qua? Nói với hắn... Không rảnh!

Lưu Dương khoát tay áo.

Hiện tại hắn thiếu nhất là thời gian, từng phút từng giây cũng không lãng phí được.

- Lưu thiếu, tu luyện không thể một mực kéo căng dây đàn, còn cần kết hợp lao động nhàn hạ... dù vị hoàng đế này cùng Trương sư náo chút mâu thuẫn, có điều lần này trong mắt của ta, hình như là thành tâm cầu hoà, không bằng gặp mặt một lần, cũng coi như kết cái thiện duyên. Dù sao đối phương cũng là hoàng đế của Thanh Nguyên đế quốc, ngộ nhỡ bởi vậy ghi hận, xuống chút ám chiêu, chẳng phải là cho Trương sư thêm phiền phức?

Vị Chiến Sư này nói.

- Cái này... Cũng được!

Lưu Dương chần chờ một chút, nhẹ gật đầu.

Sáu vị đồng môn khác đều vì lão sư làm vẻ vang, tranh sáng, chỉ có hắn còn ăn bám lão sư...

Như là ký sinh trùng.

Không thể làm vẻ vang cho sư môn, nếu lại cho thêm phiền phức, hắn còn mặt mũi nào sống trên đời? Tuỳ ý đi tắm một chút, đổi một bộ quần áo sạch sẽ, theo sau lưng Chiến Sư đi tới đại sảnh.

- Ngươi chính là Lưu Dương tiểu huynh đệ, tại hạ nghe đại danh đã lâu! Có thể trở thành môn hạ của Trương sư, về sau tiền đồ vô lượng!

Thấy hắn đi tới, Sở Thiên Hành mặt đầy ý cười tiến lên đón, không có chút ra vẻ nào.

- Bệ hạ khách khí!

Lưu Dương hơi kinh ngạc, nhẹ gật đầu nói.

- Cũng không phải khách khí gì, ta là thật tâm muốn hòa giải quan hệ, ngươi cũng biết, lần trước bởi vì sự tình Trung Thanh Vương, cùng Trương sư huyên náo không quá vui vẻ...

Sở Thiên Hành vẫy tay một cái, sau lưng có một hộ vệ đi tới, đưa qua một cái hộp ngọc.

- Đây là bồi lễ ta chuyên môn đưa cho Trương sư nói xin lỗi, mong không nên chối từ!

Lưu Dương nhíu mày, tiện tay mở hộp ngọc ra, một cỗ linh khí nồng nặc lập tức phun ra ngoài.

Tinh Nguyên thượng phẩm, năm viên!

- Cái này...

Thân thể Lưu Dương cứng đờ.

Sự tình lão sư nhu cầu cấp bách Tinh Nguyên thượng phẩm, hắn cũng biết, nếu như có thể đạt được, xem như giúp cho lão sư rất lớn.

- Ha ha, cái này là cho Trương sư, ta cũng chuẩn bị quà tặng cho ngươi...

Thấy biểu lộ của hắn thay đổi, Sở Thiên Hành nhẹ nhàng cười một tiếng, lần nữa vẫy tay, lại một hộ vệ tiến lên, đưa tới một cái hộp:

- Ta biết tiểu huynh đệ quyền pháp vô địch, đặc biệt đi Luyện Khí sư công hội, tiêu tốn số tiền lớn chế tạo một bộ quyền sáo! Đã đạt đến Thánh Khí hạ phẩm, vừa vặn phù hợp ngươi...

Kẹt kẹt!

Nương theo hắn nói, hộ vệ mở hộp ra.

Một đạo lực lượng nồng đậm từ bên trong tán dật ra, cúi đầu nhìn lại, quả nhiên là một bộ quyền sáo, phía trên tinh quang bắn ra bốn phía, cho người ta một loại cảm giác Thánh khí uy áp.

- Cái này...

Yết hầu của Lưu Dương phát khô, thân thể không tự chủ được cứng ngắc.

Nói thật, hắn đã sớm muốn một bộ quyền sáo, phối hợp quyền pháp có thể phát huy ra uy lực to lớn, chỉ là lão sư quá bận, hắn thật không tiện mở miệng, lúc này thấy được loại cấp bậc này, lập tức kích động.

- Vô công bất thụ lộc, vật trân quý như vậy…

Lưu Dương chần chờ một chút, nói.

- Tiểu huynh đệ nói gì vậy, có thể kết giao ngươi, xem như vận khí của ta, một Thánh Khí hạ phẩm mà thôi, không tính là gì!

Sở Thiên Hành nở nụ cười.

- Vậy thì tốt, bệ hạ đã khách khí như thế, ta liền nhận, bên lão sư, ta sẽ thay bệ hạ truyền thiện ý!

Đưa tay nhận lấy, mang trên tay, cảm giác lớn nhỏ vừa vặn phù hợp, càng xem càng ưa thích.

Kiện binh khí này, bởi vì là vừa mới chế tạo ra, còn không có linh tính, vừa đến tay liền có thể sử dụng, miễn đi phiền phức luyện hóa.

- Thật không cần khách khí!

Sở Thiên Hành cười nhìn qua:

- A, đúng rồi, tối nay hoàng cung tổ chức gia yến, mấy con gái tuổi nhỏ của ta đã sớm nghe nói đại danh của ngươi, đòi muốn gặp mặt một lần, mong tiểu huynh đệ có thể qua một chút!

- Cái này...

Lưu Dương dừng lại một chút:

- Nếu là gia yến, ta đi qua không tốt lắm đâu...

- Khách khí, có thể gặp gỡ ở Thanh Nguyên đế quốc, chúng ta liền là người một nhà! Lúc đầu ta muốn mời Trương sư, đáng tiếc Trương sư bế quan, không cách nào rời khỏi... Nếu huynh đệ có thể đến, hoàng thất chúng ta cũng coi như rồng đến nhà tôm!

Sở Thiên Hành cười rạng rỡ, trong mắt mang theo thành khẩn.

- Ta còn muốn tu luyện...

Lưu Dương nói.

- Cũng không phải kéo một hai ngày a. Tiểu huynh đệ cũng có thể cùng những hoàng tử không nên thân của ta trao đổi một chút, thuận tiện dạy bảo bọn họ, để bọn họ biết đạo lý nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên. Nếu không tự cao tự đại, tưởng là vô địch thiên hạ...Để cho ta đau đầu!

Sở Thiên Hành nói tiếp.

- Cái này...

Lưu Dương chần chờ một chút, cuối cùng nhẹ gật đầu:

- Thôi được!

Đối phương cho quyền sáo, vừa vặn hắn cũng muốn thử một chút, nếu như có thể thừa cơ tăng cường uy danh của lão sư, cũng không coi là gì.

Nói thật, bảy đệ tử của lão sư, đi sáu cái, một cái so với một cái ưu tú...

Trong lòng của hắn áp lực quá lớn, nóng lòng chứng minh mình, hiện tại có cơ hội này, đương nhiên sẽ không chối từ.

Thấy bọn họ thương nghị xong, Chu điện chủ cũng không tiện nhiều lời.

Làm ra quyết định, Lưu Dương cũng không có gì có thể thu dọn, theo sát sau lưng Sở Thiên Hành, đi đến hoàng cung.

Đi vào hoàng cung, quả nhiên thấy yến hội đã bắt đầu, vô số hoàng tử, công chúa đi trong đó, từng cái tinh thần phấn chấn, lực lượng cường đại.

Không hổ là công chúa của phong hào đế quốc, một cái so với một cái xinh đẹp, ngồi ở trong đó, Lưu Dương nhìn một hồi, chỉ cảm thấy có chút hoa mắt.

Mặc dù kém đám người Triệu Nhã, Vương Dĩnh rất nhiều, nhưng từng cái xinh đẹp, nhất cử nhất động lộ ra phong tình, để hắn cũng có chút đạo

tâm bất ổn.

- Lưu Dương công tử...

Lúc này, một thanh niên đi tới trước mặt.

- Ngươi là...

Lưu Dương nhíu mày.

Từ quần áo có thể thấy được là một vị hoàng tử, chẳng qua địa vị không cao, trước đó lúc Sở Thiên Hành giới thiệu, cũng không nói tỉ mỉ qua.

- Tại hạ Sở Tường, là hoàng tử thứ bảy mươi bảy của Thanh Nguyên đế quốc...

Thanh niên cười khổ:

- Ta cùng Trương sư, từng có duyên phận gặp mặt hai lần, được cho là bằng hữu!

Nếu như Trương Huyền ở đây nhất định có thể nhận ra, không phải người khác, chính là Sở Tường gặp phải ở Kinh Hồng sư công hội cùng Luyện Khí sư công hội.

Không nghĩ tới, lại là một vị hoàng tử.

Khó trách, vừa ra tay liền là một viên Tinh Nguyên thượng phẩm.

Lúc trước Trương Huyền đòi Sở Thiên Hành một trăm viên linh thạch trao đổi Trung Thanh Vương, người sau từng nói qua, linh thạch ban thưởng cho hậu bối, trong quốc khố cũng không nhiều.

- Bạn của lão sư, thất kính thất kính!

Lưu Dương đứng dậy.

- Không cần khách khí...

Sở Tường cười gật đầu.

Hai người trò chuyện một hồi, trong lúc đó lại có mấy vị công chúa tới mời rượu, Lưu Dương hết sức cao hứng, uống nhiều mấy chén, mí mắt cảm thấy có chút mơ hồ, thân thể nhoáng một cái, hôn mê bất tỉnh.

- Người đâu, nhốt hắn vào địa lao, cắt đứt truyền tin, khống chế tất cả tin tức!

Sở Thiên Hành đi tới trước mặt, con mắt chợt lóe.

- Vâng!

Mấy hộ vệ đi tới, khóa Lưu Dương lại, mang đi xuống.

- Phụ hoàng, cái này... Đây là có chuyện gì?

Sở Tường sững sờ tại nguyên chỗ.

- Ngươi không cần phải để ý đến!

Sở Thiên Hành khoát tay áo.

- Nhưng... hắn là học sinh của Trương Huyền! Trương sư xông đường thành công, Danh Sư đường cũng sợ hãi, giam giữ học sinh của hắn, ta sợ...

Sở Tường cuống cuồng.

- Đủ rồi! Ngươi bình thường liều lĩnh, che giấu tung tích ở bên ngoài làm loạn thì thôi, chuyện này, ta tự có đúng mực!

Không thèm để ý đối phương, Sở Thiên Hành sải bước đi ra ngoài.

Sở Tường xiết chặt nắm đấm.

Hắn là con trai thứ bảy mươi bảy của Hoàng đế, lại là Tần phi sinh ra, địa vị không cao.

Vì có thể gây chú trọng, cố gắng tu luyện, không chỉ thành Luyện Khí sư thất tinh, tuổi còn trẻ liền đạt đến Thai Anh cảnh...

Vốn cho rằng như vậy có thể được khen ngợi, ai biết...

Bị người hạ độc thủ, Nguyên Thần hao tổn.

Từ ngày đó bắt đầu, hắn mới hiểu được, hoàng gia không tình thân, có chỉ là lợi ích.

Ngay sau đó, mới đổi lại quần áo lụa là, lưu luyến thanh lâu cùng nữ nhân...

Thoạt nhìn phóng đãng ngỗ ngược, trên thực tế đều là giả tượng.

Bởi vì không làm như vậy mà nói, những hoàng tử tranh quyền đoạt thế kia khẳng định sẽ giết chết hắn.

Những thủ đoạn này của các hoàng tử, phụ hoàng không có khả năng không biết...

Nhưng không có khuyên can, để hắn càng thêm nản lòng thoái chí.

Vốn cho rằng lần này quan hệ Trương sư với thân thiết, phụ hoàng sẽ hoàn toàn đổi mới, không nghĩ tới bắt học sinh của đối phương.

Hắn và Trương Huyền gặp qua mấy lần, biết đối phương từ trước tới nay bao che khuyết điểm...

Vạn nhất xảy ra chuyện gì, phiền phức liền lớn.

- Không thể, phải nói chuyện này cho Trương sư... Nếu như về sau thật sự có hiểu lầm gì đó, cũng có thể giao thiệp tốt hơn...

Híp mắt lại, đã có quyết định.

Thủ đoạn của Trương sư, hắn là tận mắt thấy, tuyệt đối là nhân vật như Thần Long, loại người này chỉ có thể kết giao, quyết không thể đắc tội.

Chẳng biết tại sao phụ hoàng lại muốn bắt học sinh của đối phương, nhưng nhìn bộ dạng, hỏi thăm khẳng định cũng hỏi thăm không ra...

Đã như vậy, không bằng lặng lẽ nói cho Trương sư, về sau nếu hai bên gây ra mâu thuẫn, cũng có thể từ đó hoà giải.

Biết bây giờ không phải là thời điểm nói nhiều, Sở Tường an tĩnh tham gia xong yến hội, lúc này mới ly khai Hoàng cung.

Trở lại chỗ ở của mình, nghỉ ngơi rất lâu, thay đổi y phục, lặng lẽ đi đến Chiến Sư đường.

- Ngươi tìm ai?

Một vị Chiến Sư chặn đường.

- Tại hạ là bạn của Trương sư, đặc biệt tới thăm hỏi!

Sở Tường đưa danh thiếp tới.

- Bạn của Trương sư? Ngươi chờ một chút!

Vị Chiến Sư này giật nảy mình, vội vã cầm danh thiếp đi ra ngoài.

Thời gian không dài, một tên mập theo ở phía sau đi tới.

- Nguyên lai là Sở Tường công tử, tại hạ quản gia Tôn Cường, thiếu chủ đã từng nói qua ngươi... Không biết tới tìm gia thiếu chủ là có chuyện gì?

Tôn Cường cười nhìn qua.

Thấy không phải Trương sư đi ra, Sở Tường có chút nóng nảy, nhịn không được nói:

- Ta có chuyện quan trọng tìm Trương sư, mong quản gia thông báo...

- Thiếu gia nhà ta đang bế quan tu luyện, không thể quấy nhiễu, ta cũng không có cách nào...

Tôn Cường khoát tay áo:

- Công tử có chuyện gì, nói với ta là được, đợi thiếu gia bế quan đi ra, ta lại nói cho hắn

- Cái này...

Thấy đối phương nói như vậy, dừng lại một chút, biết chắc không thấy được Trương sư, Sở Tường đành phải lắc đầu, bố trí cấm chế cách âm:

- Là như vầy, học sinh của Trương sư Lưu Dương... Bị phụ hoàng ta bắt...

- Lưu Dương tiểu thiếu gia bị bắt?

Tôn Cường sững sờ, con mắt lập tức híp lại.

Thiến Hoàng đế (1)

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Người khác không biết tình cảm của Trương Huyền đối với mấy học sinh này, nhưng hắn một đường theo tới, là biết hết sức rõ ràng.

Vì đệ tử, một mình khiêu chiến một vương quốc; vì Triệu Nhã cùng Vương Dĩnh, mở miệng uy hiếp một phương thế lực lớn; vì Ngụy Như Yên, cam tâm phạm hiểm...

Tình cảm thầy trò, có thể so với nhật nguyệt.

Nếu như Lưu Dương quả thật xảy ra chuyện, có thể đoán được, vị thiếu gia này của mình tuyệt đối sẽ vọt thẳng đến Thanh Nguyên hoàng cung, không nháo đến long trời lở đất, quyết sẽ không bỏ qua.

- Làm sao bây giờ?

Trên mặt lộ ra vẻ lo lắng.

Đối ngoại bày tỏ thiếu gia bế quan, nhưng hắn biết đi chỗ rất xa, trong thời gian ngắn căn bản không về được.

Trong lúc này, Lưu Dương xảy ra chuyện, trở về khẳng định sẽ lột da của hắn.

- Đa tạ Sở Tường công tử báo tin, tại hạ ghi nhớ vào lòng, hiện tại ta liền đi bẩm báo thiếu gia.

Hỏi thăm kỹ càng một lần, biết tình huống, Tôn Cường nhìn Sở Tường ôm quyền, xoay người quay trở về.

Thời gian không dài, đi tới nơi ở của Chu điện chủ.

- ... Chuyện chính là như vậy, mong điện chủ có thể phái người theo ta đi hoàng cung cứu người!

Nói rõ tin tức biết được một lần, Tôn Cường nói.

- Đi hoàng cung cứu người?

Chu điện chủ chần chờ:

- Cái này dính dáng quan hệ giữa Chiến Sư đường, Danh Sư đường cùng thế lực địa phương, mặc dù ta có thể phái Chiến Sư đi qua đòi người, nhưng mà rất dễ dàng kích phát mâu thuẫn! Cần trước thời hạn báo lên Danh Sư đường, báo lên tổng bộ mới có thể làm ra quyết định.

- Báo lên Danh Sư đường, tổng bộ?

Tôn Cường nhíu mày.

Lưu Dương bị giam ở trong cung, tình huống cụ thể ai cũng không biết, chậm trễ một ngày là một ngày nguy hiểm, nếu như lại đi theo quy trình mà nói, một khi xảy ra chuyện, người nào chịu trách nhiệm? Thật giống như lúc trước hắn bị giam, liền chịu nhiều đau khổ.

- Chiến Sư của Chiến Sư đường, tương đương với quân đội của đế quốc, muốn vận dụng, nhất định phải có thủ lệnh của Danh Sư đường! Ta cũng không có phương pháp... Ngươi trước chớ gấp, Lưu thiếu là học sinh của Trương sư, Sở Thiên Hành chắc hẳn sẽ không làm ẩu...

Chu điện chủ an ủi một câu.

Không phải hắn không nguyện ý giúp một tay, mà là phái Chiến Sư đi hoàng cung đế quốc đòi người, chẳng khác nào vạch mặt, trách nhiệm bao lớn, cho dù hắn là điện chủ, cũng không cách nào chống lại.

Nếu như đường chủ ở đây, có lẽ có thể quyết định, đáng tiếc đường chủ hết lần này tới lần khác không có mặt, một khi dẫn phát ra mâu thuẫn, đừng nói thân phận điện chủ của hắn, xem như thân phận Chiến Sư cũng có thể bị tước đoạt sạch sẽ.

Chiến Sư, trọng khí của chức nghiệp Danh Sư, không có thể tuỳ ý vận dụng.

Nếu như người người đều vì chuyện riêng của mình vận dụng, Danh Sư đường còn có tư cách gì hiệu lệnh thiên hạ?

- Ngươi đã không đồng ý cứu người, chính ta nghĩ biện pháp!

Thấy đối phương lo lắng đủ loại, sắc mặt Tôn Cường tái xanh, khoát tay chặn lại, xoay người rời khỏi.

Đối phương có đủ loại lo lắng, như vậy hắn liền dùng phương pháp của mình đến giải quyết chuyện này.

Rời khỏi nơi ở của Chu điện chủ, tới chỗ Chiến Sư đường an trí Độc sư.

- Ân công!

Thấy hắn đi tới, người Độc điện đều mặt mũi mừng rỡ nghênh đón.

Hứa trưởng lão càng cực kỳ cảm kích.

Nếu như không phải vị trước mắt này, bọn họ đã sớm bị Trung Thanh Vương hành hạ chết, chớ nói chi là trở thành Chiến Sư, đi ở dưới ánh sáng!

- Ừm, lần này ta tới là muốn tìm các ngươi giúp một chút!

Không có bất kỳ che lấp, Tôn Cường nói thẳng ra mục đích của mình.

Lấy thực lực của hắn đi hoàng cung cứu người, khẳng định là không thể nào, chỉ có thể mượn tay những người khác.

Mà những Độc sư này, không biết nguyên nhân gì, cực kỳ tôn kính hắn, cam tâm tình nguyện nghe theo phân phó, không gì thích hợp hơn.

- Ân công mời nói, chỉ cần chúng ta có thể làm được, thịt nát xương tan cũng không chối từ!

Rất nhiều Độc sư ánh mắt lấp lánh nhìn lại.

Tu luyện độc công tổ sư truyền thụ, thực lực mọi người đều có tiến bộ cực lớn, nhất là Hứa Du Hứa trưởng lão, giờ phút này đã đạt đến Thánh Vực tam trọng.

Thực lực tinh tiến chỉ là phụ, chủ yếu nhất là lý giải cùng cách dùng độc càng hơn một bậc.

Chỉ cần cấp bậc chất độc đầy đủ, cường giả Nguyên Thần cảnh tới cũng có thể chém giết.

- Trước đừng có vội đáp ứng, ta nói xong, các ngươi lại suy nghĩ.

Thấy đối phương trực tiếp đáp ứng, Tôn Cường khoát tay áo, nói tiếp:

- Là như vậy, Lưu Dương tiểu thiếu gia bị Thanh Nguyên Hoàng đế bắt, ta hy vọng có thể mượn tay của các ngươi giúp ta cứu người!

Rất nhanh, Tôn Cường nói ra ý kiến của mình.

- Đi Thanh Nguyên hoàng cung cứu người?

- Tên cẩu hoàng đế này, bao che Trung Thanh Vương, vừa nhìn liền biết không phải vật gì tốt!

- Dám xuống tay với Lưu thiếu, rõ ràng là không để ân công vào mắt, cần chúng ta làm thế nào?

- Có muốn chúng ta hạ độc chết tất cả người của hoàng thất hay không? Quấy cái long trời lở đất!

Nghe được Tôn Cường yêu cầu, tất cả mọi người Độc điện nổ tung.

Không có một cái nào chối từ, càng không có cự tuyệt.

Sự tình của ân công còn quan trọng hơn mạng của bọn hắn, huống chi lúc đầu bọn họ cũng không phải Danh Sư, không có quy tắc ràng buộc.

- Rất tốt!

Thấy đám Độc sư này không chần chờ chút nào liền đáp ứng, Tôn Cường nhẹ gật đầu, cực kỳ cảm động.

Chẳng biết tại sao, đám Độc điện này đối với hắn có tình cảm đặc thù, vừa thấy mặt liền cực kỳ cung kính, càng quan trọng hơn là, chuyện nguy hiểm như thế cũng trực tiếp đáp ứng, không có chút sợ hãi nào...

Cái này chỉ sợ... là nhân cách mị lực a!

Thiếu gia lợi hại như vậy, đối phương cũng không cung kính, ngược lại cung kính với mình rất nhiều, chỉ bằng vào điểm ấy cũng có thể thấy được, ở trong mắt người Độc điện, mình quả nhiên nổi bật bất phàm, anh dũng vô địch.

- Vậy chúng ta liền thương nghị sách lược, chuẩn bị động thủ đi!

Cực kỳ tự hào, cảm thấy mình rốt cục có vương bá chi khí, Tôn Cường vung tay lên.

Dù nhiều Độc sư như vậy đồng thời ra tay, sức chiến đấu bất phàm, nhưng dù sao đối phương là hoàng thất của phong hào đế quốc, cực kỳ đáng sợ!

Ngạnh xông qua mà nói, khả năng còn không có nhìn thấy Lưu Dương, cũng đã toàn quân bị diệt, nhất định phải chuẩn bị kỹ càng.

- Lúc trước bị Trung Thanh Vương diệt môn, là bởi vì ở đêm khuya, tất cả mọi người nghỉ ngơi, hơn nữa không có phòng bị... Cũng không phải là nói Độc sư chúng ta dễ khi dễ!

Ánh mắt Hứa Du híp lại.

Mối hận diệt môn không có khả năng quên đi, mặc dù người động thủ nghe theo mệnh lệnh của Trung Thanh Vương, nhưng trên thực tế lại thực sự là binh lính của Thanh Nguyên đế quốc, càng là Sở Thiên Hành này ban cho quyền lực.

Cho nên trong lòng bọn họ, kẻ thù lớn nhất là vị hoàng đế này.

Vốn có cừu hận, lại thêm người của ân công cũng bị bắt nạt, làm sao có thể bỏ qua?

- Ân công, lúc trước Trung Thanh Vương cho chúng ta rất nhiều dược liệu, để chúng ta luyện chế Thanh Phong tán, những dược liệu này đầy đủ luyện chế mười tấn!

Một vị Độc sư đi lên phía trước:

- Lúc ấy bị bọn họ bắt, một lòng muốn chết, mặc dù không có luyện chế, nhưng mà dược liệu lại đặt ở trong không gian giới chỉ mang theo tới, những ngày gần đây, chúng ta học tập độc công ân công truyền thụ, có thời gian rảnh cũng luyện chế một chút... Ngưng luyện không ít, đều đạt tới Chí Tôn cấp! Nếu như chúng ta thật muốn đi hoàng cung cứu người, có thể sử dụng cái này...

- Chí Tôn Thanh Phong tán?

Tôn Cường sửng sốt một chút.

Đối với độc dược hắn một chữ cũng không biết, cái tên này nghe cũng không có nghe qua.

Chẳng qua thân là ân công, lại là đại cao thủ trong suy nghĩ của mọi người, làm sao có thể nói mình không biết!

Cau mày nói:

- Tổng cộng có bao nhiêu?

Hoàng thất phong hào đế quốc phòng vệ có thể tưởng tượng được, nếu như số lượng ít, không có khả năng thành công.

- Về số lượng, ân công không cần lo lắng, chừng hơn 500 cân!

Vị Độc sư này nở nụ cười.

Bọn họ nhiều Độc sư như vậy học tập tổ sư lưu lại tuyệt học, không có những phương pháp khác luyện tập, vừa vặn có nhiều dược liệu như vậy, tự nhiên tiện tay luyện chế.

- Hơn 500 cân?

Khóe miệng co quắp, Tôn Cường cực kỳ rung động.

Cho dù không hiểu độc dược quá nhiều, nhưng cũng biết thứ này trên cơ bản đều tính toán theo tiền (*đơn vị tính lượng thuốc), mấy tiền liền có thể độc chết một mảng lớn cường giả, hơn 500 cân...

Suy nghĩ một chút cũng cảm thấy kinh khủng.

- Thanh Phong tán, vô sắc vô vị, có thể theo gió mà bay, chỉ cần thừa dịp đêm tối, vung vào trong hoàng cung, không ai có thể chạy trốn!

Hứa trưởng lão nói.

- Vậy thì tốt, cứ quyết định như vậy đi! Nửa đêm động thủ...

Tôn Cường vốn là người không sợ trời không sợ đất, đối phương đã chuẩn bị xong độc dược, cứu người trước lại nói.

Lại cân nhắc kế hoạch kỹ càng, mọi người cảm thấy không có bất cứ vấn đề gì, lúc này mới nghỉ ngơi dưỡng sức.

Rất nhanh tới giờ tý.

Một đám Độc sư ở dưới Tôn Cường dẫn đầu, đồng thời đứng dậy, lặng lẽ rời Chiến Sư đường.

Bọn họ đã bị Chiến Sư đường hợp nhất, lại thêm có quản gia của Trương sư tự mình ra mặt, nên không gây nên chú ý của những người khác.

Thừa dịp đêm tối, nhanh chóng tiềm hành, thời gian không dài liền đi tới một bên ngược gió trước hoàng cung.

Trên đường có không ít hộ vệ tuần tra, cùng binh sĩ thủ hộ, còn không có kịp phản ứng, liền bị đám Độc sư này độc lật, thậm chí ngay cả cơ hội truyền tin tức cũng không có.

- Tốt rồi, ở chỗ này đi, mặc dù gió không lớn, nhưng vị trí đủ cao, có thể khuếch tán cả hoàng cung...

Đi một vòng lớn, tìm được địa phương thích hợp nhất, Hứa trưởng lão thân là Độc sư thất tinh, nhìn chung quanh một vòng, xác định vị trí.

Mục đích của bọn hắn là Thanh Nguyên hoàng thất, không thể bởi vì cứu người mà tổn thương tới dân chúng, cho nên vị trí nhất định muốn chọn rõ ràng.

- Ừm!

Mọi người đồng thời nhẹ gật đầu, mỗi người huyền không phi hành, đứng vào vị trí.

Rầm!

Bàn tay vung ra, độc phấn lan tràn.

Chí Tôn Thanh Phong tán theo gió tung bay, chậm rãi rơi xuống hoàng cung, không có làm ai phát giác.

Dù hoàng cung nắm giữ rất nhiều trận pháp, đó cũng là nhằm vào tiến công mới có thể vận chuyển, thời điểm bình thường xem như hoàng thất của phong hào đế quốc cũng không có xa xỉ đến thời khắc duy trì vận chuyển.

Lại thêm Thanh Phong tán có thể theo lỗ chân lông thâm nhập, chỉ cần hô hấp sẽ không cách nào ngăn cản.

Nguyên nhân chính là như vậy, lúc trước mới có thể bị Dị Linh tộc giết trở tay không kịp, tử thương vô số.

Ngay cả Chiến Sư đường, đột nhiên gặp được cũng suýt chút nữa toàn quân bị diệt, huống chi người hoàng thất đang ngủ say.

Độc phấn từ từ tung bay, thời gian không dài, mọi người ở trên không liền thấy hộ vệ trong hoàng thất, một cái tiếp một cái ngã trên mặt đất, toàn bộ mất đi tri giác.

Thanh Phong tán chỉ có thể để cho người ta trong thời gian ngắn không có sức chiến đấu, sẽ không trí mạng, mặc dù uy lực của Chí Tôn cấp càng lớn, cũng chỉ hôn mê nhiều hơn mấy canh giờ mà thôi.

- Tốt rồi, tất cả đều choáng, hiện tại chúng ta trực tiếp đi tìm tên cẩu hoàng đế kia!

Rải xuống độc phấn xong, đại khái một nén nhang thời gian, thần thức của Hứa trưởng lão quét qua, lúc này mới gật đầu nói.

- Tốt, trước bắt lấy, thiến tên cẩu hoàng đế kia lại nói!

Ánh mắt của Tôn Cường phát lạnh.

Thiến Hoàng đế (2)

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Trong hoàng cung.

- Thế nào? Tên kia có khuất phục hay không?

Ngồi ở sau bàn mặt, Sở Thiên Hành ngẩng đầu nhìn một người áo đen quỳ ở cách đó không xa, nhàn nhạt hỏi.

- Bẩm báo bệ hạ, tên kia tuổi không lớn lắm, nhưng là cái xương cứng, hỏi cái gì cũng không nói, giống như người câm, các huynh đệ đã dùng đủ loại hình pháp, vẫn không có mở miệng!

Người áo đen ôm quyền.

- Xương cứng? Xương cứng ta gặp qua không ít, trong tay ta, đều sẽ biến thành tôm chân mềm!

Ánh mắt nhíu lại, Sở Thiên Hành cười lạnh.

- Vâng... Bất quá, bệ hạ, chúng ta để hắn... Nói cái gì?

Người áo đen nghi ngờ.

Bệ hạ chỉ bảo bọn họ dùng hình, cũng không nói đối phương nhận tội cái gì, hoặc là muốn thẩm vấn ra cái gì, để hắn cực kỳ khó hiểu.

- Không cần nói cái gì, chỉ cần dằn vặt hắn ý niệm dao động, hoàn toàn khuất phục liền tốt, những chuyện khác, ta sẽ tự mình xử lý!

Sở Thiên Hành khoát tay áo.

- Vâng!

Người áo đen nhẹ gật đầu, xoay người đi ra ngoài.

Thấy hắn rời khỏi, ánh mắt của Sở Thiên Hành phát lạnh, đứng dậy.

Chỉ cần ý niệm của đối phương buông lỏng, mình liền có thể dựa theo Ngoan Nhân truyền thụ linh hồn bí pháp thuần phục, đến lúc đó, muốn chơi thế nào thì chơi thế đó!

Rời ghế ngồi, đi ra ngoài điện, vừa đi ra gian phòng, liền thấy người áo đen vừa rồi nói chuyện với hắn nằm ở trên mặt đất, không nhúc nhích, hình như hôn mê bất tỉnh.

- Ừm?

Sầm mặt lại, vận chuyển chân khí toàn thân.

Hắn là cường giả nửa bước Xuất Khiếu cảnh, hơi sử dụng lực lượng, chân khí lập tức như thủy ngân chảy xuôi ở trong huyệt đạo, phát ra thanh âm phần phật.

Thuộc hạ lặng yên không tiếng động ngất đi, một chút động tĩnh cũng không có, chỉ sợ có cao thủ mai phục ở bốn phía.

Đang muốn đi qua nhìn một chút, thuộc hạ của mình bị ai ra tay, thân thể kìm lòng không được lắc lư một cái, con ngươi thu hẹp:

- Không tốt, là... Chí Tôn Thanh Phong tán!

Loại cảm giác này hết sức quen thuộc, chính là độc dược hai mươi năm trước, lúc Dị Linh tộc tiến công sử dụng.

Một khi ngửi vào, sẽ lập tức rã rời như bùn, nửa bước Xuất Khiếu cảnh cũng khó may mắn thoát khỏi.

Năm đó, chính là bị bắt, bị Thanh Điền Hoàng dằn vặt sắp tử vong, cuối cùng hiến tế linh hồn, trở thành khôi lỗi của đối phương, mới có thể chạy trốn.

- May mắn có giải dược...

Cổ tay khẽ đảo, một cái bình ngọc xuất hiện ở trong lòng bàn tay, cố nén trong đầu mê muội, lấy ra một viên thuốc để vào miệng.

Hắn không giống Chiến Sư, chịu qua huấn luyện, cho dù mê muội cũng có thể kiên trì chiến đấu.

Dù tu vi là Nguyên Thần cảnh đỉnh phong, lại là vô số dược liệu tích tụ lên, sức chiến đấu so với Nguyên Thần đỉnh phong bình thường cũng hơi có không bằng, chớ nói chi là Chiến Sư.

Viên thuốc vào cổ họng, lập tức tan ra, vốn cho rằng rất nhanh liền có thể khôi phục năng lực, ai biết đợi một hồi, không có phản ứng chút nào.

Thật giống như ăn thuốc giả vậy.

- Chuyện gì xảy ra?

Sắc mặt tái xanh.

Cái giải dược này, là Thanh Điền Hoàng tự mình cho, chỉ cần nuốt vào, liền sẽ không bị Thanh Phong tán ảnh hưởng...

Làm sao ăn hết rồi, vẫn rã rời vô lực? Đang khó hiểu, ý định tìm mấy loại thuốc giải độc khác thử một chút, liền nghe một thanh âm nhàn nhạt vang lên.

- Thuốc này là dùng thủ pháp tổ sư truyền thụ cho luyện chế thành, dược lực mạnh mẽ hơn trước đó gấp năm lần, giải dược bình thường căn bản

vô dụng!

Sầm mặt lại, vội vàng xoay người, liền thấy một đám người mặc quần áo khó hiểu đi tới.

Đám người Hứa trưởng lão biết hành động lần này dính dáng cực lớn, sau khi rời khỏi Chiến Sư đường, liền đổi lại quần áo trước kia, như vậy đại biểu là cá nhân, mà không phải Chiến Sư đường.

Bọn họ luyện chế Chí Tôn Thanh Phong tán, dùng phương pháp tổ sư truyền thụ cho luyện chế, dược hiệu cao, hao tổn ít, cho dù dùng giải dược trước kia cũng không có tác dụng gì.

Nếu không có chỗ dựa này, cũng không dám quang minh chính đại đến hoàng cung cướp người như vậy.

- Các ngươi có biết đây là địa phương nào không? Nơi này là Thanh Nguyên hoàng cung, dám động thủ với Hoàng đế, là đại nghịch bất đạo, tội không thể tha...

Sở Thiên Hành nhíu mày, lớn tiếng quát.

Bất quá lời còn chưa dứt, liền nghe một thanh âm tức giận vang lên:

- Tội không thể tha? Tha con mẹ ngươi!

Ngay sau đó, còn không kịp phản ứng, Sở Thiên Hành liền thấy một viên thịt to lớn lao đến hắn.

Bành!

Mắt tối sầm lại, bị một quyền bắn trúng hốc mắt, bay ngược ra ngoài, đụng lấy cây cột, đầu rơi máu chảy.

- Ngươi...

Sở Thiên Hành giãy dụa đứng dậy, nhìn thấy một tên mập xuất hiện ở trước mắt, vừa rồi một quyền kia, đúng là hắn đánh tới.

- Ngươi là quản gia của Trương sư... Tôn Cường?

Toàn thân hắn căng thẳng.

Trung Thanh Vương cũng là bởi vì tên này, mới bị làm suýt chút nữa chết, hắn cũng điều tra qua, vừa nhìn thấy dung mạo liền nhận ra được.

- Không sai, chính là Cường gia gia của ngươi!

Cười lạnh một tiếng, Tôn Cường quay đầu nhìn về phía một vị lão giả:

- Hứa trưởng lão, nhưng có dao găm không?

- Có!

Lấy ra một cây chủy thủ đưa tới, Hứa trưởng lão hơi nghi hoặc nhìn qua:

- Ân công muốn cái này làm gì?

- Cái tên này dám bắt Lưu Dương... Ta muốn thiến hắn!

Tôn Cường cắn răng.

- Thiến?

Khóe miệng đám người Hứa trưởng lão giật một cái.

Người trong hoàng cung, trúng độc chỉ là trong thời gian ngắn rã rời, sẽ không đả thương tu vi cùng tính mạng, cho dù Danh Sư đường thẩm tra, vì cứu người, tình huống bất đắc dĩ...

Lại thêm Trương sư xông đường thành công, tất cả đều ở trong khống chế.

Thật muốn thiến Hoàng đế... Chuyện liền nháo lớn rồi.

Tội thí quân a... tin tức truyền ra ngoài, Danh Sư đường cũng không gói được lửa.

- Tới mấy người, giúp ta đè lại, không làm phế gia hỏa này, ta không họ Tôn!

Tôn Cường trừng mắt, hừ lạnh.

Từ khi đi theo lão gia, chưa từng chịu oan ức như vậy!

Đi tới Thanh Nguyên thành, đầu tiên là hắn bị bắt, sau đó là Lưu Dương...

Thật con mẹ nó tưởng là Cường ca ta dễ khi dễ sao? Không biểu hiện ra chút uy phong, không biết Mã vương gia có ba con mắt!

- Vâng!

Mấy vị Độc sư đi tới trước mặt Sở Thiên Hành, đè tứ chi của hắn lại.

- Ngươi muốn làm gì? Ta là Hoàng đế của Thanh Nguyên đế quốc, các ngươi làm như vậy, là đại nghịch bất đạo... Danh Sư đường sẽ không bỏ qua cho các ngươi...

Vốn cho rằng nói đùa, thấy hắn nghiêm túc, vẻ mặt của Sở Thiên Hành tái xanh.

Hoàng đế của phong hào đế quốc, Chúa Tể trên hàng tỉ người...

Từ trước tới nay đều là hắn dạy bảo người khác, bây giờ bị người đè lại thiến...

Buồn bực mãnh liệt để hắn sắp hộc máu.

- Danh Sư đường? Hừ, Danh Sư đường thật muốn quản việc này, sớm đã giết loại u ác tính như ngươi, còn cần đến ta động thủ?

Khoát tay áo, Tôn Cường tiếp tục dặn dò:

- Cởi quần hắn ra!

Một vị Độc sư nghe được mệnh lệnh, đi tới trước mặt, đang muốn cởi quần, chỉ thấy Hứa trưởng lão đi tới.

- Ân công, đừng động thủ, làm máu me khắp người, quá tàn nhẫn...

Nghe hắn khuyên, Sở Thiên Hành thở phào nhẹ nhõm, lần nữa nhìn sang, cực kỳ cảm kích.

Mặc dù lão giả này dùng độc rất lợi hại, nhưng vẫn biết đúng mực, chờ tránh thoát kiếp nạn này, có thể phong làm vương hầu... bày tỏ cảm kích.

- Quả thực có chút tàn nhẫn...

Tôn Cường nhíu mày, ngừng lại:

- Vậy ngươi nói làm như thế nào?

Nói thiến đối phương, cũng chỉ là nhất thời tức giận, Hứa trưởng lão nói chuyện, cũng cảm thấy có chút không ổn.

- Như vậy đi...

Chần chờ một chút, Hứa trưởng lão khẽ đảo cổ tay, lấy ra một cái bình ngọc, lấy ra một viên đan dược, đưa cho Sở Thiên Hành:

- Ăn cái này!

- Ăn?

Sở Thiên Hành sửng sốt một chút, cực kỳ do dự.

Bất quá, Độc sư khác cũng không có tính tình tốt như vậy, thấy hắn chần chừ, liền cầm lấy viên thuốc nhét vào trong miệng.

- Đây là cái gì?

Tôn Cường nhìn qua.

Để hắn dừng tay, mình lại mớm thuốc...

Có ý tứ gì?

- A, đây là một loại độc dược, sau khi ăn xong, không cần thiến cũng sẽ tự rụng... Hơn nữa là vĩnh cửu, cho dù dùng Đoạn Tục đan cũng vô dụng, không tàn nhẫn, lại có thể miễn cho về sau dài ra lại, nhất cử lưỡng tiện!

Hứa trưởng lão nói.

- Tự rụng...

Thân thể nhoáng một cái, Sở Thiên Hành chỉ cảm thấy mắt tối sầm lại.

Mới vừa rồi còn nghĩ đối phương thật tốt, về sau phong hầu...

Kết quả là cho hắn ăn cái này...

Buồn bực đến vẻ mặt đỏ lên, phun ra một ngụm máu tươi.

Thân thể lay động kịch liệt, quả nhiên cảm thấy nửa người dưới mát lạnh...

Dường như thật có thứ gì đó tróc ra.

- Ta...

Không chịu nổi nữa, mắt tối sầm lại, hôn mê bất tỉnh.

- Cái này...

Thuốc thật mạnh!

Nhìn thấy trong đũng quần chảy ra máu tươi, có đồ vật gì rớt xuống, không cần đao cũng giải quyết vấn đề, nhìn về phía Hứa trưởng lão, Tôn Cường cực kỳ bội phục.

Không hổ là Độc sư người người kính sợ, đủ loại thủ đoạn kỳ lạ khó lường, bị đùa chơi chết, cũng không biết chết như thế nào.

- Làm hắn tỉnh lại, hỏi thăm một chút, Lưu Dương bị giam ở đâu!

Không thèm để ý vị Hoàng đế bệ hạ đã phế bỏ này, Tôn Cường khoát tay áo.

- Vâng!

Hai vị Độc sư đi tới, thời gian không dài, liền hỏi ra địa phương giam giữ.

Thủ đoạn của Độc sư, quá mức kinh khủng, dưới đủ loại độc dược, người sắt cũng không kiên trì nổi, huống chi một Hoàng đế sống an nhàn sung sướng.

Vội vã đi tới địa lao giam giữ Lưu Dương, chỉ thấy người sau thoi thóp, bị giày vò đến sắp tắt thở.

- Tiểu thiếu gia...

Vội vàng đi tới trước mặt, Tôn Cường vội vàng lấy ra mấy viên đan dược chữa thương lúc trước thiếu gia cho hắn, cho đối phương ăn.

Có kinh nghiệm lần trước hắn bị bắt, thiếu gia sợ bọn họ trọng thương, chuyên môn lấy chút đan dược đặt ở không gian giới chỉ, chuẩn bị bất cứ tình huống nào.

Uống thuốc vào, qua một hồi thật lâu, lúc này Lưu Dương mới khôi phục lại, nhìn về phía Sở Thiên Hành bị mọi người đè lên, lửa giận thiêu đốt, tựa như hỏa diễm.

Vốn cho rằng đối phương thật sự là hảo tâm tới mời hắn, nghĩ biện pháp hóa giải mâu thuẫn cùng lão sư, nằm mơ cũng không nghĩ đến, thế mà vừa đến liền bị say ngất... Chịu đến khuất nhục như vậy!

- Ta muốn giết hắn!

Gầm lên giận dữ, một chân đạp tới.

Bành!

Lần nữa bay ngược ra, Sở Thiên Hành đâm vào trên tường, từng ngụm từng ngụm hộc máu.

- Đây là quyền sáo ngươi đưa ta, ngươi tới làm vật thí nghiệm thứ nhất đi!

Lấy ra quyền sáo mang trên tay, đi tới trước mặt, Lưu Dương vận chuyển Thiên Đạo quyền pháp, thẳng tắp nện lên.

Bành!

Ngực lập tức xẹp xuống, xương sườn của Sở Thiên Hành đứt gãy.

Giơ nắm đấm lên, Lưu Dương đang muốn tiếp tục động thủ, Hứa trưởng lão ở một bên giật mình.

- Không tốt, hắn, hắn... Chết!

- Chết rồi?

Lưu Dương sững sờ, vội vàng nhìn lại, lúc này mới phát hiện, Sở Thiên Hành quả nhiên vẻ mặt hoảng sợ, chẳng biết lúc nào, đã cắt đứt hô hấp.

- Cái này nguy rồi...

Nhìn thấy Hoàng đế chết ở trước mặt, sắc mặt mọi người trắng nhợt, ngay cả Tôn Cường cũng kìm lòng không được cứng ngắc.

Bỏ trốn

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Mặc kệ đối phương hỗn đản như thế nào, vô sỉ ra sao, nhưng dù sao cũng là Hoàng đế của Thanh Nguyên phong hào đế quốc, giáo huấn một chút có thể, để hắn muốn sống không được, muốn chết không xong cũng không sao...

Nhưng trực tiếp giết chết, liền làm trái quy củ.

- Chuyện lớn rồi...

Hứa trưởng lão cực kỳ hoảng sợ.

Mặc dù bọn hắn rất muốn báo thù, nhưng trảm giết một vị Hoàng đế, Danh Sư đường tất nhiên sẽ truy xét kỹ càng, mọi người ai cũng trốn không thoát.

Cho dù có tội, cũng cần Danh Sư đường xét xử, mới có thể quyết định, giết như thế, không khác nào khiêu chiến một phong hào đế quốc.

- Ai làm nấy chịu, là ta giết, ta chịu trách nhiệm hoàn toàn!

Lưu Dương xiết chặt nắm đấm, cắn răng.

- Làm sao phụ trách?

Tôn Cường nói:

- Ngươi đại biểu không phải cá nhân, mà là thiếu gia!

- Ta...

Lưu Dương nghẹn lời.

Đúng vậy, vô luận hắn phụ trách như thế nào, cũng dính dáng tới lão sư, đây là chuyện không có cách giải quyết.

Vận mệnh của hắn ở một khắc bái sư kia, cũng đã cùng lão sư liên kết chặt chẽ, không cách nào chia cắt.

- Vậy làm sao bây giờ?

Vẻ mặt Lưu Dương thấu đỏ.

Bất kể nói thế nào, hắn cũng chỉ là hài tử mười mấy tuổi, tu luyện, cố gắng coi như cũng được, gặp được loại đại sự này, đã luống cuống.

- Ta cũng không biết làm sao bây giờ!

Tôn Cường lắc đầu.

Nếu như lão gia ở đây liền tốt, bằng thân phận cùng thực lực của hắn, giải quyết chuyện này, có lẽ dễ như trở bàn tay; thiếu gia ở đây cũng được, thông minh cơ trí, nhiều thủ đoạn, có lẽ... cũng có thể giải quyết nguy nan.

Nhưng mà hắn... Thực sự nghĩ không ra biện pháp.

Hoàng đế một nước bị giết như thế, oanh động thực sự quá lớn.

- Về Chiến Sư đường trước đi, nghĩ biện pháp liên hệ thiếu gia lại nói!

Nghĩ nửa ngày cũng không biết đến cùng nên làm cái gì, Tôn Cường không thể làm gì khác hơn nói.

- Chỉ có thể như vậy

Đám người Hứa trưởng lão biết thiếu gia của ân công là một vị Danh Sư thất tinh, hơn nữa xông đường thành công, bản lĩnh phi phàm, hiện tại cũng chỉ có tìm hắn, mới có thể nghĩ ra phương pháp giải quyết.

Đoàn người nhanh chóng đi về Chiến Sư đường.

Bọn họ vừa rời khỏi, ở một góc hoàng cung, một bóng người vùng vẫy mấy lần, muốn đứng lên, cuối cùng vẫn không được.

- Cái này... Xông đại họa rồi, nhất định phải nhanh báo tin Danh Sư đường!

Điều chỉnh ba canh giờ, cảm thấy dược lực yếu bớt, lúc này mới đứng dậy, nhanh chóng ly khai Hoàng cung.

Lúc này bên ngoài trời đã sáng choang, đi tới trước Danh Sư đường, đã đổi quần áo...

Lại là một vị Danh Sư thất tinh!

Trước đó Ngô sư nghe theo Trương Huyền phân phó, phái người theo dõi Sở Thiên Hành, điều tra có chỗ không đúng hay không...

Phái ra chính là vị này!

Lặng lẽ ẩn núp, vốn định tìm kiếm chứng cứ của Hoàng đế bệ hạ, nằm mơ cũng không nghĩ đến, thấy được một màn đám người Lưu Dương thí quân, hơn nữa hắn cũng trúng độc...

Muốn ngăn cản cũng không có lực lượng.

- An trưởng lão, ngươi đã tới, Tống sư ở sáng sớm liền đến, đang nổi trận lôi đình...

Nhìn thấy hắn tới, một vị Danh Sư vội vàng tiến lên đón.

- Tống sư?

An trưởng lão nhíu mày.

- Là Danh Sư chuẩn bát tinh ở phân bộ Tiềm Xung đế quốc tới, lần trước Trương sư xông đường, Cẩu đường chủ trình lên tổng bộ, phái tới người, ngày hôm nay đến...

Vị Danh Sư này giải thích.

- Chuẩn bát tinh?

Con ngươi của An trưởng lão co rụt lại.

Giữa Danh Sư thất tinh cùng Danh Sư bát tinh, tồn tại hai cái xưng hô, theo thứ tự là, nửa bước bát tinh cùng chuẩn bát tinh!

Tu vi đạt tới Xuất Khiếu cảnh chân chính, liền có tư cách xưng là nửa bước bát tinh, mà đạt tới Xuất Khiếu cảnh đỉnh phong, mới được xưng chuẩn bát tinh!

Vị Tống sư kia là loại cấp bậc Danh Sư này, nói rõ tu vi đã đạt đến Xuất Khiếu cảnh đỉnh phong, cách Thánh Vực lục trọng đã không kém quá nhiều.

Thánh Vực lục trọng, Lĩnh Vực cảnh, ngưng tụ lĩnh vực thuộc về mình, ở trong phạm vi này, khống chế lực lượng tuyệt đối, có thể nói vô địch!

- Vâng!

Vị Danh Sư này gật đầu.

- Tới thật đúng lúc, ta vừa vặn có chuyện bẩm báo lên, cụ thể xử trí như thế nào, liền do hắn quyết định...

An trưởng lão nhẹ gật đầu.

Hoàng đế một nước bị giết, đã vượt ra phạm vi hắn có thể khống chế, chỉ có thể như thực chất báo lên, quyết định như thế nào, chỉ có thể dựa vào đối phương phán quyết.

Theo sát ở sau lưng vị Chiến Sư này, thời gian không dài đi tới đại điện của Danh Sư đường, còn không có tiến vào, liền nghe một thanh âm không vui vang lên.

- Cẩu đường chủ bị giết, Điền phó đường chủ bị giết, còn chết nhiều Danh Sư thất tinh như vậy, các ngươi lại không tìm hung thủ, ngược lại giống như người không việc gì, là quên trách nhiệm của Danh Sư, hay sinh ra trì trệ? Quả thực là oai phong tà khí! Ta xem Thanh Nguyên phân bộ các ngươi, cũng nên chỉnh đốn một chút rồi! Ngô Như Phong đâu? Cẩu đường chủ không phải nói, để hắn tạm thay vị trí đường chủ sao? Người đâu?

Đi vào gian phòng, nhìn thấy một lão giả đứng ở giữa đại sảnh, nhìn về phía một đám trưởng lão lớn tiếng quát.

Hắn là Tống sư trong truyền thuyết kia.

Một đám trưởng lão, tất cả đều cúi đầu, không dám thở mạnh.

Đối phương đại biểu cho tổng bộ, lại thêm mình cũng là Danh Sư chuẩn bát tinh, dưới cơn thịnh nộ, ai dám phản bác? Cũng khó trách tức giận, một Danh Sư đường sừng sững trên vạn năm, chính phó đường chủ đều chết, còn chết nhiều Danh Sư thất tinh như vậy...

Càng bị một thanh niên hai mươi tuổi xông đường thành công...

Mất hết mặt mũi của Danh Sư đường.

- Ngô phó đường chủ bế quan...

Một vị trưởng lão nói.

- Bế quan? Xảy ra chuyện lớn như vậy, thân là người phụ trách một phương phân bộ, còn có mặt mũi bế quan? Có tâm tư bế quan?

Nghe nói như thế, Tống sư tức giận sắp nổ tung.

Toàn bộ phân bộ đều sắp bị diệt, thế mà còn có thể bế quan...

Thật sự là thiên tài!

- Tìm hắn tới cho ta... Đúng rồi, còn có Trương Huyền xông đường thành công kia, cùng nhau mang tới cho ta!

Tống sư hơi vung tay.

- Mang... Trương sư làm gì?

- Phân bộ của các ngươi, chuyện phát sinh gần đây, đều liên quan đến hắn, ta muốn tận mắt nhìn một chút, đến cùng là thần thánh gì, có thể quấy đến một Danh Sư đường, một phong hào đế quốc gà chó không yên!

Tống sư khẽ nói.

Thân là Danh Sư, trước khi tới đây cũng đã chuyên môn điều tra qua.

Nguyên nhân gây ra sự kiện, là bởi vì Thanh Nguyên đế quốc Trung Thanh Vương bắt một vị quản gia kêu Tôn Cường...

Sau đó mâu thuẫn càng náo càng lớn, cuối cùng đưa đến xông đường.

Mới đi đến Thanh Nguyên thành hơn mười ngày, liền gây ra động tĩnh lớn như vậy, hắn thật muốn nhìn một chút, Trương Huyền này đến cùng là thần thánh phương nào, có dạng bản lĩnh gì.

- Vâng...

Một vị trưởng lão lên tiếng, đi ra ngoài.

An trưởng lão tiến lên đón.

- Tống sư, tại hạ An Như Pháp trưởng lão... muốn bẩm báo một việc!

- Ta nghe nói qua ngươi, xem như trưởng lão uy tín lâu năm của Thanh Nguyên đế quốc, chuyện gì, cứ nói không sao cả!

Tống sư nhẹ gật đầu.

- Là như vậy… Đêm qua, Hoàng đế của Thanh Nguyên đế quốc Sở Thiên Hành, giam giữ học sinh Lưu Dương của Trương Huyền Trương sư, sau đó... nửa đêm, quản gia Tôn Cường, tính cả dư nghiệt của Độc điện, hạ độc toàn bộ hộ vệ hoàng cung, cứu người ra... Còn giết Sở Thiên Hành...

An trưởng lão nói rõ chi tiết tận mắt nhìn thấy ra.

- Giết Sở Thiên Hành? Sở Thiên Hành chết rồi?

Con ngươi Tống sư co rụt lại, sững sờ tại nguyên chỗ.

- Vâng!

An trưởng lão gật đầu.

- Ai giết?

Tống sư vội vàng nhìn qua.

- Là... học sinh của Trương sư, Lưu Dương, một quyền... Đánh chết!

An trưởng lão nói.

- Cái này...

Đánh giết Hoàng đế của một phong hào đế quốc, quả thực không để Danh Sư đường vào mắt!

Đáng ghét, đáng ghét!

Khuôn mặt Tống sư tái mét.

Danh Sư đường canh giữ một phương, bảo hộ một phương an bình.

Vị Trương sư này, mặc dù thiên tư vô song, nhưng vừa đến liền huyên náo toàn bộ đế quốc gà chó không yên, thậm chí Hoàng đế cũng bị học sinh của hắn giết, Danh Sư đường làm sao bàn giao với dân chúng đế quốc? Quả thực... Tội không thể tha!

- Lập tức mang Trương Huyền cùng học sinh của hắn tới cho ta!

Hàm răng cắn chặt, Tống sư xiết chặt nắm đấm.

Phát sinh chuyện lớn như vậy, nhất định phải nắm chặt thời gian xử lý, nếu không, náo lên dân biến, đừng nói hắn, xem như Tổng bộ Danh Sư đường cũng không nắm được cục diện.

- Vâng...

Mấy vị trưởng lão nhận lệnh, xoay người đi ra ngoài.

Thời gian không dài, một tên mập theo ở phía sau đi đến.

- Bái kiến Tống sư, tại hạ quản gia của Trương Huyền Trương sư, Tôn Cường!

Người béo ôm quyền.

- Ngươi chính là Tôn Cường?

Híp mắt lại, Tống sư nhìn qua.

Nói thật, nói tất cả sự tình là bắt nguồn ở trên người Trương sư, còn không bằng nói là tên này làm!

- Vâng, thiếu gia nhà chúng ta, hiện nay không ở Thanh Nguyên thành...

Tôn Cường vội nói.

- Không có?

Vẻ mặt của Tống sư càng thêm khó coi.

- Thiếu gia cùng Ngô sư, cùng đi ra đuổi bắt hung thủ giết chết Cẩu đường chủ! Vì phòng ngừa hung thủ nghe được tin tức, trước thời hạn tránh né, cố ý nói là bế quan!

Tôn Cường giải thích.

Hắn biết thiếu gia cũng không phải bế quan, nếu đối phương là tổng bộ tới, tự nhiên phải nói rõ sự thật.

- Đuổi bắt hung thủ?

Lúc này vẻ mặt của Tống sư mới hòa hoãn một chút, nói tiếp:

- Vậy Lưu Dương đâu?

Trương sư không có mặt, Lưu Dương là hung thủ giết chết Thanh Nguyên Hoàng đế đâu? Làm sao không theo tới?

- Hắn...

Vẻ mặt của Tôn Cường xấu hổ:

- Hắn cũng rời Thanh Nguyên thành, không biết tung tích!

- Rời khỏi, không biết tung tích? Có ý tứ gì?

Khí tức trên thân áp bức đến, mọi người chung quanh đều cảm thấy thân thể phát run, Tống sư nhìn chằm chằm người béo trước mắt, tựa hồ muốn xé nát hắn.

- Bẩm báo Tống sư, sau khi ngộ sát Sở Thiên Hành bệ hạ, Lưu Dương tự giác áy náy, liền lặng lẽ rời đi, ta cũng không biết đi nơi nào...

Tôn Cường vội nói.

Hắn thực sự nói thật.

Từ hoàng thành trở lại Chiến Sư đường, an ủi Lưu Dương vài câu, liền nghĩ biện pháp liên hệ thiếu gia, kết quả liên hệ nửa ngày lại không có liên hệ được, lúc trở lại lần nữa, liền phát hiện vị tiểu thiếu gia này đã biến mất không thấy gì nữa.

Chỉ lưu lại một phong thư.

- Lặng lẽ rời khỏi? Ta xem là bỏ trốn a!

Tống sư híp mắt lại, xoay người phân phó, đằng đằng sát khí:

- Lập tức lục soát toàn thành, bắt lấy hung thủ giết người cho ta...

- Vâng!

Một đám Danh Sư đi ra ngoài.

- Thân là một quản gia nho nhỏ, không tuân thủ quy củ, thế mà dẫn người xông vào hoàng cung, dùng độc hạ độc hộ vệ... Đồng dạng tội không thể tha! Người tới, trước bắt Tôn Cường này xuống, chờ bắt được Lưu Dương, lại cùng nhau thẩm tra xử lí!

Tống sư quát.

Nghe được hắn nói, lần nữa có Danh Sư đi tới.

- Áp ta xuống? Còn muốn bắt tiểu thiếu gia?

Không nghĩ tới vị Tống sư này quyết định như vậy, Tôn Cường nhíu mày, có chút không vui nhìn qua:

- Thật to gan, ngươi có biết lão gia nhà chúng ta là ai không?

Sôi trào đi, linh tính!

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

- Ta không quản lão gia của ngươi là ai, hoàng tử phạm pháp tội như thứ dân! Áp xuống cho ta!

Bàn tay vẫy một cái, Tống sư căn bản không cho hắn cơ hội phản bác.

Tôn Cường còn muốn nói cái gì, liền bị một cỗ lực lượng phong bế tu vi, không còn gì để nói, ngay sau đó hai vị Danh Sư đi tới trước mặt, trực tiếp áp đi.

- Ô ô...

Tôn Cường tức giận sắp nổ, nhưng không có biện pháp gì.

Hắn là quản gia của lão gia, một Danh Sư chuẩn bát tinh nho nhỏ, cũng dám đối xử với hắn như vậy, quả thực lật trời rồi!

- Những Độc sư phóng độc kia, tất cả đều bắt tới cho ta, trông coi chặt chẽ, ngàn vạn lần không thể để cho bọn hắn chạy trốn...

Không để ý tới người béo tức giận, Tống sư tiếp tục phân phó.

Rất nhanh, toàn thể Danh Sư đường tham gia, nửa ngày sau, đám người Hứa trưởng lão lần nữa bị giam vào nhà tù.

Ngay sau đó tiếp tục lục soát, nhưng lật cả Thanh Nguyên thành một lần, cũng không có tìm được tung tích của Lưu Dương, như đột nhiên hư không tiêu thất, mất đi tung tích...

Chuyện phát sinh bên này, Trương Huyền cũng không hiểu rõ tình hình, mà nhìn về phía mặt người to lớn.

- Để Sở Thiên Hành đi mời Lưu Dương, sau đó giam giữ hắn, dùng để áp chế ta, quả thực là biện pháp tốt... Chỉ là, ta còn có chút không hiểu, Sở Thiên Hành đường đường Hoàng đế, vì sao phải hiệu trung với ngươi?

Thật ra thì điểm ấy không chỉ Trương Huyền khó hiểu, ngay cả rất nhiều Danh Sư ở đây cũng không rõ ràng cho lắm.

Sở Thiên Hành là Hoàng đế một nước, địa vị cao quý, muốn cái gì có cái đó, tại sao lại ruồng bỏ Danh Sư đường, ruồng bỏ Nhân tộc, cùng Dị Linh tộc thông đồng làm bậy? Phải biết, một khi điều tra ra chuyện này, nhất định là đánh chết tại chỗ, không có chút lưu tình nào.

- Vì cái gì?

Ngoan Nhân cười lạnh:

- Cái này phải hỏi Danh Sư đường các ngươi!

Trương Huyền cau mày.

- Hắn là Đế Vương một nước, dựa theo đạo lý nên hiệu lệnh thiên hạ, không người không theo... Nhưng mà có Danh Sư đường các ngươi, cái bệ hạ này tính là gì? Bất kể làm chuyện gì, đều phải xem sắc mặt của các ngươi, nói thật, đã sớm chịu đủ rồi!

Ngoan Nhân khẽ nói:

- Có cái Tâm Ma này, ta lại khống chế một chút, muốn thu phục cho ta sử dụng, ngươi cảm thấy rất khó sao?

- Cái này...

Trương Huyền sững sờ tại nguyên chỗ, nói không ra lời.

Đối phương nói không sai.

Có thể trở thành chủ nhân một nước, nhất định là hùng tài đại lược...

Loại người này, làm chuyện gì cũng bị Danh Sư đường hạn chế, tương đương với ở trên cổ gác một thanh kiếm, bất cứ lúc nào cũng sẽ chém giết...

Đổi lại ai, trong lòng khẳng định đều sẽ không cam lòng.

Rõ ràng là Hoàng đế, lại phải nghe theo người khác phân phó...

Không vừa lòng càng ngày càng nhiều, cuối cùng khó có thể khống chế.

Trương Huyền lắc đầu.

Vị Sở Thiên Hành này, chỉ thấy quyền lợi của mình bị áp chế, nhưng chưa từng nghĩ tới, không có Danh Sư đường, Thanh Nguyên đế quốc khẳng định sớm đã bị đế quốc khác chia cắt, hoặc bị Dị Linh tộc diệt tuyệt... Da không còn, lông mọc ở đâu!

Không có Danh Sư đường, làm sao có thể có một đế quốc hùng mạnh!

Bất quá, đối phương nói đơn giản, nhưng Trương Huyền biết, sự thật khẳng định phức tạp hơn rất nhiều...

Sở Thiên Hành này, sở dĩ kiếm tẩu thiên phong, nhất định là đã trải qua cái gì, cuối cùng hình thành Tâm Ma, không cách nào khu trừ, mới bị Thanh Điền Hoàng cùng Ngoan Nhân sử dụng, ủ thành sai lầm lớn.

- Tốt rồi, sự kiên nhẫn của ta có hạn, mau chóng trả lời chắc chắn đi, nếu không, không chỉ học sinh, người thân của ngươi chết, bọn họ, bao quát cả ngươi, cũng đều phải chết ở chỗ này!

Lười nhác tiếp tục nhiều lời, thanh âm của Ngoan Nhân vang lên.

Khí lưu cuồng bạo tuôn xuống, thổi đến mọi người ngã trái ngã phải, một chút lực lượng phản kháng cũng không có.

- Mặc dù ta rất cưng chiều học sinh, nhưng lấy bọn họ uy hiếp, để cho ta quy thuận Dị Linh tộc... Vẫn là nghĩ ta quá đơn giản!

Lắc đầu, thanh âm của Trương Huyền càng ngày càng vang dội:

- Thân là Danh Sư, làm gương tốt, lấy thân thụ giáo! Nếu như ta cũng đầu hàng, làm sao có thể giáo dục học sinh? Làm gương sáng cho người khác? Ta truyền thụ lý niệm, kiến thức cho bọn hắn, như vậy cũng không thể phân biệt ra, ngược lại bị hại mà nói, chỉ có thể nói rõ học nghệ không tinh! Cho dù bị giết, cũng không thể tránh được...

Dù không hy vọng học sinh của mình xảy ra chuyện, nhưng thân là lão sư, càng không nguyện ý làm ra tấm gương hỏng, để học sinh đi đến đường rẽ.

Thật muốn như vậy, còn sống cùng chết khác nhau ở chỗ nào? Người, có việc nên làm, có việc không nên làm!

Nếu không, có gì khác súc sinh? Đây là kiên trì của hắn, cũng là kiên trì của một vị Danh Sư nên có!

- Rất tốt, đã như vậy, đều chết đi cho ta!

Thấy bắt học sinh của đối phương áp chế, cũng không hề bị lay động, biết tâm tính kiên định, muốn thu phục gần như không có khả năng, Ngoan Nhân không nói nhảm nữa, gào lên một tiếng.

Ầm ầm!

Lực lượng khổng lồ xâm nhập đến, Ngô sư, Hình đường chủ thi triển lồng năng lượng chặn uy áp hơi đỏ mặt, tất cả đều phun ra máu tươi.

Thực lực của đối phương vượt qua quá nhiều, căn bản không ngăn cản được.

- Trương sư, đi mau...

Ngô sư cắn răng liều mạng kiên trì, hét lớn.

- Không cần đi, hắn đang trì hoãn thời gian, ta cũng như vậy mà thôi...

Trương Huyền cười cười, lần nữa nhìn về phía mặt người to lớn:

- Ngươi cảm thấy bây giờ ngươi đã thắng?

- Ngươi có ý tứ gì?

Thấy biểu lộ của đối phương không có chút lo lắng cùng hoảng sợ, ngược lại mang theo tự tin nồng đậm, Ngoan Nhân nhíu mày, trong lòng sinh ra linh cảm không lành.

- Không có gì, ngươi vì triệt để khống chế cả hòn đảo, ta nói với ngươi nhiều như vậy, cũng là vì kéo dài thời gian...

Thanh âm của Trương Huyền thản nhiên.

Nếu như không phải vì kéo dài thời gian, cho dù trong lòng có nghi vấn, cũng không cần thiết cùng đối phương nói nhiều như vậy!

- Kéo dài thời gian? Ngươi kéo dài thời gian có ích lợi gì? Bớt ở chỗ này phô trương thanh thế...

Ngoan Nhân nhướng mày.

Cái đầu lâu này, là Thanh Điền Hoàng dùng không biết bao nhiêu Thiên Công sư liên thủ với Luyện Khí sư chế tạo thành, hao tốn không biết bao nhiêu, triệt để nắm giữ, dù chỉ là Xuất Khiếu cảnh đỉnh phong, nhưng Lĩnh Vực cảnh bình thường cũng khó mà chống lại!

Đám người kia, chẳng qua là Xuất Khiếu cảnh sơ kỳ, trung kỳ, chờ thời gian lại dài có ích lợi gì? Đồng dạng chỉ có một con đường chết!

- Đương nhiên hữu dụng... Tốt rồi, không dài dòng với ngươi nữa... Thời gian dài như vậy, còn không ra?

Lười nói nhảm, thanh âm của Trương Huyền mang theo mê hoặc đặc thù vang vọng bốn phía.

Nương theo hắn nói, mọi người vội vã nhìn trái phải, lại phát hiện sao trời dày đặc, một cái quỷ ảnh cũng không có.

- Ta còn tưởng thật có giúp đỡ gì, nguyên lai chỉ là phô trương thanh thế...

Ngoan Nhân cười lạnh.

Gia hỏa này trước đó liền dùng qua một lần, làm hại Thanh Điền Hoàng bị một kiếm đâm thủng hoa cúc, hiện tại lại muốn phô trương thanh thế!

Thật có giúp đỡ mà nói, khẳng định đã sớm tới, làm sao có thể chờ đến bây giờ?

- Chết đi!

Lần nữa hừ lạnh, lực lượng hung mãnh lật úp xuống.

Bất quá còn chưa rơi xuống, mọi người liền thấy đầu lâu trên bầu trời kìm lòng không được lắc lư một cái.

Ngay sau đó, hòn đảo không bị khống chế, không ngừng run rẩy.

- Chuyện gì xảy ra? Ngươi... Ngươi làm cái gì?

Con ngươi co rụt lại, Ngoan Nhân thét lên.

- Không có gì, chỉ là... khải linh cho hòn đảo này mà thôi!

Trương Huyền cười nhạt một tiếng, nói.

Thời điểm ở tầng cuối cùng, từng mượn nhờ thư viện dò xét bốn phía.

Lại có một phát hiện kinh người, cả hòn đảo là một chỉnh thể.

Biết sự tình này, sau đó ở trong đầu suy diễn, nơi nào còn không hiểu chuyện gì xảy ra.

Ngay sau đó, hao phí một canh giờ, lặng lẽ cho cái này Thiên Công vật phẩm Khải Linh.

Động tác của hắn rất bí ẩn, lúc ấy ý niệm của Ngoan Nhân còn bị tế đàn vây khốn, không có phát giác.

Về sau thả Ngoan Nhân ra, ý niệm của người sau kéo dài thời gian, là vì lan tràn cả hòn đảo, khống chế đầu lâu!

Đối phương kéo dài, Trương Huyền tự nhiên hết sức vui vẻ, bởi vì hắn cùng hòn đảo dung hợp càng nhiều, liền tương đương với dung hợp càng nhiều linh tính...

Đến lúc đó, trong ngươi có ta, trong ta có ngươi, giống như Hình đường chủ, Trương Cửu Tiêu lúc trước, rất khó chia cắt.

- Khải Linh? Khải Linh cho cả hòn đảo?

Ngoan Nhân thét lên, giống như gặp quỷ rồi, khó có thể tin.

Hắn biết chức nghiệp Khải Linh sư, cho dù Khải Linh sư cửu tinh, cũng nhiều nhất Khải Linh cho trường kiếm, lô đỉnh mà thôi, hơn nữa mỗi Khải Linh một lần, đều tiêu hao rất nhiều, cần nghỉ ngơi rất lâu...

Cái khôi lỗi do Thiên Công sư luyện chế này, đường kính chừng hai ba dặm... Khải Linh cho cái đồ chơi này...

Cần nhen nhóm bao nhiêu lần? Làm sao có thể có người làm được?

- Xem ra tin tức ta Khải Linh cho Khải Linh sư công hội, Thanh Điền Hoàng không có nói cho ngươi...

Trương Huyền lắc đầu.

Trước đó hắn còn một mực lo lắng, đối phương biết tin tức mình đã từng Khải Linh cho cả công hội, sẽ trước thời hạn phòng bị, hiện tại xem ra suy nghĩ nhiều!

Thanh Điền Hoàng cùng Ngoan Nhân, đồng sàn dị mộng, loại tin tức mấu chốt này, có thể nói cho mới là lạ!

Như vậy cũng tốt, không có phòng bị, mới có thể một lần đắc thủ.

Nếu không, muốn thành công thật không có dễ dàng như vậy.

- Cho dù Khải Linh lại như thế nào, ta vẫn có thể giết ngươi...

Ngoan Nhân gào lên một tiếng, điên cuồng gào thét, đầu lâu lơ lửng giữa không trung giãy dụa muốn bay trở về, chém giết thanh niên trước mắt, chỉ thấy đối phương lắc đầu, bàn tay duỗi ra, bỗng nhiên nâng lên.

- Sôi trào đi... Linh tính!

Ầm ầm!

Nương theo lời của hắn, hòn đảo giống như đến mùa xuân, một cái nháy mắt, vô số cây cối mọc ra.

Cây xương rồng, cỏ đuôi chó, đủ loại đóa hoa...

Lít nha lít nhít, không thể đếm hết được.

- Ah...

Bị linh tính quấy nhiễu, ý niệm của Ngoan Nhân bắt đầu xuất hiện hỗn loạn, như người nhân cách phân liệt, đã không khống chế nổi lực lượng của mình.

- Cái này...

Lần nữa nhìn qua, đám người Ngô sư, Hình đường chủ không ngừng nuốt nước bọt.

Khải Linh sư, luôn luôn là đại danh từ sức chiến đấu không mạnh, chức nghiệp phụ trợ trong phụ trợ...

Làm sao cũng không nghĩ đến, còn có thể dùng như vậy!

Dị Linh tộc trước mắt này, dựa theo tình huống bình thường, khẳng định không thể chiến thắng, sẽ bị chém giết, kết quả...

Lại bị thủ đoạn của Khải Linh sư làm thần trí hỗn loạn, bất cứ lúc nào cũng sẽ sụp đổ.

- Tưởng là những linh tính này có thể đồng hóa ta? Linh tính bình thường mà thôi, sau khi ta diệt sát chúng, đồng dạng có thể chém giết ngươi...

Đầu lâu gào thét lần nữa.

Năng lực Khải Linh của đối phương mạnh hơn, cũng chỉ là linh tính bình thường, nhiều nhất để hắn không cách nào khống chế hòn đảo, thời gian ngắn rơi vào hỗn loạn, thời gian dài, lấy thực lực của hắn, hoàn toàn có thể gạt bỏ sạch sẽ.

- Giết chết, ngươi có thể làm được, chỉ bất quá…

Trương Huyền lắc đầu:

- Không có cơ hội...

Hô!

Một quyển thư tịch xuất hiện ở trong lòng bàn tay, phía trên loáng thoáng vẽ lấy một ngón tay cùng một trái tim.

Thành công đoạt xá!

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Chính là Thiên Đạo chi thư, bên trong phong ấn Ngoan Nhân hắn thu phục!

Vị Ngoan Nhân này đã từng nói với hắn, đối phương là đại não cùng con mắt, nắm giữ quyền khống chế, với tư cách thân thể, nếu như muốn đoạt xá, không thể nào làm được, phương pháp duy nhất là để ý thức của đối phương hỗn loạn, không rảnh quan tâm chuyện khác.

Ngoan Nhân ở đầm lầy Tề Bắc sống vài vạn năm, muốn cho ý thức hỗn loạn, có thể nói gần như không có khả năng...

Nhưng cả hòn đảo là một vật phẩm Thiên Công, hơn nữa đối phương còn dung hợp vào, như vậy còn lại liền đơn giản.

Chỉ cần trước thời hạn Khải Linh hòn đảo, sau đó lại gậy ông đập lưng ông...

Một cái đầu lâu, hai loại ý niệm, tự nhiên sẽ sinh ra hỗn loạn!

Lấy thực lực của Ngoan Nhân, triệt để đồng hóa những ý niệm này sẽ không tiêu tốn quá nhiều thời gian, nhưng hắn làm sao có thể cho thời gian cùng cơ hội này.

Bàn tay hất lên, thư tịch từ từ mở ra, trong đó vẽ lấy trái tim cùng ngón tay lập tức bay lên bầu trời.

Ầm ầm!

Vừa đến trên không, liền tản mát ra sát lục chi khí cực mạnh, bao phủ cả hòn đảo.

- Ngươi, ngươi... Có những bộ phận khác của ta, làm sao ta không cảm ứng được...

Ngoan Nhân ở đầm lầy Tề Bắc giật mình, trong thanh âm xuất hiện bối rối cùng khó tin, lại không còn bình tĩnh như trước đó.

Dựa theo tình huống bình thường, những bộ phận khác của thân thể còn chưa tới trước mặt, nên có thể cảm ứng ra, đây là huyết mạch liên hệ...

Làm sao đi vào nơi ở của hắn, cũng không có phát hiện?

- Cảm ứng?

Trương Huyền lắc đầu.

Hắn dùng Thiên Đạo chi thư phong ấn trái tim cùng ngón tay... Thiên Đạo che giấu, nếu đối phương còn có thể cảm ứng ra, chẳng phải tương đương vượt qua Thiên Đạo? Nói đùa gì đó!

- Hô!

Không để ý tới hắn hoảng sợ, trái tim cùng trong ngón tay bay ra, thẳng tắp chui vào đầu lâu to lớn.

Rầm rầm!

Đầu lâu ở trên không trung phi hành bất ổn, bất cứ lúc nào cũng sẽ rơi xuống.

- Chúng ta rời khỏi nơi này trước, tranh đấu giữa bọn họ, sợ rằng sẽ gây ra động tĩnh rất lớn...

Trương Huyền quay đầu dặn dò.

Hai Ngoan Nhân tranh đoạt quyền khống chế thân thể, tất nhiên đánh rất lợi hại, bọn họ ở đây cũng không giúp được gì, làm không cẩn thận còn có nguy hiểm, không bằng rời đi trước, đi xa một chút chờ đợi.

- Vâng!

Đám người Ngô sư nhẹ gật đầu.

Mặc dù bọn họ không hiểu rõ đến cùng xảy ra chuyện gì, nhưng mà áp lực ở bốn phía biến mất, nguy hiểm đã giải trừ.

Vội vã bay ra xa, hơn mười phút sau, đã cách quỷ quật chừng hơn trăm dặm.

Mặc dù hòn đảo rất lớn, nhưng lúc này ở trong mắt chỉ như hạt đậu tằm, treo ở trên trời không ngừng lay động, hình như tiến hành chém giết kịch liệt.

- Trương sư, cái này... Đến cùng xảy ra chuyện gì vậy?

Ngô sư thực sự nhịn không được, nhìn qua.

Vì cái gì trong thư tịch Trương sư lấy ra, sẽ có ý niệm của Dị Linh tộc? Đạo ý niệm này cùng lão sư của Thanh Điền Hoàng, đến cùng quan hệ như thế nào...

Tất cả tất cả, đối với bọn hắn mà nói, đều là bí ẩn, lý giải không được.

- Lão sư của Thanh Điền Hoàng, là tồn tại cùng Khổng sư chiến đấu qua, đã đạt đến tình trạng nhỏ máu trùng sinh, ta vừa khéo thu phục một phần khác của thân thể hắn...

Trương Huyền giải thích một câu.

- Tồn tại cùng Khổng sư chiến đấu?

- Chẳng phải sống từ thời Thượng Cổ?

- Nhỏ máu trùng sinh?

...

Hai mặt nhìn nhau, rất nhiều Danh Sư yết hầu phát khô.

Hết thảy trước mắt, thực sự quá mức không thể tưởng tượng, cho dù bọn họ kiến thức rộng rãi, cũng không dám tin tưởng.

Lão quái vật sống từ Thượng Cổ...

Bị Trương sư thuần phục, còn muốn đoạt xá cái trước mắt...

Làm sao làm được?

- Chuyện ngày hôm nay, mong chư vị không nên truyền ra ngoài...

Biết nói ra, mọi người khẳng định sẽ là bộ dáng này, Trương Huyền dặn dò.

Bất kể nói thế nào, Ngoan Nhân cũng là Dị Linh tộc, thu phục một tên như vậy, hiệu trung với mình, truyền đi, tất nhiên có ảnh hưởng rất lớn với thân phận Danh Sư.

- Yên tâm đi!

Đám người Ngô sư vội vàng gật đầu.

Nói thật, việc ngày hôm nay, cho dù nói ra, cũng phải có người tin tưởng mới được.

Đầu người hai ba dặm...

Từng chiến đấu với Khổng sư, đạt tới cảnh giới nhỏ máu trùng sinh...

Suy nghĩ một chút cũng để người hoảng sợ.

- Trương sư... Ngươi thật sự là... Thiên Nhận Danh Sư?

Buồn bực phút chốc, Trương Cửu Tiêu nhịn không được nói.

Những người khác cũng đồng loạt nhìn qua.

Trước đó, Dị Linh tộc kia nói, bọn họ chưa kịp hỏi thăm, hiện tại Trương sư ở trước mặt, liền nhịn không được nữa.

Biết không nói ra, mọi người khẳng định không chịu từ bỏ ý đồ, Trương Huyền cũng không giải thích, thân thể nhoáng một cái.

Ầm ầm!

Một cỗ khí tức đặc thù phát ra.

Sắc mặt đám người Trương Cửu Tiêu đồng thời tái đi.

Ở dưới cỗ khí tức này, bọn họ căn bản không có cách nào phản kháng, thật giống như Danh Sư cấp thấp gặp cấp cao, kèm theo một loại cảm giác muốn quỳ bái, trực tiếp bái sư.

- Quả nhiên là...

Mọi người xiết chặt nắm đấm, không còn hoài nghi.

Loại khí tức này, bọn họ chỉ gặp được ở thời điểm nhìn thấy tượng Khổng sư, trực tiếp áp bức tâm linh, cho người ta một loại cảm giác khó mà chống lại, là không thể ngụy trang!

- Ta sinh hoạt ở một thời đại với Thiên Nhận Danh Sư...

- Thiên Nhận Danh Sư giống như Khổng sư, chúng ta chung một chỗ trải qua nhiều như vậy

Trừ Ngô sư ra, Danh Sư khác đều kích động đến thân thể run rẩy, khó mà kiềm chế.

Thiên Nhận Danh Sư, chỉ ở trong truyền thuyết, trước đó nghĩ cũng không dám nghĩ, không nghĩ tới bây giờ chính mắt thấy, hơn nữa còn cùng trải qua nguy hiểm, vào sinh ra tử...

- Khó trách nhờ vào Sư Ngôn Thiên Thụ, liền có thể để mấy vạn Danh Sư thần phục, cam tâm tình nguyện xưng lão sư...

Một vị trưởng lão của Danh Sư đường cảm khái.

Trước đó còn khó hiểu, vì sao Trương Huyền nắm giữ loại năng lực này, để nhiều người thừa nhận tình nghĩa bán sư như vậy...

Nguyên lai giống như Khổng sư, là Danh Sư ngay cả ông trời cũng phải công nhận!

Loại người này, đừng nói để mấy vạn Danh Sư thần phục, cho dù làm cho cả đại lục, tất cả chủng tộc, tất cả Danh Sư, đều gọi một tiếng lão sư cũng không đủ!

Nói cách khác... mặc cho trưởng thành tiếp, thật có thể trở thành vạn thế chi sư!

- Ta biết vì cái gì không thể vượt qua được hắn... người như vậy, làm sao vượt qua?

Thân thể Trương Cửu Tiêu lung lay, ngực khó chịu muốn hộc máu.

Trước đó một mực lấy vị trước mắt này làm mục tiêu, hi vọng cuối cùng có một ngày vượt qua, hiện tại xem ra...

Căn bản làm không được!

Khó trách thua thảm như thế...

Thua Thiên Nhận Danh Sư, không oan uổng, cũng không mất mặt.

- Vị siêu cấp thiên tài kia của gia tộc... khẳng định cũng kém xa, có điều hắn có tài nguyên gia tộc, tiến bộ càng lớn, thực lực càng lợi hại... Nếu như hai người gặp gỡ, lại là kết quả gì?

Trong lòng hơi động, một cái ý nghĩ xông ra.

Vị siêu cấp thiên tài kia, mặc dù chưa thấy qua, nhưng nghe đồn cũng khoáng tuyệt cổ kim, vạn năm khó gặp...

Không biết so với vị Thiên Nhận Danh Sư này, có thể chênh lệch bao nhiêu.

Có thể cũng giống như mình, bị đả kích sống không nổi hay không!

- Về sau có cơ hội, để bọn hắn gặp mặt nha...

Nắm đấm căng thẳng, trong lòng Trương Cửu Tiêu âm thầm tính toán.

- Sự tình ta là Thiên Nhận Danh Sư, cũng hi vọng chư vị đừng rêu rao!

Không để ý tới mọi người khiếp sợ, Trương Huyền lần nữa nhìn qua.

Trải qua sự tình Thanh Nguyên đế quốc, hắn biết trong Danh Sư cũng sẽ có nội gian của Dị Linh tộc, một khi tin tức của Thiên Nhận Danh Sư rò rỉ, nguy hiểm sẽ gia tăng thật lớn.

Cho dù bây giờ hắn có được sức chiến đấu của Xuất Khiếu cảnh trung kỳ, nhưng ở trước mặt cường giả chính thức, vẫn không đỡ nổi một đòn.

Không có thực lực tuyệt đối, thì vẫn phải khiêm tốn một chút.

- Thiên Nhận Danh Sư, chỉ cần là Danh Sư, đều sẽ nói năng thận trọng, Trương sư yên tâm, chúng ta tuyệt sẽ không rò rỉ!

Đám người Hình đường chủ nói.

- Hiện tại ta lấy thân phận Danh Sư thề, một khi rò rỉ, vạn kiếp bất phục!

Một vị trưởng lão của Danh Sư đường nói.

Thấy hắn thề, những người khác cũng dồn dập mở miệng.

- Phiền phức chư vị...

Trương Huyền khoát tay áo, không nói thêm lời, tiếp tục nhìn về phía trước.

Những người khác ở trong đêm tối, không nhìn thấy cảnh tượng ngoài trăm dặm, nhưng hắn vận chuyển Minh Lý Chi Nhãn, ở xa nữa cũng xem rõ rõ ràng ràng.

Hai bên ý niệm vướng víu, đánh khó phân thắng bại.

Ngoan Nhân hắn thuần phục, mặc dù trên thực lực kém Ngoan Nhân ở đầm lầy Tề Bắc một đoạn dài, nhưng người sau ở dưới linh tính công kích, ý niệm hỗn loạn, lại thêm khống chế đầu lâu lớn như thế, lực lượng tiêu hao quá nhiều, thực lực giảm đi...

Thế mà đấu lực lượng ngang nhau, khó phân thắng bại.

- Xem ra không cần lo lắng...

Trương Huyền âm thầm thở phào nhẹ nhõm, cười cười.

Hắn thuần phục Ngoan Nhân kia, nắm giữ trái tim, tương đương với có được nguồn suối lực lượng, sức chiến đấu sẽ càng ngày càng cường đại, mà đổi thành bên kia, mặc dù là đầu lâu, mang theo lực khống chế, nhưng ở phương diện cung cấp năng lượng lại yếu hơn rất nhiều.

Mới đầu có thể bất phân thắng bại, về sau sẽ càng ngày càng yếu, cuối cùng bị cái trước thôn phệ.

Quả nhiên giống như dự đoán, sau nửa canh giờ, tranh đấu dần dần yếu xuống.

Trước đó mặt người hung mãnh, dần dần phát sinh biến hóa.

- Các ngươi chờ ở chỗ này, ta đi qua nhìn một chút!

Nói với mọi người một tiếng, Trương Huyền đi thẳng về phía trước.

- Trương sư, ta cùng ngươi chung một chỗ, có nguy hiểm cũng có thể chăm sóc lẫn nhau...

Ngô sư vội vàng mở miệng.

- Không cần, ngươi đi qua cũng chỉ là vướng víu...

Trương Huyền khoát tay, tốc độ cực nhanh.

- ...

Ngô sư.

- Chủ nhân... May mắn không làm nhục mệnh, ta gạt bỏ hắn rồi...

Vừa tới trước hòn đảo, một ý niệm truyền vào trong óc, đúng là Dị Linh tộc mình thuần phục.

- Tốt!

Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, thoả mãn gật đầu.

- Mặc dù gạt bỏ hắn, nhưng ta cũng bị thương nghiêm trọng, khả năng còn cần ngủ say một đoạn thời gian...

Thanh âm của Ngoan Nhân tiếp tục vang lên.

Lần trước thôn phệ ngón tay, liền ngủ say rất lâu, lần này thôn phệ một cái còn mạnh hơn mình, khẳng định càng không chịu nổi.

- Được... Bất quá ngươi lớn như thế, làm sao ta mang ngươi đi?

Trương Huyền nháy con mắt.

Đối phương đường kính chừng hai ba dặm, không gian giới chỉ của hắn, căn bản không mang được, cho dù Thiên Nghĩ Phong sào, trong khoảng thời gian này tăng trưởng, hoàn toàn khác biệt trước kia... Cũng không chứa nổi lớn như vậy.

- Chủ nhân yên tâm, ta có thể tiếp tục ẩn thân ở trong Thiên Đạo chi thư...

Tiếng nói kết thúc, hòn đảo to lớn nhoáng một cái, trực tiếp đi vào trong một quyển thư tịch.

- Cái này...

Trương Huyền nhíu mày.

Thiên Đạo chi thư còn có loại năng lực này? Ngay cả chính hắn cũng không biết!

Hô!

Thư tịch rơi vào lòng bàn tay, nhẹ nhàng mở ra, lập tức nhìn thấy một cái đầu người, một trái tim cùng một ngón tay lơ lửng ở trong đó, tựa như một bức tranh lập thể, cực kỳ yên tĩnh.

Về Thanh Nguyên thành

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Trương Huyền mắt sáng rực lên.

Hòn đảo lớn như thế, Thiên Đạo chi thư cũng có thể chứa, không hổ là sản phẩm của thư viện, chất lượng không thể chê.

Thu hồi thư tịch, Trương Huyền bay về.

Lần này tới đầm lầy Tề Bắc, mặc dù vô cùng mạo hiểm, nhưng thu hoạch cũng cực kỳ phong phú, không nói trước sau khi Ngoan Nhân dung hợp, tất nhiên thực lực tăng nhiều, chỉ nói hơn trăm khôi lỗi Xuất Khiếu cảnh trung kỳ, liền tuyệt đối có thể trở thành một đại chiến lực.

Triệt để thuần phục mà nói, một khi thả ra, Thánh Vực lục trọng sơ kỳ gặp gỡ, chỉ sợ cũng bị quần ẩu một hồi, không cách nào phản kháng.

Mấu chốt nhất là, những khôi lỗi này khác biệt khôi lỗi Dị Linh tộc lần trước thu phục, thuộc về vật phẩm Thiên Công, không mang theo bất luận khí tức Dị Linh tộc gì, cho dù ở Danh Sư đường cũng có thể tùy ý sử dụng, không cần lo lắng cái gì.

- Trương sư... hòn đảo kia đâu?

Trở lại trước mặt mọi người, đám người Ngô sư cực kỳ nghi ngờ nhìn qua.

- Chuyện này dính dáng quá lớn, các ngươi không nên hỏi nhiều...

Trương Huyền lắc đầu.

Lừa gạt đối phương, nói dối, chung quy có ngày vạch trần, đã như thế, còn không bằng không nói.

- Vâng!

Mọi người nhẹ gật đầu.

Dù tò mò, nhưng nghĩ đến đối phương là Thiên Nhận Danh Sư, tất cả đều nhịn xuống.

- Trương sư, chuyện lần này, có bẩm báo Tổng bộ Danh Sư đường hay không?

Mọi người vừa bay đi, Ngô sư nhịn không được nhìn qua.

Chơi đùa không biết bao lâu, trời đã sáng, một đêm kinh hồn, may mắn tất cả mọi người đều không tổn thất.

- Thôi được rồi...

Trương Huyền lắc đầu.

Dính dáng tới Ngoan Nhân, nhất định sẽ liên lụy Thiên Đạo chi thư, giải thích vô cùng phiền phức.

- Cái này...

Ngô sư dừng lại một chút:

- Nếu như không bẩm báo, Cẩu đường chủ, Điền Thanh phó đường chủ tử vong liền không có cách nào giải thích, chỉ sợ càng thêm phiền phức...

Danh Sư đường của Thanh Nguyên đế quốc, chết hai vị đường chủ, nhiều Danh Sư thất tinh như vậy, nếu đầu hổ đuôi rắn kết thúc mà nói, tổng bộ tất nhiên phái người điều tra, đến lúc đó càng thêm phiền phức.

- Là như vậy ah...

Trương Huyền xoa xoa mi tâm.

Dựa theo ý nghĩ của hắn, khiêm tốn lấy đi chỗ tốt, tất cả mọi người giả vờ không biết...

Bất quá, xảy ra nhiều chuyện như vậy, muốn điệu thấp cũng khó khăn.

- Chủ động bẩm báo mà nói, chúng ta có thể quyết định giấu diếm cái gì, có thể miễn đi không ít phiền phức...

Ngô sư biết hắn lo lắng, nói.

Vị Trương sư trước mắt này, mặc dù tuổi trẻ, tính cách lại hết sức trầm ổn, có thể giấu diếm sự tình Thiên Nhận Danh Sư đến bây giờ, hành động điệu thấp, có thể nói tấm gương.

Người điệu thấp như vậy, tự nhiên không muốn huyên náo dư luận xôn xao!

Bất quá, chuyện quá lớn, không bẩm báo không được, nói trước thời hạn, có thể loại bỏ tin tức bất lợi, đối với bọn hắn đều có chỗ tốt.

- Ừm!

Suy tư một chút, Trương Huyền khẽ đảo cổ tay, hai bộ thi thể xuất hiện ở trước mắt:

- Đây là thi thể của Thanh Điền Hoàng, ngươi báo lên tổng bộ, nói tất cả đều là hắn làm ra, hiện tại đã đền tội!

- Thi thể của Thanh Điền Hoàng?

Ngô sư cực kỳ kinh ngạc.

Không phải đã chết rồi sao? Tại sao lại xuất hiện một cái? Thấy hắn không hiểu, Trương Huyền cẩn thận giải thích tình huống một chút, Ngô sư giờ mới hiểu được, khiếp sợ tột đỉnh.

Không hổ là Hoàng giả sống không biết bao nhiêu năm, phân thân một cái tiếp một cái, như con gián đánh không chết!

Nếu như không phải vị trước mắt này, bọn họ gặp gỡ, chỉ sợ đã sớm bị giết, chết không biết bao nhiêu lần.

- Chém giết Hoàng giả của Thanh Điền nhất mạch, cùng thập đại Vương giả, công lao cực lớn, hiện tại ta liền báo tổng bộ, chờ bọn họ phán quyết...

Rõ ràng xảy ra chuyện gì, Ngô sư biết vị trước mắt này lo lắng, lại không nói chuyện hòn đảo biến thành đầu người.

- Ừm!

Thấy hắn rõ ràng ý tứ của mình, Trương Huyền nhẹ gật đầu.

Chỉ cần không nói sự tình Ngoan Nhân là được.

Thanh Điền Hoàng mà thôi, chết thì chết, không tính là việc lớn gì.

Vừa vặn có thể mượn nhờ thi thể này, giải thích Thanh Nguyên đế quốc phát sinh rất nhiều quái sự.

- Chuyện này tới Danh Sư đường chúng ta thông bẩm đi, có thể gửi hình ảnh, tin tức chuẩn xác hơn một chút, cũng càng trực quan một chút!

Quý Thiên Hùng nói xen vào.

- Như vậy tốt nhất!

Ánh mắt Ngô sư sáng lên, ngay sau đó quay đầu, nhìn về phía Trương Huyền, muốn nghe theo ý kiến của hắn.

Danh Sư đường, nắm giữ vật phẩm có thể trực tiếp truyền hình ảnh cho tổng bộ, thi thể Thanh Điền Hoàng dính dáng lớn như thế, tự nhiên phải truyền đến phía trên mới được.

- Như vậy đi, Ngô sư, các ngươi đi chỗ Quý sư, giải thích với tổng bộ, ta còn có việc, liền về Thanh Nguyên thành trước!

Chần chờ một chút, Trương Huyền nói.

Mặc dù Ngoan Nhân nói lấy Lưu Dương áp chế, hắn giả bộ rất bình tĩnh, trên thực tế đã sớm muốn trở về nhìn một chút, đến cùng như thế nào.

Dù trong tính cách Lưu Dương không có đặc thù, thoạt nhìn cực kỳ bình thường, nhưng dù sao cũng là học sinh hắn mang từ Thiên Huyền vương quốc đi ra, từng bước một đi đến ngày hôm nay, tiếp cận một năm thời gian, sớm đã có cảm tình sâu đậm.

- Như vậy... cũng tốt!

Biết hắn lo lắng cái gì, Ngô sư nhẹ gật đầu.

Thương nghị xong xuôi, không nói thêm lời, đến buổi trưa, mọi người rốt cục đi ra đầm lầy, ngồi Thánh thú phi hành đi tới trên không Tề Bắc thành, đám người Ngô sư bay xuống, Trương Huyền thì tiếp tục bay về phía Thanh Nguyên thành.

Mọi người rời khỏi, Trương Huyền không chần chờ chút nào, thân thể nhoáng một cái, đi vào Thiên Nghĩ Phong sào.

- Ta muốn giết ngươi...

Vừa mới tiến vào liền nghe một tiếng gào thét tức giận.

Bành bành bành bành!

Ngay sau đó là thanh âm đánh người, đi tới trước mặt, chỉ thấy phân thân không ngừng cuồng đánh Vu Hồn của Thanh Điền Hoàng bị hút lên tế đàn, căn bản không cho đối phương cơ hội khôi phục.

Lúc này Thanh Điền Hoàng mỏng manh bất cứ lúc nào cũng sẽ sụp đổ, nhưng mà trên mặt vẫn cực kỳ dữ tợn, hận không thể phanh thây xé xác một người một phân thân.

- Được rồi, chớ ồn ào, ngoan ngoãn đừng động, để cho ta sưu hồn...

An ủi một câu, bàn tay của Trương Huyền đặt lên đầu của đối phương, tinh thần khẽ động, hồn thể từ trong mi tâm bay ra.

Xì xì xì xì...

Ở trong ánh mắt hoảng sợ của Thanh Điền Hoàng, một dây nhỏ lan tràn đi vào thức hải của đối phương.

Một canh giờ sau, Vu Hồn của Trương Huyền quay về, xoa xoa mi tâm, phun ra một ngụm trọc khí.

Lúc này ý thức của Thanh Điền Hoàng đã sụp đổ, bất cứ lúc nào cũng sẽ biến mất.

- Ngoan Nhân đã ngủ, ngươi luyện hóa thôn phệ tên này đi...

Nhìn phân thân khoát tay áo.

Còn không có rời khỏi đầm lầy, ý niệm của Ngoan Nhân liền lâm vào ngủ say, làm hại hắn muốn hỏi thăm cái gì cũng không kịp.

Đối phương ngủ say, giữ lại Nguyên Thần của Thanh Điền Hoàng cũng vô dụng, không bằng cho phân thân nuốt, có lẽ sẽ tăng thêm rất lớn.

- Được!

Phân thân hưng phấn, kéo lấy Thanh Điền Hoàng đi về phòng, thời gian không dài, liền truyền đến thanh âm thảm thiết.

Lắc đầu, không để ý đối phương, Trương Huyền vuốt vuốt ký ức vừa mới sưu hồn ở trong đầu.

Sự tình liên quan tới Ngoan Nhân, cùng gần như hoàn thiện.

Sở dĩ Thanh Điền Hoàng hiệu trung với Ngoan Nhân, quả thực là vì đạt được truyền thừa của hắn, trở nên càng thêm cường đại, Ngoan Nhân muốn thu hắn làm đệ tử, là muốn mượn lực lượng của đối phương, tìm kiếm những bộ phận khác, khôi phục nguyên khí.

Dù sao mỗi người đều có mục đích riêng phải đạt được.

- Ngoan Nhân chỉ truyền cho hắn công pháp tu luyện Vu Hồn trước ngũ trọng...

Thông qua sưu hồn, tìm được công pháp Vu Hồn mà Ngoan Nhân truyền cho Thanh Điền Hoàng, có điều chỉ từ Thánh Vực nhất trọng đến ngũ trọng.

- Vu Hồn, chuyển hóa thành Nguyên Thần, quả thực không dễ dàng như vậy

Trương Huyền nghiên cứu công pháp một lần, than thở.

Nguyên Thần, là linh hồn hội tụ nguyên thai, hình thành thai hậu, dần dần tăng trưởng thành, do chân khí cùng linh hồn tạo thành, bởi vậy, ly thể có thể sống sót, cũng có lực lượng của chân khí.

Vu Hồn khác biệt, là tu luyện linh hồn đơn thuần, trải qua đủ loại bí pháp rèn luyện, để nó nắm giữ sức chiến đấu có thể so với thân thể.

Cái trước bởi vì có chân khí truyền vào, mang theo hương vị quang minh chính đại, mà người sau, vô cùng âm lãnh, sợ hãi ánh sáng mặt trời cùng lôi đình, trên bản chất là không tương đồng.

Bởi vì là linh hồn đơn thuần, giống như cơ bắp không có khung xương, muốn chuyển hóa thành Nguyên Thần, độ khó bao lớn có thể tưởng

tượng được.

Xuất Khiếu kiếp, là cửa ải khó lớn nhất.

Bởi vậy chức nghiệp Vu Hồn sư, cho dù có rất nhiều chỗ tốt, nhưng mà đạt tới Xuất Khiếu kiếp, không ít người chẳng khác nào đến đỉnh phong, khó có thể tinh tiến.

Một vạn người, có thể thông qua lôi đình không tới một người.

Vị Thanh Điền Hoàng này, lại tu luyện tới Xuất Khiếu cảnh hậu kỳ, có thể nói là thiên tài trong thiên tài.

- Bất quá, ta tu luyện là Thiên Đạo Vu Hồn, bản thân chính là thuộc tính Dương, dung hợp thai hậu càng thêm cường đại, cũng không dính dáng vấn đề này!

Trương Huyền từ mới đầu, liền tu luyện Thiên Đạo Vu Hồn, không có thuộc tính âm hàn, càng dùng lôi đình rèn luyện qua, mặc dù chỉ là Thai Anh cảnh, lại tương tự như Nguyên Thần.

Vấn đề Vu Hồn sư thường gặp phải này, đối với hắn mà nói, vấn đề không lớn.

- Dung hợp bí tịch liên quan tới tu luyện linh hồn của Kinh Hồng sư, Khải Linh sư, công pháp Thiên Đạo Vu Hồn, từ Thánh Vực nhất trọng đến tứ trọng đều có, hai tầng đầu có thể trực tiếp tu luyện, hai tầng sau chỉ có thể tiếp tục tìm Tinh Nguyên thượng phẩm!

Công pháp ngũ trọng này, dung hợp rất nhiều thư tịch học tập được ở Thanh Nguyên đế quốc, rất nhanh hội tụ ra pháp quyết Thiên Đạo Vu Hồn trước Thánh Vực tứ trọng.

Hai tầng đầu, Linh Thạch thượng phẩm bình thường liền có thể tu luyện, không đến hai canh giờ, cũng đã tu luyện hoàn thành!

Nhưng mà hai tầng sau, thì cần Tinh Nguyên thượng phẩm, hiện tại trong tay hắn một viên cũng không có, chỉ có thể về Thanh Nguyên đế quốc lại nói.

Chuyến này làm trễ nải hơn mười ngày, chắc hẳn Chiến Sư đường ban thưởng cũng nên tới.

Xử lý xong Nguyên Thần của Thanh Điền Hoàng, Trương Huyền phóng ra các khôi lỗi lấy được.

Để Tâm Ma rời khỏi, sau đó mượn nhờ Sư Ngôn Thiên Thụ thuần phục, không đến ba ngày, đám người kia liền hiệu trung với mình, thành thuộc hạ trung thành.

Cách Thanh Nguyên thành còn có một đoạn thời gian, Trương Huyền cũng không vội vã, cẩn thận nghiên cứu không gian giới chỉ của Thanh Điền Hoàng một chút.

Bảo vật là không ít, có điều không có Tinh Nguyên thượng phẩm.

Xem ra tên này là cường giả Xuất Khiếu cảnh, cho dù có, khẳng định cũng đã dùng.

Lắc đầu, mặt mũi bất đắc dĩ, Trương Huyền đành phải mượn nhờ thời gian còn lại đọc thư tịch, tu luyện, không lãng phí một phút một giây...

Bên này Trương Huyền đi đường, trở lại Thanh Nguyên đế quốc, bên kia mấy người Ngô sư đã đến Danh Sư đường của Tề Bắc thành, tiến hành một loạt nghi thức, bàn tay của Quý Thiên Hùng nhẹ nhàng điểm một cái, một cỗ khí tức hùng hồn bỗng nhiên kích động, hư ảnh một lão giả chậm rãi xuất hiện ở trước mắt.

Danh Sư đường đường chủ của liên minh đế quốc, Danh Sư bát tinh, Hà Hiên!

- Xảy ra chuyện gì, lại phải dùng hình ảnh đưa tin tới ta?

Thanh âm vang lên, mang theo cảm giác áp bách nồng đậm.

Trước mặt mọi người hành hình

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

- Bẩm báo Hà đường chủ, tại hạ Thanh Nguyên thành Danh Sư đường phó đường chủ, Ngô Như Phong!

Ngô sư vội vàng tiến lên.

- Ta biết ngươi...

Hà đường chủ nhẹ gật đầu.

Thanh Nguyên đế quốc, mặc dù ở trong tám liên minh đế quốc, được cho là rất yếu, nhưng cũng thuộc về đơn vị độc lập, đối với người phụ trách một đường, tự nhiên vẫn biết một chút.

- Là như vậy, sự tình Điền Thanh phó đường chủ, Cẩu đường chủ cùng rất nhiều Danh Sư bị giết, đã tra ra manh mối, nên cố ý bẩm báo!

Ngô sư nói.

- A, đã tra ra được? Nói nghe một chút!

Hà đường chủ ngưng trọng lên.

Một phân bộ cấp dưới, đường chủ bị giết, là sự tình rất lớn, hắn một mực chú ý, chỉ bất quá phái ra Tống sư, đến nay không có tin tức.

Ngọc bài đưa tin bình thường, chỉ có thể đưa tin trong trăm vạn dặm, càng xa mà nói, chỉ có thể mượn nhờ loại đại trận cỡ lớn này đưa tin.

Tống sư đi Thanh Nguyên thành, một mực không mở ra trận pháp, do đó hắn cũng không rõ ràng tình huống cụ thể.

- Là như vậy… Điền Thanh phó đường chủ, là Hoàng giả Dị Linh tộc của Thanh Điền nhất mạch, một đạo ý niệm trùng sinh thành...

Ngô sư nói ra ngôn ngữ đã chuẩn bị từ trước.

Cơ bản không khác sự thật quá lớn, nhưng bỏ qua sự tình liên quan tới Ngoan Nhân.

- Một Hoàng giả Dị Linh tộc, tiềm phục trên đại lục hơn hai nghìn năm, ở Danh Sư đường bố trí ra hơn trăm nội gian, lại không có bị phát hiện?

Hà đường chủ hiển nhiên có chút không dám tin tưởng.

Một khi chuyện này truyền đi, tuyệt đối còn oanh động hơn giết mười vị Cẩu đường chủ.

Đây là Danh Sư đường không làm tròn bổn phận!

- Vâng... may mắn chúng ta ở dưới Trương sư dẫn dắt, thành công giết chết!

Cổ tay Ngô sư khẽ đảo, hai thi thể rơi trên mặt đất:

- Đây là thi thể của hắn!

Hà đường chủ vội vàng nhìn lại, không lâu sau, sắc mặt nghiêm túc:

- Quả thực là thi thể của Dị Linh Hoàng tộc, nếu không không có khả năng sử dụng loại bí pháp phân liệt này...

Thân là Danh Sư đường đường chủ của liên minh đế quốc, biết Dị Linh tộc càng thêm kỹ càng, biết chỉ có huyết thống Hoàng tộc, mới có thể thi

triển bí pháp phân liệt.

Có thể thi triển ra, đã xác định thân phận của đối phương.

- Không chỉ như thế, Trương sư còn chém giết toàn bộ mười đại Vương giả của Thanh Điền nhất mạch...

Ngô sư nói tiếp.

- Chém giết Hoàng giả, Vương giả... Một thân một mình, tiêu diệt một chi mạch của Dị Linh tộc...

Dù chỉ là Hoàng tộc huyết thống thấp nhất, cũng cực kỳ đáng sợ!

Hà đường chủ nhẹ gật đầu, càng nói càng cảm thấy kinh ngạc, nhịn không được nói:

- Khó trách có thể xông đường thành công, phần thiên tư cùng hiểu biết này, quả thực lợi hại, đã không kém gì các Thánh tử! Không biết... Vị Trương sư này hiện tại ở đâu?

- Thanh Nguyên Hoàng đế Sở Thiên Hành hiệu trung Thanh Điền Hoàng, bắt đi học sinh của hắn, bây giờ gấp rút trở về cứu người...

Ngô sư giải thích.

- Đáng tiếc...

Không thể nhìn thấy đối phương, Hà đường chủ có chút than thở, nói tiếp:

- Lẻ loi một mình, giết chết một vị Hoàng giả, mười vị Vương giả của Thanh Điền nhất mạch, đồng thời phá hủy kế hoạch xâm nhập Nhân tộc của bọn họ, để vô số Danh Sư miễn trừ tai nạn... Công lao to lớn, không gì sánh được! Hiện tại ta liền trực tiếp ban cho hắn chức vị trưởng lão liên minh của Danh Sư đường liên minh đế quốc...

- Vâng!

Đám người Ngô sư xiết chặt nắm đấm.

Trưởng lão liên minh của Liên minh đế quốc, nghe đơn giản, trên thực tế lại đại biểu địa vị cùng tôn nghiêm cực cao.

Dưới tình huống bình thường, chỉ có Danh Sư bát tinh chân chính mới có tư cách này.

Trương sư cũng thành trưởng lão liên minh, chỉ cái thân phận này, đừng nói mình, xem như Danh Sư đường đường chủ của Tiềm Xung đế quốc tới, cũng phải tự xưng vãn bối, không dám có chút đi quá giới hạn.

- Giấy chứng nhận trưởng lão liên minh, ta sẽ sai người mau chóng chuẩn bị, chờ các ngươi trở lại Thanh Nguyên thành, kích hoạt Truyền Tin Bích, sẽ có thể thu được!

Hà đường chủ cười cười.

- Đa tạ Hà đường chủ!

Ngô sư vội vàng quỳ gối.

- Không cần khách khí, có thể chém giết Dị Linh tộc, phá hư hành động của bọn họ, loại công lao này, trưởng lão liên minh mà thôi, không tính là gì! Ngô Như Phong, lần này ngươi hiệp trợ Trương sư hoàn thành chuyện này, công lao cũng bất khả hạn lượng... Từ hôm nay trở đi, chính thức trở thành Danh Sư đường đường chủ của Thanh Nguyên đế quốc, đạt được một cơ hội đến liên minh đế quốc bồi dưỡng!

Hà đường chủ tiếp tục nói.

- Vâng...

Ngô sư hơi đỏ mặt, kích động đến toàn thân run rẩy.

Trở thành đường chủ, đối với hắn mà nói không tính là gì, trọng yếu nhất chính là một cơ hội bồi dưỡng.

Loại bồi dưỡng này, sẽ có Danh Sư bát tinh tự mình giảng bài, đối tu vi, hiểu biết của hắn, đều có tăng lên rất nhiều, là vô số người chỉ có thể ngộ mà không thể cầu.

Sở dĩ Cẩu đường chủ muốn an ổn về hưu, chính là hi vọng trong quá trình đương nhiệm không có sai sót, thu hoạch được một cơ hội như vậy.

Đáng tiếc, hắn không làm tròn bổn phận, cuộc đời này đã định trước không có cơ hội.

- Chư vị Chiến Sư phối hợp Trương sư, đi địa phương nguy hiểm, vì chém giết Thanh Điền Hoàng, làm ra cống hiến to lớn, ta sẽ báo chuyện này lên phân bộ Chiến Sư đường của liên minh đế quốc, ban thưởng cho các ngươi!

Bàn giao Ngô sư xong, Hà đường chủ nhìn về phía đám người Hình đường chủ.

- Đa tạ...

Hình đường chủ vội vàng khom người.

- Được rồi, mau chóng phái người đưa thi thể tới, thi thể Hoàng giả Dị Linh tộc, cẩn thận nghiên cứu mà nói, đối với chúng ta chiến thắng Dị Linh tộc, có trợ giúp rất lớn!

Hà đường chủ khoát tay áo.

Hoàng giả Dị Linh tộc, sẽ không tuỳ tiện rời chiến trường ngoại vực, hơn nữa cả đám có rất nhiều thủ đoạn bảo mệnh, muốn chém giết độ khó có thể tưởng tượng được, xem như tổng bộ, cũng không có bao nhiêu thi thể Hoàng giả nghiên cứu.

- Vâng!

Nhẹ gật đầu, Ngô sư an bài một vị trưởng lão đưa thi thể đi, lúc này mới cung kính cáo từ Hà đường chủ.

- Đã thông bẩm xong, chúng ta cũng phải mau trở lại Thanh Nguyên thành!

Sự tình nên nói, đã bẩm báo lên Danh Sư đường, Ngô sư cáo từ, mọi người mượn Tề Bắc thành một Thánh thú, nhanh chóng bay về Thanh Nguyên thành...

Liên tục phi hành sáu ngày, Trương Huyền rốt cục nhìn thấy Thanh Nguyên thành.

Trên đường trở về, liền thu được đưa tin của Tôn Cường.

Tổng cộng hai cái.

Thứ nhất, bọn họ đi hoàng thành cứu Lưu Dương, người sau được cứu ra, dưới cơn nóng giận giết Sở Thiên Hành!

Thứ hai, Lưu Dương rời nhà trốn đi, biến mất không thấy gì nữa.

- Dựa theo thời gian suy tính, thời gian bọn họ giết Sở Thiên Hành ở đêm khuya, đúng lúc ý niệm của Ngoan Nhân bị ma diệt...

Sở Thiên Hành hiến tế linh hồn cho Ngoan Nhân, Ngoan Nhân chết, hắn tự nhiên cũng không sống nổi...

Nhận được đưa tin, đã biết xảy ra chuyện gì.

Vị hoàng đế bệ hạ này của Thanh Nguyên đế quốc, hiến tế linh hồn cho Ngoan Nhân, cam tâm tình nguyện trở thành khôi lỗi của đối phương, một khi người sau chết, tự nhiên cũng không sống nổi!

Do đó rất có thể không phải là bị Lưu Dương giết, mà là... linh hồn ma diệt, đưa đến thân thể chết.

Thật như vậy mà nói cũng không có gì, nhiều nhất chỉ là lỗ mãng cứu người mà thôi, nhờ vào lực ảnh hưởng xông đường của hắn, hắn là sẽ không ra đại sự gì.

- Nhưng mà... Vì cái gì Tôn Cường không báo tin tức cho ta nữa?

Híp mắt lại, có chút nóng nảy.

Mặc dù căn cứ đối phương nói suy tính, không tính là đại sự gì, nhưng sau khi tiếp thu được tin tức, hắn đã đưa tin liên tục bảy tám lần, Tôn Cường lại không có hồi phục...

Đến cùng xảy ra chuyện gì? Còn nữa, Lưu Dương đi nơi nào, nhiều ngày như vậy vẫn chưa tìm được? Cực kỳ nghi hoặc, vừa đến trên không Thanh Nguyên thành, lập tức khống chế Thánh thú phi hành, bay thẳng về phía Chiến Sư đường.

- Viện trưởng, ngươi trở về...

Vừa bay xuống, chỉ thấy Nhược Hoan công tử tiến lên đón.

- Làm sao vậy?

Thấy hắn lo lắng, cảm xúc có chút kích động, Trương Huyền nhíu mày.

- Xảy ra chuyện lớn...

Nhược Hoan công tử vội nói:

- Lưu Dương giết chết Sở Thiên Hành, toàn bộ Thanh Nguyên đế quốc đều oanh động... Một vị Danh Sư họ Tống phán quyết, trưa hôm nay, ở quảng trường ngoài hoàng cung, chém giết quản gia Tôn Cường cùng rất nhiều Độc sư tham gia làm loạn...

- Chém giết Tôn Cường cùng rất nhiều Độc sư?

Con ngươi co rụt lại, vẻ mặt của Trương Huyền trở nên xanh xám.

Bây giờ đã sắp tới buổi trưa!

Nói cách khác, bất cứ lúc nào cũng sẽ chém đầu đám người Tôn Cường răn chúng!

- Vâng, người Huyền Huyền hội toàn bộ đi qua, đang định cướp pháp trường... chỉ có ta ở lại chỗ này, chờ ngươi trở về...

Nhược Hoan công tử vội nói.

- Cướp pháp trường?

Trương Huyền nhíu mày.

Lá gan của đám người kia thật lớn.

Mặc dù bọn họ cùng cấp bậc sức chiến đấu kinh người, nhưng thực lực quá thấp, ngay cả Bán Thánh cũng không có, làm sao cướp? Chỉ sợ vừa ra, liền bị binh sĩ của đối phương bắt, không còn cách nào trốn.

- Đi quảng trường!

Biết thời gian không đợi người, một khi bọn gia hỏa không biết trời cao đất rộng này thật làm ầm ĩ, sự tình sẽ khó kết thúc, Trương Huyền vồ một cái, nắm Nhược Hoan công tử lên, thẳng tắp bay về phía hoàng cung.

Một bên phi hành, một bên hỏi thăm.

- Các ngươi nói Danh Sư họ Tống kia là ai? Vì sao muốn chém giết Tôn Cường?

Danh Sư của Danh Sư đường Thanh Nguyên đế quốc, hầu như người người đều là học sinh của hắn, nắm giữ tình nghĩa bán sư, không đi thăm dò nguyên nhân cái chết chân chính của Hoàng đế, chém giết Tôn Cường làm gì?

- Nghe nói vị Tống sư này là Danh Sư chuẩn bát tinh từ Tiềm Xung đế quốc tới, địa vị cực cao, vừa đến liền tiếp thu Danh Sư đường của Thanh Nguyên thành, tất cả mọi người nghe theo mệnh lệnh của hắn...

Nhược Hoan công tử giải thích.

- Người của Tiềm Xung đế quốc?

Trương Huyền nhíu mày.

- Đúng, sau khi Sở Thiên Hành chết, vô số đại thần, vương công quý tộc, thậm chí binh sĩ vây ở bên ngoài Danh Sư đường gây rối, đã liên tục mấy ngày, khẳng định là không chịu nổi áp lực, mới làm ra loại phán quyết này!

Nhược Hoan công tử nói tiếp.

Trương Huyền cau mày.

Cũng đúng, đường đường Hoàng đế một nước, bị người giết, nếu như không cho cái bàn giao rõ ràng, toàn bộ đế quốc chẳng phải người người cảm thấy bất an?

- Lưu Dương đâu?

Nhịn không được hỏi.

- Lưu Dương, kể từ sau ngày đó liền mất tích, Danh Sư đường cũng không tìm được... Chúng ta cũng không biết đi nơi nào! Vị Tống sư này, sở dĩ công khai chém giết đám người Tôn quản gia, mục đích rất đơn giản, là muốn mượn dư luận, bức bách hắn hiện thân, bắt lấy hung phạm, cho Thanh Nguyên đế quốc một câu trả lời!

Nhược Hoan công tử tiếp tục nói.

- Ừm!

Trương Huyền nhẹ gật đầu.

Đường đường Hoàng đế bệ hạ, bị người giết chết, nhiều hộ vệ như vậy bị người dùng độc độc choáng...

Không hảo hảo xử lý, khẳng định sẽ náo ra mâu thuẫn càng lớn, dẫn xuất gợn sóng càng lớn.

- Bất quá, bất kể xử lý như thế nào, muốn giết đám người Tôn Cường, trừ khi... Giẫm lên thi thể của ta đi qua!

Trương Huyền nhíu mày, mắt híp lại.

Cướp pháp trường

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Quảng trường ngoài hoàng cung.

Người đông nghìn nghịt, ít nhất mười mấy vạn, một cái đài cao to lớn đứng sừng sững ở trung tâm, phía trên đám người Tôn Cường, Hứa trưởng lão bị giam cầm tu vi, xem ra bất cứ lúc nào cũng sẽ bị xử quyết.

- Làm sao bây giờ?

Đám người Tống Siêu nhìn đám người trên đài, từng cái mặt mũi cuống cuồng.

Bọn họ ở sáng sớm liền đến, nhưng giam giữ đối phương đều là cường giả Thánh Vực, càng có trưởng lão Nguyên Thần cảnh, loại thực lực này của bọn họ, đừng nói cứu người, đi tới cũng không làm được.

- Ta cũng không biết, Tôn Cường là quản gia của viện trưởng, lần trước vì hắn, không tiếc đại náo Trung Thanh Vương phủ... Coi trọng như vậy, thật muốn bị giết, một khi viện trưởng biết, tuyệt đối sẽ trở mặt...

Tống Siêu nói.

Hắn cùng Trương sư ở Vạn Quốc liên minh liền quen biết, biết đối phương rất bao che khuyết điểm, Tôn Cường này bất kể nói thế nào,

cũng là hạ nhân của hắn, thật bị vô duyên vô cớ giết, còn không nháo đến long trời lở đất? Làm không cẩn thận, toàn bộ Thanh Nguyên hoàng thành sẽ bị diệt đi.

- Người Chiến Sư đường nói thế nào? Bọn họ cũng nhận qua ân huệ của viện trưởng, cũng coi như nửa cái học sinh, sao lần này một cái cũng không đi ra?

Một thành viên Huyền Huyền hội có chút tức giận nói.

Những ngày gần đây, bọn họ cùng người Chiến Sư đường trao đổi, truyền thụ không biết bao nhiêu bí tịch cùng phương pháp chiến đấu, hiện tại xảy ra chuyện... Đối phương lại cự tuyệt cướp pháp trường, cũng không ra mặt giúp đỡ, sớm đã có chút mất hứng.

- Không thể trách bọn họ, mấy vị điện chủ Chiến Sư đường, ở mấy ngày trước đi qua đòi người, tất cả đều bị Tống sư giam, hơn nữa phát xuống Danh Sư lệnh... yêu cầu tất cả Chiến Sư của Chiến Sư đường, nhất định phải lưu ở trong đường, không cho phép đi ra, nếu không, là vi phạm quân kỷ...

Tống Siêu lắc đầu.

Chiến Sư, tương đương với quân đội của Danh Sư, quân lệnh mới là đệ nhất.

Vị Danh Sư chuẩn bát tinh từ Tiềm Xung đế quốc tới kia, tự mình hạ xuống Danh Sư lệnh, tương đương hạ quân lệnh, cho dù bọn họ không cam lòng, muốn giúp một tay, cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Quân nhân, lấy phục tùng mệnh lệnh làm thiên chức, Chiến Sư cũng không thể ngoại lệ.

- Không có bọn họ, chúng ta muốn cứu người... Khó!

Tên đệ tử kia chần chờ một chút, nói.

Cũng không phải bọn họ chưa thử qua, thế nhưng lấy loại tu vi này, ngay cả tới gần đài cao cũng làm không được, làm sao cứu?

- Ta cũng biết, cướp pháp trường không phải tội danh nhỏ, mặc kệ thành công hay không, chúng ta đều có khả năng đánh mất thân phận Danh Sư, thậm chí sẽ bị chém giết... Lúc này, chỉ có thể dựa vào chính chúng ta...

Vẻ mặt Tống Siêu nghiêm túc.

Cướp pháp trường mà một vị Danh Sư chuẩn bát tinh xác định tội danh, cho dù thành công cũng là tội danh hẳn phải chết, người dám đến, đều đã mang quyết tâm chiến tử.

Lúc này, lại liên lụy Chiến Sư đường vào, đúng là không tốt lắm.

Tiếng nói của Tống Siêu chưa dứt, liền nghe một thanh âm vang lên.

- Ai nói chỉ có thể dựa vào chính các ngươi? Làm sao, không coi chúng ta là huynh đệ?

Đám người vội vàng quay đầu nhìn lại, chỉ thấy rất nhiều khuôn mặt quen thuộc xuất hiện ở trước mắt.

Tiêu Tần, Thạch Hạo, Tiêu Đàm, Lư Kiến Lăng, Đổng Thụy...

Chính là người Chiến Sư đường, những khuôn mặt quen thuộc đó, lít nha lít nhít chừng mấy ngàn.

- Các ngươi... Sao lại tới đây? Không phải bị nghiêm lệnh không cho phép rời khỏi Chiến Sư đường sao?

Tống Siêu vội vàng nói.

Không phải đã hạ quân lệnh sao, sao lúc này lại xuất hiện ở đây?

- Chúng ta nhận được quân lệnh, nhưng đối phương là lệnh Chiến Sư, mà từ giờ trở đi, chúng ta đã... Không còn là Chiến Sư!

Thạch Hạo cười cười.

- Không còn là Chiến Sư?

Thân thể Tống Siêu chấn động, lúc này mới phát hiện, Chiến Sư tới chỗ này, tất cả đều cởi ra Chiến Sư bào đại biểu thân phận, mặc quần áo bình thường!

- Các ngươi từ bỏ thân phận Chiến Sư? Cái này...

Tống Siêu xiết chặt nắm đấm, chỉ cảm thấy một dòng nước ấm chảy xuôi ở trong lòng.

Đối với Chiến Sư mà nói, cái thân phận này có bao nhiêu vinh quang, trải qua những ngày này tiếp xúc, đã hết sức rõ ràng.

Vì cứu Tôn Cường, dứt bỏ kiên trì cùng vinh quang trong lòng...

Đám người Huyền Huyền hội, từng cái đều hốc mắt đỏ lên.

- Danh Sư đường hạ lệnh, Chiến Sư không thể không tuân thủ, nhưng chúng ta còn muốn cứu người, chỉ có thể từ đi thân phận...

Thạch Hạo lắc đầu.

- Như vậy sẽ không bị mệnh lệnh trói buộc!

Tiêu Đàm cũng nhẹ gật đầu.

- Thế nhưng mà...

Nhìn qua, Tống Siêu muốn nói cái gì, nhưng thủy chung nói không nên lời.

Loại cảm tình này, nói cái gì cũng sẽ ảm đạm phai mờ.

- Trương sư, không chỉ là viện trưởng của các ngươi, càng là thầy của chúng ta! Không có hắn, thực lực của chúng ta không có khả năng đạt tới

tình trạng hiện tại, không có khả năng rõ ràng võ kỹ còn có thể thi triển như vậy... Hắn đại công vô tư, làm người được lợi, không thể ngồi im không lý đến!

Tiêu Tần nói.

- Đúng vậy, Trương sư là Danh Sư lòng dạ rộng nhất ta gặp qua, có thể học tập hắn, là phúc phận của ta, hiện tại người của hắn xảy ra chuyện, chúng ta không ra tay, chẳng lẽ còn phải chờ đợi người khác?

Thạch Hạo nhìn qua, đập bả vai đối phương nói:

- Thế nào, không coi chúng ta là huynh đệ?

- Dĩ nhiên không phải...

Hít sâu một hơi, áp chế cảm kích trong lòng xuống, Tống Siêu xiết chặt nắm đấm.

Đúng vậy, Trương sư có loại mị lực này, vô số người tụ tập ở bên cạnh mình, cam tâm tình nguyện vì hắn làm việc, giúp hắn làm việc!

Không nói cái khác, chỉ nói hắn, lúc trước cùng đối phương có mâu thuẫn rất lớn, ngày ngày bị lừa Linh Thạch, tức giận đến hận không thể lột da đối phương...

Nhưng mà bây giờ, đã thành thuộc hạ trung thành của đối phương, cam tâm tình nguyện nghe theo mệnh lệnh, thích như mật ngọt.

Cái này không riêng gì nhân cách mị lực, càng quan trọng hơn là, lòng dạ rộng lớn, người khác trân quý công pháp bí tịch truyền thừa, hắn chỉ cần biết, đều dốc túi truyền cho, chưa từng giữ lại!

Sư giả chân chính, mới có nhiều người bằng lòng vì hắn ném đầu lâu vãi nhiệt huyết, không lui về phía sau, cũng không hối hận như vậy.

- Coi chúng ta là huynh đệ, vậy chớ nói nhảm nhiều như vậy. Nghĩ kỹ làm sao cướp chưa? Một lát nữa cùng nhau động thủ!

Thạch Hạo cười nói.

- Ừm!

Biết nói nhiều hơn nữa cũng vô dụng, Tống Siêu lại không khác người nói:

- Một lát nữa, trước khi chém đầu, tất nhiên sẽ tuyên đọc tội danh, chúng ta ý định ở thời điểm này động thủ, mọi người dựa theo phương pháp Vạn Tinh đại trận, chung một chỗ tiến công, chúng ta nhiều người như vậy, mặc dù từng cái kém Nguyên Thần cảnh rất xa, nhưng hội tụ năng lượng nhiều người, cường giả Nguyên Thần cảnh cũng có thể chiến một trận, có lẽ có thể cứu người ra!

- Vạn Tinh đại trận... Quả thực là trận pháp hợp kích tốt nhất!

Thạch Hạo gật đầu.

Vạn Tinh đại trận, là trận pháp quân đội đế quốc sử dụng, có thể hội tụ lực lượng của các binh sĩ vào một chỗ, tiến hành công kích đối tượng muốn tiến công,.

Đám người Huyền Huyền hội, dù từng cái thực lực không cao, cơ bản đều ở Hóa Phàm thất, bát trọng, nhưng trên vạn người liên hợp lại dùng trận pháp này, cường giả Nguyên Thần cảnh cũng ngăn cản không nổi!

- Bất quá các ngươi có nghĩ tới, sau khi cứu người xong, làm sao mang ra Thanh Nguyên thành không?

Thạch Hạo nói tiếp:

- Nếu như không cách nào chạy trốn, thời gian ngắn cứu, thì có ích lợi gì?

- Cái này...

Đám người Tống Siêu trầm mặc.

Bọn họ biết thực lực của mình, tỷ lệ thành công cực nhỏ, đã sớm làm xong chuẩn bị xả thân lấy nghĩa, cũng không suy nghĩ, sau khi cứu người sẽ an trí ở nơi nào.

Hiện tại cộng thêm người Chiến Sư đường, tỷ lệ thành công đại tăng, không có cách nào an trí thích đáng mà nói, đồng dạng sẽ bị bắt trở lại lần nữa.

- Ngươi có phương pháp?

Thực sự không nghĩ ra được, Tống Siêu nói.

- Phương pháp là có... Cái kia chính là, chúng ta không cướp pháp trường, mà nghĩ biện pháp khống chế Tống sư!

Thạch Hạo nói.

- Khống chế Tống sư?

- Không sai, Tống sư là mấu chốt, chỉ cần đánh bại hắn, để hắn hủy bỏ mệnh lệnh xử quyết đám người Tôn quản gia, chẳng khác nào cứu người...

Thạch Hạo nói tiếp.

- Đúng là như thế!

Ánh mắt đám người Tống Siêu sáng lên.

Sở dĩ đám người Tôn Cường bị xử quyết, chính là vị Tống sư ra lệnh, chỉ cần giải quyết hắn, đương nhiên sẽ không gặp nguy hiểm.

- Ngươi nói làm sao bây giờ đi...

Thấy phương pháp của đối phương càng tốt hơn, đám người Tống Siêu đồng loạt nhìn lại.

- Rất đơn giản, một lát nữa nghe theo mệnh lệnh của ta...

Nhẹ gật đầu, Thạch Hạo đang muốn nói ra phương pháp của mình, liền nghe một âm thanh vang lên, mười mấy vạn người trò chuyện đều bị ép xuống.

- Tại hạ Danh Sư chuẩn bát tinh, Tống Hiên!

Một lão giả lơ lửng trên không đài cao, nhìn quanh một vòng, mang theo uy nghiêm hùng hồn.

Tiềm Xung đế quốc, Tống sư!

- Vị Tôn Cường này, cùng đám người Độc điện, thừa dịp ban đêm hạ độc hoàng thất của Thanh Nguyên đế quốc, đồng thời giết chết Hoàng đế của phong hào đế quốc, tội ác tày trời, hiện tại chém đầu răn chúng!

- Hắn là Tống sư?

Nghe được tên, không cảm thấy cái gì, nhìn thấy người thật, đám người Thạch Hạo đều cảm nhận được uy áp nồng đậm.

Xuất Khiếu cảnh đỉnh phong, quá mức mạnh mẽ, căn bản không phải số lượng nhiều có thể chống lại.

- Được rồi, buổi trưa đã đến, lập tức hành hình!

Nhìn quanh một vòng, không có phát hiện Lưu Dương bỏ trốn, Tống sư quát lạnh.

Rầm!

Nương theo lời của hắn, vô số đao chém đầu lơ lửng, xem ra bất cứ lúc nào cũng sẽ rơi vào trên đầu đám người Tôn Cường, Hứa trưởng lão.

Nhìn thấy lại không động thủ, liền đến đã không kịp, Thạch Hạo hét lớn một tiếng:

- Động thủ!

Ầm ầm!

Nương theo lời này, vô số chân khí lập tức hội tụ vào, tạo thành một Cự Long, thẳng tắp vọt tới Tống sư ở trên không.

Hơn một vạn thành viên Huyền Huyền hội, cộng thêm mấy ngàn thành viên Chiến Sư đường, dù tu vi không cao, liên hợp chung một chỗ, vẫn như cũ cực kỳ đáng sợ.

Chân khí Cự Long, giống như muốn xé rách không gian, xuất hiện ở trước mặt Tống sư.

- Thật to gan...

Không nghĩ tới có người dám cướp pháp trường, hơn nữa động thủ với hắn, con mắt của Tống sư lập tức nheo lại, bàn tay bỗng nhiên đè ép.

Rầm!

Lực lượng cuồng bạo xung kích, lập tức giam cầm chân khí Cự Long ở trên không trung.

Xuất Khiếu cảnh đỉnh phong, đến gần Lĩnh Vực cảnh, đã không phải là nhiều người có thể chống lại.

- Dám cướp pháp trường, động thủ với Danh Sư bát tinh, hiện tại ta liền giết những người này...

Chặn lại công kích, Tống sư cười lạnh một tiếng, tay còn lại nhẹ nhàng điểm một cái.

Ông!

Vô số đao chém đầu lơ lửng, lập tức chém xuống đám người Tôn Cường.

Bất quá còn không có hạ xuống, lần nữa đứng ở trên không.

Ngay sau đó, một thanh âm lạnh như băng vang lên, như cơn lốc cuốn sạch không gian, vang vọng ở bên tai mỗi người.

- Giết người của Trương Huyền ta? Ta muốn hỏi một chút... Ngươi có mấy cái đầu?

Tiếng nói kết thúc, một bóng người lăng không bay tới, như là Thiên Thần.

Nói hộc máu

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Bóng người thon dài, lông mi như kiếm, không có khí tức kinh thiên động địa, cũng không có tu vi rung động lòng người, lại cho người ta áp bức ngạt thở, hình như phản bác một câu, sẽ nghênh đón tai hoạ ngập đầu.

Dung mạo thoạt nhìn bình thường, trong hai con ngươi lại mang theo ánh sáng giống như nhật nguyệt tinh thần, tới đối kháng, như là miệt thị thiên địa, miệt thị vạn vật muôn dân.

- Là Trương sư...

- Viện trưởng tới...

- Bọn họ được cứu...

Đám người Tống Siêu kích động xiết chặt nắm đấm, từng cái hốc mắt thấu đỏ.

Mấy ngày nay bọn họ tiếp nhận áp lực thực sự quá lớn, lớn đến đã gần như sụp đổ.

May mắn viện trưởng tới...

Có hắn, như trong nháy mắt có chủ kiến, có phương hướng.

- Ngươi chính là Trương Huyền?

Tống sư nhíu mày, trên mặt không vui hừ một tiếng:

- Có thể tới tốt nhất, miễn đi không ít phiền phức.

- Thân là Danh Sư, mặc kệ đệ tử hành hung làm ác, tội danh bao lớn, không cần ta nói, ngươi cũng hắn rõ ràng. Niệm tình ngươi là thiên tài, không ở Thanh Nguyên thành, không biết việc này, theo nhẹ xử lý, chỉ cần tự mình xử quyết những người này, vì việc nước quên tình nhà, ta sẽ tự mình xin tổng bộ, mở ra một con đường cho ngươi.

Lúc đầu mục đích xử quyết đám người, là đưa Lưu Dương tới, không nghĩ tới đưa tới Trương Huyền, đã như vậy liền không còn gì tốt hơn.

Nuôi không dạy, lỗi của cha, giáo không nghiêm, sư biếng nhác!

Đệ tử hành hung giết người, hơn nữa chém giết Hoàng đế của phong hào đế quốc, chỉ bằng vào tội danh này, tư cách Danh Sư thất tinh liền có khả năng bị tước đoạt, chớ nói chi là đi tới Thanh Nguyên thành gây ra động tĩnh lớn như vậy!

Bất quá đối phương cũng là thiên tài hiếm thấy, chỉ cần kịp thời tỉnh ngộ, dừng cương trước bờ vực, chia cắt những Độc sư này cùng quản gia làm loạn, cũng không phải không có chỗ trống cứu vãn.

- Vì việc nước quên tình nhà? Lời nói thật cao xa!

Con mắt của Trương Huyền lập tức híp lại.

- Làm sao? Chẳng lẽ giống như bọn họ, cũng muốn cướp pháp trường?

Nghe giọng nói của hắn không đúng, sắc mặt Tống sư trầm xuống:

- Ngươi là Danh Sư, phải chú ý thân phận cùng cử chỉ của mình! Ta cho ngươi cơ hội, là bởi vì ngươi thiên phú không tệ, hơn nữa từng có cống

hiến với Danh Sư đường, không nên lãng phí cơ hội!

- Cơ hội này, lưu cho chính ngươi đi!

Thấy đối phương bảo mình chém giết Tôn Cường, giống như cho ân đức cực lớn, Trương Huyền lại lười nhác nói nhảm, mí mắt nhấc lên, một đạo khí tức cuộn trào mãnh liệt tuôn trào ra, xông thẳng lên trời.

- Nể mặt ngươi, đừng không biết điều!

Tống sư vẫy tay, lông mi mang theo nộ khí.

Một Danh Sư thất tinh mà thôi, may mắn có chút thiên phú, giúp hắn như vậy, thế mà không biết rõ tình hình, cũng không tránh khỏi quá tự đại đi!

- Nể tình? Không cần, Trương Huyền ta, chưa từng cần người khác nể tình!

Sắc mặt Trương Huyền tái xanh, từng bước một đi tới đài cao.

Hắn cực kỳ tức giận!

Đường đường Danh Sư chuẩn bát tinh, nếu biết Cẩu đường chủ chết, Điền Thanh phó đường chủ chết, nhiều Danh Sư chết, nên lập tức điều tra!

Nhiều chuyện như vậy, không đi dò xét đến tột cùng, lại nắm chặt người của mình không thả...

Chẳng lẽ đám người Hứa trưởng lão cùng Tôn Cường này, giết nhiều Danh Sư như vậy? Tổng bộ làm sao phái ra một gia hỏa phân không rõ phải trái, không biết nặng nhẹ như vậy?

- Làm càn! Trương Huyền, đừng tưởng rằng ngươi xông phân bộ Thanh Nguyên Danh Sư đường, có chút thiên tư, liền có thể muốn làm gì thì làm! Tại hạ Tống Hiên, Danh Sư chuẩn bát tinh, được lệnh của tổng bộ,

đến đây xử lý sự tình của Thanh Nguyên phân bộ, ngươi một Danh Sư thất tinh, mở miệng vô lễ, hành động tùy tiện, lễ tiết ở đâu?

Tống sư hét lớn một tiếng.

Sự tình đối phương xông đường, hắn nghe nói, là siêu cấp thiên tài, nguyên nhân chính là như vậy, mới đặc thù chăm sóc, cấp cho ưu đãi.

Không hiểu cảm kích thì thôi, một chút lễ tiết cũng không có, còn nói ra lời này, quả thực không để hắn vào mắt.

- Lễ tiết? Ta không biết, ta chỉ biết là, bọn họ không đáng chết!

Tiếp tục đi về phía trước, đã đi tới lân cận đài cao.

- Đáng chết hay không, không phải ngươi định đoạt, chém giết đế vương một nước, gây nên náo động, chỉ điều này, giết mấy lần cũng không đủ! Ngươi thân là Danh Sư, hắn phải biết những sự tình này, đừng phá hư quy củ, tự hủy tương lai!

Tống sư cười lạnh một tiếng, bàn tay lại vồ một cái, đao chém đầu trước đó rơi xuống, lần nữa lơ lửng lên, đang muốn rơi vào trên đầu đám người Tôn Cường, liền nghe liên tiếp giòn vang.

Bành!

Bành!

Bành!

Bành!

Hơn một trăm chuôi trường đao đồng thời nổ tung, từng cái vỡ thành bột phấn, từ không trung rớt xuống.

- Thật to gan, ta rốt cuộc biết, Danh Sư đường của Thanh Nguyên đế quốc từ trước tới nay yên lặng, một chút việc cũng không có, ngươi vừa

đến, liền gây ra vấn đề lớn như thế, một con sâu làm rầu nồi canh, quả thực không có quy củ, vô pháp vô thiên...

Tống sư tức giận sắp nổ tung.

Cái này rõ ràng là đối phó hắn, thật muốn cướp pháp trường!

- Câm miệng!

Một tiếng sấm rền, Trương Huyền đi tới cách hắn không đủ mười mét, hai mắt như điện, mang theo khí thế cùng lực lượng làm người ta không cách nào phản bác.

- Ngươi...

Nghe nói để hắn im miệng, Tống sư run rẩy, đang muốn nói chuyện, liền nghe thanh âm của đối phương vang lên.

- Nói quy củ? Nói lễ phép? Tốt, thời điểm Trương Huyền ta tra hung phạm, ngăn cản âm mưu của Dị Linh tộc, chém giết Thanh Điền Hoàng, ngươi ở nơi nào?

- Thời điểm Trương Huyền ta đi vào Địa quật, rơi vào nguy cơ, cứu rất nhiều Danh Sư, ngươi ở nơi nào?

- Thời điểm Trương Huyền ta truyền thụ kiến thức, để rất nhiều Danh Sư hóa giải tổn hại, tu vi đột phá, ngươi ở nơi nào?

- Thân là Danh Sư chuẩn bát tinh, không nghĩ biện pháp truy xét hung phạm, không xử lý chân tướng rất nhiều Danh Sư của Danh Sư đường bị giết, lại ở nơi này la lối om sòm, cáo mượn oai hùm... Ai cho ngươi lá gan cùng quyền lợi?

- Ngươi lại tính là thứ gì, khoa tay múa chân với Trương Huyền ta?

Ầm ầm!

Thanh âm như lôi đình nổ tung, mang theo sét đánh, đinh tai nhức óc, dường như dẫn động thiên địa hòa minh.

Tựa như có một đạo hạo nhiên chính khí bay thẳng Thiên Đình, mang theo uy thế cường đại, để cho người ta không dám xâm phạm.

- Ngươi...

Tống sư bị kìm nén nói không ra lời, vẻ mặt đỏ lên.

Trương Huyền tiếp tục nhìn qua:

- Sở Thiên Hành, đầu nhập vào Dị Linh tộc, ngươi không đi điều tra! Điền Thanh thân là phân thân của Hoàng giả Dị Linh tộc, ngươi không đi điều tra! Cẩu Thiên Trạch, thân là đường chủ, lại bỏ rơi nhiệm vụ, tín nhiệm gian nịnh, làm toàn bộ Danh Sư đường chướng khí mù mịt... Ngươi không đi điều tra! Lại ở nơi này, theo đuổi không bỏ một quản gia không hiểu chuyện của ta, bắt lấy không thả mấy Độc sư... Ta chỉ muốn hỏi một chút, đây là quyền lợi Danh Sư đường trao cho ngươi sao?

- Đây là trách nhiệm mà Danh Sư chuẩn bát tinh nên có?

- Ta...

Tống sư muốn nói chuyện, lại bị đánh gãy.

- Khổng sư truyền giáo thiên hạ, lập chức nghiệp Danh Sư, là muốn cho người thoát khỏi ngu muội! Càng là tự thân dạy dỗ, truyền thụ thiên hạ, lúc này mới được phong làm vạn thế chi sư, người người ngưỡng mộ!

- Chức nghiệp Danh Sư, mục đích đúng là noi theo Khổng sư, mở Linh Hải thiên hạ, mở trí tuệ vạn dân! Đệ tử ta Lưu Dương, ngay cả Thánh Vực cũng không tới, ngươi cảm thấy có thể chém giết cường giả nửa bước Xuất Khiếu cảnh?

- Sở Thiên Hành là Đế Hoàng một nước, dễ dàng bị giết như vậy, Thanh Nguyên đế quốc còn cần tồn tại?

- Không nên nói với ta, là Độc sư dùng độc... Nếu như tin tức của ta không sai, bọn họ dùng là Thanh Phong tán! Hai mươi năm trước, Dị Linh tộc đột kích, toàn bộ Thanh Nguyên đế quốc suýt chút nữa hủy diệt, là dùng loại thuốc này... Hai mươi năm trước thất bại một lần, hoàng thất không có một chút chuẩn bị?

- Thật không có chuẩn bị... là vì đầu nhập vào Dị Linh tộc, hay còn có vấn đề gì? Loại phong hào đế quốc này, làm sao có thể giữ vững cương vực nhân loại?

Thanh âm của Trương Huyền càng ngày càng nghiêm khắc.

- Cái này...

Thân thể Tống sư run lên.

Trương Huyền hất ống tay áo, tiếp tục nói:

- Xử sự không rõ, không biết nên xử lý cái gì, nên làm cái gì, lại bắt lấy việc nhỏ không buông, là ngu muội! Nghe theo vương công, đại thần mê hoặc, dựa theo ý nguyện của bọn họ làm việc, không phân biệt trung gian, không phân phải trái, là không khôn ngoan!

- Thân là Danh Sư chuẩn bát tinh, không đi xử lý vấn đề của Danh Sư đường, không để ý tâm tư của đồng nghiệp, huyên náo lòng người bàng hoàng, là chẳng phân biệt được chủ thứ!

- Không để ý Chiến Sư đường phản bác, vây khốn đường chủ, Chiến Sư, tùy ý dùng quyền lực, ra lệnh lung tung, ảnh hưởng danh tiếng của Danh Sư đường cùng tôn nghiêm của Danh Sư... là lạm dụng chức quyền!

- Ngu muội, không khôn ngoan, chẳng phân biệt được chủ thứ, lạm dụng chức quyền...

Trương Huyền nhíu mày, chắp hai tay sau lưng:

- Tống Hiên, ta hỏi ngươi, có mặt mũi gì tự xưng Danh Sư chuẩn bát tinh?

- Ta...

Phốc!

Hơi đỏ mặt, Tống sư phun ra một ngụm máu tươi, thân thể quơ quơ, từ không trung suýt chút nữa rơi xuống.

- Cái này...

- Một chiêu không động, mấy câu liền nói Tống sư miệng phun máu tươi, suýt chút nữa rơi xuống?

Đám người Tống Siêu nuốt nước bọt, từng cái hai mặt nhìn nhau, vẻ mặt trắng bệch.

Đã kế hoạch tốt, trước khi cướp pháp trường, bọn họ liền cân nhắc đủ loại, nhưng cuối cùng bất đắc dĩ phát hiện, cho dù nhiều người như vậy gộp lại, cũng không phải đối thủ của Tống sư, thật muốn động thủ, tất nhiên có đi không về!

Vốn cho rằng sẽ chết, không nghĩ tới Trương sư xuất hiện...

Một chiêu cũng không ra, mấy câu liền nói đối phương hộc máu...

- Thiếu gia... Miệng sống quá tốt rồi!

Tôn Cường bị giam giữ, trợn mắt hốc mồm nói thầm.

- Miệng sống? Khụ khụ!

Hứa trưởng lão bị nước bọt sặc:

- Ân công, chúng ta làm sao bây giờ?

- Không cần phải gấp, trước đó ta không phải nói qua sao? Thiếu gia khẳng định sẽ ra tay, cho dù hắn không ra tay, lão gia cũng sẽ ra tay... Bọn họ sẽ không trơ mắt nhìn ta xảy ra chuyện. Có bọn họ, chúng ta liền khẳng định an toàn!

Tôn Cường nhếch miệng, ngáp một cái.

Mấy ngày nay bị giam giữ, hắn chẳng những không có bị thương, dường như... lại mập thêm một vòng.

Thật giống như tu luyện quá mệt mỏi, đi nhà tù Danh Sư đường nghỉ ngơi mấy ngày...

- Tâm tính của ân công thật tốt...

Nghe hắn nói như vậy, nhìn cử động của đối phương, Hứa trưởng lão cực kỳ im lặng, trong lòng nhịn không được nghi ngờ...

Cái ân công này, sao không giống trước đó đã gặp? Trước đó, ân công anh dũng quả quyết, dị thường thông minh, gặp được việc lớn bình tĩnh mà không mất uy nghiêm, mà vị này...

Nhốt ở trong Danh Sư đường, ăn một bữa cơm bằng năm người, một giấc có thể ngủ đến bình minh ngày thứ hai...

Làm sao cảm giác không quá tương tự.

Bất quá tâm tính cùng cử chỉ của đối phương, quả thực là vạn người không được một.

Bị Danh Sư đường định tội, tiện tay sẽ chém giết, cũng không sợ chút nào, vui mừng tự nhiên...

Phần năng lực này, xem như hắn cũng theo không kịp.

Có lẽ đây là chỗ hơn người mà ân công được tổ sư vừa ý!

Cắt đi!

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

- Quả nhiên mồm miệng lanh lợi!

Phun ra một ngụm máu tươi, Tống Hiên cố lấy bình tĩnh nói:

- Ngươi nói những lời này, có phải thật hay không, còn cần kiểm chứng, nhưng Tôn Cường cùng đám người Độc điện đánh lén Thanh Nguyên hoàng thất, mê choáng trên vạn người, đồng thời chém giết Thanh Nguyên Hoàng đế Sở Thiên Hành, chứng cứ đã vô cùng xác thực, không thể nghi ngờ. Không giết, làm sao cho thiên hạ rõ ràng, làm sao lập quy củ? Người người đều làm như vậy, uy nghiêm của Danh Sư đường ở đâu? Lòng người làm sao có thể vững vàng?

Chém giết những người này, cũng không phải hắn muốn làm, mà là không làm như vậy, dân tâm bất bình.

Nếu người người đều giết hoàng đế mà nói, toàn bộ đại lục còn không loạn?

- Tiếp tục hành hình!

Vung tay lên, quay đầu nhìn về phía rất nhiều Danh Sư của Danh Sư đường, Tống Hiên nói.

Mặc kệ kết quả như thế nào, tội danh của đám người Tôn Cường, chứng cứ vô cùng xác thực, gây ra động tĩnh lớn như vậy, lại không động thủ, đường đường Danh Sư chuẩn bát tinh, uy nghiêm ở đâu?

- Đã không nghe khuyên ngăn, vậy tốt... đánh hắn xuống cho ta!

Thấy tên này còn muốn động thủ, lười nhác tiếp tục nhiều lời, Trương Huyền vung tay lên.

- Bằng bọn họ? Cũng muốn động thủ với ta?

Tống Hiên giận quá mà cười, tức giận đến toàn thân run rẩy, nhìn về phía đám người Tống Siêu, cực kỳ khinh thường.

Mặc dù những người này đến đây cướp pháp trường, người đông thế mạnh, nhưng thực lực quá thấp, một chút gia hỏa Hóa Phàm thất, bát trọng, đừng nói một vạn cái, cho dù ba vạn, năm vạn, thậm chí mười vạn, cũng đừng hòng tổn thương hắn nửa sợi tóc gáy.

Thánh Vực lục trọng Lĩnh Vực cảnh, còn gọi Vô Địch cảnh, lĩnh vực mở rộng, bễ nghễ bát phương, đã không e ngại người đông thế mạnh.

Dù Hắn không có đạt tới loại thực lực này, nhưng cũng đến gần vô hạn, nếu một đám tiểu nhân vật cấp bậc này có thể thương tổn được hắn, về sau cũng không cần sống!

- Xem ra, ngươi là không biết một vị Danh Sư chuẩn bát tinh, đến cùng đáng sợ đến cỡ nào!

Tống Hiên cười lạnh, bàn tay lăng không trảo một cái, một đạo ý niệm vô hình lập tức lan tràn ra, thời gian nháy mắt, liền bao phủ đám người Tống Siêu ở bên trong.

Ở dưới cỗ lực lượng này, đám người Huyền Huyền hội cùng Chiến Sư đường giống như trên người bị đặt lên từng ngọn núi lớn, từng cái cứng ngắc tại nguyên chỗ, đừng nói động thủ công kích, muốn nhúc nhích cũng không làm được.

- Quả thực rất đáng sợ...

Thấy đối phương áp chế đám người Tống Siêu, đồng thời không có làm ra cử động quá đáng hơn, Trương Huyền nhàn nhạt nhìn qua:

- Bất quá ai nói, để bọn hắn động thủ?

- Không phải bọn họ?

Tống Hiên sững sờ, đang muốn nói chuyện, liền cảm thấy phía dưới, một chân khí Cự Long nóng rực xông về phía hắn.

- Các ngươi...

Tống Hiên vội vàng xoay người, chỉ nhìn một cái, con ngươi kìm lòng không được híp lại.

Xuất thủ, căn bản không phải đám người đến đây cướp pháp trường, mà là... Danh Sư đường của Thanh Nguyên đế quốc, những Danh Sư nghe theo hắn ra lệnh kia!

Giờ phút này, thế mà đồng loạt công kích hắn!

- Phá!

Không kịp khiếp sợ, hàm răng cắn chặt, bỗng nhiên tiến lên đón.

Lực lượng Xuất Khiếu cảnh đỉnh phong vô cùng mạnh mẽ, tựa như thiên địa móc ngược xuống...

Bất quá, tuy lực lượng mạnh, nhưng so với chân khí Cự Long phía dưới còn kém một đoạn dài.

Răng rắc! Răng rắc!

Chỉ nghe thanh âm xương sườn vỡ vụn, Tống Hiên hơi đỏ mặt, liền bị Cự Long đâm vào ngực, bay lên bầu trời.

- Mặc dù ngươi là Danh Sư chuẩn bát tinh, nhưng tất cả Danh Sư của Thanh Nguyên đế quốc, đều xem như học sinh của ta...

Nhìn Tống Hiên không ngừng bay ngược, vẻ mặt khó tin, Trương Huyền lắc đầu:

- Để cho học sinh của ta đối phó ta? Ngươi làm sao thắng?

Rất nhiều Danh Sư của Thanh Nguyên Danh Sư đường, thời điểm xông đường nghe qua chương trình học của mình, có tình nghĩa bán sư, lại thêm xông đường thành công, đối phương có thể vô điều kiện nghe theo mệnh lệnh của mình.

Để bọn hắn dạy bảo gia hỏa cố chấp ở trước mắt một chút, không tính là gì.

Một chiêu đánh bay Tống Hiên, Trương Huyền không tiếp tục để ý, thân thể nhoáng một cái, đi tới đài cao, cánh tay chấn động.

Rầm!

Vô số gông xiềng trên thân đám người Tôn Cường lập tức vỡ vụn.

- Chịu oan ức...

Cứu mọi người, Trương Huyền than thở một tiếng.

Mặc dù Danh Sư đường không có khả năng vận dụng đại hình, nhưng bị áp ở đây, chém đầu răn chúng, trong lòng tất nhiên cũng chịu đựng áp lực cực lớn.

- Thiếu gia nhất định phải thay ta làm chủ...

Hốc mắt Tôn Cường đỏ lên, lao đến.

Nhìn thấy ân nhân vừa rồi tâm tính trầm ổn, thời gian nháy mắt biến thành như vậy, khóe miệng Hứa trưởng lão lần nữa kéo ra, nhịn không được cảm khái.

Không hổ là ân công... tốc độ trở mặt thật đúng là nhanh...

- Ừm, trước tụ hợp với đám người Tống Siêu, chuyện nơi đây còn cần xử lý!

Thấy Tôn Cường dường như lại có chút mập, Trương Huyền nhíu mày, biết lúc này không phải thời điểm nói chuyện, khoát tay áo.

Cưỡng ép ra tay, là cứu người được, nhưng chuyện còn không có giải quyết, dân chúng bình thường không biết chân tướng sự tình, nghe sai đồn bậy mà nói, sẽ chỉ ảnh hưởng danh tiếng, phiền phức càng nhiều.

Mấu chốt nhất là, đánh một vị Danh Sư chuẩn bát tinh, giải quyết không thích đáng, tương đương với phạm thượng, thân phận Danh Sư cũng sẽ chịu đến ảnh hưởng.

- Vâng!

Biết thiếu gia ra tay, nhất định có thể xử lý thích đáng, Tôn Cường không nói thêm lời, nhẹ gật đầu, cùng đám người chung một chỗ nhảy xuống đài cao.

- Không dạy dỗ ngươi một hồi, để ngươi biết đánh đổi khi vô lễ với Danh Sư cấp bậc cao, ta liền không họ Tống!

Ầm ầm!

Mới vừa xử lý xong những sự tình này, liền nghe Tống Hiên tức giận gào thét từ không trung bay xuống, cực kỳ dữ tợn.

Đường đường Danh Sư chuẩn bát tinh của Tiềm Xung đế quốc, đi tới loại địa phương nhỏ như Thanh Nguyên đế quốc này, thế mà bị người đánh, tức giận mãnh liệt để hắn sắp nổ tung!

Không tìm mặt mũi về, tương đương danh dự hao tổn, sẽ không mặt mũi gặp người.

Danh Sư, không riêng gì “Sư”, càng phải có “Danh”, danh dự mất sạch không vãn hồi, về sau còn có tôn nghiêm sao? Chân khí toàn thân phát động, áp chế thương thế ở ngực, người trên không trung, bàn tay của Tống Hiên xoay một cái, lăng không nghiền ép xuống.

- Chưởng pháp từ trên trời giáng xuống?

Vị Danh Sư trước đó Trương Cửu Tiêu hỏi thăm qua kia, con ngươi co rụt lại.

Chiêu này có chút tương tự lúc trước Trương sư đối chiến Cẩu đường chủ, đều là từ trên trời giáng xuống, còn không có hạ xuống, liền trấn áp bát phương, cho người ta một loại cảm giác khó mà chống lại.

- Chưởng pháp từ trên trời giáng xuống không thấy được... Chỉ thấy một cái lô đỉnh từ trên trời giáng xuống...

Một vị Danh Sư ở bên cạnh hắn vẻ mặt trắng bệch.

- Lô đỉnh?

Vị Danh Sư này sửng sốt, vội vàng nhìn về phía Tống Hiên, khóe miệng nhịn không được co lại.

Chỉ thấy phía trên vị Danh Sư chuẩn bát tinh này, chẳng biết lúc nào xuất hiện một cái lô đỉnh to lớn, lấy tốc độ nhanh hơn hạ xuống.

Bành!

Chưởng lực của Tống Hiên còn chưa tới trước mặt Trương Huyền, một cái chân vạc của lô đỉnh đã đá vào giữa hai chân hắn.

- Ah...

Tống sư như đạn pháo từ không trung rớt xuống, đâm vào trên đài cao, đập ra một cái hố to, ngay sau đó cuộn mình thành con tôm, sắc mặt tái nhợt.

Xem ra nếu không phải tu vi cao thâm, khả năng lần này đã hôn mê.

- ...

Rất nhiều Danh Sư, khóe miệng đồng thời co lại.

Không biết đối phương cảm tưởng như thế nào, dù sao bọn họ nhìn xem cũng đau, chỉ cảm thấy dưới háng lạnh lẽo, trong lòng có sự cảm thông.

Xem ra đắc tội ai, cũng không thể đắc tội cái đỉnh này...

Quá độc ác!

- Ngươi... Ta muốn giết ngươi!

Giãy dụa từ trạng thái cuộn mình đứng lên, trong mắt Tống Hiên sát khí sôi trào, nhìn về phía Kim Nguyên đỉnh, tựa hồ muốn xé nát hắn.

Trương Huyền là thiên tài xông đường, không dám chém giết, một cái binh khí dám như vậy với hắn, quyết không thể bỏ qua!

Hô!

Lời còn chưa dứt, cái mông to lớn của Kim Nguyên đỉnh ngồi về phía hắn.

Mới vừa rồi bị đánh lén, hắn không có phòng bị, lần này sớm chuẩn bị, làm sao có thể bị đánh trúng, ngón tay nâng lên, chỉ vào không trung.

Không khí trên đài cao lập tức co đặc, tốc độ vọt tới của Kim Nguyên đỉnh dừng lại, cứng ngắc ở trên không trung.

Danh Sư Xuất Khiếu cảnh đỉnh phong, dù bị thương, nhưng thi triển ra sức chiến đấu chân chính, cũng cực kỳ đáng sợ, cho dù kém Ngoan Nhân, nhưng cũng vượt xa Thanh Điền Hoàng.

Kim Nguyên đỉnh bất quá là Xuất Khiếu cảnh hậu kỳ, hơn nữa không có học qua võ kỹ, chỉ biết mạnh mẽ đâm tới, đối mặt loại công kích này, căn

bản ngăn không nổi.

- Chết đi cho ta!

Cổ tay khẽ đảo, một thanh trường kiếm xuất hiện, lăng không bổ xuống!

Kiếm mang tự nhiên, tựa như cầu vồng.

Không hổ là Danh Sư chuẩn bát tinh từ Tiềm Xung đế quốc tới, vừa ra tay, liền lấy ra Thánh khí trung phẩm, so với Kim Nguyên đỉnh cũng không kém chút nào.

- Chủ nhân, cứu ta...

Thấy nếu bị kiếm này đánh trúng, tất nhiên ý thức tiêu tán, Kim Nguyên đỉnh bị dọa đến la lên.

Bất quá, tiếng la còn không có kết thúc, liền nghe một thanh âm nhàn nhạt vang lên.

- Mặc dù hắn là cường giả Xuất Khiếu cảnh đỉnh phong, nhưng dù sao không có đạt tới Lĩnh Vực cảnh, có rất nhiều thiếu hụt, dời ba phân qua trái, mở ra nắp đỉnh, sau đó chìm xuống, chui vào đài cao, từ phía trước đối phương tiến công, bế môn huyệt trước ngực hắn có thiếu hụt, công kích...

Ý niệm truyền âm, tốc độ cực nhanh, toàn bộ quá trình chẳng qua là một phần mười cái hô hấp, lúc này kiếm khí miễn cưỡng đi tới trước mắt.

Biết không có thời gian suy nghĩ nhiều, Kim Nguyên đỉnh dựa theo chủ nhân nói, thân thể to lớn bỗng nhiên xao động, dời ba phân qua trái.

Ông!

Kiếm khí bổ vào nắp đỉnh, như đánh trống, phát ra tiếng nổ thật to.

Linh tính đau đớn kịch liệt, Kim Nguyên đỉnh vội vàng mở nắp lò ra, thân thể to lớn đột nhiên trầm xuống.

Ầm ầm!

Trong lô xao động ra thanh âm, giống như tiếng sấm đánh tới Tống Hiên, chấn ánh mắt hắn nở hoa.

Mặc dù không phải Ma âm công kích, thanh âm lại cực lớn, đột nhiên vang lên, cũng tản mát ra hiệu quả không kém Ma âm.

Răng rắc!

Làm xong những cái này, Kim Nguyên đỉnh bỗng nhiên trầm xuống, trên đài cao lập tức bị đập ra cái hố to.

Đài cao là mới dựng, cũng không phải nham thạch đúc thành, phía dưới có trụ cột chống lên, không ít địa phương đều là trống rỗng, Kim Nguyên đỉnh hạ xuống, không gian dính nhớp mất đi hiệu quả, nhoáng một cái, đi tới vị trí Trương Huyền nói, lần nữa xông lên, đâm đến chỗ thiếu hụt của Tống Hiên.

- Ngươi...

Tống Hiên biến sắc, hai tay vung ra ngăn công kích, có điều ngăn được lô đỉnh, không chặn được chân vạc, lần nữa đá tới...

Răng rắc!

Thanh âm trứng gà vỡ vang lên.

- Ah...

Tống Hiên quỳ trên mặt đất, giống như con tôm.

- Ta muốn... Giết ngươi...

Sắc mặt tái nhợt, không ngừng run rẩy, dưới đau đớn kịch liệt, lời nói cũng có chút nói không lưu loát.

- Làm sao không biết lớn nhỏ như thế? Ra tay một chút mức độ nặng nhẹ cũng không có?

Trương Huyền sầm mặt lại quát, mấy bước đi tới trước mặt Tống Hiên:

- Có lỗi với Tống sư, cái lô đỉnh này bị ta làm hư, không biết lớn nhỏ, ra tay từ trước tới nay không có đúng mực, ta đã trách mắng xong...

Nói đến đây, cúi đầu nhìn một cái, mặt mũi than thở, lấy ra một cây chủy thủ đưa tới.

- Nếu không... Cắt đi!

Ngươi còn đang bú sữa sao?

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

- Phốc!

Phun ra một ngụm máu tươi, thân thể Tống Hiên nhoáng một cái, cứ thế mà tức ngất đi.

Đường đường Danh Sư chuẩn bát tinh, đi tới phong hào đế quốc yếu nhất, dựa theo ý nghĩ của hắn, hắn là mang theo quyền uy tuyệt đối, một lời ra vạn người theo...

Kết quả, tất cả Danh Sư không nghe lời, ra tay với hắn ngược lại cũng thôi, bị một cái lô đỉnh đánh phế...

Đáng giận nhất là, dáng vẻ của đối phương còn rất vô tội...

Ngươi chỉ điểm cho lô đỉnh, mặc dù động tác rất nhỏ, nhưng thân là người đối chiến, kiêm Danh Sư chuẩn bát tinh, vẫn có thể nhẹ nhõm nhìn ra được.

Chỉ điểm vũ khí động thủ, đánh ta như thế, còn giả bộ ngây thơ vô tri, như không quan hệ gì tới ngươi...

Có thể lại không hổ thẹn một chút nữa sao? Cắt? Cắt em gái ngươi ah!

Mặc dù phế bỏ, cũng tốt hơn so với hầu như không có a!

Thấy đối phương ngất đi, Trương Huyền lắc đầu, cất kỹ dao găm, sau đó cứu tỉnh đối phương, lúc này mới quay đầu nhìn về phía Kim Nguyên đỉnh, khuôn mặt trầm xuống:

- Thật sự là liều lĩnh, còn không qua đây xin lỗi?

- Vâng!

Thân thể to béo giống như vịt đi tới, Kim Nguyên đỉnh thoạt nhìn cực kỳ thành khẩn:

- Tống sư, là ta không đúng, nếu không... Ta để ngươi đá hai cước!

Nói xong mở chân vạc ra, như là tách chân.

- Phốc!

Tống Hiên lần nữa phun ra máu tươi.

Ngươi có cọng lông ah, để ta đá...

Lại nói, ta đường đường Danh Sư chuẩn bát tinh, bị đá chỗ hiểm, sau đó lại để cho người ta dang chân chờ đá...

Mặt còn cần hay không?

- Trương Huyền, ngươi ngang nhiên cướp ngục, bỏ qua trừng phạt cùng quy tắc của Danh Sư, không biết lễ phép, giật dây vũ khí ra tay với ta, ta nhất định sẽ như thực chất báo lên chuyện ngày hôm nay...

Vẻ mặt Tống Hiên dữ tợn, vung tay tránh thoát Trương Huyền nâng.

- Như thực chất báo lên?

- Không sai!

Tống Hiên cắn răng.

- Vậy được rồi! Kim Nguyên đỉnh, giao vị Tống sư này cho ngươi, chiếu cố thật tốt...

Trương Huyền xua tay.

- Được rồi!

Kim Nguyên đỉnh cực kỳ hưng phấn, chân vạc thô to nâng lên, xem ra bất cứ lúc nào cũng sẽ đá ra.

- Ngươi...

Tống Hiên nhoáng một cái, theo bản năng lui về sau hai bước, đang muốn vận chuyển chân khí, cùng đối phương cá chết lưới rách, liền nghe trên bầu trời có Thánh thú kêu to, vang tận mây xanh, ngay sau đó nhìn thấy một đoàn hỏa vân từ đằng xa bay tới.

- Là Thánh thú Thánh Vực lục trọng, Hỏa Vân Thánh Điểu!

Con ngươi của Tống Hiên co rụt lại, như nghĩ tới điều gì, cực kỳ kích động:

- Là... Diêu Mạn Thiên Diêu sư của iên minh đế quốc!

- Diêu Mạn Thiên?

Trương Huyền cau mày, Minh Lý Chi Nhãn nhúc nhích, nhìn sang phương hướng hỏa vân.

Trên lưng Hỏa Vân Thánh Điểu, quả nhiên đứng một bóng người, là nữ tử, khoảng bốn mươi tuổi, một thân tố y, dung mạo không tính quá đẹp, kém hơn Vệ Nhiễm Tuyết không ít, nhưng khí chất cao nhã, cho người ta một loại cảm giác xuất trần thoát tục, tựa như tiên tử.

Nhất là huy chương Danh Sư trước ngực, tám ngôi sao lóe lên, dưới ánh mặt trời cực kỳ loá mắt.

- Danh Sư bát tinh?

Lại là một vị Danh Sư bát tinh!

Cũng nói rõ, thực lực thấp nhất cũng đạt đến Thánh Vực lục trọng Lĩnh Vực cảnh, cường giả vô địch chân chính!

Trong lúc khiếp sợ, Hỏa Vân Thánh Điểu liền đến trên đỉnh đầu, thân thể vị Diêu sư này nhoáng một cái, từ trên lưng thú bay xuống, giẫm lên hư không từng bước đi tới.

- Tại hạ Danh Sư bát tinh hạ phẩm của liên minh đế quốc… Diêu Mạn Thiên, phụng lệnh tổng bộ đến đây điều tra sự tình Cẩu đường chủ bị giết, Thanh Nguyên đế quốc Ngô phó đường chủ có đó không?

Còn chưa tới trước mặt, thanh âm trang nhã liền vang lên.

- Điều tra Cẩu đường chủ bị giết?

Sửng sốt một chút, Trương Huyền bừng tỉnh.

Mình xông đường thành công, Cẩu đường chủ xin tổng bộ một lần, phái chuẩn bát tinh Tống Hiên tới, về sau Cẩu đường chủ chết, lại chết mấy vị Danh Sư thất tinh, dính dáng quá lớn, Ngô sư cũng xin một lần.

Lần này Tiềm Xung đế quốc cũng không cách nào làm chủ, bẩm báo đến liên minh đế quốc, mời vị này tới.

Bởi vì chênh lệch thời gian, hai người ngồi Thánh thú phi hành tốc độ đều rất nhanh, vượt qua khoảng cách ngọc bài đưa tin bình thường có thể đưa tin, cho nên ở giữa cũng không biết nhau.

- Danh Sư thất tinh của Tiềm Xung đế quốc… Tống Hiên, gặp qua Diêu sư!

Tiến về phía trước một bước, Tống Hiên vội vàng ôm quyền.

Danh Sư chuẩn bát tinh, chỉ là thuyết pháp của dân gian, một loại kính sợ cùng tôn trọng cường giả, trên thực tế còn thuộc về phạm trù thất tinh, là một vị Danh Sư thất tinh.

- Lần trước ta đi Tiềm Xung đế quốc giảng bài, gặp qua ngươi...

Diêu Mạn Thiên xoay người lại, hơi nghi hoặc:

- Tại sao ngươi lại ở chỗ này? Vết thương trên người...

Lấy nhãn lực của nàng, lập tức nhìn ra dưới háng đối phương bị thương.

Đường đường Danh Sư chuẩn bát tinh, cường giả Xuất Khiếu cảnh đỉnh phong, làm sao lại bị thương ở nơi này?

- Bẩm báo Diêu sư, tại hạ phụng lệnh tổng bộ, đến đây điều tra sự tình xông đường, kết quả vừa đến liền phát hiện không chỉ Cẩu đường chủ, Điền Thanh phó đường chủ bị người giết, ngay cả Hoàng đế đế quốc Sở Thiên Hành cũng bị người chém giết. Hung thủ giết người bỏ trốn không có bắt được... Bất quá đồng bọn giúp hắn hành hung không có chạy, dựa theo quy củ của Danh Sư đường, xử quyết ở trước mặt mọi người! Ai biết vị Trương Huyền Trương sư này, không những không tuân thủ quy định, ngược lại cướp người, phạm thượng, đánh ta trọng thương...

Tống Hiên nhanh chóng nói rõ chi tiết một lần:

- Xin Diêu sư làm chủ!

- Cướp người? Đả thương ngươi?

Diêu Mạn Thiên nhíu mày, nhìn về phía Trương Huyền:

- Ngươi chính là Trương Huyền? Hắn nói là sự thật?

- Là ta cướp người, đả thương hắn là binh khí của ta, Kim Nguyên đỉnh!

Trương Huyền ôm quyền, cũng không phủ nhận.

Dưới đài nhiều người tận mắt thấy như vậy, phủ nhận cũng vô dụng, còn không bằng sảng khoái thừa nhận.

- Tống sư phụng lệnh đến đây, mặc kệ thân phận ra sao cũng là đặc sứ, đại biểu tổng bộ. Không tuân theo đặc sứ phán quyết, cướp pháp trường, hơn nữa người đả thương, ngươi có biết tội danh lớn như thế nào không?

Diêu Mạn Thiên nói.

Trương Huyền trước mắt này, trước khi đến nàng nghe nói, chính là vị xông đường Thanh Nguyên đế quốc thành công kia.

Trẻ tuổi như vậy, khiêu chiến cả Danh Sư đường thành công, thiên phú cao khó có thể tưởng tượng.

Nhân vật như vậy, chỉ cần không vẫn lạc, về sau tiền đồ vô lượng...

Đã như vậy, sao lại làm ra chuyện lỗ mãng không khôn ngoan, tự hủy tương lai như thế?

- Bẩm báo Diêu sư, việc này dính dáng cực lớn, thân là Danh Sư thất tinh, tội danh tự nhiên biết rõ, nhưng mà làm như vậy, là bị bức ép bất đắc dĩ, không nguyện ý để Danh Sư đường chúng ta bị người che đậy, chịu đến chế giễu!

Trương Huyền khom người.

- Che đậy?

Diêu Mạn Thiên nghi ngờ.

- Vâng!

Trương Huyền nhẹ gật đầu, giải thích:

- Điền Thanh phó đường chủ là Dị Linh tộc, do ý niệm của Thanh Điền nhất mạch Thanh Điền Hoàng chuyển thế thành, bản chất là Dị Linh tộc.

Cùng Trung Thanh Vương, Thanh Nguyên Hoàng đế Sở Thiên Hành cấu kết, tùy ý phá hư Nhân tộc yên lặng...

Nói rõ sự tình Điền Thanh cùng Dị Linh tộc một lần. Bất quá giảm đi bộ phận liên quan tới Ngoan Nhân.

- Cái này...

Nghe xong giải thích, Diêu Mạn Thiên cực kỳ khiếp sợ, nhịn không được nhìn qua:

- Chuyện này dính dáng cực lớn, ngươi có chứng cứ không?

Dính dáng một vị phó đường chủ, cùng Hoàng đế của một phong hào đế quốc, một khi xuất hiện không chính xác, toàn bộ Danh Sư đường sẽ mất sạch danh dự.

- Chuyện này đám người Ngô sư đã báo lên phân bộ liên minh, nếu như Diêu sư không tin, có thể tới liên hệ! Có thi thể của Thanh Điền Hoàng làm chứng!

Trương Huyền nói.

Mặc dù Thanh Điền Hoàng cùng Điền Thanh đều chết, nhưng có phải ý niệm chuyển kiếp hay không, chỉ cần Tổng bộ Danh Sư đường muốn tra, khẳng định có thể tra ra.

Thấy hắn tự tin như thế, Diêu Mạn Thiên nhẹ gật đầu:

- Chuyện này ta sẽ liên hệ tổng bộ, hỏi thăm kỹ càng! Đúng sai, sẽ cho câu trả lời chắc chắn. Bất quá, cho dù Sở Thiên Hành có vấn đề, cũng cần trước thời hạn báo cáo tổng bộ, để Danh Sư đường ra tay. Học sinh của ngươi chém giết hắn, hơn nữa cùng Độc sư độc choáng toàn bộ hoàng cung... Tống sư phán xử chém giết, dù có bất công, nhưng cũng vì ổn định lòng người, không phải là hoàn toàn sai! Ngươi xông lại, để vũ khí đả thương hắn, khó tránh khỏi có chút quá mức vô lễ!

Mục đích của Danh Sư đường là vì ổn định toàn bộ Nhân tộc.

Đám người Tôn Cường độc choáng một hoàng cung, giết chết Hoàng đế, cho dù giết là phản đồ của Nhân tộc, cũng là vi phạm quy định.

Thật giống như tội phạm giết người, tự có pháp luật trừng trị, cho dù lại hận, cũng không thể tự mình ra tay, nếu không ngươi cũng là phạm tội.

Hiện tại bọn họ chính là như vậy.

Cho dù chém giết Sở Thiên Hành là chuyện tốt, vẫn không hợp quy củ, vì ổn định lòng người, chém giết bọn hắn, có chút bất công, nhưng cũng không tính là gì...

Kết quả, ngươi một Danh Sư thất tinh xông lại đánh đặc sứ...

Tội danh phạm thượng cũng không nhỏ.

- Diêu sư, Trương Huyền này cậy tài khinh người, không chỉ vô lễ, càng xem kỷ luật như không, căn bản không có quy củ của Danh Sư đường, nhất định phải nghiêm trị, nếu không làm sao phục chúng...

Nghe được Diêu sư nói đỡ cho hắn, Tống Hiên cắn răng.

Thân phận nam nhân bị phế, đổi lại ai cũng không đội trời chung.

- Im miệng!

Lời còn chưa dứt, chỉ thấy Trương Huyền sầm mặt lại.

- Ngươi...

Tống Hiên tức thiếu chút nữa nổ tung.

- Diêu sư không có để ngươi nói chuyện, đến phiên ngươi chen miệng vào? Đối mặt Danh Sư bát tinh, tùy ý ngắt lời, ngươi đây là lễ độ?

Đánh gãy đối phương, Trương Huyền phất tay.

- Ta...

Sắc mặt Tống Hiên trắng nhợt.

Diêu sư không có để hắn nói chuyện, tùy tiện ngắt lời, quả thực là đại bất kính.

Thấy hắn không lời nào để nói, Trương Huyền không để ý, tiếp tục ôm quyền:

- Diêu sư, chuyện này, cũng không phải như Tống sư nói, mà là có ẩn tình khác!

- Vừa rồi Tống sư luôn miệng nói Tôn Cường hợp tác Độc sư của Độc điện đánh lén hoàng thành... Trên thực tế, đám người Hứa Du trưởng lão, sớm đã không phải Độc sư của Độc điện, mà là... Chiến Sư của Chiến Sư đường!

- Chiến Sư?

- Không sai, trước kia đám người Hứa Du trưởng lão là Độc sư, nhưng một lòng hướng thiện, đã bị Chiến Sư đường của Thanh Nguyên đế quốc hợp nhất, chuyện này sớm đã trình lên tổng bộ Chiến Sư đường, tân nhiệm Chiến Tử cũng đã đồng ý, chuyện này có thể đi tra...

Trương Huyền nghĩa chính ngôn từ.

Chiến Tử là Trịnh Dương, có đồng ý hay không, chuyện một câu nói của hắn mà thôi, lại nói, đám người Hứa trưởng lão gia nhập Chiến Sư đường, quả thực đã báo lên, hơn nữa đạt được phê chuẩn.

Sớm đã không còn là Độc sư, mà là Chiến Sư chân chân chính chính của Chiến Sư đường.

- Ồ?

Diêu Mạn Thiên nhìn về phía Tống Hiên:

- Tống sư, chuyện này ngươi có điều tra không?

- Ta... Bọn họ là gia nhập Chiến Sư đường, nhưng mà giang sơn dễ đổi bản tính khó dời, lặng lẽ luyện chế độc dược, liền chứng minh...

Tống Hiên hơi đỏ mặt, vội nói.

Sự tình đối phương bị hợp nhất thành Chiến Sư, hắn biết một chút, có điều không coi ra gì.

- Bản tính khó dời? Thân là Danh Sư, lại nói ra lời này, Tống sư... khi còn bé ngươi bú sữa, bản tính khó dời... hiện tại có phải cũng còn bú sữa hay không?

Trương Huyền hất lên ống tay áo.

Cứu vạn dân tại dầu sôi lửa bỏng

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

- Ngươi làm càn!

Tống Hiên tức giận sắp nổ.

- Danh Sư chúng ta, tự thân dạy dỗ, thay đổi một cách vô tri vô giác, để cho người ta học tập kiến thức, đồng thời thay đổi tâm tính, phát triển về hướng tốt hơn! Nếu như theo lời ngươi nói, người người bản tính khó dời, vậy cần Danh Sư làm gì? Ngươi là đang phủ định lý niệm của Khổng sư, phủ định Danh Sư đường sao?

Trương Huyền trách mắng.

- Ta... Ta không phải ý này!

Thân thể Tống Hiên nhoáng một cái.

Phủ định Khổng sư, phủ định Danh Sư đường...

Cho hắn mười cái lá gan cũng không dám ah!

- Vậy ngươi là phủ định Chiến Tử cùng Chiến Sư đường, cảm thấy quyết định của bọn hắn sai lầm?

Trương Huyền nói tiếp.

- Ta... Cũng không phải ý tứ này!

Tống Hiên tiếp tục cắn răng.

Chiến Sư được Danh Sư đường chỉ huy, nhưng Chiến Tử thân phận quá cao, không phải tiểu nhân vật như hắn có thể ngông cuồng thảo luận.

- Vậy ý tứ là gì? Trên đời vẩn đục chỉ ta thanh liêm, mọi người đều say duy ta tỉnh?

Trương Huyền nhìn qua.

- Ngươi...

Kìm nén đến sắc mặt đỏ lên, biết mặc cho đối phương tiếp tục hỏi, khẳng định rơi vào trong mương, Tống Hiên vội vàng nhìn về phía Diêu Mạn Thiên, ôm quyền:

- Diêu sư, hành động của Độc sư, Danh Sư chúng ta đều rất rõ ràng, tu luyện công pháp ác độc không nói, thậm chí sử dụng máu người, mạng người nuôi cổ... Tàn nhẫn đến cực điểm! Những người này, mặc dù không biết loại nguyên nhân nào, bị hợp nhất vào Chiến Sư đường, nhưng căn cứ ta phỏng đoán, có lẽ chỉ là biến tướng giam giữ, phòng ngừa làm ác! Cũng không phải là thật thừa nhận thân phận...

- Công pháp ác độc?

Trương Huyền nhướng mày, ngắt lời hắn:

- Thân là Danh Sư, phải nói đúng sự thật... Mở mắt nói lời bịa đặt, cố ý lừa gạt Danh Sư bát tinh, không biết tội danh lớn như thế nào sao?

- Ngươi nói bậy bạ gì đó?

Tống Hiên cắn răng.

- Nói bậy?

Nhìn về phía đám người Hứa trưởng lão dưới đài, thanh âm của Trương Huyền vang lên:

- Chư vị, xin vận chuyển công pháp của các ngươi, để vị Tống sư này nhìn một chút, có phải công pháp ác độc hay không!

- Vâng!

Nhẹ gật đầu, chân khí trong cơ thể đám người Hứa trưởng lão vận chuyển, từng đạo khí tức phóng lên trời.

Những khí tức này, đường đường chính chính, chẳng những không có âm tà cùng kỳ lạ mảy may, ngược lại cho người ta một loại cảm giác ấm áp thoải mái dễ chịu.

- Cái này...

Tống Hiên sững sờ tại nguyên chỗ.

Thân là Danh Sư chuẩn bát tinh, gặp qua không ít Độc sư, mỗi một cái đều mang kịch độc, cho người ta một loại cảm giác âm quỷ.

Những người trước mắt này, không những không có loại cảm giác kia, còn cực kỳ ấm áp...

Không để ý tới hắn khiếp sợ, Trương Huyền ôm quyền:

- Xin hỏi Diêu sư... Bọn họ tu luyện là công pháp ác độc sao?

Diêu Mạn Thiên lắc đầu, nói:

- Chân khí của bọn họ tinh thuần thản nhiên, mang theo quang minh chi ý, không có quan hệ gì tới ác độc!

- Không sai, bọn họ sớm đã vứt ác hướng thiện... Trở thành một thành viên của Chiến Sư đường, Tống sư vẫn còn xem bọn hắn như Độc sư, mở miệng một tiếng ác độc... Ta muốn hỏi một chút, như thế nào là ác độc? Là ngươi chủ quan nói ra sao?

Trương Huyền nhìn chằm chằm Tống Hiên, một bước cũng không nhường.

- Ta...

Thân thể Tống Hiên run lên, không biết trả lời như thế nào.

Thời điểm bắt đám người Hứa trưởng lão, bọn hắn không có phản kháng, cho nên hắn không biết Độc sư cũng có thể tu luyện ra công pháp đường đường chính chính như vậy.

- Cho dù công pháp tu luyện của bọn họ không âm quỷ, nhưng ra tay độc choáng toàn bộ hoàng cung, đây là sự thật, ngươi nói nhiều hơn nữa, cũng không cách nào sửa đổi...

Qua một hồi thật lâu, lúc này mới khôi phục lại.

- Đã nói như vậy, vậy ta liền nói rõ chi tiết, để ngươi hết hy vọng!

Bàn tay lớn vẫy một cái, Trương Huyền nhìn về phía Danh Sư bát tinh:

- Diêu sư, ta sẽ nói chân tướng chuyện này, sau đó ngươi giúp ta cùng mọi người phân xử!

- Mời nói!

Diêu Mạn Thiên gật đầu.

- Là như vậy, Thanh Điền Hoàng của Thanh Điền nhất mạch, không chỉ tu vi cao thâm, thực lực phi phàm, càng là một vị Vu Hồn sư lợi hại! Có một loại bí pháp đặc thù có thể bắt hồn phách người. Nói cách khác, mặc kệ thực lực ngươi ra sao, chỉ cần không có vượt qua đối phương, hơn nữa ở trong phạm vi nhất định... Linh hồn liền có thể bị nhẹ nhõm bắt giữ, luyện hóa, trở thành chất dinh dưỡng tu luyện!

- Bắt giữ linh hồn, luyện hóa?

- Không sai!

Cổ tay khẽ đảo, một cái tế đàn xuất hiện ở trước mắt, rơi vào trên mặt đất, Trương Huyền nói:

- Đây chính là một cái trận pháp hắn sử dụng, nếu như Diêu sư không tin, có thể nhìn một chút!

Chính là tế đàn dùng để bắt giữ Thanh Điền Hoàng kia.

- Những bí văn này...

Nhìn kỹ một vòng, vẻ mặt của Diêu Mạn Thiên càng ngày càng nghiêm trọng:

- Mặc dù ta chưa bao giờ thấy qua loại tế đàn này, nhưng Vu Hồn sư kỳ lạ khó lường, dựa vào thôn phệ linh hồn người khác để cho mình tấn cấp quả thực tồn tại, nguyên nhân chính là như vậy, năm đó mới bị chính đạo không dung, bị Danh Sư đường gạt bỏ!

Dù chưa thấy qua thứ này, nhưng lấy ánh mắt Danh Sư bát tinh của nàng, có thể nhẹ nhõm nhìn ra, đối với linh hồn có tính công kích cực lớn, một khi phối hợp phương pháp đặc thù vận chuyển, không cẩn thận, thật có thể rút linh hồn của người ra ngoài.

- Không sai, loại phương pháp này, nói thật, không chỉ Thanh Điền Hoàng có, Sở Thiên Hành hiệu trung với hắn cũng học được!

Trương Huyền tiếp tục nói.

- Sở Thiên Hành cũng có thể là Vu Hồn sư?

Diêu Mạn Thiên cau mày.

- Vâng!

Trương Huyền gật đầu.

- Có chứng cứ không?

Diêu Mạn Thiên nói.

Học tập thủ đoạn Vu Hồn, hiệu trung Dị Linh tộc, tội danh rất lớn, Sở Thiên Hành đã chết, nhưng không có chứng cứ, vẫn tương đương với phỉ báng.

- Muốn chứng minh cực kỳ đơn giản, Bạch trưởng lão, làm phiền đi mang thi thể của Trần Triết, Cẩu đường chủ, cùng mấy vị Danh Sư thất tinh tới!

Vẻ mặt Trương Huyền không thay đổi, quay đầu phân phó.

- Vâng!

Dưới đài cao, một vị trưởng lão của Danh Sư đường xoay người đi ra ngoài.

Vị này từng theo hắn đi tiểu viện của Trần Triết, bắt Điền Thanh phó đường chủ, đã sớm nhận biết.

Thời gian không dài, Bạch trưởng lão lần nữa trở về, cổ tay khẽ đảo, một loạt thi thể rơi trên mặt đất.

Biết quan hệ trọng đại, những thi thể này đã được Danh Sư đường xử lý đặc thù, cho dù qua nhiều ngày như vậy, vẫn sinh động như thật, không khác lúc vừa mới chết.

- Diêu sư có thể cẩn thận kiểm tra, nhìn điểm giống nhau của những thi thể này một chút!

Trương Huyền vẫy vẫy tay.

Đi lên phía trước, Diêu Mạn Thiên cúi đầu nhìn sang, càng xem lông mày nhăn càng chặt.

Những thi thể này, tất cả đều hoàn hảo không chút tổn hại, từ bên ngoài nhìn vào không ra bất kỳ vết thương, nhưng linh hồn đã biến mất, hoàn

toàn biến mất.

- Đây đều là linh hồn bị giết mà chết...

Xem xong, Diêu Mạn Thiên nói.

- Ừm, đây đều là linh hồn bị câu bắt, gạt bỏ mà chết... Hơn nữa, những Danh Sư thất tinh này, trước khi chết đều có một đặc thù, từng có tiếp xúc với Sở Thiên Hành, điểm ấy có thể ở Danh Sư đường thẩm tra!

Trương Huyền tiếp tục nói.

Sở Thiên Hành từng tới thăm Trung Thanh Vương, cùng những người này có tiếp xúc, trước đó không cảm thấy cái gì... sau khi biết hắn hiệu trung Ngoan Nhân, đoán ra vấn đề liền đơn giản.

Không có môi giới, cho dù Ngoan Nhân lợi hại hơn nữa, cũng không có khả năng cách xa không biết bao nhiêu vạn dặm liền gạt bỏ người, sở dĩ có thể làm được, hắn là những Danh Sư này tiếp xúc Sở Thiên Hành, đồng thời đưa tới mỹ tửu mỹ thực cho đối phương.

- Ta có thể chứng minh, đêm hôm đó, Sở Thiên Hành tới thăm Trung Thanh Vương, mang theo rất nhiều rượu ngon cho mọi người uống!

- Ta cũng có thể chứng minh, mỗi nói một câu, đều có thể dùng thân phận Danh Sư thề...

Vừa dứt lời, dưới đài có không ít Danh Sư hô lên.

Lúc đó Sở Thiên Hành cực kỳ niềm nở, không ít người ký ức vẫn còn mới mẻ.

- Ngươi ý tứ... là Sở Thiên Hành này sử dụng bí pháp, giết chết nhiều Danh Sư như vậy?

Nghe nhiều người chứng minh, Diêu Mạn Thiên biết không có khả năng là giả, nghi ngờ nhìn qua.

- Cho dù không phải hắn làm, tất nhiên cùng hắn có quan hệ cực lớn!

Trương Huyền nói tiếp:

- Mặc dù ta cùng Ngô sư suy đoán ra hắn có vấn đề, nhưng không dám động thủ, bởi vì một khi chém giết hắn, Thanh Điền Hoàng núp ở đầm lầy Tề Bắc tất nhiên sẽ bỏ trốn, lại muốn tìm kiếm liền khó khăn! Cho nên hai người chúng ta lấy danh nghĩa bế quan, lặng lẽ tập hợp chín vị cao thủ, đi tới đầm lầy chém giết đối phương, dù nguy hiểm tầng tầng, nhưng cuối cùng may mắn thành công... Chuyện này, trước đó ta đã nói!

Diêu Mạn Thiên gật đầu.

Chuyện này vừa rồi đã nói tỉ mỉ.

- Mặc dù chúng ta đi bí ẩn, nhưng làm Hoàng đế một nước, mấy ngày sau vẫn như cũ phát hiện không đúng. Đoán chừng cũng suy đoán ra mình bị lộ, ý định chó cùng rứt giậu!

- Chó cùng rứt giậu?

- Không sai, căn cứ suy đoán của ta, Sở Thiên Hành vô cùng có khả năng sử dụng bí pháp bắt giữ linh hồn này, hiến tế toàn bộ sinh linh của Thanh Nguyên thành, giúp mình tăng cao tu vi! Một lần giết chết nhiều cường giả như vậy, không thể nào làm được, nhưng chỉ hạn chế người Thánh Vực trở xuống, đồ sát mấy trăm vạn, mấy ngàn vạn hắn không khó lắm! Một khi thành công, cả Đế đô sẽ sinh linh đồ thán, biến thành nhân gian địa ngục!

Trương Huyền nói, trong thanh âm mang theo trách trời thương dân.

- Trương sư có ý tứ là... Sở Thiên Hành muốn giết chết toàn bộ Thánh Vực trở xuống ở Thanh Nguyên thành?

- Cái này... Cái này sao có thể? Không có điên cuồng như vậy a!

Thanh âm của Trương Huyền không có che lấp, dưới đài lập tức xôn xao, tất cả mọi người không dám tin tưởng.

Tin tức này quả thực quá kinh người, vượt ra khỏi tưởng tượng.

- Phản bội Nhân tộc, kết quả là gì, chắc hẳn không cần ta nhiều lời, mọi người đều biết! Một khi vạch trần, sẽ trở thành kẻ địch của toàn bộ đại lục, sống không bằng chết... Làm ra bất luận sự tình gì cũng có thể!

Trương Huyền khẽ nói.

- Cái này...

Đám người trầm mặc.

Sinh tử trước mặt, không có người có thể duy trì tâm tính, ai cũng không cách nào xác nhận sẽ làm ra cái gì.

- Nguyên nhân chính là như thế, trước khi xuất phát, ta đặc biệt dặn dò Tôn Cường, Lưu Dương, cùng đám người Hứa trưởng lão, chỉ cần xuất hiện biến cố, dù bốc lên bị hiểu lầm thanh danh, cũng phải cứu chúng sinh! Đây là nghĩa vụ của Danh Sư chúng ta!

- Cho nên... Lúc này mới có sự tình Lưu Dương lẫn vào hoàng cung, làm bộ bị bắt, Tôn Cường cùng đám người Hứa trưởng lão độc choáng tất cả hộ vệ... nhìn như lỗ mãng, lại là phương pháp giải quyết vấn đề tốt nhất, đã có thể giảm bớt ảnh hưởng, lại có thể cứu người...

- Bởi vậy, ta cảm thấy bọn họ không những vô tội, còn có công cứu người... công thần như vậy, bị Tống sư không phân biệt xanh đỏ trắng đen, phán xử chém giết, ta có thể nào khoanh tay đứng nhìn? Thật muốn mặc kệ phát sinh, công bằng của Danh Sư đường ở đâu? Danh dự ở đâu?

Trương Huyền càng nói càng kích động, nổi giận đùng đùng, thanh âm vang vọng cả Đế đô.

- Ây...

Nghe những lời này vào trong tai, đám người Hứa trưởng lão hai mặt nhìn nhau.

Cứu vạn dân ở trong dầu sôi lửa bỏng...

Làm sao, đột nhiên chúng ta vĩ đại như vậy nhỉ...

Vị Trương sư kia nói những thứ này...

Sao chúng ta hoàn toàn không có ấn tượng gì nhỉ?

Thẹn quá thành giận

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Mọi người cầm độc dược trong tay, một đêm mê choáng cả hoàng cung, trên vạn người, không có chút năng lực phản kháng, mặc dù là vì cứu người, Sở Thiên Hành cũng trừng phạt đúng tội...

Nhưng thực sự quá kinh thế hãi tục.

Không phải cứu người, mà là giết người...

Ai có thể chống cự? Tin tức truyền ra, tất nhiên người người cảm thấy bất an, phong hào đế quốc khác hoảng sợ không chịu nổi, hận không thể giết cho thống khoái.

Nguyên nhân chính là như vậy, Tống Hiên phán xử đám người tử hình, không có quá nhiều chần chừ, ngay cả trong lòng Diêu Mạn Thiên cũng ngầm đồng ý, cảm thấy không thương tổn phong nhã.

Tâm cảnh của Trương Huyền đạt tới 25.1, hiểu rõ thế sự, nhìn lo lắng cùng ý nghĩ của bọn họ ở trong mắt, rõ rõ ràng ràng, biết nếu như không có lý do thích hợp, cho dù nói khá hơn nữa, cũng khẳng định khó thoát kết cục tử hình.

Cho nên... trước cho đám người Hứa trưởng lão một cái thân phận chính thức, sau đó lại an bài cho Sở Thiên Hành cái tội danh “có lẽ có”!

Như vậy, bọn họ cũng không phải lỗ mãng động thủ, mà là Chiến Sư đường phối hợp Danh Sư, có mục đích có kế hoạch cứu người...

Phong hào đế quốc khác biết những chuyện này, tất nhiên sẽ không nhiều lời, cũng sẽ không đi lo lắng cái gì.

Những ý nghĩ này, những người khác không nghĩ ra được, Hứa trưởng lão sửng sốt một chút, lập tức rõ ràng, lần nữa nhìn về phía Trương Huyền, cực kỳ bội phục.

Thời gian ngắn như vậy liền phân tích ra tâm lý của Tống sư, Diêu sư, biết ý nghĩ của Danh Sư đường cùng toàn bộ Thanh Nguyên thành, đồng thời tìm ra lý do thích hợp nhất, vừa đập vừa cào, một chiêu giải quyết vấn đề...

Chỉ chiêu này, là không biết bao nhiêu người làm không được!

Phản ứng nhanh chóng, suy nghĩ nhạy bén, có thể nói kinh khủng!

- Ta thế nào cảm giác... Vị này mới thật sự là ân công nhỉ?

Lần nữa nhìn Trương Huyền một cái, lại nhịn không được nhìn về phía Tôn Cường cách đó không xa, Hứa trưởng lão nói thầm.

Vị ân công cứu bọn họ kia, gặp được sự tình chính là như vậy, có được phản ứng cùng năng lực vượt qua người thường, cơ trí thông minh, làm bất cứ chuyện gì cũng không chút hoang mang, nhưng tên mập mạp cùng bọn hắn chung một chỗ bị bắt kia...

Hoàn toàn khác biệt!

Mập mạp Tôn Cường này, hình như trừ biết ăn... thì tương đối lười, có vẻ như thật không có phát hiện quá nhiều ưu điểm ah!

Cực kỳ nghi ngờ, đang muốn thăm dò một chút, chỉ thấy mập mạp “ân công” ở cách đó không xa bỗng nhiên đi về phía trước mấy bước.

- Diêu sư, tại hạ là Tôn Cường phải bị chém đầu kia!

Thanh âm vang vang, Tôn Cường chắp hai tay sau lưng, thần thái ngạo nghễ, đồng thời thanh âm vang vọng toàn bộ quảng trường:

- Chuyện này, chúng ta không muốn nói ra, là sợ gây ra náo động, làm cho tất cả mọi người khủng hoảng, thiếu gia đã nói, vậy ta liền thừa nhận! Ta cùng Lưu Dương thiếu gia, sở dĩ chém giết Sở Thiên Hành, chính là nhìn thấy hắn đang làm ác, ý định tế tự cả Đế đô!

- Mặc dù chúng ta không có thực lực, danh khí cũng không hiện, nhưng nếu như có thể dùng mạng của mình, đổi cả thành trì được sống, có chết cũng vinh dự!

Nói xong, Tôn Cường đi tới trước mặt mọi người, lưng eo thẳng đứng, một bộ vì Nhân tộc, bất cứ lúc nào cũng sẽ anh dũng hy sinh, không cần người lý giải.

- Thì ra là thế...

- Hắn là vì cứu chúng ta... Buồn cười chúng ta còn tưởng rằng, hắn là loạn thần tặc tử!

- Sở Thiên Hành đầu nhập vào Dị Linh tộc, còn muốn tế tự toàn bộ chúng ta, tội không thể tha!

- Tận mắt nhìn thấy mới biết được Tôn Cường cùng những Độc sư này, không, là Chiến Sư, vĩ đại dường nào, chúng ta đều trách oan bọn họ...

...

Nghe được giải thích, lại tận mắt thấy sống lưng thà chết chứ không chịu khuất phục của Tôn Cường, tình nguyện bị giết, cũng không nguyện ý để đám người khủng hoảng...

Mọi người đều cực kỳ cảm động.

Rất nhiều Danh Sư của Danh Sư đường càng xấu hổ.

Mặc dù là Danh Sư, nhưng so với những người này, còn kém quá nhiều.

- Cái này...

Khóe miệng của Hứa trưởng lão lần nữa co lại.

Đang làm điều ác? Rõ ràng là trong lúc vô tình đánh chết được không? Hơn nữa mấu chốt nhất là... Ngươi còn muốn cầm đao thiến người ta...

Làm ác chính là ngươi, lúc nào biến thành Sở Thiên Hành? Mấu chốt nhất là... Ngươi trừ ăn là ngủ, lúc nào anh dũng hy sinh...

- Bất quá… Điểm ấy lại có chút tương tự ân nhân!

Xoa xoa mi tâm, Hứa trưởng lão cũng phân không rõ.

Trước đó hoài nghi, vị Trương Huyền Trương sư này có thể là ân nhân chân chính, nhưng nhìn thấy thần thái này của Tôn Cường... Lại có chút tương tự ân nhân, để hắn phân biệt không ra.

- Cái tên này... chỉ biết trang bức!

Cùng Hứa trưởng lão ý nghĩ khác biệt, thấy Tôn Cường lao ra, biểu hiện bộ dáng này, Trương Huyền nhịn không được xoa xoa mi tâm, không còn gì để nói:

- Nếu có một nửa khiêm tốn của ta liền tốt!

Hắn bất kể làm chuyện gì, đều nghĩ tới là, có thể không phiền phức liền không phiền phức, có thể khiêm tốn liền khiêm tốn...

Cái tên này ngược lại tốt, chỉ muốn danh tiếng...

Thật không biết học từ ai! Bất quá, như vậy cũng tốt.

Chỉ cần tạo thành dư luận, chẳng khác nào hóa giải sự tình, cho dù Diêu sư cảm thấy chuyện không thích hợp, ở trước mặt dân tâm, dân ý, khẳng định cũng sẽ đáp ứng.

Mấu chốt nhất là, Hoàng đế một đế quốc phản bội, đối với danh dự của Danh Sư đường cũng có tổn thương rất nặng, làm như vậy chẳng khác nào Danh Sư đường nắm trí châu, sớm biết Sở Thiên Hành làm ác, sớm chuẩn bị, không chỉ danh dự không tổn hại, còn có thể lần nữa cất cao một cấp bậc, để cho người ta càng thêm kính nể.

Loại tình huống này, chỉ cần không ngốc, khẳng định sẽ trực tiếp đáp ứng, không cần nghĩ nha.

Quả nhiên, ý nghĩ còn không có kết thúc, liền thấy Diêu Mạn Thiên ở cách đó không xa nhẹ gật đầu, vẻ mặt ngưng trọng nhìn qua:

- Không nghĩ tới Sở Thiên Hành làm nhiều việc ác như vậy! Chuyện đã tra ra manh mối, ta sẽ bẩm báo tổng bộ, ban thưởng chư vị thật tốt, bù đắp sai lầm trước đó!

- Diêu sư...

Nghe được nàng phán quyết như vậy, sắc mặt của Tống Hiên trắng nhợt:

- Chuyện này, ta cảm thấy còn có kỳ lạ, cần cẩn thận điều tra...

Xác định như vậy, chẳng khác nào nói hắn làm việc bất lợi, vu hãm trung lương... Chỉ tội danh này, chỉ sợ về sau sẽ không cách nào xoay người.

- Đủ rồi!

Diêu Mạn Thiên sầm mặt lại, vung tay áo một cái:

- Còn ngại không đủ mất mặt sao? Thân là Danh Sư chuẩn bát tinh, không hảo hảo điều tra rõ ràng, liền trực tiếp xét xử, suýt chút nữa để trung lương thất vọng đau khổ... Về sau làm sao xứng đáng quyền lực mà Danh Sư đường trao cho ngươi?

- Ta...

Thân thể Tống Hiên run lên.

- Được rồi, lần này ngươi làm việc bất lợi, ta sẽ kỹ càng báo lên tổng bộ, chờ trở về tiếp nhận xử lý đi!

Diêu Mạn Thiên khoát tay áo.

- Đều là ngươi...

Vốn cho rằng là sự tình rất nhẹ nhàng, rất đơn giản, không nghĩ tới biến thành như vậy, Tống Hiên quay đầu nhìn về phía Trương Huyền, cực kỳ hận ý.

Nếu không phải tên này...

Chỉ cần xử lý tốt chuyện nơi đây, cho dù sẽ không một bước lên mây, cũng có thể từng bước cao thăng, thậm chí có khả năng đạt được phía trên ban thưởng, đột phá Xuất Khiếu cảnh ràng buộc, xung kích Lĩnh Vực cảnh thành công...

Đáng tiếc... Hiện tại tất cả đều biến thành bọt nước!

Mấu chốt nhất là, còn bị ở trước mặt mọi người đánh mặt, đồ chơi kia cũng phế bỏ...

Cừu hận có thể nói đã không đội trời chung!

Cổ tay khẽ đảo, huy chương Danh Sư rơi vào lòng bàn tay, ngón tay điểm một cái, một giọt máu tươi lơ lửng ở phía trên.

Ngay sau đó một âm thanh vang dội, vang vọng toàn thành.

- Trương Huyền, giật dây nhiều Danh Sư như vậy ra tay với ta, nhục tôn nghiêm của ta, càng để binh khí của mình đánh phế ta... Tống Hiên ta lấy danh nghĩa Danh Sư thất tinh, xin tổng bộ cho Danh Sư khiêu chiến, hiện tại tiến hành... Ngươi có dám đáp ứng?

Lập tức, trên huy chương có một đạo quang mang bay về phía bầu trời.

- Tống Hiên, ngươi thật to gan!

Không nghĩ tới tên này không cam tâm bị phạt, còn đưa ra Danh Sư khiêu chiến, vẻ mặt của Diêu Mạn Thiên âm trầm xuống.

Giữa Danh Sư, có mâu thuẫn không giải quyết được, có thể xin Danh Sư khiêu chiến, thông qua huy chương có thể báo loại ý nguyện này lên tổng bộ, sau đó tổng bộ căn cứ thực lực cụ thể của người ngươi muốn khiêu chiến, tiến hành phán quyết.

Đây là phương pháp giải quyết ân oán của Danh Sư tốt nhất, một khi hai bên đồng ý, cho dù nàng là Danh Sư bát tinh, cũng không có cách nào ngăn cản.

- Làm sao không dám, ta đáp ứng!

Trương Huyền gật đầu.

Cưỡng ép từ trong tay đối phương cướp người, càng nói hộc máu, không làm được nam nhân...

Hơn nữa ở trước mặt nhiều người như vậy, nếu như Tống Hiên này nuốt được, hắn mới giật mình.

Xuất hiện loại kết quả này, hoàn toàn ở trong dự liệu.

- Trương sư...

Diêu Mạn Thiên vội vàng nhìn qua, muốn khuyên can, có điều hắn mới vừa đáp ứng, bên Danh Sư đường liền có cảm ứng.

Ầm ầm!

Cách đó không xa, trên Danh Sư tháp, một đạo quang mang lấp lánh bay ra, thời gian nháy mắt ở trên không trung tạo thành hai chữ lớn “Đồng ý!”

Tống Hiên, mặc dù là Danh Sư chuẩn bát tinh, trên thực tế cũng ở trong phạm trù thất tinh, còn là Danh Sư thất tinh, Trương Huyền vừa mới xông đường thành công, uy thế đang nồng...

Bởi vậy, tổng bộ trải qua phán định, hai người có lực đánh một trận.

- Dám đáp ứng liền tốt...

Thấy đối phương không chần chờ đáp ứng, Tống Hiên có chút ngoài ý muốn, cắn răng:

- Ta đưa ra khiêu chiến, hạng mục tỷ thí có thể do ngươi tới định!

Hắn đưa ra khiêu chiến, tự nhiên phải do đối phương tới chọn nội dung tỷ thí, mới có vẻ công bằng.

- Để ta tới định? Tốt!

Biết quy củ khiêu chiến, Trương Huyền nhàn nhạt nhìn qua:

- Ta khiêu chiến Sư Ngôn Thiên Thụ!

Tâm cảnh khắc độ của hắn đã sớm đạt đến tiêu chuẩn Danh Sư bát tinh, lại thêm ưu thế của Thiên Nhận Danh Sư, khiêu chiến Sư Ngôn Thiên Thụ mà nói, đừng nói tên này không cách nào chống lại, ngay cả Danh Sư bát tinh bình thường, chỉ sợ cũng ngăn cản không nổi.

Tên này đã muốn tìm kích thích, cũng không có gì cần xoắn xuýt...

Nghiền ép là được.

- Sư Ngôn Thiên Thụ?

Lông mày nhảy một cái.

Đối phương xông đường, làm cho cả Danh Sư đường cam tâm bái sư... Hắn đã sớm nghe nói, tâm cảnh khắc độ tuyệt đối so với hắn chỉ mạnh không yếu.

Lựa chọn cái này mà nói, vô cùng có khả năng bị nghiền ép.

Bất quá hắn là cường giả Xuất Khiếu cảnh đỉnh phong, trải qua bốn lần lôi kiếp, Nguyên Thần mạnh mẽ, tâm cảnh trầm ổn, tu vi của đối phương chỉ là Thai Anh cảnh đỉnh phong...

Chỉ cần sớm chuẩn bị, lựa chọn phương pháp tỉ thí kĩ càng, có lẽ cơ hội chiến thắng rất lớn.

- Tốt, ta đáp ứng, có điều nội dung cụ thể ta tới định!

Tỷ thí Sư Ngôn Thiên Thụ, có rất nhiều loại, đối phương xác định hạng mục tỷ thí, nội dung lại do hắn tới quyết định.

- Đương nhiên!

Trương Huyền khoát tay áo, cũng không nhiều lời.

Quản cái nội dung gì, Sư Ngôn Thiên Thụ... Hắn còn không có sợ qua ai.

- Vậy tốt!

Tống Hiên nhìn về phía Diêu sư, hai tay ôm quyền.

- Xin hỏi Diêu sư, có thể mượn dùng Thiên Âm bút của ngươi một chút hay không?

- Thiên Âm bút?

Diêu Mạn Thiên sửng sốt một chút, lập tức sầm mặt lại:

- Chẳng lẽ ngươi muốn khiêu chiến khó khăn nhất trong Sư Ngôn Thiên Thụ... Sư Tự Thiên Âm?

Sư Tự Thiên Âm

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

- Không sai!

Ánh mắt phát lạnh, Tống Hiên cắn chặt hàm răng.

- Sư Tự Thiên Âm?

Trương Huyền sửng sốt một chút, sau đó nhẹ gật đầu.

Nhìn qua tất cả thư tịch của Danh Sư đường, đối với loại này tỷ thí, đã biết rất rõ ràng.

Sư Ngôn Thiên Thụ bình thường, là tìm số lượng tu luyện giả nhất định, trong thời gian hạn định giảng bài, dò xét độ thân thiện càng cao, thành tích càng tốt.

Sư Tự Thiên Âm, nguyên lý không kém nhiều, chỉ bất quá mượn một loại đạo cụ gọi Thiên Âm bút mà thôi!

Thiên Âm bút, không phải Thánh khí, cũng không phải Linh khí, mà là một loại pháp bảo đặc thù hun đúc ý niệm của Danh Sư, có thể phân biệt ngôn ngữ của Danh Sư, một khi phù hợp đại đạo áo nghĩa, hơn nữa sửa cũ thành mới, liền sẽ tự động ghi chép lại.

Tu luyện giả khác, quan sát nó ghi chép lại văn tự, đồng dạng có thể đưa đến hiệu quả như tự mình lắng nghe Sư Ngôn Thiên Thụ, từ đó tăng tốc tu luyện.

Đương nhiên, loại quan sát này, một lần qua đi, chữ viết sẽ hoàn toàn biến mất.

Nên là tỷ thí khó khăn nhất trong Sư Ngôn Thiên Thụ, có hai nguyên nhân.

Thứ nhất, Thiên Âm bút hun đúc ý niệm của Danh Sư, Sư Ngôn Thiên Thụ bình thường đối với nó mà nói, đã nhìn lắm thành quen, muốn để nó động, truyền thụ kiến thức, tất nhiên phải suy nghĩ khác người, không giống bình thường.

Thứ hai, tiêu hao rất nhiều tâm cảnh, vượt xa giảng bài cho Danh Sư, dưới tình huống bình thường, để hắn viết một chữ, liền có thể tiêu hao một tâm cảnh khắc độ của Danh Sư.

Bởi vậy chỉ hai điểm này, liền không biết làm khó bao nhiêu Danh Sư, rất nhiều Danh Sư thất tinh đỉnh phong, bài giảng qua đi, Thiên Âm bút không động chút nào, thậm chí Danh Sư chuẩn bát tinh mười chữ cũng là cực hạn, hầu như không có người có thể phá vỡ.

- Sư Tự Thiên Âm, mỗi tiến hành một lần, đối với tâm cảnh có tổn hại rất lớn, ngươi khẳng định muốn tỷ thí cái này?

Nghe được tỷ thí lại là cái này, vẻ mặt của Diêu Mạn Thiên khó coi, để Thiên Âm bút tự động viết, tâm cảnh tiêu hao rất nhiều, hơi không cẩn thận, liền có thể dẫn đến tâm cảnh sụp đổ, nhiều năm tu vi hủy hoại chỉ trong chốc lát, bởi vậy loại tỷ thí này, không chỉ khó, càng thêm nguy hiểm.

- Vâng!

Ánh mắt Tống Hiên kiên định.

- Cái này...

Diêu Mạn Thiên dừng lại một chút, nhìn về phía Trương Huyền:

- Trương sư, ý kiến của ngươi như thế nào? Nếu như cảm thấy quá khó, hoàn toàn có thể cự tuyệt!

Nói xong lặng lẽ truyền âm.

- Tống Hiên chuyên môn học qua Sư Tự Thiên Âm, từng sáng chế thành tích tám chữ, ngươi chưa hề tiếp xúc qua Thiên Âm bút, thực sự không được, cứ cự tuyệt thẳng, đổi một phương pháp tỷ thí!

Để Thiên Âm bút động, chưa hề thử qua, không biết quy củ, hầu như không có người có thể thành công.

Tống Hiên dám khiêu chiến, là bởi vì Tiềm Xung đế quốc nắm giữ Thiên Âm bút, hơn nữa còn sáng chế qua thành tích tám chữ.

Mười chữ, là cực hạn của Danh Sư chuẩn bát tinh, có thể đạt tới tám chữ, cho dù ở Tiềm Xung đế quốc, cũng tuyệt đối là số một số hai.

Có thể nói, khiêu chiến cái này, đối với hắn cực kỳ có lợi, mà đối với Trương sư, độ khó liền lớn.

- Không cần, liền cái này đi!

Biết đối phương là hảo ý, nhẹ gật đầu, ngỏ ý cảm ơn, Trương Huyền mỉm cười.

Sư Tự Thiên Âm mà thôi, mặc dù không tiếp xúc qua, cũng không tính quá khó.

- Được!

Thấy hắn đáp ứng, biểu lộ không quan tâm, Diêu Mạn Thiên lắc đầu, cổ tay khẽ đảo, một cây bút lông kim sắc xuất hiện ở trước mặt mọi người, an tĩnh lơ lửng giữa không trung.

Bút dài hơn một thước, mặt ngoài không mực, thần thức đảo qua, cho người ta một loại cảm giác khí tức đặc thù của Danh Sư, sinh ra cảm giác áp bách nhàn nhạt.

- Đây là Thiên Âm bút, các ngươi ai tới trước?

Ngón tay điểm một chút, bút lông an tĩnh lơ lửng ở giữa hai người, không nhúc nhích.

- Tỉ thí là do Tống sư nói ra, liền để hắn bắt đầu đi!

Trương Huyền khiêm nhượng nói.

Phương pháp tỷ thí Sư Tự Thiên Âm, hắn nhìn qua ghi chép, nhưng chưa hề tự mình thử qua, quy tắc cụ thể cũng không rõ ràng, cho đối phương tới trước, cũng tiện quan sát một chút, trước thời hạn có cái phán đoán.

- Được!

Cũng không cự tuyệt, Tống Hiên đi tới trước mặt, nhíu mày, miệng bắt đầu chuyển động.

Không có phát ra âm thanh, mà là chân khí truyền âm.

- Sử dụng truyền âm, Sư Ngôn Thiên Thụ có thể càng thêm chủ đích, không cần quá mức lãng phí...

Lại càng dễ để Thiên Âm bút động...

Sợ Trương Huyền không hiểu, Diêu Mạn Thiên lặng lẽ truyền âm.

Trương Huyền gật đầu.

Giảng bài cho một người, cùng giảng bài cho một đám người, là hai loại khái niệm.

Giống như khóa ngoại phụ đạo, lão sư một chọi một, hiệu quả phụ đạo sẽ càng tốt, một đối nhiều, không cách nào chăm sóc, hiệu quả rất kém.

Truyền âm qua, có tính nhắm vào, tránh lực lượng phân tán, uy lực càng lớn.

Miệng lúc mở lúc đóng, Tống Hiên không ngừng nói chuyện, rất nhanh, trên đầu toát ra mồ hôi.

Bất quá, bút lông trước mắt lại không nhúc nhích, như đóng ở trên không.

Thần thức của Trương Huyền lan tràn, cảm giác vị Tống sư này nương theo giảng bài, tâm cảnh khắc độ nhanh chóng hạ thấp.

Hô!

Không biết qua bao lâu, bút lông một mực yên lặng đột nhiên lắc lư, nhẹ nhàng xoay một cái, một chữ đại xuất hiện ở trên không trung.

Hư Không Lâm Thư!

Không phải là văn tự quen thuộc, cũng không phải của Dị Linh tộc cùng Thú tộc, mà là một loại kiểu chữ chưa từng thấy qua, mặc dù không nhận ra là cái gì, nhưng chỉ nhìn lên, dường như có thể rõ ràng ý tứ muốn biểu đạt, chân khí trong cơ thể sẽ tùy theo nhảy lên, dựa theo phương thức của đối phương tu luyện.

- Thần thức đảo qua, liền có thể học tập, có điều, chỉ cần quét một lần, chữ viết sẽ biến mất...

Diêu Mạn Thiên truyền âm.

Sư Tự Thiên Âm, là một loại Sư Ngôn Thiên Thụ, có thể khiến người ta tự động vận chuyển chân khí, chỉ cần thần thức tiếp xúc, liền có thể không bị khống chế tu luyện, bất quá thứ này là một lần duy nhất, bất kể công pháp thần kỳ bao nhiêu, cũng chỉ có thể cho một người xem một lần.

Có thể nói, thứ này là lưu trữ Sư Ngôn Thiên Thụ, có thể tùy thân mang theo, thậm chí đưa tặng.

Nguyên nhân chính là như vậy, cực kỳ trân quý, trên cơ bản là có tiền mà không mua được, mua cũng không mua nổi.

Xuất hiện chữ thứ nhất, mồ hôi lạnh trên đầu Tống Hiên càng ngày càng nhiều, ngay sau đó xuất hiện chữ thứ hai, chữ thứ ba, chữ thứ tư...

Nương theo số lượng chữ càng ngày càng nhiều, vẻ mặt càng ngày càng trắng xám, tựa hồ tâm cảnh đã xuất hiện tiêu hao.

Danh Sư chuẩn bát tinh tâm cảnh ở 23 trở lên, nhiều khắc độ như vậy, không có khả năng một lần tiêu hao sạch sẽ, thật làm như vậy, sẽ dẫn đến tâm linh sụp đổ, sinh ra vô số Tâm Ma, khó có thể khống chế.

Tình huống bình thường, đạt tới 15 trở xuống, sẽ xuất hiện nguy hiểm.

Minh Lý Chi Nhãn vận chuyển, Trương Huyền cẩn thận quan sát, nương theo chữ càng ngày càng nhiều, thân thể Tống Hiên lay động càng kịch liệt, Nguyên Thần tựa hồ cũng có xu thế sụp đổ.

May mắn là vượt qua bốn lần lôi kiếp, hồn phách mạnh mẽ, nếu không chỉ sợ sớm đã không kiên trì nổi.

- Sáu bảy tám... Đã tám chữ, đạt đến ghi chép lúc trước hắn sáng tạo ra...

Mười phút đồng hồ qua đi, trên không đã xuất hiện tám chữ, an tĩnh lơ lửng, lóe ra chói lọi đặc thù.

Tám chữ là thành tích tốt nhất của Tống Hiên, có thể làm được điểm ấy đã cực hạn, cả người không ngừng lay động, bất cứ lúc nào cũng sẽ ngã sấp xuống, vẻ mặt biến thành giống như giấy trắng, không có một chút huyết sắc.

- Tiếp tục nữa có thể sẽ có tổn thương cực lớn với thân thể.

Nhìn hắn vẫn không có ý tứ dừng lại, tiếp tục truyền âm cho bút lông, Trương Huyền nhíu mày.

Bất kể là Sư Ngôn Thiên Thụ hay tu luyện, đều phải lượng sức mà đi, vượt qua cực hạn của thân thể, sẽ tạo thành thương thế không vãn hồi được.

Hắn là Y sư thất tinh đỉnh phong, rất hiểu thân thể, tiếp tục kiên trì như vậy, có lẽ có thể vượt qua cực hạn, đạt tới thành tích trước kia làm không được.

Nhưng tổn thương với thân thể là mãi mãi, nhất là trên tâm cảnh, rất có thể dẫn đến về sau không cách nào tiến bộ.

Đối với Danh Sư mà nói, tâm cảnh không cách nào tiến bộ, chẳng khác nào cả đời dừng bước ở chuẩn bát tinh, không cách nào đặt chân cảnh giới cao hơn.

Hô! Hô! Hô!

Dù vẻ mặt khó coi, nhưng Tống Hiên vẫn không có ý tứ dừng lại, đột nhiên phun ra một ngụm máu tươi, cả người tựa như trở nên già nua hơn mấy phần.

Rầm!

Bút lông ở trên không trung lắc lư một cái, viết ra một chữ cuối cùng.

Bành!

Làm xong cái này, Tống Hiên cũng giống như dùng hết tất cả khí lực, ngã trên mặt đất, mắt tối sầm lại, ngất đi.

- Ai, tội gì khổ như thế chứ? Cần gì chứ?

Thấy đối phương vì chiến thắng, tiêu hao tất cả lực lượng, tinh thần không chịu nổi rơi vào hôn mê, Trương Huyền cười khổ lắc đầu.

Trả giá đánh đổi như thế, chỉ vì giận dỗi... Cái tên này thật là cố chấp.

Đi tới trước mặt, ngón tay ở trên huyệt vị của đối phương điểm hai lần, một đạo chân khí lặng lẽ lan tràn ra, lúc này Tống Hiên mới chậm rãi mở mắt.

- Ngươi...

Tống Hiên cắn chặt hàm răng, giãy dụa đứng dậy, khuôn mặt tái mét:

- Không cần lấy lòng, ta sẽ không cảm kích...

- Không cần ngươi cảm kích!

Trương Huyền lắc đầu.

Cứu đối phương chỉ vì đạo nghĩa Danh Sư, có cảm kích hay không, đối với hắn mà nói không có ý nghĩa.

Tỉnh táo lại, nuốt vào một viên đan dược, vẻ mặt Tống Hiên khôi phục một chút, lúc này mới nhìn về phía Diêu Mạn Thiên:

- Diêu sư, ta đã hoàn thành Sư Tự Thiên Âm, mong chứng kiến!

- Ngươi hết thảy viết ra chín chữ, mặc dù không có phá ghi chép cao nhất mười chữ của Danh Sư chuẩn bát tinh, nhưng cũng trăm năm hiếm thấy!

Diêu Mạn Thiên gật đầu.

Thành tích chín chữ, ở trong Danh Sư bát tinh không tính là gì, nhưng ở trong Danh Sư chuẩn bát tinh, tuyệt đối là tồn tại đứng đầu nhất, cho dù vị đường chủ kia của Tiềm Xung đế quốc, khả năng cũng chỉ như vậy.

- Đa tạ Diêu sư làm chứng!

Thấy đối phương thừa nhận thành tích, tròng mắt Tống Hiên hơi híp, nhìn về phía Trương Huyền:

- Trương sư bắt đầu đi!

- Được!

Trương Huyền gật đầu.

Vừa rồi đối phương thi triển Sư Tự Thiên Âm, toàn bộ nhìn ở trong mắt, đối với phương pháp khảo hạch Sư Ngôn Thiên Thụ, đã nắm giữ trong lòng.

Rất mau tới trước mặt Thiên Âm bút, Trương Huyền chắp hai tay sau lưng, đồng dạng truyền âm qua, miệng há ra hợp lại, ai cũng không biết nói thứ gì.

Bút lông vốn đang lay động ở trên không trung, nương theo hắn truyền âm, thì cứng ngắc tại nguyên chỗ, hình như đóng ở phía trên.

- Đã gần nửa canh giờ, tại sao không có một chút động tĩnh?

- Đúng vậy, sẽ không phải Trương sư nói, không hề có một chữ đạt được công nhận chứ?

- Như vậy...

Chờ gần nửa canh giờ, bút lông ở trên không một chút động tĩnh cũng không có, tất cả mọi người hai mặt nhìn nhau.

Vừa rồi Tống sư thời ngắn dài như vậy, cũng viết ra bảy tám chữ.

Vì sao hiện tại Trương sư một chút động tĩnh cũng không có? Chẳng lẽ... thất bại?

Giả chết cái gì?

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

- Trương sư chưa hề tiếp xúc qua Sư Tự Thiên Âm, không hiểu rõ tập tính của Thiên Âm bút, dù tâm cảnh khắc độ mạnh, chỉ sợ cũng khó mà chiến thắng!

- Tống sư chính là bắt lấy điểm ấy, mới cố ý khiêu chiến cái này, lần này ghi chép bất bại của Trương sư, đoán chừng sẽ kết thúc!

- Không hổ là Danh Sư chuẩn bát tinh, không có một cái đèn đã cạn dầu, xem ra hắn đã nhìn ra thiếu hụt của Trương sư, lúc này mới cố ý như vậy

...

Lại đợi một hồi, thấy bút lông vẫn không có động tĩnh, đám người dưới đài đã có chút không giữ được bình tĩnh.

Mặc dù Sư Tự Thiên Âm là một loại Sư Ngôn Thiên Thụ, độ khó lại càng lớn, tâm cảnh rất cao, Danh Sư giảng bài rất lợi hại, lần thứ nhất tiếp xúc, cũng rất khó để bút lông viết chữ, Trương sư khả năng là gặp loại tình huống này.

- Ân công, Trương sư hắn...

Hứa trưởng lão cực kỳ lo lắng nhìn qua.

Vị thiếu gia này của ân công, sở dĩ bị người khiêu chiến, là vì cứu bọn họ, nếu bởi vậy bị xử phạt, bị thương tổn, thật sự lương tâm khó an.

- Yên tâm đi, khiêu chiến như vậy, thiếu gia còn không có thua qua!

Tôn Cường khoát tay áo, vẻ mặt không quan trọng.

Từ khi biết thiếu gia, tiếp cận thời gian một năm, trải qua không biết bao nhiêu sóng to gió lớn, sự tình nhỏ như vậy, làm sao lại thua? Đang cực kỳ tự tin, chỉ thấy thiếu gia ở trên đài như có chút mệt mỏi, duỗi lưng một cái, lui về phía sau mấy bước.

- Xong rồi...

Mí mắt lắc một cái, thịt mỡ trên mặt Tôn Cường run rẩy.

Bút lông còn không động, liền xong rồi...

Thiếu gia không phải vô địch sao? Chẳng lẽ lần này không cách nào tiếp tục nữa, muốn chủ động nhận thua? Thấy động tác này của hắn, Diêu Mạn Thiên cũng biến sắc:

- Trương sư, Sư Tự Thiên Âm không có thời gian hạn chế, là từ số lượng từ bao nhiêu định thắng thua...

- Ta biết!

Trương Huyền khoát tay áo:

- Nói nhiều như vậy, hắn là có thể thắng hắn a!

- Thắng?

Mí mắt đảo loạn, Diêu Mạn Thiên suýt chút nữa bị nước bọt nghẹn chết.

Thiên Âm bút từ khi ngươi bắt đầu nói chuyện, đến bây giờ khẽ động cũng không động, giống như ngủ thiếp đi...

Làm sao có thể chiến thắng?

- Một chữ cũng không có viết, liền muốn thắng?

Tống Hiên cũng sửng sốt một chút, sau đó cười lạnh.

Đối phương có thể làm cho toàn bộ Danh Sư đường bái sư, hơn nữa xông đường thành công, tâm cảnh tất nhiên đạt đến tình trạng không kém gì hắn, trước đó còn một mực lo lắng, có thể vượt qua chín chữ hay không, hiện tại xem ra...

Quá lo lắng!

Sớm biết như thế, liền không tiêu hao tâm cảnh, đi viết chữ thứ chín!

Quá lãng phí!

- Diêu sư, kết quả đã ra, ngươi tận mắt nhìn thấy, Thiên Âm bút là ngươi mang đến, xin cho ra kết quả...

Tống Hiên ôm quyền, tiến về phía trước một bước.

- Cái này...

Diêu Mạn Thiên chần chừ.

Danh Sư khiêu chiến, là Danh Sư có mâu thuẫn mới tiến hành, một khi một phương nhận thua, một phương chiến thắng chém giết hắn cũng sẽ không bị xử phạt!

Trương Huyền trước mắt này, vừa mới chém giết Thanh Điền Hoàng, lại cứu nhiều người của Thanh Nguyên Đế đô như vậy, công lao vô tận, thật muốn trừng phạt quá đáng, tổng bộ cũng không dễ chịu.

- Không biết... sau khi Tống sư chiến thắng, sẽ cho Trương sư trừng phạt gì? Hắn mới vừa vì Nhân tộc làm ra cống hiến, càng là siêu cấp thiên tài xông đường thành công...

Dừng một chút, cũng không vội tuyên bố kết quả, mà nhắc nhở một câu.

- Diêu sư yên tâm, ta sẽ không giết hắn, có điều, nhục tôn nghiêm của ta, hỏng danh dự ta, không thể nhẹ nhàng tha thứ! Ta muốn phế hắn, để hắn giống như ta... Sau đó cái lô đỉnh đả thương ta kia, hủy diệt linh tính, hơn nữa còn phải công khai xin lỗi!

Mặt mũi Tống Hiên dữ tợn.

- Giống như ngươi?

Khóe miệng Diêu Mạn Thiên giật một cái.

Tên này bị lô đỉnh của Trương Huyền đạp thành thái giám, mặc dù nàng không có tận mắt nhìn thấy, nhưng cũng có thể nhìn ra...

Muốn Trương Huyền giống như hắn, chẳng phải cũng muốn thiến đối phương? Bất quá mặc dù điều kiện này khắc nghiệt, nhưng chỉ cần mua được Đoạn Tục đan, còn có thể khôi phục, nhiều nhất nhận chút thống khổ cùng sỉ nhục mà thôi.

Còn hủy diệt linh tính của lô đỉnh cùng công khai xin lỗi, thì càng đơn giản.

- Được!

Suy nghĩ một chút, nhìn về phía Trương Huyền:

- Trương sư, thắng bại là chuyện thường binh gia, không cần chú ý, chỉ cần không thương tổn tính mạng, về sau chung quy có cơ hội lật bàn...

Nói xong lắc đầu, nhìn quanh một vòng, thanh âm vang lên:

- Hiện tại ta tuyên bố kết quả...

Tiếng nói còn chưa kết thúc, chỉ thấy Trương Huyền khoát tay áo:

- Diêu sư, cái này không phải còn chưa kết thúc sao? Làm sao lại muốn tuyên bố kết quả?

- Chưa kết thúc? Thiên Âm bút ở dưới Sư Ngôn Thiên Thụ của ngươi, một chữ cũng không viết ra, thắng bại đã phân, sao còn không có kết thúc?

Tống Hiên cười lạnh nói.

Nhiều người làm chứng như vậy, càng có Diêu sư ở bên cạnh, chối cãi là vô dụng.

- Sư Tự Thiên Âm, không phải là không có thời gian hạn chế sao? Hiện tại Thiên Âm bút không động, không có nghĩa là một lát nữa sẽ không viết chữ...

Trương Huyền lắc đầu.

- Một lát nữa? Nói đùa cái gì? Sư Ngôn Thiên Thụ đã giảng xong, không động là không động, thân là Danh Sư thất tinh, chẳng lẽ ngay cả chịu trách nhiệm cũng không có, thua không dám thừa nhận?

Tống Hiên cười lạnh.

- Nó...

Thấy bị đối phương nghi ngờ, Trương Huyền lắc đầu, đang muốn giải thích, liền nghe Diêu Mạn Thiên than thở:

- Trương sư, Thiên Âm bút không động, nói rõ ngươi đã thua...

- Thua?

Trương Huyền than thở:

- Chẳng lẽ Diêu sư cũng không nhìn ra?

- Nhìn ra cái gì?

Diêu Mạn Thiên cau mày.

- Đã không nhìn ra...

Trương Huyền có chút bất đắc dĩ, mí mắt nhấc lên, nhìn về phía bút lông ở trên không, cực kỳ không vui, trách mắng một tiếng:

- Còn không mau viết chữ, giả chết cái gì?

Nghe giảng bài thời gian dài như vậy, còn không viết chữ, giả chết ở trên không trung, muốn ăn đòn sao.

- Thiên Âm bút được vô số Danh Sư của Danh Sư đường ôn dưỡng, mang theo ý niệm sư đạo... trách mắng như vậy, khẳng định càng sẽ không viết...

Không nghĩ tới tên này mắng lên, tất cả mọi người ngây người, Diêu Mạn Thiên mắt tối sầm lại, suýt chút nữa ngất đi.

Thiên Âm bút, vô cùng kiêu ngạo, cho dù Hà đường chủ bọn họ cũng không dám nói như vậy, cái tên này ngược lại tốt, mắng luôn...

Chờ triệt để đắc tội, đừng nói viết chữ, không vẽ ngươi bẩn cả mặt là tốt lắm rồi...

Che trán, đang không biết nên làm sao bây giờ, liền nghe dưới đài xôn xao, vô số người thét chói tai, dường như nhìn thấy sự tình gì không thể tưởng tượng nổi.

- Làm sao vậy?

Diêu Mạn Thiên nhíu mày, ngẩng đầu nhìn qua, vừa xem xét liền kìm lòng không được ngốc tại chỗ.

Chỉ thấy Thiên Âm bút vừa rồi không nhúc nhích, đột nhiên không ngừng lay động, toàn bộ bút lông từ kim sắc trở nên trắng bệch, như có ánh sáng ôn nhuận từ bên trong bắn ra.

Ngay sau đó, linh khí trên bầu trời nhanh chóng hội tụ, linh khí phạm vi hơn trăm dặm, thời gian nháy mắt liền bị rút ra, truyền vào thân bút.

Kẽo kẹt! Kẽo kẹt!

Linh khí to lớn trùng kích, Thiên Âm bút giống như thoát thai hoán cốt, phát ra thanh âm phá kén trùng sinh.

- Đây là... Đây là...

Nắm đấm căng thẳng, thân thể Diêu Mạn Thiên nhoáng một cái, trên mặt xinh đẹp lộ ra thần sắc khó tin:

- Thiên Âm bút... Đột phá?

Mặc dù Thiên Âm bút không phải Thánh khí, nhưng cũng có phân chia cao thấp, thật giống như bút lông dê cùng bút lông sói khác nhau vậy.

Danh Sư cửu tinh ôn dưỡng, Danh Sư bát tinh ôn dưỡng ra, khẳng định hoàn toàn khác biệt.

Cây này của nàng, chỉ là Thiên Âm bút bình thường nhất, viết Sư Tự Thiên Âm của Danh Sư bát tinh hạ phẩm không có vấn đề quá lớn, cấp bậc quá cao, liền làm không được.

Dựa theo tình huống bình thường, Thiên Âm bút đột phá, cần Danh Sư cấp bậc cao hơn, lấy Danh Sư chi khí ôn dưỡng, làm sao Trương sư nói một bài khóa, đã đột phá? Hơn nữa thanh thế huyên náo lớn như thế?

Xoạt xoạt!

Răng rắc!

Đang cực kỳ khiếp sợ, không biết phải làm sao, chỉ thấy bút lông một mực không động, thân thể đột nhiên lắc lư, nhanh chóng viết.

Từng hàng chữ viết, thời gian nháy mắt xuất hiện ở trước mặt mọi người.

- Một chữ, hai chữ, ba chữ... Tám mươi bảy chữ... Viết quá nhanh, căn bản đếm không hết ah...

Trong đám người không biết ai hô lên.

- Mau nhìn, viết quá nhanh, đầu bốc khói...

Lại có người hô lên.

- Bốc khói?

Vẻ mặt Tống Hiên khó coi, vội vàng nhìn lên không, quả nhiên thấy Thiên Âm bút ở cách đó không xa, viết tốc độ quá nhanh, đằng sau toát ra khói trắng thật dài.

Thời điểm hắn Sư Tự Thiên Âm, đối phương giống như bị táo bón, từng chữ từng chữ rặn ra, nửa ngày không động đậy...

Lần này ngược lại tốt, như là vỡ đê...

Khác biệt không cần lớn như thế a!

- Đây là... Thiên Âm lang yên!

Không giống đám người giật mình, Diêu Mạn Thiên nuốt ngụm nước bọt, thanh âm mang theo rung động.

- Thiên Âm lang yên?

Tống Hiên nhíu mày, mặc dù hắn là Danh Sư chuẩn bát tinh, nhưng cũng chưa từng nghe qua.

- Mặc dù Thiên Âm bút tích chữ như vàng, không dễ dàng viết, nhưng một khi gặp được Sư Ngôn Thiên Thụ lợi hại, sẽ như khói xanh viết chữ... Cũng chính là Thiên Âm lang yên, viết loại thư tịch này, có thể một năm một mười ghi chép lại bài giảng của Danh Sư,...

Tú quyền của Diêu Mạn Thiên trở nên trắng.

- Một năm một mười? Cái này... Làm sao có thể!

Tống Hiên khó tin:

- Sư Ngôn Thiên Thụ, cho dù lại chính xác, cũng sẽ có tính ngữ xen kẽ, những lời này, không có ý nghĩa quá lớn, là sẽ không ghi chép...

Lớp học lại hoàn chỉnh, lão sư khá hơn nữa, cũng không có khả năng từng chữ đều có ý nghĩa, nhất định phải xen kẽ một chút lời nói vô dụng ở bên trong...

Sư Ngôn Thiên Thụ lợi hại hơn nữa, cũng không phải bí tịch, có thể cẩn thận cân nhắc mỗi một chữ.

Nguyên nhân chính là như vậy, Sư Tự Thiên Âm ghi chép văn tự, là có mang tính lựa chọn, không có khả năng cái gì cũng ghi chép.

- Là có rất nhiều từ ngữ không có ý nghĩa, nhưng có một loại khả năng chẳng lẽ ngươi quên?

Diêu Mạn Thiên cười khổ.

- Một loại khả năng?

Tống Hiên sửng sốt một chút, đột nhiên nhớ tới cái gì, thân thể cứng ngắc như gậy gỗ:

- Chẳng lẽ Diêu sư nói chính là... Danh Sư cửu tinh mới có... Tự tự châu ngọc?

- Không sai, tự tự châu ngọc mới có thể sinh ra Thiên Âm lang yên...

Diêu Mạn Thiên nói.

- Cái này... Cái này... Nhưng hắn chỉ là Danh Sư thất tinh...

Cực kỳ khó có thể tin, Tống Hiên lần nữa nhìn sang.

Quả nhiên thấy bút lông trên không càng viết càng nhanh, xuất hiện từng đạo huyễn ảnh, mà lúc này, toàn bộ trên đài cao, từng hàng chữ viết lơ lửng giữa không trung, không ngừng nuốt lấy linh khí vừa mới tụ đến, như bất cứ lúc nào cũng sẽ bay lên.

- Quá khoa trương... Cái này, căn bản không dừng được ah!

Nuốt ngụm nước bọt, Tống Hiên cảm thấy nhận lấy một vạn điểm thương tổn, tùy thời sẽ khóc ra thành tiếng.

Trương sư vĩ đại!

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Đồng dạng là Danh Sư thất tinh, vì sao khác biệt lớn như vậy chứ? Sư Tự Thiên Âm của hắn, bút lông lười nhác, giống như mèo chết.

Đối phương nhanh như báo săn, càng viết càng cao hứng, dừng đã không dừng được...

Chẳng lẽ thật là tự tự châu ngọc mà Danh Sư cửu tinh mới có thể viết? Trong truyền thuyết, mỗi một câu nói của Danh Sư cửu tinh, thậm chí mỗi một chữ, đã thâm ý sâu sắc, trân quý giống như trân châu, đừng nói nghe một bài giảng, cho dù nghe mấy câu, cũng sẽ được ích lợi không nhỏ.

Vị trước mắt này, cho dù thiên phú không yếu, cũng chỉ là Danh Sư thất tinh, làm sao có thể đạt tới loại cảnh giới này? Mấu chốt nhất là... Nói một khóa, Thiên Âm bút đột phá!

- Xem hắn đến cùng nói cái gì...

Khó có thể tin, cũng nhịn không được nữa, vội vàng nhìn chữ trên không.

Vừa xem xét, liền kìm lòng không được run rẩy lên.

Thần thức không đảo qua, dù không cách nào lĩnh ngộ ảo diệu sâu nhất, nhưng làm Danh Sư chuẩn bát tinh, vẫn có thể nhìn ra những chữ này đại biểu ý nghĩa gì.

Nhắm thẳng vào bản chất tu luyện, để cho người ta xem xét liền kìm lòng không được rơi vào trong đó, khó mà tự kềm chế.

- Không thể xem... Nếu không sẽ trở thành học sinh của hắn...

Cắn đầu lưỡi, vội vàng nhắm mắt lại.

Một khi dựa theo đối phương nói tu luyện, chẳng khác nào tiếp nhận ân huệ của đối phương, nắm giữ tình nghĩa bán sư...

Hắn là tới khiêu chiến... Không phải tới bái sư!

- Nhưng... bộ công pháp này thực sự quá ảo diệu, cẩn thận học tập mà nói, có khả năng để cho ta trực tiếp đột phá đến Lĩnh Vực cảnh...

Cắn chặt hàm răng, trong lòng tranh đấu.

Biết nhìn, thân phận học sinh chạy không thoát, nhưng không nhìn...

Lại cực kỳ không cam tâm.

Công pháp quá tốt, lực hấp dẫn với hắn quá lớn, giống như cây bút lông trước đó, căn bản cầm giữ không được.

- Kia đại khái có... một ngàn, hai ngàn, ba ngàn... Được rồi, dù sao nên vượt qua chín chữ, không cần tiếp tục viết!

Thật ra thì không chỉ mọi người khiếp sợ, Trương Huyền cũng ngẩn người, qua nửa ngày mới phản ứng được, đếm, cảm thấy chữ hắn là có thể chiến thắng, lúc này mới nhìn về phía Diêu Mạn Thiên:

- Diêu sư, ta xem như chiến thắng chứ!

Diêu Mạn Thiên nhíu mày.

Tống Hiên hộc máu, hôn mê, mới viết chín chữ, ngươi một cái nháy mắt đã hơn ba ngàn...

A, lại viết hai ngàn, lúc này đã hơn năm ngàn chữ...

Lại không chiến thắng, cái gì mới gọi chiến thắng?

- Đương nhiên là ngươi thắng...

Vội vàng gật đầu.

- Ừm!

Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy bút lông vẫn tiếp tục viết, đã hơn tám nghìn chữ.

- Ta nói đủ rồi, chẳng lẽ không nghe thấy?

Nhíu mày, cực kỳ không vui.

Cái gì đây!

Đã bảo ngươi dừng lại, ngoan ngoãn dừng lại là được, còn một mực viết, tỏ vẻ ngươi lợi hại sao?

- Trương sư... Thiên Âm bút bị tự tự châu ngọc khống chế, ngươi nói bao nhiêu chữ, nó sẽ viết bao nhiêu chữ, không có cách nào khống chế mình, cũng không dừng được...

Thấy hắn tức giận, Diêu Mạn Thiên cười khổ giải thích.

Không phải gia hỏa trên không kia không muốn ngừng, mà là... Không có cách nào!

Tự tự châu ngọc quá lợi hại, xem như Danh Sư cửu tinh cũng không phải người người có thể làm được.

- Là như vậy ah...

Trương Huyền gãi đầu, lại đợi một hồi, thấy bút lông rốt cục cũng ngừng lại, giống như chó xù mệt tê liệt, đầu bút tản ra, cực kỳ xấu xí.

- Ngươi rốt cục cũng ngừng...

Trương Huyền lắc đầu.

Bất quá vừa dứt lời, chỉ thấy bút lông lần nữa giãy dụa bay lên, viết một đoạn văn, đúng là câu hắn mới vừa nói.

- Ngươi... Không dứt đúng không?

Khuôn mặt Trương Huyền trầm xuống.

Bút lông tiếp tục: Ngươi không dứt đúng không...

- ...

Trương Huyền phát điên:

- Diêu sư... Ngươi xem!

Bút lông: Diêu sư, ngươi xem.

- Cái này... Có thể là Trương sư mới vừa nói quá nhiều, dù hiện tại không có thi triển Sư Ngôn Thiên Thụ, cũng làm cho nó tạo thành quán tính, sẽ tự động ghi chép lại...

Khóe miệng Diêu sư giật một cái, nói.

Loại tình huống này, nàng cũng là lần thứ nhất gặp, chỉ có thể phỏng đoán, không dám xác định.

- Vậy ngươi thu hồi Thiên Âm bút đi... Nếu không ta sợ toàn bộ Thanh Nguyên thành sẽ bị nó viết đầy...

Nhìn xem chữ viết đầy trời, vượt qua một vạn, Trương Huyền nói.

Hiện tại gần như viết một nửa quảng trường, tiếp tục nữa, thật sợ toàn bộ Thanh Nguyên thành sẽ bị chữ che chắn.

- Tốt!

Thấy Trương sư mới vừa nói, lại bị viết ra, Diêu Mạn Thiên bất đắc dĩ, đang định thu nó vào không gian giới chỉ, chỉ thấy Thiên Âm bút đột nhiên run rẩy, co quắp một trận, từ không trung rớt xuống, nằm thẳng dưới đất.

- Đây là...

Vội vàng đi tới trước mặt, nhìn một cái, vẻ mặt Diêu Mạn Thiên lập tức đen lại:

- Nó... Nó mệt ngất đi!

Mặc dù Thiên Âm bút không phải Thánh khí, cũng không phải Linh khí, nhưng có khả năng phân biệt Sư Ngôn Thiên Thụ, nói rõ tồn tại linh trí nhất định, đột nhiên viết nhiều chữ như vậy, tiêu hao sạch sẽ tất cả lực lượng, không chịu nổi nữa.

- Mệt choáng?

- Còn có loại thao tác này?

Nghe nàng nói, dưới đài xôn xao, biểu lộ của tất cả Danh Sư như gặp quỷ.

Người khác Sư Tự Thiên Âm, viết không được mấy chữ, liền không chịu nổi hôn mê...

Vị Trương sư này lại làm cho Thiên Âm bút mệt hôn mê...

Mình một chút việc cũng không có...

Khác biệt có cần lớn như thế hay không?

- Phốc!

Tống Hiên áp chế không nổi thương thế trên người, phun ra một ngụm máu tươi, biểu lộ không muốn sống nữa.

Lại hộc máu, lại hao tổn tâm cảnh khắc độ, thật vất vả mới đạt tới kỷ lục cao nhất của mình từ trước tới nay, kết quả đối phương tùy tiện nói...

Liền vượt qua hắn hơn một ngàn lần!

Càng quan trọng hơn là... Người ta làm Thiên Âm bút mệt hôn mê bất tỉnh!

Còn là người sao? Xem như Danh Sư cửu tinh cũng không có khoa trương như vậy.

- Trương sư, những chữ này làm sao bây giờ?

Thu bút lông hôn mê vào không gian giới chỉ, Diêu Mạn Thiên nhìn qua.

Toàn bộ bầu trời đều là chữ, xử lý như thế nào, liền nhìn đối phương.

- Cái này...

Trương Huyền ngẩng đầu nhìn, cũng cảm thấy có chút đau đầu.

Nhiều chữ như vậy, che chắn ánh sáng, một mực giữ lại, quả thực rất khó coi.

- Có thể viết ra Thiên Âm lang yên, viết đến không dừng được... Bộ công pháp này, tất nhiên phù hợp đại đạo, kinh thế hãi tục, ta bằng lòng dùng hai Thánh khí trung phẩm làm đánh đổi mua sắm, không biết Trương sư ý như thế nào?

Thấy hắn sầu muộn, Diêu Mạn Thiên tiến về phía trước một bước, ôm quyền nói.

Người khác không hiểu những chữ viết trên bầu trời trân quý, nàng là hết sức rõ ràng, tuyệt đối giá trị liên thành, ngàn vàng khó mua.

- Mua sắm?

Trương Huyền sững sờ.

- Thứ này có thể bán?

- Vâng!

Diêu Mạn Thiên nhẹ gật đầu:

- Chỉ cần dùng phương pháp đặc thù thu những chữ viết này vào thư tịch, liền có thể dùng để học tập.

Những cái này, thoạt nhìn là chữ, trên thực tế là Sư Ngôn Thiên Thụ, bất luận là ai đạt được, dùng thần thức tiến hành học tập, cũng được lợi cực lớn.

Xem như nàng thân là Danh Sư bát tinh, có khả năng học tập mà nói, cũng sẽ rất ích lợi.

Cho nên, đừng nói hai Thánh khí trung phẩm, cho dù nhiều hơn nữa cũng sẽ không keo kiệt.

- Hai Thánh khí trung phẩm mua sắm những chữ này?

- Đây coi như là một chữ ngàn vàng chân chính a?

Nghe hai người trò chuyện, tất cả Danh Sư dưới đà, đều trợn mắt hốc mồm.

Thánh khí trung phẩm, cực kỳ trân quý, toàn bộ Thanh Nguyên đế quốc cũng có thể đếm được trên đầu ngón tay, không có mấy món.

Đổi thành Linh Thạch thượng phẩm mà nói, giá trị mấy vạn!

Trân quý như vậy, Diêu sư tiện tay lấy ra, dùng để trao đổi những chữ viết này...

Thủ bút bao lớn, làm người ta khó có thể tin.

- Hai Thánh khí trung phẩm?

Trương Huyền chần chờ một chút, lắc đầu.

Hắn cùng người chiến đấu, từ trước tới nay dựa dẫm thực lực cùng trí tuệ, đối với binh khí nhu cầu cũng không phải rất lớn, huống chi có Kim Nguyên đỉnh, nhiều Thánh khí trung phẩm hơn nữa cũng là lãng phí.

- Trương sư, nếu như cảm thấy giá cả không tốt, chúng ta còn có thể thương nghị!

Thấy hắn lắc đầu, Diêu Mạn Thiên nói tiếp:

- Ba kiện... Cũng có thể thương nghị!

- Không phải sự tình Thánh khí trung phẩm!

Trương Huyền khoát tay áo, nhìn quanh một vòng, thanh âm vang vang:

- Sở Thiên Hành tội ác tày trời, chết chưa hết tội, nhưng mà tất cả bách tính phổ thông của Thanh Nguyên thành là vô tội, bọn họ suýt chút nữa gặp tai ương! Có Danh Sư đường canh giữ một phương, lại làm cho Dị Linh tộc lặng lẽ lẻn vào, nói cho cùng, đều là khuyết điểm của những Danh Sư chúng ta.

- Cho nên vì đền bù, ta quyết định đưa tặng bản Sư Tự Thiên Âm này. Để cho tất cả mọi người đều biết, Danh Sư đường chúng ta có sai tất sửa, có lỗi tất phạt!

- Cái này...

- Chữ viết trân quý như vậy, đưa cho chúng ta?

- Đồ vật giá trị ba kiện Thánh khí trung phẩm, nói đưa liền đưa?

Nghe được quyết định của hắn, tất cả dân chúng của Thanh Nguyên thành đều xiết chặt nắm đấm, từng cái hốc mắt đỏ lên.

Xem tiền tài như cặn bã, Thánh khí trung phẩm cũng khinh thường chú ý, nói đưa liền đưa...

Đây mới thật sự là Danh Sư!

- Danh Sư canh giữ một phương, vốn ra sự tình của Điền phó đường chủ cùng Sở Thiên Hành, ta đã có chút hoài nghi năng lực của Danh Sư đường, hiện tại xem ra Danh Sư đường chính là Danh Sư đường, Danh Sư chính là Danh Sư!

- Đúng vậy, không có bọn họ, liền không khả năng có chúng ta an ổn sinh hoạt...

...

Trước đó, đám người Thanh Nguyên thành biết phó đường chủ cùng Hoàng đế một nước phản bội Nhân tộc, mặc dù ngoài miệng không nói, nhưng trong lòng còn hơi có phê bình kín đáo.

Dù sao xảy ra vấn đề lớn như vậy, Danh Sư đường cũng không phát giác, lực công tín đã hạ xuống điểm đóng băng.

Mà bây giờ Trương Huyền đại nghĩa, lần nữa khôi phục lòng tin.

- Trương sư cao thượng, là ta nhỏ hẹp...

Nghe nói như thế, nhìn thấy vẻ mặt đám người kích động, nghe được thanh âm bọn họ thảo luận, Diêu Mạn Thiên ôm quyền, lần nữa nhìn qua, cực kỳ bội phục.

Vốn nàng còn nghĩ làm sao loại bỏ tai hoạ ngầm cùng ảnh hưởng của chuyện này, làm sao để uy tín của Danh Sư đường lần nữa xác lập...

Hiện tại xem ra đã không cần, chỉ cần Trương sư ở đây, tất cả mọi người của Thanh Nguyên thành sẽ không bởi vì sự tình Sở Thiên Hành, mà sinh ra rung chuyển.

Vị Trương sư này, ngắn ngủi một canh giờ, đã xác định quyền uy vô thượng.

Vừa đập vừa cào, không cần tốn nhiều sức hóa giải một hồi tai nạn thành vô hình...

Không hổ là tuyệt thế thiên tài xông đường thành công, xem như là nàng, cũng kém không phải một chút.

- Xong rồi, hiện tại ta tuyên bố kết quả, Danh Sư khiêu chiến, thi triển Sư Tự Thiên Âm, Trương sư chiến thắng.

Diêu Mạn Thiên lắc đầu, không suy nghĩ thêm việc này nữa, thanh âm vang lên, truyền khắp toàn bộ Đế đô.

- Tốt!

- Tốt!

- Trương sư chiến thắng, quả thực quá tốt rồi!

Tất cả mọi người reo hò.

- Các ngươi... Không nghĩ tới thời gian ngắn như vậy, Trương Huyền lại đạt được nhân khí cùng tôn sùng như vậy, sắc mặt Tống Hiên trắng nhợt.

- Trương sư đã thu được thắng lợi... Không biết xử trí Tống Hiên như thế nào?

Tuyên bố xong kết quả, Diêu Mạn Thiên nhìn qua.

Là Trương sư lên lớp

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Nghe Diêu sư hỏi thăm, tất cả mọi người cũng đồng loạt nhìn qua.

Vừa rồi Tống Hiên nói, bọn hắn cũng nghe vào tai, không chỉ muốn phế Trương sư, còn muốn hắn xin lỗi...

Hiện tại kết quả đảo ngược, không biết Trương sư sẽ xử trí như thế nào.

Bất quá dựa theo hành động của đối phương, vô luận như thế nào, cũng không tính quá phận.

Tống Hiên cũng xiết chặt nắm đấm, muốn nhìn Trương Huyền xử quyết mình như thế nào.

Danh Sư khiêu chiến thất bại, người thắng trận ra bất kỳ yêu cầu gì... cũng không có cách nào cự tuyệt.

- Tống sư muốn chém giết Tôn Cường cùng đám người Hứa trưởng lão, chỉ là bị che đậy, cũng không phải chủ ý như vậy, ta và hắn không có khúc mắc cùng mâu thuẫn... Thật muốn nói, vẫn là vũ khí của ta ra tay quá nặng, xử phạt liền thôi!

Trương Huyền khoát tay.

Vị trước mắt này đã bạo trứng, nhận trừng phạt xứng đáng, lại tiếp tục truy cứu, đã không có ý nghĩa, ngược lại sẽ có vẻ hắn bụng dạ hẹp hòi, không thể dung người.

- Không hổ là Trương sư, quả nhiên khí phách rộng lớn!

- Đúng vậy, đồng dạng là Danh Sư của Danh Sư đường, sao chênh lệch lớn như vậy chứ?

- Đâu chỉ kém lớn, căn bản không phải một cấp bậc...

- Về sau Trương sư là thần tượng của ta, ai tranh với ta, ta liền liều mạng với người đó!

- Cũng là thần tượng của ta...

Nghe nói như thế, mọi người dưới đài đều cực kỳ bội phục.

Ngay cả Diêu Mạn Thiên cũng không nhịn được gật đầu.

Khó trách vị Trương sư này, tuổi còn trẻ liền đạt tới tình trạng như thế, chỉ là lòng dạ, cũng không phải người bình thường có thể so sánh.

- Mặc dù Trương sư rộng lượng, nhưng Tống Hiên thân là đặc sứ, không cẩn thận điều tra nguyên nhân tai nạn, liền ngông cuồng cho ra xử quyết, suýt chút nữa ủ thành đại họa... Tội lỗi là không thể tha! Chuyện này, ta sẽ như thực chất báo lên tổng bộ, để tổng bộ phán quyết!

Diêu Mạn Thiên nói.

Trương sư không xử phạt, chỉ là chiến thắng Danh Sư khiêu chiến, trên thực tế Tống Hiên vẫn phạm vào sai lầm rất lớn, nhất định phải chịu trừng phạt.

Nếu không, Danh Sư đường liền không có quy củ đáng nói.

- Đa tạ Trương sư, đa tạ Diêu sư...

Nghe được cái này, Tống Hiên thở phào nhẹ nhõm, lần nữa nhìn về phía Trương Huyền, cực kỳ bội phục.

Trước đó, đối phương chỉ thị vũ khí phế bỏ hắn, tức giận đến hận không thể giết cho thống khoái...

Mà bây giờ, đối phương mỗi làm một bước, đều có mục đích, đều đại biểu thân phận cùng chức trách của Danh Sư, để hắn vô luận như thế nào cũng không hận nổi.

Có lẽ... Đây mới thật sự là Danh Sư.

- Không cần khách khí!

Thấy chuyện giải quyết viên mãn, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, mỉm cười, ngẩng đầu nhìn một cái, ngón tay nhấn tới tất cả chữ viết trên bầu trời.

Ầm ầm!

Chữ thứ lập tức nổ tung, linh khí nồng nặc lan ra, bao phủ cả Thanh Nguyên Đế đô.

Một cái nháy mắt, tất cả sinh mệnh trong Thanh Nguyên thành đều nghe được một âm thanh vang dội, tựa như vang lên ở sâu trong linh hồn, để cho người ta nhịn không được say mê.

Ba ba ba đùng!

Văn tự lần lượt nổ tung, thanh âm càng ngày càng vang.

- Phương pháp tu luyện, lấy thân làm thiên địa, lấy thần làm âm dương...

Nghe được mấy lời này, Diêu Mạn Thiên cùng Tống Hiên đều ngẩn ngơ.

Trước đó bọn họ xem kiểu chữ, liền biết công pháp không đơn giản, chân chính nghe được, mới hiểu cao thâm ra sao!

So với nội dung trong lời giảng, công pháp tu luyện của bọn họ quả thực giống như ốc sên, chậm rối tinh rối mù, không đáng giá nhắc tới.

- Trương sư dùng Thiên Âm bút viết Sư Tự Thiên Âm, lần nữa chuyển hóa thành Sư Ngôn Thiên Thụ...

Cố nén xúc động muốn tu luyện, Diêu Mạn Thiên ngẩng đầu nhìn qua.

Chỉ thấy tu luyện giả trên quảng trường, lúc này tất cả đều khoanh chân ngồi trên mặt đất, cả đám dựa theo pháp quyết trong lời nói, bắt đầu vận chuyển chân khí.

Đùng đùng!

Thời gian không dài, dưới đài như đốt pháo, vô số người bắt đầu đột phá.

- Cái đó là... bí pháp tu luyện thâm ảo như vậy, để cho người ta nghe xong bừng tỉnh hiểu ra, bắt đầu đột phá...

Nhưng phía sau đoàn người, từng bầy gà rừng, bầu trời bay vô số điểu tước, cũng cả đám lực lượng tăng vọt, bắt đầu đột phá...

Quá khoa trương đi!

- Không chỉ điểu tước... Những gia súc, gia cầm kia... Hình như cũng đột phá!

Trong lòng khiếp sợ, thần thức lan tràn ra, lập tức nhìn thấy không biết bao nhiêu con lừa, ngựa hoang, vịt ngỗng, gà... cả đám cũng như tu luyện, khí tức tăng vọt.

Khóe miệng co giật, đang muốn thu hồi thần thức, lần nữa run lên, suýt chút nữa ngã sấp xuống.

- Ừm? Cái ống sắt kia không phải mới vừa cong sao? Làm sao đột nhiên thẳng...

Chỉ thấy trước đài cao có ống sắt uốn lượn, chẳng biết lúc nào trở nên thẳng đứng, giống như quân nhân, tư thế hiên ngang...

Mang theo khí thế ngạo nhân.

Ngay cả ống sắt cũng có thể nói thẳng...

Nuốt ngụm nước bọt, lần nữa nhìn về phía Trương sư trước mắt, Diêu Mạn Thiên cảm giác sắp điên rồi.

Đây cũng không phải Sư Ngôn Thiên Thụ đơn giản liền có thể làm được.

- Là sư giả chi tâm...

Hiểu được, hai mắt Diêu Mạn Thiên tỏa sáng.

Chỉ có sư giả chi tâm, mới có năng lực như thế!

Không nghĩ tới vị trước mắt này, trẻ tuổi như vậy liền lĩnh ngộ cái này...

Khó trách có thể không giữ lại những chữ viết này đưa cho mọi người, khắp nơi cân nhắc vì Danh Sư đường...

- Thiên tài lợi hại như vậy, có thể thu làm học sinh...

Trong lòng hơi động, một cái ý nghĩ xông ra.

Dù thiên tư của đối phương rất cao, nhưng dù sao cũng ở Thanh Nguyên đế quốc, quá lạc hậu, trong phong hào đế quốc bài danh cuối cùng.

Nếu có thể thu làm học sinh, dẫn hắn đi tới liên minh đế quốc, cấp cho tài nguyên cùng phương pháp tốt nhất, tuyệt đối có thể giảm bớt không ít phiền phức, để hắn nhanh chóng tiến bộ.

Về sau hiển lộ tài năng...

Nàng làm lão sư, khẳng định cũng danh tiếng vang xa.

- Một lát nữa hỏi một chút...

Nhìn vô số văn tự tiêu tán, chung quanh vô số người đột phá, Diêu Mạn Thiên đè ép xúc động muốn hỏi xuống, chờ đợi Sư Ngôn Thiên Thụ kết thúc...

Một tiệm thợ rèn ở bên cạnh Thanh Nguyên thành.

Trong một gian phòng kết cấu tinh vi, lão thợ rèn đang không ngừng rèn đúc vật phẩm trong tay.

- Lão Chu, ta còn thiếu mười tám cái nồi sắt, ngày hôm nay nhất định phải giúp ta làm xong!

Một lão giả đi tới trước mặt, cười nói.

Vị trước mắt này, không phải Luyện Khí sư, cũng không phải Thiên Công sư, chỉ là một thợ rèn bình thường, rèn đúc một chút nồi bát hồ lô chậu, duy trì sinh hoạt.

- Không cần thúc dục, ta làm việc ngươi yên tâm... Ngày hôm nay nhất định hoàn thành nhiệm vụ!

Lão thợ rèn cười cười, thiết chùy trong tay như ma pháp bổng, đập mấy lần, vật phẩm trong tay lập tức thay đổi bộ dáng.

- Hai ta giao tình mấy chục năm, ngươi làm việc ta đương nhiên yên tâm...

Lão giả cười cười.

Cùng lão thợ rèn này đã ở chung mấy thập niên, sớm đã từ quan hệ buôn bán trước đó, biến thành bằng hữu.

Đối phương chế tạo nồi sắt, muôi sắt… vô cùng tinh xảo, bộ dáng lại dễ nhìn, lấy ra bán đi, rất nhanh liền bị người mua không còn, buôn bán cực

kỳ đắt, ngay cả một chút vương công quý tộc cũng tranh đoạt mua, bởi vậy mỗi lần đều sẽ tới nơi này nhập hàng.

- Ừm, ngươi chờ ở chỗ này, buổi chiều ta làm xong, chúng ta còn có thể uống trà...

Lão thợ rèn cười cười, thiết chùy trong tay đang muốn tiếp tục rơi xuống, liền nghe trong phòng vang lên thanh âm đinh đinh đang đang, nhịn không được ngẩng đầu nhìn, chỉ thấy nồi bát hồ lô chậu treo trên vách tường, cả đám không gió mà bay, hân hoan nhảy nhót, xếp hàng chỉnh tề đi ra ngoài.

- Cái này...

Lão thợ rèn cực kỳ khó tin, dùng sức dụi mắt.

Những nồi sắt, hồ lô này, đều không có linh tính, làm sao đột nhiên chạy?

- Xảy ra chuyện gì?

Nhìn thấy từ trong phòng lao ra một đống muôi sắt, lão giả vừa rồi nói chuyện với hắn cũng choáng váng, vội vàng hỏi.

- Ta cũng không biết...

Biểu lộ của lão thợ rèn như muốn khóc.

Đây là hắn hao tốn vô số tâm huyết rèn ra, ngộ nhỡ trốn mất, về sau còn đi nơi nào tìm? Thân thể nhoáng một cái, ngăn ở trước mặt một cái nồi, đang muốn ngăn nó lại, liền cảm thấy gan bàn tay tê rần, chuỳ sắt trong lòng bàn tay tránh thoát, chạy ra ngoài.

- Đừng chạy...

Cái chuỳ sắt này đi theo hắn mấy thập niên, càng là bát cơm của hắn, lão thợ rèn đang muốn đuổi theo, liền thấy mắt tối sầm lại, cửa sắt trước mắt

đập lên đầu, đập hắn trở về.

Còn không có phản ứng, liền cảm thấy nhà lay động, theo sát chuỳ sắt chạy đi.

- Nhà cũng chạy?

Lão thợ rèn có chút phát điên.

Nồi bát hồ lô chậu chạy thì thôi, nhà cũng chạy...

Về sau hắn ở đâu? Còn làm sao rèn sắt?

- Lão Lương, không phải ngươi có Linh thú phi hành sao? Nhanh đi ra xem một chút đến cùng xảy ra chuyện gì... Nhà cùng đồ sắt ta luyện chế, cái này là thế nào a...

Lão thợ rèn nhịn không được nữa, vội vàng nói.

- Được!

Lão Lương gật đầu, vội vàng nói một tiếng, một linh thú phi hành lập tức bay tới, đạp vào lưng thú, phóng về nơi xa.

Thời gian không dài, lần nữa đi tới trước mặt, vẻ mặt trắng bệch, biểu lộ giống như gặp quỷ.

- Làm sao vậy, có phải cường đạo tới, muốn cướp bảo bối của ta hay không?

Lão thợ rèn vội vàng hỏi.

Nghe nói có chút cường đạo lợi hại, cho dù cách rất xa, cũng có thể lăng không thu đồ vật của người khác.

Những đồ sắt kia của mình, có phải trúng loại thủ đoạn này, mới không nghe theo khống chế, một lòng chạy trốn ra ngoài hay không?

- Không phải cường đạo tới...

Lão Lương nuốt ngụm nước bọt, thanh âm hơi chát chát:

- Mà là... Trương sư lên lớp!

Trưởng lão liên minh

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

- Trương sư lên lớp?

Lão thợ rèn sững sờ tại nguyên chỗ, cẩn thận lắng nghe, quả nhiên nơi xa truyền tới thanh âm loáng thoáng như có như không.

Bởi vì khoảng cách quá xa, nghe không rõ ràng, có điều chỉ nghe một chút, liền cảm thấy chân khí trong cơ thể nhảy lên kịch liệt, dựa theo ngôn ngữ của đối phương vận chuyển.

- Đây là... Sư Ngôn Thiên Thụ của Danh Sư?

Yết hầu phát khô, lão thợ rèn hiểu được, hai mắt tỏa sáng, lại khó kìm lại kích động trong lòng.

Dù chỉ là thợ rèn, nhưng biết rất nhiều truyền thuyết của Danh Sư, loại Sư Ngôn Thiên Thụ này, nói nồi bát bầu chậu có linh tính, đằng sau lại bán, giá cả sẽ đạt tới một mức độ làm người nghe kinh hãi.

Trước kia một cái nồi sắt, lấy tay nghề của hắn, có thể bán một kim tệ, mà bây giờ, một viên Linh Thạch trung phẩm cũng chưa chắc bán...

Đương nhiên... Điều kiện tiên quyết là phải trước bắt được những đồ sắt chạy trốn kia lại nói!

Hô!

Không biết qua bao lâu, rốt cục đuổi theo nồi bát bầu chậu, lần nữa cầm chuỳ sắt ở trong lòng bàn tay, lão thợ rèn lập tức cảm thấy huyết mạch liên kết.

Thật giống như mọc ở trong tay hắn, không còn trọng lượng.

- Có thứ này, không cần chờ đến chiều, mười tám cái nồi sắt, một hồi liền có thể gõ ra, về sau cuộc sống của ta sẽ thay đổi rất lớn...

Xiết chặt nắm đấm, nhìn về phía địa phương vang lên thanh âm, lão thợ rèn quỳ rạp xuống đất, hốc mắt đỏ lên.

- Đa tạ Trương sư...

...

Một màn tương tự xuất hiện ở khắp phố lớn ngõ nhỏ của Thanh Nguyên thành.

Sư Ngôn Thiên Thụ của Trương Huyền, không chỉ có thể tăng cao tu vi, đối với những phụ tu khác cũng có tác dụng rất lớn, một chút Luyện Đan sư, luyện không ra đan dược, nghe được giảng bài, rất nhanh liền có thể thành công; một chút Thánh thú bởi vì huyết mạch mạnh mẽ, không cách nào thụ thai, nghe xong bài giảng, lập tức mang long phượng thai...

...

Lạch cạch!

Một chữ cuối cùng tiêu tán ở trên không, tất cả tu luyện giả trên quảng trường đều từ trong tu luyện khôi phục lại, trong ánh mắt phóng ra ánh sáng nóng bỏng.

Người khác Sư Tự Thiên Âm, chỉ có thể cung cấp một người tu luyện, Trương sư lại có thể phát ra âm thanh vang dội, hiệu quả tương đương

Sư Ngôn Thiên Thụ, để bọn hắn trong khoảng thời gian ngắn đều chiếm được chỗ tốt khó có thể tưởng tượng...

Quả thực không thể tưởng tượng nổi.

- Lão sư!

Quỳ mọp xuống đất, từng cái cực kỳ bội phục.

Luyện công pháp của ngươi, nắm giữ tình nghĩa bán sư.

Từ hôm nay trở đi, tất cả Danh Sư, tu luyện giả của toàn bộ Thanh Nguyên thành, chỉ sợ đều sẽ cảm kích Trương Huyền, không còn có ý khác.

- Một lời phục vạn người, một câu định Cửu Châu... Đây mới thật sự là Danh Sư!

Nhìn ánh mắt sùng bái của mọi người, Diêu Mạn Thiên âm thầm cảm khái.

Mặc dù nàng là Danh Sư bát tinh, cũng làm không được điểm ấy.

Vị Trương Huyền trước mắt này, thiên phú vượt qua tưởng tượng, thậm chí có thể so với con cháu của Thánh Nhân quý tộc.

Hơn nữa, nhiều người đồng thời bái sư như vậy, trên mặt không có chút hưng phấn cùng tự mãn, chỉ phần tâm tính này, liền đã định trước sẽ càng đi càng xa!

- Nhất định phải thu làm học sinh...

Nắm đấm lặng lẽ xiết chặt.

Dù thiên phú của đối phương mạnh, nhưng dù sao còn không có đạt tới bát tinh, thân phận như nàng còn có cơ hội thu làm học sinh.

Chỉ cần thành công, dốc sức bồi dưỡng, về sau tất nhiên danh chấn đại lục!

- Trương sư, không biết ngươi... có muốn đi liên minh đế quốc bồi dưỡng hay không, hơn nữa nhanh chóng tăng thực lực lên?

Nghĩ đến cái này, liền nhịn không được nữa nhìn sang.

- Liên minh đế quốc?

- Không sai, nơi này có công pháp cùng tài nguyên tu luyện tốt nhất, nếu ngươi đáp ứng làm học sinh của ta, ta có thể mang ngươi tới, cho phương pháp cùng công pháp tốt nhất, muốn cái gì có cái đó, bảo đảm để ngươi ở trong năm mươi năm, trở thành Danh Sư bát tinh chân chính...

Diêu Mạn Thiên gật đầu nói.

- Năm mươi năm?

Trương Huyền lắc đầu:

- Không có hứng thú!

Nhiều năm như vậy mới trở thành bát tinh, mộ của hắn đoán chừng đã xanh cỏ.

Đối với người khác mà nói, trước bảy mươi tuổi trở thành Danh Sư bát tinh, mê hoặc cực lớn, nhưng đối với hắn mà nói, còn chậm hơn ốc sên nhiều, thực sự không làm sao có hứng nổi.

- Đây chính là một cơ hội tốt, liên minh đế quốc thế lực đan xen chằng chịt, vô số phe phái, nếu như không có người dẫn dắt, rất dễ dàng gặp được phiền phức...

Thấy hắn cự tuyệt, Diêu Mạn Thiên giải thích nói.

- Phe phái?

- Liên minh đế quốc là bộ phận của liên minh, thuộc hạ không chỉ có bát đại phong hào đế quốc, còn có một số Thánh Nhân quý tộc bất nhập lưu, những thế lực này liên hợp chung một chỗ, tạo thành toàn thể liên minh. Bởi vì lợi ích giữa các thế lực lớn, dẫn đến Danh Sư đường phân ra mấy phe phái, nếu như không thể trước thời hạn hiểu rõ, hoặc là đầu nhập vào một cái, tất nhiên bước đi liên tục khó khăn.

Diêu Mạn Thiên nói tiếp:

- Ta muốn thu ngươi làm đồ đệ, cũng không phải chiếm tiện nghi của ngươi, mà là người dẫn đường, để ngươi hòa vào trong đó tốt hơn, đạt được công nhận. Nếu không, dù thiên tài hơn nữa cũng vô dụng. Thánh Nhân quý tộc, liên minh lớn như thế... Không thiếu hụt nhất chính là thiên tài!

Trương Huyền gật đầu.

Hắn nhìn qua thư tịch liên quan, biết kết cấu của liên minh đế quốc.

Giống như đối phương nói, bát đại phong hào đế quốc chỉ là một bộ phận trong đó mà thôi.

Dưới cờ còn quản lý một chút Thánh Nhân quý tộc bất nhập lưu, cùng môn phái thực lực không tính quá mạnh.

Giống như Vạn Quốc liên minh lúc trước, phía dưới còn có Lưu Vân tông, Hàn Khí tông...

Ở đâu có người ở đó có giang hồ, thế lực khác biệt, chiếm cứ địa lý khác biệt, tự nhiên sẽ chia làm rất nhiều thế lực khác nhau...

Không có gia nhập phạm vi đối ứng, muốn tiến vào bên trong, có thể nói gần như không có khả năng.

- Làm sao, có muốn suy tính một chút hay không...

Thấy hắn hiểu được, Diêu Mạn Thiên hỏi.

- Cái này... Một Danh Sư đường chia rất nhiều phe phái, tổng bộ liền mặc cho phát triển như vậy?

Trương Huyền khó hiểu.

Hắn đi tới bây giờ, Danh Sư đường từ trước tới nay đều rất đoàn kết, làm sao đến liên minh đế quốc, ngược lại nghe có chút lộn xộn?

- Thời điểm Khổng sư thành lập Danh Sư đường đã từng nói, muốn để Nhân tộc nhanh chóng phát triển, nhất định phải giải phóng thiên tính, giữa nội bộ cũng phải có cạnh tranh cùng tranh đấu. Nếu không, người người an nhàn, làm sao vượt qua những chức nghiệp khác?

Diêu Mạn Thiên cười nói.

- Cái này...

Trương Huyền sửng sốt một chút, sau đó gật đầu.

Cái này giống như nội quy của Hồng Viễn Danh Sư học viện.

Không gặp được sự tình tổn hại Nhân tộc, trên cơ bản mặc kệ, tùy ý học sinh tranh đấu.

Có cạnh tranh, mới có thể tiến bộ.

Nếu như đều trên lệnh dưới tuân, trong thời gian ngắn có thể ngưng tụ sức chiến đấu, nhưng lâu rồi sẽ trở nên bình thường, không nổi bật ra chỗ vĩ đại của chức nghiệp thứ nhất.

Không thể không nói, Khổng sư quyết định quy tắc này, quả thực rất tốt.

Cũng chính vì vậy, Danh Sư đường xử lý chuyện các nơi, chỉ cần không phải đạt tới phạm vi không thể thừa nhận, cơ bản đều tự mình giải quyết, không cần báo lên tổng bộ phái người tới.

Có loại cơ chế này, mới để cho Danh Sư đường liên tục không ngừng xuất hiện nhân tài, truyền thừa vài vạn năm, cũng không có những chức

nghiệp khác có thể chống lại.

Cạnh tranh sinh tồn, kẻ phù hợp mới có thể sinh tồn.

Chỉ có không ngừng lựa chọn, mới có thể lưu lại tốt hơn.

- Loại tranh đấu này, nhức đầu nhất...

Trương Huyền xoa xoa mi tâm.

Nói thật, hắn không thích nhất loại phe phái này, quá lãng phí tinh thần.

- Đúng vậy, nhưng mà không có cách nào... Trừ khi trở thành trưởng lão của liên minh Danh Sư đường, nếu không, tất nhiên sẽ bị đủ loại ước thúc cùng ngăn cấm!

Diêu Mạn Thiên nói.

- Trưởng lão?

- Ừm, trưởng lão của liên minh Danh Sư đường, ở thời điểm phán quyết chuyện gì, nắm giữ quyền biểu quyết, chỉ điều này liền là đối tượng để các thế lực khác tranh nhau lôi kéo, không ai dám đắc tội!

Diêu Mạn Thiên tiếp tục nói.

- Làm sao mới có thể trở thành trưởng lão?

Trương Huyền có chút động tâm.

Hắn không muốn chạm vào việc vặt phe phái, nếu có thể trở thành trưởng lão, liền có thể miễn trừ khiền phức, còn có thể hưởng thụ tài nguyên đối ứng, nhất cử lưỡng tiện.

- Trở thành trưởng lão?

Diêu Mạn Thiên im lặng.

Cái tên này thật đúng là dám nghĩ.

Nàng đường đường Danh Sư bát tinh hạ phẩm cũng không thành được, ngươi chẳng qua thất tinh, còn không có đi qua, liền suy nghĩ cái này...

Có phải nghĩ quá nhiều hay không? Cố nén không vui giải thích:

- Muốn trở thành trưởng lão của liên minh Danh Sư đường, đầu tiên phải đạt tới Danh Sư bát tinh, tu vi đạt tới Thánh Vực thất trọng. Mấu chốt nhất là, phải được đường chủ công nhận và đồng ý... Nếu không, không cần nghĩ!

Nói đến đây, nàng than thở một tiếng:

- Lão sư ta, là một vị Danh Sư bát tinh trung phẩm, đã liên tục xin ba mươi năm, muốn trở thành trưởng lão, đáng tiếc một mực không thành công!

Nếu như lão sư nàng là trưởng lão mà nói, khẳng định đã sớm đi vào nơi tốt hơn tu hành, không đến mức bị phái đến địa phương nghèo khổ này, xử lý cục diện rối rắm.

Ngay cả lão sư của nàng cũng không có tư cách, gia hỏa trước mắt này chẳng qua là Danh Sư thất tinh, cho dù có chút thiên phú, cũng vô dụng!

Cấp bậc Danh Sư càng cao, người có thiên phú càng nhiều...

Nếu như Hà đường chủ dễ dàng đồng ý người khác trở thành trưởng lão như vậy, toàn bộ liên minh Danh Sư đường, cũng không đến mức nhiều năm như vậy chỉ có mười hai vị.

- Cái này... Quả thực rất khó!

Nghe nói lão sư của đối phương cũng không có thành công, Trương Huyền gãi đầu, có chút xấu hổ.

Danh Sư bát tinh trung phẩm, tu vi đạt đến Thánh Vực thất trọng cũng làm không được...

Hắn tự nhiên càng đừng suy nghĩ.

- Đúng vậy...

Diêu Mạn Thiên gật đầu:

- Thân ở Danh Sư đường, muốn thoát ly Danh Sư đường tranh chấp là không thể nào, cho nên chỉ có thể trước thời hạn xếp hàng, gia nhập một cái, dù lão sư ta không phải trưởng lão, lại là một quản lý của Danh Sư đường, trở thành học sinh của ta, tương đương với gia nhập trận doanh của chúng ta, có thể tiết kiệm đi không ít phiền phức...

Đang muốn giải thích, để Trương sư này trở thành học sinh của nàng, liền nghe trên không có gió mạnh bao phủ, một Thánh thú to lớn chậm rãi rơi xuống.

Ngay sau đó bay xuống vài bóng người.

- Ngô sư, Hình đường chủ...

Trương Huyền mỉm cười.

Chính là đám người Ngô sư từ Tề Bắc thành chạy về.

- Trương sư, ta đã báo sự tình lên liên minh Danh Sư đường, Hà đường chủ cũng cho phong thưởng!

Đi tới trước mặt, hàn huyên hai câu, Ngô sư cười nói, bàn tay bỗng nhiên nâng lên, một đạo quang mang bắn về phía Danh Sư đường cách đó không xa.

Ầm ầm!

Giống như trận pháp gì bị kích hoạt, ngay sau đó một đạo lực lượng mênh mông bao phủ bốn phương.

Biết là tổng bộ truyền đạt mệnh lệnh, tất cả Danh Sư, Chiến Sư vẻ mặt nghiêm túc nhìn sang.

- Danh Sư đường của Thanh Nguyên đế quốc, Trương Huyền Trương sư, phá hư âm mưu của Dị Linh tộc, chém giết Thanh Điền Hoàng cùng thập đại Vương giả, công lao vô tận... Phong làm Trưởng lão liên minh của liên minh Danh Sư đường...

Một thanh âm hùng vĩ vang lên.

Kỷ Nhược Trần!

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Tiếng nói kết thúc, một cỗ lực lượng đặc thù lập tức bao phủ Trương Huyền, ngay sau đó ở lòng bàn tay của hắn, ngưng tụ một lệnh bài đặc thù.

Chính diện là tiêu chí của liên minh đế quốc, đằng sau hai chữ liên minh kim quang lập lòe, tản mát ra uy nghiêm nồng đậm.

- Trưởng lão liên minh? Ta liền thành trưởng lão...

Trương Huyền ngẩn người.

Diêu Mạn Thiên mới nói trở thành trưởng lão cực kỳ khó khăn, để hắn cũng không có hy vọng...

Kết quả, thời gian nháy mắt, liền ban cho loại thân phận này? Quá đơn giản a!

Quay đầu nhìn Diêu sư, chỉ thấy sắc mặt nàng kìm nén thấu đỏ, thân thể mềm mại run rẩy, sắp khóc.

Cũng khó trách nàng như vậy.

Lão sư nàng hao tốn không biết bao nhiêu thời gian, cũng không có thành công, đối phương vẫn chỉ là Danh Sư thất tinh, hơn nữa ngay cả liên minh đế quốc cũng chưa đi, liền được mời làm trưởng lão...

Có cần nhanh như vậy hay không?

- Đa tạ!

Biết nhất định là đám người Ngô sư đẩy tất cả công lao lên người mình, mới có hiệu quả như thế, Trương Huyền cũng không chối từ.

Trừ phong Trương Huyền làm trưởng lão, còn tuyên bố Ngô sư trở thành Thanh Nguyên Danh Sư đường đường chủ.

- Diêu sư, Ngô đường chủ, chuyện nơi đây liền giao cho các ngươi xử lý, ta còn có chút chuyện, liền không dừng lại lâu!

Tổng bộ truyền ý niệm rất nhanh liền biến mất, Trương Huyền ôm quyền cáo từ.

Đám người Tôn Cường gây ra họa đã hóa giải, tiếp tục lưu lại nơi này cũng không có ý nghĩa, xử lý Danh Sư đường, xử lý sự tình trong đế quốc, hai vị này lành nghề hơn mình nhiều.

- Trương sư, Sở Thiên Hành chết rồi, Thanh Nguyên đế quốc như rắn mất đầu, ngươi cảm thấy ai làm Hoàng đế thỏa đáng nhất?

Thấy hắn muốn đi, Ngô sư vội vàng hỏi.

Đế quốc không thể một ngày không vua, hiện tại Sở Thiên Hành chết rồi, nhất định phải thiết lập một người thừa kế, nếu không sớm muộn gì cũng sẽ bị đế quốc khác nuốt chửng.

- Cái này... Sở Thiên Hành có con trai, gọi Sở Tường, làm người không tệ, cùng ta cũng có giao tình, có thể cân nhắc!

Suy nghĩ một chút, Trương Huyền nói.

Thân phận Sở Tường, trước đó Tôn Cường đã truyền qua tin tức cho hắn.

Vị công tử ca này, dù có chút ham mê nữ sắc, trên thực tế thiên tư không yếu, để hắn trở thành hoàng đế mà nói, hắn là sẽ càng tốt hơn Sở Thiên Hành một chút.

- Vâng!

Ngô sư vội vàng gật đầu.

- Ừm!

Không nhiều nói nữa, thân thể Trương Huyền nhoáng một cái, nhảy xuống đài cao, đi tới trước mặt đám người Tôn Cường, nhìn lại:

- Thư của Lưu Dương đâu? Đưa cho ta xem một chút!

Sau khi Sở Thiên Hành chết, Lưu Dương liền mất tích, chỉ để lại một phong thư, Tống Hiên hao tốn nhiều ngày cũng không tìm được, mình gây ra động tĩnh lớn như vậy, cũng không hiện thân...

Chỉ sợ sớm đã rời Thanh Nguyên thành.

Vì sao phải đi, rời đi lúc nào, Tôn Cường cũng không biết, chỉ để lại một phong thư.

Hiện tại xử lý xong nguy cơ, vừa vặn nhìn một chút.

- Trên thư nói, phải đưa cho thiếu gia tự mở, ta không dám mở ra!

Tôn Cường đưa tới.

Tiện tay nhận lấy, Trương Huyền nhìn lại.

Từng hàng chữ viết xuất hiện.

- Lão sư, thật xin lỗi, ta phải đi! Giết chết Sở Thiên Hành, gây ra tai họa, chỉ là một nguyên nhân, trọng yếu nhất là không muốn ở lại bên cạnh liên lụy, trở thành gánh nặng của ngươi, ngươi vì ta đã trả giá quá nhiều...

Chữ viết tinh tế, góc cạnh rõ ràng, mang theo hương vị kiên quyết.

Trương Huyền xem xong, lắc đầu, thất vọng mất mát.

Rõ ràng vì cái gì Lưu Dương không từ mà biệt.

Làm nam học sinh thu đầu tiên, còn sớm hơn Trịnh Dương, Lộ Xung, Viên Đào, mà bây giờ, Trịnh Dương thành Chiến Tử, Lộ Xung đi Vu Hồn tổ địa, Viên Đào trở lại Viên gia, tất cả đều tiền đồ vô lượng...

Thậm chí ba nữ học sinh, một cái đi Băng Nguyên cung, một cái đi Độc điện, một cái khác gia nhập Khải Linh sư công hội...

Chỉ có hắn chẳng làm nên trò trống gì, vẫn như cũ đi theo sau lưng lão sư.

Áp lực bao lớn, có thể tưởng tượng được.

Chỉ tiêu hao tài nguyên của lão sư thì thôi, còn rất dễ dàng bị người khác chộp tới xem như con tin, dùng để uy hiếp...

Cảm giác áp bách mãnh liệt, có chút gánh không được.

Có lẽ... Chỉ có rời khỏi lão sư, mới có thể miễn trừ bị làm con tin, mới có thể không làm khó lão sư...

Suy đi nghĩ lại, lúc này mới rời khỏi, không chần chờ chút nào.

- Ai... Ngươi là đệ tử của ta, sao lại là vướng víu...

Trương Huyền than thở.

Mặc dù Lưu Dương ở trong bảy vị thân truyền không tính xuất chúng, nhưng dù sao cũng là hắn mang đi ra, từ Thiên Huyền vương quốc từng bước một đi tới.

Sớm đã coi là hài tử, làm sao có thể cảm thấy vướng víu!

- Thiếu gia, Lưu Dương tiểu thiếu gia làm sao bây giờ?

Lúc này Tôn Cường cũng xem xong thư, nhịn không được hỏi.

- Không cần tìm, lấy năng lực của hắn, muốn tìm, khẳng định tìm không thấy, chỉ có thể đợi chính hắn nghĩ thông suốt, chủ động liên hệ ta...

Trương Huyền lắc đầu.

Lưu Dương này là thân truyền của hắn, học tập tiếp cận một năm, không chỉ tu vi tiến bộ rất lớn, phương diện khác cũng không hề yếu...

Thật muốn tránh né mà nói, ngoại trừ chính hắn mới có thể tìm được, Danh Sư khác dù là đạt tới Thất Tinh, gặp mặt khẳng định cũng không nhận ra được!

- Là ta không để ý đến cảm thụ của hắn...

Trịnh Dương trở thành Chiến Tử, xung kích Lưu Dương quá lớn.

Đồng môn sư huynh đệ, người khác đã làm lão sư vẻ vang, hắn lại chỉ có thể ăn bám...

Trong lòng cảm giác mất mát có thể tưởng tượng được.

Chỉ tiếc, mình quá bận rộn, không có chú ý tới điểm ấy, nếu không sẽ không xảy ra chuyện như vậy.

- Bồi dưỡng học sinh, không riêng gì tu vi cùng năng lực...

Trương Huyền than thở, trong lòng cực kỳ thất lạc.

Đã gần một năm, chỉ lo tu luyện, giúp bọn hắn tăng cao tu vi, lại không chú ý đến cảm thụ của bọn họ.

Bọn họ không chỉ là sư huynh đệ, còn cạnh tranh với nhau, lẫn nhau so sánh...

Bảy người, sáu cái đều trở nên nổi bật, làm cái cuối cùng, áp lực không lớn là không thể nào...

Cách Thanh Nguyên thành không biết bao nhiêu xa, một thân ảnh xinh đẹp khoanh chân ngồi ở trên lưng thú, hai mắt nhắm nghiền, một đạo chân khí tinh thuần dọc theo kinh mạch chảy xuôi, phát ra thanh âm đặc thù.

Răng rắc!

Không biết qua bao lâu, giống như phá vỡ một loại bình chướng nào đó, nữ hài chậm rãi mở mắt.

- Rốt cục đột phá...

Trải qua khoảng thời gian này không ngừng tu luyện, rốt cục có đột phá lần nữa, mặc dù cách Thánh Vực chân chính còn một đoạn, nhưng đã không phải là không có hi vọng.

- Trương sư, chờ thời điểm thực lực của ta cùng ngươi chênh lệch không xa, sẽ lại đi tìm ngươi...

Nữ hài cắn chặt răng ngà, ánh mắt kiên định.

Nàng rất ưa thích vị thiên tài Danh Sư thu nàng làm tỳ nữ kia, nhưng cũng biết một mực đi theo sau lưng đối phương, sẽ chỉ càng ngày càng tuyệt vọng.

Đã như vậy, vậy liền cố gắng tu luyện, tranh thủ có thể để cho đối phương nhìn nhiều...

Ngồi Thánh thú một đường phi hành, hơn mười ngày, suy nghĩ rất nhiều, cũng rõ ràng rất nhiều.

Rời khỏi, không phải từ bỏ, càng không phải nhận thua, chỉ là vì tương phùng...

Chỉ vì thời điểm gặp lại, có dũng khí cùng ngươi nói chuyện ngang hàng.

Thu!

Đang suy nghĩ lung tung, một tiếng thú kêu sắc nhọn vang lên ở bên tai, lập tức cảm thấy Thánh thú dưới thân không ngừng run rẩy, giống như thấy được tồn tại không dám đắc tội, bất cứ lúc nào cũng sẽ từ không trung rơi xuống.

Vội vàng ngẩng đầu, chỉ thấy một Thánh thú màu xanh nhạt từ phía trên chậm rãi bay tới.

Thánh thú này dài chừng hơn mười thước, cực kỳ mỹ lệ, nhất là chín cái đuôi sau lưng, không những không có cảm thấy vướng víu, còn cho người một loại cảm giác có khả năng điều khiển không gian, bay lượn chân trời.

- Đây là... Thánh thú Thánh Vực cửu trọng... Cửu Vĩ Thiên Phượng?

Thân thể cứng đờ, nữ hài khó tin.

Ở Thanh Nguyên thành thời gian không dài, nhưng nàng cũng học tập không ít kiến thức, nhất là miêu tả liên quan tới Thánh thú.

Căn cứ kiến thức biết đến, xuất hiện ở trước mắt, hẳn là Thánh thú Thánh Vực cửu trọng ở toàn bộ đại lục cũng cực kì thưa thớt... Cửu Vĩ Thiên Phượng!

Thứ này, người bình thường muốn gặp một lần cũng khó khăn, làm sao lại xuất hiện ở đây? Đang khiếp sợ, lập tức nhìn thấy trên lưng Thiên Phượng đứng một thân ảnh.

Trên mặt mang lụa mỏng, nhìn không ra dung mạo cùng tuổi tác, có điều dáng người cao gầy, hoạt bát tinh tế, so với nàng cũng không hề yếu.

Chỉ từ bề ngoài cũng có thể thấy được, tuyệt đối là mỹ nhân tuyệt thế ngàn dặm mới tìm được một.

Đứng ở trên lưng Thánh thú cấp bậc như vậy, thực lực của nữ tử này, không cần nghĩ cũng biết cực kỳ đáng sợ.

Không dám chần chừ, vội vàng đứng lên, thần thái cung kính.

Cường giả lợi hại như thế, tuyệt không phải nàng có thể đắc tội.

Hô!

Cửu Vĩ Thiên Phượng ở chỗ không xa ngừng lại.

- Ngươi chính là Ngọc Phi Nhi?

Một thanh âm thanh thúy nhàn nhạt vang lên.

Nữ tử mang theo lụa mỏng ở trên lưng Thiên Phượng, đôi mắt tựa như tinh thần, sáng rực chói mắt.

- Vâng!

Nữ hài vội vàng gật đầu.

Nàng chính là Ngọc Phi Nhi mới từ biệt Trương Huyền.

- Gia sư muốn thu ngươi làm đồ đệ, không biết có bằng lòng hay không?

Nữ tử gật đầu cười, thanh âm như hoàng oanh, thanh thúy dễ nghe.

- Cái này...

Thân thể Ngọc Phi Nhi cứng ngắc, có chút không dám tin tưởng.

Đối phương ngồi Thánh thú Thánh Vực cửu trọng, tu vi sâu không lường được...

Gia sư trong miệng nàng chẳng phải lợi hại hơn?

- Không biết quý sư là...

Nhịn không được mở miệng.

- Gia sư là Danh Sư cửu tinh của Tổng bộ Danh Sư đường, trưởng lão Kỷ Nhược Trần!

Nữ tử thản nhiên nói.

- Danh Sư cửu tinh? Tổng bộ Danh Sư đường... Trưởng lão?

Ngọc Phi Nhi hô hấp dồn dập, cảm thấy đầu óc có chút xoay không đến:

- Ta chỉ là nữ hài bình thường ở đế quốc nhất đẳng, chưa bao giờ thấy qua Kỷ sư, càng chưa nghe nói qua, vì cái gì muốn thu ta làm học sinh?

Hạnh phúc tới quá đột nhiên, có chút không dám tin tưởng.

- Ta cũng không biết, lão sư dặn dò, học sinh tuân mệnh là được!

Nữ tử lắc đầu, nói tiếp:

- Ngươi có bằng lòng hay không? Bằng lòng, cùng ta rời đi, không nguyện ý, ta trở về phục mệnh là được!

- Đương nhiên bằng lòng!

Ngọc Phi Nhi vội vàng gật đầu.

Có thể bái Danh Sư cửu tinh làm thầy, tu vi tất nhiên sẽ đột nhiên tăng mạnh, đuổi theo Trương sư cũng chưa biết chừng!

Tuyệt đối mạnh hơn tự mình tìm tòi nhiều!

Loại cơ hội tốt này, là vô số người tha thiết ước mơ, thật muốn bỏ qua, vậy chính là ngu ngốc.

- Vậy tốt... Đi theo ta!

Thấy nàng đáp ứng, nữ tử cũng không nhiều lời, bàn tay nhẹ nhàng vồ một cái, Ngọc Phi Nhi lập tức cảm thấy thân thể kìm lòng không được bay tới đằng trước, thời gian nháy mắt liền rơi vào trên lưng Cửu Vĩ Thiên Phượng.

Ầm ầm!

Còn không kịp phản ứng, Thiên Phượng phát ra một tiếng nổ vang, biến mất khỏi tại chỗ, thuấn di bay ra mấy ngàn dặm.

- Thật nhanh...

Cảm nhận được loại tốc độ này, vẻ mặt Ngọc Phi Nhi ửng hồng, lần nữa nhìn về phía Thanh Nguyên thành, xiết chặt nắm đấm:

- Trương sư, chờ ta, ta nhất định sẽ quang minh chính đại đứng ở trước mặt ngươi, để ngươi lựa chọn ta...

Tiếp dẫn sứ giả đến

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

- Trương sư, đây là ban thưởng mà tổng bộ ban cho Chiến Sư trao đổi lần này...

Trương Huyền mang theo đám người Tôn Cường trở lại Chiến Sư đường, thời gian không dài, Hình đường chủ liền đến trước mặt.

Lần trước tứ đại Chiến Sư đường trao đổi, tuyển chọn hai mươi vị Chiến Sư đi Kiếm Trì của Tiềm Xung đế quốc, Thanh Nguyên đế quốc độc chiếm tất cả danh ngạch, nhận lấy tổng bộ khen ngợi, ban thưởng đã thông qua phương pháp đặc thù đưa tới.

- Tổng cộng 120 viên Tinh Nguyên thượng phẩm, nhiều hơn 20 viên so với dự đoán, có điều lấy quyền hạn của ta, chỉ có thể vận dụng một nửa, cũng chính là 60 viên!

Cổ tay khẽ đảo, lấy ra mấy cái hộp ngọc đưa tới.

- 60 Tinh Nguyên thượng phẩm? Không tệ!

Mắt Trương Huyền sáng rực lên, nhịn không được cảm khái:

- Không phí công ta vất vả huấn luyện một hồi...

- Vất vả huấn luyện?

Mí mắt của Hình đường chủ nhịn không được nhảy loạn, suýt chút nữa phun ra một ngụm máu tươi.

Ngươi đáp ứng huấn luyện giúp, cho ra kế hoạch, liền trực tiếp mất tích, chạy tới xông đường chơi, ngay cả tỷ thí cũng không có tới...

Cái này cũng gọi vất vả mà nói, người huấn luyện chân chính còn cần sống hay không?

- Đa tạ!

Không để ý tới mí mắt của đối phương nhảy loạn, Trương Huyền mở hộp ngọc ra, cảm nhận được linh khí nồng nặc trong đó, thoả mãn gật đầu.

Có nhiều Tinh Nguyên thượng phẩm như vậy, tu vi của mình tất nhiên có khả năng tiến thêm một bước, đạt tới cấp bậc cao hơn.

Mặc dù thân là Danh Sư, có nghĩa vụ trợ giúp Chiến Sư tăng lên sức chiến đấu, nhưng có thể thừa cơ đạt được chút chỗ tốt mà nói, chắc chắn sẽ không chối từ.

- Đây là trước đó đáp ứng, không có gì! Nếu như Trương sư không có gì cần, ta liền không chậm trễ ngươi tu luyện...

Biết Linh Thạch tới, đối phương khẳng định sẽ tu luyện, Hình đường chủ không nói thêm lời, cáo từ rời khỏi.

Hắn vừa đi, Trương Huyền không có quá nhiều chần chừ, thân thể nhoáng một cái, đi vào Thiên Nghĩ Phong sào.

Công pháp tu luyện Thánh Vực tứ trọng Nguyên Thần cảnh đã sớm có, thiếu hụt là Tinh Nguyên thượng phẩm, hiện tại đến tay, tự nhiên phải nhanh chóng tăng thực lực lên.

Dù sao vây ở Thánh Vực tam trọng đỉnh phong đã hơn mười ngày, cũng nên đột phá.

Tất cả đều là giả, thực lực mới là trọng yếu nhất.

Không có thực lực, bạn gái cũng có thể là của người khác...

Điều chỉnh trạng thái, đạt tới đỉnh phong nhất, tất cả chuẩn bị ổn thoả, lúc này mới khoanh chân ngồi xuống, ngón tay điểm một cái, một viên Linh Thạch từ trong hộp ngọc bay ra ngoài.

Linh khí tinh thuần c uộn trào mãnh liệt, ở dưới trận pháp gia trì rất nhanh hội tụ ở chung quanh thân thể, dọc theo huyệt đạo tràn vào.

- Còn chưa đủ...

Biết nhu cầu của mình đối với linh khí, so với tu luyện giả bình thường phải hơn rất nhiều, tiếp tục nhấn tới.

Sưu sưu sưu sưu!

Còn lại hơn năm mươi viên Linh Thạch thượng phẩm, từng cái tiếp lấy bay ra, phân tán ở bốn phía thân thể, dựa theo vị trí đặc thù hạ xuống.

Ầm ầm!

Linh khí trong 60 viên Tinh Nguyên thượng phẩm bị Tụ Linh trận lôi kéo, thời gian nháy mắt sền sệt giống như chất lỏng.

Đổi lại những người khác, loại tình huống này vô cùng có khả năng hô hấp không thoải mái, không những không thể tu luyện, còn có thể xuất hiện hiện tượng tu vi lùi lại.

Cái này rất giống rượu ngon, độ cồn thấp uống rất thoải mái, quá cao, biến thành cồn, uống chính là đòi mạng.

Linh khí quá nồng nặc, tốc độ hấp thu không đủ, sẽ xuất hiện lực lượng nhập siêu, như nước ở địa phương cao chảy về phía thấp, rất dễ dàng dẫn

đến lực lượng sụp đổ, thậm chí bỏ mình.

Bất quá Trương Huyền sẽ không xuất hiện loại tình huống này.

Thân thể trải qua Ngũ Diệu Kim Thân, Thiên Đạo thân thể rèn luyện, đã có thể so với Thánh khí trung phẩm, linh hồn càng tu luyện Thiên Đạo Vu Hồn, mạnh mẽ đến cực điểm...

Bởi vậy, linh khí đối với hắn mà nói, càng nhiều càng tốt.

Linh khí càng tụ càng nhiều, thấy đạt đến nồng độ nhất định, lúc này Trương Huyền mới há to miệng, bỗng nhiên khẽ hấp.

Ầm ầm!

Khí tức hùng hồn, lập tức dọc theo huyệt đạo, miệng… tràn vào trong cơ thể, nhanh chóng hội tụ tới đan điền.

Trong đan điền, Thai Anh cao mười mét nhìn thấy linh khí vọt tới, hưng phấn khoa tay múa chân, từng ngụm từng ngụm thôn phệ, không ngừng phát sinh lột xác.

Thánh Vực tứ trọng Nguyên Thần cảnh, là không ngừng hấp thu lực lượng, tẩm bổ Thai Anh, để nó lột xác thành Nguyên Thần, giống như người thật.

Hiện tại linh khí đầy đủ, lại thêm Thiên Đạo công pháp đã nhớ kỹ trong lòng, Thai Anh lập tức lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được, nhanh chóng phát sinh biến hóa.

Cả người Khí tức đang không ngừng tăng cường.

Răng rắc!

Răng rắc!

Răng rắc!

Nương theo Thai Anh biến hóa, linh khí của Tinh Nguyên thượng phẩm cũng bị rút lấy sạch sẽ, từng cái phát ra thanh âm giòn vang, bắt đầu vỡ vụn.

- Tiêu hao thật lớn...

Lông mày Trương Huyền nhảy loạn.

Trước đó cho rằng năm mươi viên Tinh Nguyên thượng phẩm, liền có thể để cho mình từ Thai Anh cảnh đỉnh phong, đạt tới Nguyên Thần cảnh đỉnh phong, hiện tại xem ra... vẫn là nghĩ quá dễ dàng.

Thiên Đạo công pháp tu luyện tới đằng sau, yêu cầu đối với linh khí càng ngày càng tinh thuần, số lượng cũng càng lúc càng lớn...

Tu luyện tới hiện tại, Tinh Nguyên thượng phẩm cũng cảm thấy có chút lực bất tòng tâm.

- Tài lữ pháp địa... Quả nhiên tài là vị trí thứ nhất, không có tài nguyên, thiên phú khá hơn nữa cũng vô dụng!

Trong lòng than thở.

Trước đó còn nghĩ mau chóng đột phá đến Thánh Vực thất trọng, nắm giữ lực lượng chiến một trận với thiên tài Trương gia, hiện tại xem ra không dễ dàng như vậy.

Chỉ là gom góp Linh Thạch liền khá là phiền toái.

Răng rắc!

Răng rắc!

Răng rắc!

Rốt cục, sau khi bể nát ba mươi hai viên Tinh Nguyên thượng phẩm, giống như phá vỡ một loại bình cảnh nào đó, đột phá ràng buộc của Thai Anh cảnh!

Ầm ầm!

Khí tức đột nhiên biến hóa, đến Thánh Vực tứ trọng Nguyên Thần cảnh!

Tu vi đột phá, Trương Huyền lập tức cảm thấy tư duy của mình trở nên càng thêm rõ ràng, thân thể cùng linh hồn phát sinh biến hóa, cứng cáp hơn, mạnh mẽ hơn, cực kỳ có lực lượng!

Không chỉ như vậy, phản ứng cũng nhanh hơn.

Trước đó chiến đấu với cường giả Xuất Khiếu cảnh, lực lượng cùng chân khí không yếu, nhưng phản ứng vẫn chậm một chút, không mượn Minh Lý Chi Nhãn mà nói, khả năng ngay cả phân thân của Thanh Điền Hoàng cũng chưa chắc có khả năng chống lại.

Mà bây giờ, một ngón tay liền có thể nghiền chết, không cần tốn nhiều sức.

- Tiếp tục...

Thấy còn thừa Linh Thạch, không rảnh rầu rĩ, Trương Huyền ổn định tâm cảnh, nhắm mắt tiếp tục tu luyện.

Sau gần nửa canh giờ, còn lại hai mươi tám viên Tinh Nguyên thượng phẩm, toàn bộ vỡ vụn, mà tu vi của hắn, cũng thuận lợi đạt đến Nguyên Thần cảnh trung kỳ!

Xòe bàn tay ra, nhẹ nhàng nắm chặt, không gian chung quanh lập tức ngưng đọng, giống như thực chất.

- Thật mạnh...

Cảm nhận được nắm giữ không gian tiến thêm một bước, ánh mắt của Trương Huyền sáng lên:

- Thực lực bây giờ, cho dù gặp được Thanh Điền Hoàng ở đầm lầy Tề Bắc, không cần mượn nhờ phân thân, cũng có thể tuỳ tiện chém giết...

Từ Thai Anh cảnh đột phá đến Nguyên Thần cảnh trung kỳ, tấn thăng ba tiểu cấp, nhưng thực lực tăng vọt không chỉ gấp hai!

Thực lực bây giờ, gặp lại Thanh Điền Hoàng, không cần mưu kế, không cần phân thân, chỉ dựa vào lực lượng cũng có thể nhẹ nhõm chém giết.

Nói cách khác, giờ phút này hắn đã có thể so với Xuất Khiếu cảnh hậu kỳ, thậm chí cường giả đỉnh phong bình thường cũng có thể chiến một trận.

Xuất Khiếu cảnh, mỗi một tiểu cấp cần trải qua một lần lôi kiếp, ở giữa chênh lệch như là hồng câu...

Còn không có đột phá, liền có thể vượt cấp chiến đấu, truyền đi, tuyệt đối có thể dọa người chết tươi.

Đương nhiên, Thiên Đạo công pháp phối hợp Thiên Đạo võ kỹ, lại thêm Minh Lý Chi Nhãn, điểm ấy cũng làm không được, vậy thì không cần sống.

- Đáng tiếc, chỉ có 60 viên Linh Thạch, không thể một lần đẩy tu vi lên Nguyên Thần cảnh đỉnh phong...

Nếu lại có sáu mươi viên Linh Thạch, đạt tới Nguyên Thần cảnh đỉnh phong không khó lắm...

Đến lúc đó, cường giả Xuất Khiếu cảnh đỉnh phong cũng có thể chiến một trận!

Loại Danh Sư như Tống Hiên, không cần Kim Nguyên đỉnh, cũng có thể dễ dàng đánh bại.

- Hình đường chủ chỉ có thể vận dụng 60 viên Linh Thạch, cũng thật không thể cầm tất cả phần thuởng của bọn hắn...

Chiến Sư đường được thưởng 120 viên Tinh Nguyên thượng phẩm, quyền hạn của Hình đường chủ, chỉ có thể vận dụng một nửa, nếu có thể

cho hắn sử dụng phần còn lại, khẳng định có thể lại tiến bộ.

Đương nhiên, làm người không thể quá tham lam.

Lấy ra một nửa, đã rất nhiều, thật muốn tát ao bắt cá, Chiến Sư của Chiến Sư đường tu luyện như thế nào? Thích ứng thực lực một chút, triệt để khống chế tu vi, lúc này Trương Huyền mới rời tổ ong.

- Thiếu gia, Danh Sư đường Ngô đường chủ nói sau khi ngươi xuất quan, mời đến Danh Sư đường một chuyến!

Vừa đi ra gian phòng, chỉ thấy Tôn Cường tiến lên đón.

- Đi Danh Sư đường?

Trương Huyền nhíu mày.

Không phải vừa trở về không bao lâu sao? Lại qua làm gì?

- Ừm, Ngô đường chủ nói, tiếp dẫn sứ giả của Thánh Tử điện tới, hỏi Trương sư có hứng thú tham gia tuyển chọn Thánh tử hay không...

Suy nghĩ một chút, Tôn Cường nói.

- Tiếp dẫn sứ giả đến?

Ánh mắt của Trương Huyền sáng lên.

Trước đó Mộc sư nói cho hắn biết, Lạc Nhược Hi vô cùng có khả năng ở Thánh Tử điện, muốn đi tìm, chỉ có thể tiến vào trong đó.

Bất quá cũng không phải dễ vào như vậy, có danh ngạch hạn chế.

Lúc đó hỏi thăm, vị tiếp dẫn sứ giả này sẽ ở sau hai mươi ngày đến mang người đi, tính toán thời gian, cùng Mộc sư phân biệt vừa vặn hai mươi ngày, vị kia quả thực đã đến.

- Ta đi qua nhìn một chút...

Dính dáng Lạc Nhược Hi, không có chút do dự, thân thể Trương Huyền nhoáng một cái, thẳng tắp bay về phía Danh Sư đường.

Thời gian không dài, liền tới trong đó.

- Trương sư!

Hiện tại hắn là lão sư của tất cả Danh Sư, người người đều biết, vừa tiến vào lập tức có vô số Danh Sư ôm quyền khom người.

- Hắn là Trương sư?

- Thật đẹp trai ah...

- Ta là Fan hâm mộ trung thành của hắn, ta muốn sinh con cho hắn...

- Cút sang một bên, ngươi một nam nhân, làm sao sinh?

...

Chung quanh lập tức vang lên tiếng nghị luận.

Sau Sư Tự Thiên Âm, Trương Huyền thay thế vị trí của Trương Cửu Tiêu trước đó, thành thần tượng của toàn bộ Thanh Nguyên đế quốc.

Nhìn thấy hắn xuất hiện, người trẻ tuổi đến Danh Sư đường học tập, tất cả đều mặt mũi kích động, từng cái không kềm chế được.

- Đây không phải sinh hoạt ta muốn...

Tâm thật mệt!

Nhìn thấy đám người cuồng nhiệt như vậy, Trương Huyền có chút bất đắc dĩ.

Nói thật, hắn chỉ muốn khiêm tốn sinh hoạt, yên tĩnh học tập, yên tĩnh tấn cấp, yên tĩnh làm mỹ nam tử...

Nhiều người như vậy, điên cuồng say đắm, cũng không phải hắn thích.

Quay đầu nhìn quanh, chỉ thấy cái mông cối xay lúc trước điên cuồng say đắm Trương Cửu Tiêu cũng ở trong đám người, thấy hắn nhìn qua, không ngừng thét lên, hận không thể vọt thẳng tới hắn ép lên đất...

Ngay sau đó... càng thêm đau buồn.

- Được rồi, cũng nên rời Thanh Nguyên thành a...

Trương Huyền than thở một tiếng.

Tới Thanh Nguyên thành hơn hai mươi ngày, thời gian đã đủ lâu, cũng là thời điểm rời đi.

- Danh ngạch Thánh Tử điện... nhất định phải cầm tới!

Nắm đấm căng thẳng, mắt Trương Huyền sáng lên.

Hai vị dự thính

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Ở dưới một vị Danh Sư dẫn đầu, rất nhanh liền tới một đại điện.

Trong phòng, đám người Ngô đường chủ, Diêu Mạn Thiên đều có mặt, trên chỗ quý khách, ngồi một trung niên mặc cẩm y, phía sau hắn thì đứng hai thanh niên.

Lặng lẽ nhìn sang, khí tức của trung niên thâm thúy, như lôi đình, sâu không lường được, nhìn không ra thực lực cụ thể.

Hai thanh niên, Nguyên Thần chiếm cứ trong cơ thể, lực lượng như biển, vậy mà tất cả đều là Nguyên Thần cảnh trung kỳ.

Nhìn tuổi tác của bọn họ, hắn là cũng không cao hơn ba mươi tuổi, trẻ tuổi như vậy liền có loại thực lực này, chỉ có thể dùng hai chữ đáng sợ để hình dung, so với Trương Cửu Tiêu, chỉ sợ chỉ mạnh không yếu.

- Trương sư!

Thấy hắn đến, Ngô đường chủ đứng dậy, cười giới thiệu:

- Vị này là tiếp dẫn sứ giả của Thánh Tử điện, Triệu Hưng Mặc, Triệu sư! Triệu sư, vị này chính là Trương Huyền Trương sư ta đã nói với

ngươi, thiên phú vô song, không chỉ thứ nhất của Thanh Nguyên đế quốc, ở bát đại phong hào đế quốc, chỉ sợ cũng có một chỗ cắm dùi!

- Ừm!

Nhìn một chút, Triệu Hưng Mặc nhẹ gật đầu, trên mặt không có bất kỳ biểu lộ gì.

Dường như giới thiệu như vậy, sớm đã nghe quen, không có một chút gợn sóng.

Thấy đối phương không có hứng thú quá lớn với hắn, Trương Huyền cũng lười chú ý, nhìn lại bốn phía.

Trong phòng không chỉ có mấy vị này, Trương Cửu Tiêu cùng hơn mười thiên tài trẻ tuổi của Thanh Nguyên Danh Sư đường cũng có mặt.

- Người đã đến đông đủ, vậy thì bắt đầu đi!

Chờ một hồi, lại có hai người đi tới, tựa hồ Triệu Hưng Mặc không có thời gian, nhíu mày mở miệng.

Ngô đường chủ lên tiếng, nhìn quanh một vòng:

- Chư vị, vị Triệu sư này, chắc hẳn không cần giới thiệu, là tiếp dẫn sứ giả lần này, phụ trách tuyển chọn Thánh Tử điện! Phía dưới mời hắn nói một chút, khảo hạch như thế nào, cần chuẩn bị cái gì.

Đám người đồng loạt nhìn qua.

- Không cần chuẩn bị, ta nói thẳng ra yêu cầu, không hợp cách, không cần lãng phí thời gian!

Mí mắt nhấc lên, Triệu Hưng Mặc khoát tay áo, mặt không hề cảm xúc:

- Có thể tới khảo hạch, chắc hẳn đã có hiểu biết với Thánh Tử điện, muốn tiến vào trong đó, yêu cầu thứ nhất là Danh Sư thất tinh dưới ba mươi tuổi, tu vi đạt tới Thánh Vực tam trọng Thai Anh cảnh đỉnh phong

trở lên... Chư vị ở đây, thoạt nhìn đều phù hợp, bất quá lấy ta đến xem, tu vi càng cao càng tốt. Hiện nay đạt tới Thánh Vực tứ trọng, có hai vị, bọn họ lưu lại, những người khác có thể đi về...

- Cái này...

- Vậy thì tuyển chọn xong?

- Có phải quá trò đùa hay không?

Không nghĩ tới nhìn tu vi, trực tiếp đào thải chỉ lấy hai người, tất cả mọi người hai mặt nhìn nhau.

- Thánh Tử điện, không phải Danh Sư học viện, chỉ cần phù hợp đều sẽ thu, là học phủ cao nhất của toàn bộ đại lục, chuyên môn bồi dưỡng Thánh Nhân, thực lực không đủ, cũng đừng có ở đây lãng phí thời gian!

Triệu Hưng Mặc nhíu mày:

- Ta không có nhiều thời gian như vậy!

- Ây...

Không nghĩ tới hắn trực tiếp như vậy, Ngô đường chủ có chút xấu hổ:

- Lấy tu vi trực tiếp quyết định, có phải quá võ đoán hay không? Triệu sư, có cần nhìn xem một chút hay không? Có nhiều Danh Sư, tu vi khả năng không mạnh, nhưng phương diện khác không kém.

- Không cần, ta chỉ là sơ tuyển, đến Tiềm Xung đế quốc, còn cần tiến hành một lần sát hạch, vào Thánh tử thành, càng phải tiến hành khảo hạch cuối cùng, tu vi ngay cả Nguyên Thần cảnh cũng không đạt tới, sát hạch lại cũng qua không được, mang theo cũng là lãng phí thời gian!

Triệu Hưng Mặc tùy ý khoát tay áo nói.

- Thôi được rồi...

Thấy đối phương nói như vậy, Ngô đường chủ đành phải cười khổ lắc đầu, nhìn về phía đám người còn lại:

- Chư vị cũng không cần nhụt chí, cố gắngtu luyện, ở nơi nào cũng sẽ có tiến bộ rất lớn, chưa hẳn nhất định phải đi Thánh Tử điện!

- Vâng...

Biết đường chủ chỉ là an ủi, hơn mười vị thiên tài đành phải lắc đầu, xoay người rời khỏi.

Trên thực tế, bọn họ cũng có tự mình biết mình, dù tu vi cùng thiên phú không tính quá yếu, nhưng so với Trương Huyền và Trương Cửu Tiêu vẫn kém có chút xa.

Thanh Nguyên thành, chỉ có một danh ngạch mà nói, khẳng định tuyển không tới bọn họ.

Thấy mọi người rời khỏi, chỉ còn lại có Trương Huyền cùng Trương Cửu Tiêu, ánh mắt của Triệu Hưng Mặc tập trung tới.

- Thánh Tử điện, tuyển chọn đều là tinh anh đỉnh phong nhất của Nhân tộc, về sau thống lĩnh một phương, trở thành một phương hào hùng... Muốn người khác thần phục, nói nhiều hơn nữa cũng không có tác dụng, thực lực mới là trọng yếu nhất! Bởi vậy, thực lực là tiêu chuẩn phán xét lớn nhất.

Trương Huyền gật đầu.

Điểm ấy cực kỳ chính xác, mưu kế, ngụy trang… dù có khả năng chấn nhiếp người khác trong thời gian ngắn, nhưng chân chính làm cho người tin phục, vẫn là thực lực!

Thật giống như hắn hiện tại, ở Thanh Nguyên đế quốc, không người có thể địch, có dựa dẫm này, cái gì cũng không cần e ngại.

Chỉ dựa vào ngụy trang mà nói, lực lượng sẽ yếu bớt, sớm muộn gì cũng sẽ bị đâm thủng.

Bởi vậy, một phương hào hùng, chưa bao giờ dựa vào mưu kế, mà là nắm đấm đường đường chính chính.

Không phục... Nghiền ép là được, đánh tới ngươi phục mới thôi!

Danh Sư đường, sở dĩ nắm giữ thiên hạ, lấy lý phục người, làm việc công chính, chỉ là một trong số đó, càng quan trọng hơn là, nắm giữ sức chiến đấu mà những chức nghiệp khác không dám phản bác.

Đã từng có hai chức nghiệp nhảy nhót, muốn lật đổ Danh Sư đường quản lý...

Chính là Vu Hồn sư cùng Độc sư.

Cái trước bị diệt luôn...

Đến bây giờ truyền thừa cắt đứt, một cái bóng cũng không tìm thấy; người sau cũng bị ép tới một góc, không dám lấy thân phận chân thật gặp người.

Đây không phải bá đạo, mà là quyền uy.

Đạo lý giống vậy, Thánh Vực quý tộc để cho người ta sợ hãi, cũng không phải gia tộc bọn họ trước đó từng ra Thánh Nhân, mà là đến bây giờ, còn có nội tình cùng lực lượng để cho người ta kính sợ.

Có nắm đấm, mới có nhân từ, lực lượng không đủ, nói nhiều hơn nữa cũng là nói nhảm.

Trương Cửu Tiêu cũng thầm gật đầu.

Mặc dù hắn là bàng chi, nhưng nếu như bây giờ tu vi đạt tới Thánh Vực lục trọng, thất trọng, gia tộc cũng sẽ chú trọng, không đến mức lưu lạc

đến một phong hào đế quốc nho nhỏ, tranh đoạt một danh ngạch rất khó chiếm được.

Thấy hai người rõ ràng ý tứ của mình, Triệu Hưng Mặc gật đầu, chỉ chỉ hai thanh niên phía sau mình.

- Hai vị này, là học sinh dự thính của Thánh Tử điện, dù không đột xuất, nhưng cũng không yếu, hơn nữa phối hợp lẫn nhau, có khả năng hình thành trận pháp hợp kích đặc thù. Trong các ngươi, ai có thể ở dưới bọn họ liên hợp, chống nổi ba chiêu, coi như thông qua!

Rầm!

Nương theo lời của hắn, hai thanh niên đi ra, lực lượng trên người thả ra ngoài, toàn bộ đại điện trong nháy mắt lạnh lẽo xuống, để cho người ta cảm nhận được áp bức nồng đậm.

- Thật mạnh...

Mặc dù không có giao thủ, nhưng chỉ là khí thế, liền có thể cảm ứng ra, hai người này dù giống như hắn, chỉ là Nguyên Thần cảnh trung kỳ, lại đều có sức chiến đấu của Nguyên Thần cảnh đỉnh phong, liên thủ hình thành trận pháp, chỉ sợ Xuất Khiếu cảnh sơ kỳ bình thường cũng có thể chiến một trận.

Nói cách khác, hai người liên thủ, Ngô đường chủ cũng chưa chắc có khả năng chiến thắng.

Cái này... Chỉ là dự thính? Vậy học sinh chân chính của Thánh Tử điện sẽ mạnh bao nhiêu?

- Các ngươi ai tới trước?

Giới thiệu xong, Triệu Hưng Mặc nhìn qua.

Trương Cửu Tiêu nhìn hai người trước mắt, nghiên cứu nửa ngày, cười khổ lắc đầu:

- Trương sư, ta không biết ngươi cũng có ý định đi vào Thánh Tử điện, ngươi đã muốn đi, ta bỏ quyền a!

- Bỏ quyền?

Trương Huyền sững sờ.

Còn nghĩ sẽ có một hồi tranh đấu, không nghĩ tới thiên tài Trương gia này lại trực tiếp nhận thua.

- Đúng vậy, chờ tự rước lấy nhục, còn không bằng chủ động rời khỏi...

Trương Cửu Tiêu bất đắc dĩ.

Từ gia tộc tới đây, tranh thủ danh ngạch duy nhất, đương nhiên cực kỳ khát vọng với Thánh Tử điện, vốn nghĩ có thể thành công, ai biết Trương Huyền tới, bất kể từ phương diện nào, đều đả kích hắn không có lòng tin.

Trước đó tự nhận có thiên phú, còn cảm thấy có lực đánh một trận, kể từ khi biết đối phương là Thiên Nhận Danh Sư, liền không dám tiếp tục suy nghĩ nhiều.

Loại người này, nhất định sẽ chấn thước cổ kim, căn bản không phải là hắn có thể chống lại.

Huống chi, vừa rồi đã tính toán một chút, lấy thực lực của hắn bây giờ, muốn ở trong tay đối phương chống qua ba chiêu khả năng không lớn.

- Cái này...

Thấy biểu lộ của hắn, Trương Huyền chần chờ một chút, ngẩng đầu nhìn về phía Triệu Hưng Mặc:

- Triệu sư, ngươi mới vừa nói, ai có thể ở dưới bọn họ liên hợp, nhận lấy ba chiêu, liền có thể thông qua khảo hạch đúng không?

- Không sai!

Triệu Hưng Mặc gật đầu.

- Vậy thì tốt, nếu như hai người chúng ta, đều có thể nhận lấy, có phải Thanh Nguyên đế quốc có hai danh ngạch đi vào Thánh Tử điện không?

Trương Huyền nói tiếp.

- Đều có thể nhận được?

Triệu Hưng Mặc cười nhạo một tiếng, mặt không hề cảm xúc:

- Cũng có khả năng một cái cũng không có!

- Vậy không nhất định!

Trương Huyền lắc đầu.

Trước đó bởi vì Lạc Nhược Hi, đối với Trương gia cực kỳ có thành kiến, nhưng đoạn thời gian ở chung này, phát hiện Trương Cửu Tiêu cũng chỉ là có chút tâm cao khí ngạo chút, ngoài ra làm người rất tốt.

Danh ngạch đi Thánh Tử điện, vốn là của đối phương, vì thế ly biệt quê hương, ở Thanh Nguyên thành chờ đợi nhiều năm, mình trực tiếp cướp đi, thực sự rất băn khoăn...

Nếu hai người có thể đi hết, như vậy tất cả đều vui vẻ.

- Nếu như hai người các ngươi đều có thể chống nổi ba chiêu, ta sẽ cân nhắc... Bất quá, không nên đánh giá cao mình, ba chiêu của hai người này, không phải dễ dàng vượt qua như vậy!

Thấy Trương Huyền tự tin, Triệu Hưng Mặc nhắc nhở một câu.

Chỉ là cân nhắc mà thôi, hắn cũng không tin tưởng, Danh Sư ở một phong hào đế quốc nho nhỏ, cũng có thể kiên trì ba chiêu.

- Chỉ cần cân nhắc liền tốt, có thể kiên trì ba chiêu hay không, liền xem thực lực của chúng ta...

Trương Huyền cười cười.

- Có tự tin là chuyện tốt, chỉ mong không phải tự đại!

Triệu Hưng Mặc nhíu mày, nói:

- Được rồi, đến cùng các ngươi ai tới trước?

- Ta tới đi!

Trương Huyền đi tới trước mặt, thân thể nhoáng một cái, phóng ra thực lực, chỉ có Nguyên Thần cảnh trung kỳ, ở trước mặt hai thanh niên, thoạt nhìn không có ý nghĩa.

- Khí tức không yếu, để huynh đệ chúng ta nhìn một chút, có thể có dạng thực lực gì!

Hai thanh niên cười lạnh, lắc người qua hai trái phải, đi tới hai bên của Trương Huyền.

Mặc dù còn không có động, lại đóng kín hết thảy chung quanh, cho người ta một loại cảm giác bị phong tỏa, như nhốt vào chiếc lồng.

- Còn không có ra tay, liền thi triển áp lực tâm lý, có chút thực lực...

Trương Huyền âm thầm gật đầu.

Không hổ là cao thủ từ Thánh Tử điện tới, còn không có động thủ, liền cho tâm lý ám chỉ, tâm cảnh yếu, sợ rằng sẽ lập tức sinh ra bối rối.

Loại tâm tình này, một khi lên men, ảnh hưởng chiến đấu là cực lớn, hơi không cẩn thận, vô cùng có khả năng còn không có động thủ, sẽ trực tiếp nhận thua.

- Phương pháp chiến đấu rất tốt, có điều so tâm cảnh với ta, các ngươi còn yếu chút...

Trương Huyền chắp hai tay sau lưng, chậm rãi đi về phía trước một bước.

Tự mình khảo hạch

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Đối phương muốn cho mình áp lực, ý định ở thời điểm cảm giác áp bách nồng nặc nhất, lại ra tay...

Chiêu này dùng để đối phó Trương Cửu Tiêu, có lẽ có tác dụng, đối phó mình... Quá yếu!

Không nói trước tâm cảnh của hắn đã đạt tới bát tinh trung phẩm, coi như không bằng đối phương, cũng không phải loại chiêu số này có thể chèn ép.

Ầm ầm!

Động tác của hắn rất nhỏ, thoạt nhìn không tính là gì, nhưng ở trong mắt hai thanh niên, lại giống có một tòa cự sơn lăng không đè xuống, để cho người ta luống cuống tay chân, không cách nào ứng phó.

Ngay sau đó, trong đầu nổ vang, vừa rồi cho đối phương áp lực, lập tức phản phệ đến, hai người đồng thời cảm thấy chóng mặt, bất cứ lúc nào cũng sẽ ngã trên mặt đất.

- Chức nghiệp Kinh Hồng sư?

Triệu Hưng Mặc nhướng mày.

Vị Trương Huyền trước mắt này, dù hai tay chắp sau lưng, lại ở trong nháy mắt thi triển linh hồn công kích trong chức nghiệp Kinh Hồng, không chỉ hóa giải ý niệm công kích của hai thanh niên không còn một mảnh, còn phản kích tới, để trong lòng bọn hắn sinh ra khủng hoảng.

Chỉ một chút, liền nhìn ra mục đích công kích, vừa đập vừa cào, để dự thính của Thánh Tử điện ăn thua thiệt...

Cái tên này, quả nhiên không kém.

- Bắt đầu đi!

Bàn tay lớn vẫy một cái, thanh âm thản nhiên nói.

Ầm ầm!

Ngoại nhân nghe, thanh âm của hắn không coi là gì, thực tế hai người nghe vào trong tai, lại giống như sét đánh, lập tức từ trong trạng thái chóng mặt kéo ra ngoài.

- Đáng ghét!

Lúc này hai thanh niên mới phát hiện trúng chiêu, vẻ mặt đỏ lên, từng cái híp mắt lại.

Vốn muốn dạy bảo đối phương, kết quả một cái nháy mắt liền bị đối phương dạy bảo, mất đi chính mình...

Lửa giận mãnh liệt sắp thiêu đốt cả người.

Rầm!

Chân khí từ trong huyệt đạo lao ra, không gian bốn phía Trương Huyền bị phong tỏa, hai người lăng không trảo một cái, hai bàn tay một trước một sau, đồng thời bổ xuống.

Một chiêu này phối hợp vô cùng tinh diệu, bất kể chân khí hay lực lượng, đều nắm tới đỉnh phong, tránh né một cái, liền né không được cái

thứ hai, xem như Xuất Khiếu cảnh sơ kỳ bị nhốt ở trong đó, cũng khó mà chạy trốn.

Đáng tiếc...

Trương Huyền không phải Xuất Khiếu cảnh sơ kỳ, mà là sức chiến đấu có thể so với Xuất Khiếu cảnh hậu kỳ.

Trong mắt mang theo mỉm cười, miệng nhẹ nhàng mở ra.

- Các ngươi đánh nhầm...

Trong thanh âm mang theo ý vị đặc thù, tựa như tình nhân thì thầm, rơi vào trong tai hai người, để bọn hắn kìm lòng không được sắc mặt đỏ lên.

Trong nháy mắt, bàn tay nguyên bản rơi vào trên người Trương Huyền, giống như hắn nói, đánh trật phương hướng, mỗi người rơi vào trên ngực đối phương.

Bành!

Bành!

Kêu rên hai tiếng, đồng thời bay ngược ra.

Vốn là tiến công Trương Huyền, kết quả biến thành... Hai người đánh nhau!

- Ma âm?

Triệu Hưng Mặc sững sờ tại nguyên chỗ:

- Cái tên này là cố ý thị uy ta?

Vừa rồi hắn dùng tiếng la, kéo hai người từ trong Kinh Hồng công kích tỉnh táo lại, mặc dù làm bí ẩn, nhưng đối phương khẳng định đã nhìn ra, cho nên mới dùng thủ đoạn Ma âm để hai người tự giết lẫn nhau!

Mục đích rất đơn giản...

Ma âm, ta cũng biết!

Hiển nhiên là thị uy hắn, cũng là cảnh cáo, trách cứ hắn can thiệp tỷ thí.

- Gia hỏa có ý tứ!

Rõ ràng điểm ấy, Triệu Hưng Mặc cũng không tức giận, mà rất tò mò về Trương Huyền.

Có thể đi vào Thánh Tử điện, không phải hậu nhân của đại gia tộc, liền là tuyệt thế thiên tài, về sau tất nhiên canh giữ một phương, trở thành tồn tại đỉnh phong...

Nếu như gặp phải đãi ngộ không công bằng, không dám phản kháng, còn nói gì chấn nhiếp một phương? Bởi vậy, nhắc nhở hai người chiến đấu, thật ra thì cũng là một loại khảo hạch, muốn nhìn phản ứng của đối phương.

Không nghĩ tới, lập tức lấy đạo của người trả lại cho người...

Không có áp chế cùng oan ức chút nào.

Chỉ là tâm tính, liền sẽ không chịu thiệt.

- Có thể trở thành đệ tử dự thính của Thánh Tử điện, không có một cái là đèn đã cạn dầu, ăn một lần thua thiệt, chẳng khác nào bại lộ át chủ bài Ma âm cùng Kinh Hồng sư, lại muốn kiên trì hai chiêu còn lại, sẽ không dễ dàng như vậy

Triệu Hưng Mặc nhẹ nhàng cười một tiếng, không nói nhiều nữa, mà tiếp tục nhìn sang.

Hai thanh niên phụ trách khảo hạch, dù tuổi không lớn lắm, nhưng có thể trở thành đệ tử dự thính của Thánh Tử điện, tất nhiên trải qua khảo hạch,

chỉ dựa dẫm Ma âm cùng Kinh Hồng, liền có thể đánh bại, thật sự quá không để đối phương ở trong mắt rồi.

Quả nhiên, hai người bay ngược ra, người ở trên không trung cũng đã tỉnh táo, con mắt đồng thời nheo lại, sát khí sôi trào.

Bọn họ là tới khảo hạch, không phải tới xiếc.

Một gia hỏa ở thâm sơn cùng cốc, thế mà liên tục đánh lén hai lần, để bọn hắn xấu mặt, tức giận đến sắp nổ tung.

- Vững chắc linh hồn, phòng ngừa linh hồn của hắn công kích!

Thanh niên bên trái hét lớn một tiếng, bàn tay ở sau lưng nhẹ nhàng đè ép, đã ngừng lại, nắm đấm bỗng nhiên bóp một cái, không gian chung quanh lập tức ngưng kết.

Nguyên Thần cảnh trung kỳ... Thế mà thi triển ra không khí ngưng trệ chỉ cường giả Xuất Khiếu cảnh mới biết.

- Yên tâm!

Thanh niên bên phải, giờ phút này cũng phản ứng lại, đồng dạng đẩy về phía trước một cái.

Hai người ngưng trệ không khí, lập tức chồng chất lên nhau, để bốn phía trở nên càng thêm ngưng thực, để cho người ta như trong nháy mắt rơi vào bùn nhão, tiến lên hay lui về phía sau, đều hứng chịu ảnh hưởng cực lớn.

- Lợi hại!

Nhìn một màn này ở trong mắt, Trương Huyền âm thầm gật đầu, dưới tình huống bình thường, hai người đồng thời thi triển ngưng trệ không khí mà nói, rất dễ dàng xung đột, từ đó làm cho không gian hỗn loạn, uy lực ngược lại không bằng một cái.

Nguyên nhân chính là như vậy, cường giả Xuất Khiếu cảnh liên hợp, cũng không phải một cộng một bằng hai, mà là một cộng một bằng không chấm mấy.

Hai người trước mắt, thi triển ra hoàn toàn khác biệt, vậy mà hoàn mỹ dung hợp, xem như hắn cũng là lần thứ nhất nhìn thấy.

Không hổ là người của Thánh Tử điện, chỉ là ý thức chiến đấu cùng phản ứng, cũng không phải người bình thường có thể so sánh.

Bất quá loại ràng buộc này, ở người khác xem ra rất khó chạy trốn, nhưng với hắn mà nói, đơn giản đến cực điểm, dưới chân vạch một cái, bước ra hai bước, ngón tay điểm đi.

Tê lạp!

Tựa như có đồ vật gì đó nổ tung, không gian ngưng trệ giống như bóng bay bị đâm thủng, mấy đạo khí lưu hung mãnh lan tràn bốn phía.

Bành! Bành!

Hai thanh niên không nghĩ tới bọn họ sắp đặt ra không khí ngưng trệ, sẽ bị phá giải dễ dàng như thế, thậm chí lực lượng phản phệ, đồng thời lui về sau hai bước, sắc mặt trắng bệch.

- Hai chiêu... Đều là các ngươi công kích, cũng nên đến phiên ta xuất thủ!

Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng.

Chỉ cần có thể nhận lấy ba chiêu của bọn họ, coi như thông qua, hai chiêu trước, đều là mình bị động chịu đòn, còn một chiêu cuối cùng, vậy liền chủ động xuất kích!

- Tới đi!

Hai người nhướng mày, bốn bàn tay điệp gia, một cỗ khí tức vô địch lập tức lan tràn ra, xem ra bọn họ cũng ý thức được vị trước mắt này thực lực cực mạnh, không dám một mình đón đỡ.

- Làm phiền các ngươi bị thương, ta có chút băn khoăn, trước thời hạn nói lời xin lỗi!

Thấy hai người điệp gia lực lượng, cường giả Xuất Khiếu cảnh trung kỳ cũng phải tạm tránh mũi nhọn, Trương Huyền ôm quyền, khắp khuôn mặt là áy náy.

- Bị thương?

- Ngươi tự tìm cái chết!

Hai thanh niên suýt chút nữa tức điên, một chiêu cuối cùng còn không có thi triển, liền xin lỗi...

Xim em gái ngươi!

Thắng chúng ta rồi nói sau!

Trong lòng giận dữ, lực lượng không giữ lại, lực lượng điệp gia lập tức thả ra ngoài, như đạn pháo xé rách không khí, như muốn đánh nát toàn bộ đại điện.

Còn chưa tới trước mặt, không khí liền bị áp nổ tung, bốn phía tiếng gió phần phật, thổi đến làn da đau nhức.

- Thật mạnh...

Sắc mặt của Trương Cửu Tiêu trắng nhợt.

Lúc này, hắn rốt cuộc biết vì cái gì Triệu Hưng Mặc tự tin như vậy, bọn họ rất khó đồng thời nhận lấy ba chiêu...

Không nói cái khác, chỉ nói một chiêu này, coi như hắn thi triển ra tất cả bí pháp trước kia học qua, cũng không thể ngăn cản!

Cực kỳ lo lắng nhìn lại Trương Huyền, chỉ thấy hắn đối mặt công kích hung mãnh, vẻ mặt thản nhiên, cũng không né tránh, lật tay một cái, không dùng võ kỹ, cũng không dùng chiêu số, giống như đập ruồi đánh ra.

- Kết thúc đi!

Lạch cạch! Lạch cạch!

Nương theo thanh âm nhẹ nhàng, hai thanh niên liên hợp hình thành chân khí đạn pháo, chớp mắt liền tan thành mây khói, giống như chưa hề xuất hiện qua, sau một khắc, hai người như bị bóng bàn quất bay, bay ngược ra, dính sát vào trên vách tường, khuôn mặt trắng bệch, hộc máu từng ngụm từng ngụm.

Hai đệ tử dự thính của Thánh Tử điện, liên thủ tích góp lực lượng, thế mà ngay cả hắn tiện tay công kích cũng không có chặn được!

- Ta tính thông qua không?

Đánh bay hai người, Trương Huyền giống như làm một sự tình không có ý nghĩa, mí mắt nhấc lên, nhìn về phía Triệu Hưng Mặc.

- Dưới tình huống đồng cấp, một chiêu loại bỏ hai người liên thủ, hiển nhiên còn có dư lực... Thông qua!

Triệu Hưng Mặc nhẹ gật đầu lên tiếng, trong lòng cũng hơi nghi hoặc một chút.

Hai chiêu trước, vị trước mắt này rõ ràng hạ thủ lưu tình, nhưng vì sao chiêu cuối cùng, lại đả thương bọn hắn? Chẳng lẽ hai người liên hợp lực lượng quá mạnh, có chút không khống chế được?

- Đa tạ! Cửu Tiêu, ngươi lên đi, hắn là có thể kiên trì ba chiêu!

Thấy hắn trả lời, Trương Huyền quay đầu nói.

- Ta lên? Hiện tại?

Trương Cửu Tiêu sững sờ.

Hai người kia trọng thương dán ở trên tường, cứ như thế đi lên, có chút không tốt lắm đâu.

- Ừm, bọn họ hai người, chúng ta cũng là hai người, ta chiến đấu một hồi, ngươi đi lên cũng không tính không công bằng!

Trương Huyền cười cười.

- Vâng...

Trương Cửu Tiêu nghe nói như thế, lập tức hiểu được...

Đối phương đây là vì giúp hắn, mới cố ý đả thương hai người!

Như vậy hắn liền có khả năng chống qua ba chiêu.

Cực kỳ cảm động, biết giờ phút này không phải thời điểm nghĩ lung tung, đi về phía trước mấy bước, đi tới trước mặt hai thanh niên dán ở trên vách tường, ôm quyền:

- Xin chỉ giáo!

- Đáng ghét...

Nghe được hai người đối thoại, lại thấy tên này quả thật không biết xấu hổ xông lại, tiếp tục khiêu chiến...

Hai thanh niên chỉ cảm thấy ngực buồn bực, sắp nổ tung.

Thấy qua không biết xấu hổ, nhưng chưa thấy qua không biết xấu hổ như vậy!

Chúng ta bị thương thành như vậy, đứng cũng không nổi...

Làm sao đánh với ngươi?

- Triệu sư chính miệng nói, chỉ cần có thể chống nổi ba chiêu của hai vị, liền sẽ cân nhắc, cho thêm Thanh Nguyên đế quốc chúng ta một danh ngạch... nếu như các ngươi không cách nào chiến thắng, chẳng khác nào nhận thua, Trương Cửu Tiêu chiến thắng!

Trương Huyền nói.

- Chiến thắng? Nghĩ hay lắm!

- Coi như liều mạng, cũng đừng hòng ở trong tay chúng ta chống nổi ba chiêu!

Cắn răng một cái, hai thanh niên giãy dụa từ trong tường nhảy xuống, muốn xông lại.

- Được rồi, các ngươi nghỉ ngơi đi!

Triệu Hưng Mặc khoát tay nói.

- Triệu sư...

Hai thanh niên cực kỳ cuống cuồng.

Đều là bọn họ không tốt, mới khảo hạch xong một cái, liền bị đánh trọng thương...

Triệu sư không cho động thủ, hiển nhiên là tức giận.

- Không trách các ngươi, là vị Trương sư này đã sớm tính toán tốt rồi.

Triệu Hưng Mặc khoát tay áo, đứng dậy, nhẹ nhàng cười một tiếng:

- Vị Trương Cửu Tiêu này, ta tự mình khảo hạch!

Trương Huyền truyền thụ cho tuyệt chiêu (1)

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

- Tự mình khảo hạch?

Sắc mặt Trương Cửu Tiêu trắng nhợt, suýt chút nữa ngã sấp xuống.

Ý tứ của Trương Huyền hắn hiểu được, hai thanh niên bị đánh trọng thương, không cách nào chiến đấu, để cho hắn chiếm tiện nghi, trực tiếp đạt được danh ngạch...

Nhưng nằm mộng cũng không nghĩ đến, vị trước mắt này, thế mà không để ý thân phận, muốn đích thân động thủ!

Hai đệ tử dự thính cũng lợi hại như vậy, vị tiếp dẫn sứ giả này, thật muốn ra tay, lấy thực lực của hắn, làm sao có thể chống đỡ được?

Trương Huyền nhíu mày:

- Thân là tiếp dẫn sứ giả, ra tay đối phó tiểu bối, có chút ỷ lớn hiếp nhỏ đi!

- Yên tâm, ta sẽ áp chế tu vi đến Nguyên Thần cảnh trung kỳ, thực lực tương đồng các ngươi!

Triệu Hưng Mặc nhìn qua.

- Cái này...

Trương Huyền dừng lại một chút:

- Vẫn như cũ là kiên trì ba chiêu, coi như thông qua?

- Không sai!

Triệu Hưng Mặc gật đầu, lực lượng trong cơ thể sôi trào, thời gian qua một lát, liền áp chế tu vi đến Nguyên Thần cảnh trung kỳ, không kém hai người bao nhiêu.

Trương Huyền cau mày.

Nói thật, dù đối sắp áp chế tu vi, nhưng mà ánh mắt cùng kiến thức còn đó, Trương Cửu Tiêu tới chiến đấu, muốn kiên trì ba chiêu, vẫn như cũ cực kỳ khó khăn, thậm chí có thể nói là không thể nào hoàn thành.

- Làm phiền Trương sư vì ta phí tâm... Không cách nào thông qua, cũng là ta tu vi không có đạt tới, còn chưa đủ cố gắng, không có tư cách tiến vào Thánh Tử điện!

Thấy Trương Huyền một mực vì hắn mở miệng, Trương Cửu Tiêu cực kỳ cảm động, cười cười, tiến lên một bước.

Thua thì thua, thân là con cháu Trương gia, còn không đến mức thua không nổi.

Ầm ầm!

Lực lượng trên người, bỗng nhiên phóng thích ra, dù so với hai vị dự thính có chút không bằng, lại mang theo ý chí kiên định không thể lay động, không có chút sợ hãi nào.

- Ừm!

Triệu Hưng Mặc nhẹ gật đầu.

Hắn ra tay, liền mang đến cho người ta áp bức cực lớn, Trương Cửu Tiêu có khả năng kháng trụ, đối mặt mình, xem như vô cùng có can đảm.

Đương nhiên, muốn trở thành học sinh của Thánh Tử điện, chỉ có can đảm còn chưa đủ, càng quan trọng hơn là... Thực lực!

Không có thực lực, tất cả đều là uổng công.

- Chậm đã...

Làm ra quyết định, toàn thân Trương Cửu Tiêu kéo căng, bất cứ lúc nào cũng sẽ động thủ, liền nghe thanh âm của Trương Huyền vang lên lần nữa.

- Lại làm sao?

Triệu Hưng Mặc nhíu mày.

Chuyện thật đúng là nhiều.

Một mình ngươi thông qua liền tốt, cùng Trương Cửu Tiêu quan hệ tốt như vậy? Nhất định để hắn cũng thông qua? Danh Sư bình thường, gặp được loại chuyện này, đều là việc không liên quan đến mình treo lên thật cao, chẳng lẽ ngươi không biết đang cùng nhân vật gì cò kè mặc cả sao?

- Triệu sư không có thời gian, hắn là cũng không gấp mười phút, hai mươi phút a!

Cười cười, Trương Huyền đi tới trước mặt.

- Ừm?

Triệu Hưng Mặc không biết hắn nói có ý gì.

- Là như vậy, vừa rồi ta chiến đấu một hồi, muốn cùng hắn chia sẻ chút tâm đắc...

Trương Huyền nhìn qua:

- Triệu sư, thân là tiếp dẫn sứ giả, chút thời gian để hai người chúng ta trao đổi kinh nghiệm, dù sao cũng nên có a!

- Cũng tốt!

Triệu Hưng Mặc nhíu mày, có chút không vui, bất quá vẫn nhẹ gật đầu.

Hơn mười phút, coi như lại có kinh nghiệm, trợ giúp cũng sẽ không quá lớn.

Nếu thực lực dễ dàng tăng lên như vậy, người người đều là cao thủ rồi.

- Đa tạ... Cửu Tiêu, ngươi qua đây một chút!

Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng.

Biết đối phương là vì hắn, cũng không từ chối, Trương Cửu Tiêu đi tới trước mặt, đang muốn nói chuyện, đột nhiên con ngươi co rụt lại, chỉ thấy một cái lô đỉnh to lớn đập xuống, thẳng tắp đập tới Triệu Hưng Mặc.

Sắc mặt trắng nhợt, Trương Cửu Tiêu suýt chút nữa dọa chết.

Đối phương là ai? Tiếp dẫn sứ giả của Thánh Tử điện, tu vi không thua Thánh Vực lục trọng...

Loại cường giả này, coi như giảm thấp xuống tu vi, biến thành Nguyên Thần cảnh trung kỳ, cũng không phải ngươi có thể đánh lén!

Đang muốn la lên, chỉ thấy thân thể Trương Huyền nhoáng một cái, trên thân tản mát ra lực lượng khổng lồ, bỗng nhiên xông về phía trước, cả người như một thanh trường kiếm, đâm thẳng đến, tựa hồ muốn xé rách Triệu sư!

- Xong...

Thân thể Trương Cửu Tiêu run rẩy, khóc rồi.

Không thông qua liền không thông qua, cũng không cần vì ta giết sứ giả a...

Thật muốn thành công, tất nhiên sẽ thành tồn tại bị Danh Sư đường truy nã.

Một màn này, không chỉ dọa Trương Cửu Tiêu đến nói không ra lời, Ngô đường chủ, Diêu Mạn Thiên cũng suýt chút nữa ngất đi.

Ra tay với Triệu sư...

Quá lỗ mãng!

Một khi hắn tức giận, đừng nói Trương Cửu Tiêu không có danh ngạch, khả năng danh ngạch của ngươi cũng sẽ bị tước đoạt...

Bất quá, chuyện phát sinh quá đột ngột, xem như bọn họ cũng không kịp ngăn cản.

- A!

Triệu Hưng Mặc nhíu mày, chân khí trong cơ thể quay cuồng, chập ngón tay làm kiếm, điểm tới.

Dù tu vi đồng dạng áp chế ở Nguyên Thần cảnh trung kỳ, nhưng vừa ra tay liền thể hiện ra ánh mắt, kiến thức, còn có lý giải với chiến đấu.

Chỉ kiếm nhắm ngay phương vị, chính là điểm mù tiến công của Trương Huyền, không chỉ có thể chặn hắn, còn có thể chặn lô đỉnh ở trên đầu, nhất cử lưỡng tiện.

Dưới tình huống không có chút phòng bị nào, nháy mắt liền làm được điểm ấy, nhãn lực mạnh, kinh nghiệm chiến đấu phong phú, coi như Trương Huyền cũng phải mặc cảm.

Phần phật!

Bất quá, đầu ngón tay còn chưa tới trước mặt Trương Huyền, chỉ thấy thân ảnh hắn nhoáng một cái, đi tới dưới lô đỉnh, bàn tay giương lên, một tay nâng vào lòng bàn tay.

Động tác của hắn lại không phải đánh lén, mà là... Cứu người!

- Thật không tiện, Triệu sư, cái lô đỉnh này của ta, bị ta nuông chiều hỏng, làm việc lỗ mãng không dùng não, đột nhiên gây rối loạn, ta cũng không ngờ tới, thời điểm nhìn thấy hơi sợ hãi, lúc này mới xông lại cứu người... Không có làm ngươi bị thương chứ?

Thu nó vào không gian giới chỉ, Trương Huyền cực kỳ xấu hổ nhìn qua.

- Cứu người?

Triệu Hưng Mặc chán nản.

Lấy thân hóa kiếm, lực lượng như rồng, bất cứ lúc nào cũng sẽ bắn ra...

Có cứu người như vậy sao? Đây không phải cứu, là giết người được không? Nếu không phải ta phản ứng nhanh, chỉ sợ đã bị chém thành hai khúc!

Còn có cái lô đỉnh này, từ trên chấn xuống, cực kỳ hung hãn, ột câu “không ngờ tới” liền kết thúc?

- Đúng vậy, ta là viện trưởng Danh Sư học viện của Hồng Viễn đế quốc, cái lô đỉnh này, là trấn viện chi bảo, thời khắc bảo hộ viện trưởng, nó cảm nhận được thực lực của Triệu sư, cảm thấy có uy hiếp, còn tưởng rằng gây bất lợi cho ta, lúc này mới ra tay, mong Triệu sư đại nhân đại lượng...

Trương Huyền áy náy, vội vàng ôm quyền.

- Được rồi, nhanh truyền thụ kinh nghiệm, ta cho ngươi mười phút thời gian!

Sắc mặt Triệu Hưng Mặc tái xanh, mặc dù khó chịu, nhưng vẫn khoát tay áo.

Đối phương mới mở miệng, chối không còn một mảnh, toàn bộ đẩy lên trên người vũ khí, mình cũng không đến mức tức giận một cái lô đỉnh a? Đường đường tiếp dẫn sứ giả của Thánh Tử điện, bởi vì một kiện binh khí mà tức giận, cuồng đánh chủ nhân của nó một trận...

Truyền đi còn không mất mặt.

Huống chi, cái lô đỉnh này còn là trấn viện chi bảo, canh giữ Danh Sư học viện, tất nhiên lập vô số công lao, coi như hắn là Danh Sư cao cấp, cũng không thể tuỳ tiện gạt bỏ.

Trương Huyền nhẹ gật đầu, lần nữa trở lại trước mặt Trương Cửu Tiêu, nghiêm sắc mặt truyền âm qua.

- Vị Triệu sư này, coi như giảm thấp tu vi, lấy thực lực của ngươi bây giờ, cũng không có khả năng vượt qua, nhưng mà muốn kiên trì mấy chiêu không khó lắm, hiện tại ta truyền cho ngươi ba chiêu... Ngươi nghiêm túc học tập, một lát nữa vừa ra tay, mặc kệ đối phương dùng chiêu số gì, trực tiếp thi triển ba chiêu này... Nghe rõ chưa?

- Vâng!

Trương Cửu Tiêu gật đầu.

Đối phương thân là Thiên Nhận Danh Sư, lại tận tâm vì hắn như thế, đương nhiên không có chút hoài nghi.

- Ta nói rõ chi tiết một lần, ngươi ở trong lòng yên lặng thôi diễn mấy lần, không được thi triển ra, để hắn có phòng bị...

Trương Huyền tiếp tục.

Thực lực cùng ánh mắt của đối phương, không phải Chu Hồng lúc trước có thể sánh được, ở trước mặt truyền thụ chiêu số, cũng không có

phương pháp đối kháng, bị đám người Triệu Nhã đánh thành đầu heo...

Ba chiêu này, chỉ là nhằm vào thiếu hụt của đối phương, tạm thời nghĩ ra, đánh đối phương trở tay không kịp mà thôi, một khi để hắn nhìn thấy, có phòng bị, liền không còn tác dụng.

Cũng biết điểm ấy, Trương Cửu Tiêu nghiêm túc nghe giảng giải, rất nhanh liền rõ rõ ràng ràng.

Trong cơ thể lặng lẽ vận chuyển chân khí, đồng thời trong đầu không ngừng thôi diễn.

Ba chiêu này không có thâm ảo như võ kỹ, cân nhắc rất đơn giản, vài phút qua đi cũng đã thuộc làu, giống như thi triển hơn mười năm.

- Xin Triệu sư bớt giận, cái lô đỉnh kia của Trương sư quả thực lỗ mãng, sáng hôm nay vừa đánh Tống Hiên Tống sư từ Tiềm Xung đế quốc tới thành thái giám...

Thấy vẻ mặt của Triệu Hưng Mặc khó coi, Ngô sư đi tới giải thích giúp.

Mặc dù không biết vì sao Trương sư muốn đánh lén Triệu sư, thời khắc mấu chốt lại ngừng lại, nhưng lấy quan hệ của bọn hắn, vô luận như thế nào cũng phải giúp che lấp.

- Đánh thành thái giám?

Chuyện phát sinh ở buổi sáng, Triệu Hưng Mặc cũng không hiểu rõ tình hình, nhíu mày nhìn qua.

- Vâng...

Ngô sư kỹ càng nói một lần.

Mặc dù hắn không có đích thân tới, nhưng trở về thời gian dài như vậy, cũng nghe Danh Sư khác nói, giờ phút này nói giống như đúc, như tận mắt nhìn thấy.

- Cái này lô đỉnh... Quả thực đủ lỗ mãng!

Nghe hắn giảng xong, Triệu Hưng Mặc lắc đầu.

Một binh khí trực tiếp phế bỏ một vị Danh Sư chuẩn bát tinh, lá gan đã không phải lớn bình thường rồi.

Đương nhiên, lá gan càng lớn là Trương sư...

Danh Sư chuẩn bát tinh cũng dám chống đối, mấu chốt nhất là cuối cùng không có chuyện gì, đối phương ngược lại bị xử phạt...

- Chúng ta trao đổi xong, Triệu sư, có thể tỷ thí...

Đang muốn nghe càng nhiều sự tình của gia hỏa kia, liền nghe thanh âm của Trương Huyền vang lên.

Quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Trương Cửu Tiêu chẳng biết lúc nào đã đi tới giữa đại sảnh, lực lượng trong cơ thể tích tụ đến điểm cao nhất, thanh thế kinh người.

- Rất tốt, để cho ta xem hắn đến cùng truyền thụ ngươi kinh nghiệm gì!

Tính toán một chút thời gian, chẳng qua năm sáu phút đồng hồ, Triệu Hưng Mặc mang theo kỳ quái nhìn qua.

Đối phương cố ý kéo dài thời gian, rốt cuộc muốn truyền thụ kinh nghiệm gì?

- Triệu sư, một lát nữa, nếu có đắc tội, mong rộng lòng tha thứ!

Trương Cửu Tiêu ôm quyền, cực kỳ áy náy.

- Đắc tội? Ngươi có thực lực gì, cứ sử dụng là được, có thể chống đỡ được ba chiêu của ta, sẽ cân nhắc cho thêm một danh ngạch!

Triệu Hưng Mặc gật đầu.

- Đa tạ, vậy ta động thủ...

Phần phật!

Tiếng nói còn không có kết thúc, Trương Cửu Tiêu lập tức động, nhanh chóng lao về phía trước, chân phải bỗng nhiên nhấc, nhắm giữa hai chân đá tới.

- Ngươi...

Không nghĩ tới tên này vừa ra tay, liền nhắm dưới háng của mình, vẻ mặt của Triệu sư lập tức đen lại.

Mới vừa nghe lô đỉnh kia đánh phế Tống sư...

Ngươi liền chơi chiêu này, chẳng lẽ Trương Huyền trao đổi kinh nghiệm, là để ngươi đánh nơi này của ta?

Trương Huyền truyền thụ cho tuyệt chiêu (2)

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Triệu Hưng Mặc cực kỳ không vui, mặc dù tức giận, nhưng giờ phút này cũng hết cách rồi, thân thể đành phải nhoáng một cái, tránh né qua một bên.

Mặc kệ lực lượng của đối phương như thế nào, có thể chịu được hay không, cũng không thể tuỳ tiện mạo hiểm đón đỡ, không phải sợ phế, mà là gánh không nổi mặt mũi.

Rầm!

Thân thể vừa tới một bên, chỉ thấy hai ngón tay của đối phương điểm tới dưới nách của hắn, vừa rồi chiêu số tiến công dưới háng hung mãnh, lại là hư chiêu, mục đích thực sự ở đây!

- Tiến công dưới háng, suy đoán ra ta trốn tránh, thời điểm vận chuyển thân pháp, dưới nách sẽ xuất hiện kẽ hở...

Con ngươi của Triệu Hưng Mặc co rụt lại, cực kỳ khó tin.

Địa phương ngón tay của đối phương chỉ tới, đúng là mệnh môn dễ dàng công phá nhất của hắn, một khi bị đánh trúng, toàn thân sẽ lập tức tê liệt,

từ đó mất đi sức chiến đấu!

Hai bên chiến đấu, không phải trùng hợp mới điểm ra vị trí này, nhất định là trước thời hạn dự đoán.

Tiến công một chiêu, liền để mình rơi vào tiết tấu của đối phương, hơn nữa suy tính ra thiếu hụt...

Lĩnh ngộ đối với chiến đấu, có phần quá kinh khủng đi!

- Thật là một gia hỏa giảo hoạt, mới đầu liền thi triển tâm lý chiến với ta...

Hắn là Thánh Vực lục trọng trở lên, tư duy kỹ càng, nhìn ra chiêu số của đối phương, trong nháy mắt đã nghĩ thông suốt chuyện lúc trước.

Ngô đường chủ chạy tới, cố ý nói Tống sư bị phế, lưu lại một ý nghĩ trong lòng hắn, ngay sau đó Trương Cửu Tiêu vừa đến, liền tiến công vị trí đối ứng, mình tự nhiên sẽ ra tay, từ đó không nghĩ chỉ là hư chiêu.

Còn chưa bắt đầu, liền trúng phải tâm lý chiến của đối phương...

Lợi hại!

- Đổi lại Nguyên Thần cảnh bình thường, rơi vào bị động, trong mười chiêu muốn lấy lại cân bằng cũng khó khăn, nhưng ta không giống!

Triệu Hưng Mặc nhíu mày, thân thể xoay một cái, tránh thoát công kích, lăng không lật tay điểm tới.

Đầu ngón tay đối đầu ngón tay, hắn muốn dùng võ kỹ cùng lực lượng của mình, phá giải công kích của đối phương, đổi bị động thành chủ động.

Lực lượng hung mãnh, mặc dù đồng cấp, nhưng chỉ lực của hắn hùng hậu hơn Trương Cửu Tiêu nhiều, còn chưa tới trước mặt, liền phát ra

thanh âm nghẹn ngào, mang theo phong lôi, như muốn xé rách không khí.

Nhìn thấy uy lực của một chỉ này, Trương Cửu Tiêu như giật nảy mình, biết không dám đón đỡ, vội vàng thu chỉ lại, bởi vì khẩn trương thái quá, thân thể nghiêng một cái, không có phòng bị, thế mà đầu tiến lên đón ngón tay.

Triệu Hưng Mặc cau mày.

Lấy chỉ lực của hắn, một khi rơi vào trên đầu đối phương, đầu tất nhiên nổ nát vụn, có thể nói... hắn phải chết không nghi ngờ!

Ra tay với tiểu bối mình đã bị người chỉ trích, lại giết người tham gia khảo hạch...

Vị trí tiếp dẫn sứ giả của hắn cũng không cần làm nữa.

- A!

Chân khí chảy ngược cuộn trào mãnh liệt, để hắn kìm lòng không được rên lên một tiếng, vẻ mặt có chút ửng hồng.

Không áp chế tu vi, chút lực lượng phản phệ ấy không tính là gì, nhưng bây giờ chỉ có Nguyên Thần cảnh trung kỳ, lại dùng hết toàn lực, chỉ nháy mắt liền bị thương.

Rầm!

Hắn thu hồi ngón tay, không muốn chém giết đối phương, lại thấy Trương Cửu Tiêu như dự liệu được phản ứng của hắn, chẳng biết lúc nào đã đi tới trước mặt, bả vai đánh tới ngực.

Lần này lực lượng hung mãnh, một khi bị đánh trúng, coi như không bị thương, khẳng định cũng không dễ chịu, cực kỳ buồn bực, Triệu Hưng Mặc lật tay một cái.

Đè thấp tu vi đối chiến với đối phương, nếu lui về sau nữa, về sau đặt mặt mũi ở chỗ nào? Bàn tay hạ xuống, giống như mặt trời rơi xuống đất, mang theo lực lượng không thể tránh né, dựa theo thời gian suy tính, Trương Cửu Tiêu còn chưa tới trước mặt, sẽ bị một chưởng đánh trúng, bị trọng thương.

- Thật xin lỗi...

Đang suy đoán sau khi đối phương tránh, nên dùng chiêu số gì thừa cơ kiếm lấy ưu thế, liền nghe một thanh âm nhàn nhạt vang lên, ngay sau đó dưới nách tê rần, chẳng biết lúc nào, ngón tay của Trương Cửu Tiêu đã xuất hiện ở trên mệnh môn của hắn.

Rầm!

Lực lượng toàn thân trong nháy mắt như thủy triều rút lui, trở nên rã rời vô lực.

- Ngươi...

Hô!

Một chiêu đắc thủ, Trương Cửu Tiêu không có tiếp tục công kích, mà vội vàng lui về sau một bước, khắp khuôn mặt là áy náy:

- Nhờ có Triệu sư hạ thủ lưu tình, ba chiêu đã qua...

- A!

Triệu Hưng Mặc vận chuyển chân khí, lần nữa khôi phục, cực kỳ buồn bực, lại nói không ra lời.

Vừa rồi đối phương nắm mệnh môn của hắn, thừa cơ công kích, khẳng định sẽ bị cuồng đánh một trận...

Thật muốn như thế, mất mặt cũng ném chết rồi.

- Triệu sư thật muốn giết ta, chiêu thứ hai liền chết, thật ra là ta dùng phương pháp vô lại...

Thấy hắn không vui, Trương Cửu Tiêu tiếp tục xin lỗi.

Thời điểm chiêu thứ hai, tay của đối phương tiếp tục đánh tới, hắn khẳng định còn không có cận thân, đầu liền nát, cưỡng ép thu hồi lực lượng, bị thương, mới có thể thừa cơ đánh lén thành công.

Có thể nói, là mượn lòng trắc ẩn của đối phương, nếu không, cho dù có tâm lý chiến, cũng sống không qua chiêu thứ hai.

- Thắng là thắng, không có lý do gì!

Mặt không hề cảm xúc, Triệu Hưng Mặc khoát tay áo:

- Ta có thể cho Thanh Nguyên đế quốc các ngươi hai danh ngạch, có điều, đây chỉ là cửa thứ nhất, thời điểm thi vòng hai, hy vọng có thể bảo vệ danh ngạch này, nếu không, vẫn không có tác dụng!

Dù đối mới dùng mưu kế, nhưng mà kết quả cuối cùng không chỉ kiên trì ba chiêu, còn chế phục mình...

Chỉ bằng vào điểm này, là thực sự chiến thắng, không có bất kỳ giả dối.

Đã như vậy, cho thêm một danh ngạch cũng không có gì, bất quá cái danh ngạch này, có thể giữ được hay không, thì nhìn biểu hiện của bọn họ ở Tiềm Xung đế quốc.

- Đây đều là kinh nghiệm ngươi dạy?

Lại không rầu rĩ chuyện này, quay đầu nhìn về phía Trương Huyền cách đó không xa.

Trương Cửu Tiêu này, mặc kệ chân khí lực lượng, hay tốc độ phản ứng, khẳng định đều không làm được điểm ấy, khả năng duy nhất là thanh niên trước mắt kia lâm trận mới mài gươm.

- Tùy tiện suy nghĩ ba chiêu, để Triệu sư chê cười...

Biết không thể gạt được đối phương, cũng không có gì phải giấu diếm, Trương Huyền ôm quyền.

- Tùy tiện?

Triệu Hưng Mặc cười nhạo:

- Tùy tiện nghĩ, liền suy tính ra thân pháp vừa rồi của ta sẽ dùng Trì Diệp bộ, thiếu hụt ở dưới nách, càng suy tính ra, ta sẽ không xuất thủ giết người, thu lực qua đi, lui về phía sau nửa bước, sau đó để Trương Cửu Tiêu đánh trúng mệnh môn...

Tính toán không sai chút nào?

Chiến đấu không may mắn.

Vừa rồi ba chiêu của Trương Cửu Tiêu, chiêu thứ nhất dùng tâm lý chiến, chiêu thứ hai liều mạng, chiêu thứ ba lấy xảo...

Có thể làm được điểm ấy, nhất định là cân nhắc chiến thuật của mình kỹ càng, rõ như lòng bàn tay, mới làm ra thiết kế như vậy...

Tùy tiện nghĩ, liền có thể làm được, nói đùa gì đó?

- Có thể là vận khí của ta tốt a!

Trương Huyền gật đầu.

Vừa rồi cố ý để Kim Nguyên đỉnh đánh lén Triệu sư, mục đích đúng là ép đối phương thi triển võ kỹ, trong đầu hình thành thư tịch.

Có thư tịch, tuyệt chiêu của đối phương, thiếu hụt rõ rõ ràng ràng, lại nhằm vào những cái này, thiết kế chiêu số của đối chiến, đương nhiên liền đơn giản.

Bất quá sự tình thư viện không thể nói tỉ mỉ, đành phải giả bộ ngớ ngẩn.

- Vận may?

Biết Trương sư này không nguyện ý nhiều lời, Triệu Hưng Mặc cũng lười tiếp tục truy vấn, mí mắt nhấc lên, nhìn lại:

- Tùy tiện chỉ điểm, liền có thể để Trương Cửu Tiêu trong vòng ba chiêu đánh bại ta... Như vậy, ta vẫn đè thấp tu vi, có dám cùng ta chiến một hồi không?

- Chiến đấu với ngươi? Ngươi vẫn áp chế tu vi đến Nguyên Thần cảnh trung kỳ?

Trương Huyền sững sờ.

- Không sai!

Triệu Hưng Mặc gật đầu.

Hắn đối với vị trước mắt này, rất có hứng thú.

Trong vòng ba chiêu, đánh hai đệ tử dự thính của Thánh Tử điện trọng thương...

Tùy tiện chỉ điểm một người, để cho mình bị thiệt thòi...

Tới giao đấu, chân chính thi triển ra toàn lực, như vậy sẽ mạnh bao nhiêu?

- Ây... Thôi được rồi, ta sợ thu không được khí lực, sẽ có tổn thương!

Trương Huyền lắc đầu.

- Yên tâm đi, một khi ta cảm thấy sẽ làm bị thương đến ngươi, sẽ lập tức mở ra phong ấn, bảo đảm ngươi bình yên vô sự!

Nghe đối phương có chút kiêng kị, Triệu Hưng Mặc nói.

Người thực lực tương đương đối chiến, bởi vì không cách nào khống chế lực lượng tinh chuẩn, quả thực rất dễ dàng bị thương, nhưng hắn là Thánh Vực lục trọng, nếu thật gặp phải nguy hiểm, cũng có thể nhẹ nhõm mở ra phong ấn, khống chế lực lượng lại.

- Không phải nói ta bị thương... Ta sợ ngươi gánh không được...

Thấy đối phương hiểu lầm, Trương Huyền mang theo xấu hổ.

- Ngươi...

Triệu Hưng Mặc suýt chút nữa tức chết.

Sứ giả Thánh Tử điện tới, muốn tỷ thí với ngươi, không cảm thấy sợ hãi thì thôi, thế mà còn sợ đả thương ta...

Quả thực là có thể nhịn nhưng không thể nhẫn nhục.

- Không cần lo lắng ta bị thương, loại thực lực này của ta, muốn bị thương cũng rất khó!

Cắn chặt hàm răng, vẻ mặt trầm thấp, nhịn không được khẽ nói.

- Cái này...

Trương Huyền chần chừ.

- Ngươi cứ yên tâm ra tay là được! Coi như thực lực ngươi không yếu, thiên phú cũng rất mạnh, nhưng ở dưới nhãn lực của cao thủ Thánh Tử điện, không tính là gì...

Hai tay chắp sau lưng, Triệu Hưng Mặc mang theo khí tức cao thủ nói.

Thánh Tử điện, học phủ cao nhất của toàn bộ Danh Sư đại lục, Thánh Nhân quý tộc đều đưa hậu bối tới học tập liền đủ thấy nội tình, há có thể là một tiểu gia hỏa như ngươi nói đánh bại liền đánh bại? Vừa rồi sở dĩ trúng chiêu, là bởi vì bất ngờ, bây giờ chuẩn bị đầy đủ, lại muốn vượt qua, nào có dễ dàng như vậy!

- Đã như vậy, ta liền thử một chút!

Thấy đối phương tự tin như vậy, Trương Huyền mắt sáng rực lên.

Vừa mới đột phá, cũng muốn tìm người thử lực lượng, đối phương đã lời thề son sắt, đương nhiên phải thử một chút.

- Bắt đầu đi!

Hít sâu một hơi, bàn tay của Triệu Hưng Mặc xiết chặt, lực lượng truyền vào toàn thân.

Hắn thấy, thiên phú của đối phương là không tệ, nhưng có chút quá cuồng vọng, vừa vặn mượn chuyện này mài đi khí diễm, để đối phương biết, nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên.

- Tốt, ta bắt đầu...

Trương Huyền gật gật đầu, nhắc nhở đối phương một câu.

- Ừm!

Triệu Hưng Mặc cười lạnh một tiếng, thân thể bỗng nhiên vọt tới, đang muốn ra tay, lập tức nhìn thấy một chưởng ấn thẳng tắp rơi xuống.

Như thiên địa sụp đổ, hồng lưu cuốn ngược.

Phốc!

Tất cả chiêu số lập tức bị ép trở về, hô hấp cũng không kịp, liền bị đánh trúng ngực, cả người bay ngược, phun ra một ngụm máu tươi.

Ầm ầm ầm ầm!

Vận chuyển chân khí, vừa định hóa giải lực lượng, con ngươi lần nữa thu hẹp, ngay sau đó nhìn thấy vô số bàn tay rơi xuống, đối phương tiến công lại không phải một chưởng, mà là trăm ngàn chưởng!

Ầm ầm!

Sống lưng đâm vào trên vách tường đại điện, đập ra một cái lỗ thủng to lớn.

Phần phật!

Cũng nhịn không được nữa, vội vàng giải khai phong ấn, thật vất vả chặn lại công kích, mới vừa ngừng lại, thở phào nhẹ nhõm, liền nghe thanh âm của Trương Huyền vang lên, tịch mịch như độc cô cầu bại.

- Còn tưởng rằng thật rất lợi hại... Mới dùng không đến một phần năm lực lượng liền bay... khoác lác cái gì ah...

Ta là người Trương gia?

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Phốc!

Triệu Hưng Mặc phun ra máu tươi lần nữa.

Thân là tiếp dẫn sứ giả, dù ở Thánh Tử điện không tính là gì, nhưng khảo hạch nhiều năm như vậy, còn không có thiên tài nào ở đồng cấp có thể đánh hắn như thế.

Mấu chốt nhất là... đã bị đánh, còn bị xem thường...

Buồn bực để hắn sắp nổ tung.

- Nhịn xuống...

Hít sâu mấy hơi, đè buồn bực xuống, lúc này thân thể mới nhoáng một cái, từ trong bức tường bay ra, nhìn về phía thanh niên trước mắt:

- Quả nhiên lợi hại, đồng cấp, ta cũng không phải đối thủ... Trương Huyền, Trương Cửu Tiêu... Chẳng lẽ các ngươi đều là người Thánh Nhân Trương gia?

Thua như thế, dù uất ức, nhưng không thừa nhận mà nói, sẽ chỉ càng mất mặt, còn không bằng sảng khoái một chút.

Nói họ tên của hai người, mới nhớ tới một việc, Triệu Hưng Mặc hỏi.

Nếu như là thiên tài của Trương gia, đồng cấp không phải đối thủ, cũng không có gì.

Loại Thánh Nhân quý tộc siêu cấp này, Thánh Tử điện không sợ, nhưng tuyệt không phải lão sư nho nhỏ như hắn có thể so sánh được.

- Cửu Tiêu là Thánh Nhân Trương gia, ta không phải...

Đột nhiên Trương Huyền sửng sốt:

- Thân thể này của ta, không cha không mẹ, sinh ra ở Thiên Huyền vương quốc không biết tên... Theo đạo lý không có gì kỳ quái, nhưng trên người lại trúng Tiên Thiên thai độc...

Trước đó chưa hề nghĩ tới chuyện này, không cảm thấy cái gì, giờ phút này kịp phản ứng, lập tức cảm giác được không đúng.

Thiên Huyền vương quốc, dựa theo thuyết pháp của Thánh Nhân Viên gia, là cổ địa, có thể trợ giúp hậu bối khôi phục huyết mạch, rất nhiều hậu bối của Thánh Nhân quý tộc đều sẽ được đưa tới đó, một khi huyết mạch đạt tới cảnh giới nhất định, sẽ đón về... ta có thể hay không...

Cũng như đối phương nói, giống như Viên Đào, có thể là hậu bối của Thánh Nhân Trương gia, bị lưu đày ở bên ngoài? Thật như vậy, liền có thể nói thông được, vì cái gì một tiểu gia hỏa ở Thiên Huyền vương quốc, lại trúng độc lợi hại như vậy...

Hiện tại lý giải về độc, đạt tới Thất Tinh, Tiên Thiên thai độc vẫn như cũ không cách nào giải quyết...

Thậm chí, Tiên Thiên độc thể cũng không có phương pháp...

Loại độc này, dựa theo ánh mắt hiện tại nhìn, coi như ở trong cấp chín, chỉ sợ cũng là đứng đầu nhất!

Nói cách khác, người hạ độc ít nhất là Độc sư cửu tinh...

Hơn nữa còn là nhân vật mạnh nhất trong đó!

Người mạnh như thế, tuyệt không có khả năng chạy đến Thiên Huyền vương quốc, đối phó một tiểu nhân vật yên lặng vô danh...

Chẳng lẽ, gia hỏa bị phụ thể này, thật giống như Trương Cửu Tiêu, là Thánh Nhân Trương gia?

- Khó trách, ta gặp được Trương Cửu Tiêu, liền muốn đánh hắn... Có phải là bởi vì huyết mạch liên hệ hay không?

Nâng cằm, trong lòng suy tư.

- Tìm cơ hội xem huyết mạch của hắn, cẩn thận nghiên cứu một chút...

Biết Triệu sư ở bên cạnh, không phải nghiên cứu những chuyện này, nên đè ép xuống tâm tư.

- Ta còn tưởng rằng ngươi cũng là người Thánh Nhân Trương gia...

Triệu Hưng Mặc lắc đầu.

Đối phương đã không phải, tiếp tục hỏi, sẽ chỉ càng thêm xấu hổ, lúc này nói sang chuyện khác:

- Tốt, hai người các ngươi đã tính thông qua, như vậy theo ta đi Tiềm Xung đế quốc! Đế quốc khác tuyển chọn người, đều đã hội tụ ở nơi đó, chờ đợi thi vòng hai.

- Đi Tiềm Xung đế quốc?

- Ừm! Hiện tại liền đi, cho các ngươi một canh giờ thu thập một chút, một canh giờ sau, trực tiếp xuất phát!

Triệu Hưng Mặc nói.

Lúc trước hắn nói không có thời gian, là bởi vì thời điểm Thánh Tử điện khai giảng đã sắp đến.

Thanh Nguyên đế quốc là phong hào đế quốc cách xa nhất, nhất định phải nắm chặt thời gian, nếu không, không kịp trở về trước khai giảng đại điển, học sinh mới thu sẽ rất khó nắm giữ học tịch.

- Một canh giờ?

Không nghĩ tới nhanh như vậy, Trương Huyền chần chờ một chút, nhịn không được nhìn qua, vẻ mặt nghiêm túc:

- Đúng rồi, Triệu sư, ta muốn hỏi ngươi một việc, với ta mà nói cực kỳ quan trọng, mong có thể được trả lời chuẩn xác...

- Chỉ cần ta biết, hơn nữa có thể nói, tất sẽ không dấu diếm!

Triệu Hưng Mặc gật đầu.

- Ta muốn hỏi một chút... vị tiểu công chúa kia của Thánh Nhân Lạc gia, có phải cũng ở Thánh Tử điện hay không?

Trương Huyền xiết chặt nắm đấm, nhìn chằm chằm hai mắt đối phương.

Lạc Nhược Hi, không ở Thánh Tử điện, đi cũng không có ý nghĩa.

Còn không bằng trước đi liên minh đế quốc, tăng tu vi lên lại nói.

- Lạc gia tiểu công chúa?

Triệu Hưng Mặc nhíu mày:

- Ngươi hỏi nàng làm gì?

- Đối với ta rất trọng yếu, hy vọng có thể nghe được Triệu sư trả lời!

Trương Huyền ôm quyền.

- Thôi được!

Thấy ánh mắt hắn chân thành, là thật muốn biết, Triệu Hưng Mặc lắc đầu:

- Trước đó nàng quả thực ở Thánh Tử điện, hơn nữa đã đi vào nội điện, thiên phú cực mạnh, bất quá đoạn thời gian trước không biết vì sao rời đi, không biết đi nơi nào! Lần này ta tới, nghe nói người Lạc gia đã tìm được nàng, ý định lại đưa trở về! Nhưng cụ thể có về hay không, ta lại không rõ ràng!

- Thật có?

Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm.

Xem ra Mộc sư đoán không sai.

Lạc Nhược Hi quả nhiên ở đây, mặc kệ về hay không, chỉ cần là học sinh của Thánh Tử điện, nhất định có thể thăm dò được tin tức xác thực!

Đến lúc đó, liền có thể nhìn thấy đối phương, tới thương nghị một chút, làm sao ứng đối sự tình tháng ba sang năm.

- Ngươi biết vị tiểu công chúa này?

Triệu Hưng Mặc khó hiểu:

- Theo ta được biết, vị công chúa này tính tình có chút lạnh lùng...

- Xem như nhận biết!

Trương Huyền gật đầu.

Nói đối phương là bạn gái mình, đoán chừng sẽ dọa chết hắn, vẫn là khiêm tốn một chút.

- Lạc gia cùng Trương gia có thông gia, ngươi không phải người Trương gia, tốt nhất đừng quấy rầy vị tiểu công chúa này, nếu không... Ta sợ sẽ

rất phiền phức!

Thấy trong ánh mắt hắn toát ra tình cảm, Triệu Hưng Mặc dừng lại một chút, khuyên can nói.

- Vị tiểu công chúa này của Lạc gia, không chỉ tu vi cao, dung mạo càng xinh đẹp tới cực điểm, là đệ nhất mỹ nhân của toàn bộ Thánh Tử điện! Không ít tuổi trẻ tài tuấn, đều là người ngưỡng mộ, nhưng mà bởi vì cùng Trương gia có thông gia, người dám càn rỡ hầu như đều bị hung hăng dạy dỗ...

Dù nói mập mờ, nhưng mà Trương Huyền vẫn nghe rõ ràng.

Dung mạo của Lạc Nhược Hi, hắn thông qua Minh Lý Chi Nhãn, thấy qua chân dung, đám người Ngọc Phi Nhi, Lạc Thất Thất, Hồ Yêu Yêu kém rất xa, để cho người ta ngưỡng mộ là rất bình thường.

Xem ra Trương gia cực kỳ bá đạo, dám có tâm tư khác, tất cả đều dạy dỗ.

- Đa tạ nhắc nhở!

Biết Lạc Nhược Hi ở Thánh Tử điện, trong lòng Trương Huyền bình phục, còn đối phương nhắc nhở, không thèm để ý.

Tìm cơ hội nhìn huyết mạch của Trương Cửu Tiêu một chút, nếu như có cộng minh, đã chứng minh mình là người Trương gia...

Hoàn toàn có thể cùng đối phương hoà mình, thuận tiện tìm vị tuyệt thế thiên tài kia giáo huấn một chút!

Nếu như không phải... liền càng không cần để ý, dù sao cũng là muốn cướp cô dâu, đến Thánh Tử điện, ai dám ngăn trở tìm Lạc Nhược Hi, vậy trước tiên đánh cho tàn phế lại nói!

Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là... thực lực đầy đủ.

- Một canh giờ sau, ở đây cùng lúc xuất phát!

Nên nói đã nói rồi, Triệu Hưng Mặc khoát tay áo.

Trương Huyền cùng Trương Cửu Tiêu quay người cáo từ.

Trở lại Chiến Sư đường gọi Tôn Cường, sau đó cáo từ đám người Hình đường chủ, Huyền Huyền hội.

Trước khi tới Thanh Nguyên thành, còn có Vương Dĩnh cùng Lưu Dương, hiện tại chỉ còn lại có hắn cùng Tôn Cường, thân truyền từng cái rời khỏi, thất lạc không nói ra được.

- Thiếu gia, Hồ Yêu Yêu phái người truyền đến tin tức, nói nàng thiên phú không tồi, đã được đề cử đến tổng bộ Kinh Hồng sư, nửa tháng trước liền rời Thanh Nguyên thành...

Tôn Cường theo sau lưng, đột nhiên nhớ tới một việc, nói.

- Ah!

Trương Huyền gật đầu.

Hồ Yêu Yêu người xưng yêu tinh, dáng người tốt, so với Lạc Nhược Hi cũng không kém chút nào, loại người này trời sinh liền nắm giữ mị cốt, thích hợp tu luyện chức nghiệp Kinh Hồng, bị tổng bộ kéo đi, cũng là trong dự liệu.

- Còn nữa, vừa rồi thiếu gia đi Danh Sư đường, Sở Tường công tử đến đây một chuyến, nói muốn ngay mặt cảm ơn... hiện tại hắn đã là thái tử của Thanh Nguyên đế quốc, tháng sau sẽ đăng cơ... Có Danh Sư đường cùng Chiến Sư đường ủng hộ, sẽ không có vấn đề gì!

Tôn Cường tiếp tục nói.

Một câu của thiếu gia, liền xác định thân phận của Sở Tường, có Ngô đường chủ, Hình đường chủ là cường giả Xuất Khiếu cảnh ủng hộ, sẽ

không ai dám phản bác.

- Còn đám người Huyền Huyền hội, bọn họ ý định ở Chiến Sư đường tu luyện, tranh thủ mau chóng tăng cao tu vi, cũng không có ý theo thiếu gia...

Đám người Huyền Huyền hội, thực lực quá thấp, đi quốc gia cấp bậc cao hơn, sẽ chỉ trở thành vướng víu, đã phiền phức, còn không bằng ở lại chỗ này tu luyện.

Biết đạo lý này, Trương Huyền không nói thêm lời, bàn tay trảo một cái:

- Đi thôi!

Lần nữa trở lại Danh Sư đường, chỉ thấy đám người Triệu Hưng Mặc, Trương Cửu Tiêu đã chuẩn bị xong.

Đám người Triệu sư ngồi chính là Thánh thú Thánh Vực lục trọng đỉnh phong, phòng ốc trên lưng cực kỳ rộng lớn, mang nhiều mấy người cũng không thành vấn đề.

Cáo từ đám người Ngô đường chủ, ngồi lên lưng thú, cánh khổng lồ chớp động, thẳng tắp bay về phía Tiềm Xung đế quốc.

- Tiềm Xung đế quốc, là mạnh nhất trong bát đại phong hào đế quốc, trong đó Danh Sư đường đường chủ, đã đạt đến nửa bước Lĩnh Vực cảnh!

Là Danh Sư chuẩn bát tinh chân chân chính chính, so với Tống sư mạnh mẽ hơn không biết bao nhiêu!

Ngồi ở trong phòng, Trương Cửu Tiêu giới thiệu.

Có thể lựa chọn Danh Sư đường của Thanh Nguyên đế quốc, còn ở nhiều năm, trước đó tự nhiên đã làm ra đầy đủ chuẩn bị cùng kiểm tra.

- Nửa bước Lĩnh Vực cảnh?

Trương Huyền lên tiếng.

Tống sư chỉ là Xuất Khiếu cảnh đỉnh phong, so với nửa bước Lĩnh Vực cảnh còn kém rất lớn.

- Đến Tiềm Xung đế quốc, khẳng định phải tiến hành thi vòng hai, mấy ngày nay, ta chỉ điểm cho ngươi, cố gắng tu luyện, tranh thủ để tu vi tăng lên một đoạn dài, nếu không... Sợ là rất khó thông qua!

Trương Huyền dặn dò.

Từ Thanh Nguyên đế quốc đến Tiềm Xung đế quốc, xem như Thánh thú phi hành Lĩnh Vực cảnh, cũng phải phi hành sáu bảy ngày, lâu như vậy vừa vặn có thể chỉ điểm tên này một chút, để hắn mau chóng tăng lên.

Nếu không, thật sẽ lãng phí danh ngạch thật vất vả tranh thủ.

- Ừm, đa tạ Trương sư!

Trương Cửu Tiêu vội vàng gật đầu.

Ánh mắt cùng năng lực của đối phương, tự mình tới chỉ điểm, tất nhiên có thể trong thời gian ngắn tu vi tăng mạnh.

- Không cần khách khí!

Trương Huyền khoát tay áo, nhớ tới một việc, nhìn ua:

- Đúng rồi, Cửu Tiêu, cho ta một giọt tinh huyết, ta nghiên cứu một chút, xem có phương pháp tăng lên huyết mạch hay không...

- Tinh huyết? Tốt!

Không chần chờ chút nào, ngón tay của Trương Cửu Tiêu nhẹ nhàng điểm một cái, một giọt máu thẳng tắp bay tới, rơi vào lòng bàn tay.

Tiềm Xung đế quốc

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

- Ta cẩn thận nghiên cứu một chút, ngươi trước dựa theo phương pháp lúc trước ta giảng giải tu luyện!

Nhận lấy tinh huyết, ánh mắt sáng lên, Trương Huyền lập tức dùng chân khí bao bọc, xoay người đi vào gian phòng của mình.

Bàn tay trảo một cái, kích hoạt trận pháp cách âm, trực tiếp đi vào Thiên Nghĩ Phong sào.

Nghiên cứu cái này, cần yên tĩnh tuyệt đối, ở đây an toàn nhất.

Tìm địa phương ngồi xuống, tinh huyết của Trương Cửu Tiêu, lơ lửng ở trước mặt, ngón tay điểm một cái, đầu ngón tay cũng bay ra một giọt, tới gần.

- Không có bất kỳ ăn khớp...

Xem ra, ta cũng không phải Thánh Nhân Trương gia...

Cẩn thận quan sát, một lát sau, Trương Huyền bất đắc dĩ lắc đầu.

Căn cứ hắn dò xét, giọt máu này của Trương Cửu Tiêu, cùng huyết dịch trong cơ thể hắn không có chút ăn khớp nào...

Nói cách khác, thân thể hắn trùng sinh đoạt xá, cùng Thánh Nhân Trương gia không có nửa xu quan hệ.

Xem ra... Suy nghĩ nhiều!

- Không phải người Trương gia, lại trúng Tiên Thiên thai độc... Đây rốt cuộc là vị Độc sư nào rảnh rỗi như thế...

Độc sư lợi hại như vậy, chạy đến Thiên Huyền vương quốc hạ độc một tiểu gia hỏa bình thường...

Thật sự là có bệnh.

Bất quá, có phải người Trương gia hay không, đối với hắn mà nói không có ảnh hưởng.

Nếu như phải, cùng lắm thì về sau gặp được thiên tài cùng Lạc Nhược Hi thông gia kia, có thể đánh ít một trận...

Không phải, vậy đừng trách không lưu tình.

- Tấn thăng huyết mạch, quả thực khó mà làm được...

Biết mình không phải người Trương gia, lại nghiên cứu một hồi, phát hiện muốn tấn thăng huyết mạch, thực sự quá khó, gần như không có khả năng hoàn thành, Trương Huyền giật mình.

Cũng đúng, nếu dễ tấn thăng như vậy, đoán chừng nhiều năm qua, người người đều thành hạch tâm.

Trước khi rời khỏi Thiên Nghĩ Phong sào, nghĩ đến thực lực của mình tăng không ít, liền tự tin tìm phân thân chiến đấu, không có ngoài ý muốn, lần nữa bị đánh mặt mũi bầm dập, suýt chút nữa chết tươi.

So với những người khác, đồng cấp có thể nói vô địch, nhưng so với phân thân, đồng cấp vẫn kém một đoạn rất lớn.

Suy nghĩ một chút liền tức ói máu.

Trở lại lưng thú, tiếp tục chỉ điểm cho Trương Cửu Tiêu.

Không hổ là thiên tài Trương gia, dù độ tinh thuần của huyết mạch không đủ, thiên phú lại không thể chê, năng lực học tập mạnh mẽ hơn thành viên của Huyền Huyền hội quá nhiều.

Ngắn ngủi sáu ngày, cả người giống như thoát thai hoán cốt, dù vẫn như cũ là Nguyên Thần cảnh trung kỳ, nhưng mà đơn đả độc đấu, hai gia hỏa dự thính kia chưa hẳn có thể là đối thủ.

- Chỉ điểm của hắn... Thẳng vào chỗ yếu hại, rất nhiều chi tiết, xem như ta cũng chưa chắc phát hiện...

Những sự tình này Triệu Hưng Mặc nhìn ở trong mắt, cũng cực kỳ khiếp sợ.

Trương Cửu Tiêu một chút thiếu hụt sơ hở, xem như hắn cũng không có nhìn ra, đối phương lại nhắm vào chỉ điểm, không sai mảy may, nhãn lực có thể nói kinh khủng!

Khó trách có thể xông đường thành công, nhãn lực phối hợp tâm cảnh...

Vị Trương Huyền này, về sau đi vào Thánh Tử điện, cũng có thể trổ hết tài năng, rực rỡ hào quang.

- Đã đến Tiềm Xung đế quốc...

Phi hành đến ngày thứ bảy, một thành phố khổng lồ xuất hiện ở trước mắt.

- Dựa theo thời gian suy tính, đế quốc khác tuyển chọn người hẳn đều đến, trực tiếp đi Danh Sư đường đi!

Đứng ở trước cửa sổ, Triệu Hưng Mặc nói.

Trên đường đi, Trương Huyền cũng biết, vị Triệu sư này phụ trách tuyển chọn nhân viên trong phạm vi bát đại phong hào đế quốc, mấy đế quốc

khác đều sớm đi, cuối cùng mới tới Thanh Nguyên đế quốc.

Trước đó khảo hạch qua, lúc này đã tự mình tới nơi này, tính toán thời gian cũng không chênh lệch nhiều, có thể tiến hành thi vòng hai.

- Không biết... Hiện tại thông qua khảo hạch đầu tiên có bao nhiêu? Thi vòng hai lại phải loại bao nhiêu người?

Trương Huyền nhìn qua.

- Tiềm Xung đế quốc là ba danh ngạch, ba phong hào đế quốc khác mạnh gần tương đương hai cái, Sùng Viễn đế quốc, Thiên Vân đế quốc... cùng Thanh Nguyên các ngươi, đều chỉ có một, bởi vậy tám đại đế quốc cộng lại, tổng cộng là mười ba người! Trong phạm vi bát đại phong hào đế quốc, còn có mười Thánh Nhân quý tộc tam đẳng... Mỗi một cái đều có hai danh ngạch, cho nên tính gộp lại, tổng cộng có ba mươi ba người, sau thi vòng hai còn lại hai mươi!

Triệu Hưng Mặc nói.

- Còn tốt!

Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm.

Ba mươi ba thông qua hai mươi, số lượng đã vượt qua hơn phân nửa, nên không tính là quá khó.

- Không nên cảm thấy tỉ lệ cao liền xem thường, có thể đi vào ba mươi ba danh ngạch này, không có chỗ nào mà không phải thiên tài trong thiên tài, cường giả trong cường giả, muốn từ trong bọn họ trổ hết tài năng... Độ khó bao lớn, có thể tưởng tượng được!

Thấy biểu lộ của hắn thả lỏng, Triệu Hưng Mặc nhịn không được nói.

Thanh Nguyên đế quốc, chính là một cái yếu nhất trong phong hào trong đế quốc, tài năng xuất chúng ở đế quốc này, trong thi vòng hai chưa hẳn có khả năng chiếm được tiện nghi.

- Thực lực của ngươi, vô địch ở trong Nguyên Thần cảnh trung kỳ, ta cũng không thể thắng được, nhưng Thánh Tử điện yêu cầu là, Danh Sư không đến ba mươi tuổi... Có chút thiên tài lợi hại, đã đạt đến Xuất Khiếu cảnh! Nói cách khác, các ngươi đối mặt, cũng không phải là Nguyên Thần cảnh đơn thuần.

- Xuất Khiếu cảnh?

- Đúng vậy, Tiềm Xung đế quốc có một vị thiên tài đạt đến Xuất Khiếu cảnh, mặc dù không có trải qua lôi kiếp, nhưng sức chiến đấu cũng rất mạnh mẽ! Trong Thánh Nhân quý tộc, cũng có mấy vị đạt đến loại cảnh giới này, bọn họ mới thật sự là cường giả.

Triệu Hưng Mặc gật đầu.

Vị trước mắt này, đồng cấp quả thực mạnh mẽ, nhưng đối mặt cũng không phải là cấp bậc tương đồng, hơn nữa đối phương cũng không có khả năng áp chế tu vi đến Nguyên Thần cảnh trung kỳ, lại cùng ngươi chiến đấu...

Cho nên, muốn từ trong ba mươi ba người trổ hết tài năng, cũng không phải đơn giản như tưởng tượng.

- Binh tới tướng đỡ, nước tới đất ngăn đi!

Trương Huyền thản nhiên nói.

Nói chưa dứt lời, chẳng những không có khẩn trương, chẳng biết tại sao, ngược lại mang theo hưng phấn.

Thực lực của hắn bây giờ, dù chỉ là Nguyên Thần cảnh trung kỳ, nhưng sức chiến đấu đã có thể so với Xuất Khiếu cảnh hậu kỳ, trước đó thời điểm chiến đấu với Triệu Hưng Mặc, sợ ra tay quá nặng, chỉ dùng không đến một phần năm lực lượng...

Nếu những người tham dự khảo hạch này, thực lực đủ mạnh, hắn có thể chơi một chút.

Thấy bộ dáng này, biết lời của mình vào tai này ra tai kia, Triệu Hưng Mặc lắc đầu, không nói thêm lời, Thánh thú dưới thân bỗng nhiên nhoáng một cái, thẳng tắp bay về phía thành phố trước mắt.

Chỉ chốc lát, Danh Sư đường của Tiềm Xung đế quốc xuất hiện ở trước mắt.

Chậm rãi hạ xuống ở trước quảng trường, đám người vừa ra, liền thấy mấy vị lão giả tiến lên đón.

- Triệu sư...

Đi đầu tuổi khoảng chừng sáu mươi, mặt trắng không râu, hai hàng lông mày dựng thẳng, mặc trường bào màu xanh, khí thế cực kỳ cường đại.

Minh Lý Chi Nhãn vận chuyển, Trương Huyền lặng lẽ nhìn lại, chỉ thấy thực lực của đối phương đã vượt qua Xuất Khiếu cảnh, đạt đến nửa bước Lĩnh Vực!

Còn lại mấy vị, tu vi cũng không yếu, so với Tống Hiên không kém bao nhiêu, đều là cường giả Xuất Khiếu cảnh đỉnh phong.

Không hổ là phong hào đế quốc thứ nhất, chỉ mấy vị này, liền có thể tuỳ tiện để Thanh Nguyên đế quốc thay đổi triều đại, không có sức phản kháng.

Triệu Hưng Mặc giống như trước kia, mặt không hề cảm xúc:

- Nhạc đường chủ, hai vị này là Trương Huyền Trương sư, cùng Trương Cửu Tiêu Trương sư từ Thanh Nguyên đế quốc tuyển ra!

Nói xong quay đầu:

- Vị này chính là đường chủ của phân bộ Tiềm Xung Danh Sư đường, Nhạc Nhất Toàn, Nhạc sư!

- Bái kiến Nhạc sư!

Nghe được vị này là đường chủ, Trương Huyền cùng Trương Cửu Tiêu đồng thời cúi chào, thần thái cung kính.

- Triệu sư, mời tới bên này!

Nhìn bọn họ một cái, Nhạc Nhất Toàn cũng không để ý, mà lên tiếng chào hỏi, đi đầu dẫn đường.

- Nếu như ta nhớ không lầm, Tống Hiên và hắn có quan hệ thân thích, là em vợ của hắn, phái đi Thanh Nguyên đế quốc, là muốn rèn luyện một chút, tăng lên phó đường chủ, kết quả...

Trương Cửu Tiêu truyền âm.

Trương Huyền hiểu được.

Khó trách một chút lễ tiết cũng không có, nguyên lai mang theo địch ý với mình.

Tống Hiên làm sứ giả, tình huống bình thường, nên kiểm tra rõ ràng lại động thủ, kết quả trực tiếp muốn xử quyết đám người Tôn Cường, Hứa trưởng lão, bản thân liền có vấn đề cực lớn, chịu đến xử phạt, không gì đáng trách.

Bất quá, hắn bị xử lý, không chỉ không có khả năng tăng lên phó đường chủ, thanh danh của Nhạc đường chủ khẳng định cũng sẽ dính vết nhơ, khó trách không có sắc mặt tốt.

- Đi thôi!

Biết sự tình ra có nguyên nhân, cũng lười tiếp tục chú ý.

Dù sao Tiềm Xung đế quốc, chỉ là chỗ đặt chân đi Thánh Tử điện, ở không được bao lâu, thái độ của đối phương như thế nào, quan hệ không lớn.

Cùng lắm thì tránh né đối phương là được.

Danh Sư đường hắn là trước thời hạn dọn bãi, không có nhiều người, chỉ có thể nhìn thấy Danh Sư đến đây nghênh tiếp.

Thấp nhất cũng đạt đến thất tinh đỉnh phong, chừng mấy trăm người.

- Quả nhiên nội tình thâm hậu...

Đi ở giữa thông đạo, Trương Huyền cảm khái.

Danh Sư thất tinh đỉnh phong, tương đương với tu vi đạt đến Nguyên Thần cảnh đỉnh phong, loại thực lực này, ở Thanh Nguyên đế quốc có thể đếm được trên đầu ngón tay, mà ở đây, giống như rau cải trắng, mọc đầy đất...

Không hổ là phong hào đế quốc thứ nhất.

- Sở dĩ Tiềm Xung đế quốc mạnh mẽ, là bởi vì lưng tựa linh khoáng, Linh Thạch đầy đủ, lại thêm Danh Sư đường nâng đỡ, phát triển không biết bao nhiêu năm mới có quy mô như vậy!

Nhìn ra hắn khiếp sợ, Trương Cửu Tiêu truyền âm.

Đối với cục diện của liên minh đế quốc, hắn biết hết sức rõ ràng.

- Linh khoáng?

Trương Huyền cau mày.

- Ừm, nghe nói Tiềm Xung đế quốc có một Tinh Nguyên thượng phẩm linh khoáng... Nguyên nhân chính là như vậy, mới hấp dẫn vô số cao thủ đến đây hiệu lực! Từ đó tiến hành tuần hoàn tốt, quốc lực càng ngày càng dồi dào...

Trương Cửu Tiêu gật đầu.

Tu luyện, tài lữ pháp địa, tài chiếm vị trí thứ nhất.

Chỉ cần có tiền, người đến đây hiệu lực sẽ nhiều vô số kể, quá nhiều cao thủ, bồi dưỡng cao thủ đương nhiên cũng sẽ nhiều, quốc gia mới có thể càng ngày càng cường đại.

Một đế quốc nghèo rớt mồng tơi... Ai nguyện ý tới? Danh Sư đường cấp bậc cao, chỉ sợ cũng thành lập không nổi.

- Nơi này có... Tinh Nguyên thượng phẩm linh khoáng?

Trương Huyền hô hấp dồn dập.

- Đúng vậy, dường như Tinh Nguyên thượng phẩm lưu thông ở trong mấy đại đế quốc khác, đều là từ nơi này chảy ra!

Trương Cửu Tiêu gật đầu.

- Nếu như ta muốn kiếm loại Linh Thạch này, nên đi đâu?

Trương Huyền vội vàng hỏi.

Hắn vừa vặn thiếu Linh Thạch tăng cao tu vi, nơi này đã có linh mạch mà nói, Linh Thạch dùng để giao dịch cũng sẽ nhiều, hoàn toàn có thể nghĩ biện pháp kiếm, cũng không cần giống như trước, bớt ăn bớt mặc như thế.

- Cái này ta không biết, bất quá nghe nói Tiềm Xung đế quốc có chợ đen, trong đó có lưu thông Tinh Nguyên thượng phẩm, hơn nữa số lượng không ít, nếu như cần, có thể đi qua nhìn một chút...

Suy nghĩ một chút, Trương Cửu Tiêu nói:

- Bất quá những tin tức này, ta cũng chỉ là nghe tin đồn, cụ thể làm sao thì không rõ ràng!

Gắp lửa bỏ tay người

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

- Sau đó hỏi thăm một chút là được!

Trương Huyền gật đầu.

Mặc dù sức chiến đấu của Trương Cửu Tiêu không được, thiên phú cũng không đáng nhắc tới...

Nhưng làm việc vẫn rất đáng tin cậy, đã nói như vậy, hắn không phải là không có lửa thì sao có khói.

Lại nói, mặc kệ Tiềm Xung đế quốc có linh khoáng hay không, thân là đệ nhất đế quốc, nhiều cường giả Xuất Khiếu cảnh như vậy, số lượng Tinh Nguyên thượng phẩm tất nhiên không ít, có khả năng tìm người hối đoái, kiếm lấy, có lẽ có thể ở đây đột phá đến Nguyên Thần cảnh đỉnh phong.

Trong lòng suy tư, mọi người đã đi tới một đại điện rộng lớn, phân chủ khách ngồi xuống, Nhạc đường chủ cười cười, vung tay lên:

- Cho mời tất cả tài tuấn thông qua khảo hạch lần đầu!

Một vị Danh Sư lui ra ngoài, thời gian không dài, một đám thanh niên đi đến.

Có nam có nữ, đều mặc Danh Sư bào, ngực thêu bảy ngôi sao.

Nhìn một vòng, Trương Huyền gật đầu.

Giống như Triệu Hưng Mặc nói, thực lực của những người này không thấp, kém nhất cũng giống như bọn họ, đạt đến Nguyên Thần cảnh trung kỳ, cao giống như Hình đường chủ trước kia, đạt đến ngụy Xuất Khiếu cảnh.

Không đến ba mươi, không chỉ trở thành Danh Sư thất tinh, tu vi càng đạt tới loại tình trạng này, thiên tài quả nhiên khắp nơi đều có, so với mình không kém bao nhiêu.

- Triệu sư từ các đại đế quốc vừa đi vừa về, thực sự vất vả, ngày hôm nay đặc biệt chuẩn bị yến hội đón gió tẩy trần cho ngươi, coi như nghỉ ngơi một ngày, ngày mai lại tiến hành thi vòng hai, ngươi xem coi thế nào?

Nhạc đường chủ cười nói.

- Cũng tốt!

Triệu Hưng Mặc suy nghĩ một chút, nhẹ gật đầu.

Mặc dù không có thời gian, nhưng cũng không quan tâm chờ lâu một buổi.

Vừa vặn cũng có thể để các thiên tài đến đây khảo hạch, trước thời hạn thư giãn một tí, nghênh đón khảo hạch tàn khốc hơn.

- Mang rượu, thức ăn lên!

Thấy hắn đồng ý, Nhạc đường chủ nhẹ gật đầu, vẫy tay một cái, một đám học đồ đi ra ngoài, thời gian không dài, đủ loại sơn hào hải vị được bưng tới.

Xem ra đối phương đoán chắc thời gian Triệu sư về, nên trước thời hạn liền chuẩn bị rồi.

Không hổ là phong hào đế quốc đứng hàng thứ nhất, rất nhanh trên bàn liền bày đầy mỹ tửu mỹ thực, đều là dùng thịt Thánh thú đại bổ cùng dược liệu trân quý, ra tay nấu nướng, đoán chừng cũng là Mỹ Thực sư cấp bậc rất cao, không chỉ hương vị ngon, trong đó còn phát huy linh tính, ăn vào trong miệng, chân khí sôi trào, đối với Nguyên Thần có trợ giúp cực lớn.

- Một bàn này, chỉ sợ giá trị không dưới một ngàn Linh Thạch thượng phẩm!

Trương Cửu Tiêu cảm khái.

- Đắt như thế?

Trương Huyền sửng sốt.

Lúc trước vì kiếm một ngàn Linh Thạch thượng phẩm, hắn mất không biết bao nhiêu tâm huyết, mà bây giờ, một bữa cơm liền đáng giá nhiều như vậy

Quá kinh khủng đi.

- Ngươi nhìn gan Kim Hổ thú kia, không chỉ phải săn giết một Kim Hổ thú Thánh Vực nhất trọng, gia vị trong đó, dược liệu Thánh Vực liền có bốn... Xuyên Tức thảo, Tỳ Bà căn, Thanh Linh hoa, Ngũ Vị Ngưu Diệp! Bốn loại này, cơ bản đều khoảng 50 năm, mỗi một cây giá trị hơn trăm Linh Thạch thượng phẩm, xen lẫn chung một chỗ, lại phối hợp thủ pháp của Mỹ Thực sư, một ngàn Linh Thạch, khả năng là còn thấp!

Trương Cửu Tiêu êm tai nói.

- Ngươi cũng có nghiên cứu mỹ thực?

Nghe hắn nói đạo lý rõ ràng, lúc này Trương Huyền mới phát hiện, đúng là như thế, có chút hiếu kỳ.

Mỹ Thực sư, chức nghiệp hạ cửu lưu, không cách nào trở thành phụ tu, chỉ cần là Danh Sư, cơ bản không có người đi học tập, không nghĩ tới đối phương lại biết nhiều như vậy.

- Ta thích mỹ thực, cho nên nghiên cứu không ít, Trương gia cũng có Mỹ Thực sư chuyên môn, cung cấp nguyên liệu nấu ăn, thời điểm bình thường cũng đi theo học qua, cho nên tính toán biết một chút!

Trương Cửu Tiêu nhẹ gật đầu, nói.

Mỹ thực ở trong mắt Danh Sư bình thường, là tiểu đạo, nhưng nếu như phối hợp tốt, có khả năng hình thành dược thiện, công hiệu không kém đan dược bao nhiêu.

Hắn có thể ở hai mươi bảy tuổi, thân là bàng chi, liền có thực lực như thế, loại thức ăn phối hợp này, tuyệt đối có tác dụng không nhỏ.

- Lợi hại!

Trương Huyền khen ngợi.

Đối với mỹ thực, dù cũng biết một chút, chẳng qua chỉ giới hạn ở giám bảo, luyện đan, thư tịch chân chính của chức nghiệp này còn không có nhìn qua, không tính là tinh thông.

- Có đồ ăn, có thể nào không rượu!

Hai người đang trò chuyện, liền nghe Nhạc đường chủ cười cười, cổ tay khẽ đảo, lấy ra một hồ lô rượu.

- Đây là Thiên Thần lão nhân ủ chế Thiên Thần túy, mức độ trân quý hắn là không cần nhiều lời! Ta may mắn đạt được một hồ lô, cất vào hầm trọn ba trăm năm, ngày hôm nay Triệu sư ở đây, vừa vặn lấy ra, cùng mọi người nhấm nháp, chư vị, có muốn dùng một ly hay không?

Nhạc đường chủ nhẹ nhàng cười một tiếng, mở nắp bình ra, nhẹ nhàng đổ đầy một ly.

Rượu ngon trong suốt, như là hổ phách, lại như thủy tinh treo ở trên vách ly, tản mát ra mùi thơm nồng nặc, toàn bộ đại điện lập tức bị mùi rượu phủ kín, ngửi một ngụm, cũng làm người ta thèm nhỏ dãi.

- Rượu ngon...

Trương Huyền cũng âm thầm gật đầu.

Dù không uống đến, nhưng khoảng cách xa như vậy, liền có hương khí như thế, độ tinh khiết của Thiên Thần túy kia cao, hương vị tốt, tuyệt đối không phải trước đó uống có thể so sánh được.

- Thiên Thần lão nhân là Tửu Thánh nổi danh liên minh đế quốc, ủ ra rượu ngon, nghe nói ngay cả Thánh Vực thất trọng cũng có thể say ngã... Thiên Thần túy, là rượu ngon sở trường nhất của hắn, số lượng thưa thớt, vô cùng trân quý. Vô số người vì cầu một ly, tiêu tốn không biết giá bao nhiêu, lại không thể được... vậy mà Nhạc đường chủ lấy ra, để mọi người nhấm nháp?

Trương Cửu Tiêu hô hấp dồn dập, ánh mắt kích động tỏa sáng.

- Rượu này rất nổi danh?

- Đương nhiên là nổi danh... Tuyệt đối có tiền mà không mua được! Chỉ một chén này, mười Tinh Nguyên thượng phẩm cũng không mua được!

Thấy hắn không hiểu, Trương Cửu Tiêu nói.

- Mười viên... Mua một chén rượu?

Khóe miệng Trương Huyền giật một cái.

Chiến Sư đường của Thanh Nguyên đế quốc, cộng lại mới có mười viên Linh Thạch... Mới có thể mua được chén rượu này...

Ai điên rồi, có thể làm như vậy?

- Ngươi đừng không tin! Dù Tinh Nguyên thượng phẩm thưa thớt, bất quá chỉ cần có khoáng mạch, thì có thể lấy được, nhưng Thiên Thần túy của Thiên Thần lão nhân, không phải có tiền liền có thể mua được, còn cần vận may, vận may không tốt, khả năng thấy cũng không thể thấy...

Trương Cửu Tiêu lắc đầu.

Thấy hắn hưng phấn như thế, nói như chém đinh chặt sắt, Trương Huyền cười khổ.

Đối với rượu ngon, hắn không có khát vọng đặc biệt gì, ngược lại cảm thấy uống nhiều hỏng việc, lúc không có chuyện gì làm, cơ bản sẽ không đi thử.

Thấy bộ dáng của đối phương, rất hiển nhiên, mười viên Tinh Nguyên thượng phẩm có khả năng mua được mà nói, khẳng định sẽ không chậm trễ chút nào bỏ tiền...

Bộ dáng này, liền để hắn có chút bất đắc dĩ.

Rượu này, thật sự dễ uống như vậy, có thể khiến người ta cam tâm tình nguyện tốn tiền nhiều như vậy mua sắm?

- Trương sư không thích uống rượu, cũng không phải Mỹ Thực sư, biết đến không nhiều cũng rất bình thường, ngươi xem phản ứng của bọn hắn liền biết...

Thấy hắn xem thường, Trương Cửu Tiêu biết có người ưa thích, liền có người không thích, nói.

- Bọn họ?

Trương Huyền ngẩng đầu, lúc này mới phát hiện, nương theo Nhạc đường chủ đổ đầy ngon, toàn bộ đại điện đều sôi trào, đám người từng cái tròng mắt đỏ hoe, nhìn chằm chằm chén rượu, hận không thể trực tiếp ra tay cướp đoạt.

- Nhạc đường chủ, chúng ta nhiều người như vậy, rượu chỉ có một ly, cho ai không cho ai, cũng không tiện a... Không bằng xác định điều lệ, ai có thể uống được thì bằng bản sự!

Huyên náo một hồi, một thanh niên mở miệng.

- Vân sư nói không sai, rượu ngon của Thiên Thần lão nhân, đương nhiên phải cho người có tư cách uống, nếu không là trâu gặm mẫu đơn, uổng phí hết!

- Không cần biết điều lệ gì, chén rượu này ta uống định!

- Đừng khoác lác, ai có thể cầm tới, còn chưa nhất định...

...

Thanh niên thứ nhất mở miệng, đám người lập tức đáp lời.

Thiên Thần túy quý giá như thế, đương nhiên không có khả năng mỗi người một ly, ai muốn uống, khẳng định phải lấy ra bản lĩnh khiến người khác đều tin phục mới được.

- Yên tĩnh!

Nghe mọi người thảo luận, Nhạc đường chủ cười cười, nhìn quanh một vòng:

- Chư vị nói không sai, rượu chỉ có một ly, tự nhiên là cho người có thực lực nhất uống mới được... Đương nhiên, điều lệ gì gì đó không cần định, cũng không cần tỷ thí, chén rượu này, cho ai uống, trong lòng ta đã có đáp án, hắn ở trong lòng ta, là thực lực mạnh nhất, cực kỳ có bản lĩnh.

- Ồ?

- Thực lực mạnh nhất? Không biết vị này là ai?

- Có thể để cho đường chủ khen ngợi như vậy, ta cũng muốn nhìn một chút, có tư cách này hay không...

...

Nghe được hắn nói, đám người đồng loạt nhìn qua.

Bọn họ đều là thiên tài trong thiên tài, cường giả trong cường giả, không có trải qua tỷ thí, liền nói có người mạnh nhất trong bọn họ, làm sao có thể bội phục!

- Danh khí của người này không tính quá hiện ra, nhưng mà từ vương quốc một đường đi đến, liên tục xông đường hai lần, đều thuận lợi thành công, càng làm cho Thanh Nguyên đế quốc thay đổi triều đại, thu vô số Danh Sư làm đồ đệ... thời gian nổi danh không dài, nhưng mỗi một sự kiện đều tên tuổi lẫy lừng, để cho người ta kính nể!

Nhạc đường chủ nói.

- Liên tục hai lần xông đường thành công?

- Để Thanh Nguyên đế quốc thay đổi triều đại?

- Từ vương quốc đi tới?

Đám người đều sững sờ, đồng loạt nhìn về phía Trương Huyền cùng Trương Cửu Tiêu.

Hai vị này là cuối cùng mới tới, dĩ nhiên chính là thiên tài của Thanh Nguyên đế quốc.

- Không sai, hắn là Trương Huyền Trương sư!

Nhạc đường chủ chỉ.

- Cái tên này thật biết mượn đao giết người...

Trương Huyền nhướng mày, càng thêm không vui.

Cố ý lấy rượu ngon, thu hút chú ý của mọi người, đợi quần tình xúc động, nói muốn tặng cho mình...

Bề ngoài là tán dương, cố ý nâng mình lên, trên thực tế lại kéo cừu hận của những người khác, đưa tới đám người phản cảm.

Một chén rượu, liền đưa tới cho mình vô số kẻ địch.

Thật là âm hiểm.

- Trương sư, Tống Hiên là em vợ ta, làm người có chút lỗ mãng, thời điểm tiến đến Thanh Nguyên đế quốc xử lý chuyện, khả năng làm sai một ít chuyện, nhờ có ngươi giúp hắn sửa chữa, mới tránh khỏi ủ thành đại họa... Điểm ấy, ta cực kỳ cảm kích.

- Trong thời gian ngắn như vậy, liền phát hiện vấn đề, gọn gàng ngăn nắp xử lý, để Thanh Nguyên đế quốc xóa bỏ rung chuyển, uy tín của Danh Sư đường lần nữa thiết lập... Ta cũng làm không được, cực kỳ bội phục, chén rượu này, kính ngươi!

Nhẹ nhàng cười một tiếng, bàn tay vạch một cái, ly rượu lập tức lơ lửng bay tới.

Nghe đối phương nói, vẻ mặt của Trương Huyền trở nên có chút khó coi.

Trước thừa nhận quan hệ của hắn với Tống Hiên, sau đó nói bội phục...

Bề ngoài rất thẳng thắn, để cho người tìm không ra khuyết điểm, trên thực tế lại họa thủy đông dẫn, kéo cừu hận của tất cả mọi người đến đây.

Cũng không để cho người mượn cớ, là làm khó xử mình.

Không hổ là Danh Sư đường đường chủ của phong hào đế quốc thứ nhất, thật độc ác.

Quả nhiên, Danh Sư tiểu nhân lên, còn đáng sợ hơn tiểu nhân!

Trương sư làm sao yếu như vậy?

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Cự tuyệt, trên khí thế yếu đi, về sau ở trước mặt mọi người, khẳng định không ngẩng đầu lên được, tiếp nhận, tự nhiên sẽ có người không phục.

Suy nghĩ một chút cũng nhức đầu.

Đang lo lắng, làm sao hóa giải cửa ải khó đột nhiên tới, chỉ thấy Nhạc đường chủ nhẹ nhàng cười một tiếng, ngón tay điểm một cái, chén rượu lơ lửng trước mắt bay thẳng tới.

Xem ra đối phương căn bản không cho mình cơ hội cự tuyệt.

- Mong Trương sư không từ chối, đây là một chút tâm ý của ta!

Phần phật!

Chén rượu đi tới trước mặt.

Trong nháy mắt, một cỗ áp bức nồng đậm từ trên chén rượu truyền tới, tựa hồ muốn ép thân thể của hắn sụp đổ.

Cảm nhận được cỗ lực lượng này, Trương Huyền nhíu mày.

Đối phương đưa chén rượu tới, thoạt nhìn tốc độ không nhanh, hơn nữa mang theo hương vị thân thiện, trên thực tế lại vận dụng thủ đoạn, có lẽ

muốn ra oai phủ đầu.

Một khi không nhận được, để rượu ngon trong đó vẩy ra, chỉ sợ không riêng gì không tôn trọng chủ nhân, càng là không biết điều!

Không cần hắn nói chuyện, đám người chung quanh vốn không phục, liền sẽ nhao nhao ra tay, đánh bẹt đối phương.

Cái tên này làm người tốt, hiển lộ rõ rộng lượng, còn thuận tiện âm mình... Lợi hại!

- Đa tạ Nhạc đường chủ ưu ái!

Đổi lại những người khác, thủ đoạn của đối phương tới đột nhiên như vậy, khẳng định không có cách nào ứng phó, trực tiếp xấu mặt, nhưng hắn khác biệt, Minh Lý Chi Nhãn vận chuyển, lập tức nhìn rõ rõ ràng ràng quỹ tích chân khí ẩn chứa trong đó.

Không có quá nhiều động tác, đôi đũa trong tay nhẹ nhàng nâng lên, bỗng nhiên nhấn tới.

Tốc độ không nhanh, lại mang theo một cỗ thương ý vô địch, thời gian nháy mắt đi tới trước mặt chén rượu, ghim thủng chân khí vây quanh ở bốn phía.

Chân khí phân tán bốn phía, giống như đâm rách bóng bay, lại không còn chống đỡ, thẳng tắp rơi xuống dưới.

Đũa lắc một cái, nhẹ nhàng kẹp lại, rượu ngon đã bị kẹp lấy.

- Ừm?

Động tác liên tiếp, nước chảy mây trôi, thật giống như Nhạc Nhất Toàn yên tĩnh đưa tới rượu ngon, hắn dùng đũa tiện tay nhận lấy vậy...

Ngoại nhân nhìn không ra cái gì, nhưng Nhạc đường chủ lại kìm lòng không được trầm xuống.

Vừa rồi hắn lưu lại lực lượng, coi như Nguyên Thần cảnh đỉnh phong cũng không chống đỡ được, trực tiếp xấu mặt, vị trước mắt này, dễ như trở bàn tay liền nhận lấy...

Khống chế lực lượng, đã đạt đến trình độ làm người nghe kinh hãi.

Căn cứ tin tức, Trương Huyền này sở dĩ mạnh, không phải bởi vì lô đỉnh kia sao? Lúc nào thực lực cũng lợi hại như vậy? Sự tình Triệu Hưng Mặc khảo hạch, đồng cấp bị đánh thảm, việc quan hệ mặt mũi, chắc chắn sẽ không nói ra, đám người Ngô đường chủ, Diêu Mạn Thiên, Trương Cửu Tiêu càng sẽ không nói.

Bởi vậy, sự tình tu vi Trương Huyền bạo tăng, đồng cấp vô địch, coi như hắn là Tiềm Xung đế quốc Danh Sư đường đường chủ, cũng không biết rõ tình hình.

Lấy được tin tức, chỉ là từ chỗ Tống Hiên biết được.

Mà Tống Hiên, chịu thiệt ở trong tay Trương Huyền, đương nhiên sẽ che lấp, nói đối phương dùng binh khí đánh lén...

Cái khác, cũng không tiện nhiều lời, như vậy tin tức không giống, sẽ thành tình cảnh hiện tại.

Bất quá, mặc dù khiếp sợ, nhưng dù sao cũng là dường chủ, trên mặt không có chút biểu lộ, nhẹ nhàng cười một tiếng:

- Trương sư, mời!

Nói xong nâng chén rượu của mình uống một hơi cạn sạch.

Trương Huyền cười cười, bưng chén rượu lên, đang muốn nói chuyện, thanh niên Vân sư vừa rồi kia đột nhiên đứng dậy:

- Chậm đã!

Đám người đồng loạt nhìn sang.

- Vân sư, làm sao vậy?

Nhạc Nhất Toàn nhìn qua.

- Nhạc đường chủ, vừa rồi tất cả mọi người đã nói, chén rượu này, người có thực lực đạt được... Ngươi nói vị Trương sư này, là mạnh nhất trong chúng ta, ta có chút không quá bội phục, muốn khiêu chiến một chút, không biết có thể không?

Vân sư ôm quyền, quay đầu nhìn về phía Trương Huyền, trong mắt cực kỳ khiêu khích.

Thiên Thần lão nhân ủ chế Thiên Thần túy, không có người sẽ bỏ lỡ, vô duyên vô cớ cho một gia hỏa ở Thanh Nguyên đế quốc uống, không chỉ hắn không phục, những người khác cũng không phục.

- Không sai, ta cũng cảm thấy nên tỷ thí một chút!

- Tình huống của Thanh Nguyên đế quốc, chúng ta đều lòng dạ biết rõ, vị Trương sư này, nếu như ta không nhìn lầm, cũng chỉ có Thánh Vực tứ trọng Nguyên Thần cảnh trung kỳ, loại thực lực này... chỉ tương đương học sinh của ta, có tư cách uống rượu, ta cũng cảm thấy không quá ổn thoả!

- Người có năng lực thì được, Trương sư, dù sao tất cả mọi người cũng muốn thi vòng hai, không bằng trước để chúng ta nhìn thực lực của ngươi đến cùng ra sao!

...

Đám người lao nhao, từng cái nhìn qua, cực kỳ địch ý.

- Xem ra ta vẫn là đánh giá thấp uy lực của chén rượu này...

Nhìn thấy bộ dáng của bọn họ, Trương Huyền có chút bất đắc dĩ.

Vốn nghĩ rượu mà thôi, ai uống cũng không đáng kể, làm sao cũng không nghĩ tới, uy lực lớn như thế.

- Rượu ngon ta đã cho Trương sư, xử lý như thế nào là chuyện của hắn, đừng tổn thương hòa khí là được...

Nhạc Nhất Toàn nhẹ nhàng cười một tiếng.

Lửa đã bị khều ra, còn lại tọa sơn quan hổ đấu là đủ.

- Vậy tốt!

Nghe hắn nói đừng tổn thương hòa khí, rõ ràng đã ngầm đồng ý, Vân sư mắt sáng rực lên, cười lạnh một tiếng nhìn lại:

- Trương sư, có dám cùng ta so sánh một hồi, thắng, rượu ngon về ta hay không!

- A, thua thì sao?

Trương Huyền cầm chén rượu nói.

- Thua?

Khóe miệng Vân sư nâng lên:

- Yên tâm đi, ta sẽ không thua!

- Có thua thể hay không, không phải ngươi định đoạt, coi như thực lực của ta yếu, cũng có tỷ lệ chiến thắng... Thắng rượu ngon cho ngươi, thua cái gì cũng không lấy ra, có thể quá chiếm tiện nghi hay không?

Mí mắt Trương Huyền nhấc lên, nhìn qua.

- Vậy ngươi nói làm sao bây giờ?

Vân sư sửng sốt một chút, khẽ nói.

Chén rượu này, là Nhạc đường chủ cho đối phương, thua cho mình, tương đương với mất đi rượu ngon, thắng không được gì cả, là có chút không công bằng.

- Rất đơn giản, ngươi ta đều biết giá trị của Thiên Thần túy, một chén này, chừng mười viên Tinh Nguyên thượng phẩm... Như vậy đi, ta cũng không cá cược mười viên, ngươi lấy ra năm viên làm tiền đặt cược, ta thua, lấy đi rượu ngon, thắng... Linh Thạch về ta!

Trương Huyền cười cười.

Nhạc Nhất Toàn này, mục đích là để cho mình xấu mặt, nhưng mà tài tình lợi dụng một chút, ngược lại có thể vơ vét đám thiên tài này một chút!

Mười viên Tinh Nguyên thượng phẩm, những người này khả năng không bỏ ra nổi, nhưng mà năm viên...

Lấy thân phận của bọn hắn, không khó lắm.

- Năm viên Tinh Nguyên thượng phẩm?

Không nghĩ tới cược lớn như thế, Vân sư nhíu mày, có chút chần chờ.

- Nếu không dám, vậy thật không tiện, ta trước uống rượu này...

Lười nhác nhiều lời, bưng chén rượu lên, Trương Huyền muốn uống xuống.

- Chậm đã!

Chén rượu mới giơ lên, lại một thanh âm hét lớn vang lên, ngay sau đó lại một Danh Sư đứng dậy:

- Lão Vân, ngươi không có can đảm, chén rượu này liền thuộc về ta...

Nói xong cười khẽ, bàn tay trảo một cái, một cái hộp ngọc xuất hiện ở trước mặt mọi người, nhẹ nhàng mở ra, bên trong năm viên Linh Thạch

chiếu lấp lánh.

- Đây là năm viên Tinh Nguyên thượng phẩm, ngươi kiểm tra một chút!

Bàn tay lắc một cái, Linh Thạch bay tới.

Tiện tay nhận lấy, Trương Huyền nhìn nhìn, nhẹ gật đầu.

- Không sai!

- Vậy thì tốt, bắt đầu đi! Lần đầu thử nghiệm, khảo hạch là thực lực, ta liền cùng ngươi tỷ thí... Có dám ứng chiến hay không?

Thấy hắn nhận, cũng không lo lắng sẽ giấu đi, vị Danh Sư này nhẹ nhàng cười một tiếng, đi tới trung tâm đại điện.

Điện đường rộng lớn, mặc dù hai bên ngồi hơn ba mươi vị tài tuấn, nhưng trung tâm vẫn trống mấy trăm mét vuông, luận võ hoàn toàn không bị ảnh hưởng.

- Luận võ?

Trương Huyền như không còn tự tin trước đó, thận trọng nhìn lại:

- Không biết tu vi của ngươi cao bao nhiêu?

- Tại hạ Nguyên Thần cảnh đỉnh phong...

Nếu như sợ, có thể áp chế giống như ngươi, Nguyên Thần cảnh trung kỳ!

Thấy bộ dáng này của hắn, vị Danh Sư kia cười nhạo.

Còn không có chiến đấu, cũng đã yếu đi khí thế, không cần so, cũng biết ai sẽ thắng.

- Vậy không còn gì tốt hơn!

Thở phào nhẹ nhõm, Trương Huyền để chén rượu xuống, đứng dậy, đi vào địa phương trung tâm.

- Tại hạ Bắc Nghiệp đế quốc Lưu Sùng Tân!

Thấy hắn đi tới, Lưu Sùng Tân nhíu mày, áp chế lực lượng toàn thân lại, thời gian nháy mắt, liền tương đương Trương Huyền, đạt đến Nguyên Thần cảnh trung kỳ.

- Thanh Nguyên đế quốc, Trương Huyền!

Trương Huyền gật gật đầu, trù trừ một chút, ôm quyền:

- Mong hạ thủ lưu tình!

- Ha ha, ta biết!

Thấy tên này mới vừa rồi còn khí thế hung hăng muốn cược tiền đánh bạc, thời gian nháy mắt liền biến thành như vậy, Lưu Sùng Tân lộ ra khinh thường, lật tay một cái, lòng bàn tay bắt đầu ửng hồng:

- Bắt đầu đi!

Tiến về phía trước một bước, lăng không bắt đến.

- Lưu sư thoạt nhìn lỗ mãng, trên thực tế lại hết sức cẩn thận, vừa ra tay là Thiết Tâm chưởng!

- Có thể thông qua Triệu sư tuyển chọn, nói rõ ở trong tay hai vị dự thính chống qua ba chiêu, làm sao có thể đơn giản, Lưu sư lỗ mãng, chỉ là cố ý biểu hiện làm cho đối phương chủ quan, trên thực tế, chân chính chiến đấu, tất nhiên sẽ cẩn thận khắp nơi!

...

Tu luyện giả khác quen thuộc Lưu Sùng Tân lặng lẽ thảo luận.

Có thể từ phong hào đế quốc trổ hết tài năng, được tuyển chọn, cái nào là nhân vật đơn giản, mặc dù Trương Huyền biểu hiện tạm được, đối phương vẫn sẽ không xem thường.

Rầm!

Bàn tay rơi xuống, không gian chung quanh bắt đầu ửng hồng, như bị lửa than thiêu đốt.

Thiết Tâm chưởng, tuyệt kỹ của Bắc Nghiệp đế quốc Danh Sư đường, võ kỹ Thánh Vực trung kỳ, toàn lực thi triển, uy lực cực mạnh, so với Đại Tinh La Chỉ Lực cũng không kém bao nhiêu.

- Đến hay lắm!

Trương Huyền như cũng khơi dậy hào hùng, hét lớn một tiếng, cổ tay khẽ đảo, tiến lên đón.

Chiêu này của hắn, đồng dạng là một võ kỹ Thánh Vực trung kỳ, Hạc Vân chưởng!

Thoạt nhìn hùng hồn, trên thực tế linh động, rõ ràng không dám đón đỡ Thiết Tâm chưởng của đối phương, ý định lấy xảo thủ thắng.

- Muốn lấy xảo? Nằm mơ!

Lưu Sùng Tân cười một tiếng, lòng bàn tay đột nhiên đè ép, không gian bốn phía giống như bị bao phủ, Hạc Vân chưởng rốt cuộc không thi triển ra được, chỉ có thể dọc theo lộ tuyến chào đón.

Nhất lực hàng thập hội!

Hắn dùng chân khí cường đại, trực tiếp áp chế Trương Huyền.

Bành!

Song chưởng đối đầu, sắc mặt Trương Huyền trắng nhợt, liên tục lui về phía sau mấy bước, giống như không chịu nổi lực lượng cuồng mãnh của

đối phương, bàn tay xuất hiện vặn vẹo, giấu ở dưới ống tay áo, kìm lòng không được run rẩy.

- Ta còn tưởng rằng lợi hại bao nhiêu, chỉ như vậy cũng muốn uống rượu?

Một chiêu đắc thủ, Lưu Sùng Tân nhíu mày, cười to một tiếng.

- Cái này...

Trương Cửu Tiêu nháy nháy mắt, khóe miệng co giật:

- Trương sư... Làm sao trở nên yếu như vậy? Chỉ mong vị Lưu sư này may mắn...

Trong mắt đầy là đồng tình.

Mỗi lần Trương sư như vậy, liền có người xui xẻo, hắn dính nhiều lần, xem như có kinh nghiệm.

Binh khí của ta có chút nặng!

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Dịch: Tiêu Dao

Không chỉ hắn biểu tình như vậy, Triệu Hưng Mặc cùng hai thanh niên phụ trách khảo hạch cũng im lặng.

Cái tên biến thái này, bọn họ là thấy tận mắt, đồng cấp ai đi lên cũng chỉ có thể bị nghiền ép, cho dù Lưu Sùng Tân có chút thiên phú, nhưng so với tên này, còn kém quá nhiều.

Rõ ràng chênh lệch lớn như thế, lại bị đánh thân thể run rẩy, không cách nào đánh trả...

Muốn nói là thật, đánh chết cũng không tin.

- Đáng tiếc bị Lưu Sùng Tân đoạt... Sớm biết yếu như vậy, ta liền lên!

- Mất đi cơ hội tốt, liền vô duyên với Thiên Thần túy...

Ý nghĩ khác biệt bọn hắn, thanh niên tài tuấn khác thấy cảnh này, từng cái mặt mũi hối hận.

Nghe Nhạc đường chủ nói, vị này xông đường thành công, càng là người mạnh nhất trong mắt của hắn...

Trong lòng đều có chút kiêng kị, dù sao năm viên Tinh Nguyên thượng phẩm cũng không phải số lượng nhỏ...

Vốn cho rằng thật là cao thủ trong cao thủ, không nghĩ tới yếu như vậy!

Rầm!

Ý nghĩ của mọi người không đồng nhất, Lưu Sùng Tân ở trung tâm hét dài một tiếng, vừa vặn nhào về phía Trương Huyền.

Một cái chớp mắt, giống như mọc ra tám cánh tay, bốn phía đều là tiếng gió gào thét.

Võ kỹ Thánh Vực trung phẩm, Bát Tí Thông Viên!

Chiêu này lực lượng hung mãnh, tốc độ cực nhanh, rơi ở trước mắt, giống như mưa to tập kích, làm cho không người nào có thể phòng bị.

Xem ra hắn đã "nhìn ra" thực lực chân chính của Trương sư này, ý định giải quyết dứt khoát, nhanh chóng kết thúc chiến đấu.

- Ngươi...

Trương sư thấy hắn đột nhiên bộc phát ra lực lượng cường đại như vậy, dọa đến sắc mặt trắng bệch, theo bản năng xoay người.

Ngăn cản không nổi, định dùng sống lưng mạnh mẽ chống đỡ.

Đây coi như là đấu pháp bị động nhất, đã là cùng đường mạt lộ.

- Như vậy cũng có thể xưng là thiên tài?

Nhạc Nhất Toàn cười lạnh.

Tống Hiên đưa tin tới, nói hắn ở trong tay một người gọi là Trương Huyền chịu thiệt, thậm chí bị phế thành thái giám, còn tưởng rằng mạnh cỡ nào, đến nơi đây ra oai phủ đầu, nằm mơ cũng không nghĩ tới...

Yếu như vậy!

Xem ra không cần tiếp tục ra tay, lần này sẽ bị Lưu Sùng Tân đánh trọng thương, lại không lo lắng.

- Ah...

Âm thầm lắc đầu, kẹp một miếng thịt, đang định bỏ vào trong miệng, liền nghe Trương Huyền bởi vì quá mức khủng hoảng, dưới chân trượt đi, lảo đảo xông về phía trước.

Lần này đầu đâm về phía trước, tương đương với vọt thẳng vào chưởng phong của đối phương, hoàn toàn là hành động tìm đường chết!

Bất quá thoạt nhìn tìm đường chết, Lưu Sùng Tân lại biến sắc, mới vừa muốn lui về phía sau, nhưng đã chậm, đầu của đối phương mượn nhờ quán tính, rơi vào lồng ngực của hắn, thân thể cứng đờ, phun ra một ngụm máu tươi, bay rớt ra ngoài, mạnh mẽ ngã xuống đất, mắt tối sầm lại, ngất đi.

- Ây...

Dường như cũng không nghĩ tới, trượt ngã một phát, có thể người đụng bay, trong đầu chóng mặt, Trương Huyền đứng dậy, tại nguyên chỗ xoay hai vòng, cực kỳ khó tin:

- Ta... Thắng?

- Cái này...

Hắn không rõ ràng cho lắm, mọi người chung quanh càng mở to hai mắt nhìn.

- Bát Tí Thông Viên của Lưu Sùng Tân vô cùng cuồng mãnh, trên thực tế là vì che giấu mệnh môn ở trước ngực, thật giống như con cua, cái kìm rất lợi hại, nhưng chỉ cần bị bắt sống lưng, cơ bản liền thành trang trí!

Cái tên này ở dưới bối rối ngã sấp xuống, đúng lúc tránh thoát đối phương công kích, đâm vào chỗ thiếu hụt... Thật sự là vận khí cứt chó!

- Vận khí xác thực rất tốt... Bất quá, Thiên Thần túy không phải vận khí tốt liền có thể uống, còn phải có thực lực!

...

Rất nhanh, đám người kịp phản ứng, tất cả đều cực kỳ khinh thường.

Dựa vào vận khí chiến thắng, cái tên này cũng là độc nhất vô nhị.

- Ta thắng, những Linh Thạch này là của ta!

Rốt cục kịp phản ứng, Trương Huyền hưng phấn thu Tinh Nguyên thượng phẩm vào nhẫn, bưng chén rượu lên:

- Chư vị, thực lực của ta, các ngươi hẳn là rõ như ban ngày, đã như vậy, ly rượu ngon này ta liền hưởng dụng...

- Rõ như ban ngày?

- Sao mặt lại dầy như thế?

- Thật giống như người vừa rồi bị dọa hét lên không phải hắn vậy, may mắn chiến thắng, thế mà còn hùng hồn...

- Ta nhịn không được, muốn quyết đấu với hắn!

Nghe nói như thế, đám người lập tức xôn xao, tất cả đều tức sắp nổ tung.

- Đùng!

Vân sư vỗ bàn một cái, lần nữa đứng dậy.

- Lưu Sùng Tân thua, ta còn không có thua, đây là năm viên Tinh Nguyên thượng phẩm, ta thua cho ngươi, thắng, rượu ngon về ta!

Thân thể nhoáng một cái, Vân sư đi tới giữa phòng, híp mắt lại, mang theo áp bức.

Nếu như biết tên này yếu như vậy, đã sớm xông lại, căn bản không có khả năng chờ tới bây giờ.

- Còn muốn so?

Trương Huyền lắc đầu, ánh mắt lộ ra vẻ hoảng sợ:

- Thôi được rồi, mới vừa chiến đấu một hồi, hao tổn rất lớn...

- Hao tổn?

Vân sư cắn chặt hàm răng, híp mắt lại.

Muốn nói hao tổn cũng là Lưu Sùng Tân hao tổn có được không? Ngươi cơ duyên xảo hợp, một đầu đụng bay người ta, trên cơ bản không có dùng chân khí gì, làm sao có thể hao tổn rất lớn?

- Không sai... Thôi được rồi!

Trương Huyền xua tay, tiếp tục bưng Thiên Thần túy lên, bất cứ lúc nào cũng sẽ uống xuống.

- Như vậy, ta cho ngươi thời gian nghỉ ngơi... Đây là mười viên Tinh Nguyên thượng phẩm, ta thua, về ngươi, thắng, Thiên Thần túy cho ta!

Thấy hắn chột dạ, Vân sư lật tay một cái, hai cái hộp ngọc xuất hiện, ngón tay búng ra một cái, bay tới, rơi ở trên bàn:

- Thế nào, sợ hãi? Nhạc đường chủ tôn sùng như vậy, không phải là kẻ hèn nhát chứ?

- Cái này...

Cúi đầu nhìn một cái, cũng không biết là Linh Thạch quá nhiều, hay nghe đối phương kích thích, Trương Huyền cực kỳ rầu rĩ, dừng lại phút

chốc, hít sâu một hơi, giống như làm quyết định rất lớn, hàm răng cắn chặt.

- Tốt, ta cùng ngươi chiến đấu một hồi, bất quá điều kiện tiên quyết là, ngươi cũng phải áp chế tu vi giống như ta!

- Không có vấn đề, nhưng không giống Lưu sư, ta sẽ sử dụng binh khí!

Thấy hắn đồng ý, khóe miệng Vân sư nâng lên, cổ tay khẽ đảo, một cái Lưu Tinh Chùy xuất hiện ở trong lòng bàn tay.

Thánh khí trung phẩm, Tử Kim Lưu Tinh Chùy!

- Dùng binh khí?

Trương Huyền chần chờ một chút, nhẹ gật đầu:

- Ngươi khẳng định muốn dùng?

- Đương nhiên!

Vân sư cười khẽ.

- Vậy tốt!

Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, tung người tới trung tâm đại điện, nhìn về phía đối phương:

- Cái Lưu Tinh Chùy này, là binh khí của ngươi?

- Không sai!

Vân sư kiêu ngạo.

Kiện binh khí này, là hắn ở dưới cơ duyên xảo hợp mới lấy được, một khi sử dụng mọi việc đều thuận lợi, dù vừa rồi tên này mưu lợi thắng Lưu Sùng Tân, nhưng dính dáng đến mười viên Linh Thạch, hắn vẫn không dám xem thường, lấy binh khí ra.

Có thứ này, xem như đối phương là cường giả ngụy Xuất Khiếu cảnh cũng không sợ, huống chi chỉ là Nguyên Thần cảnh trung kỳ.

- Ta cũng có vũ khí, bất quá… hình như tương đối nặng, thời điểm chiến đấu, có thể sẽ không khống chế được lực lượng!

Trương Huyền dừng lại một chút, có chút trù trừ nhìn qua.

- Vũ khí nặng? So vũ khí nặng với ta, ha ha... Yên tâm đi, ta thích nhất nặng vũ khí, không nặng, đánh nhau không có ý tứ gì!

Nghe đối phương nói, Vân sư suýt chút nữa cười ngất đi.

Cái tên này có phải đầu óc có vấn đề hay không? Ta dùng chính là Lưu Tinh Chùy... Cùng ta so nặng...

Một chùy xuống, bất kể trường kiếm, trường đao hay trường thương... Đều chỉ có thể bị động phòng ngự!

Cùng ta so nặng...

Sống nhiều năm như vậy, chiến đấu vô số trận, còn chưa bao giờ thấy qua có vũ khí nặng hơn của hắn.

- Đã như vậy, vậy thì bắt đầu...

Trương Huyền gật đầu.

- Lấy ra binh khí của ngươi, để ta xem một chút...

Vân sư cười to, bàn tay lắc một cái, Lưu Tinh Chùy lập tức lơ lửng, xích sắt phát ra tiếng vang phần phật, không gió mà bay, tựa như lúc nào cũng sẽ xung kích ra, đụng người thành thịt nát.

- Đã lấy ra rồi...

Lời còn chưa dứt, chỉ thấy thanh niên ở đối diện nhún vai.

Vân sư sững sờ.

Đối phương hai tay trống trơn, không có nửa cái vũ khí, đùa cái gì đó?

- Cẩn thận trên đầu ngươi...

Đang kỳ quái, một Danh Sư đột nhiên hô lên.

- Trên đầu?

Sửng sốt một chút, vội ngẩng đầu, con ngươi bỗng nhiên co rụt lại.

Chỉ thấy ngay phía trên, một cái lô đỉnh to lớn chẳng biết lúc nào đã lơ lửng, thấy hắn nhìn tới, liền lăng không lao xuống.

- Ta...

Kinh hô một tiếng, muốn trốn qua một bên, lại phát hiện thực lực của lô đỉnh quá mạnh, đã ngưng trệ không gian chung quanh.

Lạch cạch!

Một tiếng vang thật lớn, mặt đất bị đập ra một lỗ thủng, Vân sư mắt tối sầm lại, bị đập nằm rạp trên mặt đất, hai cái chân lòi ra không ngừng run rẩy.

- Binh khí của ta... Thật rất nặng!

Trương Huyền bất đắc dĩ lắc đầu, lần nữa trở lại bàn rượu, cất kỹ mười viên Linh Thạch, lúc này mới trảo một cái, thu Kim Nguyên đỉnh vào nhẫn, nhìn về phía Vân sư biến thành chữ đại, vừa run rẩy vừa hộc máu, thanh âm thản nhiên:

- Dùng binh khí... Ngươi thua!

- Phốc!

Vân sư lại phun máu tươi.

- Cái này... Là gian lận!

- Hắn từ Thanh Nguyên đế quốc tới, tại sao có thể có một cái lô đỉnh lợi hại như vậy?

- Cái tên này chỉ sợ có thực lực Xuất Khiếu cảnh a...

- Lần thứ nhất vận may, lần thứ hai dựa dẫm lô đỉnh, cái tên này thật là vô sỉ!

...

Chung quanh lần nữa xôn xao.

Dựa theo tình huống bình thường, hắn là hai người chiến đấu, mỗi người biểu hiện ra tu vi, ngươi tới ta đi, long tranh hổ đấu...

Cái tên này ngược lại tốt, tế ra vũ khí lợi hại, đập đối thủ thành như vậy.

Quá không theo sáo lộ an bài đi!

Bất quá là Vân sư muốn so binh khí, trước khi tỷ thí, đối phương cũng nói rõ ràng, binh khí của mình rất nặng...

Trước thời hạn nói rồi, cũng không cẩn thận...

Thật đúng là không trách được đối phương!

Chỉ là chúng ta muốn nhìn tu vi của ngươi, ngươi lại dùng binh khí trấn áp...

Mặt đâu?

- Liên tục hai tràng chiến thắng, đủ để chứng minh thực lực của ta a! Nếu như chư vị không có ý kiến, ta chính là người thực lực mạnh nhất trong các ngươi, chén rượu này, liền không khách khí!

Thu hồi Linh Thạch của Vân sư thua, vẻ mặt Trương Huyền thỏa mãn, bưng chén rượu lên, lắc lư một cái, mùi rượu lập tức lan khắp nơi.

- Chứng minh thực lực?

Nhìn thấy hắn đắc ý như vậy, đám người kìm nén đến sắc mặt đỏ lên.

Lần thứ nhất vận khí tốt, lần thứ hai dùng vũ khí...

Còn người mạnh nhất...

Cường giả, dựa vào là đánh ra, không phải dựa không biết xấu hổ, tự mình rêu rao ra!

- Trương sư, ta không phục thực lực của ngươi... Có dám cùng ta chiến một hồi không?

Lại một Danh Sư đứng dậy, lực lượng trên thân toả ra, đại điện như ngưng kết.

Cường giả nửa bước Xuất Khiếu cảnh!

Trong các thanh niên tài tuấn, cường giả chân chính rốt cục nhìn không được, muốn xuất thủ.

Xoay nôn

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

- Trương sư, vị này là Thánh Nhân Tiết gia, tam công tử Tiết Ngưng!

Nhìn gia hỏa nói chuyện, Trương Cửu Tiêu truyền âm.

- Thánh Nhân Tiết gia?

- Ừm, mặc dù là quý tộc tam đẳng, nhưng cũng không thể khinh thường, nội tình so với Tiềm Xung đế quốc cũng không hề yếu.

Trương Cửu Tiêu tiếp tục nói.

Thánh Nhân quý tộc, dù là bất nhập lưu, cũng có truyền thừa lâu đời, có pháp quyết tu luyện thích hợp huyết mạch mình nhất, không phải đế quốc bình thường có thể so sánh được.

Vị Tiết tam công tử này, chỉ có nửa bước Xuất Khiếu, nhưng sức chiến đấu chân chính, cường giả Xuất Khiếu cảnh trải qua một lần lôi kiếp, cũng chưa chắc có khả năng chống lại!

- Đa tạ nhắc nhở!

Trương Huyền ngẩng đầu, nhíu mày:

- Ngươi cũng muốn uống ly Thiên Thần túy này?

- Không chỉ là Thiên Thần túy...

Tiết tam công tử hừ nhẹ một tiếng, trên mặt mang ngạo khí.

Vốn đây chỉ là một chén rượu, nhưng Nhạc đường chủ nói đưa cho người mạnh nhất, đã thay đổi chất, không riêng gì vấn đề về rượu!

Nếu thực lực tên này thật tài năng xuất chúng ngược lại cũng thôi, nhưng liên tục hai lần mưu lợi chiến thắng, thực lực của mình càng chỉ có Nguyên Thần cảnh trung kỳ...

Loại tu vi này, tùy ý uống rượu ngon, bọn họ những con cháu Thánh Nhân quý tộc này, mặt mũi để ở nơi đâu?

- Ngươi còn muốn làm gì?

Trương Huyền cực kỳ cảnh giác.

- Không làm gì, rất đơn giản, ta đồng dạng ra mười viên Linh Thạch, ngươi tỷ thí với ta, thắng, Thiên Thần túy về ta, thua, Linh Thạch về ngươi!

Tiết Ngưng nói.

- Cái này...

Trương Huyền dừng lại một chút, nói:

- Ta mới vừa chiến đấu hai tràng, chân khí đã tiêu hao hơn phân nửa... Như vậy đi, lấy ra mười lăm viên, liền so với ngươi!

- Hao tổn?

Tiết Ngưng nheo mắt.

Vừa rồi chỉ ném lô đỉnh ra, đập người nằm xuống...

Hao tổn chân khí gì a?

- Tốt, mười lăm viên thì mười lăm viên!

Biết cùng đối phương khua môi múa mép, sẽ tươi sống tức chết, Tiết Ngưng vẫy tay một cái.

Căn cứ Trương Huyền này toả ra lực lượng, cùng tốc độ phản ứng, hắn muốn chiến thắng cực kỳ đơn giản, không có lo lắng gì.

Lại nói, hàng năm Tiềm Xung đế quốc đều cùng gia tộc bọn hắn có sinh ý qua lại, mười lăm viên Tinh Nguyên thượng phẩm mà thôi, không tính là gì.

- Tốt!

Trương Huyền nhẹ gật đầu:

- Ngươi cũng muốn dùng binh khí?

- Ta không dùng binh khí, ngươi cũng không thể sử dụng lô đỉnh! Chỉ bằng vào thực lực, công bằng quyết đấu.

Tiết Ngưng vội nói.

Dù thực lực của hắn không yếu, nhưng gặp được lô đỉnh của đối phương, cũng chỉ có một đường chạy trốn, đã tỷ thí, vậy liền trước thời hạn xác định quy tắc.

- Cái này...

Nghe được không thể sử dụng vũ khí, tựa hồ Trương Huyền có chút sợ hãi.

- Muốn đi vào Thánh Tử điện, dựa vào là tu vi cùng thực lực của mình, mà không phải lực lượng ngoại lai, như thế nào? Cảm thấy không có thực lực, không dám đáp ứng?

Thấy bộ dáng này của hắn, Tiết tam công tử cười nhạo:

- Nếu như vậy, ta khuyên ngươi mau chóng để Thiên Thần túy xuống, loại thực lực này, không xứng nắm giữ!

- Tốt, tất cả mọi người đã không cần, cũng coi như công bằng!

Bị lời nói bức bách, Trương Huyền cắn răng, ngẩng đầu lên.

- Vậy thì bắt đầu đi!

Bàn tay lắc một cái, hộp Linh Thạch bay tới, Trương Huyền tiện tay trảo một cái, để lên bàn, đồng thời để rượu ngon xuống, lần nữa đi tới đại sảnh.

- A!

Hừ nhẹ một tiếng, Tiết tam công tử lười tiếp tục nói chuyện, bước chân vạch một cái, người lập tức biến thành hư ảnh, xông về phía trước.

Dù áp chế tu vi đến Nguyên Thần cảnh trung kỳ, nhưng tốc độ của hắn nhanh như thiểm điện, để cho người ta thấy không rõ lắm.

Mượn nhờ tốc độ, năm ngón tay tự nhiên rơi xuống.

- Cường đại hơn Lưu Sùng Tân cùng Vân sư không ít!

Vừa ra tay, Trương Huyền liền biết, thực lực gia hỏa trước mắt này, so với hai vị trước cường đại hơn không ít, lúc này co rụt về phía sau, ngón tay tiến lên đón.

Đại Tinh La Chỉ Lực!

Thấy tốc độ của hắn khá nhanh, Tiết tam công tử biến chiêu, năm ngón tay giống như đánh đàn.

Võ kỹ Thánh Vực trung phẩm: Do Bão Tỳ Bà Bán Già Diện!

Đôm đốp! Đôm đốp!

Thanh âm giòn vang, năm ngón tay cùng Đại Tinh La Chỉ Lực đối đầu, phát ra âm bạo liên tiếp, khuôn mặt của Trương Huyền tái đi, liên tiếp lui về phía sau mấy bước.

- Này!

Một chiêu đắc thủ, tốc độ của Tiết tam công tử nhanh hơn, ngón tay đạn tì bà tốc độ càng nhanh, từng dây đàn giống như chân khí, lôi kéo khắp nơi, bao vây bốn phía.

Thấy lực lượng của hắn lợi hại như vậy, ánh mắt của Trương Huyền lộ ra sợ hãi, mỗi lần song chưởng nâng lên, đều ly thể không quá nửa thước, tốc độ xuất thủ cực nhanh, ở chung quanh thân thể tạo thành một vòng phòng ngự.

Tiết tam công tử tiến công, đều bị ngăn ở ngoài vòng tròn, không có đưa đến bất kỳ tác dụng nào.

- Không nghĩ tới còn có chút bản lĩnh...

Thấy công kích bị chặn lại, vị tam công tử này nhướng mày.

Trận đầu, đối phương may mắn chiến thắng, trận thứ hai lại mượn vũ khí...

Trong mắt hắn, tên này chỉ là gia hỏa mua danh cầu lợi, có điều, chiến đấu một chiêu lập tức rõ ràng, đối phương yếu thế, khả năng chỉ là che giấu, mình vẫn còn có chút thực lực.

Nhưng mà chỉ biết phòng thủ, so với hắn vẫn kém rất nhiều!

Biến chỉ thành quyền, lật đổ hoàng long.

Võ kỹ Thánh Vực trung phẩm, Bách Khả Tranh Lưu!

Chiêu này lực quyền hung mãnh, so với Bát Tí Thông Viên của Lưu Sùng Tân chỉ mạnh không yếu.

Đối phương không phải phòng ngự giống như mai rùa sao? Vậy dùng nắm đấm đánh tan mai rùa!

Ba ba ba đùng đùng!

Lực lượng cuồng bạo, tốc độ nhanh chóng, thời gian nháy mắt liền đánh ra hơn trăm quyền, có điều, công kích của hắn mạnh, phòng ngự của đối phương mạnh hơn, liên tục công kích nhiều như vậy, cũng không có đánh tan, ngược lại mai rùa càng cứng rắn hơn!

- Cái tên này, tâm cơ đủ sâu!

- Rõ ràng thực lực không yếu, lại cố ý yếu thế, dẫn chúng ta tới chiến đấu, thừa cơ kiếm lấy Linh Thạch...

- Bất quá, thủ lâu tất thua, mặc dù ngăn được nhiều quyền của Tiết tam công tử, khẳng định cũng bị thương...

...

Những người khác, lúc này cũng nhìn ra, Trương Huyền không đơn giản như tưởng tượng.

Tất cả mọi người là người nổi bật trong Danh Sư đường, cố ý yếu thế một lần, hai lần ngược lại cũng thôi, liên tục ba lần, lại nhìn không ra, cũng không xứng xưng là tài tuấn.

Bất quá, mặc dù thực lực không kém như tưởng tượng, cũng không tính quá tốt, bằng không thì cũng không đến mức chỉ phòng thủ, ngay cả một chút năng lực phản kích cũng không có.

Thủ lâu tất thua, tiếp tục như vậy, sớm muộn gì cũng sẽ bị đánh bại.

- Chân khí của Tiết Ngưng vô cùng hùng hồn, hơn một trăm quyền, chỉ là làm nóng người... Ta nhìn hắn có thể thủ tới khi nào!

- Đúng vậy, trước đó ta cùng tam công tử tỷ thí qua một hồi, một quyền tiếp lấy một quyền, nương theo đánh ra quyền pháp càng nhiều, lực lượng liền càng lớn, Trương sư này, dù có tí khôn vặt, nhưng muốn vượt qua, gần như không có khả năng!

Trong đám người, hai thanh niên tài tuấn đồng thời nhẹ gật đầu.

Hai người này, đều đạt đến ngụy Xuất Khiếu cảnh, trong mọi người xem như mạnh nhất, liếc mắt liền nhìn ra ai mạnh ai kém.

Thực lực của Tiết Ngưng, so với bọn hắn khả năng còn không tính cái gì, nhưng ở trong ba mươi ba vị tham gia khảo hạch, xem như tương đối mạnh.

Thực lực như thế, đối phó một tiểu nhân vật Nguyên Thần cảnh trung kỳ từ Thanh Nguyên đế quốc tới, lại đánh không lại, bọn họ cũng không tin.

- Mau nhìn, tốc độ của Tiết Ngưng nhanh hơn...

Lại chiến đấu phút chốc, một vị tài tuấn ngụy Xuất Khiếu nói.

Ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy bộ pháp dưới chân Tiết gia tam công tử giống như quỷ mị, cả người lúc trái lúc phải, lúc trước lúc sau, khí lưu cuồng bạo trùng kích, không khí bốn phía không ngừng nổ tung.

Bởi vì tốc độ quá nhanh, để cho người ta thấy có chút hoa mắt.

- Như vậy cũng có thể phòng vệ?

Lại nhìn một hồi, chỉ thấy dù Trương Huyền một mực phòng ngự, thoạt nhìn như ngọn nến trong gió, bất cứ lúc nào cũng sẽ dập tắt, nhưng mỗi một lần đều chịu đựng, không có lưu lại sơ hở, làm cho đối phương hữu tâm vô lực.

- Coi như có thể phòng vệ, đoán chừng cũng không kiên trì được bao lâu!

Nhíu mày, vị ngụy Xuất Khiếu cảnh thứ hai nói.

Dựa theo tình huống bình thường, Tiết Ngưng công kích cuồng bạo, xem như hắn cũng chỉ có thể tạm thời tránh né, tìm cơ hội phản kích, cái tên này một mực phòng ngự, thế mà chặn lại toàn bộ...

Thật sự là họ rùa đen!

Bất quá, đoán chừng cũng không kiên trì được bao lâu.

Lực công kích của Tiết Ngưng, không chỉ lực lượng lớn, còn có ám kình, liên tục đánh nhiều quyền như vậy, lực lượng thẩm thấu, thực lực của hắn cũng chống lại không được, huống chi đối phương!

- Có thể ở trong tay ta kiên trì lâu như vậy, ta thừa nhận coi thường ngươi, có điều, đến đây là kết thúc đi!

Giống như hai vị kia đoán, Tiết tam công tử liên tục công kích, không có bất kỳ hiệu quả gì, cũng tức đến sắc mặt ửng hồng, hét dài một tiếng, lực lượng trong cơ thể nhanh chóng tăng vọt.

Đánh lâu không xong, trên tâm tính đã có chút vội vàng xao động, định dùng ra tuyệt chiêu.

Vốn chiêu này là chuẩn bị dùng ở thi vòng hai, nhưng gặp phải một mai rùa như vậy, cũng không khống chế được.

Ầm ầm!

Lực lượng tăng vọt, tốc độ của hắn nhanh hơn, như bảy tám cái huyễn ảnh xuất hiện ở bốn phía Trương Huyền, ngay sau đó chân khí giống như dây nhỏ kim sắc, tạo thành một vòng tròn, bao phủ Trương Huyền, không ngừng thẩm thấu.

- Đây là... Kim Ti trảm của Thánh Nhân Tiết gia!

Vẻ mặt vị ngụy Xuất Khiếu thứ nhất ngưng lại:

- Hắn luyện thành chiêu này!

- Kim Ti trảm?

Vị thứ hai tựa hồ có chút không rõ lắm.

- Ừm, Kim Ti trảm của Tiết gia, là mượn nhờ thân pháp cùng tốc độ cực nhanh, dùng chân khí hình thành đao, thi triển ra, Thánh khí trung phẩm cũng có thể cắt đứt thành hai nửa!

Vị thứ nhất xiết chặt nắm đấm:

- Chiêu này uy lực cực lớn, nếu như Trương Huyền tiếp tục phòng thủ mà nói, rất có thể bị tơ vàng quấn quanh, không chết cũng trọng thương!

- Lợi hại như vậy?

Vị thứ hai nuốt ngụm nước bọt, vội vàng nhìn lại, chỉ nhìn một cái, liền nhịn không được sững sờ:

- Trương Huyền đang làm gì?

- Ừm?

Nhìn sang, vừa xem xét, vị thứ nhất cũng kìm lòng không được ngốc tại chỗ.

Chỉ thấy Trương Huyền bị tơ vàng vây ở chính giữa, giống như uống say, kìm lòng không được lắc lư mấy lần, đồng thời khoa tay múa chân, làm một ít động tác rất kỳ quái, giống như nhảy múa, lại giống như sợ hãi không biết làm sao.

Phần phật!

Động tác vừa kết thúc, Tiết tam công tử đang thi triển Kim Ti trảm, tốc độ lập tức không bị khống chế, trở nên càng nhanh hơn.

Đột nhiên mất đi khống chế, thẳng tắp bay ra ngoài, đụng đầu vào cây cột, ngay sau đó vẻ mặt ửng hồng, nôn ra, thân thể run rẩy.

Phù phù! Hôn mê bất tỉnh.

- Cái này...

Không nghĩ tới Tiết tam công tử mới vừa rồi còn khí thế hung mãnh, lại nôn rồi choáng, vị ngụy Xuất Khiếu thứ hai kinh ngạc, có chút không dám tin tưởng:

- Chẳng lẽ xoay quanh quá nhanh, quá nhiều, làm mình buồn nôn...

Nôn?

Mong chỉ giáo

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Người bình thường xoay quanh nhiều, cũng sẽ không chịu nổi, từ đó làm cho buồn nôn nôn mửa.

Vị Tiết tam công tử này, vì thi triển Kim Ti trảm, xoay vòng vừa nhiều, lại nhanh... Có thể giống như người bình thường, cũng cảm thấy không chịu nổi hay không?

- Dĩ nhiên không phải...

Vị ngụy Xuất Khiếu thứ nhất lắc đầu:

- Nếu như không nhìn lầm, hắn là Trương Huyền thi triển năng lực Kinh Hồng sư, Tiết Ngưng nhất thời không rõ, không có kháng trụ!

Không nói trước tu vi đạt tới Nguyên Thần cảnh đỉnh phong, đã không còn phản ứng như người bình thường, cho dù có, có thể thi triển chiêu này, khẳng định cũng trải qua huấn luyện cường hóa, nếu không, người khác đánh rắm không có, mình trước nôn...

Còn đánh cái cái rắm a?

- Kinh Hồng sư? Vừa rồi hắn giơ tay nhấc chân quả thực rất quái dị, chỉ là... Không có mặc hoa phục, không có động tác tứ chi khoa trương, liền

có thể để Tiết Ngưng trúng chiêu?

Vị ngụy Xuất Khiếu thứ hai có chút không dám tin tưởng.

Thực lực của Tiết Ngưng, ở trong bọn họ không tính là đỉnh phong, nhưng tuyệt đối gần phía trước, nhân vật như vậy, bất kể ý chí hay tu vi, đều không có kẽ hở, một nam nhân, không có mặc quần áo đẹp, càng không có múa...

Làm sao lại trúng chiêu? Kinh Hồng sư không phải đều là mỹ nữ vui tai vui mắt, mới có thể để cho người say mê sao? Chẳng lẽ Tiết Ngưng... thích nam nhân?

- Kinh Hồng sư lợi hại, nhất cử nhất động đều có thể kèm theo chuẩn mực, khiến người ta say mê... Dựa theo tình huống bình thường, muốn dùng loại thủ đoạn này công kích Tiết Ngưng, quả thực rất khó, nhưng đối phương phòng ngự thời gian dài như vậy, đánh lâu không xong, tâm tình vội vàng xao động, xuất hiện sơ hở... Mới bị đối phương phát giác, một lần trúng chiêu!

Nhìn biểu lộ của đối phương, vị ngụy Xuất Khiếu thứ nhất bất đắc dĩ nói.

Dù thực lực của bọn hắn tương đương, nhưng mình biết chức nghiệp Kinh Hồng sư nhiều, đối phương am hiểu phương diện khác hơn.

- Bị động phòng ngự, tiêu hao lực lượng, để tâm cảnh xuất hiện biến hóa, chờ thời cơ ra tay... Khó trách Nhạc đường chủ nói vị Trương Huyền này là người trong mạnh nhất chúng ta, quả thực không có đơn giản như vậy!

Nghe xong giải thích, vị ngụy Xuất Khiếu thứ hai nhìn về phía thanh niên mừng phấn khởi thu hồi Linh Thạch, vẻ mặt nghiêm túc.

Mới đầu, cũng giống như mọi người, cảm thấy đối phương dựa vào là vận may mới thắng Lưu Sùng Tân cùng Vân sư, nhìn thấy giờ mới hiểu được, có thể được Triệu Hưng Mặc tuyển chọn, làm sao có thể đơn giản?

- Loại cường giả này, ta có hứng thú, Tôn huynh, để cho ta đi lên thử một chút, không được, ngươi lại tới!

Vị ngụy Xuất Khiếu thứ hai gật đầu nói.

Dựa theo tình huống bình thường, dù Thiên Thần túy để cho người ta điên cuồng, nhưng thực lực của bọn hắn bày biện ở đó, còn có thể khống chế được, không cần thiết chạy tới tranh đoạt, nhưng Trương Huyền này quái dị như vậy, gây nên bọn họ hứng thú.

- Hai ta thực lực tương đương, ngươi không được, ta khẳng định cũng không được, không cần thiết lại đi mất mặt...

Vị ngụy Xuất Khiếu thứ nhất lắc đầu, nhắc nhở một câu:

- Một lát nữa thời điểm chiến đấu, đừng dùng vũ khí, đóng chặt Nguyên Thần, phòng ngừa Kinh Hồng vũ của hắn...

- Ừm!

Vị thứ hai gật đầu, đứng lên, hai tay ôm quyền:

- Trương sư, tại hạ Danh Sư của Tiềm Xung đế quốc Mã Minh Hải, mong chỉ giáo!

- Tiềm Xung đế quốc?

Thu hồi Linh Thạch, Trương Huyền đang cảm khái Nhạc đường chủ làm người tốt, tùy tiện cho một chén rượu, liền kiếm lời nhiều như vậy, lập tức nghe được thanh âm, nhìn lại.

- Không sai! Có dám nghênh chiến không?

Mã Minh Hải nhẹ nhàng cười một tiếng.

- Không dám!

Trương Huyền ngồi xuống.

- ...

Thân thể Mã Minh Hải nhoáng một cái.

Cái lời thoại này... Làm sao không theo lẽ thường an bài nhỉ? Không dám...

Có thể đừng hùng hồn như thế hay không?

- Ta cũng nguyện ra mười lăm viên Tinh Nguyên thượng phẩm, xem như cá cược!

Cực kỳ buồn bực, cắn răng nói.

- Vừa rồi hao tổn quá lớn, đã không còn khí lực tái chiến!

- Hai mươi viên, nhiều hơn nữa thì không còn...

Mã Minh Hải xiết chặt nắm đấm, nói còn chưa dứt, chỉ thấy thanh niên chẳng biết lúc nào đã đi tới giữa đại sảnh, vung tay áo một cái, một bộ cao nhân:

- Sao không nói sớm, ta đã khôi phục, chúng ta bắt đầu đi!

- ...

Mã Minh Hải kìm nén có chút không thở nổi.

Thấy qua không biết xấu hổ, nhưng chưa thấy qua không biết xấu hổ như vậy!

Rõ ràng muốn mình dùng Linh Thạch đánh cược, lại nói mình không còn khí lực...

Có thể muốn chút tiết tháo được không? Cực kỳ buồn bực, đang muốn nói chuyện, bên tai lại vang lên truyền âm.

- Đừng bị hắn ảnh hưởng, hắn là cố ý chọc giận ngươi, để ngươi trước loạn tâm trí!

Chính là Tôn huynh vừa rồi kia.

- Ừm!

Ánh mắt Mã Minh Hải run lên, gật đầu.

Mới vừa rồi bị đối phương chọc tức giận, tâm tình quả thực có chút táo bạo, xem ra còn chưa bắt đầu chiến đấu, giao chiến đã bắt đầu.

Hít sâu một hơi, bình phục tâm cảnh, cổ tay khẽ đảo, lấy ra hai mươi viên Tinh Nguyên thượng phẩm, nhẹ nhàng bắn ra, rơi vào trên bàn đối phương, vừa tung người đi tới trong đại sảnh, cánh tay duỗi ra.

- Mời!

Đã từ trong phẫn nộ khôi phục lại.

- Mời!

Trương Huyền gật đầu.

Oanh!

Cũng không nói nhảm, Mã Minh Hải đã áp chế tu vi, chân khí trong cơ thể phát ra nổ vang, thẳng tắp lao đến.

Động tác của hắn khác biệt mấy vị trước đó, không có quá nhiều cuốn hút, có chỉ là cuồng bạo cùng hung mãnh, để cho người ta không thể không phòng, không thể không chú ý.

- Không tệ!

Trương Huyền âm thầm khen ngợi.

Không hổ là thiên tài, không thể khinh thường.

Chiến đấu mấy trận, mình không có thi triển toàn lực, đối phương nhất định là nhìn ra cái gì, lúc này mới từ bỏ hoa chiêu, trực tiếp dùng lực lượng hung mãnh nhất công kích!

Như vậy coi như mình muốn thi triển những phương pháp khác, cũng bị chèn ép không có cách nào.

Bàn tay vạch một cái, chân khí sôi trào, giữa hai người giống như nhiều hơn một sông lớn.

Hắn không có thi triển không khí ngưng trệ, mà vận dụng chân khí của mình.

Dù chỉ dùng không đến một phần mười uy lực, nhưng cũng không phải người bình thường có thể ứng phó.

Khí tức sôi trào, giống như trong đại điện nhiều hơn một dải lụa màu bạc, để cho người ta hoa mắt, khó mà phân biệt.

- Cái này...

Lưu Sùng Tân đã tỉnh lại, nuốt ngụm nước bọt, yết hầu phát khô.

Trước đó, hắn vẫn cảm thấy là đối phương vận khí cứt chó, mới đánh bại mình, cực kỳ không phục...

Nhìn thấy giờ mới hiểu được, vừa rồi đối phương muốn động thủ mà nói, chỉ một chiêu này, liền chống lại không được!

- Đến hay lắm!

Hưng phấn hí dài một tiếng, hai tay Mã Minh Hải xoa một cái, chập ngón tay làm kiếm, điểm tới.

Tê lạp!

Một đạo kiếm mang gào thét mà ra, thời gian nháy mắt liền xé chân khí thành hai nửa.

- Kiếm ý thật mạnh!

Ánh mắt của Trương Huyền sáng lên.

Giao chiến với cao thủ, có không ít, nhưng chưa bao giờ thấy qua kiếm ý thuần túy như vậy, đã có thể đuổi kịp một phần năm của hắn!

Không hổ là cao thủ của Tiềm Xung đế quốc, vừa ra tay, liền không tầm thường.

Ngón trỏ, ngón giữa cùng nổi lên, nhẹ nhàng bóp một cái, liền kẹp lấy kiếm khí, ngón tay xoay chuyển, bắn về phía đối phương.

- Nắm kiếm khí hung mãnh như vậy?

Con ngươi vị Tôn huynh vừa rồi kia co rụt lại.

Chiêu này của đối phương cử trọng nhược khinh, dù kiếm khí của Mã Minh Hải, đâm thủng chân khí trường hà, uy lực yếu bớt, cũng không phải người bình thường có thể nắm, lực chú ý, lực lượng, thậm chí kiếm pháp, cũng phải có trình độ cực mạnh mới được!

Xem như hắn, cũng làm không được.

Trương Huyền này, chẳng lẽ thật sự là giả heo ăn thịt hổ, thoạt nhìn rất bình thường, trên thực tế lại là cao thủ trong cao thủ?

- Lợi hại, nhìn ngươi có thể tiếp được chiêu này của ta hay không...

Thấy kiếm khí của mình bị đối phương tiếp được, thậm chí phản kích tới, Mã Minh Hải không có sợ hãi, ngược lại hưng phấn con mắt tỏa ánh sáng, lần nữa thét dài, kiếm khí lan tràn, chung quanh thân thể giống như lập tức trôi lơ lửng vô số thanh kiếm, chừng mấy trăm chuôi, lít nha lít nhít, che khuất bầu trời.

Đây đều là kiếm khí hội tụ thành, cũng không phải thực chất, nhưng nếu mặc cho đâm vào trên thân, đồng dạng có khả năng đâm thủng da, để

cho người ta bị thương nặng.

- Là Thiên Phong Kiếm Hải!

- Không sử dụng kiếm, liền ngưng tụ ra nhiều kiếm ý như vậy, sử dụng vũ khí còn sẽ mạnh bao nhiêu?

- Kiếm khí tung hoành, uy hiếp bát phương, ta khẳng định là ngăn không được...

...

Tất cả tài tuấn ở đây đều nghiêm túc.

Tiềm Xung đế quốc nắm giữ Kiếm Trì, bởi vậy đi ra cao thủ, đối với kiếm đều có lý giải đặc thù.

Trong Kiếm Trì, truyền thừa rất nhiều kiếm thuật, một trong những kiếm chiêu lợi hại nhất, chính là Thiên Phong Kiếm Hải này, thi triển một chiêu, kiếm khí tràn ngập, căn bản không có cách nào phòng ngự.

Giống như đám người khiếp sợ, Trương Huyền cũng có chút kinh ngạc.

Thời gian nháy mắt, thi triển ra nhiều kiếm khí như vậy, thực lực quả nhiên mạnh mẽ, mặc dù so với mình còn kém rất xa, nhưng so với Trịnh Dương, Vương Dĩnh, Lưu Dương...

Ách, đồng cấp, Tôn Cường khẳng định là không thể chiến thắng!

Nhẹ nhàng cười một tiếng, cũng không tránh né, đột nhiên há miệng khẽ hấp.

Rầm!

Kiếm khí bay lên đầy trời, lập tức bị tụ lại, thẳng tắp tụ tập vào trong miệng.

- Kẽo kẹt! Kẽo kẹt!

Thời gian nháy mắt, kiếm khí liền bị nuốt vào trong bụng.

- Cái này...

Mọi người chung quanh đều dọa đến sắc mặt trắng nhợt.

Nhiều kiếm khí như vậy, trốn cũng không kịp, tên này nuốt...

- Trả lại cho ngươi!

Khiếp sợ còn không có kết thúc, Trương Huyền nuốt kiếm khí xong, hô khẽ một tiếng, vô số kiếm khí từ trong bụng hắn tạo thành một chuôi đoản kiếm hoàn toàn do chân khí hình thành, nương theo thanh âm, thẳng tắp đâm tới Mã Minh Hải.

Đoản kiếm đón gió dài ra, lớn khoảng một trượng, còn chưa tới trước mặt, liền xé rách không khí, tựa hồ muốn nghiền nát người.

- Ah...

Không nghĩ đối phương còn có chiêu này, sắc mặt của Mã Minh Hải trắng nhợt, thời gian nháy mắt, lực lượng trong cơ thể liên tục tăng lên, cũng không còn cách nào áp chế.

Bành!

Liên tục lui về sau vài chục bước, ống tay áo ở dưới kiếm phong vỡ vụn thành từng mảnh.

Khôi phục lại ngụy Xuất Khiếu cảnh, mới ngăn được công kích, dù vậy thân thể cũng đau sắp xé rách ra, quần áo cùng bị cởi sạch, mất hết mặt mũi.

- Ngươi rất mạnh...

Hít sâu một hơi, đang muốn tiếp tục đè xuống tu vi, thi triển ra tuyệt chiêu lợi hại nhất tiếp tục chiến đấu, liền nghe một thanh âm vang lên:

- Được rồi, ngươi không phải đối thủ của Trương sư!

Quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Nhạc đường chủ khoát tay áo.

- Vâng!

Thở ra một hơi, mặc dù trong lòng không cam lòng, nhưng cũng biết đường chủ nói không sai, hắn đồng cấp chỉ sợ thật không cách nào chiến thắng thanh niên trước mắt.

- Trương sư thực lực mạnh mẽ, mọi người rõ như ban ngày, được rồi, tỷ thí đến đây kết thúc...

Khoát tay áo, Nhạc Nhất Toàn cực kỳ buồn bực.

Vốn nghĩ, mượn tay mọi người, dạy bảo gia hỏa này một chút, nằm mơ cũng không nghĩ đến, không những không thể toại nguyện, ngược lại để đối phương ra danh tiếng...

- Như vậy coi như thôi? Bắt nạt ta xong liền không sao? Làm gì có chuyện ngon ăn như thế!

Mí mắt nhấc lên, Trương Huyền ngắt lời hắn, thanh âm càng ngày càng vang, chấn toàn bộ đại điện ong ong vang vọng.

- Thanh Nguyên đế quốc Trương Huyền, muốn khiêu chiến Tiềm Xung đế quốc Nhạc đường chủ một chút, mong được chỉ giáo!

Quần ẩu

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

- Khiêu chiến Nhạc đường chủ?

- Nhạc đường chủ là nửa bước Lĩnh Vực cảnh...

Tất cả mọi người đồng thời sửng sốt, từng cái khó tin.

Nhạc Nhất Toàn là Danh Sư đường đường chủ của Tiềm Xung đế quốc, tu vi đạt đến nửa bước Lĩnh Vực cảnh, khiêu chiến hắn...

Trương Huyền này là điên rồi, hay quá tự đại?

- Ngươi khiêu chiến ta?

Không nghĩ tới đối phương sẽ nói ra lời này, Nhạc đường chủ sửng sốt một chút, ngay sau đó con mắt nheo lại.

- Không sai!

Mí mắt nhấc lên, Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng:

- Làm sao? Không dám?

Cái tên này mới đầu liền làm khó mình, đủ loại lấy cớ, đã sớm để hắn không vui...

Mới đầu yếu thế, có thể dẫn tới những người khác tre già măng mọc đưa tới Linh Thạch, bây giờ thực lực bại lộ, sẽ không có người ngốc như vậy, tiếp tục xông tới.

Đã như vậy liền giải quyết ân oán của mình.

Không phải cố ý lừa ta sao? Vậy ta liền nhìn một chút, ngươi có loại thực lực này hay không!

- Làm càn...

Một trưởng lão ở sau lưng Nhạc đường chủ đột nhiên đứng dậy:

- Trương Huyền, chú ý thân phận của ngươi! Ngươi bất quá là Danh Sư thất tinh của đế quốc nhất đẳng, Nhạc đường chủ là Danh Sư chuẩn bát tinh vượt qua Xuất Khiếu cảnh, trực tiếp khiêu chiến, đủ tư cách sao?

- Tư cách?

Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng, cổ tay khẽ đảo, một cái huy chương lơ lửng trên không:

- Ta là Trưởng lão liên minh của Danh Sư đường liên minh đế quốc, không biết có tư cách hay không?

- Liên minh đế quốc... Trưởng lão liên minh?

- Cái này... Làm sao có thể?

Tất cả mọi người giật nảy mình, từng cái vẻ mặt đỏ lên, trong mắt cực kỳ khó tin.

Danh Sư đường của Liên minh đế quốc cường đại cỡ nào, tất cả bọn họ đều rõ ràng, trở thành chấp sự trong đó, chính là cao thủ trong cao thủ, địa vị cao quý, Trưởng lão liên minh...

Quả thực là cao không thể chạm.

Không chỉ đám người có biểu tình này, thân thể của Nhạc Nhất Toàn cũng cứng ngắc.

Rất hiển nhiên, Tống Hiên không có truyền tin tức này tới, hắn cũng không hiểu rõ tình hình.

Nếu như trước thời hạn biết, cho hắn mười cái lá gan, cũng tuyệt không dám đối phó Trưởng lão liên minh!

- Có, có... Tư cách!

Lão giả mới vừa nói run rẩy, khuôn mặt trắng bệch.

Lấy nhãn lực của hắn, đó có thể thấy được huy chương này là thật, nói cách khác, vị trước mắt này, dù tu vi kém, cấp bậc cũng không cao, lại thật là Trưởng lão liên minh.

Loại thân phận này, tuyệt đối là bọn họ ngước nhìn mà không dám đắc tội.

- Có tư cách liền tốt...

Thu hồi huy chương, Trương Huyền nhìn về phía Nhạc Nhất Toàn:

- Đường chủ có dám đáp ứng hay không? Cố ý dùng ly Thiên Thần túy này dẫn tới mọi người khiêu chiến ta, mục đích chỉ là vì báo mối thù cho em vợ mà thôi! Không cần phải nói đường hoàng như vậy, tất cả mọi người là Danh Sư, điểm ấy nhãn lực vẫn có thể nhìn ra được, như thế nào, khiêu chiến ta xong... Chọc giận một vị trưởng lão của liên minh đế quốc, mình lại rút lui?

- Cái này...

- Mối thù của em vợ? Ai biết xảy ra chuyện gì không?

- Ta tới sớm, nghe được một chút tin tức, Thanh Nguyên đế quốc Danh Sư đường xuất hiện biến cố, Nhạc đường chủ phái em vợ mình qua xử

lý, kết quả xử lý không tốt, còn lạm dụng chức quyền, chẳng những bị người phế bỏ, còn bị liên minh xử phạt...

- Còn có việc này? Khó trách ta cảm thấy Nhạc đường chủ có chút không đúng...

Tất cả mọi người là người thông minh, nghe được như vậy, sao còn không rõ xảy ra chuyện gì, từng cái nhìn về phía Nhạc Nhất Toàn, vẻ mặt thay đổi.

Vốn đang cho rằng vị đường chủ này dám nghĩ dám làm, khí độ bất phàm, hiện tại xem ra, là có chút tiểu nhân...

Rõ ràng thổi phồng thực tế, thủ đoạn thật đúng là rất cao minh.

- Trương trưởng lão đã muốn so với ta, ta đáp ứng là được!

Thấy ánh mắt của mọi người không đúng, Nhạc Nhất Toàn xiết chặt nắm đấm, ánh mắt híp lại.

Hiện tại đã đâm lao phải theo lao, không đáp ứng cũng phải đáp ứng.

Bất quá hắn cũng rất thông minh, trực tiếp xưng hô Trương Huyền là Trương trưởng lão, tương đương với rõ ràng địa vị, hắn là yếu thế.

Rầm!

Đứng dậy, đi tới trong đại điện, Nhạc Nhất Toàn nhẹ nhàng cười một tiếng:

- Trương sư, thân là Trưởng lão liên minh, địa vị cao quý, ta có thể tỷ thí với ngươi, cũng là quá trình học tập, hắn là không cần áp chế tu vi a!

- Không áp chế tu vi?

- Nhạc đường chủ có ý tứ là... Dùng thực lực nửa bước Lĩnh Vực cảnh, đối chiến với Trương sư?

- Trương sư chỉ là Nguyên Thần cảnh trung kỳ, coi như cộng thêm lô đỉnh, có thể địch lại cường giả Xuất Khiếu cảnh hay không còn khó nói, nửa bước Lĩnh Vực... Cái này có chút bắt nạt người a!

- Quả thực có chút quá phận, vừa rồi ta còn hoài nghi Trương sư nói, có phải thật hay không, hiện tại xem ra, khẳng định đúng...

...

Đám người xôn xao.

Con mắt của Trương Huyền cũng híp lại.

Già mà không chết là tặc a.

Cái tên này thân là Danh Sư đường đường chủ, càng là Danh Sư chuẩn bát tinh, trong quy tắc, sử dụng thủ đoạn, quả nhiên một bộ tiếp một bộ, để cho người ta khó lòng phòng bị.

Trước xưng hô mình là Trương trưởng lão, dùng thân phận tóm mình lại, sau đó hạ thấp tư thái...

Mình đã là Trưởng lão liên minh, lấy thân phận trưởng bối chỉ điểm đối phương, vì cái gì còn phải đè thấp tu vi? Từ bị động hóa thành chủ động.

Xem ra hắn cũng nhìn ra, đồng cấp không phải là đối thủ của mình, muốn tới chơi ngược.

- Có thể!

Trương Huyền thở ra một hơi, nhẹ gật đầu.

Muốn ngược mình? Vậy phải xem răng của ngươi có đủ cứng rắn hay không!

Giống như người trước kia muốn ngược mình, may mắn không chết, tám chín phần mười sẽ thành đồ đệ.

- Đa tạ Trương trưởng lão chỉ giáo!

Nhẹ nhàng cười một tiếng, mắt Nhạc đường chủ sáng lên, thân thể giãn ra, chân khí trong cơ thể lập tức sôi trào lên, khí tức cả người giống như Cự Long bay vút, xông thẳng lên trời.

Nửa bước Lĩnh Vực cảnh, thực lực đã vượt qua Ngoan Nhân lúc trước, không gian bốn phía giống như triệt để ngưng kết, để cho người ta không thể động đậy.

Phần phật!

Khí thế leo lên tới cực điểm, cổ tay khẽ đảo, lòng bàn tay Nhạc Nhất Toàn nhiều ra một thanh trường kiếm.

Chân khí chạy vào thân kiếm, phát ra thanh âm nghẹn ngào, vừa nhìn liền biết cấp bậc cực cao, ít nhất đạt đến Thánh Vực trung phẩm.

Loại vũ khí cấp bậc này, cộng thêm tu vi, lý giải kiếm đạo...

Thực lực tuyệt đối cường đại đến đáng sợ!

- Ngay cả kiếm cũng lấy ra?

- Đây rõ ràng muốn ra oai phủ đầu cho Trương sư ah!

- Trước mặt mọi người khiêu chiến hắn, còn vạch trần sự thật ra... trên mặt mũi tự nhiên phải tranh về!

- Lần này Trương sư đoán chừng phải xui xẻo...

Tất cả mọi người nhíu mày.

Vị đường chủ này, không dùng binh khí, sức chiến đấu cũng đã rất mạnh, lại dùng kiếm...

Trừ khi chân chính đạt tới Lĩnh Vực cảnh, chỉ sợ không người có khả năng chiến thắng.

- Lấy ra vũ khí, nói như vậy có thể dùng vũ khí chiến đấu?

Trương Huyền cười khẽ.

Nhạc Nhất Toàn gật đầu:

- Tại hạ am hiểu nhất là kiếm pháp, tự nhiên hy vọng có thể đạt được Trương trưởng lão chỉ điểm...

- Ngươi sử dụng vũ khí, ta có thể dùng hay không?

Trương Huyền hỏi.

- Trưởng lão tùy ý!

Nhạc Nhất Toàn gật đầu.

Lô đỉnh của đối phương, hắn nhìn qua, uy lực không yếu, có điều chỉ là Xuất Khiếu cảnh hậu kỳ, khẳng định không phải đối thủ của hắn, coi như ném ra, cũng không có gì.

- Vậy tốt!

Trương Huyền nhẹ gật đầu, mí mắt nhấc lên, cổ tay khẽ đảo.

Rầm!

Hơn một trăm khôi lỗi xuất hiện ở trước mắt.

Chính là Thiên Công khôi lỗi ở đầm lầy Tề Bắc lấy được.

Những người này, là do Thiên Công sư chế tạo thành, không có khí tức Dị Linh tộc, càng không phải Vô Hồn Kim Nhân, coi như lấy ra, cũng nhiều nhất xem như vũ khí.

- Đây là binh khí của ta!

Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng:

- Cùng tiến lên, mạnh mẽ đánh cho ta!

- Vâng!

Các khôi lỗi đều đã hoàn toàn thần phục, lúc này nghe được mệnh lệnh, tất cả đều gầm hét lên, thẳng tắp lao về phía Nhạc Nhất Toàn.

Dù bọn họ chỉ có Xuất Khiếu cảnh trung, hậu kỳ, nhưng hơn một trăm liên thủ, uy lực liền lớn rồi, lực lượng hùng hồn đổ ập xuống, toàn bộ đại điện trong nháy mắt giống như đi vào địa ngục.

- Ngươi...

Hiển nhiên không nghĩ tới đối phương sẽ lấy ra nhiều khôi lỗi như vậy, hơn nữa từng cái sức chiến đấu mạnh như thế, vẻ mặt của Nhạc Nhất Toàn lập tức thay đổi, trường kiếm trong tay vạch một cái, đang muốn bổ ra một con, liền cảm thấy phía sau lưng có hai đạo quyền phong đánh tới.

Chưa kịp xoay người, trên đầu, dưới chân, sau lưng… tất cả đều đánh vào chỗ thiếu hụt của hắn, như trước thời hạn biết kiếm pháp cùng thiếu sót trong tu luyện của hắn.

- Là trận pháp phối hợp của Chiến Sư đường... Hơn nữa còn có người chỉ điểm!

Con ngươi co rụt lại, toàn thân Nhạc Nhất Toàn cứng ngắc.

Nếu như chỉ là khôi lỗi bình thường, nhờ vào sức chiến đấu nửa bước Lĩnh Vực cảnh của hắn, coi như thua, cũng sẽ không thua quá thảm, nhưng đối phương trước thời hạn biết mình thiếu hụt, hơn nữa để khôi lỗi tạo thành trận pháp hợp kích của Chiến Sư đường...

Vậy thì nguy hiểm!

Quả nhiên, cố nén kháng mấy chiêu, tất cả khôi lỗi một cái cũng không có bị thương, mình liền cảm thấy toàn thân đau đớn, giống như bị xé nứt.

Bành bành bành bành!

Cố nén mấy chiêu, trúng đòn càng ngày càng nhiều, có đôi khi còn có bàn chân đá vào trên mặt, sau mười phút, liền cảm thấy con mắt sưng tấy, đã có chút không mở ra được.

Thực lực của hắn coi như rất mạnh, nhưng bị khôi lỗi giống như Chiến Sư vây công, cũng chống lại không được.

- Sớm biết, liền không dùng binh khí...

Nhạc Nhất Toàn cảm thấy sắp khóc.

Mới vừa rồi còn lời thề son sắt, chỉ cần không áp chế tu vi, đối phương tất nhiên ăn thiệt thòi lớn...

Nằm mơ cũng không nghĩ đến, người ta có thể tiện tay lấy ra nhiều khôi lỗi như vậy!

Khôi lỗi cũng là một loại binh khí, cẩn thận tính toán ra, cũng không có không tuân theo quy định...

Mấu chốt nhất là...

Mới vừa còn lời thề son sắt nói người ta tùy ý!

Lần này được rồi, thật là tùy ý ah...

- Cái này...

Những người khác từng cái nuốt nước bọt, vẻ mặt như gặp phải quỷ.

May mắn vừa rồi không có cho đối phương tiếp tục dùng binh khí, thật muốn như vậy…

Tất cả bọn họ cùng tiến lên, cũng gánh không được a!

- Mong Triệu sư ra tay cứu Nhạc đường chủ...

Trưởng lão vừa nãy thấy đường chủ bị đánh thảm như vậy, cũng nhịn không được nữa, ôm quyền nói.

Triệu Hưng Mặc nhấc mí mắt, tiện tay kẹp một miếng thịt để vào miệng:

- Tỷ thí là Nhạc đường chủ chính miệng đáp ứng, hơn nữa tự mình quyết định quy củ, ta cũng lực bất tòng tâm!

Coi như có thể cứu, cũng sẽ không ra tay.

Đường đường học sinh do Thánh Tử điện tuyển chọn, nếu như bị bắt nạt, ngay cả đánh trả cũng không dám, còn làm Danh Sư gì nữa!

Lại nói...

Ngay cả ta cũng bị đánh thành đầu heo, các ngươi tìm phiền toái, không phải tự tìm chết sao?

- Đường chủ...

Thấy hắn không ra tay, vị trưởng lão này nhịn không được nhìn sang, chỉ thấy lúc này Nhạc Nhất Toàn đã nằm ở trên mặt đất, trên mặt đều là dấu chân, một bên hộc máu, một bên run rẩy...

Cược mạng

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Đánh hơn mười phút, thấy tiếp tục đánh nữa, vị Nhạc đường chủ này vô cùng có khả năng chết ngay tại chỗ, lúc này Trương Huyền mới hậm hực để khôi lỗi dừng tay.

- Nhạc đường chủ, ngươi sử dụng vũ khí, ta cũng dùng... Mọi người công bằng công chính, bây giờ ngươi thua, có lẽ không lời nào để nói a!

Lấy khôi lỗi đi, bóp bóp đối phương một chút, Nhạc Nhất Toàn tỉnh lại, Trương Huyền cực kỳ thành khẩn nhìn qua.

- Công bằng? Công chính?

Nhạc Nhất Toàn tiếp tục phun máu tươi.

Hơn một trăm người đánh một mình ta, cũng gọi công bằng?

- Nếu như đường chủ cảm thấy không công bằng, ta có thể không dùng binh khí, lại cùng ngươi tỷ thí một trận. Vừa rồi ta liên tục tỷ thí bốn trận, không có nghỉ ngơi, mặc dù bây giờ ngươi chỉ chiến đấu một trận, chiếm tiện nghi, nhưng ta cũng không ngại!

Trương Huyền nói.

- Phốc!

Nhạc Nhất Toàn hộc máu lần nữa.

Đánh bốn trận, một chút việc cũng không có, hắn một trận liền sắp ngỏm rồi...

Động cũng không động được, làm sao so?

- Nhạc đường chủ không nói lời nào, có phải đại biểu ngầm đồng ý hay không? Đã như vậy, ta liền cố mà làm, cùng ngươi đấu một trận!

Thấy đối phương chỉ lo hộc máu, không trả lời, Trương Huyền lắc đầu, xiết chặt nắm đấm, muốn đập tới.

- Ta nhận thua...

Nhạc Nhất Toàn vội nói.

Không nhận thua không được a, tình huống hiện tại của hắn đã không cách nào chiến đấu, thật muốn giống như đối phương nói, tiếp tục tỷ thí, làm không cẩn thận thực sẽ chết ở chỗ này.

Đường đường nửa bước Lĩnh Vực cảnh, cùng một tiểu tử Nguyên Thần cảnh trung kỳ tỷ thí, bị đánh chủ động nhận thua...

Càng nghĩ càng thấy tâm đau đớn.

- Đều là tên ngu xuẩn Tống Hiên kia...

Càng nghĩ càng giận, cắn chặt răng.

Nếu không phải Tống Hiên nói tin tức sai lầm, sẽ không bị đánh thành như vậy, trước đó chỉ có một người phế, hiện tại...

Ngay cả hắn cũng phế!

- Nhận thua là tốt rồi...

Trương Huyền đứng thẳng người:

- Thân là Danh Sư đường đường chủ, không nghĩ tới chấn hưng Nhân tộc, chỉ lo lợi ích cá nhân, bè lũ xu nịnh... Nếu như hôm nay thực lực của ta không đủ, chỉ sợ không chỉ mất mặt, làm không cẩn thận còn sẽ bị trọng thương, khó mà rời đi! Hôm nay chuyện này, ta sẽ báo cáo liên minh, xử trí như thế nào, do bọn họ quyết định!

Đối phương dùng rượu ngon, dẫn tới kẻ địch cho mình ngược lại cũng thôi, nhiều nhất giáo huấn một lần, sẽ không nói thêm cái gì.

Mấu chốt nhất là, cùng mình luận võ, không áp chế tu vi, còn vận dụng vũ khí!

Nếu như không có nhiều khôi lỗi như vậy, không nhìn ra hắn thiếu hụt, không truyền thụ khôi lỗi phương pháp Chiến Sư hợp kích...

Hôm nay khả năng trọng thương ngã xuống đất chính là mình.

Ở chuyện của Tống Hiên, mình không truy cứu quá nhiều, xem như rất công bình, vị này còn không buông tha, chỉ bằng vào độ lượng, liền không xứng làm Danh Sư đường đường chủ.

- Ta...

Sắc mặt của Nhạc đường chủ trắng nhợt.

Đối phương là Trưởng lão liên minh, hắn nói như vậy, cơ bản đại biểu kiếp sống chính trị của hắn đến đây kết thúc.

- Được rồi, chư vị tiếp tục, ta nghỉ ngơi trước...

Biết hôm nay náo thành như vậy, tiếp tục chờ đợi sẽ dẫn tới càng thêm không vui, Trương Huyền xoay người đi ra ngoài.

Vừa ra cửa, hai học đồ liền tiến lên đón, ở phía trước dẫn đường.

Mặc kệ cùng Nhạc đường chủ náo ra mâu thuẫn như thế nào, thân là khách nhân, Danh Sư đường của Tiềm Xung đế quốc sớm đã chuẩn bị nơi ở.

Đám người Trương Cửu Tiêu, Tôn Cường cũng theo sát phía sau.

Nơi ở là một biệt viện, về đến phòng, thân thể nhoáng một cái, đi vào Thiên Nghĩ Phong sào.

Lần yến hội này, mặc dù có chút không thoải mái, nhưng kiếm lời tròn năm mươi viên Tinh Nguyên thượng phẩm, xem như thu hoạch không nhỏ, vừa vặn nhìn xem có thể để tu vi đột phá đến Nguyên Thần cảnh đỉnh phong, đến nửa bước Xuất Khiếu cảnh hay không!

Nắm giữ loại thực lực này, coi như không mượn khôi lỗi, Nhạc đường chủ muốn tìm phiền toái, chỉ sợ cũng có thể đánh một trận.

Khoanh chân ngồi xuống, cổ tay khẽ đảo, lấy ra toàn bộ Tinh Nguyên thượng phẩm.

Huyệt đạo toàn thân mở ra, linh khí chảy vào trong đó, chuyển hóa thành Thiên Đạo chân khí, chậm chạp chảy xuôi.

Ầm ầm!

Không biết qua bao lâu, Nguyên Thần cảnh trung kỳ, thuận lợi đột phá.

Nguyên Thần cảnh hậu kỳ!

Răng rắc!

Răng rắc!

Răng rắc!

Mới vừa đến hậu kỳ không lâu, chuẩn bị xung kích đỉnh phong, liền thấy năm mươi viên Tinh Nguyên thượng phẩm toàn bộ tiêu hao hầu như không còn, vỡ thành bột phấn.

- Quả nhiên nương theo tu vi tăng lên, hiệu quả của Tinh Nguyên thượng phẩm càng ngày càng thấp...

Trương Huyền nhịn không được lắc đầu.

Đột phá Nguyên Thần cảnh, cũng cảm giác được, xem như Tinh Nguyên thượng phẩm, công hiệu cũng dần dần giảm bớt, vốn cho rằng nhiều Linh Thạch như vậy, đủ để hắn tấn thăng đến Nguyên Thần cảnh đỉnh phong, đáng tiếc thăng lên một tiểu cấp liền ngừng lại.

Xem ra muốn nhanh chóng đột phá, trừ khi tìm được Linh Thạch cấp bậc cao hơn!

- Đi ra xem một chút!

Tiêu hao Linh Thạch hầu như không còn, không có cách nào tiếp tục tu luyện, Trương Huyền đành phải rời tổ ong, đi ra khỏi phòng.

- Thiếu gia...

Thấy hắn đi ra nhanh như vậy, Tôn Cường cùng Trương Cửu Tiêu tiến lên đón.

- Cửu Tiêu, ngươi quen thuộc Tiềm Xung thành không? Mang ta đi dạo một chút, nhìn xem có thể tìm địa phương hối đoái hoặc kiếm Tinh Nguyên thượng phẩm hay không!

Trương Huyền nói.

- Ba năm trước ta tới Tiềm Xung thành một lần, xem như quen thuộc... Trương sư nhu cầu cấp bách Linh Thạch?

Trương Cửu Tiêu hơi nghi hoặc.

Không phải ở trên yến hội, mới vừa kiếm lời mấy chục viên sao? Làm sao còn muốn?

- Ừm!

Trương Huyền gật đầu, cũng không giải thích.

Nếu như nói cho đối phương, trên yến hội lợi nhuận Linh Thạch, đã tiêu hao sạch, không biết có thể bị hù chết tại chỗ hay không.

- Muốn bao nhiêu?

Trương Cửu Tiêu nói.

- Càng nhiều càng tốt... Tốt nhất có thể có 300 viên!

Suy đoán một chút, Trương Huyền nói.

Dựa theo trình độ hao tổn Linh Thạch hiện tại, muốn đạt tới Nguyên Thần cảnh đỉnh phong, ít nhất cần hơn một trăm viên, hiện tại Vu Hồn chỉ có Thánh Vực nhị trọng, tấn thăng đến Nguyên Thần cảnh đỉnh phong... Đại khái cũng phải tiếp cận hai trăm!

- 300?

Khóe miệng Trương Cửu Tiêu giật một cái:

- Số lượng lớn như thế... xem như Tiềm Xung thành cũng không tiện tìm...

Cho dù Tiềm Xung đế quốc có linh quáng, nhưng Tinh Nguyên thượng phẩm cũng không phải rau cải trắng, vừa nắm một bó to, có thể lấy ra 300 viên, tất nhiên là thế lực cực kỳ cường đại.

- Có thể lấy ra nhiều như vậy, có chừng ba chỗ, thứ nhất, Danh Sư đường, cũng chính là chỗ này; thứ hai, Tiềm Xung hoàng thất; thứ ba, chợ đen!

Trương Cửu Tiêu dừng lại một chút, nói.

- Danh Sư đường có?

Trương Huyền sững sờ, lập tức gật đầu.

Cũng đúng, những thiên tài Danh Sư kia, mỗi người đều có thể tiện tay lấy ra mười, hai mươi viên, Danh Sư đường lấy ra 300 viên, không khó lắm.

- Nếu không... Ta lại đi đánh Nhạc đường chủ một trận, để hắn lấy Linh Thạch ra?

Trương Huyền trầm tư.

- Thôi được rồi, mới vừa đánh một trận, lại đánh, truyền đi thanh danh sẽ không tốt!

Một lát sau, lắc đầu.

Mới vừa đánh người ta thảm như vậy, lại tới muốn Linh Thạch...

Ngoại nhân nghe được, Danh Sư như hắn cũng không cần làm.

Mặc kệ nói như thế nào, hắn cũng là người chú trọng mặt mũi, thân phận, thật muốn như vậy, cùng lưu manh vô lại khác nhau ở chỗ nào?

- Không tìm ở Danh Sư đường, Tiềm Xung hoàng thất... Không hề có quen biết gì, hiện tại đi qua lôi kéo quan hệ, rõ ràng không còn kịp rồi!

Suy tư một lát, Trương Huyền hỏi:

- Ngươi nói chợ đen này, ở nơi nào? Nếu như không có vật phẩm hối đoái, muốn kiếm tiền mà nói, làm sao lợi nhuận?

- Chợ đen ở ngoài Tiềm Xung thành!

Trương Cửu Tiêu nói:

- Không có vật phẩm hối đoái muốn kiếm tiền mà nói, phương pháp nhanh nhất, là... Cược!

- Cược?

- Ừm, cược mạng!

Trương Cửu Tiêu nhẹ gật đầu:

- Là một loại phương pháp kiếm lợi nhiều nhất.

- Chợ đen có Sinh Tử lôi đài, muốn kiếm tiền, có thể lên đánh lôi đài.

Thắng một trận, ban thưởng một viên Linh Thạch thượng phẩm, thắng liên tục hai trận, hai viên, liên tục ba trận, ba viên... Cứ thế mà suy ra. Đương nhiên, đánh lôi đài chỉ là tiền lẻ, có thể kiếm lấy chút thu nhập thêm mà thôi. Chỉ cần liên tục thắng mười trận, liền được mang tên tuổi Thập Chiến Vương, thu hoạch được cơ hội tranh đấu với Thập Chiến Vương kỳ trước, lúc này rất nhiều kẻ có tiền đặt cược, nếu như cược đúng, hắn là có thể lợi nhuận rất nhiều!

- Nói thật, có thể trở thành Thập Chiến Vương, cơ bản đều là tồn tại đồng cấp vô địch, hai bên chiến đấu, sẽ hấp dẫn rất nhiều người chú ý, nhận được rất nhiều Linh Thạch, nhưng hơi không cẩn thận sẽ chết...

- Hàng năm không biết bao nhiêu cường giả bị đánh chết ở trên lôi đài, do đó Sinh Tử lôi đài này, cũng gọi lôi đài cược mạng, lấy mệnh đánh bạc!

- Ah!

Trương Huyền gật đầu, con mắt càng ngày càng sáng.

Đồng cấp, hắn tuyệt đối vô địch...

Muốn đi tham gia Thập Chiến Vương, chẳng phải có thể kiếm lời lớn?

- Trương sư, thực lực đồng cấp của ngươi quả thực rất đáng sợ, nhưng mà ta vẫn cảm thấy tốt nhất đừng đi...

Thấy nét mặt của hắn, Trương Cửu Tiêu biết nghĩ cái gì, vội vàng lắc đầu.

- Vì cái gì?

Trương Huyền kỳ quái.

Thực lực của hắn, đối phương có lẽ hết sức rõ ràng, như vậy cũng khuyên mình không đi, chẳng lẽ lôi đài này trong đồng cấp, còn có tồn tại cường đại hơn mình?

- Sinh Tử lôi đài, trừ không cho phép sử dụng vũ khí, thì căn bản không quy tắc, dùng độc, ám khí, âm mưu... Đủ loại thủ đoạn đều có, đừng nói Danh Sư, xem như Chiến Sư tiến vào bên trong, cũng chưa hẳn có thể kiên trì đến trận thứ mười!

Trương Cửu Tiêu cười khổ một tiếng:

- Lúc đầu ta cũng cảm thấy hiếu kỳ, đi qua một lần, bất quá đến trận thứ năm liền thua!

Danh Sư băn khoăn thân phận, thời điểm chiến đấu, rất nhiều thủ đoạn không tiện sử dụng, không giống những người ngày ngày tiến hành sinh tử quyết đấu kia, dạng chiêu số gì cũng có thể sử dụng, chỉ cần có thể giết người.

- Ngươi cũng kiên trì không đến trận thứ sáu?

- Đúng vậy, Thập Chiến Vương của Sinh Tử lôi đài, là đứng trên lôi đài không xuống, liên tục chiến đấu mười trận...

Đối thủ của ngươi, mặc dù là ngẫu nhiên, nhưng căn bản là càng ngày càng mạnh, có am hiểu thân thể, có am hiểu linh hồn, có thì thủ đoạn quỷ dị, khó lòng phòng bị... sở dĩ ta bại trận, là bởi vì liên tục năm trận, thân thể mệt mỏi, lúc này mới bị một tên chiếm tiện nghi!

Trương Cửu Tiêu nói.

- Mang ta đi nhìn xem!

Trương Huyền nói.

Liên tục chiến đấu, hơn nữa mỗi một cái đều trải qua sinh tử khảo nghiệm, bất kể tâm lý hay thân thể, quả thực là một loại dày vò.

Bất quá đối với hắn mà nói, thực tình không tính là gì.

- Trương sư thật muốn đi?

Thấy nói nhiều như vậy, đối phương vẫn cố chấp, Trương Cửu Tiêu bất đắc dĩ lắc đầu:

- Nếu quả thật gặp nguy hiểm, tốt nhất trực tiếp nhận thua...

- Yên tâm đi!

Con mắt Trương Huyền lóe lên.

Nếu quả thật giống như đối phương nói, liên tục đánh lôi đài liền có thể kiếm lấy Linh Thạch...

Mình hắn là có thể kiếm đến chợ đen này sập tiệm!

Suy nghĩ một chút cũng để người kích động!

Hoán đổi Linh Thạch

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Chợ đen ở dưới một trang viên vùng ngoại ô, còn chưa tới trước mặt, hai người Trương Huyền liền thay đổi trang phục, mặc quần áo thoải mái, nhìn giống như công tử thế gia đi ra du ngoạn.

- Người sáng lập Tiềm Xung hắc thị nghe nói là một thư sinh nghèo túng, một mực không được đãi ngộ công bằng, nhìn thấu thói đời nóng lạnh, bỏ văn theo võ, vì phát tiết nội tâm không vừa lòng, mà làm ra cái này.

- Ở đây, chỉ cần có tiền, liền có thể mua được cái ngươi muốn, chỉ cần có tiền, liền có thể thỏa thích phát tiết bất mãn cùng phẫn uất trong lòng. Đương nhiên... Tiêu phí cũng cực cao, có thể nói là động tiêu tiền lớn nhất của toàn bộ Tiềm Xung thành!

Vừa tiến lên, Trương Cửu Tiêu vừa giới thiệu.

- Loại địa phương này quang minh chính đại tồn tại như vậy... Danh Sư đường của Tiềm Xung đế quốc, hoặc là hoàng thất cũng mặc kệ?

Trương Huyền khó hiểu.

Lấy mạng người làm đại giá, tiến hành đủ loại đặt cược, ngay cả Danh Sư bên ngoài như Trương Cửu Tiêu cũng biết, hoàng thất cùng Danh Sư

đường lại mặc cho nó phát triển, mà không đi quản?

- Không phải mặc kệ, mà là vì ổn định!

Trương Cửu Tiêu lắc đầu.

- Ổn định?

Trương Huyền không hiểu.

Mặc dù còn chưa tới, nhưng căn cứ lời nói của đối phương, cái gọi là chợ đen này, là địa phương không có pháp luật kỷ cương, quy tắc, bản thân vốn là nhân tố không ổn định, làm sao có thể vì ổn định?

- Thành thị lớn, tu luyện giả nhiều, tài nguyên liền khan hiếm, vì tăng cao tu vi, sẽ xuất hiện hiện tượng ẩu đả, chiến đấu, thậm chí ăn cướp... Loại tình huống này, mỗi ngày đều phát sinh, xem như hoàng thất hoặc Danh Sư đường cũng không cách nào triệt để tiêu diệt!

Trương Cửu Tiêu nói.

- Ừm!

Trương Huyền gật đầu.

Tu luyện giả nhu cầu tài nguyên, giống như người bình thường ăn cơm, uống nước, ăn không no, khẳng định sẽ gây nên náo động, đây là chuyện không có cách giải quyết.

Coi như Danh Sư đường mạnh mẽ, cũng không có khả năng ngăn chặn nhu cầu cơ bản nhất của tu luyện giả, thật muốn làm như vậy, là vi phạm nhân tính.

- Chợ đen, thoạt nhìn không quang minh, lại là thông đạo để cho người phát tiết, ở đây, chỉ cần có tiền, liền có thể mua được đồ vật ngươi muốn, mà muốn kiếm tiền, liền cần càng thêm cố gắng tu luyện, chiến đấu! Tạo

thành một tuần hoàn đặc thù. Mặc dù số lượng người chết tăng lên, lại làm cho toàn bộ thành thị càng thêm ổn định.

Trương Cửu Tiêu lắc đầu.

Địa phương có ánh sáng, liền có bóng tối.

Trong Danh Sư còn có bại hoại, tu luyện giả không tu tâm cảnh, lại không có địa phương phát tiết, khó đảm bảo sẽ không xảy ra chuyện.

Trương Huyền hiểu được.

Nước quá trong ắt không có cá, người quá xét ắt chẳng ai theo.

Năm đó Khổng sư, ngay cả Độc sư cũng có thể dung nạp.

Chợ đen tồn tại, mặc dù không phù hợp quy tắc, nhưng nếu như có thể giảm bớt tội phạm, thì thật có ý nghĩa tồn tại.

Thật giống như kiếp trước, dù một ít chức nghiệp đặc thù bị hiến pháp pháp luật cấm chỉ rõ ràng, rất nhiều người đều biết vị trí cụ thể ở nơi nào, nhưng mà những nghề này, vẫn có khả năng tồn tại...

Cũng không phải chính quyền không thể diệt, mà là có khả năng thỏa mãn nhu cầu, giảm bớt phạm tội.

Thật muốn tiêu diệt hết, một cái cũng không tồn tại, trị an xã hội sẽ bị khiêu chiến cực lớn.

Chợ đen của Tiềm Xung đế quốc cũng chính là như thế.

Bề ngoài không hợp quy củ, trên thực tế lại có thể giảm bớt càng nhiều phiền phức...

Hoàng thất đương nhiên sẽ mắt nhắm mắt mở cho qua.

Còn Danh Sư đường... Chỉ cần không phá hư ổn định của Nhân tộc, không làm ra sự tình nguy hại Nhân tộc... tự nhiên sẽ giả bộ như không

nhìn thấy.

Xem ra trước đó ở Hồng Viễn thành, Thanh Nguyên thành hẳn là cũng có địa phương tương tự, chỉ bất quá hắn cưỡi ngựa xem hoa, mỗi thành thị ở thời gian không dài, không có cẩn thận hỏi thăm mà thôi.

- Đến rồi!

Đang suy tư, liền nghe thanh âm của Trương Cửu Tiêu vang lên, ngẩng đầu nhìn lại, một trang viên to lớn xuất hiện ở trước mắt.

- Thủ lệnh!

Còn chưa tới trước mặt, thì có hai người áo xanh ngăn đường đi.

Rõ ràng đều là cường giả Nguyên Thần cảnh, trên người mang theo sát khí, vừa nhìn liền biết chân chính giết người qua, thực lực bất phàm.

Cổ tay khẽ đảo, Trương Cửu Tiêu đưa qua một vật.

Kiểm tra một chút, người áo xanh mới nhẹ gật đầu, đưa tới hai miếng vải đen.

Trương Cửu Tiêu ra hiệu một chút, sau đó bịt kín con mắt.

Sau khi che mắt, lúc này Trương Huyền mới phát hiện, vải đen kia không chỉ có thể che tầm nhìn, ngay cả thần thức cũng có thể che chắn, làm cho không người nào có thể phát giác tình huống chung quanh.

Ở dưới người áo xanh dẫn đầu, đi hơn mười phút, cũng không biết đến nơi nào, lúc này mới cảm thấy ánh mắt buông lỏng.

Một phường thị to lớn xuất hiện, dòng người cuồn cuộn, nhìn không thấy phần cuối, mặc dù dưới đất, nhưng ở dưới dạ minh châu chiếu rọi lại giống như ban ngày.

- Cái này...

Trương Huyền nháy mắt, nhìn qua bốn phía.

Đi qua không ít phường thị, tác phường, cũng đã gặp rất nhiều cỡ lớn, mặc dù quy mô nơi này không coi như quá lớn, nhưng vật phẩm bán ra lại làm kẻ khác kinh ngạc.

- Kim Tinh Huyền Thạch? Có khả năng mua được thứ này?

Đi vài bước, con ngươi co rụt lại.

Kim Tinh Huyền Thạch, là bảo vật Ngô Dương Tử lưu lại, số lượng thưa thớt, Thanh Nguyên thành cũng tìm không thấy, thế mà nơi này lại ngang nhiên bày bán...

Cho dù tận mắt nhìn thấy, cũng khó mà tin tưởng.

- Mặc dù thứ này thưa thớt, nhưng cũng không phải không chiếm được, nơi này có bán, cũng không tính là gì!

Thấy biểu lộ của hắn, Trương Cửu Tiêu cười cười.

Lúc trước lần thứ nhất hắn tiến vào, cũng là như vậy, cảm thấy khó tin, có điều nhìn nhiều liền quen.

- Công pháp bí tịch, Thánh khí trung phẩm, tư ẩn cá nhân, đủ loại tin tức... Quả nhiên là chợ đen, thứ gì cũng có!

Dọc theo thông đạo đi một hồi, Trương Huyền cười khổ lắc đầu.

Thật đúng là chợ đen, đồ vật bên ngoài trộm cướp, làm trái kỷ cương không cách nào bán ra, nơi này hầu như đều có.

- Nơi này có công pháp tu luyện nửa bước Xuất Khiếu cảnh cùng Xuất Khiếu cảnh không?

Đi tới vị trí bán công pháp, Trương Huyền ngừng lại.

- Có, cấp bậc khác biệt, giá cả khác biệt!

Một lão giả lười biếng nhìn qua.

Bởi vì là chợ đen, cũng không sợ người khác cướp đoạt.

- Cấp bậc? Giá cả? Nói nghe một chút!

Trương Huyền nói.

- Tự mình xem đi!

Nói xong tiện tay một chỉ.

Trương Huyền nhìn lại, ngay sau đó liền thấy trên vách tường trước mắt ghi chú rõ ràng bảng giá.

Công pháp, võ kỹ Thánh Vực trung phẩm mỗi một quyển cơ bản đều mười viên Tinh Nguyên thượng phẩm trở lên, đẳng cấp thấp thì hơi rẻ.

Mua một quyển mà nói, khả năng không hao phí bao nhiêu tiền, nhưng hắn cần hơn ngàn bản, tuyệt đối là một số chi tiêu to lớn.

- Chỗ ngươi hết thảy có bao nhiêu loại công pháp Xuất Khiếu cảnh?

Trương Huyền nhịn không được hỏi.

- Công pháp Xuất Khiếu cảnh, hết thảy có năm mươi hai loại, nửa bước Xuất Khiếu có ba trăm hai mươi bảy loại, đều ở trên giá thư tịch phía trước... Bên trên đầy có phong ấn, không cách nào dùng thần thức thăm dò, ngươi muốn mua cái nào, giao tiền, ta sẽ sao chép tới! Yên tâm, công pháp nơi này cực kỳ kỹ càng, ngay cả Tiềm Long công pháp mà Tiềm Xung hoàng thất tu luyện, cùng Khoái Kiếm đoạn pháp của Nhạc đường chủ tu luyện cũng có, giá cả cực kỳ công đạo, già trẻ không gạt!

Lão giả khoát tay áo.

Nghe được hắn nói, Trương Huyền nhìn giá thư tịch trước mắt, phía trên quả nhiên có không ít thư tịch, bốn phía che kín phong ấn, thần thức không cách nào dò xét.

Bất quá hắn đọc thư tịch căn bản không cần thần thức!

Con mắt nhẹ nhàng đảo qua, trong đầu hô khẽ thiếu hụt!

Rầm!

Toàn bộ thư tịch liền bị sao chép.

Ý niệm quét qua, đã chuyển hóa thành kiến thức của mình.

Những bí tịch này chất lượng không thấp, nhưng mà số lượng còn có chút ít, không cách nào hình thành Thiên Đạo công pháp, để hắn cực kỳ đáng tiếc.

- Quả nhiên có Tiềm Long công pháp của hoàng thất, kiếm pháp của Nhạc Nhất Toàn cũng có... năng lượng của chợ đen này thật lớn!

Đọc qua nội dung thư tịch một lần, Trương Huyền không khỏi cảm khái.

Từ Thiên Huyền vương quốc đi tới nay, công pháp của vương thất, hoàng thất luôn luôn là bí mật trong bí mật, ngoại nhân muốn nhìn trộm cũng làm không được, cái chợ đen này lại có, còn bán ra, suy nghĩ một chút cũng cảm thấy kinh khủng.

- Muốn mua bộ nào? Hiện tại ta sao chép cho ngươi!

Thấy con mắt của hắn quét một lần, lão giả nói.

- Không cần...

Trương Huyền lắc đầu.

Thư tịch đã thu sạch vào trong óc, ngay cả thiếu hụt cũng có, những thư tịch này của đối phương đã không có bất kỳ tác dụng, huống chi hiện tại hắn một nghèo hai trắng, coi như muốn mua, cũng không cách nào mua được.

Thấy hắn không mua, lão giả quay người đi, không thèm để ý tới nữa.

Loại gia hỏa không có tiền còn trang bức hỏi cái này hỏi cái kia, mỗi ngày đều gặp qua không ít, sớm thành thói quen.

Rời khỏi quầy thư tịch, tiếp tục đi về phía trước, trên đường đủ loại bảo vật, cái gì cần có đều có, thậm chí đan dược cấp bảy đỉnh phong cũng có bán.

- Trương sư, phía trước là địa phương hoán đổi Tinh Nguyên thượng phẩm, nếu như ngươi có Linh Thạch thượng phẩm bình thường, hoặc là những bảo vật khác, đều có thể dùng để hoán đổi! Đương nhiên giá cả sẽ bị ép rất thấp, không có lời!

Đi một hồi, Trương Cửu Tiêu chỉ về phía trước.

Trương Huyền nhìn lại, là một quầy hàng hẹp dài, chỉ có hai nhân viên phục vụ, không có khách hàng nào.

Đi tới trước mặt, ngẩng đầu nhìn tỷ lệ hoán đổi, khóe miệng giật một cái.

Quả thực như ăn cướp.

Linh Thạch thượng phẩm hoán đổi Tinh Nguyên thượng phẩm, tình huống bình thường là 1000:1, nơi này tăng gấp ba, biến thành ba ngàn so một!

Nói cách khác, ba ngàn Linh Thạch thượng phẩm, mới có thể hoán đổi một viên Tinh Nguyên thượng phẩm.

Người bình thường chỉ sợ hoán đổi một viên, gần như dùng hết tài sản, một nghèo hai trắng.

Thánh khí trung phẩm Nguyên Thần cảnh đỉnh phong, giá cả bình thường đại khái mười viên Tinh Nguyên thượng phẩm, mà ở đây, chỉ có ba viên; Xuất Khiếu cảnh cũng chỉ tăng lên gấp đôi.

- Đỉnh Đỉnh cũng rất đáng tiền, bán đi đại khái có thể bán hơn ba mươi viên...

Trong lòng tính toán giá cả của Kim Nguyên đỉnh một chút, Trương Huyền lắc đầu.

Mặc dù bán Vân Vụ trà, lại thêm cướp sạch thập đại Vương giả, Thanh Điền Hoàng, để hắn kiếm lời không ít, nhưng toàn bộ cộng lại, cũng chỉ năm, sáu vạn Linh Thạch thượng phẩm, trong khoảng thời gian này tu luyện Vu Hồn sử dụng không ít, trong tay có khả năng lấy ra, không cao hơn bốn vạn!

Nói cách khác, toàn bộ dùng để đổi, cũng chỉ tầm mười viên.

Mà bán Kim Nguyên đỉnh mà nói, có thể nhẹ nhõm được hơn ba mươi, tiếp cận bốn mươi viên, vẫn là cực kỳ có lời.

- Được rồi, cái tên này trung thành tuyệt đối, cũng giúp ta rất nhiều lần, khẳng định không thể bán...

Trương Huyền lắc đầu, không suy nghĩ chuyện này thêm nữa, nhìn về phía phục vụ viên.

- Ta muốn hoán đổi Linh Thạch!

- Đổi bao nhiêu?

Phục vụ viên không thèm để ý nhìn qua.

- Ngươi nhìn những vật này có thể đổi bao nhiêu?

Ầm ầm!

Một đống lớn Linh Thạch thượng phẩm, cùng vũ khí, dược liệu, khoáng thạch… rơi trên mặt đất.

- Nhiều như vậy?

Phục vụ viên đột nhiên đứng dậy.

Tháp Ngôn Cổ Thư

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Người bán hàng này, chỉ chừng ba mươi tuổi, hết sức trẻ tuổi, tu vi cũng chỉ Bán Thánh, vốn nghe hoán đổi Linh Thạch, hắn không quá để ý, nhưng thấy vô số đồ vật trên đất, con mắt lập tức mở to.

Giá cả chợ đen đắt đỏ, bởi vậy trừ cần dùng gấp, có rất ít người lựa chọn hoán đổi ở đây, lúc bình thường hầu như không có người, hiện tại tùy tiện tới một khách hộ, lại ném ra nhiều đồ như vậy, quả thực không thể tưởng tượng nổi.

- Vị công tử này, hoán đổi hết những thứ kia?

Qua một hồi mới khôi phục tĩnh táo, phục vụ viên nhịn không được nói.

- Ừm!

Trương Huyền gật đầu.

Những vật này, có cướp từ Thanh Điền nhất mạch, cũng có bắt chẹt Thanh Nguyên hoàng thất, đối với hắn trước kia mà nói, xem như bảo vật vô thượng, nhưng tu vi đạt tới Nguyên Thần cảnh hậu kỳ, đã không còn tác dụng.

Giữ lại chiếm không gian, còn không bằng hoán đổi toàn bộ, trợ giúp tăng thực lực lên.

- Tốt, hiện tại ta sẽ tính toán...

Biết tới khách hàng lớn, phục vụ viên không dám thất lễ, vội vã đi vào trong, mời một lão giả tới.

Kiểm tra toàn bộ đồ vật một lần, lão giả nhìn qua:

- Vật phẩm của ngươi toàn bộ cộng lại, đại khái có thể hoán đổi một trăm mười ba viên Tinh Nguyên thượng phẩm, đây là danh sách...

Trương Huyền khoát tay áo:

- Không cần, lấy Linh Thạch ra đi!

Thời điểm kiểm kê vật phẩm đã hạch toán qua, cùng đối phương tính toán kém không nhiều.

- Được! Đi lấy Linh Thạch tới!

Lão giả nhẹ gật đầu.

Phục vụ viên đi vào, sau đó mang ra một cái không gian giới chỉ.

Tiện tay nhận lấy, Trương Huyền nhìn một chút, một trăm mười ba viên Linh Thạch, không nhiều không ít.

- Trương công tử, ngươi hoán đổi hơn một trăm viên Linh Thạch, đã tự động tấn cấp thành khách quý của phường thị chúng ta, đêm nay vừa vặn có một đấu giá hội chỉ mở ra cho khách quý, có muốn tham gia hay không?

Đưa qua một lệnh bài đại biểu thân phận khách quý, lão giả cười nói.

Một lần hoán đổi nhiều Linh Thạch như vậy, coi như ở chợ đen cũng coi là khách hàng lớn, có đầy đủ tư cách trở thành khách quý.

- Đấu giá hội?

Trương Huyền lắc đầu:

- Tạm thời không hứng thú!

Hiện tại hắn thiếu hụt là Linh Thạch, cái khác có muốn hay không đều không quan trọng.

- Công tử không nên vội cự tuyệt, hãy nghe ta nói hết, có lẽ sẽ thay đổi ý nghĩ!

Lão giả cười nói.

- Ồ?

- Lần đấu giá vật phẩm này, có hai Thánh khí trung phẩm Xuất Khiếu cảnh trung kỳ, còn có một viên đan dược chuẩn cấp tám, có thể ở trong ba cái hô hấp, khôi phục tất cả lực lượng trong cơ thể cường giả Xuất Khiếu cảnh, là đồ vật độ Xuất Khiếu kiếp tốt nhất!

Lão giả nói.

Xuất Khiếu kiếp, phải đối kháng thiên kiếp, một khi lực lượng kém, rất dễ dàng bị giết, hình hồn câu diệt.

Vì phòng ngừa ngoài ý muốn, rất nhiều người sẽ tiêu phí vô số giá cả, mua sắm đan dược chuẩn cấp tám, có thể trong thời gian ngắn khôi phục nguyên khí, để thực lực một mực nằm ở đỉnh phong.

Có loại vật này, xác suất thành công sẽ lớn hơn nhiều.

Đương nhiên, giá cả thứ này cũng cực kỳ đắt đỏ, không phải người bình thường có khả năng chịu đựng nổi.

- Được rồi...

Trương Huyền tiếp tục lắc đầu.

Tu luyện Phong Thánh giải, chân khí trong cơ thể hắn vô cùng vô tận, loại đan dược này đối với hắn mà nói, tác dụng không lớn, còn Thánh khí, có Kim Nguyên đỉnh cùng vô số khôi lỗi, cái khác có hay không đều được.

- Nếu như công tử không hứng thú với mấy cái này, vật cuối cùng khẳng định sẽ thích!

Nhẹ nhàng cười một tiếng, lão giả tiếp tục nói.

- Ồ?

Trương Huyền nghi ngờ.

- Tháp Ngôn Cổ Thư!

Lão giả nói.

- Tháp Ngôn Cổ Thư?

Trương Huyền cau mày.

Cái tên này, chưa từng nghe nói qua.

- Nghe nói là trước đây Lạc Thánh đi ngang qua đây, Diêm đường chủ đương thời tới tiếp kiến, thấy hắn nghỉ ngơi, đứng tại chỗ ba ngày ba đêm không động đậy, đến mức tuyết lớn đầy người, tựa như một tượng băng. Niệm tình hắn chân thành, Lạc Thánh ngồi ở trên giường, truyền thụ một tiết học, thiên hoa loạn trụy, mặt đất nở sen vàng, nguyên khí rơi vãi, thiên địa dao động... Bản Sư Ngôn Thiên Thụ này, được Diêm đường chủ ghi lại, lưu truyền hậu thế, cũng chính là bản Tháp Ngôn Cổ Thư!

Lão giả giải thích.

- Lạc Thánh?

Trương Huyền cau mày.

- Ừm, lão tổ của Thánh Nhân Lạc gia, Lạc Thiên Vân!

Lão giả nhẹ gật đầu:

- Nghe nói trong thư tịch này, liên lụy đến một chút bí ẩn của công pháp Lạc gia, nghiêm túc học tập mà nói, đối với không gian sẽ có lý giải cực lớn, chỉ bất quá nhiều năm qua, một mực không có người tìm được... Cũng là đoạn thời gian trước, dưới cơ duyên xảo hợp, bị người phát hiện, cuối cùng lưu lạc đến nơi này.

Trương Huyền nhíu mày.

Đối với cổ thư, hứng thú của hắn không tính quá lớn, nhưng liên lụy đến Lạc gia, lại hơi động tâm.

Nếu như có thể bởi vậy rõ ràng một chút bí ẩn của công pháp Lạc gia, về sau đi tìm Lạc Nhược Hi, khẳng định sẽ có trợ giúp rất lớn.

- Không biết cổ thư này muốn bán giá bao nhiêu?

Dừng lại một chút, Trương Huyền nhìn qua.

Trước thời hạn biết giá cả, cũng tiện nghĩ biện pháp kiếm tiền.

Mặc dù hắn đổi hơn một trăm viên Linh Thạch, nhưng muốn mua loại đồ vật trân quý này, hắn là còn xa xa không đủ.

- Tháp Ngôn Cổ Thư, dù không phải Lạc Thánh tự tay viết, nhưng là đạo lý hắn truyền thụ, dù chỉ lưu giữ một hai phần mười, cũng là chí bảo với cường giả Nguyên Thần cảnh, Xuất Khiếu cảnh! Cho nên, giá cả không ít, giá khởi điểm liền vượt qua năm trăm Tinh Nguyên thượng phẩm, kết quả cuối cùng, chỉ sợ sẽ vượt qua một ngàn, cho nên công tử muốn mua mà nói, nên sớm chuẩn bị Linh Thạch!

Lão giả nói.

Hắn thấy vị trước mắt này tùy tiện có thể lấy ra nhiều đồ vật như thế hoán đổi, nhất định là người có tiền, mấy trăm, hơn ngàn tinh Nguyên Linh Thạch, không khó lắm.

- Ân!

Trương Huyền dừng lại một chút, nhẹ gật đầu:

- Ngươi lưu vị trí giúp ta, ta đi chuẩn bị một chút, trước đấu giá hội sẽ chạy tới!

Bây giờ cách trời tối còn rất lâu, vừa vặn đi Sinh Tử lôi đài nhìn một chút, có thể kiếm được một ngàn viên hay không.

- Vâng!

Lão giả nhẹ gật đầu, phái người an bài.

- Đi thôi!

Xử lý xong bên này, Trương Huyền không nói thêm lời, gọi Trương Cửu Tiêu một tiếng, để hắn dẫn đường đi tới lôi đài.

Lôi đài ở bên trong nhất của chợ đen, trước khi vào liền bị kiểm tra thực lực kỹ càng, cho lệnh bài đại biểu cấp bậc, lúc này mới đi vào bên trong.

Nhìn thấy Trương Huyền đã đạt đến Nguyên Thần cảnh hậu kỳ, Trương Cửu Tiêu không khỏi im lặng.

Tốc độ tiến bộ của tên này, nói thật để hắn có chút phát điên.

Lần thứ nhất gặp, vẫn chỉ là Thần Thức cảnh, thời gian vài ngày đạt đến Nguyên Thần cảnh trung kỳ, tương đương hắn...

Một canh giờ trước chiến đấu với đám người Nhạc đường chủ, cấp bậc không biến, hiện tại đã đột phá...

Từ trước đến nay, đều cảm thấy mình là thiên tài, nhìn thấy đối phương tiến bộ, mới hiểu được... kém thực sự quá nhiều.

Căn bản không phải một cấp bậc.

- Ta cũng là tích lũy đủ rồi, vừa mới đột phá...

Thấy bộ dáng hắn bị đả kích, Trương Huyền an ủi.

- Tích lũy đủ...

Nghe nói như thế, Trương Cửu Tiêu càng bị đả kích.

Người khác tích lũy đều là mười năm, hai mươi năm, ba mươi năm...

Lấy mười năm làm đơn vị, cái tên này lại là... một ngày, hai ngày...

Không cách nào so sánh được.

- Được rồi, hắn là Thiên Nhận Danh Sư...

Rầu rĩ một hồi, sau đó liền thoải mái.

Nếu Thiên Nhận Danh Sư cũng giống như hắn, dần dần từng bước, làm sao có thể được ông trời công nhận?

- Hai vị, hai người các ngươi ai tham gia thi đấu lôi đài?

Đang cảm khái, một thanh niên bộ dáng quản gia đi tới.

- Ta...

Trương Huyền gật đầu.

- Ừm, vậy thì tốt, hiện tại ta nói rõ quy tắc cùng yêu cầu của thi đấu lôi đài một chút, muốn tham gia, trước phải giao nộp hai viên Tinh Nguyên thượng phẩm làm phí báo danh! Thời điểm tỷ thí, vũ khí, ám khí… nhất

định phải do đấu trường cung cấp, không cho phép tự mình mang theo... Đây cũng là vì công bằng!

Thanh niên giải thích.

- Ừm!

Trương Huyền gật đầu.

Không cho phép mang theo vũ khí, trước đó hắn liền đoán được, nếu không, mang cái vũ khí lợi hại, căn bản không có cách nào chống lại, tới bao nhiêu chết bao nhiêu, cái gọi là cược mệnh, liền không còn ý nghĩa.

- Mặt khác, sau khi thắng liền năm tràng, sẽ có người bắt đầu phiên giao dịch, bởi vì dính dáng tiền đặt cược, trừ khi đánh gần chết hoặc tàn phế, nếu không không cho phép chủ động nhận thua, điểm ấy phải chuẩn bị tâm lý!

Thanh niên tiếp tục nói.

- Gần chết hoặc tàn phế?

Trương Huyền nhíu mày.

Điểm ấy trước đó Trương Cửu Tiêu chưa nói.

- Vâng, bắt đầu đánh cược, dính dáng rất lớn, nếu như chiến thắng dễ dàng, hay cố ý nhận thua, là một xung kích lớn với uy tín của phường thị chúng ta! Cho nên một khi phát hiện chủ động nhận thua, hoặc cố ý nhận thua, sẽ nghiêm trị không tha!

Thanh niên nói.

- Rõ ràng!

Trương Huyền gật đầu.

Mặc dù không quá đồng ý cái quy củ này, nhưng cũng biết, không chuẩn mực như vậy mà nói, người người đánh giả, cái lôi đài này liền không có ý nghĩa tiếp tục nữa.

Khẳng định cũng không có khả năng dẫn tới vô số người điên cuồng đặt cược.

- Được rồi, chỉ như vậy, ngươi muốn tỷ thí mà nói, hiện tại ta báo danh cho ngươi, không tỷ thí, mời đến khán đài!

Nên nói đã nói hết, thanh niên dặn dò.

- Ừm!

Trương Huyền nhẹ gật đầu, lấy ra hai viên Linh Thạch giao phí báo danh, sau đó đưa cả không gian giới chỉ cho Trương Cửu Tiêu.

- Giúp ta đặt cược, mỗi một lần đều cược hết, mua ta thắng...

- Được!

Trương Cửu Tiêu gật đầu.

Đối phương tới, chính là vì kiếm Linh Thạch, đặt cược như thế nào đương nhiên biết rất rõ ràng.

Bàn giao xong, hắn được thanh niên đưa đến khán đài, Trương Huyền thì được dẫn tới phòng chuẩn bị.

Ầm ầm!

Đi ngang qua khán đài, Trương Huyền nhìn vào trong một cái, trên đài vừa vặn có người đang chiến đấu, chân khí xao động, phát ra nổ vang kịch liệt, vô số người hưng phấn gào thét, để cho người ta nhiệt huyết tăng vọt.

- Xé hắn, xé hắn!

Từng tiếng gào thét vang lên.

Xuyên thấu qua cửa sổ nhìn vào lôi đài, lập tức nhìn thấy một trung niên nhân mặc thiết giáp gào lên một tiếng, giơ lên một người khiêu chiến.

Người trung niên này rất lớn, cao chừng hai mét, giơ người khiêu chiến lên, như bắt một con gà.

Tê lạp!

Hắn gào lên một tiếng, xé đối thủ thành hai nửa, máu tươi rơi vãi đầy đất.

Trương Huyền nhíu mày, nắm đấm căng thẳng.

Cùng người chiến đấu qua vô số trận, còn là lần đầu tiên nhìn thấy cuồng bạo như vậy, quả thực coi nhân mạng như trò đùa.

Trước đó, nhìn thấy bán ra đủ loại thương phẩm, còn cảm giác nơi này không khác phường thị khác quá nhiều, nhìn thấy một màn này mới biết được, chợ đen là chợ đen...

Mạng người ở đây không đáng tiền, trừ khi nắm giữ thực lực vượt qua những người khác.

Nếu không sẽ chết ở trên đài.

Khó trách Trương Cửu Tiêu chỉ chiến đấu năm trận liền lui, lực trùng kích tâm lý thực sự quá lớn.

Hồng Dương

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

- Thế nào? Hiện tại rời khỏi còn kịp!

Thanh niên thấy vẻ mặt của hắn thay đổi, cười nhạo một tiếng.

Hắn gặp qua không ít công tử thế gia, trước khi đến lời thề son sắt, ngang ngược càn rỡ, nhưng chân chính nhìn thấy lôi đài tàn khốc, sẽ trực tiếp dọa mềm, đi đường cũng không được.

- Không cần!

Trương Huyền lắc đầu.

Hắn khiếp sợ, chỉ là nội bộ Nhân tộc tranh đấu, mà không phải là máu tanh cùng sợ hãi.

Thật muốn nói kinh khủng, ai có thể đáng sợ bằng Dị Linh tộc? Ăn thịt người, uống máu, mang theo sát lục chi khí...

Có đôi khi ngay cả tộc nhân cũng không buông tha, loại người này, lần thứ nhất nhìn thấy liền có thể nói giết liền giết, làm sao lại sợ hãi một ít nhân loại chiến đấu.

- Không cần liền tốt, đi vào đi!

Thấy vẻ mặt của hắn nhanh như vậy liền bình thường, thanh niên có chút ngoài ý muốn, không nói thêm lời.

Dọc theo cầu thang đi xuống phía dưới, thời gian không dài liền đi tới một gian phòng, trên vách tường bốn phía bày đầy đủ loại vũ khí, đều là Thánh Vực hạ phẩm, hơn nữa không có linh tính, rất dễ điều khiển cùng nắm giữ.

- Những binh khí này, ngươi có thể tùy tiện chọn... Một loại cũng được, mười loại cũng được, bất quá làm hỏng phải bồi thường, đánh xong phải trả lại!

Thanh niên tiện tay chỉ.

- Ừm!

Trương Huyền gật đầu, nhìn quanh một vòng, đi tới trước giá đao.

Nơi này xếp chừng trên trăm loại đao, đơn đao, yêu đao, quỷ đầu đao, trường đao, đoản đao, phá phong đao, minh hồng đao, cửu hoàn đao, Thanh Long yển nguyệt đao...

Lít nha lít nhít, để cho người ta hoa mắt.

Ngón tay nhẹ nhàng xẹt qua mỗi một thanh vũ khí, tiện tay cầm lấy một cái thoạt nhìn có chút nặng nề, vung vẩy mấy lần, lắc đầu, ngay sau đó đổi một cái, như thế liên tục, cuối cùng để xuống tất cả vũ khí.

- Được rồi, không cần!

Nhẹ nhàng cười một tiếng, Trương Huyền lắc đầu.

- Không dùng binh khí?

Thanh niên có chút kỳ quái.

Từng trải qua lôi đài tàn khốc, rất nhiều người đến đây tham gia thi đấu, đều hận không thể mang tất cả vũ khí đi, chuẩn bị bất cứ tình huống nào,

tên này tùy tiện sờ lên, một cái cũng không chọn...

Trái tim thật là quá lớn!

- Nếu như không chiến thắng được, vũ khí nhiều hơn nữa cũng vô dụng!

Trương Huyền gật đầu.

- Vậy tốt!

Thanh niên không nói nữa, đẩy cửa phòng đi vào, chỉ thấy bên trong có mấy chục người đang khoanh chân tu luyện.

Trên thân những người này đều mang mùi máu tanh, vừa nhìn liền biết, trên người có không ít nhân mạng.

- Ngươi chờ ở đây, tới phiên mình, trực tiếp ra sân là được!

Nói xong xoay người rời khỏi.

Trương Huyền nhìn quanh một vòng.

Gian phòng có khoảng mấy chục người, mặc dù tu luyện, lại thời khắc chú ý bốn phía, âm thầm cảnh giác, dường như chỉ cần có người tới trước mặt, liền sẽ động thủ hại người.

- Ngươi là người mới? Trước kia chưa hề tham gia qua?

Tìm địa phương ngồi xuống, một thanh âm nhàn nhạt vang lên bên tai.

Quay đầu nhìn lại, là một thanh niên chừng ba mươi tuổi, trên mặt có vết đao, máu tươi âm u tĩnh mịch, hẳn là vừa mới bị thương, còn chưa kịp khôi phục.

Đám người bốn phía đều có chút lạnh lùng, đối phương lại chủ động tìm mình nói chuyện, để Trương Huyền có chút ngoài ý muốn.

- Ngươi có thể nhìn ra?

- Tham gia qua lôi đài thi đấu, ánh mắt đều như sói, cực kỳ hung ác, nếu không đi lên chỉ có chết... Ngươi giống như một con cừu non, không nhìn ra được mới lạ?

Thanh niên cười nhạo.

Sinh Tử lôi đài, thực lực mạnh cố nhiên là một nhân tố, càng quan trọng hơn là hung ác!

Hung ác với địch nhân, hung ác với mình!

Chỉ có như vậy, mới có thể để cho người ta sợ hãi, gia hỏa trước mắt này, ánh mắt ngây thơ, một bộ ngốc manh, vừa nhìn liền biết là công tử quý tộc chưa trải qua sự đời.

- Cừu non?

Trương Huyền lắc đầu.

Mình đi tới chỗ nào, đều huyên náo long trời lở đất, làm vô số Danh Sư đau đầu, trong mắt đối phương, thế mà chỉ là cừu non? Xem ra tính tình của mình quá tốt.

- Đương nhiên, không có tham gia tỷ thí, không có trải qua máu tanh tẩy lễ, liền là cừu non! Nói thật cho ngươi biết, ta nhiều nhất liên tục chiến thắng sáu tràng, đáng tiếc... Vị thứ bảy quá mạnh, tiêu hao chân khí quá nhiều, nếu không hiện tại cũng có khả năng cầm được xưng hào Thập Chiến Vương!

Thanh niên kiêu ngạo nói.

- Lợi hại!

Trương Huyền gật đầu, chân tâm thật ý.

Loại thiên tài như Trương Cửu Tiêu, trận thứ sáu cũng không có tham gia, đối phương có thể liên tục chiến thắng sáu trận, đã rất lợi hại.

- Kẹt kẹt!

Đang nói chuyện phiếm, chỉ thấy cửa phòng phía trước mở ra, ngay sau đó đám người cảm thấy một cỗ sát lục chi khí đập vào mặt, làm cho người ta áp bức nồng đậm.

- Là hắn?

Trương Huyền nhướng mày.

Không phải người khác, chính là gia hỏa vừa rồi đứng ở trên lôi đài, xé người thành mảnh nhỏ.

Tên này dáng người cực cao, tựa như một cái tháp sắt, toàn thân mặc khôi giáp nặng nề, đỏ tươi như máu, thoạt nhìn cực kỳ quỷ dị.

- Gia hỏa này là tồn tại cường đại nhất chợ đen hiện nay, Hồng Dương!

Thấy hắn không nhận ra, thanh niên nhẹ gật đầu, cực kỳ bội phục:

- Cũng được người coi là... Bách Chiến Vương!

- Bách Chiến Vương?

Trương Huyền sững sờ:

- Chiến thắng một trăm trận?

- Không phải chiến thắng một trăm trận, mà là liên tục chiến thắng mười vị Thập Chiến Vương!

Hơn nữa, gia hỏa khiêu chiến hắn, đều bị xé nát, chết không thể chết lại!

Thanh niên lộ ra vẻ sợ hãi.

Thực lực vị trước mắt này, hắn rất bội phục, nhưng đối phương tàn bạo cũng làm hắn cực kỳ sợ hãi.

Không chỉ hắn, những người khác thấy vị này đi ra, cũng cực kỳ cảnh giác.

- Cút!

Đi tới vị trí góc tường, nhìn về phía hai thanh niên đang tu luyện, Hồng Dương mắng.

Hai người kia thở mạnh cũng không dám, xoay người rời đi.

Rầm!

Hồng Dương ngồi xuống, lấy ra một viên đan dược ném vào miệng, khí tức trên người tựa như sôi trào.

Hắn ngồi xuống, đám người thở phào nhẹ nhõm, người xung quanh lặng lẽ lui về phía sau, để ra một mảnh trốnglớn.

- Vậy mà cũng là Nguyên Thần cảnh hậu kỳ...

Đối phương tu luyện, Trương Huyền liền nhìn ra tu vi.

Cũng giống như mình, đều là Nguyên Thần cảnh hậu kỳ.

Bất quá, cấp bậc giống nhau, sát lục chi khí trên người đối phương nặng nề mạnh mẽ, còn không có chiến đấu, liền cho người ta một loại cảm giác áp bức nồng đậm.

Minh Lý Chi Nhãn vận chuyển, đang định nhìn thực lực của đối phương, đến cùng cao bao nhiêu, Hồng Dương liền ngẩng đầu lên, nhìn lại.

- Cảm ứng thật mạnh...

Ánh mắt hắn run lên.

Không hổ là tồn tại liên tục chiến thắng mười vị Thập Chiến Vương, loại lực cảm ứng này, cường đại đến đáng sợ.

Nhìn chăm chú, liền có thể từ trong nhiều người như vậy, nhận ra phương hướng, cũng xác định vị trí, loại giác quan thứ sáu này, muốn đánh lén chém giết hắn, có thể nói đã không có khả năng.

- Sống chết trước mắt, đối với người có tác dụng rèn luyện rất lớn, mặc dù đối phương là Nguyên Thần cảnh hậu kỳ, nhưng Danh Sư nửa bước Xuất Khiếu cảnh, chỉ sợ cũng chưa chắc có khả năng chống lại.

Thậm chí... nhốt cùng Chiến Sư đồng cấp ở trong một cái lồng, sống sót cũng nhất định là hắn!

Âm thầm gật đầu.

Một người mạnh mẽ hay không, cũng không chỉ có thực lực, cảm ứng nguy hiểm cũng cực kỳ trọng yếu.

Thật giống như lực lượng của trâu mạnh hơn sói rất nhiều, nhưng đặt ở trong một gian phòng, chết khẳng định là cái trước.

Hồng Dương này như một con sói, thậm chí như một con mãnh hổ đói bụng, một khi gặp gỡ con mồi, sẽ lập tức phóng thích răng nanh sắc bén, để cho người ta khó mà ngăn cản.

- Mới tới, cút sang một bên... Nơi này có địa phương ngươi ngồi sao?

Đang âm thầm phỏng đoán, một thanh âm lạnh lùng vang lên.

Giương mắt nhìn lại, chính là một trong hai thanh niên mới vừa rồi bị Hồng Dương đuổi đi, không có chỗ ngồi, liền trút giận lên đầu mình.

- Nơi này có khắc tên của ngươi?

Trương Huyền không có đứng dậy, thản nhiên nói.

Hồng Dương nói một câu dọa đến không dám ngồi, nhìn thấy mình là nhân vật mới, liền xông lại...

Điển hình lấn yếu sợ mạnh!

- Ồ? Hiện tại nhân vật mới rất ngưu bức ah!

- Tiễn Húc, hình như ngươi không có lực uy hiếp gì a!

Thấy gia hỏa mới tới không những bất động, còn đáp trả một câu, đám người vốn tu luyện, tất cả đều mở mắt, giống như trêu tức nói.

- Khắc tên của ta? Hắc hắc, ngươi đã muốn, hiện tại ta liền để ngươi khắc lên!

Thanh niên tên Tiễn Húc cũng không nghĩ tới một người mới, sẽ dám đối nghịch với hắn, híp mắt lại, nhếch miệng hừ một cái, lời còn chưa dứt, lòng bàn tay chẳng biết lúc nào đã nhiều ra một cây chủy thủ, ghim tới cái trán của Trương Huyền.

Tốc độ cực nhanh, không có chút do dự nào, thật giống như đâm không phải người, mà là một nhánh cây.

Một khi bị đâm trúng, đầu tất nhiên nứt toác, tử vong tại chỗ.

- Một lời không hợp liền giết người?

Trương Huyền có chút không vui.

Nếu như là sinh tử đại thù, tàn nhẫn như vậy thì thôi, chỉ bởi vì mình không nhường chỗ, liền trực tiếp động thủ, xem mạng người như trò đùa...

Không khỏi quá độc ác đi!

Ngón tay nâng lên, nghênh đón tiếp lấy.

Đinh!

Gảy ở trên sống lưng của dao găm, Thánh Khí hạ phẩm bị cắt thành hai đoạn.

- Nguyên lai có chút thực lực, khó trách dám lớn lối như vậy!

Một chỉ bắn đoạn vũ khí, Tiễn Húc sửng sốt một chút, sau đó đầu lưỡi liếm môi, lộ ra vẻ hưng phấn.

Còn tưởng rằng là gà yếu, có thể tùy ý nắm bóp, hiện tại xem ra không có đơn giản như vậy.

Xì xì xì xì...

Cũng không thấy hắn có động tác dư thừa gì, chẳng biết lúc nào trong lòng bàn tay nhiều ra mấy cây chủy thủ, nhắm ba đường bay tới.

Thượng lộ con mắt, trung lộ trái tim, hạ lộ nhắm về phía dưới đùi của Trương Huyền.

Một chiêu này, vừa hung ác vừa nhanh, đổi lại Nguyên Thần cảnh hậu kỳ bình thường, dù là thiên tài như Trương Cửu Tiêu, chỉ sợ cũng rất khó né tránh, bị ám sát chết ngay tại chỗ.

- Lợi hại!

Thấy đâm ra nhiều công kích như vậy, trước đó không có bất kỳ báo hiệu, Trương Huyền nhịn không được gật đầu.

Không hổ là gia hỏa trải qua sinh tử, kỹ thuật giết người rất cao, tu luyện lô hỏa thuần thanh, ba đường thượng trung hạ, mặc kệ chặn nơi nào, cũng sẽ bị hai nơi khác công kích, vô cùng nguy hiểm.

Bất quá đối với Trương Huyền, loại công kích này không có hiệu quả.

Bàn tay nhẹ nhàng vạch một cái, ở giữa không trung vạch ra nửa vòng tròn, ba thanh dao găm xuất hiện ở trong lòng bàn tay, không ngừng nhảy lên, giống như cá bị bắt sống.

- Ngươi để cho ta có hứng thú rất lớn...

Thấy lần công kích thứ hai vẫn bị đối phương chặn lại, hơn nữa hời hợt như vậy, con mắt của Tiễn Húc hiện lên sát cơ, đang muốn động thủ, liền

nghe trong đại sảnh có một thanh âm nhàn nhạt vang lên.

- Nguyên Thần cảnh hậu kỳ Trương Huyền, bắt đầu thi đấu lôi đài, đối chiến đồng cấp Mạnh Phục Hưng!

- Đến ta...

Không tiếp tục để ý đối phương, Trương Huyền đứng dậy, đi về phía lôi đài.

- Ha ha, chọc ta còn muốn đi? Nào có dễ dàng như vậy!

Thấy hắn muốn đi, bàn tay của Tiễn Húc lắc một cái, lại hai thanh dao găm thẳng tắp bắn tới giữa lưng Trương Huyền, tiếng gió rít gào, hàn khí đâm thẳng làn da.

Thi đấu lôi đài (1)

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

- Là đoạt mệnh tam thức của Tiễn Húc!

- Hàng năm chết ở dưới chiêu này của hắn, không có một trăm cũng có tám mươi a!

- Quá kinh khủng, tốc độ vừa nhanh vừa độc, căn bản không ngăn cản nổi, đồng cấp có thể nói vô địch!

- Người mới này, chết chắc!

...

Nhìn thấy hai thanh dao găm đâm nhanh tới, vẻ mặt mọi người đều nghiêm túc.

Thực lực của Tiễn Húc, mặc dù kém Bách Chiến Vương Hồng Dương xa tít tắp, nhưng ở toàn bộ chợ đen, là tên tuổi lẫy lừng.

Nhất là dao găm trên người lấy mãi không hết, cùng đoạt mệnh tam thức lợi hại nhất, bởi vậy đối thủ bị giết nhiều vô số kể.

Người mới tới này, không biết trời cao đất rộng, ở trước mặt khiêu khích, dẫn tới hắn dùng sát chiêu, cơ bản liền phán quyết tử hình.

Đồng loạt nhìn về phía thanh niên, chỉ thấy đầu hắn cũng không xoay, không biết sau lưng có dao găm, thanh niên nói chuyện có chút nóng nảy, đang muốn nhắc nhở một câu, trước mắt trở nên hoảng hốt, hình như giày trên chân đối phương hơi nhúc nhích, đánh vào trên dao găm.

Không biết là nhìn lầm hay thật có động tác này, còn chưa có xác định, chỉ thấy dao găm gào thét bay ngược về, tốc độ nhanh hơn gấp bội.

- Cái gì?

Sắc mặt Tiễn Húc tái xanh, còn chưa kịp phản ứng, liền nghe hai tiếng phốc phốc, dao găm liền đâm thủng hai cổ tay của hắn.

Hô!

Lực trùng kích to lớn mang theo hắn bay ra ngoài, thẳng tắp đóng ở trên vách tường sau lưng, như một cái thánh giá, vô luận giãy dụa như thế nào cũng không tránh thoát.

- Cái này...

- Giày tùy tiện va chạm, không chỉ phá giải đoạt mệnh tam thức của Tiễn Húc, còn đóng hắn ở trên tường... thực lực mạnh như thế nào?

- Người mới này không đơn giản, chẳng lẽ lại muốn xuất hiện một vị Thập Chiến Vương mới?

- Không biết, bất quá loại thực lực này, liên tục thắng bảy tám trận cũng không có vấn đề!

...

Nhìn thấy Tiễn Húc bị treo ở trên tường, không ngừng kêu thảm, mọi người đều âm thầm cảnh giác.

Dù không nhìn ra thực lực của Trương Huyền này cao bao nhiêu, nhưng có thể hời hợt đóng Tiễn Húc ở trên tường như vậy, lực lượng mạnh mẽ

không thể khinh thường.

Làm không cẩn thận, sẽ trở thành Thập Chiến Vương mới.

- Có ý tứ!

Hồng Dương nhìn một cái, sau đó nhắm mắt lại.

Vừa rồi thủ đoạn kia, thoạt nhìn kinh diễm, nhưng đối với hắn mà nói, không tính là gì.

Một quyền đánh không chết, cùng lắm là đánh thêm một quyền...

Lôi đài không lớn, bốn phía sắp đặt trận pháp đặc biệt, như là chiếc lồng sắt, một khi tiến vào bên trong, muốn chạy trốn cũng làm không được.

- Ký giấy sinh tử đi!

Còn chưa tới trước mặt, chỉ thấy trước lôi đài có một trung niên nhân phụ trách tỷ thí, đưa qua một tờ khế ước.

Cúi đầu nhìn qua, một giọt máu tươi bay tới, lập tức nghe được bốn phía vang lên vô số tiếng gào thét như sấm sét.

Ngẩng đầu nhìn lại, trên lôi đài, nam có nữ có, già có trẻ có, chừng năm sáu trăm người, mỗi một cái con mắt đỏ thẫm, hưng phấn khó mà kiềm chế.

- Quan sát chiến đấu sinh tử, có khả năng hưởng thụ loại kích thích này, càng quan trọng hơn là, có thể ở trong chiến đấu thời khắc sống còn, thu hoạch được không ít kinh nghiệm...

Rất nhanh thì rõ ràng ý nghĩ của bọn hắn.

Sinh tử chiến, không phải tùy tiện liền có thể nhìn thấy, đối với tu luyện giả có kích thích rất lớn, có khả năng học được không ít thứ.

Có lẽ, đây cũng là nguyên nhân lớn nhất để chợ đen hưng thịnh.

Nhấc chân đi vào lôi đài, phía trên đã đứng một thanh niên, hai tay ôm ở trước ngực, vẻ mặt cao ngạo cùng lạnh lùng, dường như trận đấu này chỉ là sân khấu đi ngang qua.

Hắn là Mạnh Phục Hưng mà vừa rồi nói.

- Được rồi, sớm chút kết thúc, nhanh kiếm được Linh Thạch, thời gian không đợi người a!

Tính toán thời gian một chút, cách đấu giá hội bắt đầu không bao lâu, cũng lười dong dài, Trương Huyền duỗi lưng một cái, không có nói nhảm, chắp tay nói:

- Đắc tội!

Hô!

Một cái chớp mắt, người liền xuất hiện ở trước mặt thanh niên, bàn tay bỗng nhiên bắt tới.

Chiêu này uy lực không tính quá mạnh, lại trong nháy mắt bao phủ bốn phía, như một lưới đánh cá to lớn, vô luận chạy trốn như thế nào cũng không được.

- Ngươi... Ta không...

Không nghĩ tới đối phương chào xong, liền trực tiếp ra tay, Mạnh Phục Hưng kinh ngạc, thân thể nhoáng một cái muốn tránh né, lại phát hiện giống như lâm vào đầm lầy.

Đùng!

Bàn tay của Trương Huyền đi tới trước mặt, vang giòn một tiếng, thanh niên còn chưa kịp nói chuyện, liền bị đập ngã trên mặt đất, mắt tối sầm lại, hôn mê bất tỉnh.

Trước khi lên đài liền được thông báo, không thể nương tay, vậy liền đánh đối thủ ngất xỉu.

Choáng, không có năng lực phản kháng, đương nhiên sẽ bị phán thua.

- Trận đầu xem như chiến thắng a!

Chờ nửa ngày, thấy không có người đọc thành tích, Trương Huyền chắp hai tay sau lưng, nâng đầu lên.

Vẫn không một người nói chuyện.

Ngẩng đầu nhìn bốn phía, chỉ thấy đám người xem náo nhiệt chẳng những không có hoan hô, ngược lại từng cái giống như gặp quỷ.

Trương Cửu Tiêu cũng ở trong mọi người, che trán, không ngừng hô hào cái gì đó, chỉ bất quá bởi vì có trận pháp ngăn trở, một câu cũng không nghe thấy.

- Làm sao vậy?

Thấy phản ứng của mọi người không giống dự liệu, Trương Huyền có chút kỳ quái, đang muốn nói chuyện, chỉ thấy trận pháp của lôi đài mở ra, lại một thanh niên đi đến, nhìn Mạnh Phục Hưng nằm dưới đất, con mắt trợn tròn.

- Ngươi là đối thủ thứ hai của ta?

Thập Chiến Vương cần liên tục đối chiến mười vị, mới vừa đập bay một cái, lại tới một cái, nói rõ đây đã là đối thủ thứ hai.

- Ta là... Mạnh Phục Hưng!

- Ngươi là Mạnh Phục Hưng? Vậy cái này...

Trương Huyền ngẩn ngơ.

Cái tên này là người thứ nhất tỷ thí với mình, vậy... mới vừa bị đánh ngất xỉu là ai?

- ... Trọng tài!

Khóe miệng của Mạnh Phục Hưng co giật.

Trương Huyền nheo mắt:

- Trận đấu này... Còn có trọng tài?

- Người mới, cuộc tranh tài nào mà không có trọng tài chứ?

Mạnh Phục Hưng nói.

- ...

Thân thể Trương Huyền lay động.

Cái này gọi là chuyện gì, trọng tài người ta bình thường đều đứng ở dưới đài, gia hỏa này tuổi không lớn lắm, lại đứng ở trên đài, mình làm sao đoán được? Đối thủ còn không có gặp, một tay quất choáng trọng tài...

- Ta sẽ không bị... Hủy bỏ tư cách chứ!

Rốt cuộc biết Trương Cửu Tiêu hô cái gì, Trương Huyền im lặng.

Thật vất vả muốn tiên hạ thủ vi cường, lần này được rồi, đánh trọng tài thành như thế, sẽ không bởi vậy bị hủy bỏ tư cách, không có cách nào tiếp tục tỷ thí chứ!

- Hẳn là sẽ không, nơi này không có quy tắc như vậy...

Mạnh Phục Hưng nhẹ gật đầu, từ trong khiếp sợ khôi phục lại:

- Chúng ta bắt đầu đi!

Chợ đen vốn không có quy tắc, đánh trọng tài ngất xỉu, ở địa phương khác là không hợp quy củ, nhưng ở nơi này, hắn là ảnh hưởng không lớn.

Phần phật!

Thanh âm kết thúc, Mạnh Phục Hưng hét dài một tiếng, thẳng tắp lao đến.

Người ở trên không trung, thủ ảnh liên tục, thời gian nháy mắt hoa sen nở rộ.

Võ kỹ Thánh Vực trung phẩm, Diệp Liên Thiên Phật Thủ!

Không thể không nói, thực lực của Mạnh Phục Hưng này không yếu, coi như không bằng Tiễn Húc, nhưng cũng không kém nhiều, vừa ra tay liền bao vây không khí bốn phía, khí lưu lăn mình, tùy thời có thể nổ tung.

- Tới tốt lắm!

Thấy đối thủ thứ nhất đã lợi hại như vậy, có vẻ còn mạnh hơn trọng tài, năm ngón tay của Trương Huyền mở ra, lần nữa bắt đến.

Rầm!

Chiêu số giống vừa rồi như đúc, đổ ập xuống, như bầu trời sụp đổ, không thể tránh né.

Chiêu này của hắn không phải võ kỹ, cũng không phải công pháp tuyệt thế gì, mà là nắm bắt đơn giản nhất.

Nhưng mà chẳng biết tại sao, bàn tay hạ xuống, liền cho người ta một loại ảo giác khó mà tránh né.

Đùng!

Bàn tay cùng bàn tay đối đầu, sắc mặt của Mạnh Phục Hưng trắng nhợt, lùi về phía sau mấy bước, thân thể nhoáng một cái, nằm liệt trên mặt đất, mắt tối sầm lại, hôn mê bất tỉnh.

- Thật mạnh!

- Đây là chiêu số gì?

- Đoán chừng là chưởng công, bất quá có thể một chưởng vỗ choáng Mạnh Phục Hưng, nói rõ ít nhất có thể thắng được năm người!

- Cái này không nhất định, tuyệt chiêu uy lực càng lớn, hao tổn chân khí sẽ càng lớn, chiêu này rất lợi hại, ngộ nhỡ tiêu hao quá nhiều chân khí, có thể chống đến trận thứ năm hay không còn khó nói!

...

Dưới đài xôn xao.

Trương Huyền này, dù có chút lỗ mãng, vừa lên liền quất choáng trọng tài, nhưng thực lực rất mạnh!

Bất quá có thực lực vô dụng, còn phải chịu đựng giỏi mới được.

Hàng năm, tới tranh đoạt Thập Chiến Vương nhiều vô số kể, nhưng có khả năng thông qua và thành công, số lượng không tính quá nhiều.

- Tại hạ Đàm Thế Hữu, xin chỉ giáo!

Đập choáng Mạnh Phục Hưng, thời gian không dài lại tới một thanh niên.

Thực lực của người này hơi mạnh hơn một chút, vẫn như cũ không phải là đối thủ, một chiêu qua đi, đồng dạng nằm ở trên mặt đất.

Liên tục năm người, đều là một tay kết thúc, Trương Huyền lộ ra vẻ mệt mỏi, trên đầu xuất hiện mồ hôi, cánh tay không ngừng run rẩy.

- Đã tiến hành năm trận, có muốn tiếp tục khiêu chiến hay không?

Người thứ năm bị đánh bại, một thanh âm vang lên.

Dưới tình huống bình thường, năm trận là cực hạn, đằng sau dính dáng tiền đặt cược, tham dự tỷ thí, vô luận tu vi hay thực lực đều sẽ gia tăng thật lớn.

- Tiếp tục!

Trương Huyền gật đầu.

Mục đích tới là kiếm tiền, hiện tại ngay cả tiền đặt cược cũng không có đặt, đương nhiên không có khả năng rời khỏi.

- Tốt, cao thủ cùng ngươi tiến hành trận thứ sáu, là Khuê Thanh, đã từng khiêu chiến qua năm trận, hơn nữa chiến thắng!

Thấy hắn đáp ứng, thanh âm kia nói.

Năm trận đầu, không dính dáng tiền đặt cược, cơ bản đều là nhân vật mới đối chiến, từ trận thứ sáu bắt đầu, đều là người trải qua chiến đấu ra sân.

Tình huống bình thường, người từng có chiến tích thắng sáu trận chiến sáu trận, chiến tích bảy trận đối bảy trận...

Cứ thế mà suy ra.

Bởi vậy, hắn đối chiến Khuê Thanh, trên thực tế trước đó liền tham gia qua thi đấu, hơn nữa thu được liên tục năm trận thắng lợi.

Hô!

Quy tắc chảy ở trong óc, Trương Huyền giương mắt nhìn lại, chỉ thấy một thanh niên đi tới.

Rõ ràng khác biệt mấy vị trước, trên người mang theo sát lục chi khí nồng đậm, hiển nhiên trên tay có nhân mạng, sức chiến đấu không thể khinh thường.

- Ta xem qua ngươi thi đấu, cùng người chiến đấu, đều chỉ dùng một chiêu, thực lực không tệ!

Khuê Thanh nhẹ nhàng cười một tiếng, tròng mắt hơi híp:

- Bất quá, vừa rồi dùng chiêu kia, chân khí tiêu hao rất lớn a! Ta muốn nhìn, ngươi còn có thể kiên trì sử dụng mấy lần!

Phần phật!

Cổ tay rung lên, một chuôi trường thương xuất hiện ở trong lòng bàn tay, thẳng tắp đâm tới.

Không hổ là kẻ già đời, thế mà đang lúc nói chuyện trực tiếp đánh lén...

Còn không kịp phản ứng, mũi thương liền đi tới trước mắt.

- Chơi thương với ta?

Thấy động tác của hắn, Trương Huyền lắc đầu, cực kỳ bất đắc dĩ:

- Ta mới là lão tổ tông...

Thi đấu lôi đài (2)

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Nói xong, cũng không lấy vũ khí, ngón tay chỉ tới.

Địa phương bàn tay rơi, thoạt nhìn sẽ bị mũi thương đâm thủng, nhưng chẳng biết tại sao, thân thương còn chưa tới trước mặt, liền giảm thấp xuống một chút, giống như cố ý nhường.

Phần phật!

Bị bàn tay bắt, nhẹ nhàng lắc một cái.

Một cỗ lực lượng khổng lồ dọc theo thân thương vọt qua.

Lộc cộc lộc cộc lộc cộc lộc cộc!

Khuê Thanh hơi đỏ mặt, nhịn không được lui về phía sau mấy bước.

- Ngươi có thể nhìn thấu chiêu số của ta?

Trong mắt cực kỳ khó tin.

Vừa rồi đương nhiên không phải nhường, mà là tiến công bình thường, chỉ là đối phương trước thời hạn dự đoán được tuyệt chiêu của hắn, lúc này mới có thể liệu địch tiên cơ, tay không liền để hắn chịu thiệt.

- Ta nói thương pháp, ta là lão tổ tông, dùng thương ở trước mặt ta, còn non lắm!

Thân thể nhoáng một cái, đi tới trước mặt, bàn tay nâng lên vỗ xuống.

Rầm!

Lực lượng lật úp, như lưu tinh rơi xuống đất.

Khuê Thanh vội vàng lui về phía sau.

Vốn cho rằng đối phương liên tục chiến đấu năm trận, tình trạng đã kiệt sức, không cách nào thi triển chiêu này, phối hợp trường thương có khả năng dễ dàng chiến thắng, nằm mơ cũng không nghĩ đến... Hắn không chỉ lý giải thương pháp nhiều như vậy, còn có khả năng thi triển chiêu này.

Bàn tay nâng lên, muốn chặn lại lực lượng vọt tới, trên thân lần nữa chấn động, trường thương rời tay bay đi, một bàn tay đã đi tới trên mặt.

Lạch cạch!

Khuê Thanh té ngã trên đất, mắt tối sầm lại, hôn mê bất tỉnh.

- Trận thứ bảy, Trương Huyền đối chiến Quan Vĩnh Phong!

Ngay sau đó một bóng người đi tới, không phải người khác, chính là thanh niên vừa rồi coi hắn là cừu non kia.

- Còn tưởng rằng là cừu non, không nghĩ tới là sói...

Quan Vĩnh Phong đi tới trước mặt, không khỏi cười khổ.

Đối phương vừa đến, vẻ mặt ngây thơ, còn tưởng rằng cái gì cũng không biết, vào sân tất nhiên chịu thiệt, nằm mơ cũng không nghĩ tới mạnh như vậy, Tiễn Húc cũng không phải đối thủ!

- Bất quá, muốn ta không chiến liền nhận thua là không được, tới đi!

Phần phật!

Lòng bàn tay nhiều ra một thanh trường đao, chân khí cổn động, bổ tới.

Đối với người này có chút hảo cảm, Trương Huyền cũng không hạ nặng tay, hai chiêu qua đi, đánh đối phương ngất xỉu.

Bên này tiến vào trận thứ sáu, Trương Cửu Tiêu ở trên đài cũng bắt đầu đặt cược.

Bởi vì là nhân vật mới, dù vừa lên liền đánh trọng tài ngất xỉu, nhưng mọi người vẫn không yên lòng thực lực của Trương Huyền, trận thứ sáu người mua Khuê Thanh tương đối nhiều, lần thứ nhất một trăm mười một viên Linh Thạch, biến thành hai trăm hai mươi hai viên.

Biết thực lực của Trương Huyền, tỉ lệ cược liền nhỏ hơn không ít, có điều trận thứ bảy Trương Cửu Tiêu áp lên cả gốc lẫn lãi, sau khi kết thúc hắn, tổng tài sản đạt đến hơn ba trăm viên.

- Quả nhiên kiếm tiền...

Nhìn thấy từng đống Linh Thạch, Trương Cửu Tiêu nhịn không được cảm khái.

Mặc dù là người Trương gia, nhưng thân là bàng chi, một tháng cũng không có nhiều bổng lộc, Tinh Nguyên thượng phẩm đối với hắn cũng có tác dụng rất lớn, bình thường một tháng cũng không đến một hai viên, lúc này mới qua không đến hai mươi phút, liền từ hơn một trăm viên tăng gấp ba lần, thật đáng sợ!

- Tiếp tục!

Biết ý tứ của Trương sư, cũng không do dự, ba trăm viên Linh Thạch, tất cả đều mua Trương Huyền thắng.

Đối thủ trận thứ tám là một thanh niên hơn ba mươi tuổi, hai cánh tay trời sinh thô to, lúc này Trương Huyền liên tục chiến đấu, hình như lực

lượng tiêu hao rất lợi hại, bởi vậy tỉ lệ đặt cược lần nữa tăng thêm.

Liên tục chiến đấu hơn ba mươi chiêu, miễn cưỡng chiến thắng.

Linh Thạch trong tay Trương Cửu Tiêu, từ ba trăm viên biến thành bảy trăm hai mươi viên!

Trước đó đều là một chiêu bại địch, bây giờ lại đánh hơn ba mươi chiêu, đám người trên đài tựa hồ cũng đoán được người mới này tới cực hạn.

- Giả bộ thật giống...

Trương Cửu Tiêu cười lắc đầu, con mắt tỏa ánh sáng.

Loại thi đấu lôi đài này, phải cho người dáng vẻ không cách nào vượt qua, mới có thể thu hút càng nhiều người đặt cược, tất cả đều là một chiêu nghiền ép, không có bất kỳ lo lắng gì, biết rõ tất thua, còn có ai bằng lòng dùng tiền? Đặt cược ở đây, mặc dù đều là công tử thế gia, từng cái tài lực hùng hậu, lại không phải người ngu, nhất định là sau khi có nắm chắc mới dám đặt cửa.

Nguyên nhân chính là như vậy, Trương sư càng đánh càng mỏi mệt, khẳng định là giả vờ, mục đích là kiếm nhiều một chút.

Nhìn thấy người mới tới đi đường cũng có chút lung lay, mua hắn chiến thắng càng ngày càng ít, tất cả đều đổ về phía một vị khác.

Đối thủ trận thứ chín là một vị trung niên.

Đã từng liên tục chiến đấu tám trận, trận thứ chín thất bại.

Nguyên nhân không phải thực lực không đủ, nghe nói vì thả lỏng, rượu chè be bét, móc sạch thân thể...

Ngày thứ hai thời điểm tham gia trận đấu, chân còn run rẩy...

Loại tình huống này cũng có thể thắng liên tiếp tám trận, thực lực có thể tưởng tượng được.

Lần chiến đấu này, hắn là không có đi thanh lâu nữa, dùng khoẻ ứng mệt, lực lượng sung mãn, vừa ra tay liền lực lượng bất phàm, dẫn tới trên đài không ngừng thét lên.

Trái lại, Trương Huyền có chút phù phiếm, dường như không kiên trì nổi.

Nhìn thấy cảnh này, tỉ lệ đặt cược Trương Huyền chiến thắng lần nữa đột phá cực hạn.

Bất quá, mặc dù thực lực của trung niên nhân hung mãnh, lực công kích cường hãn, nhưng nhân vật mới kia lại giống như Tiểu Cường đánh không chết, rõ ràng bề ngoài bất cứ lúc nào cũng sẽ nằm trên mặt đất, trực tiếp bỏ mình, lại không biết vì cái gì vẫn có thể kiên trì.

Một hồi lực lượng đối đầu, liên tục chiến đấu hơn trăm chiêu.

Trương sư cực kỳ mỏi mệt, không biết làm sao khuỷu tay đụng phải cái ót của trung niên nhân, ngoài ý muốn đánh hắn ngất xỉu, lần nữa thu được thắng lợi.

Lúc này, Linh Thạch cũng đã hơn 1800 viên!

- Như vậy cũng có thể chiến thắng, vận may thật tốt, lại thắng một trận, sẽ sinh ra một vị Thập Chiến Vương mới!

- Đúng vậy, có điều trận vừa rồi kia, hao tổn quá lớn, ta cảm thấy Trương Huyền này sẽ không cách nào thông qua được!

- Trận thứ tám ta cũng nghĩ như thế, nhưng trận thứ chín vẫn tiếp tục kiên trì, gia hỏa này, có lực ý chí mà người khác khó có thể tưởng tượng, ta cảm thấy có khả năng trở thành Thập Chiến Vương mới!

- Ta mua hắn chiến thắng...

...

Rất nhanh, trận thứ mười bắt đầu, trước đó Trương Huyền biểu hiện, để đám người sinh ra lòng tin, tỉ lệ đặt cược hạ thấp.

Tất cả Linh Thạch trút vào, kết quả đi ra, chỉ biến thành hơn 2200 viên, so với trước đó gấp bội thì kém không ít.

Đương nhiên... trận tỷ thí thứ mười càng thêm “gian khổ”, hai bên đại chiến hơn ba trăm chiêu, Trương Huyền vẫn một bộ nửa chết nửa sống, nhưng không ngã...

Cuối cùng phương thức chiến thắng càng làm cho người không thể tưởng tượng, người thứ mười lại ở thời điểm tiến công, tốc độ quá nhanh, đầu đụng vào mặt đất, đụng choáng...

Có thể tham gia trận thứ chín, cơ bản đã có chiến tích thắng liền chín trận.

Loại người này đi đến bất kỳ địa phương nào, đều là cường giả tên tuổi lẫy lừng, vậy mà đầu đụng choáng, Trương Cửu Tiêu cảm thấy mình cũng nhìn không được...

Đại ca, có thể lại giả một chút hay không? Ngươi tưởng tất cả mọi người là kẻ ngu sao? Bất quá, đây đã là trận thứ mười, nói cách khác, tranh đoạt Thập Chiến Vương đã kết thúc.

- Chúc mừng Trương Huyền, trở thành Thập Chiến Vương mới! Hiện tại có hai lựa chọn, thứ nhất, tiếp tục khiêu chiến; thứ hai, sau khi nghỉ ngơi tái chiến, đồng dạng có thể tranh đoạt Bách Chiến Vương, ý kiến của ta là nghỉ ngơi một chút, như vậy có nắm chắc hơn...

Thanh âm tiếp tục vang lên.

Thập Chiến Vương là điểm phân định, sau khi thành công, liền có thể nghỉ ngơi dưỡng sức, về sau lại đến chiến đấu, đồng dạng có thể xung kích cao hơn.

Vị trước mắt này, đã mệt thành như vậy, bất cứ lúc nào cũng sẽ té xỉu, tốt nhất là lựa chọn nghỉ ngơi.

- Ta tiếp tục...

Nghe đối phương khuyên can, ánh mắt cực kỳ mệt mỏi giơ lên một chút, Trương Huyền lắc đầu.

Nói đùa, lúc này lại đi xuống? Đã tới một lần, không kiếm bồn đầy bát tràn, cứ như thế trở về, không phải có lỗi với mình sao!

Dù sao đối phương kiếm tiền bằng thủ đoạn độc ác, xài như thế nào cũng không lỗ.

- Tiếp tục? Tình trạng cơ thể của ngươi bây giờ, ta sợ không chịu nổi...

Thanh âm nói.

Mỗi một Thập Chiến Vương, đều là cây rụng tiền của chợ đen, tên này vừa mới đạt tới, liền muốn tiếp tục, thật chết ở trên đài, lại muốn kiếm tiền sẽ khó khăn.

- Ta nghĩ... Ta còn có thể kiên trì một hồi!

Trương Huyền uể oải.

- Được, hiện tại ta nói phương pháp đối diện Bách Chiến Vương cho ngươi... Liên tục chiến thắng mười vị Thập Chiến Vương, liền có thể thành công, người thứ nhất ngươi đối mặt là...

Thanh âm còn không có kết thúc, một thanh âm nhàn nhạt vang vọng toàn bộ lôi đài.

- Ta so với hắn, chỉ cần có thể đánh bại ta, liền là Bách Chiến Vương mới!

Như thanh đồng va chạm, cho người ta cảm giác đâm vào trong tai, mọi người xoạt xoạt nhìn lại, chỉ thấy một bóng người cao lớn từ bên trong đi

ra.

- Là Hồng Dương...

- Hồng Dương muốn chiến đấu, cũng hứa hẹn Bách Chiến Vương?

- Từ trước tới nay đều là Hồng Dương khiêu chiến người khác, lần này làm sao chủ động xuất thủ? Hắn bách chiến bách thắng, không có người có thể là đối thủ... Thật muốn ra tay, tên này khẳng định xong!

- Đây là tất nhiên... Bất quá, ta cảm thấy tên này chỉ cần đầu óc không bệnh, hắn là sẽ không đáp ứng!

...

Nhìn thấy bóng người đi ra, trên đài lập tức xôn xao.

Nói chuyện không phải người khác, chính là Bách Chiến Vương Hồng Dương quát khẽ một tiếng, liền để Tiễn Húc run lẩy bẩy kia!

Lúc này trên người Hồng Dương không có chút mỏi mệt, ngược lại hai mắt ửng hồng, tựa như một máy móc giết người.

- Như thế nào, có dám hay không?

Hắn cười lạnh nhìn về phía Trương Huyền.

- Cái này...

Trương Huyền chần chừ, cực kỳ rầu rĩ.

- Ha ha, mặc dù ngươi giả mỏi mệt rất giống, nhưng cường giả chết ở trong tay ta không biết bao nhiêu, nên có thể thấy được, ngươi là đang ngụy trang! Liên tục chiến thắng mười đối thủ, còn có thể có tâm tư che giấu... Thực lực đưa tới hứng thú của ta!

Hồng Dương cười một tiếng.

- Ngươi nói đùa...

Vẻ mặt tái xanh, Trương Huyền suýt chút nữa mắng ra tiếng.

Vốn còn muốn giả yếu, tiếp tục chiến đấu với Thập Chiến Vương, kiếm nhiều chút tiền đặt cược, không nghĩ tới bị tên này nhìn ra.

- Ngụy trang? Cái tên này ngụy trang?

- Ta nhìn không giống ah...

- Vừa rồi tùy lúc sẽ ngã sấp xuống, kết quả thắng liên tiếp nhiều trận như vậy, vẫn không có việc gì, quả thực đáng giá hoài nghi!

- Thật con mẹ nó hỗn đãn, tiền của lão tử, đều mua hắn thua, náo loạn nửa ngày, lại là giả bộ...

...

Nghe được Hồng Dương nói, đám người tức đến cái mũi xì khói.

Nhất là người mới vừa rồi bị hắn mê hoặc, cược thua, tức giận đến sắp nổ tung.

- Cho dù muốn động thủ với ta, cũng không thể vu cáo hãm hại a? Liên tục chiến thắng mười người, lực lượng hao tổn bao lớn, chỉ cần là tu luyện giả đều biết!

Trương Huyền uể oải ngẩng đầu:

- Không nói những người khác, đổi lại là ngươi, ngươi cảm thấy mình thắng liên tiếp mười người, còn có khí lực ngụy trang?

- Có!

Hồng Dương gật đầu.

- ...

Trương Huyền.

Ta không kiên trì nổi!

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Trước đó đám người bị Trương Huyền đánh ngất xỉu, từng cái kìm nén đến sắc mặt đỏ lên.

Dù sức chiến đấu của bọn họ không bằng Thập Chiến Vương, nhưng cũng là nhân vật kinh nghiệm sa trường, chiến lực vô song...

Liên tục chiến thắng mười trận, còn có tâm tư ngụy trang, thừa nhận bằng phẳng như vậy, có thể chừa cho bọn họ chút mặt mũi được không? Bất quá, suy nghĩ kỹ một chút, lấy thực lực của Hồng Dương, đừng nói liên tục chiến đấu mười người, coi như hai mươi, khẳng định cũng sẽ không quá mệt mỏi.

Chẳng lẽ gia hỏa chiến đấu với bọn hắn lâu như vậy, bất cứ lúc nào cũng sẽ ngã sấp xuống, cũng có loại thực lực này? Đám người đồng loạt nhìn về phía Trương Huyền, muốn từ trên mặt đối phương nhìn xem Hồng Dương nói, có phải chính xác hay không, lại thấy ánh mắt đối phương trống rỗng, thân thể run rẩy, vẫn một bộ như muốn té xỉu.

- Ta không có loại năng lực này...

Trương Huyền lắc đầu, uể oải:

- Hiện tại ta đã không kiên trì nổi, không có cách nào chiến đấu với ngươi...

Sinh Tử lôi đài của chợ đen này, kiêng kỵ nhất là giở trò dối trá, hắn cũng không muốn gây phiền toái.

- Cái này không thể tuỳ theo ngươi! Hồng Dương ta muốn chiến đấu với ai, còn không người có khả năng ngăn cản!

Tròng mắt của Hồng Dương hơi híp, tiến về phía trước một bước.

Ầm ầm!

Toàn bộ lôi đài bị chân khí rót đầy, lực lượng hùng hồn áp bức tới, cho người ta một loại cảm giác không chiến thì đừng nghĩ rời khỏi.

- Ngươi khinh người quá đáng...

Trương Huyền nâng đầu lên, trong mắt cực kỳ phẫn uất.

- Khinh người?

Hồng Dương lắc đầu:

- Động thủ đi, ngươi không dùng toàn lực, ta có thể bảo đảm ngươi sẽ chết ở đây!

Nhẹ nhàng cười một tiếng, chân khí ở trong lòng bàn tay lưu chuyển, tựa như lúc nào cũng sẽ cho ra công kích mạnh nhất, để cho người ta không chống đỡ được.

- Hồng Dương khăng khăng muốn chiến đấu, hai người chiến một trận là tránh không được, các ngươi đoán ai có thể thắng?

- Còn cần nghĩ sao, ta cược Hồng Dương!

- Ta cũng cược Hồng Dương, mỗi lần hắn chiến đấu, đều cực kỳ tàn bạo, xé nát người, lần này… ta đoán tên kia sẽ bị xé thành bốn mảnh!

- Ta cảm thấy là sáu mảnh!

- Mặc kệ mấy mảnh, dù sao cũng chết chắc...

...

Nghe được Hồng Dương nói, đám khán giả đều kích động đến vẻ mặt đỏ lên.

- Đánh cược...

Thấy mọi người cực kỳ hưng phấn, Trương Cửu Tiêu cũng hưng phấn xiết chặt nắm đấm.

Mấy trận trước, tỉ lệ đặt cược đều không kém nhiều, nhiều nhất vượt lên gấp đôi, Hồng Dương này hung mãnh như vậy, tỉ lệ bồi khẳng định rất lớn.

Đi tới trước mặt người đặt cược, quả nhiên thấy tỉ lệ bồi Trương Huyền chiến thắng, đạt đến gấp mười lần!

Nói cách khác...

Hầu như tất cả mọi người đều mua Hồng Dương chiến thắng, căn bản không có người tin tưởng gia hỏa bất cứ lúc nào cũng sẽ té xỉu kia có khả năng thắng được!

- Kiếm lợi lớn...

Con mắt tỏa ánh sáng, Trương Cửu Tiêu đưa tới không gian giới chỉ trong tay:

- Ta cược một ngàn tám trăm Tinh Nguyên thượng phẩm, mua Trương Huyền chiến thắng!

- Mua Trương Huyền?

Người phụ trách bắt nhìn thấy gia hỏa kia còn mua cái tên này, lắc đầu, cũng không nhiều lời, làm xong thủ tục.

Không có người cược, bọn họ làm sao kiếm tiền? Có thể đoán được, một ngàn tám trăm Linh Thạch của tên này, nhất định phải thua...

Khán đài đặt cược, mua đến hừng hực khí thế.

Trên đài, Hồng Dương nhìn về phía thanh niên trước mắt:

- Động thủ đi!

- Thôi được rồi, ta không phải là đối thủ của ngươi...

Trương Huyền lắc đầu.

- Không phụ thuộc vào ngươi nữa rồi!

Thấy hắn vẫn cự tuyệt, lười tiếp tục nói nhảm, Hồng Dương cười lạnh một tiếng.

Phần phật!

Thân ảnh nhoáng một cái, xuất hiện ở trước mắt, nắm đấm to lớn nổ vang, nghiền ép mà tới.

Thân thể hắn rất lớn, Trương Huyền ở trước mặt giống như hài đồng, dưới một quyền tiếng gió rít gào, mang theo tiếng sấm xé rách không khí, xem ra chỉ cần bị đánh trúng, sẽ lập tức bị đập thành bánh thịt.

Thấy đối phương nói động thủ liền động thủ, Trương Huyền cực kỳ bất đắc dĩ.

Không hổ là gia hỏa nhiều lần kinh nghiệm sinh tử, giác quan thứ sáu thật mạnh.

Mình ngụy trang rất giống, bốn phía không người nhìn ra, hắn không buông tha, rất hiển nhiên thực lực chân chính tuyệt không phải đơn giản

như vậy.

- Được rồi...

Cảm nhận được lực quyền nghiền ép tới, hùng hồn mạnh mẽ, xem như là hắn, không ngăn cản mà nói, làm không cẩn thận cũng sẽ bị đánh chết tại chỗ, Trương Huyền cực kỳ bất đắc dĩ, dời qua bên cạnh một bước.

Rầm!

Một bước không lớn, lại vừa vặn tránh né công kích của đối phương.

- A!

Lực quyền chưa dứt, nắm đấm của Hồng Dương biến thành quét ngang truy tới.

- Biến chiêu thật nhanh...

Trương Huyền giật mình.

Đổi lại người khác, mình sử dụng cảnh giới nhập vi tránh né, tất nhiên sẽ trực tiếp rơi vào khoảng không, lại khó đuổi kịp, tên này ngược lại tốt, tạm thời biến chiêu, không có bất kỳ trúc trắc, giống như trước đó đã chuẩn bị xong, phản ứng cùng ý thức chiến đấu này, so với Hình đường chủ cũng không kém bao nhiêu.

- Đoán chừng... đã bằng một phần ba của ta... Lợi hại!

Tính toán một chút, Trương Huyền cực kỳ kinh hãi.

Một lôi đài ở chợ đen, đuổi kịp một phần ba tốc độ phản ứng cùng ứng biến của hắn, đã cực kỳ đáng sợ.

Biết không kịp trốn tránh, bỗng nhiên phun ra một hơi, ngực Trương Huyền ép xuống, cả người như một tờ giấy mỏng.

Chiêu này cũng không phải học từ phân thân, mà là một loại võ kỹ đặc thù, dùng để tránh né cận thân công kích.

Người bình thường, thở ra một hơi, ngực cũng có thể ép xuống mấy inch, huống chi tu luyện giả.

Đây là chân khí trước ngực ở trong thời gian nháy mắt thu vào ổ bụng, nhờ vào lực lượng áp suất, để ngực trũng xuống, độ dày nhiều nhất chỉ bằng một quyền.

Cao thủ so chiêu gần trong gang tấc, ngực đột nhiên co lại, công kích của Hồng Dương lần nữa rơi vào khoảng không, chẳng qua vẫn không ngừng, lần nữa biến chiêu, nắm đấm đổi thành chụp, ghìm xuống phía dưới.

Bàn tay vốn cách lồng ngực rất gần, một khi bị đánh trúng, trái tim có khả năng bị đánh xuyên, mất mạng tại chỗ.

Mọi người ở đây đều cảm thấy, lần này khẳng định khó mà tránh né, Trương Huyền bị tiến công, cũng không biết là không có cách nào tránh né, hay lực lượng thật tiêu hao sạch sẽ, lồng ngực đang ép lại đột nhiên bắn lên.

Giống như bóng da bơm khí, va chạm với bàn tay, lực lượng khổng lồ đẩy lên.

Bàn tay của Hồng Dương đánh tới lồng ngực, vừa vặn bị đẩy qua một bên, ngay sau đó Trương Huyền tiến tới một bước, bàn tay bắt tới đối phương.

Chính là chiêu số trước đó lần nào cũng đúng, thắng liền mười trận.

- Ừm?

Không nghĩ tới dưới tình huống bị động như thế, gia hỏa bất cứ lúc nào cũng sẽ ngã sấp xuống kia còn có thể phản kích, ánh mắt của Hồng Dương híp lại.

Vừa rồi hắn tiến công, thoạt nhìn đơn giản, trên thực tế đúng là tam liên kích nổi danh nhất của hắn, người bình thường, cho dù là Thập Chiến Vương, cũng không kiên trì được đến chiêu thứ hai!

Gia hỏa trước mắt này, không chỉ tránh né được tiến công, còn thừa cơ phản kích, thực lực mạnh giống như trước đó suy đoán, không giống bình thường.

Trong lòng hưng phấn, tay còn lại bỗng nhiên nhấc lên, đang nghĩ phá vỡ bàn tay của đối phương, đột nhiên nhìn thấy thanh niên gần trong gang tấc nhếch miệng, trên mặt lộ ra vẻ giống như cười mà không phải cười.

Trong đầu ầm ầm một chút, thân thể Hồng Dương nhoáng một cái, xuất hiện mê muội.

- Không tốt, là năng lực của Kinh Hồng sư...

Con ngươi co rụt lại, trong lòng hoảng sợ.

Nụ cười này của đối phương, chính là một chiêu nổi danh nhất của Kinh Hồng sư… Bách Mị Sinh!

Truyền thuyết, người sáng chế chiêu này, là Kinh Hồng sư vô cùng cường hãn ở hơn một vạn năm trước, ngoái nhìn nhất tiếu bách mị sinh, lục cung phấn đại vô nhan sắc!

Chỉ cần trúng chiêu, thần trí sẽ lập tức hôn mê, từ đó mất đi sức chiến đấu.

Chỉ là... Chiêu này không phải nữ tử mới có thể thi triển sao? Vì cái gì nam nhân cũng có thể thi triển, hơn nữa thoạt nhìn rung động lòng người như vậy? Cảm nhận được trong đầu càng ngày càng mê muội, Hồng Dương vội vàng cắn lưỡi, đang cảm thấy trong đầu có chút tỉnh táo, liền thấy bàn tay của đối phương đã đi tới trước mắt.

Năm ngón tay mở ra, tựa như một ngọn núi lớn, vô luận như thế nào cũng tránh không thoát, như không có cách nào tránh né.

Đùng!

Bạt tai thanh thúy, trên mặt lập tức xuất hiện năm dấu tay, sưng đỏ lên.

- Ngươi...

Cảm nhận được khuôn mặt đau rát, giống như bị kéo thành hai nửa, Hồng Dương choáng váng, cả người sắp điên rồi.

Bách Chiến Vương của chợ đen, mới dùng một chiêu, đã bị người quất bạt tai...

Quả thực vô cùng nhục nhã.

- Ta muốn xé ngươi...

Hồng Dương gào lên một tiếng, đang muốn động thủ, chỉ thấy thanh niên tát mình xong, liên tục lui về sau bảy tám bước, như lần nữa tiêu hao hết lực lượng, thân thể không ngừng run rẩy, bất cứ lúc nào cũng sẽ ngã sấp xuống:

- Ta đã nói thân thể không kiên trì nổi, không có cách nào chiến đấu với ngươi, thôi được rồi, ta thật không phải là đối thủ...

- Ngươi...

Hồng Dương sắp nổ tung.

Mới vừa tát một bạt tai, tàn nhẫn như vậy, xoay người liền muốn đi, làm gì có chuyện ngon ăn như thế!

Còn không phải đối thủ...

Không phải đối thủ, cũng sắp quất phế ta, là đối thủ ta còn không phải lập tức bị giết?

Ầm ầm!

Bàn chân đạp mạnh, lần nữa vọt tới.

Lần này dùng lực lượng mạnh nhất, chân khí từ đầu ngón tay bắn ra, giống như một cái lồng giam to lớn.

- Hồng Dương nổi giận!

- Hắn nổi giận, sẽ có người chết...

- Vừa rồi chẳng qua là trùng hợp tát một bạt tai mà thôi, lần này khẳng định không có vận khí tốt như vậy

Trên đài lần nữa xôn xao.

Vừa rồi Hồng Dương bị tát bạt tai, tất cả mọi người có chút choáng váng, giờ phút này thấy hắn triệt để bạo phát, từng cái lần nữa kích động lên.

Phần phật!

Chưởng lực đi tới trước mặt Trương Huyền, như khuấy động phong vân, muốn đánh thủng thiên địa.

Không hổ là Bách Chiến Vương, sức chiến đấu không thể khinh thường.

Đối mặt với áp lực của đối phương, Trương Huyền lui về phía sau, thân thể xoay một cái, tránh thoát lực lượng mạnh nhất, bàn tay duỗi ra tát tới.

Động tác giống như vừa rồi, chiêu số cũng đồng dạng.

- Chiêu số tương đồng, còn muốn sử dụng với ta hai lần, nằm mơ...

Thấy lại là chiêu này, Hồng Dương tức đến nghiến răng, trong tiếng gầm gừ, bàn tay tiến lên đón.

Đang muốn đối đầu với bàn tay của đối phương, đột nhiên nhìn thấy thanh niên trước mặt nở nụ cười tà mị.

Lần này, so với vừa rồi càng thêm rực rỡ.

Trước mắt tối sầm lại, xuất hiện mê muội, bàn tay nghênh đón cũng ngừng lại, giống như cứng ngắc ở trên không trung.

Lạch cạch!

Trên mặt đau rát, thân thể không tự chủ được xoay tròn hai vòng.

- Ah...

Hồng Dương tỉnh táo lại, không ngừng nắm tóc.

Gào lên một tiếng, tiếp tục tiến lên, vừa tới nửa đường, liền nghe thanh niên ở đối diện cực kỳ bất đắc dĩ nói:

- Ta nói thân thể đã không kiên trì nổi, không có cách nào chiến đấu với ngươi, dừng ở đây thôi... Ngươi không phải không nghe chứ! Ta là thật không muốn đánh... Ta không phải đối thủ!

- Không phải đối thủ? Không muốn đánh?

Hồng Dương sờ lên má đã bắt đầu sưng đỏ, run rẩy.

Ngươi như vậy gọi là không kiên trì nổi? Nếu có thể kiên trì, ta còn không bị ngươi đánh chết? Đừng tranh bức như vậy có được hay không?

Tiền đặt cược kinh người

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Trong một gian phòng rộng lớn.

- Phường chủ, không xong...

Một lão giả vội vã chạy tới.

- Làm sao vậy?

Trung niên nhân ngồi ở chủ vị đang uống trà nhíu mày.

Chính là phường chủ của chợ đen, một vị cường giả Xuất Khiếu cảnh đỉnh phong!

Chợ đen ngư long hỗn tạp, nhiều bảo vật như vậy, không ai dám ngấp nghé, thân là phường chủ, đương nhiên nắm giữ thực lực người thường khó mà với tới.

- Là như vậy, vừa tới một người khiêu chiến gọi Trương Huyền, liên tục chiến đấu mười trận, thành Thập Chiến Vương...

Lão giả vội nói.

- Chuyện này có cái gì? Thập Chiến Vương rất bình thường a!

Nâng bình trà lên, rót đầy chén, thổi thổi lá trà trôi nổi ở phía trên, trung niên nhân không thèm để ý chút nào.

Dù Thập Chiến Vương rất khó, nhưng hàng năm vẫn có thể ra bảy tám cái, không tính là gì.

- Là rất bình thường, nhưng sau khi thành vì Thập Chiến Vương, thời điểm còn muốn tiếp tục khiêu chiến Bách Chiến Vương... Hồng Dương lên đài!

Lão giả nói tiếp.

- Ồ?

Trung niên nhân mỉm cười:

- Thực lực của Hồng Dương, đồng cấp không người có khả năng chiến thắng, chỉ cần hắn ra tay, cơ bản đều sẽ bị giết, chuẩn bị một chút, xử lý thi thể như thế nào là được, ngươi cũng coi như xe nhẹ đường quen, vì sao bối rối như thế?

- Vâng... Trước đó ta cũng cảm thấy Hồng Dương đi lên, tất nhiên không có vấn đề gì, thế nhưng mà... Ai biết cùng đối phương chiến đấu hai chiêu, đã bị đánh hai tát, mà đối phương... Hình như một chút tổn thương cũng không có.

Lão giả nói tình cảnh vừa rồi nhìn thấy ra, có chút không dám tin tưởng.

- Bị đánh? Chẳng lẽ Hồng Dương không phải đối thủ?

Trung niên nhân sững sờ.

- Vâng!

Lão giả gật đầu.

- Hồng Dương là cây rụng tiền của chúng ta, một mực bất bại, mặc dù tên tuổi rất lớn, nhưng quá cuồng bạo... Như vậy cũng tốt, bại một lần,

biết hổ thẹn sau đó dũng, hắn là sẽ trở nên càng mạnh. Ngươi chỉ cần nhìn chằm chằm, không để người chết là được...

Trung niên nhân đặt chén trà xuống, ngón tay gõ mặt bàn, trầm tư chốc lát nói.

Dù Hồng Dương lợi hại, cũng không phải không thể bại, chỉ cần ở trên lôi đài, không có bị người giết chết, không coi là cái gì.

- Ta biết, chỉ là... đồng bạn của Trương Huyền vừa đến liền điên cuồng đặt cược! Mười thắng liên tiếp qua đi, cũng đã thắng một ngàn tám trăm Linh Thạch, vừa rồi Hồng Dương ra tay, ta cảm thấy hắn không có khả năng chiến thắng, muốn thắng tổn thất trở về, liền quyết định tỉ lệ bồi rất lớn... Ai biết tên này cược tất cả Linh Thạch lên...

Lão giả lộ vẻ xấu hổ.

- Rất lớn? Lớn bao nhiêu?

Trung niên nhân sững sờ.

- Nếu như Hồng Dương thua... phường thị chúng ta lợi nhuận nhiều năm như vậy, toàn bộ chung cho đối phương cũng không đủ...

- Cái gì?

Thân thể trung niên nhân nhoáng một cái, chén trà rơi trên mặt đất, mắt tối sầm lại, suýt chút nữa ngã sấp xuống.

Đây là tỉ lệ đặt cược bao nhiêu a?

- Mang ta đi nhìn một chút, đến cùng xảy ra chuyện gì...

Hắn nhịn không được nữa, đột nhiên đứng dậy, lao về phía lôi đài.

Sinh Tử lôi đài, chết một hai người, không tính là gì, nhưng nếu chung táng gia bại sản, về sau hắn còn sống thế nào? Loại chuyện này, nhất định phải ngăn lại!

...

- Ta muốn giết ngươi...

Trên lôi đài, liên tục bị đánh hai tát, tròng mắt Hồng Dương đỏ hoe.

Mặc dù đoán ra thực lực của đối phương không yếu, lại không nghĩ rằng mạnh như vậy!

Đến chợ đen này, chiến đấu tiếp cận mười năm, chưa hề nếm qua thiệt thòi lớn như thế!

Mấu chốt nhất là... tên này được tiện nghi như thế, còn không ngừng lắc lư, thoạt nhìn như sẽ ngã sấp xuống...

Lắc lư cái rắm ah!

Nên lắc lư là ta, mặt mày của ta đã hốc hác có thấy không...

- Phong tỏa Nguyên Thần!

Gào lên một tiếng, Nguyên Thần trong cơ thể bị phong tỏa, huyệt đạo toàn thân cũng bị phong bế.

Sở dĩ liên tục bị đánh hai tát, là bởi vì đối phương sử dụng thiên phú Kinh Hồng sư, chỉ cần không nhìn, không đi nghĩ, liền có thể chống cự, không bị mê hoặc!

Ầm ầm!

Làm xong những chuyện này, lần nữa lao đến, lần này không phải nắm đấm, cũng không phải bàn tay, mà là cận thân vật lộn.

Thân thể hắn đồ sộ, lực lượng hung mãnh, cùng người giao chiến, am hiểu nhất chính là cái này, liên tục bị đánh hai tát, dù tức giận sắp nổ tung, nhưng cũng biết, muốn chém giết đối phương, báo thù rửa hận, chỉ có con đường này có thể đi.

Phần phật!

Đi tới trước mặt, khuỷu tay, đầu gối, đồng thời công kích đến, như là bão tố, để cho người ta khó mà ngăn cản.

- Lợi hại!

Vẫn uể oải như cũ, thân thể Trương Huyền nhẹ nhàng co rụt lại, thoạt nhìn là không có cách nào tránh né, lại không biết vì cái gì, công kích như cuồng phong lập tức mất đi hiệu lực, một kích cũng không đánh trúng.

- Hắn nhìn ra lộ tuyến công kích của ta?

Con ngươi của Hồng Dương co rụt lại, khó mà tin được.

Đối phương lui thân, thoạt nhìn bất đắc dĩ, trên thực tế lại đoán chắc lộ tuyến tiến công của hắn, tránh thoát tất cả địa phương công kích, động tác khó coi, hiệu quả lại cực kỳ rõ rệt.

Đang nghĩ ứng đối như thế nào, chỉ thấy Trương Huyền lung lay đưa tay ra, đánh tới khuôn mặt của mình.

- Còn chơi chiêu này? Ta đã phong tỏa Nguyên Thần, Kinh Hồng sư còn muốn làm tổn thương ta, nào có dễ dàng như vậy

Cẩn thận phòng bị, đang cảm thấy đối phương không có cách nào, bên tai liền vang lên một thanh âm nhàn nhạt.

- Đừng ngăn cản, không ngăn nổi đâu...

Thanh âm như tình nhân thì thầm, để toàn thân hắn kìm lòng không được rã rời, cơ bắp trầm tĩnh lại.

- Không đúng, là Ma âm...

Loại trạng thái này kéo dài không đến một phần mười giây, hắn lập tức đề phòng, lần nữa cắn chót lưỡi, đang muốn phản kháng, chỉ thấy bàn tay

của đối phương đã xuất hiện ở trước mắt.

Đùng!

Thanh âm thanh thúy, hốc mắt của Hồng Dương đỏ lên, quay một vòng, nửa bên mặt khác sưng phù.

- Xin ngươi tin tưởng ta, thân thể ta là thật không kiên trì nổi, không có cách nào chiến đấu với ngươi... Ta đánh không lại ngươi!

Bên tai vang lên thanh âm bất đắc dĩ của đối phương.

- Ah ah ah...

Không nghe còn tốt, sau khi nghe được càng thêm phát điên, hai mắt Hồng Dương đỏ thẫm, vừa tới trước mặt, lại nhìn thấy một bàn tay đánh tới.

Rất nhanh...

Một bên mặt khác sưng lên, đối phương tiếp tục nói:

- Ta mệt mỏi quá, không kiên trì nổi, đừng có lại tới...

Lần nữa vọt tới.

Đùng!

Đùng!

Đùng!

- Ta không kiên trì nổi...

Bàn tay của đối phương thật giống như có ma lực, mỗi lần đều có thể chuẩn xác không sai quất vào trên mặt của hắn, liên tục đổi mười mấy loại thân pháp cũng không có biện pháp tránh né, mấu chốt nhất là, mỗi

lần tát xong, đối phương đều giống như lập tức té xỉu, chật vật không chịu nổi...

Không kiên trì nổi, ngươi nhanh ngất đi ah...

Rõ ràng tùy thời sẽ bỏ mình, kết quả ta xông lên, liền ăn một tát...

Có cần không biết xấu hổ như vậy hay không? Hồng Dương muốn điên rồi.

Không chỉ hắn như vậy, tất cả mọi người trên đài cũng trợn mắt hốc mồm, vẻ mặt phát điên.

Thực lực của Hồng Dương, bọn họ đều rất rõ ràng, đồng cấp vô địch, Bách Chiến Vương chân chân chính chính...

Vốn cho rằng một khi ra tay, nhân vật mới không biết trời cao đất rộng kia sẽ bị xé thành mấy nửa...

Làm sao cũng không nghĩ đến, sẽ xuất hiện loại kết quả này...

Hồng Dương xông lên, liền bị tát bay, sau đó đối phương như bị rút sạch lực lượng, không ngừng lay động, bất cứ lúc nào cũng sẽ ngã sấp xuống...

Sau đó, Hồng Dương lại tiến lên, tiếp tục bị tát bay, cực kỳ yếu ớt...

Vòng đi vòng lại.

Hồng Dương vô địch ở trong lòng bọn họ bị đánh vô số bạt tai, mặt đã sưng tấy không còn hình người.

Mấu chốt nhất là, gia hỏa bất cứ lúc nào cũng sẽ té xỉu kia, một chiêu cũng không có trúng, một chút tổn thương cũng không có!

- Vừa rồi chúng ta thật chiến đấu với hắn?

Đám người lúc trước khuôn mặt trắng bệch, Tiễn Húc càng rút đầu ở trong cổ, giống như chim cút bị kinh sợ.

Đây chính là Hồng Dương...

Tồn tại vô địch toàn bộ phường thị, bị hắn đánh đến đánh đi, giống như trêu gà con...

Thực lực chân chính, đến cùng mạnh bao nhiêu? Quá khoa trương!

Loại người này, hắn cũng dám khiêu khích...

May mắn người ta không có so đo, nếu không... Khẳng định sớm đã bị giết.

- Đừng đánh nữa, ta thật không phải là đối thủ của ngươi... Dừng tay đi!

Trên lôi đài tiếp tục vang lên tiếng bạt tai thanh thúy cùng thanh âm bất đắc dĩ.

Phù phù!

Không biết qua bao lâu, Hồng Dương không thể kiên trì được nữa, nằm trên mặt đất, mắt tối sầm lại, hôn mê bất tỉnh.

Thắng đến hôn mê, hắn cũng cực kỳ không cam lòng.

Thi đấu lôi đài nhiều năm như vậy, lần thứ nhất đánh uất ức như thế, không có tôn nghiêm như thế.

Trước khi hôn mê, nhìn về phía đối thủ, thấy gia hỏa lung lay sắp đổ kia, lúc này vẫn giống như vừa rồi, dường như không có khác nhau quá nhiều.

Bất cứ lúc nào cũng sẽ ngã sấp xuống, nhưng luôn không ngã...

- Hắn thắng... Hồng Dương?

- Lại thua?

- Đây chính là tiền của lão bà ta...

Bởi vì Hồng Dương ra tay, không ít người đều đánh cược lớn, giờ phút này thấy hắn nằm trên mặt đất, triệt để hôn mê, từng cái sắc mặt tái xanh, sắp khóc.

Trước đó thua thật nhiều lần, vốn cho rằng Hồng Dương có khả năng giúp lấy về, nằm mơ cũng không nghĩ đến, thua rối mù rối tinh, mất cả chì lẫn chài.

Sớm biết loại kết quả này, liền mua Trương Huyền a...

Một gia hỏa không có chút danh khí, đến cùng từ nơi nào xuất hiện? Nhẹ nhõm đánh bại một vị Bách Chiến Vương?

- Khiêu chiến... Trương Huyền chiến thắng!

Chờ mười cái hô hấp, Hồng Dương không nhúc nhích, thanh âm trước đó vang lên lần nữa, dường như trong giọng nói cũng cực kỳ khó tin.

- Phát tài, lúc này thật phát tài...

Biểu lộ khác biệt đám người giống như cha mẹ chết, nghe được tin tức chiến thắng, Trương Cửu Tiêu hưng phấn đến trực tiếp nhảy lên.

Lần tranh tài này tỉ lệ đặt cược đạt đến 1: 10, nói cách khác, chỉ cần Trương Huyền chiến thắng, hắn cược 1800 viên Linh Thạch, một cái nháy mắt, liền biến thành một vạn tám ngàn, lại thêm tiền vốn, đã tiếp cận hai vạn!

Nhiều Tinh Nguyên thượng phẩm như vậy, thân là đệ tử gia tộc, cũng chưa bao giờ thấy qua!

Trước khi tới chợ đen, trên người không có một phân tiền, chưa tới một canh giờ, tiếp cận hai vạn...

Trương sư quả thực là linh khoáng sống, hơn nữa còn là loại không cần khai thác, liền có người đưa tới.

- Nhiều như vậy, hẳn là thỏa mãn yêu cầu của Trương sư a...

Biết kiếm lời nhiều như vậy, hẳn là đủ, Trương Cửu Tiêu không ngừng lại, đi tới địa phương đặt cược, đưa tới bằng chứng trong tay:

- Ta tới lấy tiền thắng! Không có gì bất ngờ xảy ra, tổng cộng là một vạn chín ngàn tám trăm viên Tinh Nguyên thượng phẩm!

- Một vạn chín ngàn tám?

Người phụ trách đặt cược còn chưa lên tiếng, một thanh âm hừ lạnh vang lên, ngay sau đó một trung niên đi tới:

- Các ngươi dính líu gian lận, lần đặt cược này không tính!

Đánh phường chủ

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

- Không tính?

Trương Cửu Tiêu sững sờ, lông mày lập tức nhăn lại:

- Ngươi có ý tứ gì?

- Không có gì!

Trung niên nhân hừ một tiếng:

- Chúng ta đặt cược, đều xây dựng ở trên cơ sở công bằng, ngươi cùng Trương Huyền kia, một cái giả yếu mê hoặc mọi người, một cái cố ý đặt cược... thuộc về hành động gian lận, đã vi phạm quy tắc, tất cả tiền đặt cược của ngươi không chỉ phải tạm giam, còn phải đền bù!

- Đền bù?

- Nhiễu loạn trật tự của phường thị, ác ý đặt cược... Người đâu, bắt tên này lại cho ta!

Bàn tay vẫy một cái, trung niên nhân nói.

Rầm!

Thời gian nháy mắt, từ bốn phía vọt tới hơn mười hộ vệ mặc khôi giáp, mỗi một cái đều có thực lực Nguyên Thần cảnh đỉnh phong, vây Trương Cửu Tiêu ở trung tâm.

- Các ngươi...

Không nghĩ tới đường đường chợ đen, thua không thừa nhận, còn muốn bắt mình, Trương Cửu Tiêu cáu sắp nổ tung, ngón tay điểm một cái, một thanh Thánh khí trung phẩm lơ lửng ở trước mắt, tùy thời sẽ động thủ.

Mặc dù hắn có năng lực vượt cấp chiến đấu, nhưng trước mắt quá nhiều người, trung niên kia càng là cường giả Xuất Khiếu cảnh đỉnh phong, căn bản không phải hắn có thể chống lại.

- Thương hội lớn như thế, thua không chung nổi, lại muốn bắt người... Đây là tác phong của các ngươi?

Còn không có động thủ, một thanh âm nhàn nhạt vang lên, chỉ thấy thanh niên ở trên đài vừa mới chiến thắng Hồng Dương, chẳng biết lúc nào xuất hiện ở trước mặt, cực kỳ không vui.

Vốn nghĩ cầm tới tiền thắng, tham gia đấu giá hội, mua Tháp Ngôn Cổ Thư...

Không nghĩ tới đối phương chẳng những không trả tiền, còn muốn bắt Trương Cửu Tiêu, liền kìm nén không được, từ trên lôi đài bay tới.

- Là các ngươi liên thủ bày cục, vi phạm quy tắc, không trừng phạt, người người đều như vậy, về sau thương hội còn làm ăn như thế nào?

Trung niên nhân vung tay áo.

Chính là vị phường chủ vừa rồi kia.

Hai vạn Tinh Nguyên thượng phẩm, toàn bộ chợ đen cộng lại, cũng chỉ có như thế, cho bọn hắn, phường thị cũng không cần mở.

- Quy tắc? Chợ đen cũng chú ý quy tắc?

Trương Huyền cười nhạo.

Đều nói nơi này là địa phương không coi trọng quy tắc nha... Hiện tại nói những này với ta?

- Không quy củ không thành sách, xem như chợ đen cũng giống như vậy...

Phường chủ nói.

- Ngươi đã dùng quy tắc, ta liền nói quy tắc với ngươi...

Trương Huyền lắc đầu.

Danh Sư đường là địa phương chú ý quy củ như thế, cũng không làm gì được hắn, phường chủ của một chợ đen, lại chơi cái này...

Quả thực là cho vay trước mặt ngân hàng!

- Đặt cược thi đấu lôi đài, người người đều có thể, Trương Cửu Tiêu là bạn ta, tin tưởng ta, mua ta chiến thắng không có vấn đề gì chứ!

Trương Huyền nói.

- Không có vấn đề!

Phường chủ gật đầu.

Chợ đen đặt cược, rất nhiều tuyển thủ mua mình chiến thắng, không có loại kích thích này, ai sẽ ở đây liều sống liều chết? Để bằng hữu mua mình chiến thắng, thuộc về sự tình bình thường.

- Đã không có vấn đề, tỉ lệ đặt cược lại là các ngươi định, mua bao nhiêu các ngươi đều tiếp nhận... Dựa vào cái gì nói chúng ta vi phạm quy củ?

Trương Huyền khẽ nói.

- Rõ ràng có thể nhẹ nhõm chiến thắng, lại ngụy trang rất yếu... Thuộc về lừa gạt...

- Lừa gạt? Cái gọi là lừa gạt, là lừa gạt cùng lừa dối, dùng thủ đoạn thu lợi không đứng đắn... Ngươi hỏi tất cả mọi người ở đây một chút, ta và Hồng Dương chiến đấu, một mực nói không kiên trì nổi, không phải là đối thủ, bảo hắn không cần tiếp tục, là hắn không nghe khuyên ngăn, nhất định muốn chiến đấu với ta, lúc này mới bị bức bất đắc dĩ, làm ra phản kích... Đây cũng là lừa gạt?

Trương Huyền nhìn qua:

- Nếu quả thật muốn dùng cái này thu lợi, trực tiếp đáp ứng chiến đấu liền tốt, không cần phải liên tiếp cự tuyệt!

- Cái này...

Trung niên nhíu mày.

Đối phương nói, vừa rồi hắn cũng nghe được.

Quả thực là bảo đối phương không nên đánh, còn càng muốn đánh...

Cẩn thận nói ra, thật không trách được đối phương.

- Không cần nói lý với ta, nơi này là chợ đen, ta là phường chủ, lời nói của ta là quy tắc! Người đâu, bắt hai gia hỏa làm loạn này cho ta!

Biết nói tiếp, lý do của đối phương càng nhiều, trung niên hất lên ống tay áo, triệt để vạch mặt.

- Tìm không thấy lý do, liền muốn bắt người? Ta ngược lại muốn xem xem, ai dám động đến một cọng tóc gáy của chúng ta...

Trương Huyền nhíu mày, nhìn quanh một vòng.

- Lên!

Một hộ vệ quát, đi đầu vọt lên.

Coi như thực lực tên này mạnh mẽ, nhưng bọn họ nhiều người, tất cả đều là cường giả Nguyên Thần cảnh đỉnh phong, hắn là có thể nhẹ nhõm bắt lại.

Trường kiếm lăng không, một đạo kiếm mang bắn tới.

Có thể làm hộ vệ ở chợ đen, trấn áp người không tuân quy củ, thực lực không thể khinh thường, kiếm mang còn chưa tới trước mặt, liền xé không khí nứt toác, như tiện tay cũng có thể chém người thành hai khúc.

Thấy trong kiếm khí cương mãnh của đối phương mang theo âm nhu, Trương Huyền cũng không tránh né, thân thể đột nhiên nhoáng một cái, ngón tay chỉ tới.

Lạch cạch!

Kiếm khí vỡ vụn, chân khí đi tới trước mặt hộ vệ, chỉ một chút, người sau liền cảm thấy đan điền rung động kịch liệt, sau đó vỡ vụn.

- Ngươi... Phế bỏ thực lực của ta?

Thân thể mềm nhũn, hộ vệ ngã trên mặt đất, trong mắt cực kỳ hoảng sợ.

Đan điền vỡ vụn, tương đương với tu vi hủy hết, tu luyện không biết bao nhiêu năm, triệt để phế bỏ.

Trương Huyền lười trả lời, dưới chân tiếp tục lay động, thanh âm liên tiếp như pháo tết, mười hộ vệ trước đó vây quanh Trương Cửu Tiêu, mấy hơi thở qua đi, tất cả đều nằm trên mặt đất, cảm nhận được đan điền bị phế, từng cái cực kỳ sợ hãi.

Đám người này làm mưa làm gió, trợ Trụ vi ngược, coi như giết cũng không quá phận, huỷ bỏ đan điền, xem như hạ thủ lưu tình.

Thấy một Nguyên Thần cảnh hậu kỳ nho nhỏ, vậy mà ở trước mặt phế bỏ thuộc hạ của mình, phường chủ tức đến tròng mắt đỏ hoe, bàn tay trảo một cái, lực lượng hùng hồn phun ra ngoài, lăng không bắt đến.

Trương Huyền híp mắt lại, cũng không tránh né, đạp chân lao tới đón.

Tu vi tấn cấp đến Nguyên Thần cảnh hậu kỳ, còn không người luyện tập, tên này đã tìm phiền toái, không ngại đánh một trận nha!

Ầm ầm!

Nắm đấm va chạm bàn tay của đối phương, hai đạo lực lượng chạm vào nhau, bốn phía phát ra tiếng nổ thật to, khán đài ở dưới dư âm lực lượng trùng kích, lập tức sụp đổ.

Đám người trước đó xem náo nhiệt, thấy lực lượng xung kích cường đại như thế, tất cả đều bị dọa đến nhao nhao phân tán, Trương Cửu Tiêu cũng lùi về sau mấy chục mét.

- Ngươi... Làm sao lại mạnh như vậy?

Con ngươi của Phường chủ co rụt lại.

Vốn cho rằng đối phương chỉ là vượt cấp chiến đấu, thực lực kém hắn rất nhiều, nằm mơ cũng không nghĩ đến, quyền chưởng tấn công, thế mà... Thế lực ngang nhau!

Một Nguyên Thần cảnh hậu kỳ, lực lượng tương đương Xuất Khiếu cảnh đỉnh phong như hắn...

Tận mắt nhìn thấy, cũng cảm thấy khó có thể tin.

- Ngươi đến cùng là ai?

Loại năng lực vượt cấp chiến đấu này, lai lịch tất nhiên sẽ không đơn giản, phường chủ tuyệt không tin chỉ là người khiêu chiến bình thường.

- Trương Huyền!

Trương Huyền cười nhạt một tiếng, lật tay một cái, đánh xuống một chiêu.

Thoạt nhìn không có bất kỳ lực lượng nào, lại cho người ta một loại cảm giác khó mà chống lại, phường chủ còn muốn nói cái gì, thấy chiêu này bổ tới, biết không ngăn cản không được, lần nữa nghênh tiếp.

Bất quá, nắm đấm còn không có tiếp xúc bàn tay của đối phương, chỉ thấy thân ảnh trước mắt chợt lóe, chẳng biết lúc nào đã đi tới trước mặt, nhẹ nhàng nhấn một cái.

Bành!

Phường chủ phun ra máu tươi, bay ngược về phía sau, tầng tầng ngã xuống đất, vẻ mặt trắng bệch.

Thời điểm Trương Huyền ở Nguyên Thần cảnh trung kỳ, còn kém không nhiều có thể chiến đấu với Xuất Khiếu cảnh đỉnh phong, hiện tại đạt đến hậu kỳ, coi như đối phương rất mạnh, vẫn không chống lại được.

- Đi, bắt hắn đánh tàn phế cho ta!

Hai chiêu qua đi, biết đối phương căn bản không phải đối thủ, Trương Huyền lười tiếp tục động thủ, gọi một tiếng.

Phần phật!

Trong một gian phòng lập tức bay ra hơn một trăm chuôi trường đao, thẳng tắp bổ tới phường chủ.

Những đại đao này, dù chỉ là Thánh Khí hạ phẩm, nhưng số lượng thực sự quá nhiều, hơn trăm cái đồng thời tiến công, trong nháy mắt đao khí tung hoành, con ngươi của phường chủ co lại, đánh trả cũng không kịp, liền bị đánh máu me đầm đìa.

- Những thứ này...

Lão giả bẩm báo phường chủ nhìn thấy nhiều vậy đao như, lông mày nhảy loạn.

Không phải cái khác, chính là vũ khí dùng để cung cấp cho tuyển thủ...

Chỉ là những vật này không phải đều không có linh tính sao? Làm sao nghe lời như thế, đi tiến công phường chủ?

- Hẳn là bị Khải Linh...

Nắm đấm căng thẳng, rất nhanh thì hiểu được.

Rất hiển nhiên, những binh khí này đều bị đối phương Khải Linh, nguyên nhân chính là như vậy, mới nghe lời tiến công phường chủ như thế...

Cái tên này, từ khi đi vào chọn vũ khí, đến lúc đi ra không có dùng bao nhiêu thời gian a...

Nhanh như vậy liền thành công, hơn nữa Khải Linh nhiều binh khí như vậy...

Đến cùng làm sao làm được? Không chỉ hắn không dám tin, khóe miệng của Trương Cửu Tiêu cũng giật một cái.

Sớm biết thủ đoạn Khải Linh của Trương sư đương thời có một không hai, nhưng không nghĩ tới trước thời hạn liền chuẩn bị, thu phục hết trường đao của người ta.

Xem ra vừa mới tới, liền đoán ra muốn lấy được tiền đặt cược cũng không dễ dàng như vậy

Đối phương bức bách, vừa khéo cho cái cớ thôi.

Ô ô ô ô!

Hơn một trăm Thánh Khí hạ phẩm, như trải qua huấn luyện đặc thù, mỗi một lần tiến công, đều là chỗ yếu hại của phường chủ, thời gian không

dài, vị cường giả Xuất Khiếu cảnh đỉnh phong mới vừa rồi còn khí thế hung hăng, trên thân chảy đầy máu tươi, không biết bị chặt bao nhiêu đao, bất cứ lúc nào cũng sẽ tử vong.

- Dừng tay... Ta bằng lòng trả lại Linh Thạch ngươi thắng...

Biết tiếp tục nữa, sớm muộn gì cũng sẽ bị chém chết, phường chủ vội vàng la lên.

Mặc dù cảm thấy uất ức, nhưng không có cách nào.

Mình không phải đối thủ, càng không ngăn cản nổi những đại đao này.

- Trả tiền?

Vẫy tay một cái, tất cả trường đao bay trở về, đồng loạt lơ lửng ở sau lưng Trương Huyền, tựa như khổng tước xòe đuôi.

- Vâng...

Giãy dụa đứng dậy, phường chủ lấy ra một chiếc nhẫn đưa tới:

- Đây là một vạn chín ngàn tám trăm Linh Thạch thượng phẩm...

Đây là chợ đen lợi nhuận không biết bao nhiêu năm, một khi giao hết, mắt xích tài chính của toàn bộ chợ đen sẽ gián đoạn.

Tiện tay nhận lấy, Trương Huyền nhìn qua, nhẹ gật đầu.

Về số lượng đầy đủ, xem ra đối phương không có chơi mánh khóe.

- Những tiền đánh cược này là ta chiến đấu thắng tới... Ngươi ra tay với ta cùng bằng hữu của ta, xem bồi thường như thế nào đi!

Cất kỹ Linh Thạch, Trương Huyền nhìn lại.

- Đền bù?

Khuôn mặt Phường chủ tái đi.

Đã táng gia bại sản, còn muốn đền bù?

- Không sai!

Trương Huyền gật đầu.

Cái chợ đen này, không coi nhân mạng ra gì, Danh Sư đường cùng Tiềm Xung thành mặc kệ, nhưng hắn gặp gỡ, tự nhiên phải quản một chút, nếu không người người đều như vậy, Danh Sư lập xuống quy củ ở đâu?

- Không biết... đền bù như thế nào?

Phường chủ cắn răng.

- Ta nghe nói chợ đen các ngươi vừa mới đạt được một bản Tháp Ngôn Cổ Thư?

Trương Huyền suy nghĩ một chút, nói.

Thanh âm trong sương mù

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

- Tốt, ta lập tức phái người đi lấy!

Phường chủ dừng lại một chút, vội nói.

Mặc dù thứ này trân quý, cũng chỉ là một vật phẩm của phường thị mà thôi, so với tính mạng thì kém nhiều, trước mắt đao phủ, tự nhiên biết lựa chọn như thế nào.

Phân phó một tiếng, lão giả vừa rồi kia vội vã rời khỏi, thời gian không lâu, một hộp ngọc được đưa tới.

Tiện tay mở ra, bên trong quả nhiên có một bản thư tịch cổ xưa, phía trên có chút ố vàng, chữ viết mang theo linh khí đặc thù.

- Ừm!

Xác nhận một chút, biết là Tháp Ngôn Cổ Thư thật, lúc này Trương Huyền mới nhẹ gật đầu, thu vào nhẫn:

- Đi!

Thân thể nhoáng một cái, bay ra phía ngoài.

Trương Cửu Tiêu cùng tất cả trường đao theo sát phía sau.

Nhìn về phía bọn họ biến mất, cừu hận trong mắt phường chủ tựa như nước sông chảy xuôi.

- Phường chủ, cứ bỏ qua như thế sao?

Lão giả kia đi tới.

Chợ đen của bọn họ, thành lập trên vạn năm, từ đầu đến cuối còn chưa từng ăn thiệt thòi lớn như thế.

- Bỏ qua? Đồ vật của Kỷ Linh Phong ta, không có dễ cầm như thế!

Phường chủ híp mắt lại, nắm đấm nắm khanh khách vang vọng.

Lần này không chỉ tổn thất Linh Thạch, trọng yếu nhất là, thật nén giận như vậy, chợ đen của bọn họ còn mặt mũi nào tiếp tục ở Tiềm Xung thành?

- Vậy... Làm sao bây giờ?

Thực lực của đối phương, ngay cả phường chủ cũng đè lên đánh, coi như không cam lòng, lại có thể thế nào?

- Đi lấy Khinh Ngữ kiếm của ta ra!

Phường chủ vẫy tay.

- Khinh Ngữ kiếm? Chẳng lẽ Phường chủ muốn...

Con ngươi co rụt lại, lão giả giống như rõ ràng cái gì, cực kỳ khó tin.

- Không sai, ta muốn đi chỗ kia, để hắn ra tay!

Ánh mắt phường chủ phát lạnh, cắn răng nói.

- Vâng!

Lão giả vội vã lui ra, thời gian không dài, đưa tới một thanh trường kiếm.

Thoạt nhìn không khác kiếm bình thường quá nhiều, nhưng nhẹ nhàng gảy, kiếm khí lập tức vây quanh, tựa như rơi vào trời đông giá rét, nhất là bên tai sẽ vang lên thanh âm nỉ non, để cho người ta trong lúc bất tri bất giác bị chém giết.

Khinh Ngữ kiếm, Thánh khí trung phẩm đỉnh phong, có thể so với cường giả Xuất Khiếu cảnh đỉnh phong!

Một trong những vũ khí cường đại nhất Tiềm Xung đế quốc!

- Đi kiểm tra nội tình của Trương Huyền kia một chút!

Cầm trường kiếm trong tay, khí thế của phường chủ biến đổi, so với vừa rồi mạnh mẽ không biết gấp bao nhiêu lần.

- Vâng!

Lão giả rời khỏi, sắp xếp người hỏi thăm tin tức, phường chủ thì dùng dược vật chữa thương, ngồi tại nguyên chỗ trị thương.

Thời gian không dài, liền đưa tới một ngọc bài:

- Đây là tất cả tư liệu của Trương Huyền, từ Thanh Nguyên đế quốc tới, từng xông đường thành công, thông qua lần đầu khảo hạch của Thánh Tử điện...

Không hổ là chợ đen, mạng lưới tin tức dày đặc, thời gian ngắn như vậy, đã hỏi thăm rõ ràng sự tình của Trương Huyền.

- Nguyên lai là thiên tài Danh Sư, khó trách dám đến nơi này làm loạn...

Phường chủ đứng dậy.

Trải qua một hồi điều chỉnh, mặc dù thương thế trên người nghiêm trọng, cũng đã có khả năng khống chế.

- Ngươi ở đây, khống chế đại cục, ta đi ra ngoài một chuyến!

Phường chủ khoát tay áo, cầm trường kiếm trong tay, đi ra ngoài.

Rời khỏi chợ đen một đường phi hành, không biết qua bao lâu, đi tới bên ngoài một đoàn sương mù.

- Ngươi đã đến...

Trong sương mù truyền tới một thanh âm nhàn nhạt.

- Vâng, ta muốn ngươi giúp ta giết người!

Phường chủ cắn răng.

- Đánh đổi cái gì?

- Khinh Ngữ kiếm về ngươi!

Bàn tay lắc một cái, trường kiếm lơ lửng lên.

- Ngươi xác định?

Thanh âm trong sương mù mang theo kích động.

- Không sai!

Phường chủ híp mắt lại:

- Ngươi thủ ở chỗ này, là vì truyền thuyết kia, nhưng mà ngươi hẳn phải biết, không có Khinh Ngữ kiếm, sẽ vĩnh viễn không có khả năng hoàn thành...

- Muốn giết ai?

Im lặng một lát, thanh âm trong sương mù tiếp tục vang lên.

- Hắn gọi Trương Huyền, là một Danh Sư, thông qua được lần đầu khảo hạch của Thánh Tử điện, đây là tư liệu!

Cổ tay rung lên, ném tư liệu vừa rồi sưu tập vào sương mù.

- Danh Sư xông đường thành công? Xem bộ dáng là siêu cấp thiên tài!

Thanh âm trong sương mù mang theo chần chừ.

Danh Sư có khả năng xông đường thành công, tổng bộ tất nhiên cực kỳ chú trọng, hắn chém giết, một khi rò rỉ tin tức, kết quả ai cũng biết.

- Ngươi chỉ nói, có đáp ứng hay không là được!

Phường chủ cũng lười nói nhảm.

- Tuổi thọ của ta đã không còn bao lâu, nếu như không mở ra chỗ kia, vô cùng có khả năng trong ba năm sẽ tử vong... Đã như vậy, giết một thiên tài cũng không tính là gì. Bất quá, chuyện này cần cẩn thận chuẩn bị, để cho người ta nhìn không ra sơ hở mới được...

Thanh âm trong sương mù, chậm rãi truyền đến.

- Điểm ấy ta tự nhiên biết!

Phường chủ đáp.

Bất kể có phải tự mình ra tay hay không, mưu sát một vị siêu cấp thiên tài của Danh Sư đường, coi như hắn là phường chủ của chợ đen, cũng sẽ bị tiêu diệt.

Nguyên nhân chính là như vậy, thiên tài của Danh Sư đường không ai dám động!

Đệ nhất chức nghiệp của Đại lục mang tới lực uy hiếp, thật giống như con cháu của đại tông môn vậy.

Coi như biết tu vi kém, người mang trọng bảo, nhưng ngươi dám động thủ sao?

- Được rồi, ngươi đi trước đi, ta sẽ nghĩ biện pháp xử lý sự tình, trong ba ngày cho ngươi trả lời chắc chắn!

Chần chờ một lát, thanh âm trong sương mù như nghĩ tới điều gì, nói.

- Không cần cho ta trả lời chắc chắn, ta chờ ở chỗ này, thấy tận mắt ngươi giết hắn, chỉ cần vừa chết... Ta sẽ lập tức giao Khinh Ngữ kiếm cho ngươi!

Phường chủ nói.

- Cũng tốt!

Thanh âm trong sương mù, dừng lại một chút:

- Vậy ngươi vào đi!

- Ừm!

Phường chủ ôm trường kiếm, nhanh chân đi vào sương mù, rất nhanh biến mất không thấy gì nữa...

…

- Không nghĩ tới chợ đen này, cũng không phải trang viên lúc trước nhìn thấy, mà là giấu ở trong dãy núi...

Rời khỏi chợ đen, thu hồi tất cả trường đao, Trương Huyền nhìn xuống dưới, lúc này mới phát hiện, vị trí trước đó cũng không phải là lòng đất, cũng không có liên quan quá nhiều với trang viên kia, mà giấu ở trong một ngọn núi thật lớn.

Trang viên chỉ là vì che giấu tai mắt người.

Khó trách tiến vào bên trong, còn phải che kín con mắt, đoán chừng chợ đen cũng lo lắng Danh Sư đường không khoan dung, trực tiếp động thủ.

- Lần này nhờ có ngươi giúp một tay, một ngàn Linh Thạch này, cho ngươi!

Cổ tay rung lên, lấy ra một đống Linh Thạch đưa tới.

- Cái này làm sao được...

Trương Cửu Tiêu giật nảy mình.

Một ngàn Tinh Nguyên thượng phẩm, xem như hắn cũng chưa bao giờ thấy qua.

- Cầm đi, mau chóng tăng thực lực lên, trước thông qua thi vòng hai lại nói!

Trương Huyền khoát tay áo.

Nếu như không phải đối phương nói cho hắn biết tin tức chợ đen, còn giúp đặt cược, cũng không có khả năng kiếm nhiều như vậy.

Có thể nói, trong hai vạn Linh Thạch, có một nửa công lao là của đối phương, cho một ngàn, đã coi như là mình chiếm tiện nghi.

- Vậy... Đa tạ Trương sư!

Biết đối phương tranh thủ danh ngạch cho mình không dễ dàng, Trương Cửu Tiêu không chối từ nữa, thu Linh Thạch vào nhẫn, trong mắt cực kỳ cảm kích.

Vị trước mắt này, mặc dù tuổi còn nhỏ hơn hắn, nhưng ở chung, sẽ tự nhiên sinh ra xúc động cố gắng tu luyện, vĩnh viễn không ngừng.

Nguyên nhân chính là như vậy, nên bất kể địch nhân, hay bạn bè, đều bằng lòng vây quanh ở bên cạnh, không nguyện ý rời đi.

Trước kia mình cũng cực kỳ ghen tỵ và oán giận, mà bây giờ, loại tâm tình này sớm đã biến mất không thấy hình bóng...

- Không cần khách khí!

Không biết ý nghĩ của đối phương, Trương Huyền khoát tay áo...

Trở lại Danh Sư đường, trời đã triệt để tối.

Lần nữa đi vào Thiên Nghĩ Phong sào, lấy Linh Thạch ra.

Điều chỉnh tốt trạng thái, bắt đầu tu luyện, thời gian không dài, tu vi lần nữa đột phá, như nguyện đạt đến Nguyên Thần cảnh đỉnh phong.

- Tu luyện Vu Hồn!

Linh Thạch đầy đủ, Trương Huyền tiếp tục vận chuyển công pháp Thiên Đạo Vu Hồn.

Sau hai canh giờ, lực lượng Vu Hồn cũng đạt tới Nguyên Thần cảnh đỉnh phong.

- Sức chiến đấu hiện tại, chỉ sợ so với nửa bước Lĩnh Vực cảnh cũng không hề yếu...

Chân khí chảy xuôi ở trong người, cảm nhận được mình nắm giữ không gian cùng khống chế lực lượng, Trương Huyền cực kỳ vui sướng.

Thời điểm Nguyên Thần cảnh hậu kỳ, Xuất Khiếu cảnh đỉnh phong bình thường cũng không phải đối thủ, hiện tại không chỉ tu vi đột phá, Vu Hồn cũng tăng hai cấp bậc, sức chiến đấu đâu chỉ tăng lên gấp đôi!

Có thể nói, lấy thực lực bây giờ, coi như không sử dụng khôi lỗi, chỉ sợ Nhạc Nhất Toàn cũng không phải đối thủ, sẽ bị trực tiếp đánh bại.

- Tu vi đạt tới Nguyên Thần cảnh đỉnh phong, công hiệu của Tinh Nguyên thượng phẩm cũng hầu như không còn...

Dù tu vi cùng sức chiến đấu tiến bộ rất lớn, nhưng hiệu quả của Tinh Nguyên thượng phẩm đối với hắn, cũng biến thành cực kỳ bé nhỏ.

Trước đó, một viên Linh Thạch có thể để hắn có rất lớn tiến bộ, mà bây giờ, một trăm viên mang tới hiệu quả, cũng không có bao nhiêu.

Có thể đoán được, coi như bây giờ trong tay hắn còn hơn một vạn viên Linh Thạch, nhưng muốn nhờ vào đó xung kích nửa bước Xuất Khiếu, thậm chí Xuất Khiếu, vẫn còn có chút khó khăn.

Thiên Đạo chân khí, yêu cầu linh khí quá cao, xuất hiện loại tình huống này, là sự tình trong dự liệu, nhưng chân chính xác nhận, vẫn cảm thấy có chút ưu sầu.

Thật vất vả quyên góp đủ Linh Thạch, kết quả hiệu quả lại không đủ...

Xem ra vẫn phải vì Linh Thạch mà không ngừng cố gắng!

- Phân thân, đây là công pháp Thiên Đạo Vu Hồn, ngươi nhanh tu luyện đi!

Tiện tay ném công pháp và Linh Thạch cho phân thân, Trương Huyền nói.

Lúc này Phân thân đã thôn phệ Thanh Điền Hoàng sạch sẽ, thực lực cũng đạt tới tình trạng không thể tưởng tượng.

- Tốt!

Cũng không nói nhảm, phân thân bắt đầu tu luyện.

Bởi vì là một linh hồn phân liệt ra, tốc độ tu luyện của hai người tương đương, mấy canh giờ sau, phân thân hoàn tất tu luyện Thiên Đạo công pháp, cộng thêm trước đó thôn phệ Vu Hồn của Thanh Điền Hoàng, thực lực đã vượt qua Trương Huyền, đạt đến ngụy Xuất Khiếu cảnh.

Chỉ cần thông qua lôi kiếp, liền có thể trở thành cường giả Xuất Khiếu cảnh chân chính!

- Thực lực ngươi bây giờ đại khái mạnh cỡ nào?

Thấy tu vi của hắn tiến bộ lớn như thế, Trương Huyền nhịn không được hỏi.

- Nửa bước Lĩnh Vực cảnh, hắn là có thể tiện tay bóp chết! Lĩnh Vực cảnh sơ kỳ, cũng có thể chiến một trận!

Phân thân kiêu ngạo.

Da mặt Trương Huyền co lại.

Lĩnh Vực cảnh, cùng nửa bước Lĩnh Vực cảnh, dù chỉ kém một tiểu cấp, nhưng sức chiến đấu lại có thiên địa khác biệt.

Lĩnh Vực cảnh, còn gọi Vô Địch cảnh, thả lĩnh vực ra, trong phạm vi nhất định có thể nói Chúa Tể, mặc kệ nhiều người ít người, chỉ cần cấp bậc không vượt qua, liền không có khả năng chiến thắng!

Phân thân có thể so với Lĩnh Vực cảnh sơ kỳ...

Chỉ bằng vào điểm ấy, liền không biết mạnh mẽ hơn bản tôn bao nhiêu lần.

Loại thực lực này, lại thêm phòng ngự cùng lực lượng biến thái...

Thật muốn chiến đấu, đoán chừng Tiềm Xung đế quốc không người có thể địch!

Ai, tu luyện lâu như vậy, vẫn không bằng phân thân...

Cái bản tôn này, thật sự là quá xấu hổ, hận không thể tự sát.

- Tốc độ tu luyện của ta vẫn quá chậm...

Trương Huyền nhịn không được cảm khái, vô cùng xấu hổ.

Lĩnh vực

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

So với những người khác, khả năng còn có chút ưu thế, nhưng so với phân thân, hắn một mực bị ngược, suy nghĩ một chút cũng cảm thấy cực kỳ uất ức.

Lắc đầu, bất đắc dĩ dứt bỏ cảm xúc, một cái hộp ngọc xuất hiện ở trong lòng bàn tay, nhẹ nhàng mở ra, thư tịch cổ xưa chậm rãi bồng bềnh.

Tháp Ngôn Cổ Thư!

Tinh thần khẽ động, xuất hiện ở trong óc.

- Quả thực là pháp môn tu luyện của Lạc gia... Bất quá không dính dáng công pháp, chỉ là một loại hệ thống tu luyện mà thôi!

Xem hết nội dung trong thư tịch, Trương Huyền gật đầu.

Tháp Ngôn Cổ Thư ghi lại lý giải của Diêm đường chủ khi nghe Lạc Thánh giảng bài, cũng không phải công pháp của Lạc gia, mà là một loại lĩnh ngộ đối với tu luyện.

Thật giống như phương pháp học tập, chỉ cần học được, tu luyện sẽ nhanh hôn rất nhiều.

Chỉ bất quá Trương Huyền tu luyện Thiên Đạo công pháp, tương đương với nắm giữ phương pháp học tập tốt nhất, dù pháp môn của đối phương không tệ, vượt xa không ít pháp quyết, nhưng đối với hắn mà nói vẫn không có tác dụng.

- Còn tưởng rằng trân quý lắm... Đáng tiếc!

Lại nghiên cứu một hồi, nhịn không được lắc đầu.

Vốn còn nghĩ đạt được thư tịch này, có thể nghiên cứu công pháp của Lạc gia một chút, về sau ứng đối sẽ tốt hơn, hiện tại xem ra, quả nhiên không dễ dàng như vậy.

Công pháp của đại gia tộc như Lạc gia, nếu quả thật truyền đi, khẳng định sớm đã bị phát hiện thu hồi, làm sao có thể mặc cho Tiềm Xung đế quốc tiến hành đấu giá?

- Hệ thống tu luyện của Lạc gia, mặc dù không tệ, nhưng so với Ngô Khâu cổ thánh, vẫn kém một đoạn rất lớn.

Đồng dạng là công pháp nghiên cứu không gian, nhưng Ngô Khâu cổ thánh lý giải không gian nhắm thẳng vào bản chất, Lạc gia kém không ít, bất quá không thể không nói, hai loại pháp quyết quả thực có chỗ tương tự.

Như đồng căn đồng nguyên.

- Đúng rồi, bộ pháp quyết này, dung hợp với Diễn Không thiên thư nhị trọng, có thể hình thành Thiên Đạo công pháp hay không?

Trong lòng hơi động.

Diễn Không thiên thư, hết thảy ngũ trọng, cho đến bây giờ chỉ tu luyện nhất trọng, hơn nữa đạt đến đỉnh phong, sở dĩ không có tiếp tục nữa, một là công pháp nhị trọng thiếu hụt quá nhiều, thứ hai, tu vi cùng lực lượng không đủ.

Bây giờ thực lực đạt tới Nguyên Thần cảnh đỉnh phong, so với trước đó mạnh mẽ hơn không biết bao nhiêu, có lẽ có thể thử.

- Chính xác!

Tìm ra văn tự của Diễn Không thiên thư nhị trọng, thời gian nháy mắt cùng Tháp Ngôn Cổ Thư dung hợp lại với nhau.

- Quả nhiên có thể...

Vội vàng mở ra, con mắt lập tức sáng ngời.

Năm cảnh giới của Diễn Không thiên thư, theo thứ tự là súc địa, xuyên toa, khống chế, hủy diệt cùng sáng tạo.

Hắn đã tu luyện nhất trọng súc địa đến đỉnh phong, phối hợp Hành Giả Vô Cương mà nói, thân ảnh khẽ động, có thể xuất hiện ở ngoài trăm mét, tốc độ nhanh chóng, tựa như thuấn di.

Nắm giữ đối với không gian, cũng làm cho hắn có thể chiến đấu với nửa bước Lĩnh Vực cảnh.

Hiện tại có Thiên Đạo công pháp nhị trọng, nghiêm túc học tập mà nói, tất nhiên có thể tiến thêm một bước.

Cực kỳ hưng phấn, bàn tay trảo một cái, Linh Thạch tích tụ ở bên cạnh, trong đầu suy tư cảnh giới xuyên toa, bắt đầu tu luyện.

Không biết qua bao lâu.

Đứng dậy, khí tức liên tục tăng lên.

Trải qua một phen tu luyện, dù không có tu luyện Diễn Không thiên thư nhị trọng tới đỉnh phong, nhưng lý giải đối với không gian đã gia tăng thật lớn.

Trước đó thực lực không kém nửa bước Lĩnh Vực cảnh bao nhiêu, mà bây giờ, xem như Lĩnh Vực cảnh sơ kỳ chân chính, có lẽ cũng có thể

đánh một trận!

- Ra!

Tinh thần khẽ động, trong phạm vi một mét chung quanh thân thể, lập tức xuất hiện một vòng sáng thật mỏng, không gian trong vòng sáng như hoàn toàn do hắn chưởng khống!

- Dù cái này không phải lĩnh vực, nhưng giống nhau đến kì diệu...

Xiết chặt nắm đấm, cẩn thận cảm thụ công hiệu của vòng sáng, hai mắt Trương Huyền tỏa ánh sáng.

Vòng sáng này, là lý giải của hắn đối với không gian, nhờ vào lực lượng linh hồn hình thành, mặc dù không phải lĩnh vực, lại không kém lĩnh vực bao nhiêu, trong phạm vi cách thân thể một mét, tuyệt đối khống chế, có thể nói vô địch.

- Thử uy lực một chút!

Ngón tay điểm ra, Kim Nguyên đỉnh xuất hiện ở trước mắt.

- Dùng hết toàn lực công kích ta!

- Vâng!

Kim Nguyên đỉnh hơi chần chừ, nhưng vẫn lên tiếng, gào thét một tiếng, lăng không lao xuống, thẳng tắp đánh tới hắn.

Lô đỉnh nắm giữ sức chiến đấu Xuất Khiếu cảnh hậu kỳ, tốc độ cực nhanh, như vượt qua thanh âm, có điều vừa tới cách thân thể Trương Huyền một mét, lập tức chậm lại.

- Định!

Quát nhẹ một tiếng.

Lô đỉnh lập tức ngừng lại, vô luận giãy dụa như thế nào cũng không thể động đậy.

- Nếu như ta muốn, có thể tuỳ tiện nghiền nát linh tính của Kim Nguyên đỉnh, trọng thương thân đỉnh...

Cảm nhận được lực lượng khống chế, Trương Huyền hoảng sợ.

Khó trách nói Thánh Vực đạt tới Xuất Khiếu cảnh trở lên, mỗi một cấp bậc đều chênh lệch cực lớn, hiện tại xem ra quả thật như vậy.

Trước đó cho rằng nửa bước Lĩnh Vực cảnh, chỉ cần nhiều người, vượt qua Lĩnh Vực cảnh sơ kỳ dễ như trở bàn tay, hiện tại xem ra, gần như không có khả năng!

Trong phạm vi lĩnh vực, là vô địch...

Trừ khi nắm giữ lực lượng mạnh hơn đánh tan nó, hoặc là quấy nhiễu đối phương không cách nào thi triển lĩnh vực...

Nếu không, căn bản không chống lại được.

- Bất quá, lĩnh vực tiêu hao chân khí cùng Nguyên Thần thực sự quá lớn...

Buông Kim Nguyên đỉnh ra, Trương Huyền giải tán vòng sáng ở chung quanh thân thể, lập tức có chút mệt mỏi.

Vòng sáng tương tự lĩnh vực này, dù mạnh mẽ, để hắn có thể nói vô địch, nhưng tiêu hao chân khí cùng Nguyên Thần cũng kinh khủng đến làm người ta khiếp sợ.

Xem như hắn tu luyện qua Phong Thánh giải, càng là Thiên Nhận Thánh giả, liên tục thi triển mười mấy cái hô hấp, cũng cảm thấy cực kỳ mệt mỏi, như toàn bộ chân khí bị tiêu hao sạch sẽ.

- Về sau tận lực ít sử dụng...

Uy lực của chiêu này rất mạnh, nhưng tiêu quá lớn, đối với mình cũng cực kỳ nguy hiểm, về sau ít sử dụng một chút, trừ khi sống còn!

- Đúng rồi, lĩnh ngộ năng lực không gian tương tự lĩnh vực, lại chiến đấu cùng với thân, có thể tuỳ tiện nghiền ép hắn hay không?

Nghỉ ngơi một hồi, khôi phục lại chân khí tiêu hao, Trương Huyền nhớ tới một việc, nắm đấm căng thẳng.

Một mực đều bị phân thân áp bức, hiện tại lĩnh ngộ năng lực tương tự lĩnh vực, lại cùng đối phương chiến đấu, hắn là có thể tuỳ tiện chiến thắng a!

Nghĩ đến liền làm, kêu phân thân lên.

Không có hai lời, chiến đấu bắt đầu, đất rung núi chuyển.

Kim Nguyên đỉnh trốn ở một bên run lẩy bẩy.

Ba cái hô hấp qua đi, hai mắt của Trương Huyền xuất hiện quầng thâm, năm cái hô hấp, hộc máu từng ngụm từng ngụm, mười cái hô hấp, nằm trên mặt đất đã không thể động đậy...

- Lần sau tái chiến đi...

Cực kỳ uất ức, Trương Huyền vội vàng vận chuyển Thiên Đạo chân khí khôi phục lực lượng.

Vốn cho rằng lĩnh ngộ lĩnh vực, có thể ngược phân thân kêu cha gọi mẹ, kết quả... Đối phương vẫn đánh hắn vô cùng thê thảm.

Cái tên này đến cùng tu luyện thế nào a...

Vốn cho rằng có khả năng chiến thắng, lại bị hành hạ một trận...

Mỗi lần đều như vậy!

Quả thực biến thái!

Vận chuyển chân khí hai cái chu thiên, triệt để khôi phục thương thế, u oán nhìn phân thân một cái, Trương Huyền cũng không dừng lại, rời khỏi tổ ong.

Thực sự không được... Chờ lần sau thực lực tăng cao, lại thù báo cũng không muộn!

Ra khỏi phòng.

Trời đã sáng choang, trải qua một đêm tu luyện, dù còn không phải đối thủ của phân thân, nhưng thực lực tăng nhiều, sảng khoái tinh thần, cực kỳ vui vẻ.

Mới vừa đi ra, chỉ thấy Trương Cửu Tiêu vội vã chạy tới:

- Trương sư, ta đột phá đến Nguyên Thần cảnh hậu kỳ, ha ha...

Cực kỳ khó mà che giấu hưng phấn.

Đối phương một mực tiến bộ nhanh chóng, hiện tại mình cũng đuổi theo, một loại tự hào tự nhiên sinh ra.

Có thể đuổi theo tốc độ tu luyện của Thiên Nhận Danh Sư...

Có phải rất đáng giá khoe khoang hay không?

- Chúc mừng!

Trương Huyền gật đầu.

- Không cần khách khí... hiện tại tu vi của ta tương đương Trương sư, hẳn là có thể thông qua thi vòng hai...

Trương Cửu Tiêu mới nói một nửa, đột nhiên câm ở cổ họng, da mặt co giật, mang theo nghi ngờ nhìn qua:

- Trương sư... Ngươi, ngươi đến Nguyên Thần cảnh đỉnh phong?

- Ừm, tích lũy đủ rồi, liền thuận tiện đột phá!

Trương Huyền gật đầu.

- Tích lũy đủ? Thuận tiện...

Trương Cửu Tiêu suýt chút nữa khóc ra thành tiếng.

Tích lũy em gái ngươi ah!

Hôm qua mới vừa đột phá, qua một đêm, liền tiến bộ...

Ngươi tích lũy gì? Người khác đạt tới Nguyên Thần cảnh, một tiểu cấp phải tích lũy hơn mười năm, mấy chục năm, ngươi một đêm...

Có cần nghịch thiên như thế hay không? Hốc mắt của Trương Cửu Tiêu ửng hồng, cảm thấy lòng tin vừa mới thiêu đốt lên lần nữa bị giội tắt.

Tu luyện giả khác tiến bộ nhanh, lực lượng phù phiếm, sức chiến đấu không mạnh...

Cái tên này, tiến bộ nhanh như vậy, mấu chốt là vượt cấp chiến đấu còn mạnh như vậy

Thật không thể so sánh, nếu không chết cũng không biết chết như thế nào.

Nhìn thấy hắn bị đả kích thành như vậy, mới vừa bị phân thân đánh một trận buồn bực tiêu tán không còn, Trương Huyền thoả mãn gật đầu.

So với phân thân, xa xa không bằng, nhưng mà so với những người khác, vẫn có ưu thế nhất định a.

- Trương sư, Triệu sư muốn chúng ta đi đại điện tập hợp, sắp bắt đầu thi vòng hai rồi...

Biết nói tiếp sẽ chỉ tự rước lấy nhục, Trương Cửu Tiêu không dây dưa đề tài này nữa.

Trương Huyền lên tiếng, theo ở phía sau đi ra ngoài.

Trong đại điện, hơn ba mươi vị Danh Sư trước đó đã gặp đều tới, mỗi người đứng ở hai bên, thần thái trang nghiêm.

Thấy Trương Huyền tới, từng cái lên tiếng chào hỏi, liền không nói thêm gì nữa.

Đứng ở phía sau mọi người, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy Triệu Hưng Mặc cùng Nhạc đường chủ đứng ở chính giữa.

Lúc này trên người Nhạc Nhất Toàn còn có chút sưng đỏ, có nhiều chỗ còn tím xanh, hiển nhiên hôm qua bị khôi lỗi đánh, còn không có triệt để khôi phục.

Tu vi càng cao, hiệu quả của đan dược lại càng kém, loại thực lực như hắn, muốn khôi phục nhanh chóng, ít nhất cũng phải dùng đan dược cấp tám, mà dược vật như vậy, coi như hắn là Danh Sư đường đường chủ, cũng không phải dễ dàng có thể thu hoạch được như vậy.

- Người đã đến đông đủ, chúng ta liền tiến hành thi vòng hai!

Triệu Hưng Mặc tiến về phía trước một bước, nhìn quanh một vòng:

- Thánh Tử điện tuyển nhận học sinh, thực lực, trí tuệ, cái nhìn đại cục... Đều có thể thành điểm tiêu chuẩn, lần đầu thử nghiệm, chúng ta khảo hạch sức chiến đấu, chỉ cần thực lực đầy đủ, đều có thể thông qua, thi vòng hai liền không có đơn giản như vậy!

- Hiện tại ta nói quy tắc thi vòng hai!

Ánh mắt mọi người tập trung tới.

Dính dáng bọn họ có thể đi vào Thánh Tử điện hay không, cực kỳ trọng yếu, sợ nghe sót bất luận một chữ nào.

- Thi vòng hai nói đến phức tạp, trên thực tế chỉ có một, cái kia chính là... nghĩ hết tất cả phương pháp, đào thải đối thủ của ngươi!

Ánh mắt của Triệu Hưng Mặc ngưng trọng, vung tay lên:

- Nói cách khác... là đấu trong lồng!

Đấu trong lồng

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

- Đấu trong lồng?

Mọi người xôn xao.

Loại phương thức tranh tài này, bọn họ biết được.

Thời kỳ Thượng Cổ, lúc Dị Linh tộc khống chế Nhân tộc, liền thường xuyên lấy loại phương thức này mua vui.

Là nhốt một đám người ở trong một cái lồng, tự giết lẫn nhau, cuối cùng thắng được có thể sống sót, nếu không, chỉ có một con đường bị ăn, vô cùng tàn nhẫn, thậm chí đối với nhân tính là khảo nghiệm cực lớn.

Chí thân hảo hữu, vì mình sống sót, cũng sẽ ra tay với cốt nhục...

Loại phương pháp này, tà ma ngoại đạo, từ trước tới nay bị Danh Sư đường vứt bỏ... sao Thánh Tử điện thi vòng hai lại dùng?

- Mọi người không cần khẩn trương, cái gọi là đấu trong lồng này, cũng không phải máu tanh chém giết, mà là đào thải!

Thấy biểu lộ của mọi người không đúng, Triệu Hưng Mặc khoát tay áo, giải thích nói:

- Là đồng thời trục xuất bọn ngươi tới một đảo hoang, trong vòng ba ngày, nghĩ biện pháp tìm những người khác, hơn nữa đào thải mười ba vị trong đó, mới có thể thông qua! Đương nhiên, đào thải là nghĩ biện pháp bóp nát ngọc phù trên người đối phương, mà không phải chém giết! Nếu như phát hiện tàn sát đồng bạn, trực tiếp hủy bỏ tư cách!

- Không thể chém giết, bóp nát ngọc phù?

- Cái này rất khó...

Vẻ mặt mọi người đều nghiêm túc.

Tất cả mọi người là thiên tài, cho dù thực lực có chút chênh lệch, nhưng năng lực chạy trốn cùng thủ đoạn bảo mệnh không kém bao nhiêu, đánh lén chém giết, có lẽ còn có thể làm được, chỉ bóp nát ngọc phù, không thương tổn tính mạng, độ khó bao lớn có thể tưởng tượng được!

Có đôi khi, làm không cẩn thận sẽ bị người giết ngược lại!

- Đương nhiên, cái đảo hoang này, cũng không phải chỉ có các ngươi, còn có Thánh thú, bẫy rập sớm đã bố trí tốt, cùng nơi hiểm yếu đặc thù... Muốn đào thải người khác, đồng thời còn phải bảo hộ mình!

Ánh mắt Triệu Hưng Mặc lóe lên:

- Nếu như ngươi chỉ ở một chỗ bất động, đánh chủ ý ngư ông đắc lợi, có thể nói cho các ngươi biết, tất nhiên cũng sẽ gặp phải đào thải! Thánh Tử điện sẽ không thu nhận kẻ hèn nhát cùng người trốn tránh. Mặt khác, trong vòng ba ngày, không đào thải được mười ba cái, tất cả mọi người... Đều sẽ mất đi tư cách!

- Cái này...

- Nói cách khác, nhất định phải đào thải, nếu không mình cũng không cách nào đi vào Thánh Tử điện?

- Cái này có chút quá tàn khốc a!

- Đệ nhất học phủ của Đại lục, nếu như đi vào dễ dàng như vậy, chỉ sợ tân sinh hàng năm cũng sẽ chen bể!

...

Đám người xôn xao, sau đó trầm mặc.

Đấu trong lồng này, nghe đơn giản, trên thực tế so với đặt ở trong lồng chân chính còn tàn khốc hơn.

Phải tính toán thực lực, mưu kế… rất nhiều thủ đoạn, vượt xa chiến đấu đơn thuần rất nhiều.

Không hổ là Thánh Tử điện khảo hạch, vừa ra tay liền làm người ta cảm nhận được độ khó.

- Đây là ngọc phù, đại biểu thân phận của mỗi người các ngươi, có thể đặt ở trên người, cũng có thể giấu đi, đặt ở bất kỳ địa phương nào, nhưng mà điều kiện tiên quyết là chỉ có thể ở trên đảo, chỉ cần không bị bóp nát, liền đại biểu không có bị đào thải!

Bàn tay lắc một cái, hơn ba mươi ngọc phù thẳng tắp bay tới đám người, mỗi người một cái.

- Có thể giấu đi?

- Nói như vậy coi như người bị bắt cũng vô dụng?

- Không có ngọc phù, liền không cách nào đào thải, giết hắn cũng vô dụng, cái này... làm sao bây giờ?

...

Lần nữa ngẩn ngơ, mọi người khó tin.

Ngọc phù ở trên người, đánh bại hắn, ép đối phương lấy ra, thuận tay bóp nát, cực kỳ đơn giản, nhưng có thể giấu đi thứ này, một khi đặt ở chỗ kín đáo, coi như bắt người cũng vô dụng!

Vốn đã khó, quy định này mới ra, độ khó trong nháy mắt tăng lên không chỉ gấp mười lần!

- Đây cũng là một loại khảo nghiệm tâm tính!

Khác biệt mọi người kinh ngạc, mắt Trương Huyền sáng lên.

Tâm cảnh của hắn cao, đối với Thánh Tử điện cũng không có yêu cầu khẩn cấp như vậy, ngoài cuộc tỉnh táo trong cuộc u mê, rất dễ dàng nhìn ra vấn đề.

Đối phương cố ý nói, có thể giấu ngọc phù, trên thực tế là một loại khảo hạch tâm tính.

Nói thật, muốn nói an toàn, nơi nào có thể an toàn hơn trên người mình? Giấu đi, rõ ràng là không tin mình, thật muốn làm như thế, tất nhiên sẽ mất điểm ở trước mặt đối phương.

Đương nhiên, hắn cũng không nói ra việc này, xòe tay, nhẹ nhàng nắm ngọc phù bay tới.

Là một loại Mặc Ngọc đặc thù, mặt trái viết tên của mình, mà chính diện thì điêu khắc văn lộ kỳ quái, như có công năng đưa tin, chỉ cần bóp nát, liền bày tỏ thân phận của ngươi biến mất, bị triệt để đào thải.

- Triệu sư, nếu có người sử dụng vũ khí lợi hại, chúng ta chẳng phải ngay cả lực lượng đánh trả cũng không có, sẽ bị trực tiếp đào thải sao?

Mã Minh Hải hỏi.

Nghe được hắn hỏi, mọi người đồng loạt tập trung ở trên thân Trương Huyền.

Trước đó gia hỏa này chiến đấu với Nhạc đường chủ, ném ra hơn trăm khôi lỗi, nửa bước Lĩnh Vực cảnh cũng bị đánh thành đầu heo, thật muốn dùng để đối phó bọn hắn...

Căn bản là không chống lại được.

- Khảo hạch công bằng công chính, không cho phép sử dụng vũ khí cướp đoạt ngọc phù, làm ra sự tình có lợi với mình đào thải đối thủ, nếu như có vi phạm, trực tiếp đào thải!

Triệu Hưng Mặc nói.

- Vậy là tốt rồi...

Đám người thở phào nhẹ nhõm.

Chỉ cần không cho phép sử dụng vũ khí, coi như sức chiến đấu của Trương Huyền này không yếu, cũng không có đáng sợ như vậy!

Đánh không lại, thủ đoạn bảo mệnh của bọn họ vẫn phải có, chạy trốn cũng không thành vấn đề.

- Còn có vấn đề gì không?

- Không còn... Đúng rồi, Triệu sư, không biết đảo hoang của chúng ta ở nơi nào? Phạm vi lớn bao nhiêu? Ngươi nói Thánh thú cùng bẫy rập là cấp bậc gì?

Một vị Danh Sư nói.

- Đây đều là bí mật, tự các ngươi tới tìm tòi mới có thể biết, được rồi, nếu như không còn vấn đề, hiện tại liền xuất phát! Còn nữa, là giữa các ngươi không cho phép đưa tin, một khi phát hiện, cũng sẽ đào thải!

Triệu Hưng Mặc nhẹ gật đầu:

- Đừng nghĩ gian lận, chui sơ hở của quy tắc, ta đã dám nói như vậy, toàn bộ tình huống của đảo tự nhiên rõ rõ ràng ràng!

- Vâng!

Mọi người đồng thời gật đầu.

- Nhạc đường chủ, để bọn hắn lên đường đi!

Thấy tất cả mọi người rõ ràng quy tắc, Triệu Hưng Mặc không nói thêm lời, quay đầu nhìn về phía Nhạc Nhất Toàn.

- Ừm!

Nhẹ gật đầu, Nhạc đường chủ vẫy tay một cái, trên bầu trời bay tới hơn ba mươi Thánh thú phi hành, phía trên đều có một võ giả, đưa tới đồ vật che mắt, mang bọn hắn lên lưng thú.

Đồ vật che mắt này, giống như ở chợ đen, một khi bịt kín, không chỉ con mắt không nhìn thấy, thần thức cũng không cách nào phóng ra ngoài, ở dưới đối phương dẫn dắt, lập tức nghe được một tiếng hét dài, Thánh thú lăng không bay lên.

Không biết bay bao lâu, thân thể nhoáng một cái, bàn chân của Trương Huyền lần nữa rơi trên mặt đất, lấy đồ vật che mắt xuống, lập tức phát hiện đã đi tới một khu rừng rậm rạp, bốn phía trống trải, không có bất kỳ ai.

Xem ra che mắt, không chỉ để cho đám người mình không biết đi nơi nào, càng tìm không thấy đồng bạn, không cách nào hợp tung liên hoành.

Bởi vậy, muốn thông qua khảo hạch, chỉ có thể dựa vào mình.

- Thực lực của Trương Cửu Tiêu tiến bộ, đạt đến Nguyên Thần cảnh hậu kỳ, lại thêm đoạn đường này có chỉ điểm của ta, đối với lĩnh ngộ chiến đấu cùng thực lực, đều có tiến bộ rõ ràng...

Chỉ cần không gặp đám người Mã Minh Hải, vấn đề sẽ không lớn!

Đấu vòng loại nghe tàn khốc, trên thực tế cũng là có tính nhắm vào.

Thực lực quá yếu tự nhiên không kiên trì nổi, nhưng đạt tới loại tu vi như hắn, căn bản không cần sợ hãi bất luận kẻ nào.

Dù thực lực của Trương Cửu Tiêu kém hắn rất nhiều, nhưng bất kể nói thế nào cũng là con em đại gia tộc, càng tiếp nhận chỉ điểm của mình...

Chỉ cần không gặp quá biến thái, hắn là nhẹ nhõm ứng đối, chí ít chạy trốn không thành vấn đề, không cần lo lắng.

Không suy nghĩ nhiều, thân thể nhoáng một cái, rơi vào ngọn cây, nhìn chung quanh một vòng, phát hiện cây cối lít nha lít nhít, nhìn không thấy cuối, không biết bao xa, thật giống như không phải một hòn đảo, mà là một sơn mạch.

- Đây là đảo hoang? Thật là quá lớn đi...

Trong lòng hoảng sợ.

Thực lực của hắn bây giờ, cũng không nhìn thấy phần cuối, đến cùng lớn bao nhiêu? Năm trăm dặm? Một ngàn dặm? Thậm chí... Ba ngàn dặm? Đảo lớn như thế, để lên chừng ba mươi người, trong vòng ba ngày phải bắt lấy, hơn nữa đào thải...

Quả nhiên không có đơn giản như vậy.

Xem ra làm sao tìm được đối thủ, cũng là một loại khảo nghiệm.

- Đảo lớn như thế, làm sao kiếm được?

Từ trên ngọn cây rơi xuống mặt đất, Trương Huyền nghi ngờ.

Thần trí của hắn, bởi vì tu luyện Thiên Đạo công pháp, đạt đến phạm vi 2500 mét, vượt xa người bình thường 400 lần, hòn đảo này lớn như thế, coi như thực lực của Triệu Hưng Mặc rất mạnh, cũng không có khả năng nhìn hết!

- Trước mặc kệ, gặp được tu luyện giả, trực tiếp đào thải...

Nghĩ một lát không nghĩ ra, Trương Huyền không nghĩ nhiều nữa.

Trong khoảng thời gian này liên tục tiến bộ, coi như không sử dụng vũ khí, sức chiến đấu cũng có thể so với Lĩnh Vực cảnh sơ kỳ, gặp được Danh Sư khảo hạch, nhìn xem không vừa mắt, trực tiếp đào thải, không cần lo lắng cái gì, trái lại hắn là những người khác sợ hãi chạm mặt hắn mới phải.

Dọc theo sơn mạch đi một hồi, biết chẳng có mục đích như vậy, khả năng chạy một ngày cũng không thấy người, cổ tay khẽ đảo, một cái la bàn xuất hiện ở trong lòng bàn tay.

Thân là Trận Pháp sư, thứ này là thiết yếu, dù chưa hề dùng qua, nhưng trên người cũng chuẩn bị mấy cái, cấp bậc cũng không tính quá thấp.

- Cái hướng kia linh khí rất nồng đậm... hắn là trung tâm hòn đảo, đi qua nhìn một chút!

Tìm đúng phương hướng, mũi chân của Trương Huyền điểm một cái, nhanh chóng vọt lên phía trước.

Nơi này bốn phía đều là Thánh thú, một khi bay lên, rất dễ dàng bị người xem như bia ngắm, coi như thực lực của hắn mạnh, cũng không nguyện ý làm chim đầu đàng.

Rống!

Đi không bao xa, một tiếng gào thét vang lên, lập tức nhìn thấy một con Hổ Cốt Thú to lớn lao đến.

Gia hỏa này cũng giống như mình, cũng là Nguyên Thần cảnh, còn chưa tới trước mặt, liền cho người ta một loại cảm giác uy áp trên linh hồn, dường như tuỳ tiện liền có thể xé nát tu luyện giả.

- Cái này cũng là dược liệu...

Ánh mắt sáng lên.

Hắn không đi tìm đám Thánh thú này phiền phức thì thôi, gia hỏa này lại dám xông lại, Trương Huyền lật tay đánh xuống.

Đùng chít chít!

Hổ Cốt Thú xông tới, thân thể lập tức cứng ngắc, tựa như bị giam cầm, động một cái cũng không thể động, trong con mắt thật to cực kỳ hoảng sợ.

- Trách ngươi số mệnh không tốt, gặp phải ta...

Ngón tay uốn lượn, đang muốn giết chết, lột da lấy xương, ngưng luyện ra một chút dược liệu, bầu trời đột nhiên chấn động, một thanh âm truyền tới.

- Trương Cửu Tiêu, ngọc phù vỡ vụn, cái thứ nhất đào thải, còn lại... ba mươi hai người!

- Cái gì? Trương Cửu Tiêu... Bị đào thải?

Trương Huyền sững sờ, trên mặt đều là vẻ khó tin.

Kiếm Trì

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Thực lực của Trương Cửu Tiêu, dù kém xa mình, nhưng ở trong mọi người, cũng tuyệt đối hàng trung thượng, lại thêm đủ loại thủ đoạn, dựa theo phỏng đoán của hắn, kiên trì đến cuối cùng không thành vấn đề, vậy mà mới tiến vào đảo chừng mười phút, liền bị đào thải...

Đến cùng ai ra tay? Sao lại nhanh như vậy?

- Xem hắn bị đào thải ở nơi nào, như vậy hắn là có thể tra ra thứ gì...

Ngón tay điểm một chút, một giọt máu hiện lên ở trước mắt.

Chính là trước đây Trương Cửu Tiêu cho hắn, dùng để kiểm nghiệm huyết mạch.

Bàn tay liên tục vũ động, vô số thủ ấn rơi vào trong máu, thời gian nháy mắt, la bàn không ngừng xoay tròn, chỉ rõ một phương hướng.

Đảo hoang không cho phép đưa tin, nhưng không cấm chỉ sử dụng huyết dịch tìm kiếm chủ nhân.

Trương Cửu Tiêu mới đến, liền bị đào thải, để hắn hết sức kỳ quái.

Dọc theo phương hướng chỉ rõ bay đi.

Hổ Cốt Thú vốn cho rằng hắn phải chết không nghi ngờ, thấy người muốn giết nó rời khỏi, liền thở phào nhẹ nhõm, như trút được gánh nặng, vội vàng cụp đuôi trốn đi, không dám tiếp tục hung hăng chạy loạn khắp nơi.

Bay mấy phút, đi gần một trăm dặm, Trương Huyền ngừng lại.

- Tại sao ta cảm giác mình vòng vo tại nguyên chỗ nhỉ?

Trương Huyền nhíu mày.

Đi lâu như vậy, dựa theo đạo lý, dù hòn đảo rất lớn, khẳng định cũng sẽ nhìn thấy cuối, hoặc là địa phương không giống!

Nhưng chẳng biết tại sao, cảnh tượng trước mắt thủy chung có cảm giác đã từng quen biết, thật giống như đoạn đường này phi nhanh... Một mực vòng vo.

- Là trận pháp...

Lại đi vài bước, rất nhanh liền hiểu được.

Trên đảo này, thế mà có một trận pháp to lớn, bởi vì phạm vi quá lớn, xem như hắn bị nhốt ở trong đó, mới đầu cũng không có phát giác.

- Có thể vây khốn ta, hơn nữa trong thời gian ngắn không có phát hiện... Ít nhất đạt đến chuẩn bát tinh!

Hắn lý giải trận pháp, đã đạt đến cấp bảy đỉnh phong, phối hợp Thiên Đạo trận pháp ảo diệu, một chút trận pháp cấp tám sơ kỳ cũng có thể nhẹ nhõm sắp đặt ra.

Loại thực lực này, chỉ cần có trận pháp, hắn là rất dễ dàng phát hiện, bị nhốt lâu như vậy mới phát giác...

Cấp bậc trận pháp tất nhiên không thấp.

- Minh Lý Chi Nhãn...

Bất quá, mặc kệ cấp bậc gì, chỉ cần biết là trận pháp, còn lại liền đơn giản, mí mắt nhấc lên, hoa văn lấp lóe.

Rất nhanh, từng đạo linh khí xuất hiện ở trước mắt.

- Hẳn là... Lâm Giang mê trận chuẩn bát tinh! Hơn nữa ít nhất bao trùm phạm vi mấy ngàn dặm, trận pháp như thế lớn... Đây rốt cuộc là đâu?

Lâm Giang mê trận, cấp bậc cao không nói, phạm vi bao phủ cực lớn, bình thường dùng để che giấu phủ đệ, khu vực muốn che giấu, tựa như Độc điện ở Tĩnh Viễn thành, che giấu cả hòn đảo...

Nơi này vậy mà cũng có, hơn nữa bao phủ phạm vi mấy ngàn dặm...

Đây rốt cuộc ở nơi nào? Loại đại trận cấp bậc này, không có mấy trăm năm tuyệt đối khó sắp đặt thành, xem như hắn, muốn hoàn thành cũng ít nhất tiêu tốn một tháng thời gian...

Vốn cho rằng chỉ là hòn đảo bình thường, làm sao cũng không nghĩ đến lợi hại như thế!

- Biết là trận pháp liền đơn giản...

Trương Huyền không hiểu nhiều về Tiềm Xung đế quốc, nghĩ nửa ngày, cũng nghĩ không ra cái gì, lắc đầu, không đi rầu rĩ nữa.

Trận pháp này có thể mê huyễn phương vị, một mực vây người ở một nơi, khó mà chạy trốn, hiện tại biết nguyên nhân cấu thành, đương nhiên sẽ không lại bị mê hoặc, nhìn quanh một vòng, tìm đúng phương hướng, đi về phía trước hơn mười dặm, lại giống như di động qua trái bảy tám dặm, liên tục biến hóa hơn mười phương vị, lúc này mới đạp mạnh về phía trước.

Rầm!

Giống như nhảy ra một loại ràng buộc nào đó, dù trước mắt vẫn là sơn lâm, vẫn là đủ loại cây cối, linh khí lại không giống trước đó, trở nên

càng thêm dày hơn, mang theo một loại uy áp cùng chém giết nhàn nhạt.

- Là kiếm khí!

Ánh mắt ngưng trọng.

Loại khí tức này hắn hết sức quen thuộc, chính là kiếm khí mang tới.

Dọc theo phương hướng khí tức truyền đến, lập tức nhìn thấy cách đó không xa có một mảnh cây cối ngã trên mặt đất, như bị người một kiếm chém thành như vậy, ở trung tâm, mấy giọt máu tươi khắc ở trên nham thạch, còn chưa triệt để ngưng kết.

- Là tại máu của Trương Cửu Tiêu...

Trương Huyền nhíu mày.

Máu của Trương Cửu Tiêu, hắn cẩn thận nghiên cứu qua, vừa nhìn liền có thể nhìn ra, máu tươi chảy ở đây, lại có dấu vết chiến đấu, chẳng lẽ là bị người đào thải ở đây? Chỉ là... Không phải không cho phép sử dụng vũ khí sao? Kiếm khí là chuyện gì? Một kiếm chặt đứt nhiều cây cối như vậy, xem như hắn cũng khó mà làm được.

Lúc nào toát ra cường giả cường đại như vậy?

- Minh Lý Chi Nhãn, truy lùng!

Hoa văn lại xuất hiện, truy tìm bốn phía.

Đối phương mới vừa thi triển kiếm pháp ở nơi này, đào thải Trương Cửu Tiêu, nói rõ còn chưa đi xa, truy xét dấu vết mà nói, hắn là có thể phát hiện.

Quả nhiên, một đạo kiếm khí nhàn nhạt xuất hiện ở cách đó không xa, nhàn nhạt lan tràn ra xa.

Trương Huyền theo sát tiến lên.

Mới đi hai bước, bên tai lần nữa chấn động, thanh âm tiếp tục vang lên:

- Trì Ngọc Thụy, ngọc phù vỡ vụn, người thứ hai đào thải, còn lại... Ba mươi mốt người!

- Hắn cũng bị đào thải?

Cái tên này, Trương Huyền có chút ấn tượng, là cường giả Nguyên Thần cảnh đỉnh phong, đến từ Thiên Vân đế quốc, thực lực cực mạnh, cũng rất thông minh...

Không nghĩ tới, Trương Cửu Tiêu vừa mới bị đào thải hơn mười phút, hắn cũng bị đào thải...

Khó tránh khỏi có chút quá nhanh đi!

Tiếp tục đi về phía trước, trước mắt xuất hiện một khu vực bị chém bằng, nơi này kiếm khí tàn sát càng thêm bừa bãi, ngón tay nhẹ nhàng điểm một cái, thậm chí có cảm giác đâm rách làn da.

Đang muốn tiếp tục tiến lên, trong lòng hơi động, thân thể đột nhiên nhoáng một cái, thời gian nháy mắt xuất hiện ở hơn trăm mét.

Rầm!

Địa phương vừa mới rời đi, một đạo khí tức sắc bén từ dưới đất bắn ra, bay thẳng bầu trời, tựa như muốn xé nát không gian.

Ông!

Vội vàng nhìn lại, chỉ thấy dưới mặt đất, một thanh trường kiếm trôi lơ lửng, thấy không có đâm trúng người, dường như cực kỳ không vui.

- Là một Thánh khí trung phẩm tu vi Nguyên Thần cảnh đỉnh phong? Tại sao lại ở chỗ này?

Trương Huyền sửng sốt.

Vốn cho rằng là vị Danh Sư nào vụng trộm giấu ở dưới lòng đất đánh lén mình, nằm mơ cũng không nghĩ đến, thế mà chỉ là một thanh Thánh khí trung phẩm đạt tới Nguyên Thần cảnh đỉnh phong!

Loại Thánh khí này, giống như Kim Nguyên đỉnh, nắm giữ linh trí, phát giác được có người theo dõi, liền ẩn núp đánh lén.

May mắn hắn có năng lực trước thời hạn dự báo nguy hiểm, đã sớm phát hiện không đúng, nếu không, một kiếm xuyên qua, coi như không bị thương, cũng chật vật không chịu nổi.

- A!

Trên mặt Trương Huyền không vui, lăng không trảo một cái, một cỗ lực lượng lao qua.

Hô!

Thấy hắn động thủ, trường kiếm không dám chần chừ, chuôi kiếm vặn một cái, muốn chui vào mặt đất.

- Đâm ta xong còn muốn chạy... Nào có dễ dàng như vậy!

Không gian chung quanh lập tức ngưng trệ, trường kiếm giống như lọt vào thủy ngân, nửa bước khó đi, lại không cách nào động đậy.

- Tới!

Hấp lực hung mãnh truyền lại, trường kiếm run rẩy hai lần, rốt cuộc không kiên trì nổi, thẳng tắp bay về phía Trương Huyền.

Rơi vào lòng bàn tay, liên tục điểm mấy lần.

Ông một tiếng, vốn còn muốn chạy trốn, thời gian qua một lát liền trở nên ngoan ngoãn.

Đã luyện hóa!

- Là ngươi đánh lén Trương Cửu Tiêu cùng Trì Ngọc Thụy?

Trương Huyền hỏi.

- Không phải ta, là Triêu Vũ kiếm!

Trường kiếm uốn éo, phát ra thanh âm.

- Triêu Vũ kiếm? Ngươi tên gì?

Trương Huyền sững sờ. Chẳng lẽ... trừ chuôi kiếm này, còn có Thánh khí trung phẩm khác?

- Ta tên Mộ Vân kiếm!

Trường kiếm nói.

- Triêu Vũ Mộ Vân... tại sao các ngươi lại ở chỗ này, hòn đảo này lại là địa phương gì?

Nghe được tên, biết đây là một bộ bảo bối, Trương Huyền nhíu mày, tiếp tục hỏi.

Không chỉ có đại trận, còn có trường kiếm đánh lén, thực sự quá quỷ dị.

- Chúng ta ở rất nhiều năm trước liền đến nơi này, đây là Kiếm Trì của Tiềm Xung đế quốc!

Mộ Vân kiếm nói.

- Kiếm Trì?

Trương Huyền sửng sốt.

Lúc trước, Hình đường chủ đã nói với hắn, Chiến Sư đường của bốn đại đế quốc tuyển chọn thiên tài, có cơ hội đi vào Kiếm Trì của Tiềm Xung đế quốc tu hành, vốn nghĩ không có quan hệ gì tới mình, không nghĩ tới sân bãi đấu bán kết lại thiết lập ở đây!

- Vâng, nơi này có rất nhiều kiếm, cũng có rất nhiều cường giả lưu lại kiếm ý... Các ngươi xông vào nơi này, hơn nữa trên người mang theo đồ đạc thu hút chúng ta, tự nhiên sẽ đánh lén các ngươi!

Mộ Vân kiếm nói.

- Đồ đạc thu hút các ngươi?

Trương Huyền nhớ tới cái gì, cổ tay khẽ đảo, lấy ngọc phù ra ngoài:

- Ngươi nói là cái này?

- Thứ này ẩn chứa một đạo kiếm ý, chúng ta thôn phệ, linh tính sẽ tăng trưởng, cho nên mới muốn đánh tan nó!

Mộ Vân kiếm giải thích.

- Kiếm ý?

Thần thức của Trương Huyền lan tràn vào ngọc bài, quả nhiên cảm nhận được một đạo kiếm ý, mặc dù rất nhạt, nhưng mà cường giả Lĩnh Vực cảnh lý giải kiếm đạo, đối với trường kiếm mà nói, có lực hấp dẫn rất lớn.

- Thì ra là thế...

Trương Huyền bừng tỉnh hiểu ra.

Thi vòng hai thiết trí ở đây, Triệu Hưng Mặc ở bên ngoài nó Danh Sư tàn sát lẫn nhau, trên thực tế còn lặng lẽ lưu lại hậu chiêu, dẫn động trường kiếm của Kiếm Trì đánh lén người!

Lại thêm trận pháp, hơi không cẩn thận liền rơi vào bẫy rập, căn bản không có cách nào phòng ngự!

Chỉ sợ Trương Cửu Tiêu chính là vận may không tốt, bị chuôi Triêu Vũ kiếm này đụng phải, chém nát ngọc phù, từ đó bị đào thải, mất đi tư cách.

- Kiếm Trì ở nơi nào? Loại cấp bậc như ngươi, hết thảy có bao nhiêu?

Rõ ràng chuyện gì xảy ra, Trương Huyền nhịn không được hỏi.

- Kiếm Trì ở cách nơi này hơn một trăm dặm, trường kiếm giống ta chừng hơn một trăm chuôi!

Bị triệt để thuần phục, Mộ Vân kiếm không có chút giấu diếm.

- Hơn một trăm chuôi... trường kiếm Nguyên Thần cảnh đỉnh phong?

Con mắt Trương Huyền trợn tròn.

Trường kiếm Nguyên Thần cảnh đỉnh phong, đã sớm đạt đến Thánh khí trung phẩm, toàn bộ Tiềm Xung đế quốc cũng sẽ không quá nhiều, nơi này lại có hơn một trăm chuôi, nếu như đều thuần phục, lực chiến đấu của mình khẳng định có thể bạo tăng lần nữa.

- Kiếm Trì của Tiềm Xung đế quốc, là năm đó Kiếm lão nhân lưu lại, ẩn chứa truyền thừa cùng vô số kiếm ý kiếm pháp của hắn... Hàng năm thu hút vô số cường giả luyện kiếm đến, muốn thu hoạch được cơ duyên. Chỉ bất quá, chưa hề có người từng thấy truyền thừa đến cùng là bộ dáng gì, cũng không có người chiếm được cơ duyên hoàn chỉnh...

- Nơi này kiếm khí tung hoành, kiếm ý kiếm chiêu khác biệt, ở một thời gian dài, gây nên lý niệm xung đột, đối với người luyện kiếm, có tổn thương rất lớn, cộng thêm ngư long hỗn tạp, tranh đấu liền tránh không được... Không ít kiếm tu đi vào, thì không rời khỏi được nữa, không công hao tổn tính mạng...

Nói đến đây, giọng nói của Mộ Vân kiếm có chút trầm thấp:

- Chủ nhân của ta cùng Triêu Vũ kiếm, đều chết ở nơi này...

Thiên Đạo kiếm pháp

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Dù kiếm chỉ là một loại cảm giác vũ khí, nhưng ngàn vạn năm qua, không biết bao nhiêu tu luyện giả chìm đắm trong đó, sớm đã diễn sinh ra vô số loại kiếm pháp, Kiếm ý, phương thức tu luyện... Tất cả đều khác biệt.

Nguyên nhân chính là như vậy, truyền thừa rất trọng yếu.

Nơi này có quá nhiều Kiếm ý, kiếm chiêu, trên lý niệm tu luyện xuất hiện bất đồng, ở lâu rồi, học tập càng nhiều, càng dễ dàng tẩu hỏa nhập ma, thậm chí bị người chém giết.

Đây cũng là nguyên nhân Danh Sư đường chia cắt công pháp thành nhiều tầng.

Mỗi một Danh Sư đều có nhận xét đặc biệt với công pháp, một hai cái còn tốt, nhưng số lượng nhiều, nhận xét nhiều, cũng sẽ xuất hiện vô số loại phương thức tu luyện, thậm chí không ít hoàn toàn trái lại, không phân tầng mà nói, tu luyện lung tung, đừng nói nhân loại tiến bộ, làm không cẩn thận, đâu đâu cũng có tẩu hỏa nhập ma.

Cho nên, Danh Sư đọc sách cũng có lựa chọn, không thể cái gì cũng học, nhìn càng nhiều, càng cảm thấy hỗn loạn hoang mang, tâm cảnh bất ổn.

Nơi này nắm giữ nhiều loại Kiếm ý cùng kiếm chiêu, người đến đây tu luyện, không phân biệt thật giả, đều muốn thử một lần, dần dà, tai hoạ ngầm sẽ càng ngày càng nặng, thực lực không những không tăng thêm, làm không cẩn thận, còn có thể bởi vì học tập quá nhiều, từ đó chết ở nơi này.

- Dẫn ta đi nhìn một chút!

Rõ ràng những thứ này, Trương Huyền nói.

- Vâng!

Mộ Vân kiếm lắc lư hai lần, ở phía trước dẫn đường.

Khoảng cách hơn 100 dặm, không tính là gì, thời gian không dài, liền đi đến trước mặt.

Là một vách đá to lớn, phía trên điêu khắc một chữ Kiếm, rồng bay phượng múa, còn chưa tới trước mặt liền cho người ta một loại cảm giác kiếm khí phá không, bất cứ lúc nào cũng sẽ xé rách hắn.

- Kiếm ý thật mạnh!

Vẻ mặt Trương Huyền nghiêm túc, ngừng lại.

Cái chữ này, không biết là thư pháp cảnh giới thứ mấy, nhưng từ xa nhìn lại, thật giống như có người cầm trường kiếm, lăng không đâm tới, vô luận trốn tránh như thế nào cũng thẳng tới mi tâm, tựa như linh hồn bị đối phương khóa lại, không cách nào chạy trốn.

- Đây là Kiếm lão nhân lưu lại?

Trong lòng rung động, nhịn không được hỏi.

- Vâng!

Mộ Vân kiếm trả lời.

- Thật là Kiếm Đạo đại tông sư!

Trương Huyền cảm khái.

Tu luyện tiếp cận một năm, hắn cũng học qua không ít thư tịch liên quan tới Kiếm Đạo, càng đạt đến cảnh giới cực cao.

Từ trước đến nay đều cảm thấy lý giải Kiếm Đạo coi như không có đạt tới đỉnh phong, nhưng tuyệt đối không kém ai, nhìn thấy cái chữ này mới biết được, so với vị Kiếm lão nhân kia còn kém một đoạn rất lớn.

Đối phương đã hòa Kiếm vào cốt tủy, thậm chí mình cũng luyện hóa thành trường kiếm...

Lúc này mới có thể tùy tiện viết một chữ, khí tức tung hoành, để cho người ta khó mà tránh né.

- Những cái kia đều là tu luyện giả đến đây cảm ngộ...

Mũi kiếm chỉ về phía trước, Mộ Vân kiếm nói.

Trương Huyền nhìn lại, lúc này mới phát hiện, dưới vách đá, ngồi không biết bao nhiêu người, chừng mấy trăm, từng cái nhìn chằm chằm kiểu chữ, trong tay không ngừng ra dấu, như si như say, tựa như điên cuồng.

- Ngươi nói sai, chiêu này của ta mới đúng, ngươi nhìn!

Thanh âm truyền đến, một trung niên vung trường kiếm trong tay, vạch ra một đạo cầu vồng, đâm về phía trước, lan tràn vài trăm mét, mới nhẹ nhàng tiêu tán, không khí bị xé nứt.

- Đây là thượng Kiếm Tâm trong Kiếm Tâm cảnh?

Vẻ mặt Trương Huyền nghiêm túc.

Kiếm pháp, chia làm hai loại cảnh giới Kiếm ý cùng Kiếm Tâm.

Bình thường cường giả Hóa Phàm cảnh liền có thể lĩnh ngộ Kiếm ý, thiên phú cao chút, có thể lĩnh ngộ Kiếm Tâm, từ đó vạn kiếm tề minh, long ngâm khiếu thiên!

Kiếm Tâm, lấy tâm làm kiếm, lấy ý làm thế, chỗ kiếm đến, đều là kiếm chiêu, cũng chính là nhân kiếm hợp nhất...

Đạt tới loại cảnh giới này, đại biểu kiếm có linh, kiếm có ý!

Chia làm ba cảnh giới, theo thứ tự là hạ Kiếm Tâm, trung Kiếm Tâm cùng thượng Kiếm Tâm!

Cường giả Thánh vực, lĩnh ngộ kiếm có thể đạt tới trung Kiếm Tâm, chính là cao thủ trong cao thủ, vị trước mắt này, vừa ra tay dùng ra lĩnh ngộ thượng Kiếm Tâm...

Lý giải kiếm, so với hắn cũng không hề yếu!

Cho đến trước mắt, hắn cũng chỉ là thượng Kiếm Tâm.

- Không đúng, chiêu Dạ Chiến Bát Phương này, chú ý chính là kiếm khí tung hoành, khí tức bay thẳng bát phương, kiếm khí của ngươi tập trung, rõ ràng không đúng, xem ta...

Đang khiếp sợ, chỉ thấy một lão giả ở bên cạnh trung niên nhân lắc đầu, cũng lấy ra trường kiếm, run lên kiếm hoa.

Thời gian nháy mắt, mưa kiếm đầy trời, khí tức lạnh lùng bao phủ khắp nơi, lan tràn cách mấy chục mét, như chỉ cần đi vào trong đó, người lợi hại hơn nữa cũng sẽ bị vây khốn, khó có thể chạy trốn.

- Thế mà cũng là thượng Kiếm Tâm?

Trương Huyền lần nữa kinh ngạc.

Một người lĩnh ngộ thượng Kiếm Tâm liền rất khủng bố, không nghĩ tới vị này cũng vậy, thậm chí trên lý giải Kiếm Đạo, giống như còn hơn

người trước.

- Các ngươi đều không đúng, ta cảm thấy là như thế này...

Người thứ ba gia nhập, đồng dạng thi triển kiếm pháp, kiếm khí như sương, di tán bốn phía.

Đồng dạng đạt đến thượng Kiếm Tâm.

Trương Huyền trợn mắt hốc mồm, nhìn lại những người khác, mỗi một cái kiếm khí mơ hồ, tựa như biến thành trường kiếm, thực lực kinh người.

- Mấy trăm người... Đều đạt đến cảnh giới thượng Kiếm Tâm?

Trương Huyền nuốt ngụm nước bọt, líu lưỡi.

Cùng nhau đi tới, còn không có gặp qua người kiếm thuật vượt qua mình, một cái nháy mắt, liền thấy nhiều như vậy, không hổ là Kiếm Trì, thật đáng sợ!

- Bọn họ đều là Danh Sư, Chiến Sư, tán tu am hiểu kiếm pháp nhất của các đại đế quốc, thậm chí liên minh! Ở trong này dài nhất, đều vượt qua chín trăm năm... Hơn 900 năm tích lũy, mới có bấy nhiêu, không tính là quá nhiều...

Mộ Vân kiếm nói.

- Hơn 900 năm?

Trương Huyền gật đầu.

Mặc dù mình là thiên tài, thời gian tu luyện cũng không ngắn, đã sắp một năm... Nhưng thời gian chân chính dùng ở trên kiếm pháp, đoán chừng ngay cả một ngày cũng chưa tới!

Trong phạm vi bát đại phong hào đế quốc, vô số cao thủ, hơn 900 năm, xuất hiện nhiều cường giả không kém mình bao nhiêu, cũng rất bình

thường.

Dù sao hắn cũng không tính là thiên tài tuyệt đỉnh chân chính, không nói cái khác, so với phân thân liền kém xa.

- Những người này, một mực không đi?

- Cái chữ này, đủ bọn họ tu luyện một đời, những người này si mê trong đó, từ khi đi tới, liền không rời đi...

Mộ Vân kiếm nói.

- Ai!

Trương Huyền than thở.

Hắn nhớ kiếp trước nhìn qua một quyển sách, trong đó trên một hòn đảo, có bí tịch tuyệt thế, hàng năm ngày mồng tám tháng chạp, đều sẽ có người tới, nhưng tất cả mọi người là một đi không trở lại...

Có chút tương tự cảnh tượng trước mắt.

Dù không có người hạn chế, nhưng vì lĩnh ngộ võ học cao hơn, từng cái si mê trong đó, không biết cảnh xuân tươi đẹp đã qua, hồng nhan đã già.

- Ta cảm thấy của ta đúng!

- Ta mới đúng...

- Các ngươi đều sai... Không phục thì so một hồi!

Rầm!

Ba người cãi lộn nửa ngày, ai cũng không cách nào thuyết phục ai, cuối cùng rút kiếm đối mặt, đánh hừng hực khí thế.

- Thật ra thì... Bọn họ đã tẩu hỏa nhập ma!

Trương Huyền lắc đầu.

Mặc kệ chữ Kiếm này cao thâm như thế nào, Kiếm lão nhân lưu lại chữ cao minh như thế nào, nhưng những người này trầm mê trong đó không cách nào tự kềm chế, thậm chí ra tay đối mặt, đã mê loạn tâm trí, mất đi bản tâm, xem như tẩu hỏa nhập ma.

Trong âm thanh cảm khái, ba đại cao thủ đã phân ra thắng bại, hai vị bị trọng thương, người thắng trận duy nhất ánh mắt ngược lại có chút mê man, cảm thấy mình có phải lĩnh ngộ sai hay không, nếu không, vì cái gì uy lực của hai người khác cũng mạnh như vậy.

Trương Huyền biết, đối phương quanh năm đắm chìm trong kiếm pháp, đã mất đi sức phán đoán, loại tình huống này, khuyên can cũng vô dụng, liền không thèm để ý, ngẩng đầu nhìn về phía chữ lớn trên vách đá.

Cái chữ này, mặc dù là dùng kiếm khí điêu khắc thành, lại ẩn chứa ý niệm của người điêu khắc, ngân câu tranh sắt, khí tức kinh người, mỗi một bút, đều giống như một loại kiếm pháp, nhiều loại dung hợp lại, đại khí bàng bạc, để cho người ta càng xem càng cảm thấy sâu không lường được.

- Khó trách những người này lưu luyến quên về...

Chỉ nhìn một hồi, Trương Huyền cũng cảm thấy tâm thần xao động, kìm lòng không được muốn tu luyện.

Chậm rãi nhắm mắt lại.

Không phải tâm trí hắn kiên định, có thể chống cự lại mê hoặc mà những người khác không thể chống đối, mà là... Từ trong chữ này lĩnh ngộ ra kiếm pháp, thực sự sơ hở quá nhiều, thực sự học không vào.

- Những cái kia là cái gì?

Thở ra một hơi, dứt bỏ tạp niệm trong lòng, Trương Huyền mở mắt lần nữa, lập tức nhìn thấy bốn phía vách đá, cũng viết đầy chữ, lít nha lít

nhít, không biết bao nhiêu.

- Những cái này là lịch đại tu luyện giả lĩnh ngộ Kiếm ý, kiếm chiêu, nếu như lý giải chữ 'Kiếm' trên vách đá không sâu, có thể tham khảo những thứ này!

Mộ Vân kiếm nói.

- Ah!

Trương Huyền nhìn sang.

Quả nhiên phía trên viết đầy nhận xét của các tu luyện giả, từng trang từng trang nối liền cùng một chỗ, số lượng vượt qua ngàn.

- Có chút tương tự Phong Thánh đài!

Âm thầm gật đầu.

Phong Thánh đài cũng như vậy, mỗi một người đều tự nhận lĩnh ngộ ý tứ chân chính, là thiên chi kiêu tử, trên thực tế... Bọn họ lĩnh ngộ trăm ngàn chỗ hở!

Đoán chừng cái này cũng như vậy.

- Thiếu hụt!

Đảo qua vách đá, từng quyển từng quyển thư tịch xuất hiện ở trong óc.

Những nhận xét này, cũng là một loại bí tịch, con mắt đảo qua, liền có thể thu vào.

- Chính xác!

Thư tịch xuất hiện ở trong thức hải, lần nữa hô khẽ, hơn một ngàn bản kiếm pháp bí tịch, lập tức ngưng tụ thành một bản, hiện lên ở trong óc.

Ngón tay nhẹ nhàng điểm qua, ánh mắt Trương Huyền sáng lên.

- Lại là Thiên Đạo kiếm pháp!

Vốn chỉ là tùy tiện nhìn một chút, không có ý định học, không nghĩ tới đám người kia lĩnh ngộ, tập trung ở cùng một chỗ, thế mà tạo thành Thiên Đạo công pháp!

Kiếm pháp chảy xuôi trong đầu, rất nhanh nghiên cứu một lần.

Không thể không nói, Kiếm lão nhân lưu lại Kiếm Đạo, quả thực tinh thâm, mình dựa theo tu luyện, đoán chừng lý giải kiếm thuật có thể tăng lên một đoạn dài.

Đang định nhắm mắt lại tu luyện, để thực lực tăng lên lần nữa, đột nhiên cảm thấy linh khí bốn phía hội tụ, tựa như gió lốc.

Vội vàng nhìn lại, chỉ thấy vách đá phía trước, đám người đang chìm đắm tu luyện, tất cả đều đồng loạt ngẩng đầu lên.

- Chủ nhân...

Đang muốn nhìn một chút chuyện gì xảy ra, chỉ thấy Mộ Vân kiếm không ngừng lay động, hình như đã không khống chế được thân thể của mình.

- Làm sao vậy?

Trương Huyền nhíu mày, nghi ngờ hỏi.

- Chủ nhân, có người lĩnh ngộ Kiếm Đạo... Ta thân là kiếm linh, sẽ tự động thần phục!

- Lĩnh ngộ Kiếm Đạo?

Trương Huyền sững sờ, chỉ thấy trước mọi người, một thanh niên khoanh chân ngồi dưới đất, trên đầu kiếm khí tung hoành, tựa như một chuôi lợi kiếm tuyệt thế, rút ra vỏ kiếm, muốn xé thiên địa thành hai nửa.

- Là Mã Minh Hải?

Thấy rõ bóng người này bộ dáng, Trương Huyền nhíu mày.

Không phải người khác, chính là trước đó ở Danh Sư đường cùng hắn chiến đấu qua, thiên tài Tiềm Xung đế quốc… Mã Minh Hải!

- Tại sao hắn lại ở chỗ này?

Trương Huyền cau mày.

Thực lực mạnh liền có thể muốn làm gì thì làm!

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Mọi người đi vào nơi này, đều lo lắng bị đào thải, hoặc là đi đào thải người khác, gia hỏa kia lại trực tiếp ngồi ở chỗ này tu luyện, hơn nữa nhìn bộ dáng, đã tới thời gian rất lâu, khó trách để hắn nghi ngờ.

- Hắn là thiên tài của Tiềm Xung đế quốc, cũng am hiểu kiếm thuật... Ta bắt lấy Mộ Vân kiếm mới biết được đây là địa phương nào, hắn khả năng vừa tiến vào liền biết!

Rất nhanh thì kịp phản ứng.

Đối phương là người Tiềm Xung đế quốc, Kiếm Trì này khẳng định đã sớm tới qua, tìm được nơi này cũng không khó.

Ầm ầm!

Trong âm thanh cảm khái, chỉ thấy Kiếm ý, kiếm khí bốn phía không ngừng hội tụ, thời gian nháy mắt, khí tức cả người càng ngày càng mạnh.

Ông!

Mộ Vân kiếm ở bên người không thể kiên trì được nữa, nằm sấp trên mặt đất không ngừng run rẩy, dường như bị kiếm khí trong cơ thể hắn áp chế, không dám phản kháng.

- Là... Kiếm Đạo chân giải! Bảy trăm năm, không nghĩ tới lần nữa thấy được một vị!

Nhìn xem kiếm khí đầy trời, cùng trường kiếm trong tay thần phục, một lão giả tràn đầy kích động.

- Không phải Kiếm Đạo chân giải, Kiếm Đạo chân giải chân chính là Vạn Kiếm Quy Tông, hiện tại chỉ là thần phục, hắn là... Nửa bước chân giải!

Một lão giả ở bên cạnh hắn nói.

- Không sai, là nửa bước chân giải!

Thế nhân chỉ biết kiếm pháp chia làm hai cấp độ Kiếm ý, Kiếm Tâm, lại không biết mặt trên còn có một Kiếm Đạo chân giải!

Lĩnh ngộ cảnh giới này, Vạn Kiếm Quy Tông, chỉ cần thực lực của kiếm không cao hơn mình, liền vô điều kiện nghe lời...

Lại một lão giả cảm khái:

- Người trước mắt, chỉ là để tu vi thấp hơn hắn thần phục, còn không có đạt tới vô điều kiện nghe theo mệnh lệnh... Hắn chỉ là nửa bước!

- Coi như nửa bước, cũng rất lợi hại, chúng ta nghiên cứu lâu như vậy, không phải là vì cái này ư?

- Đúng vậy!

- Bảy trăm năm trước, thời điểm Khinh Minh kiếm Kỷ Linh Chân đột phá cảnh giới này, ta vừa vặn ở bên cạnh, chính mắt thấy kỳ tích này phát sinh... Không nghĩ tới, thọ nguyên gần hết, lại thấy được vị thứ hai!

- Kỷ Linh Chân, sau khi đột phá, dường như không có rời khỏi Kiếm Trì a?

- Không có, đi trung tâm Kiếm Trì, muốn có được Kiếm lão nhân truyền thừa... Chỉ tiếc, một mực không thành công, nhiều năm như vậy không thấy, cũng không biết còn sống hay không!

Đám người nghị luận ầm ĩ.

- Nửa bước chân giải?

Nghe mọi người đối thoại vào trong tai, Trương Huyền nhẹ gật đầu.

Bàn tay khẽ vỗ, Mộ Vân kiếm nằm sấp trên mặt đất lập tức cảm thấy áp lực biến mất, giãy dụa bay lên, dường như tràn đầy hoảng sợ cùng sợ hãi.

Kiếm Đạo chân giải, lĩnh ngộ kiếm vượt qua Kiếm Tâm cảnh, đối với kiếm linh mang theo áp bức trời sinh, Mã Minh Hải này trẻ tuổi như vậy liền có thể lĩnh ngộ, không hổ là người có cơ hội đi vào Thánh tử điện, thiên tư vô song!

Trương Cửu Tiêu tới so sánh, còn kém một đoạn rất lớn.

Hô hô!

Kiếm khí đầy trời bị hấp thu trong cơ thể, Mã Minh Hải chậm rãi mở mắt.

Rầm!

Trong mắt như có kiếm khí tung hoành, bất cứ lúc nào cũng sẽ bắn ra.

Tu vi của hắn, dù vẫn là ngụy Xuất Khiếu, không có trải qua lôi kiếp, nhưng so với trước đó hùng hồn không biết bao nhiêu lần, coi như lôi kiếp tới, cũng có thể một kiếm đâm thủng.

- Trương Huyền?

Mã Minh Hải đứng dậy, hoạt động một chút, đang cảm thấy thoải mái, lập tức thấy được Trương Huyền ở cách đó không xa, con mắt lập tức híp lại.

Cái tên này, cùng hắn giao thủ qua, lúc ấy thi triển Thiên Phong Kiếm Hải cũng bị nuốt vào, thực lực cực mạnh.

Vốn định thi triển ra tuyệt chiêu đánh bại hắn, kết quả bị Nhạc đường chủ ngăn cản, chỉ có thể không giải quyết được gì.

Về sau, đối phương khiêu chiến Nhạc đường chủ, sử dụng khôi lỗi...

Dù đại hoạch toàn thắng, lại không có nghĩa là thực lực.

Nếu như mình không áp chế tu vi, lại thêm Kiếm Đạo vừa mới đột phá...

Đừng nói đánh bại đối phương, chém giết hắn cũng sẽ không quá khó!

Mắt sáng lên, lộ ra cười lạnh:

- Coi như ngươi xui xẻo, ta mới vừa đột phá liền gặp gỡ, xem ra chỉ có thể trước đào thải ngươi...

Hô!

Nhẹ nhàng nhoáng một cái, đi tới trước mặt Trương Huyền, nhìn lại:

- Trương sư ngươi tốt, chúng ta lại gặp mặt!

- Đúng, lại gặp mặt!

Trương Huyền gật đầu.

- Mặc dù ta sợ hãi thán phục thực lực của ngươi, nhưng thực sự không tiện, chúng ta đang tiến hành thi vòng hai, dính dáng danh ngạch đi vào Thánh tử điện, cho nên... Là chính ngươi lấy ngọc phù ra, hay ta tự mình ra tay?

Mí mắt nhấc lên, Mã Minh Hải nhàn nhạt nhìn qua, mang theo giọng nói không cho người ta cự tuyệt:

- Tự mình lấy ra, ta có thể không ra tay, để ngươi ít chịu thống khổ, xuất thủ... Coi như quy tắc không thể giết người, nhưng chịu chút ngoại thương, thời gian ngắn không thể động đậy, vẫn có thể làm được! Ở đây không cách nào động đậy... Có thể bị Thánh thú giết chết hay không, ta liền không cách nào bảo đảm!

- Ngươi uy hiếp ta?

Trương Huyền lắc đầu.

- Ngươi có thể coi là uy hiếp, cũng có thể coi là... Thực lực mạnh hơn ngươi, nên áp bức ngươi!

Mã Minh Hải cười lạnh.

Trương Huyền cau mày:

- Chẳng lẽ... Thực lực mạnh liền có thể muốn làm gì thì làm?

- Không sai, thực lực mạnh, chính là có thể muốn làm gì thì làm!

Mã Minh Hải nhếch miệng.

Trước đó bị đối phương đánh bại, đã sớm khó chịu, bây giờ ở nơi này, không có những người khác nhìn thấy, không cần chú ý quy tắc Danh Sư, hoàn toàn có thể nhẹ nhõm nghiền ép, báo thù rửa hận.

Thuận tiện giúp Nhạc đường chủ hả giận!

- Tốt!

Thấy đối phương nói trực tiếp như vậy, Trương Huyền than thở, lật tay một cái, chân khí chảy xuôi, đẩy về phía trước:

- Ngươi đã quyết định như vậy, thật không tiện!

- Làm sao? Còn muốn động thủ với ta?

Thấy tên này không lấy ra ngọc phù, còn vùng vẫy giãy chết, Mã Minh Hải cười nhạo một tiếng, ngón tay điểm ra, một đạo kiếm khí tiến lên.

Lĩnh ngộ kiếm đạt đến nửa bước chân giải, coi như không cần trường kiếm, kiếm khí trong cơ thể cũng có thể đánh bại cường giả cùng cấp dễ dàng!

Huống chi một... tiểu nhân vật Nguyên Thần cảnh trung kỳ...

Hả?

Trong lòng hắn tràn đầy nghi ngờ.

Hôm qua thời điểm chiến đấu với đối phương, vẫn chỉ là Nguyên Thần cảnh trung kỳ, làm sao bây giờ, giống như là đỉnh phong? Trong vòng một đêm, tiến bộ hai cấp?

- Mặc kệ là trung kỳ hay đỉnh phong, đều không trọng yếu! Gặp phải ta... Chỉ có một con đường chết!

Lông mày giương lên, đầu ngón tay kiếm khí huy hoàng, phá không mà tới, ngay thời điểm hắn cho rằng có thể tuỳ tiện đâm thủng đối phương, kiếm khí cùng chưởng lực đụng nhau, tựa như đậu phụ đụng phải sắt thép, lập tức tiêu tán.

Con ngươi co rụt lại.

Lĩnh ngộ Kiếm Đạo nửa bước chân giải, biết uy lực của một chỉ này, xem như Tôn huynh cũng không dám tuỳ tiện đối đầu, cái tên này, một chưởng liền đánh tan...

Làm sao làm được? Bất quá, nghi ngờ còn không có kết thúc, chỉ thấy chưởng lực đánh tan kiếm khí tiếp tục lao tới trước, thời gian nháy mắt liền đi tới trước mắt.

Bành!

Áp lực cực lớn đánh tới, Mã Minh Hải hơi đỏ mặt, muốn ngăn cản, nhưng không sao làm được, bị chấn vào một nham thạch to lớn, ngực khó chịu, phun ra một ngụm máu tươi.

- Tại sao có thể như vậy... Thực lực của ngươi, làm sao lại mạnh như vậy?

Hàm răng cắn chặt, tràn đầy khó tin.

Hôm qua thua đối phương, là bởi vì giảm thấp tu vi, hiện tại không có áp chế tu vi, càng lĩnh ngộ nửa bước Kiếm Đạo chân giải... Vẫn bị đánh bại, thế giới quan trực tiếp lật đổ.

- Nhất định là trùng hợp, ta không tin...

Hắn đứng lên, chập ngón tay làm kiếm, ở trước ngực vẽ nửa vòng, chân khí bắn ra, hình thành một vòng tròn.

- Ngàn vạn kiếm khí, nghe ta hiệu lệnh!

Trong tiếng gầm gừ, kiếm khí dạo chơi ở chung quanh tụ lại, ở trước ngực tạo thành một trường kiếm chân khí to lớn chừng mười mét.

Lĩnh ngộ Kiếm Đạo nửa bước chân giải, dù không thể để trường kiếm nghe theo hiệu lệnh, nhưng khống chế kiếm khí còn có thể làm được.

Kiếm Trì, đâu đâu cũng có kiếm tu, kiếm khí ngưng tụ không tan, có thể điều động kiếm khí, chẳng khác nào có nhiều cao thủ như vậy trợ trận, sức chiến đấu tăng không chỉ một lần!

Hắn giờ phút này, xem như Xuất Khiếu cảnh chân chính gặp gỡ cũng có thể nhẹ nhõm chém giết!

- Đây là thực lực của nửa bước Kiếm Đạo chân giải?

- Thật khủng khiếp...

- Khống chế kiếm khí, ở trong Kiếm Trì có thể nói vô địch...

- Đúng vậy, gia hỏa đối diện kia, đoán chừng sắp thua...

Mọi người chung quanh sắc mặt đều nghiêm túc.

Bọn họ đều là kiếm tu, biết nửa bước chân giải đáng sợ, kiếm khí tung hoành, muôn hình vạn trạng, cùng cấp bậc tuyệt đối vô địch.

Thanh niên đối diện kia chẳng qua là Nguyên Thần cảnh đỉnh phong, làm sao ngăn cản được.

Rầm!

Trong ánh mắt kinh ngạc, trường kiếm do kiếm khí hội tụ thành đâm tới Trương Huyền.

Tựa như đột phá tốc độ âm thanh, thời gian nháy mắt liền xuất hiện ở trước mặt.

Nhìn uy thế, một khi bị đâm trúng, thân thể lại cứng rắn đoán chừng cũng sẽ bị đánh thành hai nửa, bỏ mình tại chỗ.

- Hội tụ kiếm khí, dù uy lực rất mạnh, nhưng... Dù sao không phải là của mình!

Lắc đầu, Trương Huyền không khẩn trương chút nào, ngược lại lộ ra vẻ thất vọng, ngón tay điểm ra.

Đầu ngón tay có một đạo ánh sáng đặc thù, trường kiếm kia đụng một cái, lập tức tán loạn.

- Đi!

Nhẹ nhàng bắn ra.

Bành!

Mã Minh Hải bay ngược, sống lưng kề sát vách đá, đập ra một cái hố to, giống như bị người đóng ở phía trên, vô luận giãy dụa như thế nào cũng không thể động đậy.

- Ngươi, ngươi...

Vẻ mặt Mã Minh Hải trắng bệch, nhìn về phía thanh niên cách đó không xa, trong mắt tràn đầy khủng hoảng.

Vốn cho rằng không cần áp chế tu vi, nghiền ép đối phương dễ như trở bàn tay, nằm mơ cũng không nghĩ đến, đối phương chỉ dùng một ngón tay, liền đánh hắn căn bản không có cách nào hoàn thủ!

Cho dù nhờ vào ngàn vạn kiếm khí, cũng không được!

Đang khiếp sợ khó tin, chỉ thấy thanh niên ưu nhã đi tới, mí mắt nhấc lên, mang theo vui vẻ.

- Mặc dù ta thán phục thực lực của ngươi, nhưng thực sự không tiện, chúng ta đang tiến hành thi vòng hai, dính dáng danh ngạch đi vào Thánh tử điện, cho nên... là chính ngươi lấy ngọc phù ra, hay ta tự mình ra tay?

Toàn thân Mã Minh Hải căng thẳng, kìm nén đến sắc mặt thấu đỏ.

Câu nói này, chính là vừa rồi hắn nói, không nghĩ tới, một chữ cũng không sai trả lại.

- Muốn cầm ngọc phù của ta? Trừ khi giết ta...

Hàm răng cắn chặt.

Mất ngọc phù, liền đại biểu mất đi tư cách vào Thánh Tử điện, một phen cố gắng hóa thành nước chảy.

- Giết ngươi? Không đến mức...

Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng, ngón tay búng ra.

Bành!

Mã Minh Hải cảm thấy như núi lớn đè xuống, ép hắn ở trên vách đá, tùy thời sẽ cắt đứt hô hấp.

- Dừng tay...

Thân thể bị ép biến hình, Mã Minh Hải muốn nói chuyện, lại không phát ra được thanh âm nào.

- Thật không tiện, đối thủ không khuất phục, ta còn không có thói quen chủ động thu tay lại!

Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng:

- A, đúng rồi, ngươi mới vừa nói rất đúng...

- Thực lực mạnh, chính là có thể... Muốn làm gì thì làm!

Loạn Cung mê trận

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Kẽo kẹt! Kẽo kẹt!

Lực lượng khổng lồ chèn ép xuống, xương cốt của Mã Minh Hải phát ra âm thanh, tựa như bất cứ lúc nào cũng sẽ vỡ vụn, thân thể đã không chịu nổi, bắt đầu ửng hồng.

Đối phương không có ý đồ với hắn, còn lười nhác động thủ, đã tìm phiền toái, vậy thì thật không tiện.

- Ngươi buông tay... Ta cho ngươi ngọc phù!

Cảm giác tiếp tục nữa, chỉ có một con đường chết, hàm răng cắn, Mã Minh Hải cố nén thân thể sắp nổ, vội vàng hô lên.

- Tốt!

Thu tay lại, Trương Huyền chắp hai tay sau lưng, đứng thẳng tại chỗ.

Lạch cạch!

Mã Minh Hải rơi xuống vách đá, thở hồng hộc.

- Chết!

Trong mắt lóe lên một tia tàn nhẫn, gào lên một tiếng, lòng bàn tay bất ngờ nhiều ra hai thanh trường kiếm, bàn tay lắc một cái, lập tức đâm tới Trương Huyền.

Hai thanh này đều đạt đến Thánh khí trung phẩm, phối hợp nửa bước Kiếm Đạo chân giải của hắn, tốc độ so với vừa rồi còn nhanh hơn.

Dựa theo quy định, trong thi vòng hai, là không cho phép sử dụng binh khí, nhưng không dùng binh khí, căn bản không phải đối thủ, lập tức liền bị đào thải, cũng không quản được nhiều như vậy.

Tê lạp!

Hai thanh trường kiếm xé rách không khí, mắt thường còn không có nhìn thấy, cũng đã xuất hiện ở trước mặt Trương Huyền.

Ngay thời điểm hắn cho rằng tất nhiên sẽ chém giết tên này, liền nghe được thanh âm của đối phương có chút bất đắc dĩ vang lên.

- Ai, cũng may tính tính của ta tốt, đổi lại người khác, làm như vậy, đoán chừng sớm đã bị đánh chết!

Ầm ầm!

Còn không có kịp phản ứng, thân thể của Mã Minh Hải lần nữa kề sát ở trên vách đá, dưới áp lực cực lớn, xương cốt toàn thân không chịu nổi, vỡ vụn mười mấy nơi, máu tươi từ trong miệng phun mạnh ra.

- Không cho ta ngọc phù, thì tự ta lấy!

Ngay sau đó, ngón tay tê rần, trữ vật giới chỉ bay ra ngoài, rơi vào lòng bàn tay đối phương.

- Ngươi...

Vẻ mặt Mã Minh Hải đỏ lên, tràn đầy cuống cuồng.

Bất quá lúc này đã chậm, ngón tay Trương Huyền điểm ra, ngọc phù đã xuất hiện ở trong lòng bàn tay, nhẹ nhàng điểm một cái.

Răng rắc!

Vỡ vụn ra.

- Không hổ là thiên tài của Tiềm Xung đế quốc, bảo vật thật đúng là không ít, cái này coi như là đánh đổi vì ngươi mạo phạm ta...

Vốn đánh nát ngọc phù của đối phương là được, nhưng tên này đã không biết xấu hổ, thua còn dám động thủ, vậy thật không tiện, không trả giá một chút, không phải xin lỗi chính mình sao.

- Phốc!

Thấy đối phương thu nhẫn trữ vật của mình vào túi, Mã Minh Hải không nhịn được nữa, lại phun ra một ngụm máu tươi.

Vì những vật tư này, hắn không biết hao tốn bao nhiêu, trực tiếp lấy đi, tương đương với đoạt toàn bộ tâm huyết của hắn...

- Hai thanh kiếm này của ngươi, đều đạt đến Thánh khí trung phẩm, thoạt nhìn cũng không tệ, ta lưu lại!

Tràn đầy tuyệt vọng, lại nghe được thanh âm của đối phương tiếp tục vang lên.

- Kiếm của ta là ta dùng tinh huyết tẩm bổ thành, linh tính trong đó trung thành không đổi, coi như ngươi lấy đi cũng vô dụng...

Thấy ngay cả kiếm của hắn cũng muốn lấy đi, Mã Minh Hải cắn răng.

Hai thanh kiếm này, hắn tiêu tốn đánh đổi càng lớn, có thể bảo đảm tuyệt đối trung thành, chỉ cần mình không chết, liền sẽ không phản bội...

Thanh âm còn không có kết thúc, liền thấy hai thanh kiếm của mình bị Trương Huyền đập mấy lần, sau đó hân hoan nhảy nhót đi tới trước mặt

đối phương, lắc đầu vẫy đuôi, cung kính không nói ra được.

- Phốc!

Mã Minh Hải hộc máu lần nữa, tràn đầy tuyệt vọng.

Còn tưởng đối phương là tay mơ, có thể tùy ý lăng nhục, nằm mơ cũng không có nghĩ đến, là một con Cự Long che giấu!

- Được rồi!

Lấy đi đồ vật của đối phương, cũng lười đối phó tiếp, bàn tay Trương Huyền buông lỏng, người sau liền rớt xuống vách đá.

Ầm ầm!

Vừa để hắn xuống, liền nghe thanh âm trước đó vang vọng toàn bộ hòn đảo.

- Mã Minh Hải, ngọc phù vỡ vụn, bị đào thải, còn lại... ba mươi mốt người!

Rầm!

Thanh âm kết thúc không lâu, một người ngồi Thánh thú phi hành bay tới, tiếp lấy Mã Minh Hải rời đi.

- Xem ra Trương Cửu Tiêu cũng được đón đi...

Trương Huyền sững sờ, bừng tỉnh hiểu ra.

Khó trách mới vừa biết ngọc phù của Trương Cửu Tiêu bị vỡ, liền đuổi qua, lại không tìm được bóng người, xem ra hắn là bị đón đi.

- Ngọc phù mang theo Kiếm ý đặc thù, bóp nát có thể cảm ứng, nhưng vì cái gì... có khả năng biết được vị trí cụ thể, hơn nữa nhanh phái người tới đón như vậy? Chẳng lẽ... Triệu Hưng Mặc, thật có thể nhìn thấy chuyện phát sinh của cả hòn đảo?

Trương Huyền càng thêm khó hiểu.

Hòn đảo này, đường kính ít nhất hai ba ngàn dặm, coi như Thánh vực thất trọng, bát trọng, thần thức muốn bao phủ cũng không thể hoàn thành, Triệu Hưng Mặc này làm sao làm được?

- Khẳng định là mượn thứ gì...

Trong lòng hơi động, Minh Lý Chi Nhãn nhúc nhích, Trương Huyền nhìn sang Thánh thú kia.

Vừa xem xét, quả nhiên thấy được không giống.

- Lại là Thiên Nghĩ Phong...

Nhịn không được cười lên.

Một mực nghĩ đối phương dùng thủ đoạn gì, nằm mơ cũng không nghĩ đến, cũng giống như mình, cả hòn đảo đều thả đầy Thiên Nghĩ Phong!

Thứ này thân thể cực nhỏ, phi hành ở trong cây cối bụi cỏ, căn bản không phát hiện được, trước đây hắn là dùng cái này tìm hiểu tin tức của Vân Vụ lĩnh.

Không nghĩ tới... Triệu Hưng Mặc này cũng dùng đến.

Xem ra trong tay hắn cũng có một Thiên Nghĩ Phong Mẫu!

- Phong Mẫu, có phương pháp đuổi những Thiên Nghĩ Phong theo dõi ta đi hay không?

Trương Huyền truyền âm.

Mặc dù là thi vòng hai, nhưng một mực bị người theo dõi, vẫn còn có chút khó chịu.

- Những Thiên Nghĩ Phong này, mặc dù không phải con dân của ta, nhưng muốn đuổi đi vẫn rất dễ dàng... Bất quá sau khi đuổi đi, Triệu sư

sẽ phát hiện...

Thanh âm của Thiên Nghĩ Phong Mẫu truyền đến.

- Như thế...

Trương Huyền xoa xoa mi tâm.

Đối phương theo dõi, tự nhiên là muốn biết tình huống của người tham gia khảo hạch, trực tiếp đuổi đi mà nói, phát hiện không đến tung tích của mình, Triệu sư vô cùng có khả năng tự mình tới.

- Như vậy đi, ta nghĩ phương pháp thuần phục những Thiên Nghĩ Phong này, để chúng nghe mệnh lệnh của ta...

Dừng lại một chút, Thiên Nghĩ Phong nói.

- Có khả năng thuần phục? Vậy tốt nhất rồi...

Ánh mắt Trương Huyền sáng lên.

Có thể thuần phục, tự nhiên càng tốt hơn đuổi đi, như vậy mình ở trong mắt đối phương, thật giống như ẩn giấu đi, căn bản không phát hiện được.

- Đi xử lý đi!

Cổ tay rung lên, thả Phong Mẫu ra, Trương Huyền lại nhìn về phía vách đá trước mắt.

Trước đó tất cả kiếm tu tận mắt thấy hắn đánh bại Mã Minh Hải, biết thực lực kinh khủng, từng cái trốn đến một bên, không dám đắc tội.

Trương Huyền cũng lười nói nhiều, đang định tu luyện Thiên Đạo kiếm pháp, chỉ thấy Mộ Vân kiếm bay tới.

- Chủ nhân... Thực lực của ngươi mạnh như vậy, nếu như đi xông Kiếm Trì mà nói, hắn là có thể đạt được truyền thừa!

- Xông Kiếm Trì? Cái này không phải là Kiếm Trì sao? Nơi này nhiều kiếm khí như vậy, lại không phải là Kiếm Trì? Còn xông cái gì?

- Nơi này chỉ là bên ngoài của Kiếm Trì, Kiếm Trì chân chính ở đằng sau vách đá... truyền thừa của Kiếm lão nhân cũng ở bên trong!

Mộ Vân kiếm nói.

- Ồ?

Trương Huyền sững sờ:

- Ngươi nói là, hơn một trăm chuôi trường kiếm giống như ngươi cũng không ở đây, mà là ở ... đằng sau vách đá?

- Vâng!

Mộ Vân kiếm lung lay hai lần.

- Mang ta tới nhìn một chút!

Đối với truyền thừa của Kiếm lão nhân, hắn hội tụ được Thiên Đạo kiếm pháp đã không thèm để ý, nhưng nếu như có thể thu trăm chuôi Thánh khí trung phẩm, tuyệt đối là đại thu hoạch.

Hơn trăm chuôi trường đao Thánh khí hạ phẩm, phường chủ của chợ đen liền không cách nào chiến thắng, nhiều Thánh khí trung phẩm như vậy liên hợp, coi như không cần khôi lỗi, cũng có thể tuỳ tiện đánh bại Nhạc đường chủ!

Thậm chí... Triệu Hưng Mặc cũng có thể chiến một trận!

Mộ Vân kiếm lắc lư mấy lần, thẳng tắp đi thẳng về phía trước, theo sát ở sau lưng, vòng qua vách đá to lớn, Trương Huyền lập tức nhìn thấy một mảng sương mù dày đặc xuất hiện ở trước mắt.

Hắn là một loại trận pháp lợi hại nào đó, che lại đồ vật phía trước.

- Thiếu hụt!

Trương Huyền cũng không nhận ra, lông mày giương lên, trong lòng hô khẽ.

Phần phật!

Một quyển sách xuất hiện ở trong óc.

Trận pháp đang vận chuyển, Thiên Đạo thư viện có thể thấy được thiếu hụt.

- Loạn Cung mê trận, trận pháp cấp tám?

Xem hết nội dung trong thư tịch, Trương Huyền sửng sốt một chút.

Khó trách cái gọi là truyền thừa, không có người đạt được, không nghĩ tới trận pháp trước mắt này, đã đạt tới cấp tám!

Loại trận pháp cấp bậc này, ít nhất Lĩnh Vực cảnh mới có thể bố trí ra, Tiềm Xung đế quốc hẳn là không người có khả năng làm được.

- Ngươi đã đi vào đó chưa?

Không có vội đi vào, Trương Huyền quay đầu nhìn về phía Mộ Vân kiếm.

- Chưa vào qua, nghe nói trong đó có bội kiếm cùng truyền thừa của Kiếm lão nhân!

Mộ Vân kiếm nói.

- Bội kiếm?

- Ừm, bội kiếm của Kiếm lão nhân, nghe nói đã đạt đến Thánh khí thượng phẩm, ngay cả Tiềm Xung Hoàng đế cũng muốn đạt được, đáng tiếc một mực không có người có khả năng tiến vào, coi như đi vào cũng tìm không thấy!

Mộ Vân kiếm nói tiếp.

- Thánh khí thượng phẩm?

Trương Huyền siết chặt nắm đấm.

Loại Thánh khí cấp bậc này, thấp nhất đạt đến Thánh vực lục trọng Lĩnh Vực cảnh, đã cường đại đến cực điểm.

Cái Kiếm Trì này... lại có vũ khí lợi hại như thế?

- Đúng, trên thực tế kiếm khí đầy trời này, phần lớn đều là Thánh khí đó phát ra, những người phía ngoài kia liều mạng nghiên cứu, một là vì thực lực, thứ hai là muốn nhìn trộm kiếm pháp của Kiếm lão nhân, từ đó đạt được truyền thừa, thu lấy kiện binh khí này!

Mộ Vân kiếm tiếp tục nói.

Nó ở đây đợi thời gian dài, rất nhiều chuyện rõ rõ ràng ràng.

- Vũ khí như vậy, đáng giá xem xét!

Mắt Trương Huyền sáng lên, tràn đầy hưng phấn.

Thánh khí trung phẩm, trừ khi số lượng nhiều, nếu không đối với hắn mà nói, tác dụng thật không lớn, Thánh khí thượng phẩm liền không giống.

Một kiếm tế ra, Triệu Hưng Mặc cũng chưa chắc chống đỡ được!

Có loại vũ khí cấp bậc này, lại đi Trương gia tìm phiền toái, hoặc đi cướp… à không, cưới Lạc Nhược Hi, lực lượng sẽ tăng thêm rất nhiều.

- Ngươi ở đây trông coi!

Trương Huyền dặn dò một tiếng.

- Vâng!

Mộ Vân kiếm lắc lư mấy lần, đứng ở tại chỗ.

Không do dự nữa, thân thể Trương Huyền nhoáng một cái, đi vào sương mù dày đặc.

Vừa rồi Thiên Đạo thư viện nhìn ra trận pháp này thiếu hụt, ghi chép cặn kẽ, mặc dù là trận pháp cấp tám, đối với hắn mà nói, đã không còn bí mật đáng nói, chậm rãi tiến lên, đi một hồi, trước mắt sáng sủa, sương mù biến mất, một dòng suối, một căn nhà gỗ xuất hiện ở trong tầm mắt.

- Nơi này còn có thế ngoại đào nguyên?

Trương Huyền sững sờ, nhịn không được đi đến nhà gỗ, đi tới trước mặt, đang muốn mở cửa, đột nhiên toàn thân căng thẳng, thân ảnh nhoáng một cái, xuất hiện ở hơn một trăm mét.

Rầm!

Địa phương vừa rồi đứng yên, một đạo kiếm khí cắt tới, như đâm thủng không khí, lưu lại một đạo ấn ký đen kịt.

Phong Ma Phá Lực đan

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Đạo kiếm khí này, lực lượng cực kỳ cường đại, Mã Minh Hải tới so sánh, giống như tiểu vu gặp đại vu, không đáng nhìn một cái.

Ánh mắt ngưng trọng, Trương Huyền cực kỳ cảnh giác.

Coi như loại thực lực của hắn, nếu không phải trước thời hạn đề phòng, chỉ sợ cũng bị một kiếm chém thành hai khúc.

Đến cùng là người nào lợi hại như vậy?

Kẹt kẹt!

Cửa phòng mở ra, một bóng người chậm rãi đi ra.

- Là vị phường chủ kia!

Trương Huyền nhíu mày.

Từ trong lều đi ra, không phải người khác, chính là vị phường chủ chợ đen kia!

Làm sao lại đến nơi này?

Vết thương trên người hắn, lúc này đã tốt hơn phân nửa, có điều vẫn có thể nhìn thấy thảm trạng trước đó, che kín vết đao dữ tợn, tựa như bò từng con rết.

- Trương Huyền, ngươi nhục phường thị ta, cướp tài vật của ta, phá hư quy tắc của ta, ngày hôm nay... là giờ chết của ngươi!

Phường chủ Kỷ Linh Phong tràn đầy dữ tợn, trong mắt chảy ra hận ý nồng đậm.

Mặc dù chợ đen không coi trọng quy tắc, nhưng chỉ cần tiến vào bên trong, mặc kệ ngươi là Danh Sư, hay Chiến Sư, đều phải tuân thủ quy định bên trong, không dám vi phạm, tên này ngược lại tốt...

Vừa đến liền phá hư, huyên náo gà chó không yên, còn đánh hắn trọng thương!

Cơn giận này nếu như nhịn xuống, về sau Tiềm Xung chợ đen còn có tư cách gì đứng sừng sững ở trong đế quốc?

- Ngươi biết ta sẽ ở đây tiến hành thi vòng hai, nên sớm mai phục?

Trương Huyền nghi ngờ.

Tới đây thi vòng hai, chỉ có Triệu Hưng Mặc cùng Nhạc đường chủ biết, ngay cả hắn cũng là thuần phục Mộ Vân kiếm mới biết, gia hỏa này đã sớm mai phục ở đây...

Chẳng lẽ đã biết hành tung của mình?

Danh Sư thiên tài của Danh Sư đường, hội tụ vào một chỗ, bị biết hành tung...

Thậm chí đối phương giấu ở trong trận pháp, chờ đợi đánh lén...

Có thể nói cực kỳ đáng sợ!

- Chết rồi liền biết!

Lười tiếp tục nói chuyện, Kỷ Linh Phong gào lên một tiếng, trường kiếm trong tay lắc một cái, kiếm khí bắn tới.

Kiếm của hắn chỉ dài khoảng ba thước, lại tản mát ra khí tức làm người ta giá rét thấu xương, kiếm mang chưa đến, trong tai vang lên một loại thanh âm quỷ dị, như là ai oán, để cho người ta thần trí hôn mê.

Trong đầu nổ vang, con ngươi của Trương Huyền thu hẹp lại.

Từ trước tới nay đều là hắn dùng chiêu này đối phó người khác, không nghĩ tới bây giờ dùng để đối phó mình, nhất thời vô ý, trực tiếp trúng chiêu, lâm vào trạng thái mê man.

- Là Ma âm...

Bất quá, tâm cảnh của hắn đạt đến 25.1, có thể so với Danh Sư bát tinh trung phẩm, loại trạng thái này chỉ duy trì trong nháy mắt liền tỉnh táo lại, Thiên Đạo chân khí vận chuyển, mới vừa loại bỏ mê man, liền thấy kiếm khí đã tới trước mắt, thổi làn da có chút đau nhức, bất cứ lúc nào cũng sẽ xé rách.

Siết chặt nắm đấm, sau lưng chảy ra mồ hôi lạnh.

May mắn kịp phản ứng, nếu không lần này ngực tất nhiên phá vỡ một cái động lớn, không chết cũng sẽ lập tức mất đi sức chiến đấu.

Hô!

Bàn chân đạp mạnh, biến mất khỏi tại chỗ, lần nữa xuất hiện ở hơn một trăm mét.

Hành Giả Vô Cương!

Tu luyện Diễn Không thiên thư đến nhị trọng, lĩnh ngộ Hành Giả Vô Cương cũng càng thêm cao thâm, tốc độ nhanh hơn, lúc này toàn lực vận chuyển, như đột phá không gian hạn chế cùng ràng buộc, thuấn di chạy trốn.

- Muốn chạy trốn, nào có dễ dàng như vậy!

Kỷ Linh Phong thét dài, trường kiếm nằm ngang bổ tới.

Kiếm mang lan tràn hơn hai trăm mét, bao phủ một mảng lớn khu vực chung quanh ở bên trong.

- Chuôi kiếm này... lại đạt tới Xuất Khiếu cảnh đỉnh phong...

Trương Huyền kinh ngạc.

Khó trách tên này mới vừa bị đánh bại, liền dám tìm phiền phức, nguyên lai chuôi kiếm này đã đạt đến Thánh khí trung phẩm đỉnh phong, có thể so với cường giả Xuất Khiếu cảnh đỉnh phong!

Loại vũ khí thực lực này, chú trọng công phạt hơn...

So với Kim Nguyên đỉnh còn đáng sợ hơn nhiều lắm!

Hai hai phối hợp, thậm chí có thể chiến một trận với Nhạc đường chủ.

- Nếu như hôm qua thời điểm chiến đấu với ngươi, lấy ra chuôi kiếm này, ta có thể sẽ chật vật đến cực điểm, khó mà ứng đối, hiện tại...

Nhìn ra thực lực cùng kiếm của đối phương, Trương Huyền lại không bối rối, ngược lại lắc đầu.

Trước đó là bị đánh trở tay không kịp, chân chính kịp phản ứng, nhờ vào thực lực của hắn, loại cấp bậc như đối phương, nói thật... còn xa xa chưa đủ!

- Đại Bi Thiên Ma chưởng!

Lật tay một cái, một chưởng ấn to lớn xuất hiện ở trên không trung, thẳng tắp đánh tới.

Chưởng lực tiếp xúc với kiếm mang huy hoàng, giống như là tại nguyên chỗ nổ tung, sóng xung kích kịch liệt tán dật bốn phía.

May mắn ở trong trận pháp, có trận pháp cấp tám che chở, nếu không chỉ sợ vách đá kia sẽ bị gọt thành đất bằng.

Lộc cộc lộc cộc lộc cộc lộc cộc!

Liên tục lui về phía sau mấy bước, khí huyết quay cuồng, con mắt của Kỷ Linh Phong trở nên đỏ thẫm.

Một đêm không thấy, tên này so với hôm qua càng thêm cường đại!

Mặc cho tiếp tục nữa, mình làm sao có thể là đối thủ?

- Ta nói qua, hôm nay ngươi sẽ chết ở trong tay ta, thì nhất định sẽ...

Nuốt một viên đan dược vào miệng, khí tức trong người Kỷ Linh Phong lập tức bạo tăng.

Thời gian không dài, liền trực tiếp đột phá Xuất Khiếu cảnh đỉnh phong, đạt đến nửa bước Lĩnh Vực cảnh.

- Là đan dược cấp tám... Phong Ma Phá Lực đan?

Vẻ mặt Trương Huyền nghiêm túc.

Phong Ma Phá Lực đan, giống như thuốc kích thích, sau khi dùng qua, có thể trong thời gian ngắn đánh vỡ cực hạn của tu luyện giả, để thực lực bạo tăng, có điều có thời gian hạn định nhất định, một khi dược lực tiêu hao sạch sẽ, không chỉ tu vi tổn hao, thân thể cũng có tổn thương cực lớn.

Cái tên này lại liều mạng tổn thương cũng muốn chém giết mình...

Thật là độc ác!

Cũng đúng, nếu như giết không được mình, để mình chạy đi, chỉ bằng vào tội danh đánh lén Danh Sư thất tinh, Danh Sư đường cũng sẽ ra tay tiêu diệt, không có khả năng sống sót!

Bất kể từ điểm nào đến xem, tiêu tốn đánh đổi lại lớn, cũng phải chém giết mình, không có bất kỳ do dự gì.

- Qua sông chưa cứu, đánh hắn giữa dòng!

Trương Huyền hừ lạnh một tiếng, bàn tay lăng không trảo một cái, hơn một trăm khôi lỗi xuất hiện ở trước mắt.

Hắn vốn không phải người nói quy tắc, đối phương đã giết tới trước mặt, đương nhiên sẽ không tự đại chờ người ta đột phá xong lại động thủ.

Triệt để tiêu hóa đan dược còn cần một đoạn thời gian, như vậy liền thừa dịp hiện tại, trước đánh ngã đối phương lại nói!

Dù sao ở trong trận pháp cấp tám, Phong Mẫu khống chế Thiên Nghĩ Phong giám sát mình, đám người Triệu Hưng Mặc cũng không biết được, nên sẽ không hủy bỏ tư cách.

Rầm!

Hơn một trăm khôi lỗi vừa xuất hiện lập tức lao đến Kỷ Linh Phong.

Từng cái tuôn ra khí tức, lực lượng như mưa.

Bọn họ phối hợp lại, ngay cả Nhạc Nhất Toàn là nửa bước Lĩnh Vực cảnh chân chính cũng có thể nhẹ nhõm ngược tới ngược đi, dù thực lực của đối phương không yếu, nhưng khẳng định không chống lại được.

- Biết ngươi có những vật này, chẳng lẽ cho rằng ta không có phòng bị?

Kỷ Linh Phong cười lạnh một tiếng, ngón tay bỗng nhiên nâng lên, ném một cái trận bàn ra ngoài.

Còn ở trên không, liền sương mù dày đặc, bao phủ khôi lỗi ở bên trong.

- Trận bàn chuẩn cấp tám? Cái tên này có không ít đồ tốt a...

Trương Huyền sửng sốt một chút, mắt sáng rực lên.

Không hổ là phường chủ của chợ đen, những năm này tích lũy đồ vật không ít nha!

Không nói Phong Ma Phá Lực đan trân quý cỡ nào, chỉ nói trận bàn chuẩn cấp tám này liền có giá trị không nhỏ, ít nhất mấy ngàn Tinh Nguyên thượng phẩm.

Loại trận bàn cấp bậc này, một khi khởi động, cường giả như Nhạc Nhất Toàn cũng bị nhốt, trong thời gian ngắn không cách nào chạy trốn...

Khó trách tự tin như vậy, dám ngay mặt dùng dược vật.

Linh tính của khôi lỗi vốn không mạnh mẽ bằng nhân loại, đang bị nhốt, có thể tưởng tượng sẽ mất đi sức chiến đấu, xem ra hắn đã biết mình có nhiều khôi lỗi như vậy, hơn nữa làm xong ứng đối.

Phương pháp rất tốt, đổi lại Trận Pháp sư thất tinh đỉnh phong bình thường, sẽ không có bất kỳ biện pháp nào, nhưng đối với Trương Huyền mà nói, căn bản không gọi sự tình!

Trong lòng nói thiếu hụt, Thiên Đạo thư viện chấn động, một quyển sách xuất hiện ở trong óc, ngón tay nhẹ nhàng điểm một cái, thiếu hụt liên quan tới trận bàn này liền xuất hiện ở trong trí nhớ.

- Đi!

Lông mày nâng lên, ngón tay hơi nhấc.

Hơn một trăm chuôi trường đao phần phật xông vào trong sương mù, chỉ nghe đinh đang đang vang lên, giống như chặt đứt kết cấu đặc thù nào đó, sương mù như thủy triều tán loạn.

Trận pháp... hủy!

- Tới!

Ngón tay câu câu, ngay sau đó liền thấy một chuôi trường đao kéo trận bàn đưa tới, nhẹ nhàng vồ một cái, Trương Huyền liên tục điểm mấy lần, đã luyện hóa.

Ầm ầm!

Tốc độ của hắn rất nhanh, nhưng vẫn làm trễ nải mấy hơi thở, trong khoảng thời gian này, Kỷ Linh Phong đã triệt để luyện hóa Phong Ma Phá Lực đan, lực lượng cả người cũng triệt để ổn định lại, như một hồng hoang cự thú, bất cứ lúc nào cũng sẽ xé rách người.

Khí tức khủng bố, so với Hồng Dương trước đó còn muốn đáng sợ!

- Chỉ sợ vị phường chủ này, cũng đánh qua không ít lôi đài a...

Trương Huyền híp mắt lại, cực kỳ cảnh giác.

Từ khí tức có thể thấy được, tên này tất nhiên cũng từng tham gia Sinh Tử lôi đài, không chỉ trải qua sinh tử, còn giết qua rất nhiều người.

Nếu không, tuyệt không có khả năng có sát khí nồng đậm như thế!

Khó trách biết rõ mình là Danh Sư thiên tài, còn dám động thủ...

Xem ra trên tay chảy không biết bao nhiêu máu tươi, kính sợ Danh Sư tự nhiên sẽ không mạnh như những người khác.

- Trận bàn chuẩn cấp tám cũng có thể phá giải nhanh như vậy, ngươi thật sự rất lợi hại, nhưng mặc kệ thủ đoạn của ngươi như thế nào, ngày hôm nay phải chết!

Kỷ Linh Phong cắn chặt hàm răng, hận ý nồng đậm, như gió lốc bao phủ, lần nữa hí dài, trường kiếm nâng lên, bỗng nhiên đánh xuống.

Tê lạp!

Thực lực nửa bước Lĩnh Vực cảnh, phối hợp vũ khí Xuất Khiếu cảnh đỉnh phong, giống như muốn xé rách không gian, xoắn nát người.

Chỉ bằng vào một chiêu này, thực lực của hắn so với Nhạc Nhất Toàn còn mạnh mẽ gấp mấy lần!

Mặc dù Nhạc Nhất Toàn là Danh Sư đường đường chủ, nhưng bởi vì thân phận, kinh nghiệm thực chiến không nhiều, làm sao có thể so sánh với phường chủ chợ đen, kinh nghiệm sinh tử, thậm chí ngay cả Danh Sư cũng chém giết qua không biết bao nhiêu!

Không có những kinh nghiệm này, bất kể tàn nhẫn hay vũ dũng, đều kém xa tít tắp, sức chiến đấu tự nhiên cũng kém xa.

- Thật mạnh...

Trên mặt Trương Huyền rốt cục lộ ra vẻ ngưng trọng.

- Đối chiến với loại cường giả này, các ngươi vô dụng...

Thu!

Bàn tay trảo một cái, thu tất cả khôi lỗi cùng trường đao vào trữ vật giới chỉ.

Những khôi lỗi này, chỉ là Xuất Khiếu cảnh trung kỳ, hậu kỳ, đối đầu loại công kích cấp bậc này, căn bản không chống lại được, tiếp tục giữ lại sẽ chỉ bị đối phương đánh phế.

Trường đao cũng giống như vậy.

- Ra!

Thu hồi vật phẩm, Trương Huyền điểm một cái, một vòng sáng đường kính chừng hơn mét bao phủ hắn.

Diễn Không thiên thư, nhị trọng!

Cảm nhận được nguy hiểm, Trương Huyền rốt cục phát huy ra sức chiến đấu mạnh nhất của mình!

Độc châm

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Lĩnh vực vừa xuất hiện, như ở chung quanh tạo thành một khôi giáp chắc chắn, Trương Huyền âm thầm thở phào nhẹ nhõm.

Lúc này, kiếm mang của đối phương rơi xuống, đi vào phạm vi lĩnh vực.

Xì xì xì xì...

Giống như bàn ủi rơi vào khối băng, dù tốc độ của kiếm mang nhận lấy ngăn cản, nhưng vẫn chậm rãi đi về phía trước.

- Xem ra lĩnh vực của ta, cũng không phải vô địch chân chính, lực lượng của đối thủ vượt qua phạm vi chịu đựng, sẽ rất khó kiên trì...

Trương Huyền hiểu được.

Lĩnh vực vừa mới hình thành, dùng Kim Nguyên đỉnh thử qua, chỉ là tên này chỉ có thực lực Xuất Khiếu cảnh hậu kỳ, hơn nữa cũng không am hiểu công phạt, tuỳ tiện liền bị khống chế, hiện tại Kỷ Linh Phong nuốt Phong Ma Phá Lực đan, cộng thêm trường kiếm Xuất Khiếu cảnh đỉnh phong tiến công, liền có chút không chống lại được.

- Bất quá, trải qua lĩnh vực ngăn cản, uy lực của loại kiếm khí này đối với ta đã không tạo thành tổn thương!

Dù có chút ngăn cản không nổi, nhưng có lĩnh vực ma sát, muốn thương tổn tới mình đã làm không được.

Hừ nhẹ một tiếng, Trương Huyền khẽ vỗ bàn tay.

Rầm!

Kiếm khí chậm chạp đi về phía trước lập tức tán loạn.

Dù khối băng không ngăn cản được bàn ủi nóng bỏng, nhưng vẫn có khả năng giội tắt nhiệt độ phía trên, để nó không lực tiến lên.

Cho dù kiếm khí của đối phương uy mãnh vô song, nhưng bị lĩnh vực ngăn cản, lực lượng đã tiết, giống như bàn ủi ướp lạnh, đã không còn bất cứ uy hiếp gì.

- Ngươi công kích xong, cũng nhận một đòn của ta xem!

Vạch trần kiếm khí của đối phương, thân thể Trương Huyền nhoáng một cái.

Phần phật!

Dưới chân vượt qua hơn trăm mét, trong nháy mắt xuất hiện ở sau lưng đối phương, đánh ra một quyền.

Tinh hà đảo ngược, sông lớn ngược dòng, lực lượng hung mãnh nghiền ép tới Kỷ Linh Phong.

Lực lượng của Trương Huyền bây giờ, coi như không sử dụng Diễn Không thiên thư nhị trọng, cũng có thể so với nửa bước Lĩnh Vực cảnh, phối hợp Thiên Đạo quyền pháp, Nhạc Nhất Toàn cũng khó mà chống lại, huống chi đối phương.

- Đáng ghét...

Không nghĩ tới dùng đan dược, thi triển ra toàn lực, đối phương vẫn có khả năng ngăn cản, thậm chí làm ra phản kích, vẻ mặt của Kỷ Linh

Phong dữ tợn, trường kiếm đảo ngược, từ dưới nách đâm tới.

- Tốc độ phản ứng thật nhanh...

Trương Huyền run lên.

Trước đó cho rằng thực lực đối phương tăng lên, tất nhiên mất đi lý trí, có thể tuỳ tiện chém giết, không nghĩ tới tốc độ ứng biến chiến đấu nhanh như vậy.

Không hổ là đánh qua Sinh Tử lôi đài, trong chiến đấu, dù bị động cũng có thể tìm cơ hội nghịch chuyển.

Thật giống như hiện tại, nếu như nắm đấm của mình tiếp tục tới trước, khả năng còn không có làm bị thương đối phương, đã bị trường kiếm đâm ra lỗ thủng.

- Ta cũng thân kinh bách chiến, liền nhìn xem ai cao hơn một bậc!

Huyết tính trong lòng Trương Huyền bị kích phát ra.

Từ trước đến nay, hắn cùng người chiến đấu, đều là một chiêu miểu sát, nhìn ra thiếu hụt, nhẹ nhõm nghiền ép, chiến đấu sống còn chân chính còn chưa có trải qua.

Giờ phút này đối phương phản ứng nhanh như vậy, thực lực lại tương đương, lập tức kích phát lòng háo thắng.

Biến quyền thành chưởng, nhẹ nhàng điểm tới.

Vốn trường kiếm khẳng định có thể đâm trúng, vừa biến chiêu như vậy, trên bàn tay lập tức kề sát thân kiếm, tiếp tục nhấn tới trước.

Bành!

Đầu ngón tay chọc ở sau lưng đối phương, Kỷ Linh Phong chỉ cảm thấy toàn thân chấn động, vô số kinh mạch bị chấn nát, phun ra máu tươi.

Thân thể mượn lực xông lên, hóa giải phần lớn lực lượng, vội vàng xoay người, vừa định phản kích, lại cảm thấy rùng mình, tốc độ của hắn nhanh, tốc độ của Trương Huyền còn nhanh hơn.

Vậy mà giống như cao dán, kề sát ở trên lưng hắn, vô luận xoay người như thế nào, cũng không cắt đuôi được!

- Thân pháp thật quỷ dị...

Trường kiếm trong tay Kỷ Linh Phong không ngừng đâm về phía sau, hình thành một vòng bảo hộ, trong lòng nhịn không được hoảng sợ.

Giống như Trương Huyền đoán, hắn từng giấu diếm thân phận tham gia nhiều lần sinh tử chiến, cũng từng thu được danh xưng Bách Chiến Vương... Sức chiến đấu cực kỳ kinh người!

Cùng cấp bậc, xem như Chiến Sư cũng chưa chắc có thể là đối thủ.

Gia hỏa trước mắt này, tu vi kém xa hắn, mấu chốt nhất là, hắn còn dùng Phong Ma Phá Lực đan, lại vẫn bị đánh liên tục hộc máu...

Cũng quá mạnh đi!

- Ta giết ngươi không dễ dàng, ngươi muốn giết ta, cũng không có đơn giản như vậy...

Trong mắt chợt lóe sáng, chân khí của Kỷ Linh Phong khống chế trường kiếm không ngừng đâm nhanh, tay trái ngưng tụ pháp quyết, nhẹ nhàng điểm một cái.

Sưu sưu sưu sưu!

Mấy trăm đạo hàn mang từ phía sau lưng bắn ra ngoài, như mưa to.

Bạo Vũ Lê Hoa Châm!

Muốn ở trên Sinh Tử lôi đài dài thắng bất bại, không chỉ sức chiến đấu mạnh, càng quan trọng hơn là… đủ loại thủ đoạn giết người, tầng tầng

lớp lớp.

Bạo Vũ Lê Hoa Châm này, đúng là đòn sát thủ của hắn, mỗi một cây châm nhỏ đều do tài liệu đặc thù luyện chế, không chỉ có thể tuỳ tiện đâm thủng da thịt của cường giả nửa bước Xuất Khiếu cảnh, còn ẩn chứa kịch độc, một khi dính vào, phút chốc mất mạng!

Cường giả bị chiêu này giết chết không biết bao nhiêu.

Rầm!

Ám khí bắn ra, thân thể nhanh chóng vọt tới trước, rốt cục thoát khỏi đối phương đuổi theo, xoay người lại, nhìn về phía thanh niên cách đó không xa, con ngươi đột nhiên co rụt lại.

Chỉ thấy bên ngoài thân đối phương lóe lên ánh sáng, vô số châm nhỏ rơi vào lòng bàn tay, dường như hết sức tò mò, đang thưởng thức từng cái.

- Ngươi đây là tự mình tìm chết...

Nhìn thấy cử động của hắn, nắm đấm của Kỷ Linh Phong xiết chặt, hưng phấn mà tràn đầy kích động.

Kịch độc trên châm nhỏ, là hắn tìm kiếm Độc Sư thất tinh đỉnh phong luyện chế thành, không cần đâm vào thân thể, làn da tới tiếp xúc cũng sẽ trúng độc mà chết!

Đối phương lại cầm thưởng thức...

Quả thực là chán sống!

Ngay thời điểm hắn cho rằng đối phương tất nhiên trúng độc, bất cứ lúc nào cũng sẽ ngã xuống đất, chỉ thấy thanh niên nhìn lại, vẻ mặt thất vọng lắc đầu.

- Độc này, trình độ luyện chế quá thấp, ngươi đoán chừng là bị lừa, hù dọa người còn được, căn bản không có cách nào hạ độc chết người!

Nói xong còn cố ý nắm một cây kim đâm vào tay.

- Ngươi biết phía trên này có độc?

Con ngươi của Kỷ Linh Phong co rụt lại.

Độc Sư thất tinh luyện chế kịch độc, vô sắc vô vị, người thường căn bản nhìn không ra, đối phương chỉ lấy một cây châm nhỏ liền phát hiện...

Làm sao nhìn ra được?

- Độc rõ ràng như thế, lại nhìn không ra, cũng không cần sống nữa a...

Than thở một tiếng, cổ tay rung lên, châm nhỏ đầy trời bị hắn bắt lấy như mưa to bắn tới.

Mặc dù không có chuyên môn luyện qua thủ pháp ám khí, nhưng ở Chiến Sư đường từng tu luyện qua nhiều loại võ kỹ, phóng thích một chút châm nhỏ mà thôi, cực kỳ đơn giản.

Ô ô ô!

Ở dưới lực lượng của hắn gia trì, tốc độ của châm nhỏ như sấm sét, thời gian nháy mắt đã đi tới trước mặt Kỷ Linh Phong.

Biết có độc, không dám đón đỡ, trường kiếm trong tay lắc một cái, vạch ra một vòng tròn ở trước người.

Đinh đinh đang đang!

Không hổ là phường chủ chợ đen của Tiềm Xung đế quốc, trình độ kiếm pháp cực kỳ thâm hậu, ít nhất đạt đến cảnh giới thượng Kiếm Tâm, kiếm quang lấp lánh, vô số châm nhỏ đều bị ngăn ở bên ngoài, rơi vào trên mặt đất.

- Muốn dùng ám khí của ta làm tổn thương ta, nằm mơ...

Đánh tan châm nhỏ, Kỷ Linh Phong hừ lạnh một tiếng, nói không có kết thúc, lập tức cảm thấy thấy hoa mắt, Trương Huyền đã xuất hiện ở trước mặt, một tay đánh tới.

Bắn ra ám khí, vậy mà theo sát ở phía sau, lần nữa thiếp thân dán tới.

- Ngươi...

Sắc mặt tái xanh, trường kiếm lắc một cái, muốn phản kích đã không còn kịp rồi.

Đùng!

Trên mặt đau rát, lập tức bay ngược ra, yết hầu ngòn ngọt, phun ra một ngụm máu tươi, răng rơi đầy đất.

Đối phương đã dùng hết toàn lực, nếu không phải lần này dùng đan dược, tu vi tăng lên, chỉ sợ đầu đã nổ tung.

Dù vậy vẫn cảm thấy trong đầu mê muội, bất cứ lúc nào cũng sẽ hôn mê.

- Đáng ghét...

Toàn thân Kỷ Linh Phong run rẩy, muốn phát điên.

Sống hơn trăm năm, liên tục chịu thiệt hai lần, thế mà đều ở trong tay một người, cảm giác nhục nhã mãnh liệt để hắn sắp nổ.

- Ta muốn ngươi chết...

Liên tục gào thét, chân khí trong cơ thể sôi trào, muốn xông lên, nhưng còn không có động đậy, chỉ thấy ánh mắt của thanh niên đối diện lộ ra vui vẻ nghiền ngẫm.

- Ta khuyên ngươi hiện tại tốt nhất không nên động, đừng vận chuyển chân khí... Nếu không ta sợ ngươi chết sẽ nhanh hơn một chút.

- Có ý tứ gì?

Thấy đối phương không có sợ hãi, Kỷ Linh Phong híp mắt lại.

- Không có ý tứ gì... Vừa rồi thời điểm đánh ngươi, thuận tiện cắm hai cây châm lên mặt ngươi...

Vẻ mặt Trương Huyền mây trôi nước chảy.

- Châm?

Thân thể Kỷ Linh Phong cứng đờ, lúc này mới phát hiện trên mặt của mình chẳng biết lúc nào nhiều ra hai cây châm nhỏ, bởi vì bị quất quá ác, nên không có cảm giác bị kim đâm.

- Giải dược...

Vội vàng rút châm ra, cổ tay khẽ đảo, lấy ra một viên đan dược, há miệng nuốt vào.

Kịch độc này rất lợi hại, hắn là thấy tận mắt, Xuất Khiếu cảnh đỉnh phong ngay cả ba cái hô hấp cũng không chịu nổi liền tử vong, mặc dù hắn dùng đan dược, thực lực có tăng lên to lớn, nhưng ở trước mặt loại kịch độc này cũng sẽ không kiên trì vượt qua mười giây.

- Hiện tại dùng giải dược, mặc dù có thể để ngươi miễn chết một lần, nhưng nếu như không nhìn lầm, kịch độc xâm nhập, sẽ xuất hiện thời gian tê liệt ngắn ngủi, lúc toàn thịnh cũng không phải đối thủ của ta, loại thời điểm này làm sao chống đỡ được...

Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng, chậm rãi đi tới, lật bàn tay lên, nhẹ nhàng đè ép.

Răng rắc!

Lực lượng khổng lồ rơi xuống, Kỷ Linh Phong chỉ cảm thấy xương cốt toàn thân trong nháy mắt vỡ vụn, cả người nằm trên đất.

Đối phương nói không sai, lúc toàn thịnh cũng không phải đối thủ, hiện tại thân trúng kịch độc, làm sao có thể ngăn cản.

- Còn có át chủ bài gì thì lấy ra đi! Nếu như chỉ có chút thực lực ấy, liền muốn giết ta, không cảm thấy có chút buồn cười sao?

Đè đối phương ở trên mặt đất, không thể động đậy, Trương Huyền thản nhiên nhìn qua.

Thời điểm ở chợ đen, hai người đã giao thủ qua, đối phương biết mình có hơn trăm khôi lỗi cùng trường đao, lại còn dám đánh lén, tuyên bố muốn đánh giết hắn...

Nếu như chỉ nhờ vào một viên đan dược, một thanh trường kiếm, thì... ài…

- Không hổ là Danh Sư, quả nhiên thông minh... Chẳng qua người thông minh kiểu gì cũng sẽ chết sớm!

Kỷ Linh Phong phun máu tươi, trên mặt khôi phục vẻ dữ tợn, cổ tay lay động, trường kiếm lập tức phá không, thẳng tắp chui vào dòng sông cách đó không xa.

- Kiếm đã cho ngươi, đến lượt ngươi xuất thủ...

Nương theo hắn la lên, ngay sau đó, Trương Huyền liền thấy mặt sông trước mắt sôi trào.

Một cỗ lực lượng khổng lồ lao nhanh đến, như một thanh kiếm sắc xuất thế, ngay sau đó một lão giả từ trong nước cuồn cuộn chậm rãi đạp bước mà lên.

Từng bước đi đến trên không, tựa như Thiên Thần.

- Khó trách Kỷ Linh Phong muốn giết ngươi, quả nhiên không giống bình thường.

Lão giả nhẹ nhàng cười một tiếng, ánh mắt phát lạnh:

- Chẳng qua gặp được ta, ngươi có thể chết rồi...

Rầm!

Tiếng nói kết thúc, chập ngón tay làm kiếm, một đạo kiếm mang gào thét bắn xuống.

Kỷ Linh Chân

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Đạo kiếm quang này tựa như lưu tinh, hạ xuống từ trên trời, vừa xuất hiện liền ngưng kết không gian, để cho người ta khó mà phản kháng.

- Lĩnh Vực cảnh sơ kỳ?

Con ngươi thu nhỏ, thân thể Trương Huyền cứng đờ.

Không nghĩ tới lão giả giấu ở trong khe suối, lại là cường giả Lĩnh Vực cảnh chân chính, còn cường đại hơn Nhạc đường chủ!

Càng quan trọng hơn là... Lĩnh ngộ kiếm đã không kém Mã Minh Hải bao nhiêu, đạt đến nửa bước chân giải! Thực lực mạnh, lý giải kiếm còn lợi hại hơn...

Thực lực của người này, Lĩnh Vực cảnh sơ kỳ bình thường cũng rất khó chống lại!

Tê lạp!

Trong lúc khiếp sợ, kiếm mang đã đi tới trước mặt, cùng lĩnh vực của mình đối đầu.

Răng rắc!

Lĩnh vực giống như bột nhão bị cắt ra, xuất hiện vết rách, kiếm mang không có bất kỳ ngăn cản cùng ngừng lại, tiếp tục bắn về phía trước.

- Dừng lại!

Trương Huyền khống chế lĩnh vực, đồng thời vung chưởng tiến lên đón.

Bành!

Kiếm khí quét ngang, khuôn mặt tái đi, bay ngược ra, sống lưng đâm vào trên một cây đại thụ.

Đối phương tiện tay một chiêu, mình thi triển ra toàn lực, dùng lĩnh vực, thế mà cũng không có chặn lại!

- Khó trách Kỷ Linh Phong cũng không phải đối thủ, nguyên lai đã lĩnh ngộ hình thức ban đầu của lĩnh vực... Nguyên Thần cảnh đỉnh phong, liền có thể làm được điểm ấy, quả nhiên là siêu cấp thiên tài!

Thấy một kiếm cũng không chém giết đối phương, chỉ để hắn bị thương, lão giả trong khe suối cười lạnh một tiếng, con mắt trở nên càng lạnh:

- Bất quá, như vậy càng nhất định phải giết chết ngươi!

Loại thiên tài này, tất nhiên có được truyền thừa lợi hại, đã động thủ, vậy thì nhất định phải giết chết, không có bất kỳ đường lui đáng nói.

Nếu không, tai hoạ càng lớn!

- Ngươi là ai?

Trương Huyền giãy dụa lấy đứng dậy, cắn răng nói.

- Dù sao ngươi hắn phải chết không thể nghi ngờ, nói cho ngươi cũng không sao, tại hạ Khinh Minh kiếm Kỷ Linh Chân, vị phường chủ chợ đen này, là đệ đệ của ta, Khinh Linh kiếm Kỷ Linh Phong!

Lão giả Kỷ Linh Chân nói.

- Kỷ Linh Chân?

Trương Huyền lắc đầu.

Tới Tiềm Xung đế quốc tính toán đâu ra đấy cũng mới một ngày, hai cái danh tự này... còn không nghe qua.

- Tốt, có thể đi chết rồi!

Giới thiệu xong, Kỷ Linh Chân cười khẽ, lười nhác nói nhảm nữa, đầu ngón tay lóe ra ánh sáng, tựa như kẹp lấy một thanh trường kiếm, đâm nhanh tới.

Chiêu này so với vừa rồi càng thêm đáng sợ.

Còn chưa tới trước mặt, liền dẫn động toàn bộ trận pháp không ngừng run rẩy, hình như trận pháp cấp tám này cũng có chút không chống lại được.

- Không sử dụng kiếm liền có loại uy lực này, một khi sử dụng vũ khí sẽ mạnh bao nhiêu...

Sắc mặt Trương Huyền tái xanh, không dám đón đỡ, cổ tay rung lên, một cái trận bàn xuất hiện ở trên không trung.

Chính là trước đó Kỷ Linh Phong ném ra, bị hắn luyện hóa.

Ầm ầm!

Lần này không phải vây khốn đối phương, mà là bao phủ mình, thân ảnh Trương Huyền nhoáng một cái, đã mất đi tung tích.

Trận bàn có khả năng vây khốn người khác, tự nhiên cũng có thể thủ hộ mình, để đối thủ không thể nào phát giác, trong thời gian ngắn tìm không thấy tung tích.

Bất quá đây coi như là bị động trong bị động.

Thứ nhất, kẻ địch từ ngoài phá trận càng thêm dễ dàng, thứ hai, trốn ở trong đó, giống như bị nhốt vào chiếc lồng, muốn chạy trốn cũng trốn không thoát!

- Ta nhìn ngươi có thể tránh được bao lâu!

Trong tiếng cười khẽ, Kỷ Linh Chân bước ra một bước, kiếm khí rơi vào trên sương mù dày đặc, giống như dao sắc cắt bánh bột lọc, thời gian nháy mắt, trận bàn hình thành sương mù bị đánh thành hai nửa, khó có thể hợp lại.

Nhìn một cái liền biết, cái trận bàn này xem như triệt để phế bỏ.

Bất kể là trận bàn hay trận pháp, phương pháp loại bỏ nó có hai cái, thứ nhất là biết nguyên lý, tìm ra sơ hở hoặc sinh môn.

Thứ hai, dùng man lực phá giải.

Cái này của Kỷ Linh Phong chỉ là chuẩn bát tinh, vây khốn Xuất Khiếu cảnh đỉnh phong cùng nửa bước Lĩnh Vực cảnh còn có thể làm được, nhưng gặp Lĩnh Vực cảnh chân chính, hơn nữa còn là cường giả lĩnh ngộ nửa bước chân giải, liền không coi ra gì!

Một kiếm phá vạn pháp!

Chỉ cần thực lực đầy đủ, quản hắn yêu ma quỷ quái, một kiếm phá nát!

Hiện tại Kỷ Linh Chân chính là như vậy.

Thủ đoạn của Trương Huyền nhiều hơn nữa, đối mặt hắn cũng không thi triển ra được.

Chém sương mù dày đặc thành hai khúc, Kỷ Linh Chân lần nữa quét ngang.

- Răng rắc!

Sương mù tiêu tán, một cái trận bàn bị chém thành hai nửa rơi trên mặt đất, tựa như nắp nồi bị vứt bỏ.

Không còn trận pháp che giấu, thân ảnh Trương Huyền lần nữa xuất hiện ở trước mặt hai người.

Ngắn ngủi mấy hơi, tên này lại đổi một bộ quần áo, càng quan trọng hơn là, khí tức cả người trở nên càng thêm lãnh ngạo, trong ánh mắt mang theo miệt thị coi trời bằng vung, phảng phất như trời đất bao la, ta mới là lão đại.

Nếu không phải dung mạo, linh hồn không thay đổi, sẽ hoài nghi có phải biến thành người khác hay không.

- Ở trước mặt thực lực chân chính, thay quần áo, đổi khí chất cũng vô dụng, chỉ cần thực lực không đủ, tất cả đều là uổng công...

Thấy tên này chơi đùa ra những thứ kia, Kỷ Linh Chân cười lạnh một tiếng, lông mày nâng lên, lần nữa điểm ra.

Tê lạp!

Không khí bị tách ra, hàn mang cực tốc bắn tới.

- Loại rác rưởi này cũng đánh không lại, thật sự là càng sống càng thụt lùi...

“Trương Huyền” hừ một tiếng, lắc đầu, cũng không tránh né, thân thể đột nhiên nhoáng một cái.

Ô!

Thời gian nháy mắt liền biến mất tại chỗ, sau một khắc, đã xuất hiện ở trên không trung.

Rầm!

Nắm đấm nâng lên, một đấm thẳng kích.

- Còn muốn phản kháng?

Không nghĩ tới gia hỏa mới vừa rồi còn không phải địch thủ, thế mà còn muốn phản kháng, ánh mắt của Kỷ Linh Chân phát lạnh, kiếm khí bổ ngang.

Cùng nắm đấm đánh ra công kích va chạm, không gian xao động, trận pháp bị xung kích không ngừng lay động.

Kiếm khí bị đánh tan, bắn ra bốn phía, đâm thành từng cái hố sâu.

- Ừm?

Kỷ Linh Chân kìm lòng không được lui về phía sau mấy bước, sững sờ.

Vừa rồi tên này thi triển ra đồ vật tương tự lĩnh vực, cũng không chặn được chiêu số của hắn, làm sao đổi bộ y phục, lại giống như biến thành người khác, dùng quyền vững vàng đón đỡ kiếm khí của mình? Hơn nữa trình độ cứng cáp của quyền còn lợi hại hơn kiếm khí?

- Ta không tin, tu vi một người có thể tăng nhanh như vậy, nhất định là dùng một loại phương pháp nào đó...

Ngón tay búng một cái, kiếm khí biến thành vô số đạo, đứng lơ lửng trên không, phát ra kiếm minh run rẩy, tựa như biển cả.

Thiên Phong Kiếm Hải!

Một trong những tuyệt chiêu mạnh nhất của Kiếm Trì, cũng không phải chỉ có Mã Minh Hải biết.

Tê lạp!

Kiếm hải thẳng tắp bay tới, chỗ nó đến, không khí xuất hiện hắc tuyến, như xé rách không gian.

- Chút tài mọn, không đáng nhìn một cái!

Lông mày giương lên, Trương Huyền tiến về phía trước một bước, cổ tay khẽ đảo, lăng không nhấn xuống.

Một chưởng đồng dạng, uy lực so vừa rồi cường đại hơn nhiều, biển kiếm tới đối đầu, lập tức giống như là đánh bay con ruồi, không có chút lực lượng ngăn cản nào.

Chặn lại kiếm hải của đối phương, Trương Huyền lần nữa lay động, đã xuất hiện ở đối diện Kỷ Linh Chân, lại đánh ra một quyền.

Bành!

Chưa kịp ngăn cản, liền cảm thấy một cỗ lực lượng bài sơn đảo hải tuôn tới, ngực của Kỷ Linh Chân buồn bực, vẻ mặt trở nên trắng bệch, bay ngược mà ra.

Va chạm trên mặt đất, đập ra một cái hố sâu to lớn!

- Làm sao lại mạnh như vậy...

Kỷ Linh Phong trọng thương ở một bên con mắt trợn tròn.

Mới vừa rồi tên này còn bị động chịu đòn, làm sao thời gian nháy mắt, đã trở nên long tinh hổ mãnh như thế? Kỷ Linh Chân không chỉ lĩnh ngộ nửa bước Kiếm Đạo chân giải, tu vi càng đạt đến Lĩnh Vực cảnh sơ kỳ, vượt qua phạm vi của Tiềm Xung đế quốc...

Người mạnh như thế, thậm chí ngay cả một quyền cũng không tiếp nổi...

Gia hỏa này thật chỉ là Nguyên Thần cảnh đỉnh phong?

- Đáng ghét!

Kỷ Linh Chân từ trong hố bay ra, đã không còn u nhã như vừa rồi, trái lại mang theo tức giận đến nổ phổi.

Vốn cho rằng có thể nhẹ nhõm chém giết đối phương, nằm mơ cũng không nghĩ đến, đổi bộ y phục sẽ trở nên cường đại như vậy.

- Đáng ghét? Gà đất chó sành mà thôi, xem ta chém giết ngươi!

Không thèm để ý phẫn nộ của hắn, nhẹ nhàng cười một tiếng, Trương Huyền bước ra lần nữa.

Lần này không phải nắm đấm cũng không phải chưởng, mà là bàn chân lăng không đạp tới.

- Ngươi...

Thời gian nháy mắt, Kỷ Linh Chân cảm giác như thiên địa hạ xuống, tùy thời sẽ sụp đổ.

Một cước này của đối phương, mặc dù không dùng bất kỳ vũ kỹ nào, cũng không có quá nhiều kỹ xảo, nhưng lực lượng thực sự quá lớn, cường đại đến căn bản vô lực phản kháng.

- Đáng ghét!

Huyệt đạo toàn thân mở ra, vô số kiếm khí dâng trào, thời gian nháy mắt tạo thành một vòng tròn kiếm khí ở chung quanh thân thể.

Võ kỹ, Tiêu Tương Kiếm Vũ!

Chiêu này là thủ hộ tuyệt đối, một khi thi triển, kiếm khí sẽ hình thành lĩnh vực viên cầu, bảo hộ người ở trong đó, không chịu bất kỳ tổn thương nào.

Răng rắc!

Bàn chân rơi xuống, cùng viên cầu đụng một cái, lập tức phát ra thanh âm kẹt kẹt, bất cứ lúc nào cũng sẽ vỡ vụn.

Khuôn mặt Kỷ Linh Chân tái mét, cắn răng kiên trì.

- A!

Lông mày Trương Huyền nâng lên, lực lượng trên chân tăng thêm.

Ầm ầm!

Vòng tròn không chịu nổi, nổ tung tại chỗ.

Phốc!

Kỷ Linh Chân phun ra một ngụm máu tươi, bay ngược ra ngoài, ngã xuống đất, mặt không còn chút máu.

- Loại trình độ này cũng muốn giết ta?

Trương Huyền đạp bay đối phương, lăng không đi tới, khuôn mặt mang theo lạnh lùng, chắp hai tay sau lưng, như Chiến Thần bất bại.

- Ta...

Kỷ Linh Chân xiết chặt nắm đấm, liên tục lui về phía sau mấy bước.

Tên này thực sự quá mạnh.

Mặc dù không có lĩnh vực, cũng không có thi triển võ kỹ lợi hại gì, nhưng lực lượng quá lớn, thân thể như căn bản sẽ không tổn thương, tiếp tục chiến đấu nữa, hắn phải chết không thể nghi ngờ!

- Tên vô dụng kia đến cùng chọc phải tồn tại gì a?

Hàm răng cắn chặt, có chút hối hận.

Sớm biết liền không đáp ứng Kỷ Linh Phong ôm cái phiền toái này.

Vốn cho rằng chỉ là con tôm nhỏ, tùy thời có thể bóp chết, nằm mơ cũng không nghĩ đến, là một Cự Long, căn bản không chống lại được.

- Bằng thực lực của ta, sớm muộn gì cũng sẽ bị đánh chết tươi... Đã như vậy, chỉ có thể thử một chút...

Thân hình dừng lại, vẻ mặt Kỷ Linh Chân nghiêm túc, đột nhiên ngón tay điểm ra, máu tươi phun mạnh.

Đi tới bầu trời trên khe suối, cái sau lập tức nứt ra một vết nứt.

Xì xì xì!

Máu tươi càng phun càng nhiều, sắc mặt của Kỷ Linh Chân trở nên trắng bệch, tóc trên đầu từ vừa rồi đen kịt, trở nên hoa râm, thời gian nháy mắt trắng xóa, người cũng già đi rất nhiều, hình như sinh cơ bởi vì máu tươi chảy nhiều mà trở nên suy bại.

- Khinh Ngữ kiếm, Khinh Minh kiếm đều cho ngươi, những năm này, ta cũng sưu tập vô số trường kiếm cho ngươi nuôi dưỡng... Máu tươi càng mặc cho ngươi thôn phệ... Còn không xuất thế? Thật chẳng lẽ muốn một mực vây ở chỗ này?

Hắn gào lên một tiếng.

Ầm ầm!

Mặt đất lay động kịch liệt, khe suối không ngừng sôi trào, Loạn Cung mê trận thủ hộ ở chung quanh ở dưới lực lượng khổng lồ trùng kích, tựa như lúc nào cũng sẽ sụp đổ!

- Đây là cái gì?

Con ngươi của Trương Huyền co rụt lại.

Tứ phương vân động

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Cảnh tượng trước mắt thực sự là đáng sợ.

Loạn Cung mê trận, xem như hắn cũng chỉ có thể căn cứ thiếu hụt phá giải, mà bây giờ vậy mà sắp sụp đổ, lực lượng dưới khe suối đã vượt ra khỏi tưởng tượng.

Tê lạp!

Đang khiếp sợ, một đạo Kiếm ý xông lên trời, như muốn chém bầu trời thành hai khúc, trận pháp thủ hộ ở chung quanh, ở dưới loại lực lượng này trùng kích, lập tức bị đâm ra một cái động lớn.

Kiếm ý xao động, từ trong cửa hang xông lên trên, tản mát ra hào quang sáng chói, giống như tạo thành một cầu vồng kết nối thiên địa.

Két! Két!

Nhìn thấy cầu vồng này, Trương Huyền lập tức cảm thấy Kiếm ý tu luyện trong cơ thể bị áp chế, có loại không thi triển ra được.

Ngay sau đó, mặt đất lần nữa cuồn cuộn, một bệ đá màu đỏ tươi từ trong khe suối chậm rãi nổi lên, phía trên cắm một thanh trường kiếm, khoảng

cách còn xa, liền cảm thấy kiếm khí sắc bén, không ngừng lôi kéo, tựa hồ muốn nghiền người thành bột phấn.

- Đây là... Thánh khí thượng phẩm?

Trương Huyền siết chặt nắm đấm, vẻ mặt lập tức thay đổi!

Khí tức cường đại như thế, ngay cả Loạn Cung mê trận cũng không thể chặn lại, càng thả ra Kiếm ý uy lực như thế, chỉ có một khả năng...

Thanh trường kiếm này, đã vượt qua Thánh khí trung phẩm ràng buộc, đạt đến thượng phẩm!

Cũng chỉ có loại cấp bậc này, mới có uy lực như thế, ngay cả trận pháp cấp tám cũng ngăn không nổi, thậm chí hắn cũng sinh ra lòng kính sợ, không dám chống lại.

- Là bội kiếm của Kiếm lão nhân!

Đang khó hiểu, một Trương Huyền khác giống nhau như đúc xuất hiện, vẻ mặt nghiêm túc.

Vừa rồi cùng Kỷ Linh Chân chiến đấu, cũng tàn bạo đánh hắn, tự nhiên là phân thân, hiện tại đi ra, mới thật sự là Trương Huyền.

Trước đó không phải đối thủ, tế ra trận bàn là để phân thân đi ra.

Quả nhiên không phụ kỳ vọng, nhẹ nhõm liền nghiền ép...

Chỉ là nằm mơ cũng không nghĩ đến, gia hỏa này còn có át chủ bài!

Thanh trường kiếm này...

Hắn là bội kiếm mà Kiếm lão nhân lưu lại Kiếm Trì...

Chẳng lẽ đã bị Kỷ Linh Chân luyện hóa?

- Ta nói qua, chờ ngươi đạt tới Kiếm Đạo chân giải chân chính, mới có tư cách để cho ta thần phục, hơn nữa đạt được Kiếm lão nhân truyền thừa... như thế nào, lời nói của ta không tính toán gì hết sao?

Trong tiếng nổ, trường kiếm lắc lư một cái, thanh âm như chuông lớn, đâm thủng tâm linh.

Đạt tới Thánh khí thượng phẩm, không chỉ có thể chém giết nguyên thần, để cho tinh thần người ta thất thủ, một kiếm tự nhiên, tâm cảnh cũng có khả năng không chống đỡ được, chịu ảnh hưởng.

- Bẩm báo tiền bối, ta cầu ngươi xuất thế, chỉ là muốn giúp ta lui địch... Chém giết... Trương Huyền!

Kỷ Linh Chân cắn chặt răng, chỉ về phía thanh niên, vẻ mặt lập tức cứng đờ.

Vừa rồi chỉ có một cái, làm sao thời gian nháy mắt biến thành hai cái?

- Giết người?

Trường kiếm trên bệ đá như nhìn lại, Trương Huyền cảm thấy bị một đạo Kiếm ý phong tỏa, vô luận như thế nào cũng khó chạy trốn, toàn thân chảy mồ hôi lạnh.

- Không sai!

Kỷ Linh Chân nói.

- Ừm, những năm này cho ta ăn không ít đồ vật, nếu không khẳng định còn ngủ say, ân tình này ta ghi nhớ. Một người mà thôi, giúp ngươi giết là được, bất quá... muốn ta thần phục ngươi, còn kém chút hỏa hầu, chờ chân chính lý giải Kiếm Đạo chân giải, lại cùng ta thương nghị!

Trường kiếm trên bệ đá lắc lư một cái, Kiếm ý như biển, hai Trương Huyền đều bị bao phủ ở bên trong, như chỉ cần hơi chuyển động ý nghĩ một chút, liền có thể tuỳ tiện chém giết.

- Đa tạ tiền bối!

Kỷ Linh Chân thở phào nhẹ nhõm, tràn đầy dữ tợn nhìn về phía thanh niên cách đó không xa, mang theo hận ý nồng đậm.

Nếu như có thể tuỳ tiện chém giết tên này, nhờ vào hiến tế Khinh Ngữ kiếm, Khinh Minh kiếm, liền có thể tới lôi kéo quan hệ, thu hoạch được hảo cảm...

Đạt được truyền thừa cũng có khả năng!

Mà bây giờ, chỉ có thể giết đối phương lại nói.

- Hai cái này, giống nhau như đúc, muốn ta giết cái nào?

Đang cảm giác trường kiếm sẽ động thủ, liền nghe nó nghi ngờ hỏi.

- Cái nào?

Kỷ Linh Chân cũng nhíu mày.

Hắn cũng rất kỳ quái, Trương Huyền Danh Sư này, không phải chỉ có một cái sao? Sao đột nhiên biến ra hai cái, hơn nữa bất kể dung mạo hay khí chất, đều giống nhau như đúc, không sai chút nào?

- Ta là giả, hắn là thật!

- Ta là giả, hắn là thật!

Hai Trương Huyền đồng thời chỉ đối phương, từng cái thở phì phò, trừng mắt nhìn nhau.

- Cái này...

Thấy hai gia hỏa này như gương in ra, làm sao cũng không phân biệt được, Kỷ Linh Chân sững sờ tại nguyên chỗ...

Bên này bội kiếm của Kiếm lão nhân đâm thủng trận pháp, từ trong khe suối đi ra, bên ngoài cũng hỗn loạn.

Tất cả kiếm tu ở sau vách đá, từng cái dừng lại nghiên cứu, nhìn về phía kiếm khí đâm rách bầu trời, kích động đến thân thể run rẩy.

- Đây là bội kiếm của Kiếm lão nhân... Nói cách khác, truyền thừa sắp xuất thế!

- Chờ nhiều năm như vậy, là chờ lấy ngày này, mau qua nhìn một chút!

- Mặc kệ ai đạt được, đều phải đoạt tới...

- Ai giành với ta, ta liền giết hắn...

Con mắt của tất cả mọi người đều đỏ lên.

Bọn họ đóng giữ ở đây mấy trăm năm, một là vì để cho mình lĩnh ngộ kiếm càng ngày càng cao, càng quan trọng hơn là chờ đợi bội kiếm của Kiếm lão nhân xuất thế, thu hoạch truyền thừa!

Nếu không, khẳng định đã sớm rời đi, không đến mức một mực thủ hộ, không oán không hối.

Kiếm lão nhân, năm đó tung hoành phạm vi đế quốc không người có thể địch, đạt được truyền thừa của hắn, thực lực tất nhiên bạo tăng, đột phá Xuất Khiếu cảnh, thậm chí Lĩnh Vực cảnh cũng không quá khó khăn!

- Nhất định là thanh niên vừa rồi đi vào kia, đi qua nhìn một chút!

Không biết ai hô lên, đám người không để ý tới nghiên cứu, vội vã lao đến Kiếm Trì.

Vừa rồi Trương Huyền kia nhẹ nhõm đánh bại Mã Minh Hải lĩnh ngộ nửa bước chân giải, đi vào không đến mười phút, kiếm khí liền phá không tới, nói rõ... khẳng định là hắn để trường kiếm thoát ly phong ấn!

Bảo vật, truyền thừa xuất thế, ai cũng muốn được, coi như thực lực của đối phương mạnh, mọi người cũng sẽ không từ bỏ.

Rất nhanh, đi tới trước mặt trận pháp.

Lúc này Loạn Cung mê trận bị trường kiếm đâm thủng, đã bị phá hư cấu trúc, tràn ngập nguy hiểm, bất cứ lúc nào cũng sẽ vỡ vụn.

Trước kia muốn đi vào, rất khó làm được, mà bây giờ nhẹ nhõm liền có thể hoàn thành.

- Trước không vội, thực lực của tên kia chúng ta cũng nhìn thấy, rất không tầm thường, một mình đối kháng mà nói, khẳng định không phải đối thủ... Không bằng liên thủ chống lại!

Một lão giả ngăn đám người lại nói.

- Không sai, mọi người liên thủ mới có cơ hội!

Có người hùa theo.

- Tốt, chúng ta có thể liên thủ, nhưng đạt được truyền thừa làm sao bây giờ?

Có người hỏi.

- Chúng ta ở chung lâu như vậy, mọi người hiểu rõ, trước liên thủ, đạt được truyền thừa lại nói, đến lúc đó mọi người cùng nhau nghiên cứu!

Lão giả nói.

- Tốt!

Đám người đồng loạt lên tiếng.

Kiếm lão nhân truyền thừa, uy lực vô tận, nếu như bọn họ có khả năng nghiên cứu được, cũng không cần một mực quanh quẩn ở trước vách đá, nhiều năm không đột phá.

Lại nói, thật muốn nuốt riêng, bọn họ cũng biết khẳng định không cách nào còn sống ra ngoài.

- Đi!

Đạt được nhất trí, đồng loạt đi vào trận pháp...

Kiếm Trì vị trí ở trên đảo, mấy cái thanh niên đối diện chiến lập, từng cái ánh mắt cảnh giác.

- Tôn Càn, chúng ta xem như quen biết đã lâu, sớm đã hiểu rõ, coi như ngươi có khả năng cướp đi ngọc phù của ta, khẳng định cũng sẽ nguyên khí tổn hao nhiều, đến lúc đó gặp được người khác cũng sẽ bị đào thải, ta xem không bằng hai chúng ta liên thủ...

Một thanh niên mở miệng nói, đối diện hắn chính là Tôn huynh mà Mã Minh Hải quen thuộc.

- Hồ huynh nói không sai, cùng ngươi đối chiến, ta quả thực sẽ nguyên khí đại thương, dù sao chỉ đào thải 13 người, hiện tại chỉ còn lại mười người, chúng ta hoàn toàn có thể liên thủ đối phó những người khác, không cần thiết tranh một mất một còn.

Tôn Càn mỉm cười.

- Vậy thì tốt, chúng ta liền dùng Danh Sư ước định, lẫn nhau liên thủ, xùng đào thải người khác.

Thanh niên nhẹ gật đầu.

Danh Sư chú ý thân phận, có Danh Sư ước định, cơ bản sẽ không vi phạm.

- Được...

Tôn Càn nhẹ gật đầu, cười một tiếng, đang muốn tiếp tục nói chuyện, liền cảm thấy linh khí chung quanh lay động kịch liệt, sau đó liền thấy

một cỗ Kiếm ý bay thẳng lên trời.

- Có bảo vật xuất thế...

Con mắt mấy người đồng thời co rụt lại.

Bọn họ đều là thiên tài trong phạm vi đế quốc, kiến thức rộng rãi, biết khi bảo vật xuất hiện sẽ đưa tới dị tượng.

- Nghe nói Tiềm Xung đế quốc có một Kiếm Trì, trong đó cất giấu Thánh khí không biết tên, cấp bậc không biết, từng có cao thủ đến đây dò xét, kết quả bị Danh Sư đường ra tay đuổi đi, nói là cơ duyên của Tiềm Xung đế quốc, do bọn họ tự mình giải quyết... Vẫn cho rằng chỉ là truyền thuyết, chẳng lẽ là thật? Vị trí của chúng ta, lại là Kiếm Trì.

Nắm đấm xiết chặt, Tôn Càn nhớ ra cái gì đó, tràn đầy kích động.

Sự tình Kiếm Trì của Tiềm Xung đế quốc bọn họ đều có nghe qua, không nghĩ tới thi vòng hai thiết trí ở đây, mấu chốt nhất là khí tức bảo vật xuất thế mãnh liệt như thế, nói cách khác... bảo vật một mực không ai thấy qua kia đã xuất thế!

Truyền thuyết là thật mà nói, nếu đạt được, thực lực tất nhiên đại tăng, coi như ở Thánh tử điện, khẳng định cũng có thể trở nên nổi bật, bộc lộ tài năng.

- Đi qua nhìn một chút!

Nhẹ gật đầu, Hồ huynh cũng khó có thể che giấu hưng phấn.

- Trước không vội, dị động như thế lớn, khẳng định cả đảo đều phát hiện, đến lúc đó tất cả mọi người sẽ ra tay, tranh đấu cực kỳ lợi hại, không bằng chúng ta trước thương nghị hiệp định, nếu không... Chúng ta so với những người khác cũng không chiếm được ưu thế, nhất là Trương Huyền kia!

Ngăn đám người muốn đi qua, Tôn Càn suy nghĩ một chút nói.

- Trương Huyền? Nơi này không cho phép sử dụng vũ khí, không dùng khôi lỗi, chẳng qua cùng cấp bậc mạnh mẽ mà thôi, chỉ cần chúng ta không áp chế tu vi, còn không thoải mái nghiền ép?

Hồ huynh xem thường.

Cái tên này chỉ là cùng cấp vô địch, thực lực chân chính so với bọn hắn vẫn kém một đoạn dài.

Không tính là gì!

- Triệu sư yêu cầu là không dùng khôi lỗi, nhưng bảo vật phía trước, ai có thể khống chế nổi? Lại nói, chỉ cần hắn dùng khôi lỗi ngăn chúng ta ở bên ngoài, tự mình độc chiếm bảo vật là được, không cướp đoạt ngọc phù, hơn nữa không phá hư, cũng không tính vi phạm quy định!

Tôn Càn nói.

- Cái này...

Hồ huynh sửng sốt.

Triệu Hưng Mặc Triệu sư chỉ nói, không cho phép nhờ vào vũ khí cướp đoạt ngọc phù...

Khôi lỗi chỉ ngăn cản bọn họ, quả thực không tính không tuân theo quy định.

- Vậy ngươi nói làm sao bây giờ?

Dừng lại một chút, biết chỉ bằng thực lực của bọn hắn, căn bản không phải đối thủ của những khôi lỗi kia, Hồ huynh hỏi.

- Rất đơn giản... Nếu như nhìn thấy Trương Huyền, ý của ta là... Chúng ta trực tiếp liên thủ xông lên, không đợi hắn phóng thích khôi lỗi, trước đánh bại hắn, hơn nữa đả thương! Như vậy nhất định có thể tránh khỏi không ít phiền phức!

Mắt Tôn Càn sáng lên nói.

Năm phút đồng hồ

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

- Trực tiếp xông lên?

Hồ huynh cùng mấy thanh niên khác trầm tư.

- Thực lực của chúng ta đều không yếu, cùng một chỗ liên thủ phong ấn tu vi của hắn, hơn nữa để hắn không cách nào thả ra vũ khí, không tính quá khó! Chỉ cần thành công cũng không cần lo lắng, đến lúc đó đạt được bảo vật, mỗi người dựa vào cơ duyên, các ngươi thấy thế nào?

Tôn Càn phân tích sự tình một lần.

- Trương Huyền này quả thực là đại phiền toái, Tôn huynh nói rất đúng, trước chế ngự hắn, mới có thể có được bảo vật, nếu không gió Tây Bắc cũng uống không được!

Hồ huynh nhẹ gật đầu.

- Đã đáp ứng, chúng ta liền dùng Danh Sư ước định, nếu như vi phạm, thân bại danh liệt!

Tôn Càn gật đầu.

- Tốt!

Đám người đồng thời gật đầu.

Rất nhanh, ước định hoàn thành, đám người Tôn Càn nhanh chóng bay về phía bảo vật xuất thế.

Dù trận pháp trên đảo rất lợi hại, nhưng mọi người đều là thiên tài tuyệt đỉnh, nhiều người lực lượng lớn, rất nhanh liền tìm được phương vị chính xác, đi tới trước mặt vách đá.

Vòng qua vách đá, tiếp tục tới trước, trước mắt xuất hiện sương mù dày đặc.

Lúc này mới phát hiện, còn lại hơn hai mươi người thi vòng hai, tất cả đều đi tới trước mặt.

- Chúng ta trước cướp bảo vật, lại tiến hành đọ sức được không ?

Tôn Càn nói.

- Được!

Mọi người đồng ý...

…

- Mặc kệ cái nào là thật, cái nào là giả... Tất cả đều giết là được!

Phân biệt nửa ngày, không nhận ra cái nào mới là Trương Huyền, Kỷ Linh Phong vội vàng hô.

- Không sai, xin tiền bối ra tay, giết hai người này...

Kỷ Linh Chân ôm quyền.

Một Trương Huyền liền đánh hắn không cách nào đánh trả, suýt chút nữa chết, lại xuất hiện một cái, khẳng định không chống đỡ được.

- Giết hai cái? Cũng không phải không được, binh khí như Khinh Ngữ kiếm, lại cho ta một thanh...

Trường kiếm trên bệ đá tựa như duỗi lưng một cái, thản nhiên nói.

- Cái này...

Da mặt Kỷ Linh Chân co lại.

Thánh khí trung phẩm bình thường, Tiềm Xung đế quốc tìm không khó, nhưng loại cấp bậc như Khinh Ngữ kiếm, lại giống như phượng mao lân giác.

Nếu không, cũng sẽ không bởi vì một chuôi kiếm mà đáp ứng Kỷ Linh Phong ra tay.

- Tiền bối nên biết, loại Thánh khí cấp bậc này cũng không nhiều, bất quá... Cho ta thời gian, nhất định có khả năng tìm. Nhưng gia hỏa trước mắt này nhất định phải nhanh giết chết, nếu không phiền phức cực lớn...

Kỷ Linh Chân dừng lại một chút, vội nói.

Lời còn chưa dứt, liền nghe thanh niên cách đó không xa, mang theo thanh âm khinh bỉ vang lên:

- Nói tới nói lui, là không chịu lấy ra Thánh khí mà thôi!

Nói xong, một thanh niên tiến về phía trước một bước, trong mắt tràn đầy bi phẫn:

- Tiền bối, ngươi có biết, vì sao hai người này muốn giết ta không? Là vì cướp Thánh khí trường kiếm tổ truyền của ta! Sợ gia trưởng của ta biết được, lúc này mới dẫn ta tới nơi này, giết người diệt khẩu!

- Cướp đoạt Thánh khí?

- Ai đoạt Thánh khí của ngươi? Rõ ràng là ngươi đoạt linh thạch của ta có được hay không...

Không nghĩ tới hắn đột nhiên nói chen vào, Kỷ Linh Chân, Kỷ Linh Phong sững sờ, tức sắp nổ tung.

Còn biết xấu hổ hay không? Chúng ta ngày tháng năm nào đoạt lấy đồ vật của ngươi?

- Đoạt Thánh khí trường kiếm của ngươi? Cấp bậc là gì?

Trường kiếm trên bệ đá quơ quơ thân thể, một đạo kiếm khí bao vây không gian, để hai người Kỷ Linh Chân dừng lại.

- Bẩm tiền bối, là nửa bước Lĩnh Vực, dù không có đạt tới thượng phẩm, nhưng cũng chênh lệch không xa... Là trưởng bối trong tộc ban tặng ta, để cho ta bảo vệ tính mạng!

Trương Huyền vội vàng nói.

- Thánh khí nửa bước Lĩnh Vực cảnh?

Trường kiếm trên bệ đá hừ một tiếng, kiếm khí tung hoành, dường như mang theo tức giận.

- Tiền bối, ngươi đừng nghe hắn nói bậy, ta lúc nào đoạt đồ vật của hắn? Lại nói, hắn một tán tu, nào có tư cách nắm giữ vũ khí lợi hại như vậy...

Kỷ Linh Chân luống cuống.

Linh tính của binh khí, tính cách đều tương đối đơn thuần, thanh trường kiếm này, coi trường kiếm khác giống như vũ khí, có yêu quý đặc thù.

Nguyên nhân chính là như vậy, Khinh Ngữ kiếm, Khinh Minh kiếm mới có thể dẫn tới nó ra tay giúp đỡ, giữ gìn mối quan hệ.

Vốn cho rằng ở chung mấy trăm năm, đã trở thành bằng hữu, nằm mơ cũng không nghĩ đến, bị kẻ trước mắt này nói hai câu lừa gạt!

- Ai nói ta là tán tu? Ta là thiên tài của Thánh Nhân Trương gia, tiền bối không tin, có thể nhìn máu của ta một chút...

Lông mày giương lên, ngón tay Trương Huyền búng một cái, một giọt máu tươi bay ra.

- Hậu nhân của Thánh Nhân quý tộc, trong cơ thể nắm giữ lực lượng Thánh Nhân, sử dụng thủ pháp đặc biệt, có khả năng phóng ra Thánh khí...

Trường kiếm trên bệ đá như biết cái gì, lắc lư một cái.

Ô ô ô!

Vài đạo kiếm khí lập tức rơi vào trên huyết dịch, một đạo Thánh khí lập tức xao động ra.

- Mặc dù cực kỳ mỏng manh, có thể bỏ qua không tính, nhưng đúng là huyết mạch của Thánh Nhân quý tộc...

Trường kiếm lên tiếng.

- Cái này...

Thân thể Kỷ Linh Chân cứng ngắc.

Trong tin tức Kỷ Linh Phong cho hắn, chỉ nói Trương Huyền này là tiểu nhân vật từ Thanh Nguyên đế quốc tới, lúc nào biến thành người Thánh Nhân Trương gia? Sớm biết liên quan tới Thánh Nhân quý tộc, đánh chết hắn cũng không dám động thủ ah!

- Tiền bối, chớ tin tên này ăn nói lung tung... Trường kiếm lợi hại như vậy, muốn được công nhận, nhất định phải lĩnh ngộ kiếm pháp cực kỳ cao, tên này am hiểu đao pháp, chưởng pháp, quyền pháp cùng thân pháp, trên kiếm pháp coi như biết một chút, cũng không có khả năng đạt tới tình trạng thu phục trường kiếm nửa bước Lĩnh Vực cảnh...

Thấy đối phương dao động, Kỷ Linh Phong tiếp tục nói.

Hắn cùng Kỷ Linh Chân cũng không phải đối thủ, chỉ có thể dựa vào bội kiếm này thay đổi kết cục, một khi thật bị đối phương mê hoặc, hoặc tin tưởng đối phương là hậu bối của Thánh Nhân quý tộc, chết khẳng định là bọn họ!

Trước đó đã giao thủ qua, am hiểu là đao pháp, quyền pháp, chưởng pháp cùng thân pháp, chưa từng dùng tới kiếm pháp...

Kiếm nhẹ nhàng, đao nặng nề, dưới tình huống bình thường, am hiểu đao pháp cơ bản không sở trường kiếm pháp!

Chỉ cần bắt được điểm ấy, xác định đối phương không thu phục được Thánh khí trung phẩm đỉnh phong, liền có thể chứng minh đối phương đang nói láo!

Quả nhiên, nghe nói như thế, thanh âm của trường kiếm trên bệ đá trở nên không vui:

- Ngươi am hiểu đao pháp?

Đao kiếm bất lưỡng lập, cả hai từ trước tới nay cạnh tranh, gia hỏa này am hiểu đao pháp, tự nhiên để nó không vui.

- Tiền bối, đừng nghe hắn nói bậy, tại hạ là kiếm tu, am hiểu nhất là kiếm pháp, lĩnh ngộ kiếm pháp đã đạt đến cảnh giới thượng Kiếm Tâm, làm sao có thể tu luyện đao pháp?

Ngón tay Trương Huyền điểm ra.

Ầm!

Một đạo kiếm khí phá không, chiếu rọi bốn phía.

Kiếm ý tinh thuần, quả nhiên sớm đã đạt đến cảnh giới thượng Kiếm Tâm, cách nửa bước chân giải cũng không kém bao nhiêu.

- Ngươi...

Kỷ Linh Chân cùng Kỷ Linh Phong đều sửng sốt.

Vừa rồi tên này khống chế hơn trăm binh khí phá giải trận bàn, bọn họ đều thấy được, rõ ràng là dùng đao...

Làm sao đảo mắt biến thành kiếm? Hơn nữa kiếm khí tinh thuần như thế? Bọn họ cũng không bằng?

- Kiếm ý sáng rực, khí tức trầm ổn, không phải thật tâm thực lòng với Kiếm Đạo, là không có khả năng lĩnh ngộ được loại cảnh giới này!

Trường kiếm trên bệ đá lắc lư một cái, từ đáy lòng khen ngợi.

- Cái này...

Thân thể Kỷ Linh Chân, Kỷ Linh Phong cứng ngắc.

Nghe giọng nói của trường kiếm, là có chút tán thưởng...

Như vậy còn làm sao giết?

- Ta vì tới gần, hao tốn chí ít năm trăm năm, lấy ra bảo vật cùng vũ khí giá trị bao lớn, vượt qua mấy vạn Tinh Nguyên thượng phẩm... Chính ta lý giải Kiếm Đạo, càng đạt đến nửa bước chân giải, lâu như vậy cũng không có đạt được công nhận... Vì cái gì tên này chỉ là thượng Kiếm Tâm, liền có thể để hắn khen ngợi?

Kỷ Linh Chân khó tin.

Luyện hóa trường kiếm cấp bậc cao, có chút tương tự thuần thú, cần công phu nước chảy đá mòn, để đối phương công nhận mình.

Vì tiếp cận gia hỏa này, hắn hao tốn tinh lực cả đời, cũng không có đạt được khen ngợi, đối phương chỉ nói mấy câu, liền khen không dứt miệng...

Lúc nào thanh trường kiếm này thông tình đạt lý như vậy? Sớm biết như vậy, mình cũng không đến mức nhiều năm không tiến triển chút nào!

- Cái tên này dùng Ma âm cùng Sư Ngôn Thiên Thụ!

Nhìn ra hắn nghi hoặc, Kỷ Linh Phong vội vàng truyền âm.

Trong thanh âm của đối phương, mang theo hướng dẫn cùng mê hoặc, hắn nhìn rõ ràng, nếu không lấy bản tính của trường kiếm, khẳng định sớm đã bổ đối phương.

- Đáng ghét!

Đối phương nói chuyện, Kỷ Linh Chân cũng hiểu được, ánh mắt phát lạnh, tức giận đến run rẩy.

- Tiền bối, không nên nghe hắn ăn nói linh tinh...

Vội vàng tiến về phía trước.

- Im miệng!

Trương Huyền híp mắt lại:

- Tiền bối, hai người này muốn giết ta, nguyên nhân trọng yếu nhất là bởi vì... Ta triệt để lĩnh ngộ Kiếm tự mà Kiếm lão nhân lưu lại, lý giải Kiếm Đạo sắp đột phá đến chân giải! Bọn họ sợ bị ta vượt qua, cho nên mới động thủ...

- Triệt để lĩnh ngộ Kiếm tự? Lời này của ngươi thật chứ?

Trường kiếm trên bệ đá run lên, vội vàng hỏi.

- Tự nhiên là thật!

Trương Huyền nhẹ gật đầu:

- Cái chữ này, nhất bút nhất hoạ, hết thảy ẩn chứa một trăm linh bảy loại kiếm pháp, trên toàn thể lẫn nhau không liên can, không có bất cứ quan hệ nào, thậm chí còn có rất nhiều xung đột tương khắc, nhưng đây cũng chính là chỗ cao minh của Kiếm lão nhân, trên thực tế hắn đã sớm dung

hợp một trăm linh bảy loại kiếm pháp này lại với nhau, sáng chế ra một bộ kiếm pháp mới khác! Tiền bối, không biết ta nói đúng hay không?

- Nói tiếp!

Trường kiếm vội nói.

- Bộ kiếm pháp kia, mặc dù không có thể hiện ở trong Kiếm tự, nhưng ta vẫn có khả năng suy đoán ra một chút, hẳn là dung nạp vạn vật, thống ngự bách binh... Nếu như không đoán sai, bộ kiếm pháp kia của Kiếm lão nhân, có lẽ liên quan đến một loại kiếm trận nào đó, mà muốn triệt để kích hoạt, thi triển ra, nhất định phải do tiền bối tọa trấn!

Trương Huyền nói tiếp.

Trên tấm bia đá phía ngoài, ghi chép không biết bao nhiêu trí tuệ, thông qua thư viện, sớm đã tìm ra pháp quyết tu luyện chính xác nhất, sau đó lại thông qua hắn lý giải Kiếm Đạo, tổng kết ra những cái này không khó!

- Nói không sai...

Trường kiếm trên bệ đá lên tiếng, lần nữa nhìn về phía thanh niên trước mắt, càng xem càng thoả mãn.

Có thể bằng vào một chữ Kiếm lĩnh ngộ được những thứ này, thiên tư quả nhiên cường đại đến đáng sợ!

Nếu như trước đây, Kỷ Linh Chân lĩnh ngộ được những cái này, có lẽ mình sớm đã thần phục, thành binh khí của đối phương.

- Ngươi mới vừa nói, sắp đột phá đến Kiếm Đạo chân giải... Không biết cần bao lâu? Mười năm? Năm mươi năm? Hay một trăm năm?

Nhớ tới vừa rồi đối phương nói, trường kiếm nhịn không được hỏi.

Đối phương lý giải Kiếm lão nhân lưu chữ sâu như vậy, lại đạt tới Kiếm Đạo chân giải, liền hoàn toàn phù hợp tất cả yêu cầu của truyền thừa.

- Không cần thời gian dài như vậy...

Trương Huyền nhắm mắt lại:

- Ngươi chờ một chút... Năm phút là được!

Kiếm Đạo chân giải

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

- Năm phút?

Trường kiếm trên bệ đá nhịn không được sững sờ.

Kiếm Đạo chân giải, là lĩnh ngộ cảnh giới kiếm đạo tối cao, không phải dễ dàng lĩnh ngộ như vậy, không có mấy chục, mấy trăm năm tích lũy, gần như không có khả năng hoàn thành.

Coi như Kiếm lão nhân năm đó, cũng tích lũy không dưới một trăm năm, mới lấy được thành công!

Gia hỏa trước mắt này, thoạt nhìn chẳng qua hai mươi tuổi, lĩnh ngộ thượng Kiếm Tâm đã rất đáng sợ...

Lại còn nói, chờ năm phút, liền có thể đột phá đến Kiếm Đạo chân giải...

Cái này sao có thể?

- Tiền bối, đừng nghe hắn nói bậy, hắn khẳng định là đang trì hoãn thời gian, không động thủ, ta sợ sẽ xuất hiện biến cố...

Thấy sự tình phát triển đã bắt đầu không bị khống chế, Kỷ Linh Chân cuống cuồng.

Ta triệu hoán ngươi ra, không phải để ngươi hàn huyên với kẻ địch...

Thân là vũ khí, có thể chuyên nghiệp một chút hay không?

- Im miệng!

Trường kiếm hét lớn.

Ông!

Kỷ Linh Chân còn không kịp phản ứng, liền cảm thấy một đạo kiếm khí bén nhọn bay tới.

Bành!

Hơi đỏ mặt, phun ra một ngụm máu tươi, cả người bay ngược ra, ngực xuất hiện một vết máu, dữ tợn đáng sợ.

Giãy dụa đứng dậy, thân thể cứng ngắc, vẻ mặt của Kỷ Linh Chân trở nên trắng bệch.

Từ trước đến nay, hắn chỉ biết thanh trường kiếm này là Thánh khí thượng phẩm, nhưng cụ thể đạt đến cấp bậc gì, còn không hiểu rõ tình hình, cảm nhận được kiếm khí đánh tới, mới hiểu được, thực lực so với hắn tưởng tượng còn muốn đáng sợ hơn nhiều lắm!

Một đạo Kiếm ý liền để hắn không có chút sức đánh trả, thật muốn giết người... Khẳng định ngăn cản không nổi!

- Còn dám nói nhảm, tin hiện tại lão tử liền giết chết ngươi hay không?

Trường kiếm hừ lạnh.

Cũng khó trách nó tức giận.

Kiếm lão nhân vẫn lạc, hắn ở lại chỗ này, muốn thoát ly chỉ có hai điều kiện.

Thứ nhất, triệt để lĩnh ngộ ý nghĩa chữ Kiếm bên ngoài; thứ hai, lý giải Kiếm Đạo đạt tới tình trạng chân giải.

Chỉ có thỏa mãn hai điều kiện này, mới có thể thoát ly bệ đá, cá liệng biển cả, những năm này gặp qua không biết bao nhiêu thiên tài, đáng tiếc... Không có một người thỏa mãn điều kiện.

Kỷ Linh Chân ở cách đó không xa kia, có thể nói là thiên tài nhất mấy ngàn năm nay, nhưng vẫn không cách nào đột phá chân giải...

Nếu Trương sư có thể làm được, sẽ không cần tiếp tục đợi chờ, tự nhiên không muốn những người khác chậm trễ hay phá hư!

- Tiền bối...

Nghĩ đến tình cảm mấy trăm năm, thế mà vẫn không bằng mấy câu của đối phương, Kỷ Linh Chân tức đến run rẩy, nhịn không được nói:

- Hắn sử dụng Sư Ngôn Thiên Thụ cùng Ma âm, cố ý mê hoặc, có chủ tâm không tốt...

- Mê hoặc?

- Đúng, tiền bối ngươi nghĩ xem, Kiếm Đạo chân giải sao mà khó khăn, bao nhiêu thiên tài đều bị vây ở cửa ải này, khó mà làm được, xem như Kiếm lão nhân cũng không dễ dàng đột phá như vậy!

Kỷ Linh Chân tận tình khuyên bảo:

- Hắn chẳng qua chỉ là thượng Kiếm Tâm, ngay cả nửa bước chân giải cũng không đạt tới, làm sao có thể vài phút đã đột phá đến chân giải? Rõ ràng là cố ý kéo dài, muốn lừa ngươi, dùng phương pháp đặc thù luyện hóa ngươi...

- Cái này...

Trường kiếm do dự.

Đối phương nói không sai, nếu Kiếm Đạo chân giải dễ dàng đạt tới như vậy, sẽ không mệnh danh kiếm thuật cao nhất rồi!

Năm đó, Kiếm lão nhân tung hoành liên minh đế quốc, không biết bao nhiêu cao thủ dùng kiếm đều thua ở trong tay, cũng bởi vì lý giải kiếm đạt đến chân giải!

Loại lý giải này, vô số Danh Sư bát tinh cũng làm không được.

Một tiểu gia hỏa hai mươi tuổi, thật sự có thể đột phá?

- Gia hỏa này quỷ kế đa đoan, khẳng định còn muốn chơi ám chiêu, không bằng hiện tại liền giết...

Thấy nó dừng lại, Kỷ Linh Chân biết có chút ý động, vội vàng hô, nhưng nói còn không có hết lời, đột nhiên toàn thân mát lạnh, ngay sau đó liền cảm thấy một đạo kiếm khí vô cùng to lớn bay thẳng bầu trời.

Ầm ầm!

Toàn bộ Kiếm Trì tựa như sôi trào, nháy mắt một cái, vô số Kiếm ý đồng loạt từ đằng xa bay tới, hội tụ qua bên này, tựa như tạo thành gió lốc.

- Đây là...

Cảm nhận được Kiếm ý mình lĩnh ngộ trong cơ thể, bị áp chế không cách nào động đậy, cả người có chút cứng ngắc, khuôn mặt của Kỷ Linh Chân trắng bệch, khống chế xoay người, nhìn về phía Kiếm ý truyền đến.

Chỉ thấy thanh niên kia hai mắt nhắm nghiền, cả người lại giống như biến thành một thanh kiếm sắc, bất cứ lúc nào cũng sẽ phá không tới, giết chết người!

Coong coong coong coong!

Vô số trường kiếm từ bên ngoài trận pháp phá không bay tới, lơ lửng ở bốn phía, nằm sấp trên mặt đất, tựa như thấy được Quân Vương.

- Vạn kiếm triều tông... Đây là Kiếm Đạo chân giải?

Khuôn mặt Kỷ Linh Chân tái đi, lắc lư hai lần.

Mới vừa nói đối phương nói bậy, khẳng định không cách nào đột phá, liền xuất hiện loại tình huống này, cả người cảm thấy sắp bối rối.

Bảy trăm năm trước, hắn liền đạt đến nửa bước chân giải, thời gian dài như vậy, một mực nghiên cứu, cũng không thể đột phá, đối phương chỉ nhắm mắt lại tu luyện vài phút, liền đạt tới...

Chênh lệch cường đại, để hắn sắp sụp đổ.

Tận mắt nhìn thấy, cũng cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

- Hắn, hắn lĩnh ngộ Kiếm Đạo chân giải? Nguy rồi...

Kỷ Linh Phong thì con ngươi thu hẹp, trong mắt tràn đầy khủng hoảng.

Vốn cho rằng bội kiếm của Kiếm lão nhân sẽ trực tiếp ra tay, gạt bỏ Trương Huyền, không nghĩ tới thái độ mập mờ, hiện tại người sau đột phá...

Làm không cẩn thận, không chỉ không giết, còn có thể nhận chủ!

Nói cách khác, bọn họ sẽ rơi vào nguy hiểm!

- Trốn!

Ý thức được điểm ấy, không dám tiếp tục dừng lại, cố nén trên người đau đớn, cắn răng một cái, xoay người phóng ra ngoài sương mù.

Thời điểm hắn tới, mặc dù là được Kỷ Linh Chân tiếp đón, nhưng lộ tuyến cụ thể ghi vào trong lòng, lại thêm trận pháp vỡ vụn, muốn chạy ra không tính quá khó.

Rầm rầm!

Mới vừa chạy hai bước, còn chưa đi xa, thân thể đột nhiên phát lạnh, ngay sau đó liền cảm thấy nửa người dưới chạy ở trước mắt mình.

Quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Kỷ Linh Chân thu tay lại, kiếm khí chém ngang mình, chính là từ đầu ngón tay đối phương bắn ra.

Làm xong những chuyện này, hắn vội vàng xoay người, nhìn về phía bệ đá:

- Tiền bối, ta là bị tên này mê hoặc, mới động thủ với Trương sư, trên thực tế ngươi cũng biết, ta nhiều năm chưa từng đi ra ngoài, vốn không quen biết đối phương...

- Ngươi...

Lạch cạch!

Nửa người trên rơi xuống mặt đất, máu tươi tuôn ra, hai mắt Kỷ Linh Phong trợn tròn xoe, thẳng đến trước khi chết, cũng không dám tin huynh trưởng của mình, sẽ tự mình ra tay chém giết hắn.

- Im miệng, không nên quấy rầy Trương sư đột phá!

Dường như thường thấy giết người, trường kiếm không có chút tâm tình chập chờn, quát lạnh một tiếng.

- Vâng!

Kỷ Linh Chân không dám nói lời nào, yên tĩnh đợi tại nguyên chỗ.

Người vừa tới như Kỷ Linh Phong cũng có thể nhìn ra thái độ của trường kiếm, hắn bồi bạn đối phương mấy trăm năm, làm sao không rõ ràng? Muốn luyện hóa chuôi kiếm này, yêu cầu là lĩnh ngộ Kiếm Đạo chân giải, đối phương đã đạt tới, vừa rồi càng nói ra ý tứ mà Kiếm lão nhân lưu chữ, luyện hóa chỉ là vấn đề thời gian.

Một khi hoàn thành, mạng của hắn liền không còn, cho nên quyết định thật nhanh, chém giết Kỷ Linh Phong, phủi sạch quan hệ.

Sinh tử trước mặt, hắn ngay cả Danh Sư cũng có thể giết, huống chi huynh đệ!

Chuyện bên này, Trương Huyền không biết, có phân thân thủ hộ, giờ phút này đã toàn tâm đắm chìm trong Thiên Đạo kiếm pháp.

Bộ kiếm pháp kia, có thể nói tập hợp trí tuệ của tất cả cao thủ sử dụng kiếm trong phạm vi phong hào đế quốc, thậm chí liên minh đế quốc, một khi học tập, nguyên thần cả người như biến thành một thanh trường kiếm, vô cùng sắc bén, bất cứ lúc nào cũng sẽ trảm thiên diệt địa, phát huy ra uy lực chấn nhiếp thế nhân.

Sau khi Nguyên Thần trường kiếm hình thành, tựa hồ đối với kiếm thực lực thấp hơn hắn, có năng lực chưởng khống cực mạnh, hơi chuyển động ý nghĩ, liền có thể khống chế đối phương.

Đương nhiên, chỉ là khống chế nông cạn nhất, để linh tính thần phục, không dám đối phó mình...

Muốn triệt để khống chế, còn cần luyện hóa.

Dù vậy cũng rất đáng sợ!

Nắm giữ loại năng lực này, gặp gỡ kiếm tu thực lực tương đồng, đối phương căn bản không có cách nào chiến thắng.

- Lĩnh ngộ kiếm càng sâu, tiện tay một chiêu, đều là Kiếm ý... Dùng kiếm mà nói, sức chiến đấu mạnh mẽ hơn quyền pháp, chưởng pháp gấp đôi!

Con mắt đóng chặt, cảm nhận Kiếm ý chảy xuôi ở trong người, đối với thực lực của mình, Trương Huyền đã có phán đoán rõ ràng.

- Không hổ là Kiếm Đạo chân giải, lợi hại... Đúng rồi, có loại thực lực này, có phải có thể đánh bại phân thân hay không?

Một cái ý nghĩ đột nhiên xông ra.

- Được rồi... Vẫn là không nên tìm ngược!

Trương Huyền lắc đầu.

Hắn cùng phân thân, dù xuất từ nhất thể, nhưng đối phương nhờ Cửu Thiên Liên Thai, thực lực vượt xa hắn, mỗi lần cảm thấy tiến bộ, muốn đi khiêu chiến, liền phát hiện đối phương trở nên càng thêm cường đại...

Lần này cũng giống như vậy.

Mình lĩnh ngộ Kiếm Đạo chân giải, tinh thần câu thông, trên thực tế chẳng khác nào đối phương cũng hiểu, làm sao đánh thắng được? Thật muốn ra tay, có thể tưởng tượng, khẳng định sẽ bị đối phương đánh thành đầu heo, vô cùng thê thảm.

Trương Huyền chậm rãi mở mắt.

Lập tức nhìn thấy hơn một trăm trường kiếm Thánh khí trung phẩm nằm sấp ở cách đó không xa, từng cái run rẩy.

- Khó trách trước đó Mộ Vân kiếm kính sợ Mã Minh Hải như vậy, thì ra là thế...

Lĩnh ngộ chân giải, mới hiểu được vì cái gì Mộ Vân kiếm run rẩy.

Có loại năng lực này, có thể tuỳ tiện gạt bỏ linh tính của đối phương, làm sao không sợ hãi?

- Trương sư, chúc mừng đột phá... Ta cũng là bị tiểu nhân Kỷ Linh Phong mê hoặc, mới làm ra quyết định sai lầm, mong đạt được tha thứ!

Ngay sau đó nghe được một thanh âm, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Kỷ Linh Chân quỳ gối ở cách đó không xa, trong mắt tràn đầy khủng hoảng.

Trước đó hắn còn không phải đối thủ, hiện tại trường kiếm trên bệ đá rõ ràng bất công, lại thêm nắm trong tay nhiều Thánh khí như vậy, thật muốn giết hắn, một ý niệm mà thôi.

- Tha thứ?

Trương Huyền nhíu mày, lúc này mới phát hiện, Kỷ Linh Phong đã bị giết, quay đầu nhìn phân thân một cái, linh hồn trao đổi, rõ ràng chuyện gì xảy ra, càng thêm nhíu mày.

Ngay cả huynh đệ cũng có thể tàn sát, đã không còn nhân tính, không còn luân lý đạo đức.

Dặn dò phân thân một câu, không tiếp tục để ý tên này, Trương Huyền nhìn về phía bệ đá cách đó không xa.

- Trương sư!

Trường kiếm tràn đầy kích động.

Sau khi Kiếm lão nhân chết, nó vẫn bị phong ấn ở nơi này trên vạn năm, lâu như vậy, dù phần lớn thời gian đều đang ngủ say, nhưng nếu có khả năng rời khỏi, khẳng định sẽ không nguyện ý lưu lại.

- Trương sư, trên người ta có lưu lại Kiếm lão nhân truyền thừa, cần ngươi rút ta ra khỏi bệ đá, mới có thể hiện ra...

Một đạo ý niệm truyền tới.

- Rút ra?

Lúc này Trương Huyền mới phát hiện, thanh trường kiếm này cắm ở chính giữa bệ đá, phảng phất như bị thứ gì cầm cố, khẽ động cũng không thể động.

Coi như thực lực của nó mạnh như vậy, cũng không thể tránh thoát.

- Ngươi đã không tránh thoát được, ta... làm sao rút ra?

Trong lòng nghi ngờ, nhịn không được hỏi.

Ta không học

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

- Đây là Kiếm lão nhân lưu lại, chỉ có kiếm tu lĩnh ngộ Kiếm Đạo chân giải, mới có tư cách tiếp xúc, hơn nữa phá vỡ phong ấn, rút ta ra! Nhưng cụ thể phải làm như thế nào, ta cũng không hiểu rõ tình hình...

Trường kiếm xấu hổ nói.

Sau khi Kiếm lão nhân đi về cõi tiên, phong ấn hắn ở nơi này, hắn vẫn ngủ say, chỉ biết là muốn thoát ly bệ đá, nhất định phải đạt tới Kiếm Đạo chân giải cùng lĩnh ngộ ý nghĩa chữ Kiếm, tìm được truyền nhân, còn làm sao rút hắn ra, lại không hiểu rõ tình hình.

- Không biết rõ tình hình?

Trương Huyền lắc đầu:

- Ta thử một chút đi!

Thanh trường kiếm này, ít nhất đạt đến Thánh khí thượng phẩm, đối với hắn có trợ giúp rất lớn, có khả năng biến thành của mình, tự nhiên sẽ không cự tuyệt.

Thân thể nhoáng một cái, đi tới trước mặt, nắm chặt trường kiếm, cánh tay dùng sức.

Trường kiếm đóng ở phía trên, không nhúc nhích tí nào.

Trương Huyền nhíu mày, cúi đầu nhìn xuống.

- Lại là vật phẩm Thiên Công, khó trách...

Lấy lực lượng của hắn, xem như một tòa núi lớn cũng có thể tuỳ tiện rút lên, giờ phút này ngay cả một bệ đá bình thường cũng không có biện pháp, nguyên lai bốn phía trường kiếm không chỉ có phù văn đặc thù phong ấn, quan trọng hơn là một cơ quan Thiên Công, một khi cắn vào, không có phương pháp đặc thù, thì căn bản không có khả năng mở ra.

- Kiếm lão nhân đã muốn lĩnh ngộ Kiếm Đạo chân giải mới có thể có được truyền thừa, muốn rút kiếm, đoán chừng cũng có yêu cầu tương đồng...

Suy đoán một chút, hai tay nắm chắc chuôi kiếm, Trương Huyền nhắm mắt lại, Kiếm Đạo chân giải vừa mới lĩnh ngộ lập tức hình thành từng đạo Kiếm ý, chậm chạp vận chuyển ở trong người.

Ầm ầm!

Giống như vật gì đó bị kích hoạt, nổ vang một tiếng, một cỗ lực lượng đặc thù từ bốn phía bệ đá bừng lên, sau đó một đạo kiếm khí bén nhọn đâm nhanh ra, bao phủ chung quanh.

Như là phong ấn, Trương Huyền cảm giác thần trí của mình bị kiếm khí chặt đứt, không nhìn thấy bên ngoài, đồng dạng, người bên ngoài cũng không nhìn thấy tình huống của mình.

Nhướng mày, đang định buông kiếm ra, liền thấy kiếm khí chậm rãi hội tụ ở trước mắt, dần dần biến thành một lão giả.

Bộ dáng có chút gầy yếu, nhưng cả người như một thanh trường kiếm, mang theo sắc bén, bất cứ lúc nào cũng sẽ đâm thủng bầu trời.

- Kiếm lão nhân?

Trương Huyền âm thầm cảnh giác.

Dù đối phương do kiếm khí hội tụ, nhưng trong đó ẩn chứa ý niệm khi còn sống, cực kỳ cường đại, coi như thực lực của hắn trước mắt, chỉ sợ cũng khó mà chống lại.

- Lão phu Kiếm Chân, người xưng Kiếm lão nhân! Có thể kích hoạt ý niệm ta lưu lại, xem ra đã lĩnh ngộ Kiếm Đạo chân giải, có tư cách tiếp nhận truyền thừa của ta...

Chắp hai tay sau lưng, trong hai con ngươi đen nhánh của lão giả, Kiếm ý chảy xuôi, dường như có thể chặt đứt tất cả.

- Bái ta làm thầy, ta sẽ truyền cho ngươi Linh Hư tam kiếm, cùng phương pháp phá giải phong ấn!

- Bái sư?

Trương Huyền nhíu mày.

- Được ta truyền thừa, nhận ân huệ của ta, tự nhiên phải bái ta làm thầy!

Trong thanh âm của Kiếm lão nhân mang theo giọng nói không thể nghi ngờ:

- Linh Hư tam kiếm của lão phu, một kiếm Phá Hải, một kiếm Uông Dương, một kiếm Lăng Thiên, đều là võ kỹ kinh thiên động địa, liên minh đế quốc vô số người tranh đoạt, cũng không thể được! Nếu không phải trọng thương ở đây, sao có khả năng tùy tiện truyền cho ngoại nhân!

Cao thủ bình thường, muốn lưu lại truyền thừa, đầu tiên phải khảo nghiệm nhân phẩm, bản tính của đệ tử, lúc Kiếm lão nhân đến nơi này, đã không kiên trì nổi, lại không cách nào thiết trí tất cả cửa ải, chỉ để lại chữ viết cùng bệ đá này, phong ấn trường kiếm ở trong đó.

Bất quá, mặc dù không cách nào khảo nghiệm hậu nhân, nhưng muốn học công pháp của hắn, bái sư là nhất định.

Không có danh phận thầy trò, sao yên tâm truyền thừa?

- Ngươi tiêu tốn tâm huyết, xem hiểu ta lưu chữ, tuổi còn trẻ, lĩnh ngộ Kiếm Đạo chân giải, chắc hẳn động tâm truyền thừa của ta đã lâu a! Sau khi bái sư, không chỉ truyền cho ngươi tam kiếm, còn dốc túi truyền cho lý giải đối với kiếm pháp cả đời, chỉ cần học được, trong vòng ba trăm năm, trở thành Kiếm Đạo tông sư của liên minh đế quốc không thành vấn đề!

Trong giọng nói của Kiếm lão nhân mang theo tự ngạo.

Hắn đối với kiếm pháp mình nắm giữ là tuyệt đối tự tin.

Đối phương trăm cay nghìn đắng chạy tới, bỏ bao công sức nghiên cứu Kiếm tự của mình, tự nhiên là muốn truyền thừa.

Đã như vậy, làm lão sư cũng nên nắm giữ quyền uy cùng thân phận tuyệt đối.

Giá đỡ phải bày đủ.

- Trong vòng ba trăm năm, mới trở thành Kiếm Đạo tông sư đỉnh tiêm của liên minh đế quốc? Quá lâu, ta sợ không đợi được!

Vẻ mặt Trương Huyền làm khó, lắc đầu.

Hắn nhất định phải đuổi ở trước ba mươi tuổi trở thành Danh Sư cửu tinh, mới có thể miễn trừ Tiên Thiên thai độc trong cơ thể bạo phát.

Càng cần trước tháng tư sang năm, nắm giữ thực lực Danh Sư bát tinh đỉnh phong thậm chí cao hơn, mới có thể giải cứu Lạc Nhược Hi ra khỏi ép hôn.

Ba trăm năm, chỉ là đỉnh tiêm của liên minh đế quốc, cùng Thánh Nhân quý tộc còn có chênh lệch nhất định...

Quá chậm.

- Chờ không được? Có ý tứ gì?

Kiếm lão nhân híp mắt lại, kiếm khí ở trên không lập tức xao động, đâm vào không khí phát ra thanh âm nghẹn ngào:

- Là cảm giác kiếm pháp của ta quá mức thâm ảo, ngươi không có tự tin thành công? Không đúng! Có thể lĩnh ngộ ý nghĩa Kiếm tự, nói rõ ngộ tính không yếu, dù Linh Hư tam kiếm rườm rà phức tạp, nhưng chỉ cần nghiêm túc, vẫn có ba thành cơ hội tu luyện thành công... Đương nhiên, lĩnh ngộ ta lưu chữ thời gian càng ngắn, ngộ tính càng cao, tỷ lệ luyện thành sẽ càng lớn!

Mục đích hắn lưu chữ rất đơn giản, khảo nghiệm ngộ tính một người.

Không có ngộ tính, coi như cho bí tịch, cũng không cách nào thành công.

Bởi vậy, xem hiểu hàm nghĩa thời gian càng ngắn, nói rõ ngộ tính liền càng nghịch thiên.

- Ta nhìn ngươi tuổi tác không lớn, hẳn là thời gian tìm hiểu Kiếm tự không dài a!

Kiếm lão nhân nói:

- Không cao hơn mười năm chứ... cơ hội luyện thành tam kiếm sẽ đạt tới sáu thành trở lên, có thể nói một chút tìm hiểu bao lâu hay không?

- Cái này...

Trương Huyền gãi đầu một cái, cẩn thận nhớ lại:

- Hẳn là có cái mấy... chục giây a!

Chữ trên vách đá, hắn chỉ nhìn lướt qua, liền thu chú giải của mọi người, cẩn thận tính toán, toàn bộ thời gian tính gộp lại, hẳn là vài giây...

Bất quá nói thẳng ra, quá mức dọa người rồi, nên lời đến khóe miệng, lại tăng thêm gấp mười lần.

- Mấy chục... giây?

Kiếm lão nhân sững sờ, Kiếm ý đầy trời lay động, tựa như lúc nào cũng sẽ sụp đổ:

- Ngươi nói chỉ nhìn mấy chục giây, liền nhìn ra mục đích cùng ý nghĩa ta lưu chữ?

- Đúng vậy, ngươi lưu chữ, dù chỉ là một chữ, lại ẩn chứa một trăm linh bảy loại kiếm pháp, một trăm linh bảy loại Kiếm ý khác biệt, nếu như đoán không sai, hắn là lưu lại một loại kiếm trận truyền thừa! Để thuận lợi dung hợp nhiều Kiếm ý như vậy tốt hơn.

Trương Huyền cười cười:

- Loại tư duy này, rất dễ phỏng đoán!

- Ngươi... Mấy chục giây, cũng có thể thấy được ta lưu lại nhiều kiếm pháp như vậy?

Dường như không cách nào từ trong kinh ngạc đi ra, Kiếm lão nhân tràn đầy khó tin.

Một lát sau, như nhớ tới cái gì, nhướng mày, lộ ra một tia không vui:

- Tuổi còn nhỏ, thế mà đầu cơ trục lợi... Ngươi nói ngươi nhìn ra ý nghĩa ta lưu chữ, vậy ta liền kiểm tra ngươi một chút! Nếu như còn có thể nhìn ra, liền tin tưởng ngươi nói không ngoa!

Hắn lưu lại kiếm pháp, Kiếm ý, cực kỳ mịt mờ, coi như Kiếm Đạo đại tông sư cùng cấp bậc với hắn, lần thứ nhất tiếp xúc cũng sẽ choáng váng, không biết rõ đến cùng xảy ra chuyện gì, gia hỏa trước mắt này nói, mấy chục giây liền nhìn ra, chỉ sợ là đầu cơ trục lợi, căn bản không phải là lĩnh ngộ của mình.

- Kiểm tra ta? Tốt!

Trương Huyền gật đầu.

- Hiện tại ta thi triển kiếm chiêu, ngươi xem trong đó ẩn chứa bao nhiêu loại Kiếm ý kiếm pháp!

Hừ một câu, cũng không thấy Kiếm lão nhân có động tác gì, Trương Huyền lập tức cảm thấy một cỗ sát khí tuôn tới.

Ngẩng đầu nhìn lại, lập tức thấy được một mảnh kiếm hải, tựa như một thế giới mới, thủy lưu biến hóa, thay đổi khôn lường, không chỗ không kiếm, khắp nơi đều kiếm.

- Có thể nhìn ra chiêu số vừa rồi của ta, ẩn chứa bao nhiêu loại kiếm pháp không?

Làm xong những cái này, Kiếm lão nhân nhìn lại.

- Cái này...

Trương Huyền lắc đầu:

- Không nhìn ra!

- Kiếm ý rõ ràng như thế cũng nhìn không ra, còn không phải đầu cơ trục lợi?

Kiếm lão nhân không vui.

Vừa rồi thi triển Kiếm ý, so với hắn để chữ lại đơn giản hơn nhiều, như vậy cũng không nhìn ra, đối phương nói mấy chục giây liền hiểu rõ ý nghĩa, tương đương với lập tức vạch trần.

- Ta không nhìn ra ẩn chứa bao nhiêu loại kiếm pháp, nhưng nhìn ra có mười bảy chỗ sơ hở!

Trương Huyền cười nhạt một tiếng.

Hắn có khả năng lý giải chữ Kiếm, là bởi vì chú giải của vô số tiền bối, để hắn tự mình lĩnh ngộ mà nói, không có mấy năm thời gian, khẳng định làm không được...

Bởi vì Kiếm ý của đối phương lóe lên nhanh như vậy, coi như hắn đạt đến Kiếm Đạo chân giải, cũng không có khả năng chỉ nhìn một cái liền đếm hết được.

Bất quá... Vì sao phải đếm? Biết thiếu hụt là được.

- Mười bảy chỗ sơ hở? Ăn nói bừa bãi!

Khuôn mặt của Kiếm lão nhân biến thành màu đen.

- Chỗ thứ nhất, Kiếm ý vừa rồi, dù hùng hồn, lại mang theo ý hỗn tạp, nếu như không nhìn lầm, hắn là một loại tuyệt chiêu vây người, muốn người chết, rất khó! Cũng chính là nói, thanh thế rất tốt, nhưng uy lực không đủ!

- Chỗ thứ hai, trong chiêu số, mang theo Kiếm ý công kích nguyên thần, quả thực có thể để cho uy lực tăng thêm không ít, nhưng chân chính thi triển ra, yêu cầu linh hồn cùng tâm cảnh của tu luyện giả rất lớn, một khi không đủ, không những không thể tiến công người khác, còn có thể sẽ bị đối thủ thừa dịp, đánh tan tại chỗ...

- Thứ ba...

- Thứ tư...

...

- Thứ mười bảy, chiêu số lớn mà tán, khẽ mà không, rõ ràng một chiêu có thể giết người, lại diễn biến ra mười mấy loại biến hóa, vẽ rắn thêm chân, bất quá cũng chỉ như vậy...

Trương Huyền lắc đầu, nhàn nhạt nhìn qua:

- Không biết ta nói những cái này, có chính xác hay không?

- Ngươi, ngươi...

Lúc đối phương vừa mới nói, hắn còn xem thường, nương theo nói càng nhiều, sắc mặt của Kiếm lão nhân càng trắng, nói đến một câu cuối cùng, toàn thân đã run rẩy, hoàn toàn nói không ra lời.

Thân là Kiếm Đạo đại tông sư, mình thi triển kiếm chiêu có vấn đề gì, vẫn phải biết một chút...

Đối phương chỉ nhìn một cái, liền đào ra tất cả, thậm chí nói còn kỹ càng hơn hắn...

Đến cùng làm sao làm được?

- Ngộ tính như vậy, nhãn lực như thế, học tập Linh Hư tam kiếm, tất nhiên rất nhanh liền có thể thành công...

Sau khi hết khiếp sợ, là cuồng hỉ nồng đậm, hai mắt Kiếm lão nhân tỏa sáng, cũng nhịn không được nữa, đang nghĩ để đối phương bái sư, truyền thụ kiếm pháp, liền nghe thanh niên đối diện thở dài.

- Tùy tiện thi triển kiếm pháp, cũng nhiều sơ hở như vậy, Linh Hư tam kiếm khẳng định cũng chỉ là hư danh... Được rồi, kiếm pháp chính ngươi giữ đi, ta không học!

- Hả?

Kiếm lão nhân ngốc tại chỗ.

Linh Hư tam kiếm

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Linh Hư tam kiếm của Kiếm lão nhân, người muốn học không biết bao nhiêu, năm đó trọng thương, mặc dù là bởi vì kẻ thù trả thù, nhưng nói thật, đối phương cũng là muốn cướp đoạt bí tịch.

Hiện tại chủ động truyền thừa, đối phương nói không học, còn ghét bỏ...

Buồn bực mãnh liệt, để bộ ngực của hắn khó chịu.

- Kiếm pháp thì không học, nhưng kiếm hữu dụng với ta, có thể lấy đi hay không?

Trương Huyền nhìn qua.

Linh Hư tam kiếm, đối phương nói rất hay, nhưng thông qua Kiếm ý vừa rồi, biết nắm giữ rất nhiều thiếu hụt, học loại kiếm pháp này, còn không bằng đi sưu tập chút kiếm chiêu bình thường, hình thành Thiên Đạo công pháp.

Như thế tiến bộ nhanh hơn, uy lực càng mạnh...

Mấu chốt nhất là, không cần làm học sinh!

Quen giáo dục người khác, đột nhiên trở thành học sinh, thật có chút thẹn thùng.

- Linh Hư kiếm là ta dùng phương pháp Linh Hư tam kiếm giam cầm ở trên bệ đá Thiên Công, không học tập kiếm pháp, hơn nữa đạt tới cảnh giới nhất định, căn bản không có khả năng lấy ra...

Thấy hắn không học, Kiếm lão nhân nhíu mày.

Trường kiếm trên bệ đá, là hắn dùng kiếm pháp phong ấn, chỉ có tu luyện Linh Hư tam kiếm, hơn nữa đạt tới cảnh giới nhất định, mới có thể lấy đi, mục đích đúng là vì có thể lưu lại truyền thừa...

Không học kiếm pháp, liền muốn kiếm lấy, căn bản không thể nào làm được.

Giải thích một câu, đang muốn nói tiếp, làm cho đối phương bái sư, chỉ thấy thanh niên trước mắt sờ mặt đất một chút, sau đó ở bốn góc bệ đá đạp một cước.

Răng rắc!

Thanh âm lò xo chuyển động vang lên, sau đó bàn chân lần nữa đạp mạnh trên mặt đất.

Hô!

Trường kiếm cắm trên bệ đá liền nhảy dựng lên, rơi vào trong tay đối phương.

- Ngươi... Ngươi phá phong ấn cùng bệ đá Thiên Công?

Thân thể Kiếm lão nhân nhoáng một cái, suýt chút nữa không khống chế được kiếm khí trong cơ thể, nổ tung tại chỗ.

Mới vừa nói đối phương cần học tập Linh Hư tam kiếm, mới có thể lấy kiếm ra, liền thấy được loại sự tình này...

Ngươi là cố ý chạy tới phá bãi sao? Mấu chốt nhất là cái bệ đá cùng phong ấn này, hao tốn không biết bao nhiêu tâm huyết, cho dù là hắn, muốn cưỡng ép phá vỡ, lấy kiếm đi cũng làm không được, gia hỏa này tùy tiện đá mấy cước, liền thành công...

Kiếm lão nhân cảm thấy mình tựa như vai hề, giả vờ giả vịt ở trước mặt đối phương, lại không thèm quan tâm!

- Ngươi bố trí phong ấn cùng Thiên Công đài, mặc dù không tệ, nhưng thiếu hụt quá lớn...

Không để ý thái độ của đối phương, Trương Huyền cười cười, nhìn về phía trường kiếm trong tay.

Toàn thân đen kịt, nhìn không ra hàn mang, cũng không có kiếm khí sắc bén, bề ngoài không khác gì phàm khí, nhưng cầm trong tay mới biết được, đến cùng khủng bố đến mức nào.

Lực lượng chân khí chạy ở bên trong, tựa như không có chướng ngại, nhẹ nhàng vung lên, liền có thể phóng ra thực lực vượt sức tưởng tượng.

Dù hiện tại hắn không thể hoàn toàn phát huy uy lực của trường kiếm, nhưng dù chỉ một phần mười, cũng có thể nhẹ nhõm chém giết Lĩnh Vực cảnh sơ kỳ!

Đáng sợ!

Ông!

Đang cảm thụ uy lực, liền nghe Linh Hư kiếm ở trong lòng bàn tay lay động kịch liệt, như dự định tránh thoát.

- Hả?

Trương Huyền nhíu mày.

- Linh Hư kiếm, là ta dùng Kiếm ý nuôi dưỡng, hao tốn vô số tinh lực, mới đạt tới loại uy lực này... Không học tập Linh Hư tam kiếm, cùng Kiếm Đạo công pháp của ta, là không có khả năng luyện hóa... Không có cách nào luyện hóa, Thánh khí cường đại tới đâu, đối với tu luyện giả mà nói, cũng vô dụng...

Kiếm lão nhân nói.

Chuôi kiếm này, là hắn tự tay chế tạo, hơn nữa dùng Kiếm ý ôn dưỡng thành, ẩn chứa ý niệm của hắn, nếu như người người đều có thể luyện hóa, liền không còn trân quý như vậy nữa rồi.

- Thành thật một chút!

Lời còn chưa dứt, thanh niên đối diện trách mắng một tiếng, ngay sau đó liền thấy ngón tay của hắn điểm lên thân kiếm mấy lần.

Răng rắc! Răng rắc!

Liên tiếp giòn vang, trường kiếm run lẩy bẩy, vội vàng đình chỉ lay động, quỳ mọp xuống đất.

- Bái kiến chủ nhân!

- Hả!

Cổ tay khẽ đảo, Trương Huyền thu kiếm vào nhẫn, lúc này mới nhìn về phía Kiếm lão nhân, vẻ mặt nghi hoặc:

- Ngươi nói gì ấy nhỉ... Mới vừa rồi không có chú ý nghe!

Chỉ lo cảm thụ uy lực của trường kiếm, không có nghe đối phương nói thứ gì.

- Không, không có gì...

Khóe miệng co giật một cái, thân thể do kiếm khí hình thành của Kiếm lão nhân tán loạn nhanh hơn.

Mặc dù hắn chết, Lăng Hư kiếm đã thuộc về vật vô chủ, nhưng thanh trường kiếm này hắn tự mình rèn đúc, vô cùng, cao ngạo thời gian nháy mắt liền thần phục đối phương...

Vẫn để hắn có chút không tiếp thụ được.

- Không có việc gì... Ta liền đi trước!

Trương Huyền ôm quyền.

- Cái này...

Không có học tập Linh Hư tam kiếm, sao có thể đi?

Kiếm lão nhân lần nữa hô:

- Bệ đá sử dụng Kiếm ý bao phủ hình thành, không học tập kiếm pháp của ta, mạnh mẽ xông qua, sẽ chỉ bị...

Chữ tổn thương còn không có ra, chỉ thấy tay của thanh niên chỉ lên Kiếm ý mấy lần, kiếm mang trên bệ đá tiêu tán.

- Khụ khụ!

Vẻ mặt kìm nén đỏ lên, Kiếm lão nhân cũng nhịn không được nữa, ánh mắt lộ ra cầu khẩn:

- Ngươi lại suy nghĩ một chút, Linh Hư tam kiếm của ta thật rất lợi hại...

- Ta biết, nhưng ta thật không thể làm học sinh của ngươi!

Trương Huyền lắc đầu.

- Không làm học sinh cũng được... Chỉ cần lưu truyền truyền thừa của ta xuống dưới là được?

Kiếm lão nhân dừng lại một chút, nói.

Vốn cho rằng có thể thu học sinh thiên phú cao, về sau phát dương quang đại kiếm pháp của hắn, nhưng...

Gia hỏa trước mắt này thực sự quá ưu tú, ngay cả hắn cũng xem không hiểu, thu học sinh khẳng định là không có cách nào, chỉ hy vọng đối phương có thể có được truyền thừa, tiếp tục lưu truyền mạch này.

- Cái này đơn giản, kiếm pháp của ngươi đâu?

Trương Huyền nhìn qua.

- Ở đây...

Mắt Kiếm lão nhân sáng lên, một đạo Kiếm ý thẳng tắp lao qua, Trương Huyền cũng không tránh né, phảng phất như trong nháy mắt thấy được nghìn vạn đạo kiếm khí, trong đầu lướt qua, một bộ kiếm pháp xuất hiện ở trong thức hải.

Dù bộ kiếm pháp kia chỉ có ba chiêu, nhưng mỗi một chiêu đều kinh thiên động địa, uy lực vô tận.

Thậm chí trước đó học tập Đại Bi Thiên Ma chưởng tới so sánh, cũng kém một đoạn dài.

- Chỉ sợ là võ kỹ Thánh vực thượng phẩm...

Lông mày giương lên.

Đại Bi Thiên Ma chưởng chỉ là tuyệt chiêu của Khưu Ngô cổ thánh lúc tuổi còn trẻ tu luyện, cấp bậc chỉ có Thánh vực trung phẩm, uy lực cái này vượt qua, tiến công càng mạnh, chỉ sợ đã đạt tới thượng phẩm.

Khó trách vị Kiếm lão nhân tự này tin như vậy, quả thực bất phàm.

- Bất quá... nhiều thiếu hụt như vậy, làm sao học a?

Xác nhận kiếm pháp, Trương Huyền thở dài một tiếng, vẻ mặt u oán.

Phá Hải, Uông Dương, Lăng Thiên, một kiếm so một kiếm hung mãnh, một kiếm so một kiếm nhanh chóng, nhưng...

Thiếu hụt cũng nhiều làm cho người ta không nói được lời nào, không nói Lăng Thiên uy lực mạnh nhất, chỉ nói Phá Hải đơn giản nhất... liền có ba trăm ba mươi sáu chỗ thiếu hụt, để cho người ta nhìn liền mất đi hứng thú, không muốn học tập.

- Mấu chốt nhất là, bộ kiếm pháp kia còn cần vô số trường kiếm phối hợp... Chừng một trăm linh tám chuôi...

Dựa theo đạo lý, một chút công pháp cấp thấp, cũng không có nhiều thiếu sót như vậy, sở dĩ như vậy, nguyên nhân trọng yếu nhất là bởi vì chiêu kiếm pháp này không phải là một chuôi Lăng Hư kiếm có thể hoàn thành, mà là kiếm trận, cần phải mượn hơn một trăm thanh kiếm!

Kiếm nhiều, chiêu số, phương hướng mỗi một chuôi không giống nhau, sơ hở tự nhiên càng nhiều.

- Đây là Linh Hư tam kiếm ta tự mình sáng tạo, nếu như ngươi cảm thấy không muốn học tập, hy vọng có thể tìm người truyền thừa, không nên để nó cắt đứt!

Thấy thanh niên trước mắt tiếp nhận truyền thừa, vẻ mặt ghét bỏ, dường như muốn phun ra, Kiếm lão nhân nói.

- Yên tâm đi, mặc dù kiếm pháp của ngươi thiếu hụt rất nhiều, tiêu hao chân khí cũng rất lớn, thoạt nhìn cũng chẳng phải hoàn mỹ... nhưng uy lực coi như tạm, ta sẽ nghĩ biện pháp sửa chữa một chút, giúp ngươi truyền thừa tiếp...

Thấy đối phương chân tâm thật ý, Trương Huyền ôm quyền.

Thật ra thì hắn chẳng qua là cảm thấy thiếu hụt nhiều, cần sưu tập rất nhiều kiếm pháp mới có thể bổ sung, chứ thật không có coi thường vứt bỏ, bộ kiếm pháp kia, cẩn thận nói đến, uy lực vẫn không tệ.

- Ây...

Kiếm lão nhân kìm nén lắc lư hai lần:

- Vậy liền xin nhờ...

Nói xong liền không thể kiên trì được nữa, tiêu tán ở trước mắt.

Hắn chỉ là muốn lưu truyền thừa...

Nằm mơ cũng không nghĩ đến, gặp được một tên như vậy, bị tức đến tán loạn, ngay cả cảm ngộ Kiếm Đạo của mình cũng không kịp truyền thụ.

- Ai!

Thấy hắn tiêu tán, Trương Huyền than thở một tiếng:

- Học kiếm pháp của ngươi, thu trường kiếm của ngươi, sẽ hoàn thành tâm nguyện của ngươi, phát dương quang đại bộ kiếm pháp kia, trọng chấn uy danh!

Đối phương trọng thương lưu lại bộ truyền thừa này, cũng lưu chữ khảo nghiệm, dù không có hệ thống khảo hạch, nhưng cũng cho thấy quyết tâm, là không muốn để cho tuyệt kỹ của mình biến mất, về sau có thể làm cho người phát dương quang đại.

Đã như vậy, mình không ngại lưu lại truyền thừa cho hắn, hơn nữa lưu lại một thanh danh lưu truyền vạn cổ.

- Cái bệ đá này cũng là bảo vật, thu luôn a!

Có thể để cho hắn rút trường kiếm không ra, nói rõ chất liệu của bệ đá không kém, bàn tay của Trương Huyền trảo một cái, thu vào nhẫn.

Coi như không biết dùng thứ này như thế nào, làm vỏ kiếm cũng không tệ a, về sau cắm trường kiếm ở phía trên, nắm bệ đá đường kính hơn mười mét đánh người...

Suy nghĩ một chút liền hưng phấn.

Rời khỏi bệ đá, dòng sông khôi phục lần nữa, Trương Huyền duỗi lưng một cái, nhìn ra phía ngoài, lập tức nhìn thấy Kỷ Linh Chân nằm trên mặt đất, đã cắt đứt hô hấp.

- Ta bảo ngươi giáo huấn một chút, sao lại giết rồi?

Nhìn phân thân một cái, Trương Huyền cau mày.

Đối với Kỷ Linh Chân, dù không vui, lại cũng chỉ bảo phân thân giáo huấn một chút, sao lại giết?

- Là bọn họ ra tay, không phải ta...

Phân thân khoát tay áo, chỉ về phía sau.

Trương Huyền nhìn sang, lập tức nhìn thấy sương mù dày đặc chậm rãi tán đi, trên mặt đất nằm một đống người, chừng hơn trăm.

Chính là đám kiếm tu trước đó đứng ở trước bia đá nghiên cứu chữ Kiếm.

Nhìn một cái, xác nhận những người này chỉ bị ngất, cũng không tử vong, lúc này Trương Huyền mới thở phào nhẹ nhõm, tràn đầy khó hiểu.

Những người này, không phải ở bên ngoài nghiên cứu chữ viết ư? Làm sao đều té xỉu ở đây?

- Vừa rồi kiếm khí kích bắn, ai cũng biết dị bảo xuất thế, những người này xông lại đoạt bảo... Ta nói Kỷ Linh Chân đạt được bảo vật, liền xông lên đánh chết hắn! Bọn họ lục soát không có, muốn tìm ta phiền phức, ta liền... đánh ngất xỉu toàn bộ!

Phân thân nhún vai, vẻ mặt không quan trọng.

Cái tên này ngay cả Kỷ Linh Chân đạt tới Lĩnh Vực cảnh sơ kỳ cũng có thể nhẹ nhõm chiến thắng, dù những người kia tu vi không yếu, nhưng so

với hắn vẫn kém một đoạn rất lớn.

- Không chết liền tốt, cũng không tính là gì...

Nghe đối phương giải thích, biết xem như là mình khẳng định cũng sẽ ra tay, Trương Huyền lắc đầu, không tiếp tục để ý.

Người tham lam, là không còn lý trí, đã phí lời, còn không bằng đánh ngất xỉu.

Để phân thân trở lại tổ ong, lúc này Trương Huyền mới đi ra ngoài, lập tức nghe được vô số tiếng bước chân, ngay sau đó liền thấy đám người Tôn Càn xuất hiện ở trước mắt.

Chúng kiếm nhận chủ

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

- Quả nhiên là ngươi!

Nhìn Trương Huyền từ bên trong đi ra, mắt Tôn Càn sáng lên.

Vừa rồi kiếm khí xông thẳng lên trời, lực lượng phá vỡ phong ấn, vừa nhìn liền biết dị bảo xuất thế, loại bảo vật này, bất kể ai đạt được, đều có thể lên như diều gặp gió, một bước lên trời!

Tuyệt không thể để tên này độc chiếm.

- Giao bảo vật ra, mọi người chia đều, có thể tha cho ngươi một lần, nếu không, ngày hôm nay đừng nghĩ đi...

Bao vây Trương Huyền vào giữa, Tôn Càn cười lạnh.

- Bảo vật? Bảo vật gì?

Trương Huyền nói.

- Không cần che giấu, nơi này là Kiếm Trì, vừa rồi kiếm khí ngút trời, tự nhiên là truyền thừa của Kiếm lão nhân xuất thế... Nhanh giao ra, mọi người còn có thể mở ra một con đường, nếu không... Ngươi không chỉ mất đi danh ngạch đơn giản như vậy!

Một vị Danh Sư trách mắng.

Chỉ cần không sử dụng vũ khí, kẻ trước mắt này liền không có gì đáng sợ!

Coi như sử dụng vũ khí, bọn họ nhiều người như vậy liên thủ, cũng có thể tiên hạ thủ vi cường, đả thương đối phương lại nói.

- Không sai, kẻ thức thời mới là tuấn kiệt, Trương sư, ngươi nên biết tình cảnh hiện tại!

- Thực lực của ngươi không tệ, vũ khí rất rất cường đại, nhưng chúng ta động thủ thật, ngươi cho rằng có khả năng chống đỡ được sao?

...

Danh Sư khác cũng lạnh lùng nhìn qua.

Hôm qua tên này một người ép mặt mũi bọn họ tối tăm, đã có chút khó chịu, hiện tại càng vượt lên trước một bước đến nơi này, từng cái đều nhịn không được nữa, mang theo địch ý.

- Làm sao? Các ngươi coi thường thân phận Danh Sư, muốn cứng rắn đoạt?

Trương Huyền cau mày.

Danh Sư, có thân phận cùng địa vị, bình thường sẽ không làm sự tình vạch mặt, một khi bảo vật bị đạt được, bình thường sẽ tiến hành tỷ thí, quyết định sở hữu...

Những người trước mắt này, rõ ràng không có ý định tỷ thí, mà là muốn ép mình giao ra.

- Cứng rắn đoạt? Thiên tài địa bảo, người có đức chiếm lấy! Ngươi muốn nuốt một mình, liền nhìn có loại thực lực này hay không...

Tôn Càn khoát tay áo, hét lớn một tiếng:

- Đừng nói nhảm, cùng một chỗ động thủ! Đừng để hắn kéo dài thời gian, kích hoạt khôi lỗi!

- Không sai!

Rầm!

Nương theo hắn nói, Danh Sư ở chung quanh đồng loạt lao về phía Trương Huyền.

Đám người biết hắn có vô số khôi lỗi, một khi phóng thích, tất nhiên vô cùng phiền phức, bởi vậy không chần chờ chút nào, hơn hai mươi người đồng loạt ra tay, toàn bộ Kiếm Trì lập tức bị lực lượng bao phủ, tựa như Trường Giang vỡ đê, bốn phía bị chân khí che kín.

Có thể bị Triệu Hưng Mặc tuyển chọn, không có chỗ nào mà không phải là thiên tài trong thiên tài, từng cái nắm giữ thiên phú và thực lực không kém gì Trương Cửu Tiêu, nhiều người như vậy dù chỉ là lần thứ nhất liên thủ, cũng phát huy ra uy lực vượt mức tưởng tượng.

Chân khí hùng hồn hội tụ vào một chỗ, tạo thành một dòng sông bao phủ đến, tựa hồ muốn nghiền ép tất cả.

Nhìn uy thế, coi như cường giả nửa bước Lĩnh Vực cảnh mạnh mẽ chống đỡ, cũng ngăn cản không nổi.

Nói cách khác, coi như cường giả như Nhạc đường chủ cũng rất khó chống lại công kích hung mãnh như vậy.

- Lợi hại!

Không nghĩ tới đám người này nói động thủ liền động thủ, hơn nữa uy lực mạnh như vậy, lông mày của Trương Huyền giương lên, Kiếm Đạo chân giải trong cơ thể vận chuyển.

Chỉ nháy mắt, cả người giống như biến hóa thành một chuôi trường kiếm sắc bén, Kiếm ý xông thẳng lên trời, như muốn đâm thủng thiên địa.

Ô ô ô ô!

Bị Kiếm ý triệu hoán, toàn bộ Kiếm Trì vang lên vô số tiếng gió, như không biết có bao nhiêu thanh kiếm phi hành tới bên này.

- Các ngươi đã động thủ trước, vậy thì đừng trách ta...

Hô!

Hừ lạnh một tiếng, thân thể Trương Huyền chợt lóe, thi triển ra Hành Giả Vô Cương, tốc độ nhanh như quỷ mị.

Hô!

Xông vào dòng sông lực lượng, giống như một thanh kiếm sắc, lập tức chém nước sông thành hai khúc, sau đó hơn hai mươi đạo kiếm khí từ trong cơ thể hắn bắn ra, phân biệt đâm về đám người.

Đổi lại trước đó, mọi người liên thủ hắn có khả năng chống lại không được, giờ phút này lĩnh ngộ Kiếm Đạo chân giải, tùy thời có thể hóa thân trường kiếm, dù thực lực đám người Tôn Càn không yếu, cũng đã không đáng chú ý.

Xì xì xì xì...!

Mười cái hô hấp qua đi, tất cả mọi người bị kiếm khí kích thương, không một may mắn thoát khỏi.

Bất quá không nghiêm trọng lắm, mục đích của Trương Huyền chỉ là trừng phạt nhỏ cảnh cáo lớn, không có hạ sát thủ.

Hắn không vận dụng toàn lực, đám người lại không cho rằng như vậy, thấy liên thủ bị phá vỡ dễ dàng như thế, còn bị kích thương, từng cái ánh mắt đỏ lên.

- Tên này một mực ngụy trang... loại thực lực này của hắn, e rằng cho dù là Nhạc đường chủ cũng khó có thể chống lại...

- Hắn không phải từ Thanh Nguyên đế quốc tới ư? Sao lại mạnh như vậy? Các ngươi phát hiện không? Hôm qua hắn chỉ là Nguyên Thần cảnh trung kỳ, hiện tại đã đạt đến đỉnh phong!

- Không chỉ như vậy, còn giống như lĩnh ngộ Kiếm Đạo chân giải...

- Nhất định là vừa rồi ở trong Kiếm Trì, đạt được Kiếm lão nhân truyền thừa, mới lợi hại như vậy...

...

Hôm qua bọn họ đều giao thủ, mặc dù không yếu, nhưng tuyệt đối không mạnh mẽ như vậy a!

Trong vòng một đêm, tăng lên hai tiểu cấp, nếu như nói không có quan hệ gì tới Kiếm Trì, đánh chết cũng không tin.

- Có thể để cho thực lực một người trong thời gian ngắn trở nên cường đại như thế, Kiếm Trì truyền thừa quả nhiên danh bất hư truyền... Nếu như chúng ta còn nương tay, không những không chiếm được bảo tàng cùng truyền thừa, làm không cẩn thận còn có thể toàn quân bị diệt!

Tôn Càn cắn răng hét.

- Rõ!

Đám người cũng kịp phản ứng.

Hôm qua còn cần đám người đè thấp tu vi mới có thể thắng, ngày hôm nay mạnh mẽ như vậy, càng nói rõ uy lực của Kiếm Trì.

- Ra tay!

Lần nữa gào thét, tất cả thiên tài đều vọt lên.

Trước đó mặc dù mọi người phối hợp không tệ, nhưng vẫn còn có rất nhiều bằng mặt không bằng lòng, hiện tại cùng chung mối thù, lực công kích càng thêm cường đại.

Từng đạo chân khí hội tụ thành một, bao phủ phạm vi vài trăm mét ở bên trong, không khí bốn phía giống như bùn nhão đặc dính, đừng nói tu luyện giả, xem như vũ khí tiến vào bên trong cũng nửa bước khó đi.

Răng rắc! Răng rắc!

Khí lực hùng hồn nghiền ép đến, thân ở trung tâm, giống như lâm vào hạch tâm gió lốc, bất cứ lúc nào cũng sẽ bị xé thành mảnh nhỏ.

- A!

Ánh mắt Trương Huyền híp lại.

Mình hạ thủ lưu tình, bọn họ không những không biết rõ tình hình, còn càng thêm điên cuồng, để hắn không vui.

Người tham lam, quả nhiên là không có cách nào lý giải.

Xem ra coi như truyền thụ Linh Hư tam kiếm ra ngoài, đám người cũng khẳng định không tin, sẽ cảm thấy mình giấu nghề.

Đã như vậy, liền để bọn họ cảm thấy sợ hãi đi!

Trương Huyền không nói nhảm, tiến về phía trước một bước, bàn chân đạp mạnh, lần nữa phóng vào trong đám người.

Toàn lực vận chuyển lực lượng, không gian bốn phía như không có bất kỳ tác dụng gì với hắn, cả người như huyễn ảnh, bàn tay lăng không trảo một cái, một thiên tài liền rơi vào lòng bàn tay, nhẹ nhàng vỗ, người này bay ngược ra, một viên ngọc phù rơi vào lòng bàn tay.

Đánh bại đối phương xong, lần nữa bay về phía người khác.

Đám người liên thủ, dù uy lực rất lớn, nhưng ở dưới Minh Lý Chi Nhãn chiếu rọi, đâu đâu cũng có thiếu hụt, không đáng nhìn nhiều!

Phanh phanh phanh phanh phanh!

Trương Huyền như lão hổ đi vào bầy dê, dù dê rất nhiều, nhưng đối với hắn mà nói, không có một con nào có khả năng kiên trì một cái hô hấp.

- Ngọc phù của ta...

- Của ta cũng bị cướp...

- Hắn không chỉ kích thương chúng ta, còn cướp ngọc phù, mọi người cẩn thận...

Thời gian không dài, đám người đều té ngã trên đất, từng cái rống to.

Trương Huyền có khả năng đoán ra, giấu ngọc phù đi cũng là một loại khảo nghiệm, những người khác tự nhiên cũng rõ ràng, toàn bộ mang ở trên người, kết quả...

Làm sao cũng không nghĩ đến, vừa thấy mặt liền bị cướp đi.

Toàn lực liên thủ, ở trước mặt đối phương, vậy mà một chiêu cũng không kiên trì nổi...

Tên này đến cùng tu luyện như thế nào? Biểu lộ của đám người Tôn Càn giống như gặp quỷ.

- Các ngươi muốn đào thải ta, ta đào thải các ngươi, không tính phá hư quy củ a...

Không để ý tới đám người khiếp sợ, bàn tay Trương Huyền giương lên, hơn hai mươi ngọc phù lơ lửng ở trước mặt.

- Ngươi dám...

Đám người cuống cuồng.

Ngọc phù đại biểu thân phận, một khi bị hủy, liền đại biểu không cách nào thông qua khảo hạch, bọn họ vốn liên thủ, muốn trong nháy mắt đào thải Trương Huyền ra khỏi cục, nằm mơ cũng không nghĩ đến, đối phương chẳng có chuyện gì, ngược lại bọn họ lâm vào nguy hiểm.

- Không có gì dám hay không cả...

Trương Huyền lười nói nhãm, bàn tay bỗng nhiên nắm chặt.

Răng rắc!

Răng rắc!

Răng rắc!

Thanh âm giòn vang liên tiếp, hơn hai mươi ngọc phù đồng thời vỡ thành bột phấn, rơi trên mặt đất.

- Ah...

Mọi người cứng ngắc tại chỗ, tất cả đều sững sờ.

Chạy tới đào thải đối phương, không nghĩ tới bị đối phương tuỳ tiện đào thải...

Cái tên này cũng quá biến thái đi!

- Nguy rồi... Chúng ta đều bị đào thải... Chẳng phải chứng minh, chỉ có một mình hắn thông qua được khảo hạch?

Tôn Càn nói không ra lời.

Tham dự thi vòng hai hết thảy có ba mươi ba người, chỉ cần đào thải mười ba người là được, cùng một chỗ tiến công đối phương, người ta đánh rắm không có, nhóm người mình đều bị đào thải...

Chẳng phải nói, trải qua thi vòng hai, chỉ có Trương Huyền thông qua? Thật muốn như vậy, cũng quá hố người đi!

Triệu Hưng Mặc Triệu sư có thể trực tiếp khóc chết hay không? Ô ô ô!

Đang cảm giác khó tin, không biết làm thế nào cho phải, liền nghe tiếng rít liên tiếp vang lên, ngay sau đó liền thấy hơn một trăm chuôi trường

kiếm Thánh khí trung phẩm bay tới, bao bọc vây quanh Trương Huyền.

- Đây là... Kiếm ý trong Kiếm Trì bị thu hút mà lưu lại thần binh lợi khí!

Một vị Danh Sư hiểu rõ tình hình, con ngươi co rụt lại.

Kiếm Trì, hàng năm đều có thể thu hút vô số kiếm tu đến đây, những người này hầu như đều có vũ khí, đều có trường kiếm...

Nương theo tử vong, trường kiếm bình thường đều sẽ bị Kiếm ý nơi này thu hút, từ đó lưu lại.

Nguyên nhân chính là như vậy, tu luyện giả của Tiềm Xung đế quốc một phần là tới học tập kiếm pháp, cũng có một chút là muốn tìm vận may, nhặt một chút vũ khí lợi hại, tăng cường thực lực.

- Những trường kiếm này, có khả năng thôn phệ Kiếm ý, rất chán ghét người ngoại lai, nguyên nhân chính là như vậy, không ít người sẽ bị đánh lén... Ha ha, vây quanh Trương Huyền, hắn xui xẻo!

Hiểu được, vị Danh Sư này cất tiếng cười to.

Đào thải chúng ta lại như thế nào? Bây giờ bị nhiều trường kiếm Thánh vực trung phẩm vây quanh như vậy, coi như thực lực mạnh hơn, khẳng định cũng không chống lại được!

- Hắn cũng đào thải, cùng lắm thì mọi người rớt chung a...

Con mắt tỏa ánh sáng, Tôn Càn cũng cắn răng gào thét.

Bất quá, tiếng rống còn không có kết thúc, liền thấy trường kiếm đầy trời đột nhiên đồng loạt quỳ xuống đất, từng cái mang theo thành kính.

- Bái kiến chủ nhân!

Hơn một trăm thanh trường kiếm đồng thời hô lên, thanh âm vang tận mây xanh.

- Chủ nhân?

- Những binh khí này đều nhận chủ?

Tất cả mọi người trợn mắt hốc mồm, vẻ mặt phát điên.

Thành tích không tính

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

- Nhận chủ?

Không chỉ mọi người không hiểu, Trương Huyền cũng sững sờ ngay tại chỗ, một lát sau mới hiểu rõ chuyện gì xảy ra.

Kiếm ý đầy trời đều là Linh Hư kiếm thả ra, những trường kiếm này đạt được chỗ tốt, sớm đã nghe theo hiệu lệnh.

Hiện tại Linh Hư kiếm thành công nhận chủ, mình càng lĩnh ngộ Kiếm Đạo chân giải, tất cả vũ khí đã công nhận mình, nhận chủ thành công.

- Cộng thêm Khinh Ngữ kiếm của Kỷ Linh Phong, vừa vặn một trăm linh tám chuôi... Phù hợp yêu cầu kiếm trận, khó trách Linh Hư kiếm sẽ đáp ứng yêu cầu của Kỷ Linh Chân, ra tay với ta...

Trương Huyền thầm nghĩ.

Trường kiếm Thánh khí trung phẩm ở chung quanh, tính gộp lại một trăm linh bảy thanh, phối hợp Linh Hư kiếm, vừa vặn có khả năng sắp đặt thành kiếm trận, phát huy ra uy lực cực mạnh.

- Sau khi Kiếm lão nhân sáng chế kiếm pháp, chẳng lẽ một mực không có gom đủ kiếm trận? Lúc này mới bị người chém giết?

Một ý nghĩ từ trong óc xông ra.

Linh Hư tam kiếm, cần rất nhiều vũ khí phối hợp, sẽ không phải đến trước khi chết Kiếm lão nhân cũng không có gom góp đủ, lúc này mới bị người vây công, dẫn đến vẫn lạc chứ!

Nếu không, lấy thực lực của hắn, muốn chém giết chỉ sợ không dễ dàng như vậy.

Biết những việc này đã không có cách nào cân nhắc, Trương Huyền không nghĩ nhiều nữa, bàn tay lớn vồ một cái, thu trường kiếm đầy trời vào nhẫn, mới vừa làm xong những chuyện này, liền nghe trên không có tiếng hạc ré sắc nhọn, một tiên hạc to lớn bay tới.

Triệu Hưng Mặc cùng Nhạc đường chủ đứng ở trên lưng hạc, nhìn đám người tham gia khảo hạch nằm trên đất, giống như cha mẹ chết.

Trương Huyền dùng Thiên Nghĩ Phong Mẫu khống chế Thiên Nghĩ Phong, để bọn hắn không biết bên này chuyện gì xảy ra, nhưng thời gian dài vẫn phát hiện có cái gì không đúng, trên đường chạy tới, cảm nhận được tất cả ngọc phù vỡ vụn, suýt chút nữa từ trên lưng hạc rơi xuống.

Quy định ba ngày lựa chọn kết quả, lúc này mới nửa ngày, liền toàn quân bị diệt...

Có cần khoa trương như vậy hay không? Tiên hạc rơi trên mặt đất, rất nhanh rõ ràng chuyện gì xảy ra, nhìn về phía Trương Huyền, con mắt của Triệu Hưng Mặc đỏ bừng, sắp khóc rồi.

Sớm biết tên này ưa thích kiếm chuyện, nhưng không nghĩ tới sẽ xử lý như vậy ah!

Một người diệt tất cả người tham gia khảo hạch, cái vòng hai này tính thế nào a? Cũng không thể vất vả lâu như vậy, tìm người khắp nơi, cuối cùng chỉ có ngươi thông qua a? Thật muốn như vậy, không nói Thánh Tử

điện có đáp ứng hay không, bát đại phong hào đế quốc, cùng tất cả Thánh Nhân quý tộc sẽ phát điên người có biết không.

- Triệu sư, pháp không trách chúng, nhiều người thất bại như vậy, ta cảm thấy không phù hợp quy củ, cái vòng hai này tồn tại sơ hở, không bằng lập quy tắc lần nữa, lại tỷ thí một trận! Như vậy mới có thể thể hiện công bằng.

Nhạc đường chủ nhìn Trương Huyền một cái, lông mày nhảy loạn, vội vàng ôm quyền nói.

- Không sai, ta cũng cảm thấy cần tỷ thí lần nữa...

- Ta đồng ý...

Ánh mắt đám người Tôn Càn sáng lên, vội vàng mở miệng.

Không tỷ thí lần nữa mà nói, bọn họ toàn quân bị diệt, đương nhiên sẽ không bằng lòng.

- Cái này...

Triệu Hưng Mặc do dự.

Chỉ một người trở về báo cáo kết quả, khẳng định là không được, nhưng quy củ đã ra, lúc này sửa đổi, lực công tín sẽ bị khiêu chiến rất lớn.

Thi vòng hai lần nữa, lần sau không có thông qua, vẫn không cam tâm, yêu cầu tiếp tục thi, vậy nên làm gì? Cũng không thể một mực như vậy!

- Chuyện này ta cần bẩm báo Thánh Tử điện, do các trưởng lão phán quyết!

Triệu Hưng Mặc suy tư một lát, nói.

Xuất hiện loại tình huống này, đã vượt ra khỏi phạm trù năng lực của hắn, vẫn là báo tin tức lên cho thỏa đáng.

- Rõ!

Thấy hắn nói như vậy, đám người không dám nhiều nói.

- Trương sư, ngươi đã đạt được bảo vật của Kiếm Trì, hy vọng có thể trả lại Tiềm Xung đế quốc ta, ta đại biểu Tiềm Xung Danh Sư đường, cùng tất cả Danh Sư cảm kích khôn cùng...

Nhạc đường chủ quay đầu nhìn về phía Trương Huyền cách đó không xa nói.

Vừa rồi đám người giải thích vì sao bị đào thải, cũng nói sự tình bảo vật xuất hiện một lần.

- Trả lại?

Trương Huyền giống như nhìn đồ đần nhìn qua:

- Kiếm Trì đứng sừng sững Tiềm Xung đế quốc vạn năm, cũng không có người đạt được, nói rõ thứ này không có duyên với các ngươi, ta đã có duyên, dựa vào cái gì chắp tay nhường cho?

- Lời này liền không đúng, Kiếm Trì là di tích của Tiềm Xung đế quốc ta, khích lệ vô số Danh Sư anh dũng hướng về phía trước, thuộc về trụ cột tinh thần cùng đồ đằng của toàn bộ đế quốc, ngươi không phải người của Tiềm Xung đế quốc, đạt được truyền thừa, tự nhiên phải trả lại, cũng không thể trực tiếp cầm rời khỏi, phá hư tín ngưỡng của một đế quốc, để nó rối loạn a!

Nhạc đường chủ cười nói.

Hắn nói không nặng, hơn nữa còn tươi cười, nhưng trong lời nói lại mang theo đại thế để cho người ta không thể không khuất phục.

Ý tứ rất rõ ràng, truyền thừa trong Kiếm Trì là của Tiềm Xung đế quốc chúng ta, ngươi không phải người của đế quốc, đừng mơ tưởng lấy đi!

Thật muốn không trả, đế quốc xuất hiện náo động, liền là tội lỗi của ngươi...

Chắc hẳn tổng bộ cũng không nguyện ý nhìn thấy sự tình này.

Nói nhu hòa, lại mang theo uy hiếp mạnh mẽ.

Trương Huyền vô cùng thông minh, lập tức nghe được ý vị của hắn nói, nhẹ nhàng cười một tiếng:

- Nếu là trụ cột tinh thần cùng đồ đằng, tồn tại ở Tiềm Xung đế quốc trên vạn năm, vì cái gì không có người đạt được? Có bảo vật mà không cần, không cách nào tạo phúc hậu nhân, để cho thực lực của người ta tăng lên, Danh Sư đường các ngươi cũng quá vô dụng đi!

- Ây...

Khóe miệng Nhạc đường chủ giật một cái, kìm nén đến sắc mặt đỏ lên.

- Mình vô năng thu hoạch được truyền thừa, lại muốn bắt chẹt ta, đây là quy củ của Tiềm Xung Danh Sư đường? Xem ra ta phải lên báo tổng bộ, để bọn hắn tra rõ một chút!

Trương Huyền tiếp tục nói.

- Cái này... Trương sư không muốn trả lại truyền thừa cũng được, ta chỉ là lo lắng, làm như vậy sẽ ảnh hưởng thanh danh của ngươi, thật không có ý tứ gì khác...

Biết mình không chiếm lý, Nhạc đường chủ đành phải nói sang chuyện khác.

- Ảnh hưởng thanh danh? Thế thì không lo, vừa vặn, ta có chuyện muốn báo lên tổng bộ, để liên minh làm chủ cho ta!

Trương Huyền nói.

- Không biết là chuyện gì?

Nhạc đường chủ nheo mắt.

- Đi vào Kiếm Trì thi vòng hai, là quy củ Triệu sư quyết định, tất cả người tham gia khảo hạch đều không biết, nhưng ta lại ở nơi này, bị mai phục đánh lén, ta hoài nghi có người trước thời hạn biết tin tức, tiết lộ ra ngoài, ý đồ mưu hại ta, cho nên hi vọng liên minh tra rõ!

Trương Huyền khoát tay áo.

Đám người Kỷ Linh Phong mai phục ở nơi này, hiển nhiên là biết mình sẽ đến thi vòng hai, muốn nói không có người rò rỉ tin tức, hắn tuyệt không tin tưởng.

Hôm qua mới đánh vị Nhạc đường chủ này một trận, đối phương lại có cơ hội trước thời hạn biết tin tức...

Thật nghĩ không ra, ngoại trừ hắn, còn có ai làm ra việc này.

- Cái này, cái này... Trương sư không những không bị tổn thương, ngược lại đạt được truyền thừa, cũng coi như trong họa được phúc, ta nhìn không bằng bỏ qua đi, sự tình ở địa phương nháo đến liên minh, ảnh hưởng cũng không tốt...

Sắc mặt Nhạc đường chủ trắng nhợt nói.

- Ta sẽ báo truyền thừa của Kiếm lão nhân lên tổng bộ, sau đó kỹ càng báo cáo chuyện phát sinh ở hai ngày này, cụ thể kiểm tra như thế nào, phân bộ liên minh lại xử quyết ra sao, liền không do ta quyết định...

Đánh gãy đối phương, Trương Huyền nói.

Nếu không phải thực lực của mình mạnh, hiện tại khẳng định sớm đã bị Kỷ Linh Phong giết, thân là Danh Sư đường đường chủ, không bảo vệ Danh Sư, lại cấu kết ngoại nhân, đánh lén trưởng lão liên minh, chỉ tội danh này, coi như Nhạc đường chủ không chết, cũng gần như triệt để phế bỏ.

Đương nhiên, cụ thể phán quyết như thế nào, hắn cũng lười quản.

- Ta...

Vẻ mặt Nhạc đường chủ trắng bệch, thân thể nhoáng một cái, bại liệt ở trên mặt đất.

Trương sư khảo hạch ở đây, quả thực là hắn tiết lộ tin tức, không truy tra mà nói, không có gì...

Một khi tra, tuyệt đối chạy không thoát.

Sự tình này đã coi như mưu hại Danh Sư.

- Trương sư, xảy ra chuyện gì vậy?

Nghe hai người đối thoại, Triệu Hưng Mặc nhìn ra không đúng, nhịn không được hỏi.

- Đây là sự tình từ đầu đến cuối sau khi ta đi vào Kiếm Trì, Triệu sư có thể nhìn một chút...

Bàn tay lắc một cái, Trương Huyền đưa tới một ngọc bài.

Triệu Hưng Mặc cúi đầu nhìn xem, vẻ mặt trở nên tái mét.

Ở Kiếm Trì thi vòng hai, là hắn xác định ra, tin tức bí mật như vậy, Trương sư lại bị đánh lén...

Một khi tra rõ ràng, hắn cũng trốn không thoát liên quan, làm sao không giận?

- Nhạc Nhất Toàn, ngươi rất tốt, chuyện này ta sẽ lấy danh nghĩa Thánh Tử điện báo lên tổng bộ, nhất định phải cho ta một câu trả lời!

Triệu Hưng Mặc hất ống tay áo, quát lạnh một tiếng.

- Triệu sư...

Nhạc Nhất Toàn mặt xám như tro.

Thánh Tử điện là địa phương bồi dưỡng Danh Sư lớn nhất dưới Danh Sư đường, địa vị cao hơn liên minh Danh Sư đường, lấy tư cách Danh Sư của Thánh Tử điện báo lên, tổng bộ tất nhiên sẽ nhúng tay vào, thẩm tra kỹ càng.

Có thể nói... hắn tuyệt đối không có cách nào trốn thoát.

Vốn chỉ muốn thay em vợ dạy bảo tiểu gia hỏa từ Thanh Nguyên đế quốc tới một chút, để hắn biết chuẩn Danh Sư bát tinh không thể tuỳ tiện sỉ nhục...

Nằm mơ cũng không nghĩ đến, đối phương không có chuyện gì, mình lại chọc đại phiền toái.

Tiền đồ, địa vị, thanh danh...

Chỉ sợ sẽ quét sạch sành sanh, từ Danh Sư đường đường chủ của phong hào đế quốc, biến thành tù phạm.

Sớm biết sẽ không làm như vậy...

Trong lòng Nhạc Nhất Toàn cực kỳ hối hận.

- Đi thôi!

Không thèm để ý vị đường chủ hối hận này nữa, Trương Huyền theo sát sau lưng đám người Triệu Hưng Mặc, bay ra phía ngoài.

Lần nữa trở lại Danh Sư đường.

- Trương sư, là ta vô năng, phụ lòng ngươi kỳ vọng...

Thấy hắn đi tới, Trương Cửu Tiêu tiến lên đón, vẻ mặt chán nản.

Trương sư vì để cho hắn đi vào Thánh Tử điện, hao tốn không ít tâm huyết, mà hắn lại thành người thứ nhất bị đào thải, quá xấu hổ.

- Ngươi gặp cái gì, vì sao vừa đến liền bị đào thải?

Trương Huyền khó hiểu.

- Ta...

Vẻ mặt Trương Cửu Tiêu đỏ lên:

- Ta bị một thanh kiếm đánh lén...

Giống như trước đó đoán, Trương Cửu Tiêu vừa tới không lâu, liền bị một chuôi Thánh khí trung phẩm đỉnh phong đánh lén.

Chuôi kiếm này thực lực vượt xa hắn, còn đánh lén, liền dễ dàng đào thải hắn.

- Hắn là Khinh Ngữ kiếm của Kỷ Linh Phong...

Hỏi rõ ràng bộ dáng trường kiếm, Trương Huyền lắc đầu.

Đối phương đã tới đánh lén mình, tự nhiên điều tra rõ ràng, lo lắng Trương Cửu Tiêu giúp đỡ, trước thời hạn liền đào thải hắn đi.

- Ta phụ lòng Trương sư hậu ái...

Không biết nguyên do, Trương Cửu Tiêu chán nản, đang nghĩ ngợi làm sao báo đáp ân tình của người trước mắt, liền nghe Triệu Hưng Mặc ở cách đó không xa nói.

- Lần thi vòng hai này xuất hiện biến cố, thành tích không tính, tất cả mọi người cùng ta về Thánh Tử điện, tham gia tuyển chọn cuối cùng!

- Thành tích không tính?

Trương Cửu Tiêu sững sờ, lúc này mới kịp phản ứng:

- Trương sư, đến cùng xảy ra chuyện gì? Đúng rồi, không phải nói cần ba ngày sao? Sao các ngươi trở lại nhanh như vậy?

Sau khi hắn bị đào thải, liền trực tiếp rời khỏi, nên không biết rõ tình hình chuyện phát sinh phía sau.

- Bọn họ động thủ với ta, ta không cẩn thận... đào thải tất cả mọi người...

Trương Huyền nói.

- Đào thải tất cả mọi người?

Trương Cửu Tiêu ngây người tại chỗ.

Nhược Hi, ta đến rồi!

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Gió táp gào thét, Thánh thú phi hành ở trên trời, tốc độ quá nhanh, vạch ra một đạo sóng khí trắng tinh.

Trương Huyền ngồi ở trong phòng trên lưng thú, nhìn về phía thanh niên trước mắt, thoả mãn nhẹ gật đầu.

Thành tích thi vòng hai không tính, đám người liền ở dưới Triệu Hưng Mặc dẫn đầu, bay về phía Thánh Tử điện.

Một đường vô sự, hắn truyền cho Trương Cửu Tiêu Linh Hư tam kiếm cùng lý giải Kiếm Đạo.

Không hổ là thiên tài Trương gia, năng lực học tập kinh người, ngắn ngủi nửa tháng thời gian, lý giải Kiếm Đạo liền đạt đến nửa bước chân giải, dù so với hắn còn kém rất lớn, nhưng thi triển kiếm pháp, trong những người đến đây tham gia khảo hạch đã không người có thể địch!

Không chỉ như vậy, tu vi cũng thuận lợi đột phá Nguyên Thần cảnh đỉnh phong, loại thực lực này, phối hợp thêm Kiếm ý, coi như liều với đám người Tôn Càn, Mã Minh Hải cũng không hề yếu.

Nếu như nói, trước kia Trương Cửu Tiêu miễn cưỡng có thể thông qua Thánh Tử điện khảo hạch, như vậy bây giờ, trong tất cả thiên tài, tuyệt

đối có thể xếp top 5.

Sau khi thực lực một người đạt tới cực hạn nhất định, tiến bộ sẽ càng ngày càng chậm, thật giống như chạy trăm mét, từ mười ba giây, tiến bộ đến mười hai giây rất dễ dàng, nhưng từ mười hai giây, đến mười một giây, độ khó sẽ tăng lên gấp mấy lần.

Trương Cửu Tiêu là loại tình huống này, thiên phú của hắn vốn không tệ, có phương pháp tu luyện thuộc về mình, tiến bộ một chút cũng rất khó, để hắn trong nửa tháng có đột phá to lớn như vậy, truyền đi tuyệt đối có thể dọa rất nhiều người.

Có thể nói là quỷ phủ thần công, Danh Sư cửu tinh mới có thủ đoạn như vậy.

- Hành Giả Vô Cương, rốt cục đạt tới nhị trọng!

Chỉ điểm Trương Cửu Tiêu, Trương Huyền cũng không nhàn rỗi, thời gian nửa tháng, thân pháp cùng Diễn Không thiên thư dung hợp lại, rốt cục tạo thành Thiên Đạo công pháp Hành Giả Vô Cương nhị trọng, cũng thuận lợi học được.

Chỉ là ở trên lưng thú, không cách nào thí nghiệm, cũng không biết chiêu này công hiệu cụ thể như thế nào.

Không chỉ Hành Giả Vô Cương đạt tới nhị trọng, tu vi Nguyên Thần cảnh đỉnh phong cũng triệt để củng cố, nguyên thần trong cơ thể tựa như lúc nào cũng sẽ nhảy ra, xung kích nửa bước Xuất Khiếu.

Đương nhiên, tiến bộ lớn nhất vẫn là kiếm pháp.

Lĩnh ngộ Kiếm Đạo chân giải, kết hợp kiếm chiêu trong Linh Hư tam kiếm, để hắn lĩnh ngộ kiếm vượt xa những binh khí khác, không nói Linh Hư kiếm, coi như Băng Vũ kiếm ở trong tay hắn, cũng có thể phát huy ra uy lực vượt qua người thường!

Trước kia nhiều nhất chiến ngang tay với Lĩnh Vực cảnh sơ kỳ, hiện tại chỉ cần dùng kiếm, hoàn toàn có thể tuỳ tiện nghiền ép.

- Hiện tại trọng yếu nhất là, sưu tập càng nhiều kiếm pháp, bổ sung thiếu hụt trong Linh Hư tam kiếm, một khi hình thành Thiên Đạo công pháp, sức chiến đấu tất nhiên sẽ bạo tăng lần nữa!

Than thở một tiếng, đứng dậy.

Uy lực của Linh Hư tam kiếm quả thực cường đại đến đáng sợ, nhưng thiếu hụt quá nhiều, đối với loại người chủ nghĩa hoàn mỹ như hắn mà nói, thực sự luyện không nổi.

Xem ra chỉ có thể tiến vào Thánh Tử điện, tìm kiếm càng nhiều bí tịch, để nó hình thành Thiên Đạo công pháp, lại cẩn thận học tập.

Trên đường đi hắn cùng Trương Cửu Tiêu không ngừng tu luyện, mấy người Mã Minh Hải, Tôn Càn cũng không nhàn rỗi, dường như nhận lấy đả kích, tu luyện càng thêm khắc khổ.

Mặc dù thực lực của bọn hắn không có biến hóa quá lớn, nhưng khí thế cùng tâm tính lại rõ ràng lăng lệ hơn không ít.

- Ngọc không mài không sáng, những người này, đều là thiên tài một phương thế lực, bị Trương sư đả kích, biết chênh lệch, đối với bọn hắn mà nói là chuyện tốt...

Nhìn một màn này ở trong mắt, Triệu Hưng Mặc thoả mãn gật đầu.

Có thể được hắn tuyển chọn, hầu như đều là nhân vật thiên tài nhất của một phương thế lực, vô cùng kiêu ngạo, bị Trương Huyền đả kích, tâm lý không phục, nửa tháng qua, tất cả đều cắn răng tu luyện, tranh thủ sớm ngày vượt qua, rửa sạch nhục nhã.

- Triệu sư, khảo hạch cuối cùng của Thánh Tử điện là gì? Sẽ không phải là chiến đấu chứ?

Trong lòng đang cảm khái, một vị Danh Sư hỏi.

Quay đầu nhìn lại, chính là Tôn Càn.

Nghe nói như thế, những người khác cũng đình chỉ tu luyện, tò mò nhìn qua.

Đã sắp tới Thánh Tử điện, bọn họ cũng tràn ngập tò mò với khảo hạch cuối cùng.

- Cái khảo hạch này, khó hơn hai lần trước nhiều, cũng không phải chỉ là chiến đấu đơn giản!

Triệu Hưng Mặc chần chờ một chút, nói:

- Mà là đánh giá tổng hợp!

- Đánh giá tổng hợp?

Đám người nghi ngờ.

- Thánh Tử điện là đệ nhất học viện của Danh Sư đại lục, muốn đi vào trong đó, thực lực, trí tuệ, ứng biến, lòng dạ, quyết đoán... Đều sẽ tính toán ở trong thành tích, độ khó lớn hơn hai vòng trước vô số lần!

Triệu Hưng Mặc nói:

- Dựa theo kinh nghiệm trước kia, không có gì bất ngờ xảy ra, hẳn là... xông sơn môn!

- Xông sơn môn?

- Hả, sơn môn, là Danh Sư đường tiêu tốn vô số tâm huyết sắp đặt ra chỗ khảo hạch. Đối với tâm tính, thực lực… của tu luyện giả đều có khảo nghiệm cực lớn, muốn trở thành một thành viên của Thánh Tử điện, cần ở trong thời gian quy định, hoàn thành một loạt khảo hạch, thời gian càng ngắn, điểm số càng cao... Vượt qua thời gian quy định, không cách nào thông qua, chỉ có thể bị đào thải!

Vẻ mặt Triệu Hưng Mặc nghiêm túc, nói.

Phi hành nửa tháng, đã cách Thánh Tử điện không xa, trước thời hạn nói ra quy tắc, không tính trái lệ.

- Hai người bọn họ, là không có thông qua xông sơn môn, nhưng thành tích coi như không tệ, lúc này mới có cơ hội trở thành dự thính, nếu không, ngay cả tư cách dự thính cũng không có!

Triệu Hưng Mặc chỉ hai thanh niên trước đó phụ trách khảo hạch.

- Nói như vậy... Bọn họ đều là thiên tài thông qua vòng hai?

Đám người đều giật nảy mình.

Có thể xông sơn môn, nói rõ thông qua được vòng hai...

Dù bọn họ cũng có cơ hội xông sơn môn, nhưng dựa theo tình huống bình thường, hẳn là ít nhất cũng có hơn mười người bị đào thải.

Nói cách khác, trong mọi người, còn có gần một nửa không có thông qua vòng hai.

Chỉ là vòng hai xuất hiện biến cố, mới may mắn đi theo tới.

- Hả, bọn họ đều thông qua được vòng hai, ở trong xông sơn môn bị đào thải!

Triệu Hưng Mặc gật đầu.

- Triệu sư, dựa theo kinh nghiệm của ngươi, chúng ta đại khái có thể vượt qua bao nhiêu?

Mã Minh Hải nhịn không được nói.

- Thiên phú cùng thực lực của các ngươi không tệ, có điều xông sơn môn cần quyết đấu với thiên tài, cao thủ của các thế lực lớn, độ khó cao hơn trước vô số lần, dựa theo suy tính của ta, vận khí tốt, hẳn là có mười

người thông qua, vận may không tốt... Nhiều nhất một hai người, thậm chí toàn quân bị diệt!

Triệu Hưng Mặc nói.

Khảo hạch xông sơn môn, không chỉ là hơn ba mươi người này nội bộ khảo hạch, trong đó còn có liên minh, Thánh Nhân quý tộc, cùng thiên tài của tất cả thế lực lớn...

Thực lực là một bộ phận, vận may cũng là một bộ phận, ba mươi ba người này, dù thực lực, thiên phú không yếu, nhưng chân chính có khả năng thông qua, nhiều nhất mười người, vận may không tốt, khả năng một cái cũng không trúng tuyển.

Loại tình huống này, trước kia cũng không phải không xuất hiện qua.

- Cửu Tiêu là người của Thánh Nhân Trương gia, hắn biết loại khảo hạch này a!

Thấy mọi người khó tiếp nhận, Triệu Hưng Mặc quay đầu.

- Vâng, quả thực rất khó, coi như Thánh Nhân Trương gia hàng năm phái ra danh ngạch, cũng sẽ có một nửa không cách nào thông qua...

Trương Cửu Tiêu gật đầu.

Mặc dù là bàng chi của Trương gia, nhưng tin tức Thánh Tử điện biết cũng không ít, biết độ khó xông sơn môn.

Trương gia có vô số đệ tử hạch tâm, thiên tư mạnh hơn hắn, thực lực cao hơn hắn chỗ nào cũng có...

Dù vậy, hàng năm đều có rất nhiều bị đào thải, độ khó bao lớn có thể tưởng tượng được.

- Chi mạch ta có một vị thiên tài tên Trương Vân Kỳ, năm ngoái hai mươi tám tuổi, tu vi đạt đến Xuất Khiếu cảnh sơ kỳ, vượt qua một lần lôi

kiếp, loại thực lực này, ở trong chúng ta đã không người có thể địch, đáng tiếc khảo hạch thất bại, không có thông qua...

Trương Cửu Tiêu nói.

- Xuất Khiếu cảnh sơ kỳ cũng thất bại?

Đám người ngẩn ngơ.

Trong bọn họ, mạnh nhất chỉ bất quá ngụy Xuất Khiếu, cường giả Xuất Khiếu cảnh cũng không thông qua được, chẳng phải đại biểu bọn họ không có người có khả năng thành công?

- Đúng vậy, có điều khảo hạch này cũng không hoàn toàn dựa theo thực lực tới xác định, đệ đệ của Trương Vân Kỳ, tu vi chẳng qua Nguyên Thần cảnh hậu kỳ, cũng xông sơn môn, lại thông qua được... Cụ thể khảo hạch là cái gì, tiêu chuẩn như thế nào, ta lại không rõ lắm!

Trương Cửu Tiêu cười khổ.

Rất nhiều thiên tài của Trương gia, hàng năm đều tới xông một lần, có chút liên tục hơn mười năm cũng không có biện pháp thành công, cũng có chút một lần liền thu được thành tích không tệ...

Cụ thể xảy ra chuyện gì, không tự mình trải qua, chỉ sợ căn bản không hiểu.

- Xông sơn môn khảo hạch đa dạng, cùng một chỗ khảo hạch, nhưng gặp phải tình cảnh lại hoàn toàn không giống nhau, chỉ có thể nhờ vào năng lực cá nhân tùy cơ ứng biến, không có cách nào huấn luyện, cũng không có cách nào nói trước thời hạn! Cụ thể như thế nào, chỉ nhìn chính các ngươi...

Triệu Hưng Mặc gật đầu.

- Cái này...

Đám người trầm mặc.

Vốn nghĩ, trước thời hạn biết được, có thể mau chóng chuẩn bị, giờ nghe mới hiểu được, không có đơn giản như vậy.

Cũng đúng, đệ nhất học viện, nếu dễ dàng thông qua như vậy, chẳng phải đã sớm kín người hết chỗ?

- Thật ra thì, mọi người cũng không cần lo lắng quá mức, sau khi tiến nhập sơn môn, chỉ cần phát huy ra thực lực cùng trình độ cao nhất, coi như không cách nào thông qua, trở thành dự thính vẫn có cơ hội rất lớn! Chỉ cần có thể dự thính, thời cơ chín muồi, có thể tiến hành khảo hạch lần nữa... Cũng không phải là một lần đào thải, liền không còn cơ hội!

Thấy nói một hồi, tất cả mọi người có chút sợ hãi cùng khẩn trương, Triệu Hưng Mặc cười cười.

Dù Thánh Tử điện khảo hạch rất nghiêm, nhưng cũng không phải một lần khảo hạch xong, liền không còn cơ hội, chỉ cần thành tích không tính quá kém, thành dự thính, hoàn toàn có thể đợi năm thứ hai thi lần nữa.

Đương nhiên, khảo hạch lần hai, khẳng định càng khó hơn lần thứ nhất.

..

Bất quá, vì phòng ngừa đám người nhụt chí, chỉ có thể để loại lời này ở trong lòng, nếu không đả kích quá ác, không còn lòng tin, thật muốn toàn quân bị diệt, hắn làm tiếp dẫn sứ giả, trên mặt cũng không có bất luận hào quang gì.

- Không phải trực tiếp đào thải liền tốt...

Nghe được chỉ cần biểu hiện tốt thì còn có cơ hội, đám người đều thở phào nhẹ nhõm.

- Đến Thánh Tử điện rồi, mọi người chuẩn bị một chút, không có gì bất ngờ xảy ra, khảo hạch xông sơn môn, hắn sẽ tiến hành trong vòng ba

ngày sau!

Lại trò chuyện một hồi, đột nhiên Triệu Hưng Mặc chỉ về phía trước.

Đám người vội vàng nhìn lại, lập tức nhìn thấy một thành thị cự đại, đứng sừng sững ở trong dãy núi, bốn phía như có Tụ Linh trận to lớn, tụ lại linh khí phạm vi mấy chục vạn dặm, còn chưa tới trước mặt, liền cảm thấy khí tức bức người, để cho người ta sảng khoái tinh thần.

- Đây là Thánh Tử điện?

Trương Huyền đứng dậy, nắm đấm nhịn không được xiết chặt:

- Nhược Hi... Ta đến rồi!

Bốc Thương Cổ Thánh

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Sở dĩ tới Thánh Tử điện, chính là vì tìm Lạc Nhược Hi, để nàng thoát khỏi hôn ước của Trương gia, danh chính ngôn thuận đi theo mình...

Hao hết trăm cay nghìn đắng cuối cùng đã tới nơi này, sắp có thể nhìn thấy, làm sao không kích động?

- Yên tâm đi, ta nhất định sẽ quang minh chính đại cưới nàng, không làm nàng khó xử...

Trương Huyền híp mắt lại, tâm tình kích động chậm rãi bình phục.

Dính dáng đến hai siêu cấp gia tộc của Danh Sư đại lục, chuyện này tất nhiên khó khăn nặng nề, nhưng khó khăn lớn nữa lại như thế nào? Dám tranh vợ với hắn, cho dù là đệ nhất gia tộc, cho dù là thế lực mạnh nhất Danh Sư đại lục, cũng để đối phương không dễ chịu!

Thở ra một hơi, đứng ở trên lưng thú, dõi mắt nhìn qua.

Một học viện to lớn như cự thú ẩn núp, trong nguy nga mang theo khí phách, trong yên tĩnh mang theo uy nghiêm.

- Người sáng lập học viện này, lý giải đối với trận pháp ít nhất phải đạt đến cửu tinh...

Âm thầm gật đầu.

Kiến trúc Học viện xây dựa lưng vào núi, mỗi một chỗ đều vô cùng khéo léo, hoàn mỹ phù hợp tự nhiên, toàn thể liên hợp chung một chỗ, tựa như một bức tranh sơn dầu hoàn mỹ.

Có thể làm ra kiến trúc như vậy, người sáng lập Thánh Tử điện này, không chỉ là Trận Pháp sư cửu tinh, chỉ sợ nghiên cứu các nghề nghiệp khác cũng đạt tới trình độ cực cao.

- Người sáng lập Thánh Tử điện, là Bốc Thương Cổ Thánh, từng đi theo Khổng sư học tập, một trong các thân truyền!

Nhìn ra hắn rung động, Triệu Hưng Mặc giải thích.

- Thân truyền của Khổng sư?

Trương Huyền sửng sốt.

Còn tưởng rằng Thánh Tử điện chỉ là Danh Sư cửu tinh, hoặc là một vị Thánh giả nào đó truyền thừa xuống, không nghĩ tới người thành lập lại là đệ tử thân truyền của Khổng sư.

- Đúng vậy, nếu không con cháu hạch tâm của Thánh Nhân quý tộc, làm sao có khả năng đưa đến nơi này đi học!

Triệu Hưng Mặc lộ ra tự hào.

- Ah!

Trương Huyền giật mình.

Trước đó hắn liền khó hiểu, gia tộc như Trương gia, Lạc gia, tất nhiên tồn tại Danh Sư cửu tinh, cường giả đủ loại nghề nghiệp chỗ nào cũng có, vì sao lại để cho đệ tử hạch tâm nhà mình tới Thánh Tử điện học tập...

Không nghĩ tới người sáng lập học viện, lại là thân truyền của Khổng sư!

Chỉ là loại thân phận này, đã nói lên học viện tuyệt đối không đơn giản.

- Bốc Thương Cổ Thánh, ở trong tất cả thân truyền của Khổng sư, cho dù danh khí không phải lớn nhất, lại là người có kiến thức, lý niệm truyền thừa tốt nhất! Thánh Tử điện thành lập vài vạn năm, trải qua thời gian tẩy lễ, nhưng ý niệm của Khổng sư vẫn hoàn mỹ truyền thừa xuống, ở đây học tập, có thể tuỳ tiện cảm nhận được tinh thần mà vạn thế chi sư lưu truyền xuống, cùng khát vọng để nhân tộc cường đại! Ở đây học tập, người sẽ trở nên càng thêm thông minh thông suốt, là bất kỳ gia tộc nào, bất kỳ Thánh địa gì cũng không làm được!

Triệu Hưng Mặc nói tiếp.

Trương Huyền gật đầu.

Khổng sư vĩ đại, không cần nhiều lời.

Bốc Thương Cổ Thánh truyền lại kiến thức, lý niệm của hắn, chỉ bằng vào điểm này, Thánh Tử điện là thiên hạ đệ nhất cũng không quá phận.

Khó trách, có thể để cho toàn bộ đại lục, vô số đại gia tộc đổ xô tới, chỉ bằng vào Khổng sư lưu truyền xuống tinh thần, liền là rất nhiều Thánh địa không có biện pháp đuổi theo.

- Trước đó ta nghe qua Ngô Khâu Cổ Thánh, không biết cùng vị Bốc Thương Cổ Thánh này, cái nào càng mạnh hơn một chút?

Trương Huyền nhịn không được nhìn qua.

- Ngô Khâu Cổ Thánh là người hầu của Khổng sư, mà Bốc Thương Cổ Thánh là thân truyền, ai mạnh ai yếu, hắn là rất dễ dàng suy đoán! Đương nhiên, đây là bí mật Thượng Cổ, dính dáng Cổ Thánh, chúng ta không tiện nói nhiều!

Triệu Hưng Mặc cười cười.

- Cái này...

Con mắt Trương Huyền trợn tròn.

Cho dù đối phương không có nói rõ, nhưng ý tứ cũng rất rõ ràng, Bốc Thương Cổ Thánh càng thêm cường đại!

Thật giống như Tôn Cường cùng Trịnh Dương.

Tôn Cường là người hầu của mình, mặc dù ngày ngày theo sau lưng, tiếp nhận chỉ điểm tốt nhất, nhưng muốn nói sức chiến đấu, so với đám người Trịnh Dương vẫn kém một đoạn rất lớn.

- Khổng sư có bảy mươi hai thân truyền, mười người thực lực mạnh nhất, mệnh danh Thập Hiền, Bốc Thương Cổ Thánh chính là một trong số đó, Minh Lý Chi Nhãn, thiên hạ vô song, không ai sánh bằng.

Triệu Hưng Mặc nói.

Thân là người Thánh Tử điện, đối với vị tổ sư khai sáng học viện này là cực kỳ tôn sùng, biết rất nhiều sự tích của hắn.

- Minh Lý Chi Nhãn?

- Hả, Bốc Thương Cổ Thánh là sau Khổng sư, vị Danh Sư thứ hai lĩnh ngộ Minh Lý Chi Nhãn, càng dùng cái này sáng chế ra một loại Đồng kỹ, nghe nói lúc ấy cùng Dị Linh tộc đại chiến, nhìn một cái, chỗ ánh mắt chiếu tới, Hoàng giả Dị Linh tộc cũng bị chém giết trong nháy mắt, không cách nào chạy trốn! Cực kỳ cường đại... Chỉ tiếc bộ đồng kỹ này, truyền thừa vài vạn năm, không người có khả năng luyện thành...

Triệu Hưng Mặc lắc đầu nói.

- Đồng kỹ? Trong nháy mắt chém giết?

Trương Huyền khiếp sợ.

Hắn có Minh Lý Chi Nhãn, biết cực hạn của loại thiên phú này, nhiều nhất có khả năng nhìn thấu hư ảo, tìm kiếm thiếu hụt...

Ánh mắt chiếu tới, có khả năng giết người, đây là chưa hề nghĩ tới.

Nếu thực như thế, cũng quá kinh khủng đi.

- Đúng vậy, có khả năng luyện thành bộ đồng kỹ này, tương đương với nhận được Bốc Thương Cổ Thánh truyền thừa, tự động trở thành Thánh Tử điện điện chủ! Địa vị so với gia chủ Thánh Nhân Trương gia, Thánh Nhân Lạc gia, chỉ cao không thấp.

Triệu Hưng Mặc cảm khái.

- Trở thành điện chủ? Thánh Tử điện... Không có điện chủ?

Trương Huyền nghi ngờ.

Thiên hạ đệ nhất học viện, giáo dục vô số thiên tài, rất nhiều trưởng lão, gia chủ Thánh Nhân quý tộc đều là học viên...

Làm sao có thể không có điện chủ?

- Muốn trở thành Thánh Tử điện điện chủ, điều kiện trọng yếu nhất là nắm giữ Minh Lý Chi Nhãn, lĩnh ngộ đồng kỹ Tiên Tổ lưu truyền xuống, Thánh Tử điện đã có hơn ba trăm năm không có xuất hiện loại thiên tài này... Hiện tại sự tình học viện, cơ bản đều do quyền điện chủ xử lý!

Triệu Hưng Mặc nói.

Những việc này, không tính là bí mật, chỉ cần trở thành một thành viên của Thánh Tử điện, cơ bản đều có thể biết được, nói ra cũng không tính huyên thuyên.

- Ah!

Trương Huyền gật đầu.

Mỗi một thế lực đều có truyền thừa của mình, không tiếp thu được, không chiếm được Tiên Tổ công nhận, thì không có cách nào phục chúng, để người khác thần phục.

Nhất là đệ nhất học viện này, yêu cầu càng thêm nghiêm khắc, không thể có chút thiếu sót.

Nếu không, không nói tổng bộ Danh Sư đường, coi như thầy trò toàn trường, chỉ sợ cũng sẽ không thừa nhận.

Ngay cả thầy trò cũng không thừa nhận... Coi như trở thành điện chủ chân chính, cũng không có sức thuyết phục gì.

- Đến rồi, chúng ta đi xuống đi!

Đang muốn tiếp tục hỏi thăm, liền nghe thanh âm của Triệu Hưng Mặc vang lên, nhìn về phía trước, chỉ thấy Thánh thú đã đi tới trên không quảng trường Thánh Tử điện, chậm rãi đáp xuống.

Trương Huyền biết bây giờ không phải là thời điểm hỏi thăm, nên không nói thêm lời.

Phần phật!

Thánh thú rơi trên mặt đất, mọi người đều bay ra.

Trên quảng trường chất đầy người, cũng có đủ loại Thánh thú, xem ra đều là thiên tài từ bốn phía chạy đến, đến đây tham gia khảo hạch cuối cùng.

Liếc mắt qua, khí tức đều không yếu, thực lực bất phàm.

- Triệu sư, chẳng lẽ chúng ta phải cùng những người này chung một chỗ tiến hành khảo hạch?

Nhìn một cái, khóe miệng Mã Minh Hải co giật.

Đám người trên quảng trường, có chút thực lực thấp hơn bọn hắn, nhưng càng nhiều là mạnh hơn bọn họ, từng cái lực lượng như hồng, không có giao thủ, liền biết khẳng định không thể chiến thắng.

Trong phạm vi phong hào đế quốc, bọn họ vẫn cảm thấy mình là thiên tài, nhưng nhìn thấy những người này, mới hiểu được... Kém không phải một chút.

- Rất nhiều người trong bọn họ là đệ tử hạch tâm của Thánh Nhân quý tộc, huyết mạch tinh thuần không nói, càng quan trọng hơn là được bồi dưỡng tốt nhất, thực lực mạnh mẽ là rất bình thường! Trước đó chúng ta cũng đã nói, xông sơn môn, thực lực chỉ là một bộ phận khảo hạch, chỉ cần phát huy hoàn mỹ, hắn đều có thể thông qua, không cần lo lắng quá mức...

Thấy mọi người có chút khẩn trương, Triệu Hưng Mặc an ủi.

Đệ tử hạch tâm của Thánh Nhân quý tộc, kích hoạt huyết mạch, liền có thể nắm giữ thực lực rất cao, lại thêm từ nhỏ nắm giữ tài nguyên vô tận cùng giáo dục tốt nhất, mạnh hơn bọn hắn là thiên kinh địa nghĩa.

Cất bước khác biệt, tự nhiên sẽ có khoảng cách, đây là điều kiện Tiên Thiên, không có cách nào bù đắp, chỉ có thể thông qua Hậu Thiên không ngừng cố gắng, ra sức đuổi theo.

- Được rồi...

Cho dù rõ ràng những cái này, mọi người vẫn có chút khẩn trương.

Minh Lý Chi Nhãn của Trương Huyền lóe lên, lặng lẽ nhìn sang.

- Không hổ là con cháu của Thánh Nhân quý tộc, quả nhiên mạnh mẽ...

Trương Huyền nhịn không được cảm khái.

Những người này, không chỉ có cường giả Xuất Khiếu cảnh, còn có đạt tới nửa bước Lĩnh Vực...

Không đến ba mươi tuổi, liền nắm giữ loại thực lực này, thiên tư cao, so với hắn cũng không hề yếu!

Dù sao, hiện tại sức chiến đấu của hắn cho dù rất mạnh, nhưng thực lực chân chính vẫn chỉ là Nguyên Thần cảnh đỉnh phong, cách nửa bước Lĩnh Vực còn không biết bao nhiêu.

- Hả? Ta thấy trong bọn họ, còn có không ít không phải Danh Sư...

Trong đám người, không biết ai hỏi ra.

Nghe nói như thế, Trương Huyền cũng chú ý tới.

Những thanh niên đứng ở trên quảng trường này, có rất nhiều không có mặc trang phục Danh Sư, vừa nhìn liền biết không phải chức nghiệp Danh Sư.

- Thánh Tử điện hữu giáo vô loại, đến đây tham gia khảo hạch, không chỉ có Danh Sư, còn có những nghề nghiệp khác, tỷ như Luyện Khí sư công hội, Luyện Đan sư công hội... hàng năm đều sẽ phái người tới, cho nên Thánh Tử điện cũng không phải tất cả đều là Danh Sư, những nghề nghiệp khác cũng ở trong đó.

Triệu Hưng Mặc cười cười.

Thánh Tử điện, là thiên hạ đệ nhất học viện, không phải chỉ bồi dưỡng Danh Sư, những nghề nghiệp khác cũng có truyền thừa đối ứng.

Bởi vậy, hàng năm những nghề nghiệp khác đến đây khảo hạch, về số lượng còn nhiều hơn Danh Sư.

- Thì ra là thế...

Đám người nhẹ gật đầu.

Phạm vi bát đại phong hào đế quốc, tính gộp lại mới chừng ba mươi người, thật muốn thi vòng hai mà nói, chỉ có thể lưu lại hai mươi...

Đủ thấy trình độ hiếm hoi.

Mà quảng trường trước mắt, thanh niên đến đây khảo hạch không dưới một vạn, trước đó liền khó hiểu, tại sao có thể có nhiều như vậy, nếu như phạm vi tuyển nhận không chỉ Danh Sư, vậy thì nói thông được.

Thiên hạ chức nghiệp, thượng, trung, hạ cửu lưu, cũng không phải chỉ đại biểu hai mươi bảy loại chức nghiệp, cửu lưu chỉ là hư từ, đại biểu phong phú.

Tất cả chức nghiệp tính gộp lại, tuyệt đối vượt qua một ngàn...

Chức nghiệp nào hàng năm sẽ không xuất hiện mấy thiên tài? Đã như thế, nhiều người khảo hạch như vậy cũng nằm trong dự liệu.

- Nhìn thiên tài những nghề nghiệp khác thực lực như thế nào a...

Biết những cái này, Trương Huyền nhìn sang những nghề nghiệp khác.

Một lát sau không khỏi lắc đầu.

Những nghề nghiệp khác, cho dù không thiếu cường giả, nhưng so với Danh Sư, toàn thể vẫn kém một chút.

Đệ nhất chức nghiệp, danh bất hư truyền.

- Hả?

Nhìn một vòng, đang muốn thu hồi ánh mắt, đột nhiên ánh mắt sáng lên:

- Cái này... Là người Băng Nguyên cung?

Trương Khiêm

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Cách đó không xa, đứng mấy nữ tử tuổi trẻ, tất cả đều mặc áo trắng, hoàn toàn tương đồng người Băng Nguyên cung.

Triệu Nhã đi rồi, một mực không có tin tức, không biết đến cùng thế nào, đã gặp phải các nàng, vừa vặn có thể hỏi thăm một chút.

Có thể được tuyển ra, tham gia Thánh Tử điện khảo hạch, mấy người kia bất kể địa vị hay thân phận, hẳn là sẽ không quá thấp, có lẽ có khả năng biết tình huống của Triệu Nhã.

- Triệu sư, ta qua bên kia nhìn một chút!

Trương Huyền nói một tiếng, nhấc chân đã qua.

- Bên kia?

Triệu Hưng Mặc nhìn sang:

- Đó là người Băng Nguyên cung, tốt nhất đừng trêu chọc!

- Ồ?

Trương Huyền nghi ngờ:

- Người Băng Nguyên cung không nói đạo lý?

- Thế thì không có, người Băng Nguyên cung hầu như đều là nữ tử, hơn nữa từng cái dung mạo bất phàm, bởi vậy ở Thánh Tử điện rất được hoan nghênh, không ít người đều lấy có khả năng cưới làm vợ mà tự hào, mỗi ngày đều sẽ có không ít người tiến đến bắt chuyện... Tùy tiện tiến đến, ta sợ sẽ bị mắng, rất dễ dàng chịu thiệt!

Triệu Hưng Mặc lắc đầu.

Trương Huyền này, thiên phú rất tốt, nhãn lực, kiến thức cũng không tệ, nhưng cũng quá sắc đi!

Vừa thấy mặt, liền hỏi thăm đệ nhất mỹ nhân của Thánh Tử điện, Lạc gia tiểu công chúa, hiện tại nhìn thấy người Băng Nguyên cung, lại đi qua...

Thánh Tử điện, cũng không phải loại địa phương như Thanh Nguyên đế quốc, coi như thiên phú của ngươi không yếu, thực lực không tệ, nhưng vừa thấy được nữ tử liền như thế... Khẳng định sẽ thua thiệt!

- Ây... Ta là hỏi thăm các nàng một sự tình, cũng không phải là bắt chuyện...

Nghe nói như thế, thấy biểu lộ của hắn, Trương Huyền nơi nào không hiểu Triệu sư nghĩ như thế nào, trên đầu tràn đầy hắc tuyến.

Hắn từ trước tới nay tuân theo khuôn phép, ngay thẳng vô tư, chưa bao giờ có hành động vượt rào, thế mà bị người coi thành sắc lang.

- Ta chỉ là khuyên ngươi cẩn thận một chút... Có thể đi vào Thánh Tử điện, không có một cái nào yếu, có thể khiêm tốn tận lực khiêm tốn, tuyệt đối không nên gây chuyện!

Triệu Hưng Mặc dặn dò.

Lần đầu khảo hạch thất bại, mang theo hai người đi thi vòng hai, vòng hai khảo hạch thất bại, mang tất cả mọi người tới...

Tất cả đều bởi vì tên này.

Hiện tại vừa đến, liền muốn đi tìm người Băng Nguyên cung, ngươi có thể bớt lo một chút hay không?

- Yên tâm đi, ta từ trước tới nay khiêm tốn, sẽ không gây chuyện!

Trương Huyền cười cười, bảo đảm.

Lần này đi qua, chỉ là hỏi thăm một số việc mà thôi, chắc chắn sẽ không xảy ra vấn đề.

- Biết liền tốt, ta chỉ là tiếp dẫn sứ giả của các ngươi, sau khi tới Thánh Tử điện, bất kể xảy ra chuyện gì, đều không liên quan gì tới ta, nhưng vẫn phải khuyên một câu... Băng Nguyên cung là tồn tại không kém gì Trương gia, Lạc gia, cho dù những năm này không có cung chủ tọa trấn, có chút suy bại, nhưng quyết không thể khinh thường.

Triệu Hưng Mặc nhíu mày nhắc nhở.

Hắn chỉ phụ trách tìm nhân tuyển, đưa đến nơi này, còn có thể thông qua khảo hạch hay không, gây ra chuyện gì, cơ bản không liên quan đến hắn.

Bất quá, mọi người ở chung lâu như vậy, cũng coi như có tình cảm, không hy vọng vị này gây ra tai họa.

Nhất là thế lực lớn như Băng Nguyên cung.

- Ta hiểu!

Biết đối phương là hảo ý, Trương Huyền ôm quyền.

- Ân!

Khoát tay áo, Triệu Hưng Mặc không nói thêm lời.

Nhấc chân đi đến, thời gian không dài liền đi tới trước mặt, Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng.

- Xin hỏi mấy vị cô nương là người Băng Nguyên cung?

- Đúng vậy!

Xoay đầu lại, trên mặt mấy vị nữ tử không có bất kỳ biểu lộ gì, cho người ta một loại cảm giác từ chối ngàn dặm.

Băng Nguyên cung, tu luyện công pháp thuộc tính âm hàn, mình cũng có chút lạnh lùng.

- Tại hạ là tu luyện giả từ Thanh Nguyên đế quốc tới, muốn hỏi mấy vị cô nương một chút tin tức...

Trương Huyền cực kỳ thành khẩn.

- Bắt chuyện dùng một bộ này, có chút bài cũ đi!

Một nữ tử cười lạnh, trong mắt mang theo xem thường.

Băng Nguyên cung, là thế lực đứng đầu đại lục, các nàng đều quốc sắc thiên hương, thiên phú bất phàm, hàng năm người đến đây bắt chuyện không biết bao nhiêu, đủ loại thủ đoạn cũng thấy nhiều, vị trước mắt này, nói thẳng hỏi thăm tin tức...

Đã là bài cũ nhiều năm trước.

Hoàn toàn không có cái mới.

- Cô nương hiểu lầm, tại hạ có một người quen, đi vào Băng Nguyên cung, một mực không có tin tức, nhìn thấy các ngươi, lúc này mới muốn hỏi thăm một chút!

Thấy bị hiểu lầm, Trương Huyền cười khổ lắc đầu, nói rõ mục đích đến.

- Người quen? Ngươi sẽ không nói, là một vị nào đó trong chúng ta chứ!

Nữ tử mới vừa nói chuyện hương vị giễu cợt càng đậm.

Loại thủ đoạn này đã gặp quá nhiều.

Không nói cái khác, chỉ là các nàng đi tới quảng trường này, không đến một ngày liền có bốn năm làn sóng dùng loại thủ đoạn này làm quen.

Cái gì tiểu tỷ tỷ, kiếp trước chúng ta gặp qua, ta biết ngươi...

Ngươi ở trong mắt ta, ta muốn đi vào trong lòng ngươi...

Loại hình sáo lộ, đã sớm nghe đến lỗ tai chai lại.

- Dĩ nhiên không phải, ta muốn hỏi là một người gọi Triệu Nhã, tuổi không lớn lắm, là tiểu nha đầu, bị một người tên Liễu Huyên mang đi...

Trương Huyền nói.

- Láo xược, tục danh của thiếu cung chủ cũng là ngươi tùy tiện gọi?

Nữ tử mới vừa nói chuyện con mắt lập tức híp lại, khí thế hùng hổ, vẻ mặt tức giận.

- Thiếu cung chủ?

Trương Huyền cau mày.

- Bớt ở chỗ này giả vờ giả vịt đi!

Cổ tay khẽ đảo, trên người nữ tử tản mát ra khí tức mãnh liệt, tựa như bất cứ lúc nào cũng sẽ động thủ:

- Lập tức rời đi, ta có thể không so đo, nếu không, đừng trách ta không khách khí...

Vừa phóng thích lực lượng, tu vi lập tức hiển lộ ra, nữ tử này tuổi không lớn lắm, lại đạt tới Xuất Khiếu cảnh đỉnh phong, ở trong quảng trường cũng xem như cao thủ, cực kỳ không kém.

- Đừng kích động, ta thật chỉ muốn hỏi một chút...

Trương Huyền lắc đầu, muốn giải thích, nữ tử đối diện lại kìm nén không được, tay ngọc khẽ đảo, bỗng nhiên đập tới.

Chưởng lực của nàng băng hàn, còn chưa tới trước mặt, liền cho người một loại cảm giác đông tận xương tuỷ, tựa hồ muốn đóng băng hết thảy chung quanh.

- Cái này...

Không nghĩ tới hỏi thăm nghiêm túc, dẫn đến đối phương ra tay, vẻ mặt Trương Huyền bất đắc dĩ, chập ngón tay làm kiếm, đang muốn dạy bảo đối phương một chầu, để các nàng trả lời vấn đề, chỉ thấy trước mắt có thân ảnh nhoáng một cái, lực lượng đầy trời tiêu tán, Triệu Hưng Mặc xuất hiện ở trước mắt.

- Bằng hữu Băng Nguyên cung, tại hạ Thánh Tử điện tiếp dẫn sứ giả Triệu Hưng Mặc, hắn là người ta mang tới, nếu như có đắc tội, mong được tha thứ...

Mới vừa bảo đảm với mình, không đi gây chuyện, chưa nói vài câu liền đánh nhau, cũng nhịn không được nữa, đi tới trước mặt khuyên can.

- Triệu sư ra mặt, mặt mũi tự nhiên phải cho.

Thấy một vị tiếp dẫn sứ giả ra tay, nữ tử ngừng lại, lạnh lùng nhìn Trương Huyền một cái, hất lên ống tay áo, không tiếp tục để ý.

- Đa tạ!

Triệu Hưng Mặc thở phào nhẹ nhõm, xoay người nhìn về phía Trương Huyền, nhướng mày:

- Trở về đi!

- Ta là thật có chuyện hỏi thăm...

Trương Huyền vò đầu.

Hắn chỉ muốn biết Triệu Nhã khỏe hay không mà thôi, đối phương không những không nói, còn muốn động thủ, đây là cái đạo lý gì?

- Mới mở miệng liền hỏi thiếu cung chủ của người ta, hơn nữa gọi đối phương là tiểu nha đầu... Ngươi là khiêu khích sao!

Triệu Hưng Mặc nhíu mày.

Thực lực của hắn kinh người, vừa rồi Trương Huyền nói lại không cố ý che lấp, tất cả đều nghe lọt vào tai.

- Ta...

Trương Huyền sững sờ.

Triệu Nhã là học sinh của hắn, gọi tiểu nha đầu không có vấn đề gì a, bất quá dựa theo đối phương nói, là Băng Nguyên cung thiếu cung chủ mà nói, xưng hô như vậy, quả thực có chút không thỏa đáng.

Băng Nguyên cung, là thế lực lớn có thể so với Trương gia, ở toàn bộ đại lục tên tuổi lẫy lừng, địa vị của thiếu cung chủ, so với Danh Sư cửu tinh cũng không hề yếu...

Mình một gia hỏa chừng hai mươi tuổi, xưng hô như vậy, khó trách đối phương tức giận.

Thật giống như gọi thẳng họ tên của Hoàng đế bệ hạ, hơn nữa xưng hô hắn là tiểu gia hỏa vậy.

- Được rồi, trở về đi... vị thiếu cung chủ này của Băng Nguyên cung, ta nghe nói qua, Thuần Âm thể chất, mấy tháng trước mới tìm về, nghe nói dung mạo không kém Lạc gia tiểu công chúa chút nào...

Triệu Hưng Mặc nói một tiếng, tràn đầy im lặng nhìn về phía thanh niên trước mắt.

Cái tên này đã không phải háo sắc bình thường, mà là sắc đảm bao thiên!

Còn chưa tới Thánh Tử điện, liền hỏi thăm Lạc gia tiểu công chúa, hiện tại nhìn thấy người Băng Nguyên cung, lập tức tới hỏi thăm thiếu cung chủ...

Ngươi có phải nghe được cô gái xinh đẹp liền đi đường không được hay không? Hai người này, mặc dù tuổi trẻ, lại là nhân vật dậm chân một cái đại lục sẽ chấn động, ngươi đến cùng có mấy lá gan, lại dám để ý các nàng...

- Triệu Nhã là... cùng ta liên quan không ít, ta thật chỉ muốn nghe được tin tức của nàng...

Chỉ gọi tiểu nha đầu, đối phương thiếu chút nữa nổi điên, nói là đồ đệ của mình, còn không nháo đến long trời lở đất? Suy nghĩ một chút, Trương Huyền đành phải đổi giọng.

- Liên quan không ít? Băng Nguyên cung thiếu cung chủ, băng thanh ngọc khiết, há có thể cho ngươi sỉ nhục như vậy? Triệu sư, xin tránh ra, ta muốn giáo huấn gia hỏa miệng không che đậy này một chút, hi vọng không nên ngăn cản!

Nữ tử mới vừa nói chuyện nghe nói như thế, suýt chút nữa tức điên, đôi mi thanh tú nâng lên, kìm nén không được nữa.

- Cái này...

Triệu Hưng Mặc phát điên.

Trước đó thời điểm nói Lạc gia tiểu công chúa, tên này liền nói nhận biết, trong mắt mang theo ánh sáng đặc thù, bây giờ nói Băng Nguyên cung thiếu cung chủ, lại xưng liên quan không ít...

Ngươi cho rằng ngươi là ai? Vị thiên tài thiếu chủ kia của Trương gia sao? Thật sự cho rằng người người đều biết ngươi?

- Trong này khẳng định có hiểu lầm...

Cố nén tức giận, Triệu Hưng Mặc cắn răng, vẫn quyết định điều hòa một chút.

Gia hỏa trước mắt này, hắn thấy là trăm phần trăm có khả năng thông qua khảo hạch, ngàn vạn lần không thể ở lúc chưa khảo hạch, liền bị người đả thương.

- Không có gì hiểu lầm cả, cho dù những năm này Băng Nguyên cung chúng ta thâm cư không ra ngoài, nhưng cũng không sợ phiền phức! Sỉ nhục thiếu cung chủ ta, phá hư thanh danh của nàng, không dạy dỗ một chầu, uy nghiêm của Băng Nguyên cung ta ở đâu?

Nữ tử hừ lạnh, hai bước đi tới trước mặt Trương Huyền:

- Bằng hữu, ngươi dám ăn nói bừa bãi, sẽ không một mực trốn ở sau lưng Triệu sư, không dám nghênh chiến chứ?

- Được a!

Thấy đối phương khí thế hùng hổ, chỉ đích danh muốn động thủ, Trương Huyền đành phải lắc đầu:

- Có phải đánh bại ngươi, ngươi liền nói cho ta biết tình hình hiện tại của Triệu Nhã hay không!

- Tự tìm cái chết...

Thấy hắn vẫn mở miệng Triệu Nhã, gọi thẳng tục danh của thiếu cung chủ, sắc mặt nữ tử tái xanh, gào lên một tiếng muốn ra tay.

- Vị tiên tử này không cần thiết tức giận, loại gia hỏa không biết trời cao đất rộng này, giao cho tiểu sinh là được, chớ nên dơ bẩn bàn tay của ngươi!

Còn không có ra tay, một thanh âm nhàn nhạt vang lên, ngay sau đó liền thấy một thanh niên áo trắng tay cầm quạt xếp, chậm rãi đi tới trước mặt.

Cổ tay rung lên, quạt xếp thu về, trên người thanh niên mang theo hương vị tiêu sái xuất trần, nhẹ nhàng cười một tiếng, tràn đầy u nhã.

- Trương gia Trương Khiêm gặp qua mấy vị tiên tử của Băng Nguyên cung!

Ta không có thời gian

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

- Băng Nguyên cung, Trần Nhạc Dao gặp qua Trương công tử!

Thu hồi lực lượng, nữ tử ôm quyền đáp lễ.

- Người Trương gia?

Trương Huyền nhìn sang.

Vị Trương Khiêm này, bộ dáng hai mươi lăm hai mươi sáu tuổi, thực lực thâm thúy, không kém Băng Nguyên cung Trần Nhạc Dao nhiều, đã đạt đến Xuất Khiếu cảnh đỉnh phong.

Khó trách đồng dạng là người Trương gia, Trương Cửu Tiêu chỉ có thể coi là bàng chi, so sánh với đối phương, cho dù nhận được chỉ điểm của mình, vẫn kém quá nhiều.

- Nguyên lai là Nhạc Dao tiên tử, tại hạ đã sớm nghe nói qua sự tích của ngươi, một chưởng phá bảy kiếm, đóng băng ba ngàn dặm... bảy đạo chích ở Thuận Diên thành làm hại bốn phía, nếu không phải ngươi ra tay, chỉ sợ hiện tại còn sinh linh đồ thán!

Trương Khiêm cười cười, tao nhã nói.

- Trương công tử quá khen!

Nghe được tán dương, trong lòng Trần Nhạc Dao vui mừng, ánh mắt lộ ra tự hào.

Vì đi vào Thánh Tử điện, sau khi giải quyết tai hoạ ngầm trong tu luyện, nàng điên cuồng rèn luyện mình, sự tình nổi danh nhất là một người một chưởng, chém giết cường đạo gây họa cho liên minh, chuyện này cũng không oanh động, đối phương lại có thể thuộc như lòng bàn tay, nói rõ nghe nói qua mình, tuyệt đối không phải nói ngoa.

- Thực lực cùng thiên phú của Tiên tử, ta là bội phục từ trước tới nay!

Lần nữa khen ngợi một câu, Trương Khiêm tiến về phía trước một bước:

- Vừa rồi hai vị nói chuyện, ta cũng nghe được, tên này không có lễ phép, không biết tốt xấu, không bằng để cho ta thay ngươi giáo huấn một chút, miễn cho dơ bẩn bàn tay của tiên tử!

- Làm phiền Trương công tử!

Biết mục đích của đối phương là muốn lấy lòng mình, Trần Nhạc Dao dừng lại một chút, nhưng không cự tuyệt nói:

- Bất quá... giáo huấn một chút, để hắn nói xin lỗi là được, không nên hại người!

Nàng chỉ là không cam lòng đối phương gọi thẳng họ tên của thiếu cung chủ, mà không phải thâm cừu đại hận gì, giáo huấn một lần, để hắn biết sai thì thôi, không cần thiết trọng thương.

- Tiên tử thiện tâm, yên tâm đi, ta có chừng mực!

Quạt xếp mở ra, Trương Khiêm quay đầu nhìn về phía Trương Huyền, vui vẻ biến mất, trong ánh mắt mang theo ý lạnh, để lộ ra một cỗ khí chất kiêu hùng:

- Vị bằng hữu này, ta cho ngươi hai con đường, thứ nhất, xin lỗi, đền bù! Không cần nhiều, hai Thánh khí trung phẩm là đủ. Thứ hai, ta ra tay, ép ngươi đền bù xin lỗi, nếu như vậy, chỉ sợ không chỉ hai Thánh khí trung phẩm đơn giản như vậy!

- Xin lỗi? Đền bù?

Trương Huyền dở khóc dở cười.

Chỉ muốn hỏi tình hình hiện tại của Triệu Nhã một chút, không nghĩ tới chọc ra đại phiền toái như thế.

Không thèm để ý gia hỏa tự cho là đúng này, lần nữa nhìn về phía nữ tử cách đó không xa:

- Cô nương, ta không biết nàng đã thành thiếu cung chủ của các ngươi, trong lời nói có nhiều chỗ đắc tội, hiện tại xin lỗi ngươi! Thiếu cung chủ của các ngươi, cùng ta đã sớm nhận biết... Cho nên chỉ là muốn hỏi một chút, hiện tại nàng như thế nào, ở Băng Nguyên cung sống tốt hay không mà thôi?

Biết Triệu Nhã thành thiếu cung chủ, cũng rõ ràng lời nói mới rồi, quả thực có chút thiếu thỏa đáng.

Chỉ cần có thể biết tin tức của học sinh, xin lỗi cũng không tính là gì.

- Tiểu tử, bản thiếu gia nói chuyện với ngươi, lỗ tai điếc sao?

Trần Nhạc Dao còn chưa lên tiếng, vẻ mặt của Trương Khiêm liền trầm xuống.

Làm thiên tài Trương gia, đi đến bất kỳ địa phương nào đều được người tôn trọng, không dám có bất kỳ coi thường, tên này ngược lại tốt, trực tiếp không để ý tới...

Để lửa giận của hắn lập tức thiêu đốt lên.

- Ta hỏi thăm sự tình với bằng hữu Băng Nguyên cung, cùng ngươi không có liên quan gì a? Làm sao, người Trương gia các ngươi, chỉ cần nhìn thấy cô gái xinh đẹp, đều ưa thích chặn ngang một gậy?

Lông mày giương lên, Trương Huyền lạnh lùng nhìn lại, vung tay áo một cái:

- Ai, thói quen tật xấu a?

Cho ngươi mặt mũi, còn đưa mặt ra đánh? Đổi lại gia tộc khác, đến tìm phiền phức thì thôi, Trương gia...

Hừ, không có tìm các ngươi gây chuyện là tốt lắm rồi.

Thế mà còn dám tới đây diễu võ giương oai...

Thật chẳng lẽ cho rằng toàn bộ Danh Sư đại lục chỉ có các ngươi lợi hại?

- Ngươi nói cái gì?

Không nghĩ tới đối phương không những không e ngại hắn, còn nói ra lời này, trên đầu Trương Khiêm bạo gân xanh, bất cứ lúc nào cũng sẽ nổ tung.

Cho dù huyết mạch của hắn tinh thuần hơn Trương Cửu Tiêu, nhưng ở gia tộc địa vị vẫn không tính quá cao, nếu như có thể kéo quan hệ với Băng Nguyên cung, về sau được trọng dụng, lên như diều gặp gió ở trong tầm tay.

Nguyên nhân chính là như vậy, nhìn thấy Trần Nhạc Dao cùng người mâu thuẫn, lập tức chạy tới giúp một tay.

Vốn cho rằng báo ra gia tộc và danh hào, đối phương sẽ bị dọa đến ngoan ngoãn thần phục, không dám phản bác, nằm mơ cũng không nghĩ đến...

Không những không sợ, còn tràn đầy địch ý!

- Nói cái gì, trong lòng ngươi rõ ràng, cút sang một bên, nếu không, chọc ta tức giận, không ngại trước giáo huấn ngươi một trận...

Khoát tay áo, Trương Huyền quát lạnh.

Cũng may tính tính của hắn tốt, nếu không đừng nói tìm phiền toái, khẳng định nhìn thấy người Trương gia liền xuất thủ.

- Xong...

Triệu Hưng Mặc ở một bên thân thể nhoáng một cái, suýt chút nữa ngất đi.

Cái tên này mới vừa nói, hắn rất biết điều, thời gian nháy mắt liền đối nghịch Băng Nguyên cung cùng Trương gia...

Cái này con mẹ nó cũng gọi là khiêm tốn...

Thật muốn cao điệu, còn không phá hủy cả Thánh Tử điện?

- Tự tìm cái chết...

Vẻ mặt hắn trắng bệch, Trương Khiêm thì suýt chút nữa nổ tung, gầm thét một tiếng, bàn tay lăng không bắt đến.

Không gian bốn phía giống như dính nhớp, một cỗ lực lượng cường đại tới cực điểm lan tràn ra, bao phủ Trương Huyền ở bên trong.

Không hổ là thiên tài Trương gia, đồng dạng là Xuất Khiếu cảnh đỉnh phong, nhưng sức chiến đấu so với Ngoan Nhân lúc trước càng thêm cường đại.

Cũng không phải nói, Ngoan Nhân không bằng đối phương, mà là tử vong vài vạn năm, lại thêm bị Thanh Điền Hoàng phong ấn, có khả năng phát huy thực lực có hạn, kém xa vị trước mắt này, tuổi trẻ sung mãn, lại lấy được bồi dưỡng tốt nhất.

- A!

Tròng mắt của Trương Huyền hơi híp.

Cho dù thực lực của đối phương rất mạnh, nhưng hắn cũng không phải tên ngố hơn hai mươi ngày trước, bất kể thực lực hay ánh mắt, đều tăng lên không biết bao nhiêu, đang tính động thủ, liền thấy một đạo kiếm mang gào thét đến, nghênh đón tiếp lấy Trương Khiêm.

Ầm ầm!

Sóng khí cuồn cuộn, kiếm khí tiêu tán, cách đó không xa có thanh âm rên lên một tiếng, dường như có người bị thương.

- Trương Cửu Tiêu, ngươi thật to gan, dám đối nghịch ta?

Trương Khiêm gầm thét.

Quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Trương Cửu Tiêu lao đến, đứng ở cách đó không xa, vẻ mặt trở nên trắng bệch.

Vừa rồi đón đỡ một chiêu của đối phương, đã bị thương.

Hắn chẳng qua là Nguyên Thần cảnh đỉnh phong, cùng Xuất Khiếu đỉnh phong, chênh lệch trọn một đại cấp.

- Trương Khiêm, tất cả mọi người đều tới tham gia Thánh Tử điện khảo hạch, hy vọng có thể dĩ hòa vi quý...

Cố nén ngực buồn bực, Trương Cửu Tiêu ôm quyền.

Trương Huyền đối với hắn ân trọng như núi, coi như biết rõ không địch lại, cũng sẽ không lùi bước.

- Dĩ hòa vi quý? Vừa rồi có cơ hội, hiện tại không còn...

Khuôn mặt Trương Khiêm dữ tợn, lông mày giương lên:

- Tránh ra, nếu không ta không ngại dạy bảo luôn ngươi!

- Vậy liền động thủ đi...

Trương Cửu Tiêu tiến lên.

- Ngươi không phải đối thủ, vẫn là ta tới đi...

Ngăn đối phương lại, Trương Huyền lắc đầu.

Hắn biết ý tứ của Trương Cửu Tiêu, cũng không phải không biết tự lượng sức mình, cũng không phải cố ý lấy lòng, mà là muốn ngăn lại sự tình, chuyện lớn hóa nhỏ, chuyện nhỏ hóa không.

Trương gia, đại lục đệ nhất gia tộc, ở Thánh Tử điện giao thiệp cực lớn, một khi đắc tội, chắc chắn nửa bước khó đi.

Ngăn sự tình lại, người cùng một gia tộc, nhiều nhất bị chút trừng phạt, sẽ không tạo thành ảnh hưởng quá lớn.

Bất quá mặc dù hảo tâm, nhưng không biết Trương Huyền căn bản không sợ Trương gia, thậm chí còn muốn tìm cơ hội giáo huấn bọn họ một trận!

- Được rồi, muốn động thủ thì nhanh lên một chút, ta không có thời gian, còn có sự tình phải hỏi thăm, không có rảnh nói nhãm với ngươi!

Ngăn cản Trương Cửu Tiêu lại, Trương Huyền nhàn nhạt nhìn qua.

- Ngươi...

Không nghĩ tới đối phương không những không e ngại mình uy hiếp, còn để hắn nhanh động thủ, Trương Khiêm gầm lên giận dữ, lần nữa bắt đến.

Chân khí gào thét, lực lượng so với vừa rồi càng thêm cường đại, còn chưa tới trước mặt, liền phát ra trận trận thanh âm sấm rền, tựa hồ muốn đánh xuyên qua không khí.

- Thật mạnh...

- Mặc dù Trương Khiêm không phải thiên tài mạnh nhất của Trương gia, nhưng cũng không thể khinh thường!

- Đúng vậy, chính diện gặp gỡ, tốt nhất tránh né, nếu không căn bản không chống lại được...

- Tiểu tử này không biết trời cao đất rộng, phải xui xẻo!

- Coi như muốn bắt chuyện, cũng tìm lý do tốt một chút, hiện tại được rồi, đắc tội Băng Nguyên cung cùng Trương gia, đoán chừng coi như thông qua khảo hạch, ở Thánh Tử điện cũng không dài...

...

Mọi người chung quanh, tất cả đều đồng loạt nhìn qua, có khiếp sợ, có cười trên nỗi đau của người khác.

Mọi người cùng nhau tham gia khảo hạch, cũng chính là đối thủ cạnh tranh, thấy có người ăn khổ, vui vẻ còn không kịp, đương nhiên sẽ không tiến lên khuyên can.

- Cái này...

Không nghĩ tới huyên náo lớn như thế, Trần Nhạc Dao cũng không khỏi nhíu mày.

Trước đó, nàng chẳng qua là cảm thấy đối phương nói chuyện không giữ mồm giữ miệng, không nghĩ tới khẩu khí lớn như thế!

Trương Khiêm, nàng rất sớm đã nghe nói qua.

Năm nay hai mươi sáu tuổi, tu vi đạt đến Xuất Khiếu cảnh đỉnh phong không nói, lý giải võ kỹ cũng hết sức kinh người, càng quan trọng hơn là, kinh nghiệm chiến đấu phong phú, xem như nàng muốn chiến thắng cũng khó khăn, tiểu tử này chỉ có Nguyên Thần cảnh đỉnh phong, tới đối kháng... Đây không phải tìm phiền toái sao?

Ầm ầm!

Thời điểm mọi người khiếp sợ, chưởng phong của Trương Khiêm đã đi tới trước mặt, mặt đất quảng trường bị chân khí lôi kéo, vỡ vụn ra một vết rách to lớn.

- Là võ kỹ trung phẩm đỉnh phong Liệt Hồn chưởng!

- Chiêu này không chỉ có công kích vật chất, công kích linh hồn cũng rất cường đại, một khi bị đánh trúng, sẽ rơi vào hôn mê trong nháy mắt, không còn lực phản kháng!

- Nứt đá tổn thương hồn… Chiêu này trong võ kỹ trung phẩm cực kỳ cao...

...

Nhìn thấy uy lực chiêu này, mọi người xôn xao.

Bất quá, thanh âm còn không có kết thúc, liền nghe thanh âm của Trương Huyền mang theo bất đắc dĩ vang lên.

- Đây là chiêu số của ngươi? Cũng không tệ lắm, chỉ là... Ta thật không có thời gian, không có rảnh chơi với ngươi, thực sự không tiện...

Thanh âm kết thúc, chỉ thấy thanh niên tiến lên một bước, bàn tay bỗng nhiên đè ép xuống.

Răng rắc!

Không có lực lượng kinh người, cũng không có khí tức chói mắt, nhưng chẳng biết tại sao, một chưởng vô cùng huy hoàng tới đụng, lập tức tán loạn.

Ngay sau đó lạch cạch một tiếng, Trương Khiêm tựa như bị núi lớn đánh trúng, nằm rạp trên mặt đất như con cóc, muốn động cũng động không được, trên mặt cực kỳ khuất nhục.

- Cái này...

- Một chiêu liền đánh bại Trương Khiêm?

Tất cả mọi người con mắt trợn tròn, sắp điên rồi.

- Cái này... Làm sao có thể?

Môi đỏ mở ra, Trần Nhạc Dao cũng khó tin.

- Được rồi!

Xoay người lại, Trương Huyền mỉm cười:

- Đã giải quyết việc riêng, cô nương, vừa rồi hỏi ngươi vẫn chưa trả lời... thiếu cung chủ của ác ngươi, hiện tại đến cùng như thế nào?

Trần Nhạc Dao thái độ

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

- Ngươi, ngươi...

Trần Nhạc Dao nói không ra lời.

Thực lực của nàng không kém Trương Khiêm bao nhiêu, người sau bị đập nằm rạp trên đất, không thể động đậy được, đã nói rõ nàng ở trước mặt đối phương, cũng qua không được một chiêu!

Thật muốn xuất thủ, tuyệt đối là tự rước lấy nhục!

Không phải chỉ là Nguyên Thần cảnh đỉnh phong sao? Tại sao lại lợi hại như vậy? Mồ hôi lạnh chảy ròng ròng xuống, may mắn vừa rồi Trương Khiêm nhảy ra, nếu không con cóc nằm trên đất kia khẳng định là mình...

Thật như vậy mà nói, cái gì mỹ nữ, cái gì thân phận đều sẽ không còn tồn tại, mất mặt cũng có thể ném chết.

- Ngươi đến cùng là ai?

Tú quyền xiết chặt, nhịn không được nhìn qua.

Dựa theo đạo lý, người có loại thực lực này, không nên yên lặng vô danh, sao chưa từng nghe qua? Mấu chốt nhất là, trẻ tuổi như vậy liền có loại thực lực này, càng tới tham gia Thánh Tử điện tuyển chọn, hắn là có thân phận cùng lai lịch...

Làm sao có thể cố ý tìm phiền toái? Chẳng lẽ hắn thật nhận biết thiếu cung chủ, là một trong những người theo đuổi của nàng?

- Tại hạ là một vị Danh Sư thất tinh từ Thanh Nguyên đế quốc tới, không có danh khí gì! Yên tâm đi, ta không có ác ý, chỉ là đơn thuần muốn hỏi một chút mà thôi.

Trương Huyền nói.

Tại chỗ như Thanh Nguyên đế quốc, Hồng Viễn đế quốc, danh tiếng của hắn rất lớn, nhưng ở đây, coi như nói ra cũng không có người biết.

- Thanh Nguyên đế quốc?

Trần Nhạc Dao lắc đầu.

Quả thực là địa phương nhỏ.

Bát đại phong hào đế quốc, đế quốc này gần như yếu nhất, cách nơi này lại xa, không nghĩ tới địa phương vắng vẻ như thế, lại có thiên tài lợi hại thế kia.

- Ngươi... Thật biết thiếu cung chủ của chúng ta?

Chần chờ một chút, nhịn không được nói.

Thiếu cung chủ hình như chính là ở phương hướng Thanh Nguyên đế quốc được tìm trở về, chẳng lẽ trước khi tới Băng Nguyên cung, đã nhận biết vị này?

- Ừm!

Trương Huyền gật đầu.

Triệu Nhã là học sinh hắn một tay mang ra, từ Thiên Huyền vương quốc từng bước một đi tới, quan hệ nào chỉ là nhận biết đơn giản như vậy?

- Nàng đi Băng Nguyên cung, ta có chút lo lắng, nhìn thấy cô nương mới muốn hỏi thăm một chút, thật không có ý tưởng gì khác.

Trương Huyền cười cười, giải thích.

- Như vậy, nói cho ngươi một chút cũng không sao...

Thấy ánh mắt đối phương thành khẩn, dừng lại phút chốc, Trần Nhạc Dao mới nói:

- Thật ra thì sự tình của thiếu cung chủ, ta cũng biết không nhiều, chỉ biết nàng tu luyện cực kỳ khắc khổ, tiến bộ cực nhanh... Mặc dù tới Băng Nguyên cung không lâu, thực lực lại sớm vượt qua chúng ta, đạt đến tình trạng cao thâm khó dò, còn tin tức cụ thể, ta cũng không quá rõ...

Nói đến đây, nàng cũng hơi đỏ mặt.

Mặc dù thiên tư của nàng không tệ, ở Băng Nguyên cung có chút danh tiếng, nhưng thân phận so sánh với thiếu cung chủ, còn kém quá xa.

Bình thường ngay cả cơ hội tiếp xúc cũng không có, trong hơn nửa năm, cũng chỉ xa xa gặp qua một lần, coi như để nàng nói rõ chi tiết, cũng nói không được cái gì.

- Thực lực vượt qua các ngươi?

Trương Huyền gật đầu.

Triệu Nhã là Thuần Âm thể, một khi mở ra, tu vi tất nhiên sẽ bạo tăng, vượt qua Xuất Khiếu cảnh đỉnh phong quả thực không khó.

- Xem ra lão sư như ta cũng phải tăng thêm tốc độ...

Trương Huyền cười khổ một tiếng.

Thân là lão sư, nếu như lần sau gặp mặt, ngay cả tu vi của học sinh cũng không bằng, thì quá xấu hổ.

- Đa tạ báo cho, quấy rầy...

Biết thân phận chênh lệch, đối phương không biết cũng bình thường, Trương Huyền không hỏi thêm nữa.

Triệu Nhã thành thiếu cung chủ, tu vi lại vượt qua Xuất Khiếu cảnh, nói rõ Băng Nguyên cung không bạc đãi, như vậy mình liền yên lòng.

Học sinh có khả năng đi càng xa, trở nên mạnh hơn, đối với hắn mà nói, cũng là một loại khẳng định.

Bàn tay trảo một cái, buông ra áp chế với Trương Khiêm, làm cái lễ tiết, liền xoay người trở lại địa phương trước đó.

- Không cần khách khí...

Thấy hắn trực tiếp rời khỏi, cũng không nhiều lời, thậm chí ngay cả mình cũng không có nhìn nhiều, khuôn mặt của Trần Nhạc Dao đỏ lên, cực kỳ xấu hổ.

Trước đó cho rằng đối phương cố ý bắt chuyện, muốn kéo quan hệ với Băng Nguyên cung, hiện tại xem ra căn bản không phải!

Người ta quả thực là tới hỏi thăm.

Biết sớm như vậy, liền không tự mình đa tình, còn liên lụy thiên tài của Trương gia...

Nghĩ đến nơi này, vội vàng nhìn lại, chỉ thấy Trương Khiêm mất đi áp chế, giãy dụa đứng dậy, khắp khuôn mặt là phát cuồng cùng dữ tợn.

- Đáng ghét...

Hàm răng cắn chặt, vị thiên tài Trương gia này cực kỳ không cam lòng.

Vốn muốn ở trước mặt mỹ nữ biểu hiện một chút, thuận tiện lôi kéo quan hệ, kết quả bị một chiêu đánh nằm rạp trên mặt đất, mất mặt xấu hổ, buồn bực sắp muốn điên rồi.

Bất quá một chiêu qua đi, cũng biết thực lực của đối phương, căn bản không phải hắn hiện tại có thể chống lại, mặc dù tức giận, lại không dám tiếp tục tiến lên, tự rước lấy nhục.

- Ngươi không sao chứ...

Tức đến khó chịu, chỉ thấy Trần Nhạc Dao ở một bên quan tâm nhìn qua.

- Ta không có việc gì!

Trương Khiêm hơi đỏ mặt, muốn mở quạt xếp trong tay ra, che lại khuôn mặt, lại phát hiện cây quạt đã gãy nửa đoạn, vừa rồi đối đầu, dù kết thúc rất nhanh, nhưng uy lực cực lớn, cây quạt bình thường căn bản không chịu nổi, đã nổ đến biến hình.

- Không có việc gì liền tốt, ngày hôm nay làm phiền Trương sư thay ta ra mặt, có điều, vị bằng hữu vừa rồi kia hắn là không có ác ý, mong đừng nhớ ở trong lòng!

Trần Nhạc Dao cười cười.

Đối phương là ra mặt thay nàng, mới chật vật như thế, dù không có giúp được gì, nhưng vẫn rất cảm kích.

Còn vị kia, là nàng hiểu lầm đối phương, mới sinh ra cục diện như thế này, trong lòng cũng rất xấu hổ.

- Không có ác ý? Miệt thị Trương gia chúng ta, liền tội không thể tha!

Nghe được Trần Nhạc Dao thay đối phương nói chuyện, Trương Khiêm càng thêm tức giận.

- Tiên tử không cần nhiều lời, chuyện này đã không liên quan gì đến ngươi, hắn sỉ nhục Trương gia ta, càng ra tay với ta, đã không đội trời chung, không giáo huấn một lần, về sau ta ở Thánh Tử điện còn có uy nghiêm gì?

Thân là con cháu Trương gia, mới đến, còn không có thông qua khảo hạch, liền bị người hành hung một trận, tuyệt đối là sỉ nhục lớn nhất, không báo thù rửa hận, về sau còn có mặt mũi nào ở chỗ này?

- Cái này...

Trần Nhạc Dao không biết nên trả lời như thế nào.

Đối phương nói không sai, sự tình phát triển đến bây giờ, quả thực đã không có liên quan gì tới nàng.

- Trương Dụ, ngươi đi qua hỏi thăm một chút, tiểu tử này có lai lịch gì, vì sao Trương Cửu Tiêu lại giúp hắn!

Mặc dù tức giận, nhưng Trương Khiêm không phải hạng người lỗ mãng, dừng lại một chút, quay đầu phân phó một tiếng.

Nương theo nói, một thanh niên nhẹ gật đầu, lặng lẽ đi vào đám người? Loại thiên tài như hắn, bên cạnh đều có một ít thuộc hạ, phụ trách việc vặt bình thường, Trương Dụ chính là người như vậy.

Thời gian không dài liền đi trở về, ôm quyền bẩm báo:

- Thiếu gia, ta đã thăm dò được tin tức, là thiên tài của Thanh Nguyên đế quốc tuyển ra, Hồng Viễn Danh Sư học viện viện trưởng, từng xông Danh Sư đường của Thanh Nguyên đế quốc thành công, thiên phú và thực lực đều cực mạnh!

Rất nhiều chuyện của Trương Huyền, đều ghi lại ở Danh Sư đường, chỉ cần đi thăm dò, rất dễ dàng biết tin tức.

- Hồng Viễn Danh Sư học viện? Không đáng giá nhắc tới!

Trương Khiêm khẽ cười một tiếng, ngay sau đó lông mày nhăn lại:

- Bất quá, có thể xông đường thành công, thiên phú xác thực bất phàm!

Loại địa phương nhỏ như Hồng Viễn đế quốc, cái gọi là viện trưởng, ở trong mắt hắn không khác thôn trưởng ở nông thôn, không quan trọng gì, nhưng có thể xông đường thành công...

Liền không đơn giản như vậy!

Xông đường, có hạn chế cấp bậc Danh Sư, nói cách khác, Danh Sư xông đường, cấp bậc không thể vượt qua đẳng cấp cao nhất của Danh Sư đường địa phương, hơn nữa nhất định phải sinh trưởng ở địa phương này, không thể là tổng bộ đi xuống.

Có hai điều kiện này, từ khi đại lục có chức nghiệp Danh Sư, vài vạn năm qua, cũng chỉ có mấy người thành công, tên này lại có thể hoàn thành, thiên phú mạnh có thể nói kinh khủng!

- Lợi hại hơn nữa, cũng chỉ là tiểu tử ở nông thôn mà thôi, nếu vừa rồi thiếu gia vận dụng lực lượng huyết mạch, khẳng định không phải là đối thủ!

Trương Dụ nói.

Thánh Nhân quý tộc, cường đại nhất không phải thiên phú, mà là huyết mạch.

- Vận dụng huyết mạch, đánh bại hắn quả thực không khó! Nhưng mỗi vận dụng một lần, hao tổn sẽ rất lớn, trong thời gian ngắn không thể khôi phục, làm không cẩn thận còn có thể chậm trễ khảo hạch...

Trương Khiêm lắc đầu.

Không phải hắn không muốn động, mà là không dám.

Một khi sử dụng huyết mạch, tiêu hao quá lớn, coi như dạy dỗ được tên này, lại bởi vậy chậm trễ Thánh Tử điện khảo hạch mà nói, về đến gia tộc, cũng sẽ bị trừng phạt.

Đi vào Thánh Tử điện, Trương gia cũng cực kỳ chú trọng.

- Vậy làm sao bây giờ?

Trương Dụ nhìn qua.

- Không cần khẩn trương!

Trương Khiêm hừ một tiếng, híp mắt lại:

- Biết là ai, trước để cho hắn nhảy nhót vài ngày cũng không sao, đợi Thánh Tử điện khảo hạch xong, ta đi vào lớp tinh anh, còn không phải muốn giáo huấn thế nào liền giáo huấn thế đó?

- Cũng phải...

Trương Dụ bừng tỉnh hiểu ra, không ngừng gật đầu.

Tân sinh của Thánh Tử điện, sẽ dựa theo thành tích khảo hạch tiến hành phân phối, trong đó có lớp tinh anh, cũng có lớp phổ thông, thực lực, thiên phú khác biệt, phương thức bồi dưỡng cũng hoàn toàn không giống nhau.

Lớp tinh anh, tập hợp tất cả tinh anh trong thiên tài, có thể xem như bồi dưỡng Thánh tử, nắm giữ cơ hội tiến nhập nội viện càng lớn.

Mà lớp phổ thông thì hơi yếu.

Mục tiêu của Trương Khiêm chỉ có một, không chỉ thông qua khảo hạch, còn muốn thuận lợi đi vào lớp tinh anh, thành tồn tại đỉnh phong nhất của tất cả học sinh!

- Trở thành tinh anh, quyền hạn tăng lớn, hoàn toàn có thể để cho hắn muốn sống không được muốn chết không xong! Chơi chán, lại ra tay dạy

bảo, cho hắn biết người Trương gia không thể đắc tội!

Ánh mắt Trương Khiêm phát lạnh, đột nhiên nhớ tới cái gì, quay đầu nhìn qua:

- Đúng rồi, tiểu tử kia tên gì?

Nói nửa ngày, thậm chí còn đánh một trận, đến bây giờ còn không biết đối phương tên gì.

- Hắn cũng họ Trương, chẳng qua không phải người gia tộc chúng ta... Gọi Trương Huyền!

Trương Dụ nói.

- Trương Huyền? Ngươi nói thanh niên vừa rồi kia gọi Trương Huyền?

Trương Khiêm còn chưa lên tiếng, Trần Nhạc Dao ở một bên đột nhiên sửng sốt, vội vàng nhìn qua.

- Vâng, tên Trương Huyền! Một người hạ đẳng từ Thiên Huyền vương quốc đi ra, thế mà cũng có mặt mang họ Trương...

Trương Dụ cười lạnh khẽ nói, nhưng chưa nói xong, liền cảm thấy thân thể cứng đờ, lập tức bị một cỗ lực lượng băng hàn bao phủ.

Ngay sau đó, liền thấy một bàn tay đánh tới.

Đùng!

Một tiếng vang giòn, Trương Dụ bay ra ngoài, hàm răng rơi đầy đất, không ngừng hộc máu.

- Nhạc Dao tiên tử, ngươi có ý gì?

Trương Khiêm tiến lên một bước, siết chặt nắm đấm.

Ra tay chính là Trần Nhạc Dao, sao mới vừa đã nói tốt, thời gian nháy mắt liền trở mặt?

- Không có gì, Trương Khiêm, quản tốt người của ngươi, còn có chính ngươi, nếu như về sau lại để ta phát hiện bất kính với Trương Huyền Trương sư... Cẩn thận Băng Nguyên cung ta triệt để trở mặt với gia tộc của ngươi!

Chắp hai tay sau lưng, Trần Nhạc Dao nhíu mày, thanh âm không cho phản bác.

Triệu Hưng Mặc sụp đổ

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

- Trở mặt với ta?

Trương Khiêm sửng sốt, cực kỳ khó tin.

Tốn sức vất vả, là muốn để đối phương vui lòng, lôi kéo quan hệ với Băng Nguyên cung, sao không những không có tiến thêm một bước, ngược lại nói ra những lời này? Vừa rồi không phải ngươi tức giận muốn động thủ sao? Sao nháy mắt liền bảo vệ đối phương?

- Không sai, Trương Khiêm, mới vừa rồi động thủ, chỉ là cảnh cáo ngươi, hi vọng tự giải quyết cho tốt!

Trần Nhạc Dao khoát tay áo.

- Ngươi... Ta muốn biết vì cái gì!

Trương Khiêm tức sắp nổ tung, nhịn không được nói.

Thực sự không nghĩ ra, vì cái gì nữ nhận trước mắt này trở mặt nhanh như vậy, không phải tới chu kỳ hàng tháng chứ.

- Ngươi không cần biết vì cái gì, chỉ cần ghi nhớ, dám tìm Trương sư phiền phức, là đối nghịch với Trần Nhạc Dao ta!

Toàn thân nữ hài mang theo khí tức thanh lãnh, tựa hồ chỉ cần đối phương thực có can đảm vi phạm, liền sẽ ra tay, không lưu tình chút nào!

- Ngươi...

Xiết chặt nắm đấm, tức giận đến thân thể run rẩy, Trương Khiêm muốn nổi giận, lại không dám.

Không nói trước thực lực của đối phương không hề kém hắn, chỉ nói thế lực của Băng Nguyên cung, cũng không phải hắn có thể tuỳ tiện đắc tội.

- Chúng ta đi...

Hất lên ống tay áo, đỡ Trương Dụ dậy, Trương Khiêm xoay người đi đến một bên.

Vất vả chạy tới vuốt mông ngựa, bị người đánh đấm một trận không nói, đối phương còn không cảm kích...

Càng nghĩ càng thấy buồn bực, cả người muốn nổ tung.

- Trương Huyền, đều là Trương Huyền này. Không để ngươi sống không bằng chết, ta liền không họ Trương!

Hàm răng cắn chặt, một bồn lửa giận, tất cả đều chuyển dời đến trên người gia hỏa vừa rồi để hắn mất hết mặt mũi kia.

Nếu không phải người này, hắn làm sao lại bị sỉ nhục? Lại làm sao có thể không có giữ gìn mối quan hệ, còn biến thành bộ dáng này? Đi đến nơi xa, quay đầu nhìn Trần Nhạc Dao, chỉ thấy nàng nhìn về phía Trương Huyền ở cách đó không xa, ánh mắt phức tạp, không biết nghĩ cái gì.

- Đáng ghét...

Nhìn thấy cảnh này, càng giận không chỗ phát tiết, đồng thời cũng không hiểu.

Trần Nhạc Dao này thoạt nhìn rất bình thường, đối với những người khác cũng không nể mặt mũi, sao đột nhiên lại có loại thái độ này? Bị ma quỷ ám ảnh sao?

...

- Nhạc Dao sư tỷ, Trương Khiêm này bất kể thân thế hay thiên phú đều không tệ lắm, vì sao đột nhiên gây xích mích?

Một nữ tử của Băng Nguyên cung đi tới bên cạnh Trần Nhạc Dao hỏi.

Vừa rồi Trương Huyền ra tay, nàng cũng không theo tới, cũng không nghe mọi người đối thoại, giờ phút này nhìn thấy Nhạc Dao sư tỷ động thủ, mới tràn đầy khó hiểu.

Trương Khiêm này, bất kể thân thế hay tướng mạo đều là nhất đẳng, lại nho nhã lễ độ, vì sao lại động thủ?

- Ngươi có biết vừa rồi người tới hỏi thăm thiếu cung chủ kia là ai không?

Trần Nhạc Dao nói.

- Không biết...

Nữ tử lắc đầu.

- Là Trương Huyền Trương sư!

Trần Nhạc Dao gật đầu.

- Trương Huyền? Trương... Sư tỷ nói chẳng lẽ là... vị ân nhân giải quyết tai họa ngầm của chúng ta kia?

Thân thể nữ tử cứng đờ.

- Không sai, là hắn! Nếu đoán không sai, cũng là lão sư của thiếu cung chủ...

Trần Nhạc Dao gật đầu.

- Cái này sao có thể...

Con mắt nữ tử trợn tròn, cực kỳ khó tin.

Âm quyết cùng Dương quyết của Băng Nguyên cung các nàng, đều có tai hoạ ngầm, người tu luyện cơ bản đều sẽ chết yểu, tuổi thọ không lâu!

Dù đạt đến Thánh vực, cũng không cao hơn ba trăm tuổi, cùng tu luyện giả khác một ngàn năm, chênh lệch cực lớn.

Nguyên nhân chính là như vậy, mặc dù Băng Nguyên cung có rất nhiều nữ tử, lại tươi đẹp như hoa, nhưng ở thời điểm rực rỡ nhất đều tàn lụi, mang theo thê mỹ.

Vốn cho rằng các nàng cũng sẽ đi con đường cũ này, nằm mơ cũng không nghĩ tới...

Tám tháng trước, Liễu Huyên trưởng lão mang theo một thiếu nữ trở về, bởi vì là Thuần Âm thể, trực tiếp trở thành thiếu cung chủ, không chỉ như vậy, còn truyền thụ một bộ pháp quyết sau khi sửa chữa!

Bộ pháp quyết này, có thể nhẹ nhõm bù đắp tai hoạ ngầm của Âm quyết, Dương quyết, để tuổi thọ của tu luyện giả khôi phục lại trình độ như người bình thường!

Mặc dù lai lịch của công pháp bị phía trên ngăn chặn tin tức, nhưng thân là thiên tài hạch tâm nhất của Băng Nguyên cung, vẫn là biết một chút.

Chính là lão sư của thiếu cung chủ, một vị Danh Sư gọi Trương Huyền sáng tạo...

Vốn cho rằng vị ân nhân này là lão giả, ít nhất cũng là Danh Sư bát tinh trở lên, nằm mơ cũng không nghĩ tới trẻ tuổi như vậy, tuổi tác tương đương các nàng!

- Sửa chữa công pháp, giải quyết tai hoạ ngầm của chúng ta, hắn chính là phụ mẫu tái sinh của chúng ta...

Rõ ràng điểm ấy, nữ tử kích động đến vẻ mặt đỏ lên.

- Đúng vậy, ân nhân như vậy, vừa rồi ta lại ý định động thủ, thật sự là tội không thể tha... Không bằng, chúng ta đi qua bái kiến một chút đi...

Trần Nhạc Dao cười khổ nói.

- Tốt!

Nữ tử gật đầu, vội vàng gọi mấy đồng bạn còn lại, giải thích một chút, mấy người đều tràn đầy khiếp sợ, đồng thời đi tới chỗ Trương Huyền...

- Sao ngươi lỗ mãng như thế!

Triệu Hưng Mặc giận không chỗ phát tiết, nhìn về phía Trương Huyền, nhịn không được trách mắng.

Đối phương là thiên tài Trương gia, một tay đánh nằm rạp trên mặt đất không đứng dậy được, mất hết mặt mũi...

Tương đương triệt để đắc tội Trương gia, về sau ở Thánh Tử điện, còn làm sao lăn lộn?

- Ta chỉ muốn hỏi một số chuyện, là Trương Khiêm kia ra tay trước...

Trương Huyền xem thường.

Dù Trương gia mạnh mẽ, nhưng nơi đây là Danh Sư đại lục, là Thánh Tử điện, làm chuyện gì cũng phải nhìn quy tắc!

Chỉ cần ở trong phạm vi quy củ... thật đúng là không có gì đáng sợ.

Thật muốn ép, cùng lắm thì giống như xông đường, xông Trương gia một lần!

- Ngươi vừa tới, không biết thế lực của Trương gia ở Thánh Tử điện, nên mới xem thường, chờ triệt để biết, sẽ không suy nghĩ như thế...

Thấy hắn không thèm quan tâm, Triệu Hưng Mặc lắc đầu nói:

- Ta nói cho ngươi đi, mặc dù Thánh Tử điện là học phủ siêu thoát Thánh Nhân quý tộc, nhưng Trương gia thân là đệ nhất gia tộc, hàng năm lấy được danh ngạch, cùng người có thể qua khảo hạch thực sự quá nhiều... Toàn bộ học phủ, mỗi một niên cấp, đều có người của bọn hắn, hơn nữa hầu như đều chiếm vị trí trọng yếu nhất, hoặc nắm giữ thực lực đỉnh phong nhất... Đắc tội một cái, chẳng khác nào đắc tội một mảng lớn, bất kể làm chuyện gì, cũng nửa bước khó đi!

Không sợ quan, chỉ sợ quản, Diêm Vương dễ chịu, tiểu quỷ khó chơi, đắc tội một chút tiểu nhân vật, có đôi khi so với đại nhân vật càng thêm phiền phức.

- Coi như bọn họ nhiều người, cũng không thể làm loạn a!

Trương Huyền cau mày.

- Coi như không dám làm loạn, dựa theo quy củ làm việc, cũng đủ nhức đầu, không nói cái khác, nhiều người như vậy, mỗi một cái đều tới khiêu chiến, ngươi còn có thời gian tu luyện sao?

Triệu Hưng Mặc nói.

- Cái này...

Trương Huyền trầm mặc.

Quả thực như vậy.

Thánh Tử điện không phản đối học sinh tranh đấu, đối phương người đông thế mạnh, mỗi ngày đều tới mấy cái khiêu chiến, coi như thực lực đối phương không đủ, không phải đối thủ, mình cũng phiền muộn không thôi ah.

- Hơn nữa, mới vừa rồi còn không chỉ đắc tội Trương gia, ngay cả Băng Nguyên cung cũng đắc tội! Băng Nguyên cung, dù ở Thánh Tử điện không thể so sánh Trương gia, nhưng cũng là thế lực nhất đẳng, càng quan trọng hơn là... Đều là nữ tử, lực hiệu triệu cực mạnh! Không nói nhất hô bách ứng, nhưng cũng không xê xích gì nhiều, chỉ cần các nàng công khai tuyên bố giáo huấn ai, thậm chí không cần tự mình ra tay, liền sẽ có vô số thiên tài xông lại, tìm ngươi phiền phức.

Triệu Hưng Mặc nói tiếp.

Chỉ là nữ tử thì thôi, mấu chốt nhất là đều rất đẹp, lại thêm thân phận cường đại, bởi vậy mỗi một người Băng Nguyên cung, đều có thể dẫn ra vô số người điên cuồng.

Cho nên ở Thánh Tử điện, hầu như không ai dám đắc tội, đắc tội một cái, chẳng khác nào đắc tội không biết bao nhiêu cường giả.

Tên này ngược lại tốt, dặn dò nhiều lần, thế mà còn chạy qua tìm người ta, cuối cùng huyên náo không vui vẻ...

Ngươi không thể an an ổn ổn đợi ở chỗ này, an ổn khảo hạch, không gây chuyện sao? Khiêm tốn...

Ngươi như vậy cũng khiêm tốn? Cái này con mẹ nó cũng gọi khiêm tốn, thì không có người cao điệu rồi!

- Thực sự không được, ngươi đi tìm người Băng Nguyên cung xin lỗi, miễn trừ tai hoạ, nếu không, hai thế lực lớn liên hợp, cho dù có mười cái đầu cũng không đủ chém a!

Suy nghĩ một chút, Triệu Hưng Mặc nói.

Mặc dù hắn chỉ phụ trách tiếp đón, nhưng một đường ở chung, sớm đã có tình cảm, không hy vọng vị thiên tài này mới đi đến Thánh Tử điện, bởi vì lỗ mãng mà bị người vây công.

- Cái này...

Trương Huyền gãi đầu, đang không biết trả lời như thế nào, chỉ thấy Trương Cửu Tiêu biến sắc, khẩn trương nói:

- Người Băng Nguyên cung đến...

- Ừm?

Triệu Hưng Mặc, Trương Huyền đều nhìn lại, lập tức nhìn thấy Trần Nhạc Dao cùng mấy nữ tử Băng Nguyên cung chậm rãi đi tới.

- Các nàng cùng một chỗ tới, khẳng định là cùng Trương Khiêm có một loại hiệp định nào đó, tới hưng sư vấn tội...

Triệu Hưng Mặc cau mày.

Vừa rồi Trần Nhạc Dao giáo huấn Trương Dụ, hắn cũng không nhìn thấy, giờ phút này người Băng Nguyên cung đồng loạt tới, không phải tìm phiền toái thì làm gì?

- Như vậy đi, các nàng tới, ngươi trước xin lỗi, cùng lắm thì đền ít đồ... Chỉ cần có thể miễn trừ phiền phức liền tốt!

Chần chờ một chút, Triệu Hưng Mặc vội vàng truyền âm.

- Xin lỗi?

Trương Huyền rầu rĩ:

- Nói thế nào?

Xin lỗi cũng không phải không thể được, nhưng rõ ràng không sai, thực sự nói không nên lời ah.

- Nói thế nào?

Không nghĩ tới gặp được gia hỏa chỉ số thông minh thấp như vậy, Triệu Hưng Mặc bất đắc dĩ nói:

- Như vậy đi, ta dạy cho ngươi, ngươi một chữ không kém thuật lại là được!

- Ừm! Các nàng đi tới, ngươi nói như vậy: Nhạc Dao tiên tử, mới vừa rồi là ta lỗ mãng, ở đây thành khẩn xin lỗi ngươi, mong có thể được tha thứ...

- Tốt!

Biết đối phương là vì tốt cho hắn, Trương Huyền ghi nhớ, chỉ thấy mấy vị nữ tử của Băng Nguyên cung đã đi tới trước mặt.

- Nhạc Dao...

Hắng giọng một cái, đang muốn thuật lại một lần, Trương Huyền chỉ thấy nữ hài trước mắt cúi đầu:

- Trương sư, mới vừa rồi là ta lỗ mãng, ở đây thành khẩn xin lỗi ngươi, mong có thể được tha thứ...

- A?

Trương Huyền sững sờ.

- Khụ khụ...

Triệu Hưng Mặc cũng mở to hai mắt nhìn, thân thể nhoáng một cái, suýt chút nữa ngã sấp xuống.

Không phải tới tìm phiền toái ư? Xin lỗi gì chứ? Mấu chốt nhất là, cùng hắn nói một chữ không kém...

- Đây là đặc sản của Băng Nguyên cung chúng ta, Hàn Băng linh dịch... đối với Xuất Khiếu cảnh có công hiệu cực mạnh, nếu như Trương sư không chê, xin hãy nhận lấy, coi như đền bù vừa rồi ta lỗ mãng...

Khiếp sợ còn không có kết thúc, cổ tay của Trần Nhạc Dao khẽ đảo, lấy ra một cái bình ngọc đưa tới.

- Hàn Băng linh dịch? Cái này... là vật trân quý nhất của Băng Nguyên cung, một bình giá trị ít nhất một ngàn Tinh Nguyên thượng phẩm...

Con mắt Triệu Hưng Mặc trợn tròn, nuốt ngụm nước bọt.

Hàn Băng linh dịch, ở Băng Nguyên cung cũng rất khan hiếm, cơ bản không có người bán ra...

Trần Nhạc Dao trực tiếp lấy ra đưa người...

Đến cùng xảy ra chuyện gì?

Không phải là tức giận, tới hưng sư vấn tội ư?

Làm sao cẩn thận như vậy, không chỉ xin lỗi, còn đưa đồ? Hắn thực sự không nghĩ ra, có chút choáng váng.

Trương Huyền quyết định

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

- Hàn Băng linh dịch?

Trương Huyền cũng không nghĩ tới, đối phương nói xin lỗi còn muốn đưa đồ, sửng sốt một chút, nhìn lại bình ngọc.

Cái bình không lớn, để lộ ra khí tức băng hàn, tựa như lúc nào cũng sẽ đông cứng người, đồng thời tản mát ra linh khí hùng hậu, so với Tinh Nguyên thượng phẩm còn muốn nồng đậm hơn.

Mặc dù chưa nghe nói qua thứ này, nhưng chỉ nhìn một cái, liền biết cực kỳ trân quý, mượn nhờ linh khí trong đó, xung kích nửa bước Xuất Khiếu, thậm chí Xuất Khiếu cảnh cũng có khả năng!

- Vâng, mong Trương sư nhận lấy!

Trần Nhạc Dao vội nói.

Tu luyện công pháp đối phương sửa chữa, tương đương với có tình nghĩa bán sư, lại thêm đối phương là lão sư của thiếu cung chủ...

Trước đó, nếu không phải nàng cảm giác đối phương bắt chuyện là tán gái, ý định động thủ, sẽ không dẫn tới Trương Khiêm, gây ra nhiều phiền toái như vậy.

Cho nên, vô luận như thế nào cũng phải cẩn thận bù đắp, không thể sinh ra vết rách.

- Cái này...

Trương Huyền nháy mắt.

Mới vừa rồi Triệu Hưng Mặc nói nghiêm trọng như vậy, nào là xin lỗi, đền bù...

Sao vị nữ tử Băng Nguyên cung này dễ nói chuyện như vậy?

- Nếu như Trương sư không thu, chúng ta sợ rằng sẽ ăn ngủ không yên...

Thấy hắn chần chừ, Trần Nhạc Dao tưởng đối phương còn tức giận, vội vàng nói.

- Cái này... Tốt a, từ chối thì bất kính, ta liền không khách khí!

Nhìn thái độ của đối phương, thật không cầm, làm không cẩn thận sẽ mâu thuẫn, Trương Huyền có chút bất đắc dĩ, đành phải đưa tay nhận lấy, thu vào nhẫn.

- Đa tạ Trương sư thứ lỗi!

Ánh mắt sáng lên, Trần Nhạc Dao thở phào nhẹ nhõm.

Thu quà tặng, liền đại biểu không còn tức giận, hóa giải can qua.

- Khách khí...

Trương Huyền ôm quyền, có chút kỳ quái:

- Vừa rồi ta cũng có chỗ vô lễ, sao các ngươi lại đi qua xin lỗi?

Hắn nghĩ mãi mà không rõ.

Trước đó còn nổi giận đùng đùng muốn động thủ, lúc này mới bao lâu, liền chạy tới đưa đồ...

Biến hóa cũng không khỏi quá nhanh đi!

- Cái này...

Trần Nhạc Dao cùng mấy nữ tử khác nhìn nhau, mặt mũi cười khổ.

- Là bởi vì...

Đang muốn giải thích, liền nghe thanh âm lộn xộn bốn phía trong nháy mắt an tĩnh lại, ngay sau đó nhìn thấy vài bóng người thẳng tắp từ đằng xa bay tới, lơ lửng giữa không trung, tản mát ra khí tức kinh người.

Là ba lão giả, nhìn không ra thực lực đến cùng cao bao nhiêu, nhưng cho người ta một loại uy hiếp cường đại, như chỉ dùng ánh mắt, liền có thể xé nát người.

- Còn đáng sợ hơn Lạc Thừa Tân...

Lông mày Trương Huyền giương lên, xiết chặt nắm đấm.

Ba người trên không kia, còn đáng sợ hơn Lạc Thừa Tân lúc trước gặp phải!

Lạc Thừa Tân, là cường giả Thánh vực thất trọng...

Chẳng lẽ ba vị này đã đạt đến bát trọng? Thật muốn như vậy, loại thực lực này, coi như ở toàn bộ đại lục cũng là đỉnh phong nhất!

- Đây là ba vị trưởng lão của Thánh Tử điện, phụ trách hạch này lần khảo...

Triệu Hưng Mặc truyền âm tới.

- Trưởng lão?

Trương Huyền kinh ngạc.

Không hổ là Thánh Tử điện, thực lực của trưởng lão cũng kinh khủng tới cực điểm!

- Yên tĩnh!

Một vị lão giả phía trước nhất nhìn quanh một vòng, thanh âm vang lên:

- Lần này Thánh Tử điện khảo hạch, do ba người chúng ta phụ trách! Lão phu, Danh Sư bát tinh Lưu Hạo Vũ, các ngươi có thể xưng ta Hạo Vũ trưởng lão! Bên trái là Hàn Trúc trưởng lão, bên phải là Lâm Thanh trưởng lão!

Thanh âm không lớn, lại vang lên bên tai mỗi người, coi như che lỗ tai, đóng lại thính giác, cũng có khả năng vang lên ở trong óc, không cách nào cự tuyệt.

- Là Ma âm... Hơn nữa đạt đến cấp bậc cực cao!

Vẻ mặt Trương Huyền nghiêm túc.

Thân là Ma Âm sư, có khả năng nghe ra đặc thù trong lời nói của đối phương, tuyệt đối đạt đến tình trạng đại tượng vô hình, đại âm hi thanh.

Chỉ là nói chuyện bình thường, liền có uy lực như thế, một khi vận dụng lực lượng nguyên thần, đám người trên quảng trường, chỉ sợ không có một có khả năng may mắn thoát khỏi, tất cả đều bị mê hoặc.

Không hổ là Danh Sư bát tinh Thánh vực bát trọng, tùy tiện liền có thể bộc phát ra thực lực vượt qua tưởng tượng.

- Khảo hạch nhập môn, chắc hẳn chư vị tiếp dẫn sứ giả đã nói với các ngươi rồi, xông sơn môn...

Hạo Vũ trưởng lão nhẹ gật đầu, năm ngón tay mở ra, đưa tay về phía trước, một cánh cửa khổng lồ xuất hiện ở trước mặt mọi người, bên trong

ánh sáng lấp lánh, nhìn không ra cụ thể có cái gì.

- Cái này... Chẳng lẽ là truyền tống trận có thể truyền tống sinh mệnh?

Trương Huyền sửng sốt.

Trong truyền thuyết, trận pháp đạt tới cấp tám thậm chí cao hơn, không chỉ có thể truyền tống hình ảnh, văn tự, thậm chí ngay cả sinh mệnh cũng có thể nhẹ nhõm truyền tống.

Cánh cửa trước mắt này, mang theo không gian ba động mãnh liệt, dường như chỉ cần đi vào trong đó, liền có thể tới một thế giới khác, hắn chính là loại trận pháp đặc biệt này.

- Là truyền tống trận!

Triệu Hưng Mặc nhẹ gật đầu, truyền âm tới:

- Khảo hạch xông sơn môn, không có ở trong học viện, mà là một không gian gấp riêng biệt, cần dựa vào truyền tống trận mới có thể đi vào!

- Không gian gấp?

Trương Huyền gật đầu.

Nghe giới thiệu về xông sơn môn, so với đấu trong lồng còn khó hơn nhiều, trước đó liền nghi ngờ, địa điểm bố trí ở nơi nào, mới có thể để cho trên vạn người cùng một chỗ khảo hạch, hơn nữa độ khó khác biệt...

Nguyên lai ở đây!

Hắn có một cái không gian gấp, còn luyện hóa Ngô Khâu cung của Ngô Khâu cổ thánh lưu lại, bởi vậy hết sức quen thuộc.

- Khảo hạch xông sơn môn, độ khó sẽ căn cứ năng lực cá nhân tiến hành điều chỉnh, mỗi người trải qua đều không giống nhau, bởi vậy không có cách nào tham khảo, chỉ có thể dùng hết toàn lực, phát huy ra năng lực mạnh nhất của mình.

Cúi đầu nhìn đám người một cái, Hạo Vũ trưởng lão nói tiếp:

- Còn kết quả, các ngươi yên tâm, Thánh Tử điện sẽ có Khảo Hạch Ngọc Bia, sẽ căn cứ thực lực của các ngươi, cùng tình huống khảo hạch, tiến hành cho điểm công bằng, điểm càng cao, khả năng thông qua khảo hạch càng lớn!

- Lần này, tuyển nhận năm trăm người, không có gì bất ngờ xảy ra, năm trăm người đứng đầu đều có thể thông qua, ở phía sau bị loại!

- Chỉ thu năm trăm người?

- Nơi này chừng hơn vạn a? Năm trăm người... Một phần hai mươi?

- Độ khó thật lớn!

...

Vẻ mặt mọi người ửng hồng, từng cái xiết chặt nắm đấm.

Trương Huyền cũng nhíu mày.

Có thể được tuyển ra, tới chỗ này, cơ bản đều là thiên tài trong thiên tài, cao thủ trong cao thủ, hai mười chọn một...

Độ khó bao lớn, có thể nói kinh khủng.

Khó trách Triệu Hưng Mặc nói, trong bọn họ, vô cùng có khả năng một cái cũng không đậu, tỉ lệ lớn như thế...

Quả thực rất khó thành công.

Xem như hắn cũng không có tự tin tuyệt đối.

Bất quá cũng nói rõ, Thánh Tử điện đáng sợ.

Đã là loại thiên tài này, còn phải tiến hành tuyển chọn tàn khốc như vậy, có khả năng lưu lại, sẽ mạnh bao nhiêu?

- Triệu sư, Khảo Hạch Ngọc Bia là cái gì?

Một Danh Sư không hiểu hỏi.

- Xông sơn môn khảo hạch, mỗi người đều có khảo hạch khác biệt, thật giống như bây giờ ngươi là Nguyên Thần cảnh hậu kỳ, gặp Thánh thú Nguyên Thần cảnh đỉnh phong, đánh bại nó, lấy được thành tích đương nhiên cao hơn đánh bại Thánh thú cùng cấp. Những thành tích này, sẽ chuyển đổi thành số, thống kê trên Khảo Hạch Ngọc Bia! Tích lũy cùng một chỗ, tổng số càng cao, thành tích đương nhiên sẽ càng tốt!

Triệu Hưng Mặc nói.

- Nha.

Đám người bừng tỉnh hiểu ra.

- Vậy trong khảo hạch, trừ đánh bại Thánh thú, còn có chuyện gì có thể tính toán thành tích?

Lại một Danh Sư hỏi.

Đã có thể chuyển đổi thành tích thành số, đương nhiên có tiêu chuẩn nghiêm khắc, vượt cấp đánh bại Thánh thú, lấy được điểm số nhiều, nhưng cũng không thể đâu đâu cũng có Thánh thú a!

Khẳng định còn có khảo hạch khác thu hoạch điểm tích lũy.

- Trong khảo hạch, đánh bại Thánh thú, xông trận, trước thời hạn dự báo nguy hiểm, giảng giải, chỉ cần biểu hiện tốt, đều có thể lấy được điểm tích lũy... Thậm chí một chút chức nghiệp đặc thù, thi triển ra hiệu quả đặc biệt, cũng có thể được điểm tích lũy... Tỷ như, khải linh, kinh hồng, thư hoạ... Chỉ cần vượt ra những người khác, đều có thể trở thành trọng điểm, được Thánh Tử điện thu nạp!

Triệu Hưng Mặc giải thích:

- Nói cách khác, chỉ cần trên người ngươi có đồ vật vượt qua người thường, hơn nữa biểu hiện ra, đều sẽ bị ghi chép lại, tiến hành thống kê, cuối cùng chuyển đổi thành điểm tích lũy, giúp ngươi trổ hết tài năng!

Đám người xiết chặt nắm đấm.

Đối phương nói, nghe đơn giản, công bằng, nhưng trên thực tế lại cực kỳ khó khăn.

Cùng một hai người tỷ thí, có lẽ ngươi có địa phương khác người, nhưng so với trên vạn người, đặc sắc liền không rõ ràng.

Thư hoạ mạnh, chung quy có người thư hoạ còn lợi hại hơn ngươi, khải linh mạnh, cũng có người càng khủng bố hơn.

Nhân ngoại hữu nhân, sơn ngoại hữu sơn, muốn nghiền ép tất cả mọi người, trở thành tồn tại đỉnh phong nhất, độ khó bao lớn có thể tưởng tượng được.

- Mục đích của Thánh Tử điện, là vì mở rộng trí tuệ con người, làm cho nhân loại đi càng xa, yêu cầu cực kỳ nghiêm khắc, ngươi có năng lực quản lý, thống lĩnh, cũng có thể được điểm!

Thấy mọi người gặp áp lực, Triệu Hưng Mặc cười cười:

- Mọi người không cần khẩn trương, giống như ta nói trước đó, chỉ cần chư vị hoàn mỹ thể hiện mình, phát huy mình, liền có thể phóng ra quang mang, để Thánh Tử điện chú ý!

- Vâng!

Mọi người gật đầu, đều đang tự hỏi điểm mạnh của mình là cái gì.

Trương Huyền cũng nâng cằm trầm tư, suy tư phút chốc, nhịn không được lắc đầu...

Hắn hình như không có điểm mạnh gì a!

Giảng bài, phá trận, kinh hồng, thư hoạ... Cũng không tính yếu, nhưng tuyệt đối không tính mạnh nhất!

Thí dụ như thư họa của hắn, dù đạt đến Thư Họa sư thất tinh, nhưng thiên tài của Thư Họa sư công hội cũng tới, tất nhiên có người vượt xa hắn.

Luyện đan, luyện khí... cũng như vậy.

Trong Danh Sư, hắn phụ tu tính toán lợi hại, nhưng so với người ta chân chính chuyên ngành, vẫn kém không ít.

- Muốn nói ta mạnh nhất cái gì... Hắn là trang bức a!

Híp mắt lại, âm thầm gật đầu.

Chức nghiệp phụ tu của hắn cơ bản đều không khác mấy, không có cái nào nổi bật.

Thật muốn nói tương đối lợi hại, cái kia chính là... ngụy trang cao nhân!

Ngụy trang Dương Huyền, ngay cả Lạc Thừa Tân cũng không có phát hiện, nhiều lần như vậy, chưa hề lỡ tay qua...

Đủ thấy trình độ.

- Chỉ là... Ngụy trang cao nhân, hắn là sẽ không được điểm a...

Vẻ mặt u oán.

Đây là Thánh Tử điện khảo hạch, ngươi chạy tới trang cao nhân, trang ngưu bức, hắn là sẽ không được điểm a!

Xem ra năng lực mạnh nhất của mình, là không có cách nào thi triển.

- Được rồi, thực sự không được, liền tùy tiện thi triển các năng lực không đột xuất, cùng lắm thì làm nhiều chút, luôn có thể đạt được điểm số không thấp a!

Âm thầm gật đầu, trong lòng Trương Huyền có ý nghĩ.

Thánh Tử điện, hắn là nhất định phải vào, dính dáng Lạc Nhược Hi, tuyệt sẽ không lui về phía sau.

Cùng lắm thì thi triển vài năng lực không xuất chúng, chỉ cần làm nhiều, hắn có thể đạt được điểm số, thuận lợi thông qua khảo hạch!

Năm vị trí đầu

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

- Khảo hạch xông sơn môn, chỉ có thể biểu hiện ra thiên phú cùng năng lực của mình, không cho phép sử dụng vũ khí, hoặc mượn dùng phù văn pháp bảo, một khi có người gian lận, thành tích hết hiệu lực! Mặt khác, không cho phép tự giết lẫn nhau, kẻ vô cớ giết người, bất kể thành tích cao bao nhiêu, đều trực tiếp hủy bỏ tư cách!

Thanh âm của Hạo Vũ trưởng lão vang lên lần nữa.

- Vâng!

Trên quảng trường, đám người đồng thời gật đầu.

Khảo hạch, quý ở cạnh tranh công bằng, dựa vào pháp bảo, coi như hoàn thành, cũng sẽ không tính toán thành tích. Nếu không, người người đều mang pháp bảo khảo hạch, Thánh Tử điện cũng không phải nơi tập trung thiên tài, mà là nơi bảo vật tụ tập.

- Chư vị lưu lại ấn ký linh hồn trên cánh cửa này, Khảo Hạch Ngọc Bia sẽ tự động cho thấy tên cùng lai lịch của các ngươi, thuận tiện cho chúng ta tiến hành khảo hạch cùng sàng chọn!

Hạo Vũ trưởng lão nói tiếp.

Mọi người gật đầu, mỗi người thi triển bí pháp, lưu lại ấn ký linh hồn.

- Lên đường đi! Xông sơn môn, trong vòng ba ngày, chúc các ngươi may mắn!

Hạo Vũ trưởng lão vung tay lên.

- Vâng!

Đám người nhiệt huyết sôi trào, từng cái tuôn ra khí tức, đồng loạt đi đến cửa.

- Nếu là truyền tống trận, chúng ta chưa hẳn có thể chung một chỗ, có thể thông qua hay không, chỉ có thể dựa vào mình...

Thấy người đi vào càng tới càng nhiều, sắp đến bên mình, Trương Huyền quay đầu nhìn về phía Trương Cửu Tiêu.

- Trương sư yên tâm, ta sẽ cố gắng lớn nhất!

Trương Cửu Tiêu gật đầu.

Đổi lại trước kia, có thể thông qua hay không, thật không có nửa phần nắm chắc, mà bây giờ, hắn có tự tin không nhỏ.

Trong khoảng thời gian này đi theo Trương Huyền học tập, không chỉ thực lực tiến bộ cực nhanh, lý giải với chiến đấu cũng có biến hóa nghiêng trời lệch đất, trọng yếu nhất là, lĩnh ngộ nửa bước kiếm đạo chân giải, cùng cấp bậc có thể nói vô địch, xung kích năm trăm người đứng đầu, đã có hi vọng rất lớn!

- Hành sự cẩn thận!

Thấy hắn có tự tin, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm.

- Trương sư, gặp lại ở trong Thánh Tử điện!

Giao phó Trương Cửu Tiêu xong, chỉ thấy đám người Trần Nhạc Dao ôm quyền.

- Ừm!

Trương Huyền gật đầu.

Đám người Băng Nguyên cung đi đến cửa. Ở các nàng xem ra, vị trước mắt này, có thể tuỳ tiện đánh bại Trương Khiêm, thông qua khảo hạch tất nhiên không khó, chỉ nhìn phát huy ra sao, có thể đi vào lớp tinh anh hay không.

- Đi thôi!

Lại đợi một hồi, nương theo Triệu Hưng Mặc la lên một tiếng, hơn ba mươi người của tám đại đế quốc đồng loạt đi vào, Trương Huyền theo sát ở phía sau, giống như tiếp xúc cái gì đó, chỉ cảm thấy một cỗ lực lượng không gian nồng đậm bọc hắn lại, thân ảnh chợt lóe, biến mất khỏi tại chỗ.

Thấy hắn rời khỏi, Trương Khiêm híp mắt lại, hàm răng cắn chặt:

- Lớp tinh anh, ta nhất định sẽ đi vào!

Nói xong theo sát ở phía sau đi vào. Thời gian không dài, hơn vạn thiên tài khảo hạch ở trên quảng trường đã đi vào toàn bộ, chỉ còn lại có các tiếp dẫn sứ giả.

- Đi Thành Tích điện đi...

Triệu Hưng Mặc theo sát các tiếp dẫn sứ giả khác, nhanh chóng bay về phía Thánh Tử điện, rất nhanh thì tới một cung điện to lớn.

Trong phòng, một ngọc bia màu nâu xanh đứng sừng sững ở trung tâm, tản mát ra khí tức tuyên cổ xa xăm. Vừa nhìn liền rõ không biết đã tồn tại bao nhiêu năm.

Mặt ngoài ngọc bia lấp lánh ra ánh sáng ôn nhuận, chiếu rọi bốn phương, đám người đứng ở trước mặt, đồng loạt nhìn lên, hy vọng có thể từ đó tìm ra tên đối tượng mà mình tiếp đón.

- Thời gian còn sớm, mọi người không cần phải gấp...

Thấy bộ dáng của bọn họ, Hạo Vũ trưởng lão cười cười.

Khảo hạch có ba ngày, hiện tại đến nhìn ngọc bia, quả thực có chút sớm, chân chính quyết ra thứ tự, nhanh nhất cũng phải ở sau hai ngày.

- Ừm!

Đám người gật đầu, tất cả đều khoanh chân ngồi xuống, đang muốn nghỉ ngơi một hồi, chỉ thấy cột đá lóe lên ánh sáng, mấy cái tên hiện ra.

- Đã có người có thành tích? Nhanh như vậy?

Con ngươi co rụt lại, đồng loạt nhìn lên.

- Phùng Tử Dật, một trăm hai mươi bảy!

- Trương Hủ, một trăm hai mươi mốt!

- Tưởng Tuyết Tồn, một trăm mười sáu!

- Viên Hải Thanh, một trăm lẻ chín!

- Bạch Thanh Huyền, một trăm lẻ ba!

...

- Hơn một trăm điểm? Lúc này mới bắt đầu bao lâu, đã cao như vậy?

Thấy rõ ràng tên cùng điểm số, mọi người xôn xao.

Mới bắt đầu không lâu, liền hơn một trăm điểm, có thể nói kinh khủng. Mấu chốt nhất là, một hai cái cao như vậy ngược lại cũng thôi, liên tục

năm cái, đều hơn trăm, đã chấn kinh đám người nói không ra lời.

- Đánh bại một Thánh thú vượt qua tu vi bản thân một tiểu cấp, được 1 điểm, vượt qua hai tiểu bậc 5 điểm, ba cấp 25... Hơn một trăm điểm, đây là đã làm gì?

Yết hầu phát khô, Triệu Hưng Mặc cực kỳ khó tin.

Dựa theo tình huống trước kia, bia đá bắt đầu biểu hiện, tối đa tầm mười điểm, sau đó từ từ tăng thêm, vừa xuất hiện liền hơn một trăm điểm, hơn nữa còn một lần xuất hiện năm cái... Đến cùng xảy ra chuyện gì?

- Vị Phùng Tử Dật thành tích cao nhất kia tới từ đâu?

Nhịn không được nữa, nhìn về phía một Danh Dư ở bên cạnh.

- Hắn là người của tổng bộ Danh Sư đường! Nghe nói là thân truyền của một vị trưởng lão nào đó, tuổi còn trẻ, tu vi đã đạt đến Lĩnh Vực cảnh trung kỳ, có thể nói tài năng xuất chúng trong đám người.

Danh Sư kia biết rất kỹ càng, giải thích nói.

- Thân truyền của trưởng lão?

Triệu Hưng Mặc hô hấp dồn dập.

Có thể ở tổng bộ Danh Sư đường trở thành trưởng lão, cấp bậc ít nhất đều đạt đến cửu tinh, học sinh của người như thế, khó trách cường đại như vậy!

- Đúng vậy, tên thứ hai Trương Hủ, là siêu cấp thiên tài của Thánh Nhân Trương gia phái tới, độ tinh khiết của huyết mạch đạt đến Địa cấp!

- Địa cấp? Cái này... Đã thuộc về huyết mạch nhất lưu!

Triệu Hưng Mặc kinh ngạc.

Huyết mạch hạch tâm của Thánh Nhân quý tộc, căn cứ cường độ khác biệt, chia làm bốn cấp bậc, theo thứ tự là huyết mạch nhị đẳng, huyết mạch nhất đẳng, huyết mạch Địa cấp, cùng huyết mạch Thiên cấp cao nhất!

Hạch tâm bình thường đều là huyết mạch nhị đẳng, hơi lợi hại một chút là nhất đẳng, có thể đạt tới Địa cấp, gần như là dòng chính trong dòng chính, kém cỏi nhất cũng là hậu nhân của trưởng lão.

- Đúng vậy, từ khi Thánh Tử điện thành lập đến nay, Trương gia hết thảy tới ba mươi bảy vị huyết mạch Địa cấp, một vị kém nhất, cuối cùng cũng đạt đến Thánh vực bát trọng đỉnh phong... Trương Hủ này nắm giữ huyết mạch như vậy, đã định trước sau này thành tựu bất khả hạn lượng!

Danh Sư hắc y nói.

- Thánh vực bát trọng đỉnh phong?

Triệu Hưng Mặc nuốt ngụm nước bọt, nói không ra lời.

Loại thực lực này, tuyệt đối đứng ở đỉnh phong nhất của toàn bộ đại lục, dậm chân một cái, thế lực như Tiềm Xung đế quốc cũng sẽ trực tiếp trầm luân, không có chút năng lực phản kháng nào.

- Đúng rồi, vừa rồi ta gặp được Trương gia, có người gọi Trương Khiêm, là huyết mạch gì?

Nhớ tới một việc, nhịn không được nói.

- Trương Khiêm chỉ là huyết mạch nhị đẳng bình thường, ở trong ba mươi người đến đây khảo hạch của Trương gia, bài danh đếm ngược, không đáng giá nhắc tới!

Danh Sư hắc y cười cười.

- Không đáng giá nhắc tới?

Thân thể nhoáng một cái, mặt Triệu Hưng Mặc đen như than.

Trương Khiêm là cường giả Xuất Khiếu cảnh đỉnh phong, ở trong ba mươi người Trương gia bài danh đếm ngược... Hàng trước nhất sẽ mạnh bao nhiêu?

Quá kinh khủng a!

Những năm qua, dù Trương gia cũng nhất chi độc tú, thế nhưng không có thanh tú đến tình trạng như thế ah!

- Tưởng Tuyết Tồn... Là Thánh Nhân Tưởng gia sao?

Ngăn chặn rung động trong lòng, nhịn không được tiếp tục hỏi.

Thánh Nhân quý tộc, có ba gia tộc đỉnh phong nhất, Trương gia, Tưởng gia, cùng Lạc gia! Người này họ Tưởng, thành tích tốt như vậy, vẻn vẹn xếp ở sau Trương Hủ, chỉ sợ trừ siêu nhiên gia tộc kia, thì không có thiên tài như thế.

- Ừm, Thánh Nhân Tưởng gia, am hiểu công kích linh hồn, vị Tưởng Tuyết Tồn này, ta từng gặp mặt một lần, trời sinh hồn lực mạnh mẽ, thực lực chân chính không hề kém Phùng Tử Dật!

Vẻ mặt Danh Sư hắc y nghiêm túc, nói tiếp:

- Viên Hải Thanh, là tài tuấn của Thánh Nhân Viên gia! Viên gia ở trong Thánh Nhân quý tộc, chỉ hơi kém Trương, Tưởng, Lạc, không xếp hạng tới trước ba, nhưng ta nghe nói, bọn họ ở nửa năm trước tìm được truyền nhân nắm giữ huyết mạch Thiên cấp, về sau lần nữa xung kích trước ba, cũng không phải là không thể được!

- Huyết mạch Thiên cấp?

Triệu Hưng Mặc khiếp sợ.

Huyết mạch Thiên cấp, xem như huyết thống đỉnh phong nhất trong Thánh Nhân quý tộc, có thể nắm giữ loại huyết mạch này, chỉ cần không vẫn lạc, không có chỗ nào mà không trở thành tồn tại tên tuổi lẫy lừng trên đại lục. Thật giống như Trương gia gia chủ, Lạc gia gia chủ hiện tại... Đều đạt đến loại cấp bậc này.

- Đúng vậy! Viên gia phục hưng đã là tất nhiên, những ngày gần đây, không ít thế lực lớn, đại gia tộc đều ném qua cành ô liu, cố ý kết giao.

Danh Sư hắc y gật đầu.

- Mấy vị này đều mạnh như vậy... Bạch Thanh Huyền này lại là lai lịch gì?

Tiêu hóa tin tức nghe được, Triệu Hưng Mặc tiếp tục hỏi.

Trước bốn cái, mỗi một cái đều lai lịch cực lớn, địa vị bất phàm, vị thứ năm có thể sánh vai, hẳn là cũng không đơn giản!

- Bạch Thanh Huyền là người của Liệt Diễm cung!

Danh Sư hắc y nói.

- Liệt Diễm cung? Thế lực siêu nhất lưu như Băng Nguyên cung?

Băng Nguyên cung, mặc dù nắm giữ Âm Dương trì, có tu luyện giả tu luyện Dương quyết cùng Âm quyết, nhưng chủ yếu nhất vẫn là Âm quyết, từ cung chủ đến trưởng lão, hầu như thuần một sắc nữ tử, tu luyện tất cả đều là thuộc tính băng hàn.

Liệt Diễm cung vừa khéo trái lại, hầu như đều là nam tử, tu luyện đều là công pháp thuộc tính dương như Liệt Diễm Quyết. Hai đại Thánh địa, nghe nói là do một vị tổ sư sáng lập, về sau bởi vì pháp quyết tu luyện hoàn toàn trái ngược, chia ra thành hai thế lực lớn.

Mười mấy năm trước, hai thế lực lớn muốn thông gia, thay đổi cục diện phân tách, vốn cho rằng chuyện tốt gần tới, ai biết Băng Nguyên cung

cung chủ lâm trận đào hôn, không biết tung tích. Cuối cùng hai thế lực lớn lần nữa làm căng, tan rã trong không vui.

- Phải!

Danh Sư hắc y gật đầu:

- Danh khí của Liệt Diễm cung không quá tốt, cũng rất ít xây dựng phân bộ, nhưng mà thực lực tổng thể không thể khinh thường, nếu không năm đó Băng Nguyên cung cũng sẽ không tới thông gia!

- Đúng vậy a!

Triệu Hưng Mặc gật đầu.

Cái gọi là thông gia, nhất định phải môn đăng hộ đối, hai thế lực chênh lệch quá lớn, khẳng định không có khả năng tiến tới cùng nhau. Không nói cái khác, tu vi, giá trị quan khác biệt, sẽ rất khó kết hợp.

Ông!

Hai người đang nói chuyện, bia đá trước mắt lần nữa lay động, dường như báo đi tín hiệu gì đó.

- Top 500 đã xuất hiện...

Không biết ai hô một câu.

Triệu Hưng Mặc vội vàng nhìn sang, quả nhiên thấy bia đá từ trên xuống dưới, có 500 họ tên cực kỳ rõ ràng. Độ cao của bia đá, vừa vặn có khả năng dung nạp năm trăm người, cho nên Thánh Tử điện chỉ tuyển năm trăm người, không có bất kỳ thiên vị gì.

- Mau nhìn xem có thiên tài mình tiếp đón hay không...

Danh Sư hắc y cười nói.

Triệu Hưng Mặc gật đầu, từ trên nhìn xuống dưới, rất nhanh mày nhăn lại. Nhiều người như vậy, sao không có cái nào.

- Dựa theo tình huống bình thường, năng lực của Trương Huyền, hắn có thể đi vào top 500, làm sao còn... chưa thấy?

Triệu Hưng Mặc cực kỳ lo lắng:

- Chẳng lẽ... người ta tiếp đón, một cái cũng không thể thông qua khảo hạch?

Mài thật luôn

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Trước mắt lay động kịch liệt, Trương Huyền biết truyền tống trận dính dáng tới không gian, đối với lĩnh ngộ Diễn Không thiên thư sẽ có trợ giúp rất lớn, vừa tiến vào trong đó, Minh Lý Chi Nhãn lập tức chuyển động, muốn nhìn phương thức vận chuyển cụ thể.

Bốn phía không ngừng lóe lên quang mang bảy sắc, giống như phi hành trên không trung, từng hoa văn lít nha lít nhít xuất hiện ở trước mắt, giống như một hình vẽ tuyệt mỹ.

- Có chút tương tự hoa văn của Phong Thánh giải...

Trong lòng Trương Huyền hơi động.

Minh Lý Chi Nhãn chiếu rọi truyền tống trận, hoa văn lại có chút tương tự Phong Thánh giải, tựa như từng cái từ một đến chín đường cong, chặt chẽ dung hợp lại với nhau, tạo thành không gian dài, rộng, cao tương đương.

Hô!

Trương Huyền lảo đảo, ánh sáng trước mắt biến mất, ngắm nhìn bốn phía, phát hiện đã xuất hiện ở trong một sơn cốc không lớn.

Bốn phía rừng cây rậm rạp, khe nước tràn xuống, đánh lên trên nham thạch, tựa như nhạc cụ tấu vang. Nhìn chung quanh một vòng, hai bên đều là cây cối xanh biếc, giống như trước đó tiến vào Kiếm Trì đảo, chỉ bất quá nơi này thoạt nhìn, giống như là một hẻm núi.

- Trước tìm Thánh thú, đánh bại càng nhiều, điểm tích lũy càng cao!

Biết thời gian không đợi người, không có quá nhiều chần chừ, Trương Huyền dọc theo hẻm núi bay lên trên.

Các quy củ khác biết không nhiều, nhưng đánh bại Thánh thú, khẳng định có thể đạt được, đã như vậy, chỉ mượn thực lực, đánh nhiều vài con là được.

Lúc trước thời điểm khảo hạch Hồng Viễn Danh Sư học viện, liền trải qua tình huống tương tự, thuần phục mấy trăm con Linh thú, từ đó điểm số vượt xa những người khác.

Thuần Thú, đối phó Thánh thú... Coi như thực lực mạnh hơn hắn, chân chính so sánh cũng khẳng định không bằng, tuyệt đối là lợi khí xoạt điểm lớn.

Nhanh chóng phi hành, đủ loại thực vật lướt qua ở trước mắt. Không hổ là địa phương linh khí đầy đủ, chủng loại thực vật phong phú, xem như hắn cũng có rất nhiều loại gọi không ra tên.

Trên đường tới, trừ tu luyện, thì một mực ở trong thức hải đọc sách, trước đó thu thập thư tịch, đến bây giờ gần như đều nhìn một lần. Nói đến kiến thức uyên bác, khả năng Danh Sư cửu tinh cũng không sánh nổi, lượng kiến thức này cũng có cây cối gọi không ra tên, đủ thấy chủng loại nhiều như thế nào.

- Ừm? Không đúng...

Nhìn kỹ đủ loại cây cối, phi hành một hồi, Trương Huyền nhíu mày.

Dựa theo phạm vi thần trí của hắn bao phủ, phi hành lâu như vậy, coi như không gặp được Thánh thú lợi hại, cũng nhất định có thể gặp được sinh mệnh bình thường, hiện tại trừ cây cối thì cái gì cũng không phát hiện, khó tránh khỏi có chút khó hiểu.

- Sẽ không phải là bị truyền tống vào một loại trận pháp nào đó chứ?

Dừng lại phi hành, trong mắt lấp lánh ra tầng tầng vầng sáng, nhìn qua bốn phía. Minh Lý Chi Nhãn nắm giữ tác dụng loại bỏ hư ảo, một lát sau, quả nhiên để hắn nhìn ra không đúng.

- Là huyễn trận...

Trương Huyền lắc đầu, thân thể khẽ động, đi tới một chỗ, bàn chân nhẹ nhàng giẫm một cái.

Ông!

Vô số cây cối sụp đổ, trước mắt vẫn là nước chảy róc rách, chẳng qua so với trước không quá tương đồng, không còn là sơn cốc, mà là một cái nhà tranh không lớn, đứng sừng sững ở trong non xanh nước biếc, tĩnh mịch bình yên, còn chưa tới trước mặt, đã làm tâm cảnh người ta tự nhiên thả lỏng.

Biết vẫn ở trong khảo hạch xông sơn môn, Trương Huyền không dám xem thường, chậm rãi đi về phía trước.

Ầm, Ầm!

Còn chưa tới trước mặt, một thanh âm ma sát vang lên, vòng qua một góc nhà gỗ nhìn lại, chỉ thấy một lão giả đang ngồi chồm hổm ở bên cạnh khe suối không xa, không ngừng mài vật.

Là một cây gậy sắt, lúc này gậy sắt bị mài không ngừng, đã bắt đầu biến nhỏ, chỗ cao nhất như là một cây châm.

- Sắt mài thành kim?

Sửng sốt một chút, Trương Huyền cực kỳ nghi ngờ.

Thánh thú đánh lén, có người vây công, bị trận pháp vây khốn... Đều không hiếm lạ, thấy có người mài sắt, để hắn như hòa thượng sờ mãi không thấy tóc.

- Biết ta đang làm gì không?

Đang khó hiểu, một thanh âm nhàn nhạt vang lên, lão giả mài sắt như thấy được hắn, động tác không ngừng, trong giọng nói mang theo hỏi thăm.

- Ngươi mài kim!

Trương Huyền nói.

- Ách?

Lão giả sững sờ, xoay đầu lại:

- Ngươi biết ta mài kim?

Gậy sắt to như thế, ngoại nhân nhìn thấy sẽ chỉ cho rằng đang rèn luyện một loại vũ khí nào đó, vị này liếc mắt liền nhìn ra đang mài kim, để hắn có chút kinh ngạc.

- Đúng vậy, ngươi dùng gậy sắt mài kim, là muốn nói cho ta, chỉ cần có quyết tâm, chịu bỏ thời gian, sự tình lại khó cũng có thể thành công... Bởi vậy mới có câu có công mài sắt, có ngày nên kim!

Trương Huyền nói.

- Cái này...

Lão giả nháy mắt.

Khi hắn còn sống thiên phú không tính quá tốt, vẫn cảm thấy đuổi không kịp những người khác, về sau, có một ngày hắn đi ra ngoài, nhìn thấy lão

sư đang mài sắt, nói với hắn là muốn mài thành kim may, hơn nữa nói lời như trước đó, để hắn được lợi to lớn, từ đó một đường đi về phía trước, đi tới tình trạng hiện tại.

Làm ra cử động tương đồng, là muốn cho hậu nhân được dẫn dắt, cho cổ vũ, làm sao... kẻ trước mắt này, vừa nhìn liền nói ra mục đích, để hắn có rất nhiều lời giấu ở trong ngực nói không ra?

- Mài sắt thành kim...

Làm nuốt động tác, lão giả đang muốn nói chuyện, chỉ thấy thanh niên trước mắt lắc đầu, than thở một tiếng:

- Tuy dụng ý tốt, nhưng mà ở trong mắt của ta, lại làm công vô dụng!

- Vì cái gì?

Lão giả nhíu mày, nhịn không được nhìn qua.

Lúc trước hắn được gợi ý lớn, sao lại là công vô dụng?

- Rất đơn giản, không nhìn lầm mà nói, ngươi không phải người thật sự, mà là ấn ký linh hồn, mài vật này, là một khối Tinh Linh thiết, thứ này vô cùng cứng rắn, còn trân quý hơn Kim Tinh Huyền Thạch. Mà đá mài, chỉ là một tảng đá xanh bình thường... Cả hai chênh lệch đẳng cấp bày ở đó, như dùng bông vải tới rèn luyện gậy sắt, ngươi cảm thấy có khả năng thành công sao?

Trương Huyền nói.

Minh Lý Chi Nhãn vận chuyển, hắn đã nhìn ra lão giả trước mắt không phải người thật, mà là ấn ký linh hồn. Khối sắt trong tay hắn, là một loại Tinh Linh thiết cực kỳ hiếm thấy, vô cùng cứng rắn, coi như Luyện Khí sư bát tinh cũng rất khó hòa tan, dùng tảng đá bình thường mài... Quả thực là nói đùa.

- Coi như thời gian không phụ người hữu tâm, kiên trì mài xuống, có thể có thu hoạch... Nhưng ngươi thân là ấn ký linh hồn, bản thân có khả năng duy trì bao lâu? Ta nhớ được không sai, ấn ký linh hồn, ở ngoại giới là có thời gian tồn tại không dài!

Trương Huyền nói tiếp.

Ấn ký linh hồn, hắn gặp qua rất nhiều lần, một mực không kích hoạt, ngủ say có khả năng tồn tại thời gian dài chút, một khi tỉnh lại, cơ bản sống không được bao lâu.

Tỷ như Khâu Ngô cổ thánh, trước đó gặp Kiếm lão nhân... Khi còn sống mạnh như vậy, lưu lại ấn ký cũng không có tồn tại bao lâu liền tiêu tán.

- Cái này...

Thấy hắn phân tích có lý có cứ, lão giả bất đắc dĩ lắc đầu, thả chày sắt trong tay ra, trong mắt mang theo khen ngợi:

- Ngươi rất thông minh, nhãn lực cũng không tệ, nhanh như vậy liền nhìn ra rồi...

Sở dĩ ở đây mài sắt, không riêng gì muốn khích lệ hậu nhân, càng nhiều hơn chính là một loại khảo hạch. Đối phương vừa tới liền nhìn ra mục đích, hơn nữa nhìn ra hắn thân là ấn ký linh hồn, nói rõ nhãn lực không tệ, cũng rất thông minh.

- Nhìn ra những thứ này rất đơn giản!

Trương Huyền lắc đầu.

Coi như kiếp trước hắn không phải cái bác học gì, nhưng chuyện mài sắt thành kim vẫn nghe qua, đối phương dùng sự tích này giáo dục, đối với những khác người mà nói, có thể sẽ rất được dẫn dắt, rất khiếp sợ, nhưng với hắn mà nói, sớm đã nghe nhiều nên thuộc, không có chút gợn sóng nào.

- Thật ra thì, nếu như ngươi thật muốn mài Tinh Linh thiết thành kim mà nói, cũng không phải không có cách nào, đá xanh bình thường khẳng định là không được, cần Huyền Kim thạch, phối hợp Huyền Mộc dịch!

Trương Huyền mỉm cười, nói.

- Ồ? Ngươi nói Huyền Kim thạch phối hợp Huyền Mộc dịch, có thể mài Tinh Linh thiết thành kim?

Lão giả sửng sốt, có chút không dám tin tưởng.

- Không sai!

Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng:

- Rất đơn giản, Huyền Mộc dịch có tác dụng ăn mòn, phối hợp Huyền Kim thạch, lại dung hợp vài dược liệu, có thể tuỳ tiện ăn mòn bộ phận cứng rắn trên Tinh Linh thiết, chỉ cần tính toán tốt chất lượng, độ lớn nhỏ của gậy sắt trong tay ngươi, phân phối đầy đủ dược dịch, vài phút liền có thể ăn mòn thành kim may, căn bản không cần mài!

- Vài phút?

- Vừa vặn ta có mấy loại dược liệu này, có thể cho ngươi thử một chút!

Trương Huyền khẽ đảo cổ tay, lấy ra một đống dược liệu, vận ngón tay như gió.

Cướp đi trữ vật giới chỉ của Kỷ Linh Phong, dược liệu, bảo vật bên trong còn nhiều hơn trước đó hắn sưu tập, dù những thứ này trân quý, nhưng còn có thể gom góp.

Rất nhanh, tất cả dược dịch dung hợp lại cùng nhau, tạo thành chất lỏng đặc thù. Lấy ra một khối Huyền Kim thạch, quét chất lỏng lên, đưa tay lấy gậy sắt tới, để vào trong đó.

Xì xì xì xì...

Một làn sương mù trắng tinh bay lên, Tinh Linh thiết nhanh chóng thu nhỏ, giống như Trương Huyền nói, vài phút liền biến thành một cây kim may.

Lúc này dược dịch cũng tiêu hao sạch sẽ, không sai chút nào, như trải qua tính toán chính xác. Ngón tay búng một cái, châm nhỏ bay đến lòng bàn tay, Trương Huyền tiện tay đưa cho lão giả đối diện:

- Giúp ngươi làm xong, về sau không cần ở đây tiếp tục mài, thật cực khổ... Như thế không dễ dàng, còn không có hiệu quả...

- ...

Khóe miệng lão giả co giật.

Hắn chỉ là muốn khảo hạch đối phương, kết quả... gia hỏa trước mắt thật sự mài chày sắt thành kim may... Có cần hố người như thế hay không?

Mấu chốt nhất là, còn nói hắn ngừng lại, giống như trưởng bối động viên hậu nhân... Ngươi có biết ta là ai không? Lại dám nói chuyện như vậy? Lắc đầu, dứt bỏ buồn bực trong lòng, lão giả nhìn lại:

- Vừa rồi ngươi chỉ nhìn côn sắt một cái, liền tính toán được lượng thuốc... xem ra Minh Lý Chi Nhãn đã đạt đến cảnh giới nhập vi!

- Ngươi biết ta có Minh Lý Chi Nhãn?

Trương Huyền sững sờ.

Trải qua bốn lần Thiên Nhận Danh Sư, Minh Lý Chi Nhãn của hắn đã có thể hoàn toàn che giấu, chỉ cần mình không nguyện ý, Danh Sư bát tinh thượng phẩm cũng chưa chắc có khả năng nhìn ra được.

Vị lão giả trước mắt này, bởi vì là ấn ký linh hồn, nhìn không ra thực lực, lại có thể nhận ra... Khi còn sống tu vi cũng quá cao thâm đi!

- Chẳng lẽ... Là một vị Danh Sư cửu tinh?

Trong lòng hơi động, Trương Huyền nhìn lại, nắm đấm nhịn không được xiết chặt. Hiện tại gặp qua Danh Sư lợi hại nhất, là Hạo Vũ trưởng lão vừa rồi dặn dò bọn họ đi vào nơi này, cái gọi là Danh Sư cửu tinh, chưa bao giờ thấy qua, thậm chí ngay cả tên cũng không biết.

Nếu như vị này đạt tới cấp bậc đó, có lẽ thật có thể nhìn ra mình nắm giữ Minh Lý Chi Nhãn.

Muốn làm điện chủ ư?

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

- Lúc ngươi truyền tống, sử dụng Minh Lý Chi Nhãn, đưa tới trận pháp không ổn định, mới đến nơi này!

Thấy hắn không hiểu, lão giả nói.

Truyền tống trận của Thánh Tử điện, có thể căn cứ người am hiểu, truyền tống đến vị trí khác biệt, tiến hành khảo hạch chuyên sâu, thanh niên trước mắt này, vừa tiến vào trận pháp liền vận chuyển Minh Lý Chi Nhãn, tự nhiên liền bị truyền tống đến nơi này.

Cửa thứ nhất huyễn trận, là khảo nghiệm trình độ vận dụng năng lực thiên phú này, sau khi loại bỏ, mới có thể gặp được hắn.

Trương Huyền bừng tỉnh hiểu ra. Có thể sắp đặt ra truyền tống trận lợi hại như vậy, đo lường ra người sử dụng, hơn nữa không có che lấp Minh Lý Chi Nhãn chút nào, cũng không khó hiểu.

- Ngươi mới vừa nói Minh Lý Chi Nhãn của ta đạt đến cảnh giới tỉ mỉ nhập vi, chút xíu không sai... là có ý tứ gì?

Trương Huyền nhìn qua.

Từ khi có Minh Lý Chi Nhãn, hắn một mực vùi đầu tu luyện, chưa hề nói qua cho những người khác, cũng không chủ động khoe khoang, nên không biết thứ này còn có cảnh giới.

- Minh Lý Chi Nhãn, là người có thiên phú, đạt tới Danh Sư lục tinh tự động mở ra, cực kỳ hiếm thấy, nhìn chung lịch sử của toàn bộ đại lục cũng không quá nhiều. Nhìn có khả năng phân biệt mức độ khác biệt, uy lực khác biệt, mà chia làm đẳng cấp khác nhau!

Lão giả vuốt râu một cái:

- Tầng thứ nhất là thấy rõ thật giả, loại bỏ hư ảo, có khả năng nhìn thấu tất cả ngụy trang trừ dùng bảo vật cố ý che lấp!

Trương Huyền gật đầu.

Thời điểm hắn vừa mới lĩnh ngộ Minh Lý Chi Nhãn, tất cả ngụy trang ở trước mặt, quả thực không có một chút tác dụng nào. Nguyên nhân chính là như vậy, mới có thể nhìn thấy hình dáng của Lạc Nhược Hi, vì đó kinh diễm.

- Tầng hai, chính là ta mới vừa nói, tỉ mỉ nhập vi, chút xíu không sai ! Đạt tới loại cảnh giới này, chỉ cần tùy tiện quan sát vật phẩm, liền có thể phân tích ra trọng lượng, lớn nhỏ, chất liệu... Không sai chút nào, đối với võ công, chiêu số, cũng có thể nhìn ra thiếu sót rất nhẹ nhàng!

Lão giả nói tiếp.

Trương Huyền hiểu được, trong mắt cực kỳ khó hiểu:

- Còn có tầng ba không? Đó là cái gì?

Giờ phút này, coi như hắn không cần Thiên Đạo thư viện, đơn thuần sử dụng Minh Lý Chi Nhãn, quả thực cũng có thể làm được tỉ mỉ nhập vi, chút xíu không sai. Xem ra hắn là đạt tới loại cảnh giới này. Chỉ là... Hắn làm sao cảm giác, thời điểm Minh Lý Chi Nhãn vừa mới xuất hiện, liền có loại năng lực này a?

- Tầng ba, phản phác quy chân, có thể phá ẩn nấp, tìm kiếm bản nguyên, ngược dòng bản chất! Đạt tới loại cảnh giới này, có thể thấy được đồ vật bản chất nhất của bảo vật, võ kỹ, thậm chí một chút dấu vết biến mất cũng có thể nhẹ nhõm phân biệt ra. Thật giống như có người chạy trốn, dù che giấu khá hơn nữa, cũng sẽ có dấu vết lưu lại, đạt tới loại cảnh giới này, Minh Lý Chi Nhãn có thể nhẹ nhõm nhìn ra!

Lão giả nói.

- Ây...

Trương Huyền chớp mắt.

Mới vừa rồi còn có chút kỳ quái, hiện tại đã hoàn toàn rõ ràng... Loại năng lực này, mới vừa có Minh Lý Chi Nhãn liền tồn tại, không tính là gì a? Đây là cảnh giới thứ ba sao? Sao mình vừa mở ra liền nắm giữ?

- Đạt tới loại cảnh giới này, cùng cấp bậc hầu như đã không có bí mật gì có thể giấu diếm, liếc mắt qua, đã thấy được đối phương có nói thật hay không, có cố ý giấu diếm hay không, càng có thể biết công pháp ưu khuyết, loại cảnh giới này, chỉ cần không vẫn lạc, xung kích Danh Sư cửu tinh sẽ không quá khó!

Lão giả gật đầu.

Trương Huyền không nói gì nữa.

Đối phương nói không sai, sở dĩ hắn tiến bộ nhanh, Thiên Đạo công pháp là một nguyên nhân, Minh Lý Chi Nhãn cũng không thể bỏ qua. Không có loại năng lực này, tuyệt không có khả năng một đường đi về phía trước, đạt tới tình trạng bây giờ.

- Vậy có tứ trọng hay không?

Trương Huyền tiếp tục hỏi.

Ba tầng trước hắn đã đạt đến, vậy có tứ trọng hay không? Thật có mà nói, sẽ cân nhắc để Minh Lý Chi Nhãn tấn cấp cũng không tệ.

- Đương nhiên là có, đạt tới loại cảnh giới này, liền có thể tu luyện đồng kỹ, trong mắt hình thành từng đạo trận văn, từ đó thi triển ra lực lượng tương đương thậm chí vượt qua võ kỹ! Căn cứ lão sư ta lý giải, cảnh giới này gọi là Kim Cương Nộ Nhãn, Phục Hổ Hàng Ma, một khi luyện thành, chỗ ánh mắt chiếu tới, bầu trời cũng có thể xé rách, uy lực vô tận, so với Diễn Không thiên thư của Khâu Ngô cổ thánh cũng không kém chút nào!

Vẻ mặt của lão giả nghiêm túc, trong ánh mắt mang theo tự hào.

- Có thể so với Diễn Không thiên thư?

Trương Huyền kinh ngạc.

Cái khác không biết, nhưng Diễn Không thiên thư là đã tu luyện qua, năm cảnh giới một cái cao hơn một cái, học được toàn bộ, tương đương với nắm giữ không gian, thậm chí có thể qua lại trong đó, không cần truyền tống trận cũng có thể di động khoảng cách dài.

Loại tuyệt học này, là tinh diệu nhất hắn gặp qua đến trước mắt, so với Phong Thánh giải thì cường đại hơn không biết bao nhiêu, nếu như có thể bổ sung thành Thiên Đạo công pháp, hoàn toàn lĩnh ngộ, coi như chỉ có Nguyên Thần cảnh đỉnh phong, Thánh Vực lục, thất trọng cũng ngược sát dễ như trở bàn tay.

Năm đó Khâu Ngô cổ thánh là nhờ vào tuyệt học này, phong ấn Dị Linh tộc vài vạn năm, không cách nào đi vào đại lục, nhân loại cũng lấy được bình yên. Có thể so với tuyệt kỹ này, đồng kỹ của đối phương cũng không khỏi quá cường đại đi!

- Đồng kỹ... Không biết lão sư của tiền bối là...

Trương Huyền nhịn không được hỏi.

Hắn nghe nói qua, thân truyền của Khổng sư, Bốc Thương cổ thánh nắm giữ Minh Lý Chi Nhãn, hơn nữa sáng chế ra đồng kỹ, nhìn qua một cái, ngàn vạn Dị Linh tộc biến thành tro bụi. Lão giả trước mắt này cũng nói đồng kỹ, sẽ có liên quan gì hay không?

- Ân sư của ta, chính là đệ tử của Khổng sư… Bốc Thương cổ thánh, một trong mười đại hiền giả! Lão sư lưu lại Thánh Tử điện liền rời đi, ta là điện chủ đời thứ nhất của học phủ này, quy củ xông sơn môn, chính là ta xác định!

Thấy hắn kịp phản ứng, lão giả cười cười.

- Điện chủ đời thứ nhất?

Con mắt Trương Huyền trợn tròn.

Còn tưởng rằng là tàn hồn đánh xì dầu, không nghĩ tới lại là điện chủ đời thứ nhất!

- Ta nghe nói, muốn trở thành Thánh Tử điện điện chủ, nhất định phải nắm giữ Minh Lý Chi Nhãn... Nói như vậy, tiền bối cũng có loại thiên phú này?

Trương Huyền nhịn không được hỏi.

- Không sai, ta cũng nắm giữ Minh Lý Chi Nhãn, thời kỳ toàn thịnh, từng tu luyện tới cảnh giới thứ tư, đạt đến cảnh giới Kim Cương Nộ Nhãn, Phục Hổ Hàng Ma! Có Minh Lý Chi Nhãn mới có thể trở thành điện chủ, cũng chính là quy định của ta. Mục đích rất đơn giản, Khổng sư lưu lại tư tưởng, truyền thừa thiên hạ, ta cũng muốn lưu lại truyền thừa của lão sư, để thế nhân biết một vị cổ thánh đại công vô tư như vậy!

Lão giả gật đầu, vẻ mặt lạnh nhạt nhìn qua:

- Bởi vậy... các đời học sinh nhập môn, chỉ cần có Minh Lý Chi Nhãn, đều sẽ đi vào nơi này, tiếp nhận khảo hạch của ta!

Trương Huyền giật mình.

Khó trách một người cũng không có nhìn thấy, hắn là hắn khảo hạch hoàn toàn khác biệt những người khác.

- Còn không biết họ tên của tiền bối...

Trương Huyền hiểu được, thần thái cung kính, ôm quyền nói.

Vị trước mắt này, thân phận là đồ tôn của Khổng sư, nhân vật vượt qua lịch sử chân chính, càng là điện chủ đời thứ nhất của Thánh Tử điện, phát dương quang đại nó... Bất kể từ chỗ nào, đều đáng giá tôn kính, không thể có khinh thường mảy may.

- Họ tên của ta đã xa xưa, không đáng giá nhắc tới, lúc ấy thế nhân đều xưng ta là Khôi Thánh !

Lão giả gật đầu.

- Vãn bối Trương Huyền, gặp qua Khôi Thánh!

Trương Huyền ôm quyền.

Đối với loại tiên hiền cổ thánh này, hắn từ trước tới nay ôm tâm sùng bái. Thật giống như đối mặt Khâu Ngô cổ thánh, nghiêm túc nghiên cứu thảo luận công pháp, không có chút giấu giếm nào.

- Ừm!

Khôi Thánh ý niệm nói tiếp:

- Ngươi tuỳ tiện nhìn ra huyễn cảnh ta lưu lại, đồng thời phá giải, nói rõ Minh Lý Chi Nhãn đã đạt đến cảnh giới thấy rõ thật giả, loại bỏ hư ảo. Lại chuẩn xác thực nhìn ra trọng lượng chày sắt, hơn nữa chế biến ra dược vật hòa tan, nói rõ đạt đến nhị cảnh... Bất quá muốn trở thành người ứng cử điện chủ, ít nhất cũng phải đạt tới tam cảnh, cảnh giới phản phác quy chân, có thể phá ẩn nấp.

- Người ứng cử Điện chủ?

Trương Huyền nháy con mắt.

Hắn chỉ là học viên tới khảo hạch, sao lại biến thành khảo hạch điện chủ?

- Không sai, lịch đại điện chủ của Thánh Tử điện, đều cần nắm giữ Minh Lý Chi Nhãn, nguyên nhân chính là như vậy, vài vạn năm qua, điện chủ chân chính xuất hiện gián đoạn nhiều lần, sau ta, toàn bộ cộng lại cũng chỉ tám vị mà thôi, ngươi nắm giữ loại thiên phú này, có tư cách trở thành người ứng cử... Đúng rồi, còn không có hỏi thăm, ngươi có muốn trở thành điện chủ đời thứ mười của Thánh Tử điện hay không?

Khôi Thánh nhìn qua.

- Đương nhiên!

Trương Huyền vội vàng gật đầu.

Một khi thành điện chủ, bất kể thân phận hay địa vị, đều đủ để xứng với Lạc Nhược Hi, lại đi cầu hôn, Lạc gia cũng phải suy nghĩ thật kỹ.

- Vậy là tốt rồi, có điều, điện chủ cũng không phải chỉ có Minh Lý Chi Nhãn liền có thể làm, còn cần khảo hạch nhiều phương diện như thực lực, tâm tính, ngộ tính… Chỉ có thông qua, mới có tư cách.

Khôi Thánh nói.

- Vâng!

Trương Huyền gật đầu.

Trước đó hắn nghe nói qua, Danh Sư nắm giữ Minh Lý Chi Nhãn cực kỳ thưa thớt, chỉ là không nghĩ tới ít như vậy.

Từ sau đối phương, chỉ có tám vị... mỗi Thánh Nhân sống một ngàn năm... Nói cách khác, phần lớn thời gian của Thánh Tử điện đều không

có điện chủ chân chính.

Khó trách bản thân vừa tới liền truyền tống đến nơi này, tiếp nhận khảo nghiệm, xem ra thật vất vả phát hiện một vị Danh Sư có Minh Lý Chi Nhãn, đương nhiên phải bồi dưỡng thành Thành điện chủ.

- Không biết khảo hạch như thế nào?

Trương Huyền nhịn không được nói.

- Ta mới vừa nói, muốn trở thành người ứng cử điện chủ, Minh Lý Chi Nhãn cần đạt tới tam cảnh, hiện tại liền khảo hạch ngươi, có khả năng đạt tới, mới có thể tiếp tục khảo hạch !

Khôi Thánh cười cười:

- Minh Lý Chi Nhãn tam cảnh, là phản phác quy chân, có thể phá ẩn nấp, tìm kiếm bản nguyên, ngược dòng bản chất! Ta chỗ này có một đồ vật, cho ngươi xem một nén nhang thời gian, nếu như có thể nói ra bản chất không sai chút nào, coi như thông qua.

- Tốt!

Trương Huyền gật đầu.

Phân biệt vật phẩm là sở trường của hắn, từ Thiên Huyền vương quốc đi ra đến bây giờ, còn chưa hề thất thủ qua.

- Rất tốt!

Khôi Thánh nhẹ gật đầu, bàn tay nhẹ nhàng vồ một cái, một vò gốm không lớn xuất hiện ở trước mắt.

- Chỉ cần ngươi nói cho ta biết, trong vò gốm này chứa đựng cái gì là được!

- Chứa đựng cái gì?

Trương Huyền nhíu mày.

Cái vò gốm này thoạt nhìn hết sức bình thường, toàn thân gốm sứ, không có bất kỳ đặc thù gì, nhưng phía trên có lá bùa đặc thù dán sát vào, thần thức không cách nào dò xét.

Trương Huyền hít sâu một hơi, vô số hoa văn ở trong mắt xoay chuyển, Trương Huyền nhịn không được nhìn sang miệng vò. Nương theo Minh Lý Chi Nhãn vận chuyển, vò gốm trước mắt giống như sống lại, tản mát ra khí tức kinh người, như một mặt trời to lớn chiếu sáng, để cho người ta căn bản thấy không rõ lắm, chớ nói chi là trong đó cất giấu cái gì.

- Này làm sao nhìn?

Trương Huyền nhíu mày.

Ánh sáng như vậy, con mắt cũng bị làm đau nhức, căn bản nhìn không ra ah! Thậm chí, coi như muốn tìm kiếm dấu vết để lại, tiến hành suy đoán cũng làm không được.

- Thiếu hụt!

Chần chờ một chút, trong đầu hô khẽ.

Cửu U Thần Đồng

dtv-ebook.com

Nguồn: Truyện YY.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Biên dịch: Tiêu Dao.

…

Hô!

Trong đầu xuất hiện một quyển sách, ngón tay điểm một chút, vô số kiến thức chảy vào trong óc.

- Kim Tự phù văn, Điện Chủ đời thứ nhất của Thánh Tử điện… Khôi Thánh lưu lại, có hiệu quả phong ấn, hóa mục nát thành thần kỳ. Thiếu hụt có bảy, thứ nhất chỉ có thể phong ấn vật chết, vật sống lại bởi vì ngạt thở mà chết. Thứ hai, tính phòng hộ kém, kiếm khí tiến công liền có thể loại bỏ...

- Ây...

Nhìn một cái, Trương Huyền che trán.

Hắn là muốn nhìn thiếu hụt của vò gốm, muốn phát hiện bên trong đến cùng có cái gì, lại xuất hiện phù văn... không khỏi tâm tắc.

Bất quá, suy nghĩ kỹ một chút cũng phải. Vò gốm là vật chết, cần ngón tay chạm đến mới có thể hình thành thư tịch, khoảng cách xa như vậy, không cách nào tiếp xúc, phù văn đang ở trong trạng thái kích hoạt, tự nhiên liền xuất hiện khuyết điểm của nó.

- Minh Lý Chi Nhãn nhìn không ra là cái gì, cũng không có bất luận quy luật gì đáng nói, nhưng có thể thông qua phù văn thiếu hụt phỏng đoán một chút xíu...

Trương Huyền dừng lại một chút, trong lòng thầm nghĩ.

Minh Lý Chi Nhãn đã nhìn một vòng, bốn phía cái vò gốm này không biết là thời gian quá lâu, hay vì nguyên nhân khác, không có lưu lại bất cứ dấu vết gì, căn bản phỏng đoán không ra vật phẩm chứa đựng.

Hiện tại xem ra, có lẽ có thể căn cứ phù văn, suy đoán ra một chút đầu mối.

Căn cứ thiếu hụt thứ nhất, phù văn này chỉ có thể phong ấn vật chết, nói rõ trong vò gốm, tất nhiên không phải sinh mệnh, nếu thật là sinh mệnh, nhiều năm như vậy, khẳng định đã mất ngẻo.

Cái thiếu hụt thứ hai, tính phòng ngự kém, kiếm khí có thể loại bỏ, nói rõ vật phẩm bên trong không tính trân quý, nếu không người người đều có thể phá giải, không có bất kỳ ý nghĩa tồn tại.

Cái thiếu hụt thứ ba...

Tinh thần không ngừng vận chuyển, cẩn thận cân nhắc. Một lát sau, nhịn không được lắc đầu. Phù văn thiếu hụt, coi như biết, muốn suy diễn ra vật phẩm trong đó cũng rất khó. Dù sao, vật phẩm chứa đựng chính là vò gốm, cùng phong ấn không có quan hệ trực tiếp.

- Ta biết thiếu hụt cũng phỏng đoán không ra, Minh Lý Chi Nhãn tầng ba khác, làm sao có thể nhìn ra được?

Trương Huyền nhíu mày.

Minh Lý Chi Nhãn của hắn vừa xuất hiện, liền có thể tung tích kiểm tra, có thể phá ẩn nấp, nói cách khác trực tiếp đạt đến tầng ba, loại năng lực này cũng nhìn không ra, tầng ba khác hắn cũng không thể nhận ra a?

Đều nhìn không ra, như vậy khảo hạch này làm sao thông qua?

- Thời gian đến, thế nào? Có thể phát hiện bên trong chứa cái gì không?

Trương Huyền đang rầu rĩ, liền nghe Khôi Thánh cười khanh khách hỏi.

- Bẩm báo tiền bối, ta chỉ suy đoán ra, trong này vô cùng có khả năng chứa một loại chất lỏng, nhưng cụ thể ra sao, lại không cách nào biết được...

Vốn nghĩ, lấy thực lực của hắn, một lần khảo hạch liền có thể thông qua, không nghĩ tới trực tiếp ăn quả đắng, vẻ mặt ửng hồng, Trương Huyền có chút xấu hổ.

- Ngươi suy đoán ra bên trong chứa đựng là chất lỏng? Có căn cứ gì không?

Khôi Thánh sững sờ nhìn lại.

- Những Kim Tự phù văn này, chỉ có thể phong ấn chất lỏng!

Trương Huyền gật đầu.

- Ngươi biết Kim Tự phù văn?

Khôi Thánh kinh ngạc.

- Không biết, thậm chí nhìn không ra viết như thế nào, chỉ là từ lực lượng toả ra trong đó, tiến hành cân nhắc...

Trương Huyền nói.

- Ah, ngươi nói không sai, trong này chứa đựng đích thật là chất lỏng! Hơn nữa, đừng nói Minh Lý Chi Nhãn tầng ba, xem như tứ trọng cũng không cách nào nhìn thấu!

Khôi Thánh nhẹ gật đầu, ánh mắt lộ ra vẻ hài lòng:

- Thật ra thì cái khảo hạch này không phải xem nhãn lực, mà là tâm tính cùng phẩm chất! Có thể tu luyện Minh Lý Chi Nhãn đã rất tốt, bởi vậy có đạt tới tầng ba không, quan hệ không lớn, nhưng tâm tính cùng phẩm chất lại rất khó sửa đổi. Thánh Tử điện, truyền thừa từ lão sư, tuân theo ý niệm của Khổng sư, ta không muốn truyền thừa cho một người tâm tính bất ổn.

- Vừa rồi cố ý nói, đạt tới tầng ba mới có tư cách, trở thành người ứng cử Điện Chủ, sau đó lấy ra vò gốm để ngươi quan sát... là muốn nhìn phản ứng của ngươi!

- Không nhìn ra, là không nhìn ra, nói đúng sự thật, cũng không bởi vì muốn thông qua khảo hạch, chỉ vì cái trước mắt mà phỏng đoán lung tung! Nếu thật như thế, nói rõ tâm tính cùng nhân phẩm đều đáng giá suy nghĩ...

Khôi Thánh cười cười:

- Bất quá, ngươi thông qua khảo hạch, tuổi còn trẻ nhưng tâm tính như vậy, không tệ, không tệ!

- Vâng!

Trương Huyền hơi đỏ mặt.

Nguyên lai cũng là một loại khảo hạch...

Không nhìn ra là không nhìn ra, không có gì không dám thừa nhận. Bất quá nói mình trầm ổn, cũng là lời nói thật, hắn từ trước tới nay làm việc ổn trọng, khiêm tốn hữu lễ, bằng không thì cũng không có khả năng được đề cử làm viện trưởng của Hồng Viễn Danh Sư học viện.

Nghĩ đến cái này, Trương Huyền đối với Khôi Thánh rất có hảo cảm. Những người khác cảm thấy hắn là phá hư cuồng ma, kính sợ tránh xa, chỉ có vị trước mắt này liếc mắt liền nhìn ra phẩm chất ưu tú của hắn,

thuần khiết tựa như bạch liên, không hổ là đồ tôn của Khổng sư, nhãn lực bất phàm.

- Ngươi thông qua được khảo hạch của ta, đây là Điện Chủ lệnh của Thánh Tử điện!

Ngón tay nhẹ nhàng búng một cái, một lệnh bài xuất hiện ở trong lòng bàn tay, Khôi Thánh tiện tay đưa tới:

- Bất quá... Mặc dù là thật, lại bị phù văn phong ấn, tạm thời còn không cách nào sử dụng, cũng không có cách nào hình thành mệnh lệnh, thông cáo tất cả mọi người. Nói cách khác, cho dù nắm giữ cái này, cũng chỉ là người bình thường, tạm thời còn không chiếm được thân phận Điện Chủ, cũng không hưởng thụ được quyền lực cùng quyền lợi!

Trương Huyền nhẹ gật đầu, tiện tay nhận lấy.

Cúi đầu nhìn, lệnh bài không lớn, phía trên điêu khắc đầy phù văn lít nha lít nhít, che lấp khí tức bên trong rò rỉ không ra. Ngoại nhân nhìn tới, chỉ như lệnh bài bình thường, nhưng mà bàn tay nắm, mới có thể cảm thấy lực lượng trong đó kích động mênh mông, như ẩn chứa năng lực to lớn, một khi phóng thích, thiên địa cũng sẽ biến sắc.

- Cái lệnh bài này chỉ sợ cấp bậc không thấp...

Mặc dù không dùng thư viện kiểm tra, cũng có thể biết, nhất định không phải phàm vật, thuộc về một pháp bảo cực kỳ lợi hại, cấp bậc so với Linh Hư kiếm của Kiếm lão nhân chỉ mạnh không yếu.

- Sở dĩ phong ấn, cũng không phải tận lực làm khó, ngươi hẳn phải biết, địa vị của Thánh Tử điện ở trên đại lục, thân là Điện Chủ, đầu tiên thực lực cần đạt tới cảnh giới nhất định! Nếu không, làm sao phục chúng?

Khôi Thánh nói tiếp.

Trương Huyền gật đầu.

Mặc dù là Danh Sư đại lục, rất nhiều chuyện phải tuân thủ quy tắc, nhưng lực lượng vẫn như cũ là Vương đạo vĩnh hằng.

Sở dĩ Trương gia cường đại như thế, Danh Sư đường cũng phải kiêng kị ba phần, là bởi vì lực lượng mạnh, cũng không đủ lực lượng, coi như đạt được Điện Chủ lệnh, cũng không ai tin phục, trái lại còn có thể dẫn tới họa sát thân.

Hiện tại hắn chỉ là Nguyên Thần cảnh đỉnh phong, trực tiếp trở thành Điện Chủ mà nói, quả thực không cách nào mệnh lệnh bất luận kẻ nào. Thậm chí, truyền đi còn có thể thành trò cười.

- Rõ ràng liền tốt... Phá giải phong ấn, ta thiết trí ba hạn chế, thứ nhất, trở thành Danh Sư bát tinh; thứ hai, tu vi đạt tới Thánh Vực bát trọng; thứ ba, tu luyện Minh Lý Chi Nhãn tới tứ trọng, Kim Cương Nộ Nhãn, Phục Hổ Hàng Ma.

Khôi Thánh nhìn qua, trong mắt mang theo mong đợi:

- Nhìn dáng vẻ của ngươi, hẳn là chỉ có hai mươi tuổi, trẻ tuổi như vậy liền có loại thực lực này, thiên phú không thể nghi ngờ, dù ba điểm này rất khó, nhưng mà chỉ cần nghiêm túc khắc khổ, đối với người nắm giữ Minh Lý Chi Nhãn mà nói, trong vòng trăm năm, hẳn là có thể hoàn thành! Một trăm hai mươi tuổi trở thành Điện Chủ của học viện đệ nhất thiên hạ, đứng ở đỉnh phong nhất của nhân loại, tuyệt đối là cực kỳ hiếm thấy!

- Một trăm năm?

Trương Huyền lắc đầu.

Đối phương thiết trí ba điều kiện quả thực rất khó, bất quá... Đối với hắn mà nói, thật muốn một trăm năm mới có thể hoàn thành, đoán chừng cỏ trên mộ đã đổi không biết bao nhiêu lần.

Không nói tháng tư sang năm phải ngăn cản Lạc Nhược Hi gả cho gia hỏa làm cho người ta chán ghét của Trương gia kia, chỉ nói Tiên Thiên thai độc, trước ba mươi tuổi không đạt tới cửu tinh, cũng chỉ có tử vong... Nhịn không được lâu như vậy.

- Cuối cùng lặp lại lần nữa, trước khi thỏa mãn ba điều kiện này, ngươi không cách nào phá phong ấn trên Viện Trưởng lệnh, cũng không cách nào vận dụng lực lượng trong đó! Cho nên, ta hi vọng ngươi ngụy trang thành một học sinh bình thường, tiến vào bên trong, nghiêm túc học tập, cố gắng tăng lên, từng bước một đi đến đỉnh phong nhất! Như vậy mới có thể để cho học sinh khác tin phục, cũng coi là khảo nghiệm đối với ngươi!

Khôi Thánh an ủi nói.

- Được!

Trương Huyền gật đầu.

Dù đạt được Điện Chủ lệnh, nhưng vẫn phải khiêm tốn một chút, hoàn toàn có thể ngụy trang thành học sinh, nghiêm túc học tập, sau đó từng bước một đi lên. Như vậy mới có thể chân chính biết rõ Thánh Tử điện, về sau thực trở thành Điện Chủ, cũng sẽ thuận buồm xuôi gió, không đến mức luống cuống tay chân, cái gì cũng không biết.

- Ân, đây là đồng kỹ Cửu U Thần Đồng lão sư sáng chế, chỉ có Minh Lý Chi Nhãn mới có thể tu luyện, tên như ý nghĩa, tu luyện tới cảnh giới tối cao, có thể nhìn thấu Cửu U, thiên địa cũng khó che lại con mắt. Hiện tại ta truyền thụ cho ngươi, ngươi sử dụng ba ngày tiến hành học tập, có khả năng học bao nhiêu, liền nhìn thiên phú của mình, nếu như cả đời cũng không thể lĩnh ngộ, không đạt tới tứ trọng, cũng liền cho thấy, coi như cho Điện Chủ lệnh, cũng không cách nào trở thành Điện Chủ chân chính!

Nói đến đây, bàn tay của Khôi Thánh vạch một cái.

Rầm!

Một mảng lớn văn tự cùng trận đồ xuất hiện ở trước mắt, lít nha lít nhít, không nhìn thấy cuối cùng.

- Cửu U Thần Đồng?

Trương Huyền ngẩng đầu nhìn qua, trong lòng không nhịn được chấn động.

Không hổ là bí pháp có thể so với Diễn Không thiên thư, quả nhiên thâm ảo phi phàm, để cho người ta khó có thể tin.

Giống như Khôi Thánh nói, bộ pháp quyết này, lấy Minh Lý Chi Nhãn làm cơ sở mới có thể tu luyện, sử dụng bí pháp đặc thù, ở trong mắt hình thành trận văn, hoa văn càng nhiều, càng có thể nhìn thấu bản chất của sự vật, uy lực cũng càng lúc càng lớn.

- Bộ đồng thuật này, chia làm ba cảnh giới, thứ nhất Mục Sinh Thần Ma! Trong mắt mang theo Thần Ma, nhìn một cái, có thể trong nháy mắt đánh tan nội tâm của tu luyện giả, để hắn không cách nào tới chiến đấu!

Con mắt rơi vào trên cảnh giới thứ nhất, Trương Huyền âm thầm gật đầu.

Một ít người lợi hại, kèm theo khí chất, con mắt trợn tròn, cũng có thể dọa đến người bình thường sợ chết khiếp. Nhất là Đế Vương, gầm thét một tiếng, ánh mắt sáng lên, người không có trải qua sinh tử rất khó tiếp nhận.

Cảnh giới thứ nhất Mục Sinh Thần Ma, liền là loại năng lực này, mượn nhờ Minh Lý Chi Nhãn phát huy đến cực hạn, nhìn một cái, liền để đối thủ như rơi xuống địa ngục, như gặp Thần Ma, trong lòng dâng lên suy nghĩ không dám chống lại.

Tâm lý sụp đổ, coi như thực lực mạnh, khẳng định cũng không cách nào vượt qua. Nhìn một cái, không đánh mà thắng... Không hổ là tuyệt kỹ do tổ sư khai phái của Thánh Tử điện lưu lại, quả nhiên đáng sợ!

Nếu như có thể luyện thành, lực chiến đấu của mình tuyệt đối còn có thể bạo tăng không chỉ một lần. Vừa cảm khái vừa tiếp tục xem, trong lòng đột nhiên động một cái, nhịn không được nhíu mày:

- Ừm? Không đúng, bộ đồng kỹ này... có vấn đề!

Ngươi bị bệnh mù màu sao?

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

Dịch: Tiêu Dao

Trương Huyền theo thói quen, là lần đầu tiên nhìn thấy thư tịch, sẽ thu vào Thiên Đạo thư viện, cho nên bây giờ hắn nhìn cũng không phải là nội dung hiện lên trên không, mà là thư tịch trong thức hải.

Giới thiệu vắn tắt còn tốt, điểm pháp quyết chân chính chảy qua trong óc thời, lập tức phát giác không đúng.

- Làm sao vậy?

Khôi Thánh nhìn qua hỏi.

Bộ pháp quyết này, là lão sư hắn tự mình sáng tạo, vô cùng cao thâm, thiên tài nắm giữ Minh Lý Chi Nhãn kỳ trước nhìn thấy, cũng chìm đắm trong đó không cách nào tự kềm chế, gia hỏa trước mắt này, trực tiếp cau mày, còn nói “có vấn đề”, có ý tứ gì hả?

- Cái này...

Trương Huyền xoay đầu lại, nhìn về phía Khôi Thánh:

- Tiền bối, ta muốn hỏi một chút, trong lịch đại Điện Chủ, có người hai mắt bị mù không ?

- Mù?

Không biết hắn hỏi như vậy là dụng ý gì, Khôi Thánh nhíu mày:

- Đạo ý niệm này của ta chỉ phụ trách tiếp đón, khảo nghiệm nhân tuyển Điện Chủ, nhưng không biết hậu bối như thế nào.

Thời điểm hắn chết, sớm ở mấy vạn năm trước, lịch đại Điện Chủ đều là hậu bối, trừ khi thiên tài có Minh Lý Chi Nhãn đi vào, mới có thể tỉnh táo, còn những hậu bối này có mù hay không, hắn không rõ ràng.

- Như vậy... mạo muội hỏi một câu, con mắt của Bốc Thương cổ thánh tốt chứ?

Thấy hắn không biết, Trương Huyền mang theo chần chừ, hỏi lần nữa.

- Lão sư sáng lập Thánh Tử điện không lâu, liền trực tiếp rời khỏi... nhưng con mắt quả thực là mù!

Khôi Thánh dừng lại một chút nói:

- Bất quá người đi tìm phương pháp khôi phục, hắn là có khả năng khôi phục...

- Khôi phục?

Trương Huyền cười khổ một tiếng:

- Ta cảm thấy rất khó, thậm chí không có khả năng!

- Vì cái gì?

Khôi Thánh nghi ngờ nhìn qua.

Trong Thánh Tử điện có rất nhiều sự tích cùng thư tịch liên quan tới Bốc Thương cổ thánh, nhưng đều cực kỳ quang minh, sự tình hai mắt mù có rất ít người biết được, bởi vậy không có truyền ra ngoài, gia hỏa trước mắt này làm sao biết được? Hơn nữa còn nói không thể nào khôi phục?

- Nguyên nhân ngay ở bộ Cửu U Thần Đồng này!

Trương Huyền than thở.

- Bộ đồng kỹ này, là phát huy lực lượng của Minh Lý Chi Nhãn, đồng thời đào ra tiềm lực của con người, thuộc về công pháp nhất đẳng, nhưng mỗi lần vận chuyển trận văn, đều sẽ tạo thành tổn thương rất lớn cho mắt, dần dà sẽ làm hai mắt người bị mù, không thuốc cứu chữa!

Thư viện phản hồi thiếu hụt, cái thứ nhất là sẽ làm hai mắt người mù, không cách nào cứu chữa.

Bất kể là người bình thường hay người tu luyện, tiềm lực lúc nào cũng cố định, sử dụng trận văn, kích phát lực lượng trong ánh mắt, thậm chí diễn sinh ra võ kỹ giết người... Đối với con mắt là tổn thương cực lớn, thậm chí có một ít là vĩnh cửu.

Dù đan dược cao minh đến đâu, thủ đoạn cao minh đến đâu, cũng không có bất cứ tác dụng gì.

Giống như một ít vận động viên đỉnh phong kiếp trước, tuổi thọ bình thường đều không quá dài, bởi vì bọn họ ở lúc còn trẻ, tiềm lực thân thể đã tiêu hao hết, sau này già rồi, các loại tổn thương sẽ càng ngày càng nhiều, cuối cùng khó hưởng tuổi thọ như người thường.

Cửu U Thần Đồng, không chỉ tiêu hao con mắt, ngay cả thần kinh thị giác trong đầu đều tiêu hao hết, con mắt có thể đổi, có thể dùng dược vật trị liệu, nhưng một khi thần kinh chết héo, thật giống như tuổi thọ kết thúc, sẽ khó có phương pháp cứu chữa.

Chính bởi vì thấy được cái này, hắn mới phát giác, bộ công pháp này mặc dù tốt, lại có vấn đề rất lớn. Thậm chí có thể nói là thiếu hụt trí mạng!

Minh Lý Chi Nhãn vốn là ông trời trọng thưởng, nắm giữ công hiệu cực mạnh, một khi mù, tương đương với hao tổn thủ đoạn mạnh nhất, đừng

nói thực lực, xem như tâm tính chỉ sợ cũng sẽ gặp phải trọng tỏa, khó có thể khôi phục. Nghe nói như thế, nhìn thấy thanh niên than thở, Khôi Thánh nhíu mày, mặt lộ vẻ không vui:

- Bộ công pháp này, ta tu luyện mấy trăm năm, nhưng không cảm thấy tạo thành tổn thương với con mắt a? Đây là lão sư lưu lại, không nên suy diễn lung tung!

Không phải không tin, mà là hắn cũng tu luyện thời gian không ngắn, con mắt vẫn hoàn hảo không chút tổn hại, không có xuất hiện bất kỳ khó chịu.

Có phải suy diễn lung tung, quá khoa trương hay không?

Lại nói, lão sư là ai?

Đệ tử thân truyền của Khổng sư, một trong mười đại hiền giả, chìm đắm võ kỹ cả đời, làm sao có thể có vấn đề, sẽ làm con mắt người mù? Thật như vậy mà nói, chẳng phải là đang hoài nghi lão sư?

Coi như hoài nghi, cũng không phải một Nguyên Thần cảnh nho nhỏ như ngươi nên làm a!

- Có phải suy diễn lung tung hay không, ta cẩn thận nói một lần, ngươi sẽ biết... Tiền bối tu luyện mấy trăm năm, nếu như không nhìn lầm, bộ Cửu U Thần Đồng này, hắn là còn không có đạt tới tầng ba?

Biết đối phương sẽ nói ra lời này, Trương Huyền nhìn qua.

- Phải!

Khôi Thánh gật đầu.

Tu vi của hắn kém xa lão sư, đừng nói tầng ba, coi như tầng hai cũng không có đạt tới đỉnh phong nhất.

- Nếu như không nhìn lầm, thời điểm ngươi lưu lại đạo ý niệm này, hắn là vừa tu luyện Cửu U Thần Đồng tới tầng hai sơ kỳ, sử dụng hỏa diễm luyện mắt, hàn băng tôi đồng! Loại cảnh giới này, nhãn lực kinh người, trong đêm tối như đèn sáng, chiếu rọi bốn phương, bất quá... chiến đấu chân chính còn kém chút hỏa hầu, tầng hai Kim Cương Nộ Nhãn, hắn còn không cách nào thi triển hoàn chỉnh a!

Trương Huyền nói.

Cửu U Thần Đồng, tầng thứ nhất Mục Sinh Thần Ma, tầng hai Kim Cương Nộ Nhãn, nhìn một cái, hỏa diễm thiêu đốt, phần thiên diệt địa, thi triển toàn bộ uy lực, có thể trong nháy mắt đốt xuyên địa ngục.

Nếu như nói tầng thứ nhất là công kích tinh thần, như vậy tầng hai là công kích vật lý chân chính. Thực lực không mạnh, căn bản ngăn cản không nổi, sẽ bị gạt bỏ, xem như vượt qua bản thân, cũng sẽ chật vật không chịu nổi, khó có thể phát huy lực lượng.

Mấu chốt nhất là, công kích tùy tâm mà phát, không có bất kỳ chiêu số, ánh mắt quét qua tức là công kích, khó lòng phòng bị, căn bản không có cách nào ngăn cản.

Nguyên nhân chính là như vậy, bộ đồng kỹ này mới nổi danh như vậy, Điện Chủ Thánh Tử điện cũng danh tiếng vang xa, địa vị so với Trương gia gia chủ cũng không hề yếu.

Bất quá, bộ võ kỹ này uy lực rất lớn, nhưng tu luyện vô cùng phiền phức, trước phải lấy hỏa diễm luyện mắt, hàn băng tôi đồng, sau đó lại trải qua vô số tôi luyện, hơi không cẩn thận, liền có thể công lao đổ biển, thực lực hủy hết. Vị trước mắt này, dù không có thi triển đồng kỹ, nhưng lấy lý giải của hắn, hắn là đạt đến tầng hai.

- Ngươi... Làm sao lại biết?

Khôi Thánh cực kỳ kinh ngạc.

Đối phương nói không sai chút nào, thời điểm hắn lưu lại ý niệm, là vừa tu luyện Cửu U Thần Đồng tới tầng hai, cách đệ tầng ba còn không biết bao xa.

- Mặc dù bây giờ ngươi chỉ là một đạo ý niệm, nhưng trong mắt có hỏa diễm thiêu đốt, mặc dù không thịnh, lại mang theo uy năng đốt diệt tất cả, rất tương đồng tầng hai Kim Cương Nộ Nhãn, đương nhiên có thể nhẹ nhõm nhìn ra!

Tiến về phía trước một bước, Trương Huyền dọc theo đối phương lượn quanh một vòng, thản nhiên nói.

Thu nhập bí tịch ở trên không vào thư viện, đã dung hội quán thông tất cả kiến thức, dù đối phương chỉ là một đạo ý niệm, nhưng bằng nhãn lực của hắn, muốn xem ra những cái này, vẫn không tính quá mức khó khăn.

- Ngươi ý tứ là... Đã xem hết toàn bộ công pháp tầng hai?

Thân thể Khôi Thánh chấn động, con mắt trợn tròn.

Hắn vừa lấy ra bí tịch Cửu U Thần Đồng, từ khi đối phương bắt đầu nhìn thấy đến nay, chẳng qua mấy hơi thở... Hiện tại nói thẳng ra đủ loại đặc điểm của tầng hai, chẳng lẽ đã xem hết và nhớ kỹ toàn bộ?

Bộ công pháp này, chừng mấy chục vạn chữ, chỉ đọc thuộc lòng liền tiêu tốn công phu cực lớn, năm đó hắn dốc lòng học tập, ngày đêm không ngủ, cũng hao tốn cả hai ngày mới nhớ hoàn chỉnh. Bởi vậy còn được lão sư khen ngợi, nói hắn thiên tư thông minh, trí nhớ kinh người... tên này chỉ nhìn mấy tức liền nhớ kỹ, sao có thể?

- Bộ công pháp này, rất dễ dàng đọc thuộc lòng, nhớ kỹ không có cái gì, chủ yếu nhất là lý giải cùng tu luyện như thế nào.

Trương Huyền lắc đầu, cũng không vì đối phương khiếp sợ mà cảm thấy vui vẻ, ngược lại mang theo tiếc hận:

- Ngươi tu luyện tới tầng hai Kim Cương Nộ Nhãn, nếu như không có đoán sai, trong mắt sẽ thỉnh thoảng xuất hiện điểm đỏ, mang theo cảm giác ngứa, gặp được gió còn có thể xuất hiện tình huống rơi lệ, mấu chốt nhất là, sau khi vận chuyển hỏa diễm, sẽ có điểm mù ngắn ngủi, thời gian không dài, chừng ba cái hô hấp... Không biết phải chăng là chính xác?

- Ngươi...

Khôi Thánh cực kỳ khó tin.

Thời điểm hắn lưu lại ý niệm thật có loại tình huống này, chỉ bất quá lúc ấy đang tu luyện, tưởng rằng bị ngọn lửa hun sấy gây ra, nên không để tâm, chẳng lẽ thật sự là tu luyện công pháp xuất hiện vấn đề?

Thời điểm hắn đạt tới tầng hai, lão sư đã rời khỏi, không cách nào tìm người hỏi thăm, bởi vậy bộ pháp quyết này, căn bản là chính hắn lục lọi tu luyện.

Vừa mới luyện thành, cùng người chiến đấu, quả thực từng mù lòa thời gian ngắn, đại khái ba cái hô hấp, lúc ấy cảm thấy có thể là thoát lực gây nên, chẳng lẽ thật giống như đối phương nói... trong công pháp tồn tại vấn đề?

- Kim Cương Nộ Nhãn, con mắt hóa thành Hồng Liên biển lửa, thời điểm đại thành, nghiệp hỏa đầy trời, đốt cháy tất cả đồ vật dơ bẩn, uy lực quả thực mạnh mẽ, nhưng tiêu hao tinh thần cũng rất lớn, sử dụng xong, thần kinh điều khiển thị giác sẽ trở nên già yếu, tuổi thọ tổn hao nhiều! Thật giống như trận bàn, có khả năng sử dụng mười lần, mỗi dùng một lần, liền tiêu hao một chút, mười lần qua đi, Trận Pháp sư mạnh hơn cũng không cách nào tu bổ, chỉ có thể hết hiệu lực!

Trương Huyền lắc đầu, mang theo tiếc hận:

- Dù ngươi vừa mới đạt tới loại cảnh giới này, nhưng cũng xuất hiện tai hoạ ngầm, tơ máu trong mắt nhiều hơn, nhìn kỹ sẽ có chút ửng hồng rất

nhỏ, chủ yếu nhất là, sẽ thường xuyên mất ngủ!

- Ngươi biết... Ta thường mất ngủ?

Biểu lộ của Khôi Thánh giống như gặp quỷ.

Tu vi đạt tới loại cảnh giới như hắn, dù có thể dùng tu luyện thay thế ngủ, nhưng thỉnh thoảng ngủ một lần, đối với tinh thần cùng thân thể đều sẽ có thả lỏng cực lớn.

Nguyên nhân chính là như vậy, đêm tới, bọn họ thỉnh thoảng cũng sẽ ngủ.

Năm đó lão sư vừa đi, bản thân quản lý một học viện, áp lực quá lớn, một mực không chút nghỉ ngơi, muốn ngủ cũng ngủ không được, tưởng rằng tinh thần căng thẳng mang đến, chẳng lẽ là vì Cửu U Thần Đồng? Trong mơ hồ... hình như lão sư cũng thường xuyên mất ngủ, suốt đêm chập chờn.

- Thần kinh bị hao tổn, thức hải chịu va chạm, mất ngủ là rất bình thường, nương theo tu vi càng sâu, còn có thể gây ra suy nhược tinh thần, từ đó làm cho người hay quên, trí nhớ suy giảm, mấu chốt nhất là... đối với màu sắc sẽ càng ngày càng không mẫn cảm, cuối cùng tất cả màu sắc trong thiên địa, ở trong mắt sẽ biến thành hai loại trắng đen, không phân biệt được màu khác...

Nói đến đây, Trương Huyền dừng lại một chút, thở dài một tiếng, khắp khuôn mặt là vẻ đồng tình:

- Cũng chính là bệnh mù màu trong truyền thuyết... Không nhìn lầm, ngươi hẳn là bị bệnh này a!

Khôi Thánh rầu rĩ

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

Cửu U Thần Đồng, hỏa diễm thiêu đốt ở trong mắt, lực lượng hội tụ ở trong mắt, dần dà, cảm thụ với sắc thái sẽ càng lúc càng mờ nhạt, cuối cùng toàn bộ thiên địa biến thành hai màu trắng đen, không có cách nào khôi phục.

Điểm ấy, dù trên thiếu hụt của thư viện không có nhắc, nhưng Trương Huyền tinh thông y đạo, hiểu rõ các loại tu luyện như lòng bàn tay, nghịch hướng suy diễn, rất dễ dàng liền đoán ra được.

- Bệnh mù màu? Đó là cái gì?

Khôi Thánh ngây người.

Cái danh từ này, chưa từng nghe người nói qua.

- Ngươi không biết?

Trương Huyền sửng sốt một chút, lập tức giật mình. Thế giới này khác biệt kiếp trước, không có từ bệnh mù màu này cũng rất bình thường. Chần chờ một chút mới giải thích:

- Bệnh mù màu là không mẫn cảm với màu sắc, không cách nào phân biệt chủng loại màu sắc, thật giống như bộ y phục này của ta, ngươi nhìn là màu gì?

- Xám!

Khôi Thánh nói.

- Là màu lam nhạt, không phải màu xám!

Trương Huyền lắc đầu.

Xem ra vị trước mắt này, đã mất đi năng lực quan sát màu sắc, trường bào của mình là màu lam nhạt, cùng xám hoàn toàn là hai khái niệm nha.

- Màu lam nhạt?

Khôi Thánh nhíu mày, trong lòng nghi ngờ... Đây là lam nhạt? Làm sao cảm giác... Không giống nhỉ?

- Nếu như cái này nhìn không ra, cầu vồng thì sao, có thể nhìn ra mấy loại màu sắc?

Bàn tay Trương Huyền giơ lên, chân khí xao động ở trên không trung tạo thành một cầu vồng bảy màu.

- Có thể nhìn ra mấy loại màu sắc, bất quá không đủ bảy loại, hơn nữa rất nhiều đều tương tự, phân biệt không ra...

Nhìn kỹ một hồi, càng xem Khôi Thánh càng cảm thấy kinh hãi.

Thời điểm hắn còn nhỏ, nhìn cầu vồng rất nhiều lần, có thể rõ ràng phân biệt ra được bảy loại màu sắc, bây giờ lại chỉ có ba loại, hơn nữa cực kỳ mơ hồ...

Chẳng lẽ thật như đối phương nói... Bi bệnh mù màu? Sẽ không phải do Cửu U Thần Đồng gây ra chứ? Nhiều năm như vậy, hắn một mực tin tưởng vững chắc công pháp lão sư sáng tạo ra, thanh niên trước mắt liên tục nói nhiều chứng cớ như vậy, để hắn kìm lòng không được sinh ra hoài nghi.

- Có phương pháp bổ cứu không?

Dừng lại nửa ngày, Khôi Thánh nhịn không được hỏi.

- Ta mới nhìn ra thiếu hụt, còn không có tìm được phương pháp bổ cứu...

Trương Huyền lắc đầu.

Thư viện chỉ cho thiếu hụt, hắn còn không có tiếp xúc qua, hay tu luyện đồng kỹ tương tự, bởi vậy không cách nào bổ sung.

- Bất quá, từ từ nghiên cứu sẽ tìm được!

Chỉ cần cho đầy đủ bí tịch, bổ sung thành Thiên Đạo cấp, hắn là có thể giải quyết vấn đề này.

Lúc trước Đại Bi Thiên Ma chưởng của Khâu Ngô cổ thánh cũng sai lầm chồng chất, để cho người ta tu luyện mù mắt, mình cũng mượn nhờ vô số công pháp, cuối cùng sửa thành công, hiện tại thi triển không có bất kỳ đáng lo gì.

- Nha...

Khôi Thánh nhẹ gật đầu, nhìn qua:

- Bộ Cửu U Thần Đồng này, ngươi tu luyện hay không?

Minh Lý Chi Nhãn mạnh mẽ, hắn biết rất rõ ràng, nếu như mù, thật sự là cái gì cũng không có.

- Ta trước triệt để lý giải công pháp này, trở về nghiên cứu một chút, lại tiến hành tu luyện!

Trương Huyền gật đầu.

Võ kỹ lợi hại như vậy, tu luyện là tất nhiên, chỉ bất quá công pháp hiện nay có thể khiến người ta mù mắt, chắc chắn sẽ không dám động vào, chờ có cơ hội, xem nhiều thư tịch, bổ sung thiếu hụt hoàn chỉnh rồi nói sau.

Dù sao hiện nay đối với hắn mà nói, trọng yếu nhất không phải võ kỹ, mà là tu vi. Tu vi quá thấp, coi như gặp được Lạc Nhược Hi cũng không có biện pháp gì.

- Ừm, không sai, nhất định phải nghiên cứu thật tốt, ba ngày này, ngươi có thể học với ta, có cái gì không hiểu, cẩn thận hỏi thăm, ba ngày sau rời khỏi nơi đây, liền không còn cơ hội!

Khôi Thánh nhẹ gật đầu.

- Đa tạ tiền bối!

Trương Huyền khoanh chân ngồi dưới đất, con mắt nhìn văn tự trên không, trên thực tế tinh thần lại dạo chơi ở trong thức hải, tiêu hóa cùng lý giải Cửu U Thần Đồng.

- Trọn bộ công pháp, hết thảy hơn ba mươi chỗ thiếu hụt, mỗi một chỗ đều tổn hại thân thể cực lớn...

Không biết nghiên cứu bao lâu, tìm hiểu toàn bộ một lần, xoa xoa mi tâm, vẻ mặt Trương Huyền bất đắc dĩ.

Không phải là không muốn học, mà là sơ hở quá nhiều, để hắn bị bệnh hoàn mỹ cuồng thực không thể nào tu luyện được. Gượng ép tu luyện mà nói, sẽ càng luyện càng mệt, cuối cùng buồn nôn phun ra.

- Như thế nào, có chỗ không hiểu nào không, ta có thể giải đáp cho ngươi!

Khôi Thánh ở một bên thấy hắn ngừng quan sát, cười khanh khách nhìn qua.

- Là có chút không hiểu, bất quá... Ngươi cũng giải đáp không được, thôi được rồi!

Biết đối phương có hảo ý, Trương Huyền chần chờ một chút, cuối cùng lắc đầu.

Không phải hắn xem thường đối phương, bản thân nghi vấn khó xử lý, xem như Bốc Thương cổ thánh cũng không giải quyết được, nếu không cũng sẽ không tu luyện tới mắt mù.

- Không giải quyết được?

Khôi Thánh nhíu mày, mang theo không vui:

- Bộ công pháp này, ta chìm đắm mấy trăm năm, càng tu luyện tới tầng hai, chỉ cần trong vấn đề tu luyện, khẳng định đều có thể giải quyết!

Gia hỏa trước mắt này, dù nhãn lực rất mạnh, nhìn ra thiếu hụt lớn nhất của Cửu U Thần Đồng, nhưng bộ công pháp này, hắn nghiên cứu nhiều năm như vậy, lại thêm bản thân tu vi cao thâm, khẳng định không phải đối phương có thể so sánh.

- Đều có thể giải quyết?

Thấy hắn tự tin, Trương Huyền nhìn qua, nhẹ nhàng cười một tiếng:

- Vậy thì tốt, ta vừa vặn có mấy vấn đề không có hiểu rõ, mong tiền bối cho giải đáp! Thần Ma trong mắt, có khả năng chấn nhiếp người khác, Thần Ma này là loại hình thái nào? Có bộ dáng cụ thể hay không? Nếu như chỉ tùy ý tưởng tượng phỏng đoán, làm sao có thể sinh ra hiệu quả?

- Cái này...

Khôi Thánh sửng sốt.

Cái gọi là Thần Ma này, quả thực không ai thấy qua.

Lúc trước hắn quan tưởng, chỉ là ở trong lòng tận lực tưởng tượng ra nơi tràn đầy sát lục, lấy sát khí thay thế Thần Ma, chấn nhiếp người khác. Đang muốn nói ra phương pháp tu luyện của bản thân, liền nghe thanh niên tiếp tục mở miệng:

- Nếu như chỉ là quan tưởng chém giết, sát lục chi khí đi vào thức hải, trong mắt mang theo sát cơ, vậy khác Dị Linh tộc ở chỗ nào? Thần Ma, là uy nghiêm, mà không phải chém giết, thật muốn làm như vậy, chẳng khác nào đi lệch con đường tu luyện!

Thân thể Khôi Thánh chấn động, khuôn mặt trắng bệch.

Thời điểm quan tưởng chém giết, mình đích thật có một đoạn thời gian khó mà khống chế sát ý trong cơ thể, từng chuyên môn chạy đến Địa quật chém giết Dị Linh tộc. Đối phương vừa nói như vậy, quả thực vi phạm thân phận cùng đạo lý của Danh Sư.

- Vấn đề thứ hai!

Thấy hắn không đáp lại được, Trương Huyền tiếp tục nói:

- Lấy mắt tiến công người khác, dựa vào là linh hồn xung kích, trong đó dính dáng không ít hoa văn, vừa rồi ta nhìn một chút, trong đó đạo thứ tám mươi bảy, có khả năng hấp thu lực lượng tinh thần của đối phương, mục đích là vì khóa chặt nguyên thần, để tiến công tốt hơn, nhưng nếu có người ở trước thời hạn dự báo, thừa cơ tiến hành tiến công, chiêu này có thể trực tiếp sụp đổ, thậm chí gặp phải lực lượng phản phệ hay không? Cho dù không có phát giác, nguyên thần vượt xa ngươi, cưỡng ép tiến công cũng sẽ bị tổn hại!

Khôi Thánh yên lặng, nói không ra lời.

Đối phương nói chính là một vị trí thiếu hụt khác trong chiêu Nội Nhãn Thần Ma, lúc trước lão sư từng nói qua, cho dù cường giả như Bốc Thương cổ thánh, cũng không cách nào bù đắp.

Bất quá mặc dù cái này là thiếu hụt, nhưng thời điểm chiến đấu, giao chiến thoáng cái liền qua, có rất ít người có khả năng phát hiện, hơn nữa tiến hành phản kích. Xem như thiếu hụt, cũng không quá quan trọng. Chỉ là đối phương đột nhiên hỏi, lại thật không biết trả lời như thế nào.

- Cái thứ ba, Kim Cương Nộ Nhãn, Phục Hổ Hàng Ma, sử dụng hỏa diễm luyện mắt, hàn băng luyện đồng, nóng lạnh luân phiên, băng hàn tương dung, trong mắt sinh ra Thái Cực, phù hợp thiên địa là đương nhiên, nhưng mà Thiên Đạo là nhất, nhất sinh vạn vật, hai loại lực lượng tương phản, ở trong mắt lưu chuyển thời gian dài, dù có thể làm cho lực lượng phù văn tăng mạnh, hoa văn trong Minh Lý Chi Nhãn càng thêm sáng chói, nhưng cũng sẽ đè thấp lực lượng linh hồn khác của bản thân, như là phong ấn, để cho nguyên thần công kích của mình trở nên yếu kém...

- Vấn đề thứ tư...

Trương Huyền hỏi ra từng cái.

Mỗi hỏi một câu, vẻ mặt của Khôi Thánh sẽ trắng hơn mấy phần, liên tục hơn mười lần, thân ảnh càng ngày càng mờ, bất cứ lúc nào cũng sẽ sụp đổ.

Đây đã không phải kinh ngạc, mà là sợ hãi.

Mặc dù Cửu U Thần Đồng là lão sư sáng tạo, nhưng cũng có thiếu hụt, dựa theo tình huống bình thường, khuyết điểm không che lấp được ưu điểm, chỉ cần nghiêm túc thi triển, sẽ không xuất hiện vấn đề quá lớn, thậm chí xem như hắn, đều sẽ xem nhẹ những thứ này.

Nhưng gia hỏa trước mắt, chỉ nhìn một hồi, thế mà nói ra nhiều sơ hở như vậy, nếu như không phải học tập, mà là kẻ địch, chỉ bằng vào những thứ này, liền có thể nhẹ nhõm phá vỡ tuyệt kỹ của hắn, chỉ trong một chiêu chọc mù con mắt, mồ hôi lạnh không khỏi theo cổ chảy xuống.

Từ khi học tập Cửu U Thần Đồng, vẫn cảm thấy là tuyệt kỹ vô địch thiên hạ, cùng người đối chiến, chỉ cần thi triển, bách chiến bách thắng! Nghe đối phương nói như vậy mới hiểu được, là không có gặp phải cao thủ chân chính, một khi đụng tới, đôi mắt này của hắn có thể giữ được hay không, chỉ có trời mới biết. Có câu hay bơi lại chết chìm, dùng con mắt tiến công, sớm muộn gì cũng có ngày chết ở trên tuyệt chiêu này.

- Chỉ một lát, liền nhìn ra nhiều thiếu hụt như vậy... Ta còn muốn chỉ điểm hắn...

Thân thể Khôi Thánh cứng ngắc, kìm nén nói không ra lời, buồn bực suy nghĩ. Vừa rồi lời thề son sắt nói muốn chỉ điểm cho người ta, kết quả đối phương hỏi ra vấn đề, hắn một cái cũng đáp không được... Chỉ cảm thấy da mặt đau rát, bất cứ lúc nào cũng sẽ không chịu nổi.

- Đây là vấn đề thứ mười ba... Như vậy đi, ngày hôm nay trước nói đến đây, tiền bối, có thể nghĩ ra trả lời như thế nào không?

Thanh âm của thanh niên tiếp tục vang lên, trong giọng nói mang theo an ủi:

- Không cần khẩn trương, từ từ suy nghĩ, có nhiều thời gian, dù sao còn có hơn hai ngày... Thực sự không được, ta trước ngủ một giấc, chờ ngươi nghĩ được lại gọi ta, giúp ta giải đáp xong, ta lại tiếp tục hỏi thăm vấn đề phía sau!

- Khụ khụ...

Khóe miệng co giật, Khôi Thánh lung lay hai cái.

Trước kia đều là hắn khảo hạch hậu bối, giải đáp cho đối phương, sao hiện tại cũng là giải đáp, lại giống như đối phương khảo nghiệm mình thế?

Mấu chốt nhất là... Những vấn đề này có khả năng trả lời được thì cũng thôi, nhưng căn bản là giải đáp không được a!

Không nói hắn, coi như lão sư năm đó, nếu như có thể giải đáp, khẳng định đã sửa chữa lại pháp quyết... Lão sư cũng giải đáp không được, để hắn giải đáp... Đừng nói hai ngày, hai năm cũng làm không được!

Lưu lại ý niệm, khảo hạch hậu nhân, bây giờ lại bị hậu nhân làm khó... yêu nghiệt từ nơi nào chạy tới a? Sao lợi hại như vậy?

Suy tư không biết bao lâu, phát hiện đối với mấy vấn đề này, một cái cũng không trả lời được, đành phải bất đắc dĩ nhìn về phía thanh niên, lại thấy tên này quả nhiên nằm ở dưới đất ngủ, khóe miệng không ngừng chảy nước bọt, không biết mơ thấy thứ gì, mà khuôn mặt đều là nụ cười hèn mọn.

- Cái này... Ngươi là Điện Chủ đời thứ nhất hay ta a?

Khóe miệng co quắp, trước mắt Khôi Thánh biến thành màu đen, chỉ cảm thấy cực kỳ buồn bực, toàn bộ ý niệm không ngừng lay động, dường như không chịu nổi.

Khảo hạch xong xuôi

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

Vài vạn năm qua, hắn khảo hạch tám vị hậu bối có Minh Lý Chi Nhãn, mỗi một người đều xem hắn như Thần, như Thánh, không dám có chút bất kính, nhìn thấy công pháp Cửu U Thần Đồng càng là kinh động như gặp thiên nhân, nghiêm ngặt dựa theo tu luyện, sợ tư chất bản thân không đủ, làm bẩn pháp quyết tinh diệu như vậy.

Gia hỏa này ngược lại tốt, nhìn một cái, quay qua làm khó mình, sau đó... Chạy đi ngủ! Thản nhiên như vậy, ngủ say như vậy... Ngươi đây là ăn chắc ta, biết ta không cách nào giải quyết ah!

Cực kỳ buồn bực lắc đầu, cuối cùng bất đắc dĩ ngồi xuống, nhìn về phía công pháp trước mắt, lâm vào suy tư.

Dù trong lòng khó chịu, nhưng cũng biết kẻ trước mắt này nói không có sai lầm chút nào, chỉ bằng vào mấy vấn đề này, đã nói lên đối phương lý giải Cửu U Thần Đồng không kém gì hắn.

Không giải quyết, khẳng định không thể mù quáng tu luyện. Trong lòng còn có lo nghĩ với công pháp, không đủ tự tin, làm sao tiến bộ dũng mãnh, ngày càng ngạo nghễ, xung kích cảnh giới cao hơn?

Cũng không biết qua bao lâu, Trương Huyền duỗi lưng một cái, mở mắt ra.

Từ khi đến Tiềm Xung đế quốc, hắn liền không có nhàn rỗi, trên đường càng dốc lòng tu luyện, chỉ điểm Trương Cửu Tiêu, đã sớm cực kỳ mệt mỏi, nơi này ở trong sơn môn, lại có Khôi Thánh chăm sóc, an toàn sẽ không xuất hiện vấn đề, dưới tâm cảnh thả lỏng, ngủ cực kỳ say sưa.

- Ba ngày ba đêm?

Đứng dậy, duỗi lưng một cái, trong lòng yên lặng tính toán thời gian một chút, Trương Huyền nhịn không được giật nảy mình. Còn tưởng rằng chỉ ngủ khoảng một ngày, không nghĩ tới ngủ một giấc là ba ngày ba đêm, suy nghĩ một chút cũng cảm thấy cực kỳ xấu hổ, có chút không tiện.

Cũng có thể là vì gần nhất áp lực quá lớn, một mực không nghỉ ngơi qua, đột nhiên thả lỏng, trong đầu không có khái niệm thời gian, mới trôi qua nhanh như vậy.

- Tên kia có giải quyết vấn đề của ta không nhỉ?

Nhớ tới một việc, quay đầu nhìn về phía Khôi Thánh, chỉ thấy thân thể của lão giả kia đã hư ảo, bất cứ lúc nào cũng sẽ biến mất, đôi mắt ửng hồng, trên mặt tang thương không nói ra được, hình như tiêu hao hết tinh, khí, thần, bất cứ lúc nào cũng sẽ sụp đổ.

- Ngài sao vậy?

Khóe miệng Trương Huyền giật một cái, giật nảy mình. Trước khi ngủ còn rất tốt, vì sao tỉnh lại sau giấc ngủ, lại biến thành bộ dáng này?

- Ngươi rốt cục tỉnh rồi...

Vẻ mặt Khôi Thánh đỏ lên:

- Vấn đề của ngươi, ta suy tư ba ngày... Thực sự trả lời không ra!

Vốn nghĩ trong ba ngày, có thể giải quyết một vấn đề cũng được... Kết quả, vẫn là đánh giá mình quá cao, căn bản không có cách nào thành công.

Đối với mấy vấn đề này, nghĩ càng sâu, lòng tin với công pháp dao động càng kịch liệt, đến bây giờ cũng hoài nghi, con đường trước kia mình đi có chính xác hay không.

- Không nghĩ ra được thì thôi, không phải chuyện lớn gì! Về sau lúc tu luyện, chú ý một chút liền tốt...

Còn tưởng rằng là chuyện gì, nghe được cái này, Trương Huyền an ủi một câu.

- ...

Khôi Thánh tâm càng tắc.

Làm sao cảm giác hắn giống như học sinh vậy nhỉ?

- Thời gian khảo hạch là ba ngày, ta có thể đi ra ngoài chưa?

Nhìn bốn phía một chút, phát hiện vẫn còn ở trong không gian gấp, Trương Huyền nghi ngờ nhìn qua:

- Điểm tích lũy của ta... Làm sao bây giờ?

Người khác đều đi khảo hạch, hắn ngủ ba ngày, ngộ nhỡ không thông qua thì làm sao bây giờ?

- Ngươi chờ một chút, hiện tại ta giúp ngươi lấy điểm tích lũy...

Khôi Thánh lộ vẻ xấu hổ.

Một mực suy tư phá giải vấn đề của đối phương, lại quên chuyện này... Đường đường Điện Chủ, nếu như ngay cả học viên cũng không thành được, Thánh Tử điện cũng không có cần thiết tồn tại a.

Trước kia, hắn đều thừa dịp thời điểm người ứng cử Điện Chủ tu luyện Cửu U Thần Đồng, giúp đối phương tăng thêm thành tích, để cho người ta nhìn không ra, lần này bị đả kích quá lớn, lại quên mất chuyện này. Ngón tay điểm một cái, một lát sau liền thở phào nhẹ nhõm.

- Được rồi, điểm tích lũy của ngươi, đã đủ đi vào lớp tinh anh!

- Đa tạ!

Thấy đối phương bảo đảm, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, đồng thời cũng hiểu được, tám vị Điện Chủ trước kia, mặc dù không giống như mình, sau khi đi tới liền ngủ say như chết, nhưng nghiêm túc học tập Cửu U Thần Đồng, không biết thời gian dài ngắn, hắn là cũng không có công phu đi kiếm điểm tích lũy.

Bọn họ có khả năng thuận lợi trở thành học sinh, nhất định là vị Điện Chủ thứ nhất này làm ra. Khảo hạch xông sơn môn, đều là hắn thiết kế, kiếm chút điểm tích lũy không tính là gì!

- Cố gắng lên, tranh thủ mau chóng loại bỏ phong ấn trên Điện Chủ lệnh, trở thành Điện Chủ, truyền thừa ý niệm của Khổng sư cùng công pháp của lão sư!

Dặn dò một câu, Khôi Thánh trong mắt mang theo trông đợi. Trước mắt vị này, cùng trước đó khảo hạch các đời Điện Chủ, đều không giống nhau, có lẽ, thật có thể đi ra một cái không giống con đường. Cửu U Thần Đồng sửa chữa càng thêm hoàn mỹ, đồng phát giương làm vinh dự!

- Yên tâm, ta sẽ cố gắng hết sức!

Trương Huyền gật đầu.

Cái thân phận Điện Chủ này, đối với hắn rất trọng yếu, có thể vì quang minh chính đại cưới Lạc Nhược Hi, tăng thêm thẻ đánh bạc rất lớn. Càng có thể thu được nhiều tư nguyên hơn, mau chóng xung kích Danh Sư cửu tinh. Bất kể một cái nào, hắn đều không thể từ bỏ.

- Ừm!

Thoả mãn nhẹ gật đầu, Khôi Thánh vung tay lên, Trương Huyền cảm thấy thân thể lay động, cảnh tượng trước mắt biến hóa.

Phần phật!

Thân thể nhoáng một cái, trước mắt xuất hiện một cánh cửa khổng lồ, hắn bước vào, sau một khắc đã xuất hiện ở trên quảng trường lúc trước.

- Như vậy liền trở về?

Trương Huyền nháy mắt, nhìn quanh một vòng, quả nhiên thấy được tất cả học sinh ở ba ngày trước tranh nhau tiến nhập sơn môn, lúc này có vui vẻ, có chán nản, mỗi cái biểu lộ khác biệt.

Mặc dù bọn hắn không nhìn thấy tình huống của Khảo Hạch Ngọc Bia, nhưng mình phát huy như thế nào,còn có thể biết được, có khả năng thông qua hay không, vừa ra ngoài, trong lòng liền có phỏng đoán nhất định.

Vừa định tìm kiếm đám người đi cùng mình, chỉ thấy cánh cửa trước mắt chợt lóe lên, một thân ảnh đi ra, không phải người khác, chính là Trương Cửu Tiêu.

- Kiểm tra thế nào?

- Ta cũng không biết, có điều, hắn là... vấn đề không lớn!

Con mắt sáng lên, Trương Cửu Tiêu cực kỳ cảm kích.

- Ồ? Ngươi khảo hạch cái gì?

Một vạn người tuyển ra năm trăm người đứng đầu, hắn cũng có nắm chắc, đến cùng kiểm tra cái gì?

- Kiếm pháp, ta đạt đến nửa bước chân giải, lại thêm tu luyện Linh Hư tam kiếm, mặc dù còn rất yếu, không tính quá lợi hại, nhưng ở trong những học sinh này lại là đỉnh tiêm...

Trương Cửu Tiêu nói.

Trên đường từ Tiềm Xung đế quốc tới đây, vị trước mắt này truyền thụ kiếm đạo kỹ càng, để hắn lý giải kiếm gia tăng thật lớn, đạt đến nửa bước chân giải. Phối hợp thêm Linh Hư tam kiếm, trước đó Mã Minh Hải lấy kiếm thuật nổi danh cũng không phải đối thủ... từ trong tất cả thiên tài trổ hết tài năng không tính quá khó.

- Vậy là tốt rồi!

Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm.

Tiêu tốn nhiều tinh lực như vậy, chuyên môn chỉ điểm, liền muốn đối phương thông qua khảo hạch, trở thành học viên của Thánh Tử điện, không thành được, đối với hắn mà nói cũng rất khó coi!

- Thành tích của ta ta đã suy tính, hắn là có thể trở thành học sinh, nhưng muốn đi vào lớp tinh anh, sẽ rất khó!

Trương Cửu Tiêu nói tiếp.

- Lớp tinh anh?

Lần thứ hai nghe được cái tên này, Trương Huyền có chút kỳ quái nhìn qua.

- Lớp tinh anh, là nơi thiên tài cao nhất mỗi một giới của Thánh Tử điện mới có thể đi vào, hết thảy năm mươi người! Có khả năng tiến vào, không có chỗ nào mà không phải là thiên tài trong thiên tài...

Ánh mắt lộ ra vẻ ngóng trông, Trương Cửu Tiêu nói.

- Chỉ có năm mươi người?

Trương Huyền líu lưỡi.

Trúng tuyển năm trăm, lớp tinh anh chỉ lấy năm mươi, lại là mười chọn một. Chỉ từ tuyển chọn nghiêm khắc như thế, cũng có thể thấy được, có thể đi vào lớp này, sẽ ưu tú như thế nào.

- Đúng vậy, có thể đi vào trong đó, đại biểu sau này thành tựu vô hạn, kém cỏi nhất cũng có thể trở thành nhân vật cầm quyền một phương, nếu như ta có khả năng đi vào, về sau về gia tộc, địa vị còn cao hơn cả Trương Khiêm!

Trương Cửu Tiêu nói.

- Thánh Nhân quý tộc không phải nhìn huyết mạch định địa vị sao?

Trương Huyền khó hiểu.

- Là dựa theo huyết mạch định, nhưng không phải là tiêu chuẩn cân nhắc duy nhất, một chút bàng chi huyết mạch không thuần, nhờ vào thực lực của mình, lấy được thành tích loá mắt, cũng có thể được chú trọng!

Trương Cửu Tiêu giải thích:

- Địa vị của Thánh Tử điện ở trên đại lục, không cần phải nói, có thể trở thành học sinh tinh anh, không nói về sau thành tựu ra sao, chỉ nói nhân mạch, là những người khác không thể so sánh!

- Cũng phải!

Trương Huyền gật đầu.

Có thể đi vào lớp tinh anh của Thánh Tử điện, hầu như đều là nhân vật đứng đầu trong các thế lực lớn, về sau coi như không thành cung chủ, đường chủ, Điện Chủ… nhưng kém cỏi nhất cũng trở thành trưởng lão!

Ở cùng một lớp, thành lập nhân mạch, bản thân là một ưu thế, những người khác không có cách nào so. Lớp phổ thông so sánh với, liền yếu đi không ít.

- Đúng rồi, Trương sư, ngươi đại khái được bao nhiêu điểm tích lũy? Có thể tính ra không? Có cơ hội đi vào lớp tinh anh hay không?

Nói xong, Trương Cửu Tiêu cực kỳ tò mò nhìn qua.

Năng lực của vị trước mắt này, hắn biết rất rõ, toàn lực thi triển mà nói, đi vào lớp tinh anh có lẽ có khả năng làm được. Bất quá cũng không tiện nói, dù sao nơi này cao thủ quá nhiều. Hội tụ thiên tài trẻ tuổi nhất của toàn bộ đại lục, muốn trổ hết tài năng, độ khó rất lớn.

- Cái này...

Trương Huyền cười khổ một tiếng:

- Ta cũng không rõ lắm!

Dù Khôi Thánh đã nói với hắn, có thể đi vào lớp tinh anh, nhưng cụ thể cần bao nhiêu điểm tích lũy, hắn cũng không biết.

- Không rõ ràng lắm?

Thấy hắn không muốn nói, Trương Cửu Tiêu không hỏi thêm nữa, cười cười:

- Thật ra thì Trương sư không nói cũng không sao, hiện tại thành tích hắn là đã thống kê xong, chẳng mấy chốc sẽ tuyên bố!

Khảo hạch kết thúc, chẳng mấy chốc sẽ thống kê ra thành tích. Không có gì bất ngờ xảy ra, ai có thể thông qua, ai không cách nào thông qua, ngày hôm nay sẽ biết được.

- Ừm!

Trương Huyền cũng rõ ràng điểm ấy, hai người tìm được đám người Mã Minh Hải, liền đi tới tụ họp.

Vẻ mặt của Mã Minh Hải cùng Tôn Càn như thường, xem ra hắn là kết quả không tệ, những người khác thì có chút khó coi, từng cái cực kỳ lo lắng, tựa hồ không có bất kỳ tự tin gì với thành tích của mình.

Cũng khó trách, thiên tài ở Thánh Tử điện thực sự quá nhiều, dù bọn họ được cho đỉnh phong ở gia tộc, đế quốc của mình, nhưng so tài với cao

thủ của tất cả chức nghiệp, liên minh, liền không còn chút nổi bật.

- Không biết đám người này, có khả năng trúng tuyển mấy cái...

Nhìn mọi người cực kỳ khẩn trương, Trương Huyền nhịn không được cảm khái.

Thiên quân vạn mã qua cầu độc mộc, muốn trở thành cao thủ, ở bất luận địa phương nào cũng cực kỳ tàn khốc.

Thật giống như mình, nếu như không phải ưu tú như vậy, cũng không có khả năng từ Thiên Huyền đế quốc từng bước một đi tới, đạt tới tình trạng hôm nay...

Bên này kết thúc khảo hạch, tất cả người tham dự khảo hạch nối đuôi nhau đi ra, trên tấm bia khảo hạch trong Thành Tích điện, cũng nghênh đón một lần đổi mới cuối cùng.

Tất cả tiếp dẫn sứ giả, từng cái đứng ở trước mặt, chăm chú nhìn lên trên, cực kỳ khẩn trương.

Lớp tinh anh

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

Ông!

Quang mang chợt lóe, bài danh cùng thành tích sau cùng xuất hiện, từng hàng danh tính, lít nha lít nhít, số lượng vừa vặn năm trăm, không nhiều không ít. Nhìn thấy thành tích đổi mới, mọi người đều cực kỳ kinh ngạc, lập tức xôn xao.

- Thành tích lần này xem như đánh vỡ ghi chép a!

- Phá kỷ lục còn không tính, chẳng qua trong ba mươi năm gần đây, tuyệt đối được cho là trình độ cao nhất!

- Tên thứ nhất Phùng Tử Dật, hơn bảy vạn điểm... Thành tích này, coi như là Lạc gia tiểu công chúa cũng không có đạt tới!

- Lạc gia tiểu công chúa cũng không dùng hết toàn lực, nếu như thi triển toàn lực, đừng nói bảy vạn, ta cảm thấy bảy mươi vạn cũng có khả năng!

- Cũng phải, luyện hóa Tĩnh Không châu, nắm giữ không gian đạt tới cảnh giới nhất định, thật muốn dùng hết toàn lực, không người có thể địch, toàn bộ không gian gấp đoán chừng cũng không chịu nổi.

- Đúng vậy, vị thiên tài trong truyền thuyết kia của Trương gia không ra, Lạc gia tiểu công chúa thiên phú đệ nhất, tuyệt không phải nói dối!

...

Tất cả Danh Sư, từng người nhịn không được cảm khái.

Bọn họ đều là tiếp dẫn sứ giả, hàng năm tiếp đón không biết bao nhiêu học sinh, nhóm học viên này, tuyệt đối là đỉnh phong nhất trong vòng mấy chục năm!

Tên thứ nhất Phùng Tử Dật hơn bảy vạn điểm... thành tích này có thể nói kinh khủng.

- Trương Hủ cũng không kém chút nào, hơn sáu vạn chín ngàn điểm, cách đệ nhất chỉ kém một ngàn điểm mà thôi!

- Không nghĩ tới lần đổi mới cuối cùng, Viên Hải Thanh tăng lên một thứ tự, thành thứ ba!

- Bạch Thanh Huyền cũng không yếu, xếp thứ tư...

Nhìn các danh tính ở vị trí đầu, mọi người đều cảm khái.

Đây đều là cường giả đi vào lớp tinh anh, đỉnh phong nhất của đại lục, cực kỳ có thiên tư, mấy trăm năm sau, có khả năng khắp nơi đều sẽ nghe được tên của bọn hắn.

- Băng Nguyên cung Băng Linh Thanh, Trần Nhạc Dao đều đi vào lớp tinh anh, cái trước còn tốt, thành tích một mực ở top 10, nhưng Trần Nhạc Dao vận khí rất tốt, trước đó đều ở trong vòng bảy tám mươi!

- Hắn là cuối cùng hoàn thành một loại khảo nghiệm lợi hại nào đó, thành tích mới đột nhiên bạo phát! Không thể không nói, vận khí xác thực rất tốt!

- Đúng vậy, Trương Khiêm có chút đáng tiếc, vốn ở trước năm mươi, đáng tiếc thời khắc cuối cùng lại rớt xuống, chỉ có thể vô duyên với lớp tinh anh!

...

Ba ngày này, bọn họ một mực nhìn thứ tự, trên cơ bản người nào xếp ở nơi nào, đều nghe nhiều nên thuộc, lần đổi mới cuối cùng biến hóa, hơn nữa thành tích rõ ràng như vậy, tuyệt đối là xem như vận khí.

- Ừm, mọi người mau nhìn, Trương Huyền xếp ở vị trí năm mươi... Từ nơi nào xuất hiện? Trước đó hình như chưa hề thấy tên ah!

Đột nhiên, không biết ai hô lên.

Mọi người đồng loạt nhìn lại, quả nhiên ở vị trí thứ năm mươi thấy được một cái tên xa lạ... Trương Huyền!

- Cái này... Cái tên này, trước đó ngay cả top 500 cũng không có, làm sao một lần đến thứ năm mươi?

- Người thứ năm mươi, là một vạn hai ngàn bảy trăm điểm... Lần trước lúc đổi mới top 500 ta cũng quan sát kỹ càng, là hai ngàn bốn trăm điểm, nói cách khác, ở trong khoảng thời gian đổi mới này, ít nhất được hơn một vạn điểm... Làm sao có thể?

- Trong hai phút hơn một vạn điểm... Coi như Phùng Tử Dật cũng làm không được!

- Có phải gian lận hay không?

Rất nhanh, tiếng chất vấn xuất hiện.

Thành tích ngọc bài, cơ bản là hai phút đổi mới một lần, lần trước đổi mới cũng không có gặp qua cái tên này, lúc ấy top 500, thấp nhất là hai ngàn bốn trăm điểm... không có tên là nói rõ, ngay cả số điểm này cũng không có đạt tới!

Hai phút sau lại đổi mới, đạt đến hơn một vạn điểm... Có cần khoa trương như vậy hay không?

Người khác ba ngày ba đêm, cũng kiếm không ra nhiều như vậy, hắn ở trong hai phút đạt được, đến cùng đã làm sự tình nghịch thiên gì?

Không giống mọi người nghi ngờ, nhìn thấy tên của Trương Huyền, Triệu Hưng Mặc thở phào nhẹ nhõm.

Lo lắng ba ngày, cái tên này, thật đúng là không để người ta bớt lo. Ngày đầu tiên không tìm được, một đường nhìn xem, vốn cho rằng không còn hi vọng, không nghĩ tới tên này ở thời khắc cuối cùng, lại được hơn một vạn điểm, thành công tấn cấp...

Hơn nữa còn thành người sau cùng của lớp tinh anh, suy nghĩ một chút cũng cực kỳ kích thích cùng khẩn trương. Tiếp đón thiên tài, có khả năng đi vào lớp tinh anh, đối với hắn mà nói cũng là vinh dự lớn lao.

- Trương Cửu Tiêu, Mã Minh Hải, Tôn Càn... Lần này ta tiếp đón, hết thảy thông qua được bảy người, cũng coi như không tệ!

Âm thầm gật đầu.

Ba mươi ba người, thông qua bảy người, mặc dù không có đạt tới dự trù, nhưng có một người là học viên lớp tinh anh, cũng xem như không tệ, có loại thành tích này, lần sau khẳng định có thể đi nơi tốt hơn đón thiên tài, tuyển nhận càng nhiều cường giả tới.

- Thành tích này có gì đó quái lạ!

Tương tự như phản ứng của mọi người, Hạo Vũ trưởng lão cũng nhíu mày.

Thân là trưởng lão nhiều năm như vậy, gặp qua không biết bao nhiêu thiên tài, trong hai phút kiếm lấy hơn một vạn điểm, đừng nói gặp qua, nghe cũng không có nghe qua.

- Hàn Trúc trưởng lão, đi thăm dò một chút đi!

Chần chờ một chút, liền dặn dò nói.

- Vâng!

Lão giả ở sau lưng nhẹ gật đầu.

Hàn Trúc trưởng lão lui ra ngoài, thời gian không dài liền trở về, vẻ mặt quái lạ.

- Làm sao vậy?

Thấy biểu tình của hắn, Hạo Vũ trưởng lão hỏi.

- Vừa rồi ta kiểm tra thành tích cùng thời gian biến hóa của tất cả mọi người... Trương Huyền này, ở trước lần đổi mới cuối cùng, một điểm cũng không có, nói cách khác, trong hai phút cuối cùng... Kiếm được một vạn hai ngàn bảy trăm điểm!

Hàn Trúc trưởng lão nói.

Mặc dù Khảo Hạch Ngọc Bia chỉ có thể biểu hiện top 500, nhưng điểm tích lũy của mỗi người đều được tính toán, nếu không cũng không có khả năng phân tích ra ai có thể thông qua.

Vừa rồi hắn đi thăm dò thành tích trước đó, kinh ngạc phát hiện, Trương Huyền này, ở hai phút trước khi kết thúc, một điểm cũng không có, khi sắp kết thúc, một lần vọt tới năm mươi vị trí đầu... quá quỷ dị.

- Trực tiếp kiếm hơn một vạn hai ngàn điểm? Trong trận pháp, có khảo hạch gì có khả năng được nhiều như vậy?

Hạo Vũ trưởng lão nói.

- Ngươi cũng biết, khảo hạch xông sơn môn là Khôi Thánh lưu lại, rất nhiều nội dung, coi như chúng ta là trưởng lão cũng không có quyền điều tra, lại càng không biết tình huống. Điểm số khảo hạch cao nhất, cụ thể là bao nhiêu, thật đúng là không rõ ràng lắm, có điều, căn cứ gần trăm năm nay ghi chép, đạt được nhiều nhất, hắn là phá giải Huyễn Sát trận bát tinh trung phẩm, thành tích là... 5000 điểm!

Chần chờ một chút, Hàn Trúc trưởng lão nói:

- Cái kỷ lục này là hai mươi lăm năm trước, Trương gia Trương Thần lưu lại, lúc ấy tạo thành oanh động cực lớn!

- Chuyện này ta biết, 5000 điểm đã kinh thế hãi tục, nhưng Trương Huyền này, trong nháy mắt được hơn một vạn hai ngàn điểm, đến cùng đã trải qua cái gì, sao nghịch thiên như thế?

Hạo Vũ trưởng lão vẫn không quá tin tưởng.

Trong khảo hạch, là có phương pháp nhanh chóng kiếm điểm tích lũy, nhưng mà khảo hạch đối ứng cũng rất khó. Cho dù là loại tình huống này, 5000 điểm liền rất nghịch thiên, đối phương một lần hơn một vạn... xem như là hắn, cũng như hòa thượng sờ mãi không thấy tóc.

- Như vậy đi, trước tuyên bố thành tích, sau khi kết thúc, an bài thi đấu khiêu chiến, thuận tiện phái mấy người kiểm tra, có phải thật khảo hạch ra thành tích như vậy hay không, thử một lần liền biết!

Dừng lại một chút, Hạo Vũ trưởng lão nói.

- Tốt!

Hàn Trúc trưởng lão lên tiếng.

Liên tục khảo hạch ba ngày, dưới tình huống bình thường tất cả mọi người đều rất mệt mỏi, bình thường là tuyên bố xong, trực tiếp nghỉ ngơi.

Nhưng cũng sẽ có ngoại lệ, tỷ như có ít người thành tích thoạt nhìn hết sức kỳ quái, sẽ an bài khiêu chiến, để không có thông qua khiêu chiến thông qua; lớp phổ thông khiêu chiến lớp tinh anh.

Thứ nhất là tận mắt quan sát năng lực của học sinh, về sau có thể tùy theo tài năng tới đâu mà dạy. Thứ hai, cũng có thể để người khác cảm

thấy trước đó khảo hạch công bằng công chính, không có làm việc thiên tư.

Trương Huyền này, một lần vọt tới năm mươi vị trí đầu, tin tức truyền ra, tất nhiên khó hiểu, nhất định phải tiến hành khiêu chiến, để cho người tâm phục, càng có thể kiểm nghiệm đối phương đến cùng có phải chân tài thực học hay không.

- Đi thôi!

Thương nghị xong, Hạo Vũ trưởng lão không nói thêm gì nữa, dẫn đầu bay ra ngoài.

Mọi người theo sát phía sau, rất nhanh thì tới quảng trường. Lúc này, tất cả học sinh đã đi ra sơn môn, từng cái nhìn về phía trên không, trong mắt cực kỳ kỳ vọng.

- Chúc mừng chư vị, thành công hoàn thành khảo hạch trong vòng ba ngày, hiện tại ta tới tuyên bố thành tích, học sinh đi vào lớp tinh anh...

Nương theo thanh âm to rõ, Hạo Vũ trưởng lão lăng không trảo một cái, bầu trời như biến thành ngọc thạch óng ánh, ánh sáng lóng lánh, từng danh tự chậm rãi hiện lên. Phùng Tử Dật, Trương Hủ, Viên Hải Thanh, Bạch Thanh Huyền... Từng danh tự lấp lánh đi ra, mỗi xuất hiện một cái, liền gây nên reo hò.

- Phùng Tử Dật, ta nghe nói qua, là thân truyền của một vị thái thượng trưởng lão ở tổng bộ Danh Sư đường!

- Thân truyền của Danh Sư cửu tinh? Khó trách cường đại như thế, loại người này từ nhỏ liền được chỉ điểm chính xác nhất, chân khí tinh thuần, lực lượng hùng hậu, từng phương diện đều không có kẽ hở, trở thành đệ nhất, cũng là chuyện đương nhiên...

- Đúng vậy, có điều ta vốn cho rằng Trương Hủ mới là đệ nhất!

- Trương gia quá lớn, thiên tài quá nhiều, dù thiên phú của Trương Hủ không yếu, nhưng còn không đến đệ nhất, có khả năng sử dụng tài nguyên có hạn!

Không ít danh tự mọi người đã sớm nghe nói qua, như là ngôi sao loá mắt.

- Trần Nhạc Dao? Nàng cũng vào lớp tinh anh?

Nhìn về phía các danh tự lóe lên, Trương Huyền nhẹ gật đầu.

Trần Nhạc Dao này chẳng qua là Xuất Khiếu cảnh đỉnh phong, có thể vọt tới năm mươi vị trí đầu, xem ra cũng có một ít thủ đoạn đặc thù.

- Nhiều họ Trương như vậy, chẳng lẽ đều là người Trương gia?

Nương theo tên xuất hiện càng ngày càng nhiều, Trương Huyền khó hiểu.

Đã xuất hiện hơn bốn mươi tên, họ Trương chừng mười người, chẳng lẽ... đều là người Trương gia?

Lớp tinh anh hết thảy năm mươi người, xuất hiện mười cái... số lượng cường giả cũng quá kinh khủng đi!

Hô!

Đang nghi ngờ, muốn hỏi thăm những người này có phải người Trương gia hay không, chỉ thấy ánh sáng cuối cùng lóe lên, tên của mình hiện ra.

- Trương Huyền? Đây cũng là người Trương gia?

- Không phải, danh sách của Thánh Nhân Trương gia năm nay ta xem qua, không có cái tên này...

- Hình như là tiểu nhân vật từ Thanh Nguyên đế quốc tới, vừa đến liền đắc tội Băng Nguyên cung Trần Nhạc Dao, đồng thời đánh Trương gia Trương Khiêm...

- Đánh Trương Khiêm? Rất hung hăng ah!

- Có thể đi vào lớp tinh anh, không có chút tự ngạo là không có khả năng!

...

Nhìn thấy tên của Trương Huyền xuất hiện, bốn phía lập tức nổ tung. Bốn mươi chín cái tên trước, hầu như đều có thể nói ra bối cảnh gia tộc, hoặc là thực lực không tầm thường, chỉ có Trương Huyền này, xuất hiện quá đột ngột.

Nguyên Thần cảnh đỉnh phong, tiểu nhân vật từ Thanh Nguyên đế quốc tới, không hiển sơn lộ thủy, vừa xuất hiện liền tiến vào năm mươi vị trí đầu... Để cho người ta khó mà tin được.

Ngươi muốn có thể ngủ!

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Đáng ghét, đáng ghét!

Toàn thân Trương Khiêm run rẩy, vẻ mặt biến thành màu đen.

Vốn trông cậy vào có khả năng phát huy vượt xa bình thường, nhất phi trùng thiên, không nghĩ tới cuối cùng vẫn không được tuyển, mà tên kia, lại vượt qua hắn một thứ tự, trực tiếp thông qua!

Trước đó nghĩ một khi trở thành học viên lớp tinh anh, địa vị quyền hạn tăng thêm, giáo huấn đối phương dễ như trở bàn tay, làm sao cũng không ngờ tới là kết quả này.

- Vân ca, chính là gia hỏa gọi Trương Huyền này ra tay với ta, danh ngạch của ta cũng bị hắn dồn xuống!

Xiết chặt nắm đấm, ngẩng đầu nhìn về phía một thanh niên cách đó không xa. Một thiên tài khác đi vào lớp tinh anh của Trương gia… Trương Vân Phong, bài danh thứ bốn mươi sáu.

- Sự tình của ngươi ta đã biết, còn không phải do ngươi gây chuyện?

Mí mắt nhấc lên, Trương Vân Phong hừ lạnh một tiếng:

- Người của Băng Nguyên cung, ta cũng không dám đi trêu chọc, ngươi vừa đến liền muốn biểu hiện, bị người giáo huấn cũng là đáng đời!

- Đúng vậy, ta tài nghệ không bằng người, tự rước lấy nhục, ta nhận, nhưng tên này ngang nhiên miệt thị Trương gia, nói người Trương gia chỉ cần nhìn thấy cô gái xinh đẹp, liền ưa thích chặn ngang một gậy... Trong giọng nói mang theo ngạo mạn... Ta thực sự rất giận!

Trương Khiêm nói.

- Không cần khích tướng! Mặc kệ hắn có coi thường Trương gia hay không, ngươi biểu lộ thân phận, còn muốn động thủ, quả thực có chút cuồng vọng, yên tâm đi, chờ một hồi ta sẽ giáo huấn đối phương, cho hắn biết, chút thiên tư ấy ở Thánh Tử điện còn không có tư cách ngông cuồng!

Trương Vân Phong thản nhiên nói.

- Đa tạ Vân ca...

Nghe được đáp ứng, ánh mắt Trương Khiêm sáng lên, hưng phấn xiết chặt nắm đấm.

Trương Vân Phong này, huyết mạch tinh thuần hơn hắn không ít, đã đạt đến nhất đẳng, không chỉ như vậy, tu vi cũng mạnh mẽ hơn hắn, đạt tới Lĩnh Vực cảnh sơ kỳ, thật muốn ra tay, có thể đoán được, gia hỏa gọi Trương Huyền kia tất nhiên sẽ bị đánh bại, vô cùng thê thảm.

- Ừm!

Trương Vân Phong không nói thêm gì nữa.

Đối với hắn mà nói, gia hỏa ở loại địa phương nhỏ kia xuất hiện, chẳng qua là nhạc đệm trong tu luyện mà thôi, không đáng để ở trong lòng... .

- Phía dưới là ban học sinh phổ thông!

Không để ý tới đám người kinh ngạc, Hạo Vũ trưởng lão lại vung tay lên.

Bầu trời như ngân quang lóng lánh, vô số danh tự lóe lên mà ra. Rất nhanh tất cả tên tuổi đều hiện ra, nhìn thấy phía trên quả nhiên có Trương Cửu Tiêu, Trương Huyền mới thở phào nhẹ nhõm.

Dù bài danh không cao, đạt đến hơn 460, nhưng thật thông qua được khảo hạch, thành một thành viên của Thánh Tử điện. Mấy người Mã Minh Hải cũng thành công tấn cấp, hết thảy có bảy người, mặc dù không tính quá tốt, nhưng dựa theo tỉ lệ cũng đã rất khá.

- Phía dưới là học viên dự thính!

Tuyên bố xong học sinh bình thường, thanh âm của Hạo Vũ trưởng lão tiếp tục vang lên, ngay sau đó lại xuất hiện hơn năm trăm người.

Thánh Tử điện tuyển nhận học viên chính thức, tinh anh cộng thêm bình thường, hết thảy khoảng năm trăm người, còn có năm trăm dự thính. Nương theo năm trăm người này xuất hiện, thanh âm hưng phấn cùng thất vọng liên tiếp vang lên.

Trương Huyền nhìn một chút, Tiềm Xung đế quốc tới ba mươi ba người, tấn cấp bảy người, còn có bốn dự thính, vượt qua một phần ba, thành tích xem như không tệ.

- Người trong danh sách lưu lại, những người khác mời rời đi!

Danh sách đã ra, Hạo Vũ trưởng lão cũng không khách khí, bàn tay lớn vẫy một cái, mang theo ý trục khách.

Tài tuấn không có trúng tuyển chính thức cùng dự thính đành phải buồn bã rời khỏi. Khảo hạch chính là khảo hạch, bất kể ở nơi nào cũng tàn khốc như thế. Một khi thất bại, muốn xoay người, nhất định phải trả giá vượt qua trước kia. Không đến mười phút, trên quảng trường chỉ còn lại một ngàn người.

- Hoan nghênh chư vị, trở thành một thành viên của Thánh Tử điện!

Hạo Vũ trưởng lão chỉ vào không trung, vô số đời biểu thân phận lệnh bài lập tức xuất hiện tại mỗi người trong tay:

- Đây là ngọc bài thân phận của các ngươi, phía trên sẽ tự động biểu hiện chức trách cùng quyền lợi của học viên!

Trương Huyền nhìn về phía ngọc bài hạ xuống.

Dự thính màu lam nhạt, học viên bình thường màu vàng nhạt, mà học viên lớp tinh anh như hắn, thì là màu đen.

Cúi đầu nhìn lại, trên ngọc bài điêu khắc một chữ Thánh, mang theo hương vị cổ điển mênh mông, bốn phía có từng đạo hoa văn, như ánh mắt của con người, tầng tầng lớp lớp, không nhìn thấy phần cuối.

Ngón tay búng một cái, một giọt máu hòa vào trong đó, lập tức cảm giác dung hòa cùng ngọc bài này, lại đi vào Thánh Tử điện, sẽ không bị trận pháp trong đó ảnh hưởng, có thể tự do thông suốt.

Lúc này Trương Cửu Tiêu cũng luyện hóa ngọc bài ở trong tay, vẻ mặt thoả mãn. Thân là con cháu bàng chi, vốn không được coi trọng, nhưng trở thành một thành viên của Thánh Tử điện, địa vị liền khác biệt rõ ràng.

- Năm nay... Có lẽ có tư cách tham gia niên hội!

Con mắt hắn sáng lên, niên hội hàng năm của Trương gia, đều là con cháu hạch tâm, cùng bàng chi có thành tựu mới có thể tới, hắn là không thể nào đi, mà bây giờ, trở thành thành viên của Thánh Tử điện, địa vị nhanh chóng dâng lên, lại trở về gia tộc, loại cấp bậc hội nghị này, đã có tư cách tham gia.

- Đây đều là Trương sư cho ta!

Biết có thể có thành tích bây giờ, là vị trước mắt kia ban cho, Trương Cửu Tiêu thở ra một hơi, cực kỳ cảm kích.

Mặc dù hắn là con cháu Trương gia, nhưng ở Trương gia cũng không được trợ giúp tính thực chất gì, ngược lại vị Trương sư này, trên đường đi chăm chỉ không ngừng, chưa hề bởi vì ban đầu là đối thủ, mà trong lòng có khúc mắc, bất kể là nhân phẩm hay kiến thức, đều để hắn phục sát đất. Đang cảm khái, thanh âm của Hạo Vũ trưởng lão lại vang lên lần nữa:

- Khảo hạch kết thúc, thân phận của chư vị xác định, ta suy đoán, nhất định còn có không ít người trong lòng không cam, mang theo ý nghĩ so sánh lẫn nhau, yên tâm, Thánh Tử điện cho các ngươi cơ hội này, phía dưới, là một hồi thi đấu khiêu chiến!

- Quá tốt rồi, ta liền đợi cơ hội như vậy...

- Thi đấu khiêu chiến rất ít khi mở, không nghĩ tới để chúng ta bắt được, lần này nhất định phải trở thành học viên của Thánh Tử điện!

Một hồi hưng phấn, ánh mắt mọi người sáng lên.

Có thể tới Thánh Tử điện, bình thường đều trước thời hạn tìm hiểu, thi đấu khiêu chiến, dù không phải mỗi lần nhất định đều có, nhưng cũng xuất hiện qua không biết bao nhiêu lần, có thể thẩm tra được.

- Cái gọi là khiêu chiến, cực kỳ đơn giản, dự thính có thể khiêu chiến thành viên lớp phổ thông, một khi thành công, có thể thay vào! Lớp phổ thông cũng có thể khiêu chiến thành viên lớp tinh anh, mỗi người chỉ có một lần cơ hội khiêu chiến, thất bại sẽ nhận trừng phạt đối ứng.

Hạo Vũ trưởng lão nói:

- Những sự tình này, chắc hẳn chư vị đã biết, nếu không hiểu, trong ngọc bài thân phận cũng có ghi chép!

- Có ghi chép?

Thần thức của Trương Huyền mở rộng, nhìn sang ngọc bài trong tay, quả nhiên thấy được rất nhiều quy định của Thánh Tử điện, trong đó có liên

quan tới thi đấu khiêu chiến.

Cuộc thi đấu này, là vì công bằng, cường giả ở trên, người yếu ở dưới, khôn sống mống chết, đồng dạng, lấy thân phận thấp, khiêu chiến cao cấp cũng là đại bất kính, thất bại, là thấy không rõ thực lực bản thân, nhất định sẽ bị trừng phạt.

Có rất nhiều hình phạt, có thì giao nộp đền bù, còn thì là xin lỗi.... Bất quá phải để người thắng trận thoả mãn mới được. Nói cách khác, có thể khiêu chiến, nhưng phải lượng sức mà đi. Nghi ngờ kết quả khảo hạch xông sơn môn của Thánh Tử điện, đương nhiên phải bị trừng phạt đối ứng.

- Bắt đầu!

Hạo Vũ trưởng lão hét lớn một tiếng, bàn tay vẫy một cái, trong sân, một lôi đài hình tròn chậm rãi từ dưới đất hiện lên. Hàn Trúc trưởng lão nói quy tắc, đám người vây quanh ở bốn phía, từng cái nhớ lại giới thiệu cùng tên người mà mình có ý định khiêu chiến ở trên danh sách.

- Ta khiêu chiến người thứ 500 trong học viên bình thường… Tiết Ngưng!

Một tiếng la vang lên.

Chính là một học viên trong dự thính.

- Vị này tên Triệu Kỳ, là đệ tử thứ nhất trong dự thính, nói cách khác... Vừa vặn bài danh thứ 501, không có cam lòng, khiêu chiến người thứ 500!

- Cũng khó trách, hai người này chênh lệch điểm số cũng không nhiều!

- Đúng vậy, đổi lại ai cũng muốn phấn đấu một hồi!

...

Trong đám người có người đi ra, tất cả đều nhẹ gật đầu.

Loại khiêu chiến này, cũng không phải nghi ngờ Thánh Tử điện công bằng, mà là cảm thấy không cam tâm.

Hai người không kém nhiều, người sau chỉ là dự thính, cái trước lại thành một thành viên của Thánh Tử điện, đổi lại là ai, đều sẽ có chút không phục, muốn mượn cơ hội này chứng minh bản thân.

Phần phật!

Nói ra khiêu chiến, Triệu Kỳ liền nhảy lên đài cao.

- Như ngươi mong muốn!

Trong lớp phổ thông, một thanh niên cũng tới đến trên đài.

Trương Huyền nhìn một cái, không phải người khác, chính là ở Tiềm Xung đế quốc, vì chén Thần Tiên Tửu cùng hắn ra tay đánh nhau, hơn nữa hao tổn mười lăm viên Tinh Nguyên thượng phẩm, Thánh Nhân Tiết gia Tiết công tử.

Lúc trước chiến đấu, tên này xoay quá nhanh đến nôn mửa, bị không biết bao nhiêu người chế giễu.

Không nghĩ tới ngắn ngủi hơn mười ngày, biết hổ thẹn sau đó dũng, tu vi tiến thêm một bước, đã đạt đến ngụy Xuất Khiếu cảnh. Loại thực lực này, ở trong tất cả thiên tài khảo hạch Thánh Tử điện, không tính là gì, nhưng thiên tư tuyệt đối không yếu.

- Tiết Ngưng, ngươi xông sơn môn khảo hạch cái gì? Muốn ở phương diện nào tiếp nhận đối phương chiến đấu?

Hàn Trúc trưởng lão nói.

Thánh Tử điện tuyển chọn nhân tài, cũng không phải chỉ thực lực đơn thuần, còn có rất nhiều môn tổng hợp, đã tiếp nhận khiêu chiến, tự nhiên

phải lấy bộ phận bản thân am hiểu nhất nghênh địch.

- Sở dĩ thông qua tuyển chọn, là bởi vì tốc độ cùng lực công kích, chỉ cần đối phương áp chế tu vi tương đương ta, trong chiến đấu có khả năng vượt qua, liền coi như ta thua!

Ngẫng đầu, trong mắt Tiết Ngưng mang theo cực kỳ tự tin.

Thánh Nhân Tiết gia, dù chỉ là quý tộc tam lưu, nhưng tuyệt chiêu Kim Ti trảm không thể khinh thường.

Nếu không phải gặp được tên biến thái như Trương Huyền, cùng cấp bậc, tuyệt đối được xưng vô địch. Nếu không cũng sẽ không thông qua khảo hạch xông sơn môn, trở thành một thành viên của Thánh Tử điện.

- Áp chế tu vi chiến đấu với ngươi, có thể!

Nhẹ gật đầu, Triệu Kỳ rống to một tiếng, tu vi nhanh chóng hạ thấp, rất nhanh liền tương đương đối phương, đạt đến ngụy Xuất Khiếu.

Ầm ầm!

Hai người lập tức chiến đấu cùng một chỗ.

Không hổ là thiên tài, chiêu số của hai người đều cực kỳ tinh diệu, một chiêu mạnh hơn một chiêu, các loại lực lượng lăn mình, trong thời gian ngắn khó mà phân ra thắng bại.

- Trương sư... Ngươi nói bọn họ ai có thể thắng?

Trương Cửu Tiêu nhìn qua.

- Tiết Ngưng hắn là cao hơn một bậc!

Trương Huyền nói.

- Ta cũng cảm thấy hắn sẽ chiến thắng!

Cảm khái một câu, Trương Cửu Tiêu nhớ tới một việc, nhịn không được nhìn qua:

- Đúng rồi, Trương sư, ngươi thành công xông sơn môn như thế nào, lại trở thành học viên lớp tinh anh? Có thể nói kinh nghiệm một chút không?

Vị trước mắt này, tu vi, Danh Sư, Giám Định, Thư Hoạ... Không có chỗ nào không biết, không gì không giỏi, hắn thực sự nghĩ không ra đến cùng dựa vào cái gì khảo hạch thành công, trong lòng cực kỳ tò mò.

- Kinh nghiệm?

Chần chờ một chút, Trương Huyền cảm khái:

- Đầu tiên... Ngươi phải giỏi ngủ!

Khiêu chiến Trương Huyền

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

- Giỏi ngủ?

Trương Cửu Tiêu trợn mắt hốc mồm, không rõ ràng cho lắm.

Hắn muốn hỏi chính là làm sao trở thành học viên lớp tinh anh, muốn nghe đối phương kể kinh nghiệm... Cùng giỏi ngủ có nửa xu quan hệ?

- Đúng vậy, không phải bất luận kẻ nào cũng có thể ngủ một giấc là ba ngày!

Trương Huyền lộ ra vẻ vô địch tịch mịch.

Một hơi ngủ ba ngày ba đêm, hắn thật sự nghĩ không ra, thời điểm mới vừa dậy, cũng cực kỳ khiếp sợ, có điều suy nghĩ một chút, vẫn cảm thấy đáng giá.

Nếu không coi như tỉnh táo, cũng không có chuyện gì làm, Cửu U Thần Đồng thiếu hụt quá nhiều, căn bản không luyện được, Khôi Thánh lại bị mình nói dục tiên dục tử, hắn ngồi đó xấu hổ, còn không bằng ngủ thêm một lát, nghỉ ngơi dưỡng sức. Cho nên giỏi ngủ, cũng là một niềm hạnh phúc.

- Ngủ ba ngày?

Trương Cửu Tiêu quơ quơ, vẻ mặt như gặp phải quỷ:

- Trương sư ý tứ là... Ngươi ở thời điểm xông sơn môn, không phải không ngừng vượt quan, tiến hành các loại khảo hạch, mà là... Ngủ ba ngày?

- Đúng vậy, ta cũng không nghĩ tới có thể ngủ lâu như vậy...

Trương Huyền cười khổ.

- Ngủ ba ngày, còn trở thành học viên lớp tinh anh...

Trương Cửu Tiêu nuốt ngụm nước bọt, cảm thấy sắp điên rồi.

Hắn vừa tiến vào sơn môn, liền liều mạng biểu hiện ra bản thân am hiểu nhất, một khắc cũng không có dám nghỉ ngơi, vị trước mắt này ngược lại tốt, ngủ ba ngày, còn thành học viên lớp tinh anh... Có cần khoa trương như vậy hay không?

- Tốt!

- Quá đẹp!

- Tiết Tam công tử, khá lắm...

Đang khiếp sợ sắp nổ, liền nghe bốn phía hưng phấn mà la lên, ngẩng đầu nhìn lại, liền nhìn thấy trên lôi đài đã xuất hiện kết quả.

Triệu Kỳ khiêu chiến bị một sợi tơ kim sắc vây khốn, đứng ở trên đài như một cái kén tằm, khẽ động cũng không thể động.

Kim Ti trảm của Tiết Ngưng vô dụng với Trương Huyền, nhưng đối với những người khác uy lực thực sự quá lớn, dù Triệu Kỳ không yếu, vẫn không chống lại được, thua tâm phục khẩu phục.

- Ta nhận thua!

Triệu Kỳ ảm đạm mở miệng.

Vốn cho rằng chênh lệch điểm số không nhiều, chỉ cần vận khí tốt, khẳng định có thể chiến thắng, hiện tại xem ra, khảo hạch xông sơn môn xác thực công bằng, không phải hắn có thể chất vấn.

- Ta bằng lòng tiếp nhận hình phạt!

Giải khai Kim Ti trảm, Triệu Kỳ không nhiều lời, lui xuống.

- Còn có ai muốn khiêu chiến không?

Nhìn trận đầu kết thúc tỷ thí, Hạo Vũ trưởng lão cười cười, nói tiếp.

- Ta tới! Ta muốn khiêu chiến, tên sau cùng lớp tinh anh… Trương Huyền!

Hét lớn một tiếng, một bóng người nhảy lên đài cao.

- Là Mạnh Phồn Tinh xếp thứ năm mươi hai!

- Đây là hậu bối của Thánh Nhân Mạnh gia, dù huyết mạch chỉ là nhị đẳng, nhưng tu vi lại sớm đạt đến nửa bước Lĩnh Vực cảnh!

- Hắn khẳng định là không phục Trương Huyền chỉ có Nguyên Thần cảnh!

- Đúng vậy, thi đấu khiêu chiến vừa mở ra, ta liền cảm thấy Trương Huyền này sẽ bị khiêu chiến, thực sự quá bình thường, tu vi thấp không nói, mấu chốt nhất là tên sau cùng của lớp tinh anh, không khiến người ta ngấp nghé cũng kỳ quái!

- Đúng rồi, ta mới vừa nghe được tin tức, không biết thực hư, nghe nói Trương Huyền này, trước đó ngay cả năm trăm người đứng đầu cũng chưa tới, kết quả Khảo Hạch Ngọc Bia đổi mới lần cuối cùng, không biết làm sao lại đến tên sau cùng của lớp tinh anh, nói cách khác... vô căn cứ có được hơn một vạn điểm!

- Không có căn cứ tăng hơn một vạn? Gian lận a?

- Chuyện đó thì không biết...

...

Nghe được muốn khiêu chiến Trương Huyền, bốn phía thảo luận nhao nhao.

Trong đám người, Trương Khiêm cũng hưng phấn đến hốc mắt đỏ lên. Chuyện phát sinh ở Thành Tích điện, hiện tại đã có người truyền ra, không ít người đều biết, cả đám đều muốn nhìn một chút, gia hỏa Trương Huyền kia đến cùng có dựa dẫm gì, có thể trở thành học viên lớp tinh anh.

Hạo Vũ trưởng lão cùng đám người Hàn Trúc trưởng lão cũng đồng loạt nhìn qua, muốn nhìn xem tên này biểu hiện, hóa giải lo nghĩ.

- Khiêu chiến ta? Có thể!

Không nghĩ tới mình bị khiêu chiến, Trương Huyền lắc đầu, thân thể nhoáng một cái, cũng tới đến đài cao.

Mặc dù rất muốn khiêm tốn, không muốn gây chuyện, nhưng cũng không phải loại người sợ phiền phức, đối phương muốn tìm phiền phức, liền nhìn xem nắm đấm có đủ cứng rắn hay không.

- Không biết Trương sư xông sơn môn trải qua khảo hạch gì, trực tiếp nói đi, ta dựa theo cái này tỷ thí với ngươi!

Thấy hắn lên đài, Mạnh Phồn Tinh hừ lạnh nói.

- Ta mới vừa tỉnh lại, còn không muốn ngủ... Được rồi, miễn cho phiền phức, ngươi trực tiếp động thủ đi!

Suy nghĩ bản thân khảo hạch một chút, Trương Huyền lắc đầu nói.

Mới vừa ngủ ba ngày ba đêm, tỉnh lại không đến một giờ, nếu như tranh tài ngủ, khẳng định sẽ thua, lại nói, mọi người khẳng định cũng không

nguyện ý nhìn loại tỷ thí này, vẫn giống như Tiết Ngưng vừa rồi đi, đánh nhau một trận! Tốc độ nhanh, cũng miễn cho phiền phức.

- Động thủ? Ngươi muốn cùng ta tỷ thí thực lực?

Biểu lộ của Mạnh Phồn Tinh giống như thấy đồ đần.

Hắn là nửa bước Lĩnh Vực cảnh, ngươi chỉ là Nguyên Thần cảnh đỉnh phong... Muốn tỷ thí với ta? Chưa tỉnh ngủ sao?

- Ừm!

Trương Huyền gật đầu.

- Tốt, ta có thể áp chế tu vi thực lực giống như ngươi...

Mạnh Phồn Tinh nói, lực lượng toàn thân nhanh chóng suy giảm, thời gian nháy mắt đã đến Nguyên Thần cảnh đỉnh phong, bàn tay dựng thẳng lên, làm một động tác tiến công:

- Bắt đầu đi!

- Tốt!

Trương Huyền lên tiếng.

Thật ra thì đối phương đè thấp tu vi hay không, đối với hắn mà nói ảnh hưởng không lớn, có điều, đối phương đã làm, cũng lười nói nhảm, thân thể nhoáng một cái, đã xuất hiện ở trước mặt đối phương, bàn tay thẳng tắp bắt đến.

- Ngươi...

Nhìn thấy một chưởng này, Mạnh Phồn Tinh giống như cảm thấy thiên địa theo lòng bàn tay của đối phương nghiền ép đến, chung quanh bị triệt để bao vây, muốn chạy trốn cũng làm không được.

Trong nháy mắt, hô hấp gấp rút, cả người kìm nén đến sắc mặt đỏ lên. Còn chưa tới trước mặt, bàn tay của Trương Huyền bỗng nhiên thu lại.

Một công một thu, tốc độ cực nhanh, ngoại nhân nhìn tới tựa như là giả chiêu, không có bất kỳ kỹ xảo gì đáng nói.

Bất quá một chiêu như thế, Mạnh Phồn Tinh lại giống như bị đánh trúng, trong đầu trở nên trống rỗng, tư duy không còn, thân thể nhoáng một cái, giống như uống say té ngã trên đất…. ngất đi.

- Cái này...

- Xảy ra chuyện gì? Ta không có cảm nhận được chân khí không ổn định, sao Mạnh Phồn Tinh lại choáng?

- Ta cũng không rõ ràng lắm, chỉ thấy Trương Huyền giơ một chưởng...

Mọi người dưới đài mắt lớn trừng mắt nhỏ, không rõ ràng cho lắm.

Vừa rồi Trương Huyền bàn tay, lắc lư liên tục, nhìn không ra cuốn hút, cũng nhìn không ra bất luận chân khí không ổn định gì, nhưng công kích như vậy, Mạnh Phồn Tinh trốn cũng không có trốn, trực tiếp té xỉu...

Đến cùng xảy ra chuyện gì? Coi như trong bọn họ không thiếu Danh Sư thất tinh, cũng không hiểu ra sao.

- Chưởng lực thật lợi hại!

Không giống đám người không hiểu, con ngươi của Hạo Vũ trưởng lão co rụt lại.

Thân là cường giả Thánh Vực bát trọng, nhãn lực bất phàm, lập tức liền nhìn ra không đúng.

- Đánh ra một chưởng, thanh thế kinh người, thoạt nhìn là công kích vật lý, trên thực tế lại là tiến công trên linh hồn, cho đối phương một loại cảm giác không thể ngăn cản, dưới áp bức kịch liệt, tinh thần của đối thủ

tụ tập tới cực điểm, lại đột nhiên huỷ bỏ loại áp bức này, rất dễ dàng để cho người ta xoay chuyển không kịp, hôn mê tại chỗ!

Hàn Trúc trưởng lão cũng nhẹ gật đầu, một bên giải thích một bên cực kỳ khó tin:

- Thật giống như người bình thường nhảy lầu, rất nhiều đều không phải là ngã chết, mà là ở trước khi rơi xuống đất, đã bị dọa chết tươi! Chưởng này cũng dùng thủ đoạn tương tự, không có chân khí xao động, không có khí tức ngang dọc, tiện tay vỗ liền ngất đi... Cái này cần rõ ràng lực lượng cùng thực lực của đối thủ, khống chế chính xác bao nhiêu mới có thể làm được?

Nói đơn giản, làm rất khó, xem như hắn, áp chế tu vi đến Nguyên Thần cảnh đỉnh phong, chỉ sợ cũng rất khó làm được.

- Đúng vậy, quả thực bất phàm, xem ra khảo hạch xông sơn môn không có sai lầm!

Hạo Vũ trưởng lão cũng nhẹ gật đầu.

Trước đó hắn còn hoài nghi, cảm thấy kẻ trước mắt này có phải vận may hay không, hiện tại xem ra, sơn môn khảo hạch không có vận may, đều là thực lực chân chính.

- Ta thua...

Mạnh Phồn Tinh tỉnh lại, vẻ mặt đỏ lên.

Không biết đối phương thi triển công kích gì, một chiêu liền bị đánh ngất xỉu, suy nghĩ một chút cũng cảm thấy mất mặt.

- Không sao cả!

Trương Huyền cười cười.

- Ta tự nguyện tiếp nhận hình phạt...

Biết khiêu chiến thất bại, Mạnh Phồn Tinh cắn răng.

- Không cần, tất cả mọi người là học viên của Thánh Tử điện, lẫn nhau luận bàn rất bình thường, ta cũng là chiếm tiện nghi, để ngươi đè thấp tu vi, mới may mắn chiến thắng, ngươi thật muốn thi triển toàn lực, ta muốn vượt qua chỉ sợ cũng rất khó! Cho nên nghiêm ngặt nói, không thể tính toán là thua ta.

Trương Huyền cười cười.

Thứ tự của hắn là Khôi Thánh sửa chữa điểm số có được, đối phương không phục cũng rất bình thường, bởi vì cái này để đối phương nhận trừng phạt, hoàn toàn không cần thiết.

- Trương sư lòng dạ rộng lượng, khó trách có thể trở thành học viên lớp tinh anh, tại hạ tâm phục khẩu phục!

Mạnh Phồn Tinh ôm quyền, trong mắt tràn đầy bội phục.

Bị người khác nghi ngờ, còn có thể rộng lượng như vậy, phần lòng dạ này, là hắn không thể bằng.

- Khách khí!

Trương Huyền gật gật đầu, đang định đi xuống đài, một thanh âm vang lên lần nữa.

- Chậm đã... Ta không phục, cũng muốn thử thân thủ của Trương sư một chút!

Quay đầu nhìn lại, một người quen đi tới. Chính là Trương Khiêm trước đó bị một chưởng vỗ trên mặt đất!

- Cái tên này... Không nhìn ra thực lực của ta?

Không nghĩ tới hắn cũng muốn khiêu chiến, Trương Huyền nhịn không được sững sờ.

Nếu không có chiến đấu qua ngược lại cũng thôi, ngay cả một chưởng của mình cũng không có nhận lấy, bây giờ lại muốn xông tới lần nữa, chẳng lẽ cảm thấy lần trước sỉ nhục còn chưa đủ?

- Là Trương Khiêm... Lúc trước không phải hắn đã thua sao?

- Đúng vậy, ta cũng không hiểu, vì sao muốn đi lên... Chẳng lẽ cảm thấy không phục?

- Nếu không... Hắn có át chủ bài gì chưa thi triển?

- Xếp hạng thứ năm mươi mốt, danh ngạch bị đối phương dồn xuống, khẳng định là không phục!

...

Mọi người dưới đài biết hai người giao thủ qua, từng cái tràn đầy khó hiểu.

Ba ngày trước mới vừa bị đánh, ngay cả một chiêu cũng không tiếp được, hiện tại lại xông lên, chẳng lẽ cảm thấy bị đánh còn chưa đủ?

- Ngươi còn muốn so thực lực với ta?

Thấy hắn đi tới trước mặt, Trương Huyền đồng tình nhìn qua.

- Không sai ! Bất quá, ngươi đã là học viên lớp tinh anh, lại thắng ta một lần, hắn là sẽ không để cho ta đè thấp tu vi chứ!

Trương Khiêm khẽ nói.

- Ngươi có thể không cần đè thấp tu vi!

Trương Huyền gật đầu.

- Vậy là tốt rồi, bắt đầu đi...

Khóe miệng nâng lên, Trương Khiêm hừ lạnh một tiếng, lực lượng trong cơ thể bùng phát, khí tức xông thẳng lên trời.

- Nửa bước Lĩnh Vực cảnh? Khó trách...

Cảm nhận được lực lượng của đối phương, Trương Huyền sửng sốt một chút, hơi giật mình.

Khó trách thua một lần, còn dám đến tìm mình phiền phức, nguyên lai ba ngày qua tu vi tiến bộ, đã đạt đến nửa bước Lĩnh Vực cảnh!

Lực lượng huyết mạch của Trương gia!

dtv-ebook.com

Ầm ầm!

Đang suy tư, chỉ thấy dưới chân Trương Khiêm vạch một cái, bàn tay đập tới.

Thi triển toàn bộ lực lượng của nửa bước Lĩnh Vực cảnh, không khí bốn phía ngưng kết cùng một chỗ, bao phủ cả chiến đài, đài cao tựa như thành Lĩnh Vực của hắn, chỉ cần người ở trong đó, có thể bị chém giết tùy ý, không cách nào chống lại.

- Lợi hại!

Trương Huyền âm thầm gật đầu.

Không hổ là cao thủ của Trương gia, tu vi tiến bộ một tầng nhỏ, chênh lệch so với ba ngày trước, thật không thể dùng dặm để tính toán.

Xem ra không chăm chú một chút, làm không cẩn thận thật có thể sẽ thất bại.

Nhướng mày, chập ngón tay làm kiếm, cũng không tránh né, nhấn tới lòng bàn tay của đối phương. Hiện tại hắn chỉ là Nguyên Thần cảnh đỉnh phong, tu vi chưa tới, là thiếu hụt lớn nhất, chỉ có thể dựa vào kiếm ý lĩnh ngộ được chống lại.

Tê lạp!

Chân khí theo đầu ngón tay bắn ra, hình thành một đạo kiếm khí sáng chói, còn chưa tới trước mặt, liền cho người ta một loại cảm giác lạnh

lẽo thấu xương, như có thể đâm thủng bất kỳ vật gì.

- Ừm?

Trương Khiêm không nghĩ tới hắn lĩnh ngộ kiếm pháp sâu như vậy, bàn tay tới đối đầu, làm không cẩn thận sẽ bị đâm ra lỗ thủng, một bàn tay khác bóp thành nắm đấm nghiền ép tới.

Ầm ầm!

Một quyền này, thoạt nhìn vội vàng, trên thực tế lại như nước chảy mây trôi, dựa theo tốc độ, một chỉ ẩn chứa kiếm khí của Trương Huyền còn chưa tới trước mặt đối phương, đã bị một quyền đánh trúng ngực, chân khí tán loạn, bản thân bị trọng thương.

- Quả nhiên cường đại hơn Trương Cửu Tiêu không ít!

Trương Huyền âm thầm khiếp sợ.

Ba ngày trước một tay liền đập bay, còn tưởng rằng là gia hỏa rất dễ dàng đối phó, hiện tại xem ra, là có chút khinh địch. Chỉ bằng vào loại tốc độ biến chiêu này, nói rõ lý giải chiến đấu đã đạt đến trình độ cực cao, so với một chút Chiến Sư cũng cường đại hơn không ít.

Bất quá lý giải chiến đấu, coi như đối phương mạnh, so với hắn vẫn kém rất xa, hoa văn trong mắt không ổn định, lần nữa nhìn sang. Thời gian nháy mắt, công kích của đối phương giống như trở nên chậm, chậm chạp xuất hiện ở trước mặt mình.

- Có truyền âm?

Minh Lý Chi Nhãn vận chuyển, lập tức để hắn phát hiện không đúng. Một dây nhỏ từ đằng xa lan tràn đến, truyền vào lỗ tai đối phương.

Thời điểm Trương Khiêm này chiến đấu, đồng thời lại có người truyền âm cho hắn.

Dùng là một loại bí pháp đặc thù, so với truyền âm bình thường càng thêm bí ẩn, không mở ra Minh Lý Chi Nhãn mà nói, căn bản không phát hiện được.

Hắn là đối phương vì phòng ngừa bị đám người Hạo Vũ trưởng lão ở trên không phát hiện.

Ngay cả cường giả Thánh Vực bát trọng cũng có thể che giấu...

Khó trách không có phát giác được dị thường.

Bất quá Minh Lý Chi Nhãn ngay cả lạc ấn cũng có thể nhìn thấy, dù làm rất bí ẩn, vẫn không ẩn giấu được. Theo dây nhỏ nhìn sang, thân ảnh một thanh niên xuất hiện ở trước mắt.

- Là... Trương Vân Phong bài danh thứ bốn mươi sáu!

Tên này từ trước đến nay đi cùng Trương Khiêm, vừa rồi hắn cũng chú ý, chính là một thiên tài của Trương gia, lần này Thánh Tử điện khảo hạch xếp hạng thứ bốn mươi sáu... Trương Vân Phong!

- Khó trách tên này dám khiêu chiến ta, biến chiêu cũng nhanh chóng như vậy... Đoán chừng là tên này chỉ điểm!

Biết những thứ này, ở trong óc hoàn thành phân tích, giờ phút này nắm đấm của đối phương đã tới trước mặt. Nhẹ nhàng cười một tiếng, Trương Huyền cũng không tránh né, một bàn tay khác điểm ra.

Hô!

Không gian trước ngực giống như phát sinh biến hóa, nắm đấm của đối phương như đi vào vũng bùn, không cách nào tiến lên nửa xích.

Lĩnh Vực!

Từ khi rời Tiềm Xung thành, một đường trừ chỉ điểm Trương Cửu Tiêu, hắn cũng không có nhàn rỗi, tu luyện ra một mét Lĩnh Vực đã hoàn mỹ

kết hợp với chiến đấu.

Trước kia thi triển ra Lĩnh Vực, như một cái lồng ánh sáng, phong ấn toàn thân ở phía trong, mà bây giờ, đã có thể nương theo ý niệm của hắn, hình thành một khu vực nho nhỏ, đã tiết kiệm chân khí hao tổn, lại cực kỳ bí ẩn, làm cho không người nào có thể phát giác, khó lòng phòng bị.

Nắm đấm của Trương Khiêm bị giam cầm, công kích không có một chút hiệu quả, kiếm khí của Trương Huyền không cần biến chiêu, thẳng tắp đâm vào lòng bàn tay đối phương.

Tê lạp!

Máu me tung tóe, chân khí tán loạn.

- Ah...

Trương Khiêm kêu thảm một tiếng, bàn tay bị kiếm khí đâm thủng, xuất hiện một lỗ thủng lớn chừng hột đào.

- Ngươi thua!

Một chiêu đắc thủ, biết đối phương mất đi sức chiến đấu, Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng, lui về sau một bước, không tiếp tục tiến công nữa. Thân thể bình thường cũng không phải đối thủ của mình, hiện tại bàn tay bị đâm ra lỗ thủng, khẳng định càng không địch lại.

- Thua? Ta sẽ không thua...

Nhìn trên lòng bàn tay xuất hiện lỗ thủng, dùng dược vật ngăn máu tươi chảy xuôi, tròng mắt Trương Khiêm đỏ hoe, gào lên một tiếng.

Ầm ầm!

Khí tức kéo lên, hình như trong cơn giận dữ, tu vi của hắn lại tiến bộ.

- Là lực lượng huyết mạch, Trương Khiêm vận dụng lực lượng huyết mạch, có nên ngăn cản hay không?

Trên không, mặt sắc của Hàn Trúc trưởng lão biến đổi.

Chỉ là tỷ thí bình thường, tên này lại vận dụng lực lượng huyết mạch, đã vi phạm với quy tắc.

- Ngươi nhìn Trương Huyền kia xem!

Hạo Vũ trưởng lão không có trả lời, mà chỉ tay.

Hàn Trúc trưởng lão nhíu mày nhìn sang, vừa xem xét, cũng hơi kinh ngạc.

Chỉ thấy Trương Huyền ở trên đài lại không có chút bối rối, ngược lại dường như sớm biết đối phương sẽ thi triển chiêu này vậy.

- Nguyên Thần cảnh đỉnh phong, dễ dàng đánh bại nửa bước Lĩnh Vực cảnh, ta muốn nhìn xem, Trương Huyền này còn có thể mang đến dạng kỳ tích gì!

Hạo Vũ trưởng lão nhẹ nhàng cười một tiếng.

Trong hai phút, được hơn một vạn hai ngàn điểm, đã rất để cho người ta khiếp sợ, vốn cho rằng là gian lận hoặc xuất hiện sai lầm gì, chân chính nhìn thấy mới hiểu được...

Vị này, so với bọn hắn nghĩ còn muốn đáng sợ!

- Ta biết rồi...

Hàn Trúc trưởng lão không nói thêm gì nữa:

- Nếu quả thật gặp nguy hiểm, lại ra tay!

Trương Huyền này đã không có sợ hãi, khẳng định là không để ý đối phương tiến công, đã như vậy, không bằng lại nhìn xem!

Ầm ầm!

Thời điểm hai người trò chuyện, ở trên đài, Trương Khiêm triệt để kích hoạt huyết mạch, dù tu vi vẫn là nửa bước Lĩnh Vực cảnh, nhưng lực lượng lại càng thêm hung mãnh, cho người ta một loại cảm giác như hồng hoang cự thú.

Hô!

Nắm đấm nâng lên, thẳng tắp rơi xuống.

- Ừm?

Nhìn thấy chiêu số của đối phương, Trương Huyền nhíu mày.

Còn tưởng rằng kích hoạt huyết mạch, sẽ cải biến chiêu số, thi triển võ kỹ cao cấp hơn, không nghĩ tới cũng chỉ là đấm thẳng.

Loại quyền pháp này, ngay cả một chút võ kỹ bình thường nhất cũng không bằng a?

Chẳng lẽ kích hoạt huyết mạch, lực lượng mạnh lên, chiêu số lại trở nên càng thêm kịch cợm? Thật muốn như vậy, cái gọi là kích hoạt huyết mạch, còn có ý nghĩa gì?

- Trước mặc kệ, tới đối chiến, hắn là có thể thấy được huyết mạch đặc thù của Trương gia!

Biết nghĩ những thứ này vô dụng, cổ tay khẽ đảo, tiến lên đón. Lần này hắn cũng không dùng võ kỹ, ý định cùng đối phương cứng đối cứng.

Phần phật!

Bàn tay lăn mình, thời điểm sắp đụng quả đấm của đối phương, đột nhiên cảm thấy hoa mắt, lông tơ toàn thân dựng đứng.

- Minh Lý Chi Nhãn!

Trương Huyền giật nảy mình, hoa văn vội vàng hiện lên ở hai con ngươi, cúi đầu nhìn lại, lúc này mới phát hiện, nắm đấm của đối phương vừa rồi

còn muốn tiếp xúc với bàn tay của mình, lúc này chẳng biết lúc nào, đã đi tới ngực, sắp đánh trúng hắn.

- Tại sao có thể như vậy? Chẳng lẽ... Nắm đấm cũng có thể thuấn di?

Con ngươi của Trương Huyền co rụt lại.

Rõ ràng vừa rồi nắm đấm cùng mình cách rất xa, nhoáng một cái liền xuất hiện ở trước ngực, chẳng lẽ là thuấn di?

Bất quá hắn học tập Diễn Không thiên thư, nắm giữ không gian hết sức quen thuộc, nếu thật là thuấn di, hắn có thể phát giác được, một quyền của đối phương, không có bất kỳ không gian ba động gì, rất rõ ràng là bình thường đánh tới...

Nhưng sao lại đi thẳng đến trước mặt? Mắt thường cũng không thấy?

- Lĩnh Vực!

Biết lúc này không phải thời điểm nghĩ những thứ này, bỗng nhiên thở ra một hơi, ngực xẹp xuống, đồng thời thân thể nhanh chóng lui về phía sau, Lĩnh Vực chừng một mét xuất hiện.

Ông!

Lĩnh Vực còn không có triệt để hình thành, ngực đã tê rần.

Bành!

Cả người lùi ra ngoài, người dừng lại ở trên không trung, vẻ mặt hơi trắng bệch.

- Thật nhanh...

Nắm đấm xiết chặt, Trương Huyền khó tin. Lần đầu tiên cùng người đối chiến, hắn bị thiệt lớn!

Lĩnh Vực của mình, căn cứ ý niệm mà sinh, chớp mắt liền có thể hoàn thành, nắm đấm của đối phương, dựa theo đạo lý cách hắn còn kém một chút, làm sao lại trực tiếp đánh lên?

Bất quá may mắn ở thời khắc mấu chốt, Lĩnh Vực vẫn có tác dụng, nếu không, lần này rắn chắc đánh vào người, coi như không trọng thương, sức chiến đấu cũng sẽ giảm lớn.

Hô!

Người ở trên không trung, ổn định thân hình, Thiên Đạo chân khí nhanh chóng vận chuyển, rất nhanh liền khôi phục lực lượng, con mắt chậm rãi híp lại.

Trước đó không cảm thấy đối phương mạnh cỡ nào, không coi ra gì, bị thiệt thòi mới phát hiện, Trương Khiêm kích hoạt huyết mạch, còn muốn đáng sợ hơn mình tưởng tượng.

Dù không có đạt tới Lĩnh Vực cảnh sơ kỳ, nhưng chỉ sợ Lĩnh Vực cảnh sơ kỳ bình thường cũng không phải đối thủ!

- Trốn chỗ nào!

Một chiêu đắc thủ, trong mắt Trương Khiêm lộ ra cười gằn, thân thể nhoáng một cái bước về phía trước. Rõ ràng chỉ là một bước, nhưng chẳng biết tại sao, nháy mắt liền xuất hiện ở trước mặt, lại đánh tới một quyền.

Rầm!

Không khí phát ra âm bạo dồn dập, toàn bộ không gian giống như muốn sụp đổ.

- Đại Bi Thiên Ma chưởng!

Biết sẽ xuất hiện hiện tượng quỷ dị như vừa rồi, khẳng định ngăn cản không nổi, trong lòng quát lạnh một tiếng, lật tay một cái, thi triển ra

tuyệt kỹ của Khâu Ngô cổ thánh.

Ầm ầm!

Chưởng lực bao vây bốn phía, nhưng còn chưa đi tới trước mặt đối phương, liền thấy nắm đấm của Trương Khiêm đã đột phá công kích, xuất hiện ở trước ngực lần nữa.

- Đến cùng xảy ra chuyện gì?

Vẻ mặt trở nên cực kỳ khó coi, Trương Huyền cắn răng.

Tình huống bình thường, mình thi triển Đại Bi Thiên Ma chưởng, nhất định có thể ngăn đối phương ở bên ngoài, dễ như trở bàn tay liền loại bỏ công kích của hắn, nhưng kết quả...

Thật giống như đối phương trước thời hạn dự báo bản thân tiến công, còn không có kịp phản ứng, nắm đấm liền công kích đến phạm vi chưởng lực không cách nào phòng ngự!

Xảy ra chuyện gì?

- Kiếm khí tung hoành, kiếm đạo chân giải!

Hét lên một tiếng, huyệt đạo toàn thân giải khai, vô số kiếm khí bắn ra, bao phủ bốn phía.

Đinh đinh đinh đinh!

Nắm đấm cùng kiếm khí va chạm, lúc này Trương Khiêm mới ngừng lại, sắc mặt có chút trắng bệch, ngụm lớn thở hổn hển, dường như hai quyền vừa rồi, đối với hắn cũng có tiêu hao rất lớn.

- Nguy hiểm thật...

May mắn chạy thoát, sắc mặt Trương Huyền tái xanh, lui về phía sau mấy bước, đang muốn nói chuyện, liền nghe một tiếng truyền âm lo lắng vang lên ở bên tai.

- Trương sư... Đây là lực lượng huyết mạch của Trương gia, có thể làm cho thời gian rút ngắn...

Là thanh âm của Trần Nhạc Dao.

- Thời gian rút ngắn?

Con ngươi Trương Huyền co rụt lại, vẻ mặt tái mét.

Thuận tiện đột phá

dtv-ebook.com

Thiên phú huyết mạch của Lạc gia hắn biết, dính dáng lực lượng không gian, Nhược Hi thân là tiểu công chúa, càng nắm Tĩnh Không châu trong tay, thực lực cực mạnh, làm người ta kiêng kị.

Trương gia, huyết mạch của Trương Cửu Tiêu mỏng manh, căn bản vận dụng không nổi lực lượng huyết mạch, cũng không biết thiên phú là cái gì, nằm mơ cũng không nghĩ đến, vậy mà dính dáng tới thời gian!

Thời không, cơ sở của vũ trụ.

Thời gian xếp ở phía trước, đủ thấy đáng sợ.

Khó trách rõ ràng trước thời hạn ứng đối, phản ứng kịp thời, còn có thể để đối phương đắc thủ, khó lòng phòng bị, nguyên lai đối phương kích hoạt huyết mạch, đánh ra một quyền, mình cảm ứng thời gian đã phát sinh biến hóa, ở bề ngoài nhìn giống như thuấn di.

Cao thủ giao chiến, chênh lệch không xê xích gì nhiều, có thể để cho thời gian rút ngắn, dù là chỉ có một phần trăm cái hô hấp, cũng cực kỳ kinh khủng!

Trách không được Thánh Nhân Trương gia, có khả năng sừng sững ở vị trí đệ nhất gia tộc của đại lục, người người kính sợ, nguyên lai nắm giữ lực lượng huyết mạch đáng sợ như vậy!

- Bất quá kích hoạt huyết mạch, vận dụng lực lượng thời gian, đối với hắn hao tổn cũng rất lớn, hai lần không có đánh trúng, chỉ sợ đã khó mà tiếp tục...

Trương Huyền kinh hãi, đồng thời cũng âm thầm suy tính.

Hắn tu luyện Diễn Không thiên thư, đối với loại lực lượng vượt qua tu vi bản thân này, biết rất rõ ràng, vận dụng một lần, chẳng khác nào tiêu hao sinh mệnh thậm chí tiềm lực.

Thật giống như Trương Khiêm, chỉ thi triển hai quyền, thân thể đã lay động, có chút không kiên trì nổi, xem ra bất cứ lúc nào cũng sẽ ngã sấp xuống.

- May mắn ta có Minh Lý Chi Nhãn, nếu không hai lần này, không chết cũng gần như trọng thương...

Trương Huyền hiểu được, mồ hôi lạnh ướt cả lưng áo.

Vừa rồi nếu không có Minh Lý Chi Nhãn, có khả năng nhìn rõ ràng quyền lộ cùng mục đích của đối phương, trước thời hạn tiến hành trốn tránh, khẳng định đã trọng thương.

- Nằm xuống!

Tâm niệm chuyển động, Trương Khiêm ở đối diện lần nữa gầm thét lao đến.

- Loại năng lực này, hắn không kiên trì được bao lâu, chỉ cần tránh né công kích, kéo dài khoảng cách, đánh bại không khó!

Rõ ràng chiêu số quỷ dị của đối phương, thời gian nháy mắt liền quy định ra đối sách. Hắn coi như có khả năng rút ngắn thời gian, cũng chỉ là cận thân công kích, một khi đánh xa, liền mất đi hiệu quả. Hoàn toàn có thể dùng cái này phá địch.

Hô!

Bàn chân đạp mạnh, thi triển ra Hành Giả Vô Cương, thuấn di xuất hiện ở một bên khác của lôi đài.

Lạch cạch!

Bên này vừa đi, liền thấy công kích của Trương Khiêm rơi vào địa phương hắn đứng lúc trước, chỉ sợ chậm một phần ngàn cái hô hấp cũng sẽ trúng đòn.

- Đúng lúc này...

Biết đây là cơ hội, lông mày giương lên, Trương Huyền chập ngón tay làm kiếm, bỗng nhiên nhấn tới.

Ô ô ô ô!

Bốn đạo kiếm khí thẳng tắp bay ra, thời gian nháy mắt liền xuyên qua khoảng cách lôi đài, đi tới trước mặt Trương Khiêm.

Phốc!

Phốc!

Phốc!

Phốc!

Kiếm khí như dải lụa, trực tiếp xuyên thấu bàn chân, bàn tay, đóng hắn ở trên đài.

- Hô!

Làm xong những cái này, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm.

May mắn Trần Nhạc Dao nhắc nhở, để hắn kịp phản ứng, nếu không, một mực bị đối phương đuổi theo đánh, hiện tại coi như không trọng thương, khẳng định cũng sớm đã nhận thua.

- Ngươi thua...

Trương Huyền rơi trên mặt đất, hai tay chắp sau lưng, thản nhiên nói.

- Ta...

Trong mắt Trương Khiêm tràn đầy dữ tợn, muốn nói cái gì, nhưng mắt tối sầm lại, hôn mê bất tỉnh.

Kích hoạt huyết mạch, đối với hắn mà nói, hao tổn thực sự quá lớn. Vốn cho rằng nhờ vào đó, có thể thay thế đối phương trở thành học viên lớp tinh anh, hiện tại xem ra, vẫn là nghĩ quá đơn giản.

Mặc dù tu vi tên này không cao, nhưng sức chiến đấu lại cường đại đáng sợ. Tiêu hao sạch sẽ thể lực, lại bị đâm trúng tay chân, đã không chịu nổi.

Hô!

Một làn gió nhẹ lướt qua, trên đài xuất hiện một bóng người, chính là Trương Vân Phong vừa rồi truyền âm, cúi đầu nhìn Trương Khiêm nằm dưới đất, thấy kiếm khí tránh đi chỗ hiểm, tổn thương cũng không lợi hại, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, nhìn dưới đài vẫy vẫy tay.

Trương Dụ vội vàng lên đài, cho thiếu gia dùng đan dược, sau đó mang đi xuống.

- Thực lực của ngươi không tệ!

Lúc này Trương Vân Phong mới xoay người lại, trên mặt không có bất kỳ biểu lộ gì.

- Truyền âm chỉ điểm Trương Khiêm, điều khiển hắn chiến đấu với ta... Thực lực của ngươi cũng không tệ!

Trương Huyền cười nhạt một tiếng.

- Truyền âm chỉ điểm?

- Đây là phá hư quy củ a!

- Trương gia quả nhiên thủ đoạn cao cường!

- Quá phận, rõ ràng là bắt nạt người!

Dưới đài xôn xao.

Thi đấu khiêu chiến, vì tranh đoạt danh ngạch, yêu cầu lớn nhất là công bằng công chính, thiêu đốt huyết mạch đã tính vi phạm quy định, thế mà dưới đài còn có người chỉ điểm, tương đương với ngang nhiên phá hư quy củ.

- Có dám so với ta vài chiêu hay không?

Không nghĩ tới gia hỏa trước mắt này nhìn ra hắn làm chuyện mờ ám, hơn nữa nói ra, biểu lộ của Trương Vân Phong vốn thong dong lập tức trầm thấp xuống.

- Bằng lòng tiếp!

Trương Huyền nhấc mí mắt.

Đối phương ở sau lưng dùng ám chiêu, hắn đã sớm khó chịu, đã đưa tới cửa, không ngại cho cái giáo huấn.

- Rất tốt!

Thấy hắn đáp ứng, Trương Vân Phong cười nhạt một tiếng, đứng tại chỗ không động, cũng không có bất kỳ động tác gì, nhưng thân hình phảng phất như trong nháy mắt tăng cao, khí tức chọc thủng bầu trời, hình như muốn xé nát phong ấn ở bốn phía lôi đài.

Ông!

Sau một khắc, chung quanh hắn, một vầng sáng nhàn nhạt xuất hiện, đường kính đại khái chừng năm mét. Trong vầng sáng, hắn như Thần Phật không thể chiến thắng.

- Lĩnh Vực chân chính?

Con ngươi của Trương Huyền co rụt lại, vẻ mặt nghiêm túc.

Đây là lần đầu tiên thấy cường giả Lĩnh Vực cảnh thi triển Lĩnh Vực, không chỉ phạm vi lớn hơn hẳn, lực lượng cũng càng thêm tinh diệu.

- Cường giả Thánh Vực, cấp bậc càng cao, chênh lệch càng lớn, khả năng vượt cấp chiến đấu càng nhỏ, chỉ sợ Trương Huyền này không phải đối thủ!

Hàn Trúc trưởng lão nhíu mày.

Cường giả Thánh Vực, từ Xuất Khiếu cảnh bắt đầu, chênh lệch càng lúc càng lớn, thường thường một tiểu cấp bậc, sức chiến đấu sẽ chênh lệch gấp mấy lần.

Nguyên nhân chính là như vậy, thời điểm ở Hóa Phàm cảnh, Trương Huyền có thể vượt qua tám, chín tiểu cấp đối chiến, cũng có thể chiến thắng, mà tới Nguyên Thần, bốn năm cấp đã rất khó.

Cũng không phải lực chiến đấu của hắn thấp xuống, mà là chênh lệch thực sự quá lớn.

Thật giống như, 1 và 2, kém một khắc độ, nhưng một trăm triệu cùng hai trăm triệu, đồng dạng chênh lệch một khắc độ, nhưng số nguyên trong đó lại kém không biết bao nhiêu.

Nguyên Thần cảnh cùng Lĩnh Vực cảnh chính là như vậy, ở giữa cách nhau bốn lần lôi kiếp, chênh lệch lớn bao nhiêu?

Có thể chiến đấu với Trương Khiêm nửa bước Lĩnh Vực, đã ra ngoài ý định, đấu với thiên tài Lĩnh Vực cảnh sơ kỳ của Trương gia...

Chỉ sợ không cần nhìn kết quả, đã là tất thua không thể nghi ngờ.

- Căn cứ tình huống chiến đấu mới vừa rồi, không phải là đối thủ!

Hạo Vũ trưởng lão gật đầu.

Thân là Thánh Vực bát trọng, nhãn lực kinh người, vừa rồi công kích cùng lực lượng của Trương Huyền, hắn đều nhìn ở trong mắt, có khả năng suy đoán ra thực lực.

Đối phó Lĩnh Vực cảnh sơ kỳ bình thường có lẽ còn có thể chiến thắng, nhưng đối mặt thiên tài của Trương gia...

Chín mươi chín phần trăm sẽ thua.

- Vậy...

Hàn Trúc trưởng lão sững sờ.

Đã biết rõ phải thua, vì cái gì còn cho bọn họ chiến đấu?

- Thiên tài đều có ngạo khí, coi như ngày hôm nay khuyên can, ngày khác cũng sẽ tìm lý do tiếp tục, không bằng trực tiếp giải quyết xong, về sau coi như những người khác của Trương gia, cũng không có lý do tìm phiền toái!

Hạo Vũ trưởng lão mỉm cười:

- Mấu chốt nhất là, ta muốn nhìn tiềm lực của Trương Huyền này, đến cùng có bao lớn!

Ngày hôm nay không giải quyết, người Trương gia sẽ có lý do khác tìm Trương Huyền phiền phức, đoán chừng người sau cũng nhìn ra điểm ấy, mới trực tiếp đáp ứng, không chần chờ chút nào.

- Cũng phải!

Thấy Hạo Vũ trưởng lão có kế hoạch, Hàn Trúc trưởng lão nhẹ gật đầu, không nói thêm lời. Dù sao loại tỷ thí cấp bậc này, thật muốn xuất hiện nguy hiểm, bọn hắn có thể trong nháy mắt ngăn cản, dù sao cũng không ảnh hưởng cái gì.

- Mời!

Thời điểm nói chuyện, Trương Vân Phong đã chuẩn bị xong, vẫy tay một cái, nhìn lại.

Biết đối phương đáng sợ, Trương Huyền hít sâu một hơi, không có chút giấu dốt, tay trái vừa lật, Đại Bi Thiên Ma chưởng cuồn cuộn đập ra, tay phải điểm tới.

Đại Tinh La Chỉ Lực!

Hai võ kỹ Thánh Vực trung phẩm đồng thời thi triển, vừa ra tay liền dùng hết toàn lực.

Hô!

Thấy hai chiêu công tới, Trương Vân Phong nhẹ nhàng cười một tiếng, cũng không tránh né, thẳng tắp đi về phía trước.

Ông!

Chưởng lực cùng chỉ lực đi tới trước mặt, tiếp xúc với Lĩnh Vực, giống như đạn bắn vào sông, phát sinh chếch đi, không tạo thành ảnh hưởng chút nào.

- Cái này...

Con ngươi của Trương Huyền co rụt lại, nắm đấm căng thẳng.

Không hổ là cường giả Lĩnh Vực cảnh của Thánh Nhân Trương gia, so với hắn tưởng tượng còn muốn đáng sợ hơn!

- Dừng lại cho ta!

Lần nữa hét to, bàn tay, nắm đấm, chỉ lực, các loại công kích như nước chảy từ trong cơ thể của hắn bắn ra, toàn bộ lôi đài bị chân khí rót đầy, giống như lâm vào biển chân khí.

Rầm rầm rầm!

Công kích nhanh chóng, ép không khí phát ra bùng nổ.

Vừa rồi Trương Khiêm, coi như thiêu đốt huyết mạch, bản thân ra loại lực lượng này, khẳng định cũng sẽ không chống lại được, luống cuống tay chân. Nhưng Trương Vân Phong nhẹ nhàng cười một tiếng, bàn tay vung lên.

Phần phật!

Công kích bị Lĩnh Vực rung động, tất cả đều bốn lạng gạt ngàn cân, đi vòng qua phía sau hắn, xung kích ở trên phong ấn, xao động ra từng tầng từng tầng vòng sáng.

- Như vậy cũng vô sự?

Trương Huyền cảm thấy đầu óc sắp nổ tung.

Quá mạnh a!

Liên tục công kích nhiều như vậy, vốn cho rằng có thể phá vỡ phòng ngự, để đối phương luống cuống tay chân, nằm mơ cũng không nghĩ đến, một chút việc cũng không có!

Chẳng lẽ không dùng binh khí, căn bản không phải đối thủ?

- Ngươi công kích xong, tới phiên ta...

Hóa giải lực lượng xong, Trương Vân Phong nhẹ nhàng cười một tiếng, ngón tay điểm ra.

Ầm!

Một cột sáng tinh thuần trong nháy mắt bắn tới.

- Ừm?

Cột sáng giống như vượt qua khoảng cách thời không, trải qua Lĩnh Vực tăng tốc, thời gian nháy mắt xuất hiện ở trước mắt, Trương Huyền ngay

cả trốn tránh cũng không kịp, đành phải lật bàn tay tiến lên đón.

Xì xì xì xì...

Lực trùng kích to lớn đánh vào lòng bàn tay, giống như lưu tinh đập ở trên thân, lập tức bay ngược về phía sau, mặt đất bị vạch ra một cái hố sâu to lớn.

Hô!

Thật vất vả ổn định thân hình, Trương Huyền cảm thấy khí tức trong cơ thể cuồn cuộn, bàn tay như bị lửa nóng thiêu đốt, đau đớn không nói ra được.

- Một chỉ liền có loại uy lực này?

Trương Huyền nuốt ngụm nước bọt.

Dù ngăn lại chiêu này, nhưng uy lực thực sự quá lớn, thật muốn tiến hành tiếp, bại chỉ là mình.

- Có thể nhận lấy một chiêu của ta, quả thực có chút bản lĩnh!

Bàn tay của Trương Vân Phong dựng thẳng lên, đang định công kích lần nữa, chỉ thấy thiếu niên ở trước mắt đột nhiên xòe bàn tay ra.

- Làm sao? Muốn nhận thua?

Mí mắt hắn nhấc lên.

- Không phải nhận thua, ta chỉ là muốn nói... Có thể cho ta mười tức hay không!

Trương Huyền nói.

- Mười tức?

Trương Vân Phong cười nhạo.

- Thực lực của ta bây giờ... Không phải là đối thủ của ngươi, cho nên, muốn dùng mười tức sửa sang mạch suy nghĩ một chút.

Trương Huyền phun ra một ngụm trọc khí, nhếch miệng cười một tiếng:

- Thuận tiện... Đột phá!

Hắn đang tắm!

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

- Thuận tiện đột phá?

- Đột phá... Có thuận tiện sao?

- Mười cái hô hấp, thời gian ngắn như vậy, có thể làm gì? Đi nhà vệ sinh cũng không đủ a!

Nghe Trương Huyền nói, dưới đài xôn xao.

Mấy vị trưởng lão ở trên không cũng hai mặt nhìn nhau, không rõ ràng cho lắm. Người khác đột phá, cũng phải cần tìm mật thất yên tĩnh, các loại điều kiện chuẩn bị ổn thoả, tên này đang chiến đấu, yêu cầu tạm dừng, cho mười tức...

Ngươi cho rằng đột phá là đùa giỡn sao?

- Tốt, ta cho ngươi mười cái hô hấp, chỉ là nhìn ngươi có bản lãnh này hay không...

Trương Vân Phong cũng sững sờ, suýt chút nữa cười ra tiếng.

Gặp qua hiếm thấy, nhưng chưa thấy qua hiếm thấy như thế. Đang chiến đấu, yêu cầu mười cái hô hấp đột phá...

Có thể lại điên khùng thêm chút nữa hay không? Bất quá, coi như cho ngươi thời gian, thì có ích lợi gì? Nguyên Thần cảnh mà thôi, đột phá, cũng khẳng định không phải là đối thủ.

Lại nói... mười cái hô hấp, thời gian nói mấy câu mà thôi, có thể đột phá hay không còn chưa biết chừng, còn không bằng bán một cái nhân tình, cho đối phương biết, sâu kiến là sâu kiến, vô luận nhảy nhót như thế nào, cũng không địch lại một quyền!

- Làm phiền...

Trương Huyền cảm kích nhẹ gật đầu, cổ tay khẽ đảo, lấy ra Hàn Băng linh dịch, mở nắp bình ra, há miệng nuốt xuống.

- Đây không phải uống...

Dưới đài, sắc mặt Trần Nhạc Dao trắng nhợt, xém ngất đi.

Hàn Băng linh dịch, linh dịch thuộc tính băng hàn, đông tận xương tuỷ, bình thường hấp thu, đều là vận chuyển Âm quyết, dùng ngón tay dính lên một chút, dùng công phu mài nước, từ từ tiêu hao, một bình linh dịch, ít nhất phải sử dụng mấy năm...

Đối phương nuốt luôn!

Dù thứ này linh khí đầy đủ, nhưng quá mức băng hàn, trực tiếp nuốt vào, so với kịch độc còn muốn mãnh liệt, đừng nói Nguyên Thần cảnh, coi như Lĩnh Vực cảnh cũng hẳn phải chết không nghi ngờ...

Ngươi làm cái gì vậy? Bởi vì đối phương là ân nhân cứu mạng, càng là lão sư của thiếu cung chủ, mới cho một bình, ngộ nhỡ bởi vậy chết rồi...

Nàng là muôn lần chết cũng khó chuộc hết tội lỗi.

Cô cô cô!

Đang bị dọa đến không biết như thế nào cho phải, chỉ thấy thanh niên trên đài không những không có đông thành băng, tử vong tại chỗ, ngược lại lực lượng trong cơ thể càng ngày càng mạnh, tựa như lũ lụt tích tụ không biết bao lâu, bất cứ lúc nào cũng sẽ điên cuồng phát tiết.

Ngay sau đó, một tiếng nổ vang, tu vi trực tiếp đột phá Nguyên Thần cảnh đỉnh phong, đạt đến nửa bước Xuất Khiếu.

Đạt tới loại cảnh giới này còn không có ngừng lại, tiếp tục xông lên. Hai cái hô hấp qua đi, đã biến thành cường giả ngụy Xuất Khiếu.

- Như vậy cũng được?

Vẻ mặt Trần Nhạc Dao trắng bệch, yết hầu phát khô, đôi mắt thanh tú sắp rơi trên đất. Cho rằng đối phương tất nhiên sẽ bị đông cứng chết, kết quả...

Không có việc gì, trong nháy mắt liền luyện hóa linh dịch, tu vi tiến bộ...

Cái thể chất này, cũng quá kinh khủng đi!

Trong lúc khiếp sợ, tu vi tấn thăng ngừng lại.

Dường như linh khí của Hàn Băng linh dịch tiêu hao hầu như không còn.

- Cái này...

- Ba cái hô hấp... Hai tiểu cấp?

- Quá nhanh đi?

Thân thể mọi người nhoáng một cái.

Đám người Hạo Vũ trưởng lão cũng suýt chút nữa rơi xuống. Còn tưởng rằng đối phương nói mười cái hô hấp là đùa giỡn, nằm mơ cũng không có nghĩ đến, mới ba cái hô hấp, cũng đã đột phá hai tiểu cấp, xem ra nếu như không phải Hàn Băng linh dịch linh khí không đủ, làm không cẩn thận còn có thể xung kích cảnh giới cao hơn.

- Ngụy Xuất Khiếu mà thôi, loại thực lực này, với ta mà nói cũng không tính là gì...

Không nghĩ tới đối phương thật có thể đột phá, hơn nữa hung mãnh như vậy, Trương Vân Phong nhíu mày, sau đó cười lạnh.

Ngụy Xuất Khiếu mà thôi, so với Lĩnh Vực cảnh chân chính như hắn, chênh lệch vẫn còn rất lớn.

Ầm ầm!

Đang cảm khái, liền nghe bầu trời có tiếng sấm rền, ngay sau đó bầu trời nguyên bản trong xanh lập tức đen xuống. Vội vàng ngẩng đầu, lập tức nhìn thấy một mảnh mây đen bao phủ ở trên quảng trường.

- Hắn... Không phải là muốn xung kích lôi kiếp chứ?

Khóe miệng giật một cái, thân thể kìm lòng không được lắc lư một cái. Mới vừa đột phá ngụy Xuất Khiếu, liền dám dẫn lôi kiếp tới...

Ngươi biết lôi kiếp khủng bố đến mức nào không? Nguyên Thần thuần âm, cần lôi kiếp tẩm bổ, mới có thể dần dần biến thành dương tính, mới có thể ngao du bốn phía, không bị thân thể ràng buộc...

Nguyên nhân chính là như vậy, lôi kiếp đối với cường giả Nguyên Thần mà nói là kinh khủng nhất, xem như hắn, năm đó đột phá đến ngụy Xuất Khiếu, cũng củng cố hơn nửa năm mới dám xung kích...

Dù vậy cũng bị tổn thương không nhẹ, suýt chút nữa tàn phế, khôi phục ba tháng!

Cái tên này, đột phá nhanh thì thôi, trực tiếp dẫn lôi kiếp...

Ngươi đây là ngại chết không đủ nhanh sao?

- Quá lỗ mãng!

Thân thể Triệu Hưng Mặc run rẩy, xém chút ngất đi.

Thua thì thua, dù sao thứ tự của Trương Vân Phong cao hơn, cho dù nhận thua, cũng không ảnh hưởng thân phận học sinh lớp tinh anh...

Mười cái hô hấp đột phá, còn muốn xung kích lôi kiếp...

Đây là muốn làm gì?

- Yên tâm... Trương sư sẽ không có chuyện gì!

Trương Cửu Tiêu an ủi một câu.

Vị Triệu sư này không biết, nhưng hắn là thấy tận mắt a.

Bản thân thật vất vả đột phá, đối phương liền nói tích lũy đủ rồi, sau đó đột phá càng nhiều...

Ngày ngày bị đả kích, sớm thành thói quen. Mặc dù cảnh tượng trước mắt, thoạt nhìn vẫn không thể nào hiểu được, nhưng phát sinh ở trên người gia hỏa kia, liền có thể tiếp nhận.

Dù sao đối phương giống như Khổng sư, đều là Thiên Nhận Danh Sư!

- Không có việc gì? Làm sao lại không có việc gì, Nguyên Thần lần đầu tiên trải qua lôi kiếp là kinh khủng nhất, rất nhiều người đều sẽ vẫn lạc... Ngươi nhìn mây đen trên bầu trời, nồng đậm như vậy, ta sợ hắn quá mức tự đại, căn bản không chống lại được!

Triệu Hưng Mặc luống cuống:

- Hơn nữa, coi như chống lại, bản thân cũng sẽ bị trọng thương, làm sao còn có thể chiến đấu?

Xông lôi kiếp, không phải cái khác, Nguyên Thần bị hao tổn là tất nhiên...

Bản thân bị trọng thương, sao có thể chiến đấu với một cường giả Lĩnh Vực cảnh? Không cần đánh, cũng biết hắn phải chết không nghi ngờ ah!

- Cái này...

Trương Cửu Tiêu sửng sốt.

Dù có lòng tin, nhưng loại tình huống này, xem ra cũng rất khó giải.

- Mau nhìn, Nguyên Thần của Trương sư Xuất Khiếu...

Đang không biết trả lời như thế nào, bốn phía xôn xao, vội vàng ngẩng đầu nhìn lại, quả nhiên thấy Trương sư đứng tại chỗ không nhúc nhích, Nguyên Thần từ trong mi tâm nhảy ra ngoài, thẳng tắp vọt tới mây đen trên không.

- Nguyên Thần? Cái này... Nguy hiểm càng lớn!

Khóe miệng giật một cái.

Lúc trước Hình đường chủ đột phá, hắn là thấy tận mắt, Nguyên Thần trực tiếp nghênh đón lôi điện, độ khó càng lớn, mang theo thân thể còn có thể tốt một chút.

Biết rất rõ ràng càng khó, vì cái gì còn muốn mạo hiểm như vậy?

Đang cảm thấy không thể tưởng tượng nổi, chỉ nhìn thấy Nguyên Thần của Trương Huyền đã đi vào lôi đình, vô số lôi điện gào thét bổ tới.

Răng rắc!

Răng rắc!

Nguyên Thần đứng sừng sững ở trong sấm sét, bàn tay vung vẩy, dường như bị điện giật không khống chế được.

- Xuất Khiếu cảnh, là một đại nạn của cường giả Thánh Vực, Nguyên Thần của rất nhiều người căn bản không chịu nổi, hắn không có chút chuẩn bị nào, cứ nhảy qua như thế, có thể duy trì Nguyên Thần không biến mất coi như thành công!

- Đúng vậy, bị điện giật khoa tay múa chân, không có quy củ a!

- Nguyên Thần thuần âm, lần đầu tiên trải qua lôi kiếp, làm không cẩn thận thần trí cũng sẽ bị xóa đi... Cái tên này quá vì cái trước mắt... Ừm, không đúng, sao ta cảm giác hắn không phải là bị điện giật khoa tay múa chân nhỉ!

Đám người dưới đài, mới đầu đều than thở, đột nhiên không biết ai hô lên, từng cái sửng sốt.

- Quả thực không phải như bị điện khoa tay múa chân, mà là...

Nửa cái hô hấp sau, một vị Danh Sư nhìn ra, giống như gặp quỷ thét lên:

- Mà là... Đang tắm!

- Tắm rửa?

Đám người ngẩn ngơ, vội vã nhìn sang, quả nhiên phát hiện không đúng. Nguyên Thần trong lôi đình, bàn tay nhúc nhích, cũng không phải run rẩy, mà là có quy luật vặn tới vặn lui, giống như đang tắm rửa, dường như muốn lôi điện phóng tới quét lên càng thêm đều đặn, rèn luyện đến chỗ sâu nhất của hồn phách.

- Nguyên Thần sợ hãi lôi kiếp nhất, không những không sợ, còn mượn lực lượng trong đó tắm rửa...

- Ta không nhìn lầm chứ?

Gặp qua điên cuồng, nhưng chưa thấy qua điên cuồng như thế.

Một hơi từ Nguyên Thần cảnh đỉnh phong xung kích đến ngụy Xuất Khiếu, mấy hơi thở lần nữa dẫn tới lôi kiếp...

Lôi điện đầy trời, mạnh mẽ chống đỡ cũng có thể tiếp nhận, nhưng... nằm ở bên trong tắm rửa, quên cả trời đất, chơi vui vẻ như vậy...

Tất cả mọi người nắm lấy tóc, nói không ra lời.

- Cái này, cái này...

Mí mắt không ngừng nhảy, Hạo Vũ trưởng lão cũng nuốt nước bọt, á khẩu không trả lời được.

Trở thành trưởng lão của Thánh Tử điện, mấy trăm năm qua, gặp qua không biết bao nhiêu kinh tài tuyệt diễm, gia chủ đương đại của Trương gia, Lạc gia tiểu công chúa...

Mỗi một cái đều vạn người không được một, như sao trời sáng chói. Nhưng dám chơi Xuất Khiếu kiếp như vậy, còn chưa bao giờ thấy qua!

Cái này đã không thể dùng ngôn ngữ hình dung được.

- Hắn...

Trương Vân Phong ngây người tại chỗ.

Còn tưởng rằng đối phương dẫn tới lôi điện, là bản thân tự tìm cái chết, làm sao cũng không nghĩ đến, đánh rắm không có, còn tắm vô cùng vui vẻ.

- Mười cái hô hấp đã đến...

Trương Vân Phong cứng ngắc phút chốc, đột nhiên kịp phản ứng, hét lớn một tiếng.

Hô!

Tựa hồ nghe được tiếng la, Nguyên Thần ở trên không, đình chỉ tắm rửa, há to miệng, lôi điện đầy trời đi vào cổ họng, ngay sau đó nhẹ nhàng nhoáng một cái, chui vào thân thể.

Sau một khắc, Trương Huyền mở mắt, nhìn về phía Trương Vân Phong cách đó không xa, tràn đầy áy náy.

- Thực sự không tiện, nhìn thấy lôi kiếp chơi quá cao hứng, làm trễ nải một cái hô hấp, coi như ta chiếm tiện nghi, như vậy đi... Ta nhường

ngươi ba chiêu!

Đạp sóng mà đi

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

Mới vừa nói xong, đến đột phá, vượt qua lôi kiếp, hết thảy đã trải qua mười một cái hô hấp...

So với trước đó bảo đảm nhiều hơn một cái, đối phương không có thừa cơ đánh lén, ân tình xem như rất lớn. Vô luận như thế nào cũng phải báo đáp!

- Ngươi nói cái gì?

Hàm răng cắn sắp vỡ vụn, Trương Vân Phong cảm thấy sắp nổ tung.

Mới vừa rồi còn bị hắn đánh tìm không thấy đông nam tây bắc, giờ phút này mở miệng muốn nhường ba chiêu, quả thực là miệt thị trần trụi!

- Ra tay đi, trong vòng ba chiêu, ta không hoàn thủ!

Chắp hai tay sau lưng, Trương Huyền cười nhạt một tiếng.

- Ngươi tự tìm cái chết!

Trương Vân Phong kìm nén không được nữa.

ỞTrương gia, dù thiên phú của hắn không xếp tới hàng đầu, nhưng từ trước tới nay trầm ổn, nguyên nhân chính là như vậy, Trương Khiêm muốn hắn giúp báo thù, cũng không vội vàng tỏ thái độ...

Nhưng tâm tính trầm ổn như thế, giờ phút này cũng không nhịn được. Kẻ trước mắt này, nơi nào không thích nghe, liền nói chỗ đó, để cho người ta tức gần chết, hận không thể xé nát ra.

Xì xì xì xì...!

Thân thể nhảy lên, đạp bước mà tới.

Đứng ở trên đài cao, lại tựa như đạp sóng mà đi, tốc độ không nhanh, nhưng cho người ta một loại uy thế sóng lớn ngập trời, không thể không nghênh chiến. Trước đó chiến đấu, lo lắng thân phận, một mực không có chủ động xuất chiêu, lúc này chủ động ra tay, lập tức hiện ra không giống.

- Là Đạp Lãng thân pháp của Trương gia!

- Đạp sóng mà đi, nghe nói là một vị tiền bối của Trương gia ở lúc đi ngang qua bờ sông, quan sát bọt nước lay động theo gợn sóng, có cảm ngộ mà sáng tạo ra thân pháp này, linh động không nói, trọng yếu nhất là có khả năng nương theo lực lượng tiến công tiến hành tránh né cùng phản kích, như đứng ở trên gợn sóng, bất kể cuộn trào mãnh liệt cỡ nào, cũng sừng sững không ngã.

- Chiêu này có chút tương tự thân pháp Như Ảnh Tùy Hình, có điều càng cao minh, đại khí hơn!

- Thi triển ra chiêu này, xem ra Trương Vân Phong bắt đầu nghiêm túc!

- Vị Trương Huyền kia, đoán chừng sắp thua...

Dù vừa rồi đột phá làm cho người khác kinh diễm, nhưng Xuất Khiếu cảnh sơ kỳ vẫn quá thấp!

...

Mọi người nghị luận ầm ĩ.

Vừa rồi Trương Huyền đột phá, dù làm cho tất cả mọi người khiếp sợ khó mà tin được, nhưng ở bọn họ xem ra, hắn là đã sớm tích lũy đủ rồi, còn kém một bước cuối cùng. Đột phá huyên náo rất lớn, nhưng thực lực chân chính so với thiên tài Trương gia này, vẫn kém một đoạn rất lớn.

- Nằm xuống!

Đi tới địa phương cách đối phương còn có mười mét, Trương Vân Phong lăng không đè ép xuống một chưởng.

Một chưởng này, bộ dáng bình thản không có gì lạ, thân là đối thủ, lại cảm giác như trọc lãng ngập trời, dường như ánh nắng trên bầu trời cũng bị che chắn, cho người ta một loại cảm giác khó mà chống lại.

Võ kỹ Thánh Vực trung phẩm... Bài Không chưởng!

Trương Vân Phong bị chọc giận, đã không có nương tay, võ kỹ phối hợp Lĩnh Vực, vừa ra tay, liền để toàn bộ lôi đài rơi vào đáy biển, muốn chạy cũng phải tiếp nhận sắp xếp của hắn.

- Không tệ!

Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng, hai tay vẫn chắp ở sau lưng, nhẹ nhàng chợt lóe, giống như mặt đất dưới chân tự dịch chuyển, lập tức tránh né công kích trí mạng, đi tới một bên khác.

Đột phá đến Xuất Khiếu cảnh sơ kỳ, sức chiến đấu tăng không chỉ một lần, giờ phút này, dù hắn chưa thử qua đến cùng mạnh bao nhiêu, nhưng thật muốn dùng hết toàn lực, tuyệt không phải Trương Vân Phong có khả năng chống lại, nguyên nhân chính là như vậy, mới dám nhường đối phương ba chiêu, mà không có chút khẩn trương.

Mặc dù hắn chỉ có Thiên Đạo công pháp Nguyên Thần cảnh, nhưng ở chợ đen Tiềm Xung đế quốc, nhìn qua không ít bí kỹ Xuất Khiếu cảnh, lại từ trong trữ vật giới chỉ của Kỷ Linh Phong lục soát qua một chút, dù không có hình thành Thiên Đạo công pháp, nhưng cũng không kém

nhiều, lại thêm trong khoảng thời gian này khổ tu, tích lũy sớm đã đầy đủ, lúc này phối hợp công hiệu cường đại của Hàn Băng linh dịch, một lần xung kích thành công!

Thậm chí phá tan nửa bước Xuất Khiếu, đạt đến ngụy Xuất Khiếu cảnh.

Còn độ kiếp, trải qua Phong Thánh kiếp, lại thêm tu luyện Thiên Đạo vu hồn, Nguyên Thần sớm đã thuần dương, lôi kiếp người người nghe đến đã biến sắc, đối với hắn mà nói, ngược lại là đơn giản nhất. Bởi vậy, mới xuất hiện, cục diện tắm rửa ở trên không, thật ra thì cũng không phải cố ý khoe khoang, chỉ là muốn dùng thời gian ngắn nhất quét lôi điện lên trên Nguyên Thần, để nó đạt được rèn luyện tốt hơn.

Dù vậy, vẫn vượt qua một cái hô hấp, để hắn cực kỳ xấu hổ. Còn linh hồn to lớn, vì khiêm tốn, dùng kỹ xảo trong Diễn Không thiên thư rút nhỏ, nếu không chui ra ngoài cái mười mét, đoán chừng lôi kiếp cũng sẽ bị hù chạy.

- Trốn? Dừng lại cho ta!

Thấy hắn lách mình né tránh, Trương Vân Phong híp mắt lại, lăng không một chỉ.

Ầm!

Kiếm ý phá không, một chỉ này của hắn, cho thấy lĩnh ngộ kiếm đạo không yếu, cũng đạt tới cảnh giới trên kiếm tâm.

Ô ô ô!

Kiếm khí còn chưa tới trước mắt, đột nhiên nổ tung, tạo thành mấy trăm đạo kiếm khí thật nhỏ, từ bốn phương tám hướng đâm tới.

- Thế mà cũng là võ kỹ?

Vốn cho rằng đối phương chỉ tiện tay điểm một cái, không nghĩ tới cũng là võ kỹ.

Mới đầu là một đạo kiếm khí, thời điểm cận thân nổ tung, mặc dù uy lực yếu bớt, lại có thể khiến người ta luống cuống tay chân, trong nháy mắt bối rối.

Cao thủ quyết đấu, tâm lý rất trọng yếu, chỉ cần xuất hiện loại tâm tình này, hoàn toàn có thể có rất nhiều phương pháp đánh bại.

Bất quá chiêu này đối phó những người khác, quả thực hiệu quả rất tốt, nhưng đối phó Trương Huyền, không có tác dụng gì.

Thân thể chợt lóe lần nữa, xuất hiện ở một bên khác của đài cao, tất cả chiêu số của đối phương rơi vào khoảng không.

- Chẳng lẽ ngươi chỉ biết trốn?

Liên tục hai chiêu tiến công, cái bóng của đối phương cũng không có bắt được, Trương Vân Phong không kìm nén được hét lớn.

- Ta nói rồi, nhường ngươi ba chiêu, thì nhất định sẽ nhường!

Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng, nói.

- Ngươi...

Khuôn mặt Trương Vân Phong đỏ lên, lao về phía trước.

Lần này tốc độ so với vừa rồi nhanh gấp bội, dù không đuổi kịp Hành Giả Vô Cương của Trương Huyền, nhưng cũng vượt xa thân pháp bình thường.

- Tốc độ thật nhanh, đây là thân pháp gì?

- Là cảnh giới tối cao của đạp sóng mà đi, đạp sóng vô ngân!

- Không nghĩ tới lại tu luyện tới loại tình trạng này, không hổ là thiên tài!

...

Phía dưới có người nhận ra, tất cả đều tràn đầy kinh ngạc.

Đạp sóng mà đi, loại võ kỹ thân pháp này rất khó tu luyện, không chỉ có thiên phú, còn phải trải qua vô số rèn luyện mới được, tuổi còn trẻ liền đạt tới đỉnh phong nhất, thiên phú cao làm người ta tắc lưỡi.

Phần phật!

Trong ánh mắt kinh ngạc, Trương Vân Phong đã đi tới địa phương cách không tới năm mét, không khí vang lên một tiếng sắc nhọn, trong nháy mắt phóng thích Lĩnh Vực, bao phủ Trương Huyền ở bên trong.

Người sau lập tức cảm thấy một cảm giác áp bách, từ bốn phương tám hướng chen chúc tới, giống như có bàn tay bắt lấy hắn, để hắn không thể động đậy.

- Thật mạnh!

Sắc mặt Trương Huyền nghiêm túc.

Thánh Vực lục trọng sơ kỳ bình thường, mới vừa ngưng tụ Lĩnh Vực, toàn bộ Lĩnh Vực giống như dòng sông, cảm giác áp bách không tính quá mạnh, đạt tới trung kỳ, sẽ giống như đầm lầy, hậu kỳ như thủy ngân, đỉnh phong thì giống như lồng giam...

Tầng tầng tiến dần lên, lực lượng càng ngày càng mạnh. Bởi vậy, phạm vi Lĩnh Vực không kém nhiều, nhưng đẳng cấp rất dễ phân chia. Dù đối phương là sơ kỳ, nhưng lực lượng mạnh mẽ, xem như hắn, muốn phá vỡ cũng không dễ dàng như vậy.

- Đã nhường ta ba chiêu, vậy thì không có cơ hội xuất thủ...

Bao phủ được đối phương, Trương Vân Phong quát lạnh, lần nữa chụp tới.

Một chưởng này, phối hợp lực lượng Lĩnh Vực, so với vừa rồi hung mãnh không chỉ một lần, còn chưa tới trước mặt, ngay cả linh hồn cũng

có thể nghiền ép, không sinh được bất luận ý niệm phản kháng gì. Ngẩng đầu nhìn lại, Trương Huyền chỉ cảm thấy như bị mây đen bao phủ, lại thêm Lĩnh Vực hạn chế, căn bản chạy trốn không xong.

- Đổi lại bình thường, một chưởng này, không hoàn thủ mà nói, quả thực không chống lại được, có điều hiện tại...

Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng, trên mặt không khẩn trương chút nào, cũng không hoàn thủ, thân thể co rụt lại, bảo vệ chỗ hiểm của thân thể.

- Đây là ý định mạnh mẽ chống đỡ?

- Chiêu này của Trương Vân Phong, coi như cường giả Lĩnh Vực cũng không chống lại được, đối kháng như vậy, sẽ bị đánh chết tại chỗ a?

- Không biết. .. Bất quá lá gan của tên này cũng quá lớn...

Nhìn thấy cử động của hắn, tất cả mọi người đều có chút ngẩn người.

Thi triển võ kỹ trong Lĩnh Vực của mình, uy lực so với bình thường nhiều hơn gấp đôi, vừa rồi Bài Không chưởng đã rất đáng sợ, giờ phút này trốn cũng không trốn...

Làm không cẩn thận sẽ bị đánh chết tại chỗ.

- Có cần ngăn cản hay không...

Hàn Trúc trưởng lão lo lắng, nhịn không được nhìn sang.

- Không cần... Trương Vân Phong có chừng mực! Thực sự không được lại nói...

Hạo Vũ trưởng lão cũng xiết chặt nắm đấm, trong mắt lóe lên ánh sáng, không biết nghĩ cái gì.

Rầm!

Trong ánh mắt khiếp sợ, bàn tay của Trương Vân Phong rơi vào trên sống lưng của Trương Huyền, một tiếng kịch liệt vang lên, khí lưu hỗn loạn bắn nhanh bốn phía.

- Xong...

Thấy thanh niên thiên tài vừa mới đột phá, quả nhiên không có né tránh, không ít người cảm thấy hắn phải chết không thể nghi ngờ, nhịn không được che con mắt.

Bất quá không nghe thấy hắn kêu thảm, chỉ nghe tiếng bùng dồn dập, Trương Vân Phong kêu đau một tiếng.

Ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy bàn tay của thiên tài Trương gia kia không ngừng run rẩy, vội vàng lui về phía sau, vẻ mặt giống như gặp quỷ, trở nên trắng bệch.

- Xảy ra chuyện gì?

Đám người che mắt, không thấy được tình huống vừa rồi, tất cả đều không hiểu ra sao.

- Là lôi kiếp!

Một Danh Sư tràn đầy kích động.

- Lôi kiếp?

- Không sai, vừa rồi Nguyên Thần của Trương sư nuốt lôi điện đầy trời, nhưng không có hóa giải, mà che kín toàn thân, vừa rồi Trương Vân Phong công kích tới trước mặt, bị những lôi điện này ngăn lại không nói, còn bị phản phệ! Ngươi nhìn vẻ mặt hắn trắng bệch, hắn là Nguyên Thần bị hao tổn!

Danh Sư nghiêm túc quan sát, hưng phấn nói.

- Lôi kiếp che kín toàn thân, dùng để đối kháng công kích?

Thân thể mọi người nhoáng một cái.

Nuốt lôi điện vào trong cơ thể, rèn luyện thân thể cùng Nguyên Thần, thời gian ngắn quả thực có thể tạo được hiệu quả, nhưng thời gian lâu dài, tuyệt đối là một loại tổn thương cực lớn. Nhưng đã đi vào trong cơ thể, muốn thả ra ngoài sao mà khó khăn, chớ nói chi là thời điểm chiến đấu.

Đúng lúc này, bàn tay của Trương Vân Phong tới tiếp xúc, nháy mắt liền hấp thu đi lôi điện, không chỉ điện giật tổn thương, còn giải quyết tai hoạ ngầm... Nhất cử lưỡng tiện.

- Chẳng lẽ lúc trước hắn đã đoán ra Trương Vân Phong sẽ thi triển chưởng pháp, cố ý nói nhường ba chiêu... Nhưng thật ra là muốn mượn lực lượng của đối phương, rèn luyện Nguyên Thần, thân thể tốt hơn, thuận tiện lại dẫn nó ra?

Không biết ai hô lên.

Ở đây tất cả đều là cao thủ, mọi người cực kỳ hoảng sợ, khó mà tin được. Nếu thật là cố ý, không chỉ tính toán chính xác, đối với lôi điện, cùng thực lực, thói quen hành động của Trương Vân Phong, đều phải rõ ràng tuyệt đối, đạt đến một loại trình độ làm người nghe kinh hãi!

Nếu không, chỉ cần tính sai một chút, trọng thương đều là hắn, mà không phải người sau!

- Đây là người sao?

Nuốt ngụm nước bọt, tất cả thiên tài xem hiểu chiêu này, đều hai mặt nhìn nhau, từng cái toát ra vẻ khủng hoảng.

Thiên phú cao thì thôi, tâm trí còn như yêu, ổn định như núi...

Coi như bọn họ gặp gỡ, có thể thắng sao?

Vỏ kiếm đến rồi!

dtv-ebook.com

- Đây là chỗ lợi hại của Trương sư, mặc kệ thoạt nhìn không thể tưởng tượng nổi cỡ nào, nhưng ở trong tay hắn, đều có thể dễ dàng làm được, hóa mục nát thành thần kỳ...

Hai mắt Trương Cửu Tiêu sáng lên, tràn đầy tôn sùng.

Thân là hậu bối Trương gia, nghe qua nhiều nhất là truyền thuyết vị thiên tài kia, bởi vậy từ nhỏ đến lớn, trong lòng nghĩ người có thiên tư lợi hại nhất, thậm chí bội phục nhất là đối phương, mà bây giờ...

Đã triệt để chuyển hóa thành vị trước mắt này.

Thiên tài kia lợi hại hơn nữa, cũng chỉ là huyết mạch mạnh mẽ mà thôi, làm sao có thể so với Trương Huyền!

Chỉ cần cho đầy đủ thời gian, có thể đoán được, có thể nhẹ nhõm vượt qua, đứng ở đỉnh phong chân chính của thế giới.

- Hắn đích xác... khác biệt!

Triệu Hưng Mặc cũng ngốc tại chỗ.

Theo áp chế tu vi bị đối phương nhẹ nhõm đánh bại, liền biết tên này không giống bình thường, chỉ là không nghĩ tới, như vậy không tầm thường như vậy!

Xem ra, chỉ cần tiến lên từng bước, dù ở Thánh Tử điện thiên tài xuất hiện lớp lớp, cũng có thể lấy được một chỗ cắm dùi!

- Ba chiêu đã qua, tới phiên ta!

Mượn nhờ lôi điện vừa mới thôn phệ để Trương Vân Phong chịu thiệt, thân thể Trương Huyền thả lỏng ra, lắc lắc cổ, nhếch miệng cười một tiếng.

Lôi điện quả thực ở trong tính toán của hắn, vừa rồi giao thủ một chiêu, thư viện liền xuất hiện thiếu hụt của đối phương, lít nha lít nhít chừng mấy trăm chỗ, căn cứ một cái trong đó, thiết kế ra một phương pháp gây bất lợi cho đối phương, đơn giản đến cực điểm.

Sưu!

Thân ảnh như điện, đi tới trước mặt Trương Vân Phong, chập ngón tay làm kiếm, lần nữa đâm tới.

Rầm!

Kiếm khí huy hoàng tựa như lưu tinh, tiếp xúc Lĩnh Vực của đối phương, lập tức cắt ra một lỗ hổng, tiếp tục tiến về phía trước.

Nguyên Thần cảnh đỉnh phong, công kích tiến vào bên trong, bị nhận dẫn dắt cùng khống chế, mà bây giờ, vượt ra khỏi phạm vi đối phương có thể chịu đựng được, Lĩnh Vực cũng mất đi hiệu quả trước đó.

- Phá!

Trên lưng Trương Vân Phong ứa ra mồ hôi lạnh, cổ tay khẽ đảo, một thanh trường kiếm xuất hiện ở trong lòng bàn tay, lập tức tiến lên đón.

Đinh đinh đinh!

Vỏ kiếm cùng kiếm khí của Trương Huyền đối đầu, phát ra âm bạo liên tiếp, sau đó triệt để biến mất, lui về sau hai bước, lúc này Trương Vân Phong mới thở ra một hơi.

- Hắn dùng binh khí?

- Công bằng giao chiến, lấy ra vũ khí trước, đã tính toán thua rồi!

- Thân là Thánh Nhân quý tộc, bảo vật nhiều vô số kể, dùng binh khí cùng người đối chiến, đâu còn có công bằng đáng nói?

...

Nhìn thấy hắn lấy ra trường kiếm, dù không có rút kiếm ra vỏ, nhưng phía dưới vẫn nghị luận ầm ĩ, tràn đầy không vui.

Đại gia tộc như Thánh Nhân quý tộc, binh khí tốt thực sự quá nhiều, tùy tiện lấy ra một cái, cũng sẽ khiến người khác tuyệt vọng, bởi vậy lấy ra vũ khí, đã không còn công bằng như trước đó.

Không để ý tới đám người thảo luận, ăn vào một viên đan dược, thương thế mới vừa rồi bị lôi điện công kích đã khôi phục một chút, Trương Vân Phong nhìn về phía Trương Huyền lần nữa.

- Có thể để cho ta lấy ra vũ khí, quả thực bất phàm!

Trương Vân Phong thở ra một hơi, cười nhạt một tiếng:

- Bất quá yên tâm, ta biết ngươi là tán tu từ Thanh Nguyên đế quốc tới, cũng không bắt nạt ngươi! Thanh trường kiếm này của ta tên Ngưng Sương, là Thánh khí nửa bước thượng phẩm, dùng nó ra tay với ngươi, quả thực có chút không công bằng, nhưng vỏ kiếm chỉ có cấp bậc trung phẩm... Ngươi có thể tùy tiện sử dụng vũ khí, ta chỉ dùng vỏ kiếm, cũng không tính vi phạm quy củ.

Bàn tay lắc một cái, Trương Vân Phong vỏ kiếm gỡ xuống, kiếm ý chảy xuôi, lan tràn ra, cho người ta một loại cảm giác sáng chói chói mắt. Dù dùng là vỏ kiếm, nhưng phối hợp thêm thực lực của hắn, vẫn cho người ta một loại cảm giác áp bức nồng đậm, sức chiến đấu bạo tăng không chỉ một lần.

- Chỉ dùng vỏ kiếm?

- Vỏ kiếm của hắn là Thánh khí trung phẩm, ra tay như thế mà nói, cũng không dựa dẫm ưu thế đẳng cấp, quả thực không có vi phạm quy củ!

- Trương Vân Phong kiếm pháp tinh diệu, phối hợp Trương gia kiếm pháp, Trương Huyền thật muốn đáp ứng, khẳng định không phải là đối thủ...

- Đúng vậy, ta nghe qua Trương gia kiếm pháp... Cũng cực kỳ kinh khủng!

...

Đám người châu đầu ghé tai.

Loại vũ khí nửa bước thượng phẩm như Ngưng Sương kiếm, một khi ra khỏi vỏ, hàn quang tận trời, kiếm ý tung hoành, Lĩnh Vực cảnh sơ kỳ cùng cấp bậc cũng ngăn không nổi, chớ nói chi là Trương Huyền. Thật muốn giao đấu, quả thực là bắt nạt người, nhưng chỉ là vỏ kiếm, giống như gậy đẩy lửa, người sau cũng có thể dùng vũ khí cùng cấp bậc, có thể nói là công bằng công chính!

- Thế nào? Có dám so với ta không?

Trương Vân Phong nhẹ nhàng cười một tiếng, nhìn lại.

- Chỉ dùng vỏ kiếm?

Trương Huyền cau mày.

- Không sai, ngươi có thể tùy ý sử dụng vũ khí!

Trương Vân Phong gật đầu:

- Vừa rồi chúng ta tỷ thí thân pháp, võ kỹ, cũng nên thử nắm giữ đối với binh khí một chút, như thế nào! Dù sao sử dụng vũ khí, mới có thể thể hiện ra chiến đấu chân chính lực, hơn nữa ta am hiểu nhất, cũng không phải là tay không công kích.

- Cái này...

Trương Huyền chần chừ.

Đối phương nói không sai, dùng vũ khí, quả thực có thể để cho sức chiến đấu bạo tăng.

Thật giống như Trịnh Dương, nếu như không dùng thương, đừng nói Chiến Tử, khả năng ngay cả Chiến Sư bình thường cũng khảo hạch không qua. Bản thân rất ít khi dùng vũ khí, chủ yếu là bởi vì đối thủ quá yếu, một quyền có khả năng giải quyết, liền lười nhác phiền toái.

- Ta có thể trước nhìn một chút, thực lực khi ngươi sử dụng binh khí, rồi quyết định có nên sử dụng hay không!

Trương Huyền suy tư một chút, nói.

Gia hỏa này, nếu quả thật dùng binh khí rất mạnh, hắn cũng có thể cân nhắc tới đánh một trận, không mạnh hơn quá nhiều, tay không tấc sắt liền có thể chiến thắng, thì không cần phải lấy Linh Hư kiếm ra.

Dù sao sử dụng chuôi kiếm này, quả thực quá khi dễ người.

- Nhìn thực lực của ta một chút? Cũng được!

Trương Vân Phong cười nhạt một tiếng, bàn tay đẩy về phía trước. Vỏ kiếm giống như trường xà đâm tới. Một chiêu này, giống như kiếm pháp, lại giống như thương pháp, lăng không phong tỏa hơn mười huyệt vị của mình, nếu thật bị điểm trúng, có thể đoán được, trực tiếp đánh mất sức chiến đấu, bị thương nặng!

- Thật mạnh!

Trương Huyền híp mắt lại, ngón tay liên tục bắn ra, mấy đạo kiếm mang tới nghênh đón.

Đinh đinh đinh đinh!

Thanh âm như mưa to vang lên, kiếm mang va chạm vỏ kiếm, lông mày Trương Vân Phong giương lên, bàn tay lắc một cái.

Rầm!

Vỏ kiếm tựa như biến thành trường côn, nằm ngang đè ép xuống.

Kiếm mang bắn ra tới đụng một cái, lập tức bị bắn ngược, cộng thêm lực lượng của vỏ kiếm, tự nhiên càng mạnh hơn.

Con ngươi của Trương Huyền co rụt lại, lần nữa lui về phía sau.

Khó trách tên này nói mình sử dụng vũ khí mạnh hơn, giao thủ một kích liền thử ra, quả nhiên khác biệt trước đó rất lớn, tưởng như hai người.

Mặc dù chỉ dùng vỏ kiếm, nhưng đâm tới là thương pháp, quét ngang là côn pháp, linh động là kiếm pháp...

Ba cái dung hợp, khó lòng phòng bị!

Cho dù hắn nắm giữ rất nhiều loại Thiên Đạo võ kỹ, nhưng lần đầu tiên tiếp xúc, cũng có chút luống cuống tay chân. Xem ra giống như đối phương nói, hắn đích xác ở trên vũ khí hạ công phu rất lớn, sử dụng binh khí, sức chiến đấu càng hơn một bậc.

Phần phật!

Bất quá hắn lui nhanh, vỏ kiếm của đối phương nhanh hơn, theo sát ở sau lưng, nhanh chóng bắn đến, dường như bất kể dùng thân pháp bao nhanh, cũng không thể tránh đi.

- Đạp sóng mà đi... lại luyện binh khí đến loại uy lực này?

Hạo Vũ trưởng lão kinh hô một tiếng.

Thân pháp đạp sóng mà đi kia, có thể theo lực lượng tiến công hoặc lui về phía sau của đối phương, vì đó tiến công hoặc tránh né, tựa như bọt nước ở trên sóng triều.

Vốn cho rằng chỉ là bộ pháp, nằm mơ cũng không nghĩ đến, Trương Vân Phong này đã tu luyện đến trên vũ khí, chỉ cần không nghĩ ra biện pháp

phá vỡ công kích, vỏ kiếm trong tay hắn sẽ như cái bóng, bất kể động tác của ngươi như thế nào, thậm chí tốc độ bao nhanh, đều có thể Như Ảnh Tùy Hình, khó mà tránh đi.

Hô hô!

Thời điểm hắn khiếp sợ, Trương Huyền cũng cảm nhận được uy lực vỏ kiếm của đối phương, thân ảnh đột nhiên nhoáng một cái, thi triển ra Hành Giả Vô Cương.

Thời gian nháy mắt, xuất hiện ở một bên khác của lôi đài, cùng thời khắc đó, chưởng phong gào thét bổ xuống.

Đại Bi Thiên Ma chưởng!

Vỏ kiếm còn chưa kịp theo tới, liền gặp chưởng lực hùng hồn, cả hai đối đầu, không khí phát ra tiếng nổ, khí tức kịch liệt xung kích, để lôi đài không ngừng lay động. Lần này người sau cũng từ trong loại võ kỹ đặc thù này nhảy ra ngoài, không thể đuổi theo được nữa.

- Thế nào, thực lực ta sử dụng binh khí, cũng không tệ lắm phải không!

Thu hồi vỏ kiếm, Trương Vân Phong nhẹ nhàng cười một tiếng, mang theo tự ngạo. Loại thực lực này, quả thực có vốn để kiêu ngạo.

- Thật là không tệ!

Trương Huyền gật đầu.

Chỉ sử dụng vỏ kiếm, nói rõ không mượn nhờ ưu thế vũ khí, loại tình huống này, vừa ra tay liền để cho mình suýt chút nữa không có thoát khỏi, không hổ là thiên tài Trương gia, thủ đoạn phong phú, cường đại đáng sợ.

- Có dám dùng binh khí so sánh với ta một hồi không? Vừa rồi nhìn kiếm pháp của ngươi cực mạnh, hẳn là dùng trường kiếm, sức chiến đấu càng hơn a!

Trương Vân Phong tiếp tục nói.

- Dùng kiếm pháp, quả thực lợi hại hơn một chút... Chỉ là binh khí của ta quá mức hung mãnh, sợ không công bằng với ngươi!

Trương Huyền chần chờ một chút nói:

- Nếu không... Ta cũng sử dụng vỏ kiếm đi!

- Dùng vỏ kiếm?

Trương Vân Phong cười nhạo:

- Vừa rồi ta chỉ để ngươi thể nghiệm uy lực khi ta sử dụng binh khí một chút, thật muốn chiến đấu, sẽ mạnh mẽ hơn không biết gấp bao nhiêu lần... Chỉ dùng vỏ kiếm, không ra kiếm mà nói, ta sợ ngươi sẽ bị thương!

- Này thì khó nói, coi như ta không ra kiếm, cũng rất lợi hại!

Thấy đối phương nói như vậy, Trương Huyền cười cười.

- Ồ? Vậy thì tốt, để ta mở mang kiến thức một chút, uy lực của ngươi khi không xuất kiếm! Để ta nhìn một chút, chỉ dùng kiếm vỏ, có thể phát huy ra sức chiến đấu như thế nào!

Trương Vân Phong hừ nhẹ một tiếng, cánh tay vung ra, khí tức tung hoành. Hắn từ nhỏ đã bắt đầu tu luyện vũ khí, đao thương kiếm kích, côn pháp đoản bổng... Đều có đọc lướt qua, nguyên nhân chính là như vậy, một vỏ kiếm bình thường không có gì lạ ở trong tay hắn, tựa như có linh hồn, cùng cấp bậc có thể nói vô địch...

Đối phương cũng muốn dùng vỏ kiếm tới đối chiến...

Nói đùa cái gì đó?

Đã không biết trời cao đất rộng, vậy liền cho cái giáo huấn, để đối phương biết, không phải người nào cũng như Trương Vân Phong hắn, sử dụng vỏ kiếm liền có thể phát huy ra kiếm pháp uy lực không kém!

- Ngươi xác định... Để cho ta dùng vỏ kiếm?

Trương Huyền hơi chần chừ.

- Đương nhiên!

Lông mày giương lên, Trương Vân Phong cười lạnh:

- Thế nào, không phải không dám chứ!

- Này thì không phải, ngươi chú ý, vỏ kiếm của ta tới...

Trương Huyền cắn răng, bàn tay hất lên.

Phần phật!

Trương Vân Phong sững sờ, ngay sau đó liền cảm thấy một cỗ kình phong nhanh chóng gào thét đến, vội vàng ngẩng đầu nhìn lại, chỉ nhìn thấy một hình nón cụt đường kính đến mấy mét, thẳng tắp đập xuống hắn.

Lạch cạch!

Còn không có kịp phản ứng, liền bị đập thành chữ đại, bàn chân lộ ở bên ngoài không ngừng run rẩy, không cần nhìn cũng biết bản thân bị trọng thương, không còn cách nào tỷ thí.

- Cái này...

Thấy đối phương một chiêu liền trọng thương, Trương Huyền gãi đầu:

- Vỏ kiếm của ta có chút lớn, thực sự là không tiện, trước đó quên nói cho ngươi...

Chỗ ở

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Linh Hư kiếm vẫn luôn khóa ở trên Thiên Công thạch thai, cũng bị hắn xem như vỏ kiếm. Bệ đá là vật phẩm Thiên Công, không có cấp bậc, thật muốn nói đẳng cấp mà nói, quả thực không đến thượng phẩm, bởi vậy sử dụng ra, không tính không tuân theo quy định.

Chỉ là thứ này cực kỳ nặng, cường giả Lĩnh Vực cảnh cũng không cầm lên được, bằng không thì không có khả năng khóa trường kiếm lại, không cách nào tránh thoát.

Giờ phút này đột nhiên tế ra, cứ thế đập ở trên người, không có tử vong tại chỗ, coi như mạng rất lớn rồi.

- Đây là vỏ kiếm của hắn?

- Phía trên giống như thật cắm một chuôi kiếm!

- Tại sao có thể lớn như thế?

- Trương Vân Phong xong...

...

Dưới đài yên lặng, không ít người đều nuốt ngụm nước bọt, mí mắt nhảy loạn.

Quá vô sỉ rồi!

Người ta chỉ là vỏ kiếm bình thường, ngươi dùng lớn như vậy... Ai chịu được?

Không ít người âm thầm vui mừng.

May mắn không có đi qua khiêu chiến, nếu không tuyệt đối sẽ bị đánh chết tươi!

Bất quá, quy củ là Trương Vân Phong định, hắn chỉ dựa theo thi hành, cũng trước thời hạn nói rõ...

Bị đánh thành như vậy, thật đúng là không trách được người khác!

Không để ý tới đám người khiếp sợ, bàn tay Trương Huyền trảo một cái, thu hồi vỏ kiếm vào trữ vật giới chỉ, mấy bước đi tới trước mặt Trương Vân Phong, chỉ thấy đầu lưỡi hắn duỗi ra, mí mắt trở nên trắng, thân thể vặn thành bánh quai chèo, trên mặt còn mang theo vẻ sợ hãi.

Bộ dáng thê thảm không nói ra được a. Ngón tay điểm một cái, đang định rót Thiên Đạo chân khí vào trong cơ thể giúp chữa thương, nhưng tiếng gió rít gào, một thanh niên xông lại.

- Dừng tay!

Khuôn mặt trầm thấp, thanh niên sờ mạch môn của Trương Vân Phong một chút, biết chỉ là hôn mê ngắn ngủi, cũng không lo ngại, lúc này mới thở dài một hơi, nhét vào miệng đối phương một viên đan dược, bàn tay trảo một cái, người sau chậm rãi bay lên, rơi xuống dưới đài.

- Đa tạ hạ thủ lưu tình, tại hạ Trương Trác, Trương Vân Phong là đường đệ của ta, trước đó có chỗ lỗ mãng, xin hãy tha lỗi!

Làm xong những chuyện này, Trương Trác ôm quyền, trên mặt nhìn không ra là thật tâm thực lòng, hay là tức giận.

- Khách khí!

Trương Huyền đáp lễ.

Trương Trác này, vừa rồi thấy qua ở trên danh sách lớp tinh anh, bài danh thứ 31, cũng là người Trương gia.

- Trương huynh từ Thanh Nguyên đế quốc đến, lại có thể bằng chừng ấy tuổi, nắm giữ loại thực lực này, tại hạ bội phục, hi vọng có ngày cũng có thể lĩnh giáo cao chiêu, có điều, hôm nay là ngày nhập môn, liền không chậm trễ thời gian của mọi người, cáo từ!

Trương Trác không nói thêm lời, thân thể nhoáng một cái, từ trên đài cao bay xuống, động tác nhẹ nhàng, thân pháp tinh diệu.

Thấy hắn xoay người rời đi, Trương Huyền cũng biết, tiếp tục vướng víu cũng không phải là chuyện tốt, nên trở về vị trí của mình.

Chiến đấu kết thúc, Hạo Vũ trưởng lão tiếp tục hỏi thăm. Sau đó thi đấu khiêu chiến lại thêm mấy trận.

Dù vừa rồi Trương Huyền dùng thủ đoạn giống như gian lận đánh ngất xỉu Trương Vân Phong, nhưng thực lực chân chính, những người khác cũng nhìn thấy, đã không có người không có mắt đến tìm phiền phức.

Một canh giờ sau, đã không còn người khiêu chiến, lúc này Hạo Vũ trưởng lão mới nhẹ nhàng cười một tiếng:

- Được rồi, nơi ở của các vị đã an bài xong, có thể thẩm tra ở trên ngọc bài đại biểu thân phận, ngày hôm nay nghỉ ngơi, ngày mai đến lớp đưa tin, chính thức lên lớp!

Đám người xác nhận, Trương Huyền lấy ngọc bài ra, quả nhiên thấy phía trên hiện lên lộ tuyến chỗ ở của mình.

- Đi thôi!

Gọi Trương Cửu Tiêu một tiếng, đi về phía Thánh Tử điện, xuyên qua quảng trường, là cánh cửa đồ sộ, phía trên có ba chữ to Thánh Tử điện, trên vách tường phía bên phải thì viết chữ Nho.

Không biết tác phẩm mấy cảnh, lại cho người ta một loại cảm giác thâm thúy, phảng phất như nhìn chữ này, là nhìn một thế giới hoàn chỉnh.

- Những chữ này, là vị điện chủ thứ nhất của Thánh Tử điện… Khôi Thánh lưu lại, thường xuyên tìm hiểu, đối với chực nghiệp Thư Hoạ có tác dụng cực lớn!

Trong mắt Trương Cửu Tiêu tràn đầy hưng phấn.

Hắn là Thư Hoạ sư thất tinh đỉnh phong, biết bốn chữ này trân quý. Loại Thư Hoạ cấp bậc này, bình thường là không dễ dàng có thể nhìn thấy. Mặc dù đứng sừng sững ở nơi này vài vạn năm, nhưng không có tổn thương mảy may, ngăn nắp chói mắt, như vừa mới viết.

- Những chữ này, có khả năng tự mình hấp thu linh khí, duy trì vết mực không tổn hại...

Trương Huyền âm thầm gật đầu.

Không nghĩ tới gia hỏa mài gậy sắt trong huyễn cảnh kia, lý giải Thư Hoạ lại sâu như vậy, có thể viết ra kiểu chữ có ý cảnh như vậy. Sớm biết liền không ngủ, học đối phương một ít thư hoạ, có lẽ ba ngày sẽ tiến bộ không ít.

- Đây là học phủ cao nhất của đại lục, ta xem như tiến vào!

Biết những chữ này lơ lửng ở trước cửa ra vào, sẽ không chạy trốn, sớm muộn gì cũng có cơ hội nhìn, Trương Cửu Tiêu không có quá quan tâm, mà nhìn về phía cửa lớn trước mắt, nhịn không được cảm khái, kích động đến hốc mắt ửng hồng.

Thân là con cháu bàng chi của gia tộc, hắn trả giá còn nhiều hơn con cháu hạch tâm, vì có thể đến nơi đây, được gia tộc coi trọng, nhiều năm

trước liền ly khai quê hương, đi tới Thanh Nguyên đế quốc, chỉ vì một danh ngạch mà ở gia tộc mãi mãi cũng không có được!

Vốn cho rằng đời này có thể đi vào là một loại hy vọng xa vời, không nghĩ tới, cuối cùng vẫn hoàn thành.

- Huyết mạch chỉ có thể để điểm khởi đầu của ngươi cao hơn người bình thường một chút, chân chính muốn đi đến đỉnh phong, còn cần bản thân cố gắng!

Biết cảm thụ của hắn, Trương Huyền cười cười, an ủi một câu.

Huyết mạch tinh thuần, thiên phú ưu tú, quả thực là người người đều khát vọng, có điều những cái này chỉ để cho người ta cất bước cao một chút mà thôi, chân chính muốn đi đến đỉnh phong, cần là không ngừng cố gắng cùng phấn đấu ngoan cường.

Tựa như hắn, không có thiên phú đặc thù, cũng không có lão sư tốt cùng huyết mạch siêu cường, có thể nói một nghèo hai trắng...

Nhưng từ Thiên Huyền vương quốc từng bước một đi tới, đạt đến tình trạng hiện tại. Không phải thiên phú của hắn cao, cũng không phải hắn vận khí tốt, mà là hắn không ngừng tiến lên!

Không có khiêm nhượng, không biết tự kiểm điểm, không có ý niệm khát vọng trưởng thành, là tuyệt không có khả năng trở thành cường giả.

- Đúng vậy!

Trương Cửu Tiêu gật đầu.

Đi vào Thánh Tử điện, lập tức cảm thấy linh khí nồng nặc hơn ngoài gấp bội, trọng yếu nhất là, trong đó ẩn chứa một loại khí tức đặc thù, tựa hồ ở nơi này tu luyện, có thể sảng khoái tinh thần, tư duy càng thêm rõ ràng.

- Khó trách có khả năng thu hút nhiều người như vậy, quả nhiên là Thánh địa tu luyện!

Linh khí nồng nặc như vậy, Thiên Đạo công pháp đầy đủ mà nói, coi như không tìm kiếm linh thạch, tu vi cũng tiến bộ cực nhanh!

Không có gì bất ngờ xảy ra, có thể trong vòng mười năm trở thành Danh Sư cửu tinh, chân chính đứng ở đỉnh phong của thế giới.

Chỗ ở không tính quá xa, dựa theo bản đồ trên ngọc bài, rất nhanh liền đi tới trước mặt, là biệt viện độc lập, linh khí so với bốn phía càng thêm nồng đậm, đi lại ở trong đó, cho dù không tu luyện, cũng có thể để thân thể khoẻ mạnh, bách bệnh không sinh.

Trương Cửu Tiêu còn chưa tới trước mặt, liền cùng hắn tách ra, hắn là học viên lớp phổ thông, chỉ có thể ở ký túc xá tập thể, xa xa không có đạt tới loại đãi ngộ này.

Giống như Hồng Viễn Danh Sư học viện lúc trước, học sinh đỉnh phong ở là khu biệt viện, học sinh bình thường chỉ có thể ở ký túc xá.

Chỗ ở của lớp tinh anh, so với đối phương thì tốt hơn nhiều, có điều mình bài danh cuối cùng, vị trí biệt viện xem như tít ngoài rìa, thuộc về kém nhất.

Đi tới trước cửa, lấy ra ngọc bài, phong ấn phía ngoài lập tức mở ra, Trương Huyền đẩy cửa, đang muốn đi vào, chỉ thấy một thân ảnh thướt tha đi tới bên cạnh tiểu viện của mình, ngừng lại.

Chính là thiên tài Trần Nhạc Dao của Băng Nguyên cung!

- Đa tạ vừa rồi Nhạc Dao tiên tử nhắc nhở!

Trương Huyền ôm quyền.

Trước đó nếu không phải đối phương truyền âm, thiên phú huyết mạch của Trương gia là rút ngắn thời gian, muốn vượt qua Trương Khiêm kích hoạt huyết mạch, khả năng còn cần tốn thêm chút công phu.

- Trương sư khách khí...

Trần Nhạc Dao vội vàng đáp lễ:

- Đây là ta phải làm!

Vị trước mắt này là lão sư của thiếu cung chủ, đối với nàng có tình nghĩa bán sư, xuất hiện nguy hiểm, không có tiến lên giúp một tay đã có chút xấu hổ rồi.

- Đây là chỗ ở của ngươi?

Thấy nữ hài mở phong ấn của tiểu viện phía trước, tùy thời đi vào, Trương Huyền có chút kỳ quái.

Hắn là tên sau cùng của khảo hạch xông sơn môn, nên ở biệt viện cuối cùng không có gì đáng trách, nhưng Trần Nhạc Dao hắn từng xem qua, vị trí hắn là ba mươi mấy, không nên ở sát bên mình nha!

- Biết Trương sư ở chỗ này, nên ta đổi với người khác!

Trần Nhạc Dao cười cười.

Biệt viên bên cạnh là của người thứ 49, biệt viện của nàng ở hơn ba mươi, dùng để trao đổi đương nhiên sẽ vui vẻ bằng lòng.

- Đổi?

Trương Huyền sững sờ.

- Đúng vậy, Trương sư là lão sư của thiếu cung chủ, hơn nữa giải quyết nan đề trên việc tu luyện của Băng Nguyên cung, là đại ân nhân của Nhạc Dao, đương nhiên hy vọng có thể ở gần một chút, có gì cần chiếu cố, cũng có thể nhanh chóng chạy tới!

Trần Nhạc Dao mỉm cười.

Thật ra thì nàng có chút lo lắng người Trương gia sẽ tới tìm phiền toái, ở gần có thể lẫn nhau chăm sóc. Bất kể nói thế nào, sự tình Trương Khiêm đều bởi vì nàng mà lên.

- Khách khí!

Trương Huyền bừng tỉnh hiểu ra.

Khó trách thái độ của đối phương đại biến, nguyên lai đã biết mình là lão sư của Triệu Nhã.

Trước đó không dám nói Triệu Nhã là học sinh của mình, sợ đối phương chỉ là một đệ tử bình thường của Băng Nguyên cung, không biết được loại sự tình này, nói ra phiền phức càng lớn, càng khó có thể điều giải...

Nếu biết, liền dễ làm rồi.

- Nếu biết quan hệ của ta cùng Triệu Nhã, ngươi có ngọc bài đưa tin cự ly xa không, ta muốn nói vài câu với nàng, không biết được không?

Trong lòng hơi động, nhớ tới một việc, Trương Huyền đầy hi vọng nhìn qua.

Lúc trước thời điểm Triệu Nhã rời đi, hắn còn không có ngọc bài đưa tin, lại nói cho dù có, khoảng cách xa như vậy, cũng không cách nào truyền tin tức.

Vị trước mắt này là người Băng Nguyên cung, khẳng định có phương pháp liên lạc tông môn, vừa vặn có thể liên lạc với Triệu Nhã một chút. Hơn nửa năm không thấy, muốn nói không nhớ tên đệ tử này, đó là giả.

- Ta có ngọc bài đưa tin cự ly xa... Bất quá cần sắp đặt trận pháp tiến hành gia trì, mới có thể liên hệ được thiếu cung chủ! Trận pháp này, bố trí khá phiền toái, hơn nữa thực lực của ta cũng không đủ, khả năng cần khoảng ba tháng thời gian!

Trần Nhạc Dao nói.

- Ba tháng?

Trương Huyền nhíu mày, nhìn lại:

- Không biết ngươi muốn bố trí trận pháp này là cấp mấy? Ta cũng học qua trận pháp, có lẽ có thể giúp một chút!

Thời gian ba tháng đối với người khác mà nói, bế quan một cái liền qua, nhưng đối với hắn mà nói, lại có chút dài, nếu trận pháp đơn giản, mình có thể giúp một tay bố trí.

- Là trận pháp cấp tám...

Trần Nhạc Dao nói.

- Cấp tám?

Trương Huyền gật đầu:

- Loại trận pháp cấp bậc này, chỉ cần không quá phức tạp, ta có thể bố trí, có thể cho ta nhìn trận đồ hay một chút không?

Ngoan Nhân tỉnh rồi

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Dù hiện tại hắn lý giải trận pháp chỉ là thất tinh, nhưng học tập là Thiên Đạo trận pháp, cơ sở vững chắc, cho dù là trận đồ cấp tám sơ kỳ, nghiêm túc học tập, cũng có khả năng nhẹ nhõm bố trí thành công.

- Được!

Đây chỉ là trận pháp đặc thù tăng thêm hiệu quả truyền tống tin tức mà thôi, không tính là cơ mật gì, Trần Nhạc Dao không có bất kỳ giữ lại, cổ tay rung lên, đưa tới một bản vẽ.

Trương Huyền tiện tay nhận lấy, cúi đầu nhìn lại.

Nếu xem ngọc phù đưa tin như điện thoại kiếp trước, như vậy trận pháp này là tháp tín hiệu, có khả năng tiếp nhận tín hiệu ở khoảng cách càng xa, tăng thêm hiệu quả truyền tin.

Nguyên lý đơn giản, trên thực tế lại cực kỳ phức tạp.

- Mặc dù là trận pháp cấp tám hạ phẩm, nhưng lấy lý giải của ta đối với trận pháp hiện tại, có thể bố trí thành công, bất quá ít nhất cần ba ngày! Hơn nữa không thể có bất luận sai lầm gì, quá phiền toái...

Trương Huyền nhíu mày.

Hắn lý giải trận pháp, dù không kém hơn Trận Pháp sư bát tinh hạ phẩm, nhưng bố trí trận pháp này, cần phải chú ý quá nhiều, hơi không cẩn thận, không những không thể tăng cường hiệu quả đưa tin, làm không cẩn thận còn có thể phá hư kết cấu của ngọc bài, để nó hỏng mất...

Bởi vậy, cần tiêu tốn tâm huyết cực lớn, căn cứ suy tính, ít nhất phải ba ngày. Ba ngày đối với hắn mà nói, chỉ vì bố trí một cái trận pháp... thực sự quá dài.

- Xem ra phải trước kiểm tra Trận Pháp sư bát tinh mới được!

Biết lý giải đối với trận pháp còn kém một chút, Trương Huyền suy tư phút chốc, trong lòng có kế hoạch.

Hiện tại lý giải đối với trận pháp còn chưa đủ, thời gian bố trí sẽ rất lâu, nhưng chỉ cần khảo hạch Trận Pháp sư bát tinh, nhìn thư tịch liên quan, bố trí sẽ trở nên rất đơn giản.

- Trương sư có thể bố trí hay không?

Thấy hắn cau mày, Trần Nhạc Dao nhìn qua.

- Còn kém một chút!

Trương Huyền lắc đầu, mỉm cười:

- Đúng rồi, ngươi có biết, Thánh Tử điện có địa phương nào khảo hạch Trận Pháp sư bát tinh không? Ta muốn trước khảo hạch một chút, sau đó lại nghiên cứu bố trí như thế nào!

Như vậy mới đáng tin cậy hơn một chút.

Loại đại lục đệ nhất học phủ như Thánh Tử điện, hẳn là sẽ có địa phương khảo hạch các chức nghiệp, nếu không học sinh phụ tu nhiều như vậy, làm sao tiến thêm một bước?

Trọng yếu nhất là không có phụ tu, Danh Sư cũng không thể khảo hạch.

- Địa phương khảo hạch đẳng cấp ở Trí điện, trước đó ta chuyên môn hỏi thăm qua, biết vị trí cụ thể, nếu không ta mang Trương sư đi qua!

Nghe hắn muốn khảo hạch Trận Pháp sư bát tinh, Trần Nhạc Dao cười cười nói.

- Làm phiền tiên tử!

Trương Huyền gật đầu.

Vừa rồi thông qua ngọc bài thân phận, đã biết một chút phân chia của Thánh Tử điện, mặc dù phân chia ra rất nhiều điện đường, nhưng hoàn toàn khác biệt Hồng Viễn Danh Sư học viện hay Chiến Sư đường.

Cái trước dựa theo chức nghiệp, hoặc tu luyện khác biệt mà tiến hành phân chia, sinh ra Thuần Thú học viện, Luyện Đan học viện, Võ Kỹ điện...

Mà ở nơi này, mặc dù cũng chia làm năm điện, lại không quan hệ tới loại hình chức nghiệp, lấy năm chữ tiến hành mệnh danh. Theo thứ tự là: Nhân, Nghĩa, Lễ, Trí, Thư!

Nhân điện, vị trí giáo sư giảng bài cùng học viên học tập, truyền thụ kiến thức, học tập kỹ năng, truyền thừa văn hóa.

Nghĩa điện là địa phương thí luyện, rèn luyện đối kháng Dị Linh tộc, giúp học sinh phối hợp, tăng tiến tình cảm.

Lễ điện là địa phương tỷ thí, chiến đấu.

Trí điện khảo hạch chức nghiệp, học tập công pháp, mở ra trí tuệ.

Thư điện là địa phương củng cố nội tâm, rèn luyện phẩm chất.

Nhân nghĩa lễ trí tín, ôn lương kiệm nhượng, năm điện liên hợp, tạo thành Thánh Tử điện.

Để học sinh đến đây tu hành, không chỉ thực lực cường đại, càng quan trọng hơn là… có đức.

- Trương sư khách khí!

Trần Nhạc Dao gật đầu, không nói thêm lời, đi ở phía trước dẫn đường.

Trí điện, nói là một điện đường, trên thực tế cũng không phải một cung điện, mà giống như viện hệ của Hồng Viễn học viện, là một chi nhánh to lớn.

Trong đó ẩn chứa địa phương khảo hạch trên trăm loại nghề nghiệp. Tốc độ của hai người cực nhanh, đi hơn mười phút liền tới lối vào, đập vào mắt là mặt tường to lớn, không biết tài liệu gì rèn đúc thành, chính giữa điêu khắc một chữ lớn, cho người ta cảm giác ôn nhuận an lành. Chính là chữ Trí.

- Chữ này... Cảm giác rất quen thuộc a...

Trương Huyền kìm lòng không được dừng bước.

Kiểu chữ đồng dạng, nhưng chữ trước mắt này hoàn toàn khác biệt cùng ba chữ Thánh Tử điện ở phía ngoài, dù không có tản mát ra khí tức mãnh liệt, lại cho người ta một loại cảm giác trời cao bao la, hình như người lưu lại kiểu chữ, mang theo lòng dạ rộng lớn, chỉ dẫn thế gian.

- Đây là... Khổng sư lưu lại chữ!

Đang khó hiểu, liền nghe trong óc có một giọng nói vang lên.

- Ngoan Nhân, ngươi đã tỉnh?

Ánh mắt Trương Huyền sáng lên.

Không phải người khác, chính là Ngoan Nhân sau khi thôn phệ đại não, ngủ say tiếp cận một tháng, rốt cục tỉnh lại.

- Đúng, may mắn không làm nhục mệnh, rốt cục luyện hóa tên kia!

Ngoan Nhân mang theo âm thanh kích động truyền đến.

- Cảm giác thế nào? Thực lực có tiến bộ hay không?

Trương Huyền nhịn không được hỏi.

Ngoan Nhân là lá bài tẩy của hắn, nếu như thực lực bạo tăng, đối với hắn mà nói, tuyệt đối là chuyện tốt.

- Bẩm báo chủ nhân, dung hợp đại não cùng con mắt, thực lực của ta có bước tiến rất lớn, không có gì bất ngờ xảy ra, Thánh Vực thất trọng cũng không phải đối thủ!

Ngoan Nhân cười cười, truyền âm tới.

- Thánh Vực thất trọng?

Trương Huyền kinh ngạc, không khỏi tắc lưỡi.

Một tháng trước, tên này mới Xuất Khiếu cảnh đỉnh phong, sau khi dung hợp, vậy mà trực tiếp tăng hai cấp bậc, thật là đáng sợ!

Ai, bên cạnh ta đều là người gì ah, một cái biến thái hơn một cái, để hắn áp lực rất lớn...

Học sinh của mình Triệu Nhã, nghe Trần Nhạc Dao nói, tu vi khẳng định cao hơn hắn hiện tại...

Thuộc hạ cũng nắm giữ thực lực Thánh Vực thất trọng khó mà chống lại, thật vất vả có cái phân thân thực lực không mạnh, nhưng bản tôn còn ngày ngày chịu đòn...

- Ta luyện hóa đại não, truyền thừa xuống rất nhiều kiến thức, nhất là Vu Hồn chi đạo, một mực đến Thánh Vực cửu trọng, tất cả đều có...

Ngoan Nhân nói tiếp.

- Quá tốt rồi!

Mắt Trương Huyền sáng rực lên.

Trước đó từ trong tay Mặc Hồn Sinh chỉ lấy được công pháp Hóa Phàm cảnh, đến Thánh Vực, bởi vì không có cách nào tu luyện mà dừng lại một đoạn thời gian, về sau từ chỗ Thanh Điền Hoàng đạt được pháp quyết trước Thánh Vực tứ trọng, giờ phút này cũng đã tu luyện đến đỉnh phong.

Có cái này, về sau liền có thể tìm kiếm pháp quyết tu luyện liên quan tới hồn phách, dung hợp Thiên Đạo công pháp, mau chóng tăng lên lực lượng Vu Hồn.

- Không đúng... pháp quyết Vu Hồn không phải đặc thù của Vu Hồn sư sao? Vì sao Ngoan Nhân lại biết?

Một cái ý nghĩ hiện lên ở trong đầu.

Căn cứ Mặc Hồn Sinh lưu lại kiến thức, công pháp Vu Hồn là truyền thừa của Vu Hồn sư, Ngoan Nhân là Dị Linh tộc, làm sao lại biết? Hơn nữa còn là bản hoàn chỉnh?

- Trước không nghĩ nhiều như vậy...

Biết nghĩ những thứ này cũng vô dụng, trong lòng Trương Huyền tiếp tục hỏi:

- Trừ công pháp Vu Hồn, thì có pháp môn tu luyện chân khí không?

Ngoan Nhân là cường giả siêu cấp có thể chiến đấu với Khổng sư, bản thân tu luyện công pháp, tất nhiên cũng cực kỳ tinh diệu, nếu có thể học tập, thực lực của hắn tăng lên cũng có trợ giúp rất lớn.

- Có pháp môn tu luyện của Dị Linh tộc nhân, nhưng không thích hợp thể chất của chủ nhân, hiện tại ta liền truyền cho ngươi...

Ngoan Nhân nói xong, Trương Huyền lập tức cảm thấy vô số kiến thức chảy vào trong óc.

Hắn cũng có thể làm được ý niệm truyền thừa kiến thức, đối phương dung hợp ký ức của Ngoan Nhân, đương nhiên càng thêm dễ dàng.

- Quả nhiên không thể tu luyện...

Xem hết kiến thức truyền đến, Trương Huyền lắc đầu.

Công pháp Vu Hồn có thể tiến hành nghiên cứu, nhưng pháp môn tu luyện của Dị Linh tộc thì không có tác dụng gì. Thể chất của Nhân loại cùng Dị Linh tộc có chênh lệch rất lớn, coi như hắn tu luyện Thiên Đạo công pháp, cũng không cách nào bù đắp, bởi vậy pháp quyết của đối phương, coi như thiên phú của hắn cực cao, cũng không cách nào luyện thành.

- Đáng tiếc...

Trương Huyền cảm khái một tiếng, trong lòng nhịn không được than thở.

Nếu có thể tu luyện, về sau sưu tập những công pháp khác liền sẽ đơn giản hơn không ít, tu vi đột phá cũng trở nên càng thêm dễ dàng. Bất quá bây giờ xem ra, vẫn là nghĩ quá ngây thơ rồi.

Lại trò chuyện một hồi, mặc dù thôn phệ ký ức của Ngoan Nhân, nhưng năm đó bị thương nghiêm trọng, lại thêm cách nhau mấy vạn năm, không ít ký ức rất mơ hồ, tỷ như sự tích liên quan tới Khổng sư, chỉ có thể nói ra đại khái, còn chi tiết thì không cách nào nói được.

- Đúng rồi, ngươi mới vừa nói, đây là Khổng sư lưu chữ, có ý tứ gì?

Biết sau khi đối phương tỉnh lại, không ít chuyện có thể hỏi thăm kỹ càng, không cần thiết chậm trễ thời gian, nhớ tới đối phương mới nói, Trương Huyền nhịn không được hỏi.

- Chữ Trí này, là Khổng sư tự tay viết, hơn nữa cảnh giới so với trước đó ở Phong Thánh đài thì cao minh hơn nhiều lắm, nếu như có thể để cho ta thôn phệ... có thể để cho lực lượng bạo tăng, phát huy ra thực lực mạnh hơn!

Ngoan Nhân tràn đầy hưng phấn nói.

- Thôn phệ?

Mặt Trương Huyền nhất thời đen lại.

Cái tên này thực dám nghĩ a.

Đây là Thánh Tử điện, đại lục đệ nhất học phủ, ngươi chạy đến thôn phệ chữ Khổng sư lưu lại của người ta...

Đoán chừng còn chưa hoàn thành, đã bị đánh chết tại chỗ!

Làm không cẩn thận, mình cũng chạy không được!

- Chuyện này, ngươi nghĩ biện pháp quên nó đi...

Trương Huyền hừ một tiếng, tiếp tục nhìn lại chữ viết.

Khó trách quen mắt, hắn nghiên cứu qua thư tay trên Phong Thánh đài rất nhiều lần, đã sớm quen thuộc kiểu chữ của Khổng sư.

- Chữ Trí này mượt mà sung mãn, như trong đầu lóe ra ánh sáng, thường xuyên quan sát, có thể khiến trí tuệ người ta sung mãn, linh trí mở rộng...

Thấy hắn đứng ở tại chỗ, Trần Nhạc Dao cười nói.

- Ừm!

Trương Huyền gật đầu.

Cái chữ này, quả thực cường đại hơn Khổng sư viết ở Phong Thánh đài rất nhiều, bất kể là ý cảnh hay thần vận đều cao minh hơn, xem như hắn, nhìn thời gian dài cũng có thể gột rửa vẩn đục, tư duy trở nên càng thêm nhanh chóng.

Không hổ là tác phẩm của Khổng sư...

Chữ của Khôi Thánh tới so sánh, vẫn kém một đoạn rất lớn.

- Khó trách con em của đại gia tộc khác đều tới nơi này, trở thành học viên của Thánh Tử điện...

Không nói cái khác, chỉ nói chữ này, liền có tác dụng định Nguyên Thần, củng cố tu vi, giúp người đột phá, có khả năng áp chế tâm ma, để cho người không sinh tạp niệm!

Trong lòng Trương Huyền cực kỳ rung động, không khỏi cảm khái.

Thánh Tử điện có chữ của Khổng sư trấn áp, xem như tâm ma cũng không dám làm loạn. Chỉ sợ nguyên nhân chính là như vậy, tất cả đại gia tộc mới bằng lòng đưa hậu bối ưu tú nhất đến nơi này, tiếp nhận truyền thừa cùng chỉ điểm.

- Đi vào đi!

Trương Huyền nhìn một hồi, lĩnh ngộ không ít, tràn đầy cảm khái nói.

- Ừm!

Trần Nhạc Dao nhẹ gật đầu, hai người cùng đi vào.

Phá Hư Vương (1)

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

Vòng qua vài con phố, rốt cuộc tìm được vị trí khảo hạch Trận Pháp sư. Đẩy cửa đi vào, đại điện cực kỳ vắng vẻ, chỉ có mấy người, so với phía ngoài công hội Trận Pháp sư rầm rộ, thật là hoàn toàn khác biệt.

- Hàng năm Thánh Tử điện tuyển nhận số lượng không nhiều, có thể đi vào, đều có sở trường cùng năng lực nhất định, trừ khi khảo hạch đẳng cấp, nếu không bình thường không có người nào tới!

Trần Nhạc Dao giải thích.

- Ít người tốt nhất, ta khá thích thanh tĩnh!

Trương Huyền cười cười.

Trước kia khảo hạch, đều kín người hết chỗ, làm gì cũng phải xếp hàng, thậm chí muốn đi vào điểm khảo hạch còn cần trước thu hoạch được tư cách, vô cùng phiền phức, ít người liền có thể giảm bớt không ít phiền phức, phù hợp tính cách yên tĩnh của hắn.

- Hai vị tới khảo hạch Trận Pháp sư?

Đi tới trước đài, một phục vụ viên chừng ba mươi tuổi tiến lên đón, khuôn mặt vui vẻ, ngực cài huy chương Trận Pháp sư, lại đạt tới lục tinh.

- Ừm, ta muốn khảo hạch Trận Pháp sư bát tinh!

Trương Huyền gật đầu.

- Bát tinh?

Phục vụ viên sửng sốt một chút:

- Ngươi?

- Đúng vậy!

Trương Huyền gật đầu.

Trải qua rất nhiều chuyện hắn đã biết, Danh Sư đại lục quản lý các loại bí tịch cực kỳ nghiêm khắc, chỉ có cấp bậc đến, mới có thể quan sát thư tịch đối ứng.

Muốn nghiên cứu trận pháp cấp tám, chỉ có thể trước khảo hạch thành công. Hiện tại dù chỉ là Trận Pháp sư thất tinh, nhưng kiến thức sớm dung hội quán thông, thông qua khảo hạch không khó lắm.

- Thật không tiện, tuổi của ngươi thực quá nhỏ, ta có chút giật mình!

Phục vụ viên xấu hổ cười một tiếng, nói tiếp:

- Không biết có mang huy chương thất tinh đến không ? Ta trình báo giúp ngươi!

- Có!

Cổ tay Trương Huyền khẽ đảo, đưa huy chương Trận Pháp sư thất tinh tới.

Lúc trước ở Khâu Ngô cung biểu hiện qua năng lực trận pháp, Hàn hội trưởng đã sớm giúp hắn xin. Tiện tay nhận lấy, phục vụ viên nhìn tên, mở ra một quyển sách, tra xét một hồi, lúc này mới gật gật đầu, trong mắt tràn đầy nghi ngờ:

- Căn cứ ghi chép, thời gian Trương sư khảo hạch Trận Pháp sư thất tinh không đến hai tháng, nhanh như vậy liền muốn khảo hạch... Bát tinh?

Người khác từ thất tinh khảo hạch bát tinh, ít nhất cần mấy chục năm tích lũy, nhanh nhất cũng mấy năm, tên này vừa mới kiểm tra chưa tới hai tháng, liền muốn kiểm tra bát tinh... Quá nhanh đi?

- Đúng vậy!

Trương Huyền gật đầu.

- Vậy thì tốt, ta đã trình báo giúp ngươi, mời đi theo ta...

Thấy hắn xác nhận, lại bận rộn một hồi, lúc này phục vụ viên mới gật đầu, nhẹ nhàng cười một tiếng, đi ở phía trước dẫn đường.

Có thể đi vào Thánh Tử điện, không phải gia thế hiển hách, là thiên phú tuyệt đỉnh, hắn chỉ là phục vụ viên, không dám có chút coi thường cùng thờ ơ. Rất nhanh, mọi người đi tới một gian phòng, nhìn lão giả ở phía trước khom người nói:

- Tô trưởng lão, Trương Huyền Trương sư tới khảo hạch Trận Pháp sư bát tinh!

Trước ngực lão giả đeo huy chương Trận Pháp sư, tám ngôi sao lấp lánh, tu vi cao thâm, không thi triển ra, căn bản nhìn không ra đẳng cấp cụ thể. Chỉ sợ không thua Thánh Vực thất trọng.

- Khổng sư từng nói, hữu giáo vô loại, người hiếu học trong thiên hạ đều có thể trở thành học sinh của hắn. Bởi vậy Thánh Tử điện không chỉ có Danh Sư, còn có các loại chức nghiệp, vị này hắn là Trận Pháp sư đơn thuần, không phải Danh Sư!

Nhìn một cái, Trương Huyền thầm nghĩ.

Nhìn qua giới thiệu trên ngọc bài thân phận, cũng biết không ít về Thánh Tử điện.

Dù Danh Sư có thể phụ tu, nhưng muốn nói phương diện duy nhất chân chính đạt tới tinh thông, thậm chí đi đến đỉnh phong, vẫn là người tu chức nghiệp đối ứng.

Thật giống như Trận Pháp sư, lúc trước Ngô đường chủ cũng phụ tu Trận Pháp sư, trận pháp chi đạo, không tính quá yếu, nhưng so với Hàn hội trưởng chuyên tu, liền không đáng giá nhắc tới.

Thuật nghiệp hữu chuyên công, Danh Sư cũng không có khả năng chân chính toàn trí toàn năng, nhất là đạt tới cấp bậc đỉnh phong.

Bởi vậy lão sư truyền thụ phụ tu ở Thánh Tử điện, cơ bản đều là tồn tại đứng đầu nhất của những nghề nghiệp khác, mà không phải Danh Sư duy nhất. Như vậy có thể để cho học sinh học càng thêm chính xác.

- Ngươi khảo hạch bát tinh?

Tô trưởng lão nhìn tư liệu một lần, không nhịn được cau mày:

- Khảo hạch bát tinh, cần tu vi đạt tới Lĩnh Vực cảnh, ngươi mới Xuất Khiếu cảnh sơ kỳ, tu vi không đủ, làm sao có thể bố trí ra trận pháp đối ứng?

Trận pháp thuộc về chức nghiệp thượng cửu lưu, yêu cầu tu vi cực kỳ nghiêm khắc. Trương Huyền không có che giấu, đối phương liếc liền nhìn ra.

- Bẩm báo Tô trưởng lão, dù Trương sư chỉ là Xuất Khiếu cảnh sơ kỳ, nhưng sức chiến đấu không kém Lĩnh Vực cảnh sơ kỳ chút nào!

Trần Nhạc Dao nói xen vào.

- Thật có loại thực lực này, có thể tính ngươi thông qua, ta dẫn ngươi đi bậc thang trận pháp.

Tô trưởng lão nhẹ gật đầu.

Ở Thánh Tử điện thời gian dài, dạng thiên tài gì cũng gặp, nếu như đối phương thật sự có loại bản lĩnh này, thông qua yêu cầu tu vi cũng không tính là gì.

- Đa tạ trưởng lão, xin hỏi làm sao đo lường thực lực?

Nghe như vậy cũng có thể, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm.

Nếu như đối phương thật yêu cầu đạt tới Lĩnh Vực cảnh sơ kỳ mới có thể khảo hạch, chỉ sợ còn cần tìm kiếm linh thạch cấp bậc cao cùng công pháp tu luyện... như vậy khả năng còn cần tốn thêm mấy ngày.

- Chỗ chúng ta có trận pháp chuyên môn dùng để đo lường sức chiến đấu!

Lão giả lắc đầu, tràn đầy bất đắc dĩ:

- Đáng tiếc, vừa rồi Phá Hư Vương kia tới khảo hạch, làm hỏng, còn chưa kịp sửa chữa!

- Phá Hư Vương?

Trương Huyền nghi ngờ.

- Đúng vậy, trước đây ít năm tới một vị thiên tài, trong một năm khảo hạch ba phụ tu, tất cả đều làm người ngã ngựa đổ, phá hủy không biết bao nhiêu thứ, đây là lần thứ ba tới khảo hạch Trận Pháp sư bát tinh, ai, thấy hắn đến, tất cả trưởng lão đều đi qua, sợ bậc thang trận pháp bị phá hủy...

Tô trưởng lão xoa xoa mi tâm, tựa hồ cực kỳ đau đầu với vị Phá Hư Vương này.

- Người ngã ngựa đổ, phá hư đồ vật? Không biết vị Phá Hư Vương này phá hư như thế nào?

Trương Huyền tò mò.

Trước kia hắn khảo hạch, cũng thường xuyên phá hư tài sản, hiện tại đã ổn trọng hơn nhiều, không nói cái khác, xông sơn môn một chuyến, sơn môn còn rất tốt, không có xuất hiện bất kỳ vấn đề.

- Làm sao phá hư?

Râu ria của Tô trưởng lão dựng lên:

- Những nghề nghiệp khác, ta không nói nhiều, tới ba lần nơi này, mỗi một lần ít nhất phải hỏng một vật! Lần đầu tiên, ta vất vả hai tháng điêu khắc trận bàn báo hỏng. Lần thứ hai, hủy một gian tĩnh thất... Đây là lần thứ ba, vốn cho rằng chỉ là khảo hạch thực lực đơn thuần, lại làm hỏng trận pháp kiểm tra chiến đấu, quả thực là Phá Hư Vương...

- Một chỗ phá hư ba lần... Thật là làm người ta tức giận!

Trương Huyền há miệng, trợn mắt hốc mồm.

Dù hắn cũng phá hư, nhưng bình thường đều là một chỗ một lần, đánh một súng đổi chỗ khác, liên tục ba lần, quả thực là quá đáng. Phá hư cũng có tôn nghiêm, một chỗ làm ba lần... Đổi lại hắn, khẳng định cũng đau đầu.

- Đúng vậy, khảo hạch thì khảo hạch, lại làm đồ vật chia năm xẻ bảy... Ta vừa thấy được loại người này liền tức giận!

Tô trưởng lão tức giận khoát tay áo, vỗ bàn một cái.

- Ta cũng rất chán ghét loại người cố ý phá hư này, đương nhiên nếu như là vô tâm, thì cũng không tính là gì!

Cảm khái một tiếng, Trương Huyền cảm động lây.

Cố ý phá hư, là thật để cho người ta tức giận, may mắn trước kia mỗi lần hắn đều không phải cố ý.

- Được rồi, không nói những chuyện này nữa!

Càng nói càng tức, Tô trưởng lão lắc đầu, nếu không phải quá tức, lấy thân phận của hắn cũng không có khả năng lảm nhảm với một học sinh. Phát tiết xong cũng hết giận, lần nữa nhìn qua, thoả mãn nhẹ gật đầu:

- Ngươi rất không tệ!

Bình thường học sinh khác, nghe hắn nói xấu Phá Hư Vương, tất cả đều vâng vâng dạ dạ, không dám thở mạnh, tên này thoạt nhìn không tệ, không chỉ không sợ, còn mở miệng bày tỏ chán ghét. Trong lòng hảo cảm tăng nhiều.

- Như vậy đi, ngươi chuẩn bị một chút, hiện tại ta kiểm tra thực lực cho ngươi!

Tô trưởng lão trầm tư một chút nói.

- Kiểm tra? Không phải Tô trưởng lão nói trận pháp khảo hạch hỏng ư? Làm sao kiểm tra?

Trương Huyền nhịn không được nhìn qua.

- Rất đơn giản, ta đè thấp tu vi đến Lĩnh Vực cảnh sơ kỳ, ngươi giao thủ với ta, có thể tiếp ba chiêu của ta, coi như thông qua!

Tô trưởng lão cười cười.

Tình huống bình thường, trận pháp kiểm tra thực lực hỏng, là không thể khảo hạch, bất quá ai bảo hắn nhìn đối phương thuận mắt? Xem như dàn xếp cửa sau a.

- Có thể!

Còn tưởng rằng khảo hạch gì, nghe được là cái này, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm.

- Vậy thì tốt, ngay ở chỗ này đi!

Đứng dậy, Tô trưởng lão đi tới giữa đại sảnh.

Đại điện cực kỳ rộng lớn, chỉ kiểm nghiệm chút thực lực mà nói, dư xài.

Kẽo kẹt!

Kẽo kẹt!

Khí tức rút xuống, Tô trưởng lão áp chế tu vi đến Lĩnh Vực cảnh sơ kỳ, vẫy tay một cái, nhẹ nhàng cười một tiếng:

- Ngươi có thể dùng hết toàn lực, mặc dù là vì đo lường ngươi có thực lực Lĩnh Vực cảnh hay không, nhưng dính dáng khảo hạch, ta sẽ không nương tay!

- Ta sẽ cố hết sức!

Trương Huyền nhẹ gật đầu, ánh mắt ngưng trọng.

Mặc dù đối phương giảm thấp tu vi, nhưng có thể là cường giả Thánh Vực thất trọng, loại thực lực này, bất kể ánh mắt hay phản ứng, đều không phải là Trương Vân Phong có thể so sánh được, quả thực không thể khinh thường.

Hô!

Đạp mạnh trên mặt đất, thân ảnh lay động, hóa thành một tàn ảnh, lập loè bay lượn về phía Tô trưởng lão.

Chi Hành Bộ, là một loại võ kỹ Thánh Vực trung phẩm học được từ Chiến Sư đường của Thanh Nguyên đế quốc, thông qua không ngừng thay đổi vị trí, phòng ngừa đối phương đánh lén cùng công kích.

Chiêu này hơi rườm rà, bình thường đối chiến với cao thủ, có rất ít người sử dụng, nhưng ở dưới chân Trương Huyền, tốc độ cực nhanh, cả người chợt trái chợt phải, giống như quỷ mị.

- Rất không tệ!

Ánh mắt Tô trưởng lão sáng lên.

Vốn cho rằng đối phương chỉ là Xuất Khiếu cảnh sơ kỳ, có thể so với Lĩnh Vực cảnh có chút nói ngoa, nhìn thấy thân pháp này mới hiểu được, quả thực nắm giữ loại thực lực này.

Ông!

Cảm khái một tiếng, một tia lực lượng đặc thù từ trong cơ thể thả ra ngoài, tạo thành Lĩnh Vực đường kính chừng năm mét.

Ầm!

Bị Lĩnh Vực bao phủ, Chi Hành Bộ của Trương Huyền lập tức chậm chạp, giống như rơi vào vũng bùn, không còn linh động như trước đó.

- Ta muốn động thủ, chiêu thứ nhất, Long Tượng khí huyết chưởng! Chiêu này kết hợp lực lượng Long Tượng hình thành, cộng thêm Lĩnh Vực, uy lực vô tận, nên cẩn thận...

Thanh niên trước mắt này, chịu nghe mình lải nhải, hơn nữa rất cừu thị Phá Hư Vương, hắn hết sức vui mừng, dù ra tay không lưu tình, lại tiết lộ một chút, hi vọng đối phương đừng bị thương.

- Yên tâm đi, ta sẽ hết toàn lực!

Nghe nói lực lượng của đối phương rất mạnh, máu tươi trong cơ thể Trương Huyền sôi trào, thân ảnh đột nhiên lóe lên, thi triển ra Hành Giả Vô Cương.

Thông qua chiến đấu với Lĩnh Vực cảnh chân chính, cũng có chút cảm ngộ, Lĩnh Vực là một loại lực lượng kiềm chế, giống như dây thừng, một phương hướng dùng sức quen thuộc, một phương hướng khác sẽ trở nên hơi yếu. Vừa rồi cố ý dùng chữ Chi đi lại (Z), là tập trung sức chú ý của đối phương, giờ phút này phối hợp Hành Giả Vô Cương, ra ngoài ý định, lại thêm tốc độ cực nhanh, còn không có phản ứng, cũng đã xuất hiện ở trước mặt Tô trưởng lão.

Cổ tay khẽ đảo, một chưởng nghênh tiếp.

Đối phương nói Long Tượng khí huyết chưởng kết hợp Long Tượng chi lực, uy lực vô tận, hắn vừa ra tay là dùng Đại Bi Thiên Ma chưởng.

Ầm ầm!

Hai bàn tay đối đầu.

- Cái gì?

Không nghĩ tới đối phương đi tới trước mặt nhanh như vậy, hơn nữa đánh ra chưởng pháp hung mãnh như thế, con ngươi của Tô trưởng lão co rụt lại, chưa kịp nói chuyện, liền cảm thấy một cỗ lực lượng bài sơn đảo hải đánh tới.

- Sao lại mạnh như vậy...

Cảm giác giống như bị lưu tinh đập trúng, khóe miệng của Tô trưởng lão giật một cái, xương cốt toàn thân giống như bị đánh nát, cả người bay ngược về phía sau.

Người ở trên không trung, muốn hóa giải phong ấn tu vi, chỉ cảm thấy chưởng lực của đối phương liên tục không ngừng, như hồng thủy đánh tới, để hắn hô hấp cũng không kịp, cái khác căn bản không rảnh đi làm.

Ầm ầm!

Sống lưng mạnh mẽ đâm vào trên vách tường đại sảnh, đập ra một cái lỗ thủng to lớn.

Răng rắc!

Răng rắc!

Va chạm quá mức hung ác, một vết nứt thô to dọc theo bức tường lan tràn lên trên, mãi cho đến nóc nhà.

Phá Hư Vương (2)

dtv-ebook.com

- Cái này...

Lông mày của Trần Nhạc Dao nhảy một cái, một loại dự cảm bất tường hiện lên ở trong lòng. Dường như vừa rồi Phá Hư Vương kia chỉ là làm hỏng trận pháp, không có phá hủy đại điện của vị trưởng lão này a...

- Ách?

Biểu lộ của nàng trở nên mất tự nhiên, Trương Huyền cũng gãi đầu một cái, tràn đầy không hiểu. Long Tượng chi lực đâu? Lực lượng vô cùng mạnh mẽ đâu? Chỉ một chưởng liền bay ngược ra ngoài, hơn nữa đụng hư tường, đừng nhường quá mức như vậy có được hay không?

- Ngươi...

Tô trưởng lão giãy dụa từ trong bụi đất bay ra, khuôn mặt xanh lét, suýt chút nữa điên mất.

Trưởng lão phụ trách khảo hạch Trận Pháp sư, đè thấp tu vi chiến đấu, bị một chưởng đánh bay...

Mấu chốt nhất là, mới vừa nói với đối phương chưởng lực của mình lợi hại... Để người ta chú ý.

Chú ý cái rắm ah!

Cái này con mẹ nó hẳn là ta chú ý mới đúng!

- Cái này... Tô trưởng lão, còn lại hai chiêu còn so không? vừa rồi ta chỉ dùng một nửa lực lượng!

Trương Huyền chần chờ một chút, hỏi.

- Một nửa?

Tô trưởng lão nhoáng một cái.

- Đúng vậy, vừa rồi thời điểm thi triển chưởng pháp, thu lại bớt khí lực...

Trương Huyền giải thích.

Này cũng không phải nói dối, mà là thật thu khí lực.

Hắn và người chiến đấu, từ trước tới nay sẽ không thả ra tất cả át chủ bài, vừa rồi dù mưu lợi, dùng Đại Bi Thiên Ma chưởng, trên thực tế lực lượng chân chính chỉ chừng phân nửa.

Dù sao muốn phát huy uy lực của Đại Bi Thiên Ma chưởng đến lớn nhất, cần từ trên trời hạ xuống, Hành Giả Vô Cương song song di động, tốc độ lại nhanh, trong nháy mắt tiến công, uy lực tự nhiên sẽ yếu hơn rất nhiều.

- ...

Khóe miệng của Tô trưởng lão giật một cái.

Một nửa lực lượng, thiếu chút nữa đánh phế hắn... thật muốn dùng hết toàn lực, có phải mặt trời ngày mai cũng không thấy được hay không?

Ngươi thật sự là Xuất Khiếu cảnh sơ kỳ? Mà không phải cường giả Thánh Vực thất trọng ngụy trang?

- Nếu như Tô trưởng lão cảm thấy thực lực của ta không đủ, ta có thể dùng hết toàn lực!

Thấy đối phương không nói lời nào, Trương Huyền ấp úng.

- Khụ khụ! Đủ rồi, hai chiêu còn lại không cần so nữa, ta đã tin tưởng ngươi có thực lực Lĩnh Vực cảnh sơ kỳ!

Tô trưởng lão vội vàng xua tay.

Hắn thân là Trận Pháp sư, dù sức chiến đấu không bằng Danh Sư, sau khi đè thấp tu vi càng như vậy, nhưng cũng lợi hại hơn Lĩnh Vực cảnh bình thường không ít, loại thực lực này, đối phương dùng một chưởng đánh bay... đã nói rõ lực lượng cường đại, hai chiêu còn lại có so hay không đều không sao cả.

- Đa tạ trưởng lão!

Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm.

Thực lực thông qua, liền có thể tiến hành khảo hạch Trận Pháp sư bát tinh, chỉ cần thành công, xem sách một chút, một đêm hẳn là có thể liên hệ với Triệu Nhã.

- Không cần khách khí!

Chà xát hai tay không ngừng run rẩy, Tô trưởng lão lấy ra một viên đan dược, lặng lẽ bỏ vào miệng, mở ra phong ấn áp chế tu vi, lúc này mới cảm thấy khôi phục một chút, nhìn đại điện xuất hiện vết nứt, khóe miệng co giật, đang muốn ra ngoài tìm người tới sửa, liền nghe tiếng bước chân dồn dập vang lên, một lão giả vội vã đi tới.

- Lão Tô, ta báo cho ngươi tin vui, lần này mấy cái chúng ta chạy tới nhìn chằm chằm, tiểu tử kia đã không dám phá hư, đang ngoan ngoãn tham gia khảo hạch, ngươi mau qua nhìn một chút, hiện tại tên này ngoan cực kì...

Vừa đi vào gian phòng, thanh âm vui vẻ vang lên.

Răng rắc!

Răng rắc!

Thanh âm còn chưa kết thúc, vết nứt lan tràn đến nóc phòng ở dưới thanh âm chấn động tiếp tục kéo lên trên, càng lúc càng lớn.

Rầm rầm!

Bụi bặm rơi vãi xuống phía dưới.

- Ah... Đây là thế nào?

Lão giả vừa mới tiến vào, lúc này mới phát hiện không đúng, ngẩng đầu nhìn lên, kìm lòng không được kinh hô.

Bất quá không hô còn tốt, hắn vừa hô, thanh âm càng lớn, cả đại điện giống như một cọng rơm rạ cuối cùng đè chết lạc đà, đã không chịu nổi, đung đưa kịch liệt.

Ầm ầm!

Toàn bộ nóc điện rớt xuống, nham thạch, bụi bặm đổ ập xuống, đám người Trương Huyền vội vàng vận chuyển chân khí, ngăn chặn mảnh vụn rơi xuống, lúc này mới miễn đi một kiếp.

Hết thảy đều kết thúc, nhìn lấy phế tích đầy đất, da mặt Tô trưởng lão không ngừng run rẩy, cảm thấy mình sắp khóc.

Chỉ là khảo hạch tu vi mà thôi, sự tình ba chiêu liền có thể giải quyết, sao lại biến thành như vậy?

Mặc dù cái cung điện này không quá rắn chắc, nhưng cũng là người giỏi tay nghề hao tốn không ít thời gian xây dựng, mình ở nơi này mấy trăm năm cũng không có xuất hiện vấn đề gì, thậm chí Phá Hư Vương kia tới nhiều lần, cũng hoàn hảo không chút tổn hại, kết quả chỉ cùng tên này so một chưởng, liền biến thành như vậy...

Càng nghĩ càng thấy ấm ức, nhịn không được nhìn sang thanh niên cách đó không xa. Chỉ thấy hắn chỉ lão giả vừa mới vào kia, cực kỳ vô tội:

- Đây không phải là ta làm sập... là hắn nha! Không quan hệ gì tới ta cả!

Tô trưởng lão:

- ...

Lão giả:

- ...

Trần Nhạc Dao:

- ...

Một lát sau, lão giả phủi phủi một cục gạch rơi trên đầu, cùng đá vụn ở trên bờ vai, cũng nhịn không được nữa nhìn lại:

- Lão Tô, cái này... Đến cùng xảy ra chuyện gì vậy?

- Không có gì, là ta khảo nghiệm thực lực Trương sư này, nhất thời không khống chế được lực lượng...

Nghe hỏi thăm, vẻ mặt Tô trưởng lão đỏ bừng lên, cuối cùng vẫn không nói ra nguyên nhân cụ thể.

Không phải không muốn nói, mà là quá mất mặt, giảm thấp tu vi, còn bị đối phương vỗ một chưởng va sụp cả cung điện, thực sự không mở miệng được.

Thật muốn nói ra, đoán chừng đám lão bằng hữu miệng rộng này sẽ đồn cho toàn bộ Thánh Tử điện biết hết.

- Không khống chế được lực lượng?

Lão giả gãi đầu một cái, bụi bặm rơi vãi đầy đất.

- Được rồi, không nên hỏi, Trương Huyền Trương sư này, tới khảo hạch Trận Pháp sư bát tinh, dẫn hắn đi bậc thang trận pháp đi!

Sợ đối phương tiếp tục hỏi thăm, vẻ mặt Tô trưởng lão đỏ ửng, vội vàng xua tay.

- Cũng muốn khảo hạch Trận Pháp sư bát tinh? Tốt, đi theo ta!

Lão giả nhẹ gật đầu, nói một tiếng.

- Ừm!

Trương Huyền cùng Trần Nhạc Dao theo sát ở phía sau.

Chần chừ một lúc, Tô trưởng lão cảm thấy có chút không yên lòng, cũng theo sau.

Rời khỏi phế tích, đi một hồi, liền thấy một bậc thang đứng sừng sững ở cách đó không xa, thẳng tắp lan tràn lên trên, tựa như cắm vào Thiên cung.

Cái bậc thang này rất kỳ lạ, phía trên không có bất kỳ vật gì kết nối, phía dưới cũng không có vật gì chống đỡ, lại huyền phù ở địa phương cách mặt đất ba thước.

- Đây là cái gì...

Trương Huyền tò mò hỏi.

Mặc dù hắn có thể nhìn ra, chung quanh cùng phía trên bậc thang bố trí rất nhiều trận pháp, mới để cho nó huyền phù, nhưng vẫn cảm thấy cực kỳ khiếp sợ.

- Đây là bậc thang trận pháp, khảo hạch Trận Pháp sư chính là ở đây!

Lão giả cười cười giải thích.

- Bậc thang trận pháp?

- Ừm, mỗi một bậc thang đều ẩn chứa một trận pháp, dính dáng huyễn trận, sát trận, mê trận… rất nhiều biến hóa, có nhiều chỗ thậm chí cần bố trí trận pháp nguyên khí mới có thể phá giải. Những bậc thang này, hết thảy 90 tầng, mỗi mười tầng đại biểu một tinh cấp.

Lão giả tiếp tục nói:

- Chỉ cần ngươi có thể lên đến tầng thứ 80, liền thông qua khảo hạch Trận Pháp sư bát tinh!

Trương Huyền bừng tỉnh hiểu ra.

Cái này có chút tương tự thông đạo trận pháp của Danh Sư học viện, đều là bố trí đủ loại trận pháp, để người tham gia khảo hạch phá giải. Có khả năng hoàn thành, liền đại biểu khảo hạch kết thúc.

Đương nhiên, cái này thoạt nhìn càng khó, không chỉ dính dáng phá trận, còn có bày trận, cùng khảo nghiệm trên tâm lý. Cho dù là hắn muốn thông qua, chỉ sợ cũng không phải dễ dàng như vậy.

Hơn nữa nơi này phân chia đẳng cấp kỹ càng hơn, mỗi một bậc thang, khảo nghiệm một loại trận pháp, có thể đi lên, đại biểu đủ trình độ, không đạt tới chỉ có thể buồn bã lui ra.

Thật giống như bậc thang trên tầng 75, đại biểu đạt đến thất tinh trung phẩm, tiên tiến hơn xa Hồng Viễn học viện.

- Hai vị trưởng lão, hiện tại người đứng trên bậc thang, đều là đang khảo hạch?

Trong quá trình hai người trò chuyện, Trần Nhạc Dao nhịn không được hỏi.

Trương Huyền ngẩng đầu nhìn lại, lúc này mới phát hiện trên bậc thang đứng không ít người, chừng năm sáu cái. Những người này cũng không tiếp tục đi lên, mà mỗi người đứng ở trên một bậc thang, không nhúc nhích, hai mắt nhắm nghiền, giống như dại ra, dường như rơi vào trầm tư, hoặc là bị trận pháp bao phủ, không cách nào giãy giụa.

- Không sai, bọn họ đang khảo hạch!

Nhẹ gật đầu, Tô trưởng lão nói:

- Hai cái khảo hạch ngũ tinh, hai cái khảo hạch thất tinh, còn có một cái khảo hạch bát tinh!

Trương Huyền nhìn lại.

Quả nhiên thấy hai thanh niên đứng ở trên bậc thang thứ bốn mươi mấy, cái khác chia ra đứng ở bậc thang hơn sáu mươi cùng hơn bảy mươi.

- Phá Hư Vương mà ngươi mới vừa nói, hắn là đứng ở vị kia trên nhất a!

Nhìn một lát, Trương Huyền tò mò hỏi.

Nghe lão giả vừa rồi lúc đi vào nói, vị Phá Hư Vương kia còn không có khảo hạch xong, đã như vậy, chắc còn ở phía trên. Mà vừa rồi Tô trưởng lão cũng nói, đối phương cũng giống như mình, định khảo hạch Trận Pháp sư bát tinh, căn cứ suy tính hắn là ở trên tầng 70.

- Không sai, là hắn!

Tô trưởng lão hừ lạnh một tiếng, mặt mũi không vui.

Đối mặt một người bất cứ lúc nào cũng sẽ tới phá hư, đổi lại là ai, tâm tình cũng sẽ không quá tốt.

Trương Huyền cẩn thận nhìn sang vị Phá Hư Vương kia, là thanh niên khoảng 30 tuổi, thoạt nhìn có chút gầy gò, mặc trường bào màu xám nhạt, đưa lưng về phía mình, thấy không rõ dung mạo, khí chất trên người có chút lãnh ngạo.

- Hình như là tầng 79... Không biết có thể đi lên hay không!

Đếm đếm, Trương Huyền cười một tiếng, đang muốn tiếp tục nói chuyện, đột nhiên cảm thấy bậc thang trước mắt lay động kịch liệt, dường như nhận lấy cái gì xung kích.

- Nguy rồi... Phá Hư Vương ý định phá hư bậc thang trận pháp, nhanh ngăn cản...

Một tiếng la gấp gáp vang lên.

Theo thanh âm nhìn lại, lúc này Trương Huyền mới phát hiện bên cạnh bậc thang còn đứng mấy lão giả, quần áo trên người giống như Tô trưởng lão, hắn là các trưởng lão trước đó nói, tới ngăn cản Phá Hư Vương phá hoại.

Lão giả kêu gọi kia mặt mũi lo lắng, trong thanh âm chân khí bắn ra, thẳng tắp vọt về phía bậc thang trước mắt, như muốn vững chắc bậc thang trận pháp.

Chỉ bất quá trận pháp trên bậc thang quá nhiều, mặc dù thực lực của hắn không tầm thường, nhưng cũng không ngăn được.

- Đừng do dự, cùng nhau động thủ...

Đám người Tô trưởng lão không để ý tới Trương Huyền nữa, vội vã bay lên, trong nháy mắt chân khí xao động, khí tức như biển.

Sáu vị Trận Pháp sư tu vi cường đại đồng thời ra tay, bậc thang lay động quả nhiên vững chắc hơn rất nhiều, có điều đúng lúc này, thanh niên ở bậc thứ 79 mở mắt, giơ chân lên, vừa định đạp lên bậc thang thứ 80, nhưng bậc thang dưới chân đã không chịu nổi.

Ầm ầm!

Một tiếng vang thật lớn, rầm rầm sụp đổ, vô số trận pháp bay loạn, linh khí bắn ra bốn phía.

- Cái này...

Trương Huyền nuốt ngụm nước bọt:

- Thật đúng là Phá Hư Vương!

Xin thật là khó

dtv-ebook.com

Hô!

Bậc thang tán loạn, trận pháp sụp đổ, mọi người đang khảo hạch còn không có kịp phản ứng, liền cảm thấy dưới chân trống không.

- Ùm! Ùm.

Phía dưới như sủi cảo rơi trên mặt đất, đập ra từng cái hố to.

Mở mắt ra, từng cái mặt mũi choáng váng, không rõ ràng cho lắm. Bọn họ chỉ là tới khảo hạch Trận Pháp sư, ai có thể nói cho ta biết, cái này là tình huống gì không?

- Phá Hư Vương, ngươi đền bậc thang trận pháp cho chúng ta!

- Không bậc thang sửa chữa tốt, ngày hôm nay cũng đừng nghĩ đi...

- Ta muốn giết ngươi...

- Tô trưởng lão, đừng xúc động, ngươi đánh không lại hắn...

Da đầu đám người Tô trưởng lão nổ tung, trong nháy mắt khóa lại không gian, nhìn thanh niên trên không, từng cái sắp tức điên.

Bậc thang trận pháp tồn tại ở Thánh Tử điện không biết đã bao nhiêu năm, khảo hạch qua vô số thiên tài, vô số tài tuấn, đều không có vấn đề gì, tên này vừa đến, liền triệt để phế bỏ, để bọn hắn tức giận đến sắp nổ tung!

- Ta...

Phá Hư Vương dường như cũng không biết rõ đến cùng xảy ra chuyện gì, người ở trên không trung ngẩn ngơ nhìn bậc thang sụp đổ dưới chân, không rõ ràng cho lắm.

- Ta thật không phải cố ý... Có phải chất lượng của bậc thang trận pháp quá kém hay không?

Phá Hư Vương giang hai tay, mặt mũi bất đắc dĩ.

- Kém em gái ngươi!

Tô trưởng lão nhịn không được nữa, chửi ầm lên.

Có vô sỉ như vậy sao? Người khác tới qua bao nhiêu lần đều không có việc gì, ngươi vừa xuất hiện, sập...

Còn nói chất lượng kém, mặt đâu?

- Tô Bính, ta đã cảnh cáo ngươi, không được nói em gái ta...

Phá Hư Vương tràn đầy không hiểu, nghe được tiếng mắng, vẻ mặt đột nhiên trầm xuống, híp mắt lại, một cỗ sát khí dâng trào ra.

Ầm ầm!

Lời còn chưa dứt, người trên không đã xuất hiện ở trước mặt Tô trưởng lão.

Con ngươi của Tô trưởng lão co rụt lại, vội vàng vung tay nghênh đón, có điều còn chưa kịp, liền cảm thấy ngực tê rần, một bàn chân đã đá tới.

Bành!

Người ở trên không trung phun ra máu tươi, thẳng tắp đâm vào trên vách tường cách đó không xa, đập ra một cái động lớn.

- Thật mạnh...

Trương Huyền há miệng.

Thực lực chân chính của Tô trưởng lão không thua kém Thánh Vực thất trọng, lợi hại như thế, ở trước mặt đối phương ngay cả một chiêu cũng không tiếp được, liền bị đạp bay...

Vị Phá Hư Vương này thoạt nhìn tuổi tác không lớn, nhưng thực lực cũng quá mạnh đi!

Nhất là tốc độ vừa rồi từ không trung đi tới trước mặt, tựa như vượt qua không gian, so với Hành Giả Vô Cương của hắn cũng không hề yếu!

- Bớt giận, bớt giận, Tô Bính hắn không phải cố ý... Chỉ là quá mức tức giận, mới không giữ mồm giữ miệng...

Thấy đồng bạn của mình bị một chân đạp bay, mấy vị trưởng lão khác đều hai mặt nhìn nhau, dừng lại một chút, vội vàng lao đến, không ngừng an ủi, sợ thanh niên trước mắt này nổi giận lần nữa.

- Ta nói qua, có thể mắng ta, nhưng không nên mắng muội muội ta, kéo một chữ cũng không được...

Ánh mắt thanh niên lạnh lùng.

- Vâng, vâng... Tô lão đầu, còn không qua đây xin lỗi!

Khóe miệng lão giả trước đó giật một cái, quay đầu hét lớn.

- Khụ khụ!

Tô Bính Tô trưởng lão từ trong phế tích đứng dậy, ho ra một ngụm máu tươi, biểu lộ muốn khóc đi tới trước mặt, chắp tay nói:

- Tô Bính sai, mong được tha thứ!

Một ngày bị người đánh vào tường hai lần...

Cái này gọi là chuyện gì!

- Như vậy còn tạm được, về sau chú ý một chút!

Lúc này Phá Hư Vương mới thoả mãn nhẹ gật đầu.

- Ây...

Trương Huyền cùng Trần Nhạc Dao hai mặt nhìn nhau, đều kinh ngạc đến không ngậm miệng được.

Thật ngông cuồng!

Đồ vật khảo hạch của người ta biến thành phế tích, người khác mắng một câu, trực tiếp đánh một trận...

Trong nháy mắt Trương Huyền cảm thấy mình thật sự là quá thiện lương, quá dễ nói chuyện.

Trước kia hắn cũng phá hư qua, nhưng đều cho đối phương đầy đủ đền bù, thậm chí còn giúp chữa trị...

Mà kẻ trước mắt này, căn bản không nói đạo lý ah!

Làm hỏng lại như thế nào? Dám nói nửa chữ không, đánh ngươi răng rơi đầy đất, lập tức xin lỗi...

- Được rồi, lễ vật thì không cần, ta làm người tương đối hiền hoà, không muốn gây chuyện!

Phá Hư Vương xua tay.

Khóe miệng của tất cả trưởng lão khảo hạch trận pháp co giật. Chỉ là nói xin lỗi... Ai con mẹ nó nói cho ngươi lễ vật? Còn hiền hoà? Không muốn gây chuyện...

Ngươi đây là không có giết chết chúng ta, nên cảm thấy không gọi sự tình a?

- Mẫu mực của đời ta ah!

Trương Huyền há miệng, hồi lâu không cách nào khép lại, á khẩu không trả lời được. Khó trách tên này được người xưng là Phá Hư Vương, quả nhiên trâu bò!

Mình so sánh với đối phương vẫn kém một đoạn rất lớn, căn bản không có khả năng so sánh.

- Bậc thang trận pháp này...

Đám người Tô trưởng lão kìm nén đến sắc mặt đỏ lên, cũng nhịn không được nữa, chỉ phế tích trên đất.

- Nói xin lỗi thì không cần nói tiếp, ta còn không có khảo hạch xong Trận Pháp sư bát tinh, các ngươi nhìn một chút, nghĩ biện pháp nhanh chữa trị bậc thang, ta thi xong lại nói!

Phá Hư Vương nói.

- Cái này...

Đám người nói không ra lời.

Trương Huyền cũng cảm thấy rung động.

Người... thật có thể vô sỉ đến như vậy sao?

Vừa biến bậc thang khảo hạch của người ta thành phế tích, không chỉ không bồi thường, đánh người một chầu, còn muốn người ta nhanh chữa trị...

Mặt đâu?

- So sánh với hắn, da mặt của ta vẫn là quá mỏng!

Trương Huyền xấu hổ.

Nhìn thấy không? Đây mới gọi là không biết xấu hổ, đây mới gọi là Phá Hư Vương!

Mình chỉ là trò đùa trẻ con mà thôi, không đáng giá nhắc tới.

- Khảo hạch bậc thang, là công hội phái ra tám vị Trận Pháp sư cửu tinh, xây dựng hơn ba tháng, mới hoàn thành, thực lực của chúng ta... Còn chưa đủ chữa trị!

Tô trưởng lão hơi đỏ mặt nói.

Trận Pháp sư cửu tinh, bố trí trận pháp dưới cửu tinh, trong nháy mắt liền có thể hoàn thành...

Nhưng áp súc trận pháp ở trong một bậc thang, hơn nữa để cho người ta tiếp xúc liền rơi vào trong đó, tiến hành khảo hạch... Quá khó khăn!

Cho dù loại Trận Pháp sư cấp bậc này, không có đủ thời gian cũng không thể nào làm được.

- Không thể chữa trị? Ta phải nhanh chóng khảo hạch Trận Pháp sư, không có thời gian chậm trễ!

Phá Hư Vương nhíu mày.

- Thật ra thì cũng không cần gấp, vừa rồi tình huống khảo hạch chúng ta đều nhìn thấy, đã đạt tới thứ bậc 79, cách 80 con kém một bước, nói rõ thực lực của ngươi đã đạt đến Trận Pháp sư bát tinh, chúng ta có thể liên danh giúp ngươi xin huy chương bát tinh, như vậy không cần phải khảo hạch!

Da mặt của Tô trưởng lão co giật, nghĩ đến một cái phương pháp, vội vàng nói.

Coi như sửa xong, cũng không đủ tên này chơi... đến lúc đó lại đổ sụp một lần, còn không bằng bán một cái nhân tình, để hắn trực tiếp thông qua. Lấy tình huống vừa rồi, hắn thông qua tầng thứ tám mươi là chuyện ván đã đóng thuyền, không cần thiết rầu rĩ.

- Xin giúp ta?

Phá Hư Vương sững sờ:

- Vậy làm sao được? Ta khảo hạch phụ tu, từ trước tới nay đều là hàng thật giá thật, chưa từng giở trò dối trá, lại nói, Trận Pháp sư bát tinh là nhược điểm của ta, đã muốn khảo hạch, thì nhất định phải khảo hạch xong... Đưa huy chương, ta không muốn!

- ...

Đám người Tô trưởng lão nắm tóc.

Ngươi có chịu yên không? Chúng ta đã nhận thua, muốn đưa ngươi huy chương, thế mà còn không chịu... Nhất định phải ép người điên sao?

- Cái này...

Tô trưởng lão, ta có thể chen một câu hay không?

Thấy hai bên không biết nên nói thế nào, bầu không khí xấu hổ, Trương Huyền nhịn không được nữa đi lên phía trước.

- Trương sư mời nói!

Tô trưởng lão ôm quyền.

Dù gia hỏa này cũng làm sập đại điện, nhưng so sánh với Phá Hư Vương, vẫn thuần khiết như hoa trắng, để cho người ta càng xem càng cảm thấy nhân phẩm không tệ.

- Cái bậc thang này sụp đổ, có phải ta cũng không có cách nào khảo hạch hay không?

Trương Huyền hỏi.

Hiện tại hắn rất quan tâm cái này, muốn nhanh khảo hạch Trận Pháp sư bát tinh, nhìn một chút sách, sau đó liên hệ Triệu Nhã, xem hiện tại đệ tử sống như thế nào...

Cái đồ chơi này sập, có phải mình cũng không có cơ hội khảo hạch hay không?

- Cái này...

Tô trưởng lão tràn đầy rầu rĩ:

- Thật ra thì cũng không phải không có cách nào, chỉ bất quá thời gian khảo hạch có thể sẽ rất dài...

- Ồ?

Ánh mắt Trương Huyền sáng lên.

- Chính là hiện tại xin tổng bộ, để tổng bộ truyền đến một trận đồ hoàn toàn mới, người tham gia khảo hạch bắt đầu học tập, sau đó bố trí ra, chỉ cần thành công, cấp bậc Trận Pháp đạt tới yêu cầu, cũng có thể tính là thông qua...

Tô trưởng lão dừng lại một chút, sau đó nói.

Đây thật ra là phương pháp khảo hạch Trận Pháp sư nguyên thủy nhất, chỉ bất quá để Trận Pháp sư thất tinh đỉnh phong bố trí trận pháp cấp tám, không có mấy tháng là rất khó làm được, bởi vì tốn thời gian quá lâu, hàng năm người khảo hạch lại nhiều, loại phương pháp vụng về này dần dần bị đào thải.

- Trận pháp dính dáng dung hợp địa hình, dung hợp hoàn cảnh bốn phía, kết hợp tự nhiên... tìm ra tất cả tiết điểm, quả thực phải hao phí không ít công phu!

Trương Huyền gật đầu:

- Bất quá không sao cả, ta bằng lòng tiếp nhận loại khảo hạch này!

Trận Pháp sư thất tinh khác, bố trí trận pháp cấp tám cấp độ nhập môn, khả năng thật tiêu tốn rất nhiều thời gian, hắn không giống, vị trí trận cơ,

Minh Lý Chi Nhãn quét qua liền có thể nhìn rõ ràng, coi như làm không được, Thiên Đạo thư viện xuất mã, mọi việc cũng đều thuận lợi. Đơn giản đến cực điểm.

- Đã có biện pháp này, ta cũng muốn khảo hạch...

Tô trưởng lão còn chưa kịp trả lời, Phá Hư Vương ở một bên cũng mở miệng.

- Ngươi cũng muốn?

Nghe hắn muốn tiếp tục khảo hạch, mọi người đều run rẩy.

- Đúng vậy!

Phá Hư Vương gật đầu.

- Ha ha, vị bằng hữu này, thật ra thì để đám người Tô trưởng lão giúp ngươi xin, đã không cần khảo hạch, cần gì lại phiền toái như vậy!

Thấy hắn khăng khăng muốn khảo hạch, Trương Huyền nhịn không được an ủi một câu. Đã có thể xin, cần gì phí nhiều chuyện như vậy.

- Giúp xin huy chương, như là người khác bố thí, danh không chính, ngôn bất thuận!

Phá Hư Vương xua tay.

- Tổng bộ của công hội Trận Pháp sư ban bố huy chương, chứng minh đã công nhận... Làm sao có thể danh bất chính, ngôn bất thuận?

Nói đến đây, Trương Huyền cười cười, cổ tay khẽ đảo, lấy ra huy chương của mình:

- Ngươi nhìn, huy chương Trận Pháp sư thất tinh này của ta, là Thanh Nguyên đế quốc Trận Pháp sư công hội Hàn hội trưởng giúp xin, ta cũng không có tham gia khảo hạch!

- Cái này...

Phá Hư Vương nhíu mày:

- Loại xin này hẳn là rất khó a?

Trực tiếp đạt được tư cách xin, khẳng định không dễ dàng, vị trước mắt này có thể để cho hội trưởng của Trận Pháp sư công hội giúp, chẳng lẽ cũng giống như mình, là thiên tài siêu cấp?

- Đúng là không quá dễ dàng, xin thật rất khó!

Trương Huyền cảm khái một tiếng, cổ tay lật qua, lấy một đống huy chương, bày ra từng cái.

- Ngươi nhìn ta, huy chương Ma Âm sư thất tinh này, xin; huy chương Luyện D8an sư thất tinh, xin; huy chương Thư Hoạ sư thất tinh, xin; huy chương Kinh Hồng sư thất tinh, xin; huy chương Giám Bảo sư thất tinh, xin; huy chương Y sư thất tinh, xin...

- ...

Phá Hư Vương.

- ...

Tất cả trưởng lão.

- ...

Trần Nhạc Dao.

Em gái ngươi

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

- Khụ khụ! Trương sư, ngươi thu lại huy chương đi!

Tô trưởng lão che ngực, không muốn đi nhìn. Đều là người gì a!

Xin, giống như tiến cử vào một học viện nào đó vậy, người khác thu hoạch được muôn vàn khó khăn, kẻ trước mắt này ngược lại tốt, tùy tiện lấy ra một đống, đều con mẹ nó là xin...

Chẳng lẽ đều không cần khảo hạch? Mấu chốt là... mới vừa nói xin rất khó, liền lấy ra nhiều như vậy...

Ngươi đây là khó sao? Sao cảm giác giống như cố ý khoe khoang vậy?

- Đây đều là xin?

Phá Hư Vương nhanh chóng thở hổn hển hai cái, cũng trợn tròn tròng mắt:

- Ngươi đây là phá hủy bao nhiêu thứ, mới được loại đãi ngộ này a?

Hắn phá hủy nơi này ba lần, vừa rồi lại phế bỏ bậc thang trận pháp của người ta... lúc này Tô trưởng lão mới giúp xin, chẳng lẽ tên này cũng giống như hắn, phá đến người khác sợ?

- Phá? Ta không phải Phá Hư Vương!

Trương Huyền liên tục xua tay:

- Ta rất thành thật, có thể được những thứ này, đều dựa vào nhân cách mị lực!

- Nhân cách mị lực? Ta không tin! Không phá, vì sao phải giúp ngươi xin? Vậy ngươi nói một chút, huy chương Trận Pháp sư thất tinh này, vì sao Hàn hội trưởng của Thanh Nguyên đế quốc phải giúp ngươi xin?

Phá Hư Vương không tin.

- Đây là bọn họ gặp được một phong ấn bát tinh, không cách nào phá giải, ta đi qua chọc một lỗ thủng, mới được công nhận...

Nhớ lại tình cảnh gặp Hàn hội trưởng, ở trước cửa Khâu Ngô cung, nghĩ biện pháp phá hủy phong ấn ngăn ở trên miệng núi lửa, lúc này mới đánh nhau quen biết.

- Phá vỡ phong ấn? Cái này cùng phá hoại có gì khác nhau?

Phá Hư Vương nhếch miệng:

- Vậy huy chương Luyện Đan sư thất tinh thì sao?

- Đây là ta biện đan, nói đến hội trưởng của Luyện Đan sư công hội ở Thanh Nguyên đế quốc không lời phản bác, toàn bộ Luyện Đan sư công hội của Hồng Viễn Danh Sư học viện bị phế... Mới, mới lấy được!

Lông mày Trương Huyền nhảy một cái.

- Vậy huy chương Giám Bảo sư thất tinh?

- Ta giám định một bức thư hoạ, bỏ đi một tầng, phân biệt ra vấn đề...

Thanh âm của Trương Huyền chậm chạp.

- Huy chương Ma Âm sư thất tinh thì sao ?

- Tất cả Tiên Hạc khảo hạch đều bị làm ngất, hạc không đủ, Tưởng viện trưởng giúp ta xin...

Khóe miệng Trương Huyền co giật, đã không nói ra được.

Mặc dù hắn không có điên cuồng phá... Nhưng mà làm sao cảm giác, tình huống so với đối phương còn muốn xấu xa? Vốn đang cảm thấy mình là người tốt, nói nói... ngược lại cảm thấy còn không ra gì hơn đối phương...

- Ngươi còn nói không có phá?

Phá Hư Vương không hỏi thêm nữa, khóe miệng cong lên:

- Đúng rồi, vừa rồi ta nghe bên kia ầm ầm một tiếng, sau đó các ngươi tới, có phải đã xảy ra chuyện gì hay không?

- Kiểm tra thực lực, không cẩn thận... làm sập tòa cung điện kia...

Trương Huyền xấu hổ.

Phá Hư Vương bĩu môi:

- Đây là nhân cách mị lực của ngươi?

- Ta...

Trương Huyền nói không ra lời.

Vốn đang tràn đầy tự tin, cảm thấy người khác giúp mình xin, là bởi vì mình ưu tú, chẳng lẽ cũng giống như đám người Tô trưởng lão, là sợ mình phá hư? Nhưng mình thật không phải cố ý a!

Quay đầu nhìn, muốn đám người Tô trưởng lão phân xử, chỉ thấy thân thể mấy vị trưởng lão này lay động, từng cái mặt tái xanh.

Không phải bọn họ sợ hãi, mà là... tới một tên phá hư cuồng thì thôi, hai cái đều là đức hạnh như vậy, địa điểm khảo hạch của Trận Pháp sư bọn

họ, đến cùng trêu ai ghẹo ai a? Có thể qua một ngày yên tĩnh hay không?

- Tô trưởng lão, ngươi nhanh chóng xin tổng bộ đi, ta ý định khảo hạch đạt được huy chương...

Trương Huyền buồn bực, nhịn không được nói.

Hắn thật chỉ muốn khảo hạch, không muốn làm loạn. Khó trách vị Phá Hư Vương trước mắt này không nguyện ý người khác xin huy chương, lấy ra, danh khí quả thực không tốt lắm...

- Ta kiểm tra cùng hắn!

Phá Hư Vương chen vào nói.

Tô trưởng lão gật đầu, xoay người rời khỏi. Bố trí trận pháp khảo hạch mà nói, chỉ là phiền phức, sẽ không tạo thành phá hư quá lớn, hắn có thể tiếp nhận. Thời gian không dài liền đi trở về:

- Đây là trận đồ cấp tám nhập môn ta mới xin từ tổng bộ tới, các ngươi có thể học tập ba ngày, chỉ cần trong vòng ba tháng bố trí ra trận pháp, coi như thông qua!

Nói xong, bàn tay của Tô trưởng lão duỗi ra, một cái trận đồ chậm rãi bay tới, huyền phù ở trước mặt hai người.

Cực kỳ phức tạp, yêu cầu đối với môi trường rất cao, mặc dù là trận đồ cấp tám nhập môn, nhưng khó hơn trận pháp thất tinh đỉnh phong rất nhiều.

- Đơn giản hơn của Trần Nhạc Dao nhiều, rất dễ dàng bố trí...

Nhìn một cái, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm.

Mặc dù hắn là Trận Pháp sư thất tinh, nhưng lý giải trận pháp đã gần như ngang hàng bát tinh sơ kỳ, trận pháp phức tạp là rất khó hoàn thành, nhưng loại cấp độ nhập môn này, vẫn tương đối nhẹ nhõm.

- Ha ha, ta đọc sách tương đối nhanh, xem ra ta sẽ bố trí trước!

Trong lòng đang cảm khái, liền nghe Phá Hư Vương ở một bên hưng phấn cười to.

- Ngươi đọc sách nhanh?

Thấy hắn hưng phấn như thế, Trương Huyền quay đầu.

- Đúng vậy, trận pháp này, mặc dù phức tạp, nhưng mà lấy năng lực của ta, chỉ cần nửa ngày liền có thể xem xong, hơn nữa triệt để lý giải!

Phá Hư Vương tự tin nói.

Có thể ở chừng ba mươi tuổi liền nắm giữ thực lực mà ngay cả Tô trưởng lão cũng khó chống lại, thiên phú của hắn không cần bàn cãi, tự nhiên cũng có tự tin tuyệt đối.

- Ngươi thì sao?

Phá Hư Vương tràn đầy tự tin nói xong, cười khanh khách nhìn qua, trong mắt như mang theo hương vị khảo nghiệm.

Tên này giống như hắn, đều ưa thích phá hư, vừa vặn cùng đi khảo hạch Trận Pháp sư bát tinh, trong lòng sinh ra so sánh, muốn nhìn xem bằng vào thực lực, ai có thể bố trí trận pháp này ra trước, thuận lợi thông qua khảo hạch.

- Ta?

Trương Huyền chần chờ một chút, không có trực tiếp trả lời, mà nhìn về phía Tô trưởng lão:

- Có trận kỳ bố trí trận pháp này không?

- Đã chuẩn bị xong...

Không biết vì sao hắn hỏi như vậy, Tô trưởng lão khẽ đảo cổ tay, trên mặt đất lập tức nhiều ra một đống trận kỳ, tất cả đều đạt đến cấp tám.

- Đa tạ!

Trương Huyền nhẹ nhàng cười, bàn tay trảo một cái, trận kỳ lập tức lăng không bay lên, ngón tay búng ra.

Rầm!

Mấy trăm cây trận kỳ lập tức gào thét bay ra ngoài, từng cái thẳng tắp đâm vào bốn phía.

- Đây là muốn làm gì?

Thấy hắn ném trận kỳ, tất cả mọi người đều có chút choáng váng, không biết muốn làm cái gì. Không để ý tới mọi người kinh ngạc, Trương Huyền lười nói nhảm, lùi về phía sau mấy bước, đột nhiên bàn chân đạp mạnh.

Ông!

Một tiếng nổ vang, khu vực trận pháp bao phủ lập tức sinh ra sương mù dày đặc, trận pháp cấp tám nhập môn... Khởi động!

- Được rồi!

Trương Huyền vỗ tay một cái:

- Ta đã bố trí xong...

- ...

Phá Hư Vương.

- ...

Đám người Tô trưởng lão.

- ...

Trần Nhạc Dao.

- Khụ khụ!

Qua nửa ngày, đám người Tô trưởng lão mới tĩnh hồn, dọc theo trận pháp hắn mới vừa bố trí quay một vòng, xác định nhiều lần, không có bất cứ vấn đề gì, lúc này mới gật đầu:

- Trương sư quả thực hoàn thành trận pháp này, thông qua khảo hạch Trận Pháp sư bát tinh...

- ...

Phá Hư Vương như không thở nổi.

Vốn muốn cùng đối phương khảo hạch, đả kích đối phương một chút, để hắn biết lợi hại, kết quả... Mình bị đả kích!

Hắn còn chưa xem xong nội dung trong trận đồ, đối phương liền bố trí ra trận pháp...

Tốc độ cũng quá nhanh đi!

- Được rồi, ta không bố trí, Tô trưởng lão, giúp ta xin đi!

Bàn tay vẫy một cái, Phá Hư Vương khẽ nói.

- Cái này... Được rồi!

Tô trưởng lão gật đầu.

Trước đó đã đáp ứng đối phương, không muốn thi tốt nhất, bọn họ cũng có thể giảm bớt không ít phiền phức.

- Đa tạ!

Phá Hư Vương nhẹ gật đầu, tay vẫy một cái:

- Nơi này tổn thất, ta sẽ sai người tới đền bù, bậc thang trận pháp cũng sẽ tìm người giúp xây dựng lại!

- Vậy làm phiền...

Nghe được nói như vậy, đám người Tô trưởng lão thở phào nhẹ nhõm. Trương Huyền cũng âm thầm gật đầu. Còn nghĩ đối phương thật sự là hung hăng càn quấy, không nói đạo lý, hiện tại xem ra, cũng không phải như vậy.

- Không cần khách khí!

Phá Hư Vương quay đầu nhìn lại:

- Ngươi gọi Trương Huyền?

- Vâng!

Trương Huyền gật đầu.

- Tân sinh năm nay tới a? Nếu không, không có khả năng chưa từng nghe qua!

Phá Hư Vương nhíu mày.

Trong nháy mắt bày trận, cường đại như thế, nếu như sớm tới, hắn khẳng định đã nghe qua.

- Đúng vậy!

- Không sai, có thiên phú, có thực lực, còn không kiêu không gấp, khiêm tốn giống như ta, hợp khẩu vị của ta!

Phá Hư Vương thoả mãn nhẹ gật đầu.

- Khách khí!

Trương Huyền cười cười.

Thực lực của đối phương bày biện ở nơi đó, vừa nhìn liền biết cực kỳ không đơn giản. Có thể quan hệ thân thiết với người như vậy, khẳng định không phải chuyện xấu.

- Ta đi trước, về sau muốn khảo hạch những nghề nghiệp khác, có thể gọi ta một tiếng, không ít chức nghiệp ta đều có quan hệ, bọn họ đều sẽ cho ta mặt mũi!

Phá Hư Vương dặn dò.

Trương Huyền không ngừng gật đầu.

Nói xong, Phá Hư Vương rất hài lòng đi ra ngoài. Thấy hắn đi xa, Trương Huyền nghi ngờ nhìn về phía đám người Tô trưởng lão cách đó không xa, truyền âm qua:

- Tô trưởng lão, không biết vị Phá Hư Vương này là thiên tài nhà nào?

Có thể ép bọn hắn chịu thiệt, không dám nhiều lời, tuy thực lực rất trọng yếu, càng quan trọng hơn là, sau lưng tất nhiên có một thế lực bá chủ. Nếu không khẳng định sớm đã bị Thánh Tử điện khai trừ, làm sao có thể cho phép thái độ như thế.

- Hắn... Ngươi không nhận ra?

Tô trưởng lão không còn gì để nói.

Trò chuyện vui vẻ như vậy, ngay cả biết cũng không biết? Trương Huyền lắc đầu.

- Lạc gia, Lạc Huyền Thanh!

Tô trưởng lão nói.

- Thánh Nhân Lạc gia?

Trương Huyền sững sờ.

Đang muốn tìm người Lạc gia, không nghĩ tới vị này chính là, trẻ tuổi như vậy liền có loại thực lực này, địa vị ở Lạc gia hắn cũng không thấp a? Nghĩ đến cái này, vội vàng hỏi thăm:

- Không biết vị Lạc Huyền Thanh này, ở Lạc gia có thân phận gì?

- Thân phận gì?

Thấy hắn quả nhiên không biết, Tô trưởng lão bất đắc dĩ:

- Hắn là con trai thứ sáu của Lạc gia gia chủ, nếu như ngươi không biết hắn là ai, vị tiểu công chúa nổi danh Lạc gia kia, hắn phải biết a! Chính là muội muội của hắn, nếu không... Ta chỉ nói một câu nói nhảm, cũng không đến mức bị đánh một trận tơi bời!

- Hắn là... ca ca của Nhược Hi? Anh vợ?

Trương Huyền cứng ngắc tại chỗ, vội vàng quay đầu, thấy vị Phá Hư Vương Lạc Huyền Thanh kia còn chưa đi xa, nhịn không được hô lên:

- Đại cửu... Lạc Huyền Thanh, Lạc huynh...

Nghe được tiếng la, Lạc Huyền Thanh nhíu mày xoay người lại. Thấy hắn quay đầu, nghĩ đến lập tức có thể biết tin tức của Nhược Hi, Trương Huyền tràn đầy kích động, nhịn không được mở miệng:

- Muội muội ngươi...

- Muội muội ngươi!

Lời còn chưa dứt, Lạc Huyền Thanh gầm thét một tiếng, đã xuất hiện ở trước mắt, một cái nắm đấm mạnh mẽ đập ở trên mặt.

Bành!

Trương Huyền bay ngược ra ngoài, đầu cắm ở trên vách tường.

Ầm! Rầm!

Vừa rồi bị Tô trưởng lão va một phát, hiện tại cũng không chịu nổi, cung điện rầm rầm sụp đổ.

Gặp lại Triệu Nhã

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

- Niệm tình ngươi vi phạm lần đầu, tha cho ngươi một lần, còn dám mắng ta, liền giết ngươi!

Lạc Huyền Thanh đánh bay Trương Huyền xong, hừ lạnh một tiếng, xoay người rời đi, thời gian nháy mắt biến mất tại nguyên chỗ, không thấy tung tích.

- ...

Trương Huyền xoa xoa đầu, từ trong phế tích bò ra, muốn ngăn lại, nhưng biết không đuổi kịp, mặt mũi im lặng.

Ta thật chỉ là muốn hỏi tin tức của Lạc Nhược Hi một chút, cũng không phải là muốn mắng ngươi...

Càng không nghĩ đến mắng muội muội ngươi ah! Còn kích động như vậy ư?

Hít sâu một hơi, vận chuyển Thiên Đạo chân khí khôi phục thương thế, cảm giác tràn đầy chán chường.

Thực lực vẫn là quá thấp.

Vừa rồi đối phương nháy mắt đi tới trước mặt, ngay cả phản ứng cũng không có, liền bị khóa lại thân thể, lời nói cũng nói không ra...

Nếu như thực lực mạnh hơn chút, liền không đến mức bị động như vậy, bị người ta đập phát chết luôn.

May mắn, đối phương hạ thủ lưu tình, nếu không, đầu khẳng định bạo.

Cái này gọi chuyện gì...

Lần đầu tiên gặp anh vợ, bị một quyền đánh bay...

- Phải nhanh tu luyện một chút, ngay cả anh vợ cũng đánh không lại, làm sao đi Trương gia cướp cô dâu?

Buồn bực một hồi, ánh mắt lần nữa kiên định.

Vị anh vợ này, ở Lạc gia chỉ là vãn bối, đã mạnh mẽ như vậy, Trương gia là đệ nhất gia tộc, đương nhiên lợi hại hơn, thật muốn cướp cô dâu, nhất định phải đuổi trước tháng tư sang năm, thuận lợi phá giải phong ấn trên Điện Chủ lệnh, trở thành Điện Chủ chân chính mới được!

Như vậy, bất kể thân phận hay thực lực, mới có thể để cho Trương gia kiêng kị, Lạc gia thuyết phục.

- Trương sư, ngươi...

Đang trầm tư, bên tai vang lên thanh âm hỏi thăm, quay đầu nhìn, chỉ thấy Trần Nhạc Dao tràn đầy lo lắng:

- Đầu không có sao chứ?

Bị phá hư vương Lạc Huyền Thanh đánh trúng đầu, tỉnh lại liền ngẩn người, cũng khó trách nàng lo lắng.

- Không có việc gì!

Lắc đầu, Trương Huyền nhìn về phía mấy vị lão giả cách đó không xa:

- Chư vị trưởng lão, hiện tại ta trở thành Trận Pháp sư bát tinh, có thể quan sát thư tịch trận pháp bát tinh không? Không biết nơi nào có, còn

muốn làm phiền dẫn đường một chút!

Thực lực cũng không phải một ngày liền có thể đi đến, đã khảo hạch xong, trước hoàn thành phụ tu Trận Pháp sư lại nói.

Như vậy cũng chuẩn bị cho khảo hạch Danh Sư bát tinh về sau.

- Đọc sách? Đi theo ta!

Tô trưởng lão nhẹ gật đầu.

- Nhạc Dao tiên tử, ngươi đi về trước đi, ta xem sách xong, sẽ tìm được phương pháp bố trí trận pháp, liền đi qua tìm ngươi!

Trương Huyền nói.

- Được!

Trần Nhạc Dao cười cười, xoay người rời khỏi.

Theo sát ở sau lưng Tô trưởng lão, Trương Huyền vòng qua mấy cái hành lang, đi tới trước một điện đường.

- Đây là thư tịch liên quan tới trận pháp bát tinh, ngươi còn chưa có lệnh bài, đây là thủ lệnh một lần duy nhất của ta, cầm có thể tiến vào bên trong, tùy tiện lật xem!

Tô trưởng lão gật đầu.

Mặc dù không biết vì sao vị trước mắt này muốn xem sách vào lúc này, nhưng chuyên cần học tập lúc nào cũng là chuyện tốt.

- Đa tạ!

Nhận lấy thủ lệnh, Trương Huyền nhấc chân đi vào phòng.

Giống như công hội khác, bên trong lít nha lít nhít thư tịch, mặc dù kém Danh Sư đường, nhưng mỗi một cuốn càng có giá trị.

Con mắt đảo qua từng hàng.

Không đến nửa canh giờ, tất cả sách trong phòng đều bị thu chép xong.

- Chính xác!

Trong đầu quát khẽ, thư viện lay động kịch liệt, một quyển sách xuất hiện ở trước mắt.

Ngón tay điểm một chút, kiến thức ẩn chứa trong đó lập tức chảy vào trong óc.

- Học tập a!

Quay một vòng, tìm một chỗ yên tĩnh, Trương Huyền ngồi xuống, lâm vào trong học tập điên cuồng.

Trận pháp bát tinh, khó khăn hơn thất tinh nhiều lắm, nhất là trận pháp truyền tống, dính dáng lĩnh ngộ không gian, muốn bố trí, thực lực không đủ, cho dù biết trận đồ cũng làm không được.

Bất quá, hắn chỉ là học tập kiến thức, cũng không phải nhất định cần bố trí truyền tống trận, ảnh hưởng cũng không lớn.

Sau hai canh giờ, xoa xoa mi tâm đứng lên.

- Quả nhiên rất khó, bình thường một canh giờ liền gần như học xong, lần này thời gian lại tăng lên gấp đôi...

Trương Huyền than thở một tiếng.

Hao tốn hai canh giờ mới học xong, thực sự quá khó khăn...

Nếu không phải tâm tính của mình tốt, lâu như vậy, khả năng sẽ không kiên trì nổi.

Lắc đầu, không nghĩ nhiều nữa, Trương Huyền tiêu hóa kiến thức vừa mới học được, rất nhanh liền tràn đầy rung động.

Không hổ là Thiên Đạo trận pháp bát tinh, học tập kiến thức trong đó, lý giải trận pháp tăng vọt một đoạn dài, luận kiến thức đơn thuần, đã có thể so với Trận Pháp sư bát tinh đỉnh phong.

Nhưng thực lực của hắn chỉ có Xuất Khiếu cảnh sơ kỳ, muốn bố trí một chút trận pháp lợi hại, vẫn không cách nào làm được.

Hai canh giờ điên cuồng học tập, để hắn tràn đầy mỏi mệt.

Trận pháp càng cao cấp sẽ càng rườm rà, cần các loại tính toán, không chỉ yêu cầu thực lực, đối với trí tuệ cũng có yêu cầu cực lớn, nếu không phải thiên phú của hắn tốt, muốn học xong nhanh như vậy, chỉ sợ cũng làm không được.

- Trận pháp kia của Trần Nhạc Dao, có thể nhẹ nhõm bố trí...

Mặc dù mệt mỏi, trong mắt lại phóng ra vẻ hưng phấn.

Lý giải trận pháp tăng vọt đến bát tinh đỉnh phong, trận pháp kia của Trần Nhạc Dao, ở trong mắt đã không còn bí mật, có thể tuỳ tiện bố trí ra.

Ở tại chỗ điều chỉnh một hồi, cảm giác tinh khí thần hoàn toàn khôi phục, lúc này mới đi ra Tàng Thư khố, dựa theo ký ức, đi đến nơi ở của mình.

Thời gian không dài, đi tới trước mặt, không có vào tiểu viện của mình, mà đi tới tiểu viện của Trần Nhạc Dao, gõ cửa một cái.

- Mời vào!

Bên trong vang lên thanh âm thanh thúy của Trần Nhạc Dao.

Đẩy cửa đi vào, chỉ thấy nữ hài yên tĩnh đứng ở giữa viện, thân thể bày thành một tư thế cổ quái, có lồi có lõm, hiển lộ ra dáng người cao ngất, huyệt đạo toàn thân mở ra, không ngừng hấp thu linh khí trong thiên địa.

Nhìn một cái, Trương Huyền biết, đây là một phương pháp lúc trước hắn sửa chữa trong Âm quyết, có khả năng tăng thêm tốc độ hấp thu linh khí, còn có thể hóa giải tai hoạ ngầm do âm dương mất cân đối mang tới.

Thường xuyên rèn luyện, càng có thể để cho dáng người của nữ hài trở nên hoàn mỹ.

Động tác của đối phương tiêu chuẩn, chỉ liếc mắt nhìn liền biết bình thường rèn luyện không ít.

- Trương sư, ngươi tìm được phương pháp rồi?

Chậm rãi thu hồi động tác, Trần Nhạc Dao mỉm cười, giống như trăng tròn chiếu sáng không gian.

Không thể không nói, dung mạo của Trần Nhạc Dao không tầm thường, không kém đám người Hồ Yêu Yêu chút nào.

Nếu không, cũng không có khả năng dẫn đến Trương Khiêm đặc biệt tới lấy lòng.

- Ừm, ngươi xem ở nơi nào bố trí thuận lợi nhất?

Trương Huyền nói.

Đối phương có xinh đẹp hay không, không quan trọng, trọng yếu nhất là sắp liên hệ được Triệu Nhã.

- Ngay ở gian phòng kia đi!

Trần Nhạc Dao chỉ.

Tiểu viện của học viên tinh anh có mấy gian phòng, có thể làm chỗ tu luyện hoặc tiếp khách.

Địa phương nàng chỉ, chính là gian phòng sát phòng ngủ của nàng.

- Được!

Quay quanh gian phòng một vòng, Minh Lý Chi Nhãn của Trương Huyền lóe lên, một lát sau nhìn qua:

- Có trận kỳ cấp tám không?

- Có!

Ngón tay búng một cái, đưa tới mấy trăm cây trận kỳ.

- Đi!

Trương Huyền quát khẽ, trận kỳ lơ lửng, từng cây trận kỳ nhanh chóng tản ra bốn phía, thời gian nháy mắt cắm vào vị trí chỉ định.

Tìm đúng vị trí, bàn chân đạp mạnh.

Ông!

Trận pháp lập tức vận chuyển.

- Ngọc bài đưa tin đâu?

Kiểm tra một lần, phát hiện không có vấn đề gì, Trương Huyền kích động nhìn qua.

Trần Nhạc Dao xòe bàn tay ra, một cái ngọc bài bay đi, nhẹ nhàng rơi vào chính giữa trận pháp.

Nàng tiêu tốn mấy tháng mới có khả năng bố trí ra, nói rõ ở trận pháp cũng đạt tới bát tinh, đương nhiên có thể tuỳ tiện phân biệt ra được trận tâm ở vị trí nào, đặt ngọc bài ở chỗ đó, uy lực càng lớn.

Ông!

Ngọc bài rơi vào trận tâm, trận pháp lắc lư một cái, lóe ra ánh sáng ôn nhuận, giống như liên tiếp đến địa phương rất xa.

Biết thanh niên trước mắt rất vội, Trần Nhạc Dao cũng không nói nhảm, đi tới trước mặt, ngón tay điểm mấy lần, truyền qua một tin tức.

Ông!

Thời gian không dài, thanh âm nhẹ nhàng vang lên, sau đó trận pháp lay động, ở trước mắt tạo thành một mâm tròn.

Phía trên bay lên sương mù, một khuôn mặt mỹ lệ làm người ta thán phục chậm rãi hiện lên.

Triệu Nhã!

Hơn nửa năm không thấy, lúc này nữ hài hoàn thiện hơn trước kia rất nhiều, từ trong ra ngoài, tản mát ra khí chất ưu nhã, nhất là dung mạo, dù còn có thể nhìn ra hình dáng trước kia, lại trở nên càng thêm mỹ lệ, như nhân vật trong tranh, nhìn lên một cái, liền kìm lòng không được ngừng thở.

Quá đẹp! Mỗi một chỗ, đều giống như Thiên Công điêu khắc, tìm không ra thiếu hụt mảy may.

Trước đó Triệu Nhã đã xinh đẹp hơn đám người Hồ Yêu Yêu, sau khi kích hoạt thể chất, càng đạt đến đỉnh phong, so với Lạc Nhược Hi không có ngụy trang cũng không hề yếu!

- Trương sư, ngươi cùng thiếu cung chủ trò chuyện, ta đi ra ngoài trước...

Biết thầy trò gặp mặt, tất nhiên có không ít lời muốn nói, Trần Nhạc Dao lui về phía sau, xoay người rời khỏi phòng.

- Lão sư... Thật sự là người? Người đến Thánh Tử điện?

Nàng vừa rời đi, nữ hài trong kính cũng nhịn không được nữa, vội vàng hô lên, hốc mắt hơi ửng hồng.

Nhìn thấy học sinh trở nên càng thêm mỹ lệ, Trương Huyền biết Băng Nguyên cung không có bạc đãi, khẳng định là hao tốn đánh đổi to lớn, trợ giúp kích hoạt thể chất, trong mắt tràn đầy vui mừng.

Trước đó không thấy, chỉ cảm thấy có vô số lời muốn hỏi thăm, chân chính nhìn thấy, lại phát hiện một chữ cũng nói không ra.

Tất cả tình cảm, tất cả trông đợi… đều chảy xuôi ở trong lòng, không biết nên hỏi thăm như thế nào.

Nhẫn nhịn rất lâu, lúc này mới nhìn kỹ nữ hài trong gương, từng theo ở phía sau không ngừng hô “sư phụ”, thanh âm của Trương Huyền mang theo ngập ngừng cùng lo lắng.

- Triệu Nhã, trò... có khỏe không?

Thông đạo Khôi Lỗi

dtv-ebook.com

Nguồn: TruyenYY

Nhóm: TTTV

- Tôn Cường, ngươi đi tìm hiểu một chút, có đồ vật như đan dược, linh dịch, hoặc linh thạch vượt qua Tinh Nguyên thượng phẩm không, thuận tiện hỏi rõ ràng giá cả, ta muốn mua sắm!

Trong sân, Trương Huyền phân phó một tiếng.

Sau khi trò chuyện với Triệu Nhã một hồi, liền trở lại chỗ ở.

Tôn Cường làm quản gia của hắn, lần này cũng đi theo, dù sao tiểu viện của Thánh Tử điện tương đối rộng, ở mấy người cũng không chật.

- Vâng!

Tôn Cường gật đầu, lui ra ngoài.

Có thể đi vào lớp tinh anh, hầu như đều là nhân vật trọng yếu của các thế lực lớn, loại người này, trọng yếu nhất là tu luyện, việc vặt sinh hoạt đều sẽ có người chuyên môn phụ trách, thật giống như bên cạnh Trương Khiêm có Trương Dụ vậy.

Tôn Cường làm quản gia, chỉ cần đăng ký trình báo, sẽ có khả năng lấy được huy chương, đi vào Thánh Tử điện, mà không bị trận pháp công kích.

- Nhất định phải tăng thêm tốc độ tu luyện...

Thấy hắn rời khỏi, Trương Huyền lắc đầu.

Cùng Triệu Nhã nói chuyện phiếm, phát hiện học sinh của mình chỉ hơn nửa năm không thấy, tu vi đã đạt đến Thánh Vực thất trọng! So với hắn mạnh mẽ hơn không biết bao nhiêu lần.

Ngay cả học sinh cũng không bằng, anh vợ thì một quyền đánh bay hắn...

Loại thực lực này, làm sao để Lạc Nhược Hi gả cho mình? Không nhanh chút tăng lên, không sánh bằng bạn gái, không sánh bằng học sinh, ngay cả thuộc hạ cũng không phải đối thủ...

Thậm chí ngay cả phân thân cũng có thể nhẹ nhõm ngược đãi hắn, nghĩ như thế nào cũng cảm thấy mất mặt! Từ trước đến nay, đều cảm giác thiên phú không tồi, tốc độ tu luyện không chậm, giờ phút này mới phát hiện... Không là cái gì cả!

Bên cạnh hắn, từng người đều quá biến thái! Bởi vậy vừa đến, liền an bài Tôn Cường đi tìm bảo vật ẩn chứa năng lượng càng cao hơn.

Giờ phút này, thiếu nhất chính là thứ đó.

- Nhanh chóng tăng lên, có hai phương án!

Tôn Cường ra ngoài, Trương Huyền thì đỡ cằm trầm tư.

- Thứ nhất, tìm kiếm công pháp bí tịch của Xuất Khiếu cảnh, Lĩnh Vực cảnh, hình thành Thiên Đạo công pháp, nhanh chóng học tập!

- Thứ hai, tìm kiếm pháp quyết tu luyện liên quan tới linh hồn, ngưng tụ Thiên Đạo Vu Hồn, để nguyên thần trở nên mạnh hơn, hai thứ này, bất kể cái nào, cũng có thể làm cho thực lực bạo tăng!

- Đương nhiên, có thời gian, còn cần tìm kiếm đồng kỹ tu luyện ánh mắt, bổ sung Cửu U Thần Đồng, không tu luyện được cái này, sẽ không cách nào trở thành Điện Chủ danh chính ngôn thuận!

Tu luyện đơn giản là chân khí, nguyên thần, hiện tại hắn chỉ có một bộ phận công pháp của Xuất Khiếu cảnh, pháp quyết Lĩnh Vực cảnh thấy đều chưa thấy qua, nhất định phải tăng thêm tốc độ.

Lấy thân phận ngọc bài ra nhìn một hồi, âm thầm gật đầu.

- Muốn quan sát công pháp bí tịch, cần sức chiến đấu đạt tới cảnh giới nhất định, cũng chính là... Thông qua thông đạo Khôi Lỗi! Ở đây kiên trì thời gian càng dài, có khả năng quan sát công pháp sẽ càng lợi hại...

Quy củ của Thánh Tử điện khác biệt Danh Sư đường, Danh Sư học viện trước đó gặp qua.

Muốn xem công pháp, bí tịch, đầu tiên cần nhìn lực chiến đấu của ngươi đạt đến cảnh giới gì.

Sức chiến đấu cùng cấp bậc càng mạnh, lấy được bí tịch sẽ càng lợi hại, phù hợp lý niệm tùy theo tài năng tới đâu mà dạy của Khổng sư.

Công pháp tốt, truyền cho tầm thường, không cách nào luyện thành không nói, còn hại đối phương.

Thật giống như kiếp trước, đưa xe thể thao tốt nhất cho nửa vời, không phải ý tốt, mà là giết người.

Bởi vậy, thông đạo Khôi Lỗi phân cấp sức chiến đấu, chính là vì kiểm nghiệm thực lực của người tu luyện, cấp bậc tới rồi, bí tịch đối ứng cũng chuẩn bị xong, đẳng cấp khác biệt, để tu luyện giả có thể phát huy sở trường của mình, học tập tốt hơn.

- Thông đạo Khôi Lỗi, chia làm mười cấp: Giáp, Ất, Bính, Đinh, Mậu, Kỷ, Canh, Tân, Nhâm, Quý, mỗi một cái đều có công pháp đối ứng, phân loại rõ ràng... Bởi vì phân cấp quá nhiều, chủng loại và số lượng công pháp liền bị triệt để tách ra! Mà ta... Muốn là số lượng!

Trương Huyền nhíu mày.

Hắn không có yêu cầu quá lớn với đẳng cấp công pháp cao thấp.

Bởi vậy, cái gọi là Diễn Không thiên thư, Cửu U Thần Đồng... thời điểm lấy được, cũng không có quá nhiều hưng phấn, ngược lại ghét bỏ...

Không phải ra vẻ thanh cao, mà là công pháp tinh diệu nữa cũng có thiếu hụt, để cho người ta khó mà vào miệng, kém xa tìm một ngàn bản thư tịch bình thường, hình thành Thiên Đạo pháp quyết!

Phương thức đạt được công pháp ở Thánh Tử điện, là phân ra đẳng cấp, năng lực của tu luyện giả...

Nhưng đối với hắn mà nói lại có chút không tốt lắm.

Trước tất cả bí tịch chất thành một đống, liếc mắt qua, liền có thể tập hợp đủ toàn bộ, mà bây giờ, phân tán đến từng thông đạo, muốn sửa sang lại sẽ không dễ dàng như vậy.

- Không nghĩ nhiều như vậy, trước đi qua nhìn một chút...

Rầu rĩ một hồi, nghĩ không ra phương pháp, đành phải lắc đầu, không nghĩ nhiều nữa, đẩy cửa đi ra tiểu viện.

Thông đạo Khôi Lỗi, thuộc về một loại khảo hạch thí luyện, nên ở Nghĩa điện.

Tìm người hỏi thăm một chút, thời gian không dài, liền đi tới trước mặt, một chữ Nghĩa to lớn xuất hiện ở trước mắt, cho người cảm giác hoàn toàn khác biệt chữ Trí.

Chữ Trí để cho trong óc người ta sinh ra ánh sáng, trường kỳ quan sát, trí tuệ sinh sôi, tinh thần càng thêm sáng sủa.

Mà cái này, nhìn một hồi, sẽ làm tâm cảnh của người bao la, trước kia có ưu sầu buồn bực, tất cả đều tan thành mây khói, càng quan trọng hơn là... tình bằng hữu, tình huynh đệ tuôn vào lòng, triền miên trùng điệp, không ngớt không dứt.

Kiểu chữ thoạt nhìn đơn giản, lại cho người cảm giác hào khí ngất trời, bằng lòng rong ruổi sa trường.

- Vị trí của Nghĩa, là cực kỳ đặc thù...

Trương Huyền lẩm bẩm, từ trong tâm cảnh hoảng hốt khôi phục lại.

Cái chữ Nghĩa này, mục đích là vì để cho nhân tộc liên hợp, không còn ngăn cách nữa.

Không cần đoán, cũng biết là Khổng sư lưu lại.

Nếu không, không có khả năng để cho mình thất thần như vậy, đưa đến loại hiệu quả này.

- Chủ nhân, nếu ta nuốt chữ này, tu vi có thể tiến nhanh...

Thanh âm của Ngoan Nhân vang lên, đồng thời còn có tiếng chảy nước miếng.

- Đi qua một bên chơi...

Không thèm để ý gia hỏa ngày ngày chỉ muốn ăn này nữa, nhấc chân đi vào.

Thông đạo Khôi Lỗi ở một góc của Nghĩa điện, là con đường liên tiếp vài cung điện, Trương Huyền nhìn một vòng, tìm được vị trí đối ứng Xuất Khiếu cảnh, đẩy cửa tiến vào.

Hơi khác biệt không khí vắng vẻ khi khảo hạch trận pháp, có điều nhân số cũng không tính quá nhiều.

- Căn cứ trên ngọc bài ghi chép, khảo hạch thông đạo Khôi Lỗi, có thể cho mấy người đồng thời đi vào, đoán chừng đều đang tiến hành khảo hạch...

Cũng không nghĩ nhiều, Trương Huyền đi tới trước đài.

- Ta muốn xông thông đạo Khôi Lỗi, học tập công pháp tu luyện Xuất Khiếu cảnh, phải làm những gì?

Dù trên ngọc bài thân phận có viết một số việc liên quan tới thông đạo Khôi Lỗi, nhưng quy tắc chi tiết lại không kỹ càng.

- Giao nộp một trăm Tinh Nguyên thượng phẩm, xem như phí báo danh, mười cái thông đạo, chọn cái nào cũng được, bất quá nói trước cho ngươi biết, lượng sức mà đi, không nên tự cao tự ngạo, nếu không rất dễ dàng bị Khôi Lỗi ở bên trong đả thương!

Phục vụ viên là nữ hài khoảng hai mươi tuổi, thoạt nhìn có chút thanh tú, thấy hắn hỏi thăm, ngẩng đầu cười giải thích.

- Ừm!

Trương Huyền gật đầu.

Độ khó khảo hạch khác biệt, thực lực của Khôi Lỗi đương nhiên sẽ không tương đồng, cấp bậc càng cao, độ khó càng lớn.

- Ta chọn...

Lấy ra một trăm viên Tinh Nguyên thượng phẩm đưa tới, chần chờ một chút, Trương Huyền đang nghĩ lựa chọn, một thanh âm nhàn nhạt ở cách đó không xa vang lên.

- Ta tuyển thông đạo chữ Bính! Làm phiền Thanh Vũ.

Thanh âm thanh thúy, nghe vào trong tai hết sức thoải mái, quay đầu nhìn, chỉ thấy một nữ tử mặc váy dài màu tím nhạt, đứng ở cách đó không xa, bộ dáng khoảng hai mươi tuổi, khí tức thanh lãnh.

Nữ tử này, không chỉ khí chất rất tốt, dáng người cùng dung mạo cũng không yếu, không kém Trần Nhạc Dao chút nào.

- Thủy sư tỷ, ngươi lại tới, thật đúng là chăm chỉ...

Phục vụ viên tên Thanh Vũ kia ánh mắt sáng lên, cười cười, lấy ra một cái thẻ đưa tới:

- Đây là thẻ vượt quan của ngươi!

- Ừm!

Nhẹ gật đầu, thân thể mềm mại của Thủy sư tỷ xoay một cái, chậm rãi đi ra ngoài.

- Được rồi, vị sư huynh này, ngươi chọn cái nào?

Thấy nàng rời khỏi, Thanh Vũ nhìn qua.

- Ta... Ta cũng tuyển thông đạo chữ Bính đi!

Dừng lại một chút, Trương Huyền gật đầu.

Đã chia làm mười thông đạo, thông đạo chữ Giáp khẳng định là khó khăn nhất, thông đạo chữ Quý đơn giản nhất, dù hiện tại chỉ là Xuất Khiếu cảnh sơ kỳ, nhưng sức chiến đấu chân chính, có thể so với Lĩnh Vực cảnh sơ kỳ, quá khó không dễ thông qua, quá đơn giản, công pháp thiếu hụt lại nhiều, nữ hài phía trước đã lựa chọn chữ Bính, vừa vặn có thể quan sát thực lực của Khôi Lỗi, phán đoán sẽ càng chính xác.

- Thông đạo chữ Bính... Ngươi xác định?

Chân mày của Thanh Vũ cau lại, tràn đầy kinh ngạc.

- Xác định!

Trương Huyền gật đầu, cười nói:

- Làm sao vậy? Có gì không đúng sao?

- Này thì không có!

Nữ hài lắc đầu, nói:

- Thủy sư tỷ là học viên mấy năm trước tuyển vào lớp tinh anh, tu vi đã sớm đạt đến Xuất Khiếu cảnh đỉnh phong... Dù vậy, liên tục xông thông đạo chữ Bính một tháng cũng không có thông qua, ngươi xác định... Muốn đi xông? Nếu như không nhìn lầm, ngươi mới... Xuất Khiếu cảnh sơ kỳ a?

- Xuất Khiếu cảnh đỉnh phong, xông một tháng?

Trương Huyền tắc lưỡi.

Còn tưởng khảo hạch của Xuất Khiếu cảnh đơn giản, nghe khẩu khí của đối phương, hắn không dễ dàng như vậy a.

- Đúng vậy, thông đạo chữ Giáp là khó nhất, khảo hạch là thiên tài đứng đầu nhất, Thánh Tử điện thành lập vài vạn năm, chỉ có rải rác mấy người thông qua, có thể đếm được trên đầu ngón tay! Dù số lượng qua thông đạo Ất chữ nhiều chút, nhưng tuyệt không vượt qua một trăm người. Hai cái trước cũng khó như vậy, thông đạo chữ Bính, có thể tưởng tượng ra được độ khó. Một năm cũng chưa chắc có người đi qua... người thông qua gần đây, là Lạc gia tiểu công chúa... Ngươi trực tiếp xông cái này, ta... không quá ủng hộ a!

Thanh Vũ lắc đầu.

Ba thông đạo Giáp, Ất, Bính, thuộc về cửa ải đầu tiên, đã đạt đến tình trạng làm người ta hoảng sợ, đừng nói Xuất Khiếu cảnh sơ kỳ, coi như đỉnh phong, muốn thông qua cũng rất khó làm được...

Ngươi vừa đến, một lần cũng không có xông qua, liền muốn xông cái này...

Thật đúng là nghé con mới đẻ không sợ cọp.

- Lạc gia tiểu công chúa xông qua?

Trương Huyền sững sờ, mắt sáng rực lên.

- Vâng!

Không nhìn ra vẻ mặt của hắn biến hóa, Thanh Vũ hảo tâm an ủi:

- Ý kiến của ta là, lấy thực lực của ngươi, tốt nhất trước xông thông đạo chữ Quý, cái này đơn giản nhất. Mặc dù ngươi là Xuất Khiếu cảnh sơ kỳ, nhưng chỉ cần sức chiến đấu mạnh, thiên phú không yếu, vẫn có cơ hội thông qua... Thông đạo chữ Bính, đừng suy nghĩ!

- Đa tạ ý tốt... Ta muốn thử một chút, không được sẽ trở lại!

Trương Huyền lắc đầu.

Nhược Hi xông qua, hắn khẳng định cũng muốn xông.

- Không được thì trở lại? Một khi kích hoạt, Khôi Lỗi động thủ, rất dễ dàng bị thương...

Thấy hắn không nghe khuyên can, Thanh Vũ cau mày.

- Ta biết, nhưng vẫn muốn thử xem!

Biết đối phương là có ý tốt, Trương Huyền mỉm cười.

Thủy sư tỷ, cố lên!

dtv-ebook.com

- Được rồi, bị thương đừng có hối hận...

Thanh Vũ lắc đầu, trên mặt không vui, lấy ra một cái thẻ đưa tới:

- Thực sự không kiên trì nổi, liền bóp nát thẻ, Khôi Lỗi sẽ ngừng công kích...

- Đa tạ!

Trương Huyền ôm quyền, xoay người đi về phía vị Thủy sư tỷ kia sắp đi đến.

- Thật sự là không biết sống chết!

Thấy hắn rời khỏi, Thanh Vũ hừ lạnh.

- Làm sao vậy?

Có một phục vụ viên đi tới, thấy nàng không vui liền cười nhìn qua.

- Không có gì, một gia hỏa Xuất Khiếu cảnh sơ kỳ, lại muốn xông thông đạo chữ Bính, khuyên như thế nào cũng không được...

Thanh Vũ lắc đầu.

- Xuất Khiếu cảnh sơ kỳ... Thông đạo chữ Bính? Không có bệnh chứ?

Phục vụ viên mới tới há miệng, cực kỳ khó tin.

Độ khó của thông đạo chữ Bính, thân là nhân viên công tác của Nghĩa điện, bọn hắn biết rất rõ ràng, không biết bao nhiêu thiên tài Xuất Khiếu

cảnh đỉnh phong tới, cũng không công trở lại, một tiểu tử chỉ có Xuất Khiếu cảnh sơ kỳ, muốn đi xông... Đây là muốn chết sao?

- Có bệnh hay không ta không biết, có điều ta biết sắc tâm không nhỏ!

Thanh Vũ khẽ nói.

- Sắc tâm?

Phục vụ viên không hiểu.

- Vừa rồi Thủy sư tỷ đi thông đạo chữ Bính, hắn cũng muốn đi, mục đích không phải không cần nói cũng biết sao?

Thanh Vũ nói.

- Cái này...

Phục vụ viên bừng tỉnh hiểu ra:

- Thông đạo Khôi Lỗi của Nghĩa điện, chữ 'Nghĩa' làm đầu, nhiều người khảo hạch, sẽ xuất hiện càng nhiều Khôi Lỗi, nhất định phải phối hợp lẫn nhau, tin tưởng lẫn nhau, mới có thể lấy được thắng lợi, thấy Thủy sư tỷ vào thông đạo chữ Bính, cũng đi vào, rõ ràng là muốn đối phương chăm sóc, rút ngắn quan hệ...

Thật là vô sỉ!

Thông đạo Khôi Lỗi khảo hạch ở Nghĩa điện, có thể một người, cũng có thể nhiều người.

Một người khảo hạch là thực lực, nhiều người khảo hạch là phối hợp.

Tên này thực lực bình thường liền tiến lên, rõ ràng là muốn phối hợp với Thủy sư tỷ, thừa cơ tăng tiến quan hệ.

Thủy sư tỷ vóc người xinh đẹp, gia thế lại tốt, ở Thánh Tử điện tên tuổi lẫy lừng, người đánh loại chủ ý này không biết bao nhiêu, nhưng dám

quang minh chính đại như thế, vẫn là thứ nhất.

Sắc tâm thật lớn.

- Đúng vậy, có điều thực lực quá yếu, cứ như thế chạy tới, chỉ sợ không những không để cho Thủy sư tỷ ưa thích, còn có thể bị chán ghét!

Thanh Vũ mỉm cười.

Thủy sư tỷ, liên tục tới một tháng, rõ ràng là muốn đơn độc khảo hạch thông qua, ngươi chạy tới phối hợp, để kế hoạch của nàng thất bại, mấu chốt nhất là còn cản trở...

Không phản cảm là tốt lắm rồi, làm sao có thể có hảo cảm!

- Cũng phải, chờ xem, đoán chừng một lát nữa sẽ bị đánh gần chết trở về...

Phục vụ viên cũng cười lên....

Không biết nội dung hai người trò chuyện, Trương Huyền đi theo sau lưng vị Thủy sư tỷ kia, thời gian không dài liền đi tới trước mặt một cánh cửa.

Phía trên viết chữ Bính.

Lấy thẻ ra, Thủy sư tỷ nhẹ nhàng vạch một cái, cửa đá từ từ mở ra.

Thấy nàng đi vào, Trương Huyền cũng y họa vẽ hồ lô, đi vào theo.

Chỉ thấy hoa mắt, một gian phòng rộng lớn xuất hiện ở trước mắt.

Giống như lôi đài, là sân bãi hình tròn, bốn phía che kín phong ấn, có khả năng ngăn cách khí tức cùng sức chiến đấu, sẽ không tổn hại mặt tường.

- Ngươi là ai?

Mới vừa đứng vững ở trong đại sảnh, chuẩn bị nghênh đón Khôi Lỗi, liền thấy hắn đi tới, gương mặt xinh đẹp của Thủy sư tỷ trầm xuống.

Hai người đồng thời tiến đến, tương đương với phát động hình thức hợp tác, ít nhất sẽ xuất hiện hai Khôi Lỗi, hoàn toàn khác biệt khảo hạch đơn độc.

- Ta cũng là tới khảo hạch, thông đạo Khôi Lỗi khảo hạch, không phải không hạn nhân số sao? Ngươi khảo hạch của ngươi, không cần phải để ý đến ta...

Trương Huyền cười cười.

Trên ngọc bài chỉ ghi chép thông đạo Khôi Lỗi có thể nhiều người đồng thời khảo hạch, nhưng không có quy tắc kỹ càng, bởi vậy hắn cũng không biết cái gọi là hình thức nhiều người, đồng bạn hợp tác, còn tưởng rằng là tự mình khảo hạch.

Đối phương tiến đến trước, vừa vặn có thể xem một chút độ khó như thế nào, trước thời hạn có cái chuẩn bị.

- Đừng cản trở, nếu không ta sẽ cho ngươi chết rất khó coi!

Thủy sư tỷ híp mắt lại, hừ lạnh.

- Cản trở? Cản trở gì chứ?

Trương Huyền sửng sốt, đang muốn hỏi thăm rõ ràng, liền nghe thanh âm lò xo kẽo kẹt kẽo kẹt vang lên, ngay sau đó, cửa phòng phía trước mở rộng, một Khôi Lỗi đi ra.

Người mặc hắc y, giống như người thật, nhìn thấy Thủy sư tỷ đứng ở chính giữa, lập tức tấn công tới.

Ầm ầm!

Cùng thời khắc đó, trận pháp bốn phía khởi động.

Trận pháp này như nguyên thần của Xuất Khiếu cảnh công kích, có thể để cho không khí trở nên cô đặc, hành động cùng lực lượng đều bị hạn chế.

- A!

Khôi Lỗi công tới, Thủy sư tỷ không có thời gian nhiều lời, thân thể mềm mại xoay một cái, tiến lên nghênh đón.

Không thể không nói, thực lực của vị Thủy sư tỷ này quả thực không yếu, tu vi là Xuất Khiếu cảnh đỉnh phong, nhưng sức chiến đấu không kém nửa bước Lĩnh Vực cảnh chút nào.

- Công pháp tu luyện của nàng, là mang theo Thủy thuộc tính, liên miên không ngớt, mặc dù mỗi lần công kích uy lực không lớn, nhưng kết nối cùng một chỗ, lại giống như hồng thủy mãnh thú, để cho người ta không thể ngăn cản!

Trương Huyền âm thầm gật đầu.

Vị Thủy sư tỷ này, người cũng như tên, uy lực của chiêu số có khả năng kém xa Khôi Lỗi, nhưng liên hợp chung một chỗ, giống như đại thế của dòng sông, không cách nào ngăn cản.

Một giọt nước, sẽ không tạo thành ảnh hưởng quá lớn, nhưng nhỏ lâu, tảng đá cũng có thể bị đâm thủng.

Nữ hài trước mắt này chính là như vậy, thoạt nhìn mềm mại, nhưng công kích giống như mưa to gió lớn của Khôi Lỗi, thủy chung không cách nào đột phá phòng ngự, thật giống như chuỳ sắt đánh vào nước sông.

Bất kể uy lực mạnh như thế nào, lực lượng qua đi, vẫn sẽ trở về hình dáng ban đầu.

- Nằm xuống cho ta!

Liên tục đối chiến mười mấy chiêu, đôi mi thanh tú của nữ hài nâng lên, khẽ kêu một tiếng, bàn tay xoay chuyển, đột phá một khe hở, đặt ở trước ngực Khôi Lỗi.

Bành!

Chân nguyên xao động, Khôi Lỗi lùi lại bảy tám bước, mặt đất xuất hiện rất nhiều dấu chân.

Rống!

Ổn định bước chân, Khôi Lỗi cũng không ngã sấp xuống, ngược lại cực kỳ giận giữ, trong tiếng gầm gừ, giống như triệt để bị chọc giận, tốc độ nhanh hơn vừa rồi.

Tê lạp!

Không khí tựa như bị xé nứt, lợi trảo chắc chắn đi tới trước mặt nữ hài, mang theo gió táp tấn mãnh.

- Dù công kích của nàng liên miên không ngớt, phòng ngự vô cùng tốt, nhưng thiếu hụt cũng rất rõ ràng... Đáng tiếc, lực công kích không đủ, cơ hội tốt thường thường bắt không được...

Trương Huyền nâng cằm, lắc đầu than thở.

Nữ hài công kích liên miên không ngừng, quả thực có thể phát huy ra lực công kích vượt quá tưởng tượng, nhưng một khi bị đánh gãy, uy lực sẽ yếu đi.

Hơn nữa coi như có cơ hội, lực lượng tích góp không đến cực điểm, cũng không tạo được phá hư.

Tựa như chiêu vừa rồi, Khôi Lỗi xuất hiện sơ hở, đổi lại hắn, một quyền liền có thể đánh vỡ đầu, mà nữ hài chỉ để đối phương lui lại mấy bước, mà không có tổn thương bản chất...

Bởi vậy, cũng phán định không có thông qua khảo hạch.

- Đáng tiếc!

Lắc đầu, Trương Huyền tràn đầy tiếc hận.

Hắn ở nơi này vừa lắc đầu, vừa cảm khái, bên kia nữ hài sắp làm chuyện điên rồ, nhìn thấy Khôi Lỗi lần nữa vọt tới, gương mặt xinh đẹp tái đi, thân thể vội vàng lui về phía sau, hóa thành một đường cong xinh đẹp.

Ầm!

Mặc dù tránh né nhanh, nhưng lợi trảo của Khôi Lỗi vẫn quá hung mãnh, một tiếng vang giòn, quần áo bị xé một khối, trên bờ vai xuất hiện vết máu.

Ầm!

Không có làm bị thương chỗ hiểm, Khôi Lỗi có chút tức giận, ở trên không biến chiêu, biến trảo thành chưởng, mạnh mẽ đè xuống.

Dù không có chân khí, nhưng lực lượng trong cơ thể nó đã đạt đến nửa bước Lĩnh Vực cảnh, phối hợp trận pháp bốn phía, phát huy ra lực lượng để cho người ta khó mà chống lại, bàn tay chúi xuống dưới, không gian của toàn bộ đại điện như bị đọng lại, để cho người ta trốn không thoát.

Mắt thấy bàn tay rơi vào trên người, Thủy sư tỷ cắn răng, như thi triển bí pháp nào đó, thân ảnh co rụt lại, như mì sợi kéo dài, thời gian nháy mắt liền trốn thoát chưởng phong chèn ép xuống.

Bí pháp kết thúc, gương mặt xinh đẹp trắng bệch, xem ra tiêu hao rất nhiều.

Nhanh chóng thở hổn hển một cái, quay đầu nhìn sau lưng, chỉ thấy thanh niên hợp tác với mình kia một tay ôm ngực, một tay đỡ cằm, nhìn xem cực kỳ hứng thú.

- Ngươi...

Nàng cắn chặt răng ngà, sắp nổ tung.

Nếu hợp tác xông cửa, làm sao cũng phải động thủ chứ? Đứng ở tại chỗ không nhúc nhích, như người chết, ngươi muốn làm gì? Đang muốn gọi, cánh cửa lần nữa kẹt kẹt một tiếng, lại một Khôi Lỗi lao đến.

Bởi vì thanh niên còn không có đi vào sân bãi, Khôi Lỗi vừa xuất hiện này lần nữa chạy tới chỗ nàng.

Một con đã để nàng khó chống lại, hai con cùng một chỗ vọt tới, áp lực trong nháy mắt tăng thêm, trên đầu tràn đầy mồ hôi.

- Thực lực của Khôi Lỗi đã tương đương Trương Khiêm...

Không biết ý nghĩ của nữ hài, Trương Huyền tiếp tục quan sát.

Khó trách cái thông đạo chữ Bính này khó thông qua, thực lực của Khôi Lỗi thật rất cường đại.

Trương Khiêm ở trong tay hắn không đỡ nổi một đòn, nhưng trên thực tế lại là cường giả nửa bước Lĩnh Vực cảnh, lại thêm thân phận thiên tài Trương gia, ra bên ngoài, vượt cấp chiến đấu cũng rất bình thường, hai Khôi Lỗi trước mắt đều có thực lực như thế, hơn nữa liên thủ...

Quả thực khó đối phó.

Bất quá, vị Thủy sư tỷ này có khả năng chống lại lâu như vậy, cũng xem như không tệ.

- Đáng tiếc, khẳng định sẽ thất bại!

Trương Huyền cảm khái một tiếng.

Nhìn một hồi, đối vị thực lực chân chính của vị Thủy sư tỷ kia, đã có phán đoán chính xác, một Khôi Lỗi, muốn vượt qua còn có chút khó khăn, hai cái liên thủ, khẳng định không phải đối thủ.

Thất bại chỉ là vấn đề thời gian.

Khó trách khảo hạch một tháng cũng không thể thông qua, khảo hạch thực rất khó khăn.

- Một lát nữa, chờ ta bắt đầu, vừa ra tay liền đánh nổ hai Khôi Lỗi, không cho bọn nó cơ hội liên hợp, có thể tiết kiệm không ít phiền phức...

Trương Huyền cân nhắc chiến thuật một lần, âm thầm gật đầu.

Hai Khôi Lỗi này, phối hợp cực kỳ tinh diệu, xem như hắn gặp gỡ, khẳng định cũng sẽ chịu thiệt, đã như vậy, nếu hắn khảo hạch mà nói, liền trước thời hạn động thủ, tiên hạ thủ vi cường.

Thuấn sát một cái lại nói.

- Đáng ghét...

Trên đầu đổ mồ hôi, Thủy sư tỷ không thể kiên trì được nữa, vốn cho rằng thanh niên kia sẽ ra tay, lại thấy hắn vẫn đứng ở một bên, biểu lộ như xem náo nhiệt.

Tức đến ngực nhô lên, sắp nổ tung:

- Ngươi còn muốn nhìn tới khi nào?

- A?

Không nghĩ tới đối phương sẽ gọi hắn, Trương Huyền sửng sốt một chút:

- Vậy... Ta còn có thể làm gì?

- Ngươi... Ngươi...

Thủy sư tỷ tức đến run rẩy, vì quá tức giận nên động tác mất linh, bị một Khôi Lỗi quét trúng, bả vai đau rát, nhịn không được hét lớn:

- Ngươi không biết động thủ ư?

Muốn chơi cái gì a...

Ngươi chạy vào, mở ra hình thức hai người, kết quả để cho ta một người đánh quái, mình thì ở bên cạnh chơi...

Còn nói có thể làm gì? Coi như thực lực thấp, đi kéo quái cũng có thể a!

- Động thủ?

Trương Huyền rầu rĩ, đối phương khảo hạch, hắn nhúng tay, cái này thuộc về không tuân theo quy định ah...

Suy nghĩ một chút, cắn răng một cái, nắm đấm dựng ở trước ngực, mặt mũi thành khẩn cùng kỳ vọng, thanh âm cổ vũ từ trong miệng hô lên.

- Thủy sư tỷ, cố lên! Thủy sư tỷ, cố lên! Cố gắng lên, cố gắng lên!

Ta không phải cố ý

dtv-ebook.com

Nghe được tiếng la, biểu lộ của Thủy sư tỷ giống như gặp quỷ, quay đầu nhìn thanh niên đang hô rất nhiệt tình kia, cũng nhịn không được nữa, phun ra một ngụm máu tươi.

Mẹ nó...

Những người khác hợp tác, tới đều là cường giả đáng tin cậy, con hàng này, cái quỷ gì a? Cố gắng lên, cố muội muội ngươi a...

Ta sắp bị đánh chết, bảo ngươi ra tay, không những không lên còn ở bên cạnh hô như vậy...

Ta cần ngươi hô cố gắng lên sao? Muốn là động thủ, động thủ, động thủ ngươi biết không! Thân thể mềm mại tức đến không ngừng run rẩy, Thủy sư tỷ cảm thấy sắp điên rồi.

Nghĩa điện khảo hạch, trước sau đi vào, thông đạo khảo hạch sẽ tự động phán định hợp tác, điểm ấy chỉ cần là người Thánh Tử điện hầu như đều hiểu, coi như không hiểu, khẳng định cũng phải hỏi chứ...

Chúng ta mở ra hình thức hai người, cùng một chỗ xoát quái, ngươi đứng ở một bên không động chút nào, giống như người chết, có hợp tác như thế sao? Vốn cho rằng tên này hợp tác với nàng, là vì lấy lòng, thu hoạch được cảm mến, hiện tại xem ra, căn bản không có tâm tư kia a...

Đây không phải đòi vui lòng, mà là đòi mệnh ah!

Nếu không cần gì đưa tới hai Khôi Lỗi, bản thân lại không lên?

Phần phật!

Đang tức điên, muốn chửi vài câu, có điều Khôi Lỗi trước mắt căn bản không cho cơ hội thở dốc, con thứ nhất lại đấm một quyền nghiền ép tới.

Không khí bốn phía bị áp súc, tựa như bất cứ lúc nào cũng sẽ nổ tung, biết lại phân tâm, có thể sẽ bị đánh chết tại chỗ, lông tơ toàn thân Thủy sư tỷ dựng lên, lần nữa thi triển ra bí pháp, thân thể mềm mại vặn chuyển, giống như rắn nước, chuyển vài vòng ở trên không trung, cực kỳ chật vật chạy khỏi phạm vi quyền phong bao phủ.

Dừng bước, không ngừng thở dốc, vẻ mặt càng trắng hơn.

Bí pháp của nàng là lực lượng huyết mạch, mỗi vận dụng một lần, đều sẽ tổn thất cực lớn, nghỉ ngơi rất lâu mới có thể khôi phục, một tháng này khảo hạch, còn chưa bao giờ dùng qua...

Vốn nghĩ ngày hôm nay thích ứng chiến thuật của đối phương, nhất cổ tác khí thông qua, sáng tạo ghi chép...

Nằm mơ cũng không nghĩ đến, bị con hàng này liên lụy, một mình đối kháng hai Khôi Lỗi, liên tục thi triển bí pháp hai lần, thể năng đã tiếp cận cực hạn.

- Không được, tiếp tục như vậy sẽ bị đánh chết, chẳng lẽ phải nhận thua?

Khuôn mặt trắng bệch, tú quyền xiết chặt, trong mắt tràn đầy không cam lòng.

Khiêu chiến một tháng, thật vất vả quen thuộc chiêu số của đối phương, vốn nghĩ ngày hôm nay vận dụng lực lượng huyết mạch, có thể nhẹ nhõm qua ải...

Lại xuất hiện loại kết quả này, là nàng không nguyện ý nhìn thấy! Một khi sử dụng huyết mạch, ít nhất một tháng không cách nào tới nữa...

Chậm trễ sự tình thực sự quá nhiều.

- Để tên này dẫn dắt một cái... Ta nghĩ phương pháp tiêu diệt một cái, còn lại liền dễ dàng!

Nàng thở hổn hển, trong lòng cân nhắc.

Nhận thua, thực sự không cam tâm, cũng chỉ có thể mạo hiểm.

Gia hỏa một mực ở bên cạnh hô cố gắng lên kia, thực sự không đáng tin cậy, có điều mình chỉ cần dẫn Khôi Lỗi đi, làm đối tác, đối phương khẳng định cũng sẽ gặp phải công kích, chỉ cần có thể kiềm chế một cái, liền có thể nghĩ biện pháp đánh tan!

Sau đó đồng lòng đối phó một con khác, có lẽ có thể thay đổi tình thế nguy hiểm hiện tại, nhất cổ tác khí chiến thắng.

Đương nhiên, đối phương thu hút Khôi Lỗi, khẳng định sẽ để hắn rơi vào nguy hiểm, nhưng bây giờ không có biện pháp khác!

- Chỉ cần gia hỏa không đáng tin cậy này có khả năng kiên trì mười cái hô hấp... Ta có thể dùng phương pháp trước kia thiết kế tốt đánh tan một con, đến lúc đó cứu hắn hắn là kịp... Hừ, ai bảo hắn hại ta, ăn chút đau khổ cũng không tính là gì!

Nàng hừ nhẹ một tiếng, trong lòng có so đo.

Nghĩ đến điểm này, cũng không do dự nữa, thân thể mềm mại nhẹ nhàng lắc một cái, như dây đàn lắc lư hai lần.

Hô!

Không biết thi triển thân pháp gì, thân thể giống như dây thun bị kéo dài, trong chốc lát liền biến mất tại chỗ, sau một khắc đã xuất hiện ở cách Trương Huyền không xa.

- Cố gắng lên...

Trương Huyền đang la lên, thấy nàng đột nhiên đi tới trước mặt, nhịn không được sững sờ.

- Giúp ta đối phó một con!

Thấy biểu lộ của hắn ngây thơ, mặc dù tức giận, nhưng Thủy sư tỷ biết mình có hiềm nghi hại người, liền nhịn không được nhắc nhở.

- Đối phó?

Trương Huyền còn khó hiểu, chỉ thấy hai Khôi Lỗi kia đã chạy đến trước mặt, cảm giác áp bách kịch liệt tuôn khắp toàn thân.

Răng rắc!

Một Khôi Lỗi trong đó vung quyền mạnh mẽ đập tới hắn.

- Cái này... sẽ phạm quy a?

Trương Huyền sửng sốt.

Hắn là người xem náo nhiệt, đánh xì dầu, thuận tiện học tập, thu hút Khôi Lỗi đến trước mặt, cái này không phải là giúp nàng qua ải sao?

Như vậy sẽ bị phán xử mất tư cách a?

Bất quá nhìn tốc độ công kích của Khôi Lỗi, biết bây giờ không phải thời điểm kỳ quái, đầu lâu chợt lóe đã tránh thoát công kích, đồng thời nhìn nữ hài cách đó không xa.

Chỉ thấy nàng đang đối chiến một con khác.

Phun ra một ngụm máu tươi, một cỗ lực lượng đặc thù nhanh chóng dâng lên, hình như khí lực của nàng trong khoảng thời gian ngắn phát sinh biến hóa.

- Chỉ là xông cái thông đạo... còn cần tiêu hao như thế ư?

Biết nàng dùng bí pháp còn lợi hại hơn vừa rồi, Trương Huyền lắc đầu.

Mặc dù bí pháp có thể trong thời gian ngắn gia tăng thực lực, nhưng cũng có tai hại rất lớn.

Tổn thương thân thể con người thực sự quá lớn, một khi kết thúc, rất dễ dàng làm tinh thần, chân khí, thân thể sụp đổ, trong thời gian ngắn khó khôi phục, thậm chí có ảnh hưởng nhất định tới tuổi thọ.

Nguyên nhân chính là như vậy, hắn chưa từng sử dụng.

Đương nhiên... chủ yếu nhất là không biết.

Nữ tử trước mắt này, liên tiếp sử dụng mấy lần, đã hộc máu còn muốn dùng, quả thực là liều mạng!

Trương Huyền lắc đầu, đang không biết làm sao, chỉ thấy Khôi Lỗi trước mắt lần nữa gào thét, mạnh mẽ đánh tới.

Một quyền không có đánh trúng, để nó rất tức giận.

- Trước không vội, ngươi là đối tượng khảo hạch của nàng, không quan hệ gì tới ta, đánh nhầm người rồi...

Duỗi ra một ngón tay, Trương Huyền nhấn đầu của đối phương, để nó liều mạng giãy dụa cũng không cách nào tiến lên, đồng thời tận tình giáo dục.

Cái thông đạo này là ai thiết kế a, con mắt của Khôi Lỗi thực sự quá mù!

Mình chỉ là theo vào, nhìn xem đối phương khảo hạch như thế nào, làm sao qua ải, khảo hạch còn chưa bắt đầu, ngươi lại vung quyền, gào thét với ta, muốn làm gì?

Rống! Rống!

Bị một ngón tay ngăn cản, Khôi Lỗi cực kỳ tức giận, khí tức nổ tung xao động bốn phía, lực lượng toàn thân vận chuyển tới cực hạn, hai tay

nhanh chóng đong đưa, như là cánh quạt.

Bất quá, đầu của nó bị một ngón tay của Trương Huyền điểm trụ, dù cánh tay lắc lại nhanh, cũng không đả thương được chút nào, ngược lại như quạt gió, rất mát nha.

- Như vậy cũng không tính động thủ, không có phạm qua a...

Trương Huyền thoả mãn nhẹ gật đầu.

Khôi Lỗi động thủ với hắn, hắn không phản kích, mà là cố định đối phương, hắn là sẽ không phán định phá hư khảo hạch, nếu không, ngộ nhỡ bởi vậy mất đi tư cách, chẳng phải đi một chuyến uổng công sao? Khống chế lại Khôi Lỗi này, lần nữa nhìn sang nữ hài đang chiến đấu với Khôi Lỗi kia.

Thủy sư tỷ thi triển bí pháp, biểu lộ thoạt nhìn rất kém, nhưng thực lực lại tăng vọt không ít, nhất là lực công kích, mạnh mẽ hơn vừa rồi gần gấp đôi.

Thình thịch thình thịch bành!

Trước đó tránh né, tìm cơ hội phản kích, mà bây giờ cùng đối phương cứng đối cứng, không khí bốn phía nổ tung, trận pháp có chút lay động.

- Bí pháp này rất mạnh, bất quá... Nàng am hiểu là công pháp Thủy thuộc tính, liều như vậy là bỏ gốc lấy ngọn...

Trương Huyền nhíu mày.

Hiện tại hắn lý giải chiến đấu, coi như không cần thư viện cùng Minh Lý Chi Nhãn, cũng đạt đến cấp bậc đại tông sư, nữ hài trước mắt này, tu luyện pháp quyết Thủy thuộc tính, nước bao dung vạn vật, nàng lại dùng để cứng đối cứng...

Rõ ràng đã vi phạm tới nguyên tắc căn bản nhất.

- Như vậy mặc dù có thể trong thời gian ngắn đánh bại Khôi Lỗi, nhưng bản thân sẽ bị công pháp phản phệ, thậm chí lòng tin dao động...

Tu luyện giả, trọng yếu nhất là có lòng tin với công pháp của mình, nàng tu luyện kỹ năng thủy nhu, lại thông qua phương pháp đặc thù, trở nên cứng đối cứng, tựa như sắt thép...

Rõ ràng là đang chống lại tín niệm trong lòng.

Coi như có thể thắng Khôi Lỗi, cũng sẽ mất đi tín niệm cùng kiên trì, tổn thương cực lớn.

- Đã thấy, ngồi nhìn không để ý tới cũng không tốt lắm...

Trương Huyền chần chờ một chút, lắc đầu, nhịn không được mở miệng:

- Cái kia... Thủy sư tỷ, ngươi như vậy không được!

Nói tới nói lui, cuối cùng vẫn mềm lòng a.

Nhưng hắn là người thiện lương mà giàu có ái tâm như vậy, thực sự không có cách nào sửa đổi.

- Không được?

Thủy sư tỷ đang cắn răng chiến đấu với Khôi Lỗi, nhịn không được sững sờ.

Nàng vốn cho rằng, hấp dẫn một Khôi Lỗi qua, đối phương khẳng định sẽ bị đuổi chạy trối chết, làm sao cũng không nghĩ tới, thanh âm của đối phương rõ ràng như thế, còn nói nàng không được...

Nàng là nữ nhân, có cái gì không được?

Cái từ này, là dùng ở trên thân thể ngươi a!

Trong lòng hừ lạnh, có điều vẫn quay đầu nhìn lướt qua phương hướng âm thanh truyền tới.

Thân thể cứng đờ.

Khôi Lỗi đánh nàng sắp hộc máu kia, lúc này đầu đang tựa vào ngón tay của đối phương, giống như nữ nhân đánh đá vẫy tay, hai chân không ngừng đạp, mặt đất bị đào ra một cái hố to, nhưng không cách nào tới trước mặt đối phương.

Tình huống gì đó?

Vừa rồi thời điểm đánh với ta, không phải rất hung mãnh sao? Sao hiện tại giống như tình nhân nũng nịu? Chẳng lẽ gia hỏa bề ngoài xấu xí, tu vi chỉ có Xuất Khiếu cảnh sơ kỳ, cũng không phải tới làm loạn, mà là... cao thủ?

Phần phật!

Khiếp sợ không biết nói như thế nào, Khôi Lỗi ở bên cạnh lại không đợi nàng, công kích lần nữa bắn tới.

Không để ý tới suy nghĩ nhiều, đành phải nghênh đón.

Bởi vì quá mức vội vàng, không có chuẩn bị như vừa rồi, liên tục lui về phía sau mấy bước.

- Ta nơi nào... Không được?

Chỉ cảm thấy ngực khó chịu, khí huyết trong cơ thể sôi trào, cố nén phun ra máu tươi, Thủy sư tỷ cắn răng.

- Cứng đối cứng với Khôi Lỗi, là phương pháp sai lầm, lấy thực lực của ngươi, không cần như vậy, cũng có thể đánh bại nó!

Trương Huyền giải thích.

Phần phật!

Tiếng gió phần phật, lần nữa bị quyền phong của đối phương quét trúng, trên mặt Thủy sư tỷ xuất hiện một vết máu đau rát.

Thân ảnh lóe lên hai lần, tránh thoát khỏi công kích, răng ngà cắn chặt, kìm nén không được hỏi:

- Vậy đánh như thế nào?

- Cái này... Ta chỉ điểm ngươi, không tính trái quy củ chứ?

Trương Huyền chần chừ.

- Không tính...

Thủy sư tỷ tức đến thân thể nhoáng một cái.

Hai người mở ra hình thức đoàn đội, liên thủ cũng không tính không tuân theo quy định, chỉ điểm khẳng định càng không tính!

- Vậy là tốt rồi...

Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, đang muốn nói ra kỹ xảo chiến đấu, liền nghe Khôi Lỗi trước mắt nhịn không được nữa, nổi giận gào một tiếng.

Rống!

Thế mà tránh thoát ngón tay hắn, lao đến.

- Rống cái gì rống, không nhìn thấy ta bận sao?

Trên mặt Trương Huyền không vui, một tay quất tới.

Đùng!

Đầu của Khôi Lỗi ở trên cổ xoay hai vòng, bay thẳng ra ngoài.

Phù phù ngã trên mặt đất, không ngừng run rẩy, mất đi sức chiến đấu.

- Cái này...

Không nghĩ tới tùy tiện quất một cái, liền quất bay đầu đối phương, con mắt trợn tròn, khóe miệng của Trương Huyền co giật, tràn đầy xấu hổ:

- Hình như dùng sức hơi lớn, ta thật không phải cố ý...

Ta xông thông đạo chữ Quý

dtv-ebook.com

Nói thật, hắn thật không phải cố ý.

Khôi Lỗi này xông tới tốc độ quá nhanh, chỉ là theo bản năng quất một tát, ai nghĩ tới không rắn chắc như thế? Đầu bị quất bay? Thủy sư tỷ cũng bối rối.

Khôi Lỗi này làm nàng dục tiên dục tử, dùng hết tất cả vốn liếng cũng không thể chiến thắng, kẻ trước mắt này, tiện tay quất một cái liền quất nằm trên đất, đầu bị đánh mất...

Có cần khoa trương như vậy hay không?

- Thực lực của hắn mạnh như vậy?

Thân thể rung động, ngu nữa cũng hiểu, gia hỏa trước mắt này không những không phải gà mờ, còn là một cao thủ siêu cấp! Tùy tiện một ngón tay, điểm đến Khôi Lỗi không cách nào phản kháng, một tay rút bay đầu...

Sức chiến đấu mạnh mẽ hơn nàng không biết gấp bao nhiêu lần!

- Ta thật không phải cố ý, như vậy đi, ta giúp ngươi ráp đầu lại, ngươi tiếp tục công kích... Chỉ cần không tính ta trái quy định là được!

Trương Huyền không để ý tới chỉ điểm nữ hài, vội vàng ngồi xuống, nắm đầu Khôi Lỗi lên, đặt ở trên cổ của đối phương.

Hắn là tới xông cửa đọc sách... Ngộ nhỡ bị phán định nhúng tay người khác khảo hạch, mất đi tư cách, chẳng phải phiền phức?

- Ngươi...

Mới vừa cảm thấy đối phương là cao thủ, nhìn thấy động tác này, Thủy sư tỷ tức giận đến muốn nổ tung.

Làm người tham gia khảo hạch, lỡ tay đánh hư Khôi Lỗi cũng có, cần xin lỗi như thế sao? Lại nói, ngươi ráp đầu Khôi Lỗi lại cũng vô dụng thôi!

Mặc dù Khôi Lỗi không giống người, mất đầu liền chết, nhưng trong cổ có rất nhiều cơ quan, dính dáng kỹ xảo Thiên Công, cực kỳ tinh vi, nhất định phải có nhân sĩ chuyên nghiệp đến đây sửa chữa mới được...

Gắn như vậy, có thể làm được gì? Trong lòng buồn bực, muốn mắng đối phương một trận, chỉ thấy Khôi Lỗi ở đối diện lần nữa vọt tới.

Bất đắc dĩ lắc đầu, biết không phải lúc suy nghĩ nhiều, đành phải nghênh đón tiếp lấy.

Một người một Khôi Lỗi lần nữa giao chiến.

Liên tục mấy chiêu, lại đẩy lùi Khôi Lỗi, thở phào nhẹ nhõm, vội vã nhìn về phía thanh niên cách đó không xa.

Chỉ thấy đối phương đã đỡ Khôi Lỗi dậy, hơn nữa đầu lại về cổ.

- Được rồi...

Thoả mãn vỗ tay một cái, thanh niên âm thầm gật đầu:

- Ta không chỉ giúp ngươi lắp trở lại, còn sửa đổi một chút thiếu hụt trước đó, hiện tại nên tính là triệt để khôi phục a!

- Rống?

Khôi Lỗi cúi đầu nhìn bản thân, vẻ mặt choáng váng.

- Không có việc gì, mới vừa rồi ta không phải cố ý phá hư các ngươi khảo hạch, tiếp tục khảo hạch đi, ta không nhúng tay vào...

Trương Huyền vội vàng xua tay.

- Rống rống?

Khôi Lỗi gãi đầu, nắm đấm từ từ duỗi ra, đụng bả vai của Trương Huyền một cái, đột nhiên nhớ tới đối phương một tay quất bay đầu mình, vội vàng lùi về, đồng thời nhảy về phía sau một bước.

Nghiêng đầu nhìn qua, không ngừng ra hiệu, ý tứ giống như hỏi thăm, ngươi thật không nhúng tay vào?

- Không nhúng tay vào!

Trương Huyền gật đầu.

- Rống!

Vẻ mặt Khôi Lỗi hưng phấn, thân thể nhoáng một cái, vội vàng xoay người vọt tới nữ hài ở trong sân.

- Ta...

Da đầu Thủy sư tỷ trong nháy mắt nổ tung, suýt chút nữa hôn mê.

Đại ca, ngươi là cố ý tới chơi ta sao? Mở ra hình thức hai người, mọi người cùng nhau hợp tác vượt ải, đánh rụng đầu Khôi Lỗi, tương đương với đã xông qua một nửa...

Kết quả, lại lắp về cho người ta...

Có phải bị bệnh không? Ta một cái cũng đánh không lại, lại đến một cái...

Ngươi đây là muốn chơi chết ta mới vui vẻ sao? Vốn cảm thấy đối phương là tới thu hút nàng chú ý, lấy lòng nàng, hiện tại xem ra... Còn không bằng tới cưỡng hiếp nàng, như vậy nhiều nhất thất thân, không đến mức mất mạng ah...

Thân thể mềm mại run rẩy, đang muốn chửi ầm lên, chỉ thấy Khôi Lỗi xông tới oanh kích.

Một quyền này nhanh hơn, hung mãnh hơn Khôi Lỗi đang chiến đấu kia, còn chưa tới trước mặt, đã cảm giác thân thể giống như bị lĩnh vực áp chế, không thể động đậy.

- Xảy ra chuyện gì?

Con ngươi của Thủy sư tỷ co rụt lại, thân thể mềm mại run rẩy.

Mới vừa cùng đối phương chiến đấu thật lâu, thực lực của Khôi Lỗi này, coi như mạnh hơn nàng, cũng không kém nhiều, lúc nào lợi hại như vậy? Bất quá không kịp nhiều lời, hai tay nghênh đón tiếp lấy.

Đùng!

Lực lượng trên tay tiếp xúc quả đấm của đối phương, lập tức bị bắn ngược trở về, ngực buồn bực, giống như bị thứ gì va mạnh, không khống chế được, trong nháy mắt bay ngược ra.

Phốc!

Người ở trên không trung đã phun ra máu tươi.

Sống lưng mạnh mẽ đâm vào trên vách tường, đập ra một chữ Đại.

- Ngươi...

Thủy sư tỷ treo ở trên tường, thân thể không ngừng run rẩy, cảm thấy thế giới đều là hắc ám.

Vừa rồi thực lực của Khôi Lỗi kia nhiều nhất tương đương, dùng hết toàn lực có khả năng chiến thắng, làm sao đầu mất, bị đối phương cải tiến một chút, lại trở nên mạnh như vậy? Thế thì còn đánh như thế nào...

Được rồi, nhận thua đi...

Lần này vượt ải, cảm giác so với một tháng trước đó còn muốn đen tối a.

Lấy ra thẻ vượt ải, đang muốn bóp nát, đột nhiên nhớ ra đây là hợp tác, một khi nhận thua, chẳng khác nào hai người đều thua, cắn răng nhìn về phía thanh niên cách đó không xa.

- Hai người chúng ta là quan hệ hợp tác, ta không chiến thắng được, ý định nhận thua... Ngươi có nhận thua hay không?

- Quan hệ hợp tác?

Trương Huyền sững sờ:

- Có ý tứ gì?

- Ngươi cùng ta đồng thời xông thông đạo chữ Bính, trận pháp sẽ ngầm thừa nhận ngươi và ta là quan hệ hợp tác, chỉ cần một người nhận thua, chẳng khác nào đoàn đội nhận thua...

Thủy sư tỷ nói.

- Đoàn đội nhận thua? Ngươi ý tứ là, chỉ cần ngươi nhận thua, ta liền thua?

Trương Huyền ngây người.

Còn tưởng rằng đối phương khảo hạch của đối phương, mình khảo hạch của mình, không nghĩ tới náo loạn nửa ngày, là bọn họ cùng một chỗ khảo hạch? Còn có loại thao tác này?

- Đúng!

Thủy sư tỷ cắn răng.

Vốn cho rằng đối phương biết chuyện, náo loạn nửa ngày, cái gì cũng không hiểu, khó trách để nàng phát điên như vậy.

- Đừng nhận thua...

Trương Huyền giật nảy mình.

Nói đùa cái gì đó? Sách còn chưa có nhìn, làm sao có thể nhận thua?

- Ta đánh bại hai Khôi Lỗi này...

Biết chuyện gì xảy ra, Trương Huyền đâu còn dám nói nhảm, quay đầu nhìn về phía hai Khôi Lỗi ở trong sân:

- Đối thủ của các ngươi là ta, cùng lên đi!

- Rống?

Khôi Lỗi vừa rồi đánh bay Thủy sư tỷ vội vàng lui về sau một bước, dùng sức lắc đầu, trên mặt như tràn đầy nghi ngờ.

Mới vừa nói không nhúng tay vào, hiện tại lại muốn động thủ... muốn làm gì đó?

- Như thế nào? Không đến, vậy ta tự mình động thủ...

Trương Huyền hừ một tiếng, tiến về phía trước một bước, đi vào giữa phòng.

Rống!

Một Khôi Lỗi khác thấy hắn ngang nhiên khiêu khích, cũng nhịn không được nữa, thẳng tắp lao tới.

Bất quá còn chưa đi xa, liền cảm thấy cánh tay căng thẳng, cánh tay bị giữ chặt.

Quay đầu nhìn, chỉ thấy Khôi Lỗi vừa rồi kia giữ chặt nó, ra sức lắc đầu.

- Rống, rống?

Khôi Lỗi này nghi hoặc, trên mặt vẫn nộ khí tầng tầng, dường như muốn cùng Trương Huyền đánh nhau chết sống.

- Rống rống!

Thấy kéo không được, con Khôi Lỗi thứ nhất quất tới một tát.

Không nghĩ tới đồng bạn sẽ ra tay với nó, con Khôi Lỗi thứ hai còn không kịp phản ứng, mắt tối sầm lại, phù phù nằm trên mặt đất, hôn mê bất tỉnh.

Làm xong cái này, Khôi Lỗi kia mới thận trọng nhìn về phía Trương Huyền:

- Rống!

Nói xong, bàn tay vỗ lên trán mình một cái.

Lạch cạch!

Cũng nằm trên mặt đất, hôn mê bất tỉnh.

- Cái này còn tạm được!

Nhìn thấy Khôi Lỗi được mình sửa chữa lại phát âm rõ ràng hơn trước rất nhiều, cũng rất hiểu chuyện, Trương Huyền thoả mãn nhẹ gật đầu, nhìn về phía Thủy sư tỷ treo ở trên tường:

- Như vậy... Xem như thông qua được không?

- ...

Thủy sư tỷ.

Qua nửa ngày mới khôi phục, đè nén rung động trong lòng, Thủy sư tỷ nhìn về phía thanh niên trước mắt, còn kinh ngạc hơn gặp quỷ.

Để Khôi Lỗi tự giết lẫn nhau, còn đánh ngất xỉu mình...

Đến cùng làm sao làm được?

- Chúng ta... Thông qua được?

Nàng dùng một viên đan dược, khôi phục một hồi, giãy dụa từ trong tường leo ra, thở hổn hển.

Nói thật, nàng còn có chút khó tin.

Đơn độc vượt ải, độ khó đã rất lớn, hợp tác vượt ải càng gấp bội, loại tình huống này cũng có thể thành công...

Để nàng có loại cảm giác nằm mộng.

Cũng khó trách, vượt một tháng cũng không có biện pháp thành công, vốn đã tuyệt vọng, bây giờ thông qua, làm sao cũng tưởng tượng không đến.

- Đánh bại Khôi Lỗi, nên tính thông qua a!

Trương Huyền cũng không hiểu nhiều, nhìn hai Khôi Lỗi nằm dưới đất.

Con Khôi Lỗi thứ nhất như cảm ứng được ánh mắt của hắn, thân thể rụt lại, con mắt đóng chặt hơn.

- Ừm...

Thủy sư tỷ nhẹ gật đầu, muốn nói gì, lại nói không ra lời, đang không biết làm sao cho phải, liền nghe thanh âm máy móc vang lên, trước mắt có một cánh cửa chậm rãi mở ra.

- Đi qua nhìn một chút!

Nhìn một cái, mắt Trương Huyền sáng rực lên.

Trong cửa lớn là cái giá sách, phía trên bày rất nhiều sách.

Hắn là ban thưởng khi xông qua thông đạo chữ Bính.

- Ừm!

Mục đích Thủy sư tỷ vượt ải, cũng là vì cái này, theo sát ở phía sau đi tới.

Chỉ có hơn mười quyển, đều là công pháp cực kỳ cao thâm, vượt xa những cái nhìn thấy ở trên thị trường.

Lăng Tiêu công pháp, Ngọc Thụ Kình Thiên quyết, Kim Hỏa huyền công ...

Trương Huyền liếc mắt qua, ghi chép vào thư viện, trong đầu hô nhỏ một tiếng, trong lòng tràn đầy thất vọng.

Còn tưởng rằng có khả năng kiếm ra Thiên Đạo công pháp Xuất Khiếu cảnh, số lượng thư tịch còn quá ít.

- Ai!

Lắc đầu, Trương Huyền cảm thấy có chút thất vọng.

Tiêu tốn một trăm Tinh Nguyên thượng phẩm tới khảo hạch, kết quả chỉ thấy mười mấy quyển, quả thực quá ít.

Dù cấp bậc của những công pháp này rất cao, nhưng cộng thêm trước kia thu thập, muốn dung hợp thành Thiên Đạo cấp, vẫn rất khó làm được.

- Ta chọn xong rồi!

Đang than thở, liền nghe thanh âm của nữ hài vang lên.

Quay đầu nhìn, chỉ thấy nàng chọn một bản Thủy Ba Huyền Văn công, chính là pháp quyết Thủy thuộc tính duy nhất trong rất nhiều bí tịch.

- Bản này không tệ...

Trương Huyền gật đầu.

Mặc dù quyển công pháp này chưa chắc mạnh hơn pháp quyết nàng đang tu luyện, nhưng kết hợp với nhau, có tác dụng xác minh, đối với tu vi của

nàng sẽ có dẫn dắt cực lớn.

- Ừm, ta bắt đầu sao chép, ngươi chọn xong chưa?

Thủy sư tỷ nhìn qua.

Vượt ải tới đây, lấy được công pháp là không thể mang đi, chỉ có thể sao chép.

- Ta? Ngươi chép đi, ta còn muốn tiếp tục khảo hạch, không đợi ở nơi này...

Trương Huyền lắc đầu.

Hắn đã thu tất cả thư tịch xong, không cần thiết lại chép.

- Tiếp tục khảo hạch?

Thủy sư tỷ sửng sốt một chút, ánh mắt sáng lên, trong mắt tràn đầy khó tin:

- Chẳng lẽ ngươi muốn khảo hạch thông đạo Ất chữ?

Gia hỏa trước mắt này, khảo hạch thông đạo chữ Bính đơn giản như vậy, đương nhiên chướng mắt bí tịch nơi này, ý định xung kích cao hơn.

Có thể thông qua thông đạo Ất chữ, mười năm không gặp một vị, vị trước mắt này có thể thành công sao? Trong mắt nàng tràn đầy kỳ vọng.

- Thông đạo Ất chữ? Không phải!

Trương Huyền lắc đầu:

- Ta ý định xông thông đạo chữ Quý!

Tên không dễ nghe

dtv-ebook.com

- Cái gì?

Thân thể nhoáng một cái, đôi mắt thanh tú của Thủy sư tỷ trợn tròn, chỉ cảm thấy có máu qua lại ở giữa yết hầu, sắp phun ra:

- Xông, xông thông đạo chữ Quý?

Thông đạo chữ Quý là đường hầm kém nhất, thực lực yếu nhất mới đi...

Ngươi trong nháy mắt đánh bại hai Khôi Lỗi, qua thông đạo chữ Bính nhẹ nhàng như vậy, xông nơi đó làm gì?

Người khác đều là đi về phía trước, tên này lại lui về phía sau... này là muốn làm gì a?

- Đúng vậy, bí tịch nơi này không tốt, ta muốn đi thông đạo chữ Quý nhìn một chút!

Vẻ mặt Trương Huyền thành thật.

Bí tịch cùng cấp bậc, càng cao thâm số lượng càng ít, mà yêu cầu của hắn chỉ là số lượng nhiều là được...

Cho nên xem xong thông đạo chữ Bính, hắn cực kỳ thất vọng, cảm thấy trước đó chọn sai, hắn là đi cấp bậc thấp nhất.

Sách chỗ này, khẳng định sẽ rất nhiều, đối với hắn mà nói, tác dụng lớn hơn nơi này.

- ...

Thủy sư tỷ nắm tóc.

Bị điên rồi? Bí tịch trong thông đạo chữ Bính, mỗi một bản đều cao thâm khó dò, mặc dù kém công pháp tổ truyền của gia tộc bọn họ, nhưng cũng không kém bao nhiêu...

Đồ vật trân quý như thế, ngươi lại còn nói không bằng những rác rưởi ở thông đạo chữ Quý? Đầu óc đến cùng nghĩ như thế nào?

- Được rồi, ngươi tiếp tục sao chép, ta đi trước!

Không đi quản đối phương nghĩ cái gì, Trương Huyền không nói thêm lời, nhấc chân đi ra ngoài.

Vừa đi vừa than thở.

Chuyến này xem như lãng phí thời gian.

Đi ra thông đạo chữ Bính, lần nữa trở lại trước đài, trừ tiểu cô nương vừa rồi kia, lại thêm một người.

- Ngươi... Không có việc gì chứ?

Thấy tên này trở về nhanh như vậy, trên người hoàn hảo không chút tổn hại, Thanh Vũ sửng sốt, có chút không dám tin tưởng.

Vốn cho rằng khẳng định sẽ bị đánh hoàn toàn thay đổi, vô cùng thê thảm, sao một chút việc cũng không có?

Thông đạo chữ Bính là địa phương Thủy sư tỷ xông lâu như vậy cũng không có thông qua a.

- Có chuyện xảy ra? Sẽ có chuyện gì?

Không biết tại sao đối phương lại hỏi như vậy, Trương Huyền sửng sốt một chút, cổ tay khẽ đảo, tiếp tục lấy ra một trăm Tinh Nguyên thượng phẩm đưa tới:

- Đây là linh thạch, ta lại xông một lần!

- Lại xông?

Thanh Vũ nghi ngờ nhìn tới, nhíu mày:

- Vượt ải, một ngày chỉ có thể một lần, thất bại không có cách nào tiếp tục!

Loại vượt ải này, thất bại là thất bại, không có khả năng một lần nhận thua, liền xông lại lần thứ hai, lần lượt chơi như vậy, đường hầm cũng không chịu nổi.

Bởi vậy, một ngày một lần đã là cực hạn.

Tình huống bình thường, vượt ải một lần, thông qua được, chắc chắn sẽ không trở về, không có thông qua, tất nhiên vô cùng thê thảm, ngày thứ hai có thể xuống giường hay không còn không biết, liên tục vượt ải một tháng, nhiều năm như vậy, cũng chỉ có Thủy sư tỷ cố chấp như thế.

- Ta không xông thông đạo chữ Bính!

Trương Huyền giải thích.

- Cái này còn tạm được...

Thanh Vũ thở phào nhẹ nhõm:

- Vậy xông cái gì? Thông đạo chữ Đinh?

- Không phải, thông đạo chữ Quý!

Trương Huyền gật đầu.

- Chữ Quý...

Thanh Vũ im lặng.

Cái tên này vừa rồi xông thông đạo chữ Bính, còn tưởng rằng lợi hại bao nhiêu, hiện tại xem ra, hắn là không dám tham gia...

Cuối cùng suy nghĩ một chút, vẫn là thông đạo chữ Quý được! Xuất Khiếu cảnh sơ kỳ, nói thật, thông đạo chữ Quý cũng khó khăn...

Xem ra hắn cũng không phải không biết trời cao đất rộng, còn có thể nghĩ thông.

- Ta đã sớm nói ngươi xông cái này, lại không nghe, lần này lại đi...

Nàng cười cười, lấy ra một cái thẻ đưa qua:

- Đúng rồi, thẻ vượt ải vừa rồi đưa cho ngươi đâu? Mặc kệ có dùng hay không, đều phải thu về!

Nhận lấy thẻ vượt ải trong tay đối phương, cổ tay Trương Huyền khẽ đảo, đưa thẻ vừa rồi tới, xoay người đi đến địa phương vượt ải.

Hắn vừa đi, phục vụ viên trước đó liền đến trước mặt:

- Đây là gia hỏa sắc đảm bao thiên ngươi nói kia?

- Đúng vậy.

Thanh Vũ gật đầu.

- Thoạt nhìn còn rất đẹp trai, có điều, thực lực thông đạo chữ Quý, đi xông thông đạo chữ Bính... Quả thực là không biết trời cao đất rộng!

Phục vụ viên cười nói.

- Xem xét liền biết là người không thiếu tiền, ý định đi tìm Thủy sư tỷ, đoán chừng đụng vào thiết bản, ý thức được thực lực của mình, mới tới xông thông đạo chữ Quý...

Thanh Vũ phân tích một phen, lắc đầu, nắm thẻ trong tay, đang định ném về quầy hàng, đột nhiên sửng sốt.

- Tấm thẻ này...

- Làm sao vậy?

Người kia cũng cúi đầu nhìn, vừa xem xét, đột nhiên thân thể phục vụ viên cứng ngắc:

- Hoa văn kim sắc... đây là thông qua khảo hạch, mới có hoa văn đặc thù...

Nói đến đây, cùng Thanh Vũ liếc mắt nhìn nhau, yết hầu phát khô, thanh âm có chút tái nhợt.

- Chẳng lẽ... hắn thông qua được thông đạo chữ Bính?

Độ khó của thông đạo chữ Bính, với tư cách nhân viên khảo hạch, bọn họ biết rất rõ ràng, Thánh Tử điện nhiều thiên tài như vậy chạy tới, cũng vô công trở lại, hàng năm không nhất định có thể ra một người thông qua, vị này chỉ có tu vi Xuất Khiếu cảnh sơ kỳ thông qua được?

Làm sao có thể làm được?

Nếu như hắn thông qua, Thủy sư tỷ đâu? Nàng đi trước, vì cái gì đến bây giờ còn không có nhìn thấy tung tích?

- Ta đi qua nhìn một chút...

Trầm tư một chút, cảm thấy thực sự khó có thể tin, Thanh Vũ đứng dậy, ý định đi thông đạo chữ Bính nhìn một chút.

Chỉ cần tìm được Thủy sư tỷ, hắn là sẽ hiểu.

- Không vội...

Mới đứng dậy, còn không có rời khỏi, liền bị phục vụ viên vừa rồi giữ chặt, nghi ngờ nhìn một cái, chỉ thấy ngón tay của nàng chỉ về phía trước.

Nhìn theo, đột nhiên ngẩn ngơ, chỉ thấy thanh niên vừa rồi đi thông đạo chữ Quý tới trước mặt, nở nụ cười lấy ra một trăm linh thạch cùng một cái thẻ đưa qua:

- Phiền phức cho ta một thẻ đi thông đạo chữ Nhâm!

Thanh Vũ sửng sốt, lấy thẻ đưa qua.

- Cám ơn!

Thanh niên ưu nhã xoay người rời khỏi.

- Hắn cũng xông qua thông đạo chữ Quý?

Cúi đầu nhìn cái thẻ mà đối phương mới vừa trả lại, khóe miệng của Thanh Vũ co lại.

Thông đạo chữ Quý, coi như đơn giản cũng không thể nhanh như vậy a? Một lần qua lại mới bao lâu? Một phút? Hai phút? Dù sao cũng không đến ba phút nha...

Thời gian ngắn như vậy, đi đường đã cần hai phút rưỡi...

Nói cách khác, hắn chỉ phí mười mấy giây, liền thông qua thông đạo chữ Quý? Nuốt ngụm nước bọt, hai người nhìn nhau, đều nhìn thấy hoảng sợ trong mắt đối phương.

Đang không biết làm sao cho phải, liền nghe thanh âm của thanh niên vang lên lần nữa:

- Thật không tiện, lại tới quấy rầy, phiền phức cho cái thẻ đi thông đạo chữ Tân, cám ơn!

Thanh Vũ run rẩy, đưa thẻ tới, nhận lấy linh thạch cùng thẻ của đối phương, sau khi xem xong không khỏi nhoáng một cái.

Lại thông qua được...

Chẳng lẽ thông đạo chữ Tân, thông đạo chữ Quý đối với hắn mà nói không có gì khác nhau? Đều nhanh như vậy? Miệng há to, tựa như cá mắc cạn, muốn cùng phục vụ viên xác nhận một chút, có phải đang nằm mơ hay không, chỉ thấy thanh niên đi tới lần nữa.

- Cho cái thẻ đi thông đạo chữ Canh a...

- ...

Thanh Vũ.

- ...

Phục vụ viên.

...

- Hô! Rốt cục chép xong! Có bộ Thủy Ba Huyền Văn công này, kết hợp công pháp trước đó ta tu luyện, thực lực nhất định có thể tiến thêm một bước!

Xoa xoa bàn tay có chút ê ẩm, Thủy sư tỷ mỉm cười.

Thanh niên vừa rời đi, nàng liền bắt đầu sao chép, hao tốn hơn 20 phút, lúc này mới chép xong, một bản công pháp thật dày, tay cũng có chút đau xót.

Mặc dù thời gian dài như vậy, lấy trí nhớ của nàng, cũng có thể ghi nhớ nội dung phía trên, nhưng mà nếu như muốn cẩn thận nghiên cứu mà nói, vẫn phải chép lại mới yên tâm.

Loại công pháp cấp bậc này, thiếu một chữ, ý tứ cũng sẽ lệch rất xa, nàng cũng không muốn mạo hiểm.

Dù sao thông đạo chữ Bính, xông hơn một tháng cũng không có thành công, nếu không phải thanh niên kia, cũng không có cơ hội nhìn thấy quyển bí tịch này.

Cơ hội khó được, không thể lãng phí.

- Không biết hắn xông xong thông đạo chữ Quý chưa? Lấy thực lực của hắn, hắn là rất đơn giản a!

Cất kỹ bí tịch của Thánh Tử điện, Thủy sư tỷ đi ra đại điện, chậm rãi đi tới trước đài.

- Làm sao vậy?

Vừa tới trước mặt, liền thấy không đúng, trước đó Thanh Vũ hoạt bát đáng yêu, gặp người liền cao hứng, lúc này giống như cương thi ngồi ở trên ghế, hai mắt trừng trừng, như mất hồn phách.

Phục vụ viên ở bên cạnh nàng cũng không khá hơn chút nào, miệng há to, tựa như quai hàm đã rơi, thật lâu cũng không khép lại được.

- Thanh Vũ... Các ngươi sao thế?

Thủy sư tỷ hỏi.

- Thủy sư tỷ, ngươi rốt cuộc đã đến...

Thấy nàng xuất hiện, Thanh Vũ kích động đến sắp khóc, vội vàng giơ lên một cái thẻ:

- Vừa rồi vị Trương Huyền Trương sư kia, theo phía sau ngươi đi vào thông đạo chữ Bính, thật thông qua được khảo hạch?

- Đúng vậy! Thực lực của hắn rất mạnh...

Thủy sư tỷ gật đầu.

Trải qua hơn 20 phút điều tức, nàng cũng khôi phục không ít, mặc dù vẻ mặt vẫn rất khó coi, lại không còn chật vật như trước đó.

- Xem bộ dáng là thật...

Sắc mặt trắng nhợt, Thanh Vũ ngồi ở trên ghế, bàn tay đụng mặt bàn, liền nghe rầm một tiếng, một đống thẻ rơi xuống, đâu đâu cũng có.

- Những thứ này...

Thủy sư tỷ sửng sốt một chút, tiện tay nhặt lên, khóe miệng co giật:

- Đây đều là thẻ vượt ải? Hơn nữa... Đều thông qua?

Liên tục vượt ải ở đây một tháng, biết trên thẻ biểu hiện đường vân như thế nào là thông qua khảo hạch.

Vừa rồi tới, còn không có nhiều như vậy, sao đột nhiên nhiều thêm một đống?

- Đúng vậy a... Đều là vị Trương sư kia xông...

Thanh Vũ thật thà gật đầu.

- Hắn xông?

Con mắt của Thủy sư tỷ trợn tròn, bàn tay trảo một cái, chộp toàn bộ thẻ trên bàn vào tay.

- Thông đạo chữ Quý, thông đạo chữ Nhâm, thông đạo chữ Tân, thông đạo chữ Canh, thông đạo chữ Kỷ, thông đạo chữ Mậu, thông đạo chữ Ất... Hắn xông nhiều như vậy?

Khuôn mặt tái đi, thân thể mềm mại của Thủy sư tỷ cũng bắt đầu đung đưa.

Nàng chỉ chép sách gần hai mươi phút, đối phương trực tiếp xông qua bảy cái thông đạo? Làm sao lại nhanh như vậy? Chẳng lẽ sẽ không tiêu hao chân khí, sẽ không mệt?

- Đúng vậy, hắn một hơi xông nhiều như vậy...

Thanh Vũ gật đầu.

- Vậy... hiện tại hắn ở đâu?

Thủy sư tỷ hỏi.

- Đang xông thông đạo chữ Giáp!

Thanh Vũ giải thích.

- Thông đạo chữ Giáp?

Thủy sư tỷ vội vàng cúi đầu liếc nhìn, trong lòng bàn tay xác thực không có thông đạo chữ Giáp, nói cách khác, cửa ải độ khó lớn nhất này, đối phương còn không có xông qua.

- Không đúng...

Hắn xông thông đạo chữ Bính, thông đạo chữ Ất, vì cái gì không xông thông đạo chữ Đinh?

Lại đưa tay lật đống thẻ một lần, trong mắt tràn đầy nghi ngờ.

Cái tên này từ thông đạo chữ Quý bắt đầu, tất cả thông đạo đều xông...

Sao lưu thông đạo chữ Đinh không đi?

- Ây...

Dừng lại nửa ngày, vẻ mặt của Thanh Vũ đỏ lên, nuốt ngụm nước bọt, nói:

- Hắn nói... Cái thông đạo này tên không dễ nghe, hắn đường đường nam nhi bảy thước, xông không có ý nghĩa... Liền không đi!

- ...

Thủy sư tỷ.

Vượt ải thất bại!

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

Kẽo kẹt! Kẽo kẹt!

Đứng ở giữa gian phòng, nhìn Khôi Lỗi chậm rãi đi ra, Trương Huyền thở ra một hơi.

Liên tục qua tám cửa ải của Xuất Khiếu cảnh, vẫn không có gom góp ra Thiên Đạo công pháp, để hắn cực kỳ bất đắc dĩ.

Hết cách rồi, chỉ có thể tới xông độ khó lớn nhất.

Thông đạo chữ Giáp khó khăn nhất Xuất Khiếu cảnh của Thánh Tử điện, vài vạn năm qua, hết thảy thông qua bảy người, trình độ khó khăn có thể tưởng tượng được.

- Khôi Lỗi ở thông đạo chữ Ất, thực lực đã đạt đến Lĩnh Vực cảnh trung kỳ đỉnh phong, nơi này khẳng định càng khó!

Trương Huyền híp mắt lại.

Vừa rồi xông thông đạo chữ Ất, đối với hắn mà nói liền có độ khó rất lớn, Khôi Lỗi nắm giữ sức chiến đấu của Lĩnh Vực cảnh trung kỳ đỉnh phong, nếu không phải hắn mượn nhờ thư viện tra ra thiếu hụt, lại nhờ vào Minh Lý Chi Nhãn, trước thời hạn thiết kế còn đường chiến đấu, nếu không muốn chiến thắng sẽ không dễ dàng như vậy.

Dù vậy cũng bị thương, may mắn Thiên Đạo chân khí khôi phục cực nhanh, nếu không hôm nay khiêu chiến chỉ có thể coi như thôi.

- Cửa ải này, căn cứ Thanh Vũ cô nương giới thiệu, Nhược Hi thông qua được... Ta cũng muốn thông qua!

Trong mắt có tinh quang bắn ra bốn phía, chiến ý của Trương Huyền sôi trào.

Thông đạo chữ Giáp vài vạn năm qua, hết thảy thông qua bảy người, trong đó có một người là Lạc Nhược Hi.

Bạn gái cũng thông qua được, hắn đương nhiên không thể yếu thế, nếu không, coi như về sau cùng một chỗ, cũng không có địa vị ah!

- Dám đến khiêu chiến thông đạo chữ Giáp, xem ra ngươi rất tự tin, vậy liền để ta xem một chút, đến cùng có dạng thực lực gì!

Đi tới trước mặt, con mắt của Khôi Lỗi đột nhiên mở ra, chiến ý trong nháy mắt bùng cháy đến điểm cao nhất.

- Ngươi biết nói chuyện?

Trương Huyền nhướng mày, nhìn qua.

Phía trước gặp Khôi Lỗi, cũng chỉ có con hắn cải tạo kia có khả năng nói vài lời “rống rống”, con khác chỉ có thể phát ra một chữ, con này có thể nói ra ngôn ngữ nhân loại, quả thực khó tin.

- Động thủ đi!

Lười nhác tiếp tục nhiều lời, hừ nhẹ một tiếng, thân thể Khôi Lỗi nhoáng một cái.

Hô!

Sau một khắc, đã xuất hiện ở trước mặt.

Không nghĩ tới tốc độ nhanh như vậy, khoảng cách hơn mười mét, tựa như thuấn di, thân thể của Trương Huyền bỗng nhiên co rụt lại, đồng thời bàn tay lăn mình, đánh về phía trước.

Chưởng lực điệp gia, tầng tầng lực lượng liên hợp cùng một chỗ, ở trên không trung tựa như tạo thành một lâm viên hoa tươi tươi đẹp.

Đây là bí tịch đạt được trong thông đạo chữ Ất, học được một chiêu võ kỹ... Điệp chưởng.

Hai tay khoanh lại, giống như Thiên Thủ Như Lai, cách làm khác nhau nhưng kết quả lại giống nhau đến kì diệu, chưởng lực tầng tầng lớp lớp, liên tục không ngừng, như đóa hoa, trong yêu diễm mang theo sát cơ.

Mặc dù chiêu này không có lực công kích mạnh như Đại Bi Thiên Ma chưởng, nhưng phòng ngự rất tốt, mấu chốt nhất là, chiêu số rườm rà, để cho người ta tìm không ra hư thực, trong chiến đấu sử dụng ra, có thể tạo thành hiệu quả không tưởng tượng được.

Ầm ầm!

Chưởng lực của hắn hùng hồn, lực lượng của Khôi Lỗi càng mạnh hơn, cũng không biết dùng võ kỹ gì, nắm đấm ở giữa trời rơi xuống, không gian bốn phía bị phong tỏa, mặc dù uy lực của Điệp chưởng rất lớn, nhưng ở dưới công kích của đối phương, vậy mà nửa phần hiệu quả cũng không có.

- Hắn cũng tu luyện Điệp chưởng...

Lông mày nâng lên, Trương Huyền lập tức hiểu được.

Có thể trong nháy mắt làm ra loại phán đoán này, áp chế hắn, ngay cả phản kháng cũng không được, chỉ có một khả năng...

Chính là Khôi Lỗi trước mắt rất lý giải Điệp chưởng, biết lúc nào ra tay, để cho mình không cách nào thi triển lực lượng mạnh nhất.

Mặc dù chiêu này, hắn dùng Thiên Đạo võ kỹ đền bù không ít thiếu hụt, uy lực tăng lên không ít, nhưng đối với người quen thuộc mà nói, vẫn có thể tìm được cơ hội, tiến hành phản kích.

Đây không phải thiếu hụt, mà là trong chiêu số khắc chế lẫn nhau, trên thực lực nghiền ép.

- Phá!

Rõ ràng tiếp tục công kích xuống, thua thiệt chính là bản thân, Trương Huyền cũng không ngừng nghỉ, biến chưởng thành chỉ, nhẹ nhàng bắn ra một đạo kiếm khí.

Lĩnh ngộ kiếm đạo chân giải, tiện tay đều là kiếm chiêu, mặc dù không có thi triển võ kỹ đặc thù, nhưng uy lực lại không thấp hơn võ kỹ,

Phốc một tiếng, liền mở ra không gian phong tỏa của đối phương, nhanh chóng đâm tới mi tâm.

- Hừ!

Khôi Lỗi hiển nhiên không nghĩ tới, hắn tạm thời biến chiêu nhanh chóng như vậy, hừ một tiếng, có điều cũng không hoảng hốt, xiết chặt nắm đấm, từng ngón tay tựa như hoa lan tản ra, vài đạo kiếm khí theo đầu ngón tay bắn nhanh, tiến lên đón.

Ba! Ba! Ba!

Hai cỗ kiếm khí đối đầu, ở trên không trung phát ra oanh minh liên tiếp, song song biến mất.

Trương Huyền chỉ cảm thấy ngực khó chịu, như bị thiệt lớn.

- Kiếm đạo chân giải? Một Khôi Lỗi cũng lĩnh ngộ kiếm đến loại cảnh giới này?

Sớm biết Khôi Lỗi ở thông đạo chữ Giáp rất mạnh, thật không nghĩ đến sẽ mạnh như vậy! Không chỉ lý giải chưởng pháp rất nhiều, ngay cả kiếm đạo cũng đạt tới tình trạng chân giải, vậy thì có chút đáng sợ.

Trương Cửu Tiêu nhờ vào nửa bước chân giải cùng Linh Hư tam kiếm liền có thể thông qua Thánh Tử điện khảo hạch, trở thành học viên, như vậy đủ thấy loại cảnh giới này hiếm hoi.

Cảnh giới khó có thể lý giải được như vậy, một Khôi Lỗi cũng đạt tới, nói không kinh ngạc đó là giả.

- Không đúng, loại năng lực này không phải chính nó lĩnh ngộ, Khôi Lỗi nắm giữ Tiên Thiên thiếu hụt, không cách nào lĩnh ngộ chiêu số, xem ra hắn là một vị đại sư lĩnh ngộ kiếm đạo chân giải, hòa cảm xúc vào trong cơ thể nó, mới để cho nó thi triển ra kiếm ý lợi hại như thế!

Sau khi hết khiếp sợ, rất nhanh ý thức được không đúng.

Khôi Lỗi, không cách nào tu luyện, giống như người máy, tiếp nhận mệnh lệnh chiến đấu, mỗi một chiêu đều là thiết kế tốt, dựa theo mệnh lệnh tiến hành.

Nói cách khác, kiếm đạo cũng không phải là bản thân nó lý giải, mà là dung hợp ký ức tạo thành.

Nói cách khác... chỉ biết hình mà không biết ý! Bất quá dù như thế, cũng rất lợi hại.

Dung hợp lý giải kiếm đạo của một vị kiếm đạo đại tông sư, chiến đấu như bản năng, coi như hắn tiến bộ cực nhanh, chỉ sợ cũng rất khó chống lại.

- Nhờ vào kiếm đạo muốn vượt qua đối phương, khó! Chưởng lực càng không phải đối thủ...

Trương Huyền không ngừng suy nghĩ.

Kiếm đạo của đối phương cường đại như thế, muốn nhờ vào cái này vượt qua, gần như không có khả năng, vừa rồi chưởng lực đối đầu, đối phương còn ở trên mình...

Thế thì còn đánh như thế nào?

- Lĩnh vực!

Tinh thần khẽ động, lĩnh vực đường kính một mét xuất hiện ở chung quanh thân thể.

Xem ra chỉ có thể sử dụng tuyệt chiêu mạnh nhất!

Ông!

Lĩnh vực mới xuất hiện, Trương Huyền còn chưa kịp có động tác khác, liền phát hiện không gian chung quanh như bị bao vây, Khôi Lỗi thi triển ra lĩnh vực.

Lĩnh vực của tên này đường kính chừng hai mươi mét, rơi vào trong đó, tựa như người dùng xích sắt khóa lại, không thể động đậy chút nào.

- Đây là... Lĩnh Vực cảnh đỉnh phong?

Khóe miệng Trương Huyền co rút.

Khó trách liên tục mấy chiêu đều bị quản chế, nguyên lai thực lực của Khôi Lỗi này đã đạt đến Lĩnh Vực cảnh đỉnh phong!

Thực lực của hắn bây giờ, chiến đấu với Lĩnh Vực cảnh sơ kỳ không thành vấn đề, trung kỳ miễn cưỡng cũng có thể chiến thắng, nhưng đỉnh phong, hầu như không có khả năng!

Hô!

Biết không cách nào chống lại, thi triển ra Hành Giả Vô Cương, trong nháy mắt tránh thoát gông xiềng khống chế, đi tới một bên của gian phòng.

Cổ tay khẽ đảo, một cái thẻ xuất hiện ở trong lòng bàn tay.

Nhẹ nhàng bóp một cái.

Ông!

Khí tức xao động, Khôi Lỗi vốn định tiến công tới liền đình chỉ tiến công, lùi về phía sau mấy bước, trong mắt mang theo nghi ngờ.

- Ngươi nhận thua?

Một người một Khôi Lỗi chiến đấu, nói đến rườm rà, trên thực tế một quyền, một kiếm, một lĩnh vực, tổng cộng ba chiêu, cộng lại chẳng qua ba cái hô hấp, thắng bại không có ra, thậm chí chiêu số còn chưa tiếp xúc...

Trực tiếp nhận thua, tốc độ không khỏi quá nhanh đi!

- Hiện tại ta còn không phải đối thủ!

Trương Huyền lắc đầu.

Cái cửa ải này, có khả năng thông qua, đều là Xuất Khiếu cảnh đỉnh phong, hắn mới Xuất Khiếu cảnh sơ kỳ, thi triển ra toàn bộ thủ đoạn xông qua, cũng không phải không có khả năng, nhưng hoàn toàn không cần thiết.

- Cáo từ!

Biết không cách nào chiến thắng, Trương Huyền cũng không có gì xoắn xuýt, xoay người rời phòng.

- Không thông qua thông đạo chữ Giáp, liền không cách nào ngưng tụ thành công pháp Thiên Đạo Xuất Khiếu cảnh hoàn mỹ... Mà muốn có được bí tịch, nhất định phải đánh bại Khôi Lỗi... Cho nên việc cấp bách nhất, là mau chóng tăng lên sức chiến đấu!

Trương Huyền vừa đi vừa trầm tư:

- Xem ra phải học tập Linh Hư tam kiếm hoặc Cửu U Thần Đồng một chút!

Tăng lên sức chiến đấu, có hai phương thức, thứ nhất, tăng tu vi, thứ hai, tu luyện võ kỹ lợi hại.

Không có Thiên Đạo công pháp, tu vi muốn tiến bộ rất khó, tạm thời không nghĩ, xem ra chỉ có thể tiến hành loại thứ hai.

Hiện tại trên tay hắn có hai đại võ kỹ, đều rất cường hãn, một là Linh Hư tam kiếm, mặt khác là Cửu U Thần Đồng.

Nếu có thể luyện thành một cái, sức chiến đấu sẽ lập tức tăng cao, thông qua thông đạo chữ Giáp cũng rất dễ dàng.

- Đi hỏi một chút, nơi nào có kiếm pháp bí tịch a!

Trong lòng có so đo, Trương Huyền đi tới trước đài.

- Trương sư... Ngươi thông qua được không?

Thấy hắn đi tới, Thủy sư tỷ còn chưa rời khỏi.

- Không!

Trương Huyền lắc đầu:

- Cửa này quá khó khăn, ta không phải đối thủ...

- Nha...

Lúc này Thủy sư tỷ mới thở phào nhẹ nhõm.

Liên tục vọt tám cửa, nếu như lại thông qua thông đạo chữ Giáp, chỉ sợ thật sẽ bị dọa chết.

- Xin hỏi một chút, Thánh Tử điện chúng ta, chỗ nào có thể học được kiếm pháp?

Không để ý tới biểu lộ của đối phương, Trương Huyền đưa thẻ qua, cười hỏi.

Muốn học tập Linh Hư tam kiếm, trước để nó đạt tới Thiên Đạo cấp, nói cách khác… cần tìm sách nhìn.

- Ngươi muốn học kiếm?

Thanh Vũ và phục vụ viên còn chưa mở miệng, Thủy sư tỷ đã cau mày nhìn lại.

- Đúng vậy!

Trương Huyền gật đầu.

- Thật muốn học kiếm, ngươi tìm đúng người rồi, Thủy sư tỷ là thiên tài kiếm đạo trẻ tuổi nhất của học viện... lão sư của nàng là kiếm đạo đại tông sư lợi hại nhất Thánh Tử điện!

Thanh Vũ nói.

- Ngươi biết dùng kiếm?

Trương Huyền sững sờ, nhìn về phía nữ hài trước mắt.

Trước đó xông thông đạo chữ Bính, nàng thi triển toàn lực, đủ loại thủ đoạn đều dùng, cũng không nhìn thấy sử dụng kiếm thuật a?

- Đương nhiên!

Nghe được hỏi thăm, Thủy sư tỷ nhíu mày, cổ tay khẽ đảo, một thanh trường kiếm xuất hiện ở trong lòng bàn tay:

- Làm sao? Có muốn thử chiêu kiếm của ta một chút hay không?

Khiêu chiến thông đạo, không thể sử dụng vũ khí, cho nên nàng một mực không sử dụng kiếm, giờ phút này nghe đối phương nói, tựa hồ có

chút nghi ngờ, lập tức giơ trường kiếm lên, kiếm ý nồng đậm, trong nháy mắt bắn ra.

- Cũng không tệ lắm, có điều, ngươi không phải đối thủ của ta... Ngươi biết nơi nào có thể học tập thư tịch kiếm đạo không? Có thể mang ta đi nhìn một chút hay không!

Không nghĩ tới nữ hài này lý giải kiếm đạo đã đạt đến cảnh giới kiếm tâm, Trương Huyền khen ngợi hỏi.

- Không phải là đối thủ? Vậy liền để ta xem một chút, ngươi lý giải kiếm đạo sâu bao nhiêu!

Hừ một tiếng, thân thể mềm mại của Thủy sư tỷ nhảy lên, hóa thành một đạo lợi kiếm, thẳng tắp lao đến.

Đùng chít chít!

Còn chưa tới trước mặt, trường kiếm trong tay bỗng nhiên nhoáng một cái, lôi kéo nàng nằm rạp trên mặt đất, không ngừng run rẩy.

Trừ khi ngươi là Điện Chủ!

dtv-ebook.com

- Ngươi...

Giãy dụa từ dưới đất bò dậy, khóe miệng của Thủy sư tỷ co rút, lần nữa nhìn về phía thanh niên trước mắt, vẻ mặt triệt để thay đổi:

- Ngươi lĩnh ngộ kiếm, đã đạt đến... tình trạng chân giải?

Thân là thiên tài kiếm đạo, đương nhiên biết phân cấp kiếm đạo, trường kiếm trong tay còn không có đâm ra, liền bị dọa đến rơi trên mặt đất, không ngừng run rẩy, loại tình huống này, chỉ ở gặp được trên người lão sư, nói cách khác... Vị trước mắt này, thoạt nhìn chỉ hai mươi tuổi, nắm giữ kiếm đạo đã ngang hàng lão sư của nàng!

Làm sao làm được?

Kiếm đạo chân giải, không chỉ cần lĩnh ngộ kiếm pháp cực sâu, càng quan trọng hơn là, có đầy đủ kinh nghiệm cùng cảm ngộ, sở dĩ lão sư có thể đi vào cảnh giới kia, là bởi vì đã từng đi bộ vạn dặm, trải nghiệm khó khăn của người bình thường, lúc này mới ngộ ra.

Vị trước mắt này, tính toán đâu ra đấy, từ trong bụng mẹ bắt đầu tu luyện, cũng chỉ chừng hai mươi năm, làm sao có thể lĩnh ngộ? Trương Huyền cũng không phủ nhận, ngón tay búng một cái.

Trường kiếm triều bái trên mặt đất mất đi áp chế.

- Ông!

Bay lên, rơi vào lòng bàn tay. Nhẹ nhàng bắn ra, trường kiếm hí dài một tiếng.

- Kiếm này không tệ, rất thích hợp ngươi!

Tiện tay đưa trả lại.

Chuôi kiếm này, nhẹ nhàng thon dài, tương đối thích hợp nữ tử phát huy lực lượng.

- Là lão sư chọn giúp ta!

Thủy sư tỷ nhẹ gật đầu, thu hồi trường kiếm, nhìn qua:

- Ngươi muốn nhìn thư tịch liên quan tới kiếm đạo?

Có thể lĩnh ngộ kiếm đạo chân giải, nàng đã mất đi lòng tin tỷ thí.

Chênh lệch thực sự quá lớn, coi như ra tay, cũng mất mặt xấu hổ.

- Chỗ lão sư ta, sao chép không ít thư tịch kiếm đạo, có thể mang ngươi tới...

Thủy sư tỷ chần chờ một chút, nói.

- Vậy làm phiền dẫn đường!

Ánh mắt Trương Huyền sáng lên.

- Bất quá, trước thời hạn nói cho ngươi một câu, ngươi đã lĩnh ngộ chân giải, có con đường của mình, không nên ôm hy vọng quá lớn! Ta sợ còn không có nhìn thấy sách, liền bị đuổi ra ngoài...

Thủy sư tỷ nói.

- Vì cái gì?

Trương Huyền không hiểu.

Hắn ở cái tuổi này có khả năng lĩnh ngộ chân giải, được cho là thiên tài kiếm đạo chân chính, loại người này, chỉ cần là Danh Sư dùng kiếm đều

ưa thích, làm sao lại không nên ôm hy vọng quá lớn?

- Cái này... Lão sư ta là đại tông sư kiếm đạo thứ nhất của Thánh Tử điện… Kiếm Tần Sinh, tu vi cao thâm, địa vị cũng cực kỳ cao quý, chỉ bất quá...

Thủy sư tỷ dừng lại một chút, hạ giọng:

- Làm việc... quá chú ý quy tắc...

- Chú ý quy tắc?

Trương Huyền sững sờ, lập tức giật mình.

Thân là học sinh, thật không tiện nói nhiều lão sư, nói như vậy chỉ sợ là muốn biểu đạt, vị lão sư này có chút cứng nhắc, là lão mọt sách.

Loại người này, nói chuyện làm việc cực kỳ ngay thẳng, coi trọng ngươi dùng tám ngựa ngựa cũng kéo không trở lại, nói không hợp, dù địa vị cao hơn, bối cảnh lại hùng hồn, cũng không có chút tác dụng.

- Vâng, hắn đã từng là trưởng lão Lễ điện, chú trọng lễ tiết cùng quy củ! Muốn nhìn hắn sưu tập thư tịch, đạt được chỉ điểm của hắn, nhất định phải thông qua khảo nghiệm, được công nhận mới được... vị thiên tài kiếm đạo của Trương gia Trương Húc kia, là thiên tài tên tuổi lẫy lừng của nội viện, có danh xưng kiếm đạo đệ nhất nhân của thế hệ trẻ tuổi. Lĩnh ngộ kiếm thuật đã đạt đến chân giải, muốn tới đây đọc sách, cũng bị đuổi ra ngoài, cho nên ta mới nói như vậy...

Thủy sư tỷ nói.

- Lĩnh ngộ chân giải cũng đuổi ra ngoài, vì sao?

Trương Huyền khó hiểu.

Có thể đạt tới kiếm đạo chân giải, liền nói lĩnh ngộ kiếm pháp không kém gì mình, loại người này, coi như ở Thánh Tử điện, cũng không phải

quá yếu! Trực tiếp đuổi đi, làm sao cũng nói không thông ah!

- Ta mới vừa nói, lão sư chú trọng nghi thức, người hắn sùng bái nhất là Điện Chủ đời thứ ba của Thánh Tử điện! Vị Điện Chủ này lấy kiếm nhập đạo, tu vi mạnh mẽ, cầm kiếm đi tới chân trời, một kiếm bình thiên hạ. Thánh Nhân quý tộc cũng phải nhún nhường ba phần. Thậm chí tổng bộ Danh Sư đường cũng không người dám gánh phong mang! Uy thế của Thánh Tử điện được đẩy lên đỉnh phong... Bất quá, mặc dù thực lực của vị Điện Chủ này mạnh mẽ, nhưng đáng tiếc, trên phương diện truyền thụ học sinh rất kém, sau khi qua đời, truyền thừa đứt gãy, kiếm đạo của toàn bộ Thánh Tử điện cũng bắt đầu sa sút!

- Lão sư là hậu bối của hắn, thủ hộ lấy một đạo kiếm ý năm đó hắn lưu lại! Muốn trở thành học sinh của lão sư, hoặc là học được đồ vật, nhất định phải đạt được kiếm ý công nhận, ta có thể từ trong hơn mười vị thiên tài kiếm đạo khảo hạch trổ hết tài năng, là bởi vì có tiện nghi công pháp Thủy thuộc tính, vạn vật đều dung hợp. Mà Trương Húc lĩnh ngộ kiếm đạo thuộc về mình, xung đột với kiếm ý, cho nên... bị đuổi ra ngoài!

- Ah!

Trương Huyền gật đầu.

Lĩnh ngộ kiếm đạt tới tình trạng chân giải, thi triển kiếm ý, như là có linh hồn, quả thực sẽ tiến hành lựa chọn tu luyện giả.

Thật giống như Linh Hư kiếm, bởi vì mình lĩnh ngộ chữ Kiếm phía ngoài, đạt đến chân giải, trực tiếp thần phục.

Kiếm ý xung đột lẫn nhau, tương đương với lý niệm trái ngược.

Vị Thủy sư tỷ này, tu luyện là pháp quyết Thủy thuộc tính, tính tình ôn hòa, dễ dàng đạt được kiếm ý công nhận, mà lĩnh ngộ kiếm đạo khắc sâu, có con đường của mình, độ khó tất nhiên sẽ tăng thêm không ít.

- Chẳng lẽ... Hắn sưu tập sách, đều là vị Điện Chủ đời thứ ba này lưu lại? Nội dung cũng truyền thừa nhất mạch?

Trong lòng hơi động.

Đạt được kiếm ý công nhận, thật ra thì cũng có thể hiểu là… con đường tu luyện giống nhau.

Chỉ có người như vậy, mới có thể xem sách của hắn, đạt được chỉ điểm của hắn, nói trắng ra là, Kiếm Tần Sinh là muốn bồi dưỡng cao thủ kiếm đạo nhất mạch của mình.

- Mỗi người đều có lý giải đặc biệt với kiếm pháp, không biết hắn lĩnh ngộ loại nào, bất quá... Có lẽ khác biệt Kiếm lão nhân!

Trương Huyền lắc đầu.

Hắn lý giải kiếm pháp, thoát thai từ Kiếm lão nhân.

Vị kiếm đạo đại tông sư này, rong ruổi liên minh nhiều năm như vậy, cũng không nghe nói qua có liên quan đến Điện Chủ đời thứ ba, cũng không thuộc về một con đường.

Nói cách khác, bản thân thật muốn đi qua, rất có thể sẽ giống như Trương Húc, trực tiếp bị đuổi đi.

- Nếu như chỉ nhìn thư tịch một chút, không ghi chép, cũng không dùng thần thức liếc nhìn, thậm chí không mở ra... Chẳng lẽ cũng không cho phép?

Trương Huyền rầu rĩ một chút, nhịn không được hỏi.

Hắn đọc sách khác những người khác, chỉ cần ánh mắt nhìn thấy, thời gian nháy mắt liền có thể thu vào thư viện.

Không cần đối phương chỉ điểm, cũng không cần sao chép, chỉ cần nhìn một lần liền biết có thể bổ sung Linh Hư tam kiếm hoàn chỉnh hay

không...

Như vậy hắn là rất đơn giản a!

- Nhìn một chút?

Thủy sư tỷ cười khổ lắc đầu:

- Những sách vở này, lão sư xem như bảo bối, chuyên môn bố trí một gian phòng, không có thủ lệnh của hắn, vào cũng không được, trừ khi... Ngươi là Điện Chủ, nếu không, nằm mơ cũng đừng nghĩ!

- Điện Chủ có thể đi vào?

Trương Huyền sửng sốt.

Dường như... Hắn là người ứng cử Điện Chủ duy nhất thì phải.

Mặc dù bây giờ không phải, nhưng không bao lâu sau sẽ thành công...

- Đó là đương nhiên! Điện Chủ là thủ lĩnh cao nhất của Thánh Tử điện, coi như lão sư cự tuyệt bất luận kẻ nào đi qua, cũng không dám cự tuyệt Điện Chủ ah!

Thủy sư tỷ lắc đầu:

- Bất quá, Thánh Tử điện đã hơn ba trăm năm không có Điện Chủ chân chính, hiện tại xử lý chuyện, cũng chỉ là quyền Điện Chủ mà thôi... Được rồi, nói có chút nhiều, Điện Chủ không phải những tiểu nhân vật như chúng ta có thể thảo luận. Giải thích nhiều như vậy, ngươi còn muốn đi hay không? Muốn đi mà nói, hiện tại liền đi; cảm thấy không có hi vọng, thì đừng có quấy rầy!

- Đi, tự nhiên phải đi!

Trương Huyền mỉm cười.

Thánh Nhân quý tộc phân cấp

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Coi như biết lý niệm kiếm đạo của Kiếm Tần Sinh này khác mình, cũng phải đi qua nhìn một chút, ngộ nhỡ có khả năng bổ sung thiếu hụt của Linh Hư tam kiếm, liền có thể nhẹ nhõm xung kích thông đạo chữ Giáp, ngưng tụ ra Thiên Đạo công pháp Xuất Khiếu cảnh.

Lại nói, phương pháp tu luyện của mỗi người đều không hoàn toàn giống nhau, chỉ có cố tìm cái chung, gác lại cái bất đồng, mới có thể dung hội quán thông, thu hoạch được tiến bộ càng lớn!

- Đi thôi!

Thấy hắn muốn đi, Thủy sư tỷ nhẹ gật đầu, nói với Thanh Vũ một tiếng, sau đó hai người đi ra

- Một lát nữa, một khi kiếm ý không đồng ý, lão sư bảo ngươi rời khỏi, tốt nhất một câu không nói, xoay người rời đi! Trong lòng còn có may mắn, nhiều lời nói nhảm, ta sợ ngươi sẽ nếm chút khổ sở!

Vừa đi về phía trước, Thủy sư tỷ vừa truyền âm nói.

- Tu luyện kiếm đạo, tính tình phần lớn đều như kiếm, sắc bén cương mãnh, thẳng tới chẳng lùi, ta hiểu!

Trương Huyền gật đầu.

Có thể tu luyện kiếm đạo tới tình trạng chân giải, nói rõ sinh mệnh, tinh, khí, thần cả người hòa vào trong đó, tính cách thường thường cũng sẽ tùy theo thay đổi.

Loại người này, ghét nhất người khác nhiều lời.

Thật giống như tàn hồn của Kiếm lão nhân, làm việc rất quả quyết, thậm chí biến mất cũng nhanh như vậy, không có chút lưu luyến nào!

- Biết liền tốt!

Thủy sư tỷ thở phào nhẹ nhõm.

Có thể bằng chừng ấy tuổi, liền có loại thực lực này, càng lý giải kiếm đạo đến tình trạng như thế, thân thế tất nhiên không đơn giản, nàng cũng không muốn hảo tâm, cuối cùng chọc hai bên đều mất hứng! Nghĩ đến thân phận, nhịn không được có chút hiếu kỳ:

- Ngươi gọi Trương Huyền... lúc nào Trương gia có một vị thiên tài như vậy, trước đó chưa từng nghe qua?

- Ta không phải người Trương gia!

Thấy lại bị người hiểu lầm, Trương Huyền lắc đầu.

- Không phải?

Thủy sư tỷ có chút không tin.

Không phải người Trương gia, nói cách khác... Không có huyết mạch chi lực, có thể còn trẻ như vậy có thực lực này, làm sao làm được?

- Ta từ phương hướng Thanh Nguyên đế quốc đến, sở dĩ thực lực không tệ lắm, là bởi vì ta... Cố gắng!

Trương Huyền giải thích.

- Cái này...

Nghĩ tới tên này, không đến hai phút liền xông tám thông đạo, còn muốn đi học kiếm...

Thủy sư tỷ nhịn không được nhẹ gật đầu:

- Có thể lấy thân phận tán tu, còn trẻ như vậy liền đạt tới thực lực như thế, quả thực đủ liều!

- Thủy sư tỷ, vừa rồi ngươi vận dụng lực lượng huyết mạch, chẳng lẽ... Cũng xuất thân Thánh Nhân quý tộc nào đó?

Trương Huyền cũng hỏi ra nghi ngờ.

- Ngươi... Không biết ta?

Thủy sư tỷ im lặng.

Mặc dù thực lực của nàng chỉ có Xuất Khiếu cảnh đỉnh phong, nhưng lấy thân phận, dung mạo, ở Thánh Tử điện cũng là tên tuổi lẫy lừng, xem như nhân vật phong vân, tên này ngay cả lai lịch của mình cũng không biết...

Thật hay giả?

- Ngày hôm nay lần đầu tiên nhìn thấy Thủy sư tỷ, làm sao nhận biết...

Trương Huyền lắc đầu.

- Lần đầu tiên thấy?

Lúc này Thủy sư tỷ mới kịp phản ứng, đôi mắt thanh tú trợn tròn:

- Ngươi không phải là học sinh ngày hôm nay khảo hạch tiến đến chứ?

- Đúng vậy a!

Trương Huyền gật đầu.

- Mới vừa thi đậu, liền chạy tới xông Nghĩa điện, một hơi thông qua tám thông đạo?

Nuốt ngụm nước bọt, da mặt của Thủy sư tỷ co giật.

Hiện tại tân sinh cũng quá trâu bò đi? Nàng nghiên cứu thời gian dài như vậy, ngay cả thông đạo chữ Bính cũng không qua được, tên này mới đi đến liền xông tám cái?

- A, ta buổi trưa thi xong, trước đi Trí điện một chuyến, nghiên cứu Trận Pháp sư bát tinh, sau khi thông qua, bố trí trận pháp cấp tám, lại cùng người khác trò chuyện một canh giờ, trở lại chỗ ở, thuận tiện tắm rửa một chút, lúc này mới tới Nghĩa điện...

Nhớ lại một chút, Trương Huyền nói.

- ...

Thân thể Thủy sư tỷ cứng ngắc.

Trận Pháp sư bát tinh khó mà thông qua, coi như vị ca ca kia của tiểu công chúa Lạc gia, nghiên cứu hai lần cũng không thông qua...

Làm sao nghe khẩu khí của tên này, chạy tới khảo hạch, giống như ra ngoài dạo phố vậy? Mấu chốt nhất là... Coi như trở thành Trận Pháp sư cấp bậc này, muốn bố trí trận pháp cấp tám, không có năm ba tháng, là khó có thể hoàn thành a...

Buổi trưa trở thành học viên của Thánh Tử điện, bố trí trận pháp, tán gẫu, đi tới Nghĩa điện, cũng chỉ là buổi chiều, đến bây giờ trời còn không có tối...

Tốc độ quá nhanh đi!

- Ngươi... Khảo hạch Trận Pháp sư bát tinh, dùng bao lâu?

Nàng kìm nén không được hỏi.

- Cái này...

Trương Huyền nhíu mày, cẩn thận nhớ lại nửa ngày:

- Nếu như không tính khảo hạch thực lực... Có năm sáu phút a! Chủ yếu là vị Tô trưởng lão kia làm trễ nải một chút, nếu không, hẳn là có thể nhanh hơn!

- Năm sáu phút...

Lần nữa lắc lư một cái, Thủy sư tỷ cảm thấy bị đả kích thương tích đầy mình.

Trận Pháp sư bát tinh, nàng cũng muốn kiểm tra, đáng tiếc tu vi quá thấp, không đủ tư cách, bởi vậy một mực không thành công, vị này, tu vi còn thấp hơn nàng, vài phút liền khảo hạch thông qua...

Càng nghĩ càng thấy điên cuồng, chỉ cảm thấy ngực đau nhức, không thở nổi.

- Đúng rồi, ngươi vẫn chưa trả lời ta, ngươi có phải xuất thân Thánh Nhân quý tộc hay không!

Thấy vẻ mặt của nữ hài lúc trắng lúc xanh, không ngừng che ngực, thoạt nhìn tựa như tinh thần rối loạn, Trương Huyền nhíu mày hỏi.

- Ta tên Thủy Thiên Nhu, đến từ Thánh Nhân Thủy gia!

Đè nén rung động trong lòng, Thủy Thiên Nhu nói.

- Thánh Nhân Thủy gia?

Sửng sốt một chút, Trương Huyền nhớ tới một việc, tràn đầy khó hiểu:

- Trước đây ta quen biết một người Thánh Nhân Mộc gia, tu luyện là công pháp Mộc thuộc tính, thủy, mộc... Chẳng lẽ trong Thánh Nhân quý tộc có gia tộc quan hệ tới ngũ hành?

Hồng Viễn đế quốc nhận biết Mộc Viên, là Thánh Nhân Mộc gia, bây giờ lại toát ra Thủy gia, sẽ không phải trong Thánh Nhân quý tộc, thật có gia tộc ngũ hành chứ? Nếu không nào có trùng hợp như vậy, Thủy gia tu luyện pháp quyết thủy thuộc tính, Mộc gia tu luyện lực lượng mộc thuộc tính?

- Ngũ hành gia tộc, là gia tộc nhất đẳng trong Thánh Nhân quý tộc, ngươi... Ngay cả điều này cũng không biết?

Thủy Thiên Nhu thật sự có chút bó tay rồi.

Ngũ hành gia tộc, mặc dù là gia tộc nhất đẳng, nhưng từ trước tới nay như thể chân tay, liên hợp cùng một chỗ, coi như Trương gia, Lạc gia cũng phải kiêng kị ba phần...

Vị trước mắt này, đã đến Thánh Tử điện kiểm tra, nhưng ngay cả cái này cũng không có nghe qua? Quá cô lậu quả văn đi! Bất quá, suy nghĩ một chút liền giật mình.

Thanh Nguyên đế quốc là địa phương nhỏ xa xôi, không có ghi chép liên quan tới Thánh Nhân quý tộc cũng rất bình thường.

Hạ trùng không thể nói băng, con ếch dưới giếng không thể nói biển, phàm phu không thể nói đạo! Đạo lý là tương đương.

Nghĩ đến cái này, nàng lắc đầu, mở miệng nói:

- Thánh Nhân quý tộc, chia làm mấy đẳng cấp, cái này... Ngươi hẳn nghe nói qua chứ!

- Ừm!

Trương Huyền gật đầu.

Trong phạm vi tám đại đế quốc, cũng có Thánh Nhân quý tộc, thật giống như gia tộc của Tiết Ngưng, có điều là tam đẳng.

- Thánh Nhân quý tộc, chia làm bốn đẳng cấp, thứ nhất, là quý tộc siêu cấp, địa vị coi như kém tổng bộ Danh Sư đường, nhưng cao hơn tổng bộ Luyện Đan sư công hội, Luyện Khí sư công hội mấy phần! Ở đại lục nắm giữ quyền nói chuyện tuyệt đối cùng địa cao thượng vị... Theo thứ tự là Trương gia, Lạc gia cùng Tưởng gia!

Thủy Thiên Nhu giải thích:

- Thứ hai, là gia tộc nhất đẳng như gia tộc Ngũ hành. Thủy gia, Mộc gia, đều ở trong đó! Một chút thế lực lớn, cũng ở hàng ngũ này, tỷ như Băng Nguyên cung, Luyện Đan sư công hội...

- Ah!

Trương Huyền bừng tỉnh hiểu ra.

Sớm biết Trương gia, Lạc gia rất mạnh, là thế lực siêu cấp bá chủ, không nghĩ tới lại là gia tộc nấc thang thứ nhất, địa vị cao hơn tổng bộ của Luyện Đan sư công hội.

Khó trách, nghe nói mình thích tiểu công chúa Lạc gia, đám người Ngô sư sẽ lo lắng như vậy.

- Thứ ba, là gia tộc nhị đẳng, địa vị không kém liên minh đế quốc nhiều! Loại gia tộc đẳng cấp này, số lượng rất nhiều, chừng hơn trăm. Còn gia tộc tam đẳng, tương đương phong hào đế quốc, phân tán khắp nơi, số lượng thực sự quá nhiều, cụ thể có bao nhiêu ta cũng không rõ lắm.

Thủy Thiên Nhu ngắn gọn nói rõ bốn đẳng cấp của Thánh Nhân quý tộc một lần.

Trương Huyền gật đầu.

Vừa nói như vậy, hắn liền hiểu.

Nếu như so sánh siêu cấp quý tộc như Trương gia, Lạc gia là Thanh Nguyên phong hào đế quốc, như vậy gia tộc Ngũ hành là Hồng Viễn đế

quốc nhất đẳng, gia tộc nhị đẳng tương đương Huyễn Vũ đế quốc nhị đẳng, còn gia tộc tam đẳng như Tiết gia, thì tương đương vương quốc liên minh.

Xem ra Thánh Nhân quý tộc cũng có đẳng cấp nghiêm khắc.

- Một học... bằng hữu của ta, là Thánh Nhân Viên gia, không biết Viên gia này là gia tộc mấy đẳng?

Nhớ tới Viên Đào, Trương Huyền hỏi.

Băng Nguyên cung đã có thể so với gia tộc nhất đẳng, không biết Viên gia xem như thứ mấy, nếu quá thấp... thì nên cân nhắc tìm trở về.

Thấy hắn quả thật cái gì cũng không biết, Thủy Thiên Nhu bất đắc dĩ:

- Ngũ hành gia tộc, Mộc gia, Thủy gia, Kim gia, họ đều đối ứng ngũ hành, Hỏa gia họ Xích, bởi vậy Thánh Nhân Xích gia là Hỏa gia trong ngũ hành! Mà Thổ gia họ Viên, nếu như vị bằng hữu này của ngươi là Thánh Nhân Viên gia, như vậy chính là ngũ hành Thổ gia!

- Ngũ hành Thổ gia? Gia tộc nhất đẳng?

Trương Huyền sửng sốt.

Không nghĩ tới Viên gia lợi hại như vậy.

- Đúng vậy, không chỉ thế, Viên gia ở trong ngũ hành gia tộc có thực lực mạnh mẽ nhất, lực lượng cuồng mãnh, phòng ngự vô địch...

Thủy Thiên Nhu nói.

Công pháp và lực lượng huyết mạch của Thủy gia, mặc dù có thể bao dung vạn vật, lấy nhu thắng cương, nhưng lực công kích vẫn quá yếu! Trong ngũ hành, lực công kích mạnh nhất là Kim gia, nhưng muốn nói nặng nề cùng phòng ngự, Viên gia thuộc về thứ nhất, không người có thể so sánh.

- Vậy là tốt rồi...

Nghe được Viên gia lợi hại như vậy, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm.

Đã như vậy, cũng không cần lo lắng Viên Đào.

Gia tộc lợi hại như thế, tất nhiên có thủ đoạn để hắn nhanh chóng tăng lên, làm không cẩn thận, tu vi của hắn cũng không kém Triệu Nhã.

- Đây là nơi ở của lão sư ta, một lát nữa tận lực ít nói chuyện...

Đang nói chuyện, Thủy Thiên Nhu dừng lại giải thích, truyền âm tới.

Ngẩng đầu nhìn lên, lúc này mới phát hiện đã đi không biết bao xa, đi tới một tiểu viện rộng rãi, còn không có tiến vào liền cảm nhận được từng đạo kiếm ý ngang dọc, tựa như lần nữa trở lại Kiếm Trì.

- Đây là chỗ ở của Kiếm Tần Sinh trưởng lão? Quả nhiên bất phàm!

Vẻ mặt Trương Huyền nghiêm túc.

Không hổ là kiếm đạo đại tông sư không kém gì Kiếm lão nhân, coi như hắn lĩnh ngộ kiếm đạo chân giải, đột nhiên đi tới, cũng cảm thấy bị khí tức áp chế, có chút vận chuyển không thông.

- Lúc mới nhập môn có một đạo kiếm khí, sẽ ngăn học viên bình thường ở ngoài cửa, ta đi vào giúp ngươi bẩm báo trước, để lão sư để ngươi tiến đến lại nói tiếp...

Thủy Thiên Nhu hít sâu một hơi, đi tới trước cửa, đang muốn đi vào, chỉ thấy một đạo kiếm khí loạn chuyển ở trên đầu ngón tay của thanh niên, muốn chạy trốn, lại không cách nào làm được.

- Kiếm khí? Ngươi nói là cái này?

Trương Huyền sững sờ.

Tất cả đều là sai

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Đúng!

Da đầu của Thủy Thiên Nhu nổ tung, suýt chút nữa la lên.

Mới vừa nói tên này cẩn thận một chút, tuyệt đối đừng chọc lão sư tức giận, vừa đến liền bắt kiếm khí thủ hộ tiểu viện lại... ngươi không thể yên tĩnh một chút sao?

- Thật không tiện... Ta thả ra ngay!

Khóe miệng Trương Huyền co giật, rất không tiện.

Vừa tới trước cửa, thấy một đạo kiếm khí bao phủ, sợ làm bị thương nữ tử trước mắt, lặng lẽ bắt đến...

Không nghĩ tới là Kiếm Tần Sinh lưu lại gác cổng!

Kiếm khí sắc bén, rất dễ dàng hại người, ở cửa ra vào thả cái này, tương đương với từ chối khéo khách nhân, ai còn dám tới? Bất quá không chào đón người khác, là sự tình của đối phương, kéo gác cổng của người ta xuống, tương đương với có chút vô lễ, nên lực lượng trên tay buông lỏng.

Kiếm khí vùng vẫy nửa ngày, không nghĩ tới lại đột nhiên buông tay, giống như mèo hoang bị bắt lại, đột nhiên thả ra, lập tức mất đi chính

xác.

Sưu!

Cột đá trên cửa bị chặt đứt, cửa kẹt một tiếng, rơi trên mặt đất, đại địa nổ vang, tràn đầy bụi bặm.

- Cái này...

Trương Huyền ngây người.

Chỉ thả ra kiếm khí, không nghĩ tới tên này không đáng tin cậy như vậy, chém cả đại môn...

Vừa tới, không chỉ bắt phong cấm của người ta, còn phá hủy đại môn...

Có phải không lễ phép hay không? Nhưng hắn thật không phải cố ý.

- ...

Mắt Thủy Thiên Nhu tối sầm lại.

Trên đường đi căn dặn mấy lần, để hắn chú ý, lần này được rồi...

Còn không có gặp mặt, liền gây ra động tĩnh lớn như vậy, này làm sao giải thích?

- Người nào!

Đang buồn bực, còn chưa nghĩ ra làm sao giải thích, liền nghe trong viện hét lớn một tiếng, ngay sau đó bảy tám người vây quanh bọn hắn ở trung tâm.

- Tạ sư huynh, là ta...

Thủy Thiên Nhu hơi đỏ mặt, vội vàng tiến lên.

- Thủy sư muội, xảy ra chuyện gì vậy?

Tạ sư huynh nhíu mày.

- Vị Trương sư này, nghe nói danh khí của lão sư, muốn tới đây tiếp kiến, là ta sơ ý, trước không nói sự tình kiếm khí, nên mới xuất hiện việc này...

Thủy Thiên Nhu giải thích.

- Kiếm khí của lão sư vô cùng sắc bén, trước thời hạn không biết, lại không bị gây thương tích, ngược lại làm sập cửa, xem ra vị bằng hữu này cũng là cao thủ dùng kiếm!

Tạ sư huynh nhướng mày, quan sát Trương Huyền tỉ mỉ.

Hắn chừng ba mươi tuổi, mặc trường bào màu xanh, trong tay cầm một thanh trường kiếm, mang theo khí tức kinh người.

Nhìn tu vi, đã đạt đến Thánh Vực lục trọng, Lĩnh Vực cảnh trung kỳ!

- Học qua kiếm pháp một đoạn thời gian, chỉ biết da lông mà thôi... Vừa rồi kiếm khí đột nhiên xuất hiện, phản ứng không kịp, mới biến thành như vậy, thực sự xin lỗi!

Trương Huyền vội vàng nói.

Mục đích tới là vì cầu người, vẫn phải khiêm tốn một chút cho thỏa đáng.

Huống chi từ trước tới nay hắn cũng khiêm tốn, rất khiêm tốn.

- Xin lỗi thì không cần, đạo kiếm khí này của lão sư, ở lại chỗ này là vì kiểm nghiệm cảm ngộ kiếm ý của người đến, có thể sớm phát hiện, hơn nữa không bị tổn thương, nói rõ rất mẫn cảm với kiếm đạo, có ngộ tính không kém!

Tạ sư huynh mỉm cười, nhẹ gật đầu:

- Đi qua gặp lão sư đi!

- Gặp lão sư?

Trương Huyền ngẩn ngơ.

Cái thái độ này không đúng nha!

Người khác nhìn thấy hắn phá nhà cửa, tất cả đều tức giận đến bờ môi run rẩy, hận không thể một tay đập chết...

Sao vị trước mắt này không những không tức giận, còn mời hắn đi gặp kiếm đạo đại tông sư kia? Chẳng lẽ sợ hiện tại đòi bồi thường, hù mình chạy mất, nên trước lừa gạt vào lại nói? Hoặc phá cửa là một loại khảo hạch? Rất nhiều cường giả đều có tính tình cổ quái, thật giống như Khôi Thánh, đã là tàn hồn còn muốn mài gậy sắt...

Có lẽ vị kiếm đạo đại tông sư kia, rất ưa thích người khác phá nhà cửa.

Thật như vậy mà nói, hắn không cần làm nhiều, trăm phần trăm max điểm a.

Suy đoán ra ý nghĩ này, quay đầu nhìn về phía Thủy Thiên Nhu ở cách đó không xa, muốn từ trên mặt nàng nhìn ra đáp án, chỉ thấy nữ hài cũng mê man, dường như không hiểu rõ tình hình.

- Được rồi, là phúc thì không phải họa, là họa thì tránh không khỏi! Nếu để cho ta khảo hạch, phá hủy cái viện này cũng không tính là gì, địa phương không tính quá lớn nha...

Rầu rĩ một lát, sau đó Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, cười một tiếng, ôm quyền nói:

- Vậy làm phiền Tạ sư huynh!

Nói xong, theo sát ở sau lưng Tạ sư huynh đi vào tiểu viện.

Tiểu viện của lão sư Thủy Thiên Nhu, bởi vì nằm trong Thánh Tử điện, nên phạm vi không lớn, lại hết sức tinh xảo, bị một trận pháp to lớn bao

phủ, kiếm khí chạy bốn phía, tựa hồ dựa theo quy luật đặc thù nào đó vận chuyển, cho người ta một loại cảm giác kiếm ý ngang dọc.

Trường kỳ ở đây tu luyện, lý giải kiếm đạo tuyệt đối có thể tăng mạnh, tiến bộ cực nhanh.

Minh Lý Chi Nhãn lặng lẽ vận chuyển, nhìn kỹ trận pháp một lần, xác định vị trí cụ thể của trận nhãn, trận tâm, biết thật muốn động thủ, có thể trong nháy mắt phá cả phủ đệ thành phế tích, không còn sót lại một chút cặn, lúc này mới thoả mãn nhẹ gật đầu.

- Tạ sư huynh, đây là có chuyện gì?

Hắn đang quan sát, Thủy Thiên Nhu thì vội vã theo sau, nhịn không được hỏi.

Nàng cũng là đệ tử của lão sư, chỉ biết ở cửa ra vào có kiếm khí, không cho phép người ngoài tùy tiện xông vào, lúc nào biến thành một loại kiểm tra cùng khảo hạch?

- Ngày hôm nay lão sư đi xem tuyển chọn tân sinh, nói có mấy hạt giống tốt, lý giải kiếm đạo rất sâu, cho nên cải biến uy lực của kiếm khí một chút. Người tới, có khả năng sớm phát hiện, không bị tổn thương, nói rõ rất mẫn cảm với kiếm đạo, một khi xuất hiện người như vậy, liền để ta dẫn vào, sáng sớm ngươi liền ra ngoài, nên còn chưa kịp nói tỉ mỉ...

Tạ sư huynh thấp giọng.

Thánh Tử điện tuyển chọn tân sinh, đại sự như thế, rất nhiều trưởng lão đều sẽ đi quan sát, tìm thiên tài có khả năng kế thừa y bát.

Mặc dù Kiếm Tần Sinh có chút cứng nhắc, nhưng cũng muốn truyền thừa kiếm đạo mà Tổ tiên lưu lại, hy vọng có thể tìm được hạt giống tốt, tiến hành bồi dưỡng.

- Thì ra là thế!

Thủy Thiên Nhu hiểu được, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Không trêu chọc lão sư mất hứng liền tốt.

Vòng qua vườn hoa, một lương đình xuất hiện ở trước mắt, một lão giả đang tay cầm trường kiếm đứng ở trong đó, tựa hồ tu luyện một loại võ kỹ nào đó.

- Lão sư đang luyện kiếm, chúng ta đợi một lát đi!

Tạ sư huynh khoát tay áo.

- Được!

Trương Huyền ngừng lại, cẩn thận nhìn lão giả trong đình.

Động tác của hắn cực kỳ chậm chạp, lại cho người ta một loại cảm giác hào phóng, như lão nhân ở công viên đang đánh Thái Cực quyền.

Mỗi một kiếm, đều giống như phong tỏa một vùng không gian, làm cho không người nào có thể trốn tránh, chỉ có thể nghênh đón.

- Kiếm pháp thật cao minh...

Ánh mắt Trương Huyền ngưng lại.

Mặc dù không có học tập Linh Hư tam kiếm, nhưng lĩnh ngộ kiếm đạo chân giải, ở trên kiếm pháp tuyệt đối là cao thủ trong cao thủ, người khác khả năng nhìn không ra tu luyện là cái gì, nhưng hắn liếc mắt liền nhìn ra bất phàm.

Kiếm chiêu của lão giả rất chậm, lại ẩn chứa kiếm đạo cơ sở nhất.

- Vậy mà có chút tương tự Thiên Đạo kiếm pháp!

Trương Huyền nhịn không được khen ngợi.

Kiếm, chú ý nhẹ nhàng, lấy nhanh vi tôn, nhưng lúc tu luyện, cũng không phải động tác càng nhanh càng tốt.

Mặc dù khoái kiếm để cho người ta khó trốn tránh, nhưng đánh không trúng mục tiêu, lại nhanh cũng là lãng phí sức lực.

Thật giống như côn đồ chưa từng học qua võ công, hai tay cầm đao, chém lung tung một hồi, tốc độ vừa nhanh vừa vội, cũng có lực uy hiếp, nhưng gặp được cao thủ chân chính, khả năng một ngón tay liền nằm xuống.

Chiến đấu, tốc độ nhanh cũng không phải tất cả, còn cần tinh chuẩn.

Không có chính xác, lại nhanh cũng vô dụng.

Vị lão giả này, thi triển kiếm chiêu rất chậm, thoạt nhìn như biểu hiện ra kiếm chiêu tốt hơn, nhưng mỗi một chiêu đều nhắm thẳng vào đại đạo, làm không khí rung động, như ngay cả không gian cũng có thể bao vây, vậy mà có không ít chỗ tương tự với Thiên Đạo kiếm pháp!

Loại kiếm pháp này, khi đối địch với người, không có một chút dư thừa, một khi trường kiếm ra tay, tất nhiên có khả năng đánh trúng chỗ hiểm, hoặc là để cho người ta không thể không phòng.

Nguyên nhân chính vì như vậy, kiếm chiêu của Trương Huyền mới có thể để cho người cảm thấy khủng bố, cùng cấp bậc, cảnh giới giống nhau, không người có thể địch.

- Bất quá, cũng chỉ là tương tự... Còn kém một chút!

Sau khi hết khiếp sợ, Trương Huyền nhịn không được lắc đầu.

Những chiêu số này, mặc dù có chút tương tự Thiên Đạo kiếm pháp, nhưng sao không phải! Thoạt nhìn chỉ kém một tia, trên thực tế lại có thiên địa khác biệt.

Sai một ly, đi nghìn dặm!

Đối phương lấy loại kiếm pháp này tới đối chiến mà nói, dù thực lực tương đương Khôi Lỗi ở thông đạo chữ Giáp, cũng có thể tuỳ tiện đánh bại!

Không phải kiếm pháp yếu, mà vì hắn thi triển là Thiên Đạo kiếm pháp thật, đối phương thi triển là giả, thật giống như mô phỏng theo, một khi giao thủ, như kiếm phổ trừ tà thật giả, khắp nơi bị khắc chế, tự nhiên liền rơi xuống hạ phong.

- Mặc dù không biết bộ kiếm pháp kia là Điện Chủ đời thứ ba, hay hắn nghiên cứu ra, có thể làm được điểm ấy, đã rất đáng sợ, bất quá... còn có chút đáng tiếc!

Trong lòng than thở.

Thiên Đạo kiếm pháp, là hắn sưu tập vô số bí tịch kiếm pháp làm ra, đã đạt tới cảnh giới đại xảo bất công.

Đối phương một người bình thường, vậy mà cũng có thể lý giải đến loại trình độ này, đến gần vô hạn, có thể nói rất khủng bố.

Hô!

Trong lòng đang cảm khái, lão giả ở trong lương đình dừng lại, thu kiếm mà đứng, khí tức vững vàng như núi, chân khí nội liễm, từ bề ngoài cái gì cũng nhìn không ra.

Nếu không phải tận mắt chứng kiến kiếm pháp thần kỳ, sẽ hoài nghi có phải chỉ là người bình thường hay không.

- Vị tiểu hữu này, ta thấy vừa rồi ngươi lắc đầu, chẳng lẽ cảm thấy chiêu kiếm của ta có gì không ổn?

Lão giả nhẹ nhàng cười một tiếng, nhìn lại.

- Không ổn? Vậy thì không có!

Trương Huyền dừng một chút:

- Hắn là... Tất cả đều sai a!

Một sợi tóc

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Tất cả đều sai?

Da mặt của Thủy Thiên Nhu co giật.

Hôm nay gặp phải kích động, còn nhiều hơn cả đời của nàng.

Sớm đã dặn dò, không nên nói nhảm quá nhiều, cái tên này nói đã biết...

Đã biết bây giờ còn như vậy?

Kiếm pháp của lão sư đứng đầu Thánh Tử điện, toàn bộ đại lục cũng sắp xếp lên danh hào, lần đầu tiên nhìn thấy loại đại tông sư cấp này, người bình thường cũng không dám thở mạnh, sợ nói ra cái gì, dẫn đến mất hứng, tên này ngược lại tốt...

Nói thẳng tất cả đều sai! Có biết nói chuyện hay không?

- Ngươi nói cái gì?

Tạ huynh sầm mặt lại, trong ánh mắt mang theo tức giận.

Cái này đã là ngang nhiên sỉ nhục lão sư.

Vừa vào cửa phát hiện kiếm khí, còn tưởng rằng là cao thủ, không nghĩ tới lại là người ngông cuồng!

- Để hắn nói hết lời!

Kiếm Tần Sinh khoát tay áo, cắt ngang Tạ sư huynh nói, nhìn lại:

- Bộ kiếm pháp kia, truyền lại từ tổ tiên , tổ tiên dùng kiếm chiêu này tung hoành đại lục, mặc dù không nói bách chiến bách thắng, nhưng cũng tung hoành vô địch, khó gặp đối thủ... Tất cả đều sai, không biết sai từ đâu?

- Cái này...

Trương Huyền chần chờ một chút, muốn mở miệng nói, lại phát hiện sai lầm quá nhiều, căn bản không biết nói từ nơi nào, thật muốn nói toàn bộ, đoán chừng đối phương sẽ bị đánh không gượng dậy nổi, đành phải than thở:

- Nhiều lắm, nói không nên lời...

- Nói không nên lời?

Móng tay của Thủy Thiên Nhu nắm vào trong thịt.

Nói không nên lời liền dám mở miệng? Thật không sợ chết, hay là chán sống?

- Lão sư, đừng nghe tên này ăn nói bừa bãi, ta xem hắn chính là cố ý nói càn, muốn thu hút chú ý của ngươi!

Tạ sư huynh tức giận sắp bạo tạc, tiến về phía trước một bước.

Kiếm Tần Sinh nhíu mày.

Hắn là kiếm đạo đại tông sư, toàn bộ đại lục cũng tiếng tăm lừng lẫy, người trẻ tuổi muốn bái nhập môn hạ nhiều không kể xiết, nhưng mà bởi vì thu đồ nghiêm khắc, tỉ lệ đào thải quá cao, hàng năm cũng có một số người cố ý nói ra cuồng ngữ kinh thế, hấp dẫn hắn chú ý.

Đáng tiếc, trải qua điều tra, cuồng ngữ chính là cuồng ngữ, không có bất kỳ ý nghĩa gì.

Bất quá, kiếm thuật của hắn thông huyền, càng là Danh Sư bát tinh thượng phẩm, nhãn lực kinh người.

Vị thanh niên trước mắt này, vừa rồi nói ra lời kia, khí tức trầm ổn, thanh âm bình tĩnh, hiển nhiên lực lượng mười phần, hoàn toàn khác biệt những người trước đó nói bừa.

Cho nên mới không tức giận, muốn hỏi thăm rõ ràng.

- Xin lão sư cho phép ta tỷ thí với hắn, nhìn xem kiếm pháp như thế nào, lại dám càn rỡ như vậy! Nếu là người ngông cuồng, đệ tử sẽ giáo huấn một lần, cho hắn biết trời cao đất rộng!

Tạ sư huynh ôm quyền nói.

Thân là học sinh, đối phương nghi ngờ lão sư của mình, lại không ra tay, tôn nghiêm sư đạo ở đâu?

- Ngươi hắn là học sinh mới của năm nay?

Không có trả lời Tạ sư huynh, Kiếm Tần Sinh nhìn về phía Trương Huyền.

- Vâng!

Trương Huyền gật đầu.

- Ừm, trong tân sinh, có một người tên Trương Cửu Tiêu, kiếm thuật không yếu, chẳng lẽ là ngươi?

Kiếm Tần Sinh hỏi.

Lần này tân sinh khảo hạch, hắn cũng đi xem, Trương Cửu Tiêu tuổi còn trẻ liền lĩnh ngộ nửa bước chân giải, thiên phú bất khả hạn lượng, sẽ không phải chính là vị trước mắt này chứ!

- Cửu Tiêu là bằng hữu của ta...

Trương Huyền khom người:

- Tại hạ Trương Huyền!

- Trương Huyền?

Kiếm Tần Sinh lắc đầu.

Hắn chỉ chú ý hậu bối kiếm thuật cao minh, dù Trương Huyền một hơi vọt tới năm mươi vị trí đầu, náo ra oanh động rất lớn, nhưng đối với hắn mà nói, không tính là gì.

- Như vậy đi, ngươi nói kiếm pháp của ta toàn bộ sai, muốn hỏi ngươi, còn nói không ra... Không bằng cùng học sinh của ta giao đấu một trận, ta sẽ để hắn đè thấp tu vi tương đương ngươi, hai người chỉ giao lưu kiếm thuật, điểm đến là dừng!

Kiếm Tần Sinh khoát tay áo.

Đã không phải Trương Cửu Tiêu, thì lý giải kiếm đạo hắn không tính quá nổi bật, không bằng để cho học sinh thăm dò một chút, cũng nhìn xem đến cùng có tự tin gì, lại dám không che đậy miệng như vậy.

- Cũng tốt!

Trương Huyền gật đầu.

Nói không nên lời, nhưng biểu hiện ra cho đối phương nhìn, có lẽ có thể được dẫn dắt.

- Mời qua bên này!

Thấy hắn đồng ý, Tạ sư huynh hừ lạnh, đi ở phía trước dẫn đường.

Một lát sau, đi tới chỗ trống cách tiểu đình không xa, đường kính hơn hai mươi mét, rất thích hợp giao đấu.

Soạt!

Sau khi đứng vững, Tạ sư huynh chậm rãi rút trường kiếm ra.

Thân kiếm rời vỏ kiếm, khí tức cả người lập tức thay đổi, phong mang tất lộ, tựa như lúc nào cũng sẽ đâm thủng không khí, chém giết thương sinh.

Kẽo kẹt! Kẽo kẹt!

Dù áp chế tu vi đến Xuất Khiếu cảnh sơ kỳ, nhưng vẫn cho người ta một loại cảm giác lăng lệ, phảng phất như hắn chính là một thanh trường kiếm.

- Thượng kiếm tâm đỉnh phong?

Chỉ nhìn một cái, Trương Huyền liền biết đối phương lĩnh ngộ kiếm đạo đã đạt đến thượng kiếm tâm đỉnh phong, chỉ kém một bước, bất cứ lúc nào cũng sẽ đột phá.

Trẻ tuổi như vậy, liền có loại năng lực này, coi như kém Trương Cửu Tiêu, cũng được cho là cao thủ.

- Kiếm của ngươi đâu? Ra tay đi!

Trường kiếm chỉ tới, tinh, khí, thần của Tạ sư huynh tích tụ đến đỉnh phong, lạnh lùng nhìn lại.

- Ta sao?

Trương Huyền lắc đầu.

Cùng cấp bậc, lại thêm hắn lĩnh ngộ kiếm đạo đạt đến tình trạng chân giải... Dùng kiếm mà nói, thực sự quá bắt nạt người.

Ngắm nhìn bốn phía, con mắt rơi vào trên người Thủy Thiên Nhu:

- Khả năng còn phải làm phiền một chút, mượn Thủy sư tỷ một vật!

- Mượn đồ vật?

Thủy Thiên Nhu Sửng sốt, lập tức giật mình, cổ tay khẽ đảo, đưa trường kiếm của mình tới:

- Cho!

Vị trước mắt này, đã từng nhìn qua kiếm của nàng, chắc là muốn mượn dùng một chút.

Bất quá, trường kiếm của người khác, bởi vì liên quan tới khí linh, nên sử dụng khá phiền toái.

- Ha ha!

Trương Huyền không tiếp kiếm, mà đi tới gần, bàn tay nhẹ nhàng sờ một cái, một cọng tóc của nữ hài rơi vào lòng bàn tay:

- Kiếm thì không cần, chỉ mượn tóc dùng một chút!

Nói xong, ngón giữa ngón trỏ cầm sợi tóc, chân khí trong cơ thể truyền vào.

- Ông!

Tóc dài mảnh khảnh dựng thẳng lên, như một thanh trường kiếm.

- Bắt đầu đi!

Một lần nữa trở lại chỗ trống, Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng.

- Ngươi dùng cái này so với ta?

Hốc mắt của Tạ sư huynh đỏ lên, tức giận đến thân thể run rẩy.

Hắn là cao thủ tinh thông kiếm thuật của Thánh Tử điện, càng là học sinh của kiếm đạo đại tông sư Kiếm Tần Sinh, hạ thấp thân phận tới tỷ thí, tên này lại chỉ lấy một sợi tóc lên trận...

Quả thực là miệt thị hắn!

- Ừm, ta không muốn bắt nạt ngươi!

Trương Huyền gật đầu.

- Ngươi tự tìm cái chết!

Cảm thấy cả người sắp bạo tạc, cổ tay của Tạ sư huynh rung lên, trường kiếm phát ra oanh minh chói tai, thẳng tắp đâm tới.

Người trong nghề vừa ra tay, liền biết có môn đạo.

Vị Tạ sư huynh này, thoạt nhìn tức giận, nhưng kiếm pháp lại không bị ảnh hưởng, vừa ra tay, kiếm khí thẳng tới bảy tám chỗ huyệt đạo của Trương Huyền, phong kín tất cả con đường có thể xuất kiếm.

- Tên này còn biết giả phẫn nộ?

Trương Huyền âm thầm gật đầu.

Không hổ là thiên tài của Thánh Tử điện, không có một cái là đèn đã cạn dầu.

Tên này thoạt nhìn vô cùng phẫn nộ, tức giận đến bất cứ lúc nào cũng sẽ nổ tung, nhưng trên thực tế nội tâm cực kỳ bình tĩnh, nghiên cứu thế đứng của mình, khả năng thi triển kiếm chiêu, cùng con đường lui về phía sau, một kiếm liền hoàn toàn phủ kín.

Đổi lại thượng kiếm tâm đỉnh phong khác, cho dù là Trương Cửu Tiêu tới đây, cũng sẽ luống cuống tay chân, xuất kiếm tới liều.

Nhưng nếu thật làm như vậy, tóc sẽ trong nháy mắt đứt gãy, tỷ thí phía dưới cũng không cần tiếp tục nữa, một chiêu liền thua.

Một kiếm ép không thể không hoàn thủ, quả nhiên là cao thủ kiếm pháp, không thể khinh thường.

Đáng tiếc... Đối thủ của hắn là cường giả lĩnh ngộ kiếm đạo chân giải!

Nhẹ nhàng cười một tiếng, Trương Huyền không lui về phía sau, cũng không dời qua bên cạnh, tóc đột nhiên đâm nghiêng, chậm rãi hóa thành một đường cong, chỉ về phía huyệt Kiên Tỉnh của Tạ sư huynh.

Đối phương sắc bén đâm nhanh, không đi chống lại, nhưng đâm Kiên Tỉnh, thoạt nhìn để cho người ta khó hiểu, nhưng Kiếm Tần Sinh nhìn thấy chiêu này, lại nhíu mày, ánh mắt lộ ra không thể tưởng tượng nổi.

Không phải cái khác, đúng là một chiêu vừa rồi hắn ở trong lương đình thi triển.

Chỉ bất quá ở trong tay của đối phương càng thêm tinh diệu, càng thêm trôi chảy, cho người ta một loại cảm giác phù hợp tự nhiên, nhắm thẳng vào đại đạo.

- Mặc dù chỉ cải biến một tia, nhưng uy lực lại hoàn toàn khác biệt...

Hắn xiết chặt nắm đấm.

Thân là kiếm đạo đại tông sư nổi danh đại lục, nhãn lực là không thể nghi ngờ.

Chiêu này của đối phương, thoạt nhìn dễ dàng, nhưng liên lụy đến nắm chắc thời cơ, lý giải kiếm pháp của đối thủ, một khi ra tay, uy lực cực mạnh, một sợi tóc cũng không thua trường kiếm!

- Ừm?

Hắn nhìn ra uy lực, vẻ mặt của Tạ sư huynh cũng thay đổi.

Đối phương thoạt nhìn tuổi không lớn lắm, nhưng vừa ra tay, mình lập tức cảm thấy lộ tuyến chân khí vận hành bị chặt đứt, ngực giống như bị xé rách, đau đớn kịch liệt.

- Đáng giận!

Con mắt đỏ lên, dưới chân chạy nhanh.

Mới vừa rồi là cường công, định cứng đối cứng, chiếm ưu thế vũ khí, chặt đứt sợi tóc trong tay đối phương, mà bây giờ thì chạy khắp nơi, tìm cơ hội, một lần hành động phản kích.

Dù chỉ một chiêu ngắn ngủi, nhưng lòng khinh thị diệt hết, phát hiện đối phương lý giải kiếm đạo không kém hắn.

- Cái này...

Mấy vị sư đệ, sư muội theo tới, nhìn thấy Tạ sư huynh chỉ ra một chiêu, liền đổi thành tư thái phòng ngự, tất cả đều hai mặt nhìn nhau, không rõ ràng cho lắm.

Ngay cả Thủy Thiên Nhu cũng không hiểu ra sao.

Kiếm Tần Sinh có thể nhìn ra chiêu kia của Trương Huyền lợi hại, bọn họ bị giới hạn thực lực, căn bản không phát giác được.

Xem xét còn tưởng rằng là sư huynh nhường, cố ý thua tên này.

- Tạ sư huynh vẫn quá nhân từ!

- Đúng vậy, nếu là ta ra tay, đã sớm một kiếm bổ hắn!

- Yên tâm đi, Tạ sư huynh ra tay, khẳng định sẽ để cho hắn đẹp mắt...

Cả đám hạ giọng nói thầm.

- Ha ha!

Nghe những lời này vào trong tai, Trương Huyền cười một tiếng.

Không thể không nói, vị Tạ sư huynh này quả thực rất thông minh, phát hiện kiếm chiêu của mình không phải đâm Kiên Tỉnh đơn giản, mà liên quan vô số tới biến hóa, liền quả quyết đình chỉ tiến công, đổi thành chạy.

Bất quá, nếu như Thiên Đạo kiếm pháp chỉ chạy liền có thể tránh né, thì không gọi Thiên Đạo kiếm pháp rồi.

Xiết chặt sợi tóc, Trương Huyền chiêu số giống vậy, đồng dạng ra tay góc độ, lần nữa lăng không đâm một cái.

Lần này, đã không phải Kiên Tỉnh, mà là cổ họng.

Chiêu số bình thản, nhưng tác động chân khí trong cơ thể, tựa như đâm vào vòng xoáy trong dòng nước, bất kể Tạ sư huynh tránh né như thế nào, chạy như thế nào, cũng sẽ chủ động đụng vào, căn bản né không được.

Chiêu số giống nhau, phương vị đồng dạng, cũng bởi vì góc độ thoáng khác biệt, nắm bắt thời cơ khác biệt, uy lực lại kém gấp bội! Tận mắt nhìn thấy, cũng để người khó có thể tin.

- Chiêu này... Còn có loại biến hóa này?

Kiếm Tần Sinh ở một bên con mắt trợn tròn, vẻ mặt không thể tin được.

Một tóc toái kiếm

dtv-ebook.com

Đắm chìm trong kiếm pháp tổ tiên lưu lại, không biết bao nhiêu năm, Kiếm Tần Sinh hiểu rõ tất cả biến hóa của bộ kiếm thuật này.

Vừa rồi chiêu kia, có thể diễn hóa mười tám chiêu phương thức công kích khác biệt, nhưng tuyệt không có góc độ này, loại phương pháp tiến công này thoạt nhìn nhẹ nhàng, lại như thần lai chi bút, để cho người ta không thể không phòng, nhưng lại không cách nào phòng ngự!

- Cái này cần nắm bắt thời cơ, rõ ràng chiêu số của đối thủ như lòng bàn tay mới có thể làm được, xem như ta cũng phải tiêu tốn rất lâu mới có thể nghĩ đến, trong chiến đấu, tử vong chỉ ở sát na, thời khắc khẩn trương như vậy còn có khả năng làm được điểm ấy...

Kiếm Tần Sinh khó tin.

Chiêu này thoạt nhìn đơn giản, trên thực tế lại kết hợp lĩnh ngộ của một người đối với kiếm thuật, cùng nắm chắc thực lực đối thủ.

Cho dù là hắn, muốn thi triển ra cũng rất khó.

- Ngươi...

Trong lòng của hắn cảm khái, Tạ sư huynh chỉ cảm thấy ngực bị đè nén, sắp nổ tung.

Mặc dù không hiểu chiêu này của đối phương đến cùng tinh diệu ở nơi nào, nhưng cọng tóc đâm tới, khí tức toàn thân hắn bị đánh gãy, không nghĩ biện pháp sẽ trực tiếp đụng vào, trốn cũng trốn không thoát!

Trong tay đối phương, tuy chỉ là một sợi tóc, nhưng truyền vào chân khí, sẽ không kém trường kiếm sắc bén, thật muốn đâm trúng, hoàn toàn có

thể đâm thủng cổ họng, thậm chí cắt đầu lâu đi!

- Lui!

Biết tiếp tục tiến lên mà nói, trọng thương là không thể tránh né, cắn răng một cái, tay trái nắm pháp quyết, bỗng nhiên vỗ về phía trước.

Đùng!

Không khí phát ra âm bạo, mượn nhờ lực lượng này lui về phía sau.

Bởi vì đột nhiên thay đổi lực lượng, chân khí trong cơ thể sôi trào không sao khống chế được, lục phủ ngũ tạng giống như bị đại chùy va chạm, vẻ mặt đỏ lên, máu tươi chảy ra khóe miệng.

Liên tục hai chiêu, một lần cũng không có đối đầu, liền bị thương...

Nói ra cũng không có người tin tưởng.

- Cái này... xảy ra chuyện gì?

- Ta cũng không biết, Tạ sư huynh làm cái gì vậy?

Lấy nhãn lực của bọn hắn nhìn không ra uy lực chiêu này của Trương Huyền, chỉ thấy Tạ sư huynh chiếm cứ thượng phong, kết quả lại đột nhiên lui về phía sau, dẫn đến lực lượng phản phệ, từng cái choáng váng, không rõ ràng cho lắm.

- Chẳng lẽ... Tạ sư huynh có khuynh hướng tự ngược?

- Có lẽ vậy, ta nhớ hình như sư huynh theo đuổi qua Thủy sư tỷ, kết quả không biết bị ai đánh mặt mũi bầm dập!

- Đúng vậy, về sau liền không còn dám có ý đồ với sư tỷ... Chỉ là cái này cùng tự ngược không quan hệ gì a?

- Ai nói không? Người người đều biết, một đại nhân vật của học viện thích Thủy sư tỷ, hắn còn dám đi trêu chọc, không phải tìm tai vạ thì là

cái gì?

Mấy vị sư đệ vịn cằm, trong lòng âm thầm phỏng đoán.

- Ngươi...

Nhìn thấy vẻ mặt của mọi người, Tạ sư huynh sao không biết nghĩ cái gì, mặt cũng tái rồi.

Vốn muốn giúp lão sư giáo huấn gia hỏa không biết trời cao đất rộng này một chút, làm sao cũng không nghĩ đến, tay cầm Thánh khí trung phẩm, lại không làm bị thương gia hỏa cầm tóc, ngược lại bản thân hộc máu.

- Ngươi có thể ngăn cản chiêu này, ta liền nhận thua!

Lui về sau một bước, hít sâu một hơi, ánh mắt của Tạ sư huynh híp lại.

Rầm!

Kiếm ý trong cơ thể như nước sôi trào lên, kình khí cuồng bạo phóng lên trời.

- Là Vô Ưu kiếm lợi hại nhất của sư huynh!

- Chiêu này là lão sư sáng chế, một kiếm đoạn phiền não, vô bi vô ưu, cấp bậc giống nhau, hầu như không có người chống đỡ được!

- Lão sư thi triển chiêu này, có khả năng trong nháy mắt bắn ra chín mươi chín đạo kiếm khí, Tạ sư huynh là ngộ tính cao nhất trong chúng ta, mặc dù cách chín mươi chín còn kém rất xa, nhưng cũng chừng ba mươi hai đạo kiếm khí!

- Bao vây ba mươi hai huyệt đạo của đối thủ, ở dưới khí thế dẫn dắt, ngay cả năng lực phản kháng cũng không có.....

Bốn phía xôn xao, trong mắt của Thủy Thiên Nhu cũng lộ ra vẻ lo lắng.

Trương Huyền này là nàng mang tới, ngộ nhỡ bởi vì tỷ thí bị sư huynh kích thương, mặt mũi sẽ rất khó coi.

- Lấy thực lực của hắn, hắn sẽ không có vấn đề...

Bất quá vừa nghĩ tới đối phương ngay cả thông đạo chữ Ất cũng có thể thông qua, mặc dù Tạ sư huynh rất mạnh, nhưng còn không phải đối thủ.

Xì xì xì!

Khí tức trong người đạt đến đỉnh điểm, thân thể của Tạ sư huynh lăng không bay lên, nhân kiếm hợp nhất, bỗng nhiên đâm tới.

- Võ kỹ thật lợi hại!

Con mắt của Trương Huyền lập tức sáng lên.

Chiêu này lấy thân hóa kiếm, thoạt nhìn đơn giản, trên thực tế lại hòa tinh, khí, thần vào kiếm đạo, không có ngộ tính cực mạnh là rất khó làm được.

Một kiếm ra, khóa chặt ba mươi hai huyệt đạo của đối thủ, chỉ cần di động liền sẽ bị thương, quả nhiên rất lợi hại.

- Minh Lý Chi Nhãn!

Không dám suy nghĩ nhiều, trong mắt hoa văn lấp lánh, thời gian nháy mắt, thiếu sót trong chiêu số của đối phương kỹ càng xuất hiện ở trước mắt, như soi gương vậy.

- Uy lực không tệ, có điều vẫn có rất nhiều sơ hở...

Nhìn ra ít nhất mười sơ hở, Trương Huyền cũng không lui về phía sau, tuyển một cái, cọng tóc trong tay bỗng nhiên nghênh đón tiếp lấy.

- Hắn muốn làm gì?

- Dùng cọng tóc liều với trường kiếm của Tạ sư huynh?

- Không cần nhìn, đây là bản thân tự tìm chết.....

Nhìn thấy động tác của hắn, đám người xôn xao.

Trong mắt bọn họ, thanh niên mới tới này thấy công kích hung mãnh như vậy của Tạ sư huynh, không những không tránh, còn nghênh đón, rõ ràng tự tìm cái chết.

Ngay cả Kiếm Tần Sinh cũng có chút nghi ngờ.

Vô Ưu kiếm là hắn sáng chế, vô cùng sắc bén, lực công kích cực mạnh, coi như kiếm chiêu cùng cấp bậc cũng không dám liều, dùng một sợi tóc nghênh đón... rất dễ dàng bị thương, thậm chí có thể bị chém giết tại chỗ!

Rầm!

Trong ánh mắt nghi hoặc, trường kiếm đã tiếp xúc với cọng tóc.

Hô!

Ngay thời điểm tất cả mọi người cho rằng, người sau sẽ bị kiếm khí quấy thành mảnh vỡ, cọng tóc đột nhiên uốn lượn, gạt một đường cong để cho người ta không tưởng tượng nổi, rơi vào trên sống kiếm!

Ông!

Thanh âm giống như chùy đánh lên chung cổ vang lên, ngay sau đó răng rắc răng rắc!

Tất cả đều sững sờ, mọi người vội vàng nhìn, chỉ thấy sợi tóc đánh lên trường kiếm, trường kiếm giống như đồ sứ, bắt đầu xuất hiện vết rách, thời gian nháy mắt, liền vỡ thành vô số khối, từ không trung rơi xuống trên mặt đất.

Phốc!

Trường kiếm bị đánh nát, chân khí phản phệ, Tạ sư huynh hơi đỏ mặt, máu tươi phun mạnh ra, thân thể nhoáng một cái, từ không trung rớt

xuống.

Mặc dù uy lực của Vô Ưu kiếm rất mạnh, nhưng dưới tình huống nhân kiếm hợp nhất, đối với kiếm có yêu cầu cực cao, trường kiếm vỡ vụn, tương đương với tinh, khí, thần bị chặt đứt, chỉ nháy mắt liền trọng thương.

- Cái này...

Bốn phía lặng ngắt như tờ, từng cái nhìn về phía thanh niên cầm sợi tóc trong tay, biểu lộ giống như gặp quỷ.

- Ta thua...

Ăn vào đan dược, đứng dậy, Tạ sư huynh tràn đầy chán nản, nhưng cũng biết quả thực là thua! Cầm trong tay Thánh khí trung phẩm, bại bởi một sợi tóc...

Tự mình trải qua, cũng cảm thấy giống như nằm mơ, khó có thể tin.

- Ngươi thua không oan!

Con mắt của Kiếm Tần Sinh sáng lên, nhìn về phía Trương Huyền, giống như thấy được trân bảo:

- Kiếm thuật của vị tiểu huynh đệ cao minh hơn ngươi không ít!

- Vâng...

Tạ sư huynh gật đầu, vẻ mặt xấu hổ.

- Lẫn nhau luận bàn, lẫn nhau học tập mà thôi, kiếm thuật của Tạ sư huynh cao minh, ta cũng vô cùng bội phục!

Trương Huyền vội nói.

- Dùng một sợi tóc, chấn vỡ trường kiếm của hắn, nắm giữ kiếm pháp, có thể xưng đăng phong tạo cực!

Kiếm Tần Sinh mở miệng:

- Nếu như không nhìn lầm, cọng tóc của ngươi hắn cũng đã đứt gãy a!

- Đúng vậy!

Trương Huyền gật đầu, chân khí buông lỏng.

Hô!

Sợi tóc nguyên bản thẳng tắp, gió nhẹ thổi, lập tức hóa thành bột phấn, phiêu tán ở bốn phía.

Mọi người giật mình.

Truyền chân khí vào sợi tóc bình thường không tính quá khó, nhưng vỡ thành như vậy, còn có thể duy trì vận chuyển chân khí, hơn nữa đánh nát trường kiếm của Tạ sư huynh...

Lực khống chế nên mạnh bao nhiêu?

- Thật ra thì ngươi cũng không cần chán nản, trường kiếm của ngươi cũng không phải là tóc của hắn chặt đứt!

Xác nhận suy đoán trong lòng, Kiếm Tần Sinh cười cười, an ủi học sinh của mình.

Tạ sư huynh không hiểu, những người khác cũng mê man.

Vừa rồi rõ ràng nhìn thấy đối phương dùng tóc chém lên trường kiếm, kiếm đứt gãy, làm sao lại không phải?

- Ngươi thi triển Vô Ưu kiếm, kiếm khí thẳng tắp đâm tới trước, toàn bộ lực lượng tập trung vào mũi kiếm, hy vọng có thể đánh bại đối thủ, lúc này thân kiếm là yếu nhất, hắn dùng tóc đụng vào thân kiếm, vừa lúc là tiết điểm của lực lượng, vừa đụng một cái, chân khí trong thân kiếm xao động, không khống chế được... nói trắng ra, là lực lượng của ngươi chấn

vỡ trường kiếm, tóc của hắn, chỉ là tìm vị trí cùng thời cơ cực kỳ xảo diệu mà thôi!

Vì phòng ngừa học sinh mất đi tự tin, Kiếm Tần Sinh giải thích một câu, sau đó nhìn qua:

- Không biết ta nói có chính xác hay không?

- Tiền bối minh xét!

Trương Huyền gật đầu.

Đối phương nói không sai, dù cọng tóc hội tụ chân khí, cũng không có khả năng chặt đứt Thánh khí trung phẩm, sở dĩ xuất hiện loại hiệu quả này, giống như đối phương nói, mượn lực lượng của Tạ sư huynh!

Chân khí va chạm, tán loạn bốn phía, hung mãnh trùng kích vào, không chỉ để hắn bị thương, còn trực tiếp chấn vỡ thân kiếm.

Gặp phải lực lượng phản phệ, tóc cũng không chịu nổi hóa thành tro bụi, nếu không phải chân khí của hắn tinh thuần, chảy xuôi ở trong đó, khả năng vừa rồi đã không thấy tăm hơi.

- Ở trong chiến đấu tìm ra vị trí thiếu hụt, dẫn động lực lượng, lấy tóc đánh tan thân kiếm, nếu như không nhìn lầm...

Ánh mắt lấp lánh nhìn qua, Kiếm Tần Sinh mang theo kích động cùng khó tin:

- Ngươi lĩnh ngộ kiếm đạo, đã đạt tới trình độ chân giải?

Cũng chỉ có đạt tới kiếm đạo chân giải, mới có thể nhìn rõ mọi việc như vậy, phán đoán kiếm khí rõ ràng, ngay cả Tạ sư huynh thi triển ra tuyệt chiêu cũng không phải đối thủ.

- Vâng!

Trương Huyền nhẹ gật đầu, cũng không có phủ nhận.

Nếu như không ra tay, còn có thể giấu diếm, vừa rồi thi triển ra kiếm chiêu, thực lực như đối phương lại nhìn không ra, vậy thì không cách nào nói nổi.

- Khoảng chừng 20 tuổi liền lĩnh ngộ kiếm đạo chân giải... Ngươi là người Trương gia?

Nghe hắn xác nhận, Kiếm Tần Sinh khiếp sợ, vẫn có chút không dám tin tưởng.

Cái này cần thiên phú kiếm đạo đạt tới cấp bậc gì mới có thể làm được, năm đó hắn cũng được xưng thiên tài, nhưng vì đạt tới loại cảnh giới này, cũng hao tốn không biết bao nhiêu tâm huyết.

- Trương gia? Ta thật không phải...

Trương Huyền cười khổ, vì cái gì mỗi người nghe được tên hắn đều nghĩ là người Trương gia? Chẳng lẽ chỉ có Trương gia mới có thể xuất hiện thiên tài? Người bình thường không thể thiên tài sao?

- Không phải?

Kiếm Tần Sinh sững sờ, lập tức cười như điên:

- Vậy thì quá tốt rồi, ha ha!

- Cái này...

Thấy hắn hưng phấn như thế, Trương Huyền nhịn không được sững sờ.

Nghe nói không phải người Trương gia, liền hưng phấn như thế, chẳng lẽ Kiếm Tần Sinh này có thù với Trương gia?

Chương 1326: Phân loại Chân giải (1)

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Là ta thất lễ...

Cười xong, Kiếm Tần Sinh khôi phục bộ dáng trước đó, lần nữa nhìn về phía Trương Huyền, càng xem càng thoả mãn:

- Vừa rồi ngươi thi triển là Lưu Thủy kiếm quyết!

Sửng sốt một chút, Trương Huyền lắc đầu:

- Đó là cái gì? Chưa từng nghe qua!

- Chưa từng nghe qua?

Kiếm Tần Sinh cau mày:

- Bộ kiếm pháp kia, chính là ta vừa rồi tu luyện, là Điện Chủ đời thứ ba của Thánh Tử điện Kiếm Lưu Thủy sáng tạo, truyền thừa đến ta, đã không biết bao nhiêu đời, trong điện cũng có lưu truyền... vừa rồi ngươi thi triển, bất kể kiếm ý, chiêu số đều giống nhau y hệt, làm sao có thể không phải?

Bộ kiếm pháp kia, mặc dù là tổ tiên của hắn sáng tạo, lại không phải chỉ truyền cho nhất mạch của hắn, Kiếm đường của Thánh Tử điện cũng có

không ít học sinh tu luyện. Vốn cho rằng, vị này coi như không phải người Trương gia, khẳng định cũng là thông qua khảo hạch, đạt được tư cách tu luyện Lưu Thủy kiếm quyết, mới có thể trong khoảng thời gian ngắn, đạt tới thực lực như thế, làm sao cũng không nghĩ đến, người ta ngay cả bộ kiếm quyết này nghe cũng không có nghe qua!

- Vừa rồi thi triển, là kiếm pháp ta sáng tạo, cùng kiếm quyết ngươi nói, là hai việc khác nhau!

Rõ ràng đối phương nói, có thể là vừa rồi tu luyện chiêu số tất cả đều là sai kia, Trương Huyền cười lắc đầu.

Loại kiếm pháp rác rưởi kia, sai không hợp thói thường như thế, thật muốn gặp gỡ, nhìn cũng không nhìn, còn học... Làm sao có thể?

- Sáng tạo?

Kiếm Tần Sinh sửng sốt, con mắt trợn tròn:

- Đó là kiếm pháp ngươi sáng lập ra?

Trương Huyền gật đầu.

Nơi này là Thánh Tử điện, cơ quan đỉnh phong nhất của đại lục, nếu như lại nói Dương Huyền, một khi tổng bộ Danh Sư đường thẩm tra không có người này, phiền phức càng nhiều, còn không bằng nói mình sáng tạo. Lĩnh ngộ kiếm đạo chân giải, đã được cho là kiếm đạo đại tông sư, sáng chế mấy bộ kiếm pháp không tính là gì.

- Cái này...

Kiếm Tần Sinh vẫn còn có chút khó tin:

- Có thể thi triển lại bộ kiếm pháp ngươi sáng lập ra kia hay không?

- Được!

Trương Huyền nhẹ gật đầu, ngón tay bóp một cái, một đạo kiếm khí từ trong đầu ngón tay bắn ra, cổ tay rung lên, từng đạo hàn mang lóe lên ở trên không trung, tựa như muốn đâm rách không khí. Chiêu kiếm của hắn rất đơn giản, thoạt nhìn không có bất kỳ hoa chiêu gì, lại mang theo sắc bén để cho người ta khó mà tránh né, như chỉ cần gặp gỡ, sẽ bị đánh trúng.

Tốc độ của kiếm chiêu giống như vừa rồi, rất chậm, lại xen lẫn đại thế làm cho không người nào có thể kháng cự. Kháng cự kiếm pháp, tựa như là chống cự Thiên Đạo.

- Quả nhiên không phải Lưu Thủy kiếm quyết...

Kiếm Tần Sinh lẩm bẩm, có chút kinh hồn bạt vía.

Còn tưởng rằng đối phương tu luyện kiếm pháp của tổ tiên, hiện tại xem ra, hai loại kiếm quyết ý cảnh hoàn toàn khác biệt, căn bản không thuộc về một truyền thừa.

Hơn nữa kiếm pháp của đối phương, mặc dù chỉ có một chiêu, lại bao hàm vô số biến hóa, so với Lưu Thủy kiếm quyết của tổ tiên càng thêm tinh diệu. Chỉ là uy lực kém không ít, hắn chỉ là kiếm pháp đẳng cấp thấp, không cao hơn Thánh vực trung phẩm.

- Trương sư có khả năng sáng chế kiếm chiêu cường đại như thế, bản thân càng đạt đến tình trạng chân giải, hắn không phải tới học tập a!

Tâm cảnh xoay một cái, dứt bỏ cảm xúc thất lạc, Kiếm Tần Sinh lần nữa nhìn qua.

Có khả năng lĩnh ngộ kiếm đạo chân giải đã là một phương đại tông sư, càng sáng chế kiếm pháp như vậy, so với mình cũng không thua bao nhiêu, muốn nói tới học tập, rất khó để cho người ta tin tưởng.

- Ta tới nơi này quả thực là có chuyện muốn nhờ, nghe nói tiền bối sưu tầm rất nhiều bí tịch kiếm pháp, có thể cho ta mượn xem một chút hay

không?

Trương Huyền nói ra mục đích đến.

- Đọc sách? Cũng không phải không được, chỉ bất quá...

Kiếm Tần Sinh chần chờ một chút:

- Kiếm Đồ thư các của ta là năm đó Lưu Thủy tổ tiên xây dựng, trong đó ẩn hàm kiếm ý của tổ tiên, chỉ có đạt được công nhận, mới có thể đi vào. Những năm này ta thu đồ cũng là dùng cái này làm tiêu chuẩn, mục đích đúng là muốn đệ tử thuận lợi đi vào Kiếm Các học tập.

- Đạt được kiếm ý công nhận?

Trương Huyền nhíu mày, trước đó Thủy Thiên Nhu cũng đã nói một lần. Vốn cho rằng là quy củ của vị Kiếm Tần Sinh này định, thì ra cũng không phải như vậy.

- Phải! Thực lực của tổ tiên vượt xa ta, đạt đến đại lục đỉnh phong nhất, hắn lưu lại kiếm ý huy hoàng mạnh mẽ, xem như ta cũng không cách nào phá hư quy tắc!

Kiếm Tần Sinh cười khổ.

Người người đều nói hắn cứng nhắc, có kiếm pháp cao minh nhưng không thể phát dương quang đại, mới rơi vào kết quả như vậy, thật ra thì chỉ có chính hắn biết, những quy củ này đều là tổ tiên quyết định, với tư cách hậu bối, căn bản không có cách nào sửa đổi.

- Muốn vào Kiếm Đồ thư các đọc sách, hoặc là có Điện Chủ lệnh, hoặc được kiếm ý công nhận, ngoài ra không có loại phương pháp thứ ba. Nếu như ngươi thật muốn đi, không ngại kiểm tra một chút, có lẽ có thể đạt được công nhận, nhẹ nhõm tiến vào bên trong.

- Kiểm tra?

Trầm tư một lát, Trương Huyền nhẹ gật đầu:

- Được!

Tuy hắn có Điện Chủ lệnh, nhưng thực lực chân chính chỉ là Xuất Khiếu cảnh sơ kỳ, cấp bậc Danh Sư cũng chỉ tới Thất Tinh... Cái nào cũng không phù hợp điều kiện phá giải phong ấn.

Lúc này lấy ra mà nói, bị người phát hiện, phiền phức vô cùng lớn, không phù hợp tính cách khiêm tốn của hắn. Còn không bằng trực tiếp kiểm tra một chút, có lẽ nhờ vào Thiên Đạo công pháp và Thiên Đạo kiếm pháp đặc thù, có khả năng tuỳ tiện thông qua.

- Đi theo ta!

Thấy hắn đồng ý, Kiếm Tần Sinh nhẹ gật đầu.

Vị trước mắt này, đã không phải người Trương gia, lại có thiên phú như vậy, chỉ đọc sách mà nói, vẫn là rất tình nguyện giúp một tay, chỉ tiếc quy củ không thể phá, cũng không có phương pháp.

Trương Huyền theo sát phía sau, mấy người Thủy Thiên Nhu, Tạ sư huynh cũng theo sau. Bọn họ có khả năng ở đây, nói rõ đều thông qua khảo hạch, lúc này cũng muốn nhìn vị cao thủ kiếm đạo trước mắt kia, có thể giống như bọn họ hay không. Thời gian không dài, đi tới một gian phòng rộng lớn, trên vách tường có một chữ Kiếm to lớn, ngân câu thiết họa, tựa như muốn đâm thủng bầu trời. có chút tương tự ở Kiếm Trì, nhưng lại hoàn toàn khác biệt, ẩn chứa ý cảnh khác biệt.

Trên vách tường, cũng điêu khắc đầy đủ loại chú thích, xem xét liền biết niên đại xa xưa, không biết tồn tại đã bao nhiêu năm, hắn là lịch đại tiền bối lưu lại tâm đắc cùng kinh nghiệm.

- Chữ này là Lưu Thủy tổ tiên lưu lại, chỉ cần có thể đi vào trong vòng năm mét, không bị công kích đã nói lên đạt được công nhận.

Kiếm Tần Sinh giới thiệu nói.

- Ừm!

Trương Huyền gật đầu.

Tu luyện kiếm ý tới cao thâm, có khả năng tự động hộ chủ, chữ trên tường ẩn chứa ý niệm cả đời của Kiếm Lưu Thủy, uy lực đương nhiên bất phàm, nếu như tu luyện lý niệm trái ngược hắn, sẽ bị trực tiếp công kích. Cũng không phải là không cho phép chiêu số khác tồn tại, mà là kiếm ý bảo vệ bản thân.

- Ta thử một chút!

Biết muốn đi đọc sách, chỉ có thể nghĩ biện pháp tới gần, hít sâu một hơi, không nói thêm lời, Trương Huyền nhấc chân chậm rãi đi tới. Trước mắt kiểu chữ to lớn, như một mặt trời, làm cho người ta cảm thấy cảm giác áp bách nồng đậm, ngay cả nguyên thần cũng có loại cảm giác cháy bỏng.

- Chẳng lẽ kiếm ý ta tu luyện thật không phù hợp?

Trước đó chỉ là suy đoán, bây giờ còn chưa tới gần, liền cảm thấy áp lực nồng đậm, trong lòng đã xác nhận.

Vậy thì phiền toái.

Hắn cũng không muốn len lén lẻn vào thư khố của đối phương trộm sách. Không nói trước có loại thực lực này hay không, cho dù có, ở Thánh Tử điện cũng không dám tùy ý làm như thế.

Dù sao thật muốn làm như vậy, về sau thân phận Điện Chủ công khai, sẽ trở nên hết sức khó xử.

Ai, danh lợi hại chết người! Làm Điện Chủ, cũng không vui vẻ như vậy.

Vẫn là thời điểm lúc trước nghèo xơ xác, tự do tự tại, muốn làm gì thì làm cái đó, không bị gò bó! Thật hy vọng chỉ là học sinh bình thường, có thể muốn làm gì thì làm!

Trong lòng cảm khái, dưới chân không ngừng, tiếp tục đi về phía trước, càng đi, cảm thấy áp lực càng lớn, hình như trên đầu có một thanh trường kiếm, bất cứ lúc nào cũng sẽ bổ xuống. kiếm ý trong cơ thể mình cảm thấy loại uy hiếp này, rục rà rục rịch, bất cứ lúc nào cũng sẽ nghênh đón lên, chống lại.

- Hắn có thể thông qua ư?

Thấy thanh niên từng bước một tiến về phía trước, Thủy Thiên Nhu tràn đầy lo lắng.

- Chỉ sợ rất khó...

Kiếm Tần Sinh lắc đầu.

Thông qua quan sát, hắn đã nhìn ra, đối phương có con đường của mình, cùng Lưu Thủy kiếm quyết của tổ tiên hoàn toàn khác biệt, muốn có được công nhận, khả năng không lớn.

Ô ô ô!

Đang khi nói chuyện, quả nhiên thấy trên vách tường nhẹ nhàng chấn động, một đạo kiếm khí huy hoàng thẳng tắp bổ xuống Trương Huyền.

- Ai!

Biết không đạt được công nhận, lắc đầu, Kiếm Tần Sinh đưa tay về phía trước. Lực lượng khổng lồ từ đầu ngón tay bắn ra, ngăn cản kiếm khí trở về.

- Lui về đi!

- Ừm!

Biết ra kết quả, Trương Huyền đành phải lắc đầu, lui về bên người mọi người.

- Xem ra là không được công nhận, Kiếm Đồ thư các, chỉ sợ không thể mở ra cho ngươi...

Kiếm Tần Sinh tràn đầy áy náy.

Trương Huyền bất đắc dĩ, vốn cho rằng Thiên Đạo kiếm pháp có khả năng dung hợp, hiện tại xem ra, vẫn là nghĩ quá đơn giản.

- Không biết có biện pháp nào có thể được công nhận không?

Trương Huyền nhịn không được hỏi.

- Mặc dù Kiếm đạo chỉ có một, nhưng mà chân giải lại có rất nhiều, tổ tiên lĩnh ngộ là một loại, vị gia chủ kia của Trương gia, là một loại khác, năm đó Kiếm lão nhân cũng là một loại... Chân giải khác biệt, lẫn nhau bài xích! Trừ lĩnh ngộ chân giải khác, còn có thể lĩnh ngộ của Lưu Thủy tổ tiên, hơn nữa cũng đạt tới tình trạng chân giải, cùng kiếm ý trong cơ thể ngươi ngang hàng, nếu không, tuyệt đối không thể!

Kiếm Tần Sinh cười khổ.

Trăm sông cuối cùng sẽ đổ về biển, nếu như kiếm đạo, nếu như nói kiếm đạo là biển, như vậy chân giải chính là sông, phương hướng xác định, sông tất nhiên có rất nhiều. Thật giống như đề mục, có rất nhiều loại giải pháp, cuối cùng đều có thể thu hoạch được đáp án giống như. Chân giải khác biệt, lực lượng khác biệt, có chút thậm chí hoàn toàn trái lại, làm sao có thể đạt được công nhận?

- Ngươi ý tứ là... Chỉ cần tu luyện kiếm ý trên chữ Kiếm kia, hơn nữa đạt tới chân giải, liền có thể đạt được công nhận?

Trương Huyền nhìn qua.

- Không sai!

Kiếm Tần Sinh gật đầu:

- Bất quá, loại sự tình này, nghĩ cùng đừng nghĩ, một loại kiếm đạo chân giải, tiêu hao tinh lực một đời cũng khó mà làm được, loại thứ hai... Tuyệt đối không thể! Thánh Tử điện, vô số thiên tài kiếm thuật, chưa từng có người thành công, vẫn là đừng nghĩ...

- Thật khó như vậy?

Trương Huyền hơi nghi hoặc, lập tức nhìn về phía chữ Kiếm, chậm rãi nhắm mắt lại.

- Đúng vậy, độ khó bao lớn, không thể tưởng tượng! Ta xem qua một chút thư tịch liên quan tới tổ tiên, nghe nói sau khi Lưu Thủy tổ tiên lĩnh ngộ loại kiếm ý này, từng ý định học tập cái khác, kết quả suýt chút nữa tẩu hỏa nhập ma...

Kiếm Tần Sinh thở dài một tiếng, quay đầu nhìn về phía thanh niên cách đó không xa, đang định nói tiếng xin lỗi, để hắn rời khỏi, liền nghe nổ vang dồn dập. Một cỗ kiếm ý thẳng tắp từ mi tâm đối phương phun ra, chữ Kiếm ở phía trước giống như cảm nhận được cái gì, hưng phấn rung động, phòng ốc xuất hiện thanh âm kẹt kẹt.

- Kiếm đạo chân giải của Tổ tiên?

Con ngươi của Kiếm Tần Sinh co rụt lại.

Phân loại chân giải (2)

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Tổ tiên lĩnh ngộ chân giải, hắn từ nhỏ liền tiếp xúc, biết rất rõ ràng, tựa như nước chảy liên miên không ngớt, đối phương lĩnh ngộ, mang theo đại thế, không thể ngăn cản... Rõ ràng hoàn toàn bất tương dung, làm sao thời gian nháy mắt, trong cơ thể đối phương sinh ra kiếm ý giống như tổ tiên?

Hơn nữa, nhanh chóng kéo lên, cảm giác đang đột phá chân giải?

Ong ong ong!

Đang tại khó hiểu, bội kiếm, trường kiếm trong tay các đệ tử ở bốn phía, không ngừng run rẩy, đồng loạt nổ vang, bay ra vỏ kiếm, nằm rạp trên mặt đất.

- Đột phá chân giải...

Thân thể nhoáng một cái, yết hầu của Kiếm Tần Sinh phát khô.

Dưới tình huống bình thường, lĩnh ngộ chân giải, sẽ được thiên địa chúc phúc, trong nháy mắt, chỉ cần trường kiếm cấp bậc không cao hơn mình, đều sẽ tại chỗ thần phục, không có lực lượng phản kháng.

Vị trước mắt này, trước đó liền lĩnh ngộ chân giải, hiện tại lại đột phá, chẳng lẽ... Lĩnh ngộ hai loại chân giải khác biệt?

Một loại chân giải, liền có thể vây khốn vô số người, cuối cùng cả đời, cũng khó có thể thành công, tên này mới hai mươi tuổi, liên tục lĩnh ngộ

hai loại...

Mấu chốt nhất là, mới vừa nói không có khả năng lĩnh ngộ cái khác, đối phương đã đột phá... Có cần đánh mặt nhanh như vậy hay không?

Bờ môi run rẩy, khuôn mặt hơi trắng bệch, Kiếm Tần Sinh cảm thấy trước đó nhận thức toàn bộ thế giới, đều sụp đổ.

Ba tuổi luyện kiếm, mười bảy tuổi lĩnh ngộ hạ kiếm tâm, bốn mươi sáu tuổi lĩnh ngộ thượng kiếm tâm, sáu mươi ba tuổi lĩnh ngộ chân giải... Nhân sinh của hắn như là bật hack, ở trước mặt đối phương, trắng xám như giấy, một chút tâm tư so sánh cũng sinh không nổi.

- Chân giải giống như lão sư?

Thân thể mềm mại của Thủy Thiên Nhu cũng run rẩy.

Dường như trước khi đối phương đến, ngay cả lão sư lĩnh ngộ chân giải là cái gì cũng không biết, bây giờ nói đột phá đã đột phá... Nàng ở môn hạ tu luyện nhiều năm, cũng chỉ học da lông, đối phương tán gẫu cũng có thể đột phá... Cả người bị đả kích nói không ra lời.

Hô!

Không biết đám người khiếp sợ, khí tức trên người Trương Huyền thu lại, mở mắt. Lần này lại không có do dự, nhanh chân đi đi đến chữ Kiếm, đi tới trước mặt, ngón tay tới một cái, toàn bộ kiểu chữ tựa như nhảy lên, bất cứ lúc nào cũng sẽ phá không bay ra.

- Được rồi, tiền bối... Ta như vậy xem như đạt được công nhận chứ?

Quay đầu nhìn về phía Kiếm Tần Sinh cách đó không xa, Trương Huyền mỉm cười.

- Cái này... công nhận!

Khóe miệng giật một cái, Kiếm Tần Sinh liền vội vàng gật đầu. Ngay cả tổ tiên cũng công nhận, hận không thể chạy theo... Làm sao có thể không thông qua?

- Vậy là tốt rồi...

Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm.

Nghe Kiếm Tần Sinh nói, còn có thể lĩnh ngộ loại kiếm đạo chân giải thứ hai, liền thu rất nhiều nội dung của chữ Kiếm vào trong óc. Không thể không nói, có thể ở đây lưu lại chữ, hầu như đều đạt đến tình trạng chân giải, mặc dù số lượng không nhiều, nhưng lời nói lại sâu sắc, sưu tập xong, để hắn nhẹ nhõm ngưng tụ ra Thiên Đạo công pháp. Có kinh nghiệm lần đầu tiên đột phá chân giải, lần thứ hai thì càng dễ dàng, lúc này mới nhanh như vậy.

- Kiếm Đồ thư các ngay ở chỗ này, hiện tại ta liền mở ra...

Đi tới góc tường, Kiếm Tần Sinh nhẹ nhàng đẩy một cái, bức tường trước mắt chậm rãi tách ra, sau đó một cánh cửa xuất hiện.

- Đa tạ, ta hơi nghi hoặc một chút, cần tìm rất nhiều thư tịch nghiệm chứng, xem xong liền ra...

Ánh mắt sáng lên, Trương Huyền giải thích một câu, nhấc chân đi vào.

Không thể không nói, Kiếm Đồ thư các này bí tịch liên quan tới kiếm pháp quả thực không ít, hắn là sưu tập không biết bao nhiêu năm, mới hội tụ ra quy mô như vậy. Hít sâu một hơi, nhìn chung quanh. Chỗ con mắt đến, thư tịch nhìn thấy toàn bộ phục chế vào thư viện, từng dãy, từng nhóm, thật chỉnh tề. Một bên tiến lên, một bên sưu tập.

- Ừm? Lưu Thủy kiếm quyết?

Chỉ chốc lát, đột nhiên dừng bước.

Trên giá sách tận cùng, lại có bí tịch Lưu Thủy kiếm quyết. Suy nghĩ một chút liền hiểu được, đây là Thánh Tử điện, càng là nhất mạch truyền thừa, có khả năng đến, đều là được công nhận, thông qua khảo hạch, bí tịch trọng yếu nhất được trưng bày ở đây là rất bình thường. Thu vào trong óc, ngón tay nhẹ nhàng điểm một cái.

- Lưu Thủy kiếm quyết, kiếm ý như nước chảy, kéo dài không dứt, kiếm khí rậm rạp, phòng ngự vô địch, do Điện Chủ đời thứ ba của Thánh Tử điện… Kiếm Lưu Thủy sáng tạo, thuộc về một loại trong kiếm đạo chân giải. Thiếu sót: ...

- Thiếu hụt cũng đủ nhiều...

Trương Huyền lắc đầu.

Không thể không nói, bộ Lưu Thủy kiếm quyết này quả thực rất mạnh, có chút tương tự Thiên Đạo kiếm pháp, nhưng cấp bậc cao hơn, uy lực càng lớn.

Hiện tại Thiên Đạo kiếm pháp của hắn chỉ tiến tới Thánh Vực trung phẩm, cùng cấp bậc, uy lực rất mạnh, nhưng so sánh với võ kỹ thượng phẩm vẫn kém không ít.

Lưu Thủy kiếm quyết thiếu hụt không ít, cấp bậc lại vượt qua Thánh Vực trung phẩm, thậm chí thượng phẩm, có khả năng học mà nói, sức chiến đấu tuyệt đối bạo tăng!

Thật giống như nỏ hộ thành cùng cung tên, cả hai nguyên lý giống nhau, người sau thậm chí thêm vào cơ quan, nhưng muốn nói uy lực, cái trước mạnh mẽ hơn quá nhiều, không thể so sánh nổi.

- Bộ kiếm pháp kia, đối với lực khống chế yêu cầu cực cao!

Lưu Thủy kiếm quyết, kiếm khí tựa như nước chảy.

Yêu cầu này, kiếm ý cực kỳ tinh tế, chủ yếu là nhãn lực vượt xa người thường, không phải Minh Lý Chi Nhãn, muốn tu luyện tới đại thành, hầu

như không có khả năng.

- Khó trách Thủy Thiên Nhu nói, trừ vị Điện Chủ kia, bộ kiếm pháp này hậu nhân không có người thành công, chỉ sợ không phải không cố gắng, thiên phú không đủ, mà là... Nhãn lực không được!

Có thể trở thành Thánh Tử điện Điện Chủ, cũng giống như mình, nắm giữ Minh Lý Chi Nhãn, bởi vậy vị Kiếm Lưu Thủy Điện Chủ này mới có thể sáng chế kiếm chiêu lợi hại như thế, đáng tiếc, hậu thế rất nhiều Điện Chủ, phần lớn đều không am hiểu dùng kiếm, bộ kiếm pháp kia liền mai một, tương đương với cắt đứt truyền thừa.

Kiếm Tần Sinh làm hậu bối, mặc dù học, nhưng không có Minh Lý Chi Nhãn chống đỡ, cái gọi là Lưu Thủy kiếm quyết, cũng thô bỉ kinh khủng, khó trách không cách nào phát dương quang đại.

- Nhìn một chút có thể gom góp Thiên Đạo công pháp, sau đó học tập hay không!

Hắn có Minh Lý Chi Nhãn, vừa vặn thích hợp, cũng có thể thử một chút. Nghĩ đến cái này, Trương Huyền không do dự, tiếp tục xem, hơn mười phút sau, cả phòng hơn mười vạn quyển bí tịch liên quan tới kiếm pháp, toàn bộ đi vào trong óc.

- Thử trước một chút, có thể gom góp phương pháp tu luyện Linh Hư tam kiếm hay không... Chính xác!

Lấy công pháp Linh Hư tam kiếm ra, cùng rất nhiều thư tịch đặt chung một chỗ, tinh thần của Trương Huyền khẽ động. Mục đích tới chủ yếu là cái này, thử trước một chút lại nói.

Rầm!

Một quyển sách xuất hiện ở trước mặt, vội vàng mở ra, Trương Huyền lập tức nhíu mày.

- Chỉ bổ sung một chiêu?

Linh Hư tam kiếm, ẩn chứa ba chiêu kiếm pháp, theo thứ tự là: Một kiếm Phá Hải, một kiếm Ba Đào cùng một kiếm Lăng Thiên!

Ba chiêu này, một chiêu lợi hại hơn một chiêu, hiện tại mặc dù chỉ là Xuất Khiếu cảnh sơ kỳ, nhưng nếu có thể thi triển ra một kiếm Lăng Thiên, đừng nói Lĩnh Vực cảnh đỉnh phong, coi như Thánh Vực thất trọng sơ kỳ, cũng có thể chiến một trận!

Nguyên nhân chính là như vậy, năm đó Kiếm lão nhân mới có thể ngang dọc Vạn Quốc liên minh, không ai cản nổi.

Kiếm Đồ thư các này, chừng hơn mười vạn cuốn bí tịch liên quan tới kiếm pháp, vốn cho rằng thu sạch ghi chép, có thể bổ sung hoàn chỉnh toàn bộ, để cho hắn từ từ tu luyện, làm sao cũng không nghĩ đến, chỉ bổ sung chiêu thứ nhất.

Bất quá cũng rất khủng bố, Linh Hư tam kiếm là kiếm trận, chỉ là chiêu thứ nhất Phá Hải, liền có ba trăm sáu mươi chỗ thiếu hụt, không có nhiều thư tịch như vậy, muốn bổ sung hoàn chỉnh, còn không biết năm nào tháng nào.

- Một kiếm Ba Đào cùng một kiếm Lăng Thiên, mặc dù không hoàn chỉnh, thiếu hụt cũng giảm mạnh... Cộng lại không đủ mười chỗ, về sau lại muốn bổ sung sẽ đơn giản!

Nhẹ nhàng cười một tiếng.

Còn lại hai kiếm, mặc dù còn không thể tu luyện, nhưng thiếu hụt rõ ràng ít đi, về sau muốn kiếm ra cấp bậc Thiên Đạo, liền sẽ đơn giản hơn không ít.

- Chân giải quả nhiên có phần loại, Kiếm Lưu Thủy Điện Chủ lĩnh ngộ, là kiếm phòng ngự, như nước chảy, liên miên không ngớt, vòng đi vòng lại, vĩnh viễn không đứt gãy. Mà Kiếm lão nhân lĩnh ngộ là tiến công, sát phạt quả quyết, một kiếm đâm ra, như là trận đồ, không ai cản nổi...

Vô số kiến thức chảy xuôi, cũng rõ ràng rất nhiều.

Kiếm Tần Sinh nói không sai, chân giải chia làm rất nhiều loại, Lưu Thủy kiếm quyết, là phòng ngự trong kiếm pháp, mà Linh Hư tam kiếm là công phạt, hoàn toàn khác biệt.

- Theo lý thuyết, trừ phòng ngự, tiến công, hẳn là còn có linh mẫn, tốc độ...

Những nội dung này, là Kiếm Lưu Thủy lưu lại giới thiệu, bởi vì sách nơi này thực sự quá nhiều, nếu không phải thu vào thư viện, căn bản không phát hiện được. Khả năng Kiếm Tần Sinh cũng không tìm được, cho nên chỉ biết phân loại chân giải... Nhưng không biết chia làm loại nào.

- Thử Lưu Thủy kiếm quyết một chút!

Thử xong Linh Hư kiếm, tinh thần Trương Huyền khẽ động, bí tịch liên quan tới loại kiếm pháp phòng ngự, toàn bộ tập hợp chung một chỗ.

Phần phật!

Một bản thư tịch mới xuất hiện, ngón tay điểm qua, kiến thức chảy vào thức hải.

- Có thể tu luyện...

Trương Huyền mắt sáng rực lên.

Kiếm Đồ thư các này, kiếm đạo bí pháp liên quan tới loại hình tiến công không nhiều, nhưng liên quan tới phòng ngự, lại như biển khói, để Lưu Thủy kiếm quyết ngưng tụ ra Thiên Đạo công pháp cực kỳ đơn giản.

Xem ra rất nhiều tổ tiên của Kiếm Tần Sinh, tu luyện đều là kiếm pháp phòng ngự, bởi vậy đối với phương diện này chăm chỉ khá nhiều.

- Trước luyện cái này!

Có công pháp, Trương Huyền lười nhác tiếp tục chạy loạn, ở trong thư các tìm địa phương ngồi xuống, bắt đầu học tập.

Lưu Thủy kiếm quyết, tên như ý nghĩa, là tu luyện kiếm pháp tới như nước chảy, triền triền miên miên, vĩnh viễn không cắt đứt.

Một khi luyện thành, phòng ngự có thể xưng vô địch, còn đáng sợ hơn lĩnh vực!

Thiên Đạo công pháp chảy xuôi ở trong đầu, tinh thần của Trương Huyền càng ngày càng tập trung, chân khí trong cơ thể nương theo ý niệm, hình thành từng chuôi tiểu kiếm, ở bốn phía thân thể xuyên tới xuyên lui.

Chân khí hóa kiếm, hắn đã sớm có khả năng làm được, Lưu Thủy kiếm quyết khó khăn nhất, là chuyển hóa những chân khí này thành kiếm ý phòng ngự, kín không kẽ hở.

Nắm giữ Thiên Đạo công pháp, lại có Minh Lý Chi Nhãn, một canh giờ sau, phun ra một ngụm trọc khí, Trương Huyền đứng dậy. Sau một phen khổ tu, Lưu Thủy kiếm quyết Thiên Đạo cấp đã đạt đến đại thành.

- Nơi này đâu đâu cũng có sách, không cách nào thí nghiệm, bất quá... Thông qua tu luyện, biết uy lực, một khi thi triển, Lĩnh Vực cảnh đỉnh phong, muốn phá vỡ phòng ngự cũng làm không được! Thậm chí, Thánh Vực thất trọng sơ kỳ, muốn làm tổn thương ta cũng rất khó!

Hai mắt Trương Huyền sáng lên.

Hiện tại hắn kém nhất là phòng ngự, bị anh vợ một quyền đánh hộc máu, có thể thấy được thiếu hụt. Hiện tại, có bộ kiếm pháp kia, Lạc Huyền Thanh lại tới, cho dù không địch lại, nhưng chí ít sẽ không một quyền liền bị thương. Hơn nữa, nương theo thực lực tăng thêm, lực phòng ngự sẽ càng ngày càng mạnh, thủ đoạn bảo mệnh cũng tăng cao.

Là thời điểm biểu hiện ra chân chính kỹ thuật

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

- Tiếp tục!

Cảm thụ kiếm ý có khả năng thi triển ra uy lực, Trương Huyền thoả mãn nhẹ gật đầu, không nghĩ nhiều nữa, tiếp tục khoanh chân ngồi dưới đất, bắt đầu tu luyện Nhất Kiếm Phá Hải trong Linh Hư tam kiếm.

Chiêu kiếm pháp này, cần một trăm linh tám chuôi kiếm tới phối hợp, đi Kiếm trì một chuyến, thần phục Thánh khí trung phẩm, số lượng đầy đủ, hoàn toàn có thể thi triển đi ra.

Trong đầu không ngừng thôi diễn, mỗi một chuôi kiếm, mỗi một chiêu kiếm pháp đều chảy xuôi ở trong óc, cẩn thận phân tích, không chút sai lầm.

Đồng dạng một canh giờ, Trương Huyền đứng dậy. Trải qua cố gắng, Nhất Kiếm Phá Hải cũng hoàn toàn nắm giữ. Đương nhiên hai bộ kiếm pháp này, đều chỉ là ở trong óc thôi diễn, trên thực tế không có thi triển qua, uy lực cũng chỉ là suy đoán.

- Nhất Kiếm Phá Hải, kiếm khí như biển, không cần Linh Hư kiếm cùng rất nhiều vũ khí, chỉ bằng vào kiếm khí bản thân, liền có thể cùng Lĩnh

Vực cảnh hậu kỳ chiến một trận, dùng hết toàn lực mà nói, cường giả đỉnh phong cũng có thể chém giết!

Con mắt Trương Huyền sáng lên.

Không hổ là chân giải chủ tu tiến công, quả thật cường đại đến đáng sợ! Không dùng binh khí, liền có thể đánh bại Lĩnh Vực cảnh hậu kỳ, thật muốn sử dụng, chỉ sợ Thánh Vực thất trọng sơ kỳ cũng không phải đối thủ, có thể nhẹ nhõm ngược sát!

Có loại thực lực này, coi như tân sinh của Thánh Tử điện cao thủ nhiều như mây, cũng coi như có năng lực tự vệ. hoàn thành tu luyện hai bộ kiếm pháp đỉnh tiêm, Trương Huyền thở ra một hơi, cố nén hưng phấn trong lòng. Có loại năng lực này, lại đi xông thông đạo chữ Giáp, hắn là hết sức dễ dàng.

- Ra ngoài đi!

Thấy thời gian không còn sớm, Trương Huyền đứng dậy ra khỏi phòng, chỉ thấy Kiếm Tần Sinh vẫn đứng trong đại sảnh, đám người Thủy Thiên Nhu, Tạ sư huynh… đang khoanh chân ngồi dưới đất, nhìn chằm chằm chữ Kiếm trên vách tường, từng cái nhăn mày, tựa hồ khổ sở suy nghĩ.

- Trương sư, ngươi đi ra...

Kiếm Tần Sinh mỉm cười.

Mặc dù gia hỏa trước mắt chỉ là tân sinh, nhưng lĩnh ngộ kiếm đạo chân giải, địa vị ở trong lòng hắn đã cân bằng, không còn giọng đối đãi vãn bối như trước đó.

- Bọn họ đây là...

Trương Huyền nghi ngờ.

- A, bọn họ thấy ngươi nhìn một hồi, liền lĩnh ngộ chân giải, nhận khích lệ lớn, muốn ở chỗ này quan sát học tập, tranh thủ cũng có thể giống như

ngươi, nhất phi trùng thiên...

Cười giải thích, trong mắt Kiếm Tần Sinh tràn đầy vui mừng. Trước kia, để đám tiểu gia hỏa này học tập, bọn họ đều cảm thấy một chữ Kiếm, có gì đáng quan sát? Hiện tại bị kích thích, cố gắng tu luyện, để hắn hết sức hài lòng.

- Nhận khích lệ lớn?

Trương Huyền trợn tròn mắt.

Sở dĩ hắn đột phá, là bởi vì sưu tập Thiên Đạo công pháp, ở đây đơn thuần nhìn, có thể đột phá... Thật sự là gặp quỷ. Bất quá, đây đều là học sinh của đối phương, hắn một ngoại nhân không tiện xen vào, suy nghĩ một chút vẫn nhịn xuống, mỉm cười:

- Các ngươi chơi đi... Tu luyện vui vẻ là được rồi!

- Vừa rồi đọc sách, có thu hoạch được gì không?

Không biết trong lòng của hắn suy nghĩ, còn tưởng rằng trường kỳ quan sát, quả thực có thể tạo được tác dụng tăng thêm, cười cười, Kiếm Tần Sinh nhìn qua.

- Cảm tạ tiền bối để cho ta đọc sách, thu hoạch không nhỏ!

Trương Huyền khom người đa tạ.

Nếu như không có những sách này, không có khả năng học được Lưu Thủy kiếm quyết, hơn nữa tu luyện tới Thiên Đạo cấp. Cũng không có khả năng học được thức thứ nhất của Linh Hư tam kiếm, từ đó để thực lực đột nhiên tăng mạnh.

- Ồ?

Nghe hắn nói như vậy, ánh mắt của Kiếm Tần Sinh sáng lên:

- Đã như vậy, có ngại cùng lão phu so chiêu một chút hay không? Để cho ta nhìn một chút, kiếm đạo tông sư duy nhất lĩnh ngộ hai loại chân giải có thể sử dụng kiếm pháp đến tình trạng xuất thần nhập hóa như thế nào không!

- Có thể được tiền bối chỉ điểm là vinh hạnh của ta!

Con mắt của Trương Huyền lập tức sáng lên.

Mới vừa tu luyện qua hai bộ kiếm pháp, còn không có thực tế vận dụng, vị này là kiếm đạo đại tông sư, mượn hắn thử chiêu, đối với kiếm đạo của mình tất nhiên có trợ giúp cực lớn.

- Tốt, vậy đừng quấy rầy bọn họ tu luyện, chúng ta đi nơi khác.

Kiếm Tần Sinh vuốt râu cười nói.

- Ừm!

Trương Huyền gật đầu.

Đám người Thủy Thiên Nhu đang tu luyện, mặc dù hắn thấy, chỉ bằng vào nhìn chữ liền muốn triệt để lĩnh ngộ chân giải khả năng hầu như là không, nhưng đối với kiếm pháp có tăng tiến là rất dễ dàng làm được.

Trường kỳ quan sát thật có ích vô hại, nên không cần thiết nhiều lời. Đi theo sau lưng Kiếm Tần Sinh, thời gian không dài, đi tới một gian phòng, hắn là luyện võ trường chuyên dụng, bốn phía bố trí lí phong ấn vững chắc. Những phong ấn này đều đạt đến cấp tám, xem như thực lực của hắn bây giờ, muốn toàn lực phá vỡ cũng cần tiêu tốn công phu rất lớn.

- Ở nơi này đi!

Nhẹ nhàng cười một tiếng, Kiếm Tần Sinh đi tới chính giữa, ngón trỏ, ngón giữa dựng thẳng lên, một đạo kiếm khí từ đầu ngón tay bắn ra.

- Tiền bối không đè thấp tu vi?

Nhìn thấy động tác của hắn, Trương Huyền sững sờ.

Thực lực của đối phương chí ít đạt đến Thánh Vực bát trọng, mình chỉ là ngũ trọng sơ kỳ, chênh lệch thực sự quá lớn. Không đè thấp tu vi, làm sao đánh?

- Đè thấp tu vi, ta sợ bộ xương già này không kiên trì được một chiêu, liền bị ngươi miểu sát!

Kiếm Tần Sinh cười khổ nói.

Vừa rồi tình cảnh vị trước mắt này cùng đồ đệ hắn giao đấu, đến bây giờ còn rõ mồn một trước mắt, nếu như áp chế thành cấp bậc giống nhau, cũng không dám xác nhận có khả năng vượt qua đối phương.

Trương Huyền này mặc kệ lý giải kiếm đạo, hay lý giải chiến đấu đều đạt đến tình trạng khó tin, cùng cấp bậc có thể xưng vô địch. Những năm này gặp qua vô số thiên tài, nhưng có thể đạt tới thực lực như thế, chỉ sợ cũng chỉ có tiểu công chúa Lạc gia mà thôi.

- Nhưng... thực lực của ngươi ta cũng không cách nào chống lại...

Trương Huyền cau mày.

Thực lực của hắn trong lòng rất rõ ràng, vị trước mắt này, không chỉ Thánh Vực bát trọng, càng là kiếm đạo đại tông sư, không áp chế tu vi tới đối chiến, chỉ có bị đối phương ngược.

- Như vậy đi, ta không áp chế tu vi, nhưng sẽ khống chế lực lượng ở khoảng một phần trăm. Loại thực lực này đại khái tương đương Thánh Vực thất trọng sơ kỳ! Yên tâm, ta sẽ không để cho ngươi bị thương. Mặt khác, không đè thấp tu vi, ngươi có thể không cần lo lắng, thỏa thích thi triển lực lượng, có thể biểu hiện ra tu vi chân chính tốt hơn, ta cũng nhìn càng thêm triệt để.

Kiếm Tần Sinh nhẹ nhàng cười một tiếng, nói.

- Tốt!

Nghe hắn nói như vậy, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, trong lòng hưng phấn không hiểu.

Nói thật, còn không có cùng Thánh Vực bát trọng đối chiến qua, có cơ hội phỏng đoán lực lượng của bọn hắn, đối với mình sau này phát triển tất nhiên có trợ giúp rất lớn.

- Ta bắt đầu!

Cổ tay khẽ đảo, một thanh trường kiếm xuất hiện ở trong lòng bàn tay, hàn mang nổ tung, để lộ ra hàn ý.

Linh Hư kiếm.

Chuôi kiếm này uy lực quá mức mạnh mẽ, từ khi đạt được, một mực không có sử dụng qua, sợ sử dụng, đối thủ chống lại không được. Hiện tại vị kiếm đạo đại tông sư này không áp chế tu vi, không có cố kỵ nào nữa.

Ầm ầm!

Trường kiếm xuất hiện, kiếm khí giăng khắp nơi, lực lượng hùng hồn theo kiếm mang bắn ra, như không gian cũng bị ngưng kết.

- Đây là... Thánh khí thượng phẩm đỉnh phong?

Khóe miệng giật một cái, con ngươi của Kiếm Tần Sinh thu hẹp.

Thánh khí thượng phẩm, coi như ở Thánh Tử điện cũng ít thấy, một học viên tán tu, tiện tay lấy ra, để hắn khó mà tin được. Loại Thánh khí cấp bậc này, đơn thuần lực lượng liền vượt qua Thánh Vực thất trọng, coi như kém hắn, cũng sẽ không yếu hơn quá nhiều.

- Khụ khụ, chuôi kiếm này uy lực quá lớn, nếu như sử dụng tương đương với dựa vào lực lượng của kiếm, như vậy đi, ta có một chuôi, đưa cái ngươi sử dụng.

Kiếm Tần Sinh đỏ mặt, đưa tới một thanh trường kiếm.

- Cũng tốt!

Suy nghĩ một chút, uy lực của chuôi kiếm này thực sự quá lớn, dùng để đối địch quả thực không công bằng, nhận lấy trường kiếm, Trương Huyền gật đầu.

Ngón tay nhẹ nhàng điểm mấy lần, một tiếng sắc nhọn kêu khẽ, trường kiếm thần phục. Thấy hắn nhanh chóng luyện hóa như thế, khóe miệng của Kiếm Tần Sinh giật một cái. Không hổ là siêu cấp thiên tài lĩnh ngộ hai loại chân giải, thuần phục trường kiếm cũng nhanh hơn người khác nhiều.

- Là Thánh khí trung phẩm...

Trường kiếm nơi tay, cảm thụ một lần, Trương Huyền âm thầm gật đầu, đang muốn động thủ, đột nhiên nhớ tới một sự kiện, lần nữa nhìn lại.

- Đúng rồi, ý tứ của tiền bối là cùng ngươi đối chiến, chỉ cần trường kiếm không cao hơn Thánh Vực trung phẩm đều có thể sử dụng đúng không?

- Đương nhiên!

Kiếm Tần Sinh nhẹ gật đầu:

- Thực lực của ngươi bây giờ, có khả năng hoàn toàn điều khiển Thánh khí trung phẩm, Thánh khí thượng phẩm quá mức mạnh mẽ, một khi sử dụng, cũng không phải lấy ngươi làm chủ đạo.

Thánh khí thượng phẩm bình thường nhất, đều có sức chiến đấu của Thánh Vực lục trọng Lĩnh Vực cảnh, vị trước mắt này, chỉ có Xuất

Khiếu cảnh sơ kỳ, sử dụng vũ khí sức chiến đấu mạnh hơn, không những không thể phát huy ra thực lực của mình, còn có thể để vũ khí mang đi sai đường. Cuối cùng lấy vũ khí làm chủ đạo.

Thật giống như lúc trước Kim Nguyên đỉnh cùng người chiến đấu, trên cơ bản đều là đặt mông ngồi xuống, không có bất kỳ chiêu số gì đáng nói.

- Vậy là tốt rồi!

Nghe đối phương nói, chỉ cần không cao hơn Thánh khí trung phẩm, đều có thể sử dụng, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, con mắt sáng lên.

Nhất Kiếm Phá Hải, từ khi luyện thành, còn không có sử dụng qua, vừa vặn có thể dùng đối phương luyện tập. Dù sao thực lực đối phương cao cường, sẽ không thụ thương.

Nghĩ đến cái này, trường kiếm trong tay lắc một cái, vẽ ra một đạo kiếm hoa, kiếm khí huy hoàng lập tức phun ra ngoài, thẳng tắp đâm tới trước mắt.

- Kiếm pháp không tệ!

Thấy Trương Huyền đâm tới, Kiếm Tần Sinh nhẹ nhàng cười một tiếng. Ngón tay liên tục điểm tới trên không trung, trong nháy mắt, từng đạo kiếm khí như nước chảy, ở trước người tạo thành một bình chướng to lớn.

Lưu Thủy kiếm quyết!

Giống như hắn nói, chỉ dùng một phần trăm lực lượng.

Bất quá dù vậy cũng rất đáng sợ, toàn bộ bình chướng kiếm khí lượn lờ, kín không kẽ hở, tựa như một lĩnh vực to lớn không thể phá hư.

Đinh đinh đinh đinh!

Kiếm phong gào thét, từng đạo kiếm khí không ngừng phóng tới, rơi vào trên màn ánh sáng, xao động ra từng cơn sóng gợn, trận pháp cả phòng ở dưới công kích đung đưa kịch liệt, mặt đất xuất hiện vết rách.

Mặc dù trận pháp bốn phía vô cùng cường hãn, nhưng Trương Huyền vừa ra tay liền dùng lực lượng mạnh nhất, lại phối hợp uy lực của Nhất Kiếm Phá Hải, nhìn bộ dạng phong ấn, tựa như lúc nào cũng sẽ không chịu nổi.

- Thật mạnh!

Cảm nhận được trên kiếm quang mang tới lực lượng càng ngày càng mạnh, lòng khinh thị của Kiếm Tần Sinh tiêu hết, vẻ mặt càng ngày càng ngưng trọng.

Không hổ là siêu cấp thiên tài nắm giữ hai loại kiếm đạo chân giải, vừa ra tay, uy lực quả nhiên không giống bình thường.

Hắn bên này khiếp sợ, Trương Huyền thì hưng phấn đến sắp nhảy dựng lên. Kiếm đạo đại tông sư Thánh Vực bát trọng, quả nhiên dùng hết toàn lực cũng không thể tổn thương. Đã như vậy, là thời điểm biểu hiện ra kỹ thuật chân chính rồi!

Tâm tắc Kiếm Tần Sinh

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Thử Nhất Kiếm Phá Hải chân chính một chút đi!

Con mắt Trương Huyền sáng lên, gào thét một tiếng, bàn tay lớn lăng không trảo một cái.

Vừa rồi thi triển, chỉ là kiếm ý trong Linh Hư tam kiếm, cũng không dùng hết toàn lực, giờ phút này thấy đối phương ngăn cản cực kỳ nhẹ nhõm, liền không chần chừ nữa.

Đùng đùng!

Thanh âm không gian xé rách vang lên, hơn một trăm thanh trường kiếm Thánh khí trung phẩm gào thét bay ra, yên tĩnh lơ lửng giữa không trung.

- Đi!

Trong mắt lóe lên hoa văn, một bộ kiếm pháp rườm rà phức tạp thẳng tắp đâm ra ngoài.

Tuy Nhất Kiếm Phá Hải chỉ là một chiêu kiếm pháp, nhưng mượn nhờ 108 thanh trường kiếm tổ hợp thành kiếm trận to lớn, mỗi một chuôi đều ẩn chứa một bộ kiếm chiêu, tính gộp lại, tựa như thiên quân vạn mã.

Ầm ầm!

Kiếm Đồ hóa thành biển, bao phủ xuống, vô số đạo kiếm khí lôi kéo khắp nơi, trong chốc lát liền bao phủ cả phòng.

- Đây là... tuyệt chiêu của Kiếm lão nhân? Ngươi...

Kiếm Tần Sinh chặn lại kiếm khí của đối phương, đang cảm thấy cực kỳ nhẹ nhõm, đột nhiên nhìn thấy Kiếm Đồ bao phủ xuống, con ngươi thu hẹp, thiếu chút nữa ngất đi.

Mặc dù hắn chưa bao giờ thấy qua Kiếm lão nhân, nhưng với tư cách cường giả dùng kiếm, đã sớm nghe nói họ tên, cũng đã được nghe nói tuyệt kỹ của đối phương.

Thậm chí lúc trước thời điểm du lịch bốn phía, còn chuyên môn đi qua Kiếm trì học một đoạn thời gian, phát hiện lý niệm không hợp, mới coi như thôi.

Vốn cho rằng truyền thừa của người này sớm đã cắt đứt, nằm mơ cũng không nghĩ đến, thanh niên trước mắt này phát huy ra, hơn nữa trò giỏi hơn thầy thắng vu lam, so với trong truyền thuyết càng thêm cường đại, càng thêm phong mang tất lộ.

Mấu chốt nhất là... Vừa rồi đối phương không có binh khí thích hợp, đưa một chuôi, nằm mơ cũng không nghĩ đến, chớp mắt lấy ra một đống lớn như thế.

Ngươi có nhiều như vậy, làm gì cầm thượng phẩm ra hù ta?

Da mặt lay động, cũng không để ý tới cái khác, hai tay mở ra, kiếm khí theo đầu ngón tay bắn mạnh, bình chướng trước mắt lập tức trở nên càng thêm dày nặng.

Ầm!

Mới vừa làm xong những cái này, hơn một trăm thanh trường kiếm liền đâm tới, lực trùng kích to lớn rơi vào trên bình chướng.

- Răng rắc! Răng rắc!

Giòn vang liên tiếp, người sau xuất hiện vết rách, ngay sau đó như thủy tinh vỡ vụn.

- Những kiếm khí này làm sao biết thiếu hụt trong Lưu Thủy kiếm quyết?

Thân thể hắn run lên.

Hắn vừa mới thi triển kiếm quyết, tựa như nước chảy, rút đao khó đoạn, đối phương lại có thể một lần đánh nát, nói rõ tìm được sơ hở cùng thiếu hụt, để hắn khó duy trì trạng thái di động.

Lúc trước cùng vị cao thủ sử dụng kiếm kia của Trương gia tỷ thí, đối phương cũng không thể làm được điểm ấy, vị trước mắt này đến cùng làm sao làm được?

Tràn đầy khiếp sợ, muốn ngăn cản chuyện này phát sinh, lại phát hiện đã không kịp, hơn trăm thanh trường kiếm bố thành Kiếm Đồ, bốn phương tám hướng, tuôn ra mà tới, như là bão tố, hội tụ thành hồng lưu, xuyên thấu qua sơ hở trong chiêu số, mạnh mẽ đâm vào trên người.

- Phốc!

Yết hầu ngòn ngọt, bay ngược ra, phanh một tiếng dán ở trên vách tường.

Phần phật!

Phong ấn sắp đặt ở bốn phía, ở dưới lực trùng kích to lớn, phát ra từng tiếng giòn vang, tựa như lúc nào cũng sẽ nổ tung.

Hô hô hô!

Người dán ở trên tường, công kích còn chưa kết thúc, kiếm ảnh tầng tầng, lại liên tiếp mấy trăm đạo lực lượng đánh tới, giống như thủy triều, một đợt cường thế hơn một đợt.

Cả phòng giống như sáng lên cầu vồng bảy màu, con mắt thấy không rõ lắm, thân ảnh của Kiếm Tần Sinh bị kiếm mang triệt để bao phủ.

Ầm!

Phong ấn cũng không chịu nổi, rầm rầm nổ tung, gian phòng không còn trận pháp gia trì, cũng phát ra thanh âm kèn kẹt, không thể kiên trì được nữa, rầm rầm sụp đổ.

Đá vụn bắn tung toé, khói bụi xao động, Kiếm Tần Sinh lơ lửng giữa không trung muốn chạy trốn cũng không kịp, kiếm ảnh không ngừng rơi xuống, mỗi một chiêu đều đánh vào chiêu số sơ hở, phòng bị cũng làm không được.

Rầm rầm rầm!

Thân ảnh lùi lại, liên tục va sụp bảy tám gian phòng mới dừng lại.

- Hô!

Trương Huyền phun ra một hơi, khuôn mặt trắng bệch thu tay về, lúc này mới cảm thấy toàn thân đau đớn, ngay cả lực lượng giơ ngón tay lên cũng không có.

Vừa rồi chỉ là trong lòng thôi diễn, không có vận dụng thực tế, chân chính thi triển ra mới biết được, uy lực của chiêu này khủng bố đến mức nào, hơn nữa công kích đến cuối cùng, lấy lực lượng bây giờ của hắn thế mà không cách nào khống chế, thẳng đến tiêu hao sạch sẽ chân khí trong cơ thể.

- Thật đáng sợ, thân bất do kỷ, về sau vẫn là ít sử dụng cho thỏa đáng...

Trên đầu toát ra mồ hôi lạnh, Trương Huyền nhịn không được có chút hoảng sợ. Thi triển chiêu này đến cuối cùng, đã không bị hắn khống chế.

Cũng không phải nói chiêu thức có vấn đề, mà là thực lực của hắn vẫn quá thấp, không đủ để phát huy hoàn mỹ, thật giống như hài đồng cầm

lấy chuỳ sắt, uy lực rất lớn, nhưng vung vẩy đi xuống, muốn thu tay lại cũng khó.

Hiện tại hắn liền chính là hài đồng cầm chuỳ sắt, toàn lực thi triển Nhất Kiếm Phá Hải, không triệt để tiêu hao sạch sẽ chân khí trong cơ thể, căn bản là không có cách thu hồi.

Tu luyện Phong Thánh giải, có chân khí thể đạt tới Thánh Vực, hầu như chưa hề dùng hết qua, bây giờ lại giọt nước không dư thừa, đủ thấy chiêu này đến cùng khủng bố cỡ nào!

Cùng người đối chiến, chân khí tiêu hao sạch sẽ, sẽ cực kỳ nguy hiểm, làm không cẩn thận chết cũng không biết chết như thế nào!

- Đúng rồi, Kiếm Tần Sinh tiền bối không có sao chứ?

Vừa rồi chỉ lo bản thân đánh thoải mái, không có chú ý tình huống của đối phương, nhìn phế tích trước mắt, Trương Huyền nhịn không được có chút lo lắng.

Mặc dù người này ngoài miệng nói không áp chế tu vi, nhưng cũng giảm thấp lực lượng xuống, ngộ nhỡ không chịu nổi, bị đánh chết tươi, bản thân tránh không được tội ngộ sát a?

Hô!

Loại lo lắng này còn không có triệt để dâng lên, chỉ thấy một bóng người từ trong phế tích bay ra. Chính là Kiếm Tần Sinh, lúc này hắn không còn bộ dáng cao thủ, quần áo trên người rách thật nhiều chỗ, lỗ kiếm đầy người, chật vật không nói ra được.

- Tiền bối...

Khóe miệng Trương Huyền giật một cái, vội vàng hỏi.

- Ta không sao! Phốc!

Xấu hổ nở nụ cười, nói còn chưa dứt lời, lần nữa phun ra một ngụm máu tươi, ngay sau đó phù phù!

Kiếm Tần Sinh liền từ không trung rớt xuống, đầu đâm vào trong bùn đất, bụi bặm cả người.

Hiện tại nội tâm hắn sụp đổ, dựa theo tình huống bình thường, lấy thực lực của hắn, cho dù kiếm chiêu của đối phương cường đại hơn nữa, cũng không thể tổn thương hắn chút nào.

Nhưng hắn chỉ vận dụng một phần trăm lực lượng, hơn nữa Lưu Thủy kiếm quyết bị đánh trúng thiếu hụt trực tiếp phá vỡ, dưới tình huống không có chút phòng bị nào, không có chết đã là mạng lớn.

Nằm ở trong phế tích, nuốt vào một viên đan dược, qua thật lâu, mới chậm rãi khôi phục lại.

Đứng dậy, nhìn bốn phía, trong lòng buồn bực. Vốn là muốn nhìn thực lực cùng kiếm pháp của đối phương một chút, kết quả bị một chiêu đánh thành như vậy... May mắn không có người nhìn thấy, nếu không mất mặt chết rồi...

- Lão sư, ngươi không sao chứ?

- Lão gia, xảy ra chuyện gì?

- Đây là người nào làm? Đừng để hung thủ chạy trốn...

Đang âm thầm vui mừng, liền nghe bốn phía thanh âm huyên náo vang lên. Xoay người, chỉ thấy Thủy Thiên Nhu, Tạ sư huynh… cùng một đám quản gia, hộ vệ, con mắt chờ mong đứng ở cách đó không xa, đồng loạt nhìn qua, tràn đầy lo lắng.

- Sao các ngươi lại tới đây?

Mắt tối sầm lại, Kiếm Tần Sinh suýt chút nữa ngã sấp xuống.

Vừa nghĩ tới không có bị người thấy, liền có hơn trăm người tiếp cận, toàn bộ người của phủ đệ đều tới! Làm cái gì đó?

- Trương sư nói lão sư bị thương, để chúng ta tới xem một chút, Tạ sư huynh cho rằng đã xảy ra chuyện gì, không quá yên tâm, liền hô bọn họ tới...

Thủy Thiên Nhu giải thích nói.

- ...

Kiếm Tần Sinh che ngực, cảm thấy đau lòng không thể thở nổi. Hắn bị đánh thảm như vậy, ngược lại cũng thôi, còn gọi học sinh, hạ nhân tới vây xem... Quá đáng ah!

- Ta không có bị thương, chỉ là vừa rồi diễn luyện kiếm pháp không cẩn thận đánh sập phòng ốc...

Mặt mo đỏ ửng, tràn đầy xấu hổ khoát tay áo.

- Không bị thương?

Đám người Tạ sư huynh cùng Thủy Thiên Nhu nhìn nhau, toàn thân lỗ kiếm, mặt mũi bầm dập, chật vật như thế... Đây chỉ là diễn luyện kiếm pháp?

- Khụ khụ! Trương sư đâu?

Biết các học sinh nghĩ cái gì, Kiếm Tần Sinh ho khan một tiếng, nói sang chuyện khác. Mới vừa đứng lên, liền không thấy được đối phương, người làm sao không thấy?

- Trương sư nói, nhìn thư tịch của lão sư, cực kỳ cảm kích, có chút lĩnh ngộ, liền trở về tu luyện...

Thủy Thiên Nhu nói.

- Trở về tu luyện?

Kiếm Tần Sinh cảm thấy càng tâm tắc.

Làm nơi này loạn thất bát tao, đánh mình trọng thương, bản thân lại vụng trộm chạy... Còn cảm kích, có cảm kích như thế ư?

- Đúng rồi, lão sư, trước khi Trương sư đi cho cái này, nói ta tự tay giao cho ngươi...

Đang buồn bực, hận không thể bắt tên kia lại giáo huấn một lần, chỉ thấy Thủy Thiên Nhu tiến lên một bước, đưa tới một quyển sách.

Kiếm Tần Sinh nhíu mày, bàn tay trảo một cái, cầm thư tịch tới, tiện tay mở ra, chỉ liếc mắt nhìn, toàn thân liền chấn động, trên mặt hiện ra vẻ khó có thể tin.

- Cái này, cái này...

Quyển sách này, vết mực chưa khô, rất hiển nhiên là vừa mới viết xong, phía trên kỹ càng chỉ ra sai lầm trong tu luyện, cùng đối chỗ nhầm lẫn trên lĩnh ngộ kiếm quyết.

Thậm chí có thật nhiều chỗ, là nan đề hắn nghi ngờ nhiều năm, lại không cách nào giải quyết... Nói cách khác, dựa theo phía trên này viết tu luyện, thực lực của hắn tuyệt đối có khả năng tiến thêm một bước...

- Cùng ta đối chiến một chiêu, ta cũng không có ra tay... Liền nhìn ra nhiều vấn đề như vậy?

Nắm quyển sách trên tay, Kiếm Tần Sinh khó tin.

Thân là kiếm đạo đại tông sư, càng là Thánh Tử điện lão sư, hắn thường xuyên giảng giải kiếm thuật cho người khác, chỉ điểm tu vi, nguyên nhân chính là như vậy, nhãn lực cũng hết sức lợi hại, không ít Danh Sư cùng cấp xa xa không bằng.

Dù vậy, đối với vấn đề của chính mình lại không thể tránh được, vị trước mắt này chỉ liếc mắt nhìn, liền tìm ra toàn bộ, hơn nữa cho biện pháp giải

quyết... Cái nhãn lực này thực quá kinh khủng!

- Khó trách có thể bằng chừng ấy tuổi lĩnh ngộ hai loại chân giải, lý giải kiếm đạo, ta kém xa tít tắp...

Cho tới giờ khắc này, rốt cuộc minh bạch vì cái gì đối phương có khả năng đạt được kiếm ý của tổ tiên công nhận nhanh như vậy, cũng sáng chế ra kiếm pháp cường đại như vậy. Chỉ bằng vào loại lý giải cùng lĩnh ngộ này, là hắn xa xa không thể bằng. Căn bản không ở cùng một cấp bậc.

- Có lẽ... Đây mới thật sự là thiên tài!

Cảm khái một tiếng, trong lòng có chút buồn bã, đang muốn thu thư tịch, đột nhiên nhớ tới một việc, ánh mắt sáng lên:

- Đúng rồi!

- Lĩnh ngộ kiếm đạo thâm ảo như vậy, nếu như mang tho hắn đi Trương gia... Có lẽ có thể báo thù lúc trước!

Toàn bộ sập (1)

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Điều chỉnh gần ba canh giờ, thấy phía đông mặt trời đã vượt ra đường chân trời, lúc này Trương Huyền mới cảm thấy chân khí hoàn toàn khôi phục, tinh khí thần đạt tới đỉnh phong.

Đả thương Kiếm Tần Sinh, hắn cũng nhìn ra không đúng, biết tiếp tục lưu lại, khẳng định phiền phức không ít, quả quyết lấy đi rất nhiều trường kiếm, trở lại tiểu viện của mình.

- Không hổ là kiếm đạo chân giải chủ tu công phạt, uy lực thật mạnh!

Nhớ lại tình huống chiến đấu tối hôm qua, trong mắt Trương Huyền lóe ra vẻ hưng phấn.

Mặc dù Kiếm Tần Sinh khống chế lực lượng chỉ có một phần trăm, nhưng sức chiến đấu không phải Thánh Vực thất trọng sơ kỳ bình thường có thể so sánh được, một kiếm đánh bay, chẳng phải nói rõ, một khi toàn lực thi triển chiêu này, loại cường giả cấp bậc này cũng khó mà chống lại?

Thánh Vực thất trọng Nhập Hư cảnh, từ thực vào hư, chạm đến hư không bí ẩn, lĩnh vực trở nên hư hư thật thật, quỷ dị khó lường.

Tình huống bình thường, Thánh Vực lục trọng Lĩnh Vực cảnh xuất hiện lĩnh vực, giống như trận pháp, sẽ có sương mù, vầng sáng, mắt thường có thể phân biệt, mà đạt tới loại cảnh giới này, sẽ giống như thần thức,

không nhìn thấy sờ không được, cùng người chiến đấu, lặng yên sử dụng ra, uy lực mạnh mẽ gấp bội.

Thật giống như Lạc Huyền Thanh trước đó, một chân đạp bay Tô Bính trưởng lão, không phải người sau trốn không thoát, mà là thời điểm động thủ đã sử dụng lĩnh vực Nhập Hư cảnh bao phủ, coi như muốn đi cũng không kịp.

Loại cường giả này, lấy thực lực Thánh Vực ngũ trọng Xuất Khiếu cảnh sơ kỳ, muốn vượt qua là không thể, nhưng có bộ kiếm pháp kia, liền biến thành hiện thực.

- Trời đã sáng, vừa vặn kiểm tra xong thông đạo chữ Giáp!

Một đêm trôi qua, mặt trời đỏ dâng lên chiếu rọi bốn phương. Trương Huyền lần nữa đi tới Nghĩa điện. Rất mau thì tới trước đài, Thanh Vũ vẫn còn ở đó.

- Ta tiếp tục xông thông đạo chữ Giáp!

Xe nhẹ đường quen, Trương Huyền không có nói nhảm quá nhiều, trực tiếp đưa Linh Thạch tới.

Đọc sách, học tập kiếm pháp, khôi phục thể lực... Đã qua một đêm, hiện tại là ngày thứ hai, có thể tiếp tục xông. Thấy là hắn, Thanh Vũ nhẹ gật đầu, thẻ đưa tới. Trương Huyền xoay người rời đi.

- Hôm qua không có thông qua, trời vừa sáng liền đến, thời gian ngắn như vậy, thực lực sẽ không có biến hóa gì a? Gấp gáp như vậy làm gì?

Phục vụ viên trước đó cũng còn, nhịn không được mở miệng.

Coi như muốn thông qua thông đạo chữ Giáp, cũng phải tích lũy đầy đủ lại đến. Tu luyện là công phu nước chảy đá mòn, không có khả năng một lần liền xong, trong vòng một đêm, có thể có biến hóa gì?

- Ta cũng không biết...

Thanh Vũ lắc đầu:

- Có lẽ... Tu luyện bí pháp gì, muốn tới thử một!

- Bí pháp so với võ kỹ càng khó, uy lực mạnh, rất nhiều người nghiên cứu cả đời cũng chỉ là da lông, một đêm có thể học được bao nhiêu?

Phục vụ viên lắc đầu.

Không phải nàng không tin đối phương, mà là thời gian quá ngắn. Thông đạo chữ Giáp, cửa ải khó khăn nhất của Xuất Khiếu cảnh, bình thường cường giả Lĩnh Vực cảnh hậu kỳ cũng rất khó thông qua, cho dù hôm qua Trương Huyền này thông qua được thông đạo Ất chữ, nhưng thời gian ngắn như vậy, muốn xung kích cái này, cũng khẳng định khó mà làm được.

- Đúng rồi, ta nhớ lần trước vị tiểu công chúa Lạc gia kia cũng xông thông đạo chữ Giáp, hình như ghi chép hiện tại đều là nàng lưu lại a!

Cảm khái một tiếng, nhớ tới cái gì, phục vụ viên nói.

- Là nàng lưu lại, ba phút qua ải...

Nhớ tới vị kia lưu lại ghi chép, trong mắt Thanh Vũ liền lộ ra vẻ sùng bái.

Người khác qua thông đạo chữ Giáp, hao hết trăm cay nghìn đắng cũng làm không được, thậm chí bản thân bị trọng thương, vị tiểu công chúa này ba phút đi qua, mấu chốt nhất là... Trên quần áo ngay cả bụi bặm cũng không dính một hạt...

Mỗi lần nhớ tới chuyện này, liền sùng bái tột đỉnh. Loại ghi chép này, từ khi Thánh Tử điện có thông đạo khảo hạch, liền không có người có khả năng làm được! Nói cách khác, Lạc gia tiểu công chúa lưu lại, đã khoáng tuyệt cổ kim, trước mấy vạn năm không có, đằng sau chỉ sợ cũng không có người phá được!

- Đúng vậy, quá lợi hại...

Phục vụ viên gật đầu, đang muốn tiếp tục nói chuyện, đột nhiên nhìn thấy chén trà trước mắt xuất hiện từng cơn sóng gợn, không ngừng xoay tròn, ngay sau đó cái bàn trước mắt bắt đầu lay động.

- Làm sao vậy?

Đột nhiên đứng dậy.

- Ta cũng không biết...

Thanh Vũ đang muốn nói chuyện, ngay sau đó liền cảm thấy mặt đất lay động kịch liệt, tựa như động đất, một tiếng nổ tung to lớn từ đằng xa vang vọng tới.

- Nguy rồi, là thông đạo chữ Giáp...

Lông mày nhảy một cái, hai người vội vàng đứng lên, phóng tới địa phương có thanh âm nổ tung, còn chưa tới trước mặt liền thấy một thanh niên điềm nhiên đi tới:

- Thực sự là không tiện, vừa rồi thời điểm động thủ, không có khống chế tốt lực lượng...

Lông mày nhảy một cái, Thanh Vũ nhìn thông đạo chữ Giáp cách đó không xa, chỉ thấy phế tích đầy đất, không ngừng phả ra khói xanh, thần thức đảo qua, khôi lỗi ẩn chứa trong đó bị cái gì trảm liểng xiểng, một linh kiện hoàn chỉnh cũng không có... thê thảm không nói ra được.

- Ngươi đây là... Dùng cái chiêu số gì a?

Cũng nhịn không được nữa, vội vàng hỏi.

Thông thực lực của khôi lỗi đạo chữ Giáp, nàng biết rất rõ ràng, bình thường Lĩnh Vực cảnh hậu kỳ cũng không phải đối thủ, người này nhẹ nhõm đánh bại, hơn nữa trảm nát như thế... Làm sao làm được?

Mấu chốt nhất là... từ khi hắn lấy thẻ đến bây giờ, tổng cộng cũng không có ba phút a? Không chỉ chém giết khôi lỗi, còn phá hủy toàn bộ thông đạo chữ Giáp?

- Kiếm pháp...

Trương Huyền xấu hổ.

Đi vào thông đạo chữ Giáp, mặc dù không dụng binh khí, chỉ dùng kiếm khí, nhưng thi triển ra Nhất Kiếm Phá Hải, vẫn như cũ không phải hắn có khả năng khống chế, khôi lỗi đối diện mới ra ngoài, liền bị chém thành bột phấn, lực lượng còn lại tiếp tục công kích... Mới đưa đến cục diện trước mắt.

Vốn nghĩ loại khảo hạch này có phong ấn gia cố rất cường đại, sẽ không có chuyện gì... Làm sao cũng không ngờ tới, gây ra động tĩnh lớn như vậy.

May mắn, sau khi khôi lỗi bị chém nát, cơ quan phán định hắn thông qua khảo hạch, cuối thư ở đường hầm tịch xuất hiện, bị hắn thừa cơ thu vào trong óc, nếu không vất vả một hồi, lại cái gì cũng không chiếm được, thật sự là khóc chết rồi.

- Kiếm pháp?

Thanh Vũ cùng phục vụ thành viên cảm thấy muốn khóc.

Kiếm pháp các nàng cũng đã gặp, lúc nào có loại uy lực này? Không chỉ giết khôi lỗi, toàn bộ đường hầm cũng biến thành phế tích?

- Ngươi chờ ở chỗ này, chuyện này ta không làm chủ được, phải lập tức bẩm báo trưởng lão...

Biết thông đạo chữ Giáp bị hủy, đã không phải là nàng có thể quản, Thanh Vũ báo một tiếng, vội vã rời đi.

Đường hầm khảo hạch của Nghĩa điện, thuộc về tài sản của Thánh Tử điện, người người đều hủy mà nói, coi như đại lục đệ nhất học viện cũng không gượng dậy nổi.

- Được a!

Biết đã phá hủy tài sản, khẳng định phải đền bù, Trương Huyền không có ý định rời khỏi, tìm địa phương ngồi xuống, chậm rãi khôi phục lực lượng trong cơ thể. Vừa rồi không có sử dụng Thánh khí, uy lực không mạnh, nhưng hao tổn chân khí không ít, hầu như một nửa chân khí không còn!

- Trước đó cho rằng Kiếm lão nhân có thể là không có gom góp đủ vũ khí, hiện tại xem ra, coi như gom góp, cũng chưa chắc có khả năng thi triển ra...

Hắn tu luyện Phong Thánh giải, chân khí trong cơ thể hùng hậu, cùng cấp không người có thể so sánh, dù vậy cũng suýt chút nữa chống đỡ không nổi... Kiếm lão nhân, cho dù sáng chế ra chiêu này, muốn thi triển, chỉ sợ cũng không dễ dàng như vậy.

Biết muốn triệt để khôi phục, không có một hai canh giờ tu luyện, là không thể nào làm được, liền không vội vã, ý thức chìm đắm trong óc, nhìn thư tịch mới vừa thu vào.

Thông đạo chữ Giáp, hết thảy chỉ có năm quyển sách, đối ứng kim mộc thủy hỏa thổ năm loại thuộc tính, mỗi một bản đều có cấp bậc cực cao, xem như công pháp cao minh nhất của Thánh Tử điện.

- Chính xác!

Tập hợp tất cả thư tịch của Xuất Khiếu cảnh cùng một chỗ, một tiếng hô khẽ.

Rầm!

Thư tịch mới xuất hiện, nhẹ nhàng mở ra, con mắt Trương Huyền sáng lên.

Rốt cục gom góp ra Thiên Đạo công pháp Xuất Khiếu cảnh... Trong đó khó khăn khổ sở cùng xót ruột, suy nghĩ một chút liền lệ rơi đầy mặt.

- Cũng không biết Tôn Cường có thăm dò được hay không tung tích Linh Thạch tuyệt phẩm hay không!

Nhìn công pháp một lần, ghi ở trong lòng, biết không có đủ Linh Thạch, là không cách nào tu luyện, Trương Huyền cau mày.

Trên Tinh Nguyên thượng phẩm, còn có một loại Linh Thạch tuyệt phẩm, độ tinh thuần cực cao, nếu như có thể mua được, dùng thứ này tu luyện, tuyệt đối có khả năng giải quyết vấn đề linh khí chưa đủ. Loại địa phương như Thanh Nguyên đế quốc, Linh Thạch tuyệt phẩm không nhiều, nhưng Thánh Tử điện muốn tìm được, không khó lắm.

- Hắn là Trương sư phá hư thông đạo chữ Giáp kia...

Đang suy tư, liền nghe cách đó không xa có thanh âm vang lên, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy Thanh Vũ mang theo một lão giả đi tới. Lão giả vừa đi vừa nhìn về phía thông đạo chữ Giáp, lông mày nhịn không được nhảy loạn.

Trương Huyền vội vàng đứng dậy.

- Trương sư, Liêu trưởng lão phụ trách tất cả mọi chuyện ở thông đạo khảo hạch Xuất Khiếu cảnh, ngươi hủy thông đạo chữ Giáp, hắn phụ trách xử lý...

Đi tới trước mặt, Thanh Vũ giới thiệu.

- Trương Huyền gặp qua Liêu trưởng lão!

Vội vàng ôm quyền, Trương Huyền hạ thấp tư thái.

Hết cách rồi, người ở dưới mái hiên không thể không cúi đầu. Hắn vẫn không thể thô bạo như anh vợ.

- Ngươi nói chỉ dùng kiếm pháp, liền biến nơi này thành như vậy?

Cố nén tức giận, Liêu trưởng lão nói.

- Vâng...

Trương Huyền gật đầu.

- Đưa thẻ của ngươi cho ta!

Trương Huyền đưa tới.

Nhận lấy thẻ vượt ải, Liêu trưởng lão nhìn kỹ một hồi, mày nhăn lại.

Thông đạo chữ Giáp không chỉ có khôi lỗi lợi hại, càng có trận pháp cường đại, dựa theo bình thường tình huống, cường giả Lĩnh Vực cảnh đỉnh phong, muốn biến thành như vậy cũng làm không được, trừ khi... gian lận!

Nhưng mà trên thẻ, biểu hiện hoàn mỹ thông qua... Nói cách khác, không có bất kỳ hành động gian lận gì. Chỉ bằng vào kiếm pháp, thật sự có thể làm được loại tình trạng này?

- Ngươi vừa rồi thi triển kiếm pháp gì? Có thể thi triển cho ta xem một chút hay không!

Trong lòng khó hiểu, nhịn không được nói.

- Thi triển cho ngươi xem? Cái này...

Trương Huyền rầu rĩ:

- Cái kiếm pháp này, ta nắm giữ không quá thuần thục, còn có chút không khống chế được lực lượng, một khi thi triển, sợ sẽ... Làm bị thương ngươi!

- Làm bị thương ta?

Liêu trưởng lão cười nhạo:

- Mặc dù ta là Chấp Sự trưởng lão tầng dưới chót nhất, nhưng tu vi cũng đạt đến Thánh Vực thất trọng Nhập Hư cảnh, ngươi chẳng qua Xuất Khiếu cảnh sơ kỳ mà thôi, làm tổn thương ta? Khẩu khí thật lớn!

Trưởng lão Thánh Tử điện chia làm thật nhiều đẳng cấp, Tô Bính, Liêu trưởng lão thuộc về Chấp Sự trưởng lão, thực lực Thánh Vực thất trọng liền có thể đảm nhiệm.

- Cái này... Coi như trưởng lão không thụ thương, ta cũng sợ kiếm khí ngăn cản không nổi, lại làm hư những kiến trúc khác...

Trương Huyền vẫn có chút lo lắng.

- Lấy thực lực như ta, còn có thể để kiếm khí của ngươi chạy? Nói đùa cái gì đó!

Liêu trưởng lão cười lạnh, ánh mắt lộ ra tự tin.

Toàn bộ sập (2)

dtv-ebook.com

Làm siêu cấp cường giả Thánh Vực thất trọng Nhập Hư cảnh, nắm giữ lực lượng Hư cảnh, nếu như ngay cả một tiểu tử Xuất Khiếu cảnh thả ra kiếm khí cũng ngăn cản không nổi, vậy thì thật sự quá mất mặt.

- Vậy thì tốt, chú ý...

Đối phương đã nói chắc chắn như thế, Trương Huyền không nhiều lời nữa, ngón tay điểm một cái, từng đạo kiếm khí theo đầu ngón tay bay ra, lơ lửng giữa không trung, tựa như dựng thẳng từng chuôi trường kiếm.

- Nhiều như vậy?

Liêu trưởng lão sững sờ, bàn tay ở trước ngực vẽ lên nửa hình cầu, tạo thành một kết giới phòng ngự. Hắn muốn thử xem, kiếm khí của đối phương có phải thật có lực lượng tiêu diệt thông đạo chữ Giáp hay không.

Ô ô ô!

Mới vừa làm xong, liền nghe trên không phát ra nổ vang dồn dập, không gian trước mắt giống như sụp đổ, trên trăm đạo kiếm khí, thời gian nháy mắt đi tới địa phương cách không đủ năm mét.

- Nhanh như vậy?

Liêu trưởng lão giật nảy mình, vội vàng phát động lĩnh vực, tiến hành ngăn cản.

Rầm rầm rầm!

Kiếm khí đánh vào trên lĩnh vực, như máy trộn bê tông cắm vào vạc nước, va chạm kịch liệt, để sắc mặt hắn ửng hồng, lĩnh vực không có khống chế suýt chút nữa sụp đổ.

Sưu!

Cả người bay ngược ra, sống lưng mạnh mẽ đâm vào trên vách tường, đập ra một cái hố to, dù vậy, kiếm khí trước mắt vẫn không giảm uy lực, xao động ra vô số ánh sáng rực rỡ.

Trong nháy mắt toàn bộ đại sảnh đều bị kiếm khí bao phủ.

Kẹt kẹt!

Kiếm khí xung kích cùng lão giả va chạm, gian phòng không chịu nổi, từng vết rách xuất hiện, ngay sau đó rầm rầm.

Hô!

Chân khí lần nữa tiêu hao giọt nước không dư thừa, Trương Huyền ngừng lại, thở hồng hộc. Thở hổn hển mấy cái, hơi khôi phục chút thể lực, ngẩng đầu nhìn lại, lông mày nhịn không được nhảy loạn.

Chỉ thấy mời thông đạo Giáp, Ất, Bính, Đinh, Mậu, Kỷ, Canh, Tân, Nhâm, Quý, tất cả đều bốc lên khói xanh, biến thành phế tích, thậm chí ngay cả đại điện khảo hạch Xuất Khiếu cảnh cũng triệt để báo hỏng.

- Khụ khụ...

Từ trong phế tích leo ra, tóc của Liêu trưởng lão bị kiếm chém gần như nửa trọc, trên thân cũng đầy lỗ kiếm, thê thảm không nói ra được.

- Trưởng lão... Đây là ngươi bảo ta xuất thủ...

Khóe miệng co giật, Trương Huyền vội vàng nói.

Đối phương lời thề son sắt có khả năng chặn lại, chặn lại cái gì chứ? Đây không phải hại người ư? Thật vất vả thoát khỏi tên tuổi phá hư vương,

lại một buổi sáng trở lại trước giải phóng... Tiếp tục như vậy, để người khác làm sao nhìn hắn? Hắn thật chỉ muốn an tĩnh khảo hạch, yên tĩnh đọc sách mà thôi...

- Ta...

Vẻ mặt Liêu trưởng lão đỏ lên, quay đầu nhìn về phía rất nhiều đường hầm đã sụp đổ, khóc không ra nước mắt.

Chỉ là muốn xác nhận đối phương có gian lận hay không... Làm sao lại xuất hiện loại tình huống này? Nhưng cẩn thận nói, thật đúng là không trách đối phương, là hắn yêu cầu, để người ta xuất thủ...

- Xéo ngay cho ta!

Kìm nén sắp nổ tung, muốn nói cái gì nhưng lại không nói ra được, Liêu trưởng lão đành phải khoát tay áo , tức giận đến cắn răng.

- D9i?

Trương Huyền ngẩn ngơ:

- Không cần ta đền ư?

Biến thành như vậy, mặc dù trách nhiệm chủ yếu ở đối phương, nhưng hắn cũng khó từ tội lỗi.

- Ngươi bồi thường nổi sao?

Liêu trưởng lão cả giận nói.

Khóe miệng Trương Huyền co quắp một chút:

- Đền không nổi!

Nhiều khôi lỗi như vậy, nhiều trận pháp như vậy, cộng lại tuyệt đối không phải Tinh Nguyên thượng phẩm có thể bổ sung, cho dù tài sản của

hắn cũng không tệ lắm, nhưng muốn bồi thường, thật đúng là làm không được.

- Cút!

Liêu trưởng lão run rẩy.

- Vâng...

Cổ hơi co lại, Trương Huyền đành phải rời khỏi, mới vừa đi mấy bước, đột nhiên xoay người:

- Liêu trưởng lão, ta nhìn ngươi thể hàn, gần đây đừng nên luyện Hàn Âm quyết...

- Làm sao ngươi biết ta tu luyện Hàn Âm quyết?

Liêu trưởng lão sững sờ.

Đối phương cùng hắn chỉ là lần đầu tiên gặp mặt, sao có thể biết mình tu luyện công pháp?

- Ta chỉ là thuận miệng nói, nếu như... xuất hiện địa phương nào không thoải mái, đi biệt viện của lớp tinh anh tìm ta...

Khai báo một câu, Trương Huyền không nói thêm lời, xoay người đi ra ngoài.

Hắn làm sập cả thông đạo khảo hạch, đối phương không lưu người, cũng không làm khó, xem như nợ ân tình, thời điểm chiến đấu, dùng thư viện nhìn một cái, biết đối phương gần đây tu luyện công pháp xuất hiện vấn đề, lúc này mới nhắc nhở một câu.

Thật ra thì cũng không tính là việc gì lớn, chỉ cần ngừng tu luyện, liền có thể giải quyết, không đình chỉ mà nói, không nghiêm trọng lắm, cũng có thể xử lý. Chỉ là bây giờ đối phương đang giận, không tiện nhiều lời mà

thôi. Vừa làm sập địa bàn của người ta, lại đến một câu “ngươi có bệnh”, cũng không cần đánh giá, sẽ bị đánh chết tại chỗ...

Thấy hắn nói một câu không đầu không đuôi, liền vội vã rời khỏi, Liêu trưởng lão tràn đầy khó hiểu, có điều nhìn phế tích đầy đất, lần nữa tức đến râu ria bay lên.

- Nhất Kiếm Phá Hải, về sau không thể tuỳ tiện sử dụng...

Đi ra phế tích, quay đầu nhìn một cái, Trương Huyền tràn đầy thất lạc. Tu luyện thành bộ kiếm pháp kia, sử dụng ba lần, tổn thương hai người một khôi lỗi, hủy một mảng lớn phòng ốc...

Về sau lại thi triển, còn không biết sẽ có cái dạng gì.

Xem ra sau này bộ kiếm pháp kia, không phải vạn bất đắc dĩ, thì không thể sử dụng, nếu không hắn thật muốn cướp đi tên tuổi của anh vợ, thành phá hư vương người gặp người sợ.

Hắn là nam nhân nhất định sẽ lên làm Điện Chủ, muốn là chấn nhiếp cùng bội phục, không phải phá hư, người người kêu đánh.

- Đi xem Tôn Cường hỏi thăm thế nào, không được... thì phải mau chóng kiếm ít tiền, coi như Liêu trưởng lão không đền, cũng không thể thật không bồi thường!

Rất nhanh thì có ý nghĩ.

Đổi lại bình thường, có làm Điện Chủ hay không, đối với hắn mà nói không tính là gì, nhưng liên lụy đến hôn sự của Lạc Nhược Hi ở tháng tư sang năm, thực sự quá trọng yếu, căn bản không cho cự tuyệt.

Không có thân phận Điện Chủ, muốn quang minh chính đại tiếp đi đối phương, tuyệt không có khả năng làm được.

Cho nên vị trí này, tình thế bắt buộc, không thể sai sót.

Dựa theo thuyết pháp của Khôi Thánh, trước khi không có tư cách loại bỏ phong ấn của Điện Chủ lệnh, tốt nhất nên lôi kéo lòng người, để cho người ta bội phục, như vậy danh vọng sẽ cao một chút...

Hiện tại học kiếm, hủy nhà của Kiếm Tần Sinh, khảo hạch một chút, đại điện tính cả thông đạo đều phá hủy... Coi như bọn họ không để cho mình đền, cũng không thể thật không làm gì.

Đương nhiên, hắn quả thực không đủ tiền, cần mau chóng kiếm mới được! Vội vã trở lại chỗ ở, chờ thời gian không dài, quả nhiên thấy Tôn Cường đi trở về. Một đêm không ngủ, có vẻ hơi mệt mỏi.

- Thế nào?

Trương Huyền nhìn qua.

- Bẩm báo thiếu gia, ta chuyên môn hỏi thăm, vật phẩm ẩn chứa linh khí tinh thuần có rất nhiều, tốt nhất là Linh Thạch tuyệt phẩm, có điều, thứ này nội viện rất nhiều, ngoại viện lại ít khi thấy!

Tôn Cường nói.

- Nội viện?

Trương Huyền cau mày.

Trước khi đến chỉ biết, Thánh Tử điện có phân chia nội ngoại viện, không có gì bất ngờ xảy ra, Lạc Nhược Hi hẳn là ở nội viện.

- Vâng... trừ Linh Thạch tuyệt phẩm, hiệu quả tốt nhất là Súc Lực đan cấp tám! Ẩn chứa linh khí tinh thuần, có thể làm thành bảo vật tu luyện... Ta tìm người mua một ít, thiếu gia có thể thử một chút!

Nói xong Tôn Cường lấy ra một bình ngọc đưa tới. Tiện tay mở ra nắp bình, Trương Huyền nhìn một cái, nhẹ gật đầu. Hết thảy ba viên, linh khí xác thực cực kỳ nồng đậm, so với Linh Nguyên đan cấp bảy thì cường đại hơn không ít.

- Đối với ta là hữu dụng, nhưng mà... Ba viên quá ít, nếu có ba mươi viên, hắn là có thể đột phá Xuất Khiếu cảnh trung kỳ...

Trương Huyền xoa xoa mi tâm.

Súc Lực đan này, mặc dù là đan dược cấp tám, lại là bình thường nhất, chỉ có thể coi là cấp độ nhập môn, dược lực không mạnh hơn Linh Nguyên đan bao nhiêu, đối với hắn hữu hiệu, nhưng uy lực không lớn.

- Còn có vật phẩm khác không?

Hỏi tiếp.

- Còn có... là hoàn thành các loại nhiệm vụ, có thể kiếm lấy ban thưởng, trong đó có Ngọc Mạch linh tủy linh khí dồi dào!

Tôn Cường nói.

- Ngọc Mạch linh tủy?

Ánh mắt Trương Huyền sáng lên.

Thứ này giống như Linh Thạch, chỉ có chỗ đặc thù linh khí nồng đậm mới có thể sinh ra, trong đó ẩn chứa linh khí cực kỳ tinh thuần, mặc dù vẫn kém Linh Thạch tuyệt phẩm, nhưng lại mạnh hơn Tinh Nguyên thượng phẩm nhiều. Chỉ bất quá, loại vật này số lượng còn muốn thưa thớt hơn Linh Thạch tuyệt phẩm, hắn cũng chỉ ở trên thư tịch thấy qua một lần.

- Nhiệm vụ gì?

- Có rất nhiều học viên ban bố, cũng có rất nhiều lão sư lưu lại, cơ bản đều là bọn họ rất khó hoàn thành, ta chuyên môn tuần tra một chút, nhiệm vụ có thù lao là Ngọc Mạch linh tủy, hết thảy có ba cái, trong đó nhiều nhất là ba viên!

Tôn Cường nói.

- Ba viên linh tủy?

Con mắt Trương Huyền sáng lên.

Linh tủy lớn hơn Linh Thạch rất nhiều, một cái hối đoái xuống, liền có thể giá trị hơn vạn Tinh Nguyên thượng phẩm, ba viên... trong đó ẩn chứa linh khí, tuyệt đối có thể để cho hắn thuận lợi đột phá Xuất Khiếu cảnh! Bán đi mà nói, coi như không thể bù đắp toàn bộ tổn thất của thông đạo khảo hạch, nhưng tuyệt đối có thể bù đắp một phần.

- Đúng vậy!

Tôn Cường gật đầu.

- Là nhiệm vụ gì?

Mặc dù hưng phấn, nhưng Trương Huyền cũng biết, khẳng định không dễ dàng.

Thánh Tử điện, cường giả vô số, có thiên phú, có thiên tư, chỗ nào cũng có, đánh đổi lớn như thế, lại không người dám tiếp, tất nhiên sẽ không dễ dàng như vậy.

- Nghe nói hình như là nhiệm vụ của Thuần Thú điện... Nội dung cụ thể thì không biết!

Chần chờ một chút, Tôn Cường nói.

Hắn chỉ là hạ nhân, có khả năng hỏi thăm ra những sự tình này đã rất không dễ dàng, cụ thể sự tình gì thì không biết.

- Nhận những nhiệm vụ này ở nơi nào? Mang ta đi nhìn một chút...

Trương Huyền nhẹ gật đầu, đang muốn để Tôn Cường dẫn hắn đi, đột nhiên nhướng mày, cổ tay khẽ đảo, ngọc bài đại biểu thân phận xuất hiện ở trong lòng bàn tay. Ngón tay ở phía trên nhẹ nhàng vạch một cái, một nhóm chữ xuất hiện.

- Trương sư, nhanh đến Nhân điện tinh anh các, ngày hôm nay báo cáo!

Là Trần Nhạc Dao đưa tin.

- Báo cáo... Đúng rồi, còn phải báo cáo!

Học viên lớp tinh anh cùng học viên lớp phổ thông, sau khi thi vào Thánh Tử điện đều cần báo cáo, lựa chọn lão sư! Không chọn, ở học viện không có dựa vào, tài nguyên sẽ rất khó bảo đảm.

Mặc dù Danh Sư sẽ không làm sự tình áp bức học sinh, nhưng cũng không thể bảo đảm những học sinh khác không bắt nạt người.

Dù sao Thánh Tử điện thu là thiên tài, Danh Sư chỉ là số ít. Mấu chốt nhất là, tới đây không ít thiên tài, rất nhiều đều vì mạ vàng, bồi dưỡng quan hệ, môn hạ cùng một lão sư, quan hệ đương nhiên gần hơn một chút, về sau làm chuyện gì cũng thuận lợi không ít.

- Ngươi tiếp tục hỏi thăm, ta đi báo cáo trước!

Biết lớp tinh anh báo cáo, không thể bị dở dang, lười nhác nhiều lời, Trương Huyền nhanh chóng bay tới Nhân điện. Nhân nghĩa lễ trí tín, nhân xếp số một, đủ thấy địa vị ở Thánh Tử điện.

Chức nghiệp Danh Sư, chức trách trọng yếu nhất liền là truyền thừa kiến thức, học trò khắp thiên hạ, Nhân điện chính là vị trí giáo sư giảng bài, học sinh học tập, ở đây, có thể tìm được lão sư mình muốn nhất, càng có thể học được truyền thừa tốt nhất.

Đi tới trước mặt, liền thấy đã chất đầy người, đệ tử mới cũ tính gộp lại chừng hơn vạn. Ngoài điện, đồng dạng có một chữ Nhân lớn, lấp lánh sáng lên.

- Xem ra, chữ bên ngoài năm điện, đều là Khổng sư lưu lại, mục đích là vì để cho hậu nhân ghi nhớ...

Nhìn một cái, Trương Huyền âm thầm gật đầu, ngay sau đó, bên tai nghe được tiếng nuốt nước miếng của Ngoan Nhân. Lần nữa phong ấn người này ở trong Thiên Đạo chi thư, đi theo sau lưng đám người vào.

Nhân điện đồng dạng chia làm rất nhiều điện đường, lớp tinh anh, lớp phổ thông, địa phương giảng bài dạy học đều không ở một chỗ, lớp tinh anh quyền hạn lớn hơn một chút, có thể tùy ý lựa chọn lão sư, tiến hành học tập, mà người sau, chỉ có thể bị động tiếp nhận một vài lão sư chỉ bảo.

Nhìn quanh một vòng, tìm được vị trí báo cáo của lớp tinh anh, Trương Huyền đi tới.

Mới vừa tiến vào gian phòng, liền thấy năm mươi người cùng mình thông qua khảo hạch, đã gần như đến đủ. Trần Nhạc Dao vốn có chút nóng nảy, thấy hắn đi tới, nhất thời thở phào nhẹ nhõm, mấy bước đi tới trước mặt, thấp giọng:

- Ngươi làm sao mới đến? Xảy ra chuyện lớn! Sơn môn, sập!

Tự giới thiệu

dtv-ebook.com

- Sơn môn sập?

Trương Huyền ngẩn ngơ, cứng ngắc tại chỗ.

Hôm qua xông còn rất tốt, hơn vạn học sinh tiến vào, mỗi người thi triển tài năng và học vấn, cuối cùng quyết ra năm trăm người đứng đầu... Làm sao lại đột nhiên sập?

- Vừa rồi Phí sư nói!

Trần Nhạc Dao nói nhỏ, trong mắt cũng đầy khó tin.

Rất hiển nhiên, tin tức này đối với nàng mà nói, cũng cực kỳ rung động, nếu không cũng không có khả năng nhìn thấy Trương Huyền, liền trực tiếp nói ra.

- Phí sư?

- Là người ở phía trước kia, hắn là chủ nhiệm lớp tinh anh, về sau có chuyện gì có thể tìm hắn, không hiểu, cũng có thể hỏi!

Trần Nhạc Dao chỉ về phía trước.

Trương Huyền nhìn một trung niên đang đứng ở phía trước, mấy học sinh vây quanh bốn phía, tựa hồ hỏi thăm sự tình gì.

- Có nói bởi vì cái gì không?

Quy định xông sơn môn, đã trải qua vài vạn năm, đều sừng sững không ngã, làm sao đột nhiên xuất hiện biến cố như vậy?

- Hình như là nói, pho tượng Quý Thánh trấn áp sơn môn bể nát!

Suy nghĩ một chút, Trần Nhạc Dao nói.

Trương Huyền không hiểu.

Sơn môn sụp đổ cùng pho tượng vỡ vụn có quan hệ gì?

- Quy định xông sơn môn, là Quý Thánh xây dựng, là một không gian gấp do hắn chế tác, rất nhiều hạng mục khảo hạch là từ ý niệm của hắn tiến hành khống chế, pho tượng vỡ vụn, liền đại biểu hắn lưu lại ý niệm biến mất, không gian không còn ủng hộ, tự nhiên sẽ sụp đổ...

Trần Nhạc Dao nói.

- Cái này...

Trương Huyền cau mày.

Từng cùng Quý Thánh ở chung ba ngày, đối với Điện Chủ Thánh Tử điện đời thứ nhất này cực kỳ cảm kích, vốn cho rằng nắm giữ thực lực mở ra Điện Chủ lệnh, lại đi tìm đối phương, ở trước mặt cảm ơn, không nghĩ tới nhanh như vậy, ý niệm liền tiêu tán.

- Tồn tại mấy vạn năm, dù phần lớn thời gian đều đang ngủ say, sinh mệnh cũng đến phần cuối...

Cảm khái một tiếng.

Người người đều có hạn chế tuổi thọ, cho dù là Khổng sư cũng không có vượt ra thời gian trường hà, siêu thoát ngoại vật.

Vị Quý Thánh này khi còn sống, mặc dù thực lực cực mạnh, nhưng mà sau khi chết ý niệm tồn tại thời gian cũng có hạn chế, một mực ngủ say mà nói, còn có thể tồn tại lâu một chút, mỗi một lần khảo hạch đều thức tỉnh một lần, dần dà, tán loạn chỉ là vấn đề thời gian.

- Đúng vậy!

Trần Nhạc Dao gật đầu, nhịn không được cảm khái:

- Quý Thánh ý niệm tiêu tán, về sau vị trí Điện Chủ càng khó xác lập...

- Điện Chủ?

- Ngươi còn không biết a, nghe nói ý niệm của Quý Thánh không chỉ tuyển chọn học sinh, trọng yếu nhất là tuyển chọn Điện Chủ mới, Điện Chủ Thánh Tử điện kỳ trước, là hắn tự mình tuyển chọn ra... Hiện tại ý niệm tiêu tán, Điện Chủ mới còn không có thiết lập, bất kể ai đi làm, đều sẽ danh bất chính, ngôn bất thuận...

Xem như thiên tài một phương thế lực, có con đường tin tức của mình, mặc dù việc này cơ mật, nhưng đối với nàng mà nói cũng không tính quá khó hỏi thăm.

- Cái này...

Trương Huyền nháy mắt, đang muốn nói chuyện, liền nghe giữa phòng có một thanh âm to rõ vang lên. Quay đầu nhìn, chính là Phí sư mới vừa rồi cùng mấy học sinh nói chuyện.

- Xem ra người lớp tinh anh chúng ta đã đến đông đủ, đầu tiên, hoan nghênh chư vị trở thành học viên của Thánh Tử điện, sau này một đoạn thời gian, ta sẽ cùng các ngươi chung một chỗ vượt qua. Hiện tại, xin các vị tự giới thiệu mình một chút, tận lực để mọi người mau sớm nhận biết, hơn nữa quen thuộc, bởi vì về sau các ngươi sẽ là bạn học, ở chung một đoạn thời gian tương đối dài. Được rồi, vị thứ nhất, Phùng Tử Dật...

Trương Huyền nhìn qua.

Phùng Tử Dật này, có khả năng đè ép người Trương gia một đầu, trở thành khảo hạch thứ nhất, nói rõ năng lực, hắn cũng rất muốn nhìn một chút, đến cùng là thần thánh phương nào.

Một thanh niên đi ra, thoạt nhìn khoảng hai mươi bốn tuổi, bộ dáng rất bình thường, không có khí tức kinh người, cũng không có dung mạo kinh

người, đi ở trong đám người, không cẩn thận quan sát, có khả năng căn bản không phát hiện được.

Bất quá, Minh Lý Chi Nhãn chiếu rọi xuống, có thể rõ ràng nhìn ra trong cơ thể đối phương có khí tức cuồng bạo, như sông lớn sôi trào, một khi nhen lửa, chắc chắn bộc phát ra lực lượng kinh người.

- Lĩnh Vực cảnh hậu kỳ... Quả thực rất mạnh!

Vẻ mặt Trương Huyền nghiêm túc.

Đối phương chẳng qua hai bốn tuổi, liền có loại thực lực này, thiên phú có thể nói cường đại đến đáng sợ.

- Ta tên Phùng Tử Dật!

Trong đám người đi ra, thanh niên không có quá nhiều lời nói, chỉ giới thiệu tên, liền không nói thêm lời. Bất quá, càng như vậy, càng để cho người ta cảm thấy sâu không lường được.

- Vị thứ hai, Trương Hủ!

Phí sư nói.

Chỗ của hắn mặc dù có tài liệu cặn kẽ của mỗi học viên, nhưng mà đối phương không muốn nói, cũng không giải thích thêm.

Nương theo lời hắn, lại một thanh niên đi ra.

Vị này thoạt nhìn còn nhỏ hơn Phùng Tử Dật, cùng mình không kém nhiều, chỉ chừng hai mươi tuổi, nhưng thực lực lại không yếu, cho người ta một loại cảm giác cường thế lật tay thành mây trở tay thành mưa.

- Tại hạ Trương Hủ, đến từ Thánh Nhân Trương gia, hy vọng có thể cùng chư vị trở thành bằng hữu, cùng một chỗ tiến bộ!

Hắn không giống Phùng Tử Dật cao lãnh như vậy, mang theo nụ cười nói một câu.

Minh Lý Chi Nhãn chiếu rọi, vị Trương Hủ này bất kể thân thể, chân khí hay linh hồn, đều không có sơ hở rõ ràng, cường đại không tưởng nổi.

Trương Cửu Tiêu, Trương Khiêm thậm chí Trương Vân Phong ở trước mặt đối phương, cũng không tính cái gì, không đáng giá nhắc tới.

Dù đối phương chỉ là Lĩnh Vực cảnh hậu kỳ, nhưng thật muốn chiến đấu, hắn dùng hết toàn lực, cũng chưa chắc có khả năng chiến thắng. Thân là con cháu hạch tâm Trương gia, lực lượng huyết mạch tất nhiên cường đại hơn Trương Khiêm, lại thêm các loại võ kỹ cùng thủ đoạn tinh diệu, chỉ sợ có thể giống như mình, vượt qua mấy tiểu cấp tiến hành chiến đấu.

Trương Hủ giới thiệu xong, kế tiếp là Viên Hải Thanh, Bạch Thanh Huyền... Nghe được mỗi người giới thiệu, Trương Huyền thầm giật mình. Khó trách các quý tộc, thế lực lớn có thể một mực duy trì đỉnh phong, bồi dưỡng hậu bối quả nhiên có chỗ độc đáo. Lớp tinh anh có hơn 40 vị đều ở trong đó, chân chính từ nhỏ địa phương tới, tính đi tính lại chỉ có hắn.

- Xem ra Danh Sư đại lục cũng giống như vậy, bởi vì điều kiện bồi dưỡng khác biệt, lấy được tài nguyên có khoảng cách, ưu tú, càng thêm ưu tú, yếu càng yếu, chênh lệch càng lúc càng lớn...

Trong lòng Trương Huyền cảm khái.

Thế lực cùng gia tộc cường đại nắm giữ Danh Sư cùng tài nguyên cấp bậc cao hơn, hậu bối của bọn họ vừa ra đời liền được bồi dưỡng tốt nhất, quả thực không phải gia đình bình thường có thể so sánh.

Giống như hắn, có thể từ Thiên Huyền vương quốc từng bước một đi tới, đã là kỳ tích trong kỳ tích. Cũng khó trách, những người khác căn bản không tin, vẫn cảm thấy là vãn bối của Trương gia. Thời gian không dài, năm mươi người tự giới thiệu, liền chuẩn bị kết thúc.

- Vị cuối cùng của lớp chúng ta, Trương Huyền!

Tiếng nói kết thúc, tất cả ánh mắt đồng loạt nhìn lại.

Trương Huyền này, không phải người Trương gia, lại đánh Trương Khiêm, Trương Vân Phong một trận tơi bời, mọi người ở đây đều tận mắt nhìn thấy, khắc sâu ấn tượng.

- Ta tên Trương Huyền, đến từ Thanh Nguyên đế quốc!

Cũng không có gì có thể khoe khoang, nhẹ nhàng cười một tiếng, Trương Huyền tự giới thiệu.

- Quả nhiên là từ Thanh Nguyên đế quốc tới!

- Địa phương nhỏ như vậy tới, liền dám ra tay với người Trương gia, lá gan người này thật lớn!

- Bằng vào thành tích người thứ năm mươi, đánh bại Trương Vân Phong, các ngươi không cảm thấy kỳ quái sao?

- Ngược lại cũng đúng, chỉ sợ là một vị Danh Sư cửu tinh nào đó của Danh Sư đường lặng lẽ bồi dưỡng...

Nghe hắn giới thiệu, mọi người đều thấp giọng nghị luận.

Bằng vào thân phận tán tu liền đạt tới thực lực như thế, còn không sợ Trương gia uy hiếp, tất cả mọi người đều cho rằng thân thế của hắn cũng không đơn giản như giới thiệu.

- Được rồi, chư vị giới thiệu xong, ta liền nói một ít quy tắc của Thánh Tử điện, cùng điểm mấu chốt lựa chọn lão sư.

Phí sư cười cười nói:

- Thánh Tử điện có rất nhiều quy tắc, các vị từ trên lệnh bài thân phận có thể thẩm tra, không cần ta nói nhiều. Hiện tại muốn nói, là một điểm trọng yếu nhất, cũng là mọi người chú ý nhất!

- Cái kia chính là... Mọi người đều là học viên của Thánh Tử điện, có thể cạnh tranh, tiến hành giao đấu, nhưng không thể tự giết lẫn nhau! Nếu có mâu thuẫn gì không thể điều hòa, nhất định phải phân ra sinh tử, có thể trước thời hạn xin tiến hành sinh tử đấu, chỉ cần có ba vị trưởng lão đồng ý, đạt được sinh tử văn thư, liền có thể tiến hành!

- Có thứ này, công bằng quyết đấu bị giết, thế lực sau lưng cũng không thể báo thù!

Trương Huyền gật đầu.

Thật ra thì quy tắc có chút tương tự Hồng Viễn Danh Sư học viện. Mặc kệ là Danh Sư, hay những nghề nghiệp khác, có người, liền có tranh đấu, có tranh đấu, liền có giang hồ, người lợi hại hơn nữa, tâm cảnh cao bao nhiêu, cũng không thể ngoại lệ.

Năm đó, Khổng sư đã từng nổi giận, đã từng nghẹn ngào khóc rống, huống chi những người khác.

Có mâu thuẫn, liền phải xử lý, không thể mặc kệ lên men, nếu không, sẽ chỉ làm ảnh hưởng càng lớn. Nguyên nhân chính vì như vậy, mặc kệ là Danh Sư học viện, hay Thánh Tử điện, đều không có đàn áp nhân tính, mà để bọn hắn tự do phát huy, thật có mâu thuẫn không thể giải quyết, vậy liền giải quyết, không cần thiết bởi vì quy tắc mà trầm tích, cuối cùng ủ thành tai hoạ càng lớn.

- Còn lựa chọn lão sư... Ý kiến của ta rất đơn giản, lựa chọn ngươi am hiểu nhất!

Phí sư tiếp tục nói:

- Các vị có thể thông qua khảo hạch, từ trong vạn người chọn lựa ra, tất nhiên có một chỗ hơn người, bởi vậy, hi vọng các ngươi có thể tiếp tục phát dương quang đại, vượt qua những người khác...

Sau đó Phí sư nói rõ chi tiết vài Danh Sư lợi hại, người có thiên phú, chức nghiệp đặc thù của Thánh Tử điện một chút. Nghe những giới thiệu này, Trương Huyền lắc đầu, hoàn toàn không có hứng thú. Hắn chỉ cần có đầy đủ thư tịch, so với học tập bất luận người nào cũng mạnh hơn, không cần thiết đi quản năng lực của ai mạnh.

- Nhạc Dao tiên tử, lần trước ngươi cho ta Hàn Băng linh dịch, không biết còn hay không? Ta có thể mua một chút hay không?

Linh Thạch tuyệt phẩm, muốn tìm khá phiền toái, nhưng vị trước mắt này là có sẵn Hàn Băng linh dịch, thứ này trước đó sử dụng qua, hiệu quả rất tốt, hoàn toàn có thể nhanh chóng tăng cao tu vi.

- Cái này... Ta có là có, có điều, muốn giữ lại xung kích Lĩnh Vực cảnh...

Chần chờ một chút, Trần Nhạc Dao nói.

Đối phương là lão sư của thiếu cung chủ, đối với nàng lại có tình nghĩa bán sư, dựa theo tình huống bình thường, hỏi thăm nàng, không nên cự tuyệt, nhưng nàng còn muốn giữ lại xung kích Lĩnh Vực cảnh, thực sự không tiện tặng người.

- Xung kích Lĩnh Vực cảnh?

Trương Huyền nhíu mày, sau đó ánh mắt sáng lên, nhìn lại:

- Nếu như ta có thể giúp ngươi đột phá Lĩnh Vực cảnh, hơn nữa không cần Hàn Băng linh dịch, có thể bán cho ta hay không?

- Nếu như có thể đột phá, đừng nói bán, đưa ngươi cũng được!

Trần Nhạc Dao nói.

Chỉ điểm Trần Nhạc Dao

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Bảo vật lại trân quý, cũng không bằng tu vi bản thân tiến bộ, nếu có thể hiện tại đột phá Lĩnh Vực cảnh, đừng nói bán, coi như đưa cho đối phương những Hàn Băng linh dịch này, cũng tuyệt đối kiếm bộn rồi.

- Được!

Nhẹ nhàng cười một tiếng, Trương Huyền đang muốn bảo đối phương đánh một quyền, thuận tiện giúp chỉ điểm, liền nghe một thanh âm nhàn nhạt vang lên.

- Trương huynh!

Ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy một thanh niên chẳng biết lúc nào đi tới trước mặt.

- Trương Trác?

Trương Huyền nhướng mày.

Không phải người khác, chính là vị anh họ sau khi nhập môn kiểm tra, cứu đi Trương Vân Phong kia, lớp tinh anh xếp hạng thứ 31 Trương Trác.

- Hôm qua đã nói, có cơ hội lĩnh giáo cao chiêu của Trương huynh, hiện tại Phí sư để mọi người tự do trao đổi, vừa lúc là một cơ hội, mong vui

lòng chỉ giáo!

Trương Trác ôm quyền, thái độ cung kính. Cũng không có bởi vì hắn là người Trương gia mà có vẻ ngạo mạn.

- Tự do trao đổi?

Trương Huyền ngẩng đầu nhìn lại, lúc này mới phát hiện, mới vừa rồi cùng Trần Nhạc Dao nói chuyện, Phí sư đã kết thúc giới thiệu, để tất cả học sinh tự do trao đổi, lẫn nhau quen thuộc. Xem như thiên tài Thánh Tử điện, phương thức trao đổi đủ loại, lẫn nhau luận bàn chính là phương pháp bình thường nhất.

- Cái này...

Trương Huyền nhíu mày.

Đối phương muốn luận bàn, thật ra thì cũng không có gì, coi như đối phương xếp hạng thứ 31, đối với mình mà nói, muốn đánh bại cũng không phải bao nhiêu vấn đề.

Chỉ là liên tục thi triển hai lần Nhất Kiếm Phá Hải, chân khí trong cơ thể sớm đã tiêu hao giọt nước không dư thừa, cho dù nửa ngày qua khôi phục một chút, nhưng cùng loại cường giả cấp bậc này chiến đấu, vẫn còn thiếu rất nhiều.

- Làm sao? Trương huynh không dám?

Con mắt Trương Trác híp lại, trong giọng nói mang theo nghiền ngẫm. Hôm qua nhiều tân sinh như vậy nhìn lấy, nếu như người Trương gia liên tiếp xông lên tỷ thí, đối với danh dự của hắn cũng là một loại tổn thương.

Ngày hôm nay học sinh lớp tinh anh đều ở đây, vừa vặn có thể chém giết khí diễm của đối phương, để hắn hiểu được, thế lực bá chủ như Trương gia, không phải là ai cũng có thể tuỳ tiện đắc tội!

- Tỷ thí mà thôi, có gì không dám? Chỉ là ta sợ ra tay nặng, đánh phế ngươi... Tổn thương tình cảm bạn học chung lớp mà thôi!

Trương Huyền lắc đầu.

Mặc dù chân khí trong cơ thể hắn tiêu hao sạch sẽ, nhưng thủ đoạn nhiều, vượt qua một Lĩnh Vực cảnh sơ kỳ vẫn rất đơn giản. Cùng lắm thì thả ra phân thân...

Chỉ là người này quá mức hung mãnh, hơn nữa không tốt khống chế, một khi đánh phế đối phương, sẽ có chút không tiện.

- Ngươi...

Trương Trác sầm mặt lại, vẫy tay một cái:

- Đã dám, vậy thì bắt đầu đi!

Nói xong đi đầu nhảy vào giữa đại sảnh.

- Thôi được!

Thấy đối phương khăng khăng như vậy, Trương Huyền đành phải nhẹ gật đầu, đứng dậy, vừa định đi vào giữa sân, chỉ thấy Trần Nhạc Dao ngăn ở phía trước.

- Chân khí trong cơ thể Trương sư hắn là tiêu hao sạch sẽ a?

Nữ hài truyền âm.

- Ngươi có thể nhìn ra?

Trương Huyền sững sờ.

Chân khí của hắn tiêu hao sạch sẽ, cũng không nói với đối phương, càng chưa biểu diễn ra, đối phương lại có thể nhìn ra, không khỏi hơi kinh ngạc.

- Thời điểm nói chuyện, huyệt đạo toàn thân ngươi mở ra, một mực hấp thu linh lực ngưng tụ chân khí, vừa nhìn liền biết, chân khí trong cơ thể thiếu thốn!

Trần Nhạc Dao giải thích một câu:

- Loại tình huống này làm sao có thể cùng người chiến đấu? Như vậy đi, ta giúp ngươi thoái thác, coi như hắn là người Trương gia, nhưng ta chính miệng nói, cũng sẽ cho chút thể diện...

Tu luyện giả, chân khí là căn bản, mặc dù thực lực đạt tới cảnh giới như bọn họ, nguyên thần cũng có tác dụng cực lớn, nhưng không có chân khí tiến công, tương đương với lão hổ không còn nanh vuốt, thực lực cường hãn hơn nữa cũng vô dụng.

- Khiêu chiến như vậy, trực tiếp thoái thác, sợ sẽ bị người chế nhạo!

Trương Huyền lắc đầu.

Đổi lại những người khác, nhận thua không tính là gì, nhưng đối mặt Trương gia... Đang lo không có cơ hội đánh một trận, thoái thác... Thật là đáng tiếc!

- Nhưng tình huống của ngươi bây giờ, khẳng định không cách nào chiến đấu!

Trần Nhạc Dao có chút nóng nảy.

Cũng không phải đối với thanh niên trước mắt này có cảm giác đặc thù gì, mà đối phương là lão sư của thiếu cung chủ, đã ở cùng với mình, thì ngàn vạn lần không thể xuất hiện vấn đề. Nếu không, thiếu cung chủ trách cứ xuống, căn bản không chịu nổi.

- Cái này...

Trương Huyền nhíu mày, cũng biết tình huống hiện tại, chỉ có thể dựa vào thủ đoạn, đang nghĩ ngợi có muốn lấy cớ đổi quần áo hay không, đột

nhiên trong lòng hơi động:

- Không bằng... Ngươi thay ta chiến đấu một hồi!

- Ta?

Trần Nhạc Dao sửng sốt một chút, vội vàng lắc đầu:

- Ta có thể thông qua khảo hạch, đi vào lớp tinh anh, là bởi vì thi triển bí pháp, trên thực tế thực lực bản thân cũng không cao minh, tới đối chiến... Không có một chút phần thắng!

Nàng chỉ có Xuất Khiếu cảnh đỉnh phong, ở trong mắt những người khác, xem như cao thủ, nhưng so với thiên tài Trương gia kia, vẫn kém một đoạn rất lớn. Chân chính giao chiến, thua không nghi ngờ.

- Ai nói không có phần thắng?

Trương Huyền cười cười, cũng không nhiều lời, mà ngẩng đầu nhìn về phía Trương Trác ở giữa đại sảnh:

- Trương huynh muốn cùng ta luận bàn, vốn không nên chối từ, có điều, ta vừa vặn ở vào giây phút tu luyện quan trọng, không tiện nghênh chiến... Không bằng như vậy đi, để Trần Nhạc Dao giúp ta ra tay, ta ở một bên chỉ điểm, nếu như Trương huynh có khả năng vượt qua nàng... Coi như ta thua cũng không sao cả!

- Giây phút quan trọng?

Trương Trác hừ một tiếng.

Hắn có thể nghe ra, đối phương rõ ràng là chối từ. Ngươi hôm qua ở trước nhiều người như vậy mới đột phá Xuất Khiếu cảnh, chẳng lẽ ngày hôm nay còn có thể tiếp tục đột phá sao?

Coi như khoác lác, cũng phải có hạn độ!

Bất quá, muốn chối từ? Nào có dễ dàng như vậy! Sự tình Trương Khiêm, Trương Vân Phong, hôm qua trở về chuyên môn hỏi thăm, nguyên nhân gây ra chính là Trần Nhạc Dao, nàng đã muốn ra mặt, giáo huấn một lần cũng không có gì.

Thực lực của nữ hài này hắn biết, kém rất xa, thật muốn động thủ, không cần ba chiêu liền có thể dễ dàng đánh bại.

- Nhạc Dao tiên tử, đây là muốn thay hắn ra mặt?

Nghĩ đến cái này, hừ một tiếng, nhìn về phía nữ hài.

- Ta...

Trần Nhạc Dao nhướng mày.

Nàng chỉ là không muốn để cho Trương sư bị thương, làm sao cũng không nghĩ đến, nằm cũng bị kéo ra ngoài cùng người luận võ. Bất quá, hai bên trò chuyện thanh âm rất lớn, ánh mắt tất cả mọi người nhìn qua, muốn từ chối cũng không từ chối được.

- Không sai, muốn cùng Trương sư luận võ, còn cần qua cửa của ta!

Nàng cắn răng một cái nói.

- Vậy thì tốt, vừa vặn ta cũng muốn lĩnh giáo cao chiêu của Băng Nguyên cung!

Trương Trác hừ một tiếng, thân ảnh chợt lóe lao đến, năm ngón tay tựa như chén lớn, nhẹ nhàng móc ngược xuống.

Chiêu này cũng không phải võ kỹ, thoạt nhìn cực kỳ đơn giản, nhưng bàn tay cài lại, không gian bốn phía bị khóa kín, muốn chạy trốn cũng khó khăn, chỉ có thể dùng hết toàn lực đối kháng.

Con ngươi của Trần Nhạc Dao co rụt lại. Thực lực của nàng cùng Trương Khiêm lúc chưa đột phá, không kém nhiều, ngay cả Trương Vân

Phong cũng không phải đối thủ, chớ nói chi là Trương Trác tu vi cao hơn.

Bàn tay iccc đối phương rơi xuống, lập tức cảm thấy chân khí trong cơ thể đọng lại một nửa, muốn phản kích, nhưng căn bản làm không được.

- Thân thể nhích qua bên trái nửa bước, chập ngón tay làm kiếm, đâm về phía bên phải!

Không biết đánh trả như thế nào, liền nghe bên tai vang lên một thanh âm nhàn nhạt. Chính là của Trương sư.

- Chỉ có thể như vậy...

Biết cũng không có biện pháp tốt hơn, bước chân đành phải trượt đi, bàn tay điểm ra.

Lạch cạch!

Nương theo động tác của nàng, Trương Trác xoay tay, giống nhhư đánh vào chỗ trống, phát ra một tiếng vang giòn, cùng thời khắc đó, đầu ngón tay vừa khéo đâm vào chỗ thiếu hụt của công kích, không thể không phòng.

- Nhất định là trùng hợp!

Bàn tay vội vàng co rụt lại, Trương Trác lui về sau một bước.

- Tay trái, Kiếm Du Nhập Hải, tay phải, Long Tường Tứ Dã!

Thanh âm của Trương Huyền tiếp tục vang lên.

Lúc đầu cảm thấy không có cách nào chiến thắng, thấy nghe đối phương, một chiêu bức lui Trương Trác, Trần Nhạc Dao nhất thời lòng tin tăng nhiều, cũng không do dự, hai tay tách ra, một chiêu kiếm pháp, một chiêu chưởng pháp gào thét mà tới.

Lực lượng của nàng không tính rất mạnh, so với Trương Trác kém một đoạn dài, nhưng hai chiêu đồng thời thi triển, nháy mắt liền cắt đứt lộ tuyến tiến công của người sau, chỉ có thể bị động phòng ngự. Trương Trác biết không cách nào tiến công, thậm chí một khi ra tay, đều sẽ bị thương, lần nữa lui về sau.

- Khôi Tinh bộ pháp, Tam Dương Trục Thủy!

Trương Huyền tiếp tục nói.

Không có bất kỳ nghi ngờ, dưới chân Trần Nhạc Dao lay động, thi triển ra Khôi Tinh bộ pháp, ngón tay liên tục điểm, tựa như trên không trung vẽ lên hình tam giác, chân khí truy đuổi ba đạo dương mạch trong cơ thể đối phương.

Chiêu này thoạt nhìn không cao minh, nhưng phối hợp thời cơ, tựa như trước thời hạn biết hắn muốn thi triển võ kỹ, trực tiếp khóa chặt khí huyết, đánh gãy chân khí của hắn vận chuyển, Trương Trác bị đè nén đến sắp hộc máu.

- Kỳ lạ...

Lần nữa hô khẽ, thân thể nhảy lên, nhảy về phía sau.

- Trương Trác đang làm cái gì?

- Chiêu số của Trần Nhạc Dao rất đơn giản a? Vì cái gì không ngăn cản, ngược lại một mực lui về phía sau?

- Đơn giản? Ngươi làm thế nào thấy được đơn giản? Ngươi nhìn phương hướng ngón tay nàng chỉ ra, nếu như Trương Trác đánh trả, sẽ bị đánh trúng huyệt trì hải, tiến công về phía trước, sẽ bị bàn chân đá trúng huyệt tử dương, nhích qua bên trái, sẽ bị bả vai đụng vào huyệt hoài hải, chạy trốn phía bên phải, sẽ gặp phải công kích mãnh liệt hơn, nhất cử nhất động, đều bị hạn chế, đổi lại là ta, cũng sẽ lui về phía sau...

- Cái này...

Hai bên chiến đấu, đưa tới mọi người chú ý, vừa mới bắt đầu, cảm thấy xem thường, sau đó từng cái lộ ra kinh ngạc, có chút không dám tin tưởng.

Tất cả mọi người là tử đệ gia tộc, hậu nhân một phương thế lực lớn, kiến thức đều rất phi phàm, dựa theo tình huống bình thường, thực lực của Trần Nhạc Dao, ngay cả ba chiêu cũng không tiếp nổi, bây giờ lại liên tục ba chiêu ép Trương Trác đánh trả cũng làm không được... Vị Trương Huyền này thuận miệng chỉ điểm, thật thần kỳ như vậy?

- Có ý tứ!

Trương Hủ ở một bên dựa vào trên mặt bàn, nhìn thấy tình cảnh trong sân, khóe miệng hơi nâng lên.

Lúc đầu, hắn đối với loại tỷ thí cấp bậc này, không có quá nhiều hứng thú, nhưng một màn này xuất hiện, nhịn không được chăm chú nhìn thêm.

Lấy yếu thắng mạnh, cần nắm bắt thời cơ chiến đấu không sai chút nào, còn cần hiểu rõ ràng chiêu số của đối phương mới được... Trương Huyền này, không tự mình ra tay, chỉ bằng vào chỉ điểm, để Trần Nhạc Dao làm được điểm ấy, xem như hắn cũng cảm thấy khó tin.

Lộc cộc lộc cộc lộc cộc lộc cộc!

Trong ánh mắt nghi hoặc của mọi người, hai bên lần nữa giao chiến hơn mười chiêu, Trương Trác ngay cả một chiêu cũng không chặn được, không ngừng lui về phía sau, sống lưng đâm vào trên vách tường.

- Đáng ghét...

Sắc mặt hắn tái xanh.

Hơn mười chiêu, ngay cả phản kích cũng không làm được, để hắn tức sắp nổ tung.

- Đã như vậy, cũng đừng trách ta không thương hương tiếc ngọc!

Biết không cách nào lui về phía sau nữa, Trương Trác híp mắt lại, một đạo lực lượng hung mãnh từ trong cơ thể bay lên.

Trần Nhạc Dao đột phá

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Là lực lượng huyết mạch?

Cảm nhận được khí tức của Trương Trác đột nhiên bạo tăng, mọi người đều sững sờ. Học sinh tùy tiện luận bàn, không đến nỗi ngay cả loại lực lượng này cũng dùng đến a!

- Không phải lực lượng huyết mạch, là hắn tu luyện một loại bí pháp, một khi ra tay, Lĩnh Vực cảnh trung kỳ cũng khó mà chống lại...

Một thanh niên của Trương gia cười nói.

Huyết mạch chi lực có hạn chế, mỗi một lần sử dụng, đối với thân thể đều tổn thương rất lớn, cần nghỉ ngơi ít nhất hơn một tháng, cho dù là người Trương gia, cũng sẽ không tuỳ tiện vận dụng.

Bất quá, coi như không sử dụng huyết mạch, Trương gia cũng là đại lục đệ nhất gia tộc, nắm giữ không biết bao nhiêu loại bí pháp tăng thực lực lên.

Trương Trác bị một nữ hài thực lực không bằng mình liên tục bức lui, lửa giận bùng cháy, kìm nén không được, mới phát huy ra loại bí pháp này.

- Trần Nhạc Dao xui xẻo!

- Đúng vậy, kỹ xảo nhiều nhất chiếm tiện nghi nhất thời, nhưng ở trước mặt lực lượng chân chính, căn bản không kiên trì được bao lâu!

- ...

Mọi người gật đầu.

Nhất lực hàng thập hội, kỹ xảo đột nhiên công kích, quả thực có thể khiến người ta khó lòng phòng bị, nhưng dần dà, vẫn là lực lượng chiếm vương đạo.

Nếu không, tu luyện giả cũng không có khả năng không ngừng truy đuổi thực lực, không ngừng khổ tu.

Bởi vậy bọn họ nhìn ra, Trần Nhạc Dao chỉ là chiếm cứ thượng phong ngắn ngủi mà thôi, thực lực chân chính, vẫn là kém Trương Trác rất lớn, thất bại chỉ là đã định trước.

Đám người nghị luận ầm ĩ, trong lòng Trần Nhạc Dao cũng căng thẳng. Đang không biết làm sao bây giờ, bên tai vang lên thanh âm của Trương Huyền.

- Hạc Hành chưởng thức thứ ba!

Liên tục nghe theo đối phương, đã thành phản xạ có điều kiện, giờ phút này cũng không nghĩ nhiều, cánh tay nâng lên, tựa như tiên hạc phi hành, thẳng tắp quăng tới.

Hạc Hành chưởng, là một vị tiền bối của Băng Nguyên cung quan sát tiên hạc phi hành sáng tạo ra tuyệt chiêu, uy lực không tính quá lớn, nhưng tốc độ lại cực nhanh, hơn nữa tựa như linh dương móc giác khó tìm tung tích.

Thức thứ ba càng là phần tinh hoa nhất trong đó, một chiêu thi triển, đám người tựa như nhìn thấy một tiên hạc mỹ lệ giương cánh, bay lượn không trung.

Đùng!

Cánh vung lên, một tiếng vang giòn, cái tát vang dội xuất hiện ở trên mặt Trương Trác.

- Tát bạt tai?

- Trương Trác bị quất?

Chung quanh lặng ngắt như tờ, ngay cả Trần Nhạc Dao cũng ngốc tại chỗ.

Mặc dù chiêu này của nàng tốc độ rất nhanh, để cho người ta khó lòng phòng bị, nhưng thực lực của đối phương, muốn tránh né hẳn là rất đơn giản, kết quả lại bị tát tai, xuất hiện năm dấu tay đỏ tươi... Nhục nhã có chút quá lớn đi!

Không chỉ nàng ngẩn người, Trương Trác đang thi triển bí pháp, để lực lượng bạo tăng, bị một tát quất vào trên mặt, cũng triệt để hôn mê, một lát sau mới kịp phản ứng, chỉ cảm thấy chân khí trong cơ thể xao động kịch liệt, phun mạnh một ngụm máu tươi!

- Ta muốn giết ngươi...

Con mắt trở nên đỏ như máu, gân xanh nhô lên.

Bị một người thực lực thấp hơn ép tới lùi về đã rất khuất nhục, hiện tại càng bị bạt tai, quả thực không muốn sống.

Ầm ầm!

Dưới tức giận kịch liệt, nương theo gào thét, lực lượng trong cơ thể giống như hồng lưu, thời gian nháy mắt tăng tiếp cận gấp đôi, khí lãng khổng lồ trùng kích, Trần Nhạc Dao liên tiếp lui về phía sau, gương mặt xinh đẹp trắng bệch.

- Tự gây nghiệt thì không thể sống!

Trương Hủ dựa vào trên bàn, nhẹ nhàng cười một tiếng.

- Tự gây nghiệt?

Cách đó không xa một thanh niên không hiểu.

- Trương Trác sử dụng bí pháp gọi là Nhiên Huyết quyết, là bùng cháy tinh huyết trong cơ thể, tăng thêm sức chiến đấu, dưới tình huống bình thường, chỉ có thể tăng thêm ba thành lực lượng, hiện tại bị ở trước mặt mọi người quất bạt tai, vô cùng tức giận, công pháp thúc dục tới đỉnh phong, thực lực trọn vẹn tăng gấp đôi! Loại tình huống này, đã có thể so với Lĩnh Vực cảnh trung kỳ... Không tăng thêm nhiều như vậy, Trần Nhạc Dao còn có thể chống một đoạn thời gian, lực lượng bạo tăng nhiều như vậy... Ha ha!

Mặc dù Trương Hủ chưa nói xong, nhưng ý tứ rất rõ ràng.

Trần Nhạc Dao tát một cái, mặc dù để Trương Trác nhận lấy khuất nhục, lại quỷ thần xui khiến để người sau lực lượng bạo tăng, đến lúc đó... Xui xẻo chỉ có bản thân.

- Nói như vậy... Trần Nhạc Dao phải xui xẻo... Trương Trác, từ trước tới nay lãnh khốc, cũng sẽ không thương hương tiếc ngọc...

Thanh niên nuốt ngụm nước bọt.

Thực lực bạo tăng gấp đôi, xem như hắn muốn chống lại, cũng không dễ dàng, huống chi nữ hài chỉ có Xuất Khiếu cảnh đỉnh phong. Hai người đang khi nói chuyện, lực lượng trong cơ thể Trương Trác đã tụ tập đến đỉnh phong, tiến về phía trước một bước, không khí chung quanh nhất thời vặn vẹo, trong nháy mắt Trần Nhạc Dao giống như bị dây thừng buộc chặt, liều mạng giãy dụa, cũng khó mà giãy giụa.

- Nguy rồi...

Vẻ mặt khó coi, nữ hài vội vàng nhìn về phía Trương Huyền:

- Trương sư, làm sao bây giờ...

Nàng là nghiêm ngặt dựa theo đối phương phân phó thi triển võ kỹ, làm sao cũng không ngờ tới, gia hỏa trước mắt này bị kích thích, đột nhiên nổi khùng, xuất hiện cục diện không thể khống chế.

- Làm sao bây giờ? Thực lực hắn bạo tăng nhiều như vậy, ngươi bây giờ khẳng định không phải đối thủ!

Trương Huyền duỗi lưng một cái, nói.

- Nhưng...

Thân thể mềm mại nhoáng một cái, Trần Nhạc Dao suýt chút nữa khóc. Ta cũng biết không phải đối thủ, chẳng lẽ... Phải bị động chịu đòn?

- Nhưng nhưng cái gì, hiện tại đánh không lại, ngươi không biết đột phá sao?

Trương Huyền không khỏi im lặng.

- Đột phá?

Trần Nhạc Dao ngẩn ngơ.

Ngươi tưởng ta giống như ngươi, lâm trận đột phá, đơn giản giống như ăn cơm uống nước sao? Nếu Lĩnh Vực cảnh dễ dàng đột phá như vậy, ta sớm ở một tháng trước liền thành công, không đến mức còn vây ở tại chỗ không nhúc nhích.

- Đúng vậy a!

Trương Huyền gật đầu:

- Từ giờ trở đi, mỗi một chiêu đều nghe ta, không cần phải sợ, cũng không cần căng thẳng, Lĩnh Vực cảnh mà thôi, bảo đảm ngươi trong mười cái hô hấp liền có thể đạt tới!

- Mười cái hô hấp...

Trần Nhạc Dao mắt tối sầm lại.

Thổi quá lớn đi! Thánh Vực lục trọng Lĩnh Vực cảnh, không riêng gì tích lũy chân khí, nước chảy thành sông, còn cần lĩnh ngộ một bộ phận không gian pháp tắc, mới có thể làm được... Đại lục không biết bao nhiêu thiên tài kinh tài tuyệt diễm, cũng bị vây ở một bước này, không cách nào đột phá.

Băng Nguyên cung bọn họ, thiên tài lợi hại nhất, năm đó vì xung kích, cũng hao tốn ít nhất ba tháng... Để cho ta mười cái hô hấp đạt tới? Thế nào cảm giác lời này không có chút nào đáng tin cậy a?

- Mười cái hô hấp đột phá?

- Không phải là nghiêm túc chứ?

- Hắn một cái Xuất Khiếu cảnh sơ kỳ, chỉ điểm Xuất Khiếu cảnh đỉnh phong đột phá, còn khoe khoang khoác lác... Loại người này, thật có thể làm Danh Sư?

- ...

Thanh âm của Trương Huyền không có che lấp, tất cả mọi người trong phòng nghe rõ ràng, từng cái hai mặt nhìn nhau, giống như gặp quỷ.

Trang bức, cũng phải có hạn độ nha! Trang như vậy, không sợ thổi nổ chết sao? Phí sư ở một bên cũng nhíu mày, hiển nhiên xem như hắn, cũng cảm thấy Trần Nhạc Dao trong mười cái hô hấp đột phá, là sự tình không thể nào hoàn thành.

- Đột phá? Không có cơ hội...

Trương Trác tức giận đến sắp nổ tung, bàn tay bỗng nhiên nâng lên, lực lượng cuồng mãnh phun ra ngoài, lập tức nghiền ép tới.

- Ta...

Cảm nhận được lực lượng hung mãnh của đối phương, Trần Nhạc Dao chỉ cảm thấy xương cốt toàn thân sắp bị đập vụn, muốn trốn tránh lại phát hiện đã bị đối phương triệt để cầm cố, đi cũng đi không nổi. Đang không biết như thế nào cho phải, bên tai vang lên thanh âm của Trương Huyền.

- Hồ Hình bộ, thức thứ hai, chân khí trong cơ thể sử dụng công pháp Băng Hàn quyết, chạy lên huyệt thiên môn, cùng huyệt thất tâm.

- Được!

Biết lúc này trừ tin tưởng đối phương, thì không có biện pháp nào khác, răng ngà cắn chặt, hai chân Trần Nhạc Dao nhoáng một cái, hóa thành một hình cung, bóng hình xinh đẹp chợt lóe, chẳng những không có lui về phía sau, ngược lại thẳng tắp xông về phía trước. Hồ Hình bộ thức thứ hai, chính là lao nhanh về phía trước.

- Xong...

Vẻ mặt trắng bệch, trái tim Trần Nhạc Dao chìm xuống.

Vừa rồi nghe phân phó liền động, căn bản không nghĩ tới, đây quả thực là tự chui đầu vào lưới.

Một chưởng này của đối phương, ở xa cũng không kiên trì nổi, vọt thẳng qua, áp lực càng lớn, chẳng phải chết nhanh hơn sao?

Bất quá thời gian không kịp ngẫm nghĩ nữa, mới vọt lên không đến hai mét, lập tức cảm thấy áp lực trước mắt tăng lên không chỉ gấp hai, vừa rồi xương cốt sắp bị đập vụn, giờ phút này kinh mạch cơ bắp giống như không chịu nổi, bất cứ lúc nào cũng sẽ bị xé thành mảnh nhỏ.

- Chết thì chết, nghiêm ngặt dựa theo Trương sư làm...

Trong lòng tràn đầy tuyệt vọng, giờ phút này cũng không có những biện pháp khác, tinh thần khẽ động, chân khí trong cơ thể lập tức vận chuyển lại, dựa theo công pháp Băng Hàn quyết, xung kích huyệt thiên môn, cùng huyệt thất tâm.

Hai huyệt này vị, là mấu chốt xung kích Lĩnh Vực cảnh, trước đó thí nghiệm qua mấy lần, tất cả đều không công mà lui. Giờ phút này, ở dưới áp lực thật lớn xung kích, vậy mà cảm thấy chân khí vô cùng trôi chảy, lực lượng cuồng bạo của đối phương đè ở trên người, giống như đẩy chân khí vận hành, trong nháy mắt, hoảng hốt cảm thấy, đối phương không phải tiến công, mà là truyền công cho nàng.

Ầm ầm!

Chân khí nhanh chóng vận chuyển, thời gian nháy mắt liền phá tan hai huyệt vị, sau đó Trần Nhạc Dao cảm thấy thấy hoa mắt, thấy được không gian hoa văn. Bàn tay nhẹ nhàng vồ một cái. Một đạo lực lượng đặc thù giống như đai lưng xoay quanh ở bốn phía thân thể.

Nửa bước Lĩnh Vực cảnh, đến!

- Thật đột phá?

- Làm sao làm được?

Nhìn thấy Trần Nhạc Dao xông vào phạm vi chưởng lực của Trương Trác, không đến hai cái hô hấp liền phá tan Xuất Khiếu cảnh ràng buộc, đạt đến nửa bước Lĩnh Vực, tất cả mọi người cảm thấy ngẩn ngơ, từng cái hô hấp khó khăn.

Trước đó, cảm thấy đối phương ăn nói ngông cuồng, nằm mơ cũng không có nghĩ đến... thật hoàn thành. Không chỉ mọi người khiếp sợ, Trần Nhạc Dao cũng kích động không ngừng run rẩy, ánh mắt lộ ra khó có thể tin. Trước kia tiêu tốn vô số cố gắng cũng làm không được, không nghĩ tới, đơn giản như vậy liền hoàn thành.

- Đổi Dương Hỏa quyết, chân khí chảy qua ba mạch âm quyết...

Đang tràn đầy kích động, thanh âm của Trương Huyền tiếp tục vang lên.

Không dám ngừng lại, Trần Nhạc Dao nghiêm ngặt khống chế chân khí, dựa theo đối phương nói vận chuyển.

Ầm ầm!

Kinh mạch trong cơ thể nổ vang, chưởng lực của Trương Trác quanh quẩn ở một chỗ lần nữa giảm bớt, Trần Nhạc Dao nháy mắt liền nghe toàn thân giống như tấu vang lên chương nhạc, trước đó Lĩnh Vực trói buộc ở bên hông lần nữa khuếch trương.

Bình thường Lĩnh Vực khuếch trương như vậy, chân khí trong cơ thể theo không kịp, khẳng định sẽ trọng thương, nhưng mà dương quyết vận chuyển âm mạch, để nàng sinh ra Lĩnh Vực, tựa như biến thành một lỗ đen.

Xì xì xì!

Trong nháy mắt, lực lượng của Trương Trác công kích tới đều bị thôn phệ sạch sẽ, có những lực lượng này gia trì, Lĩnh Vực lập tức vững chắc, ở chung quanh thân thể tạo thành một vầng sáng chừng năm mét.

- Ta... Thật đột phá?

Cảm nhận được Lĩnh Vực triệt để củng cố, lực lượng không ngừng chảy xuôi, thân thể Trần Nhạc Dao kìm lòng không được cứng ngắc, khó mà kìm lại kích động trong lòng.

- Quả nhiên có khả năng đột phá, hơn nữa thời gian mới qua... Năm cái hô hấp!

Phí sư khuyên

dtv-ebook.com

Bốn phía lặng ngắt như tờ, bao quát Phí sư ở bên trong, cả đám đều lộ ra kinh hãi. Đột phá nửa bước Lĩnh Vực, còn có thể tiếp nhận, ba cái hô hấp liền từ cấp bậc này đạt tới Lĩnh Vực chân chính, chỉ vì một câu của đối phương... Kịch liệt rung động, đã khó nói lên lời. Coi như Danh Sư cửu tinh, cũng chưa từng nghe qua, có thể để người ta đột phá nhanh chóng như thế.

- Thủ đoạn cao cường!

Trương Hủ vốn không thèm để ý chút nào, ánh mắt híp lại.

- Thủ đoạn?

- Vừa rồi một cái tát kia, hẳn là Trương Huyền này cố ý để Trần Nhạc Dao chọc giận Trương Trác, mục đích đúng là vì để cho người sau lực lượng bạo tăng!

Trương Hủ nhẹ gật đầu, nói:

- Bí pháp bạo tăng lực lượng, mặc dù cũng rất cường đại, trên thực tế lại là 'hư lực' !

- Hư lực?

Cách đó không xa thanh niên không hiểu.

- Hư lực, là một loại lực lượng không thuộc về mình, giống như bọt biển, mặc dù thể tích tăng lên, nhưng một khi xuất hiện biến cố, sẽ lập tức biến mất không thấy hình bóng! Loại lực lượng này, không thuần túy bằng tự mình tu luyện, chân khí bên trong không có thuộc tính, rất dễ dàng bị người thôn phệ, luyện hóa!

Trương Hủ hừ một tiếng, nói:

- Trương Huyền này, chính là mượn điểm ấy, công khai cùng Trương Trác chiến đấu, trên thực tế lại làm cho Trần Nhạc Dao mượn nhờ lực lượng của hắn, đánh vỡ ràng buộc trong cơ thể, từ đó thành công xung kích Lĩnh Vực cảnh!

Thanh niên khó tin:

- Đang đối chiến, sinh tử một đường... Không phải truyền công, làm như vậy cũng được?

Trong một vài gia tộc, thế lực lớn, có chút cường giả, vì để cho hậu bối nhanh chóng tăng thực lực lên, sẽ tiến hành truyền công, cũng chính là quán đỉnh!

Quán đỉnh có thể nhanh chóng để cho người ta đột phá, nhưng yêu cầu cực cao, đầu tiên cần hai người nhất mạch tương thừa, tu luyện công pháp hoàn toàn nhất trí, tiếp theo, ngươi tình ta nguyện, không có bất kỳ kháng cự gì, nếu không, chỉ cần xuất hiện một chút sai lầm, đều sẽ để người tiếp nhận thừa kế bạo thể mà chết. Đây chính là một loại mượn nhờ lực lượng.

Hai bên chiến đấu, sinh tử chỉ ở một cái chớp mắt... Loại tình huống này mượn lực lượng, cần bao nhiêu tự tin và năng lực?

- Trương Huyền này, hắn là trước thời hạn liền điều tra qua Trương Trác, biết hắn tu luyện công pháp, thực lực, cùng chủng loại bí pháp, sau đó lại kết hợp thực lực của Trần Nhạc Dao, tiến hành phỏng đoán cùng phân tích... Trước thời hạn biết những thứ kia, muốn làm ra tràng diện này, không tính quá khó!

Mắt Trương Hủ sáng lên, giống như nhìn ra vấn đề.

Lúc chiến đấu, mượn nhờ lực lượng của đối thủ, thừa cơ đột phá, nghe rất phức tạp, nhưng trên thực tế, chỉ cần kiểm tra rõ ràng lực lượng song

phương, sau đó tiến hành thôi diễn, vẫn có cơ hội rất lớn làm được điểm này.

- Mấu chốt nhất... là thực lực của Trần Nhạc Dao, cũng không yếu như tưởng tượng, hẳn là tùy thời có thể đột phá! Nói cách khác... Thoạt nhìn mặt mũi khiếp sợ, bất quá là phối hợp Trương Huyền, diễn cái giật dây mà thôi. Nếu không, chẳng lẽ ngươi cảm thấy, một Xuất Khiếu cảnh sơ kỳ, hơn nữa còn là tán tu, lý giải tu vi có thể siêu việt Trần Nhạc Dao, Trương Trác, thậm chí chúng ta?

Trương Hủ cười cười, vẻ mặt bình tĩnh.

- Cái này...

Thanh niên bừng tỉnh hiểu ra.

Vừa nói như vậy, mặc dù độ khó cũng rất lớn, nhưng đã đạt tới phạm vi có thể tiếp nhận.

- Tuổi không lớn lắm, tâm cơ lại không ít...

Rõ ràng “chuyện gì xảy ra”, thanh niên hừ một tiếng, lại không còn bội phục như trước đó.

- Tới Thánh Tử điện, tự nhiên là vì dương danh, mà đạp Trương gia, danh khí tăng nhanh nhất, Trương Huyền này, dã tâm không nhỏ!

Trương Hủ cười lạnh.

- Quả thực không nhỏ, có muốn ta ra tay giáo huấn một chút hay không?

Thanh niên cau mày.

- Không cần, chớ chọc đến trên đầu ta ngược lại cũng thôi, trêu vào ta, không ngại cho cái giáo huấn cả đời khó quên!

Khoát tay áo, Trương Hủ không nói thêm gì nữa.

Đối với hắn mà nói, mặc dù Trương Huyền này có chút thiên tư, nhưng cũng không tính là gì, không đáng để lo.

Bên bọn họ lặng lẽ thảo luận , bên kia Trương Trác triệt để nổi giận. Lực lượng bạo tăng, lại bị đối phương mượn cơ hội đột phá, tương đương với mạnh mẽ quất hắn mấy cái tát, tức giận kịch liệt không chịu nổi, gào lên một tiếng, lần nữa lao đến.

- Được rồi, đã đột phá, hắn liền vô dụng, đánh ngất xỉu là được, lui về phía sau ba bước, Hạc Hành bộ thức thứ bảy, phối hợp chiêu thứ hai Không Minh chưởng!

Trương Trác còn chưa tới trước mặt, trong tai Trần Nhạc Dao vang lên thanh âm của Trương sư lần nữa. Lần này không chút do dự, nghiêm ngặt dựa theo hắn nói tới phát huy, nửa cái hô hấp sau, liền thấy Trương Trác vọt tới con ngươi co rụt lại, khắp khuôn mặt là vẻ khó tin ngã trên mặt đất, hôn mê bất tỉnh.

- Ta thắng... Hơn nữa đột phá?

Trần Nhạc Dao tràn đầy kích động, vội vã trở lại trước mặt Trương Huyền, lộ ra tôn sùng nồng đậm.

Trương Hủ cho rằng vị trước mắt này, hiểu thực lực của nàng như lòng bàn tay, trước thời hạn làm ra phân tích, nhưng mà nàng biết, hôm qua mới thực sự gặp hắn, mặc dù ở chung một đoạn thời gian, nhưng lại chưa bao giờ thi triển chiêu số, triển lộ qua tu vi.

Nói cách khác, thực lực của nàng trước lúc này, đối phương căn bản không rõ ràng lắm!

Mà là bằng vào nhãn lực, tại chỗ chỉ điểm mình hoàn thành nghịch tập, năm cái hô hấp, đã đột phá thành công! Phần năng lực này, quả thực khó tin.

Khó trách có khả năng sửa chữa âm quyết, dương quyết, giải quyết nan đề của Băng Nguyên cung mà vài vạn năm qua, vô số cường giả đều không giải quyết được, quả thực đáng sợ!

- Ngươi không nên quá vui mừng, đây là giữa học viên tỷ thí, nếu như là sinh tử đấu, khả năng sớm đã bị giết!

Thấy nàng tràn đầy hưng phấn, Trương Huyền nói.

Loại tình huống này, cũng chỉ ở dưới tình huống không nguy hiểm tính mạng mới có thể thực hiện, chân chính liều mạng tranh đấu, Trương Trác vừa ra tay liền là sát chiêu, lực lượng sắc bén trùng kích, nhiều phương pháp hơn nữa cũng không có tác dụng! Cho nên, loại đột phá này, là không thể phỏng chế.

- Hơn nữa, hấp thu lực lượng của người khác đột phá, cơ sở không củng cố, quay đầu viết cho ngươi một pháp quyết củng cố tu vi, cố gắng tu luyện, về sau thời điểm đột phá lần nữa, sẽ không đến mức trở thành di chứng!

Trương Huyền tiếp tục nói.

Đột phá như vậy, mặc dù rất nhanh, lại có mưu lợi, rất dễ dàng dẫn đến căn cơ bất ổn, còn cần càng nhiều cố gắng mới được. Không phải người nào cũng giống như hắn, chỉ cần tu luyện, liền là đỉnh phong!

- Vâng!

Trần Nhạc Dao nhẹ gật đầu, nhớ tới một việc, cổ tay khẽ đảo:

- Ba bình Hàn Băng linh dịch này, là tất cả tích súc của ta, nếu như Trương sư muốn dùng, tặng cho ngươi là được!

Mới vừa nói, chỉ cần có thể giúp nàng đột phá, tặng linh dịch cũng không sao. Hiện tại không chỉ thành công, còn đạt đến tình trạng trước đó khó có thể tưởng tượng, bản thân cũng sẽ không nuốt lời.

- Cảm ơn...

Ánh mắt Trương Huyền sáng lên, cũng không khách khí.

Nói thật, không có chỉ điểm của hắn, coi như Trần Nhạc Dao có thể đột phá Lĩnh Vực cảnh, chỉ sợ cũng cần hơn nửa năm, thậm chí một năm tích lũy, giúp nàng tiết kiệm thời gian dài như vậy, đạt được chút thù lao, cũng không tính là gì.

Cầm linh dịch ở trong lòng bàn tay, tiện tay mở ra nắp bình, lần nữa cảm nhận được linh khí nồng nặc cùng hàn ý kinh người trong đó, lúc này cũng không nhiều lời, há miệng uống một bình.

Chần chờ một chút, tiếp lấy hai bình còn lại cũng uống xuống. Thời gian không đợi người, đi tới Thánh Tử điện đã tiếp cận một ngày, tu vi mới tăng trưởng hai tiểu cấp, thực sự quá chậm. Đã có công pháp Xuất Khiếu cảnh, vậy liền mau chóng đột phá a!

- Uống hết?

Biết vị trước mắt này thủ đoạn cao minh, nhưng mắt thấy uống ba bình linh dịch như vậy, Trần Nhạc Dao vẫn không nhịn được run rẩy. Linh dịch đi vào thân thể, vận chuyển Thiên Đạo chân khí, rất nhanh thể lực tiêu hao hầu như không còn triệt để khôi phục, ngay sau đó, linh khí hùng hồn tiếp tục tích tụ, để lực lượng trong cơ thể Trương Huyền càng ngày càng mạnh.

- May mắn nhìn thấy đột phá xuất sắc như vậy, không hổ là thiên tài lớp tinh anh, từng người đều mang tuyệt kỹ!

Đang muốn xung kích tới Xuất Khiếu cảnh đỉnh phong, liền nghe thanh âm của Phí sư vang lên.

Ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy lúc này Trương Trác đã được người cứu tỉnh lại, ngồi ở một bên phụng phịu, Phí sư tràn đầy hưng phấn nhìn qua, trên nét mặt mang theo kích động.

Mặc dù ý nghĩ của hắn cũng giống như Trương Hủ, cảm thấy Trần Nhạc Dao đột phá, là trước thời hạn chuẩn bị xong, nhưng cũng tràn đầy bội phục. Kế hoạch lại kín đáo, thi hành không tốt, không những không thể đưa đến tác dụng chấn nhiếp, còn có thể biến thành trò cười.

- Bất quá, trước thời hạn nói một câu, vô luận tỷ thí như thế nào, chỉ là trao đổi lẫn nhau, trong lòng không được có khúc mắc!

Biết vừa rồi giao chiến, có thể sẽ để Trương Trác thậm chí Trương gia không vui, Phí sư cười cười:

- Chư vị phần lớn đều đến từ đại gia tộc, thế lực lớn, hẳn phải biết tầm quan trọng của nhân mạch, có thể trở thành học viên cùng khóa, hơn nữa cùng lớp, đã là duyên phận rất lớn! Hi vọng mọi người trân quý tình cảm giữa bạn học chung lớp, về sau coi như hùng cứ một phương, có tầng quan hệ này, cũng có thể qua lại tốt hơn...

- Không sai, nhân mạch rất trọng yếu!

- Yên tâm đi Phí sư, chúng ta sẽ trân quý tình cảm bạn học chung lớp!

Biết ý tứ của hắn, mọi người nở nụ cười.

Thân là hậu nhân của đại gia tộc, thế lực lớn, không tới nơi này, cũng có thể nhanh chóng tiến bộ, sở dĩ liều mạng muốn thi vào, một là vì Khổng sư lưu lại chân ngôn cùng không khí, thứ hai, là vì nhân mạch. Nắm giữ giao thiệp hùng hồn, về sau coi như về gia tộc, cũng sẽ được nhìn với con mắt khác xưa, nhanh chóng nắm giữ quyền lợi càng lớn.

- Được rồi, ta sẽ không chậm trễ mọi người, cố gắng giao lưu trao đổi, sau đó tuyển chọn lão sư thích hợp mình...

Thấy mọi người rõ ràng, Phí sư không nói thêm lời.

Mọi người cũng biết, có thể tụ tập cùng một chỗ không dễ dàng, về sau thời gian tu luyện, bọn họ cơ bản không tìm được tung tích, cho nên rất trân quý cơ hội lần này, từng cái bắt chuyện nhau.

Phí sư thì cười cười, đi tới trước mặt Trương Huyền.

- Trương sư, sự tích của ngươi ta chuyên môn nhìn qua, từ Thiên Huyền vương quốc cùng nhau đi tới, không đủ hai mươi, liền trở thành viện trưởng Hồng Viễn Danh Sư học viện, càng liên tục xông đường hai lần, tất cả đều thành công, thiên phú cao, làm người ta bội phục!

Làm chủ nhiệm lớp, hắn trước thời hạn nhìn qua giới thiệu vắn tắt của Trương Huyền, coi như lấy kiến thức của hắn, cũng kìm lòng không được bội phục. Có khả năng xông đường thành công, dù chỉ là địa phương nhỏ ở Thanh Nguyên đế quốc, cũng đại biểu thiên phú và thực lực.

- Phí sư khách khí...

Trương Huyền ôm quyền.

- Có thiên phú, có năng lực là chuyện tốt, có điều nhân mạch cũng rất trọng yếu... Trương gia là đại lục đệ nhất gia tộc, còn hy vọng có thể giữ gìn mối quan hệ, không nên xuất hiện mâu thuẫn!

Chần chờ một chút, Phí sư nói.

Vị trước mắt này, mới tới Thánh Tử điện không đến một ngày, liền đánh ba đệ tử Trương gia, để hắn cũng cực kỳ khó xử.

Lạc Huyền Thanh đến tìm

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Trương gia là đại lục đệ nhất gia tộc, ở Thánh Tử điện có rất nhiều hậu bối, chỉ cần không phải hạch tâm trong hạch tâm, tổn thương liền tổn thương, không quan trọng gì, sẽ không gây ra chú ý, nhưng thời gian ngắn như vậy, liên tục đánh ba cái, cho dù chỉ là nhân vật râu ria trong con cháu hạch tâm, cũng có chút khiêu khích!

Khiêu khích thế lực khác, hắn có lẽ có thể giao thiệp một chút, trong bóng tối hoà giải, nhưng Trương gia... là thế lực không kém gì Thánh Tử điện, hắn chỉ là lão sư bình thường mà thôi, căn bản không nói nên lời.

Thật muốn chọc đối phương nổi giận, phái tới vãn bối lợi hại hơn, cũng chỉ có thể nhẫn nhịn. Trong quy củ làm việc, coi như hắn là chủ nhiệm lớp tinh anh, cũng không có biện pháp gì.

- Cảm ơn Phí sư chỉ điểm, ta hiểu!

Biết đối phương là có ý tốt, Trương Huyền ôm quyền.

- Biết liền tốt, ngươi là tán tu, phải chú ý giao thiệp hơn, nhiều giao hữu, dù sao cũng tốt hơn nhiều kẻ địch, dù sao người người cũng không phải Điện Chủ!

Phí sư cảm khái.

- Điện Chủ?

Trương Huyền kỳ quái nhìn qua.

Cái này cùng Điện Chủ có quan hệ gì?

- Thánh Tử điện lệ thuộc tổng bộ Danh Sư đường, song song Chiến Sư đường, chuyện này ngươi hẳn phải biết a!

Thấy hắn như vậy, Phí sư hỏi.

- Ừm!

Trương Huyền gật đầu.

Nếu như tổng bộ Danh Sư đường xem như một cơ quan quốc gia to lớn, Danh Sư đường địa phương là cơ quan hành chính địa phương, phụ trách xử lý công việc địa phương, Chiến Sư đường là quân đội, được tổng bộ thống nhất quản lý, xử lý phân tranh, chiến đấu, nếu có mâu thuẫn, trực tiếp phái ra, nghiền ép tất cả.

Còn Thánh Tử điện, là loại hình địa phương giống như trường học, phụ trách giáo dục ra nhân tài đứng đầu toàn bộ đại lục, thay Nhân tộc bồi dưỡng đời sau. Bởi vậy, đơn thuần so sánh Chiến Sư đường cùng Thánh Tử điện, cả hai địa vị không kém nhiều, đều là đơn vị thuộc hạ của tổng bộ Danh Sư đường, quan hệ đồng cấp.

- Tổng bộ Danh Sư đường bàng quan thế tục, chỉ cần không phản bội Nhân tộc, làm ra sự tình có hại Nhân tộc, bình thường sẽ không nhúng tay, Thánh Tử điện làm đơn vị thuộc hạ, đương nhiên cũng không thể đi quá gần với các gia tộc, thế lực!

Phí sư giải thích.

Trương Huyền nghe vậy giật mình.

Thật giống như Chiến Sư đường, cùng thế lực địa phương, trên cơ bản không có bất cứ liên hệ gì, nếu không Danh Sư đường khẳng định sẽ đi xử lý.

Thánh Tử điện cũng giống vậy, làm căn cứ bồi dưỡng nhân tài, tuân theo Khổng sư chỉ bảo, hữu giáo vô loại, người người đều có thể tới học tập, nhưng... Bởi vì chỉ bảo thế lực thực sự quá nhiều, không thể mượn cơ hội cùng bất kỳ bên nào tiếp cận, nếu không sẽ bất công, từ đó mất đi giáo lí của Khổng sư.

- Điện Chủ làm người cầm lái của Thánh Tử điện, vì để cho hậu nhân những gia tộc này bội phục, bình thường đều là một đường nghiền ép, thật giống như Điện Chủ đời trước, tại vị hai ngàn năm trước, lúc còn trẻ, làm người ứng cử, tiến hành các loại khiêu chiến, tình huống Trương gia, Lạc gia, Tưởng gia, tam đại gia tộc bị đánh, chỗ nào cũng có... nhưng hắn là Điện Chủ, không sợ đắc tội người, cũng không cần lấy lòng đối phương. Trái lại làm như vậy, còn có thể đạt được thế lực khác công nhận... Ngươi không giống, thân là học viên bình thường, tốt nhất khiêm tốn một chút, Thánh Tử điện thiên tài vô số, mặc dù kinh nghiệm của ngươi cũng rất huy hoàng, nhưng so sánh với thiên tài chân chính, vẫn là kém không ít!

Phí sư khuyên.

Trương Huyền này trải qua, mặc dù làm người ta sợ hãi thán phục, nhưng nếu như so sánh với Lạc gia tiểu công chúa, thiên tài Trương gia... Vẫn là kém quá nhiều.

Nhất là cái trước, kinh tài tuyệt diễm tới cực điểm, đi tới Thánh Tử điện không đến hai năm, hầu như xông tất cả cửa ải một lần, hỏi nàng vì cái gì, lấy được trả lời là... Nhàm chán!

Nhàm chán liền đi vượt quan, cửa ải lợi hại, cơ bản đều là từ thông đạo chữ Quý xông đến thông đạo chữ Giáp, một cái không rơi, làm tất cả mọi người sụp đổ. Vị trước mắt này, coi như thiên tư cũng rất cường đại, nhưng chỉ có thể coi là đúng quy đúng củ, cùng loại biến thái kia vẫn không thể so.

- Vâng, ta hiểu!

Trương Huyền đỡ lấy cằm.

Lịch đại Điện Chủ, đều tiến hành các loại khiêu chiến, bỏ qua gia tộc, thế lực khác, xem ra hắn vẫn là quá vô danh!

Đi tới Thánh Tử điện đã hơn một ngày, mới làm sập một thông đạo khôi lỗi, đánh ba người Trương gia... Số lượng vẫn còn có chút ít ah!

Ai, hết cách rồi, ai bảo bản tính của hắn ưu tú, khiêm tốn, kín đáo, không nguyện ý hiển lộ bản thân như vậy... Tính cách như vậy, cũng rất sầu người.

Xem ra sau này, nên kiêu căng hơn một chút. Nếu như để Phí sư biết ý nghĩ này của hắn, đoán chừng sẽ tại chỗ ngất đi. Điện Chủ khác, coi như kiêu căng, cũng là tu luyện trên trăm năm thậm chí mấy trăm năm, nắm giữ căn cơ hùng hồn, mới nhất phi trùng thiên, mang theo đại thế không thể ngăn cản, người này ngược lại tốt... thực lực Xuất Khiếu cảnh sơ kỳ, mới tới Thánh Tử điện không đến một ngày... Liền làm ra nhiều chuyện như vậy, Điện Chủ lợi hại hơn nữa, cũng chưa từng làm ah!

- Rõ ràng liền tốt, hai ngày nay tìm một cơ hội, đi nói tiếng xin lỗi với người Trương gia đi!

Thấy hắn hiểu được, Phí sư vui mừng nhẹ gật đầu.

Thiên tài, không đáng sợ, co được dãn được, hơn nữa sống lâu, mới là thật đáng sợ. Trương Huyền này, hắn có hi vọng rất lớn, đương nhiên không muốn còn không có triệt để trưởng thành, liền bị đả kích ý chí tinh thần sa sút, lại không cách nào tiến bộ.

- Xin lỗi?

Trương Huyền cau mày.

- Đúng vậy, các ngươi đều họ Trương, giữ gìn mối quan hệ, đối với tiền đồ sau này của ngươi, sẽ có trợ giúp rất lớn, một khi có thể ở Trương gia

trộn lẫn thành khách khanh trưởng lão, trên tài nguyên cung cấp, không có nỗi lo về sau, thành tựu tất nhiên bất khả hạn lượng!

Phí sư nói tiếp.

Tán tu thiếu thốn nhất là tài nguyên, bất kể Linh Thạch hay công pháp bí tịch, chỉ cần gom góp hai thứ này, tuyệt đối có thể đột nhiên tăng mạnh.

- Khách khanh trưởng lão?

- Ừm, loại thế lực lớn như Trương gia, đã giống như quốc gia, tông môn, không chỉ có người gia tộc, còn có vô số thế lực cường giả phụ thuộc, những người này, tụ tập cùng một chỗ, mới tạo thành thế lực bá chủ lớn như vậy!

Phí sư cảm khái:

- Đương nhiên, ngươi thân là Danh Sư, lựa chọn tốt nhất là tổng bộ Danh Sư đường, bất quá... Muốn đi vào tổng bộ, cần khảo hạch rất nhiều, độ khó lớn hơn.

- Ah!

Trương Huyền hiểu được.

Nghe hắn nói như vậy, Trương gia, bên ngoài là thế lực gia tộc, trên thực tế lại giống như một hàng không mẫu hạm, mang theo vô số khu trục hạm.

Không ít tán tu, sẽ giữ gìn mối quan hệ ở Thánh Tử điện, để sau khi tốt nghiệp, có thể đi vào trong đó.

Đương nhiên, đối với Danh Sư mà nói, tổng bộ Danh Sư đường là lựa chọn tốt nhất, chỉ bất quá, nơi này độ khó càng lớn, muốn làm cường giả đỉnh phong nhất toàn bộ đại lục, coi như Phí sư, cũng không có tư cách tiến vào.

- Được rồi, nói đến thế thôi, Thánh Tử điện chú ý chính là giao thiệp, mà Trương gia lại là đạo khảm không có khả năng đi vòng qua ở trên đại lục, lựa chọn ra sao, chính ngươi xử lý đi!

Lần nữa dặn dò một tiếng, Phí sư đang muốn rời khỏi, chỉ thấy một học sinh vội vã đi tới.

- Phí sư, không xong, phá hư vương... Đến rồi!

- Phá hư vương? Hắn tới làm gì?

Phí sư sững sờ.

Phá hư vương, là nhân vật để toàn bộ Thánh Tử điện đau đầu, ưa thích vượt quan, phá hư, làm tất cả mọi người gà bay chó chạy, ai nghe được hắn tới, đều cảm thấy đau đầu.

Chỉ là... Nơi này là Nhân điện, địa phương giảng bài, càng là lớp tinh anh... Người này chạy tới làm gì? Cũng không có cái gì cho hắn phá hư ah!

- Không biết... Đã tiến đến!

Mới nói xong, liền thấy bóng người lóe lên, một thanh niên cao lớn đẹp trai sải bước đi tới, vừa đến liền quan sát bốn phía, tựa hồ tìm người nào đó.

- Lạc Huyền Thanh, nơi này là lớp tinh anh, nếu như ngươi thật muốn làm loạn, còn xin ra ngoài!

Thấy hắn đi tới, mấy thân ảnh lập tức ngăn ở phía trước, một người lông mày nâng lên, lạnh giọng trách mắng. Chính là nhân vật thiên tài nhất của Trương gia lần này đi vào Thánh Tử điện, Trương Hủ!

- Lớp tinh anh? Thật lợi hại! Có gì khác chứ, thời điểm lão tử đi vào nơi này, con mẹ nó ngươi còn ở trong rãnh nước chơi bùn, cút sang một bên, đừng chậm trễ ta tìm người!

Lạc Huyền Thanh vẫy tay.

Thân là hai đại gia tộc đặt song song trên đại lục, hắn cùng Trương Hủ đã sớm gặp mặt, xem như quen thuộc.

- Ngươi...

Bị ở trước mặt mọi người nói như vậy, Trương Hủ tức đến sắc mặt tái mét.

- Cút!

Không thèm phí lời với hắn, Lạc Huyền Thanh vẫy tay.

Ầm ầm!

Một cỗ lực lượng cuồng bạo cuốn tới, Trương Hủ còn không kịp phản ứng, tựa như bóng da bị hồng thủy bao phủ, trong nháy mắt bay ngược ra.

- Lạch cạch!

Đâm vào trên tường, treo ở phía trên, muốn nhúc nhích, nhưng không có biện pháp gì.

Mặc dù hắn cũng là thiên tài, nhưng tuổi tác cùng thực lực bày biện ở nơi đó, căn bản không thể so sánh với Lạc Huyền Thanh. Thấy hắn động thủ, mấy đệ tử Trương gia khác, tất cả đều mắt nổ đom đóm, đồng loạt lao đến, có điều còn chưa tới trước mặt, chỉ thấy Lạc Huyền Thanh khoát tay áo.

Trong nháy mắt giống như đập ruồi, đám người cùng một chỗ rơi vào trên tường, từng cái treo ở phía trên, liều mạng giãy dụa. Mặc dù chế trụ mọi người, nhưng Lạc Huyền Thanh ra tay rất đúng mực, chỉ treo bọn hắn ở phía trên, nhưng không làm bị thương căn bản.

- Lạc Huyền Thanh, nơi này là lớp tinh anh, cũng không có địa phương gì có thể phá hư, ngươi đi đi!

Phí sư nhịn không được nữa, đi tới.

Bất kể nói thế nào, hắn là chủ nhiệm lớp, ngang nhiên chạy đến nơi đây làm loạn, không ngừng treo người trên tường, lại không ra tay, mặt mũi cũng khó nhìn.

- Ta tìm tới người xong liền đi...

Khoát tay áo, con mắt của Lạc Huyền Thanh rơi vào sau lưng Phí sư, đột nhiên sáng lên:

- Trương... Trương Huyền đúng không, ta tìm ngươi!

- Tìm ta?

Trương Huyền sững sờ.

- Tìm Trương Huyền?

- Lần này xong rồi, Lạc Huyền Thanh từ trước tới nay bạo lực, bị gia hỏa này tìm, khẳng định là bị đánh!

- Hắn là người khó chơi, trừ nghe lời muội muội của hắn, ai cũng không để ý tới, khẳng định là Trương Huyền đắc tội hắn, đặc biệt tới tìm phiền toái...

- Những năm này, tân sinh lão sinh, cũng có không ít bị hắn đánh, Trương Huyền xong...

...

Không chỉ hắn choáng váng, đám người Trương Trác vừa rồi bị đánh một trận nghe nói như thế, con mắt cũng sáng lên.

Lạc Huyền Thanh này, là người không nói đạo lý, bọn họ không có bị tìm, cũng bị đánh treo trên tường, Trương Huyền kia không cần nghĩ, khẳng định sẽ bị đánh mặt mũi bầm dập, thảm không thể lại thảm!

- Đúng vậy, tiểu huynh đệ, theo ta đi, ca ca nói cho ngươi chuyện lớn!

Cười to một tiếng, Trương Huyền còn không kịp phản ứng, liền bị Lạc Huyền Thanh ôm cổ, mang theo ra ngoài.

- ...

Đám người Trương Trác, Trương Hủ trợn tròn mắt.

Không phải bạo lực cuồng, phá hư vương sao? Không phải muốn đánh người sao? Vì sao không theo sáo lộ an bài a?

Một đám quái nhân (1)

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Trương Huyền cũng phát mộng.

Hắn cùng vị anh vợ này, chỉ gặp mặt một lần, còn bị một quyền đánh bay, tìm bản thân làm gì?

Chẳng lẽ... Biết quan hệ giữa mình cùng Nhược Hi, nên đồng ý?

Thân thể run lên, không kìm lòng được kích động.

Nếu như anh vợ bạo lực này đồng ý, rất nhiều chuyện liền đơn giản. Theo sát ở sau lưng đối phương, đi ra lớp tinh anh, vừa định nói chuyện, đột nhiên cảm thấy thân thể run lên, cơ thể rùng mình.

- Lại quên sự tình đột phá...

Nuốt xong Hàn Băng linh dịch, còn chưa kịp tu luyện, Phí sư liền đến tìm hắn nói chuyện, nói xong rồi, chưa kịp tu luyện, anh vợ liền xuất hiện, lôi kéo hắn vội vã rời khỏi.

Người bình thường, cho dù là thiên tài của Băng Nguyên cung, dùng một ngụm Hàn Băng linh dịch cũng sẽ thành băng côn, Trương Huyền một hơi nuốt ba bình, đổi lại những người khác khẳng định đã sớm chết rét, hắn nắm giữ Thiên Đạo chân khí, dù có khả năng chống lại, thế nhưng không kiên trì được bao lâu, cần mau chóng hóa giải mới được.

Hiện tại khí tức băng hàn phát tác, cảm thấy không đúng, hàn khí càng ngày càng hung mãnh, nội tạng giống như sắp bị đông lại, cả người không ngừng run rẩy.

- Không được, phải nhanh chóng đột phá, chỉ tu luyện mới có thể hóa giải...

Biết tiếp tục như vậy, khẳng định sẽ bị chết cóng, lông mày nhảy một cái, Trương Huyền vội vàng vận chuyển chân khí trong cơ thể, hóa giải hàn ý, chuyển hóa thành chân khí, xung kích bình cảnh tu vi.

- Ngươi làm gì?

Cảm nhận được trong cơ thể hắn biến hóa, Lạc Huyền Thanh dừng bước, nhíu mày.

- Ta muốn... Tu luyện!

Bờ môi Trương Huyền run rẩy nói.

Hàn khí đã xâm nhập thân thể của hắn, đã sắp không chống lại được, nói chuyện cũng có chút run rẩy, khó mà nói rõ.

- Lúc này không thể tu luyện? Ta tìm ngươi là có chuyện xảy ra, sau này có nhiều thời gian tu luyện!

Còn tưởng rằng đại sự gì, nghe được muốn tu luyện, Lạc Huyền Thanh khoát tay áo:

- Mau đi theo ta, được rồi, ngươi đi quá chậm, ta kéo ngươi phi hành!

Trương Huyền còn chưa kịp giải thích, liền cảm thấy thân thể bị một cỗ lực lượng bao bọc, hô một cái, giống như xuyên qua thời không, thẳng tắp bay tới đằng trước.

Ô ô ô!

Bốn phía tiếng gió rít gào, Trương Huyền chỉ cảm thấy trong mắt, ánh sáng không ngừng lóe lên, không biết tốc độ phi hành nhanh bao nhiêu, thậm chí vượt qua Thiên Đạo thân pháp của hắn.

- Không hổ là thiên tài Lạc gia...

Trong lòng Trương Huyền cảm khái.

Vị anh vợ này, là ca ca của Nhược Hi, khẳng định nắm giữ không gian càng thêm lợi hại hơn người bình thường, tốc độ không cần phải nói.

Dù hắn tu luyện Diễn Không thiên thư, càng có võ kỹ Hành Giả Vô Cương, nhưng bị tu vi hạn chế, tốc độ chân chính vẫn hơi không bằng.

- Trước mặc kệ, nắm chặt thời gian tiêu hóa năng lượng trong Hàn Băng linh dịch, nếu không khẳng định sẽ bị đông cứng, coi như không chết cũng vô cùng phiền phức...

Biết bây giờ không phải là thời điểm khiếp sợ, lại không để ý tới đối phương lôi kéo, Trương Huyền vội vàng nhắm mắt lại, liều mạng tiêu hóa năng lượng hàn băng trong cơ thể.

Nương theo năng lượng luyện hóa càng ngày càng nhiều, chân khí tiêu hao sạch sẽ càng ngày càng hùng hậu, cấp bậc cũng đang thong thả tăng thêm.

Đang không ngừng tu luyện, cảm thấy hàn khí trong cơ thể dần dần tan rã, chỉ cảm thấy thân thể chấn động, ngừng lại.

Xuất hiện ở trước mi mắt, không phải kiến trúc Thánh Tử điện quen thuộc, mà là một đồng ruộng trống trải.

Mình bị khóa ở trong một đoàn chân khí, Lạc Huyền Thanh đang đứng ở cách đó không xa, hai tay chắp sau lưng, không biết nghĩ cái gì.

- Đại cữu... Lạc huynh, đây là nơi nào? Dẫn ta tới nơi này làm gì?

Bờ môi bị đông cứng đến run rẩy, Trương Huyền nhịn không được hỏi.

- Đừng nói chuyện!

Lạc Huyền Thanh khoát tay áo.

- Ta...

Trương Huyền không hiểu ra sao.

Đưa hắn đến nơi này, cái gì cũng không nói, bản thân hỏi một chút, còn bảo không nên nói chuyện, người này đến cùng muốn làm gì?

Ô ô ô!

Trương Huyền khó hiểu, đang không biết như thế nào cho phải, liền nghe một thanh âm nghẹn ngào vang lên, giống như quỷ mị, chợt gần chợt xa.

- Này!

Lạc Huyền Thanh hừ lạnh một tiếng, tiến về phía trước một bước.

Ầm ầm!

Khí tức cường đại từ trong cơ thể bay lên, Trương Huyền lập tức cảm thấy không gian trước mắt giống như bị thứ gì dẫn dắt bóp méo, thần trí của mình cũng giống như thời gian nháy mắt biến mất, đi vào hư không không biết tên, không nhận bản thân khống chế.

- Đây là Nhập Hư cảnh?

Con ngươi Trương Huyền co rụt lại.

Thánh Vực thất trọng Nhập Hư cảnh, không chỉ lĩnh vực trở nên khó đoán, càng quan trọng hơn là, sáng lập môi trường hư không thuộc về mình, ở đây, chỉ cần đối phương không nguyện ý, thần thức cũng không thể thăm dò, khó mà tìm được.

Trước mắt Lạc Huyền Thanh là loại tình huống này, thần trí của mình rơi vào bên cạnh đối phương, thật giống như rơi vào hòn đá trong nước bùn, thời gian nháy mắt liền cắt đứt liên hệ, không cảm ứng được thứ gì.

Thần thức không cách nào cảm ứng, biết rõ Lạc Huyền Thanh ngay ở trước mặt, nhưng giống biến mất, căn bản không phát hiện được.

Cường giả Nhập Hư cảnh, bản thân nắm giữ hư không thuộc về mình, thật muốn che giấu, thần thức cùng mắt thường đều không thể quan sát, trừ khi tu vi không kém đối phương bao nhiêu, nếu không, tìm cũng không tìm dc!

- Minh Lý Chi Nhãn!

Rõ ràng điểm ấy, Trương Huyền không để ý tới tiếp tục tu luyện, trong mắt xuất hiện hoa văn, lần nữa nhìn sang.

Phần phật!

Lạc Huyền Thanh trước đó biến mất xuất hiện ở trước mắt, dù có chút mơ hồ, cũng đã không phải không nhìn thấy nữa.

Ầm ầm!

Minh Lý Chi Nhãn chiếu rọi, anh vợ như đang cùng người nào chiến đấu, năng lượng to lớn tán loạn bốn phía, cả đồng ruộng đều nhấc lên.

Không thể không nói, dù vị anh vợ này thô bạo, làm việc lỗ mãng, nhưng sức chiến đấu lại quả thực không giả, thực lực của hắn bây giờ toàn bộ gộp lại, cũng khẳng định không phải đối thủ.

- Ngoan Nhân, ngươi đánh thắng được hắn không?

Trong lòng hơi động, nhịn không được hỏi.

Ngoan Nhân từng nói qua, cường giả Thánh Vực thất trọng không phải đối thủ, thực lực của anh vợ cũng đạt tới loại cảnh giới này, có thể chiến

thắng hay không?

- Thánh Vực thất trọng bình thường, ta có thể nhẹ nhõm ngược sát, nhưng vị này... Không phải đối thủ!

Ngoan Nhân có chút xấu hổ nói.

Dù hắn thôn phệ ý niệm của Ngoan Nhân ở đầm lầy Tề Bắc, có tiến bộ cực lớn, nhưng đối phó Thánh Vực thất trọng bình thường còn được, Lạc Huyền Thanh là thiên tài hạch tâm nhất của Lạc gia, càng là phá hư vương người người sợ hãi của Thánh Tử điện... Coi như tăng thêm không ít lực lượng, cũng không phải đối thủ.

- Còn tưởng rằng Thánh Vực thất trọng thật cũng không phải đối thủ chứ...

Trương Huyền nhếch miệng.

Lúc người này mới vừa tỉnh, cưa bom thổi mìn vang cả trời, còn tưởng rằng thật rất lợi hại, có khả năng uy phong giống như anh vợ, hiện tại xem ra, suy nghĩ nhiều...

- Cái này...

Nghe được hắn không vui, Ngoan Nhân vội vàng nói:

- Chủ nhân, chỉ cần ngươi để cho ta nuốt chữ Trí kia, ta tuyệt đối có thể nhẹ nhõm đánh bại người này! Để cho ta nuốt thêm chữ Nghĩa, Thánh Vực bát trọng cũng có thể chiến một trận, lại nuốt chữ Nhân, Thánh Vực cửu trọng cũng chưa chắc có thể thắng ta...

- Được rồi, đừng khoác lác, mấy cái chữ kia, nghĩ cũng đừng nghĩ!

Trong lòng khinh bỉ một chút, Trương Huyền cẩn thận nói.

Đây chính là bảo vật Khổng sư lưu cho Thánh Tử điện, chuyên môn trấn áp số mệnh, ngươi mở miệng thôn phệ, ngậm miệng thôn phệ... Lá gan

thật là lớn!

Bất quá, suy nghĩ một chút cũng có thể rõ ràng, người này là cường giả siêu cấp lúc trước ngay cả Khổng sư cũng vây khốn thật nhiều ngày không thể chạy trốn, đương nhiên không có sợ hãi Khổng sư giống những người khác.

- Vâng...

Bị trách mắng, Ngoan Nhân không dám nói lời nào, Trương Huyền lần nữa nhìn về phía trước.

- Ha ha, không hổ là thiên tài Lạc gia, thực lực quả nhiên mạnh mẽ, lời mời của ngươi, ta tiếp!

Phần phật!

Tình cảnh thấy không rõ trước mắt khôi phục lại, sau đó Trương Huyền liền thấy, bên cạnh Lạc Huyền Thanh nhiều ra một người lùn, chỉ cao bằng một nửa đối phương, làn da đen kịt, tựa như than đen, hai mắt lại mang theo hào quang chói sáng, như bất cứ lúc nào cũng sẽ xé rách không khí.

Đồng ruộng cách đó không xa, bị giao chiến vừa rồi xé rách ra mấy cái hố to, còn có khe rãnh rất sâu, nếu không phải vừa rồi tận mắt thấy nơi này cực kỳ bằng phẳng, đều sẽ nghi ngờ đến sơn mạch địa thế hung hiểm gì.

- Cũng là cường giả Thánh Vực thất trọng!

Trong lòng Trương Huyền run lên.

Dù không nhìn ra tu vi của đối phương, nhưng có thể cùng Lạc Huyền Thanh đại chiến, hơn nữa đánh bất phân thắng bại, nói rõ sức chiến đấu tuyệt đối không kém gì Thánh Vực thất trọng.

- Đây là ai? Dẫn hắn tới làm cái gì?

Hắn nhìn thấy đối phương, người lùn cũng nhìn lại, nhíu mày.

- Hắn là...

Lạc Huyền Thanh đang muốn nói chuyện, ngay sau đó nghe được trên bầu trời có tiếng hạc ré, ngay sau đó liền thấy một tiên hạc to lớn nhanh chóng bay tới.

Tiên hạc này cũng không phải là màu trắng, mà giống như Phượng Hoàng, đuôi mang theo lông vũ bảy màu, như có hỏa diễm ở phía trên lưu chuyển.

- Là... Thất Thải Thiên Hạc!

Vẻ mặt Trương Huyền ngưng trọng, tràn đầy khiếp sợ.

Con tiên hạc này, hoàn toàn khác biệt những gia hỏa vụng về lúc trước hắn đánh đàn thu hút, là một Thượng Cổ Thánh thú… Thất Thải Thiên Hạc, coi như không cần tu luyện, trưởng thành cũng sẽ nắm giữ sức chiến đấu Thánh Vực thất trọng!

- Hai người các ngươi tới rất sớm ah!

Đang khiếp sợ, một thanh âm vang lên, ngẩng đầu nhìn lại, lúc này mới phát hiện, trên lưng hạc đứng một thanh niên.

Bộ dáng chừng ba mươi tuổi, nhưng cả người mập mạp, dáng người cũng cực kỳ đồ sộ, so với Lạc Huyền Thanh còn cao hơn một cái đầu, Tôn Cường ở trước mặt đối phương, quả thực giống như hài đồng, so sánh với nhau, sẽ có vẻ gầy không thể lại gầy hơn.

- Con Thất Thải Thiên Hạc này có thể chở được hắn, cũng không dễ dàng a...

Trong lòng Trương Huyền âm thầm cảm khái.

Mập như vậy, có thể nói lần đầu tiên trong đời thấy được, Thất Thải Thiên Hạc lại có thể chở đi, phi hành bốn phía, thật rất không dể dàng.

- Không phải chúng ta tới sớm, là ngươi tới muộn, xuống đây đi!

Lạc Huyền Thanh có chút tức giận, hừ lạnh một tiếng, bàn tay lần nữa nâng lên, lăng không trảo một cái.

Không gian bốn phía lần nữa vặn vẹo, tiên hạc trên bầu trời giống như đụng đầu vào vách tường, lảo đảo, bất cứ lúc nào cũng sẽ rơi xuống.

- Ha ha, ngươi vận dụng không gian quả thực lợi hại, có điều muốn làm tổn thương ta, không dễ dàng như vậy!

Người béo nhẹ nhàng cười một tiếng, cũng không tránh né, đột nhiên bàn chân đạp mạnh, từ trên lưng hạc lên nhảy xuống.

Hô hô hô hô!

Cái nhảy này của hắn, trọng lượng bản thân cộng thêm quán tính, tốc độ nháy mắt liền đạt đến đỉnh phong, thậm chí vượt qua tốc độ thanh âm.

Răng rắc!

Thân thể mập mạp mạnh mẽ đâm vào trên không gian giam cầm, vết rách to lớn xuất hiện, nổ vang một tiếng, không gian vỡ vụn, Lạc Huyền Thanh lui về phía sau mấy bước.

Ầm!

Người béo rơi trên mặt đất, đập ra một cái hố to.

Một đám quái nhân (2)

dtv-ebook.com

- Cái này...

Khóe miệng Trương Huyền giật một cái.

Tu vi đạt tới Hóa Phàm, độ cao bình thường liền ngã không chết, gia hỏa mập mạp này, thực lực rõ ràng không kém Lạc Huyền Thanh, dựa theo tình huống bình thường, từ trên lưng hạc rơi xuống, chắc chắn sẽ không có việc gì, nhưng ở trên không trung tăng tốc, cứ thế đụng nát phong ấn, lại thêm đập ra một cái hố to, tốc độ nhanh chóng từ trên mấy vạn mét không trung rơi xuống.

Loại tình huống này, so với một ngọn núi lớn đập ở trên đầu, uy lực còn lớn hơn nhiều lắm, để hắn không nhịn được nghi ngờ, có thể chết tại chỗ hay không!

Thật muốn như vậy, liền cười chết người ta rồi.

Bất quá trong lòng khiếp sợ không có quá lâu, thân ảnh như núi của mập mạp liền từ trong hố lớn bò ra, vai run lên, bụi đất trên người dồn dập rơi xuống, vậy mà một chút tổn thương cũng không có, giống như vừa rồi té xuống đất, không phải hắn, mà là người khác vậy.

- Phòng ngự thật mạnh!

Trương Huyền líu lưỡi.

Ngũ Diệu kim thân của hắn đạt tới đỉnh phong nhất, thân thể có thể so với Thánh khí trung phẩm, nhưng nếu dựa theo tốc độ vừa rồi của đối phương lao xuống, cũng sẽ bị rơi lục phủ ngũ tạng nứt toác, miệng phun máu tươi, coi như không chết, nửa cái mạng cũng mất... Đối phương lại

chẳng có chuyện gì, đơn thuần thân thể, so với hắn cũng cường đại hơn không biết bao nhiêu lần!

Đáng sợ!

- Vị này... Là ai? Chưa bao giờ thấy qua ah!

Run tro bụi xong, nhìn về phía Trương Huyền, khóe miệng nứt ra hỏi:

- Bị giam cầm lại, trong cơ thể hình như có chút không đúng, chẳng lẽ đắc tội ngươi, bị bắt tới? Có cần ta giúp một tay, một cái mông ngồi chết đối phương hay không? Có thể được ta ngồi chết, cũng rất vinh hạnh nha...

Trên đầu Trương Huyền tràn đầy hắc tuyến.

Mập mạp này yêu thích, như thế nào giống Kim Nguyên đỉnh như vậy, đều ưa thích ngồi lên người khác?

- Vị này là ta chuyên môn mời tới!

Sợ người này thật ngồi chết Trương Huyền, Lạc Huyền Thanh vội vàng khoát tay áo nói.

- Mời tới?

Người béo cùng người lùn đều có chút không tin.

Tính cách của Lạc Huyền Thanh, bọn họ biết, có thể ở Thánh Tử điện quấy đến long trời lở đất, cao ngạo đến cực điểm, không phục ai cả, chuyên môn mời một người hai mươi tuổi, tu vi chỉ có Xuất Khiếu cảnh sơ kỳ... Lai lịch ra sao?

- Đúng vậy...

Lạc Huyền Thanh gật đầu, định giới thiệu, chỉ thấy một đoàn sương mù nhàn nhạt, chẳng biết lúc nào bao phủ bốn phía, ngay sau đó một thanh âm câu hồn phách người vang lên.

- Nhất khúc đoạn nhân tràng, thiều hoa tẫn khứ lệ mãn thường. Chư vị đợi lâu...

Thanh âm phiêu hốt, như vang lên ở bên tai, lại như xuất hiện ở sâu trong linh hồn, làm cho không người nào có thể cự tuyệt.

Vẻ mặt của Lạc Huyền Thanh, người béo cùng người lùn đều ngưng trọng lên, chân khí trong cơ thể sôi trào, trên đầu toát ra khói trắng, tựa hồ chống cự thanh âm này công kích.

- Là Ma âm!

Trương Huyền cũng âm thầm cảnh giác.

Dù vận chuyển Thiên Đạo chân khí, lực ảnh hưởng của Ma âm đối với hắn không tính quá lớn, nhưng mà hơi không cẩn thận, vẫn rất dễ dàng bị mê hoặc, sinh ra tâm ma. Tâm ma của hắn đã đủ nhiều, tạm thời còn không muốn thu nữa.

- Bích Hồng Âm, lâu như vậy không gặp, thủ đoạn của ngươi dường như không cao minh bao nhiêu nha?

Cảm nhận được thanh âm công kích càng ngày càng mãnh liệt, trên mặt Lạc Huyền Thanh không vui, quát lạnh một tiếng.

- Không cao minh, vậy liền thử một chút...

Thanh âm đột nhiên biến hóa, cho người ta một loại cảm giác như yêu như mị, sương mù tăng lên không ít, tựa như có tầng tầng Quỷ Ảnh, làm người chấn động cả hồn phách, để cho tinh lực của người ta rất khó tập trung.

- Thử một chút liền thử một chút, còn tưởng rằng ta sợ ngươi sao?

Lạc Huyền Thanh bước ra một bước, bàn chân tiếp xúc mặt đất, tựa như cắm rễ ở trên đại địa, phát ra thanh âm nổ vang tựa như trống lớn.

Chân khí bắn nhanh, tạo thành một mặt trời chói mắt, để cho con mắt người ta không mở ra được.

Quang mang phân tán bốn phía, sương mù bị đuổi tản ra không ít, hai mắt của hắn mở to, tựa như đèn lồng, lăng không trảo một cái.

Bầu trời lập tức xuất hiện một chưởng ấn to lớn, bao trùm chừng hơn mười mẫu, lực lượng hùng hồn không ngừng xoay quanh, không gian trên đồng ruộng đều bị ngưng kết, như bất cứ lúc nào cũng sẽ sụp đổ.

- Lực khống chế không gian thật mạnh, một đoạn thời gian không thấy, không nghĩ tới ngươi tiến bộ lớn như thế...

Ma âm phát ra kêu rên, như hai bên giao thủ ăn một chút thiệt ngầm.

- Đó là đương nhiên, không có khả năng chỉ có ngươi tiến bộ, ta lại không tiến bộ nha!

Lạc Huyền Thanh thu tay, trở lại trước mặt Trương Huyền.

Xì xì xì xì...

Sương mù tụ tập, một bóng hình xinh đẹp chậm rãi xuất hiện ở trước mặt mọi người.

Là một nữ tử dung mạo cực đẹp, dáng người cao gầy, nhất là đôi chân dài thẳng tắp, chiều cao lại không dưới Trương Huyền.

Tu luyện Thiên Đạo kim thân, không chỉ làn da của Trương Huyền trở nên càng thêm trơn mềm, tựa như hài nhi, dáng người cũng cực kỳ hoàn mỹ, ít nhất đạt đến 1m8 trở lên. Độ cao như thế, ở trong nam tử cũng không tính thấp, không nghĩ tới vị nữ tử này, vậy mà còn cao hơn hắn, để cho người ta kinh ngạc.

- Người đến đông đủ, ta giới thiệu cho các ngươi một chút.

Thấy nàng tới, Lạc Huyền Thanh không nói thêm gì nữa, nhìn quanh một vòng:

- Vị này là Trương Huyền Trương sư, là tân sinh năm nay Thánh Tử điện mới thu, hôm qua hai ta lần đầu tiên gặp mặt.

- Lạc Huyền Thanh, ngươi mang một tân sinh làm gì?

- Thực lực của tân sinh ngươi cũng không phải không biết, dẫn đi chẳng phải cản trở sao?

- Chỗ kia nguy hiểm như thế, mang một người tu vi Xuất Khiếu cảnh sơ kỳ đi qua, muốn làm gì? Họ Trương, chẳng lẽ là một thiên tài nào đó của Trương gia, bất quá... Ngươi không phải rất chán ghét người Trương gia sao?

...

Nghe nói chỉ là tân sinh, ba người đều nhíu mày.

Khó trách bộ dáng như thế, thực lực của bọn hắn đều đạt đến Thánh Vực thất trọng, đối phương mang đến một Thánh Vực ngũ trọng sơ kỳ... Khó tránh khỏi sẽ cảm thấy khó tin.

- Không nên xem thường Trương sư, mặc dù tuổi tác không lớn, lại là một Trận Pháp đại tông sư đỉnh phong, tốc độ bày trận nhanh chóng khoáng cổ tuyệt kim. Thậm chí Trận Pháp sư bát tinh đỉnh phong, cũng xa xa không bằng...

Lạc Huyền Thanh nói.

Tốc độ bày trận của đối phương nhanh hơn hắn không biết gấp bao nhiêu lần, dù chuyện ngày hôm qua có chút mất hứng, nhưng trong lòng vẫn cực kỳ bội phục.

- Trận pháp?

Trương Huyền giờ mới hiểu được.

Còn tưởng rằng tìm hắn đến, là biết sự tình của mình cùng Lạc Nhược Hi, xem ra không phải là chuyện như vậy.

Hắn là hôm qua thời điểm khảo hạch Trận Pháp sư bát tinh, thấy được trình độ trận pháp của mình, nên chuyên môn mời tới, cùng mấy người kia chung một chỗ tham dự một loại thí luyện hoặc khảo hạch nào đó.

- Một tân sinh chỉ có Xuất Khiếu cảnh sơ kỳ, tốc độ bày trận nhanh hơn Trận Pháp sư bát tinh đỉnh phong, ngươi sẽ không nhìn lầm chứ?

Người lùn nhíu mày, có chút không tin.

Hai người khác cũng nghi ngờ nhìn qua.

Trận Pháp sư xem như chức nghiệp thượng cửu lưu, có yêu cầu tu vi cực cao, thực lực không đủ, liền không cách nào bố trí. Tiểu nhân vật Xuất Khiếu cảnh sơ kỳ được đánh giá như vậy, làm sao có thể?

- Thế nào, lời của ta cũng không tin?

Lạc Huyền Thanh có chút không vui:

- Ta và hắn đồng thời khảo hạch Trận Pháp sư bát tinh, ta còn không có xem xong trận đồ, hắn đã bố trí ra trận pháp, không phải như vậy, các ngươi cảm thấy ta sẽ mời hắn tới?

- Ngươi chưa xem xong trận đồ, hắn liền bố trí ra trận pháp?

Ba người đều sững sờ, lộ ra vẻ khó tin.

Thân là cường giả Thánh Vực thất trọng, nguyên thần củng cố, thần thức mạnh mẽ, một ít bí tịch công pháp, chỉ cần không phải quá mức phức tạp, quét mắt một vòng liền có thể ghi nhớ. Ngay cả nhìn cũng chưa nhìn xong, đối phương liền bố trí ra trận pháp, cái kia là nhanh như thế nào?

- Ta cũng hơi nghiên cứu trận pháp, đã như vậy, không bằng để cho ta thử một chút...

Bích Hồng Âm vuốt lọn tóc, cười một tiếng.

Hô!

Trương Huyền còn không kịp phản ứng liền cảm thấy thấy hoa mắt, lực lượng giam cầm ở chung quanh thân thể lập tức biến mất không thấy gì nữa, cả người tựa như lâm vào một trận pháp nào đó, bốn phía đen kịt, âm phong gào thét, đồng thời một cỗ áp lực tinh thần cực mạnh cuốn tới, để cho người ta đau đầu muốn nứt.

- Người này không chỉ am hiểu Ma âm, đối với trận pháp cũng có nghiên cứu rất sâu...

Nắm đấm của Trương Huyền căng thẳng.

Người này vừa xuất hiện, bốn phía dâng lên sương mù dày đặc, liền biết tất nhiên là sử dụng một loại trận bàn lợi hại nào đó, nếu không sẽ không có hiệu quả như thế. Có thể trong nháy mắt kích hoạt trận bàn, vây khốn mọi người, nói rõ trình độ trận pháp ít nhất đạt đến bát tinh.

- Bích Hồng Âm, ngươi muốn làm gì?

Không nghĩ tới nàng đột nhiên ra tay, Lạc Huyền Thanh tức giận, đang muốn tiến lên ngăn cản, liền cảm thấy cánh tay căng thẳng, bị người giữ chặt.

- Yên tâm, nàng có chừng mực... Để nàng thử một chút, nếu không xem như chúng ta cũng sẽ không tin!

Nói chuyện chính là người béo.

Rất hiển nhiên, hắn cũng có chút không phục Trương Huyền, muốn mượn tay Bích Hồng Âm nhìn xem đối phương đến cùng nắm giữ dạng năng lực gì.

- Cái này... Cũng tốt!

Dừng lại một chút, dù Lạc Huyền Thanh không vui, nhưng vẫn gật đầu.

Mấy vị này là hảo hữu nhiều năm của hắn, mặc dù lẫn nhau không chịu thua, nhưng làm việc lại rất đúng mực, không có khả năng vô cớ hại người.

- Lạc Huyền Thanh nói ngươi nghiên cứu trận pháp rất cao minh, đây là ta chuyên môn mời Trận Pháp sư bát tinh thượng phẩm chuyên môn đúc thành, cho ngươi hai canh giờ, nếu như có thể phá vỡ, nói rõ có tư cách cùng chúng ta chung một chỗ...

Không biết tình huống bên ngoài, Trương Huyền bị bao vây ở trong trận pháp, ngay sau đó nghe được một thanh âm nhàn nhạt.

- Hai canh giờ phá vỡ?

Trương Huyền bất đắc dĩ.

Hắn chỉ là đi lớp tinh anh báo danh, liền bị Lạc Huyền Thanh bắt tới, hiện tại bị khảo nghiệm... Suy nghĩ một chút cũng không khỏi tâm tắc. Ngươi cho rằng ta muốn gia nhập các ngươi?

Bất quá nếu anh vợ tự mình mời, hơn nữa khẳng định năng lực của mình như thế, thì không thể hao tổn mặt mũi của hắn. Nếu không Lạc Nhược Hi sẽ không bỏ qua mình.

- Thiếu hụt!

Rõ ràng điểm ấy, hắn cũng lười nhác nhiều lời, trong mắt lóe sáng, một quyển sách đã xuất hiện ở trong óc.

- Trận bàn rất rác rưởi a, nhiều thiếu sót như vậy...

Nhìn nội dung một chút, Trương Huyền nhếch miệng.

Đối phương nói mời Trận Pháp sư bát tinh thượng phẩm chuyên môn đúc thành, còn tưởng rằng cao minh cỡ nào, hiện tại xem ra, cũng không có chuyện như vậy a...

- Hết thảy có một trăm ba mươi tám loại phương pháp giải quyết...

Tính toán một chút, rất nhanh được ra kết luận.

Học tập xong thư tịch Trận Pháp sư bát tinh, trình độ trận pháp của hắn sớm đã đạt đến bát tinh đỉnh phong, thậm chí không kém một chút Trận Pháp sư cửu tinh sơ kỳ. Biết sơ hở, lại lý giải trận pháp như vậy, phá giải một cái trận bàn, cực kỳ đơn giản.

- Vậy liền để anh vợ vui vẻ a... Dùng phương pháp trực tiếp nhất, nhanh nhất đi!

Trầm ngâm một chút, Trương Huyền có biện pháp. Chọn tốt một phương pháp, đang định áp dụng, đột nhiên cảm thấy thân thể cứng ngắc, tất cả kinh mạch trong cơ thể bị đông cứng.

- Nguy rồi, tai hoạ ngầm của Hàn Băng linh dịch còn không có đi qua.

Lôi kiếp đơn giản

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Nuốt vào ba bình Hàn Băng linh dịch, chưa kịp luyện hóa, Phí sư liền đến tâm sự, tiếp lấy anh vợ đưa hắn đến nơi này, dù trên đường hóa giải một bộ phận, nhưng vẫn có phần lớn lực lượng lưu lại trong cơ thể.

Chỉ khoanh chân ngồi dưới đất, không có vấn đề quá lớn, nhưng vừa muốn vận dụng lực lượng phá giải trận pháp, nhất thời tạo đến phản phệ. Vẻ mặt trắng bệch, thân thể không ngừng run rẩy, Trương Huyền chỉ cảm thấy lục phủ ngũ tạng giống như biến thành băng, toàn bộ đông cứng cùng một chỗ, ngay cả chân khí cũng giống như có chút không khống chế nổi.

- Trước không thể phá trận... Nếu không có thể sẽ chết cóng ở đây!

Trong lòng Trương Huyền run lên.

Vốn còn nghĩ làm sao phá giải trận pháp, biểu hiện ra cho Lạc Huyền Thanh nhìn một chút, lưu cái ấn tượng tốt, hiện tại xem ra, căn bản làm không được.

Không nhanh chóng luyện hóa linh dịch trong cơ thể, bỏ phí nhiều đồ tốt như vậy là chuyện nhỏ, làm không cẩn thận, còn có thể xảy ra tai hoạ ngầm, để thân thể xuất hiện biến cố không được khống chế.

- Luyện hóa!

Biết sự tình không thể chần chờ, hít sâu một hơi, vừa mới ngưng tụ Thiên Đạo chân khí lần nữa tụ lại, mượn nhờ băng hàn linh lực cuộn trào mãnh liệt, tiến hành chạy nước rút xông phá bình cảnh.

Thiên Đạo chân khí, không có bất kỳ thuộc tính gì, không chỉ có thể hóa giải tất cả kịch độc trong thiên hạ, thậm chí ngay cả Sát Lục chân khí của Dị Linh tộc cũng có thể mô phỏng giống như đúc, để lúc trước Thanh Diệp Vương, Kim Diệp Vương không thể phát giác.

Nguyên nhân chính là có năng lực này, Băng Nguyên cung cũng sợ hãi Hàn Băng linh dịch, đối với hắn mà nói, không tính là gì.

Cô cô cô cục cục!

Chân khí vận chuyển rất nhanh, lúc đầu thân thể cứng ngắc, lần nữa hòa tan ra, chân khí hùng hồn bỗng nhiên đánh tới bình cảnh.

Răng rắc!

Răng rắc!

Xuất Khiếu cảnh trung kỳ ràng buộc, nhất thời bị xé rách, chân khí tiếp tục tuôn ra, lực lượng kéo lên.

Linh khí dồi dào, lại thêm Trương Huyền sớm đã có phương pháp đột phá Xuất Khiếu cảnh, nghiên cứu không biết bao nhiêu năm, xe nhẹ đường quen, Thiên Đạo chân khí giống như quả cầu tuyết, nương theo thời gian trôi qua, hội tụ càng lớn, đột phá Xuất Khiếu cảnh trung kỳ không đủ năm cái hô hấp, hậu kỳ ràng buộc cũng thuận lợi phá tan.

Mười cái hô hấp sau, đã đạt đến Xuất Khiếu cảnh đỉnh phong.

Hô!

Liên tục đột phá ba tiểu cấp, lúc này linh lực của Hàn Băng linh dịch mới chậm rãi tiêu tán, tiêu hao hầu như không còn, không còn uy lực.

- Thành công...

Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, mắt sáng rực lên.

Không hổ là bảo bối của Băng Nguyên cung, đồ vật Trần Nhạc Dao cũng không nguyện ý từ bỏ, dùng để đột phá, quả nhiên làm ít công to, thế như chẻ tre.

- Nếu như đã đột phá, vậy liền trực tiếp độ lôi kiếp đi!

Đạt tới Xuất Khiếu cảnh đỉnh phong, Trương Huyền không chần chờ nữa.

Ầm ầm!

Lôi vân bị thu hút tới, tản mát ra lực lượng dữ tợn.

Đạt tới Xuất Khiếu cảnh, chỉ cần không tận lực che lấp tu vi, liền có thể dẫn tới lôi kiếp, hơn nữa kiếp số lớn nhỏ, sẽ căn cứ thực lực bản thân tiến hành biến hóa. Thực lực càng mạnh, lôi kiếp sẽ càng khủng bố hơn... .

- Lạc Huyền Thanh, đã ngươi tôn sùng Trương Huyền này như vậy, vậy ngươi đoán xem, hắn đại khái bao lâu có khả năng phá vỡ trận bàn của Bích Hồng Âm?

Người béo nói, còn nâng bụng của mình, miễn cho nó rơi xuống trên mặt đất, cười khanh khách nhìn qua.

- Trận bàn của Bích Hồng Âm là cấp tám trung kỳ, muốn phá giải... Khả năng cần tiêu tốn một phen tay chân!

Dừng lại một chút, Lạc Huyền Thanh nói:

- Ta suy đoán, cần ít nhất nửa canh giờ!

Phá trận đơn giản hơn bày trận một chút, có khả năng trong mấy hơi thở bố trí ra một trận pháp cấp tám, cho dù là cấp thấp nhất, trình độ trận

pháp cũng cực cao, coi như trận bàn của Bích Hồng Âm lợi hại, hắn thấy, hắn cũng có thể làm được. Bất quá, lần đầu tiên tiếp xúc trận bàn lợi hại như thế, làm sao cũng cần nửa canh giờ, thậm chí càng lâu.

- Nửa canh giờ? Ngươi rất tin tưởng hắn nha. .. Bất quá, ta cảm thấy rất khó làm được!

Người lùn cười nhạo một tiếng, lắc đầu:

- Trận pháp của Bích Hồng Âm ngươi cũng không phải không biết, xen lẫn Ma âm cùng nguyên thần công kích, bị nhốt trong đó, tinh thần không thể tập trung, muốn phá trận, nào có đơn giản như vậy! Coi như Trận Pháp sư bát tinh thượng phẩm, muốn thành công, không có hai ba canh giờ cũng làm không được, vị này, coi như lợi hại giống như ngươi nói, không có một canh giờ, là không thể hoàn thành!

- Các ngươi vẫn quá tin tưởng hắn, ta cảm thấy, còn chưa chắc có khả năng thành công!

Người béo lắc đầu.

Thân là cường giả Thánh Vực thất trọng, kiến thức rộng rãi, Trận Pháp sư lợi hại không biết gặp bao nhiêu, biết năng lực của đối phương là cái gì.

Bích Hồng Âm không chỉ thực lực Ma âm đạt tới đỉnh phong, trận pháp cũng cực mạnh, hai hai kết hợp, mặc dù chỉ là trận bàn cấp tám trung phẩm, nhưng uy lực lại cường đại hơn thượng phẩm không ít. Lần đầu tiên tiếp xúc, có thể trốn ra được hay không cũng rất khó nói, chớ nói chi là một hai canh giờ liền triệt để phá giải.

- Cái này...

Nghe hai người nói, Lạc Huyền Thanh cũng mất đi lòng tin trước đó.

Bày trận nhanh, dính dáng rất nhiều phương diện, có thể là thiên phú mạnh mẽ, nhìn thấy trận pháp liền có thể trong nháy mắt suy đoán ra tiết

điểm bố trí, một lần thành công.

Cũng có thể là nhiều lần luyện tập, trận pháp nhập môn cấp tám kia, hắn chưa thấy qua, không có nghĩa là đối phương chưa thấy qua. Nếu như trước kia thấy qua, hơn nữa luyện tập nhiều lần, rất nhanh bố trí thành công, cũng là chuyện đương nhiên.

Ầm ầm!

Đang lo lắng, liền cảm thấy trận pháp trước mắt lay động kịch liệt, như có một đoàn năng lượng to lớn nhanh chóng kéo lên. Duy trì được 20 cái hô hấp, ngay sau đó liền thấy bầu trời đen lại, một cỗ lực lượng khiến người ta run sợ từ phía trên cuốn tới.

Tình huống trong trận pháp, có sương mù dày đặc không cách nào dò xét, nhưng lôi vân huyền phù ở trên đỉnh đầu, để bọn hắn không khỏi rùng mình.

- Chuyện gì xảy ra?

Bích Hồng Âm chủ trì trận pháp cũng có chút dại ra.

Nàng chỉ là duy trì trận pháp, khảo nghiệm năng lực phá trận của đối phương một chút, không có phạm vào sai lầm gì nha, cũng không có làm điều ác, sao lại gặp phải sét đánh?

Không đến mức ác như vậy a!

Nàng duy trì trận pháp, chỉ là truyền chân khí vào trận bàn, không có nhìn kỹ tình huống trong trận pháp, cũng không biết thanh niên bên trong, ngắn ngủi hai mươi cái hô hấp, liền từ Xuất Khiếu cảnh sơ kỳ đạt đến đỉnh phong, càng không có nghĩ tới lôi kiếp là người sau dẫn tới.

- Đáng ghét!

Chần chờ một chút, thấy lực lượng sấm sét đánh đến trận bàn, bất cứ lúc nào cũng sẽ đánh nó nát bấy, nữ tử xiết chặt nắm đấm, đột nhiên công

kích qua.

Ầm ầm!

Lực lượng còn chưa tới trước mặt mây đen, một đạo lôi điện to hơn eo người thẳng tắp rơi xuống.

Răng rắc!

Mang theo uy lực vô cùng lớn, cùng khí tức đâm thủng bầu trời trút xuống, lôi điện chỉ nháy mắt liền nuốt chửng lực lượng công kích của nàng.

Xì xì xì xì...

Trong nháy mắt, Bích Hồng Âm bị điện giật đến toàn thân cứng ngắc, tóc dựng lên, mặt mũi cháy đen, không còn chút quyến rũ như vừa rồi.

Dù thực lực của nàng đạt đến Thánh Vực thất trọng, nhưng ở trước mặt thiên địa đại thế vẫn không đáng chú ý.

Nàng phóng ra lực lượng khổng lồ, mây đen trên bầu trời tiêu tán đi không ít, bất cứ lúc nào cũng sẽ tán loạn. Thở dài một hơi, Bích Hồng Âm đang cảm thấy vui mừng, liền cảm thấy trong trận pháp tuôn ra một cỗ lực lượng đặc thù, cảm nhận được loại khí tức này, mây đen trên bầu trời giống như điên rồi, lần nữa tụ tập, mấy tức liền tăng lên gấp đôi.

- Tình huống gì?

Bích Hồng Âm tê cả da đầu, người sắp nổ tung, cảm thấy sắp điên rồi.

Đám người Lạc Huyền Thanh cũng nghẹn họng nhìn trân trối, không biết đến cùng xảy ra chuyện gì.

Răng rắc!

Răng rắc!

Thời gian không cho bọn hắn cân nhắc quá nhiều, mới hội tụ ra, lôi điện trên bầu trời liền bổ xuống.

Lần này thể tích càng lớn, đường kính chừng hơn hai mét.

Hai chân Bích Hồng Âm run rẩy, khuôn mặt trắng bệch. Bất quá biết trốn không thoát, chỉ có thể mạnh mẽ chống đỡ, cắn răng một cái, hai tay nâng lên, dùng ra lực lượng toàn thân, đột nhiên công kích qua.

Răng rắc!

Lôi điện lần nữa rơi vào trên người, toàn thân nữ tử đen kịt, cả người khét lẹt, không ngừng bốc lên khói trắng. Chân khí trong cơ thể bị chấn tán loạn bảy tám phần, nhịn không được nữa phun ra một ngụm máu tươi.

- Xem như chịu đựng được...

Bích Hồng Âm buồn bực sắp nổ tung, hai đầu gối như nhũn ra, nhưng vẫn thở phào nhẹ nhõm.

Vừa rồi lôi đình mạnh mẽ, nhưng nhìn tư thế của mây đen, công kích hai lần, lực lượng hao hết, hắn là sắp tản đi. Ý nghĩ vừa mới kết thúc, trong trận pháp lần nữa truyền ra lực lượng đặc thù.

Ầm ầm!

Mây đen sắp tiêu tán lần nữa tụ tập lại, trở nên càng thêm cường đại, càng thêm hùng hồn. Nếu như nói trước đó mây đen bao phủ diện tích chỉ có phạm vi mấy trăm mét, thì bây giờ đã đạt đến hai ba cây số, còn không có ngăn cản, liền cảm thấy lực lượng sấm sét to lớn, như cự long ở bên trong, không ngừng lăn mình, gào thét, tựa như lúc nào cũng sẽ phá tan ràng buộc, xé rách đại địa thành bụi phấn.

- Vì cái gì?

Hai chân Bích Hồng Âm mềm nhũn, suýt chút nữa té ngã trên đất.

Vừa rồi đạo lôi kiếp kia, để nàng suýt chút nữa bị đánh chết tại chỗ, đạo này lại mạnh mẽ hơn gấp bội, thật muốn rơi xuống, căn bản không có khả năng chịu nổi.

Đến cùng tại sao lại bổ nàng?

Hơn nữa nhìn bộ dáng, là không chết không thôi a?

- Đừng xem náo nhiệt, mau tới đây giúp một tay!

Biết chỉ bằng vào nàng là không có khả năng chống lại, nhịn không được rống lên.

- Được!

Đám người Lạc Huyền Thanh cũng ý thức được vấn đề nghiêm trọng, vội vã vọt tới trước mặt.

Rầm rầm!

Mọi người đồng loạt ra tay.

Tứ đại cao thủ liên hợp, lực lượng gào thét, thiên địa cũng bị xé rách. Hào quang bảy màu cùng lôi điện đối đầu chung một chỗ, tiếng động trăm dặm, mặt đất xuất hiện vết rách to lớn.

Đám người Lạc Huyền Thanh chỉ cảm thấy vẻ mặt ửng hồng, khí huyết trong cơ thể sôi trào, như sắp nổ tung, từng cái mặt mũi đen kịt, tóc dựng lên, đồng loạt phun ra máu tươi.

Dù thực lực của bọn hắn mạnh mẽ, nhưng lôi điện trên bầu trời kia thực quá đáng sợ, liên hợp lại, cũng chỉ là đánh ngang tay.

May mắn bọn họ đều là con cháu thế lực lớn, có thủ đoạn bảo mệnh, nếu không chỉ lần này, không chết cũng trọng thương, trong vòng mấy tháng nằm ở trên giường khó mà dậy nổi.

Bên ngoài trận pháp, đám người bị lôi kiếp đánh cho sắp hộc máu, trong trận pháp, Trương Huyền bị ngăn cách thanh âm cùng thần thức đang ngồi ở trên mặt đất, vẻ mặt mê man nhìn bầu trời.

- Sau khi ta đột phá, phóng thích lực lượng, hẳn là có thể cảm ứng được khí tức, hạ xuống lôi kiếp ah... sao nửa ngày còn không có tới?

Hắn ở chỗ này chờ lôi kiếp, nhưng cái bóng cũng không gặp, chẳng lẽ, bản thân phóng thích lực lượng sai phương pháp?

Hô!

Lại phóng ra một lần.

Không có động tĩnh.

Lần nữa phóng ra một lần.

Vẫn không có động tĩnh!

- Có phải... Lần trước độ kiếp quá đơn giản, lôi đình cũng bị đả kích không dám đến không?

Trương Huyền xoa xoa mi tâm, không ngừng phóng thích lực lượng, mặt mũi không vui:

- Còn tưởng rằng Xuất Khiếu kiếp sẽ khó khăn giống như Phong Thánh kiếp, quá đơn giản đi...

Răng rắc! Răng rắc! Răng rắc!

Bên ngoài, đám người Lạc Huyền Thanh không ngừng bị điện giật, trên đầu bốc khói.

Đây là lôi kiếp của ta?

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Dù đám người Lạc Huyền Thanh đều là cường giả Thánh Vực thất trọng, nhưng ở trước mặt lôi đình đại biểu thiên địa uy thế, vẫn có vẻ quá mức nhỏ yếu.

Mây đen càng ngày càng dày, lôi điện càng ngày càng thô to, hiện nay bốn người không có lo lắng sinh mệnh, lại bị điện giật hoàn toàn thay đổi, không những không còn bộ dáng cao thủ trước đó, còn chật vật như ăn mày, thê thảm không nói ra được.

Từ khi tới Thánh Tử điện, đủ loại quát tháo phong vân, lúc nào nhận qua oan ức như vậy!

Sau khi liên tục bốn lần, Bích Hồng Âm nhịn không được nữa, phun ra máu tươi.

Trong bốn người, nàng thê thảm nhất, lúc đầu dáng người thon dài, cao quý tựa như tiên tử, lúc này chật vật không kém Thần thú bao nhiêu, không nhìn kỹ, thật không thể xác định đây là người.

- Tại sao lại bổ trận bàn của ta?

Răng ngà cắn chặt, làm như thế nào cũng không hiểu.

Lôi đình lớn như thế, cần gì chấp nhặt với một cái trận bàn như vậy?

Muốn chém nó thành mảnh vỡ mới cam tâm?

Thứ này, là nàng tiêu tốn rất lớn mời Trận Pháp sư bát tinh thượng phẩm giúp một tay luyện chế, chỉ có một cái, một khi hủy, thực lực ít nhất sụt giảm gấp đôi!

- Lạc Huyền Thanh, gia hỏa ở trong trận pháp kia, có phải sắp đột phá hay không?

Trong lòng hơi động, nhớ tới một việc, nhịn không được nhìn qua.

Vừa rồi lôi đình đến nhanh, hơn nữa uy lực vượt xa Xuất Khiếu kiếp, nên không nghĩ nhiều như vậy, giờ phút này gánh không được, linh quang chợt lóe, cảm thấy có chút không đúng.

Trận bàn của nàng dùng qua không biết bao nhiêu lần, cũng không có bị sét đánh, vừa vây khốn tiểu tử kia, ông trời liền không buông tha, có phải là bở vì... Tiểu tử kia quá thiếu đạo đức hay không?

- Đột phá? Không quá khả năng a... thời điểm ta tìm hắn, nghe nói hôm qua mới từ Nguyên Thần cảnh đỉnh phong đột phá đến Xuất Khiếu cảnh sơ kỳ, liên tục vượt qua hai tiểu cấp, lúc này không đến một ngày, làm sao có thể đột phá lần nữa?

Lạc Huyền Thanh lắc đầu.

Người này, dù mới đến học viện không lâu, nhưng ở lớp tinh anh cùng lớp phổ thông đã biến thành truyền kỳ, khắp nơi đều có người đang nghị luận. Căn cứ tin tức nghe được, hôm qua thời điểm cùng người chiến đấu, trong mười cái hô hấp đột phá. Đạt tới thực lực bây giờ, ngắn ngủi như vậy... Hắn là còn không cách nào tiếp tục đột phá a?

Tu luyện là quá trình tích lũy, đừng nói hắn, coi như muội muội của hắn, cũng phải dần dần từng bước, từng bước một tiến lên, còn chưa nghe qua có người ngày trước đột phá, ngày thứ hai còn có thể tiếp tục.

- Hôm qua?

Bích Hồng Âm sửng sốt một chút, cũng lắc đầu. Còn tưởng rằng có phải gia hỏa ở trong trận pháp làm hay không, hiện tại xem ra, hắn không phải.

- Ngươi nghi ngờ là hắn muốn đột phá, dẫn tới lôi kiếp?

Thấy biểu lộ của đối phương, Lạc Huyền Thanh nhịn không được nói.

- Ân!

Bích Hồng Âm gật đầu.

- Coi như hắn đột phá, cũng là Xuất Khiếu kiếp, không có lôi đình cường đại như vậy a...

Lạc Huyền Thanh không tin.

- Bất kể như thế nào, lôi đình càng ngày càng mạnh, lại tiếp tục, chúng ta có khả năng đều sẽ chết ở chỗ này, Bích Hồng Âm, không được... Ngươi bỏ qua trận bàn này đi!

Lúc này người lùn cũng bị đánh cho sắp sụp đổ, nhịn không được nói.

Những lôi điện này, rõ ràng chỉ nhằm vào trận bàn, chỉ cần bỏ qua, hắn là có thể giải quyết vấn đề hiện tại. Vì một bảo vật liều mạng, thực sự không đáng.

- Bỏ qua? Không được! Đây là căn bản của ta, đánh chết cũng sẽ không từ bỏ...

Bích Hồng Âm xiết chặt nắm đấm, trong ánh mắt mang theo kiên định.

Lúc trước vì thứ này, hao tốn không biết bao nhiêu, thậm chí người cũng suýt chút nữa chết, như vậy liền từ bỏ?

Thực sự không cam tâm!

- Trận còn người còn, trận vong người vong...

Bích Hồng Âm kiên quyết, lần nữa nhìn về phía lôi điện hội tụ ở trên bầu trời, đang muốn ra tay, liền nghe trước mắt nổ vang kịch liệt.

Răng rắc!

Lực lượng so với lôi đình trước đó còn cường đại hơn, thân thể nàng chấn động, trận bàn huyền phù cách ở đó không xa xuất hiện vết rách, sau đó vang giòn, trong nháy mắt nứt ra, nổ thành hai nửa.

Phốc!

Pháp bảo bị hủy, lần nữa phun ra máu tươi, con mắt đỏ lên, Bích Hồng Âm sắp điên cuồng. Liều mạng bị sét đánh, nhịn lâu như vậy, không có để nó bị hao tổn một chút, thế nào vẫn bể nát?

Hô!

Đang nghĩ chuyện gì xảy ra, chỉ thấy sương mù dày đặc trước mắt biến mất, một thanh niên từ bên trong đi ra:

- Được rồi, trận pháp đã phá... Ah, các ngươi đây là... Làm sao vậy?

Trương Huyền thí nghiệm nhiều lần, phát hiện không thể dẫn tới lôi kiếp, ý thức được có thể là trận pháp này kỳ lạ, suy nghĩ một chút, liền dùng phương pháp bạo lực nhất phá vỡ trận pháp, thuận tiện hủy trận bàn...

Lúc đầu nghĩ, vừa ra liền lấy tư thái vương giả, nói cho Lạc Huyền Thanh thành công phá trận, thu hoạch hảo cảm, làm sao cũng không nghĩ đến, lại thấy mấy gia hỏa như than.

Nhìn một hồi mới nhận ra, chính là mấy vị cao thủ siêu cấp trước đó... nhưng sao thời gian nháy mắt, lại biến thành bộ dáng này?

- Trận bàn của ta là ngươi làm hư?

Bích Hồng Âm run rẩy.

- Ừm, trận pháp này thiếu hụt quá nhiều, trong quá trình phá giải, cảm thấy đơn giản, liền thuận tiện phá luôn trận bàn, như vậy mới coi như triệt để!

Trương Huyền gật đầu:

- Thế nào? Ta hắn thông qua khảo hạch chứ!

Vừa thấy mặt liền vận dụng trận pháp lợi hại như vậy, không để ý sống chết của hắn, hắn cũng không có gì khách khí. Thu hoạch được anh vợ công nhận quan trọng hơn.

- Ngươi... Ta muốn giết ngươi...

Vẻ mặt Bích Hồng Âm đỏ thẫm, phát điên rồi.

Mới vừa nói trận còn người còn, thời gian nháy mắt liền bị đối phương phá thành bã vụn, phẫn nộ để nàng sắp điên rồi.

Bàn tay nâng lên, đang muốn đập chết đối phương, liền nghe nổ vang kịch liệt, lôi điện trên bầu trời lần nữa tụ tập lực lượng, bổ tới.

Răng rắc!

Tóc dựng thẳng lên, toàn thân bốc khói trắng.

Dù lôi kiếp là của Trương Huyền, nhưng nàng ngăn cản lôi đình, tương đương với đối kháng thiên uy, đã triệt để chọc tức giận, xem ra không đánh chết là quyết không bỏ qua.

- Cái này... Nàng cũng độ kiếp?

Lúc này Trương Huyền mới phát hiện, trên bầu trời trời u ám, vô số lôi đình như cự long loạn chuyển, bất cứ lúc nào cũng sẽ bắn xuống.

- Không đúng, lôi đình này dường như có quan hệ tới ta...

Cảm ứng một chút, Trương Huyền ngẩn ngơ.

Dù lôi điện chỉ nhằm vào Bích Hồng Âm, nhưng chỉ cần hắn phóng thích lực lượng trong cơ thể, lôi đình sẽ trở nên càng thêm nóng nảy.

- Nguyên lai không phải lôi kiếp của ta trở nên đơn giản, mà là bị bọn họ ngăn cản, căn bản không có rơi vào trận pháp... Đáng ghét ah!

Trương Huyền hơi đỏ mặt, trở nên cực kỳ tức giận.

Trách không được ở trong trận pháp đợi trái đợi phải, làm sao cũng chờ không được, nguyên lai bị người này ngăn trở.

Lôi kiếp không có cách nào tránh né, cũng không thể để người khác thay thế, nếu không con cháu một vài gia tộc lớn, hoàn toàn có thể để cho trưởng bối trong tộc giúp một tay ngăn cản, cũng sẽ không cần lo lắng, sợ hãi.

Không thể hỗ trợ ngăn cản, ngược lại thì thôi, trọng yếu nhất chính là một khi người khác nhúng tay vào, sẽ trở nên càng ngày càng hung mãnh, đến lúc đánh chết người độ kiếp mới thôi.

Lúc trước thời điểm Hình đường chủ độ lôi kiếp, mọi người không dám nhúng tay, chính là nguyên nhân này. Bây giờ lôi kiếp của mình bị Bích Hồng Âm nhúng tay, biến hóa như thế lớn, ngay cả Thánh Vực thất trọng cũng có chút ngăn cản không nổi... Hắn còn làm sao chống lại?

Thật muốn đi qua, còn không bị đánh chết tại chỗ.

Càng nghĩ càng giận, Trương Huyền hận đến ngứa răng. Không phải lôi kiếp của ngươi, xen tay vào làm gì... Lần này được rồi, lôi đình càng tích tụ càng nhiều, cuối cùng sẽ không chịu nổi, đánh chết ngươi xong, khẳng định còn có thể lại tới tìm ta. Để cho ta làm sao bây giờ?

Không nên hố người như thế a... Trương Huyền thật rất muốn khóc.

Ầm ầm!

Trương Huyền buồn bực nghĩ, ngẩng đầu nhìn bầu trời, chỉ liếc mắt nhìn, đã kìm lòng không được run rẩy.

Lôi kiếp này so với Phong Thánh kiếp thì mạnh mẽ hơn không biết gấp bao nhiêu lần, hôm qua ở trước sơn môn, uy lực ngay cả một phần mười cũng chưa tới.

Nói cách khác, nếu như bây giờ độ kiếp, trình độ khó khăn so với trước đó tăng lên gấp mười lần. Coi như hắn từ Xuất Khiếu cảnh sơ kỳ đạt đến đỉnh phong, đối mặt lôi kiếp gấp mười lần cũng không có khả năng chiến thắng.

- Nhưng... lôi kiếp của ta chỉ có thể do ta tới giải quyết... Né tránh không được, nếu mặc cho nàng tiếp tục làm loạn mà nói, thì càng không thể nào vượt qua...

Trong lòng Trương Huyền nóng như lửa đốt.

Bích Hồng Âm cũng quá không đáng tin cậy đi, không phải lôi kiếp của ngươi, tại sao lại đi đón đỡ?

Lần này được rồi, mang đến bao nhiêu phiền phức!

- Đúng rồi... Có thể nhìn ra lôi kiếp này thiếu hụt ở đâu hay không?

Trương Huyền cuống cuồng, biết bằng vào thực lực của hắn bây giờ, chạy tới mà nói, khẳng định một phút cũng không chịu nổi, sẽ bị đánh chết tại chỗ, nên nhịn không được nữa, trong đầu thở nhẹ. Nếu là Thiên Đạo thư viện, như vậy lôi kiếp cũng thuộc về một bộ phận của Thiên Đạo, hắn là có thể nhìn ra thiếu hụt!

- Hô!

Một hồi lay động, một quyển sách xuất hiện ở trước mắt, Trương Huyền vội vàng mở ra.

- Ừm? Sao lại trống không?

Trên thư tịch không có cái gì, một mảnh trống không.

- Xem ra giống như trước đó, sự tình liên quan tới ta, thư viện không thể tạo ra thư tịch...

Rất nhanh, Trương Huyền hiểu được.

Trước đó đã khảo nghiệm qua, sự tình tỉ mỉ liên quan tới hắn, không cách nào hình thành thư tịch, lôi kiếp trên trời là Xuất Khiếu kiếp của hắn, một khi xuất hiện thiếu hụt, chẳng khác nào trên việc tu luyện không còn cửa ải khó, thuộc về gian lận.

- Minh Lý Chi Nhãn!

Biết giờ phút này thư viện không đáng tin cậy, chỉ có thể dựa vào bản thân, trong mắt hoa văn nhúc nhích, lần nữa nhìn lên lôi đình trên bầu trời.

Lúc này mây đen bao trùm hơn mười dặm, từng đạo lôi điện thô to chừng hơn mười mét, như cự long cuồn cuộn. Mỗi một tia đều nắm giữ lực lượng tương đương Thánh Vực thất trọng, nếu đánh xuống, đám người Lạc Huyền Thanh cũng sẽ bị thương.

- Thực lực của ta bây giờ, quả thực không chống lại được...

Trương Huyền xiết chặt nắm đấm.

Thông qua Minh Lý Chi Nhãn phân tích, dù thực lực của hắn tiến bộ rất lớn, nhưng muốn chống lại lôi đình cường đại như thế, vẫn còn không thể.

- Chỉ có thể giống như hôm qua, xông vào trong đó...

Trong mắt hắn chợt lóe sáng.

Độ kiếp, xông vào lôi vân, thoạt nhìn nguy hiểm nhất, nhưng mà hắn tự mình trải qua, biết so với ở phía dưới bị động chịu đòn thì dễ dàng hơn

nhiều.

Bởi vì ở phía dưới, hội tụ xuống công kích, tích súc đại thế, uy lực lớn nhất, mà xông vào trong, lực lượng không có cách nào tụ tập, ngược lại yếu hơn không ít.

Đương nhiên, cũng chỉ có hắn cho rằng như vậy, đổi lại những người khác, tiến vào bên trong, bốn phía đều là lôi điện, coi như không cần hội tụ, nước ấm nấu ếch cũng sẽ bị điện giật chết.

Nhưng có Thiên Đạo chân khí, cho dù thân thể, linh hồn bị thương, cũng sẽ khôi phục rất nhanh, trong mắt người khác, thao tác đáng sợ nhất, đối với hắn mà nói, ngược lại đơn giản nhất.

Xông vào lôi đình

dtv-ebook.com

- Bất quá... Thực lực bây giờ vẫn quá thấp, nếu như thân thể cùng linh hồn có khả năng tiến bộ, sức chiến đấu có thể so với Thánh Vực thất trọng, hẳn là có thể vượt qua kiếp nạn này...

Việc này nói rườm rà, thực tế thời gian nháy mắt liền dạo qua ở trong óc. Lúc này lôi đình vừa đánh Bích Hồng Âm cháy đen, tiếp tục hội tụ lực lượng.

Liên tục phun ra mấy ngụm máu tươi, nuốt vào hai viên đan dược, lúc này vẻ mặt của nàng mới khôi phục một chút, lần nữa nhìn về phía Trương Huyền, lửa giận bùng cháy.

Nếu không phải vì thủ hộ trận bàn, sẽ không đắc tội lôi kiếp cường đại như vậy, kết quả... Trận bàn còn bị người kia hủy...

- Chẳng cần biết ngươi là ai mời tới, không giáo huấn một lần, ta liền không mang họ Bích...

Hàm răng cắn khanh khách vang vọng, nữ tử gào thét. Lời nói vẫn chưa nói xong, chỉ thấy thanh niên ở đối diện sầm mặt lại:

- Câm miệng!

Thanh âm của Trương Huyền không lớn, nhưng trong đó xen lẫn Ma âm, cùng Sư Ngôn Thiên Bẩm, mặc dù có lôi đình che lấp, vẫn rõ ràng truyền đến trong tai mọi người, chấn lỗ tai ong ong run động.

- Tiểu gia hỏa Xuất Khiếu cảnh này bảo Bích Hồng Âm im miệng?

Thân thể người lùn nhoáng một cái, suýt chút nữa ngã sấp xuống. Lạc Huyền Thanh cũng mở to hai mắt nhìn, suýt chút nữa điên rồi. Hắn ở

Thánh Tử điện không sợ trời không sợ đất, một chút chấp pháp trưởng lão cũng không làm gì được hắn, nhưng gặp phải Bích Hồng Âm cũng có chút đau đầu, không dám nói nặng lời...

Người này tốt rồi, vừa phá hủy trận bàn của nàng, lại bảo nàng im miệng... Lá gan cũng quá lớn đi?

- Ngươi nói cái gì?

Bích Hồng Âm cũng sắp điên rồi, ánh mắt đỏ như máu. Nếu không phải mặt bị đánh đen kịt, khẳng định sẽ cực kỳ kinh khủng.

- Không muốn chết thì đừng nói nhảm!

Lười nhác nói nhiều với đối phương, thân thể Trương Huyền nhảy lên, chậm rãi bay lên.

Ầm ầm!

Vừa tiếp cận mây đen, lôi đình cảm nhận được lực lượng của hắn, chậm chạp hội tụ tới.

- Hắn đây là... Muốn thay ta ngăn cản lôi kiếp?

Bích Hồng Âm ngẩn ngơ, thân thể mềm mại không ngừng run rẩy:

- Ta cũng không chịu nổi, làm như vậy... Sẽ chết!

Nàng là cường giả Thánh Vực thất trọng, cũng không ngăn cản nổi lôi đình trên bầu trời, chỉ có thể bị động chịu đòn, đối phương chỉ là một tiểu gia hỏa Xuất Khiếu cảnh, làm sao gánh vác được?

Hắn đây là bởi vì làm hỏng trận bàn của ta, muốn lấy mạng đền bù ư?

Xiết chặt nắm đấm, vừa rồi phẫn nộ biến mất không thấy gì nữa, trong lòng Bích Hồng Âm hơi có chút cảm động. Biết rõ hắn phải chết còn không chần chờ chút nào tiến lên, người thanh niên này, xem ra cũng không phải làm người tức giận như vậy...

- Đây là... lôi kiếp của hắn?

Không giống nàng cảm tính, Lạc Huyền Thanh, người lùn cùng người béo nhìn thấy mây đen dần dần lấy Trương Huyền làm trung tâm, nhanh chóng hội tụ, lập tức hiểu được. Khó trách lôi vân này tới quái lạ, nguyên lai là của người này...

- Ngươi không phải nói hôm qua hắn mới đột phá, ngày hôm nay không có khả năng tiến bộ sao? Sao ta cảm thấy... Đã đạt tới Xuất Khiếu cảnh đỉnh phong?

Người béo nuốt ngụm nước bọt, yết hầu phát khô.

- Hình như là vậy a...

Khóe miệng của Lạc Huyền Thanh cũng co giật.

Căn cứ tin tức hắn nghe được, hôm qua người này trong mười cái hô hấp, ở trước mặt mọi người từ Nguyên Thần cảnh đỉnh phong đột phá đến Xuất Khiếu cảnh sơ kỳ, buổi chiều lại chạy tới khảo hạch Trận Pháp sư bát tinh... Căn bản không có thời gian củng cố tu vi, tại sao lại đột phá?

Hơn nữa một lần là ba tiểu cấp?

Ầm ầm!

Ầm ầm!

Đám người khiếp sợ, mây đen đã hội tụ xong, sức mạnh sấm sét càng ngày càng hùng hồn, tựa như lúc nào cũng sẽ dâng trào trút xuống, xé thân ảnh ở trên không thành mảnh nhỏ.

- Không được, coi như tu vi của hắn đạt đến Xuất Khiếu cảnh đỉnh phong, cũng không chống lại được...

Lạc Huyền Thanh lo lắng.

Cho dù đối phương tiến bộ, nhưng đối với lôi đình trước mắt mà nói, vẫn quá yếu ớt, ngay cả bọn họ cũng không được, huống chi đối phương. Có thể đoán được, chỉ cần lôi đình hạ xuống, sẽ bị đánh vỡ nát, ai cũng cứu không được.

- Người là ta mời tới, nếu bởi vì như vậy chết, liền nguy rồi...

Vẻ mặt Lạc Huyền Thanh lo lắng, bình thường hắn mưu trí vô song, giờ phút này cũng cảm thấy bó tay toàn tập.

Vị này là hắn mời tới, nếu bởi vì như vậy mà chết, trong lòng tất nhiên băn khoăn. Đang không biết làm sao cho phải, liền nghe thanh niên ở trên không nhàn nhạt nói.

- Ta tới đối kháng lôi kiếp, các ngươi ai có công pháp luyện thể và công pháp tu luyện linh hồn, nhanh lấy ra cho ta xem một chút, càng nhiều càng tốt...

- Công pháp?

Mọi người đều sững sờ.

Lúc này đều đang nghĩ làm sao giải quyết khốn cục trước mắt, xem công pháp làm gì?

Lôi đình sắp rơi xuống, coi như cho ngươi công pháp, cũng không có thời gian học, không có thời gian nhìn ah!

- Nhanh lên!

Thấy mọi người chần chừ, Trương Huyền nhịn không được trách mắng.

- Rõ!

Mặc dù không biết cần công pháp làm gì, nhưng đối phương chắc chắn như thế, đám người Lạc Huyền Thanh vội vàng gật đầu.

Đổi lại bình thường, một tiểu tử Xuất Khiếu cảnh dám nói như vậy với bọn họ, khẳng định sớm một tay đập chết, nhưng lôi đình ở trên đầu, tựa như lợi kiếm bất cứ lúc nào cũng sẽ chém xuống, không có người lại đi so đo vấn đề giọng nói cùng thái độ.

- Ta luyện thể rất nhiều công pháp...

Người béo khẽ đảo cổ tay, mặt đất xuất hiện một đống lớn thư tịch, lít nha lít nhít chừng mấy ngàn bản. Hắn bằng vào thân thể, liền có thể đụng Lạc Huyền Thanh lui về phía sau, chấn vỡ không gian giam cầm, thân thể mạnh mẽ có thể xưng kinh khủng, bởi vậy loại pháp quyết này rất nhiều.

- Ta thì có rất nhiều về linh hồn!

Bên cạnh Bích Hồng Âm cũng nhiều ra một đống thư tịch.

- Ta có cả hai, nhưng số lượng không tính quá nhiều...

Người béo cùng Lạc Huyền Thanh cũng lấy ra thư tịch. Bốn người có thể ở trẻ tuổi như vậy, liền nắm giữ loại thực lực này, thế lực sau lưng đương nhiên không yếu, những bí tịch này, đối với những khác người mà nói cực kỳ hiếm thấy, nhưng đối với bọn hắn vừa nắm một bó to, tiện tay có thể lấy ra một đống lớn.

- Cảm ơn...

Nhìn thấy nhiều bí tịch như vậy, Trương Huyền mắt sáng rực lên, vội vàng đảo qua.

Phần phật!

Trong nháy mắt, thu sạch ghi chép vào thư viện.

- Không chỉ luyện thể, tu luyện hồn phách, thế mà còn có công pháp Thánh Vực lục trọng Lĩnh Vực cảnh cùng thất trọng Nhập Hư cảnh, chỉ bất quá... Số lượng quá ít, không cách nào hình thành bí tịch Thiên Đạo!

Thư tịch đi vào trong óc, rất nhanh ở thức hải quay một vòng, Trương Huyền không khỏi có chút tiếc hận.

Trong tay bọn họ, dù cũng có công pháp Lĩnh Vực cảnh cùng Nhập Hư cảnh, nhưng số lượng không đủ để hình thành cấp bậc Thiên Đạo, coi như góp nhặt, đối với cục diện trước mắt cũng trợ giúp không lớn.

- Nhìn pháp quyết luyện thể một chút...

Lực chú ý tập trung ở trên pháp quyết luyện thể.

- Chính xác!

Một hồi lay động, một quyển sách xuất hiện, ngón tay điểm một chút, kiến thức chảy vào trong óc.

- Quả nhiên tạo thành...

Trương Huyền hưng phấn.

Tên mập mạp này, không hổ là cao thủ luyện thể, sưu tập công pháp rất nhiều, số lượng cũng hỗn tạp, thế mà thuận lợi tạo thành bí tịch Thiên Đạo kim thân mới!

Dựa theo phía trên miêu tả, chỉ cần nghiêm túc tu luyện, hoàn toàn có thể rèn luyện thân thể thành Thánh khí thượng phẩm!

- Xem hồn phách một chút...

Biết không có thời gian hưng phấn, vội vàng rơi vào trên công pháp linh hồn.

Bích Hồng Âm thi triển Ma âm hay trận pháp, đều am hiểu công kích phương diện linh hồn, bởi vậy sưu tập không ít loại pháp quyết này, Lạc Huyền Thanh cùng người lùn, dù không am hiểu hai phương diện này, nhưng xem như hậu nhân của thế lực lớn, cũng có rất nhiều công pháp.

Tập hợp sưu tầm của ba người, cũng hội tụ chừng hơn ngàn bản, từ Ngoan Nhân lấy được công pháp tu luyện Vu Hồn, lấy ra đặt chung một chỗ, trong lòng hô khẽ, một quyển sách xuất hiện ở trước mặt.

- Chỉ có công pháp Thiên Đạo Vu Hồn Xuất Khiếu cảnh...

Trương Huyền lắc đầu.

Phương diện hồn phách, sau khi Vu Hồn sư bị diệt, còn lại những nghề nghiệp khác đều tương đối yếu kém, cho dù dung hợp công pháp của Ngoan Nhân, cũng chỉ tạo thành cấp bậc Xuất Khiếu cảnh, Lĩnh Vực cảnh thì còn có không ít thiếu hụt, tạm thời rất khó tu luyện.

- Trước mặc kệ, có thể để cho thực lực tăng thêm một phần, liền nhiều một phần thủ đoạn bảo mệnh...

Hiện tại lại để cho người đi tìm, khẳng định không kịp, Trương Huyền biết rầu rĩ vô dụng, lần nữa nhìn về phía mọi người:

- Các ngươi ai có bảo vật ẩn chứa linh khí như Linh Thạch tuyệt phẩm, Ngọc Mạch linh tủy… không?

Nắm giữ công pháp, nhưng không có linh khí cũng uổng công.

- Ta có... Ngọc Trân linh dịch! Thứ này nổi danh giống như Hàn Băng linh dịch của Băng Nguyên cung...

- Ta có một khối Ngọc Mạch linh tủy, có điều kích thước không lớn...

- Ta có một viên Linh Nguyên đan bát phẩm...

...

Thấy hắn muốn thứ này, mọi người đồng loạt lấy ra đan dược, linh thạch cùng linh dịch, trực tiếp ném lên.

- Cảm ơn...

Ánh mắt Trương Huyền sáng lên.

Đổi lại bình thường, muốn gom góp những vật này, cần tiêu tốn đánh đổi rất lớn, nhưng bây giờ trực tiếp ném lên, miễn đi không ít thời gian tìm kiếm.

Lăng không trảo một cái, nắm Ngọc Mạch linh tủy, linh dịch cùng đan dược ở trong lòng bàn tay, trực tiếp nuốt, Trương Huyền lần nữa nhìn lôi vân, phát hiện lôi điện đã tụ tập xong, muốn đánh xuống, không do dự nữa, thân thể trực tiếp vọt vào.

- Hắn muốn làm gì?

- Xung kích vào như vậy sẽ chết a...

Thân thể chấn động, mọi người đều giật nảy mình.

Mang theo thân thể xông vào như vậy, tương đương với lấy thân chống lại lôi đình, làm không cẩn thận sẽ hủy diệt Nguyên Thần, hài cốt không còn!

Ầm ầm!

Trương Huyền xông vào, giống như triệt để chọc giận lôi đình, vô số lôi điện điên cuồng hội tụ, thời gian nháy mắt, đầy trời đều là lôi điện, coi như thần thức cũng không cách nào dò xét.

- Làm sao bây giờ?

- Không có biện pháp khác, chỉ có thể chờ, đây là lôi kiếp của hắn, nếu như biến mất, đại biểu thành công vượt qua! Nếu càng lúc càng lớn... Không chỉ hắn chết, chúng ta cũng khó có thể chạy trốn!

Sắc mặt của Lạc Huyền Thanh tái xanh nói.

Bọn họ đều đối kháng qua lôi điện, chỉ cần không tiêu diệt, chỉ có thể càng ngày càng lớn, tươi sống đánh chết tất cả mọi người. Nguyên nhân

chính là như vậy, đối phương cần gì, mới không chậm trễ lấy ra.

- Xuất Khiếu cảnh đỉnh phong... Muốn vượt qua lôi kiếp lợi hại như vậy... Ta cảm thấy khả năng không lớn!

Qua không biết bao lâu, mập mạp nói.

Phòng ngự của hắn có thể xưng thứ nhất, phòng ngự lợi hại như thế, ở trong lôi đình cũng không có tự tin sống sót, huống chi đối phương!

- Đúng vậy, chuẩn bị một chút đi, nếu như lôi kiếp tiếp tục công kích, chúng ta cũng chỉ có thể vận dụng lực lượng huyết mạch, nghĩ biện pháp tiêu diệt...

Người lùn nói.

- Chỉ có thể như vậy...

Mọi người đồng thời gật đầu.

Lôi kiếp là rất cường đại, nhưng bọn hắn cũng có át chủ bài, chỉ cần thi triển ra, tiêu diệt cũng không phải không có khả năng, chỉ là làm như vậy, thân thể sẽ tổn thương rất nặng, chậm trễ sự tình phía sau... Không phải vạn bất đắc dĩ, tuyệt sẽ không làm như vậy.

Lôi kiếp chạy trốn

dtv-ebook.com

Răng rắc!

Vừa tiến vào tầng mây, một tia chớp liền bổ tới, Trương Huyền phát động chân khí trong cơ thể nghênh đón.

Phốc!

Máu tươi phun ra, giống như mấy người khác, tóc nổ lên, cả người bốc khói.

Lôi đình đã bị mấy người Bích Hồng Âm chơi hỏng, vượt ra phạm vi hiện tại hắn có thể tiếp nhận, cho dù xông vào trong, không có tập hợp ra lực lượng lớn nhất, cũng không phải hắn có thể chống lại.

- Kiếm ý phòng ngự!

Biết tiếp tục nữa, cho dù có Thiên Đạo chân khí khôi phục, cũng không đuổi kịp tốc độ của lôi điện, nhướng mày, Trương Huyền chỉ vào không trung.

Xì xì xì!

Vô số đạo kiếm khí từ trong huyệt đạo phun ra, tạo thành một vòng phòng hộ to lớn. Không thể không nói, Lưu Thủy kiếm quyết quả thực rất cường đại, thi triển kiếm thuật tựa như mai rùa, nước tát không lọt.

Răng rắc! Răng rắc! Răng rắc!

Điện mang không ngừng đánh vào phía trên, chấn khóe miệng Trương Huyền phát xanh, khuôn mặt trắng bệch.

- Kiếm quyết có khả năng chặn lại lôi điện, nhưng uy lực quá mạnh, không kiên trì được bao lâu...

Ánh mắt Trương Huyền ngưng trọng.

Thật giống như dù che mưa, có thể chặn lại mưa rào, nhưng mưa đá liền vô dụng.

Lưu Thủy kiếm quyết, phòng ngự vô địch, nhưng thực lực của hắn bây giờ, coi như có khả năng ngăn cản một hồi, lại không kiên trì được bao lâu. Nhiều nhất hơn mười hô hấp, kiếm khí chung quanh sẽ sụp đổ, lần nữa đối mặt điện mang.

- Chỉ có thể giống như vừa rồi, mau chóng tăng thực lực lên...

Hít sâu một hơi, cũng không do dự, Vu Hồn của Trương Huyền nhảy một cái, từ trong mi tâm bay ra. Không giống lần đột phá ở sơn môn, lần này trực tiếp chui vào mây đen, người ngoài không nhìn thấy, bởi vậy có thể không chút kiêng kỵ sử dụng toàn bộ năng lực.

- Tu luyện!

Thân thể sớm đã đạt tới cảnh giới vô niệm vô tưởng, có thể tự chủ tu luyện, giờ phút này đã nhận được công pháp Vu Hồn, hai bên đồng thời tiến hành, có thể tiến bộ nhanh hơn một chút.

Xì xì xì!

Hấp thu Ngọc Trân linh dịch cùng Linh Nguyên đan, chân khí dựa theo phương thức Thiên Đạo kim thân nhanh chóng vận chuyển, thân thể mắt trần có thể thấy tiến bộ, từng tầng từng tầng da chết từ trên thân thể bong ra, tựa như ve sầu thoát xác.

Thân thể đạt tới cảnh giới hiện tại, muốn tiến bộ một chút cũng khó, dung nham thiêu đốt, hàn băng rèn luyện... Không ít đều đã không có tác dụng.

Trong bí tịch người béo cho, có một quyển do tiền bối luyện thể quan sát ve sầu thoát xác, nảy sinh ý nghĩ bất chợt sáng lập ra, để cho người ta giống như Kim Thiền, lột xuống từng tầng từng tầng cơ bắp cũ, da chết, mỗi lột một tầng, thân thể liền tăng cường một phút, dần dà trở nên cực kỳ cường đại.

Thiên Đạo công pháp của Trương Huyền, chính là lấy bản này làm chủ, ngưng luyện ra pháp quyết càng thêm ảo diệu cao thâm, nương theo làn da thuế biến càng ngày càng nhiều, da thịt cả người thoạt nhìn càng ngày càng tươi non, như hài nhi, trên thực tế lại càng ngày càng chắc chắn, từ cấp bậc Thánh khí trung phẩm dần dần kéo lên.

Thân thể nhanh chóng tiến bộ, Vu Hồn cũng nắm chặt Ngọc Mạch linh tủy điên cuồng hấp thu. Thiên Đạo Vu Hồn, từ Hóa Phàm cảnh liền bắt đầu tu luyện, xe nhẹ đường quen, công pháp Xuất Khiếu cảnh chảy xuôi, linh khí tựa như vòng xoáy chui vào huyệt vị của hồn thể, để nó càng thêm mạnh mẽ.

Ầm ầm!

Thời gian nháy mắt, Vu Hồn đã đột phá nửa bước Xuất Khiếu, ngay sau đó Xuất Khiếu sơ kỳ... Bất quá thời gian không dài, lực lượng của Ngọc Trân linh dịch, Linh Nguyên đan cùng Ngọc Mạch linh tủy tiêu hao hầu như không còn.

Dù đám người Lạc Huyền Thanh đưa không ít vật, nhưng thân thể cùng Vu Hồn đồng thời tiến bộ, yêu cầu linh khí quá nhiều, ba loại vật phẩm này, căn bản không đủ để hắn tấn cấp đến đỉnh phong.

- Kiếm mang không chịu nổi...

Nhà dột còn gặp mưa, không chỉ đồ vật tiêu hao sạch sẽ, kiếm mang bảo vệ ở bốn phía lay động, bất cứ lúc nào cũng sẽ sụp đổ.

- Phân thân, ra ngoài chặn lôi kiếp, thay ta tranh thủ thời gian...

Biết lôi điện đánh tới, lại không cách nào nhanh chóng tấn cấp, Trương Huyền phân phó. Phân thân cùng hắn là cùng một người, không giống pháp bảo, coi như thả ra cũng sẽ không để lôi kiếp tăng thêm lực lượng.

- Một chút lôi kiếp mà thôi, xem ngươi bị dọa thành bộ dáng gì kìa... đưa ta công pháp Vu Hồn!

Phân thân xuất hiện ở trước mắt, vẻ mặt cao ngạo, hừ lạnh một tiếng, phá tan kiếm mang, nhảy vào lôi hải trước mắt.

Răng rắc! Răng rắc!

Hắn vừa xuất hiện, lôi điện lập tức tuôn ra, phân thân không sợ chút nào, duỗi lưng, bàn tay trảo một cái, lấy ra một cái khăn mặt, bắt đầu kì lưng. Lôi điện bị khăn mặt thoa đều đặn, chạy ở bên ngoài thân đối phương, khí tức của phân thân cùng Vu Hồn, mắt trần có thể thấy nhanh chóng tăng lên.

- Cái này...

Da mặt Trương Huyền co lại, buồn bực sắp hộc máu. Trước sơn môn, Vu Hồn của hắn mượn nhờ lôi điện tắm rửa, không nghĩ tới để người này học được...

- Hắn có thể chịu được, ta cũng có thể, có lẽ mượn nhờ lôi điện rèn luyện, Vu Hồn cùng thân thể đều có thể tiến bộ rất lớn!

Thấy phân thân vừa kỳ cọ tắm rửa, vừa dùng ánh mắt khinh bỉ nhìn qua, hình như đang cười nhạo mình, Trương Huyền cắn chặt hàm răng.

Hiện tại trong tay không có linh khí thích hợp, lại bị nhiều lôi điện như vậy bao quanh, không nghĩ biện pháp, làm không cẩn thận sẽ chết ở trong đó.

Phân thân chui vào lôi điện một chút việc cũng không có, mọi người đồng căn đồng nguyên, không tin hắn lại không sánh bằng!

Vu Hồn lần nữa trở lại thân thể, huỷ bỏ kiếm mang, lần này không có trốn tránh, mà huyền phù tại nguyên chỗ, tùy ý lôi điện đánh tới.

Phốc!

Trương Huyền phun ra máu tươi, dòng điện to lớn để thân thể của hắn cứng ngắc.

- Thiên Đạo chân khí có thể mô phỏng tất cả đồ vật, nếu như chân khí mô phỏng theo thuộc tính lôi điện, sẽ như thế nào?

Trong lòng Trương Huyền đột nhiên máy động.

Thiên Đạo chân khí ngay cả Sát Lục chân khí của Dị Linh tộc nhân cũng có thể mô phỏng, chân khí thuộc tính lôi điện hẳn cũng có thể, một khi thành công, có lẽ có thể chống cự lôi đình xung kích. Tinh thần tập trung cao độ, cẩn thận cảm ngộ lực lượng lôi đình, chân khí trong cơ thể nhẹ nhàng xoay chuyển, quả nhiên xuất hiện thuộc tính lôi điện.

Răng rắc!

Vừa mới chuyển biến chân khí xong, lần nữa có lôi điện đánh tới, mặc dù vẫn có chút khó chịu, nhưng tốt hơn vừa rồi rất nhiều.

- Quá tốt rồi!

Mắt Trương Huyền sáng lên, kích động đến thân thể run rẩy. Vừa rồi chỉ là một ý niệm, không nghĩ tới quả nhiên có thể thực hiện!

- Chân khí chuyển hóa thành thuộc tính lôi điện, khẳng định cũng có thể hấp thu lôi điện, tăng cao tu vi!

Một cái ý nghĩ lần nữa xông ra.

Trần Nhạc Dao tu luyện công pháp âm hàn, có thể hấp thu Hàn Băng linh dịch tiến hành tu luyện, công pháp Hỏa thuộc tính, hấp thu hỏa diễm

hiệu quả cũng sẽ rất tốt... Giờ phút này chân khí chuyển hóa thành thuộc tính lôi điện, cũng có thể xem như linh thạch hấp thu không?

Từ đó để thực lực tăng nhiều?

Lúc trước ở Khâu Ngô cung, Vu Hồn hấp thu qua lực lượng lôi điện, dù đó là lôi điện do trận pháp sinh ra, kém thiên địa lôi kiếp không biết bao nhiêu lần, nhưng khẳng định có cùng tính chất.

- Thử một chút...

Biết hấp thu lôi điện vào trong cơ thể vô cùng nguy hiểm, Trương Huyền hít sâu một hơi, bàn tay bắn ra. Lần nữa thi triển Lưu Thủy kiếm quyết bảo vệ bản thân, tinh thần khẽ động, chừa lại một cái khe, để một tia thiểm điện chui vào.

Ầm ầm!

Điện mang chui vào trong cơ thể, lập tức không cách nào khống chế, không ngừng va chạm, thời gian nháy mắt đã xé rách kinh mạch.

Lôi điện cuồng bạo, cho dù có chân khí thuộc tính lôi điện, cũng rất khó khống chế, nếu không người tu luyện công pháp thuộc tính lôi điện, đã sớm danh chấn đại lục, chứ không đến mức hiện tại chưa từng nghe qua nha.

- Chân khí dung hợp...

Sớm đoán sẽ xuất hiện loại tình huống này, Trương Huyền cũng không vội vã, nhướng mày, Thiên Đạo chân khí nghênh đón.

Ầm!

Lúc này chân khí đã nắm giữ thuộc tính lôi đình, cả hai va chạm, nhất thời dung hợp lại, trở nên càng thêm tinh thuần.

- Quả nhiên có thể...

Trương Huyền hưng phấn lên.

Đã có thể thực hiện, như vậy những lôi điện này liền có thể thay thế linh khí, để hắn nhanh chóng tiến bộ. Không chần chừ nữa, thu hồi kiếm quang bảo vệ, huyệt đạo toàn thân Trương Huyền đồng thời mở ra. Thời gian nháy mắt, lôi đình liền bị nuốt hết.

Từng đạo lôi điện thô to chạy ở trong người, Trương Huyền liều mạng hấp thu. Vu Hồn rất nhanh đột phá Xuất Khiếu cảnh sơ kỳ, tiếp tục kéo lên, thân thể cũng càng ngày càng mạnh mẽ...

- Chuẩn bị xong chưa?

Lạc Huyền Thanh mở miệng.

- Ừm!

Đám người Bích Hồng Âm đồng thời gật đầu.

Dù lôi đình trước mắt rất cường đại, nhưng bây giờ không có biện pháp nào khác, cũng không thể trơ mắt nhìn Trương Huyền bị tươi sống đánh chết, hài cốt không còn.

Cho nên thương nghị một lát, bọn họ ý định xông vào cứu người, đồng thời dùng ra chiêu số mạnh nhất, triệt để hủy đi lôi vân. Nếu như có thể thành công, sẽ giải quyết nguy cơ, không thành công, cùng một chỗ đối kháng cũng tốt hơn một người đơn độc chống lại nha.

- Vậy thì bắt đầu đi!

Lạc Huyền Thanh lên tiếng, ngẩng đầu nhìn về phía mây đen, vận chuyển chân khí trong cơ thể, đang định hô hiệu lệnh, cùng một chỗ tiến vào, liền nghe một thanh âm kinh ngạc vang lên.

- Trước không vội, hình như có chút không đúng?

Nói chuyện chính là người lùn, hai mắt nhìn về phía bầu trời, giống như là muốn nhìn thấu lôi kiếp.

- Không đúng?

Lạc Huyền Thanh nhíu mày:

- Có ý tứ gì?

Những người khác cũng nhìn qua.

- Các ngươi nhìn kỹ, tại sao ta cảm giác lôi vân đang di động?

Người lùn nói.

- Di động?

Đám người nghi ngờ nhìn qua, quả nhiên thấy mây đen đầy trời không ngừng lay động, đã chếch qua một bên.

- Một khi lôi kiếp hạ xuống, người trừ khi độ kiếp chạy trốn, tình huống bình thường là sẽ không động...

Bích Hồng Âm nhíu mày.

Lôi kiếp là thiên kiếp, chỉ cần người độ kiếp không trốn, cơ bản sẽ không chạy loạn, giờ phút này Trương Huyền ở trong sấm sét, chắc chắn sẽ không chạy loạn, nhưng vì sao mây đen lại động?

Mọi người khó hiểu, đám mây đã triệt để rời khỏi đỉnh đầu bọn họ, một thân ảnh lộ ra, chính là Trương Huyền.

- Hắn không có việc gì chứ?

Thấy thân ảnh của thanh niên xuất hiện, cũng không giống như tưởng tượng bị đánh thành bụi phấn, ánh mắt mọi người sáng lên, đang định gọi, bảo nhanh lên hắn đi xuống, liền thấy gia hỏa ở trên không mở mắt, giận dữ quát.

- Đừng chạy!

Ngay sau đó thân thể nhoáng một cái, lần nữa lao vào mây đen.

Đùng đùng!

Thanh âm điện mang va chạm liên tiếp, sau đó mây đen lại chếch đi, thân ảnh của đối phương lộ ra lần nữa.

- Chạy đi đâu...

Trương Huyền hét lớn, lại vọt tới.

Hô hô hô!

Lần này hắn bay nhanh, mây đen chạy nhanh hơn, giống như thấy được vật gì đáng sợ, thời gian nháy mắt đã vọt ra ngoài.

- Ngươi...

Trương Huyền sắp tức điên, nhanh chóng đuổi theo.

Lôi đình cảm ứng được có người độ kiếp sẽ xuất hiện, nói rõ tốc độ nhanh chóng, vượt ra khỏi tưởng tượng, đuổi theo đuổi theo, liền biến mất ở chân trời, không nhìn thấy bóng dáng nữa.

- Cái này... Lôi kiếp bị dọa chạy?

- Từ trước đến giờ đều là lôi kiếp đuổi theo người, hắn đuổi theo lôi kiếp chạy trối chết?

Đám người Lạc Huyền Thanh, Bích Hồng Âm, hai mặt nhìn nhau, từng cái bứt tóc, vẻ mặt như gặp quỷ.

Tầm Bảo sư

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Đáng tiếc!

Nhìn thấy lôi đình bị dọa đến chạy trốn, Trương Huyền tiếc hận.

Thiên Đạo chân khí chuyển hóa thành thuộc tính lôi điện, quả nhiên có khả năng hấp thu lôi điện, để tu vi tăng vọt. Phân thân nhìn thấy hắn thu rất vui vẻ, cũng bắt đầu hấp thu...

Kết quả là xuất hiện một màn ở trước mắt mọi người, lôi kiếp bị hấp thu đến sợ hãi, xoay người bỏ chạy.

Độ lôi kiếp, độ đến lôi kiếp chạy trốn... Suy nghĩ một chút cũng cảm giác choáng váng.

Bất quá coi như thứ này không có trí tuệ, nhưng có khả năng căn cứ tu vi của người trở nên càng thêm cường đại, khẳng định cũng có năng lực xu cát tị hung, thấy mình và phân thân hấp thu càng ngày càng hung ác, tự nhiên cảm thấy sợ hãi.

- Thiên Đạo Vu Hồn chỉ đạt tới Xuất Khiếu cảnh hậu kỳ, còn chưa tới đỉnh phong; Thiên Đạo kim thân còn không có luyện qua, thân thể nhiều nhất chỉ tương đương Thánh khí nửa bước thượng phẩm...

Thần thức quét một lần, Trương Huyền lắc đầu.

Lúc đầu nghĩ, lôi kiếp lớn như thế, đủ để thân thể linh hồn của hắn đều đạt tới đỉnh phong, làm sao cũng không nghĩ đến, chạy quá nhanh, đuổi cũng đuổi không kịp.

- Mặc dù như thế, sức chiến đấu cũng tăng lên không ít, hiện tại coi như không sử dụng Linh Hư tam kiếm, cũng có thể chiến một trận với Thánh Vực lục trọng Lĩnh Vực cảnh đỉnh phong! Thậm chí ngay cả nửa bước Nhập Hư cảnh cũng không sợ hãi chút nào!

Sau khi tiếc hận, đối với thực lực cũng có nhận biết rõ ràng, trong lòng tràn ngập hưng phấn. Lần này đi ra, tu vi chân khí đột phá đến Thánh Vực ngũ trọng Xuất Khiếu cảnh đỉnh phong, Vu Hồn đạt đến Xuất Khiếu cảnh hậu kỳ, thân thể có thể so với Thánh khí nửa bước thượng phẩm... Ba cái điệp gia, sức chiến đấu sẽ tăng vọt gấp mấy lần.

Trước kia không cần Linh Hư tam kiếm, là không thể thông qua thông đạo chữ Giáp, nhưng bây giờ khôi lỗi kia, một ngón tay cũng có thể nghiền nát, không có chút năng lực phản kháng nào.

Thậm chí đứng tại chỗ để đối phương không ngừng công kích, cũng sẽ không bị thương chút nào. Đương nhiên, nếu như sử dụng Linh Hư kiếm cùng Linh Hư tam kiếm, Thánh Vực thất trọng trung kỳ cũng có thể chiến một trận!

Lần nữa đối mặt Lạc Huyền Thanh, coi như vẫn không địch lại, cũng không giống như trước đó, không có bất kỳ năng lực phản kháng gì.

- Ta nghỉ ngơi trước, lần sau lại có chuyện tốt như lôi kiếp, nói cho ta biết một tiếng, ta lại tới...

Thanh âm của phân thân vang lên ở trong đầu. Biết đuổi không kịp lôi kiếp, vì phòng ngừa đám người phát hiện, Trương Huyền thu hồi phân thân vào Thiên Nghĩ Phong Sào.

- Ừm!

Trương Huyền gật đầu lên tiếng.

Lần này độ kiếp, hấp thu vô số lôi đình, thực lực bản tôn tăng cao, phân thân lấy được chỗ tốt dường như lớn hơn. Bản thân hắn vốn do Cửu Thiên Liên Thai luyện chế thành, lôi đình không cách nào tiêu diệt, hấp thu nhiều lôi điện như vậy, nhất cử nhất động đều sẽ ẩn chứa lực lượng sấm sét to lớn, sức chiến đấu càng thêm cường đại!

Mặc dù không có giao thủ, nhưng cũng biết, giờ phút này hắn vẫn không phải đối thủ... Người khác đều cảm thấy hắn thiên phú không tồi, trên thực tế hắn lại là cái đánh không lại đồ đệ, đánh không lại thuộc hạ, đánh không lại bạn gái... Thậm chí ngay cả phân thân cũng đánh không lại... Vừa nghĩ tới đó, liền vô cùng đau lòng. Cảm thấy tu luyện lâu như vậy đều uổng phí.

- Ngươi... Không sao chứ?

Trở lại trước mặt đám người Lạc Huyền Thanh, chỉ thấy mọi người giống như nhìn quái vật.

- Không có việc gì!

Trương Huyền gật đầu, vẻ mặt phẫn hận:

- Nếu không phải lôi vân kia chạy nhanh, nhất định sẽ để nó đẹp mắt!

- ...

Mọi người.

- Ta giới thiệu cho ngươi mấy vị này bằng hữu một chút!

Biết lại nói sự tình này sẽ càng khó chịu hơn, Lạc Huyền Thanh chỉ mấy người:

- Bích Hồng Âm ngươi đã biết, nàng là thiên tài siêu cấp từ tổng bộ của Ma Âm công hội tới! Vị béo huynh này là thiên tài của Thánh Nhân Viên

gia, Viên Hiểu! Vị cuối cùng là thiên tài của Thánh Nhân Vân gia, Vân Liên Hải!

- Trương Huyền gặp qua chư vị!

Trương Huyền ôm quyền, tràn đầy khiếp sợ.

Quả nhiên người tụ theo bầy, nắm giữ thân phận gì, sẽ có bằng hữu thân phận ấy. Thánh Nhân Viên gia, tổng bộ Ma Âm công hội... Dù trước đó chưa từng nghe qua Thánh Nhân Vân gia, nhưng có thể ở cùng một chỗ, địa vị tất nhiên không thấp.

- Trương Huyền Trương sư, là ta ở hôm qua khảo hạch Trận Pháp sư nhận biết, trải qua chuyện vừa rồi, chắc hẳn chư vị đã công nhận!

Giới thiệu xong, Lạc Huyền Thanh nói.

- Đó là tự nhiên...

Mọi người đồng thời gật đầu.

Không chỉ đánh nát trận bàn của Bích Hồng Âm, càng đuổi theo lôi kiếp chạy loạn... Mặc dù không biết dùng bí pháp gì, nhưng chỉ bằng vào loại năng lực này, đã để người tôn kính, không dám có bất kỳ coi thường.

- Đại... Lạc huynh, ngươi gọi ta tới, rốt cuộc là muốn làm gì?

Thấy mọi người công nhận, Trương Huyền nghi ngờ nhìn qua.

Hắn đang báo danh ở lớp tinh anh, liền bị đối phương mang tới, sau đó trải qua nhiều chuyện như vậy, đến bây giờ còn không biết muốn làm gì.

- Đoạn thời gian trước, ta phát hiện một bảo địa, trong đó... sinh trưởng Động Hư Hồ Lô !

Vung tay lên, Lạc Huyền Thanh phong tỏa không gian bốn phía, để ngoại nhân không cách nào dò xét, hạ giọng nói.

- Động Hư Hồ Lô?

Trương Huyền cau mày.

Thứ này, dù kiến thức của hắn rộng rãi, cũng chưa từng nghe qua.

- Động Hư Hồ Lô là một loại bảo vật do thiên địa sinh ra, lấy địa mạch làm dây leo, hấp thu tinh hoa nhật nguyệt mà thành, vạn năm nở hoa, vạn năm kết quả... Một địa mạch, nhiều nhất chỉ có thể kết ra một quả, cực kỳ trân quý! Nếu như luyện hóa, hòa tan vào thân thể, có thể để cho tỷ lệ đột phá Thánh Vực bát trọng tăng thêm ít nhất năm thành!

Lạc Huyền Thanh nói.

- Năm thành?

Con mắt Trương Huyền trợn tròn.

Tu luyện tới Thánh Vực ngũ trọng, dù bảo vật có tác dụng, cũng đã không lớn, càng nhiều cần tinh thần cảm ngộ thiên địa, lý giải không gian... vật phẩm bình thường, có thể tăng thêm một hai thành, liền khiến vô số người động tâm.

Năm thành, quả thực khó tin!

- Đúng vậy, có điều chỗ kia quá mức nguy hiểm, ta một người không cách nào thành công, bởi vậy tìm bọn họ, chỉ cần được, sẽ cho các ngươi đầy đủ thù lao...

Ánh mắt Lạc Huyền Thanh lóe lên.

Động Hư Hồ Lô, dính dáng đột phá Thánh Vực bát trọng, nhất định phải lấy được, tuyệt sẽ không chùn tay.

Trương Huyền giờ mới hiểu được, vốn cho rằng là mấy người hẹn nhau tiến hành một loại thí luyện nào đó, hiện tại xem ra, cũng không phải như vậy, mà là Lạc Huyền Thanh mời bọn họ, giúp hắn lấy bảo vật!

- Chỗ kia có trận pháp rất lợi hại?

Thực lực của hắn, cùng mấy người cách biệt quá xa, dựa theo tình huống bình thường, là căn bản không có cơ hội, có thể được mời, hiển nhiên là bởi vì trình độ trận pháp cực mạnh.

- Ừm, có một trận pháp cấp tám đỉnh phong, không biết người nào bố trí, ta đi qua hai lần cũng không có thành công!

Lạc Huyền Thanh gật đầu.

- Lạc gia là gia tộc đỉnh tiêm của đại lục, cao thủ trận pháp hẳn rất nhiều nha? Tìm vài người giúp phá trận, không phải đơn giản sao?

Trương Huyền khó hiểu.

Lấy địa vị cùng thực lực của Lạc gia, đừng nói một trận pháp cấp tám đỉnh phong, coi như cấp chín, cũng khẳng định có thể tìm người phá giải, cần gì tìm mình?

- Không có đơn giản như vậy... Ta đi nơi này, có phong cấm đặc thù hạn chế, một khi tuổi tác vượt qua bốn mươi, tu vi vượt qua Thánh Vực bát trọng, liền không cách nào đi vào! Cưỡng ép xung kích mà nói, làm không cẩn thận sẽ sụp đổ, thứ gì cũng không chiếm được!

Lạc Huyền Thanh cười khổ nói.

- Còn có loại hạn chế này?

Trương Huyền sửng sốt một chút, đột nhiên nhớ tới cái gì:

- Chẳng lẽ... Đây là người lưu lại di tích? Không phải tự nhiên hình thành?

Vừa rồi đối phương nói, còn tưởng rằng là tự nhiên hình thành, có trận pháp cùng cấm chế, rõ ràng không phải.

- Tự nhiên là vậy! Dù Động Hư Hồ Lô tự nhiên cũng có thể hình thành, nhưng một khi nở hoa, khí tức tiết lộ, liền bị người phát hiện, căn bản không đợi đến lúc hoàn thiện!

Lạc Huyền Thanh gật đầu.

- Cũng phải...

Trương Huyền gật đầu.

Thiên địa sinh ra bảo vật, từng cái vô cùng trân quý, không có trận pháp thủ hộ, làm sao có thể đến phiên bọn họ?

- Sự tình chính là như vậy, hiện tại ta mời ngươi đi cùng, mặc kệ thành công hay không, đều sẽ lấy một viên Linh Thạch tuyệt phẩm cùng một Thánh khí nửa bước thượng phẩm xem như thù lao!

Lạc Huyền Thanh nói.

- Linh Thạch tuyệt phẩm?

Trương Huyền mắt sáng rực lên.

Không nói trước đối phương là anh vợ, giữa hai người có quan hệ thân thích, coi như chỉ vì Linh Thạch tuyệt phẩm, cũng khẳng định sẽ đáp ứng!

Hiện tại hắn thiếu nhất là thứ này, có thể có được một viên, liền không cần tiếp tục lo lắng vấn đề linh khí không đủ, thực lực tăng vọt, xung kích Thánh Vực lục trọng, thất trọng đều không thành vấn đề!

- Không sai! Bất quá hiện tại ta không có thứ này, đã xin gia tộc, chúng ta mang Động Hư Hồ Lô về, hắn là có thể cầm tới rồi!

Lạc Huyền Thanh nói tiếp.

- Tốt, ta đáp ứng!

Không có quá nhiều chần chừ, Trương Huyền gật đầu đồng ý.

Linh Thạch tuyệt phẩm, không dung hắn cự tuyệt, còn có một khía cạnh khác, cùng một chỗ tầm bảo, có thể nhanh chóng bồi dưỡng tình cảm, chỉ cần giải quyết vị anh vợ này, để hắn mang theo đi gặp Nhược Hi, dễ như trở bàn tay.

Đương nhiên, căn cứ kinh nghiệm lần trước, người này là cái muội khống, quan hệ không tới, ngàn vạn lần không thể nói ra sự tình của Lạc Nhược Hi, nếu không bị đánh một trận, thật sự là không đáng.

Lại nói, người đã mang tới, cơ mật như vậy, không đi cũng phải đi ah! Nếu không tin tức tiết lộ, coi như không phải hắn nói, cũng khó tránh tội lỗi.

- Vậy là tốt rồi! Thực lực ngươi yếu nhất, có điều không cần lo lắng, theo sát ta là được, đến lúc đó gặp phải trận pháp khó phá giải, ngươi lại ra tay...

Thấy hắn đồng ý, Lạc Huyền Thanh thở phào nhẹ nhõm.

Dù hắn ở Thánh Tử điện rất uy phong, nhưng không có quá nhiều bằng hữu, cũng nhận biết mấy gia hỏa trận pháp lợi hại, lại không dám tiết lộ sự tình Động Hư Hồ Lô.

Dù sao, thứ này đối Thánh Vực thất trọng lực hấp dẫn quá lớn. Ngộ nhỡ làm áo cưới cho người ta liền phiền toái. Trương Huyền này, trận pháp mạnh mẽ, thực lực lại không mạnh, đối với hắn mà nói, lại càng dễ điều khiển, cho nên mới nghĩ đến.

- Ừm!

Trương Huyền gật đầu.

Hắn dùng ra tất cả thủ đoạn, không kém đám người này bao nhiêu, nhưng có thể khiêm tốn thì nên khiêm tốn một chút. Nếu không át chủ bài ra hết, uy phong là uy phong, những người khác có phòng bị, đối với

bản thân hắn mà nói, ngược lại sẽ trở nên cực kỳ nguy hiểm. Huống chi át chủ bài lợi hại nhất của hắn, cơ bản đều không coi là gì... Ngoan Nhân, phân thân...

- Đã cùng một chỗ, ta giới thiệu cho ngươi năng lực của ba người bọn hắn một chút, mọi người cũng có thể phối hợp tốt hơn!

Lạc Huyền Thanh nói tiếp:

- Bích Hồng Âm am hiểu Ma Âm cùng trận pháp, ngươi vừa rồi đã lĩnh hội, không cần nhiều lời; Viên Hiểu phòng ngự vô địch, có thể xưng khiên thịt! Còn... Vân Liên Hải, thực lực của hắn, dù không bằng ba người chúng ta, lại là Thánh Nhân Vân gia, Thánh Nhân Vân gia am hiểu tầm bảo, được ngoại nhân xưng là Tầm Bảo sư!

- Tầm Bảo sư?

Trương Huyền sửng sốt:

- Còn có loại nghề nghiệp này?

Trương gia bí văn (1)

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Không sai, sau khi bọn họ vận dụng lực lượng huyết mạch, sẽ có cảm ứng đặc thù với bảo vật, cho dù có trận pháp che giấu, cũng có thể phát giác!

Lạc Huyền Thanh gật đầu, ánh mắt lộ ra hâm mộ:

- Nguyên nhân chính là như vậy, nên tuy Vân gia chỉ là gia tộc nhị đẳng, địa vị lại không kém Thủy gia, Mộc gia!

Tu sĩ muốn tiến bộ, bảo bối tuyệt đối không thể thiếu hụt, giữa thiên địa, ẩn chứa không biết bao nhiêu bảo tàng, di tích, đều bị người dùng thủ pháp che giấu. Xuyên thấu qua trận pháp, có chỗ phát giác, chỉ là năng lực này, đã làm cho vô số người hâm mộ.

- Đây là... chức nghiệp đặc thù?

Trương Huyền tò mò.

- Tự nhiên không phải! Bọn họ là mượn nhờ lực lượng huyết mạch tìm kiếm, không cách nào phát triển!

Lạc Huyền Thanh cười nói.

- Ah!

Trương Huyền giật mình.

Năm đó Khổng sư xác định chức nghiệp đặc thù, có khả năng làm được hai điểm, mới có tư cách xác nhận, thứ nhất, có khả năng hình thành hệ thống, hoàn mỹ truyền thừa. Thứ hai có khả năng phát triển trong phạm vi lớn, người bình thường cũng có thể học tập.

Người trồng thuốc, phù hợp điều kiện thứ hai, người bình thường cũng có thể học tập, nhưng truyền thừa không đồng nhất, không cách nào hình thành hệ thống; Vân gia, nắm giữ hệ thống, nhưng mà dựa vào là huyết mạch, người bình thường không cách nào học tập, cho nên, cũng không thể gọi là chức nghiệp đặc thù.

- Xem ra không có cách nào học tập a...

Trương Huyền lắc đầu, không chịu được có chút tiếc hận.

Hiện tại hắn thiếu thốn nhất là bảo vật, nếu như có thể có loại bản lĩnh này, tầm bảo bốn phía, tuyệt đối sẽ có phát hiện cực lớn... Bất quá, đã không phải chức nghiệp đặc thù, vậy liền không có cách nào học tập. Thiên Đạo thư viện ngưng tụ thư tịch, là bởi vì người bình thường có khả năng học tập, lực lượng huyết mạch... Là không học được.

- Đúng vậy, nếu như là chức nghiệp đặc thù, khẳng định đông như trẩy hội, vô số người muốn học tập!

Lạc Huyền Thanh gật đầu.

Lại giải thích một hồi, Trương Huyền đã rõ ràng năng lực của mọi người. Vị anh vợ này, là cường giả Thánh Vực thất trọng Nhập Hư cảnh đỉnh phong, ba người còn lại, Bích Hồng Âm thực lực cao nhất, đạt đến Nhập Hư cảnh hậu kỳ, người béo thoạt nhìn phòng ngự không tệ, sức chiến đấu lại rất yếu, khả năng ngay cả Vân Liên Hải cũng chưa chắc đánh thắng được, chẳng qua cộng thêm lực lượng thân thể, thì xem như Lạc Huyền Thanh muốn thắng cũng không dễ dàng.

- Đã quyết định, vậy liền lên đường đi!

Giải thích xong, tất cả mọi người hiểu rõ chuyện gì xảy ra, nên không chần chừ, đồng loạt rơi vào trên lưng Thất Thải Thiên Hạc, một tiếng kêu to sắc nhọn vang lên, tiên hạc hóa thành lưu quang bảy màu bay về phía chân trời.

Tốc độ của tiên hạc cực nhanh, trên lưng không có cơ cấu phòng hộ, thực lực đám người Lạc Huyền Thanh mạnh mẽ, không bị cương phong ảnh hưởng, nhưng nhìn thấy Trương Huyền đứng ở phía trên cũng có thể vững như bàn thạch, tất cả đều âm thầm kinh hãi. Cho dù tạm thời đột phá, đạt đến Xuất Khiếu cảnh đỉnh phong, thực lực chân chính cũng kém mọi người rất lớn, có thể làm được điểm ấy, thiên phú và thực lực đều cực kỳ bất phàm.

- Trương huynh lĩnh ngộ trận pháp cao minh như thế, thực lực càng không yếu, xông sơn môn khảo hạch, thành tích hẳn không tệ a!

Vân Liên Hải cười nhìn qua.

Những người khác cũng tò mò.

Lấy thực lực của bọn họ, sớm đã không chú ý tân sinh nhập môn, gia hỏa trước mắt này, mặc dù ở sơn môn huyên náo động tĩnh lớn, nhưng đối với bọn hắn mà nói, lại không nghe thấy gì.

- Còn tạm được!

Trương Huyền nhẹ gật đầu:

- Xếp hạng thứ năm mươi, vừa vặn đi vào lớp tinh anh!

- Năm mươi?

Vân Liên Hải sững sờ:

- Khóa này nhập môn có những ai, lại lợi hại như vậy?

Vị trước mắt này, chỉ bằng vào trình độ trên trận pháp, dựa theo năm trước khảo hạch, tiến vào ba hạng đầu không có vấn đề gì, sao mới... năm mươi?

Cái hạng này, hơi không cẩn thận, liền có thể bị quét xuống.

- Khóa này quả thực có mấy gia hỏa thiên tư không kém!

Trương Huyền vẫn chưa trả lời, Lạc Huyền Thanh mở miệng:

- Trương gia Trương Hủ, ngươi hẳn là nghe qua, là khóa này của bọn họ!

- Trương Hủ? Gia hỏa huyết mạch Địa cấp kia? Người này, ta đã từng thấy qua một lần, quả thực rất lợi hại, thời gian đầy đủ, thành tựu thậm chí không kém ngươi!

Vân Liên Hải nhịn không được khen ngợi.

- Hừ!

Lạc Huyền Thanh hừ một tiếng, tựa hồ có chút không vui.

- Ngươi cũng đừng tức giận, ta biết ngươi khó chịu với Trương gia, nhưng mà những năm này, huyết mạch Trương gia một cái tinh thuần hơn một cái, thiên tài lớp lớp, nếu như Lạc gia không có tiểu công chúa hoành không xuất thế, chỉ sợ sẽ bị vượt lên!

Vân Liên Hải nói.

Nói đến tiểu công chúa, trong mắt của hắn mang theo tôn sùng.

- Vân huynh, ngươi nói tiểu công chúa, là vị thiên tài vô song luyện hóa Tĩnh Không châu trong truyền thuyết kia?

Nắm đấm xiết chặt, Trương Huyền giả bộ điềm nhiên như không có việc gì hỏi.

- Không sai, chính là muội muội của Huyền Thanh!

Nhẹ nhàng cười một tiếng, Vân Liên Hải không để ý sắc mặt tái mét của Lạc Huyền Thanh, tràn đầy bát quái nhìn qua:

- Đúng rồi, Huyền Thanh, nghe nói muội muội của ngươi, còn chưa ra đời liền gả cho tên tiểu thiên tài kia của Trương gia, không biết vị thiên tài kia, có phải thật giống như trong truyền thuyết hay không?

- Im miệng!

Lạc Huyền Thanh híp mắt, mang theo lửa giận:

- Ta nói qua, đừng nhắc việc này, ai nhắc, ta liền giết kẻ đó!

- Nhắc hay không, đây đều là sự thật, gia tộc làm ra quyết định, ngươi không cải biến được!

Viên Hiểu mở miệng.

Thân là hậu nhân Viên gia gần với tam đại gia tộc, chuyện này biết rất kỹ càng, biết gia hỏa trước mắt là sủng muội cuồng ma, không nguyện ý muội muội thông gia với người, sống không hạnh phúc, nhưng cũng biết, thân là hậu bối gia tộc, không có bất kỳ biện pháp nào. Làm ra quyết định này, nhất định là thông qua trưởng lão nghị sự, loại tình huống này, xem như gia chủ cũng không cách nào tuỳ tiện sửa đổi.

- Ta không cải biến được, nhưng vãn bối luận bàn vẫn có thể, nếu như tên kia bị ta gặp được, ta liền đánh hắn đến chủ động từ hôn!

Mắt Lạc Huyền Thanh sáng lên, cắn răng nói.

- Đây là tội gì chứ!

Vân Liên Hải cười khổ:

- Vị tiểu thiên tài kia, thật giống như trong truyền thuyết, huyết mạch tinh thuần tương đương muội muội của ngươi, như vậy ngươi cảm thấy mình có thể là đối thủ sao?

- Ta...

Vẻ mặt Lạc Huyền Thanh đỏ lên.

Dù thực lực của hắn rất mạnh, nhưng so với muội muội... Kém không phải một chút! Tuy muội muội nhỏ hơn hắn mười tuổi, nhưng vô luận tu vi hay thực lực, đều không phải là hắn có thể so sánh. Vị tiểu thiên tài kia thật giống như truyền ngôn... vậy mình quả thực không phải đối thủ.

- Đúng rồi, tên tiểu thiên tài kia của Trương gia, ta ngược lại nghe qua một bí văn, các ngươi có muốn nghe hay không?

Bích Hồng Âm một mực không lên tiếng mở miệng.

- Bí văn?

Đám người cùng một chỗ nhìn qua, Lạc Huyền Thanh cũng vểnh tai.

- Hai mươi năm trước, lão sư ta từng được mời đi Trương gia làm khách, ban đêm một ngày nọ, đột nhiên bị Trương gia gia chủ mời qua cứu người!

Bích Hồng Âm nhíu mày, giống như là đang nhớ lại sự tình lão sư nói cho nàng.

- Trương gia gia chủ? Ngươi nói hắn là Hưng Mộng Kiếm Thánh!

Thần thái của Viên Hiểu ngưng trọng, nổi lòng tôn kính.

- Không sai, đúng là hắn!

Bích Hồng Âm gật đầu:

- Lúc ấy, lão sư cảm thấy mình chỉ là Ma Âm sư, không am hiểu cứu người, vì sao lại mời nàng ra tay, thời điểm nhìn thấy bệnh nhân, rốt cuộc hiểu rõ!

- Sinh bệnh là một hài nhi, không biết là trúng độc hay chuyện gì xảy ra, linh hồn hết sức yếu ớt, bất cứ lúc nào cũng sẽ biến mất! Hưng Mộng Kiếm Thánh, hi vọng nàng có thể thi triển Ma Âm, giúp củng cố hồn phách, không đến mức tán loạn!

Mọi người gật đầu.

Ma Âm có khả năng làm hồn xiêu phách lạc, để cho tinh thần người ta sụp đổ, cũng có thể củng cố hồn phách, để cho người ta đột phá ràng buộc, tu vi đại tăng.

Hài nhi không có tu luyện, thân thể nhỏ yếu, lại thêm linh hồn khó mà khống chế, dùng dược vật không quá phù hợp, loại tình huống này, Ma Âm sư quả thực càng thích hợp hơn Y sư.

- Lão sư biết cứu một mạng người hơn xây bảy tháp phù đồ, liền xuất thủ, có điều hiệu quả không quá rõ ràng, dù vậy Kiếm Thánh vẫn trả thù lao cực lớn, cảm tạ lão sư trợ giúp, sau đó lão sư được đưa ra ngoài, chuyện về sau thì không rõ rồi...

Bích Hồng Âm nói tiếp.

- Ý của ngươi là nói... đứa bé năm đó được lão sư ngươi cứu kia, có thể là... tiểu thiên tài của Trương gia?

Viên Hiểu nhịn không được nói.

- Cụ thể có phải hay không, lão sư không biết, chỉ là thời gian có chút ăn khớp, hơn nữa lại là Hưng Mộng Kiếm Thánh tự mình mời. Bất quá, dựa theo tình huống bình thường, vị thiên tài này của Trương gia, ở trong mẫu thai liền được đo lường ra huyết mạch tinh thuần đến cực điểm, hẳn là được bảo vệ cực kỳ chu toàn, không có người có khả năng làm bị thương mới phải!

Bích Hồng Âm nói:

- Lúc ấy lão sư không có suy nghĩ nhiều, về sau nghe nói vị tiểu thiên tài này của Trương gia một mực không xuất hiện, mới có chút nghi ngờ!

Nếu như thật khỏe mạnh vô sự, như vậy một siêu cấp thiên tài, làm sao có thể giấu diếm hai mươi năm ai cũng chưa thấy qua? Thậm chí ngay cả Thánh Tử điện cũng không đến? Nói không khiến người ta khó hiểu, đó là giả.

- Nếu thật là vị tiểu thiên tài kia mà nói, hai mươi năm trước, hắn là vừa ra đời không bao lâu, liền bị người đánh trọng thương... ngay cả linh hồn cũng biến mất, thương thế này quả thực rất nặng...

Viên Hiểu cau mày.

Bọn họ đều là tử đệ gia tộc, biết hậu bối nắm giữ huyết mạch tinh thuần được bảo vệ chu toàn đến cỡ nào, Trương gia mấy vạn năm mới xuất hiện một thiên tài huyết mạch có thể so với lão tổ như vậy, làm sao có thể vừa ra đời liền bị hạ độc thủ?

- Có phải là trong gia tộc tranh đấu hay không?

Trương Huyền nhịn không được nói chen vào.

Nếu như đối phương nói là thật, bệnh nặng chính là tiểu thiên tài Trương gia thì quá tốt rồi... bệnh thành như vậy, tự nhiên không có khả năng cưới Lạc Nhược Hi, hắn cũng sẽ không bị động như vậy.

- Không có khả năng! Thánh Nhân quý tộc như Trương gia, cực kỳ chú trọng mặt mũi, tuyệt không khả năng có nội chiến phát sinh!

Nói chuyện chính là Lạc Huyền Thanh.

Thân là thiên tài Lạc gia, biết Thánh Nhân quý tộc không dung nội chiến.

- Không cho phép, không có nghĩa là không khả năng có ah, ngộ nhỡ vị trưởng lão nào ngấp nghé vị trí gia chủ, muốn cướp đoạt, cố ý đánh lén vị tiểu thiên tài kia thì sao?

Trương Huyền não đại động mở.

Bất kể nói thế nào, kiếp trước hắn cũng là nhân viên quản lý thư viện, nhìn qua không ít sách vở cùng chuyện xưa. Rất nhiều tranh đấu trong tộc đều viết như vậy.

- Ngươi không phải tử đệ gia tộc, không hiểu được quy củ của Thánh Nhân quý tộc... Ta có thể rõ ràng nói, tình huống ngươi mới vừa nói, là căn bản không có khả năng phát sinh!

Lạc Huyền Thanh còn chưa mở miệng, Viên Hiểu liền lắc đầu.

- Không có khả năng phát sinh?

Trương Huyền nháy con mắt.

Quyền lợi để cho người ta mất phương hướng, Danh Sư cửu tinh cũng không ngoại lệ, huống chi một vài trưởng lão gia tộc, vì sao không có khả năng phát sinh?

Đây là kịch bản rất kinh điển nha!

- Nói gia tộc, ngươi có khả năng không biết rõ, vậy ta hỏi ngươi...

Thấy vẻ mặt hắn ngây thơ, Viên Hiểu nhìn lại:

- Thân là học viên Thánh Tử điện, ngươi biết điện chủ Thánh Tử điện không?

Trương gia bí văn (2)

dtv-ebook.com

- Biết!

Trương Huyền gật đầu.

Không chỉ biết, còn thành người ứng cử duy nhất.

- Thánh Tử điện điện chủ, có tiêu chuẩn tuyển chọn riêng biệt, không đạt tới tư cách, không cách nào kế thừa, điểm ấy ngươi hẳn nghe nói qua!

Viên Hiểu hỏi.

Trương Huyền gật đầu.

Thánh Tử điện điện chủ, nhất định phải nắm giữ Minh Lý Chi Nhãn, hơn nữa thân là Danh Sư, làm người ngay thẳng thật thà, điệu thấp khiêm tốn, đức tính cao thượng, đẹp trai đa tài, người gặp người thích... Hắn tất cả đều phù hợp, mới được Khôi Thánh ban tặng lệnh bài đại biểu thân phận điện chủ. Không có những cái này, coi như thực lực mạnh hơn, thiên phú cao hơn cũng không thể nào.

- Gia chủ Thánh Nhân quý tộc, cũng đồng dạng như vậy! Nhất định phải là huyết mạch đạt tới cấp bậc nhất định mới có tư cách đi làm, cũng không phải thực lực ngươi mạnh, cướp đi đại quyền là có thể! Thật giống như Trương gia gia chủ hiện tạ… Hưng Mộng Kiếm Thánh, trên thực tế chỉ là thay mặt gia chủ mà thôi. Gia chủ chân chính, là vị tiểu thiên tài kia, mấy ngàn năm qua, chỉ có hắn có huyết mạch đạt tới tư cách!

Viên Hiểu nói:

- Lạc gia cũng giống như vậy, dù huyết mạch của Huyền Thanh huynh tinh thuần, nhưng vẫn không đủ tư cách làm gia chủ, gia chủ chân chính,

là muội muội của hắn! Chỉ bất quá hiện tại tuổi tác quá nhỏ, tất cả đều do trưởng bối đại diện mà thôi!

Trương Huyền hiểu được.

Tình huống giống như hắn.

Dù Thánh Tử điện có quyền điện chủ, chưởng quản công việc, nhưng chỉ cần mình phá giải phong ấn, sẽ trở thành điện chủ chân chính, ai cũng không cách nào đoạt quyền. Đây là quy củ do Khôi Thánh quyết định, cũng là ý nghĩa chữ Lễ mà Khổng sư lưu lại, không người dám vi phạm. Nếu không, sẽ lập tức trở thành mục tiêu công kích, bị thóa mạ.

- Cho nên ngươi nói tộc nhân đoạt quyền đánh lén, là không thể nào! Huống chi, vị tiểu thiên tài này huyết mạch tinh thuần, một khi trưởng thành, toàn bộ Trương gia sẽ trở nên càng thêm cường đại, tộc nhân đều có thể được vẻ vang, lại có ai ngốc như vậy, hủy đi tiền đồ của mình?

Viên Hiểu giải thích.

- Ây...

Trương Huyền xấu hổ.

Hắn cũng chỉ đoán bừa, không nghĩ tới Thánh Nhân quý tộc còn có nhiều quy củ như vậy. Nếu như đối phương nói không sai, người Trương gia đánh lén vị tiểu thiên tài kia khả năng quả thực không lớn.

- Cái bí văn này, chỉ là lão sư nói qua một lần, không thể xác nhận chính xác hay không; lại nói, đại gia tộc như Trương gia, người sinh ra trong một năm không có một vạn cũng ít nhất mấy ngàn, cũng có thể là con bạn bè của Hưng Mộng Kiếm Thánh!

Bích Hồng Âm lắc đầu.

Loại gia tộc như Trương gia, truyền thừa vài vạn năm, sớm đã giống như đế quốc, hạch tâm, chi nhánh đan xen chằng chịt, nhân khẩu nhiều vô số

kể, hậu bối ra đời cùng một năm, liền không biết bao nhiêu, đối phương không nói, dù ai cũng không cách nào xác nhận cái kia chính là tiểu thiên tài.

Dù sao siêu cấp thiên tài vạn năm không gặp, vừa ra đời không lâu liền trọng thương sắp chết... Đổi lại ai cũng cảm thấy là nói mơ giữa ban ngày.

- Cũng phải...

Đám người gật đầu.

- Được rồi, không thảo luận Trương gia nữa!

Biết nói nhiều hơn nữa, cũng là bí ẩn không có đáp án, không cách nào xác nhận, Bích Hồng Âm ngẩng đầu nhìn qua:

- Lạc huynh, nghe nói tiểu công chúa trong khoảng thời gian này không ở Thánh Tử điện, gần đây có trở về hay không?

Nghe nàng hỏi, ánh mắt Trương Huyền sáng lên, vội vàng nhìn sang. Vốn có chút phản cảm vì Bích Hồng Âm vừa thấy mặt liền xuất thủ, giờ phút này hỏi ra lời này, để hắn tràn đầy cảm kích.

- Đã sớm trở về!

Nói đến muội muội, Lạc Huyền Thanh mỉm cười, nhẹ gật đầu.

- Trở về? Vậy là tốt rồi, chẳng biết lúc nào có cơ hội, mang ta tới xem một chút, cùng là học sinh nội viện, nhưng ta còn chưa bao giờ thấy qua vị thiên tài trong truyền thuyết này...

Bích Hồng Âm nói.

Mặc dù tiểu công chúa đến Thánh Tử điện hai năm, cũng lưu lại vô số ghi chép, nhưng toàn bộ Thánh Tử điện, người gặp qua nàng không có mấy cái. Chỉ là nghe nói, nghiêng nước nghiêng thành, xinh đẹp vô song,

có thể xưng thiên hạ đệ nhất mỹ nhân, nhưng cụ thể là bộ dáng gì, chỉ có thể suy đoán.

- Lần này nàng trở về, không biết ai đắc tội, chỉ biết vùi đầu khổ tu, ngay cả ta cũng không thấy... Huống chi người khác!

Lạc Huyền Thanh xua tay.

- Vùi đầu khổ tu? Thực lực của nàng đã mạnh như vậy...

Trong lòng Trương Huyền đau xót.

Lúc trước ở Khâu Ngô cung, nữ hài đáp ứng làm bạn gái hắn, chần chờ rất lâu, hắn là biết hôn ước không cách nào phản kháng, sợ hại mình... Dù vậy vẫn như cũ đáp ứng. Chỉ sợ trong lòng đã có so đo, ý định mau chóng tu luyện, tranh thủ sớm ngày đạt tới tình trạng có thể khống chế vận mệnh. Mà không phải bị gia tộc trói buộc.

- Ngươi thật giống như rất để tâm muội muội ta nha?

Lạc Huyền Thanh quay đầu nhìn qua, mắt híp lại.

Vừa rồi tâm tình của Trương Huyền chập chờn quá lớn, không có khống chế, bị đối phương nhìn ra.

- Ta...

Trương Huyền vừa định mở miệng nói, muội muội của ngươi đã đáp ứng làm bạn gái ta, lời đến khóe miệng thì ngừng lại.

Không nói trước nói ra đối phương có tin hay không, coi như tin, một khi tin tức truyền ra, mình khẳng định sẽ lập tức trở thành mục tiêu công kích!

Vị hôn thê của tiểu thiên tài Trương gia, thích một tán tu từ địa phương nhỏ tới... Tất nhiên sẽ gây ra nổ tung, rước lấy rất nhiều phiền phức, làm không cẩn thận, còn có thể mang đến cho Lạc Nhược Hi phiền não càng

lớn. Hiện tại nàng cố gắng tu luyện, là vì tương lai cùng mình ở chung một chỗ, mình tuyệt đối không thể cản trở.

- Chờ ta phá vỡ phong ấn, trở thành điện chủ Thánh Tử điện chân chính... Địa vị cao thượng, lại nói ra sẽ có phân lượng hơn...

Hít sâu một hơi, ép xuống kích động trong lòng.

Hắn trước mắt, trọng yếu nhất là điệu thấp tu luyện, tranh thủ sớm ngày phá vỡ phong ấn, mà không phải nói ra quan hệ, dẫn tới phiền phức. Phiền phức hắn không sợ, nhưng mà để Lạc Nhược Hi buồn rầu, liền khó rủ sạch tội lỗi.

- Tiểu công chúa, danh chấn thiên hạ, ta ở Thanh Nguyên đế quốc cũng nghe nói qua, một mực bội phục không thôi... Tự nhiên có chút hiếu kỳ!

Tâm cảnh vận chuyển, ánh mắt trở nên không hề bận tâm, Trương Huyền cười nói.

- Hừ! Tốt nhất như vậy, nếu như để ta biết, đối với muội muội ta có ý nghĩ gì, coi như hai ta nhận thức, cũng sẽ đánh ngươi tìm không thấy đông nam tây bắc!

Lạc Huyền Thanh khẽ nói, trong giọng nói mang theo uy hiếp.

- Đó là tự nhiên...

Trương Huyền cười khổ.

Bị anh vợ uy hiếp... Cái này gọi là chuyện gì! Đồng thời cũng vui mừng vừa rồi không có thừa nhận, nếu không quan hệ đổ vỡ không nói, làm không cẩn thận còn có thể bị đánh một trận tơi bời.

- Được rồi, không thảo luận những thứ này nữa, đúng rồi Trương sư, trong tân sinh khóa này của ngươi, Trương Hủ xem như một nhân vật, còn có một cái, dù không phải tử đệ gia tộc, nhưng thiên phú cực mạnh, gọi là... Phùng Tử Dật, ngươi hẳn nhận biết chứ!

Vân Liên Hải cười ha hả, nói sang chuyện khác.

- Phùng Tử Dật, ta biết, thứ nhất của xông sơn môn lần này!

Trương Huyền gật đầu:

- Nghe nói hình như là thân truyền của một vị Thái Thượng trưởng lão ở tổng bộ Danh Sư đường!

- Đúng vậy, tổng bộ Danh Sư đường có ba vị Thái Thượng trưởng lão, bình thường hành tung bất định, thần long thấy đầu không thấy đuôi, có thể được hắn thu làm thân truyền, vận khí của Phùng Tử Dật này xác thực rất tốt! Huống chi, thu hắn làm đệ tử, còn là đứng đầu trong ba đại Thái Thượng trưởng lão... Dương sư!

Vân Liên Hải cảm khái.

- Dương sư?

Trương Huyền nhìn qua.

- Đúng vậy, Dương sư Dương Huyền!

Vân Liên Hải nói.

- Dương... Huyền?

Thân thể Trương Huyền chấn động, cứng ngắc.

Sát cơ

dtv-ebook.com

Từ trước đến nay, Trương Huyền đều tự xưng mình là đệ tử của “Dương Huyền”, vốn cho rằng chỉ là cái tên bịa đặt, nằm mơ cũng không nghĩ đến, lại là thật!

Tổng bộ Danh Sư đường vậy mà thật có một vị Danh Sư gọi Dương Huyền, hơn nữa còn là một trong ba đại Thái Thượng trưởng lão! Tùy tiện bịa cái tên, cũng có thể đụng vào trên họng súng?

Khó trách... lúc trước Lạc Thừa Tân muốn giáo huấn hắn, nghe được thân phận Dương Huyền, lại hốt hoảng như vậy! Nguyên lai cũng không phải hắn ngụy trang tốt, mà là thật có một người như vậy, cho nên mới hoảng sợ, vào trước là chủ mà cảm thấy sợ hãi!

Cùng nhau đi tới, chỉ cần báo ra sư phụ, Danh Sư đường liền chủ động giấu diếm tin tức, chỉ sợ chính là báo lên trên, xem xét liên lụy đến Thái Thượng trưởng lão... nên không truy cứu nữa, ngược lại chủ động đè tin tức xuống!

- Thì ra là thế...

Từ trước đến nay, đều cảm thấy có phải bản thân giả quá tốt hay không, mới để cho người không dám tìm phiền phức, không dám ngấp nghé Thiên Đạo công pháp của hắn, nguyên lai... Là thật có Dương Huyền! Bản thân vụng trộm mượn tên tuổi của đối phương, cáo mượn oai hùm, mới một đường đi trôi chảy như thế!

- Làm sao lại trùng hợp như vậy?

Trong lòng rung động, vẫn có chút không dám tin tưởng. Lúc trước nói ra cái tên Dương Huyền này, hoàn toàn là thuận miệng bịa, sao lại trùng

hợp như vậy... Thật có một vị cường đại như vậy tồn tại?

- Thiên Đạo thư viện, nhất định là nó...

Trong lòng hơi động, tinh thần vội vàng chìm đắm vào thức hải.

Lần nữa trở lại ngoài cửa thư viện, ngay phía trên có năm chữ lớn, mang theo khí tức tuyên cổ xa xưa, như từ một thế giới khác phá không mà đến, cho người ta một loại cảm giác tang thương khó mà nói ra lời.

- Thiên địa tạo hoá... Tất cả phù hợp tự nhiên, lúc trước không quan tâm nói ra, trên thực tế lại ứng nghiệm, tất cả đều ở dưới Thiên Đạo khống chế, đều có quy luật...

Cơ bắp kéo căng, hắn không tin tưởng vị Dương Huyền này là đột nhiên xuất hiện, chỉ sợ lúc trước thầm nghĩ đến muốn ngụy trang, thư viện đã có một loại tiềm thức hòa vào trong óc, để hắn thốt ra cái tên này. Nói cách khác... Từ nơi sâu xa, tự có thiên ý! Thiên ý không thể trái, Thiên Đạo không thể đổi!

- Mặc dù ta khống chế Thiên Đạo thư viện, nhưng nếu như Thiên Đạo muốn gạt bỏ ta? Có thể cũng không thể làm trái hay không?

Thân thể Trương Huyền lạnh lẽo, nghĩ đến một loại khả năng.

- Trương sư, Trương sư? Ngươi làm sao vậy?

Đang miên man suy nghĩ, bên tai vang lên một thanh âm, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy Vân Liên Hải nhìn qua, tựa hồ có chút lo lắng.

- A, ta không sao!

Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, trên mặt khôi phục nụ cười, che giấu khiếp sợ cùng lo lắng trong lòng. Tâm cảnh đạt tới loại cảnh giới như hắn, thật muốn che giấu nội tâm không ổn định, người ngoài căn bản nhìn không ra. Thiên Đạo thư viện là bí mật lớn nhất của hắn, tuyệt đối không thể để cho người ta biết được.

- Mới vừa nghe được, Phùng Tử Dật lại có bối cảnh như vậy, giật nảy mình, không có lấy lại tinh thần mà thôi...

Trương Huyền xấu hổ gãi đầu một cái.

- Đúng vậy, lần đầu tiên ta nghe được, nói thật, cũng khiếp sợ tột đỉnh. Thái Thượng trưởng lão của tổng bộ Danh Sư đường, một cái thần bí hơn một cái, coi như người của tổng bộ, cũng không có mấy người đã gặp, vị này vậy mà có thể được chỉ điểm, thu làm thân truyền, phần kỳ ngộ này, quả thực không phải người nào cũng có!

Vân Liên Hải nhẹ gật đầu, đột nhiên có chút hiếu kỳ:

- Đúng rồi, Trương sư, ngươi có thể bằng chừng ấy tuổi, liền nắm giữ loại thiên phú cùng thực lực này, hẳn là cũng có lão sư chỉ điểm a? Không biết quý sư là...

Đối phương không phải người Trương gia, lại nắm giữ thiên phú và tu vi không kém gì thiên tài Trương gia, khẳng định cũng sư xuất danh môn.

- Cái này...

Khóe miệng Trương Huyền giật một cái. Đổi lại trước kia, hắn khẳng định sẽ trực tiếp mở miệng, thầy ta Dương Huyền, hiện tại mới vừa nói Phùng Tử Dật, còn như vậy nói, đối phương sẽ hỏi người này có phải là sư huynh của ngươi hay không... Chẳng phải không có cách nào trả lời?

- Không tiện trả lời liền thôi, có chút ẩn sĩ cao nhân, không nguyện ý học sinh treo mình ở bên miệng, tránh cho cáo mượn oai hùm, bất lợi phát triển!

Vân Liên Hải khoát tay áo.

Hắn chỉ là thuận miệng hỏi, cũng không phải truy vấn ngọn nguồn. Dù sao mỗi người đều có bí mật của mình, quan hệ giữa bọn họ còn không có đạt tới loại trình độ đó, không muốn nói cũng rất bình thường.

- Cảm ơn!

Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, ôm quyền.

- Không cần khách khí...

Vân Liên Hải cười cười, không nói thêm lời.

Mấy người lại trò chuyện một hồi, sau đó tự mình tu luyện. Trương Huyền cũng đè lại hoảng sợ trong lòng, nhắm mắt lại, chậm rãi củng cố thực lực vừa mới đột phá.

Đối với hắn mà nói, bây giờ nghĩ những thứ này, không phù hợp thực tế, biện pháp tốt nhất là nhanh chóng tăng lên. Tất cả đều là giả, thực lực mới thật. Một đường không nói chuyện, liên tục phi hành. Trong lúc này lặng lẽ hỏi thăm Viên Hiểu, chẳng qua năm nay hắn một mực ở Thánh Tử điện, không có trở về nhà tộc, đối với thiên tài Viên Đào mới tới, cũng không hiểu rõ tình hình, để Trương Huyền tràn đầy tiếc hận, đành phải thôi.

Sau năm ngày, Thất Thải Thiên Hạc ngừng lại, đập vào mắt là một sơn mạch liên miên chập trùng, liếc mắt không nhìn thấy phần cuối. Trải qua mấy ngày nay tu luyện, tu vi trước đó đột phá triệt để củng cố, không có linh thạch trợ giúp, dù không có tiến bộ nữa, nhưng thích ứng tu vi, sức chiến đấu trở nên mạnh hơn.

Nếu như Kiếm Tần Sinh giống như trước đó, khống chế sức mạnh tỷ thí với hắn, làm không cẩn thận chỉ trong một chiêu liền có thể chém giết, ngay cả cơ hội phản ứng cũng không có.

- Vị trí của Động Hư Hồ Lô ngay ở chỗ này...

Phân phó một tiếng, Thất Thải Thiên Hạc ngừng lại ở trong sơn cốc, Lạc Huyền Thanh chỉ phía dưới.

Theo tay hắn nhìn, chỉ thấy một hạp cốc như cự xà, trực tiếp lan tràn về phía trước, không biết bao xa, bốn phía dãy núi nhấp nhô, triệt để che lấp

nơi này, không bay lên không, căn bản không phát hiện được.

- Tụ phong hối thủy, là địa hình có thể sinh ra linh mạch...

Trong lòng Trương Huyền hơi động.

Hắn lý giải trận pháp, đã sớm đạt đến bát tinh đỉnh phong, hạp cốc này cùng sơn mạch bốn phía liên tiếp, tạo thành một vị trí tập hợp linh khí.

- Bất quá hình như linh mạch này bị người sửa lại, không cách nào hình thành linh khoáng...

Lần nữa nhìn một hồi, mày Trương Huyền nhăn lại.

Sơn cốc có khả năng tập hợp linh khí, dựa theo tình huống bình thường, thời gian lâu dài, tất nhiên sẽ xuất hiện linh khoáng, nhưng không biết là bị người khai thác qua, hay xuất hiện vấn đề gì, toàn bộ địa mạch bị phá hư, mặc dù còn có thể tập hợp linh khí, nhưng linh khoáng lại không có khả năng có.

- Đi xuống đi!

Trong lòng kỳ lạ, thân thể thiên hạc nhoáng một cái, bay xuống, rất nhanh mọi người rơi xuống lối vào của hạp cốc.

- Nơi này gọi là Địa Linh cốc, bởi vì linh khí dồi dào, Thánh thú rất nhiều, một chút đạt tới Thánh Vực bát trọng cũng chiếm cứ ở trong đó, cho nên, chúng ta không thể bay thẳng vào, nếu không gặp phải đánh giết, ai cũng trốn không thoát!

Lạc Huyền Thanh nói.

Trương Huyền líu lưỡi, vốn cho rằng Thất Thải Thiên Hạc là Thánh thú cường đại nhất hắn gặp qua, không nghĩ tới trong hạp cốc còn có lợi hại hơn.

Danh Sư đại lục quả nhiên tàng long ngọa hổ, cũng không phải đơn giản như tưởng tượng. Bất quá suy nghĩ một chút cũng rõ ràng, nếu không phải sơn cốc này có Thánh thú cường đại như thế, cái gọi là Động Hư Hồ Lô, cũng sẽ không lưu đến bây giờ, sớm đã bị người phát hiện.

- Mọi người tiến vào bên trong, tận lực thu liễm khí tức, không thể lưu lại dấu vết, nếu không sợ còn chưa tới chỗ, đã gặp phải phiền phức...

Lần nữa dặn dò một câu, Lạc Huyền Thanh an bài thiên hạc ở trên không chi viện, dẫn đầu đi vào trong, mọi người theo sát phía sau.

Bởi vì tu vi Trương Huyền thấp nhất, được an bài ở giữa, một khi xảy ra chuyện, cũng có thể chăm sóc.

Hạp cốc yên tĩnh, đi vào trong đó, chỉ có thể nghe được tiếng gió nghẹn ngào ở bốn phía. Linh khí trong cốc nồng đậm hơn bên ngoài một chút, có điều bởi vì nguyên nhân địa hình, không cách nào tụ tập, tu luyện bình thường còn có thể, nhưng muốn hình thành khoáng mạch, thì gần như không có khả năng.

Đi theo sau lưng Lạc Huyền Thanh, Minh Lý Chi Nhãn nhúc nhích, Trương Huyền nhìn bốn phía. Trong sơn cốc, từng đạo linh khí chậm rãi chảy xuôi, như nước sông, cực kỳ yên tĩnh.

- Nơi này có thể để cho Động Hư Hồ Lô phát triển?

Càng xem càng cảm thấy kỳ lạ.

Mặc dù không rõ ràng môi trường sinh trưởng của Động Hư Hồ Lô, nhưng trước đó Lạc Huyền Thanh nói qua, cần linh mạch mới có thể sống sót, linh khí nơi này phân tán, cũng không có linh mạch, làm sao mọc ra?

- Thật ra thì chúng ta đã nằm ở trong trận pháp mà vị cao nhân kia bố trí!

Dường như nhìn ra hắn nghi hoặc, Lạc Huyền Thanh truyền âm tới.

- Trong trận pháp?

Trương Huyền khiếp sợ.

Hắn lý giải trận pháp đã đạt đến bát tinh đỉnh phong, nếu quả thật có trận pháp, không có khả năng nhìn không ra! Trừ khi... Đạt đến cửu tinh! Trận pháp cửu tinh... người lưu lại Động Hư Hồ Lô cần mạnh bao nhiêu?

- Không sai, trận pháp này thay đổi hướng chảy linh khí, để cho người ta không phát hiện được linh mạch, cũng không phát hiện được bảo tàng, nếu không khẳng định Động Hư Hồ Lô sớm đã bị người tìm được!

Lạc Huyền Thanh gật đầu:

- Sở dĩ ta phát hiện, cũng là vận may...

- Vận may?

Trương Huyền lắc đầu:

- Vận khí đơn thuần, muốn phát hiện, chỉ sợ không dễ dàng như vậy!

Hắn dùng Minh Lý Chi Nhãn cũng nhìn không ra vấn đề, chỉ dựa vào vận may liền muốn phát hiện Động Hư Hồ Lô, khả năng không lớn.

- Thật ra thì... Ta nghe muội muội đề cập qua, nàng thích xem sách, càng thích thôi diễn, từng căn cứ thủ pháp bố trí một trận pháp, cùng bản đồ nơi này suy đoán ra, khả năng nơi này tồn tại một trận pháp cửu tinh. Lúc ấy ta liền để ý... Đặc biệt tới tìm kiếm, mới phát hiện một chút vấn đề!

Lạc Huyền Thanh hơi đỏ mặt nói.

Chỉ bằng vào vận may đã muốn phát hiện, quả thực rất khó, vài vạn năm lịch sử, khẳng định sớm đã bị người tìm được. Sở dĩ có thể biết, là nhờ muội muội của hắn.

- Căn cứ thủ pháp bày trận cùng bản đồ... có thể thôi diễn ra những thứ này?

Trương Huyền líu lưỡi.

Không hổ là bạn gái của hắn, nhãn lực cùng năng lực phân tích, so với hắn cũng không hề yếu.

- Đúng rồi, Lạc huynh, ta có một việc tương đối hiếu kỳ, hy vọng có thể hỏi thăm một chút!

Dừng lại một chút, Trương Huyền truyền âm.

- Nói đi!

Lạc Huyền Thanh gật đầu.

- Là như vậy, Lạc gia cường đại như thế, so với Trương gia cũng không yếu, vì sao phải để gia chủ đi thông gia?

Trương Huyền nhịn không được nói.

Đây chính là mấy ngày nay hắn một mực xoắn xuýt. Thánh Nhân quý tộc lấy huyết mạch định trên dưới, Lạc Nhược Hi là gia chủ, vì sao còn phải thông gia?

Làm như vậy chẳng phải tương đương chắp tay nhường cả gia tộc sao?

- Là ai bảo ngươi hỏi như vậy?

Lạc Huyền Thanh sầm mặt, ánh mắt híp lại.

Trương Huyền nhất thời cảm thấy lạnh cả người, vậy mà ở trên người đối phương, cảm nhận được sát cơ nồng đậm.

Trương Huyền bày trận

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Cỗ sát ý này như thực chất, thẩm thấu làn da, chui vào linh hồn, để thân thể của hắn kìm lòng không đóng băng.

Trương Huyền híp mắt lại, trong đầu vận chuyển rất nhanh. Hỏi Lạc Nhược Hi, đối phương cũng chỉ tức giận, không có ý tứ giết người, bây giờ hỏi cái này, phản ứng lớn như thế, thật chẳng lẽ dính dáng bí mật gì?

- Ta chỉ là hiếu kỳ, cảm thấy khó tin!

Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng, nói.

Lạc Huyền Thanh nhìn chằm chằm, thấy nụ cười của hắn thẳng thắn, không hề giống như cố ý hỏi thăm tin tức, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, khẽ nói:

- Đây là sự tình của Lạc gia cùng Trương gia, nếu là người ngoài cuộc, thì đừng có nhúng vào!

- Hiểu rồi!

Trương Huyền gật đầu.

Mặc dù không có hỏi thăm ra tin tức, nhưng cũng xác định một việc, cái kia chính là... Hai gia tộc thông gia, bắt buộc phải làm, không thể ngăn cản! Lạc Huyền Thanh chán ghét Trương gia như vậy, sủng ái muội

muội như thế, cũng không có cách nào, thông gia, chỉ sợ thật liên lụy đến việc lớn mà hắn không biết.

- Thật khó!

Trương Huyền xoa xoa mi tâm.

Trước đó nghĩ, chỉ cần mình nắm giữ thân phận điện chủ Thánh Tử điện, không kém gì Trương gia gia chủ, đi qua cầu hôn, lại thêm hai bên tình nguyện, đối phương tám chín phần mười sẽ đồng ý, hiện tại xem ra, cũng không có đơn giản như vậy. Lạc Nhược Hi thân là gia chủ, thực lực cường hãn như vậy cũng không thể giãy giụa... Vậy thì có chút ý vị sâu xa.

Ô ô ô!

Đang cảm khái, đột nhiên trên không vang lên thanh âm tương tự con muỗi phi hành. Con ngươi của Bích Hồng Âm co rụt lại:

- Là Xích Vĩ Độc Phong!

Mọi người vội vàng nhìn về phía trước, ngay sau đó nhìn thấy một đám ong mật lớn chừng trái nhãn, giống như mây đen bay tới.

- Xích Vĩ Độc Phong?

Trong lòng Trương Huyền hơi hồi hộp một chút.

Hắn nhìn qua vô số thư tịch, biết loại vật này, kích thước không lớn, thực lực cũng không mạnh, chỉ có Thánh Vực tam, tứ trọng, nhưng độc tính vô cùng cương mãnh. Tập hợp nhiều, Thánh Vực lục, thất trọng cũng sẽ bị hạ độc chết! Mấu chốt nhất là, số lượng thứ này rất nhiều, núp ở trong núi rừng, so với Thánh thú Thánh Vực bát trọng thì đáng sợ hơn mấy lần.

- Là sát ý vừa rồi kinh động đến đối phương...

Thời gian nháy mắt Trương Huyền liền hiểu được.

Sau khi vào thung lũng, bọn họ che lấp rất tốt, không có phóng ra bất kỳ khí tức gì, dựa theo tình huống bình thường, là sẽ không khiến cho bất kỳ sinh mệnh mạnh mẽ nào chú ý, giờ phút này đối phương đột nhiên xuất hiện, rõ ràng là bị Lạc Huyền Thanh vừa rồi không có khống chế được sát ý quấy nhiễu, muốn tìm kiếm đầu nguồn, săn giết.

- Làm sao bây giờ?

Da mặt Vân Liên Hải co lại, vội vàng hỏi.

Tựa hồ hắn cực kỳ sợ hãi loại sinh mệnh có độc này, vẻ mặt trở nên trắng bệch.

- Chiến đấu, động tĩnh quá lớn, rất dễ dàng dẫn tới sinh mệnh càng cường đại hơn, hơn nữa trọng yếu nhất là... số lượng Xích Vĩ Độc Phong rất nhiều, giết cũng không hết, chết một con, liền sẽ phóng ra sương độc nhất định, thả ra nhiều, chung quanh đều là khí độc, cũng là một con đường chết!

Bích Hồng Âm gấp rút nói.

Tiến vào sơn cốc, sợ nhất là gặp được loại vật này, giết không thể giết, lại không thể chờ chết, để cho người ta bó tay toàn tập, không có bất kỳ biện pháp nào.

- Trước tiên lui ra khỏi sơn cốc, nghĩ biện pháp chém giết chúng ở bên ngoài!

Lạc Huyền Thanh nói.

Thân là con cháu hạch tâm nhất của Lạc gia, dù thoạt nhìn có chút lỗ mãng, nhưng gặp phải sự tình, lại sẽ không bối rối, có kế hoạch cùng phương pháp của mình.

- Được!

Biết đây là biện pháp tốt nhất, đám người vội vàng lui về phía sau.

- Hình như không còn kịp rồi...

Mới đi mấy trăm mét, Trương Huyền lắc đầu.

Mọi người vội vàng nhìn, chỉ thấy sau lưng cũng xuất hiện một đống Xích Vĩ Độc Phong, oanh minh bay tới, để cho người ta tê cả da đầu. Thực lực có thể đạt tới Thánh Vực tam tứ trọng, đã có trí tuệ của mình, nhìn thấy nhiều mỹ vị tới như vậy, sớm đã chuẩn bị kỹ càng.

- Chiến đấu đi!

Biết trốn không thoát, Lạc Huyền Thanh cũng không rầu rĩ, hai mắt nheo lại.

- Trương sư, làm phiền ngươi bố trí một trận pháp ngăn cách khí tức, không nên để cho lực lượng cùng thanh âm chiến đấu truyền ra ngoài! Bích Hồng Âm, ngươi dùng Ma Âm quấy nhiễu bọn chúng liên lạc, để chúng không cách nào bày trận liên hợp, Vân Liên Hải, ngươi dùng bí pháp, tìm kiếm vị trí Phong Vương. Viên Hiểu, ngươi phòng ngự mạnh nhất, thân thể tất nhiên có kháng độc tính nhất định, hai ta chuẩn bị kỹ càng, một khi tìm được Phong Vương, lập tức tiến lên đánh chết!

Lạc Huyền Thanh nhanh chóng an bài:

- Phong Vương chết, khẳng định sẽ xuất hiện bối rối, đến lúc đó có thể thừa cơ chạy trốn!

- Rõ!

Mọi người đồng thời gật đầu, từng cái vẻ mặt nghiêm túc. Nghe đối phương an bài hợp lý, không dư thừa chút nào, mỗi một câu đều thẳng vào chỗ yếu hại, trong lòng Trương Huyền nhịn không được khen ngợi. Đổi lại những người khác, khẳng định đã sớm luống cuống, Lạc Huyền Thanh không chỉ không vội vàng, còn vận dụng năng lực mỗi người, làm

ra ưu hóa lớn nhất, không hổ là thiên tài do Thánh Tử điện bồi dưỡng ra... ở trước mặt nguy hiểm triển lộ ra một mặt khác biệt người thường.

- Bắt đầu đi!

Thấy mọi người nghe hiểu mệnh lệnh, Lạc Huyền Thanh quát nhẹ một tiếng, bàn tay trảo một cái, không gian bốn phía giống như bị khống chế, trở nên sền sệt.

- Trương sư, ta trước chặn lại, ngươi mau chóng bày trận...

- Tốt, nhưng mà...

Trương Huyền nhẹ gật đầu, có chút xấu hổ nhìn qua:

- Các ngươi ai có trận kỳ cấp tám không?

Hắn một nghèo hai trắng, hơn nữa mới vừa thi xong Trận Pháp sư bát tinh, coi như muốn bày trận cũng không có đồ vật a.

- Ngươi ngay cả trận kỳ cũng không có?

Da mặt của Bích Hồng Âm co lại.

Trận Pháp đại tông sư mà Lạc Huyền Thanh chuyên môn mời tới phá trận, thậm chí ngay cả trận kỳ cũng không có... Suy nghĩ một chút cũng choáng váng a.

- Đây, ta có chuẩn bị một chút...

Hừ một tiếng, cổ tay khẽ đảo, một đống trận kỳ xuất hiện ở trước mắt, lít nha lít nhít chừng năm sáu trăm cây. Nàng am hiểu trận pháp, thứ này chuẩn bị không ít, không chỉ số lượng nhiều, chất lượng cũng không kém.

- Cảm ơn...

Bàn tay trảo một cái, trận kỳ chậm rãi huyền phù, chân khí trong cơ thể đột nhiên phóng ra.

Sưu sưu sưu!

Lá cờ lập tức bay ra ngoài.

- Ngươi... Ta hết thảy chỉ có bấy nhiêu trận kỳ ấy, ném đi như vậy, ngộ nhỡ bố trí trận pháp thất bại, cũng chỉ có thể ngạnh chiến...

Thấy người này ngay cả nhìn cũng chưa từng nhìn, liền ném ra ngoài, Bích Hồng Âm tức đến gương mặt xinh đẹp thấu hồng, lời còn chưa dứt, chỉ thấy bốn phía bay lên sương mù, mọi người đã đi vào một trận pháp cấp tám ngăn cách thanh âm, ẩn nấp lực lượng!

- Cái này liền... Xong?

Bích Hồng Âm nuốt ngụm nước bọt, yết hầu khô khốc.

Không chỉ nàng như vậy, Vân Liên Hải, Viên Hiểu cũng mở to hai mắt nhìn.

Dù nghe Lạc Huyền Thanh nói, tốc độ bày trận của vị này rất nhanh, tận mắt nhìn thấy, vẫn như cũ khó tin.

Không đến một cái hô hấp, hoàn thành trận pháp cấp tám... Coi như Trận Pháp sư cửu tinh cũng không nhanh như vậy a!

Dù sao bố trí trận pháp, liên lụy đến địa hình, môi trường, còn có lực lượng đối thủ… rất nhiều nhân tố. Một cái chớp mắt liền hoàn thành, thậm chí ngay cả hoàn cảnh cũng không nhìn nhiều, đến cùng làm sao làm được?

- Không đúng... Trận pháp này, không chỉ ẩn nặc khí tức, còn giống như có tác dụng mê hoặc, để ong độc không cách nào chạy trốn...

Sau khi hết khiếp sợ, Bích Hồng Âm đang muốn sử dụng tiếng đàn công kích, như phát hiện cái gì, con ngươi co rụt lại.

Trận pháp trước mắt, cũng không chỉ ngăn cách khí tức, để người ngoài không cách nào dò xét, càng quan trọng hơn là còn có hiệu quả mê hoặc, ong độc chỉ quanh quẩn ở bên trong, không thể chạy trốn. Như vậy sẽ không cần lo lắng những gia hỏa kia sẽ ra ngoài báo tin, dẫn tới sinh mệnh càng cường đại hơn.

- A, vừa rồi ngươi cho trận kỳ số lượng quá nhiều, bố trí xong trận pháp ẩn nấp, còn thừa một ít, nên tiện tay tăng thêm cái mê trận!

Trương Huyền cười cười.

- Tiện tay... Thêm mê trận?

Khóe miệng mọi người giật một cái.

Nói như vậy, vừa rồi không đến một cái hô hấp... Người này bố trí ra hai trận pháp?

Mấu chốt nhất là trận pháp điệp gia! Trận pháp trùng điệp, dính dáng càng nhiều nhân tố, so với thích ứng môi trường thì càng thêm phức tạp, không ít Trận Pháp đại tông sư, cần dùng la bàn đo đạc hơn mấy tháng, cũng không thể để xuống một trận kỳ... Người này, cảm thấy còn thừa, liền bố trí ra...

Bích Hồng Âm chỉ cảm thấy khuôn mặt nóng bỏng, bất cứ lúc nào cũng sẽ phát điên. Nàng cũng là thiên tài trận pháp, nhưng so sánh với đối phương, cảm giác mình chính là phế vật.

- Có mê trận này, những Xích Vĩ Độc Phong kia không cách nào bay ra ngoài, có phải không cần chiến đấu hay không?

Khiếp sợ một hồi, Vân Liên Hải nhịn không được nói.

- Cái này...

Mọi người sững sờ, tất cả đều vội vàng gật đầu.

Đúng nha, mục đích của mọi người cũng không phải giết chết những ong độc này, mà vì không để cho chúng chậm trễ nhóm người mình tìm kiếm Động Hư Hồ Lô, đã bị mê trận vây khốn, cần gì phải đánh nhau?

Không bằng rời khỏi.

- Khẳng định phải chiến đấu, loại trận pháp tiện tay bố trí ra này, không có thời gian tích lũy, cũng không có linh khí duy trì, chịu không được bao lâu sẽ tán loạn, không giải quyết triệt để, một khi chúng ta bị vây ở địa phương càng sâu, sẽ chỉ càng thêm nguy hiểm!

Lạc Huyền Thanh nói.

Trận pháp vận chuyển, cần linh khí duy trì, thật giống như xe ngựa cần ngựa, không có động lực, thì không thể kéo dài. Mê trận vây khốn một hai con ong độc thì thôi, nhiều như vậy, liên hợp công kích, uy thế cực mạnh, không có linh khí dồi dào ủng hộ, hắn là chẳng mấy chốc sẽ sụp đổ. Chờ đến lúc đó bị động, còn không bằng hiện tại giải quyết phiền phức.

- Sẽ không ah... Vừa rồi thời điểm bày trận, sợ duy trì không được, ta còn thuận tiện bố trí Tụ Linh trận, có Tụ Linh trận tập hợp linh khí, trận pháp này duy trì mấy trăm năm, hắn là sẽ không xảy ra vấn đề!

Trương Huyền ngắt lời hắn, giải thích nói.

- Còn bố trí Tụ Linh trận?

Mọi người lại nhoáng một cái.

Vội vã nhìn qua, quả nhiên thấy trận pháp cực kỳ củng cố, dường như có động lực to lớn liên tục không ngừng duy trì vận chuyển.

- Cái này...

Da đầu mọi người nổ tung.

Trận pháp điệp gia ba tầng... Một cái hô hấp bố trí xong, đại ca, ngươi bật hack sao!

- Đã như vậy, chúng ta liền đi thôi...

Lạc Huyền Thanh kìm nén đến sắc mặt đỏ lên, vội nói.

An bài rất nhiều phương pháp, một cái cũng không dùng, đối phương ném ra một đống trận kỳ liền giải quyết triệt để... Để hắn cảm giác rất thất bại.

- Đi? Đi như vậy, không phải tương đương với ném hết trận kỳ sao?

Trương Huyền mở trừng hai mắt.

Những trận kỳ này, luyện chế ra rất đáng tiền nha, trực tiếp rời trận mà đi, tương đương với ném hết, thực sự đáng tiếc.

- Không ném còn có thể làm sao? Muốn giết sạch những thứ này, chúng ta khẳng định cũng sẽ có tổn thương rất lớn...

Lạc Huyền Thanh cau mày.

- Tổn thương? Có thể có tổn thương gì, vừa rồi nhìn thấy số lượng trận kỳ quá nhiều, ta còn thuận tiện bố trí sát trận, chờ linh khí đầy đủ sẽ tự động vận chuyển, chúng ta ở chỗ này xem cuộc vui là được!

Trương Huyền cười nói.

Ta là Y sư

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Tâm tình của mọi người vào giờ khắc này, đã không thể dùng khiếp sợ để hình dung, đều có chút chết lặng.

Bố trí trận pháp, nhất là trận pháp điệp gia, độ khó là tăng lên gấp mấy lần. Trận Pháp sư bình thường, bố trí một trận pháp bát tinh, cần một tháng, hai cái điệp gia, đại khái sẽ bốn tháng, ba cái ít nhất phải mười sáu tháng, bốn cái... Không có mười mấy năm, hơn hai mươi năm tính toán, căn bản không có khả năng hoàn thành!

Gia hỏa này ngược lại tốt, bàn tay lắc một cái, không đến một tức bố trí ra bốn cái... Chuyện này đối với lý giải trận pháp, đã không phải mạnh mẽ, mà là vượt xa tưởng tượng, để cho người ta hoảng sợ!

- Trương sư, ngươi thật sự là... Trước mấy ngày mới kiểm tra Trận Pháp sư bát tinh?

Bích Hồng Âm nhịn không được nữa hỏi.

- Đúng vậy, ta cùng Lạc huynh chung một chỗ kiểm tra, còn rất phiền phức...

Nhớ tới ngày đó khảo hạch, Trương Huyền nhịn không được lắc đầu.

- Phiền phức...

Khóe miệng của Lạc Huyền Thanh co giật, không muốn cùng kẻ trước mắt này nói chuyện. Từ bắt đầu nhìn trận đồ, đến bày trận, hết thảy không đến năm cái hô hấp... phiền phức gì chứ?

Muốn phiền phức, cũng là ta phiền phức có được hay không?

Đến bây giờ, lệnh bài Trận Pháp sư bát tinh còn chưa xin được đây...

- Sát trận bắt đầu vận chuyển...

Đang khi nói chuyện, sát trận bố trí tốt đã hấp thu đủ linh khí, ánh sáng lấp lóe, bắt đầu vận chuyển, thời gian nháy mắt, liền phóng ra vô số kiếm mang.

Mọi người chỉ cảm thấy phía trước lực lượng mãnh liệt, không ngừng dâng trào, ngay sau đó nhìn thấy vô số ong độc bị chém thành bột phấn, từ không trung rớt xuống.

- Thật mạnh...

Mọi người nuốt ngụm nước bọt, từng cái tê cả da đầu.

Mặc dù đây chỉ là trận pháp cấp tám sơ kỳ, nhưng phối hợp Mê trận, Tụ Linh trận, uy lực lớn không hợp thói thường, coi như bọn họ bị nhốt ở trong đó, muốn phá vỡ cũng cần tiêu tốn một phen tay chân rất lớn.

- Không đúng...

Nhìn một hồi, Lạc Huyền Thanh kịp phản ứng:

- Uy lực của sát trận lớn như thế, vì sao những ong độc kia không tránh né? Mà lơ lửng ở giữa không trung chờ bị giết?

- Đúng vậy!

- Chuyện gì xảy ra?

Hắn nói chuyện, mọi người cũng phát hiện.

Dựa theo tình huống bình thường, dù sát trận cấp tám rất lợi hại, Xích Vĩ Độc Phong cũng không phải đối tượng có thể tùy ý chém giết, nhưng tình huống trước mắt là, ong độc như không biết sát trận đột kích, từng cái đần độn lơ lửng ở trên không trung, chờ bị giết chết... Quả thực có chút quỷ dị.

- Ah, ta còn thuận tiện bố trí một huyễn trận, những gia hỏa này tu vi không cao, trí tuệ cũng không mạnh, đi vào huyễn cảnh, rất khó chạy ra!

Trương Huyền cười nói.

- Lại là thuận tiện?

Da mặt của Lạc Huyền Thanh run rẩy dữ dội, có chút nhịn không được, vội vàng nhìn qua:

- Ngươi... Trong này đến cùng bố trí mấy cái trận pháp?

Lúc đầu cho rằng bố trí ra một trận pháp, kết quả hai cái, ba cái, bốn cái... Hiện tại xuất hiện năm cái! Còn có mấy cái là chúng ta không biết a?

- Không phải các ngươi nói, trên người những thứ này có độc sao? Ta còn bố trí một trận pháp thông hơi, có thể hội tụ độc khí vào một chỗ, lại bố trí trận pháp thu thập... nọc độc hạ độc chết Thánh Vực lục, thất trọng... Chiết xuất ra mà nói, tuyệt đối là đồ tốt, có thể bán được không ít tiền!

Trương Huyền bẻ ngón tay không ngừng tính toán:

- A, còn có một cái trận pháp tìm kiếm ong chúa, nếu gia hỏa này là vương, khẳng định lợi hại hơn, trên thân có không ít bảo bối! Bất quá, ta không biết nó mạnh bao nhiêu, vì lý do an toàn, lại bố trí một khốn trận, ngộ nhỡ giết không chết, còn có thể vây khốn, để nó không thể chạy trốn, còn có một trận pháp thấu thị cùng một trận pháp duy trì không khí tươi mới, mọi người có thể ở đây quan sát mà không cảm thấy buồn bực,

đúng rồi, còn có trận pháp điều tiết nhiệt độ, để cho người ta quan sát đồng thời tâm tình vui vẻ, không đến mức quá nóng... Đại khái chỉ có như vậy a!

Nói xong nhìn qua, chỉ thấy đám người Lạc Huyền Thanh há miệng, giống như nhìn quái vật, lời nói cũng nói không ra. Qua nửa ngày, mọi người mới bình phục, từng cái cảm thấy ngực khó chịu. Cùng người này nói trận pháp, thật nghẹn khó chịu. Tâm tình của bọn họ bây giờ, hoàn toàn có thể dùng ba chữ con mẹ nó để hình dung.

- Lạc huynh, nghe nói tốc độ bày trận của tiểu công chúa cũng rất nhanh, có nhanh như vậy hay không?

Bích Hồng Âm rốt cục miệng khép lại được, nhìn qua.

- Nàng, nàng... không có nhanh như vậy đâu!

Lạc Huyền Thanh nuốt ngụm nước bọt:

- Bất quá, muội muội ta ở mỗi chức nghiệp học tập thời gian đều không dài, trừ luyện đan hơi yếu, còn tinh thông mười mấy loại chức nghiệp! Muội muội ta thiên tài không chỉ là tu luyện, những nghề nghiệp khác cũng học rất nhanh, người khác tiêu tốn mấy chục năm mới có thể học được chức nghiệp, mấy tháng liền có thể dung hội quán thông, đạt tới đỉnh phong. Kém nhất có khả năng là luyện đan.

Thật giống như hắn, Trận Pháp trên thực tế là kém nhất trong rất nhiều chức nghiệp, khảo hạch ba lần mới miễn cưỡng thông qua.

- Nha...

Bích Hồng Âm gật đầu, nhịn không được nhìn về phía thanh niên trước mắt:

- Trương sư, không biết... Ngươi biết luyện đan không?

- Không biết...

Trương Huyền lắc đầu.

Hắn trên lý thuyết rất mạnh, nhưng trên thực tế không biết luyện đan, nếu không lúc trước cũng sẽ không tìm người hỗ trợ khắp nơi.

Mọi người thở phào nhẹ nhõm.

Trận pháp lợi hại như vậy, nếu như những nghề nghiệp khác cũng mạnh mẽ, sẽ cảm thấy có chút kinh khủng. Không biết luyện đan, nói rõ chí ít không phải thập toàn thập mỹ.

- Không đúng, ngươi không phải có huy chương Luyện Đan sư thất tinh sao?

Nghe hắn nói không biết, Lạc Huyền Thanh nghi ngờ.

Lúc trước người này từng biểu hiện ra cho hắn nhìn.

- A, ta quả thực không biết luyện đan, thân phận Luyện Đan sư là dựa vào biện đan lấy được!

Trương Huyền giải thích.

- Biện đan...

Mắt Lạc Huyền Thanh tối sầm lại, không muốn tiếp tục hỏi.

Biện đan so với luyện đan càng khó! Luyện đan thông qua khảo hạch, một ngàn người chừng mấy chục, mà biện đan... trong mười vạn người cũng không có một cái!

- Xong rồi, tất cả ong độc đều chết...

Một lát sau, cảm nhận được trận pháp không còn lay động, Trương Huyền cười cười.

Mọi người nhìn, quả nhiên tất cả Xích Vĩ Độc Phong đã rơi ở trên mặt đất.

- Ong chúa cũng bắt được, đi qua xem đi!

Trương Huyền cảm thụ một chút, ánh mắt sáng lên, vội vã đi thẳng về phía trước.

Mọi người sợ đi nhầm, bị trận pháp công kích, tất cả đều theo sát ở phía sau, thời gian không dài, quả nhiên thấy một con Xích Vĩ Độc Phong uể oải lơ lửng giữa không trung, thoạt nhìn nửa chết nửa sống.

Con ong mật này không khác những con khác, lớn nhỏ cũng tương đương, chỉ nhìn bề ngoài, là căn bản không phát hiện ra.

Minh Lý Chi Nhãn lóe lên, Trương Huyền nhìn sang.

Ong độc khác đều khoảng Thánh Vực tam trọng, mà con này, lại nắm giữ thực lực Thánh Vực lục trọng Lĩnh Vực cảnh đỉnh phong, khó trách có thể trở thành vương giả.

- Ong chúa độc tính mạnh mẽ, ta cảm thấy nên giết chết đi, miễn cho xuất hiện phiền toái không cần thiết...

Thấy quả nhiên bắt được ong chúa, Lạc Huyền Thanh nói.

Ong độc bình thường, độc tố nhiều cũng có thể độc chết cường giả Thánh Vực thất trọng, con này là vương giả, khẳng định càng thêm cường đại, đồ vật kịch độc như vậy, tốt nhất đừng giữ lại, trước giết lại nói, để tránh nỗi lo về sau.

- Ừm, quả thực độc tính rất lớn!

Nhẹ gật đầu, Trương Huyền duỗi hai ngón tay ra, nhẹ nhàng bóp một cái, bắt đối phương đến.

- Cẩn thận...

Thấy hắn dùng tay đi bắt, mọi người lông tơ dựng đứng.

Ông!

Đúng lúc này, đột nhiên xảy ra dị biến, ong độc nguyên bản uể oải suy sụp, bất cứ lúc nào cũng sẽ tử vong, đột nhiên giãy dụa lên, độc châm trực tiếp đâm tới Trương Huyền.

Phốc!

Đâm ra một lỗ thủng nhỏ, nọc độc chảy vào cơ thể. Gia hỏa này, vừa rồi lại đang giả chết, thấy Trương Huyền bắt mình, lập tức nhảy lên hại người!

- Đây là... Bản mệnh độc châm... vô cùng độc, Thánh Vực bát trọng cũng không chống lại được... Xong, căn bản không có thuốc nào chữa chữa!

Nhìn thấy Trương sư bất cẩn như vậy, bị ong chúa đâm trúng, khuôn mặt mọi người tái đi.

Bản mệnh độc châm của Xích Vĩ Phong Vương, là ngay cả Y sư bát tinh đỉnh phong cũng không giải quyết được, cường giả Thánh Vực bát trọng đụng phải, sẽ bị độc chết tại chỗ... Trực tiếp đâm vào người, không cần nghĩ, vị thiên tài trận pháp này, sẽ lập tức bỏ mạng...

Lạch cạch!

Đang cực kỳ lo lắng, liền thấy ong chúa rớt xuống, nằm trên đất co quắp hai lần, con mắt trừng lớn, không cam lòng cắt đứt hô hấp.

- Ong chúa, bị độc chết...

Tất cả mọi người đều giật nảy mình.

Nhìn bộ dáng kia, rất rõ ràng ong chúa không những không có độc được đối phương, ngược lại bị đối phương hạ độc chết tại chỗ...

- Cái này...

Trương Huyền cảm thấy có chút xấu hổ.

Người này đột nhiên đánh lén, ngay cả hắn cũng không kịp phản ứng, trong nháy mắt độc tố đi vào trong cơ thể, Thiên Đạo chân khí cũng đi vào trong cơ thể đối phương, ngay sau đó... Nó liền chết.

- Ngươi là Độc sư?

Đám người kìm lòng không được nhìn qua.

- Ta...

Trương Huyền vò đầu.

Ong chúa muốn độc chết mình, lại bị mình hạ độc chết, mọi người nhìn rõ ràng, muốn giải thích cũng không biết nói như thế nào.

- Nếu như ta nói... Nó là tự mình muốn chết, các ngươi tin sao?

Rầu rĩ một chút, Trương Huyền nói.

Mọi người lắc đầu.

- Được rồi, nói thật với các ngươi đi, ta là... Y sư! Trước khi đi vào hạp cốc, chuyên môn dùng thuốc giải độc, ong chúa muốn độc chết ta, lại chạm phải dược lực của Giải Độc đan, lúc này mới tử vong!

Tâm niệm vận chuyển, Trương Huyền giải thích.

Độc sư có thể hạ độc chết người, Y sư cũng có thể làm được. Chỉ bất quá người sau càng thêm quang minh chính đại, không để người ta kiêng kị mà thôi.

- Y sư?

- Thuốc giải độc?

Thuốc giải độc gì, có thể giết chết ong chúa?

Mọi người sửng sốt một chút, cau mày.

- Chính là cái này...

Cổ tay khẽ đảo, Trương Huyền lấy ra một viên đan dược.

- Cái này?

Mọi người nhận lấy, nhìn một chút, tất cả đều nhíu mày. Thấy thế nào cũng chỉ là giải độc đan bình thường, thứ này có thể hạ độc chết ong chúa?

- Không tin, các ngươi có thể thử một chút, nơi này nhiều độc vật như vậy, tùy tiện hít vài ngụm, đều có thể dùng đan dược này giải quyết!

Trương Huyền cười nói.

- Được rồi... Chúng ta tin tưởng ngươi là Y sư!

Mọi người rùng mình.

Những chất độc này đụng vào liền chết, coi như bọn hắn có nhiều thủ đoạn, cũng không dám tuỳ tiện đi thử! Dù sao tất cả mọi người có bí mật, không cần thiết hỏi tới cùng.

- Vậy thì tốt, chúng ta đi thôi!

Thấy mọi người không hỏi thêm nữa, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, bàn tay trảo một cái, thu lại trận kỳ ở bốn phía, chần chờ một chút, cuối cùng thu thi thể Xích Vĩ Phong Vương vào nhẫn.

Thứ này tác dụng không lớn với hắn, nhưng dùng để đối phó những người khác vẫn rất hữu dụng.

Thấy hắn thu hồi trận kỳ, bốn phía hoàn toàn yên tĩnh, chiến đấu mới vừa rồi vẫn không gây ra Thánh thú khác chú ý, mọi người thở phào nhẹ nhõm.

Lạc Huyền Thanh cầm giải độc đan, chần chờ một chút, thận trọng bỏ vào một cái bình ngọc cất giữ, lúc này mới tới trước mặt mọi người,

nhanh chân đi vào trong.

Nhiếp Hồn Kim Châu

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Trận kỳ của ngươi...

Bàn tay vạch một cái, một đống trận kỳ bay về phía Bích Hồng Âm.

- Ngươi cầm đi, ở trong tay ngươi, tác dụng lớn hơn ở chỗ ta...

Bích Hồng Âm khoát tay áo.

Tận mắt thấy lực chưởng khống của đối phương ở trận pháp, biết những vật này đặt ở trong tay đối phương, có thể phát huy tác dụng càng lớn.

- Cảm ơn!

Ánh mắt Trương Huyền sáng lên.

Những trận kỳ này, đối với hắn mà nói, quả thực có tác dụng không nhỏ. Nếu như nói thực lực bây giờ, chỉ có thể chém giết nửa bước Nhập Hư cảnh, nhưng có những thứ này, thừa dịp đối phương không để ý, bố trí ra, Thánh Vực thất trọng sơ kỳ thậm chí trung kỳ cũng sẽ ăn thiệt thòi lớn!

Tiếp tục tiến lên, đã gặp phải một nhóm ong độc, mọi người càng thêm cẩn thận. Liên tục đi hai canh giờ, trong lúc này cũng gặp phải mấy lần Thánh thú đánh lén quy mô nhỏ, có điều có trận pháp ẩn nấp của Trương Huyền, lại thêm thực lực mọi người mạnh mẽ, không tiêu tốn khí lực quá lớn liền triệt để giải quyết.

- Động Hư Hồ Lô, ở trong hang núi phía trước kia...

Tiến vào sơn cốc không biết bao sâu, Lạc Huyền Thanh ngừng lại ở đằng sau một nham thạch to lớn, chỉ về phía trước nói.

Theo hắn chỉ nhìn qua, mọi người nhìn thấy một hang núi không lớn xuất hiện ở trước mắt, bốn phía mọc đầy dây leo, che lấp cửa hang chỉ còn một khe hở không lớn, không cẩn thận quan sát, căn bản không phát hiện được.

- Nơi này... không khác biệt gì địa phương khác nha?

Bích Hồng Âm lần đầu tiên tới, có chút không tin.

Hang núi trước mắt, thoạt nhìn không có bất kỳ đặc thù gì, không có lực lượng dày đặc, cũng không có linh khí tập hợp, không khác hang núi bình thường quá nhiều. Loại bảo vật Động Hư Hồ Lô, lại ở trong đó?

- Bởi vì trong này có trận pháp ngăn cách khí tức, mới có vẻ không có bất kỳ đặc thù gì, nếu không Động Hư Hồ Lô sớm đã bị người ngắt đi!

Lạc Huyền Thanh nói.

Mọi người giật mình.

Cũng đúng, nếu linh khí tập hợp, lực lượng tràn đầy, không cần người phát hiện, chỉ sợ Thánh thú ở đây đã sớm xông vào tìm. Nương theo Danh Sư càng ngày càng nhiều, Nhân tộc càng ngày càng cường đại, rất rõ ràng, đã không còn là thời đại Thượng Cổ đâu đâu cũng có bảo vật.

- Chúng ta đi vào đi, chờ ở chỗ này làm gì?

Con mắt Vân Liên Hải sáng lên.

Thân là Tầm Bảo sư, nghe được bảo tàng đang ở trước mắt, huyết dịch cũng trở nên sôi trào lên.

- Hiện tại còn không thể qua, nhất định phải chờ đến tối!

Vẻ mặt Lạc Huyền Thanh nghiêm túc hạ giọng nói.

- Vì sao?

Vân Liên Hải hiếu kỳ hỏi.

Mọi người cũng có chút khó hiểu, ở đây chờ lâu một đoạn thời gian, sẽ nhiều một phần nguy hiểm, vì sao nhất định phải đợi đến trời tối?

- Cái sơn động này, có một con Địa Ngục Thanh Long Thú trú ngụ!

Lạc Huyền Thanh truyền âm.

- Địa Ngục Thanh Long Thú?

Con ngươi mọi người co rụt lại.

- Rất lợi hại sao?

Thấy biểu tình của mọi người biến hóa, Trương Huyền nhịn không được nhìn qua.

Hiện tại cấp bậc thuần thú của hắn chỉ là lục tinh, mặc dù nhìn qua không ít sách vở, biết không ít Thánh thú lợi hại, nhưng không ít Thánh thú hiếm có, là chưa từng nghe nói qua.

- Địa Ngục Thanh Long Thú, là một loại Thánh thú ẩn chứa huyết mạch Long tộc, chỉ cần trưởng thành liền nắm giữ thực lực tương đương Thánh Vực bát trọng!

Viên Hiểu trầm giọng nói.

- Thánh Vực bát trọng?

Vẻ mặt Trương Huyền nghiêm túc.

Loại Thánh thú cấp bậc này, nói thật, thấy cũng chưa thấy qua. Nếu như có thể thuần phục một con, coi như đi Trương gia cướp cô dâu, nắm chắc

cũng sẽ lớn hơn rất nhiều.

- Đúng vậy, chỉ mong không quấy nhiễu nó, nếu không mấy người chúng ta gộp lại, cũng không phải đối thủ!

Lạc Huyền Thanh thở ra một hơi, nói.

Thánh thú Thánh Vực bát trọng, dựa vào thiên phú, sức chiến đấu đã mạnh hơn Thánh Vực bát trọng, mặc dù bọn họ là hậu bối của thế lực lớn, thủ đoạn nhiều, nhưng chân chính gặp được cũng rất khó ứng đối.

- Loại Thánh thú cấp bậc này, thực lực mạnh mẽ, chỉ cần có một chút gió thổi cỏ lay sẽ phát giác, chờ đến tối, hay hiện tại cũng không có gì khác biệt nha!

Trương Huyền nhìn qua.

Thánh thú đạt tới Thánh Vực nhị trọng, liền có thể sinh ra thần thức, bỏ qua đêm tối ảnh hưởng, con này nắm giữ lực lượng Thánh Vực bát trọng, có thể xưng đỉnh phong của đại lục, đối với nó mà nói, ngày sáng đêm tối có gì khác nhau?

- Là bởi vì món bảo vật này!

Lạc Huyền Thanh cổ tay khẽ đảo, lòng bàn tay nhiều ra một cái hộp ngọc, nhẹ nhàng mở ra, nhất thời chói mắt ánh sáng, không ngừng lóe lên. Là một cái hạt châu màu vàng óng, không biết cái gì luyện chế mà thành, mười phần chói mắt, phóng xuất ra đặc thù ánh sáng.

- Đây là cái gì?

Mọi người hiếu kỳ, ngay cả Trương Huyền cũng không hiểu rõ.

- Đây là Nhiếp Hồn Kim Châu ta chuyên môn nhờ người luyện chế!

Lạc Huyền Thanh gật đầu.

- Nhiếp Hồn Kim Châu?

Mọi người không hiểu.

- Địa Ngục Thanh Long Thú, nắm giữ huyết mạch Long tộc, trời sinh mẫn cảm với vật phẩm màu vàng kim lấp lánh, cho nên ta chế tạo thứ này, chỉ cần ném đi, rất dễ dàng hấp dẫn nó tới... Bên trong có khắc trận văn cùng trận pháp, chỉ cần nhìn thời gian dài, sẽ bị thôi miên, rơi vào u ám!

Lạc Huyền Thanh giải thích:

- Bất quá bây giờ là ban ngày, ánh nắng quá mạnh, rất khó thu hút nó, ban đêm hiệu quả lớn nhất!

Mọi người giật mình.

Yêu thú có huyết mạch Long tộc, ưa thích vật phẩm ánh sáng lấp lánh, không tính là bí mật gì, chỉ cần vận dụng thoả đáng, quả thực có thể tạo được hiệu quả không tệ. Một khi ngủ say, bọn hắn có thể lặng lẽ lẻn vào, không còn nguy hiểm.

- Lạc huynh, Nhiếp Hồn Kim Châu này của ngươi, có thể cho ta nhìn một chút không?

Trương Huyền nhìn qua.

- Đây!

Bàn tay lắc một cái, kim châu lóng lánh ánh sáng đặc thù bay tới. Tiện tay nhận lấy, Trương Huyền nhìn sang.

Không thể không nói, quả thực vô cùng khéo léo, chỉ sợ luyện chế thứ này, ít nhất là Thiên Công sư bát tinh. Ngón tay đụng một cái, một quyển sách xuất hiện.

- Nhiếp Hồn Kim Châu, Thiên Công sư bát tinh Tưởng Phi Phi luyện chế thành...

Phía trên lít nha lít nhít đầy chữ viết.

- Chẳng lẽ Trương sư cũng có nghiên cứu vật phẩm thiên công?

Thấy hắn nhìn cẩn thận, Lạc Huyền Thanh hỏi.

- Nhìn qua một chút thư tịch về thiên công...

Trương Huyền gật đầu.

Hiện tại trình độ Thiên Công sư của hắn vẫn là lục tinh khảo hạch ở Hồng Viễn học viện. Cơ quan bình thường xem như tinh thông, nhưng ở Thánh Tử điện, liền có vẻ hơi yếu.

- A, đã có nghiên cứu, có thể giúp ta nhìn xem Nhiếp Hồn Kim Châu này như thế nào hay không?

Lạc Huyền Thanh hỏi.

Dù sao đến tối còn có một đoạn thời gian, người này tinh thông trận pháp như vậy, không biết đối với thiên công có thể lý giải bao nhiêu.

- Nhìn thủ pháp, đây là một vị Thiên Công sư bát tinh luyện chế thành, tinh diệu là cực kỳ tinh diệu, có điều thiếu hụt cũng không ít, dùng để đối phó Thánh thú Thánh Vực bát trọng, ta sợ còn có chút không đủ...

Chần chờ một chút, Trương Huyền nói.

Đồ vật này, thiết kế rất tốt, Thánh thú Thánh Vực thất trọng bình thường, muốn thôi miên không tính quá khó, nhưng bát trọng... sẽ không dễ dàng như vậy!

- Đây là ta tiêu tốn đánh đổi to lớn, để vị thiên tài am hiểu thiên công ở nội viện kia ra tay, chỉ cần là Thánh thú ẩn chứa huyết mạch Long tộc thấy, khẳng định sẽ cực kỳ ưa thích, từ đó bị trận văn ẩn chứa trong đó ảnh hưởng, rơi vào trạng thái ngủ say...

Lạc Huyền Thanh bình tĩnh nói.

Sau khi luyện chế ra thứ này, hắn chuyên môn tìm trưởng bối trong tộc xem xét, lấy được kết quả, là có hiệu quả rất lớn với Thánh thú Thánh Vực bát trọng, nếu không sao dám đến đây?

- Trận văn này ẩn chứa bí ẩn linh hồn ở bên trong, đối với người quả thực có tác dụng thôi miên, nhưng mà dùng ở trên người Thánh thú ta lại không dám khẳng định, hồn phách Yêu thú không giống nhân loại... thời điểm ngươi mời người luyện chế, có nói muốn đối phó Địa Ngục Thanh Long Thú hay không?

Trương Huyền hỏi.

- Cái này...

Lạc Huyền Thanh sững sờ.

Động Hư Hồ Lô dính dáng quá lớn, thời điểm luyện chế thứ này, quả thực chưa nói qua muốn đối phó cái gì, chỉ nói dùng để đối kháng cường giả nắm giữ thực lực Thánh Vực bát trọng! Đã có thể đối phó loại cường giả cấp bậc này, Thánh thú hắn cũng có thể nha!

- Thân thể Thánh thú lớn hơn nhân loại, hồn phách càng thêm mạnh mẽ, sử dụng thứ này, muốn thôi miên đối phương, cũng không phải không thể nào, nhưng sẽ tiêu tốn không ít thời gian, sẽ không thuận lợi giống như ngươi tưởng tượng...

Trương Huyền nói tiếp.

- Chỉ cần có thể thôi miên là được, thời gian dài ngắn không quan trọng!

Lạc Huyền Thanh lắc đầu.

Chỉ cần có thể thôi miên đối phương, thêm một ngày, bớt một ngày không tính là gì. Vì Động Hư Hồ Lô, mình chuẩn bị gần nửa năm, sẽ không quan tâm nhiều một hai ngày.

- Tiếp xúc Thánh thú Thánh Vực bát trọng, thời gian kéo càng dài sẽ càng phiền phức... ý tứ của ta là, nếu có phương pháp khác thay thế, tốt nhất đừng dùng thứ này... Ta sợ không đáng tin cậy!

Dừng lại một chút, Trương Huyền nói.

Loại Thánh thú cấp bậc này, tương đương với bom, bất cứ lúc nào cũng sẽ nổ tung, có thể thôi miên ngủ thì thôi, nhưng nếu không thành công thì sao?

- Thay thế? Ngươi có thể luyện chế lại Nhiếp Hồn Kim Châu tốt hơn sao?

Lạc Huyền Thanh hỏi.

Trương Huyền lắc đầu.

Hắn xem qua thư tịch thiên công rất ít, hiện tại chỉ có thể tìm ra thiếu hụt, còn tìm không thấy phương pháp giải quyết.

- Vậy nói nhiều như vậy có ích lợi gì? Dùng thứ này đối phó Thánh thú có huyết mạch Long tộc, cũng là ta tra xét rất nhiều thư tịch mới biết! Được rồi, không cần nói nữa, trước thử một chút, nếu như không thành công, cũng chỉ có thể liều mạng, coi như giết không chết, có thể kéo lại mấy canh giờ, đầy đủ chúng ta hái đi Động Hư Hồ Lô!

Lạc Huyền Thanh nói.

Mục đích của hắn là vì Động Hư Hồ Lô, không phải giết chết Địa Ngục Thanh Long Thú, coi như không mê được, chỉ cần có thể nghĩ biện pháp kiềm chế một đoạn thời gian, cũng coi như thành công.

- Được rồi!

Thấy đối phương nói như vậy, bản thân cũng không có biện pháp tốt hơn, Trương Huyền đành phải lắc đầu.

Mọi người tiếp tục thương nghị việc cần phải làm, mỗi người đều có nhiệm vụ của mình, đang định điều chỉnh một chút, khôi phục thể lực, nghênh đón buổi tối chiến đấu, đột nhiên Trương Huyền nhíu mày:

- Có người đến...

- Có người?

Mọi người lộ ra nghi ngờ.

Bọn họ đều là cường giả Thánh Vực thất trọng, cũng không phát hiện có người, vị này làm sao biết được?

- Khi ta tới, lưu lại một vài trận pháp nhỏ, chỉ cần có người đi ngang qua hoặc đụng vào, sẽ kích phát...

Trương Huyền giải thích.

Thần trí của hắn bao phủ phạm vi lớn hơn người bình thường mấy lần, khẳng định không thể nói ra được, đành phải tìm cái cớ.

- Là người nào?

Thấy hắn nói như vậy, Lạc Huyền Thanh hỏi.

- Ta cũng không biết, sắp tới rồi, tới đằng sau tảng đá kia hắn là có thể nhìn thấy...

Trương Huyền chỉ chỉ.

Thân thể Lạc Huyền Thanh nhoáng một cái, đi tới đằng sau nham thạch, ánh mắt tập trung nhìn ra ngoài, quả nhiên thấy vài bóng người chậm rãi đi tới.

- Là hắn?

Khuôn mặt hắn trầm xuống.

- Ai?

Viên Hiểu nhịn không được mở miệng hỏi.

Lạc Huyền Thanh xiết chặt nắm đấm, híp mắt lại:

- Trương gia Trương Thuần!

Ta đi hạ độc chết hắn

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Trương Thuần? Sao hắn lại tới đây?

Viên Hiểu biến sắc, mấy người Bích Hồng Âm cũng nhíu mày, hiển nhiên tất cả đều biết được cái tên này.

- Hắn là...

Trương Huyền gãi đầu, trong mắt mang theo hỏi thăm.

Con cháu hạch tâm Trương gia, hiện nay chỉ nghe nói tiểu thiên tài cùng Trương Hủ, Trương Thuần này, còn chưa từng nghe người đề cập qua.

- Trương Thuần cùng Lạc huynh là thiên tài cùng năm đi vào Thánh Tử điện, lẫn nhau cạnh tranh, quan hệ...

Nhìn Lạc Huyền Thanh ở cách đó không xa, Viên Hiểu hạ giọng:

- Không quá hòa thuận!

- Ngươi cũng không cần giấu diếm!

Nghe nói như thế, Bích Hồng Âm cười nhạo:

- Nào chỉ không hòa thuận, quả thực là tử thù! Bất kể làm chuyện gì cũng sẽ so sánh, nhất định để một phương nhận thua mới bỏ qua! Ngươi

chạy tới hủy một đại điện, hắn liền chạy đi hủy hai cái... Những năm này, hai người kia gây ra động tĩnh còn nhỏ sao?

- Cái này...

Thanh âm của nàng không có cố ý giấu diếm, Lạc Huyền Thanh ở cách đó không xa nghe rõ ràng, mặt mo đỏ ửng, muốn phản bác lại nói không ra lời.

- Hủy điện? Lạc huynh... tên tuổi phá hư vương, là cố ý sao?

Trương Huyền ngẩn người.

- Dĩ nhiên không phải, ta... chỉ là quá muốn thắng, không khống chế được lực lượng mà thôi...

Lạc Huyền Thanh hừ một tiếng.

- Quá muốn thắng?

- Ừm, tỷ như vượt quan, nếu như Trương Thuần dùng mười phút, hắn coi như liều mạng, cũng phải đạt tới chín phút... Dùng hết toàn lực, tự nhiên không khống chế nổi...

Bích Hồng Âm giải thích.

Khóe miệng Trương Huyền co giật.

Liều mạng như vậy, lực lượng quả thực không dễ khống chế, xuất hiện không may liền không thể tránh được.

Hiện tại xem ra, mặc dù hắn cũng phá hư, nhưng trên ý nghĩa chân chính, vẫn còn rất đúng mực, chưa bao giờ vì phá hư mà phá hư, nhiều khi đều là cử chỉ vô tâm, nội tâm không muốn! Như vậy so ra, lập tức phân cao thấp, bố cục của đối phương nhỏ đi không ít.

- Bọn họ cái gì cũng so sánh lẫn nhau, như vậy hiện tại Trương Thuần tới, có thể nghe được tin tức của Động Hư Hồ Lô, muốn tới đây cắm một

chân vào hay không?

Đột nhiên nhớ tới cái gì, Trương Huyền cau mày.

Có thể cạnh tranh với Lạc Huyền Thanh, tu vi nhất định không kém nhiều, thật muốn tới làm loạn, có thể đoán được muốn lấy bảo vật như Động Hư Hồ Lô, sẽ không đơn giản như tưởng tượng.

- Sự tình Động Hư Hồ Lô, chỉ có chúng ta biết được, yên tâm đi, hắn tuyệt không hiểu rõ tình hình!

Lạc Huyền Thanh bình tĩnh nói.

- Ồ?

Thấy hắn nói như thế, mọi người khó hiểu.

Nếu như không phải vì Động Hư Hồ Lô, tại sao lại chạy đến nơi đây?

Thánh Tử điện cách nơi này ít nhất trăm vạn dặm, không khả năng đi xa như vậy, chỉ vì ngắm cảnh du lịch nha!

- Hắn mang theo học sinh nội viện của Thuần Thú đường Triệu Huân, Triệu Nghị, Thiên Công sư am hiểu cơ quan bẫy rập Lý Ngân, cùng Y sư Thường Ngọc Văn! Nếu như không nhìn lầm, là vì thuần thú!

Không có trả lời, Lạc Huyền Thanh nói.

- Thuần thú?

Vân Liên Hải nhớ tới cái gì, bừng tỉnh hiểu ra:

- Nghe ngươi nói, ta mới nghĩ ra, đoạn thời gian trước, Trương Thuần ban bố nhiệm vụ thuần thú, nói muốn mời người thuần phục một Thánh thú ẩn chứa huyết mạch Long tộc, thù lao là ba Ngọc Mạch linh tủy... Sẽ không phải người này muốn thuần phục, chính là Địa Ngục Thanh Long Thú chứ?

- Ta cũng nhớ tới...

Nghe hắn nói như vậy, mọi người sững sờ tại nguyên chỗ. Ngay cả Trương Huyền cũng hơi kinh ngạc.

Trước mấy ngày, để Tôn Cường ra ngoài hỏi thăm tin tức, thời điểm trở về, nói có nhiệm vụ thuần thú, thù lao phong phú, lúc đầu ý định đi nhận, bởi vì phải đi lớp tinh anh báo danh, nên quên mất... Không nghĩ tới là Trương Thuần ban bố.

Mấu chốt nhất là... đụng nhau ở đây.

- Hắn muốn thuần phục chính là con này!

Thấy mọi người kịp phản ứng, ánh mắt của Lạc Huyền Thanh chợt lóe.

- Đây cũng quá đúng dịp đi...

- Đúng vậy, chúng ta muốn đối phó đại gia hỏa kia, hắn cũng muốn tới thuần phục... Lạc huynh, trong này không có nguyên nhân của ngươi chứ?

Mọi người đồng loạt nhìn qua.

Thiên hạ Thánh thú nhiều như vậy, khả năng cả hai đụng phải một con rất nhỏ, mọi người không tin tưởng này chỉ là trùng hợp.

- Đương nhiên là có quan hệ!

Khóe miệng Lạc Huyền Thanh nâng lên:

- Hai ta từ trước tới nay cạnh tranh, hắn đối với hành tung của ta biết rõ rõ ràng ràng, lần trước tới đây, dù rất bí ẩn, nhưng vẫn bị phát hiện, vì phòng ngừa tiết lộ bí mật của Động Hư Hồ Lô, ta liền mua sắm đồ vật thuần phục Thánh thú, để cho người ta chế tạo Nhiếp Hồn Kim Châu... Mục đích đúng là để hắn hiểu lầm, cảm thấy ta ý định thuần phục Thánh thú... Không nghĩ tới người này thật bị lừa rồi!

Mọi người hai mặt nhìn nhau, còn có thể như vậy?

Bất quá cũng hợp tình hợp lý.

Hai người từ trước tới nay cạnh tranh, Trương Thuần biết Lạc Huyền Thanh có ý định thuần phục Thánh thú Thánh Vực bát trọng, khẳng định sẽ không bỏ qua, tranh thủ ở trước khi đối phương thành công, tiến hành đả kích!

- Thông minh!

Trương Huyền cảm khái.

Lạc Huyền Thanh làm như vậy, đã dời đi lực chú ý của đối phương, không đến mức truy xét mục đích của hắn, lại để đối phương giúp diệt trừ nguy hiểm, nhất cử lưỡng tiện!

Mặc kệ Trương Thuần này có thể thuần phục Địa Ngục Thanh Long Thú hay không, khẳng định đều sẽ thu hút sự chú ý của đối phương, mọi người lại nghĩ biện pháp đi vào di tích, sẽ càng thêm đơn giản.

Không hổ là thiên tài của Thánh Nhân Lạc gia, anh vợ của mình, chơi mưu kế thuần thục như thế... Thoạt nhìn cử chỉ thô cuồng, trên thực tế lại tâm tư tỉ mỉ.

- Hắn muốn thuần phục Thanh Long thú, vậy chúng ta không phải có thể lặng lẽ nấp đi, chờ Thánh thú cùng hắn kiềm chế lẫn nhau, lại đi ra không phải được sao?

Hiểu rõ chuyện gì xảy ra, Vân Liên Hải cũng không nhịn được khen ngợi nói.

Mới vừa rồi còn sầu lo, làm sao giải quyết đại gia hỏa kia, Trương Thuần đã xuất hiện, làm chim đầu đàn, bọn họ đúng lúc vui nhàn hạ.

- Làm như vậy cũng không phải không được, chỉ là ta cùng Trương Thuần đấu nhiều năm như vậy, lẫn nhau hiểu rõ, sở dĩ người này tới

nhanh như vậy, hắn là lần nữa nắm giữ tung tích của ta... Một khi phát hiện ta trốn, nhất định sẽ nghi ngờ, đến lúc đó bí mật Động Hư Hồ Lô, sẽ rất khó ẩn giấu...

Lạc Huyền Thanh lắc đầu.

- Vậy làm sao bây giờ?

Vân Liên Hải nói.

- Rất đơn giản!

Lạc Huyền Thanh nhẹ nhàng cười một tiếng, ánh mắt lóe lên:

- Bọn họ không phải muốn thuần phục Địa Ngục Thanh Long Thú sao? Chúng ta nghĩ biện pháp ngăn cản, hơn nữa dẫn Thanh Long thú qua, như vậy đại gia hỏa kia sẽ bị đối phương kiềm chế, chúng ta có thể thừa cơ hội...

- Không sai!

Mọi người đồng thời gật đầu.

Đã diễn trò, đương nhiên phải làm nguyên bộ. Biết đối phương đã đến, mình lại không ra tay, chẳng phải xin lỗi khán giả sao?

Cho nên, nhất định phải nghĩ phương pháp, làm cho đối phương thoạt nhìn vô cùng tức giận, nhưng lại không thể làm gì! Như vậy mới có thể để cho lòng hư vinh của đối phương thỏa mãn, vui vẻ giúp mình đánh quái, thừa cơ nhặt thành quả thắng lợi.

- Lạc huynh, có biện pháp gì không?

Thấy hắn tin tưởng như thế, hiển nhiên đã có kế hoạch của mình, Trương Huyền hỏi.

- Đương nhiên!

Lạc Huyền Thanh nhẹ gật đầu:

- Phương pháp rất đơn giản, phái người đi ngăn cản bọn họ, sau đó lại tìm người thu hút Thanh Long thú, giả bộ như muốn thuần phục, một khi Trương Thuần phát hiện ta vượt lên trước, tất nhiên sẽ lo lắng, như vậy rất dễ dàng lộ ra sơ hở, có thể thừa dịp... Còn lại liền đơn giản!

Đám người Trương Huyền gật đầu.

Đối phương biết hắn là tới thuần phục Thanh Long thú, kết quả tới lại tùy ý hắn đi qua, ngu nữa cũng sẽ cảm thấy có bẫy, còn không bằng đóng kịch tranh đoạt, trên thực tế là cố ý khích nộ Thánh thú, làm cho đối phương tiếp chiêu.

Dù sao thực lực cùng thủ đoạn của đối phương, Thanh Long thú nhiều nhất để hắn bị thương, chém giết còn làm không được, chỉ là chịu chút đau khổ, không phải phạm tội giết người, cũng không vi phạm đạo nghĩa Danh Sư.

- Mọi người đã cảm thấy không có vấn đề, vậy hiện tại ta liền an bài một chút!

Thấy mọi người rõ ràng ý tứ của hắn, Lạc Huyền Thanh nhìn về phía Trương Huyền cùng Viên Hiểu, nói:

- Hai người các ngươi, đi phía trước thu hút Thanh Long thú, Trương sư phụ trách bày trận, thân thể Viên Hiểu mạnh mẽ, thủ đoạn bảo mệnh nhiều, phụ trách vào sơn động thu hút! Bọn họ không xuất hiện, chúng ta có thể đợi đến tối, mượn nhờ lực lượng của Nhiếp Hồn Kim Châu mê hoặc đối phương, nhưng bây giờ không cần cố kỵ nhiều như vậy, chỉ cần chọc giận đối phương, nghĩ biện pháp để đám người Trương Thuần tiếp chiêu là được!

- Ừm!

Trương Huyền gật đầu.

Nói phức tạp, trên thực tế rất đơn giản, hắn cùng Viên Hiểu phụ trách dụ quái, đưa quái ra giao cho đám người Trương Thuần là được... Dù sao đối phương là tới gây rối, không cần cố kỵ.

- Tốt, còn lại đi nghênh đón Trương Thuần, vô luận như thế nào cũng phải ngăn cản bọn họ tiếp tục đi tới!

Lạc Huyền Thanh nói xong, thân thể nhảy lên, nghênh đón đám người Trương Thuần.

- Chúng ta cũng nhanh một chút đi!

Thấy bọn họ rời khỏi, Viên Hiểu hô một tiếng, vòng qua nham thạch lặng lẽ đi tới.

- Trương sư, một lát nữa ngươi bày trận trước, không cần mạnh cỡ nào, chỉ cần có thể thời gian ngắn vây khốn Thanh Long thú là được, ta vào sơn động hấp dẫn nó ra, nghĩ biện pháp đưa vào trong trận pháp! Chỉ cần hoàn thành, coi như thành công!

Vừa tiến lên, Viên Hiểu vừa truyền âm nói.

Trương Huyền gật đầu.

Làm như vậy, quả thực đơn giản nhất, dù sao mục đích của bọn hắn không phải thuần phục gia hỏa này, cũng không phải chém giết, mà là chọc giận, xem như mượn đao.

- Sau khi vây khốn Thanh Long thú, chúng ta đi qua giúp một tay, mặc dù Lạc Huyền Thanh rất mạnh, nhưng Trương Thuần cũng không yếu, hai người tranh đấu, coi như ở nội viện cũng làm cho rất nhiều người chú mục!

Hai mắt Viên Hiểu sáng lên, tràn đầy hưng phấn.

Võ giả đều thích xem cao thủ tỷ thí, như vậy bản thân mới có thể tăng lên, học được nhiều thứ hơn.

Lạc Huyền Thanh, Trương Thuần, cho dù ở nội viện cũng là nhân vật đỉnh phong, hai người tranh đấu, đối với hắn mà nói cũng có lực hấp dẫn thật lớn.

- Cũng tốt!

Trương Huyền lên tiếng.

Thật ra thì đối với song phương chiến đấu, hắn không có hứng thú quá lớn, thực lực còn không có đạt tới, coi như xem cũng xem không hiểu, hoàn toàn không thấy xuất sắc ở nơi nào.

Huống chi hắn xem xét, tất nhiên sẽ dẫn động thư viện, đến lúc đó nhìn thấy rất nhiều thiếu hụt, cực kỳ khó chịu, nôn tại chỗ cũng không tốt lắm đâu!

- Thế nào? Không hứng thú?

Nhìn ra ý nghĩ của hắn, Viên Hiểu cười một tiếng:

- Ngươi đừng tưởng rằng bọn họ chỉ luận bàn, hai người giao thủ, thật đúng là sát sinh giết chết, chiêu chiêu hung hiểm!

- Sát sinh giết chết?

Trương Huyền kỳ lạ:

- Đều là con em đại gia tộc, có thể có cừu hận gì a? Chỉ là lẫn nhau so sánh, còn không đến mức như thế.

- Ngươi còn không biết? Cũng đúng, ngươi vừa mới đến, không biết cũng rất bình thường!

Viên Hiểu sững sờ, sau đó nở nụ cười, nhìn quanh hai bên một vòng, thấp giọng:

- Nghe nói... Trương Thuần muốn theo đuổi tiểu công chúa Lạc gia... Ai, ngươi làm gì?

Còn chưa nói xong, chỉ thấy thanh niên theo sát ở phía sau xoay người rời đi.

- Ta đi hạ độc chết Trương Thuần này!

Trương Huyền xua tay.

- ...

Viên Hiểu.

Trương gia không biết xấu hổ

dtv-ebook.com

Trương Huyền tức giận, cuối cùng vẫn không có đi, mày nhăn lại, tràn đầy nghi ngờ:

- Tiểu công chúa, không phải xác định hôn ước với tiểu thiên tài Trương gia kia sao? Trương Thuần này, thân là tử đệ gia tộc, chẳng lẽ còn dám cướp đoạt với gia chủ?

- Cướp đoạt, hắn đương nhiên không dám, chỉ là... Tiểu thiên tài không phải một mực không có lộ diện sao? Ta nghe được một tin tức!

Viên Hiểu giống như ăn trộm, nhìn hai bên một vòng, thấy không có người ở bên cạnh, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, lặng lẽ truyền âm:

- Tên tiểu thiên tài này, nếu như tháng tư sang năm còn không xuất hiện, Trương gia cũng sẽ không hối hôn, rất có khả năng sẽ chọn một hậu bối tuổi tác tương đương, huyết mạch tinh thuần hoàn thành thông gia... Trương Thuần này, vừa lúc ở trong hàng ngũ! Gia tộc thông gia, cơ bản đều là như vậy...

- Còn có loại sự tình này?

Trương Huyền hơi đỏ mặt, suýt chút nữa tức điên!

Trước đó, mặc dù khó chịu tiểu thiên tài cùng Nhược Hi thông gia, nhưng dù sao hai bên đều là siêu cấp thiên tài, còn là huyết mạch tinh thuần nhất của đại gia tộc, coi như nhịn không được, cũng có thể tiếp nhận.

Hiện tại tiểu thiên tài kia không tôn trọng người, một mực trang bức không xuất hiện thì thôi... Còn muốn tìm người khác thông gia... Quả

thực không thể nhịn được nữa!

Lạc Nhược Hi không phải thương phẩm, không phải a miêu a cẩu gì cũng có thể xứng đôi! Còn gia tộc vạn năm, đại lục đệ nhất, quả thực không biết xấu hổ đến cực hạn.

- Có cơ hội đi Trương gia, không làm cho bọn họ long trời lở đất, ta liền không họ Trương!

Trương Huyền cắn chặt răng, lên cơn giận dữ.

- Đây chỉ là tin tức ta nghe được, không nhất định là thật...

Thấy vẻ mặt của thanh niên trước mắt không đúng, Viên Hiểu giải thích một câu, tiếp tục nói:

- Tiểu công chúa Lạc gia mỹ lệ vô song, phàm là đã gặp, đều si mê lạc lối, Trương Thuần này từng gặp một lần, thích nàng cũng rất bình thường... Lạc Huyền Thanh ngươi cũng biết, sủng muội cuồng ma, người này dám ngấp nghé muội muội của hắn, không giết chết đã là chuyện tốt! Cho nên giữa hai bên chiến đấu, một khi bắt đầu, ai cũng không ngăn cản nổi...

Nhớ tới đã từng thấy hai người chiến đấu mấy lần, Viên Hiểu kìm lòng không được rụt cổ.

Mặc dù phòng ngự của hắn vô địch, nhưng Lạc Huyền Thanh thật muốn vận dụng lực lượng huyết mạch, dùng hết toàn lực, khẳng định không chống lại được!

Gia hỏa hình người bạo long kia, ở toàn bộ Thánh Tử điện, có thể để cho vô số chấp pháp trưởng lão nhức đầu, tuyệt không phải chỉ dựa vào phá hư, càng quan trọng hơn là sức chiến đấu cường hãn.

- Ta đã biết, ta ở chỗ này bày trận, một lát nữa, chỉ cần ngươi dẫn Địa Ngục Thanh Long Thú tới vị trí ngươi đang đứng, ta sẽ kích hoạt trận pháp, để nó trong thời gian ngắn không thể chạy trốn!

Ép xuống phẫn nộ trong lòng, Trương Huyền khoát tay áo.

Dám ngấp nghé bạn gái của hắn, lát nữa nhất định phải đi xem một chút, đến cùng là thần thánh phương nào, thật chọc giận hắn, trước hạ độc chết lại nói!

Mới vừa sưu tập nọc độc của Xích Vĩ Phong Vương, có thể độc chết Thánh Vực bát trọng, thực lực của đối phương tương đương Lạc Huyền Thanh, hắn là không chống lại được.

- Tốt!

Viên Hiểu nhẹ gật đầu, ánh mắt ngưng trọng, thân thể trùn xuống, như một viên cầu lăn qua hang núi.

Đi tới cửa động, kẹt ở phía trên, vùng vẫy nửa ngày mới chui vào được. Thấy hắn vào động, Trương Huyền hít sâu một hơi, bàn tay khẽ động, mấy trăm trận kỳ huyền phù ở bốn phía.

Thực lực của hắn bây giờ, nhiều nhất chỉ có thể bố trí ra trận pháp cấp tám sơ kỳ, trung kỳ thì có chút lực bất tòng tâm.

Bất quá muốn vây khốn Thánh thú Thánh Vực bát trọng, không có tu vi trung kỳ đỉnh phong, thậm chí hậu kỳ... Căn bản là không có cách nào làm được.

- Vẫn là thực lực quá thấp...

Chỉ bằng vào lý giải trận pháp, hắn có thể bố trí ra cấp tám đỉnh phong, thậm chí trận pháp cấp chín sơ kỳ cũng không có vấn đề gì, nhưng tu vi không đủ, lý giải trận pháp mạnh hơn cũng uổng công. Trận pháp đạt tới loại cấp bậc này, cần tu vi Nhập Hư cảnh, lĩnh ngộ hư không, nếu không chân khí lại hùng hồn cũng không có tác dụng quá lớn.

- Bố trí ra trận pháp một mực vây khốn đối phương, quả thực không làm được, nhưng vây khốn nửa canh giờ, hắn là có thể hoàn thành... dùng Sâm La khốn trận là được!

Đại não nhanh chóng vận chuyển, thời gian nháy mắt, một cái trận pháp hiện lên ở trong óc.

Sâm La khốn trận, mặc dù chỉ là trận pháp bát tinh hạ phẩm đỉnh phong, nhưng tiến vào bên trong, như đi vào đêm tối, có khả năng phong bế ngũ giác lục thức của người, thần thức cũng không cách nào lan tràn...

Chỉ cần rơi vào trong đó, sẽ như rơi vào bóng tối vĩnh hằng, cái gì cũng không tìm được! Truyền thuyết, lúc trước tiền bối thiết kế trận pháp này, từng bắt được một trăm linh tám con cú mèo đạt tới Thánh thú am hiểu phi hành ban đêm, trận pháp hoàn thành, toàn bộ giam ở trong đó, một con cũng không có chạy ra...

Nhân loại nắm giữ la bàn, muốn vây khốn không quá dễ dàng, nhưng đối phó Thánh thú, hiệu quả vô cùng tốt, một canh giờ không dám hứa chắc, nhưng nửa canh giờ, đoán chừng sẽ không quá khó.

- Dùng cái này đi!

Trong lòng cân nhắc nhiều lần, phát hiện hiện nay có khả năng bố trí ra trận pháp, chỉ có cái này thích hợp nhất, liền nhướng mày, ngón tay đột nhiên bắn ra.

Sưu sưu sưu sưu!

Thời gian nháy mắt, trận kỳ bắn ra ngoài, rơi vào bốn phương tám hướng, ở dưới lực trùng kích to lớn, chui vào khe hở bùn đất nham thạch, biến mất không thấy gì nữa.

Trận kỳ, mặc kệ là lộ ở trên mặt đất, hay để dưới đất, chỉ cần tìm đúng trung tâm linh khí di động, hiệu quả mới không kém nhiều.

Làm xong những thứ này, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, chờ đợi Viên Hiểu đi ra. Tại nguyên chỗ, đứng hơn mười phút, Viên Hiểu cũng không có đi ra, Trương Huyền nhịn không được cau mày, đi qua kéo quái mà thôi, sao thời gian dài như vậy?

- Đi qua nhìn một chút!

Thân thể nhoáng một cái, trực tiếp đi vào hang núi, còn chưa tới trước mặt, đột nhiên cảm thấy một đạo khí tức lăng lệ cuộn trào mãnh liệt tới, con ngươi co rụt lại, thi triển ra Hành Giả Vô Cương, thân thể nhanh chóng tiến lên.

Bành!

Dù vậy vẫn chậm mấy phần, sau lưng bị một cỗ lực lượng khổng lồ cuốn tới, tựa như sóng lớn đập lên người.

Phốc!

Yết hầu ngòn ngọt, cả người bay ra ngoài, thẳng tắp ngã ở trên vách đá bên cạnh hang núi, đập ra một cái hố to.

Vẻ mặt Trương Huyền trắng bệch, bị va chạm thân thể cứng ngắc, chỉ cảm thấy cơ bắp bị xé rách nhiều chỗ, xương cốt toàn thân cũng sắp tan ra thành từng mảnh, đau đớn phát ra tới từ linh hồn.

Một kích liền bị trọng thương, nếu không phải Thiên Đạo kim thân có tiến bộ cực lớn, có thể so với nửa bước Thánh khí thượng phẩm, chỉ sợ đã chết ngay tại chỗ.

- Người nào?

Trương Huyền khó chịu quát, Thiên Đạo chân khí vận chuyển, mau chóng chữa trị thương thế, đồng thời, bàn tay ở trên vách tường nhấn một cái, thân thể nhanh quay ngược trở lại, muốn nhìn xem đến cùng là ai đánh lén.

Chẳng qua còn không có xoay người lại, đã cảm thấy lông tơ dựng đứng, lại một đạo lực lượng đi tới trước mặt. Đối phương liên tục công kích, để hắn ngay cả cơ hội xoay người cũng không có.

- Đáng ghét!

Biết loại lực lượng này công kích đến, xoay người tương đương bị giết, tinh thần khẽ động, học tập Diễn Không thiên thư mà lĩnh ngộ ra lĩnh vực bất ngờ xuất hiện ở bên ngoài thân, tu vi đạt tới Xuất Khiếu cảnh đỉnh phong, lĩnh vực vây ở chung quanh hắn không còn là một mét, mà tương đương Lĩnh Vực cảnh sơ kỳ, đạt đến phạm vi năm mét.

Hơn nữa lực lượng củng cố, mạnh mẽ hơn Lĩnh Vực cảnh sơ kỳ không biết gấp bao nhiêu lần. Lĩnh vực xuất hiện, lực lượng đánh tới giảm bớt không ít, còn chưa kịp buông lỏng một hơi, liền phát hiện cái trước giống như trứng gà bị đá tảng nghiền ép.

- Răng rắc! Răng rắc!

Xuất hiện từng vết rách, vết rách càng lúc càng lớn, ngay sau đó ầm một tiếng, trực tiếp nổ tung.

Phốc!

Lại phun ra một ngụm máu tươi, Trương Huyền áp sát vào trên vách đá, tựa hồ bị ép thành bánh thịt.

- Quá mạnh, ít nhất phải đạt tới Thánh Vực thất trọng đỉnh phong!

Trái tim nguội lạnh, liên tục hai chiêu, một chút phản ứng cũng không có, thậm chí ngay cả đối thủ là ai cũng không thấy, Trương Huyền chỉ cảm thấy bất lực xông lên đầu.

Giống như lúc trước gặp phải Lạc Thừa Tân, lật tay thành mây, trở tay thành mưa, trước đó tự nhận là thực lực không yếu, ở trước mặt đối phương, vậy mà không có chút tác dụng.

- Đến cùng là ai!

Trên đầu nổi gân xanh, biết lúc này không được chần chừ, Trương Huyền cắn răng:

- Khôi lỗi, chặn lại cho ta!

Phần phật!

Hơn trăm đầu khôi lỗi ở trong giới chỉ lập tức bay ra, chính là ban đầu ở đầm lầy Tề Bắc luyện hóa đầu lâu Ngoan Nhân, mượn nhờ tâm ma thu phục.

Mặc dù đại bộ phận chỉ là Nguyên Thần cảnh, nhưng số lượng nhiều như vậy gộp lại, uy lực cũng to đến kinh người!

Ầm!

Khôi lỗi vừa xuất hiện, nhất thời kết thành trận pháp, chặn đánh gia hỏa công kích ở sau lưng.

Sau khi trở thành Trận Pháp sư bát tinh, Trương Huyền lại điều chỉnh trận pháp hợp kích của khôi lỗi, lúc này liên hợp cùng một chỗ, không khí bốn phía bị trận pháp vận chuyển ép ra âm bạo, lực lượng cường đại đến cực điểm, thời gian nháy mắt đã tuôn trào ra.

Trước đó những khôi lỗi này sử dụng trận pháp của Chiến Sư đường, có thể nhẹ nhõm đánh bại Nhạc đường chủ Thánh Vực lục trọng sơ kỳ, hiện tại càng thêm cường đại, toàn lực ra tay, cường giả Thánh Vực thất trọng cũng có thể chiến một trận!

Sưu sưu sưu sưu!

Lực lượng liên hợp chung một chỗ, tựa như biển cả lan tràn tới, chẳng qua còn không có triệt để bộc phát ra uy lực cường đại nhất, lần nữa cảm thấy công kích ở sau lưng đổ xuống, như tảng đá từ trên núi cao lăn xuống, vô luận phản kháng như thế nào cũng không cải biến được kết cục, chỉ có một con đường bị nghiền ép.

Thình thịch thình thịch bành!

Trận pháp sụp đổ, ngay sau đó rất nhiều khôi lỗi bay ra ngoài, từng cái khảm nạm ở trên vách đá, tất cả đều mất đi sức chiến đấu!

Sưu!

Ngay thời điểm khôi lỗi bị đánh bay, không khí kêu khẽ, chẳng biết lúc nào một thanh trường kiếm xuất hiện ở trong hư không, hóa thành một đạo kiếm mang màu lam nhạt đâm về phía sau.

Đạo kiếm khí này, rõ ràng tích súc lực lượng rất lâu, vừa xuất hiện, không khí bốn phía hội tụ thành một vòng xoáy khổng lồ, nhoáng một cái liền xuất hiện ở sau lưng.

Linh Hư kiếm!

Biết đám khôi lỗi khẳng định ngăn cản không nổi, chuôi Thánh khí thượng phẩm này, vừa rồi liền núp ở đó trước, xem như sát chiêu chân chính của hắn!

Dù chưa kịp thi triển Nhất Kiếm Phá Hải, nhưng bản thân Linh Hư kiếm không kém gì cường giả Thánh Vực thất trọng, lại thêm đánh lén, lập tức biểu hiện ra uy lực không giống bình thường, tựa hồ muốn bổ ra thiên địa!

Ông!

Ngay thời điểm Trương Huyền cảm thấy gia hỏa đánh lén ở sau lưng, gặp được kiếm này tất nhiên sẽ luống cuống tay chân, khó mà ứng đối, một thanh âm nhàn nhạt vang lên.

Ngay sau đó không gian bốn phía như thay đổi kết cấu, trong chốc lát, Linh Hư kiếm giống như rơi vào không gian gấp, liên hệ với tinh thần của hắn biến mất, không thể khống chế.

- Thánh Vực bát trọng...

Thân thể Trương Huyền cứng ngắc, da đầu nổ tung.

Gọi ngươi một tiếng dám đáp lại không?

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Thánh Vực bát trọng Động Hư cảnh, khống chế lực lượng động thiên, lĩnh vực bày ra, như không gian gấp, có khả năng ngăn cách tinh thần truyền lại, vũ khí thuần phục cũng không thể liên hệ, thậm chí đánh ra công kích, tiến vào bên trong cũng sẽ giống như trâu đất xuống biển, mất đi khống chế.

Nếu như nói, Lĩnh Vực cảnh, Nhập Hư cảnh là sơ bộ nắm giữ không gian, như vậy Động Hư cảnh, đã đạt đến cảnh giới thuần thục, nắm giữ lực lượng không gian thuộc về mình!

Nhất niệm ra, tự thành động thiên!

Kiếm cương của Linh Hư kiếm mới vừa súc thế, dù uy lực cực lớn, cường giả Nhập Hư cảnh cũng phải tạm lánh phong mang, nhưng gặp phải cường giả Động Hư cảnh, liền không có bất kỳ tác dụng nào!

Coong coong coong coong!

Trường kiếm không ngừng lay động, tràn đầy sợ hãi, có điều vô luận dùng sức như thế nào, cũng không thể tiến lên, giống như đóng đinh ở trên tường, khẽ động cũng không động được.

- Ngoan Nhân, chuẩn bị ra tay đi!

Biết giờ phút này lo lắng vô dụng, tâm cảnh xoay chuyển, lần nữa đi vào trạng thái tâm như chỉ thủy, tinh thần khẽ động, liên hệ Ngoan Nhân.

Nói thật, Ngoan Nhân, phân thân, Độc sư, không phải vạn bất đắc dĩ, hắn là không muốn sử dụng, một khi sử dụng, thì nhất định phải chém giết đối thủ, không có con đường thứ hai có thể đi!

Lúc đầu nghĩ khôi lỗi, Linh Hư kiếm có khả năng đối phó, hiện tại xem ra, gia hỏa đánh lén hắn đã vượt ra phạm trù những thủ đoạn này có khả năng chống lại, chỉ có thể vận dụng át chủ bài cuối cùng.

- Vâng, chủ nhân!

Biết nguy hiểm, Ngoan Nhân lên tiếng, nương theo tinh thần của Trương Huyền khẽ động, một ngón tay bất ngờ xuất hiện ở sau lưng.

Phần phật!

Nhẹ nhàng điểm một cái, một cỗ lực lượng đặc thù lan tràn ra, lĩnh vực tựa như động thiên phía trước vỡ vụn.

Thực lực của Ngoan Nhân, dù chỉ có Thánh Vực thất trọng đỉnh phong, muốn vượt qua Lạc Huyền Thanh cũng không dễ dàng như vậy, nhưng dù sao cũng là nhân vật từng đứng ở đỉnh phong của đại lục, nhãn lực cùng kiến thức còn đó, hơn nữa đối phương liên tục bị thủ đoạn của Trương Huyền công kích, lại áp chế Linh Hư kiếm đang xao động... Lực lượng không còn một phần mười bình thường, một chiêu liền bị đánh trở tay không kịp.

Răng rắc! Răng rắc!

Động thiên không duy trì được, Trương Huyền cảm thấy lực lượng đè ở trên người nới lỏng, vội vàng xoay người qua. Chỉ thấy một cự thú hình long đường kính hơn một mét, dài hơn ba mươi thước huyền phù ở cách đó không xa, toàn thân màu nâu xanh, hai mắt đỏ thẫm, mang theo uy nghiêm nồng đậm.

- Địa Ngục Thanh Long Thú?

Nắm đấm căng thẳng, trong lòng Trương Huyền lộp bộp một cái.

Trước đó còn tưởng rằng là đám người Lạc Huyền Thanh thua, Trương Thuần cùng đồng bạn của hắn ra tay với mình, nằm mơ cũng không nghĩ đến, lại là Thánh thú hắn muốn đi tìm kia!

Nó ở đây... như vậy trong sơn động chẳng phải không có cái gì sao?

Khó trách Viên Hiểu đi lâu như vậy còn không có ra, hắn là hang núi trống trải, tìm kiếm khắp nơi mới chậm trễ thời gian, cũng không biết gia hỏa này căn bản không ở bên trong!

Thánh thú Thánh Vực bát trọng... Chẳng trách mình dùng nhiều thủ đoạn, cũng không có biện pháp gì, đối mặt loại cường giả này, hắn đích xác không có một chút năng lực phản kháng.

- Muốn đến thuần phục ta, các ngươi thật to gan...

Thanh Long thú hừ lạnh một tiếng, chậm rãi mở miệng. Thanh âm không lớn, lại vang lên ở trong óc, như chung cổ gõ vang.

- Thuần phục... Chỉ bằng thực lực như ta? Nói đùa...

Da mặt Trương Huyền co lại, vội vàng mở miệng, trong lòng thì căng thẳng. Bọn họ căn bản không có ý định thuần phục, mà là muốn gắp lửa bỏ tay người, vì sao gia hỏa này lại nói như vậy?

Thánh thú cao ngạo, muốn thuần phục rất khó, nguyên nhân chính là như vậy, địa vị của Thuần Thú sư bát tinh cực cao. Bình thường thuần thú, đều cần chuẩn bị đủ loại quà tặng, nghĩ biện pháp kéo quan hệ thân thiết, đợi triệt để quen thuộc, lại lấy thân phận bằng hữu mời...

Dưới tình huống bình thường, một Thuần Thú sư bát tinh đỉnh phong, muốn thuần phục một Thánh thú Thánh Vực bát trọng, không có mấy năm là không làm được!

Giờ phút này, cái gì cũng không có chuẩn bị, liền bị đối phương phát giác... Vốn chỉ là dụ quái đơn giản, Viên Hiểu phụ trách kéo cừu hận, hắn phụ trách bố trí bẫy rập... Làm sao lại biến thành như vậy?

Thánh thú ghét nhất khuất phục người khác, thực lực mạnh hơn nó, không có lực lượng phản kháng thì thôi, một Xuất Khiếu cảnh đỉnh phong cũng muốn ra tay... Khó trách nó tức giận, vừa ra tay liền không chút lưu tình, nếu không phải thủ đoạn rất nhiều, chỉ sợ đã chết.

- Vậy ngươi tới đây làm gì? Có người nói với ta, các ngươi muốn ta thuần phục, trở thành thú sủng, thay nhân loại các ngươi quyết đấu sinh tử!

Thanh Long thú gào lên, thanh âm chấn bụi bặm không ngừng rơi xuống.

- Có người nói với ngươi?

Trương Huyền sửng sốt, con ngươi co rụt lại.

- Nhất định là Trương Thuần kia...

Mới vừa rồi còn cảm thấy Trương Thuần quá ngu, dễ dàng liền bị Lạc Huyền Thanh đùa bỡn ở trong lòng bàn tay, hiện tại xem ra, là nhóm người mình bị đối phương chơi...

Trước thời hạn tìm tới Thanh Long thú, nói có người muốn thuần phục nó... một là được đối phương hảo cảm, thứ hai, để nó sinh ra ác cảm với Lạc Huyền Thanh, lại muốn thuần phục, liền không có bất cứ hy vọng nào!

Không hổ là thiên tài Trương gia, quả nhiên không phải nhân vật đơn giản gì. Chỉ là... coi như ngươi tìm, cũng phải tìm Lạc Huyền Thanh ah... Tìm ta làm gì?

Trương Huyền buồn bực, vội vàng xua tay:

- Không phải ta muốn thuần phục ngươi, mà là gia hỏa nói chuyện này với ngươi kia, hắn gọi Trương Thuần, cố ý khiêu khích ly gián...

- Hừ, nhân loại các ngươi đều xấu như nhau!

Ầm ầm!

Trương Huyền còn chưa nói xong, lần nữa cảm thấy một cỗ lực lượng cường đại nghiền ép đến, sau đó nhìn thấy đuôi của Thanh Long thú quét ngang tới.

Phần phật!

Không gian chung quanh ngưng đọng, hắn giống như rơi vào không gian gấp, muốn chạy trốn cũng làm không được.

- Thiếu hụt!

Biết giờ phút này ai cũng không trông cậy vào được, hai mắt nhìn chằm chằm đối phương, trong đầu vội vàng la lên.

Ôooo!

Một quyển sách xuất hiện, vô số kiến thức chảy vào trong óc.

- Nó là Thánh thú, hơn nữa tự mình tu luyện, lĩnh ngộ Động Hư không tính quá mạnh...

Xem xong nội dung trong sách, Trương Huyền lập tức thở phào nhẹ nhõm.

Mặc dù đối phương là Thánh thú Thánh Vực bát trọng, sức chiến đấu cường đại đến đáng sợ, nhưng cũng có thiếu hụt rất lớn! Cái kia chính là tự mình tu luyện, không có phương pháp tu luyện chính thống, phương thức công kích cùng lĩnh ngộ Động Hư có chút đơn giản.

- Ngoan Nhân...

Biết những thứ này, tinh thần khẽ động, truyền qua những thiếu hụt này.

Xương ngón tay của Ngoan Nhân nhẹ nhàng nhoáng một cái, giống như xuyên toa không gian, sau một khắc, đã xuất hiện ở bên cạnh đối phương.

Lần nữa điểm một cái! Răng rắc! Động thiên của Địa Ngục Thanh Long Thú lần nữa tán loạn.

- Ừm?

Không nghĩ tới một Xuất Khiếu cảnh đỉnh phong, liên tục hai lần phá vỡ công kích của nó, con mắt của Địa Ngục Thanh Long Thú lộ ra nghi ngờ.

Dù nó ở trong sơn cốc xưng vương xưng bá, không có Thánh thú dám chọc, nhưng tiếp xúc với nhân loại quá ít, càng không có nghĩ tới, gặp một quái thai trong nháy mắt có thể nhìn thấu thiếu hụt của nó.

Hô!

Động thiên bị phá hư, thân thể Trương Huyền buông lỏng, biết không thể cách quá gần, thi triển Hành Giả Vô Cương, thời gian nháy mắt xuất hiện ở ngoài trăm mét.

Đại gia hỏa này, lấy thực lực của hắn, khẳng định là không cách nào chiến thắng, chỉ có thể chờ đợi đám người Lạc Huyền Thanh trở về. Dù thực lực của bọn họ không bằng đối phương, nhưng chỉ cần bản thân nói ra thiếu hụt, liên hợp lại, muốn chiến thắng hắn là sẽ không quá khó.

- Ngón tay này của ngươi rất kỳ lạ!

Thanh Long thú hừ một tiếng, đầu lâu to lớn lắc một cái, đuôi quất tới. Liên tục hai lần phá hủy lực lượng Động Hư của nó, nó muốn nhìn một chút, đến cùng đối phương là vận may hay thực lực.

Biết công kích của đối phương căn bản là không có cách ngăn cản, Trương Huyền đành phải để Ngoan Nhân tới, nhắm ngay một chỗ thiếu

hụt nhấn tới.

Răng rắc!

Giống như vừa rồi, đối phương duy trì lĩnh vực Động Hư cảnh bị vỡ vụn.

- Ngươi có thể nhìn ra thiếu hụt trong lĩnh vực của ta?

Thẳng đến lúc này, Địa Ngục Thanh Long Thú rốt cuộc minh bạch, tràn đầy khó tin.

Nếu như là cường giả đồng cấp, có thể làm được điểm ấy, cảm thấy không có gì, một tiểu nhân vật chỉ mới Xuất Khiếu cảnh đỉnh phong, liên tục ba lần đánh tan lĩnh vực của nó, để nó sinh ra hứng thú nồng đậm.

- Đương nhiên... Ta là một vị Danh Sư, không chỉ có thể nhìn ra, nếu như chỉ điểm ngươi mà nói, thực lực của ngươi, tuyệt đối không chỉ như bây giờ, khẳng định còn có thể đi càng xa!

Thấy nó ngừng công kích, trong lòng Trương Huyền hơi động, vội vàng nói.

Không cần quan tâm nhiều, nếu như có thể lừa dối đối phương thành thú sủng, còn lại liền đơn giản, trước bất chấp tất cả, đánh Trương Thuần một trận tơi bời, đã sớm nhìn hắn không vừa mắt nha.

- Chỉ điểm ta?

Đầu Địa Ngục Thanh Long Thú lệch qua một bên, suy nghĩ một chút:

- Ngươi có thể bằng vào thực lực của mình đánh bại ta, ta liền để ngươi chỉ điểm!

- Bằng vào thực lực của mình?

- Không sai, khí tức của ngón tay này cùng ngươi hoàn toàn khác biệt, hắn là một pháp bảo! Còn khôi lỗi, trường kiếm, đều thuộc về vật ngoài

thân... Không cần cái này, đánh bại ta, đừng nói để ngươi chỉ điểm, nhận ngươi làm chủ cũng không có gì!

Thanh Long thú nói.

Gia hỏa trước mắt này, chỉ có Xuất Khiếu cảnh đỉnh phong, liền có thể nhẹ nhõm nhìn ra thiếu hụt trong lĩnh vực của nó, để hắn chỉ điểm, có lẽ thật có thể tiến nhanh hơn...

Bất quá điều kiện tiên quyết là, nắm giữ năng lực để nó thần phục, nếu không đường đường Thánh thú có huyết mạch Long tộc, làm sao có thể tuỳ tiện thần phục người?

- Đánh bại ngươi?

Trương Huyền cau mày.

Nói thật, không mượn Ngoan Nhân, cùng rất nhiều thủ đoạn, đừng nói hắn, xem như phân thân, khẳng định cũng không chống lại được!

Cường giả Thánh Vực, sau Nguyên Thần cảnh, mỗi một cấp đều chênh lệch cực lớn, Động Hư cảnh cùng Nhập Hư cảnh càng lớn, có thể nói không thể so sánh.

Mượn nhờ nhiều thủ đoạn như vậy, cũng đỡ không nổi đối phương, vẫn là dùng thiếu hụt của thư viện, mới thành công đánh tan Động Hư của đối phương... Thật muốn tay không chiến đấu, thắng... Làm sao có thể!

- Đúng rồi, cái kia... Có hữu dụng hay không?

Trong lòng hơi động, nhớ tới một việc, nhịn không được ngẩng đầu nhìn tới:

- Ngươi gọi Địa Ngục Thanh Long Thú, trong cơ thể hắn là nắm giữ huyết mạch Long tộc rất nồng đậm a?

Đối phương nắm giữ huyết mạch Long tộc, có lẽ hắn thật có thể chỉ bằng vào thực lực chiến thắng.

- Không sai!

Thanh Long thú kiêu ngạo.

- Đã như vậy...

Trương Huyền mỉm cười, huyền phù ở trên không, mang theo phong độ cao nhân:

- Ta gọi ngươi một tiếng, ngươi dám đáp lại không?

- Gọi ta một tiếng?

Thanh Long thú nghi ngờ.

- Không sai...

Trương Huyền gật gật đầu, hít sâu một hơi.

- Hồng! Bò....ò...!

Đột nhiên phát ra thanh âm, thân thể của Địa Ngục Thanh Long Thú ở trên bầu trời co lại.

Lạch cạch!

Rơi trên mặt đất, không ngừng phun bọt mép.

Giết chết nha!

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

Lúc trước học Thiên Long Bát Âm, chỉ cần không có đạt tới Chân Long, hơn nữa Thánh thú trong cơ thể nắm giữ huyết mạch Long tộc, liền có thể tuỳ tiện áp bức, không có lực lượng phản kháng.

Vốn cho rằng đại gia hỏa này là Thánh Vực bát trọng, rống một tiếng tác dụng hắn không quá lớn, không thành công, bản thân lại tiêu hao lực lượng quá lớn, chỉ có thể mặc cho đối phương xâm lược, cho nên không dám tùy tiện động thủ, nằm mơ cũng không có nghĩ đến, uy lực của hai chữ này vẫn mạnh như vậy!

Sớm biết như vậy, vừa thấy mặt liền hô, sẽ không bị động như vậy, suýt chút nữa bị đánh chết tại chỗ.

- Ngươi là... Chân Long?

Hắn bên này cảm khái, Địa Ngục Thanh Long Thú nằm trên mặt đất, không ngừng co giật, lần nữa nhìn qua, trong mắt lộ ra hoảng sợ.

Huyết mạch Long tộc đẳng cấp sâm nghiêm, dù nó mệnh danh Thanh Long thú, nhưng so với Long tộc chân chính, vẫn có chênh lệch rất lớn, đối phương có khả năng hô lên Thiên Long Bát Âm tinh thuần như vậy, tất nhiên nắm giữ huyết mạch Long tộc còn tinh khiết hơn nó.

- Mặc dù ta không phải Chân Long, nhưng chỉ cần thần phục ta, có thể để cho huyết mạch của ngươi trở nên càng thêm tinh thuần, thực lực

mạnh hơn!

Trương Huyền đi tới, xem ra chỉ cần đối phương không đồng ý, thì sẽ tiếp tục thi triển Thiên Long Bát Âm, đánh chết tươi nó.

- Ta thần phục...

Không chần chờ quá lâu, Thanh Long thú cúi đầu xuống.

Có khả năng nói ra Thiên Long Bát Âm, coi như không phải Chân Long, cũng tất nhiên có liên quan đến hắn, huyết mạch áp chế, thần phục chẳng những không cảm thấy mất mặt, còn cực kỳ may mắn.

Loại cơ hội này không nắm chặt, mới là thật ngu.

Thấy nó đồng ý, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm. Vốn là giúp Lạc Huyền Thanh tìm kiếm Động Hư Hồ Lô, nằm mơ cũng không nghĩ đến, thu được Thánh thú Thánh Vực bát trọng...

Bất quá như vậy cũng tốt, về sau ở Thánh Tử điện, hoàn toàn có thể xông pha, trong học viên, đệ tử có thể thắng được đại gia hỏa này, hầu như không có nha...

Trong sơn động, Viên Hiểu thận trọng tiến lên. Trong này có Thánh thú Thánh Vực bát trọng, hắn không dám phóng ra thần thức, cũng không dám phi hành, chỉ có thể dùng mắt thường tìm kiếm... Chỉ bất quá hang núi thực sự quá lớn, đi hơn mười phút còn chưa đi hết.

- Tại sao không có?

Lại đi một hồi, lần nữa trở lại vị trí cửa động, mày nhăn lại.

Một vòng lớn như vậy, cả sơn động đều xoay một lần, vì sao ngay cả cái bóng của Thanh Long thú cũng không thấy?

Chẳng lẽ ra ngoài kiếm ăn, còn chưa trở về?

Thật như vậy thì quá tốt rồi, hoàn toàn có thể ở ngoài động bố trí trận pháp, một khi đối phương trở về, kích hoạt vây khốn, không cần hắn mạo hiểm đi hấp dẫn.

- Nhanh nói chuyện này cho đám người Lạc Huyền Thanh...

Thần thức lan tràn, quét một lần, quả nhiên không có phát hiện, Viên Hiểu vội vã đi ra ngoài.

Nhất định phải nhanh nói cho đám người Lạc Huyền Thanh chuyện này, để bọn hắn không cần chờ... đi ra hang núi, đang muốn gọi Trương Huyền, chỉ thấy một Thanh Long thú to lớn nằm rạp trên mặt đất, vẻ mặt nịnh nọt dùng đầu lưỡi liếm láp ống quần hắn.

- Cái này...

Con mắt Viên Hiểu trợn tròn, giống như gặp quỷ:

- Trương sư... Đây là có chuyện gì?

Hắn cũng bối rối.

Đi vào hang núi tìm kiếm Địa Ngục Thanh Long Thú, tìm một vòng cũng không tìm được, ở bên ngoài nhìn thấy không nói, còn ghé vào trước mặt Trương Huyền liếm ống quần... Đến cùng xảy ra chuyện gì?

- A, Thanh Long thú từ bên ngoài tới, đụng phải ta, vừa lúc rảnh rỗi, liền thuận tay thuần phục...

Trương Huyền giải thích.

- Thuận tay thuần phục...

Thân thể nhoáng một cái, Viên Hiểu thiếu chút nữa ngất đi.

Đây chính là Thánh thú Thánh Vực bát trọng... Bọn họ gặp phải có thể chạy bao xa thì chạy bao xa, trực tiếp thuần phục... Lúc này mới bao lâu?

Mười phút?

Hai mươi phút?

Dù sao cách nửa canh giờ còn kém rất xa! Cố áp chế mình làm chuyện điên rồ, lần nữa nhìn qua:

- Ngươi... Còn tinh thông thuần thú?

- Khảo hạch qua Thuần Thú sư!

Trương Huyền gật đầu.

Viên Hiểu nghẹn nói không ra lời.

Người này bày trận nhanh thì thôi, còn là Luyện Đan sư, Y sư... Hiện tại thuần thú cũng lợi hại như vậy, còn có gì không biết sao?

- Đi xem đám người Lạc huynh một chút đi!

Thuần phục Thanh Long thú, giải trừ nguy hiểm, tiếp tục đợi ở chỗ này, cũng không có ý nghĩa gì, Trương Huyền khoát tay áo.

Hắn ở chiến đấu bên ngoài sơn động, động tĩnh như thế lớn, Viên Hiểu đi vào trong động, không thả ra thần thức, chung quanh còn có trận pháp, không thể cảm giác thì thôi, đám người Lạc Huyền Thanh cách gần như vậy, cũng không nghe thấy, không có người tới, sẽ không phải đã xảy ra chuyện gì chứ!

Hai người lao về phía đám người Lạc Huyền Thanh, còn chưa tới trước mặt, liền cảm thấy từng tiếng gió rít gào, thổi đến tảng đá trong sơn cốc lăn mình, tựa hồ sợ gây ra động tĩnh quá lớn, dẫn tới càng nhiều Thánh thú, hai bên tựa hồ rất khắc chế lực lượng, kình khí chỉ vận chuyển ở trong phạm vi nhất định, không có chút tiết lộ nào.

Vòng qua nham thạch nhìn, chỉ thấy hai bóng người đang ở giao thủ phía trước, một chiêu một thức, mang theo uy lực cực kỳ mạnh, coi như lấy

thực lực của hắn, nhìn một hồi cũng cảm thấy trong lòng run sợ.

- Hắn là Trương Thuần?

Nhận ra một phương chiến đấu chính là Lạc Huyền Thanh, Trương Huyền hỏi.

Đối diện là một thanh niên chừng ba mươi tuổi, lông mày đen nhánh, cánh tay thon dài, nhất cử nhất động mang theo lực lượng hồn nhiên thiên thành, thực lực tương đương Lạc Huyền Thanh, đều là Thánh Vực thất trọng đỉnh phong.

- Ừm!

Viên Hiểu gật đầu lên tiếng.

Trương Huyền nhìn kỹ lại.

Giống như lúc trước hắn nói, hai người chiến đấu, quả thực chiêu chiêu tàn nhẫn. Chỉ bất quá, hai bên biết rõ cực sâu, mỗi một chiêu đều giống như biết trước thời hạn, dù hung hiểm, lại không cách nào làm bị thương đối phương.

Ngược lại bởi vì động tác quá nhanh, giống như đồng môn sư huynh đệ, lặp đi lặp lại tiếp chiêu. Đối diện Bích Hồng Âm, Vân Liên Hải thì đứng bốn người, từng cái hai tay ôm ở trước ngực, rất hứng thú nhìn hai bên chiến đấu.

- Sao lại đánh nhau?

Đi tới trước mặt, Viên Hiểu thấp giọng hỏi. Không phải nói tới ngăn cản đối phương tiến lên, làm bộ dáng ư?

Sao lại thật đánh nhau?

- Chúng ta tới ngăn cản bọn họ, Trương Thuần nói dùng võ quyết thắng thua, người nào thắng, liền đi thuần phục Thanh Long thú, thua, trực tiếp

cuốn xéo! Cho nên bọn họ liền đánh nhau, có điều thực lực hai người tương đương, lẫn nhau quen thuộc, thời gian dài như vậy vẫn không có phân ra thắng bại!

Bích Hồng Âm giải thích một câu, nhíu mày:

- Thế nào? Thanh Long thú kia đâu? Có dẫn tới hay không?

- Cái này...

Nhớ tới sự tình vừa rồi, Viên Hiểu không biết trả lời như thế nào, đành phải lắc đầu:

- Ngươi hỏi Trương sư đi!

Bích Hồng Âm có chút kỳ quái, có điều vẫn xoay đầu lại:

- Trương sư, thế nào?

- A, mới vừa cùng Thanh Long thú đánh một lúc...

Trương Huyền đang muốn giải thích chuyện phát sinh vừa rồi, liền cảm thấy phía trước sóng khí lăn mình, song chưởng của Trương Thuần bỗng nhiên đẩy một cái, thoát ly vòng chiến, sau đó nhíu mày, vẻ mặt khó tin nhìn về phía hai người Trương Huyền:

- Các ngươi không có việc gì?

Thanh Long thú nổi giận đùng đùng đi tìm phiền toái, làm sao có thể để hai người không bị thương chút nào trở về?

- Có ý tứ gì?

Thấy biểu lộ của hắn, Lạc Huyền Thanh ý thức được không đúng, cũng nhìn lại.

- Huyền Thanh, trước khi người này tới đây, liền gặp Thanh Long thú, cố ý nói ngươi muốn thuần phục nó, kích thích đối phương nổi giận, chỉ cần

chúng ta tiếp xúc, sẽ gặp phải công kích...

Viên Hiểu nói.

Thời điểm tới, Trương Huyền giải thích sự tình cặn kẽ một lần, đã biết trúng thủ đoạn của đối phương.

- Không sai, ta là trước thời hạn gặp Thanh Long thú, vừa rồi ngươi cố ý ngăn cản ta, trên thực tế ta cũng ngăn cản ngươi, muốn nhìn một chút, Thanh Long thú cuồng bạo, đến cùng có thể phát ra bao nhiêu lực lượng...

Trương Thuần nhẹ nhàng cười một tiếng, cũng không phủ nhận, tràn đầy nghi ngờ nhìn qua:

- Hai người các ngươi, gặp được đại gia hỏa kia, sao lại không có việc gì?

Cũng khó trách hắn kỳ lạ, Địa Ngục Thanh Long Thú, Thánh thú Thánh Vực bát trọng, trong cơn giận dữ, hắn cũng không chống lại được, hai người kia không có việc gì, không bị thương chút nào trở về, căn bản không phù hợp đạo lý.

Dựa theo kế hoạch lúc trước của hắn, cố ý ngăn Lạc Huyền Thanh, không để cho đối phương cứu viện, như vậy hai đồng bọn của hắn tất nhiên bị thương, làm không cẩn thận sẽ mất đi sức chiến đấu, đến lúc đó lại dẫn Thanh Long thú tới, không chỉ có thể thu hoạch được hảo cảm, còn để người sau chịu thiệt, nhất cử lưỡng tiện... Hai người trở về như thế, chẳng lẽ không có gặp được?

- Ngươi chính là Trương Thuần?

Lười nhác trả lời, Trương Huyền nhìn qua.

- Không sai, ngươi là ai?

Trương Thuần nhíu mày, trên mặt không vui. Một tiểu gia hỏa Xuất Khiếu cảnh đỉnh phong mà thôi, dám gọi thẳng tên của hắn, lá gan thật là không nhỏ.

- Không cần phải để ý đến ta là ai, ta nghe nói, ngươi có ý nghĩ xấu với tiểu công chúa Lạc gia?

Trương Huyền tiếp tục nói.

- Ngươi có ý tứ gì?

Trương Thuần híp mắt lại, quay đầu nhìn về phía Lạc Huyền Thanh:

- Lạc Huyền Thanh, đây là người của ngươi?

- Trương sư...

Nghe đối phương nhắc tới muội muội của mình, Lạc Huyền Thanh cũng nhíu mày, nhịn không được nhìn qua.

- Lạc huynh, ngươi liền nói, có phải hắn có ý nghĩ xấu với tiểu công chúa hay không!

Trương Huyền cũng không nhiều lời, nhìn lại.

- Hừ, con cóc muốn ăn thịt thiên nga, muội muội ta, há là hắn có thể xứng đôi!

Không biết Trương Huyền có ý tứ gì, nhưng nói đến muội muội, Lạc Huyền Thanh vẫn hừ một tiếng, tràn đầy không vui.

Hắn vốn khó chịu với người Trương gia, người này còn dám quấy rối muội muội của hắn, nếu không phải thực lực tương đương, khẳng định đã sớm đánh đối phương đến cha ruột cũng không nhận ra được.

- Lạc huynh đã nói như vậy, như vậy đánh hắn một trận cũng không xử oan nha!

Trương Huyền gật đầu.

- Đánh ta? Chỉ bằng ngươi?

Còn tưởng rằng gia hỏa đột nhiên xuất hiện kia muốn làm gì, nghe muốn đánh hắn, Trương Thuần giận quá mà cười. Hắn ở trong Thánh Tử điện cũng là cường giả đỉnh phong, tuyệt thế thiên tài của Thánh Nhân Trương gia, ai thấy không dọa đến run rẩy?

Một tiểu gia hỏa Xuất Khiếu cảnh đỉnh phong, lại ăn nói ngông cuồng... Quả thực không để hắn vào mắt!

- Trương sư...

Lạc Huyền Thanh cũng không hiểu ra sao.

Trương Huyền này có phải mới vừa bị người đánh ngu hay không?

Đây chính là Trương Thuần, ngay cả hắn muốn vượt qua cũng khó... Ngươi muốn đánh hắn?

- Không sai!

Trương Huyền gật đầu.

- Vậy thì tốt, để cho ta nhìn một chút, đến cùng có dạng thực lực gì, lại dám càn rỡ như thế...

Trương Thuần cười lạnh một tiếng, bàn tay lăng không trảo một cái, nhất thời một cỗ lực lượng cường đại tới cực điểm bao phủ tới Trương Huyền.

- Giết chết nha!

Trương Huyền đứng ở chỗ không nhúc nhích, vỗ tay phát ra tiếng.

Rống!

Thanh âm còn chưa kết thúc, một con Thanh Long thú dài đến hơn ba mươi mét xuất hiện ở trước mặt mọi người, cái đuôi thô to quét qua.

Bành!

Trương Thuần còn không kịp phản ứng, liền bay ngược ra ngoài, đầu đâm vào trong lòng núi, đập ra một cái hố to lớn.

Thực lực của Thanh Long thú!

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Hoàn toàn yên tĩnh.

Tất cả mọi người ngơ ngác nhìn trên không.

- Địa Ngục Thanh Long thú, thế nào... Nghe lời của Trương sư?

Khóe miệng của Lạc Huyền Thanh giật một cái, chậm chạm kịp phản ứng.

Đại gia hỏa này, thời điểm hắn tới lần đầu tiên, từng ở phía xa thấy qua, cực kỳ hung mãnh, cường giả Thánh Vực bát trọng cũng chưa chắc có khả năng chống lại...

Lúc đầu hắn nghĩ, mượn nhờ Nhiếp Hồn Kim Châu mê choáng đối phương, sau đó len lén tiến vào hang núi, tìm kiếm Động Hư Hồ Lô, ai biết Trương Thuần xuất hiện.

Ngay sau đó dựa theo kế hoạch lúc trước, gắp lửa bỏ tay người... Chưa kịp hoàn thành, Thanh Long thú này làm sao lại bay tới, hơn nữa nhìn bộ dáng, đối với Trương Huyền nói, lại không chút phản kháng mảy may!

Vội vàng quay đầu nhìn về phía Viên Hiểu, chỉ thấy những người khác cũng nhìn lại, tất cả đều không hiểu ra sao.

- Đừng nhìn ta, ta cũng không biết xảy ra chuyện gì!

Thấy vạn chúng nhìn trừng trừng, biểu lộ của Viên Hiểu như sắp khóc, hai tay mở ra, trên mặt run rẩy:

- Ta vào sơn động tìm nó, ý định chọc giận, kết quả cái gì cũng không có tìm thấy, vừa ra liền thấy nó liếm ống quần của Trương sư... Cụ thể xảy ra chuyện gì, ta cũng không thấy được!

- Liếm ống quần?

Lông mày của Lạc Huyền Thanh nhảy một cái:

- Chẳng lẽ... Trương sư đã thuần phục Thanh Long thú?

- Còn phải nói nữa sao? Quá rõ ràng ah!

Viên Hiểu gật đầu.

- Nhưng...

Lạc Huyền Thanh đến bây giờ cũng không dám tin tưởng:

- Lúc này mới qua gần hai mươi phút, bằng vào thực lực Xuất Khiếu cảnh đỉnh phong, thuần phục một Thánh thú Động Hư cảnh?

Bày trận có thể nhanh, luyện đan có thể nhanh, giải độc cũng có thể nhanh... nhưng thuần thú cần tình cảm tích lũy, để Thánh thú hoàn toàn thần phục... thời gian ngắn như vậy liền thành công, ngươi xác định không có nói đùa? Coi như Thuần Thú sư cửu tinh, cũng làm không được a!

- Trước khi nhìn thấy hắn, ngươi tin tưởng trận pháp bát tinh có thể bố trí còn dễ dàng hơn kích hoạt trận bàn ư?

Biết hắn không tin, Viên Hiểu hỏi lại.

- Cái này...

Lạc Huyền Thanh lắc đầu.

Thân là thiên tài Lạc gia, thấy qua vô số Trận Pháp sư lợi hại, thậm chí Danh Sư cửu tinh cũng đã gặp không chỉ một vị, bọn họ bày trận cũng không có nhanh như vậy!

Coi như muội muội thiên tư vô song của mình, tốc độ bày trận cũng xa xa không bằng.

- Ngươi tin tưởng, có người bị Xích Vĩ Phong Vương cắn, một chút việc cũng không có, ngược lại người sau bị độc chết ư?

Viên Hiểu hỏi tiếp:

- Ngươi tin tưởng, có người độ lôi kiếp, có thể dọa chạy lôi kiếp, không dám tiếp tục trở về ư?

Lạc Huyền Thanh lại nói không ra lời.

Từ trước đến nay, đều cho rằng bản thân là siêu cấp thiên tài không kém gì muội muội, xem anh hùng thiên hạ không có gì, nhìn thấy người này mới biết được, so sánh với đối phương, còn kém một đoạn rất lớn.

Không thể so sánh nổi.

- Thanh Long thú, vừa rồi ngươi ta đã ước định, ngươi làm gì vậy?

Bên này hạ giọng trò chuyện, trong vách đá, Trương Thuần lần nữa bay ra, vẻ mặt phẫn nộ. Hiển nhiên cũng không nghĩ tới, người này lại đột nhiên phản bội.

- Ước định vừa rồi hết hiệu lực, chủ nhân của ta bảo ta đánh ngươi... Ngoan, đừng phản kháng!

Thanh Long đảo mắt, đuôi quất tới lần nữa.

Vừa rồi người này hứa hẹn bảo vật trân quý, có điều hiện tại nó đã nhận chủ, tự nhiên không có khả năng làm ra sự tình vi phạm ý nguyện của chủ nhân.

Răng rắc!

Cường giả Động Hư cảnh vận chuyển toàn lực, không gian bốn phía giống như đông cứng, Trương Thuần lùi về phía sau mấy bước, lần nữa bị quất trúng, đầu lại đâm vào trên vách đá.

Lần này so với vừa rồi còn thê thảm hơn, nội tạng lệch vị, xương cốt chặt mấy cái, còn không có leo ra liền phun máu tươi, khuôn mặt trắng bệch.

- Ngươi... Nhận người này là chủ?

Dùng một viên đan dược, khôi phục một chút, từ trong lỗ thủng leo ra, Trương Thuần sắp cắn nát hàm răng.

Vì thuần phục đại gia hỏa này, hắn chuẩn bị rất nhiều đồ vật, vốn cho rằng dễ như trở bàn tay, tất nhiên có khả năng thành công, nằm mơ cũng không nghĩ đến, vừa mới qua mấy chục phút, Thánh thú đã bị người thuần phục, còn cuồng ẩu với hắn!

- Dám sỉ nhục chủ nhân của ta, ngươi tự tìm chết!

Địa Ngục Thanh Long thú híp mắt lại, đuôi lần nữa quét ngang tới. Lần này so với vừa rồi uy lực còn lớn hơn, vừa xuất hiện, không gian trong sơn cốc muốn vỡ vụn, một vết rách đen kịt xuất hiện ở trước mặt Trương Thuần, tựa hồ muốn xé hắn thành bột phấn.

Nhìn thấy công kích này xuất hiện, biết lấy thực lực của hắn bây giờ, căn bản ngăn cản không nổi, cắn răng một cái, lòng bàn tay của Trương Thuần nhiều ra một viên ngọc phù, bỗng nhiên bóp nát.

Ông!

Trên không xuất hiện một đạo gợn sóng, như nước chảy ngăn ở trước người, công kích của Địa Ngục Thanh Long thú rơi vào phía trên, trong nháy mắt biến mất không thấy hình bóng.

- Đại Vũ hộ thân phù! Thủ bút thật lớn!

Mắt Viên Hiểu sáng lên.

- Đại Vũ hộ thân phù?

Trương Huyền nghi ngờ.

- Là hộ thân phù Danh Sư cửu tinh mới có thể luyện chế, một khi kích hoạt, chỉ cần tu vi không cao hơn Thánh Vực cửu trọng, đều có thể nhẹ nhõm chặn lại, không đả thương được chút nào!

Viên Hiểu giải thích:

- Không hổ là thiên tài Trương gia, ngay cả thứ này cũng có!

Trương Huyền líu lưỡi.

Chỉ bằng vào có khả năng chặn lại công kích không cao hơn Thánh Vực cửu trọng, liền có thể đoán ra, thứ này giá trị không nhỏ, chỉ là không nghĩ tới lại là Danh Sư cửu tinh luyện chế!

- Thanh Long thú, đừng tưởng rằng ta sợ ngươi... Thực lực của ngươi rất mạnh, nhưng muốn giết ta, cũng không dễ dàng như vậy!

Thấy hộ thân phù ngăn được công kích, Trương Thuần thở phào nhẹ nhõm, tràn đầy nhức nhối.

Tấm hộ thân phù này, là hắn hao tốn vô số bảo vật mới có được, có thể nói là bảo vật quý nhất trên người, chuyên môn dùng để bảo vệ tính mạng, nằm mơ cũng không có nghĩ đến, lại dùng ở nơi này. Không thèm để ý phẫn nộ của hắn, đuôi của Thanh Long thú tiếp tục quất tới, đụng cho gợn sóng không ngừng lay động.

- Ngươi đánh như vậy không phá được nó!

Thấy Thanh Long thú không ngừng dùng man lực công kích, Trương Huyền lắc đầu:

- Theo ta nói công kích, ngưng tụ lực lượng ở đuôi, đâm chỗ giao hội bên trái ba thước...

- Rõ!

Nghe chủ nhân phân phó, Địa Ngục Thanh Long thú nhẹ gật đầu, lực lượng toàn thân trong nháy mắt tập hợp ở trên đuôi, tìm đúng vị trí, mãnh liệt điểm một cái.

Răng rắc!

Thanh âm xé rách gấm lụa vang lên, gợn sóng trên không giống như bóng bay bị kim đâm thủng, nhất thời xuất hiện một vết rách to lớn, nứt ra hai bên.

Phốc!

Hộ thân phù xé rách, Trương Thuần không chịu nổi lực lượng phản kích, ngực xẹp xuống, lần nữa bay ngược ra ngoài, còn ở trên không đã phun ra máu tươi.

- Cái này...

Lần này không chỉ đám người Lạc Huyền Thanh khiếp sợ nói không ra lời, ngay cả mấy người đi cùng Trương Thuần, cũng mở to hai mắt nhìn, vẻ mặt như gặp phải quỷ.

Bọn họ được mời đến đây thuần phục Thanh Long thú, biết độ khó thành công, thanh niên này, ngắn ngủi không tới hai mươi phút thuần phục thì cũng thôi, còn có thể nháy mắt nhìn ra vị trí sơ hở của Đại Vũ hộ thân phù...

Hộ thân phù, dù có thể ngăn cản công kích, nhưng cũng không phải phòng ngự trăm phần trăm, dù sao đồ vật lợi hại hơn nữa, cũng là ngoại lực, không phải Danh Sư cửu tinh chân chính ra tay...

Nhưng loại cường giả cấp bậc này luyện chế, đã sớm che giấu thiếu hụt, cùng cấp bậc cũng nhìn không ra, hắn nháy mắt liền nhìn ra, đến cùng làm sao làm được?

- Ngươi đến cùng là ai? Đây là ân oán giữa ta cùng Lạc Huyền Thanh, ngươi có biết, thay hắn ra mặt, sẽ bỏ ra cái giá gì không?

Nham thạch bay loạn, Trương Thuần lần nữa từ trong vách núi bay ra, khóe miệng tràn đầy vết máu, tức giận gào thét.

Tới thuần phục Thanh Long thú, vốn là hắn cùng Lạc Huyền Thanh cạnh tranh, người này chỉ là đối phương mời đến giúp một tay, cần gì vì đối phương triệt để đắc tội mình, đắc tội Trương gia, về sau ở Thánh tử điện bước đi liên tục khó khăn?

- Trả giá? Đương nhiên hiểu!

Trương Huyền nhẹ gật đầu, lần nữa vỗ tay:

- Tiếp tục đánh cho ta! Đánh cho hắn, không nói nhảm được mới thôi!

- Rõ!

Đầu lâu to lớn gật một cái, thân thể của Thanh Long thú lần nữa nhoáng lên, xuất hiện ở trước mặt đối phương, móng vuốt sắc bén lăng không bắt tới. Vừa rồi chỉ dùng đuôi, móng vuốt cũng không dùng, lúc này thi triển ra, lực lượng lần nữa bạo tăng.

- Ngươi...

Không nghĩ tới người này khó chơi như vậy, đã nói như thế còn động thủ, Trương Thuần tức đến sắp thổ huyết, cổ tay khẽ đảo, lòng bàn tay nhiều hơn một thanh trường kiếm, lăng không đâm tới.

Kiếm pháp của hắn cùng chân giải mà Trương Huyền lĩnh ngộ, hoàn toàn khác biệt, vô cùng đơn giản, không có bất kỳ hoa lệ, lại cho người

ta một loại cảm giác nặng nề, vừa xuất hiện, liền như trời xanh rơi xuống, lưu tinh đánh tới, không thể ngăn cản.

- Kiếm không tệ, kiếm pháp cũng không tệ!

Trương Huyền gật đầu.

Kiếm trong tay đối phương, hẳn là một chuôi vũ khí không kém gì Linh Hư kiếm, ít nhất cũng đạt tới Thánh khí thượng phẩm, hơn nữa người này lý giải kiếm, còn muốn cao hơn Thủy Thiên Nhu, ít nhất đạt đến nửa bước chân giải.

Khó trách có thể cùng anh vợ Lạc Huyền Thanh bất phân thắng bại, quả thực không thể khinh thường.

Bất quá loại thực lực này, dù kinh người, nhưng ở trước mặt Thánh Vực bát trọng Thanh Long thú, vẫn không đáng chú ý. Móng vuốt tiếp tục tiến lên, không thèm quan tâm kiếm khí đầy trời, nhẹ nhàng nắm chặt.

Bành!

Kiếm khí tan thành mây khói, trường kiếm ông một tiếng, bay ngược ra ngoài, cắm ở trên vách đá, Trương Thuần phun ra máu tươi, xương sườn gãy mất bảy tám cái, trên thân máu tươi chảy đầm đìa.

- Đồng loạt ra tay, giúp ta chặn nó lại...

Biết tiếp tục nữa, vô cùng có khả năng bị đánh chết ở đây, Trương Thuần rống to.

- Tốt!

Bốn thanh niên cùng hắn tới đồng loạt bay lên.

Bốn người này, đều giống như đám người Viên Hiểu, đạt đến Thánh Vực thất trọng, liên hợp lại, cho dù đối diện Thanh Long thú, cũng có thể chiến một trận.

Hô!

Năm đại cao thủ liên hợp chung một chỗ, tuôn ra lực lượng, lập tức ngưng tụ thành dây thừng ánh sáng, rơi xuống đỉnh đầu của Thanh Long thú.

- Chân Khí tác? Bọn họ quả nhiên có chuẩn bị mà đến!

Thấy chân khí của mọi người tạo thành dây thừng, Bích Hồng Âm hừ lạnh một tiếng.

- Chân Khí tác là cái gì?

Trương Huyền nhìn qua.

- Là một loại phương pháp mà Thuần Thú sư cao cấp thường dùng, tập hợp lực lượng rất nhiều người, dùng chân khí ngưng tụ thành dây thừng, một khi bị bắt lại, coi như Thánh thú Thánh Vực bát trọng cũng khó có thể chạy trốn!

Bích Hồng Âm nói:

- Không ít Thuần Thú sư cao cấp, đều là dùng loại phương pháp này bắt Thánh thú trở về, ân uy cùng tồn tại, sau đó lại nghĩ biện pháp thuần phục!

Phần phật!

Đang khi nói chuyện, năm đại cao thủ hình thành Chân Khí tác rơi vào trên đầu Thanh Long thú.

Nổi giận gầm một tiếng, móng vuốt của Địa Ngục Thanh Long thú nâng lên, xé ra hai bên.

Bành!

Chân Khí tác nổ tung, năm đại cao thủ đồng thời cảm thấy ngực khó chịu, bị cự chùy đánh trúng, từng cái đều từ không trung rớt xuống. Năm

người liên thủ, thế mà cũng không phải đối thủ của Địa Ngục Thanh Long thú!

Đơn đấu ah!

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Đây là Thánh Vực bát trọng!

Nhìn trên không, đối mặt năm đại cao thủ, Địa Ngục Thanh Long thú vẫn thành thạo, mảy may không thèm để ý, Lạc Huyền Thanh tràn đầy hâm mộ.

Cường giả Thánh Vực bát trọng, lĩnh ngộ Động Hư lực, lĩnh vực phóng ra, tựa như động thiên thuộc về mình, quả thực không phải dựa vào nhiều người liền có thể chiến thắng.

Dù đám người Trương Thuần đều là cao thủ đỉnh phong Trong Thánh Tử điện, nhưng so sánh với nó, vẫn kém quá nhiều!

- Quả thực rất lợi hại!

Trương Huyền cũng không nhịn được cảm khái.

Vốn cho rằng vừa rồi người này ra tay với hắn, đã dùng toàn lực, hiện tại xem ra, khả năng ngay cả một phần mười thực lực cũng không có lấy ra. Nếu không, căn bản không chờ mình tế ra xương ngón tay Ngoan Nhân, đã bị đập thành bánh thịt.

- Nếu có loại thực lực này, lại đi Lạc gia cầu hôn, hắn là sẽ đơn giản hơn không ít...

Mắt Trương Huyền sáng lên.

Mặc dù Thánh Vực bát trọng, ở Thánh Nhân quý tộc như Lạc gia, cũng không tính là gì, nhưng thực lực như vậy đã đứng ở đỉnh phong đại lục, lại thêm vừa mới hai mươi tuổi, hắn là sẽ để đối phương chú trọng.

Rầm rầm rầm!

Đang cảm khái, Địa Ngục Thanh Long thú liên tiếp ra tay, bốn người về sau gia nhập, cũng giống như Trương Thuần, từng cái treo ở trên vách đá, như là lạp xưởng.

- Tiểu tử, dùng thú sủng chiến đấu với chúng ta, tính là anh hùng gì! Có dám cùng ta đơn đả độc đấu hay không?

Biết tiếp tục bị đánh như vậy, không chết cũng tàn phế, hàm răng của Trương Thuần cắn chảy ra máu.

- Đơn đả độc đấu? Ngươi đường đường cường giả Thánh Vực thất trọng đỉnh phong, cùng ta một Thánh Vực ngũ trọng đơn đấu?

Trương Huyền cười nhạo.

Mặc dù hắn nắm giữ thực lực vượt cấp chiến đấu, nhưng so sánh với Thánh Vực thất trọng đỉnh phong, vẫn kém một đoạn rất lớn. Đã không phải là đối thủ, tại sao phải đơn đấu? Tìm tai vạ ư?

- Ta đè thấp tu vi cùng ngươi chiến đấu!

Trương Thuần vội nói.

Trương Huyền nâng mí mắt lên:

- Không rảnh!

Làm Thuần Thú sư, thú sủng cũng là một bộ phận thực lực của bản thân, đã không cần ra tay, cũng có thể ngược bọn hắn chết đi sống lại, thì không cần phải tự thân lên tràng.

Trương Thuần tức sắp nổ tung, có chút phát điên.

Thân là siêu cấp thiên tài của Trương gia, bất kể ở gia tộc, hay ở Thánh Tử điện, đều thuận dòng thuận gió, lúc nào nhận qua loại oan ức này!

- Ngươi không dám?

Nắm đấm siết chặt, con mắt đỏ lên.

Thanh Long thú quá mạnh, muốn chiến thắng, tuyệt đối không thể, xem như thi triển lực lượng huyết mạch, nhiều nhất chỉ có khả năng chạy trốn...

Chỉ là lực lượng huyết mạch không thể tuỳ tiện thi triển, coi như hắn thiên phú mạnh mẽ, cũng không dám tùy tiện sử dụng. Bởi vậy, phương pháp duy nhất giải quyết khốn cảnh trước mắt, là đánh bại người này!

Chỉ cần dụ hắn ra tay, trong nháy mắt chế ngự, không chỉ có thể báo khuất nhục, còn có thể để Thanh Long thú nghe theo mệnh lệnh, giáo huấn đám người Lạc Huyền Thanh một lần.

Nếu không bản thân ăn thiệt thòi lớn như thế, một khi đối phương tuyên truyền ra ngoài, còn có mặt mũi nào tiếp tục ở lại Thánh Tử điện?

- Đúng vậy nha, không dám!

Trương Huyền gật đầu.

- ...

Thân thể Trương Thuần nhoáng một cái.

Tu luyện giả khác, nhất là trẻ tuổi như vậy, vừa nghe đến loại lời này, khẳng định sẽ đỏ mắt xông lại, người này ngược lại tốt, vẻ mặt không quan trọng, còn một bộ lợn chết không sợ nước sôi, ta không dám ta kiêu ngạo... sao da mặt dày như vậy?

- Lạc Huyền Thanh cho ngươi cái gì? Ta cho ngươi y như vậy, chỉ cần ngươi tỷ thí với ta một trận!

Hít sâu một hơi, Trương Thuần lần nữa nói.

Đối phương là Lạc Huyền Thanh mời tới, khẳng định cho thù lao, không trông cậy vào đối phương có khả năng phản bội, chỉ cần có thể cùng hắn giao đấu một trận là đủ. Chỉ cần không cho gia hỏa kia ra tay, giáo huấn một tiểu nhân vật chỉ có Xuất Khiếu cảnh đỉnh phong, vẫn là nhẹ nhõm vui vẻ.

- Hắn cho ta một... Năm viên Linh Thạch tuyệt phẩm! Nếu như ngươi có thể lấy ra, ta không chỉ có thể giao đấu với ngươi, mấy người các ngươi cùng tiến lên cũng được!

Nghe được cho tiền, ánh mắt Trương Huyền sáng lên.

- ...

Trương Thuần nghẹn nói không ra lời.

Mới vừa rồi còn nói không dám, mình vừa gia giá, liền lập tức tiếp nhận, còn muốn năm người bọn họ chung một chỗ... Có thể đừng tham tiền như thế hay không?

- Tốt, ta cho ngươi năm viên Linh Thạch tuyệt phẩm, có điều, bây giờ trên người ta không có, chỉ cần bằng lòng tỷ thí với ta, mặc kệ thắng thua, trở lại Thánh Tử điện, đều sẽ xin gia tộc mang tới cho ngươi!

Dù Trương Thuần tức sắp nổ tung, vẫn cắn răng nói.

- Cái này...

Nghe người này nói không có, Trương Huyền chần chờ một chút:

- Như vậy đi, ngươi trước viết cái chứng từ, nói nợ ta năm viên Linh Thạch tuyệt phẩm, ta liền đánh với ngươi!

- Được!

Sợ hắn nuốt lời, Trương Thuần không có quá nhiều do dự, lấy ra giấy, cắn nát đầu ngón tay, rất nhanh viết ra một hàng chữ:

- Cái này dùng huyết dịch của ta viết, ẩn chứa lực lượng huyết mạch, không cách nào giả mạo!

Nhận lấy giấy, Trương Huyền nhìn một cái, thấy đối phương không có đùa nghịch thủ đoạn, lúc này mới thoả mãn nhẹ gật đầu, nhìn về phía Thanh Long thú ở trên không:

- Thả bọn hắn ra!

- Rõ!

Thanh Long thú lên tiếng, tinh thần buông lỏng, Động Hư lực vây khốn đối phương tản ra.

Hô hô hô hô hô!

Năm người lắc lư một cái, hạ xuống một nửa, cuối cùng vẫn ổn định thân hình ở trên không trung.

- Cho...

Lấy ra một bình đan dược, đổ ra năm viên, cho mỗi người một viên, bản thân cũng ăn một viên, lúc này Trương Thuần mới cảm thấy hóa giải không ít. Thanh Long thú quá mạnh, cho dù năm người bọn họ liên thủ, cũng kém quá xa.

- Đè thấp tu vi đi!

Mặc cho bọn họ điều chỉnh một hồi, lúc này Trương Huyền mới thản nhiên nói.

- Tốt...

Thân thể nhoáng một cái, khí tức Thánh Vực thất trọng đỉnh phong của Trương Thuần nhanh chóng sụt giảm, rất nhanh liền giống như Trương Huyền, Thánh Vực ngũ trọng Xuất Khiếu cảnh đỉnh phong. Mặc dù đè thấp tu vi, nhưng tinh khí thần lại hùng hồn hơn vừa rồi không ít, dường như thương thế cũng trong nháy mắt được làm dịu.

- Nếu tỷ thí, ta hy vọng có thể tuân theo ước định Danh Sư, ta sẽ không giải phong tu vi, ngươi cũng không được để Thanh Long thú tiếp tục ra tay!

Đi tới chỗ cách Trương Huyền không xa, Trương Thuần khẽ nói.

- Đương nhiên!

Trương Huyền gật đầu.

- Vậy là tốt rồi...

Trong mắt chợt lóe hàn mang, Trương Thuần lộ ra vẻ tàn nhẫn.

Hiện tại hắn sợ là sợ Thanh Long thú, chỉ cần người này không ra tay, một tiểu nhân vật Xuất Khiếu cảnh mà thôi, lấy lý giải chiến đấu cùng thiên phú của hắn, hắn là có thể nhẹ nhõm ngược sát!

Còn vì sao có khả năng thuần phục đại gia hỏa kia, hắn là mượn thủ đoạn đặc thù nào đó.

Thuần Thú sư lợi hại, phương pháp rất nhiều, cũng không hoàn toàn dựa vào thực lực. Hắn không phải tin tưởng, liền hắn đều không thể chiến thắng đại gia hỏa, đối phương có thể đánh bên trên ngừng lại.

- Bắt đầu!

Lật bàn tay một cái, Trương Thuần liền muốn động thủ.

- Chậm đã!

Trương Huyền xua tay.

- Thế nào? Muốn đổi ý?

- Ngươi suy nghĩ nhiều, để bọn hắn cũng đè thấp tu vi lên đi, nếu không, ta sợ ngươi sẽ bị đánh thảm hại hơn!

Vẻ mặt đồng tình nhìn qua, Trương Huyền lắc đầu.

Không phải hắn xem thường đối phương, mà là cùng cấp bậc, khẳng định không phải đối thủ. Đã để người ta ghi giấy nợ, lại đánh không thành hình dáng, cũng không tốt lắm, dù sao hắn cũng là người có nguyên tắc, không dễ ức hiếp quá ác.

- Trương sư... Trương Thuần không chỉ tiến bộ nhanh, cùng cấp bậc cũng hầu như vô địch...

Lạc Huyền Thanh nhịn không được mở miệng.

Có thể cùng hắn tranh đấu đến bây giờ, thực lực không cần nghĩ cũng có thể biết. Bằng lòng đơn đả độc đấu hắn cũng có chút lo lắng, một người khiêu chiến năm cái... Có phải quá tự đại hay không?

- Không sao cả!

Trương Huyền xua tay.

Vừa mới củng cố xong tu vi, còn không người luyện tập, đối phương đã xông lên, vậy liền thử một chút!

- Nhưng...

Lạc Huyền Thanh nhíu mày, còn nghĩ khuyên can, chỉ thấy Viên Hiểu đi tới trước mặt:

- Trương sư làm như vậy khẳng định có đúng mực, không cần lo lắng!

- Một người độ kiếp, có thể độ tới lôi kiếp bị dọa chạy, cùng cấp bậc, ta cảm thấy Trương Thuần cũng chưa chắc có khả năng vượt qua!

Thấy hắn còn có chút lo lắng, Viên Hiểu nói tiếp.

- Cũng đúng!

Bừng tỉnh hiểu ra, Lạc Huyền Thanh không nói thêm lời, bất quá vẫn nhắc nhở mọi người một câu:

- Trương Thuần nói đơn đả độc đấu, có thể là muốn nhân cơ hội bắt Trương sư, một lát nữa, một khi cảm thấy không đúng, trực tiếp xuất thủ cứu người!

- Ừm!

Hắn cùng Trương Thuần giao thủ nhiều năm, hiểu rõ bản tính của đối phương rất rõ ràng, lúc này nhẹ gật đầu.

- Đây là chính ngươi nói, còn hi vọng không được nuốt lời...

Mặc dù tức sắp nổ tung, nhưng Trương Thuần cũng biết, đây là một cơ hội, hừ một tiếng, đồng thời truyền âm qua:

- Một lát nữa, ta chủ yếu phụ trách công kích, sẽ ở thời gian ngắn nhất chế ngự người này. Mà các ngươi, thì phòng bị đám người Lạc Huyền Thanh và Thanh Long thú cứu người... Chỉ cần có thể ngăn cản một cái hô hấp, ta liền có thể bảo đảm, để tiểu tử này không dám nói nhảm nữa!

Nghe được hắn nói, bốn người còn lại đều lặng lẽ nhẹ gật đầu. Bị một thú sủng cuồng đánh, bọn họ cũng cảm thấy nhẫn nhịn một hơi.

Phần phật!

Thương nghị xong, bốn người giảm thấp tu vi, từ không trung rơi xuống trên mặt đất, vây quanh Trương Huyền ở trung tâm.

- Bắt đầu đi!

Nương theo tiếng hét lớn, năm người đồng thời ra tay.

Mặc dù đều giảm thấp tu vi, nhưng dù sao cũng là Thánh Vực thất trọng, càng là thiên tài trong thiên tài, lý giải tu luyện hòa vào cốt tủy, vừa động thủ, chân khí trong nháy mắt che kín sơn cốc, trong tích tắc, kiếm khí, đao khí... Tập hợp như mưa, nhao nhao rơi xuống, để cho người ta ngay cả địa phương tránh né cũng không có.

- Thật mạnh...

Con ngươi co rụt lại, thân thể đám người Lạc Huyền Thanh căng thẳng. Năm người này vì đối phó Thanh Long thú, trước thời hạn liền phối hợp qua trận pháp, đã đạt đến cấp tám, dù hiện tại đè thấp tu vi đến Xuất Khiếu cảnh đỉnh phong, nhưng cấp bậc trận pháp không thay đổi, liên hợp lại, Thánh Vực thất trọng sơ kỳ cũng có thể nhẹ nhõm chém giết!

- Trương sư... Không có sao chứ?

Không chỉ hắn, tất cả mọi người đều lộ ra vẻ lo lắng.

Nhìn năm người liên thủ, đừng nói đè thấp đến Xuất Khiếu cảnh đỉnh phong, coi như Thánh Vực lục trọng đỉnh phong, cũng không có tự tin có khả năng chạy ra!

Thời điểm mọi người ở đây, chân khí trong cơ thể vận chuyển, bất cứ lúc nào cũng sẽ xuất thủ cứu người, trong chân khí đầy trời, một thanh âm nhàn nhạt vang lên.

- Đây là lực lượng liên thủ của các ngươi?

Thanh âm mang theo nghi ngờ, ngay sau tràn đầy thất vọng:

- Cái thứ gì nha!

Thình thịch thình thịch bành bành!

Liên tiếp năm tiếng giòn vang, ngay sau đó kiếm khí, đao khí biến mất, năm đại cao thủ giống như quả bóng bay lên, từng cái khảm nạm ở trong

vách đá, máu tươi không ngừng theo khóe miệng chảy ra, trong mắt tràn đầy tuyệt vọng, đầu lâu nghiêng một cái, tất cả đều hôn mê bất tỉnh.

- Cái này...

Đám người Lạc Huyền Thanh trợn mắt, vội vàng nhìn về phía thanh âm vang lên, chỉ thấy Trương Huyền nhếch miệng, một bên vỗ tay, một bên đi tới bên này, biểu lộ tịch mịch như tuyết, như nói đám người kia quá yếu.

Vặn vẹo không gian

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Nói thật, Trương Huyền quả thực rất thất vọng.

Vốn cho rằng Trương Thuần kia xem như thiên tài Trương gia, cộng thêm bốn vị cao thủ còn lại, dưới tình huống cùng cấp bậc, có thể cùng hắn chiến một trận, chân chính giao thủ mới hiểu được, kém quá nhiều!

Trước đó, đơn thuần chân khí tu luyện tới Xuất Khiếu cảnh sơ kỳ, liền có thể thuận lợi thông qua thông đạo chữ Giáp, giờ phút này, thân thể, Vu Hồn tất cả đều tương đương, dù đám người Trương Thuần thiên tài, nhưng tới so sánh, vẫn kém một đoạn rất lớn.

- Bọn họ tỉnh lại, đoán chừng phải sau một ngày một đêm, yên tâm, ta sẽ để Thanh Long thú trông coi, không cho Thánh thú khác làm bị thương!

Vặn eo bẻ cổ, Trương Huyền đi tới trước mặt đám người:

- Hiện tại rảnh rỗi, nhanh đi tìm Động Hư Hồ Lô!

Mặc dù trong lòng khó chịu Trương gia, nhưng còn không đến mức đẩy đối phương vào tử địa. Mặc cho hôn mê ở đây mà nói, không bao lâu sẽ bị Thánh thú ăn, tương đương với gián tiếp giết người. Để Thanh Long thú bảo vệ, thứ nhất không có Thánh thú dám đến làm loạn, thứ hai, coi như tỉnh, cũng không dám lại vào sơn động.

- Tốt!

Đè nén nội tâm khiếp sợ, Lạc Huyền Thanh nhẹ gật đầu.

Trương Thuần tranh đấu nhiều năm như vậy, liền bị đánh ngất xỉu như thế... vị bằng hữu hôm qua mới nhận biết kia, thật đúng là không đơn giản!

- Trương Thuần ăn thiệt thòi lớn như thế, nhất định sẽ không từ bỏ ý đồ, trở lại Thánh Tử điện tốt nhất cẩn thận một chút, nếu quả thật tới tìm ngươi phiền phức, nhất định phải thông báo một tiếng, ta tới xử lý...

Một bên đi về phía hang núi, một bên truyền âm.

Hắn biết Trương Thuần làm người, mặc dù thân là tử đệ gia tộc, Danh Sư bát tinh trung phẩm, sự tình hạ lưu sẽ không đi làm, nhưng lấy lực lượng cùng năng lực của hắn, ở Thánh Tử điện muốn khó xử một người, vẫn dễ như trở bàn tay.

Coi như không làm khó dễ, để danh tiếng quét rác, cũng rất đơn giản. Đối phương vì giúp hắn ra mặt, đắc tội tên kia, về sau khẳng định phiền phức không ít.

Trương Huyền gật đầu.

Thật ra thì giáo huấn người này, là bởi vì đối phương có ý nghĩ xấu với Nhược Hi, có điều nếu là bởi vậy lôi kéo được anh vợ, cũng coi như nhất cử lưỡng tiện.

Hắn có thể rõ ràng cảm giác được, trước đó Lạc Huyền Thanh chỉ coi hắn thành một bằng hữu có thiên phú bình thường, mà bây giờ, đã trở thành hảo hữu.

Dù hiện tại vẫn không phải thời cơ tốt nhất hỏi thăm Lạc Nhược Hi, nhưng hai người rút ngắn quan hệ, về sau sẽ có trợ giúp rất lớn. Dù sao thực lực bây giờ không mạnh, thân phận điện chủ cũng không có công bố, từ từ lôi kéo quan hệ, cũng không cần gấp.

Không còn Thanh Long thú uy hiếp, mấy người tiến vào hang núi rất mau. Cửa hang chật hẹp, bên trong sáng tỏ thông suốt, toàn bộ hang núi mang lấy vết nứt ngọn núi, tầng tầng lớp lớp, không biết lan tràn bao sâu, không nhìn thấy phần cuối.

- Huyền Thanh, nơi này ta vừa rồi nhìn kỹ một lần, vẫn không phát hiện bất kỳ đặc thù gì a?

Viên Hiểu nhìn qua nói.

Vừa rồi thời điểm tìm kiếm Thanh Long thú, thuận tiện nghiên cứu nơi này một lần, chỉ là hang động bình thường, cái gì cũng không có.

- Ngươi thì sao? Có phát hiện gì không?

Vẫn không trả lời, Lạc Huyền Thanh nhìn về phía Vân Liên Hải ở cách đó không xa. Vị này thân là Tầm Bảo sư, đối với bảo vật trời sinh mẫn cảm, có lẽ có khả năng cảm thấy khác biệt.

- Ta thử một chút!

Nhắm mắt lại, hít sâu một hơi, tinh thần của Vân Liên Hải khẽ động, một giọt máu tươi bay đến mi tâm, ở giữa hai mắt giống như nhiều hơn con mắt thứ ba, dò xét bốn phía. Một lát sau cũng lắc đầu:

- Không có phát hiện!

- Đây là năng lực tầm bảo? Quả thực... Không cách nào học tập!

Trương Huyền tấm tắc lấy làm kỳ lạ.

Vừa rồi dùng Minh Lý Chi Nhãn chuyên môn nhìn, đối phương là mượn lực lượng huyết mạch, tiến hành dò xét bảo vật có linh khí. Thật giống như la bàn dò xét nam châm, cho dù có trận pháp ngăn cách, cũng có thể tìm ra không đúng, phát hiện dị thường.

Loại năng lực này, giống như chó có thể ngửi ra vật phẩm mất đi, thuộc về năng khiếu bẩm sinh, không phải tu luyện có thể làm được.

Còn chưa từng nghe nói qua, người nào thiên phú cao, cuối cùng huấn luyện bản thân thành chó cảnh sát. Vốn còn muốn tìm cơ hội học tập, hiện tại xem ra, thật làm không được.

- Trương sư, ngươi có phát hiện gì không?

Lạc Huyền Thanh nhìn qua.

Những người khác cũng tràn ngập tò mò.

Mấy ngày ở chung ngắn ngủi, thanh niên tu vi không cao kia, cho bọn hắn rung động thực sự quá lớn, cũng muốn nhìn một chút, có phải có thể phát hiện cái gì hay không.

Trương Huyền không trả lời, híp mắt lại, hoa văn lặng lẽ hiện lên ở trong ánh mắt, nhìn sang bốn phía. Trận pháp không vận chuyển, Thiên Đạo thư viện là không nhìn thấy, chỉ có thể dựa vào Minh Lý Chi Nhãn tiến hành dò xét. Rất nhanh cũng lắc đầu:

- Ta cũng không tìm được!

Dù Minh Lý Chi Nhãn rất cường đại, nhưng bị giới hạn tu vi, không ít đồ vật bí ẩn là không thể nhận ra. Thật giống như ở Phong Thánh đài, cái gọi là không gian gấp, cũng không tìm được.

- Đến cùng ở đâu? Lạc Huyền Thanh, cũng đừng thừa nước đục thả câu...

Thấy hắn cũng không tìm được, Bích Hồng Âm ở một bên nhíu mày, mở miệng nói.

- Cũng không phải là thừa nước đục thả câu!

Lạc Huyền Thanh gật gật đầu:

- Nói thật, nếu chỉ mình ta, cũng tìm không thấy vị trí cụ thể, mà là muội muội ta, căn cứ địa hình, tìm ra địa điểm cụ thể của sinh môn đại trận, ta mới đến dò xét, có chỗ phát giác!

- Căn cứ địa hình tìm tới vị trí sinh môn của trận pháp?

Đám người đồng thời hít một hơi khí lạnh.

Vị tiểu công chúa này cũng quá nghịch thiên đi!

Nhìn địa đồ có thể đoán ra nơi này có di tích, đã rất đáng sợ, còn có thể tìm tới vị trí cụ thể... Đến cùng làm sao làm được?

- Đây là bản đồ muội muội ta chuyên môn giúp ta luyện chế, dùng cái này, liền có thể thuận lợi tìm tới hạch tâm trận pháp, đi vào di tích có Động Hư Hồ Lô!

Lật bàn tay một cái, một ngọc bài lớn chừng bàn tay xuất hiện, ngón tay của Lạc Huyền Thanh nhẹ nhàng điểm một cái. Một đạo quang mang lóe lên, sương mù nhàn nhạt từ trong ngọc bài phát ra, bao phủ cả sơn động ở bên trong, trong sương mù, loáng thoáng vẽ lấy nham thạch, vết nứt… như một bức tranh sơn thủy, chậm chạp cùng chân thực dung hợp lại với nhau, không thể phân biệt ra được nữa.

- Năng lực không gian thật mạnh...

Lông mày Trương Huyền nhảy một cái.

Trong ngọc bài toả ra, thoạt nhìn như sương mù, không phải tranh thuỷ mặc, cũng không phải trận pháp, mà là một loại lực lượng không gian. Lấy không gian vẽ tranh, cùng thực tế dung hợp, không sai chút nào... Phần năng lực này cũng quá mạnh đi!

Sương mù cùng hang núi dung hợp, ngọc bài từ trong tay Lạc Huyền Thanh bay lên, trực tiếp bay tới đằng trước. Đám người theo sát, rất nhanh thì tới một vết nứt. Phía trước bị bức tường ngăn cản, như một

thạch thất phong kín. Ngọc bài ngừng lại ở chỗ này, không ngừng xoay tròn.

- Trận pháp phía ngoài quá lớn, cái sinh môn này, sẽ liên tục di động, cùng ta lại tới, sẽ không giống như lần trước... Bất quá ngọc bài dừng ở chỗ này, hẳn là không sai!

Lạc Huyền Thanh nhẹ gật đầu.

Trương Huyền không nói gì, Minh Lý Chi Nhãn nhúc nhích nhìn sang.

- Quả nhiên có không gian vặn vẹo...

Lông mày Trương Huyền nhảy một cái.

Xác định vị trí, quả nhiên để hắn nhìn ra một chút không đúng.

Dưới ngọc bài không gian, có một địa phương nhỏ giống như hạt vừng, xuất hiện vặn vẹo, không xác định địa điểm mà nói, coi như cẩn thận tìm kiếm, cũng khó mà phát giác.

Dù sao vặn vẹo như vậy, một vài Hóa Phàm cảnh công kích tập trung ở một điểm, cũng có thể sinh ra, căn bản sẽ không để ý.

Khó trách Địa Ngục Thanh Long thú, đường đường Thánh Vực bát trọng, ở đây không biết bao nhiêu năm cũng không có phát giác...

Thực sự quá khó tìm.

Khó tìm như vậy, chỉ bằng vào quan sát bản đồ, luyện chế ngọc bài, liền có thể tìm... thực lực của Lạc Nhược Hi, để hắn lần nữa cảm nhận được áp lực.

Trước đó không biết thực lực, cảm thấy ưa thích, không có chút giữ lại nào, hiện tại loại thực lực này, cũng không có biện pháp chống lại thông gia, độ khó lớn có thể tưởng tượng được.

- Mặc kệ khó khăn như thế nào, ta cũng sẽ quang minh chính đại lấy nàng về!

Trương Huyền híp mắt lại, xiết chặt nắm đấm.

- Ta vẫn không nhìn ra nơi này có đặc thù gì, ngươi trực tiếp mở ra đi, chúng ta đi theo đằng sau là được!

Nhìn vị trí ngọc bài dừng lại, đám người Viên Hiểu mắt lớn trừng mắt nhỏ nhìn thật lâu, vẫn không tìm được cái gì, thực sự nhịn không được lắc đầu.

- Tốt!

Cũng không nhiều lời, Lạc Huyền Thanh nhướng mày, ngón tay nhẹ nhàng điểm một cái. Một giọt máu hiện ra, liên tục nắm mấy cái thủ ấn, một cỗ lực lượng đặc thù rơi vào trên ngọc bài.

Ông một tiếng, không gian vặn vẹo phía dưới lập tức xoay tròn, giống như khí lưu bị khuấy động.

Tê lạp!

Không gian giống như bị xé nứt, lấy vị trí đó làm trung tâm, xoay tròn thành hình cái phễu, vòng xoáy càng lúc càng lớn.

- Đi vào đi!

Dường như tiêu hao cực lớn, vẻ mặt của Lạc Huyền Thanh có chút trắng xám.

- Tốt!

Viên Hiểu gật đầu, không nói thêm lời, đi đầu nhảy vào cái phễu. Hắn phòng ngự mạnh nhất, địa phương có nguy hiểm không biết, tự nhiên đi đầu tiến lên.

Hô!

Thân thể của hắn chừng hai mét, rơi vào trên cái phễu còn rất cao lớn, nương theo rơi xuống dưới, càng ngày càng nhỏ, trong khoảnh khắc liền biến thành mũi kim, rơi vào chỗ không gian vặn vẹo biến mất không thấy gì nữa.

- Cái này...

Lần đầu tiên thấy tình cảnh cổ quái như thế, mọi người đều nhíu mày.

- Đây là... Diễn Không thiên thư tứ trọng, cảnh giới Sáng Tạo?

Trương Huyền thì nhăn mày lại.

Viên Hiểu nhảy vào vòng xoáy hình phễu, thoạt nhìn là người nhỏ đi, trên thực tế là không gian chồng chất, tầm mắt vặn vẹo, còn hắn thì không có phát sinh biến hóa.

Thật giống như người đứng cách xa một mét, cùng khoảng cách xa một trăm mét, nhìn ở trong mắt, sẽ lớn nhỏ không đều vậy.

Người ở hơn một trăm mét, dù cao hơn hai mét, mắt thường quan sát, cũng sẽ không lớn hơn hạt vừng quá nhiều. Tình cảnh trước mắt cũng là như vậy. Cái phễu này theo bọn hắn nghĩ, khoảng cách chỉ có vài mét, hơn nữa phạm vi không lớn, trên thực tế lại ẩn giấu không biết bao nhiêu tầng không gian, khoảng cách chân chính, chỉ sợ đã vượt qua mấy cây số.

- Lấy không gian làm cơ sở, sáng tạo không gian ổn định, mà không thể phát giác... người lưu lại Động Hư Hồ Lô này, thực lực mạnh mẽ, ít nhất đạt đến Thánh Vực cửu trọng, hơn nữa lĩnh ngộ không gian cực cao, mặc dù không bằng Khâu Ngô cổ thánh, nhưng cũng vượt xa tu luyện giả bình thường...

Trong lòng Trương Huyền cảnh giác.

Khó trách trước đó Minh Lý Chi Nhãn cũng không thể phát giác, loại năng lực không gian này, thực sự là đáng sợ, căn bản không phải hắn

hiện tại có khả năng chạm đến.

- Đi, chúng ta cũng vào đi!

Thấy Viên Hiểu tiến vào, những người khác không do dự nữa, đám người Bích Hồng Âm, Vân Liên Hải theo sát phía sau nhảy vào. Thấy hai người biến mất, Trương Huyền hít sâu một hơi, cũng nhảy vào.

Hô!

Trong nháy mắt giống như từ trên cao rơi xuống, trực tiếp rơi xuống dưới.

Ngươi tại sao không phải em rể ta!

dtv-ebook.com

Tiếng gió gào thét bên tai, rõ ràng vừa rồi bay lên chỉ có hai ba mét, nhưng giờ phút này, lại giống như từ trên không trung mấy ngàn mét rơi xuống, không chỉ tốc độ càng lúc càng nhanh, lực áp bách của không gian bốn phía cũng dần dần mạnh lên.

Chỉ thấy hoa mắt, chui vào không gian vặn vẹo như hạt vừng, sau một khắc đã xuất hiện ở trên một mảnh cỏ xanh như tấm đệm. Trời xanh mây trắng, cỏ cây um tùm, hít sâu một cái, linh khí dư dả, tựa như đứng ở trong linh mạch, để cho tế bào toàn thân người ta kìm lòng không được nhảy lên.

- Thánh Vực bát trọng, quả thực không vào được...

Vừa rồi không gian vặn vẹo, cũng chỉ có thể để thực lực như bọn họ đi vào, một khi đạt tới Động Hư cảnh, liền sẽ sụp đổ.

Cảm khái xong, nhìn về phía trước, chỉ thấy đám người Viên Hiểu đứng ở cách đó không xa, trong mắt mang theo mê man, hiển nhiên cũng bị cảnh tượng trước mắt khiếp sợ.

Trưởng lão Thánh Tử điện, cũng có không ít lĩnh ngộ không gian cực sâu, nhưng cũng chỉ là bố trí không gian gấp, làm tương tự hiện thực, hơn nữa linh khí nồng đậm như vậy, quả thực khó có thể tưởng tượng.

- Vị tiền bối lưu lại di tích này, đã thu núi sông linh mạch vào, nếu không làm sao có thể dựng dục ra bảo vật như Động Hư Hồ Lô!

Sau lưng vang lên thanh âm. Lạc Huyền Thanh cũng ở phía sau đi đến.

- Thu linh mạch vào không gian?

Đám người Viên Hiểu đều líu lưỡi, ngay cả Trương Huyền cũng cảm thấy khó tin. Không gian gấp, hắn gặp qua không ít, trên người mình cũng có một cái, dưới tình huống bình thường đều ngăn cách với hiện thực, thu linh mạch vào, còn có thể liên tục không ngừng sinh ra linh khí... Loại thủ đoạn này, quả thực quỷ phủ thiên công, làm người ta sợ hãi thán phục.

- Lạc huynh có biết cường giả lưu lại di tích này là vị nào không?

Trương Huyền nghi ngờ nhìn qua.

Sắp đặt ra di tích lợi hại như vậy, coi như Danh Sư đại lục vài vạn năm qua cường giả vô số, cũng có thể lưu lại một trang nổi bật.

- Ai lưu lại, ta cũng không rõ lắm, có điều có lẽ liên quan đến Khâu Ngô cổ thánh!

Dừng lại một chút, Lạc Huyền Thanh nói.

- Khâu Ngô cổ thánh?

Trương Huyền sững sờ.

- Đúng vậy, vài vạn năm qua, lĩnh ngộ không gian cao minh nhất, trừ Khổng sư cùng tổ tiên Lạc gia ta, cũng chỉ có Khâu Ngô cổ thánh, nơi này bố trí tinh diệu như vậy, càng trồng bảo vật vài vạn năm mới có thể thành thục như Động Hư Hồ Lô, trừ hắn... Thực sự nghĩ không ra đến cùng là ai!

Lạc Huyền Thanh giải thích.

Trương Huyền giật mình.

Khó trách lúc tiến vào, cảm thấy không gian vặn vẹo bên ngoài, có thể dùng cảnh giới trong Diễn Không thiên thư suy đoán, náo loạn nửa ngày,

cũng có thể là vị cường giả siêu cấp kia lưu lại.

Lần trước cùng ý niệm của đối phương trò chuyện vô cùng vui vẻ, đáng tiếc thời gian không dài, lần này có khả năng nhìn thấy, tuyệt đối phải thỉnh giáo hắn mới được.

- Động Hư Hồ Lô ngay ở phía trước, có điều có trận pháp ngăn trở, lần trước ta đi tới nơi này, nghiên cứu vài ngày, cũng không vào trong đó được...

Lạc Huyền Thanh chỉ về phía trước, đám người dọc theo bãi cỏ màu xanh biếc đi thẳng về phía trước, quả nhiên thấy cách đó không xa trên bầu trời, một dòng sông dài treo lơ lửng, trong đó có một dây leo dài, phía trên kết một hồ lô màu xanh biếc.

Kích thước không lớn, cũng nhìn không ra đặc thù, nhưng huyền phù ở trong trường hà, để không gian bốn phía phát sinh vặn vẹo, coi như ở trước mắt, cũng không ngắt lấy được, tựa như không ở cùng một thế giới.

Ánh mắt mọi người sáng lên, còn tưởng rằng sẽ có rất nhiều nguy hiểm, không nghĩ tới thứ này khoảng cách gần như vậy.

- Ta xem một chút...

Viên Hiểu tò mò, tiến về phía trước một bước, đang muốn bay lên ngắt lấy hồ lô, đột nhiên lông tơ dựng đứng, thân thể nhanh chóng lui về phía sau. Bất quá dù vậy, cũng có chút muộn, một đạo khí tức không biết từ đâu bắn đến, chớp mắt liền rơi vào trên ngực.

Bành!

Còn không kịp phản ứng, người liền bay ngược ra ngoài, rơi vào sau lưng đám người, lăn mấy chục mét mới dừng lại, khuôn mặt trắng bệch. Nếu không phải bản thân hắn phòng ngự mạnh mẽ, lại thêm phản ứng cực nhanh, chỉ sợ sớm đã chết ngay tại chỗ.

- Đây là trận pháp?

Mọi người híp mắt.

Còn chưa tới trước mặt liền bị công kích, rất rõ ràng, hồ lô thoạt nhìn tiện tay có thể hái, nhưng không phải dễ dàng lấy được như vậy, chung quanh che kín đủ loại trận pháp.

- Lần trước ta đến, là bị vây ở chỗ này, không cách nào đi vào!

Lạc Huyền Thanh gật đầu.

Lần trước hắn tới, dựa dẫm vào lĩnh ngộ không gian, dù khoảng cách tiến lên dài hơn Viên Hiểu nhiều lắm, nhưng cũng không cách nào tới gần hồ lô, thật giống như món bảo vật này, chỉ có thể nhìn từ xa mà không thể chạm.

- Trương sư, có nhận ra đây là trận pháp gì không?

Bích Hồng Âm nhìn qua.

- Đây không phải trận pháp!

Trương Huyền lắc đầu.

- Không phải?

Mọi người nghi ngờ.

Không phải trận pháp, vậy làm sao có thể mới tới gần liền bị đánh bay?

- Là một loại vận dụng trên không gian, có chút tương tự phong ấn giam cầm Dị Linh tộc, thực lực càng mạnh, gặp phải phản kích càng lợi hại, nếu như không có tu vi, công kích liền không còn tồn tại!

Trương Huyền giải thích.

Vừa rồi Viên Hiểu đi qua, hắn liền dùng thư viện tra xét, cái trước mắt này, không thuộc một loại trận pháp, mà giống như hắn nói, là một loại vận dụng trên không gian.

- Đè thấp tu vi?

Nhíu mày, Lạc Huyền Thanh nhìn Viên Hiểu:

- Ta thử một chút đi!

Mặc kệ đúng sai, cũng nên có người thí nghiệm, Viên Hiểu bị thương, chỉ có thể hắn đi làm.

Hít sâu một hơi, lực lượng trong cơ thể bị phong ấn, thoạt nhìn không khác người bình thường.

Tu vi đạt tới loại cảnh giới như hắn, chân khí núp ở trong đan điền, không tiết ra ngoài mảy may, không khác thường nhân, hơn nữa đối phương dùng rõ ràng là một loại bí pháp đặc thù, áp chế tu vi càng thêm triệt để, nếu không phải biết trước, ngay cả Minh Lý Chi Nhãn cũng nhìn không ra.

- Phương pháp thật là cao minh...

Ánh mắt Trương Huyền sáng lên.

Hắn gặp qua không ít đè thấp khí tức, nhưng ở dưới Minh Lý Chi Nhãn, đều sẽ lộ ra nguyên hình, lộ rõ, bí pháp này của đối phương, ngay cả mình cũng nhìn không ra, có thể xưng kinh khủng.

- Đây là tổ tiên sáng tạo ra bí pháp, dùng để sáng tạo không gian gấp, phong ấn lực lượng, thần thức cũng dò xét không ra!

Thấy ánh mắt mọi người khiếp sợ, Lạc Huyền Thanh giải thích.

- Ừm!

Trong lòng khen ngợi, Trương Huyền nhẹ gật đầu, dặn dò một tiếng:

- Sau khi đi vào, mặc kệ nhìn thấy cái gì, cũng không thể vận dụng lực lượng, nếu không, lực lượng càng mạnh, gặp phải bài xích sẽ càng lợi hại!

Không gian trước mắt này, giống như khối gỗ nổi trên nước, ép càng hung ác, tốc độ bắn lên sẽ càng nhanh, lực lượng phản kích sẽ càng lớn. Chỉ có lực lượng người bình thường, tiến vào bên trong, mới sẽ không bị công kích.

- Ừm!

Lạc Huyền Thanh nhẹ gật đầu, cắn răng một cái đi thẳng về phía trước. Phong ấn tu vi, quả nhiên không có gặp phải công kích, có điều mới đi mấy bước, vẻ mặt liền trở nên trắng bệch, hình như gặp đồ vật khó tin gì, mang theo sợ hãi.

- Tuyệt đối không nên thả ra phong ấn...

Thấy hắn như vậy, Trương Huyền nhíu mày.

Bất quá lời còn chưa dứt, liền thấy vị anh vợ này không nhịn được nữa, chân khí trong cơ thể phun ra ngoài.

Ầm ầm!

Một tiếng nổ vang kịch liệt, giống như Viên Hiểu vừa rồi, ngã bay ra ngoài, khóe miệng tràn đầy máu tươi, vẻ mặt trở nên trắng bệch.

- Lạc huynh...

Vội vàng đi tới trước mặt, lấy ra một viên thuốc chữa thương ẩn chứa Thiên Đạo chân khí đưa tới. Ăn dược vật vào, thương thế dịu đi một chút, Lạc Huyền Thanh mở mắt ra, lắc đầu, khuôn mặt đầy vẻ áy náy.

- Ta không sao...

- Vừa rồi đã dặn dò, không thể thả ra lực lượng, sao ngươi...

Trương Huyền nhíu mày.

Hắn đã nói, bất kể xảy ra chuyện gì, cũng phải áp chế tu vi, không được phóng ra, lúc này mới đi vào hai ba cái hô hấp, liền bị ném ra... Tâm tính quá không trầm ổn đi!

- Bên trong có huyễn cảnh, ta nhìn thấy... Có người bắt nạt muội muội ta, cho nên nhịn không được!

Lạc Huyền Thanh có chút xấu hổ.

Lúc đầu nghĩ, đi vào nơi này, nhất định phải khống chế lực lượng của mình, nhưng tận mắt thấy muội muội bị bắt nạt, vẫn còn có chút nhịn không được.

Trương Huyền mỉm cười, không hổ là sủng muội cuồng ma, biết rõ là huyễn cảnh cũng nhịn không được.

- Thực lực của tiểu công chúa lợi hại hơn ngươi nhiều, nàng bị bắt nạt, ngươi ra tay có thể có ích lợi gì?

Bích Hồng Âm ở một bên bĩu môi.

Biểu lộ của đám người Vân Liên Hải cũng giống nhau.

Tiểu công chúa, không chỉ thiên phú mạnh, thực lực bản thân xuất chúng, càng quan trọng hơn là, luyện hóa Tĩnh Không châu, nhất niệm vận chuyển, không gian phong bế, Thánh Vực cửu trọng cũng có thể tuỳ tiện nghiền ép, hắn chỉ là Thánh Vực thất trọng, có thể có ích lợi gì? Coi như muốn bảo vệ, cũng là đối phương bảo vệ ngươi đi?

- Thực lực của ta không bằng muội muội, nhưng mà nếu có người dám khi dễ nàng, ta sẽ liều tính mạng bảo vệ!

Trong mắt Lạc Huyền Thanh mang theo dịu dàng:

- Mẫu thân chết sớm, chỉ có muội muội là để ta lo lắng, quyết không cho phép nàng chịu oan ức!

- Cũng bởi vì như vậy, ngươi mới có địch ý với Trương gia?

Trương Huyền nhìn qua.

- Phải, tiểu thiên tài chó má gì kia của Trương gia, dựa theo thuyết pháp bên ngoài, huyết mạch tinh thuần, quả thực xứng với muội muội ta, nhưng quá tự đại, từ khi thông gia, một lần cũng không có xuất hiện... Quả thực ngạo mạn đến cực điểm, loại người này, làm sao không để cho người ta tức giận?

Lạc Huyền Thanh cũng không phủ nhận, khẽ nói.

- Người này quả thực ngạo mạn!

Nhớ tới gia hỏa cướp bạn gái của mình kia, Trương Huyền cũng một bụng lửa giận, nhịn không được hùa theo. Nếu hắn cùng Lạc Nhược Hi có hôn ước, khẳng định đã sớm hấp tấp chạy ra ngoài, tuyệt sẽ không giống đối phương, tự cho mình thanh cao, giả vờ giả vịt!

- Đúng vậy!

Lạc Huyền Thanh nổi giận đùng đùng:

- Nếu như để ta nhìn thấy, nhất định đập nát đầu của hắn!

- Không sai!

Bàn tay lớn vẫy một cái, Trương Huyền nghĩa chính ngôn từ:

- Tính ta một người, thật muốn nhìn thấy, ta cũng đánh hắn tới răng rơi đầy đất!

- Cái này...

Nhìn hai người lòng đầy căm phẫn, thở phì phò, Viên Hiểu, Bích Hồng Âm hai mặt nhìn nhau, đều có chút choáng váng.

Nhất là nhìn về phía Trương Huyền, tất cả đều như hòa thượng sờ mãi không thấy tóc.

Lạc Huyền Thanh lo lắng cho muội muội của mình trôi qua không hạnh phúc... Ngươi một ngoại nhân, lẫn vào làm cái gì? Mấu chốt còn tức thành như vậy... Cần gì phải chứ? Viên Hiểu nhịn không được nữa, nhìn lại:

- Khụ khụ, Trương sư, hình như tiểu thiên tài Trương gia không có đắc tội ngươi a?

- Ta...

Trương Huyền sững sờ, nhất thời nghẹn lời:

- Ta là ấm ức thay Lạc... Lạc huynh! Lạc huynh là người tốt như vậy, cũng tức thành như thế, người này tuyệt đối là tiểu nhân vô sỉ, hèn hạ, không biết xấu hổ! Loại người này, thân là Danh Sư, có trách nhiệm giáo huấn một lần, để hắn biết trời cao đất rộng!

- Cái này...

Mọi người nhìn nhau.

Mặc dù nói không có vấn đề gì, nhưng vì sao cảm giác quái như thế nhỉ? Lạc Huyền Thanh cũng sững sờ, nhìn qua, thấy hắn là thật tức giận, mà không phải cố ý làm bộ, trong lòng nhịn không được cảm khái.

- Anh em tốt ah, người tốt như vậy, tại sao không phải em rể của ta chứ?

Diễn Không thiên thư đệ tam trọng

dtv-ebook.com

- Viên huynh cùng Lạc huynh đều bị thương, các ngươi chăm sóc một chút, ta vào xem!

Biết nói tiếp, khẳng định sẽ lộ tẩy, Trương Huyền vội vàng nói sang chuyện khác.

- Vẫn là ta tới đi!

Bích Hồng Âm tiến về phía trước một bước:

- Ta am hiểu huyễn cảnh cùng nguyên thần công kích, linh hồn phòng ngự hơi mạnh hơn một chút, hẳn là có thể kiên trì một đoạn thời gian!

- Cũng tốt!

Chần chờ một chút, Trương Huyền gật đầu:

- Cẩn thận huyễn cảnh, tuyệt đối không nên vận dụng thực lực!

Không gian mới vừa rồi để Viên Hiểu, Lạc Huyền Thanh bị thương, cũng không phải là một chỉnh thể, coi như hắn dùng thư viện, hai lần nhìn thấy cũng hoàn toàn khác biệt.

Nếu không khẳng định vừa rồi liền biết có huyễn cảnh, mà tiến hành nhắc nhở, nàng đã muốn đi vào, vừa vặn có thể nhìn nhiều một chút, có càng nhiều tham khảo.

- Ừm!

Nhẹ gật đầu, Bích Hồng Âm cũng phong ấn tu vi.

Pháp quyết phong ấn của nàng không bằng Lạc Huyền Thanh, Minh Lý Chi Nhãn có thể rõ ràng nhìn ra, có điều không có chân khí, trận pháp bình thường cảm giác không nhạy cảm như vậy, hẳn là khó có thể phát giác.

Hô!

Nữ hài đi thẳng về phía trước, đi tới địa phương vừa rồi Lạc Huyền Thanh cùng Viên Hiểu bị công kích, cũng giống như nhìn thấy cái gì, ngừng lại, không nhúc nhích.

- Cẩn thận...

Vân Liên Hải nhịn không được nói.

- Không cần hô, vô dụng, chỗ kia không chỉ thanh âm truyền không qua, ngay cả thần thức cũng không thể xuyên thấu!

Lạc Huyền Thanh lắc đầu.

- Thần thức cũng không thể xuyên thấu?

Trương Huyền nhíu mày, thần thức lan tràn ra, quả nhiên phía trước không xa, giống như rơi vào một thế giới khác, không nhìn thấy bất kỳ vật gì.

Rõ ràng nhìn một cái liền có thể nhìn thấy, lại giống như cách xa nhau hai thế giới.

Trong ánh mắt lo lắng của mọi người, Bích Hồng Âm tiếp tục đi ra một bước, bất quá vẫn nhịn không được, chân khí trong cơ thể xoay chuyển, giống như hai người trước, ngã bay ra ngoài.

- Thế nào?

Trương Huyền đi tới trước mặt.

- Ta tiến vào bên trong, dường như bị truyền tống đến một không gian khác, nhìn thấy một Thánh thú, bốn phía tàn sát, khắp nơi ăn người, mới nhịn không được ra tay...

Sắc mặt Bích Hồng Âm đỏ lên, giải thích.

Lúc đầu nàng có thể nhịn được, nhưng trơ mắt nhìn một đứa bé bị Thánh thú cắn rơi đầu, thực sự làm không được.

- Bị truyền tống? Ngươi ở yên tại chỗ không động ah!

Vân Liên Hải nói.

Bọn họ rõ ràng nhìn thấy Bích Hồng Âm đứng ở cách đó không xa, nơi nào cũng không có đi, làm sao có khả năng nhìn thấy Thánh thú cùng hài tử.

- Thần thức cũng không thể dò xét, chúng ta lại có thể nhìn thấy, các ngươi không cảm thấy kỳ quái sao?

Ngắt lời hắn, Lạc Huyền Thanh nói.

- Cái này...

Vân Liên Hải sửng sốt.

Có đôi khi con mắt nhìn thấy, chưa hẳn là thật.

Thật giống như Hải Thị Thận Lâu, rõ ràng thấy có vô số nhà cao tầng ngay ở cách đó không xa, nhưng trên thực tế lại là giả.

Tu luyện giả càng tin tưởng thần thức của mình, bởi vì thần thức là tinh thần lan tràn, tuyệt sẽ không nhìn lầm... tình cảnh hiện tại, thần thức không thấy được, mắt thường lại rất rõ ràng, chẳng lẽ liền có thể bảo đảm đây là sự thực?

- Vân huynh, ngươi cảm thụ một chút, Động Hư Hồ Lô kia có phải thật hay không?

Đột nhiên Trương Huyền mở miệng.

- Tốt!

Vân Liên Hải nhẹ gật đầu.

Vừa rồi nhìn thấy hình ảnh đám người Bích Hồng Âm, Lạc Huyền Thanh có thể là giả, Động Hư Hồ Lô ở trên không cũng chưa chắc là thật. Huyết dịch bay ra, mi tâm như nhiều hơn một con mắt, quan sát về phía hư không. Một lát sau, lắc đầu:

- Ta cảm giác không thấy khí tức bảo vật...

- Cảm giác không thấy?

Vẻ mặt của Lạc Huyền Thanh trở nên trắng bệch.

Vì Động Hư Hồ Lô này, chuẩn bị không biết bao lâu, nếu là giả, chỉ là huyễn tượng, vậy mình thật sự khóc.

- Ta qua xem một chút!

Trương Huyền nhíu mày, cũng phán đoán không ra đến cùng xảy ra chuyện gì, đành phải mở miệng nói.

Tình cảnh trước mắt vượt ra khỏi tưởng tượng của hắn, xem như hắn cũng cảm thấy không hiểu ra sao, chỉ sợ chỉ có tự mình đi qua nhìn một chút, mới có thể có đáp án.

- Cẩn thận một chút...

Biết thanh niên trước mắt này thủ đoạn rất nhiều, Lạc Huyền Thanh dặn dò một tiếng.

- Ừm!

Trương Huyền lên tiếng, hít sâu một hơi, áp chế tu vi lại, nhấc chân đi vào trong.

Phương pháp hắn phong ấn tu vi, dù không cao minh bằng Lạc Huyền Thanh, nhưng hắn tu luyện Thiên Đạo chân khí, thật muốn che giấu, Thánh Vực cửu trọng cũng không thể phát giác, những người khác càng đừng suy nghĩ.

Hô!

Tiến vào bên trong, lập tức nhìn thấy trước mắt trắng xóa, thần thức lan tràn, vẫn giống như trước đó, kéo dài đến khoảng cách cực xa, lại không nhìn thấy cái gì, hình như đi tới một nơi hoang dã, trừ thiên địa, chỉ có một mình hắn. Mới vừa tách ra đám người Lạc Huyền Thanh, đã biến mất không thấy gì nữa, như căn bản không có xuất hiện qua.

- Quả nhiên quỷ dị...

Lông mày nhíu một cái, Trương Huyền tiếp tục đi về phía trước, ngay sau đó một vùng núi xuất hiện trước mắt. Thác nước, đầm nước, tiếng nước róc rách.

- Đây là...

Nhìn một cái, trái tim nhịn không được nhảy lên kịch liệt. Nơi này, lúc trước hắn tới qua, chính là địa phương lần đầu tiên gặp được Lạc Nhược Hi… Huyễn Vũ sơn mạch!

Ở đây, thấy được vô số linh thú xông lại, còn tưởng rằng là muốn gây bất lợi cho nàng, vọt thẳng lên, hai người cứ như vậy quen biết hiểu nhau.

Vội vàng nhìn về phía thác nước, quả nhiên thấy một thân ảnh yên tĩnh đứng, như một bức tranh thuỷ mặc nhàn nhạt. Nữ hài xinh đẹp như hoa sen xuất trần không nhiễm, điềm tĩnh thản nhiên, dường như sự tình gì cũng không liên hệ tới nàng.

- Nhược Hi...

Trái tim nhảy một cái, Trương Huyền cực kỳ kích động.

Vốn cho rằng đi tới Thánh Tử điện liền có thể nhìn thấy, nhưng theo biết càng nhiều, càng minh bạch áp lực trên người, ngược lại không dám gặp. Mặc dù như thế, trong lòng nhớ nhung lại không yếu bớt chút nào, càng thêm nồng đậm.

- Không đúng, đây là huyễn cảnh...

Nắm đấm xiết chặt, cố nén ý định tiến lên, hô hấp dần dần bình phục lại. Bản thân đang tìm Động Hư Hồ Lô, không có khả năng đi đến Huyễn Vũ sơn mạch, càng không có khả năng lần nữa nhìn thấy Lạc Nhược Hi, cũng nói rõ, đây là giả, coi như không phải huyễn trận, cũng có thể liên quan đến không gian chồng chất, kinh nghiệm của bản thân trước đó bị phản chiếu ra.

Sưu!

Trong lòng khôi phục lại bình tĩnh, đang muốn tiếp tục đi tới, một ánh sáng lăng lệ bất ngờ xuất hiện, thời gian nháy mắt, liền đến trước mặt Lạc Nhược Hi, trong nháy mắt đâm thủng nàng. Ngay sau đó một thanh niên khuôn mặt bỉ ổi xuất hiện ở sau lưng nữ hài:

- Gia tộc an bài ngươi gả cho ta, ngươi lại dám ưa thích người khác, đã như vậy... Liền chết đi cho ta!

Trong mắt mang theo điên cuồng, dung mạo của thanh niên thoạt nhìn có chút giống Trương Thuần, nhưng chẳng biết tại sao, lại cùng hắn có chút tương tự.

- Tiểu thiên tài Trương gia...

Con ngươi Trương Huyền co rụt lại, cắn răng.

Người này khẳng định là thiên tài Trương gia, dám động thủ với Nhược Hi, quả thực tự tìm cái chết... Chân khí trong cơ thể chấn động, vừa định giải phong, thư viện trong đầu đột nhiên nhoáng một cái, hình như có

thanh âm hoàng chung đại lữ vang lên ở bên tai, thân thể trở nên băng lãnh, lần nữa kịp phản ứng:

- Là huyễn cảnh...

Tâm cảnh nhanh chóng vận chuyển, khôi phục cảnh giới tâm như chỉ thủy, lần nữa nhìn về phía trước, tiểu thiên tài không thấy, Lạc Nhược Hi cũng không thấy, thậm chí toàn bộ sơn mạch cũng không thấy. Vẫn như cũ là một mảnh trắng xóa.

- Nguy hiểm thật...

Trên đầu Trương Huyền tràn đầy mồ hôi lạnh.

Biết rất rõ ràng là huyễn cảnh, nhưng nhìn thấy Lạc Nhược Hi bị thương, vẫn không nhịn được muốn động thủ, người lưu lại di tích này, không chỉ nắm giữ không gian cực mạnh, nắm giữ nhân tâm cũng đạt tới cảnh giới cực kỳ cao thâm!

- Nhờ có thư viện, nếu không, sợ rằng sẽ giống như đám người Lạc Huyền Thanh, bị trực tiếp đánh ra...

Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, tiếp tục nhìn về phía trước, đang muốn tiến lên, thân thể đột nhiên xuất hiện cảm giác mất trọng lượng kịch liệt, như từ không trung hạ xuống, bốn phía không khí nghẹn ngào.

Cúi đầu nhìn, chỉ thấy người ở trên không trung, phía dưới mặt đất càng ngày càng gần, bất cứ lúc nào cũng sẽ ngã xuống. Hiện tại hắn áp chế tu vi đến cảnh giới như người bình thường, rơi xuống như vậy, tất nhiên sẽ ngã chết, chân khí trong cơ thể bị phong ấn rục rà rục rịch, bất cứ lúc nào cũng sẽ lao ra, duy trì phi hành.

- Là huyễn cảnh...

Áp chế khí tức lại, Trương Huyền chậm rãi nhắm mắt.

Nếu như không trải qua chuyện vừa rồi, khẳng định sẽ nhịn không được, mà bây giờ, tâm cảnh có tăng lên, lại không bối rối giống như trước đó. Thật muốn vận dụng chân khí, tốc độ phản kích sẽ chỉ càng lúc càng nhanh, đến lúc đó, coi như phòng ngự mạnh hơn, cũng sẽ bị chấn thất khiếu chảy máu, không chết cũng rơi nửa cái mạng.

Hô!

Không buồn không vui, tâm như chỉ thủy, quả nhiên không thấy tiếng gió gào thét cùng cảm giác rơi xuống nữa, lần nữa mở mắt, phát hiện vẫn đứng tại chỗ, đồng thời không có nhúc nhích.

- Không gian có thể sinh ra hiệu quả huyễn trận, đây chính là chưa hề nghĩ tới...

Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, cực kỳ kỳ lạ, ngẩng đầu nhìn bốn phía.

Hắn lý giải trận pháp, đạt đến bát tinh đỉnh phong, học tập Diễn Không thiên thư, cũng đạt tới cảnh giới cao thâm, dựa theo tình huống bình thường, không gian gấp bình thường đã giữ không nổi hắn, nhưng nơi này, có thể để cho tinh thần thất thủ, không phát giác ra dị thường, nắm giữ không gian mạnh mẽ làm người ta tắc lưỡi.

Minh Lý Chi Nhãn chiếu xuống, không gian chung quanh giống như tổ ong, từng ngăn chứa không lớn tập hợp chung một chỗ, lại tựa như nước chảy, chậm rãi chảy xuôi, tiến vào bên trong liền sẽ chịu ảnh hưởng, nguyên thần cũng không thể chạy trốn.

- Không gian là một loại sóng văn cùng tần số, chỉ cần tìm được, liền có thể vận dụng...

Nội dung của Diễn Không thiên thư chảy xuôi ở trong đầu.

- Thì ra là thế!

Không biết qua bao lâu, ánh mắt sáng lên, bộ phận không thể nào hiểu được trong thiên thư, cùng ngăn chứa trước mắt dung hợp lại, để hắn bừng tỉnh hiểu ra.

Trước đó học tập Diễn Không thiên thư, là bởi vì dung hợp nội dung trong cổ tịch, lại thêm tu vi có hạn, không cách nào tìm hiểu cao hơn, giờ phút này thực lực đạt tới Xuất Khiếu cảnh đỉnh phong, kết hợp cảnh tượng trước mắt, để hắn lĩnh ngộ không gian tiến thêm một bước.

- Khó trách có khả năng sinh ra huyễn cảnh, không gian cũng có thể dùng trận pháp bố trí ra, được cho một loại trận pháp, tự nhiên có thể ảnh hưởng người suy nghĩ...

Trương Huyền hiểu được.

Trận pháp có thể bố trí ra không gian, không gian tự nhiên cũng có thể bố trí thành trận pháp, ảnh hưởng suy nghĩ, để hắn nhìn thấy khát vọng nhất mà không thể được, rất dễ dàng.

- Lĩnh ngộ những cái này, đối với không gian xem như đạt tới “nắm giữ” đi!

Phun ra một ngụm trọc khí, con mắt Trương Huyền sáng lên.

Diễn Không thiên thư đối với lĩnh ngộ không gian chia làm năm cảnh giới, theo thứ tự là súc địa, xuyên toa, nắm giữ, sáng tạo, cùng hủy diệt. Súc địa, tựa như có thể giảm bớt không gian, để cho tốc độ của người ta tăng nhanh.

Xuyên toa, đạo lý đồng dạng, nắm giữ không gian quen thuộc, tốc độ công kích sẽ giống như thuấn di, khoảng cách mấy trăm mét, trong nháy mắt mà thôi. Cảnh giới này đại thành, xem như gặp phải cường giả Nhập Hư cảnh, công kích cũng có thể xuyên qua lĩnh vực của đối phương, đi tới trước người, không còn bị không gian ảnh hưởng.

Nắm giữ, thì là năng lực chưởng khống không gian nhất định, giống như không gian gấp, không cách nào vây khốn, thậm chí còn có thể nắm giữ lực lượng trong đó, tiến hành áp chế đối thủ.

Còn sáng tạo và hủy diệt, hiện nay còn chưa hiểu, biết không nhiều, chỉ biết người lưu lại di tích này, khẳng định đã đạt đến, nhưng cụ thể sáng tạo như thế nào, lại nói không ra.

- Đạt tới tam cảnh, nơi này hắn không giữ được ta nữa...

Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng, lý giải không gian đạt tới cảnh giới nắm giữ, Trương Huyền lần nữa nhìn về phía không gian giống như tổ ong trước mắt, đã không có bất kỳ bí mật gì đáng nói.

Đồ vật vừa rồi để hắn rơi vào huyễn cảnh, như là trận pháp, cũng rõ mồn một trước mắt, tùy thời có thể phá hư.

- Ra ngoài đi!

Chân khí trong cơ thể bay lên, nhẹ nhàng vạch một cái.

Hắn sải bước ra, sau một khắc, đã xuất hiện ở trước mặt dòng sông lúc trước, hồ lô màu xanh biếc huyền phù ở trước mắt, tản mát ra khí tức cường đại.

Trương Huyền bị đánh

dtv-ebook.com

Dòng sông là một linh mạch, trong đó linh khí nồng đậm giống như thực chất. Hồ lô liền treo ở phía dưới, hấp thu lực lượng, chậm chạp phát triển.

- Hái xuống, cầm tới là được...

Trương Huyền thở ra một hơi, nhẹ nhàng cười một tiếng.

Muốn tấn cấp, chỉ cần sưu tập Thiên Đạo công pháp và đầy đủ linh thạch là được, mặc dù Động Hư Hồ Lô trân quý, nhưng đối với hắn mà nói, tác dụng ngược lại không lớn, còn không bằng dùng để kéo quan hệ, đến lúc đó, chỉ cần Lạc Huyền Thanh giúp một tay nói tốt vài câu, so với mình liều mạng cố gắng cũng mạnh hơn nhiều.

Cánh tay duỗi ra, bỗng nhiên bắt tới.

Dù vẫn không vận dụng lực lượng, nhưng lĩnh ngộ không gian đạt đến Diễn Không thiên thư tam trọng, bàn tay trảo một cái, không gian bốn phía bị đọng lại, hồ lô giống như bị chụp vào lồng cá, lộ tuyến chạy trốn bị phong tỏa.

Ngay thời điểm bàn tay sắp rơi vào trên hồ lô, đột nhiên, đồ vật màu xanh biếc trước mắt giống như tỉnh ngủ, bỗng nhiên lắc lư một cái.

Tạch tạch!

Không gian phong tỏa lập tức nứt ra, ngay sau đó Trương Huyền cảm thấy một cỗ lực lượng khổng lồ nghiền ép tới, tựa hồ muốn chấn cánh tay của hắn thành bụi phấn.

- Ừm?

Con ngươi co rụt lại, cũng nhịn không được nữa, lực lượng trong cơ thể lập tức kích hoạt, chân khí tuôn ra, tạo thành một bình chướng to lớn. Lĩnh ngộ đối với không gian tăng thêm, coi như giờ phút này vận dụng lực lượng, cũng sẽ không gặp phải công kích.

Hô!

Hồ lô trước mắt giãy dụa một cái.

Tê lạp!

Bình chướng tựa như giấy bị xé nứt, xuất hiện vết rách to lớn, ngay sau đó giống như núi lớn đập xuống, hai tay Trương Huyền nghênh đón tiếp lấy, chỉ cảm thấy đau đớn kịch liệt.

- Ầm!

Trương Huyền bay ngược ra, tầng tầng ngã xuống đất, vẻ mặt trắng bệch.

Lần nữa đứng dậy, mới cảm thấy toàn bộ cánh tay mất đi tri giác, xương cốt sắp vỡ nát. Hiện tại thân thể của hắn đã đạt đến nửa bước Thánh khí thượng phẩm, Thánh khí trung phẩm chém ở trên người cũng sẽ không cảm thấy cái gì, nhẹ nhàng chấn động, liền cảm giác đau nhức kịch liệt, lực lượng của hồ lô đã vượt ra khỏi tưởng tượng.

- Đáng ghét!

Thiên Đạo chân khí vận chuyển, thương thế khôi phục lại, lần nữa nhìn về phía hồ lô cách đó không xa, tròng mắt Trương Huyền đỏ hoe.

- Không tin không bắt được ngươi!

Hít sâu một hơi, cổ tay khẽ đảo, lòng bàn tay nhiều ra một thanh trường kiếm, nhẹ nhàng vạch một cái, kiếm mang hóa thành hoa sen bắn tới.

Linh Hư kiếm!

Động Hư Hồ Lô này, đã có thể giúp người lĩnh ngộ Động Hư cảnh, chỉ sợ cấp bậc không thấp, vừa rồi bị thiệt lớn, không dám chủ quan nữa, trực tiếp tế ra binh khí mạnh nhất.

Xì xì xì!

Linh Hư kiếm vừa xuất hiện, không gian bốn phía bắt đầu vặn vẹo, hình như bất cứ lúc nào cũng sẽ bị xé nát.

Không gian gấp vốn không có ổn định như ngoại giới, lại thêm hắn lĩnh ngộ không gian đạt tới tam trọng, coi như không cách nào phá vỡ ràng buộc của nơi này, nhưng để nó xuất hiện vặn vẹo trong nháy mắt, vẫn rất dễ dàng.

Hô!

Nhìn thấy kiếm khí đánh tới, hồ lô giãy dụa một cái, giống như một gia hỏa mông lớn đang khoe khoang phong tao.

Ầm!

Lực lượng hùng hồn, nhẹ nhàng nhoáng một cái, kiếm khí vô cùng huy hoàng ngừng lại, giống như khối gỗ rơi xuống trên sắt thép, không cách nào tiến lên nữa.

- Cái này...

Trương Huyền nhíu mày.

Dù không dùng chiêu số trong Linh Hư tam kiếm, chiêu này vẫn sử dụng kiếm đạo chân giải, lại phối hợp Linh Hư kiếm, Thánh Vực thất trọng Nhập Hư cảnh sơ kỳ, cũng không dám chính diện ngăn cản... Đối phương chỉ bóp méo thân thể một cái, liền chặn lại, để cho mình làm công vô dụng... cũng quá cường đại đi!

- Đi!

Trương Huyền không giữ lại, một trăm linh tám thanh trường kiếm, xuất hiện ở trước mắt.

Sưu!

Kiếm khí ngang dọc, kiếm ý Phá Hải, nương theo chân khí trong cơ thể hắn bị rút khô, hơn một trăm thanh trường kiếm tập trung lại, hóa thành một đạo cầu vồng, trực tiếp bắn tới hồ lô trước mắt.

Lạch cạch!

Hồ lô cũng cảm thấy chiêu này mạnh mẽ, giãy dụa càng thêm vui vẻ, bởi vì giãy dụa quá lớn, phốc một tiếng, từ trên dây leo rớt xuống, chuyển phương hướng tiến lên đón.

Rầm rầm rầm!

Cùng kiếm khí đối đầu, trong không khí xuất hiện từng đạo gợn sóng, toát ra hào quang bảy màu.

Nhất Kiếm Phá Hải, dù vô cùng mạnh mẽ, nhưng ở trước mặt hồ lô, hình như không có đưa đến bất cứ tác dụng gì, kiếm mang đinh đinh đương đương rơi vào phía trên, một chút bạch ấn cũng không lưu lại, trái lại tốc độ của hồ lô càng lúc càng nhanh, thời gian nháy mắt, liền phá vỡ toàn bộ kiếm chiêu.

- Mạnh như vậy?

Con ngươi của Trương Huyền thu hẹp, lông tơ nổ lên.

Hiện nay Nhất Kiếm Phá Hải là tuyệt chiêu mạnh nhất của hắn, toàn lực thi triển, gặp phải đám người Viên Hiểu cũng không có sợ hãi quá lớn. Nhưng tuyệt chiêu lợi hại như thế, liền bị phá giải nhẹ nhõm như thế, để hắn cực kỳ khó tin.

Quá cường đại đi!

Bất quá đối phương dường như không cho hắn thời gian suy tính, phá vỡ Nhất Kiếm Phá Hải, sau một khắc liền đi tới trước mặt, mạnh mẽ đánh tới lồng ngực của hắn.

Thi triển xong Linh Hư tam kiếm, chân khí trong cơ thể tiêu hao hầu như không còn, thấy đối phương hung mãnh như vậy, ngay cả trốn tránh cũng không kịp, cũng không suy nghĩ nhiều, song chưởng tiến lên đón, đồng thời Vu Hồn nhanh chóng vận chuyển, hồn lực gia trì.

Trước đó tiêu hao hết chân khí, sức chiến đấu tương đương số không, giờ phút này cảnh giới thân thể cùng Vu Hồn tăng lên, chỉ bằng vào hai thứ này, cũng có thực lực không yếu.

Bành!

Thanh âm xương cốt vỡ vụn vang lên, cánh tay của Trương Huyền bị đánh rách tả tơi.

Thân thể bay ngược ra, đập xuống đất, xương ngực, xương sườn cũng đứt mấy cái.

Đối phương thực sự quá mạnh, không chỉ phá hết Nhất Kiếm Phá Hải, còn chấn hắn trọng thương. Nếu không có kiếm pháp trước đó cản trở một phần lực lượng, chỉ sợ lần này không chết cũng không sai biệt lắm.

Sưu!

Toàn thân bại liệt, còn không có từ dưới đất bò dậy, liền thấy hồ lô đã thoát khỏi dây leo, ở trên không trung nhoáng một cái, hung ác đánh tới.

Lần này tốc độ nhanh hơn, như muốn đột phá không gian ràng buộc, không đâm chết thề không bỏ qua.

Vẻ mặt của hắn trở nên trắng bệch.

Dùng hết tực lượng cũng không phải đối thủ, giờ phút này chân khí tiêu hao sạch sẽ, lại bị trọng thương, thật muốn mặc cho đối phương đánh tới,

sợ rằng sẽ bị giết chết.

- Không gian bao vây, phân thân!

Không biết tình huống bên ngoài, nhưng vì phòng ngừa đám người Lạc Huyền Thanh nhìn thấy, ngón tay búng một cái, bao vây không gian bốn phía, người ngoài lại không cách nào thăm dò, cùng thời khắc đó, phân thân phóng ra.

Phân thân tu luyện Thiên Đạo Vu Hồn bí pháp, thực lực lần nữa bạo tăng, sức chiến đấu mạnh mẽ hơn hắn không ít, hắn là có thể chống cự một lát.

Hô!

Phân thân xuất hiện, giao lưu tinh thần, lập tức rõ ràng xảy ra chuyện gì, nắm đấm bốc lên, nghênh đón hồ lô.

Bất quá mặc dù tốc độ của hắn rất nhanh, nhưng so với hồ lô vẫn kém một chút, nắm đấm còn không có rơi vào trên người đối phương, người sau đã xuất hiện ở trước mắt.

Lạch cạch!

Nó đập ở trên mặt, trong nháy mắt khuôn mặt bị đập dẹp, biến thành bộ dáng hồ lô.

- Ta thao...

Phân thân điên rồi:

- Dám đả thương ta, ta muốn giết ngươi!

Mỗi lần đi ra, đều sẽ thỏa thích chế giễu bản tôn, thỏa thích trang bức, lần này còn chưa kịp nói, liền bị một cái hồ lô đập dẹp, tức giận mãnh liệt để hắn sắp nổ tung. Trong tiếng gầm gừ, nắm đấm bỗng nhiên tiến lên đón.

Ầm!

Đối đầu cùng một chỗ, thân thể nhoáng một cái, bờ môi của phân thân phát run, vội vàng quay đầu:

- Đánh không lại hắn, mau chạy đi...

Dù lực chiến đấu của hắn mạnh hơn Trương Huyền, nhưng so với hồ lô trước mắt này, vẫn là kém một đoạn rất lớn.

- Chạy?

Trương Huyền sững sờ.

Hắn là tới lấy hồ lô, còn không có đụng đối phương, liền bị đánh chạy trốn... Khó tránh khỏi có chút không thể nào nói nổi đi!

- Không chạy, ngươi qua đây đối kháng, ta không chơi với ngươi nữa...

Liên tục chặn lại hồ lô công kích, phân thân cũng hoàn toàn thay đổi, bị đánh không còn nhân dạng, cắn răng hét.

Ngươi chạy ra sau trốn tránh, ta bị đánh thảm như vậy, còn có mặt mũi hỏi chạy cái gì... Không chạy, ngươi xông lên cho ta xem!

- Tốt a!

Trương Huyền hơi đỏ mặt, biết hiện tại chân khí tiêu hao sạch sẽ, không phải là đối thủ, không chần chừ nữa, bàn tay trảo một cái, thu phân thân cùng rất nhiều trường kiếm vào nhẫn, thân thể nhoáng một cái, nhanh chóng lui ra.

Tạch tạch!

Hồ lô tựa hồ không muốn bỏ qua hắn, lần nữa nghiền ép tới, Trương Huyền tiếp tục ngăn cản, cảm thấy thân thể giống như sắp nổ tung, bay ra, có điều giờ phút này hắn đã lùi về địa phương vừa rồi xuất hiện ảo cảnh, thân ảnh chợt lóe, biến mất tại chỗ.

Người ở trên không trung, loáng thoáng nhìn thấy hồ lô, sau khi đánh bay hắn, rất thoả mãn trở lại trước mặt dây leo, nhẹ nhàng nhoáng một cái, lần nữa dính lên.

Dây leo nháy mắt liền khôi phục như lúc ban đầu, giống như vừa rồi nó không có chạy xuống.

Bên ngoài...

Nhìn thân ảnh cách đó không xa đi tới, đám người Lạc Huyền Thanh mang theo lo lắng.

- Trương sư... Sẽ không có chuyện gì chứ!

- Trương sư lý giải trận pháp cực cao, coi như cái này không phải trận pháp, cũng không kém nhiều, sẽ không có sự tình!

- Đúng vậy, chỉ cần có thể nhịn xuống không bộc lộ tu vi, sẽ không có sự tình...

Đám người nghị luận ầm ĩ, mặc dù nói như vậy, nhưng trong lòng đều không chắc chắn.

Nhất là Lạc Huyền Thanh, mang theo nhiều người như vậy tới, tiêu tốn đánh đổi to lớn, nếu như ngay cả hồ lô cũng không nhìn thấy, thật không biết phải làm gì bây giờ.

- Mau nhìn, Trương sư đi về phía trước...

Viên Hiểu đột nhiên nói.

Đám người vội vàng nhìn, quả nhiên thấy Trương Huyền mới vừa rồi còn ở cách đó không xa, đi về phía trước hai bước, sau đó đột ngột biến mất.

- Hắn là thông qua được...

Ánh mắt sáng lên, Lạc Huyền Thanh đang cảm thấy tràn đầy kích động, liền thấy một bóng người trực tiếp bay ra ngoài, bành một cái, đập ở cách đó không xa, từng ngụm từng ngụm hộc máu.

- Trương sư...

Tất cả đều giật nảy mình, đám người vội vã xông lại, trong mắt tràn đầy lo lắng.

- Ta không sao...

Giãy dụa đứng lên, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm.

May mắn chạy nhanh, vừa tiến vào đoạn không gian huyễn cảnh liền tiếp tục lui ra sau, nếu không chỉ sợ hiện tại đã chết ở trong tay gia hỏa kia.

- Trương sư cũng thả ra lực lượng, bị trận pháp công kích thành như vậy?

Thấy hắn thương thế rất nặng, Lạc Huyền Thanh nhịn không được nói.

Bọn họ đều bởi vì kìm lòng không được thả ra lực lượng, bị trận pháp gây thương tích, gia hỏa trước mắt này còn thảm hơn bọn hắn, sẽ không phải cũng bởi vì như vậy chứ!

Chẳng lẽ cũng gặp phải sự tình gì, thực sự không nhịn được?

- Không phải...

Trương Huyền lắc đầu.

- Vậy vì sao bị thương?

Mọi người nhìn nhau, Viên Hiểu tràn đầy tò mò.

Chẳng lẽ không gian trước mắt, trừ trận pháp, còn có những vật khác có thể hại người? Nếu thực như thế, vậy phải nên cẩn thận...

- Ta là...

Trương Huyền xấu hổ:

- Bị một cái hồ lô đánh.

Dây leo

dtv-ebook.com

Khó trách Trương Huyền buồn bực.

Trên đường đi đều ở trước mặt anh vợ biểu hiện rất tốt, thậm chí nhẹ nhõm thuần phục Thanh Long thú, hoàn mỹ như vậy, không có kẽ hở... Nằm mơ cũng không có nghĩ đến, thời khắc sống còn, lại bị một cái hồ lô đánh!

Đánh không lại Thánh thú, vũ khí thì cũng thôi đi, một cái hồ lô treo ở trên dây leo, đánh hắn đông nam tây bắc cũng không tìm thấy... Càng nghĩ càng thấy mất mặt.

- Bị hồ lô đánh?

Lạc Huyền Thanh sửng sốt một chút, sau đó hiểu được, hô hấp kìm lòng không được gấp rút:

- Nói như vậy... Trương sư nhìn thấy Động Hư Hồ Lô? Thứ này chân thực tồn tại, không phải giả?

- Đúng vậy!

Trương Huyền gật đầu.

Trước đó Vân Liên Hải không cảm ứng được bảo vật tồn tại, mọi người còn tưởng rằng cũng là hư tượng, nghe được cái này, tất cả đều thở phào nhẹ nhõm. Tồn tại chân thực liền không uổng công.

- Động Hư Hồ Lô, có khả năng giúp người lĩnh ngộ Động Hư cảnh, sức chiến đấu sợ là không kém cường giả Thánh Vực bát trọng sơ kỳ, dù Trương sư thiên phú vô song, lại chỉ là Thánh Vực ngũ trọng Xuất Khiếu

cảnh đỉnh phong, chênh lệch khá xa, không cách nào chiến thắng là cực kỳ bình thường, xem như ta, chỉ sợ cũng không phải đối thủ...

Thấy hắn chán nản, Lạc Huyền Thanh an ủi.

Có thể để người ta đột phá đến Thánh Vực bát trọng, Động Hư Hồ Lô này làm sao có thể đơn giản? Thực lực không bằng, đừng nói lấy, coi như lấy được, cũng không cách nào luyện hóa!

Nghe hắn nói như vậy, lúc này Trương Huyền mới cảm thấy thoải mái không ít, ngẩng đầu nhìn về phía mọi người:

- Ta đã phá giải không gian trước mắt, một lát nữa mang mọi người đi tìm hồ lô kia, chỉ là nó cực kỳ nóng nảy, nhìn thấy người khả năng liền sẽ ra tay, cho nên các ngươi phải trước thời hạn khôi phục thương thế, điều chỉnh trạng thái tốt nhất!

- Tốt!

Mọi người đồng thời gật đầu, mỗi người khoanh chân ngồi xuống. Trương Huyền cũng không chậm trễ, huyệt đạo toàn thân mở ra, nhanh chóng hấp thu linh khí thiên địa, khôi phục chân khí hao tổn vì Nhất Kiếm Phá Hải vừa rồi, chữa trị thương thế trong cơ thể. Trong không gian gấp, linh khí nồng đậm, hao tốn không đến hai canh giờ, liền triệt để khôi phục.

- Thực lực hồ lô này, quả thực rất mạnh...

Trương Huyền một bên củng cố tu vi, một bên suy tư đối sách.

Suy nghĩ mấy phương pháp, nhưng cũng không phải đối thủ.

Giống như Lạc Huyền Thanh nói, gia hỏa này chỉ sợ nắm giữ sức chiến đấu của Động Hư cảnh sơ kỳ, căn bản không phải hiện tại hắn có thể chống lại. Trừ khi thả ra Ngoan Nhân, hơn nữa không chỉ xương ngón tay, còn có đầu lâu cũng phải đi ra để chiến đấu!

Nhưng làm như vậy, thân phận Ngoan Nhân liền tiết lộ, thân là Danh Sư lại nuôi dưỡng Dị Linh tộc... Truyền đi, làm không cẩn thận tổng bộ Danh Sư đường sẽ tới điều tra, thậm chí thủ tiêu tư cách Danh Sư của hắn.

- Lên đường đi!

Nghĩ một lát, đang không có phương pháp gì tốt, chỉ thấy đám người Lạc Huyền Thanh đứng dậy. Mặc dù thương thế của bọn hắn rất nặng, nhưng dùng linh dược chữa thương của Trương Huyền cho, lại thêm thân là hậu bối thế lực lớn, bảo vật rất nhiều, giờ phút này đã gần như hoàn toàn khôi phục.

- Đi theo đằng sau ta, một bước cũng không thể đi nhầm!

Trương Huyền dặn dò.

Mọi người biết nguy hiểm, tất cả đều nhẹ gật đầu.

Không nói thêm lời, phong ấn tu vi, Trương Huyền đi vào trước. Lĩnh ngộ Diễn Không thiên thư đệ tam trọng, nắm giữ không gian trở nên vô cùng cường đại, lại thêm lĩnh ngộ bí mật của trận pháp không gian này, lần nữa tiến vào trong, không có gặp được bất kỳ nguy hiểm nào.

Mặc dù mượn nhờ không gian chiến đấu, khả năng không bằng Lạc Huyền Thanh, nhưng ở nơi này, người sau kém xa tít tắp. Có kinh nghiệm lần đầu tiên tiến vào, lần thứ hai liền đơn giản hơn nhiều, thời gian không dài, lần nữa đi tới trước mặt linh mạch, một cái hồ lô treo ở cách đó không xa.

- Là Động Hư Hồ Lô...

Lạc Huyền Thanh kích động run rẩy.

Nhìn từ đằng xa không rõ ràng lắm, đi tới trước mặt, biết cái này đích xác là Động Hư Hồ Lô, luyện hóa liền có thể đột phá Động Hư cảnh.

- Ta ở chỗ này chờ, các ngươi động thủ đi!

Trương Huyền xua tay.

Dù sao không dùng toàn lực mà nói, loại bản lĩnh như hắn ở trước mặt mọi người cũng không đáng chú ý, không nhúng tay cũng không quan trọng.

- Tốt!

Đám người Lạc Huyền Thanh ý chí chiến đấu sục sôi:

- Chúng ta ra tay, nhất định có thể chế ngự!

Dựng thẳng lên nắm đấm, Trương Huyền mỉm cười, cho cổ vũ nói:

- Cố lên!

Ba phútsau...

Lần nữa trở lại bên ngoài trận pháp, đám người Lạc Huyền Thanh mặt mũi bầm dập ngồi dưới đất, cực kỳ chán nản.

Tứ đại cao thủ liên hợp, thực lực mạnh mẽ, chiêu chiêu tinh diệu, nhưng Đồng cũng đánh không lại cái hồ lô kia, bị cuồng đánh một trận, nhất là Viên Hiểu, trên người có mấy cái hồ lô ấn, thê thảm nhất.

- Nếu không... Trương sư ngươi đi mang Thanh Long thú tới, nó ra tay, tuyệt đối có thể tuỳ tiện nghiền ép người này!

Chần chờ hồi lâu, Vân Liên Hải nói.

Địa Ngục Thanh Long thú nắm giữ thực lực có thể so với Thánh Vực bát trọng đỉnh phong, bốn người bọn họ liên thủ cũng không phải là đối thủ, nó xuất thủ, hắn là cực kỳ đơn giản.

- Cái này...

Trương Huyền có chút khó khăn.

Không phải hắn không muốn làm như vậy, mà là nếu như gặp phải siêu cấp cao thủ, đánh không lại, gọi thú sủng ngược lại cũng thôi, đánh không lại một cái hồ lô... Về sau ở trước mặt đối phương, còn có uy tín gì?

Lại nói, nơi này Thánh Vực bát trọng căn bản không có cách đi vào, hắn cất vào không gian gấp, cũng có thể làm được, nhưng một khi thả ra, vẫn sẽ dẫn tới không gian không ổn định, phiền phức lớn hơn.

- Như vậy đi, mọi người thay ta thủ hộ, ta vận dụng lực lượng huyết mạch...

Đang rầu rĩ, ánh mắt Lạc Huyền Thanh sáng lên, cắn răng nói.

- Vận dụng lực lượng huyết mạch?

Bích Hồng Âm nhíu mày:

- Ngươi phải suy nghĩ kỹ, một khi vận dụng, ít nhất một tháng không thể sử dụng lực lượng...

Dù lực lượng huyết mạch có thể khiến người ta trong thời gian ngắn bạo phát sức chiến đấu càng cường đại hơn, nhưng một khi sử dụng, thân thể tiêu hao rất nhiều, xem như tử đệ gia tộc, trước khi sử dụng cũng sẽ rất đắn đo.

- Ta biết, chỉ cần có thể bắt lấy, một tháng sau, thực lực của ta khôi phục, liền có thể nghĩ biện pháp luyện hóa, xung kích Thánh Vực bát trọng... Hao tổn lại lớn cũng đáng giá!

Lạc Huyền Thanh nói.

Bằng vào thực lực cùng tích lũy của hắn bây giờ, dưới tình huống bình thường, muốn đột phá Thánh Vực bát trọng, không có mấy năm, thậm chí mấy chục năm, là rất khó làm được.

Mà có thứ này, trong vòng ba tháng liền có thể thành công, coi như hao tổn lực lượng, tu dưỡng một tháng, cũng xem như kiếm lời!

- Đã như vậy, vậy liền chuẩn bị đi!

Bích Hồng Âm gật đầu.

Muốn lấy được bảo vật, không có khả năng không có hao tổn, thiên hạ không có cơm trưa miễn phí, trước khi đến, mọi người đã có đủ loại chuẩn bị. Có quyết định, liền không nói nhiều, mỗi người mau chóng khôi phục thực lực. Sau ba canh giờ, lần nữa đi tới trước mặt hồ lô.

- Hồng Âm dùng Ma Âm quấy nhiễu, Viên Hiểu, ngươi nghĩ biện pháp chặn hồ lô tiến công, Vân Liên Hải cùng ta chính diện ra tay, tranh thủ lần này nhất định thành công!

Vẻ mặt Lạc Huyền Thanh nghiêm túc.

- Tốt!

Đám người lên tiếng.

- Bắt đầu!

Hô khẽ một tiếng, trong cơ thể Lạc Huyền Thanh nổ vang, khí tức trong chốc lát sôi trào lên, ngay sau đó liền thấy không gian chung quanh thân thể hắn xuất hiện vặn vẹo. Tiến về phía trước một bước, bàn tay chộp tới, không gian chung quanh hồ lô giống như lập tức đóng băng.

Hô!

Cảm nhận được địch ý, hồ lô tràn đầy tức giận, lần nữa xông ra ngoài, có điều Lạc Huyền Thanh kích hoạt huyết mạch, thực lực trở nên vô cùng cường đại, liên tục vọt ra mấy lần, thế mà không có rời khỏi không gian giam cầm.

Leng keng!

Leng keng!

Ngay sau đó tiếng đàn vang lên, Bích Hồng Âm bắt đầu đàn tấu, Viên Hiểu, Vân Liên Hải cũng xông lên.

- Lần này hẳn là có khả năng bắt lấy...

Thấy Lạc Huyền Thanh vận dụng huyết mạch, sức chiến đấu chợt tăng không chỉ một lần, nắm giữ không gian càng thêm mạnh mẽ, không kém cường giả Động Hư cảnh chút nào, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm.

Không hổ là thiên tài của Thánh Nhân Lạc gia, vận dụng huyết mạch quả thực giống như biến thành người khác.

Trước đó thời điểm chiến đấu với Trương Khiêm, gặp qua đối phương sử dụng huyết mạch Trương gia, dù lực lượng cũng tăng lên, nhưng còn xa xa không bằng trước mắt.

Xem ra huyết mạch càng tinh khiết, sau khi kích hoạt, sinh ra hiệu quả sẽ càng lớn.

Cảm khái một hồi, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy tứ đại cao thủ đang đè hồ lô xuống đất dùng chân đạp loạn, Bích Hồng Âm càng giơ đàn ngọc lên, dùng hết toàn lực đập.

Mọi người hợp lực tiến công, trước đó hồ lô còn cực kỳ hung hăng, giờ phút này không ngừng run rẩy, thê thảm không nói ra được.

- Để ngươi hung hăng...

Nhớ tới thảm trạng trước đó bị cuồng ẩu, Trương Huyền thoả mãn nhẹ gật đầu, thoải mái không nói ra được. Ngươi không phải rất chảnh ư? Lần này không dám đắc ý đi!

Biết bên này chiến đấu không còn lo lắng, không cần hắn ra tay, mọi người cũng có thể bắt lấy đối phương, Trương Huyền không tiếp tục để ý, mà ngẩng đầu nhìn dòng sông linh khí.

Giống như trước đó nói, đây là một linh mạch. Bất quá bị người từ dưới đất rút ra, tẩm bổ hồ lô, lại thêm duy trì rất nhiều không gian vận chuyển, đã tiêu hao không sai biệt lắm.

- Đáng tiếc...

Trương Huyền than thở một tiếng.

Nếu linh mạch này mới vừa bị rút ra, liền bị phát hiện mà nói, mặc dù không tính quá mạnh, nhưng tuyệt đối có thể bằng mấy chục viên thậm chí hơn trăm viên Linh Thạch tuyệt phẩm. Mà bây giờ dù linh khí cũng rất dư dả, nhưng độ tinh thuần đã không đủ, không kém Linh Thạch thượng phẩm bao nhiêu, đối với hắn đã không có tác dụng.

- Ừm, dây leo kia cũng là đồ tốt...

Trương Huyền lắc đầu, đang muốn thu hồi ánh mắt, đột nhiên vẻ mặt khẽ động, con mắt rơi vào dây leo trong linh mạch.

Chỉ lớn như ngón tay, lại linh khí lập loè, tựa như ngọc chất, trước đó không có nhìn kỹ, lại thêm núp ở trong linh mạch, không khiến người ta chú ý, giờ phút này Minh Lý Chi Nhãn chiếu tới, phát hiện thứ này không chỉ vô cùng cứng rắn, linh khí trong đó càng cực kỳ dồi dào, không biết nồng nặc hơn Tinh Nguyên thượng phẩm bao nhiêu lần.

- Đi qua nhìn một chút!

Ánh mắt sáng lên, kìm nén không được nữa, Trương Huyền bay thẳng tới. Rất nhanh thì tới trước mặt, toàn thân dây leo lộ ra màu xanh lục, tựa như phỉ thúy, chạm tay băng lãnh, trong đó như có vô số không gian gấp, như tổ ong lít nha lít nhít.

- Cái này...

Con mắt nháy mấy cái, Trương Huyền sửng sốt.

Vừa rồi ở trên hồ lô rõ ràng cảm nhận được loại lực lượng này, như không gian lan tràn, trên thực tế là Động Hư lực. Chính là loại lực lượng này, có thể khiến người ta đột phá Thánh Vực bát trọng. Vốn cho rằng chỉ ở trên hồ lô mới có, không nghĩ tới trên này cũng tồn tại.

- Nhìn một chút xem có thể luyện hóa hay không...

Mắt Trương Huyền sáng rực lên, bàn tay vội vàng sờ tới, nhất thời một cỗ khí tức mát mẻ truyền vào trong cơ thể, một quyển sách xuất hiện ở trong óc. Trương Huyền cười nhạt một tiếng, duỗi ngón tay ra nhấn tới.

Tạch tạch!

Tạch tạch!

Giòn vang liên tiếp, dây leo thật dài như gặp chủ nhân, phát ra thanh âm hưng phấn, trực tiếp bay tới.

- Thu!

Không chút do dự, bàn tay lớn của Trương Huyền vồ một cái.

Hô!

Dây leo liền bị thu vào trữ vật giới chỉ, biến mất không thấy gì nữa.

Ngươi hạ độc?

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Dây leo bị lấy đi, dòng sông linh mạch trên không cũng giống như mất đi chống đỡ, ầm một tiếng nổ tung, linh khí cuồng bạo bao phủ, thổi đến toàn bộ không gian gấp xuất hiện vô số gợn sóng.

Cảm nhận được sóng linh khí, mọi người sửng sốt một chút, có điều vẫn không để ý, tiếp tục cuồng ẩu.

Thình thịch thình thịch bành!

Bốn đại cao thủ, đủ loại thủ đoạn không ngừng thi triển, trường kiếm, đại đao, trường thương, chuỳ sắt... Rất nhiều vũ khí nhao nhao rơi xuống, thời gian không dài, hồ lô liền bị đánh thoi thóp, bất cứ lúc nào cũng sẽ không chịu nổi.

- Tiếp tục đánh sẽ hỏng mất, nghỉ một lát đi!

Trở lại cách đó không xa, Trương Huyền nhíu mày, khuyên can nói.

- Ừm!

Nhẹ gật đầu, Lạc Huyền Thanh khoát tay, mọi người ngừng lại, cùng thời khắc đó, lăng không trảo một cái, không gian trước mắt vặn vẹo, hình thành vòng tròn như bọt khí, bao phủ nó ở bên trong.

- Được rồi...

Khóa đối phương lại, Lạc Huyền Thanh giống như rút sạch tất cả lực lượng của thân thể, khuôn mặt trở nên trắng bệch, vô cùng suy yếu.

Kích hoạt huyết mạch, có nhất định có tác dụng trong thời gian hạn định tính, lúc trước Trương Khiêm chỉ vận dụng ba chiêu, liền không giơ nổi nắm đấm, hắn cùng hồ lô chiến lâu như vậy, liên tục thi triển đâu chỉ trăm chiêu, đã rất đáng sợ!

- Chúc mừng!

Trong mắt mang theo hâm mộ, có điều đám người Viên Hiểu đều ôm quyền chúng mừng.

Bọn họ là nhận lời mời, tới giúp thu Động Hư Hồ Lô, dù cũng rất muốn bảo vật này, nhưng sẽ không phá đạo nghĩa cùng chuẩn tắc trong lòng. Huống chi, Lạc Huyền Thanh bất kể thân phận hay địa vị, đều không phải là bọn họ có thể đắc tội.

- Nếu như không có mọi người giúp một tay, sẽ không có khả năng thành công...

Gật gật đầu, Lạc Huyền Thanh trả lời, đang định thu không gian bọt khí vào trữ vật giới chỉ, đợi thân thể khôi phục, lại triệt để luyện hóa hồ lô này, đột nhiên, gia hỏa đã bị đánh thê thảm kia chấn động mạnh một cái.

Tê lạp!

Bọt khí xuất hiện một lỗ hổng, hồ lô trực tiếp vọt ra.

- Nguy rồi...

Con ngươi của Lạc Huyền Thanh co rụt lại, tràn đầy lo lắng.

Kích hoạt lực lượng huyết mạch tiêu hao sạch sẽ, mặc dù lúc này hắn không đến mức tu vi giảm lớn, nhưng toàn thân suy yếu, một chút lực lượng cũng không có, đối phương chạy trốn, căn bản bắt không được!

- Dừng lại cho ta!

Đám người Viên Hiểu ngăn cản, lực lượng đồng thời vung tới.

Mất công phu lớn như thế, trên người bị hồ lô này để lại vô số ấn ký, mắt thấy thành công, lại thất bại trong gang tấc, thật sự sẽ khóc đấy.

Sưu sưu sưu!

Hồ lô như biết quỹ tích công kích của bọn họ, thân thể nhẹ nhàng uốn éo, tránh thoát lực lượng như mưa to, thời gian nháy mắt vượt qua tốc độ thanh âm, vọt tới một phương hướng.

Chính là Trương Huyền!

- Cái này...

Da đầu Trương Huyền nổ tung, thiếu chút nữa ngất đi.

Lần này tới, vốn không có ra tay, một mực trốn ở trong góc đánh xì dầu (*đánh đấm giả bộ cho có khí thế)... Ngươi qua đây làm gì?

- Trương sư cẩn thận...

Mọi người lo lắng hét lớn.

Tốc độ của đối phương nhanh chóng, biết tránh né đã không kịp, Trương Huyền cắn răng một cái, giống như trước đó, nghênh đón tiếp lấy.

Hô!

Bàn tay tiếp xúc đối phương, lập tức cảm thấy lòng bàn tay đau rát, bị đối phương xé ra một lỗ hổng dữ tợn, máu tươi bắn tung toé.

Ông!

Huyết dịch tưới lên người hồ lô, nó cũng không tránh né, lần nữa nhoáng một cái, rầm, đi tới trước bụng dưới.

Hồ lô mạnh như vậy, thật muốn đụng vào, tất nhiên ruột xuyên bụng nát, lập tức trọng thương!

Oan có đầu, nợ có chủ, muốn bắt ngươi là bọn họ, làm gì tìm ta... Trương Huyền sắp khóc, có điều cũng biết lúc này không phải thời điểm xoắn xuýt, chân khí trong cơ thể vận chuyển, muốn bắt lấy, lại phát hiện bắt hụt, hồ lô đụng bụng dưới một cái, nhưng cảm giác đau đớn trong tưởng tượng không có xuất hiện, ngược lại hồ lô trực tiếp biến mất.

- Cái này...

Trương Huyền sững sờ, có chút không rõ ràng cho lắm. Những người khác cũng đồng loạt nhìn qua, mang theo nghi ngờ.

- Hồ lô đâu?

Quay một vòng, cũng không phát hiện, Trương Huyền tinh thần nội thị, đột nhiên bờ môi run rẩy:

- Làm sao lại chạy tới đan điền của ta?

Chỉ thấy trong đan điền của hắn, một cái hồ lô đang lười biếng nằm ở bên trong, thấy thần thức của hắn quét tới, còn cố ý vặn vẹo cái mông, tràn đầy đắc ý.

- Cái gì?

Vội vàng đi tới trước mặt, thần thức lan tràn, Lạc Huyền Thanh đặt mông ngồi dưới đất:

- Ngươi đây là... luyện hóa nó!

- Luyện hóa?

- Động Hư Hồ Lô có thể giúp chủ nhân lĩnh ngộ Động Hư cảnh, chỉ cần luyện hóa, liền có thể hòa vào đan điền...

Lạc Huyền Thanh tràn đầy không dám tin tưởng:

- Chỉ là, luyện hóa hết sức phức tạp, không chỉ cần tinh huyết, càng quan trọng hơn là, tu vi nhất định phải đạt tới Thánh Vực thất trọng đỉnh phong, mới có thể để cho nó khuất phục, cam tâm nhận chủ, thực lực của ngươi chỉ có Xuất Khiếu cảnh đỉnh phong, chênh lệch hai đại cấp, đến cùng xảy ra chuyện gì?

Hao tốn vô số, tiêu hao vô số tâm huyết, rốt cuộc tìm được Động Hư Hồ Lô, kết quả còn chưa kịp luyện hóa, liền chạy vào đan điền người khác, Lạc Huyền Thanh che ngực, nghẹn không thở nổi.

- Ta không muốn luyện hóa ah... Hồ lô, ngươi đi ra cho ta...

Khuôn mặt của Trương Huyền cũng trắng bệch, vội vàng nói.

Lần này hắn thật sự là đến giúp anh vợ thu hoạch bảo vật, đồng thời không có ý định cướp đồ vật của người ta, ngươi tìm đan điền của ta làm gì? Ta thật vất vả xây dựng hình ảnh tráng lệ quang chính... Đều bị ngươi hủy!

Hô hô!

Hồ lô tiếp tục uốn éo cái mông.

- Ngươi...

Thấy người này một bộ tiểu nhân đắc chí, Trương Huyền tức giận run rẩy, lại không thể làm gì, đành phải ngẩng đầu nhìn về phía thanh niên trước mắt:

- Lạc huynh, ta thật không muốn luyện hóa...

- Ta biết!

Lạc Huyền Thanh lắc đầu:

- Bảo vật có linh, xem ra thứ này không thuộc về ta, cưỡng cầu không được...

Mặc dù buồn bực sắp hộc máu, nhưng hắn cũng nghĩ thông.

Bảo vật có linh, tiêu tốn tâm huyết lớn như thế cũng không nhận chủ, ngược lại vọt thẳng đến đan điền của Trương sư, nói rõ người ta căn bản không coi trọng hắn!

- Ta...

Mặt ức đến thấu hồng, Trương Huyền không biết giải thích như thế nào. Cái này gọi là chuyện gì, chỉ tới giúp một tay, lần này được rồi, biến thành như vậy, về sau ai còn dám gọi hắn ra ngoài tìm kiếm bảo vật?

- Mục đích Lạc huynh luyện hóa hồ lô, là vì đột phá Động Hư cảnh, nếu như ta có thể giúp ngươi đột phá, có phải có Động Hư Hồ Lô hay không, đều không quan trọng hay không?

Một lát sau, Trương Huyền nhìn qua.

Nhìn bộ dạng vô lại của đối phương, trong thời gian ngắn chắc chắn sẽ không đi ra, nhưng mà cướp đi đồ tốt của đối phương, trong lòng thực sự băn khoăn.

- Giúp ta đột phá?

Lạc Huyền Thanh sững sờ, sau đó lắc đầu:

- Đột phá Động Hư cảnh sao mà khó khăn... Vô số người kẹt ở cảnh giới này, muốn vượt qua mà không thể được, không có Động Hư Hồ Lô, nào có dễ dàng thành công như vậy!

Không phải hắn không tin trước đối phương, mà là Thánh Vực bát trọng Động Hư cảnh, dính dáng đại đạo, thực sự quá khó khăn, vô số Danh Sư cửu tinh chỉ điểm cũng làm không được, chỉ có thể dựa vào lĩnh ngộ của mình, huống chi một tiểu nhân vật Xuất Khiếu cảnh đỉnh phong!

- Dù sao cũng như vậy, không ngại thử một chút!

Trương Huyền nói.

Đổi lại trước kia, chưa xem qua thư tịch Thánh Vực bát trọng, dù thư viện cho ra thiếu hụt, cũng không biết làm sao sửa lại, không thể chỉ điểm cho người khác.

Nhưng bây giờ, lĩnh ngộ không gian đạt đến Diễn Không thiên thư đệ tam trọng, càng luyện hóa Động Hư Hồ Lô cùng dây leo, đối với loại lực lượng Thánh Vực bát trọng mới có thể nắm giữ kia, đã có hiểu rõ nhất định. Lại mượn nhờ thư viện cho ra thiếu hụt, có lẽ thật có thể để hắn đột phá, xung kích cấp bậc cao hơn.

- Thử? Ta đã như vậy, làm sao thử?

Lạc Huyền Thanh cười khổ.

Mới vừa kích hoạt huyết mạch, thân thể hư nhược không bằng người bình thường, đừng nói xung kích cảnh giới, đi lại cũng rất khó.

- Ta nghĩ phương pháp giúp ngươi loại bỏ ảnh hưởng do kích hoạt huyết mạch mang tới...

Tinh thần trở lại thức hải, Trương Huyền cẩn thận quan sát thư tịch vừa rồi lấy được.

Thời điểm mấy người chiến đấu với hồ lô, liền hình thành thư tịch, cũng không phải cố ý theo dõi đối phương, mà là nghiên cứu tình huống Thánh Nhân quý tộc sau khi kích hoạt huyết mạch một chút, vì về sau đi Trương gia cướp cô dâu, trước thời hạn làm ra chuẩn bị.

- Kích hoạt huyết mạch, tương đương với hao tổn tinh khí thần, một khi sử dụng, thân thể sẽ nằm ở một cảnh giới vô cùng thiếu thốn, không cách nào vận dụng lực lượng, cưỡng ép sử dụng, không những không thể phát huy sức chiến đấu mạnh nhất, còn có thể để tu vi lùi lại, nhiều năm tu luyện sẽ thất bại trong gang tấc...

Nhìn thấy ghi chép trên thư tịch, Trương Huyền nhíu mày.

Tiềm lực, nguyên khí cùng tinh lực của một người, là có hạn độ, kích hoạt huyết mạch, tương đương với trước thời hạn tiêu hao nó, không có thời gian tích tụ, muốn khôi phục, gần như không có khả năng.

- Thiên Đạo chân khí có khả năng chữa trị thương thế, phá tan kinh mạch tắc nghẽn, khôi phục tinh khí thần bị thương... đối với kích hoạt huyết mạch có hiệu quả hay không?

Trong lòng Trương Huyền đột nhiên động một cái.

Hắn tu luyện chân khí, tinh thuần đến cực điểm, có thể tuỳ tiện đi vào kinh mạch, tế bào người khác, chữa trị địa phương bị hao tổn, kích hoạt huyết mạch này thoạt nhìn không bình thường, nhưng trên bản chất cũng là tiêu hao bản nguyên, có lẽ cũng có hữu dụng. Nghĩ đến đây, Trương Huyền nhìn lại:

- Lạc huynh, ta nghĩ đến một phương pháp có lẽ có thể để cho ngươi bây giờ suy yếu mau chóng khôi phục!

- Ồ? Phương pháp gì?

Kẻ trước mắt này, một đường đến nay, mang tới kỳ tích thực sự quá nhiều, mặc dù cảm thấy khôi phục nhanh chóng không có khả năng, nhưng Lạc Huyền Thanh vẫn nhìn lại. Thật có loại phương pháp này, Thánh Nhân quý tộc đã sớm sử dụng, không đến mức ai cũng bó tay toàn tập.

- Rất đơn giản!

Cổ tay khẽ đảo, Trương Huyền lấy ra một cái bình, đưa tới, bình tĩnh nói:

- Uống rượu này đi...

- Uống rượu?

Còn tưởng rằng nghĩ ra biện pháp gì, kết quả lại là cái này, Lạc Huyền Thanh nhịn không được nhíu mày.

- Lúc này lực lượng của Lạc Huyền Thanh hao hết, nguyên khí tổn hao nhiều, động cũng không thể động, uống rượu thương thân, ta nhìn vẫn là thôi đi!

Bích Hồng Âm ngăn cản.

Đã ngồi dưới đất không đứng lên nổi, còn để người ta uống rượu... Không phải là nghiêm túc a!

- Nếu Trương sư quả thật muốn uống, ta cùng ngươi!

Viên Hiểu tiến về phía trước một bước.

- Ta đang giúp hắn nghĩ biện pháp, khôi phục tổn thương do kích hoạt huyết mạch mang tới...

Lắc đầu, Trương Huyền nhìn chằm chằm Lạc Huyền Thanh:

- Nếu như Lạc huynh tin tưởng ta, có thể thử một chút, một khi thành công, ta có thể nghĩ biện pháp để ngươi ngày hôm nay đột phá đến Thánh Vực bát trọng, thất bại, nhiều nhất một vò rượu mà thôi, đối với thân thể hắn cũng không có ảnh hưởng quá lớn!

- Cái này... Tốt a!

Dừng lại một chút, thấy đối phương kiên trì, Lạc Huyền Thanh nhẹ gật đầu, đưa tay nhận lấy vò rượu, ngửa đầu uống vào.

Cô cô cô cục cục!

Rượu vào cổ họng, cảm giác chua cay xông lên, Lạc Huyền Thanh đang cảm thấy thanh niên trước mắt có chút hồ đồ, đột nhiên con ngươi co rụt lại, thân thể không tự chủ được run rẩy:

- Rượu này... Có vấn đề!

- Ngươi hạ độc?

Khuôn mặt Viên Hiểu trầm xuống, khí tức trên người tăng vọt.

- ...

Lạc Huyền Thanh.

- ...

Trương Huyền.

Lạc Huyền Thanh đột phá

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

- Không phải hạ độc, sắc mặt của Lạc Huyền Thanh đang khôi phục!

Trương Huyền còn không có giải thích, Bích Hồng Âm ở một bên mở lời.

Thân là nữ tử quan sát cẩn thận, liếc mắt liền nhìn ra không đúng.

Dù thoạt nhìn Lạc Huyền Thanh vẫn cực kỳ suy yếu, một chút lực lượng đều không bỏ ra nổi, nhưng sắc mặt lại hồng nhuận hơn rất nhiều, không giống trước đó thảm như vậy.

Vẻ mặt Viên Hiểu xấu hổ, vò đầu.

Trước đó Xích Vĩ Phong Vương độc không chết người này, hơn nữa còn nói muốn hạ độc chết Trương Thuần, để trong lòng hắn có thành kiến, Lạc Huyền Thanh nói không đúng, lập tức nghĩ đến điểm ấy.

Ừng ực!

Ừng ực!

Uống hết một vò rượu ngon, bởi vì không có chân khí áp chế, cả người Lạc Huyền Thanh có vẻ say khướt, có điều bất kể vẻ mặt hay trạng thái, đều tốt hơn trước đó rất nhiều.

Nếu như nói trước đó giống như bệnh nhân bất cứ lúc nào cũng sẽ tử vong, hiện tại đã thoát ly Quỷ Môn quan, tĩnh dưỡng thật tốt, có thể sống lâu trăm tuổi.

- Còn rượu không?

Ánh mắt lờ mờ, Lạc Huyền Thanh nói.

- Cho!

Lần nữa lấy ra một vò, đưa tới.

- Cảm ơn...

Tiện tay nhận lấy, Lạc Huyền Thanh tiếp tục từng ngụm từng ngụm nuốt.

Sau khi kích hoạt huyết mạch, cả người nguyên khí đại thương, không khôi phục một tháng, căn bản không có khả năng dùng lực lượng, kết quả, uống một vò rượu, loại cảm giác suy yếu từ sâu trong nội tâm sinh ra kia liền dần dần biến mất!

Để hắn có chút không dám tin tưởng!

Sau khi kích hoạt huyết mạch, làm sao giải quyết vấn đề hư nhược, vẫn là nam đề Thánh Nhân quý tộc luôn nghiên cứu, đã tồn tại vài vạn năm, không có biện pháp gì... Bằng vào một vò rượu liền có thể giải quyết? Nương theo rượu tiến vào cơ thể càng ngày càng nhiều, thể lực của mình cũng không ngừng khôi phục. Đợi vò rượu thứ hai triệt để uống hết, loại cảm giác suy yếu này đã hoàn toàn biến mất không thấy gì nữa!

- Trương sư...

Tràn đầy khiếp sợ, nhịn không được ngẩng đầu nhìn về phía thanh niên trước mắt, muốn biết đến cùng làm được như thế nào.

- Nhắm mắt lại, không nên chống cự...

Khoát tay áo, đánh gãy đối phương, Trương Huyền cong ngón búng ra, vô số cây châm bạc đâm tới.

Xì xì xì xì...

Châm bạc vừa tiến vào thân thể, Lạc Huyền Thanh lập tức cảm thấy một cỗ lực lượng đặc thù chạy toàn thân, trước đó bởi vì kích hoạt huyết mạch mà kinh mạch bế tắc, dần dần thông suốt.

Sau khi kích hoạt huyết mạch, người thật giống như cơ quan cao tốc vận chuyển, trước đó lực lượng đi vào kinh mạch chật hẹp, sẽ dần dần ngưng kết, lần nữa ngăn chặn, để lực lượng khó mà vận chuyển. Bởi vậy, đồ vật ngăn chặn kinh mạch thật ra không phải tạp chất, mà là chân khí, chỉ là không cách nào tan ra mà thôi!

Lúc này, châm bạc mang tới lực lượng, khơi thông chân khí ngưng kết, giống như hàn băng rơi vào trong nước sôi, lần nữa khôi phục, trong nháy mắt, Lạc Huyền Thanh cảm thấy lực lượng trong cơ thể lần nữa tràn đầy, khí lực cuồng bạo tuôn ra, toả ra bốn phía.

- Cái này...

Hai mặt nhìn nhau, đám người Viên Hiểu trợn mắt hốc mồm.

Uống hai vò rượu, khôi phục thể lực, có thể nói ở trong rượu thêm không ít dược liệu kỳ lạ, là một loại linh vật đặc thù... Đâm mấy châm, chân khí lần nữa tràn đầy, có chút quá khoa trương đi!

Chân khí khôi phục, Lạc Huyền Thanh không còn tinh thần suy sụp như trước đó, cổ tay khẽ đảo, lấy ra một viên thuốc, trực tiếp nuốt xuống.

Kẽo kẹt!

Kẽo kẹt!

Dược vật vào bụng liền tan, lực lượng trong cơ thể càng ngày càng mạnh, không đến nửa canh giờ, liền trở lại đỉnh phong.

- Ngươi quả nhiên giải quyết vấn đề kích hoạt huyết mạch...

Đứng dậy, cảm nhận được trong cơ thể tràn đầy chân khí, nhìn về phía thanh niên trước mắt, Lạc Huyền Thanh cực kỳ khó tin. Từ nhỏ đến lớn, tộc nhân đều một mực cảnh báo, huyết mạch không nên tùy tiện kích hoạt, nếu không, nguyên khí tổn hao nhiều!

Nằm mộng cũng nghĩ không ra, gia hỏa nhận biết khi khảo hạch Trận Pháp sư kia, tuỳ tiện liền có thể giải quyết!

- Đây là một loại bí pháp đặc thù, đối với mình hao tổn cũng rất lớn, mong chư vị đừng tiết ra ngoài...

Vẻ mặt Trương Huyền trở nên trắng, khoát tay áo.

Tu vi của Lạc Huyền Thanh thực sự quá cao, chân khí hùng hậu, hắn suýt chút nữa tiêu hao sạch lực lượng trong cơ thể mới thuận lợi giải quyết.

Xem ra sau này, loại sự tình đó không cần ôm nhiều cho thỏa đáng, nếu không cứu không được mấy người, hắn trước hết chết ngay tại chỗ.

- Ừm!

Thấy bộ dáng của hắn, mọi người biết tất nhiên hao tổn cực lớn, đồng thời nhẹ gật đầu.

- Thực lực của Lạc huynh triệt để khôi phục, vậy liền trực tiếp trùng kích Thánh Vực bát trọng đi!

Điều chỉnh một hồi, Trương Huyền khôi phục một chút, mở miệng nói.

- Tốt!

Lạc Huyền Thanh lo nghĩ:

- Vậy... Ta nên làm như thế nào?

Dù thực lực của hắn khôi phục, nhưng muốn trùng kích Động Hư cảnh, còn không có cách nào, nếu không cũng không cần khổ cực chạy đến nơi đây tìm kiếm hồ lô như vậy.

- Ngươi luyện hóa thứ này...

Cổ tay khẽ đảo, Trương Huyền lấy ra một đoạn dây leo đưa tới.

Cái dây leo này, dù không có uy lực lớn như Động Hư Hồ Lô, nhưng cũng ẩn chứa lực lượng Động Hư, từng tầng từng tầng không gian, tựa như tổ ong, luyện hóa thứ này, hắn là đối với đột phá có ích lợi rất lớn. Nguyên nhân chính là có dựa dẫm này, mới dám bằng lòng trợ giúp Lạc Huyền Thanh xung kích.

- Tốt!

Nhẹ gật đầu, chân khí của Lạc Huyền Thanh tràn vào trong đó, bắt đầu nghĩ biện pháp luyện hóa. Đây chỉ là một đoạn nhỏ của toàn bộ dây leo, luyện hóa không tính quá khó khăn, không đến ba canh giờ, liền hòa tan vào thân thể.

- Thu vào đan điền!

Thấy động tác của hắn chậm như vậy, Trương Huyền tiếp tục nói.

Trong khoảng thời gian này, lực lượng tiêu hao sạch của hắn cũng triệt để khôi phục, ngón tay bỗng nhiên điểm một cái.

Ầm!

Dây leo lập tức chui vào đan điền của Lạc Huyền Thanh.

- Cái này...

Con ngươi của Lạc Huyền Thanh co rụt lại, tràn đầy khó tin.

Trong mắt hắn, dây leo này chỉ là vật phẩm bình thường, coi như luyện hóa cũng không phát hiện dị thường, hòa vào đan điền mới phát hiện,

trong đó ẩn chứa vô số không gian, lít nha lít nhít, không biết bao nhiêu!

Có thể nói, thứ này hòa vào đan điền, hiệu quả không kém Động Hư Hồ Lô chút nào!

- Đột phá đi!

Biết hắn nghĩ cái gì, Trương Huyền cũng không giải thích.

Thời điểm quan sát dây leo, hắn dùng Minh Lý Chi Nhãn, có thể rõ ràng nhìn ra đồ vật bên trong, những người khác không có loại năng lực này, tự nhiên không thể nhận ra được.

- Tốt!

Biết lực lượng đạt tới đỉnh phong, lại có dây leo, chính là cơ hội tốt nhất, Lạc Huyền Thanh không nói thêm lời, lập tức khoanh chân ngồi xuống, điều chỉnh hô hấp, trong nháy mắt liền tiến vào trạng thái tu luyện.

Không biết qua bao lâu, một tiếng nổ vang kịch liệt, một đạo khí tức cường đại từ trên người hắn chảy ra, lực lượng liên tục tăng lên, thời gian nháy mắt đã đột phá Thánh Vực thất trọng Nhập Hư cảnh ràng buộc. Bất quá vừa tới nửa bước Động Hư cảnh, liền chậm rãi ngừng lại.

- Làm sao vậy? Xung kích không đến Thánh Vực bát trọng?

Thấy lực lượng gia tăng đình trệ, Trương Huyền mang theo nghi ngờ. Giúp đối phương khôi phục lực lượng, điều chỉnh trạng thái, lại cắt một đoạn dây leo đưa ra ngoài, dựa theo tình huống bình thường, hắn là có thể xung kích đến Động Hư cảnh, vì sao mới nửa bước liền dừng lại?

- Chỉ cần bằng lòng, có thể xung kích, bất quá... Thánh Vực bát trọng Động Hư cảnh, lĩnh vực tự thành động thiên, tương đương với đang cùng chống lại không gian ngoại giới, xung kích cảnh giới này, ở trong không gian gấp, không còn lực lượng đối kháng, coi như thành công, sức chiến đấu cũng sẽ yếu bớt không ít!

Lạc Huyền Thanh nói.

- Ah!

Trương Huyền bừng tỉnh hiểu ra.

Hắn là dựa vào lĩnh ngộ không gian, giúp đối phương đột phá, trên thực tế đối với Động Hư cảnh không hiểu chút nào.

Nghe đối phương nói mới hiểu được, Động Hư cảnh, mở ra động thiên, muốn động thiên này trở nên mạnh mẽ, không gian gấp tự nhiên làm không được.

Bên ngoài, không gian càng thêm ổn định, ở nơi đó hoàn thành thuế biến, không luận lực lượng hay tiềm lực, đều sẽ trở nên càng tốt hơn. Thật giống như sinh con, không trải qua sinh đẻ, mà đi sinh mổ, dù ít chút đau đớn, nhưng đối với hài tử mà nói, năng lực tim phổi sẽ yếu hơn không ít.

- Hơn nữa, mấu chốt nhất là, xung kích Thánh Vực bát trọng, sẽ có lôi kiếp, ở Thánh Tử điện độ kiếp, sẽ giảm bớt tâm ma công kích, lại càng dễ thành công!

Lạc Huyền Thanh nói tiếp.

Trương Huyền không nói thêm lời.

Thánh Tử điện, ẩn chứa khí tức Khổng sư cùng lịch đại Danh Sư lưu lại, đường đường chính chính, thời điểm độ kiếp, tâm ma xác thực không dám làm loạn, đối với xung kích cảnh giới mà nói, so với ở bên ngoài sẽ dễ dàng nhiều. Dù sao không phải người nào cũng giống như hắn, tùy tiện liền có thể nói tâm ma dập đầu bái sư.

- Thật thành công...

- Đến cùng làm sao làm được?

Thấy Lạc Huyền Thanh vừa mới kích hoạt huyết mạch, đứng lên cũng không nổi, ở dưới Trương sư trợ giúp, thuận lợi đột phá đến nửa bước Động Hư, đám người Viên Hiểu, Bích Hồng Âm kích động đến vẻ mặt đỏ lên.

Dù bọn họ còn không có đạt tới Nhập Hư cảnh đỉnh phong, cách đột phá còn một đoạn, nhưng chỉ cố gắng tu luyện, trong vòng mấy năm, khẳng định có thể hoàn thành!

Vị Trương sư này lợi hại như thế, để hắn giúp một tay, một khi thành công... Thực lực bạo tăng, trở lại trong tộc, cũng có thể nắm giữ đại quyền một phương!

- Lạc huynh, đột phá đến nửa bước Động Hư, thực lực tăng lên bao nhiêu?

Vân Liên Hải nhịn không được nhìn qua. Đột phá nhanh như vậy, bọn họ cũng lo lắng có phải tu vi củng cố không triệt để hay không.

- Tăng lên bao nhiêu?

Biết mọi người lo lắng, Lạc Huyền Thanh cười ha ha một tiếng, bàn tay đưa về phía trước.

Tạch tạch!

Không gian trước mắt lập tức xuất hiện vết rách, bị xé nứt một khối. Mọi người giật nảy mình, mặc dù đây là không gian gấp, đối phương cũng có lĩnh ngộ không gian vượt qua người thường, nhưng uy lực kia thật sự quá lớn, một chút Động Hư cảnh sơ kỳ, thậm chí trung kỳ muốn làm được cũng rất khó!

- Không cần lo lắng, phương pháp đột phá của Trương sư, không có vấn đề chút nào, hiện tại để cho ta gặp phải Trương Thuần, có thể đánh hắn tới ngay cả cha ruột cũng không nhận ra!

Trong mắt lóe lên ánh sáng, Lạc Huyền Thanh tràn đầy hưng phấn.

Cùng Trương Thuần giao thủ rất nhiều năm, hắn đột phá một tầng, đối phương cũng đột phá, hai người ai cũng kéo không được ai, nguyên nhân chính là như vậy, mới liều mạng muốn tìm Động Hư Hồ Lô, triệt để vượt qua đối phương.

Không nghĩ tới, mặc dù Động Hư Hồ Lô không đồng ý hắn, lại cũng thành công đột phá. Có loại thực lực này, trở lại Thánh Tử điện, không đánh tên kia ai cũng nhận không ra, hắn liền không họ Lạc!

- Vậy là tốt rồi...

Lúc này mọi người mới thở phào nhẹ nhõm, lần nữa nhìn về phía Trương Huyền, trong mắt tràn đầy hừng hực.

- Ây...

Thấy vẻ mặt của mọi người, Trương Huyền không tiện nói nhiều, gãi đầu một cái:

- Hiện tại giải quyết sự tình Động Hư Hồ Lô, chúng ta nên về Thánh Tử điện a?

- Trước không trở về, nếu nơi này di tích, không nên chỉ có Động Hư Hồ Lô... Ta mời Vân Liên Hải tới, mục đích là mượn nhờ năng lực của hắn, tìm kiếm khắp nơi, có lẽ có thể tìm tới càng nhiều bảo vật trân quý!

Lạc Huyền Thanh nhẹ nhàng cười một tiếng, nói.

Không gian hình vòng

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Cái di tích này, mượn nhờ núi sông địa thế chung quanh, đồng thời bóc ra một linh mạch, chuyên môn cung cấp lực lượng, tuyệt không có khả năng chỉ lưu lại một Động Hư Hồ Lô, tất nhiên sẽ có nhiều thứ hơn.

Trương Huyền bừng tỉnh hiểu ra, nhìn về phía những người khác, chỉ thấy đám người Bích Hồng Âm cũng không kinh hãi, giờ mới hiểu được. Xem ra mấy người này đều biết điểm ấy, mới biết rõ nguy hiểm, cũng ra sức giúp Lạc Huyền Thanh lấy được Động Hư Hồ Lô.

- Vân Liên Hải, liền nhờ ngươi!

Lạc Huyền Thanh xoay đầu lại.

- Ừm!

Vân Liên Hải cũng không chối từ, lần nữa sử dụng bí pháp, nhất thời từng cơn sóng gợn từ trong mi tâm không ngừng dập dờn ra. Vượt qua trận pháp không thể sử dụng lực lượng không gian vừa rồi kia, nơi này càng bao la, gợn sóng nhộn nhạo rất lâu, thẳng đến thân thể của Vân Liên Hải có chút run rẩy, lúc này mới ngừng lại.

- Thế nào?

- Ta cảm ứng được một chút vật phẩm cổ xưa, nhưng không biết có phải bảo vật hay không!

Thở hổn hển vài hơi, khôi phục một chút, Vân Liên Hải nói.

- Dẫn đường đi!

Lạc Huyền Thanh mở lời.

Cũng không nhiều lời, Vân Liên Hải xác định phương vị, đi thẳng về phía trước. Đi hơn mười phút, mọi người ngừng lại.

- Dòng sông trên bầu trời, vị trí hầu như không có biến hóa, nơi này không phải có khốn trận chứ?

Bích Hồng Âm cau mày.

Mọi người ngẩng đầu, chỉ thấy dòng sông linh khí trên trời, cùng vị trí mới vừa gặp không có phát sinh biến hóa quá lớn, giống như hơn mười phút này, một mực dừng lại ở nguyên chỗ, chưa hề tiến lên.

- Không phải khốn trận, mà là vặn vẹo không gian!

Chần chờ một chút, Lạc Huyền Thanh nói.

Đạt tới nửa bước Động Hư cảnh, lĩnh ngộ không gian càng thêm cường đại, giờ phút này cũng phát hiện không đúng.

- Vặn vẹo không gian?

Bích Hồng Âm nghi ngờ.

Thời điểm bọn họ tới, là thông qua không gian vặn vẹo đi vào, nhưng nơi này vô cùng trống trải, hoàn toàn khác biệt cái phễu lúc trước, vì sao cũng giống nhau?

- Chúng ta bình thường gặp được không gian, đều là lập thể, mà bây giờ cái này, như vòng tròn cong lại, chúng ta đi ở bên trong, quay tới quay lui, đều sẽ trở lại điểm xuất phát!

Lạc Huyền Thanh nói:

- Không gian vặn vẹo, ánh sáng cũng nương theo không gian vặn vẹo tiến hành chuyển biến, cho nên thoạt nhìn đi là đường thẳng, trên thực tế lại là vòng quanh! Nếu như có thể vượt ra nơi này, liền có thể nhìn thấy thân thể của chúng ta cũng là uốn lượn, không còn là hình thẳng!

Trương Huyền nhẹ gật đầu.

Không gian vặn vẹo, người rơi vào trong đó là không nhìn ra, thật giống như người trên trái đất, bằng mắt thường là nhìn không ra địa cầu là hình cầu. Hai điểm trên giấy, ai cũng biết đường thẳng ngắn nhất, nhưng nếu như trang giấy uốn lượn, hình thành một vòng tròn, trước đó vẽ đường thẳng, không những không phải ngắn nhất, ngược lại là dài nhất. Hiện tại bọn họ là loại tình huống này, nhìn như không ngừng tiến lên, trên thực tế lại một mực xoay quanh tại chỗ.

- Vậy... Chúng ta nên rời khỏi như thế nào?

Viên Hiểu nhịn không được nói.

- Nghiền nát không gian!

Chần chờ một chút, Lạc Huyền Thanh nói.

Bích Hồng Âm lắc đầu:

- Không gian gấp không ổn định, một khi xảy ra vấn đề, chúng ta có thể sẽ vĩnh viễn bị vây ở chỗ này...

Không gian gấp, không ổn định như bên ngoài, sau khi phá vỡ có thể tự động khôi phục, một khi dùng lực lượng mẽ ở nơi này, làm không cẩn thận sẽ dẫn đến triệt để sụp đổ, mọi người có thể sẽ bị quấy thành bụi phấn, không còn sót lại một chút cặn. Nguyên nhân chính là như vậy, nơi này người đạt tới Thánh Vực bát trọng không cách nào đi vào.

- Cái này...

Lạc Huyền Thanh cau mày.

Hắn cũng biết chuyện này, nếu không vừa rồi liền động thủ, không đến mức một mực không lên tiếng.

- Thật ra thì không cần phá vỡ không gian!

Trương Huyền mở lời.

- Ồ?

Mọi người đồng loạt nhìn qua.

- Mọi người nhìn dòng sông linh khí trên đầu, bất luận chúng ta đi như thế nào, đều treo ở phía trên, nói rõ không gian của nó là ổn định, không phải chồng chất!

Trương Huyền giải thích.

Mọi người gật đầu.

Nếu như dòng sông này cũng ở trong không gian gấp, hắn là sẽ theo bọn hắn di động một chút, không có khả năng một mực dừng lại tại nguyên chỗ.

- Muốn thoát ly nơi này, chỉ cần nghĩ biện pháp đi vào dòng sông, đi ngược dòng nước là được!

- Không sai!

Ánh mắt Lạc Huyền Thanh sáng lên, nhẹ gật đầu.

- Vậy thì lên đường đi!

Không chần chờ nữa, đám người đồng loạt bay lên, bay về phía dòng sông.

Sông này, trên thực tế là một linh mạch, tiến vào bên trong, lập tức cảm thấy linh khí nồng nặc, cuồn cuộn vọt tới, ép đến người hô hấp có chút dồn dập.

Bàn tay của Lạc Huyền Thanh trảo một cái, hình thành một bọt khí không gian thật lớn, bao phủ mọi người ở bên trong, lúc này mới cảm giác được thoải mái hơn không ít, chậm rãi bay về phía trước.

- Cái linh mạch này, lúc đầu hoàn toàn có thể hình thành Linh Thạch tuyệt phẩm, vì tẩm bổ không gian này, tiêu hao quá nhiều, đáng tiếc!

Trương Huyền cảm khái.

Linh mạch lớn như thế, nếu như vẫn ẩn chứa ở trong dãy núi, tuyệt đối có thể hình thành không ít Linh Thạch tuyệt phẩm, nhưng là vì duy trì không gian vận chuyển, một mực tiêu hao, đừng nói tuyệt phẩm, thượng phẩm cũng không thể sinh ra.

Bất quá lại nói, thật muốn sinh ra Linh Thạch tuyệt phẩm, khẳng định sớm đã bị những thế lực siêu cấp kia phát hiện, đồng thời khai thác, cũng không có khả năng lưu đến bây giờ, để hắn được bảo bối như Động Hư Hồ Lô.

- Đúng rồi, câu thông gia hỏa kia một chút!

Biết có Lạc Huyền Thanh bảo vệ, tạm thời không nguy hiểm gì, Trương Huyền cũng không nghĩ nhiều, tinh thần nội thị, lần nữa đi tới đan điền. Chỉ thấy gia hỏa tự tiện chui vào kia, đang bày tư thế cực kỳ thoải mái, nằm ngang ở trong đó, thoải mái không nói ra được.

- Gia hỏa này hấp thu máu của ta, hơn nữa nhận ta làm chủ, tương đương với đã bị luyện hóa!

Thấy một cái hồ lô lại lớn lối như thế, Trương Huyền nhíu mày, tinh thần khẽ động, bắt đầu khởi động đối phương.

Xì xì xì!

Bị lực lượng của hắn khống chế, hồ lô quả nhiên xoay tròn trên không trung. Từng đạo lực lượng không gian giống như tổ ong, chảy xuôi ở trong người.

Rầm!

Những lực lượng này quét qua, trong đan điền, nguyên bản tràn đầy Thiên Đạo chân khí, lập tức sụp đổ, xuất hiện một cái hố nhỏ.

- Xảy ra chuyện gì?

Con ngươi của Trương Huyền co rụt lại.

Chân khí của hắn, hao tốn thật lớn mới hoàn toàn khôi phục, thế nào hồ lô toả ra lực lượng chiếu một cái, liền biến mất một khối lớn?

- Không bình thường, không phải biến mất, mà là không gian nơi này phát sinh biến hóa, dung nạp chân khí càng nhiều...

Quét một vòng, Trương Huyền nhịn không được ngây người.

Chỉ thấy địa phương vừa rồi hồ lô đảo qua, cũng không phải chân khí bị bốc hơi, mà là không gian trở nên vặn vẹo, có thể dung nạp càng nhiều chân khí.

- Đúng rồi, nếu như trong đan điền bố trí không gian hình vòng như thế, không chỉ dung nạp càng nhiều chân khí, muốn sử dụng tùy thời có thể lấy, tốc độ cũng sẽ nhanh hơn...

Một cái ý nghĩ xông ra.

Vừa rồi mọi người đi không gian gấp hình vòng, thoạt nhìn quỷ dị, để cho người ta không rõ, có điều, một khi rõ ràng mạch suy nghĩ, liền đơn giản.

Có thể bố trí ra ở trong đan điền, dung nạp chân khí không chỉ càng nhiều, chân khí còn có thể không ngừng vận chuyển, thời khắc không ngừng rèn luyện, càng quan trọng hơn là, tốc độ rút ra sẽ càng nhanh, lại không còn hạn chế!

- Nếu như có thể trong nháy mắt bạo phát ra tất cả chân khí, có lẽ có thể thi triển ra tuyệt chiêu nhất kiếm Đại Hải...

Mắt Trương Huyền sáng rực lên.

Hiện tại sở dĩ hắn không cách nào tu luyện nhất kiếm Đại Hải, đồng thời thi triển ra, tu vi không đủ là mấu chốt, càng quan trọng hơn là, tốc độ chân khí phát ra quá chậm.

Thật giống như dòng sông to giống như đấm nắm, coi như tốc độ lại nhanh, một giờ có khả năng chảy ra nước cũng có hạn, nhưng biến thành dòng sông rộng mấy chục thước liền không đồng dạng. Dù là một cái hô hấp, cũng gấp vô số lần trước kia.

Nhất kiếm Đại Hải so với Nhất Kiếm Phá Hải cần lượng chân khí càng thêm hùng hồn, nếu có thể bố trí ra loại không gian này, để chân khí nhanh chóng bạo phát, có lẽ thật có thể thi triển ra!

- Thử một chút...

Trong lòng hơi động, dựa theo bản thân lý giải không gian, bắt đầu điều khiển Động Hư Hồ Lô.

Xì xì xì xì...

Bị lực lượng của hắn cảm ứng, hồ lô chậm chạp xoay tròn, từng tầng từng tầng không gian bị thả ra ngoài, treo lơ lửng trong đan điền, như đang tạo tổ ong.

- Xem ra phải cần một khoảng thời gian mới có thể tạo dựng hoàn thành...

Biết bị giới hạn thực lực, coi như mượn nhờ Động Hư Hồ Lô, muốn tạo dựng một không gian gấp hình vòng, cũng cần tiêu tốn không ít công phu, Trương Huyền thở dài một hơi.

Mặc dù hồ lô vẫn rất chảnh, nhưng có thể vận dụng nó, hơn nữa không phản kháng, cũng nói lên mình đã triệt để luyện hóa.

- Chỉ cần không làm loạn liền tốt, chỉ bất quá... Hiện tại chân khí lại không đủ, còn cần tìm kiếm Linh Thạch...

Thấy không gian gấp trong cơ thể bị từng tầng từng tầng bố trí ra, như một cái tổ ong treo ở trong đó, Trương Huyền lần nữa sinh ra bất đắc dĩ. Trước đó tu luyện Phong Thánh giải, chân khí của hắn coi như tăng thêm rất nhiều, nhưng bố trí đan điền thành không gian gấp hình vòng, muốn rót đầy, cần chân khí sẽ càng nhiều. Thô sơ giản lược tính toán, so với trước đó tăng trọn vẹn lên gấp mười lần!

Nói cách khác, còn cần càng nhiều Linh Thạch, chuyển hóa thành chân khí tiến vào bên trong. Vốn đã nghèo, đi nơi nào tìm nhiều như vậy?

- Thực sự không được... Xem ai độ kiếp, đi tìm lôi kiếp cũng không tệ...

Xoa cằm, một cái ý nghĩ xông ra.

Lần trước xung kích Xuất Khiếu cảnh đỉnh phong, lôi kiếp xuất hiện, để hắn trắng trợn hấp thu một phen, tiến bộ rất lớn, nếu ai độ kiếp, đi qua tản bộ một vòng, có lẽ có thể tuỳ tiện tập hợp đủ chân khí trong đan điền, không đến mức phiền toái như vậy.

- Chờ ra ngoài, cùng Lạc huynh thương nghị một chút, thời điểm hắn độ kiếp, để cho ta quan sát...

Âm thầm nhẹ gật đầu, trong lòng Trương Huyền quyết định.

Trải qua sự tình lần trước, lôi kiếp bình thường ẩn chứa lực lượng, đối với hắn mà nói, tác dụng đã không lớn, thực sự không được thì chờ thời điểm Lạc Huyền Thanh độ kiếp, đi qua một chuyến, nghĩ biện pháp vớt chút chỗ tốt.

- Mau nhìn, đó là cái gì?

Đang trầm tư, lại bị một thanh âm kéo về hiện thực, ngẩng đầu nhìn, chỉ thấy bọt khí đã bay đến phần cuối của dòng sông, một sơn mạch cao vút trong mây xuất hiện ở trước mắt. Sơn mạch này, cũng không phải chân thực, giống như một bức tranh, treo ở chân trời, lại như Hải Thị Thận Lâu, cho người ta một loại cảm giác mờ ảo, có thể đứng xa nhìn mà không thể tới gần.

- Là cảnh giới tối cao của Thư Họa sư, thế giới trong tranh!

Vẻ mặt Lạc Huyền Thanh nghiêm túc nói.

- Thế giới trong tranh?

- Loại cảnh giới này vượt qua cảnh giới như thật như ảo, vẽ ra thế giới, nhân loại cũng có thể tiến vào bên trong sinh tồn...

Lạc Huyền Thanh giải thích.

Trương Huyền nhẹ gật đầu, cẩn thận nhìn tác phẩm hội họa trước mắt, đột nhiên sửng sốt, con ngươi thu hẹp:

- Sơn mạch trong bức họa này, sao quen thuộc như vậy? Tựa như là... phong ấn mà Thanh Điền Hoàng để cho ta phá giải kia.

Tại sao lại là ngươi?

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

Tại Thanh Nguyên đế quốc, Thanh Điền Hoàng từng mang theo mặt nạ đồng xanh, đi Thư Họa sư công hội xin giúp đỡ, hắn thuận tiện giúp giải quyết, phát hiện bên trong ẩn giấu Khổng sư hư tượng.

Giờ phút này lại nhìn thấy một bức họa như vậy, hơn nữa cảnh giới cao hơn, sơn mạch cũng hoàn toàn giống nhau... có phải vẽ cùng một nơi hay không?

- Nơi này không có Khổng sư hư tượng, cũng không biết là cố ý không vẽ, hay căn bản không có phát hiện!

Trương Huyền nhíu mày.

Cổ tay khẽ đảo, lấy bức tranh đó ra, so sánh với sơn mạch trước mắt, giống nhau như đúc, không có chút chênh lệch nào, chỉ là không có hình vẽ mỹ nữ đi tắm.

- Đây là Bạch Khê sơn của Liên Minh đế quốc, cùng Thánh Tử điện là hai phương hướng, khoảng cách rất xa, muốn qua, Thánh thú Thánh Vực thất trọng cũng cần bay ba tháng!

Nhìn thấy bức tranh trong tay hắn, cùng phía ngoài trùng điệp, hầu như giống nhau như đúc, Lạc Huyền Thanh giải thích nói.

- Bạch Khê sơn?

Nắm đấm của Trương Huyền căng thẳng.

- Thư Họa sư này, trình độ cũng không tệ, giống như đúc, vẽ ra toàn bộ thần vận của ngọn núi này!

Lạc Huyền Thanh khen ngợi.

Bức họa này, ở Thanh Nguyên đế quốc kinh động như gặp thiên nhân, nhưng ở trong mắt cao thủ như hắn, chỉ được cho không tệ.

- Đúng vậy!

Thu hồi bức tranh, Trương Huyền tràn đầy kích động.

Biết đây là Bạch Khê sơn, có cơ hội, nhất định phải đi qua một chuyến, đã có Khổng sư hư ảnh, có lẽ ở phương vị mỹ nhân tắm, liền có thể tìm được di tích Khổng sư lưu lại.

Hô!

Hai người nói chuyện, bọt khí từ trong dòng sông linh khí bay ra, đi tới trước tác phẩm hội họa.

- Bức họa này, có thể vào không?

Nhìn tác phẩm trước mắt như chân thực, Trương Huyền nhịn không được nói.

Tiền bối lưu lại Động Hư Hồ Lô, lưu lại bức họa này, tất nhiên có mục đích của mình, nếu có thể đi vào xem một chút, có lẽ có thể biết càng thêm kỹ càng.

- Hẳn là có thể...

Lạc Huyền Thanh gật đầu.

- Vậy ta xem một chút!

Trương Huyền mỉm cười, thân thể nhoáng một cái bay tới đằng trước. Bức họa này, không có giấy, mà là vẽ ở trên không gian gấp, từng tầng từng tầng nối liền chung một chỗ, phi hành rất lâu, mới đi đến trước mặt núi lớn.

Sơn mạch âm u tĩnh mịch, cho người một loại cảm giác uy nghiêm. Bay lên trên, rất mau tới vị trí mỹ nữ đi tắm, quét mắt một vòng, nhịn không được lắc đầu. Cùng địa phương khác không có khác biệt gì, đồng thời không có Khổng sư hư tượng, cũng không có phát hiện không gian gấp gì.

- Mặc dù không có vẽ Khổng sư, nhưng tiền bối lưu lại bức họa này, tất nhiên có dụng ý!

Nếu như di tích này, thật sự là Khâu Ngô cổ thánh lưu lại, tất cả liền nói thông. Hắn là thị vệ của Khổng sư, lưu lại bức họa này, có phải là vì nhắc nhở hậu bối, Bạch Khê sơn... Có gì đó quái lạ!

Nghiên cứu một hồi, biết chỉ là bức tranh, không có khả năng tìm ra đồ vật cụ thể, thân thể nhoáng một cái, lui đi ra. Mới trở lại trước mặt đám người Lạc Huyền Thanh, chỉ thấy núi lớn lắc lư, hóa thành vết mực.

- Bức họa này thời gian quá lâu, có thể duy trì nguyên trạng là bởi vì không có người đụng chạm, vừa rồi ngươi tiến vào, tương đương với chạm phải khí tức người sống, tự nhiên không chịu nổi!

Lạc Huyền Thanh giải thích.

Trương Huyền hiểu được.

Thật giống như không ít đồ vật ở trong hầm mộ, hào quang diễm lệ, nhưng một khi lấy ra, sẽ lập tức biến thành bùn đất. Lại không rầu rĩ, tiếp tục nhìn phía trước, một thông đạo rộng lớn xuất hiện ở tầm mắt.

Đi theo sau lưng đám người Lạc Huyền Thanh, đã trải qua đủ loại không gian vặn vẹo, chân đạp thực địa rơi trên mặt đất, nhất thời buông lỏng

không ít.

- Ta cảm ứng bảo vật, nằm ở bên trong!

Chỉ về phía trước, hai mắt Vân Liên Hải sáng lên.

Trước đó hắn còn có chút cảm ứng không rõ ràng lắm, đến nơi này, đã cực kỳ rõ ràng, chỉ cần dọc theo thông đạo đi về phía trước, hắn là có thể thuận lợi tìm tới không ít bảo bối.

- Tốt!

Nghe được bảo vật ở cách đó không xa, mà nói liền tinh thần tỉnh táo, đồng loạt đi thẳng về phía trước.

Thời gian không dài, một cung điện xuất hiện ở trước mắt. Cung điện không tính quá lớn, cũng không xa hoa, đứng sừng sững không biết bao nhiêu năm, cho người ta một loại cảm giác cũ kỹ.

- Nơi này đoán chừng sẽ có nguy hiểm, ta vào xem, các ngươi sau đó lại cùng lên!

Lạc Huyền Thanh đi đến phía trước nhất, đi tới trước cửa. Cửa chính cung điện, toàn bộ từ đá điêu khắc thành, phía trên viết lít nha lít nhít phù văn.

- Là không gian phù văn, văn tự đặc thù do Khâu Ngô cổ thánh sáng tạo ra, thường xuyên quan sát, có khả năng lĩnh ngộ không gian pháp tắc, gia tộc bọn ta có chú giải kỹ càng về những văn tự này!

Nhìn một cái, Lạc Huyền Thanh nhướng mày.

- Không gian phù văn?

Trương Huyền bừng tỉnh hiểu ra.

Hắn ở Khâu Ngô cung gặp qua, Đại Bi Thiên Ma chưởng là dùng loại kiểu chữ viết này, lúc ấy không biết đến cùng là cái gì, cuối cùng căn cứ

hình dạng văn tự, học được pháp quyết.

- Nói như vậy, di tích này, thật sự là cổ thánh lưu lại?

Bích Hồng Âm tràn đầy kích động.

Khâu Ngô cổ thánh, mặc dù là tôi tớ của Khổng sư, nhưng thực lực chân chính không kém tổ sư khai phái Thánh Tử điện Bốc Thương cổ thánh, trọng yếu nhất là lĩnh ngộ không gian cực cao, nếu như có thể được hắn truyền thừa, đột phá Thánh Vực bát trọng, thậm chí xung kích cửu trọng, cũng chỉ là vấn đề thời gian.

- Tám chín phần mười, chỉ là trong gia tộc ta, thư tịch ghi chép sự tích của cổ thánh không ít, nhưng chưa từng nghe nói qua, nơi này còn để lại một di tích!

Lạc Huyền Thanh kỳ quái.

- Cái di tích này, thoạt nhìn hết sức phức tạp, nhưng đối với loại cường giả như cổ thánh, sợ chỉ là tiện tay mà làm, thậm chí mình cũng chưa hẳn nhớ...

Vân Liên Hải nói.

Thân là gia tộc có khả năng tầm bảo, đủ loại bảo tàng đã gặp thực sự quá nhiều. Không ít di tích, đối với người sau mà nói vô cùng huyền diệu, bảo tàng cũng cực kỳ trân quý, nhưng đối với người lưu lại lại không đáng kể chút nào. Cảnh giới khác biệt, ánh mắt tự nhiên không giống.

- Cũng phải!

Trương Huyền gật đầu.

Thật giống như hắn hiện tại, Linh Thạch thượng phẩm, tác dụng đã không lớn, tùy tiện ném lên mấy trăm, hơn ngàn cũng không cảm thấy đau lòng, nhưng đặt ở Vạn Quốc liên minh, dù là một viên, cũng bị vô số

người vây đỡ. Động Hư Hồ Lô, bọn họ thoạt nhìn vô cùng trân quý, nhưng đối với cổ thánh mà nói, tiện tay ném đi cũng không tính là gì.

- Lạc Huyền Thanh, những phù văn này, ngươi có nhận biết phía trên viết cái gì không?

Vân Liên Hải hỏi.

- Nói lưu cho hậu nhân, đại ý là, có thể đi đến nơi đây, nói rõ lĩnh ngộ không gian rất khá, có tư cách được truyền thừa của hắn, còn có ghi phương pháp mở cửa...

Nhìn chằm chằm văn tự trên cửa, Lạc Huyền Thanh nói.

Những không gian phù văn này, Lạc gia đã nghiên cứu không biết bao nhiêu năm, cơ bản đều có thể nhận biết.

- Truyền thừa? Ngươi ý tứ là, nơi này thật có cổ thánh truyền thừa?

- Ừm!

Lạc Huyền Thanh nhẹ gật đầu, hít sâu một hơi:

- Ta muốn mở cửa, mọi người cẩn thận một chút, đã đi tới đây, tuyệt đối không nên xảy ra chuyện...

Sau khi nói xong lui một bước, ngón tay lật lên, một đạo chân khí bừng sáng, trực tiếp nhấn tới cửa. Liên tục ba lần, hiện lên hình chữ phẩm, mặt ngoài cửa chính xuất hiện sóng gợn, kẹt kẹt, chậm chạp mở ra.

Chân khí tuôn ra, ở chung quanh thân thể hình thành vòng bảo hộ.

Mặc dù Khâu Ngô cổ thánh là Thánh Nhân danh khí rất lớn, nhưng nếu đã lưu lại truyền thừa, tất nhiên sẽ có đủ loại khảo hạch, vô cùng có khả năng tồn tại một ít cơ quan bẫy rập, không thể không phòng. Đi vào gian phòng, một lát sau Lạc Huyền Thanh mới nhìn đám người vẫy vẫy tay:

- Không có nguy hiểm, tất cả vào đi!

Mọi người nối đuôi nhau đi vào, chỉ có một đại sảnh, trụi lủi thứ gì cũng không có, một pho tượng đứng sừng sững ở cách đó không xa.

- Là Khâu Ngô cổ thánh!

Nhìn rõ ràng bộ dáng pho tượng, Trương Huyền mở lời.

Pho tượng này hết sức quen thuộc, ban đầu ở Khâu Ngô cung cũng thấy qua!

- Đây là cổ thánh?

Đám người Viên Hiểu khiếp sợ.

Dù bọn họ xuất thân danh môn, nhưng cùng cổ thánh chênh lệch niên đại thực sự quá xa, cũng chưa gặp qua.

- Ta gặp qua chân dung của cổ thánh, cái này đích xác là hắn!

Lạc Huyền Thanh lên tiếng, mang theo nghi ngờ nhìn qua:

- Làm sao Trương sư biết được?

Lạc gia có chân dung của Khâu Ngô cổ thánh, vị này từ Thanh Nguyên đế quốc đến, làm sao có thể nhận ra?

- Mới vừa nói kiểu chữ là cổ thánh lưu lại, ta cảm thấy pho tượng hắn là hắn, đoán lung tung...

Trương Huyền nói.

Khâu Ngô cung nắm giữ Diễn Không thiên thư, tốt nhất đừng nhiều lời cho thỏa đáng. Thấy hắn không nguyện ý nhiều lời, biết mỗi người đều có cơ duyên, Lạc Huyền Thanh không nói thêm nữa, mà đi tới trước mặt, quỳ xuống. Rất cung kính dập đầu mấy cái, quay đầu nhìn mọi người giải thích.

- Lạc gia chúng ta cảm ngộ không gian, chính là truyền thừa từ cổ thánh, bởi vậy, tổ tiên quy định, chỉ cần gặp được pho tượng cổ thánh hoặc lưu lại ý niệm, nhất định phải quỳ lạy, lấy lễ tiết tổ sư đối đãi!

- Truyền thừa từ cổ thánh?

Trương Huyền tràn đầy kinh ngạc. Quay đầu nhìn về phía đám người Viên Hiểu, lại thấy bọn họ dường như đã sớm biết.

- Không gian dính dáng tiên thiên đại đạo, đại đạo duy nhất, không có khả năng giống như kiếm đạo, chia làm rất nhiều loại chân giải, đã như vậy, nhất mạch tương thừa liền rất đơn giản...

Suy nghĩ một chút, liền bừng tỉnh hiểu ra.

Khó trách Lạc Thánh lưu lại cổ thư có thể làm cho Diễn Không thiên thư trở nên hoàn mỹ, thích hợp tu luyện, nguyên lai cả hai xuất từ đồng nguyên.

- Hậu sinh vãn bối Lạc Huyền Thanh, gặp qua Khâu Ngô cổ thánh!

Làm xong những chuyện này, bàn tay nhẹ nhàng duỗi ra, rơi vào trên bệ pho tượng.

Ông!

Một tiếng kêu khẽ, trong nháy mắt cổ thánh tản mát ra vạn đạo quang mang, tượng đá nguyên bản ở tại chỗ không nhúc nhích, chậm rãi mở mắt.

- Cổ thánh ý niệm...

Đám người Bích Hồng Âm, Viên Hiểu đều tràn đầy kích động, không dám chần chừ, theo sát ở phía sau, đồng loạt quỳ rạp xuống đất. Khâu Ngô cổ thánh, là Thánh giả còn cổ xưa hơn tổ sư khai phái của bọn hắn, tổ tiên gặp cũng phải quỳ xuống xưng hô một tiếng tiền bối, không dám bất kính.

- Năm đó đi ngang qua nơi này, trong lúc vô tình được một hạt giống Động Hư Hồ Lô, tiện tay trồng xuống, hy vọng có thể lưu cho hậu bối, có trợ giúp với hắn. Các ngươi có thể đi tới nơi này, nói rõ nắm giữ không gian cực cao, có tư cách luyện hóa, hơn nữa được ta truyền thụ cơ duyên...

Thanh âm của tượng đá chậm rãi vang lên.

- Cảm ơn cổ thánh...

Đám người tràn đầy kích động, Lạc Huyền Thanh đang muốn nói chút lời cảm kích, đột nhiên nhìn thấy Trương Huyền ở cách đó không xa vẫn chưa quỳ xuống. Nhướng mày, nhịn không được trách mắng:

- Trương sư, nhìn thấy cổ thánh còn không hạ bái...

Vừa mới mở lời, chỉ thấy pho tượng cổ thánh cũng xoay đầu lại, biến sắc, vẻ mặt như gặp quỷ:

- Tại sao lại là ngươi?

Di tích sụp đổ

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Ngươi nhận ra ta?

Trương Huyền sững sờ.

- Chỉ điểm ta tu luyện, để cho ta rõ ràng thiếu hụt trong tu luyện, nắm giữ tình nghĩa bán sư, làm sao nhận không ra?

Tượng đá lay động, thanh âm vang lên.

- Chỉ điểm tu luyện?

- Tình nghĩa bán sư?

- Trương sư... Chỉ điểm cổ thánh?

Đám người Lạc Huyền Thanh, Bích Hồng Âm run rẩy, thở mạnh cũng không dám. Chuyện này dính dáng quá lớn, sợ biết quá nhiều, sẽ bị giết người diệt khẩu.

- Nhưng... ngươi không phải một đạo ý niệm sao?

Nghe hắn giải thích, Trương Huyền choáng váng.

Dù ở Khâu Ngô cung bọn họ gặp mặt qua, nhưng ý niệm đều độc lập, dưới tình huống bình thường, chỉ cần rời khỏi di tích, liền không có khả năng cùng xuất hiện, sao có thể nhớ mình chứ?

- Ý niệm là độc lập, dưới tình huống bình thường là phía trước lưu lại, không cách nào biết được ý nghĩ cùng ký ức của ý niệm lúc sau, nhưng phía sau muốn biết được cái trước, không tính quá khó, huống chi ngươi còn tùy thân mang ở trên người, lấy lý giải đối với không gian của ta, lại càng thêm dễ dàng...

Tượng đá giải thích.

Trương Huyền hiểu được.

Khâu Ngô cung, hắn một mực mang ở trên người, dù hiện tại đặt ở trong trữ vật giới chỉ, đối phương thân là Thánh Nhân khống chế không gian, muốn biết chuyện phát sinh trong đó cũng không khó lắm.

- Khó trách có thể đi tới nơi này nhanh như vậy, hơn nữa thuận lợi lấy đi Động Hư Hồ Lô, là ngươi liền rất đơn giản, ầy, ta còn có việc... Gặp lại!

Thấy hắn hiểu được, tượng đá cảm khái một tiếng, đột nhiên tạch tạch!

Một vết nứt xuất hiện, ngay sau đó khí tức áp bức mọi người như thủy triều lui đi.

Ầm ầm!

Ngay sau đó, liền thấy pho tượng vỡ vụn thành vô số khối, nhao nhao rơi xuống, mới vừa rồi ánh mắt còn sáng ngời lần nữa tối xuống.

- Cái này...

- Cổ thánh ý niệm... Dập tắt? Còn chưa nói truyền thừa a...

Lông mày nhảy loạn, đám người Lạc Huyền Thanh nhịn không được nắm tóc. Trăm cay nghìn đắng chạy tới, mắt thấy truyền thừa ở trước mắt, ai biết vị Trương sư này nói hai câu, tượng đá liền trực tiếp nổ tung, ý niệm tiêu tán... Có cần hố như thế hay không? Đồng loạt xoay đầu lại:

- Trương sư...

- ...

Trương Huyền cũng mộng bức.

Khâu Ngô cổ thánh này quá không đáng tin cậy đi, lần trước không nói ra truyền thừa là cái gì, trực tiếp tán loạn, lần này lợi hại hơn, chỉ nói hai ba câu, lại sụp đổ... Gặp qua nhiều ý niệm như vậy... Nhưng luận nhanh, người này tuyệt đối là thứ nhất!

Khó trách có thể sáng tạo tuyệt chiêu Hành Giả Vô Cương, hoàn toàn phù hợp bản tính nha!

Bất quá, hình như... Khổng sư cũng rất nhanh, trước sau thấy hai lần, đều không kịp hỏi thăm sự tình Tiên Thiên thai độc. Đôi chủ tớ này... Thật là thích hợp.

- Hắn là cổ thánh lưu lại khảo nghiệm, có khả năng truyền thừa lưu ở trong một nơi nào đó trong không gian gấp, cần chúng ta tìm kiếm, không có khả năng nói thẳng ra...

Thấy ánh mắt của mọi người như muốn giết người, khóe miệng Trương Huyền có giật nói.

Khâu Ngô cung chính là như vậy, sau khi cổ thánh ý niệm biến mất, cẩn thận nghiên cứu ba chữ Khâu Ngô cung, mới thuận lợi tìm ra Diễn Không thiên thư truyền thừa. Cùng là một người, hắn sẽ là một cái đức hạnh. Mọi người liếc mắt nhìn nhau.

- Năm đó tổ tiên được Khâu Ngô cổ thánh truyền thừa, lĩnh ngộ không gian pháp tắc, dường như cũng từng có trải qua tương tự, Trương sư nói không sai, loại người như cổ thánh, thật muốn lưu lại truyền thừa, tất nhiên sẽ tiến hành khảo hạch nhân phẩm, tính cách, trí tuệ... làm sao có thể chỉ gặp mặt một lần, liền dốc túi truyền thụ!

Một lát sau, Lạc Huyền Thanh nói.

- Tất cả mọi người tìm bốn phía một chút đi, hắn là sẽ có phát hiện!

Thấy hắn giảng hòa, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm nói.

Đám người Bích Hồng Âm gật đầu, đứng dậy, dọc theo bức tường chậm rãi xoay chuyển.

Bức tường cung điện cũng không biết nham thạch gì dựng thành, giống như cửa chính, điêu khắc chữ viết. Đám người Bích Hồng Âm xem không hiểu, đồng loạt nhìn về phía Lạc Huyền Thanh.

- Những cái này không phải công pháp, chỉ là phù văn gia cố cung điện, tuy nơi này là không gian gấp, không có mưa gió xâm nhập, có thể duy trì vài vạn năm không hư, thứ này không thể bỏ qua công lao!

Lạc Huyền Thanh giải thích.

Cái không gian này, bởi vì chồng chất quá nhiều, linh khí lại dồi dào, không có phù văn gia cố, cung điện khẳng định đã sớm sập.

- Truyền thừa hắn cũng thuộc về phạm trù bảo vật, Vân Liên Hải, không biết ngươi có thể tìm ra hay không?

Thấy những vật này không dùng, tất cả mọi người có chút buồn bực, đồng loạt nhìn về phía Vân Liên Hải cách đó không xa. Đã có khả năng tìm tới nơi này, có lẽ cũng có thể tìm được cổ thánh lưu lại truyền thừa, đến cùng là cái gì.

- Ta thử một chút đi!

Nhẹ gật đầu, Vân Liên Hải sử dụng năng lực đặc thù, tiến hành tìm kiếm.

Loại năng lực này của hắn, chỉ là vận dụng lực lượng huyết mạch, không thuộc về kích hoạt huyết mạch, tối đa là có chút tổn thương, sẽ không đến mức một tháng không cách nào dùng lực lượng. Mắt dọc ở mi tâm đảo qua, đột nhiên ngừng lại:

- Nơi này hình như có gì đó quái lạ...

Nói xong chỉ một chỗ.

Mọi người vội vã đi tới trước mặt.

Chính là phía dưới pho tượng, mở ra đá vụn, tìm rất lâu, quả nhiên phát hiện dấu vết một không gian chồng chất.

- Quá tốt rồi...

Ánh mắt tất cả sáng lên, ngón tay của Lạc Huyền Thanh nổi lên, nhấn tới.

Ông!

Một đạo quang mang lóe lên, một nhóm chữ lập tức từ chỗ chồng chất phun ra ngoài, xao động ở trước mặt mọi người.

- Đại Bi Thiên Ma quyền!

Trương Huyền chấn động.

Vừa rồi chỉ là thuận miệng nói một chút, không có nghĩ đến cổ thánh này thật đúng là lưu lại truyền thừa.

- Truyền thuyết, võ kỹ cường hãn nhất của Khâu Ngô cổ thánh, theo thứ tự là chỉ, kiếm, quyền, chưởng, tên đều mang Đại Bi Thiên Ma. Chưởng là võ kỹ khoảng chừng Thánh Vực trung phẩm, quyền pháp thượng phẩm, kiếm là tuyệt phẩm... Bộ võ kỹ này, coi như tổ tiên, muốn tìm cũng không thể được, không nghĩ tới thế mà ở đây...

Lạc Huyền Thanh kích động đến con mắt sáng lên.

- Chỉ, kiếm, quyền, chưởng?

Trương Huyền sửng sốt một chút.

Hắn học qua Đại Bi Thiên Ma chưởng, quả thực là võ kỹ Thánh Vực trung phẩm, cùng cấp bậc có thể xưng vô địch, vốn cho rằng chỉ là một

chiêu, nghe đối phương nói, nguyên lai là một bộ!

Vội vàng nhìn về phía văn tự trên không, trong đầu thở nhẹ.

- Thiếu hụt!

Rầm!

Một quyển sách xuất hiện ở trong thức hải, ngón tay điểm qua, trên mặt lần nữa lộ ra vẻ táo bón.

- Thiếu hụt càng nhiều...

Xoa xoa mi tâm, tràn đầy bất đắc dĩ.

Đại Bi Thiên Ma chưởng thiếu hụt hai mươi bảy chỗ, liền để hắn khó chịu đến cực điểm, cái này càng nhiều, đạt đến ba mươi mốt chỗ... Công pháp không tệ, lực lượng cũng rất mạnh, nhưng không luyện được ah!

Từ khi bắt đầu tu luyện Thiên Đạo công pháp, quen thuộc bí tịch không có thiếu hụt, tựa như mắc phải bệnh thích sạch sẽ, có một chút bụi bặm cũng cảm thấy khó nuốt xuống, huống chi nhiều như vậy... trước đó bản thân học qua quyền pháp bí tịch tìm ra toàn bộ, tới chất thành một đống.

- Chính xác!

- Còn có hai mươi tám chỗ...

Lúc trước hắn nhìn qua bí tịch liên quan tới quyền pháp, dù số lượng rất nhiều, nhưng cấp bậc thực sự quá thấp, muốn dung hợp võ kỹ trên Thánh Vực, vẫn như cũ kém không ít. Mấy vạn quyển, cũng chỉ trừ đi ba chỗ thiếu hụt mà thôi.

- Được rồi, trước mặc kệ, chờ trở lại Thánh Tử điện, đi tìm quyền pháp bổ sung...

Lắc đầu không nghĩ nhiều nữa.

Dù sao Thánh Tử điện có rất nhiều bí tịch, chỉ cần đi khảo hạch, tất nhiên có thể có được không ít, bộ quyền pháp này, thiếu hụt nhiều hơn nữa, chỉ cần cố gắng tìm kiếm, khẳng định có thể bổ sung hoàn chỉnh. Mới vừa cảm khái xong, liền cảm giác mặt đất lay động, toàn bộ không gian trở nên vặn vẹo.

- Nguy rồi, cổ thánh ý niệm biến mất, Động Hư Hồ Lô cũng bị lấy đi, cái không gian này có chút không chịu nổi, bất cứ lúc nào cũng sẽ sụp đổ...

Lạc Huyền Thanh biến sắc.

Giống như sơn môn của Thánh Tử điện, cái không gian này, bởi vì chồng chất quá nhiều, quá mức phức tạp, không có hạch tâm chuyên môn duy trì vận chuyển, một khi xuất hiện biến cố sẽ dẫn đến sụp đổ. Giờ phút này lay động kịch liệt, hiển nhiên xuất hiện vấn đề.

- Sụp đổ?

Khuôn mặt mọi người tái đi.

Dù thực lực của bọn hắn rất mạnh, nhưng ở trong không gian, sẽ bị không gian ảnh hưởng, một khi nơi này sụp đổ, vô cùng có khả năng biến thành tro bụi, trực tiếp tử vong. Trừ khi đạt đến tình trạng có thể vượt qua mảnh không gian này!

Mà loại thực lực này, thấp nhất cũng phải Thánh Vực cửu trọng!

- Không sai, nhanh rời khỏi, nếu không đều phải chết ở chỗ này...

Lạc Huyền Thanh tràn đầy lo lắng.

- Thế nhưng bộ quyền pháp này, ta mới ghi nhớ không đủ hai hàng...

Vẻ mặt Bích Hồng Âm đỏ lên nói.

- Ta cũng nhớ hai hàng...

Viên Hiểu cũng nói.

Đây chính là võ kỹ của Khâu Ngô cổ thánh, cả một đời cũng chưa chắc có cơ hội học, thật vất vả tìm ra, hơn nữa thấy được, lại không có thời gian nhớ kỹ, từng cái tràn ngập không cam lòng.

- Bảo vệ tính mạng quan trọng, võ kỹ mạnh hơn, mất mạng học cũng vô dụng... Ta cũng mới ghi nhớ bốn hàng, dù tiếc đến đâu cũng vô dụng...

Lạc Huyền Thanh vẫy tay một cái:

- Đi mau!

Bộ võ kỹ này, là cổ thánh sáng chế, ẩn chứa hạch tâm tu luyện, trọn bộ có mấy trăm vạn chữ, dù thực lực của bọn hắn mạnh mẽ, trí nhớ kinh người, muốn ghi nhớ nhiều văn tự như vậy, cũng cần ít nhất nửa canh giờ...

Lúc này mới qua không đến một phút, có thể nhớ hai hàng, bốn hàng, đã coi như không tệ. Bất quá, không nhớ được cũng hết cách rồi, so sánh với nhau, công pháp lợi hại hơn nữa, cũng kém tính mạng của mình!

- Tốt!

Không gian lay động càng ngày càng lợi hại, đã có nhiều chỗ xuất hiện vết rách, đám người Bích Hồng Âm không nỡ, cũng biết không cách nào tiếp tục chờ đợi, vội vã đi theo Lạc Huyền Thanh, nhanh chóng bay ra phía ngoài.

Trương Huyền cũng theo sát.

Thời điểm tới, một bên tiến lên, một bên tìm đồ, dò xét bốn phía, tốc độ không nhanh, giờ phút này nguy cơ ở trước mắt, lại không đoái hoài tới suy nghĩ nhiều, dựa theo đừng cũ nhanh chóng tiến lên, không đến hai cái hô hấp, liền trở lại trên dòng sông linh khí.

Bắt chước làm theo, lần nữa dùng bọt khí không gian bọc mọi người, lực lượng toàn thân Lạc Huyền Thanh sôi trào, nhanh chóng khởi động. Hơn mười hô hấp sau, liền trở lại địa phương lúc trước.

Tạch tạch!

Tạch tạch!

Vừa tới nơi này, liền thấy dòng sông cách đó không xa cùng không gian xuất hiện vết rách to lớn, từng mảnh từng mảnh biến mất.

- Nguy hiểm thật...

Mọi người chảy đầy mồ hôi lạnh, may mắn chạy nhanh, hơi chậm một chút, giờ phút này chỉ sợ đã biến thành tro bụi.

- Nhanh rời khỏi đi...

Trong lòng cảm khái, Lạc Huyền Thanh lần nữa sử dụng phương pháp đặc thù, mở ra thông đạo rời đi, mọi người vội vàng nhảy lên, lao ra ngoài.

Hô hô hô hô!

Tiếng gió gào thét bên tai, một hồi xoay tròn kịch liệt, sau một khắc, lần nữa mở mắt, đã trở lại hang núi.

Ba!

Vừa mới đứng vững, liền nhìn thấy vòng xoáy to bằng hạt vừng trước mắt lấp lánh ra tia chớp, sau đó biến mất tại chỗ, muốn tìm cũng không tìm được. Cái di tích này... Hoàn toàn biến mất!

Ta dạy cho ngươi

dtv-ebook.com

- Đại Bi Thiên Ma quyền...

Nhìn lấy không gian biến mất, biết di tích này đã thành lịch sử, dù may mắn thoát hiểm, nhưng tất cả mọi người vẫn cảm thấy một hồi nhức nhối. Cách công pháp tuyệt thế chỉ kém một bước... Kết quả, lại bỏ qua như thế.

- Mặc dù chỉ ghi nhớ vài câu, nhưng dù sao cũng là pháp quyết Khâu Ngô cổ thánh lưu lại, cố gắng nghiên cứu, đối với lực chiến đấu tăng thêm, khẳng định cũng sẽ có rất nhiều chỗ tốt...

Viên Hiểu nhìn quanh một vòng:

- Như vậy đi, chúng ta đều nói nội dung mỗi người nhớ kỹ một lần, mọi người nghiên cứu, cũng coi như không có đi một chuyến uổng công!

- Tốt!

Đám người Bích Hồng Âm gật đầu.

Loại pháp quyết cấp bậc này, rất khó lý giải, mỗi một câu, đều thâm ý sâu sắc, dù bọn họ chỉ nhớ mấy hàng, nhưng cẩn thận lĩnh ngộ, hẳn là cũng sẽ có tác dụng...

- Lạc Huyền Thanh, trí nhớ của ngươi tốt nhất ở trong chúng ta, nhớ bốn hàng, không ngại nói ra đi...

- Ừm!

Lạc Huyền Thanh nhẹ gật đầu:

- Ta nhớ bốn hàng là...

Vị thiên tài Lạc gia này, trí nhớ thật không tệ, ngắn ngủi một hai phút, thế mà nhớ chừng hơn một trăm chữ, có thể nói đã gặp qua là không quên được. Nghe thấy cùng chữ bọn hắn nhớ không sai, đám người Viên Hiểu thở phào nhẹ nhõm.

- Ta hình như nhớ năm hàng...

Đang muốn nghiên cứu ý tứ mấy câu nói đó, Vân Liên Hải ở một bên nói.

- Năm hàng?

Con mắt mọi người đều sáng lên, đồng loạt nhìn qua.

- Ân!

Vân Liên Hải vội vàng nói ra hàng thứ năm. Hắn là Tầm Bảo sư, am hiểu nhất là ghi nhớ, tìm kiếm dấu vết để lại, tuy trí nhớ của Lạc Huyền Thanh mạnh, nhưng so với hắn còn kém một chút.

- Xem như năm câu, đối với chúng ta cũng có dẫn dắt rất lớn...

Nghiên cứu một lần, Lạc Huyền Thanh cảm khái lên tiếng, đột nhiên nhớ tới cái gì, nhìn về phía Trương Huyền ở cách đó không xa một mực không lên tiếng:

- Trương sư, ngươi nhớ bao nhiêu?

- Ta?

Vừa rồi một mực thất thần, cảm thấy cái di tích này sụp đổ có chút đáng tiếc, nếu như hòa vào không gian gấp của mình, nhất định có thể để không gian tăng lớn, nghe được hắn hỏi, sửng sốt một chút, lúc này mới hồi phục tinh thần lại:

- A, ta nhớ kỹ toàn bộ!

- Toàn bộ... Nhớ kỹ?

Mọi người ngẩn ngơ.

Bọn họ đều là cường giả Thánh Vực thất trọng, nửa bước bát trọng, tu vi mạnh mẽ, suy nghĩ như thiểm điện... một đám người như vậy, nhiều nhất cũng chỉ nhớ năm câu... Ngươi nhớ toàn bộ?

- Đúng vậy!

Trương Huyền gật đầu.

- Cái kia... Có thể phiền phức nói một lần không?

Lạc Huyền Thanh vội vàng nhìn qua.

- Có thể, như vậy đi, ta viết cho các ngươi xem, như vậy tốt hơn đọc thuộc lòng...

Nhẹ gật đầu, ngón tay vung lên, một đạo chân khí từ ngón tay bắn ra, lơ lửng ở giữa không trung, trước mặt mọi người xuất hiện một màn ánh sáng lớn, sau một khắc, hiện ra một bộ pháp quyết. Chính là Đại Bi Thiên Ma quyền vừa rồi nhìn thấy ở trong không gian!

Hắn dùng thư viện phục chế, ngay cả nửa cái hô hấp cũng không cần, lúc này nguyên dạng dời ra ngoài mà thôi, cực kỳ đơn giản.

- Cái này...

Nhìn thấy công pháp lít nha lít nhít trước mắt, một chữ cũng không ít, tất cả đều nuốt nước bọt, giống như nhìn quái vật. Mấy tức nhớ nhiều chữ như vậy... Thậm chí mỗi một chữ cũng không sai chút nào... Đến cùng làm sao làm được?

- Không đúng, Trương sư, nơi này có mấy chữ không giống ta nhớ lắm...

Đột nhiên, Vân Liên Hải mở lời.

Mọi người đồng loạt nhìn, chỉ thấy hắn chỉ ở trên câu thứ ba, nhìn một chút, quả nhiên có ba chữ khác biệt trước đó mọi người thương thảo.

Mặc dù chữ không nhiều, nhưng thay đổi như vậy, phương pháp tu luyện cùng áo nghĩa của công pháp sẽ hoàn toàn khác biệt. Chẳng lẽ... mặc dù tốc độ đọc thuộc lòng của người này rất nhanh, trên thực tế lại sai lầm?

Thật như vậy mà nói, liền xong. Công pháp không nhớ không sao, kiêng kỵ nhất là nhớ sai, bởi vì một khi phạm sai lầm, rất có thể ở trong quá trình tu luyện, đi đến lối rẽ, cuối cùng một đi không trở lại.

- A, vừa rồi ghi xong, cảm thấy còn có chút thời gian, liền nghiên cứu một lần, phát hiện bộ công pháp này có chút vấn đề, thuận tiện sửa đổi, chỉ là kiến thức có hạn, sửa không nhiều, cực kỳ xấu hổ...

Trương Huyền than thở một tiếng, vẻ mặt đỏ bừng.

Nếu có thể có càng nhiều võ kỹ quyền pháp trên Thánh Vực quan sát, hoàn toàn có thể sửa càng nhiều, sưu tập không đủ, ba mươi mốt chỗ thiếu hụt, chỉ sửa lại ba chỗ, không đến một phần mười, thực sự ít đến thương cảm.

- Sửa, sửa chữa?

Mọi người suýt chút nữa hộc máu.

Chúng ta chỉ nhớ hai ba hàng, bốn năm hàng... Ngươi không chỉ nhớ toàn bộ, còn cảm thấy có thời gian, sửa lại công pháp... vẻ mặt mọi người đỏ lên, cảm thấy buồn bực sắp nổ.

Bày trận nhanh, nhịn; giải độc nhanh, nhịn; giúp người đột phá nhanh; cũng nhịn... Đọc sách nhanh như vậy, còn sửa chữa công pháp... Có chút trang bức quá đáng!

- Nếu không chư vị trước không vội ghi, ta trở lại Thánh Tử điện, cứu một chút quyền pháp, sửa càng hoàn mỹ hơn một chút, lại tiến hành tu luyện...

Trương Huyền nói.

Hai mươi tám chỗ thiếu hụt, quả thực khó mà nuốt xuống, còn không bằng đổi xong, lại cho mọi người, đến lúc đó không cần lại phiền phức.

- Được rồi, chúng ta muốn ghi nguyên thủy nhất...

Viên Hiểu nhịn không được nói.

- Ta cũng vậy, làm phiền Trương sư viết công pháp trước khi sửa chữa!

Loại pháp quyết cường giả này lưu lại, coi như lão tổ của bọn họ còn sống, cũng không dám tùy tiện đi sửa, coi như thiên phú của đối phương cực cao, thủ đoạn nhiều, nhưng đổi xong, bọn họ cũng không dám tu luyện ah!

- Tốt!

Biết mọi người lo lắng thứ gì, Trương Huyền không kiên trì, bàn tay vạch một cái, địa phương vừa rồi sửa đổi khôi phục lại. Thấy hắn sửa chữa xong, mọi người vội vàng lấy ra bút mực, nhanh chóng sao chép. Ngộ nhỡ nhớ lầm liền phiền toái, ghi chép cho an toàn. Sau nửa canh giờ, toàn bộ chép xong.

- Trương sư, vừa rồi cổ thánh nói... Nhận biết ngươi, trước đó các ngươi gặp qua?

Lạc Huyền Thanh kỳ quái nhìn qua.

- Là dưới tình huống một cơ duyên khảo hạch, được phương pháp tu luyện Đại Bi Thiên Ma chưởng...

Trương Huyền thuận miệng, nhưng không nói ra Khâu Ngô cung.

- Ah!

Mọi người giật mình.

- Cái kia... Cổ thánh nói chỉ điểm, sửa chữa công pháp, có ý tứ gì?

Viên Hiểu nói.

- Ta làm sao có thể chỉ điểm cổ thánh... là trước đó từng nhìn qua một quyển sách, bên trong ghi chép thiếu hụt của bộ chưởng pháp này, cho nên thời điểm nhìn thấy ý niệm của cổ thánh, thuận miệng nói ra, kết quả bị hiểu lầm...

Trương Huyền nói.

Chỉ điểm cổ thánh, thực sự quá kinh thế hãi tục, hắn cũng không muốn bốc lên nguy hiểm. Khoe khoang, không phù hợp tính cách của hắn. Còn đối phương có tin hay không, vậy liền không quản được nhiều như vậy.

- Cái này...

Mặc dù cảm thấy hắn nghĩ một đằng nói một nẻo, nhưng nói như vậy, còn có thể tiếp nhận, mọi người không hỏi thêm nữa.

- Trở về đi!

Lần này đi ra, dù Lạc Huyền Thanh không được Động Hư Hồ Lô, nhưng thực lực lại có đột phá, những người khác cũng nhận được Đại Bi Thiên Ma quyền, tất cả đều thấy chuyến đi này không tệ.

Mới vừa ra sơn động, thì thấy Thanh Long thú tiến lên đón.

Hỏi thăm một câu, mới biết đám người Trương Thuần sớm ở một canh giờ trước tỉnh táo lại, trực tiếp rời đi. Lạc Huyền Thanh tràn đầy thất vọng.

Vừa mới tấn cấp, vốn muốn tìm tên kia đánh một hồi, ai biết tiểu tử này quá thông minh, trực tiếp chạy trốn.

Thanh Long thú không thuộc về Thánh thú phi hành, dù cấp bậc rất cao, tốc độ trong cự ly ngắn cũng nhanh, nhưng sức chịu đựng kém xa Thất

Thải Thiên Hạc, bởi vậy Trương Huyền thu nó vào không gian gấp, cùng đám người đi ra sơn cốc, ngồi ở trên lưng hạc.

- Đây là trận kỳ của ngươi!

Đi tới trước mặt Bích Hồng Âm, trả đồ vật cho nàng.

Những trận kỳ này, đối phương chỉ cho hắn mượn sử dụng, mà không phải đưa tặng, hiện tại dùng xong, tự nhiên phải trả cho nguyên chủ. Nếu không, chẳng phải thành thổ phỉ sao?

- Ta lý giải trận pháp chỉ bình thường... Thứ này liền để cho ngươi!

Bích Hồng Âm khoát tay áo.

Trong mắt ngoại nhân, nàng không chỉ chức nghiệp Ma Âm mạnh mẽ, trận pháp cũng vô cùng tinh thông, là thiên tài thực sự, nhưng so sánh với gia hỏa này, kém quá nhiều. Căn bản không dám nói mình biết trận pháp, nếu không tâm tình sẽ bị tiêu cực rất lớn.

- Vô công bất thụ lộc, làm như vậy không được...

Trương Huyền liên tục xua tay.

Đây đều là trận kỳ cấp tám, coi như dùng đến trận pháp cấp tám đỉnh phong, cũng hoàn toàn đủ, chế tạo ra một cây cũng cần tiêu tốn không ít đánh đổi, huống chi nhiều như vậy.

Hắn cũng không muốn vô duyên vô cớ nợ ân tình của người. Huống chi đối phương là nữ tử, còn ở trước mặt anh vợ... Nhất định phải có chỗ kiêng kị.

- Nếu như cảm thấy quý giá, đợi thời điểm ta xung kích Thánh Vực bát trọng, chỉ điểm giúp ta, tính như vậy đi, là ta chiếm tiện nghi...

Bích Hồng Âm nói.

Tiện tay đưa tặng vật trân quý như vậy, tự nhiên không phải nhiều tiền, mà là muốn lôi kéo quan hệ, đến lúc đó, xung kích Thánh Vực bát trọng sẽ đơn giản hơn không ít, miễn đi không ít phiền phức.

- Cái này...

Trương Huyền nhíu mày.

Giúp đối phương đột phá, có kinh nghiệm của Lạc Huyền Thanh, không tính quá khó, mấu chốt là... Phải bao lâu? Vượt qua tháng tư sang năm, chỉ sợ không có thời gian. Nghĩ đến nơi này, nhịn không được nói:

- Ngươi đại khái cần bao lâu?

- Bao lâu?

Vẻ mặt Bích Hồng Âm tự tin:

- Ta hiện tại là Thánh Vực thất trọng hậu kỳ đỉnh phong, tùy thời có thể đột phá, chỉ cần tích lũy, trong ba năm khẳng định có thể thành công, đạt tới đỉnh phong từ từ củng cố, nhanh thì mười năm, chậm thì hai mươi năm, tất nhiên có khả năng tích lũy đến đỉnh phong nhất, đạt tới tình trạng có thể xung kích!

- Ba năm... Mười năm? Nói cách khác, nhanh nhất cũng mười ba năm mới có thể xung kích Thánh Vực bát trọng?

Trương Huyền nhìn qua.

- Đúng!

Bích Hồng Âm gật đầu:

- Loại tốc độ này của ta, xem như tương đối nhanh, đạt tới Xuất Khiếu cảnh trở lên, tu luyện càng ngày càng khó, mỗi một lần tiến bộ, đều cần tiêu tốn công phu cùng đánh đổi cực lớn!

Trương Huyền gật đầu.

Hắn cũng cảm thấy, từ khi tu luyện tới Xuất Khiếu cảnh, Linh Thạch linh khí hao tổn càng lớn, thời gian cũng từ một canh giờ, biến thành hai cái, khó khăn lớn để người tê cả da đầu... Nếu không mỗi lần tiến bộ, cũng không trở thành rầu rĩ như vậy.

- Ý tứ của Trương sư, là ta tu luyện quá nhanh, hay quá chậm?

Thấy biểu lộ của thanh niên không dễ nhìn, Bích Hồng Âm hỏi.

- Cái này...

Trương Huyền chần chờ một chút:

- Mười ba năm quá lâu, ta sợ đợi không được thời gian dài như vậy... Như vậy đi, hiện tại ngươi đột phá đến Thánh Vực thất trọng đỉnh phong, sau đó củng cố một chút, đến Thánh Tử điện ta lại giúp ngươi xung kích bát trọng!

- Hiện tại đột phá?

Da mặt của Bích Hồng Âm co lại, nói:

- Trương sư nói giỡn, nếu có thể đột phá, khẳng định sớm đã đột phá, không đến mức một mực khốn tại nguyên chỗ...

- Không nói đùa, đột phá Thánh Vực thất trọng đỉnh phong mà thôi, không phải đại sự gì.

Trương Huyền cười cười:

- Như vậy đi... Ta dạy cho ngươi, hai mươi phút, được rồi, trong vòng năm phút, tranh thủ đột phá đi!

Ta dẫn ngươi đi

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

- Năm phút đồng hồ?

Mí mắt nhảy lên, Bích Hồng Âm cắn răng:

- Ta nên làm như thế nào?

Người khác nói với nàng như vậy, khẳng định đã sớm đánh từ trên lưng hạc rơi xuống, nhưng người trước mắt lại không giống.

Thông qua chỉ điểm, có thể để cho Lạc Huyền Thanh trong thời gian ngắn đột phá, đã nói rõ năng lực, Thánh vực thất trọng đỉnh phong, đột phá lên, dù không dễ dàng, nhưng so sánh với bát trọng, đã đơn giản đến không coi vào đâu.

- Cho ta xem công pháp ngươi tu luyện một chút, ta muốn biết pháp quyết ngươi tu luyện, mới có thể từ đó tìm ra thời cơ đột phá!

Trương Huyền nói.

- Tốt!

Cổ tay khẽ đảo, Bích Hồng Âm đưa tới một quyển sách.

Trương Huyền tiện tay mở ra.

- Thất Huyền Luyện Âm công!

Bích Hồng Âm tu luyện là công pháp đứng đầu nhất của Ma Âm sư, lấy thân làm cầm, lấy khí làm dây đàn, nhất niệm sinh mà tiếng đàn, một xướng một ngâm đều mang lực lượng đặc thù, để cho người ta chìm đắm trong đó.

Xem xong công pháp, Trương Huyền lấy ra thư tịch khi đối phương thi triển võ kỹ hình thành, so sánh nghiên cứu, thời gian không dài, đã tìm được phương pháp giải quyết.

- Thất Huyền Luyện Âm công, lấy chân khí ngưng tụ thất huyền, Nhập Hư cảnh, cũng là hình thành lĩnh vực thất huyền, tiến vào bên trong, giống như rơi vào thế giới Ma Âm, có thể tuỳ tiện để cho người ta sinh ra tâm ma, nguyên thần bị xâm nhập... Bộ pháp quyết này, muốn đột phá, quả thực không dễ dàng, có điều, tích lũy của ngươi đã đầy đủ, kém chỉ có một điểm...

Trương Huyền nhíu mày.

- Không biết là điểm nào?

Bích Hồng Âm vội vàng nhìn qua.

- Thất Huyền lĩnh vực còn chưa đủ sắc bén, nếu có người có thể lấy Ma Âm đồng dạng tiến hành áp chế ngươi, tiến công địa phương yếu kém trong cầm âm của ngươi, hẳn là có thể kích phát tiềm lực, thuận lợi đột phá!

Nhẹ gật đầu, Trương Huyền nói.

Dù công pháp của đối phương thiếu hụt không nhỏ, nhưng đã tu luyện tới loại cảnh giới này, không cách nào sửa lại, muốn đột phá ràng buộc, chỉ có một phương pháp, chính là lấy âm phá âm! Dùng cầm âm đánh vỡ địa phương yếu kém trong cơ thể nàng, phá rồi lại lập, một lần thành công.

- Áp chế ta?

Sửng sốt một chút, Bích Hồng Âm cười khổ:

- Ma Âm áp chế, lấy âm phá âm, cần nắm giữ cầm âm đến cực hạn, đoán chừng cũng chỉ có lão sư ta mới có thể làm được, đáng tiếc nàng không ở đây, nói đến đơn giản, nhưng muốn hoàn thành, rất khó...

- Ta vừa vặn cũng có chút nghiên cứu Ma Âm, có thể thử một chút!

Trương Huyền cười cười.

- Ngươi hiểu Ma Âm?

Bích Hồng Âm khó tin.

- Học qua một chút... Đúng rồi, ngươi có thư tịch về Ma Âm không, lấy ra cho ta xem một chút, số lượng càng nhiều càng tốt, ta nghiên cứu một chút, nhìn xem có thể từ đó tìm được phương pháp giúp ngươi đột phá hay không!

Trương Huyền nói.

- Tốt!

Cổ tay khẽ đảo, trên lưng hạc lập tức nhiều ra một đống lớn thư tịch, nữ hài nhìn qua:

- Đây đều là ta ghi chép, tổng cộng có hơn hai ngàn bản, đều là về Ma Âm!

Trương Huyền gật gật đầu, con mắt quét tới, thu nội dung thư tịch vào trong óc.

Tiện tay cầm lấy một quyển giả vờ giả vịt, tinh thần thì đắm chìm trong thức hải, nghiên cứu những sách vở này. Tuy hắn có huy chương Ma Âm sư thất tinh, trên thực tế lại chỉ nhìn qua công pháp lục tinh, lĩnh ngộ Ma Âm miễn cưỡng đạt tới thất tinh sơ kỳ, loại năng lực này, còn chưa đủ để giúp giải quyết vấn đề trên người đối phương.

- Chính xác!

Một quyển sách rơi ra, đối phương sưu tập đủ nhiều thư tịch, thuận lợi tạo thành Thiên Đạo công pháp, ngón tay điểm lên, nội dung trong sách dung hội quán thông, trở thành kiến thức của mình, lúc này mới lần nữa mở mắt ra:

- Ta đã tìm được phương pháp giúp ngươi giải quyết vấn đề!

- Nhanh như vậy?

Cúi đầu nhìn quyển Nhạc Phổ đại cương trong tay hắn, vẻ mặt của Bích Hồng Âm khó tin.

Quyển sách này, là lúc nàng mới vừa trở thành Ma Âm sư thất tinh xem qua, giới thiệu một chút nhạc phổ thất tinh bình thường, cùng kỹ xảo diễn tấu, mức độ đại khái tương đương ba trăm bài hát thiếu nhi... Có thể giúp người tấn cấp?

- Ừm, khoanh chân ngồi xuống, lấy đán của ngươi ra!

Cũng không giải thích, Trương Huyền nói.

Bích Hồng Âm nghi ngờ, lấy đàn ra, ngón tay nhẹ nhàng vạch một cái.

Leng keng!

Tiếng đàn lập tức vang lên.

Thấy đối phương thi triển cầm âm, khí chất lập tức thay đổi, thời gian nháy mắt, để cho người ta sinh ra cảm giác như đối mặt sóng lớn ngập trời, bất cứ lúc nào cũng sẽ bị dìm ngập.

Cổ tay khẽ đảo, Trương Huyền lấy ra đàn ngọc của mình.

Cái đàn này là lúc trước Tưởng viện trưởng dùng Ngô Đồng thụ trong viện làm giúp, cho dù thực lực bây giờ không tính tụt hậu, có thể phát huy tác dụng.

Thanh âm vang lên, tiếng đàn của hắn không có lực công kích quá lớn, lại mang theo một hương vị du dương, tựa như vang lên ở trong óc, để cho người ta kìm lòng không được say mê.

Vừa rồi ngưng tụ Thiên Đạo Ma Âm thất tinh, có điều còn chưa kịp tu luyện, hiện tại thi triển tiếng đàn, mặc dù chỉ có uy lực thất tinh sơ kỳ, nhưng mỗi một thanh âm, đều đánh vào điểm thiếu hụt của đối phương, uy lực to lớn, không kém tiếng đàn thất tinh đỉnh phong cũng chút nào.

Đông đông đông đông!

Liên tục mấy lần, vẻ mặt của Bích Hồng Âm trở nên đỏ thẫm, suýt chút nữa hộc máu.

- Thật mạnh...

Vốn còn có chút lo nghĩ, giờ khắc này đã rõ ràng, đối phương lý giải Ma Âm, thế mà cao thâm hơn nàng nhiều lắm!

Đáng sợ!

Trận pháp, y thuật, thuần thú... Không gì không giỏi, không có chỗ nào không hiểu, ngay cả Ma Âm cũng lợi hại như vậy, người này đến cùng học thế nào?

Bên này, Trương Huyền giúp Bích Hồng Âm phá rồi lại lập, xung kích Nhập Hư cảnh đỉnh phong, bên kia trên mặt đám người Viên Hiểu tràn đầy hâm mộ. Bất quá thời gian hâm mộ không dài, liền nghe thanh âm của Vân Liên Hải vang lên:

- Hình như tiên hạc... đang rơi xuống!

Đám người Lạc Huyền Thanh cúi đầu nhìn, lúc này mới phát hiện, Thất Thải Thiên Hạc mới vừa rồi còn phi hành vững vàng, giờ phút này quả nhiên lảo đảo rơi xuống dưới.

- Là rơi xuống, chẳng qua tốc độ không nhanh, không có việc gì!

Lạc Huyền Thanh gật đầu, lời còn chưa dứt, liền thấy tiên hạc đột nhiên duỗi thẳng cổ, con mắt trừng sắp lồi ra, cổ nghiêng một cái, đầu lưỡi ngậm ở bên khóe miệng.

Hôn mê bất tỉnh.

- Cái này...

Khóe miệng đám người Lạc Huyền Thanh co giật.

Bọn họ đều là cường giả Thánh Vực, tọa kỵ rơi xuống, cũng có thể phi hành, sẽ không thụ thương, nhưng hai người các ngươi không thể động tác nhỏ một chút sao?

Nhìn xem, hạc cũng không chịu nổi!

Nếu nó thật xảy ra vấn đề, còn làm sao về Thánh tử điện? Vội vàng ra tay, nâng tiên hạc cùng đám người lên, chậm rãi rơi trên mặt đất.

Bên kia Trương Huyền cùng Bích Hồng Âm như còn không biết tiên hạc đã rơi xuống, vẫn mặt đối mặt đánh đàn.

Tiên hạc nằm dưới đất, nghe được tiếng đàn, trong hôn mê lần nữa co quắp mấy lần, trong miệng không ngừng phun ra bọt mép, tựa như bị lấy roi đánh thi thể.

Ầm ầm!

Đang lo lắng có nên khuyên can hay không, để bọn hắn không nên tiếp tục, chừa cho tiên hạc chút đường sống, liền nghe Bích Hồng Âm hét dài một tiếng, khí tức trên người đâm thủng bầu trời, tu vi giam cầm ở Nhập Hư cảnh hậu kỳ, trong nháy mắt đánh vỡ!

- Nhập Hư cảnh đỉnh phong? Thật đúng là đột phá... Vừa vặn năm phút đồng hồ!

Mọi người nhìn nhau, con mắt của Viên Hiểu cùng Vân Liên Hải trợn tròn. Từ lúc Trương sư nói năm phút giúp đối phương đột phá, sau đó đọc sách, đánh đàn, nói phức tạp, trên thực tế... không nhiều không ít, vừa vặn năm phút! Cái này... Tính toán quá chính xác a!

- Được rồi!

Gảy ra tiếng đàn cuối cùng, Trương Huyền thu đàn ngọc vào trữ vật giới chỉ, thở ra một hơi đứng dậy. Lúc này mới từ trong ý cảnh đặc thù, khôi phục lại, sửng sốt một chút, nhịn không được cau mày:

- Ừm? Sao chúng ta lại ở trên mặt đất?

Vừa rồi đánh đàn đi vào cảnh giới vong ngã, không có phát giác, không phải ở trên lưng hạc sao? Làm sao rơi xuống đất?

- Ngươi xem tiên hạc một chút liền biết!

Thấy vẻ mặt hắn mê man, Lạc Huyền Thanh im lặng chỉ.

Trương Huyền vội vàng quay đầu, sau đó nhìn thấy tiên hạc duỗi ra đầu lưỡi, hai chân xuội lơ, thỉnh thoảng run rẩy một hai cái, vậy mà có chút giống nhạc khúc hắn vừa tấu, cho dù choáng, cũng duy trì tiết tấu.

- Quả nhiên rất hiểu âm nhạc!

Trương Huyền khen ngợi:

- Người hiểu ta, chỉ có tiên hạc!

- ...

Mọi người.

- Trương sư, tu vi của ta cũng đến bình cảnh, ngươi xem có thể chỉ điểm cho ta một chút hay không?

- Ta cũng kém một chút...

...

Bích Hồng Âm đột phá, để Viên Hiểu, Vân Liên Hải đỏ mắt, nhao nhao đi tới.

Lúc đầu Trương Huyền không muốn giúp, nhưng khi thấy hai gia hỏa này đưa tới đồ tốt, tất cả đều không kém trận kỳ bát tinh, rầu rĩ hồi lâu, liền vui vẻ đồng ý.

Tu vi Vân Liên Hải thấp nhất, hơn nữa sức chiến đấu không mạnh, đột phá tương đối dễ dàng, Viên Hiểu phòng ngự vô địch, muốn đột phá phiền toái không ít.

Bất quá cũng khó không được hắn, triệu hoán Địa Ngục Thanh Long thú ra, mạnh mẽ đánh một trận, thời gian không dài, liền thuận lợi đột phá.

Tại nguyên chỗ nghỉ dưỡng sức một ngày, củng cố tu vi, lúc này mới tiếp tục hành trình.

Lúc này Thất Thải Thiên Hạc rốt cục khôi phục lại, mặc dù đang phi hành trên không trung, nhưng thỉnh thoảng vẫn dừng lại một lần, giống như phanh xe, sau đó lại bay mấy trăm mét, nhưng dù sao đã có khả năng phi hành bình thường a.

Dù vậy, tốc độ cũng chậm hơn trước không ít, trước đó chỉ có năm ngày lộ trình, bây giờ bay mười ngày, mới lần nữa nhìn thấy Thánh Tử điện xuất hiện ở trước mắt.

Tuy lần này chậm trễ thời gian nhiều, vừa đi vừa về hơn nửa tháng, nhưng thực lực mọi người bạo tăng, nhất là Lạc Huyền Thanh, nửa bước Động Hư cảnh, bất cứ lúc nào cũng sẽ đột phá, ở trong Thánh Tử điện viện cũng được cho đỉnh phong.

- Trương sư, có hứng thú theo ta đi tìm Trương Thuần hay không?

Rơi vào một tiểu viện rộng lớn, nhảy xuống lưng tiên hạc, con mắt của Lạc Huyền Thanh sáng lên.

- Tìm Trương Thuần?

- Không sai, ta muốn đánh hắn một trận cho hả giận, không đánh, thực lực bạo tăng, chẳng phải giống như áo gấm đi đêm sao?

Lạc Huyền Thanh liếm môi một cái nói.

- Cái này...

Trương Huyền chần chờ một chút:

- Ta còn có ý định đi khảo hạch chức nghiệp phụ tu, xung kích Danh Sư bát tinh...

Cầm Điện Chủ lệnh đã rất lâu, cũng nên nhanh chóng khảo hạch Danh Sư bát tinh a. Thời gian không đợi người, chậm trễ nữa, sợ rằng Lạc Nhược Hi thật sẽ bị người khác cướp đi.

- Khảo hạch phụ tu?

Lạc Huyền Thanh nhìn qua:

- Ngươi muốn khảo hạch chức nghiệp gì?

- Khải Linh sư, Luyện Đan sư, Y sư, Thư Họa sư, Thuần Thú sư, Thiên Công sư, Kinh Hồng sư, Giám Bảo sư... Bất kỳ chức nghiệp nào cũng được!

Chần chờ một chút, Trương Huyền nói.

Danh Sư bát tinh, cần tám loại phụ tu đều đạt tới bát tinh, hiện tại hắn chỉ có Trận Pháp sư đạt tới, còn cần tiếp tục cố gắng.

- Những nghề nghiệp này, ta đều làm hỏng... xông qua, rất quen thuộc bọn hắn, chờ đánh Trương Thuần xong, ta dẫn ngươi đi...

Bàn tay vẫy một cái, Lạc Huyền Thanh rất khí phách.

Thiên Cơ đường

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Vậy làm phiền Lạc huynh!

Vừa vặn không quen Thánh Tử điện, đi đâu cũng không tìm được địa phương, nghe Lạc Huyền Thanh lời thề son sắt, ánh mắt của Trương Huyền lập tức sáng lên.

Có người dẫn đầu, có thể tiết kiệm không ít phiền phức, lại nói, đi đánh Trương Thuần, hắn cũng rất vui vẻ, huống chi người này còn nợ mình linh thạch, đã qua lâu như vậy, cũng nên đi đòi nợ.

- Khách khí với ta cái gì...

Lạc Huyền Thanh cười ha ha một tiếng, đi thẳng về phía trước.

Gia hỏa trước mắt này, mặc dù tu vi không cao, nhưng bất kể bố trí trận pháp, hay chỉ điểm người khác đột phá, đều có năng lực vượt qua thường nhân, tới quan hệ thân thiết, đối với hắn mà nói cũng có lợi ích rất lớn. Loại cơ hội này, đương nhiên sẽ không buông tha.

Một bên tiến lên, một bên dùng ngọc phù truyền âm, một lát sau, Lạc Huyền Thanh mỉm cười, xoay đầu lại nói:

- Người này không ở trong viện, mà ở Thiên Cơ đường, chúng ta đến đó chặn hắn!

- Thiên Cơ đường?

Trương Huyền cau mày.

- Ừm, Thiên Cơ đường giống như Trận Pháp sư công hội trước đó chúng ta đi khảo hạch, thuộc về phân bộ một loại chức nghiệp đặc thù ở Thánh Tử điện.

Lạc Huyền Thanh nói.

- Ngươi nói chính là... Thiên Cơ sư?

Mắt Trương Huyền sáng rực lên.

Trước đó hắn nghe qua nghề nghiệp này, thuộc về chức nghiệp thượng cửu lưu, vô cùng thần bí, có khả năng sử dụng kỹ xảo đặc thù, trước thời hạn dự đoán chuyện sắp phát sinh trong thời gian ngắn, thôi diễn họa phúc, dự báo cát hung.

Thánh Nhân gia tộc, bình thường đều sẽ nuôi mấy vị, tiến hành đại điển, dự phán đủ loại quyết định. Cùng nhau đi tới, chỉ nghe tin đồn, chưa bao giờ thấy qua, không nghĩ tới Thánh Tử điện lại có.

- Người này mới vừa bị thú sủng của ngươi đánh một trận, đoán chừng cảm thấy xuất sư bất lợi, muốn đi qua xem bói một lần, cũng có thể là muốn tìm người suy tính ra lai lịch của ngươi!

Lạc Huyền Thanh cười nói.

Có thể nhanh như vậy liền biết Trương Thuần ở Thiên Cơ đường, nói rõ Thánh Tử điện có không ít ánh mắt, biết mục đích của đối phương, không tính quá khó.

- Suy tính lai lịch? Tìm người hỏi thăm một chút không phải tốt sao?

Trương Huyền lắc đầu.

Lai lịch của hắn còn cần suy tính ư? Tìm người hỏi thăm một chút, hắn là càng thêm đơn giản, càng thêm chuẩn xác!

- Người Trương gia từ trước tới nay lải nhải, sùng bái nhất chính là Thiên Cơ xem bói, không nói cái khác, gia chủ đương thời Hưng Mộng Kiếm Thánh, những năm này mời khắp tất cả Thiên Cơ sư cửu tinh của đại lục!

Lạc Huyền Thanh cười nhạo.

- Mời Thiên Cơ sư làm gì?

Trương Huyền tò mò.

Trương gia thân là đại lục đệ nhất gia tộc, quyền thế to lớn, thiên tài vô số, còn có cái gì không hài lòng, cần Thiên Cơ sư thôi diễn?

- Ai biết được! Dù sao người Trương gia bệnh thần kinh, gặp nhất định phải cẩn thận...

Lạc Huyền Thanh khoát tay áo.

Thiên Cơ đường giống như điểm khảo hạch của những nghề nghiệp khác, tọa lạc ở Trí điện, tốc độ của hai người rất nhanh, thời gian không dài liền đến trước mặt.

Dù nơi này cũng ở trong phạm vi Trí điện, nhưng so với điểm khảo hạch của những nghề nghiệp khác, hoàn toàn khác biệt, thoạt nhìn cũng cũ kỹ, để lộ ra khí tức viễn cổ.

Toàn bộ kiến trúc, hình như mai rùa móc ngược, mặt ngoài mang theo đủ loại vết rách kỳ quái, như ẩn chứa ý niệm thiên đạo, lại như một loại trận pháp đặc biệt, đang dòm ngó bí ẩn giữa thiên địa. chỗ khảo hạch khác cửa chính đều rộng mở, mà nơi này lại đóng chặt.

- Đây là Thiên Cơ đường?

- Ừm, chức nghiệp Thiên Cơ, ta cũng học qua, nghiên cứu vài ngày, ngay cả nhập môn cũng làm không được, sau đó liền từ bỏ! Cái nghề nghiệp này, nói gạt người, một số thời khắc rất chuẩn, nhưng nói thật... Chỉ bằng vào mấy cái mai rùa, tiền đồng, liền suy tính họa phúc, thực sự để cho người ta khó mà tiếp nhận, cụ thể như thế nào, ta cũng không rõ lắm!

Lạc Huyền Thanh lắc đầu.

- Tồn tại liền có đạo lý! Cái nghề nghiệp này có khả năng truyền thừa vài vạn năm mà không bị lịch sử chôn vùi, nói rõ quả thực có giá trị tồn tại.

Trương Huyền cảm khái nói.

Lịch sử đều là đi về phía trước, có khả năng truyền thừa lâu như vậy, được vô số Danh Sư vây đỡ, tuyệt không phải đơn giản như mặt ngoài nhìn thấy.

- Ngươi nói chuyện sao giống muội muội của ta như vậy, lần trước trò chuyện Thiên Cơ sư, nàng cũng nói như vậy...

Con mắt liếc tới, Lạc Huyền Thanh lắc đầu.

Muội muội của hắn đã từng nói qua lời giống như vậy.

- Có thể cùng tiểu công chúa ý nghĩ đồng dạng, là vinh hạnh của ta...

Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng.

- Không cần vuốt mông ngựa!

Lạc Huyền Thanh cảnh giác:

- Ta khuyên ngươi không nên đánh chủ ý muội muội ta, đầu tiên loại thực lực như ngươi nàng căn bản chướng mắt, tiếp theo, ý niệm của Trương gia cùng Lạc gia, không phải một ngoại nhân như ngươi có thể chống lại! Tốt nhất bỏ đi tâm tư này đi!

Thông qua những ngày này tiếp xúc, hắn cũng phát hiện, vị Trương Huyền này, nơi nào cũng tốt, chỉ là đối với sự tình của muội muội hắn, quan tâm có chút quá mức.

Đổi lại người khác khẳng định đã sớm đánh một trận tơi bời, nhưng vị trước mắt này giúp hắn rất lớn, lại để cho thành công đột phá... Mới nhịn khuyên can.

Mặc dù cũng rất muốn đối phương trở thành muội phu của mình, nhưng rõ ràng chuyện này, là tuyệt đối không thể nào. Thân là con cháu Lạc gia, hơn nữa còn là huyết mạch hạch tâm nhất, cũng không thể thay đổi vận mệnh của muội muội, huống chi một tiểu nhân vật chỉ có Xuất Khiếu cảnh đỉnh phong!

Cho nên, còn là đừng suy nghĩ, nghĩ càng nhiều, đau lòng càng nhiều, hắn cũng không muốn thật vất vả công nhận một vị bằng hữu, lại bởi vì sự tình của muội muội hắn mà rơi vào nguy cơ.

- Chướng mắt ta? Cái này chưa hẳn, hai chữ duyên phận khó nói lắm...

Trương Huyền nhịn không được mở lời.

Hắn cùng Lạc Nhược Hi nhận biết ở trong dãy núi mênh mông, nếu như không có những linh thú kia, không có tâm huyết của hắn dâng lên nhất định phải giúp một tay, khả năng liền không có hai người quen biết hiểu nhau. Hai chữ duyên phận, nghe kỳ diệu, nhưng thường thường ngay ở trong nháy mắt.

- Trước đó cũng không ít người nghĩ như vậy, đều bị ta đánh cho tàn phế, cũng có một chút bị Trương Thuần đánh phế...

Hừ một câu, Lạc Huyền Thanh đang muốn nói tiếp, đột nhiên nghe kẹt kẹt ột tiếng, cửa chính trước mắt từ từ mở ra. Ngay sau đó từ bên trong đi ra một thanh niên mặc trường bào.

- Hai vị sư huynh, lão sư cho mời!

Đi tới trước mặt, thanh niên ôm quyền, dáng vẻ cung thỉnh.

- Ngươi lão sư, ngươi nói là... Phong Trọng Thuyên đại sư?

Lạc Huyền Thanh sững sờ, con mắt nhịn không được sáng lên.

- Không sai!

Nhẹ gật đầu, trên mặt thanh niên lộ ra vẻ tự hào.

- Phong Trọng Thuyên đại sư, từ trước tới nay thần long thấy đầu không thấy đuôi, ta nghe nói Trương Thuần liên tục bái kiến qua bảy lần cũng ăn bế môn canh... Lại muốn gặp ta?

Lạc Huyền Thanh kích động, suýt chút nữa nhảy dựng lên.

Người Trương gia cực kỳ tôn trọng Thiên Cơ sư, vị Phong Trọng Thuyên đại sư này càng là người lợi hại nhất toàn bộ Thánh Tử điện, Trương Thuần từng nhiều lần đến đây bái kiến, lại một mực bị cự tuyệt ở ngoài cửa, mình ngay cả danh thiếp cũng không có phát, đối phương liền phái người tới nghênh đón, chẳng phải đại biểu, vượt qua đối phương rất nhiều? Như vậy mà nói, sau đó gặp phải Trương Thuần, liền có thể chế nhạo một phen.

- Ngươi suy nghĩ nhiều, không phải muốn gặp ngươi, lão sư chỉ đích danh muốn gặp là, vị tiểu hữu bên cạnh ngươi.

Thấy bộ dáng của hắn, thanh niên khinh thường khoát tay áo.

- Ta?

Trương Huyền sửng sốt:

- Vì sao?

Hắn vừa mới tới, ngay cả đối phương là ai cũng không biết, gặp mình làm gì?

- Ta cũng không rõ lắm, đi qua liền biết.

Thật ra thì, thanh niên cũng cảm thấy có chút khó tin.

Lấy thân phận của lão sư, xem như Thánh Tử điện quyền điện chủ cùng trưởng lão, nói không nể mặt mũi, cũng không có biện pháp gì, bây giờ lại muốn gặp một tân sinh không có bất kỳ danh khí gì, thoạt nhìn chỉ có 20 tuổi, càng lệnh mình tự mình ra nghênh tiếp... Trong lòng tràn đầy nghi ngờ.

Nếu đối phương giống như vị tiểu công chúa kia, nắm giữ thực lực siêu tuyệt, ngược lại cũng thôi, chỉ có Xuất Khiếu cảnh đỉnh phong, ở địa phương khác coi như thiên tài, nhưng ở Thánh Tử điện, vừa nắm một bó to, không đáng kể chút nào.

- Gặp Trương sư?

Không chỉ Trương Huyền kỳ lạ, Lạc Huyền Thanh cũng mở to hai mắt nhìn. Còn tưởng rằng rốt cục có cơ hội, ở trước mặt Trương Thuần biểu hiện một chút, không nghĩ tới... Đối phương muốn gặp là vị bên cạnh này.

- Tốt a!

Mặc dù kỳ lạ, nhưng thấy đối phương cũng không biết, Trương Huyền không nói thêm lời, theo sát ở sau lưng, nhấc chân đi vào cửa chính.

Trong Thiên Cơ đường thoạt nhìn càng thêm cũ kỹ, từng cột cờ cổ quái cắm trên mặt đất, góc đại sảnh chia cắt thành vô số khu vực nhỏ hẹp, mấy chục người trẻ tuổi ngồi ở bên trong, có cầm tiền đồng, có cầm mai rùa, nhắm mắt lại, trầm tư suy nghĩ, tựa hồ thôi diễn cái gì.

Trước mặt bọn họ, một con giáp trùng màu đỏ xanh, đang bị gác ở trên lửa than nóng rực, xem ra bất cứ lúc nào cũng sẽ tử vong.

- Đây là... Khinh Giáp Trùng có thể sinh tồn ở trong lôi đình?

Trương Huyền tràn đầy nghi ngờ.

Mặc dù chưa thấy qua Khinh Giáp Trùng, lại nhìn qua thư tịch ghi chép, nghe nói qua tin đồn, nghe nói loại sinh mạng này, không ăn cơm, không uống nước, chỉ có dông tố đan xen, mới có thể từ trong đất chui ra ngoài, xông lên bầu trời, dựa vào hấp thu lực lượng lôi điện duy trì sinh tồn.

Số lượng hiếm thấy, cực kỳ thưa thớt, một chút Thuần Thú sư muốn tìm kiếm cũng không thể được, ở đây lại gác lên lửa nướng... Để cho người ta không hiểu rõ nổi.

Chưa từng nghe nói cái đồ chơi này có thể ăn ah, coi như muốn ăn, mười mấy người, một con côn trùng lớn chừng ngón cái, cũng không đủ nhét kẽ răng ah...

- Những cái này là Thiên Cơ sư bình thường huấn luyện, ngăn cách ở trong không gian phong kín, đóng lại lục thức, dùng ý niệm tìm kiếm Thiên Cơ, suy đoán Khinh Giáp Trùng sẽ bị lửa than thiêu chết hay từ trong đó leo ra?

Nhìn ra hắn nghi hoặc, Lạc Huyền Thanh truyền âm giải thích.

Mặc dù hắn không phải Thiên Cơ sư, thế nhưng tới học qua, biết tình huống trong đó.

- Cái này...

Trương Huyền kỳ lạ.

Đặt Khinh Giáp Trùng ở trên lửa than, tùy thời có thể sẽ bị thiêu chết, lại có cơ hội chạy ra thăng thiên, cụ thể là sống hay tử vong, không tận mắt quan sát liền không có kết quả, giống như tiết định ngạc miêu, thuộc về nghịch lý, làm sao thôi diễn Thiên Cơ?

- Khinh Giáp Trùng, có khả năng không sợ lôi đình, trên thực tế là chống lại thiên đạo, bởi vậy cũng được xưng là Thiên Cơ trùng, phỏng đoán

loại sinh mạng này sinh tử, có thể khiến người ta càng dễ biết rõ cơ duyên hư vô mờ mịt kia, quy luật Thiên Đạo vô thường!

Tựa hồ nghe được hai người truyền âm, thanh niên xoay đầu lại, giải thích nói.

- Nha...

Trương Huyền cái hiểu cái không, nhìn côn trùng trên lửa than, nhíu mày một cái:

- Hỏa diễm nóng bỏng như thế, côn trùng này hẳn là lập tức liền chết a?

- Chết?

Thanh niên cười cười:

- Con côn trùng này ta thôi diễn qua, có thể sống lâu trăm tuổi, sẽ không chết...

Lời còn chưa dứt, liền nghe một tiếng bóng bay nổ tung vang lên, Khinh Giáp Trùng nguyên bản nằm ở trên lửa than, đột nhiên bành trướng, trong nháy mắt nổ thành bột phấn.

Bành!

- Ây...

Trương Huyền nhìn qua, vẻ mặt kỳ lạ:

- Chẳng lẽ... Hôm nay là sinh nhật một trăm tuổi của nó?

- ...

Thanh niên.

Nhìn trộm vô tội

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Không có trả lời Trương Huyền, mà đi tới trước mặt Khinh Giáp Trùng, nhìn kỹ một hồi, thanh niên có chút không dám tin tưởng.

Năng lực thôi diễn của hắn, đã đạt đến bát tinh, không ít chuyện đều có thể xem bói ra, không sai chút nào, côn trùng trước mắt này, trước đó tính qua nhiều lần, đều là thọ chung mà chết, sao nói nổ liền nổ?

Cái gọi là sống lâu trăm tuổi chỉ là hư từ mà thôi, đương nhiên không phải như đối phương nói, ngày hôm nay vừa vặn một trăm tuổi!

Hơn nữa xem như thật sự là loại tình huống này, cũng không có khả năng mới nói xong, liền trực tiếp nổ thành bột phấn.

Đứng tại chỗ rầu rĩ một hồi, thực sự không hiểu đến cùng chuyện gì xảy ra, lúc này mới không suy nghĩ nhiều, tiếp tục mang theo hai người đi thẳng về phía trước.

Chỉ chốc lát, đi tới một căn phòng, còn chưa kịp gõ cửa, liền nghe bên trong có thanh âm vang lên:

- Vào đi!

Ngay sau đó cửa phòng từ từ mở ra.

Trương Huyền nhìn vào trong, chỉ thấy một lão giả ngồi ngay ngắn ở chính giữa đại sảnh, một thanh niên thì đứng ở một bên, không phải người khác, đúng là Trương Thuần bọn họ muốn tìm!

Lúc này thương thế trên người hắn đã khỏi, khí tức so với trước càng thêm tinh thuần, như lần trước mặc dù bị đánh một trận, nhưng thực lực cũng có tăng lên không nhỏ, xem như trong họa được phúc.

- Là ngươi?

Nhìn thấy vào cửa là Trương Huyền, vẻ mặt của Trương Thuần trở nên tái mét.

Đường đường thiên tài Trương gia, bị gia hỏa không biết tên kia mượn tay thú sủng đánh một trận tơi bời, suýt chút nữa chết tại hạp cốc, nhục nhã mãnh liệt sắp nổ. Bất quá, như nhớ tới sự tình gì, vội vàng xoay người, tràn đầy nghi ngờ:

- Phong lão, ngươi nói quý khách kia... Chẳng lẽ là hắn?

Vừa rồi Phong lão nói, để học sinh của hắn đi nghênh đón khách quý, nghe trong tai, còn tưởng rằng là cường giả nào đó, nằm mơ cũng không nghĩ đến, là người này!

Một tiểu nhân vật chỉ có Xuất Khiếu cảnh đỉnh phong, may mắn thuần phục Địa Ngục Thanh Long thú, mới hung hăng như vậy, cho dù có chút vốn liếng, cũng không đáng để vị này ngay cả gia chủ cũng kính trọng thái độ như thế!

- Không sai!

Phong lão đứng dậy, nhìn về phía Trương Huyền, quan sát tỉ mỉ một phen, hai mắt nhịn không được sáng lên:

- Quả nhiên là Diễn Hư thể !

- Diễn Hư thể?

Vẻ mặt Trương Huyền nghi hoặc.

Mặc dù Thiên Đạo thư viện không cách nào nhìn ra tình huống cụ thể của hắn, nhưng xem qua nhiều thư tịch như vậy, biết rất nhiều thể chất đặc thù, không thuộc về bất kỳ một cái nào trong đó.

Nói cách khác, chỉ là người bình thường không thể lại bình thường! Không giống Triệu Nhã cùng Ngụy Như Yên, có thể kích hoạt thể chất, nhanh chóng tấn cấp.

Diễn Hư thể là cái quái gì?

Trước kia chưa từng nghe qua nha? Thật có thể chất đặc thù gì, thì sẽ không tiến bộ chậm như vậy, ngay cả học sinh, bạn gái cũng không sánh bằng.

- Đại Diễn bốn mươi chín, nhiều một là hư, mà ngươi chính là thể chất 'Hư' kia.

Vuốt râu, Phong lão cười giải thích:

- Dùng phổ thông mà nói, là không cách nào dùng Thiên Cơ thôi diễn, tới xác định vận mệnh cùng hướng đi của ngươi!

Trương Huyền còn chưa hiểu chuyện gì xảy ra, thanh niên ở bên cạnh giật nảy mình, khắp khuôn mặt là vẻ khó tin.

- Lão sư, loại thể chất này thật tồn tại?

- Trước kia ta cũng tưởng rằng này là truyền thuyết, thẳng đến lần kia nhận ủy thác của người, mới hiểu được, không chỉ tồn tại, còn có mấy vị...

Phùng lão lắc đầu, như không muốn tiếp tục vướng víu trong vấn đề này, nói:

- Không tin, ngươi có thể suy tính một lần.

- Cái này...

Thanh niên sửng sốt một chút, cổ tay khẽ đảo, lấy ra ba tiền đồng, trầm tư một lát, nhẹ nhàng quăng lên. Tiền đồng rơi trên mặt đất, không ngừng xoay tròn, có điều, còn không có triệt để hiển lộ ra quẻ tượng, tất cả đều phát ra thanh âm Tạch tạch! Tạch tạch! giòn vang, xuất hiện vết rách. Ngay sau đó giống như Khinh Giáp Trùng trước đó,

- Bành!

Sắc mặt hắn trắng nhợt, như gặp phải trọng kích, thanh niên liên tục lui về phía sau mấy bước, một ngụm máu tươi theo khóe miệng tràn ra, trong mắt tràn đầy hoảng sợ cùng khó tin.

Vị trước mắt này, rõ ràng đang ở trước mắt, thế nhưng sử dụng Thiên Cơ thôi toán, lại phát hiện tựa như hư vô. Căn bản không tính được nhân quả cùng lai lịch.

- Như thế nào?

Dường như đã sớm biết kết quả này, Phong lão nhìn lại.

- Suy tính không ra...

Hít sâu vài hơi, hóa giải thương thế trong cơ thể, thanh niên cắn răng nói.

- Không sai, quả thực suy tính không ra! Bởi vì, hắn là hư vô, không chỉ vận mệnh, ngay cả sự tình đã làm trước đó, thậm chí phương hướng về sau muốn tiến lên, cũng không cách nào tính toán!

Phong lão nói.

- Cái này...

Vẻ mặt chấn kinh, thanh niên mới chợt hiểu ra, rõ ràng vì sao lão sư muốn đích thân tiếp kiến vị này.

Diễn Hư thể, là thể chất đặc thù thích hợp trở thành Thiên Cơ sư nhất, trong lịch sử cho dù có, cũng chỉ rải rác hơn mười người mà thôi, nằm mơ cũng không nghĩ đến, vị trước mắt này cũng vậy.

- Tính toán không ra lai lịch?

Nghe song phương trò chuyện, Trương Huyền nhíu mày, có điều, thời gian không dài liền hiểu được.

Sở dĩ hắn không cách nào bị thôi diễn, đoán không sai, hắn là vì Thiên Đạo thư viện. Có thứ này, mình là Thiên Đạo, che đậy Thiên Cơ, làm cho không người nào có thể phát giác, hắn là chuyện cực kỳ đơn giản. Nói cách khác, căn bản không phải cái gọi là Diễn Hư thể.

- Không sai, không cách nào suy tính lai lịch, chẳng khác nào thân ở trong sơ hở của thiên cơ, loại người này một khi trở thành Thiên Cơ sư, thôi diễn tương lai, tính toán thiên hạ, sẽ không gặp phải phản phệ, thành tựu vô hạn!

Con mắt Phong lão sáng lên.

Thiên Cơ sư thôi diễn tương lai, tương đương với tiết lộ cơ mật của thiên đạo, tất nhiên cũng sẽ chịu đến thiên đạo trừng phạt, nguyên nhân chính là như vậy, Thiên Cơ sư lợi hại, thường thường đều không được chết yên lành.

Suy tính việc nhỏ, bằng vào thực lực cùng tầm mắt của mình, có lẽ còn có thể lẩn tránh, không bị ảnh hưởng, nhưng việc lớn... Thường thường chịu đến xâm hại, cuối cùng lúc độ kiếp, bị oanh kích thành cặn bã, hài cốt không còn.

Bởi vậy, Thiên Cơ sư thoạt nhìn nở mày nở mặt, thần bí, trên thực tế tương đương với đang rình coi Thiên Đạo, so với những nghề nghiệp khác càng thêm nguy hiểm.

Diễn Hư thể, tương đương với thể chất sơ hở, coi như Thiên Đạo cũng không thể tính toán, nhìn trộm mà không bị trừng phạt... Nhìn trộm vô tội, chính là thể chất thích hợp làm Thiên Cơ sư nhất.

- Trước đó không có chú ý, Trương Thuần để cho ta thôi diễn lão sư cùng bối cảnh của ngươi, ta mới phát hiện đặc thù...

Phong lão tiếp tục nói.

Vẻ mặt Trương Thuần nghẹn đỏ lên, buồn bực sắp bùng nổ.

Hắn bị đánh một trận, muốn trả thù, cho nên mới tiêu tốn đánh đổi to lớn, tìm kiếm vị Phong lão này, muốn đối phương giúp một tay thôi diễn lai lịch đối thủ, nằm mơ cũng không nghĩ đến... tính là tính, nhưng không những không nói kết quả cho hắn, đối phương còn thành khách quý! Cái này gọi là chuyện gì!

- Ngươi thân là Diễn Hư thể, thích hợp trở thành Thiên Cơ sư nhất...

Giải thích xong, Phong lão lần nữa nhìn về phía Trương Huyền, trong mắt mang theo hưng phấn:

- Có bằng lòng làm thân truyền của ta? Bái ta làm thầy hay không?

- Phong lão thu học sinh vô số, nhưng thân truyền vẫn không có...

Da mặt Trương Thuần nhảy một cái.

Dù sức chiến đấu của Thiên Cơ sư không mạnh, nhưng thân là chức nghiệp thượng cửu lưu, địa vị vô cùng kính trọng, xem như gia chủ cũng lễ ngộ ba phần, nhất là vị Phong lão này, càng là cường đại nhất trong đó... Trương Huyền thật thành đệ tử thân truyền của đối phương, tương đương với thân phận không kém gì hắn, lại muốn báo thù liền khó khăn.

- Thân truyền?

Thanh niên ở một bên cũng hâm mộ.

Mặc dù hắn là học sinh của lão sư, lại chỉ là giảng bài, không phải thân truyền, không đột phá tầng thân phận này, chỉ sợ đời này, Thiên Cơ sư bát tinh liền đi tới đỉnh phong, không cách nào tiến bộ.

Bất quá, loại thể chất này, hâm mộ cũng vô dụng, không học được. Không nghĩ tới đối phương vừa thấy mặt liền muốn thu đồ, Trương Huyền nhíu mày, không vội vàng cự tuyệt, cũng không có cho thấy thái độ của mình, mà mang theo nghi ngờ nhìn qua:

- Diễn Hư thể rất ít sao?

- Cực kỳ thưa thớt, toàn bộ đại lục, ta biết, cộng thêm ngươi hết thảy chỉ bốn người mà thôi!

Phong lão giải thích nói.

- Bốn người? Không biết bốn người nào?

Không nghĩ tới, trừ hắn, còn có ba người, Trương Huyền nhịn không được có chút hiếu kỳ. Trương Thuần cũng dừng lại suy nghĩ lung tung, đồng loạt nhìn qua.

- Vị này là Lạc gia Lạc Huyền Thanh đi!

Không có trả lời Trương Huyền nói, Phong lão đột nhiên nhìn về phía thanh niên cách đó không xa.

- Huyền Thanh gặp qua Phong lão!

Lạc Huyền Thanh ôm quyền.

- Ừm, không cần khách khí, lần trước, tiểu công chúa bị phong ấn tu vi rời đi, quý gia chủ từng để cho ta giúp một tay suy tính... Ta không thể cảm giác hành tung xác thực của nàng, đoán không sai... Nàng cũng là Diễn Hư thể!

Phong lão nói.

- Muội muội ta cũng vậy?

Lạc Huyền Thanh sững sờ.

Trước đó liền kỳ lạ, vì sao sau khi muội muội rời khỏi, gia tộc tìm không ít Thiên Cơ sư, lại thẩm tra không ra... Nguyên nhân chính là việc này, mới có thành kiến với Thiên Cơ sư, tưởng rằng gạt người, không nghĩ tới muội muội lại là loại thể chất đặc biệt này.

Phong lão gật đầu.

- Vậy hai vị khác thì sao?

Trương Thuần hỏi.

- Một cái khác, là Diễn Hư thể thứ nhất ta đã thấy, cũng chính là vị tiểu thiên tài kia của Trương gia các ngươi... vô luận suy tính như thế nào, cũng không biết bất kỳ tung tích của hắn, thật giống như chưa hề xuất hiện qua!

Phong lão nói.

- Hắn?

Trương Thuần nhẹ gật đầu, nhất thời thở phào nhẹ nhõm. May mắn tiểu thiên tài là loại thể chất này, nếu không, Lạc Huyền Thanh khẳng định sẽ không ngừng đắc ý ở trước mặt hắn.

- Vị cuối cùng, là nữ tử, cùng Trương sư tuổi tác tương đương, thần bí, mạnh mẽ, mấy tháng trước gặp qua một lần... Đáng tiếc, còn không có nói chuyện, đã biến mất không thấy!

Lắc đầu, Phong lão cười khổ một tiếng.

- Ah!

Trương Huyền lên tiếng, lông mày nhăn lại.

Một mực nghe nói tiểu thiên tài lợi hại như thế nào như thế nào, vừa nói như vậy, mới hiểu được, quả thực rất lợi hại. Cũng giống như mình, không ai có thể thôi diễn... Khó trách có thể trang bức một mực không xuất hiện, ngay cả anh vợ như Lạc Huyền Thanh cũng không biết người ở nơi nào!

- Không đúng... Ngươi nói ta là Diễn Hư thể, không cách nào thôi diễn lai lịch cùng hành động! Vậy... Vừa rồi ta cùng Lạc huynh đi tới cửa, ngươi làm sao biết được, hơn nữa để cho người đi nghênh đón?

Đột nhiên nghĩ đến cái gì, Trương Huyền nhịn không được nhìn lại.

Mình đã không cách nào suy tính, đối phương làm sao biết lúc này sẽ tới? Hơn nữa, làm sao biết đến bên ngoài đại sảnh, trực tiếp mở cửa ra?

- Cái này...

Không nghĩ tới hắn sẽ hỏi thăm vấn đề này, Phong lão dừng lại một chút, vẻ mặt cổ quái nhìn qua:

- Ngươi... Không biết sử dụng thần thức sao? Nơi này cách cửa chính gần như vậy, thần thức có thể tuỳ tiện lan tràn qua nha!

- ...

Trương Huyền.

Hi Thánh Quy Xác

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Chưa đi tới trước cửa liền có người nghênh đón, lại thêm thân phận Thiên Cơ sư, để hắn trước thời hạn cảm giác được thần bí, nằm mơ cũng không nghĩ đến... Người ta dùng là thần thức!

Cái đồ chơi này chỉ cần vượt qua Thánh Vực nhị trọng, người người đều có, giống như con mắt, ở trong phạm vi bao phủ, cái gì cũng có thể nhìn rõ ràng, phát hiện hai người đi tới, liền dễ như trở bàn tay.

- Như thế nào? Có bằng lòng làm học sinh của ta hay không?

Giải thích xong, ánh mắt của Phong lão lần nữa lấp lánh nhìn qua.

Công chúa Lạc gia, thiên tài Trương gia cùng nữ tử thần long thấy đầu mà không thấy đuôi kia, muốn nhận làm học sinh, khẳng định là không được, nhưng vị trước mắt này, lại có cơ hội rất lớn, một khi thành công, chức nghiệp Thiên Cơ sư tất nhiên sẽ giống như trước, lần nữa danh chấn thiên hạ.

- Thật không tiện... Tại hạ đã có sư đạo truyền thừa, không tiện nhận người khác làm thầy!

Trương Huyền lắc đầu.

- Lão sư Dương Huyền của ngươi, ta may mắn gặp qua một lần, mặc dù tính tình có chút quái dị, nhưng chỉ truyền thụ Thiên Cơ chức nghiệp,

làm lão sư phụ tu, hắn sẽ không nói nhiều!

Cũng không vì hắn cự tuyệt mà tức giận, Phong lão nói tiếp.

- Dương Huyền? Phong lão ý tứ... lão sư của Trương sư, là Dương sư ở tổng bộ Danh Sư đường kia?

Trương Huyền còn chưa kịp nói chuyện, Trương Thuần ở một bên thân thể chấn động, ngay cả Lạc Huyền Thanh cũng trợn mắt lên.

Trên đường nói qua Dương Huyền, nhưng vị trước mắt này không nói nhiều... Lúc nào là học sinh của hắn?

Thật sự là vị này, liền có thể hiểu được, vì sao đánh Trương Thuần cũng không e ngại.

Dù Trương gia mệnh danh đại lục đệ nhất gia tộc, nhưng ở trước mặt tổng bộ Danh Sư đường, còn kém nhiều lắm, Dương Huyền là đệ nhất Thái Thượng trưởng lão, địa vị cao, trừ vị trí hội trưởng mấy ngàn năm qua một mực trống chỗ kia, chỉ sợ không ai bằng!

- Bởi vì liên quan đến Trương sư, sư thừa của hắn cũng không thể thôi diễn, bất quá... Lấy quyền hạn của ta, rất dễ dàng tra được lai lịch, từ Thiên Huyền vương quốc từng bước đi tới, một mực tự xưng học sinh của Dương sư, trừ vị này, ta cũng nghĩ không ra, đến cùng là vị Danh Sư nào, có khả năng dạy dỗ ra đệ tử lợi hại như vậy!

Phong lão cười nói.

Suy tính không ra lai lịch sư thừa của đối phương, nhưng có thể nhìn tư liệu. Vị Trương sư này, từng nhiều lần nói với người, lão sư của hắn là Dương Huyền, điều tra không khó.

- Ta...

Trên đầu Trương Huyền toát ra mồ hôi lạnh. Lúc trước hắn giả mạo học sinh của Dương Huyền, tưởng rằng chỉ là cái tên hư ảo, thích dùng như

thế nào liền dùng như thế đó, hiện tại người này thật tồn tại, thậm chí địa vị còn cực cao... Đã có chút nhức đầu!

Ngộ nhỡ chạy tới, nói không có người học sinh này, nói dối liền sẽ trong nháy mắt đâm thủng! Không còn cái ô dù này, chỉ sợ thời gian ngắn như vậy, tiến bộ nhanh như vậy, chỉ điều này, cũng sẽ bị vô số người chộp tới làm chuột bạch nghiên cứu.

- Như thế nào?

Thấy trên mặt hắn biểu hiện biến hóa, Phong lão còn tưởng rằng là đang suy nghĩ, lần nữa cười một tiếng:

- Nếu như ngươi còn lo lắng, ta có thể đưa tin cho Tổng bộ Danh Sư đường, trưng cầu ý kiến của hắn!

- Cái này!

Lông mày nhảy một cái, Trương Huyền vội vàng mở lời:

- Cảm ơn Phong lão ưu ái, tại hạ chưa hề tiếp xúc qua Thiên Cơ sư, muốn xem trước thư tịch liên quan một chút, có thể thuận lợi học tập, thì sẽ không chối từ, học tập không được, thực không nguyện ý để thanh danh của Phong lão bị hao tổn!

Trương Huyền bất đắc dĩ.

Chỉ là cùng Lạc Huyền Thanh đến tìm người đánh chơi, kết quả lại bị lôi kéo làm học sinh, hơn nữa nhiệt tình như vậy, không đáp ứng còn nói cho Dương Huyền... Ai, người quá ưu tú, đi đến chỗ nào cũng rất bất đắc dĩ ah!

Yên tĩnh làm người bình thường, là khó khăn như thế sao? Được rồi, trước đọc sách đi, học xong các loại thư tịch, đến cùng ai thu ai làm học sinh... Liền không nhất định!

- Đọc sách?

Thấy hắn không cự tuyệt, Phong lão thở phào nhẹ nhõm, một bộ ngươi khẳng định thiên phú tuyệt cao, cười cười:

- Thư tịch Thiên Cơ sư đủ loại, số lượng rất nhiều, muốn học tập, tuyệt không phải một ngày, hai ngày có thể hoàn thành. Thật ra thì, muốn biết có thiên phú hay không, khỏi cần phiền toái như vậy, ta chỗ này có thủ đoạn đo lường thiên phú Thiên Cơ sư, có thể tuỳ tiện đo lường ra thiên phú cụ thể như thế nào!

- Thủ đoạn đo lường?

Trương Huyền cau mày.

- Ừm, Ngọc Thần, đi mời Quy Xác tới!

Phong lão xua tay.

- Vâng!

Một bên thanh niên xoay người đi ra ngoài, thời gian không dài, thận trọng nâng một cái Quy Xác đi đến.

Cái Quy Xác này, cực kỳ cũ kỹ, phía trên lít nha lít nhít vết rách, màu nâu xanh, còn chưa tới trước mặt, liền cảm thấy không gian rung động, như có thể ghi chép đại đạo bí ẩn, thôi diễn ra sự tình muốn biết.

- Chẳng lẽ là... Hi Thánh Quy Xác?

Trương Thuần ở một bên, con ngươi co rụt lại.

- Hi Thánh, là cường giả còn cổ lão hơn Khổng sư, quan sát Quy Xác, tìm hiểu Thiên Đạo, mà sáng chế ra chức nghiệp Thiên Cơ sư, trong rất nhiều bảo vật hắn truyền lưu thế gian, nổi danh nhất là Quy Xác...

Vuốt chòm râu, Phong lão mỉm cười:

- Món bảo vật này, được xưng là trọng bảo thứ nhất của Thiên Cơ sư, trưng bày ở chỗ trọng yếu nhất của công hội, dùng để thôi toán vận thế

của đại lục, thiên địa hưng suy... Ta tự nhiên không có tư cách sử dụng! Trước mắt cái này, chỉ là Thiên Cơ sư cửu tinh đỉnh phong Cơ Thiền lão nhân luyện chế hàng nhái!

- Bất quá... Chớ xem thường nó, năm đó Bốc Thương cổ thánh chỉ định ở đây, xây dựng Thánh Tử điện, chính là dùng Quy Xác này tiến hành thôi toán! Số mệnh vài vạn năm tập hợp ở đây, kéo dài không suy, đủ để chứng minh năng lực!

Mọi người gật đầu, Trương Huyền cũng âm thầm kinh hãi.

Một địa phương, trong thời gian ngắn tập hợp linh khí, tài vận, Trận Pháp sư lợi hại cũng có thể làm được, nhưng mà muốn mấy ngàn năm, vài vạn năm trường thịnh không suy, sơn hà biến thiên, thương hải tang điền cũng không sửa đổi... Cũng không phải là bọn họ có thể hoàn thành.

Phải tìm kiếm một đường sinh cơ trong thiên địa, có thể là một điểm, cũng có thể là một phiến khu vực... Cái Quy Xác này có khả năng thôi toán ra, tuyệt đối được cho là chí bảo.

- Cái Quy Xác này truyền thừa một trăm hai mươi mốt đời, Thiên Cơ sư cửu tinh đỉnh phong xuất hiện 102 vị, tất cả đều dùng nó, tiến hành qua thôi toán, ẩn chứa ý niệm của lịch đại tiên hiền... Chỉ cần tay chạm vào, có thiên phú hay không, nhìn liền có thể biết.

Nhẹ nhàng vuốt ve Quy Xác cũ kỹ, Phong lão nhìn lại.

- Tay chạm vào phía trên liền có thể?

Không nghĩ tới đối phương lấy ra đồ vật trân quý như thế tới đo lường thiên phú của mình, biết trốn tránh không được, Trương Huyền dò hỏi.

- Ừm, nếu như không tin, ta có thể để cho những người khác đo thử cho ngươi xem...

Mỉm cười, Phong lão nhìn về phía Trương Thuần cách đó không xa:

- Mấy năm qua ngươi vẫn muốn cùng ta học tập, nhưng ta không có bằng lòng, thậm chí thấy cũng không thấy, cũng không phải khảo nghiệm sự kiên nhẫn của ngươi, mà là quả thực không thích hợp nghề nghiệp này... Đưa tay qua đi, cũng để ngươi hết hy vọng!

- Cái này...

Không nghĩ tới đối phương lấy mình làm ví dụ nhân vật phản diện, da mặt Trương Thuần cơ giật, dù trong lòng không vui, nhưng vẫn đi lên phía trước, xòe bàn tay ra, chậm rãi sờ lên Quy Xác.

Quy Xác yên tĩnh như cảm nhận được người sống chạm đến, vết rách màu nâu xanh đột nhiên phóng ra hào quang chói sáng.

Tạch tạch! Tạch tạch!

Quang mang dọc theo khe hở chảy xuôi, phát sinh thanh âm đặc thù, rất nhanh hai cái phù văn đặc thù xuất hiện ở trước mắt mọi người. Nhìn thấy những chữ viết này, Phong lão nhẹ nhàng cười một tiếng.

- Ngọc Thần, ngươi giúp mọi người đọc đi!

- Vâng!

Thanh niên tên Ngọc Thần đi tới trước mặt đám người:

- Những phù văn này ý tứ, chỉ là tư chất bình thường, vô duyên với Thiên Cơ!

- Đại biểu bình thường? Vậy nếu như thiên phú rất mạnh thì sao?

Trương Thuần không cam tâm.

Đương kim gia chủ, cùng trưởng lão trong tộc rất mê tín Thiên Cơ, nếu như hắn có khả năng học tập, hơn nữa nắm giữ năng lực cực mạnh, sau khi trở về tất nhiên được coi trọng, trực tiếp tấn cấp cao tầng cũng chưa biết chừng.

Nguyên nhân chính là như vậy, mới năm lần bảy lượt không ngừng đến đây, vốn cho rằng đối phương chỉ tiến hành khảo nghiệm với hắn, không nghĩ tới đã sớm biết thiên phú không được.

- Thiên phú của Thiên Cơ sư chia làm sáu loại, theo thứ tự là: Thấp, bình thường, hợp lệ, tốt, ưu tú cùng tuyệt đỉnh.

Ngọc Thần giải thích nói:

- Nếu như không nhận ra ký tự đại biểu ý nghĩa, muốn biết thiên phú như thế nào, cũng cực kỳ đơn giản. Số lượng ký tự càng nhiều, đại biểu thiên phú càng cao, một ký tự, là thấp, hai cái bình thường... Cứ thế mà suy ra, khi xuất hiện sáu ký tự, là tuyệt đỉnh!

Giải thích xong, bàn tay đưa về phía trước nhấn một cái.

Tạch tạch! Tạch tạch! Tạch tạch! Tạch tạch! Tạch tạch!

Thanh âm đồng dạng vang lên, chỉ bất quá số lượng càng nhiều, ngay sau đó ánh sáng chói mắt, năm chữ chậm rãi hiện lên.

- Ưu tú?

Nuốt ngụm nước bọt, Trương Thuần tràn đầy chấn kinh.

Ngọc Thần này, hắn thấy bao nhiêu lần, vốn cho rằng chỉ là vận khí tốt, được Phong lão vừa ý, không nghĩ tới thiên phú cao như vậy.

Thiên phú ưu tú, cũng chỉ là học sinh giảng bài, còn không phải thân truyền... Hắn bình thường, nghĩ cũng không cần nghĩ.

- Ta cũng thử một chút...

Lạc Huyền Thanh đi tới, bàn tay đụng một cái, cũng xuất hiện hai chữ, giống như Trương Thuần, tư chất bình thường!

- Trương sư, ngươi thử một chút đi!

Biết thiên phú của mình không thua Trương Thuần, Lạc Huyền Thanh thoả mãn, cười ha ha một tiếng, xoay đầu lại.

- Tốt!

Biết không tránh né được, Trương Huyền đành phải kiên trì đi tới.

Vừa rồi mới nói, có thiên phú thì phải bái đối phương làm thầy... Chẳng lẽ thật muốn trở thành học sinh của đối phương?

Thật như vậy, liền thực sự quá buồn bực. Thực sự không được... Nhìn xem Thiên Đạo chân khí có thể che giấu hay không... Thấy hắn tiến lên, trong mắt Phong lão bắn ra vẻ hưng phấn.

Diễn Hư thể, loại tồn tại trong truyền thuyết này, đến cùng có khả năng phóng ra bao nhiêu phù văn, xem như hắn cũng không có tiền lệ có thể kiểm chứng, có điều, theo hắn biết, số lượng tuyệt đối có khả năng vượt qua sáu.

Hô!

Trong ánh mắt mong đợi, bàn tay của Trương Huyền rơi vào trên Quy Xác.

Ông!

Ánh sáng chảy xuôi ở trên Quy Xác, giống như Trương Thuần vừa rồi, chỉ bất quá càng thêm chói mắt.

Tạch tạch! Tạch tạch! Tạch tạch...

Giòn vang lít nha lít nhít, liên tiếp vang lên, tựa như rang đậu.

- Nhiều thanh âm như vậy, sẽ xuất hiện bao nhiêu phù văn?

Con mắt đỏ lên, nắm đấm của Trương Thuần không tự chủ được xiết chặt.

Vừa rồi hắn chạm đến vang lên hai tiếng, xuất hiện hai chữ, Ngọc Thần kiểm tra vang lên năm tiếng, xuất hiện năm chữ.

Gia hỏa trước mắt này, đã vang lên mấy chục lần, sẽ không phải muốn xuất hiện mười mấy chữ chứ, thật muốn như vậy liền nghịch thiên... Tràn đầy chấn kinh, đang không biết nói cái gì cho tốt, chỉ thấy Phong lão ở một bên vẻ mặt biến đổi, vội vàng vọt tới.

Bất quá, đã muộn,

- Ầm ầm!

Quy Xác nổ thành bột phấn.

Phong lão bi thảm

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- ...

Da mặt run lên, Trương Huyền bối rối, đợi tại nguyên chỗ, thu tay lại cũng không phải, không thu cũng không phải, không biết như thế nào cho phải.

Có thiên phú liền có thiên phú, không có thiên phú liền không có thiên phú... Nổ làm gì? Ta chỉ vận dụng chút Thiên Đạo chân khí, tiến hành ngụy trang, lại mượn chút lực lượng thư viện, cái khác cái gì cũng không có thi triển...

Nhìn bộ dạng vừa rồi Phong lão lấy ra thứ này, giống như bảo bối gia truyền, liền nổ thành bột phấn... Còn không tìm mình liều mạng?

Đang không biết như thế nào cho phải, liền thấy lão giả mới vừa rồi còn một mặt ý cười, chẳng biết lúc nào đã đi tới trước mặt, nhìn Quy Xác vỡ vụn trên mặt đất, da mặt không ngừng run rẩy, dường như đã phát điên.

- Lão sư...

Cũng không ngờ tới sẽ xuất hiện kết quả này, Ngọc Thần dọa đến không dám nói lời nào. Tầm quan trọng của thứ này đối với lão sư, người khác lý giải không sâu, nhưng hắn khắc sâu rõ ràng, vỡ thành bột phấn, tương đương với trực tiếp muốn mạng già nha.

- Quy Xác của ta...

Quả nhiên, Phong lão không ngừng run rẩy, bàn tay đưa tới, vuốt ve bã vụn đầy đất, tựa như trong nháy mắt già đi không biết bao nhiêu tuổi.

- Phong lão, không phải hắn cố ý, nếu không... Ta nghĩ phương pháp tìm người giúp ngươi dán lại? Ngươi nhìn cái này của ngươi, vốn có rất nhiều vết rách, cũng sắp hỏng rồi, năm ngoái ta ở Trần gia thôn nhận biết một thợ thủ công, hắn thủ công tinh xảo, giá tiền lại phải chăng, già trẻ không gạt, không bằng ta giới thiệu cho ngươi...

Lạc Huyền Thanh an ủi.

- Phốc!

Phong lão nhịn không được nữa, phun ra máu tươi.

- Khụ khụ...

Liếc anh vợ một cái, Trương Huyền không còn gì để nói.

Không biết an ủi người, thì đừng an ủi người được không? Loại Quy Xác cấp bậc này, vô cùng trân quý, dán lại... Có thể sử dụng sao?

- Phong lão, đã bể nát, thì đừng thương tâm, Quy Xác mà thôi, ngày mai ta bắt cho ngươi mấy con rùa đen, muốn làm mấy cái, liền làm mấy cái, thịt còn có thể nấu canh...

Suy tư một chút, Trương Huyền thành khẩn nói.

- Phốc! Phốc!

Phong lão phun máu càng nhiều.

- Nếu không, ta giúp ngươi lại làm một cái...

Thấy càng an ủi, đối phương càng thổ huyết, Trương Huyền cũng không biết nói thế nào.

Vừa rồi chạm đến một chút, Thiên Đạo thư viện thuận tiện hình thành thư tịch, mặc dù cái Quy Xác này truyền thừa lâu đời, cấp bậc cũng rất cao, nhưng mà thiếu hụt cũng không ít, chỉ cần bằng lòng đi làm, thu thập đầy đủ thư tịch, hắn là có khả năng lần nữa làm ra một cái tương đồng, thậm chí cấp bậc cao hơn!

Nghĩ đến cái này, ý thức lần nữa đi vào thư viện, ý định tiếp tục nghiên cứu, phục chế Quy Xác khả năng có bao lớn, liền nghe thanh âm tràn đầy khẩn trương của Ngọc Thần vang lên.

- Lão sư...

Thanh âm phát run, dường như mang theo khủng hoảng cực lớn. Nghe hắn kêu lo lắng, Phong lão tràn đầy đau thương xoay đầu lại.

- Ngươi nhìn...

Ngọc Thần chỉ vào đỉnh đầu.

Phong lão vội vàng ngẩng đầu, sau đó con ngươi thu hẹp.

Thấy biểu lộ của hai người kỳ lạ, mấy người Trương Huyền cũng ngẩng đầu lên, vừa nhìn, tất cả đều kìm lòng không được ngẩn người.

Chỉ thấy trên đầu, nóc nhà giống như mai rùa, giờ phút này cũng xuất hiện vết rách to lớn, chậm rãi lan tràn lên, phù văn cùng trận pháp ở bốn phía dùng để củng cố, một chút tác dụng cũng không có, hình như gặp một loại lực lượng không thể nghịch chuyển.

- Tại sao có thể như vậy?

Lại không để ý tới thổ huyết, Phong lão cào đầu.

Hi Thánh Quy Xác, nói nổ liền nổ, có thể nói niên đại xa xưa, thôi toán nhiều người, nhận lấy thiên đạo trừng phạt, nhưng cái này... Hao tốn không biết bao nhiêu nhân lực vật lực mới xây dựng thành, dị thường

chắc chắn, xem như Thánh Vực bát trọng đỉnh phong, toàn lực công kích cũng không có chuyện xảy ra, thế nào... Cũng bắt đầu sụp đổ?

- Dừng lại!

Gào lên một tiếng, bàn tay bỗng nhiên hướng lên chộp tới. Muốn ngừng lại trận pháp sụp đổ, bảo vệ phần cơ nghiệp này.

Bất quá, chân khí xông lên, vẫn không làm dịu được trận pháp cùng phòng ốc sụp đổ, hình như có một cỗ lực lượng không biết tên xâm nhập, không phải sức người có thể chống lại.

Ở trước mặt loại lực lượng này, Thánh Vực cửu trọng cũng chỉ là sâu kiến, cái gì cũng không bằng.

Tạch tạch! Tạch tạch!

Không chịu nổi nổi, liên tiếp nổ vang, vô số nham thạch từ bên trên trượt xuống, rất nhiều Thiên Cơ sư trước đó đang minh tưởng, tất cả đều giật nảy mình, đồng loạt mở mắt, nhao nhao trốn ra phía ngoài.

Đám người Trương Huyền trốn cũng không phải, không trốn cũng không phải, đành phải tế ra chân khí, hình thành vòng phòng ngự, chặn lại đá vụn ở phía trên rơi xuống.

Rầm rầm!

Khói bụi dâng lên, kiến trúc nguyên bản cũng có chút cổ xưa, không đến một phút liền biến thành phế tích, ẩn chứa trong đó đủ loại trận pháp, cũng hủy không còn.

- Cái này...

Trương Huyền nháy con mắt:

- Cũng quá không bền chắc đi, nếu đổi thành người bình thường, còn không tại chỗ đập chết?

Bên ngoài kiến trúc mai rùa này còn rất đẹp mắt, không nghĩ tới trông thì ngon mà không dùng được như vậy, may mắn thực lực mạnh, nếu không, cứng rắn đập lên đầu, người bình thường có bao nhiêu mạng cũng gánh không được ah.

- Phốc!

Lần nữa run rẩy, Phong lão lại nôn một ngụm máu.

- Lão sư, đến cùng xảy ra chuyện gì?

Vội vàng đi tới trước mặt, Ngọc Thần tràn đầy lo lắng nhìn qua, sợ lão sư quá đau lòng, tức chết tại chỗ.

- Hẳn là Thiên Đạo phản phệ...

Ổn định một hồi, lúc này Phong lão mới thở ra một hơi, nhìn phế tích đầy đất, tràn đầy đau thương.

- Phản phệ?

Ngọc Thần không hiểu.

- Thiên Cơ sư, tìm kiếm cơ duyên, đánh cắp thiên địa bí ẩn, tự nhiên bị Thiên Đạo căm thù đến tận xương tuỷ. Chỉ bất quá, chúng ta sử dụng thủ đoạn đặc thù che giấu loại khí thế này cảm ứng, đối phương không cách nào phát hiện... Vừa rồi loại thủ đoạn này hình như đột nhiên mất đi tác dụng, thiên đạo uy nghiêm từ nội bộ bắn ra, lúc này mới biến thành như vậy...

Chần chờ một chút, Phong lão chậm rãi nói.

Thân là Thiên Cơ sư cửu tinh, mặc dù Quy Xác vỡ có chút kỳ quái, phòng ốc sập cũng có chút không đúng, nhưng cẩn thận thôi diễn, vẫn có thể biết một chút.

Bất kỳ nghề nghiệp nào, tu luyện tới đỉnh phong đều sẽ gặp phải thiên địa ghen ghét, thật giống như Xuất Khiếu kiếp, Động Hư kiếp, đều là thiên địa trừng phạt cường giả.

Thiên Cơ sư, nhìn trộm Thiên Đạo, lại càng dễ gặp phải trừng phạt, chỉ bất quá trước thời hạn đề phòng, thật giống như vài địa phương đặc thù, một khi cảnh sát tới, sẽ trước thời hạn giấu kỹ người, thành tính chất giải trí, không dính dáng đánh bạc, bắt không được người, coi như vi phạm cũng không quá mức nghiêm trọng.

Loại nghề nghiệp này, có thể nhìn trộm, tự nhiên cũng đã đề phòng, nằm mơ cũng không nghĩ đến, tầng tầng đề phòng còn bị phát hiện, không chỉ Quy Xác bị hủy, toàn bộ Thiên Cơ đường của Thánh Tử điện, vài vạn năm cơ nghiệp, cũng hủy hoại chỉ trong chốc lát...

Phong lão tràn đầy đau lòng.

Lông mày Trương Huyền nhảy một cái.

Còn tưởng rằng là Quy Xác cùng kiến trúc không chắc, nằm mơ cũng không nghĩ đến liên quan đến Thiên Đạo.

Vừa rồi hắn mượn Thiên Đạo thư viện, tới dò xét Quy Xác, Quy Xác bể nát... tính toán có khả năng điêu khắc hay không, điện đường liền sập... Chẳng lẽ cục diện trước mắt này, thật liên quan đến mình?

Nếu thực như thế, hắn liền có trách nhiệm rất lớn. Trên mặt lúc đỏ lúc trắng, đang không biết giải thích như thế nào, chỉ thấy Phong lão cười khổ một tiếng, nhìn lại.

- Trương sư, ngươi không cần tự trách mình! Chuyện này không liên quan gì đến ngươi, có thể là Thiên Cơ đường chúng ta gần đây buông lỏng, có sự tình gì không thôi diễn đến, mới xuất hiện biến cố như vậy, dưới tình huống bình thường, nghề nghiệp chúng ta, mặc dù có không ít chuyện, nhưng cẩn thận một chút, chú ý thiên đạo hài hòa, thì còn hết sức an toàn.

- An toàn?

Thấy đối phương vẫn không trách tội mình, lúc này Trương Huyền mới thở phào nhẹ nhõm.

Sự tình Thiên Đạo thư viện, khẳng định là không thể nói, đối phương đã không có phát hiện, vậy thì điệu thấp cho thỏa đáng. Còn đối phương thiệt hại, tìm cái khác nghĩ biện pháp đền bù là được.

- Đúng vậy, ngươi thấy chỉ là ngoài ý muốn, loại tình huống này vạn năm cũng sẽ không xuất hiện một lần...

Sợ thật vất vả gặp phải thiên tài, lại sinh tâm lùi bước, Phong lão vội vàng giải thích:

- Không tin, ngươi nhìn Tàng Thư các bên kia, liền không có vấn đề gì.

Nói xong chỉ qua một bên.

Theo phương hướng ngón tay của hắn, Trương Huyền nhìn một cái, quả nhiên thấy một kiến trúc, đứng sừng sững ở cách đó không xa, dù liên kết với kiến trúc mai rùa, cũng không có chịu ảnh hưởng, từng giá sách song song, bốn phía bụi đất tung bay, nơi này lại sạch sẽ như mới.

- Đây đều là tàng thư của các ngươi?

Ánh mắt Trương Huyền sáng lên.

Chỉ cần đọc sách, liền có thể ngưng tụ ra Thiên Đạo công pháp, làm cho đối phương chật vật như thế, cũng có thể tiến hành bồi thường.

- Đúng vậy!

Phong lão gật đầu, sinh ra ý tự hào:

- Thánh Tử điện Thiên Cơ đường chúng ta, dù nhân số ít hơn những nghề nghiệp khác nhiều, nhưng công pháp bí tịch, lại không kém cỏi chút nào, Hi Thánh Quy Xác xảy ra ngoài ý muốn bị hỏng, ngươi vẫn có

thể thông qua đọc sách học tập, tới đo lường năng lực thiên phú của mình...

Trước đó đối phương muốn xem sách, học tập, xác định mình có thích hợp nghề nghiệp này hay không, hắn không đồng ý, cảm thấy quá phiền toái. Hiện tại Hi Thánh Quy Xác vỡ vụn, coi như muốn đo lường cũng không cách nào làm được, chỉ có thể sử dụng loại phương pháp nguyên thủy nhất này.

- Vậy thì tốt, ta xem trước một chút...

Nghe được có thể tùy tiện nhìn, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, người còn chưa tới trước mặt, con mắt liền quét tới, đồng thời, trong lòng âm thầm hô khẽ:

- Thiếu hụt!

Ầm ầm!

Lời còn chưa dứt, liền thấy thư tịch trước mắt giống như bị đại hỏa thiêu đốt, trong nháy mắt bùng cháy thành tro tàn, ngay sau đó toàn bộ kiến trúc, cũng giống như Quy Xác trước đó, xuất hiện vết rách to lớn. Mấy hơi thở, liền sụp đổ xuống, biến thành một đống phế tích.

- Tàng Thư các...

Vẻ mặt lần nữa đỏ bừng, Phong lão phun ra một ngụm máu tươi, tựa hồ phát điên.

Đây rốt cuộc xảy ra chuyện gì?

Thế nào trong nháy mắt, Thiên Cơ đường liên tiếp xảy ra chuyện? Nếu như một lần, có thể nói là không có giấu diếm tốt khí tức, bị Thiên Đạo phát hiện, nhưng liên tục ba lần... xem như hắn cũng không biết nên giải thích như thế nào.

Khóe miệng Trương Huyền giật một cái:

- Chẳng lẽ bởi vì... Xem sách?

Nếu như trước đó hắn còn không dám xác định, lần này, mới nhìn thư tịch một cái, thư viện liền sụp đổ, đã gần như xác nhận. Quay đầu nhìn về phía lão giả có chút đờ đẫn kia, trong lòng tràn đầy không đành lòng:

- Phong lão, Phong lão, Phong lão...

Liên tục hô ba tiếng, đối phương cũng không có trả lời, trong lòng áy náy càng lúc càng nồng nặc, đang muốn cẩn thận quan sát một chút, đối phương có thể nhận đả kích quá lớn, tổn thương nguyên khí hay không, liền thấy một đạo lôi điện thô to không biết từ đâu bắn đến, thẳng tắp bổ vào trên đầu đối phương.

Tạch tạch!

Phong lão nằm ở trên mặt đất.

- Phong lão, ngươi...

Khóe miệng giật một cái, Trương Huyền vội vàng tiến lên.

Thình thịch thình thịch bành!

Lôi điện nhấn chìm lão giả, chỉ để lại một cái chân, ở bên ngoài không ngừng co rúm, giày cũng rớt ra.

Ta rất khỏe

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Không biết qua bao lâu, lôi điện biến mất, Phong lão mặt mày xám xịt từ trong hố bò ra, biểu lộ trên mặt giống như bị man thú cưỡng gian không biết bao nhiêu lần, muốn bao nhiêu thất lạc liền có bao nhiêu thất lạc.

Trước mắt rất nhiều kiến trúc cùng thư tịch, bị triệt để hủy hoại, không có lực lượng phản kháng thì thôi, nhưng trời xanh mây trắng, trời quang mây tạnh, đột nhiên lôi điện đan xen, nhằm mình bổ đến bổ đi, đến cùng tình huống gì?

Chỉ là muốn thu đồ đệ mà thôi... Không tính tội ác tày trời, xúc phạm luật trời a... May mắn những lôi điện này chỉ có hương vị giáo huấn, không có chân chính hạ sát thủ, nếu không coi như hắn là Thánh Vực cửu trọng đỉnh phong, cũng không chống lại được, sớm đã bị đánh thành cặn bã.

- Lão sư...

Ngọc Thần thấy hắn từ trong hố bò ra, mặt mũi rầu rĩ, cũng không biết an ủi, hay nên nói cái gì. Đi theo lão sư hơn hai trăm năm, còn là lần đầu tiên thấy hắn bộ dáng như vậy.

- Đều tại ta...

Nhìn thấy lão giả trước đó còn hăm hở, ngắn ngủi chừng mười phút liền biến thành bộ dáng này, Trương Huyền tràn đầy áy náy.

Liên tục thí nghiệm mấy lần, đã triệt để rõ ràng, giống như trước đó đối phương nói, quả thực là Thiên Đạo trừng phạt.

Thiên Cơ sư nhìn trộm thiên địa đại đạo, không cách nào phát giác, ngược lại cũng thôi, mình thân là chưởng khống giả của Thiên Đạo thư viện, đi tới trước mặt, một khi câu thông, loại đồ vật vi phạm này sẽ lập tức bị phát hiện.

Thật giống như kiểm tra gian lận, không có phát giác, có thể ung dung ngoài vòng pháp luật, bị phát hiện, không trừng trị, làm sao lập uy?

Nếu không, Thiên Đạo uy nghiêm ở đâu? Quyền uy ở đâu? Người người đều tới nhìn trộm một chút, vụng trộm tìm kiếm thiên cơ... Thiên Đạo đoán chừng cũng không cần sống!

Lúc đầu mượn nhờ thư viện, chỉ là muốn kiểm tra Phong lão, hình thành thư tịch, nhìn xem có thể giúp hắn giải quyết tai hoạ ngầm hay không, nằm mơ cũng không nghĩ đến, vừa nhìn đối phương, chẳng khác nào nghề nghiệp của hắn bị Thiên Đạo phát giác, sau đó lôi điện liền đến, dò xét một lần, đánh một lần, liên tục thí nghiệm nhiều lần, rốt cục triệt để xác nhận... Cái ngoạn ý này, là hắn làm ra... Chủ ý là cứu người, kết quả lại trở thành hại người... Suy nghĩ một chút tràn đầy xấu hổ.

- Sách Thiên Cơ sư không thể nhìn, cái nghề nghiệp này cũng không thể điều tra... xem ra ta là không có cách nào học...

Đồng thời, Trương Huyền cũng lộ ra vẻ thất vọng.

Cái nghề nghiệp này bất kể nói thế nào cũng đạt đến thượng cửu lưu, được người kính ngưỡng cùng tôn trọng, nếu như có thể học, thân phận và địa vị tất nhiên sẽ lần nữa tăng thêm.

Kết quả, thư viện không những không giúp hắn ngưng tụ thành Thiên Đạo thư tịch, còn phá hư bốn phía... Xem ra triệt để vô duyên với loại nghề nghiệp này.

- Phong lão, sự tình hôm nay thực sự xin lỗi, nếu như ta không tới nơi này, khả năng cũng sẽ không gây ra biến cố lớn như thế...

Đi tới trước mặt lão giả, Trương Huyền ôm quyền, thật tâm thật ý nói xin lỗi.

Những người khác bái sư hay không, toàn bộ Thiên Cơ đường sẽ không nhận bất kỳ ảnh hưởng gì, nhưng mà hắn mang theo Thiên Đạo thư viện, tương đương với mang theo Thiên Đạo... Sau đó lại chạy đến địa phương nhìn trộm Thiên Đạo... Đám Thiên Cơ sư này, không có bị đánh chết toàn bộ, liền xem như hạ thủ lưu tình.

Nhưng bất kể nói thế nào, nơi này xuất hiện loại tình huống này đều là duyên cớ của hắn, trốn tránh không xong, cũng từ chối không xong, chỉ có thể thản nhiên thừa nhận.

- Cùng ngươi không có quan hệ...

Hai mắt vô thần, than thở một tiếng, Phong lão lần nữa lắc đầu.

Hắn thấy, đây là Thiên Cơ sư bọn họ tiết lộ quá nhiều bí mật, nên tiếp nhận trừng phạt, vị trước mắt này coi như thiên phú cao, cũng không có khả năng điều khiển Thiên Đạo, tiến hành công kích bọn hắn. Cho nên nói tới nói đi, còn là vấn đề của mình, không liên quan tới người khác.

- Phong lão, nơi này hỗn loạn như thế, chắc hẳn ngươi tạm thời không còn tâm thu đồ, ta liền không tiếp tục quấy rầy...

Biết coi như giải thích, đối phương cũng không có khả năng tin tưởng, Trương Huyền không nói thêm lời.

- Tốt, ngươi đi về trước đi, chờ ta thu xếp tốt bên này, tra rõ ràng rốt cuộc chuyện gì xảy ra, lại đi tìm ngươi...

Phong lão gật đầu.

Toàn bộ sào huyệt đều bị san bằng... Nói nhiều hơn nữa cũng mất tác dụng, còn không bằng cho đối phương tạm thời rời đi, tự nghĩ biện pháp tìm ra vấn đề, làm dịu xấu hổ, lại nói vấn đề thu đồ đệ. Nếu không, bộ dáng này, muốn nhận đồ, người ta cũng không có khả năng bằng lòng ah!

- Cáo từ!

Lắc đầu, Trương Huyền xoay người đi ra ngoài. Thấy hắn rời đi, Lạc Huyền Thanh theo sát. Rời đi phạm vi thần thức có khả năng phát giác, cũng nhịn không được nữa, thấp giọng hỏi:

- Trương sư, vừa rồi đến cùng xảy ra chuyện gì?

- Ta cũng không rõ ràng lắm...

Trương Huyền lắc đầu.

Loại sự tình này xem như anh vợ cũng không thể nói nhiều, dính dáng thực sự quá lớn.

- Không biết?

Thấy hắn trả lời như thế, Lạc Huyền Thanh nhíu mày, cuối cùng vẫn nhịn xuống, không có hỏi nhiều.

Mặc dù tình huống cụ thể không cách nào phỏng đoán, nhưng tuyệt đối cùng vị trước mắt này thoát không được quan hệ.

Nếu không, người khác tới đều vô sự, hắn vừa xuất hiện, không phải sập nơi này, là sập ở nơi kia?

Đều nói mình là phá hư vương, đi đến đâu phá hư đến đó, nhưng tiếp xúc ngắn ngủi một đoạn thời gian, vị trước mắt này thế nào cảm giác so với mình còn muốn hung mãnh hơn nhiều lắm?

Bản thân phá hư, chí ít còn có dấu vết lần theo, không phải lực lượng dùng quá lớn là không có khống chế tốt tu vi... Người này, triệt để làm phế cả Thiên Cơ đường, không có bất kỳ dấu vết gì có thể dò xét... Đây mới là cảnh giới phá hư tối cao, làm người ta kính nể.

- Xem ra sau này, phải cùng hắn trao đổi một chút, làm sao phá hư, mới có thể thần không biết quỷ không hay...

Đỡ lấy cái cằm, âm thầm suy nghĩ.

- Đúng rồi, cùng ngươi đi ra, lại quên đánh Trương Thuần một trận...

Cảm khái nửa ngày, đột nhiên nhớ tới một việc, Lạc Huyền Thanh vỗ trán.

Vốn nghĩ đến hỏi thăm có phải sự tình Thiên Cơ đường cùng vị trước mắt này liên quan hay không, lại quên mất mục đích chủ yếu. Trương Thuần kia còn ở bên trong không có đi ra, chưa kịp đánh hắn một trận... Gặp mà không ra tay, chẳng phải thật vất vả đột phá tu vi, lại không địa phương khoe khoang sao?

- Chạy tới đánh người, quá tầm thường... Thật muốn đánh hắn, không cần đi tìm, có thể để cho hắn tự tìm tới cửa...

Trương Huyền nói.

- Ồ?

Lạc Huyền Thanh nhìn qua:

- Làm thế nào?

- Rất đơn giản, trong rất nhiều chức nghiệp ở Thánh Tử điện đều con cháu Trương gia?

Trương Huyền nhìn lại.

- Đương nhiên!

Lạc Huyền Thanh hừ một tiếng, mang theo không vui:

- Mặc dù người Trương gia, từng cái nhân phẩm không được, nhưng mà thiên phú quả thực không phải dùng để trưng cho đẹp, không ít người không chỉ thực lực không tệ, chức nghiệp phụ tu cũng học rất tốt...

Người Trương gia mạnh mẽ, không chỉ thể hiện ở sức chiến đấu, ở chức nghiệp khác cũng có thành tích rất cao. Nguyên nhân chính là như vậy, mới ở Thánh Tử điện có thanh danh lớn như thế, người người sợ hãi cùng kính nể, bảo vệ địa vị đệ nhất gia tộc, không người có khả năng dao động.

- Vậy là tốt rồi, trừ Trương Thuần, nổi danh nhất là ai, mang ta tới, ta muốn khiêu chiến phụ tu!

Con mắt lộ ra vẻ tàn nhẫn, mắt Trương Huyền sáng lên:

- Chỉ cần một đường khiêu chiến qua, không tin Trương Thuần không ra mặt!

Mặc dù sự tình Thiên Cơ đường trong thời gian ngắn đoán không được mình, nhưng mà thời gian lâu dài, nhất định có thể nghĩ ra liên quan đến mình.

Trọng yếu nhất là, đã biết vị Dương Huyền kia thật tồn tại... Người này không xuất hiện ngược lại cũng thôi, một khi phủ nhận thân phận của hắn, Thiên Đạo thư viện liền vô cùng có khả năng tiết lộ, trở thành mục tiêu công kích.

Danh Sư đại lục, sở dĩ không giống địa phương khác, không tuân thủ quy củ, giết người đoạt bảo, nguyên nhân trọng yếu nhất, là bởi vì sư thừa, người người đều biết, đánh tiểu nhân, tới lão nhân, nhân mạch đan xen chằng chịt, ai cũng không biết, có thể dính dáng bao sâu...

Bởi vậy, không xuất hiện sinh tử đại thù, bình thường sẽ không ra tay. Nghe nói năm đó một Thánh Nhân quý tộc tam đẳng, tùy tiện xử lý một

tiểu nhân vật Hóa Phàm cảnh, liền kéo ra tổ sư gia gia Luyện Khí sư cửu tinh... Cuối cùng dẫn đến toàn gia tộc sụp đổ, suýt chút nữa bởi vậy diệt tộc. Từ đó về sau, chỉ cần nói ra truyền thừa, bình thường có rất ít người dám động.

Hắn một đường đi tới, bình tĩnh như vậy, thậm chí ngay cả đánh lén ám sát cũng không có, cái tên Dương Huyền này, tuyệt đối lên tác dụng rất lớn.

Nếu như không phải chân thực tồn tại, chỉ sợ, nhiều lần xông đường thành công như vậy, Tổng bộ Danh Sư đường đã sớm phái người tới dò xét.

Cho nên, thời gian không đợi người, nhất định phải đuổi ở trước khi những người khác phát giác, tận khả năng che đậy thiên cơ; trước khi vị Dương Huyền kia tìm đến, đạt tới Danh Sư bát tinh, mở ra phong ấn, trở thành điện chủ chân chính, hoặc đạt tới tu vi cao hơn.

Có thân phận điện chủ, bất kể là ai, cho dù là Tổng bộ Danh Sư đường, muốn tìm phiền toái, đoán chừng cũng phải cân nhắc một chút. Vị anh vợ này, muốn đánh Trương Thuần, suy đi nghĩ lại, không bằng thừa cơ thu thập toàn bộ người Trương gia một chút.

Trước đó Phí sư cũng nói, mỗi một người trở thành điện chủ, đều trải qua đủ loại khiêu chiến, một đường nghiền ép, mới có thể sinh uy hiếp, hắn đã là người hậu tuyển điện chủ duy nhất, vậy không có gì có thể ẩn trốn, buông tay đi làm. Không quấy toàn bộ Thánh Tử điện long trời lở đất, liền không họ Trương!

- Khiêu chiến phụ tu?

Lạc Huyền Thanh chần chờ một chút:

- Trận pháp của ngươi rất lợi hại, Thuần Thú cũng cực kỳ cường đại, nhưng phụ tu khác, Trương gia người đều không yếu, ngươi xác định... Có khả năng vượt qua, mà không phải bị đối phương giáo huấn?

Không phải hắn không tin vị trước mắt này, mà là thuật nghiệp hữu chuyên công, nghe đạo có trước sau, xem như Danh Sư, cũng không có khả năng bất kỳ nghề nghiệp nào cũng mạnh, trình độ của vị trước mắt này ở trên Trận Pháp cùng Thuần Thú, hắn cực kỳ tin phục, nhưng những nghề nghiệp khác, vừa nghĩ tới những người Trương gia kia lưu lại ghi chép, xem như hắn, cũng có chút nhìn thấy mà giật mình.

Đi qua có thể đánh mặt ngược lại cũng thôi, ngộ nhỡ không thành công, bị người đánh, sẽ có chút xấu hổ...

- Yên tâm, chỉ cần tìm cho ta đầy đủ thư tịch, muốn đánh mặt của ta... Chỉ sợ, còn không có dễ dàng như vậy!

Mắt sáng lên, Trương Huyền khẽ nói.

- Ngươi đã có tự tin, vậy là tốt rồi, ta vừa vặn còn muốn đi Khải Linh sư công hội một chuyến, ngươi có muốn đi hay không?

Thấy hắn nói như vậy, nhớ tới đủ loại thần kỳ của thanh niên, Lạc Huyền Thanh dừng lại một chút, nói.

- Khải Linh sư công hội?

Trương Huyền nhìn qua:

- Có người Trương gia không?

- Em ruột của Trương Thuần, Trương Phong, là Thánh tử trong đó... Bất quá cấp bậc của hắn đã đạt đến bát tinh... Ngươi có được hay không?

Nhẹ gật đầu, Lạc Huyền Thanh vẫn còn có chút lo lắng.

- Khải Linh sư? Em ruột của Trương Thuần?

Khóe miệng nâng lên, Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng:

- Yên tâm đi, nam nhân sao có thể nói không được! Nếu như nhân phẩm của Trương Phong không tệ lắm, khảo hạch Khải Linh sư một chút liền

thôi, nếu thấp kém giống như ca ca hắn, vậy liền không khách khí.

Thư viện thuế biến

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Mặc dù có chút ý kiến với Trương gia, nhưng cũng không phải người cố tình gây sự, chỉ cần nhân phẩm của đối phương tốt, không tính quá ti tiện, mình cũng sẽ không quá phận.

Thật giống như Trương Thuần, chết không biết xấu hổ, con cóc muốn ăn thịt thiên nga, vậy thì thật không tiện, đừng trách hắn không khách khí. Không làm hắn nghi ngờ nhân sinh, liền không gọi Trương Huyền.

- Ngươi mới vừa nói Thánh tử, là có ý gì?

Làm ra quyết định kỹ càng, nghi ngờ nhìn qua.

- Thánh Tử điện, ẩn hàm nhiều loại chức nghiệp, chỉ cần ở trong một chức nghiệp, có khả năng vượt qua tất cả người thực lực tương đồng khác, trở thành đệ nhất, hoàn toàn xứng đáng liền có thể thu hoạch được vinh dự Thánh tử. Hơn nữa, cái này không chỉ là vinh dự, càng là biểu tượng thân phận và địa vị, chỉ cần trở thành Thánh tử, chẳng khác nào thành người phát ngôn của một chức nghiệp ở trong Thánh Tử điện, thành đại sư huynh của tất cả mọi người!

Thấy hắn không hiểu, Lạc Huyền Thanh giải thích nói:

- Trương Phong này, Khải Linh tượng đá trấn thủ đại biểu thân phận Thánh tử, để nó di động bảy bước, phá vỡ công hội ghi chép 3000 năm qua, lúc này mới thành công.

- Tượng đá?

Trương Huyền cau mày.

Khải Linh tượng đá hắn là cực kỳ đơn giản a, lúc trước hắn là Khải Linh toàn bộ công hội.

- Chờ ngươi tận mắt nhìn thấy, sẽ biết khó khăn trong đó!

Thấy hắn xem thường, Lạc Huyền Thanh cười khổ lắc đầu.

Khải Linh sư lợi hại, Khải Linh tượng đá quả thực không khó, nhưng muốn muốn Khải Linh tượng đá trấn thủ liền không dễ dàng, bằng không thì cũng không có khả năng 3000 năm qua chỉ có Trương Phong làm được.

Khải Linh sư công hội cũng ở Trí điện, đi không lâu liền đến trước mặt. Đứng ở trước cổng chính của công hội, nhìn thấy cái gọi là tượng đá trấn thủ, Trương Huyền rốt cuộc minh bạch vì cái gì đối phương nói như vậy.

Chừng cao mười mấy trượng, độ rộng cũng có sáu bảy trượng, đứng sừng sững ở tại chỗ, tựa như một cao ốc cao vút, không biết dùng nham thạch gì điêu khắc thành, toàn thân đen nhánh, như có khả năng hấp thu ý niệm của người khác, để Khải Linh hỏa diễm khó mà bùng cháy.

- Cái này... Quả thực không quá dễ dàng.

Cảm thụ một chút, ánh mắt của Trương Huyền ngưng trọng.

Cái tượng đá này xem như hắn muốn Khải Linh, chỉ sợ cũng cần tiêu tốn thời gian rất dài, tiêu hao rất nhiều.

Hơn nữa mấu chốt nhất là chất liệu đặc thù, không dễ dàng ẩn chứa linh tính, cho dù thành công, hắn là không bao lâu, cũng sẽ lần nữa tiêu tán.

Khải Linh cho nó, như rót nước vào giỏ trúc, rót nhanh, dòng nước chảy nhanh hơn.

Tốc độ cái trước không đuổi kịp cái sau, liền vĩnh viễn không có khả năng thành công, Trương Phong này, không chỉ hoàn thành, còn để nó đi bảy bước, quả thực thủ đoạn mạnh mẽ.

Đi tới trước mặt, tay đưa tới tiếp xúc, Nguyên thần khẽ động, một đạo ý niệm tuôn vào.

Trong chốc lát, Trương Huyền như rơi vào một môi trường đen kịt, không có ánh sáng, đưa tay không thấy năm ngón, ngay cả thần thức cũng toả không ra.

Nhẹ nhàng điểm một cái, một tia sáng từ đầu ngón tay rọi đến, chẳng qua ánh sáng còn không có triệt để lan ra, liền cảm thấy một cỗ hấp lực to lớn không ngừng thôn phệ lấy tia sáng bốn phía.

Giống như bốn phía đều là tinh huy thạch, ngọn lửa chỉ có thể xoay quanh ở đầu ngón tay, chiếu không tới chỗ khác xa hơn.

Hô!

Tinh thần khẽ động, nguyên thần quay về thân thể, lần nữa mở mắt, Trương Huyền thở ra một hơi.

Quả thực rất khó, so với trước đó Khải Linh công hội còn muốn khó khăn gấp mấy lần, coi như thực lực bây giờ muốn làm được cũng không quá dễ dàng.

- Thế nào?

Lạc Huyền Thanh nhìn lại.

- Có thể mang ta đi nhìn thư tịch Khải Linh sư bát tinh hay không? Ta hơi nghi hoặc một chút, tạm thời không nghĩ ra, cần đọc sách, mới có thể giải quyết.

Chần chờ một chút, Trương Huyền nói.

Hiện tại hắn chỉ nhìn qua thư tịch thất tinh, bát tinh còn không có học qua. Chỉ cần có đầy đủ sách nhìn, ngưng tụ thành Thiên Đạo pháp quyết, trở thành Thánh tử, hắn có thể tuỳ tiện hoàn thành.

- Đọc sách?

Lạc Huyền Thanh mỉm cười:

- Chỉ cần thông qua khảo hạch bát tinh, trở thành Khải Linh sư bát tinh, muốn nhìn sách gì, tùy tiện nhìn, không có hạn chế. Như vậy ngươi trước đi qua, ta vừa vặn có chút việc muốn làm...

- Tốt!

Nghe thấy đơn giản, Trương Huyền không nói thêm lời, đi vào công hội. Nơi này cùng điểm khảo hạch Trận Pháp sư lúc trước có chút tương tự, không có mấy người, có vẻ cực kỳ vắng vẻ, rất mau tới trước đài, tìm phục vụ viên lấy ra huy chương của mình, đưa tới.

- Trương sư, mời tới bên này!

Nhân viên phục vụ là nữ hài khoảng 20 tuổi, sau khi biết thân phận có vẻ tương đối niềm nở, rất nhanh liền dẫn hắn tới lân cận Tàng Thư các.

- Thư tịch liên quan Khải Linh sư thất tinh, tất cả đều ở đây... Số lượng rất nhiều, nếu như cần kiểm tra cái gì, nói trước một tiếng, ta có thể giúp ngươi tìm...

- Không cần, cám ơn!

Nhẹ nhàng cười một tiếng, Trương Huyền không tiếp tục để ý cô gái này, đi thẳng vào.

Công hội ở Thanh Nguyên thành tương đối thấp cấp, thư tịch hơi ít, trước khi khảo hạch bát tinh, nhìn xem thư tịch thất tinh, để cho kiến thức của mình càng thêm củng cố. Đi vào phòng, quả nhiên thấy được vô số thư tịch, đứng sừng sững ở trước mắt.

- Thiếu hụt!

Trong lòng hơi động.

Rầm rầm!

Thư tịch nhao nhao xuất hiện ở trong óc.

- Ừm? Thế nào tốc độ so trước đó nhanh?

Trương Huyền sững sờ.

Trước đó ánh mắt đảo qua, đồng dạng có thể thu thập, nhưng mà mỗi lần đều có chút đình trệ, nói cách khác ánh mắt đảo qua ba giá sách, thư viện nhiều nhất tạo ra hai hàng. Mà bây giờ nhìn ba hàng, tạo ra ba hàng, tốc độ nhanh hơn trước rất nhiều.

- Thư viện chưa từng xuất hiện biến động, ta cũng không có hôn mê, hẳn không phải là phát sinh thuế biến!

Suy nghĩ trong đầu không ngừng lóe lên.

Sau khi ở Danh Sư học viện nhìn thấy Lạc Nhược Hi, thư viện từng phát sinh qua một lần thuế biến, trước đó cần dùng tay chạm đến, mới có thể thư tịch thu vào, sau khi thuế biến, chỉ cần con mắt quan sát là được. Loại biến hóa trên phạm vi lớn này, để hắn rơi vào hôn mê ba ngày, hiện tại không có xuất hiện loại tình huống này, tốc độ thu thư tịch lại biến nhanh . . Chuyện gì xảy ra?

- Chẳng lẽ...

Mắt Trương Huyền sáng lên.

Nghĩ tới nghĩ lui, chỉ có một nguyên nhân... Cái kia chính là... Hủy đi Thiên Cơ sư công hội! Hủy đi một cứ điểm nhìn trộm Thiên Đạo, tương đương hủy đi một tập thể phạm tội, một khối u ác tính... Tốc độ biến nhanh, có thể có liên quan đến hay không?

- Chẳng lẽ chơi đùa Thiên Cơ sư, còn có ban thưởng?

Mắt Trương Huyền sáng rực lên.

Mặc dù Thiên Đạo thư viện rất nghịch thiên, nhưng nếu như có thể lần nữa tấn cấp, đối với thực lực của hắn tăng lên, nhất định có chỗ tốt rất lớn.

- Xem ra sau này phải tìm cơ hội, diệt mấy Thiên Cơ sư công hội a...

Trương Huyền âm thầm gật đầu.

Đương nhiên, đây chỉ là suy đoán, cụ thể có phải nguyên nhân này hay không, còn cần khảo chứng.

Tốc độ đọc sách tăng nhanh, lúc đầu cần ba canh giờ mới có thể xem xong thư tịch, hai canh giờ liền hoàn toàn thu vào trong óc, biến thành kiến thức của mình. Lần nữa trở lại đại sảnh, tìm được nhân viên phục vụ.

- Ta muốn khảo hạch Khải Linh sư bát tinh, không biết cần trình tự nào?

Muốn quan sát thư tịch bát tinh, đầu tiên phải khảo hạch cấp bậc đối ứng.

- Khải Linh sư bát tinh?

Ánh mắt nữ hài lộ ra vẻ kinh ngạc, ngay sau đó nhẹ gật đầu:

- Khảo hạch Khải Linh sư cực kỳ đơn giản, không giống Luyện Đan sư, Luyện Khí sư phiền toái như vậy, chỉ cần ngay ở trước mặt trưởng lão, Khải Linh khôi lỗi cấp tám là được.

- Làm phiền!

Trương Huyền nhẹ gật đầu.

Nữ hài dẫn đường, rất nhanh tới một đại điện.

Trưởng lão phụ trách khảo hạch, là lão giả hơn sáu mươi tuổi, đã đạt đến bát tinh. Khôi lỗi cùng trước đó ở Thanh Nguyên thành nhìn thấy có chút tương tự, kết cấu đơn giản, khảo nghiệm lĩnh ngộ ở chức nghiệp Khải Linh, đi tới trước mặt, Trương Huyền ấn tay lên.

Nguyên thần lóe lên, một đạo ý niệm tiến vào bên trong, thời gian không dài, triệt để nhen lửa. Khôi lỗi cấp tám này, thuộc về cấp thấp nhất, giống như khảo hạch Trận Pháp sư bát tinh bố trí trận pháp, chỉ cần nắm giữ năng lực đột phá, đều có thể thuận lợi thông qua.

- Đây là huy chương bát tinh của ngươi!

Không nghĩ tới vị này một lần liền thông qua khảo hạch, lão giả cũng giật mình, rất nhanh liền xin được huy chương, đưa tới.

Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, đi tới vị trí tàng thư khố của Khải Linh sư bát tinh, tiếp tục quan sát.

Sau ba canh giờ, Trương Huyền ra khỏi phòng.

Mặc dù có chút mỏi mệt, nhưng đã nắm giữ toàn bộ công pháp Khải Linh bát tinh, lĩnh ngộ đối với nghề nghiệp này, thuận lợi đạt đến bát tinh đỉnh phong.

- Trương sư, thế nào?

Vừa đi ra Tàng Thư khố, thì thấy Lạc Huyền Thanh tiến lên đón.

- Ừm, không có gì bất ngờ xảy ra...

Nhẹ gật đầu, Trương Huyền trả lời, đột nhiên dừng lại, trợn mắt hốc mồm nhìn về phía trước:

- Cái này... là cái tình huống gì?

Chỉ thấy trước mắt, ba canh giờ trước, đại điện còn huy hoàng cao vút, giờ phút này đã đổ sụp xuống, bốn phía bốc lên khói trắng.

- Nha... Ta tìm Triệu trưởng lão, giúp một tay củng cố nguyên thần... Ai biết người này thủ đoạn quá yếu, dẫn đến nguyên thần lao ra, không có khống chế... Liền biến thành như vậy!

Gãi đầu một cái, Lạc Huyền Thanh mang theo lúng túng nói.

- Củng cố nguyên thần... Có thể biến thành như vậy?

Trương Huyền ngẩn người.

Vừa rồi người này nói, muốn tới Khải Linh sư công hội có một số việc, hắn liền đoán được, có thể muốn tìm người giúp một tay củng cố nguyên thần, để xung kích Động Hư kiếp... Vốn cho rằng cái này rất đơn giản, nằm mơ cũng không nghĩ đến, lại phá hủy điện đường của người ta... Có cần đi đến chỗ nào phá hư chỗ đó hay không? Làm như vậy, rất mất mặt được không?

- Là cái điện đường này thiết kế không tốt, kiến trúc không chắc...

Khoát tay áo, Lạc Huyền Thanh khẽ nói, vẻ mặt không liên quan gì tới ta.

- Lạc Huyền Thanh, ngươi có xấu hổ hay không?

Lời còn chưa dứt, liền nghe một thanh âm gầm thét vang lên, ngay sau đó liền thấy mấy người nổi giận đùng đùng đi tới.

Đi đầu là một thanh niên, hai mươi tám, hai mươi chín tuổi, bộ dáng có chút tương tự Trương Thuần.

- Trương Phong, ngươi có ý tứ gì?

- Ngươi tới hai lần, đều biến thành như vậy, từ hôm nay trở đi, Khải Linh sư công hội ta không hoan nghênh ngươi, nếu như còn dám bước vào nửa bước, thì đừng trách chúng ta không khách khí...

Trương Phong cắn răng nói.

- Không khách khí? Kiến trúc công hội của các ngươi chất lượng quá kém, liên quan quái gì đến ta?

Lạc Huyền Thanh nói.

- Ngươi còn có mặt mũi nói... Nếu không phải nguyên thần của ngươi không khống chế được, sẽ biến thành như vậy? Ngươi chính là phá hư vương!

Bàn tay hất lên, Trương Phong tiến về phía trước một bước:

- Hiện tại ta liền ban bố Khải Linh lệnh... Chỉ cần ngươi còn dám bước vào nơi này, tất cả Khải Linh sư có thể trực tiếp tiến công, quyết không lưu tình...

Lạc Huyền Thanh nổi khùng

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Nghe được đối phương nói, vẻ mặt của Lạc Huyền Thanh lập tức trở nên tái mét, khí tức hùng hồn trên người bất cứ lúc nào cũng sẽ bắn ra:

- Tin hiện tại ta liền phế ngươi hay không?

Hắn ở Thánh Tử điện, một đường nghiền ép mà đến, người nào dám nói như vậy với hắn? Xem như ca ca hắn Trương Thuần, cũng không dám như vậy.

- Phế ta? Động thủ xem! Mặc dù thực lực của ngươi mạnh hơn ta, nhưng đừng quên, đây là Khải Linh sư công hội, thân là Thánh tử của công hội, có thể tuỳ tiện hiệu lệnh vô số khôi lỗi cùng ngươi chiến đấu!

Trương Phong cười lạnh.

Khải Linh sư công hội, đâu đâu cũng có khôi lỗi, một khi Khải Linh, vạn vật thành binh, thực lực đối phương mạnh lại như thế nào?

Ở đây, chỉ cần nắm giữ thân phận Thánh tử, chẳng khác nào vô địch, Thánh Vực bát trọng, cũng phải thất bại tan tác mà quay trở về, không dám làm càn!

- Ngươi...

Tức giận đến hô hấp dồn dập, hàm răng của Lạc Huyền Thanh cắn khanh khách vang vọng.

- Ta làm sao? Ta bằng vào thực lực của mình ở Khải Linh sư công hội, đạt được địa vị, không giống ngươi, ỷ vào mình là người Lạc gia, tùy ý làm bậy, khắp nơi phá hư... Nếu như không phải anh ruột của tiểu công chúa, ngươi cảm thấy Trương gia chúng ta, thậm chí Thánh Tử điện sẽ khoan dung ngươi đến bây giờ sao? Chỉ sợ sớm đã băm cho cá ăn!

Hất ống tay áo, Trương Phong hừ lạnh:

- Còn có, hi vọng ngươi trở về nói cho tiểu công chúa, thiên tài tuyệt đỉnh của Trương gia chúng ta có thể cưới nàng, là vinh hạnh của nàng, nếu như còn dám thay đổi dung mạo, thay đổi họ tên chạy loạn, đừng trách chúng ta không khách khí!

- Vinh hạnh? Không khách khí? Ha ha!

Lạc Huyền Thanh còn chưa kịp nói chuyện, Trương Huyền ở một bên nhịn không được nhìn lại:

- Đến, ngươi cùng ta nói một chút, đến cùng có bao nhiêu vinh hạnh, lại không khách khí như thế nào?

Có thể lấy được Lạc Nhược Hi là phúc phận đã tu luyện mấy đời, tên tiểu thiên tài kia trang bức không xuất hiện, các ngươi cưỡng ép thông gia, không để ý cảm thụ của người trong cuộc, ngược lại cũng thôi, thân là người Trương gia, thế mà còn nói ra loại lời này, quả thực vô lễ tới cực điểm!

Lúc đầu, Lạc Huyền Thanh phá hư, hắn cũng cảm thấy hơi quá, dù sao quá không cẩn thận, mình coi như cũng phá hư, nhưng đều có chừng mực, tựa như Thiên Cơ sư công hội vừa rồi... Được rồi, đừng nói nữa, cùng hắn không hề có một chút quan hệ, đó là thư viện làm!

Ngươi chửi Lạc Huyền Thanh, không gì đáng trách, thế mà nói Lạc Nhược Hi như vậy, thực sự nhẫn không được!

- Ngươi là ai? Nơi này có địa phương ngươi chen vào sao?

Không nghĩ tới mình đang quát tháo, bị một tiểu gia hỏa không biết tên xen mồm, con mắt của Trương Phong trợn lên.

- Không cần phải để ý đến ta là ai, ta chỉ muốn hỏi một chút, nếu như tiểu công chúa không đáp ứng cùng các ngươi thông gia, các ngươi không khách khí như thế nào?

Trương Huyền tiếp tục nói.

- Hừ, ngươi cảm thấy nàng dám không đáp ứng sao? Tiểu công chúa... Hừ, xưng hô trước mặt người ngoài mà thôi, ở trước mặt Trương gia chúng ta thật không tính là cái gì!

Trương Phong cười lạnh.

- Ngươi nói lại cho ta nghe...

Khí tức trên người Lạc Huyền Thanh trong nháy mắt tiết ra, một cỗ khí lưu xông thẳng lên trời, giống như bầu trời cũng bị xé rách. Đối phương chế giễu hắn cũng không có gì, nhưng mà nói muội muội của hắn tuyệt đối không được!

- Lặp lại lần nữa thì sao? Cái gì chó má tiểu công chúa, băng thanh ngọc khiết, chỉ là ngoài miệng nói một chút... Ta nhổ vào! Rõ ràng cùng thiên tài của chúng ta có hôn ước, còn chạy ra bên ngoài, cùng nam nhân khác câu tam đáp tứ, thật sự là có nhục gia phong...

Trương Phong cười lạnh.

- Ngươi nói bậy...

Lạc Huyền Thanh gầm thét, người đã xông ra ngoài, thân ảnh như đạn pháo, trong nháy mắt liền đi tới trước mặt của đối phương.

Ầm ầm!

Bàn tay lăng không trảo một cái, lực lượng hung mãnh nghiền ép ra, không khí trước mắt trong nháy mắt nổ tung lên.

- Hừ, chuyện này chính xác trăm phần trăm, Lạc gia các ngươi đã chiếm được tin tức, vài ngày trước liền phái mấy vị trưởng lão tới, không có gì bất ngờ xảy ra, hiện tại tiểu công chúa hắn là còn bị cấm túc.

Thân thể nhoáng một cái, Trương Phong tránh né công kích của hắn, một bên lui về phía sau, một bên mặt mũi khinh thường:

- Thế nào, làm ra được, còn không cho người nói? Cũng chỉ có ca ca ta mỗi ngày đần độn cảm thấy nàng rất tốt... Nếu là ta khẳng định đã sớm chạy tới chất vấn!

- Ngươi tự tìm cái chết!

Tròng mắt đỏ hoe, thân ảnh của Lạc Huyền Thanh rất nhanh, bàn tay nhấn một cái, không khí bốn phía ngưng đọng, chèn ép Trương Phong không thể trốn tránh.

Bành!

Lực lượng hùng hồn, mạnh mẽ đánh vào lồng ngực của hắn.

Phốc!

Một ngụm máu tươi phun ra, Trương Phong bay ngược ra ngoài.

Dù thực lực của hắn không tệ, nhưng cũng chỉ tương đương đám người Bích Hồng Âm, so với Lạc Huyền Thanh trước đó, cũng có chút chênh lệch, huống chi sau khi đột phá.

Chỉ một chiêu liền bị trọng thương.

- Lạc Huyền Thanh, đây là ngươi tự tìm cái chết...

Trương Phong ngã rầm trên mặt đất, xoay người lên, con mắt biến thành đỏ thẫm, bàn tay lăng không trảo một cái:

- Đánh chết cho ta hắn!

Phần phật!

Nương theo quát tháo, trước mắt lập tức nhiều hơn mười mấy khôi lỗi. Những khôi lỗi này không phải cơ quan thiên công, cũng không phải pháp bảo luyện khí, mà là một chút bảo vật đặc thù được Khải Linh, thoạt nhìn không có cấp bậc gì, nhưng mà thực lực lại cực kỳ mạnh mẽ.

Đặc biệt là một hỏa diễm cự nhân, thân cao bốn mét, vừa xuất hiện không gian bốn phía liền bị sấy vặn vẹo.

Còn có một cự nhân cương thiết, không biết là tài liệu gì luyện chế thành, cực kỳ chắc chắn, xem như Thánh khí thượng phẩm muốn phá vỡ, chỉ sợ cũng cần tiêu tốn công phu cực lớn.

Lạc Huyền Thanh đối phó Trương Phong, có thể nhẹ nhõm nghiền ép, nhưng mười mấy khôi lỗi này đột nhiên xuất hiện, lập tức trở nên luống cuống tay chân, có chút không xuể.

- Đáng ghét!

Vẻ mặt biến thành màu đen, tức giận gào thét, Lạc Huyền Thanh không che giấu lực lượng trong cơ thể nữa.

Xoẹt!

Thực lực nửa bước Động Hư cảnh triệt để phóng thích ra, không gian bốn phía có chút vặn vẹo, chân khí tàn phá bừa bãi bắn ra, địa phương vốn đã đổ sụp, ở dưới lực lượng khổng lồ trùng kích, trở nên càng thêm hỗn loạn.

Nguyên bản hắn còn muốn che giấu tu vi, đợi thời điểm cùng Trương Thuần chiến đấu đột nhiên bạo phát, đánh đối phương một hồi, giờ phút này bị đối phương chọc giận kìm nén không được.

Thình thịch thình thịch bành!

Động Hư cảnh cùng Nhập Hư cảnh, mặc dù chỉ kém một tiểu cấp bậc, thế nhưng tương đương với hai thế giới, lực lượng của nửa bước Động Hư thi triển ra, rất nhiều khôi lỗi giống như lập tức rơi vào vũng bùn, muốn giãy dụa, lại không cách nào chạy ra.

Tạch tạch!

Bàn tay đè ép xuống dưới, núi sông đứt gãy, sông lớn khô cạn, mười mấy khôi lỗi không có chống được một cái hô hấp, toàn bộ đồng loạt nằm rạp trên mặt đất, từng cái không ngừng gào thét, không cách nào lại gần chút nào.

- Ngươi...

Không nghĩ tới, thực lực của vị trước mắt này đã đạt đến loại cảnh giới đó, con ngươi co rụt lại, Trương Phong vội vàng lui về phía sau.

- Không nói rõ ràng cho ta, ngươi trốn được sao?

Hí dài một tiếng, Lạc Huyền Thanh giống như cự long hình người, bỗng nhiên bước ra một bước, không gian trước mắt như mặt nước bị đá ném vào, dập dờn ra vô số gợn sóng.

Bành!

Gợn sóng đập ở trên người Trương Phong, như bị đại chùy đánh trúng, lần nữa phun ra máu tươi, lập tức từ không trung rơi xuống.

Phần phật!

Đánh đối phương từ không trung rơi xuống, Lạc Huyền Thanh tiến về phía trước một bước, thời gian nháy mắt, liền xuất hiện ở trước mặt Trương Phong, một chân đạp lên đầu.

Nhìn tốc độ cùng lực lượng, lần này đánh trúng, không chết cũng không sai biệt lắm.

Đối phương sỉ nhục muội muội của hắn, hắn triệt để nổi giận, cái quy củ gì, hậu quả gì, tất cả đều không cần quản. Rồng có vảy ngược, chạm vào hắn phải chết!

- Thật mạnh mẽ...

Lúc đầu Trương Huyền ý định xuất thủ, nhưng nhìn thấy anh vợ xông tới, cuối cùng vẫn ngừng lại.

Hiện tại hắn còn chưa tiện cho thấy thân phận, lại nói... Không tế ra Thanh Long thú, muốn vượt qua người này, cũng không quá dễ dàng. Đương nhiên, nếu như anh vợ chịu thiệt, khẳng định sẽ nghĩ biện pháp tiêu diệt người này. Không nói cái khác, chỉ sỉ nhục Nhược Hi, liền tội đáng chết vạn lần, ai cũng không cứu được!

- Ngươi...

Nhìn thấy uy thế của một chân kia đá tới, Trương Phong sợ hãi, không dám tiếp tục giữ lại, mạch máu trong người đột nhiên kích phát.

Ầm ầm!

Thời gian phảng phất trở nên chậm lại, cũng giống như tốc độ của hắn biến nhanh, thân thể bỗng nhiên co rụt lại, thời gian nháy mắt xuất hiện ở hơn mấy mét, miễn cưỡng tránh thoát một chân cuồng bạo.

Ầm ầm!

Bàn chân rơi trên mặt đất, dâng lên vô số đá vụn, một hố to đường kính hơn ba mươi mét xuất hiện ở trước mặt mọi người.

- Lạc Huyền Thanh, ngươi điên rồi...

Trương Phong dọa đến rụt cổ một cái, suýt chút nữa từ không trung rơi xuống.

Lúc đầu mặc dù nơi này sập, nhưng chỉ cần tìm được người giỏi tay nghề, còn có thể xây dựng rất nhanh, nhưng đập ra một cái hố to như vậy, mặt đất bị hủy diệt, còn xây dựng lại thế nào?

Có thể nói, đã triệt để phế bỏ!

Ầm!

Chẳng muốn trả lời hắn, Lạc Huyền Thanh căn bản không quản đối phương có phải vận dụng lực lượng huyết mạch hay không, thân ảnh chợt lóe, lần nữa xuất hiện ở trước mặt đối phương, năm ngón tay mở ra, bàn tay in lên.

Một chưởng này, như che chắn toàn bộ không gian, lại như trong nháy mắt kéo hắn vào một động thiên đặc thù, Trương Phong chỉ cảm thấy tê cả da đầu, khí tức trong cơ thể bị ép sắp bùng nổ.

Chưởng lực còn chưa tới trên người, máu tươi liền phun ra. Dù vận dụng lực lượng huyết mạch, nhưng vẫn không cách nào bù đắp chênh lệch giữa hai người.

- Ngươi đột phá khi nào? Sao lại mạnh như vậy...

Da đầu nổ tung, Trương Phong tràn đầy hối hận.

Đã sớm biết người này, nhắc tới muội muội liền vỡ tổ, mình cần gì đi chọc hắn!

Không phải tìm kích thích cho mình sao?

Vận chuyển lực lượng huyết mạch, lần nữa co rụt về phía sau, rốt cục tránh thoát bàn tay đối phương đánh tới.

Ầm ầm!

Mặt đất xuất hiện một cái chưởng ấn to lớn, kiến trúc bốn phía còn không có sụp đổ, lắc lư mấy lần, tượng đá trấn thủ trước đó đứng sừng sững ở cửa ra vào, lực lượng khổng lồ trùng kích vào, cũng không ngừng lay động, bất cứ lúc nào cũng sẽ ngã vào trong hố.

- Lạc Huyền Thanh, ta là Thánh tử của một chức nghiệp, ngươi dám đả thương ta, chẳng khác nào đối nghịch cả nghề nghiệp này, về sau nhất định đối mặt đuổi giết vô cùng vô tận, Lạc gia cũng không cách nào bảo vệ ngươi...

Thấy đối phương vẫn giống như cuồng sư xông lại, Trương Phong thật sợ, ra sức gào thét.

- Vậy liền để bọn họ đuổi giết, coi như đuổi giết, cũng là ngươi chết trước...

Ầm ầm!

Lần nữa gào thét, không gian trước mắt Lạc Huyền Thanh giống như tan biến, lắc người một cái, lại xuất hiện ở trước mặt đối phương, lại một chưởng đánh xuống.

Lần này triệt để cầm giữ bốn phía, không gian giống như biến thành thể rắn, căn bản không có cách nào di động, coi như người sau sử dụng thiên phú Trương gia, cũng không cách nào thoát khỏi.

- Náo đủ chưa, Lạc Huyền Thanh, đừng khinh người quá đáng!

Ầm ầm!

Ngay thời điểm bàn tay sắp rơi vào trên đầu Trương Phong, một tiếng hét lớn vang lên, ba lão giả chẳng biết lúc nào xuất hiện ở trước mặt mọi người, một vị trong đó duỗi tay ra, một đạo quang mang ngăn ở phía trước, ngăn lực lượng của Lạc Huyền Thanh ở bên ngoài.

Lạc Nhược Hi bị cấm túc

dtv-ebook.com

- Thánh Vực bát trọng!

Ánh mắt của Trương Huyền lập tức nheo lại.

Tiện tay một chiêu, đã có thể giáo huấn Lạc Huyền Thanh, lại có thể bảo vệ Trương Phong lông tóc không thương, diệu đến đỉnh phong, thực lực hai người khác, hắn không biết, nhưng vị xuất thủ này, tuyệt đối đạt đến Thánh Vực bát trọng Động Hư cảnh trung kỳ, thậm chí hậu kỳ!

Loại thực lực này, ở đại lục cũng được cho đỉnh tiêm, ở đâu cũng có thể khai tông làm tổ, uy chấn một phương.

Bành!

Bị lực lượng phản chấn, khuôn mặt của Lạc Huyền Thanh tái đi, liên tục lui về phía sau mấy bước, ngẩng đầu nhìn về phía ba người trên không, khuôn mặt khó coi.

Hắn cùng Trương Phong vô luận tranh đấu như thế nào, cũng là vãn bối đọ sức, đối phương thân là trưởng lão, lại cưỡng ép nhúng tay, rõ ràng vi phạm quy củ của Thánh Tử điện.

- Ba vị trưởng lão, Trương Phong nhục muội muội của ta, không dạy dỗ một hồi, thực sự nuốt không trôi cơn giận này!

Lạc Huyền Thanh gầm lên giận dữ, con mắt trừng giống như chuông đồng.

- Đủ rồi!

Lão giả xuất thủ sắc mặt âm trầm:

- Lạc Huyền Thanh, trong mắt của ngươi còn có Khải Linh sư công hội, còn có Thánh Tử điện không? Nể tình mặt mũi tiểu công chúa cùng Lạc gia, tùy ý ngươi dỡ xuống kiến trúc không nói gì, còn muốn thế nào? Chẳng lẽ nhất định phải triệt để diệt Khải Linh sư công hội chúng ta, mới từ bỏ ý đồ?

- Ta không có ác ý gì với Khải Linh sư, là Trương Phong tự mình tìm cái chết, giết hắn, ta sẽ cho Trương gia cùng Thánh Tử điện một câu trả lời, mong ba vị trưởng lão đừng ngăn cản.

Tiến về phía trước một bước, Lạc Huyền Thanh xiết chặt nắm đấm. Đối phương sỉ nhục muội muội như vậy, bỏ qua mà nói, thực sự nghẹn không được cơn giận này.

- Làm càn! Trương Phong là Thánh tử của công hội chúng ta, ngươi ra tay với hắn, là miệt thị toàn bộ công hội chúng ta... Cút ngay, có thể không so đo, nếu không, coi như ngươi là người Lạc gia, cũng sẽ để ngươi đánh đổi thảm liệt!

Một vị trưởng lão khác lớn tiếng quát tháo, hai mắt như điện. Làm học sinh, hủy điện đường thành như vậy, còn muốn động thủ, để hắn tức giận sắp bùng nổ.

- Ngươi uy hiếp ta? Lạc Huyền Thanh ta không sợ nhất là uy hiếp!

Hai mắt nheo lại, Lạc Huyền Thanh quát to một tiếng, khí tức trên người lần nữa nhen lửa. Hắn dường như ý định vận dụng lực lượng huyết mạch, dù đối phương có trưởng lão thủ hộ, cũng muốn để đối phương trả giá cả đời khó quên.

- Người này là tên điên...

Nhìn thấy cử động của hắn, con ngươi của Trương Phong co lại, thân thể kìm lòng không được phát run.

Đổi lại những người khác, trưởng lão ra mặt, khẳng định sẽ mượn cơ hội xuống đài, không nói thêm nửa câu nói nhảm, vị trước mắt này ngược lại tốt, không lui bước mảy may, còn ý định Thần chặn giết Thần Phật chặn giết Phật... Quả thực là tên điên, một khi điên cuồng lên, hoàn toàn không để ý tới hậu quả.

- Lạc huynh, còn lại giao cho ta xử lý đi!

Ngay thời điểm ba vị trưởng lão cùng Trương Phong đều âm thầm cảnh giác, chuẩn bị kỹ càng nghênh đón chiến đấu, một bàn tay nhẹ nhàng rơi vào trên bờ vai Lạc Huyền Thanh.

Đám người vốn cho rằng, nói chuyện với gia hỏa nổi khùng như vậy, tất nhiên sẽ bị đánh hoàn toàn thay đổi, ai cũng nhận không ra, lại thấy khí thế của người sau tuôn trào ra, lập tức như thủy triều lui xuống.

- Cái này...

Mọi người nháy con mắt, tất cả đều không hiểu ra sao.

Tính tình cùng thực lực của gia hỏa kia, vừa rồi liền thể hiện hết sức rõ ràng, như là thuốc nổ, trừ muội muội của hắn, một khi nhen lửa thì không cách nào khuyên nhủ.

Thanh niên trước mắt này chẳng qua 20 tuổi, chỉ nói một câu, liền để hắn khống chế lại lực lượng bùng cháy, đến cùng lai lịch như thế nào, có thể để cho hắn nghe lời như vậy?

- Trương sư...

Không để ý tới đám người giật mình, Lạc Huyền Thanh xoay đầu lại, nhìn về phía thanh niên ở sau lưng.

Vỗ bả vai hắn chính là Trương Huyền, cũng không phải hắn muốn áp chế lực lượng, mà là đối phương duỗi tay ra, vừa vặn đặt ở trên mệnh môn kích hoạt huyết mạch, áp chế huyết mạch xuống.

- Yên tâm, ta sẽ thay tiểu công chúa đòi lại lẽ phải!

Biết đối phương nghĩ cái gì, mắt Trương Huyền sáng lên, ngẩng đầu nhìn về phía ba vị lão giả ở trên không.

- Ba vị tiền bối, đây là ân oán giữa Lạc Huyền Thanh Lạc huynh cùng Trương gia, mong các ngươi không nên nhúng tay!

- Tiểu tử, ngươi có biết đang nói chuyện với ai không?

Trưởng lão trước đó quát tháo lần nữa hét lớn.

- Mặc kệ các ngươi là ai, ta chỉ nói một lần, tránh ra, để Lạc huynh và Trương Phong đánh một trận, ta bảo đảm đánh không chết, chuyện này cứ tính như vậy, nếu không trên mặt mọi người rất khó coi.

Khoát tay áo, Trương Huyền nói.

Hắn không muốn gây chuyện, nhưng sẽ không sợ phiền phức, Trương Phong miệng tiện như thế, ngang nhiên chửi bới danh dự của bạn gái mình, không đánh một trận, coi như hắn tính tình khá hơn nữa, cũng không cách nào dẹp lửa giận.

Từ trước đến nay, hắn đều cực kỳ khiêm tốn, hơn nữa loại phẩm chất ưu tú này, đã hòa vào cốt tủy, nhưng gặp được loại sự tình này thực sự không nhịn được, kiêu căng một lần, cũng không quan trọng.

- Tốt, rất tốt!

Không nghĩ tới một gia hỏa 20 tuổi lại ngạo mạn như vậy, ba vị trưởng lão tất cả đều giận quá mà cười.

Ở Thánh Tử điện mấy trăm năm, gặp qua không ít thiếu gia lợi hại, cũng đã gặp không ít thiên tài thiên tư trác tuyệt, nhưng mới đến học viện, liền dám cùng trưởng lão nói chuyện như thế còn là lần đầu tiên thấy. Ngươi cho rằng mình là ai? Điện chủ ư? Thiên Nhận Danh Sư sao?

- Ngày hôm nay chúng ta ngăn ở nơi này, ngươi dám làm tổn thương Trương Phong một sợi lông, là đối nghịch Khải Linh sư công hội chúng ta, để ngươi muốn sống không được, muốn chết không xong!

Trước đó lão giả nói chuyện mắt sáng lên, khẽ nói.

Bọn họ xuất thủ, nếu lại mặc cho đối phương đánh Thánh tử một hồi, mặt mũi của Khải Linh sư công hội ở đâu? Uy nghiêm ở đâu?

- Tốt a, các ngươi đã không muốn đi, vậy ta liền không khách khí... Thanh Long thú, đánh ba cái cản đường nằm xuống cho ta!

Rống!

Tiếng nói kết thúc, một Địa Ngục Thanh Long thú to lớn bất ngờ xuất hiện ở trước mặt mọi người, gào lên một tiếng, thẳng tắp vọt tới ba vị trưởng lão.

- A?

Không nghĩ tới đột nhiên thả ra Thánh thú cường đại như vậy, tam đại trưởng lão đều giật nảy mình, còn chưa kịp phản ứng, liền thấy Thánh thú lăng không đưa tay về phía trước.

Xoẹt!

Không gian trước mắt lập tức bị xé nứt, xuất hiện một khe rãnh đen kịt, lực lượng cuồng bạo hung mãnh, thời gian nháy mắt, nghiền ép mà tới.

Nếu như nói trước đó Lạc Huyền Thanh công kích để cho người ta rung động, nhưng so sánh với Thanh Long thú trước mắt, cái gì cũng không bằng. Căn bản không ở cùng một cấp bậc.

- Cái gì?

- Thánh Vực bát trọng đỉnh phong...

Con ngươi thu hẹp, sắc mặt ba vị trưởng lão trở nên trắng bệch, không dám bảo lưu, lập tức dùng ra toàn lực công kích.

Thánh Vực bát trọng Động Hư cảnh, dính dáng lĩnh ngộ không gian, mỗi một tiểu cấp đều chênh lệch cực lớn.

Đối phương thân là Thánh thú đỉnh phong, xem như Danh Sư cấp bậc tương đồng tới, cũng chưa chắc có khả năng chống lại, huống chi bọn họ chỉ là Khải Linh sư sức chiến đấu không mạnh.

Trong nháy mắt, đủ loại lực lượng xao động, tựa như mưa to, vô số khôi lỗi từ không trung xuất hiện, ngay sau đó một cái tiếp một cái giống như pháo bông nổ tung.

Địa Ngục Thanh Long thú, mạnh mẽ đâm tới, không có bất kỳ chiêu số gì, nhưng lực lượng cường đại cùng phòng ngự vô địch, lại hoàn toàn nghiền ép đối phương.

Không đến mười cái hô hấp, ba trưởng lão liền miệng sùi bọt mép, từng cái đầu cắm vào trên mặt đất, không ngừng run rẩy, thân thể cứng ngắc. Dù thực lực bọn hắn cực mạnh, nhưng so sánh với Thanh Long thú vẫn kém quá nhiều.

Hô!

Sau khi đánh bại ba vị trưởng lão, Thanh Long thú lại vồ một cái, Trương Phong liền bị bóp ở trong lòng bàn tay.

- Xin lỗi!

Chắp hai tay sau lưng, Trương Huyền nhàn nhạt nhìn lại, mặc dù thanh âm bình thản, lại mang theo uy nghiêm không cho cự tuyệt, như chỉ cần đối phương không đáp ứng, sẽ lập tức bị bóp thành thịt vụn.

- Ta...

Vẻ mặt Trương Phong trắng bệch, hàm răng cắn ra máu tươi:

- Ta nói chính là sự thật, dựa vào cái gì phải nói xin lỗi? Là Lạc gia tiểu công chúa chính miệng thừa nhận, đã có người ưa thích, muốn xóa hôn ước với Trương gia, chuyện này, cao tầng Lạc gia cùng cao tầng Trương gia tất cả đều biết, không phải ta nói bậy. Nếu như không tin, có thể để cho Lạc Huyền Thanh đưa tin về gia tộc hỏi thăm một chút.

- Ngươi nói láo, nếu muội muội ta quả thật có người thích, ta làm sao có thể không biết?

Trên đầu Lạc Huyền Thanh nổi lên gân xanh.

- Khụ khụ, Lạc huynh, đừng kích động như vậy...

Trương Huyền ngăn lại Lạc Huyền Thanh sắp nổi khùng.

Đối phương không tin người này nói thật, hắn lại biết không phải nói dối.

Nhược Hi đáp ứng làm bạn gái của mình, nói chuyện này cho gia tộc, không có ý định cùng Trương gia thông gia... Cũng có khả năng phát sinh.

Bạn gái của hắn, hắn biết rất rõ ràng, mặc dù bình thường trầm mặc ít nói, không muốn nói nhiều, nhưng mà thời khắc mấu chốt nắm giữ năng lực quyết định rất mạnh.

Cũng giống như mình, chỉ nhận định sự tình tuyệt sẽ không lùi bước cùng hối hận, dù phía trước khó khăn tầng tầng, dù có ngàn vạn người ngăn cản, cũng không sợ hãi chút nào, mảy may không ngừng nghỉ.

- Ngươi mới vừa nói người Lạc gia đã tới, có khả năng tiểu công chúa bị cấm túc, đến cùng là chuyện gì xảy ra?

Nhớ tới trước đó đối phương nói, Trương Huyền nhíu mày nhìn qua.

Nếu như đối phương thật bởi vì mình mà bị oan ức, thân là nam nhân, bất kể như thế nào, cũng phải ra tay giải cứu. Ngay cả bạn gái cũng bảo

vệ không tốt, còn làm Danh Sư gì? Thành cường giả gì!

- Là như vậy, nửa tháng trước, một vị trưởng lão của Trương gia chúng ta theo thông lệ đưa tới sính lễ, tiểu công chúa tự mình cự tuyệt, hơn nữa nói cho hắn biết, đã có người ưa thích, sẽ không cùng Trương gia thông gia, mong đối phương chuẩn bị sớm.

Trương Phong bị Thanh Long thú bóp ở trong lòng bàn tay, biết không trả lời, liền có khả năng bị giết chết, cắn răng, nói ra toàn bộ sự tình mình biết.

- Sau đó một viên đá dấy lên ngàn cơn sóng, cao tầng Trương gia cùng cao tầng Lạc gia biết được chuyện này... Sau đó Lạc gia phái trưởng lão tới cấm túc tiểu công chúa...

- Cái này...

Thân thể Trương Huyền run lên.

Lấy thông minh tài trí của Nhược Hi, hắn phải biết nói ra đã có người thích, sẽ xuất hiện kết quả như thế nào, dù vậy vẫn không chút do dự nói ra... sẽ tiếp nhận bao nhiêu áp lực tâm lý?

- Cấm túc ở nơi nào?

Nắm đấm xiết chặt, vội vàng nhìn qua.

- Ta cũng không biết, đây cũng là ta nghe một vị trưởng lão trong tộc nói...

Trương Phong vội vàng giải thích.

- Ngươi nói bậy, muội muội ta tuyệt không có khả năng có người thích, ai có thể xứng được với nàng?

Lạc Huyền Thanh vẫn không tin.

- Khụ khụ!

Thấy hắn cố chấp như thế, Trương Huyền nhịn không được nhìn lại:

- Lạc huynh, đừng có gấp, mặc dù tiểu công chúa ưu tú, nhưng cuối cùng có người có thể xứng với...

- Có người?

Con mắt chợt lóe, Lạc Huyền Thanh nhìn qua:

- Ngươi sao?

Hắn đang khiêu vũ với tượng đá

dtv-ebook.com

- Ta...

Trương Huyền gật đầu.

Hiện tại hắn rất muốn thừa nhận, bạn trai của muội muội đối phương là hắn.

Bất quá, lời đến khóe miệng vẫn như cũ ngừng lại.

Còn chưa nói ra mình, cũng đã để Trương gia, Lạc gia nát bét, thật muốn nói ra, tất nhiên sẽ thành mục tiêu công kích!

Khẳng định sẽ thừa nhận cùng Lạc Nhược Hi tình cảm lưu luyến, nhưng tuyệt không phải hiện tại. Đầu tiên nếu có một thân phận quang minh chính đại, có thể chống lại Trương gia lại nói, như vậy Lạc Nhược Hi cũng có thể cho gia tộc một câu trả lời, nếu không, cho người khác biết ưa thích người, chỉ là người bình thường từ tiểu vương quốc đi ra... Chẳng những không có bất kỳ ích lợi, ngược lại sẽ chỉ thêm phiền!

Môn đăng nhất định phải hộ đối, nếu không, miệng nhiều người nói chảy vàng, tích hủy tiêu xương, hắn cũng không muốn bạn gái của mình, biến thành tồn tại để những người khác thảo luận cùng chửi bới.

- Trương sư, ta biết ngươi rất nghĩa khí, nhưng hiện tại không có tâm tình nói đùa với ngươi!

Thấy thanh niên trước mắt gật đầu, Lạc Huyền Thanh khoát tay áo, ngẩng đầu nhìn về phía Trương Phong cách đó không xa:

- Ngươi nói là... chuyện phát sinh nửa tháng trước?

Bọn họ đi tìm Động Hư hồ lô, vừa đi vừa về, gần như hao phí tiếp cận hai mươi ngày, nửa tháng trước phát sinh, nói cách khác, vừa rời Thánh Tử điện, liền xuất hiện chuyện này, khó trách không biết tin tức.

- Đúng!

Trương Phong gật đầu.

- Trương sư, giao người này cho ngươi, đánh một hồi, đừng để hắn nói bậy, ta đi một chút liền về!

Sắc mặt tái xanh, đứng tại chỗ rầu rĩ một hồi, đột nhiên thân thể Lạc Huyền Thanh nhoáng một cái, thẳng tắp bay đi, lời còn chưa dứt, người đã biến mất.

- Lạc huynh...

Không nghĩ tới vị này nói đi là đi, Trương Huyền vội vàng.

Bất quá tốc độ của đối phương thực sự quá nhanh, coi như thi triển Hành Giả Vô Cương cũng không có khả năng đuổi theo, đành phải dừng lại xúc động đuổi theo, lần nữa nhìn về phía Thanh Long thú:

- Được rồi, giáo huấn một lần, không nên giết...

- Rống!

Nhẹ gật đầu, Thanh Long thú đang muốn bóp gia hỏa kia trọng thương, liền nghe một thanh âm lần nữa gào thét lên, ba vị trưởng lão trước đó cắm trên mặt đất, lần nữa bay lên.

- Vị bằng hữu này, Trương Phong là Thánh tử của công hội chúng ta, ngươi tổn thương hắn, tương đương với đối kháng toàn bộ Khải Linh sư công hội, mong nghĩ lại mà làm sau!

Một vị trưởng lão cắn răng nói:

- Hơn nữa, mấu chốt nhất là, quy định Thánh tử, là Thánh Tử điện lưu lại, ngang nhiên chống lại, là đối nghịch Thánh Tử điện, rất có thể bị khai trừ học tịch!

- Khai trừ?

- Không sai, Lạc Huyền Thanh thân là con cháu hạch tâm của Lạc gia, tu vi càng đạt đến nửa bước Động Hư cảnh, coi như bị khai trừ cũng không có gì, ngươi không giống, xem tuổi tác của ngươi, năm nay hắn là mới thi tới, tiền đồ còn rất rộng lớn, không cần thiết vì chút khí phách, mà hủy cả đời...

Lại một trưởng lão nói.

- Hủy cả đời ngược lại không đến nỗi...

Trương Huyền lắc đầu, nhìn lại:

- Hắn đã là Thánh tử, dính dáng quy củ của Thánh Tử điện, vậy ta y theo quy củ... Ta hiện tại là Khải Linh sư bát tinh, có phải chỉ cần trở thành Thánh tử, hắn sẽ bị thay thế, lại đánh thế nào, cũng không tính là không tuân theo quy định hay không?

- Đương nhiên! Nếu như ngươi có thể trở thành Thánh tử, coi như đánh chết hắn, công hội cũng sẽ thay ngươi che giấu...

Vị trưởng lão này gật đầu.

Thánh tử, tồn tại trẻ tuổi đỉnh phong nhất của một chức nghiệp, thật có khả năng thay thế, cùng chức nghiệp giả khác mâu thuẫn, tự nhiên sẽ giúp vị thiên tài này!

Thật giống như hiện tại, nếu như Trương Phong không phải Thánh tử, bọn họ cũng không có khả năng lao ra.

Dù sao, bất kể Lạc Huyền Thanh hay người này, cũng không phải dễ trêu. Cung điện sụp đổ, đối với Khải Linh sư công hội mà nói, không

tính là sự tình gì, mấy khôi lỗi Khải Linh liền có thể lần nữa xây dựng, nhưng mà Thánh tử bị đánh, mặt mũi liền tổn thương quá lớn.

- Vậy đơn giản...

Sống lưng thẳng tắp, Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng:

- Phiền phức mấy vị cùng ta nói một chút, làm sao khảo hạch Thánh tử, ta đánh hắn xong, còn có việc phải làm, không có thời gian chậm trễ!

Mục đích tới nơi này là giáo huấn Trương Phong, thay thế địa vị Thánh tử của hắn, chuyện cho tới bây giờ, tránh cũng không thể tránh, vậy thì bắt đầu đi!

Dù sao, hắn còn cần thân phận điện chủ Thánh Tử điện, đi tìm Lạc Nhược Hi, cũng không muốn trước đó liền trở thành mục tiêu công kích, tồn tại người người kính sợ cùng kêu đánh.

- Khảo hạch Thánh tử?

Ba vị trưởng lão đều dựng lên râu mép.

Gặp qua ngạo mạn, nhưng chưa thấy qua cuồng như thế! Thánh tử một chức nghiệp, thuộc về thiên tài trong thiên tài, vị trước mắt này, càng phá vỡ vô số ghi chép mới lấy được thành công, vốn còn nghĩ, để hắn đại biểu phân bộ Thánh Tử điện, đi tổng bộ khảo hạch hội trưởng hậu tuyển...

Nằm mơ cũng không có nghĩ đến, suýt chút nữa bị người đánh chết không nói, hung thủ còn đòi muốn thay vào... Khải Linh sư, dù không thuộc về thượng cửu lưu, nhưng cũng nắm giữ truyền thừa hoàn chỉnh, là chức nghiệp đỉnh tiêm trên đại lục, vừa mới thi xong Khải Linh sư bát tinh, hai ba canh giờ, liền ăn nói ngông cuồng...

Ba người chỉ cảm thấy sắp tức đến bể phổi, hàm răng cắn chặt, muốn chửi vài câu, để hắn biết độ khó khảo hạch Thánh tử, nhưng nhìn thấy Thanh Long thú cách đó không xa lườm lườm, không khỏi chòm râu

tung bay, mang theo chút run rẩy. Dường như chỉ cần dám nói nhảm, liền cho bọn hắn một kích.

- Khảo hạch Thánh tử rất đơn giản, Khải Linh tượng đá trấn thủ, chỉ cần tượng đá có khả năng di động vượt qua ghi chép trước đó, coi như vượt qua...

Cố nén tức giận, một vị trưởng lão nhìn qua:

- Trương Phong, hắn muốn khiêu chiến địa vị Thánh tử của ngươi, có dám nghênh chiến không?

- Ta bằng lòng nghênh chiến!

Cắn răng nhìn qua, Trương Phong gật đầu.

Vô duyên vô cớ bị hành hung, mặc dù là Lạc Huyền Thanh làm, cũng cùng người này thoát không được quan hệ... người này đã tìm kích thích, vậy liền giáo huấn một lần, lấy Khải Linh chi thuật mình am hiểu nhất, để hắn rõ ràng, cái gì gọi là cường giả chân chính!

- Vậy thì tốt, mời để Trương Phong xuống!

Vị trưởng lão này chỉ về phía trước:

- Trước điện, có hai tượng đá, hai vị tùy ý tuyển một cái Khải Linh, tượng đá ai đi xa hơn, người đó liền chiến thắng, trở thành Thánh tử!

Thuận ngón tay hắn nhìn, hai tượng đá trấn thủ mặc dù xiêu vẹo, vẫn như cũ đứng sừng sững ở cách đó không xa, không có bị tổn thương.

Nghe quy củ đơn giản như vậy, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, tùy ý khoát tay áo.

Thanh Long thú gật đầu, buông Trương Phong ra, nhưng vẫn cảnh giác nhìn về phía ba người khác, dường như chỉ cần bọn họ dám bất lợi với chủ nhân, tuyệt đối đi đầu tiến lên, đánh thành bánh thịt.

Hung tợn nhìn Trương Huyền cùng Thanh Long thú một cái, trong ánh mắt Trương Phong lóe lên một đạo tàn nhẫn, thân thể nhoáng một cái đi tới trước mặt một tượng đá, vẫy tay một cái:

- Bắt đầu đi!

- Tốt!

Không thèm để ý đối phương, Trương Huyền đi tới trước mặt một tượng đá khác.

Trước đó hắn liền quan sát qua tượng đá, muốn Khải Linh quả thực không dễ dàng, có điều xem xong thư tịch bát tinh, đối với Khải Linh thuật có lý giải càng sâu, lại muốn thành công, liền không có khó khăn như vậy.

- Chuẩn bị, bắt đầu!

Nương theo trưởng lão hét lớn một tiếng, Trương Huyền cảm thấy cách đó không xa có sóng linh khí, ngay sau đó liền thấy nguyên thần của Trương Phong từ mi tâm nhảy ra, nhẹ nhàng nhoáng một cái, đi vào trong tượng đá.

- Không hổ là Thánh tử của Khải Linh sư công hội, nguyên thần quả nhiên cường đại!

Cảm ứng một chút, Trương Huyền cảm khái.

Nguyên thần của đối phương, dù không giống như mình, to lớn vô cùng, nhưng uy lực cực lớn, cho người ta một loại uy áp kịch liệt.

Khải Linh liên quan đến lực lượng nguyên thần, càng mạnh, Khải Linh sẽ càng dễ dàng.

Dù tu vi của Trương Phong này kém Lạc Huyền Thanh, Trương Thuần, nhưng bàn về lực lượng nguyên thần mà nói, chỉ sợ cường đại hơn không ít.

Xì xì xì!

Nguyên thần vừa tiến vào tượng đá trấn thủ, từng đạo lực lượng đặc thù lập tức từ trong đó lan tràn ra, toàn bộ mặt ngoài tượng đá nhiều hơn một phần ánh sáng lộng lẫy, giống như sắp sống lại.

Thấy hắn bắt đầu nhen lửa Khải Linh hỏa diễm, Trương Huyền cũng không lo lắng, Minh Lý Chi Nhãn nhúc nhích, cẩn thận quan sát.

Không thể không nói, nhân phẩm của Trương Phong này chẳng ra sao cả, nhưng thủ đoạn Khải Linh quả thực không phải là dùng để trưng cho đẹp, nguyên thần đi vào tượng đá, đủ loại thủ đoạn tự nhiên, năng lực Khải Linh sư bát tinh hoàn mỹ thi triển ra, cho người ta một loại vẻ đẹp cùng lực lượng.

- Ta cũng bắt đầu đi...

Thấy đối phương càng lúc càng nhanh, cũng càng trôi chảy, Trương Huyền không do dự nữa, bàn tay sờ lên tượng đá.

Xì xì xì xì...!

Ý niệm vừa tiến vào trong, giống như rơi vào hắc ám vô biên, vận chuyển công pháp Khải Linh, nhắm về phía trước một chút. Hỏa diễm lập tức thiêu đốt lên, đồng thời không ngừng lan tràn ra nơi xa.

- Mở cho ta...

Lông mày nâng lên, hỏa diễm thời gian nháy mắt tạo thành một biển lửa, lan tràn ra.

Dù ánh sáng hỏa diễm bị tượng đá thôn phệ, nhưng thể tích thực sự quá lớn, vẫn sáng rực ở bốn phía, tựa như triệt để xua tan hắc ám.

- Không tính quá khó...

Thấy Khải Linh thành công, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm.

Lấy giỏ trúc mà múc nước, chỉ cần tốc độ đổ nước rất nhanh, vẫn có thể rót đầy.

Sau khi học tập Thiên Đạo Khải Linh bát tinh, tốc độ Khải Linh của hắn so với trước đó nhanh hơn quá nhiều, hoàn toàn có thể đuổi theo kịp tốc độ tượng đá thôn phệ, thậm chí còn thừa.

Quay đầu lần nữa nhìn qua Trương Phong, chỉ thấy đối phương cũng sắp đến hồi kết thúc.

Nhẹ nhàng cười một tiếng, ngón tay búng một cái, một đạo ý niệm lập tức bay đi, mới vừa làm xong, liền nghe trên không có một thanh âm vang lên.

- Trưởng lão, ta thành công...

Ngay sau đó chỉ thấy một nguyên thần từ trong tượng đá bay ra, lơ lửng ở giữa không trung, trong mắt tràn đầy kích động cùng hưng phấn.

- Vậy thì tốt, để nó đi lại, nhìn có thể đi mấy bước... Có thể đánh vỡ ghi chép trước đó của ngươi hay không!

Trưởng lão nhẹ gật đầu, nói.

- Vâng!

Nguyên thần của Trương Phong nhẹ gật đầu, bàn tay lớn chỉ về phía trước.

Rầm!

Trước đó tượng đá yên tĩnh đứng tại chỗ, mở choàng mắt, nổ vang kịch liệt, đứng lên.

Đông đông đông đông!

Bàn chân to lớn đạp trên mặt đất, bốn phía lay động một hồi, chậm chạp di chuyển về phía trước. Linh tính ẩn chứa trong đó, không ngừng tán

loạn, đi tới một bước sẽ yếu bớt không ít, nhưng thực sự đang không ngừng tiến lên.

- Một bước, hai bước, ba bước...

Trưởng lão ở trên không không ngừng đếm, trong mắt ánh càng ngày càng sáng.

Đông đông đông đông!

Tượng đá tiếp tục tiến lên, rất nhanh liền đi tới bước thứ bảy, nguyên thần của Trương Phong ở trên không kích động, nắm đấm xiết chặt, giống như chờ đối phương tại đánh phá ghi chép.

Ầm ầm!

Trong tiếng nổ, tượng đá cuối cùng ngừng lại, Trương Phong quay đầu nhìn lại, trong mắt ánh sáng lóe lên, cười lạnh một tiếng.

- Ta Khải Linh tượng đá, tổng cộng đi bảy bước rưỡi, ngươi để tượng đá động đi!

- Tốt!

Trương Huyền vỗ tay phát ra tiếng.

Rầm!

Tượng đá đứng dậy, có điều, lắc lư một hồi, vẫn chưa tiến lên.

- Tượng đá của hắn không đi, xem ra phải thua...

trưởng lão Một vị trưởng lão cau mày, lời còn chưa dứt, sau đó nhìn thấy một vị khác ở bên người không ngừng run rẩy, thanh âm khó có thể tin từ trong miệng hô lên, có chút sắc nhọn.

- Không phải không đi... Mà là, mà là khiêu vũ!

Huyền Thanh độ kiếp

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Khiêu vũ?

Vị trưởng lão này trợn mắt hốc mồm, vội vàng nhìn kỹ lại, quả nhiên nhìn thấy tượng đá đang vặn vẹo thân thể, như nhảy nhịp điệu đặc thù, làm một loại vận động nào đó.

Vội vàng nhìn thanh niên cách đó không xa, chỉ thấy hắn chẳng biết lúc nào đứng dậy, hai tay chắp sau lưng, trong miệng nói lẩm bẩm.

- Mở rộng ngực vận động, một hai ba bốn, năm sáu bảy, tám; hai hai ba bốn, năm sáu bảy, tám; ba hai ba bốn, năm sáu bảy, tám; bốn hai ba bốn, năm sáu bảy, tám. Vung tay vận động, một hai ba bốn... Nghiêng người vận động... Cúi đầu ngẩng đầu vận động...

Hai mặt nhìn nhau, ba vị trưởng lão yết hầu phát khô.

Qua nửa ngày, một vị trong đó mới nói ra được.

- Hình như, không phải đang khiêu vũ, mà là... làm nóng người!

- Đúng vậy!

Hai vị trưởng lão còn lại gật đầu một cách máy móc, đều cảm thấy mình có phải nhìn lầm hay không.

Tượng đá trấn thủ, Khải Linh thực sự quá khó khăn, coi như thành công, cơ bản đi mấy bước liền sẽ dừng lại, không cách nào động đậy, người này Khải Linh xong, không có để nó đi đường, ngược lại bắt đầu làm nóng người... Có lầm hay không?

Không chỉ ba vị trưởng lão chấn kinh, nguyên thần của Trương Phong giờ phút này cũng quên trở về, ở trên không trung không ngừng run rẩy, tựa như lúc nào cũng sẽ không chịu nổi, trực tiếp sụp đổ.

Hắn để tượng đá đi tới bảy bước rưỡi, thiếu chút nữa mệt thổ huyết, người này thế mà để tượng đá không ngừng vặn vẹo, không ngừng tập thể dục... Quá khoa trương đi!

- Các ngươi vừa nhìn, ngay cả một chút ý thức thể dục cũng không có, những tượng đá trấn thủ này ở tại nguyên chỗ thời gian lâu như vậy, đột nhiên đứng dậy, không làm chút hoạt động nóng người, rất dễ dàng bị thương!

Thấy đám người từng cái nắm tóc, Trương Huyền lắc đầu:

- Giáo viên thể dục không dạy qua các ngươi sao? Làm nóng người tốt, sẽ tránh khỏi bị thương...

Muốn hoạt động, trước phải làm nóng người, tiểu học cũng biết thể dục, đường đường trưởng lão, thiên tài lại trực tiếp để tượng đá tiến lên, thật sự là một chút thường quy cũng không hiểu.

- Được rồi, làm nóng người xong, nâng cao chân!

Quát đối phương xong, Trương Huyền vẫy tay một cái.

Phanh phanh phanh phanh phanh!

Tượng đá đứng tại chỗ không ngừng giơ đùi, mặt đất ở dưới bàn chân trùng kích, không ngừng run rẩy, tựa như lúc nào cũng sẽ đập ra một cái hố to.

- Tốt, nhảy cóc!

Thấy tượng đá nâng cao chân xong, Trương Huyền thoả mãn nhẹ gật đầu, lần nữa dặn dò.

Thình thịch thình thịch bành!

Mặt đất lay động lợi hại hơn, kiến trúc trước đó còn không có đổ sụp xong, ở dưới liên tiếp lay động, không chịu nổi, lần nữa nâng lên bụi bặm. Ngay cả tàng thư các trước đó không bị ảnh hưởng, giờ phút này cũng rầm rầm sụp đổ.

- Được rồi, lượn quanh Khải Linh sư công hội chạy bộ đi! Bảo ngươi ngừng, lại ngừng!

Làm xong nóng người, lúc này Trương Huyền mới nhẹ gật đầu, bàn tay lớn vẫy một cái.

Hồng hộc! Hồng hộc! Hồng hộc!

Tượng đá mặt mũi hưng phấn, nhấc chân chạy ra ngoài, mỗi một bước đất rung núi chuyển, lại có càng nhiều kiến trúc sụp đổ.

- ...

Ba vị trưởng lão cùng Trương Phong đều cứng ngắc tại nguyên chỗ, động cũng không thể động.

Ghi chép trong lịch sử của Khải Linh sư công hội, đều là tượng đá có thể đi mấy bước, liền nghịch thiên, người này không chỉ để nó chạy như điên, còn hoàn chỉnh làm nóng người...

- Ta như vậy xem như vượt qua hắn không?

Đang không biết như thế nào cho phải, liền nghe thanh niên phía dưới hỏi.

- Tính toán...

Nuốt ngụm nước bọt, ba vị trưởng lão đồng thời gật đầu, gật giống như gà con mổ thóc.

Cái này đã chạy tầm vài vòng, kiến trúc của Khải Linh sư công hội sập không thể lại sập, còn không tính thắng mà nói, thật không nghĩ tới còn có cái gì có thể gọi chiến thắng.

- Vậy hiện tại ta có phải đã là Thánh tử của Khải Linh sư công hội hay không?

Trương Huyền nói tiếp.

- Vâng!

Đám người lần nữa gật đầu.

- Vậy là tốt rồi, ta muốn xử lý ân oán của mình...

Gật gật đầu, Trương Huyền không để ý ba vị trưởng lão, mà nhìn về phía thân thể Trương Phong cách đó không xa.

- Ngươi miệng thúi như vậy, trước vả miệng một trăm cái, dùng hết toàn lực!

Thấy hắn ra lệnh, nguyên thần của Trương Phong giật nảy mình, thận trọng nhìn về phía Thanh Long thú cách đó không xa, thấy người sau vẫn không động, vừa mới cảm thấy thở phào nhẹ nhõm, ngay sau đó nghe được thanh âm đùng đùng đùng liên tiếp!

Vội vàng cúi đầu nhìn, ngay sau đó nhìn thấy thân thể khoanh chân ngồi trên mặt đất, lúc này chẳng biết lúc nào đã đứng dậy, hai tay mở ra, đối không ngừng tát miệng mình. Nhất thời máu tươi chảy dài, hàm răng cũng bị đánh rớt mấy viên.

- Ngươi... Làm gì? Nhục thể của ta làm sao vậy?

Nguyên thần trợn mắt lên, mặt Trương Phong dại ra, hắn còn ở nơi này, không có quay về thân thể, sao thân thể không bị khống chế, tự mình đánh mình?

- A, vừa rồi Khải Linh cho tượng đá, thấy thời gian còn thừa, thuận tiện Khải Linh thân thể của ngươi, đúng, là cái tư thế này, đừng ngừng, đừng ngừng, dùng sức, dùng sức!

Trương Huyền lớn tiếng dặn dò.

Đùng đùng đùng đùng!

Bạt tai đánh càng thêm vang dội.

- Khải Linh thân thể ta?

Nguyên thần ở trên không trung nhoáng một cái, Trương Phong thẳng tắp rơi trên mặt đất, xém chút nổi điên. Hắn còn chưa chết... Người này Khải Linh thân thể của mình, làm sao làm được?

- Nhục thể của ta...

Kìm nén không được, nguyên thần vọt trở về, cùng linh tính đối phương mở ra tranh đoạt quyền khống chế thân thể.

Bất quá đối phương mở ra linh tính, thực sự quá cường đại, thời điểm tranh đoạt đánh miệng, tiếp tục bạt tai, nằm trên mặt đất, để tượng đá trấn thủ đạp tới đạp đi, ngực vỡ tảng lớn... Sau nửa canh giờ rốt cục đoạt lại thân thể, lúc này trên đầu mọc đầy bánh bao, xương sườn không biết đứt bao nhiêu cái, mặt mũi bầm dập, ngay cả anh ruột đoán chừng cũng không nhận ra được.

- Tốt, ân oán của ta giải quyết xong, cáo từ!

Giáo huấn Trương Phong xong, lúc này Trương Huyền mới đưa tay, thu hồi Địa Ngục Thanh Long thú, thân thể nhoáng một cái, thẳng tắp bay về phía Lạc Huyền Thanh rời đi. Đối phương đi thời gian dài như vậy

không có xuất hiện, Trương Huyền có chút lo lắng tình huống hiện tại của Lạc Nhược Hi.

- Trương sư...

Thấy hắn muốn rời khỏi, ba vị trưởng lão vội vàng lao đến.

Trong khoảng thời gian này, mấy người rốt cục hiểu rõ người này đến cùng từ nơi nào xuất hiện. Mới khảo hạch Khải Linh sư bát tinh không tới ba canh giờ, liền để tượng đá trấn thủ tuỳ tiện chạy vòng... Loại thiên phú Khải Linh này, đã vượt ra khỏi tưởng tượng, năng lực như vậy, há có thể để hắn tuỳ tiện rời đi?

- Thế nào? Còn muốn báo thù thay Trương Phong?

Thấy mọi người hắn ngăn lại, Trương Huyền nhíu nhíu mày.

- Không không, miệng hắn không sạch sẽ, đắc tội ngươi, bị đánh là trừng phạt đúng tội...

Một trưởng lão vội vàng cười nói.

Khải Linh sư không giống Danh Sư chú ý quy tắc như vậy, dù Trương Phong cũng là thiên tài Khải Linh, nhưng so sánh với vị trước mắt này, kém thực sự quá nhiều, từ đó lấy hay bỏ, ai cũng biết nên lựa chọn như thế nào.

- Vậy...

Thấy bọn họ không phải bởi vì sự tình Trương Phong, Trương Huyền nhíu mày.

- Là như vậy, tổng bộ Khải Linh sư, sau ba tháng muốn tiến hành người ứng cử tuyển hội trưởng, Thánh Tử điện chúng ta vốn muốn phái Trương Phong đi, ngươi đã có năng lực Khải Linh như vậy, có thể đi hay không...

Trưởng lão ngăn hắn nhịn không được nói.

- Tuyển chọn người ứng cử Hội trưởng?

Trương Huyền cau mày.

- Không sai...

Trưởng lão vội vàng gật đầu.

Thánh Tử điện thuộc về một phân bộ, nếu như phái người đi, có thể được đệ nhất, đối với bọn hắn cũng có ích lợi rất lớn.

Bất kể thanh danh hay ban thưởng, đều đủ để thắng lợi trở về.

Nguyên nhân chính là như vậy, mới không để ý thân phận bảo vệ Trương Phong. Giờ phút này đối phương trở thành Thánh tử, lại thi triển Khải Linh chi thuật nghịch thiên như vậy, lập tức đạt được ba vị trưởng lão coi trọng.

- Ba tháng... Ta suy tính một chút!

Trương Huyền lắc đầu, nhưng không cự tuyệt.

Hiện tại là tháng mười, sau ba tháng là tháng một, khoảng cách Trương gia, Lạc gia thông gia còn có một đoạn thời gian, thật có cơ hội đi Khải Linh sư công hội mà nói, sẽ thăm Vương Dĩnh một chút.

Nha đầu này cùng người khác đi, không hề có một chút tin tức nào, cũng không biết cụ thể thế nào. Chỉ mong Khải Linh sư công hội có thể đối xử tử tế, nếu không, không ngại Khải Linh cả tổng bộ, cho đối phương phá lung ta lung tung.

- Vậy thì tốt, tại hạ Hàn Phù, đây là ngọc bài đưa tin của ta, có thể tiến hành cự ly xa đưa tin, trước khi đi, ta sẽ đưa tin cho ngươi...

Nghe hắn đáp ứng, vị trưởng lão này đưa tới một ngọc bài.

Trương Huyền tiện tay nhận lấy, thu vào nhẫn, lúc này mới xoay người rời đi.

Lạc Huyền Thanh đã đi nửa canh giờ, dấu vết trên không gần như tan biến sạch sẽ, hơn nữa đối phương lĩnh ngộ không gian cực cao, tận lực che giấu, coi như Minh Lý Chi Nhãn cũng rất khó phát giác. Đi về phía trước một hồi, liền tìm không thấy phương hướng.

- Thử xem thư viện!

Chần chờ một chút, lấy ra một quyển sách, viết ra tất cả phương vị của Lạc Huyền Thanh, tinh thần khẽ động.

Phần phật!

Thư tịch trong đầu hiển lộ ra địa phương sai lầm.

- Ở phương hướng kia...

Dựa theo thư viện cho ra phương hướng, Trương Huyền nhanh chóng tiến lên, rất nhanh bay ra Trí điện, tiếp tục tới phía trước, không biết bay bao lâu.

Phạm vi Thánh Tử điện, so với Đế đô của Thanh Nguyên đế quốc còn hùng vĩ hơn nhiều lắm, cho dù thực lực của hắn bây giờ tăng cao, nhưng muốn trong thời gian ngắn đi ra ngoài, cũng không dễ dàng như vậy.

Hơn mười phút sau, đi tới trên không một dãy núi. Đập vào mắt, phế tích đầy đất, tựa như hỏa diễm đốt qua, bốn phía phả ra khói xanh.

- Có người mới vừa ở nơi này chiến đấu...

Nhìn dấu vết đầy đất, vẻ mặt Trương Huyền nghiêm túc.

Chiến đấu qua đi thời gian không lâu, lại cùng đường, chẳng lẽ là Lạc Huyền Thanh lưu lại? Hắn đi tìm Lạc Nhược Hi, cùng tộc nhân của mình làm sao lại chiến đấu?

- Minh Lý Chi Nhãn...

Hai mắt sáng lên cẩn thận nhìn sang những dấu vết này, một lát sau, vẻ mặt nghiêm túc:

- Quả nhiên là hắn lưu lại!

Thông qua quan sát, có thể nhận ra nơi này là vị anh vợ kia cùng người lúc chiến đấu lưu lại, mà người cùng hắn giao thủ, thực lực thấp nhất chỉ sợ cũng đạt đến Thánh Vực bát trọng, thậm chí cao hơn.

- Sẽ không phải Nhược Hi xảy ra chuyện chứ...

Trong lòng tràn đầy lo lắng, dựa theo dấu vết tiếp tục bay đi, một lát sau, đột nhiên nhướng mày, nhìn thấy trong sơn cốc cách đó không xa, một đoàn mây đen lơ lửng trên không, vô số lôi đình lao nhanh ở trong đó, tựa hồ muốn xé rách thiên địa.

- Là... Lôi kiếp!

Con ngươi co rụt lại, nắm đấm không tự chủ được xiết chặt. Cảnh tượng này hắn hết sức quen thuộc, chính là lôi kiếp.

- Nguy rồi, là Lạc huynh, hắn đến cùng gặp cái gì, lại nhịn không được đưa tới Động Hư kiếp?

Nhìn trung tâm mây đen, lập tức thấy được một bóng người quen thuộc, chính là anh vợ Lạc Huyền Thanh.

Lúc này hắn ở trung tâm nhất của lôi điện, vô số lôi đình không ngừng nổ tung ở bên người, tựa như lúc nào cũng có thể đánh thành cặn bã. Động Hư kiếp đến rồi!

Hồ lô vô sỉ

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Động Hư kiếp, vô cùng nguy hiểm, dựa theo kế hoạch bình thường, Lạc Huyền Thanh sẽ ở nơi chuyên môn độ kiếp trong Thánh Tử điện dẫn động lôi kiếp, như vậy mới có thể thu được ý niệm của Khổng sư che chở, để tâm ma giảm bớt.

Mà bây giờ, thế mà ở đây, đưa tới lôi đình, nhất định là xuất hiện biến cố gì không thể khống chế, dẫn tới lôi kiếp, hoặc là lui địch, hoặc là muốn cùng đối phương đồng quy vu tận.

Biết những chuyện này, Trương Huyền không vội vàng đi về phía trước, mà dùng Minh Lý Chi Nhãn nhìn bốn phía, một lát sau, mày nhăn lại.

Bốn phía một bóng người cũng không có. Chẳng lẽ nghĩ sai, hay hoặc là, vừa rồi người cùng hắn chiến đấu, nhìn thấy lôi kiếp thế tới hung hăng, tất cả đều dọa đến rút lui?

- Trước mặc kệ, cảm xúc của Lạc huynh vội vàng xao động, tùy tiện độ kiếp, rất dễ dàng xuất hiện nguy hiểm...

Thấy bốn phía không có người, Trương Huyền không tiếp tục để ý, mà nhìn về phía thanh niên dưới lôi đình.

Động Hư kiếp, dính dáng không gian biến hóa, xem như hắn, muốn vượt qua cũng không có dễ dàng như vậy, lúc này hai mắt Lạc Huyền Thanh đỏ thẫm, vừa nhìn liền biết tinh thần không đúng, cưỡng ép xung kích

mà nói, làm không cẩn thận không những không cách nào thành công, còn có thể chết ở trong đó.

- Đi qua cứu người...

Không để ý tới cái khác, thân thể nhoáng một cái, Trương Huyền thẳng tắp vọt tới lôi đình.

Mới vừa bay vào, địa phương cách chỗ hắn đứng không đủ ba trăm mét, hai bóng người chậm rãi hiện lên.

Bọn họ như từ trong không gian gạt ra, lại như vốn không ở thế giới này, coi như thần thức đảo qua, cũng không thể phát hiện chút nào.

- Hắn là ai?

Một lão giả mặc kim bào, nhìn về phía bóng lưng Trương Huyền biến mất, mày nhăn lại.

- Bẩm báo trưởng lão, vị này gọi Trương Huyền, là bằng hữu mà Huyền Thanh thiếu gia mới quen ở Thánh Tử điện, hai người cùng đi tìm kiếm Động Hư hồ lô, mới để cho thiếu gia thuận lợi đột phá đến nửa bước Động Hư!

Sau lưng một lão giả khác ôm quyền giải thích.

- Trương Huyền? Trương gia?

Lão giả kim bào sững sờ.

- Căn cứ điều tra, thì không phải là người Trương gia, mà từ một tiểu vương quốc từng bước một đi tới, nghe nói là thân truyền của Dương sư Dương Huyền!

Lão giả thứ hai tiếp tục nói.

- Dương Huyền? Người này cũng bắt đầu thu học sinh?

Lắc đầu, lão giả kim bào có chút không hiểu:

- Nếu là học sinh của hắn, hắn là kiến thức bất phàm, sao lại vọt thẳng qua? Chẳng lẽ cảm thấy bằng vào hắn, thực lực Xuất Khiếu cảnh đỉnh phong, có thể trợ giúp Huyền Thanh?

Độ kiếp, cần mình cố gắng, kiêng kỵ nhất là giúp một tay.

Nhúng tay càng nhiều người, lôi đình sẽ càng lớn, thậm chí đến cuối cùng xuất hiện cục diện khó mà khống chế.

Dù thực lực của người này không mạnh, ảnh hưởng Động Hư kiếp không lớn, nhưng tùy tiện tiến lên như vậy, không những không thể hỗ trợ, còn tương đương tự tìm đường chết... Đến cùng nghĩ như thế nào?

- Trương Huyền này, căn cứ ta điều tra, cũng cực kỳ phá hoại, hắn là cùng thiếu gia tính tình hợp nhau, thấy hắn gặp lôi kiếp, nhịn không được đi qua nhìn một chút...

Lão giả thứ hai giải thích.

- Nhịn không được?

Lão giả kim bào hừ một tiếng:

- Làm việc không có kế hoạch, đợi Huyền Thanh độ kiếp thành công, nói cho hắn biết, đừng kết giao loại người lỗ mãng này...

Lạc Huyền Thanh bốn phía phá hư, hắn liền không vui, nghe được cùng người như vậy ngưu tầm ngưu, mã tầm mã, nhất thời càng thêm không vui.

- Vâng...

Lão giả thứ hai nhẹ gật đầu.

Trương Huyền cũng không biết, vị trí vừa rồi Minh Lý Chi Nhãn quan sát không có vật gì, sẽ có bóng người hiện lên, giờ phút này đã đi tới chỗ

cách Lạc Huyền Thanh không xa.

- Sao ngươi lại tới đây...

Nhìn thấy hắn xuất hiện, hơn nữa trực tiếp đi vào phạm vi lôi kiếp, Lạc Huyền Thanh có chút nóng nảy.

- Trạng thái này của ngươi, khẳng định không cách nào thành công, ta tới giúp ngươi...

Trương Huyền giải thích.

- Giúp ta? Là lôi kiếp của ta, giúp như thế nào?

Lạc Huyền Thanh lắc đầu:

- Nhanh rời đi, nếu không một khi lôi đình hội tụ hoàn thành, ta cũng chưa chắc gánh vác được, căn bản không có cách nào bảo vệ ngươi...

Lời còn chưa dứt, lôi đình trên bầu trời rốt cục hội tụ xong lực lượng, rầm rầm rơi xuống.

Tạch tạch! Tạch tạch!

Một đạo lôi đình hơn mười mét, xé rách không gian, thẳng tắp rơi xuống.

- Cho ta chặn lại!

Không để ý tới cùng thanh niên nói chuyện, Lạc Huyền Thanh vung chưởng nâng lên, lòng bàn tay có lực lượng hùng hồn, nghênh đón tiếp lấy.

Lực lượng nửa bước Động Hư cảnh tựa như đại dương, cùng lôi đình đụng vào nhau, không gian bốn phía từng tầng từng tầng vỡ vụn.

Tạch tạch!

Mặc dù ngăn lại phần lớn, vẫn như cũ có một tia chớp rơi vào trên đầu, tóc Lạc Huyền Thanh dựng lên, toàn thân cháy đen.

Động Hư kiếp, so với trước đó Trương Huyền dẫn ra Xuất Khiếu kiếp, mạnh mẽ không biết gấp bao nhiêu lần, cho dù tu vi của hắn đột nhiên tăng mạnh, đạt đến nửa bước Động Hư, vẫn bị oanh kích toàn thân như nhũn ra, chân khí trong cơ thể suýt chút nữa tán loạn.

- Ngươi nhanh rời đi, lôi đình này ta thật không chống lại được...

Nhanh chóng thở hổn hển vài hớp, cảm thấy toàn thân rã rời, lực lượng tiêu hao tiếp cận một nửa, con mắt Lạc Huyền Thanh đỏ thẫm. Động Hư kiếp, nắm giữ sáu đạo lôi đình, một đạo lợi hại hơn một đạo, đạo thứ nhất hắn cũng có chút chống không được, thật muốn toàn bộ rơi xuống, thật không biết có thể kiên trì xong hay không.

- Ngươi chớ để ý, ta đi lên xem một chút...

Không để ý tới đối phương, Trương Huyền đột nhiên động, bỗng nhiên nhảy lên bầu trời.

- Ngươi...

Không nghĩ tới đối phương vì cứu mình, vọt thẳng vào lôi đình, đi vào chỗ nguy hiểm nhất, Lạc Huyền Thanh tràn đầy cảm động.

Thời khắc sống còn thấy giao tình. Đừng nói bằng hữu, rất nhiều đạo lữ trong lúc đó, cũng sẽ ở lúc đại nạn đến thành chim thú tán, người này vì cứu hắn, lại không quan tâm, trực tiếp đi vào chỗ nguy hiểm nhất... Vị Trương sư này, quả nhiên ngay thẳng!

- Sẽ không phải hắn... Ưa thích nam nhân chứ?

Đột nhiên nhớ tới một việc, Lạc Huyền Thanh run rẩy.

Từ khi biết vị này, Trương sư dường như cực kỳ tốt với hắn, vượt xa bằng hữu bình thường... Chẳng lẽ, thật đối với mình có ý nghĩ xấu gì?

- Dù sao ta cận kề cái chết cũng sẽ không theo...

Lắc đầu, không nghĩ nhiều nữa, nhanh chóng khôi phục nguyên khí trong cơ thể, tranh thủ đối kháng lôi đình lần thứ hai rơi xuống.

- Người này... Điên rồi sao?

Không chỉ hắn chấn kinh, hai lão giả ở phía ngoài cũng trợn mắt hốc mồm.

Gặp qua cứu người, cùng một chỗ đối kháng lôi kiếp, cũng nhìn qua liều chết bảo vệ... nhưng trực tiếp xông vào lôi đình tự tìm cái chết, thì chưa từng thấy qua... Dương Huyền, Danh Sư lợi hại như thế, sao dạy ra đồ đệ ngu ngốc như vậy?

- Lôi đình Động Hư cảnh, Thánh Vực bát trọng cũng không dám tuỳ tiện tiến vào bên trong, hắn một Thánh Vực ngũ trọng Xuất Khiếu cảnh đỉnh phong chui vào, hắn phải chết không nghi ngờ... Một lát nữa nhặt xác thay hắn đi!

Lão giả kim bào lắc đầu.

Gặp qua điên cuồng, nhưng chưa thấy qua điên như thế, đây không phải cứu người, mà là tự tìm đường chết.

Xì xì xì xì...!

Không để ý tới đám người chấn kinh, Trương Huyền vừa tiến vào trong lôi đình, con mắt lập tức thả ra ánh sáng hưng phấn.

- Tiểu kiếp kiếp, Trương Huyền ca ca của ngươi tới rồi...

Thở phào một tiếng, cũng không tiếp tục che giấu khí tức trong người, huyệt đạo toàn thân mở ra, liều mạng hấp thu.

Đi tìm Động Hư hồ lô, chỉ trải qua năm sáu ngày, mà trở về lại hao tốn hơn mười ngày.

Giúp Bích đám người Hồng Âm đột phá, cộng lại cũng chỉ mấy canh giờ, thời gian còn lại, Trương Huyền cũng không có lãng phí, một mực mượn nhờ Động Hư hồ lô phát triển đan điền, để hắn tạo thành không gian hình vòng.

Thời gian không phụ người hữu tâm, trước khi trở lại Thánh Tử điện, quả thực thành công, nhưng vấn đề cũng theo đó hiện lên.

Không gian hình vòng hình thành, dung tích trong đan điền chợt tăng không chỉ gấp mười lần, chân khí trong cơ thể hắn, tính toán đâu ra đấy chỉ có một phần mười, đang rầu không biết làm sao chứa đầy, liền thấy lôi đình, làm sao không hưng phấn?

Có thứ này, tuyệt đối có thể lần nữa tích tụ chân khí đến đỉnh phong, khỏi cần lại tội nghiệp, chỉ trốn ở một góc nhìn.

Xì xì xì xì...!

Lôi điện đi vào thân thể, nhất thời thay đổi thành lôi đình chân khí, chảy vào đan điền, trong đan điền, lúc đầu hồ lô lười biếng không nhúc nhích, cảm nhận được cỗ lực lượng này, đột nhiên thân thể chấn động, bỗng nhiên nhảy ra ngoài.

- Ngươi muốn làm gì?

Trương Huyền sững sờ.

Không thèm để ý câu hỏi của hắn, hồ lô vừa xuất hiện, đột nhiên hưng phấn run run, thẳng tắp bay qua một bên, ngay sau đó quay tròn xoay tròn.

Nương theo nó xoay tròn, vô số lôi đình lập ở bốn phía tức tụ đến, vừa rơi xuống trên người của nó, giống như rơi vào lỗ đen, không nhìn thấy nữa.

- Ta sát... Ngươi chậm một chút cho ta! Ngươi chỉ là cái hồ lô, có thể nể mặt mũi một chút không?

Không nghĩ tới cái hồ lô này giống như hắn, nuốt chửng lôi điện, Trương Huyền sửng sốt một chút, ngay sau đó lên cơn giận dữ.

Cái ngoạn ý gì nha... Thật vất vả đuổi kịp Lạc Huyền Thanh dẫn tới lôi kiếp, ta dễ dàng sao?

Trong cơ thể còn một đống lớn chỗ trống không có bổ sung xong, ngươi ngược lại đoạt trước... Mặt đâu?

Làm một bảo vật, biết tôn trọng chủ nhân hay không?

Vẻ mặt buồn bực, thấy hô không trở lại, liền tiếp tục hấp thu, mới hấp thu một hồi, lần nữa cảm thấy lôi điện càng ngày càng ít, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy lôi đình cách đó không xa lại tạo thành một cái vòng xoáy, chẳng biết lúc nào dây leo giấu ở trong trữ vật giới chỉ cũng bay ra, từng ngụm từng ngụm nuốt chửng lôi đình.

- Ta sát... lôi điện này là của ta!

Trương Huyền sắp điên rồi.

Quá không muốn mặt, ngang nhiên ăn cướp, coi như hồ lô cùng dây leo này cũng không được?

Da mặt co rúm, lần nữa muốn mắng mấy câu, chỉ thấy phân thân chẳng biết lúc nào cũng xuất hiện ở trước mắt, hừ một tiếng, chạy đến giữa lôi đình, nhanh chóng hấp thu.

- Các ngươi...

Thấy những thứ này, cả đám đều hấp thu nhanh hơn mình, biết giờ phút này không phải thời điểm tức giận, Trương Huyền cắn răng một cái, vu hồn rời thân thể, hai bút cùng vẽ, không ngừng nuốt chửng.

Nương theo cả hai đồng thời tăng tốc, từng đạo chân khí nhanh chóng dọc theo kinh mạch chảy vào đan điền, bổ sung thiếu hụt trong cơ thể.

Mới bổ sung một phần ba chân khí, liền cảm thấy lôi đình càng ngày càng thưa thớt, lần nữa nhìn, chỉ thấy hồ lô, dây leo cùng phân thân càng hấp thu càng nhanh, bốn phía vốn là lôi điện nồng đậm, lúc này đã trở nên mỏng manh như sương mù.

- Đáng ghét ah...

Càng nghĩ càng giận, Trương Huyền mắng một câu, cắn chặt răng, tăng thêm tốc độ hấp thu.

Hắn bên này tức giận sắp bùng nổ, phía dưới Lạc Huyền Thanh cố gắng khôi phục lực lượng, rốt cục chờ đến lần lôi đình thứ hai.

Bất!

Thanh âm giống như vỗ vai vang lên, lôi đình trước đó lớn hơn mười mét, giờ phút này chỉ to bằng ngón tay, hữu khí vô lực đi tới đỉnh đầu của hắn.

Phốc xích!

Rơi vào trên đầu, ngay cả lực lượng như cây gỗ đánh cũng không có, trực tiếp dập tắt.

- ...

Lạc Huyền Thanh.

- ...

Trưởng lão kim bào cùng vị lão giả thứ hai.

Ai cũng không xứng với nàng!

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

- Đây là thế nào?

Qua hồi lâu, trưởng lão kim bào cùng vị lão giả thứ hai mới tỉnh hồn, trợn mắt lên, tràn đầy khó tin.

Sống hơn trăm năm, lôi kiếp thấy qua vô số, mình cũng trải qua nhiều lần, mỗi một lần đều để người kinh hoảng sợ hãi, vì đó biến sắc... Trước mắt cái này, giống như cái rắm, cái quỷ gì?

- Có phải là tích lũy hồi lâu, không có thả ra hay không?

Nhẫn nhịn hồi lâu, vị trưởng lão thứ hai nhịn không được nói.

- Ngươi cho rằng độ lôi kiếp là táo bón sao...

Khóe miệng trưởng lão kim bào co giật.

Lôi kiếp là ý niệm Thiên Đạo trừng phạt người vi phạm, mục đích là thiết lập thiên uy, để sinh mệnh kính sợ... Chỉ cần tích góp, khẳng định sẽ bộc phát ra lực lượng cuồng bạo, mà trên đầu Lạc Huyền Thanh, đã gom góp tích luỹ thời gian thật dài, lại làm ra loại động tĩnh này...

- Đoán chừng, đây chỉ là khúc nhạc dạo, một lát nữa sẽ phóng ra lôi đình càng cường đại hơn, để cho người ta căn bản không có cách phòng ngự... A? Đây là cái tình huống gì.

Đang phỏng đoán, lần nữa trợn tròn mắt, vẻ mặt khó tin, giống như gặp quỷ.

Vị lão giả thứ hai vội vã nhìn lên bầu trời, ngay sau đó liền thấy, nguyên bản lôi đình đường kính lan tràn mười mấy cây số, giờ phút này không ngừng lăn mình, tựa như co giật.

Liên tục co quắp mấy lần, đột nhiên run lên, giống như nôn mửa, một bóng người từ trong mây đen bị phun ra.

Chính là thanh niên trước đó xông vào trong. Bị phun ra, thanh niên đột nhiên giận dữ, chỉ vào lôi kiếp, nghiến răng nghiến lợi.

- Tiểu tử, ngươi có bản lĩnh, dám phun ta ra, tin ta giết chết ngươi hay không...

Nói xong một bên gào thét, một bên vọt tới mây đen trên bầu trời, có điều, còn chưa tới trước mặt, lôi điện làm cho tất cả mọi người đều cảm thấy khủng hoảng, dọa đến thân thể cuốn một cái...

Ầm!

Trong chớp mắt liền biến mất tung tích, không thấy được cái bóng.

- Lôi đình hù chạy?

Trưởng lão kim bào cùng vị lão giả thứ hai, lần nữa liếc mắt nhìn nhau, chấn kinh mãnh liệt để bọn hắn suýt chút nữa không khống chế lại lực lượng, từ trạng thái ẩn thân hiện ra.

Trước đó vẫn cảm thấy người này xông vào lôi điện, là tự tìm đường chết, hắn phải chết không nghi ngờ.

Lúc này nhìn thấy hắn chống nạnh, chỉ vào lôi đình mắng chửi, người sau không những không dám phản kháng, còn bỏ trốn, tựa như chó mất chủ...

Giờ mới hiểu được, nguyên lai không phải lôi kiếp của Lạc Huyền Thanh không được, mà là gia hỏa tu vi thoạt nhìn không ra hồn kia quá hùng hổ.

- Đây là nhân tài, nhất định phải lôi kéo đến Lạc gia chúng ta!

Sau khi hết khiếp sợ, lão giả kim bào dặn dò.

Mặc dù đối phương làm sự tình không thể tưởng tượng, để cho người ta kinh ngạc, nhưng Thánh Tử điện xem như địa phương thiên tài hội tụ, có năng lực đặc thù đối kháng thiên kiếp xuất hiện, cũng không phải là không thể được.

Loại thiên tài này nhất định phải nghĩ biện pháp lôi kéo đến gia tộc của mình, cố gắng nghiên cứu.

- Đồ đệ của Dương Huyền, chưa chắc sẽ tới Lạc gia chúng ta...

Vị lão giả thứ hai lắc đầu.

Dương Huyền là Thái Thượng trưởng lão của Tổng bộ Danh Sư đường, học sinh của hắn tám chín phần mười sẽ đi vào Danh Sư đường, làm sao có thể đi gia tộc khác!

- Cũng phải...

Trưởng lão kim bào tràn đầy tiếc hận.

Mặc dù rất muốn vị này gia nhập gia tộc bọn họ, nhưng tranh đoạt với Tổng bộ Danh Sư đường, hắn còn không có can đảm này.

- Chuyện này, bẩm báo gia chủ là được, tiểu công chúa đã trở về, chúng ta cũng nhanh một chút đi, đừng chậm trễ hội nghị trưởng lão.

Nghĩ nửa ngày, không có những ra biện pháp, trưởng lão kim bào không nói thêm lời, khoát tay áo.

- Ừm!

Vị lão giả thứ hai gật gật đầu, bàn tay nhẹ nhàng vạch một cái, trước mắt hai người giống như xuất hiện một truyền tống trận to lớn, bước vào trong đó, lập tức biến mất không thấy gì nữa, phảng phất như từ trước đến giờ không có xuất hiện qua...

Mắng hồi lâu, mặc dù lửa giận của Trương Huyền khó tiêu, nhưng cũng không có bất kỳ biện pháp nào.

Lôi kiếp lớn như thế, dựa theo tình huống bình thường hắn chí ít có thể bổ sung chân khí trong cơ thể viên mãn, thế nhưng có hồ lô, dây leo cùng phân thân làm loạn, chỉ bổ sung một nửa... Càng nghĩ càng thấy buồn bực.

Nhìn tới chỉ có thể chờ đợi anh vợ đưa Linh Thạch tuyệt phẩm đến, lại nghĩ biện pháp.

Chân khí trong đan điền, lần đầu tiên bổ sung, cần lực lượng tinh thuần nhất, nhưng tiêu hao sạch sẽ, lần nữa bổ sung, liền không cần phiền toái như vậy.

Thật giống như lần đầu tiên là mở rộng cương thổ, một khi thành công, lúc sau đi trấn thủ sẽ dễ dàng hơn rất nhiều, yêu cầu đối với linh thạch cũng không có cao như vậy.

Nguyên nhân chính là như vậy, thời điểm chân khí trong cơ thể hắn lần đầu tiên bổ sung, cần bảo vật vượt xa Tinh Nguyên thượng phẩm, mà tiêu hao sạch sẽ, hấp thu linh khí trong linh thạch bình thường, liền có thể bổ sung hoàn chỉnh.

Sau khi buồn bực, cúi đầu nhìn, chỉ thấy hồ lô lần nữa dương dương đắc ý nằm ở trong đan điền, thỉnh thoảng vặn vẹo cái mông, dường như hướng hắn thị uy.

Phân thân cũng lần nữa trở lại không gian gấp, vặn eo bẻ cổ, ợ một cái, bộ dạng ăn uống no nê.

Còn dây leo, thì biểu hiện bình thường một chút, bại liệt như cây roi, nằm ở trong trữ vật giới chỉ, không nhúc nhích.

- Đều là cái đồ chơi gì a...

Nhìn thấy cử động của bọn hắn, Trương Huyền tràn đầy im lặng.

Người khác, nắm giữ năng lực có thể nuốt chửng lôi kiếp, nhất định chấn kinh tứ tọa, làm người ta không ngừng hâm mộ...

Hắn bên này tùy tiện chạy đến đều có thể làm, ngược lại mình là cùi bắp nhất... Tràn đầy uất ức. Lúc nào hắn cũng có thể uy phong một chút?

- Ai, ta thực sự quá bình thường...

Trương Huyền than thở một tiếng.

Đồ đệ, bạn gái, phân thân... Đều mạnh hơn hắn thì cũng thôi, hiện tại tùy tiện nhặt được cái hồ lô, cũng nghịch thiên như thế, nếu không phải trái tim đủ cường đại, sớm đã xấu hổ tự sát.

- Trương sư...

Đang ức đến khó chịu, liền nghe cách đó không xa vang lên thanh âm, quay đầu nhìn, chỉ thấy Lạc Huyền Thanh, chẳng biết lúc nào đã đi tới trước mặt, mặt mũi chấn kinh.

Vốn cho rằng đối phương chỉ có thể dọa đi lôi kiếp của mình, nằm mơ cũng không nghĩ đến, ngay cả của người khác cũng có thể... Nắm giữ loại năng lực này, thời điểm độ kiếp tìm hắn, chẳng phải tương đương trăm phần trăm có thể thông qua?

- Lạc huynh...

Nhìn ra ý nghĩ của hắn, thân thể Trương Huyền nhoáng một cái, sắc mặt nguyên bản có chút đỏ thắm, trong chốc lát trở nên trắng bệch:

- Ta đây là sử dụng một loại bí pháp đặc thù, tương tự thủ đoạn giúp ngươi giải quyết huyết mạch khô kiệt, không thể tuỳ tiện sử dụng, mong Lạc huynh đừng truyền ra ngoài...

- ...

Lông mày Lạc Huyền Thanh nhảy một cái.

Gạt người, chí ít cũng thành khẩn một chút, trước thời hạn liền để vẻ mặt trở nên không dễ nhìn, cái này... cũng có chút quá xốc nổi đi.

Nhìn biểu lộ của đối phương, biết đối phương không nguyện ý tiết lộ chuyện này, trong lòng âm thầm khen ngợi một tiếng, cảm thấy khiêm tốn giống như hắn, lúc này không hỏi thêm nữa.

- Cảm ơn Trương sư giúp ta vượt qua lôi kiếp, nếu không, lần này nhất định dữ nhiều lành ít...

Cảm khái một tiếng, lòng còn sợ hãi.

Vừa rồi dưới tình thế cấp bách, dẫn phát lôi kiếp, căn bản không có tính toán kết quả, lôi đình xuất hiện, mới hiểu được, Động Hư kiếp là đáng sợ cỡ nào.

Đối phương tới trễ một chút nữa mà nói, rất có thể sẽ bị đánh chết tại chỗ, cho dù vận dụng lực lượng huyết mạch cũng không cách nào chạy trốn.

- Lạc huynh, ngươi không phải ý định ở Thánh Tử điện độ kiếp sao? Thế nào đột nhiên... Đến cùng xảy ra chuyện gì?

Nhíu nhíu mày, Trương Huyền hỏi.

- Ta đến tìm muội muội, muốn hỏi thăm một chút, Trương Phong nói đến cùng phải thật hay không...

Lạc Huyền Thanh lắc đầu:

- Được rồi, vẫn là đừng nói nữa...

- Tiểu công chúa, nàng...

Thấy đối phương lời nói một nửa dừng lại, Trương Huyền có chút nóng nảy:

- Nàng ở đâu? Không có bị thương chớ?

- Bị thương?

Lạc Huyền Thanh lắc đầu:

- Cái này sao có thể, muội muội ta luyện hóa Tĩnh Không châu, thật muốn vận dụng thực lực, cha cũng không làm gì được... Lạc gia đã không có người có thể tổn thương nàng...

Cảm khái một câu, đột nhiên có chút cảnh giác ngẩng đầu lên, nhìn về phía thanh niên trước mắt:

- Ngươi hỏi cái này làm gì?

- Ta...

Trương Huyền nghẹn lời.

- Ta cảnh cáo ngươi, mặc dù ngươi ta quan hệ không tệ, ta đối với năng lực của ngươi cũng coi như công nhận, nhưng tốt nhất đừng đánh chủ ý muội muội ta...

- Cái này... Vì cái gì?

Trương Huyền nhịn không được nữa, mày nhăn lại:

- Ngươi hẳn phải biết, gả nàng cho tiểu thiên tài Trương gia, là không nguyện ý...

- Ta biết nàng không nguyện ý, nhưng đây là lựa chọn tốt nhất...

Lắc đầu, Lạc Huyền Thanh có chút cô đơn:

- Được rồi, không cần nói cái đề tài này...

- Thế nhưng...

Trương Huyền cuống cuồng.

- Không có thế nhưng gì cả, ta vừa vặn có sự tình làm phiền ngươi.

Lục Huyền Thanh nhìn qua.

- Lạc huynh cứ nói đừng ngại, chỉ cần ta có thể làm được, sẽ làm việc nghĩa chẳng từ.

Nghe đối phương có chuyện cần nhờ, Trương Huyền nhìn qua.

Hắn biết vị anh vợ này là tính tình thật, bình thường sẽ không phiền phức người khác, đã mở miệng nhất định khó mà làm được.

- Giúp ta tra xem rốt cuộc là ai, để cho muội muội ta ngang nhiên phản kháng gia tộc, muốn cùng hắn ở chung một chỗ.

Lạc Huyền Thanh nói.

- Cái này...

Khóe miệng Trương Huyền giật một cái, chần chờ một chút, mang theo ý thử hỏi:

- Tìm được hắn, ngươi ý định làm gì?

- Làm gì?

Lạc Huyền Thanh nghiến răng nghiến lợi:

- Không đánh phế ba cái chân của hắn, lão tử liền không họ Lạc...

- ...

Trên đầu Trương Huyền nổi gân xanh.

- Làm sao vậy?

Thấy biểu lộ của hắn không đúng, Lạc Huyền Thanh nhìn lại.

- Không có gì, chỉ là có chút tò mò, ngươi đã sủng ái muội muội của ngươi như thế, vị này là người muội muội ngươi thích... Tại sao phải đánh hắn?

Trương Huyền nghi ngờ, có chút không hiểu.

Vị trước mắt này là sủng muội cuồng ma, muội muội đạt được hạnh phúc, hắn nên vui vẻ mới phải... Vì sao còn muốn ra tay với mình?

- Không tại sao cả! Là cảm thấy hắn không xứng muội muội ta...

Lạc Huyền Thanh khẽ nói.

- Không xứng? Ngươi chưa thấy qua, sao biết không xứng?

Trương Huyền không thuận theo.

Nói vị tiểu thiên tài trang bức kia không xứng với nàng, hắn cảm thấy rất có đạo lý, nhưng mà mình... Thế nào cũng đúng quy cách a! Mặc kệ điểm này, mình cũng mạnh hơn vị tiểu thiên tài kia không biết gấp bao nhiêu lần.

- Hừ, không có một nam nhân nào có thể xứng với nàng, ai cũng không được.

Lạc Huyền Thanh nói.

- Nhưng... muội muội của ngươi cũng nên lấy chồng a? Luôn không có khả năng ngươi cả một đời canh giữ ở bên cạnh...

Trương Huyền không hiểu ý nghĩ của hắn đến cùng là cái gì.

- Dù sao ta cảm thấy ai cũng không xứng với nàng, huống chi người ưa thích kia, nghe nói thực lực còn chẳng ra sao...

Lạc Huyền Thanh nói.

- Thực lực không ra hồn?

Trương Huyền nhịn không được nhìn qua:

- Nàng có nói mình ưa thích người kia... Là ai không?

- Đương nhiên nói...

Đột nhiên xoay đầu lại, Lạc Huyền Thanh đằng đằng sát khí.

Mắt mù mới có thể coi trọng ngươi!

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

- Nói?

Trương Huyền rụt cổ, da đầu nổ tung, chân khí trong cơ thể nhanh chóng vận chuyển, một khi phát hiện đối phương xông lại, sẽ nhanh chân bỏ chạy.

Vị anh vợ này, có chút không nói đạo lý, hảo hán không ăn thiệt thòi trước mắt, ngộ nhỡ thật động thủ, chỉ có thể trước chạy trốn, đợi hắn nguôi giận lại cẩn thận câu thông.

- Không sai!

Tựa hồ có chút bực bội, Lạc Huyền Thanh phất tay. Thấy hắn vẫn chưa động thủ, Trương Huyền chần chờ một chút, lần nữa nhìn qua:

- Vậy... Hắn là ai?

- Cụ thể là ai, ta cũng không rõ ràng lắm, là trong khoảng thời gian nàng ra ngoài này nhận biết, nghe nói là một vị Danh Sư, lòng dạ rộng lớn, bao dung thiên hạ, dù thực lực thấp, phẩm hạnh lại hoàn mỹ, đặc biệt là thuật luyện đan khoáng tuyệt cổ kim, thiên hạ hiếm có...

Càng nói càng cảm thấy tức giận, Lạc Huyền Thanh xua tay:

- Bất quá, nàng không nói tên, cụ thể là ai, ta cũng không rõ ràng lắm.

- Không nói tên?

Lúc này Trương Huyền mới thở phào nhẹ nhõm, đồng thời cực kỳ cảm động, không nghĩ tới hắn ở trong lòng Lạc Nhược Hi hoàn mỹ như thế, không hổ là người hiểu hắn, có thể phát hiện tất cả ưu điểm của mình. Trong lòng cảm khái, lần nữa nhìn qua:

- Tiểu công chúa mới nói, vị này hoàn mỹ như vậy, ngươi còn có cái gì có thể lo lắng?

Hắn đích xác không hiểu vị anh vợ này, người hoàn mỹ như vậy cũng muốn cự tuyệt, rốt cuộc muốn tìm dạng gì? Nam nhân ưu tú như vậy, thiên hạ cũng chưa chắc có thể tìm ra cái thứ hai.

- Hoàn mỹ? Hừ! Nàng càng nói như vậy, nói rõ càng là bị tiểu tử kia mê hoặc sâu... Trên thế giới này trừ ta, đâu còn có nam nhân hoàn mỹ?

Lạc Huyền Thanh phất tay.

- Khụ khụ!

Da mặt Trương Huyền co lại, lông mày nhịn không được nhảy hai lần, suýt chút nữa sặc nước bọt mà chết, vị anh vợ này nơi nào cũng tốt, chỉ là quá tự luyến... Ngươi hoàn mỹ?

Đến chỗ nào hủy chỗ đấy, người người kêu đánh, cái này cũng kêu hoàn mỹ? Chẳng lẽ trong lòng một chút tự ái cũng không có sao? Nghĩ đến cái này, thực sự nhịn không được lắc đầu:

- Nói đến hoàn mỹ, ngươi không tính, chỉ sợ cũng chỉ có ta, mới có thể gắng gượng làm...

- Ngươi?

Không nghe lời này còn tốt, nghe nói như thế, Lạc Huyền Thanh khinh bỉ nhìn một cái:

- Leo xuống đi, lời này của ngươi không phải nói nhảm sao, thủ đoạn của ngươi quả thực không ít, trận pháp, Thuần Thú cùng độ lôi kiếp đều có phương pháp đặc biệt, nhưng mà làm việc kỳ lạ, nói chuyện không thông qua đại não, chỉ số thông minh thấp như vậy, còn hoàn mỹ... Ta nhổ vào! Ta còn hoài nghi có nữ hài nào sẽ thích được ngươi hay không, coi như thật ưa thích, đó cũng là mắt bị mù...

Dù cùng vị trước mắt này chỉ tiếp xúc khoảng 20 ngày, nhưng mà thông qua lý giải, đã biết rất sâu, EQ thấp, phản ứng chậm, nói chuyện nghẹn người, nhìn thấy nữ hài, một chút phản ứng của nam nhân bình thường cũng không có... Để hắn từng một lần nghi ngờ, có phải có đam mê đặc thù gì hay không, loại người này nếu như có người ưa thích mà nói, vậy khẳng định là bởi vì mắt bị mù.

- Ngươi...

Trương Huyền xạm mặt lại:

- Ngươi cũng như vậy thôi, không phải cũng không có bạn gái sao? Người thông minh, có nữ nhân có thể thích tính cách như ngươi mới gọi quái dị!

Cái ngoạn ý gì đây! Ta kính trọng ngươi là anh vợ, lại còn nói ta không có người ưa thích, càng nói mình muội muội mắt bị mù... Ta nhìn mắt bị mù chính là ngươi đi.

Đồng dạng huyết mạch, đồng dạng gia tộc, một cái ca ca một người muội muội, nhãn lực thế nào chênh lệch lớn như thế? Khó trách đã ba mươi mấy tuổi, ngay cả bạn gái cũng không có.

- Ngươi... Nói láo! Đó là ta không muốn tìm, nữ nhân tiếp cận ta, đều vì thân phận Lạc gia thiếu chủ, không có một cái nào ta để ý...

Con mắt trợn tròn, Lạc Huyền Thanh nói.

- Ít kiếm cớ, không có người để ý liền không có người để ý, trang cái gì chứ!

Trương Huyền bĩu môi.

- Ngươi...

Tức giận không ngừng thở loạn, Lạc Huyền Thanh sắp bùng nổ.

Hai đại nam nhân, ngươi nhìn ta, ta nhìn ngươi, đều hận không thể xé ăn đối phương. Qua không biết bao lâu, Trương Huyền mới khoát tay áo:

- Nói thật cho ngươi biết, ta có bạn gái, hơn nữa bạn gái của ta rất yêu ta...

- Ha ha.

Lạc Huyền Thanh.

- Ta nói là thật, bạn gái của ta cực kỳ xinh đẹp, hơn nữa thực lực rất mạnh.

Trương Huyền tiếp tục nói.

- Ha ha.

Lạc Huyền Thanh.

- Thế nào, ngươi không tin? Ta ưu tú như vậy làm sao khả năng không có bạn gái?

Trên đầu Trương Huyền toát ra hắc tuyến.

- Ha ha.

Lạc Huyền Thanh.

- ...

Trương Huyền.

Một lát sau.

- Nói cho ngươi đi, ta cũng có bạn gái.

Lạc Huyền Thanh nói.

- Ha ha.

Trương Huyền.

- Bạn gái của ta cũng rất đẹp, thực lực cũng rất mạnh...

Lạc Huyền Thanh.

- Ha ha.

Trương Huyền.

- Ngươi...

Lạc Huyền Thanh cắn răng.

Hai người lần nữa trừng mắt nhìn.

- Không nhiều lời với ngươi, mới vừa rồi ta nhờ, giúp ta thẩm tra một chút, muội muội ta ưa thích người kia đến cùng là ai.

Giằng co không biết bao lâu, lúc này Lạc Huyền Thanh mới khoát tay áo, nói tiếp.

Hắn nói có chuyện muốn phiền phức, liền là cái này.

- Ta giúp ngươi kiểm tra?

Trương Huyền cau mày:

- Ngươi thân là Lạc gia thiếu chủ, thủ hạ nhiều như vậy, nguồn tin tức cũng rộng rãi hơn ta nhiều lắm, làm gì để cho ta kiểm tra?

Mặc dù đối phương thoạt nhìn rất nhiều chuyện không thông qua đại não, có chút lỗ mãng, trên thực tế trải qua sự tình đối phó Thanh Long thú liền biết chỉ là bề ngoài thô cuồng, nội tâm lại hết sức tinh tế.

- Ta đã hứa với muội muội, không đi truy xét người kia, chỉ có thể hi vọng những người khác ra tay. Chuyện này chỉ có ngươi biết, sau khi điều tra rõ ràng, ở trước mặt ta nói một câu, ta trong lúc vô tình nghe được... Không coi là không tuân theo quy định.

Lạc Huyền Thanh xua tay.

Không phải hắn không muốn kiểm tra, mà là muội muội chuyên môn nói qua, không hy vọng người khác quấy rầy người nàng ưa thích, mình lúc đầu không bằng lòng, nhưng nhìn thấy nàng mang theo cầu khẩn, thực sự nhịn không được.

Mình đã không thể kiểm tra chuyện này, lại không tiện nói với những người khác, cũng chỉ có thể hi vọng vị trước mắt này hỗ trợ.

- Cái này...

Không nghĩ tới Lạc Nhược Hi để cho ca ca mình không kiểm tra, Trương Huyền hơi nghi hoặc một chút, có điều, ngay sau đó hiểu được. Nàng hắn là biết, mình bây giờ thực lực còn chưa đủ chống lại anh vợ, cùng toàn bộ Lạc gia, bởi vậy không muốn mình đã bị quấy rối cùng tổn thương.

- Ai!

Trong lòng than thở, Trương Huyền lắc đầu.

Khó tiêu thụ nhất là mỹ nhân ân, đối phương vì hắn trả giá thực sự quá nhiều.

- Tốt, ta bằng lòng giúp ngươi tìm kiếm, có điều, có đầu mối gì không?

Dừng lại một chút, Trương Huyền nhẹ gật đầu.

Bằng lòng giúp đối phương, có thể tùy thời biết rõ tình huống của Nhược Hi, cũng nắm giữ quyền chủ động ở trong tay mình, về sau, thật muốn ném tin tức ra ngoài, cũng sẽ trở nên đơn giản rất nhiều.

- Manh mối chính là... Mới vừa rồi cùng ngươi nói, người nàng ưa thích là một vị Danh Sư, nghe nói nhân phẩm rất tốt, lớn lên hẳn là cũng rất dễ nhìn... Còn trong khoảng thời gian này, nàng đến cùng đi nơi nào, không nói với ta, cũng không quá rõ ràng, đợi ta hỏi rõ ràng, lại cùng ngươi nói tỉ mỉ.

Dừng lại một chút, Lạc Huyền Thanh nói.

Trong khoảng thời gian này muội muội rời đi, đủ loại tin tức cắt đứt, cụ thể đi nơi nào, coi như hắn là ca ca, cũng không rõ lắm. Có lẽ trong tộc có người biết được, có điều cần tìm người hỏi thăm.

- Ngươi hỏi rõ ràng, lại nói tỉ mỉ cho ta.

Nghe đối phương biết không nhiều, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm.

Như vậy tương đương cho hắn rất nhiều thời gian, có thể nhanh chóng tăng thực lực lên.

Biết Lạc Nhược Hi không bị đến bất kỳ tổn thương, Trương Huyền không hỏi thêm nữa.

Tình huống hiện tại, hắn không thích hợp hiện thân, phải làm nhất chính là mau chóng trở thành Danh Sư bát tinh, đồng thời thực lực tăng lên, trở thành Thánh Tử điện điện chủ chân chính.

Làm được những chuyện này, mới có tư cách cho thấy thân phận, cùng Lạc Nhược Hi đối kháng hai đại gia tộc sinh ra áp lực.

- Ta vừa mới đột phá, cần củng cố một đoạn thời gian, đây là Linh Thạch tuyệt phẩm trước đó bằng lòng cho ngươi.

Thấy hắn đáp ứng, Lạc Huyền Thanh không nói thêm lời, cổ tay khẽ đảo, lấy ra một cái hộp ngọc đưa tới. Xem ra vừa rồi hắn gặp tộc nhân, lấy thù lao của mọi người.

- Cảm ơn!

Đây là hắn nên được, Trương Huyền cũng không chối từ, đưa tay nhận lấy.

Bàn tay vừa tiếp xúc hộp ngọc, lập tức cảm thấy linh khí tinh thuần tràn vào kinh mạch, để Thiên Đạo chân khí trong cơ thể hắn kìm lòng không được sôi trào.

Không hổ là Linh Thạch tuyệt phẩm, còn không có mở hộp ngọc ra, liền có công hiệu to lớn như thế, Tinh Nguyên thượng phẩm tới so sánh, kém quá nhiều.

- Ta củng cố tốt tu vi, lại đi tìm ngươi...

Nói xong, Lạc Huyền Thanh khoanh chân ngồi xuống. Lôi kiếp kết thúc, đại biểu hắn triệt để đột phá Động Hư cảnh, là một cường giả Động Hư cảnh chân chính.

- Ừm!

Thấy hắn tu luyện, biết bằng vào loại thân phận này của hắn, ở Thánh Tử điện sẽ không nguy hiểm, Trương Huyền không nói thêm lời, thân thể nhoáng một cái, dọc theo con đường lúc đến, bay lượn rời đi.

Lần nữa trở lại chỗ ở, đang định lợi dụng Linh Thạch tuyệt phẩm, bổ sung hoàn chỉnh chân khí trong cơ thể, chỉ thấy Tôn Cường vội vã tiến lên.

- Thiếu gia, đã có người ở chỗ này chờ ngươi mấy ngày...

- Chờ ta?

Trương Huyền cau mày.

Vừa đến Thánh Tử điện, liền đủ loại bận rộn, ngay cả chỗ ở cũng không có ở mấy ngày, càng hầu như người nào cũng không nhận ra... Ai tìm mình? Còn đợi vài ngày?

- Đúng vậy!

Tôn Cường gật đầu.

- Người nào, thế lực nào?

Trương Huyền nhịn không được hỏi.

- Là nam tử khoảng hai mươi tuổi, thế lực nào không biết, nhưng hắn nói tên của mình!

Tôn Cường nhớ lại một chút:

- Hình như gọi... Phùng Tử Dật!

- Phùng Tử Dật? Học sinh của Dương Huyền Dương sư?

Trong lòng lộp bộp một chút, Trương Huyền ngây người tại chỗ.

Cùng Phùng Tử Dật giao thủ

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Phùng Tử Dật, gặp qua một lần, lần này xông sơn môn hoàn toàn xứng đáng đệ nhất, ngay cả Trương gia Trương Hủ cũng bị ép xuống, không cách nào so sánh!

Trước đó, chỉ biết hắn là thân truyền của một vị Thái Thượng trưởng lão ở Tổng bộ Danh Sư đường, nhưng không biết thân phận cụ thể, nghe đám người Viên Hiểu giới thiệu mới biết, là học sinh của Dương Huyền... So với hàng giả như hắn, thật không thể so! Chạy tới đợi bản thân vài ngày... Chẳng lẽ biết hắn là giả, ý định tự mình bắt về quy án?

- Hắn... Có nói, tới tìm ta làm cái gì hay không?

Trương Huyền nhịn không được nữa, vội vàng hỏi.

Chỉ là một người ngược lại cũng thôi, ngộ nhỡ vị Dương sư kia cũng tới, thật chỉ có thể chạy.

Tổng bộ Danh Sư đường, Thái Thượng trưởng lão thần bí nhất, cường đại nhất, thực lực mạnh mẽ, chỉ sợ đã vượt qua Thánh Vực cửu trọng, căn bản không phải hắn có thể giấu diếm cùng chống lại.

- Chưa nói qua... Bất quá, hắn có vẻ rất kiên nhẫn, liên tục đợi mấy ngày, biết rất rõ ràng ngươi không có mặt, nhưng không đi...

Tôn Cường giải thích.

- Đây là ý định chặn ta...

Khóe miệng Trương Huyền giật một cái.

Trước đó coi như giáo huấn cũng là người Trương gia, không có cùng xuất hiện gì, lại ở nơi này cam nguyện đợi vài ngày, nếu không phải thân phận “Dương Huyền thân truyền” bị tiết lộ, thì tuyệt không có khả năng làm như thế.

- Đúng rồi, Trương Cửu Tiêu đi cùng hắn, cũng ở nơi đây đợi mấy ngày!

Đột nhiên nhớ tới cái gì, Tôn Cường nói tiếp.

- Cửu Tiêu? Hắn tới đây làm gì? Làm sao lại quen biết Phùng Tử Dật?

Trương Huyền ngẩn ngơ.

Trương Cửu Tiêu chỉ miễn cưỡng trở thành học viên Thánh Tử điện, cách lớp tinh anh còn có một khoảng cách rất lớn, làm sao lại quen biết vị tinh anh đệ nhất này?

- Thiếu gia có muốn gặp bọn hắn hay không, nếu như không muốn gặp, ta liền nói ngươi bế quan...

Thấy hắn âm tình bất định, Tôn Cường hỏi.

- Gặp đi!

Là phúc thì không phải họa, là họa thì tránh không khỏi, đã như vậy, cố ý che giấu cũng vô dụng, còn không bằng đi qua nhìn một chút, nhìn đối phương đến cùng muốn làm gì.

Lại nói mình vừa về, Thiên Cơ sư, Khải Linh sư công hội biến thành phế tích, chỉ sợ đối phương đã chiếm được tin tức, cố ý tránh né... Cũng không phải tác phong của hắn.

Làm ra quyết định, liền không chần chờ nữa, đi tới đại sảnh, tiến vào bên trong, quả nhiên thấy hai người ngồi ở vị trí khách quý, yên tĩnh chờ đợi.

Một cái bên trong thấy hắn đi tới, vội vàng đứng dậy, hai mắt sáng lên:

- Trương sư, ngươi rốt cục trở về, để cho chúng ta đợi thật lâu, vị Phùng sư huynh này, chắc hẳn ngươi đã sớm biết, không nghĩ tới, thế mà cũng là học sinh của Dương sư, cùng ngươi đồng căn đồng nguyên, mang tới cho các ngươi quen biết một chút...

Chính là Trương Cửu Tiêu.

- Học sinh của Dương sư?

Khóe miệng Trương Huyền giật một cái, nhất thời hiểu được, hung tợn nhìn đối phương một cái, hận không thể một tát đập chết.

Vừa rồi một mực đang nghĩ, đến cùng ai tiết lộ tin tức bản thân là học sinh của Dương Huyền, nằm mơ cũng không nghĩ đến, là gia hỏa khốn kiếp này...

Trương Cửu Tiêu ở Thanh Nguyên thành liền quen biết, đám người Ngô sư, Liêu đường chủ cơ bản đều biết “sư thừa” của hắn, tùy tiện nghe ngóng, liền có thể biết “Dương Huyền” cũng không kỳ lạ.

Thế nhưng biết liền biết, nói cho Phùng Tử Dật làm cái gì?

Ngộ nhỡ tin tức này truyền ra ngoài, để Dương sư biết... Chẳng phải xong?

Xoa xoa mi tâm, Trương Huyền tràn đầy im lặng, nhưng lại không nói ra được, đành phải xấu hổ cười một tiếng:

- Ngươi... Cũng là đệ tử của Dương sư?

Phùng Tử Dật đứng dậy, không có trả lời hắn, mà duỗi tay, đi tới trong đại sảnh:

- Có dám cùng ta tỷ thí một trận không?

- Tỷ thí!

Trương Huyền cau mày.

- Không sai!

Phùng Tử Dật cũng không giải thích, khí tức trên người bỗng nhiên bay lên, lực lượng cường đại, lăn mình xao động, tựa hồ muốn đập vụn không khí.

- Đây là... Nhập Hư cảnh sơ kỳ?

Trương Huyền tràn đầy khó tin.

Lần trước nhìn thấy người này, mới Lĩnh Vực cảnh hậu kỳ, ngắn ngủi hai mươi ngày không gặp, không chỉ đột phá, còn đạt đến Nhập Hư cảnh sơ kỳ, liên tục tăng hai tiểu cấp...

Cũng quá kinh khủng đi!

Thánh Vực thất trọng Nhập Hư cảnh, mặc dù là nhập môn của Động Hư cảnh, lại đủ để làm khó vô số thiên tài, để cho người ta chùn bước.

Vị trước mắt này, chỉ dùng hai mươi ngày, đã đột phá thành công, mấu chốt tuổi của hắn chỉ hai mươi bốn, hai mươi lăm... Phần thiên tư này, so với hắn cũng không hề yếu, rất đáng sợ.

Thấy hắn chần chừ, Phùng Tử Dật cười lạnh:

- Trong khoảng thời gian này, ta tiến bộ, có vẻ như ngươi đột phá cũng không chậm! Lần trước gặp mặt, chẳng qua Xuất Khiếu cảnh sơ kỳ, hiện tại đã đạt tới đỉnh phong! Thời điểm Xuất Khiếu cảnh sơ kỳ, liền có thể vượt qua đám người Trương Trác, hiện tại khẳng định mạnh hơn! Thế nào, đối phó người Trương gia dễ như trở bàn tay, đối phó ta lại không dám?

Đối phương chấn kinh tu vi hắn bạo tăng, hắn cũng chấn kinh tốc độ tiến bộ của đối phương.

Thời điểm xông sơn môn, chỉ có Nguyên Thần cảnh đỉnh phong, ngắn ngủi hai mươi ngày, đã tiến bộ một đại cấp, biến thành Xuất Khiếu cảnh đỉnh phong, tốc độ so với hắn còn nhanh hơn!

Lại thêm thấy tận mắt đối phương vượt cấp chiến đấu, cũng nhịn không được nữa.

- Làm sao không dám...

Biết không tránh né được, Trương Huyền không nói nhiều, đi tới giữa phòng:

- Xin mời!

Chỉ cần vị “Dương Huyền” kia không xuất hiện, liền không sợ.

Đưa đầu một đao, rụt đầu cũng một đao, đối phương muốn động thủ, vậy trước tiên đánh một trận lại nói.

Phần phật!

Thấy hắn nghênh chiến, Phùng Tử Dật tiến về phía trước một bước, đã đi tới trước mặt, bàn tay nhẹ nhàng bóp một cái.

Rầm!

Lĩnh vực Nhập Hư cảnh lập tức bao phủ gian phòng, thần thức rơi vào trong đó, như rơi vào một không gian khác, cũng không cảm thấy được, cùng thời khắc đó, bàn tay nghiền ép tới, lực lượng hung mãnh, giống như cầm giữ bốn phía, để cho người ta như rơi vào chân không, hô hấp cũng khó làm được.

- Thủ đoạn thật cao cường...

Trương Huyền híp mắt lại.

Mặc dù hắn không chiến đấu qua với Nhập Hư cảnh sơ kỳ, nhưng giao thủ qua với Bích Hồng Âm, vị Phùng Tử Dật trước mắt này, dù chỉ là sơ

kỳ, nhưng sức chiến đấu so với hậu kỳ như nàng cũng không kém bao nhiêu!

Bích Hồng Âm là thiên tài trong thiên tài, dù so với đám người Lạc Huyền Thanh còn hơi có không bằng, nhưng đã vượt qua rất nhiều thiên tài... Thực lực đối phương thấp nhiều như vậy, liền nắm giữ loại lực lượng này, thực rất đáng sợ!

- Phá!

Cảm nhận được ngực khó chịu, Trương Huyền biết chỉ cần trốn tránh, tất nhiên sẽ rơi vào cục diện càng thêm bị động, không tránh né, cũng không phản kích, ngược lại gào lên một tiếng.

Thanh âm của hắn, mang theo Ma âm mê hoặc, càng mang theo linh hồn công kích, chỉ nháy mắt, lĩnh vực giam cầm ở trước mắt tựa như nổ tung, xuất hiện vết rách.

Học tập thư tịch Ma âm của Bích Hồng Âm, lĩnh ngộ Ma âm đã đạt đến bát tinh đỉnh phong, dù bị tu vi hạn chế, không phát huy ra thực lực mạnh nhất, nhưng một khi sử dụng, cũng cực kỳ kinh khủng, không có tâm cảnh siêu tuyệt, là căn bản không chịu nổi.

Tiếng quát đánh văng lĩnh vực của đối phương, ngón tay của Trương Huyền điểm một cái, một đạo kiếm khí bắn tới.

Thực lực của hắn thấp hơn đối phương, biện pháp dự phòng không có bất kỳ ý nghĩa gì, trực tiếp thi triển ra công kích sắc bén nhất.

Xì xì xì xì...!

Kiếm khí từ ngón tay dâng trào, ở trên không trung hình thành một đạo hải dương, mặc dù không phải Nhất Kiếm Phá Hải, nhưng nhiều kiếm ý như vậy liên hợp chung một chỗ, cũng mang theo uy lực cường đại, tựa như gió lốc, nghênh đón bắn tới!

- Lợi hại...

Nhìn thấy chiêu này của hắn, con mắt của Phùng Tử Dật nhất thời sáng lên:

- Dựa theo tình huống bình thường, không có đạt tới Nhập Hư cảnh, không chống lại được lĩnh vực của Thánh Vực thất trọng, gào thét một tiếng, dùng Ma âm đánh gãy lĩnh vực của ta khống chế, sau đó dùng kiếm khí tạo thành lĩnh vực thuộc về mình, cùng ta đối kháng...

Sở dĩ cường giả Lĩnh Vực mạnh mẽ, là bởi vì ở trong phạm vi này, nắm giữ khống chế tuyệt đối. Đối phương chỉ là Xuất Khiếu cảnh đỉnh phong, không có lĩnh ngộ, tới chính diện chống đỡ, nhất định sẽ chịu thiệt, nhưng hắn lại chia ra lối tắt, lợi dụng kiếm khí lĩnh vực tới chiến đấu... xem như hắn, cũng không ngờ tới! Có thể nói diệu đến đỉnh phong.

Bành!

Kiếm khí cùng bàn tay của hắn đối đầu, Phùng Tử Dật nhịn không được lui về sau hai bước.

Trương Huyền lui về phía sau càng nhiều, liên tục bảy, tám bước. Một chiêu liền phân biệt ra được lực lượng mạnh yếu.

- Thấp hơn ta hai đại cấp, thế mà còn có thể chặn lại công kích của ta, ngươi lý giải chiến đấu rất sâu, bất quá... nhìn xem có thể đỡ được chiêu này hay không!

Hai mắt sáng lên, bàn chân của Phùng Tử Dật lần nữa đạp mạnh.

Hô!

Thân ảnh giống như hư ảo, thời gian nháy mắt bước ra hơn mười mét, đi tới trước mặt.

- Tốc độ thật nhanh...

Con ngươi Trương Huyền co rụt lại.

Đối phương trong nháy mắt vọt tới, tốc độ không kém Thiên Đạo thân pháp của hắn, thậm chí còn hơn!

Tốc độ của Lạc Huyền Thanh nhanh hơn hắn, là bởi vì tu vi cao, lĩnh ngộ không gian mạnh, gia hỏa trước mắt cũng nhanh như vậy... Không hổ là học sinh của Dương sư, thiên tài của Tổng bộ Danh Sư đường, thật là đáng sợ.

Biết tốc độ nhanh như vậy, né tránh không kịp, một khi bị đánh trúng, nhất định sẽ trọng thương, Trương Huyền cũng không mạnh mẽ chống đỡ, thân thể vội vàng co rụt lại, thi triển Thiên Đạo thân pháp, nhanh chóng lùi về phía sau.

Xì xì xì!

Hắn lui nhanh, đối phương tiến công nhanh hơn, Phùng Tử Dật duỗi ra ngón tay, tựa như bất cứ lúc nào cũng sẽ điểm lên cổ họng của hắn.

Hô hô hô!

Liên tục thi triển mấy loại thân pháp, đều như bóng với hình theo sát tới, Trương Huyền có chút nóng nảy.

- Tiếp tục như vậy, nhất định thua không thể nghi ngờ...

Một mực bị đối phương truy kích, hơn nữa điểm ngay cổ họng, dù có thể trốn tránh mấy lần, nhưng một mực như vậy , tương đương với bị đối phương nắm giữ tiết tấu, nhận thua chỉ là vấn đề thời gian.

- Đụng một cái!

Hít sâu một hơi, hai mắt đột nhiên trở nên ngưng trọng, thân ảnh lui về phía sau tránh né, bỗng nhiên ngừng lại, cơ bắp trước cổ đột nhiên co rụt lại.

Hô!

Tay của đối phương điểm ở trên cổ họng, có điều không giống như tưởng tượng, trực tiếp xuyên thủng, ngược lại giống như đánh vào vũ khí, phát ra thanh âm kim thiết giao kích.

Thiên Đạo kim thân!

Thông qua học tập công pháp luyện thể của Viên Hiểu, thân thể của hắn đã cứng rắn như nửa bước Thánh khí thượng phẩm, chỉ cần đối phương không dùng binh khí, muốn đâm thủng căn bản không có khả năng!

- Nằm xuống cho ta!

Ngón tay của đối phương bị ngăn trở, rõ ràng hiển lộ ra vẻ kinh ngạc, Trương Huyền biết tận dụng thời cơ, lông mày nâng lên, nắm đấm xiết chặt, trực tiếp đánh tới.

Một quyền này, không chỉ lực lượng chân khí, ngay cả thân thể, hồn lực cũng toàn bộ vận chuyển lên, còn chưa tới trước mặt, lĩnh vực Nhập Hư cảnh của đối phương liền vỡ vụn thành từng mảnh, giống như bọt biển.

- Ngươi... Cái này sao có thể?

Biểu lộ không hề bận tâm của Phùng Tử Dật, nhất thời biến đổi.

Một phần sáu lực lượng

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Nếu như chỉ là Xuất Khiếu cảnh đỉnh phong liền thi triển ra, lực lượng không kém hắn mảy may, thì cũng thôi, mấu chốt nhất là, thời cơ, vị trí quả đấm của đối phương đánh tới tuyệt không thể tả, đúng là thời điểm lực trước tan biến, hậu lực chưa kịp của hắn!

Nói cách khác, đối phương phảng phất như nhìn ra thiếu hụt của hắn, một chiêu đã tìm được căn nguyên, ý định đánh giết hắn.

Hắn tu luyện công pháp, võ kỹ, đều truyền lại từ lão sư, so với tuyệt chiêu hạch tâm nhất của Trương gia, Lạc gia cũng không hề yếu. Võ kỹ, công pháp cao thâm như vậy, cho dù là Phí sư muốn liếc mắt nhìn thấu, cũng làm không được, vị trước mắt này, lại trong nháy mắt sáng tỏ, hơn nữa tìm được thiếu hụt, chỉ sợ đối với hắn biết rất nhiều.

- Hừ, như vậy liền muốn thắng ta, không dễ dàng như vậy!

Hắn kinh ngạc chỉ ở trong óc không đến một phần mười cái hô hấp, ánh mắt Phùng Tử Dật run lên, thân thể thay đổi phương vị, đồng dạng một quyền nghênh đón.

Nắm đấm của hắn, nhắm ngay ngực của Trương Huyền, cùng người sau nhắm ngay hắn, cũng là vị trí tương đồng, không nghĩ tới thế mà dùng chiêu số lưỡng bại câu thương.

- Nhìn xem phòng ngự của ngươi mạnh cỡ nào!

Trong mắt lóe lên tàn nhẫn, Trương Huyền cũng không thay đổi, bắp thịt toàn thân nhúc nhích, tựa như có quang mang kim sắc ở trong đó xoay quanh.

Bành!

Một quyền rơi vào ngực đối phương, lập tức cảm thấy giống như đập vào trên tảng đá, năm ngón tay có chút run lên, nắm đấm của đối phương rơi vào trên người hắn, lần nữa cảm thấy ngực khó chịu, lui về phía sau mấy bước.

- Cơ thể ngươi...

Trương Huyền kinh ngạc.

Hắn tu luyện Thiên Đạo kim thân, thân thể vô cùng mạnh mẽ, so với nửa bước Thánh khí thượng phẩm cũng không hề yếu, không nghĩ tới đối phương cũng có bí pháp luyện thể tương tự, thân thể không kém hắn chút nào! Cả hai man lực đối kháng, thoạt nhìn tương xứng, trên thực tế tu vi hắn kém, nên vẫn bị thất thế.

- Ha ha, thoải mái!

Cứng đối cứng, vị trước mắt này, thế mà không hề rơi xuống hạ phong một chút nào, Phùng Tử Dật hưng phấn gào thét, hai tay chấn động, cơ bắp trên người giống như thổi khí cầu, lúc đầu áo quần hơi có vẻ rộng rãi căng kín. Dường như, trong nháy mắt ngắn ngủi, ăn đại bổ hoàn gì đó, từ hình thể gầy yếu biến hóa thành tráng hán.

Bành!

Lần nữa đạp mạnh, cảm giác áp bách kịch liệt nghiền ép tới. lần này, khí tức cùng thực lực của Phùng Tử Dật thế mà chợt tăng tiếp cận gấp đôi.

- Đây là bí pháp gì?

Trương Huyền kinh ngạc, xiết chặt nắm đấm.

Cùng nhau đi tới, gặp qua không ít phương pháp có thể để cho thực lực trong nháy mắt bạo tăng, nhưng không có bất kỳ dấu hiệu gì, liền tăng thêm cơ bắp, hơn nữa thoạt nhìn không có tác dụng phụ gì, chưa bao giờ thấy qua a.

Bất quá, lúc này biết đối phương căn bản sẽ không cho hắn quá nhiều thời gian suy nghĩ, nhiệt huyết trong cơ thể cũng xao động lên, Thiên Đạo kim thân vận chuyển tới cực hạn, lại đánh tới một quyền.

Thình thịch thình thịch bành!

Thời gian nháy mắt, hai người liền giao thủ hơn mười chiêu, hầu như đều là cứng đối cứng, bốn phía tiếng gió rít gào, lúc đầu Tôn Cường theo sát ở sau lưng Trương Huyền, giờ phút này đều cùng Trương Cửu Tiêu rời khỏi phòng khách.

Dù vậy, vẫn cảm thấy toàn thân đau rát, phảng phất như bị liệt diễm thiêu đốt.

- Nhớ ngày đó, thực lực của ta cùng Trương sư không kém bao nhiêu, lúc này mới bao lâu? Làm sao lại chênh lệch lớn như vậy?

Trương Cửu Tiêu hoảng sợ.

Lúc trước ở Thanh Nguyên thành lần đầu nhìn thấy Trương sư, cùng đối phương không kém nhiều, vốn cho rằng trong khoảng thời gian này, cố gắng tu luyện, khẳng định sẽ giảm bớt một chút, nằm mơ cũng không có nghĩ đến... Ngược lại chênh lệch càng lớn!

Thời khắc này đối phương, coi như khỏi cần cận thân, xa xa một quyền, chỉ sợ hắn cũng sẽ biến thành bánh thịt, tử vong tại chỗ. Cả hai, đã có cách biệt trời vực, không thể so sánh nữa.

Phần phật!

Trong lòng đang cảm khái, chỉ thấy cổ tay của Phùng Tử Dật khẽ đảo, một thanh trường kiếm xuất hiện ở trong lòng bàn tay, lăng không vạch

một cái, không khí trong căn phòng bắt đầu vặn vẹo.

- Có dám cùng ta dùng binh khí so một hồi hay không?

- Vui lòng tiếp!

Ngón tay của Trương Huyền điểm ra, hơn một trăm thanh trường kiếm lơ lửng ở trước mắt.

- Ngươi làm gì...

Con ngươi của Phùng Tử Dật co rụt lại, vừa định nói chuyện, liền cảm thấy hải dương kiếm khí nghiền ép tới.

Bành! Bành!

Bay ngược ra, sống lưng đâm vào trên vách tường, đập ra một cái động lớn, ngay sau đó lực lượng hung mãnh tiếp tục đánh đến, sống lưng chấn bức tường thành bột phấn.

Liên tục bay ra bảy tám trăm mét, lúc này mới cảm thấy công kích trước mắt ngừng lại, khuôn mặt trắng bệch, cánh tay không ngừng run rẩy, gan bàn tay tựa như lúc nào cũng sẽ xé rách.

- Ngươi... Đây là chiêu số gì?

Hít sâu mấy hơi, mới áp chế chân khí sôi trào trong cơ thể, tràn đầy khó tin nhìn qua.

Hắn là Thánh Vực thất trọng Nhập Hư cảnh sơ kỳ, đối phương chẳng qua Thánh Vực ngũ trọng đỉnh phong, tu vi chênh lệch lớn như thế, một kiếm liền đẩy lùi, suýt chút nữa bổ chết, đây là chiêu số gì, lại lợi hại như vậy?

- Là Nhất Kiếm Phá Hải của Kiếm lão nhân!

Trương Huyền gật đầu.

Cái này cũng không có gì cần giấu diếm, năm đó Kiếm lão nhân có thể xông ra danh khí, chỉ cần muốn điều tra, có lẽ rất dễ dàng có thể biết được.

- Không có khả năng!

Phùng Tử Dật lắc đầu:

- Đừng nói Phá Hải, xem như Nhất Kiếm Lăng Thiên cũng không có loại uy lực này!

Tổng bộ Danh Sư đường, hội tụ võ công thiên hạ, dù Kiếm lão nhân không có truyền chiêu này ra ngoài, nhưng lĩnh ngộ chân giải trong kiếm ý, uy lực kiếm chiêu có bao lớn, còn có thể suy tính ra.

Đừng nói Phá Hải, coi như Nhất Kiếm Lăng Thiên uy lực mạnh nhất trong Linh Hư tam kiếm, cũng chưa chắc có thể bộc phát ra loại uy lực này.

- Kiếm pháp lúc đầu của Kiếm lão nhân, quả thực không có loại uy lực này, có điều, ta hơi sửa đổi một chút...

Trương Huyền giải thích.

Nhất Kiếm Phá Hải, dù không yếu, nhưng so với trước mắt hắn thi triển, còn kém quá lớn, không thể so sánh nổi.

Sở dĩ uy lực cường đại như thế, thậm chí lúc trước Kiếm Tần Sinh cũng bị đánh bay, chủ yếu là bởi vì tất cả thiếu hụt đều được bổ sung hoàn chỉnh, để tuyệt chiêu nguyên bản hơn một trăm thiếu hụt trở nên hoàn mỹ, tạo thành Thiên Đạo kiếm pháp chân chính.

- Sửa đổi một chút?

Phùng Tử Dật giật nảy mình.

Tuyệt chiêu của Kiếm lão nhân, muốn nói lão sư hắn sửa đổi, khẳng định không có vấn đề, nhưng vị này, chỉ có... Xuất Khiếu cảnh đỉnh phong, sao có thể sửa được tuyệt chiêu cường đại như vậy?

- Đúng vậy, không sửa một chút, làm sao có thể chỉ dùng một phần ba lực lượng, liền đánh bay ngươi?

Trương Huyền gật đầu.

- Một phần ba?

Khóe miệng giật một cái, da mặt Phùng Tử Dật run rẩy.

Vừa rồi vì chặn kiếm khí của đối phương, hắn dùng ra thủ đoạn mạnh nhất, dù vậy cũng bị đánh bay mấy chục mét, vốn cho rằng đối phương đã dùng lực lượng mạnh nhất, không nghĩ tới... Cố nén xúc động muốn thổ huyết, nhịn không được nhìn qua:

- Chiêu kiếm pháp này của ngươi, lộng lẫy đại khí, tựa như hải dương lật đổ, tuyệt sẽ không là một phần ba lực lượng, liền có thể hoàn thành...

Hai bên giao thủ, tâm lý chiến cũng rất trọng yếu, vừa rồi đánh khó bỏ khó phân, xác thực mà nói, đối phương còn bị hắn áp chế, làm sao có thể sau khi dùng vũ khí, một phần ba lực lượng liền nghiền ép hắn? Có phải cố ý nói ngoa hay không, để đánh tan tự tin của hắn?

- Cái này... Bị ngươi nhìn ra rồi, thật ra thì... Ta là người khiêm tốn, trên thực tế, vừa rồi chỉ dùng một phần sáu lực lượng...

Trương Huyền vò đầu.

Đối phương dù sao cũng là học sinh của Dương sư, cho nên thời điểm xuất thủ, lưu lại lực lượng rất lớn, cẩn thận tính toán ra, giống như hắn nói, chỉ dùng một phần sáu uy lực mà thôi!

Lúc đầu khiêm tốn một chút, cho đối phương chút tự tin, không nghĩ tới bị nhìn ra. Đã như vậy, chỉ có thể thừa nhận.

Mắt Phùng Tử Dật tối sầm lại, suýt chút nữa thổ huyết. Hắn ý tứ là muốn hỏi, đối phương có phải đã dùng hết toàn lực, lại nói một phần ba, để đả kích hắn hay không, làm sao cũng không nghĩ đến, đối phương còn khiêm tốn...

- Đừng giữ lại lực lượng, dùng ra toàn lực tiến công, ta muốn nhìn một chút, chiêu này của ngươi, đến cùng mạnh cỡ bao nhiêu!

Cố nén buồn bực trong lòng, Phùng Tử Dật cắn răng một cái. Hắn không tin uy lực lớn như thế!

- Toàn lực tiến công?

Trương Huyền nhíu mày:

- Dùng hết toàn lực mà nói, ta sợ không khống chế được, sẽ giết ngươi!

Vừa rồi không dám sử dụng toàn lực, đối phương là học sinh của Dương sư chỉ là thứ nhất, càng quan trọng hơn là, một khi thi triển toàn lực, nhất định phải hao hết chân khí mới có thể hoàn tất...

Trước đó, chân khí ít, ngược lại cũng thôi, giờ phút này, đan điền ở dưới hồ lô cải tạo, chân khí dự trữ tăng gấp năm lần, lại muốn không khống chế được... Sợ sẽ xuất hiện vấn đề lớn. (*trong đan điền không gian hình vòng, có thể để cho số lượng chân khí dự trữ tăng gấp mười lần, nhưng lôi kiếp của Lạc Huyền Thanh, phần lớn đều bị hồ lô, phân thân hấp thu, hắn chỉ hoàn thành chừng phân nửa, cho nên chỉ có thể coi là tăng lên gấp năm lần)

- Không khống chế được?

Phùng Tử Dật cắn răng:

- Yên tâm đi, ta là cường giả Nhập Hư cảnh, hơn nữa nhiều thủ đoạn, coi như ngươi không khống chế được, muốn làm tổn thương ta, cũng không dễ dàng như vậy!

- Cái này...

Trương Huyền vẫn có chút chần chờ, trên mặt khó xử:

- Thực lực ngươi mạnh mẽ, ta cực kỳ bội phục, nhưng nơi này là khu dừng chân của tân sinh, ngộ nhỡ chiêu số quá mạnh, sợ sẽ hủy kiến trúc...

Mới từ bên ngoài trở về không bao lâu, liền hủy Thiên Cơ sư công hội cùng Khải Linh sư công hội, nếu lại hủy chỗ ở của tân sinh này, thật sợ Linh Thạch tuyệt phẩm vừa tới tay, còn không có vầm nóng, liền bị lấy ra đền bù.

- Cái này...

Phùng Tử Dật nhìn quanh một vòng.

Vừa rồi hai người chiến đấu, quả thực làm vỡ nát tiểu viện này, tiếp tục đánh xuống, nơi này không có trận pháp bảo vệ, thật đúng là sẽ tạo thành phá hư rất lớn.

- Như vậy đi, chúng ta đi Lễ điện! Vừa vặn ngày hôm nay Phí sư mang theo lớp tinh anh, ở nơi đó tiến hành thực chiến luyện tập, có dám cùng ta ở nơi đó chiến đấu một hồi hay không?

Chần chờ một chút, Phùng Tử Dật gật đầu nói.

- Lễ điện? Tốt!

Suy nghĩ một chút, Trương Huyền gật đầu.

Lễ điện là nơi đám học sinh tỷ thí, chiến đấu, nơi này có trận pháp phòng ngự tốt nhất, càng có cơ quan quan sát, tổng kết số liệu, ở đây tỷ thí, không chỉ không cần phá hư, còn có thể phân tích số liệu cùng thiếu hụt của bản thân, để sức chiến đấu trở nên mạnh hơn!

- Đi thôi!

Thấy hắn bằng lòng, Phùng Tử Dật xoay người, thẳng tắp đi tới Lễ điện. Cũng không do dự, Trương Huyền theo sát.

Năm đại điện, hiện nay đi qua Trí điện, Nghĩa điện cùng Nhân điện, Lễ điện còn chưa hề đi qua, vừa vặn đi qua nhìn một chút, nếu như nơi này thật không sợ phá hư mà nói, về sau hoàn toàn có thể tới tu luyện, không cần tiếp tục lo lắng.

Ngươi không phải

dtv-ebook.com

Lễ điện không giống những điện đường khác vắng vẻ, dòng người cuồn cuộn, đâu đâu cũng có tu luyện giả.

Dù Danh Sư đại lục, đủ loại chức nghiệp rực rỡ, tựa như quần tinh, ánh sáng chói mắt, nhưng đối với tu luyện giả mà nói, trọng yếu nhất vẫn là sức chiến đấu.

Bởi vậy, chiến đấu đối bọn hắn mà nói, vẫn như cũ trọng yếu nhất, Lễ điện là nơi đám học sinh tỷ thí, chiến đấu, mỗi ngày đều hấp dẫn vô số người đến đây giao đấu, thông qua thực chiến tăng cao tu vi.

Theo sát ở sau lưng Phùng Tử Dật, rất nhanh thì tới một đại điện độc lập, điện đường rộng lớn, bị phân chia ra vô số lôi đài, bốn phía bị người dùng lực lượng sắp đặt ra lồng ánh sáng trong suốt, tựa như tường rào thủy tinh.

- Đám người Phí sư ở nơi đó...

Phùng Tử Dật chỉ về phía trước.

Trương Huyền nhìn, quả nhiên thấy Phí sư, đám người Trương Hủ đứng ở trước một lôi đài. Đi tới trước mặt, hai người đang giao đấu, thấy rõ thân ảnh, mỉm cười, rõ ràng đều là người quen biết cũ.

Trần Nhạc Dao cùng Trương Trác!

Lần trước Trương Trác bị đánh ngất xỉu, lại bị ở trước mặt tát bạt tai, nhận lấy sỉ nhục cực lớn, trải qua những ngày này tu dưỡng, không chỉ khôi phục thực lực, thậm chí so với trước càng hơn một bậc, kìm nén không được, hẹn Trần Nhạc Dao tới chiến đấu, ý định tự mình báo thù.

Trong lồng ánh sáng, chân khí ngang dọc, lực lượng lăn mình, hai người dùng đủ loại thủ đoạn, trong lúc nhất thời thế mà tương xứng.

- Không tệ!

Nhìn một cái, Trương Huyền thoả mãn gật đầu.

Trần Nhạc Dao là hai mươi ngày trước, dưới sự chỉ điểm của hắn đột phá đến Lĩnh Vực cảnh, vốn cho rằng thời gian ngắn như vậy, tu vi sẽ có chút phù phiếm, không nghĩ tới đã triệt để củng cố, bằng vào tu vi bản thân, cùng Trương Trác cũng không hề yếu.

Xem ra hơn hai mươi ngày này, cũng không có lười biếng, triệt để tiêu hóa chỉ điểm của hắn.

- Trương sư cảm thấy bọn họ ai có thể chiến thắng?

Đang cảm khái, một giọng nói vang lên, quay đầu nhìn, chỉ thấy Trương Hủ xếp hạng thứ hai của lớp tinh anh nhìn qua.

Trước đó, Trương Hủ đối với tiểu nhân vật miễn cưỡng đi vào lớp tinh anh này, cũng không để ở trong lòng, thấy tận mắt hắn chỉ điểm Trần Nhạc Dao đột phá, mới hiểu được, đối phương bất kể thực lực hay ánh mắt đều cực kỳ bất phàm, có tâm tư lôi kéo.

- Bọn họ...

Đang muốn trả lời, đột nhiên sửng sốt một chút, Trương Huyền xoay đầu lại:

- Ngươi chỉ điểm tu vi cho Trương Trác?

Trương Trác này, hai mươi ngày trước chiến đấu, hắn thấy mặc dù tu vi không tệ, nhưng kỹ xảo chiến đấu kém không ít, nguyên nhân chính là như vậy, Trần Nhạc Dao mới có thể ở dưới sự chỉ điểm của mình, thành công hắn đánh bại.

Đổi lại Phùng Tử Dật, chính hắn tạm thời ứng biến, cũng rất khó vượt qua, chỉ điểm người khác, liền khẳng định không thể nào.

Gia hỏa chiến đấu nguyên bản rất bình thường, hiện tại cùng Trần Nhạc Dao sau khi đột phá đánh khó bỏ khó phân, trong thời gian ngắn nhìn không ra thắng bại, chỉ sợ cùng Trương Hủ có quan hệ không nhỏ.

- Ta chỉ điểm hắn năm phút đồng hồ!

Chắp hai tay sau lưng, Trương Hủ thản nhiên nói, vẻ mặt ngạo nghễ.

Vị trước mắt này, chỉ điểm Trần Nhạc Dao năm phút, để đối phương đột phá, đánh bại Trương Trác, hắn cũng không chiếm tiện nghi, đồng dạng chỉ điểm năm phút. Thời gian chỉ điểm giống như, hắn là muốn chứng minh, bản thân so với đối phương càng thêm cường đại, nhãn lực cũng càng thêm sắc bén.

- Năm phút đồng hồ có thể để cho tu vi tăng thêm nhiều như vậy, quả thực rất lợi hại...

Trương Huyền nhẹ gật đầu.

Không hổ là tên thứ hai xếp hạng lần này, đuổi sát Phùng Tử Dật, không kém nhiều, vị Trương Hủ này, thoạt nhìn cũng không phải hạng đơn giản.

Dù so với Trương Thuần, Trương Phong còn kém nội tình cùng thời gian, nhưng bất kể thiên phú hay nhãn lực, đã không kém gì bọn họ.

Khó trách Trương gia mệnh danh đệ nhất gia tộc, dù trong lòng khó chịu đối phương, cũng không thể không thừa nhận, quả thực thiên tài lớp lớp, để cho người ta sợ hãi thán phục.

- Thế nào? Ngươi cảm thấy bọn họ ai có thể chiến thắng?

Lần nữa nhìn qua, Trương Hủ tiếp tục hỏi.

- Trương Trác tiến bộ rất lớn, nhưng mà Trần Nhạc Dao, tiến bộ cũng không nhỏ, hai mươi ngày trước, có thể vượt qua, lần này, hắn là cũng không kém nhiều...

Nhẹ nhàng cười một tiếng, Trương Huyền gật đầu.

Trước đó thời điểm chỉ điểm Trần Nhạc Dao, đã chỉ ra thiếu hụt của Trương Trác, dù trong khoảng thời gian này có chỗ tiến bộ, nhưng rất nhiều là thói quen dung ở trong lòng, rất khó sửa đổi, chỉ cần không ngốc, lần nữa tìm ra, hơn nữa vượt qua, không khó.

- Lần trước là vận may, lần này, chỉ sợ không có vận tốt như vậy...

Hai tay vẫn chắp ở sau lưng, Trương Hủ mang theo vẻ tự tin.

Lần trước Trần Nhạc Dao chiến thắng, hắn thấy, là bởi vì vị trước mắt này, điều tra Trương Trác đầy đủ kỹ càng, lúc này mới chiếm được tiên cơ, lần này hắn cẩn thận điều tra Trần Nhạc Dao, càng chỉ điểm tính nhắm vào cho người sau, lại muốn chiến thắng, gần như không có khả năng!

Trương Huyền lắc đầu.

Thật ra thì đối với ai có thể chiến thắng, hắn cũng không thèm để ý, có đôi khi thua, lấy được thu hoạch, so với chiến thắng còn nhiều hơn, tựa như hắn, chiến đấu nhiều lần, trên thực tế, nội tâm chỉ cầu cùng cấp bậc bại một lần...

Đáng tiếc, cái yêu cầu đơn giản nhất này, không có người có thể cho, để hắn tránh không được thổn thức.

Tạch tạch! Tạch tạch!

Đang cảm khái, trên lôi đài, Trương Trác như lần nữa thi triển bí pháp nào đó, khí tức bạo tăng, thực lực có chút kinh người, Trần Nhạc Dao vốn đang có thể ngang hàng, hiện tại liên tục trốn tránh, có chút lực bất tòng tâm.

Liên tiếp lui về phía sau, thời gian không dài liền bị lách vào một bên lôi đài, xem ra bị thua đã không còn bất kỳ huyền niệm gì.

- Không cần nhìn, thế thua đã định!

Thấy người sau đỡ trái hở phải, quyền chủ động toàn bộ biến mất, khóe miệng Trương Hủ nâng lên.

- Đúng vậy, thế thua đã định...

Trương Huyền gật đầu.

Hắn nhìn thấy khác biệt đối phương. Dù Trần Nhạc Dao bị buộc lùi về góc, nhưng mỗi một bước, đều cực kỳ trầm ổn, giống như chủ động dụ địch đi sâu, mà Trương Trác, nhìn giống như chủ động tiến công, trên thực tế dùng ra bí pháp, có thời gian hạn chế, đã mất đi tâm bình tĩnh.

Cả hai so sánh, ai thắng ai thua, đã có thể xác định. Không thể không nói, trong khoảng thời gian này Trần Nhạc Dao quả thực không có hoang phế, ghi nhớ hắn chỉ điểm vào trong lòng, thậm chí còn có khắc sâu hơn hiểu. Không có phụ lòng bản thân một phen bồi dưỡng.

- Trương sư, chiến đấu ở đây, không cần lo lắng lực lượng quá mạnh hủy hoại kiến trúc, xin mời!

Ngay thời điểm trong lòng hai người đều có đáp án, cảm thấy rất nhanh liền phân ra kết quả, một thanh âm vang lên.

Lúc này Phùng Tử Dật đã đi tới một võ đài khác, tay cầm trường kiếm, nhìn về phía Trương Huyền, trong mắt mang theo chiến ý hừng hực.

- Phùng Tử Dật muốn khiêu chiến Trương Huyền?

- Vị Trương sư này, lớp tinh anh xếp hạng thứ nhất đếm ngược, coi như nhãn lực không tệ, năng lực chỉ điểm không yếu, nhưng thực lực bản thân chỉ có Xuất Khiếu, thiên tài như Phùng Tử Dật ra tay khiêu chiến, có chút bắt nạt người đi!

- Đúng vậy, đến cùng chuyện gì xảy ra?

Chung quanh xôn xao.

Phùng Tử Dật, là trong thiên tài nhiều như vậy, chói mắt nhất, rất nhiều người đều xem hắn là cường địch, mong đợi có một ngày có thể vượt qua, nhưng đều rõ ràng, khả năng rất nhỏ...

Vốn cho rằng vị này coi như khiêu chiến, cũng là đám người Trương Hủ, thế nào khiêu chiến một tên sau cùng? Thắng cũng thắng không võ, có sai lầm uy nghiêm ah!

- Phùng huynh... Ngươi muốn chiến đấu mà nói, ta có thể tiếp...

Trương Hủ nhíu mày, nhìn sang.

- Ngươi không phải đối thủ của ta!

Phùng Tử Dật xua tay.

- Không thử qua làm sao biết?

Trương Hủ híp mắt lại, cắn răng một cái nhảy lên đài cao.

Thời điểm xông sơn môn, đối phương thứ nhất, hắn liền tức sôi ruột, giờ phút này nói thẳng, không phải đối thủ, liền kìm nén không được.

Ta đường đường tên thứ hai, ngươi không khiêu chiến, lại khiêu chiến người thứ năm mươi...

Đã như vậy, vậy liền để ngươi biết sự lợi hại của ta!

Ầm ầm!

Người trên không trung, lực lượng liền tự nhiên trút xuống, năm ngón tay như câu, nghiền ép xuống dưới, bao phủ toàn bộ lôi đài, tựa hồ muốn nghiền nát thân ảnh kia. Hắn sợ đối phương cự tuyệt chiến đấu, vừa ra tay liền phát huy ra bản lĩnh cường đại nhất, không có chút lưu tình nào.

- Ừm...

Nhìn thấy lực lượng của hắn, Trương Huyền nhịn không được gật đầu.

Xem ra không chỉ Phùng Tử Dật tu vi bạo tăng, Trương Hủ tiến bộ cũng không nhỏ, đã đạt đến Lĩnh Vực cảnh đỉnh phong, cách đột phá Nhập Hư cảnh, cũng chỉ kém một bước.

Không hổ là thiên tài cường hãn nhất của Trương gia khóa này, bất kể từ mặt nào tới xem, đều có vẻ cực kỳ cường đại.

- Ta nói rồi, ngươi không phải đối thủ!

Đối mặt hắn công kích, Phùng Tử Dật mí mắt nhấc cũng không nhấc, mà nghiêng thân thể, bàn tay bỗng nhiên tiến lên đón.

- Ít ngạo mạn tự đại đi, thiên phú của ngươi rất cao, nhưng ta cũng là thiên tài trong vạn người chưa chắc có một, rốt cuộc hươu chết vào tay ai, còn chưa nhất định...

Thấy hắn cuồng vọng như vậy, Trương Hủ tức giận sắp bùng nổ, trong tiếng gầm gừ, lực lượng điên cuồng tuôn ra, chưởng lực tự nhiên, tựa hồ muốn ép toàn bộ đài tỷ thí thành bột phấn.

Bất quá, cỗ lực lượng này còn chưa tới trước mặt Phùng Tử Dật, Trương Hủ liền cảm thấy chưởng lực của đối phương đi ngang qua mà tới, thời gian nháy mắt đã đột phá lực lượng của hắn bao vây, rơi vào trên ngực.

Bành!

Sắc mặt trắng nhợt, biểu tình không dám tin tưởng, bay ngược ra ngoài, từ không trung rơi xuống, đâm vào trên mặt đất cách đó không xa.

Trong mắt người ngoài, hắn còn không có nhảy lên đài cao, liền bị đối phương tát bay, giống như đánh bay con ruồi, không có một chút sức phản kháng.

- Thiên tài trong vạn người chưa chắc có một?

Một cái tát quất bay đối phương, Phùng Tử Dật lắc đầu, hai tay mở ra, ánh mắt tràn đầy than thở:

- Rất rõ ràng, ngươi không phải!

Quá khiêm tốn!

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Ngươi...

Không nghĩ tới dùng hết toàn lực, còn không có nhảy lên đài cao liền bị đối phương một tát đánh trở về, Trương Hủ giãy dụa từ dưới đất rút đầu ra, sắp điên rồi.

Hắn là thiên chi kiêu tử, Trương gia cùng thế hệ, là tồn tại cường hãn nhất, vốn cho rằng coi như thắng không nổi, cũng có thể chiến một hồi, đánh khó bỏ khó phân, nằm mơ cũng không nghĩ đến, ngay cả lôi đài cũng không có lên, liền bị người ta đánh xuống.

Mấu chốt nhất là... Còn bị xem thường như vậy.

Ở dưới cảm giác nhục nhã mãnh liệt, có chút phát điên!

Bất quá, mặc dù tức giận, nhưng cũng nhìn ra thực lực chân chính của đối phương... Thế mà trước hắn một bước, bước vào cảnh giới kia, trở thành cao thủ Nhập Hư cảnh! Dù kém một tia, lại tựa như lạch trời, khó mà vượt qua.

- Hắn đã đạt tới Nhập Hư cảnh, vì sao còn muốn khiêu chiến Trương sư?

Nắm đấm xiết chặt, cũng không có xúc động tiếp tục tiến lên, tới chiến đấu, mà tràn đầy nghi ngờ.

Nếu như thực lực của đối phương, cùng hắn không kém bao nhiêu, cảm thấy Trương Huyền này là thiên tài, muốn khiêu chiến một chút, cho cái ra oai phủ đầu ngược lại cũng thôi, hiện tại đã đạt tới Nhập Hư cảnh, so với một ít học sinh cũ, còn cường đại hơn, cần gì khiêu chiến một tân sinh?

Bành!

Đang kỳ lạ, liền nghe một tiếng rên lên, ngay sau đó nhìn thấy một bóng người bay tới, rơi vào bên cạnh mình.

Chính là Trương Trác vừa rồi hắn cho rằng nhất định thắng không thể nghi ngờ.

Lúc này, trên mặt Trương Trác sưng tấy như đầu heo, thê thảm không nói ra được, trước đó khí tức trên người còn hung mãnh, hoàn toàn biến mất, nghiêng nghiêng nằm rạp trên mặt đất, uốn éo thành một độ cong đặc thù, thoạt nhìn cực kỳ quái dị.

Lông mày nhảy một cái, vội vàng nhìn lên đài, chỉ thấy vẻ mặt của Trần Nhạc Dao trở nên có chút trắng đi xuống, mấy bước đi tới trước mặt Trương Huyền, ôm quyền khom người, trong ánh mắt phát ra vẻ hưng phấn.

- Không có khả năng, điều đó không có khả năng... Ngươi làm sao có thể chiến thắng?

Hắn bị Phùng Tử Dật một quyền đánh bay, tài nghệ không bằng người, nhưng Trương Trác rõ ràng đã chiếm ưu thế tuyệt đối, thế nào lại lấy loại kết quả này kết thúc?

Thấy cảnh này, cảm giác so với bản thân hắn thua, càng bất khả tư nghị.

- Không có khả năng?

Trần Nhạc Dao nhìn qua, đưa ngón trỏ ra, lắc lắc ở trước ngực:

- Trương sư chỉ điểm cho ta, hiện tại tu vi tiến bộ, lại thắng không nổi đối phương, chẳng phải ngay cả trước kia cũng không bằng? Trương sư chỉ điểm, không phải là ai cũng có thể học, ngươi không được!

Trương sư là lão sư của thiếu cung chủ, nhân vật như vậy, dù chỉ tùy tiện chỉ điểm, cũng không phải một tiểu nhân vật như đối phương có thể so sánh.

- Nhưng...

Trương Hủ xiết chặt nắm đấm, khuôn mặt tái mét.

Thua ở trong tay Nhập Hư cảnh Phùng Tử Dật ngược lại cũng thôi, bại bởi một tiểu gia hỏa Xuất Khiếu cảnh... Tràn đầy không cam lòng.

- Không được, sự tình ta chỉ điểm Trương Trác, về sau khẳng định sẽ có người biết, đồng dạng chỉ điểm, lại bại bởi một người tu vi thấp hơn, danh dự ở đâu?

Híp mắt lại:

- Thực sự không được, tới tỷ thí một trận, trước dùng thực lực tuyệt đối, nghiền ép một hồi lại nói...

Trong lòng đang lóe lên, liền nghe thanh âm của Phùng Tử Dật ở trên đài vang lên lần nữa.

- Trương sư, tới để cho ta mở mang kiến thức một chút, toàn lực của ngươi có phải giống như ngươi nói hay không!

- Như ngươi mong muốn!

Thấy đối phương một lòng muốn thử xem, Trương Huyền cũng không có gì phải giấu diếm, thân thể nhảy lên đài cao, ngón tay điểm một cái.

Ô ô ô ô!

Hơn một trăm thanh trường kiếm lơ lửng ở trước mặt, từng chuôi thẳng tắp chỉ về phía trước, mang theo sát ý.

- Tốt!

Biết uy lực kiếm này cực lớn, Phùng Tử Dật không dám coi thường, trường kiếm trong tay vạch ra một nửa hình tròn, ở chung quanh người hội tụ vô số kiếm khí, tựa như tạo thành một màng ánh sáng.

- Là Lạc Nhứ kiếm pháp của Tổng bộ Danh Sư đường?

Vẻ mặt Trương Hủ nghiêm túc.

- Lạc Nhứ kiếm pháp?

Có người không hiểu.

- Võ kỹ Thánh Vực thượng phẩm, là một vị Danh Sư của Tổng bộ Danh Sư đường, quan sát bầu trời bềnh bồng sáng tạo ra, phòng ngự so với Lưu Thủy kiếm pháp của điện chủ đời thứ tư của Thánh Tử điện, cũng chỉ yếu hơn một tia! Chỉ cần thi triển, xơ bông bay đầy trời, tựa như hoa rơi, đặt song song với tuyệt học Lạc Tuyết kiếm pháp của Âm Dương cung...

Trương Hủ chậm rãi nói.

Giờ phút này hắn rốt cuộc biết vị trước mắt mạnh mẽ, bộ kiếm pháp kia, coi như không cần sức chiến đấu Nhập Hư cảnh, lấy lực lượng tương đồng hắn đối chiến, muốn vượt qua, cũng không dễ dàng như vậy.

Trừ khi... Vận dụng lực lượng huyết mạch!

Bất quá, trừ khi sống chết trước mắt, loại lực lượng này, tốt nhất đừng vận dụng, nếu không, tiêu hao nguyên khí, coi như hắn ở Trương gia địa vị không thấp, nắm giữ tài nguyên rất lớn, cũng khó có thể khôi phục.

- Hắn lý giải kiếm pháp mạnh như vậy, lại vừa ra tay là phòng ngự... Chẳng lẽ, Trương Huyền này, thực lực có thể chống lại?

Khiếp sợ, đồng thời cũng hiểu được, lần nữa nhìn về phía thanh niên cách đó không xa, tràn đầy tò mò.

Phùng Tử Dật cường đại như vậy, nhưng vừa ra tay lại thi triển ra kiếm pháp lợi hại như thế... Chẳng lẽ, vị Trương sư này lợi hại hơn?

- Lợi hại hơn nữa, cũng chỉ là Xuất Khiếu cảnh mà thôi, còn có thể mạnh bao nhiêu?

Lắc đầu, đang muốn nhìn Phùng Tử Dật ra tay như thế nào, chỉ thấy vị cường giả siêu cấp trong lòng của hắn, tay trái điểm về phía trước một cái.

Ông!

Chân khí trong cơ thể tuôn ra, ở trước mặt tạo thành một lồng ánh sáng.

- Là Bắc Đẩu chân nguyên tráo...

Lông mày lần nữa nhảy lên, khóe miệng Trương Hủ giật một cái.

Nếu như nói, vừa rồi đối phương thi triển ra Lạc Nhứ kiếm pháp để hắn không hiểu, cái lồng ánh sáng này, càng cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

Bắc Đẩu chân nguyên tráo, Tổng bộ Danh Sư đường, một vị Danh Sư cửu tinh quan sát Bắc Đẩu Thất Tinh, sáng lập ra tuyệt chiêu, một khi thi triển, phòng ngự vô địch, cùng cấp bậc không người có thể phá...

Thi triển Lạc Nhứ kiếm pháp, còn muốn thi triển cái này...

Đây rốt cuộc là phòng ngự cái gì?

Phần phật!

Chấn kinh còn không có kết thúc, bàn tay của Phùng Tử Dật tiếp tục trảo một cái, bóp nát một cái ngọc bài.

Ông!

Có một vòng sáng màu tím nhạt bao phủ hắn.

- Đây là hộ thân phù do cường giả Nhập Hư cảnh luyện chế, mặc dù không bằng Đại Vũ hộ thân phù, nhưng cũng có thể phòng ngự Thánh Vực thất trọng công kích...

Con ngươi lần nữa co lại.

Không phải muốn tỷ thí ư?

Phùng Tử Dật dùng kiếm pháp, công pháp phòng ngự, hiện tại ngay cả hộ thân phù cũng tế đi ra, đến cùng là vật gì, để hắn sợ đến như vậy?

Tạch tạch, tạch tạch!

Trong không hiểu, thân thể Phùng Tử Dật lần nữa phồng lên, giống như trước đó, biến thành tên cơ bắp.

- Đây là... Kim Thiềm thân của Tổng bộ Danh Sư đường! Nghe nói là một vị Danh Sư, quan sát pháp môn tu luyện của kim thiềm sáng lập ra, một khi thi triển, toàn thân sẽ hình thành một tầng lân giáp thật dày, phòng ngự như hổ, lực lớn vô cùng, công kích mạnh hơn cũng không thể công phá...

Trương Hủ nắm tóc:

- Rốt cuộc muốn ngăn cản chiêu số gì, cần liên tiếp thi triển ra nhiều thủ đoạn phòng ngự như vậy?

Tu luyện giả, trước khi học tập tiến công, đều phải học tập phòng ngự, chỉ có giữ được tính mạng, mới có thể chém giết đối thủ...

Bởi vậy, xem như hắn, đối với thủ đoạn phòng ngự cũng biết cực nhiều, học qua không ít. Nhưng một lần thi triển ra nhiều như vậy, Phùng Tử Dật đây là điên rồi, hay muốn làm cái gì?

- Chuẩn bị xong chưa?

Không để ý tới đám người phía dưới chấn kinh, Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng, nói.

- Tốt, bắt đầu đi!

Hít sâu một hơi, Phùng Tử Dật nhẹ gật đầu.

Dù cảm thấy đối phương khả năng đang khoác lác, nhưng mà hắn vẫn không dám chủ quan, tất cả thủ đoạn đều thi triển ra.

- Vậy tốt... Ta bắt đầu!

Ngón tay điểm về phía trước một cái.

Chân khí trong cơ thể truyền vào trong trường kiếm, thời gian nháy mắt, trường kiếm liền phá không bay ra, hóa thành một giang hải to lớn, bao phủ Phùng Tử Dật.

- Cái này...

Sắc mặt Trương Hủ trắng nhợt, kìm lòng không được lui về sau bảy, tám bước, trên đầu ứa ra mồ hôi lạnh.

Một chiêu này, hắn tính toán một chút, coi như dùng hết toàn lực, cũng không ngăn cản nổi!

Không phải Xuất Khiếu cảnh sao?

Tại sao có thể có lực công kích cường đại như thế?

Yết hầu phát khô, quay đầu nhìn, chỉ thấy Phí sư ở một bên, mở to hai mắt nhìn, giống như bị người nắm cổ họng, thân thể không tự chủ được

run rẩy.

- Phí sư... kiếm pháp này, ngươi cũng không ngăn cản nổi?

Biết đối phương nghĩ cái gì, Trương Hủ nhịn không được hỏi.

Phí sư chậm rãi nhắm mắt lại, lắc đầu, cưỡng ép áp chế nội tâm sợ hãi:

- Ta cũng không ngăn cản nổi... Nếu như đối chiến, trực tiếp thi triển, có thể sẽ bị trực tiếp chém giết, chỉ có thể tạm tránh mũi nhọn!

- Lợi hại như vậy?

Thân thể nhoáng một cái, Trương Hủ muốn khóc.

May mắn vừa rồi không có đi khiêu chiến đối phương, nếu không, đoán chừng còn thảm hơn Trương Trác.

- Khó trách, có thể để cho Trương Thuần, Trương Phong đều cúi đầu nhận thua... Không nghĩ tới, ta cũng nhìn lầm, hắn ở trong tân sinh khóa này, là tồn tại kinh khủng nhất!

Phí sư cười khổ.

- Trương Thuần, Trương Phong nhận thua?

Trương Hủ sững sờ, vội vàng nhìn qua.

Những ngày này hắn một mực tu luyện, không để ý đến chuyện bên ngoài, cũng không biết chuyện ngoại giới.

- Đúng vậy, hôm qua Trương Thuần tới tìm ta, tìm kiếm tư liệu của Trương Huyền, nói bị người này đánh một trận... Hiện tại còn không có triệt để khôi phục!

Phí sư gật đầu.

Trương Huyền là tân sinh, hắn là chủ nhiệm lớp tân sinh, Trương Thuần muốn điều tra, tự nhiên phải thông qua hắn mới được, bởi vậy, cũng biết chuyện người này bị đánh. Mặc dù không có nói tỉ mỉ, đến cùng đánh như thế nào, thảm trạng lại là thật, không cách nào che giấu.

- Còn Trương Phong... Tin tức vừa mới truyền ra, Trương Huyền này chạy tới đại náo Khải Linh sư công hội, một lần trở thành Thánh tử... Cũng khải linh thân thể của hắn, để hắn cuồng đánh mình một hồi...

Bàn tay run lên, ném tới một ngọc bài đưa tin.

Học sinh lớp mình, gây ra động tĩnh lớn như vậy, hắn làm chủ nhiệm, đã đạt được tin tức.

- Khải linh thân thể? Thánh tử Khải Linh công hội?

Da mặt co lại, Trương Hủ suýt chút nữa ngã sấp xuống.

Vốn cho rằng lần này trong tân sinh đáng giá chú ý chỉ có Phùng Tử Dật, nằm mơ cũng không nghĩ đến, vị này càng thêm đáng sợ.

Người khác không biết, hắn đối với Trương Thuần, Trương Phong lại biết rất rõ ràng, thiên tài tuyệt đỉnh nổi danh Trương gia, nhân vật thần tượng của hắn, bị tân sinh đánh bại... Không phải Phí sư nói, cũng không dám tin tưởng!

- Loại thực lực cùng năng lực này của hắn, thế nào chỉ khảo hạch thứ năm mươi?

Trong lòng hơi động, một việc hiện lên ở trong óc.

Hắn cũng có thể thi đến thứ hai, người này không nói cái khác, chỉ là kiếm thuật, chỉ sợ sẽ là đệ nhất tuyệt đối.

- Hắn là tính cách của hắn khá khiêm tốn, không muốn khoe khoang... Nếu không, không có khả năng vừa vặn khống chế ở thứ năm mươi, không nhiều không ít...

Nhớ tới chuyện phát sinh của ngày khảo hạch, Phí sư gật đầu.

Cuối cùng trong vòng ba phút, một lần trở thành người thứ năm mươi, trước đó không lộ ra trước mắt người đời, rất rõ ràng, không giống những người khác, dùng hết toàn lực.

- Ừm...

Cũng đã được nghe nói sự kiện kia, lúc này Trương Hủ hiểu được, trong mắt mang theo bội phục, không tự chủ được cảm khái.

- Hắn thật sự là quá khiêm tốn!

Gọi ta sư huynh!

dtv-ebook.com

Vì trở thành đệ tử của Thánh Tử điện, tất cả mọi người dùng hết toàn lực biểu hiện, giống như hắn, khảo hạch ba ngày, không dám chợp mắt một lần, tất cả thủ đoạn mà bản thân có thể thi triển, đều phát huy ra, không dám khinh thường chút nào.

Vị này ngược lại tốt, miễn cưỡng đi vào lớp tinh anh là được, còn tên thứ mấy, căn bản không quan tâm!

Thậm chí... Bị nhiều người nghi ngờ, cũng không có mở miệng phản bác! Yên tĩnh như nước, không tranh quyền thế, đây mới thật sự là cao thủ, thiên tài chân chính, người khiêm tốn chân chính.

- Đúng vậy, quả thực rất biết điều, nếu không phải Phùng Tử Dật khiêu chiến, ta cũng không biết, trong tân sinh khóa này, lại có nhân vật lợi hại như thế...

Phí sư cũng cảm khái một câu, đang muốn tiếp tục khen ngợi, chỉ thấy một học viên vội vã đi tới trước mặt, ghé vào lỗ tai hắn nói một câu, lông mày đột nhiên giương lên, vội vàng xoay người.

- Hàn Phù trưởng lão, sao ngươi lại tới đây?

Vẻ mặt cung kính, Trương Hủ vội vàng xoay người, chỉ thấy một lão giả râu tóc trắng tinh, tiên phong đạo cốt đi tới trước mặt.

- Hàn Phù trưởng lão?

Trong đầu vội vàng suy tư, nhớ lại lúc trước ở Trương gia nhìn thấy tin tức về Thánh Tử điện, rất nhanh vẻ mặt nghiêm túc.

- Thánh Tử điện, đại trưởng lão của Khải Linh sư công hội, tu vi đạt đến Thánh Vực bát trọng đỉnh phong...

Âm thầm gật đầu, cũng ôm quyền khom người:

- Trương gia Trương Hủ, gặp qua Hàn trưởng lão!

- Không cần khách khí...

Tùy ý khoát tay áo, Hàn trưởng lão nhìn về phía lôi đài, có chút nóng nảy:

- Trương sư... Lúc nào chiến đấu xong?

- Không biết Hàn trưởng lão tìm Trương sư vì chuyện gì? Gấp gáp mà nói, ta có thể nghĩ biện pháp để bọn hắn dừng lại...

Phí sư nhịn không được nhìn qua.

Đối phương là cao thủ Khải Linh sư mạnh nhất của Thánh Tử điện, coi như Trương sư trở thành Thánh tử, cũng không cần hắn tự mình chạy tới tìm kiếm a.

- Ta tìm hắn...

Nghe được hỏi thăm, vẻ mặt Hàn trưởng lão đỏ hồng, tràn đầy xấu hổ:

- Là muốn hỏi một chút, tượng đá trấn thủ một mực chạy bộ kia, đến cùng lúc nào mới có thể dừng lại? Bởi vì chạy càng lúc càng nhanh, đã đụng hủy bốn công hội ở lân cận, lại không dừng lại mà nói, ta sợ... Khải Linh sư công hội sẽ bị công hộ khác đuổi giết, dù không giết, cũng không đủ tiền bồi thường a...

Người khác khải linh tượng đá trấn thủ, đi bảy bước, cũng đã đánh vỡ ba ngàn năm ghi chép, vị này ngược lại tốt, không chỉ làm nóng người, còn chạy không dừng được...

Đã lâu như vậy, còn một mực chạy như điên, hắn đi qua ngăn cản, cũng bị đạp thổ huyết ba trở về, vẫn không có biện pháp.

Nói thật, ngoan ngoãn chạy cũng không có gì, dựa theo đặc thù của tượng đá, sớm đã dừng lại, nhưng cái đồ chơi này thực sự quá lớn, càng chạy càng nhanh, thỉnh thoảng nhảy cóc, chống đẩy, lộn nhào, nâng cao chân, tăng tốc, lộn ngược ra sau... Ngược lại cũng thôi, nhưng phạm vi chạy càng lúc càng lớn, công hội ở bốn phía bị phá hủy va sụp... Lại không dừng, thật muốn chọc giận công hội khác, sợ sẽ trực tiếp hủy tượng đá, đến lúc đó... Thật sự sẽ rất phiền toái.

- Tượng đá trấn thủ... Không dừng được?

- Làm sập mấy công hội?

Phí sư cùng Trương Hủ đồng thời lay động một chút.

- Còn nữa, khi ta tới, nhìn thấy Thiên Cơ sư công hội cũng đổ sụp biến thành phế tích, nghe nói liên quan đến hắn, thuận tiện muốn tới đây nhìn một chút, đối phương không có gây phiền phức chứ...

Hàn trưởng lão nói tiếp.

- Thiên Cơ sư công hội... Biến thành phế tích?

Phí sư cùng Trương Hủ nhìn nhau, khóe miệng co giật... Không phải rất biết điều ư?

Sao mấy sự tình này, đều không giống người khiêm tốn có khả năng làm ra... nhịn không được nữa, ngẩng đầu nhìn về phía lôi đài.

Ngay sau đó, nhìn thấy Phùng Tử Dật đang kề sát trên phong ấn thủy tinh, mặt uốn éo thành bánh quai chèo, sau lưng kiếm khí ngang dọc, không ngừng vọt tới, ánh mắt mập mờ, cả người biểu lộ không muốn sống nữa, tựa như lúc nào cũng sẽ điên mất.

- Thật mạnh...

Thấy Phùng Tử Dật, sớm chuẩn bị bốn cái phòng ngự, giờ phút này tất cả đều vỡ vụn, toàn thân là lỗ kiếm, cả người giống như ăn mày, hai người lần nữa nuốt ngụm nước bọt.

Phá vỡ nhiều công kích như vậy, kiếm khí vẫn uy lực không giảm... Coi như Phí sư cũng làm không được.

- Ta hỏi thăm một chút, lúc nào có thể kết thúc...

Thấy kiếm khí cuồn cuộn, không có ý tứ đình chỉ, Phí sư hít sâu một hơi, đang muốn la lên, liền nghe đến Phùng Tử Dật tràn đầy tức giận nói.

- Ngươi gạt người, gạt người... Vừa rồi rõ ràng chỉ dùng một phần mười lực lượng, lại gạt ta nói một phần sáu...

Vị Dương sư thân truyền này, cũng sắp muốn điên rồi.

Trước đó đối phương nói một phần ba lực lượng, hắn liền cảm thấy giả, về sau còn nói một phần sáu, cảm thấy càng giả...

Lúc này mới đề nghị tới đây, để hắn dùng hết toàn lực biểu hiện ra thực lực, muốn thăm dò một chút, có phải như đối phương nói hay không...

Kết quả, người này quả thật nói láo... Căn bản không phải là một phần sáu, mà chỉ dùng một phần mười!

Một phần mười, thì nói một phần mười... Làm gì nói một phần sáu, để cho phòng ngự của ta không đủ, hiện tại sắp bị đánh chết... Ngươi có biết, có đôi khi khiêm tốn, thực sẽ hại chết người hay không...

Ầm ầm! Ầm ầm!

Chân khí trong cơ thể toàn bộ tiêu hao không dư thừa, lúc này Trương Huyền mới ngừng tay, miệng lớn thở hổn hển, vẻ mặt bất đắc dĩ.

Dù số lượng chân khí trong cơ thể tăng gấp năm lần, thực lực cũng từ Xuất Khiếu cảnh sơ kỳ tăng thêm tới đỉnh phong, nhưng Nhất Kiếm Phá

Hải vẫn không cách nào triệt để khống chế, một khi thi triển, nhất định phải chân khí trong cơ thể tiêu hao sạch sẽ mới có thể dừng tay.

Trước kia chân khí ít, đánh một hồi liền dừng lại, hiện tại kiếm khí ngang dọc, trọn vẹn duy trì hơn mười phút, mới hoàn toàn tiêu hao sạch sẽ.

Thở ra một hơi, thu hồi trường kiếm đầy trời, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy Phùng Tử Dật xếp thành một hình dáng quỷ dị, kề sát ở trên phong ấn, quần áo toàn thân đã vỡ không sai biệt lắm, mặc dù không có chết, nhưng bị trọng thương, thê thảm không nói ra được.

- Thật không có lừa ngươi, vừa rồi thi triển kiếm pháp, lại có cảm ngộ mới, uy lực hơi tăng trưởng một chút...

Đi tới trước mặt, kéo đối phương từ trên phong ấn xuống, Trương Huyền mang theo xấu hổ giải thích.

Thật đúng là không phải cố ý lừa gạt đối phương, mà từ trước đến giờ không có dùng hết toàn lực thi triển qua chiêu này, chân khí dồi dào, có đầy đủ thời gian thí nghiệm, bởi vậy lúc thi triển, có càng nhiều lĩnh ngộ, lực công kích mới càng ngày càng mạnh.

Thiên Đạo công pháp, dù không có sai lầm, nhưng thể lực cùng tinh thần của hắn có hạn, phát huy càng nhiều, phối hợp càng tốt, uy lực tự nhiên sẽ càng ngày càng mạnh mẽ.

- Còn có thể tăng thêm...

Phùng Tử Dật lần nữa thổ huyết.

Đã có uy lực như vậy, còn tăng trưởng, để cho người ta sống như thế nào?

- Thực lực của ngươi, quả thực rất lợi hại, nhưng Danh Sư, mạnh nhất không phải chiến đấu, mà là giảng bài... Có dám so với ta một phen không?

Qua thật lâu, lúc này Phùng Tử Dật mới khôi phục lại, hung tợn nhìn qua.

Lúc này, Trương Huyền cũng giao phó xong Hàn trưởng lão, làm sao khống chế tượng đá, thấy hắn vẫn muốn tỷ thí, không buông tha, nhịn không được mở miệng:

- Thôi được rồi, ta sợ ngươi nhận đả kích càng lớn!

Mặc dù không biết vì sao đối phương quyết tỷ thí với hắn, nhưng tỷ thí giảng bài... Thật sợ đối phương không chịu nổi, sẽ trực tiếp điên mất.

- Không có gì có thể đả kích, lão sư từng nói cho ta biết, chỉ thu một học sinh, hiện tại ngươi lại xuất hiện, ta muốn xem, đến cùng là dạng tư chất gì, mới có thể để cho hắn phá lệ!

Phùng Tử Dật nói.

- Phá lệ? Tư chất?

Ánh mắt Trương Huyền sáng lên.

Nghe khẩu khí của đối phương, dường như cũng không biết bản thân là giả, còn tưởng rằng là Dương sư thu học sinh khác, lúc này mới mang theo hương vị ghen ghét, đến đây khiêu chiến.

Kết quả, không nghĩ tới, bại thê thảm như thế.

- Một chút cao nhân lợi hại, đều tùy duyên thu đồ, cụ thể có bao nhiêu đệ tử, ngoại trừ chính hắn, người ngoài không hiểu rõ tình hình, thậm chí đồ đệ trong lúc đó, cũng sẽ không biết!

Nhìn qua không ít sách vở, biết một chút thói quen của Danh Sư.

Tựa như hắn, nếu như bây giờ thu đồ, đám người Triệu Nhã, Vương Dĩnh, Viên Đào khẳng định đều không biết, có tiểu sư đệ hoặc tiểu sư muội tồn tại.

- Ta cũng là vận khí tốt, mới được lão sư ưu ái...

Thấy đối phương không hiểu rõ tình hình, cũng không phải là vạch trần bản thân giả tạo, lúc này Trương Huyền mới thở phào nhẹ nhõm, một mặt mong đợi nhìn qua:

- Ta rất lâu không gặp lão sư, không biết lão nhân gia ông ta hiện tại ở nơi nào? Có thể dẫn ta gặp hắn hay không?

- Lão sư, cùng ta ở hai năm trước liền tách ra, cụ thể đi nơi nào, thì không hiểu rõ tình hình, dù sao ngọc phù đưa tin cũng liên lạc không được...

Phùng Tử Dật lắc đầu.

- Quá tốt rồi...

Trương Huyền hưng phấn suýt chút nữa nhảy dựng lên.

Vốn đang lo lắng, người này sẽ để lộ bí mật tố cáo, đã liên lạc không được, thì quá tốt, chí ít hiện nay tránh thoát một kiếp.

Chỉ cần về sau trở thành Thánh Tử điện điện chủ, coi như đối phương đi đến tìm, vạch trần giả mạo, có loại thân phận này, đoán chừng cũng không có người còn dám đến tìm phiền phức...

Nói cách khác, đối với hắn mà nói, thời gian cực kỳ quan trọng, có thể rút ngắn một chút, liền là một chút.

- Quá tốt rồi?

Phùng Tử Dật nhíu mày.

Nghe không liên lạc lão sư được, không phải rất mất mát ư? Ngươi hưng phấn như vậy làm cái gì?

- A, ta nói chính là, quá làm cho người ta thất lạc...

Biết vừa rồi có chút thất lễ, Trương Huyền vội vàng mở miệng.

- Ngươi thất lạc là như thế này?

Tức xạm mặt lại, lông mày Phùng Tử Dật nhảy loạn, cũng nhịn không được nữa:

- Thế nào? Có dám so giảng bài với ta hay không?

- Tử Dật sư đệ, ngươi không phải đối thủ của ta, thôi được rồi, đều là học sinh của Dương sư, ta sẽ không đả kích ngươi...

Trương Huyền khoát tay áo.

- Sư đệ?

Phùng Tử Dật suýt chút nữa nổ tung:

- Ta bảy tuổi đi theo lão sư, nhập môn sớm, hơn nữa tuổi tác cũng lớn hơn ngươi, ngươi là sư đệ mới đúng...

- Đừng khách khí... Đạt giả vi sư, thực lực của ta còn mạnh hơn ngươi, đương nhiên là sư huynh rồi! Chờ ngươi lúc nào có thể vượt qua ta, lại xưng hô sư đệ cũng không muộn...

Khoát tay áo, tâm tình của Trương Huyền rất thư thái.

Vị trước mắt này đã không biết, về sau liền có thể lấy hắn làm lá chắn, chứng thực thân phận đệ tử của Dương sư.

- Ngươi...

Nghẹn đến sắc mặt đỏ lên, Phùng Tử Dật muốn nói cái gì lại nói không ra miệng.

Tu vi của đối phương thấp hơn hắn, nhưng sức chiến đấu quả thực mạnh mẽ hơn hắn quá nhiều, thật muốn thi triển chiêu kiếm pháp kia, căn bản không ngăn cản nổi.

Đồng dạng là thân truyền, trước khi lão sư không có xác định thân phận, quả thực đều là thực lực mạnh nắm giữ quyền nói chuyện, bản thân không cách nào vượt qua đối phương, muốn làm sư huynh, quả thực không có sức thuyết phục.

- Tỷ thí xong giảng bài lại nói, ngươi thắng, ta tự nhiên nhận ngươi làm sư huynh...

Hất ống tay áo, Phùng Tử Dật nói.

- Giảng bài?

Thấy hắn chưa từ bỏ ý định, Trương Huyền nhíu mày, đang muốn nói chuyện, chỉ thấy một thanh niên cổ quái vội vã đi tới.

- Phí sư, Liêu trưởng lão ở thông đạo khôi lỗi, chờ ở bên ngoài, nhất định đòi muốn bái Trương Huyền làm thầy...

- Liêu trưởng lão... Muốn bái sư?

Phùng Tử Dật ngây người, tất cả mọi người xôn xao.

Âm Sương hỏa độc

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Mặc dù Liêu trưởng lão chỉ là Chấp Sự trưởng lão tầng dưới chót nhất, nhưng cũng có tu vi Thánh Vực thất trọng Nhập Hư cảnh, loại cường giả này, chạy tới bái một gia hỏa Xuất Khiếu cảnh làm thầy... Không có lầm chứ?

Một đám học sinh lớp tinh anh, tất cả đều quái lạ nhìn qua. Phùng Tử Dật càng cảm thấy trên mặt nhức nhối, muốn thổ huyết.

Mới vừa đòi muốn cùng đối phương tỷ thí giảng bài, người ta liền đến một trưởng lão tu vi còn cao hơn hắn... Cái này còn so thế nào?

Đánh mặt đánh quá nhanh a!

Trương Hủ càng mặt mũi phát điên. Để trưởng lão cũng muốn bái sư, khiêm tốn cái rắm ah!

- Liêu trưởng lão ở thông đạo khôi lỗi?

Trương Huyền cũng sững sờ, ngay sau đó bừng tỉnh hiểu ra.

Hơn hai mươi ngày trước, thời điểm xông thông đạo khôi lỗi, không có khống chế lực lượng, phế bỏ cả đường hầm, cực kỳ băn khoăn, liền thuận tay chỉ điểm một chút, nói cho vị Liêu trưởng lão này, để hắn gần đây tốt nhất đừng tu luyện Hàn Âm quyết.

Lúc đó đối phương cũng không có coi ra gì, hiện tại chạy tới muốn bái sư, chỉ sợ là phát giác cái gì.

- Để hắn vào đi!

Biết chuyện gì xảy ra, Trương Huyền khoát tay áo.

- Vâng!

Vị học viên này nhìn Phí sư một cái, thấy hắn đồng ý, liền lui ra ngoài.

Thời gian không dài, liền thấy hai người bộ dáng học viên giơ lên cáng cứu thương đi tới, phía trên nằm một người, thoạt nhìn uể oải, bất cứ lúc nào cũng sẽ hôn mê.

Bên cạnh cáng cứu thương, là lão giả râu bạc trắng, mày nhíu lại chung một chỗ, khuôn mặt nặng nề.

- Là Thánh y Bạch Vũ!

Nhìn rõ ràng dung mạo vị lão giả này, Phùng Tử Dật ở một bên nhíu mày.

- Bạch Vũ?

Trương Huyền nhìn qua.

Mặc dù tới Thánh Tử điện thời gian hơn hai mươi ngày, nhưng phần lớn thời gian hắn đều ở bên ngoài, không có tìm người hỏi thăm qua, rất nhiều trưởng lão, cường giả, đều không nhận ra.

- Là người phụ trách Y Sư công hội ở Thánh Tử điện, một tay y thuật diệu thủ hồi xuân, đạt đến tình trạng làm người ta không thể tưởng tượng, người xưng Diệu Thủ Thánh Y!

Phùng Tử Dật gật đầu.

Thánh y Bạch Vũ ở Thánh Tử điện, mặc dù thực lực không phải mạnh nhất, cũng không lộ ra trước mắt người đời, nhưng danh vọng tuyệt đối là gần phía trước.

Không biết bao nhiêu cường giả, nhận qua ân huệ của hắn, từng chiếm được chỗ tốt. Bởi vậy, danh khí cực lớn.

Trương Huyền lên tiếng.

- Một vị Thánh y đi theo, lại nằm ở trên cáng cứu thương, chẳng lẽ... Vị Liêu trưởng lão này, không nghe ta khuyên can, tiếp tục tu luyện Hàn Âm quyết?

Trương Huyền nhíu mày.

Trước đó chuyên môn nhắc nhở qua đối phương, tuyệt đối không nên tu luyện, bây giờ lại bộ dáng này, sẽ không phải không có nghe khuyến cáo chứ!

- Ngươi là Trương Huyền?

Rất mau tới đến trước mặt, Bạch Vũ y sư nhìn qua.

- Hắn là Trương sư... Mong Trương sư cứu ta...

Liêu trưởng lão trên cáng cứu thương, khuôn mặt màu bạc, tựa như bên ngoài thân hiện lên một tầng sương lạnh, thân thể không ngừng run rẩy, còn không có đợi Trương Huyền trả lời, liền giãy dụa muốn ngồi dậy.

- Tại sao có thể như vậy?

Ánh mắt ngưng lại, Trương Huyền nhịn không được hỏi.

Mặc dù hắn nhìn ra thân thể đối phương có tai hoạ ngầm, khuyên bảo đừng tu luyện Hàn Âm quyết, nhưng coi như tu luyện, chỉ cần xử lý thoả đáng, cũng sẽ không có vấn đề lớn, sao đột nhiên biến thành bộ dáng này?

- Trước yên tĩnh, nếu không ai cũng cứu không được ngươi!

Ngón tay điểm một cái, tiếp tục cố định Liêu trưởng lão ở trên cáng cứu thương, Bạch Vũ y sư nhìn qua:

- Là ngươi quãng thời gian trước, bảo hắn đừng tu luyện Hàn Âm quyết?

- Đúng vậy!

Trương Huyền nhẹ gật đầu.

- Hồ đồ!

Bàn tay lớn vẫy một cái, Bạch Vũ y sư nhíu mày, lạnh lùng nhìn lại:

- Ngươi biết thân thể của hắn đến cùng như thế nào, liền bảo hắn đừng tu luyện? Tuổi còn trẻ, tuỳ tiện mở miệng, có biết kết quả nghiêm trọng không?

- Có ý tứ gì?

Không nghĩ tới đối phương trực tiếp quát tháo, Trương Huyền nhíu mày.

Vì đền bù hủy đi thông đạo khôi lỗi, hắn chuyên môn dùng thư viện kiểm tra, bởi vì đối phương bị ám thương, cùng Hàn Âm quyết có chút xung đột lẫn nhau, tiếp tục tu luyện mà nói, sẽ mang đến cho thân thể gánh nặng cực lớn, lúc này mới khuyên bảo một câu.

Thế nào nghe khẩu khí của đối phương, vị Liêu trưởng lão này hiện tại như thế, là bản thân không cho tu luyện công pháp đưa đến?

Coi như hắn không cho, làm trưởng lão Thánh Vực thất trọng, cũng không phải nghe lời như thế, thật sự không có tu luyện chút nào đi!

- Có ý tứ gì?

Chắp hai tay sau lưng, khuôn mặt Bạch Vũ y sư tái mét:

- Năm đó Liêu Hâm cùng người chiến đấu, trong cơ thể mang theo hỏa độc cực nóng, cần loại công pháp như Hàn Âm quyết mới có thể áp chế. Ngươi khuyên bảo hắn đừng tu luyện, hỏa độc bạo phát, lúc này mới dẫn đến loại tình huống này... Thế nào, còn muốn phủ nhận?

- Không hiểu y thuật, tốt nhất đừng tùy ý chẩn bệnh cho người khác, coi như hiểu, thực lực không bằng, cũng không được vọng ngôn kết luận, chẳng lẽ không biết, lang băm hại người sao?

Bạch Vũ y sư hét lớn một tiếng, càng nói càng giận.

Liêu trưởng lão cùng hắn quan hệ không cạn, không nghĩ tới mấy ngày ngắn ngủi không gặp, liền sắp tử vong, làm sao không tức giận? Nếu không phải nghe vị trước mắt này nói, cũng không trở thành như vậy.

- Ngươi nói... Đây là hỏa độc bạo phát?

Trương Huyền sửng sốt.

Toàn thân kết đầy băng sương, lại còn nói là hỏa độc bạo phát... Không phải đùa giỡn chứ?

- Không sai, hắn trúng là Âm Sương hỏa độc, một khi phát tác, bên ngoài thân băng lãnh như sương, trong cơ thể lại nóng như lô, chân khí cũng có thể thiêu đốt sạch sẽ, đan điền triệt để phế bỏ, Hàn Âm quyết, chính là công pháp áp chế tốt nhất!

Bạch Vũ y sư khẽ nói.

- Âm Sương hỏa độc?

Trương Huyền không có cảm thấy cái gì, Phí sư ở một bên thân thể run lên, khuôn mặt hơi trắng bệch:

- Bạch y sư nói là... Âm Sương hỏa diễm trong Hàn Tề địa quật?

- Hàn Tề địa quật?

- Danh Sư đại lục, có bảy Địa quật lợi hại nhất, là thông đạo liên tiếp vực ngoại chiến trường, vô cùng nguy hiểm, trong đó xếp hạng thứ bảy, chính là cái này!

- Ta cũng đã được nghe nói, nơi này để cho người kính sợ là Âm Sương hỏa diễm, băng hàn như sương, cực nóng như lửa, nói nó là hỏa diễm, nhưng lại có tất cả thuộc tính của sương lạnh, nói là sương lạnh, Thánh khí thượng phẩm rơi vào trong đó, cũng sẽ trong nháy mắt bùng cháy thành chất lỏng...

Bốn phía thấp giọng nghị luận.

Mọi người phần lớn đều là thiên tài các thế lực, gia tộc lớn đi ra, mặc dù các loại sự tình ở Địa quật bí ẩn, nhưng cũng biết một chút.

- Không sai, chính là Âm Sương hỏa diễm, năm đó Liêu Hâm vì phòng ngừa Dị Linh tộc lao ra, rơi vào trong địa hỏa, mặc dù may mắn chạy ra tính mạng, nhưng thân trúng hỏa độc...

Bạch Vũ y sư than thở một tiếng, lắc đầu:

- Thậm chí sử dụng phương pháp thay máu, cạo xương, cũng không thể giải quyết, chỉ có thể mỗi ngày tu luyện Hàn Âm quyết tiến hành áp chế, trong khoảng thời gian này, ta đi ra ngoài một chuyến, mục đích đúng là vì tìm kiếm cuống hỏa liên, hy vọng có thể giải quyết triệt để vấn đề trong cơ thể hắn, không nghĩ tới, vị tân sinh này, để hắn đừng tu luyện, đưa đến loại cục diện hiện tại, lúc này, hỏa độc công tâm, thậm chí xâm nhập sâu trong linh hồn, xem như ta cũng không có cách nào cứu chữa...

- Cái này...

Nghe được lời giải thích, mọi người lần nữa nhìn lại.

Phí sư cũng nhíu mày.

Y thuật không phải như những nghề nghiệp khác, lang băm hại người, không xác định chứng bệnh, không xác định bệnh tình, tốt nhất đừng trị

liệu cho người ta, nếu không sẽ hại người hại mình.

- Bạch y sư không thể nói như vậy, ta cũng cảm thấy tu luyện Hàn Âm quyết xuất hiện vấn đề, mới dừng lại, loại tình huống này, cùng Trương sư không quan hệ...

Liêu trưởng lão ở trên cáng cứu thương lắc đầu.

- Làm hại ngươi thảm như vậy, ngươi còn tin tưởng hắn?

Bạch Vũ y sư tức đến râu mép dựng lên.

- Có thể liếc mắt nhìn ra ta tu luyện Hàn Âm quyết, ta cảm thấy hắn có thể tin...

Liêu sư nói.

Hàn Âm quyết, công pháp bí ẩn, đối phương chỉ liếc mắt nhìn liền nhận ra, hơn nữa khuyên can, lúc ấy liền cảm thấy tràn đầy chấn kinh, trở về suy đi nghĩ lại, lúc này mới giảm đi tu luyện bộ công pháp này.

Mới đầu cảm giác càng ngày càng tốt, ai biết ba ngày trước, hỏa độc đột nhiên bạo phát, lúc này mới xuất hiện loại tình huống này.

Coi như Bạch Vũ y sư cũng bó tay toàn tập.

Rơi vào đường cùng, nhớ tới vị thanh niên này nói, liền chuyên môn tìm kiếm.

Đối phương có thể nhìn ra Hàn Âm quyết, lại thêm tuổi còn trẻ thực lực mạnh mẽ, hoàn thành hành động vĩ đại mà Lạc gia tiểu công chúa cũng không có làm được, có lẽ thật sự có phương pháp, để cho hắn thay đổi tình trạng hiện nay, khôi phục như lúc ban đầu.

Cho nên, mới có trước đó, thanh niên nói tới bái sư. Có thể trị hết tai hoạ ngầm, bái sư lại như thế nào?

Có thể có loại y thuật cùng năng lực này, đừng nói hắn, xem như trưởng lão chân chính của Thánh Tử điện, chỉ sợ cũng vô cùng bội phục.

- Có thể tin? Có thể tin lại biến thành như vậy...

Bạch Vũ y sư tức sắp nổ tung.

Thật không biết vị lão hữu này của mình nghĩ như thế nào.

Hắn đường đường Thánh y của Thánh Tử điện, cũng không tin, lại tin tưởng một tân sinh...

- Được rồi, người cũng bệnh thành như vậy, chớ ồn ào, ta xem một chút, đến cùng xảy ra chuyện gì...

Thấy hai người cãi lộn, Trương Huyền bất đắc dĩ lắc đầu.

Tình huống của Đối phương là thư viện dò xét, để hắn dừng lại tu luyện Hàn Âm quyết, tuyệt đối không có bất cứ vấn đề gì, làm sao lại dẫn đến hỏa độc bạo phát, để cho người ta sắp tử vong?

- Ngươi xem một chút? Ngươi hiểu y thuật sao?

Bạch Vũ y sư cau mày.

Chẳng muốn trả lời đối phương, cổ tay Trương Huyền khẽ đảo, ném tới một cái huy chương.

Vội vàng nhận lấy, Bạch Vũ y sư cúi đầu nhìn, ngay sau đó sửng sốt.

Phía trên bảy ngôi sao lấp lánh sáng lên.

Y sư thất tinh, mặc dù kém xa hắn, nhưng có thể khảo hạch ra loại huy chương này, hắn không phải là hạng người ăn nói bừa bãi.

- Tốt, ta liền nhìn một chút, ngươi nói như thế nào...

Biết đối phương là Y sư chân chính, hơn nữa đạt đến thất tinh, địch ý của Bạch Vũ y sư không còn nồng đậm như vừa rồi, bàn tay lớn vẫy một cái, nhìn qua.

Đám người Phí sư cũng tràn ngập tò mò.

Vị Trương sư này, vừa mới thi triển kiếm pháp, mạnh mẽ như vậy, chỉ điểm tu vi càng vượt qua mọi người quá nhiều... Khải linh cũng được Thánh tử, nếu y thuật cũng cường đại, thật sự quá lợi hại.

- Ừm!

Không để ý tới đám người, Trương Huyền hai bước đi tới trước mặt Liêu trưởng lão, bàn tay nhẹ nhàng đưa lên, một lát sau lắc đầu.

- Thế nào?

Thấy biểu lộ của hắn không đúng, Liêu trưởng lão tràn đầy lo lắng nhìn qua.

- Cái này...

Trương Huyền trầm ngâm một chút:

- Liêu trưởng lão, có thể cùng ngươi thương nghị một chuyện hay không?

- Trương sư cứ nói đừng ngại, chỉ cần có thể để cho ta miễn trừ thống khổ, nhất định sẽ không cự tuyệt...

Liêu trưởng lão hữu khí vô lực nói, như tay cũng không giơ lên được.

- Vậy là tốt rồi...

Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, vẻ mặt thành khẩn nhìn qua:

- Có thể để cho ta trước tiên đánh ngươi ngất xỉu hay không?

- Đánh ngất xỉu?

- Phải, thực sự không tiện, chính ngươi tự ngất cũng được, dù sao chỉ cần ngất đi, ta có thể dò xét ra chứng bệnh, trị liệu giúp ngươi...

Trương Huyền xấu hổ vò đầu.

- ...

Liêu trưởng lão.

- ...

Bạch Vũ y sư.

Ngươi là lang băm!

dtv-ebook.com

Tình huống hiện tại của đối phương, để hắn đứng người lên, đánh một quyền, khẳng định không quá hiện thực, phương pháp nhanh nhất, thuận tiện nhất là ngất đi, xem như vật phẩm đồng dạng dò xét.

Trước đó còn có dược liệu, có thể mê ngất người, nhưng đối phương thực lực mạnh như vậy, những vật này, đã không còn hiệu quả.

- Hồ đồ!

Liêu trưởng lão còn chưa lên tiếng, Bạch Vũ Thánh y ở một bên suýt chút nữa tức điên.

Thân là Thánh y của Thánh Tử điện, đủ loại phương pháp chẩn bệnh, biết không biết bao nhiêu, cũng đã gặp vô số phương pháp dò xét mới lạ bách quái, nhưng đánh người ngất xỉu... Chưa từng nghe thấy!

Một khi người ngất đi, thay cũ đổi mới đều khác biệt bình thường, ngoại thương có thể chẩn bệnh, nhưng loại nội thương tích góp rất này lâu, là không thể làm căn cứ, mở miệng bảo người ta ngất đi, rốt cuộc muốn làm gì?

- Thế nào? Ngươi là tự mình ngất, hay ta tới?

Không để ý tới Thánh y tức giận, Trương Huyền mỉm cười nhìn lại.

- Ta...

Liêu trưởng lão cũng không nghĩ tới, còn có loại phương pháp chẩn bệnh này, quay đầu nhìn về phía Thánh y cách đó không xa, mang theo mê man.

- Được rồi, ta tự mình tới đi!

Thấy hắn chần chừ, Trương Huyền lại chẳng muốn nói nhảm, bàn tay nâng lên, bỗng nhiên vỗ một cái.

Phần phật!

Không khí lập tức bị áp súc, để cho người ta hô hấp khó khăn, ngay thời điểm đầu ngón tay sắp tiếp xúc đối phương, bỗng nhiên nhấc lên.

Ba!

Tiếng đánh vang lên, Liêu trưởng lão mắt tối sầm lại, nhất thời hôn mê bất tỉnh.

- Đây là... Bài Không Phá Thần pháp? Bí pháp Y sư bát tinh cũng làm không được?

Con ngươi của Bạch Vũ Thánh y co lại.

- Bài Không Phá Thần pháp?

Phí sư không hiểu.

- Có chút thương thế, quá mức trị liệu đau đớn, cần hôn mê mới tránh khỏi phiền phức, nhưng bất kể dược vật, hay thủ đoạn khác, đều sẽ tạo thành tổn thương không đồng nhất. Mà Bài Không Phá Thần pháp, là lợi dụng chưởng phong âm bạo, kích thích nguyên thần, để nó tạm thời mất đi ý thức... Thuộc về một loại Ma âm, vừa vặn không ở trong đám này!

- Ý thức hôn mê, nhưng lại không bị tổn thương... Nguyên nhân chính là như vậy, là vô số Y sư muốn học, nhưng lại rất khó làm được, xem như ta, cũng không thể hoàn thành, không nghĩ tới hắn làm được...

Bạch Vũ Thánh y cảm khái một tiếng, trong mắt mang theo nghi ngờ:

- Chẳng lẽ... Hắn còn là một vị Ma Âm sư?

Thấy Liêu trưởng lão ngất đi, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, ở trên cổ tay đối phương nhẹ nhàng đáp.

Ông!

Một quyển sách xuất hiện ở trong óc, vội vàng mở ra, chỉ liếc mắt nhìn, lông mày không ngừng nhảy loạn, ngay sau đó ngẩng đầu nhìn về phía lão giả trước mắt, không nén được lửa giận.

- Ngươi cái lang băm này, là muốn tươi sống hại chết Liêu trưởng lão, mới cam tâm soa?

- Ngươi nói cái gì?

Bạch Vũ sầm mặt lại.

Ở Thánh Tử điện được người tôn xưng Thánh y, đừng nói trưởng lão chấp pháp, coi như trưởng lão chân chính nhìn thấy, cũng phải tôn xưng một tiếng Bạch Thánh y...

Người này ngược lại tốt, mở miệng liền mắng hắn là lang băm, lửa giận cuồng bạo để hắn sắp nổ!

Ầm ầm!

Lực lượng trong cơ thể không thể áp chế, lập tức cuộn trào mãnh liệt ra, đám người bốn phía cảm thấy cứng đờ, như rớt vào hầm băng.

Thánh Vực bát trọng đỉnh phong!

Loại thực lực này, coi như ở toàn bộ đại lục, cũng là đỉnh tiêm.

- Nói cái gì, trong lòng ngươi không rõ ràng ư? Không biết trị, cũng đừng trị loạn, còn Thánh y... Ta xem phế y thì đúng hơn!

Bàn tay lớn vẫy một cái, không thèm để ý khí tức của đối phương áp bức, vẻ mặt Trương Huyền không kiên nhẫn.

- Ngươi...

Nhanh chóng hô hấp, nhìn khinh thường trong mắt thanh niên, Bạch Vũ Thánh y chỉ cảm thấy ngực nghẹn sắp nổ. Từ nhỏ đến lớn, lúc nào bị người nhục mạ qua như vậy.

- Mặc kệ ngươi lai lịch ra sao, ngày hôm nay không giải thích rõ ràng, đừng trách ta không khách khí!

Râu trắng bồng bềnh, Bạch Vũ Thánh y cưỡng ép áp chế lực lượng bất cứ lúc nào cũng sẽ bùng nổ.

Có thể đi vào Thánh Tử điện, đều có bối cảnh cùng lai lịch mạnh mẽ, mặc dù cực kỳ tức giận, nhưng cũng không dám trực tiếp động thủ.

- Giải thích?

Trương Huyền lắc đầu, không để ý tới đối phương, mà ngẩng đầu nhìn về phía Liêu trưởng lão hôn mê, đột nhiên giơ tay lên, bỗng nhiên đánh tới đầu đối phương!

- Ngươi làm gì...

Thấy tốc độ cùng lực lượng công kích, chỉ cần bị đánh trúng, nhất định sẽ nổ tung tại chỗ, Bạch Vũ suýt chút nữa không điên rồi.

Bị điên rồi sao?

Để ngươi xem bệnh, trước đánh người ngất xỉu, như vậy thì cũng thôi đi, mắng bản thân một hồi, trực tiếp ra tay với bệnh nhân hôn mê... Đây là ngại chết không đủ nhanh ư?

Phần phật!

Thân thể nhoáng một cái, đi tới trước mặt, bàn tay đưa về phía trước, lực lượng Động Hư cảnh tạo thành gợn sóng, ngăn Trương Huyền lại.

- Trước tiên đánh hắn ra ngoài...

Mí mắt vừa nhấc, cổ tay Trương Huyền khẽ đảo.

Bạch Vũ sững sờ, còn không có kịp phản ứng, liền cảm thấy trái tim nhảy một cái.

Phần phật!

Một con Địa Ngục Thanh Long thú, bất ngờ xuất hiện ở trước mặt mọi người, cái đuôi thô to cuốn một cái, vọt tới Bạch Vũ Thánh y.

- Ngươi...

Bạch Vũ Thánh y chưa kịp phản ứng, liền bị rút trúng bả vai, đau đớn kịch liệt bay ngược ra ngoài.

Thực lực của hắn, mặc dù cùng vị này đồng cấp, nhưng người sau ẩn chứa huyết mạch Long tộc, trời sinh mạnh mẽ, lại thêm bất ngờ xuất hiện, tựa như đánh lén ra tay, một chiêu giao chiến, trực tiếp ăn thua thiệt to lớn.

- Đáng ghét...

Vẻ mặt Bạch Vũ y sư trở nên tái mét, gầm thét, muốn lao xuống, vừa mới động đậy, chỉ thấy Thanh Long thú tiến lên đón.

Đại gia hỏa này, mặc dù hình thể to lớn, nhưng tốc độ lại nhanh như thiểm điện, móng vuốt thô to mang theo sắc bén vạch phá không gian, lăng không mà xuống.

Biết không cách nào trốn tránh, Bạch Vũ Thánh y chỉ có thể nghênh đón, nắm đấm xiết chặt, tiến lên va chạm.

Ầm ầm!

Hai cường giả đỉnh phong đối chiến, lực lượng quét ngang, lồng ánh sáng trên lôi đài bốn phía không ngừng lay động, như ẩn như hiện, hình như bất cứ lúc nào cũng sẽ không chịu nổi, trực tiếp nổ tung. Không gian

cũng xuất hiện từng đạo gợn sóng, thổi đến đám người liên tiếp lui về phía sau.

- Đến cùng làm sao vậy...

- Thánh thú này lại là chuyện gì xảy ra?

Đám người Phí sư, Phùng Tử Dật bối rối.

Không phải chữa bệnh ư?

Thế nào trong nháy mắt đã đánh nhau? Hơn nữa, đây hẳn là thú sủng đi... thú sủng Thánh Vực bát trọng đỉnh phong, làm sao thuần phục?

- Thú sủng xem như thực lực của Thuần Thú sư, nếu như vừa rồi thật nghĩ không ra, chạy tới khiêu chiến, đoán chừng hiện tại đã chết...

Thân thể Trương Hủ nhẹ nhàng run rẩy, trên đầu ứa ra mồ hôi lạnh.

Hắn cũng muốn khiêu chiến đối phương, may mắn Phùng Tử Dật trước thời hạn mở miệng, nếu không, chỉ là thánh thú này, không cần ra tay, đặt mông ngồi xuống, đoán chừng liền sẽ tử vong, trốn cũng trốn không thoát.

- Thánh tử Khải Linh sư, đánh Trương Thuần, Trương Phong tơi bời, một kiếm đánh Phùng Tử Dật không cách nào phản bác, mắng chửi Bạch Vũ Thánh y, càng trực tiếp tế ra Thánh thú cường đại như vậy...

Trước đó còn đang suy nghĩ, đối phương thực sự quá vô danh, hiện tại xem ra... Khiêm tốn cọng lông ah!

Chỉ sợ cũng không có gì càng kiêu căng hơn đi!

Người khác kiêu căng, nhiều nhất một cái, mà hắn, mỗi một sự tình, đều để người không đường có thể đi... Suy nghĩ một chút cũng cảm thấy tâm mệt.

Còn nghĩ, muốn liệt hắn vào đối thủ, hiện tại xem ra, coi như hắn muốn xem đối phương như đối thủ, người ta cũng chưa chắc để ý... Chênh lệch thực sự quá lớn.

Bất đắc dĩ lắc đầu, lần nữa nhìn về phía thanh niên cách đó không xa, lại thấy hắn vẫn không để ý chiến đấu trên không, mà nhìn về phía Liêu trưởng lão, trong hai con ngươi đen nhánh lóe lên vẻ tàn nhẫn.

- Bắt đầu đi!

Phần phật!

Lần nữa nhấc chân đạp tới.

Bành!

Bàn chân rơi vào trên mặt đối phương, người sau đang hôn mê, một chút năng lực phản kháng cũng không có, thẳng tắp từ trên cáng cứu thương bay ra ngoài, đâm vào trên vách tường lôi đài, đập ra một cái hố to.

- Cái này...

Lông mày nhảy một cái, khóe miệng Trương Hủ co giật.

Đây rốt cuộc có bao nhiêu thù bao nhiêu oán?

Lại nói, vị Trương Huyền này đến cùng muốn làm gì?

Thật muốn giết Liêu trưởng lão, hắn cũng trốn không thoát!

Trong lòng chấn kinh, không biết nên làm thế nào, chỉ thấy Trương Huyền một chân đạp bay Liêu trưởng lão trong hôn mê, lần nữa vọt tới, thừa dịp người sau còn chưa rơi vào trên mặt đất, lại một chân đá ra.

Bành!

Liêu trưởng lão giống như quả bóng bay lên, thẳng tắp phóng lên bầu trời.

Lần này, cũng không biết là cố ý, hay vô tình, phương hướng bay lên, vừa lúc ở giữa Bạch y sư cùng Thanh Long thú đang chiến đấu.

Hai bên đang hết toàn lực giao chiến, lực lượng quay cuồng, cường giả nửa bước cửu trọng bình thường cũng không dám tới gần, Liêu trưởng lão chẳng qua Thánh Vực thất trọng, càng lâm vào hôn mê, còn chưa tới trước mặt, liền bị lực lượng tàn phá bừa bãi, tựa như lúc nào cũng sẽ bị ép thành bụi phấn.

- Xong...

Thân thể nhoáng một cái, Phí sư suýt chút nữa ngã sấp xuống.

Hai đại cao thủ, đánh hung mãnh như vậy, lực lượng toàn bộ thả ra ngoài, trừ Thánh Vực cửu trọng, căn bản không có khả năng ngăn cản... Coi như hắn rơi vào trong đó, cũng hắn phải chết không nghi ngờ, huống chi vị Liêu trưởng lão trong hôn mê kia.

- Liêu Hâm...

Bạch Vũ Thánh y cũng không nghĩ tới sẽ xuất hiện loại tình huống này, nhưng lúc này lực lượng đã thả ra ngoài, không cách nào vãn hồi, la hét một tiếng, không có bất kỳ biện pháp nào.

Ông!

Ngay thời điểm tất cả mọi người cảm thấy Liêu trưởng lão hắn phải chết không nghi ngờ, đột nhiên trong cơ thể kêu khẽ một tiếng, sương lạnh hiện lên ở bên ngoài thân nhất thời mở rộng, tạo thành một viên cầu sương mù đường kính khoảng ba mét.

Viên cầu phồng ra, lan tràn lên phía trên, tựa như một đóa hoa sen to lớn.

Hai bên công kích vô cùng cuồng bạo, rơi vào trên hoa sen, người sau lắc lư một cái, vậy mà không có nghiền nát, Liêu trưởng lão trong hôn mê cũng không bị tổn thương. Phảng phất như đóa hoa này cứu hắn một mạng.

- Cái này...

Xuất hiện biến cố như vậy, Bạch Vũ Thánh y cùng Địa Ngục Thanh Long thú, tựa hồ cũng sửng sốt một chút, cảm thấy tràn đầy khó tin.

Bọn họ một người một thú đối công, trận pháp toàn bộ đại điện cũng không chịu nổi, một đóa hoa sen liền ngăn lại... Đây rốt cuộc là thứ gì?

- Chính là thời điểm này...

Dường như đã sớm biết sẽ xuất hiện loại tình huống này, phía dưới Trương Huyền nhíu mày, cổ tay khẽ đảo, Lạc Huyền Thanh cho viên Linh Thạch tuyệt phẩm kia xuất hiện ở trong lòng bàn tay, tay trái nắm, bỗng nhiên khẽ hấp.

Ầm ầm!

Linh khí mạnh mẽ, cuồn cuộn đi vào trong cơ thể của hắn, bổ khuyết lấy hao tổn trước đó, nhíu mày, tay phải đột nhiên điểm một cái.

Tê lạp!

Linh Hư kiếm phá không bay ra, thẳng tắp chém xuống Liêu trưởng lão ở trên không.

Một kiếm này, còn ở trên không, liền tạo thành một đạo kiếm mang dài mấy chục thước, phảng phất như muốn cắt ra không gian, để cho người ta khó mà phòng ngự.

Phốc!

Kiếm mang rơi vào hoa sen bên ngoài thân Liêu trưởng lão, không biết chém ở nơi nào, hoa sen nguyên bản phòng ngự vô địch, thế mà lập tức vỡ vụn ra.

- Làm sao có thể?

Bạch Vũ Thánh y ngẩn người.

Hắn cùng Thanh Long thú liên thủ cũng không thể phá hủy hoa sen, đối phương dùng một đạo kiếm khí liền bổ ra, chẳng lẽ, thực lực của người này, còn mạnh hơn hắn?

Đã đạt đến Thánh Vực cửu trọng?

Cứu chữa Liêu trưởng lão

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Chấn kinh một lát, ngay sau đó hiểu được.

Cũng không phải thực lực của Trương Huyền mạnh mẽ hơn hắn, mà là hoa sen này bị hắn cùng Thanh Long thú đối công một lần, sắp vỡ vụn, kiếm khí của đối phương lại vừa vặn tìm được chỗ yếu kém nhất, lúc này mới bốn lạng gạt ngàn cân, một lần đánh tan.

Dù vậy, cũng rất lợi hại.

Đóa hoa sen bất ngờ xuất hiện này, ngay cả hắn cũng không tìm ra chỗ bạc nhược, đối phương lại liếc mắt nhìn ra, hơn nữa cách xa như vậy dùng kiếm khí đánh cho không sai chút nào, không thương tổn đến Liêu trưởng lão ở bên trong, nhãn lực, lực khống chế... Đã đạt đến mức làm người nghe kinh hãi.

Trong lòng bội phục, cúi đầu nhìn, chỉ thấy Trương Huyền trên mặt đất, cũng không vì bổ ra hoa sen mà hưng phấn, ngược lại vẻ mặt trở nên trắng, mày nhăn lại.

- Ừm? Xảy ra chuyện gì!

- Cái hoa sen này thật quỷ dị...

Đang muốn hỏi thăm một chút, hoa sen này đến cùng là chuyện gì xảy ra, liền nghe phía dưới kinh ngạc thảo luận, vội vàng nhìn, ngay sau đó

nhìn thấy đóa hoa bị bổ ra, biến thành sương mù, lần nữa dọc theo bên ngoài thân Liêu trưởng lão chui vào trong cơ thể, tựa như có sinh mệnh.

- Hừ!

Trương Huyền hừ lạnh một tiếng, đầu ngón tay nhiều ra mấy chục cây châm bạc, bỗng nhiên run lên.

Ô ô ô ô!

Châm bạc phá vỡ không khí, rơi vào rất nhiều huyệt đạo trên người Liêu trưởng lão, sương mù đang chui vào trong cơ thể, gặp phải những ngân châm này, phảng phất như thấy được khắc tinh, phát ra thanh âm xì xì, ngừng lại, lại không cách nào đi vào.

Hô!

Lúc này Trương Huyền mới thở phào nhẹ nhõm, vẫy tay một cái, vồ Liêu trưởng lão ở trên không xuống, lần nữa đặt ở trên cáng cứu thương, đồng thời ngón tay nhẹ nhàng điểm mi tâm đối phương một cái.

- Khụ khụ...

Một hồi ho kịch liệt, Liêu trưởng lão mở mắt, phun ra một ngụm máu đen, từ trên cáng cứu thương ngồi dậy, ngay sau đó đám người liền nghe trong cơ thể hắn đôm đốp vang vọng, tựa như pháo nổ.

- Đây là...

Lông mày nhảy một cái, Bạch Vũ mở to hai mắt nhìn:

- Muốn đột phá?

Tình huống vị lão hữu này của mình, hắn biết rất rõ ràng, bị hỏa độc xâm nhập, sinh cơ trong cơ thể cắt đứt, bất cứ lúc nào cũng sẽ tử vong, coi như y thuật của hắn thông huyền, muốn cứu chữa cũng làm không được...

Không nghĩ tới, người này chỉ ghim mấy châm, ở mi tâm điểm một cái, liền muốn đột phá... Không nhìn lầm chứ?

Ầm ầm!

Chấn kinh còn không có kết thúc, liền nghe Liêu trưởng lão vừa mới tỉnh táo, trong cơ thể liên tiếp nổ mạnh, ngay sau đó tu vi từng tầng từng tầng đột phá, một lát sau liền từ Thánh Vực thất trọng trung kỳ, đạt đến đỉnh phong.

Dù vậy, tốc độ vẫn không giảm, ràng buộc Nhập Hư cảnh đỉnh phong, hơn mười hô hấp liền phá vỡ, trong chốc lát, gió nổi mây phun, lĩnh vực Động Hư cảnh từ chung quanh thân thể hắn phân tán ra bốn phía. Lúc này mới chậm chạp ngừng lại, tu vi từ từ củng cố.

Nửa bước Động Hư cảnh!

Trực tiếp từ Nhập Hư cảnh trung kỳ, đạt đến nửa bước Động Hư, loại tốc độ tấn cấp này, quả thực chưa bao giờ thấy qua.

Khóe miệng Bạch Vũ co giật.

Vị lão hữu này, từ khi trúng độc, tu vi liền không có tiến bộ qua, mấy trăm năm, đều đình trệ ở Nhập Hư cảnh trung kỳ, làm sao cũng không nghĩ đến, hiện tại trực tiếp đột phá, hơn nữa thế như chẻ tre, hung mãnh như vậy!

- Ta...

Hắn khiếp sợ nói không ra lời, Liêu trưởng lão cũng ngồi tại nguyên chỗ, nhìn lấy lực lượng trong cơ thể sôi trào, mặt mũi ngẩn người.

Trước khi hôn mê, trong cơ thể sinh cơ tán loạn, bất cứ lúc nào cũng sẽ tử vong, mở mắt ra, không chỉ triệt để khôi phục, còn tu vi tràn đầy, lập tức đột phá...

Hắn cũng hoài nghi có phải đang nằm mơ hay không.

Đùng!

Quất bản thân một bạt tai, trên mặt đau rát.

- Ta còn sống?

Nước mắt từ trên gương mặt chảy xuống, thân thể kích động không ngừng run rẩy.

Đã bao nhiêu năm, một mực quanh quẩn ở bên bờ sinh tử, vốn cho rằng, lần này tai kiếp khó thoát, nằm mộng cũng nghĩ không ra, không chỉ giải quyết tai hoạ ngầm, còn đột phá tu vi.

Thân thể nhoáng một cái, từ trên cáng cứu thương bay xuống, mấy bước đi tới trước mặt Trương Huyền, đầu gối mềm nhũn, quỳ xuống.

- Cảm ơn ân cứu mạng của Trương sư...

Mặc dù vừa rồi một mực nằm ở hôn mê, không biết đến cùng xảy ra chuyện gì, nhưng nhìn thời khắc này sắc mặt Trương sư tái nhợt, thân thể run rẩy, chỉ biết nhất định bỏ ra đánh đổi cực lớn, mới để cho hắn khôi phục.

- Không cần khách khí... Ta cũng không có nắm chắc quá lớn, may mắn thành công...

Mỉm cười, Trương Huyền cũng không chịu nổi, phù phù một tiếng té ngã trên đất.

Lần này, cũng không phải ngụy trang.

Mới vừa thi triển xong Nhất Kiếm Phá Hải, chân khí trong cơ thể tiêu hao hầu như không còn, còn chưa kịp khôi phục, liền giúp đối phương giải quyết Âm Sương hỏa độc, mặc dù có Linh Thạch tuyệt phẩm hấp thu, cũng cảm thấy tinh khí thần tiêu hao không sai biệt lắm, bất cứ lúc nào cũng sẽ ngất đi.

- Trương sư...

Vội vàng lao đến, đỡ lấy hắn, Liêu trưởng lão tràn đầy lo lắng.

Hô!

Bạch Vũ vội vã từ không trung bay xuống:

- Không cần lo lắng, chỉ là hao tổn quá mức, chỉ cần có đầy đủ linh khí cùng thời gian, hắn là sẽ không lưu lại tai hoạ ngầm...

Vừa rồi động thủ, là bởi vì hiểu lầm vị trước mắt này muốn giết Liêu trưởng lão, hiện tại biết không những không phải hại người, còn xuất thủ cứu giúp, tự nhiên không còn địch ý.

Hơn nữa mấu chốt nhất là, tình huống của bạn già, hắn cũng bó tay toàn tập, đối phương ngắn ngủi không đến ba phút đồng hồ, không chỉ chữa khỏi, còn để hắn đột phá, không uống thuốc cũng không có quá nhiều thủ đoạn, để hắn tràn đầy kỳ lạ, thực sự không nghĩ ra.

- Vậy là tốt rồi...

Nghe hắn không có việc gì, lúc này Liêu trưởng lão mới thở phào nhẹ nhõm.

- Trương sư, cái này... Đến cùng xảy ra chuyện gì?

Bạch Vũ Thánh y nhịn không được, nhìn lại.

Trở thành y sư đã nhiều năm như vậy, còn chưa bao giờ thấy qua có người chữa bệnh như vậy, mấu chốt là đánh đến bệnh trừ.

- Vừa rồi vì cứu chữa Liêu trưởng lão, cũng không phải là cố ý nhục mạ Thánh y, mong đừng nên trách!

Vùng vẫy một hồi, Trương Huyền ôm quyền, vẻ mặt áy náy.

- Kia chỉ là việc nhỏ...

Bạch Vũ Thánh y khoát tay áo.

Đừng nói bị mắng, coi như chịu đòn, có thể tận mắt thấy y thuật lợi hại như thế, cũng đáng giá. Chính là bởi vì đối với y thuật có loại nghiên cứu này, mới có thể đi xa như vậy, y thuật vượt xa những người khác.

- Mong Trương sư có thể vì ta giải thích nghi hoặc...

Trong mắt tràn đầy thành khẩn, Bạch Vũ Thánh y mong đợi.

Thật ra thì không chỉ hắn, đám người Phí sư, Phùng Tử Dật, Trương Hủ, nghe được tra hỏi, cũng đồng loạt nhìn tới.

Nếu như dùng đan dược, đủ loại chân khí chỉ điểm, để cho người ta giải quyết kịch độc ẩn chứa trong cơ thể, thực lực bạo tăng, hoàn toàn có thể lý giải, nhưng loại này... đánh người ngất xỉu, mắng người một hồi, lại đánh người cho đến chết... Kết quả, liền con mẹ nó biến thành cứu người, thực sự lý giải không được, không thể tưởng tượng.

Thật muốn cứu người, giải độc đơn giản như vậy, thiên hạ cũng không có nhiều bệnh nhân bởi vì bệnh mà chết như vậy rồi.

- Cái này...

Thấy ánh mắt hắn muốn học tập, Trương Huyền cười khổ một tiếng:

- Bạch Vũ Thánh y có thể để cho ta khôi phục một chút, lại giúp ngươi giải đáp hay không?

Hiện tại hư nhược sắp chết, thực sự không có tinh lực nói chuyện rồi.

- Vâng, là lỗi của ta...

Hơi đỏ mặt, Bạch Vũ y sư tràn đầy xấu hổ. Chỉ nghĩ muốn học tập, lại quên loại trạng thái này của đối phương.

- Ta có một viên Tinh Nguyên đan, sau khi ngươi dùng, có thể khôi phục khí lực nhanh chóng...

Cổ tay khẽ đảo, lấy ra một cái bình ngọc đưa tới.

Thân là Y sư đỉnh phong nhất của Thánh Tử điện, cầu hắn chữa bệnh vô cùng nhiều, bảo vật trên người cũng không phải ít.

Đưa tay nhận lấy Tinh Nguyên đan, Trương Huyền nhìn một cái, bất đắc dĩ lắc đầu.

Thuốc này, quả thực rất tốt, nhưng đối với hắn mà nói, tác dụng đã không lớn.

Thiên Đạo chân khí, đối với linh khí yêu cầu cực kỳ khắc nghiệt, kèm theo tu vi càng cao, yêu cầu lại càng lớn, loại Tinh Nguyên đan này, đối với cường giả Nhập Hư cảnh bình thường cũng có hiệu quả, nhưng đối với hắn lại giống như ăn kẹo đậu.

- Viên đan dược này vô dụng với ta, đa tạ...

Lắc đầu, lần nữa đưa đan dược trở về.

- Vô dụng?

Bạch Vũ y sư sững sờ:

- Ta chỗ này còn có...

- Ý tốt của Bạch Thánh y ta tâm lĩnh, nhưng ta vẫn là tự nghĩ biện pháp đi...

Chần chờ một chút, Trương Huyền không cam lòng lấy ra Linh Thạch tuyệt phẩm, mà ngẩng đầu nhìn về phía lão giả trước mắt:

- Liêu trưởng lão, có thể làm phiền ngươi một chút không!

- Trương sư có chuyện gì, cứ việc dặn dò là được, chỉ cần ta có thể làm được, nhất định không chối từ!

Liêu trưởng lão gật đầu.

- Vậy là tốt rồi...

Nhẹ gật đầu, trong mắt Trương Huyền lóe lên vẻ hưng phấn:

- Liêu trưởng lão, vậy liền làm phiền ngươi... Xung kích Động Hư cảnh đi!

- Xung kích... Động Hư cảnh?

Liêu trưởng lão ngốc tại chỗ, lộ vẻ bối rối.

Hồ Thanh phát điên

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

Thân thể bị tổn thương, không cách nào khôi phục, dựa theo tình huống bình thường, hắn là tìm linh thạch, tìm đan dược khôi phục thể lực...

Để Liêu trưởng lão xung kích Động Hư cảnh làm gì?

Căn bản kéo không lên quan hệ ah!

Hơn nữa xung kích Động Hư cảnh, nếu có lôi kiếp, Liêu trưởng lão bị hỏa độc xâm nhập thời gian dài như vậy, trong cơ thể sớm đã thiếu hụt, thật muốn xung kích, đoán chừng sẽ bị đánh chết tại chỗ, khó mà chạy trốn.

Sẽ không phải mới vừa cứu người, lại muốn giết chết người chứ! Liêu trưởng lão cũng không hiểu ra sao.

- Muốn ta nhanh khôi phục lực lượng, liền xung kích Động Hư cảnh đi... sở dĩ ngươi có thể nhanh đột phá như vậy, là bởi vì tích lũy lực lượng mấy trăm năm, đoán không sai, hắn là nắm giữ thực lực xung kích Động Hư cảnh a!

Trương Huyền hữu khí vô lực khoát tay áo.

Đối phương đột phá nhanh như vậy, cũng không phải là thiên phú cao, cũng không phải hắn trị liệu tốt, mà là bị hỏa độc áp chế, một mực không cách nào đột phá, mỗi ngày kiên trì không ngừng tu luyện mấy trăm

năm, một lần phá giải tai hoạ ngầm, lúc này mới hậu tích bạc phát, trong nháy mắt xung kích thành công.

Dựa theo tình huống bình thường, tích lũy nhiều năm như vậy, tuyệt đối không chỉ xung kích đến nửa bước Động Hư, hắn còn có thể đi vào cảnh giới cao hơn, chỉ là sợ hãi lôi kiếp, cưỡng ép áp chế lại lực lượng mà thôi.

- Thế nhưng mà...

Liêu trưởng lão rầu rĩ.

- Ta tin tưởng ngươi có thể thành công...

Nắm đấm dựng ở trước ngực, ánh mắt Trương Huyền kiên định.

- Được!

Thấy hắn khát vọng như thế, Liêu trưởng lão cắn răng một cái, lại không áp chế lực lượng trong cơ thể.

Ầm ầm!

Lực lượng phát ra, không khí bốn phía lập tức sền sệt, ngay sau đó tất cả mọi người ở trong đại điện liền dùng thần thức phát hiện bầu trời có một mảnh mây đen, chậm rãi hội tụ.

- Ra ngoài đi, đừng có độ kiếp ở nơi này, nếu không nơi này có trận pháp, sẽ để cho lực lượng lôi kiếp trở nên không cách nào khống chế...

Chần chờ một chút, Trương Huyền khoát tay áo, lời nói mới nói một nửa, đột nhiên con mắt trợn tròn, ngừng lại.

Nơi này không chỉ lôi đài, ngay cả điện đường bốn phía cũng sắp đặt đủ loại trận pháp, có thể ngăn cách khí tức, ngăn cách lực lượng, dựa theo tình huống bình thường, ở đây độ kiếp, sẽ để cho lôi kiếp tìm không thấy

mục tiêu, xuất hiện phiền toái rất lớn, giống như lúc trước hắn độ Xuất Khiếu kiếp vậy.

Đối với người khác mà nói, đây là chuyện xấu, nhưng đối với hắn mà nói, lại không còn gì tốt hơn! Nói cách khác... Có không gian thao tác, để nó biến đến càng lớn! Đối với hắn mà nói, càng lớn càng tốt... Vừa nghĩ tới còn muốn lớn hơn Lạc Huyền Thanh, nhất thời kích động không ngừng run rẩy, hai mắt Trương Huyền sáng lên.

- Không sai, ta ra ngoài...

Liêu trưởng lão gật đầu, đang muốn rời đại sảnh, chỉ thấy thanh niên trước mắt lắc lư một cái, trở nên càng thêm suy yếu:

- Đừng đi ra, ngay ở chỗ này đi!

Liêu trưởng lão nháy con mắt.

Mới vừa rồi còn nói muốn đi ra ngoài, đừng hủy điện đường, thế nào thời gian nháy mắt lại muốn lưu lại?

- Thanh Long thú, ngươi trước ra bên ngoài, đi tấn công lôi kiếp...

Trương Huyền quay đầu.

- Tấn công... Lôi kiếp?

Cổ co rụt lại, Thanh Long thú suýt chút nữa từ trên không trung rơi xuống. Nó vượt qua lôi kiếp Động Hư cảnh, ném nửa cái mạng, suýt chút nữa không sống trở về được, sớm đã kính sợ không thể lại kính sợ, đi tấn công... Không phải muốn chết sao?

- Chủ nhân, ta... Có thể không đi được không?

Lắc đầu, con mắt nháy mấy cái, vẻ mặt tội nghiệp:

- Nếu ngươi cảm thấy vừa rồi ta không có đánh thoải mái vị Bạch Vũ y Thánh này, ta có thể tiếp tục đánh, thẳng đến ngươi hài lòng mới thôi,

mong đừng... Để cho ta tấn công lôi kiếp a!

- ...

Khóe miệng Bạch Vũ y Thánh co giật.

- Ở đâu ra nói nhảm nhiều như vậy, đi nhanh lên!

Trương Huyền cau mày.

- Vâng...

Địa Ngục Thanh Long thú nhếch miệng, vẻ mặt coi thường cái chết, thân thể khổng lồ bỗng nhiên xông ra ngoài.

Ầm ầm!

Một lát sau, mây đen trở nên càng thêm to lớn, trước đó chỉ bao phủ phạm vi đại điện, giờ phút này biến thành mấy trăm mẫu.

- Bạch Vũ Thánh y, khả năng cũng phải làm phiền ngươi đi công kích một chút...

Trương Huyền thoả mãn nhẹ gật đầu, vẻ mặt hưng phấn, lần nữa quay đầu nhìn về phía Bạch Vũ Thánh y cách đó không xa, nói.

- Ta?

Khóe miệng Bạch Vũ kìm lòng không được run rẩy.

- Phiền toái, yên tâm đi, không có việc gì...

Biết hắn lo lắng cái gì, ánh mắt Trương Huyền mang theo thành khẩn:

- Ta có chừng mực!

- Có chừng có mực?

Thân thể Bạch Vũ run lên.

Cái này bảo có chừng mực?

Lông có chừng có mực ah... Ngươi đây là không chơi chết Liêu trưởng lão không bỏ qua ư?

- Ta có biện pháp để hắn từ bất cứ lúc nào cũng sẽ tử vong cứu trở về, liền có biện pháp để hắn vượt qua lôi kiếp...

Thấy hắn vẫn chần chừ, Trương Huyền tiếp tục nói.

- Thôi được rồi!

Rầu rĩ thật lâu, thấy hắn nói chắc chắn như thế, nhớ tới vừa rồi thần kỳ, Bạch Vũ Thánh y cắn răng, thân thể nhoáng một cái, liền xông ra ngoài.

- ...

Thấy không chỉ để Liêu trưởng lão độ kiếp, còn để Thanh Long thú, Bạch Vũ đi ra ngoài, Phí sư, Phùng Tử Dật… đều sững sờ.

Gặp qua tự tìm cái chết, nhưng chưa thấy qua tự tìm cái chết như thế... Tình huống gì a?

Trong một căn phòng của Lễ điện, mấy vị lão giả đang ngồi ở trong đó. Một vị dẫn đầu mặc thanh bào, khuôn mặt gầy gò, chính là người phụ trách Lễ điện, trưởng lão Hồ Thanh.

- Chuyện gần đây là như vậy...

Phân phó một tiếng, đột nhiên lông mày nhảy một cái, Hồ Thanh đột nhiên đứng dậy.

- Chuyện gì xảy ra?

- Đây là ai độ kiếp?

- Tại sao lại độ kiếp ở chỗ này, xong... Toàn bộ Lễ điện đều có thể bị phá hủy...

Trời u ám, lôi đình lăn mình, mấy vị trưởng lão cũng phát hiện không đúng. Lôi điện lớn như thế, thật muốn rơi xuống, chỉ sợ toàn bộ Lễ điện cũng sẽ trở thành phế tích.

- Các trưởng lão ở đâu, bảo vệ Lễ điện...

Thân thể nhảy lên, bay ra ngoài, Hồ Thanh lên tiếng hét lớn.

Hô! Hô! Hô!

Thời gian nháy mắt, lại có hơn mười vị trưởng lão chấp pháp bay ra, lơ lửng giữa không trung, nhìn lên lôi điện trong bầu trời, từng cái khuôn mặt khó coi. Thân là trưởng lão, quyết không cho phép lôi đình hủy hoại nơi này!

- Triệu trưởng lão, ngươi đi xem một chút, đây rốt cuộc là ai độ kiếp...

Thấy mọi người đến đủ, Hồ Thanh cắn chặt hàm răng, lớn tiếng quát tháo.

Muốn độ kiếp, nơi nào không được? Tín điện, nắm giữ địa phương chuyên môn độ kiếp, ở nơi đó độ kiếp, còn có thể miễn trừ Tâm Ma ảnh hưởng... lại chơi ở đây, không phải muốn chết sao?

- Vâng...

Một vị trưởng lão nhẹ gật đầu, đang muốn ra ngoài, ngay sau đó nhìn thấy một Địa Ngục Thanh Long thú gào thét, móng vuốt trên phóng ra ánh sáng kim sắc, thẳng tắp vọt tới mây đen.

Tạch tạch! Tạch tạch!

Bị nó tiến công một chút, phạm vi mây đen lập tức tăng thêm.

- Người này làm gì? Muốn chết sao...

Tất cả trưởng lão đều điên rồi.

Không phải lôi kiếp của ngươi, đắc ý cái rắm ah, liều mạng công kích, để người độ kiếp làm sao sống?

- Mau ngăn cản người này...

Tức sắp nổ tung, lão giả ra lệnh, gào lên một tiếng, có điều, lời còn chưa dứt, ngay sau đó nhìn thấy Bạch Vũ Thánh y người người kính trọng cũng bay ra.

Lật bàn tay một cái, lực lượng hùng hồn ở trong lòng bàn tay ngưng tụ thành, bỗng nhiên vung vẩy, bổ tới mây đen trên bầu trời.

Tạch tạch! Tạch tạch! Tạch tạch!

Phạm vi mây đen trở nên chừng hơn ngàn mẫu... bao phủ toàn bộ Lễ điện.

- Bạch Vũ, ngươi muốn làm gì?

Hồ Thanh triệt để phát điên.

Đi ăn cơm

dtv-ebook.com

Bạch Vũ Thánh y cùng hắn đều là trưởng lão, quan hệ không tệ, thường xuyên chung một chỗ ra ngoài thí luyện, tìm kiếm bảo vật... Giờ phút này biết rõ có người độ kiếp, chẳng những không giúp đỡ, còn chủ động tấn công...

Thật giống như, nhìn thấy bốc cháy, không những không tạt nước, còn tưới dầu... Ngại người độ kiếp chết không đủ nhanh, hay Lễ điện không có hủy hoại?

Ầm ầm!

Không để ý tới Hồ Thanh, Bạch Vũ lần nữa cắn răng, bàn tay quay cuồng, lần nữa công kích về phía lôi đình.

Tạch tạch!

Đối mặt khiêu khích, lôi điện như cũng có chút nổi giận, hai đạo lôi điện thô to bổ tới, rơi vào trên người Thanh Long thú cùng Bạch Vũ, trong khoảnh khắc, một người một rồng thân thể cứng ngắc, vảy rồng cùng lông dựng lên, từ không trung rớt xuống.

- Thiên uy không được khiêu khích...

Hồ Thanh lắc đầu, lông mày lần nữa nhăn lại, vung tay lên:

- Khởi động đại trận phòng ngự của Lễ điện, chặn lại lôi kiếp, thuận tiện tìm vị độ kiếp kia ra, chạy tới Tín điện đi!

- Vâng!

Lại có hai vị trưởng lão đồng thời gật đầu, đang định tiến lên, tìm kiếm người độ kiếp, chỉ thấy Bạch Vũ, Thanh Long thú nám đen khắp người lần nữa bay lên, lực lượng cuồng bạo, rơi vào tầng mây.

Tạch tạch! Tạch tạch!

Lôi đình trở nên càng lớn, lôi điện lấp lánh, ánh sáng bắn ra bốn phía. Bọn họ đều là cường giả Thánh Vực bát trọng đỉnh phong, cố ý trêu chọc, lôi điện đã không phải Động Hư kiếp, e là cho dù Thánh Vực cửu trọng tới, cũng muốn lột một lớp da.

- Cái này... Ta làm sao độ qua?

Liêu trưởng lão bại liệt.

Trêu ai ghẹo ai a!

Vốn cho rằng hắn phải chết không nghi ngờ, đối phương cho hi vọng, mà bây giờ... Lại cho tuyệt vọng!

Mặc dù những năm này hắn tích lũy hùng hậu, nhưng cũng biết, lôi đình cuồng bạo như vậy, tuyệt đối không cách nào vượt qua!

- Bình tĩnh, để bọn hắn lại chơi đùa lớn hơn một chút...

Trương Huyền vỗ vỗ bả vai, an ủi một câu.

- ...

Liêu trưởng lão cảm thấy càng thêm bại liệt.

- Tốt... Chúng ta ra ngoài đi!

Thấy ở dưới Thanh Long thú cùng Bạch Vũ công kích, lôi đình đã tích góp đến điểm cao nhất, bất cứ lúc nào cũng sẽ không nắm được, triệt để sụp đổ, Trương Huyền có chút tiếc hận, nói một tiếng.

Lôi đình để tu vi cao tấn công, sẽ trở nên càng thêm cường đại, nhưng mà bởi vì nội tình ở nơi đó, quá lớn sẽ không nắm được, ngược lại hiệu quả càng kém. Thật giống như máy kéo động cơ, muốn cải tiến thành xe thể thao, khẳng định không cách nào làm được.

- Như vậy ra ngoài, sẽ chết...

Khuôn mặt trắng bệch, hai chân Liêu trưởng lão không do bản thân khống chế. Mặc dù trải qua vô số sinh tử, nhưng ở dưới thiên uy, vẫn kìm lòng không được cảm thấy sợ hãi.

- Chết? Ngươi suy nghĩ nhiều...

Nhìn bộ dáng này của hắn, Trương Huyền rõ ràng lo lắng cái gì, nở nụ cười, khắp khuôn mặt là ánh sáng chói lọi:

- Yên tâm, lôi kiếp này của ngươi, ta giúp ngươi độ, một lát nữa, chỉ cần nhìn thấy lôi kiếp nhỏ lại, liền phóng thích lực lượng, thấy nó muốn chạy trốn, cũng phóng thích lực lượng là được!

- Lôi kiếp nhỏ? Trốn?

Mặt mũi Liêu trưởng lão choáng váng:

- Trương sư, có thể nói rõ ràng một chút hay không... Ta nghe không hiểu... Thật nghe không hiểu ah...

Lôi đình, bình thường đều không đánh chết người độ kiếp là không chịu bỏ qua, thế nào đến trong miệng ngươi, trở nên bán manh như thế? Còn thu nhỏ, còn chạy trốn...

Ngươi coi Thiên Đạo là nhà ngươi, nói trừng phạt ai, liền trừng phạt ai, nói trừng phạt thế nào, liền trừng phạt như thế ấy sao?

- Không cần nghe hiểu, nhớ ta dặn dò là được...

Biết loại chuyện này, coi như giải thích, đối phương cũng rất khó lý giải, Trương Huyền không nói thêm lời, cổ tay khẽ đảo, lấy ra mấy thứ, vừa chuẩn bị, vừa chạy ra ngoài.

- Cái này...

Thấy hắn tự tin như vậy, không biết trả lời như thế nào, Liêu trưởng lão một bộ khẳng khái hy sinh, theo sát ở phía sau.

- Phí sư, chúng ta cũng qua xem một chút đi...

Nuốt ngụm nước bọt, Trương Hủ nói.

- Ừm!

Phí sư theo sát tới.

Mặc dù thân ở trong điện, nhưng thần thức có thể tuỳ tiện quan sát được mây đen lớn nhỏ trên không, phạm vi bao phủ hơn ngàn mẫu, một khi rơi xuống, bọn họ sợ lá cũng trốn không thoát.

Trương sư đã tự tin như vậy, vừa vặn nhìn một chút, đến cùng làm sao vượt qua!

Phùng Tử Dật cũng theo sát tới, mới vừa đi mấy bước, liền thấy Trương Hủ lảo đảo, suýt chút nữa ngã sấp xuống, nhướng mày:

- Làm sao vậy?

Thân là thiên tài Trương gia, cảnh tượng hoành tráng gì chưa thấy qua, không đến mức còn chưa đi ra khỏi phòng liền sợ đến như vậy nha.

- Trương sư đây là... Làm gì?

Không có trả lời hắn, bờ môi run rẩy, Trương Hủ nhịn không được hỏi.

Phùng Tử Dật nhíu mày, nhìn sang, vừa nhìn, cũng ngây người tại chỗ, phảng phất như ngu ngốc.

Chỉ thấy lúc này Trương Huyền, chẳng biết lúc nào tìm miếng vải trắng, thật chỉnh tề xếp lại, để ở trước ngực, vẻ mặt ưu nhã, đồng thời lấy ra một chén nước súc miệng, hình như muốn đi tiệm cơm nghênh đón mỹ vị.

- Hắn đây là... Muốn đi ăn cơm?

Khóe miệng run lên hai lần, Phùng Tử Dật dùng sức vò đầu.

Đi theo lão sư thật nhiều năm, chưa từng nghe nói qua, người khác độ kiếp cũng muốn lẫn vào một chân, càng không nghe qua, nhìn thấy lôi đình mà người khác sợ như rắn rết, lại hưng phấn chuẩn bị như ăn cơm, tiến lên muốn ăn...

Người này đến cùng là độ kiếp, hay muốn đi hưởng thụ mỹ vị?

Tạch tạch! Tạch tạch!

Trong âm thanh chấn kinh, chỉ thấy Trương Huyền cùng Liêu trưởng lão đã đi ra đại điện, nhìn thấy chính chủ xuất hiện, mây đen trên không phát ra nổ vang kịch liệt, bất cứ lúc nào cũng sẽ rơi xuống.

- Trương sư, mặc kệ ta có thể vượt qua hay không, lần này đều phải cảm ơn ngươi xuất thủ cứu giúp...

Vốn còn chút sợ hãi, chân chính nhìn thấy lôi đình, Liêu trưởng lão biết trốn không thoát, ánh mắt lộ ra coi thường cái chết.

Có thể tu luyện tới loại cảnh giới như hắn, hơn nữa vì cứu người thân trúng Âm Sương hỏa độc, bản thân cũng không phải người sợ phiền phức, nếu không, cũng không có khả năng có loại thực lực cùng địa vị này.

- Được rồi, ở nguyên chỗ chờ đi... Ta đi một chút liền về!

Đánh gãy hắn nói, Trương Huyền khoát tay áo, không tiếp tục để ý hắn nói nhảm, thân thể nhảy lên, thẳng tắp vọt tới hải dương lôi đình.

- Đây là muốn xông vào lôi hải?

- Như vậy sẽ chết...

Tất cả mọi người đều ngây ngẩn, ngay cả thân thể của Hồ Thanh cũng run lên, suýt chút nữa từ không trung rơi xuống.

Gặp qua thấy lôi đình chạy trốn, cũng đã gặp thấy lôi đình, xoay người bỏ chạy... nhưng chủ động nghênh đón lôi kiếp người khác, còn là lần đầu tiên nhìn thấy.

- Trương sư...

Không nghĩ tới hắn lại làm như vậy, biết trách lầm đối phương, xiết chặt nắm đấm, hốc mắt Liêu trưởng lão đỏ lên.

Xông vào lôi kiếp, đây đều là vì hắn... Đang định tiến lên, đối kháng lôi đình, chỉ thấy mây đen đầy trời lắc lư một cái, quả nhiên giống như trước đó đối phương nói, rút nhỏ một vòng.

- Ừm?

Đang kỳ lạ, cân nhắc có nên như đối phương nói hay không, phóng thích lực lượng, chỉ thấy lôi đình giống như gặp quỷ, xoay người bỏ chạy, tốc độ nhanh chóng, thiểm điện cũng đuổi không kịp.

Hô!

Lôi đình chạy trốn, bầu trời khôi phục sáng sủa, Trương Huyền xuất hiện lần nữa trên không trung, nhìn lấy lôi điện chạy trốn, mặt mũi bất đắc dĩ, đang muốn nói chuyện, ngực đột nhiên một phồng lên.

- Nấc...

Ợ một cái, tựa như trống to, cực kỳ rõ ràng.

Phương pháp giải độc

dtv-ebook.com

- Hắn thật đi ăn cái gì?

- Trong Lôi đình có cái gì có thể ăn?

Đám người Phùng Tử Dật, Trương Hủ nhìn nhau, từng cái cảm giác muốn chết.

Đây chính là lôi đình, bất kể cường giả tu vi cao bao nhiêu gặp, cũng sẽ vô cùng đau đầu, sợ Thiên Đạo trừng phạt đến cực điểm... Người này ngược lại tốt, chuẩn bị đồ vật dùng cơm tiến lên, đi ra ợ một cái... Có cần phách lối như vậy hay không?

Mấu chốt nhất là, lôi đình thật sự bị dọa đi, chạy nhanh như vậy, như là mất hồn...

- Liêu trưởng lão, đây là lôi kiếp của ngươi, đến cùng xảy ra chuyện gì?

Phí sư nhịn không được nữa, nhìn lại.

- Ta làm sao biết chuyện gì xảy ra?

Liêu trưởng lão cũng cảm thấy sắp điên rồi.

Đây là lôi kiếp của hắn, nhưng từ đầu đến cuối hình như cùng hắn không có quan hệ gì ah!

Người khác độ kiếp, cửu tử nhất sinh, hắn độ kiếp ngược lại tốt, thấy được lôi đình, sau đó... đối phương liền chạy. Nói thật, hắn cũng choáng váng, không rõ ràng cho lắm.

- Ngươi thử xem hiện tại tu vi gì, nếu như là Động Hư cảnh, đã nói đã thành công độ kiếp...

Phùng Tử Dật nhịn không được nói.

- Ừm!

Nhẹ gật đầu, Liêu trưởng lão thần thức nội thị, trong nháy mắt trợn mắt hốc mồm:

- Ta đã đột phá...

Chỉ nhìn một chút, liền vượt qua lôi kiếp, cái này chỉ sợ là đột phá đơn giản nhất từ trước tới nay a!

- Quả nhiên đột phá...

Thấy hắn thừa nhận, khóe miệng Phùng Tử Dật giật một cái, lần nữa ngẩng đầu nhìn, chỉ thấy Trương Huyền vừa rồi xông vào tầng mây, lúc này chậm rãi bay xuống, khuôn mặt hối hận cùng tiếc hận.

- Làm sao vậy?

Thấy hắn như vậy, Liêu trưởng lão cũng nhịn không được nữa, đi lên phía trước.

- Không có gì...

Trương Huyền xua tay.

Vốn cho rằng lôi đình này bị Thanh Long thú cùng Bạch Vũ làm lớn như vậy, hắn là đầy đủ để thực lực hắn triệt để khôi phục, không nghĩ tới, người này bị bản thân liên tục hấp thu hai lần, có chút gian xảo, chạy cực kỳ nhanh.

Vừa tiến vào, liền không dám ngừng lại điên cuồng hấp thu, mới để cho chân khí trong không gian hình vòng khôi phục lại khoảng bảy phần

mười, lôi đình liền phát hiện, nhịn không được nữa, xoay người chạy trốn.

- Xem ra, một lát nữa phải đi Tín điện dạo một chút... Nơi đó là Thánh địa tu luyện giả đột phá, hẳn là có không ít lôi đình...

Đỡ lấy cái cằm, trong lòng phỏng đoán.

Nhân nghĩa lễ trí tín, năm đại điện đường, mỗi một cái phân công khác biệt, Tín điện, có thể củng cố tâm cảnh, để thời điểm đột phá, tâm ma hạ thấp, nguyên nhân chính là như vậy, thuộc về bảo địa đột phá, mỗi ngày đều sẽ có học sinh ở đây xung kích cảnh giới cao hơn. Thực sự không được, tới nơi này hấp thu lôi kiếp, hẳn là sẽ có thu hoạch rất lớn.

- Liêu Hâm, ngươi thành công đột phá?

Hắn bên này suy tính, Bạch Vũ Thánh y thì bay trở về, thấy bạn già của mình, bên ngoài thân có lĩnh vực Động Hư tĩnh không ngừng xoay tròn, cũng lộ ra chấn kinh nồng đậm.

Vốn cho rằng lần này hắn xung kích, nhất định cửu tử nhất sinh, làm sao cũng không nghĩ đến, đơn giản như vậy, thế mà thật thành công... đồng thời lần nữa nhìn về phía thanh niên trước mắt, tràn đầy kính sợ.

- Cái này... Đến cùng xảy ra chuyện gì?

Cũng nhịn không được nữa, nhìn lại.

- Này là bí pháp lão sư truyền thụ, không tiện tiết lộ cho người ngoài...

Trương Huyền khoát tay áo. Đã có “sư đệ” Phùng Tử Dật làm bia đỡ đạn, không cách nào giải thích, giao cho lão sư là được. Dù sao Dương sư liên lạc không được, không có cách nào hỏi thăm.

- Vậy... Mới vừa rồi giúp Liêu Hâm giải quyết kịch độc...

Thấy hắn không muốn nói, Bạch Vũ y Thánh không hỏi thêm nữa, mà hiếu kỳ chuyện giải độc trước đó.

- Âm Sương hỏa độc trong người Liêu trưởng lão, mặc dù dùng Hàn Âm quyết có thể áp chế, nhưng thời gian dài, đã sinh ra linh trí! thuộc về mình

Trương Huyền giải thích.

- Linh trí?

Bạch Vũ Thánh y gật đầu.

Một chút kịch độc lợi hại, quả thực có linh trí, bởi vậy có thể xu cát tị hung, để người giải độc không có bất kỳ biện pháp nào.

- Có linh trí, có thể tránh né Hàn Âm quyết áp chế, cho nên, tiếp tục tu luyện loại công pháp này, không những không thể đối kháng kịch độc, ngược lại sẽ để thương thế tăng thêm, lửa cháy đổ thêm dầu, tương đương với triệt để hại hắn! Bởi vậy, ta mới bảo hắn đừng tiếp tục tu luyện!

Chuyện này, lần trước dùng Thiên Đạo thư viện liền thấy, mới tiến hành khuyên can.

- Dựa theo tình huống bình thường, chỉ cần không tu luyện, hỏa độc có linh trí khống chế, trong thời gian ngắn sẽ không làm điều ác, chuẩn bị cẩn thận, hoàn toàn có thể khu trừ... Ai nghĩ đến, ngươi tìm được Đế Hỏa Liên!

Nhớ tới trước đó nhìn thấy nội dung, Trương Huyền bất đắc dĩ lắc đầu.

- Loại dược liệu Đế Hỏa Liên này, quả thực là đồ vật khắc chế Âm Sương hỏa độc, cái trước không có linh trí, ngược lại cũng thôi, có thể tuỳ tiện nghiền ép, nhưng có linh trí, đi vào trong cơ thể, lập tức bị phản phệ... Thật giống như thủy hỏa tương khắc, ở trên lò nhiệt độ cao tưới nước, ngược lại sẽ để cho hỏa diễm càng thêm hung mãnh!

- Thôn phệ Đế Hỏa Liên, Âm Sương hỏa độc trở nên càng thêm cường đại, sinh cơ trong cơ thể Liêu trưởng lão vốn không nhiều, lại bị hỏa độc mở rộng xâm nhập, tự nhiên không chịu nổi... Cho nên, mới có suy yếu trước đó, bất cứ lúc nào cũng sẽ tử vong.

Rõ ràng chuyện gì xảy ra, vẻ mặt Bạch Vũ Thánh y đỏ bừng.

Trước đó đối phương nói hắn là lang băm, còn cảm thấy tức giận bất bình, bây giờ mới biết, không phải lang băm thì là cái gì? Nếu không phải hắn dùng Đế Hỏa Liên, chỉ sợ bạn già cũng không trở thành suýt chút nữa chết ngay tại chỗ.

- Vậy ngươi là làm sao giúp hắn giải độc?

Xấu hổ một hồi, tiếp tục hỏi.

Dù ở trước mặt của hắn giải độc thành công, nhưng đến cùng làm sao làm được, hiện tại vẫn không có hiểu rõ, đầu óc mơ hồ.

- Rất đơn giản... kịch độc này đã có linh trí, tự nhiên muốn hấp thu càng nhiều lực lượng, nhanh chóng tăng trưởng, không hy vọng kí chủ tử vong nhanh như vậy, cho nên, ta mới cố ý kích giận ngươi, để ngươi cùng Thanh Long thú đối chiến!

- Các ngươi đều thi triển ra công kích mạnh nhất, thừa cơ để Liêu trưởng lão vào trong đó... Âm Sương hỏa độc không muốn người sau hồn phi phách tán, liền biến thành hoa sen chặn lại công kích...

- Thế công của hai người các ngươi thực quá cường đại, hoa sen lại nằm ở trung tâm công kích, chỉ nháy mắt liền nguyên khí tổn hao nhiều, suýt chút nữa sụp đổ. Lúc này ta một kiếm đâm vào chỗ hiểm, nó không thể kiên trì được nữa, tán loạn ra. Bất quá, như vậy vẫn như cũ không có loại bỏ kịch độc, người này còn muốn lần nữa chui về trong cơ thể Liêu trưởng lão, kết quả bị ta ngăn cản, lúc này mới hoàn toàn tán loạn...

- Không còn kịch độc áp chế, tu vi của Liêu trưởng lão dung hội quán thông, tự nhiên lập tức đột phá, sự tình phía sau, các ngươi hẳn cũng biết...

Trương Huyền mỉm cười.

Thật ra thì, không có phức tạp như tưởng tượng, chỉ là Âm Sương hỏa độc trong cơ thể đối phương sinh ra lý trí mà thôi.

- Kịch độc sinh ra linh trí, không nghĩ tới có thể giải quyết như vậy...

Nghe xong giải thích, Bạch Vũ Thánh y bừng tỉnh hiểu ra, cảm khái một câu. Loại kịch độc này, luôn là Y sư nhức đầu nhất, nằm mơ cũng không nghĩ đến, phương pháp đơn giản như vậy có thể cứu chữa.

- Đúng vậy a...

Gật đầu cười, Trương Huyền đang muốn cảm khái theo, đột nhiên sửng sốt một chút, con mắt sáng lên.

- Tiên Thiên thai độc trong cơ thể ta, cũng là kịch độc có linh trí, có thể dùng phương pháp giống nhau giải quyết hay không?

Thực lực của Dương sư

dtv-ebook.com

Thần thức nội thị, nhìn một hồi, bất đắc dĩ lắc đầu.

Tiên Thiên thai độc trong cơ thể hắn, vừa nhìn liền biết không phải hiền lành, đừng nói cứu người... nếu thật gặp phải nguy hiểm, không làm loạn, để cho mình nhanh chết là tốt lắm rồi.

Vẫn là đừng đùa, ngộ nhỡ không có giải độc chỉ là việc nhỏ, chết, sẽ không có cách nào sống lại. Hắn cũng không có bản lĩnh như Ngoan Nhân, vỡ thành cặn bã còn có thể sống.

- Thiếu chủ...

Vừa nghĩ đến Ngoan Nhân, liền nghe đến thanh âm của hắn vang lên ở bên tai.

- Ừm?

Biết ở Thánh Tử điện, rất nhiều cao thủ, vì phòng ngừa phát hiện, không có sự tình đặc thù, bình thường đối phương sẽ không gọi mình, Trương Huyền cau mày.

- Vừa rồi lôi đình bao phủ, ý niệm Khổng sư không có mãnh liệt như vậy, ta cảm ứng được... một bộ phận khung xương của ta!

Trong thanh âm mang theo kích động cùng hưng phấn, Thiên Đạo chi thư tựa hồ cũng đang run rẩy.

- Khung xương? Bộ phận nào?

Ngoan Nhân vỡ quá lợi hại, nếu như chỉ là một đoạn xương cốt nhỏ, đối với thực lực hầu như không có ảnh hưởng gì.

- Toàn bộ khung xương nửa người trên, ngay ở trong Thánh Tử điện...

Ngoan Nhân vội nói.

- Khung xương nửa người trên?

Thân thể Trương Huyền chấn động.

Ngoan Nhân chỉ dung hợp đầu lâu, liền nắm giữ thực lực có thể so với Thánh Vực bát trọng, toàn bộ khung xương nửa người trên dung hợp, chẳng phải Thánh Vực cửu trọng cũng có thể tuỳ tiện chiến thắng? Nếu thực như thế, lại đi Trương gia cướp cô dâu, liền sẽ dễ dàng hơn nhiều...

- Vâng!

Ngoan Nhân trả lời một câu.

Dường như ngay cả hắn cũng không nghĩ đến, trong học phủ Thánh Nhân sáng tạo để Nhân tộc tiến bộ này, sẽ có thân thể của hắn.

- Có thể dò xét ra phương hướng cụ thể không?

Trương Huyền hỏi.

Chỉ cần biết phương vị cùng vị trí xác thực, liền kế hoạch một chút, nghĩ biện pháp lấy ra, để người này dung hợp.

Đương nhiên, còn phải nhìn, khung xương này có ý thức của mình hay không, nếu không, còn chưa kịp dung hợp đối phương, ngược lại trước bị đối phương dung hợp.

- Ý niệm Khổng sư quá mạnh, vị trí cụ thể vẫn chưa cảm ứng ra được, trừ khi...

Ngoan Nhân chần chờ một chút:

- Có thể lại có lôi kiếp như thế lớn, thậm chí còn lớn hơn, chỉ cần có thể trong thời gian ngắn áp chế lại cỗ ý niệm này, ta liền có thể thuận lợi tìm

ra vị trí cụ thể của khung xương...

Thánh Tử điện, đâu đâu cũng có Khổng sư lưu lại chữ viết, lại thêm vài vạn năm qua học sinh tôn kính triều bái, ẩn chứa ý niệm cùng tinh thần mạnh mẽ, thời điểm bình thường, bao phủ bốn phía, hắn thân là Dị Linh tộc, căn bản dò xét không ra cái gì. Chỉ có thiên kiếp tới, ý niệm cùng tâm ma trong lôi đình đối kháng, mới có thể trở nên mờ nhạt.

- Lôi kiếp lớn như thế?

Trương Huyền lắc đầu.

Có thể xuất hiện lớn như thế, là bởi vì Liêu trưởng lão hậu tích bạc phát, gom góp tích luỹ mấy trăm năm lực lượng, lại thêm Địa Ngục Thanh Long thú cùng Bạch Vũ Thánh y đồng thời ra tay... Nếu không, lôi kiếp Động Hư cảnh bình thường, không có khả năng bao trùm lên ngàn mẫu.

- Ta sẽ nghĩ phương pháp, đến lúc đó, ngươi cẩn thận cảm ứng là được...

Trương Huyền dặn dò một tiếng.

Hắn vừa vặn cũng cần lôi đình bổ sung năng lượng, tăng cao tu vi, đã có thể nhất cử lưỡng tiện, tự nhiên vui lòng đi làm.

- Tốt!

Ngoan Nhân lên tiếng, không nói thêm gì nữa.

Cả hai thuộc về ý niệm giao lưu, chẳng qua một hai cái nháy mắt, mới hồi phục tinh thần lại, chỉ thấy Bạch Vũ Thánh y ở một bên tràn đầy hưng phấn nhìn qua:

- Trương sư biết rõ y đạo nhiều như vậy, có hứng thú đi Y Sư công hội chúng ta giảng bài không?

- Giảng bài?

- Đúng vậy, vừa vặn công hội chúng ta đang nghiên cứu một loại kịch độc đặc thù, xâm nhập trong cơ thể hơn hai mươi năm, cũng không thể khu trừ, liên hợp rất nhiều Y sư, ý định đánh tan, nhưng vẫn không có phương pháp, ngươi có thể giải quyết Âm Sương hỏa độc trong cơ thể Liêu trưởng lão, nói rõ năng lực, có thể đi giảng bài, đối với toàn bộ công hội, khẳng định đều sẽ có tiến bộ không nhỏ!

Bạch Vũ Thánh y vội vàng nói.

- Cái này...

Trương Huyền mang theo chần chừ:

- Hiện tại ta chỉ là Y sư thất tinh bình thường, ngay cả bát tinh cũng không đạt tới... Đi qua giảng bài, khẳng định sẽ có người không phục!

Bất kỳ nghề nghiệp nào, cũng phải có đầy đủ năng lực, mới có thể đảm nhiệm, mặc dù hắn giải quyết Âm Sương hỏa độc, lại là dựa vào năng lực của thư viện, thư tịch bát tinh không có nhìn qua, bản thân dự trữ vẫn còn có chút khiếm khuyết.

- Liếc mắt liền có thể nhìn ra chứng bệnh, hơn nữa thuận lợi giải quyết, ta lập tức bẩm báo tổng bộ, giúp ngươi xin huy chương Y sư bát tinh...

Bạch Vũ Thánh y cười nói.

Loại tình huống này của lão hữu, phân bộ bọn họ phái ra không biết bao nhiêu Y sư, nghiên cứu không biết bao lâu, cũng không có kết quả, vị trước mắt này một lần giải quyết, đã nói rõ năng lực.

- Vậy tốt... Bất quá, ta muốn trước đi Tàng Thư khố của các ngươi nhìn một chút, học tập chút kiến thức...

Trương Huyền gật đầu.

Có thể xin, liền miễn đi khảo hạch.

- Cái này đơn giản, xin mời đi theo ta...

Thấy hắn bằng lòng, Bạch Vũ Thánh y thở phào nhẹ nhõm, vội vàng dẫn đường. Trước khi đi, Trương Huyền quay đầu nhìn Phùng Tử Dật một cái:

- Phùng sư đệ, còn có cái gì muốn khiêu chiến không? Nếu như có, có thể tiếp tục tìm ta...

- ...

Khóe miệng Phùng Tử Dật giật một cái, nói không ra lời.

Khiêu chiến sức chiến đấu, tu vi vượt qua đối phương, kết quả bị đánh vô cùng thê thảm, muốn khiêu chiến giảng bài... Người ta ngay cả Liêu trưởng lão cũng khóc lóc hô hào muốn bái sư, hắn cũng không thu...

Trong thời gian ngắn, thật không biết khiêu chiến cái gì.

Trương Huyền theo sau lưng Bạch Vũ Thánh y, đi Y Sư công hội, trong tiểu viện của hắn, Tôn Cường cũng nghi ngờ nhìn về phía Trương Cửu Tiêu cách đó không xa.

Phùng Tử Dật cùng Trương Huyền chiến đấu, bọn họ vẫn không theo tới, mà tìm người xây lại phòng xá sụp đổ.

- Cửu Tiêu thiếu gia, trước đó ngươi nói, Phùng Tử Dật cùng thiếu gia nhà ta là sư huynh đệ, chẳng lẽ... Hắn cũng là học sinh của lão gia?

Tôn Cường nhịn không được nói.

Vừa rồi thiếu gia vừa vào cửa, hắn liền nghe đối phương nói, chỉ là có chút khó tin. Phùng Tử Dật kia, vừa nhìn liền rất yếu, ngơ ngác ngốc ngốc, lão gia làm sao có thể thu hắn làm học sinh?

- Đúng vậy, Phùng Tử Dật cũng là học sinh của Dương sư!

Nhẹ gật đầu, Trương Cửu Tiêu tràn đầy hâm mộ.

Nếu như hắn có thể bái đối phương làm sư, trở lại Trương gia, tất nhiên sẽ nhận đối đãi long trọng nhất, mà không chỉ là một bàng chi bình thường, một chút địa vị cũng không có.

- Ngươi... biết lão gia chúng ta là Danh Sư mấy tinh không?

Nghe hắn xác nhận, Tôn Cường lần nữa nhìn qua, hỏi ra nghi ngờ trong lòng.

Một đường đến nay, thực lực lão gia như theo tu vi thiếu gia tăng trưởng mà tăng trưởng, để hắn có đôi khi nghi ngờ, lão gia cũng không cường đại như tưởng tượng, hiện tại vị này đã biết, vừa vặn hỏi thăm một chút.

Nếu quả như thật rất cường đại, cũng không cần cụp đuôi đối nhân xử thế như vậy... Tại Thánh Tử điện, hỏi thăm tin tức, cũng phải nhìn sắc mặt người khác.

- Trước đó, ta cũng không rõ sự tình Dương sư lắm, sau khi biết Phùng Tử Dật, mới nghe tộc nhân nói...

Con mắt Trương Cửu Tiêu sáng lên.

Tại Thanh Nguyên đế quốc, hắn liền nghe qua Dương sư Dương Huyền, chỉ là loại cấp bậc này quá cao, chưa hề tiếp xúc qua, cũng chưa từng nghe qua truyền thuyết, đến nơi này, nghe người khác giới thiệu Phùng Tử Dật, giờ mới hiểu được... thực lực cùng địa vị đến cùng cao bao nhiêu.

- Hắn là Thái Thượng trưởng lão của Tổng bộ Danh Sư đường, hiện nay trừ đường chủ là địa vị cao nhất, là Danh Sư cửu tinh chân chính, một thân thực lực sâu không lường được, so với lão tổ nhà ta cũng không kém chút nào!

- Có thể xưng... một trong mấy người mạnh nhất đương đại!

Tôn Cường nổi giận (1)

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Tổng bộ Danh Sư đường, trừ đường chủ, địa vị cao nhất, một trong mấy người mạnh nhất đương đại?

Thân thể run rẩy, Tôn Cường kích động suýt chút nữa nhảy dựng lên.

Trước đó cho rằng lão gia là Danh Sư bát tinh liền tốt lắm rồi, loại thực lực này, ở Thánh Tử điện tốt nhất cụp lại cái đuôi mà đối nhân xử thế, đừng quá mức khoa trương, dù sao, loại cấp bậc này, một trảo cả nắm lớn, đầy đất đều là... Nằm mơ đều không có nghĩ đến, lại lợi hại như thế!

Thái Thượng trưởng lão của Tổng bộ Danh Sư đường, Danh Sư cửu tinh, người mạnh nhất đương đại... Bất kể cái tên tuổi nào, cũng mạnh mẽ tột đỉnh!

Nói ra đủ có thể khiến toàn bộ thế giới chấn động!

Hắn chỉ là môi giới nhà cửa ở Thiên Huyền vương quốc, thế mà đạt được loại người này tán thưởng cùng tán thành... Trong lòng lập tức sinh ra cảm giác tự hào.

- Ánh mắt của Danh Sư cửu tinh siêu quần, có thể vừa ý ta, chỉ sợ, cũng có thiên phú không muốn người biết...

Mắt sáng lên, Tôn Cường kích động.

Từ trước đến nay, đều cảm thấy hắn là người tầm thường, so với những người khác, cái gì cũng không tính, hiện tại biết lão gia là cường giả lợi hại như thế, giờ mới hiểu được, chỉ sợ cũng là thiên tài vạn người chưa chắc có một.

Nếu không, đường đường Danh Sư cửu tinh, làm sao có thể tốt với hắn như vậy, hơn nữa ủy thác trách nhiệm, để hắn chăm sóc thân truyền?

- Có thể được người như vậy coi trọng, là phúc phận của Trương sư, nhưng có thể được đệ tử như Trương sư, Dương sư nhất định cũng vô cùng vui vẻ...

Dường như cảm nhận được trong lòng của hắn tự hào, Trương Cửu Tiêu cảm khái.

Người khác đều cảm thấy Trương Huyền tu tám đời phúc phận mới bái Dương Huyền làm thầy, nhưng hắn biết, thân là Thiên Nhận Danh Sư, chỉ cần công khai, tất cả Danh Sư của toàn bộ đại lục, đều bằng lòng thu làm đồ đệ.

Cảm khái xong, đột nhiên nhớ tới đối phương tra hỏi, nghi ngờ nhìn qua:

- Ngươi thân là quản gia của Dương sư, không biết thân phận chân chính của Dương sư?

Hắn không rõ ràng thì cũng thôi, đối phương đã gặp qua Dương sư, thế nào cũng không biết?

- Tính cách của lão gia khiêm tốn, không nguyện ý hiển lộ, cho nên, ta cũng không hiểu rõ tình hình...

Tôn Cường nói.

- Thì ra là thế, đây mới thật sự là Danh Sư...

Trương Cửu Tiêu từ đáy lòng cảm khái.

Danh Sư chân chính, không vì thanh danh lợi ích, hiển nhiên, Dương sư chính là người như vậy.

- Ở đây đã chữa trị hoàn chỉnh, ta liền không ở lâu, cáo từ...

Lại trò chuyện một hồi, không nói thêm lời, Trương Cửu Tiêu xoay người rời đi.

Thấy hắn đi xa, nhớ tới nội dung trước đó thảo luận, ánh mắt của Tôn Cường không ngừng lóe sáng, nắm đấm mập mạp lần nữa nhéo một cái.

- Trước đó thiếu gia bảo ta hỏi thăm tin tức Linh Thạch tuyệt phẩm, trong lòng kiêng kị, không có cố gắng hỏi thăm, nếu biết thân phận của lão gia, còn có gì có thể cố kỵ?

Cười ha ha một tiếng, thân thể mập mạp từ trên ghế đứng, vung tay áo một cái, bước nhanh ra ngoài.

Quản gia của đương đại đệ nhất nhân, lão gia là Danh Sư cửu tinh, địa vị so với điện chủ của Thánh Tử điện cũng không kém chút nào, hỏi thăm một ít chuyện mà thôi, không tính là gì.

Thời gian không dài thì đến Tín điện. Ở đây, không chỉ có thể củng cố nội tâm, rèn luyện phẩm chất, thuận lợi tu luyện giả độ kiếp, còn là địa phương đủ loại tin tức truyền lại cùng giao lưu, hầu như nhiệm vụ học sinh của toàn bộ Thánh Tử điện, đều từ nơi này tuyên bố ra.

Tìm một vòng, đi tới một đại điện rộng lớn, đi vào. Trong góc phòng, ngồi một thanh niên hai mươi tuổi, mặc hắc bào, có vẻ hơi lười biếng.

- Xin lấy ra thân phận lệnh bài của ngươi!

Thấy hắn đi tới trước mặt, thanh niên xòe bàn tay ra. Cổ tay khẽ đảo, Tôn Cường đưa tới lệnh bài mà Trương Huyền cho hắn.

- Một cái tân sinh quản gia?

Nhìn một cái, cười nhạo một tiếng, thanh niên tiện tay ném lệnh bài tới, mí mắt vừa nhấc:

- Nói đi, muốn nghe tin tức gì? Thiếu gia các ngươi, mới vừa trở thành học sinh Thánh Tử điện, chẳng lẽ muốn tham gia thí luyện?

Không ít học sinh vừa tới, đều sẽ tìm hắn mua sắm tin tức thí luyện, tìm đơn giản một chút để dễ hoàn thành.

- Thiếu gia của chúng ta không tham gia thí luyện...

Tôn Cường lắc đầu:

- Là muốn nghe tin tức, Thánh Tử điện ở nơi nào có thể hối đoái Linh Thạch tuyệt phẩm, hoặc các loại linh dịch đan dược đối ứng!

- Linh Thạch tuyệt phẩm?

Thanh niên nhíu mày, ngay sau đó xua tay:

- Chỗ ta không có loại tin tức này, ngươi quay về đi!

- Không có?

Tôn Cường nghi ngờ:

- Ta hỏi thăm tất cả địa phương của Tín điện, đều nói chỉ có chỗ ngươi mới tìm được, sao có thể không có?

Sở dĩ trực tiếp tới, cũng là bởi vì trước đó nghe ngóng. Những người khác hầu như không quá rõ ràng tin tức của Linh Thạch tuyệt phẩm, chỉ có vị trước mắt này, có thể tìm tới, hơn nữa có thể hối đoái.

- Ta nói không có chính là không có, tiễn khách...

Khoát tay áo, thanh niên có vẻ hơi không kiên nhẫn, đang muốn dặn dò hạ nhân, đuổi người này ra ngoài, chỉ thấy một lão giả đi tới trước mặt.

- Ta cần một viên Linh Thạch tuyệt phẩm củng cố thực lực, phiền phức giúp ta hối đoái một chút...

Cổ tay khẽ đảo, lão giả lấy ra một đống khoáng thạch thưa thớt cùng da lông, móng vuốt Thánh thú đưa tới. Nhìn một cái, Tôn Cường biết không ít đồ tốt. Một chút da lông, móng vuốt Thánh thú lợi hại, cần làm vũ khí cùng khôi giáp, so với Luyện Khí sư luyện chế còn cường đại hơn, cực kỳ dị thường.

- Trưởng lão chờ...

Dường như nhận ra thân phận của lão giả, hắn là một vị trưởng lão của Thánh Tử điện, thanh niên vội vàng xoay người đi trở về, thời gian không dài, mang theo một cái hộp ngọc đi tới.

Nhẹ nhàng mở ra, bên trong linh khí bức người, một viên linh thạch khí tức xao động, lóng lánh hào quang chói sáng.

- Đa tạ...

Nhìn thấy quả nhiên là một viên Linh Thạch tuyệt phẩm, lão giả thở phào nhẹ nhõm, cổ tay khẽ đảo thu hồi hộp ngọc, xoay người rời đi. Thấy hắn rời đi, Tôn Cường lộ ra vẻ không vui:

- Ngươi không nói không biết tin tức Linh Thạch tuyệt phẩm sao? Sao đối phương cầm đồ vật tới, liền trực tiếp đổi?

- Vừa rồi vị kia là Tiền trưởng lão của Thánh Tử điện, Danh Sư bát tinh, ngươi một quản gia của tân sinh, tham gia náo nhiệt cái gì? Cút sang một bên!

Thanh niên hơi không kiên nhẫn khoát tay áo.

- Có ý tứ gì?

Ánh mắt Tôn Cường phát lạnh:

- Mặc dù ta là quản gia của tân sinh, nhưng cũng không phải là không trả tiền, một viên Linh Thạch tuyệt phẩm, mặc dù trân quý, nhưng muốn mua mà nói, còn có thể mua được...

- Mua được?

Thanh niên cười nhạo:

- Ngươi có tư cách mua sao? Linh Thạch tuyệt phẩm, toàn bộ đại lục cũng cực kỳ thưa thớt, dùng một viên thiếu một viên, một cái quản gia của tân sinh, liền muốn mua sắm... Thật sự là buồn cười!

Linh Thạch tuyệt phẩm, bởi vì số lượng quá ít, giao dịch phải nhìn thân phận, thân phận địa vị không đủ, coi như muốn mua, cũng mua không được. Bởi vậy, cho dù ở trong Thánh Tử điện, cũng chưa từng thấy qua có người lưu thông.

- Không có tư cách? Ngươi ý tứ ta không có tư cách mua sắm?

Tôn Cường sầm mặt, híp mắt lại.

- Được rồi! Mau cút, đừng ở chỗ này phiền ta, nếu không, có tin ta để cho người ném ngươi đi hay không?

Thanh niên không nhịn được khoát tay áo, quát.

- Ném ta đi?

Hất ống tay áo, con mắt của Tôn Cường lập tức híp lại, trên người mang theo khí tức không thể xâm phạm, hét lớn:

- Làm càn! Ngươi có biết ta là ai không?

Tôn Cường nổi giận (2)

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Ta quản ngươi là ai!

thanh niên nhíu mày, càng thêm không kiên nhẫn.

Một quản gia tân sinh, Thánh Tử điện có thể để ngươi đi lại là tốt lắm rồi, lại dám ở đây trang bức! Nếu không phải nơi này là địa phương Danh Sư tụ tập, dám nói như vậy, chỉ sợ đã ném ra, làm sao có thể mặc kệ ngông cuồng như thế.

- Lập tức cút đi, còn dám lằng nhằng, tin ta hạ phong lệnh cấm với ngươi, để ngươi vĩnh viễn không cách nào đi vào Tín điện hay không?

Bàn tay vẫy một cái, thanh niên nhíu mày.

Quản gia của hậu bối đại gia tộc, thực lực yếu nhất cũng là Thánh Vực lục, thất trọng, không chỉ xử lý việc vặt, còn có thể bảo vệ chủ nhân, người này ngược lại tốt, ngay cả Thánh Vực cũng không phải... Làm ra vẻ cái gì?

Dùng loại quản gia cấp thấp này, cái gọi là thiếu gia kia, tán thành không có thế lực gì, cùng ngươi nói nhiều lời như vậy, đã chậm trễ thời gian, còn dám hung hăng... Thật sự là không biết trời cao đất rộng.

- Hạ phong lệnh cấm?

Tôn Cường giận quá mà cười, bàn tay lớn vẫy một cái, không thèm để ý đối phương, xoay người lại đến chủ vị ngồi xuống:

- Bản quản gia ngồi ngay ở chỗ này, ngươi ngược lại làm cho ta xem một chút, không làm được, ta sẽ xem thường ngươi!

- Ngươi...

Không nghĩ tới hắn lớn lối như thế, trực tiếp ngồi vào vị trí của lão sư, da đầu thanh niên nổ tung, mặc dù nổi giận, vẫn cố nín lại, híp mắt:

- Ngươi có biết bản thân đang làm cái gì không?

Một gia hỏa ngay cả Thánh Vực cũng không phải, dám lớn lối như vậy, ngay cả cường giả Thánh Vực ngũ trọng như hắn cũng không để vào mắt, lá gan không tránh khỏi quá lớn đi!

- Ta đương nhiên biết!

Tôn Cường cười lạnh, trong giọng nói mang theo tự tin nồng đậm:

- Ngược lại là ngươi, ngươi có biết, đối mặt là người nào không? Dám nói như vậy với ta hắn? Ai cho ngươi lá gan!

Lông mày nhíu một cái, thanh niên hít sâu một hơi:

- Ngươi đến cùng là ai?

Dám kiêu ngạo như vậy, nhất định có dựa dẫm cực lớn. Ở Thánh Tử điện không biết bao nhiêu năm, loại nhãn lực này vẫn phải có, nếu không, sớm không biết chết bao nhiêu lần rồi.

- Ngươi không xứng biết ta là ai, tìm trưởng lão chưởng quản Tín điện của bọn ngươi đến, hoặc là tìm Thánh Tử điện quyền điện chủ đến, bọn họ ngược lại có tư cách nghe bản quản gia nói một tiếng!

Ngồi tại nguyên chỗ, Tôn Cường vẫy tay, mang theo hương vị cao cao tại thượng, như quân vương khống chế vạn vật.

Sớm biết lão gia lợi hại như vậy, cũng không cần ăn nói khép nép, như vậy mới phù hợp thân phận của hắn, phù hợp thân phận của lão gia.

- Tìm trưởng lão cùng quyền điện chủ?

Khóe miệng thanh niên giật một cái.

Lão sư, trưởng lão ở Thánh Tử điện phân cấp rất nhiều. Thấp nhất là Chấp Sự trưởng lão, bình thường đều là Thánh Vực thất trọng đảm nhiệm, tỷ như Liêu trưởng lão, phụ trách một chút việc vặt trong điện, cùng rất nhiều chức nghiệp khảo hạch.

Đi lên là người phụ trách, người quản lý công hội, tỷ như Bạch Vũ y sư, loại người này bình thường đều là Thánh Vực bát trọng. Cao nhất là người phụ trách năm đại điện Nhân, Nghĩa, Lễ, Trí, Tín, cũng là năm vị trưởng lão cao nhất toàn bộ Thánh Tử điện, như trước đó Lễ điện Triệu trưởng lão, loại người này, yếu nhất cũng phải có thực lực nửa bước Thánh Vực cửu trọng.

Còn quyền điện chủ, thì mạnh hơn, đã đạt đến Thánh Vực cửu trọng. Những cường giả này, xem như hắn, cho dù nhìn thấy, cũng không dám nói nhiều, một quản gia ngay cả Thánh Vực cũng chưa tới, mở miệng liền muốn bọn họ đến... Như sai bảo hạ nhân... Lai lịch gì?

- Không sai, lúc đầu, ta muốn khiêm tốn một chút, đã không biết tốt xấu, ngày hôm nay nhất định phải tìm bọn hắn đến, để bọn hắn giải thích cho ta một chút, ai cho ngươi lá gan, dám cùng ta nói lời như vậy!

Tôn Cường càng nói càng tức.

Cái ngoạn ý gì đây!

Ta là ai?

Quản gia của một trong mấy người mạnh nhất, đừng nói ngươi, coi như đại diện đường chủ của Tổng bộ Danh Sư đường, thấy hắn cũng hòa hòa

khí khí, không dám đắc tội, một gia hỏa Thánh Vực ngũ trọng, giống như sâu kiến, phách lối như vậy... gan chó thật lớn!

- Cái này...

Thấy đối phương lực lượng mười phần, nắm giữ dựa dẫm rất lớn, thanh niên cũng mơ hồ đoán thân phận, đang không biết trả lời như thế nào, liền thấy một lão giả đi tới, ánh mắt sáng lên, vội vàng đi tới trước mặt.

- Lão sư...

Đúng là lão sư hắn, người phụ trách Tín điện, Cát Hùng, Cát trưởng lão! Hắn đã không xử lý được, thì giao chuyện này cho lão sư xử lý, có lẽ hắn có thể quen biết vị này, biết lai lịch, liền không đến mức bị động như thế.

- Chuyện gì xảy ra?

Thấy có người ngồi ở vị trí của hắn, Cát trưởng lão nhíu mày.

- Ngươi chính là Cát Hùng?

Thanh niên còn chưa kịp trả lời, Tôn Cường nhìn lại, vẻ mặt âm trầm như băng:

- Dạy đồ đệ thật tốt, còn không lập tức tới, nói xin lỗi ta!

Người phụ trách Tín điện, Cát Hùng trưởng lão, hắn đã sớm nghe nói qua, cũng xa xa gặp qua một lần, lúc này vừa thấy, lập tức nhận ra được.

- Xin lỗi?

Sửng sốt một chút, chân mày Cát trưởng lão nhíu chặt hơn.

Một gia hỏa ngay cả Thánh Vực cũng không phải, tự nhiên ngồi ở phía trên, để hắn nửa bước Thánh Vực cửu trọng xin lỗi, không nghe lầm chứ?

Thằng này từ nơi nào xuất hiện?

- Không sai, người học sinh này của ngươi, ngang nhiên muốn đuổi ta ra ngoài, còn muốn hạ phong lệnh cấm với ta, đại nghịch bất đạo, xin lỗi, đã là xử phạt nhẹ nhất ta có thể nghĩ tới, nếu không, có tin ta lập tức đổi vị trí trưởng lão của ngươi hay không?

Tôn Cường híp mắt lại, hừ lạnh:

- Thánh Tử điện, người muốn tiếp nhận vị trí của ngươi, còn nhiều, rất nhiều, không kém một vị như ngươi!

- Đổi ta?

Không hiểu ra sao, Cát trưởng lão cũng nhịn không được nữa quay đầu nhìn về phía thanh niên cách đó không xa, tràn đầy hiếu kỳ:

- Thằng này... Là ai?

Cái này... Cái rễ hành nào a?

Coi như thay mặt viện trưởng, cũng không có tư cách nói đổi hắn liền đổi hắn, từ nơi nào xuất hiện? Khí thế như vậy, có quyết đoán như vậy?

- Lão sư cũng không nhận ra?

Thanh niên ngẩn ngơ.

Còn tưởng lão sư kiến thức rộng rãi, biết được người này, không nghĩ tới cũng không hiểu ra sao.

- Ta xem qua lệnh bài thân phận, là quản gia một vị tân sinh năm nay mới tới!

Dừng lại một chút, thanh niên hạ giọng.

- Quản gia tân sinh...

Cát trưởng lão tức xạm mặt lại.

Hiện tại quản gia tân sinh cũng phách lối như vậy sao? Còn muốn bản thân xin lỗi, còn đổi đi một vị trưởng lão chủ sự...

- Ta truyền thụ học sinh, mặc dù có địa phương bất thường, cũng có Thánh Tử điện chỉ ra chỗ sai, không cần các hạ phí tâm, ngược lại là các hạ, đến cùng có thân phận gì, ở đây ngang nhiên để một vị nửa bước Thánh Vực cửu trọng xin lỗi!

Mang theo không vui, Cát trưởng lão khẽ nói.

Thân là Danh Sư đỉnh phong, mặc dù tức giận, nhưng cũng có thể áp chế lại cảm xúc, không đến mức thất lễ. Nếu không, há cho phép một gia hỏa nhỏ yếu như vậy, ở trước mặt mình càn quấy?

- Thân phận gì?

Tôn Cường nhíu mày, đứng dậy, hai tay chắp sau lưng, từng bước một đi tới trước mặt, ánh mắt lộ ra tự hào nồng đậm:

- Ngươi muốn biết, nói cho ngươi cũng không sao, thiếu gia của tại hạ, là tân sinh khóa này, Trương Huyền!

- Trương Huyền?

Cát trưởng lão cau mày.

Cái tên này ở điện đường khác huyên náo động tĩnh rất lớn, nhưng ở chỗ hắn, nghe cũng không có nghe qua.

- Không sai, nói đến thiếu gia nhà chúng ta, khả năng nghe qua không nhiều, nhưng mà lão gia chúng ta, ngươi hẳn phải biết!

Hừ một tiếng, Tôn Cường mang theo cao cao tại thượng:

- Tổng bộ Danh Sư đường, Dương sư, Dương Huyền!

Ngươi giả mạo!

dtv-ebook.com

- Dương Huyền? Ngươi là... quản gia của Dương sư?

Cát trưởng lão sững sờ, sau đó biến sắc.

Dương Huyền thân là đệ nhất Thái Thượng trưởng lão của Tổng bộ Danh Sư đường, tự nhiên nghe nói qua tin đồn, nằm mơ cũng không nghĩ đến, vị này lại là quản gia của hắn.

Khó trách dám lớn lối cùng tùy tiện như vậy, trước cửa Tể tướng thất phẩm quan, đối phương đại biểu là uy nghiêm của một vị Danh Sư đỉnh phong.

- Phải!

Từng bước một đi ra, trên mặt Tôn Cường mang theo vẻ kiêu ngạo.

- Dương sư hành tung phiêu hốt, coi như Tổng bộ Danh Sư đường, cũng không biết tung tích cụ thể của hắn, ngươi nói là quản gia của hắn, có bằng chứng không!

Sau khi hết khiếp sợ, lông mày Cát trưởng lão nhăn lại.

Không phải hắn không tin đối phương, mà là thực lực quá thấp. Dưới tay tướng mạnh không có binh hèn, ngay cả Thánh Vực cũng không phải, liền nói bản thân là quản gia của Dương sư, thực sự để cho người ta khó có thể tin.

Khâu Ngô cổ thánh thân là tôi tớ của Khổng sư, thực lực cũng có một không hai thiên hạ.

Muốn một quản gia như vậy... Cũng không lấy ra được ah! Dù sao, loại người như Dương sư, thật muốn tuyển vào gia, coi như Danh Sư cửu tinh, cũng khó mà cự tuyệt, thế nào chọn một ngốc hàng ngay cả Thánh Vực cũng không đến?

Hơn nữa thoạt nhìn, một bộ không thông minh! Nhưng lấy nhãn lực của hắn, có thể rõ ràng nhìn ra, đối phương nói chân tâm thật ý, không có nói dối, nguyên nhân chính là như vậy, mới cảm thấy kỳ lạ.

- Làm càn!

Sầm mặt lại, Tôn Cường híp mắt lại:

- Ngươi đây là nghi ngờ ta, hay nghi ngờ Dương sư?

- Dương sư ta tự nhiên không dám nghi ngờ!

Cát trưởng lão lắc đầu:

- Bất quá... Thân là quản gia của Danh Sư cửu tinh, trên người đều sẽ có chúc phúc của hắn, thuận tiện, để cho ta nhìn một chút, nếu thật, lập tức để nghiệt đồ xin lỗi ngươi. Nếu không, giả mạo quản gia của Danh Sư cửu tinh, ngang nhiên sỉ nhục trưởng lão Lễ điện, hai tội danh này, chết một trăm lần cũng không đủ!

Thánh Tử điện là thế lực thuộc hạ của Danh Sư đường, Thái Thượng trưởng lão ở tổng bộ, tự nhiên không dám nghi ngờ, chỉ là... Vị trước mắt này, thực sự không tin được. Gia hỏa hắn cũng chướng mắt, Dương sư mời làm quản gia... Thế nào cảm giác cũng không chân thực.

- Chúc phúc?

Tôn Cường sững sờ.

Hắn cùng lão gia gặp qua rất nhiều lần, nhưng chưa hề đề cập qua loại chuyện này ah!

- Loại thực lực như Dương sư, cao thâm khó dò, tùy tiện ban tặng một đạo chân khí, cũng có thể có chỗ tốt cùng uy lực không tưởng tượng nổi, nếu như ngươi thật sự là quản gia của hắn, tất nhiên sẽ lưu lại ý niệm ở trong cơ thể ngươi, nếu không... Loại thực lực này, rất dễ dàng bị giết, làm sao có thể làm việc?

Cát trưởng lão giải thích nói.

Quản gia thay Danh Sư xử lý việc vặt, người sau tự nhiên cũng phải cho chút mặt mũi cùng năng lực tự vệ nhất định, dưới tình huống bình thường, hạ nhân của Danh Sư đỉnh phong, đều sẽ có chúc phúc, bảo đảm tính mạng không bị xâm hại, nếu vị trước mắt này là quản gia của Dương sư, khẳng định cũng sẽ có loại vật này. Nếu không, còn không có làm việc, người chết trước, đối với mặt mũi của Dương sư, cũng là một loại hao tổn.

- Ta... Lão gia tự nhiên cũng cho ta chúc phúc...

Da mặt Tôn Cường co lại, khẽ nói:

- Chỉ là, hắn chúc phúc há có thể tùy tiện đưa cho người khác nhìn? Ngộ nhỡ hù dọa ngươi, không chịu nổi thì làm sao bây giờ?

Lão gia không cho hắn chúc phúc, nhưng mà... Hiện tại đã ngồi lên lưng ngựa, không có cách nào xuống, chỉ có thể kiên trì nói đã cho. Dù sao chỉ cần không lấy ra, nên không có việc gì.

- Chỉ cần có chúc phúc là được, không cần lấy ra!

Cát trưởng lão cười cười:

- Loại cấp bậc Danh Sư như Dương sư, bất kể thân phận hay địa vị, đều vượt xa Danh Sư bình thường, chỉ cần ngươi đi với ta tới Phong Sư điện, dùng trận pháp đặc thù chiếu xạ, liền có thể lập tức điều tra rõ thật giả!

- Phong Sư điện?

Da mặt Tôn Cường run rẩy.

Mặc dù không phải Danh Sư, nhưng các Danh Sư đường cũng đi qua không ít, biết địa vị của cái điện này ở trong lòng Danh Sư, ẩn chứa vô số ý niệm của tiền bối, bất kỳ yêu ma quỷ quái gì cũng không thể ẩn nấp. Trên người hắn không có lão gia chúc phúc, thật muốn đi qua nhất định sẽ để lộ.

- Đi Phong Sư điện cũng không có gì, chỉ bất quá làm như vậy, sẽ quấy nhiễu ý niệm tổ tiên, vô cùng phiền phức, lão gia nhà ta một mực chỉ bảo ta, sự tình có thể tự mình giải quyết, đừng đi phiền phức người khác. Nếu không, lão gia nhà ta biết, nhất định sẽ trách phạt.

Khoát tay áo, Tôn Cường mặt không đỏ, hơi không gấp, một bộ nghĩa chính ngôn từ. Lúc trước bán phòng ở, lừa dối đủ kiểu, sớm đã rèn luyện ra bản lĩnh nói dối, mặt không đổi sắc.

- Không phiền phức, việc quan hệ danh dự một vị Danh Sư cửu tinh, không thể qua loa, nếu không, hiện tại ta liền bẩm báo chuyện này đến Tổng bộ Danh Sư đường, để bọn hắn phái người tới xác nhận, tin tưởng bọn họ có đủ thủ đoạn cùng năng lực, có thể trả lại ngươi một cái thân phận chân thật, không để ta khó xử như thế.

Cát trưởng lão tiếp tục nói.

Nếu như nói trước đó cảm thấy đối phương cực kỳ tự tin, không có quá nhiều nghi ngờ, mà bây giờ ra sức khước từ, ngược lại cảm thấy có chút không đúng.

- Mời quản gia của Dương sư đến Phong Sư điện!

Nói xong, cũng không chờ đối phương tiếp tục phản bác, quay đầu dặn dò.

- Vâng!

Thanh niên lên tiếng, thân thể nhoáng một cái đi tới trước mặt, lòng bàn tay lực lượng bao phủ, trong chốc lát, Tôn Cường tựa như bị xích sắt khóa lại, không di chuyển được chút nào. Hắn ngay cả Thánh Vực cũng không có đạt tới, ở trước mặt đối phương, cái gì cũng không bằng.

- Tôn quản gia, xin mời!

Nhẹ nhàng cười một tiếng, khóe miệng thanh niên nâng lên.

- Ta...

Không nghĩ tới hỏi thăm tin tức Linh Thạch tuyệt phẩm, lại nhận đãi ngộ như thế, Tôn Cường tức đến khuôn mặt đỏ lên, cả người sắp bùng nổ:

- Các ngươi giam cầm quản gia của một vị Danh Sư đỉnh phong, bị lão gia nhà ta biết, kết quả gánh chịu nổi sao?

- Giam cầm? Ngươi nói sai, chúng ta chỉ là muốn dẫn ngươi chứng minh thân phận mà thôi, tuân theo nghiêm cẩn của Danh Sư, coi như Dương sư biết, hắn là cũng sẽ không nói nhiều!

Cát trưởng lão khoát tay áo, bước nhanh ra ngoài.

Thanh niên áp lấy Tôn Cường theo sát, thời gian không dài, liền đến một điện đường rộng lớn.

Trong phòng bày biện một mảng lớn bài vị, là các đời tiên hiền của Thánh Tử điện lưu lại, chính giữa, tượng Khổng sư đứng sừng sững, hai mắt nhìn lên bầu trời, mang theo ý trách trời thương dân.

Bên cạnh, đồng dạng xếp đặt một loạt tượng, hàng đầu hai mắt nhắm nghiền, chính là người sáng lập Thánh Tử điện, Bốc Thương cổ thánh.

Theo sát ở bên cạnh chính là Khôi Thánh, một bên khác, đời điện chủ thứ hai, thứ ba... tượng những điện chủ này rõ ràng thấp hơn Khổng sư một đoạn dài, phảng phất như lắng nghe lời dạy dỗ, lĩnh ngộ đại đạo vô thượng.

- Đây là Phong Sư điện, nếu như ngươi có Dương sư chúc phúc, rất dễ dàng liền có thể nhìn ra!

Tiến vào bên trong, Cát trưởng lão nhẹ nhàng cười một tiếng, bàn tay bỗng nhiên vung lên.

Rầm!

Vô số đạo ánh sáng từ trên rất nhiều bài vị cùng trong pho tượng bắn tới, rơi vào trên người Tôn Cường, bao phủ hắn ở bên trong, phảng phất như muốn dò xét có Danh Sư lưu lại thủ đoạn hay không.

Hô!

Quang mang biến mất.

- Không có chúc phúc, quả nhiên là ăn nói bừa bãi!

Ánh mắt sáng lên, thanh niên hét lớn một tiếng.

- Hừ, giả mạo quản gia của Dương sư, ngươi thật to gan...

Vẻ mặt của Cát trưởng lão cũng trầm xuống, ánh mắt như điện.

Tạch tạch!

Lời còn chưa dứt, đột nhiên, một cái bài vị giòn vang, nổ tung, ngay sau đó thanh âm như mưa to vang lên, vô số bài vị giống như pháo nổ, nhao nhao nứt ra, sợ cái khác vỡ trước, tranh nhau chen lấn.

Trong lúc nhất thời cả điện mảnh vụn, phiến gỗ bay loạn.

Quyền điện chủ xuất hiện

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Cái này...

Cát trưởng lão cùng thanh niên sững sờ tại nguyên chỗ, tất cả đều há miệng, triệt để bối rối.

Cục diện trước mắt, đã vượt ra khỏi phạm trù bọn họ tưởng tượng.

Nếu như trong cơ thể Tôn Cường này, nắm giữ Dương sư lưu lại chúc phúc, chỉ cần khi còn sống thực lực không cao hơn người sau, bài vị sẽ giống như công nhận Danh Sư, ngã xuống, chứng tỏ tôn trọng đối với cường giả.

Thực lực của Dương sư, bọn họ biết, trong tiên hiền của Thánh Tử điện, có thể vượt qua, số lượng không nhiều, tình huống bình thường, sẽ ngã xuống hơn phân nửa, chỉ còn lại có các đời điện chủ cùng số ít cường giả đứng vững...

Nhưng hiện tại không có ngã xuống, ngược lại trực tiếp nổ nát... Đến cùng xảy ra chuyện gì?

Vội vàng nhìn ra phía trước, chỉ thấy rất nhiều bài vị, giống như thấy được chuyện quỷ dị gì, tốc độ nổ tung càng lúc càng nhanh, mấy tức công phu, toàn bộ biến thành bột phấn, một cái cũng không còn lại.

- May mắn, tượng điện chủ vẫn còn ở đó...

Thấy tượng đám người Khôi Thánh vẫn còn, Cát trưởng lão thở phào nhẹ nhõm. Chí ít Thánh Tử điện không có toàn quân bị diệt. Lời còn chưa dứt, lần nữa nghe được…

- Tạch tạch! Tạch tạch!

Ngay sau đó liền thấy, tượng vị điện chủ thứ chín, xuất hiện vết rách, sau đó càng lúc càng lớn, một cái hô hấp, liền bại liệt ở trên mặt đất.

Ngay sau đó, vị điện chủ thứ tám, vị điện chủ thứ bảy... Ngay cả Bốc Thương cổ thánh cũng không giữ vững được, vỡ thành hai nửa, chỉ còn lại có Khổng sư, yên tĩnh đứng ở nguyên chỗ.

Không ngừng lắc lư, Cát trưởng lão cùng thanh niên sững sờ.

Các đời điện chủ của Thánh Tử điện, mỗi một vị đều là thiên tài kinh tài tuyệt diễm, thiên hạ ít có, bất kể thực lực hay kiến thức, so với Thái Thượng trưởng lão ở Tổng bộ Danh Sư đường, chỉ mạnh không yếu.

Đặc biệt là Bốc Thương cổ thánh, thân là Khổng sư thân truyền, một thân tu vi khoáng tuyệt cổ kim, Tổng bộ Danh Sư đường, các đời hội trưởng, đều không có một cái đạt tới... Làm sao có thể công nhận Dương sư, công nhận đến mình cũng bể nát?

Dương sư lúc nào đạt tới loại cảnh giới này?

Nếu thực như thế, thân là người của Thánh Tử điện, khẳng định sẽ biết. Không chỉ bọn họ bối rối, ngay cả Tôn Cường cũng mê hoặc.

Vốn cho rằng lần này nhất định để lộ, vô cùng xui xẻo, nằm mơ cũng không nghĩ đến, sẽ xuất hiện biến cố như vậy!

Lão gia không có lưu lại chúc phúc ở trong cơ thể hắn, nhưng thiếu gia lại lưu mấy đạo chân khí, để thời điểm hắn gặp nguy hiểm bảo vệ tính mạng...

Vốn cho rằng không có tác dụng gì, liền tùy tiện vận chuyển một chút, ai ngờ có thể để cho nhiều bài vị, tranh đoạt bùng nổ như vậy!

Hình như thấy được nhân vật sùng bái, không dám chống lại… Quá quỷ dị đi!

- Ngươi...

Đang nghi ngờ, chỉ thấy Cát trưởng lão nhìn lại, dường như không biết nên nói cái gì.

- Có thể tin tưởng ta hiện tại... Là quản gia của Dương sư chưa?

Thấy đối phương chấn kinh, Tôn Cường thở phào nhẹ nhõm, nhịn không được nói.

- Cái này...

Cát trưởng lão máy móc lên tiếng, đang muốn gật đầu, lần nữa nghe được thanh âm tạch tạch vang lên, liền thấy tượng Khổng sư trước mắt, hai tay tụ lại, dùng lễ tiết ngang hàng.

Rầm!

Ngay sau đó, tượng cũng xuất hiện vết rách, vỡ vụn tại chỗ, ngay sau đó toàn bộ Phong Sư điện không ngừng lắc lư, bụi đất tung bay, từng khối kiến trúc, khối lớn khối lớn tróc ra.

Ầm ầm!

Không đến hai cái hô hấp, liền sụp xuống, biến thành một đống phế tích.

- Đây rốt cuộc xảy ra chuyện gì?

Cát trưởng lão cùng thanh niên nhìn nhau, từng cái mặt mũi phát điên.

Chỉ mang người này tới, xác nhận xem có Dương sư lưu lại chúc phúc hay không, nằm mơ cũng không nghĩ đến, toàn bộ Phong Sư điện liền

hủy...

Tất cả ý niệm tổ tiên ẩn chứa ở đây, dưới tình huống bình thường, cho dù là ngoại địch xâm lấn, Dị Linh tộc quy mô tấn công, muốn hủy đi cũng rất khó, chỉ khảo nghiệm một chút, liền biến thành bộ dáng như thế... Ngươi là phá hư vương sao!

- Chuyện gì xảy ra?

Mới từ trong phế tích chui ra ngoài, liền nghe một tiếng hỏi thăm, vài bóng người vội vã bay tới, một vị lão giả đi đầu, thân thể không ngừng run rẩy, bờ môi co giật, dường như cũng không dám tin tưởng.

Chính là quyền điện chủ của Thánh Tử điện năm tại, Chiêm Thiên Nhận, Chiêm sư.

- Chiêm sư...

Nhìn thấy quyền điện chủ tự mình tới, Cát trưởng lão vội vàng ôm quyền, nói rõ chi tiết sự tình vừa rồi một lần.

- Đo lường có chúc phúc hay không, tượng Khổng sư hành lễ, bài vị khác trực tiếp vỡ vụn?

Chiêm sư cùng tất cả trưởng lão ở trên không biểu lộ quái lạ. Có thể để cho Khổng sư hành lễ... Ngươi đùa giỡn sao! Trên thế giới này, còn có người nào, có thể chịu được lễ tiết ngang hàng của vạn thế chi sư?

- Ta nói chính xác trăm phần trăm, không tin... Có thể chữa trị tốt Phong Sư điện, lại để cho hắn đi thí nghiệm...

Thấy vẻ mặt của mọi người, Cát trưởng lão vội vàng nói.

- Phong Sư điện dính dáng vô số ý niệm của tiền bối, hủy hoại muốn chữa trị, không có thời gian nửa năm, rất khó hoàn thành...

Lắc đầu, lông mày Chiêm sư nhiu1 lai5:

- Như vậy đi, chúng ta tự bế tu vi, sử dụng thủ đoạn đo lường, tiến hành dò xét hắn, thuận tiện tra rõ ràng đến cùng xảy ra chuyện gì!

Thực lực của bọn hắn, cũng không yếu hơn tổ tiên, sử dụng thủ đoạn đồng dạng mà nói, đồng dạng có thể đo lường ra, trong cơ thể đối phương có chúc phúc hay không, vừa vặn cũng có thể làm rõ đến cùng xảy ra chuyện gì.

- Cũng tốt!

Cát trưởng lão gật đầu.

- Bắt đầu đi...

Chiêm sư dặn dò một tiếng, mấy vị trưởng lão còn lại bao quanh Tôn Cường, bàn tay đồng thời đưa ra, một đạo lực lượng đặc thù bao phủ hắn ở bên trong.

Ầm ầm!

Quang mang từ trên người bọn hắn bắn ra, giống như trước đó, ở chung quanh Tôn Cường tạo thành vòng sáng.

- Chỉ có thể tiếp tục vận chuyển chân khí thiếu gia lưu lại...

Thấy mọi người còn muốn đo lường, Tôn Cường bất đắc dĩ lắc đầu, lần nữa vận chuyển chân khí thiếu gia lưu lại.

Lạch cạch!

Liền nghe một tiếng vang, ngay sau đó nhìn thấy một vị trưởng lão thẳng tắp từ không trung rớt xuống, giống như thấy được sự tình hoảng sợ gì, bại liệt như bùn. Quay đầu nhìn về phía một cái khác.

Đùng chít chít!

Vị trưởng lão này cũng rớt xuống.

- Cái này...

Tôn Cường gãi đầu, quay đầu nhìn về phía vị thứ ba.

Hô hô hô!

Kèm theo ánh mắt của hắn liếc nhìn, tất cả trưởng lão trên không đều không ngừng rơi xuống, thời gian nháy mắt, cũng chỉ còn lại có Chiêm sư.

- Ngươi...

Thấy hắn quay đầu tới, Chiêm sư dọa đến kìm lòng không được rụt lại, vừa định nói chuyện, ngay sau đó thật giống như một thân ảnh vĩ đại bất ngờ xuất hiện ở trước mắt, như che chắn thiên địa, lại như bản thân là thiên địa, đại biểu Thiên Đạo uy nghiêm.

Lạch cạch!

Trong lòng chấn kinh, chân khí đình trệ xuống không cách nào vận chuyển, cũng từ không trung thẳng tắp rơi xuống dưới, đầu cắm trên mặt đất, mặt mũi bụi bặm.

Nhìn quyền điện chủ cùng rất nhiều trưởng lão thực lực tương đồng, tất cả đều từ không trung té xuống, hàm răng của Cát trưởng lão phát run, không biết nên nói cái gì.

- Chân khí của thiếu gia... có tác dụng như thế?

Mọi người khiếp sợ tột đỉnh, con mắt của Tôn Cường thì sáng lên, tràn đầy hưng phấn lần nữa vận chuyển chân khí thiếu gia lưu tại trong cơ thể.

Ngay sau đó liền thấy đám người Chiêm sư nằm trên mặt đất, không ngừng run rẩy, vận chuyển một lần, run rẩy một lần, thú vị không nói ra được.

Thật giả quản gia (1)

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Qua thật lâu, Tôn Cường ngừng lại, tràn đầy lưu luyến không rời. Cũng không phải không muốn thí nghiệm, mà là thiếu gia lưu tại chân khí trong cơ thể, vốn cũng không nhiều, không thể chỉ thí nghiệm loại chuyện nhỏ nhặt này, còn phải lưu một chút bảo vệ tính mạng.

Hô hô!

Bên này dừng lại, đám người Chiêm sư lần nữa bay lên, nhìn về người béo trước mắt, lộ ra vẻ kinh hãi.

Loại thủ đoạn đo lường này, cần phong bế tu vi, như rất nhiều tiên tổ chết đi, dùng ý niệm cảm giác, dựa theo tình huống bình thường, chỉ cần người lưu lại chúc phúc, thực lực không phải vượt quá xa bọn họ, nhiều nhất cảm thấy bội phục, muốn để bọn hắn cứng ngắc thân thể, từ không trung rơi xuống, tuyệt đối không thể nào làm được!

Nhưng bây giờ, thật sự phát sinh!

- Các ngươi nhìn thấy cái gì?

Rụt cổ một cái, một vị trưởng lão thấp giọng hỏi.

- Một cái bóng lưng, đỉnh thiên lập địa, quán triệt thiên địa, như là... Thiên Đạo!

Một trưởng lão khác nói.

- Ta nhìn thấy cũng thế...

- Chẳng lẽ, Dương sư đã đạt tới loại thực lực này?

Đồng thời nuốt ngụm nước bọt, mọi người đều hít khí lạnh.

Thực lực phải đạt tới cảnh giới gì, lưu lại chúc phúc, mới có uy lực như thế?

- Dương sư cùng lão tổ của tam đại gia tộc quan hệ không tệ, đặc biệt là Trương gia, Lạc gia... Sở dĩ thông gia, chính là bởi vì hắn làm người mai mối! Thực lực ở rất nhiều năm trước, cũng đã vượt qua Thánh Vực cửu trọng, đạt đến tình trạng quỷ thần khó lường! Hơn nữa, hắn đối với linh hồn cùng huyết mạch, có cảm ngộ rất sâu, gọi là đương đại thứ nhất cũng không quá đáng.

Chiêm sư chậm rãi lắc đầu:

- Có thể để cho Phong Sư điện biến thành như vậy, chúng ta không có bất kỳ lực lượng gì chống lại... trừ hắn, thực sự nghĩ không ra những người khác!

Đối với vị Thái Thượng trưởng lão thần long thấy đầu mà không thấy đuôi này, những người khác biết không nhiều, nhưng hắn thân là Thánh Tử điện quyền điện chủ, vẫn biết không ít, thực lực sớm đã đạt đến cảnh giới hắn cũng không thể phỏng đoán.

Trừ vị này, thật nghĩ không ra người khác, ai còn có thể để cho bọn họ không có lực phản kháng chút nào, trực tiếp từ không trung ngã xuống.

- Nói như vậy... Hắn đích xác là quản gia của Dương sư?

Thân thể Cát trưởng lão cứng đờ.

- Tám chín phần mười là thật!

Chiêm sư khoát tay áo, tràn đầy không vui:

- Dương sư địa vị kính trọng, thân là quản gia, có chút ngạo khí là cực kỳ bình thường, nếu không, uy nghiêm của Danh Sư ở đâu? Nghi ngờ đối phương, chuyên môn bắt đến Phong Sư điện đo lường... Cũng khó trách mất hứng, cả Phong Sư điện đều biến thành như vậy! Cát trưởng lão, ngươi gây họa rồi, vẫn là suy nghĩ xin lỗi thế nào đi!

Quản gia như của Dương sư, cũng dám tùy tiện giả mạo?

Chỉ cần hơi có chút đầu óc, thì hắn rõ ràng, tội danh giả mạo có bao lớn, ngươi hết lần này tới lần khác nghi ngờ, hiện tại tốt rồi, toàn bộ Phong Sư điện bị hủy, Thánh Tử điện vài vạn năm tôn nghiêm, hủy hoại chỉ trong chốc lát.

- Vâng...

Cát trưởng lão cười khổ, cắn răng một cái, cất bước đi tới trước mặt Tôn Cường, chỉ thấy người sau dường như biết “thực lực” của mình, hai tay chắp sau lưng, mặt mũi ngạo nghễ:

- Thế nào? Có thể xác nhận thân phận của ta hay không?

- Vâng!

Cát trưởng lão gật đầu.

- Hừ, học sinh của ngươi, muốn ném ta ra, ngươi càng bảo hắn bắt ta tới, chuyện này làm sao bây giờ?

Bàn tay lớn vẫy một cái, Tôn Cường nâng đầu lâu lên.

May mắn thiếu gia cũng lưu lại một đạo chân khí, nếu không, ngày hôm nay khẳng định sẽ xấu hổ!

Đương nhiên, chân khí của thiếu gia, khẳng định không có lợi hại như vậy, hắn thấy, sở dĩ có uy lực này, nhất định là lão gia còn để lại thủ đoạn

gì, mà hắn không biết.

Đường đường quản gia của đương đại đệ nhất nhân, địa vị kính trọng, thế mà bị một tiểu nhân vật khó xử... Càng nghĩ càng giận!

- Tôn quản gia, Cát trưởng lão người không biết không tội...

Chiêm sư vội vàng tiến lên.

- Ta đã nói với hắn, lão gia nhà chúng ta là ai... Không những không nghe, còn đủ loại nghi ngờ, Tôn Cường ta, từ Thiên Huyền vương quốc đi tới bây giờ, gió to sóng lớn gì chưa thấy qua, còn lần đầu tiên thấy nhân vật phách lối như vậy!

Tôn Cường cười lạnh:

- Nếu như người người đều như vậy, uy nghiêm của Dương sư ở đâu? Uy nghiêm của Tổng bộ Danh Sư đường ở đâu?

- Cái này...

Chiêm sư rầu rĩ.

Danh Sư, mặc dù không cần đùa nghịch uy phong, nhưng thân là chưởng khống giả thực tế của đại lục, thủ lĩnh nhân tộc, phải có địa vị cùng uy nghiêm. Người người đều không tôn sư trọng đạo, không có chỗ kính sợ, cái gọi là sư đạo tôn nghiêm, sẽ không có ý nghĩa gì nữa.

- Trừng phạt như thế nào, Tôn quản gia cứ mở miệng là được, chỉ cần ta có thể làm, nhất định sẽ không chối từ...

Biết lần này quả thực trách hắn, dù ai cũng không cách nào từ chối, Cát trưởng lão cắn răng.

- Ngươi thân là Danh Sư, ta chỉ là quản gia, mặc dù thay lão gia làm việc, nhưng cũng không có tư cách xử phạt ngươi, nếu không nhất định sẽ trách cứ ta!

Mí mắt vừa nhấc, Tôn Cường khoát tay áo:

- Như vậy đi, thiếu gia nhà chúng ta vừa vặn cần Linh Thạch tuyệt phẩm, nếu như ngươi có thể tìm được, chuyện này coi như thôi! Yên tâm, ta sẽ cho các đồ vật giá cả tương đương, tiến hành hối đoái, sẽ không cưỡng ép mua bán, càng sẽ không bắt chẹt!

Đi theo sau lưng thiếu gia, tiếp xúc cấp bậc Danh Sư càng ngày càng cao, đối với một chút quy củ cũng biết.

Hắn dựa dẫm uy danh của lão gia, mặc dù có thể để cho Danh Sư bát tinh tôn trọng kính sợ, nhưng bản thân không phải Danh Sư, còn không có tư cách xử phạt loại cường giả cấp bậc này.

- Cái này đơn giản...

Nghe được đồng giá hối đoái Linh Thạch tuyệt phẩm, Cát trưởng lão lập tức thở phào nhẹ nhõm, cổ tay khẽ đảo, một cái hộp ngọc xuất hiện ở trong lòng bàn tay:

- Đây là năm viên Linh Thạch tuyệt phẩm, coi như ta thay hành động của nghiệt đồ xin lỗi, xin Tôn quản gia nhận lấy, còn sau này muốn giao dịch, trực tiếp tìm ta là được, chỉ cần số lượng không cao hơn năm mươi viên, hắn là đều có thể giải quyết!

- Ngươi rất thức thời!

Nhận lấy hộp ngọc, Tôn Cường thoả mãn nhẹ gật đầu.

Lần này đi ra, mục đích đúng là vì Linh Thạch tuyệt phẩm, đối phương không chỉ đưa tặng, còn tùy tiện giao dịch, để hắn rất thỏa mãn, đồng thời trong lòng cảm khái lão gia tên tuổi vang dội. Không phải tra ra lão gia chúc phúc, đừng nói linh thạch, chỉ sợ ngay cả cửa cũng không ra được.

- Tôn quản gia, không biết Dương sư đạt đến thực lực gì, người lại ở chỗ nào?

Thấy đã hóa giải mâu thuẫn, Chiêm sư cười cười, đi tới trước mặt.

Vừa rồi nhìn thấy bóng lưng, đỉnh thiên lập địa, thực sự là đáng sợ, chẳng lẽ Dương sư thật đạt đến loại cảnh giới quỷ thần khó lường kia?

- Lão gia nhà chúng ta, từ trước tới nay thần long thấy đầu mà không thấy đuôi, xem như ta, muốn gặp được cũng rất khó, thực lực cụ thể, mặc dù không biết, nhưng sâu không lường được... Không người có thể địch!

Nói đến lão gia, con mắt của Tôn Cường có ánh sáng bắn ra bốn phía, tràn đầy kích động. Lão gia thực lực mạnh, mấu chốt người còn hòa ái, để hắn tràn đầy tôn sùng.

- Dương sư quả thực khiến người khâm phục...

Chiêm sư nhẹ gật đầu, đang muốn nói chuyện, chỉ thấy một vị trưởng lão giống như nhận được tin tức, vẻ mặt kỳ lạ vội vàng đi tới.

- Chiêm sư, bên ngoài có người muốn gặp ngươi...

- Gặp ta?

Chiêm sư nhíu mày:

- Người nào?

Thân là Thánh Tử điện quyền điện chủ, cường giả Thánh Vực cửu trọng, cũng không phải người nào cũng có thể tùy tiện thấy. Liếc mắt nhìn Tôn Cường, khóe miệng vị trưởng lão này co quắp một cái, mang theo xấu hổ:

- Hắn nói là... quản gia của Dương sư!

Thật giả quản gia (2)

dtv-ebook.com

- Dương… quản gia của Dương sư? Dương sư nào?

Chiêm sư ngẩn ngơ.

- Đương nhiên là Dương Huyền Dương sư!

Trưởng lão nói.

Khóe miệng giật một cái, Chiêm sư sửng sốt.

Mới vừa xuất hiện một vị quản gia của Dương sư, bây giờ lại đi ra một vị... Không nên chơi như vậy nha!

Lúc nào loại người như Dương sư, quản gia cũng như cải trắng, một viên tiếp nối một viên, không đáng giá chút nào?

- Đây rốt cuộc xảy ra chuyện gì?

Cũng nhịn không được nữa, truyền âm qua.

Làm cái gì?

Bọn họ là Thánh Tử điện, cũng không phải giám định hội quản gia của Dương sư, một cái tiếp một cái chạy tới... Tâm rất mệt mỏi ah!

- Ta cũng không biết, học sinh vừa mới truyền lại tin tức cho ta...

Vị trưởng lão này dừng lại một chút:

- Hình như, người này, ngươi cũng quen biết...

- Ta biết?

Chiêm sư sửng sốt một chút, trong mắt tràn đầy kỳ lạ.

Mặc dù hắn nghe qua không ít chuyện của Dương sư, nhưng chưa từng thấy người thật, cũng chưa quen thuộc, thật giống như vị Tôn quản gia trước mắt này, chưa bao giờ thấy qua... Lại xuất hiện một cái, bản thân còn quen biết, đến cùng là ai?

- Ừm, điện chủ còn nhớ Hồ Nhất Vi không?

Vị trưởng lão này hạ giọng.

- Ngươi nói chính là... Thiên Thủ Độc Vương Hồ Nhất Vi?

Chiêm sư nheo mắt, nắm đấm xiết chặt.

- Không sai, đúng là hắn!

Vẻ mặt của vị trưởng lão này cũng nghiêm túc nhẹ gật đầu.

- Tổng bộ Độc Điện có hai vị hộ pháp, bốn đại Tôn giả, mười hai Độc Vương, bảy mươi hai phân điện điện chủ nhất đẳng... Hồ Nhất Vi chính là tả hộ pháp địa vị cao nhất, cùng hữu hộ pháp Thẩm Khuyết nổi danh, một thân độc công thiên hạ hiếm có!

Nhớ tới rất nhiều lịch sử của vị này, ánh mắt của Chiêm sư ngưng trọng:

- Nghe nói, lý giải đối với độc, đã đạt đến cảnh giới quỷ thần khó liệu, coi như hài tử còn chưa ra đời, cũng có thể gieo vào thai độc, để hắn vừa ra đời liền bị khí độc xâm nhập, lại không dễ dàng tử vong... Thủ đoạn quỷ dị, Y sư cửu tinh cũng cảm thấy khó giải quyết, không có bất kỳ biện pháp nào!

- Đúng vậy, năm đó hắn làm xằng làm bậy, bốn phía hạ độc, ép Tổng bộ Danh Sư đường vây quét bốn phía, lần kia dường như điện chủ cũng tham gia...

Trưởng lão nhìn qua.

- Ừm, ta tham gia lần vây quét kia, tổng bộ cộng thêm Thánh Tử điện, cùng Chiến Sư đường, hết thảy phái ra chín vị Thánh Vực cửu trọng, vây quanh hắn ở trong một tòa cổ thành, vốn cho rằng bày ra thiên la địa võng, lại khó chạy trốn, ai biết... Người này lấy độc phá vỡ phòng ngự, sáu vị Thánh Vực cửu trọng chết ngay tại chỗ, ta cũng là vận khí tốt, mới còn sống...

Nhớ tới chuyện ban đầu, hận ý trong mắt dòng Chiêm sư dâng lên, như đến bây giờ cũng tâm cảnh khó bình:

- Cũng bởi vì lần kia, trong cơ thể ta trúng kịch độc, hơn 20 năm gần đây, tu vi không có tăng trưởng, một mực vây ở Thánh Vực cửu trọng sơ kỳ...

- Danh Sư đường lại lần lượt tổ chức mấy lần vây quét, cũng không có thành công, có điều hai tháng sau, vị Thiên Thủ Độc Vương này liền biến mất không thấy hình bóng, không còn tin tức! Ta nghe nói... Là gặp Dương sư, hắn ra tay chế ngự, thu làm tôi tớ!

Trưởng lão nói.

Đây đều là bí mật hơn hai mươi năm, dính dáng quá lớn, không tự mình tham dự, căn bản không biết rõ tình hình.

- Ừm, chuyện này ta cũng nghe nói! Dương sư thực lực thông huyền, hắn ra tay, coi như Hồ Nhất Vi mạnh hơn, cũng sẽ bị chế phục, nếu như người này thực sự là... Chỉ sợ tin đồn là thật!

Mặc dù trong lòng rất hận, nhưng biết vị Độc Vương này đã thành hạ nhân của Dương sư, không cách nào báo thù, Chiêm sư áp chế buồn bực xuống.

Danh Sư, không phải sát nhân cuồng ma, vị Thiên Thủ Độc Vương này, mặc dù làm nhiều việc ác, nhưng nếu như có thể cảm hóa, vì nhân tộc cống hiến, có chỗ tốt lưu lại tính mạng, nhất định lớn hơn xa chém giết.

Lúc đó chuyện này ở trong phạm vi nhỏ huyên náo rất hung, nhưng mà dính dáng Dương sư, tin tức thật giả lại không cách nào phán định, cuối cùng vẫn không giải quyết được gì.

Không nghĩ tới... Lại là thật!

- Đúng...

Trưởng lão dừng lại một chút:

- Có muốn để hắn đi vào hay không?

- Nếu là quản gia của Dương sư, cùng vị Tôn quản gia này nhất định quen biết, để bọn hắn trao đổi một chút, cũng có thể biết tình huống gần đây của Dương sư!

Chiêm sư gật đầu.

Loại tuyệt thế hung nhân này, cũng chỉ có cường giả siêu cấp như Dương sư mới có thể triệt để áp chế, ngay cả năng lực phản kháng cũng không có, nếu thật là hắn, thân phận quản gia, có thể vô cùng xác thực không thể nghi ngờ, căn bản không cần dò xét.

Vị Tôn quản gia này, vừa rồi cũng xác nhận, đã đồng thời là quản gia của Dương sư, có lẽ trước đó hai người liền quen biết.

- Tốt!

Vị trưởng lão này nhẹ gật đầu, xoay người đi ra ngoài, thời gian không dài, một lão giả theo sau lưng đi tới.

Người này mặc trường bào màu xám, lông mày rậm đen, hai mắt mang theo u ám, để cho người ta nhìn không ra hỉ nộ ái ố.

Tu vi ẩn giấu ở trong cơ thể, để cho người ta nhìn không ra sâu cạn cụ thể, có điều, dựa theo Chiêm sư miêu tả, chỉ sợ đã không thua Thánh Vực cửu trọng.

- Chiêm Thiên Thừa, chúng ta lại gặp mặt...

Đi tới trước mặt, Hồ Nhất Vi cười nhạt một tiếng.

- Không sai, lại gặp mặt...

Chiêm sư híp mắt lại, cố nén tức giận trong lòng.

- Ngươi không cần tức giận, lúc ấy, ta là Độc Điện tả hộ pháp, bị Danh Sư đường các ngươi đuổi giết, thuộc về quan hệ thù địch, muốn giết ngươi, không có gì đáng trách, mà bây giờ... Ta nhận Dương sư làm chủ, trở thành tôi tớ của hắn, đã thuộc về quan hệ bằng hữu, còn muốn động thủ với ta, đã không có lý do!

Hồ Nhất Vi nói.

- Không sai, quả thực không có lý do!

Chiêm sư lắc đầu, hất lên ống tay áo:

- Ngươi tìm ta có chuyện gì? Nếu như không có chuyện gì, thì mời quay về đi!

- Không nên gấp gáp hạ lệnh trục khách, ngươi xem cái này một chút, có lẽ thái độ sẽ thay đổi!

Ngón tay của Hồ Nhất Vi búng một cái, một bình ngọc lập tức bay tới. Chiêm sư tiện tay nhận lấy, nhẹ nhàng mở ra, con ngươi đột nhiên co rụt lại:

- Đây là... giải dược kịch độc trong cơ thể ta?

Hơn hai mươi năm trước, hắn thân trúng kịch độc, tìm vô số Y sư, cũng không thể giải quyết, tu vi không cách nào tiến bộ, nguyên nhân chính là như vậy, mới mang theo lửa giận với người này, không nghĩ tới đối phương đưa tới giải dược.

- Không sai, chủ nhân nhà ta muốn ta giải hết toàn bộ những năm này hạ độc, mặc dù ngươi trúng độc không nghiêm trọng, nhưng cũng là sai lầm trước kia của ta, tự nhiên phải tiến hành bù đắp!

Hồ Nhất Vi giải thích nói.

- Cảm ơn Dương sư...

Loại Danh Sư cấp bậc như hắn, giải dược đến cùng có phải thật hay không thật, liếc mắt liền có thể nhận ra, Chiêm sư tràn đầy kích động, cổ tay khẽ đảo, thu bình thuốc vào nhẫn, nhớ tới một việc, giới thiệu nói:

- Đúng rồi, ta giới thiệu cho các ngươi một chút, vị này cũng là hạ nhân của Dương sư, Tôn Cường, Tôn quản gia!

- Tôn quản gia, vị Hồ Nhất Vi này, cũng là hạ nhân của Dương sư, kiêm chức quản gia của hắn... Chắc hẳn các ngươi quen biết a!

- Dương sư hạ nhân?

Hồ Nhất Vi nhíu mày:

- Dương sư chỉ có ta là quản gia, sao còn sẽ có hạ nhân khác?

Hắn bên này nghi ngờ, Tôn Cường ở một bên nghe được giới thiệu, xoay đầu lại, lông mày nhíu một cái, lộ ra không vui.

- Tiểu Chiêm, ngươi nói hắn cũng là quản gia của lão gia? Nói đùa cái gì vậy!

Nói xong nhìn về phía Hồ Nhất Vi, lông mày giương lên:

- Dám giả mạo quản gia của lão gia, gan chó của ngươi thật là lớn, người đâu, bắt lại cho ta!

Tôn Cường phẫn nộ

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Hoàn toàn yên tĩnh.

Tất cả trưởng lão cắn chặt hàm răng, từng cái không ngừng run rẩy, biểu lộ giống như thấy quái vật, nhìn về phía Tôn Cường.

Thực lực của vị trước mắt này, ngay cả Chiêm sư cũng chống lại không được, trực tiếp chửi “gan chó”, còn muốn bắt người... Coi như muốn bắt, cũng phải bắt được mới được ah!

Bọn họ thật muốn ra tay, có thể đoán được, sẽ bị trực tiếp độc lật, một cái cũng không còn sót lại.

- Ngươi nói cái gì?

Không chỉ mọi người bộ dáng như vậy, Hồ Nhất Vi cũng sững sờ ngay tại chỗ, ánh mắt híp lại.

Hơn 20 năm gần đây, hắn một mực đi theo sau lưng lão gia, có quản gia, hạ nhân hay không, biết rất rõ ràng, phần lớn sự tình đều là hắn tự mình xử lý, người trước mắt này, thấy cũng chưa thấy qua ngược lại cũng thôi, thế mà trực tiếp nói chuyện với hắn như vậy!

- Ta nói cái gì không nghe thấy sao?

Khoát tay áo, Tôn Cường mặt mũi không kiên nhẫn:

- Nói đi, ta muốn hỏi, ngươi giả mạo hạ nhân của lão gia, là muốn làm gì? Đổi lại thời gian khác, giả mạo như vậy, khả năng rất khó bị phát hiện, mà bây giờ... Nằm mơ cũng không nghĩ đến, gặp được vị thật như ta a?

- Thật?

Thấy đối phương khí tức trầm ổn, không có chút căng thẳng nào, Hồ Nhất Vi nhịn không được nhìn Chiêm sư:

- Chiêm Thiên Thừa, tên này đến cùng là ai?

- Các ngươi không nhận ra...

Khóe miệng Chiêm sư giật một cái.

Vốn cho rằng, đều là hạ nhân của Dương sư, hai người nên sớm gặp mặt qua, nằm mơ cũng không nghĩ đến, vừa chạm mặt liền giương cung bạt kiếm, dường như hai người đừng nói chưa thấy qua, nghe cũng không có nghe qua.

- Loại tiểu nhân vật này, ta làm sao biết?

Hồ Nhất Vi hất ống tay áo.

Chủ nhân của hắn, một trong mấy người mạnh nhất đương đại, vòng xã giao kém nhất cũng là Danh Sư cửu tinh, một gia hỏa ngay cả Thánh Vực cũng chưa tới, làm sao có thể quen biết?

- Hắn... Tự xưng quản gia của Dương sư, vừa rồi chúng ta dùng Phong Sư điện đo lường qua, trong cơ thể quả thực nắm giữ Dương sư lưu lại chúc phúc...

Chiêm sư giải thích.

Người lưu lại chúc phúc trong cơ thể đối phương, thực lực mạnh mẽ, khoáng tuyệt cổ kim, trừ Dương sư, thật đúng là nghĩ không ra những

người khác.

- Nắm giữ chúc phúc?

Hồ Nhất Vi sửng sốt một chút, lần nữa nhìn về phía người béo trước mắt, chỉ thấy lông mày hắn nhăn lại, đồng dạng nhìn qua, cũng nhịn không được nữa:

- Chủ nhân nhà ta, làm chuyện gì cũng ưa thích độc lai độc vãng, ngay cả đệ tử cũng không thu, làm sao có thể thu quản gia? Người béo, đến cùng xảy ra chuyện gì?

Coi như muốn thu quản gia, cũng thu cái ra dáng, thực lực người này thấp như vậy, có thể làm gì?

- Làm càn! Lão gia nhà ta, như Thần Long, muốn nhận dạng quản gia gì, do chính hắn quyết định, ngươi thì tính là cái gì, cũng dám nghi ngờ?

Tức giận hừ một tiếng, Tôn Cường phất tay, xoay người ngồi ở trên ghế:

- Nói đi, ngươi đến cùng là ai? Tại sao giả mạo hạ nhân của lão gia?

Cái ngoạn ý gì đây!

Người hiện tại, thật sự là càng ngày càng khoa trương!

Một cái giả, thấy được ta là thật, vậy mà mảy may không sợ, thậm chí còn chạy đến Thánh Tử điện... Lá gan thật lớn!

- Giả mạo?

Hồ Nhất Vi tức sắp nổ tung:

- Ngươi có biết lão phu là ai không?

Nếu đổi lại trước kia, loại tiểu nhân vật này dám hung hăng ở trước mặt mình, khẳng định đã sớm độc chết. Đường đường Độc Điện tả hộ pháp, thiên hạ dùng độc đệ nhất nhân, lúc nào bị người nói như vậy.

- Ta quản ngươi là ai?

Tôn Cường hơi có vẻ không kiên nhẫn:

- Ngươi có biết ta là người như thế nào không? Lão gia nhà chúng ta, một trong mấy người mạnh nhất đương đại, Thái Thượng trưởng lão của Tổng bộ Danh Sư đường, ta thân là quản gia của hắn, đại biểu tôn nghiêm cùng thân phận của hắn, ngươi một cái giả mạo, cũng dám nói nhảm, có biết nơi này là nơi nào không?

Giả cũng dám hung hăng, thật sự là ngươi có thể lật trời sao!

- Ngươi nói Dương sư là chủ nhân của ngươi, có bằng chứng không?

Mặc dù sắp bị chọc giận chết, Hồ Nhất Vi vẫn nhịn xuống, khẽ nói.

Những năm này, Dương sư tự mình dạy dỗ, để tính tình của hắn tiêu ma không ít, nếu không, có người nói với hắn như vậy, đã sớm huyên náo toàn bộ Thánh Tử điện nổ tung.

- Bằng chứng? Vừa rồi đám người tiểu Chiêm đã đo lường qua, trong cơ thể ta nắm giữ lão gia chúc phúc, ngươi thì sao? Ngươi có cái gì, có thể chứng minh thân phận? Ăn nói bừa bãi người người đều biết, không bỏ ra nổi, đều là giả!

Tôn Cường cười lạnh.

Mặc dù thời điểm đo lường thân phận, dùng chính là chân khí của thiếu gia, nhưng thiếu gia là học sinh của lão gia, có thể có hiệu quả như thế, nhất định là lão gia lưu lại thủ đoạn, nói thành hắn chúc phúc, cũng không tính nói dối.

- Ta...

Chẳng muốn nói nhảm, cổ tay khẽ đảo, ném ra một lệnh bài, lông mày Hồ Nhất Vi nâng lên:

- Đây là chủ nhân đưa cho ta thủ lệnh đại biểu thân phận!

- Thủ lệnh?

Đám người Chiêm sư nhìn sang, rất nhanh đồng thời gật đầu.

- Đây là thủ lệnh đặc thù của Tổng bộ Danh Sư đường!

- Quả thực là Dương sư, không thể giả được...

Thân là Danh Sư của Thánh Tử điện, những vật này, đương nhiên sẽ không nhìn lầm.

- Thật?

Tôn Cường sửng sốt một chút, đưa tay lấy lệnh bài tới, cúi đầu nhìn. Lệnh bài chỉ lớn cỡ lòng bàn tay, mặt trước in huy chương đặc thù của Danh Sư đường, mặt trái thì là một chữ triện Dương.

Toàn thân không biết tài liệu luyện chế, cho người ta một loại khí tức nặng nề, đơn thuần cấp bậc, đã không kém Thánh khí thượng phẩm!

Không nói cái khác, không nói trước chân thực hay không, chỉ là lệnh bài, thì nhất định có giá trị không nhỏ, huống chi trong đó còn ẩn chứa số mệnh nhân tộc như ẩn như hiện của Danh Sư đường.

- Thế mà không cho ta...

Nhìn một hồi, Tôn Cường càng nghĩ càng uất ức. Quá bất công đi!

Ném thiếu gia cho ta, để cho ta chăm sóc ngược lại cũng thôi, vật gì cũng không lưu, vậy thì có chút quá đáng!

Thiếu gia là học sinh của ngươi, để hắn tự lực cánh sinh, không can thiệp phát triển, nhưng ta là quản gia, tiền không cho, chúc phúc không cho, rõ ràng có lệnh bài tốt như vậy, cũng không cho...

Đồng dạng là hạ nhân, thế nào cảm giác giống như mẹ kế vậy?

Không được, lần sau gặp lão gia, nhất định phải hỏi, nhất định phải có tín vật, nếu không, người người hoài nghi, về sau còn làm sao ra ngoài gặp người? Còn thế nào đại biểu uy nghiêm của Tổng bộ Danh Sư đường?

- Thế nào, thứ này, có khả năng chứng minh thân phận của ta chứ?

Thấy bộ dáng của hắn như thế, Hồ Nhất Vi nói.

- Đám người tiểu Chiêm đã nói là thật, như vậy chính là thật... xem ra ngươi cũng giống như ta, đều là hạ nhân của lão gia!

Mặc dù cảm thấy rất không công bằng, Tôn Cường vẫn chậm lại. Loại cường giả như lão gia, có một, hai hạ nhân, không tính là gì... Bất kể nói thế nào, hắn vẫn rất độ lượng.

- Thân là hạ nhân của chủ nhân, đi theo phía sau hắn, một tấc cũng không rời, ngươi lúc nào trở thành quản gia của hắn, vì sao ta không biết?

Thấy đối phương xác nhận thân phận của mình, Hồ Nhất Vi lạnh lùng nhìn lại.

- Lão gia thần long thấy đầu mà không thấy đuôi, làm tất cả mọi chuyện, ngươi đều có thể biết được?

Đầu lâu nâng lên, Tôn Cường giống như trở lại trước kia, trong ánh mắt mang theo xa xăm cùng cảm khái:

- Lão gia từ trong thương hội tìm ta ra, nhìn trúng nhân phẩm cùng bản tính của ta, muốn ta chăm sóc thiếu gia, một đường che chở hắn phát triển... Lúc ấy ta liền quyết định, muốn làm hạ nhân cả đời cho hắn!

- Đây đều là sự tình trước đây thật lâu, không đề cập tới cũng được! Đúng rồi, ngươi mới vừa nói, là hạ nhân của lão gia? Đã như vậy, ta là quản gia, về sau liền nghe ta dặn dò đi! Ai, khỏi cần đội ơn, ta cũng nên san sẻ cho lão gia.

Độc không chết

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Ban đầu ở Thiên Huyền vương quốc, lão gia cùng hắn ở chung một đoạn thời gian rất dài, nhưng từ chưa nói qua còn có một hạ nhân. Nếu như sớm đi tìm tới, cũng không mệt mỏi như vậy, rất nhiều chuyện đều có thể để người này đi làm. Hạ nhân, quản gia... Vẫn có địa vị chênh lệch.

- Nghe lời ngươi?

Da mặt không ngừng run rẩy, Hồ Nhất Vi suýt chút nữa nhịn không được, nhảy qua bóp chết đối phương.

Có thể muốn chút mặt không?

Coi như ta che giấu tu vi, ngươi nhìn không ra, cũng nên thấy rõ thái độ của đám người Chiêm sư a? Người khác nhìn thấy ta đều dọa đến sắp ngất, mà ngươi... Một bộ tùy tiện, nhãn lực làm sao kém như vậy?

- Được rồi! Ngươi chỉ là giúp lão gia xử lý chút việc vặt, hạ nhân mà thôi, mà ta thì là lão gia tự mình công nhận quản gia... Có thể nghe theo mệnh lệnh của ta, cũng đủ để tự hào!

Nhẹ gật đầu, Tôn Cường một bộ đương nhiên.

Đối phương hít hà hồi lâu, náo loạn hồi lâu thì ra chỉ là hạ nhân, mà hắn... Hoàn toàn khác biệt, là quản gia, chuyên môn quản hạ nhân ! Thân phận và địa vị, có thể giống nhau sao?

Cả hai quả thực là hoàng kim cùng bùn đất khác nhau. Hạ nhân cho lệnh bài, hắn thân là quản gia, tự nhiên không cần... Vừa nghĩ như thế, trong lòng Tôn Cường lập tức thoải mái không ít, lần nữa thấy lão gia quyết định mà cảm thấy tự hào.

- Bảo ta nghe mệnh lệnh của ngươi...

Hàm răng cắn khanh khách vang vọng, Hồ Nhất Vi nhịn không được nữa, trong mắt lóe lên một tia sát cơ, cong ngón búng ra, một làn khói bụi lặng yên không tiếng động chui vào trong cơ thể Tôn Cường, trong lòng hừ lạnh:

- Chỉ cần ngươi có thể còn sống là được!

Làm xong những thứ này, lại chẳng muốn cùng người chết nói nhiều, quay đầu nhìn về phía lão giả cách đó không xa.

- Chiêm sư, lần này ta là cùng thiếu gia tới, hiện tại hắn đã thành công đi vào Thánh Tử điện, nhiệm vụ của ta hoàn thành, không cần thiết tiếp tục chờ đợi, đặc biệt cùng ngươi thông báo một tiếng, hi vọng chăm sóc một chút, lão gia đối với vị thiếu gia này có mong đợi rất lớn...

Chiêm sư vẫn chưa trả lời, một thanh âm to lớn vang lên:

- Yên tâm đi, thiếu gia ta sẽ chiếu cố tốt...

Khóe miệng giật một cái, Hồ Nhất Vi vội vàng quay đầu nhìn sang, ngay sau đó nhìn thấy Tôn Cường một mặt khí định thần nhàn khoát tay áo.

- Sao có... Khả năng?

Lông mày nhảy một cái.

Hắn dùng kịch độc, coi như Chiêm sư, lặng yên không một tiếng động cũng dính chưởng, thất khiếu chảy máu mà chết, người trước mắt này, dính nhiều như thế, một chút sự tình cũng không có, nói chuyện còn trung khí mười phần... Thật hay giả?

- Không có gì không thể nào?

Cũng không biết đã đi qua Quỷ Môn quan một chuyến, Tôn Cường nhẹ nhàng cười một tiếng, lộ ra vẻ tự hào:

- Đoạn đường này, nếu không phải ta chăm sóc thiếu gia, hắn làm sao có thể dễ dàng trở thành học viên của Thánh Tử điện như vậy? Điểm ấy... Khỏi cần ngươi lo nghĩ!

- ...

Thấy người này nói chuyện càng ngày càng vang dội, không có chút bộ dạng trúng độc nào, Hồ Nhất Vi híp mắt lại, ngón tay tiếp tục bắn ra.

Những năm này mặc dù bản tính sửa lại không ít, nhưng chân chính chọc tới trên đầu, vẫn không nhịn được động sát tâm.

Ô ô ô!

Liên tục mấy lần, kịch độc mạnh nhất ẩn chứa ở trên người, lần nữa bám vào người đối phương, chui vào thân thể.

- Đủ rồi, bắn qua bắn lại có ý tứ à? Nói chuyện với ngươi, không nghe thấy sao, hay giả câm vờ điếc? Thân là hạ nhân, một chút giác ngộ của hạ nhân cũng không có, khó trách lão gia không coi ngươi là quản gia... Thật là!

Tôn Cường không vui, một bộ tịch mịch như tuyết.

Nói chuyện cẩn thận, người này lại khoa tay múa chân bắn qua bắn lại, là chân khí mà thiếu gia lưu lại trong cơ thể hắn qua lại tán loạn... Một chút giác ngộ làm hạ nhân cũng không có, chẳng lẽ bởi vì mình cùng thiếu gia thời gian dài, học tính tình có chút quá tốt rồi? Nếu không, vì sao đối phương không hề sợ hãi chút nào? Cho chút mặt mũi, thật đúng là dám mở phường nhuộm ...

- Ngươi...

Thấy đối phương vẫn không có dấu hiệu trúng độc, Hồ Nhất Vi lắc lư, con mắt trợn tròn.

Vừa rồi bắn ra mấy đạo kịch độc, là lợi hại nhất trên người hắn, lúc trước Dương sư gặp, cũng hao tốn một phen tay chân, kết quả đối phương không có việc gì, chẳng lẽ... gia hỏa mập mạp này, cũng không phải thoạt nhìn đơn giản như vậy, trên thực tế lại là siêu cấp cao thủ?

Quãng thời gian trước, gặp được một nữ tử, tuổi không lớn lắm, thiếu chút nữa đánh hắn thổ huyết!

Hơn nữa còn nghe nói, khai phái tổ sư của Độc Điện lần nữa quay về, thoạt nhìn cũng rất trẻ trung!

Nhãn lực của chủ nhân từ trước tới nay không kém, để người này làm quản gia, chỉ sợ cũng có đạo lí riêng, không có bản lĩnh nhất định, làm sao có thể đồng ý! Trong nháy mắt, người béo trước mắt trước đó cái gì cũng không tính, lập tức trở nên cao to.

- Đệ tử của Dương sư, ta tự nhiên sẽ chăm sóc... Không biết tên gọi là gì, là năm nay mới khảo hạch thông qua sao?

Mặc dù thấy được động tác của Hồ Nhất Vi, nhưng nhìn thấy Tôn Cường lông tóc không tổn hao gì, Chiêm sư còn tưởng rằng cuối cùng không có ra tay, thở phào nhẹ nhõm, vội vàng hỏi.

- Trương Huyền!

- Phùng Tử Dật!

Tôn Cường cùng Hồ Nhất Vi đồng thời mở miệng.

- Trương Huyền?

Chiêm sư vẫn chưa trả lời, Hồ Nhất Vi nhíu mày, nhìn lại:

- Chủ nhân nhà ta chỉ thu một học sinh, gọi Phùng Tử Dật, Trương Huyền này là ai?

Dương sư chỉ thu một học sinh, gọi Phùng Tử Dật, lần này tới nơi đây, cũng là bởi vì đi theo phía sau hắn, Trương Huyền... sao chưa từng nghe qua?

Thu nhiều một cái quản gia, chưa từng nghe qua ngược lại cũng thôi, thu nhiều một học sinh, không có khả năng cũng không biết a!

- Phùng Tử Dật cùng thiếu gia của chúng ta, là sư huynh đệ, hai người đã gặp mặt, hơn nữa tiến hành tỷ thí!

Tôn Cường cười khoát tay áo:

- Đoán không sai, bây giờ đã trở thành sư đệ của thiếu gia nhà chúng ta!

Nguyên lai người này là chăm sóc Phùng Tử Dật, vậy thì khó trách! Bản thân chăm sóc thiếu gia, hắn chăm sóc Phùng Tử Dật... xem ra, lão gia không tính quá bất công. Căn cứ hắn biết rõ, không đánh vị Phùng Tử Dật này gọi sư huynh, khẳng định là không thể nào .

- Sư đệ?

Hồ Nhất Vi bối rối.

- Vừa rồi nếu ngươi nói sớm ra Phùng Tử Dật, ta sẽ không nghi ngờ ngươi, đều làm việc cho lão gia, cũng không cần phải khách khí...

Thấy hắn không hiểu, Tôn Cường cười cười:

- Thật ra thì, loại người như lão gia, thực lực sâu không lường được, thu mấy học sinh, thậm chí tôi tớ, không phải rất bình thường sao, dù sao chúng ta chỉ là hạ nhân, không tiện hỏi nhiều sự tình của chủ nhân!

Lão gia cực kỳ khiêm tốn, thật giống như hắn quen biết đã lâu vậy, nếu không phải Trương Cửu Tiêu giải thích, hắn cũng không biết, chủ nhân

quen biết hơn một năm, cường đại như vậy, có thể xưng đương đại đệ nhất!

- ...

Hồ Nhất Vi nói không ra lời.

Đối phương lời thề son sắt như vậy, hơn nữa còn trải qua đám người Chiêm sư đo lường, ngay cả kịch độc của hắn cũng độc không chết, cũng có chút không xác thực nhận.

Mặc dù đi theo Dương sư, nhưng dù sao chỉ là hạ nhân, thu tôi tớ, không có khả năng sự tình gì cũng biết.

Chẳng lẽ, vị chủ nhân này của mình, thật dưới tình huống hắn không biết rõ tình hình, thu nhiều một học sinh, càng thu một quản gia?

Vốn chỉ là tìm Chiêm sư nói chuyện, thế nào thời gian nháy mắt biến thành nhận thân.

Hắn gọi Trương Huyền

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Cùng một tiểu nhân vật ngay cả Thánh Vực cũng không có đến đặt song song... Càng nghĩ càng thấy tâm tắc, Hồ Nhất Vi nghẹn không thở nổi.

- Được rồi, trở về hỏi chủ nhân một chút đi!

Biết lấy thân phận của hắn, cùng một ngốc hàng như vậy ầm ĩ, thực sự quá mất thân phận, hơn nữa, vạn nhất là thật, cãi lộn tới cãi lộn đi, ngược lại làm cho người khác chế giễu Dương sư quản giáo không đúng cách, mất mặt càng lớn...

- Phùng Tử Dật thiếu gia, thiên phú dị bẩm, thực lực mạnh mẽ, coi như cùng Trương Huyền kia đều là học sinh của chủ nhân, hắn cũng là là sư huynh đi!

Nhẫn nhịn một hồi, mới mở miệng nói.

Phùng Tử Dật, thiên phú cực cao, còn lợi hại hơn tử đệ hạch tâm của các gia tộc, lại thêm tu luyện khắc khổ, tri hành hợp nhất, hai mươi tuổi, cũng đã nắm giữ thực lực Thánh Vực thất trọng Nhập Hư cảnh. Cho dù vị Trương Huyền chưa từng nghe qua kia, đồng dạng là học sinh của Dương sư, chẳng lẽ còn có thể vượt qua hắn?

- Thiếu gia nhà chúng ta, ở thế hệ trẻ tuổi, không người có thể vượt qua!

Khoát tay áo, Tôn Cường mang theo tự tin nồng đậm.

Theo thiếu gia lâu như vậy, lúc nào thấy hắn thua thiệt qua?

Đối nghịch hắn, không phải làm học sinh, thì làm đồ tôn, lại kém nữa, thì thân bại danh liệt, cuối cùng ngay cả Danh Sư cũng không làm được, vị Phùng Tử Dật kia, mặc dù thực lực không yếu, nhưng khẳng định vẫn không phải là đối thủ.

- Không có đối thủ? Hừ, thiếu gia nhà chúng ta, cũng giống như vậy, không có người có thể vượt qua...

Thấy người này khoe khoang, Hồ Nhất Vi có chút mất hứng.

Thế hệ trẻ tuổi, cực kỳ có thiên tư, phải kể tới Trương gia Trương Hủ, nhưng ở trước mặt thiếu gia, vẫn như cũ cái gì cũng không tính, ngươi nói Trương Huyền kia, cho dù mạnh, chẳng lẽ còn có thể thắng được sao?

- Chờ ngươi trở về hỏi một chút liền biết...

Chẳng muốn cùng đối phương tiếp tục cãi lộn, Tôn Cường đang muốn nói chuyện, đột nhiên nhìn thấy một lão giả vội vã bay đến, khắp khuôn mặt là bối rối.

- Cát trưởng lão, không tốt...

Còn chưa tới trước mặt, thanh âm liền gấp rút vang lên.

- Làm sao vậy?

Thấy vị trước mắt này, là Chấp Sự trưởng lão phụ trách rất nhiều công việc ở Tín điện, Cát Hùng nhíu mày. Có thể để đối phương bối rối như vậy, chỉ sợ là thật xảy ra chuyện gì.

- Là người của Y Sư công hội! Bọn họ ở dưới Bạch Vũ Thánh y dẫn đầu, không biết làm sao, tất cả đều chạy đến Tín điện đồng thời đột phá, hơn mười vị trưởng lão, cùng một chỗ độ kiếp... Dung hợp lôi kiếp đã có chút không khống chế nổi!

Vẻ mặt trắng bệch, lão giả vội nói.

- Dung hợp lôi kiếp?

- Đồng thời đột phá?

Đám người tất cả đều nhoáng một cái, ngay cả Chiêm sư cũng run rẩy, khó mà tin được.

Lôi kiếp, sẽ căn cứ nhân số đột phá mà biến hóa, hai người cùng một chỗ đột phá, dẫn tới kiếp số, tuyệt không phải một cộng một bằng hai đơn giản như vậy, tình huống bình thường, sẽ biến thành bốn, cũng chính là tăng thêm gấp bội.

Bởi vậy, dù thực lực tương đồng, cũng sẽ không đồng thời đột phá, cho dù muốn đột phá, cũng sẽ kéo ra khoảng cách nhất định, tốt nhất không cho hai lôi kiếp có cơ hội tiếp xúc dung hợp! Một khi dung hợp, liền khó mà chống lại.

Y Sư công hội, hơn mười vị trưởng lão đồng thời độ kiếp, còn chạy đến Tín điện... Đây là muốn làm gì? Tín điện cùng các ngươi có thù oán sao? Nhất định phải chơi phế nó mới chịu bỏ qua?

- Rất nhiều Chấp Sự trưởng lão của Y Sư công hội, ta đều biết, mặc dù đều ở Thánh Vực thất trọng Nhập Hư cảnh đỉnh phong, nhưng đều bị kẹt nhiều năm, làm sao sẽ cùng một chỗ đột phá?

Chiêm sư nghi ngờ.

Hắn bởi vì thân trúng kịch độc, cùng Y Sư công hội tiếp xúc tương đối nhiều, mấy năm này đối phương cũng một mực nghiên cứu độc tố trong cơ thể của hắn...

Những Chấp Sự trưởng lão kia, mặc dù bước vào Nhập Hư cảnh đỉnh phong nhiều năm, nhưng bởi vì trước kia dùng qua nhiều đan dược, trong cơ thể tồn tại đủ loại cặn thuốc, lại thêm giới hạn tuổi tác, muốn

tiến thêm một bước, cơ hội đã không lớn... Thế nào đột nhiên, đều muốn đột phá?

Không phù hợp đạo lý ah!

- Ta cũng không biết, nghe người khác nói, là Bạch Vũ Thánh y mời một vị tân sinh am hiểu y thuật, đi qua giảng bài cho bọn hắn, kết quả, vị tân sinh này không có nói kiến thức y dược, ngược lại chỉ điểm ra ràng buộc cùng thiếu hụt trong tu luyện của mỗi người, lúc này mới dẫn đến tất cả mọi người đều có chỗ lĩnh ngộ...

Nhớ lại tình cảnh trước đó nhìn thấy, lão giả nói.

- Tân sinh?

- Giảng bài?

- Chỉ điểm thiếu hụt, để mười mấy người đồng thời đột phá?

Tất cả mọi người không tự kìm hãm được ngây ngẩn.

Ngay cả Hồ Nhất Vi cũng triệt để sửng sốt.

Xem như Dương sư, muốn một hơi để mười mấy người đồng thời đột phá, cũng rất khó a!

- Những chuyện này ta cũng là nghe Y Sư công hội nói, tình huống cụ thể, cũng không rõ ràng, quyền điện chủ, Cát trưởng lão, mười mấy người đồng thời độ kiếp, lôi kiếp đã lan tràn vượt qua năm ngàn mẫu, trận pháp của Tín điện sắp gánh không được...

Lão giả lo lắng.

- Đi qua nhìn một chút...

Biết sự tình không chần chờ, Cát trưởng lão cũng nhịn không được nữa, thân thể nhoáng một cái, thẳng tắp vọt tới Tín điện, đám người Chiêm sư đi theo sát.

Chần chờ một chút, Tôn Cường cũng theo sau.

Làm ra chuyện lớn như vậy... Trong nháy mắt nghĩ tới là thiếu gia, sẽ không phải, thật sự là hắn làm ra chứ!

Thời gian không dài, đi tới Tín điện, ngay sau đó mọi người nhìn thấy khắp trời là mây đen, che khuất bầu trời, mặt trời bị bao phủ triệt để, từng người đều có chút phát điên.

Mặc dù Tín điện là địa phương độ kiếp, nhưng lôi kiếp này cũng quá lớn đi! Toàn bộ hạ xuống mọi người, toàn bộ điện đường đoán chừng sẽ bị đánh thành bột phấn.

- Điện chủ, làm sao bây giờ?

Nhìn thấy loại lôi kiếp này, Cát trưởng lão run rẩy, cũng nhịn không được nữa nhìn về phía Chiêm sư cách đó không xa. Vừa rồi Phong Sư điện biến thành phế tích, Tín điện lại hủy, trưởng lão như hắn đoán chừng thật không cần làm nữa!

- Ta cũng không biết...

Lông mày nhảy lên mấy lần, Chiêm sư cũng lắc đầu.

Nếu như lôi kiếp nhỏ, hắn bằng vào thực lực Thánh Vực cửu trọng sơ kỳ, cho dù tiêu hao chút lực lượng, cũng có thể đánh tan, nhưng trước mắt này cái... Đã phát triển đến năm ngàn mẫu, uy lực to lớn, xem như hắn, cũng sẽ bị gạt bỏ, chớ nói chi là khu trừ!

- Thực sự không được... Khởi động Thánh Tử điện hộ điện đại trận!

Một lát sau, Cát trưởng lão cắn răng nói.

- Hộ điện đại trận? Không được...

Chiêm sư lắc đầu một cái:

- Trận pháp này là thời điểm Thánh Tử điện sinh tử tồn vong mới có thể sử dụng, lôi kiếp, mặc dù mạnh mẽ, nhưng còn chưa tới lúc này...

Thánh Tử điện hộ điện đại trận, là các đời tiên tổ tiêu tốn vô số tâm huyết tạo dựng thành, trừ khi đến diệt vong ngàn cân treo sợi tóc, nếu không, không cho phép sử dụng.

Lôi kiếp trước mắt, mặc dù thoạt nhìn để cho người ta tuyệt vọng, nhưng còn không có đạt tới điều kiện vận dụng trận pháp này.

- Không dùng mà nói, chỉ sợ Tín điện sắp xong rồi...

Cát trưởng lão lo lắng.

- Cái này...

Mặt mũi Chiêm sư khó coi, nghĩ một lát nhưng thủy chung nghĩ không ra phương pháp cụ thể, nhớ tới cái gì nhịn không được quay đầu nhìn về phía lão giả vừa rồi đến đây thông bẩm:

- Ngươi nói vị tân sinh giảng bài kia tên gì? Người ở đâu?

Vị này có thể giảng bài để mười mấy người đồng thời đột phá, có lẽ... Đối mặt lôi kiếp này, sẽ có phương pháp.

- Ở nơi nào ta không biết, nhưng mà tên nghe người ta nói qua, hình như gọi...

Cẩn thận nhớ lại một chút, lão giả nói:

- ... Gọi Trương Huyền!

Trương Huyền gặp sét đánh

dtv-ebook.com

- Trương Huyền?

Chiêm sư sững sờ.

Cái tên này, vừa mới nghe qua, chính là thiếu gia của vị béo quản gia này, học sinh Dương sư.

Mọi người đều sững sờ, đồng loạt nhìn về phía người béo cách đó không xa, lại thấy người này, chẳng những không có kinh ngạc, ngược lại mang theo một loại cảm giác như trút được gánh nặng.

Đối với Tôn Cường mà nói, này mới hợp lý, hắn liền nói, trừ thiếu gia, ai còn dám chơi như vậy... Nếu quả thật không phải, hắn sẽ có chút nghi ngờ nhân sinh.

Aii, có đôi khi suy nghĩ một chút cũng cảm thấy bất đắc dĩ, hắn chỉ an phận làm quản gia, không tranh quyền thế, thế nào thiếu gia nhà mình, dễ ra danh tiếng như thế?

Lần này huyên náo lớn như thế, coi như muốn hắn giải quyết tốt hậu quả, cũng không tiện làm ah!

Con mắt chậm rãi đóng lại, Tôn Cường tràn đầy u oán.

Khiêm tốn, khiêm tốn, thiếu gia ngày ngày hô hào, nhưng lại chưa bao giờ làm qua một chuyện đàng hoàng, thân là quản gia của loại người này... Tâm thật mệt.

- Đồng thời chỉ điểm mười mấy người đồng thời đột phá? Thiếu gia nhà các ngươi, cái này là muốn làm gì...

Biết kẻ cầm đầu, Cát trưởng lão kìm nén không được, tức giận đến gào thét.

- Ta...

Tôn Cường vò đầu.

Hắn là thật không biết ý nghĩ của thiếu gia.

- Bây giờ không phải là lúc truy cứu, nắm chặt thời gian tìm mười mấy vị trưởng lão kia, nhìn xem có thể khuyên bọn họ áp chế tu vi, tách ra độ kiếp hay không...

Chiêm sư khoát tay áo.

Kiếp số tới, muốn để nó biến mất khả năng rất nhỏ, nhưng vẫn có khả năng, để nó biến nhỏ, để vượt qua trở nên có khả năng.

Ầm ầm!

Tiếng nói còn không có kết thúc, chỉ nghe được một tiếng khí minh kịch liệt, một đạo lực lượng cuồng bạo, thẳng tắp vọt tới lôi đình.

Rầm!

Gặp phải công kích, mây đen càng thêm tức giận, thời gian nháy mắt trở nên to lớn hơn.

- Cái này...

Run rụt lại, mọi người đồng loạt nhìn sang phương hướng công kích, vừa nhìn một cái, vẻ mặt tất cả đều xanh lét.

Chỉ thấy một con Địa Ngục Thanh Long thú, đang sảng khoái không ngừng công kích lôi đình, để nó tụ tập càng lớn lực lượng.

- Người này từ nơi nào xuất hiện, nhanh đi ngăn cản...

Cát trưởng lão hét lớn, vừa định tiến lên giáo huấn đối phương một hồi, chỉ thấy một lão giả chẳng biết lúc nào, cũng theo Thanh Long thú bay ra, dùng hết toàn lực, từng kiếm một bổ về phía lôi đình.

Tạch tạch! Tạch tạch!

Lôi đình từ năm ngàn mẫu, thời gian qua một lát tăng lên đến sáu ngàn mẫu.

- Bạch Vũ, ngươi nổi điên làm gì?

Nhìn rõ ràng bộ dáng của lão giả, Cát trưởng lão bóp nắm đấm sắp nát.

Không phải người khác, chính là Bạch Vũ Thánh y!

Người này lương y như từ mẫu, từ trước tới nay nhân từ, ngay cả sâu kiến cũng không nguyện ý giết, sao ngày hôm nay nhất định để lôi kiếp đánh chết mọi người mới chịu bỏ qua?

- Cát Hùng, ngươi tới vừa vặn, mau giúp ta công kích lôi kiếp... Chiêm điện chủ, ngươi cũng tới, cũng giúp ta công kích đi, động tác phải nhanh, nếu không một khi lôi kiếp đánh xuống, sẽ không còn kịp rồi!

Bạch Vũ Thánh y đang điên cuồng tấn công nhìn thấy đám người, con mắt kìm lòng không được sáng lên, vội vàng hô to.

- Tấn công?

Đồng thời nhoáng một cái, con mắt Cát trưởng lão, Chiêm sư trừng lớn nhìn nhau, mỗi người từ trong mắt đối phương nhìn ra mê man.

Người này sẽ không trị bệnh trị đến đầu óc mình hỏng mất chứ, nổi điên rồi sao?

Lôi kiếp càng công kích càng lớn, tiếp tục như vậy, tất cả mọi người sẽ bị đánh chết...

Hô hô hô!

Thời điểm mấy người không rõ ràng cho lắm, không biết trong hồ lô của Bạch Vũ Thánh y bán thuốc gì, lần nữa nghe được tiếng gió, vài bóng người bay tới, chính là trưởng lão phụ trách Lễ điện Hồ Thanh, chủ nhiệm lớp tân sinh Phí sư cùng mấy tân sinh.

- Thiếu gia...

Hồ Nhất Vi đi tới trước mặt một thanh niên.

- Hồ lão, ngươi không phải... Đi rồi sao?

Phùng Tử Dật sửng sốt một chút.

- Còn không có, ngươi có nghe lão gia thu qua một học sinh gọi Trương Huyền không?

Hồ Nhất Vi hỏi.

- Ngươi nói là Trương sư huynh ah!

Phùng Tử Dật nhẹ gật đầu:

- Nếu như đoán không sai, lôi kiếp này, là hắn làm ra...

Mặc dù không muốn thừa nhận, nhưng cũng biết, vị Trương Huyền này quả thực mạnh hơn hắn.

- Sư... Huynh?

Khóe miệng Hồ Nhất Vi giật một cái.

Nói như vậy, tên mập mạp kia nói là sự thật! Thiếu gia nhà mình, đã thất thủ, biến thành sư đệ!

- Người này cũng quá không có chừng có mực đi! Biết rõ mọi người sắp đột phá, còn để nhiều người tụ tập cùng một chỗ như vậy, lôi kiếp lớn như thế, nhìn hắn kết thúc như thế nào...

Càng nghĩ càng giận, Hồ Nhất Vi khẽ nói.

Đổi lại vừa rồi, thực lực của hắn có lẽ có năng lực đánh tan lôi kiếp, mà bây giờ, bị đám người Bạch Vũ Thánh y giày vò, cũng không có bất kỳ nắm chắc nào.

Coi như may mắn thành công, trên người cũng sẽ trọng thương, khó khôi phục.

Hắn không phải Danh Sư, càng không có tâm địa trách trời thương dân, mới sẽ không làm loại mua bán lỗ vốn này.

- Kết thúc? Sư huynh không cần kết thúc, cái lôi kiếp này là hắn cố ý làm lớn...

Ánh mắt của Phùng Tử Dật lộ ra tôn sùng.

Đổi lại trước đó thời điểm ở Lễ điện, đột nhiên nhìn thấy lôi kiếp lớn như thế, cũng sợ hãi muốn chết, nhưng trải qua chuyện lúc trước, đã triệt để nghĩ thoáng.

- Cố ý làm lớn?

Hồ Nhất Vi có chút ngẩn người nhìn qua, không biết thiếu gia nói lời này có ý gì.

- Đúng vậy, vị Trương sư huynh này, muốn thôn phệ lôi kiếp! Lôi kiếp lớn, mới đủ ăn...

Phùng Tử Dật giải thích.

- Thôn phệ... Lôi kiếp?

Mấy người Chiêm sư cũng nghe được, tất cả đều hoảng sợ run rẩy, cố gắng lắm mới không có từ không trung rơi xuống.

Lôi kiếp là Thiên Đạo ý niệm hạ xuống trừng phạt, tới đối kháng, là đối kháng Thiên Đạo... Cái đồ chơi này cũng có thể thôn phệ? Không có nói

đùa chớ!

- Phùng Tử Dật không có nói đùa, vị Trương sư kia, quả thực có loại năng lực này...

Thấy mọi người không dám tin tưởng, Hồ Thanh cảm khái một tiếng.

- Ta cũng tận mắt thấy, trước đó lôi kiếp ở Lễ điện, mặc dù không lớn bằng cái này, nhưng cũng không yếu, đồng dạng tuỳ tiện bị hắn thôn phệ, mấu chốt nhất là, còn bị hắn hù chạy...

Phí sư theo sát ở sau lưng Phùng Tử Dật, cũng nói tiếp.

- Dọa chạy? Lôi kiếp cũng có thể chạy?

Đám người tiếp tục ngẩn ngơ.

Thế nào cảm giác càng nghe càng mộng ảo, giống như đang khoác lác thế nhỉ?

- Trương sư kia đâu? Có thể để chúng ta gặp một chút hay không?

Không biết qua bao lâu, cũng nhịn không được nữa, Chiêm sư vội vàng hỏi.

Nói nhiều như vậy, đến bây giờ còn chưa thấy nhân vật truyền kỳ kia, đến cùng hạng người gì, mới có thể được Dương sư ưu ái, tùy tiện chỉ điểm cũng làm người ta đột phá, hơn nữa làm ra lôi đình lớn như thế?

- Hắn cùng những trưởng lão đột phá kia chung một chỗ...

Phùng Tử Dật chỉ chỉ.

Mọi người vội vàng nhìn, ngay sau đó nhìn thấy một thanh niên, khoanh chân ngồi ở trước mặt mấy vị trưởng lão, miệng không ngừng nói, xem ra vẫn giảng giải cái gì.

Rất nhiều Chấp Sự trưởng lão của Y Sư công hội, nghe hắn giảng giải, từng cái như si như say, không ngừng phóng thích lực lượng, tựa hồ sợ lôi kiếp tới không đủ nhanh, không đủ mạnh.

- Hắn là Trương sư?

Thấy ở dưới lôi đình đầy trời, còn có thể mặt không đổi sắc giảng bài, đám người Chiêm sư tràn đầy bội phục.

Ngay cả Hồ Nhất Vi cũng không nhịn được gật đầu.

Tâm tính như vậy, những năm này, cũng chỉ nhìn qua lão gia! Khó trách có thể để cho thiếu gia bội phục, điểm ấy không phải người bình thường có thể làm được, chí ít, hắn cũng không làm được.

- Mau nhìn, Trương sư muốn ăn lôi kiếp...

Thời điểm mọi người ở đây đều tràn đầy kinh ngạc, thanh niên một mực giảng bài đột nhiên ngừng lại, đứng thẳng người, nhẹ nhàng đi tới dưới mây đen. Nơi này, dễ dàng xông vào lôi đình nhất, nhưng cũng dễ dàng thu hút lôi điện chú ý nhất, gặp phải công kích càng mạnh.

- Như vậy sẽ bị đánh chết...

Chiêm sư nhịn không được.

- Ha ha, các ngươi không cần lo lắng! Cảnh tượng như thế này, vừa rồi chúng ta thấy qua, ta có thể trước thời hạn giảng giải cho các ngươi một chút, một lát nữa, Trương sư sẽ lao vào trong mây đen, người sau sẽ kích động run rẩy, sau đó...

Nhìn thấy hắn có động tác, Trương Hủ giải thích cho mọi người, đang muốn thuật lại tình cảnh lúc trước một lần, chỉ thấy mọi người từng cái biểu lộ kỳ lạ, vội vàng ngẩng đầu nhìn, sững sờ tại nguyên chỗ:

- A lai...

Ngay sau đó, liền thấy Trương Huyền dừng ở trên không, giống như ngây dại, còn không có động tác, một đạo lôi điện thô to trực tiếp bổ lên đầu.

Tạch tạch!

Toàn thân khét lẹt, mùi thơm xông vào mũi, chỉ thiếu vài cây thì là nữa liền có thể ăn.

- Cái này là các ngươi nói... Ăn lôi kiếp?

Tất cả đều run rẩy, đám người Chiêm sư từng cái biểu lộ như tin chuyện ma quỷ.

Hồ Nhất Vi nghi ngờ

dtv-ebook.com

Trước khi tới, từng cái thổi phồng, cảm thấy vị Trương Huyền này giống như Thần Tiên, không gì làm không được, không chỉ là học sinh của Dương sư, ngay cả lôi kiếp cũng cực kỳ sợ hãi, thế nào tận mắt thấy... Căn bản không phải chuyện như vậy?

Không phải đã nói, nhảy vào mây đen, để lôi đình run rẩy ư? Thế nào... Ngược lại một cái nháy mắt liền bị đánh, một chút năng lực phản kháng cũng không có?

- Hắn là... Không có thích ứng, một lát nữa là được...

Vừa nghĩ tới năng lực trước đó của Trương sư, Trương Hủ an ủi một câu, tiếp tục giải thích.

Lời còn chưa dứt, trên không Trương sư bị đánh rơi trên mặt đất, đập ra một cái hố to, thân thể không ngừng run rẩy.

Ầm ầm! Ầm ầm!

Lôi điện càng bổ càng nhiều, đánh Trương Huyền càng vui vẻ hơn.

- Nếu không... Chúng ta cứu người đi...

Một lát sau, Cát trưởng lão nhịn không được nữa.

Nói lợi hại như vậy, kết quả vừa xuất hiện liền bị đánh thảm như thế, hắn cũng nhìn không được.

- Cứu thế nào?

Chiêm sư cười khổ.

Lôi đình cường đại như vậy, bọn họ tiến lên, sẽ chỉ làm nó càng thêm cường đại, căn bản không cứu lại được!

- Cái kia... Trơ mắt nhìn hắn bị đánh chết sao?

Cát trưởng lão nuốt nước miếng một cái.

- Ta cũng không biết...

Chiêm sư lắc đầu.

Mặc dù hắn là Thánh Tử điện quyền điện chủ, nhưng lôi kiếp lớn như thế, còn là lần đầu tiên gặp qua, căn bản không biết làm sao chống cự.

Mọi người bó tay toàn tập, bị lôi điện cuồng đánh, thân thể Trương Huyền run rẩy, hai mắt vô thần, trong lòng thì không ngừng hỏi thăm:

- Đến cùng tìm được chưa?

Không phải hắn không muốn thu lôi kiếp, cũng không phải không muốn xông vào mây đen, mà là thật vất vả dựng dụng ra lôi đình lớn như thế, tự nhiên hi vọng Ngoan Nhân có thể dò xét ra vị trí cụ thể của khung xương nửa người trên.

Nếu không, khẽ hấp thu, hù chạy lôi đình, lấy tốc độ của hắn, coi như muốn đuổi theo, cũng đuổi không kịp ah!

Rơi vào đường cùng, chỉ có thể bị động chịu bổ.

May mắn thân thể cùng nguyên thần của hắn trải qua lôi điện rèn luyện, đã đạt đến cảnh giới cực cao, lôi đình trên không mặc dù cuồng bạo, muốn trong thời gian ngắn đánh chết hắn, cũng không dễ dàng như vậy.

- Chủ nhân, ta rõ ràng cảm nhận được khung xương... Nhưng mà vị trí cụ thể vẫn cảm ứng không ra, hình như bị không gian gấp ẩn giấu đi...

Ngoan Nhân nhịn không được nói.

Chủ nhân vì phối hợp hắn tìm kiếm, bị đánh thành như vậy, nó cũng cực kỳ lo lắng, chỉ bất quá, càng lo lắng càng tìm không thấy.

Thật giống như rõ ràng cảm ứng được khung xương, lại không ở trong Thánh Tử điện vậy.

- Không gian gấp?

Sửng sốt một chút, trong lòng Trương Huyền bỗng nhiên khẽ động:

- Ngược lại có khả năng... Ta nghe nói trong nội viện Thánh Tử điện vốn là không gian gấp, có thể ở trong nội viện hay không?

Phạm vi của Thánh Tử điện chỉ như vậy, mặc dù hắn không có chuyển một vòng, nhưng ở trên không trung quan sát qua, vẫn không phát hiện tung tích nội viện, càng không tìm được Lạc Nhược Hi, liền nói rõ... Cái nội viện này, không ở trong phạm vi tầm mắt có thể nhìn thấy, vô cùng có khả năng giống như di tích, ở trong không gian gấp nào đó.

Hiện tại Ngoan Nhân rõ ràng cảm nhận được khung xương, lại tìm không thấy, có thể cũng giống vậy, tồn ở trong đó hay không?

- Rất có thể...

Ngoan Nhân lên tiếng.

- Vậy thì tốt, ta trước hấp thu lôi kiếp, chờ vào nội viện lại tra xét rõ ràng...

Biết tiếp tục tìm như vậy, hắn có thể sẽ bị tươi sống đánh chết, cũng nhịn không được nữa, thân thể nhoáng một cái, thẳng tắp từ trong mặt đất lao ra, phóng về phía lôi đình đầy trời.

Vừa rồi đi Y Sư công hội, vốn là giảng bài giải độc, nhưng nhìn thấy rất nhiều người sắp đột phá, liền nhịn không được nữa, bắt đầu đơn độc chỉ điểm.

Mặc dù hắn không có công pháp đột phá Thánh Vực thất trọng, lại có thể nhắm thẳng vào vấn đề cùng bản chất của mọi người trong tu luyện, lại thêm có dây leo trợ giúp, để bọn hắn đột phá, không tính quá khó.

Lúc này mới có một màn trước đó để Cát trưởng lão sắp dọa ngất. Không hổ là mười mấy người đồng thời sinh ra lôi kiếp, quả thực mạnh mẽ, tiến vào bên trong, điên cuồng thôn phệ, thời gian không dài, không gian hình vòng trong đan điền liền triệt để bổ sung hoàn chỉnh, tu vi cũng đạt tới trình độ bất cứ lúc nào cũng sẽ đột phá. Rất nhanh, lôi hải phản ứng lại, lần nữa dọa đến bỏ trốn.

- Nửa bước Lĩnh Vực cảnh...

Dù đối phương trốn rất nhanh, nhưng phen này hấp thu, vẫn để hắn phá Xuất Khiếu cảnh ràng buộc, đạt đến nửa bước Lĩnh Vực. Xem ra, cũng nên đi sưu tập công pháp Lĩnh Vực cảnh, xung kích cảnh giới cao hơn.

Đi vào lôi kiếp, thừa cơ đổi quần áo, đầy người cháy đen thu thập một lần, lôi đình chạy trốn, từ không trung bay xuống, lúc này mới phát hiện, chẳng biết lúc nào có một đống người, từng cái trợn mắt hốc mồm. Tôn Cường cũng ở trong đó.

- Thiếu gia...

Thấy hắn không có việc gì, vẫn uy vũ như thế, Tôn Cường thở phào nhẹ nhõm, vội vàng đi tới trước mặt, cổ tay khẽ đảo, đưa tới hộp ngọc:

- Đây là Cát trưởng lão bồi thường Linh Thạch tuyệt phẩm...

- Đền bù? Linh Thạch tuyệt phẩm?

Trương Huyền sửng sốt.

Hắn tiêu tốn vất vả lớn như thế, mới đến một viên, còn có Trương Thuần thiếu năm viên chưa trả, quản gia của mình ngay cả Thánh Vực cũng không đến, tùy tiện tìm tới năm viên... Đền bù... Một trưởng lão đền bù ngươi?

- Ngươi cũng là học sinh của Dương sư?

Đang muốn hỏi thăm rõ ràng, liền nghe một giọng nghi ngờ hỏi, Trương Huyền quay đầu, ngay sau đó nhìn thấy Hồ Nhất Vi đi tới trước mặt, mày nhăn lại.

- Hắn là quản gia của Phùng Tử Dật, cũng là hạ nhân của Dương sư...

Thấy hắn không biết, Tôn Cường cười giới thiệu:

- Hiện tại nghe ta dặn dò...

- Hạ nhân của Dương sư? Nghe ngươi dặn dò?

Trương Huyền lung lay hai lần, đầu có chút mê muội.

Trong miệng hắn Dương sư là giả mạo, có thể để cho Phùng Tử Dật không nghi ngờ cũng rất không tệ, thế nào hạ nhân của Dương sư cũng chạy tới, còn phải nghe Tôn Cường?

- Các hạ là...

Biết quản gia của mình không đáng tin cậy, Trương Huyền không để ý, mà quay đầu nhìn sang.

- Tại hạ Hồ Nhất Vi, hiện tại là hạ nhân của Dương sư...

Giải thích một câu, Hồ Nhất Vi cẩn thận nhìn thanh niên trước mắt. Nhìn một hồi, trong lòng nhịn không được nghi ngờ:

- Trương sư có phải người Trương gia hay không?

- Không phải!

Thấy hắn cũng nghi ngờ, Trương Huyền cười khổ lắc đầu.

- Không phải?

Hồ Nhất Vi dường như còn có chút không tin:

- Cái kia... Trương sư có thể đưa bàn tay tới, để cho ta dò xét một chút hay không, ta muốn xác nhận một cái suy đoán...

- Đưa tay?

Thấy người này mở miệng có chút quái dị, Trương Huyền dừng lại một chút, vẫn đưa tay đưa tới. Ngón tay nhẹ nhàng đáp trên cổ tay hắn, tựa hồ tiến hành một loại dò xét nào đó, lông mày càng nhăn càng chặt:

- Không đúng... Thật chẳng lẽ không phải người Trương gia?

- Ha ha, ngươi nói là huyết mạch đi, ta thật không phải người Trương gia, không có huyết mạch Trương gia...

Còn tưởng rằng đối phương nghi ngờ cái gì, Trương Huyền rút bàn tay về, lúc trước hắn liền đo lường qua Trương Cửu Tiêu, cả hai không có bất kỳ tương tự gì, liền biết không phải hậu bối của Trương gia.

- Vậy trước kia Trương sư có trúng qua...

Dường như muốn hỏi thứ gì, lời đến khóe miệng, Hồ Nhất Vi ngừng lại, nhịn không được lắc đầu:

- Được rồi, ta còn có việc, cáo từ trước!

Nói xong, cũng không ngừng lại, thân thể nhoáng một cái, lập tức biến mất tại chỗ.

Danh Sư lâu

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Nói chuyện không đầu không đuôi...

Thấy tên này chỉ mới nói nửa câu, liền xoay người rời đi, Trương Huyền nhịn không được lắc đầu.

Còn tưởng rằng hạ nhân của Dương sư rất lợi hại, rất có khí tràng, không nghĩ tới không đáng tin cậy như thế.

Vừa rồi thời điểm đối phương đáp lên cổ tay, đột nhiên cảm thấy Tiên Thiên thai độc có chút dị động, may mắn Thiên Đạo chân khí bí mật mang theo lực lượng sấm sét triệt để áp chế, nếu không, khí độc lan tràn, bị hiểu lầm thành Độc Sư, sẽ có chút xấu hổ.

- Ngươi mới vừa nói Cát trưởng lão bồi thường, chuyện gì xảy ra?

Thấy tốc độ của đối phương còn nhanh hơn Lạc Huyền Thanh, đã tìm không tới tung tích, Trương Huyền chẳng muốn tiếp tục suy nghĩ nhiều, quay đầu nhìn về phía Tôn Cường.

- Là như vậy...

Vội vàng truyền âm tới, Tôn Cường nói rõ chi tiết sự tình trước kia một lần.

- Ngươi... lộ thân phận, còn thông qua được Phong Sư điện đo lường?

Trương Huyền nhoáng một cái, thiếu chút nữa ngất đi.

Thuộc hạ của mình, lá gan thật là đủ lớn! Thân là giả, có thể làm thật không lời nào để nói... Không có bị đánh chết tại chỗ, thật sự là mạng lớn!

- Làm rất tốt...

Mặc dù biết rõ đối phương càng kéo càng lớn, cuối cùng không thể kết thúc, nhưng bây giờ đã ngồi lên lưng ngựa, lại không có cách nào xuống, Trương Huyền đành phải nhẹ gật đầu, biểu lộ giống như táo bón.

- Trương sư, vừa rồi lôi kiếp...

Mới vừa cảm khái xong, Chiêm sư liền đi tới.

Nói thật, đến bây giờ hắn cũng còn mộng. Vốn cho rằng lôi kiếp lớn như thế, Tín điện không hủy cũng gần như, không nghĩ tới... Thật đúng là bị tên này dọa chạy!

- Đây là gia sư truyền thụ cho một loại phương pháp, có thể khắc chế lôi kiếp, có điều, đối với ta tổn thương cũng rất lớn, thời gian ngắn không có cách nào khôi phục...

Sắc mặt trắng nhợt, thân thể Trương Huyền lắc lư một cái, tựa như lúc nào cũng sẽ ngã sấp xuống. Tôn Cường hiểu ý, vội vàng đi tới trước mặt, đỡ lấy hắn.

- Lão sư truyền? Vì sao không có truyền cho ta?

Phùng Tử Dật ở một bên cũng bắt đầu tâm tắc.

Thời điểm hắn xung kích Xuất Khiếu kiếp, cửu tử nhất sinh, suýt chút nữa chết, lão sư cũng không có dạy qua, lại dạy sư huynh...

Không được, mấy ngày nay nhất định phải liên hệ với lão sư, hỏi thăm hắn... Thực sự không được, liền học cùng vị sư huynh này! Nhất mạch

tương thừa, hắn đã có thể học được, bản thân khẳng định cũng có thể!

- Cái này...

Da mặt run rẩy, Chiêm sư cảm thấy nghẹn nói không ra lời.

- Đúng rồi, Chiêm điện chủ... Ta muốn tiến vào nội viện, không biết cần điều kiện gì?

Biết đối phương cũng có thể nhìn ra, bản thân khẳng định là giả vờ, Trương Huyền không nói thêm lời, mà hỏi.

Thông qua Tôn Cường giới thiệu, cũng biết vị này là đại diện điện chủ, địa vị kính trọng, thái độ cực kỳ cẩn thận.

Mặc dù hắn là người ứng cử điện chủ duy nhất, nhưng bây giờ thực lực không đủ, còn không dám bày ra thân phận, ở trước mặt đối phương, vẫn như cũ chỉ là học sinh bình thường mà thôi.

- Nội viện?

Không nghĩ tới hắn lại hỏi như vậy, Chiêm sư chần chờ một chút, mỉm cười:

- Nội viện của Thánh Tử điện, muốn đi vào, cần hai điều kiện, thứ nhất, tuổi tác không cao hơn bốn mươi tuổi, thứ hai, chức nghiệp bản thân am hiểu nhất đạt tới bát tinh! Trương sư thuộc về Danh Sư trong danh sách Danh Sư đường, muốn đi vào trong đó, chỉ cần chức nghiệp Danh Sư đạt tới bát tinh là được!

Trương Huyền gật đầu.

Đối phương nói tới chức nghiệp am hiểu nhất, chỉ là chức nghiệp căn bản nhất, thật giống như Bích Hồng Âm, hắn là dựa vào Ma Âm, mà Danh Sư, đơn độc phụ tu, khẳng định không đủ tư cách, chỉ cần chức nghiệp chủ tu cũng đạt tới bát tinh, mới có thể thuận lợi đi vào.

- Khảo hạch Danh Sư bát tinh, nhất định phải nắm giữ tám chức nghiệp đạt tới bát tinh, ta hiện tại chỉ khảo hạch qua Trận Pháp sư bát tinh, Khải Linh sư, Y Sư, Thuần Thú cùng Ma Âm, chỉ cần đi thi, cũng có thể cầm tới huy chương... Còn kém ba phụ tu!

Trong lòng tính toán một chút, nhịn không được nhìn qua:

- Chiêm điện chủ, ta muốn khảo hạch Danh Sư bát tinh, hiện tại còn kém ba phụ tu, không biết làm sao mới có thể dùng tốc độ nhanh nhất thông qua khảo hạch...

Hiện tại thân phận học sinh Dương sư huyên náo lớn như thế, Hồ Nhất Vi kia lại xoay người rời đi, không có gì bất ngờ xảy ra, Dương sư chân chính chẳng mấy chốc sẽ biết tin tức.

Thật muốn chờ hắn tới, bản thân ngay cả Danh Sư bát tinh cũng không phải, chỉ sợ chỉ bằng vào giả mạo, liền sẽ rơi vào phiền toái rất lớn.

Mặc dù lấy thiên phú của hắn, rất tự tin đối phương bằng lòng chân chính thu đồ... nhưng đó cũng là phương pháp bất đắc dĩ nhất, hắn không nguyện ý ký thác vận mệnh vào cái này.

Lại nói, Lạc Nhược Hi bởi vì tiết lộ chuyện của hắn, bị tộc nhân trừng phạt, cũng phải mau chóng đi qua cứu, mà tiến vào nội viện, tìm khung xương của Ngoan Nhân, để hắn nhanh chóng dung hợp, tuyệt đối là phương pháp nhanh nhất.

Đương nhiên, tiến vào nội viện, có lẽ có thể nhìn thấy Lạc Nhược Hi, cũng không thể sự tình gì, đều bị một cái nữ hài gánh.

- Nhanh chóng khảo hạch?

Chiêm sư nhíu mày:

- Khảo hạch Danh Sư, cần đủ loại phụ tu, vô cùng phiền phức, dựa theo tình huống bình thường, chỉ có từng chức nghiệp đạt tới, mới có thể tấn cấp... Nhưng mà, bất kỳ sự tình gì cũng có ngoại lệ, thật muốn nhanh

chóng trúng kích, cũng có biện pháp, cái kia chính là... Xông Danh Sư lâu!

- Danh Sư lâu?

Trương Huyền nghi ngờ.

Xem qua không ít sách vở, cũng không có giới thiệu phương diện này, bởi vậy còn là lần đầu tiên nghe nói.

- Danh Sư lâu hết thảy chín tầng, tám tầng trước sẽ căn cứ phụ tu trước kia ngươi học qua, xác định chức nghiệp, mỗi một tầng đều do một vị Thánh Tử chức nghiệp đối ứng tọa trấn, chỉ cần người vượt quan có thể được đối phương công nhận, cho phép thông qua, liền có thể tấn cấp... Tầng thứ chín, do một vị Danh Sư bát tinh trẻ tuổi của Thánh Tử điện tọa trấn, cửa này cũng có thể thông qua, liền trực tiếp thu hoạch được huy chương Danh Sư bát tinh!

Chiêm sư giải thích một chút, sắc mặt nghiêm túc:

- Bất quá, mỗi một cửa khảo hạch, đều rất khó, muốn thông qua, hầu như không có khả năng, toàn bộ Thánh Tử điện, vài vạn năm qua, có thể thuận lợi thành công, chỉ có ba người!

- Ba người? Ai?

Trương Huyền sững sờ.

Đối kháng Thánh Tử, hơn nữa đạt được đối phương công nhận, không cần phải nói, đều rất khó, loại tình huống này, vậy mà cũng có người có thể thành công, quá lợi hại đi.

- Vị thứ nhất, là điện chủ đời thứ bảy của Thánh Tử điện chúng ta, ba mươi hai tuổi, hậu tích bạc phát, trong vòng ba ngày xông qua Danh Sư lâu, trở thành Danh Sư bát tinh... Truyền là giai thoại!

- Vị thứ hai, là gia chủ đương thời của Thánh Nhân Trương gia, Hưng Mộng Kiếm thánh, đã từng bỗng nhiên nổi tiếng, đồng dạng hao tốn ba ngày, xông qua Danh Sư lâu! Cũng ở ba mươi hai tuổi.

- Còn vị cuối cùng...

Nói xong lời cuối cùng, Chiêm sư cười khổ lắc đầu:

- So với hai vị này ghi chép càng thêm đáng sợ!

- Đáng sợ?

- Ừm, hai canh giờ, từ tầng thứ nhất vọt tới tầng thứ chín, tất cả Thánh Tử khảo hạch, trực tiếp nhận thua, thuận lợi để hắn lấy được huy chương Danh Sư bát tinh...

Cho dù sớm biết, trong mắt Chiêm sư vẫn hiện lên rung động:

- Trọng yếu nhất là, thời điểm vị này hoàn thành, mới mười bảy tuổi...

- Mười bảy tuổi?

Trương Huyền giật nảy mình:

- Mười bảy tuổi Danh Sư bát tinh? Ai... Lợi hại như vậy?

Hắn cũng đã hai mươi tuổi, cũng không có đạt tới bát tinh, đối phương mới mười bảy liền đạt đến, chẳng lẽ thiên phú còn cường đại hơn hắn?

- Ngươi hắn là nghe qua...

Chiêm sư cười cười:

- Không phải người khác, chính là Lạc gia tiểu công chúa!

Giết chết hắn!

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Lạc gia tiểu công chúa?

Trương Huyền bừng tỉnh hiểu ra.

Khó trách!

Mười bảy tuổi liền có thể trở thành Danh Sư bát tinh, hơn nữa xông ra ghi chép mà ngay cả Chiêm sư cũng khiếp sợ không thôi, chỉ sợ cũng chỉ có bạn gái của mình, mới có loại năng lực này!

Bất quá, nàng cũng là Danh Sư bát tinh, mình mới bắt đầu thi, lần nữa tràn đầy áp lực.

Người bên cạnh đều quá mạnh, ngay cả Tôn Cường thoạt nhìn cái gì cũng không biết, thế mà cũng có thể giả mạo quản gia của Dương sư, giả mạo đến thật cũng nhận không ra, cam tâm thừa nhận... Năng lực này cũng làm người ta hoảng sợ.

- Trương sư hỏi thăm, chẳng lẽ cũng muốn xông Danh Sư lâu?

Thấy hắn suy nghĩ, Chiêm sư nhìn lại.

- Có ý nghĩ này!

Trương Huyền gật đầu:

- Bất quá, ta muốn trước đi tìm địa phương xem sách, bổ sung lượng kiến thức, nếu không, tùy tiện đi xông, có thể sẽ sắp thành lại bại!

- Đọc sách? Ngươi muốn nhìn sách gì?

Không nghĩ tới đối phương chỉ yêu cầu đơn giản như vậy, Chiêm sư cười cười.

Vị trước mắt này thân là học sinh của Dương sư, càng nắm giữ năng lực hóa giải lôi kiếp, bất kể từ chỗ nào, cũng đáng giá kết giao.

- Luyện đan, thư hoạ, thiên công, kinh hồng, thuần thú, giám bảo... thư tịch những nghề nghiệp này, đều có thể!

Trương Huyền nói.

- Nhìn thư tịch chức nghiệp phụ tu?

Sửng sốt một chút, Chiêm sư lập tức nói:

- Cái này không khó, đây là thủ lệnh của ta, nếu như chỉ là đọc sách mà nói, coi như không có đạt tới bát tinh, cũng có thể đi vào! Bất quá... Có thời gian hạn chế, mỗi một loại chức nghiệp, nhiều nhất chỉ có thể nhìn nửa ngày, lại dài, ta cũng không có biện pháp!

Mặc dù hắn là quyền điện chủ, cũng không có khả năng nắm giữ quyền lợi vô hạn, những phụ tu này, có thể cho nửa ngày thời gian đọc sách, đã cho mặt mũi rất lớn rồi.

- Nửa ngày? Đầy đủ...

Trương Huyền mắt sáng rực lên.

Đối với người khác mà nói, nửa ngày thời gian, đối với một chức nghiệp, toàn sách là sách, không xem được cái gì, nhưng đối với hắn, hoàn toàn đầy đủ! Thời gian dài như vậy, hoàn toàn có thể thu sạch thư tịch một chức nghiệp vào thư viện.

- Vậy thì tốt, đây là lệnh bài của ta!

Cười cười, Chiêm sư đưa tới một lệnh bài.

- Cảm ơn quyền điện chủ...

Trương Huyền ôm quyền.

Đối phương thiện ý hắn có thể nhìn ra, có điều, hiện tại đối với hắn mà nói, có thứ này tốt nhất, có thể sử dụng thời gian ngắn nhất, xem xong phụ tu, xung kích Danh Sư bát tinh.

- Chư vị, nếu như không có chuyện gì khác, ta trước đi xem sách...

Nắm lệnh bài tới tay, Trương Huyền không nói thêm lời, xoay người đi đến Trí điện.

Thời gian không đợi người, hắn đã không có công phu chậm trễ cùng lãng phí.

Đi tới Trí điện, trước vào Luyện Đan sư công hội, lệnh bài của Chiêm sư, quả nhiên dùng rất tốt, tùy tiện tiến vào tàng thư các.

Sau hai canh giờ, xem xong toàn bộ thư tịch bát tinh, củng cố học tập một canh giờ, đi vào Thư Họa sư công hội... Liên tiếp một ngày, Trương Huyền xuyên qua từng công hội, mỗi một công hội đều chỉ học tập ba canh giờ, hơn một ngày thời gian, trừ Độc Sư, Vu Hồn sư, trước đó học qua chức nghiệp, toàn bộ đạt đến bát tinh đỉnh phong.

Hắn bên này học tập phụ tu, bên kia Lạc Huyền Thanh cũng rốt cục củng cố xong tu vi, đứng dậy, từng tầng từng tầng lực lượng không gian ở trong mắt lóe lên, tựa như ngân hà.

Đồng dạng là Thánh Vực bát trọng Động Hư cảnh, nhưng hắn thân là con cháu Lạc gia, lĩnh ngộ không gian càng thêm thâm hậu, thực lực mạnh hơn!

Chậm rãi nhắm mắt lại, cảm nhận được lực lượng không gian ở trong người không ngừng chảy, đột nhiên lông mày nhíu một cái, nhìn về phía một phương hướng:

- Người nào?

Chỗ ánh mắt chiếu tới, trống rỗng, người nào cũng không có, dù thần thức, cũng dò xét không đến chút nào. Bất quá, tiếng nói kết thúc, chỗ không có vật gì, liền xuất hiện từng đạo gợn sóng, một lão giả xuất hiện.

- Đột phá Động Hư cảnh, lực lượng huyết mạch của thiếu gia đã hoàn toàn kích hoạt... Chúc mừng!

Cười ôm quyền, lão giả nói.

- Tề lão, sao ngươi tới đây?

Nhìn rõ ràng bộ dáng của đối phương, Lạc Huyền Thanh trầm tĩnh lại, đồng thời nhíu mày.

- Là đại trưởng lão muốn gặp ngươi!

Tề lão gật đầu nói.

- Đại trưởng lão?

Sửng sốt một chút, Lạc Huyền Thanh nắm đấm căng thẳng:

- Muội muội ta đâu?

- Yên tâm, tiểu công chúa rất tốt! Chỉ là giam lỏng thời gian ngắn, tạm thời không có cách nào truyền tin mà thôi, sẽ không bị thương! Lại nói, lấy thực lực của nàng, coi như đại trưởng lão cũng chưa chắc có thể chống lại!

Chần chờ một chút, Tề lão nói.

- Cũng đúng...

Lạc Huyền Thanh thở phào nhẹ nhõm.

Thực lực của muội muội khả năng không phải đỉnh phong nhất đương đại, nhưng mà vận dụng Tĩnh Không châu, lão sư Dương Huyền của Trương Huyền, cũng chưa chắc có thể chống lại! Đại trưởng lão tự nhiên càng không phải đối thủ.

- Ta muốn gặp đại trưởng lão!

Biết muội muội an toàn, Lạc Huyền Thanh lại không rầu rĩ, mà ngẩng đầu nhìn qua.

- Ừm!

Tề lão gật đầu, bàn tay nhẹ nhàng vạch một cái.

Ầm!

Không gian bốn phía lập tức bị một cỗ lực lượng đặc thù bao phủ, cùng ngoại giới hoàn toàn ngăn cách, ngón tay lần nữa hướng về phía trước, một màn sáng xuất hiện ở trước mặt hai người, ngay sau đó một lão giả từ phía trên hiện ra.

Chính là vị trưởng lão kim bào trước đó quan sát Trương Huyền đối kháng lôi kiếp kia.

- Không tệ, không tệ!

Nhìn Lạc Huyền Thanh, đại trưởng lão thoả mãn nhẹ gật đầu:

- So với ta tưởng tượng thì tiến bộ nhanh hơn!

- Đại trưởng lão...

Nhìn thấy đối phương, Lạc Huyền Thanh vội vàng mở miệng, lời còn chưa nói hết liền bị đối phương đánh gãy.

- Tốt, ta biết ngươi muốn hỏi cái gì ! Bất quá, bây giờ không phải là thời điểm hỏi thăm, hiện tại có hai nhiệm vụ cho ngươi, phải nhanh chóng hoàn thành!

Đại trưởng lão nhìn lại, ánh mắt như muốn đột phá màn ánh sáng, bất cứ lúc nào cũng sẽ đi tới trước mặt.

- Đại trưởng lão xin phân phó!

Hít sâu một hơi, Lạc Huyền Thanh ôm quyền.

Thân là tử đệ gia tộc, được gia tộc bồi dưỡng, nếu có nhiệm vụ, nhất định phải hoàn thành.

- Thứ nhất, cùng vị giúp ngươi độ kiếp kia, giữ gìn mối quan hệ!

Đại trưởng lão nói.

- Độ kiếp? Ngươi nói là Trương Huyền? Tốt!

Lạc Huyền Thanh gật đầu.

Có thể giúp hắn thành công đột phá, cũng giúp hắn độ kiếp, bất kể từ chỗ nào, vị Trương Huyền này, đều đáng giá thâm giao, không thể trở thành địch nhân.

- Thứ hai... trong phạm vi Thanh Nguyên đế quốc, có Hồng Viễn Danh Sư học viện, mấy ngày nay ngươi rảnh rỗi đi qua điều tra một cái, muội muội của ngươi, quãng thời gian trước dùng tên giả đi nơi này!

Ánh mắt phát lạnh, đại trưởng lão chậm rãi nói:

- Nếu như đoán không sai, người nàng ưa thích kia, hắn là ở chỗ này, nghĩ biện pháp tìm được, thần không biết quỷ không hay giết đi!

- Giết?

Thân thể cứng đờ, Lạc Huyền Thanh vội vàng ngẩng đầu:

- Muội muội đã mở miệng thừa nhận ưa thích vị này, giết, ta sợ nàng sẽ thương tâm...

Tính tình của muội muội, hắn biết rất rõ ràng, một khi thích vật gì đó, thì sẽ không sửa đổi, thật chết rồi, tất nhiên sẽ rơi vào điên cuồng!

- Đau lòng chỉ là nhất thời, dính dáng Trương gia, coi như nàng không hiểu, ngươi hắn là biết lựa chọn ra sao!

Dừng lại một chút, đại trưởng lão nói tiếp:

- Gây ra chuyện này, Trương gia cũng cực kỳ tức giận, không có gì bất ngờ xảy ra, thời gian hòa thân sẽ trước thời hạn, có khả năng trước năm mới sẽ tiến hành! Nhất định phải ở trước đó giết hắn, chặt đứt tưởng niệm, nếu không, dính dáng quá lớn... Tuyệt không phải ngươi ta có thể chống lại! Thậm chí muội muội của ngươi, cũng sẽ bị liên lụy. Tin tưởng, ngươi không nguyện ý thấy nàng trở thành tội nhân của gia tộc, tội nhân của thiên hạ!

- Ta...

Lạc Huyền Thanh xiết chặt nắm đấm.

Xông Danh Sư tháp

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Mặc dù Lạc Huyền Thanh, không muốn để cho muội muội làm vật hi sinh thông gia, nhưng cũng biết, cùng Trương gia liên hợp, liên lụy đến cái gì, tuyệt không thể tuỳ tiện sửa đổi. Nếu có thể từ bỏ, cũng không trở thành thống khổ như vậy, hắn cũng không có biện pháp.

- Ta đã đáp ứng muội muội, sẽ không truy xét, có điều, đại trưởng lão yên tâm, ta sẽ để người đi điều tra, thực sự không được, sẽ nhờ hắn ra tay!

Dừng lại một hồi, Lạc Huyền Thanh cắn răng nói.

- Để cho người ta điều tra? Là ai? Chuyện này, ngàn vạn lần không thể tiết lộ tin tức, nếu không, phiền phức cực lớn!

Đại trưởng lão cau mày.

Lạc gia muốn giết người tiểu công chúa ưa thích, tin tức tiết lộ ra ngoài, nhất định sẽ bị chỉ trích, phải tìm người có thể tin mới được.

- Người này là hảo huynh đệ của ta, tuyệt đối đáng tin!

Lạc Huyền Thanh nhẹ gật đầu:

- Không phải người khác, chính là đại trưởng lão vừa rồi muốn ta cố gắng kết giao, Trương Huyền Trương sư!

- Hắn?

Đại trưởng lão sửng sốt một chút, sau đó nhẹ gật đầu:

- Có thể vì ngươi không sợ sinh tử, xông vào lôi đình, tình nghĩa huynh đệ quả thực đáng giá trân quý, là người có thể tin được, có điều, ngươi cũng phải cẩn thận, tuyệt đối không nên tiết lộ tin tức, nếu không, ta sợ nàng nổi giận, huyên náo long trời lở đất!

- Yên tâm đi!

Lạc Huyền Thanh gật đầu:

- Vị Trương Huyền tiểu huynh đệ này, cùng muội muội ta không có mảy may quan hệ, hai người căn bản không nhận ra, lại càng không có giao lưu gì!

- Vậy là tốt rồi, cố gắng xử lý đi, ta chờ tin tức của ngươi...

Màn sáng lắc lư, đại trưởng lão không nói thêm lời, sau đó biến mất.

- Tề lão... Gia tộc nhiều cao thủ như vậy, vì sao để cho ta đi!

Đại trưởng lão rời đi, Lạc Huyền Thanh nhắm mắt lại, lúc này mới không khống chế được, thân thể không ngừng run rẩy.

Người muội muội ưa thích, hắn đi giết, một khi nàng biết, tình cảm huynh muội sẽ triệt để cắt đứt, không cách nào trở lại như trước.

- Ai!

Biết hắn nghĩ cái gì, Tề lão lắc đầu:

- Ngươi không nên trách đại trưởng lão, hắn làm như vậy, cũng có lo nghĩ của mình!

- Cân nhắc? Nhưng hắn có nghĩ qua cảm thụ của ta không?

Lạc Huyền Thanh cắn răng.

- Nàng là muội muội của ngươi, giết người nàng ưa thích, thuộc về vãn bối tranh chấp, chúng ta không biết rõ tình hình mà nói, có thể điều tiết! Lại càng dễ khống chế, nếu như gia tộc phái người tới, sự tình liền lớn, lại không có cách nào vãn hồi... Ngươi thân là tử đệ gia tộc, hẳn là rõ ràng đạo lý này!

Tề lão nói.

Kẽo kẹt! Kẽo kẹt!

Nắm đấm xiết chặt, Lạc Huyền Thanh không có trả lời.

Hắn là người thông minh, làm sao không biết những thứ này. Làm sủng muội cuồng ma, đã từng không chỉ một lần nói qua, người không xứng với muội muội, dám tới, liền trực tiếp đánh chết...

Về sau người muội muội ưa thích bị giết, cũng có lý do lấy lệ. Như vậy không dính dáng Lạc gia, không ảnh hưởng danh tiếng của đại gia tộc.

- Thứ hai, ngươi hẳn phải biết sự tình năm vị ca ca của mình... Là gia tộc nợ các ngươi! Chuyện này, là khảo nghiệm đối với ngươi, có thể hoàn thành, về sau vị trí tộc trưởng đời kế tiếp, không có người sẽ nói cái gì! Nếu không, khó đảm bảo có người không phục...

Tề lão nói tiếp.

- Ta biết...

Nghe đối phương nói đến năm vị ca ca, hốc mắt của Lạc Huyền Thanh đỏ bừng.

- Được rồi, nên nói đã nói, lựa chọn như thế nào, hẳn ngươi còn rõ ràng hơn ta...

Than thở một tiếng, Tề lão nói.

Lạc Huyền Thanh không nói thêm gì nữa, một lát sau, lúc này mới ngẩng đầu lên:

- Ta biết làm như thế nào!

- Vậy là tốt rồi... Mau chóng đi đi, tuyệt đối không nên tiết lộ ra ngoài!

Tề lão khoát tay áo, không nói thêm lời, thân thể nhoáng một cái, như xé rách không gian, biến mất tại chỗ. Hắn vừa rời đi, không gian phong ấn vừa rồi lập tức mở ra, bốn phía tiếng chim tước lần nữa truyền vào.

- Hô!

Thở phào nhẹ nhõm, Lạc Huyền Thanh đứng tại chỗ không nhúc nhích, không biết nghĩ cái gì, không biết qua bao lâu, thở dài một tiếng.

- Muội muội... Ca ca có lỗi với ngươi...

Để muội muội thông gia, nhất định là nàng không nguyện ý, nhưng mà không thể không nói, vị tiểu thiên tài kia, quả thực có vốn liếng xứng với nàng, mà người nàng ưa thích kia, chỉ là một tiểu nhân vật ở đế quốc, ở trước mặt Trương gia, Lạc gia, quả thực cái gì cũng không bằng.

- Thật ra thì, đại trưởng lão để cho ta ra tay, nguyên nhân chủ yếu nhất là... Ta không ra tay, Trương gia cũng sẽ ra tay! Một khi để bọn hắn động thủ, Lạc gia sẽ bị động hơn rất nhiều...

Lạc Huyền Thanh lắc đầu.

Hắn là người thông minh, làm sao không lý giải ý tứ của đối phương.

Nàng dâu dự định của tiểu thiên tài Trương gia, kết quả bị người khác đào góc tường, đổi lại bất luận người nào cũng sẽ cảm giác rất mất thể diện, nhất định phải tìm người kia giết!

Lạc gia trước thời hạn ra tay, liền có thể miễn đi không ít phiền phức, coi như Trương gia muốn tìm phiền phức, cũng không tìm thấy, về sau muội

muội gả đi, cũng sẽ không phải chịu ngược đãi. Dù cùng thuộc gia tộc nhất lưu, nhưng Trương gia vẫn vượt qua Lạc gia quá nhiều.

- Được rồi, đi tìm Trương Huyền huynh đệ, chuyện này để hắn đi làm, không thể thích hợp hơn...

Điều chỉnh một hồi, tâm cảnh lần nữa khôi phục lại, ánh mắt Lạc Huyền Thanh sáng lên.

Trương Huyền biết chuyện này từ đầu đến cuối, để hắn động thủ, không thể thích hợp hơn.

Chỉ bất quá... Như vậy sợ rằng sẽ liên lụy huynh đệ, vô duyên vô cớ để hắn rơi vào vũng bùn.

Nhưng đối phương thật muốn làm, Lạc Huyền Thanh hắn sẽ triệt để thừa nhận đối phương, về sau kèm theo địa vị tăng thêm, lấy được chỗ tốt, nhất định cũng sẽ càng lớn.

Đối với đối phương mà nói, là phúc hay họa cũng chưa biết chừng. Một đường phi nhanh, thời gian không dài đi tới vị trí tiểu viện của Trương Huyền, hỏi thăm một chút, biết đối phương đi Trí điện, liền vội vã bay đi.

- Trương sư không ở nơi này, đã đi Danh Sư lâu!

Hỏi thăm vài câu, đạt được đáp án.

- Danh Sư lâu? Hắn muốn trùng kích Danh Sư bát tinh?

Lạc Huyền Thanh ngẩn ngơ.

Muội muội của hắn xông qua kỷ lục này, tự nhiên biết, nhưng làm sao cũng không nghĩ đến, Trương sư cũng muốn xông.

Tín điện gây ra lôi kiếp lớn như thế, hầu như tất cả mọi người biết, Trương Huyền làm ra chuyện này muốn xông Danh Sư lâu, ở đây, đã

không còn là bí mật gì. Hầu như tất cả mọi người đã hiểu rõ tình hình.

- Danh Sư lâu không phải dễ dàng xông như vậy... Cái tên này, thật đủ lớn mật...

Lắc đầu, Lạc Huyền Thanh vội vàng bay về phía Danh Sư lâu.

Danh Sư lâu quả thực có thể khiến người ta nhanh chóng trở thành Danh Sư bát tinh, nhưng nếu như dễ dàng xông như vậy, cũng không đến nỗi Thánh Tử điện xây dựng vài vạn năm, chỉ có vẻn vẹn ba người thành công.

Lúc trước hắn cũng từng muốn đi qua xông, cuối cùng vẫn ngừng lại, nguyên nhân chính là biết, thực lực của hắn, căn bản không có cách hoàn thành.

Nơi này không chỉ muốn thực lực mạnh, thiên phú cao, mấu chốt nhất là, lý giải đối với phụ tu, cũng phải đạt tới cảnh giới cực cao mới được, mà điểm ấy... Có thể làm khó vô số người.

Dù sao, không phải người nào cũng giống như muội muội hắn, học cái gì biết cái đó, thiên tư vô song.

Một đường phi nhanh, thời gian không dài đi tới trước mặt Danh Sư lâu, ngay sau đó nhìn thấy vô số bóng người chồng chất ở trước mặt, ngay cả quyền điện chủ Chiêm Thiên Thừa Chiêm sư cũng ở cách đó không xa, trong mắt tràn đầy mong đợi.

- Bắt đầu...

Đúng lúc này, không biết ai hô lên, ngay sau đó liền thấy tầng thứ nhất của Danh Sư lâu thắp sáng.

Tinh Vân khôi lỗi

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Tầng thứ nhất, Trương sư chọn phụ tu gì?

Quay đầu nhìn về phía một vị chấp sự trưởng lão đang xem náo nhiệt ở một bên, Lạc Huyền Thanh vội vàng hỏi.

Vị Trương Huyền huynh đệ này, mạnh nhất là trận pháp, Thuần Thú, Khải Linh… tầng thứ nhất chỉ cần thiết trí cái này, hắn là rất dễ dàng thông qua.

- Chức nghiệp Thiên Công!

Vị trưởng lão này nhận ra hắn, nhẹ gật đầu nói.

- Thiên Công, thủ quan chẳng lẽ là... Tưởng Phi Phi?

Sắc mặt Lạc Huyền Thanh trắng nhợt.

- Thánh Tử của Thiên Công công hội ở Thánh Tử điện chính là Tưởng Phi Phi, phải đối mặt, đương nhiên là nàng!

Vị trưởng lão này nói.

- Nguy rồi...

Lạc Huyền Thanh có chút lo lắng.

Trương Huyền không biết Tưởng Phi Phi, không hiểu rõ nàng, nhưng hắn rất rõ ràng.

Lúc trước Nhiếp Hồn Kim Châu của hắn, là đối phương luyện chế. Thân là một trong tam đại gia tộc, thiên tài tuyệt đỉnh của Tưởng gia, không chỉ thực lực không kém gì bản thân, lý giải Thiên Công càng thiên hạ hiếm có, ngay cả trưởng lão công hội, cũng một mực khen ngợi, cảm thấy nàng nắm giữ năng lực xung kích cửu tinh!

Xông Danh Sư lâu, lựa chọn đối thủ cực kỳ quan trọng, tốt nhất trước lựa chọn đơn giản, tăng thêm lòng tin, sau đó thừa thế xông lên, từ từ tiến hành khó khăn.

Nhưng Tưởng Phi Phi này, có thể nói ngay từ đầu liền là hình thức tử vong, hoàn toàn không có hi vọng thắng được!

Muội muội chỉ là không khảo hạch Thánh Tử mà thôi, coi như khảo hạch, có thể thắng đối phương hay không, cũng chưa biết chừng, đủ thấy vị này mạnh mẽ.

Xông Danh Sư lâu, trận đầu liền tuyển cái này... Đây không phải quá tự tin, mà là quá lỗ mãng!

- Tưởng Phi Phi từ trước tới nay không nể mặt mũi, đoán chừng vị này, cửa thứ nhất sẽ thất bại tan tác mà quay trở về...

Đang tràn đầy lo lắng, một thanh âm nhàn nhạt vang lên, quay đầu nhìn, chỉ thấy một lão giả đang đứng ở trước mặt Chiêm sư, vuốt râu, mặt mũi vui vẻ.

Chính là chấp sự trưởng lão của Thiên Công sư công hội!

Hiển nhiên, đối với Trương Huyền có thể thông qua, hắn cũng không coi trọng.

Không biết vì sao vị huynh đệ kia của mình, nhất định phải vội vàng trở thành Danh Sư bát tinh như vậy, ánh mắt của Lạc Huyền Thanh vẫn

ngưng trọng, yên lặng siếtnắm đấm, nghĩ đến cái gì, nhịn không được than thở:

- Cái tên này, có bản lĩnh, có quyết đoán... Đáng tiếc, nếu không phải muội muội cùng Trương gia thông gia, gả cho hắn, ngược lại là lựa chọn tốt nhất! Đáng tiếc...

...

Đi vào đại điện thứ nhất của Danh Sư lâu, Trương Huyền nhìn chung quanh một chút, ngay sau đó nhìn thấy một cô gái, ngồi ở trong góc, trong tay cầm một thanh đao đặc biệt, nghiêm túc khắc hoạ.

Đối phương dường như không thấy hắn tới, từng đao nối liền cùng một chỗ, nước chảy mây trôi, như vẽ tranh ở trên giấy tuyên thành.

- Ngươi trước chờ một chút, ta khắc xong cái này liền cùng ngươi tỷ thí...

Cảm ứng được hắn tới, nữ hài cũng không ngẩng đầu lên, tùy ý khoát tay áo.

- Được!

Trương Huyền cười cười.

Cô gái này, mặc dù không ngẩng đầu, thấy không rõ dung mạo, nhưng từ da thịt cùng dáng người, cũng có thể nhìn ra là mỹ nữ khó gặp, so với đám người Triệu Phi Vũ trước đó, cũng không kém chút nào.

Mấu chốt nhất là thực lực, thế mà giống như Trương Thuần, cũng đạt tới Thánh Vực thất trọng đỉnh phong!

Loại thực lực này, loại tu vi này, thế mà không hề cố kỵ ngồi dưới đất khắc đồ vật, mức độ chuyên tâm, xem như hắn cũng cảm thấy bội phục.

Cúi đầu nhìn sang đồ vật đối phương điêu khắc.

Là đồ vật Thiên Công, đồ vật Thiên Công, lấy tinh diệu xưng danh, đao khắc trong tay đối phương, mỗi một đao hạ xuống, tấm sắt trong tay liền rớt xuống một khối, mấy hơi thở sau, liền tạo thành một linh kiện hình dạng đặc thù, bàn tay run lên, cùng một đồ tốt điêu khắc khác chụp ở cùng một chỗ, không sai chút nào, ngay cả khe hở cũng nhìn không ra.

- Đao công thật là tinh diệu...

Ánh mắt Trương Huyền sáng lên.

Nhìn qua thư tịch Thiên Công sư, hắn biết thủ pháp điêu khắc của đối phương, coi như ở trong Thiên Công sư bát tinh, cũng tuyệt đối được cho đỉnh tiêm.

Bằng chừng ấy tuổi, liền có loại lực khống chế này, không hổ là Thánh Tử, quả nhiên bất phàm.

- Tốt rồi!

Mấy cái linh kiện đều chụp hợp lại với nhau, nữ hài thở ra một hơi, để đồ vật ở một bên, nhìn lại:

- Vượt quan Danh Sư lâu, ngươi không cần vượt qua ta, chỉ cần biểu hiện ra năng lực có thể để cho ta công nhận là được!

Đây là Danh Sư khảo hạch, không phải khảo hạch Thiên Công sư, bởi vậy không cần mạnh cỡ nào, nhất định phải vượt qua Thánh Tử.

- Bất quá, yêu cầu của ta rất cao, muốn để cho ta công nhận, cũng không dễ dàng như vậy!

Lần nữa nhìn qua, nữ hài nói tiếp.

- Không nói trước làm đồ, chỉ bằng vào ký ức liền điêu khắc một chút không sai, muốn lấy được công nhận của ngươi, đương nhiên sẽ không dễ dàng...

Trương Huyền cười cười.

Thiên Công sư điêu khắc linh kiện, bình thường cần trước thời hạn vẽ bản đồ, dùng công cụ đặc thù đo đạc, đối phương cái gì cũng không làm, tiện tay điêu khắc, sau khi hoàn thành thế mà không kém chút nào, nói rõ khống chế linh kiện lớn nhỏ, đã đạt đến một loại cảnh giới gần như là đạo. Muốn thông qua loại người này khảo hạch, làm sao có thể đơn giản?

- Rõ ràng liền tốt, ngươi thấy ta cũng rất bận, vậy liền không chậm trễ thời gian, nơi này có một đống tài liệu, ngươi ta dựa theo bản vẽ này đồng thời ra tay, điêu khắc thành khôi lỗi, sau khi hoàn thành... Chỉ cần khôi lỗi của ngươi có thể nhận lấy ta ba chiêu, coi như thông qua!

Nữ hài vung tay lên, trước mắt lập tức nhiều hơn một đống tài liệu cùng đao khắc, còn có một bản vẽ đặc thù, trong đó hoa văn kiểu chữ, lít nha lít nhít, quá mức bé nhỏ, không dùng thần thức liếc nhìn, căn bản nhìn không ra.

Không nói đường nét, linh kiện, chỉ là văn tự ghi chú, liền có mấy vạn chữ!

- Thật rườm rà...

Trương Huyền cau mày.

Bản vẽ bát tinh hắn cũng nhìn qua không ít, rườm rà như thế, còn là lần đầu tiên gặp.

- Đây là Tinh Vân khôi lỗi, sức chiến đấu rất mạnh!

Nhẹ gật đầu, nữ hài nói:

- Đây là tài liệu Lĩnh Vực cảnh, chỉ cần điêu khắc thành công, Danh Sư Lĩnh Vực cảnh muốn vượt qua, cũng không quá dễ dàng!

- Tinh Vân khôi lỗi, lấy tinh vân làm cơ sở tiến hành tạo dựng, mỗi một linh kiện đại biểu một ngôi sao, trên trời có vô số Tinh Thần, linh kiện

cấu tạo tổ hợp cũng có vô số, bởi vậy, bản vẽ này thoạt nhìn cố định, trên thực tế lại có vô số loại khả năng, chỉ cần có một chút điêu khắc không đúng, thực lực của toàn bộ khôi lỗi sẽ có khác biệt rất lớn!

Cúi đầu nhìn bản vẽ, nữ hài tiếp tục nói:

- Thời gian ta điêu khắc thành công, có lẽ là một ngày một đêm, sau khi ta hoàn thành, sẽ chờ ngươi ba ngày ba đêm, nếu như lại làm không được, liền đại biểu không có thông qua khảo hạch của ta!

- Điêu khắc khôi lỗi, thời gian cũng rất trọng yếu, điểm ấy ngươi hẳn là xác nhận! Ba ngày ba đêm, đã là thời gian dài nhất ta có thể chờ ngươi...

Giải thích xong, nữ hài tiếp tục ngẩng đầu, nắm lên một khối tài liệu, đang muốn điêu khắc, đột nhiên cứng ngắc tại nguyên chỗ.

Chỉ thấy thanh niên trước mắt, xuất hiện hơn một trăm thanh trường kiếm, đủ loại tài liệu ở dưới kiếm khí điêu khắc, không ngừng tung bay, không đến hai cái hô hấp, mặt đất liền có một đống linh kiện lớn nhỏ không đều. Ngay sau đó bàn tay bỗng nhiên trảo một cái.

Rầm!

Tài liệu điêu khắc tốt chất thành một đống.

- Được rồi, hoàn thành!

Vỗ tay một cái, Trương Huyền quay đầu nhìn qua.

Ta nhường

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Ngươi...

Nhìn khôi lỗi thật chỉnh tề trước mắt, hàm răng nữ hài run lên.

Nàng điêu khắc tốc độ nhanh nhất là một ngày một đêm, lúc này đối phương mới bao lâu?

Mười cái hô hấp? Tám cái hô hấp?

Nhiều kiếm như vậy, đồng thời điêu khắc, sao có thể khống chế tinh tế như phát, không sai chút nào?

- Không đúng, khôi lỗi này của ta, trên người là không có quần áo, ngươi cái này... Tại sao có thể ăn mặc chỉnh tề...

Sau khi hết khiếp sợ, nữ hài tràn đầy nghi ngờ, nhịn không được nhìn lại. Tinh Vân khôi lỗi này, dựa theo tình huống bình thường, là khỏa thân, mà cái trước mắt này, ăn mặc chỉnh tề, thậm chí ngay cả phối sức trước ngực cũng có, hoa văn trên quần áo, thoạt nhìn giống như tơ lụa thật, không có gì khác nhau, cùng bản vẽ hoàn toàn không giống ah!

- A, ngươi là nữ hài tử, để một nam khôi lỗi trần như nhộng, thực sự là không tiện, vừa rồi nhìn thời gian còn sung túc, liền giúp hắn làm một bộ quần áo, như vậy mới không đến mức đường đột...

Trương Huyền nho nhã cười cười.

Dù đây là khôi lỗi, nhưng trần như nhộng xuất hiện ở trước mặt một nữ hài, cũng có sai lầm phong nhã, hắn là người văn minh, đương nhiên sẽ không làm ra loại sự tình này.

- Thời gian sung túc? Làm một bộ quần áo?

Thân thể cứng đờ, Tưởng Phi Phi nhịn không được đi tới trước mặt, nhìn kỹ qua.

Chỉ thấy khôi lỗi trước mắt, quần áo cùng thân thể kết hợp hoàn mỹ, nhìn không ra là linh kiện điêu khắc thành, mỗi một chỗ chuyển tiếp, đều hoàn mỹ không tì vết, không có chút khe hở nào, coi như thần thức, cũng dò xét không ra.

- Ngươi... Làm sao làm được?

Con mắt trợn tròn, nữ hài cũng cảm thấy đầu óc chuyển không tới.

Tốc độ điêu khắc của nàng, ở trong Thiên Công sư bát tinh được cho gần phía trước, dù vậy, cũng cần một ngày một đêm mới có thể hoàn thành, đối phương... Mấy hơi thở liền thành công, hơn nữa nhìn ngoại hình, so với nàng còn muốn chỉnh tề, không kém chút nào... Quá mạnh đi!

- Ta xem một chút, dùng đao khá phiền toái, cho nên, liền sử dụng kiếm pháp... A, đúng, kiếm pháp của ta dường như cũng không tệ lắm!

Trương Huyền gật đầu.

Thiên Công sư, muốn điêu khắc nhanh, nói trắng ra chỉ có ba điểm yêu cầu, thứ nhất, trí nhớ tốt, có thể nhớ bất kỳ một chỗ chi tiết nào của bản vẽ, không đến mức bị lỗi.

Hắn nắm giữ thư viện, trí nhớ siêu cao, khỏi cần cân nhắc.

Thứ hai, lực khống chế tinh chuẩn.

Lưu Thủy chân giải, phòng ngự vô song, có thể ngăn thần thức ở bên ngoài, đủ thấy lực khống chế.

Thứ ba, là lúc điểu khắc cần linh hồn mạnh mẽ cùng nhãn lực bén nhạy. Hồn lực không cần nói, Minh Lý Chi Nhãn càng là thiên hạ hiếm có, điêu khắc nhanh, liền không gì đáng trách.

- Không cần cao hứng quá sớm, điêu khắc nhanh, khôi lỗi chưa hẳn hữu dụng...

Nghe xong giải thích, Tưởng Phi Phi hừ một tiếng.

Chế tác khôi lỗi, không chỉ phải nhanh, càng quan trọng hơn là, đủ loại kết cấu, cùng bản vẽ không xuất hiện khác biệt quá lớn, nếu không, một đống tài liệu chất thành một đống, làm sao có thể để hắn nắm giữ thực lực siêu tuyệt?

- Cái này ngươi yên tâm, như vậy đi, không ngại ngươi áp chế tu vi đến Lĩnh Vực cảnh đỉnh phong, cùng nó đối chiến một lần...

Trương Huyền gật đầu.

- Ta tự mình ra tay?

Tưởng Phi Phi sững sờ.

Không có ngốc chứ!

Nàng là Thánh Vực thất trọng Nhập Hư cảnh đỉnh phong, coi như áp chế tu vi đến lục trọng Lĩnh Vực cảnh, cũng là tồn tại vô địch, ngươi vài giây đồng hồ điêu khắc ra khôi lỗi, liền muốn ta giao thủ... Nghĩ như thế nào a?

- Không sai, không cần khẩn trương, ta sẽ để hắn cẩn thận, tận lực không thương tổn đến ngươi...

Thấy nàng chần chừ, Trương Huyền cười nói.

- Ngươi...

Tưởng Phi Phi tức đến thiếu chút nữa bùng nổ.

Nàng ý tứ là, đối phương khẳng định không phải đối thủ, tên này ngược lại tốt, còn sợ tổn thương nàng... Thật sự là quá tự đại.

Vốn đối phương làm quần áo cho khôi lỗi, để nàng sinh ra một tia hảo cảm, cảm thấy rất hiểu lễ phép, giờ phút này, toàn bộ hóa thành hư không.

- Tốt, ta liền đè thấp tu vi cùng khôi lỗi này thử một lần, ta cũng không cố ý làm khó dễ ngươi, chỉ cần nó có thể ở trong tay ta, kiên trì ba chiêu, ngươi đồng dạng thông qua cửa này!

Gương mặt xinh đẹp nâng lên, Tưởng Phi Phi hừ lạnh.

Mặc dù không biết khôi lỗi này sức chiến đấu như thế nào, nhưng có thể ở trong tay nàng kiên trì ba cái hô hấp, tuyệt đối xem như không tệ. Thật có thể làm được điểm ấy, thừa nhận đối phương cũng không tính là gì.

- Mời!

Trương Huyền gật đầu, mấy bước đi tới trước mặt khôi lỗi, ở bên tai nó hạ giọng nói vài câu. Nhẹ gật đầu, khôi lỗi tiến về phía trước một bước, nhìn về phía nữ hài, ánh mắt như điện.

- Hừ!

Thấy tên này thật tự đại để khôi lỗi tới khiêu chiến, Tưởng Phi Phi hừ một tiếng, chân khí trong cơ thể chuyển động, tu vi áp chế lại, thời gian qua một lát liền biến thành Lĩnh Vực cảnh đỉnh phong.

Hô!

Vừa mới áp chế tu vi xong, liền thấy một nắm đấm gào thét lên nghiền ép mà tới. Chính là khôi lỗi! Cái tên này đã động thủ.

- Ừm!

Vốn đối với đối phương vài giây đồng hồ điêu khắc ra khôi lỗi, cảm thấy xem thường, giờ phút này nhìn thấy tốc độ cùng uy lực của quyền này, vẻ mặt nhịn không được bỗng nhiên biến đổi, thân là Nhập Hư cảnh đỉnh phong, thế mà ở trong chiêu này, ngửi ra một tia nguy hiểm!

Hai tay vội vàng nâng lên, bỗng nhiên tiến lên đón.

Bành!

Quyền chưởng va chạm, một cỗ lực lượng mang theo nghiền ép, gào thét bắn tới, cho người ta cảm giác giống như thác nước xung kích, Tưởng Phi Phi còn chưa kịp phản ứng, liền cảm thấy hai tay mềm nhũn, giống như bóng da nhận trọng kích, lập tức bay ngược về phía sau!

Phốc!

Phun ra một ngụm máu tươi, sống lưng đâm vào trên vách tường. May mắn thời khắc sống còn, tu vi áp chế bạo phát ra, nếu không, chỉ sợ toàn bộ mặt tường sẽ bị chấn vỡ.

- Ngươi thua...

Vẻ mặt trở nên trắng xám nhìn qua, còn chưa kịp nói chuyện, chỉ thấy khôi lỗi ở cách đó không xa khoát tay áo, một bộ ngươi rất yếu, tịch mịch như tuyết.

- Ngươi... Biết nói chuyện?

Con mắt trợn tròn, hàm răng Tưởng Phi Phi run rẩy.

Mặc dù Tinh Vân khôi lỗi uy lực vô tận, nhưng dựa theo tình huống bình thường, là không biết nói chuyện, đối phương luyện chế cái này, vậy mà mở miệng nói tiếng người, chuyện gì xảy ra?

Có thể nói chuyện và không thể nói, kém trọn một cấp bậc nha.

- A, vừa rồi tổ hợp nó xong, cảm thấy thời gian còn sung túc, thuận tiện khải linh...

Trương Huyền giải thích.

- ...

Tưởng Phi Phi.

Qua không biết bao lâu, lúc này mới cảm thấy hô hấp đều đặn:

- Ngươi không đến mười cái hô hấp, không chỉ điêu khắc xong khôi lỗi, còn giúp hắn làm quần áo, Khải Linh?

Mười cái hô hấp, coi như lấy tốc độ của nàng, nhiều nhất chỉ điêu khắc xong hai cái linh kiện, khôi lỗi này chừng mấy vạn linh kiện... Có cần quá phận như thế hay không?

- Ừm, ta là Thánh Tử của Khải Linh sư công hội, cho nên tốc độ Khải Linh nhanh chút...

Trương Huyền giải thích một câu, cười nhìn qua:

- Đây coi như thông qua chứ?

- Đương nhiên tính toán...

Tưởng Phi Phi mặt mũi đắng chát.

Vốn cho rằng khôi lỗi này có thể ở trong tay nàng qua ba chiêu là tốt lắm rồi, nằm mơ cũng không có nghĩ đến, bản thân ở trong tay đối phương một chiêu cũng không nhận được... Suy nghĩ một chút liền tràn đầy tâm tắc.

Bất quá, thời gian tâm tắc còn không có bao lâu, liền thấy thanh niên thoả mãn nhẹ gật đầu, đang định tiếp tục lên lầu, đột nhiên dừng bước, nhìn khôi lỗi trước mắt nói, mang theo không vui.

- Vừa rồi bảo ngươi nhường một chút, sao không nghe lời ta?

- Ta nhường, là thật nhường... ai biết nàng yếu như vậy, ngay cả một quyền cũng không tiếp nổi...

Khôi lỗi tràn đầy oan ức.

- ...

Tưởng Phi Phi phát điên.

Luyện binh

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Trấn an vài câu, mang theo khôi lỗi ủy khuất, lúc này Trương Huyền mới nhấc chân đi lên tầng hai.

Tầng thứ hai, đồng dạng không phải chức nghiệp hắn am hiểu như Thuần Thú, trận pháp… mà là luyện khí.

Đi vào phòng lập tức nhìn thấy một thanh niên, đứng ở trước mặt lô đỉnh, tay cầm đại chùy, lửa than thiêu đốt, không ngừng đập, một kiện binh khí ở dưới đánh rèn, chậm rãi thành hình, lóng lánh hàn quang.

Lần này Danh Sư lâu khảo hạch, dính dáng tám loại phụ tu khác biệt, chức nghiệp trước đó liền đạt tới bát tinh, một cái cũng không có tuyển, tất cả đều là loại không có cầm tới huy chương.

Luyện Khí sư, ban đầu ở Hồng Viễn học viện, thông qua lục tinh khảo hạch, đằng sau liền không tiếp xúc, lần này vừa vặn cũng tranh thủ một chút.

Hô!

Thấy hắn đi tới, thanh niên ngừng lại, một chỉ luyện khí lô đỉnh cách đó không xa:

- Tại hạ là Thánh Tử Luyện Khí sư công hội, Ngô Hữu Đạo! Nơi này có một khối khoáng thạch, bây giờ ngươi bắt đầu luyện chế, chỉ cần trong

một ngày, có thể luyện thành Thánh khí thượng phẩm, coi như thông qua!

Nhìn về phía lô đỉnh luyện khí, Trương Huyền quả nhiên nhìn thấy một viên khoáng thạch, đang ở trong hỏa diễm thiêu đốt, nhiệt độ cực nóng không ngừng đánh tới, có điều, khoáng thạch không có dấu hiệu hòa tan mảy may.

- Tử Anh Thiên Hỏa thạch?

Trương Huyền cau mày.

Tử Anh Thiên Hỏa thạch, mệnh danh khoáng thạch bát tinh khó luyện hòa tan nhất, rất nhiều Luyện Khí sư bát tinh chân chính, cũng khó mà luyện hóa, thế mà vị này để cho mình ngay từ đầu liền luyện chế cái này, khảo hạch độ khó, quả nhiên không nhỏ.

Bất quá, có lợi có hại, loại khoáng thạch này khó luyện hóa, nhưng nếu rèn luyện thành vũ khí, thấp nhất cũng là Thánh khí trung phẩm đỉnh phong, thủ pháp hơi cao minh, sẽ nhẹ nhõm đạt tới thượng phẩm.

Có thể nói, đối phương cái khảo hạch này, khó khăn nhất cũng không phải luyện chế ra Thánh khí thượng phẩm, mà là làm sao hòa tan khoáng thạch, chế tạo thành thích hợp binh khí.

- Được rồi! Khảo nghiệm hòa tan Tử Anh Thiên Hỏa thạch lý giải luyện khí nhất, một ngày, ngươi cũng hòa tan không được, cửa này cũng không cần qua!

Ngô Hữu Đạo khoát tay áo, không tiếp tục để ý Trương Huyền, tiếp tục tiến hành rèn đúc.

- Tốt!

Biết đây là một loại khảo nghiệm, Trương Huyền cũng không nhiều lời, Minh Lý Chi Nhãn vận chuyển, nhìn sang.

Lô đỉnh cùng lửa than, không có vấn đề chút nào, chỉ là điểm nóng chảy của Tử Anh Thiên Hỏa thạch quá cao, cần phải mượn địa hỏa mới có thể dung luyện, thúc giục thứ này coi như chân khí nhiều hơn nữa, cũng không đạt tới nhiệt độ.

Nhưng đối phương không cho trận pháp địa hỏa, nói rõ chỉ có thể sử dụng những thứ này.

- Cái khảo nghiệm này có chút khó...

Không thể không nói, cái khảo hạch này, so với trong tưởng tượng còn muốn khó khăn.

- Bất quá, muốn làm khó ta, không có đơn giản như vậy...

Đổi lại Luyện Khí sư bát tinh khác, gặp được loại tình huống này, đều sẽ cảm giác khó mà hoàn thành, nhưng đối với Trương Huyền mà nói, không có phức tạp như vậy.

Xem xong thư tịch của Luyện Khí sư công hội, lý giải luyện khí, sớm đã đạt đến bát tinh đỉnh phong, so với một chút cửu tinh sơ kỳ cũng không yếu, coi như không mượn thư viện, ít nhất cũng có mấy chục loại phương pháp hòa tan.

Nhẹ nhàng cười một tiếng, đi tới trước mặt lô đỉnh, ngón tay Trương Huyền điểm ra, mấy chục đạo chân khí từ trong ngón tay bắn ra, bao phủ lửa than.

Xì xì xì!

Bị chân khí bao phủ, hỏa diễm giống như truyền vào khí oxy, lập tức bùng cháy kịch liệt, từ hỏa hồng trước đó biến thành màu xanh thẳm, tản mát ra nhiệt lượng kinh người, giống như không khí cũng đốt có chút vặn vẹo.

- Đây là... Tụ Linh trận bát tinh?

Ngô Hữu Đạo ở một bên đang đập sững sờ tại nguyên chỗ.

Trên rất nhiều vũ khí lợi hại, đều sẽ điêu khắc trận pháp phù văn đặc biệt, bởi vậy Luyện Khí sư lợi hại, đối với trận pháp đều cực kỳ tinh thông, vốn cho rằng đối phương sẽ tăng thêm một chút tài liệu đặc thù, để lửa than bùng cháy càng thêm dồi dào, nằm mơ cũng không nghĩ đến, trực tiếp bố trí Tụ Linh trận cỡ nhỏ!

Khỏi cần trận kỳ, chỉ bằng vào chân khí, ở trong phạm vi nhỏ như vậy, sắp đặt ra trận pháp... Mấu chốt nhất là tốc độ nhanh như vậy, làm sao làm được?

Xì xì xì!

Linh khí dồi dào truyền vào, nhiệt độ lửa than càng ngày càng cao, có điều, khoảng cách có thể luyện hóa Tử Anh Thiên Hỏa thạch, dường như còn có một chút, khoáng thạch tử sắc phản xạ chói lọi, ở dưới hỏa diễm thiêu đốt, không có biến hoá quá lớn, vẫn không có dấu hiệu muốn hòa tan.

- Linh khí hội tụ ở trong ngọn lửa, dù có thể để cho bùng cháy càng dốc sức, hỏa diễm càng tập trung, nhưng muốn luyện hóa loại khoáng thạch cấp bậc này, vẫn còn có chút chênh lệch...

Lắc đầu, Ngô Hữu Đạo cảm khái một tiếng, lời còn chưa dứt, chỉ thấy thanh niên đối diện đạp tới lô đỉnh.

- Đang!

Lô đỉnh phát ra tiếng vang, đột nhiên vặn vẹo thân thể, liều mạng tụ lại hỏa diễm, ngọn lửa vốn thô to lập tức biến thành mũi kim, kiếm mang, cắt chém về phía khoáng thạch.

- Đây là... Tụ hỏa dung luyện pháp? Cần lô đỉnh vô điều kiện phối hợp, chuyện gì xảy ra?

Ngô Hữu Đạo lần nữa ngây người.

Tụ hỏa dung luyện pháp, là hỏa diễm hội tụ ở một chỗ, để nhiệt độ tăng lên lần nữa, loại phương pháp này, dù rất tốt, nhưng yêu cầu với lô đỉnh cực lớn, cần tín nhiệm lẫn nhau cùng phối hợp rất tốt mới được, đối phương cùng đỉnh này trước mắt, mới thấy không đến mười mấy cái hô hấp, làm sao nghe lời như thế?

Đang cảm thấy khó tin, chỉ thấy lô đỉnh đứng ở cách đó không xa, đột nhiên giãy dụa thân thể to béo, đi tới trước chân, nắp lò mở ra, thanh âm như sấm vang lên:

- Có thể mượn Thanh Diễm thạch của ngươi dùng một chút hay không!

- Ây...

Không nghĩ tới lô đỉnh nói chuyện với hắn, Ngô Hữu Đạo có chút sững sờ, còn chưa kịp trả lời, chỉ thấy lô đỉnh lần nữa vặn vẹo:

- Cám ơn!

Nói xong, cũng mặc kệ hắn có đồng ý hay không, duỗi ra một cái chân vạc, ở trên bàn nhẹ nhàng vạch một cái.

Phần phật!

Một viên khoáng thạch lăn vào trong lò lửa.

Hỏa diễm cùng Thanh Diễm thạch tiếp xúc, lập tức bùng cháy, nhiệt độ hỏa diễm lần nữa bạo tăng.

- Còn ăn cướp?

Lông mày nhảy loạn, da mặt của Ngô Hữu Đạo không ngừng run rẩy.

Cái lô đỉnh này là của hắn, đi theo không biết bao nhiêu năm, lần khảo hạch này, cho đối phương sử dụng một chút mà thôi... Vốn cho rằng chỉ là miễn cưỡng mượn dùng, nằm mơ cũng không nghĩ đến, không chỉ

giúp hắn thi triển tụ hỏa dung luyện pháp, càng trực tiếp cướp khoáng thạch của hắn...

Ngươi có biết chủ nhân của mình là ai hay không? Đang tức không biết làm sao, lô đỉnh lần nữa nhìn qua:

- Mượn máu tươi của ngươi dùng một chút...

Nói xong, lô đỉnh bỗng nhiên khều chân, từ không trung thẳng tắp ngồi xuống.

Phốc!

Bị đập trúng ngực, Ngô Hữu Đạo phun ra máu tươi, huyết dịch rơi vào trong đỉnh lô, hỏa diễm lần thứ ba bạo tăng.

Xì xì xì xì...

Trải qua mấy lần nhiệt độ tăng thêm, Tử Anh Thiên Hỏa thạch không thể kiên trì được nữa, xuất hiện vết rách, ngay sau đó trở nên mềm mại, dần dần hòa tan.

Nhìn thấy thành công, Trương Huyền ở một bên ánh mắt sáng lên, lần nữa đi tới trước mặt, ngón tay duỗi ra, chân khí tuôn trào, bỗng nhiên điểm về phía trước một chút.

Phần phật!

Khoáng thạch từ trong lô đỉnh bay ra, tay cầm chuỳ sắt đánh ra, ba cái hô hấp sau, lần nữa run lên, khí thai rèn luyện tốt lập tức rơi vào trong nước.

Một đám khói trắng sôi trào, rất nhanh, khí thai bị lấy ra, bàn tay run lên, Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng:

- Luyện xong...

- Xong rồi?

Mang theo nghi ngờ, Ngô Hữu Đạo vội vàng nhìn, chỉ nhìn một cáiắt, da mặt co rút:

- Đây là... Vũ khí?

Chỉ thấy trên bàn có một cục gạch, đặt ngang ở phía trên, vuông vức, nào có nửa điểm bộ dáng của vũ khí.

Đóng gạch tông sư dưỡng thành ký

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Vừa rồi đối phương bất kể là sắp đặt Tụ Linh trận tăng thêm nhiệt độ hỏa diễm, hay tụ tập hỏa diễm tập trung lực lượng... Đều hiện ra lý giải đối với luyện khí, đã đạt đến cảnh giới vô cùng cao thâm, so với hắn cũng không hề yếu.

Nhưng rèn luyện khí thai thế nào qua loa như vậy?

Đây chính là một viên Tử Anh Thiên Hỏa thạch... Đối với hắn mà nói cũng cực kỳ trân quý, coi như không đủ một chuôi đại đao, trường thương, nhưng rèn luyện thành binh khí ngắn cũng dư xài, kết quả, biến thành viên gạch...

Da mặt không ngừng run rẩy, nghẹn có chút không kịp thở.

Làm Thánh Tử Luyện Khí sư, đối với binh khí hoàn mỹ, có yêu cầu gần như biến thái, chính hắn thời điểm luyện chế, chỉ cần có một chút kích thước không đúng, cũng sẽ lật đổ làm lại, đối phương khảo hạch... Luyện chế dù xấu xí một chút, cũng có thể chịu đựng, nhưng thứ này, cùng vũ khí, nửa xu quan hệ cũng không có a? Cũng không phải công nhân xây dựng, làm cái đồ chơi này làm gì?

- Ngươi kiểm nghiệm một chút đi, hắn là có thể đạt tới thượng phẩm!

Không đi quản vẻ mặt của hắn, Trương Huyền phất tay.

- Thượng phẩm?

Da mặt Ngô Hữu Đạo run lên, kìm nén không được:

- Một cục gạch... Coi như đạt tới thượng phẩm thì có ích lợi gì?

Thấy hắn nghi ngờ, Trương Huyền lắc đầu, đưa tay cầm lên viên gạch trên bàn:

- Tác dụng rất lớn, có thể xưng vũ khí lợi hại nhất cũng không quá đáng!

Ngô Hữu Đạo giận quá mà cười:

- Ngươi thử nói xem, có bao nhiêu lợi hại...

Nói dối cũng phải có hạn độ đi, cái đồ chơi này ngay ngắn chỉnh tề, ngay cả mũi nhọn cũng không có, làm sao chiến đấu?

- Ngươi có vũ khí dùng Tử Anh Thiên Hỏa thạch luyện chế không? Mạnh hay không mạnh, đối kháng một lần, liền có thể biết!

Vẻ mặt Trương Huyền thản nhiên.

- Đương nhiên!

Cổ tay khẽ đảo, lấy ra ba món binh khí.

Đao, thương, kiếm!

Đều là dùng Tử Anh Thiên Hỏa thạch luyện chế thành, hàn khí bức người, vừa xuất hiện liền cho người ta một loại cảm giác đâm rách làn da, tựa như muốn hút ra huyết dịch người.

Vừa nhìn liền biết cấp bậc không thấp, uy lực cực mạnh. Ba món binh khí, đều dùng Tử Anh Thiên Hỏa thạch luyện chế thành, mỗi một kiện đều hao tốn tâm huyết cực lớn, hao phí không biết bao nhiêu công phu.

- Dùng vũ khí của ngươi tới đối kháng cái này của ta, ngươi có thể thẳng mà nói, coi như ta vượt quan thất bại!

Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng.

- Tốt, để cho ta nhìn một chút viên gạch của ngươi, đến cùng có uy lực gì!

Không nghĩ tới vị trước mắt này, ăn nói ngông cuồng như vậy, Ngô Hữu Đạo hừ lạnh, cổ tay rung lên, trường kiếm lăng không bay lên, thẳng tắp bay tới.

Trương Huyền cũng không có động tác, vung tay áo một cái, viên gạch nghênh tiếp.

Tạch tạch!

Viên gạch cùng trường kiếm đối đầu, một tiếng vang giòn, người sau gãy thành hai đoạn.

- Cái này...

Ngô Hữu Đạo giật nảy mình.

Chuôi kiếm này trải qua không biết bao nhiêu lần rèn luyện, vô cùng sắc bén, chắc chắn dị thường, cùng viên gạch của đối phương đối đầu, thế mà một lần liền gãy, làm sao làm được?

Hô!

Đánh gãy trường kiếm, viên gạch không có ngừng lại, vọt tới phía đại đao cùng trường thương, tạch tạch, tạch tạch! Lần nữa hai tiếng giòn vang, Ngô Hữu Đạo nhọc nhằn khổ sở luyện chế ra vũ khí, tất cả đều gãy thành hai đoạn, nằm ngang trên mặt đất.

- Ngươi, ngươi...

Hàm răng run lên, Ngô Hữu Đạo nói không ra lời.

Một kiện binh khí không đối kháng được ngược lại cũng thôi, liên tục ba kiện, tất cả đều nhẹ nhõm bị viên gạch của đối phương đụng vỡ, ngu nữa cũng biết, viên gạch thoạt nhìn giá trị không ra sao kia, so với vũ khí hắn luyện chế, cao minh hơn quá nhiều. Căn bản không ở cùng một cấp bậc.

- Viên gạch, thoạt nhìn không có mũi nhọn, lại cực kỳ nặng nề, lấy thế đè người, lấy lực tấn công...

Hai tay chắp sau lưng, Trương Huyền nhàn nhạt nhìn qua, mang theo mùi vị giáo dục:

- Vũ khí, là đồ vật giết người, mục đích là vì tăng lên sức chiến đấu, đẹp mắt hay không, không trọng yếu, trọng yếu nhất chính là... Uy lực! Tử Anh Thiên Hỏa thạch rất khó dung luyện, dù luyện chế thành vũ khí sắc bén, nhưng bản thân quá giòn, giống như thủy tinh, căn bản không chịu nổi binh khí nặng nề công kích! Cùng nó đối đầu, làm sao có thể thắng?

- Cái này...

Ngô Hữu Đạo ngây người.

Hắn dùng Tử Anh Thiên Hỏa thạch luyện chế không ít vũ khí, nhưng mỗi một kiện đều giống như đối phương nói, sắc bén là sắc bén, nhưng bản thể quá giòn, đương nhiên, loại giòn này, là so với Thánh khí thượng phẩm khác, cho dù có chênh lệch, cũng sẽ không quá lớn, dù sao trường kiếm, sắc bén cùng mềm dẻo, thuộc về hai cái phương diện, bản thân không khả năng đồng thời đều chiếm được.

Vốn cho rằng, Tử Anh Thiên Hỏa thạch luyện chế vũ khí, đều có chỗ thiếu hụt này, nằm mơ cũng không có nghĩ đến, viên gạch của đối phương lại lập tức giải quyết!

- Thế nào? Ta có thể coi như thông qua khảo hạch chứ?

Thấy hắn khiếp sợ khó khôi phục, Trương Huyền không nói thêm lời, mỉm cười.

Hắn từ trước tới nay khiêm tốn, mục đích lần này lại là qua ải, cũng không phải đả kích người, không cần thiết đã rét vì tuyết lại lạnh vì sương.

- Thông qua...

Bờ môi run rẩy, Ngô Hữu Đạo tràn đầy nghi ngờ:

- Viên gạch không thuộc về vũ khí, không cách nào điêu khắc trận văn, cũng không thấy ngươi cẩn thận rèn luyện, làm sao có thể luyện chế đến loại cấp bậc này?

Dù viên gạch nặng nề, nhưng có thể đơn giản đánh nát ba món binh khí của hắn như vậy, cấp bậc tuyệt đối cao hơn chứ không thấp.

Vũ khí muốn tăng lên cấp bậc, hỏa hầu, rèn luyện cực kỳ quan trọng, nhưng rèn luyện, trận văn, lại là thủ đoạn chủ yếu tăng thêm uy lực.

Khoáng thạch tương đồng, rèn luyện càng nhiều, càng lâu, mật độ lại càng lớn, sau khi rèn luyện thành công, cấp bậc sẽ càng cao.

Thời điểm đối phương luyện chế khí thai, hắn tận mắt thấy, tổng cộng ba, bốn cái hô hấp, chuỳ sắt chỉ đánh bốn cái, để nó trở thành gạch... cấp bậc sao có thể cao hơn hắn thiên chuy bách luyện?

- Muốn học không? Ta có thể dạy ngươi!

Trương Huyền nở nụ cười.

- Mong được chỉ điểm!

Không dám tự cao, Ngô Hữu Đạo ôm quyền.

- Thật ra thì luyện chế viên gạch thoạt nhìn rất đơn giản, trên thực tế lại có học vấn ở bên trong, mỗi một cái, đều ẩn chứa đại đạo, cũng không phải là rèn luyện đơn giản...

Nắm gạch đến, Trương Huyền giải thích cặn kẽ.

Hắn lý giải luyện khí đã đạt đến bát tinh, thuận miệng chỉ điểm, liên lụy đến rất nhiều kiến thức, chỉ nghe một hồi, Ngô Hữu Đạo liền phục sát đất.

Vị trước mắt này, dù tuổi tác không lớn, nhưng lý giải luyện khí, lại sâu vào nông ra, để cho người ta sau khi nghe, có cảm giác bừng tỉnh hiểu ra. Rất nhanh, kỹ xảo đối phương luyện chế viên gạch toàn bộ giảng xong.

- Cáo từ...

Nói xong, đối phương nhấc chân đi đến tầng thứ ba.

- Nguyên lai phương pháp luyện khí trước đó của ta đều sai, về sau cũng không tiếp tục luyện chế trường kiếm cùng đại đao, chuyên tâm luyện chế viên gạch...

Đưa mắt nhìn đối phương rời đi, nhớ lại vừa rồi kiến thức, hai mắt Ngô Hữu Đạo sáng lên.

Cái gì trường kiếm, cái gì đại đao, so vượt qua cục gạch được? Tiến có thể công, lui có thể thủ, đây mới là mục tiêu theo đuổi cả đời của hắn! Nghĩ đến cái này, lấy ra khoáng thạch, bắt đầu nghiên cứu.

- Tiếp cận mười phút mới thông qua tầng thứ hai, có phải có chút chậm hay không? Ừm, đằng sau phải tăng tốc một chút...

Trong lòng Trương Huyền cảm khái, đi lên, ngay sau đó thấy được Thánh Tử Thiên cơ sư công hội.

Hắn âm thầm nói, nhưng lại không biết, trong lúc vô tình bồi dưỡng ra một đại tông sư luyện gạch, về sau cuối cùng cả đời, chỉ luyện chế một loại vũ khí, vô số cường giả đều vì có thể được đến hắn tự mình luyện chế viên gạch mà vinh hạnh.

Ta muốn thay quần áo

dtv-ebook.com

- Trương sư!

Thấy hắn đi tới, Thiên Cơ sư Thánh Tử ôm quyền.

- Phong lão đã khỏe chưa?

Trương Huyền đáp lễ.

Lúc trước ở công hội của đối phương, phá hủy toàn bộ bảo vật nhà người ta, cuối cùng còn dùng sét đánh đối phương, thực sự có chút băn khoăn.

- Hắn đang bế quan!

Thiên Cơ sư Thánh Tử nói:

- Dường như có chút tinh thần sa sút, không biết làm sao...

Trương Huyền mang theo xấu hổ.

Vốn vị Phong lão này rất hăng hái, một lòng muốn nhận bản thân làm học sinh, biến thành như vậy, thực sự có chút xấu hổ.

- Ta biết Phong lão muốn thu ngươi làm đồ, có điều, làm người thủ quan Danh Sư lâu, sẽ không hạ thủ lưu tình!

Thánh Tử nhẹ gật đầu.

- Quá khách khí...

Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng.

Hắn bây giờ còn chưa đạt tới chức nghiệp bát tinh, có Độc Sư, Vu Hồn sư… không thể biểu diễn ra, Thiên Cơ sư thì chưa có xem qua sách, nhưng mà thông qua khảo hạch không khó lắm.

- Vậy thì bắt đầu đi, khảo hạch rất đơn giản, ngươi, ta đồng thời suy tính một việc, chỉ cần kết quả cùng ta nhất trí, coi như thông qua!

Thánh Tử giải thích quy tắc.

Thiên Cơ sư, am hiểu thôi diễn, dù mỗi một vị năng lực khác biệt, nhưng nếu thật chính xác, nhất định chỉ có một con đường duy nhất.

- Tốt!

Trương Huyền nhẹ gật đầu.

- Ta phỏng đoán, hôm nay ngươi không cách nào thông qua khảo hạch Danh Sư lâu!

Nhẹ nhàng cười một tiếng, Thánh Tử nói.

- Không cách nào thông qua?

Trương Huyền nhíu mày một cái.

Đây là cái nghịch lý, cố ý lưu lại bẫy rập.

Cùng hắn nhất trí mới coi như thông qua, vậy thì đồng nghĩa với thừa nhận xông Danh Sư lâu thất bại, muốn nói thành công, liền không giống đối phương, lúc này mới cửa thứ ba, một là không cách nào chứng minh, thứ hai, coi như thông qua được sáu tầng còn lại, tầng này không được thừa nhận, cũng không có qua ải!

Thật là độc ác.

Không hổ là Thiên Cơ sư Thánh Tử, vừa ra tay liền làm người ta không biết trả lời như thế nào.

- Không sai, bây giờ chỉ cần ngươi thừa nhận không cách nào thông qua, ta liền để ngươi qua ải...

Thiên Cơ sư Thánh Tử cười cười.

Vị trước mắt này đi công hội, công hội liền sập thành phế tích, Phong trưởng lão không gượng dậy nổi, mặc dù chuyện này không biết cùng hắn có quan hệ hay không, nhưng thân là Thiên Cơ sư Thánh Tử, vẫn muốn khó xử một lần.

Nếu không, đường đường chức nghiệp thần bí nhất thượng cửu lưu, uy nghiêm ở đâu?

- Có thể đổi một khảo hạch hay không? Cái này... Xin lỗi ta không cách nào trả lời!

Lắc đầu, Trương Huyền nói.

- Ta chỉ có một cái này!

Thánh Tử khoát tay áo.

Đối phương là Diễn Hư thể chất, về sự tình của đối phương, không cách nào phỏng đoán kết quả, bởi vì chịu ảnh hưởng, tới giao đấu, cũng đo lường tính toán không ra, cái gì cũng không làm rõ ràng được, còn không bằng xấu bụng một chút.

Nhìn hắn ứng đối ra sao, cũng coi như cho một bài học.

- Chỉ có một cái? Vậy được rồi...

Thấy đối phương tận lực khó xử, mục đích đúng là muốn cho hắn không cách nào thông qua, bất đắc dĩ lắc đầu, tinh thần Trương Huyền khẽ động, câu thông Thiên Đạo thư viện.

Tạch tạch!

Thánh Tử còn không kịp phản ứng, liền cảm thấy toàn thân cứng đờ, một tia chớp bổ vào trên đầu, ngay sau đó điện mang liên tiếp điên cuồng bổ tới, thời gian nháy mắt liền nằm ở trên mặt đất, miệng sùi bọt mép, thân thể không ngừng run rẩy.

- Ngươi làm sao vậy?

Mặt mũi hoảng sợ, Trương Huyền có chút sợ hãi:

- Có phải tiết lộ Thiên Cơ quá nhiều, bị phản phệ hay không?

- Ta...

Tạch tạch! Tạch tạch!

Lại hai đạo lôi điện bổ tới, Thánh Tử mới nói ra một chữ, lần nữa run rẩy.

- Ngươi đã xuất hiện biến cố, ta liền không tiếp tục quấy rầy, lên trước nha...

Trương Huyền ôm quyền.

- Không...

Tạch tạch! Tạch tạch!

Tiếng nói chưa ra, Thánh Tử tiếp tục run rẩy.

- Cảm ơn khoan dung độ lượng, về sau có cơ hội nhất định đến nhà cảm kích...

Ôm quyền, Trương Huyền nhấc chân đi tới, rất nhanh biến mất khỏi gian phòng.

Đối phương không làm khó dễ hắn, có lẽ còn có thể mượn nhờ Diễn Hư thể chất, cùng hắn giao đấu một lần, đã cố ý tìm phiền toái, cũng không có gì có thể khách khí.

Đánh cắp thiên cơ, bản thân là hành động ăn trộm, giáo huấn một lần, không tính là gì.

- Ngươi...

Mặt mũi lo lắng, Thánh Tử muốn ngăn cản, lại phát hiện lôi điện dày đặc hơn, vùng vẫy nửa ngày, bất kể chạy trốn như thế nào, cũng trốn tránh không được, đành phải tìm địa phương thoải mái, nằm xuống, hai mắt vô thần,tùy ý đối phương điên cuồng bổ.

Tầng thứ tư là Thánh Tử Thư Họa sư.

Tiến vào bên trong, giống như đi vào một thế giới như thật như ảo, dãy núi phong sơn, đẹp không sao tả xiết.

Biết đây là thư hoạ bát tinh, Trương Huyền rất nhanh lui ra, nhẹ nhõm phá giải.

Tầng thứ năm là Kinh Hồng sư, tầng thứ sáu là Giám Bảo sư, tầng thứ bảy là Ma Âm sư, tầng thứ tám là Luyện Đan sư...

Nhìn qua tất cả thư tịch, tốc độ vượt quan của Trương Huyền cực nhanh, vài phút liền thông qua được cửa ải khảo hạch cuối cùng, hít sâu một hơi, nhấc chân đi đến tầng thứ chín.

Hiện tại xem như thông qua được tám loại phụ tu, chỉ cần lại thông qua cửa ải cuối cùng khảo hạch tu vi, coi như thực sự trở thành Danh Sư bát tinh.

Đẩy cửa đi vào, nhìn rõ ràng thân ảnh ngồi trước mắt, lông mày lần nữa nhăn lại.

- Tại sao là ngươi?

Xuất hiện ở trước mắt, không phải người khác, chính là trước đó bị Thanh Long thú đánh một trận tơi bời, còn nợ hắn năm viên linh thạch thượng phẩm, thiên tài Trương gia… Trương Thuần!

- Danh Sư lâu, cần một vị Danh Sư bát tinh tọa trấn khảo hạch, vốn là Lạc Huyền Thanh và ta đều có tư cách, nhưng hắn đột phá đến Động Hư cảnh, đã vượt ra khỏi khảo hạch phạm vi, tự nhiên do ta đích thân ra tay!

Nhẹ nhàng cười một tiếng, Trương Thuần khẽ đảo cổ tay, lấy ra một cái hộp ngọc, nhẹ nhàng run lên, lập tức bay tới:

- Đây là năm viên Linh Thạch tuyệt phẩm ta nợ ngươi!

Trương Huyền tiện tay tiếp lấy, cũng không mở ra, thu vào nhẫn, chân mày nhíu càng chặt.

Trước đó để Thanh Long thú đánh đối phương một hồi, hai người xem như có thù, giờ phút này tìm được cơ hội khảo hạch mình, làm sao có thể bỏ qua!

Trả lại linh thạch, đã biểu lộ thái độ... Không ai nợ ai, mới tiện ra tay độc ác.

- Không biết cửa này như khảo hạch thế nào?

Rõ ràng điểm ấy, Trương Huyền thở ra một hơi, nhìn lại.

- Muốn trở thành Danh Sư bát tinh, nhất định phải có thực lực Thánh Vực lục trọng Lĩnh Vực cảnh... Ngươi bây giờ chỉ có nửa bước Lĩnh Vực cảnh, rõ ràng không có đạt tới, ta cần tiến hành khảo nghiệm ngươi, mới có thể xác nhận!

Mắt sáng lên, Trương Thuần nhìn lại:

- Yên tâm, khảo hạch của ta rất đơn giản, đánh ngươi ba quyền, có thể chặn lại, coi như thông qua, ngăn không được... Xin lỗi, coi như thông qua được tám tầng phía trước, cửa này cũng không cách nào đi qua!

- Đối chiến ba quyền?

Trương Huyền cau mày.

Đối phương từng áp chế tu vi cùng hắn chiến đấu qua, biết sức chiến đấu chân chính, dù vậy, còn muốn ra ba quyền, rõ ràng là không áp chế tu vi.

Dù gần đây tiến bộ rất lớn, nhưng cùng Trương Thuần không áp chế tu vi tranh đấu, rõ ràng vẫn kém một đoạn.

- Đối chiến ba quyền cũng được, có điều, ta cần đổi một bộ y phục...

Dừng lại một chút, thực sự nghĩ không ra tỷ lệ có thể chiến thắng, Trương Huyền nói.

- Thay quần áo? Ngươi tùy ý...

Không nghĩ tới đối phương đưa ra yêu cầu này, Trương Thuần mỉm cười, không để ý lắm.

Giao đấu chú ý chính là thực lực, còn chưa từng nghe qua, thay quần áo có thể thắng.

- Đa tạ...

Thở phào nhẹ nhõm, Trương Huyền trảo một cái, ở trong góc phòng bố trí trận pháp không cách nào quan sát, xoay người đi vào.

Danh Sư bát tinh

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Tổng cộng cộng lại vẫn chưa tới hai mươi phút...

- Thời gian ngắn như vậy, liền vọt tới tầng thứ chín... Cái này, cái này?

Trước Danh Sư lâu, một đám Danh Sư vây xem, người những nghề nghiệp khác, từng cái hàm răng run lên.

Vốn là, bọn họ cảm thấy coi như đối phương có thể thông qua, nhanh nhất cũng sẽ giống như hai vị trước, cần mấy ngày mấy đêm, khó khăn tầng tầng, nằm mơ cũng không ngờ tới, không đến hai mươi phút, liền đã vọt tới cửa ải cuối cùng!

Cái này cũng cho thấy, đã thông qua được tám đại phụ tu, mỗi một loại, đều chiếm được Thánh Tử công nhận!

Quá nhanh đi!

- Mặc dù đến cửa ải cuối cùng, nhưng muốn thông qua, ngược lại càng khó!

Một trưởng lão cách đó không xa trầm giọng nói.

- Vì sao?

Lạc Huyền Thanh không hiểu.

Vị anh em tốt này của mình, tiến bộ nhanh chóng, có thể xưng kinh khủng, lúc trước hắn vẫn cảm thấy, không người nào có thể phá vỡ muội muội ghi chép, thế nào cũng không ngờ tới, vị này, nhanh như vậy liền vọt tới tầng cuối cùng.

Tầng này là đo lường tu vi, cái tên này chiến lực kinh người, muốn thông qua, hắn là dễ dàng nhất, vì sao đối phương nói ngược lại càng khó?

- Thủ quan là... Trương Thuần! Ta nghe nói trước đó hai người bọn họ từng có mâu thuẫn!

Vị trưởng lão này nói.

- Trương Thuần?

Lạc Huyền Thanh ngẩn ngơ, nắm đấm bỗng nhiên xiết chặt:

- Tại sao là hắn?

Trương Thuần cùng đối phương có ân oán, hắn biết rất rõ ràng, nếu thật để cho tên này bảo vệ, muốn thông qua, chỉ sợ thật đúng là không dễ dàng như vậy.

Dựa theo tình huống bình thường, kiểm tra tu vi mà thôi, Danh Sư bát tinh bình thường là được, như thế nào đi nữa, cũng không cần đến siêu cấp thiên tài của Trương gia như hắn tự mình ra tay đi.

- Cụ thể ta cũng không biết, hắn là chủ động xin đi!

Vị trưởng lão này gật đầu.

Trương Thuần làm con cháu hạch tâm Trương gia, chuyện phát sinh ở Thánh Tử điện, cơ bản đều có thể nhận được tin tức, cùng vị này có thù, hơn nữa biết hắn muốn xông Danh Sư lâu, xin làm người thủ quan, hắn là cực kỳ đơn giản.

- Đáng ghét... Cái tên này thực có can đảm làm khó Trương Huyền, đi ra nhất định đánh hắn một hồi, không để hắn nửa năm không rời giường, ta liền không họ Lạc...

Cắn chặt hàm răng, Lạc Huyền Thanh tức đến tròng mắt đỏ hoe.

Tu vi tấn thăng, một mực muốn đánh tên này, còn chưa kịp, liền biết được sự tình của muội muội, sau đó bị bức ép dẫn tới lôi kiếp... Hắn còn không có ra tay, đối phương lại xuất thủ trước!

Cái tên này thật muốn thi triển ra toàn lực, để Trương sư không cách nào thông qua, lần này, tuyệt đối sẽ không bỏ qua!

Không đánh cha mẹ cũng nhận không ra, liền không gọi Lạc Huyền Thanh!

- Danh Sư lâu khảo hạch, vốn không dễ dàng, nếu như tuỳ tiện bỏ qua, ngược lại sẽ gặp phải chỉ trích, làm khó là tất nhiên... chỉ nhìn vị Trương sư này có thể chịu được hay không!

Trưởng lão lắc đầu, đang muốn nói tiếp, đột nhiên cảm thấy mặt đất lắc lư. Vội vàng ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy tầng thứ chín Danh Sư lâu ầm ầm một tiếng, mặt tường xuất hiện một hình người.

- Trương sư bị đánh...

Lông mày nhảy một cái, thanh âm của trưởng lão có chút gấp rút.

Lạc Huyền Thanh cũng không dám chậm trễ, vội vàng nhìn sang.

Ầm ầm!

Ánh mắt vừa nhìn, tiếng nổ lần nữa truyền đến, hình người trở nên càng lớn, đá vụn không ngừng từ không trung rơi xuống.

- Trương Huyền...

Tràn đầy lo lắng, bờ môi không ngừng run rẩy, Lạc Huyền Thanh cắn chặt hàm răng, vừa định tiến lên, đột nhiên lông mày nhảy một cái:

- Không đúng, nhìn quần áo cùng hình thể, bị đòn hình như không phải Trương sư...

- Không phải?

Có chút không tin, trưởng lão nhìn, còn không có thấy rõ, liền thấy rầm một tiếng vỡ vụn, một bóng người bay ra, thẳng tắp cắm xuống dưới.

Bành!

Đập xuống đất, như củ hành xen vào bùn đất, chỉ còn lại có hai chân không ngừng đung đưa, nhìn quần áo cùng hình thể, không phải người khác, chính là Trương gia thiên tài, Trương Thuần!

- Cái này...

Lông mày nhảy một cái, miệng trưởng lão khó mà khép lại.

Thực lực của Trương Thuần, hắn biết rất rõ ràng, Thánh Vực thất trọng đỉnh phong, bình thường nửa bước Động Hư cảnh, cũng rất khó vượt qua, khảo hạch một tiểu gia hỏa chỉ có nửa bước Xuất Khiếu cảnh, thế mà bị đánh trực tiếp từ lầu chín bay ra ngoài, ngay cả năng lực phi hành cũng không có...

Dùng sức dụi dụi con mắt, nhìn kỹ nhiều lần, xác nhận không sai, lúc này mới nuốt ngụm nước bọt.

Không chỉ hắn không tin, ngay cả Lạc Huyền Thanh cũng mở to hai mắt nhìn.

Trương Thuần đè thấp tu vi đã bị cuồng đánh một trận, chẳng lẽ không biết hối cải, vẫn giảm thấp xuống tu vi?

Làm như vậy, chỉ sợ không phải đi báo thù, mà là cố ý muốn bị đánh đi...

Ầm ầm!

Bất quá, thời gian không có để hắn suy nghĩ nhiều, mặt đất lần nữa nổ vang kịch liệt, bốn phía có tám đạo ánh sáng bắn nhanh về phía mái nhà, ngay sau đó một lệnh bài xuất hiện ở trên không trung.

Huy chương Danh Sư bát tinh!

- Chúc mừng Trương Huyền, khiêu chiến Danh Sư lâu thành công, tấn cấp Danh Sư bát tinh!

Thanh âm vang vọng toàn bộ Thánh Tử điện, giống như kinh lôi, truyền thấu bốn phương.

- Trương sư... Thông qua được khảo hạch Danh Sư bát tinh?

Trong gian phòng, Trương Cửu Tiêu đang thu dọn đồ đạc ngừng lại.

Trần Nhạc Dao đang tu luyện, thân thể cũng cứng ngắc, đôi mắt đẹp tràn đầy khó tin.

Thời điểm đối phương tới Thánh Tử điện, mới Thánh Vực tứ trọng Nguyên Thần cảnh đỉnh phong, thực lực so với nàng cũng thấp hơn không ít, ngắn ngủi không đến một tháng, trực tiếp thành Danh Sư bát tinh...

Chính tai nghe, cũng cảm thấy khó tin.

Một màn như vậy phát sinh ở toàn bộ Thánh Tử điện, đặc biệt là tu luyện giả cùng Trương Huyền chung một chỗ thông qua khảo hạch đi vào Thánh Tử điện, tất cả đều kinh ngạc không thôi.

Ngay cả Triệu Hưng Mặc, cũng sững người tại nguyên chỗ, một câu nói không ra lời.

Mặc dù cảm thấy Trương Huyền này thiên phú không tồi, khả năng thành tựu không thấp, vẫn nằm mộng cũng nghĩ không ra, tới Thánh Tử

điện không đến một tháng, một khóa chưa lên, cũng đã thông qua khảo hạch bát tinh, trở thành Danh Sư bát tinh chân chính!

Trở thành Danh Sư bát tinh chân chính, tương đương với đã đứng ở đỉnh phong nhất của toàn bộ đại lục, hoàn toàn có tư cách tiến nhập nội viện.

- Sư huynh... Thật lợi hại!

Miệng của Phùng Tử Dật cũng khép lại không được.

Trước đó còn nghĩ, đều là sư huynh đệ, chỉ cần chịu cố gắng, khẳng định có thể vượt qua, nghe được thanh âm này mới hiểu, đã bị vượt ra không biết bao xa, muốn đuổi theo, đã không làm được.

- Khó trách lão sư còn có thể thu hắn làm đệ tử...

Lão sư vốn nói chỉ thu một mình hắn, sẽ không thu đồ, kết quả lại nhiều hơn một vị, loại thiên phú này, quả thực có thể khiến người ta động tâm.

Hô!

Một đạo lực lượng đặc thù tràn vào thân thể, Trương Huyền đưa tay lên, nắm huy chương bát tinh vào lòng bàn tay.

Chỉ bằng vào thực lực của hắn bây giờ, không phải đối thủ của đối phương, sở dĩ có thể đánh bại dễ dàng, đương nhiên là phân thân đánh.

Hấp thu lôi đình, thực lực của phân thân mạnh hơn, cho dù Trương Thuần là Thánh Vực thất trọng đỉnh phong, cũng bị một quyền đánh dán ở trên tường, sau ba quyền, hôn mê bất tỉnh, từ trên lầu té xuống.

- Bát tinh...

Cúi đầu nhìn về phía huy chương trong lòng bàn tay, Trương Huyền tràn đầy hưng phấn, vừa định thu vào nhẫn, đột nhiên lông mày nhíu lại, một cái lệnh bài xuất hiện ở trong lòng bàn tay.

Điện Chủ lệnh!

Giờ phút này tấm lệnh bài kia, đang tản ra ánh sáng ôn nhuận, dường như phía trên có một loại phong ấn nào đó đang chậm rãi mở ra.

Vị trí xương ngực của Ngoan Nhân

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Điện Chủ lệnh, cần ba điều kiện mới có thể triệt để kích hoạt.

Thứ nhất, cấp bậc Danh Sư đạt tới bát tinh; thứ hai, tu luyện Minh Lý Chi Nhãn tới cảnh giới tứ trọng Kim Cương Nộ Mục, Phục Hổ Hàng Ma; thứ ba, tu vi đạt tới Thánh Vực bát trọng!

Hai cái còn lại còn có chút chênh lệch, nhưng cấp bậc Danh Sư đạt tới bát tinh, hiển nhiên đã kích hoạt lên quyền hạn cùng lực lượng nhất định.

Biết lúc này không phải thời điểm nhìn kỹ, đều thu hai lệnh bài vào nhẫn, Trương Huyền mới từ không trung chậm rãi bay xuống.

- Chúc mừng Trương sư thông qua Danh Sư lâu khảo hạch, đánh vỡ ghi chép vạn năm qua của Thánh Tử điện...

Đi tới trước mặt, đến bây giờ Chiêm sư còn không dám tin tưởng. Khoảng hai mươi phút xông qua chín tầng, sức một mình khiêu chiến chín vị thiên tài, coi như tiểu công chúa trước đó, cũng không có loại năng lực này.

- Hiện tại có thể tiến nhập nội viện chưa?

Trương Huyền mỉm cười.

- Đương nhiên, nếu như ngươi muốn đi mà nói, hiện tại liền mang ngươi tới!

Chiêm sư nhẹ gật đầu:

- Chẳng qua cái này cùng bên ngoài, không có khác nhau quá nhiều, chỉ là linh khí khá sung túc mà thôi!

- Làm phiền Chiêm sư!

Trương Huyền ôm quyền.

Thấy hắn khăng khăng, ngay cả nghỉ ngơi cũng không, Chiêm sư tràn đầy bội phục, không nói thêm lời, thân thể nhoáng một cái, đi thẳng về phía trước, Trương Huyền theo sát phía sau.

- Trương sư...

Vội vàng đi theo tới, Lạc Huyền Thanh muốn trước nói rõ sự tình một lần, cuối cùng vẫn ngừng lại.

- Ngươi trước đi nội viện nhìn một chút, ban đêm ta lại đi tìm ngươi!

Để hắn tự mình ra tay chém giết người muội muội ưa thích, không thể rêu rao, nơi này nhiều Danh Sư cùng cao thủ am hiểu linh hồn như vậy, vẫn cẩn thận một chút cho thỏa đáng.

Dù sao, là việc xấu trong nhà.

- Tốt!

Thấy tu vi của đối phương đã triệt để củng cố, Trương Huyền gật đầu cười, theo sát ở sau lưng Chiêm sư, bay lượn mà đi.

Nội viện của Thánh Tử điện, không ở trong năm điện đường, mà là trong một hồ nước rời xa rất nhiều kiến trúc.

Lấy ra một lệnh bài, Chiêm sư nhẹ nhàng ở trên mặt hồ vạch một cái, một phong ấn bị giải khai, ngay sau đó một cánh cửa khổng lồ từ mặt nước chậm rãi nâng lên, nhộn nhạo lực lượng không gian.

- Không gian khống chế thật cường hãn...

Nhìn thấy cánh cửa này cùng bốn phía, Trương Huyền nhịn không được nhướng mày.

Diễn Không thiên thư, hắn đã lĩnh ngộ đến tam trọng, đối với không gian có trải nghiệm rất sâu, cái trước mắt này, Minh Lý Chi Nhãn cũng không nhìn thấy, thậm chí không có chút phát giác nào, nói rõ người bố trí ra cánh cửa này, nắm giữ không gian, ít nhất đạt tới tứ trọng đỉnh phong, thậm chí... Ngũ trọng!

Loại cường giả này bố trí ra không gian, đã có tính ổn định cực mạnh, đừng nói dò xét, coi như tìm được, không có thủ lệnh đặc thù, bằng vào thực lực của hắn, cũng rất khó mở ra.

- Đây là thông đạo cùng huy chương đại biểu thân phận tiến nhập nội viện!

Cửa xuất hiện, Chiêm sư đưa lệnh bài tới.

Trương Huyền nhận lấy, khẽ vuốt mặt ngoài, ngay sau đó nhìn thấy phía trên điêu đầy đủ loại hoa văn, cùng những thứ ở phong ấn Dị Linh tộc, giống nhau như đúc.

Tất cả đều là trận văn không gian, nhỏ máu nhận chủ, thu lệnh bài vào nhẫn.

- Đi vào đi!

Chiêm sư đi đầu vào cửa, Trương Huyền theo sát.

Vừa tiến vào cửa chính, giống như bị không gian trận pháp truyền tống, sau một khắc, đi tới trong một mảnh kiến trúc.

Linh khí nơi này, so với Thánh Tử điện còn muốn nồng nặc tiếp cận gấp đôi, linh khí giống như thực chất tụ lại, nhẹ nhàng vồ một cái, liền có thể ngưng tụ thành giọt nước, hình thành linh dịch.

Trước đó ở Hồng Viễn học viện, là vật vô cùng trân quý, ở đây khắp nơi có thể thấy được.

- Quả nhiên là Thánh địa tu luyện...

Trương Huyền cảm khái một tiếng.

Linh khí càng nồng đậm, tu luyện liền càng nhanh, linh khí nơi này, như là thực chất, lỗ chân lông toàn thân mở ra, không cần tu luyện, cũng sẽ chủ động chui vào, chuyển hóa thành chân khí, để tu vi chậm chạp tăng trưởng.

Nếu ngay từ đầu hắn ở chỗ này, coi như khỏi cần linh thạch, thời gian một năm cũng có thể nhẹ nhõm đạt tới thực lực bây giờ, thậm chí cao hơn!

Khó trách Thánh Nhân quý tộc nhiều thiên tài như vậy, từng cái tuổi còn trẻ liền có tu vi không yếu, trên tài nguyên điều kiện dồi dào, lại thêm thiên phú bản thân, muốn không có thành tựu cũng khó khăn.

- Nội viện trọng yếu nhất không phải linh khí, mà là nội tình cùng bầu không khí, ở đây tu luyện, ý niệm càng thêm rõ ràng, tinh thần càng thêm nhạy cảm! Bất kể tu luyện hay học tập, đều sẽ càng thêm nhanh chóng!

Nhìn ra hắn chấn kinh, Chiêm sư giải thích.

Trương Huyền gật đầu.

Nơi này là lúc trước Bốc Thương cổ thánh tự mình sắp đặt, có lưu lại lý niệm của Khổng sư, càng gia trì lực lượng vô số thiên tài học sinh hơn vạn năm qua, khí tức văn hóa nồng đậm, để cho người ta tiến vào bên

trong, liền kìm lòng không được muốn học tập, tu luyện, tranh thủ đi cao hơn.

- Đi qua tham kiến tượng Khôi Thánh đi!

Để hắn ở nguyên chỗ cảm thụ một hồi, Chiêm sư nói.

- Khôi Thánh?

- Mặc dù nơi này là Bốc Thương cổ thánh lưu lại, nhưng có thể duy trì đến bây giờ, hơn nữa bồi dưỡng ra vô số thiên tài, là công lao của Khôi Thánh!

Chiêm sư giải thích:

- Không gian gấp, tính ổn định rất trọng yếu, đặc biệt là loại địa phương linh khí dồi dào này, muốn duy trì, nhất định phải có đủ loại trật tự, không có Khôi Thánh trấn thủ, khẳng định sớm sụp đổ không biết bao nhiêu lần!

Trương Huyền gật đầu.

Không gian gấp, thật giống như bóng bay, không duy trì mà nói, đừng nói tăng trưởng, thời gian dài cũng sẽ xẹp xuống.

Tỷ như không gian hắn dùng để chứa đựng sinh mệnh, cho tới nay đều là Thiên Nghĩ Phong Mẫu duy trì, nếu không, cũng không có khả năng củng cố đến nay.

Sơn môn trước đó, cũng là như vậy.

Tượng Khôi Thánh vỡ vụn, không có duy trì bao lâu, liền triệt để sụp đổ.

Trước mắt cái này, linh khí càng thêm sung túc, rung chuyển tự nhiên càng thêm kịch liệt, có thể duy trì vạn năm mà không xuất hiện sai lầm, nhất định có một cỗ ý niệm cường đại trấn thủ.

Đi tới trước mặt một pho tượng to lớn. Mặc trường bào, khuôn mặt mang theo nho nhã, cùng trước đó ở sơn môn nhìn thấy Khôi Thánh, giống nhau như đúc, tản mát ra khí tức để cho người ta sợ hãi thán phục.

Dù không giống ở trong sơn môn, ngưng tụ ý niệm xuất hiện, nhưng toàn bộ tượng đá, lại tựa như có linh tính, nhìn một cái, liền có cảm giác thể hồ quán đỉnh, để cho thần trí của người ta trở nên càng thêm thanh minh.

- Không hổ là Thánh Tử điện điện chủ đời thứ nhất...

Vẻn vẹn một pho tượng, liền để tâm hắn kính sợ, Khôi Thánh khi còn sống, thực lực nhất định vượt xa vị quyền điện chủ trước mắt này không biết bao nhiêu.

Tiến lên một bước, cung kính hành lễ.

Không nói rốt cục mạnh đến mức nào, chỉ là bồi dưỡng vô số cường giả, để nhân tộc hưng thịnh vài vạn năm, không bị Dị Linh tộc xâm hại, đã làm cho người bội phục cùng tôn kính.

Huống chi, còn chiếm được truyền thừa của hắn, học tập Cửu U Thần đồng.

Đáng tiếc, mấy ngày nay nhìn nhiều sách như vậy, vẫn chưa tìm được thư tịch về nhãn thuật, nếu không, sớm đã để bộ công pháp này thành Thiên Đạo cấp, cố gắng tu luyện.

- Chủ nhân, ta cảm ứng được... xương ngực của ta!

Đang cảm khái, thanh âm của Ngoan Nhân ở trong Thiên Đạo chi thư truyền vào trong óc.

- Ở nơi nào?

Tiến vào nội viện gấp gáp như vậy, mặc dù là vì Lạc Nhược Hi, nhưng cũng có một phần rất lớn là vì khôi phục Ngoan Nhân, nghe được tìm ra xương ngực, con mắt của Trương Huyền nhịn không được sáng lên.

- Ngay ở trong pho tượng này...

Trong thanh âm của Ngoan Nhân mang theo run rẩy.

Công Pháp lâm

dtv-ebook.com

- Nơi này?

Trương Huyền sửng sốt, tràn đầy khó tin.

Nếu như đối phương nói, chứa đựng ở trong điện đường nào, hoặc bị phong ấn ở một địa phương nào đó, đều cảm thấy bình thường, nhưng ở trong pho tượng Khôi Thánh... Cái này sao có thể?

Khôi Thánh là cổ thánh, thân truyền của Bốc Thương cổ thánh, đồ tôn của Khổng sư, điện chủ đời thứ nhất của Thánh Tử điện, đối với Dị Linh tộc, sớm đã hận thấu xương, hận không thể diệt sạch sẽ.

Ngoan Nhân thân là người mạnh nhất trong tộc này, dù bỏ mình, nhưng trong khung xương, nhất định cũng ẩn chứa lực lượng đặc thù, nhân tộc không dung, không phong ấn, không che giấu, đặt ở trong pho tượng của mình... xem như hắn, đều cảm thấy khó có thể lý giải được.

Mấu chốt nhất là... Dung hợp khung xương của Ngoan Nhân, tượng trước mắt chẳng những không có khí tức sát lục, ngược lại cho người ta một loại cảm giác ôn nhuận nho nhã, đến cùng làm sao làm được?

- Ngươi có cảm ứng sai hay không?

Trong lòng nhịn không được hỏi.

Không phải hắn không tin, mà là loại khả năng này thực sự quá nhỏ.

Dù sao, Khôi Thánh không có khả năng nắm giữ Thiên Đạo thư viện, càng không có khả năng nắm giữ Thiên Đạo chi thư, lực lượng Danh Sư cửu tinh áp chế Ngoan Nhân, cũng không thể phát giác, Minh Lý Chi Nhãn cũng nhìn không ra.

- Đổi lại trước khi dung hợp đầu lâu, có thể sẽ cảm ứng sai, nhưng bây giờ... Tuyệt đối sẽ không!

Trong giọng nói của Ngoan Nhân tràn đầy khẳng định.

Không có dung hợp đầu lâu, trí nhớ không được đầy đủ, không dám xác định, mà bây giờ, trăm phần trăm khẳng định, xương ngực của hắn, tuyệt đối ở trong pho tượng trước mắt, không có bất kỳ cái gì do dự.

- Cái này...

Thấy hắn xác định như thế, Trương Huyền nhíu nhíu mày:

- Ta xem một chút!

Minh Lý Chi Nhãn nhúc nhích, nhìn kỹ qua.

Một lát sau, lắc đầu.

Các đời điện chủ cũng không có nhìn ra, Minh Lý Chi Nhãn của hắn cảnh giới thấp hơn, tự nhiên càng phát giác không ra cái gì.

Bàn tay đưa tới, nhẹ nhàng đụng góc áo của tượng đá một cái.

Hô!

Một quyển sách xuất hiện ở trong óc.

- Tượng đá nội viện của Thánh Tử điện, do Khôi Thánh tự mình chế tạo, Thiên Thanh thạch dung hợp ý niệm cổ thánh và xương ngực Ngoan Nhân tạo thành, trấn áp không gian nội viện, ổn định linh khí...

Trong thư tịch ghi chép kỹ càng nguồn gốc cùng nội dung của pho tượng kia.

- Quả nhiên ở bên trong...

Trương Huyền nhíu mày càng chặt.

Thiên Đạo thư viện sẽ không sai lầm, nói rõ xương sườn của Ngoan Nhân, quả thực ở trong tượng.

Dung hợp khung xương của cường giả Dị Linh tộc, tới ổn định không gian nội viện, nhưng không có khí tức Dị Linh tộc mảy may... Để hắn thủy chung nghĩ mãi mà không rõ.

- Trương sư...

Thấy hắn thất thần, Chiêm sư hô lên.

- A, mới vừa bị phong thái của Khôi Thánh chấn kinh, có chút thất thần, mong được tha thứ!

Trương Huyền vội vàng ôm quyền.

Mặc kệ là Ngoan Nhân, hay khung xương, cũng không thể nói ra, chuyện này, nhất định phải biết rõ ràng lại nói.

- Không sao, lần đầu tiên nhìn thấy pho tượng của Khôi Thánh, ta cũng chấn kinh rất lâu, cảm giác giống như một vị sư trưởng, đứng ở trước mặt, truyền thụ cho ta kiến thức!

Chiêm sư vẫn chưa phát hiện dị thường, mà tràn đầy cảm xúc nhẹ gật đầu.

- Ừm!

Trương Huyền lên tiếng, đột nhiên sửng sốt, trong lòng có một ý nghĩ xông ra:

- Khung xương này đã bị Khôi Thánh đặt ở trong tượng đá, bị Thánh Nhân trấn áp, liền cho thấy, không có cách nào sinh ra ý niệm mới...

Trước đó bất kể là trái tim, xương ngón tay hay đầu lâu, đều nắm giữ ý niệm thuộc về mình, hiện tại khung xương này bị tượng đá bao phủ ở

bên trong, hắn là không sinh ra ý niệm thuộc về mình, Ngoan Nhân thật muốn thôn phệ sẽ đơn giản không ít.

Bất quá đối ứng, cũng càng thêm phiền phức.

Muốn thôn phệ, nhất định phải hủy tượng đá, mà hủy tượng, toàn bộ nội viện sẽ sụp đổ.

Bất kể bên nào, đều không phải là hắn nguyện ý nhìn thấy.

- Đúng rồi, Chiêm sư, không biết nội viện, có các loại địa phương như công pháp điện hay không, hiện tại ta đạt đến nửa bước Lĩnh Vực cảnh, còn không có học qua pháp quyết Lĩnh Vực cảnh!

- Nội viện không có loại địa phương này, chẳng qua lại có Công Pháp lâm, trong đó ẩn chứa vô số tiền bối lưu lại truyền thừa, tất cả học viên mới của nội viện, đều sẽ tiến vào bên trong, có thể được cái gì, sẽ được cái đó, nhìn tạo hóa cùng vận khí của mình!

Chiêm sư nhẹ nhàng cười một tiếng.

- Công Pháp lâm?

- Đúng vậy, công pháp có thể thu ghi chép vào nội viện, cơ bản đều đạt đến Thánh vực hậu kỳ hoặc đỉnh phong, nhưng mỗi học sinh nội viện, thể chất khác biệt, thích hợp pháp quyết cũng không hoàn toàn giống nhau, có chút pháp quyết, ngươi tu luyện, có thể đạt tới đỉnh phong, cùng cấp bậc vô địch, nhưng những người khác tu luyện, làm không cẩn thận sẽ hỏa nhập ma. Giáo dục không phải phục chế, không phải môn bản in ấn, bởi vậy, công pháp cũng không phải càng lợi hại càng tốt, mà là thích hợp bản thân!

Chiêm sư giải thích nói:

- Công Pháp lâm, chính là địa phương để cho người ta lựa chọn! Chỉ cần là học sinh tiến vào nội viện, đều có một lần cơ hội lựa chọn, có một ngày tiến hành tìm kiếm, một khi lựa chọn, sẽ không cách nào sửa đổi!

- Thì ra là thế!

Trương Huyền gật đầu.

Công pháp giống như chức nghiệp, có ít người thích hợp có ít người không thích hợp, cần lựa chọn, mà không phải cứng rắn truyền vào.

Khổng sư chủ trương tùy theo tài năng tới đâu mà dạy, chính là yêu cầu lão sư phải căn cứ mỗi người khác biệt, thích hợp sửa đổi phương pháp dạy học, mà không phải nhồi cho vịt ăn.

- Trương sư muốn học tập mà nói, ta có thể mang ngươi tới!

Thấy hắn rõ ràng, Chiêm sư nói.

- Đa tạ!

Trương sư gật đầu.

Đi tới nội viện, cũng biết vị trí khung xương của Ngoan Nhân, hiện nay càng quan trọng hơn là, nhanh chóng tăng thực lực lên.

Lạc Nhược Hi đã bị người Lạc gia cấm túc, thì chắc chắn sẽ không ở đây, phí công tìm kiếm, còn không bằng mau chóng tăng lên, nắm giữ lực lượng giải quyết chuyện này.

- Mời đi theo ta!

Chiêm sư dẫn đường.

Chỉ chốc lát, đi tới một địa phương tràn đầy bia đá, từ xa nhìn lại, tựa như nghĩa địa.

- Đây là Công Pháp lâm, mỗi một bia đá đều đại biểu một loại pháp quyết, vận chuyển lực lượng trong cơ thể, chậm rãi đi về phía trước, đi đến phần cuối, công pháp thích hợp bản thân sẽ tự động nhảy ra, không thích hợp coi như thủ đoạn nhiều hơn nữa, thực lực mạnh hơn, cũng

không cách nào cưỡng ép luyện tập, thật muốn làm như vậy, ngược lại sẽ tạo thành ảnh hưởng, được không bù mất.

Chiêm sư nhắc nhở một câu.

- Tự động nhảy ra?

Trương Huyền có chút hiếu kỳ.

Công pháp tự mình nhảy ra còn là lần đầu tiên nghe nói.

Trước kia nhìn thấy, đều là ghi lại ở trên thư tịch, chỉ có thể chủ động học tập.

- Đúng vậy, Công Pháp lâm không chỉ lưu lại công pháp, còn để lại ý niệm tiên tổ, cùng lý giải đối với pháp quyết, ngươi đi hết một lần, những ý niệm này sẽ cảm ứng được, thể chất của ngươi cùng pháp quyết đang tu luyện, không phù hợp với mình, không đạt tới điều kiện, coi như muốn cưỡng ép học tập, cũng không cách nào nhìn hiểu ghi nhớ nội dung. Đây cũng là vì phòng ngừa hậu bối tham công liều lĩnh, tham thì thâm.

Chiêm sư tiếp tục nói.

Mặc dù đối phương là Danh Sư bát tinh, nhưng vẫn quá trẻ tuổi, nhịn không được liên tục nhắc nhở.

Biết đây là bệnh lảm nhảm tất cả lão sư đều có, hắn cũng thường xuyên nói với học sinh như vậy, Trương Huyền mỉm cười gật đầu.

- Ta vào xem...

Rõ ràng Công Pháp lâm này là chuyện gì xảy ra, không do dự nữa, hít sâu một hơi, nhấc chân đi vào phía trong.

Thánh Vực lục trọng đỉnh phong

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Công Pháp lâm chỉ có một con đường, hai bên đều là bia đá, nhìn kỹ lại, chỉ thấy phía trên điêu khắc một ít thân ảnh, như đang diễn luyện một loại võ học cao thâm nào đó.

Những thân ảnh này động tác chậm chạp, giống như mang theo một tầng sương mù, coi như cẩn thận quan sát, trong thời gian ngắn cũng rất khó nhận rõ ràng đến cùng tu luyện cái gì.

Bất quá Trương Huyền không cần nghiên cứu, mà trong lòng hô khẽ "thiếu hụt!", lần nữa nhìn sang.

- Huyễn Chân Huyền Long công, Liệt Dương Chân Hỏa quyết, Huyền Minh tổ kình, Liễm Diễm thần công...

Từng quyển từng quyển thư tịch xuất hiện ở trong óc. Những cái này không riêng gì Lĩnh Vực cảnh, còn có một số đạt đến Nhập Hư cảnh, cấp bậc đều cực cao, dựa theo tu luyện, cũng có thể làm cho tu vi tiến bộ rất nhanh, nắm giữ sức chiến đấu vượt qua người thường.

- Có thể đi vào nội viện đều là thiên tài, lưu lại những công pháp này, càng là thiên tài trong thiên tài, tồn tại dẫn đầu một thời đại...

Một bên cảm khái, một bên hướng về phía trước.

Thu công pháp vào thư viện, chẳng mấy chốc sẽ trở thành kiến thức của hắn, là tốt là xấu, hết sức rõ ràng.

Dù so ra kém công pháp tuyệt đỉnh giống như Diễn Không thiên thư, nhưng ở cấp bậc Danh Sư bát tinh, tuyệt đối được cho đỉnh tiêm. Bất kỳ một bộ nào truyền đi, chỉ sợ đều sẽ gây nên oanh động cực lớn, để vô số người tranh đoạt.

Muốn tiến vào nội viện của Thánh Tử điện, chỉ cần chức nghiệp đối ứng đạt tới bát tinh là được, Bích Hồng Âm là chức nghiệp Ma âm, cũng có thể tới học tập, chỉ từ điểm ấy, cũng có thể thấy được lòng dạ của Thánh Tử điện, chân chính làm được hữu giáo vô loại.

Còn vì sao không cho học viên bình thường học tập, công pháp cao thâm, thiên tư không đủ, cưỡng ép học tập, không những sẽ không tăng lên nhanh chóng, còn mang đến tai hoạ ngầm càng lớn, cuối cùng dẫn đến kết quả ai cũng khó mà dự liệu.

Thật giống như hài tử một ngày ba bữa đều rất khó đủ no, đột nhiên đưa vào gia đình giàu có, để hắn hưởng thụ xa xỉ vượt qua tưởng tượng, chẳng những không có bổ ích, còn có tai hại cực lớn, một khi lần nữa trở lại điểm xuất phát, sẽ lập tức sinh lòng tuyệt vọng, còn muốn tiến bộ, càng khó!

- Người khác một ngày, nhiều nhất ghi nhớ một bộ công pháp, công nhận một đạo pháp quyết, mà ta, có thể sưu tập tất cả công pháp lại...

Nhẹ nhàng cười một tiếng, khóe miệng Trương Huyền nâng lên.

Nơi này công pháp hỗn tạp, trong rất nhiều tấm bia đá, thậm chí có lưu lại ý niệm của người sáng tạo công pháp, đừng nói học sinh mới tới nội viện, coi như Chiêm sư muốn học tập toàn bộ, cũng làm không được.

Nhưng hắn không giống, chỗ ánh mắt đến, công pháp tự động thu vào, thậm chí ngay cả thiếu hụt cũng ghi chú ra, không tồn tại vấn đề có nguyện ý hay không.

Chỉ cần hắn muốn, có thể thu thập toàn bộ công pháp, trở thành đồ vật của mình.

Chậm rãi đi về phía trước, không ngừng thu vào.

Toàn bộ Công Pháp lâm, vài vạn năm tích lũy, đủ loại công pháp chừng hơn ngàn quyển, thời gian không dài, liền đi tới phần cuối.

- Dung hợp!

Tinh thần Trương Huyền khẽ động.

Hai quyển thư tịch xuất hiện ở trong thức hải, chính là công pháp Lĩnh Vực cảnh cùng Nhập Hư cảnh.

Mở ra nhìn một lần, Trương Huyền lắc đầu.

Lĩnh Vực cảnh giống như dự đoán, đạt đến Thiên Đạo cấp, Nhập Hư cảnh vẫn còn có vài chỗ thiếu hụt, rõ ràng là sưu tập số lượng thư tịch không đủ.

- Trương sư, thế nào... Một cái cũng không công nhận?

Thấy hắn từ Công Pháp lâm đi ra, một chút dị thường cũng không có, Chiêm sư nhăn mày lại.

Vị trước mắt này bất kể thiên phú hay thực lực, đều đạt đến tình trạng kinh diễm, vì sao Công Pháp lâm một cái công nhận cũng không có, đi một vòng, một bộ công pháp cũng không có học được?

- Ta không có vận chuyển công pháp!

Trương Huyền cười cười.

Hắn chỉ tùy tiện nhìn một chút, thuận tiện thu bí tịch, vẫn chưa vận chuyển công pháp, không bị công nhận cũng rất bình thường.

Lại nói, hắn tu luyện là Thiên Đạo công pháp, những tiên tổ đui mù kia, dám công nhận bản thân sao?

- Qua Công Pháp lâm, nhất định phải vận chuyển công pháp, chỉ có như vậy, mới có thể được tiền bối công nhận, học được bí kỹ càng cao thâm hơn, chỉ đi một vòng như vậy... Cái gì cũng xem không hiểu, là không có một chút tác dụng nào...

Chiêm sư vội vàng nói.

- Không sao, ta đã đạt được mong muốn, nơi này có tĩnh thất nào có thể tu luyện không? Ta tiêu hóa một chút, tiến hành tu luyện, hắn là sẽ để thực lực tiến bộ!

Biết giải thích nhiều, đối phương cũng khó có thể lý giải, Trương Huyền chẳng muốn nói nhiều.

- Tĩnh thất, bên kia có một cái, phía trong có Tụ Linh trận, còn có thể hội tụ linh khí...

Chiêm sư chỉ chỉ.

Công Pháp lâm, nếu là chỗ học tập, tự nhiên sẽ có nơi lĩnh ngộ đột phá, Trương Huyền nhẹ gật đầu, xoay người đi tới, đẩy cửa đi vào gian phòng.

Là chỗ chuyên môn dùng để tu luyện, linh khí càng thêm sung túc, ngăn cách tất cả thanh âm cùng dò xét, bảo đảm yên tĩnh tuyệt đối.

Ngồi xuống, nhìn một hồi, phát hiện tuyệt đối an toàn, lúc này Trương Huyền mới thở phào nhẹ nhõm, cổ tay khẽ đảo, Linh Thạch tuyệt phẩm mà Tôn Cường cùng Trương Thuần cho, toàn bộ lấy ra ngoài.

Tu vi càng cao, Thiên Đạo công pháp nhu cầu linh khí cũng càng cao, mười viên Linh Thạch tuyệt phẩm này, xung kích Lĩnh Vực cảnh đỉnh phong, hắn là đủ.

Nắm chặt Linh Thạch, công pháp Lĩnh Vực cảnh chậm rãi chảy xuôi ở trong đầu, điều chỉnh không biết bao lâu, tinh thần khẽ động.

Cô cô cô cục cục!

Linh khí như vỡ đê tràn vào kinh mạch toàn thân, thay đổi thành Thiên Đạo chân khí, tư dưỡng toàn thân.

Tạch tạch!

Cũng không lâu lắm, quả nhiên đột phá nửa bước Lĩnh Vực cảnh ràng buộc, lĩnh vực nguyên bản một mét, nhanh chóng bạo tăng, rất nhanh liền đạt đến phạm vi mười mét.

Không chỉ như vậy, lĩnh vực của hắn so với lĩnh vực của tu luyện giả bình thường càng thêm sền sệt, dày nặng, để cho người ta rơi vào trong đó, sẽ có cảm giác khó mà chạy trốn, như bị dây thừng vây khốn.

Dù phạm vi chỉ mười mét, nhưng luận chất lượng lĩnh vực, so với cường giả Lĩnh Vực đỉnh phong cũng không hề yếu.

- Tiếp tục!

Biết Thiên Đạo công pháp thần kỳ, Trương Huyền cũng không có gì phải kinh ngạc, nhẹ nhàng cười một tiếng, tiếp tục tu luyện, tu vi cả người cũng ở dưới chân khí vận chuyển, nhanh chóng tăng thêm, càng ngày càng mạnh.

Lĩnh Vực cảnh sơ kỳ!

Lĩnh Vực cảnh trung kỳ!

Lĩnh Vực cảnh hậu kỳ!

Lĩnh Vực cảnh đỉnh phong!

Sau hai canh giờ, thực lực đã đạt đến Thánh Vực lục trọng đỉnh phong, khoảng cách đột phá đến thất trọng, cũng chỉ kém một tia.

Tu vi đột phá, lĩnh vực đạt đến phạm vi 50m, so với cường giả Lĩnh Vực cảnh đỉnh phong bình thường hai mươi mét, thì mạnh mẽ hơn gấp đôi.

Không chỉ như vậy, còn tự thành không gian, thần thức của người ngoài tiến vào bên trong, sẽ tự động ngăn cách, tựa như rơi vào không gian gấp, chỉ bằng điểm này, liền biết lĩnh vực của hắn đã không kém Thánh Vực thất trọng Nhập Hư cảnh.

- Thực lực bây giờ, coi như không cho phân thân ra tay, cũng có thể nhẹ nhõm nghiền ép Trương Thuần...

Trương Huyền mỉm cười, trong lòng phỏng đoán.

Thực lực đạt tới Lĩnh Vực cảnh đỉnh phong, Nhập Hư cảnh Trương Thuần, đã không phải đối thủ, lần nữa giao chiến mà nói, tuyệt đối có thể nhẹ nhõm nghiền ép, không cần tiếp tục giống trước đó bị động như vậy.

Bất quá, Trương Thuần bị phân thân đánh một trận tơi bời, hiện tại khẳng định còn không có khôi phục, lại thêm Lạc Huyền Thanh đã đột phá nhìn chằm chằm, hắn là không cần mình ra tay, cũng không có tháng ngày tốt lành gì.

- Linh khí của Linh Thạch tuyệt phẩm quả nhiên sung túc, tấn thăng một đại cấp, thế mà chỉ dùng tám viên!

Không hổ là Linh Thạch tuyệt phẩm, ngay cả đám người Lạc Huyền Thành cũng không có nhiều, linh khí độ tinh thuần, vượt xa tưởng tượng, vốn cho rằng mười viên miễn cưỡng có thể, không nghĩ tới chỉ dùng tám viên, đã đột phá thành công.

Hắn bên này từng bước tu luyện, tấn thăng thực lực, Chiêm sư đứng ở bên ngoài lại mày nhíu.

Học viên khác, đi vào Công Pháp lâm, tất cả đều dùng sức vận chuyển công pháp, mong đợi thu hoạch được công nhận, vị này ngược lại tốt, tùy

tiện nhìn một chút liền bế quan... Chẳng lẽ không nhìn trúng những pháp quyết kia?

- Chẳng lẽ hắn nói dối, trên thực tế vận chuyển công pháp, lại không đạt được một tiền bối công nhận?

Trong lòng nghi ngờ, nhịn không được nhìn sang rất nhiều bia đá trước mắt kia.

Mới nhìn liếc mắt, không tự chủ được ngừng lại.

Chỉ thấy hình vẽ điêu khắc trên tấm bia đá, giống như thấy được cái gì để bọn hắn kính sợ, lại không biểu thị công pháp, mà từng cái trốn ở trong góc bia đá, run lẩy bẩy, động cũng không dám động.

- Áp chế công pháp, sinh lòng kính sợ... Đây là công pháp Cổ Thánh? Chẳng lẽ... Vị Trương sư này, đạt được Cổ Thánh thân truyền?

Con ngươi co rụt lại, nắm đấm Chiêm sư xiết chặt.

Theo ta đi Trương gia

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Công pháp ở Công Pháp lâm, dù đều rất mạnh, nhưng nhìn căn nguyên, tất cả đều căn cứ vào đám người Khôi Thánh truyền thừa. Nguyên nhân chính là như vậy, một khi xuất hiện công pháp cấp bậc Cổ Thánh, ý niệm trên tấm bia đá sẽ tự động bị áp chế, sinh lòng kính sợ...

Vị Trương sư này quay một vòng, văn tự biến thành như vậy, chẳng lẽ tu luyện loại pháp quyết cấp bậc này?

Nguyên nhân chính là như vậy, mới không để ý những công pháp khác, cái gọi là học tập, chỉ là tham khảo?

- Dương sư đã đạt tới loại trình độ này ư?

Trong lòng phỏng đoán, tràn đầy kính sợ.

Vị Trương Huyền này là học sinh của Dương sư, có thể học được loại công pháp cấp bậc này, liền cho thấy, Dương sư có khả năng đạt đến loại cảnh giới kia, hoặc là... Đạt được Cổ Thánh chân chính truyền thừa. Bất kể bên nào, đều tuyệt không phải hắn có thể vọng đoán.

- Chuyện này ngàn vạn lần không thể tiết lộ ra ngoài...

Lông mày nâng lên, Chiêm sư âm thầm cảnh giác.

Nếu như suy đoán là thật, chờ Trương Huyền đi ra, nhất định phải cố gắng dặn dò, tuyệt đối không nên tùy ý hiển lộ công pháp, nếu không, bị Dị Linh tộc hoặc một ít chức nghiệp giả sinh lòng ác ý phát hiện, sinh mệnh sẽ xuất hiện nguy hiểm.

Hiện tại dù hắn đạt đến Thánh Vực cửu trọng chân chính, nhưng trên thực tế lại chỉ là nửa bước Danh Sư cửu tinh, cửu tinh chân chính, là tồn tại vượt qua Thánh Vực cửu trọng.

Đạt tới loại thực lực này, nghe nói có thể có được thiên địa chi hỏa rèn luyện, bất kể thân thể hay linh hồn, đều sẽ được tẩy lễ, thậm chí ngay cả tuổi thọ, cũng sẽ lần nữa tăng thêm.

Loại tu vi này, đã bách độc bất xâm, coi như trước kia thật trúng độc, cũng có thể bị thiên hỏa thiêu đốt sạch sẽ, không lưu lại bất cứ dấu vết gì.

Nguyên nhân chính là như vậy, những năm này, hắn vẫn luôn muốn xung kích, đáng tiếc... Đã lâu như vậy, ngay cả Thánh Vực cửu trọng trung kỳ cũng không có đạt tới.

Loại cảnh giới này, tuỳ tiện đề thăng một chút, cũng có bay vọt to lớn, sẽ không dễ dàng giống như trước đây.

Kẹt kẹt!

Trong lòng đang cảm khái, chỉ thấy tĩnh thất mở rộng, một bóng người đi ra.

- Trương sư... thực lực của ngươi…

Quay đầu nhìn, con mắt lập tức trợn tròn, thân thể Chiêm sư nhoáng một cái, suýt chút nữa trực tiếp ngã sấp xuống.

Đối phương đi vào hai canh giờ, sao tu vi từ nửa bước Lĩnh Vực cảnh, trực tiếp đạt tới Lĩnh Vực cảnh đỉnh phong?

Cái này tương đương với tấn thăng một đại cấp bậc, cũng quá nhanh đi!

- Có chút cảm ngộ, cho nên đột phá nhanh chút, về sau có thể sẽ càng ngày càng chậm...

Thấy bộ dáng này của hắn, Trương Huyền giải thích.

Thiên Đạo công pháp, phối hợp đầy đủ Linh Thạch, tiến bộ xác thực đáng sợ, nhưng tu vi càng ngày càng cao, tốc độ tiến bộ rõ ràng so với trước kia càng chậm, nói như vậy cũng không tính lừa gạt.

- Tu luyện đột phá nhanh là chuyện tốt, nhưng cũng phải chú ý có chừng có mực, quá nhanh, rất dễ dàng để chân khí trở nên phù phiếm...

Chiêm sư chấn kinh, một lát sau vẫn an ủi nói.

Một ít quán đỉnh, kích hoạt huyết mạch cùng thể chất đặc thù, tiến bộ đều rất nhanh, trong thời gian ngắn có thể để tu vi đạt tới đỉnh phong, nhưng thật muốn làm như vậy, tu vi sẽ trở nên phù phiếm, còn muốn tiến bộ, sẽ trở nên rất khó.

Thật giống như một số người đánh bạc trúng thưởng lớn, về sau rất khó tiếp tục đi làm công việc dần dần từng bước. Chênh lệch quá lớn, tâm tính sẽ không chịu nổi.

Nguyên nhân chính là như vậy, cho dù kích hoạt huyết mạch cùng thể chất, dưới tình huống bình thường, đều là tấn thăng một cấp hoặc vài cấp, sẽ dừng lại một đoạn thời gian, củng cố tu vi, có thể hoàn mỹ phát huy thực lực, lại tiếp tục đột phá.

- Ta biết, ta đã ở nửa bước Lĩnh Vực cảnh củng cố hơn một ngày, thời gian không ngắn, cũng nên đột phá...

Trương Huyền thản nhiên gật đầu.

- Một ngày?

Da mặt co lại, Chiêm sư suýt chút nữa ngã sấp xuống, nhịn không được nhìn qua:

- Ngươi ở Thánh Vực ngũ trọng củng cố bao lâu?

Nửa bước Lĩnh Vực cảnh, thiên tài bình thường đều cần tiêu tốn thời gian mấy năm củng cố, ngươi một ngày còn kém không nhiều... Mấu chốt trên mặt vẫn là biểu lộ đương nhiên, có cần đánh người như vậy hay không?

- Thánh Vực ngũ trọng... Chậm trễ thời gian có chút nhiều, đại khái hơn hai mươi ngày, ta đi vào Thánh Tử điện cùng ngày đột phá Xuất Khiếu cảnh...

Suy nghĩ một chút, Trương Huyền nói.

- Hơn hai mươi ngày...

Lần nữa lắc lư, Chiêm sư nhìn qua:

- Vậy... từ lúc ngươi bắt đầu tu luyện tới hiện tại, đại khái hao tốn bao lâu thời gian?

- Từ khi bắt đầu tu luyện?

Không nghĩ tới đối phương có thể hỏi như vậy, Trương Huyền tính toán một chút:

- Đại khái khoảng mười ba tháng, hơn một năm!

Nếu không phải xuyên qua, ở loại địa phương nhỏ như Thiên Huyền vương quốc, mà là ở Thánh Tử điện, chỉ sợ một tháng liền có thể đạt tới thực lực bây giờ. Thời gian gấp mười ba lần... chỉ tưởng tượng, liền cảm thấy cực kỳ tâm tắc.

- ...

Chiêm sư đột nhiên rất không muốn cùng vị trước mắt này nói chuyện.

Mười ba tháng, từ võ giả tu luyện tới Thánh Vực lục trọng đỉnh phong... Tốc độ này, so với tiểu công chúa Lạc gia còn nhanh hơn không biết bao nhiêu, nhìn biểu lộ của tên này, dường như cảm thấy quá chậm... Còn biết xấu hổ hay không?

- Đúng rồi, Chiêm sư, ngươi có công pháp bí tịch Thánh Vực thất trọng không? Có thể cho mượn xem một chút không?

Không để ý tới suy nghĩ trong lòng đối phương, Trương Huyền nói.

Tu vi đã đạt tới Lĩnh Vực cảnh đỉnh phong, nhìn xem còn có thư tịch không, sưu tập ra Nhập Hư cảnh, còn thừa lại hai viên Linh Thạch tuyệt phẩm, thừa cơ đột phá hắn không có vấn đề, dù sao nhàn rỗi cũng nhàn rỗi.

- Công pháp Thánh Vực thất trọng? Loại cấp bậc này, trên người của ta không có, có điều muốn xem mà nói, vẫn phải đi thông đạo khôi lỗi, xông qua cửa ải, sẽ cho một cơ hội lựa chọn bí tịch...

Chiêm sư lắc đầu nói.

Loại thực lực như hắn, công pháp Thánh Vực thất trọng đã không còn tác dụng gì nữa, đương nhiên sẽ không tùy thân mang theo.

- Ah!

Trương Huyền nhẹ gật đầu.

Thông đạo khôi lỗi hắn đi qua một lần, hiện tại toàn bộ thông đạo đều là phế tích, thực không tiện lại đi một chuyến.

Bất quá, đối phương không có, cũng không tiện tiếp tục truy vấn, đang muốn tiếp tục nói chuyện, đột nhiên nhìn thấy Chiêm sư trước mắt nhíu mày, cổ tay lật qua lật lại, một ngọc phù đưa tin xuất hiện ở trong lòng bàn tay.

- Hắn tìm ta làm gì?

Nhìn ngọc phù, Chiêm sư nhíu mày, ngón tay điểm một cái, khuôn mặt trở nên kỳ lạ:

- Không phải tìm ta, là... Muốn gặp ngươi!

- Gặp ta?

Trương Huyền sững sờ:

- Ai?

- Kiếm Tần Sinh!

Chiêm sư nói.

- Hắn?

Trương Huyền cau mày.

Kiếm Tần Sinh chính là hậu bối tử tôn của điện chủ đời thứ tư Kiếm Lưu Thủy, Lưu Thủy kiếm quyết, chính là học được từ chỗ đối phương.

Lần trước hắn đánh một trận tơi bời, lại không còn tin tức, thế nào ngày hôm nay đột nhiên muốn tìm mình, hơn nữa đưa tin lại truyền đến chỗ Chiêm sư?

- Ra ngoài đi, hắn đang chờ ở bên ngoài...

Chiêm sư nói.

- Vâng!

Không biết mục đích của đối phương, có điều cho hắn xem thư tịch không ràng buộc, mới có tu vi kiếm đạo hiện tại, trong lòng một mực mang theo cảm kích, đã muốn gặp, đương nhiên sẽ không chối từ.

Hai người rời nội viện, quả nhiên thấy Kiếm Tần Sinh đang đứng ở trong lương đình bên cạnh cái ao, thấy bọn họ đi tới, ánh mắt sáng lên, vội

vàng bay tới.

- Quyền điện chủ, Trương sư!

Kiếm Tần Sinh ôm quyền.

- Không biết tiền bối tìm ta làm gì?

Hành lễ xong, hàn huyên đôi câu, Trương Huyền mở miệng hỏi.

- Cái này... Là có chuyện muốn làm phiền ngươi!

Dừng lại một hồi, Kiếm Tần Sinh mang theo xấu hổ mở miệng.

- Trương sư... Có thể theo ta đi Trương gia một chuyến hay không?

Trương gia gia tộc đại hội

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Trương gia? Trương gia nào?

Trương Huyền sửng sốt.

- Trên đời này còn có Trương gia thứ hai sao? Đương nhiên là Trương gia đứng hàng thứ nhất trong Thánh Nhân quý tộc rồi!

Kiếm Tần Sinh giải thích:

- Ta muốn đi qua một chuyến, hi vọng Trương sư có thể đi cùng.

- Ta?

Trương Huyền như hòa thượng sờ không thấy tóc:

- Ta đi qua làm gì?

Cũng không phải người Trương gia, đi qua không có ý nghĩa gì nha!

Lại nói, vừa đánh Trương Thuần giống như đầu heo, trực tiếp chạy tới sào huyệt của người ta, hắn còn không muốn tráng niên mất sớm như vậy.

- Là như vậy...

Chần chờ một chút, sắc mặt Kiếm Tần Sinh đỏ lên nói:

- Ta cùng Trương gia Hưng Mộng Kiếm Thánh có chút khúc mắc, từng thề bồi dưỡng hậu nhân vượt qua đối phương... mấy học sinh của ta ngươi đều gặp qua, thực sự khó gánh nổi trách nhiệm, cho nên, ta hi vọng Trương sư có thể thay ta ra tay...

Nếu không phải không có cách nào, tuyệt đối sẽ không phiền phức đối phương.

Đều là kiếm đạo đại tông sư, hắn cùng Hưng Mộng Kiếm Thánh, ở Thánh Tử điện từng có cạnh tranh cùng khúc mắc, kèm theo hắn trở thành trưởng lão, đối phương về gia tộc kế thừa vị trí thay mặt gia chủ... nên chú ý đến thân phận, không tiện tiếp tục tranh đấu, liền ước định học sinh trong lúc đó tiến hành đọ sức.

Trước đó đọ sức qua mấy lần, đều thua rối tinh rối mù.

Người Trương gia, bất kể thiên phú hay huyết mạch, thậm chí tốc độ học tập kiếm pháp, đều mạnh mẽ hơn đệ tử của hắn quá nhiều.

Vốn là đã không ôm hy vọng gì, nhìn thấy Trương Huyền, vị này họ Trương lại không phải người Trương gia, lần nữa đốt lên lòng tin, mặt dạn mày dày tìm tới.

So sánh với vị trước mắt này, tất cả học sinh của hắn đều giống như ếch ngồi đáy giếng, thậm chí ngay cả hắn cũng kém xa tít tắp.

- Ý tứ của ngươi, là để cho ta lấy thân phận truyền nhân kiếm pháp của ngươi, đi khiêu chiến vị Kiếm thánh kia?

Trương Huyền hiểu được.

Mấy học sinh của đối phương, hắn đều gặp, quả thực không lấy ra được. Tạ sư huynh mạnh nhất, cũng bị hắn dùng một sợi tóc đánh bại, năng lực phản kháng cũng không có.

- Khiêu chiến hắn, thực lực ngươi bây giờ khẳng định còn chưa đủ, ta là muốn ngươi đi khiêu chiến truyền nhân của hắn...

Kiếm Tần Sinh mang theo xấu hổ.

Đối phương không có cùng hắn học qua một chiêu, ngược lại đưa cho chỉ điểm, hiện tại để hắn giả mạo truyền nhân, quả thực có chút xấu hổ.

- Cái này...

Không nghĩ tới đưa ra yêu cầu như vậy, Trương Huyền nhíu mày, không biết nên trả lời như thế nào.

Mặc dù hắn rất khó chịu với người Trương gia, muốn đi hắn đánh một trận, cũng là lấy thân phận bạn trai của Nhược Hi đi qua, mà không phải vì người khác.

- Nếu tiền bối thật muốn báo thù rửa hận mà nói, có thể dựa theo kiếm pháp ta sửa chữa bồi dưỡng truyền nhân, không bao lâu, hắn là sẽ thành công, không cần thiết gấp gáp như vậy a...

Không có trực tiếp cự tuyệt, Trương Huyền nhíu mày nói.

Lúc trước hủy gian phòng của đối phương, đồng thời đánh trọng thương, trong lòng có áy náy, liền sửa đổi kiếm pháp, truyền cho Thủy Thiên Nhu.

Dựa theo thiên phú và thực lực của đối phương, chỉ cần tu luyện dần dần từng bước, hắn là không bao lâu sẽ có thuế biến thoát thai hoán cốt, tính như vậy, là thân truyền chân chính thuộc về hắn, càng thêm sư xuất nổi danh.

Dù sao hắn tới Thánh Tử điện thời gian không dài, lại đắc tội không ít người Trương gia, đã sớm bị đối phương hiểu rõ, càng là lấy thân phận học sinh của Dương sư gặp người. Muốn giả mạo, cũng cần đối phương tin tưởng mới được.

- Trương sư truyền thụ cho kiếm pháp, quả thực cao thâm khó dò, xem như ta học qua cũng được ích lợi không nhỏ... Thủy Thiên Nhu nghiêm túc học tập mà nói, quả thực có thể có tiến bộ kinh người... Chỉ là thời

gian không đợi người, Trương gia gia tộc đại hội sắp bắt đầu, một khi bỏ lỡ, cũng không biết phải chờ bao lâu.

Dừng lại một chút, Kiếm Tần Sinh nói.

- Gia tộc đại hội?

Trương Huyền kỳ lạ:

- Bọn họ họp, cùng cái này có quan hệ gì?

Ngươi cùng vị Hưng Mộng Kiếm Thánh kia ân oán cá nhân, chọn lúc người ta tổ chức đại hội gia tộc đi qua, có ý tứ gì?

Chẳng lẽ ý định đi qua náo một hồi?

Nếu Trương gia thật dễ bắt nạt như vậy, đoán chừng sớm đã bị người tiêu diệt nha!

- Trương gia gia tộc đại hội, tất cả thiên tài đỉnh tiêm đều sẽ trở về, lúc này đi qua khiêu chiến mà nói, có thể gặp được cao thủ kiếm đạo cường hãn nhất... Chỉ có đánh bại toàn bộ những người này, mới tính là vượt qua đối phương.

Kiếm Tần Sinh giải thích nói:

- Mấu chốt nhất là, ở buổi lễ long trọng như vậy vượt qua đối phương, có thể đánh tan khí thế của bọn hắn, để hắn thừa nhận thất bại...

- Cái này...

Trương Huyền há miệng, vô lực phản bác.

Muốn triệt để đánh bại đối thủ đương nhiên là tìm kiếm thời cơ tốt nhất, đại hội gia tộc của đối phương thật không thể thích hợp hơn.

Tất cả tộc nhân đều có mặt, một khi chiến thắng, nhất định đả kích khí diễm, lấy đủ mặt mũi. Đương nhiên nếu thất bại, danh dự cũng mất sạch,

không có khả năng xoay người.

- Này bằng với áp lên tất cả vinh dự của bản thân, đánh đổi thực sự quá lớn, Trương Huyền không dám nhận.

Trương Huyền lắc đầu, dừng lại một chút, cuối cùng mở miệng từ chối.

Mặc dù để Trương gia khó chịu, là ước muốn của hắn, nhưng mà lúc này đi khiêu chiến, tương đương với cầm vinh dự của Kiếm Tần Sinh đánh cược, thắng tự nhiên vui vẻ, một khi thua, sẽ không còn khả năng xoay người.

Mặc dù hắn ra tay muốn thua rất khó, nhưng dính dáng thực sự quá lớn, làm một người ngoài cuộc tốt nhất đừng nhúng tay.

- Ây...

Thấy hắn cự tuyệt, Kiếm Tần Sinh cười khổ:

- Xem ra là ta nghĩ quá đơn giản, cũng đúng, cái này căn bản không liên quan gì tới ngươi, cự tuyệt cũng rất bình thường, là ta mạo muội.

Cùng đối phương chỉ gặp mặt một lần, không những không có truyền thụ cái gì, người ta còn chỉ ra sai lầm của hắn, có thể nói đối phương có ân với mình. Đối đãi ân nhân, chẳng những không có thù lao, còn mở miệng muốn nhờ, không đáp ứng cũng rất bình thường.

- Tiền bối cũng không cần buồn lòng, nếu như thời gian dồi dào, ta có thể giúp ngươi chỉ điểm Thủy Thiên Nhu một chút, có lẽ nàng ra tay, sẽ có biểu hiện rất tốt!

Trương Huyền cười cười.

- Này cũng không cần làm phiền, đại hội gia tộc của Trương gia, sẽ ở một tháng sau tổ chức, không có gì bất ngờ xảy ra, hiện tại ta phải chạy tới, không có thời gian trì hoãn...

Kiếm Tần Sinh lắc đầu nói.

Mặc dù rất muốn để vị trước mắt này chỉ điểm học sinh, nhưng thời gian đã không kịp.

- Gia tộc đại hội, một tháng sau? Hiện tại còn chưa hết năm, vì sao phải tổ chức đại hội?

Trương Huyền tò mò.

Trước đó dường như nghe Trương Cửu Tiêu nói sự tình Trương gia gia tộc đại hội, tựa như là thời điểm ăn tết, hiện tại mới tháng mười, coi như một tháng sau, cũng chỉ tháng mười một, khoảng cách ăn tết còn có một đoạn thời gian, mở đại hội làm gì?

- Nghe nói xuất hiện chút biến cố, Trương gia tộc hội trước thời hạn, mục đích là vì hoàn thành thông gia sớm!

Suy nghĩ một chút, Kiếm Tần Sinh nói:

- Bất quá, cụ thể có phải hay không, ta còn không quá xác định!

- Trước thời hạn hoàn thành thông gia?

Con mắt của Trương Huyền đột nhiên nheo lại.

- Đúng vậy, tựa như là tiểu công chúa Lạc gia có người ưa thích, dẫn đến Trương gia không vui, trước đó định qua tháng tư sang năm tiến hành hôn lễ, hiện tại hình như định ở thời điểm tân niên!

Kiếm Tần Sinh nói ra tin tức mình biết.

- Tân niên?

Trong đầu ầm vang một tiếng, nắm đấm của Trương Huyền không tự chủ được xiết chặt.

Trương Cửu Tiêu bái sư

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Tháng tư sang năm mà nói, hiện tại là đầu tháng mười, còn có tiếp cận bảy tháng thời gian đi chuẩn bị, dựa theo tốc độ tiến bộ của hắn, trở thành Thánh Tử điện điện chủ không khó lắm, nhưng thời điểm tân niên mà nói, vẫn chưa tới ba tháng, quá khẩn trương!

Mới vừa nghe nói Lạc gia cấm túc Lạc Nhược Hi, Trương gia liền mở tộc hội...

Chẳng lẽ khẩn cấp cưới nàng qua như vậy?

Quá không muốn mặt đi!

Sắc mặt Trương Huyền tái xanh, chỉ cảm thấy lửa giận ở trong ngực không ngừng bùng cháy, sắp bùng nổ.

Sống lại đến nay, trừ lúc trước Lộ Xung cứu mình gặp hại, đã rất lâu không có tức giận như vậy.

Đường đường đại lục đệ nhất gia tộc, không để ý người trong cuộc cảm thụ, mạnh cưới đối phương, quả thực không khác giặc cướp! Vốn còn muốn lưu chút thể diện, không đến mức vạch mặt, đã vô sỉ như vậy, thì đừng trách hắn không khách khí.

- Trương sư...

Thấy cảm xúc của hắn chấn động kịch liệt, Kiếm Tần Sinh cùng Chiêm sư đều sững sờ nhìn qua.

Danh Sư bát tinh, tâm cảnh đều cực kỳ siêu nhiên, hoàn toàn có thể làm được Thái Sơn sụp đổ ở trước mặt cũng không thay đổi, sao đột nhiên cảm xúc biến hóa lớn như thế?

- Ta không sao!

Triệt để áp chế nội tâm tức giận, Trương Huyền híp mắt lại, nhìn qua:

- Kiếm tiền bối, khi nào ngươi đi Trương gia?

- Ách?

Không nghĩ tới hắn sẽ hỏi cái này, Kiếm Tần Sinh sửng sốt một chút, mở miệng nói:

- Đã chuẩn bị xong Thánh thú phi hành, tùy thời đều có thể xuất phát!

- Tốt, ta và ngươi cùng một chỗ!

Lông mày giương lên, Trương Huyền làm ra quyết định.

Cùng Chiêm sư liếc mắt nhìn nhau, Kiếm Tần Sinh có chút không kịp phản ứng.

Vừa mới cự tuyệt, nói không dám nhận, rõ ràng là không muốn lẫn vào chuyện này, sao đột nhiên lại muốn cùng đi?

- Ta suy nghĩ kỹ, cảm thấy vẫn cần phải cho Trương gia một bài học, không vì cái khác, cũng phải chính danh cho kiếm thuật của Thánh Tử điện!

Xiết chặt nắm đấm, Trương Huyền vung tay lên.

Không phải muốn mở hội nghị gia tộc, thời điểm tân niên cưới Lạc Nhược Hi sao?

Như vậy tốt... Ta liền huyên náo cho các ngươi cưới không được!

- Cái này...

Da mặt Kiếm Tần Sinh run lên, tràn đầy kích động.

Hạnh phúc tới quá nhanh a.

Chỉ là… tìm Hưng Mộng Kiếm Thánh giao đấu, là ân oán cá nhân của hắn, cùng kiếm thuật của Thánh Tử điện có nửa xu quan hệ?

Bất quá, mặc dù trong lòng nói thầm, nhưng thấy đối phương đồng ý muốn đi, vẫn tràn đầy hưng phấn.

Vị trước mắt này, lĩnh ngộ hai loại kiếm đạo chân giải, coi như Hưng Mộng Kiếm Thánh ở cùng cấp bậc cũng chưa chắc có thể là đối thủ, hắn tự mình động thủ, nhất định có thể mở ra hùng phong, đánh bại khí diễm của Trương gia, rửa sạch sỉ nhục những năm này.

- Trương sư nguyện ý đi, không còn gì tốt hơn... Ngươi xem lúc nào chúng ta xuất phát?

Kiếm Tần Sinh nhìn qua.

- Ta trở về an bài một chút, ban đêm liền đi!

Trương Huyền nói.

Lạc Huyền Thanh nói tìm hắn có chuyện, có lẽ có tin tức của Lạc Nhược Hi, về nhìn một chút lại đi.

- Vậy thì tốt, ta ở phủ đệ chờ ngươi, Trương sư xử lý xong tới tìm ta là được!

Nghe hắn đồng ý, hơn nữa vội vã như thế, Kiếm Tần Sinh thở phào nhẹ nhõm, cười nói.

Trương Huyền nhẹ gật đầu, không nói thêm lời, nhìn Chiêm sư ôm quyền:

- Chiêm sư, ta muốn cùng Kiếm tiền bối đi Trương gia một chuyến, cáo từ!

- Ừm!

Biết Danh Sư đạt tới loại cấp bậc này, đều có chủ kiến của mình, làm ra quyết định rất khó sửa đổi, Chiêm sư cũng không khuyên giải ngăn trở, chỉ nói:

- Nếu như Trương gia có gì khó xử, Thánh Tử điện là hậu thuẫn kiên cường của các ngươi!

Trương Huyền ôm quyền đa tạ.

Trước đó còn có chút lo lắng, đối phương sẽ nhân nhượng cho yên chuyện, hiện tại xem ra, có thể trở thành Thánh Tử điện quyền điện chủ, làm sao có thể là người nhát gan sợ phiền phức!

Tổng bộ Danh Sư đường, một trong hai thế lực lớn phía dưới, nếu như ngay cả một gia tộc cũng sợ hãi, thì không xứng đứng ở đỉnh phong của đại lục.

Hô!

Có quyết định, thì không dừng lại quá nhiều, thân thể Trương Huyền nhoáng một cái, thẳng tắp bay về chỗ ở, thời gian không dài, đã đi tới tiểu viện. Vừa hạ xuống đất, liền thấy Tôn Cường tiến lên đón.

- Thiếu gia, Trương Cửu Tiêu đến tìm ngươi, đã đợi thời gian rất dài...

- Cửu Tiêu?

Lông mày nhíu một cái, vội vàng đi đến phòng khách:

- Ta đi qua nhìn một chút!

Đi vào phòng, quả nhiên thấy Trương Cửu Tiêu đứng tại chỗ, khắp khuôn mặt là lo lắng, thấy hắn tới lập tức thở phào nhẹ nhõm, đứng dậy ôm quyền:

- Trương sư!

- Là vì sự tình đại hội gia tộc của các ngươi?

Trương Huyền mở miệng hỏi.

- Sao Trương sư biết được?

Trương Cửu Tiêu sửng sốt.

- Không cần phải để ý đến ta làm sao biết được, ngươi tới chỉ là vì chuyện này?

Trương Huyền cau mày.

- Vâng, ta là tới cảm ơn Trương sư chỉ điểm, bằng không thì cũng không có cơ hội tham gia loại thịnh hội này... Thánh thú của gia tộc đã chuẩn bị xong, bất cứ lúc nào cũng sẽ cất cánh, ta là đặc biệt tới từ giã, không có gì bất ngờ xảy ra, trở về cũng phải sang năm...

Trương Cửu Tiêu nói.

Hắn đến tìm đối phương, quả thực là vì chuyện này.

Vốn dựa theo thân phận bàng chi của hắn, là không có tư cách tham gia, nhưng ở dưới vị này chỉ điểm, thuận lợi trở thành học sinh của Thánh Tử điện, lúc này mới thu được tư cách nhập môn.

Bây giờ sắp đi, bất kể nói thế nào, cũng phải tới cảm tạ một lần.

- Trước mấy ngày cũng không có nghe nói phải tham gia đại hội gia tộc, sao lại đột nhiên như thế?

Trong lòng Trương Huyền còn có may mắn.

- Nguyên nhân cụ thể ta không rõ lắm, là ngày hôm nay trong tộc thông báo, thế hệ trẻ tuổi, nhất định phải trong một tháng chạy trở về, hình như muốn tiến hành một loại tuyển chọn nào đó, Trương sư cũng biết, địa vị của ta rất thấp, có thể tham gia, đã là vạn hạnh, còn đồ vật cấp độ sâu hơn thì không rõ ràng...

Trương Cửu Tiêu mang theo xấu hổ, không phải hắn không muốn nói, mà là thật không biết.

- Được rồi!

Trương Huyền khoát tay áo:

- Một đường cẩn thận, không có gì bất ngờ xảy ra, ta cũng có thể sẽ đi Trương gia, có tin tức gì, có thể đưa tin cho ta!

- Ngươi cũng đi?

Trương Cửu Tiêu không hiểu.

- Ừm, đi làm một số chuyện, có thể sẽ cùng Trương gia xảy ra chút không vui...

Giải thích một câu, Trương Huyền sợ đối phương hiểu lầm, nói tiếp:

- Yên tâm đi, chuyện không liên quan tới ngươi, sẽ không để cho ngươi khó xử!

Mới vừa nói để hắn đưa tin, đã nói những chuyện này, khó đảm bảo hiểu lầm.

- Trương sư nói gì vậy chứ, ta có thể có thành tích hôm nay, đều là ngài chỉ điểm, không có ân tình của ngài, đừng nói Thánh Tử điện, khả năng còn ở Thanh Nguyên thành tự cho là đúng!

Sắc mặt Trương Cửu Tiêu nghiêm túc, trong hai mắt mang theo thành khẩn.

Hắn nói là sự thật, nếu không phải vị trước mắt này bất kể vất vả trợ giúp, hắn đừng nói Thánh Tử điện, Triệu Hưng Mặc tuyển chọn cũng không thể thông qua.

Nguyên nhân chính vì như vậy, hắn đối với thanh niên tuổi tác còn nhỏ hơn hắn kia, là tràn đầy kính nể.

- Khách khí, giữa bằng hữu trợ giúp lẫn nhau mà thôi!

Thấy hắn phát ra từ phế phủ, Trương Huyền nói.

- Ta quả thực muốn cùng Trương sư làm bằng hữu, nhưng ta biết, kém rất xa, bất kể học thức, kiến thức, hay lý giải tu luyện, ngươi đều có thể làm lão sư của ta, mong Trương sư thu ta làm học sinh...

Trương Cửu Tiêu tiến về phía trước một bước.

Quyết định này, thật ra thì sớm nghĩ lâu rồi. Kiếm pháp, tu vi, đều tiếp nhận đối phương chỉ điểm, sớm đã nắm giữ tình nghĩa nửa sư, bây giờ sắp rời đi, liền kìm nén không được.

- Thu ngươi làm học sinh?

Không nghĩ tới đối phương có thể nói như vậy, Trương Huyền nhíu mày.

Giúp ta giết người

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Dù chỉ điểm Trương Cửu Tiêu không ít, nhưng cho tới nay, đều xem như bằng hữu, càng quan trọng hơn là, muốn nghiên cứu huyết mạch Trương gia một chút, không nghĩ tới, vị này ban đầu ở Thanh Nguyên đế quốc vô cùng kiêu ngạo, lại muốn làm học sinh của mình.

- Vâng!

Trong mắt Trương Cửu Tiêu mang theo thành khẩn.

Người khác không hiểu vị trước mắt này nhiều, hắn từ Thanh Nguyên đế quốc cùng nhau đi tới lại biết không ít, học sinh Trịnh Dương, trở thành Chiến Tử của Chiến Sư đường, học sinh Triệu Nhã thân là Âm Dương cung thiếu cung chủ, học sinh Viên Đào là thiên tài Viên gia... mấy học sinh khác biết đến không nhiều, chỉ là ba cái này, đợi bọn hắn trưởng thành, liền có thể oanh động toàn bộ đại lục!

Học sinh lợi hại ngược lại cũng thôi, mấu chốt là bản thân, là vị Thiên Nhận Danh Sư thứ hai trừ Khổng sư! Thân truyền của Thái Thượng trưởng lão Danh Sư đường Dương sư... Không cần nghĩ, về sau thành tựu tuyệt đối vô lượng, có thể trở thành học sinh của hắn, về sau tiến bộ nhanh hơn, không cần giống như hiện tại, ở gia tộc, một chút địa vị cũng không có.

- Cũng được, từ giờ trở đi, ngươi là học sinh giảng bài của ta!

Chần chờ một chút, Trương Huyền gật đầu.

Dù thiên phú của Trương Cửu Tiêu này không bằng Trương Thuần, Trương Phong, nhưng tu luyện khắc khổ, nghiêm túc bồi dưỡng, nhất định tiền đồ vô lượng.

Bất quá, thân truyền thì thôi, mấy đại thân truyền lần lượt rời đi, đối với hắn cũng là một loại dằn vặt, tạm thời còn không muốn thu đồ.

- Đa tạ lão sư...

Nghe được thu làm học sinh giảng bài, Trương Cửu Tiêu hơi có chút thất vọng, bất quá mắt vẫn sáng lên, quỳ xuống đất dập đầu.

Học sinh giảng bài của Thiên Nhận Danh Sư, cũng là một loại vinh dự, so với hạch tâm Trương gia gì đó, đều trân quý hơn vô số lần.

- Ta chỗ này có một bộ công pháp, ngươi mau chóng tu luyện, tranh thủ ở trước khi trở lại Trương gia, đạt tới Lĩnh Vực cảnh đỉnh phong!

Ngón tay điểm một chút, truyền một bộ công pháp vào trong óc đối phương, Trương Huyền dặn dò.

Hiện tại thực lực của Trương Cửu Tiêu chỉ có Xuất Khiếu cảnh, cách Lĩnh Vực cảnh còn có một khoảng cách rất lớn, có điều trước kia chỉ là chỉ điểm tu vi sai lầm, không có truyền thụ pháp quyết tu luyện nhắm vào, hiện tại truyền thụ Thiên Đạo công pháp bản rút gọn, chỉ cần tài nguyên dồi dào, chừng một tháng, đột phá hai đại cấp bậc, không khó lắm.

Muốn trở thành học sinh của mình, tiến bộ quá chậm, khẳng định là không được.

- Lĩnh Vực cảnh đỉnh phong?

Da mặt run một cái, hàm răng Trương Cửu Tiêu cắn chặt:

- Nhất định sẽ không cô phụ lão sư mong đợi!

Tu vi càng cao càng khó tu luyện, nhưng đối phương đã phân phó, khẳng định có thể hoàn thành, vậy liều chết cũng phải làm được.

Ầm ầm!

Thấy hắn không chần chờ, Trương Huyền thoả mãn nhẹ gật đầu, đang muốn tiếp tục dặn dò vài câu, đột nhiên trong đầu nổ vang kịch liệt, một bản thư tịch màu vàng chậm rãi hiện lên.

- Thiên Đạo chi thư?

Thời gian thật dài không thu đồ đệ, cũng sắp quên còn có thứ này.

Thiên Đạo chi thư, uy lực vô tận, lúc trước đặt ở trên người Ngụy Như Yên, nhẹ nhõm chém giết Độc Điện hữu sứ, có cái này, coi như đi Trương gia, cũng không cần sợ hãi!

Không phá đối phương cảm thấy sợ hãi, kêu cha gọi mẹ, liền tuyệt không thu tay lại!

Con mắt chợt lóe, Trương Huyền xiết chặt nắm đấm.

Sau khi Trương Cửu Tiêu rời đi không lâu, Lạc Huyền Thanh bay tới. Thấy hắn ở trong phủ đệ, Lạc Huyền Thanh thở phào nhẹ nhõm, dùng thủ pháp đặc thù phong ấn không gian bốn phía:

- Nói cho ngươi sự kiện... Ta muốn nhờ ngươi giết một người.

- Giết người?

Trương Huyền cau mày.

Vốn cho rằng đối phương nói tìm mình, là về sự tình của Lạc Nhược Hi, không nghĩ tới là chuyện này.

Hắn thân là Danh Sư, trừ khi gặp được sự tình khó giải quyết, nếu không, từ trước tới nay không chủ trương bạo lực.

Nguyên nhân chính là như vậy, từ Thiên Huyền vương quốc cùng nhau đi tới, trừ Dị Linh tộc, cũng chỉ từng ra tay với người của Hiên Viên vương quốc.

- Ta cũng hết cách rồi, không giết người này, Lạc gia chúng ta sẽ gặp phải phiền toái lớn!

Lạc Huyền Thanh lắc đầu.

Hắn cũng không muốn động thủ, nhưng đại trưởng lão tự mình khai báo, liền không thể không làm. Vì gia tộc, cũng vì muội muội.

- Người nào, có thể ảnh hưởng đến Lạc gia?

Trương Huyền kinh hãi.

Lạc gia mệnh danh đại lục đệ nhị gia tộc, cao thủ vô số, không giết người này, có thể để cho bọn hắn gặp phải phiền toái lớn... Ai lợi hại như vậy? Thật muốn mạnh như vậy, thực lực của hắn cũng không đủ a!

- Sự tình của muội muội ta, lần trước đã nói với ngươi, ngươi cũng biết một ít!

Lạc Huyền Thanh nói:

- Bây giờ bị gia tộc cấm túc, đã mang về gia tộc! Trước đó sở dĩ ta cứng rắn xung kích Thánh Vực bát trọng, cũng là bởi vì muốn cứu nàng ra, đáng tiếc... Không thành công!

Trương Huyền gật đầu.

Chuyện này, trước đó coi như đối phương không nói tỉ mỉ, hắn cũng đoán được.

- Sở dĩ xuất hiện việc này, chủ yếu bởi vì... Muội muội nói có người thích!

Lạc Huyền Thanh nói tiếp:

- Lần trước, ta đã nói cho ngươi, hi vọng giúp điều tra...

- Ừm, không phải là không có tin tức xác thật ư?

Trương Huyền cau mày.

Lần trước đối phương nói tỉ mỉ, hắn giật nảy mình, về sau nghe được Lạc Nhược Hi không nói ra, mới thở phào nhẹ nhõm, cố gắng xung kích Danh Sư bát tinh, cũng chính là vì chuyện này mang tới cảm giác áp bách.

- Hiện tại có tin tức, trong khoảng thời gian muội muội ta rời đi này, là tới Thanh Nguyên đế quốc, ở một địa phương gọi là Hồng Viễn Danh Sư học viện rất lâu, ta hi vọng ngươi đi điều tra một lần, tìm được người này!

Lạc Huyền Thanh nói.

- Hồng Viễn học viện...

Khóe miệng của Trương Huyền co giật, con ngươi thu hẹp, khắp khuôn mặt là vẻ khó tin:

- Ngươi không phải là muốn ta giết người này chứ?

Mới vừa nói muốn giết người, còn nói tra ra những sự tình này, chẳng lẽ đối phương nhờ mình giết mình?

Thật muốn như vậy, cũng làm người ta sụp đổ nha.

Người khác không biết người tiểu công chúa Lạc gia thích đến cùng là ai, nhưng hắn hết sức rõ ràng!

Để cho mình điều tra mình, cũng đã rất khó khăn, còn muốn động thủ giết người... Không nên chơi như vậy a.

- Không sai, không hổ là anh em tốt, ta chỉ nói một câu, ngươi liền hiểu được!

Lạc Huyền Thanh thoả mãn nhẹ gật đầu.

- Vì sao phải giết hắn? Nếu là người tiểu công chúa thích, thật muốn giết, không sợ nàng đau lòng sao?

Trương Huyền nhịn không được nói.

Vị trước mắt này luôn miệng nói bản thân sủng ái muội muội, hiện tại muội muội có người thích, tại sao phải giết đi?

Chẳng lẽ tác thành nàng, là khó khăn như thế sao?

Chẳng lẽ thật muốn tự tay đưa muội muội của mình vào hố lửa, gả cho tiểu thiên tài chó má chỉ biết trang bức, lại một mực không xuất hiện kia sao?

- Ta sợ nàng đau lòng, nhưng...

Lạc Huyền Thanh lắc đầu, dường như không muốn vướng víu ở đề tài này, chỉ nói:

- Ngươi chỉ cần nói cho ta biết, có đáp ứng hay không! Chỉ cần điều tra ra người này, giết hắn, ta sẽ giới thiệu ngươi đến Lạc gia, ít nhất cũng là vị trí trưởng lão!

- Trưởng lão?

Trương Huyền lắc đầu:

- Ta không thèm, ta chỉ muốn hỏi một chút, ngươi giết người nàng ưa thích, nàng có biết không? Nếu như không biết, một khi biết, khẳng định sẽ hận ngươi cả đời...

- Ta biết… Nhưng không có những biện pháp khác!

Hốc mắt Lạc Huyền Thanh đỏ ửng nói.

- Vì sao không có biện pháp khác? Để nàng theo đuổi hạnh phúc của mình lại không được sao? Nhất định phải gả cho vị kia của Trương gia?

Trương Huyền lo lắng.

- Đúng, nàng nhất định phải gả cho tiểu thiên tài kia, không có con đường thứ hai có thể đi!

Lạc Huyền Thanh cắn răng.

Hưng Mộng Kiếm Thánh

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

- Vì cái gì?

Sắc mặt Trương Huyền tái xanh, cực kỳ phẫn nộ.

Biết rõ không hạnh phúc, vẫn còn muốn đi làm, đường đường đại lục đệ nhị gia tộc, cũng không phải phụ thuộc của Trương gia, ngay cả chút tôn nghiêm ấy cũng không cần ư?

Nói thật, nếu không phải chính tai nghe được Lạc gia thiếu gia nói như vậy, sẽ hoài nghi có phải nghe được tin tức giả hay không! Đây chính là thân muội muội của ngươi ah!

- Có một số việc, địa vị cùng thân phận của ngươi bây giờ, còn không thể biết, xem như ta, cũng kiến thức nửa vời, không rõ lắm.

Nhìn ra lửa giận của hắn, Lạc Huyền Thanh cũng hơi nghi hoặc, có điều có việc cầu người, vẫn lắc đầu một cái:

- Ta chỉ biết, vì hôn sự này, gia tộc đã hi sinh quá nhiều, một khi cự tuyệt, không chỉ Lạc gia, nhân tộc cũng có thể xuất hiện nguy nan...

- Nhân tộc?

Da mặt Trương Huyền run rẩy.

Chỉ là một cái đám hỏi mà thôi, liên quan quái gì tới nhân tộc, thật hay giả? Có cần khoa trương như vậy hay không? Cái này có chút thái quá đi!

- Được rồi, ở chung lâu như vậy, đối với nhân phẩm của ngươi cũng coi như hiểu rõ, có thể cùng ngươi nói một chút, nhưng mà chuyện này dính dáng quá lớn, không nên truyền tin tức ra, nếu không về sau tai hoạ vô tận!

Nhìn bộ dạng của đối phương, không nói rõ ràng, chắc chắn sẽ không giúp hắn giết người, chần chờ một chút, Lạc Huyền Thanh mới nói:

- Thật ra thì... Trương gia cùng Lạc gia thông gia, vô cùng có khả năng quan hệ đến... Truyền thế thiên phù!

- Truyền thế thiên phù?

Trên đầu Trương Huyền bỗng nhiên nhảy lên gân xanh.

Thứ này trước đó hắn liền nghe qua, là năm đó Khổng sư lưu lại, chìa khoá tìm Kiếm Thánh điện, tìm ra Xuân Thu đại điển, thông gia lại liên lụy đến cái này?

Nếu thật dính dáng pháp bảo mạnh nhất của Khổng sư, nói liên quan đến số mệnh cùng vận mệnh của nhân tộc cũng không đủ.

- Đúng vậy, có điều tin tức này, là ta nghe lén được đại trưởng lão cùng gia chủ đối thoại, tình huống cụ thể như thế nào, lại không rõ ràng!

Lạc Huyền Thanh lắc đầu.

Tự tay đẩy muội muội vào hố lửa, hắn làm sao nguyện ý?

Nếu không phải bị bất đắc dĩ, đừng nói hắn, coi như tộc nhân khẳng định cũng không nguyện ý, dù sao thiên phú của muội muội như vậy, thực lực sau này thậm chí có khả năng vượt qua tiên tổ...

Nếu thật như vậy, Trương gia lại là gì? Không đáng kể chút nào.

Trừ khi, vị tiểu thiên tài kia của Trương gia, thiên phú còn đáng sợ hơn nàng...

Bất quá khả năng này cực nhỏ, nhiều năm như vậy, hắn duy nhất thấy một người thiên phú có thể sánh ngang muội muội, cũng chỉ có vị Trương sư trước mắt này mà thôi.

- Nguyên nhân chính là như vậy, nên xem như ta, cũng không cách nào cự tuyệt, muội muội cũng không cách nào cự tuyệt, mấu chốt nhất là, còn dính dáng nàng... Được rồi, Trương sư, ngươi hẳn là rõ ràng, chuyện này, ta không thể đi làm, những người khác lại không tin, chỉ có thể tìm ngươi!

Giải thích xong, Lạc Huyền Thanh nhìn qua.

- Cái này...

Trương Huyền nói không ra lời.

Hắn biết đối phương khó xử.

Đám người Viên Hiểu, Bích Hồng Âm, dù cùng đối phương quan hệ rất tốt, nhưng mỗi một cái đều là hậu nhân của thế lực lớn, chuyện này quan hệ danh dự của Lạc gia cùng Trương gia, tự nhiên không thể nhờ bọn họ. Có thể nghĩ tới, đáng giá tín nhiệm, hơn nữa không có bối cảnh gia tộc, cũng chỉ có mình.

- Thế nào?

Lần nữa nhìn qua, vẻ mặt của Lạc Huyền Thanh mong đợi.

- Xin lỗi, ta thực sự không cách nào đồng ý!

Trương Huyền lắc đầu.

Coi như sau lưng dính dáng lại lớn, dính dáng nhiều hơn nữa... cùng ta lại có liên can gì?

Dựa vào cái gì, để cho ta bỏ qua hạnh phúc, đi tác thành người khác?

Lại nói, để cho mình chém giết mình... Coi như đồng ý, cũng làm không được nha!

- Vì cái gì?

Vị trước mắt này, trước kia chỉ cần mở miệng, tất nhiên sẽ trực tiếp đồng ý, không nghĩ tới lần này lại từ chối, Lạc Huyền Thanh nhíu mày.

- Không tại sao cả, là bởi vì... hiện tại ta có chuyện, muốn đi Trương gia một chuyến, không có thời gian đi Thanh Nguyên đế quốc, đi thẩm tra người ngươi nói, càng không có thời gian đi giết người!

Dừng lại một chút, cuối cùng Trương Huyền vẫn không có thừa nhận thân phận.

Thật muốn thừa nhận, cũng không phải ở trước mặt đối phương, mà là ở Trương gia, lấy tư thái vương giả xuất hiện, mà không phải hiện tại!

- Đi Trương gia? Đến đó làm gì?

Lạc Huyền Thanh cau mày.

- Trương gia tổ chức gia tộc đại hội, Kiếm Tần Sinh tiền bối hi vọng ta có thể giúp hắn khiêu chiến hậu bối của Hưng Mộng Kiếm Thánh, báo thù rửa hận!

Trương Huyền giải thích.

- Kiếm Tần Sinh? Vị kiếm lão quái này? Ta biết chuyện của bọn hắn, không sai, cái này đích xác là cơ hội tốt hao tổn mặt mũi của Trương gia, không thể không đi...

Lạc Huyền Thanh sửng sốt một chút, bừng tỉnh hiểu ra.

- Giữa bọn hắn đến cùng có chuyện gì? Thật chẳng lẽ chỉ là lĩnh ngộ chân giải khác biệt sao?

Trương Huyền nhìn qua, có chút hiếu kỳ.

Kiếm Tần Sinh lĩnh ngộ chân giải là Kiếm Lưu Thủy, thuộc về loại hình phòng ngự, kiếm pháp của Hưng Mộng Kiếm Thánh, dù chưa có xem qua, lại có thể đoán được, hắn là hoàn toàn khác biệt.

Nếu không, thiên tài kiếm đạo Trương Húc của Trương gia muốn học tập, cũng sẽ không bị trực tiếp đuổi đi.

- Thật ra thì không có quá nhiều phức tạp, ngươi có biết nguồn gốc danh xưng Hưng Mộng Kiếm Thánh này không?

Lạc Huyền Thanh nhìn qua.

Trương Huyền lắc đầu.

Hắn chỉ biết vị Hưng Mộng Kiếm Thánh này là quyền gia chủ hiện nay của Trương gia, cha ruột vị tiểu thiên tài kia, còn tên thật là gì, lại vì sao có danh xưng này, thì không rõ ràng.

- Chẳng lẽ, tên của hắn kêu... Trương Hưng Mộng?

Trương Huyền cau mày.

Cái tên này, nói thật có chút quá nữ tính, hoàn toàn không phù hợp hình ảnh Trương gia gia chủ, cao thủ siêu cấp gì cả.

- Đương nhiên không phải Trương Hưng Mộng, cái gọi là Hưng Mộng Kiếm Thánh, trên thực tế ẩn chứa tên của hai người, trong tên thật của Kiếm Thánh, mang một cái chữ Hưng, trong tên của vợ hắn mang một chữ Mộng, cũng chính là Hưng Kiếm Thánh cùng Mộng Kiếm Thánh, hai người liên hợp, kiếm pháp mạnh mẽ, các trưởng lão của tổng bộ Danh Sư đường cũng phải kiêng kị mấy phần, không dám đối kháng chính diện!

Lạc Huyền Thanh giải thích, đồng thời ánh mắt lộ ra bội phục nồng đậm.

Trương Huyền tắc lưỡi.

Có thể trở thành trưởng lão của Tổng bộ Danh Sư đường, thực lực nhất định vượt qua Thánh Vực cửu trọng, người mạnh như thế, cũng kiêng kị... Hai người này liên thủ, uy lực quả thực mạnh mẽ.

- Đúng vậy, năm đó hai người ngang dọc đại lục, hầu như không người có thể địch, coi như lão sư của ngươi, cũng tôn sùng rất nhiều! Về sau, Hưng Kiếm Thánh kế thừa vị trí Trương gia quyền gia chủ, đạt được truyền thừa ảo diệu nhất của Trương gia, thực lực mạnh hơn, kiếm pháp cũng càng thêm tinh diệu... Mà Mộng Kiếm Thánh, thì rất ít xuất hiện, dần dà, tên tuổi Hưng Mộng Kiếm Thánh toàn bộ rơi vào trên người Hưng Kiếm Thánh, ngược lại Mộng Kiếm Thánh đã rất ít người biết!

Lạc Huyền Thanh nói.

Thân là con cháu hạch tâm của Lạc gia, những chuyện này mặc dù là bí văn, nhưng biết rất rõ ràng.

- Thì ra là thế... Nhưng cái này cùng Kiếm Tần Sinh tiền bối có quan hệ gì? Chẳng lẽ, lúc trước hắn từng thua Hưng Kiếm Thánh, bị đánh rất thảm?

Trương Huyền nghi ngờ, tiếp tục nhìn qua hỏi.

Không phải thù hận cực lớn, hắn là sẽ không thừa dịp đối phương mở đại hội gia tộc liền tiến lên! Như vậy tương đương với triệt để không nể mặt mũi.

- Bại? Nào chỉ bại đơn giản như vậy...

Lạc Huyền Thanh cười khổ:

- Nếu như tin tức ta biết không sai, Kiếm Tần Sinh tiền bối, đã từng là... người theo đuổi điên cuồng của Mộng Kiếm Thánh!

Tiết lộ thân phận

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Người theo đuổi...

Trương Huyền nghẹn họng.

Vốn cho rằng chỉ là kiếm pháp tranh chấp đơn thuần, không nghĩ tới còn dính dáng tình cảm.

Nhưng suy nghĩ một chút cũng đúng, cũng chỉ có loại cảm tình này mới có thể duy trì liên tục nhiều năm không biến mất, thật giống như hắn, nếu quả thật cưới Lạc Nhược Hi đi, tên tiểu thiên tài Trương gia kia, nhất định sẽ điên cuồng khiêu chiến mình, mấy chục năm, mấy trăm năm, cũng sẽ không từ bỏ!

Tu luyện kiếm đạo, nhân kiếm hợp nhất, trong lòng đã có chấp niệm đặc thù, làm không được... sao có thể vô kiên bất tồi?

- Đúng vậy, nói thật, Kiếm Tần Sinh quả thực rất cố chấp, hiện tại còn không có hôn phối... Được rồi, không nói bọn họ, ngươi đi Trương gia, quả thực rất trọng yếu...

Lạc Huyền Thanh mặt mũi rầu rĩ.

Chém giết người muội muội yêu, bắt buộc phải làm, nhưng chuyện của đối phương, cũng không thể bị dở dang. Bởi vì muội muội, đánh mặt

Trương gia, vẫn luôn là sự tình hắn chăm chỉ không ngừng, cố gắng đi làm.

- Đúng vậy, cho nên thực sự không tiện, ta chỉ có thể chối từ...

Trương Huyền nhẹ gật đầu, lần nữa nhìn qua, trong mắt mang theo hỏi thăm:

- Muốn giết vị kia, là ý tứ của Lạc gia các ngươi, hay là Trương gia?

- Khác nhau ở chỗ nào sao? Chúng ta không động thủ, Trương gia cũng sẽ động thủ, chờ bị động, còn không bằng xuống tay trước...

Lạc Huyền Thanh lắc đầu.

Từ khi muội muội thừa nhận có người thích, vị Danh Sư thực lực không cao kia, liền đã chú định kết cục. Bất kể Trương gia hay Lạc gia, đều sẽ không bỏ qua.

- Trương gia...

Trương Huyền híp mắt lại, cắn răng.

Còn là gia tộc đệ nhất đại lục... Quả thực quá vô sỉ! Ép cưới thì thôi, còn muốn giết người, quả thực vô pháp vô thiên tới cực điểm.

- Chuyện này, hi vọng ngươi có thể giữ bí mật, đừng truyền đi!

Đối phương cự tuyệt, Lạc Huyền Thanh cũng không năn nỉ nói.

- Yên tâm đi, miệng ta từ trước tới nay rất kín!

Trương Huyền nhẹ gật đầu, nhìn lại:

- Thật ra thì, ta cảm thấy chuyện này, tốt nhất thương nghị với tiểu công chúa một chút mới quyết định, nếu không, ta sợ huynh muội các ngươi sẽ thành tử địch!

- Ừm!

Chần chờ một chút, Lạc Huyền Thanh nhẹ gật đầu:

- Ta sẽ cân nhắc...

Chủ yếu là hiện tại muội muội bị cấm túc, không cách nào liên hệ, nếu không, khẳng định sẽ nghĩ biện pháp.

- Ta trước cáo từ!

Không nói thêm lời, Trương Huyền nhảy lên, thẳng tắp bay về phía phủ đệ của Kiếm Tần Sinh.

Thấy hắn rời đi, Lạc Huyền Thanh lắc đầu, cũng rời tiểu viện, có điều không quay về chỗ ở, mà đến Tín điện.

- Ta muốn thẩm tra Hồng Viễn Danh Sư học viện trong phạm vi của Thanh Nguyên đế quốc!

Đi tới quầy lễ tân, dặn dò một tiếng.

Hồng Viễn Danh Sư học viện, chỉ là địa phương nhỏ phụ thuộc Thanh Nguyên đế quốc, trước đó vẫn không chú ý tới, giờ phút này Trương sư không động thủ, chỉ có hắn tự mình ra tay.

- Hồng Viễn Danh Sư học viện? Lạc thiếu chờ một chút, ta đi thăm dò ngay!

Phục vụ viên là nữ hài khoảng hai mươi tuổi, nhận ra thân phận của hắn, không dám thờ ơ, vội vã đi vào phòng, thời gian không dài, cầm một quyển sách đi tới.

Chỉ cần là Danh Sư, đủ loại tư liệu đều phải báo lên tổng bộ, Thánh Tử điện là đơn vị thuộc hạ, muốn thẩm tra mà nói, cũng có thể tìm ra rất nhiều tư liệu.

- Hồng Viễn Danh Sư học viện, ở Hồng Viễn nhất đẳng đế quốc, trong phạm vi Thanh Nguyên đế quốc, người mạnh nhất chỉ là Thánh Vực nhất trọng đỉnh phong...

Nữ hài nói.

- Thánh Vực nhất trọng đỉnh phong?

Da mặt Lạc Huyền Thanh run lên.

Ánh mắt của muội muội cũng không tránh khỏi quá kém đi.

Người mạnh nhất của học viện cũng mới loại cấp bậc này, đến cùng vị kia có mị lực gì, có thể được nàng ưu ái? Thậm chí không tiếc đối nghịch gia tộc, đối nghịch Trương gia?

- Đây chỉ là Danh Sư học viện cấp thấp nhất, cao nhất bồi dưỡng được Danh Sư ngũ tinh, cấp bậc thấp là rất bình thường...

Nữ hài cười cười.

- Vị trí cụ thể ở đâu? Chỗ ngươi có tài liệu cặn kẽ không?

Lạc Huyền Thanh nói.

- Đương nhiên là có, đây là bản đồ, cách nơi này vượt qua trăm vạn cây số, Thánh thú Thánh Vực bát trọng, đại khái phải phi hành khoảng chừng nửa tháng!

Mở thư tịch, tay chỉ bản đồ, tính toán một chút, nữ hài nói.

- Nửa tháng? Không tính quá xa...

Lạc Huyền Thanh thở phào nhẹ nhõm.

Thánh Tử điện cách Lạc gia rất xa, Thánh thú Thánh Vực cửu trọng cũng phải bay hơn một tháng, nơi này, bát trọng mới bay nửa tháng, không tính quá xa.

Xem ra chỉ cần hắn động tác nhanh, hắn là có thể đuổi ở trước khi Trương gia ra tay, tìm tới vị kia, hơn nữa chém giết.

Nhìn một hồi, triệt để nhớ nội dung bản đồ, Lạc Huyền Thanh thở phào nhẹ nhõm, vừa định rời đi, đột nhiên nhớ tới một việc, xoay người nhìn lại:

- Các ngươi có tin tức càng thêm kỹ càng về Hồng Viễn Danh Sư học viện không, tỷ như... Mấy năm này có Danh Sư nào danh khí rất lớn?

Có thể để cho muội muội ưa thích, hơn nữa tôn sùng, coi như vị kia thực lực không cao, cấp bậc Danh Sư cũng không cao, nhưng thiên phú nhất định không tệ!

Loại người này coi như ở loại địa phương như Hồng Viễn học viện, hắn là cũng giống như trân châu, tỏa ra ánh sáng, dẫn tới vô số người chú ý.

- Tin tức càng thêm kỹ càng? Cái này cần quyền hạn của trưởng lão mới có thể dò xét, nếu như Lạc thiếu không vội, ta sẽ đi mời trưởng lão tới...

Nữ hài dừng lại một chút nói.

Nàng chỉ là nhân viên phục vụ ở Tín điện, tin tức quá mức kỹ càng, chỉ có cấp bậc trưởng lão mới có thể điều tra, nàng còn không có quyền hạn này.

Lạc Huyền Thanh gật đầu.

Nếu có thể ở nơi này tra ra vị muội muội ưa thích kia là ai, trước thời hạn có chỗ chuẩn bị, sẽ không cần tự mình chạy xa như vậy.

Ở tại chỗ đợi không đến nửa canh giờ, một trưởng lão từ phía sau đi tới.

Bất kể là tên tuổi phá hư vương, hay địa vị của Lạc Huyền Thanh, đều để những trưởng lão chấp sự bình thường này không dám thất lễ.

- Bẩm báo Lạc thiếu, Danh Sư nổi danh nhất Hồng Viễn học viện gần đây, ta đều tra xét một lần, thật là có một vị danh khí rất lớn!

Đi tới trước mặt, lấy ra một quyển sách, chậm rãi mở ra, vị trưởng lão này nói.

- Danh khí rất lớn? Nói nghe một chút!

Ánh mắt sáng lên, vội vàng nhìn lại.

- Vị Danh Sư này, nổi danh ở hơn nửa năm trước, từ một tiểu vương quốc từng bước một đi tới, từng hai lần xông Danh Sư đường, tất cả đều thành công, phá hủy âm mưu Dị Linh tộc, tự tay chém giết mười vị vương giả Dị Linh tộc, thậm chí ngay cả Hoàng giả cũng bị chém giết, công lao to lớn!

- Còn trải qua thí luyện tấn thăng vương quốc thành đế quốc, giáo dục ra vô số học sinh thiên tài... Trở thành học viện viện trưởng!

Trưởng lão giới thiệu nói.

- Nhất định là người này...

Con mắt của Lạc Huyền Thanh lập tức nheo lại, nắm đấm xiết chặt.

Xông đường thành công, cũng chỉ có tổ tiên bọn họ mới hoàn thành qua, người này có thể làm được, nói rõ thiên tư, vừa vặn phù hợp muội muội miêu tả. Không có gì bất ngờ xảy ra, hắn chính là người muội muội ưa thích!

- Không biết tên gọi là gì? Hiện tại có ở Hồng Viễn học viện hay không?

Nhịn không được nhìn lại.

- Cái này... Hắn cụ thể ở đâu, chúng ta còn không có quyền hạn đi thăm dò, hơn nữa coi như điều tra ra, cũng là nội dung mấy tháng trước, sẽ không chuẩn xác ! Bất quá, tên gọi là gì, ngược lại có thể điều tra ra...

Lão giả cười khổ lắc đầu, tiếp tục mở thư tịch, nhìn kỹ một chút, lông mày nhăn lại:

- Vị Danh Sư này, gọi... Trương Huyền!

Ta coi ngươi là huynh đệ, ngươi lại muốn tán em gái ta?

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Trương Huyền?

Con ngươi của Lạc Huyền Thanh co rụt lại, vội vàng nhìn qua:

- Trương Huyền nào?

- Trương trong trương dương, huyền trong từ treo cổ!

Lão giả giải thích nói.

- Bọn họ là.... cùng tên? Điều đó không có khả năng...

Trong đầu nổ vang một tiếng, như bị sét đánh, Lạc Huyền Thanh nhịn không được lui về sau hai bước, vẻ mặt trở nên trắng bệch.

Cái tên này, cùng anh em tốt của mình, giống nhau như đúc, một chữ không sai, sẽ không phải là cùng một người chứ?

Hắn cùng Trương Huyền ở chung, cảm thấy bản tính tương đương, tính tình hợp nhau, nên không có hỏi qua lai lịch, chỉ biết không phải người Trương gia, cũng không rõ ràng đến cùng từ đâu tới.

Chẳng lẽ thật sự từ Thanh Nguyên đế quốc tới ?

Nếu thực như thế... Nhọc nhằn khổ sở tìm kiếm người muội muội ưa thích kia, chẳng phải đang ở trước mắt, còn cùng hắn xưng huynh gọi đệ?

Thân thể run rẩy, cùng vị Trương Huyền này chung đụng từng màn hiện lên ở trong óc, lần đầu tiên gặp mặt, trực tiếp hỏi em gái ngươi…

Sau đó bị đánh tơi bời một trận, ngay sau đó cực kỳ tốt với hắn, vốn cho rằng là bởi vì nhân cách mị lực của mình... Chẳng lẽ, là bởi vì quen biết muội muội của hắn?

- Lạc thiếu...

Thấy vẻ mặt hắn biến hóa có chút khoa trương, lão giả đối diện nhịn không được nhìn lại.

- Ta không sao, đúng, ta muốn hỏi tin tức một vị học viên lớp tinh anh của Thánh Tử điện chúng ta...

Lạc Huyền Thanh thở ra một hơi, lần nữa nhìn qua.

- Tin tức Thánh Tử điện, tra sẽ đơn giản hơn không ít, Lạc thiếu muốn hỏi ai, trực tiếp mở miệng là được!

Lão giả nói.

- Năm nay mới vừa thi vào học viên, Trương Huyền!

Lạc Huyền Thanh nói.

- Ha ha, cái này không cần hỏi, vị Trương sư này, chính là từ Thanh Nguyên đế quốc tới, Hồng Viễn Danh Sư học viện viện trưởng!

Còn tưởng rằng hỏi ai, nghe được là cái tên này, lão giả nở nụ cười, trong giọng nói nhịn không được cảm khái:

- Từ một vương quốc nho nhỏ đi tới, vừa mới hai mươi tuổi đã thành Danh Sư bát tinh, vị Trương sư này, đã trở thành thần tượng để tất cả mọi

người ở Thánh Tử điện sùng bái, vị tiểu cô nương vừa rồi tiếp đãi ngươi kia, là tín đồ trung thành hắn, sùng bái tột đỉnh...

- Thần tượng, tiểu cô nương...Tôn sùng?

Quay đầu nhìn, quả nhiên thấy nữ hài vừa rồi tiếp đãi hắn kia, nghe được tên Trương Huyền, trong mắt toát ra ánh sao, nước bọt tựa hồ cũng sắp chảy ra rồi.

- Đáng ghét...

Nắm đấm xiết chặt, móng tay cắm vào trong thịt, Lạc Huyền Thanh chỉ cảm thấy tóc dựng lên, cả người muốn nổ tung.

Mới đến Thánh Tử điện không đến một tháng, liền câu dẫn vô số tiểu cô nương si mê như thế, muội muội chưa hề tiếp xúc qua tình yêu nam nữ, thất thủ trong đó, cũng là rất bình thường.

Ta coi ngươi là huynh đệ, ngươi lại muốn tán em gái ta... Mấu chốt nhất là, còn giả bộ vô tội như thế...Trương Huyền, con mẹ nó ngươi còn biết xấu hổ hay không?

Bờ môi không ngừng run rẩy, Lạc Huyền Thanh cảm thấy từ vừa mới bắt đầu, liền rơi vào trong cạm bẫy của đối phương.

- Cố ý tiếp cận ta, chính là vì từ trong miệng ta tìm hiểu tin tức của muội muội, âm hiểm như thế, nhất định phải giết...

Lạc Huyền Thanh tức có chút phát điên, sát cơ sôi trào.

Trước đó còn cảm thấy, giết người muội muội yêu, sẽ để cho nàng tức giận, biết người này là ai, nhớ tới thủ đoạn ti tiện của hắn, liền nhịn không được nữa.

Rõ ràng là người muội muội ta ưa thích, còn giả vờ rất vô tội, một bộ không liên quan gì tới ta, làm hại hắn một coi là huynh đệ... Quả thực là vô cùng nhục nhã!

Mấu chốt nhất là, hắn còn đần độn nói tất cả mọi chuyện cho đối phương biết ...

- Khó trách một mực cự tuyệt... để mình giết mình, ai có thể tiếp nhận?

Càng nghĩ càng giận, da đầu cũng muốn nổ tung.

- Nguy rồi, nhanh đi mời Cát trưởng lão, nói phá hư vương muốn phá hư Tín điện!

Nhìn thấy thanh niên trước mắt, lực lượng trong cơ thể một tầng tiếp lấy một tầng, bất cứ lúc nào cũng sẽ bùng nổ, lão giả bị dọa đến trắng bệch cả mặt, vội vàng quay đầu dặn dò.

Làm Chấp Sự trưởng lão, hắn chỉ có thực lực Thánh Vực thất trọng, còn có chút kém vị trước mắt này, thật muốn dùng sức mạnh, căn bản không ngăn cản nổi.

Tổng hợp sự tích hào quang của vị trước mắt này, lại thêm biểu lộ kia, muốn nói hắn không phá hư, cũng không có người tin tưởng.

- Vâng...

Nữ hài nhẹ gật đầu, đang muốn rời đi, lại thấy Lạc Huyền Thanh chẳng biết lúc nào đã đi tới trước mặt, con mắt đỏ lên:

- Ta hỏi ngươi, vì cái gì ngươi tôn sùng Trương Huyền kia như thế? Hắn mạnh hơn ta sao?

Muốn nói thực lực, hiện tại hắn là Thánh Vực bát trọng, muốn nói đẹp trai... Càng là quăng đối phương mấy con đường, thực sự không nghĩ ra, tại sao nữ hài lại ưa thích người này!

- Ta...Oa!

Cảm nhận được khí tức áp bách trên người hắn, nữ hài bị dọa đến vẻ mặt trắng bệch, nhịn không được khóc thành tiếng.

- Thả nữ hài kia ra...

Lão giả hét lớn.

- Ta...

Lúc này Lạc Huyền Thanh mới khôi phục lại, mặt mũi không cam tâm.

Nói đến Trương Huyền, vẻ mặt tôn sùng, nhìn thấy mình liền sợ quá khóc...

Vì cái gì?

Dựa vào cái gì!

Nhìn thấy vẻ mặt của hắn, làm sao không biết hắn nghĩ cái gì, lão giả không khỏi im lặng.

Hung thần ác sát như thế, có nữ nhân ưa thích mới gọi gặp quỷ!

Ngươi xem Trương Huyền người ta, đối với lôi đình, đều mỉm cười đối mặt, đi vào trong đó, để lôi kiếp không ngừng run rẩy, cuối cùng tan vỡ bỏ chạy... Chênh lệch lớn như thế, làm sao so?

- Quên đi, hiện tại ta liền đi giết người này...

Biết hỏi thăm đối phương, cũng nói không ra cái gì, Lạc Huyền Thanh tức đến cắn răng, thân thể nhảy lên, thẳng tắp bay về phía tiểu viện của Kiếm Tần Sinh.

Nếu biết người này tán muội muội của hắn, vậy cũng đừng trách hắn không khách khí, trước giết chết lại nói!

Rất nhanh thì tới nơi ở của Kiếm Tần Sinh, người ở trên không trung, liền nhịn không được lên tiếng hét lớn:

- Lạc Huyền Thanh đến đây thăm hỏi!

Thanh âm như sấm rền, vang vọng toàn bộ tiểu viện.

- Lạc Huyền Thanh, ngươi muốn làm gì?

Thanh âm mới kết thúc không lâu, một tiếng tức giận vang lên, ngay sau đó một thân ảnh xinh đẹp bay tới.

Là Thủy Thiên Nhu!

- Lão… Thiên Nhu... sao ngươi lại ở đây?

Nhìn thấy nữ hài, Lạc Huyền Thanh sững sờ, ngay sau đó không còn khí thế như vừa rồi.

- Kiếm Tần Sinh là lão sư của ta, ta tới học nghệ, ở trong phủ đệ của hắn, không có vấn đề gì chứ?

Thủy Thiên Nhu hừ lạnh một tiếng:

- Ta nói rồi, đối với ngươi không có cảm giác, nếu như lại bám dai như đỉa, tìm tới chỗ của lão sư, cũng đừng trách ta báo tin gia tộc, không khách khí với ngươi!

- Ta...

Lạc Huyền Thanh nói không ra lời.

Lúc trước hắn cùng Trương Huyền khoe khoang, có bạn gái, hơn nữa rất đẹp, cũng không phải khoác lác, mà là ăn ngay nói thật, chỉ bất quá, vị “bạn gái” xinh đẹp này còn không có bằng lòng hắn thôi!

Không phải người khác, chính là vị trước mắt này.

Mặc dù Thánh Nhân Thủy gia so với Lạc gia kém một đoạn rất lớn, nhưng đều là học viện của Thánh Tử điện, đặc biệt là tình cảm, không có khả năng cưỡng ép mua bán, không thích là không thích, xem như hắn cũng không có cách nào.

- Ngươi đến cùng thích dạng gì? Làm không tốt, ta có thể sửa...

Vốn muốn nói, lần này không phải tìm ngươi, lời đến khóe miệng, nhịn không được đổi giọng.

Hắn ưu tú như vậy, lại đẹp trai như vậy, vì sao không thích?

- Thích dạng gì?

Thủy Thiên Nhu hừ một tiếng, trong mắt chợt lóe sáng, lộ ra tôn sùng:

- Người ta thích, kiếm pháp phải cao thâm, thiên phú tuyệt đỉnh, bất kể chuyện gì, một chút liền thông, một lần liền rõ, có một ngày, sẽ chỉ điểm ra thiếu hụt của ta, truyền thụ cho ta kiếm pháp cao thâm...

- Chỉ điểm kiếm pháp ngươi? Chẳng lẽ...

Da đầu Lạc Huyền Thanh nổ tung.

- Không sai, ta thích người như Trương Huyền Trương sư, ngươi...

Thủy Thiên Nhu khoát tay áo, vẻ mặt khinh thường:

- Vẫn là thôi đi!

Tiểu công chúa thỉnh cầu

dtv-ebook.com

- Ta và ngươi không đội trời chung!

Ngực sôi trào, Lạc Huyền Thanh cảm giác cả người sắp nổi khùng. Muội muội bản thân sủng ái nhất, bị gia hỏa chỉ số thông minh là âm kia lôi kéo ngược lại cũng thôi, nữ thần thích lâu như vậy, thế mà cũng cực kỳ tôn sùng đối phương...

Tức giận mãnh liệt, để hắn có chút phát điên! Coi ngươi là huynh đệ, ngươi lại cạy em gái cùng người ta thích, có thể nhẫn nại nhưng không thể nhẫn nhục!

- Trương Huyền, ngươi cút ra đây cho ta...

Lạc Huyền Thanh không kìm nén được, quát to một tiếng.

- Lạc Huyền Thanh, Trương sư cùng lão sư sớm đã đi Trương gia, nếu như ngươi lại làm loạn ở đây, đừng trách ta khởi động trận pháp...

Thấy cái tên này, càng ngày càng quá phận, còn dám uy hiếp Trương sư, Thủy Thiên Nhu cũng kìm nén không được.

Cái gì ngoạn ý đây!

Cho ngươi mặt mũi, còn dám như thế?

Trước đó luôn miệng nói, chỉ cần mình gặp được người ưa thích, liền sẽ từ bỏ, buồn bã rời đi...

Hiện tại ngược lại tốt, đã nói thích Trương sư, còn ở nơi này diễu võ giương oai, muốn động thủ...

Tin ta khởi động trận pháp hay không?

Lại không muốn mặt, tiếp tục ở đây làm loạn mà nói, không ngại dùng kiếm trận vây khốn đối phương, để hắn ăn chút đau khổ lại nói.

Đạt được Trương sư chỉ điểm, lão sư càng thêm coi trọng, đã biết phương thức khống chế trận pháp trong viện, dốc túi truyền thụ.

- Rời đi? Ta đuổi theo!

Tính toán thời gian, đối phương thật có khả năng đã rời đi, Lạc Huyền Thanh không do dự nữa, thẳng tắp lao về phía Trương gia.

- Bị điên rồi...

Không nghĩ tới con hàng này hơn nửa đêm chạy tới, gây ra động tĩnh lớn như vậy, nói còn chưa dứt lời đã đi, Thủy Thiên Nhu không khỏi im lặng.

Ngay cả loại gia hỏa không có IQ này, có thể để mình thích mới gọi gặp quỷ!

Suy nghĩ kỹ một chút, vẫn là Trương sư hoàn mỹ nhất... dù nói chuyện có chút không dễ nghe, nhưng thiên tài siêu tuyệt, đều có cá tính của mình, nàng rất thích loại tính cách này...

Lạc Huyền Thanh không biết Thủy Thiên Nhu một mặt hoa si, cấp tốc phi hành ba ngày ba đêm, chân khí trong cơ thể triệt để tiêu hao hầu như không còn, cũng không có phát hiện tung tích của đám người Trương Huyền, lúc này Lạc Huyền Thanh mới ngừng lại, nhịn không được phun ra một ngụm máu tươi.

Trước đó lòng tràn đầy tức giận, lo lắng đuổi theo, không cảm thấy cái gì, lúc này vừa buông lỏng, mới phát giác được toàn thân rã rời, không thể kiên trì được nữa.

Coi như hắn là cường giả Thánh Vực bát trọng, cũng không có khả năng bay thẳng đến Trương gia mà không nghỉ ngơi.

Huống chi, ở dưới luân phiên đả kích, lửa giận công tâm, chân khí trong cơ thể đã sớm rối loạn, không tẩu hỏa nhập ma, đã coi như cơ sở vững chắc rồi.

- Bọn họ cưỡi Thánh thú phi hành rời đi, xem bộ dáng là không đuổi kịp...

Ngồi ở trên một đỉnh núi, miệng lớn thở hổn hển, Lạc Huyền Thanh cắn răng.

Kiếm Tần Sinh cùng Trương Huyền ngồi Thánh thú phi hành rời đi, dù tốc độ của hắn rất nhanh, nhưng đuổi lâu như vậy, cũng không thấy tung tích, xem ra còn muốn đuổi theo, là không thể nào!

Thế nhưng tên kia, không chỉ lừa gạt hắn, càng câu dẫn muội muội cùng nữ thần của hắn, không giết, thực sự khó tiêu mối hận trong lòng.

- Nếu không được, vậy báo tin cho gia tộc, để bọn hắn liên hệ Trương gia...

Một cái ý nghĩ xông ra.

Chỉ cần nói cho gia tộc, người muội muội ưa thích đi Trương gia, người sau tất nhiên sẽ làm ra phản kích, khỏi cần mình ra tay, vị Trương sư này cũng chạy không thoát!

- Không được, đại trưởng lão cẩn thận bàn giao, muốn ta giao hảo với hắn, không nên nháo ra mâu thuẫn, hiện tại lại muốn giết hắn...

Lạc Huyền Thanh trở nên đau đầu.

Đại trưởng lão rõ ràng cho hắn hai nhiệm vụ, đầu tiên là giao hảo với Trương Huyền; thứ hai... Giết hắn!

Hiện tại... Đến cùng là giao hảo, hay giết người đây?

Lạc Huyền Thanh cũng không biết nên làm gì bây giờ.

Đang không biết như thế nào, đột nhiên cổ tay khẽ đảo, một ngọc bài đưa tin xuất hiện ở trong lòng bàn tay, ngón tay điểm một chút, một dung nhan mỹ lệ vô song, không tỳ vết chút nào xuất hiện ở trước mặt.

- Muội muội, ngươi... không phải bị cấm túc sao? Sao có thể liên hệ ta...

Nhìn rõ ràng dung mạo của đối phương, Lạc Huyền Thanh vội vàng hỏi.

Không phải người khác, đúng là muội muội của hắn, vị tiểu công chúa Lạc gia kia!

- Ta bị cấm túc, có điều, chỉ cần ta nguyện ý, đưa tin không tính là gì!

Nữ hài mỉm cười, ánh mắt lộ ra tự tin nồng đậm.

Luyện hóa Tĩnh Không châu, lĩnh ngộ không gian đã đạt đến tình trạng có thể so với tiên tổ, đám người đại trưởng lão bố trí phong ấn, chỉ cần nàng nguyện ý, hoàn toàn có thể phá vỡ mà không lưu dấu vết.

- Có thể đưa tin liền tốt, ca ca vừa vặn có chuyện muốn tìm ngươi...

Lạc Huyền Thanh thở phào nhẹ nhõm, đang muốn nói chuyện, chỉ thấy nữ hài trước mắt nhìn lại:

- Ca, trước hết nghe ta nói, từ nhỏ đến lớn, ngươi vẫn rất sủng ái ta, muội muội cực kỳ cảm kích, ngày hôm nay đến tìm ngươi, vừa vặn có một việc muốn nhờ, mong ca ca đồng ý!

- Cứ nói đừng ngại, chỉ cần ca ca có thể làm được, tuyệt không chối từ!

Lạc Huyền Thanh gật đầu.

Chỉ cần muội muội mở miệng, đừng nói một việc, coi như lên núi đao xuống biển lửa, cũng sẽ không cau mày.

- Vậy ta nói...

Chần chờ một chút, nữ hài nói:

- Ngươi hắn phải biết, ta đã có người thích... Hiện tại gia tộc đã tra ra địa phương trước đó ta đi qua, biết những chuyện này, khẳng định sẽ phái người giết hắn... Cho nên, ta muốn cầu ca ca đi qua bảo vệ, đừng để hắn bị thương tổn!

- Bảo vệ?

Còn tưởng rằng là chuyện gì, nghe nói như thế, Lạc Huyền Thanh chỉ cảm thấy ngực nhô lên, bất cứ lúc nào cũng sẽ nổ tung.

- Không sai...

Nữ hài nhẹ gật đầu:

- Hắn chỉ là tu luyện giả bình thường, không nên nhận đãi ngộ không công bằng, không thể bởi vì ta ưa thích, liền gặp phải họa sát thân, như vậy đối với hắn mà nói, quá không công bằng...

Cảm khái một câu, nhìn lại, trong mắt mang theo mong đợi cùng khẩn cầu:

- Ca ca, ta chưa bao giờ cầu ngươi, chỉ hy vọng ngươi có thể làm được chuyện này.

- Ta...

Lạc Huyền Thanh cắn răng, muốn nói hắn đã đáp ứng gia tộc, muốn giết tên kia, cuối cùng vẫn ngừng lại. Hắn không muốn để cho muội muội đau lòng.

- Ta đồng ý...

Hít sâu mấy hơi, cuối cùng Lạc Huyền Thanh vẫn nhẹ gật đầu.

- Ta biết ca ca tốt nhất với ta, nhất định sẽ đồng ý thỉnh cầu của ta, đa tạ ca ca...

Nét mặt vui cười như hoa, ánh mắt nữ hài lộ ra hạnh phúc nồng đậm.

- Mặc dù ta có thể đưa tin cho ngươi, nhưng mà thời gian không thể quá lâu, nếu không sẽ rất phiền phức.

Bóng dáng của nữ hài lắc lư hai lần, bất cứ lúc nào cũng sẽ biến mất.

- Trước không vội, ngươi bảo ta bảo vệ người ngươi thích, nhưng mà còn không có nói cho ta biết, hắn đến cùng tên là gì, ở đâu.

Mặc dù đã xác định đối phương là ai, nhưng còn muốn nghe muội muội chính miệng nói ra.

- Hắn ở Thanh Nguyên đế quốc, tên gọi... Trương Huyền!

Hình ảnh lắc lư hai lần, trong thanh âm mang theo quyến luyến cùng dịu dàng, bóng người kèm theo thanh âm kết thúc, cũng triệt để tiêu tán.

- Quả nhiên!

Nghe được muội muội chính miệng thừa nhận, sắc mặt của Lạc Huyền Thanh xanh lét đáng sợ, gào thét một tiếng:

- Trương Huyền...

Cũng không biết là tức giận hay vì cái gì, cả người cũng sắp muốn nổi khùng.

- Hắt xì!

Bầu trời xa xa, Trương Huyền ở trên lưng Thánh thú, đột nhiên hắt hơi một cái, xoa xoa lỗ mũi, vẻ mặt mê man cùng buồn phiền.

- Chẳng lẽ... Lại có người nhớ ta? Quá ưu tú, sẽ phiền toái nhiều như vậy, ai!

Nghiên cứu Điện Chủ lệnh

dtv-ebook.com

Từ Thánh Tử điện đi ra, vẫn hắt xì, người nhớ hắn này, cũng quá cố chấp đi!

- Vẫn phải khiêm tốn một chút, nếu không để cho Lạc Nhược Hi biết, có rất nhiều người ưa thích mình, khẳng định sẽ mất hứng...

Trương Huyền âm thầm gật đầu, trong lòng cảm khái.

Nói thật, gần đây hắn quả thực khiêm tốn hơn trước, cũng chỉ xông Danh Sư lâu mà thôi...

Nếu không Công Pháp lâm, Danh Sư lâu, thậm chí nội viện, tượng Khôi Thánh, hiện còn hoàn hảo không chút tổn hại sao? Khẳng định đã sớm hỏng mất.

- Khiêm tốn quá mệt mỏi...

Trương Huyền xoa xoa mi tâm.

Nếu không phải muốn điệu thấp, khẳng định đã sớm lấy ra xương ngực của Ngoan Nhân, liên tục khiêu chiến đám Thánh Tử, cũng có thể gây ra động tĩnh lớn hơn...

Nhưng vì không muốn làm người khác chú ý, liền tùy tiện xông Danh Sư lâu, phá mấy cái ghi chép mà thôi, áp chế rất vất vả.

Chẳng qua như vậy cũng tốt, khá phù hợp phẩm chất ưu tú không thích khoe khoang của hắn.

Tu luyện lâu như vậy, sớm đã biết tầm quan trọng của khiêm tốn, hắn cũng không giống như phân thân ưa thích trang bức.

Cảm khái một hồi, cổ tay khẽ đảo, một cái lệnh bài xuất hiện ở trong lòng bàn tay, cúi đầu nhìn sang, chính là Điện Chủ lệnh mà Khôi Thánh cho hắn.

Trước đó trở thành Danh Sư bát tinh, một tầng phong ấn ở phía trên mở ra, chẳng qua lúc đó không có thời gian nhìn kỹ, hiện tại vừa vặn rảnh rỗi, cũng nên cẩn thận nghiên cứu một chút.

Lúc này Điện Chủ lệnh tản mát ra ánh sáng ôn nhuận, bàn tay ở phía trên nhẹ nhàng phất một cái, lập tức cảm thấy một đạo ý niệm truyền tới, người ngồi tại nguyên chỗ bất động, ý niệm lại như bị hút vào một không gian đặc thù.

Hô!

Ý niệm của Khôi Thánh xuất hiện ở trước mắt, trên mặt mang mỉm cười thản nhiên.

- Nhanh như vậy đã trở thành Danh Sư bát tinh, tốc độ tiến bộ của ngươi ngoài dự liệu của ta!

Trong thanh âm mang theo vui mừng cùng thoả mãn:

- Đúng rồi, tu luyện Cửu U Thần đồng tới loại tình trạng nào rồi? Để cho ta tới kiểm tra một chút!

- Cái này... Ta còn không có luyện qua...

Trương Huyền hơi xấu hổ.

Cái đồng thuật này, sai lầm quá nhiều, thực sự không muốn tu luyện, từ khi đạt được đến bây giờ, nhìn cũng chưa từng nhìn.

Khôi Thánh nhíu mày:

- Không tu luyện, thì làm sao phá giải phong ấn, chân chính kế thừa vị trí Điện Chủ?

Muốn trở thành Điện Chủ, yêu cầu lớn nhất là nắm giữ Minh Lý Chi Nhãn, không luyện tập đồng thuật, căn bản không có tư cách nha.

- Ta rất muốn tu luyện, chỉ là bộ công pháp này quá... Được rồi, ngươi còn có pháp quyết tu luyện đồng thuật khác không, có thể cho ta tham khảo một chút?

Sợ nói thiếu hụt quá nhiều, ý niệm này bị đả kích tán loạn, Trương Huyền chần chờ một chút nói.

Muốn học tập, đầu tiên phải bổ sung thành Thiên Đạo công pháp, nếu không, hắn cũng không muốn còn chưa luyện thành, trước biến thành bệnh mù màu hoặc người mù.

- Đồng thuật cao thâm ảo diệu, cũng chỉ lão sư Bốc Thương Cổ Thánh mới có năng lực sáng chế, địa phương khác, làm sao có thể có?

Khôi Thánh nhìn qua:

- Nơi nào không hiểu, có thể nói ra, ta giải thích cho ngươi!

- Trước không cần...

Trương Huyền lắc đầu.

Nhìn ra vị Khôi Thánh này, cũng không như Khưu Ngô Cổ Thánh, ý niệm người sau có thể giao lưu, vị trước mắt này, rất rõ ràng, không biết nội dung trước đó trò chuyện với đối phương.

- Không cần?

Mặt mũi Khôi Thánh hơi không vui:

- Ngươi đây là thái độ gì? Muốn trở thành Điện Chủ, nhất định phải học tập Cửu U đồng thuật, mà ta ở trên đó chìm đắm không biết bao nhiêu năm, tâm đắc vô số, chẳng lẽ ngươi cảm thấy lý giải còn sâu hơn ta...

- Tiền bối trước không vội nói vấn đề đồng thuật, vừa vặn ta có chuyện muốn hỏi ngươi...

Lười nghe đối phương lý giải đồng thuật, Trương Huyền nhớ tới một việc, hỏi.

- Nói!

Khôi Thánh vung vung tay, một bộ cao nhân.

- Trong nội viện của Thánh Tử điện, nội bộ tượng đá của ngươi, dường như có một khung xương của Dị Linh tộc... Không biết ngươi là làm sao áp chế khí tức trong đó, không để người ta phát giác?

Trong lòng Trương Huyền nghi ngờ hỏi.

Sau khi tiến vào nội viện phát hiện chuyện này, vẫn rất kỳ lạ, chỉ là đến bây giờ cũng không có nghĩ thông suốt.

Ý niệm của Khôi Thánh xuất hiện lần nữa, vừa vặn có thể hỏi rõ ràng.

- Ngươi... Biết trong tượng đá của ta, có khung xương của Dị Linh tộc?

Sắc mặt của Khôi Thánh trắng nhợt, không còn khí độ cao nhân như vừa rồi, ngược lại mở to hai mắt nhìn, cực kỳ khó tin.

- Đúng vậy, hắn là một Dị Linh tộc tên Ngoan Nhân ở thời kỳ Thượng Cổ!

Trương Huyền cười nói.

Khôi Thánh là đồ tôn của Khổng sư, hắn nghe nói qua vị Ngoan Nhân Đại Đế này.

- Ngươi... Biết Ngoan Nhân?

Da mặt Khôi Thánh run rẩy lần nữa.

- Ngươi phong ấn xương ngực của hắn ở trong tượng đá, vì sao một chút khí tức cũng không toả ra...

Trương Huyền tiếp tục nói.

- Cái này...

Thấy hắn nói rõ ràng, không có chút phỏng đoán nào, Khôi Thánh dừng lại một chút:

- Ngươi đã nhìn ra, nói cho ngươi cũng không sao... Cái kia quả thực là xương ngực của Ngoan Nhân Đại Đế! Năm đó thời điểm ta phát hiện, đã có ý niệm của mình, vì phòng ngừa phục sinh, mới nhờ lực lượng của Khổng sư trấn áp.

- Lực lượng của Khổng sư?

- Ừm, nội viện vừa vặn ở hạch tâm trận pháp của năm cung điện Nhân Nghĩa Lễ Trí Tín, nắm giữ bút tích của Khổng sư, lại thêm số mệnh nhân tộc hưng thịnh, dù xương ngực của Ngoan Nhân mạnh mẽ, cũng sẽ bị áp chế không hề có một chút năng lực phản kháng nào!

Khôi Thánh chậm rãi nói.

Nghe hắn nói như vậy, Trương Huyền nhớ lại vị trí của nội viện cùng năm đại điện, quả nhiên phát hiện, nội viện nằm ở hạch tâm trận pháp của Thánh Tử điện.

Khó trách có thể có linh khí nồng nặc như thế, bầu không khí thích hợp học tập văn hóa như vậy.

- Năm đó Ngoan Nhân Đại Đế cùng Khổng sư chiến đấu, thực lực sớm đã vượt qua Cổ Thánh, không phải ta có thể chống lại, muốn triệt để áp chế, không để cho phục sinh, cũng chỉ có loại biện pháp này...

Lắc đầu, Khôi Thánh tràn đầy nghi ngờ nhìn qua:

- Cái xương ngực này, đặt ở trong tượng đá, khí tức bị áp chế không phát hiện được, Minh Lý Chi Nhãn của ngươi chẳng qua là đệ tam trọng, làm sao nhìn ra được?

Nhiều đời Điện Chủ như vậy, lĩnh ngộ Minh Lý Chi Nhãn, đều vượt qua vị trước mắt này, loại tình huống như vậy cũng không có nhìn ra khung xương, vị trước mắt này, không chỉ nhìn ra, còn xác nhận như vậy, làm sao làm được?

- Ta cũng là cơ duyên xảo hợp...

Trương Huyền cũng không giải thích.

Ngoan Nhân bằng vào thực lực của hắn, khẳng định không trấn áp được, dựa vào là Thiên Đạo chi thư, thứ này dính dáng thư viện, coi như đối phương là một đạo ý niệm, cũng không cần thiết nói ra.

- Mặc kệ ngươi làm sao nhìn ra, nhưng ta cảnh cáo ngươi, tuyệt đối không nên động nó, nếu không, coi như ngươi đạt đến Thánh Vực cửu trọng, cũng chưa chắc có thể chống lại...

Thấy hắn không muốn nói nhiều, Khôi Thánh không hỏi thêm nữa, nhưng nhắc nhở một câu.

- Nếu như ta có nắm chắc thuần phục xương ngực, không cho hắn làm xằng làm bậy thì sao? Có thể lấy ra hay không?

Trương Huyền nói.

Nắm giữ Thiên Đạo chi thư, cùng trái tim và đại não của Ngoan Nhân, hắn có nắm chắc tuyệt đối thu phục xương ngực này, chỉ là không biết giải thích như thế nào, mới có thể không ảnh hưởng nội viện cùng tượng đá mà thôi.

- Thuần phục?

Nghe nói như thế, Khôi Thánh sửng sốt một chút, sau đó lắc đầu:

- Ngươi có thể thuần phục Ngoan Nhân? Nói đùa cái gì chứ! Sự tình năm đó Khổng sư cũng không làm được, ngươi cảm thấy có thể hoàn thành sao?

Điện Chủ là ai?

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Không phải Khôi Thánh không tin, mà là căn bản không có khả năng hoàn thành.

Năm đó Khổng sư cũng từng bị Ngoan Nhân Đại Đế này vây khốn, không thể chạy trốn, như vậy đủ thấy mạnh mẽ, ngươi một mạt học vãn bối, tu vi cũng chỉ Lĩnh Vực cảnh đỉnh phong, coi như thật có chút thủ đoạn cũng làm không được!

- Ngươi không tin?

Thấy bộ dáng của hắn như vậy, Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng:

- Đi theo ta!

Nói xong ý niệm lần nữa trở lại thân thể, tinh thần khẽ động, đi vào Thiên Nghĩ Phong Sào, lần nữa tế ra lệnh bài, bàn tay trảo một cái.

Ầm ầm!

Một cái đầu to lớn hiện lên ở trong tổ ong, yên tĩnh lơ lửng giữa không trung, tản mát ra khí tức kinh người.

- Chủ nhân...

Thanh âm của Ngoan Nhân vang lên.

- Cái này, cái này...

Một hồi lắc lư kịch liệt, ý niệm của Khôi Thánh suýt chút nữa sụp đổ tại chỗ.

Hắn đã từng trấn áp Ngoan Nhân, biết ý niệm cùng khí tức của tên này, cái đầu lâu to lớn trước mắt kia, mặc dù là bí pháp Thiên Công rèn đúc, nhưng ý niệm cùng sinh mệnh, tuyệt đối là Ngoan Nhân, không có chút nghi ngờ nào.

Đường đường Ngoan Nhân Đại Đế ở thời kỳ Thượng Cổ, vây khốn Khổng sư ba tháng cũng chạy trốn không ra, kiêu căng khó thuần, thế mà giống như sủng vật nhận tên này làm chủ...

- Hiện tại ta đã thuần phục trái tim, xương ngón tay cùng đầu lâu của hắn, đang sưu tập những bộ phận khác, xương ngực đã bị ngươi phong ấn, có phương pháp phá giải không? Ta cùng tiện thu lại...

Trương Huyền cười cười.

Có thể từ trong miệng đối phương biết được phương pháp lấy ra xương ngực, liền miễn phá hủy. Từ trong nội tâm, hắn không có ưa thích phá hư chút nào, chỉ muốn khiêm tốn, yên tĩnh tu luyện.

- Cái này... Không có khả năng!

Dường như Khôi Thánh còn không có từ trong khiếp sợ khôi phục lại, ý niệm sáng tối chập chờn, xem ra bất cứ lúc nào cũng sẽ dập tắt.

- Hắn đang ở trước mắt, ngươi ch đã nhận ra, tự nhiên biết không có nói dối, có gì không thể nào chứ?

Thấy cường giả lợi hại như thế, cũng có loại thái độ này, Trương Huyền lắc đầu.

Còn nói đồ tôn của Khổng sư... Một chút kiến thức cũng không có!

Coi như khi Ngoan Nhân còn sống rất lợi hại, sau khi chết bị phân giải thành từng khối, thực lực cũng không phải rất mạnh, bị hắn thu phục, cũng không tính là gì.

Không biết qua bao lâu, lúc này Khôi Thánh mới khôi phục lại, vẻ mặt cười khổ:

- Ngươi đã có thể thuần phục, giao xương ngực cho ngươi cũng không sao, chỉ bất quá, phá giải phong ấn hết sức phức tạp...

- Xin lắng tai nghe...

Ánh mắt Trương Huyền sáng lên, vội vàng ôm quyền.

- Xương ngực là ta dùng bí pháp không gian phong ấn, đã triệt để dung hợp, muốn phá giải, nhất định phải phá hư...

Đang giải thích, ý niệm của Khôi Thánh kìm lòng không được lắc lư một cái, lời còn chưa nói hết, đã biến mất tại nguyên chỗ. Nhận chấn kinh quá lớn, đã vượt ra khỏi phạm vi tiếp nhận, không chịu nổi nữa.

- Ngươi...

Trương Huyền phát điên.

Đám ý niệm Cổ Thánh này đến cùng xảy ra chuyện gì?

Cả đám đều không đáng tin cậy như thế?

Khổng sư nói một nửa thì biến mất, Khưu Ngô Cổ Thánh nói một nửa biến mất... tên này cũng giống vậy, trực tiếp biến mất... chơi như vậy rất vui sao?

- Được rồi...

Trương Huyền cực kỳ buồn bực, biết tên này một khi biến mất, tức giận cũng vô dụng, đành phải xoa xoa mi tâm, tiếp tục quan sát Điện Chủ lệnh.

Phá vỡ một đạo phong ấn, Điện Chủ lệnh trở nên càng thêm lộng lẫy, phù văn giống như nước chảy, cho thấy uy lực cường đại.

- Đây là... Thánh khí tuyệt phẩm?

Ngón tay nhẹ nhàng vuốt ve một lần, con mắt Trương Huyền sáng lên.

Mặc dù không xác định thứ này đến cùng cấp bậc gì, nhưng so với Linh Hư kiếm trong tay thì cường đại hơn quá nhiều.

Cả hai đối đầu, người sau tất nhiên sẽ gãy tại chỗ... Không cần nghĩ, cũng biết cái lệnh bài này, tuyệt đối vượt qua Thánh khí thượng phẩm.

Bất quá cũng không biết là nguyên nhân phong ấn, hay nguyên nhân gì khác, dù cấp bậc rất cao, nhưng lệnh bài này không có linh tính, chỉ cứng rắn cùng sắc bén, làm cho không người nào có thể chống cự.

Dù vậy cũng rất đáng sợ, Thánh khí tuyệt phẩm, một khi triệt để thi triển, Thánh Vực bát trọng cũng phải tránh né phong mang, sử dụng thoả đáng mà nói, Địa Ngục Thanh Long thú cũng có thể tuỳ tiện chém giết!

Không hổ là bảo vật đại biểu thân phận cho của Thánh Tử điện Điện Chủ, quả nhiên không giống bình thường.

- Không biết mở ra tầng phong ấn thứ hai, sẽ có biến hóa như thế nào!

Đạo phong ấn thứ nhất, đã để cho người ta vui mừng như vậy, thật không biết đạo thứ hai sẽ đạt tới cấp bậc gì.

Bên này Trương Huyền cùng Khôi Thánh đối thoại, cẩn thận nghiên cứu Điện Chủ lệnh, vị trí đại điện của Thánh Tử điện quyền Điện Chủ, không ngừng lóng lánh ánh sáng, từng thanh âm dồn dập không ngừng vang lên, tựa như tiếng chuông.

- Xảy ra chuyện gì?

Đám người Chiêm sư, Cát trưởng lão vội vã lao đến.

Điện Chủ đại điện, đại biểu quyền uy của Thánh Tử điện, tuyệt đối không ai dám tới làm loạn, đến cùng xảy ra chuyện gì, lại xuất hiện loại biến hóa này?

- Là các đời Điện Chủ tượng...

Một vị trưởng lão hô lên.

Đám người đồng loạt nhìn qua, quả nhiên thấy chính giữa gian phòng cung phụng rất nhiều tượng Điện Chủ, không ngừng lắc lư, thanh âm kịch liệt, chính là từ trên người bọn họ phát ra.

- Tượng lắc lư, đại biểu... Ý niệm chấn kinh, chuyện gì có thể để cho bọn họ như vậy?

Miệng há mở, Cát trưởng lão khó tin.

Mỗi một vị Điện Chủ chân chính của Thánh Tử điện, tu vi đều cao tuyệt, bất kể ánh mắt hay kiến thức, đều đạt đến đỉnh phong nhất của đại lục, làm sao có thể khiếp sợ như vậy, đồng loạt phát ra tiếng vang?

Quá khó mà tin nổi.

- Hẳn là... Điện Chủ lệnh xuất hiện!

Nghĩ tới điều gì, sắc mặt Chiêm sư trắng nhợt, thấp giọng nói.

- Điện Chủ lệnh xuất hiện? Ngươi ý tứ... là Thánh Tử điện sắp xuất hiện một vị Điện Chủ chân chính?

Tất cả trưởng lão đồng loạt nhìn qua.

Điện Chủ lệnh, chỉ có Điện Chủ mới có thể khống chế, thứ này xuất hiện, đã nói lên Điện Chủ chân chính xuất thế.

- Không sai... Hắn là Khôi Thánh chọn lựa Điện Chủ chân chính, hơn nữa, vị Điện Chủ này còn phá giải phong ấn phía trên! Nếu không, không có khả năng đưa tới động tĩnh lớn như vậy!

Chiêm sư gật đầu.

- Muốn trở thành Điện Chủ, nhất định phải nắm giữ Minh Lý Chi Nhãn, đến cùng là ai?

Tất cả mọi người tràn đầy kích động, từng cái vẻ mặt đỏ lên.

Mỗi lần Thánh Tử điện xuất hiện Điện Chủ chân chính, thực lực tổng hợp đều sẽ đột nhiên tăng mạnh, tựa như đi vào thời đại cao tốc phát triển, thật có thể ở thời điểm của bọn họ, xuất hiện một vị, bọn hắn tăng lên cũng có chỗ tốt rất lớn!

- Trước khi Điện Chủ không có triệt để kích hoạt Điện Chủ lệnh, là sẽ không cho thấy thân phận...

Vẻ mặt Chiêm sư nghiêm túc, khoát tay áo.

Điện Chủ ở trước khi chính thức kế thừa, từ trước tới nay đều che giấu tung tích, đây là quy định, cũng là một loại thủ đoạn bảo vệ, hiện tại chư vị Điện Chủ đã thừa nhận, nhưng đối phương không có tiết lộ thân phận, coi như bọn họ cũng không rõ lắm.

- Đi thăm dò có ai mới vừa đột phá Thánh Vực bát trọng, hoặc trở thành Danh Sư bát tinh...

Một lát sau, Chiêm sư dặn dò một câu.

Thân là quyền Điện Chủ, đối với điều kiện phá giải Điện Chủ lệnh vẫn biết một ít.

- Vâng!

Một vị trưởng lão lui ra ngoài, thời gian không lâu vội vã đi tới, khắp khuôn mặt là vẻ khó tin.

- Bẩm báo Chiêm sư, học sinh của Dương sư Phùng Tử Dật... Xông Danh Sư lâu thông qua!

Sinh mà làm Thánh

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Phùng Tử Dật cũng xông qua Danh Sư lâu?

Một hồi yên lặng, đám người Chiêm sư nói không ra tới. Danh Sư lâu vài vạn năm đến nay, hết thảy chỉ có ba người xông qua, mấy ngày nay làm sao vậy, một hơi xông hai cái, hơn nữa tất cả đều thành công?

- Hắn dùng bao lâu?

Một vị trưởng lão nhịn không được hỏi.

Trương sư dùng khoảng mười phút, Phùng Tử Dật này dùng bao lâu?

- Trọn một ngày...

Trưởng lão kia nói.

- Một ngày, không tính quá nhanh, nhưng cũng coi như tuyệt đỉnh, mới vừa trở thành Danh Sư bát tinh, ý niệm của chư vị Điện Chủ liền chấn động, có thể hắn là tân nhiệm Điện Chủ hay không?

Chiêm sư phỏng đoán nói.

- Rất có thể!

Tất cả trưởng lão đồng thời gật đầu.

Dù Trương sư vượt quan tốc độ rất nhanh, nhưng sau khi xông qua, cũng không có xuất hiện bất kỳ biến cố, mà vị Phùng Tử Dật này, mới vừa trở thành Danh Sư bát tinh, liền dẫn tới biến hóa như thế, chẳng lẽ... Hắn đã chiếm được Khôi Thánh công nhận, trở thành người ứng cử Điện Chủ duy nhất?

- Vị Phùng Tử Dật này, khẳng định sẽ quay về Tổng bộ Danh Sư đường, làm sao... Thiết lập hắn làm người ứng cử?

- Vậy thì không biết, Khôi Thánh là Viễn Cổ Thánh giả, nhìn xa trông rộng, có lẽ thấy được sự tình chúng ta nhìn không ra!

- Nói thật, nếu như Điện Chủ thật xuất hiện ở thời đại này, ta cảm thấy Trương sư khả năng càng lớn! Nghe nói, hắn là sư huynh của Phùng Tử Dật, bất kể một hạng nào, đều vượt qua người bình thường quá nhiều!

- Điều kiện tuyển chọn Điện Chủ, là nắm giữ Minh Lý Chi Nhãn, dù Trương sư thiên tư vô song, không kém tiểu công chúa Lạc gia chút nào, nhưng nếu như không có loại năng lực này, cũng chỉ uổng công!

- Cũng phải...

Đám người nghị luận ầm ĩ, mỗi người nhíu mày lại.

Thật muốn có người ứng cử Điện Chủ, Trương sư cùng Phùng Tử Dật đều có thể, nhưng cụ thể là ai, bọn họ không dám xác nhận, có điều phần lớn người đều khuynh hướng Phùng Tử Dật.

- Tám chín phần mười là Phùng Tử Dật, Trương sư hắn là về sau sẽ trở về tiếp nhận địa vị của Dương sư...

Thương nghị một hồi, ai cũng không bỏ ra nổi chủ ý, Chiêm sư mở miệng nói:

- Được rồi, nếu như đã xác nhận người ứng cử Điện Chủ, chuyện này, bất kỳ người nào cũng không được truyền đi, về sau đối đãi vị Điện Chủ

tương lai này, không thể có bất kỳ thờ ơ, bất kỳ nhu cầu gì cũng tận lực thỏa mãn...

- Vâng!

Mọi người đồng thời gật đầu, ngậm miệng không nói.

...

Từ Thánh Tử điện đến Trương gia khoảng cách rất xa, cho dù ngồi thú sủng của Kiếm Tần Sinh, cũng bay qua tiếp cận một tháng.

Rảnh rỗi nhàm chán, nghiên cứu Điện Chủ lệnh, Trương Huyền bắt đầu củng cố tu vi.

Tốn ba ngày ba đêm, thực lực Lĩnh Vực cảnh đỉnh phong triệt để củng cố, lại lần nữa rèn luyện thân thể cùng nguyên thần, lúc này mới cảm thấy nhàn rỗi.

Ngay sau đó cùng Kiếm Tần Sinh thảo luận kiếm pháp, người sau được lợi rất nhiều, lại phi hành hơn hai mươi ngày.

- Đại khái hai ngày nữa sẽ đến Trương gia...

Nhìn sơn mạch phía dưới liên miên chập trùng, Kiếm Tần Sinh xác nhận vị trí, tràn đầy kích động.

Hai ngày sau, liền có thể rửa sạch nhục nhã, đạp Hưng Mộng Kiếm Thánh không ai bì nổi, ưa thích trang bức ở dưới chân, suy nghĩ một chút cũng cảm thấy tràn đầy kích động.

- Đối phương mở đại hội gia tộc, chúng ta đi qua khiêu chiến như thế, có thể phá hư lễ tiết của Danh Sư hay không?

Trương Huyền nhìn qua.

Mặc dù rất muốn giáo huấn Trương gia một lần, nhưng dù sao cũng là Danh Sư, làm việc phải có chừng mực, không thể tùy ý làm bậy.

- Thật ra thì cũng không phải ta muốn đi khiêu chiến, mà là bọn họ mời, Trương gia làm đệ nhất gia tộc của đại lục, gia tộc thịnh hội, tự nhiên có ý định lập uy... Có thể thừa cơ giáo huấn, không thể thích hợp hơn!

Kiếm Tần Sinh khẽ nói.

Cũng không phải hắn muốn tới, mà là đối phương mời.

Mục đích là vì biểu hiện cho thế nhân thấy Trương gia mạnh mẽ!

Trước đó, chỉ có thể bị động trở thành bàn đạp của đối phương, hiện tại có Trương sư, vị siêu cấp thiên tài này lĩnh ngộ hai loại chân giải, hậu bối của đối phương, coi như lợi hại hơn nữa, lại như thế nào?

Còn có thể vượt qua hắn sao?

- Mời?

Trương Huyền nghi ngờ.

- Đúng vậy, Trương gia rất thích làm như vậy, mỗi một lần gia tộc đại hội, đều sẽ mời rất nhiều người, không chỉ ta, ma âm, luyện đan, luyện khí, thuần thú... Rất nhiều chức nghiệp, đều sẽ nhận được lời mời! Nói là tới dự lễ, trên thực tế là để người trẻ tuổi tiến hành đủ loại tỷ thí...

Mặc dù không vừa lòng, nhưng Kiếm Tần Sinh vẫn không khỏi cảm khái:

- Bất quá, mặc dù bọn hắn làm như vậy vì nổi bật Trương gia lợi hại, nhưng cũng không thể không bội phục, quả thực có vốn liếng mạnh mẽ... tu luyện giả cùng độ tuổi, có thể vượt qua thiên tài của Trương gia, xác thực không nhiều!

- Mời các đại chức nghiệp?

Trương Huyền sững sờ, ngay sau đó nhớ tới Bích Hồng Âm lúc trước. Năm đó thời điểm vị tiểu thiên tài kia ra đời, hình như cũng mời không ít

chức nghiệp giả tới, lão sư của nàng cũng ở trong đó.

- Lần trước Trương gia gia tộc đại hội, là ở 20 năm trước, vị tiểu thiên tài kia vừa đầy tháng, lúc ấy mấy học sinh của ta, toàn bộ thua ở trong tay một người...

Nhớ tới một màn lúc trước, mặt mũi Kiếm Tần Sinh đắng chát.

Thân truyền của Hưng Mộng Kiếm Thánh, một người một kiếm, tất cả học sinh của hắn đều bị đánh không có sức đánh trả, mặt mũi không còn.

Nguyên nhân chính là như vậy, những năm này, một mực nhẫn nhịn, không chỗ phát tiết. Nếu không phải gặp được vị Trương sư này, khả năng đời này cũng đừng hy vọng có thể báo thù rửa hận.

- Tiểu thiên tài đầy tháng... Đúng rồi, ngươi đã tham gia lần đại hội kia, có thấy được tiểu thiên tài không?

Có chút hiếu kỳ, Trương Huyền nhịn không được nhìn qua.

- Đương nhiên gặp qua, mặc dù vừa ra đời không lâu, lại cho người ta một loại lăng lệ chi ý, như ẩn chứa thiên địa đại đạo, tùy tiện nhìn một cái, sẽ cảm thấy đạo tâm bất ổn, cực kỳ mặc cảm!

Nhớ tới một màn hai mươi năm trước, Kiếm Tần Sinh không tự chủ được cảm khái:

- Không thể không nói, cái tên Hưng Kiếm Thánh này, không chỉ lý giải kiếm đạo không yếu, hài tử cũng cực kỳ mạnh mẽ... Ta còn chưa bao giờ thấy qua hài tử thiên phú như vậy.

- Một hài tử vừa ra đời... Có thể có thiên phú gì? Cái này nói có chút khoa trương đi!

Vẻ mặt Trương Huyền khó coi.

Nếu như tên này thật lợi hại như vậy, khẳng định đã sớm uy chấn thiên hạ, làm sao có thể một lần cũng không xuất hiện qua? Trương gia cũng đối với hắn ngậm miệng không nói, giữ kín như bưng?

- Khoa trương?

Kiếm Tần Sinh lắc đầu:

- Không có chút khoa trương nào!

- Ồ?

- Ta nói chính là sự thật, ngươi không tin, vậy ta hỏi ngươi, ngươi có thấy qua trời sinh Thánh giả không?

Kiếm Tần Sinh nói.

- Trời sinh Thánh giả?

Trương Huyền cau mày, tràn đầy không hiểu.

- Vừa ra đời, liền đạt đến Thánh Vực, sinh mà làm Thánh, căn bản khỏi cần tu luyện!

Kiếm Tần Sinh gật đầu.

- Ra đời liền là Thánh giả? Cái này... Cái này sao có thể?

Con ngươi của Trương Huyền co rụt lại.

Hắn vì tu luyện tới Thánh vực, hao tốn không biết bao nhiêu tâm huyết cùng cố gắng, hao phí hơn nửa năm, đối phương vừa ra đời liền trở thành Thánh giả, cái này... Làm sao có thể?

Còn chưa từng nghe nói qua, có người có thể như vậy. Coi như Lạc Nhược Hi cũng không đạt tới!

- Đúng vậy, lần đầu tiên ta nhìn thấy, cũng cảm thấy khó tin, nhưng sự thật là như vậy...

Cảm khái một tiếng, đột nhiên Kiếm Tần Sinh nhớ tới cái gì, nhìn hắn nghi hoặc nói:

- Đúng rồi, suy nghĩ kỹ một chút, dung mạo của vị tiểu thiên tài kia, cùng ngươi lại giống nhau đến mấy phần.

Là hắn?

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Ta?

Trương Huyền sững sờ, sau đó cười khổ:

- Cái này sao có thể!

Hắn cũng đã đo lường qua, trong cơ thể không có huyết mạch Trương gia, cũng cho thấy, căn bản không phải người Trương gia.

Lại nói, nếu thật là thiên tài Trương gia, tại sao không ai đến tìm hắn?

Đánh đám người Trương Thuần, Trương Phong, sẽ không có người phát giác dị thường sao?

Huống chi, đối phương là trời sinh Thánh giả, tu vi mình thấp như vậy, căn bản không có khả năng so sánh!

Bất quá... thiên phú cao lại như thế nào?

Dám cùng hắn tranh Nhược Hi, tuyệt đối sẽ đánh đối phương răng rơi đầy đất!

- Ta cũng cảm thấy không có khả năng, chẳng qua thần thái, quả thực có chút tương tự, đương nhiên, cũng có thể là thời gian quá lâu, nhớ không rõ mà thôi...

Kiếm Tần Sinh nhịn không được cười lên, lắc đầu.

Tiểu thiên tài, thiên tư như vậy, nhất định được bảo vệ cùng bồi dưỡng nghiêm mật nhất, làm sao có thể mặc cho hắn lưu lạc ở bên ngoài, biến thành một tán tu?

Trừ khi người Trương gia đầu óc bị lừa đá, nếu không, tuyệt không có khả năng.

Cùng Kiếm Tần Sinh ở trên lưng Thánh thú thảo luận, ở trên không Trương gia, một thân ảnh nhanh chóng bay tới, rơi vào ngoài cửa.

- Dương sư tọa hạ Hồ Nhất Vi, cầu kiến Trương gia gia chủ!

Đưa lên danh thiếp, bóng người ôm quyền.

Không phải người khác, chính là cùng Tôn Cường cạnh tranh thân phận hạ nhân của Dương sư, Độc điện tả sứ Hồ Nhất Vi.

Giờ phút này, không biết hắn liên tục phi hành bao lâu, cả người có chút mỏi mệt, khí tức hỗn loạn.

Sau khi rời Thánh Tử điện, cũng không đi tìm Dương sư, mà tới Trương gia, cẩn thận tính toán, đã ở trên không trung liên tục phi hành tiếp cận một tháng.

- Chờ một chút!

Người gác cổng không dám thất lễ, vội vã đi vào, thời gian không dài lần nữa đi ra:

- Tiền bối, mời tới bên này!

- Ừm!

Theo sát ở phía sau đi vào tiểu viện, thời gian không dài, đi tới một gian phòng rộng rãi.

Trong phòng, một trung niên ngồi ở chủ vị, trên mặt có vẻ mệt mỏi, thấy hắn tới, xòe bàn tay ra nói:

- Hồ huynh, đã lâu không gặp, mời ngồi!

- Gặp qua Kiếm Thánh!

Không dám ngồi xuống, Hồ Nhất Vi ôm quyền khom người.

Mặc dù hắn là Độc sư cửu tinh, tu vi cũng cao thái quá, nhưng ở trước mặt vị này, vẫn không dám làm càn.

Không nói kiếm pháp, chỉ là thực lực, cũng không phải hắn có thể chống lại.

- Không cần khách khí!

Trung niên khoát tay áo.

- Ta tới nơi này là muốn hỏi thăm, hướng đi của lão gia nhà chúng ta, nửa năm trước cùng ta tách ra, nói muốn tới Trương gia, không biết có ở đây không?

Hồ Nhất Vi ngẩng đầu hỏi.

- Dương sư quả thực tới, có điều đang bế quan, ta cũng liên lạc không được...

Trung niên nhân nói.

- Bế quan?

Hồ Nhất Vi hiểu được, trên mặt lộ ra vẻ lo lắng, dường như có lời gì muốn nói, nhưng không biết có nên nói hay không.

- Làm sao vậy? Chuyện gì cứ nói đừng ngại...

Nhìn ra ý nghĩ của hắn, trung niên nhíu mày hỏi.

- Là như thế này... Ta phát hiện một vị thiên tài chừng hai mươi tuổi, trong cơ thể hắn... Hình như có... Tiên Thiên thai độc ta đã từng hạ qua!

Dừng lại một chút, Hồ Nhất Vi cắn răng nói.

- Ngươi hạ độc?

Đột nhiên đứng dậy, thân thể trung niên không ngừng run rẩy, có chút không dám tin tưởng:

- Ngươi xác định?

- Ta hạ độc, mặc dù đã cách nhau nhiều năm như vậy, hơn nữa bị làm hao mòn rất suy yếu, nhưng vẫn có thể tuỳ tiện nhận ra, chắc chắn sẽ không sai lầm!

Hồ Nhất Vi gật đầu nói.

- Hắn tên là gì? Ở nơi nào?

Trung niên cực kỳ kích động, vội vàng nhìn qua, mất đi trầm ổn như trước, giọng nói cũng có chút gấp rút.

- Hắn gọi Trương Huyền, bây giờ đang ở Thánh Tử điện...

Hồ Nhất Vi nói.

- Trương Huyền? Mặc dù tên không đúng, nhưng họ Trương...

Nhíu mày, sau đó trung niên nhân nghĩ tới điều gì, tràn đầy hưng phấn cùng kích động:

- Nhất định là hắn... Tuyệt đối là hắn! Nhanh đi mời tới, nói ta muốn gặp...

Phân phó một tiếng, lời còn chưa nói hết, ngay sau đó ngừng lại:

- Không cần, ta tự mình đi qua!

Nói xong, từ chỗ ngồi đi xuống, lấy ra một ngọc phù đưa tin, một đạo ý niệm truyền qua, thời gian không dài, một phụ nhân vội vã bay tới.

Mặc dù thoạt nhìn không còn trẻ nữa, nhưng từ dung mạo cùng dáng người đều có thể nhìn ra, lúc tuổi còn trẻ, tuyệt đối là mỹ nhân tuyệt thế, không kém đám người Hồ Yêu Yêu chút nào.

Đặc biệt là khí tức trên người, như một chuôi trường kiếm ra khỏi vỏ, bất cứ lúc nào cũng sẽ đâm rách hư không. Mộng Kiếm Thánh, Vương Mộng Á.

- Có tin tức của hắn? Là thật...

Hốc mắt ửng hồng, Mộng Kiếm Thánh nhìn lại, dường như tràn đầy lo lắng, sợ lòng tràn đầy mong đợi lần nữa thành không.

- Hồ huynh nói, ở Thánh Tử điện gặp một vị thiên tài chừng hai mươi tuổi, trong cơ thể nắm giữ thai độc hắn gieo xuống...

Trung niên nhân chỉ Hồ Nhất Vi, Mộng Kiếm Thánh vội vàng nhìn tới.

- ... Hồi bẩm phu nhân, tại hạ nói là chính xác trăm phần trăm, tuyệt không dám lừa gạt!

Vội vàng khom người, Hồ Nhất Vi nói sự tình lúc trước một lần.

- Khẳng định là hắn...

Thân thể mềm mại lắc lư một cái, nước mắt của Mộng Kiếm Thánh sắp chảy ra, vội vàng ngẩng đầu nhìn phu quân của mình:

- Ta muốn đi Thánh Tử điện, ngươi có đi hay không?

- Đương nhiên phải đi!

Trung niên nhân gật đầu.

- Gia tộc đại hội sắp tổ chức, ngươi là gia chủ lại không có mặt, không sợ lão tổ tức giận sao?

Mộng Kiếm Thánh nói.

- Chúng ta đã vì gia tộc trả giá đủ nhiều, tìm nhiều năm như vậy, thật vất vả có tin tức xác thật, ai không cho ta đi, liền cùng ta đối nghịch, cùng ta là địch!

Bàn tay lớn vẫy một cái, trung niên nhân lộ ra khí tức cường đại. Đặc biệt là kiếm ý, tựa như lúc nào cũng sẽ phóng lên trời, bay lượn cửu tiêu.

- Đúng vậy, đã vì gia tộc trả giá đủ nhiều... Đã nhiều năm như vậy, cũng không biết hắn trải qua được không, có chịu khổ hay không...

Nước mắt của Mộng Kiếm Thánh nhỏ xuống.

- Đi thôi!

Thấy vợ khóc, trung niên vung tay lên.

Ầm ầm!

Một tiếng nổ vang, một Thánh thú xuất hiện ở trước mắt, thân thể nhoáng một cái, rơi vào lưng thú, Mộng Kiếm Thánh theo sát tới.

- Hồ huynh, ngươi mới vừa nói sự kiện kia, hi vọng đừng nói cho bất luận người nào, mặt khác, hướng đi của vợ chồng chúng ta, cũng hy vọng có thể bảo mật!

Đứng trên lưng thú, trung niên ôm quyền.

- Kiếm Thánh yên tâm, loại sự tình này, ta tự nhiên không dám nói ra ngoài!

Hồ Nhất Vi vội vàng gật đầu.

Hắn biết nếu mình dám tiết lộ ra ngoài, nhất định sẽ bỏ mình tại chỗ, liền vội vàng đáp ứng, một chút cũng không dám do dự.

- Vậy là tốt rồi, nếu như người ngươi nói kia, thật là người chúng ta muốn tìm, hai vợ chồng ta trở về nhất định sẽ cảm kích...

Nói xong, trung niên lần nữa nhìn qua:

- Mặt khác, Dương sư ở Trương gia tu luyện, hoàn toàn không cần lo lắng, an tâm ở đây là được, ta đã đưa tin, một khi xuất quan sẽ đến tìm ngươi!

- Cảm ơn Kiếm Thánh!

Hồ Nhất Vi lần nữa ôm quyền.

- Ừm!

Không nói thêm lời, trung niên ra hiệu.

Phần phật!

Thánh thú lập tức phá không, thẳng tắp bay lên bầu trời, chính là phương hướng Thánh Tử điện. Phi hành thời gian không dài, liền thấy một Thánh thú chạm mặt bay tới.

- Là Vân Quang thánh thú của Kiếm Tần Sinh!

Nhận ra được, lông mày của trung niên nhíu một cái.

Kiếm đạo năm loại

dtv-ebook.com

- Kiếm Tần Sinh? Hắn quá mức cố chấp... Được rồi, một khi gặp mặt, chậm trễ không ít thời gian, hiện tại ta chỉ muốn đi xem Trương Huyền kia một chút... Vẫn là đi đường vòng đi!

Mộng Kiếm Thánh gật đầu.

- Tốt!

Cũng biết cùng vị Kiếm Tần Sinh này gặp nhau, nhất định sẽ xoắn xuýt chuyện quá khứ, trung niên nhẹ gật đầu, bàn chân nhẹ nhàng đạp mạnh, Thánh thú lập tức chui vào trời cao, không thấy tung tích.

- Ừm?

Thánh thú biến mất, trong phòng Kiếm Tần Sinh nhíu mày.

- Làm sao vậy?

Trương Huyền nhìn qua.

Tình huống bình thường, không có người sẽ không ngừng phóng thích thần thức, bởi vậy, cũng không nhìn thấy Thánh thú phía trước chui vào tầng mây.

- Một Thánh thú cấp bậc cao bay qua... Không có việc gì, hẳn là không có phát hiện chúng ta, nếu không liền phiền toái!

Kiếm Tần Sinh lắc đầu.

Hưng Mộng Kiếm Thánh là Trương gia gia chủ, Thánh thú cũng không phải duy nhất, tùy tiện có thể chọn lựa một con cước lực tốt ngồi, khoảng

cách song phương khá xa, lại thêm tránh né nhanh, hắn cũng không thấy rõ người trên lưng thú là ai, nhưng lại xác nhận, Thánh thú này, vượt xa Vân Quang thánh thú của hắn.

Cấp bậc vượt qua, lại xoay người rời đi, hắn là không có phát hiện, nếu không... Bọn họ nhất định phải đối mặt một phen khổ chiến.

Dù tu vi đạt tới Thánh vực, đã có thể bay đi, khỏi cần sợ hãi rơi xuống ngã thương, nhưng ở trên không cùng siêu cấp Thánh thú đối kháng, sẽ không chiếm bất kỳ ưu thế nào, có thể cẩn thận, liền tận lực cẩn thận.

- Vậy là tốt rồi...

Trương Huyền cũng rõ ràng điểm ấy, thở phào nhẹ nhõm.

- Trương gia cách nơi này đã không xa, tăng thêm tốc độ, hắn là nửa ngày sẽ đến!

Không đi xoắn xuýt Thánh thú không có phát hiện bọn họ kia, Kiếm Tần Sinh lần nữa xác nhận vị trí, cười nói.

- Muốn ta cùng người Trương gia so kiếm, không biết... Trương gia có thiên tài nào để cho người ta kính sợ, lại lĩnh ngộ loại chân giải nào?

Trương Huyền nhìn lại hỏi.

Biết người biết ta, trăm trận trăm thắng, dù nắm giữ tự tin tuyệt đối, đối phương cùng cấp bậc so kiếm với hắn, là tự rước khuất nhục, nhưng vẫn phải cẩn thận cho thỏa đáng, nếu không, không những không có giúp người báo thù rửa hận, còn bị người đánh thành đầu heo... Còn có tư cách gì đi đánh tơi bời vị tiểu thiên tài kia, cưới Lạc Nhược Hi?

Cho nên, lần này đi Trương gia, mục đích chỉ có một, lập uy!

Quyết không cho phép xuất hiện bất kỳ sai lầm. Coi như vị tiểu thiên tài một mực không xuất hiện kia xuất hiện, cũng phải để hắn biết mình lợi hại!

- Hiện nay thiên tài Trương gia lĩnh ngộ kiếm thuật nhiều nhất tên... Trương Húc, Hưng Mộng Kiếm Thánh từng cho chỉ điểm, lần trước tới tìm ta, bị ta liếc mắt phát hiện, trực tiếp đuổi ra ngoài...

Kiếm Tần Sinh nói.

- Trương Húc?

Trương Huyền gật đầu.

Chuyện này hắn nghe Thủy Thiên Nhu nói qua một lần, cũng từng nghĩ vị trước mắt này tính tình có chút cổ quái. Nguyên lai cùng Trương gia gia chủ có ân oán, mới không chào đón, tìm cái cớ đuổi đi thôi, cũng không phải là bản tính để cho người ta không thể phỏng đoán.

- Kiếm đạo chân giải hết thảy có năm loại, ngươi lĩnh ngộ chân giải của Kiếm lão nhân, chính là lực lượng pháp tắc, lại lĩnh ngộ phòng ngự pháp tắc của Lưu Thủy tiên tổ, còn lại ba loại, theo thứ tự là, linh mẫn, tốc độ cùng... Không!

Nói đến kiếm pháp, vẻ mặt Kiếm Tần Sinh nghiêm túc lên.

- Không?

Trương Huyền không hiểu.

Linh mẫn, tốc độ, hắn có thể lý giải, nhưng Không là cái gì?

- Không là cái gì, ta cũng không biết, chỉ nghe qua truyền thuyết, nghe nói năm đó Khổng sư từng đạt tới loại cảnh giới này, tiện tay một chiêu, tốc độ không nhanh, lực lượng không mạnh, phòng ngự tất cả đều là sơ hở, nhưng lại bỏ qua chiêu số của đối thủ, nhẹ nhõm đánh tan đối phương!

Kiếm Tần Sinh giải thích:

- Không là không tồn tại, là hư không, chân chính dung hợp đại đạo, đoán không sai, loại cảnh giới này, hắn là dung hợp bốn loại chân giải còn lại mới làm được... Chỉ là, lĩnh ngộ một loại chân giải, liền cần tiêu tốn tinh lực cả đời, bốn cái... trừ Khổng sư, hiện nay còn không người có thể làm được.

- Ah!

Trương Huyền gật đầu.

Hắn lĩnh ngộ hai loại chân giải, trên kiếm đạo, không thể thấp hơn vị trước mắt này, dù đối phương nói mập mờ, nhưng rất nhanh liền hiểu được.

Kiếm đạo chân giải, là kiếm pháp phù hợp đại đạo, nhưng cách kiếm đạo đỉnh phong chân chính, còn có khoảng cách rất lớn, Không hắn là một loại cảnh giới khoảng cách gần hơn.

- Trương gia lĩnh ngộ chân giải là tốc độ, để hắn thi triển kiếm pháp, tốc độ sẽ trở nên cực nhanh, tựa như không có thời gian, cho nên, cực kỳ đáng sợ...

Kiếm Tần Sinh nói tiếp.

- Tốc độ?

Vẻ mặt Trương Huyền nghiêm túc.

Lực lượng huyết mạch của Trương gia có thể điều khiển thời gian, hắn là tự mình gặp được, quả thực rất lợi hại.

Bọn họ lĩnh ngộ tốc độ, hắn là liên quan đến loại thiên phú huyết mạch này. Tục thiên hạ võ công, vô kiên bất phá, chỉ nhanh không phá!

Nhanh, vĩnh viễn là đại sát khí trong chiến đấu.

Nhất Kiếm Phá Hải của hắn, dù lực lượng cực mạnh, uy lực lớn thái quá, nhưng thời điểm thi triển, cần tiêu tốn thời gian tụ lực, thật muốn tốc độ cực nhanh, không cho mình thời gian tụ lực, muốn thắng được, gần như không có khả năng.

- Đúng vậy, kiếm pháp của bọn hắn, tốc độ nhanh vượt qua thời gian, Lưu Thủy kiếm ý, không kiên trì được bao lâu, sẽ bị đâm xuyên, lại thêm công kích tốc độ thua đối phương, cho nên nhiều lần tỷ thí, học sinh của ta đều thua!

Kiếm Tần Sinh lắc đầu.

Mặc dù biết vị trí căn cơ của kiếm pháp đối phương, biết rõ nguồn căn, nhưng đối với hắn mà nói, lại tìm không thấy biện pháp giải quyết.

- Nói như vậy, chẳng phải không cách nào chiến thắng?

Trương Huyền cau mày.

Ngươi cũng hết cách, coi như kiếm pháp của ta mạnh hơn ngươi một ít, chỉ sợ cũng rất khó vượt qua!

- Chiến thắng quả thực rất khó, nhưng cũng không phải không có cách nào, năm đại chân giải kiếm pháp, trừ Không, không người giải ra, bốn cái khác, hầu như đều tương sinh tương khắc! Tốc độ nhanh, lực lượng khó tránh khỏi không đủ, chân giải của Kiếm lão nhân phối hợp Lưu Thủy chân giải, chính là phương pháp phá giải tốt nhất!

Kiếm Tần Sinh nói.

Trương Huyền nghi ngờ.

Mới vừa rồi còn cảm thấy, tụ lực cần thời gian, đối phương chắc chắn sẽ không cho, làm sao ở trong miệng đối phương lại rất dễ dàng?

- Ngươi đây là trong nhà chưa tỏ, ngoài ngõ đã tường!

Thấy hắn bình thường lý giải chiến đấu sâu như vậy, giờ phút này lại có chút hồ đồ, Kiếm Tần Sinh nở nụ cười:

- Lưu Thủy kiếm ý, thi triển ra, dù chặn không được bao lâu, nhưng đối với ngươi mà nói, chỉ cần mấy hơi thở là đủ rồi, chỉ cần dùng khoảng thời gian này, tới súc tích lực lượng, liền có thể dùng ra tuyệt chiêu của Kiếm lão nhân, dùng lực lượng tấn công cường đại nghiền ép đối thủ!

- Tất cả thủ đoạn, tất cả chiêu số, ở trước mặt lực lượng tuyệt đối, đều là vô dụng!

- Cái này...

Trương Huyền há to mồm, nhịn không được cười lên.

Quả thực, vừa rồi vẫn nghĩ tách ra sử dụng hai loại chân giải, không nghĩ tới điểm ấy.

Liên hợp cùng một chỗ, uy lực không thể so sánh nổi.

Lưu Thủy chân giải phòng ngự, công kích chân giải nghiền ép. Nhất lực hàng thập hội... Coi như tốc độ của đối phương nhanh, coi như nắm giữ chân giải đặc thù, ở trước mặt lực lượng tuyệt đối, cũng không có cách nào phản kháng, triệt để mất đi tác dụng!

Lực lượng, mới là vốn liếng lợi hại nhất.

Có kỹ xảo, không có lực lượng, cũng chỉ là uổng công.

Thật giống như ở trước mặt đế quốc, vương quốc lại nhảy nhót, cũng vô dụng mà thôi, chênh lệch quá lớn, không phải xuất hiện một hai cường giả là có thể bù đắp.

Đến Trương gia!

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

- Cho nên đến lúc đó, cùng người Trương gia đối chiến, trước tiên có thể dùng Lưu Thủy kiếm ý phòng ngự, sau đó lại tiến hành phản kích, cả hai phối hợp, coi như Trương Húc, cũng không phải đối thủ, có thể đánh bại dễ dàng!

Kiếm Tần Sinh nói tiếp.

Hắn không người đối kháng được Trương gia, nhưng vị trước mắt này có thể.

Lĩnh ngộ hai loại kiếm đạo chân giải, đối với kiếm pháp lý giải đã vượt qua hắn không biết bao nhiêu, chỉ cần hai thứ này phối hợp lẫn nhau, không xuất hiện sai lầm, kiếm thuật cùng cấp bậc, tuyệt đối có thể xưng vô địch!

Coi như Hưng Mộng Kiếm Thánh mạnh hơn, cùng cấp bậc, cũng khó có thể chống lại, tựa như hắn bị đánh không hề có lực hoàn thủ vậy. Trừ khi đối phương cũng giống như vị trước mắt này, lĩnh ngộ hai loại chân giải!

- Đương nhiên, Trương Húc chỉ là thiên tài của Trương gia đi Thánh Tử điện học tập, không nhất định là mạnh nhất, lợi hại nhất, sau khi tới, tất cả cẩn thận, không nên khinh địch!

Nói đến đây, vẻ mặt Kiếm Tần Sinh nghiêm túc nói:

- Đặc biệt là vị tiểu thiên tài kia, đến bây giờ, không có người biết tin tức của hắn, đoán không sai, lần này vô cùng có khả năng xuất hiện, dùng tư thái vô địch chấn kinh thế nhân!

- Tiểu thiên tài?

- Đúng vậy, lần trước Trương gia gia tộc đại hội, là hắn đầy tháng, hướng thế nhân tuyên bố mạnh mẽ, hai mươi năm qua, một mực không có tin tức, ta nghi ngờ là Trương gia cố ý ẩn trốn, mục đích đúng là vì hiện tại, bỗng nhiên nổi tiếng! Làm cho tất cả mọi người biết, rốt cuộc mạnh cỡ nào!

Kiếm Tần Sinh nói.

Trương Huyền xiết chặt nắm đấm, híp mắt lại.

Đối phương nói không sai, chiếu theo tính cách vô sỉ của Trương gia, loại sự tình này, thật đúng là có khả năng làm được.

Cố làm ra vẻ huyền bí, cố ý nói ra một ít lời giống thật mà là giả, để cho người ta không hiểu rõ nổi, trên thực tế lại để tên này, ở thời điểm trọng yếu nhất đi ra.

Sinh ra thành Thánh... Nói thật, trong lòng không có áp lực đó là giả.

Dù sao Lạc Nhược Hi không có loại năng lực này, cũng nắm giữ thực lực vượt xa hắn, đối phương ra đời ở Trương gia, tài nguyên vô số, lại thêm thiên phú tuyệt đỉnh... Ai biết đã đạt đến loại cảnh giới nào?

- Thật ra thì, cũng không cần căng thẳng, coi như thua hắn, cũng không tính là gì, sinh ra thành Thánh, năm đó Khổng sư cũng không làm được, dù thua, cũng không có người sẽ nói nhiều!

Thấy vẻ mặt của hắn không đúng, Kiếm Tần Sinh an ủi một câu.

Bất quá, không an ủi còn tốt, vừa an ủi, vẻ mặt của Trương Huyền càng thêm khó coi. Thua gia hỏa chỉ biết trang bức kia? Nằm mơ!

- Tiền bối, ngươi có công pháp tu luyện Nhập Hư cảnh không? Càng nhiều càng tốt!

Vẻ mặt không ngừng biến ảo, Trương Huyền cắn răng.

Thánh Vực lục trọng Lĩnh Vực cảnh đã củng cố hơn hai mươi ngày, vị tiểu thiên tài kia đã có khả năng xuất hiện, cũng nên nghĩ biện pháp mau chóng đột phá! Nếu không, khoảng cách đối phương lớn như thế, có tư cách gì giáo huấn đối phương?

- Công pháp Nhập Hư cảnh? Chỉ có một bản, là tiên tổ lưu lại...

Biết vị trước mắt này có sở thích đọc sách, Kiếm Tần Sinh cũng chẳng suy nghĩ gì, cổ tay khẽ đảo, lấy ra một quyển sách đưa tới.

- Cảm ơn!

Tiện tay nhận lấy, Trương Huyền thu vào trong óc.

Quả thực là một bộ pháp quyết tu luyện Nhập Hư cảnh, cấp bậc cực cao, ẩn chứa kiếm ý, hẳn là pháp quyết tu luyện độc môn của hắn. Tinh thần khẽ động, cùng công pháp trước đó sưu tập dung hợp lại với nhau.

- Còn có một chỗ thiếu hụt...

Ánh mắt sáng lên, trước đó đã sưu tập không ít công pháp Nhập Hư cảnh, tập hợp cùng một chỗ, mặc dù đã tạo thành Thiên Đạo công pháp, nhưng vẫn có vài chỗ tì vết, để hắn khó mà luyện thành.

Mà bây giờ, dung hợp bộ pháp quyết này, chỉ còn lại có một chỗ, đang muốn cẩn thận nghiên cứu một chút, làm sao bổ sung thiếu hụt cuối cùng, liền nghe thanh âm của Kiếm Tần Sinh vang lên lần nữa:

- Đúng rồi, lần này ngươi không phải lấy thân phận học sinh của ta tới cùng Trương gia giao lưu, mà là lấy thân phận sư huynh cùng thế hệ của ta!

- Sư huynh?

Trương Huyền ngẩng đầu.

- Ngươi quan sát chữ Kiếm, học thành Lưu Thủy kiếm quyết, ta cũng làm không được, tự nhiên không có tư cách xưng hô lão sư của ngươi, còn không bằng nói thẳng sư huynh cùng thế hệ, như vậy đi qua cũng không đến mức lộ tẩy!

Kiếm Tần Sinh nói.

Chính hắn lý giải kiếm đạo cũng không bằng đối phương, để đối phương giả mạo học sinh, rõ ràng không thích hợp.

Đối phương lĩnh ngộ chữ Kiếm, học được Lưu Thủy kiếm quyết, tương đương với đạt được tiên tổ truyền thừa, đồng căn đồng nguyên, hơn nữa lý giải khắc sâu hơn hắn, xưng hô như vậy, không tính quá phận.

Lý giải ý tứ của đối phương, Trương Huyền nhẹ gật đầu.

Thân phận gì đối với hắn mà nói cũng không trọng yếu, chỉ cần có thể giáo huấn người Trương gia, giấu diếm thân phận cũng không có gì.

- Được rồi, điều chỉnh một chút đi, một khi đến Trương gia, sẽ không có nhàn hạ như hiện tại!

Cái gì cần nói đều đã nói, Kiếm Tần Sinh phất phất tay.

Trương Huyền nhẹ gật đầu, không nói thêm lời, nhắm mắt lại, bắt đầu điều chỉnh trạng thái cùng lực lượng.

Không biết qua bao lâu, thân thể đột nhiên chấn động, ngay sau đó cảm thấy một cảm giác áp bách cường đại từ không trung cuốn tới, vội vàng mở mắt ra, ngay sau đó liền nghe một thanh âm vang lên:

- Phía trước là bằng hữu nơi nào, mời báo họ tên, để chúng ta đăng ký...

Xuyên thấu qua cửa sổ, nhìn về phía trước, chỉ nhìn thấy mấy lão giả đứng ở trên lưng Thánh thú, ôm quyền đứng thẳng.

Từ xa nhìn lại, không biết mấy người rốt cuộc mạnh cỡ nào, chỉ biết là phối hợp Thánh thú kia, khí tức bao vây bốn phía, căn bản không có cách xông qua.

- Tại hạ Thánh Tử điện Kiếm Tần Sinh, được mời đến đây, đây là thiếp mời của ta!

Bàn tay Kiếm Tần Sinh run lên, một ngọc phù thẳng tắp bay về phía trước, rơi vào lòng bàn tay của một lão giả.

- Nguyên lai là Tần Sinh Kiếm Thánh, thất lễ, mời tới bên này...

Cúi đầu nhìn một cái, lão giả vội nói.

- Làm phiền!

Gật gật đầu, Kiếm Tần Sinh khống chế Thánh thú dưới thân, chậm rãi hạ xuống.

Người ở trên không trung, Trương Huyền nhìn phía trước, chỉ nhìn thấy một thành trấn to lớn xuất hiện ở trước mắt.

Cái thành trấn này, dựa vào sơn mạch, hình thành xu thế long hổ, đủ loại trận pháp dày đặc, tựa như long bàng hổ cứ, xông vào mà nói, đừng nói Thánh Vực bát trọng, coi như cửu trọng, thậm chí Danh Sư cửu tinh chân chính, cũng khó mà đi vào.

- Trương gia còn gọi là Long Hổ thành, đủ loại trận pháp, là năm đó tiên tổ Trương gia tự tay bố trí, uy lực vô tận... Mấy vị này là trưởng lão trong đó, bề ngoài là đi đón khách, trên thực tế là biểu hiện thực lực, nói cho thế nhân không thể xâm phạm...

Kiếm Tần Sinh truyền âm tới.

Trương Huyền gật đầu.

Mấy trưởng lão này phối hợp trận pháp bốn phía, quả thực cho người ta một loại cảm giác khống chế thiên địa đại thế, thực lực hơi kém, khả năng không cần ra tay, trong lòng sẽ sinh ra suy nghĩ không cách nào chống lại. Suy nghĩ vừa ra, về sau sẽ không cách nào loại bỏ.

- Tư thế thật lớn, còn cho ra oai phủ đầu... Thật không biết ai dạy ra thói quen này...

Trương Huyền hừ lạnh một tiếng, ngẩng đầu nhìn sang đại trận dày đặc trước mắt.

Đi tới là khách, thân là chủ nhân, không cho hoan nghênh chân thành nhất thì thôi, ngược lại cho ra oai phủ đầu, đã để hắn tràn đầy không vui.

Đã như vậy, liền để hắn nhìn một chút, các ngươi ra oai phủ đầu, đến cùng lợi hại bao nhiêu.

Híp mắt lại, nhìn về đại trận phía trước, trong lòng nhịn không được hô khẽ.

- Thiếu hụt!

Hô!

Một quyển sách, xuất hiện ở trong óc.

Xông trận pháp

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Nhị Linh Ngự Thiên trận, trận pháp phòng ngự cấp chín, do Trương tổ sư bố trí thành, Thánh Vực cửu trọng khó mà xông vào, trận pháp tụ tập, hình thành xu thế long hổ, bởi vậy cũng tên Long Hổ trận. Thiếu hụt: Thứ nhất, tiêu hao linh khí rất nhiều; thứ hai, trung tâm trận pháp là Long linh cùng Hổ linhduy trì, có thể để cho trận pháp linh hoạt đa dạng, nhưng cũng nhận linh tính ảnh hưởng; thứ ba...

Tin tức cùng thiếu hụt của trận pháp đi vào trong óc, hết thảy có mười bảy chỗ thiếu hụt.

Trận pháp cấp chín, đã nắm giữ linh tính tự chủ, linh tính trấn áp, mới có thể giống như thực vật, kèm theo thời gian trôi qua, không ngừng tăng cường, cho dù có thiếu hụt, cũng không phải người bình thường có thể phát giác, thậm chí loại bỏ.

- Loại trận pháp cấp bậc này, ở trong cấp chín, cũng được tính là khá cao...

Không nhìn không biết, xem xét mới hiểu được, rốt cuộc mạnh cỡ nào.

Dù chưa có xem qua thư tịch trận pháp cửu tinh, nhưng trận pháp trước mắt này bất kể là biến hóa hay uy lực, đều vượt ra khỏi tưởng tượng.

- Nghiên cứu một chút...

Đang muốn cẩn thận nghiên cứu, chỉ thấy lão giả mới vừa nói đi tới trước mặt, hai tay ôm quyền.

- Hai vị, mời giao ra trữ vật giới chỉ, yên tâm, chúng ta sẽ phong ấn ở trước mặt, không mở ra, cũng sẽ không kiểm tra, đợi thời điểm rời đi sẽ lập tức trả lại...

- Giao nhẫn ra?

Trương Huyền cau mày.

Thứ này chưa hề rời khỏi người, còn không có đi vào Trương gia, liền để hắn giao ra, có phần quá bá đạo đi!

- Không sai, đây là quy định của Trương gia, muốn đi vào trận pháp, cần phong ấn đồ vật của mình. Yên tâm, Trương gia nắm giữ bất kỳ đồ vật gì các ngươi cần có, chỉ cần quen thuộc một chút liền có thể sử dụng, không cần lo lắng!

Lão giả nhẹ gật đầu.

- Đây cũng không phải quy củ của một mình Trương gia, một ít Thánh địa, cũng có ràng buộc tương tự, chỉ cần là người ngoài, nhất định phải gỡ nhẫn xuống, thậm chí ngay cả bội kiếm của mình cũng không thể mang vào...

Thấy vẻ mặt hắn không tốt, Kiếm Tần Sinh lấy xuống chiếc nhẫn của mình, nhẹ nhàng đưa tới, rơi vào lòng bàn tay đối phương, gật đầu nói.

Hắn tới qua nơi này, đã biết quy củ.

Không chỉ Trương gia, một ít Thánh địa, tỷ như Tổng bộ Danh Sư đường, trước khi tiến vào bên trong, cũng nhất định phải nhẫn lấy xuống.

Vừa đến, đại biểu tôn trọng; thứ hai, cũng ngăn cản tất cả nguy cơ, miễn cho xuất hiện biến cố.

Nghe nói năm đó có một vị Danh Sư, bị Dị Linh tộc bắt giữ, dùng không gian gấp chứa đựng đại quân Dị Linh tộc, từ đó làm cho một phương thế lực lớn tổn thất nặng nề, suýt chút nữa toàn quân bị diệt. Trương gia thân là đại lục đệ nhất gia tộc, không khác một ít Thánh địa, coi như không sợ loại thủ đoạn này, cũng cần cẩn thận một chút.

- Nếu như ta không muốn lưu lại thì sao?

Thấy lão giả nhận lấy nhẫn, sau đó phong ấn, cũng không dò xét, Trương Huyền vẫn không nhịn được cau mày.

Trong nhẫn của hắn nắm giữ đầu lâu của Ngoan Nhân, di tích Khưu Ngô cung, cùng không ít bí mật... không thể tiết lộ!

Tuy đối phương nói phong ấn, nhưng không ở bên người, khó tránh khỏi sẽ không xuất hiện biến cố, lại nói, ngộ nhỡ lần này đi vào cùng đối phương gây ra mâu thuẫn, bọn họ lặng lẽ điều tra, bản thân nhất định gặp được nhiều phiền phức hơn.

Không phải không tin đối phương, mà là Trương gia ở trong ấn tượng của hắn, thực sự quá tiện, căn bản không đáng tín nhiệm.

- Người tới là khách, không muốn lưu lại cũng không sao, chỉ cần có thể thông qua khảo hạch xông trận mà không bị công kích, cũng có thể mang đồ vật vào!

Lão giả cũng không tức giận, mà vẻ mặt thản nhiên. Xem ra người không muốn lưu nhẫn lại cũng không ít, hắn đã sớm trải qua nhiều lần, có kinh nghiệm.

- Xông trận?

Trương Huyền nghi ngờ.

- Là như thế này, đại trận thủ hộ này của Trương gia, chỉ cần vận chuyển, không chỉ có thể phòng ngự cường giả, đồ vật ẩn chứa không gian cũng bị dò xét ra, không cho phép đi vào, cưỡng ép dẫn vào, sẽ gặp phải áp

chế cùng công kích, cường giả Thánh Vực cửu trọng cũng khó mà chống lại, xông trận, là mang theo những vật này, trực tiếp đi vào!

Kiếm Tần Sinh nói.

Đang nói chuyện, lại có người ngồi Thánh thú phi hành đến, giống như Trương Huyền, không nguyện ý giao nhẫn, nhấc chân vọt tới trận pháp.

- Là một vị trưởng lão của liên minh đế quốc, thực lực cùng ta không kém bao nhiêu!

Nhận ra thân phận của người này, Kiếm Tần Sinh thấp giọng.

Phần phật!

Vị trưởng lão này vừa tiến vào trận pháp, bốn phía lập tức dấy lên hỏa diễm, một hỏa diễm cự long xích kim sắc từ trên trời giáng xuống, móng vuốt sắc bén đè ép, tựa như muốn bóp nát không gian.

Không nghĩ tới trận pháp vận chuyển cường đại như thế, trưởng lão kia không chịu được có chút bối rối, cổ tay nâng lên, một thanh trường kiếm xuất hiện, nhất thời kiếm khí ngang dọc.

Không thể không nói, thực lực của vị trưởng lão này cực kỳ cường đại, coi như Địa Ngục Thanh Long thú tới đối đầu, cũng phải tạm thời tránh né, không cách nào chính diện ứng đối.

Bất quá dù vậy, đối mặt hỏa diễm cự long, cũng có vẻ quá yếu, không đến hai hiệp, liền bị đánh trúng đầu, từ không trung rớt xuống, ngã xuống đất, toàn thân cháy đen.

Trữ vật giới chỉ ở dưới hỏa diễm công kích, cũng trực tiếp nổ tung, bảo vật rơi trên đất, trong đó không ít bởi vậy tổn hại, bị hao tổn cực lớn.

Trận pháp dừng lại, khôi phục như lúc ban đầu, một vị lão giả của Trương gia mặt không thay đổi đi tới trước mặt.

- Không còn nhẫn, hiện tại có thể tùy ý đi vào...

Điều chỉnh một hồi, khôi phục một chút nguyên khí, lúc này vị trưởng lão kia mới khuôn mặt khó coi đi vào trong. Quả nhiên trận pháp không còn công kích.

- Trương sư, giao nhẫn đi, chỉ là tỷ thí kiếm pháp, bọn họ sẽ chuẩn bị kỹ càng trường kiếm thích hợp, không cần lo lắng vấn đề vũ khí không đủ...

Thấy cảnh này, sắc mặt của Kiếm Tần Sinh cũng hơi trắng bệch, quay đầu nói.

Vị trưởng lão kia thực lực tương đương hắn, tiến vào trận pháp ngay cả hai chiêu cũng không tiếp được, liền bị đánh vô cùng thê thảm, hắn đi vào, khẳng định cũng tương đương, vị trước mắt này, coi như kiếm pháp thông huyền, nhưng tu vi kém quá nhiều, thật muốn xông vào, nhất định thảm hại hơn!

- Giao nhẫn ra, hay xông vào một chút, theo ý nguyện của ngươi, có điều kết quả Trương gia chúng ta không chịu trách nhiệm!

Vị trưởng lão này lần nữa nhìn qua, vẻ mặt thản nhiên.

Hắn tự tin người thanh niên trước mắt này, sẽ biết lựa chọn ra sao.

Mới vừa nhìn thấy một vị Thánh Vực bát trọng bị đánh vô cùng thê thảm, hắn rõ ràng, thực lực cá nhân căn bản không có khả năng chống lại đại trận này của Trương gia.

- Kết quả không chịu trách nhiệm? Ngươi xác định?

Trương Huyền hít sâu một hơi, ngẩng đầu lên.

- Ta xác định!

Vị trưởng lão này gật đầu.

- Ngươi có thể làm chủ?

Trương Huyền tiếp tục hỏi.

- Khụ khụ, Trương sư, vị này là Trương gia tam trưởng lão Trương Vô Trần, địa vị kính trọng... Hắn nói như vậy, tự nhiên có thể làm chủ!

Kiếm Tần Sinh giải thích.

- Trương gia tam trưởng lão? Địa vị xem như không thấp...

Trương Huyền lên tiếng, mỉm cười:

- Ngươi đã có thể làm chủ, hơn nữa cũng nói, kết quả Trương gia không chịu trách nhiệm, vậy ta quyết định... Xông trận pháp!

Trưởng lão cũng theo thực lực, quyền lợi tiến hành phân cấp, có thể trở thành tam trưởng lão, vị này ở Trương gia, địa vị nhất định không thấp, đã nắm giữ quyền nói chuyện cùng quyền chủ sự.

- Xông trận pháp?

Sắc mặt Kiếm Tần Sinh trắng nhợt, tràn đầy lo lắng:

- Trương sư... Nghĩ lại!

Long linh Hổ linh

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Kiếm Tần Sinh thật sự có chút nổi điên.

Rõ ràng nhìn thấy một vị Thánh Vực bát trọng đi xông trận, bị đánh ngoài cháy trong mềm, tùy thời có thể lên bàn, còn muốn khăng khăng qua, một cái trữ vật giới chỉ mà thôi, cần thiết hay không?

Cũng không phải lấy của ngươi nha!

Thật giống như gửi đồ vật, tất cả mọi người đều như vậy, không cần thiết còn không có đi vào Trương gia, liền bắt đầu mạnh mẽ chống đối!

Như vậy sẽ chết rất thê thảm.

- Xin mời!

Tam trưởng lão Trương Vô Trần cũng không nghĩ tới, gia hỏa tuổi còn trẻ này không biết sống chết như vậy, lúc này mặt không thay đổi khoát tay áo.

Trương Huyền nhẹ gật đầu, nhấc chân đi đến trận pháp.

- Trương sư...

Kiếm Tần Sinh vội vàng ngăn cản.

- Để cho ta thử xem!

Biết là vì tốt cho hắn, Trương Huyền cười nhạt một tiếng, khuôn mặt sáng lạn.

Thấy hắn làm ra quyết định, không thể thay đổi, Kiếm Tần Sinh đành phải lui về sau một bước, thở ra một hơi:

- Cẩn thận một chút...

Trận pháp công kích chỉ là cảnh cáo, cũng không chém giết, nhiều nhất nếm chút khổ sở mà thôi.

Trương Huyền không nói thêm lời, thân thể nhảy lên, bay về phía đại trận trước mắt.

Ầm ầm!

Người vừa tiến vào trận pháp, giống như vừa rồi, một cự long lập tức xuất hiện, có điều lần này không phải hỏa diễm, mà là nước.

Đây cũng không phải rồng thực sự, mà là linh tính của trận pháp, ẩn chứa ngũ hành ảo diệu, có thể tùy ý biến hóa hình thái.

Hơi nước hội tụ, tựa như Chân Long, vừa xuất hiện, liền sóng nước ngập trời, uy áp mạnh mẽ, nghiền ép bốn phía, mặt đất cũng không ngừng run rẩy.

Hỏa diễm có thể thiêu đốt tất cả, để tất cả địa phương không có một ngọn cỏ, nhưng hồng thủy cũng cực kỳ đáng sợ, hơi nước đầy trời, còn không có hạ xuống, đã cảm giác ngực bị chen xẹp, thở cũng thở không ra.

- Là thủy long...

Vẻ mặt của Kiếm Tần Sinh càng thêm trắng bệch, thân thể lắc lư.

Thân thể hơn bảy mươi phần trăm đều là nước, có thể khống chế nước, so với khống chế hỏa diễm tổn thương thân thể người sẽ càng thêm cường đại.

- Đây là trừng phạt đối với người ngạo mạn!

Hất ống tay áo, chắp hai tay sau lưng, Trương Vô Trần hừ lạnh.

Kiếm thánh của Thánh Tử điện lúc trước cùng gia chủ nổi danh, cũng ngoan ngoãn giao ra trữ vật giới chỉ, tên này ngược lại tốt, hết lần này tới lần khác ngông cuồng muốn xông... Không cho ăn chút đau khổ sao được.

- Tần Sinh kiếm thánh, đây là hậu bối của ngươi?

Biết đối phương bị trận pháp giáo huấn đã thành nhất định, lười nhác tiếp tục chú ý, Trương Vô Trần quay đầu nhìn qua.

- Hắn... Là sư huynh của ta!

Kiếm Tần Sinh nói.

Trên đường đi, cùng đối phương nghiên cứu thảo luận, được lợi rất nhiều, vị tiến vào trong trận pháp kia, dù tuổi không lớn lắm, lại có tình nghĩa bán sư với hắn, nhưng xưng hô học sinh là tuyệt không dám làm, lúc này mới lấy thân phận “sư huynh” giới thiệu.

- Sư huynh?

Vẻ mặt Trương Vô Trần kỳ lạ:

- Hắn có tư cách gì làm sư huynh của ngươi?

Đồng môn xưng hô sư huynh, bình thường đều là tu vi, thực lực để đối phương thuyết phục, một tiểu gia hỏa mới hai mươi tuổi, có tài đức gì?

- Tam trưởng lão không cần coi thường, vị sư huynh này của ta, mặc dù hiện nay tuổi còn nhỏ, tu vi thấp, nhưng chỉ cần cho thời gian, nhất định kinh diễm toàn bộ đại lục...

Nhìn ra hắn nghi ngờ, Kiếm Tần Sinh lắc đầu nói.

- Kinh diễm?

Trương Vô Trần cười nhạo:

- Biết rõ trận pháp không thể chống lại, còn kinh diễm?

Cường giả Thánh Vực bát trọng đỉnh phong, tiến vào trận pháp cũng bị đánh cho bất cứ lúc nào cũng sẽ tử vong, ngươi một Lĩnh Vực cảnh còn muốn xông vào, thấy thế nào cũng không thông minh, đầu óc có hố, còn kinh diễm... Kinh hãi còn tạm được!

- Tam trưởng lão không tin?

Thấy bộ dáng của hắn, Kiếm Tần Sinh mang theo không vui, lông mày nhíu lại.

- Tự nhiên không tin...

Hừ một tiếng, đang cảm khái vị trước mắt này có thể điên rồi, đột nhiên ngừng lại, trừng trừng nhìn về phía trước, một câu cứng ở cổ họng, nhả cũng nhả không ra, nuốt lại nuối không trôi, sắp tươi sống ngộp chết.

- Làm sao vậy?

Thấy bộ dáng của hắn, Kiếm Tần Sinh nghi ngờ, theo ánh mắt của đối phương nhìn qua, ngay sau đó thân thể cũng cứng ngắc.

Chỉ thấy trong trận pháp hơi nước ngưng tụ thành cự long, không những không có công kích Trương Huyền, ngược lại đầu lâu to lớn cọ lấy ống quần, cực kỳ ngốc manh.

Mà thanh niên đối diện nó, lông mày nâng lên, cong ngón búng ra, một cây gậy gỗ không biết từ nơi nào gào thét bay ra, thủy long bỗng nhiên xoay người, thẳng tắp đi tới trước mặt, há miệng khẽ cắn, xoay người lần nữa chạy trở về, đưa gậy tới trong tay Trương Huyền, đầu lưỡi phun ra, ánh mắt mang theo lấy lòng.

- Quá chậm, mau hơn chút nữa!

Trương Huyền không vui, lần nữa ném gậy gỗ ra.

Phần phật!

Thủy long lao ra, gậy gỗ còn chưa rơi xuống đất, liền bị tha ở trong miệng, xoay người bay trở về.

- Cái này còn tạm được...

Lúc này Trương Huyền mới thoả mãn nhẹ gật đầu:

- Thu trận pháp đi, ta muốn đi vào!

- Rống!

Thủy long liên tục gật đầu, móng vuốt bỗng nhiên đưa về phía trước, một dòng nước hình thành cầu vồng, xuất hiện ở dưới chân hắn, bước chân chậm rãi đi về phía trước.

- Sư đệ, có thể đi...

Biết giờ phút này lại xưng hô tiền bối, tương đương với lộ thân phận, Trương Huyền quay đầu nhìn một cái, chắp hai tay sau lưng, chậm rãi đi thẳng về phía trước.

- Ngươi...

Không nghĩ tới trận linh của trận pháp giống như chó xù, nghe theo mệnh lệnh của đối phương, sắc mặt của Trương Vô Trần ức đến tái mét, vội vàng bay tới:

- Không vội đi...

- Ta không muốn nghe có người nói nhảm!

Trương Huyền khoát tay áo.

Tạch tạch!

Lời còn chưa dứt, Trương Vô Trần liền thấy thủy long bổ tới, lông mày nhảy một cái, ngay cả phản ứng cũng không kịp, liền bị đánh lên trên người, bay ngược ra.

- Cái này...

Nhìn Trương Vô Trần ở trên mặt đất không ngừng giãy dụa, yết hầu của Kiếm Tần Sinh phát khô, như con rối đi theo sát.

Sớm nghe nói, vị trước mắt này lý giải trận pháp còn cao hơn kiếm pháp, hiện tại xem ra, đúng là như thế. Tổ tiên Trương gia bố trí ra Long Hổ đại trận, thời gian nháy mắt đã bị thuần phục... Đây là năng lực gì?

- Tam trưởng lão...

Mấy vị trưởng lão khác cũng thấy cảnh này, vội vã bay tới, rút Trương Vô Trần từ dưới đất ra.

- Cái tên này thuần phục linh tính trong trận pháp... Đến cùng làm sao làm được?

Đứng thẳng người, không đuổi theo nữa, nhìn thanh niên ở trên cầu vồng chậm rãi tiến lên, hàm răng không ngừng run rẩy, nói không ra lời.

Những năm này, cũng có người không cần giao trữ vật giới chỉ, nhẹ nhõm thông qua trận pháp, tỷ như, Tổng bộ Danh Sư đường Dương sư!

Mỗi lần hắn tới, trận pháp thật giống như không phát hiện được, nhẹ nhõm xuyên qua, không có chút ngăn cản nào.

Cũng có chỉ bằng vào thực lực mạnh mẽ chống đỡ đi vào, tỷ như Viên gia gia chủ, trực tiếp ngạnh xông ,tùy ý trận pháp công kích, rơi vào trên người, lông tóc không thương...

Nhưng giống vị trước mắt này, vừa ra tay, linh tính trong trận pháp liền ngoan ngoãn giống như chó xù nghe lời, còn nhặt gậy gỗ, vẻ mặt ngốc manh... Quả thực chưa từng thấy, nghe cũng không có nghe qua.

Bất quá, trận linh của Nhị Linh Ngự Thiên trận, là không ngừng biến hóa, ngẫu nhiên khống chế một linh tính, cũng không có nghĩa là khống chế toàn bộ trận pháp.

- Coi như qua Long linh, phía trước còn có Hổ linh...

Mặc dù buồn bực, vẫn kìm lòng không được nhìn về phía trước.

Quả nhiên, cầu vồng đi tới không xa, trên bầu trời liền thấy một mãnh hổ xuất hiện, toàn thân hỏa diễm bùng cháy, tựa như Kỳ Lân.

Chính là một linh tính khác của Nhị Linh Ngự Thiên trận.

Có thể thuần phục một cái, quả thực rất mạnh, nhưng Hổ linh này càng thêm cường đại, hơn nữa căn bản sẽ không nghe theo mệnh lệnh, hắn muốn nhìn một chút, đối phương có thể thông qua hay không.

Rống!

Hổ linhvừa xuất hiện, hung mãnh gào thét, móng vuốt đập tới.

Không gian bốn phía trận pháp tầng tầng sụp đổ, một đạo lực lượng điệp gia như vòi rồng nghiền ép xuốngdưới.

Cảm nhận được cỗ lực lượng này, trong mắt thủy long tràn đầy sợ hãi không dám nhìn về phía trước. Nhị Linh Ngự Thiên trận là hai linh tính duy trì trận pháp, Hổ linh còn mạnh hơn.

Thời điểm hắn cảm thấy khẳng định không cách nào thông qua, chỉ thấy thanh niên đi tới một bước, giống như tính toán tốt vị trí, bàn chân đột nhiên nhẹ nhàng đạp mạnh.

Ầm ầm!

Một hồi nổ vang, đại trận lắc lư kịch liệt, Hổ linh không dám tiếp tục công kích, đột nhiên thu nhỏ, run lẩy bẩy.

Trận pháp bao phủ rất nhiều kiến trúc nguy nga của Trương gia, ở dưới trận pháp run rẩy, không thể kiên trì được nữa, vang lên kịch liệt, bất cứ lúc nào cũng sẽ sụp đổ.

- Nguy rồi... vạn năm cơ nghiệp của Trương gia...

Con ngươi của Trương Vô Trần co rụt lại, toàn thân cứng ngắc.

Phong thái của Đại trưởng lão

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Trương gia trải qua hơn vạn năm sinh sôi, so với Đế đô của phong hào đế quốc thì càng thêm bao la, dù Nhị Linh Ngự Thiên trận này xây dựa lưng vào núi, nhưng bao phủ phạm vi cực kỳ rộng rãi, lại cũng chỉ là bảo vệ cửa vào Trương gia.

Chính bởi vì có cái này thủ hộ, mới có thể sừng sững vài vạn năm, lông tóc không thương, dù trải qua mấy lần nguy cơ, cũng không có người có thể chân chính rung chuyển, tạo thành tổn thương.

Vốn cho rằng, tiên tổ xây dựng trận pháp này, vững như thành đồng, trừ cường giả đỉnh phong chân chính, không người có thể phá hư, không nghĩ tới một gia hỏa chỉ có Lĩnh Vực cảnh đỉnh phong, một chân đạp xuống, liền muốn duy trì không được, bất cứ lúc nào cũng sẽ sụp đổ.

- Dừng tay...

Cũng nhịn không được nữa vội vàng hét lớn.

Bất quá, lúc này đã chậm, trận pháp ở dưới lắc lư kịch liệt, không thể kiên trì được nữa, trong nháy mắt biến mất, rất nhiều kiến trúc rầm rầm sụp đổ.

Khói bụi bay lên, vô số thân ảnh vọt ra, từng cái trợn mắt hốc mồm, không biết xảy ra chuyện gì.

Lạch cạch!

Trương Vô Trần chỉ cảm thấy toàn thân mềm nhũn, té ngã trên đất.

Giờ phút này rốt cuộc minh bạch, trước đó vì sao đối phương hỏi đi hỏi lại, hắn có thể chịu trách nhiệm không ... Nguyên lai, đã sớm dự liệu được tình huống trước mắt!

Đại trận thủ hộ gia tộc sụp đổ, vô số kiến trúc hủy đi... Coi như hắn là tam trưởng lão, cũng đảm đương không nổi!

Có thể nói đối với danh dự của Trương gia, cũng là một cú đánh lớn!

Cổ của Kiếm Tần Sinh cũng co rút lại một chút, thân thể cứng đờ.

Hắn rất thống hận Hưng kiếm thánh cướp đi người ưa thích, hận không thể tới Trương gia làm loạn, để đối phương mất thể diện, nhưng còn không có đi vào gia tộc của đối phương, liền làm trận pháp sụp đổ, hủy đi vô số kiến trúc, làm ra động tĩnh lớn như vậy... Trực tiếp dọa đến khuôn mặt trắng bệch.

Trong lòng không khỏi cảm thấy ngờ vực, không biết đến cùng nhờ kẻ trước mắt này tới, là đúng hay sai.

- Cái này...

Không giống mọi người chấn kinh, Trương Huyền sửng sốt một chút, sau đó giật mình.

Trước kia hắn không tiếp xúc qua trận pháp cấp chín, cũng không biết uy lực như thế nào, hiển nhiên cũng không nghĩ tới, đột nhiên để nó sụp đổ, sẽ tạo thành uy thế lớn như thế.

Bất quá, tạo thành liền tạo thành, dù sao mục đích tới là đá quán, đối phương thừa nhận có thể phụ trách, liền không cần thiết che giấu.

Có năng lực bao lớn, liền thi triển bao nhiêu năng lực!

Không ép vị tiểu thiên tài trang bức kia chủ động hiện thân, liền không gọi Trương Huyền!

- Tam trưởng lão, xảy ra chuyện gì?

Trong lòng đang cảm khái, liền nghe tiếng xé gió dồn dập vang lên, ngay sau đó một bóng người bất ngờ xuất hiện ở trước mặt phế tích, vẻ mặt vô cùng nghi hoặc.

- Bẩm báo đại trưởng lão... Ta ở đây thu trữ vật giới chỉ, vị thiên tài Thánh Tử điện này tới, muốn xông trận pháp, kết quả... liền biến thành như vậy!

Trương Vô Trần vội vàng nói rõ chi tiết sự tình một lần.

- Xông trận pháp?

Đại trưởng lão cũng ngẩn ngơ, vội vàng nhìn sang Trương Huyền, chỉ thấy thanh niên kia thản nhiên nhìn qua, không khẩn trương chút nào, lông mày khẽ nhíu, nhịn không được mở miệng:

- Còn không biết thân phận của vị bằng hữu này?

- Tại hạ Trương Huyền, lần này cùng sư đệ Kiếm Tần Sinh tới, muốn mở mang kiến thức kiếm thuật tuyệt đỉnh của Trương gia một chút!

Trương Huyền gật đầu.

- Trương Huyền?

Đại trưởng lão nghi ngờ, có điều không có nói nhiều, mà quay đầu khoát tay áo:

- Vô Chân, mang vị Trương Huyền này cùng Tần Sinh kiếm thánh đi phòng khách nghỉ ngơi!

- Đại trưởng lão...

Nghe nói muốn cho đối phương nghỉ ngơi, không đi so đo sự tình làm sập nhiều kiến trúc như vậy, tiêu hủy trận pháp, Trương Vô Trần lo lắng.

- Được rồi, Trương Huyền thông qua quy định, xông qua trận pháp, mặc kệ kết quả như thế nào, đều là Trương gia chúng ta gánh chịu!

Vẻ mặt của đại trưởng lão thản nhiên, nhìn không ra vui buồn.

- Vâng!

Trương Vô Trần ôm quyền khom người, mặc dù không cam tâm, nhưng cũng không có bất kỳ biện pháp nào.

Ở Trương gia, đại trưởng lão nhất ngôn cửu đỉnh, bất kỳ người nào cũng không dám phản bác.

Trước đó gia chủ chủ trì, hiện tại hắn đột nhiên có chuyện rời đi, tất cả mọi chuyện đều có vị trước mắt này làm chủ.

- Đại trưởng lão, trận pháp hủy đi, muốn xây dựng lại, cần ít nhất mấy tháng, trữ vật giới chỉ làm sao thu lấy cùng bảo tồn...

Một vị trưởng lão nhịn không được nói.

Trận pháp có thể giám định trên người người đến có mang bảo vật không gian hay không, hiện tại hủy đi, không cách nào dò xét, người tới sau làm sao bây giờ?

- Đi tới Trương gia là khách, bảo tồn trữ vật giới chỉ, chỉ là tuân thủ lễ tiết của tiên tổ mà thôi, trước đó ta vẫn cảm thấy không ổn, chỉ bất quá ngại vì quy củ của tổ tông, không nguyện ý nói nhiều. Hiện tại vị tiểu huynh đệ này giúp một tay hủy đi, trận pháp cũng không cần xây dựng nữa, trước đó bảo tồn rất nhiều trữ vật, cũng trả lại cho các vị khách nhân đi!

Đại trưởng lão mỉm cười, mở miệng.

- Trả lại? Nhưng...

Không nghĩ tới hắn làm ra loại quyết định này, vị trưởng lão kia biến sắc.

Nhiều người ngoài tới Trương gia như vậy, ngộ nhỡ có người mưu đồ quấy rối, chẳng phải phiền phức rất lớn?

- Không cần khẩn trương, Trương gia ta đã được mọi người tôn xưng là đại lục đệ nhất gia tộc, tin tưởng còn không người dám ở chỗ này làm loạn!

Đại trưởng lão vung tay áo, ánh mắt lộ ra tự tin và ngạo khí.

- Cái này... vâng!

Cảm nhận được khí tức trên người đối phương, vị trưởng lão kia dừng lại một chút, cuối cùng nhẹ gật đầu.

- Không hổ là Trương gia đại trưởng lão, lòng dạ cùng khí độ không tệ...

Trương Huyền nhẹ gật đầu.

Vốn cho rằng người của đối phương tới, sẽ chỉ trích bản thân, không nghĩ tới một chút trách cứ cũng không có, còn thừa cơ làm ra loại quyết định này.

Làm như vậy, không chỉ bảo vệ mặt mũi của đại lục đệ nhất gia tộc, càng khiến người ta thấy lòng dạ cao thượng, cảm thấy bội phục, có thể nói nhất cử lưỡng tiện.

Càng quan trọng hơn là, xác lập thực lực của Trương gia, để cho người ta càng thêm sợ hãi.

- Phong thái không tệ, chỉ là không biết vì sao vị tiểu thiên tài kia kém cỏi như vậy...

Cảm khái một câu, đồng thời hơi nghi hoặc.

Trong lòng hắn, vị tiểu thiên tài kia, rõ ràng có hôn ước, lại trang bức không xuất hiện, nhất định là tiểu nhân hèn hạ vô sỉ, thậm chí Trương gia cố ý che giấu cho hắn, cũng bị đóng lên nhãn mác vô sỉ.

Giờ phút này nhìn thấy đại trưởng lão làm việc, đột nhiên cảm thấy, người còn không tồi. Có lẽ, xem như Trương gia, cũng chưa chắc người người đều kém cỏi. Vị tiểu thiên tài kia, có lẽ chỉ là cá biệt mà thôi.

- Hai vị mời tới bên này...

Một lão giả đi tới trước mặt, chính là Vô Chân mà vừa rồi đại trưởng lão phân phó. Thất trưởng lão Trương Vô Chân.

- Cảm ơn!

Kiếm Tần Sinh không dám nói nhiều, vội vàng theo ở phía sau.

Trương Huyền cũng theo sát.

Thấy bọn họ rời đi, Trương Vô Trần lần nữa đi tới trước mặt đại trưởng lão, nghi ngờ truyền âm:

- Đây chính là biểu tượng của Trương gia, thật... Cứ tính như vậy sao?

- Không tính như vậy, chẳng lẽ ngươi còn muốn tự mình ra tay, giáo huấn hắn một trận?

Đại trưởng lão trừng mắt.

Trương Vô Trần da mặt co lại, nói không ra lời.

- Trương gia chúng ta, thân là gia tộc lấy Danh Sư làm chủ đạo, không thể giống như những nghề nghiệp khác, quy tắc là quy tắc, đã xác định, thì phải tuân thủ, vị Trương Huyền này có thể phá hư, là năng lực của hắn, đừng nói không truy cứu, ta còn phải sai người truyền tin tức đến toàn cả gia tộc, để cho tất cả mọi người đều biết!

Đại trưởng lão thản nhiên nói.

Có phải là hắn hay không?

dtv-ebook.com

- Truyền tin tức lại đến trong tộc?

Trương Vô Trần sửng sốt một chút, con ngươi co rụt lại:

- Ý của đại trưởng lão là muốn... Khơi mào cảm xúc của tộc nhân?

Nhị Linh Ngự Thiên trận, là cánh cửa đi vào Trương gia, tương đương với mặt mũi, bị một thanh niên hai mươi tuổi phá hư, một khi tin tức truyền đến gia tộc, tất nhiên sẽ gây nên xúc động phẫn nộ.

- Không sai, Trương gia ngồi ở chỗ cao, thời gian lâu dài, cũng nên nhận chút kích thích, chỉ có người người như rồng, mới thật sự là mạnh mẽ, mới để cho người kính sợ... Trận pháp, không cần cũng được!

Đại trưởng lão nhẹ gật đầu, trong ánh mắt mang theo thâm thúy.

- Ta đã hiểu...

Lần nữa nhìn qua, trong mắt Trương Vô Trần tràn đầy bội phục.

Không hổ là đại trưởng lão, mỗi một bước, đều nhìn xa trông rộng, ánh mắt so với hắn thì sâu xa hơn quá nhiều.

Trận pháp phòng ngự mạnh mẽ, để tộc nhân mất đi lòng cảnh giác, nếu quả thật có địch nhân tập kích, nhất định sẽ giống như vị Trương Huyền này, tìm được thiếu hụt của trận pháp, một đòn tan vỡ, đến lúc đó, người người đều không đề phòng, nhất định sẽ cực kỳ nguy hiểm.

Không còn trận pháp, càng thêm cẩn thận, ngược lại sẽ càng thêm an toàn.

Thật giống như học bơi lội, không bỏ phao cùng túi khí, thì vĩnh viễn không có khả năng thành công.

Muốn trở thành thiên hạ đệ nhất chân chính, chỉ có thực lực bản thân, cái khác đều là hư vô.

- Ừm, đi làm đi!

Thấy hắn rõ ràng, đại trưởng lão không nói thêm lời, khoát tay áo, lần nữa dặn dò:

- Đúng rồi, đi thăm dò vị Trương Huyền này, đến cùng lai lịch ra sao!

- Vâng!

Trương Vô Trần xoay người rời đi.

Thời gian không dài đã bay trở về, đưa tới một ngọc bài. Thân là đại lục đệ nhất gia tộc, thẩm tra sự tích về Trương Huyền vẫn là rất dễ dàng.

- Học viên mới năm nay của Thánh Tử điện, khoảng hai mươi tuổi, xông qua Danh Sư lâu, trở thành Danh Sư bát tinh, bạo đánh Trương Thuần cùng Trương Phong, cùng Lạc Huyền Thanh xưng huynh gọi đệ, đến chỗ nào, chỗ đó không có một kiến trúc nguyên vẹn...

Nhìn thấy nội dung ghi chép, đại trưởng lão há miệng.

Xem như thiên tài tuyệt đỉnh của Trương gia bọn họ, cũng làm không được những chuyện này, người thanh niên kia, đến cùng làm sao hoàn thành?

- Học sinh của Dương sư... Dương Huyền đã tới Trương gia nửa năm, lúc nào thu qua một học sinh như vậy?

Nhìn xong, mày không khỏi nhíu lại.

Dương sư đối với người ngoài là thần long thấy đầu mà không thấy đuôi, không biết hành tung, nhưng thân là Trương gia đại trưởng lão, lại biết

rất rõ ràng.

Nửa năm trước liền đến nơi đây bế quan, một mực không có rời đi, lúc nào thu một học sinh nghịch thiên như thế, so với thiên tài tuyệt đỉnh của Trương gia hắn còn mạnh hơn mấy phần?

- Dương sư quả thực có học sinh, hình như tên Phùng Tử Dật...

Trương Vô Trần nói.

- Phùng Tử Dật, ta biết, đã từng gặp một lần, thiên phú quả thực không yếu, nhưng cũng chỉ hơn đám người Trương Thuần một ít mà thôi, chỉ là... Vị Trương Huyền này, làm sao chưa từng nghe qua?

Đại trưởng lão nghi ngờ.

Dương Huyền cùng Trương gia giao hảo, thật có loại thiên tài này, khẳng định đã sớm truyền ra, vì sao một chút tin tức cũng không có nghe qua?

- Thiên phú vô song, lại họ Trương, có phải là...

Đột nhiên nghĩ đến một việc, ánh mắt của Trương Vô Trần hưng phấn lên.

- Không có khả năng!

Đại trưởng lão nhịn không được lắc đầu:

- Một năm trước, ta tận mắt thấy hồn đăng của hắn đã tắt, làm sao có thể còn sống?

- Nhưng... gia chủ cùng Mộng kiếm thánh một mực không tin, vẫn tìm kiếm khắp nơi... Lần này vội vã rời đi, tám chín phần mười là nhận được tin tức gì...

Dừng lại một chút, trên mặt Trương Vô Trần chần chừ:

- Tu vi đạt tới loại cảnh giới như bọn họ, coi như không cách nào suy tính thiên cơ, cũng có thể trong cõi u minh cảm ứng được cái gì, đã khẳng định chưa chết, có lẽ... thật có khả năng còn sống!

- Huyết nhục tương liên, quả thực có thể cảm ứng được một ít, chỉ là... hồn đăng của hắn là ta tự mình lưu giữ, hồn cũng diệt... Lại không có thực lực, làm sao có thể sống sót?

Đại trưởng lão cũng kỳ lạ, mày nhíu lại cùng một chỗ, không biết nghĩ cái gì, qua thật lâu mới quay đầu nhìn qua:

- Đúng rồi, ngươi lại đi tra một chút, vị Trương Huyền này đến từ nơi nào, có người nhà hay không!

- Ừm!

Trương Vô Trần lần nữa rời đi, lần này đi thời gian tương đối dài, đại khái qua hai canh giờ, mới bay trở về:

- Bẩm báo đại trưởng lão, vị Trương sư này, đến từ chỗ ngoài vòng pháp luật không có Danh Sư tồn tại trong phạm vi Thanh Nguyên đế quốc! Hơn nữa, căn cứ Danh Sư đường ghi chép, là cô nhi, không có người thân, năm nay vừa vặn hai mươi tuổi!

- Ngoài vòng pháp luật... Cổ địa? Chẳng lẽ...

Đại trưởng lão tràn đầy kinh ngạc, trong mắt cũng hiện lên khó tin:

- Điều đó không có khả năng!

Lắc đầu, tại nguyên chỗ chuyển vài vòng, đột nhiên nhìn lại, mở miệng dặn dò:

- Vô Trần, hai ngày này, nghĩ biện pháp đưa hắn đến Huyết Trì, nhìn xem có thể nhận được cộng minh hay không!

- Huyết Trì là địa phương kích hoạt huyết mạch của tộc nhân, nhưng mà tình huống của vị kia, ngươi hẳn rõ ràng, coi như không chết... Cũng không có khả năng xuất hiện cái gì...

Trương Vô Trần không hiểu.

- Ta biết, nhưng... Thân là người vài vạn năm qua thiên phú mạnh nhất, đi vào địa phương vô số tiền bối kích hoạt huyết mạch, tất nhiên sẽ gây nên chấn động đặc thù, nếu có phản ứng, liền có thể xác nhận!

Đại trưởng lão gật đầu.

- Ta hiểu...

Trương Vô Trần nhẹ gật đầu.

- Đúng rồi, chuyện này, lặng lẽ tiến hành, không nên để cho bất kỳ người nào biết... Đặc biệt là vị Trương Huyền kia, sau lưng quan sát, đồng thời nói cho ta biết việc hắn làm!

Đại trưởng lão tiếp tục nói.

Trương Vô Trần ứng tiếng, lúc này mới xoay người rời đi.

Thấy hắn đi xa, ánh mắt đại trưởng lão không ngừng lóe lên, không biết nghĩ tới điều gì, xoay người đi đến chỗ sâu trong gia tộc, thời gian không dài thì tới một chỗ.

Là một tiểu viện không lớn, giờ phút này đóng thật chặt, bên ngoài nhìn không ra đặc thù mảy may.

Chẳng qua thần thức dò xét vào sẽ phát hiện, tình huống bên trong căn bản là dò xét không đến, tựa như phía sau cửa, là một thế giới khác. Ở trước cửa chuyển vài vòng, muốn gõ cửa, cuối cùng vẫn ngừng lại.

- Căn cứ Dương sư dặn dò, mấy ngày nay hắn là ra, trước không quấy rầy, nếu không... Xuất hiện sai lầm, xem như ta, cũng không gánh nổi...

Buông cánh tay xuống, đại trưởng lão cuối cùng không có gõ cửa, mà xoay người quay trở về.

Dương sư chính là bế quan ở trong tiểu viện này, vốn nghĩ, nếu như xuất quan, liền cẩn thận hỏi lai lịch vị Trương Huyền này một chút, nhìn thấy cửa đóng chặt, chần chờ hồi lâu, vẫn không dám gõ.

Dương sư bế quan làm sự tình, quá quan trọng, coi như hắn thân là đại trưởng lão, cũng không dám quấy rầy, nếu không, công lao đổ biển, chắc chắn trở thành tội nhân của gia tộc.

Bất quá may mắn, Dương sư từng nói qua, lần bế quan này, nhiều nhất nửa năm, đoán không sai, mấy ngày nay sẽ đi ra.

Trong lòng Đại trưởng lão tràn đầy xoắn xuýt, Trương Vô Trần nhận được dặn dò, bay về phía phòng khách.

Sau khi trong lòng có suy đoán, cũng muốn nhìn xem vị Trương Huyền này, đến cùng có loại năng lực gì.

Thân ảnh cực nhanh, còn chưa tới trước mặt, liền thấy thất trưởng lão Vô Chân vội vã bay tới, vừa nhìn thấy đã hô lên:

- Tam trưởng lão, xảy ra chuyện lớn...

Trương Vô Trần nhíu mày, trong lòng toát ra một linh cảm không lành:

- Xảy ra chuyện gì?

Tại hạ Khổng sư

dtv-ebook.com

- Tam trưởng lão... Tự mình đi nhìn sẽ biết!

Vô Chân trưởng lão cũng không biết nói sao, hay là không muốn nói, xoay người dẫn đường, Trương Vô Trần theo sát phía sau, rất nhanh thì tới vị trí phòng khách.

Trương gia là đại lục đệ nhất gia tộc, hàng năm đều sẽ tiếp thu vô số cường giả đến đây thăm hỏi cùng khiêu chiến, cái gọi là phòng khách, trên thực tế là một khu vực dung nạp khách nhân, phạm vi cực lớn.

Mới đến quảng trường bên ngoài phòng khách, Trương Vô Trần như nhìn thấy cái gì, lông mày nhịn không được nhăn lại, ngừng chân, chỉ về phía trước.

- Cái này... Tượng đâu?

Quảng trường trước mắt, đứng sừng sững một loạt tượng tiên tổ, mỗi một người khi còn sống, đều có sự tích vô cùng chói lọi, vì nhân tộc làm ra cống hiến rất lớn, bởi vậy dựng bia chép sử, điêu khắc tượng thánh, hưởng thụ hậu nhân truyền tụng.

Tượng để ở chỗ này, cũng có thể biểu hiện ra công lao của Trương gia, để người khác biết, vì đại lục hòa bình, Trương gia đã từng trả giá bao nhiêu.

Có thể trở thành đệ nhất gia tộc, không chỉ thực lực, càng quan trọng hơn là vì nhân tộc ném đầu lâu tung nhiệt huyết, hi sinh vô số sinh mệnh.

Nguyên nhân chính là như vậy, vô số khách nhân đến Trương gia, đều vô cùng kính nể.

Lúc này, những tượng thánh ở khu vực cần phải đi qua kia, tất cả đều không thấy, mặt đất lưu lại vô số hố to, đến cùng xảy ra chuyện gì?

- Tượng... Ta muốn nói cho ngươi, chính là chuyện này...

Trên mặt vặn vẹo như mướp đắng, Vô Chân trưởng lão muốn giải thích, nhưng lại không biết trả lời như thế nào, giống như táo bón nhẫn nhịn hồi lâu:

- Tam trưởng lão vẫn là tự mình xem đi!

Thấy hắn không nói ra được, Trương Vô Trần càng thêm nghi ngờ, vội vã đi thẳng về phía trước, mới vừa vòng qua quảng trường, liền nghe một thanh âm cứng nhắc khàn khàn vang lên.

Thanh âm này, không giống loài người phát ra, mà giống như máy lò xo hoặc vật gì khác, nghe cực kỳ mất tự nhiên.

- Thuyết thư xướng hí khuyến nhân phương, tam đầu đại lộ tiến trung tâm. Thiện ác đến cùng đều hữu báo, nhân gian chính đạo là tang thương!

Thanh âm khô quắt, tiếp tục nói:

- Tại hạ Trương Lăng Nhiên, huyền tôn đời thứ một trăm năm mươi bảy của Trương gia, sống ở hơn hai vạn năm trước, sự tích chói lọi nhất, là một mình xông vào Địa quật, chém giết ba vị Hoàng giả của Dị Linh tộc, phá hủy ý đồ xâm lấn của bọn họ. Từng một kiếm chém bốn Thánh thú Thánh Vực cửu trọng làm hại nhân gian, cùng Tà Sát Tôn giả đại chiến bảy ngày bảy đêm, cuối cùng giết chết hắn... mọi người đã muốn nghe, ta liền kỹ càng nói chuyện khi đó!

- Trương Lăng Nhiên? Lăng Nhiên tiên tổ?

Nghe được thanh âm này, khóe miệng Trương Vô Trần giật một cái, vội vàng vòng qua bức tường nhìn sang, sau đó nhìn thấy một đống khách nhân đi tới Trương gia, đang vây quanh ở bên cạnh một pho tượng.

Tượng thì giống như người sống, mở miệng, không ngừng nói sự tích của bản thân, sinh động như thật, làm người say mê, thỉnh thoảng nghe được trong đám người vang lên thanh âm khen hay.

- Cái này...

Lông mày nhảy loạn một hồi, Trương Vô Trần suýt chút nữa té ngã trên đất.

Bên cạnh những pho tượng tiên tổ này, đều ghi lại công lao hiển hách, mục đích là để cho người ta quan sát, hiện tại làm sao... Sống, còn ở nơi này kể chuyện?

Cố nén kích động đến mức sắp phát điên, nhìn về phía tượng đá Lăng Nhiên tiên tổ.

Chỉ thấy hắn khua tay múa chân, không có phong thái cao cao tại thượng như trước đó, ngược lại giống như người viết tiểu thuyết, nói ra sự tích chói lọi của mình, như kể chuyện xưa.

- Tại hạ Trương Tiêu Tác, huyền tôn đời thứ hai trăm mười hai của Trương gia, từng nhận chức Trương gia quyền gia chủ, sáng lập ra võ kỹ, lưu truyền đại lục, vô số người tu tập...

- Tại hạ Trương Mặc Phong, huyền tôn đời thứ hai trăm hai mươi lăm của Trương gia, từng ở Thánh Tử điện lưu lại ghi chép... Ai, ngươi đừng chạy, nghe ta nói sự tích của ta, không nghe, tin ta đánh ngươi hay không...

Đi thẳng về phía trước, cách đó không xa lần nữa nhìn thấy hai tượng đá, một cái giống như Lăng Nhiên tiên tổ trước đó, giảng giải cho người, một cái khác thì đuổi theo một khách nhân, còn kém xé lỗ tai đối phương, để hắn lắng nghe.

- Đến cùng xảy ra chuyện gì?

Tiếp tục tiến lên, lại nhìn thấy tượng của một vị tiên tổ, ngồi ở trên người khách nhân, khuôn mặt dữ tợn nói chuyện xưa của mình... Trương Vô Trần cũng nhịn không được nữa, quay đầu hỏi.

Những tượng tiên tổ này, đại biểu công lao của Trương gia, cũng đại biểu uy nghiêm của Trương gia, làm sao tất cả đều sống... Nắm lấy khách nhân, muốn kể chuyện xưa cho bọn họ? Mấu chốt nhất là... Không nghe liền bị đánh...

- Vừa rồi ta đưa vị Trương Huyền kia tới... Giới thiệu với hắn sự tích chói lọi của những tiên tổ này...

Sắc mặt Vô Chân trưởng lão trở nên trắng, lắp bắp nói:

- Sau đó, sau đó... Cứ như vậy!

- Giới thiệu sự tích chói lọi của tiên tổ, làm sao lại biến thành như vậy?

Thấy biểu lộ của hắn không đúng, Trương Vô Trần quát:

- Một năm một mười nói ra, ta muốn quá trình kỹ càng...

- Vâng... Giới thiệu một hồi, ta nghĩ tới một số việc, cảm khái một câu, nói... người hiện tại, sớm đã nhân tâm không cổ, tiên tổ lưu lại sự tích, không có người nguyện ý cẩn thận đọc qua, cũng không có chút kính sợ cùng tôn sùng...

Khóe miệng giật một cái, Vô Chân trưởng lão chậm rãi nói.

Người hiện tại, so với trước kia táo bạo hơn nhiều, hắn mang theo rất nhiều khách nhân, trên đường đi qua nơi đây, nhưng rất ít người có thể đứng ở trước mặt tượng đá, cẩn thận quan sát công lao của tiên tổ Trương gia... Phần lớn đều cảm thấy những người này đều chết lâu, công lao gì đó, không tính là gì. Nguyên nhân chính là như vậy, mới cảm thấy tức giận, lúc giới thiệu cho Trương Huyền mới cảm khái.

- Ta nói xong... Trương Huyền Trương sư nói, hắn có thể thay đổi loại tình huống này, sau đó... Liền cẩn thận chạm đến mỗi một tượng đá, khải linh cho bọn hắn...

Sắc mặt Vô Chân trưởng lão đỏ lên.

Nói thật, chuyện này nguyên nhân gây ra lớn nhất là bởi vì hắn, nếu không phải cảm khái, đối phương cũng sẽ không ra tay.

Hiện tại tốt rồi, những tượng đá này bị khải linh, ngăn chặn khách nhân bắt đầu diễn thuyết, không nghe còn không được, toàn bộ phòng khách, hiện tại cũng thành một đoàn hỗn loạn.

- Ngươi...

Trương Vô Trần suýt chút nữa phun máu.

Tượng đá tiên tổ ở chỗ này, chỉ giới thiệu công lao của Trương gia, như bây giờ, bắt lấy lỗ tai người khác nói, cùng tự biên tự diễn khác nhau ở chỗ nào?

- Không đúng... tượng đá tiên tổ ở trên quảng trường nhiều như vậy... Ngươi ý tứ là, hắn một hơi, tất cả đều khải linh?

Sau khi buồn bực, có chút không dám tin tưởng.

Các đời tiên tổ, lưu lại họ tên cùng truyền thuyết, chừng trên trăm vị, nhiều tượng như vậy, xem như Khải Linh sư cửu tinh tới, cũng không cách nào khải linh toàn bộ, làm sao toàn bộ thành công, hơn nữa thoạt nhìn, từng cái... Như thế có suy nghĩ?

- Đúng vậy, không chỉ như vậy...

Vô Chân trưởng lão nhớ tới cái gì, bờ môi lần nữa run run.

- Không chỉ có cái gì?

Trương Vô Trần chỉ cảm thấy da đầu muốn nổ tung, vội vã nhìn qua.

- Cái này... Ngay ở phía trước, ta thực sự không dám nói...

Dường như không biết trả lời như thế nào, Vô Chân trưởng lão lần nữa chỉ về phía trước.

Trong mắt tràn đầy nghi ngờ, Trương Vô Trần tiếp tục tiến lên, lại vòng qua một vách tường, còn chưa kịp xoay người, đã nghe được một giọng nói vang lên, mang theo dày nặng cùng trầm ổn.

- Tại hạ Khổng sư...

Phù phù!

Trương Vô Trần té ngã trên đất.

Linh tính đáng sợ

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Trương gia là gia tộc Danh Sư, trên quảng trường có vô số tượng tiên tổ, tự nhiên cũng có tượng Khổng sư để người tế bái, vừa rồi chấn kinh tất cả tượng đá đều sống, không nghĩ tới nghe được thanh âm này, nguyên thần suýt chút nữa bị dọa đến trực tiếp sụp đổ.

Vội vã nhìn qua, quả nhiên thấy tượng Khổng sư cũng đứng ở trước mặt một đám khách nhân, không ngừng giới thiệu bản thân... Yết hầu phát khô, trong mắt tràn đầy hoảng sợ:

- Hắn khải linh... tượng Khổng sư?

Trương Vô Trần cảm thấy sắp điên rồi.

Đây chính là Khổng sư, tồn tại người người kính ngưỡng, cho dù chỉ là tượng đá, cũng không dám làm càn, cái tên này lại trực tiếp khải linh...

- Còn có...

Vô Chân trưởng lão lần nữa chỉ về phía trước.

Ngay sau đó nhìn thấy tổ sư khai phái của Trương gia, cũng ngồi tại nguyên chỗ... Càng nói càng hưng phấn, nếu có nước bọt, đoán chừng cũng bay ra...

- Hồ đồ, quả thực hồ đồ!

Trương Vô Trần gào thét.

Tượng đứng sừng sững ở trên quảng trường, chỉ là hướng người biểu hiện ra Trương gia mạnh mẽ cùng công lao, hiện tại những tượng này kéo người kể chuyện... Dù nói là sự thật, nhưng nói ra cũng mất mặt ah!

Đây cũng không phải biểu hiện ra, mà là cưỡng ép giới thiệu!

Mấu chốt nhất là... Tượng Khổng sư... người ở Danh Sư đại lục, cái nào không biết, còn cần tự giới thiệu sao?

Vốn rất nhiều tiền bối của Trương gia, uy phong lẫm liệt, để cho người ta xem xong sự tích, đều vô cùng mơ màng, lần này tốt rồi, từng cái đều giống như in ra, bắt đầu thuyết thư... Uy nghiêm ở đâu? Phong thái ở đâu?

- Vừa đến làm sập trận pháp cùng kiến trúc, đi vào phòng khách khai linh nhiều tượng tiên tổ như vậy... Cái tên này không phải tới khiêu chiến, là tới quấy rối a!

Trương Vô Trần cảm thấy sắp tức điên.

Người khác khiêu chiến, đi vào Trương gia, giống như hành hương, tràn đầy căng thẳng cùng kích động, bởi vì bất kể có thể thắng hậu bối Trương gia hay không, đều đại biểu năng lực!

Vị này ngược lại tốt, không chỉ không khẩn trương, còn làm cho cả gia tộc gà bay chó chạy, ngay cả hắn cũng không khống chế được... Quá hố đi!

- Hắn tuyệt đối không phải, tuyệt đối không phải...

Trước mắt biến thành màu đen, không ngừng lắc đầu.

Người Trương gia, từ trước tới nay thận trọng, làm sao có thể làm ra loại sự tình này?

Cái tên này, nhất định không phải vị kia... Chỉ cần không phải, liền hảo hảo giáo huấn, cho hắn biết, Trương gia không thể tùy ý sỉ nhục...

- Phái người đi tìm Khải Linh sư trong tộc, để bọn hắn hủy linh tính của những tượng đá này đi...

Thở hổn hển mấy hơi, rốt cục khôi phục lại, Trương Vô Trần nói.

Linh tính có thể mở ra, tự nhiên cũng có thể hủy diệt, chỉ bất quá, tốt nhất là Khải Linh sư đi làm, nếu không, rất dễ dàng tạo thành tổn thương cho tượng đá.

Vô Chân trưởng lão nhẹ gật đầu, gọi tới một vị tộc nhân phân phó vài câu. Thời gian không dài, hai vị lão giả vội vã chạy tới.

- Tam trưởng lão, thất trưởng lão!

- Ngô trưởng lão, Mạc trưởng lão, làm phiền các ngươi...

Trương Vô Trần ôm quyền.

Thiên tài Trương gia sở dĩ đủ loại chức nghiệp đều cực kỳ tốt, chủ yếu nhất là trong tộc cung phụng không ít cường giả những nghề nghiệp khác, hai vị này, chính là Khải Linh sư cửu tinh, ở toàn bộ Khải Linh sư công hội, cũng tên tuổi lẫy lừng.

- Tam trưởng lão yên tâm, đây là việc nhỏ!

Ngô trưởng lão cười cười, vuốt râu, ánh mắt lộ ra tự tin nồng đậm:

- Ta sẽ hủy linh tính đi, để tượng đá ngoan ngoãn trở lại địa phương cũ!

- Ừm!

Tam trưởng lão nhẹ gật đầu.

Thực lực của hai vị này, dù hết sức yên tâm, vẫn muốn ở bên cạnh nhìn, dù sao những thứ này, đều là các thế hệ trước lưu lại, không có vật thay

thế, một khi hủy hoại, liền khó mà phục chế.

- Trước cái này đi...

Nhìn một vòng, Ngô trưởng lão đi tới trước mặt tượng Trương Lăng Nhiên, nguyên thần từ mi tâm chui ra, thẳng tắp nhấn tới.

Hô!

Tượng đá đang thuyết thư, lập tức ngừng lại, không nhúc nhích, giống như linh tính bị hủy hoại.

- Tốt rồi...

Nguyên thần trở lại thân thể, Ngô trưởng lão nhẹ nhàng cười một tiếng.

Khải linh khá là phiền toái, coi như Khải Linh sư cửu tinh, cũng không có khả năng tùy tiện hoàn thành, nhưng hủy linh tính, chỉ cần ra tay, trong nháy mắt liền có thể thành công. Nhìn thấy dễ dàng như vậy, tam trưởng lão thở phào nhẹ nhõm.

Đã không tổn thương tượng tiền bối, vậy liền để bọn họ tiếp tục là tốt rồi, chỉ cần hủy đi linh tính, trong thời gian ngắn như vậy, hẳn là sẽ không tạo thành ảnh hưởng quá lớn.

- Vất vả hai vị...

Lần nữa dặn dò.

- Không có gì vất vả, ta sẽ hủy tất cả linh tính...

Khoát tay áo, Ngô trưởng lão đang muốn đi hủy linh tính của tượng đá khác, liền thấy Mạc trưởng lão ở một bên chỉ chỉ, mở to hai mắt nhìn, vẻ mặt hoảng sợ.

- Làm sao vậy?

Nhíu nhíu mày.

- Trên đầu của ngươi...

Mạc trưởng lão lo lắng.

- Trên đầu?

Tràn đầy nghi ngờ, thần thức của Ngô trưởng lão tản ra, nhìn lên đầu, chỉ nhìn một cái, đầu gối mềm nhũn suýt chút nữa quỳ trên mặt đất.

Chỉ thấy trên đầu hắn mọc đầy cây xương rồng cùng đóa hoa, một cái tiếp lấy một cái, càng ngày càng nhanh, càng lớn càng nhiều.

- Vừa rồi linh tính cũng không hủy mất, mà là... Chui vào nguyên thần của ngươi, ý định tranh đoạt quyền khống chế thân thể của ngươi...

Mạc trưởng lão hiểu được, lo lắng hô lên.

Vừa rồi đối phương dùng nguyên thần hủy diệt linh tính trong tượng đá, vốn cho rằng đã thành công, không nghĩ tới đạo linh tính kia không những không có bị tắt, còn thừa cơ chui vào linh hồn của hắn.

Lần này tốt rồi, đi vào thân thể, bắt đầu tranh đoạt quyền khống chế!

Lấy thực lực của Ngô trưởng lão, loại linh tính cấp bậc này, muốn đoạt xá thành công khả năng không lớn, nhưng đầy đầu cây xương rồng, cỏ đuôi chó... Cũng làm người ta rất sụp đổ ah!

- Đáng ghét...

Ngô trưởng lão kịp phản ứng, tức giận đến mức cả người run run, cây xương rồng trên đầu không ngừng run rẩy, tinh thần nội thị, một lát sau nói:

- Đạo linh tính này ở huyệt điền hải của ta, tự ta với không tới, ngươi giúp một tay, sử dụng phương pháp Tần Trăn Diệt Hư, hủy diệt nó đi!

- Tốt!

Mạc trưởng lão nhẹ gật đầu, mấy bước đi tới trước mặt, hai hàng lông mày nâng lên, một cỗ lực lượng nguyên thần cường đại bỗng nhiên bừng lên, hóa thành khí lưu thẳng tắp đâm tới huyệt điền hải của đối phương.

Lạch cạch!

Thanh âm giống như cây kim đâm rách bóng bay, giống như có đồ vật gì biến mất. Quan sát một hồi, lúc này Ngô trưởng lão mới thở phào nhẹ nhõm:

- Còn tốt, lần này xem như triệt để tắt đi... A?

Lời còn chưa dứt, ngay sau đó nhìn thấy trên đầu Mạc trưởng lão cũng mọc ra một cây xương rồng, xanh tươi ướt át, giống như cái mũ, triệt để bao phủ đầu.

- Ngươi, ngươi...

Bờ môi run rẩy, nói không ra lời.

Chỉ là dùng nguyên thần công kích một chút linh tính, tiếp xúc liền tách ra, làm sao hắn cũng trúng chiêu?

- Ta cũng không biết xảy ra chuyện gì...

Thân thể run rẩy, Mạc trưởng lão sắp khóc.

Người khác mở linh tính, muốn dập tắt, chỉ cần nguyên thần nghiền ép liền có thể hoàn thành, cực kỳ đơn giản, cái này... Đến cùng xảy ra chuyện gì? Làm sao ai động thủ, liền chui vào thân thể người đó?

Đang phát điên, không biết như thế nào cho phải, chỉ thấy cây xương rồng trên đầu đột nhiên run rẩy, đón gió lắc lư, phát ra thanh âm liên tiếp, tựa như nhân ngôn:

- Tại hạ Trương Lăng Nhiên, xin hỏi có gì cần giúp một tay không?

- ...

Ngô trưởng lão.

- ...

Mạc trưởng lão.

- ...

Trương Vô Trần.

Trương Tử Tình

dtv-ebook.com

Qua không biết bao lâu, mới chém xuống toàn bộ cây xương rồng trên đầu, hai vị Khải Linh sư cửu tinh, lần nữa nhìn về phía tượng đá cách đó không xa, từng cái sắc mặt xanh xao, lòng còn sợ hãi.

Trên khải linh chi đạo, bọn họ nắm giữ rất lợi hại, nhưng đối phương dùng khải linh thuật, hình như không có thiếu hụt, bất kể dùng loại thủ đoạn nào, linh tính đều có thể làm ra phòng ngự, thậm chí phản kích, để bọn họ cũng không biết nên làm gì bây giờ.

- Có phương pháp nào không?

Chờ tiếp cận nửa canh giờ, ngay cả một tượng đá cũng không có hủy linh tính, Trương Vô Trần nhịn không được nữa.

- Cái này...

Ngô trưởng lão xấu hổ, vẻ mặt thấu hồng:

- Bẩm báo tam trưởng lão, chúng ta tài hèn học ít, bây giờ không có phương pháp, không biết những thứ này... Đến cùng xuất từ tay vị khải linh đại sư nào?

- Là... một vị cao thủ kiếm đạo của Thánh Tử điện, Trương Huyền!

Trương Vô Trần nói.

- Trương Huyền?

Liếc mắt nhìn nhau, Ngô trưởng lão, Mạc trưởng lão lộ ra mê man.

Khải Linh sư đỉnh phong chân chính, bọn họ biết một ít, chưa từng nghe qua cái tên này ah!

Hơn nữa... cao thủ kiếm đạo, cái quỷ gì?

- Phương pháp khải linh của hắn, cùng chúng ta học qua hoàn toàn khác biệt, hai người chúng ta bất lực, tam trưởng lão có thể mang bọn ta gặp người này một chút hay không, muốn giải quyết, khả năng cũng chỉ có chính hắn mới có thể làm được!

Chần chờ một lát, Ngô trưởng lão nói.

Đối mặt những tượng đá trước mắt, bọn họ không có biện pháp nào, xem ra, chỉ có thể để đối phương tự mình ra tay.

Nghe được lời nói của đối phương, tam trưởng lão xoa xoa mi tâm.

Đường đường Trương gia, vậy mà không giải quyết được phiền phức do một thanh niên mang tới, truyền đi cũng không đủ mất mặt. Bất quá, hiện tại loại tình huống này, tùy ý tượng đá tiếp tục chạy loạn, phiền phức sẽ càng lớn.

- Vô Chân, dẫn đường...

Không còn xoắn xuýt, bàn tay vẫy một cái.

Vô Chân trưởng lão cũng biết sự tình nghiêm trọng, không dám nhiều nói, vội vã đi thẳng về phía trước.

Tam trưởng lão theo sát, Mạc trưởng lão, Ngô trưởng lão dừng lại một chút, cũng đi theo tới.

Bọn họ muốn nhìn một chút, đến cùng là vị Khải Linh sư nào, mở ra linh tính cường đại như vậy, ngay cả bọn họ cũng không có biện pháp gì.

- Trương sư đi theo Kiếm Tần Sinh tới, khiêu chiến kiếm thuật, cho nên ở khu tỷ thí!

Vô Chân trưởng lão giới thiệu.

Mỗi ngày khách nhân đến Trương gia nhiều vô cùng, có khiêu chiến, có thăm hỏi... Vì tiện phân khu vực, chia những người này làm chủng loại khác biệt, ở khu vực cũng không giống nhau.

Kiếm Tần Sinh cùng gia chủ có tư oán, khiêu chiến là kiếm pháp, tự nhiên là ở khu vực tỷ thí.

Nơi này đều là cao thủ đến đây khiêu chiến, đao pháp, kiếm pháp, võ kỹ, thương thuật, quyền pháp... cường giả vô số.

Đương nhiên, cũng không thiếu cường giả các chức nghiệp đỉnh cao.

- Mau đi xem một chút, có người khiêu chiến Trương Tử Tình!

- Trương Tử Tình? Đệ nhất tài nữ của Trương gia, tuổi còn trẻ đã là thư hoạ đại tông sư?

- Đúng vậy, ba tuổi học vẽ, bảy tuổi ý tồn, chín tuổi kinh hồng, mười hai tuổi linh trí phá phàm, mười lăm tuổi hư không lâm thư, năm nay mới vừa mười tám tuổi, đã vẽ ra tác phẩm như thật như ảo, hội trưởng tổng bộ Thư Họa sư cũng khen không dứt miệng, cho rằng là thư hoạ đệ nhất thiên tài ngàn năm qua, hơn nữa không chỉ như vậy, cầm, kỳ cũng đều vô cùng cường hãn, Trương gia cũng khó tìm ra người so sánh... Ai không có mắt như thế, đi khiêu chiến nàng?

- Ta cũng không biết, hắn là một vị khách nhân vừa tới, tên... Trương Huyền, thấy có người tranh đoạt tác phẩm hội họa của nàng, liền đi nhìn một cái, hình như nói rất khó nghe, đối phương suýt chút nữa tức chết! Lúc này mới nổi giận muốn khiêu chiến!

- Khó nghe?

- Đại loại là nói bức họa này của nàng, kiến thức cơ bản quá kém, còn muốn chỉ điểm đối phương, đường đường thư hoạ đệ nhất thiên tài, tài nữ nổi danh nhất Trương gia, tự nhiên mất hứng...

Đang tiến lên, liền nghe chung quanh nghị luận ầm ĩ.

- Đi qua nhìn một chút...

Lần này tới là tìm hắn, không nghĩ tới, còn không có xử lý xong sự tình tượng, lại chạy đến nơi đây nháo sự.

Theo đám người đi một hồi, quả nhiên ở trên một quảng trường tìm được Trương Huyền, Kiếm Tần Sinh che trán, đứng ở cách đó không xa, không biết nghĩ cái gì, đối diện chính là Trương Tử Tình, thì tức đến gương mặt xinh đẹp thấu hồng, cả người không ngừng run rẩy.

- So thư hoạ với ta?

Nhìn qua, mí mắt Trương Huyền nâng lên:

- Tiền đánh cược là cái gì? Không có tiền đặt cược, ta không muốn động thủ với vô danh tiểu tốt!

Đi tới nơi này, nhìn thấy không ít người tranh đoạt tác phẩm của cô gái kia, vốn cho rằng cao thâm lắm, nhìn thấy không chịu được thất vọng.

Đối phương có thể vẽ ra tác phẩm như thật như ảo, thật rất không tệ, nhưng nhận tuổi tác hạn chế, kiến thức thiếu thốn, phương diện ý cảnh có vẻ cực kỳ ngây thơ, có cảm giác vì trao từ mới đi nói buồn.

Thật giống như kiếp trước rất nhiều thơ từ ưu mỹ, hầu như đều là tác giả cảm động lây, tình cảm chân thực rộ ra... Lúc này mới đưa tới vô số người cộng minh, Thiên Cổ lưu truyền, kéo dài không suy, chỉ bằng vào tưởng tượng ra viết, trên ý cảnh, khó tránh khỏi kém chút.

Đổi lại những người khác, lấy tính cách khiêm tốn của hắn, khẳng định lười nói nhiều, nhưng nếu là thiên tài Trương gia, khó tránh khỏi muốn phê bình mấy câu.

Dù sao là tới gây chuyện, càng lớn càng tốt.

- Ngươi...

Ánh mắt của Trương Tử Tình hận không thể giết người.

Vị trước mắt này quả thực quá khinh người, nói thư hoạ của nàng dở dở ương ương thì thôi, còn vô danh tiểu tốt...

Trương Tử Tình ta, coi như ở Thư Họa sư công hội, cũng danh khí cực lớn, người người đều biết, ngươi... Trương Huyền, là cái rễ hành nào?

Còn không có tiền đặt cược không tỷ thí... Có thể đừng giả bộ ngưu bức như vậy được không?

- Tiền đặt cược liền tiền đặt cược, bộ này Đông Nhật Đạp Tuyết đồ, là ta vẽ mùa đông năm ngoái, cực kỳ trân quý, chỉ cần có thể vượt qua ta, liền tặng cho ngươi!

Dù tức run rẩy, nhưng nhìn ý tứ của đối phương, không đáp ứng khẳng định sẽ cự tuyệt, lúc này cổ tay khẽ đảo, một bức tranh xuất hiện ở trước mắt.

Nhẹ nhàng mở ra, tuyết bay đầy trời, hàn khí bức người, như nhìn một hồi, sẽ thật tiến vào bên trong.

Thấy nàng lấy ra bức họa này, người chung quanh thốt lên, từng cái tràn đầy hâm mộ.

- Có thể để cho Tử Tình lấy ra bức tranh này, xem bộ dáng là giận thật a!

Trương Vô Trần vuốt râu.

- Đúng vậy, bức họa này, là Tử Tình thích nhất, một mực xem như chí bảo, Thư Họa sư công hội cho rằng đã tới đại tông sư, từng có người ra giá năm mươi viên Linh Thạch tuyệt phẩm, cũng không có bán!

Vô Chân trưởng lão cũng nhẹ gật đầu.

Bức họa trước mắt này, là tác phẩm tốt nhất của Trương Tử Tình, không biết bao nhiêu năm mới có thể xuất hiện một bộ, quá mức trân quý, trưởng lão trong tộc đã gặp cũng không nhiều, không nghĩ tới lại lấy ra làm tiền đặt cược, xem ra thật bị tên này chọc tức không nhẹ.

- Thật là hẹp hòi!

Còn tưởng rằng đối phương sẽ lấy ra tiền đặt cược gì, không nghĩ tới chỉ là bức họa, Trương Huyền tràn đầy thất vọng:

- Loại tác phẩm cấp thấp này, cũng đừng có lấy ra, miễn cho mất mặt... Như vậy đi, nếu như ngươi thua, cho ta một viên Linh Thạch tuyệt phẩm liền tốt!

- Một viên Linh Thạch?

Thân thể mềm mại nhoáng một cái, Trương Tử Tình sắp cắn nát hàm răng:

- Ngươi xác định?

- Ừm!

Vẻ mặt Trương Huyền thản nhiên.

Đối với hắn mà nói, tác dụng lớn nhất, đương nhiên là Linh Thạch, tác phẩm hội họa mà thôi... Thật muốn, tùy tiện có thể vẽ, không đáng là gì.

Ngô Đạo kính

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Một viên liền một viên! Thua cũng không cần ngươi trả, chỉ cần xin lỗi liền tốt...

Thấy kẻ trước mắt này, ngay cả tác phẩm của mình đến cùng trân quý bao nhiêu cũng không rõ ràng, liền ngang nhiên nói vẽ không tốt, Trương Tử Tình càng thêm tức giận, nói.

- Xin lỗi? Không xảy ra chuyện đó đâu!

Trương Huyền lắc đầu:

- Tỷ thí... Ta còn chưa hề thua qua, muốn so thì nhanh chút, ta còn có việc!

- Tốt!

Vội vàng hít thở mấy lần, ngăn chặn cảm xúc buồn bực, lúc này Trương Tử Tình mới nhìn lại:

- Văn vô đệ nhất, võ vô đệ nhị, tình huống bình thường, thư hoạ cùng cấp bậc, muốn phân biệt ra tốt xấu, rất khó làm được, dù sao cảm quan mỗi người, yêu thích khác biệt, kết quả trong lòng cũng hoàn toàn không giống! Để cho công bằng, ta có một Ngô Đạo kính, có thể xác định đẳng cấp cùng ưu khuyết của tác phẩm hội họa, sẽ không xuất hiện sai lầm!

Tay ngọc khẽ đảo, một cái kính hình tròn cổ đồng xuất hiện ở trong lòng bàn tay, yên tĩnh lơ lửng trên không.

- Ngô Đạo kính?

Trương Huyền kỳ lạ.

- Không sai, đây là người sáng lập Thư Họa sư công hội, Ngô Đạo tổ sư sáng chế, có thể giám định thư hoạ là thật hay giả cùng đẳng cấp, dù cái này của ta chỉ là phục chế phẩm, nhưng giám định thư hoạ của chúng ta, hoàn toàn đầy đủ!

Thấy hắn ngay cả cái này cũng không biết, Trương Tử Tình càng thêm không vui.

Ngô Đạo kính, là người sáng lập Thư Họa sư công hội lưu lại, chỉ cần là tác phẩm thư hoạ, đều có thể nhẹ nhõm dò xét, xác định đẳng cấp, bảo vật chân chính, khẳng định lưu ở công hội, mặc dù cái này của nàng là cao thủ hậu thế phục chế thành, nhưng dùng để giám định thư hoạ cũng rất thuận lợi, sẽ không xuất hiện sai lầm.

- Có thể cho ta nhìn một chút hay không?

Trương Huyền nhìn lại.

- Cho!

Biết đối phương nhất định sẽ kiểm nghiệm, Trương Tử Tình cũng không nhiều lời, bàn tay run lên, Ngô Đạo kính bay tới. ngón tay cùng gương đụng một cái, Trương Huyền đẩy trở về:

- Xem xong, có thể bắt đầu chưa?

Trong đầu xuất hiện thư tịch, chỉ nháy mắt, liền biết năng lực của cái gương này, quả thực có thể giám định thư hoạ, liền không có gì có thể chất vấn.

- Vậy thì xem xong?

Trương Tử Tình sững sờ.

Mới vừa rồi còn không biết, gương không đi tới trước mặt, đã nói xem xong... Nói đùa sao?

- Cái Ngô Đạo kính này, là ba trăm năm trước Thư Họa sư cửu tinh Trí Dương đại sư luyện chế thành, do Minh Quang khoáng thạch rèn luyện, trong đó bố trí ba mươi bảy đạo trận văn, ẩn chứa lực lượng thế giới trong tranh, linh tính trong đó đã dung nạp Trí Dương tiền bối, cảm ngộ thư hoạ, xác nhận đẳng cấp, quả thực không hề nghi ngờ, công chính vô tư!

Trương Huyền nhẹ gật đầu.

- Ngươi... Làm sao biết?

Con mắt của Trương Tử Tình trợn tròn, giật nảy mình.

Cái Ngô Đạo kính này, sau khi được luyện chế ra ngoài, một mực đặt ở Thư Họa sư công hội, lần này tộc hội, biết có người khiêu chiến, mới bẩm báo lão sư mang đi ra.

Tiêu tốn vô số tâm huyết luyện hóa, mới biết những tin tức này, vị trước mắt kia, chỉ liếc mắt nhìn, thậm chí không có cầm trong tay, liền thuận miệng nói ra... Coi như lão sư nàng, cũng làm không được điểm ấy a!

- A, ta vừa vặn là Giám Bảo sư, thứ này nhìn một cái liền nhận ra...

Trương Huyền cũng không giải thích, tùy ý khoát tay áo.

- Giám bảo?

Trương Tử Tình không hiểu ra sao.

Ngay cả Ngô Đạo kính nghe cũng không có nghe qua, nhìn một chút liền nói hết lai lịch... Giám bảo có loại năng lực này? Lừa gạt quỷ đi thôi?

Bất quá, biết lúc này không phải thời điểm xoắn xuýt, bàn tay vạch một cái, một tờ giấy trắng xuất hiện ở trên mặt bàn.

Giấy trắng này, cùng giấy tuyên thành trước đó đã gặp khác biệt, toàn thân trắng tinh, bề mặt sáng bóng trơn trượt, dường như mực nước bình thường, căn bản không dính lên nổi.

- Đây là giấy lưu quang, dùng máu tươi Thánh thú, phối hợp Lưu Quang thạch rèn luyện thành, vẽ tranh ở phía trên, vạn năm bất hủ, không mất màu sắc, mỗi một tấm đều có giá trị không nhỏ...

Đám người Trương Vô Trần ở phía sau nhẹ gật đầu.

Thư Họa sư vẽ tranh, giấy giống như trường kiếm của võ sĩ, cấp bậc càng cao, vẽ ra ý cảnh càng ưu mỹ.

Giấy lưu quang, ở toàn bộ thư hoạ giới cũng cực kỳ nổi danh, bởi vì sản lượng ít, xem như Thư Họa sư cửu tinh, cũng không có mấy tấm, Trương Tử Tình tiện tay lấy ra, hơn nữa dùng để vẽ tranh, xem ra đối với tỷ thí lần này, đã cực kỳ chú trọng.

- Hắn là tin tức trận pháp sụp đổ truyền đến trong tai, đối phương vừa khéo nói tác phẩm hội họa của nàng không tốt, lúc này mới mượn đề tài nói chuyện, muốn ra oai phủ đầu!

Trong lòng hơi động, Trương Vô Trần hiểu được.

Trận pháp thủ hộ cửa vào Trương gia, bị vị Trương Huyền này phá hư, hai canh giờ trước, hắn liền truyền đến trong tộc, chỉ cần là thế hệ trẻ tuổi, hắn tất cả đều biết.

Mặc dù Trương Tử Tình là nữ tử, nhưng ý thức gia tộc cực kỳ nghiêm trọng, nhất định tràn đầy không vui, lúc này mới cố ý kiếm cớ, cho đối phương biết, sơn ngoại hữu sơn, thiên ngoại hữu thiên!

Bằng không, nơi này là phòng khách, nàng đường đường gia tộc đệ nhất tài nữ, làm sao lại xuất hiện ở đây, còn cùng vị kia gây ra mâu thuẫn?

Nghĩ đến cái này, kìm lòng không được nhìn sang bốn phía, sửng sốt một chút, nhịn không được lắc đầu.

- Mấy người bọn hắn đều ở đây, đoán chừng vị Trương Huyền này sẽ xui xẻo...

Vô Chân trưởng lão nhìn thấy động tác của hắn, biết hắn nghĩ cái gì, thấp giọng.

- Ha ha, như vậy cũng tốt, để cái tên này biết Trương gia chúng ta lợi hại, không đến quá mức hung hăng...

Trương Vô Trần gật đầu.

Mấy vị đứng đầu nhất của thế hệ trẻ tuổi trong tộc, cơ bản đều đến đây, xem ra phương pháp của đại trưởng lão, thật là không tệ. Thế hệ trẻ tuổi đi khiêu chiến, người ngoài cũng nói không ra cái gì.

Hô!

Hai người lặng lẽ đối thoại, phía trước Trương Tử Tình cổ tay lần nữa khẽ đảo, một cây lông bút xuất hiện.

- Là Thiên Thanh Thánh Hồ bút, dùng lông đuôi Thiên Thanh Hồ làm thành... mức độ trân quý vượt xa giấy lưu quang!

- Một lần lấy ra hai đại bảo vật, tên đối diện kia đoán chừng phải xui xẻo!

- Cái này không nhất định, biết rõ Trương Tử Tình thư hoạ mạnh như vậy, còn dám tiếp nhận khiêu chiến, trình độ thư họa khẳng định không yếu, có lẽ sẽ có bảo vật lợi hại hơn!

- Cũng phải...

Nhìn rõ ràng bộ dạng bút lông, bốn phía thảo luận.

Có thể được Trương gia mời, không có chỗ nào mà không phải nhân vật thiên tư trác tuyệt, dù trình độ Thư Họa sư kém, nhưng bút lông nổi danh, vẫn đều nghe nói qua. Thiên Thanh Thánh Hồ bút ở toàn bộ đại lục, cũng được cho đỉnh tiêm.

- Nén hương này thiêu đốt xong xuôi, không hoàn thành được, cũng coi như thua!

Lần nữa lấy ra mực nước, thấm bút, ngón tay của Trương Tử Tình nhẹ nhàng bắn ra, một cây nhang lớn xuất hiện ở giữa trong sân, bắt đầu chậm rãi thiêu đốt, toát ra mùi thơm ngát nhàn nhạt.

Nếu tỷ thí, tự nhiên phải quy định thời gian, nếu không, ngươi vẽ nửa canh giờ, đối phương vẽ mười năm... Hiệu quả làm sao có thể tương đồng?

- Tốt!

Trương Huyền lên tiếng.

Nhìn tốc độ cháy, đại khái không dùng đến nửa canh giờ sẽ tiêu hao hầu như không còn, thời gian này, dùng để vẽ tranh có chút khẩn trương.

- Vậy thì bắt đầu đi...

Thấy hắn đồng ý, Trương Tử Tình lười nhác nói nhảm nữa, bút lông lơ lửng ở trên giấy lưu quang, nhẹ nhàng điểm một cái, một đường cong lập tức hiện ra, lấp lánh ánh sáng để cho người ta lóa mắt.

Trương Huyền muốn nghiêm túc

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Đây là... Tuyết Nê thủ pháp!

- Truyền thuyết là năm đó Ngô Đạo Tổ sư quan sát chim bay lưỡng lự, mà sáng lập ra thủ đoạn vẽ tranh, tuyết nê hồng trảo, đảo mắt tây đông... Dùng loại thủ pháp này vẽ tranh, ý cảnh xa xăm, còn không có xuất hiện nội dung, đã câu hồn phách người!

- Bộ thủ pháp này, vài vạn năm qua, có thể học được, lác đác không có mấy, không nghĩ tới Tử Tình tài nữ chẳng những học được, còn thi triển trôi chảy như vậy, tỷ thí lần này, khẳng định thắng chắc!

- Xem ra, chỉ cần thư hoạ không cao hơn cửu tinh, không người có thể vượt qua...

...

Bốn phía xôn xao.

Vị Trương gia đệ nhất tài nữ này, vừa ra tay, bút lông, giấy, mực nước, thủ pháp, thậm chí tâm cảnh... Đều không có kẽ hở, hoàn mỹ để cho người ta sợ hãi thán phục.

- Không tệ...

Trương Huyền cũng âm thầm gật đầu.

Thân là Thư Họa sư bát tinh, nhãn lực của hắn so với đám người bốn phía càng thêm cường đại, tự nhiên có thể thấy được cô gái trước mắt, quả thực không dễ dàng đối phó.

So với lúc trước xông Danh Sư lâu gặp phải vị Thánh Tử kia, chỉ mạnh không yếu!

Thánh Tử điện, dù tập hợp vô số thiên tài trong đại lục, nhưng cũng không phải Thánh Tử trong đó, là thiên hạ đệ nhất của thế hệ trẻ tuổi.

Thật giống như Khải Linh sư công hội Trương Phong, mặc dù là Thánh Tử, khải linh thuật ảo diệu vô song, nhưng thật muốn so với Vương Dĩnh mới đi vào tổng bộ, vẫn hơi có không bằng... Nếu không, đối phương cũng sẽ không tìm Trương Huyền hỗ trợ.

Đạo lý giống vậy, vị Thánh Tử kia của Thánh Tử điện, trên thư hoạ rất mạnh, nhưng dường như còn xa xa không bằng vị trước mắt này.

Rầm!

Bút lông nhẹ nhàng vung vẩy trên không trung, cho người ta một loại hưởng thụ, cả người Trương Tử Tình giống như máy móc, khống chế không sai chút nào, mỗi một nét, mỗi một giọt mực nước rơi vào trên giấy lưu quang, đều tản mát ra ánh sáng làm người ta say mê, để cho người ta nhìn một cái, liền rơi vào trong đó, không cách nào tự kềm chế.

- Trương sư... Nàng đã vẽ nhiều như vậy, ngươi cũng nhanh bắt đầu đi, nếu không thật sẽ thua...

Đang quan sát, liền nghe bên cạnh có thanh âm gấp gáp vang lên.

Quay đầu nhìn, chỉ thấy Kiếm Tần Sinh vẫn che trán, tràn đầy bất đắc dĩ.

- Trước không vội...

Nhìn cây nhang lớn trước mắt, thời gian còn lâu, Trương Huyền lắc đầu.

Hắn vẽ tranh cực kỳ đơn giản, mười, hai mươi cái hô hấp liền có thể hoàn thành, không cần thiết đuổi theo.

Biết vị trước mắt này từng xông qua Danh Sư lâu, vượt qua Thánh Tử Thư Họa sư công hội, thư hoạ chi đạo cực kỳ cường đại, Kiếm Tần Sinh không nói thêm lời, tràn đầy xấu hổ nhìn qua:

- Không vội là tốt rồi... Khụ khụ, Trương sư, có thể cùng ngươi thảo luận chút chuyện hay không?

- Sư đệ cứ nói đừng ngại!

Trương Huyền gật đầu.

- Là như thế này... Ngươi bây giờ đại biểu là kiếm đạo... Có thể đừng gây những nghề nghiệp khác hay không...

Dừng lại một chút, Kiếm Tần Sinh nói.

Nói thật, hắn thật có chút hối hận mang cái tên này tới!

Tới là so kiếm, cao thủ am hiểu kiếm pháp còn không có nhìn thấy, trước làm sập trận pháp của người ta, sau đó khải linh tất cả tượng đá... Ngay sau đó lại muốn cùng người tỷ thí thư hoạ... Trận pháp, khải linh, thư hoạ, giám bảo, một cái so một cái trâu... Ngươi thật... Chỉ là tới so kiếm, có thể chú ý thân phận của mình hay không?

Ngươi bây giờ là sư huynh của ta, những nghề nghiệp khác khoa trương như thế, thật được sao?

- Cái này... Nói cũng phải!

Bị hắn hỏi, Trương Huyền tràn đầy xấu hổ gãi đầu một cái:

- Là ta thiếu cân nhắc...

Chỉ nghĩ cho Trương gia một hạ mã uy, lại quên cái này, lấy thân phận kiếm pháp đi tới Trương gia, kiếm còn chưa bắt đầu so, trước làm ra

nhiều chức nghiệp như vậy, quả thực khó coi, cho người ta một loại cảm giác không làm việc đàng hoàng.

- Không có việc gì, chỉ cần ngươi nhớ, chúng ta tới so kiếm là tốt rồi...

Thấy hắn thừa nhận, Kiếm Tần Sinh không tiện nói tiếp, đành phải nhẹ gật đầu.

Nếu không phải bởi vì hắn, đối phương cũng khó có khả năng tới, cho dù có chút sai lầm, cũng là cảm kích, không trách cứ được.

- Ta nhớ...

Trương Huyền nhẹ gật đầu, đang muốn nói tiếp, liền nghe phía trước có thanh âm.khen hay

- Quá lợi hại, nhanh như vậy liền hoàn thành!

- Bức tranh đẹp quá, Tử Tình tiên tử, có thể bán bức họa này cho ta? hay không

- Thời gian ngắn như vậy, liền thành công vẽ tranh, không hổ là thiên tài Thư Họa sư công hội ngàn năm không gặp...

...

Bốn phía tràn đầy thảo luận, Trương Huyền ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy cô bé trước mắt, trên không vung vẩy bút lông đã ngừng lại, một bức họa xuất hiện ở trước mặt mọi người.

Là một bộ núi trúc.

Mặc dù không có thực vật khác phụ trợ, nhưng mỗi một cây trúc, đều giống như mọc ở trên giấy, xanh biên biếc, ở dưới gió nhẹ thổi, không ngừng lắc lư, bất cứ lúc nào cũng sẽ từ bên trong mọc ra.

Hết thảy mười mấy cây trúc, mỗi một cây, đều tựa hồ có tình cảm cùng sinh mệnh của mình, hình thái khác nhau, không có một chỗ tương tự.

- Trao cho đồ vật vẽ ra linh tính, tựa như đang sống, lợi hại!

Trương Huyền lần nữa gật đầu.

Vốn cho rằng tùy tiện làm một bức họa liền có thể chiến thắng, hiện tại xem ra, không có dễ dàng như vậy.

Trình độ của cô gái trước mắt này, so với hắn tưởng tượng còn cao minh hơn không ít.

Thư hoạ, cũng không phải càng phức tạp, màu sắc càng rực rỡ thì cấp bậc càng cao, đại âm hi thanh, đại tượng vô hình, rất nhiều danh họa chân chính, thật ra thì đều cực kỳ đơn giản.

Thật giống như kiểm nghiệm một đầu bếp có lợi hại hay không, liền để hắn thái sợi khoai tây vậy. Càng đơn giản, càng biểu hiện công lực.

Rừng trúc trước mắt này, thoạt nhìn hời hợt, có chút mùi vị lục thực, nhưng trên thực tế, cẩn thận quan sát, liền có thể phát hiện, trong đó mỗi một cây, đều giống như đang sống, có được sinh mệnh đặc biệt thuộc về mình.

Hơn nữa, ở giữa mỗi một cây, hư thực gặp lại, xen vào nhau tinh tế, đã có hình thức ban đầu của thế giới trong tranh.

Nếu không phải đối phương tuổi còn nhỏ, nhận tu vi hạn chế, chỉ sợ đã có thể làm ra tác phẩm hội họa đỉnh phong nhất, xung kích Thư Họa sư cửu tinh.

- Khó trách những người khác nói, tác phẩm hội họa cửu tinh không ra, muốn vượt qua rất khó...

Trương Huyền cảm xúc một tiếng, cảm nhận được áp lực nồng đậm. Muốn vượt qua bức họa này của đối phương, chỉ sợ chỉ có tác phẩm cửu tinh chân chính.

- Thế nào, Trương sư đây là muốn chủ động nhận thua ư?

Đang suy tư, liền nghe thanh âm của nữ hài vang lên.

Ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy khóe miệng của Trương Tử Tình mang theo cười lạnh.

Hiện tại nàng rốt cuộc minh bạch, vì sao đối phương không cần cược tranh của nàng, mà là một viên Linh Thạch tuyệt phẩm, tranh nàng trân quý như vậy, thật muốn thua, đối phương nhất định thua không nổi...

Lúc này mới cố làm ra vẻ huyền bí, cho cái bậc thang đi xuống.

- Nhận thua? Cái này sao có thể?

Trương Huyền lắc đầu:

- Ngươi vẽ rất tốt, đã như vậy, ta cũng muốn lấy ra chút bản lĩnh thật sự...

Cảm xúc một tiếng, cổ tay khẽ đảo, lòng bàn tay nhiều ra một thanh trường kiếm, ở trên không trung run một cái, lắc đầu thu về nhẫn, lại lấy ra một chuôi , run một cái, lần nữa lắc đầu thu về.

Như thế liên tục, rốt cuộc tìm được một chuôi trường kiếm dường như thích hợp, cầm ở lòng bàn tay, nhìn chung quanh một vòng, đột nhiên bàn chân đạp mạnh mặt đất.

Phần phật!

Một phiến đá phẳng ở dưới chân bay lên, rơi vào trước mắt.

- Ta bắt đầu...

Trương Huyền cười nhạt một tiếng, cầm trường kiếm trong tay đâm tới phiến đá.

- Ngươi không dùng bút lông? Không dùng giấy lưu quang... Dùng kiếm cùng phiến đá vẽ tranh?

Thân thể mềm mại vụt qua, Trương Tử Tình như có nghiệp hỏa bay lên, suýt chút nữa nổ tung.

Trương Huyền chiến thắng?

dtv-ebook.com

Nàng là Trương gia đệ nhất tài nữ, càng là thiên tài Thư Họa sư đỉnh phong nhất, không so đo thân phận cùng một vô danh tiểu tốt tỷ thí, đã rất mất mặt, không những không cảm kích, còn qua loa như vậy...

Đây là nghiêm túc ngươi nói?

Ai nghiêm túc vẽ tranh, không cần bút lông, không cần giấy đặc thù, mà dùng trường kiếm ?

Nàng buồn bực sắp bùng nổ, một bên thân thể của Kiếm Tần Sinh cũng nhoáng một cái, muốn thổ huyết.

Mới vừa cùng đối phương nói, tới đại biểu là kiếm đạo, kết quả, liền dùng kiếm vẽ tranh... Mũi kiếm sắc bén băng lãnh, dùng để vẽ tranh, độ khó so với bút lông tăng lên gấp mấy lần, ta ý tứ chỉ là để ngươi nhớ thân phận cùng trách nhiệm của mình, đừng bởi vì nhỏ mất lớn...

Cũng không có ý để ngươi làm như vậy ah!

Người ta dùng Thiên Thanh Thánh Hồ bút, giấy lưu quang, Tuyết Nê thủ pháp... Đủ loại thủ đoạn liên tiếp xuất hiện, ngươi giống như thợ thủ công bình thường, điêu khắc ở trên hòn đá...

Có cần trò đùa như thế hay không?

Khắp khuôn mặt là tuyệt vọng, không cần nghĩ, tỷ thí lần này khẳng định thua.

- Người này... Trong đầu có sắt a?

Trương Vô Trần cũng há miệng, hồi lâu khép lại không được.

Gặp qua đầu óc có vấn đề, cũng không có gặp qua vấn đề lớn như thế. Dùng kiếm vẽ tranh... Đây là phát điên cái gì?

- Đoán chừng là cảm thấy không vượt qua được Tử Tình, lại không muốn mất mặt...

Vô Chân trưởng lão phỏng đoán.

- Ừm...

Nghĩ một lát, thực sự không hiểu mục đích của đối phương, Trương Vô Trần đành phải gật đầu.

Trương Tử Tình có thể được gọi là Trương gia đệ nhất tài nữ, trình độ trên thư hoạ so với một chút Thư Họa sư bát tinh đỉnh phong uy tín lâu năm, cũng chỉ mạnh không yếu, cùng độ tuổi, dù biết vị trước mắt này xông qua Danh Sư lâu, cũng không cảm thấy có thể thắng được.

Thắng không nổi, lại không muốn hao tổn mặt mũi, cũng chỉ có thể hồ giảo man triền, đến lúc đó không sánh bằng, cũng có thể đẩy trách nhiệm đến giấy cùng bút lông.

Rõ ràng mục đích của đối phương, lắc đầu, nhìn về phía trước, ngay sau đó lại ngẩn ngơ.

Chỉ thấy Trương Huyền tay cầm trường kiếm, mũi kiếm cách phiến đá chừng một thước, cánh tay không ngừng xoay chuyển, trường kiếm vũ động, kiếm khí ngang dọc, che giấu cả tấm nham thạch, lại không lưu lại dấu vết mảy may ở phía trên.

Thật giống như nhìn người lên đồng, hoàn toàn xem không hiểu làm gì.

- Tiểu tử này... Điên rồi sao?

- Ta cảm thấy hẳn vậy, nếu không một người cầm kiếm nhảy cái gì?

Bốn phía cũng lặng ngắt như tờ, đám người từng cái mặt mũi tê tê.

Gặp qua đủ loại thủ đoạn vẽ tranh, có văn nhã, có điên cuồng, có phong tao, có trang nghiêm... Tựa như vừa rồi Trương Tử Tình, mỗi một bút đều linh khí mười phần, cho người ta một loại hưởng thụ, nhưng cái trước mắt này, co giật nhảy loạn, trên phiến đá lại một chút dấu vết cũng không có... chơi cái gì đây?

Ngay cả Trương Tử Tình cũng không ngừng dụi mắt, cảm thấy có phải nhìn lầm hay không.

Mới vừa rồi còn chảnh như vậy, nói tỷ thí chưa hề thua qua, thế nào bây giờ... Liền biến thành như vậy ?

- Giải quyết, kết thúc công việc!

Đang choáng váng, chỉ thấy thanh niên trước mắt thở ra một hơi, xoa xoa mồ hôi trên đầu, tràn đầy mệt mỏi thu hồi trường kiếm.

Phần phật!

Phiến đá rơi vào trên mặt bàn cách đó không xa, cùng Sơn Trúc đồ của nàng đặt song song một chỗ.

- Vậy thì xong?

Quay đầu nhìn, chỉ thấy cây hương vừa rồi ném ra vừa vặn tắt, không sai chút nào.

Thời gian là vừa vặn, nhưng hòn đá này là thứ đồ gì?

Ta so là thư hoạ, không phải điêu khắc, lại nói... xem như điêu khắc, phía trên cũng phải có hoa văn mới được, cái gì cũng không có, trống rỗng, làm cái gì?

Mấu chốt nhất là... vung vẩy trường kiếm một hai mươi cái hô hấp, cái gì cũng không có làm, ngay sau đó thần thái mệt mỏi, khuôn mặt bạc màu... Trang cũng giả bộ chuyên nghiệp một chút được không?

- Ngươi xác định, tác phẩm hội họa là cái này? Nếu như không có vẽ xong, ta có thể để cho ngươi lại một lần!

Nhịn không được nữa, nhìn lại.

Đã cùng đối phương tỷ thí, tự nhiên phải thắng rõ ràng, nếu như không có phát huy tốt, không ngại cho cơ hội lần nữa.

- Vẽ xong, khỏi cần làm lại...

Trương Huyền cười cười, bàn tay duỗi về phía trước, một bộ thân sĩ:

- Dùng Ngô Đạo kính đo lường đi!

- Đo lường?

Thấy vẻ mặt hắn tươi cười, da mặt Trương Tử Tình nhịn không được run rẩy.

Lấy tảng đá, ngay cả một chút hoa văn cũng không có lưu lại, liền cùng tác phẩm hội họa cấp tám đỉnh phong của ta so... Không có chút lo lắng nào... Đến cùng từ đâu tới tự tin?

- Đúng vậy a!

Trương Huyền nhẹ gật đầu:

- Đương nhiên, nếu như ngươi chủ động nhận thua, khỏi cần đo lường cũng được!

- Chủ động nhận thua?

Trương Tử Tình cắn răng.

Lấy tảng đá, dùng kiếm ở bốn phía vẽ linh tinh một phen, ném tới đây, liền để ta nhận thua... Gặp qua bệnh tâm thần, nhưng chưa thấy qua bệnh tâm thần nặng như thế.

- Đúng vậy, tác phẩm hội họa lợi hại như vậy, ta cũng hao tốn vô số tâm huyết mới hoàn thành, trong thời gian ngắn, lại muốn làm ra bức thứ hai, gần như không có khả năng !

Thở ra một hơi, Trương Huyền ngẩng đầu nhìn về phía xa, trong ánh mắt mang theo cô độc cùng tịch mịch.

- Vô số tâm huyết?

- Không làm được bức thứ hai?

Tất cả mọi người đều lảo đảo.

Trên tảng đá cái gì cũng không có, ngay cả một tia tổn hại cũng không xuất hiện, cho cái bánh thịt... Chó cũng có thể làm ra a! Còn tâm huyết... Tâm cọng lông ah!

- Ngươi khẳng định muốn dùng Ngô Đạo kính?

Thấy đối phương một bộ lợn chết không sợ bỏng, Trương Tử Tình khẽ nói.

- Đương nhiên!

Khoát tay áo, Trương Huyền một bộ khí tốc cao nhân.

- Tốt, ta để ngươi thua rõ ràng!

Hừ lạnh một tiếng, Trương Tử Tình cũng nhịn không được nữa, bàn tay vung lên, Ngô Đạo kính lơ lửng giữa không trung.

- Hậu bối mạt học Trương Tử Tình, kính xin Ngô Đạo kính tiến hành xét xử, kết luận thư hoạ ưu khuyết...

Ngón tay hướng về phía trước duỗi ra, nhẹ nhàng điểm một cái, một đạo quang mang bao phủ tại trên gương. Phần phật! Ngô Đạo kính tượng là lập tức bị kích hoạt, tản mát ra hào quang bảy màu, mặt kính hướng phía dưới, thời gian nháy mắt liền Sơn Trúc đồ, bao phủ ở bên trong.

- Sơn Trúc đồ, trúc có linh tính, núi có gió, có thời tiết, tự nhiên hoàn mỹ dung hợp, không bất ngờ, không làm bộ, đã đạt tới cấp tám đỉnh phong, là tác phẩm khó gặp...

Thời gian không dài, trong Ngô Đạo kính vang lên thanh âm.

Nghe được phán định, Trương Tử Tình thở phào nhẹ nhõm, lông mi nhịn không được nâng lên, lộ ra vẻ kiêu ngạo. Có thể được Ngô Đạo kính đánh giá như vậy, nói rõ nàng bức họa này coi như không bằng Đông Nhật Đạp Tuyết đồ trước đó, cũng chênh lệch không xa.

- Nhìn xem Ngô Đạo kính cho ngươi phán xét thế nào...

Biết mình thắng chắc, Trương Tử Tình hừ lạnh một tiếng nhìn sang.

Xì xì xì!

Bình luận xong tác phẩm của nàng, Ngô Đạo kính quét tới hòn đá trên bàn.

Dừng lại một lát lại quét một lần.

Tựa hồ có chút đắn đo khó định, lần nữa quét một lần.

Liên tục ba lần, ngừng lại, thanh âm vừa rồi lần nữa chậm rãi vang lên.

- Bức họa này, khó gặp... so với cái trước mà nói, chiến thắng!

- Chiến thắng?

Thân thể mềm mại nhoáng một cái, Trương Tử Tình cho là mình nghe lầm, con mắt muốn trừng ra ngoài.

Sao Ngô Đạo kính cũng bắt đầu mở mắt nói lời bịa đặt ?

Cái đồ chơi này... Tùy tiện cũng có thể nhặt mấy khối, làm sao lại khó gặp?

- Ách, cái tình huống gì a...

Đám người Trương Vô Trần cũng sững sờ tại nguyên chỗ, trợn mắt hốc mồm..

Nương thân gả cho?

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Ngô Đạo kính, ngươi nói... Ta thua?

Khó tin, cũng nhịn không được nữa, Trương Tử Tình hỏi.

- Không sai, tác phẩm này của hắn, dùng phương pháp vẽ tranh đơn giản nhất, nhưng nhắm thẳng vào chân ý, Thư Họa sư cửu tinh bình thường cũng không thể làm được, dù tác phẩm của ngươi không tệ, nhưng lại xa xa không bằng...

Ngô Đạo kính lên tiếng.

Loại vũ khí cấp bậc này, đã có linh tính thuộc về mình, có thể cùng người đối thoại giao lưu.

- Hắn dùng kiếm ở phía trên vẽ lên mấy lần, ngay cả một dấu vết cũng không có lưu lại... Làm sao có thể Thư Họa sư cửu tinh cũng làm không được...

Trương Tử Tình sắp nhổ hết tóc.

Mở mắt nói lời bịa đặt, cũng không thể nói như vậy a?

Nhiều người như vậy đều tận mắt nhìn hắn vẽ tranh, tiện tay ở trên mặt đất cầm lấy một tảng đá, dùng kiếm để điêu khắc... Phía trên cái hoa văn gì cũng không có, ở đâu ra tranh?

- Cẩn thận đến trước mặt quan sát, nhất định có thể phát hiện đặc thù...

Thấy nàng không hiểu, Ngô Đạo kính lắc lư một cái, không nói thêm lời, dường như vẫn đắm chìm trong tác phẩm mỹ lệ, không cách nào tự kềm chế.

Chần chờ một chút, đi tới trước mặt cái bàn, Trương Tử Tình cúi đầu nhìn sang phiến đá.

Mặt ngoài phiến đá còn có bụi bặm, lúc trước thợ đá điêu khắc ra vẫn còn dấu vết, từng đạo hoa văn, cùng hòn đá trên mặt đất giống nhau như đúc, không có bất kỳ đặc thù gì.

- Phía trên này không có tranh ah...

Nhìn kỹ một chút, cũng không phát hiện phía trên có dấu vết kiếm khí lưu lại, càng nghĩ càng kỳ lạ, thần thức khẽ động, lan tràn ra. Con mắt không nhìn thấy, có lẽ thần thức có thể quan sát ra vấn đề.

- Ừm?

Thần thức bao phủ phiến đá, thân thể của Trương Tử Tình nhất thời cứng đờ, thân thể mềm mại không ngừng run rẩy:

- Cái này, cái này...

Bờ môi không ngừng run rẩy, dường như khó tin mình nhìn thấy.

- Làm sao vậy?

Đám người Trương Vô Trần cũng nhíu mày, thần thức nhịn không được lan tràn ra. Vừa xem xét, đồng dạng ngây người tại chỗ.

- Không sai, phiến đá này, là ta dùng kiếm khí vẽ ra, không phải là tồn tại chân thực, tảng đá trước đó, sớm đã vỡ thành bột phấn, bị ta thu vào trữ vật giới chỉ...

Thấy bọn họ nhìn ra vấn đề, Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng.

Vừa rồi kiếm khí ngang dọc, người ngoài thoạt nhìn, trên tảng đá cái gì cũng không có lưu lại, trên thực tế, chỉ dùng kiếm khí, lấy tảng đá vừa rồi làm mẫu, lần nữa vẽ ra một cái giống nhau như đúc.

Thời điểm còn là Thư Họa sư thất tinh, hắn liền lĩnh ngộ hư không lâm thư, có thể vẽ tranh ở trên không trung, để cho người ta khó phân thật giả, lúc này đạt tới bát tinh đỉnh phong, tự nhiên càng không thành vấn đề.

Mặc dù là kiếm khí tổ hợp thành, không dùng thần thức quan sát, coi như Thư Họa sư cửu tinh cũng khó có thể phân biệt.

Nguyên nhân chính là như vậy, mặc kệ là Trương Tử Tình, hay Vô Trần, Vô Chân, đều không có phát giác được dị thường, nằm mơ cũng không nghĩ đến, tảng đá trước đó tiện tay từ dưới đất nhặt lên đã biến mất, trước mắt là một bức tranh!

- Vẽ đá, vậy mà chúng ta không thể nhìn ra...

- Tử Tình chỉ để cây trúc có linh tính, thoạt nhìn giống thật, mà hắn đã vượt ra loại cảnh giới này, lấy giả đánh tráo, ai cũng nhận không ra...

Hiểu ra, Trương Vô Trần, Trương Vô Chân khó mà tin được.

Thư Họa sư cửu tinh chân chính, vẽ ra mà nói, có thể lấy giả đánh tráo, người thật khó phân biệt, không nghĩ tới, thanh niên này cũng có thể làm được. Chẳng lẽ, hắn đã là cửu tinh? Nếu thực như thế, quá kinh khủng đi!

- Ta... Thua!

Bàn tay nhẹ nhàng vuốt ve nham thạch trước mắt, phát hiện cùng thật không có gì khác nhau, không phải thần thức dò xét, không thể nhận ra, khuôn mặt Trương Tử Tình trắng bệch, tự lẩm bẩm.

Vốn cho rằng đối phương tuỳ tiện đâm ra kiếm khí, làm sao cũng không nghĩ đến, thật sự là đang vẽ tranh, hơn nữa, còn có linh tính như vậy, ai

cũng phân biệt không ra.

Khó trách Ngô Đạo kính nói nàng thua... lại thua, nát bét, căn bản không ở cùng một đẳng cấp.

- Chỉ dùng kiếm, liền vẽ ra loại tác phẩm cấp bậc này, ngươi... Dùng bút lông, sẽ mạnh bao nhiêu?

Cũng nhịn không được nữa, nhìn lại thanh niên trước mắt.

Đối phương nói nghiêm túc, nàng còn tưởng rằng muốn lấy ra năng lực toàn bộ, không nghĩ tới chỉ dùng kiếm, liền làm ra một bộ tác phẩm nàng cũng không cách nào vượt qua... Thật muốn dùng bút lông, lại nên mạnh cỡ nào?

- Ta không có lừa ngươi, là thật đang vẽ tranh nghiêm túc!

Thấy nàng hoảng sợ, Trương Huyền gật đầu cười:

- Nói thật, ngươi lý giải thư hoạ, quả thực rất mạnh, nếu không phải vì vượt qua ngươi, ta có khả năng tùy tiện tìm cỏ dại vẽ lên, không có khả năng dùng kiếm! Thật ra thì, thật muốn dụng tâm vẽ tranh, kiếm hay bút lông, không có khác nhau quá nhiều.

- Cỏ dại?

Da mặt Trương Tử Tình co lại:

- Thứ này làm sao vẽ tranh?

- Rất đơn giản...

Nhìn chung quanh một vòng, ngón tay Trương Huyền điểm một cái, trong hoa viên cách đó không xa, một cây cỏ dại bay tới, rơi vào lòng bàn tay, nhẹ nhàng vung lên.

Rầm!

Nước trong ao bay tới, rơi vào trên cỏ dại, Trương Huyền nắm sợi cỏ, từ từ vũ động ở trên không trung.

Xì xì xì xì...

Không khí bốn phía lập tức sền sệt, trong khoảnh khắc, một dòng sông rộng lớn xuất hiện ở trước mặt mọi người, lao nhanh gào thét, tựa như lúc nào cũng sẽ chảy ra, bao phủ cả tiểu viện.

- Hư không vẽ tranh, không dùng mực nước, dùng nước vẽ ra dòng sông?

Trương Tử Tình nuốt ngụm nước bọt.

Nàng vẽ tranh, phải dùng bút lông trân quý nhất, cùng mực nước trân quý nhất, vẫn cảm thấy như vậy, mới có thể đẩy cảnh giới tác phẩm tới đỉnh phong, nhìn thấy đối phương mới hiểu được, căn bản không phải chuyện như vậy.

Hạ bút thành văn, không có gì không thể làm tranh, không có gì không thể vào tranh... Đây mới thật sự là thư hoạ đại tông sư, chân chính nghiên cứu thư hoạ đến tận xương tủy.

- Bức họa này... so với Sơn Trúc đồ của ta, ý cảnh còn cao hơn!

Nhìn một hồi, mặc dù Trương Tử Tình không muốn thừa nhận, nhưng không thể không thừa nhận, đối phương dùng cỏ dại cùng nước ao, tùy tiện vẽ sông này, so với Sơn Trúc đồ của nàng vẫn cao minh hơn không ít.

- Nha... Vừa rồi vẽ đá, ta lý giải thư hoạ lại tiến bộ một ít, cho nên hiện tại dùng cỏ dại, cũng vẽ không tệ...

Trương Huyền giải thích nói.

Học được năng lực của Thư Họa sư bát tinh, hắn rất ít vẽ tranh, vừa rồi tảng đá kia, xem như lần đầu tiên nghiêm túc, kết quả từ đó nhận được

không ít kinh nghiệm quý báu, cho nên lý giải đối với họa đạ, càng sâu một bước.

Bởi vậy, tùy tiện dùng cỏ dại vẽ, cũng để ý cảnh vượt qua đối phương.

- Lại tiến bộ?

Thân thể lần nữa lắc lư, trước mắt Trương Tử Tình biến thành màu đen.

Nàng tự nhận là ở trên thư hoạ, có được thiên phú không người có thể so sánh, nhưng so sánh với vị trước mắt này, kém vẫn quá xa, không thể so sánh nổi!

- Tử Tình tiên tử, ta nhớ được ngươi từng nói, chỉ cần thế hệ trẻ tuổi, có người có thể ở trên cầm kỳ thư họa vượt qua ngươi, bất kể là ai, đều sẽ gả cho... Không biết có phải thật hay không?

Đột nhiên, trong đám người có một thanh niên hô lên.

- Cái này...

Trương Tử Tình sững sờ, ngay sau đó lần nữa nhìn về phía Trương Huyền cách đó không xa, chân mày hơi nhíu lại.

Trương Giang

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Thân là đệ nhất tài nữ, danh khí lớn, lại thêm dung mạo mỹ lệ, mỗi ngày đều có không ít tỏ tình, để nàng phiền muộn không thôi.

Bởi vậy, từng ngang nhiên tuyên bố, bất kể là ai, chỉ cần tuổi tác không cao hơn ba mươi, có thể ở cầm, kỳ, thư, họa vượt qua nàng, liền sẽ không chút do dự gả cho đối phương!

Nói như vậy, chỉ là lời chối từ, tránh khỏi người khác quấy rối, dù sao, có thể thắng được nàng hầu như không tồn tại... Ai nghĩ đến, thực sự có người ở trên thư hoạ vượt qua, hơn nữa dễ dàng như vậy!

- Mặc dù tính cách của người này không tốt lắm, nói chuyện cũng không dễ nghe, nhưng... Có bản lĩnh thật sự, có thể gả cho hắn, cũng không tệ...

Người khác nhấc lên, trong lòng nhịn không được toát ra ý nghĩ.

- Không biết... Trương sư có biết đánh đàn hay không?

Kìm nén không được nhìn lại.

- Hiểu sơ một chút!

Trương Huyền gật đầu.

Mặc dù đã là Ma Âm sư bát tinh, nhưng vẫn phải khiêm tốn một chút.

- Vậy... Đánh cờ thì sao?

- Hoàn toàn không hiểu!

Trương Huyền lắc đầu.

Chức nghiệp học không ít, nhưng mà không có học qua kỳ thuật, có thể nói một chữ cũng không biết.

- Không biết không sao, ta có thể dạy ngươi... Trương sư có bằng lòng đi thanh nhã tiểu trúc của ta, cùng nghiên cứu cầm kỳ thư họa hay không?

Khuôn mặt Trương Tử Tình đỏ lên nói.

Nói như vậy, đã coi như là thổ lộ.

- Cầm kỳ thư họa?

Trương Huyền lắc đầu:

- Loại phụ tu này, chỉ tùy tiện học một ít, tiêu khiển giải trí mà thôi, thư hoạ cũng chỉ học không đủ hai ngày, chuyên môn nghiên cứu... Liền thôi!

Hắn tới là muốn đánh mặt Trương gia, ép tiểu thiên tài xuất hiện, nào có thời gian học cầm kỳ thư họa gì?

Lại nói, nhìn vài cuốn sách là được, còn cần theo ngươi học?

Nghe được đối phương cự tuyệt, vẻ mặt Trương Tử Tình khó coi, có điều ngay sau đó lộ ra vẻ khó tin:

- Ngươi nói, ngươi học thư hoạ, tổng cộng học không đến hai ngày?

- Ừm!

Trương Huyền suy tư một chút, gật đầu:

- Toàn bộ thời gian cộng lại, hắn không đến...

Học tập Thư Họa sư, chỉ là vì khảo hạch Danh Sư, dùng thời gian không nhiều, mỗi cấp bậc một canh giờ, hiện tại đạt tới bát tinh, cũng chỉ có tám canh giờ mà thôi, coi như cộng thêm đọc sách, hắn là cũng sẽ không vượt qua hai ngày... Nói như vậy, không tính khoác lác. Ừm, không nói một ngày, đã rất phù hợp bản tính khiêm tốn của hắn.

- Không đến hai ngày, lý giải thư hoạ cao thâm như vậy?

Trương Tử Tình không tin.

- Đã thua, liền cho ta tiền đặt cược đi...

Không thèm để ý đối phương chấn kinh, Trương Huyền nhìn qua. Bởi vì có Linh Thạch tuyệt phẩm, hắn mới đồng ý cá cược, đã thắng, đương nhiên phải lấy.

- Linh Thạch...

Lúc này mới nhớ tới vừa rồi cá cược, Trương Tử Tình mỉm cười:

- Vừa rồi vị bằng hữu nào nói, chắc hắn ngươi cũng nghe đến, chỉ cần cầm kỳ thư họa vượt qua ta, ta liền có thể gả cho hắn... bây giờ ngươi ở thư hoạ đã vượt qua ta quá nhiều, chỉ cần hai loại cầm kỳ không kém... Cùng kết liền cành, cũng sẽ không phải không có khả năng...

Nói đến đây, khuôn mặt đỏ lên.

Một nữ hài, lời nói đến nước này, xem như cực kỳ lớn mật.

Bất quá, gánh vác lấy tên tuổi đệ nhất tài nữ, thanh cao đã quen, thật vất vả gặp phải một vị, chân chính có thể vượt qua nàng, không khỏi cũng có chút ý nghĩ.

- Thế nào, ngươi là muốn trốn nợ, không nguyện ý trả cho ta một viên Linh Thạch tuyệt phẩm kia?

Da đầu Trương Huyền nổ tung, con mắt trợn tròn, tràn đầy tức giận.

Vừa rồi thời điểm đánh cược, nói rất hay, thua liền cho, làm sao, hiện tại thật thua, không dám thừa nhận, còn muốn gả cho mình... nằm mộng đẹp cái gì!

- A?

Trương Tử Tình cắn răng.

- Thua thì thua, một viên Linh Thạch tuyệt phẩm nhất định phải cho!

Trương Huyền nghĩa chính ngôn từ:

- Đừng trốn tránh, muốn trốn nợ, không có cửa đâu!

Lần này chuyên môn đánh mặt Trương gia, thay Lạc Nhược Hi trút giận, lại cưới nữ nhân trở về, còn làm sao có mặt gặp người?

- Ngươi...

Trương Tử Tình thật muốn điên rồi.

Náo loạn nửa ngày, bản thân ở trong lòng đối phương, ngay cả một viên Linh Thạch cũng chưa tới... Đường đường Trương gia đệ nhất tài nữ, không bằng một viên Linh Thạch tuyệt phẩm... Truyền đi, mất mặt cũng ném chết!

- Cái này... Cái này, Trương Huyền thưởng thức... Thật đúng là đủ kỳ lạ!

Trương Vô Trần mở to hai mắt nhìn, nhẫn nhịn nửa ngày, mới nói ra một câu.

- Đúng vậy a, ta vẫn là lần đầu tiên, gặp phải người có thể cự tuyệt Tử Tình, hơn nữa... hùng hồn như thế!

Vô Chân trưởng lão cũng khó tin.

Người lợi hại gặp qua không ít, nhưng anh hùng nan quá mỹ nhân quan, vị trước mắt này ngược lại tốt, tài nữ như Trương Tử Tình, mỹ nữ đưa ra loại yêu cầu này cũng bị cự tuyệt, chỉ vì một viên Linh Thạch tuyệt phẩm... Nói thật, thật muốn cưới đối phương, lấy giao thiệp cùng năng lực của nàng, Linh Thạch tuyệt phẩm mà thôi, còn không muốn bao nhiêu có bao nhiêu?

- Đoán không sai, hắn là không muốn cùng Trương gia có quá nhiều liên quan!

Cảm xúc xong, Trương Vô Trần cũng hiểu được, nhịn không được lắc đầu.

Đối phương lý giải trận pháp, khải linh, giám bảo, thư hoạ sâu như vậy, đủ thấy là người cực kỳ thông minh, làm sao không lý giải ý tứ của Trương Tử Tình, biết còn nói ra lời kia, rõ ràng là không muốn cùng Trương gia dính líu quá nhiều.

- Trương Huyền, tại hạ Trương gia Trương Giang, có dám cùng ta so sánh một trận không?

Cự tuyệt Trương Tử Tình, dẫn đến tuấn kiệt Trương gia nổi giận, một thanh niên tung người từ trong đám người bay ra, rơi vào trước mặt.

- So cái gì?

Trương Huyền nhấc mí mắt.

Thế hệ trẻ tuổi Trương gia, lẫn trong đám người, cố ý tìm hắn để gây sự, đã sớm nhìn ở trong mắt, dù sao lần này tới là muốn làm lớn chuyện, chủ động xông lại tự nhiên tốt nhất.

- Tại hạ không có sở trường khác, nhưng thuần thú nhất đạo không ai bằng, ngươi nhục tài nữ Trương gia ta, có dám so với ta thuần thú không?

Trương Giang nói.

- So như thế nào?

- Rất đơn giản, ba năm trước, Trương gia bắt đến một Thánh thú hung mãnh, đến bây giờ còn không có người có thể thuần phục, ta cũng không có thành công, chỉ cần ngươi có thể thành công, ta liền thừa nhận phương pháp thuần thú của ngươi càng tốt hơn ta!

Trương Giang hừ lạnh.

- Nếu ta thuần phục không được thì sao?

Trương Huyền lắc đầu.

Cái tên này rõ ràng đào hố, chính ngươi cũng không thuần phục được, khẳng định rất khó, ta đồng dạng thuần phục không được, chẳng phải thua?

Mặc dù hắn thuần thú lợi hại, nhưng cũng chỉ hạn chế ở nắm giữ huyết mạch Long tộc, hoặc là một ít Thánh thú thực lực thấp hơn hắn, tu vi quá cao, sẽ không có biện pháp quá tốt.

- Ta nghe nói, ngươi có thể tuỳ tiện thuần phục linh tính đại trận, làm sao, để ngươi thuần phục Thánh thú, cũng không dám?

Khóe miệng Trương Giang nâng lên, nhìn lại:

- Ta cùng Thánh thú kia, chỉ ở chung được ba ngày, độ thân thiện đã đạt đến hai mươi lăm, nếu như ngươi trong vòng ba ngày, có thể vượt qua cái này, dù không có thuần phục thành công, ta cũng thừa nhận vượt qua ta!

- Hai mươi lăm?

Thấy có quy tắc, lúc này Trương Huyền mới nhẹ gật đầu, nhìn lại:

- Nếu như... Ta thuần phục con thánh thú này, nó quy ta sao?

Cái này phải nói trước, dù sao đối phương bắt, nếu không cho mình, vậy quên đi.

- Dù thánh thú này là gia chủ tự tay bắt về, ý định tự mình thuần phục, nhưng nếu như ngươi có thể thành công, mang hắn đi cũng không sao!

Trương Giang gật đầu, mắt sáng lên, ánh mắt lộ ra vẻ tàn nhẫn:

- Bất quá... Nếu như ngươi thua, ta cũng không hỏi ngươi muốn Linh Thạch tuyệt phẩm, chỉ cần ngươi quỳ xuống xin lỗi Tử Tình, sau đó... Lập tức cút khỏi Trương gia cho ta!

Có muốn báo thù hay không ?

dtv-ebook.com

- Tốt!

Trương Huyền gật đầu.

Tuy không xác định, có thể thuần phục Thánh thú đối phương nói hay không, nhưng vượt qua vị trước mắt này không khó lắm.

Huống chi, vẫn là cha của tiểu thiên tài bắt đến, bất kể như thế nào trước thuần phục lại nói, nếu không, làm sao bức tên kia đi ra?

Làm sao thay Kiếm Tần Sinh trút giận?

Nếu như tên tiểu thiên tài kia, thật không dám đi ra, vậy trước tiên đánh cha hắn một trận tơi bời lại nói... Ai bảo hắn sinh ra nhi tử không biết xấu hổ như vậy... Tử không dưỡng, lỗi của cha!

- Vậy thì bắt đầu đi...

Thấy hắn đồng ý, ánh mắt Trương Giang hiện lên hưng phấn, bàn tay lớn vẫy một cái, sau lưng có một lão giả lập tức lui ra ngoài, biến mất ở trước mắt mọi người, thời gian không dài, lần nữa trở về, cổ tay khẽ đảo, một chiếc lồng to lớn xuất hiện ở trên quảng trường.

Chiếc lồng đường kính chừng hơn bốn mươi mét, không biết tài liệu gì luyện chế thành, toàn thân đen kịt, mặt ngoài đủ loại hoa văn vây quanh, hiển nhiên bố trí đại trận lợi hại, để sinh mệnh bị cầm tù trong đó không thể chạy trốn.

Trong lồng, một Thánh thú bộ dáng giống như sư tử, nằm rạp trên mặt đất, lười biếng nhìn bốn phía một vòng, ngay sau đó ngủ tiếp.

Cái tên này, thể tích không tính quá lớn, thân dài chỉ có bốn năm mét, hơn nữa cũng không phát ra bất kỳ thanh âm cùng khí tức, nhưng mọi người ở đây, chỉ liếc mắt nhìn, con ngươi đều co rụt lại.

- Là Hỏa Diễm Kỳ Lân thú!

- Đây chính là siêu cấp Thánh thú trưởng thành liền có thể đạt tới Thánh Vực cửu trọng, siêu cấp gia tộc như Trương gia, số lượng cũng không nhiều... Khó trách ngay cả thiên tài như Trương Giang, cũng không thuần phục được!

- Loại Thánh thú này, nếu như có thể thuần phục một con, chẳng khác nào trong nháy mắt nắm giữ sức chiến đấu Thánh Vực cửu trọng...

- Ha ha, nào có dễ dàng như vậy, tên này nắm giữ huyết mạch Thượng Cổ Kỳ Lân, kiêu căng khó thuần, đừng nói muốn thuần phục, tới gần cũng khó khăn, nếu có thể thành công, Hưng Mộng kiếm thánh cũng không nhốt nó ở Trương gia ba năm, không thả ra ngoài!

- Này ngược lại cũng phải...

Sau khi hết khiếp sợ, khuôn mặt mọi người đều ngưng trọng.

- Tam trưởng lão, có muốn ngăn cản một chút hay không?

Chần chờ phút chốc, Vô Chân trưởng lão cũng nhịn không được nữa, nhìn lại.

- Khỏi cần...

Trương Vô Trần lắc đầu.

- Nhưng nếu Hỏa Diễm Kỳ Lân thú bị thuần phục, nhất định phải đi vào lồng sắt, mà một khi tiến vào bên trong, tên này sẽ cuồng bạo hại người... Ba năm qua, hết thảy tổn thương mười ba vị Thuần Thú sư cửu tinh, vị Trương sư này tới so kiếm, bị Thánh thú gây thương tích, ta sợ... Truyền đi không dễ nghe!

Vô Chân trưởng lão vội nói.

Không phải hắn lo lắng, mà là tình huống của Thánh thú kia, người ngoài không biết, hắn biết rất rõ ràng. Quá khó thuần phục!

Ở bên ngoài chiếc lồng, bất kể ăn ngon hay bảo vật, đối phương nhìn cũng không nhìn, mà tiến vào trong lồng, sẽ lập tức gặp phải công kích...

Bởi vì như vậy, ba năm qua Thuần Thú sư cửu tinh tổn thương vượt qua mười vị, Trương Giang để Trương Huyền thuần phục, rõ ràng không có ý tốt, là muốn mượn tay Thánh thú, giáo huấn đối phương một hồi.

- Ta biết những thứ này... Nếu quả thật gặp nguy hiểm, ta sẽ ra tay!

Trương Vô Trần nói.

Đối phương có thể nghĩ đến, hắn làm sao nghĩ không ra, sở dĩ không khuyên giải ngăn trở, là bởi vì Trương Huyền này vừa xuất hiện, liền cho ra chấn kinh thực sự quá nhiều, hắn muốn nhìn một chút, Trương Giang thiết kế cửa ải khó khăn này, đến cùng có thể thông qua hay không.

- Cái này... Tốt a!

Thấy tam trưởng lão nói như vậy, Trương Vô Trần không nói nữa, ngẩng đầu nhìn Trương Huyền, lại thấy hắn cũng mày nhăn lại, tựa hồ suy tư cái gì.

- Hỏa Diễm Kỳ Lân thú...

Trương Huyền đứng tại chỗ, kiến thức về loại Thánh thú này, trong đầu không ngừng chảy xuôi.

Tính tình bản tính của loại Thánh thú này, trong thư tịch của Thánh Tử điện, đều có ghi chép, hơi nhớ lại, liền hiểu mục đích của vị Trương Giang này.

- Loại Thánh thú này, không có huyết mạch Long tộc, thực lực lại siêu cường, muốn thuần phục, quả thực không quá dễ dàng...

Trương Huyền xoa xoa mi tâm, có chút bất đắc dĩ.

Nói thật, sớm biết là cái tên này, hắn sẽ không đáp ứng, coi như phương pháp thuần thú của hắn rất lợi hại, nhưng đối mặt gia hỏa cường đại như thế, sợ cũng bất lực.

Đánh không lại... làm sao thuần phục?

Thậm chí lấy thực lực của hắn, chỉ sợ còn chưa tới trước mặt đối phương, liền bị ngọn lửa nướng thành than cốc!

- Nướng cháy?

Nghĩ đến đối phương hỏa diễm đầy người, so với địa hỏa còn phải kinh khủng hơn, đột nhiên Trương Huyền sửng sốt một cái.

- Thế nào? Có thể bắt đầu chưa?

Thấy hắn suy nghĩ, Trương Giang cười lạnh, khóe miệng nâng lên nhìn lại.

- Có thể!

Trương Huyền nhẹ gật đầu:

- Mở lồng ra đi!

Thấy hắn đồng ý nhanh chóng như thế, Trương Giang có chút kinh ngạc, ngay sau đó nhịn không được cười lên:

- Tốt!

Ngay sau đó khoát tay chặn lại, lão giả vừa rồi mang chiếc lồng tới vội vàng tiến lên, bàn tay trảo một cái, lồng sắt lập tức xuất hiện một cánh

cửa, không lớn, vừa vặn có thể chui vào một người, Hỏa Diễm Kỳ Lân thú khó mà chạy ra.

Trương Huyền hít sâu một hơi, đi tới cạnh cửa.

- Trương sư...

Kiếm Tần Sinh vội vàng ngăn cản.

Dù hắn hiểu thuần thú không nhiều, nhưng đối với Hưng kiếm thánh biết rất nhiều, cái tên này ưa thích trang bức, hơn nữa tự đại, loại người này cũng không thể thuần phục, đủ thấy gia hỏa kia đáng sợ! Thánh thú đáng sợ như vậy, trực tiếp đi vào... Thực sự quá nguy hiểm.

- Yên tâm đi!

Xoay đầu lại, Trương Huyền nhẹ gật đầu:

- Ta sẽ biểu hiện ra kiếm thuật, để người khác biết đến...

- Thi triển kiếm thuật?

Lông mày Kiếm Tần Sinh nhảy một cái:

- Ta không phải ý tứ này...

Vừa rồi hắn cảm thấy đối phương có chút không làm việc đàng hoàng, lấy thân phận so kiếm tới, kết quả phá trận, khải linh, thư hoạ, giám bảo, mới có ý nhắc nhở... Mà lần này ngăn đối phương lại, là thật lo lắng, sợ gặp nguy hiểm!

Ở trước mặt loại Thánh thú này không nhúc nhích, cũng sợ đối phương công kích, lại biểu hiện ra kiếm thuật, còn không bị tươi sống chém giết?

- Ta rõ ràng...

Bàn tay quơ quơ, Trương Huyền lười nhác nói nhiều, thân thể nhảy lên, đã đi vào lồng sắt.

Hô hô hô!

Vừa tiến vào chiếc lồng, giống như đi vào một thế giới khác, sóng nhiệt đánh tới, muốn đốt trụi toàn thân hắn, không gian trước mắt cực nóng, giống như vặn vẹo, để cho người ta hoa mắt, thấy không rõ lắm.

- Hỏa Diễm Kỳ Lân thú, lấy địa hỏa làm thức ăn, thân thể có thể sinh ra hỏa vân, nhất niệm thiêu đốt hơn ba trăm dặm, Thánh Nhân quý tộc cũng không dám tuỳ tiện đắc tội...

Nhớ tới giới thiệu về loại Thánh thú này, Trương Huyền nhẹ gật đầu.

Nói thật, có thể vây gia hỏa kia ở chỗ này, ba năm không trốn thoát được, chỉ sợ cũng chỉ có Trương gia mới có thể làm, đổi lại những người khác, chiếc lồng khẳng định sớm đã bị đốt thành tro bụi.

Hô!

Trong lòng đang cảm xúc, ngay sau đó liền cảm thấy nhiệt độ bốn phía càng ngày càng cao, Hỏa Diễm Kỳ Lân thú vừa rồi nằm rạp trên mặt đất, không nhúc nhích lười biếng, thấy có người đi vào, ánh mắt lộ ra hung ý, chậm rãi đi tới.

- Kỳ Lân thú đúng không, ngươi hắn là đó có thể thấy được, ta không phải người Trương gia!

Thấy nó đi tới, Trương Huyền cũng không bối rối, mà mỉm cười:

- Đường đường Thánh thú nắm giữ huyết mạch Kỳ Lân, bị người Trương gia nhốt ở trong lồng, dằn vặt ba năm, ta muốn hỏi ngươi một câu...

- Ngươi có muốn báo thù hay không?

Ta có thể giúp ngươi đột phá!

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Hỏa Diễm Kỳ Lân thú ngừng lại.

- Rất đơn giản, ta cũng rất chán ghét người Trương gia, không muốn tiếp tục bị nhốt, bị dằn vặt, ta có thể mang ngươi ra ngoài, chúng ta cùng một chỗ huyên náo long trời lở đất, hủy Trương gia cũng được...

Đứng tại chỗ, Trương Huyền nhàn nhạt nhìn qua, cười nói.

- Hủy Trương gia? Cái tên này... Muốn làm gì?

Trương Vô Trần cùng Vô Chân trưởng lão nghe nói như thế, da đầu nổ tung, thiếu chút nữa ngất đi.

Không phải bảo ngươi thuần thú sao, ngươi chơi đùa Trương gia làm gì?

Tuy là Thánh thú Thánh Vực cửu trọng, đối với đại gia tộc như Trương gia mà nói, không tính là gì, tiện tay có thể diệt, nhưng thật muốn làm chuyện điên rồ không ngừng phóng thích hỏa diễm... Bọn họ cũng sẽ rất nhức đầu!

Mấu chốt nhất là... mặt mũi sẽ triệt để mất hết!

Vẻ mặt khó coi, nhịn không được quay đầu nhìn về phía Trương Giang cách đó không xa, chỉ thấy hắn cũng dọa đến vẻ mặt trắng bệch.

- Hừ, nếu như tên này thật bị thuần phục, ở Trương gia làm ầm ĩ, ngươi chờ ăn đòn đi!

Trương Vô Trần hất lên ống tay áo, khẽ nói.

- Vâng...

Trương Giang vội vàng gật đầu, tiếp tục nhìn phía trước.

- Làm ầm ĩ, ngươi dám không? Đây là đại lục đệ nhất gia tộc, ngươi dám làm ầm ĩ, chỉ sợ còn chưa bắt đầu, liền bị giết đi!

Hỏa Diễm Kỳ Lân thú mở miệng nói tiếng người.

Tiểu gia tộc, địa phương nhỏ khác, lấy thực lực của nó làm ầm ĩ một hồi không sao, nơi này... vẫn là yên tĩnh một ít đi!

Không nói cái khác, chỉ nói vị bắt hắn tới kia, tiện tay một kiếm, cũng có thể chém giết hắn, ngay cả hỏa diễm cũng không kịp thả ra ngoài.

- Trương gia xác thực mạnh mẽ, cường giả vô số, nhưng làm gia tộc Danh Sư, phải chú ý quy củ! Không coi trọng quy củ, khẳng định đã sớm đánh ngươi chết đi sống lại, cũng không an ổn nằm ở đây, ăn uống vô lo đi!

Trương Huyền nói.

- Này ngược lại cũng phải...

Hỏa Diễm Kỳ Lân thú gật đầu.

Tuy tức giận Trương gia giam hắn lại, nhưng cũng không thể không thừa nhận, đối phương quả thực không bạc đãi nó, nếu không, không nói đánh, ba năm không cho ăn uống, đoạn tuyệt hấp thu linh khí... Chỉ sợ hiện tại đã khuất phục!

Sở dĩ không làm như vậy, là bởi vì gia tộc Danh Sư, chú ý quy tắc, coi như thuần thú, cũng là cam tâm tình nguyện thuần phục, mà không phải

ép buộc.

Nếu không, loại Thánh thú cho gia tộc sử dụng này, nếu như không cam tâm tình nguyện, một khi chủ nhân không ở đây, làm ầm ĩ lên, lặng lẽ chém giết mấy hậu bối... tai hại càng lớn!

- Ta mang ngươi ra ngoài, giúp ngươi đánh người bắt nạt ngươi, còn có thể giúp ngươi tinh lọc huyết mạch, xung kích cảnh giới cao hơn...

Thấy nó nghe lời của mình, không trực tiếp động thủ, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, nói tiếp.

- Tinh lọc huyết mạch? Chỉ bằng ngươi?

Hỏa Diễm Kỳ Lân thú hừ lạnh một tiếng, một đám lửa từ trên người bay lên, mang theo uy áp nồng đậm.

Tạch tạch!

Trương Huyền chỉ cảm thấy ngực khó chịu, dường như chỉ cần nói không đúng, sẽ bị ngọn lửa đốt thành tro bụi.

- Không sai, ngươi không tin?

Thân ở nguy hiểm, nhưng trên mặt Trương Huyền không có khẩn trương chút nào, ngược lại cười nhạt một tiếng:

- Ta có thể tại chỗ nghiệm chứng cho ngươi xem!

- Nghiệm chứng?

Hỏa Diễm Kỳ Lân thú cau mày.

- Không sai! Ta chỉ có tu vi Lĩnh Vực cảnh, coi như muốn làm loạn, khẳng định cũng làm loạn không được, nói thật nói dối, chỉ cần nhìn một cái, hẳn là rất dễ dàng phân biệt ra được! Ngươi bị nhốt đã lâu như vậy, chẳng lẽ không muốn tu vi có chỗ đột phá, báo thù rửa hận? Chẳng lẽ thật cam tâm một mực bị vây ở chỗ này, trở thành đồ chơi để Thuần Thú

sư rèn luyện thuần thú thuật? Chẳng lẽ thật nguyện ý nhìn sắc mặt xấu xí của Trương gia, ở trước mặt ngươi diễu võ giương oai?

Lần nữa nhìn lại, trong thanh âm của Trương Huyền mang theo mê hoặc:

- Hiện tại cơ hội ngay ở trước mặt ngươi, đường do chính ngươi lựa chọn, nếu quả như thật không tin, chỉ nhìn một chút, cũng tương đương nhiều hơn một phần hi vọng...

- Cái này...

Hỏa Diễm Kỳ Lân thú nói không ra lời, trong ánh mắt lộ ra mê man.

- Đồng ý hắn...

Nó đang chần chờ, phía ngoài Trương Tử Tình đột nhiên la lên. Không hô không sao, vừa hô lập tức đưa tới chú ý của những người khác, đồng loạt nhìn lại.

- Ây...

Nhìn thấy ánh mắt của mọi người, lúc này Trương Tử Tình mới kịp phản ứng, vẻ mặt thấu hồng, đồng thời trong lòng hoảng sợ:

- Ma Âm sư?

Vừa rồi nàng kìm lòng không được muốn Kỳ Lân thú đồng ý, cũng không phải là tin tưởng Trương Huyền, mà là bị thanh âm của đối phương kìm lòng không được thu hút, lâm vào trạng thái mê man!

Có thể dễ dàng làm được điểm ấy, nói rõ... tên này căn bản không phải như trước đó nói, đối với ma âm chỉ hiểu rõ một chút, mà là cường hãn hơn nàng nhiều!

Nếu không, tuyệt không có khả năng để thiên tài am hiểu âm luật ma âm như nàng, làm cho phân biệt mơ hồ, trực tiếp la lên.

Quay đầu nhìn về phía người khác, lại phát hiện những người khác, dù tu vi thấp hơn nàng cũng không bị mê hoặc, trong lòng càng thêm chấn kinh.

Tinh thông ma âm, nàng biết, cũng không phải đối phương cố ý nhằm vào, mà là thiện du giả nịch, nàng tinh thông ma âm, tinh thông âm luật sâu sắc... Bởi vậy, người mạnh hơn nàng, bất ngờ thi triển ma âm, nhận tổn thương cũng lớn nhất.

Thật giống như chọn nhầm đối tượng vậy, âm nhạc dễ nghe hơn nữa, trâu nghe không hiểu, đàn nhiều hơn nữa cũng vô dụng.

Vị trước mắt này thi triển ma âm, toàn bộ nhằm vào Kỳ Lân thú, xao động ra không nhiều, nàng đối với âm điệu trời sinh mẫn cảm, cho nên liền trúng chiêu, những người khác không am hiểu, ngược lại không cảm thấy cái gì.

Bất quá, đây cũng chỉ là tạm thời, kèm theo thời gian trôi qua, toàn bộ bị mê hoặc cũng rất nhẹ nhàng.

- Hừ, lĩnh ngộ ma âm cao thâm như vậy, còn nói chỉ hiểu sơ một hai... xem ra kỳ thuật nói không biết, cũng là gạt người!

Sau khi hết khiếp sợ, Trương Tử Tình cắn chặt hàm răng.

Cầm kỳ thư họa, thư hoạ đã thua đối phương, cầm âm (ma âm) hiện tại cũng kém xa tít tắp, chỉ sợ kỳ thuật của tên này, cũng không đơn giản. Chờ hắn thuần thú xong, nhất định phải cố gắng thỉnh giáo!

- Thế nào? Một cơ hội mà thôi, đối với ngươi không có chút tổn thương nào, ngược lại có thể nắm giữ lực lượng chạy đi, cùng cơ hội đột phá, sao lại không làm...

Không để ý tới Trương Tử Tình ở phía ngoài, Trương Huyền tiếp tục nói.

Giống như đối phương đoán, hiện tại hắn không chỉ dùng ma âm, còn có Sư Ngôn thiên bẩm. Cả hai điệp gia, lại thêm Thiên Nhận Danh Sư cùng sư giả chi tâm, dù lực ý chí của Hỏa Diễm Kỳ Lân thú mạnh mẽ, giờ phút này cũng bắt đầu có chút dao động.

- Tốt, ta cho ngươi một cơ hội!

Dừng lại phút chốc, Hỏa Diễm Kỳ Lân thú nhẹ gật đầu.

Nó bị nhốt thời gian lâu dài, nếu quả thật có thể ra ngoài, hơn nữa còn có thể đột phá, tự nhiên không còn gì tốt hơn, đương nhiên, nếu kẻ trước mắt này lừa nó, không ngại ăn luôn!

- Đây mới là lựa chọn chính xác nhất!

Nhẹ nhàng cười một tiếng, cổ tay Trương Huyền khẽ đảo, một cái bình ngọc xuất hiện, nhẹ nhàng run lên, một viên đan dược rơi vào lòng bàn tay:

- Viên đan dược này, có thể tinh lọc huyết mạch, để Thánh thú đột phá, chỉ cần ngươi ăn, ta có thể bảo đảm, không cần mười phút đồng hồ, liền có thể đột phá...

- Đột phá?

Hỏa Diễm Kỳ Lân thú sửng sốt một chút, cúi đầu nhìn linh đan trong tay đối phương.

Chỉ thấy đan dược này toàn thân vàng rực, tản mát ra mùi thuốc mê người, một cỗ linh khí tinh thuần xoay quanh bốn phía, từ bên ngoài, căn bản nhìn không ra dị thường.

Thanh Long thú đột phá

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Hô!

Móng vuốt nâng lên, nhẹ nhàng bóp một cái, đan dược rơi vào lòng bàn tay, cúi đầu nhìn, càng thêm kỳ lạ.

Viên đan dược này thoạt nhìn, cũng chỉ là Súc Lực đan bình thường, không có bất kỳ đặc thù gì, dù trong đó ẩn chứa linh khí dồi dào, nhưng đối với nó mà nói, không đủ nhét kẻ răng, không có một chút tác dụng nào, giúp nó đột phá? Đùa giỡn đi!

- Dùng liền có thể đột phá, khỏi cần do dự, cơ hội cũng không dễ dàng nhận được!

Thấy nó một mặt kỳ lạ, Trương Huyền nói tiếp.

- Không rõ lai lịch dược vật, ta sẽ không ăn, ai biết bên trong có hay không hạ độc...

Móng vuốt run lên, Hỏa Diễm Kỳ Lân thú muốn ném đan dược trở về.

Không phải không tin đối phương, mà là Trương gia cũng không có phương pháp để nó đột phá, gia hỏa hai mươi tuổi này, còn có thể lợi hại hơn đệ nhất gia tộc sao?

Lại nói, viên đan dược này, nó cũng nhìn kỹ, trừ linh khí tinh thuần, thì không có bất kỳ đặc thù gì, vạn nhất hạ xuống chất độc lợi hại, không phân biệt được, liền bi kịch.

- Hạ độc?

Con mắt Trương Huyền trợn tròn, mang theo bi phẫn:

- Ngươi lại hoài nghi thành ý của ta? Thực lực của ta, chỉ có Lĩnh Vực cảnh, ngươi cảm thấy coi như hạ độc, có thể hạ độc chết ngươi? Lại nói... Ta hạ độc chết ngươi, có chỗ tốt gì?

Kỳ Lân thú không nói thêm gì nữa.

Đối phương quả thực không có lý do cùng thực lực hạ độc.

Bất quá, nhân loại từ trước tới nay rất hèn hạ, dù sao nó là sẽ không chủ động đi ăn đồ vật đối phương đưa tới.

- Ngươi đã không tin, vậy ta liền chứng minh cho ngươi xem!

Thấy Kỳ Lân thú lười biếng bất cứ lúc nào cũng sẽ trở về ngủ, không tin tưởng hắn nói, Trương Huyền hừ một tiếng, cổ tay khẽ đảo.

Phần phật!

Một con Địa Ngục Thanh Long thú to lớn xuất hiện ở trước mặt.

- Chủ nhân!

Thanh Long thú gật đầu.

- Dùng viên đan dược này, ta giúp ngươi đột phá!

Ngón tay búng một cái, dược vật thẳng tắp bay đi.

- Vâng!

Địa Ngục Thanh Long thú nhẹ gật đầu, không chần chờ chút nào, há miệng nuốt viên thuốc xuống.

Cô cô cô!

Dược vật vừa tiến vào trong cơ thể, Thanh Long thú lập tức lộ ra biểu lộ hưởng thụ, có điều khí tức trong cơ thể không phát sinh biến hóa, hình như không đưa đến tác dụng.

- Chủ nhân...

Thanh Long thú nghi ngờ nhìn qua.

- Đừng có gấp...

Dường như đã sớm ngờ tới loại tình huống này, Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng, lần nữa bắn ra.

Rầm rầm!

Hơn trăm thanh trường kiếm bay ra, từng vị trí liên kết, hình thành một đường thẳng, tựa như một cây cầu dài.

- Nằm ngược lại!

Trương Huyền dặn dò.

Tuy không hiểu vì sao hắn làm như vậy, nhưng Thanh Long thú vẫn nằm lên.

Hình thể Thanh Long thú thon dài, tựa như trường xà, nằm ở trên trường kiếm kết nối thành cầu dài, như treo lạp xưởng ở trên tăm trúc.

- Ừm!

Thoả mãn nhẹ gật đầu, bàn tay Trương Huyền lại vồ một cái, từng đạo chân khí cố định Thanh Long thú, để hắn không rơi xuống, lúc này mới quay đầu nhìn về phía Hỏa Diễm Kỳ Lân thú cách đó không xa:

- Dược vật này của ta, khó mà luyện hóa, nhất định phải có Kỳ Lân hỏa làm phụ trợ mới có thể thuận lợi tan ra, khả năng còn cần phiền phức, mượn hỏa diễm của ngươi dùng một chút?

Dù tràn đầy nghi ngờ, Hỏa Diễm Kỳ Lân thú vẫn gật đầu.

Tuy không dám tùy tiện ăn dược vật của đối phương, nhưng mượn chút hỏa diễm không phải việc khó gì, vừa vặn cũng có thể nhìn một chút, viên dược vật này đến cùng có hữu dụng hay không.

Đã đáp ứng, Kỳ Lân thú há miệng, một đạo hỏa diễm màu đỏ thắm lập tức phun ra ngoài, thời gian nháy mắt liền cuốn tới.

- Bên này, hướng về phía Thanh Long thú là được!

Trương Huyền chỉ huy.

Xì xì xì xì...

Hỏa diễm lan tràn đến, không khí bị đốt vặn vẹo, rơi vào trên lưng Thanh Long thú, nhất thời phát ra thanh âm đôm đốp. Trương Huyền chuyển động trường kiếm, giống như ở trong hỏa diễm nướng thịt.

- ...

Bên ngoài lồng sắt, đám người Trương Vô Trần nhìn nhau, tất cả đều có chút ngu ngơ.

Ngay cả Trương Giang là thiên tài thuần thú, cũng không hiểu ra sao, không rõ ràng cho lắm.

Con Địa Ngục Thanh Long thú kia, rất rõ ràng là thú sủng của hắn, Lĩnh Vực cảnh đỉnh phong, liền thuần phục một Thánh thú Động Hư cảnh đỉnh phong, hắn là cực kỳ vui mừng...

Nhưng bây giờ, tại sao phải nướng nó?

Kỳ Lân hỏa của Hỏa Diễm Kỳ Lân thú, so với địa hỏa còn cường đại hơn, Thánh khí thượng phẩm cũng có thể tuỳ tiện hòa tan... coi như Địa Ngục Thanh Long thú mạnh hơn, bị thiêu đốt như vậy, cũng chỉ có một đường nướng chín!

- Đây là thi triển kiếm thuật?

Kiếm Tần Sinh không ngừng run rẩy.

Cái tên này mới vừa nói, sẽ dùng kiếm... Hắn cho rằng muốn dùng kiếm pháp, đối phó tất cả mọi người, kết quả lại là xâu thú sủng của mình lên nướng... Có cần hố như thế hay không?

Xì xì xì!

Hỏa diễm thiêu đốt, bên ngoài thân Địa Ngục Thanh Long thú bắt đầu bốc lên dầu, mùi thịt nồng đậm xông vào mũi.

- Chủ nhân...

Thanh Long thú có chút không kiên trì nổi, thân thể muốn run rẩy, nhưng mà bị trường kiếm buộc chặt, không thể động đậy, trong mắt lộ ra vẻ tuyệt vọng.

- Muốn đột phá, liền chịu đựng!

Thấy nó bất cứ lúc nào cũng sẽ giãy giụa, Trương Huyền truyền âm qua:

- Địa Ngục Thanh Long thú , địa ngục âm hàn, trong cơ thể tu luyện lực lượng thuộc tính thiên hàn, Kỳ Lân hỏa cùng ngươi tương khắc, nhưng vừa vặn có thể khơi thông lắng đọng trong cơ thể ngươi, tinh lọc huyết mạch, một lần xung kích cảnh giới cao hơn!

Đan dược của Trương Huyền, cũng có tác dụng tinh lọc huyết mạch, nhưng chỉ có tác dụng lớn với Thánh thú tu vi thấp hơn hắn, loại cấp bậc như Thanh Long thú, có thể nói hầu như không có.

Sở dĩ nói có thể giúp đối phương đột phá, trên thực tế dược hiệu đan dược là giả, mục đích thực sự là muốn mượn lực lượng của Kỳ Lân hỏa, giúp một tay tinh luyện huyết mạch, từ đó một lần đột phá Thánh Vực bát trọng!

- Vâng!

Rõ ràng chủ nhân dụng tâm lương khổ, Địa Ngục Thanh Long thú cắn răng kiên trì.

Lực lượng hỏa diễm chui vào trong cơ thể, Thanh Long thú chỉ cảm thấy huyết dịch toàn thân sôi trào, thời điểm không kiên trì nổi, viên đan dược trước đó nuốt lập tức tản mát ra lực lượng ôn nhuận, để rất nhiều ràng buộc trong cơ thể đả thông, huyết dịch vẩn đục cũng càng ngày càng trong suốt.

- Quả nhiên hữu hiệu...

Con mắt nhịn không được sáng lên.

Vốn cho rằng cách làm của chủ nhân, chỉ là tranh luận phải trái, không nghĩ tới thật có thể thực hiện, xem ra hẳn không bao lâu, liền có thể đột phá!

Cắn răng kiên trì, sau ba phút, quả nhiên cảm thấy lực lượng cầm cố ở Thánh Vực bát trọng chầm chậm xuất hiện vết rách.

- Ngay lúc này!

Đang chần chừ, thanh âm của chủ nhân vang lên ở bên tai, lại không do dự, Thanh Long thú cắn răng hí dài.

Ầm ầm!

Tiếng long ngâm tựa hồ muốn xé rách lồng sắt.

Tạch tạch! Tạch tạch!

Lực lượng trong cơ thể Địa Ngục Thanh Long thú tích tụ càng ngày càng nhiều, cũng kìm nén không được, khí tức cuồng bạo xông thẳng lên trời.

- Đột phá... Thế mà thật đột phá?

Thu hỏa diễm về, Hỏa Diễm Kỳ Lân thú sững sờ tại nguyên chỗ.

Đối phương nói nuốt viên thuốc kia, trong vòng mười phút có thể đột phá, nó còn chưa tin, hiện tại xem ra, quả thật như vậy.

Xem ra đối phương không lừa nó... Dược vật này quả nhiên hữu dụng!

Vội vàng nhìn thanh niên cách đó không xa, chỉ thấy hắn đang cố gắng khống chế trường kiếm, bình ngọc trước đó chứa đựng dược vật, đang thả ở trên mặt đất cách đó không xa, không có chút bảo vệ nào.

- Khà khà, của ta...

Con mắt chợt lóe, lăng không bóp một cái.

Hô!

Bình ngọc nháy mắt xuất hiện ở trong lòng bàn tay của nó, cúi đầu nhìn, bên trong còn có bảy viên đan dược, không chần chờ chút nào, há miệng nuốt xuống toàn bộ.

Thần phục ta đi!

dtv-ebook.com

- Ngươi...

Thu hồi trường kiếm, Trương Huyền vừa vặn thấy cảnh này, kìm lòng không được ngây người.

- Đa tạ dược vật của ngươi, mục đích của ngươi ta biết, nói cho dễ nghe, là giúp ta báo thù, trên thực tế không phải là muốn cho ta thần phục ngươi? Nói thật cho ngươi biết, điều đó không có khả năng!

Thôi động Kỳ Lân hỏa trong cơ thể, luyện hóa đan dược, Kỳ Lân thú nhìn lại, nhẹ nhàng cười một tiếng:

- Kỳ Lân thú tộc ta, cao ngạo không gì sánh được, làm sao có thể thần phục một người bình thường?

Đối phương xảo ngôn thiện biện, trên thực tế còn không phải muốn nó thần phục?

Ngay cả Trương gia gia chủ nó cũng không phục, phục một tiểu tử Lĩnh Vực cảnh? Nói đùa cái gì!

Sở dĩ cùng đối phương chơi nửa ngày, chẳng qua là cảm thấy bị nhốt lâu, không một người nói chuyện, có chút tịch mịch mà thôi, ai nghĩ đến, tên này vậy mà cho nó thu hoạch không tưởng tượng được.

Địa Ngục Thanh Long thú kia, vừa rồi cẩn thận quan sát, dù sớm đã đạt đến Thánh Vực bát trọng đỉnh phong, nhưng chỉ một chút chênh lệch này, muốn đột phá, khó như lên trời.

Kết quả nuốt viên đan dược này, lập tức thành công... Bởi vậy, có thể xác nhận, những dược vật trong bình ngọc kia, coi như đối với hắn tác dụng

không có lớn như thế, cũng sẽ không yếu!

Xung kích một tiểu cấp bậc, hẳn là không có vấn đề quá lớn!

- Thuốc của ta...

Không để ý nó tự tin, Trương Huyền nhìn qua, vẻ mặt sốt ruột.

- Ta nuốt, muốn cho ta trả, không có cửa đâu...

Nhếch miệng cười một tiếng, mí mắt của Kỳ Lân thú nâng lên.

Ai bảo ngươi đắc ý ở trước mặt ta?

Ta không phải Danh Sư, ai sẽ cùng ngươi so quy củ, cướp được, chính là của ta...

- Ta không phải ý tứ này...

Trương Huyền lắc đầu.

- Quản ngươi có ý tứ gì... Ăn đan dược của ngươi, ta có thể không ăn ngươi, cút ngay ra ngoài đi, nếu không, lại nói nhảm, liền không khách khí...

Móng vuốt vẩy vẩy, Hỏa Diễm Kỳ Lân thú vẫy đuôi một cái, chậm rãi đi đến chỗ ngủ.

- Ta...

Cũng không để ý đối phương có phải trở mặt hay không, Trương Huyền vội vàng nhìn qua:

- Ta ý tứ là, không phải ngươi đoạt thuốc của ta... Mà là, dược vật giúp Thánh thú đột phá, ta chỉ có một viên...

- Một viên?

Kỳ Lân thú xoay đầu lại, hơi nghi hoặc một chút:

- Vậy đan dược khác trong bình ngọc là cái gì?

- Những cái kia là... Độc dược!

Trương Huyền vội vàng nói.

- Độc dược?

Kỳ Lân thú ngẩn ngơ, lập tức nhếch miệng:

- Không muốn cho ta ăn, cũng không cần nói bậy như vậy, ngươi cảm thấy nói thành độc dược, ta liền sẽ phun ra? Nói thật cho ngươi biết, những dược vật này, ta đều luyện hóa...

Đối phương đau lòng dược vật, không muốn cho ăn, ngược lại cũng thôi, không nghĩ tới nói ra sự tình buồn cười như thế.

Vừa rồi trước khi nó ăn, chuyên môn dùng thần thức nhìn, cùng viên trước đó đã gặp giống nhau như đúc, không có chút khác biệt nào, nếu thật là độc dược, thú sủng của ngươi không những không thể đột phá, chỉ sợ hiện tại đã chết!

Lại nói, còn không có nghe nói qua, có ai để dược vật tăng cao tu vi cùng độc dược ở trong một cái bình. Nói dối cũng không biết!

- Luyện hóa? Hết rồi...

Nó nói xong, chỉ thấy thanh niên đối diện sắc mặt trắng nhợt, một bộ thất hồn lạc phách.

- Cút đi, ta không giết ngươi...

Chẳng muốn cùng đối phương nói nhảm, Kỳ Lân thú hừ lạnh một tiếng, vừa định quay người, đột nhiên thân thể cứng đờ, một cỗ đau đớn kịch liệt từ trong cơ thể dâng lên.

Răng rắc! Răng rắc!

Trái tim tựa hồ muốn bị xé rách, như có một loại khí lưu đặc thù, chui vào thân thể huyết mạch, đang thôn phệ lấy thần kinh, muốn tươi sống giết chết hắn.

Con mắt trợn tròn, Kỳ Lân thú có chút luống cuống.

Kỳ Lân hỏa có thể thiêu đốt vạn vật , độc dược bình thường, còn không có đi vào thân thể liền bị đốt thành tro bụi, sao bây giờ đau đớn như vậy?

Xì xì xì xì...

Đang nghi hoặc, liền cảm thấy đau đớn trong cơ thể càng ngày càng kịch liệt, giống như hồng thủy quét sạch ra.

Lạch cạch!

Trực tiếp té ngã trên đất, đứng lên cũng không nổi.

- Là những thuốc vừa rồi ăn kia...

Con ngươi co vào, Kỳ Lân thú lập tức rõ ràng nguồn gốc đau đớn, răng không ngừng run lên, thân thể lắc lư kịch liệt.

Mặc dù không biết tại sao lại đau, nhưng nguồn gốc đau đớn, vẫn rất dễ dàng phát hiện, chính là những dược vật trước đó thôn phệ kia.

Những đan dược này, ở trong cơ thể hòa tan ra, thành từng đạo khí tức đặc thù, chui vào kinh mạch, tựa như kịch độc ăn mòn, tùy thời có thể để hắn mất mạng.

- Ngươi... Hạ độc!

Tràn đầy tức giận xoay đầu lại, nhìn về phía thanh niên cách đó không xa, trong mắt Kỳ Lân thú tràn đầy lửa giận.

Đến bây giờ, sao còn không rõ chuyện gì xảy ra.

Đối phương khẳng định là cố ý ném bình ngọc xuống đất, để nó đi trộm... Làm như vậy, sẽ không tổn hại uy nghiêm của Danh Sư, lại có thể để nó trúng chiêu, mấu chốt nhất là, còn không phải tự mình hạ độc bức bách, để nó oán hận không nổi... Quả nhiên, Danh Sư vô sỉ lên, so với bất kỳ nghề nghiệp nào còn muốn đáng sợ!

- Là chính ngươi vụng trộm ăn, vừa rồi ta cũng đã nói, đây là độc dược...

Hai tay mở ra, Trương Huyền bất đắc dĩ.

- Ngươi...

Tức đến không ngừng run rẩy, Kỳ Lân thú nói không ra lời.

Đối phương nói không sai, đối phương chỉ đặt cái bình ở bên người, là nó vụng trộm ăn, cũng là nó không tin đối phương, không cho rằng là độc dược... từ trên phẩm hạnh không có chỗ nào bắt bẻ, mà nó thì trúng độc, bất cứ lúc nào cũng sẽ tử vong...

- Nhanh cho ta giải dược...

Răng run rẩy, Kỳ Lân thú hung tợn nhìn qua.

Đối phương đã có những dược vật này, tất nhiên sẽ có giải dược.

- Ta không có giải dược, có điều, lại biết phương pháp làm dịu... Chỉ cần thần phục, ta có thể giúp ngươi!

Vẻ mặt làm khó, Trương Huyền nói.

- Thần phục? Ngươi nằm mơ...

Hại nó ăn độc dược, thế mà còn muốn nó thần phục, Kỳ Lân thú kém chút nổ tung, gào thét một tiếng, ánh mắt lộ ra sát khí nồng đậm:

- Coi như ta chết, cũng muốn ngươi...

Ầm ầm!

Bỗng nhiên nhảy lên một cái, móng vuốt lăng không bổ tới.

Toàn bộ chiếc lồng lập tức bị ngọn lửa tràn ngập, lực lượng khổng lồ xé rách không gian, trong nháy mắt lan tràn về phía Trương Huyền.

Lạch cạch!

Còn chưa tới trước mặt, liền từ không trung rớt xuống, nằm trên mặt đất không ngừng run rẩy, trong miệng phun bọt mép.

Độc thực sự quá cường liệt, căn bản không chịu nổi.

- Thần phục đi, không thần phục, sẽ chết...

Trương Huyền nhìn qua.

- Muốn Thánh thú Kỳ Lân huyết mạch như ta thần phục, nằm mơ...

Kỳ Lân thú cắn răng.

Kỳ Lân nhất tộc, Thượng Cổ Thánh thú, dù huyết mạch của nó không phải đặc biệt thuần khiết, nhưng muốn thần phục, là tuyệt đối không thể!

Tình nguyện chết, cũng sẽ không đi làm!

Nếu không, cũng không có khả năng Trương gia bắt ba năm, cũng không có biện pháp mảy may.

- Vậy liền không có biện pháp...

Trương Huyền lắc đầu, đang muốn tiếp tục khuyên can, lập tức cảm thấy trên đầu có cảm giác áp bách, lật úp mà đến, dường như hô hấp cả người có chút khó mà duy trì.

Vội vàng ngẩng đầu nhìn, chỉ thấy bầu trời u ám, vô số lôi đình phát ra thanh âm xé rách không khí, chậm rãi tụ lại.

- Đây là... Vũ Không kiếp của Thánh Vực cửu trọng?

Con ngươi co rụt lại.

Vũ Không kiếp

dtv-ebook.com

Trên dưới bốn phương là vũ, Thánh Vực cửu trọng Vũ Không cảnh, khống chế lực lượng không gian vượt qua Động Hư cảnh, lĩnh ngộ không gian chân giải, thực lực đạt tới đỉnh phong chân chính của đại lục.

Vốn cho rằng giúp Thanh Long thú tấn cấp, tấn thăng nửa bước Vũ Không cảnh là tốt lắm rồi, không nghĩ tới tên này tích lũy đầy đủ, mượn nhờ Kỳ Lân hỏa áp chế, một hơi xung kích đến Thánh Vực cửu trọng chân chính!

Không gian chân giải, thuộc về Thiên đạo độc nhất, muốn ăn cắp, nhất định phải chịu trừng phạt.

Bởi vậy, muốn xung kích cấp bậc này, lôi kiếp sẽ càng lớn.

Nếu như nói, Động Hư kiếp để cho người ta khó mà vượt qua, thì cái này sẽ để cho người ta tuyệt vọng.

Mười Động Hư kiếp, uy lực cũng kém xa cái trước mắt.

Ầm ầm!

Mây đen trên bầu trời, thời gian nháy mắt liền lan tràn bốn năm ngàn mẫu, bao phủ cả khu vực khách quý ở bên trong, hơn nữa, còn đang không ngừng khuếch trương.

- Nguy rồi...

Phía ngoài lồng sắt, Trương Vô Trần, Trương Vô Chân… thân thể run rẩy.

Vũ Không kiếp bọn họ đều vượt qua, biết độ khó, coi như tu vi hiện tại, cũng không muốn lại đến lần thứ hai...

Loại lôi đình cấp bậc này, một khi bạo phát, lực lượng vượt qua Thánh Vực cửu trọng sơ kỳ toàn lực công kích... ở khu vực khách quý bạo phát... Đây là muốn hủy cả khu vực khách quý ah!

Mới vừa hủy vô số kiến trúc ở lối vào, hiện tại khu vực khách quý lại muốn hủy đi... Trương Huyền này là tai tinh sao!

- Mọi người nhanh lui về phía sau, lập tức rời đi nơi này...

Biết ở trong phạm vi lôi đình, sẽ dẫn tới lôi đình càng thêm mạnh mẽ, nhịn không được nữa, Trương Vô Trần hô lên.

Sưu sưu sưu!

Đám người cũng biết nguy hiểm, không dám tiếp tục dừng lại, tất cả đều vội vã bay ra ngoài, theo sát ở sau lưng rời xa khu vực khách quý.

Lôi đình không cách nào ngăn cản, càng ngăn càng lớn, lấy thực lực của hắn, thật muốn xông vào, có thể diệt ngược lại cũng thôi, diệt không được, toàn bộ Trương gia, chỉ sợ đều sẽ biến thành tro bụi...

- Vị Trương Huyền này thật là một tai tinh... Coi như để Thánh thú đột phá, cũng không nên ở đây ah...

Bực cắn răng, Trương Vô Trần sắp nổi khùng.

Trương gia cũng có người đột phá Vũ Không cảnh, nhưng mỗi lần đều là sớm chuẩn bị tốt, thậm chí bố trí trận pháp, sẽ không ảnh hưởng đến địa phương khác, tên này ngược lại tốt, trực tiếp ở khu vực khách quý làm...

Nhiều khách như vậy, thật bị đánh chết vài cái, Trương gia làm sao trả lời cho thiên hạ?

Coi như bổ không chết người, đánh chết hoa cỏ, đánh hỏng kiến trúc, cũng rất mất thể diện ah!

- Trương Huyền, mau dẫn Thánh thú của ngươi rời đi nơi này, qua Long Hổ Sơn bên kia, nơi đó có đại trận chuyên môn, có thể giúp triệt tiêu một bộ phận lôi đình...

Kìm nén không được, Trương Vô Trần hét.

Đằng sau vị trí thành trấn của Trương gia, kêu Long Hổ Sơn, nơi này có địa phương chuyên môn độ kiếp, trong đó có Trận Pháp sư lợi hại bố trí đại trận, dù không thể hỗ trợ chặn lại lôi kiếp, nhưng có thể khiến người ta tâm ma không sinh, nguy hiểm hạ thấp rất nhỏ. Có thể đến đó, tất cả tai hoạ ngầm đều giải quyết.

- Tốt...

Nhìn về phía Thanh Long thú cách đó không xa đang định độ kiếp, Trương Huyền muốn dặn dò một tiếng, đột nhiên cảm thấy cách đó không xa một cỗ lực lượng mãnh liệt dâng trào lên.

- Dù sao đều phải chết, mọi người cùng nhau...

Một tiếng gào thét tức giận, lực lượng hùng hồn, lập tức từ trên người Hỏa Diễm Kỳ Lân thú lan ra.

- Đã xong...

Trương Vô Trần từ không trung rơi xuống.

Kỳ Lân thú thân trúng kịch độc, đã động tử ý, ý định mượn nhờ lôi đình, diệt Thanh Long thú cùng vị Trương Huyền này đi, nên trực tiếp vận dụng toàn bộ lực lượng.

Nó thân ở trung tâm lôi đình, hơi sử dụng lực lượng, lôi đình lập tức giống như bị khiêu chiến, phát ra tức giận kịch liệt.

Ô ô ô!

Thời gian qua một lát, từ phạm vi hơn ba ngàn mẫu, biến thành một vạn mẫu, vẫn còn tiếp tục tăng thêm.

Nếu như nói vừa rồi chỉ bao phủ khu vực khách quý, hiện tại, coi như Trương gia, cũng bị bao phủ một bộ phận, bất cứ lúc nào cũng sẽ bị đánh thành bụi phấn.

- Ngươi... Quá tốt rồi!

Không nghĩ tới cái tên này, thời khắc mấu chốt ra sức như vậy, dùng sức phóng thích tu vi, khỏi cần hắn khuyên can, Trương Huyền kích động mắt sáng rực lên.

Lôi đình lớn như thế, còn mạnh hơn mười viên Linh Thạch tuyệt phẩm, thật muốn thôn phệ, tu vi nhất định nhanh chóng bạo tăng, đạt tới tình trạng cao hơn.

- Chết cho ta...

Không biết ý nghĩ của hắn, Kỳ Lân thú chỉ biết dẫn tới lôi kiếp càng lớn, ai cũng chạy không thoát, lần nữa bạo rống, lực lượng trên người liều mạng, đột nhiên phát hiện, kịch độc trong cơ thể dường như không đau, nhất thời càng thêm ra sức.

Tạch tạch! Tạch tạch!

Lôi điện còn không có hạ xuống, xao động dư uy liền phá hủy trận pháp trên lồng, to lớn chèn ép xuống, vô số kiến trúc cũng không chịu nổi, rầm rầm sụp đổ.

- Chủ nhân, ta nên làm cái gì?

Nhìn thấy lôi đình biến thành như vậy, vượt ra khỏi khống chế của mình, Thanh Long thú nhịn không được rụt cổ lại.

Loại tình huống này, cũng không phải nó muốn nhìn thấy. Chủ nhân giải quyết không được, chỉ có một con đường bị tươi sống đánh chết.

- Không cần khẩn trương, tiếp tục thu hút lôi kiếp, càng lớn càng tốt...

Dặn dò một tiếng, Trương Huyền xoay người bay về phía đám người Trương Vô Trần.

- Tam trưởng lão, thất trưởng lão...

Đi tới trước mặt, Trương Huyền vội vàng ôm quyền.

Loại thực lực này của hắn, đối với Vũ Không kiếp mà nói, sẽ không kích thích quá lớn, có thể tự do đi lại, không làm cho lôi đình chú ý.

- Có phương pháp giải quyết không...

Trương Vô Trần vội vàng hỏi.

Lại không rời đi, một khi lôi đình hạ xuống, ai cũng trốn không thoát! Thánh thú vừa mới đột phá của ngươi, khẳng định cũng sẽ bị tại chỗ điện giật chết.

- Phương pháp là có, bất quá... ngươi có công pháp bí tịch Thánh Vực thất trọng Nhập Hư cảnh, bát trọng Động Hư cảnh, cùng cửu trọng Vũ Không cảnh không? Càng nhiều càng tốt...

Trương Huyền nói.

Lôi đình đã chuẩn bị xong, đương nhiên phải chuẩn bị công pháp, nếu không, chẳng phải lãng phí lực lượng một cách vô ích sao?

- Công pháp? Ngươi muốn công pháp làm gì?

Trương Vô Trần ngẩn ngơ.

Chuyện phát sinh ở Thánh Tử điện, được phong làm tuyệt mật, không ai truyền tới, coi như hắn là Trương gia trưởng lão, cũng không nghĩ ra, vị

thanh niên trước mắt này, có thể mượn nhờ lôi đình đột phá.

- Đừng quản làm gì, nắm chặt thời gian tìm đến, chỉ có như vậy, mới có thể giải quyết tai hoạ ngầm trước mắt, nếu không... Ta cũng không có cách nào!

Trương Huyền nói.

- Cái này... Ta chỗ này có một ít pháp quyết tu luyện Nhập Hư cảnh, là bởi vì truyền thụ học sinh, mới chuyên môn chuẩn bị... Đạt tới Động Hư cảnh, hầu như đều là cao tầng gia tộc, công pháp bọn họ tu luyện, bị phong tỏa ở trong tàng thư các, xem như ta cũng chỉ có một cơ hội lựa chọn sử dụng, không có khả năng nhìn quá nhiều...

Dừng lại một chút, Trương Vô Trần nói.

Động Hư cảnh, đã đứng ở đỉnh phong nhất của đại lục, coi như Trương gia , cũng không có khả năng có quá nhiều, bởi vậy, thân là tam trưởng lão, cũng không bỏ ra nổi mấy quyển, về phần bí pháp hắn tu tập, khẳng định không thể cho người ngoài nhìn.

- Chỉ có Nhập Hư cảnh cũng được...

Thấy lôi đình bất cứ lúc nào cũng sẽ hạ xuống, Trương Huyền biết không có thời gian so đo nhiều như vậy, khoát tay áo:

- Nhanh lấy ra, cho ta nhìn một cái là tốt rồi...

- Ừm!

Thấy vị trước mắt này có biện pháp, không dám trì hoãn, Trương Vô Trần khẽ đảo cổ tay, một đống thư tịch xuất hiện ở trước mắt.

Cầu ngươi thu ta đi!

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Số lượng không nhiều, chỉ có hai ba mươi bản, con mắt Trương Huyền quét tới, sau đó nhíu mày.

Giống như đối phương nói, những thứ này quả thực đều là công pháp Thánh Vực thất trọng Nhập Hư cảnh, nhưng phần lớn không phải bí tịch, mà là sách tham khảo dùng để tu luyện.

Là Danh Sư mới có thể sử dụng dạy tham khảo, trong đó có không ít bài tập, bài học lưu lại cho học sinh, lít nha lít nhít, chân chính có tác dụng, chỉ có một loại pháp quyết.

- Cái này...

Trương Huyền nhìn qua.

- Công pháp hạch tâm của Trương gia không cho phép truyền ra ngoài, có thể lấy ra cho ngươi xem, cũng chỉ có một loại này, có điều, đây là một loại công pháp thông dụng, cấp bậc không thấp , bất kỳ thuộc tính gì cũng có thể tu luyện...

Nhìn ra hắn nghi hoặc, Trương Vô Trần xấu hổ cười nói.

- ...

Trương Huyền tràn đầy im lặng.

Gia tộc khác biệt học viện, thuộc tính khá đơn nhất, có thể tu luyện, trên cơ bản đều là người cùng huyết mạch, bởi vậy, đối với pháp quyết người bình thường có thể tu luyện, số lượng cũng không nhiều, còn trưởng lão thông báo tuyển dụng tới, cơ bản đều có công pháp thuộc về mình, cho nên gia tộc lớn như thế, để hắn lấy ra công pháp số lượng nhiều, thật đúng là làm không được.

- Ngươi nơi này có công pháp luyện thể, hay pháp quyết tu luyện nguyên thần hay không?

Dừng lại một chút, Trương Huyền hỏi.

Lôi kiếp như thế lớn, như tiệc mỹ vị bày ở trước mắt, không thể tu luyện, thực sự quá uổng.

- Công pháp luyện thể ta chỗ này có không ít!

Vô Chân trưởng lão khẽ đảo cổ tay, mặt đất xuất hiện một đống thư tịch, lít nha lít nhít, chừng hơn ngàn bản.

- Tu luyện nguyên thần, ta cũng có...

Trương Vô Trần lấy ra một đống thư tịch.

Chỉ cần không phải công pháp hạch tâm, những pháp quyết khác, cho người khác nhìn cũng không quan hệ gì, đây đều là Trương gia bọn họ vài vạn năm tích lũy, số lượng rất nhiều.

Thấy hai người đáng tin cậy một lần, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, ánh mắt chợt lóe, thu tất cả thư tịch vào trong óc.

- Ta đi đối kháng lôi kiếp!

Nói xong, thân thể nhảy lên, thẳng tắp bay về phía lôi đình.

- Đối kháng lôi kiếp? Cái này...

Trương Vô Trần, Trương Vô Chân đồng thời giật nảy mình, khuôn mặt của Trương Tử Tình cũng trắng bệch.

Đối phương nói có thể giải quyết lôi đình, còn tưởng rằng có biện pháp gì tốt, tiến lên như thế, chẳng phải là tự tìm cái chết?

Rầm!

Trương Huyền đi vào lôi đình, công pháp luyện thể cùng nguyên thần dung hợp, thành công hội tụ thành Thiên Đạo Vu Hồn Lĩnh Vực cảnh, cùng Thiên Đạo kim thân cấp bậc cao hơn.

- Lôi đình lớn như thế, ta một người hấp thu không hết, một khi hạ xuống, Thanh Long thú khẳng định sẽ bị đánh chết, các ngươi cùng một chỗ ra đi!

Nhìn lôi hải không giới hạn, Trương Huyền biết, coi như lượng cơm của hắn lại lớn, trong thời gian ngắn cũng ăn không hết nhiều như vậy, tinh thần khẽ động, phân thân, Động Hư hồ lô, dây leo đồng loạt bay ra.

- Lôi kiếp thật là lớn...

Nhìn thấy lôi đình khổng lồ như thế, phân thân, Động Hư hồ lô… đều tràn đầy hưng phấn, thét lên vọt tới.

Trương Huyền cũng không ngừng nghỉ, Vu Hồn ly thể, vận chuyển Vu Hồn công pháp, thân thể vô niệm vô tưởng, không ngừng thôn phệ lôi điện.

Không biết qua bao lâu, lôi đình giống như trước đây, tan vỡ mà chạy, thu đám người phân thân về trữ vật giới chỉ, Trương Huyền tinh thần nội thị, nhịn không được thở phào nhẹ nhõm.

Vu Hồn thành công đạt đến Lĩnh Vực cảnh đỉnh phong, thân thể cũng đột phá Thánh khí thượng phẩm ràng buộc, có thể so với nửa bước Thánh khí tuyệt phẩm!

Loại thân thể này, coi như đứng tại chỗ, để Thánh Vực thất trọng dùng hết toàn lực tấn công, cũng không đả thương được mảy may. Có thể nói, đã là binh khí hình người.

- Hình như thai độc bị áp chế lợi hại hơn...

Thực lực tăng thêm, cũng không phải là cao hứng nhất, để cho hắn hưng phấn là, kèm theo hấp thu lôi đình càng ngày càng nhiều, Tiên Thiên thai độc bị áp chế càng thêm lợi hại, co quắp tại một chỗ, dường như động cũng không dám động.

- Xem ra lôi đình đối với ta xác thực trợ giúp cực lớn, về sau tìm thêm...

Thoả mãn nhẹ gật đầu, Trương Huyền cúi đầu nhìn xuống dưới, mí mắt đột nhiên co lại.

Chỉ thấy khu vực khách quý của Trương gia đã không có mấy chỗ hoàn hảo, lôi đình trước mắt, tuy hắn xông vào hấp thu ngăn trở, uy lực vẫn quá lớn, những kiến trúc này, vốn có chút cũ kỹ, đã không chịu nổi.

Nhìn thấy sắc mặc đám người Trương Vô Trần không tốt, khóe miệng Trương Huyền giật một cái.

Hắn mặt mỏng, lần đầu tiên tới, liền để nhà người ta biến thành như vậy, nói thật, ở sâu trong nội tâm vẫn là... rất thoải mái! Làm ra động tĩnh lớn như vậy, coi như tiểu thiên tài không xuất hiện, cha của hắn... Vị Hưng kiếm thánh kia hắn là đi ra a!

- Cảm ơn Trương sư loại bỏ lôi kiếp, nếu không, Trương gia tổn thất sẽ càng lớn...

Thấy da mặt hắn run rẩy, nhìn không ra là muốn khóc, hay là buồn cười, sắc mặt Trương Vô Trần tái xanh, cố nén tức giận, cuối cùng vẫn ôm quyền.

Mặc dù lôi kiếp này là vị trước mắt dẫn tới, nhưng cũng là vì thuần phục Kỳ Lân thú, lúc ấy thấy được, không có ngăn cản, chính hắn cũng có

trách nhiệm không thể trốn tránh.

May mắn là giải quyết, nếu không hậu quả khó mà lường được, không chỉ khu vực khách quý bị hủy, cơ nghiệp Trương gia khẳng định cũng sẽ bị hủy diệt một bộ phận lớn. Có thể làm được bước này, đã coi như thiệt hại nhỏ nhất.

- Chuyện này, đều từ ngươi mà lên... Trương Giang, lập tức trở về trong tộc tiếp nhận trừng phạt, không có mệnh lệnh, không cho phép đi ra!

Nói xong, quay đầu nhìn về phía Trương Giang, Trương Vô Trần quát tháo.

- Vâng...

Nắm đấm xiết chặt, vẻ mặt Trương Giang lúc đỏ lúc trắng, đột nhiên ngẩng đầu lên:

- Để cho ta tiếp nhận trừng phạt, ta không một câu oán hận nào, bất quá... Ta cùng Trương sư tỷ thí, còn không có kết thúc, mong tam trưởng lão cho thời gian, chờ ra kết quả, bất kể thắng thua, ta đều sẽ đi Pình pháp điện...

Hai bên muốn tỷ thí thuần thú, bây giờ còn chưa ra kết quả, trực tiếp bị trừng phạt, thực sự không có cam lòng.

- Kết quả?

Trương Vô Trần cau mày.

- Vâng, ta cùng Trương sư cá cược, trong ba ngày, ai cùng Kỳ Lân thú độ thân thiện cao, người đó liền chiến thắng, có điều, xem nó một bộ hận không thể đồng quy vu tận, kết quả hẳn là không cần ba ngày liền có thể rõ ràng...

Trương Giang vội nói.

Dùng kế mưu hạ độc Thánh thú, chỉ điều này, liền phạm vào đại húy kị của thuần thú, nếu như Thánh thú dễ dàng thần phục như vậy, nghề nghiệp Thuần Thú sư cũng sẽ không cần tồn tại, tất cả đều biến thành Độc sư!

Thánh thú giống như người, có sự kiêu ngạo của mình, cần chân tâm thật ý công nhận, mới xem như chân chính thần phục, hạ độc, chơi thủ đoạn... Những thứ này đều không được!

Đặc biệt là loại Thánh thú tính tình thô bạo như Hỏa Diễm Kỳ Lân thú, cố ý thiết kế hại nó, không chỉ không có độ thân thiện, còn có thể càng ngày càng căm hận, còn muốn thuần phục, liền không có bất cứ cơ hội nào.

Nghe được hai người đối thoại, Trương Huyền mang theo xấu hổ. Trợ giúp Thanh Long thú đột phá, vốn cho rằng có thể đưa đến tác dụng chấn nhiếp, để hắn thần phục, nhìn thấy cái tên này cuối cùng cố ý thu hút lôi kiếp, có lẽ giống như vị trước mắt đoán, muốn thuần phục, khó khăn!

- Được rồi, ta nhận...

Lắc đầu, Trương Huyền đang muốn mở miệng nhận thua, đột nhiên cảm thấy trên đùi hừng hực, ngay sau đó nhìn thấy Hỏa Diễm Kỳ Lân thú chẳng biết lúc nào nằm ở trước mặt, le lưỡi ra, vẻ mặt thành kính cùng cung kính:

- Chủ nhân, cầu ngươi thu ta đi...

Sư phụ ngươi ở đây!

dtv-ebook.com

- A?

Thân thể Trương Giang cứng đờ.

Đám người Trương Vô Trần cũng hai mặt nhìn nhau.

Cái tên này xảy ra chuyện gì?

Mới vừa rồi còn hô to Kỳ Lân huyết mạch không được sỉ nhục, hận không thể tươi sống bóp chết vị trước mắt này, làm sao thời gian nháy mắt, nằm rạp trên mặt đất, không có tôn nghiêm như vậy?

Trương Huyền cũng có chút sững sờ, gãi đầu một cái, xác nhận cái tên này, quả thực là gia hỏa vừa rồi kia, lúc này mới nhìn lại:

- Khẳng định muốn nhận ta làm chủ?

- Vâng, chỉ cần chủ nhân dặn dò, bảo ta đi hướng đông, tuyệt không đi hướng tây!

Hỏa Diễm Kỳ Lân thú vội vàng gật đầu, như sợ người trước mắt này nuốt lời.

- Tốt!

Mới vừa đáp ứng, Trương Huyền liền thấy một giọt huyết dịch ẩn chứa linh hồn bay tới, rơi vào mi tâm, nhẹ nhàng chui vào.

Tiếp nhận đối phương nhận chủ, thời gian nháy mắt, liền hiểu ý nghĩ của đối phương.

Dựa theo tình huống bình thường, đối phương quả thực là không nguyện ý thần phục, nhưng nhìn thấy hắn xông vào lôi kiếp, để người sau sợ hãi chạy trốn, lúc này mới thay đổi chủ ý.

Thánh thú, nguyên thần không có cường đại như nhân loại, lo lắng nhất là lôi đình, hắn có thể tuỳ tiện đuổi đi, để đột phá không chướng ngại chút nào, làm thú sủng cũng không có gì... Huống chi, đối phương tuỳ tiện để Thanh Long thú đột phá, để hắn đột phá, cũng nhất định không khó!

- Ta không tin...

Thấy Kỳ Lân thú thành công nhận chủ, thân thể vụt qua, vẻ mặt Trương Giang trở nên trắng bệch, từ không trung rơi xuống một đoạn dài.

Đây chính là Thánh thú ngay cả gia chủ cũng không thể thuần phục, ngắn ngủi không tới hai mươi phút, bị đối phương nhẹ nhõm thuần phục...

Vừa rồi không còn muốn giết hắn, hận không thể xé hắn thành mảnh nhỏ a... Làm sao thời gian ngắn như vậy, liền thay đổi thái độ?

Ngươi có biết, thay đổi thái độ như vậy, ta cùng đối phương đánh cược, không chỉ thua nát bét, tộc trưởng trở về, khẳng định cũng sẽ nổi trận lôi đình!

Đây là hắn hao tốn vô số đại giới mới bắt được, lại chắp tay đưa người...

Phốc!

Hơi đỏ mặt, một hơi không đi lên, máu tươi phun ra.

- Ngươi là Kỳ Lân thú, người mang Kỳ Lân huyết mạch...

Nhịn không được cắn răng.

- Kỳ Lân thú lại như thế nào? Trương sư, còn trẻ anh tài, khiêm tốn kín đáo, ta cam nguyện thần phục...

Sau khi nhận chủ, vẻ mặt Hỏa Diễm Kỳ Lân thú kiêu ngạo nhìn qua.

- Ngươi...

Trương Giang lần nữa lung lay một chút.

Tôn nghiêm đâu?

Mặt mũi đâu?

Trước đó nghe nói muốn thần phục, huyên náo kinh thiên động địa, hận không thể tại chỗ chết đi, hiện tại bộ dáng này... Ngươi không phải bị đối phương đổi linh hồn chứ?

- Ngươi đã nhận ta làm chủ, thân là chủ nhân, lễ gặp mặt không có khả năng ít...

Lười cùng Trương Giang nói nhảm, Trương Huyền mỉm cười, búng tay một cái.

Kỳ Lân thú mặt mũi mong đợi, đang muốn nhìn xem chủ nhân muốn cho nó lễ vật gì, ngay sau đó liền cảm thấy trong cơ thể một hồi cực nóng từ trong đan điền tuôn ra, huyết mạch toàn thân trước đó ràng buộc không thông suốt, ở dưới một cỗ chân khí trùng kích, lập tức mở ra.

- Đây là... kịch độc trước đó?

Con mắt trợn tròn, Kỳ Lân thú tràn đầy khó tin.

Loại cảm giác này, nó rất rõ ràng, chính là kịch độc trước đó ở trong người tuần hoàn, làm sao thời gian nháy mắt, biến thành quét sạch ràng buộc, xung kích cảnh giới cao hơn?

Kịch độc biến thành thuốc bổ, này coi như là Danh Sư cửu tinh cũng làm không được...

Kỳ Lân thú kích động không ngừng run rẩy.

Giờ khắc này triệt để rõ ràng, vừa rồi lựa chọn là sáng suốt cỡ nào. Vốn cho rằng đối phương chỉ có thể đuổi đi lôi kiếp, nằm mộng cũng nghĩ không ra, còn có loại năng lực này.

Nó ẩn chứa Kỳ Lân huyết mạch, trời sinh mạnh mẽ, nhưng mà hỏa diễm quá mức hung mãnh, khó mà khống chế, trong cơ thể rất nhiều kinh mạch thật nhỏ rất khó tu luyện...

Nguyên nhân chính là như vậy, tiến bộ rất chậm, chỗ chân khí trong cơ thể đến, tai hoạ ngầm cùng ràng buộc trước đó toàn bộ loại bỏ... Trong nháy mắt, cảm thấy lực lượng áp chế ở trong cơ thể thật lâu, rục rà rục rịch, bất cứ lúc nào cũng sẽ đột phá.

- Chủ nhân...

- Nhanh đột phá, chớ lãng phí cơ hội...

Trương Huyền thản nhiên.

- Vâng!

Biết giờ phút này không phải thời điểm cảm kích, Kỳ Lân thú nhắm mắt lại, điều động lực lượng trong cơ thể.

Ầm ầm!

Thời gian nháy mắt, uy áp to lớn cuốn tới, một cỗ lực lượng vô địch tràn ngập toàn thân.

- Nó... Cũng muốn đột phá?

Trương Vô Trần biến sắc, sắp khóc lên:

- Trương sư, mời dẫn nó rời đi nơi này, Trương gia... thật không chịu được lôi kiếp nữa, ta đại biểu bọn họ nhận thua...

Vừa rồi Thanh Long thú đột phá, liền làm cho toàn bộ phòng khách sắp biến thành phế tích, cái tên này lại đột phá mà nói, chỉ sợ Trương gia không cần tồn tại!

- Ây... Không cần lo lắng, nó chỉ là đột phá Thánh Vực cửu trọng hậu kỳ, sẽ không dẫn tới lôi kiếp!

Trương Huyền xấu hổ.

Đối phương nhận chủ, cũng biết tu vi cùng thực lực chính xác, Thánh Vực cửu trọng Vũ Không cảnh hậu kỳ! Giờ phút này mượn nhờ chân khí của hắn, nhiều nhất xung kích đỉnh phong mà thôi... Loại tiểu cấp bậc này tăng lên, không có gì bất ngờ xảy ra, là sẽ không xuất hiện lôi kiếp.

- Không xuất hiện lôi kiếp là tốt rồi...

Nhìn kỹ lại, Trương Vô Trần xác nhận đẳng cấp lực lượng, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Vừa rồi khẩn trương thái quá, đối phương nói chuyện giờ mới hiểu được.

Loại đột phá tiểu cấp bậc này, quả thực không có lôi kiếp. Nói thật, mình đã bị cái tên này dọa sợ... Có chút sợ bóng sợ gió.

- Thánh Vực cửu trọng... Mỗi một tiểu cấp bậc, cũng khó như lên trời, không biết Trương sư làm sao để nó dễ dàng đột phá như vậy?

Trầm tĩnh lại, mang theo nghi ngờ.

Để Địa Ngục Thanh Long thú đột phá, có thể nói là vận khí tốt, hoặc là tích lũy hùng hậu, biết rõ thú sủng rất nhiều...

Hiện tại vị này vừa mới thần phục, còn không có tiếp xúc, cũng đột phá... Đến cùng làm sao làm được?

Thật muốn có loại bản lĩnh này, thuần phục Thánh thú, còn không giống như đi chơi?

- Cái này... Vận may đi, Kỳ Lân thú cũng tích lũy đủ rồi, ta vừa vặn sử dụng chút thủ đoạn mới thành công, đổi lại Thánh thú khác, không dễ dàng như vậy!

Trương Huyền nói.

Sự tình Thiên đạo chân khí, khẳng định không thể nói, nếu không, phiền phức càng lớn, cho nên lúc này vẫn phải khiêm tốn chút, đừng quá mức khoa trương.

- Là ta lỗ mãng...

Thấy đối phương nghĩ một đằng nói một nẻo, Trương Vô Trần biết chắc dính dáng bí mật, lúc này ôm quyền, ngẩng đầu nhìn qua, mỉm cười:

- Ta từ Thánh Tử điện nhận được tin tức, lão sư của Trương sư, là Dương Huyền Dương sư a?

- Không sai, gia sư Dương Huyền!

Trương Huyền gật đầu.

Dương sư còn phải cõng cái nồi này, nếu không, trẻ tuổi liền có nhiều bản lĩnh như vậy, rất dễ dàng bị chộp tới làm chuột bạch.

Dù sao Hồ Nhất Vi không ở đây, nơi này cũng không phải tổng bộ Danh Sư đường, Thánh Tử điện cũng không có điều tra ra, đối phương khẳng định cũng sẽ không nghi ngờ.

- Khó trách...

Nhẹ gật đầu, Trương Vô Trần mang theo nghi ngờ nhìn qua:

- Không biết Trương sư có biết hiện tại Dương sư ở nơi nào không?

- Gia sư từ trước tới nay thần long thấy đầu mà không thấy đuôi, hành tung phiêu hốt, ta cũng không biết...

Trương Huyền vội nói.

Trương Vô Trần sửng sốt một chút, giờ mới hiểu được, vì sao đối phương đến Trương gia, nhưng không đi tìm lão sư, mà là ở nơi này trắng trợn phá hư, nguyên lai cũng không biết lão sư của mình ở đây.

- Ha ha, lần này ngươi xem như tới đúng dịp, Dương sư vừa vặn ở Trương gia bế quan, nếu ngươi tới, hai sư đồ các ngươi hẳn là rất nhanh sẽ gặp mặt!

Trương Vô Trần cười nhìn lại.

- Dương sư ở đây?

Thân thể Trương Huyền cứng ngắc, trái tim đột nhiên co rút lại.

Huyết trì

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Hắn một mực lấy Dương sư làm đại kỳ, che giấu Thiên Đạo thư viện, vốn cho rằng đó là người hư vô mờ mịt, cùng lắm thì dùng phân thân ngụy trang liền tốt, không nghĩ tới từ nơi sâu xa tự có thiên ý, người này chân thực tồn tại, hơn nữa còn là Tổng bộ Danh Sư đường Thái Thượng Trưởng Lão, một trong mấy người mạnh nhất đương thời!

Đội lốt giả, xuất hiện cái thật, đã rất xấu hổ, không nghĩ tới, vị bị đội lốt kia ngay tại Trương gia!

Thật muốn gặp mặt, không thừa nhận có đệ tử như mình, há không lập tức để lộ?

Thân thể cứng ngắc như người gỗ, Trương Huyền còn chưa lên tiếng, chỉ thấy Trương Vô Trần nhíu mày nhìn lại:

- Dương sư?

- Ta đã thời gian rất lâu không có gặp được sư phụ, đột nhiên nghe lão sư ở nơi này, có chút khó có thể tin, thất thố, còn mong rộng lòng tha thứ...

Trương Huyền vội nói.

Vừa rồi quá mức khiếp sợ, xưng hô chính là “Dương sư”, mà không phải “lão sư”, đối phương đã cảm giác được không đúng.

- Ừm, Dương sư ở đây bế quan chừng nửa năm, sư đồ các ngươi quả thực rất lâu không gặp...

Thấy hắn nói như vậy, Trương Vô Trần nhẹ gật đầu.

- Lão sư bế quan... Ta trực tiếp đi tìm hắn, sẽ không ảnh hưởng chứ?

Sau khi hết khiếp sợ, Trương Huyền ý thức được không đúng, nhìn lại.

Đối phương biết mình là đệ tử của Dương sư, Dương sư lại bế quan ở đây, kết quả đến bây giờ cũng không có xuất hiện, chỉ có hai loại khả năng, thứ nhất, cố ý đang hù dọa hắn; thứ hai, Dương sư bế quan cực kỳ khẩn yếu, không cách nào đi ra. Nếu như vậy, đối với hắn liền cực kỳ có lợi.

- Trước khi Dương sư bế quan, quả thực bảo người ta không nên quấy rầy, có điều, hắn là mấy ngày nay sẽ ra, Trương sư không vội vã rời đi, hắn sư đồ có thể gặp mặt!

Trương Vô Trần nói.

- Ta không vội...

Trương Huyền vội vàng gật đầu, nhưng trong lòng nhẹ nhàng thở ra. Xem ra phải nắm chặt thời gian so kiếm, nghĩ biện pháp bức ra tiểu thiên tài, gặp mặt một lần, sau đó trực tiếp rời khỏi, nếu không, Dương sư bế quan đi ra, hết thảy lộ tẩy, liền phiền phức lớn rồi!

- Không biết lão sư bế quan ở nơi nào? Coi như không thể quấy nhiễu, ta cũng có thể tiến đến bái kiến, chờ hắn ra, liền có thể nhìn thấy...

Dừng lại một chút, Trương Huyền hỏi tiếp.

Trước xác định rõ vị trí của đối phương, thực sự không được, vừa nhìn thấy xuất quan, sẽ lập tức chuồn mất.

- Chỗ Dương sư bế quan, chỉ có đại trưởng lão biết, ta cũng không rõ lắm!

Lắc đầu, Trương Vô Trần nói.

- Không biết?

Giả ra vẻ mặt tiếc hận, Trương Huyền lần nữa may mắn.

Hai người nói chuyện, Địa Ngục Thanh Long thú cùng Hỏa Diễm Kỳ Lân thú toàn bộ đột phá, từng cái lực lượng sôi trào mãnh liệt, bất cứ lúc nào cũng sẽ xao động mà ra.

Nhìn xem hai Thánh thú Thánh Vực cửu trọng, vây quanh ở bên người Trương Huyền, mọi người bốn phía tất cả đều lộ ra cảnh giác, ngay cả Kiếm Tần Sinh, cũng âm thầm kinh hãi.

Thánh Tử điện thay mặt điện chủ, cũng mới Thánh Vực cửu trọng sơ kỳ, một học sinh, vậy mà thuần phục một Thánh thú cửu trọng sơ kỳ cùng cửu trọng đỉnh phong... Mang về, khẳng định sẽ không người có thể áp chế.

Loại năng lực này, trở thành thay mặt điện chủ, cũng không có người có thể nói cái gì.

Thấy hắn thuần thú, thư hoạ cường đại như thế, ánh mắt thủ đoạn đều sâu không lường được, tất cả tuổi trẻ tài tuấn chuẩn bị cho hắn ra oai phủ đầu đều chần chờ.

Trương Tử Tình, Trương Giang xem như thiên tài đứng đầu nhất trong bọn họ, ở trước mặt đối phương, cũng không chịu được một kích, bọn hắn đi lên, chỉ sợ chênh lệch lớn hơn.

Trong lúc nhất thời, lại không người dám tiếp tục khiêu chiến.

Không có người ra mặt, Trương Huyền cũng vui thanh nhàn. Mục tiêu của hắn chỉ có một, giáo huấn vị tiểu thiên tài kia, quá yếu cũng chẳng

muốn ra tay.

- Trương sư, nơi này đã không thể ở lại, ta vừa vặn còn có biệt viện, không biết có thể theo ta đi không?

Thấy nhiều thiên tài bị đả kích ra tay cũng không dám, trong lòng Trương Vô Trần than thở một tiếng, mở miệng nói.

- Cái này...

Dừng lại một chút, Trương Huyền nhẹ gật đầu:

- Làm phiền Tam trưởng lão!

Bên này biến thành như vậy, quả thực không thích hợp cư ngụ.

- Mời đi theo ta!

Tam trưởng lão gật đầu, bàn giao trưởng lão phái người chữa trị, lúc này mới bay về phía trước. Trước khi đi, Trương Huyền nói phương pháp giải quyết tượng, ở trong ánh mắt khiếp sợ của hai vị Khải Linh sư cửu tinh, đi theo sau lưng Trương Vô Trần, bay tới đằng trước. Thời gian không dài, đi tới chỗ ở của tộc nhân Trương gia.

- Tần Sinh Kiếm thánh, ngươi trước hết ở chỗ này, sau khi thu xếp tốt khách nhân, gia tộc bọn ta sẽ tiến hành thi đấu, tỷ thí xong, lại cùng các bằng hữu giao lưu!

Tam trưởng lão cười nói.

- Vâng!

Kiếm Tần Sinh gật đầu.

Hắn đến Trương gia chừng ba lần, khu vực hạch tâm tộc nhân ở, còn là lần đầu tiên tới. Tính toán là chiếm vị ánh sáng của Trương Huyền. Chỗ này linh khí không bằng bên khách phòng, nhưng lại mang theo một cỗ

khí tức để cho người ta phấn chấn, tựa hồ ở nơi này tu luyện, có thể tư duy càng thêm mau lẹ, hiệu suất tăng gấp bội.

- Trương sư, có thể theo ta đi dạo một chút hay không?

An bài xong Kiếm Tần Sinh, Trương Vô Trần nhìn lại.

- Cam tâm tình nguyện phụng bồi!

Trương Huyền gật đầu.

Vừa vặn muốn nhìn Trương gia, hiểu rõ hơn một chút, vì sau này cướp cô dâu chuẩn bị, đối phương mời, cực kỳ cam tâm tình nguyện.

Dù sao có Kỳ Lân thú, Thanh Long thú bảo hộ, lại thêm thân là khách nhân, đối phương hẳn là sẽ không làm gì hắn.

- Mời tới bên này!

Trương Vô Trần nhẹ nhàng cười một tiếng, đi đầu ra sân nhỏ, lần này không có phi hành, mà là đi bộ. Trải qua một phen chơi đùa, trời đã tối đen, bầu trời đầy sao, một vầng loan nguyệt tản mát ra ánh sáng trong sáng, để không khí có vẻ hơi thanh lãnh.

- Không biết Trương sư nhà ở nơi nào, trong nhà còn có người nào?

Hai người một trước một sau, Trương Vô Trần vô tình hay cố ý hỏi.

- Tại hạ là cô nhi, từ nhỏ không biết cha mẹ là ai!

Trương Huyền trả lời.

Gia hoả bị hắn phụ thể kia, không biết cha mẹ là ai, hắn tự nhiên lại càng không biết.

- Cô nhi tốt...

Cảm khái một tiếng, Trương Vô Trần tự giác lỡ lời, hỏi tiếp:

- Nếu là cô nhi, vậy vì sao lại mang họ Trương? Tên là ai lấy?

- Cái này...

Trương Huyền sửng sốt một chút, lắc đầu:

- Thời gian quá lâu, không nhớ được!

Vốn là dung hợp trí nhớ, loại râu ria này không đáng kể, chỗ nào có thể biết? Căn cứ trí nhớ của đời trước, lúc còn rất nhỏ, treo ở trên cây siết cổ, được người cứu, mới lấy tên Trương Huyền, còn vì cái gì họ Trương... Liền không được biết. Dù sao không phải người Trương gia là được.

- Không nhớ được? Vậy xem ra, thân nhân của Trương sư rời đi thời gian tương đối sớm...

Trương Vô Trần lên tiếng, đột nhiên cười cười:

- Không biết Trương sư, đối với Trương gia cảm giác thế nào? Có hứng thú gia nhập Trương gia, trở thành một thành viên hay không?-

- Hoàn toàn không hứng thú!

Trương Huyền lắc đầu.

Chỉ bằng bọn hắn hèn hạ muốn giết mình, cưỡng ép muốn cưới Lạc Nhược Hi, liền căm thù đến tận xương tuỷ, còn gia nhập... Nằm mơ!

- Ây...

Không nghĩ tới hắn trả lời chắc chắn như thế, Trương Vô Trần tràn đầy xấu hổ, nhẫn nhịn nửa ngày nói không ra lời, nhìn về phía trước, nhẹ nhàng thở ra, lập tức duỗi tay:

- Đến!

- Đến, đến địa phương nào?

Trương Huyền sững sờ, ngẩng đầu nhìn lại, lập tức nhìn thấy hai chữ lớn xuất hiện ở trước mắt.

- Huyết trì!

Hắn không phải! (1)

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Hai chữ này là dùng chữ cổ viết thành, không có uy thế cùng lực lượng quá lớn, cũng không có bất luận chỗ đặc thù gì, từ xa nhìn lại như một tiểu tử vừa mới bắt đầu học viết chữ viết ra. Bất quá nhìn kỹ sẽ phát hiện, trong đó bí mật mang theo lực lượng đặc thù, phảng phất như có thể xuyên qua cổ kim, xem thấu tương lai, để cho người ta ý niệm từ hiện tại vẫy vùng đến mấy vạn năm trước, tựa như đã trải qua một lần tẩy lễ.

- Đây là địa phương nào?

Trương Huyền kinh ngạc.

- Đây là địa phương con cháu Trương gia kích hoạt huyết mạch! Chỉ cần là người Trương gia, tiến vào bên trong, huyết mạch sẽ tự động thiêu đốt, bất kể thực lực hay chức nghiệp, đều sẽ có bay vọt về chất!

Trương Vô Trần nói.

- Kích hoạt huyết mạch?

Trương Huyền giật mình.

Khó trách, hai chữ đơn thuần, liền cho hắn loại cảm giác này, Trương gia huyết mạch có thể khống chế thời gian, vị trí kích hoạt huyết mạch, tất nhiên liên quan tới thời gian.

- Trương sư có hứng thú vào xem hay không?

Trương Vô Trần cười cười.

- Đi vào? Ta có thể đi vào?

Trương Huyền giật mình, địa phương Trọng yếu như vậy, ngoại nhân có thể tùy tiện vào sao?

- Trương gia huyết trì, chỉ hữu dụng với đệ tử Trương gia, ngoại nhân đi vào, sẽ không bị ảnh hưởng, cũng sẽ không tạo thành phá hư, vào xem, không có gì, không ít cường giả mộ danh đến đây, cũng có thể tới quan sát.

Trương Vô Trần gật đầu.

Huyết trì, là cấm địa của Trương gia, coi như tử đệ gia tộc cũng nhất định phải có tư cách đến mới có thể vào, nói như vậy, chỉ vì loại bỏ đối phương hoài nghi mà thôi.

- Vậy là tốt rồi...

Không biết mục đích của đối phương, nghe có thể tùy tiện vào, Trương Huyền sáng lên.

Có thể kích hoạt Trương gia huyết mạch, tất nhiên không đơn giản, có thể vào nhìn xem, có lẽ có thể để cho mình càng hiểu rõ Trương gia, về sau cùng vị tiểu thiên tài kia đánh nhau, cũng có nắm chắc càng lớn.

- Đi thôi!

Thấy hắn không hoài nghi, Trương Vô Trần nhẹ nhàng thở ra, đi tới trước phong ấn, lấy ra lệnh bài nhẹ nhàng nhấn một cái,

- Ông!

Đại môn từ từ mở ra.

Theo ở phía sau nhìn rõ ràng động tác của đối phương, lúc này Trương Huyền mới đi vào, xuyên thấu qua một trận pháp, thân thể chấn động, lập tức cảm thấy thời gian bốn phía giống như phát sinh biến hóa, cùng ngoại giới hoàn toàn khác biệt.

- Đây là...

- Đây là năm đó tiên tổ lưu lại không gian, ẩn chứa thời gian chân giải, thời gian chợt nhanh chợt chậm, hiện lên trạng thái rời rạc. Chỉ cần Trương gia huyết mạch, dung hợp trong đó, sẽ lập tức rơi vào thời gian trường hà, bên ngoài một tháng, trong này một năm, có thời gian nhiều hơn, lĩnh hội chức nghiệp cùng tu vi, đương nhiên, chỉ là trạng thái lĩnh ngộ linh hồn, thực lực sẽ không biến hóa!

Trương Vô Trần giải thích.

- Bên ngoài một tháng, bên trong một năm?

Trương Huyền líu lưỡi.

Coi như không thể chân chính tăng cao tu vi, trạng thái linh hồn trải qua lâu như vậy, cũng rất lợi hại. Một tháng cùng một năm, chênh lệch gấp mười hai lần, nói cách khác, người Trương gia kích hoạt huyết mạch, chỉ cần ở đây, có thể nắm giữ vượt qua người bình thường gấp mười hai lần thời gian học tập cùng tu luyện... Khó trách, Trương gia nhiều thiên tài như vậy, Lạc gia còn kém rất xa, chỉ cái ao máu này, chính là vô số gia tộc tha thiết ước mơ, nhưng lại làm không được. Nếu như lúc trước hắn có thể đi vào nơi này, không ngừng tu luyện, chỉ sợ một tháng cũng đã đi đến cấp bậc hiện tại.

- Minh Lý Chi Nhãn!

Sau khi hết khiếp sợ, trong mắt Trương Huyền dần hiện ra vô số hoa văn, nhìn kỹ qua. Trước mắt không gian chồng chất, quả thực không giống trước đó đã gặp, Minh Lý Chi Nhãn chiếu xuống, từng tầng từng tầng,

tựa như cầu vồng, dọc theo đi về phía trước, sẽ cảm thấy bốn phía tốc độ chảy cùng địa phương khác không quá tương đồng.

Bất quá, loại cầu vồng này, trảo không đến cũng sờ không tới, không cẩn thận quan sát, thậm chí không thể phát giác, chớ nói chi là dung nhập trong đó, để tốc độ thời gian trôi qua cải biến. Hắn chậm rãi tiến lên, Trương Vô Trần thì đi theo một bên lặng lẽ quan sát, lông mày càng nhăn càng chặt.

- Trên người không có một chút dị thường, chẳng lẽ... Không phải?

Trước đó, đại trưởng lão cùng hắn hoài nghi, vị Trương Huyền này, có lẽ cùng vị mất tích kia có quan hệ, bởi vậy cố ý đưa đến huyết trì tiến hành dò xét, hiện tại xem ra, dường như không có bất kỳ phản ứng.

Bình thường con cháu Trương gia chưa từng tới huyết trì, vừa tiến vào, huyết mạch sẽ bị kích hoạt, lập tức rơi vào trạng thái hôn mê, nguyên thần ở dưới tốc độ thời gian đặc thù trôi qua, tiến hành học tập cùng tu luyện. Hiện tại một chút phản ứng cũng không có, xem ra không chỉ trong máu không có huyết mạch Trương gia, thậm chí cùng Trương gia cũng không có quan hệ quá lớn.

- Đúng rồi, nguyên thần...

Trong lòng Trương Vô Trần hơi động.

Phàm là con cháu Trương gia, huyết mạch xuất hiện chuyện ngoài ý muốn, nguyên thần cùng linh hồn cũng có thể cộng minh, dù sao, một người từ sinh ra đến chết, linh hồn là sẽ không thay đổi. Nghĩ đến cái này, đi lên phía trước, mỉm cười:

- Trương sư, huyết trì có thời gian chân giải, cần nguyên thần mới có thể thấy rõ ràng, ngươi không ngại thử một chút, nhìn xem có thể nhìn ra thứ gì hay không...

- Nguyên thần?

Trương Huyền nhẹ gật đầu:

- Cũng tốt!

Mặc dù hắn tu luyện thủ đoạn vu hồn sư, nguyên thần cực lớn, nhưng lĩnh ngộ Diễn Không Thiên Thư, có thể tùy ý biến hóa hình thể, đối phương xem như Trương gia trưởng lão, muốn nhìn ra, cũng không dễ dàng, không có gì có thể giấu diếm.

Vừa vặn hắn cũng muốn nghiên cứu thời gian chân giải của nơi này, phỏng đoán huyền bí trong đó. Khoanh chân ngồi dưới đất, tinh thần khẽ động, nguyên thần từ mi tâm chui ra.

Nguyên thần nhìn, cùng mắt thường nhìn không giống nhau, phảng phất đi vào trời tuyết, bốn phía đều phiêu đãng bông tuyết. Biết những bông tuyết này chính là đường vân của thời gian chân giải, đưa tay bắt tới.

Phần phật!

Đường vân từ lòng bàn tay xẹt qua.

- Nguyên thần không có bất kỳ khí tức Trương gia...

Nhìn một màn này ở trong mắt, trong mắt Trương Vô Trần nổi lên thất lạc.

Nếu như là con cháu Trương gia, nguyên thần xuất khiếu, đi vào nơi này, tất nhiên có thể lưu lại đường vân chân giải, dung nhập hồn phách, mà đối phương đụng vào, một chút phản ứng cũng không có, chỉ có một khả năng... Đó chính là linh hồn của hắn, cùng Trương gia không có bất cứ quan hệ nào! Xem ra trước đó hoài nghi, đều là sai.

- Trương sư, xin rời khỏi đi!

Hiểu được, thái độ cũng biến thành lãnh đạm, khoát tay áo, thanh âm truyền ra.

- Rời khỏi?

Trương Huyền sững sờ, nguyên thần lập tức quy vị, đứng dậy.

- Ừm, nơi này là cấm địa Trương gia, ta mang ngươi tới có thời gian hạn chế, hiện tại nên đi ra ngoài...

Trương Vô Trần vẫy tay.

- Cái này...

Thấy đối phương mặt không biểu tình, Trương Huyền có chút im lặng. Cũng không phải ta muốn tới, ngươi lôi kéo ta đi vào, mới ở bên trong không đến năm phút, liền đuổi người rời khỏi... người Trương gia, quả nhiên cả đám đều đầu óc có hố.

- Cáo từ!

Thấy đối phương tiễn hắn tâm tư đều không có, Trương Huyền chẳng muốn tiếp tục nhìn nhiều, quay người đi ra ngoài. Không cho nhìn, hắn còn không muốn xem đâu, không có gì ghê gớm.

- Phải lập tức bẩm báo đại trưởng lão...

Thấy hắn rời khỏi, Trương Vô Trần vội vàng rời khỏi huyết trì, đóng lại môn hộ, thẳng tắp bay về phía đại trưởng lão.

Rời đi tốc độ quá nhanh, cũng không phát hiện, toàn bộ pháp tắc, chân giải trong Huyết Trì, giống như thấy được vật gì đáng sợ, run lẩy bẩy, động cũng không dám động.

Hắn không phải (2)

dtv-ebook.com

Một đường phi nhanh, rất mau tới vị trí của đại trưởng lão.

- Thế nào?

Đại trưởng lão nhìn lại.

- Không phải!

Trương Vô Trần lắc đầu.

- Không phải?

- Mang vào huyết trì không có bất kỳ biến hóa nào, nguyên thần cũng khảo nghiệm, không cách nào lưu lại chân giải, cùng Trương gia không có bất cứ quan hệ nào!

Trương Vô Trần nói rõ chi tiết một lần.

- Xem ra... là ta suy nghĩ nhiều!

Lắc đầu, ánh mắt của đại trưởng lão phát lạnh:

- Đã không có quan hệ, liền phái người đi khiêu chiến kiếm pháp, cho hắn biết, nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên. Mặt khác, gây ra động tĩnh lớn như vậy, nhất định phải có cái bàn giao, không thể tùy ý đi! Nếu không, uy nghiêm ở đâu?

Làm toàn bộ phòng khách sụp đổ, tượng tiên hiền chạy loạn khắp nơi, trận pháp bị phá hư, nếu không có hoài nghi, há có thể mặc cho muốn làm gì thì làm? Nếu không, người người đều tới quấy rối, cái gọi là đệ nhất gia tộc, cũng sẽ không cần tồn tại.

- Hắn thuần phục Hỏa Diễm Kỳ Lân thú, ta sợ... Ép hung ác, sẽ xuất hiện biến cố!

Chần chờ một chút, Trương Vô Trần nói.

Nếu như đối phương chỉ là tiểu gia hỏa Lĩnh Vực cảnh ngược lại cũng thôi, mấu chốt là, thuần phục Kỳ Lân thú, hơn nữa tu vi tên này đạt đến Thánh Vực cửu trọng đỉnh phong, thật muốn làm ầm ĩ lên, gia tộc vẫn có thể trấn áp, nhưng chỉ sợ phải hao phí đánh đổi cực lớn!

- Rất đơn giản, để con cháu trong tộc, áp chế tu vi tương đồng tới đánh cược, hoặc là bồi thường, hoặc lưu tại Trương gia hiệu lực cả đời, luyện hóa Thánh thú của tộc trưởng, làm sao có thể rời đi? Tỷ thí công bằng thua, Dương sư cũng dễ bàn giao!

Hừ một tiếng, đại trưởng lão chắp hai tay sau lưng.

Danh sư gia tộc, tuy chú ý quy tắc, nhưng cũng không phải người hiền lành. Không nói phá hư kiến trúc, chỉ nói vì vây khốn thánh thú kia, ba năm qua tiêu tốn nhân lực vật lực liền không biết bao nhiêu, làm sao có thể tùy tiện qua tay đưa người! Mấu chốt đối phương là tới khiêu chiến! Nói thật, nếu không phải Dương sư thân truyền, khả năng hiện tại đã phái người bắt lấy, cưỡng chế lưu lại.

- Vâng, không biết ai ra tay phù hợp?

Nhẹ gật đầu, Trương Vô Trần nhìn qua. Một gia tộc muốn phát triển lớn mạnh, trở thành thứ nhất, thủ đoạn nhất định phải có, đây là chuyện không có cách giải quyết.

- Trương Húc, Trương Ngân, Trương Khâm đề có thể, ở trên kiếm pháp đều lĩnh ngộ chân giải, thực lực kinh người, đối phó một tiểu gia hỏa Lĩnh Vực cảnh, vấn đề không lớn!

Trầm tư phút chốc, đại trưởng lão nói.

- Tốt, một lát nữa ta liền báo tin bọn họ, tiến đến khiêu chiến!

Trương Vô Trần lên tiếng, sau đó nhìn qua:

- Gia tộc đại hội làm sao bây giờ? Lúc nào tiến hành?

Lần này triệu tập tộc nhân cùng cường giả các chức nghiệp, chính là vì đại hội, hiện tại người cũng gần như đến đông đủ, có thể cử hành.

- Trời vừa sáng liền bắt đầu! Dính dáng cùng Lạc gia thông gia, ngươi nên rõ ràng hơn ta, không thể sai sót!

Mắt đại trưởng lão sáng lên.

- Ta biết! Chỉ là... Tiểu thiên tài đến nay tung tích không rõ...

Thần sắc trên mặt Trương Vô Trần lo lắng.

- Ta nói từ trong tộc tuyển chọn, lần thi đấu này, thu hoạch được đệ nhất, thay thế tiểu thiên tài cưới Lạc gia vị tiểu công chúa, thời gian không thể kéo dài được nữa, nếu không, ai cũng sẽ không biết sẽ xuất hiện biến cố gì!

Đại trưởng lão nói.

- Cũng chỉ có thể như vậy...

Nhẹ gật đầu, Trương Vô Trần ôm quyền khom người:

- Ta đi an bài... Bất quá, khiêu chiến Trương Huyền, vẫn là chờ sau thi đấu, nếu không, đối với mấy người Trương Húc cũng không công bằng!

- Ừm!

Đại trưởng lão gật đầu, không nói thêm lời... . Bên này thảo luận, Trương Huyền cũng trở về chỗ ở, vừa đi vào phòng, liền thấy một bóng người tiến lên đón.

- Lão sư...

Trương Cửu Tiêu ôm quyền.

- Tại sao ngươi tới...

- Lão sư vừa đến gây ra động tĩnh lớn như vậy, ta cũng nghe nói...

Trương Cửu Tiêu cười khổ.

Hắn mới vừa biết vị lão sư này, làm việc thật là đủ cao, vừa đến liền làm cho Trương gia gà bay chó chạy, nếu không phải đại trưởng lão áp chế, chỉ sợ sớm đã có người tiến lên chém giết hắn.

- Các ngươi gia tộc đại hội, vì cái gì gấp gáp tiến hành như vậy?

Không ở đề tài này xoắn xuýt, Trương Huyền hỏi.

Lạc Nhược Hi vừa nói ưa thích mình, bên này liền tiến hành đại hội, muốn nói không có quan hệ, hắn cũng không tin. Chỉ là không biết Trương gia đến cùng trong hồ lô bán thuốc gì thôi!

- Ta hỏi thăm ra, lần này đại hội, chỉ có một mục đích, là thông qua tuyển chọn, lần nữa chọn lựa ra một người trẻ tuổi cùng Lạc gia thông gia!

Trương Cửu Tiêu gật đầu.

- Cùng Lạc gia thông gia?

Trương Huyền nheo mắt, nắm đấm xiết chặt:

- Vị tiểu thiên tài kia của các ngươi đâu?

- Nghe nói, tiểu thiên tài mất tích, ai cũng không biết ở đâu, hiện tại thông gia sắp đến, thời gian không thể bị dở dang, cho nên ý định từ trong tộc tìm kiếm một vị thiên tài ưu tú nhất, cùng Lạc gia kết hợp...

Trương Cửu Tiêu nói ra tin tức biết đến.

- Đáng ghét!

Trương Huyền tức sắp bùng nổ! Ép buộc thông gia cũng đã rất vô sỉ, đến cuối cùng, thế mà còn tùy tiện tuyển chọn... Dạng thông gia này, có từng nghĩ qua cảm thụ của Lạc gia?

- Trương gia thông gia, tại sao có thể tùy ý như thế?

Hàm răng cắn chặt, Trương Huyền không ngừng run rẩy. Đường đường đệ nhất gia tộc, đáp ứng tiểu thiên tài cùng Lạc Nhược Hi thông gia, đến cuối cùng, tùy tiện tuyển người... Truyền đi cũng làm người cảm thấy hoang đường!

- Hình như là không có cách nào, cụ thể liên lụy đến cái gì, ta cũng không rõ ràng lắm, có điều chỉ biết là, cái thông gia này bắt buộc phải làm, ai cũng không có cách nào ngăn cản! Thực lực của ta, ngươi cũng biết, ở trong tộc không đáng giá nhắc tới, cho nên tham gia hay không đều không quan trọng...

Trương Cửu Tiêu cười khổ.

Thực lực của hắn, ở Thanh Nguyên đế quốc được tính là thiên tài, nhưng ở Trương gia, cái gì cũng không tính, tùy tiện một cái, cũng có thể đánh bại hắn, ngay cả lực lượng đánh trả cũng không có. Cho nên lần này gia tộc thi đấu, hắn nhiều nhất tham dự một chút, căn bản không nghĩ tới, có thể cầm tới thứ tự.

- Gia tộc các ngươi thi đấu chừng nào thì bắt đầu?

Khí sắp bùng nổ, trên người Trương Huyền sát khí như sóng lớn, mở miệng hỏi.

- Cái này... Thời gian cụ thể còn không có định, có điều, không có gì bất ngờ xảy ra, ngày mai sẽ tiến hành!

Nhìn sắc mặt hắn tái xanh, Trương Cửu Tiêu vội vàng khuyên can:

- Lão sư, Trương gia thi đấu, cao thủ nhiều như mây, tuyệt đối không nên hành động theo cảm tính, nếu không... Ta sợ, phiền phức rất lớn!

Tính cách vị này, hắn biết rất rõ ràng, không sợ trời không sợ đất, ban đầu ở Thanh Nguyên đế quốc náo động, coi như bây giờ suy nghĩ một chút, cũng có chút nghĩ mà sợ.

Ngộ nhỡ thật vọt tới thi đấu làm loạn, thật sự khó mà kết thúc yên lành. Trương gia cũng không phải Thanh Nguyên đế quốc, mà là đại lục đệ nhất gia tộc, coi như Thánh Vực cửu trọng đỉnh phong đi vào, cũng có đi không về.

- Yên tâm, ta sẽ không làm loạn, làm loạn chính là ngươi...

Biết đối phương nghĩ cái gì, Trương Huyền nhìn lại.

- Ta?

Trương Cửu Tiêu sững sờ.

- Không sai, ta muốn ngươi tham gia thi đấu, hơn nữa... thu được quán quân!

Mắt sáng lên, bàn tay của Trương Huyền hất lên.

Đệ tử thứ tám

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Ta? Quán quân?

Trương Cửu Tiêu ngẩn ngơ, vội vàng lắc đầu:

- Cái này sao có thể!

Hiện tại hắn chỉ có thực lực Xuất Khiếu cảnh, lúc nào có thể xung kích Lĩnh Vực cảnh còn không biết, cùng đám người Trương Thuần, Trương Phong chênh lệch không biết bao nhiêu, tiến vào bên trong có thể thông qua vòng thứ nhất hay không cũng chưa biết chừng, xung kích quán quân, nằm mơ cũng không dám nghĩ!

Nói thật, xem như con cháu chi nhánh, có thể tới tham gia thịnh hội của đệ tử hạch tâm, đối với hắn mà nói cũng đã cực kỳ khó tin, quán quân... Hy vọng xa vời cũng không dám!

- Chỉ cần nghe theo vi sư nói, để ngươi trong thời gian ngắn vượt qua những người khác, sáng tạo kỳ tích, cũng không phải không có khả năng!

Trương Huyền gật đầu nói.

- Cái này... Thế hệ trẻ tuổi, thực lực mạnh nhất là đám người Trương Thuần, đã đạt đến nửa bước Động Hư cảnh, nghe nói còn có đạt tới Động Hư cảnh chân chính, ta... Kém quá xa!

Thấy đối phương không giống nói đùa, Trương Cửu Tiêu cười khổ.

Không phải không tin vị trước mắt này, mà là hoàn toàn không có khả năng.

Thánh Vực ngũ trọng Xuất Khiếu cảnh, cách bát trọng Động Hư cảnh, đâu chỉ bình thường, không thể so sánh nổi, loại cường giả cấp bậc này, một trăm cái hắn gặp, cũng chỉ có phần chạy trốn, đánh như thế nào?

Lại nói, đệ tử hạch tâm Trương gia, đều là thiên tài trong thiên tài, chiến sư cùng cấp bậc, cũng chưa chắc có thể chống lại... Có thể nói tham gia tỷ thí, hơn nữa khả năng nhận được quán quân, là không!

- Đừng nâng khí thế người khác, diệt uy phong của mình! Ngươi bái ta làm thầy, chỉ điều này, ánh mắt cũng đã vượt qua vô số người!

Thấy đối phương một chút tự tin cũng không có, Trương Huyền nhíu mày.

- Có thể bái lão sư, là vinh hạnh của ta, chỉ là...

Trương Cửu Tiêu mặt như mướp đắng. Không phải là không muốn, mà là ngày mai liền bắt đầu thi đấu, thực lực bây giờ...

- Ta biết ngươi lo lắng cái gì!

Hai tay chắp sau lưng, Trương Huyền nhìn lại:

- Trương Huyền ta, từ Thiên Huyền vương quốc đi tới bây giờ, tu vi từ võ giả tam trọng, đến bây giờ Lĩnh Vực cảnh đỉnh phong, đến nay chẳng qua 14 tháng mà thôi. Thu thân truyền có bảy, đại đệ tử Triệu Nhã, hiện tại là Âm Dương cung thiếu cung chủ.

- Nhị đệ tử, Vương Dĩnh, vào Khải Linh sư công hội, tiền đồ vô lượng.

- Tam đệ tử Lưu Dương, ngươi gặp qua, tuy có chút bất tài, nhưng cũng trở nên nổi bật, dám làm dám chịu.

- Tứ đệ tử Trịnh Dương, Chiến Sư đường chiến tử, đường chủ tương lai!

Vừa nói , vừa đi về phía trước, kèm theo lời nói, khí tức càng ngày càng mạnh:

- Ngũ đệ tử Viên Đào, Viên gia thiếu gia chủ, trên người có Long Tê huyết mạch, thiên hạ vô song.

- Lục đệ tử Lộ Xung, nhận được Vu Hồn sư truyền thừa, vu hồn chi thuật có một không hai cổ kim!

- Thất đệ tử Ngụy Như Yên, tân nhiệm Độc điện điện chủ, Tiên Thiên độc thể, độc diệt vạn vật!

- Bảy đại thân truyền, từng cái bất phàm, thu ngươi làm đồ, là tâm mang mong đợi với ngươi, như thế nào, ngươi muốn rút lui?

Nói đến đây, Trương Huyền nhìn lại, ánh mắt như điện.

- Ta...

Nắm đấm xiết chặt, Trương Cửu Tiêu kích động vẻ mặt thấu hồng. Hắn biết vị lão sư này của mình, nắm giữ không ít học sinh, nhưng lại không nghĩ tới, từng cái cường đại như vậy!

Âm Dương cung thiếu cung chủ, Chiến Sư đường chiến tử, Độc điện điện chủ, Viên gia thiếu gia chủ... Mỗi một cái thân phận, đều không kém Trương gia quyền gia chủ quá nhiều, rõ ràng đều là học sinh của hắn! Không phải chính tai nghe được, thì không dám tin tưởng.

Trước đó còn cảm thấy, nhận được quán quân, khó mà hoàn thành, giờ phút này, nghe được học sinh của hắn, lập tức cảm thấy nhiệt huyết sôi trào, huyết dịch toàn thân giống như muốn nổ tung. Có sư như vậy, còn cầu mong gì! Thấy bị ngôn ngữ của mình khích lệ, Trương Huyền thoả mãn nhẹ gật đầu, lần nữa nhìn tới:

- Ngươi yếu thế đoạt được quán quân, thu ngươi làm đệ tử thứ tám lại có làm sao!

- Đệ tử thứ tám...

Hô hấp dồn dập, vẻ mặt Trương Cửu Tiêu đỏ lên.

Đây là cho thấy, muốn thu làm thân truyền. Thiên Nhận danh sư trước, cũng chính là Khổng sư, có ba ngàn đệ tử, bảy mươi hai thân truyền, thân truyền tu vi thấp nhất, cũng thành cổ thánh! Thánh Tử điện khai phái tổ sư Bốc Thương cổ thánh, ở trong rất nhiều đệ tử, cũng không xếp hạng cao bao nhiêu! Như vậy có thể thấy được mạnh mẽ.

Vị lão sư trước mắt này, là Thiên Nhận danh sư, trước đó bảy đệ tử, tuy nói đơn giản, nhưng không cần nghĩ, về sau nhất định từng cái oanh động thiên hạ, nếu có thể trở thành hắn vị đệ tử thứ tám, tiền đồ có thể nói, vô lượng!

- Không sai, Trương gia lão tổ ta, từ đầu cũng không có huyết mạch hơn người, là sau khi hắn thành tựu đỉnh phong, mới để cho huyết mạch tiếp tục kéo dài, thân ở bàng chi lại như thế nào, chưa hắn không thể trổ hết tài năng, một lần đi đến đỉnh phong!

Càng nghĩ càng kích động, Trương Cửu Tiêu hô hấp dồn dập.

Vương hầu tướng lĩnh, chẳng phải trời sinh? Ai nói huyết mạch mạnh liền nhất định mạnh? Nếu thật như vậy, vì sao vài vạn năm qua, Trương gia nhiều thiên tài huyết mạch tinh thuần như vậy, không một cái vượt qua lão tổ?

Năm đó Khổng sư, bảy mươi hai hiền, cũng chưa nghe nói qua, ai huyết mạch trời sinh rất mạnh! Muốn thành công, dựa vào không phải huyết mạch, mà là chăm chỉ không ngừng cố gắng, cùng lòng tin kiên trì hướng lên! Cùng một vị lão sư tốt chân chính! Hiện tại lão sư ngay ở trước mặt, bản thân cũng đủ cố gắng, có thể trở thành thân truyền hay không, có thể trở nên nổi bật hay không, ngay ở một ý niệm.

- Lão sư, nên làm như thế nào, chỉ cần ngài dặn dò, Trương Cửu Tiêu ta nhất định dốc hết toàn lực!

Trong cơ thể nhiệt huyết bị nhen lửa, lại không lo lắng, Trương Cửu Tiêu cắn chặt răng. Lão sư thân là Thiên Nhận danh sư, đã nói được, vậy liền được, không có cái gì có thể lo lắng.

- Rất tốt!

Thấy thanh niên trước mắt làm ra quyết định, Trương Huyền thoả mãn nhẹ gật đầu:

- Bái sư đi!

- Hiện tại liền bái?

Trương Cửu Tiêu nhịn không được sững sờ:

- Không phải nói chờ ta đoạt được quán quân, mới có tư cách sao?

Hắn không thể tin vào tai của mình, mới nói qua, đoạt được quán quân, thu hắn làm đồ... Bây giờ cách làm được còn kém rất xa, có khả năng hay không cũng chưa biết chừng, làm sao...

Nhẹ nhàng cười một tiếng, trên mặt Trương Huyền lộ ra tự tin nồng đậm:

- Trương Huyền ta nói, để ngươi trở thành quán quân, vậy liền nhất định có thể trở thành quán quân, sớm thu muộn thu khác nhau ở chỗ nào?

- Ta...

Trương Cửu Tiêu chỉ cảm thấy bắp thịt cả người tựa như bất cứ lúc nào cũng sẽ nhảy lên, huyết dịch toàn thân bùng cháy.

Bị ngôn ngữ khích lệ, nhìn thấy kiên định trong mắt ánh mắt lão sư, đột nhiên cảm thấy chỉ cần lão sư nói có thể làm được, vậy liền nhất định có thể làm được.

Đây không phải mê hoặc cũng không phải tẩy não, mà là một loại tự tin mãnh liệt. Có loại tự tin này, dường như sự tình trước mắt khó khăn đi nữa cũng không tính là cái gì.

- Lão sư, hiện tại ta nên làm như thế nào?

Quỳ trên mặt đất dập đầu tám cái, hành lễ bái sư, Trương Cửu Tiêu lần nữa nhìn lại. Lão sư đã nói tự tin như vậy, nhất định đã nghĩ kỹ phương pháp tu luyện.

- Thực lực của ngươi bây giờ chỉ có Lĩnh Vực cảnh, biện pháp duy nhất là nhanh chóng tăng cao tu vi, chẳng qua một đêm, muốn để cấp bậc thấp như vậy, đẩy tới Thánh Vực bát trọng, hoàn toàn không có khả năng, trừ khi...

Trương Huyền dừng lại một chút, nhìn về phía một phương hướng, ánh mắt sâu xa.

- Mượn nhờ Trương gia... Huyết trì!

Tăng lên huyết mạch

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Huyết trì?

Thân thể chấn động, trên mặt Trương Cửu Tiêu xấu hổ:

- Đây là địa phương con cháu hạch tâm mới có thể đi vào kích hoạt huyết mạch, ta huyết mạch mỏng manh, không tư cách tiến vào...

Trương gia huyết trì, cực kỳ quan trọng, huyết mạch đạt tới trình độ nhất định mới có thể đi vào tu luyện, nhân vật râu ria như hắn, còn kém rất xa.

- Ta mang ngươi đi vào!

Trương Huyền thản nhiên nói.

Một đêm công phu, muốn cho đối phương từ Thánh Vực ngũ trọng Xuất Khiếu cảnh, có thể đối chiến các cao thủ như Trương Thuần, huấn luyện thông thường khẳng định là không có cách nào, dù sao đối phương không có Thiên Đạo thư viện, không thể tu luyện Thiên Đạo công pháp, tu luyện công pháp tinh giản, tiến bộ tương đối chậm.

Bởi vậy, chỉ có con đường này có thể đi! Mượn nhờ Trương gia huyết trì... Thay đổi tốc độ thời gian trôi qua, một đêm, tăng thêm gấp mười hai lần, khả năng thành công mới có thể gia tăng thật lớn!

- Dẫn ta?

Trương Cửu Tiêu sững sờ:

- Nơi này không phải là không thể tùy tiện đi vào ư?

Trương gia huyết trì, nếu như người người cũng có thể đi vào, đã sớm đại loạn. Lão sư, một người ngoài vừa tới... Làm sao có thể, tuỳ tiện tiến vào bên trong, hơn nữa còn muốn dẫn hắn đi qua?

- Đổi lại trước đó, ta quả thực không cách nào đi vào, bất quá... Hiện tại không có bất cứ vấn đề gì!

Hừ một tiếng, Trương Huyền nói.

Trước đó Trương Vô Trần dẫn hắn tiến vào, cẩn thận quan sát trận pháp phong cấm, dù rất cao minh, nhưng ở trước mặt thư viện, tất cả đều là sơ hở, tùy tiện mượn nhờ một cái, liền có thể thần không biết quỷ không hay lẻn vào trong, mà không bị phát giác.

- Đi thôi!

Không giải thích quá nhiều, Trương Huyền dẫn đường. Thời gian không dài, lần nữa đi tới trước mặt huyết trì.

- Chính là chỗ này!

Hít sâu một hơi, Trương Huyền dọc theo cửa ra vào lượn quanh một vòng, tìm đúng một chỗ, nhẹ nhàng điểm một cái.

Ông!

Một hồi vang lên, trận pháp thủ hộ huyết trì từ từ mở ra, cửa xuất hiện khe hở.

- Nhanh!

Vội vàng đi vào, Trương Cửu Tiêu theo sát.

Trận pháp lần nữa khép lại, từ bên ngoài căn bản không phát hiện được dị thường, thật giống như không người đến qua.

- Đây là huyết trì?

Tiến vào bên trong, Trương Cửu Tiêu lập tức cảm thấy bắp thịt toàn thân hưng phấn, nguyên thần không ngừng nhảy lên.

- Không sai, ngươi kích hoạt huyết mạch thử xem, nhìn có thể gây nên cộng minh hay không...

Trương Huyền nói.

- Vâng!

Nhẹ gật đầu, Trương Cửu Tiêu khoanh chân ngồi dưới đất, kích hoạt huyết mạch, thử nghiệm liên tiếp thời gian chân giải bồng bềnh ở bốn phía.

Bất quá, thời gian không dài khuôn mặt liền khó coi, lần nữa đứng dậy. Giờ phút này, rốt cuộc biết, vì sao loại con cháu bàng chi như hắn không cho phép đi vào huyết trì, không phải gia tộc keo kiệt, mang theo kỳ thị, mà là... Coi như đi vào, cũng không cách nào cảm ngộ chân giải, cùng đệ tử hạch tâm tiến hành tu luyện. Làm cũng làm không được, tự nhiên không cần thiết tiêu tốn thời gian.

- Lão sư...

Trương Cửu Tiêu áy náy.

Lão sư chuyên môn dẫn hắn đi vào nơi này, lại bởi vì bản thân hắn, mà không hoàn thành được, thực sự khó mà tiếp nhận.

- Đừng có gấp...

Thấy hắn không cách nào cảm ngộ, Trương Huyền cũng nhíu mày:

- Ngươi tiếp tục tu luyện, ta tới nghĩ biện pháp!

- Vâng!

Không nói thêm lời, Trương Cửu Tiêu khoanh chân ngồi xuống. Minh Lý Chi Nhãn nhúc nhích, Trương Huyền nhìn bốn phía.

Khí tức giống như cầu vồng ở trên bầu trời, vây quanh bốn phía đối phương, có điều như chất béo vào nước, không thể tương dung, bất kể kích hoạt huyết mạch như thế nào, cũng không có biện pháp.

- Huyết mạch của hắn quả thực quá thấp...

Trương Huyền nhíu mày.

Thời gian chân giải trong này, là tiên tổ Trương gia lưu lại, ban cho hậu nhân, dù Trương Cửu Tiêu có huyết mạch Trương gia, lại ngay cả bí pháp gia tộc cũng không thi triển ra được, đẳng cấp thực sự quá thấp, nhiều nhất chỉ có thể để khí tức giống như cầu vồng tới gần, muốn hòa vào trong đó, căn bản làm không được.

Cái này rất giống thuần thú, chỉ có thể nhận được hảo cảm, nhưng... Khoảng cách có thể thuần phục, còn kém thực sự quá xa. Một bước, liền là chân trời.

- Nếu huyết mạch của hắn, có thể tinh thuần một chút là được...

Nhịn không được cảm xúc. Đang cảm thán, đột nhiên cảm thấy thư viện lắc lư, ngay sau đó hình thành thư tịch, bay ra, thẳng tắp đập xuống Trương Cửu Tiêu đang tu luyện.

- Nguy rồi...

Con ngươi của Trương Huyền co rụt lại.

Thiên Đạo chi thư, ngay cả độc sư cửu tinh, cũng có thể tuỳ tiện đập thành bánh thịt, loại thực lực này như Trương Cửu Tiêu căn bản không ngăn cản nổi!

Hắn không muốn giết người ah, làm sao trực tiếp chạy ra ngoài? Muốn ngăn cản, đã không còn kịp rồi, thư tịch nháy mắt đi tới mi tâm của Trương Cửu Tiêu, có điều, cũng không xuất hiện cục diện máu thịt be bét, nhẹ nhàng khẽ động, chui vào.

Ngay sau đó, Trương Huyền liền thấy chân giải bốn phía, tựa như sôi trào, tất cả đều bằng tốc độ nhanh nhất lao tới thanh niên kia.

- Đây là... Huyết mạch tăng lên?

Con mắt trợn tròn, Trương Huyền giật nảy mình.

Vừa rồi ở sâu trong nội tâm khát vọng huyết mạch của Trương Cửu Tiêu tăng lên, ngay sau đó Thiên Đạo chi thư bay ra, chẳng lẽ, thứ này trừ có thể làm cho mình tăng thêm tâm cảnh khắc độ, thuộc làu đủ loại kiến thức, phong ấn Ngoan Nhân, thậm chí đập chết người ra... Còn có thể tăng lên lực lượng huyết thống của người khác?

Thật sự là như vậy, liền kinh khủng!

Huyết mạch, hắn nghiên cứu qua rất nhiều lần, coi như mượn nhờ thư viện lý giải, cũng khó mà tinh lọc, nằm mơ cũng không có nghĩ đến, Thiên Đạo chi thư, lại có loại năng lực này.

- Lão sư... Huyết mạch của ta...

Giờ phút này cũng cảm ứng được trong cơ thể phát sinh biến hóa, Trương Cửu Tiêu kích động không ngừng run rẩy, không rõ ràng cho lắm.

- Là lão sư giúp ngươi tăng lên huyết mạch, đây là linh thạch tuyệt phẩm, nhanh tăng cao tu vi!

Cổ tay rung lên, ném ra ba viên linh thạch tuyệt phẩm, Trương Huyền nói.

Sự tình Thiên Đạo chi thư, xem như thân truyền cũng không thể nói nhiều, giờ phút này chỉ có thể giải thích, trợ giúp tăng lên huyết mạch.

- Vâng!

Mặc dù không biết lão sư làm sao làm được, nhưng biết giờ phút này không phải thời điểm hỏi thăm, Trương Cửu Tiêu vội vàng nhắm mắt lại, nắm chặt một viên linh thạch tuyệt phẩm, vận chuyển chân khí trong cơ thể, điên cuồng hấp thu.

Ầm ầm!

Huyết mạch tấn cấp, tốc độ hấp thu linh khí so với trước kia nhanh hơn không biết gấp bao nhiêu lần, trước đó không cách nào mở ra kinh mạch, giờ phút này cũng không trở ngại, hình như trên việc tu luyện không còn bất kỳ ràng buộc.

Tạch tạch! Tạch tạch!

Thời gian nháy mắt, tu vi đã đột phá Xuất Khiếu cảnh ràng buộc, xung kích đến Lĩnh Vực cảnh, chậm rãi ngừng lại.

Biết đối phương không có pháp quyết, ngón tay Trương Huyền bún ra, truyền thụ công pháp Lĩnh Vực cảnh tinh giản.

Có huyết mạch tinh thuần, thời gian chân giải bốn phía chảy vào trong cơ thể, để nguyên thần của Trương Cửu Tiêu lâm vào trạng thái tốc độ thời gian trôi qua một phần mười hai lần, bắt đầu lý giải bộ pháp quyết này.

Không biết qua bao lâu, triệt để lý giải, nguyên thần cẩn thận cân nhắc công pháp một lần, biết tu luyện như thế nào. Không để hắn trực tiếp đột phá, Trương Huyền dừng lại một chút, lần nữa truyền thụ công pháp Thánh Vực thất trọng Nhập Hư cảnh tinh giản qua.

Bộ công pháp này, dù còn không có đạt tới cấp bậc Thiên Đạo, lại chỉ có một thiếu sót, đối với hắn mà nói, khó mà nuốt xuống, nhưng đối với vị

trước mắt này, lại là bí tịch tinh diệu. Bất quá không có đạt tới cấp bậc Thiên Đạo, lý giải vẫn không có dễ dàng như công pháp tinh giản.

Thi đấu bắt đầu

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Lần này thời gian hao phí thật dài, thẳng đến trời triệt để sáng, lúc này Trương Cửu Tiêu mới từ từ mở mắt, trong ánh mắt mang theo cơ trí.

- Thế nào?

Trương Huyền nhìn qua.

- Bẩm báo lão sư, nguyên thần của ta, đã thôi diễn công pháp đến Thánh Vực thất trọng Nhập Hư cảnh đỉnh phong, chỉ cần hiện tại tu luyện, hẳn là không bao lâu, có thể tăng tu vi lên!

Trương Cửu Tiêu tràn đầy hưng phấn.

Huyết trì có thể kéo một tháng biến thành một năm, nhưng cũng chỉ là nguyên thần, không phải chân chính giảm bớt tốc độ thời gian. Hiện tại Trương Cửu Tiêu lợi dụng gấp mười hai lần thời gian, thuần thục nắm giữ tu vi cùng thực lực Nhập Hư cảnh... Nhưng trên thực tế, tu vi bản thân vẫn không đột phá, chỉ là Lĩnh Vực cảnh sơ kỳ.

Bất quá, nguyên thần có kinh nghiệm tu luyện, chỉ cần bắt đầu, hẳn là không bao lâu, liền có thể liên tục tăng lên. Rất nhiều thiên tài Trương gia, sở dĩ vượt qua những người khác, đúng là như thế.

- Bình minh, tỷ thí đã bắt đầu, ngươi đã không có thời gian tăng cao tu vi, bây giờ lập tức ra ngoài, một bên đi qua, một bên hấp thu linh khí,

tranh thủ ở thời điểm tranh tài có thể đột phá!

Liếc bầu trời một cái, xác định thời gian, Trương Huyền nhíu mày. Nếu như đối phương lý giải càng nhanh một chút, về thời gian còn kịp, hiện tại một đêm trôi qua, tỷ thí đã bắt đầu, lại đề thăng tu vi đã chậm, phương pháp duy nhất chính là, vừa đi vừa tăng lên.

- Tốt!

Cũng biết thời gian không thể bị dở dang, Trương Cửu Tiêu nhẹ gật đầu, bàn tay nắm chặt linh thạch tuyệt phẩm, một bên hấp thu linh khí, một bên theo sát sau lưng lão sư bay ra ngoài.

- Địa phương tỷ thí ở trong diễn võ trường, bất quá... Lão sư là người ngoài, hẳn không cách nào đi vào!

Rời huyết trì, Trương Cửu Tiêu nhịn không được nói. Trương gia tỷ thí, không cho phép người ngoài xem cuộc chiến, lão sư hẳn là không cách nào đi vào.

- Loại tỷ thí này, hạ nhân có thể đi theo vào không?

Trương Huyền nhíu mày.

- Đương nhiên có thể, tỷ thí rất dễ dàng tổn thương, lúc này, cần hạ nhân chiếu cố...

Trương Cửu Tiêu gật đầu.

- Vậy là tốt rồi, ta ngụy trang thành hạ nhân đi theo vào!

Trương Huyền nói.

- Ngươi là lão sư ta, sao có thể...

Trương Cửu Tiêu khó xử, xem lão sư như hạ nhân, là đại bất kính!

- Ngươi bây giờ tu luyện, dù đã trải qua thôi diễn, nhưng còn có rất nhiều sai lầm, thật muốn nhanh chóng phá cảnh giới cao hơn, còn cần ta hiện trường chỉ điểm!

Trương Huyền nói.

Nguyên thần của đối phương đã trải qua huyết trì, mặc dù đã thôi diễn tu vi đến Nhập Hư cảnh đỉnh phong, lần nữa tu luyện xem như xe nhẹ đường quen, nhưng chân chính tu luyện, sẽ còn có đủ loại vấn đề, nhất định phải có hắn ở một bên tự mình chỉ điểm, mới có thể bảo đảm không có sơ hở nào.

- Tốt a!

Biết ý tứ của lão sư, Trương Cửu Tiêu dừng lại một chút, gật đầu đồng ý.

- Ừm!

Nhẹ nhàng vụt qua, dung mạo của Trương Huyền không còn bộ dáng trước đó, biến thành một trung niên khô héo. Thuật ngụy trang của hắn, dù cao minh, nhưng Trương gia cao thủ nhiều như mây, giả dạng làm một hạ nhân, không ai chú ý, không phát hiện được, nếu ngụy trang thành Trương Cửu Tiêu, đi tham gia tranh tài, hắn là rất nhanh sẽ bị phát giác.

Đệ nhất gia tộc, nếu như ngay cả chút thủ đoạn ấy cũng không có, chỉ sợ sớm đã hủy diệt.

Nguyên nhân chính là như vậy, tuy hắn ấm ức Trương gia hành động, cũng chỉ có thể giúp Trương Cửu Tiêu tăng cao tu vi, để hắn thế chỗ ra tay, mà không phải mình tiến lên. Ngụy trang xong xuôi, thấy mình cũng nhìn không ra, lúc này Trương Cửu Tiêu mới thở phào nhẹ nhõm, dẫn đường, thẳng tắp bay về phía diễn võ trường.

- Đúng rồi, huyết mạch của ngươi, trước đó bình thường, bây giờ trở nên tinh thuần như thế, tốt nhất đừng tuỳ tiện sử dụng, nếu không, không

cách nào giải thích!

Trương Huyền bàn giao.

Huyết mạch tấn cấp, toàn bộ gia tộc trên đại lục đều sẽ điên cuồng, một khi tiết lộ tin tức, sẽ thật sự phiền toái. Coi như bày ra Dương sư, cũng ngăn cản không nổi. Hiện tại chỉ là gia tộc thi đấu, thực lực đầy đủ là được, không cần thiết thi triển lực lượng huyết mạch.

- Yên tâm đi, lão sư!

Cũng biết chuyện nghiêm trọng, vẻ mặt Trương Cửu Tiêu nghiêm túc nhẹ gật đầu, hai người một trước một sau, nhanh chóng bay về phía diễn võ trường... . Trương gia diễn võ trường, tất cả con cháu Trương gia, toàn bộ hội tụ.

Đại trưởng lão ngồi ngay ngắn ở trên đài cao, nhìn tất cả con cháu, tinh khí thần bay thẳng trời cao, mang theo một cỗ khí thế vô địch, thoả mãn nhẹ gật đầu.

Dưới tình huống bình thường, một vài gia tộc lớn, kèm theo thời gian trôi qua, sẽ vàng thau lẫn lộn, khó mà khống chế, Trương gia kinh nghiệm vài vạn năm truyền thừa, dù cũng có chút con cháu hoàn khố, nhưng trên tổng thể mà nói, tất cả đều tích cực hướng lên. Nguyên nhân chính là như vậy, mới có thể thanh danh khắp thiên hạ, trước sau là đệ nhất gia tộc, không người nào có thể rung chuyển.

- Lần thi đấu này, mặc kệ phụ tu, mặc kệ tài năng, chỉ cần thực lực! Thực lực mạnh, vào, thực lực yếu, lui... Chư vị có thể mỗi người thi triển thủ đoạn, có điều, một khi bị phát hiện sử dụng kịch độc, vu hồn… thủ đoạn hèn hạ Danh Sư đường không cho phép, không chỉ đào thải, còn sẽ bị trừng phạt!

Thanh âm vang vọng bốn phía, ánh mắt của đại trưởng lão như điện.

- Vâng!

Dưới đài cùng kêu lên trả lời.

Trong tộc tỷ thí, nắm giữ ma âm, có thể thi triển, nắm giữ thiên công, thuần thú, đều có thể sử dụng... Nhưng hạ độc gì đó, khẳng định không được, nếu không, cái gọi là công bằng, sẽ không còn ý nghĩa.

- Được rồi, tỷ thí bắt đầu!

Rầm!

Kèm theo thanh âm vang lên, tám cái lôi đài của diễn võ trường đồng thời bắt đầu, từng con cháu Trương gia, nghe được tiếng la nhao nhao nhảy lên đài cao.

- Lôi đài chữ Đinh số bốn, Trương Lâm Thanh đối chiến Trương Cửu Tiêu!

Sau ba trận tỷ thí, một trưởng lão phụ trách hô lên.

Phần phật!

Trương Lâm Thanh nhảy lên đài cao, thân thể vụt qua, phóng ra lực lượng, Thánh Vực lục trọng, Lĩnh Vực cảnh đỉnh phong!

Hắn là con cháu hạch tâm tít ngoài rìa, bình thường không chiếm được tài nguyên tốt, nhưng so sánh với Trương Cửu Tiêu, vẫn mạnh hơn quá nhiều.

- Trương Cửu Tiêu đâu? Chẳng lẽ không dám lên?

Nhìn quanh một vòng, mí mắt của Trương Lâm Thanh có chút nâng lên.

Đối thủ này, trước đó chuyên môn nghe qua, một con cháu bàng chi, không biết đi vận khí cứt chó gì, may mắn vào Thánh Tử điện mới được mời, nếu không, loại thân phận này, ngay cả cửa cũng vào không được! Cho nên, trận đấu này, hắn thấy chỉ là chạy theo hình thức mà thôi, hoàn toàn có thể nhẹ nhõm tấn cấp, không cần tiêu tốn quá nhiều công phu.

- Thực lực của hắn, ta biết, chỉ có Xuất Khiếu cảnh đỉnh phong, nghe được đối chiến là Lâm Thanh, đoán chừng sợ choáng váng, đi ra cũng không dám!

- Bàng chi mà thôi, không đáng giá nhắc tới!

- Phong Thần trưởng lão, ta cảm thấy tên này khẳng định không dám tới, trực tiếp xử thua đi!

Thấy Trương Cửu Tiêu cái bóng cũng không phát hiện, dưới đài một hồi xôn xao.

Một con cháu bàng chi, coi như tới, cũng chạy theo hình thức, còn không bằng trực tiếp phán định nhận thua, không cần thiết ở trên đây lãng phí thời gian. Trương gia, dù sao cũng là thiên hạ của hạch tâm đệ tử bọn họ!

- Chờ một chén trà thời gian, nếu như không đến, coi như bỏ quyền!

Phong Thần trưởng lão chủ trì tranh tài đưa tay, áp chế bốn phía thảo luận, thản nhiên nói.

Tám cái lôi đài, trên mỗi cái đều có một vị trưởng lão chủ trì, bảo đảm tranh tài công bằng, công chính. Vị Trương Cửu Tiêu này, báo danh tham gia thi đấu, dù hiện tại không xuất hiện, cũng cần chờ thêm một đoạn thời gian, mới có thể phán định bỏ quyền.

- Còn cần chờ cái gì... Khẳng định là sợ hãi không dám xuất hiện!

- Chờ vài phút không có gì, nói thật, ta ngược lại thật muốn nhìn bộ dáng hắn tới, bị điên cuồng đánh một trận thê thảm...

Dưới đài con cháu hạch tâm đều nhẹ nhàng cười một tiếng, từng cái lộ ra khinh thường. Con cháu bàng chi, trong mắt bọn hắn, không có bất kỳ thân phận gì, không đáng giá nhắc tới.

- Xem ra là thật không dám tới...

Trong tiếng nghị luận, thời gian từ từ trôi đi, rất nhanh một chén trà thời gian sắp kết thúc, thấy bốn phía trống rỗng, quả thực không ai đến đây, lúc này Phong Thần trưởng lão mới lắc đầu, cao giọng tuyên bố:

- Trương Cửu Tiêu bỏ quyền, Trương Lâm Thanh thu hoạch...

- Thật không tiện... Tới chậm!

Ngay thời điểm hắn sắp phán định, một thanh âm nhàn nhạt vang lên. Ngay sau đó, một thân ảnh anh tuấn cao gầy rơi xuống.

Trận đầu chiến thắng

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Ầm!

Chân khí xao động, chấn mặt đất khói bụi cuốn lên, Trương Cửu Tiêu xoa xoa mồ hôi trên đầu.

May mắn thời khắc mấu chốt, lão sư mang theo hắn phi hành một đoạn thời gian, nếu không chỉ sợ thật sẽ muộn. Quay đầu nhìn dưới đài, chỉ thấy lão sư ngụy trang trung niên nhân, đang đứng ở trong góc không làm cho người chú mục, mỉm cười, lúc này mới nhìn về phía Trương Lâm Thanh:

- Coi như kịp...

- Kịp lại như thế nào?

Cười nhạo một tiếng, Trương Lâm Thanh lắc đầu, duỗi ra một ngón tay, Trương Cửu Tiêu không hiểu.

- Đối phó ngươi, ta một chiêu là đủ rồi!

Nhàn nhạt nhìn qua, trên mặt Trương Lâm Thanh tràn đầy ngạo nghễ:

- Coi như ngươi đột phá đến Lĩnh Vực cảnh sơ kỳ, thực lực có tăng lên, nhưng với ta mà nói, không tính là gì, hiện tại liền để ngươi biết, con cháu bàng chi, cùng hạch tâm chênh lệch, rốt cuộc ở nơi nào!

Nói xong, tiến về phía trước một bước, trên đài cao thời gian nháy mắt liền xuất hiện sáu huyễn ảnh, bàn tay nhẹ nhàng đè ép, lực lượng hung mãnh ép tới. Công kích của hắn, thoạt nhìn không có quá nhiều kỹ xảo, nhưng bao phủ không gian bốn phía, để cho người ta trốn không thoát.

- Lợi hại!

Trương Cửu Tiêu âm thầm gật đầu.

Không hổ là con cháu hạch tâm, mỗi một cái đều không thể khinh thường. Đổi lại Lĩnh Vực cảnh sơ kỳ khác, gặp phải loại tình huống này, khả năng thật sẽ luống cuống tay chân, nhưng Trương Cửu Tiêu thân ở huyết trì, nguyên thần đã tu luyện đến Thánh Vực thất trọng đỉnh phong, ánh mắt kiến thức, cùng lý giải võ đạo, so với bọn người Trương Thuần không kém chút nào, đương nhiên sẽ không bị loại chiêu số này làm cho mê hoặc.

Bàn chân nhẹ nhàng đạp mạnh, bỗng nhiên bay về phía sau, tay trái nắm linh thạch tuyệt phẩm cũng chưa mở ra, tiếp tục điên cuồng hấp thu linh lực. Hắn lui về phía sau tốc độ không nhanh, lại làm cho tất cả công kích cùng hậu chiêu của Trương Lâm Thanh mất tác dụng. Một chiêu đối công, không làm bị thương mảy may.

- Có chút thủ đoạn, có điều, cũng chỉ như vậy mà thôi...

Không nghĩ tới, vị đệ tử bàng chi không chút thu hút này, lại nhẹ nhõm tìm được thiếu hụt trong công kích của hắn, tránh thoát khỏi, khuôn mặt của Trương Lâm Thanh trở nên tái mét, lông mày nâng lên, biến chưởng thành bắt, lăng không vẽ tới.

Xì xì xì xì...

Lòng bàn tay tuôn ra lực lượng, Trương Cửu Tiêu cảm thấy thân thể giống như bị dây thừng trói lại, kìm lòng không được áp sát đối phương. Biết một khi cận thân, lại khó chạy trốn, hít sâu một hơi, Trương Cửu

Tiêu không áp chế, linh khí của linh thạch tuyệt phẩm trong lòng bàn tay giống như sông lớn tuôn vào thân thể.

- Đột phá!

Quát to một tiếng, khí tức toàn thân xông vào mây xanh, ngay sau đó lực lượng toàn thân liên tục tăng lên, thời gian nháy mắt đã đột phá Lĩnh Vực cảnh sơ kỳ, xông vào trung kỳ. Tu vi đạt tới Lĩnh Vực cảnh trung kỳ, lực lượng cùng khí thế đều tăng lên tiếp cận gấp đôi, thân hình tiến lên ngừng lại, dần dần trở nên vững chắc.

- Còn có thể đột phá?

Trương Lâm Thanh sững sờ, mắt sáng lên.

Căn cứ tin tức hắn biết, Trương Cửu Tiêu nhiều nhất Xuất Khiếu cảnh đỉnh phong, cách Lĩnh Vực cảnh còn một đoạn, mới vừa phát hiện đột phá, cũng có chút khiến người ngoài ý, không nghĩ tới còn có thể tiếp tục! Bất quá, coi như đạt tới Lĩnh Vực cảnh trung kỳ, lại như thế nào? Cùng đỉnh phong, còn có một khoảng cách rất lớn!

- Lâm trận mới mài gươm, không còn kịp rồi...

Cười lạnh một tiếng, chân khí trong cơ thể nhanh chóng vận chuyển, lực lượng trong lòng bàn tay lần nữa bạo tăng.

Chi chi chít chít!

Mặt đất xuất hiện khe rãnh, Trương Cửu Tiêu lần nữa không kiên trì nổi, bị lôi kéo chậm rãi hướng về phía trước. Đối phương không chỉ Lĩnh Vực cảnh đỉnh phong, còn chìm đắm không biết bao lâu, sớm đã thuần thục công pháp và lực lượng, giờ phút này thi triển ra, không có chút trúc trắc, khó mà chống cự.

- Kịp hay không, không phải ngươi nói tính toán...

Cổ tay khẽ đảo, thu linh thạch tuyệt phẩm vào nhẫn, Trương Cửu Tiêu cười lạnh, hai chân đột nhiên đạp mạnh.

Ầm ầm!

Mặt đất xuất hiện hai cái hố to, hai chân rơi vào trong đó, thân hình tiến lên nhất thời ngừng lại.

Lĩnh Vực cảnh sơ kỳ, đối kháng đối phương khả năng còn chống lại không nổi, trung kỳ... Đầy đủ! Đối phương xem như đệ tử hạch tâm có thể vượt cấp chiến đấu, nhưng hắn thời khắc này huyết mạch càng thêm tinh thuần, vượt qua hai tiểu cấp bậc mà thôi, không khó lắm!

- Ừm?

Không nghĩ tới đối phương ngừng lại, tùy ý hắn dùng hết toàn lực, cũng xé rách bất động, vẻ mặt của Trương Lâm Thanh lần nữa trầm xuống, không còn coi thường, thân thể vụt qua, một quyền oanh kích tới.

Tuy nội tâm có chút xem thường con cháu bàng chi, nhưng liên tục hai chiêu, đã biết không dùng hết toàn lực, ai thắng ai thua còn chưa biết được, nên không còn lòng khinh thị.

Ầm ầm!

Nắm đấm nghiền ép về phía trước, trước mắt lập tức xuất hiện lực lượng xung kích, không khí phát ra thanh âm kẹt kẹt, bất cứ lúc nào cũng sẽ nứt toác.

- Là võ kỹ Thánh Vực thượng phẩm, Liệt Ngân quyền!

- Một quyền đánh ra, không khí xuất hiện vết rách, là tu luyện giả dùng phương pháp đặc thù trong nháy mắt kích phát lực lượng toàn thân, uy lực cực lớn, khó lòng phòng bị!

- Đây là bí pháp con cháu hạch tâm mới có thể tu luyện, con cháu chi nhánh, thấy cũng chưa thấy qua, xem hắn làm sao ngăn cản!

Đám người đều tập trung ánh mắt ở trên người Trương Cửu Tiêu, muốn nhìn một chút, gia hỏa đến muộn kia làm sao nghênh địch. Không quan tâm đám người thảo luận, Trương Cửu Tiêu không có bất kỳ căng thẳng cùng gợn sóng gì, ngược lại chậm rãi nhắm mắt. Trong thần thức, quyền pháp đối phương công kích tới, tốc độ càng ngày càng chậm, giống như người già đánh Thái Cực.

- Đây là chỗ tốt của huyết mạch tinh thuần...

Hít sâu một hơi, mỉm cười.

Tuy không kích hoạt huyết mạch, nhưng huyết mạch hòa vào toàn thân, đã để hắn có biến hóa thoát thai hoán cốt. Dù chiêu số của đối phương thần kỳ, nhưng ở trong mắt hắn, giống như thả chậm thời gian, có thể tuỳ tiện dò xét khuyết điểm.

- Lão sư nói qua, đối mặt loại công kích này, chỉ cần công chỗ hiểm, phá phòng ngự là đủ...

Lời của lão sư ở trong lòng chảy xuôi, chập ngón tay làm kiếm, Trương Cửu Tiêu nhắm về một chỗ, nhẹ nhàng nhấn tới.

Rầm!

Ngón tay còn chưa tới trước mặt Trương Lâm Thanh, Liệt Ngân quyền đã xuất hiện vết rách, giống như thủy tinh vỡ vụn, mới vừa rồi trên mặt còn tràn đầy tự tin kiêu ngạo, lộ ra hoảng sợ khó có thể tin.

Bành!

Bị điểm trúng ngực, Trương Lâm Thanh từ không trung rơi trên mặt đất, kinh mạch toàn thân đau đớn, nhịn không được nữa, máu tươi phun mạnh ra.

- Ngươi... Ngươi...

Vội vàng ngẩng đầu, lần nữa nhìn về phía đệ tử bàng chi trước mắt, trong mắt tràn đầy hoảng sợ.

Liệt Ngân quyền của hắn uy lực bao lớn, biết rất rõ ràng, dưới tình huống bình thường, Thánh Vực thất trọng Nhập Hư cảnh sơ kỳ cũng không dám đón đỡ, hiện tại... Đối phương không chỉ tiếp, còn nhẹ nhàng phá vỡ!

Từ một chiêu này cũng có thể thấy được, đối phương bất kể ánh mắt hay kiến thức, đều đã vượt xa hắn! Thật sự là bàng chi? Làm sao có thể cường đại như vậy?

- Ngươi thua...

Biết đối phương chấn kinh cái gì, nhẹ nhàng cười một tiếng, Trương Cửu Tiêu chắp hai tay sau lưng, mang theo cao cao tại thượng, tràn đầy thản nhiên. Hắn bên này một mặt ngạo khí, dưới đài Trương Huyền sắp tức điên.

- Hừ, rõ ràng một chiêu có thể giải quyết, lại phải dùng ba chiêu... Làm sao thu đồ đệ không đáng tin cậy như thế?

Ta có thể đột phá ah!

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Trương Huyền tức giận thổ huyết, dưới đài rất nhiều con cháu hạch tâm, thì từng cái há to miệng, nói không ra lời. Theo bọn hắn nghĩ, một con cháu bàng chi mà thôi, hơn nữa thực lực thấp nhiều như vậy, chỉ cần Trương Lâm Thanh ra tay, tất nhiên sẽ tại chỗ tan tác, nằm mơ cũng không nghĩ đến, trong vòng ba chiêu giải quyết chiến đấu, một phương bại lại là người sau!

- Trương Cửu Tiêu chiến thắng...

Cũng không nghĩ tới kết quả này, Phong Thần trưởng lão sửng sốt một chút, ngay sau đó tuyên bố. Cả hai tu vi tương đương, không tỷ thí không cách nào xác nhận thắng thua, nhưng chênh lệch lớn như thế, còn bị một chỉ đánh bại, coi như sống nhiều năm như vậy, cũng được cho hiếm thấy.

Bất quá, trên sân tỷ thí, tình huống gì cũng có thể phát sinh, không ít cường giả bị người yếu đánh tan, bởi vậy loại kết quả này, dù kỳ lạ, nhưng cũng không cảm thấy chấn kinh.

- Trận tiếp theo, Trương Lân đối chiến Trương Phong Vân...

Sau khi chiến thắng, Trương Cửu Tiêu đi xuống dưới đài, ngồi nghỉ ngơi, lần nữa lấy ra linh thạch tuyệt phẩm, không ngừng hấp thu linh khí, chuyển hóa lực lượng. Hiện tại thiếu hụt chính là thời gian, không thể

lãng phí từng phút từng giây. Bên này tu luyện, Trương Lâm Thanh bị đỡ xuống lôi đài, một đám đồng bạn vây quanh.

- Chuyện gì xảy ra?

Một người trẻ tuổi hỏi. Hai bên giao chiến tốc độ cực nhanh, địa phương Trương Cửu Tiêu xuất thủ lại là vị trí sơ hở của đối phương, dưới đài không ít người đều không rõ đến cùng xảy ra chuyện gì.

- Cái tên này có chút kỳ lạ...

Trương Lâm Thanh lắc đầu.

Nói thật, hắn đến bây giờ cũng không hiểu rõ, đến cùng tại sao thua. Tu vi cao hơn đối phương, công pháp cao hơn đối phương, thực lực cao hơn đối phương, nhưng xuất hiện kết quả này, đi xuống đài, cũng cảm thấy khó mà tiếp nhận.

- Đường đường con cháu hạch tâm bại bởi một bàng chi tu vi thấp hơn mình, Lâm Thanh, ngươi cũng coi như mở tiền lệ cho con cháu hạch tâm chúng ta...

Một thanh niên hừ lạnh đi tới.

- Trương Quyền Nghĩa, ngươi có ý tứ gì?

Vẻ mặt Trương Lâm Thanh âm trầm xuống.

- Không có ý tứ gì, chẳng qua cảm thấy mất mặt mà thôi...

Trương Quyền Nghĩa hừ lạnh.

- Ngươi...

Trương Lâm Thanh xiết chặt nắm đấm.

Trương Quyền Nghĩa này, cùng hắn một chi mạch, bình thường liền không ít cãi lộn, dù tức giận, nhưng bại thảm như vậy, muốn phản bác

cũng nói không ra lời. Hít sâu vài hơi, cố ép tức giận xuống, nói:

- Trương Cửu Tiêu này, không dễ dàng như vậy, nếu như ta nhớ không lầm, trận tiếp theo hắn là đối chiến ngươi, nên cẩn thận chút!

- Cẩn thận? Đối phó một tiểu gia hỏa mới vừa đột phá Lĩnh Vực cảnh trung kỳ, ta cần cẩn thận sao?

Trương Quyền Nghĩa hừ lạnh, một cỗ khí tức vô địch thả ra ngoài.

- Nửa bước Nhập Hư cảnh?

Con ngươi của Trương Lâm Thanh co rụt lại.

Hắn cùng đối phương thường xuyên chiến đấu, thực lực không kém bao nhiêu, làm sao một đêm không thấy, tên này đã đột phá? Nửa bước Nhập Hư, cùng Lĩnh Vực cảnh chỉ kém một tiểu cấp bậc, trên thực tế lại cách một trời một vực, không thể so sánh nổi.

- Không sai! Võ giả, mạnh nhất là thực lực, kỹ xảo, võ kỹ gì, ở dưới lực lượng tuyệt đối, cũng không tính là cái gì! Vừa rồi chiêu Liệt Ngân quyền kia của ngươi, nếu như dùng thực lực nửa bước Nhập Hư cảnh thi triển, hắn có khả năng phá giải sao?

Sống lưng ưỡn lên thẳng tắp, Trương Quyền Nghĩa cười lạnh.

- Cái này...

Thân thể Trương Lâm Thanh cứng đờ.

Đối phương nói không sai, nếu như vừa rồi lực lượng của hắn mạnh hơn mấy phần, coi như đối phương đánh trúng vào điểm này, ngón tay cũng sẽ bị lực lượng vặn gãy, căn bản không có khả năng phá giải!

- Yên tâm đi, tuy ngươi ta xưa nay không hòa thuận, nhưng cùng một chi mạch, bị người khi dễ, vẫn sẽ giúp ngươi báo thù!

Hất lên ống tay áo, lạnh lùng nhìn về phía Trương Cửu Tiêu, ánh mắt Trương Quyền Nghĩa sáng lên:

- Một lát nữa đối chiến, ta sẽ không giống ngươi lòng dạ mềm yếu, một chiêu đánh bại hắn!

Nghe hắn hứa hẹn như vậy, Trương Lâm Thanh thở phào nhẹ nhõm. Trương Quyền Nghĩa cùng hắn giao chiến nhiều năm, biết rõ thực lực cao thấp, hiện tại càng đột phá ràng buộc, chỉ cần ra tay, không cần nghĩ, con cháu bàng chi kia nhất định tại chỗ tan tác!

Dùng đan dược, ngồi tại nguyên chỗ chờ đợi, tiếp cận nửa canh giờ, vòng tỷ thí thứ hai bắt đầu, hai người quả nhiên đối chiến cùng một chỗ.

Giống như Trương Quyền Nghĩa nói, vừa vào sân hắn liền thi triển ra toàn lực, cũng không biết là vô tình hay cố ý, vẫn là Liệt Ngân quyền. Quyền phong xuất hiện, phong ấn bốn phía lôi đài bị xao động bay phất phới, Trương Cửu Tiêu nhíu mày, lần này không có tấn công, mà né tránh qua.

- Tránh được sao?

Cười lạnh, năm ngón tay mở ra, Trương Quyền Nghĩa đạt tới nửa bước Nhập Hư cảnh, lực lượng chèn ép bốn phía như lồng giam, thần thức cũng phóng thích không ra.

- Xem ra loại thực lực này, ngăn cản không nổi...

Mắt thấy bàn tay lập tức rơi vào trên người đối phương, chỉ thấy khóe miệng Trương Cửu Tiêu nâng lên, cười nhạt một tiếng, giống như nói một mình, lại giống là thuận miệng nói bậy:

- Vậy liền đột phá đi!

Ầm ầm!

Trương Quyền Nghĩa còn không kịp phản ứng, liền cảm thấy một cỗ khí tức áp to lớn bức tới, gia hỏa đối diện chỉ có Lĩnh Vực cảnh trung kỳ, nháy mắt đã đột phá cấp bậc này, đạt tới Lĩnh Vực cảnh hậu kỳ!

Tu vi tiến bộ, lực lượng lần nữa bạo tăng, Trương Cửu Tiêu trở tay một quyền tiến lên đón.

Bành!

Quyền chưởng giao kích, hai người đồng thời lui về phía sau.

- Làm sao có thể?

Con mắt trợn tròn, Trương Quyền Nghĩa dọa đến suýt chút nữa ngồi xuống đất. Cái tên này, lúc cùng Trương Lâm Thanh chiến đấu, hắn tận mắt thấy, mới vừa đột phá một tiểu cấp, làm sao có thể tiếp tục đột phá? Coi như quán đỉnh cũng không nhanh như vậy a!

- Ta không tin...

Hàm răng cắn chặt, gào lên một tiếng, lần nữa lao đến.

Lần này dùng không phải Liệt Ngân quyền, mà là võ kỹ hắn am hiểu nhất!

Hô hô hô!

Thời gian nháy mắt, trên đài tất cả đều là thân ảnh, tựa như một vòng tròn giam Trương Cửu Tiêu ở trong đó. Võ kỹ Thánh Vực thượng phẩm, Bàn Long thân công! Bộ võ kỹ này dung hợp huyền bí của trận pháp, một khi thi triển, Trương Lâm Thanh lúc cùng cấp bậc cũng khó mà chống lại, coi như đối phương đột phá, cũng chỉ Lĩnh Vực cảnh hậu kỳ, căn bản không có khả năng chạy ra.

- Tốc độ thật nhanh...

Trương Cửu Tiêu bị vây ở giữa, cảm thấy linh khí không thể hấp thu, có chút mê muội, lông mày nâng lên, trở nên ngưng trọng.

- Có thể ép ta thi triển chiêu này, coi như thua, cũng đủ để kiêu ngạo!

Thấy biểu tình của hắn, Trương Quyền Nghĩa cười lạnh, bàn tay duỗi ra.

Thình thịch thình thịch!

Lập tức cảm thấy ngực khó chịu, Trương Cửu Tiêu liên tục chịu mấy chưởng.

- Khà khà, yên tâm đi, ta sẽ không đánh bại ngươi dễ dàng, ta sẽ từng chút một để ngươi biết, con cháu hạch tâm uy nghiêm, không phải một bàng chi nho nhỏ có thể khinh nhờn!

Vừa nói chuyện , vừa tiến hành công kích. Trương Cửu Tiêu trong lúc nhất thời không tìm được phương pháp đánh trả, có chút luống cuống tay chân.

- Ngươi không phải biết đột phá ư? Có bản lĩnh tiếp tục a?

Liên tục mấy chiêu, đánh thanh niên khuôn mặt khó coi, Trương Quyền Nghĩa cười ha ha. Không phải mới vừa đột phá rất vui vẻ sao? Làm sao hiện tại không được?

- Đúng rồi, ta có thể đột phá...

Vỗ trán một cái, mặt mũi Trương Cửu Tiêu bất đắc dĩ, ngay sau đó Trương Quyền Nghĩa còn không kịp phản ứng, liền cảm thấy gia hỏa bị nhốt ở trung tâm, khí tức lần nữa bạo tăng, nửa cái hô hấp đã đột phá Lĩnh Vực cảnh hậu kỳ ràng buộc, đạt đến đỉnh phong. Sau một khắc, cổ cứng đờ, liền bị đối phương nắm, nhấc lên, như nắm một con thỏ.

Đột phá như uống nước (1)

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

Không nghĩ tới tên này mới vừa đột phá xong, còn có thể tiếp tục, hơn nữa một chiêu nắm cổ hắn, Trương Quyền Nghĩa liều mạng giãy dụa, như một con cá rơi vào trên bờ. Mới vừa ở trước mặt Trương Lâm Thanh khoe khoang khoác lác liền xuất hiện kết quả này, nằm mơ cũng không có nghĩ đến. Đây thật là bàng chi? Xem như mấy cái cường hãn nhất hạch tâm, cũng không có loại năng lực đột phá kinh khủng này a!

- Liên tục đột phá hai cấp?

Trương Lâm Thanh ở dưới đài đang quan sát thân thể lung lay, mắt tối sầm lại, thiếu chút nữa ngất đi. Còn tưởng rằng lúc cùng hắn tỷ đấu đã cực hạn, nằm mơ cũng không có nghĩ đến, vừa chiến đấu vừa đột phá... Đã nắm giữ thực lực tương đương hắn!

Vì xung kích Lĩnh Vực cảnh đỉnh phong, hắn hao phí hai năm thời gian, hao tốn vô số, đối phương nửa canh giờ liền làm được... Có còn là người hay không?

Dưới đài một hồi yên lặng, ngay cả chủ trì Phong Thần trưởng lão cũng yết hầu phát khô. Ở gia tộc nhiều năm như vậy, gặp qua không ít thiên phú tuyệt cao, lúc chiến đấu có thể đột phá cũng không ít, nhưng... Nói đột phá đã đột phá, liên tiếp nhiều cấp bậc như vậy, còn là lần đầu tiên! Đây cũng không phải thiên phú, mà là yêu nghiệt!

- Thằng ngu này, dựa theo ta chỉ điểm, hiện tại hắn đã xung kích Nhập Hư cảnh, mới Lĩnh Vực cảnh đỉnh phong... Dạy thế nào ra một đệ tử ngu ngốc như vậy!

Khác biệt đám người chấn kinh, Trương Huyền thì tiếp tục mắng chửi, chỉ tiếc mài sắt không nên kim.

Huyết mạch của Trương Cửu Tiêu trở nên tinh thuần, lại trải qua huyết trì kích hoạt, phối hợp hắn truyền thụ cho Thiên Đạo công pháp tinh giản, chỉ cần tu luyện, tất nhiên sẽ không ngừng đột phá, hơn nửa canh giờ, mới ba tiểu cấp bậc, quá chậm! Sớm biết tên này vụng về như vậy, liền không thu làm thân truyền... Mất mặt ah, mất mặt!

...

Đài cao, đại trưởng lão đang vuốt chòm râu, một lão giả vội vã đi tới trước mặt, hạ giọng nói thứ gì.

- Ngươi nói... Một con cháu bàng chi, liên tục thắng lợi?

- Vâng!

Lão giả gật đầu:

- Vị này tên là Trương Cửu Tiêu, lần đầu tiên đối chiến Trương Lâm Thanh, người sau Lĩnh Vực cảnh đỉnh phong, mà hắn chỉ có Lĩnh Vực cảnh sơ kỳ, nhưng trong quá trình chiến đấu, đột nhiên đột phá ràng buộc, đánh bại đối thủ...

- Chiến đấu đột phá, nói rõ tâm trí rất tốt, không ít thiên tài cũng có thể làm đến, xem ra Trương Cửu Tiêu này, dù chỉ là bàng chi, nhưng là thiên tài không kém...

Nhẹ gật đầu, đại trưởng lão lộ ra vẻ hài lòng. Tộc nhân ưu tú, đối với hắn mà nói cũng là một loại an ủi.

- Trận thứ hai, đối chiến Trương Quyền Nghĩa, lần nữa đột phá, đạt đến Lĩnh Vực cảnh hậu kỳ, ép Trương Quyền Nghĩa thi triển ra võ kỹ Thánh Vực thượng phẩm, Chuyển Long Bàn Thân công...

Lão giả nói tiếp.

- Chuyển Long Bàn Thân công ở trong võ kỹ Thánh Vực thượng phẩm, cũng tính là khá cao, Trương Quyền Nghĩa này ta gặp qua, có thể tu luyện thành công, thiên phú rất tốt...

Đại trưởng lão lần nữa gật đầu, mang theo nghi ngờ nhìn qua:

- Bộ võ kỹ này, mượn nhờ lực lượng huyết mạch, tốc độ cực nhanh, tuy lực công kích hơi yếu, nhưng thi triển tốt, nắm giữ năng lực vượt cấp khiêu chiến, hắn chỉ là Lĩnh Vực cảnh hậu kỳ, như thế nào thắng được? Nếu như không nhìn lầm, Trương Quyền Nghĩa đã là nửa bước Nhập Hư cảnh!

- Cái này... Trương Cửu Tiêu cảm thấy không cách nào vượt qua, lại đột phá, đạt đến Lĩnh Vực cảnh đỉnh phong...

Lão giả cười khổ.

- Lại đột phá?

Đại trưởng lão cứng đờ:

- Ý của ngươi là nói, Trương Cửu Tiêu ở sáng sớm hôm nay, từ Lĩnh Vực cảnh sơ kỳ, liên tục đột phá ba cấp bậc, thành cao thủ đỉnh phong?

- Không chỉ như vậy... Từ tộc nhân khác lấy được tin tức, đêm qua chỉ là Xuất Khiếu cảnh đỉnh phong...

Lão giả nói.

- Xuất Khiếu cảnh đỉnh phong, chỉ một đêm, đột phá đến Lĩnh Vực cảnh đỉnh phong, trọn một đại cấp... Người này ở đâu?

Không kìm nén được nữa, đại trưởng lão vội vàng nhìn qua. Ngay ở lôi đài chữ Đinh, hiện tại đang cùng Trương Ninh Tân tỷ thí.

- Trương Ninh Tân? Cháu trai thiên tài của Vô Tiêu trưởng lão? Hình như đạt tới Nhập Hư cảnh sơ kỳ!

Quay đầu nhìn về phía lôi đài chữ Đinh, nhận ra một vị đang chiến đấu trên đài, đại trưởng lão nói.

- Vâng! Người hắn đối diện là Trương Cửu Tiêu...

Lão giả giải thích.

- Ừm!

Đại trưởng lão nhìn sang, ngay sau đó nhìn thấy một thanh niên hai mươi sáu tuổi, đang cùng Trương Ninh Tân đối chiến. Thanh niên này tu vi chỉ có Lĩnh Vực cảnh đỉnh phong, hơn nữa dường như không tu luyện qua võ kỹ cao minh, dẫn đến lực công kích hơi không đủ, nhưng lý giải cùng ứng biến chiến đấu cực kỳ tinh diệu, Trương Ninh Tân công kích hung mãnh, đổi lại người khác, khẳng định đã sớm không kiên trì nổi, nhưng hắn có thể ở thời khắc mấu chốt tránh thoát, để cho người ta khó mà tin được.

- Không đúng, dựa theo tình huống hắn tránh né, hắn là trước thời hạn nhìn ra Trương Ninh Tân công kích, nhưng vì sao không tiến hành phản kích?

Nhìn một hồi, đại trưởng lão nhăn mày.

Hai người chiến đấu đã qua mười mấy chiêu, tuy tu vi của Trương Ninh Tân cao hơn hai tiểu cấp, lại tựa hồ như không chiếm được bất kỳ tiện nghi, mỗi một lần xuất chiêu, đều bị đối phương nhìn thấu, trước thời hạn tiến hành tránh né, chỉ là... Đã có thể tránh né, vì sao không phản kích? Hai bên chiến đấu, chỉ có phản kích mới có thể thay đổi thế yếu, một mực tránh né, sớm muộn sẽ xảy ra vấn đề.

- Hắn không có cách nào phản kích, dù sao thực lực bày ở nơi đó...

Cũng nhìn ra vấn đề, lão giả chần chờ một chút nói.

- Không có cách nào...

Đại trưởng lão sửng sốt một chút, đột nhiên nhớ tới cái gì, con ngươi bỗng nhiên co rụt lại:

- Không đúng, hắn không phải không có phương pháp, mà là... Mà là...

Nói đến đây, bờ môi run rẩy, dường như chính hắn cũng không dám tin tưởng suy đoán trong lòng

- Cái gì?

Lão giả nghi ngờ nhìn qua.

- Mà là... Không phóng thích lực lượng, muốn tích góp xuống, xung kích... Nửa bước Nhập Hư cảnh!

Đại trưởng lão xiết chặt nắm đấm.

- Súc tích lực lượng?

Lão giả ngẩn ngơ:

- Không phải vừa rồi đột phá Lĩnh Vực cảnh đỉnh phong ư?

- Chính bởi vì vừa mới đột phá, lực lượng đã phát tiết một lần, cho nên hắn một mực tránh né, giảm bớt lực lượng hao tổn, mục đích chỉ có một, xung kích cảnh giới cao hơn...

Yết hầu phát khô, đại trưởng lão chỉ về phía trước:

- Ngươi nhìn hắn tay trái, từ vừa mới bắt đầu chiến đấu, liền không buông lỏng!

- Ừm!

Lão giả gật đầu.

Vừa rồi dù Trương Cửu Tiêu gặp phải nhiều lần nguy hiểm, tay trái vẫn luôn nắm chặt không buông ra. Vốn cho rằng là đòn sát thủ gì, thấy thật lâu không buông, nên không để ý nau74.

- Lòng bàn tay của hắn, là một linh thạch tuyệt phẩm...

Đại trưởng lão nói.

Lão giả sửng sốt một chút, thần thức vội vàng tản ra, quả nhiên nhìn rõ ràng đồ vật trong tay đối phương, yết hầu phát khô:

- Đại trưởng lão ý tứ, hắn vừa chiến đấu vừa tu luyện, còn không ngừng hấp thu lực lượng linh thạch?

- Đúng...

Đại trưởng lão nhẹ gật đầu.

Gặp qua thiên tài lợi hại, cũng không có gặp qua quỷ dị, tự tin như vậy. Thời điểm vượt cấp chiến đấu, còn không ngừng tu luyện... Đây là không sợ chết, hay thật có lòng tin với mình?

- Ngươi đây là tự tìm chết, vốn ta còn muốn che giấu, là ngươi bức ta...

Đang chấn kinh, liền nghe Trương Ninh Tân quát to một tiếng, khí tức trên thân đột nhiên kéo lên.

- Trương Ninh Tân cũng muốn đột phá?

Thanh âm lão giả khàn khàn.

Đột phá như uống nước (2)

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Chấn kinh Trương Cửu Tiêu vừa chiến đấu vừa tu luyện, còn tưởng rằng hắn sẽ đi trước đột phá, nằm mơ cũng không nghĩ đến, Trương Ninh Tân bắt đầu trước. Khí tức cường đại ở trên lôi đài xao động, từng đoàn từng đoàn linh khí mạnh mẽ hạ xuống từ trên trời, chui vào mi tâm của hắn, để thực lực của hắn càng ngày càng mạnh, như một cự nhân.

- Trương Ninh Tân đã sớm đạt tới Nhập Hư cảnh sơ kỳ, vốn cho rằng ba tháng trước có thể đột phá, không nghĩ tới áp tới hiện tại!

- Áp chế càng lợi hại, đột phá càng cường đại, vừa rồi Trương Cửu Tiêu không đỡ nổi, hiện tại đoán chừng càng không phải đối thủ...

- Lĩnh Vực cảnh đỉnh phong cùng Nhập Hư cảnh trung kỳ, chênh lệch quá xa, không thể so sánh nổi!

- Khà khà, tên này không phải có thể đột phá ư? Có bản lĩnh tiếp tục ah...

Dưới đài xôn xao.

Sự tình Trương Cửu Tiêu liên tiếp đột phá, đã truyền khắp tất cả con cháu hạch tâm, danh tiếng lôi đài chữ Đinh, giờ phút này hoàn toàn che đậy chữ Giáp, không ít người đều nhìn lại.

Vốn cho rằng, còn có thể nhìn thấy con cháu bàng chi kia tiếp tục đột phá, không nghĩ tới, Trương Ninh Tân đột phá trước! Chân khí trong cơ

thể chảy xuôi, phát ra thanh âm giống như sông lớn, Trương Ninh Tân đứng ở giữa võ đài, hai mắt như điện, mang theo lạnh lùng:

- Một con cháu bàng chi, có thể ép ta thi triển ra át chủ bài, quả thực đủ để kiêu ngạo!

Phần phật!

Không cần đối phương trả lời, lăng không bắt đến.

Tu vi đạt tới Thánh Vực thất trọng Nhập Hư cảnh trung kỳ, lực lượng so với vừa rồi tăng lên tiếp cận gấp đôi, bàn tay còn ở trên không, Trương Cửu Tiêu liền cảm thấy như bị một bàn tay lớn nắm, bất kể giãy dụa như thế nào cũng chạy không thoát.

Trước đó nhìn ra chiêu số thiếu hụt, trước thời hạn trốn tránh, giờ phút này cũng làm không được.

Kẽo kẹt!

Bị cầm tù ở trong chưởng lực của đối phương, Trương Cửu Tiêu lơ lửng giữa không trung, vô luận nhảy lên như thế nào, cũng chạy trốn không được.

- Ngươi không phải có thể đột phá ư? Có bản lĩnh lại đột phá cho ta xem một chút...

Trương Ninh Tân cười lạnh.

Trong Lĩnh Vực cảnh liên tiếp đột phá, ngược lại cũng thôi, xung kích Nhập Hư cảnh, dính dáng lĩnh ngộ không gian, nào có dễ dàng như vậy? Nếu thực đơn giản như thế, tử đệ gia tộc dưới ba mươi tuổi, đạt tới loại cảnh giới này, cũng không đến mức ít như thế, tính toán đâu ra đấy không cao hơn năm mươi người!

- Ta là muốn đột phá, chỉ là... Có chút chi tiết, còn không có trù tính tốt...

Bị đối phương vây khốn, Trương Cửu Tiêu không có bất kỳ căng thẳng, mà lắc đầu, lông mày nhăn lại, mang theo ưu sầu.

- Không trù tính tốt? Đột phá còn cần trù tính?

Trương Ninh Tân sững sờ, cười nhạo:

- Không có cách nào đột phá, liền hết cách rồi, ít giả vờ giả vịt, tích lũy đạt tới, còn cần trù tính cái gì? Buồn cười!

Đột phá, là sự tình nước chảy thành sông, chỉ cần tích lũy đầy đủ, lĩnh ngộ đầy đủ, liền có thể trực tiếp đột phá, làm không được là làm không được, còn trù tính... nếu đột phá có thể trù tính, chẳng phải người người đều là cao thủ?

- Ta thật là đang trù tính...

Thấy đối phương không tin, Trương Cửu Tiêu lắc đầu.

- Ít nói lời vô ích, nếu ngươi có bản lĩnh đột phá đi, tốt nhất lập tức bắt đầu, nếu không, lần tranh tài này, đến đây kết thúc...

Lười nhác nói nhiều, Trương Ninh Tân hét lớn một tiếng, lực lượng tăng thêm.

Kẽo kẹt, kẽo kẹt!

Trên người Trương Cửu Tiêu xuất hiện thanh âm xương cốt bị ép, tựa như lúc nào cũng sẽ không chịu nổi, bị bóp nát tại chỗ.

- Ai, ta thật sự là trù tính, hy vọng có thể yên tĩnh xung kích cảnh giới cao hơn, không nên quá rêu rao, ngươi lại muốn ta đột phá...

Trên thân thể truyền đến đau đớn, Trương Cửu Tiêu vẫn không hoảng hốt, mà bất đắc dĩ lắc đầu.

- Yên tĩnh xung kích?

- Quá mức rêu rao?

- Cái tên này đầu óc không có vấn đề chứ?

- Hắn hiện tại Lĩnh Vực cảnh đỉnh phong, liền xung kích nửa bước Nhập Hư cảnh, có cái gì rêu rao?

Dưới đài xôn xao, từng cái lắc đầu.

Quả nhiên là con cháu bàng chi, chưa thấy qua việc đời, xung kích nửa bước Nhập Hư mà thôi, hàng năm Trương gia không có một trăm, ít nhất cũng hơn mười, còn chưa từng nghe nói qua, loại thực lực này có tư cách rêu rao!

- Đại trưởng lão, hắn... Thật có thể xung kích nửa bước Nhập Hư?

Trên đài cao, lão giả nhìn lại.

Mới từ Lĩnh Vực cảnh sơ kỳ một đường đột phá đến đỉnh phong, đến bây giờ một canh giờ cũng không có, liền muốn xung kích nửa bước Nhập Hư, thật có tu luyện nhanh như vậy?

- Ta cũng nhìn không thấu, dựa theo tình huống bình thường, mỗi một cấp bậc đều cần tích lũy hùng hậu, triệt để quen thuộc mới có thể tấn cấp cao hơn, một hơi đột phá nhiều như vậy, còn muốn xung kích đại cấp bậc, hắn làm không được...

Dừng lại một chút, đại trưởng lão phân tích. Không phải không tin đối phương, mà là chưa từng thấy đột phá như vậy!

Ầm ầm!

- Được rồi, cũng không thể tranh tài thua, không trù tính...

Đại trưởng lão chưa nói xong , Trương Cửu Tiêu ở trên đài, khuôn mặt lộ ra tiếc hận, hai tay mở ra, đột nhiên thân thể chấn động, ngay sau đó đám

người dưới đài liền nghe nổ vang kịch liệt, lực lượng mạnh mẽ, giống như sấm rền nổ tung.

Ngay sau đó, khí tức trên người hắn càng ngày càng cao, càng ngày càng cường đại, giống như bão tố không thể ngừng.

Hô hô hô!

Ngay sau đó bầu trời toàn bộ diễn võ trường, sắc trời âm trầm, một mảng lớn mây đen chậm rãi ngưng tụ.

- Cái này, cái này...

Nhìn thấy trời u ám, sắc mặt đại trưởng lão trắng nhợt, thân thể kìm lòng không được lắc lư một cái:

- Đây không phải xung kích nửa bước Nhập Hư, mà là... Nhập Hư cảnh chân chính?

Chỉ có nửa bước Nhập Hư xung kích Nhập Hư cảnh, mới có thể xuất hiện lôi kiếp, bây giờ đối phương Lĩnh Vực cảnh đỉnh phong vừa đột phá liền xuất hiện, nói rõ... Trực tiếp vòng qua nửa bước Nhập Hư, bắt đầu xung kích Nhập Hư cảnh sơ kỳ!

Khó trách đối phương nói, muốn trù tính một chút... Xung kích Nhập Hư, sẽ có Nhập Hư kiếp! Không trù tính cũng không được ah!

Ầm ầm!

Đang chấn kinh, bầu trời đã tụ lôi điện, cuồn cuộn sôi trào, tựa như lúc nào cũng sẽ rơi xuống.

- Ngươi...

Trương Ninh Tân cũng không nghĩ tới, đối phương có thể trực tiếp trùng kích Nhập Hư cảnh, hơn nữa đưa tới lôi kiếp, dọa đến bàn tay run rẩy, chân khí suýt chút nữa không thể khống chế tán loạn.

- Xem như lôi kiếp, ta cũng trước để cho ngươi thua...

Ổn định lực lượng trong cơ thể, ánh mắt phát lạnh, nhịn không được cắn răng.

Ầm ầm!

Lực lượng toàn thân công kích về phía Trương Cửu Tiêu.

Bây giờ lôi kiếp còn chưa triệt để hội tụ, hắn phải thừa dịp trong khoảng thời gian này, trước đánh bại đối phương, đánh không hề có lực hoàn thủ, lần tranh tài này liền thắng!

Tạch tạch!

Chưởng lực của hắn còn chưa tới trước mặt đối phương, một tia chớp liền bổ xuống, trực tiếp rơi vào trên đầu, không ngừng phả ra khói xanh.

Phốc!

Máu tươi phun ra, chân khí trong cơ thể sắp tán loạn, thân thể Trương Ninh Tân lay động, khắp khuôn mặt là vẻ khó tin:

- Lôi đình còn không có ngưng tụ thành hình... lôi kiếp Nhập Hư cảnh, làm sao lại mạnh như vậy?

- Ai nói là lôi kiếp Nhập Hư cảnh?

Trương Cửu Tiêu bất đắc dĩ lắc đầu, lực lượng trong cơ thể đột nhiên sáng tối chập chờn, thanh âm giống như pháo nổ vang lên. Nhập Hư cảnh sơ kỳ! Nhập Hư cảnh trung kỳ! Nhập Hư cảnh hậu kỳ! Nhập Hư cảnh đỉnh phong! Nửa bước Động Hư cảnh! Thời gian nháy mắt liền đạt đến nửa bước Động Hư, bắt đầu xung kích... Động Hư cảnh chân chính! Cái lôi kiếp này, lại là... Động Hư kiếp!

Không thể phục chế

dtv-ebook.com

- Động Hư kiếp?

- Cái này sao có thể?

- Một mạch đột phá hai đại cấp bậc...

Tất cả mọi người bối rối.

Ngay cả vẻ mặt của đại trưởng lão cũng đỏ lên, nói không ra một chữ. Mới vừa rồi còn nói, đối phương xung kích Nhập Hư cảnh, gần như không có khả năng, làm sao cũng không nghĩ đến... Người ta trực tiếp trùng kích Động Hư cảnh!

Thường nghe người ta nói, có chút người thiên phú lợi hại, đột phá như uống nước... nhưng coi như uống nước, cũng không nhanh như vậy đi! Hắn thật sự là bàng chi? Mà không phải tiểu thiên tài ngụy trang?

- Cái này... Không có khả năng!

Khuôn mặt trắng bệch, Trương Ninh Tân kìm lòng không được lui về phía sau mấy bước, giống như gặp quỷ. Lĩnh Vực cảnh đỉnh phong, trực tiếp trùng kích Động Hư cảnh... Khó trách đối phương nói làm sao trù tính, không đến mức quá mức rêu rao, đây cũng không phải rêu rao, mà là muốn dọa chết người!

Vượt qua một đại cấp bậc... Đến cùng làm sao làm được? Vì từ Nhập Hư cảnh sơ kỳ tấn cấp đến trung kỳ, mệt chết không nói, hao tốn không biết bao nhiêu, đối phương thoáng cái đã đột phá... Mãnh liệt buồn bực sắp thổ huyết. Làm sao so sánh, hắn so với bàng chi còn bàng chi, đối phương ngược lại giống như là hạch tâm trong hạch tâm?

- Cái này còn tạm được...

Đám người khiếp sợ tột đỉnh, dưới đài Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm. Vừa rồi lúc đối phương tu luyện, hắn phát giác được, sau khi Trương Cửu Tiêu huyết mạch bạo tăng, trong cơ thể ẩn chứa một cỗ lực lượng khổng lồ, bất cứ lúc nào cũng sẽ bạo phát.

Lúc này mượn nhờ thư viện, nói cho đối phương biết phương pháp dẫn động cỗ lực lượng này, không nghĩ tới, một khi kích động, trực tiếp để hắn đột phá Thánh Vực thất trọng ràng buộc, bắt đầu xung kích Động Hư cảnh.

- Xem ra... Đây là đêm qua kích hoạt huyết mạch phát sinh...

Suy nghĩ phút chốc, liền hiểu được.

Huyết mạch của đối phương, ở dưới Thiên Đạo chi thư trợ giúp, trở nên dị thường tinh thuần, chỉ sợ so với vị tiểu thiên tài trong truyền thuyết kia, cũng chỉ mạnh không yếu.

Huyết mạch tinh thuần như thế, ở trong huyết trì không chỉ hấp thu thời gian chân giải tốc độ nhanh, triệt để kích hoạt, cũng sẽ giống như Triệu Nhã, Viên Đào lúc trước, trong nháy mắt để thực lực xuất hiện bùng nổ tăng thêm.

Bởi vì đi vào huyết trì thời gian có chút ngắn, hơn nữa phần lớn đều là nguyên thần tu luyện, lực lượng kích hoạt trong cơ thể không có bị phát giác, đột phá đến Lĩnh Vực cảnh đỉnh phong, lúc này Trương Huyền mới ý thức được...

Dùng phương pháp đặc thù dẫn đốt, không nghĩ tới, hiệu quả quả nhiên không tầm thường! Thoáng cái liền nhảy qua Nhập Hư cảnh ràng buộc, bắt đầu xung kích Động Hư! Bình thường huyết mạch của gia tộc, đều là từ nhỏ đã kích hoạt, hắn đến Lĩnh Vực cảnh mới bắt đầu... Lực lượng lớn có thể tưởng tượng được.

- Không hổ là huyết mạch của đệ nhất gia tộc...

Cảm xúc một tiếng, Trương Huyền âm thầm hâm mộ.

Trương Cửu Tiêu có thể xuất hiện đột phá như vậy, chủ yếu nhất là huyết mạch mạnh mẽ! Huyết mạch tinh thuần, phối hợp thêm lực lượng tổ tông lưu lại trong Huyết Trì, trong nháy mắt bùng nổ, liền có thể hiểu.

- Đương nhiên, càng quan trọng hơn là, nguyên thần tu luyện qua pháp quyết Nhập Hư cảnh, có thể khống chế lực lượng sẽ không chảy loạn, nếu không, vượt cấp đột phá như vậy, rất dễ dàng gây nên thân thể khó chịu, làm không cẩn thận sẽ bạo thể mà chết...

Huyết mạch là một nguyên nhân, một cái khác là tu luyện qua công pháp Nhập Hư cảnh, đã đạt tới trình độ thay đổi một cách vô tri vô giác. Nếu không, lực lượng cuồng bạo như vậy, bị dẫn đốt trong nháy mắt, còn không kịp phản ứng, sẽ nổ thành bột phấn.

Có thể nói, Trương Cửu Tiêu có thể làm được điểm ấy, vận may, thời cơ, thiếu một thứ cũng không được, lại không có cách nào phục chế, thậm chí xem như hắn, muốn như vậy cũng làm không được!

- Ta cũng muốn nhanh đột phá một chút... Nếu không, ngay cả học sinh cũng không sánh nổi, quá mất mặt...

Cảm xúc xong, vẻ mặt Trương Huyền xấu hổ.

Mới vừa truyền thụ học sinh, cũng mạnh hơn hắn, chẳng lẽ thật không thích hợp tu luyện, mà thích hợp làm giáo dục? Người bên cạnh, cả đám đều cường đại như vậy, để hắn tràn đầy cảm giác bị thất bại. Nếu không có Tôn Cường ở phía sau cản trở, sẽ cảm thấy mình có phải thích hợp tu luyện hay không...

- Bất quá, công pháp Nhập Hư cảnh còn có một chỗ thiếu hụt...

Nhớ tới sưu tập nửa ngày cũng không có công pháp hoàn chỉnh, Trương Huyền lần nữa xoắn xuýt. Không phải hắn không muốn đột phá, mà là

công pháp Nhập Hư cảnh còn không có triệt để đạt tới cấp bậc Thiên Đạo, coi như muốn tu luyện, cũng khó có thể nuốt xuống.

- Nơi này nhiều cao thủ như vậy, một chỗ thiếu hụt mà thôi, hẳn là rất dễ dàng gom góp... Mấy ngày nay trước đạt tới Nhập Hư cảnh đỉnh phong lại nói!

Xoắn xuýt một hồi, không nghĩ nhiều nữa, ngẩng đầu tiếp tục xem. Ngay sau đó nhìn thấy bầu trời lôi vân tích lũy càng ngày càng hùng hậu, bất cứ lúc nào cũng sẽ bắn xuống.

Lúc này, người trên diễn võ trường đều luống cuống, không người chiến đấu, từng cái bay ra phạm vi lôi đình, thận trọng nhìn qua, ngay cả đại trưởng lão cũng khuôn mặt tái mét lui ra ngoài.

- Lão sư, ta nên làm cái gì?

Nhìn thấy lôi đình tích tụ càng lớn, Trương Cửu Tiêu cũng có chút luống cuống, nhịn không được truyền âm tới.

- Ngươi là thân truyền của ta, cái lôi kiếp này, phải tự mình vượt qua!

Trương Huyền khoát tay áo.

Những người khác, có thể giúp một tay, nhưng thân truyền, chắc chắn sẽ không ra tay. Lôi đình, tuy nguy hiểm, nhưng cũng là một loại khảo nghiệm đối với tu luyện giả, nếu như một mực sợ hãi, muốn lão sư che chở, còn phát triển thế nào? Làm sao mới có thể tiến bộ?

- Vâng!

Thấy ánh mắt của lão sư kiên định, không có chút thảo luận nào, Trương Cửu Tiêu đành phải cắn răng, lần nữa nhìn sang bầu trời.

- Nghiêm ngặt dựa theo ta dạy cho ngươi, khẳng định có thể vượt qua lôi kiếp!

Trương Huyền lần nữa bàn giao.

Trước đó thời điểm ở trong huyết trì, không chỉ truyền thụ công pháp Nhập Hư cảnh tinh giản, ngay cả làm sao chống lại kiếp số, cũng kỹ càng truyền thụ. Tuy là phương pháp độ kiếp của hắn, ngoại nhân không cách nào học tập, nhưng nhìn qua nhiều thư tịch như vậy, kinh nghiệm của tiền nhân, vẫn tổng kết không ít, biết làm sao xung kích, mới có thể tổn thương nhỏ nhất.

- Tốt!

Biết hiện tại chỉ có thể dựa vào bản thân, hít sâu một hơi, Trương Cửu Tiêu hét lớn một tiếng, thẳng tắp vọt tới bầu trời. Từ lẻ loi một mình đi Thanh Nguyên đế quốc nhiều năm, chỉ nhằm chiếm được danh ngạch Thánh Tử điện khảo hạch, cũng có thể thấy được hắn đối với mình cũng là người tàn nhẫn.

Giờ phút này, lão sư nên dạy đã dạy, nên truyền thụ cho truyền thụ, vậy liền dựa vào bản thân đi!

Ầm Ầm!

Lôi đình dường như bị khiêu chiến, cực kỳ tức giận, một đạo điện mang đường kính bảy tám mét bổ xuống. Hàm răng cắn chặt, Trương Cửu Tiêu tập trung lực lượng toàn thân, bỗng nhiên nghênh đón tiếp lấy.

Ầm!

Lôi điện biến mất, Trương Cửu Tiêu nằm ở trên mặt đất, toàn thân cháy đen, thân thể không ngừng run rẩy, dường như bị trọng thương.

- Chỉ có thể dựa vào chính hắn...

Nắm đấm xiết chặt, cố nén xúc động muốn xuất thủ, Trương Huyền quay đầu, không nhìn. Học sinh giống như hài tử, vừa mới bắt đầu cần tay truyền thụ, nhưng mà chân chính trưởng thành, liền cần hắn một mình đối mặt.

Nếu không, một mực che ở dưới cánh, vĩnh viễn không cách nào bay lượn. Nguyên nhân chính là như vậy, hắn mới đưa từng học sinh ra ngoài, để bọn hắn một mình đi xông, một mình phấn đấu.

Cha mẹ thương con, sẽ tính sâu xa. Lão sư yêu trò, cho thêm cơ hội trưởng thành. Hiện tại Trương Cửu Tiêu xung kích Động Hư cảnh, cũng đến thời điểm bản thân lựa chọn, xông qua, cá hóa Thần Long, xông không qua, hắn sẽ ra tay cứu người, nhưng... Đã không xứng làm học sinh của hắn.

Trương Huyền không thấy

dtv-ebook.com

- Lôi kiếp này, thật muốn đột phá, thi đấu có thể khỏi cần tiến hành...

Nhìn lôi đình đầy trời, Trương Vô Trần đi tới trước mặt.

- Đúng vậy, lôi đình này, vượt qua Động Hư kiếp bình thường, Thánh Vực bát trọng Động Hư cảnh trung kỳ, cũng chống lại không được, hắn có thể xông qua, tất nhiên sẽ trở thành thế hệ trẻ tuổi đệ nhất nhân, không cần nghi ngờ!

Đại trưởng lão nhẹ gật đầu.

Tu vi đạt tới cảnh giới như bọn hắn, lôi kiếp mạnh yếu, có thể liếc mắt phân biệt ra được. Lôi đình của Trương Cửu Tiêu, như vực như biển, lan tràn không biết bao nhiêu dặm, trong đó lực lượng càng làm cho bọn họ cảm thấy tê cả da đầu. Nếu đối phương thật có thể vượt qua, đám người Trương Thuần nhất định không phải đối thủ, trở thành đệ nhất, đã thành kết cục đã định.

- Hắn một con cháu bàng chi... Tại sao có thể có tốc độ tiến bộ nhanh như vậy?

Trương Vô Trần tràn đầy không hiểu.

- Chờ hắn độ xong lôi kiếp, lại hỏi thăm một chút!

Lắc đầu, đại trưởng lão dường như cũng có chút không hiểu rõ, mở miệng nói.

Hai người trò chuyện, trên bầu trời đạo lôi kiếp thứ hai dần dần hình thành.

Tạch tạch!

Lần này không phải lôi điện đơn thuần, mà là một đạo đao mang, phá không đánh tới, bổ ra không gian bốn phía, phát ra vết rách đen nhánh.

- Là lôi binh trong lôi kiếp...

Trong đám người có trưởng lão nhận ra nuốt ngụm nước bọt. Nếu so sánh lôi điện bình thường như nắm đấm, lôi binh công kích, là vận dụng vũ khí. Mặc dù đồng dạng là điện mang, uy lực lại kém gấp bội.

- Tới đi!

Nuốt vào một viên đan dược lão sư ban cho, thương thế của Trương Cửu Tiêu đã khôi phục lại, gào lên một tiếng, một Thánh khí thượng phẩm rời khỏi tay.

Lúc trước vũ khí cấp bậc cao nhất của hắn, chỉ là trung phẩm, lần này thành công đi vào Thánh Tử điện, trong tộc thưởng một chuôi thượng phẩm, trong lúc nguy cấp trực tiếp phát huy ra.

Tạch tạch!

Thánh khí cùng lôi binh va chạm, thời gian nháy mắt liền bị đánh thành hai đoạn, uy lực của lôi điện không có chút yếu bớt, tiếp tục rơi xuống.

Năm ngón tay mở ra, trước mắt tạo thành một vòng tròn chân khí to lớn, lôi điện bổ vào trong đó, phát ra nổ vang kịch liệt, toàn bộ diễn võ trường đều đang bị trùng kích, không ngừng lay động, bất cứ lúc nào cũng sẽ sụp đổ.

May mắn ở đây thường xuyên tỷ thí, bố trí không ít trận pháp gia cố, nếu không chỉ lần này, liền biến thành phế tích.

Bành!

Mặc dù ngăn lại lôi binh công kích, hai tay của Trương Cửu Tiêu cũng biến thành màu đen, cả người như đạn pháo rơi vào mặt đất, đập ra một cái hố to lớn.

- Sẽ không bị đánh chết chứ?

- Hắn là sẽ không...

- Lôi đình này quá khủng bố, Chấp Sự trưởng lão trong tộc có thể chống lại, cũng không có mấy cái, hắn vừa mới đột phá, hơn nữa vượt qua trọn một đại cấp bậc...

- Chỉ mong không có việc gì, mặc dù hắn là bàng chi, nhưng có thể đạt tới loại thực lực này, là chuyện may mắn của gia tộc, tuyệt đối không thể xảy ra chuyện gì!

Nghị luận ầm ĩ, tử đệ gia tộc bốn phía, từng cái mặt ưu sầu.

Trương gia có thể sừng sững toàn bộ đại lục, mặc dù trong tộc cạnh tranh quyết liệt, nhưng chân chính xuất hiện siêu cấp thiên tài, vẫn là người người kính nể, nếu không, khỏi cần người ngoài ra tay, bên trong hao tổn cũng có thể tiêu hao sạch sẽ.

Hô!

Thời điểm mọi người ở đây tràn đầy lo lắng, ở dưới hố Trương Cửu Tiêu lảo đảo bay ra.

Lúc này toàn thân hắn cháy đen, đã không có chỗ tốt đẹp, nhưng trên mặt vẫn mang theo quật cường, nhìn về phía lôi đình trên bầu trời, dường như không sợ hãi chút nào.

Ầm ầm!

Đạo lôi kiếp thứ ba lại sắp tới.

Động Hư kiếp giống như Xuất Khiếu kiếp, mặc dù là ba đạo lôi kiếp, lại một đạo so với một đạo đáng sợ, không biết bao nhiêu cường giả đều vẫn lạc ở trong đó.

- Đạo thứ ba không chỉ lực lượng lớn, càng quan trọng hơn là ẩn chứa tâm kiếp, Trương Cửu Tiêu thân là bàng chi, không được bồi dưỡng tốt nhất, ta sợ tâm cảnh khó mà vượt qua...

Trên mặt Đại trưởng lão lo lắng.

- Đúng vậy, muốn vượt qua cửa này, không chỉ lực ý chí cực mạnh, càng quan trọng hơn là ý niệm kiên định, không lay được, không khuất phục, ta sợ hắn... Không kiên trì nổi!

Trương Vô Trần cũng căng thẳng.

Trương gia bất ngờ xuất hiện thiên tài, nếu không chống lại lôi kiếp qua đời, thật sự là tổn thất lớn.

- Lôi kiếp tích lũy đến loại tình trạng này, không phải chúng ta có thể nhúng tay... Như vậy đi, ngươi đi tìm Trương Huyền, nếu như... lần này có thể giải quyết lôi đình, cứu Trương Cửu Tiêu, có thể không so đo chuyện lúc trước!

Chần chờ một chút, đại trưởng lão nói.

Từ trong Trương Vô Trần báo cáo, hắn biết học sinh Dương sư có thể một mình đối kháng lôi kiếp, Vũ Không kiếp cũng có thể tuỳ tiện phá giải, Trương Cửu Tiêu Động Hư kiếp, mặc dù mạnh mẽ, chống lại hắn cũng không khó.

- Tốt!

Biết chuyện này tầm quan trọng, thân thể Trương Vô Trần nhoáng một cái, vội vã bay đi, thời gian không dài đi tới trước mặt.

- Ừm? Người không có?

Thần thức rất nhanh quét một lần, vẫn không phát hiện, lông mày nhíu, đẩy cửa đi vào.

- Vô Trần trưởng lão!

Kiếm Tần Sinh đứng dậy.

- Ngươi có biết Trương sư đi nơi nào không?

Trương Vô Trần mở miệng.

Lúc trước mang Kiếm Tần Sinh cùng Trương Huyền tới, mang người sau đi huyết trì, để chính hắn trở về, tình huống bình thường hắn là sẽ ở chỗ này không rời xa ah, vì sao không thấy?

- Trương sư buổi tối hôm qua bị ngươi mang đi, về sau Trương Cửu Tiêu tìm hắn, sau đó liền cùng đối phương ra ngoài...

Kiếm Tần Sinh suy nghĩ một chút nói.

Trương Cửu Tiêu đến tìm Trương Huyền, chỉ có hắn một người ở đây, biết rất rõ ràng, về sau hai người lại không trở về, chuyện gì xảy ra?

- Trương Cửu Tiêu tìm... Trương Huyền?

Trương Vô Trần sững sờ tại nguyên chỗ:

- Ngươi nói, là con cháu bàng chi Trương Cửu Tiêu ở Thánh Tử điện?

- Đúng vậy, không phải hắn, ta cũng không nhận ra được ah!

Kiếm Tần Sinh lắc đầu.

- Tại sao Trương Cửu Tiêu biết Trương Huyền?

Trương Vô Trần khó tin.

Trương Huyền này, vừa mới gây ra động tĩnh lớn như vậy, lại đi cùng Trương Cửu Tiêu... Giữa hai người có quan hệ thế nào?

- Làm sao quen biết ta cũng không biết... Dù sao quan hệ rất quen thuộc!

Kiếm Tần Sinh lắc đầu.

- Ta đã biết...

Một mặt khó tin, Trương Vô Trần vội vã bay về.

Hắn tới tìm Trương Huyền, giờ phút này lôi kiếp trên bầu trời, đã tích góp xong xuôi, rầm rầm hạ xuống.

Trong nháy mắt, Trương Cửu Tiêu giống như đi vào một giao lộ để hắn mê man, linh hồn trở nên sáng tối chập chờn, bất cứ lúc nào cũng sẽ tắt.

Hắn chỉ là con cháu bàng chi bình thường, ở trước mặt Trương gia, không có một chút địa vị cùng tôn nghiêm, thậm chí coi như lúc trước chết ở Thanh Nguyên Đế quốc, chỉ sợ cũng sẽ không phái cao thủ gì tới dò xét!

Là lão sư cho hắn cơ hội cải tạo nhân sinh! Để hắn thành công đi vào Thánh Tử điện, trở thành một học viên bình thường, càng mang theo hắn đi vào huyết trì, tặng huyết mạch...

- Lão sư nói ta có thể vượt qua, liền nhất định có thể vượt qua, sẽ không để cho lão sư thất vọng!

Trong lòng sinh ra chấp niệm mãnh liệt, một cỗ lực lượng cường đại trong nháy mắt từ trong cơ thể rộ lên, lôi kiếp đầy trời rơi vào trên người, vậy mà bị ngăn ở bên ngoài cơ thể, không cách nào đi vào.

- Đây là... lực lượng huyết mạch? So với ta còn tinh khiết hơn... Điều đó không có khả năng!

Con ngươi của Đại trưởng lão thu hẹp...

Vượt qua Lôi kiếp

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Dù đối phương có khống chế huyết mạch, những người khác khó mà nhìn ra, nhưng huyết mạch đại trưởng lão tinh thuần, lập tức cảm ứng được đặc thù.

Trương Cửu Tiêu kia, trong cơ thể ẩn chứa huyết mạch, thế mà cường đại hơn hắn! Huyết mạch của hắn, ở toàn cả gia tộc, gần với gia chủ Hưng Kiếm thánh, một con cháu bàng chi, có thể áp chế hắn, cẩn thận xác nhận nhiều lần, cũng không dám tin tưởng.

- Huyết mạch tinh thuần như thế, chỉ ở trên người tiểu thiên tài nhìn thấy qua, chẳng lẽ... Là hắn?

Thân thể cứng ngắc.

Tiểu thiên tài, vừa ra đời liền nắm giữ huyết thống có thể so với tiên tổ, nguyên nhân chính là như vậy, trực tiếp bị định làm gia chủ, hưởng thụ tài nguyên tốt nhất. Chỉ tiếc... mất tích! Trương Cửu Tiêu này, vậy mà cũng nắm giữ huyết mạch tinh thuần như thế, chẳng lẽ, là hắn?

- Không đúng, Trương Cửu Tiêu, đã hai mươi tám tuổi, tiểu thiên tài vừa mới đầy hai mươi tuổi, trên tuổi tác chênh lệch cực lớn, tuyệt không có khả năng là một người... Nhưng vì sao huyết mạch của hắn tinh thuần như vậy, trước kia chưa hề phát giác?

Trương gia, bất kể bàng chi hay hạch tâm, vừa ra đời sẽ bị kiểm nghiệm huyết mạch, thậm chí có chút thiên tài siêu cấp, trong bụng mẹ cũng có thể dùng phương pháp đặc thù nghiệm chứng, vị Trương Cửu Tiêu này, trước đó nhất định nghiệm chứng qua, thật có đặc thù, sẽ có ghi chép, làm sao một chút ấn tượng cũng không có? Chẳng lẽ nhớ lầm?

- Vô Chân, đi từ đường lấy tới ghi chép nghiệm chứng huyết mạch của Trương Cửu Tiêu...

Quay đầu dặn dò.

- Vâng!

Vô Chân trưởng lão cũng không cảm thấy được dị thường, chẳng qua đại trưởng lão dặn dò không dám do dự, xoay người rời đi.

Thời gian không dài, liền cầm lấy một quyển sách đi tới. Trương gia ghi chép kiểm nghiệm huyết mạch, đều dựa theo chi mạch bảo tồn ở trong từ đường, tìm ra được cực kỳ đơn giản, đại trưởng lão nhận lấy, vội vàng lật đến tờ của Trương Cửu Tiêu:

- Trên tuổi tác quả thực không khớp, linh hồn của hắn vững chắc, cùng thân thể kết hợp hoàn mỹ, cũng không có bị nguyên thần đoạt xá... Nhưng khi đó ghi lại chỉ là huyết mạch thấp nhất, không đáng giá nhắc tới... Làm sao hiện tại tinh thuần như thế?

Rất mau nhìn xong ghi chép, đại trưởng lão tràn đầy không hiểu.

Kiểm nghiệm huyết mạch, có pháp bảo chuyên môn, không phải nhân tạo, dễ dàng xuất hiện làm việc thiên tư, bởi vậy hầu như không có bất kỳ sai lầm gì, lại nói... huyết mạch tinh thuần như vậy, một khi sinh ra, từ đường sẽ phát sinh biến hóa, thật giống như tiểu thiên tài lúc trước, vừa ra đời, từ đường chấn động, tượng Khổng sư cũng bay lên... Thật muốn trước đó tinh thuần như vậy, khẳng định sẽ bị phát giác, không có khả năng không có tiếng tăm gì, sau hai mươi tuổi, đột nhiên phóng ra hào quang chói sáng.

- Điều tra hành tung sự tích của Trương Cửu Tiêu những năm này cho ta!

Nghĩ không ra vì sao, đại trưởng lão tiếp tục dặn dò.

Hệ thống tình báo của Trương gia không tầm thường, Trương Cửu Tiêu càng là danh sư, thời gian không dài Vô Chân trưởng lão lần nữa cầm một quyển sách đi tới.

Cúi đầu xem xong nội dung bên trong, đại trưởng lão càng thêm mê hoặc.

Từ cuộc đời của Trương Cửu Tiêu đến xem, mặc dù có chút thiên tư, nhưng đặt ở trong phạm vi Trương gia, lại cực kỳ bình thường, duy nhất thay đổi chính là, ba bốn tháng trước, dần dần tăng tốc độ tu luyện, đột nhiên tăng nhanh, nhưng mà cũng không quá rõ ràng.

- Đại trưởng lão, đêm qua trước khi Trương Cửu Tiêu đột phá, có đi tìm Trương Huyền, hơn nữa Trương Huyền bây giờ không có ở đây, an bài chỗ ở...

Trương Vô Trần đi tới trước mặt.

- Đêm qua gặp hắn?

Đại trưởng lão càng ngày càng nghi ngờ:

- Trương Huyền cũng là Thanh Nguyên đế quốc đi ra...

Trước đó nhìn giới thiệu vắn tắt của Danh Sư đường về Trương Huyền, hắn cũng từ nơi đó đi ra, chẳng lẽ cả hai có quan hệ gì?

- Chuyện này, ai cũng không được nói, ngươi tiếp tục tìm kiếm Trương Huyền, tuyệt đối không nên để hắn làm loạn ở trong phạm vi gia tộc!

Nghĩ nửa ngày, nghĩ không ra vì sao, đại trưởng lão xoa xoa mi tâm, bàn giao một câu.

Trương Huyền kia, bất kể danh sư hay phụ tu, đều thuộc về thiên tài nhất đẳng, đáng tiếc... quá thích phá hủy. Đi tới Trương gia, không đến một ngày, đã gà bay chó chạy, vô số kiến trúc sụp đổ, thật muốn chạy đến phạm vi gia tộc làm loạn, hắn là đại trưởng lão chỉ sợ cũng ngăn không được.

- Vâng!

Trương Vô Trần gật gật đầu, xoay người rời đi.

Xử lý xong những chuyện này, đại trưởng lão lần nữa nhìn lôi đình trước mắt, chỉ thấy Trương Cửu Tiêu đã ngăn lại một đạo lôi kiếp cuối cùng, mây đen đầy trời chậm rãi tản ra.

Một mình trải qua Động Hư kiếp, toàn thân không có một chỗ tốt đẹp, bất kể thân thể hay linh hồn, đều vô cùng yếu ớt, có điều khí tức trên người càng ngày càng cường thịnh, tựa như một cỗ lực lượng khổng lồ xoay quanh, ẩn núp, bất cứ lúc nào cũng sẽ dâng trào ra.

- Đây là Động Hư cảnh... Hắn thành công!

Đại trưởng lão tràn đầy kích động.

Thế hệ trẻ tuổi, không đủ ba mươi, liền xung kích đến loại cảnh giới này, Trương Cửu Tiêu tuyệt đối được cho đứng đầu nhất.

Hô!

Vội vàng tung người đi tới trước mặt:

- Ăn viên đan dược này vào, có thể để thương thế của ngươi mau chóng khôi phục!

- Cảm ơn đại trưởng lão!

Trương Cửu Tiêu nhận lấy viên thuốc.

Là một viên đan dược cấp chín, đối với linh hồn cùng thân thể khôi phục, có công hiệu cực mạnh. Bất quá không có dùng gấp, mà cảm tạ một tiếng, giãy dụa bay đến trước mặt một trung niên, vẻ mặt hưng phấn, giống như hài tử nhận được đồ tốt, lo lắng muốn khoe khoang:

- Lão sư, ta thành công...

- Ừm, thấy được! Ăn dược vật đại trưởng lão cho đi! Tuy công hiệu bình thường, nhưng đối với tình huống trước mắt của ngươi, vừa vặn đúng bệnh!

Trương Huyền nhẹ gật đầu truyền âm qua:

- Còn nữa, gây ra động tĩnh lớn như vậy, đại trưởng lão nhất định hỏi thăm, ngươi cũng biết, lão sư ta khá khiêm tốn, không muốn bại lộ thân phận, giải thích như thế nào, trước tiên nghĩ tốt đi!

- Vâng!

Trương Cửu Tiêu vội vàng gật đầu.

Ăn dược vật vào, quả nhiên thoải mái không ít, nhanh chóng vận chuyển lực lượng, không đến nửa canh giờ, thương thế trước đó liền khôi phục hơn phân nửa.

- Trương Cửu Tiêu, đại trưởng lão bảo ngươi đi tìm hắn...

Thấy hắn từ trong tu luyện khôi phục, Vô Chân trưởng lão bay tới.

- Vâng!

Trương Cửu Tiêu gật đầu, quay đầu nhìn lão sư, lại thấy hắn mắt nhìn mũi, mũi nhìn tâm, dường như ngủ thiếp đi. Biết lão sư khiêm tốn, quay đầu phân phó một câu:

- Ngươi về trước chỗ ở đi, ta đi gặp đại trưởng lão!

- Vâng!

Trương Huyền ôm quyền.

Lúc này hắn là hạ nhân, tự nhiên phải có cử chỉ đối ứng thân phận. Mỗi tử đệ gia tộc đều có hạ nhân đi theo, Trương Vô Trần không cảm thấy bất ngờ, đi thẳng về phía trước, Trương Cửu Tiêu theo sát phía sau.

Ra diễn võ trường, không ngừng tiến lên. Trương Cửu Tiêu tràn đầy căng thẳng.

Thân là con cháu bàng chi, địa phương hạch tâm gia tộc, trước kia chưa từng tới bao giờ. Không nói cái khác, chỉ bốn phía bố trí trận pháp, không biết đường đi mà nói, rơi vào trong đó, liền không cách nào đi ra.

- Đại trưởng lão ở bên trong...

Đi tới một đại điện, Trương Vô Trần ngừng lại.

- Ừm!

Trương Cửu Tiêu nhìn sang, là đại điện rộng lớn, không có quá nhiều chần chừ, nhấc chân đi vào.

Mới vừa vào cửa, đang muốn nhìn bên trong một chút, liền cảm thấy một đạo lực lượng thẳng tắp áp bức tới.

Ầm ầm!

Khí tức cuồng bạo hung mãnh, tựa hồ muốn xé nát hắn.

- Cái gì?

Cảm nhận được sát khí trong chưởng phong, không có chút lưu tình nào, thân thể Trương Cửu Tiêu đột nhiên xiết chặt.

Chuyên nghiệp khiêm tốn

dtv-ebook.com

Trong Đại điện xuất hiện lực lượng, không có chút lưu tình, chỉ cần hắn không né tránh, sợ rằng sẽ bị đánh chết tại chỗ.

Biết không thể bị dở dang, Trương Cửu Tiêu hít sâu một hơi, thân ảnh bỗng nhiên lui về sau.

Bành!

Sống lưng đâm vào trên cửa, lúc này mới phát hiện, đại môn vừa rồi mở ra, chẳng biết lúc nào đã đóng lại, hơn nữa phía trên hiện đầy phong ấn, thực lực Động Hư cảnh sơ kỳ như hắn toàn lực va chạm, vậy mà không có tổn hại mảy may.

- Nguy rồi...

Sắc mặt tái xanh, biết trốn tránh đã không kịp, cổ tay khẽ đảo, một chưởng nghênh đón tiếp lấy.

Ầm ầm!

Chưởng phong gào thét cùng chưởng lực đánh lén tới đối đầu cùng một chỗ.

Tạch tạch!

Yết hầu ngòn ngọt, Trương Cửu Tiêu cảm thấy ngực khó chịu, trước đó thương thế ở trong lôi kiếp vẫn chưa khỏi, vỡ ra, trên người đau rát.

- Động Hư cảnh sơ kỳ?

Bất quá, một chiêu giao thủ, hắn biết thực lực của người đánh lén kia, cũng là Động Hư cảnh sơ kỳ, tương đồng.

- Hừ!

Thực lực tương đồng, cũng không có gì đáng sợ, thân thể bỗng nhiên co lại đoàn, đạp mạnh trên mặt đất, vọt ra ngoài, đồng thời bàn tay liên tục đánh ra.

Phần phật!

Trong không khí chất đầy chưởng phong, lực lượng hùng hồn, như mưa hạ xuống, ép không khí phát ra nổ đùng liên tiếp. Tuy mới vừa đạt tới Động Hư cảnh, nhưng ở trong Huyết Trì, nguyên thần trải qua Nhập Hư cảnh đỉnh phong, thậm chí còn thử nghiệm xung kích qua, cho nên cũng không lạ lẫm, lực lượng Động Hư cảnh, ở trong lòng bàn tay hắn cuồn cuộn sôi trào, trong nháy mắt thi triển ra, không có bất kỳ trúc trắc gì.

Rầm rầm rầm!

Hắn phản ứng nhanh chóng mãnh liệt, nhưng người đánh lén hắn động tác càng nhanh, che toàn bộ công kích của hắn ở bên ngoài, cũng không làm bị thương mảy may. Bất quá, người trên không trung, lúc này Trương Cửu Tiêu rốt cục thấy rõ người đánh lén hắn.

Người này mặc áo khoác, nhìn không ra hình thể, trên mặt cũng mang theo mặt nạ đặc thù, thần thức dò xét không ra, cho người ta một loại cảm giác quỷ dị.

- Người nào? Tại sao lại ở trong phủ đệ của đại trưởng lão?

Lông mày giương lên, Trương Cửu Tiêu híp mắt lại.

Hô!

Đối phương không có trả lời hắn, thân thể vụt qua, lại một chưởng tấn công tới. Chưởng lực của đối phương kéo dài, cảm giác không có lực

lượng quá lớn, nhưng Trương Cửu Tiêu từ trong lòng sinh ra nguy cơ nồng đậm.

Biết gặp cường giả sau khi đột phá, lười nhác tiếp tục hỏi nhiều, Trương Cửu Tiêu nhíu mày, nghênh đón tiếp lấy. Hắn ở trong mắt Trương Huyền thiên phú bình thường, nhưng thời điểm ở Thanh Nguyên đế quốc, cũng là đệ nhất thiên tài nổi danh, bất kể chiến đấu, hay phụ tu, giảng bài, đều là tồn tại nhất đẳng.

Giờ phút này càng tiếp nhận Trương Huyền giảng bài, đối với chiến đấu lý giải cùng ứng biến, đã đạt đến trình độ cực cao. Thời gian nháy mắt liền cùng người che mặt đối chiến bảy tám chiêu, tuy chiêu chiêu hung hiểm, nhưng mỗi một lần đều có thể ở trong lúc nguy cấp, hiểm lại càng hiểm tránh thoát.

Hắn trải qua nguy hiểm, người đeo mặt nạ cũng không dễ chịu, dưới thực lực tương đồng, dù hắn vừa mới đột phá, còn nhận lấy tổn thương, nhưng chiếm được Trương Huyền tự mình chỉ điểm, đối với chiến đấu lĩnh ngộ cùng nắm chắc, đạt đến đỉnh phong nhất đương đại, sau mấy chiêu, đã dần dần chống đỡ hết nổi.

- Này!

Người mang mặt nạ biết sau mấy chiêu, nhất định sẽ thua, đột nhiên rít lên một tiếng, một cỗ khí tức cường đại từ trong cơ thể sinh ra, thân ảnh trong chốc lát giống như quỷ mị, xuất hiện ở trước mắt, một chưởng vỗ tới.

Bành!

Trương Cửu Tiêu không có chút đề phòng, nhất thời bay ra ngoài, sống lưng lần nữa đụng vào trên tường, khuôn mặt trắng bệch.

- Huyết mạch lực lượng, ngươi là người Trương gia?

Tuy tổn thương, nhưng cũng biết thân phận của đối phương. Vừa mới thi triển, chính là lực lượng huyết mạch Trương gia!

- Hô!

Người đeo mặt nạ vẫn không trả lời, lần nữa nhảy lên, thời gian chung quanh tựa hồ ở dưới động tác của hắn trở nên chậm chạp, Trương Cửu Tiêu lần nữa cảm thấy bóng người lắc lư, lại bị đánh trúng, nhịn không được nữa phun ra một ngụm máu tươi!

Lực lượng huyết mạch Trương gia, có thể làm cho mình giãy giụa thời gian trói buộc, trở nên càng nhanh, loại tình huống này, người ở bên ngoài nhìn, thật giống như động tác của mình trở nên chậm, theo không kịp tiết tấu của đối phương.

- Không được, tiếp tục như vậy, khẳng định sẽ bị hắn đánh chết...

Liên tục chịu mấy chưởng, cảm thấy trong cơ thể sôi trào, bất cứ lúc nào cũng sẽ không kiên trì nổi, tròng mắt Trương Cửu Tiêu đỏ hoe. Tới gặp đại trưởng lão, kết quả đại trưởng lão không thấy, nhưng gặp một gia hỏa che mặt, chiêu chiêu sắc bén ,tùy ý đối phương tiếp tục nữa, chỉ sợ không mấy chiêu, hắn phải chết không nghi ngờ!

- Mặc kệ...

Biết giờ phút này không phải thời điểm giấu diếm thực lực, hít sâu một hơi, con mắt đóng lại. Trong cơ thể huyết mạch vận chuyển, trong nháy mắt, tình cảnh bốn phía thả chậm xuất hiện ở trước mắt.

Huyết mạch chi lực Trương gia, trước đó không cách nào sử dụng, nhưng sau khi huyết mạch trở nên tinh thuần, vận dụng đã cực kỳ đơn giản. Bốn phía chậm lại, người đeo mặt nạ xông tới, xuất hiện ở tầm mắt, trước đó không thấy được dấu vết, giờ phút này trở nên dị thường rõ ràng.

- Hừ!

Hai hàng lông mày nâng lên, dưới chân khẽ động, thời gian nháy mắt xuất hiện ở trước mặt đối phương, một chân đạp tới.

Thình thịch thình thịch bành!

Cước, chưởng, quyền, chỉ... Đủ loại thủ đoạn công kích nhao nhao hạ xuống, như bão tố, người đeo mặt nạ hiển nhiên không nghĩ tới, tốc độ vị trước mắt này nhanh hơn hắn, còn không có kịp phản ứng, liền bị đánh trúng.

Người trên không trung liền phun ra máu tươi, thân thể không ngừng bay về phía sau, sống lưng cũng đâm vào trên vách tường, không ngừng run rẩy.

- Chết...

Biết kích hoạt huyết mạch, có thời gian hạn định, Trương Cửu Tiêu không có chút chùn tay, lần nữa lao đến, đủ loại công kích nhao nhao hạ xuống.

Đối phương muốn hắn chết... Hắn cũng không khách khí như vậy!

Thình thịch thình thịch bành!

Bức tường xuất hiện vết rách, đủ loại công kích toàn bộ đánh lên người đeo mặt nạ, đánh thân thể của hắn sắp nổ tung, thời điểm Trương Cửu Tiêu ý định nhất kích tất sát, trong cơ thể người đeo mặt nạ trước mắt đột nhiên sôi trào, lực lượng xông thẳng lên trời. Sau một khắc, Trương Cửu Tiêu liền cảm thấy thân thể bị một cỗ lực lượng cường đại cầm cố lại, không thể động đậy.

- Đây là... Thực lực gì?

Con ngươi co rụt lại.

Hắn đã đạt đến Động Hư cảnh sơ kỳ, bị cỗ lực lượng này giam cầm, vậy mà không có chút sức phản kháng, nói rõ chủ nhân thi triển ra lực lượng,

ít nhất là Thánh Vực cửu trọng, thậm chí... Cao hơn! Loại người này là tồn tại đỉnh phong nhất gia tộc, vì sao muốn che mặt giết mình?

- Dừng tay đi!

Đang kỳ lạ, đối phương lên tiếng, ngay sau đó lực lượng trong cơ thể nhanh chóng kéo lên, thời gian nháy mắt, liền đạt đến cảnh giới hắn nghĩ cũng không dám nghĩ.

- Thanh âm này...

Trương Cửu Tiêu vội vàng ngẩng đầu nhìn, chỉ thấy người mang mặt nạ trước mắt, trong nháy mắt nổ tung, lộ ra một mặt mũi quen thuộc.

- Đại trưởng lão, ngươi...

Trương Cửu Tiêu ngốc tại chỗ.

Làm sao cũng không có nghĩ đến, gia hỏa đối với hắn chiêu chiêu hạ tử thủ, hận không thể đưa vào chỗ chết, lại là đại trưởng lão!

- Huyết mạch của ngươi, so với ta còn muốn tinh thuần... Trương Cửu Tiêu, ngươi làm sao làm được?

Đại trưởng lão nhìn lại.

- Vừa rồi... Ngươi là đang thử thăm dò ta?

Thân thể cứng đờ, sống lưng Trương Cửu Tiêu toát ra mồ hôi lạnh. Không nghĩ tới, đối phương che mặt ra tay, là ép hắn thi triển lực lượng huyết mạch, lão sư bảo hắn khiêm tốn, giấu diếm, không nghĩ tới lúc này mới bao lâu? Liền bị phát hiện!

Lão sư là Thiên Nhận danh sư, thời gian dài như vậy cũng không có người biết... So khiêm tốn, quả nhiên là chuyên nghiệp nhất, tới so sánh, kém thực sự quá xa!

Ta có lão sư, làm người khiêm tốn

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Thời điểm ngươi độ kiếp, ta đã nhìn ra, huyết mạch so với ta còn muốn tinh thuần, chỉ là khó tin, ý định tự tay thử một chút, không nghĩ tới quả thật như vậy!

Cũng không giấu diếm, ánh mắt đại trưởng lão lấp lánh nhìn qua, tựa hồ chỉ cần đối phương nói dối, liền có thể nhìn rõ ràng:

- Ta điều tra qua tất cả tư liệu của ngươi, huyết mạch mỏng manh có thể bỏ qua không tính, vì sao đột nhiên trở nên tinh thuần như thế?

Đây là hắn muốn biết nhất. Nhìn chung gia tộc vài vạn năm lịch sử, cũng không xuất hiện qua loại tình huống này.

- Ta...

Trương Cửu Tiêu dừng lại một chút, nói ra lý do chuẩn bị trước:

- Ta cũng không rõ lắm, chỉ biết là tu luyện tới Xuất Khiếu cảnh đỉnh phong, đột nhiên khai khiếu, huyết mạch chi lực càng ngày càng hùng hậu...

Dù thân là người Trương gia, nhưng quá mức bàng chi, lý giải huyết mạch khẳng định không bằng đại trưởng lão, tốn tâm tư suy nghĩ lý do, còn không bằng nói mình cũng không biết, cho đối phương đi suy đoán. Như vậy có vẻ càng thêm tiếp cận chân thực.

- Ngươi ý tứ, huyết mạch ẩn núp, kèm theo tu luyện tới cảnh giới nhất định, đột nhiên mở ra?

Đại trưởng lão nhíu mày.

Loại tình huống này, thích hợp với thể chất đặc thù, không ít thể chất đặc thù, đều là vừa mới bắt đầu không lộ ra trước mắt người đời, tu luyện tới một cảnh giới nào đó, đột nhiên bạo phát, hiện ra lực lượng cùng thiên phú không giống bình thường.

- Cái này... Có khả năng đi!

Thấy hắn nghĩ ra một lý do, Trương Cửu Tiêu giả bộ không biết làm sao, nhẹ gật đầu.

- Không có khả năng!

Đại trưởng lão lắc đầu:

- Trương gia huyết mạch, dính dáng thời gian chân giải, chỉ cần ẩn chứa, sẽ không có khả năng dò xét không ra, cho dù che giấu!

Thời gian chân giải, dính dáng Thiên Đạo, vô cùng bá đạo, chỉ cần tồn tại, sẽ không đo không ra, giống như sao trong đêm tối, căn bản không che giấu được.

Lại nói, loại huyết mạch đặc thù này, trước hai mươi tuổi không kích hoạt, đằng sau còn muốn kích hoạt khả năng liền càng ngày càng nhỏ, đến lúc biến mất, vị trước mắt này đã sắp ba mươi tuổi, coi như gia tộc có rất nhiều thủ đoạn, muốn kích hoạt cũng khó khăn, làm sao có thể ngắn ngủi nửa ngày, liền từ Xuất Khiếu cảnh, xung kích đến Động Hư cảnh?

- Hơn nữa, huyết dịch trong cơ thể ngươi sáng tối chập chờn, rất rõ ràng đã trải qua huyết trì rèn luyện, ngươi chỉ là con cháu bàng chi, không có tư cách đi vào, ta cũng không tra được, ngươi có thủ lệnh ra vào huyết

trì... Là như thế nào đi vào huyết trì rèn luyện, hơn nữa thực lực tăng nhiều?

Lần nữa nhìn lại, khí tức của đại trưởng lão áp bức, cho người ta cảm giác hô hấp dồn dập. Vừa rồi đối chiến, hắn đã dò xét ra, huyết mạch trong cơ thể đối phương không chỉ tinh thuần, còn trải qua huyết trì rèn luyện... Huyết trì không có thủ lệnh, căn bản không tiến vào được, đối phương một cái bàng chi, đến cùng là làm sao đi vào, hơn nữa dưới tình huống không ai chỉ điểm, hấp thu chân giải, không tẩu hỏa nhập ma?

- Ta...

Trên đầu đổ mồ hôi, Trương Cửu Tiêu nói không ra lời. Ánh mắt của vị đại trưởng lão trước mắt này, giống như có thể nhìn thấu vạn vật, tất cả che giấu cùng giấu diếm đều không thể nào ẩn trốn, coi như muốn nói dối, cũng nói không ra.

- Ta điều tra qua kỹ càng, biểu hiện từ khi ngươi đi vào Thánh Tử sau điện đến bây giờ, dù tu vi gia tăng nhanh hơn một chút, nhưng vẫn đúng quy đúng củ, không khác thiên tài bình thường quá nhiều, biến hóa duy nhất là... Đêm qua! Ngươi rời đi chỗ ở, sáng nay xuất hiện, không chỉ đột phá Lĩnh Vực cảnh, càng một đường hát vang, đạt tới cảnh giới bây giờ...

Đại trưởng lão lần nữa nhìn tới, vẻ mặt thản nhiên:

- Ngươi cần nghĩ kĩ, nói thế nào, ta mới có thể tin tưởng, muốn ở trước mặt ta giấu diếm... Không chỉ ngươi làm không được, đương đại có thể làm được, không có mấy người!

Trương Cửu Tiêu run lên.

Danh sư nhãn lực vô song, có thể nhìn rõ mọi việc, muốn ở trước mặt loại người này giấu diếm, gần như không có khả năng, đặc biệt là vị trước mắt này, danh sư cửu tinh chân chính, đại lục cũng được cho đỉnh

phong nhất, am hiểu nhất là nhìn thấu nhân tâm, muốn nói láo lừa qua mặt, gần như không có khả năng.

- Lão sư đến cùng làm sao làm được...

Trong lòng càng khẩn trương, kính nể lão sư càng ngày càng nhiều. Lão sư cùng nhau đi tới, thân phận Thiên Nhận danh sư chưa từng bị người nhìn thấu, đủ thấy giấu diếm cực sâu. Hắn chỉ muốn che giấu cái huyết mạch, không đến nửa ngày, liền bị lột sạch!

- Nói đi, ta muốn nghe lời nói thật, ta vì Trương gia, không nói cúc cung tận tụy, cũng tuyệt đối chết thì mới dừng! Chỉ cần ngươi nói ra, ta có thể bảo đảm, sẽ không truyền ra ngoài, càng sẽ không truy xét!

Thấy ý niệm hắn buông lỏng, đại trưởng lão nói tiếp.

- Được rồi...

Chần chờ phút chốc, Trương Cửu Tiêu biết không ẩn giấu được, cắn răng:

- Nói thực cùng đại trưởng lão đi, sở dĩ ta có thành tựu hôm nay, có thể huyết mạch tấn cấp, thực lực nhanh chóng đột phá, chủ yếu bởi vì... Bái một lão sư tốt!

- Lão sư?

Đại trưởng lão cau mày.

- Không sai, vị lão sư này của ta, học cứu thiên nhân, đương thời có một không hai, thậm chí so với Khổng sư năm đó, cũng không kém mảy may! Hắn dạy cho ta kỹ xảo chiến đấu, đồng thời tinh thuần huyết mạch, để cho ta một lần đột phá! Không có hắn, ta chỉ là người bình thường mà thôi!

Nói ra, áp lực của Trương Cửu Tiêu tiêu hết, càng nói càng trôi chảy, ánh mắt lộ ra tôn sùng cùng bội phục, cũng càng lúc càng nồng nặc.

- Lão sư? Có thể so với Khổng sư?

Đại trưởng lão lắc đầu.

Thiên hạ không ai có thể so sánh được Khổng sư, điểm ấy không thể nghi ngờ. Bất quá, trong mắt đối phương lộ ra tình cảm chân tâm thật ý, xem ra không có nói sai.

Cũng đúng, nếu như không có lão sư, một bàng chi bình thường, làm sao có thể cùng cấp bậc, đánh hắn cũng không hề có lực hoàn thủ.

- Danh sư cửu tinh nổi danh ở trên Đại lục, ta đều biết, không biết là vị cố nhân nào, có thể để cho ta nhìn một chút hay không?

Dừng lại một chút, đại trưởng lão nói.

Hắn thấy, có thể để cho phát sinh biến hóa lớn như thế, vị lão sư này, cấp bậc thấp nhất, cũng đạt tới cửu tinh. Mà đại lục chân chính đạt tới danh sư cửu tinh đỉnh phong, hết thảy chỉ mấy cái, hắn coi như không nhận ra, nhất định cũng có thể gọi tên, đến cùng là ai, lặng yên không tiếng động làm những chuyện này, hắn cũng không có hiểu rõ tình hình chút nào?

- Lão sư làm người ôn hoà khiêm tốn, không hy vọng ta tiết lộ tên của hắn, mong đại trưởng lão thứ lỗi! Thân là học sinh, không thể ngỗ nghịch ý nguyện của lão sư...

Trương Cửu Tiêu ôm quyền.

Điểm ấy thật không nói dối. Trương Huyền từ trước tới nay khiêm tốn, không nói ra tên của hắn, một là bảo vệ, thứ hai, cũng là ý tứ của hắn.

- Khiêm tốn?

Đại trưởng lão so sánh tất cả danh sư cửu tinh một lần, không phát hiện phù hợp, nhịn không được lắc đầu:

- Nếu là sư mệnh, tự nhiên không thể vi phạm ! Bất quá, vị lão sư này của ngươi, có thể để ngươi thân là bàng chi, huyết mạch trở nên tinh thuần như thế, càng trong vòng một đêm thoát thai hoán cốt... Chỉ là năng lực dạy học, thì tuyệt đối được cho đỉnh phong!

Để một bàng chi không đáng chú ý phát sinh loại biến hóa này, xem như hắn cũng làm không được, thậm chí vị Dương sư kia... cũng không hoàn thành được.

Mà lão sư của Trương Cửu Tiêu làm được, đủ thấy năng lực mạnh mẽ! Đại sư ẩn ở thành thị, tuy Dương sư mệnh danh một trong người mạnh nhất đương đại, nhưng đại trưởng lão biết, thật ra thì còn có một số cường giả chân chính, ẩn giấu ở trong đại lục, coi như Danh Sư đường cũng không có ghi chép.

Để hắn thông gia

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Vâng, lão sư dạy học, trong lòng ta, tuyệt đối đương đại đệ nhất!

Nghe đại trưởng lão tán thưởng, Trương Cửu Tiêu vội vàng gật đầu.

Không nói cái khác, bảy vị sư huynh, sư tỷ hắn, mỗi một người trưởng thành, đều nhất định oanh động đại lục, hiển hách dương danh.

Học sinh từng cái lợi hại như vậy, ở dạy học, ai có thể địch?

Nghe lời này của hắn, đại trưởng lão còn tưởng rằng là học sinh tôn sùng lão sư phát ra từ nội tâm, cũng không phản bác, cười cười, cổ tay khẽ đảo, lấy ra một lệnh bài đưa tới:

- Nếu ngươi không muốn nói ra lão sư là ai, ta cũng không hỏi tới, bất quá hắn thay Trương gia chúng ta bồi dưỡng ra thiên tài như ngươi, chính là đại ân nhân của Trương gia chúng ta! Đây là khách quý lệnh chí tôn của gia tộc, ngươi có thể đưa cho hắn, chỉ cần cầm lệnh bài trong tay, bất cứ lúc nào chỗ nào, người Trương gia gặp phải, đều sẽ dâng lên lễ tiết tôn quý nhất, không thể làm càn!

- Đa tạ đại trưởng lão!

Thấy đối phương không hỏi tỉ mỉ, Trương Cửu Tiêu thở phào nhẹ nhõm, vội vàng nhận lấy lệnh bài. Cái lệnh bài này dày nặng, mang theo khí tức xa xăm, vừa nhìn liền biết cực kỳ trân quý.

- Chí tôn khách quý lệnh, Trương gia chúng ta, từ trước tới nay, hết thảy chỉ đưa ra ba cái, hắn là lão sư của ngươi, đào tạo ngươi thành như vậy, đáng giá Trương gia dùng hết tất cả kết giao!

Đại trưởng lão gật đầu.

Độ tinh thuần huyết mạch của Trương Cửu Tiêu, đã gần bằng tiểu thiên tài lúc trước, có một người như vậy, Trương gia nhất định lần nữa đi đến huy hoàng, thậm chí... Sự kiện kia cũng thuận lợi giải quyết, không cần tiếp tục sầu muộn! Chỉ bằng vào điểm này, vị lão sư kia cống hiến lớn, đã đáng giá làm cho cả gia tộc đội ơn. Đừng nói một khách quý lệnh, coi như nói yêu cầu quá phận gì, chỉ cần Trương gia có thể làm được, thì tuyệt đối sẽ không cự tuyệt.

- Vâng!

Trương Cửu Tiêu gật đầu.

Quả thực, lão sư thân là Thiên Nhận Danh Sư, về sau nhất định là nhân vật đứng ở đỉnh phong nhất, loại người này, bất kể kết giao như thế nào cũng không quá đáng.

- Nếu lão sư ngươi không cho nói nhiều, liền không cần tiếp tục hỏi thăm, nhưng có một việc, ngươi cần cẩn thận trả lời...

Khoát tay áo, đại trưởng lão không tiếp tục xoắn xuýt chuyện này nữa, mà nhìn qua:

- Tối hôm qua, ngươi cùng Thánh tử điện Trương Huyền rời đi, hiện tại có biết hắn ở đâu không?

Vị Trương Huyền này là phá hư vương, nhất định phải cẩn thận, hơi không cẩn thận, ngay cả gia tộc bị hủy cũng không biết hủy khi nào, nhất định phải làm rõ đi nơi nào, có chỗ đề phòng.

Còn liên hệ Trương Huyền cùng lão sư của đối phương với nhau, thì không hề nghĩ ngợi qua. Ở trong mắt hắn, vị Trương Huyền này, bất quá

là người trẻ tuổi có chút thiên phú mà thôi, làm sao có thể làm ra sự tình ngay cả hắn cũng hoàn thành không được? Huống chi tuyệt đỉnh thiên tài như Trương Cửu Tiêu, tổng không đến mức nhận một người so với mình còn nhỏ hơn làm lão sư đi.

- Lão... Trương sư là bạn của ta! Hôm qua ta hỏi thăm một số chuyện... Đi nơi nào, cũng không hiểu rõ tình hình!

Dừng lại một chút, Trương Cửu Tiêu nói.

- Không biết?

Đại trưởng lão còn muốn nói chuyện, cổ tay khẽ đảo, một ngọc bài xuất hiện ở trong lòng bàn tay, cúi đầu nhìn một cái, lại không tiếp tục hỏi thăm, mà nói:

- Ngươi vừa mới vượt qua lôi kiếp, lại vận dụng lực lượng huyết mạch, thân thể hết sức yếu ớt, ngay ở chỗ này tu dưỡng, ta còn có chút việc hiện tại đi làm, chẳng mấy chốc sẽ trở về!

Nói xong, lấy ra một viên đan dược đưa tới:

- Đây là đặc biệt nhằm vào tộc nhân luyện chế, sau khi dùng, có thể khôi phục di chứng kích hoạt huyết mạch nhanh hơn, tình huống bình thường, vận dụng lực lượng huyết mạch, một tháng mới có thể tiếp tục tu luyện cùng chiến đấu, dùng loại thuốc này, mười ngày liền có thể triệt để khôi phục! Đương nhiên, huyết mạch của ngươi càng thêm tinh thuần, ba ngày hắn đã có thể bình thường...

Trương gia huyết mạch, giống như Lạc gia huyết mạch, một khi kích hoạt, cần tĩnh dưỡng một tháng.

Bất quá nhằm vào loại tình huống này, các đời cao thủ trong tộc không biết nghiên cứu bao lâu, mới phối chế ra loại đan dược này, có thể để người ta nhanh khôi phục, hơn nữa huyết mạch càng tinh khiết khôi phục càng nhanh!

Chỉ là thứ này quá mức trân quý, con cháu hạch tâm, cho dù là Trương Thuần cũng không có tư cách dùng, chỉ lưu truyền ở trong thế hệ trước.

Đối phương nói chuyện, lúc này Trương Cửu Tiêu mới cảm thấy toàn thân mỏi mệt, một chút lực lượng cũng không có, vội vàng há miệng nuốt viên thuốc xuống. Dược vật vừa tiến vào trong cơ thể, liền có một đạo nhiệt lưu mạnh mẽ qua lại dạo chơi, ngay sau đó lực lượng tiêu hao phục hồi từ từ, khí tức cả người càng ngày càng mạnh.

- Thuốc tốt!

Biết thật là linh đan diệu dược, Trương Cửu Tiêu không nói thêm lời, vội vàng khôi phục thân thể tổn thương cùng huyết mạch bị hao tổn.

- Ừm!

Thấy hắn khôi phục nhanh như vậy, đại trưởng lão thoả mãn nhẹ gật đầu, cũng không nói chuyện, xoay người đi ra khỏi phòng, thời gian không dài, thấy Trương Vô Trần bay tới, vẻ mặt lập tức trở nên ngưng trọng:

- Trương Huyền trở lại chỗ ở?

- Vâng!

Trương Vô Trần gật đầu, sau đó nhìn qua:

- Trương Cửu Tiêu có nói, đến cùng chuyện gì xảy ra hay không?

- Không có gì bất ngờ xảy ra, hắn hắn là bái một vị cao nhân!

Đại trưởng lão nói.

- Cao nhân?

- Ừm, người này không biết dùng thủ đoạn gì, thế mà thay đổi độ tinh thuần huyết mạch của hắn, ta nghi ngờ... trong tộc chúng ta xuất hiện nội gián!

Đại trưởng lão hừ một tiếng:

- Dẫn hắn đi vào huyết trì, thần không biết quỷ không hay, càng làm cho huyết mạch hắn tấn cấp... trừ trong tộc, thực sự nghĩ không ra người ngoài ai có thể làm được!

Trương Cửu Tiêu này, hôm qua cũng không rời khỏi gia tộc, nói rõ vị lão sư kia của hắn ngay ở trong tộc!

- Tước đoạt huyết mạch, chuyển di chiết cành, toàn cả gia tộc, chỉ có mấy người biết... Ngươi nghi ngờ là mấy người bọn hắn?

Tam trưởng lão giật mình.

- Chuyện này truyền thừa vài vạn năm, người học qua không ít, có tiết ra ngoài hay không, ta cũng không dám xác định, bất quá cho Trương Cửu Tiêu chí tôn khách quý lệnh của gia tộc, trong đó lặng lẽ ẩn giấu một đạo ý niệm, chỉ cần đưa thứ này ra ngoài, người lạ tiếp nhận, thì nhất định có chỗ phát giác...

Đại trưởng lão phất tay.

- Như vậy Trương Cửu Tiêu xử lý như thế nào?

Tam trưởng lão nhìn qua.

- Huyết mạch của hắn, ta đo lường qua, là Trương gia huyết thống tinh thuần, không có bất kỳ đặc thù gì, mặc kệ huyết mạch làm sao nhận được, cũng xem như thiên tài đứng đầu nhất trong tộc. Về sau, tất cả tài nguyên toàn bộ khuynh hướng, tranh thủ để hắn ở trước năm đạt tới Thánh Vực cửu trọng, thậm chí cao hơn... Sau đó, thông gia!

Đại trưởng lão nói.

- Ừm, thực lực của hắn bây giờ, so với thế hệ trẻ tuổi trong tộc, cũng không có người có thể thắng được, để hắn thông gia, quả thực là lựa chọn tốt nhất!

Trương Vô Trần nhẹ gật đầu, nói tiếp:

- Như vậy vị Trương Huyền kia làm sao bây giờ?

- Người này có lẽ cùng Trương Cửu Tiêu chỉ là quen biết, không có quá nhiều đặc thù, mang ta đi nhìn một chút... Nếu như về sau có thể hiệu trung Trương gia, cùng Cửu Tiêu hỗ trợ lẫn nhau, tuyệt đối tăng thêm một giúp đỡ lớn, làm không được... Liền để hắn rời khỏi, không thể tiếp tục làm mưa làm gió!

Đại trưởng lão hừ lạnh:

- Nếu không, cho dù là học sinh của Dương Huyền, ta cũng sẽ không lòng dạ mềm yếu!

Trương Huyền cá cược

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Không biết đã bị người theo dõi, Trương Huyền biến trở về dung mạo của mình, trở lại chỗ ở.

Tuy đi ra thời gian không dài, chỉ có một đêm và nửa buổi, nhưng sợ Trương Cửu Tiêu ở trên việc tu luyện xảy ra vấn đề, tinh thần tập trung cao độ, cả người đều có vẻ hơi mệt mỏi.

- Trương sư, thiên tài am hiểu kiếm pháp của Trương gia, đã đợi chờ một lúc!

Vừa đi vào phòng, Kiếm Tần Sinh tới đón.

- Đã tới?

Trương Huyền gật đầu.

Trương gia gia tộc thi đấu, kèm theo Trương Cửu Tiêu lăng không xuất thế, tiếp tục tỷ thí nữa đã không còn ý nghĩa, nếu như các khách nhân đã đến, tự nhiên phải tiến hành một hạng mục cần thiết.

Đi theo sau lưng Kiếm Tần Sinh vào gian phòng, ngay sau đó nhìn thấy ba thanh niên đứng ở trong đó, từng cái sống lưng thẳng đứng, khí tức trên người sôi trào, tựa như ba thanh trường kiếm, đứng sừng sững ở cách đó không xa, bất cứ lúc nào cũng sẽ cắt chém vạn vật.

- Ngươi chính là Trương Huyền? Ngươi tới khiêu chiến Kiếm pháp Trương gia?

Thấy hắn đi tới, thanh niên đi đầu nhìn qua. Vị này hơi có vẻ gầy yếu, khóe miệng có nốt ruồi son, có chút dữ tợn.

- Không sai!

Lười nhác nói nhiều, Trương Huyền ngồi xuống, nhàn nhạt nhìn qua, vừa quan sát vừa khôi phục nguyên khí.

- Tại hạ Trương Húc, bọn họ là Trương Ngân, Trương Khâm, ba người chúng ta học qua kiếm pháp mấy năm, muốn cùng ngươi công bằng luận bàn!

Thanh niên Trương Húc nói.

- Tốt!

Trương Huyền gật đầu đáp ứng, ngẩng đầu nhìn tới:

- Các ngươi là từng cái lên, hay cùng một chỗ?

Đồng ý Kiếm Tần Sinh tới đây, trừ tìm Trương gia phiền phức, cũng muốn xem kiếm thuật của bọn hắn đến cùng đạt đến cảnh giới gì, cái gọi là tốc độ chân giải, lại có chỗ bí ẩn gì.

- Ngạo mạn!

Không nghĩ tới tên này vừa đến chỉ nhìn lướt qua bọn họ, liền trực tiếp ngồi không nói, còn tuyên bố để mọi người cùng lên, ba người đều không vui.

- Ngươi là thân truyền của Dương sư, càng nhận được Lưu Thủy kiếm quyết truyền thừa, kiếm pháp hắn là sẽ không quá yếu, Trương Khâm ta khiêu chiến ngươi!

Cũng nhịn không được nữa, Trương Khâm tiến về phía trước một bước, trường kiếm trong tay run lên, phát ra thanh âm nghẹn ngào:

- Bất quá, ở trước khi tỷ thí, có dám cùng ta đánh cược không?

- Đánh cược? Không biết cá cược vì sao?

Trương Huyền nhìn qua.

- Sự tích của ngươi, ta biết một chút, vừa đến Trương gia liền trắng trợn phá hư, gia tộc thủ hộ đại trận, phòng khách cũng bị ngươi làm cho hoàn toàn thay đổi... Tuy đám người đại trưởng lão khoan dung, không so đo, nhưng chúng ta thân là con cháu Trương gia, quyết không cho phép có người ở đây làm loạn. Rất đơn giản, lấy Kiếm pháp Trương gia so với ngươi, ngươi thua, thề cả đời hiệu lực Trương gia, không thể phản bội! Thắng, tính mạng của chúng ta, tùy ngươi xử lý! Sự tình phá hư gia tộc, cũng có thể xóa bỏ.

Lông mày nâng lên, Trương Khâm nói.

- Hiệu trung Trương gia?

Trương Huyền cười nhạo.

Đối phương mới mở miệng, hắn liền hiểu được, cái gọi là khiêu chiến, chỉ là lấy cớ, mục đích là muốn hắn lưu lại, hiệu trung cho Trương gia. Nếu không, ba con cháu hạch tâm nho nhỏ, làm sao có tư cách quyết định chuyện lớn như vậy?

- Thế nào, không dám đồng ý?

Trương Khâm cười lạnh, lộ ra đùa cợt.

- Không có gì không dám đồng ý, chỉ là tính mạng của các ngươi đối với ta không có tác dụng gì, nếu như các ngươi thua, ta có hai yêu cầu!

Nhàn nhạt nhìn qua, Trương Huyền nói.

- Mời nói!

Trương Húc nhíu mày nói. Trong ba người, lấy hắn cầm đầu.

- Thứ nhất, ta muốn nhìn bí tịch Kiếm pháp của Trương gia các ngươi!

Mí Trương Huyền nói.

- Kiếm pháp Trương gia, là tiên tổ sáng tạo, không phải Trương gia huyết mạch không thể học tập cùng tu luyện, ngươi muốn nhìn, cũng không có gì, có điều có thể lĩnh ngộ hay không, liền nhìn thiên phú! Điểm ấy, ta có thể đồng ý.

Trương Húc gật đầu.

Kiếm pháp Trương gia, không có huyết mạch, muốn luyện thành, gần như không có khả năng, coi như cho đối phương nhìn, cũng nhất định nhìn không ra cái gì, không cần thiết xoắn xuýt.

- Sảng khoái!

Trương Huyền gật đầu:

- Thứ hai, ta muốn gia chủ các ngươi Hưng kiếm thánh, đè thấp tu vi so kiếm với ta!

Nếu tới đây, vị tiểu thiên tài kia không có mặt, liền khiêu chiến Hưng kiếm thánh, thay Kiếm Tần Sinh trút giận! Tuy không biết vị Hưng kiếm thánh này kiếm pháp đến cùng ra sao, nhưng chỉ cần hắn xem xong Trương gia bí tịch, nắm giữ ba loại kiếm ý, cùng cấp bậc không tin có thể có người vượt qua.

- Tỷ thí với gia chủ?

Nghe được yêu cầu thứ hai của hắn, ba người liếc mắt nhìn nhau, mỗi người cau mày. Bọn họ chỉ là con cháu trong tộc, không cách nào làm chủ thay tộc trưởng.

- Nếu như không làm chủ được, có thể đi thỉnh giáo người bảo các ngươi tới tỷ thí, đáp ứng, ta liền đồng ý các ngươi với cá cược, nếu không, sự tình cá cược coi như thôi!

Trương Huyền xua tay.

- Tốt, Trương sư chờ ở đây, chúng ta đi hỏi thăm!

Thấy hắn nói kiên định như vậy, Trương Húc biết nói nhiều không ích gì, liếc mắt nhìn nhau, xoay người ra khỏi phòng, vừa đến bên ngoài, lập tức lấy ra ngọc bài đưa tin truyền âm.

- Trương sư, ngàn vạn lần không thể đồng ý...

Thấy bọn họ rời phòng, Kiếm Tần Sinh nhìn lại, lo lắng truyền âm.

- Ngươi không phải muốn ta tới tỷ thí kiếm pháp ư? Sao hiện tại không cho?

Trương Huyền cười một tiếng.

- Trong lời nói của bọn họ có vấn đề, bọn họ nói là Kiếm pháp Trương gia vượt qua ngươi, mà không phải là cá nhân vượt qua ngươi, nếu như đại trưởng lão tự mình ra tay, lấy Kiếm pháp Trương gia vượt qua, ngươi chẳng phải là thua?

Kiếm Tần Sinh vội nói.

Vừa rồi Trương Khâm nói, thoạt nhìn lỗ mãng, trên thực tế trong lời nói mang theo bẫy rập.

Hắn nói là:

- Lấy Kiếm pháp Trương gia so với ngươi, ngươi thua, thề cả đời hiệu lực Trương gia, không thể phản bội...

Cũng không nói rõ, đến cùng ai sử dụng kiếm pháp Trương gia, bọn họ thua, chỉ đại biểu cá nhân, hoàn toàn có thể để cho người mạnh hơn tới,

chỉ cần Kiếm pháp Trương gia chiến thắng, liền đại biểu thắng! Rõ ràng không công bằng!

- Không sao, ta chỉ sợ bọn họ không đến!

Khóe miệng Trương Huyền nâng lên.

Kiếm Tần Sinh có thể nghe ra, hắn làm sao nghe không hiểu, sở dĩ không nói ra, là muốn nhìn xem Kiếm pháp Trương gia, đến cùng có bao nhiêu lợi hại!

Hơn nữa, đã xuất thủ... Vậy liền đánh tới bọn họ sợ hãi mới thôi! Hắn bên này cùng Kiếm Tần Sinh truyền âm đối thoại, bên kia Trương Vô Trần cũng nhận được tin tức.

- Cùng gia chủ tỷ thí? Hắn thật cảm thấy có thể vượt qua đám người Trương Húc?

Trương Vô Trần lắc đầu.

- Mặc kệ có thể thắng hay không, liên lụy đến gia chủ, chúng ta không thể vượt mặt làm thay, hiện tại ta liền đưa tin cho hắn, có đáp ứng cùng tiểu bối tỷ thí hay không, do hắn quyết định!

Nhìn rõ ràng nội dung truyền tin, đại trưởng lão nói.

Mặc dù hắn là đại trưởng lão, nhưng tộc trưởng có ra tay hay không, cũng không phải hắn có thể quyết sách.

- Tốt! Tộc trưởng mới đi không đến hai ngày, hắn là sẽ không cách quá xa, đưa tin mà nói, hắn có thể nhẹ nhõm thu được...

Trương Vô Trần nhẹ gật đầu, lấy ra một ngọc bài đưa tin, ngón tay điểm một chút, một tin tức truyền đi.

Cách Trương gia không biết bao xa, một Thánh thú phi hành cấp tốc phi hành, trên lưng đứng một trung niên giống như cảm ứng được cái gì, lấy

ngọc bài ra.

- Làm sao vậy?

Bên cạnh, một vị mỹ phụ nhìn tới hỏi.

- Không có gì, tam trưởng lão đưa tin cho ta, nói lần này Kiếm Tần Sinh mang tới thiên tài kiếm pháp, nếu như có thể thắng đám người Trương Húc, muốn ta đè thấp tu vi tới giao đấu...

Trung niên nhân cười lắc đầu.

- Trương Húc nhận được ngươi ta thân truyền, cùng cấp bậc so kiếm muốn vượt qua... Đương đại cũng không có mấy người!

Mỉm cười, mỹ phụ lắc đầu:

- Có thể thắng bọn hắn hay không còn không biết, thế mà còn muốn khiêu chiến ngươi cùng cấp bậc... thiên tài Kiếm Tần Sinh mang tới, khẩu khí thật lớn!

- Ha ha, người trẻ tuổi có chút chí khí là tốt!

Cười ha ha một tiếng, trung niên nhân đối với chuyện vãn bối muốn khiêu chiến hắn, cũng không thèm để ý.

- Bất quá, Kiếm Tần Sinh không phải hạng người lỗ mãng, có thể để cho vị thiên tài này nói ra lời ấy, nhất định có chỗ dựa, đúng rồi... Ngươi hỏi một chút, thiên tài kiếm đạo kia tên gọi là gì? Ở trên Đại lục phàm là người trẻ tuổi dùng kiếm lợi hại, ngươi ta hắn đều biết một chút, lúc nào tìm được một cái như vậy, tự tin như vậy, cũng dám khiêu chiến ngươi?

Mỹ phụ nhìn qua.

- Ta hỏi một chút!

Nhẹ gật đầu, tiếp tục đưa tin trở về, một lát sau, ngọc phù lắc lư, một cái tên hiện lên, nhìn thấy cái tên này, thân thể trung niên nhân cứng đờ.

- Làm sao vậy?

Mỹ phụ nghi ngờ.

Yết hầu của trung niên phát khô.

- Tam trưởng lão nói... người khiêu chiến kia gọi... Trương Huyền!

Cái kế tiếp

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Trương Huyền?

Mỹ phụ cũng sững sờ, thân thể mềm mại cứng đờ:

- Hồ Nhất Vi nói vị... Trương Huyền kia?

- Kiếm Tần Sinh từ Thánh tử điện đến, người hắn mang, đương nhiên là vị kia, chúng ta lại bỏ lỡ...

Trung niên nhân cười khổ.

Bọn họ không để ý thái độ trưởng lão trong tộc, trực tiếp đi Thánh tử điện, chính là vì tìm kiếm Trương Huyền, muốn nhìn xem, có phải là người bọn hắn tìm hai mươi năm kia hay không... Không nghĩ tới người này đã đến gia tộc bọn họ! Trước đó nếu không đi ra ngoài, hiện tại có lẽ đã gặp! Mấu chốt nhất là... thời điểm trên đường, bọn họ còn gặp qua một lần, nhưng vận mệnh trêu người, cứ như thế bỏ lỡ. Sớm biết như vậy, nhìn thấy Thánh thú của Kiếm Tần Sinh liền chào hỏi.

- Hắn đã ở Trương gia, vậy thì nhanh trở về, hiện tại cũng không tính quá muộn!

Mỹ phụ vội vàng mở miệng.

May mắn trước thời hạn biết, nếu không chạy đến Thánh tử điện không có ai, muốn khóc cũng không kịp.

Phần phật!

Thánh thú nghe được lời nói, vội vàng quay ngược lại, thẳng tắp bay đi.

- Hỏi mau, vị Trương Huyền này, đến cùng là dạng người gì, lớn lên bộ dáng nào, tính tình ra sao...

Thấy tốc độ của Thánh thú cực nhanh, mỹ phụ thở phào nhẹ nhõm, quay đầu nhìn trung niên, trong mắt có chút lo lắng cùng bất an. Biết vợ lo lắng cái gì, trung niên nhân nắm chặt bàn tay của nàng:

- Yên tâm đi, Hồ Nhất Vi đã xác nhận, lại ở cổ địa, sẽ không sai được...

Thân thể mỹ phụ lung lay:

- Ta vẫn lo lắng...

- Đã tìm nhiều năm như vậy, thất bại nhiều lần như vậy... Coi như không phải hắn, cũng cùng hài tử của chúng ta có quan hệ cực kỳ lớn.

Trung niên gật đầu:

- Nếu không, không di truyền thiên phú của ta, làm sao có thể ưu tú như vậy, tuổi còn trẻ liền nắm giữ năng lực ngay cả Hồ Nhất Vi cũng khiếp sợ không thôi?

- Phốc xích!

Nghe được hắn nói, vẻ mặt của mỹ phụ nguyên bản có chút lo lắng liền cười ra tiếng, vỗ ngực đối phương nói:

- Bớt tự luyến đi...

Hô!

Ngọc bài đưa tin nhấp nháy, một tin tức truyền tới, ngón tay của trung niên nhân nhẹ nhàng điểm một cái, ngay sau đó hai người trên lưng thú liền thấy một đoạn hình ảnh chậm rãi phát ra. Một thanh niên, một mình xông vào hộ tông đại trận của gia tộc, ngay sau đó Long linh thần phục, Hổ linh sụp đổ, vô số kiến trúc biến thành bụi bặm. Thanh niên từ từ đi qua, một bộ ngạo nghễ xuất hiện ở trước mặt.

- Nhất định là hắn...

Nhìn rõ ràng dung mạo của đối phương, thân thể mềm mại của mỹ phụ lắc lư, vội vàng che miệng, dường như cảm xúc có chút không khống chế được.

- Dung mạo của hắn, dường như không giống ngươi, ta...

Trung niên nhíu nhíu mày.

- Dung mạo của hắn không giống chúng ta, nhưng con mắt cùng khi còn bé giống nhau như đúc, ta chắc chắn sẽ không nhận sai!

Mỹ phụ xiết chặt nắm đấm.

Hai mươi năm qua, trăm ngàn lần trong mơ gặp lại, tuy chưa hề biết bộ dáng sau khi lớn lên, nhưng nàng có thể khẳng định, vị này tuyệt đối là con của nàng, không sai được!

Dù trưởng thành dung mạo biến hóa lại lớn, lần đầu tiên nhìn thấy, ở sâu trong nội tâm mang tới lực trùng kích, tuyệt đối sẽ không thay đổi! Đó là một loại tình thân, một loại máu mủ tình thâm.

- Nhưng... tam trưởng lão nói, chuyên môn đi huyết trì đo lường, không chỉ huyết mạch không có quan hệ tới Trương gia, linh hồn cũng không có bất kỳ liên luỵ, đã xác định, cùng hắn không có dây dưa gì!

Trung niên tương đối lý tính, nói tiếp.

- Huyết trì?

Mỹ phụ cười lạnh:

- Bọn họ còn có mặt mũi nói huyết trì? Chuyện năm đó, ngươi cũng không phải không biết, bọn họ đối đãi hài tử của ta như thế nào? Coi như sống sót, cũng không có một chút huyết mạch của Trương gia, cùng Trương gia các ngươi không có bất kỳ liên quan gì, nhưng trong cơ thể hắn có huyết mạch của ta, ta có thể cảm ứng được, chính là nhi tử của ta, tuyệt sẽ không sai!

- Nếu ngươi xác nhận, vậy liền không sai được, bất quá Trương Huyền này, hình như không yên phận, đến Trương gia không tới một ngày, liền huyên náo vô số kiến trúc sụp đổ, gà bay chó chạy!

Thấy vợ xác nhận, trung niên không nói thêm lời, tiếp tục xuống nhìn một cái, lắc đầu:

- Đại trưởng lão đã quyết định, để đám người Trương Húc giáo huấn hắn một trận, để hắn biết Trương gia lợi hại!

- Trương gia lợi hại? Lá gan của Trương Vô Ngân đủ lớn nha! Dám đả thương một cọng tóc gáy của nhi tử ta, trở về không phá tổ miếu của Trương gia các ngươi tan nát, ta liền không gọi Vương Mộng Á!

Mỹ phụ không còn bộ dáng bi thương trước đó, híp mắt lại, một cỗ khí tức cường đại từ trong cơ thể bạo phát. Thánh thú phi hành cảm nhận được cỗ lực lượng này, dọa đến cổ co rụt lại, từ không trung rơi xuống mấy trăm mét, suýt chút nữa ngã cắm đầu.

- Đi thôi, chỉ có thấy tận mắt mới biết được, vị Trương Huyền này, phải hay không, hiện tại chúng ta xoắn xuýt cũng không có bất kỳ ý nghĩa gì!

Trung niên khoát tay áo, không nói thêm lời, mệnh lệnh Thánh thú nhanh chóng tiến lên, tăng thêm tốc độ bay trở về Trương gia...

- Gia chủ đã đồng ý, chỉ cần ngươi có thể thắng được chúng ta, sẽ giao đấu với ngươi!

Đám người Trương Húc lần nữa đi đến.

- Đồng ý là tốt rồi!

Khóe miệng nâng lên, mỉm cười, Trương Huyền đứng dậy, đi tới giữa phòng, vẫy tay một cái:

- Các ngươi ai lên trước?

- Ta tới!

Trương Khâm quát to một tiếng, nhảy ra ngoài, bàn tay run lên, trường kiếm giống như tác phẩm hội họa, thẳng tắp đâm lên không, lưu lại một dấu vết trắng tinh.

- Kiếm khí phá không...

Tuy không có động thủ, nhưng chỉ cái này, Kiếm Tần Sinh biết các đệ tử của hắn, không một ai có thể bằng.

- Hiện tại tu vi của ta áp chế đến cấp bậc tương đồng...

Dường như biết vị trước mắt này không dễ dàng đối phó, Trương Khâm hít sâu một hơi, lực lượng trong cơ thể chậm rãi biến mất, rất nhanh áp chế đến Lĩnh Vực cảnh đỉnh phong, tương đương Trương Huyền.

- Xuất kiếm đi!

Áp chế tu vi xong, trường kiếm của Trương Khâm lăng không chĩa sang.

- Đối phó ngươi, còn cần không kiếm, hai ngón tay là đủ!

Cười nhạt một tiếng, ngón trỏ ngón giữa của Trương Huyền chập lại, một đạo chân khí từ ngón tay bắn ra, qua lại chảy xuôi, vừa vặn dài ba thước, như một thanh trường kiếm.

- Bản thân tự tìm cái chết!

Thấy hắn bất cẩn như thế, Trương Khâm cũng không nhiều lời, lông mày nâng lên, trường kiếm rung ra kiếm hoa, thẳng tắp đâm tới.

Ầm!

Thời gian giống như trong nháy mắt ngưng kết, kiếm mang cùng thân ảnh của hắn giống như biến mất, bất kể mắt thường hay thần thức, đều tìm kiếm không ra.

- Trương sư cẩn thận...

Thấy cảnh này, biết vị trước mắt này vừa ra tay, liền thi triển tốc độ chân giải mạnh nhất, Kiếm Tần Sinh nhịn không được hô khẽ.

Trước kia rất nhiều học sinh của hắn, đều thua ở một chiêu này, coi như bọn họ lĩnh ngộ là phòng ngự chân giải cũng chưa kịp thi triển, liền thua!

Lần này đối phương vừa ra tay liền là tuyệt chiêu mạnh nhất, Trương sư sẽ không ở dưới không chút đề phòng, bị trực tiếp kích thương chứ... Thật muốn như vậy liền phiền toái!

Bành!

Đang lo lắng, liền nghe một tiếng vang, sau đó nhìn thấy Trương Khâm biến mất bay ra ngoài, đầu cắm ở trên vách tường cách đó không xa, Trương Huyền thì giống như không nhúc nhích, chân khí ở đầu ngón tay vẫn sáng tối chập chờn, biểu lộ trên mặt sóng nước không sợ hãi.

- So với dự đoán còn muốn đơn giản, cái kế tiếp!

Kiếm pháp Trương gia

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Ngươi...

Nhìn thấy Trương Khâm đầu cắm ngược, đã ngất đi, biểu lộ của đám người Trương Húc cứng đờ, tất cả đều nói không nên lời. Vốn bọn họ cảm thấy vị thiên tài này, kiếm pháp coi như cao minh, cũng sẽ không mạnh mẽ quá nhiều, nằm mơ đều không có nghĩ đến, Trương Khâm thi triển ra toàn lực ngay cả một chiêu cũng không chống nổi, thậm chí đối phương ngay cả kiếm khí ở đầu ngón tay cũng không có sử dụng, một chân đạp tới... Liền kết thúc!

- Ta tới đi!

Thở ra một hơi, Trương Húc đi ra phía trước.

Thực lực của Trương Khâm, hắn biết rất rõ ràng, coi như lý giải trên kiếm đạo không bằng hắn, cũng được coi như được cường giả số một, đối phương ngay cả ra kiếm cũng không cần, liền đánh bại, Trương Ngân tiến lên, không cần phải nói, khẳng định cũng không phải đối thủ.

- Để ta tới, coi như không thắng, cũng có thể ép hắn sử dụng ra kiếm pháp, phần thắng của ngươi sẽ tăng thêm không ít...

Trương Ngân che ở trước mặt.

- Cùng lên đi!

Thấy hai người khiêm nhường, Trương Huyền không quan trọng:

- Ta không có thời gian, hiện tại có chút suy yếu, còn cần tu luyện!

Nói xong huyệt đạo mở ra, không ngừng hấp thu linh khí trong không khí.

- Hừ, nếu ngươi yêu cầu, vậy cũng đừng trách chúng ta không khách khí...

Thấy cái tên này bỏ qua bọn họ như vậy, đám người Trương Húc cũng không vì mặt mũi mà lựa chọn cự tuyệt, liếc mắt nhìn nhau, đồng thời đi tới.

- Nhìn chiêu số vừa rồi của ngươi, chúng ta đơn đả độc đấu, quả thực khó mà vượt qua, hiện tại liên thủ, thi triển vẫn như cũ là kiếm pháp hợp kích của Trương gia, không tính trái lệ!

Đứng vào vị trí, hai tay Trương Húc ôm quyền hành lễ.

- Bắt đầu đi!

Biết Trương gia nhất quán cho vô sỉ thêm lý do, nên lười nói nhiều, kiếm khí ở đầu ngón tay vẽ lên không trung một dấu vết, nhẹ nhàng run lên, đi vào vòng chiến.

Liếc mắt nhìn nhau, lực lượng trong cơ thể Trương Húc, Trương Ngân trong nháy mắt áp chế đến Lĩnh Vực cảnh đỉnh phong, trường kiếm đồng thời phát ra thanh âm nghẹn ngào, từ hai bên trái phải đâm tới.

Kiếm pháp của bọn hắn, thoạt nhìn không nhanh, nhưng tất cả đều công kích ở nơi hiểm yếu của Trương Huyền, bất kể động như thế nào, cũng nhắm thẳng vào thiếu hụt, khó lòng phòng bị.

- Đây là... Hưng Mộng kiếm pháp...

Toàn thân Kiếm Tần Sinh chấn động.

Hai vợ chồng Hưng, Mộng, kiếm pháp ảo diệu, phối hợp lẫn nhau, ngay cả Dương sư cũng khen không dứt miệng, đủ thấy mạnh mẽ.

Hiện tại hai người Trương Húc, Trương Ngân thi triển, chính là kiếm chiêu hai người sáng lập ra, hai hai phối hợp, mặc dù không có để tốc độ kiếm trở nên càng nhanh, uy lực nhưng càng lớn, cũng càng thêm đáng sợ. Không nói cái khác, liền xem như hắn, cùng cấp bậc gặp phải, cũng chỉ có một con đường tại chỗ nhận thua có thể đi!

Hưng Mộng kiếm pháp, lấy xưng hào của hai người mệnh danh, thi triển ra, để cho người ta trải qua lịch sử hưng suy, tựa như ảo mộng, không chỉ lực công kích mạnh, càng quan trọng hơn là đối với nguyên thần cũng có ảnh hưởng cực lớn, thực lực hơi yếu, căn bản không có khả năng chống lại.

- Kiếm pháp không tệ!

Không giống Kiếm Tần Sinh chấn kinh, Trương Huyền cũng âm thầm gật đầu.

Hai người thi triển ra kiếm pháp hợp kích, lập tức để hắn sinh ra một loại ảo giác trải qua vương triều hưng suy... Đủ loại vương quyền phú quý, như mộng như ảo, để cho người ta không kịp nhìn, lại cho người ta một loại cảm giác cuộc đời phù du.

Đổi lại những người khác, gặp phải loại tình huống này, coi như tâm trí lại kiên định, khẳng định cũng sẽ nhận ảnh hưởng, Trương Huyền khác biệt, Thiên Đạo chân khí lưu chuyển, tâm ma cũng không làm gì được, loại nguyên thần công kích cấp bậc này, căn bản không tính là cái gì.

Thậm chí hoàn toàn tỉnh táo, ở trong vương triều hưng suy, giống như một quần chúng lịch sử, trường kiếm cắt ra vô số vương triều.

Phốc! Phốc!

Máu tươi dâng trào, khuôn mặt của Trương Húc, Trương Ngân đồng thời trắng bệch, trường kiếm chẳng biết lúc nào đã rời tay, đóng ở trên vách tường, không ngừng lắc lư.

Hai người liên thủ, dù kiếm pháp cao minh, nhưng ở trước mặt Trương Huyền vẫn quá yếu, nhẹ nhõm phá hết ý cảnh của bọn họ, để bọn hắn nhận lấy trọng thương.

- Chúng ta... Thua!

Lui về phía sau mấy bước, biết liên thủ cũng không chống lại được, đơn đả độc đấu, càng không có lực lượng gì, mặt mũi Trương Húc chán nản.

Vốn cho rằng lĩnh ngộ tốc độ chân giải, càng nhận được gia chủ truyền thừa, thế hệ trẻ tuổi, kiếm pháp cùng cấp bậc không người có thể thắng được, không nghĩ tới ở trước mặt đối phương, thực quá buồn cười. Đối phương lý giải kiếm pháp, rõ ràng đã vượt qua bọn họ quá nhiều, không thể so sánh nổi.

- Các ngươi đã thua, hy vọng có thể thực hiện cá cược thứ nhất, mang ta đi nhìn bí tịch kiếm pháp của các ngươi!

Trương Huyền nói.

Tuy hai bên giao thủ, hắn đã hiểu cái gọi là tốc độ chân giải, nhưng muốn học tập, còn cần bản thân quan sát thư tịch, ngưng tụ Thiên Đạo công pháp.

- Dẫn ngươi đi nhìn bí tịch cũng không tính là gì, có điều có thời gian hạn chế, nhiều nhất một canh giờ!

Trương Húc nói.

Trương gia bí tịch, mặc dù không có lực lượng huyết mạch, gần như không có khả năng học thành, nhưng cũng không thể mặc cho người ngoài tùy ý đọc thuộc lòng, trước đó đồng ý cho nhìn, trong lòng đã thiết

trí cửa ải... Một canh giờ! Thời gian ngắn như vậy, kiếm pháp cao thâm như vậy, nhìn cũng nhìn không hiểu, nhớ, căn bản không có khả năng!

- Đầy đủ...

Biết ý tứ của đối phương, Trương Huyền lười nhác nói nhiều.

Đối với hắn mà nói, đọc sách... Quét mắt một vòng mà thôi, chỉ cần để cho hắn nhìn thấy, có bao nhiêu, liền có thể lấy đi bao nhiêu.

- Mời tới bên này...

Thấy đối phương đồng ý, đám người Trương Húc có chơi có chịu, lập tức ở phía trước dẫn đường, chẳng mấy chốc, đi tới một đại điện rộng rãi, trong đó giống như gian phòng của Kiếm Tần Sinh, ở chính giữa là chữ Kiếm to lớn.

Cái chữ này, đều không giống Kiếm lão nhân cùng Kiếm Lưu Thủy lưu lại, cho người ta một loại cảm giác giống như tia chớp, tựa như lúc nào cũng sẽ vạch phá không gian, từ trong đó chạy ra.

- Đây là kiếm quyết tiên tổ lưu lại, có thể xem hiểu, liền có thể học được, xem không hiểu, chúng ta cũng không có phương pháp gì...

Trương Húc nói.

- Ừm!

Trương Huyền biết, muốn lý giải loại kiếm quyết này, cần ngộ tính, lúc này không suy nghĩ nhiều, hai mắt nhìn sang bốn phía.

Giống như rất nhiều địa phương lúc trước thấy qua, phía dưới chữ kiếm khắc lít nha lít nhít đủ loại cảm ngộ, dùng để nhắc nhở hậu bối. Trong đầu thở nhẹ, thu sạch những văn tự này vào thư viện, một quyển sách xuất hiện ở trước mắt. Nhẹ nhàng mở ra, nhìn sang.

- Hắn muốn đi qua nhìn Trương gia kiếm quyết, không phải là muốn học tập chứ?

Thấy hắn nhìn thật tình như thế, Trương Khâm nghi ngờ. Lúc này, hắn đã từ trong hôn mê khôi phục lại, tuy đầu vẫn có chút tê tê, nhưng đã không ảnh hưởng quá lớn.

- Gia chủ được xưng là kiếm pháp đệ nhất nhân mấy ngàn năm qua của trong tộc, cũng hao tốn trọn ba tháng mới lĩnh ngộ chân giải, một lần đột phá... Chỉ cho hắn nhìn một canh giờ, đừng nói lĩnh ngộ, đoán chừng cái gì cũng không có xem hiểu!

Trương Ngân khoát tay áo:

- Lại nói, không có huyết mạch của Trương gia chúng ta, làm sao có thể lý giải?

- Ta cảm thấy, hắn chỉ là muốn nhìn một chút, tìm ra sơ hở, lúc tỷ đấu chiếm tiên cơ mà thôi...

Trương Húc phân tích.

- Sơ hở? Kiếm pháp Trương gia chúng ta, các đời tổ tiên tu luyện, uy lực kinh người, làm sao có thể có sơ hở...

Trương Khâm xem thường.

Tạch tạch!

Lời còn chưa dứt, đột nhiên một tiếng vang giòn, ngay sau đó mọi người thấy chữ Kiếm trước mắt xuất hiện một vết rách nhỏ bé.

Chân giải giao hòa

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

Vết rách vừa xuất hiện, liền khó có thể ngăn chặn, tiếp lấy càng lúc càng lớn, không đến hai cái hô hấp, toàn bộ văn tự đều xuất hiện dấu vết lít nha lít nhít tựa như mạng nhện.

- Cái này... Chuyện gì xảy ra?

Đám người Trương Húc giật nảy mình. Mới vừa rồi còn bình thường, làm sao lại hủy?

- Là ngươi?

Trương Khâm kịp phản ứng, bỗng nhiên quay đầu nhìn về phía Trương Huyền. Cái tên này đi đến đâu, phá hư đến đó, chỉ nhìn

một hồi, liền biến thành như vậy, trừ hắn, thực sự nghĩ không ra đến cùng ai có thể làm!

Không để ý hắn nghi ngờ, hai mắt Trương Huyền nhắm nghiền, trong cơ thể có một cỗ kiếm khí bén nhọn, thẳng tắp bay lên bầu trời, càng ngày càng mạnh, giống như muốn đâm thủng bầu trời.

Ong ong ong!

Trường kiếm trên giá binh khí không ngừng lắc lư, giống như nhận lấy áp bức to lớn, động cũng không dám động, tất cả đều tràn đầy sợ hãi.

Không chỉ như vậy, đám người Trương Ngân cũng cảm thấy kiếm khí tu luyện trong cơ thể, cũng có chút không nắm được, không ngừng hội tụ về phía thanh niên trước mắt, giống như trong cơ thể của hắn có một viên nam châm to lớn, không ngừng hấp dẫn lấy kiếm khí, hơn nữa để chúng thần phục.

- Là... Kiếm đạo chân giải?

Sắc mặt Trương Khâm trắng nhợt.

- Kiếm đạo chân giải, chúng ta cũng lĩnh ngộ qua, tại sao có thể có lực lượng cường đại như vậy?

Trương Ngân cũng giật nảy mình.

Có thể ở trong rất nhiều đệ tử của Trương gia, kiếm pháp trở nên nổi bật, trổ hết tài năng, nói rõ đã lĩnh ngộ chân giải, so với cường giả thế hệ trước cũng không hề yếu.

Nhưng thời điểm bọn hắn lĩnh ngộ chân giải, không khủng bố như vậy ah! Vạn kiếm thần phục, kiếm khí cũng cảm thấy hoảng sợ, thậm chí chữ Kiếm vỡ vụn... chân giải bình thường, sao có thể có loại uy lực này?

- Là... Chân giải giao hòa!

Nhớ ra cái gì đó, thanh âm của Trương Húc từ trong hàm răng tung ra, nốt ruồi son trở nên càng thêm dữ tợn, cũng không biết là sợ hãi, hay là chấn kinh.

- Chân giải giao hòa?

Hai người khác nhìn lại, tràn đầy không hiểu.

- Kiếm đạo chân giải, chia làm năm loại, chắc hẳn các ngươi đều nghe nói qua...

Trương Húc nói.

Hai người đồng thời gật đầu.

Kiếm đạo chân giải, chia làm lực lượng, phòng ngự, linh mẫn, tốc độ cùng không, năm loại chân giải, sau khi bọn họ lĩnh ngộ chân giải đã biết được.

- Năm loại chân giải, chúng ta am hiểu kiếm pháp, lĩnh ngộ một loại rất dễ dàng, thiên phú cao, có thể sẽ lĩnh ngộ hai loại, giống như gia chủ cùng Mộng kiếm thánh, nghe nói đều lĩnh ngộ ít nhất hai loại!

Trương Húc nói tiếp, đôi môi có chút phát khô:

- Mà một vài cường giả chân chính có thiên phú siêu cấp, có thể lĩnh ngộ vượt qua hai loại, đạt tới càng nhiều... Chỉ cần đến ba loại, chân giải sẽ dần dần dung hợp, xuất hiện chân giải giao hòa! Cường giả làm được điểm này, lĩnh ngộ kiếm pháp càng sẽ đột nhiên tăng mạnh, đạt tới một loại tình trạng khó tin...

Trương Ngân, Trương Khâm lần nữa nhìn qua, mặt mũi khó tin:

- Ngươi ý tứ là, hắn lĩnh ngộ ba loại chân giải?

- Làm sao có thể, mới hai mươi tuổi, coi như từ trong bụng mẹ bắt đầu học kiếm, cũng không thể nào làm được...

Học tập một loại chân giải, bọn họ liền hao tốn vô số tâm huyết, đối phương một gia hỏa hai mươi tuổi, lĩnh ngộ ba loại... Thậm chí để chúng xuất hiện giao hòa, thiên hạ thật có thiên tài lợi hại như thế? Đây cũng không phải thiên phú, mà là để cho người ta hoảng sợ!

- Trừ như vậy, ta thực sự nghĩ không ra, đến cùng chuyện gì xảy ra...

Trương Húc lắc đầu, dừng lại một chút, nói:

- Không tin, các ngươi tiếp tục xem, tuy chữ kiếm này vỡ vụn, nhưng không có gì bất ngờ xảy ra, sẽ cảm ngộ đến khí tức chính xác, lần nữa ngưng tụ thành hình...

- Lần nữa ngưng tụ?

Hai người sửng sốt.

- Năm đó thời điểm tiên tổ lưu lại chữ Kiếm, tuy là lĩnh ngộ kiếm đạo tốc độ chân giải, nhưng lại không hoàn mỹ, cho nên từng lưu lại lời nói, chỉ cần hậu nhân có người ở tốc độ chân giải lĩnh ngộ vượt qua hắn, chữ viết sẽ tự động vỡ vụn, đổi thành lĩnh ngộ của đối phương... Chuyện này, ta cũng là nghe tộc trưởng nhắc qua một lần, không nghĩ tới lại là thật!

Trương Húc nói.

Tiên tổ lưu lại chữ Kiếm, để hậu nhân càng dễ học tập, nhưng Tiên tổ nhất định sẽ chính xác nhất sao? Chưa hẳn!

Cho nên chữ này, nói trắng ra chỉ là cung cấp một con đường có thể đi, cũng không phải chân giải chân chính, càng không phải chân chính hoàn mỹ phù hợp đại đạo.

Nếu không, cũng không có khả năng, gặp phải chân giải giao hòa sẽ trực tiếp xuất hiện vết rách lớn như vậy. Nếu như đại đạo là bảo tàng lớn nhất trong thiên địa, chân giải là lối vào, từ cửa vào đến bảo tàng, còn không biết có bao nhiêu đường phải đi.

Nhưng có cửa vào, chỉ cần cố gắng tiến lên, một ngày nào đó có thể tìm được... lúc trước Tiên tổ lĩnh ngộ, mặc dù là cửa vào, nhưng khá chật hẹp, một khi có người lĩnh ngộ cao hơn hắn, tự nhiên sẽ thay thế.

Rầm!

Thời điểm ba người nói chuyện với nhau, chữ Kiếm đã không chịu nổi, rầm rầm vỡ ra.

Ông!

Chữ này mới vừa vỡ vụn, một đạo kiếm ý mới xông thẳng lên trời, lần nữa chèn ép bọn họ không thể động đậy, ngay sau đó cả phòng phân tán

kiếm khí, nhanh chóng ngưng tụ, thẳng tắp hội tụ trên mặt tường.

Xì xì xì xì...

Khí tức nhấp nhô, như là thủy triều, thời gian nháy mắt, bức tường vắng vẻ lần nữa xuất hiện chữ lớn, giống như vừa rồi, đồng dạng là chữ Kiếm. Từ xa nhìn lại, chữ này cùng chữ vừa rồi kia, hình thái, lớn nhỏ, khí tức, tất cả đều giống nhau như đúc, không sai chút nào.

- Chuyện gì xảy ra?

Trương Khâm vội vàng nhìn về phía Trương Húc, mặt choáng váng. Phá hư một cái, lại xuất hiện một cái, khí tức không có nửa điểm khác biệt, cái chữ này... Có thể vượt qua tiên tổ?

- Đừng có nhìn bằng mắt thường, mà dùng kiếm ý nhìn...

Thấy hắn không hiểu, Trương Húc nói.

- Dùng kiếm ý nhìn?

Trương Khâm cùng Trương Ngân liếc mắt nhìn nhau, có chút không hiểu.

- Là lấy kiếm ý cảm ngộ được trong cơ thể đi cảm ngộ kiểu chữ của đối phương!

Trương Húc tiếp tục giải thích.

- Ta thử xem...

Trương Khâm cái hiểu cái không, tinh thần nội thị, cảm ứng kiếm ý trong cơ thể, khống chế chậm rãi lan tràn ra phía ngoài, rất nhanh tiếp xúc mặt tường.

Trong tích tắc, cả người sững tại chỗ.

Chữ Kiếm trên vách tường, giống như trực tiếp khắc ở trong đầu của hắn, tuy cùng trước đó giống nhau như đúc, nhưng đã không còn lăng lệ như trước đó, ngược lại cho người ta một loại cảm giác càng thêm đơn giản, càng dễ dung hợp đại đạo. Đồng dạng trình bày tốc độ áo nghĩa, nhưng kiếm chữ này nhắm thẳng vào nội tâm. Hình như trong nháy mắt nhìn thấy, cả người biến thành tốc độ, vẫy vùng ở trong hải dương kiếm khí.

- Nguyên lai... Chúng ta lĩnh ngộ chân giải nhiều năm, lại nhiều sai lầm như vậy...

Thân thể Trương Khâm run rẩy, nước mắt chẳng biết lúc nào chảy ra. Sáng sớm nghe đạo, buổi chiều chết cũng được! Hắn hiện tại, liền có loại cảm giác này.

Nhìn thấy chữ trước mắt mới hiểu được, những năm này cố gắng, là buồn cười biết bao.

Nếu như tiên tổ lĩnh ngộ, lực lượng một cánh cửa hẹp cho 1 người đi qua, như vậy đối phương lĩnh ngộ, chính là một thông đạo rộng lớn có thể cho phép xe ngựa mạnh mẽ đâm tới.

Coi đây là trụ cột, tu luyện, sau này tốc độ tiến bộ, sẽ so với trước đó nhanh ít nhất gấp hai!

Một gia hỏa hai mươi tuổi, chỉ nhìn không đến mười phút, liền lĩnh ngộ sâu sắc... Thậm chí vượt qua tiên tổ... Còn là người sao? Lần nữa nhìn đối phương, chỉ thấy đầu thanh niên nâng lên, không biết nghĩ cái gì, trên người toát ra tịch mịch nồng đậm.

Nhập Hư cảnh đỉnh phong

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Quá đơn giản...

Than thở một tiếng, Trương Huyền lắc đầu.

Chân giải khác, dù có kinh nghiệm của vô số tiền bối làm trụ cột, lĩnh ngộ cũng cần thời gian nhất định, nhưng cái này trực tiếp đột phá, nhiều nhất vài phút... Hoàn toàn không phù hợp tính cách khiêm tốn của hắn.

Vốn định áp chế một đoạn thời gian, kiên trì hơn nửa canh giờ, đừng để người quá mức kinh ngạc, dù sao, không quá muốn làm người khác chú ý... Ai biết học quá đơn giản, đột phá nhanh như vậy, thậm chí còn vượt qua tiên tổ của đối phương... Suy nghĩ một chút liền tràn đầy tấm tắc.

Muốn điệu thấp, học chậm một chút, là khó khăn như thế sao? Làm người bình thường, thật không dễ dàng như vậy ư? Mấu chốt nhất là, đi học kiếm pháp một chút mà thôi, vỡ cái gì a? Ngộ nhỡ Trương gia bắt bồi thường, nên làm cái gì bây giờ?

- Được rồi, tốc độ kiếm ý cùng kiếm ý khác dung hợp, ràng buộc Nhập Hư cảnh không còn bất kỳ trở ngại nào, đột phá đi!

Cảm xúc một tiếng, lắc đầu, không do dự nữa, thân thể vụt qua, một cỗ lực lượng khổng lồ từ trong cơ thể dâng trào!

Ầm ầm!

Khí tức bay thẳng lên cao, bầu trời mây đen hội tụ, mang theo lực lượng xé rách không khí, trong cơ thể Trương Huyền giống như cỏ xuân đâm thủng bùn đất, hồ điệp chui ra kén tằm, cho người ta một loại cảm giác vui vẻ phồn vinh, dục hỏa trùng sinh!

- Đây là... Nhập Hư kiếp! Hắn muốn đột phá?

Đám người Trương Húc không ngừng lắc lư, muốn thổ huyết. Cái tên này không chỉ vài phút liền lĩnh ngộ kiếm pháp cao nhất Trương gia, càng có cảm ngộ, một lần phá tan Lĩnh Vực cảnh ràng buộc!

- Đây là chỗ trọng yếu nhất của gia tộc, không thể ở đây...

Trương Húc kịp phản ứng, thân thể co giật, nhịn không được hí dài. Lôi kiếp kinh khủng, có thể mang đến nguy hại cực lớn, tộc nhân bọn họ độ kiếp, đều có địa phương chuyên môn, tên này đi tới chẳng qua hơn một ngày, dù làm ra một nhóm lớn lôi kiếp, nhưng hầu như đều ở bên ngoài gia tộc, coi như hủy hoại, cũng chỉ là kiến trúc, không quan hệ dì cả, nhưng đây là vị trí hạch tâm nhất trong tộc! Vô số bí tịch, đủ loại truyền thừa… đều ở đây!

Một khi lôi đình hạ xuống, ngăn cản không nổi, cả gia tộc sẽ gặp phải tính đả kích hủy diệt!

Tạch tạch!

Tiếng nói còn không có kết thúc, liền thấy mây đen trong nháy mắt bạo tăng, cảm giác áp bách kịch liệt, lời hắn muốn nói bị giấu ở trong ngực, một câu cũng nói không ra, không ngừng run rẩy, thân thể cứng ngắc.

Lôi kiếp Nhập Hư cảnh, hắn thấy qua nhiều, thậm chí bản thân cũng trải qua, nhưng mây đen trước mắt, nồng đậm dày nặng, mang theo lực lượng cuồng bạo ngay cả Động Hư cảnh cũng khó mà chống lại, dường như chỉ cần hạ xuống, toàn bộ Trương gia sẽ biến thành tro bụi... Cái này thật chỉ là Nhập Hư kiếp sao? Xem như Vũ Không kiếp cũng không đáng sợ như vậy a!

- Làm sao sẽ lớn như thế?

Đám người đại trưởng lão cùng Trương Vô Trần trốn ở một bên cũng trợn mắt hốc mồm.

Lực lượng mây đen kia thực sự quá lớn, đã vượt qua phạm vi bọn họ có thể tiếp nhận, trận pháp phía dưới cũng có chút không kiên trì nổi. Vội vã nhìn thanh niên ở giữa lôi đình, chỉ thấy hắn chẳng những không có bất kỳ sợ hãi, ngược lại ánh mắt lóe lên, lộ ra hưng phấn nồng đậm.

- Hắn... Hắn là có thể giải quyết a?

Da mặt co lại, nhịn không được mở miệng.

- Trước đó lôi kiếp của Thanh Long thú, dù yếu hơn một chút, cũng không kém quá nhiều, hắn là có thể...

Trương Vô Trần không có nắm chắc.

Địa Ngục Thanh Long thú đột phá Vũ Không cảnh, sinh ra lôi kiếp, dù mạnh mẽ, nhưng so với cái này, dường như vẫn kém một chút, lúc trước vị này có thể giải quyết, có lẽ bây giờ cũng có thể thành công! Nếu không, sẽ không có loại vẻ mặt này.

- Vậy là tốt rồi...

Tận mắt thấy tên này nhiều lần giải quyết lôi đình, tuy tràn đầy lo lắng, nhưng biết không có biện pháp tốt hơn, đành phải tiếp tục xem.

- Xem ra, biết là lôi kiếp của ta, tên này gọi cả thất cô bát đại di của mình đến nha!

Trương Huyền lắc đầu.

Những ngày gần đây, hắn đuổi theo lôi kiếp hấp thu, triệt để chọc giận đối phương, đoán chừng tên này đã sớm chờ ngày này, nhìn thấy bản

thân đột phá, trước đó hấp thu qua, tất cả đều hấp tấp chạy tới, một cái theo một cái, tích tụ so với Vũ Không kiếp còn lớn hơn rất nhiều.

Bất quá, tới càng nhiều, đối với hắn mà nói, chỗ tốt càng nhiều, lôi đình lớn như thế, tuyệt đối có thể để cho hắn từ Nhập Hư cảnh, trực tiếp trùng kích đỉnh phong! Trước đó công pháp Nhập Hư cảnh còn có một chỗ thiếu hụt, lĩnh ngộ kiếm pháp tốc độ chân giải, đánh vỡ ràng buộc, thiếu hụt đã không còn tồn tại, có thể hoàn mỹ tu luyện.

- Tới đi!

Trương Huyền hét dài một tiếng, thẳng tắp vọt tới lôi kiếp, lần nữa tiến vào bên trong. Bàn tay vạch một cái, hồ lô, phân thân, dây leo bay ra, vu hồn cùng thân thể cũng tách ra, điên cuồng hấp thu lực lượng lôi đình.

Kẽo kẹt! Kẽo kẹt!

Thôn phệ lực lượng lôi đình, tu vi chân khí từ Nhập Hư cảnh sơ kỳ một đường tiến bộ, liên tiếp đột phá. Nhập Hư cảnh trung kỳ! Nhập Hư cảnh hậu kỳ! Nhập Hư cảnh đỉnh phong! Không đến hai phút đã đạt đến Nhập Hư cảnh đỉnh phong, khoảng cách nửa bước Động Hư cũng chỉ có một bước.

Vu hồn ở dưới lôi đình rèn luyện, cũng biến thành càng thêm mượt mà sung mãn, dù không có công pháp Nhập Hư cảnh, nhưng nắm giữ thực lực không kém gì Nhập Hư cảnh đỉnh phong.

Đặc biệt là thân thể, trải qua lôi đình rèn luyện, dưới làn da kim quang lóng lánh, giống như biến thành vàng, vô cùng cứng rắn, so với Thánh khí tuyệt phẩm cũng không kém quá nhiều.

- Lôi đình đến bây giờ còn không có hấp thu đến một phần năm lực lượng...

Tu vi tăng vọt, thấy lôi đình không có chút lui bước, cũng không có xu thế yếu bớt, Trương Huyền nhíu mày.

Trước đó, chỉ cần hắn điên cuồng hấp thu, đối phương nhất định đại bại bỏ chạy, không dám chống lại, hiện tại tu vi tăng lên một đại cấp bậc, lại ngay cả một phần năm cũng không có hấp thu xong... Thiệt hại chút lực lượng như thế, lôi kiếp không sợ hãi chút nào, không có dấu hiệu muốn rời khỏi.

Hồ lô, dây leo, phân thân… cũng đang không ngừng hấp thu, nhưng không đả thương được căn bản, không cách nào tạo thành uy hiếp.

- Thực sự không được, nghĩ biện pháp xung kích Động Hư cảnh!

Trương Huyền mắt sáng lên.

Nhập Hư cảnh cần rất nhiều linh khí, chuyển đổi thành linh thạch tuyệt phẩm mà nói, đã không dưới trăm, nhưng lôi kiếp trước mắt thực sự quá lớn, vượt quá tưởng tượng, trụ cột tích tụ vô cùng vững chắc, đối với chỉnh thể mà nói, cũng không tính là gì, mình hấp thu còn chưa đủ để đối phương sợ hãi trốn đi.

Hiện tại chân khí trong cơ thể sung mãn, lực lượng mạnh mẽ... Trừ khi xung kích Động Hư cảnh, nếu không, sẽ không cách nào hấp thu bất kỳ một chút năng lượng.

Chỉ là công pháp Động Hư cảnh, bây giờ nhìn cũng không có nhìn qua, tu luyện như thế nào, làm sao xung kích, có thể nói không hiểu ra sao, hoàn toàn không biết.

Trong lúc nhất thời, Trương Huyền có chút sầu muộn.

Trước kia đều là năng lượng không đủ, tìm không thấy linh thạch, bây giờ lại sầu vì nhiều linh khí như vậy, không biết làm sao hấp thu, mấu chốt là không hấp thu còn không được...

Ở dưới Lôi đình, thấy hắn giống như trước đây xông vào, đám người đại trưởng lão thở phào nhẹ nhõm. Trước đó vị này dùng ra tuyệt chiêu đồng dạng, để lôi đình tan tác, lần này hắn là cũng chênh lệch không quá lớn.

- Cái tên này lý giải đối với kiếm đạo, quả thực cao minh, đủ loại chức nghiệp cùng tu vi, cũng cực kỳ không yếu, khó trách có thể được Dương sư vừa ý, thu làm thân truyền... Chỉ là, cái tật xấu khắp nơi độ kiếp, cần thay đổi một chút!

Đại trưởng lão lắc đầu, khẽ nói.

Người khác độ kiếp, đều cần sớm chuẩn bị, trận pháp, bảo vật, đan dược... Đầy đủ mọi thứ, sau khi chuẩn bị ổn thoả, tìm địa phương phù hợp, lại tiến hành xung kích, dù vậy cũng sợ hãi không dứt, sợ không may xuất hiện...

Vị này ngược lại tốt, muốn đột phá, trực tiếp trùng kích, tùy tâm mà làm, căn bản không quản nơi nào... Thật không biết, loại tính cách này, sao có thể sống lớn như thế, không có bị người đánh chết!

Đang miên man suy nghĩ, đột nhiên trong lôi đình xuất hiện một vết nứt, ngay sau đó một cái đầu từ trong mây đen dò ra ngoài, mỉm cười nói.

- Xin hỏi đại trưởng lão, không biết các ngươi Trương gia Tàng Thư khố ở nơi nào?

- Tàng Thư khố? Làm sao vậy? Tàng Thư khố này, chỉ có người Trương gia mới có thể đi vào...

Bị đột nhiên hỏi thăm, đại trưởng lão sửng sốt một chút, ngay sau đó cau mày.

Trương gia Tàng Thư khố, chỉ có người Trương gia mới có thể đi vào quan sát, tên này đang đối kháng lôi kiếp, hỏi cái này để làm gì?

Sát tâm lên

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Lôi kiếp này quá cường đại, thực lực của ta bây giờ, có chút không chống lại được, muốn nhìn các ngươi có thư tịch liên quan tới Động Hư cảnh hay không, xem có cơ hội phá giải hay không... Nếu không, tùy ý nó hàng lâm xuống, ta sợ Trương gia sẽ bị hủy diệt!

Trương Huyền nói.

- Ngươi đây là uy hiếp?

Sắc mặt Đại trưởng lão tái xanh.

- Dĩ nhiên không phải, chỉ là... Lôi đình quá mạnh, ta cũng không khống chế được!

Lắc đầu, đang muốn tiếp tục nói chuyện, chỉ thấy trên không lôi điện tích góp xong lực lượng, không chịu nổi nữa, bổ về phía đầu lâu của hắn.

Trương Huyền vội vàng lùi về.

Tạch tạch!

Lôi điện rơi xuống, đại trận bị xé nứt, đại điện chữ Kiếm lập tức bị đánh ra một cái lỗ thủng to lớn, đá vụn bắn tung toé. Lôi đình chỉ nhằm vào người độ kiếp, trốn ở trong đó, không cách nào đánh trúng, lộ ra tự nhiên sẽ liều mạng công kích.

- ...

Đại trưởng lão xiết chặt nắm đấm.

Đổi lại những người khác, dám làm như vậy, khẳng định đã sớm xông lên bóp chết, nhưng đối phương thân ở trong lôi đình, thật muốn đi qua, khẳng định sẽ để cho lôi đình trở nên càng thêm cường đại, thậm chí hắn cũng không thể tránh né, đành phải cắn răng, hất ống tay áo:

- Muốn nhìn bí tịch của Trương gia chúng ta cũng được, nhưng nhất định phải gia nhập Trương gia, trở thành một thành viên, nếu không, tuyệt đối không thể!

Thanh âm xông thẳng lên trời.

- Trở thành một thành viên của Trương gia?

Trương Huyền lần nữa nhô đầu ra:

- Vậy quên đi, ta nghĩ phương pháp đối kháng đi!

Trương gia vô sỉ như vậy, tránh cũng sợ cho không kịp, gia nhập... Nằm mơ đi!

Tạch tạch!

Một tia chớp bổ xuống, Trương Huyền lần nữa rụt đầu, một mảnh kiến trúc bị hủy hoại.

- Ngươi... lôi đình của ngươi, có bản lĩnh bản thân đối kháng, trốn ở trong lôi đình có gì tài ba!

Đại trưởng lão sắp điên rồi, lên tiếng hét lớn.

- Bản thân đối kháng? Cũng đúng!

Dừng lại một chút, Trương Huyền biết trốn tránh như vậy, thật không có khả năng vượt qua lôi kiếp, cắn răng một cái, từ trong mây đen chui ra,

đi tới phía dưới.

Đã không cách nào hấp thu, tiếp tục ở bên trong không có bất cứ ý nghĩa gì, còn không bằng thử xem, có thể giống như những người khác mạnh mẽ chống đỡ hay không, lôi kiếp vượt qua lại nói.

Ầm! Ầm! Ầm!

Vừa mới đi tới phía dưới, lôi kiếp giống như tìm được điểm phát tiết, điện mang tức giận, thẳng tắp bổ xuống. Mấy chục đạo lôi đình, mỗi một đạo đều to bằng vại nước, tích tụ cùng một chỗ, muốn xé rách không gian, bốn phía xuất hiện vết rách đen kịt.

- Thật mạnh!

Không nghĩ tới tên này tàn nhẫn như vậy, vừa ra tay không lưu tình chút nào, ẩn chứa tức giận, Trương Huyền giật nảy mình, vội vàng vung hai tay lên, nghênh đón tiếp lấy.

Ầm ầm!

Hai đạo lực lượng đối đầu, Trương Huyền không kiên trì nổi, trong nháy mắt liền bị đánh bay, đập vào bùn đất, lôi đình tiếp tục bổ tới, đại địa lắc lư, phá hủy vô số trận pháp, kiến trúc. So với vừa rồi chỉ thò đầu ra còn khốc liệt hơn.

- Đáng ghét...

Da mặt của Đại trưởng lão không ngừng co giật, hàm răng sắp muốn cắn bể nát. Nhìn uy thế lôi kiếp, tiếp tục vỗ xuống như vậy, không dùng năm phút đồng hồ, đoán chừng Trương gia sẽ không còn tồn tại, triệt để biến thành phế tích.

Đường đường đại lục đệ nhất gia tộc, thế mà bị một tiểu gia hỏa Lĩnh Vực cảnh uy hiếp, còn không có bất kỳ biện pháp nào... tức giận để hắn sắp nổi khùng.

- Đại trưởng lão, làm sao bây giờ? Hắn đích xác là độ kiếp... Hơn nữa là Nhập Hư kiếp, không nghĩ biện pháp giải quyết, một khi truyền đi, Trương gia bị loại lôi kiếp này hủy...

Vẻ mặt đỏ lên, Trương Vô Trần vội vàng nói.

Nếu như là Vũ Không kiếp, hoặc là lôi kiếp cấp bậc cao hơn, hủy đi Trương gia, ngược lại cũng có thể tiếp nhận, Nhập Hư kiếp... Xem như vô cùng cấp thấp, dạng lôi đình này hủy gia tộc... Truyền đi, đường đường đại lục đệ nhất gia tộc, có mặt mũi gì gặp người?

- Hiện tại có hai con đường để đi!

Nắm đấm xiết chặt, áp chế lửa giận trong lòng, đại trưởng lão lạnh lùng nhìn qua.

- Thứ nhất, để hắn đi Tàng Thư khố, phối hợp hắn giải quyết lôi đình!

- Cái này... Tàng Thư khố cất giấu vô số năm công pháp của Trương gia, vô cùng trân quý, một khi hắn đi vào, lôi đình nhất định bổ tới, đến lúc đó... Toàn bộ hủy đi , tương đương với triệt để hủy căn cơ của Trương gia, tuyệt đối không được...

Trương Vô Trần vội vàng lắc đầu.

Dù là tình huống nguy cấp, để hắn đi xem sách, nhưng Lôi đình đang đuổi theo hắn công kích, thật muốn đi vào, Tàng Thư khố tất nhiên sẽ bị hủy diệt, thật muốn như vậy, làm sao xứng đáng liệt tổ liệt tông? Hủy đi căn cơ, về sau Trương gia cũng chờ suy bại đi!

- Vậy chỉ có loại phương pháp thứ hai!

Đại trưởng lão híp mắt lại:

- Ra tay chém giết Trương Huyền này! Đây là lôi kiếp của hắn, hắn vừa chết, tự nhiên sẽ lập tức tiêu tán, không còn nguy hiểm!

- Chém giết?

Trương Vô Trần rụt cổ lại.

Tùy ý chém giết một vị Danh Sư, dù vi phạm quy tắc Danh Sư đường, nhưng không thể không nói, đây là biện pháp tốt nhất. Lôi kiếp cùng theo hắn mà đến, chỉ cần người tử vong, nó tự nhiên sẽ tan, sẽ không còn chút uy hiếp.

- Nhưng Trương Huyền này là học sinh của Dương sư, trực tiếp chém giết, ta sợ Dương sư sẽ nổi giận!

Trương Vô Trần chần chừ.

Thực lực của Dương sư, bọn họ biết rất rõ ràng, không thông qua đối phương, trực tiếp chém giết học sinh của hắn, tương đương với chạm đến ranh giới cuối cùng, một khi đối phương tức giận, cùng Trương gia xích mích, thiệt hại quá lớn, coi như bọn họ là trưởng lão gia tộc, cũng đảm đương không nổi.

- Coi như tức giận cũng không quản được! Bây giờ ngươi còn có biện pháp tốt hơn sao?

Đại trưởng lão hất ống tay áo.

- Ta...

Trương Vô Trần câm miệng.

Lôi kiếp cuồng bạo như vậy, trừ hai thứ này, thật đúng là không có những biện pháp khác.

- Hắn không phải mới vừa nói, tìm thư tịch Động Hư cảnh ư? Thực sự không được, tìm chút công pháp cho hắn, trước chờ lôi kiếp kết thúc, lại nghĩ biện pháp tính sổ... Hắn đã dám nói như vậy, chỉ sợ đã có phương pháp, chỉ là không có thư tịch, làm không được mà thôi!

Chần chờ một chút, Trương Vô Trần nói.

Nói thật, bất kể mang đối phương đi Tàng Thư khố, hay chém giết, đều là hạ hạ sách, biện pháp tốt nhất là giải quyết lôi đình, còn bí tịch tiết ra ngoài, làm sao để hắn gia nhập Trương gia, đây đều là nói sau, trước giải quyết cục diện kia lại nói.

- Tìm bí tịch Động Hư cảnh để làm gì? Chẳng lẽ hắn còn có thể hiện tại đột phá Động Hư cảnh? Lại nói, đột phá Động Hư, còn có thể dẫn tới Động Hư kiếp, lôi đình sẽ càng lớn, càng khó khống chế!

Đại trưởng lão lắc đầu.

Hắn không cho rằng cho đối phương bí tịch Động Hư cảnh, liền có thể giải quyết vấn đề.

Coi như tên này may mắn đột phá Động Hư, cũng sẽ dẫn tới Động Hư kiếp càng cường đại hơn, nguy nan càng lớn.

Làm không cẩn thận, tên này cảm thấy loại lôi kiếp kia còn không cách nào triệt để phá hủy Trương gia, có lẽ sẽ chơi càng lớn! Thật muốn đồng ý, tuyệt đối trở thành tội nhân thiên cổ!

Ầm ầm!

Thời điểm hai người đối thoại, lôi đình tiếp tục bổ tới, lần này uy lực càng lớn, càng nhiều trận pháp bị phá hủy, càng nhiều kiến trúc sụp đổ.

Hai lần lôi đình hạ xuống, mây đen trên bầu trời cũng yếu đi thoáng cái, Trương Huyền nằm ở trong phong bạo, toàn thân cháy đen, thoạt nhìn có chút mỏi mệt.

Tuy hắn đột phá đến Nhập Hư cảnh đỉnh phong, nhưng lôi kiếp này thực sự là đáng sợ, coi như bị hấp thu đi không ít lực lượng, vẫn như cũ khó mà chống lại.

- Ngay lúc này, hàng năm chống lại không được lôi kiếp, bị đánh chết không phải số ít... Không phải số ít... Chắc hẳn Dương sư cũng không nói được gì!

Ánh mắt Đại trưởng lão run lên.

Thân phận Vu Hồn sư bị phát hiện

dtv-ebook.com

Nếu là kiếp số, có người thành công, liền có người thất bại, mặc dù Nhập Hư kiếp không phải hung hiểm nhất trong rất nhiều cảnh giới, nhưng hàng năm chết ở trong đó cũng nhiều vô kể, hiện tại lôi đình lớn như thế, bị đánh chết, coi như Dương sư đau lòng đệ tử, cũng chỉ có thể trách hắn không biết có chừng có mực, chắc chắn sẽ không trách Trương gia. Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là, hành sự cẩn thận, không lộ ra sơ hở!

- Nên làm như thế nào?

Trầm ngâm một chút, Trương Vô Trần nói.

Đại trưởng lão làm như vậy, dù có sai lầm đạo nghĩa, bị Danh Sư khinh thường, nhưng đối với gia tộc mà nói, tuyệt đối là lựa chọn tốt nhất.

Vị Trương Huyền này, tới Trương gia chẳng qua một ngày, đã huyên náo long trời lở đất, không biết bao nhiêu thiệt hại, lại để cho tiếp tục nữa, đệ nhất gia tộc vài vạn năm cơ nghiệp, cũng sẽ hủy hoại chỉ trong chốc lát, trở thành trò cười của toàn bộ đại lục.

- Giam cầm hắn, không cách nào tránh né... Lấy thực lực của hắn bây giờ, không có khả năng gánh vác được lôi điện hung mãnh như vậy!

Đại trưởng lão híp mắt lại.

Dù thực lực Trương Huyền này không yếu, nhưng dùng để đối kháng Nhập Hư kiếp khổng lồ như thế, còn kém rất lớn, lặng yên không tiếng

động giam cầm hắn, để lôi điện tập trung đánh tới, nhất định có thể chém thành thịt nát!

- Hơn nữa, một khi động thủ tốc độ phải nhanh, nếu không, Địa Ngục Thanh Long thú, Kỳ Lân thú phát hiện, sẽ không có cơ hội!

Hai đại thú sủng của đối phương, đều nắm giữ thực lực Thánh Vực cửu trọng Vũ Không cảnh, một khi bị phát giác, khẳng định huyên náo long trời lở đất, coi như muốn giấu diếm, cũng giấu diếm không được.

- Vâng!

Trương Vô Trần gật đầu.

- Ngươi đi điều động trận pháp trong tộc, cung cấp lực lượng cho lôi đình, để nó hội tụ ra uy lực mạnh hơn, ta nghĩ phương pháp cầm cố không gian bốn phía, để hắn không thể chạy trốn!

Nhẹ gật đầu, đại trưởng lão ở trong bóng tối bàn giao.

Nhìn bốn phía một cái, kiến trúc hạch tâm Trương gia bị lôi kiếp đánh cho hư hại không ít, Trương Vô Trần hít sâu một hơi, nhẹ gật đầu. Cái tên này không chết, Trương gia bọn họ sẽ triệt để hủy hoại, chờ bị phá, còn không bằng tiên hạ thủ vi cường!

- Gia tộc bị biến thành như vậy, một đoàn tơ vò, là hai mươi năm trước...

Trong lòng cảm thán, không do dự nữa, Trương Vô Trần tung người bay đi.

Hai mươi năm trước xuất hiện biến cố, gia chủ phu nhân Mộng kiếm thánh đại náo, vô số kiến trúc bị hủy, trưởng lão tổn thương hơn phân nửa, lần này thoạt nhìn tuy so với lần trước không lớn lắm, tạm thời không có trưởng lão tổn thương, nhưng cũng làm cho cả Trương gia hổ thẹn.

Ầm ầm!

Khống chế lại trận pháp, linh khí bốn phía hội tụ, gia hỏa trước đó bị hấp thu rút nhỏ một vòng, nhận được tiếp tế, lần nữa trở nên lớn mạnh, càng thêm dữ tợn.

- Chuyện gì xảy ra?

Trương Huyền nhíu mày.

Vốn lực lượng cuồng bạo như vậy cũng có chút không chống lại được, làm sao tăng lên lần nữa?

Minh Lý Chi Nhãn nhúc nhích, nhìn bốn phía, lập tức nhìn thấy linh khí của toàn bộ Trương gia nhanh chóng hội tụ, để đối phương bành trướng, lôi đình càng thêm mạnh mẽ.

- Chẳng lẽ Trương gia muốn ra tay với ta?

Giờ khắc này, ngu nữa cũng hiểu, sầm mặt lại, đang muốn chui vào lôi đình, tránh né công kích, liền cảm thấy trên người xiết chặt, giống như bị một dây thừng to lớn trói lại, không động đậy được mảy may.

- Không gian áp bức...

Thân thể cứng đờ, nhất thời rõ ràng chuyện gì xảy ra.

Đây là một vị cao thủ, dùng lực lượng không gian triệt để bao vây chung quanh, cho dù hắn đạt đến Nhập Hư cảnh đỉnh phong, lĩnh ngộ không gian không kém hơn Động Hư cảnh, thậm chí càng mạnh hơn, nhưng đối mặt loại lực lượng này, vẫn như cũ bất lực!

Chênh lệch quá xa, căn bản không ở cùng một đẳng cấp.

Ầm ầm!

Thân thể bị giam cầm, lập tức nhìn thấy lôi đình trên trời phát ra nổ vang kịch liệt, tích góp xong lực lượng, lần nữa đánh xuống.

- Nguy rồi, lực lượng mạnh như vậy rơi xuống, tuyệt đối không chịu nổi...

Trên đầu gân xanh kéo căng, quần áo ướt đẫm mồ hôi.

Coi như hiện tại thân thể đã có thể so với Thánh khí tuyệt phẩm, có thể vượt qua lôi kiếp Vũ Không cảnh, nhưng vẫn quá kinh khủng, thật muốn bổ xuống, khẳng định không kiên trì nổi, cuối cùng thân tử đạo tiêu, Thần Tiên khó cứu.

- Là hắn...

Vội vàng quay đầu, ngay sau đó nhìn thấy đại trưởng lão lơ lửng ở cách đó không xa, khuôn mặt lạnh lùng, lực lượng cầm cố hắn, đang từ trên người đối phương phóng thích ra. Xem ra là vị đại trưởng lão này muốn giết hắn!

- Tiếp tục nữa khẳng định sẽ chết, chỉ có thể nghĩ biện pháp kéo dài lôi đình, để tốc độ hội tụ của nó trở nên chậm một chút!

Lực lượng toàn thân sôi trào, phát hiện căn bản không tránh thoát được, mặc dù Trương Huyền gấp, nhưng không có kinh hoảng.

Lấy thực lực của hắn, muốn tránh thoát cường giả như đại trưởng lão giam cầm, là không thể nào làm được, giải quyết tình thế nguy hiểm trước mắt, biện pháp duy nhất là để lôi đình hội tụ tốc độ trở nên chậm, thậm chí... Mất đi lực công kích mạnh nhất! Mà muốn làm được điểm ấy, chỉ có một phương pháp... Điên cuồng hấp thu lôi điện ẩn chứa trong đó!

- Hồ lô, dây leo, phân thân đều đang hấp thu, nhưng mà tốc độ không đuổi kịp trận pháp củakTrương gia tiếp tế, trừ phi...

Biết thời gian không thể trì hoãn, Trương Huyền không để ý tới có thể bị người phát hiện hay không, tinh thần khẽ động, Vu Hồn lập tức từ mi tâm chui ra. Đối phương chỉ giam giữ thân thể của hắn, Vu Hồn vô hình vật chất, sẽ không bị giam cầm.

Phần phật!

Vu Hồn vừa xuất hiện, lập tức phóng vào trong lôi đình.

- Đây là cái gì? Vu Hồn?

Thần thức của Đại trưởng lão mạnh mẽ, không gian bốn phía càng bị hắn chưởng khống, liếc mắt liền nhìn ra không đúng, con ngươi co rút lại:

- Ngươi là Vu Hồn sư?

Vu Hồn sư, từng làm phản nhân tộc, Danh Sư đường không dung, cái tên này không phải học sinh của Dương sư, thân là Danh Sư sao? Làm sao lại nắm giữ năng lực Vu Hồn?

- Dừng lại cho ta!

Lông mày nâng lên, lăng không bắt tới.

Tê lạp!

Thiên địa xuất hiện vết nứt, lực lượng mãnh liệt thẳng tắp lao về phía Vu Hồn, mang theo hỏa diễm thiêu đốt.

Cỗ lực lượng này chí dương chí cương, Vu Hồn bình thường gặp phải sẽ lập tức hòa tan, bị tan rã triệt để, nhưng Vu Hồn của Trương Huyền ngay cả lôi đình còn không sợ, sao lại sợ hãi loại lực lượng này, nhẹ nhàng vụt qua, thân ảnh trở nên phai mờ, liền từ trong lực lượng chui qua, tiếp tục vọt tới lôi đình.

- Cái này...

Không nghĩ tới toàn lực công kích, lại không làm bị thương đối phương, khuôn mặt của đại trưởng lão trầm xuống.

Trước đó đối phương là Danh Sư, hắn không tiện động thủ, hiện tại phát hiện đối phương là Vu Hồn sư, liền kìm nén không được.

Tê lạp!

Một đạo kiếm khí từ đầu ngón tay tuôn ra, chỉ vào không trung. Không gian giống như giấy bị xé ra, kiếm khí phảng phất như đột phá thời gian ràng buộc, chớp mắt liền đến trước mặt Vu Hồn, mang theo cảm giác thiêu đốt linh hồn.

Không nghĩ tới tên này theo đuổi không bỏ như vậy, Trương Huyền Vu Hồn sầm mặt lại, lấy chỉ làm kiếm, nghênh đón tiếp lấy.

Đinh đinh đinh!

Hai đạo kiếm khí đối đầu, mặc dù lực lượng của Trương Huyền kém xa đối phương, nhưng lý giải kiếm đạo sâu hơn, hơn nữa mượn xảo lực, cùng kiếm ý của đối phương đụng một cái, người sau lập tức thay đổi phương hướng, thẳng tắp bay lên trên, trực tiếp đâm vào trong lôi đình.

Ầm ầm!

Bị công kích, lôi đình lần nữa bành trướng, trở nên càng thêm to lớn, ngay sau đó một đạo lôi điện thô to theo kiếm khí bổ tới, thẳng tắp bắn về phía đại trưởng lão.

- Cái gì?

Da mặt Đại trưởng lão co lại.

Thuần phục lôi đình

dtv-ebook.com

Vốn cho rằng thi triển kiếm pháp, sẽ tuỳ tiện chém giết đối phương, làm sao cũng không nghĩ đến, đối phương tá lực đả lực, chuyển dời công kích của hắn đến lôi đình.

Lôi kiếp không thể gánh thay, càng không thể công kích, nếu không, sẽ trở nên càng lúc càng lớn, hơn nữa còn sẽ tiêu diệt người ra tay công kích.

Nguyên nhân chính là như vậy, nên biết lôi kiếp này cường đại, hắn một mực không nhúng tay, không nghĩ tới công kích đối phương, lại bị đối phương dẫn lôi đình tới.

Biết không ngăn cản, có thể sẽ bị đánh chết, lại không để ý tới đuổi theo giết Trương Huyền Vu Hồn, đại trưởng lão vung chưởng nghênh đón.

Tạch tạch!

Lôi đình cùng chưởng lực đối đầu, bốn phía xuất hiện gợn sóng, vô số kiến trúc sụp đổ. Thực lực của hắn mạnh mẽ, đã vượt qua Thánh Vực cửu trọng, tuy lực lượng lôi đình mạnh, nhưng không đả thương được mảy may.

Hô!

Hắn ngăn cản lôi đình, Trương Huyền Vu Hồn thừa cơ chui vào lôi hải, biến mất không thấy gì nữa.

- Vu Hồn đi vào lôi đình... Đây là bản thân tự tìm cái chết?

Đại trưởng lão ngẩn ngơ, có chút không dám tin tưởng.

Trước đó hắn cảm thấy đối phương xông lên bầu trời, là cố tình bày mê trận, để hắn tìm không ra phương hướng, không nghĩ tới lại là thật. Vu Hồn thuần âm, sợ nhất lực lượng chí cương chí mãnh như lôi đình, trực tiếp chui vào lôi hải, không phải tự tìm đường chết thì là cái gì?

- Bất kể có phải tự tìm đường chết hay không, nếu là Vu Hồn sư, giết chết, Danh Sư đường cũng sẽ không tìm ta phiền phức!

Hừ lạnh một tiếng, ngẩng đầu nhìn về phía trước mắt, thân thể vẫn như cũ bị giam cầm ở trên không, trong mắt đại trưởng lão sát cơ sôi trào.

Thân là Danh Sư, gặp phải Vu Hồn sư, có nghĩa vụ chém giết! Trước đó còn đủ loại cố kỵ, hiện tại coi như trực tiếp động thủ, khẳng định cũng không ai có thể nói cái gì.

Kiếm khí lần nữa bay lên, đang định chém thân thể đối phương thành thịt nát, để Vu Hồn hắn trở về, không chỗ có thể đi, đột nhiên trong lòng run sợ, ngay sau đó nhìn thấy một đạo lôi điện thô to bổ tới.

- Ngươi...

Da đầu nổ tung, đại trưởng lão vội vàng dùng kiếm khí nghênh đón tiếp lấy.

Ầm ầm!

Hai hai đối đầu, lôi điện biến mất, nhưng lôi hải giống như dính trên người hắn, không ngừng bổ tới, một đạo tiếp lấy một đạo, để hắn trong lúc nhất thời có chút luống cuống tay chân.

- Quả nhiên hữu hiệu...

Trong lôi đình, Trương Huyền Vu Hồn nhìn thấy tràng cảnh này, nhịn không được thở phào nhẹ nhõm.

Đại trưởng lão thật muốn động thủ với hắn, lấy thực lực trước mắt của hắn, thủ đoạn toàn bộ ra cũng không thể chiến thắng, hết cách rồi, chỉ có

thể cố ý tiết lộ Vu Hồn, nghĩ biện pháp làm cho đối phương công kích, dẫn lôi kiếp tới.

Chỉ cần bị lôi đình quấn lấy, xem như đối phương là một trong mấy người mạnh nhất đương đại, muốn tránh đi cũng không dễ dàng như vậy.

- Muốn lôi đình tán đi, chỉ có một phương pháp...

Biết đại trưởng lão trong thời gian ngắn còn không có thời gian đi tìm thân thể phiền phức, Trương Huyền không tiếp tục để ý, nhìn về phía lôi hải trước mắt, híp mắt lại.

Muốn cho lôi đình sợ hãi, chỉ có một con đường có thể đi, cái kia chính là không ngừng hấp thu, hút đến đối phương sợ hãi. Hiện tại chân khí trong cơ thể hắn sung mãn, lại không có công pháp đột phá, trước đó chỉ có thể coi như thôi, nhưng hiện tại không hấp thu, đại trưởng lão sớm muộn gì cũng sẽ chơi chết hắn, chỉ có thể được ăn cả ngã về không.

- Hút!

Quát khẽ một tiếng, Vu Hồn bỗng nhiên hấp thu lôi đình bốn phía, tựa như cá voi nuốt nước.

Kẽo kẹt! Kẽo kẹt!

Không giữ lại chút nào hấp thu, hồn thể lập tức tăng mạnh, trước đó không khống chế, đã đạt đến khoảng mười mét, hiện tại càng nhanh chóng tăng trưởng.

Hồn thể không có thân thể ràng buộc, có thể hấp thu linh khí không ngừng tăng trưởng, trước đó bởi vì quá lớn, cùng thân thể không cách nào dung hợp, mới không dám hấp thu quá phận, giờ phút này, không có cách nào khống chế lôi hải trước mắt, chỉ có thể trước dùng chiêu này, để hắn sợ hãi, còn đằng sau, có thể đi vào thân thể hay không, có thể xuất hiện di chứng hay không, đã không quản được.

Xì xì xì xì...

Lực lượng hội tụ càng lúc càng nhanh, trước đó lôi đình hải dương to lớn, giống như xuất hiện vòng xoáy, lấy hắn làm trung tâm, không ngừng truyền vào.

Mười một mét! Mười hai mét! Mười ba mét! ...

Không đến một phút, Vu Hồn liền lớn đến hai mươi mét, đứng ở trong hải dương lôi đình, như là một cự nhân.

- Ta có thể tiếp tục hấp thu, để ngươi triệt để tiêu diệt!

Cảm nhận được hồn thể càng ngày càng khổng lồ, Trương Huyền hừ lạnh.

Trước đó lôi đình còn vô cùng hung hăng, nhất định phải chém giết hắn, giờ phút này như cảm nhận được sợ hãi, toàn bộ mây đen không ngừng run rẩy, không còn uy phong như trước đó.

Vốn cho rằng kêu thất cô bát đại di đến, sẽ tươi sống đánh chết tên này, không nghĩ tới, át chủ bài lớn nhất của đối phương là Vu Hồn, tùy tiện hấp thu linh khí, thật muốn mặc cho tiếp tục nữa, đoán chừng sẽ bị diệt tộc.

Hô!

Lôi đình không do dự quá lâu, lung lay, ý định tiếp tục chạy trốn.

- Đừng chạy... Nếu như không muốn bị ta hấp thu sạch sẽ, liền nghe ta dặn dò, ta còn có việc để ngươi đi làm!

Sớm biết nó có thể như vậy, Trương Huyền truyền ra ý niệm.

Hắn không biết lôi đình có ý thức của mình hay không, có điều, biết tên này tuyệt đối có thể nghe hiểu hắn, nếu không, cũng sẽ không mỗi lần đều bị dọa đến trốn... .

- Rốt cục dừng lại...

Dưới lôi đình, đại trưởng lão thở ra một hơi.

Vừa rồi lôi điện không ngừng đánh tới, tuy thực lực hắn mạnh mẽ, cũng cảm thấy tê cả da đầu, suýt chút nữa không chịu đựng. Hiện tại đã dừng lại, hắn là sẽ không công kích, xoay chuyển ánh mắt, lần nữa nhìn về phía thân thể Trương Huyền cách đó không xa, sát cơ sôi trào.

- Vu Hồn sư, người người phải trừ diệt!

Cổ tay khẽ đảo bổ tới.

Vừa rồi thi triển kiếm khí, bị lôi đình truy kích, lần này đã có kinh nghiệm.

Tạch tạch!

Chưởng lực vẫn không có đi tới trước mặt Trương Huyền, lại một đạo lôi điện thô to bổ xuống.

Đạo lôi điện này, so với vừa rồi còn cường đại hơn gấp mấy lần, giữa trời đánh tới, tựa như muốn nhen lửa không khí, mang theo một loại khí tức cùng lực lượng để cho người ta khó mà chống lại.

- Cái này...

Da đầu nổ tung, đại trưởng lão phát điên.

Mới vừa rồi hắn công kích lôi điện, là không phải cố ý... đã bổ lâu như vậy, không đến mức không buông tha, nhất định phải đánh chết bản thân a!

Mấu chốt nhất là... bổ mình cũng được đi, nhưng chính chủ độ kiếp ở cách đó không xa, giống như người không việc gì, hai mắt nhắm nghiền, ngủ thiếp đi... Ngươi bổ hắn a?

Bất quá, tuy buồn bực nhưng cũng biết, không ngăn cản, coi như lấy thực lực của hắn cũng trọng thương, rơi vào đường cùng, một quyền

nghênh đón tiếp lấy.

Tê lạp!

Không gian xuất hiện vết rách, dư âm lực lượng trùng kích vào, lần nữa sụp đổ vô số kiến trúc, hủy hoại trận pháp.

- Hụ khụ khụ khụ!

Dù ngăn được lôi đình, cũng chịu tổn thương nhất định, ho khan mấy tiếng, trên người xuất hiện khét lẹt.

- Nhất định phải giết tên này, lôi đình mới có thể tiêu tán...

Biết lại đến hai đạo, khẳng định ngăn cản không nổi, cắn răng một cái, đại trưởng lão giơ nắm đấm lên, lần nữa oanh kích tới Trương Huyền.

Lực lượng vẫn không có đi tới trước mặt đối phương, lôi đình giống như tìm đúng hắn, bảo vệ Trương Huyền, lần nữa đánh xuống.

Tạch tạch! Tạch tạch!

Trên đầu toát ra khói xanh, thân thể của đại trưởng lão không ngừng run rẩy, tựa như co giật, lần nữa nhìn về phía Trương Huyền, chỉ thấy tên này chẳng biết lúc nào đã mở mắt, thân thể ở trên không trung không ngừng lắc lư, tựa như lúc nào cũng sẽ rơi xuống.

- Ngươi trước cản trở, ta nghỉ ngơi một hồi...

Nói xong, mượn nhờ một tia chớp, bổ ra không gian giam cầm chung quanh, lảo đảo bay xuống dưới.

Là sư nương của ngươi

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Ngươi...

Đại trưởng lão thật muốn điên rồi.

Cái này con mẹ nó là lôi kiếp của ngươi... Ta là tới giết ngươi, không phải giúp ngươi chống cự!

Tức sắp bùng nổ, muốn xông qua bóp chết tên này, chỉ thấy lôi điện trên bầu trời lần nữa bổ xuống, lần này so với vừa rồi còn muốn to lớn, chưa đi tới trước mặt, lực lượng đã tàn phá bừa bãi, muốn triệt để xé nát hắn.

Không có cách nào đành phải tiếp tục ngăn cản.

Sau một khắc, toàn thân khét lẹt, khí tức cũng uể oải lên.

Cái lôi đình này, so với Vũ Không kiếp còn cường đại hơn, dù thực lực của hắn vượt qua Vũ Không cảnh, nhưng đối mặt thiên địa hạ xuống trừng phạt, vẫn lực bất tòng tâm, liên tục mấy đạo, khí huyết trong cơ thể tán loạn, lục phủ ngũ tạng xuất hiện mức độ tổn thương khác biệt.

- Đại trưởng lão...

Khống chế xong trận pháp, Trương Vô Trần vốn cho rằng Trương Huyền đã bị giết, lúc này nhìn thấy, đối phương không những không có việc gì,

đại trưởng lão lại bị đánh cho chết đi sống lại, khuôn mặt dại ra, không biết nên làm sao bây giờ.

- Đừng quản ta, nhanh đi giết Trương Huyền! Giết hắn, lôi liền không còn...

Ngăn cản được một đạo lôi điện công kích đến, đại trưởng lão gào thét.

- Vâng!

Biết tình huống nguy cấp, Trương Vô Trần quay đầu nhìn sang.

Lúc này Trương Huyền đã rơi vào trên mặt đất, giống như uống say, thân thể không ngừng lắc lư, run rẩy, thoạt nhìn cực kỳ quái dị.

- Giết hắn!

Không biết tên này vì sao sẽ run rẩy, Trương Vô Trần cắn răng một cái, vọt lên đi qua, còn chưa tới trước mặt, một chưởng vỗ xuống.

Tạch tạch!

Lực lượng còn chưa đánh tới, một tia chớp đánh xuống, không kịp phản ứng, Trương Vô Trần cắm đầu vào trên mặt đất, bị đánh toàn thân cháy đen.

- Ah ah ah! Cái này con mẹ nó đến cùng xảy ra chuyện gì!

Đại trưởng lão cắn đầu lưỡi, phun ra máu tới.

Làm sao cảm giác lôi đình đang bảo vệ tên kia vậy? Người khác độ kiếp, lôi đình đều hận không thể giết chết, làm sao tên này độ kiếp, lôi đình liều mạng bảo vệ, ai dám động thủ, liền bổ người đó?

Đương nhiên, chỉ những cái này thì cũng thôi đi, mấu chốt nhất là... Chúng ta bị sét đánh không có run rẩy, ngươi một chút việc cũng không có, ngồi dưới đất, tràn đầy thản nhiên... Run rẩy cái rắm ah!

Đang chấn kinh, chỉ thấy Trương Vô Trần từ dưới đất bò dậy, phóng về phía đối phương, vẫn như cũ còn chưa đi tới trước mặt, lại bị sét đánh, ngay sau lôi hải ở trên đó bầu trời sợ hắn tiếp tục đứng lên, điện mang không ngừng hạ xuống, thời gian nháy mắt, vị tam trưởng lão này liền phun ra đầu lưỡi, thân thể vặn vẹo thành một tư thế cổ quái, không ngừng tản ra mùi thơm thịt nướng.

- ...

Đại trưởng lão bắt đầu sợ.

Nhìn thấy cảnh này, hắn đã rõ ràng, lôi đình này tuyệt đối là cố ý!

- Đại trưởng lão, tam trưởng lão...

Tiếng la vang lên, lại có mười mấy vị trưởng lão bay tới.

Động tĩnh huyên náo lớn như thế, cả gia tộc đều sắp bị phá hủy, tất cả trưởng lão biết phát sinh việc lớn, đều kìm nén không được.

- Đừng tới đây...

Sắc mặt trắng nhợt, đại trưởng lão cuồng hống, thanh âm còn chưa dứt, lôi điện lần nữa hạ xuống. Khói khét lẹt, mười mấy vị trưởng lão đồng thời từ không trung rớt xuống, từng cái đầu cắm vào mặt đất, vô cùng thê thảm.

- Đến cùng làm sao vậy...

Nhìn thấy trưởng lão nằm đầy đất, các kiến trúc gần như sắp đổ sụp xong, đại trưởng lão run rẩy.

Hai mươi năm trước, dù Mộng kiếm thánh đại náo, tổn thương không ít người, cũng phá hủy không ít kiến trúc, nhưng so sánh với lần này, lại kém quá nhiều. Lần này căn bản không phải gọi hủy hoại, mà là hủy diệt!

- Trương Huyền, Trương gia chúng ta cùng ngươi không đội trời chung!

Đại trưởng lão gào lên một tiếng, phun ra một ngụm máu tươi.

Phun ra máu tươi, cảm giác thoải mái một chút, bàn chân đạp mạnh, cắn chặt hàm răng lao đến.

Ngày hôm nay coi như bị sét đánh chết, cũng muốn trước giết tên này!

Phần phật!

Người trên không trung, lôi điện không ngừng bổ tới, cả người đại trưởng lão phảng phất như tôm hùm đặt ở trong nồi, tản mát ra mùi thịt, có điều tuy thương thế cực nặng, nhưng dùng thực lực của hắn, còn có thể kiên trì, không đến mức bị tử vong.

Hiện tại mục đích của hắn là liều mạng bị thương, cũng muốn trước chém giết đối phương! Đối phương vừa chết, lôi đình tiêu tán, Trương gia cũng được cứu.

- Cái tên này...

Trương Huyền ngồi dưới đất, đang tràn đầy mê muội, nhìn thấy hắn liều mạng xông lại, nhịn không được lắc đầu.

Tên này điên rồi sao? Nhất định phải giết bản thân?

Mấu chốt là hiện tại hắn còn không có phương pháp đánh trả... Hồn thể quá lớn, dù thân thể mạnh mẽ hơn không ít, nhưng trực tiếp chui vào, vẫn căng đầu váng mắt hoa, có chút không thích ứng được.

- Thanh Long thú, Kỳ Lân thú, nhanh đi ngăn cản...

Biết chạy trốn cũng khó khăn, xoa mi tâm, Trương Huyền hô khẽ.

Hô hô!

Hai đại thú sủng bay ra, thẳng tắp tiến lên.

- Đừng cản ta, nếu không, đừng trách ta không khách khí...

Trên đầu bốc khói, tóc dựng lên, nhìn về phía hai đại Thánh thú vọt tới, ngón tay của đại trưởng lão chỉ ra, hai chưởng ấn to lớn lăng không đập xuống.

Kẽo kẹt! Kẽo kẹt!

Kỳ Lân thú cùng Thanh Long thú nghênh đón tiếp lấy, hỏa diễm ngập trời, lực lượng đối đầu, như tràng giang đại hải lan tràn bốn phía.

Rầm! Rầm!

Vô số kiến trúc ở khu vực hạch tâm Trương gia, triệt để hủy hoại, Trương Cửu Tiêu đang khôi phục thể lực cũng tỉnh táo lại, nhìn thấy phế tích đầy đất, vẻ mặt choáng váng.

- Lão sư...

Ngay sau đó nhìn thấy Trương Huyền ngồi dưới đất, không ngừng lắc lư, vẻ mặt trắng bệch, vội vã bay tới.

- Ngươi làm sao vậy?

Tràn đầy lo lắng.

Mặc dù hắn là con cháu Trương gia, nhưng chỉ là bàng chi, chưa từng được hạch tâm ưu đãi, Trương gia trở thành phế tích, không có gợn sóng quá lớn, ngược lại là lão sư bị thương, để hắn tràn đầy lo lắng.

- Ta không sao... Chỉ là có chút không thích ứng, điều chỉnh một hồi là được!

Khoát tay áo, Trương Huyền uể oải.

Hồn thể quá cường đại, cùng thân thể không có cách nào triệt để dung hợp, đây là trước đó liền đoán ra, nguyên nhân chính là như vậy, hắn đã

rất ít để hồn thể không chút kiêng kỵ hấp thu lực lượng. Nếu không phải nguy cấp, khẳng định cũng sẽ không làm như vậy.

- Ta hộ pháp cho lão sư...

Trương Cửu Tiêu thở phào nhẹ nhõm, vội vàng gật đầu.

- Ừm!

Lên tiếng, Trương Huyền nhắm mắt lại, hồn thể trong cơ thể nhanh chóng vận chuyển phương pháp Diễn Không thiên thư, giảm bớt áp bức đối với thân thể.

Vận chuyển nửa ngày, vẫn cảm thấy đau đầu muốn nứt, khó khôi phục, lắc đầu mở mắt ra.

Hồn thể cùng thân thể xung đột, gặp phải rất nhiều lần, không dễ dàng giải quyết như vậy, nếu không lúc trước cũng sẽ không trực tiếp hôn mê.

- Trương Cửu Tiêu, lần này huyên náo lớn như thế, khả năng cùng Trương gia các ngươi quan hệ không dễ giải quyết, vi sư có chuyện trước thời hạn muốn bàn giao cho đối ngươi!

Biết bây giờ không phải là thời điểm điều chỉnh, Trương Huyền nhìn lại.

- Lão sư mời nói!

Trương Cửu Tiêu vội nói.

- Ngươi huyết mạch tinh thuần, nếu như Trương gia bảo ngươi đi thông gia Lạc gia tiểu công chúa, nhất định không thể đồng ý...

Trương Huyền nói.

- Đồ nhi rõ ràng!

Trương Cửu Tiêu gật đầu, đồng thời hơi nghi hoặc một chút:

- Lão sư, chỉ chuyện này? Vì cái gì không thể thông gia?

Trịnh trọng bàn giao như vậy, lại chỉ là một việc nhỏ như thế?

- Vì cái gì? Bởi vì...

Trương Huyền lắc đầu:

- Lạc gia tiểu công chúa, là sư nương của ngươi!

Triệu Nhã cầu cứu

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Sư nương?

Trương Cửu Tiêu ngẩn ngơ.

Lạc gia tiểu công chúa, danh khí lớn, đã sớm nghe nói, đối tượng thông gia vẫn luôn là tiểu thiên tài của gia tộc bọn họ... Không nghĩ tới, lại bị lão sư đào góc tường!

Khó trách tiểu công chúa nói có người thích, khó trách lão sư vừa đến liền phá, làm cho gà chó không yên, đối với người Trương gia cũng có phê bình kín đáo, thậm chí lần đầu tiên nhìn thấy hắn, liền hành hung một trận... Náo loạn hồi lâu, thì ra là nguyên nhân này!

- Lão sư yên tâm, nàng đã là sư nương, đánh chết đồ nhi cũng không dám bất tuân lễ pháp!

Kịp phản ứng, vội vàng ôm quyền.

Một ngày làm thầy, cả đời là cha, lão sư làm cha, sư nương là mẹ, thông gia... Cho hắn mười cái lá gan cũng không dám!

- Nhớ là tốt rồi!

Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, cảm thấy cả người càng thêm mê muội, run rẩy đứng dậy, đang muốn nói tiếp, đột nhiên cảm ứng được cái

gì, cổ tay khẽ đảo, một cái lệnh bài xuất hiện ở trong lòng bàn tay.

Điện Chủ lệnh.

Lúc này lệnh bài phát ra quang mang nhàn nhạt, tựa như cái gì kích hoạt.

Loại tình huống này, gặp được một lần, sau khi trở thành Danh Sư bát tinh, phá vỡ đạo phong ấn thứ nhất liền xuất hiện, chẳng lẽ thuận lợi phá vỡ đạo thứ hai? Vội vàng nhìn, quả nhiên thấy Điện Chủ lệnh ánh sáng lấp lánh, mơ hồ để lộ ra khí tức cùng lực lượng cường đại.

- Kích hoạt Điện Chủ lệnh, cần ba điều kiện, thứ nhất, trở thành Danh Sư bát tinh; thứ hai, tu vi đạt tới Thánh Vực bát trọng... tuy hiện tại ta không đột phá, nhưng sức chiến đấu cùng lý giải không gian, Thánh Vực bát trọng cũng chưa chắc có thể vượt qua, cho nên... Điện Chủ lệnh cho rằng ta thông qua được hạn chế thứ hai, trực tiếp mở ra phong ấn...

Rất nhanh, Trương Huyền hiểu được.

Điện Chủ lệnh yêu cầu, mặc dù là cứng nhắc đúng chuẩn, nhưng thực lực không dễ xác nhận, đặc biệt là như Trương Huyền, tu luyện Thiên Đạo công pháp, có thể nhẹ nhõm vượt cấp, tự nhiên tương đương phù hợp tiêu chuẩn.

- Nhìn xem mở ra đạo phong ấn thứ hai lại có cái gì...

Lần trước mở ra phong ấn, để hắn tăng cường khống chế, trở thành một vũ khí siêu cấp, đạo thứ hai mở ra, có lẽ cũng có hiệu quả khác. Tinh thần khẽ động, nhìn sang, ngay sau đó một tin tức truyền vào trong óc.

- Cái này...

Nhìn rõ ràng tin tức truyền tới, Trương Huyền sửng sốt một chút, nhịn không được lắc đầu.

Còn tưởng rằng đạo phong ấn thứ hai mở ra, sẽ để Điện Chủ như hắn trở nên mạnh hơn, có thể giải quyết khó khăn trước mắt, không nghĩ tới, căn

bản không phải.

Đạo phong ấn thứ hai lại ẩn giấu đi truyền tống trận, có thể truyền tống hắn đến bí cảnh đặc thù mà Thánh tử điện Điện Chủ lưu lại, nơi này nắm giữ càng nhiều truyền thừa của Cửu U Thần đồng, cùng tiền bối lưu lại kinh nghiệm tu luyện.

Chuyện này đối với mở ra đạo phong ấn thứ ba mà nói, quả thực có ích lợi rất lớn, nhưng mà đối với hắn hiện tại, tác dụng lại không lớn.

Uy lực không tăng cường, không cách nào chống lại đại trưởng lão, sự tình Trương gia, liền không thể giải quyết.

Lại nói, cái truyền tống trận này, là một lần, truyền tống một lần, liền sẽ mất đi tác dụng, thật muốn đi qua, cũng phải chuẩn bị xong lại nói, nếu không, bên trong số lượng truyền thừa không đủ, không cách nào hình thành Thiên Đạo công pháp, chẳng phải tương đương đi vào không công?

Mấu chốt nhất là, hiện tại Vu Hồn cùng thân thể của hắn không xứng đôi, cả người có chút choáng đầu hoa mắt, coi như đi, cũng vô dụng!

Rầm rầm rầm!

Đang cảm xúc, trên không âm bạo kịch liệt, thu suy nghĩ lại, ngẩng đầu nhìn lên, ngay sau đó nhìn thấy, Thanh Long thú cùng Kỳ Lân thú tràn đầy chật vật, cùng đại trưởng lão đối chiến đều bị thương không nhẹ.

Hai đại Thánh thú, dù mạnh mẽ nhưng so với trưởng lão Trương gia vẫn kém một đoạn rất lớn. Nếu không phải đối phương một mực bị sét đánh, chỉ sợ sớm đã bị thua.

- Lôi đình cũng không kiên trì được bao lâu...

Ngẩng đầu nhìn lại, Trương Huyền lắc đầu.

Trên bầu trời, lôi hải trải qua hắn điên cuồng hấp thu, lại không ngừng phóng thích lực lượng, đã tiêu hao gần như sắp hết, không còn uy lực như trước đó.

Xem ra, lại bổ mấy lần, liền sẽ triệt để tiêu hao hầu như không còn, trực tiếp tán đi.

Lúc này Kỳ Lân thú cũng đánh ra chân hỏa, trên người hỏa diễm không ngừng bùng cháy, từng đạo Hỏa Long thẳng tắp bắn ra, đốt ửng hồng cả bầu trời, mặt đất cũng đầy hỏa diễm, Thanh Long thú thừa cơ đánh lén, hai đại Thánh thú liên hợp ra tay, Danh Sư cửu tinh chân chính, chỉ sợ cũng luống cuống tay chân, nhưng đại trưởng lão không có chút lo lắng, chưởng chưởng đánh xuống, bao vây không gian, liền để bọn chúng công kích không công mà lui.

Lôi đình uy hiếp càng ngày càng nhỏ, đại trưởng lão có thể thi triển lực lượng cũng càng ngày càng mạnh, trước đó Kỳ Lân thú, Thanh Long thú còn có thể chiếm chút thượng phong, giờ phút này đã bị áp chế liên tiếp lui về phía sau, có chút không kiên trì nổi.

- Chủ nhân, chúng ta không phải đối thủ, nghĩ biện pháp rời đi đi...

Kỳ Lân thú truyền âm tới.

Trương Huyền gật đầu.

Loại tầng thứ này đối chiến, tuy vượt qua hắn rất nhiều, nhưng vẫn có thể thấy được, hai thú bị thua, chỉ là vấn đề thời gian, vị đại trưởng lão kia sinh ra sát tâm với hắn, một khi giải quyết đám người Kỳ Lân thú, nhất định sẽ ra tay với mình.

- Vậy chuẩn bị đi thôi...

Trả lời một câu, thân thể Trương Huyền nhoáng một cái, bay tới đằng trước, còn chưa đi xa, thân thể cứng đờ, lập tức từ không trung rớt xuống, ngã xuống đất.

- Lão sư...

Trương Cửu Tiêu vội vàng đi tới trước mặt.

- Ta không sao...

Trương Huyền xoa đầu.

Xem ra không giải quyết vấn đề Vu Hồn cùng thân thể kiêm dung, muốn rời khỏi gần như không có khả năng! Cố nén trong đầu mê muội, lần nữa ngẩng đầu, liền nhìn đại trưởng lão cách càng gần, lôi đình trên bầu trời đã tiêu hao sạch sẽ lực lượng, chậm chạp tán loạn.

- Cút ngay cho ta!

Không còn lôi đình uy hiếp, đại trưởng lão thở phào nhẹ nhõm, lực lượng tích góp tới cực điểm, hét lớn một tiếng, song chưởng huy vũ liên tục.

Ầm! Ầm!

Thanh Long thú cùng Kỳ Lân thú không chặn lại được, bị chưởng phong đánh trúng, từng cái bay ngược, đập ra hố sâu to lớn.

- Trương Huyền, chịu chết đi!

Đánh bại hai thú, nhớ tới vừa rồi nhận khuất nhục, gào lên một tiếng, ngón tay của đại trưởng lão đưa ra, một đạo kiếm mang thẳng tắp đâm tới.

Ông!

Còn chưa tới trước mặt, một lệnh bài giống như lá chắn ngăn lại công kích. Biết trạng thái hiện tại của mình, khẳng định chống cự không được, Trương Huyền trực tiếp ném Điện Chủ lệnh tới.

- Đại trưởng lão, tại hạ là Danh Sư bát tinh của Danh Sư đường, chẳng lẽ ngươi muốn giết ta?

Chặn lại công kích, Trương Huyền cắn răng.

- Danh Sư? Ngươi cũng xứng gọi là Danh Sư?

Không nghe lời này còn tốt, nghe xong đại trưởng lão sắp tức điên. Ngươi một Vu Hồn sư, không biết làm sao lăn lộn thành Danh Sư, còn có mặt mũi nói? Chuyện này nhất định phải báo lên Danh Sư đường, để bọn hắn xử lý!

- Chết!

Chẳng muốn tiếp tục nói nhiều, bàn tay đè ép xuống.

Hô!

Điện Chủ lệnh không ai khống chế, cũng ngăn không được lực lượng, bay ngược trở về, ngay sau đó chưởng lực mạnh mẽ nghiền ép tới Trương Huyền, tựa hồ muốn ép hắn thành bánh thịt.

- Ngươi...

Không nghĩ tới đối phương căn bản không nói nhảm với hắn, nhất định phải giết hắn mới cam tâm, Trương Huyền hoa mắt chóng mặt không cách nào phản kháng, dưới tình thế cấp bách, cong ngón búng ra.

Ầm ầm!

Một cái đầu to lớn hiện lên ở trước mắt, thẳng tắp đập xuống.

Chỉ một cái, liền đập đại trưởng lão từ không trung rơi vào mặt đất, gắt gao đặt ở phía dưới.

Đầu Ngoan Nhân, dù sức chiến đấu ngay cả Thánh Vực bát trọng cũng không bằng, nhưng đột nhiên xuất hiện trực tiếp va đập, lực lượng vẫn quá lớn, lại thêm đại trưởng lão cùng lôi đình, hai đại Thánh thú đối chiến lâu như vậy, đã bị thương, tạm thời không chú ý, trong thời gian ngắn thế mà không cách nào đi ra.

- Lão sư...

Không nghĩ tới lão sư cùng đại trưởng lão đánh hung mãnh như vậy, Trương Cửu Tiêu không biết nên khuyên như thế nào, đang muốn nói chuyện, chỉ thấy Trương Huyền đứng tại chỗ, mày nhăn lại, cổ tay khẽ đảo, lại một cái ngọc bài xuất hiện ở trong lòng bàn tay.

Là ngọc bài đưa tin, phía trên phù văn vây quanh, tản mát ra lực lượng đặc thù, dường như có tin tức trong yếu gì truyền lại.

Ngón tay nhẹ nhàng điểm một cái.

Ông!

Một chân dung không rõ ràng lắm xuất hiện ở trước mắt, là nữ tử nghiêng nước nghiêng thành, mỹ lệ không nói ra được. Chỉ liếc mắt nhìn, liền nhận ra được, đại sư tỷ, Triệu Nhã!

Tuy chưa thấy qua, lại nghe lão sư kỹ càng miêu tả bộ dáng. Thời khắc này Triệu Nhã mặt mũi lo lắng, miệng khép mở, một thanh âm dồn dập vang lên.

- Lão sư, cứu ta!

Bành!

Hình ảnh biến mất, ngọc bài đưa tin nổ tung.

Đuổi giết Trương Huyền

dtv-ebook.com

- Triệu Nhã...

Nắm đấm của Trương Huyền bỗng nhiên xiết chặt, khí tức cuồng bạo từ huyệt đạo phun ra ngoài, tựa như sắp nổ tung.

Đưa tin ngọc bài của hắn, dựa theo tình huống bình thường, khoảng cách quá xa, là không tiếp thu được Triệu Nhã đưa tin, phương hướng đoạn tin tức này truyền đến, là Thánh Tử điện Trần Nhạc Dao, hắn là nàng tiếp thu được Triệu Nhã cầu cứu, sau đó lợi dụng phương pháp đặc thù truyền tới, ngọc bài đưa tin bởi vì không chịu nổi lực lượng, từ đó nổ tung.

Đến cùng chuyện gì xảy ra? Để nàng gấp gáp đưa tin như vậy, không có dấu hiệu nào? Nàng không phải thiếu cung chủ ư? Chẳng lẽ Băng Nguyên cung xuất hiện biến cố?

- Lão sư...

Trương Cửu Tiêu vội vàng nhìn tới.

- Đại sư tỷ ngươi xuất hiện biến cố, ta phải đi cứu nàng!

Híp mắt lại, Trương Huyền đứng thẳng sống lưng, như một cây cột trụ trời, áp lực lớn hơn nữa ở trước mặt, cũng không hề sợ hãi. Mặc dù không biết Triệu Nhã đã trải qua cái gì, nhưng thân là lão sư của nàng, đối phương xuất hiện nguy hiểm, dù núi đao biển lửa cũng sẽ không nhăn lông mày!

- Cứu nàng... Làm sao cứu?

Trương Cửu Tiêu tràn đầy lo lắng.

Thân phận của vị đại sư tỷ này, hắn đã biết, đường đường Băng Nguyên cung thiếu cung chủ, thực lực không yếu hơn hắn cũng ứng phó không được, xông tới, thật sự có phương pháp sao? Mấu chốt nhất là, đối phương chỉ nói bốn chữ, chuyện gì xảy ra cũng không rõ ràng.

- Mặc kệ gặp phải nguy hiểm gì, làm lão sư, cũng sẽ không để nàng nhận một chút tổn thương, nàng như vậy, ngươi cũng như vậy, đây là vi sư hứa hẹn!

Biết đối phương nghĩ cái gì, Trương Huyền nói một tiếng, bàn tay lăng không trảo một cái, Điện Chủ lệnh xuất hiện ở trong lòng bàn tay.

- Trước đó còn cảm thấy một lần truyền tống, không có tác dụng quá lớn, hiện tại xem ra thực sự quá lớn...

Lông mày Trương Huyền nâng lên.

Điện Chủ lệnh mở ra đạo phong ấn thứ hai, có thể truyền tống đến bí cảnh đặc thù ở Thánh Tử điện, vốn cho rằng là công năng gân gà, hiện tại xem ra, cũng không phải như vậy!

Mới vừa rồi là Trần Nhạc Dao truyền tin tức tới, muốn biết đến cùng xảy ra chuyện gì, nhất định phải về Thánh Tử điện trước, coi như tốc độ của Kỳ Lân thú vượt xa Thánh thú của Kiếm Tần Sinh, từ Trương gia bay trở về, không có hơn nửa tháng là không thể nào làm được!

Thời gian dài như vậy chạy tới, Triệu Nhã nhất định sớm đã rơi vào nguy hiểm, hết cách xoay chuyển! Bất quá có truyền tống trận này liền không giống, có thể nhanh chóng trở lại Thánh Tử điện, không cần tiêu tốn thời gian!

- Trương Cửu Tiêu, vi sư đi trước, ngươi cùng Kiếm Tần Sinh nói một tiếng, sự tình đáp ứng hắn không có hoàn thành, thực sự xấu hổ, về sau có cơ hội, nhất định giúp giáo huấn vị Hưng Mộng kiếm thánh kia...

Hít sâu một hơi, bàn tay nắm chặt Điện Chủ lệnh, Trương Huyền bàn giao.

Kiếm Tần Sinh để hắn tới giúp một tay, đánh bại Kiếm pháp Trương gia, tuy đánh bại đám người Trương Húc, nhưng vẫn chưa cùng vị Trương gia gia chủ kia tỷ thí qua, xem như không hoàn thành nhiệm vụ. Bất quá, lúc này Triệu Nhã nguy cấp, sự tình khác đều không để ý tới.

- Vâng, lão sư...

Trương Cửu Tiêu vội vàng gật đầu.

Cố nén trong đầu mê muội, Trương Huyền không nói thêm lời, điều động lực lượng trong cơ thể, bỗng nhiên đưa vào Điện Chủ lệnh, truyền tống trận ẩn chứa trong đó thời gian nháy mắt liền bị kích hoạt.

Ông!

Một đạo quang mang lập tức bao phủ hắn ở bên trong.

- Kỳ Lân thú, Thanh Long thú, Ngoan Nhân, đi!

Hét lớn một tiếng, lăng không trảo một cái.

Phần phật!

Hai đại Thánh thú cùng Ngoan Nhân thời gian nháy mắt biến mất tại nguyên chỗ, sau một khắc, cái bóng của Trương Huyền cũng biến thành phai mờ, ngay sau đó biến mất không thấy.

- Đáng ghét, Dị Linh tộc nhân, hắn là Dị Linh tộc...

Bên này vừa biến mất, bên kia đại trưởng lão bị đập vào mặt đất bỗng nhiên chui ra, gào lên một tiếng, sắp điên cuồng. Vừa rồi đầu lâu đập ở trên mặt hắn, tuy không biết là cái gì, nhưng trong đó ẩn chứa huyết mạch tinh thuần của hoàng thất Dị Linh tộc vẫn có thể nhìn ra được!

Nói cách khác... Đối phương không chỉ là Vu Hồn sư, còn dùng thủ đoạn Dị Linh tộc! Danh Sư, Vu Hồn sư, Dị Linh tộc... Có thể làm được điểm này, chỉ có cường giả Dị Linh hoàng thất!

Bởi vậy, thân phận của Trương Huyền này cũng vô cùng sống động... Tuyệt đối là cường giả Dị Linh hoàng thất ngụy trang... Khó trách vừa đến Trương gia liền phá hư, nhất định chơi phế bọn hắn!

Dị Linh tộc cùng nhân tộc thù hận, tuyệt không phải một hai câu đơn giản là có thể hóa giải. Lao ra mặt đất, thần thức của đại trưởng lão lan tràn, điều tra bốn phía, muốn tìm kiếm Trương Huyền, đáng tiếc, chung quanh yên tĩnh, nào có nửa cái bóng người.

- Hắn ở đâu?

Nhìn về phía Trương Cửu Tiêu, sát cơ sôi trào. Hắn tận mắt thấy hậu bối gia tộc này cùng đối phương ở chung một chỗ.

- Lão... Trương sư đã sử dụng truyền tống trận rời đi!

Trương Cửu Tiêu vội vàng nói.

- Điều đó không có khả năng!

Đại trưởng lão sững sờ, trong mắt để lộ ra tơ máu:

- Truyền tống trận, không nói trước sắp đặt ra cần nắm giữ thực lực vượt qua Thánh Vực cửu trọng, mỗi lần kích hoạt, cũng phải hao phí đánh đổi cực lớn, tuy Trương gia có, nhưng không dễ dàng sử dụng, hắn làm sao có thể truyền tống rời đi?

Truyền tống trận, Trận Pháp sư cửu tinh có thể sắp đặt, nhưng dính dáng không gian bí ẩn, mỗi một lần sử dụng, tiêu tốn đánh đổi đều quá lớn, coi như Trương gia bọn họ, loại đại lục đệ nhất gia tộc này, cũng không thể tùy tiện sử dụng. Nếu không, gia chủ cũng không có khả năng ngồi Thánh thú rời đi. Cái tên này, làm sao có thể dùng thứ này rời đi?

- Là thật truyền tống rời đi, vừa rồi ta tận mắt thấy không gian ba động...

Trương Vô Trần bay tới.

Bị lôi điện bổ một hồi, trọng thương, lúc này mới khôi phục lại. Tuy có thể phi hành, nhưng trong cơ thể tổn thương quá nặng, không có mười ngày nửa tháng khôi phục, muốn trở lại đỉnh phong là không thể nào.

- Tu vi, tuổi tác như thế, liền nắm giữ loại trận pháp nghịch thiên này, nhất định là Dị Linh hoàng thất không thể nghi ngờ!

Nghe được Trương Vô Trần xác nhận, lần nữa tìm một lần, phát hiện Trương Huyền này quả thực biến mất không thấy hình bóng, đại trưởng lão cắn chặt hàm răng, thanh âm khàn khàn.

Trước đó nếu như nói, còn không xác thực mà nói, lần này tuyệt đối có thể xác định! Không tới hai mươi, liền có thực lực mạnh mẽ như vậy, nắm giữ năng lực Vu Hồn, thi triển ra thủ đoạn Dị Linh tộc...

Hiện tại càng ở Trương gia sử dụng truyền tống trận, không cần nghĩ, nhất định là Hoàng giả Dị Linh tộc, hơn nữa thân phận không thấp! Dương sư lại thu Dị Linh tộc làm học sinh, quả thực sai lầm nghiêm trọng!

- Trương Vô Ngân ta, truyền đại trưởng lão lệnh, từ hôm nay trở đi, tất cả mọi người Trương gia, nhất định phải toàn lực đuổi giết Trương Huyền, một khi bắt được, giết chết không cần luận tội...

Hàm răng cắn chặt, gào thét một tiếng.

Ông!

Kèm theo lời này, một lệnh bài bay lên không, vầng sáng nhàn nhạt lan tràn bốn phía, vang vọng toàn bộ Trương gia.

Trong nháy mắt, tất cả con cháu nắm giữ huyết mạch Trương gia, đều nghe được mệnh lệnh. Đại trưởng lão lệnh, gần với gia chủ lệnh, một khi

sử dụng ra, tất cả tử đệ gia tộc nhất định phải tuân theo mệnh lệnh, không thể vi phạm.

- Toàn lực đuổi giết Trương Huyền?

Thời điểm mọi người ở đây đều chấn kinh mệnh lệnh này, một thanh âm nữ tử mang theo tức giận chậm rãi vang lên, tựa như bất cứ lúc nào cũng sẽ nổ tung:

- Trương Vô Ngân, gan chó của ngươi thật là lớn!

Dương sư xuất quan

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Ầm ầm!

Thanh âm kết thúc, ngay sau đó đám người liền cảm thấy trên không có uy áp đánh tới, ngay sau đó một nữ tử trung niên, tay cầm trường kiếm, thẳng tắp bay tới. Còn chưa tới trước mặt, kiếm khí liền vào cốt, tựa như muốn xé nát huyết nhục con người.

- Mộng kiếm thánh...

Cảm nhận được cỗ kiếm khí này, da đầu của đại trưởng lão nổ tung, vội vàng ôm quyền, chẳng qua còn chưa kịp nói, kiếm mang đã đi tới trước mặt.

Bành!

Chỉ thoáng cái, đại trưởng lão bay ra ngoài, đập ra một cái hố to, ngực xuất hiện một vết thương máu chảy dầm dề.

- Ngươi...

Không nghĩ tới vị gia chủ phu nhân này vừa về, không nói hai lời, liền trực tiếp động thủ, đại trưởng lão tức sắp bùng nổ, giãy dụa đứng dậy, lật bàn tay một cái, một thanh trường kiếm xuất hiện, lăng không đâm tới.

- Mấy ngày không thấy, lá gan lại mập, dám động thủ với ta?

Nữ tử hơi giương tú mi, trường kiếm trong tay nhẹ nhàng vũ động.

Xì xì xì xì...

Đại trưởng lão tựa như lập tức lâm vào trong kích lưu, không ngừng xoay tròn, lỗ kiếm trên người càng ngày càng nhiều, máu tươi không ngừng phun ra.

Dù thực lực của hắn vô cùng mạnh mẽ, nhưng ở trước mặt kiếm pháp của đối phương, vẫn không đáng chú ý, bị nhẹ nhõm nghiền ép.

Bành!

Sau một khắc, sống lưng của đại trưởng lão kề sát tường đổ, từng ngụm từng ngụm thổ huyết, vẻ mặt trắng bệch.

Bị sét đánh thật lâu, lại cùng Kỳ Lân thú, Thanh Long thú chiến đấu, đã sớm bị trọng thương, lúc này lại bị kiếm khí của đối phương nghiền ép, chỉ cảm thấy toàn thân rã rời, một chút lực lượng cũng không có.

- Khụ khụ, phu nhân, dừng tay đi!

Ngay sau đó, một thanh âm xấu hổ vang lên, một vị trung niên rơi xuống.

- Gia chủ!

Chung quanh tất cả trưởng lão nhìn người nọ, tất cả đều đồng loạt ôm quyền.

Chính là Trương gia gia chủ, cha của tiểu thiên tài… Hưng kiếm thánh. Hai người bọn họ biết Trương Huyền ở Trương gia, đã dùng hết toàn lực chạy về, thời gian rút ngắn không ít, có điều vẫn đã muộn.

- Dừng tay? Ngươi không nghe thấy mệnh lệnh kia sao?

Vẻ mặt của Mộng kiếm thánh âm u, đôi mi thanh tú nâng lên.

- Ta nghe được... Cho nên mới không ngăn cản! Ngươi nhìn bộ dáng của hắn bây giờ, tiếp tục đánh nữa... Đoán chừng sẽ chết! Vẫn là trước hỏi thăm một lần, đến cùng chuyện gì xảy ra lại nói sau!

Gãi gãi đầu, cười cười xấu hổ, Hưng kiếm thánh nói.

- Hừ!

Mộng kiếm thánh hất tay áo, chẳng muốn nói nhiều. Thấy nàng không nói thêm lời, Hưng kiếm thánh thở phào nhẹ nhõm, vội vàng quay đầu nhìn về phía đại trưởng lão cách đó không xa:

- Đến cùng xảy ra chuyện gì? Vì sao hạ đại trưởng lão lệnh, chém giết Trương Huyền?

- Bẩm báo gia chủ, Trương Huyền này đi tới Trương gia liền trắng trợn phá hư, hủy hoại Trương gia chỉ trong chốc lát... Đại trưởng lão cũng là bất đắc dĩ mới ra lệnh!

Trương Vô Trần vội vàng ôm quyền.

- Trắng trợn phá hư?

Hưng kiếm thánh sửng sốt một chút, chỉ bốn phía:

- Ngươi ý tứ, những phế tích này, đều là kiệt tác của hắn?

Vừa đến, hắn liền thấy toàn bộ Trương gia đổ sụp, đang kỳ lạ chuyện gì xảy ra, không nghĩ tới là Trương Huyền kia làm.

- Không sai, là hắn!

Trương Vô Trần cắn răng:

- Cơ nghiệp vạn năm của Trương gia chúng ta ah...

- Cái này...

Hưng kiếm thánh ngẩn ngơ, nhịn không được nhìn về phía thê tử:

- Điểm ấy giống ngươi...

Thê tử của hắn rất thích phá hư, sau khi gả vào Trương gia, thường xuyên huyên náo toàn cả gia tộc không an ổn, không nghĩ tới... Trương Huyền này, chỉ có hơn chứ không kém, công lực phá hư dường như nâng cao một bước...

- Không phải là một chút kiến trúc sao? Làm sập, liền muốn giết người... Đây là phong độ của Trương gia các ngươi? Tin hiện tại ta phá hủy tổ miếu của bọn ngươi hay không...

Đôi mi thanh tú nâng lên, toàn thân Mộng kiếm thánh vây quanh kiếm khí. Cái ngoạn ý gì nha! Chẳng phải làm sập chút kiến trúc ư? Có cái gì quá sao! Tin hiện tại ta bới mộ tổ của bọn ngươi hay không?

- Cái này... Không phải sự tình kiến trúc...

Đại trưởng lão rốt cục tĩnh lại, nhìn thấy khí tức của Mộng kiếm thánh, biết nữ nhân này cái gì cũng dám làm, không giải thích rõ ràng, thực sẽ phá mộ tổ của bọn họ, trên mặt nghẹn thấu hồng, vội vàng giải thích.

- Vậy là chuyện gì?

Mộng kiếm thánh híp mắt lại.

- Là... Ta biết ngươi nghĩ cái gì, nhất định là cảm thấy Trương Huyền này là hắn... Nói thật cho ngươi biết, không phải! Ta đã đo lường qua huyết mạch cùng linh hồn của hắn, cùng Trương gia không có chút quan hệ nào...

Biết ý nghĩ của đối phương, đại trưởng lão nói.

- Huyết mạch, hừ, ngươi có mặt mũi nói huyết mạch?

Mộng kiếm thánh cười lạnh.

- Coi như không nói huyết mạch, ta tận mắt nhìn thấy tên này, thi triển ra Vu Hồn chi thuật, càng thi triển ra bảo vật Dị Linh tộc, đoán không sai, hắn vô cùng có khả năng không phải nhân tộc, mà là Dị Linh tộc!

Cắn răng một cái, đại trưởng lão nói.

- Vu Hồn chi thuật?

- Bảo vật Dị Linh tộc?

Hưng kiếm thánh, Mộng kiếm thánh nhìn nhau, mỗi người sững sờ. Vốn bọn họ đều cho rằng Trương Huyền này nhất định là hài tử mất tích của bọn họ, không nghĩ tới lại là Vu Hồn sư.

- Không sai, Vu Hồn sư vô cùng nham hiểm, điểm ấy không cần ta nói nhiều, các ngươi cũng biết, hắn Vu Hồn ly thể, bị ta nhìn rõ ràng, lại thi triển ra bảo vật Dị Linh tộc công kích ta, cái hố sâu này là bảo vật kia đập ra, không tin các ngươi có thể nhìn, trong đó còn có sát lục chi khí của Dị Linh tộc xoay quanh!

Đại trưởng lão chỉ về phía trước.

Hai người vội vàng nhìn qua.

Trước mắt hố to chừng hơn trăm mét, tuy phía dưới đều là phế tích, nhưng lấy thực lực của bọn hắn, quả thực có thể thấy được, trong đó kích động khí tức Dị Linh tộc.

Pháp bảo của Dị Linh tộc, cần sát lục chân khí mới có thể khởi động, nhân loại không cách nào sử dụng, có thể sử dụng, chẳng lẽ vị Trương Huyền này, thật không phải con của bọn hắn, mà là một Dị Linh tộc?

- Cái này đích xác là khí tức của Dị Linh tộc, đến cùng chuyện gì xảy ra?

Xác nhận một chút, Hưng kiếm thánh nhịn không được hỏi.

- Là như vậy...

Đại trưởng lão vội vàng nói sự tình kiếm thuật khiêu chiến, tên này đột phá dẫn tới lôi kiếp một lần.

- Nhập Hư kiếp, dẫn tới lôi đình, to lớn hơn Vũ Không kiếp?

Nghe giải thích, nhìn đầy đất bị sét đánh qua, Hưng kiếm thánh ngột ngạt.

Nếu như con của hắn còn sống, tuyệt đối là thiên tài tuyệt đỉnh, nhưng Lĩnh Vực cảnh liền thu hút đến lôi kiếp lớn như vậy, mấu chốt còn thuận lợi vượt qua, chỉ sợ còn làm không được! Chẳng lẽ, thật giống như đối phương nói, là một Dị Linh tộc ngụy trang?

- Hắn không phải học sinh của Dương sư ư? Tìm Dương sư hỏi một chút không được sao!

Mộng kiếm thánh khẽ nói.

- Không sai, tìm Dương sư hỏi thăm!

Hưng kiếm thánh nhẹ gật đầu:

- Bất quá, Dương sư đang bế quan, tạm thời không tiện quấy rầy...

Ầm ầm!

Lời còn chưa dứt, một đạo khí tức mạnh mẽ xông thẳng lên trời, chèn ép bốn phía, lặng ngắt như tờ.

- Dương sư xuất quan...

Cảm nhận được cỗ lực lượng này, con mắt mọi người đồng thời sáng lên, vội vã bay đi.

Ngay sau đó nhìn thấy một lão giả lơ lửng giữa không trung, bên ngoài thân lực lượng sáng tối chập chờn, không biết đến cùng đạt đến loại cảnh giới nào.

- Dương sư!

Nhìn thấy người này, mọi người ôm quyền.

- Ừm!

Dương sư mỉm cười.

- Dương sư, tại hạ có sự tình muốn hỏi, có một người trẻ tuổi gọi Trương Huyền, tự xưng học sinh của ngươi, không biết ngươi thu lúc nào!

Hàn huyên đôi câu, đại trưởng lão nhịn không được hỏi.

Không phải học trò của ta

dtv-ebook.com

- Ta chỉ có một học sinh, Phùng Tử Dật! Không biết Trương Huyền nào cả!

Dương sư lắc đầu.

- Không biết?

Mọi người đều sững sờ, đặc biệt là đại trưởng lão cùng Trương Vô Trần, nhìn nhau, đồng thời trợn mắt lên.

Bọn họ kỹ càng điều tra qua, vị Trương Huyền này, từ vừa mới bắt đầu, liền bày tỏ là học sinh của Dương Huyền, nhận được thân truyền, không nghĩ tới Dương sư căn bản không biết!

- Đúng vậy, mấy năm nay ta một mực bận rộn, không có thời gian thu học sinh, các ngươi cũng không phải không biết, làm sao vậy? Có người tự xưng học sinh của ta?

Dương sư nghi ngờ nhìn qua.

- Vâng, có người gọi Trương Huyền, tự xưng là đệ tử thân truyền của ngươi, mới vừa rồi còn ở Trương gia đại náo...

Đại trưởng lão vội nói.

- Giả mạo thân truyền của ta? Thật sự là to gan, tên này ở chỗ nào? Ta thật muốn nhìn một chút, ở đâu ra dũng khí...

Hất ống tay áo, vẻ mặt Dương sư âm u.

Danh Sư đại lục sư đạo truyền thừa nghiêm khắc, không có lễ bái sư, giả mạo học sinh cùng lão sư, đều là vi phạm quy tắc. Bế quan nửa năm, liền có người giả mạo học sinh, nghe lời nói của đối phương, còn tới chỗ này gây chuyện, đã chạm đến ranh giới cuối cùng.

- Hắn đã truyền tống rời đi...

Khuôn mặt xấu hổ, đại trưởng lão vội vàng nói.

- Truyền tống rời đi, chuyện gì xảy ra?

Dương sư cau mày.

Rơi vào đường cùng, đại trưởng lão lại nói rõ chi tiết một lần.

- Ngươi nói... Một tiểu tử Lĩnh Vực cảnh, tùy tiện chống lại Vũ Không kiếp, còn dùng kiếm pháp đánh bại tất cả thiên tài của Trương gia các ngươi, các loại chức nghiệp thư hoạ, thuần thú, khải linh, giám bảo… cũng không có người địch lại?

Dương sư sửng sốt.

- Vâng!

Đại trưởng lão gật đầu:

- Hai mươi tuổi nắm giữ một hai năng lực cao cường, ngược lại cũng thôi, nhiều như vậy, hơn nữa thiên phú lại cao như vậy, ta nghi ngờ là Dị Linh tộc ngụy trang!

- Hoàng giả Dị Linh tộc ngụy trang xác thực rất khó phân biệt. .. Bất quá, thật sự là Dị Linh tộc mà nói, chắc chắn sẽ không lộ liễu như vậy!

Dương sư lắc đầu, không đồng ý cách nhìn của đối phương.

Dị Linh tộc, ngụy trang thành nhân loại, để Danh Sư cửu tinh cũng nhìn không ra, nhất định hao tốn vô số, che giấu cũng không kịp, sao có khả năng làm loạn khắp nơi, làm cho toàn bộ Trương gia gà bay chó chạy?

Làm như vậy chẳng phải tương đương bại lộ bản thân? Ngụy trang lại có ý nghĩa gì?

- Không phải Dị Linh tộc, làm sao biết thủ đoạn Vu Hồn sư, lại có thể thi triển ra pháp bảo Dị Linh tộc?

Đại trưởng lão nói.

- Giả mạo học sinh của ta, còn biết thủ đoạn Vu Hồn sư, chạy đến nơi đây làm loạn... Cái tên này có ý tứ, ta rất muốn gặp mặt một lần, các ngươi có biết hắn lợi dụng truyền tống trận, truyền tống đến nơi nào?

Mỉm cười, Dương sư tràn ngập tò mò.

- Không biết!

Đại trưởng lão lắc đầu.

Nếu như trận pháp còn có lẽ có thể suy đoán ra, nhưng trận pháp của đối phương cực kỳ cao minh, xem như hắn cũng điều tra không ra mảy may, chớ nói chi là truyền tống đến nơi nào.

- Không biết?

Dương sư nhíu mày:

- Hắn truyền tống ở nơi nào, dẫn ta nhìn một chút!

Đám người Đại trưởng lão không nói thêm gì nữa, vội vàng dẫn đường, thời gian không dài đi tới địa phương vừa rồi Trương Huyền truyền tống rời đi. Đứng tại chỗ, Dương sư cúi đầu nhìn một cái, lông mày càng nhăn càng chặt, một lát sau nhìn lại:

- Đối phương sử dụng là một vật bộ dáng giống như lệnh bài?

Ngón tay nhẹ nhàng điểm một cái, trước mặt mọi người xuất hiện một hư ảnh lệnh bài, nhàn nhạt phóng ra ánh sáng kim sắc.

- Không sai, chính là bảo vật này, chặn lại kiếm khí của ta, ít nhất cũng là Thánh khí tuyệt phẩm!

Đại trưởng lão gật đầu.

Trước đó hắn dùng kiếm khí chém giết đối phương, bị lệnh bài của đối phương ngăn cản, liếc mắt liền nhận ra, chắc chắn sẽ không phạm sai lầm.

- Cái này...

Nghe hắn xác nhận, chân mày của Dương sư nhíu chặt hơn.

- Dương sư nhận ra lệnh bài này?

Thấy biểu tình của hắn, đại trưởng lão hỏi.

- Nào chỉ nhận ra! Nếu như đối phương lấy ra đồ vật, bộ dáng đúng như ngươi nói, như vậy hắn chính là...

Nói đến đây dừng lại một chút, cuối cùng Dương sư khoát tay áo:

- Được rồi, trước không nói, chờ ta tận mắt nhìn thấy mới có thể xác nhận!

Điện Chủ lệnh của Thánh Tử điện, dính dáng quá lớn, coi như hắn là thái thượng trưởng lão của tổng bộ Danh Sư đường, cũng không dám nói bừa. Lệnh bài này, do Khôi Thánh tự mình làm, nếu thật là Dị Linh tộc ngụy trang, nhất định có thể nhìn ra, tuyệt không có khả năng xuất hiện sơ suất lớn như thế.

- Lão gia, ngươi xuất quan...

Đang trầm tư, chỉ thấy Hồ Nhất Vi vội vã bay tới.

- Ừm!

Dương sư gật đầu, nhíu mày:

- Chuyện gì? Khẩn trương như vậy?

Ánh mắt của hắn như đuốc, liếc mắt liền nhìn ra quản gia đầy bụng tâm sự.

- Bẩm báo lão gia, là như vậy, ta ở Thánh Tử điện, phát hiện một vị học viên gọi là Trương Huyền, trong cơ thể nắm giữ Tiên Thiên thai độc lúc trước ta lưu lại...

Hồ Nhất Vi vội vàng nói.

- Tiên Thiên thai độc? Tiểu thiên tài Trương gia?

Dương sư sững sờ, vội vàng nhìn về phía đám người Hưng kiếm thánh, cũng cảm thấy có chút hồ đồ.

Tiểu thiên tài Trương gia, Thánh Tử điện Điện Chủ, Vu Hồn sư, Dị Linh tộc, học sinh của hắn... Cái tên này đến cùng xảy ra chuyện gì? Tại sao có thể có nhiều thân phận như vậy?

- Thân phận học trò của ta là giả, như vậy thân phận khác khả năng cũng không phải thật, hai người các ngươi bình tĩnh đừng nóng, tình huống tiểu thiên tài năm đó, chúng ta đều rõ ràng, cơ hội sống sót cực kỳ xa vời, hắn đã xuất hiện, không bằng ta trước đi nhìn một chút, gặp mặt một lần, là thật hay giả, toàn bộ liền sáng tỏ!

Trầm ngâm phút chốc, Dương sư nói.

- Ta cũng muốn đi!

Mộng kiếm thánh cắn răng:

- Không gặp mặt một lần, ta sẽ không cam lòng!

Nhiều năm như vậy, thật vất vả có tin tức xác thật, dù đám người đại trưởng lão xác nhận, cùng nhi tử của nàng không có bất cứ quan hệ nào, nhưng không tận mắt xác nhận, nàng không cam tâm.

- Cũng tốt! Tiên Thiên thai độc của Hồ Nhất Vi, không có khả năng phạm sai lầm, tên này lại họ Trương, từ cổ địa mà đến, tất cả mọi thứ đều khá phù hợp, không gặp mặt một lần, quả thực khó mà tiếp nhận!

Biết tâm tình của đối phương, Dương sư nhẹ gật đầu.

- Dương sư có biết, hắn truyền tống tới nơi nào hay không?

Thấy bộ dáng của hắn, Hưng kiếm thánh hỏi.

- Nếu như đại trưởng lão không nhìn lầm bộ dáng của lệnh bài kia, đi nơi nào, ta đã biết!

Dương sư nhẹ gật đầu:

- Không có gì bất ngờ xảy ra, là về Thánh Tử điện!

- Về Thánh Tử điện?

Da mặt Hưng kiếm thánh co lại.

Nghe được Hồ Nhất Vi nói, hắn cùng vợ xông về phía Thánh Tử điện, đi đến nửa đường, nghe nói vị Trương Huyền này ở Trương gia, mới trở về... người ta lại về Thánh Tử điện! Vận may cũng quá xui xẻo đi, mỗi một lần đều vừa vặn bỏ lỡ!

- Đúng vậy, Thánh Tử điện là cấp dưới của Danh Sư đường, Trương gia không có truyền tống trận nối thẳng tới, như vậy đi, ta trước truyền tống đến tổng bộ Danh Sư đường, sau đó lại từ tổng bộ đi qua, tuy đi vòng một lần, nhưng trong một ngày hắn có thể tới, so với phi hành thì nhanh hơn không ít!

Chần chờ một chút, Dương sư nói.

Tổng bộ Danh Sư đường, nắm giữ truyền tống trận đi các nơi, Trương gia không có thẳng tới, chỉ có thể đường vòng. Bất quá xem như đường

vòng, một ngày cũng có thể tới, so với hơn nửa tháng phi hành thì nhanh hơn nhiều.

- Tốt, Dương sư, hai vợ chồng chúng ta đi cùng ngươi!

Hưng kiếm thánh gật đầu.

Cửu U bí cảnh

dtv-ebook.com

Một hồi choáng váng, cả người không ngừng chóng mặt, Trương Huyền, rơi trên mặt đất.

Quá trình truyền tống, giống như là hơn một năm, lại giống như qua một giây, trước mắt đủ loại tình cảnh không ngừng biến hóa, không gian cũng đang không ngừng vặn vẹo.

Oa! Há miệng phun ra, qua thật lâu mới tĩnh lại.

- Khó trách truyền tống trận không cách nào phổ cập... Thực lực hơi yếu, căn bản không chịu nổi...

Điều chỉnh một hồi, cảm thấy thoải mái một chút, nhớ tới vừa rồi trải qua, mặt không khỏi cười khổ.

Vốn nghĩ, tổng bộ Danh Sư đường có thể ở các nơi của đại lục xây dựng phân bộ Danh Sư đường, vì sao không thể xây dựng truyền tống trận, cảm thụ một lần mới hiểu được, không phải người nào cũng có thể ngồi!

Thân thể của hắn, đã có thể so với Thánh khí tuyệt phẩm, cũng suýt chút nữa không chịu nổi, người bình thường, dù tu vi đạt đến Thánh Vực bát trọng, đột nhiên đi vào, chỉ sợ cũng bị quấy thành bụi phấn, chết cũng không biết chết như thế nào!

- Đây là đâu?

Vu Hồn cùng thân thể không dung hợp, vẫn cảm thấy có chút khó chịu, có điều biết lúc này không phải thời điểm trì hoãn, chậm rãi đứng dậy, nhìn bốn phía.

Căn cứ tin tức trên Điện Chủ lệnh đến xem, nơi này hẳn là bí cảnh lúc trước Khôi Thánh lưu lại, các đời chỉ có Thánh Tử điện Điện Chủ mới có thể đi vào, thậm chí không phù hợp hai điều kiện trước cũng không vào được.

- Quả nhiên là không gian gấp!

Nhìn một hồi, phát hiện lực lượng không gian nơi này yếu kém hơn bên ngoài, quả thực là không gian gấp, linh khí cũng không có nồng đậm như bên ngoài.

Chỗ hắn đứng là một nơi hình nón cụt, trong này bố trí trận pháp cực kỳ cao minh, có thể để hắn từ Trương gia, cách nhau mấy trăm vạn cây số, truyền tống đến nơi này, đủ thấy lực lượng to lớn.

Đi ra hình nón cụt, chậm rãi tiến lên, rất nhanh phát hiện một đình viện màu xanh biếc, cây cối rậm rạp, dòng nước róc rách, cho người ta một loại cảm giác thế ngoại đào nguyên.

Đi vào đình viện, ngay sau đó nhìn thấy một bia đá đứng sừng sững ở trước mặt, phía trên điêu khắc bốn chữ lớn... Cửu U Thần đồng! Nhìn bia đá, dưới chữ lớn tràn đầy phù văn thật nhỏ, kỹ càng miêu tả quỹ tích vận hành của bộ đồng pháp này tại, so với trước đó Khôi Thánh truyền thụ càng thêm kỹ càng.

- Hoan nghênh đi tới Cửu U bí cảnh!

Liếc nhìn một cái, thu nội dung bên trong vào trong óc, ngay sau đó nghe được một thanh âm nhàn nhạt vang lên.

- Khôi Thánh?

Nghe được thanh âm, Trương Huyền nhịn không được ngắm nhìn bốn phía. Chính là thanh âm của Khôi Thánh.

- Không cần tìm, nơi này chỉ có một đạo ý niệm của ta, đã không cách nào biểu hiện thân hình!

Dường như biết động tác của hắn, thanh âm có chút tiêu điều:

- Có thể đi tới nơi này, nói rõ đã phá giải hai đạo phong ấn, có đầy đủ thực lực tu luyện Cửu U Thần đồng!

- Đầy đủ thực lực?

- Không sai, trước đó tuy cho ngươi phương pháp tu luyện Cửu U Thần đồng, nhưng không tỉ mỉ, không cách nào tu luyện thành công, làm như vậy, cũng không phải cố ý khó xử, mà là muốn Thần đồng tu luyện tới cảnh giới nhất định, không chỉ cần công pháp, còn phải có môi trường đặc thù phù hợp với nhau! Nếu không, chỉ bằng vào xa rời thực tế, rất khó hoàn thành!

Thanh âm của Khôi Thánh tiếp tục nói.

- Môi trường đặc thù?

Trương Huyền kỳ lạ.

Tu luyện nhãn thuật mà thôi, môi trường có thể có trợ giúp gì?

- Cửu U Thần đồng, trời có cửu trọng, Cửu U Thần đồng, muốn luyện thành, nhất định phải có môi trường như địa ngục, như vậy mới có thể kích thích hai mắt, kích phát ra lực lượng mạnh hơn, cái bí cảnh này, chính là chuyên môn vì bộ nhãn thuật này mà sáng tạo...

Biết hắn không hiểu, Khôi Thánh giải thích.

- Ừm!

Trương Huyền gật đầu.

Nhìn qua vô số công pháp bí tịch, biết một chút công pháp đặc thù, cùng môi trường dung hợp, tu luyện hiệu quả càng tốt.

Tỷ như một chút pháp quyết hỏa thuộc tính, ở trong dung nham tu luyện, làm ít công to, băng thuộc tính, ở trong nước băng hàn, có thể có tiến bộ

tốt hơn.

Cửu U Thần đồng, nếu là bí tịch không kém gì Diễn Không thiên thư, tu luyện, nhất định không dễ dàng như vậy, nếu không, cũng không đến mức để các đời Điện Chủ khó mà hoàn thành.

- Bí cảnh, chứa mê trận, huyễn trận, trận pháp ẩn nấp... Tuy không nguy hiểm, nhưng tiến vào bên trong, không có nhãn lực cao, sẽ không cách nào phá mê chướng, tìm được đường ra! Cửu U Thần đồng, chính là để nhãn lực của ngươi tinh tiến, tìm ra sơ hở của những địa phương này!

Thanh âm của Khôi Thánh tiếp tục vang lên:

- Nơi này là lão sư lưu lại nhãn thuật, cũng có các đời Điện Chủ lưu lại tâm đắc, ngươi có thể học tập tham khảo, nhưng muốn tu luyện thành công, còn cần có bản thân cảm ngộ!

Phần phật!

Tiếng nói kết thúc, lại có mấy bia đá xuất hiện, đứng sừng sững ở cách đó không xa. Trương Huyền nhìn những bia đá này, chỉ thấy phía trên lít nha lít nhít viết đầy tâm đắc cùng trải nghiệm tu luyện.

- Chính xác!

Thu vào trong óc, hô khẽ một tiếng.

Phần phật!

Một quyển sách xuất hiện ở trước mắt, nhẹ nhàng mở ra, Trương Huyền than thở một tiếng.

Không hổ là nhãn thuật đỉnh phong nhất, cho dù dung hợp những cảm ngộ này, cách Thiên Đạo cấp vẫn kém một đoạn rất lớn.

- Tuy không có đạt tới Thiên Đạo cấp, nhưng dung hợp nhiều kiến thức như vậy, tốc độ tu luyện sẽ trở nên rất nhanh, chỉ là... Đối với con mắt

vẫn có tổn thương rất lớn, nói cách khác, muốn tu luyện tới đỉnh phong nhất, vẫn có tỷ lệ biến thành người mù!

Sở dĩ không có tu luyện Cửu U Thần đồng, là bởi vì trong đó có thiếu hụt cực lớn, hơi không cẩn thận, sẽ dẫn đến hai mắt mù. Cho dù lúc trước Khổng sư thân truyền, người sáng tạo Cửu U Thần đồng… Bốc Thương cổ thánh, cũng không có may mắn thoát khỏi, hắn cũng không muốn bước theo gót đối phương.

- Ta tạm thời còn không có ý định học tập nhãn thuật, có thể để cho ta rời đi nơi này trước hay không?

Lần nữa nghiên cứu một lần, quả thực không có biện pháp tốt, Trương Huyền mở miệng nói.

- Rời đi? Cửu U bí cảnh chỉ có cơ hội tiến vào một lần, không ở nơi này tu luyện nhãn thuật tới cảnh giới thứ tư, về sau còn muốn tiến bộ, chỉ sợ rất khó...

Không nghĩ tới hắn vừa đến liền ra ngoài, ngay cả bí cảnh cũng không có nhìn, thanh âm của Khôi Thánh mang theo kỳ lạ. Này liên quan tới vị trí Thánh Tử điện Điện Chủ, đối phương cự tuyệt quá nhanh đi.

- Học sinh của tại hạ gặp phải nguy hiểm, làm lão sư, không thể chỉ chú ý bản thân tu luyện, mà không để ý an nguy của nàng, mong được tha thứ!

Trương Huyền ôm quyền.

Triệu Nhã sinh tử chưa biết, hắn không có thời gian ở đây tiêu hao, nhất định phải nhanh tìm được Trần Nhạc Dao, hỏi rõ ràng tình huống, nghĩ biện pháp cứu người, học tập nhãn thuật này, coi như không thương tổn con mắt, sợ rằng cũng phải tiêu tốn một đoạn thời gian rất dài, quả thực không có tinh lực trì hoãn.

- Học sinh gặp nạn?

Khôi Thánh dừng lại một chút:

- Ngươi khẳng định muốn mất đi một lần cơ hội duy nhất? Vì học sinh của ngươi?

- Không sai!

Trương Huyền gật đầu.

Chỉ cần Triệu Nhã an toàn, Cửu U Thần đồng, cùng lắm thì không học, Thánh Tử điện Điện Chủ, cùng lắm thì không làm! Tuy thân phận Thánh Tử điện Điện Chủ, đối với hắn cưới Lạc Nhược Hi có chỗ tốt cực lớn, nhưng nếu như bởi vậy hi sinh tính mạng học sinh, chắc chắn sẽ không làm!

- Có thể vì học sinh từ bỏ nhiều như vậy, ngươi là lão sư tốt!

Yên lặng hồi lâu, thanh âm của Khôi Thánh tiếp tục vang lên:

- Nhưng quy củ sẽ không sửa đổi, bí cảnh vẫn chỉ có thể vào một lần, một khi ra ngoài, sẽ không cách nào trở về ! Bất quá, thân là lão sư, có thể vì học sinh bỏ qua nhiều như vậy, đáng giá tôn kính, nếu như ngươi ở ngoại giới có thể lĩnh ngộ nhãn thuật cảnh giới thứ tư, cầm Điện Chủ lệnh, ta sẽ cho ngươi một cơ hội cảm ngộ cảnh giới thứ năm!

Khoảng cách quá xa

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Cơ hội cảm ngộ cảnh giới thứ năm?

Trương Huyền sửng sốt.

- Không sai, Minh Lý Chi Nhãn cảnh giới thứ năm, là thế giới trong mắt, giả lập thiên địa, thi triển ra, cường giả trên Thánh Vực cửu trọng cũng sẽ rơi vào trong đó, tựa như đi vào địa ngục, lại khó luân hồi ! Năm đó lão sư Bốc Thương cổ thánh thi triển ra, diệt đi trăm vạn Dị Linh tộc... Có thể xưng thần thoại!

- Cảnh giới này, dưới tình huống bình thường, không ở Cửu U bí cảnh, là không cách nào trải nghiệm, nhưng ngươi vì cứu người, lo lắng rời đi, ta có thể cho một cơ hội, chỉ cần có thể lĩnh ngộ đến tứ trọng kim cương nộ mục, phục hổ hàng ma, liền có thể kích hoạt cấm chế trên Điện Chủ lệnh, ban tặng ngươi cơ hội cảm ngộ ngũ cảnh! Đương nhiên, chiêu này không thể tuỳ tiện sử dụng, hao tổn quá lớn không nói, trọng yếu nhất là rất dễ dàng tạo thành sát lục!

Thanh âm của Khôi Thánh tiếp tục vang lên.

- Đa tạ tiền bối!

Trương Huyền ôm quyền.

Tuy hắn chưa hẳn sẽ học Cửu U Thần đồng, nhưng đối phương cho một cơ hội như vậy, xem như chiếu cố cực lớn.

Danh Sư đại lục, đối với sư đạo truyền thừa vô cùng coi trọng, mặc kệ là học sinh vì lão sư, hay lão sư vì học sinh, đều sẽ được ca tụng, đáng giá kính trọng.

Trương Huyền vì học sinh, từ bỏ cơ hội học tập, đối với một vị chuẩn Điện Chủ mà nói, hi sinh cực lớn, dù sao mất đi bí cảnh tu luyện, vô cùng có khả năng cả một đời không thể để Minh Lý Chi Nhãn tiến lên đến cảnh giới thứ tư, thậm chí cả một đời cũng khó có khả năng trở thành Điện Chủ chân chính.

- Đây là lựa chọn của chính ngươi, không cần cám ơn ta... Muốn rời khỏi rất đơn giản, lần nữa trở lại chỗ cũ, nắm chặt Điện Chủ lệnh, liền sẽ tự động truyền tống ra ngoài!

Khôi Thánh nói.

- Đa tạ!

Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, không chút do dự, xoay người đi đến viên đài, lấy ra Điện Chủ lệnh nhẹ nhàng xiết chặt.

Ông!

Một đạo lực lượng không gian xé rách, sau một khắc, lần nữa vụt qua, người đã biến mất tại nguyên chỗ.

- Thân là sư giả, phải có lòng dạ bao la, có thể vì học sinh bỏ qua, có lẽ vị này, thật có thể trở thành một Điện Chủ xuất sắc, dẫn đầu Thánh Tử điện đi càng xa...

Thấy hắn không có chút nào ngừng lại rời đi, thanh âm cảm khái của Khôi Thánh chậm rãi vang lên.

Lòng dạ một người quyết định thành tựu của hắn, vị trước mắt này, có thể vì học sinh, làm được bản tâm không dời, nên bỏ vứt bỏ liền bỏ qua, chỉ bằng vào điểm ấy, về sau thành tựu chắc chắn bất khả hạn lượng!

Vượt qua các đời Điện Chủ, cũng chưa biết chừng.

Hô!

Không biết Khôi Thánh đánh giá, Trương Huyền lần nữa rơi ở trên mặt đất. Lần này cũng không biết là truyền tống khoảng cách ngắn, hay nguyên nhân khác, cũng không có không thích ứng như trước đó, cũng không có loại cảm giác thời gian dài dằng dặc, lắc lắc đầu từ dưới đất bò dậy, nhìn chung quanh một vòng, nhịn không được thở phào nhẹ nhõm.

Giống như phỏng đoán, đã trở lại Thánh Tử điện. Ở trong phạm vi nội viện, khoảng cách tượng Khôi Thánh chứa xương ngực Ngoan Nhân không tính quá xa.

- Chẳng lẽ... Cái gọi là Cửu U bí cảnh kia ở trong pho tượng?

Trương Huyền nhíu mày.

Đã xuất hiện ở đây, phạm vi bí cảnh chân chính, nhất định không xa, sẽ không phải khung xương của Ngoan Nhân, cũng ẩn giấu ở trong tượng chứ.

- Mặc kệ, trước đi tìm Trần Nhạc Dao, hỏi rõ ràng tình huống lại nói!

Biết không phải là thời điểm nghiên cứu cái này, lấy lệnh bài ra vào nội viện, đi tới địa phương riêng biệt, nhẹ nhàng vạch một cái.

Tê lạp!

Không gian xuất hiện vết rách, bàn chân đạp mạnh, đi ra ngoài.

Bên ngoài sắc trời đã tối, Thánh Tử điện cực kỳ yên tĩnh, dường như cũng không biết, Trương gia ở cách mấy trăm vạn cây số, lúc này đã biến

thành phế tích. Quyết định phương hướng nhanh chóng bay về phía chỗ ở của Trần Nhạc Dao, chỉ chốc lát đã tới trước mặt.

- Trương sư, ngươi...

Trần Nhạc Dao giật nảy mình.

Thời điểm đưa tin, còn ở bên ngoài trăm vạn cây số, vài phút liền xuất hiện ở bên cạnh, cho dù nàng trầm ổn, cũng cảm thấy tràn đầy khó tin.

- Triệu Nhã đến cùng xảy ra chuyện gì?

Chẳng muốn giải thích, Trương Huyền trực tiếp hỏi.

- Ta cũng không biết, vừa rồi đang tu luyện, nhận được thiếu cung chủ đưa tin khẩn cấp... Ta biết ngươi không ở Thánh Tử điện, đành phải dùng trận pháp truyền lại tin tức của nàng cho ngươi, không nghĩ tới chỉ nói mấy chữ, liền đứt mất...

Trần Nhạc Dao lắc đầu, cũng mê man.

Xem ra đến bây giờ nàng cũng mơ hồ, không rõ ràng lắm đến cùng xảy ra chuyện gì.

- Trừ Triệu Nhã đưa tin, bên Băng Nguyên cung có tin tức gì không?

Chần chờ một chút, Trương Huyền hỏi.

- Cùng thiếu cung chủ đứt mất tin tức, ta liền đưa tin cho các tỷ muội trong cung, lấy được tin tức là... Tất cả bình thường, không có xuất hiện biến cố, thiếu cung chủ cũng không có rời Băng Nguyên cung...

Trần Nhạc Dao lắc đầu:

- Có phải là tin tức sai lầm hay không?

- Không có khả năng!

Trương Huyền lắc đầu.

Triệu Nhã chắc chắn sẽ không đùa kiểu này với hắn. Có thể cầu cứu, nhất định là gặp nguy hiểm.

- Vậy...

Trần Nhạc Dao không hiểu ra sao.

Thiếu cung chủ, địa vị ở Băng Nguyên cung gần với cung chủ, nếu quả thật xuất hiện biến cố, sao có thể ngay cả tỷ muội trong cung cũng không biết? Nhưng nếu không có sự tình, cũng không có khả năng lo lắng truyền tin tức như thế. Đến cùng xảy ra chuyện gì?

- Mang ta đi Băng Nguyên cung!

Không có trả lời đối phương, Trương Huyền trầm ngâm một chút, híp mắt lại.

- Đi Băng Nguyên cung?

Trần Nhạc Dao sững sờ:

- Hiện tại?

- Ừm!

Trương Huyền gật đầu.

- Băng Nguyên cung cách nơi này mấy trăm vạn cây số, ngồi Thánh thú Thánh Vực cửu trọng, cũng cần một tháng thời gian, nếu như thiếu cung chủ thật có nguy hiểm gì, lâu như vậy mới có thể đến, muốn cứu chỉ sợ cũng không còn kịp rồi...

Trần Nhạc Dao lo lắng.

Băng Nguyên cung cách Thánh Tử điện, so với Trương gia còn xa hơn, ngồi Thánh thú bay qua, cần hơn một tháng, thật xảy ra chuyện, lâu như

vậy mới chạy tới, món ăn cũng đã lạnh.

- Một tháng?

Trương Huyền xiết chặt nắm đấm.

Một tháng, quá lâu.

Triệu Nhã có thể vội vã phát ra tin tức như thế, nhất định không kiên trì được lâu như vậy, nhưng khoảng cách xa như vậy, nên làm cái gì? Trừ khi...

- Thánh Tử điện có truyền tống trận đi Băng Nguyên cung không?

Trương Huyền ngẩng đầu nhìn tới.

Hắn sử dụng qua một lần truyền tống, tốc độ cực nhanh, một tháng lộ trình, mấy hơi thở liền có thể tới, nếu có thứ này, liền có thể nhẹ nhõm giải quyết cục diện trước mắt.

- Không có...

Trần Nhạc Dao lắc đầu:

- Băng Nguyên cung chỉ ở mấy thế lực qua lại xây dựng truyền tống trận, còn Thánh Tử điện thì không có kết nối, lúc trước tỷ muội chúng ta đi tới, dựa vào là Thánh thú phi hành...

Truyền tống trận có thể trong nháy mắt truyền tống tu luyện giả đến nội địa một phương thế lực, trừ khi quan hệ giao hảo, nếu không, tuyệt không có khả năng xây dựng. Nếu không, bị người đồ diệt cũng không biết.

- Cách điểm truyền tống nơi này gần nhất là ở đâu?

Trương Huyền nhìn qua.

- Là Thánh Nhân Viên gia, có điều, cách nơi này cũng có nửa tháng lộ trình...

Trần Nhạc Dao suy nghĩ một chút nói.

Nàng biết tâm tình của vị trước mắt này, nhưng mà Băng Nguyên cung đứng sừng sững ở cực bắc của đại lục, căn bản không phải dễ dàng đi qua như vậy.

- Nửa tháng... Vẫn quá lâu! Nếu ngươi biết vị trí cụ thể của Băng Nguyên cung, có phương pháp xây dựng một truyền tống trận hay không?

Lông mày nhíu một cái, Trương Huyền nói.

Trận pháp Thiên Đạo truyền tống

dtv-ebook.com

Thánh Nhân Viên gia, Viên Đào hắn là ở đó, khoảng cách gần mà nói, đi mượn dùng truyền tống trận, không có vấn đề quá lớn, nhưng nửa tháng lộ trình, vẫn có chút xa! Đã nghĩ không ra những biện pháp khác, như vậy người khác có thể xây dựng truyền tống trận, vì sao hắn không thể xây dựng một cái, trực tiếp truyền tống qua?

- Xây dựng truyền tống trận?

Trần Nhạc Dao ngẩn ngơ, ngay sau đó mặt mũi cười khổ lắc đầu:

- Truyền tống trận, chỉ có Trận Pháp sư cửu tinh chân chính mới có thể xây dựng, hơn nữa còn phải có lĩnh ngộ không gian cực sâu mới có thể làm được, trong đó bố cục vô cùng phức tạp, cần tính toán cực mạnh, kém một tia cũng sai ngàn dặm...

- Truyền tống trận Băng Nguyên cung, thời điểm xây dựng, ta không thấy, nhưng thời điểm chữa trị gặp một lần, ba vị Trận Pháp sư cửu tinh, trọn vẹn tính toán ba tháng, mới xác định rõ bố cục, thực sự quá khó khăn! Không nói trước thực lực của chúng ta không đủ, lý giải trận pháp không đủ, coi như tất cả đều đầy đủ, cũng không có khả năng nhanh chóng hoàn thành!

Truyền tống trận, truyền tống cự ly xa, tương đương với mang người đến địa phương cách xa trăm vạn cây số, nhất định phải tính toán chính xác, kém một tia cũng sẽ cách địa phương muốn đi rất xa.

Nguyên nhân chính là như vậy, cho dù biết làm sao bố trí trận pháp, có đầy đủ thực lực, thứ này cũng không phải tùy tiện có thể bố trí thành công. Nếu không, toàn bộ đại lục, đâu đâu cũng có thứ này, cũng không cần thưa thớt như vậy, không ít người thấy cũng chưa thấy qua.

- Ba tháng?

Da đầu Trương Huyền tê rần.

Chỉ là chữa trị cũng lâu như vậy, xây dựng khẳng định càng khó. Chẳng lẽ thật hết cách rồi, không thể nhanh chóng chạy tới cứu người?

- Tính toán chính xác, vị trí không sai chút nào, đối với người khác mà nói, quả thực cần công phu rất lớn, nhưng ta không giống!

Trầm tư phút chốc, đột nhiên ánh mắt Trương Huyền sáng lên.

Mặc kệ trận pháp gì, bố trí, đều cần tính toán phương vị, phù hợp hoàn cảnh chung quanh, sau đó mới có thể phóng thích trận kỳ... Dưới tình huống bình thường, những người khác bày trận, đều cần tiêu tốn công phu cực lớn, sử dụng la bàn, đủ loại đo đạc, căn cứ tình huống địa thế, môi trường, linh khí bốn phía tiến hành tính toán...

Nhưng hắn không giống, thư viện xác định, chỉ cần là phương vị sai lầm cũng có thể nhẹ nhõm đánh dấu, hoàn toàn có thể tiết kiệm thời gian tính toán!

Trận pháp khác có thể làm được điểm ấy, truyền tống trận khẳng định cũng được! Đối với người khác mà nói, cần tiêu tốn thời gian rất lớn mới có thể làm, trong tay hắn, có lẽ giống như trận pháp khác, không cần tốn nhiều sức.

- Đi, cùng ta đi Trí điện, ta xem có thư tịch liên quan tới truyền tống trận hay không, đi học tập một lần, có thể bày trận tốt nhất, không cách nào bày trận, còn phải những biện pháp khác!

Nghĩ đến điểm này, Trương Huyền không do dự nữa, mở miệng nói.

- Học tập? Hiện tại học tập?

Da mặt Trần Nhạc Dao co lại.

Không nói bố trí trận pháp truyền tống đến cùng khó khăn bao nhiêu, chỉ nói loại trận pháp này dính dáng không gian, vô cùng huyền diệu, hiện tại mới học... cũng quá muộn chút đi! Còn không bằng lập tức xuất phát đáng tin cậy hơn.

- Thời gian không thể bị dở dang, nhanh đi!

Không muốn giải thích, Trương Huyền đi đầu ra ngoài.

Trận Pháp sư công hội của Trí điện, hắn đi qua một lần, cũng ở trong đó khảo hạch đẳng cấp, biết vị trí rất rõ ràng, lúc này vội vàng bay đi.

Mặc dù Trần Nhạc Dao không cách nào lý giải ý nghĩ của hắn, nhưng biết vì cứu thiếu cung chủ, cũng không nhiều lời, theo sát phía sau.

Rất mau tìm được công hội Tô trưởng lão. Lúc trước vị Tô trưởng lão kia chịu trách nhiệm khảo hạch Trận Pháp sư bát tinh của hắn, hơn nữa tận mắt chứng kiến Lạc Huyền Thanh phá hư, xem như tương đối quen thuộc.

- Ta muốn xem thư tịch liên quan tới trận pháp truyền tống, không biết nơi này có không?

Trương Huyền trực tiếp nói thẳng mục đích đến.

- Trận pháp truyền tống, cho tới nay cũng là phương hướng Thánh Tử điện nghiên cứu, thời điểm Khôi Thánh còn tại thế, Thánh Tử điện ở phương diện này mệnh danh đệ nhất, lưu giữ không ít thư tịch, nếu ngươi muốn nhìn, ta có thể mang ngươi tới!

Tô trưởng lão nhẹ gật đầu.

Lúc này thân phận của Trương Huyền là Danh Sư bát tinh, càng là Trận Pháp sư bát tinh, đã có tư cách nhìn loại thư tịch này.

- Làm phiền Tô trưởng lão dẫn đường!

Trương Huyền ôm quyền.

Thời gian không dài, đi tới Tàng Thư khố, chỉ rõ phương hướng, Trương Huyền đi tới, quả nhiên thấy từng dãy thư tịch liên quan tới trận pháp truyền tống, lít nha lít nhít, nhiều vô số kể.

Thánh Tử điện nắm giữ đủ loại thiên tài chức nghiệp, dù truyền tống trận cao minh, nhưng cũng có không ít cường giả nghiên cứu, liên quan tới trận pháp làm sao bố trí, làm sao xác định vị trí, làm sao vận dụng không gian… số lượng rất nhiều.

Trương Huyền âm thầm gật đầu, con mắt quét tới, thu rất nhiều thư tịch vào trong óc.

- Chính xác!

Tinh thần khẽ động, một quyển sách xuất hiện ở trước mắt, vội vàng mở ra.

- Trận pháp Thiên Đạo truyền tống...

Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm.

Nơi này số lượng thư tịch đầy đủ, thành công tạo thành phương pháp bày trận cấp bậc Thiên Đạo, ngón tay điểm một cái, kiến thức đi vào trong óc, cùng lúc trước lý giải trận pháp dung hội quán thông.

Hắn xem xong toàn bộ trận pháp cấp tám, lý giải đối với trận pháp, đã có thể so với cửu tinh sơ kỳ, lại thêm học được Diễn Không thiên thư, dù trận pháp truyền tống ảo diệu, nhưng đối với hắn mà nói, đã không còn bí mật quá lớn. Thời gian không dài, liền triệt để lý giải. Không tì vết nhìn quyển sách khác, nhấc chân đi ra, lần nữa tìm tới Tô trưởng lão:

- Tô trưởng lão, không biết có trận kỳ cấp chín không? Ta mượn dùng một chút?

Truyền tống trận có thể đưa người, thuộc về trận pháp cấp chín, nhất định phải có trận kỳ cấp chín mới có thể bố trí.

- Cấp chín trận kỳ, không có!

Tô trưởng lão lắc đầu.

Hắn chỉ là Trận Pháp sư bát tinh, làm sao có thể có trận kỳ cao minh như thế?

- Không biết Thánh Tử điện ai có loại lá cờ cấp bậc này?

Trương Huyền hỏi.

- Quyền Điện Chủ Chiêm sư hắn là có... Những người khác, ta không rõ ràng!

Suy tư một chút, Tô trưởng lão nói.

- Chiêm sư?

Trương Huyền nhẹ gật đầu.

Vị Chiêm sư này, từng gặp qua một lần, còn dẫn hắn đi nội viện, là Thánh Tử điện quyền Điện Chủ, tu vi đã đạt đến Thánh Vực cửu trọng, thực lực mạnh nhất, trận kỳ cấp chín quả thực chỉ có hắn mới có tư cách nắm giữ.

Những người khác coi như nhận được, chỉ sợ cũng không có lực lượng khống chế. Thánh Tử điện, trước kia cực kỳ huy hoàng, Danh Sư cửu tinh chân chính cũng có thật nhiều, chỉ là hiện tại không có Điện Chủ dẫn đầu, yếu đi không ít.

- Đa tạ Tô trưởng lão, không biết hiện tại quyền Điện Chủ ở nơi nào?

Hiểu được, Trương Huyền hỏi thăm.

- Hắn là ở Điện Chủ điện, đi qua tìm là được!

Tô trưởng lão mỉm cười.

- Được!

Thở phào nhẹ nhõm, Trương Huyền dặn dò Trần Nhạc Dao một tiếng, liền tung người bay về phía Điện Chủ điện, mới vừa vặn bay lên, đột nhiên toàn thân run rẩy.

Người ở trên không trung vội vàng co rụt lại, thẳng tắp dời đi nửa thước.

Tê lạp!

Mới vừa làm xong những thứ này, liền cảm thấy vị trí vừa rồi, không gian bỗng chốc bị xé rách, một vết kiếm lăng không xẹt qua, rơi trên mặt đất, vạch ra một hố sâu to lớn.

- Ta muốn giết ngươi...

Ngay sau đó một tiếng gào lên, ở cách đó không xa nổ tung, nghe được thanh âm này, Trương Huyền sững sờ, vội vàng quay đầu, chỉ nhìn thấy một thanh niên lơ lửng ở cách đó không xa, trong mắt tràn đầy tức giận.

- Lạc Huyền Thanh, ngươi bị thần kinh sao?

Khuôn mặt trầm xuống, nhịn không được hét lớn.

Lạc Huyền Thanh phẫn nộ

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Xuất hiện ở trước mắt, đánh lén hắn, không phải người khác, chính là vị hảo hữu kia, anh vợ Lạc Huyền Thanh!

Thời điểm đi Trương gia, giúp đối phương chống cự lôi kiếp, đối phương cũng nhờ hắn chém giết bản thân... Tốt giống như thân huynh đệ, làm sao ngắn ngủi một tháng không thấy, bộ dáng liền như thế?

Nếu không phải thực lực bạo tăng, tránh né nhanh, chỉ sợ sớm đã bị trọng thương!

- Chết đi cho ta!

Ầm ầm!

Không trả lời hắn, quát to một tiếng, thân ảnh của Lạc Huyền Thanh như tia chớp, thời gian nháy mắt xuất hiện ở trước mặt, một quyền nghiền ép tới.

Giờ phút này hắn có thực lực Động Hư cảnh, cũng đã triệt để củng cố, quyền phong gào thét, không gian bị áp súc giống như đĩa sắt, cứ thế mà đập tới.

- Ngươi điên rồi sao?

Không nghĩ tới tên này không nói hai lời liền động thủ, hơn nữa còn tuyệt chiêu độc ác như vậy, da đầu Trương Huyền nổ tung.

Vu Hồn cùng thân thể của hắn đến bây giờ vẫn không có triệt để dung hợp, nếu không phải sự tình Triệu Nhã chống đỡ, chỉ sợ sớm đã ngủ mê man.

Linh nhục không cân đối, để thực lực của hắn ngay cả một phần năm cũng không thi triển ra được, giờ phút này nhìn thấy công kích cuồng mãnh như vậy, biết ngăn cản không nổi, đành phải lóe lên tránh thoát.

Tạch tạch!

Vừa mới rời đi, địa phương vừa rồi lần nữa nổ đùng, không gian xuất hiện vết rách. Vốn đạt đến Thánh Vực bát trọng Động Hư cảnh, lại thêm huyết mạch Lạc gia lĩnh ngộ đối với không gian, sức chiến đấu của Lạc Huyền Thanh rất kinh người, Động Hư cảnh bát trọng đỉnh phong bình thường, chỉ sợ cũng chưa chắc có thể chống lại.

Tê lạp!

Một chiêu không có đánh trúng, tiếp tục lao đến. Thân ảnh của hắn, giống như phá vỡ không gian, tốc độ so với Thiên Đạo thân pháp còn muốn nhanh hơn mấy phần, lần nữa đi tới trước mặt, không cho Trương Huyền cơ hội thở dốc.

- Lần này ta đi Trương gia, là thật có chuyện, không rảnh giúp ngươi giết người...

Còn tưởng rằng đối phương trách cứ hắn, không động thủ đối với mình, Trương Huyền một bên trốn tránh, một bên giải thích. Không nghe giải thích còn tốt, nghe xong, da đầu của Lạc Huyền Thanh nổ tung. Rõ ràng câu muội muội của ta đi, còn giả bộ như người không việc gì... Có xấu hổ hay không?

- Chết!

Gào lên một tiếng, song chưởng bỗng nhiên ép xuống.

Phốc!

Trương Huyền lập tức cảm thấy thân thể lâm vào một không gian bị áp súc, không thể động đậy.

Nếu như Vu Hồn cùng thân thể hắn hoàn mỹ phù hợp, dù giờ phút này chỉ có thực lực Nhập Hư cảnh đỉnh phong, cũng có thể nhẹ nhõm phá giải, nhưng bây giờ, trong đầu không ngừng chóng mặt, bất cứ lúc nào cũng sẽ từ giữa không trung rơi xuống, đừng nói phá giải, phòng ngự cũng làm không được.

Bành!

Bị một quyền đập ở ngực, sắc mặt trắng nhợt, Trương Huyền bay ngược, rơi ở trên mặt đất, đập ra một cái hố to.

- Đừng đánh ở chỗ này có được hay không... Ta cầu các ngươi, ta vừa mới sửa xong...

Nhìn lấy hai người chiến đấu, khí tức xao động bốn phía, Tô trưởng lão sắp khóc.

Phá hư vương này tới một lần, Trận Pháp sư công hội liền hư một lần... Còn có để cho người sống hay không?

Nếu bình thường tới khảo hạch thì cũng thôi đi, chạy tới nơi này đánh nhau, hơn nữa tàn nhẫn như vậy... công hội chúng ta đến cùng trêu ai ghẹo ai... Không để ý tới hắn la lên, sau khi đánh bay Trương Huyền, thân thể Lạc Huyền Thanh vặn một cái, lần nữa lao đến.

Thình thịch thình thịch bành!

Cánh tay trong nháy mắt giống như biến thành tám cái, vô số nắm đấm rơi xuống. Trương Huyền vốn bị thương, lại thêm linh nhục không dung

hợp, trong đầu chóng mặt, căn bản trốn tránh không được, sắc mặt trắng nhợt, máu tươi phun ra.

- Ngươi... Ngươi đến cùng nổi điên cái gì!

Vận chuyển chân khí, nhanh chóng khôi phục thương thế, Trương Huyền cũng nhịn không được nữa. Đến cùng chạm dây thần kinh nào? Trước khi đi còn rất tốt, làm sao gặp lại giống như bệnh tâm thần, điên cuồng tấn công, một lời giải thích cũng không có?

- Nổi điên?

Hai mắt Lạc Huyền thấu hồng, đi tới trước mặt đạp một cước.

- Ngươi...

Biết bị đạp trúng, không chết cũng muốn trọng thương, Trương Huyền cắn răng, cố nén trong đầu chóng mặt, lăng không trảo một cái.

Ầm ầm!

Không gian trước mắt sụp đổ.

Tuy hắn chỉ là Nhập Hư cảnh đỉnh phong, nhưng tu luyện Thiên Đạo công pháp, hơn nữa lĩnh ngộ không gian, đồng dạng có thể cùng Động Hư cảnh đỉnh phong bình thường đánh một trận, dù Lạc Huyền Thanh rất mạnh, nhưng cùng hắn không kém nhiều, thậm chí cẩn thận nói ra, Minh Lý Chi Nhãn, sử dụng thư viện mà nói, là hoàn toàn không phải đối thủ.

Lạch cạch!

Không gian vặn vẹo, bàn chân của Lạc Huyền Thanh đạp xuống, đập ở trên mặt đất, phát ra nổ vang kịch liệt, đại địa xuất hiện một cái hố to.

Một chiêu rơi vào khoảng không, thân thể Lạc Huyền Thanh co rụt lại, vừa vặn đánh tới.

Bành!

Trương Huyền muốn trốn tránh, trong đầu lần nữa cảm giác hôn mê, không kịp né tránh, bị đánh trúng ngực.

Ầm ầm!

Cả người giống như cày sắt, lăn trên mặt đất, vạch ra một hố to rộng mấy chục thước, yết hầu ngòn ngọt, lại có máu tươi phun ra.

- Ừm?

Sau khi phun máu, Trương Huyền không những không tức giận giống như vừa rồi, ngược lại sửng sốt.

Công kích của đối phương, tuy rất mạnh, ngoài miệng cũng hung ác, nhưng cỗ lực lượng này không đi sâu nội tạng, phá hư cơ năng thân thể của hắn, nói cách khác, coi như trúng, cũng chỉ bị thương ngoài da, không đến mức mất mạng!

- Hơn nữa dưới loại công kích này, có thể tăng tốc linh nhục dung hợp...

Không chỉ như vậy, công kích của đối phương, đối với linh nhục dung hợp còn có chỗ tốt nhất định, liên tục hai lần đánh vào trên người, trước đó thân thể khó mà khống chế, giờ phút này đã trở nên nhẹ nhõm hơn rất nhiều.

- Xem ra hắn cũng không phải là thật tình muốn giết ta...

Rõ ràng đối phương không phải thật tâm muốn giết hắn, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, không tận lực trốn tránh, kìm lòng không được sinh ra nghi ngờ.

Trước khi đi, tên này còn xưng huynh gọi đệ, mới đi một tháng, làm sao biến thành như vậy.

Thình thịch thình thịch bành!

Không tận lực trốn tránh, Lạc Huyền Thanh công kích toàn bộ rơi ở trên người, dù trên da thịt đau đớn kịch liệt, nhưng cùng linh hồn càng thêm phù hợp.

Trước đó Vu Hồn đột nhiên tăng đến hai mươi mét, cùng thân thể nằm ở trạng thái chia lìa, giờ khắc này ở dưới đối phương công kích cuồng bạo, dung hợp một chỗ, đã không còn phân biệt.

- Lạc Huyền Thanh công kích, mỗi một chiêu đều ẩn chứa lực lượng không gian, Vu Hồn cùng thân thể không phù hợp mâu thuẫn, ở dưới loại lực lượng này xung kích, lại được làm dịu...

Rất nhanh thì hiểu được, đến cùng xảy ra chuyện gì.

Khả năng cũng không phải đối phương cố ý, nhưng hắn thân là cường giả Lạc gia, lĩnh ngộ không gian vượt xa người bình thường, mỗi một quyền hạ xuống, liền có lực lượng không gian thẩm thấu làn da đi vào trong cơ thể, vừa vặn giải quyết hồn, thể không dung hợp.

Trước đó một mực sầu lo làm sao giải quyết, không nghĩ tới bị đánh một hồi, liền tiêu trừ tai hoạ ngầm.

Trước kia đều là hắn đánh người khác chữa bệnh, bây giờ bị người đánh, thật đúng là Thiên Đạo tuần hoàn, báo ứng xác đáng.

Thình thịch thình thịch!

Không biết qua bao lâu, thấy Trương Huyền bị đánh một trận, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, Lạc Huyền Thanh ngừng lại. Không thể không nói, tên này thật rất cứng, hắn đánh cũng có chút kiệt sức, đối phương còn thoạt nhìn giống như người không việc gì, phòng ngự này, so với Viên Hiểu chỉ sợ mạnh hơn rất nhiều. Duỗi ra thân thể có chút mệt mỏi, cũng không rời đi, dựa vào trên phế tích cách Trương Huyền không xa.

- Về sau... đối với muội muội ta thật tốt! Nếu để ta biết ngươi phụ nàng, ta sẽ giết ngươi!

- Ngươi, ngươi...

Da đầu nổ tung, con mắt Trương Huyền trợn tròn.

Lạc Huyền Thanh bàn giao

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Mới vừa rồi còn cảm thấy, tên này đến cùng chạm dây thần kinh gì, không ngừng công kích mình, nghe nói như thế mới hiểu được, không phải phát bệnh, mà là đã biết quan hệ của mình và Lạc Nhược Hi!

Trước kia thời điểm tiếp xúc, vẫn muốn nói với đối phương, nhưng thường thường lời đến khóe miệng, không biết giải thích như thế nào, hiện tại chân chính biết, lại cảm thấy rung động kịch liệt, đầu óc tê dại.

Đang muốn hỏi thăm vì sao hắn biết được, ngay sau đó giật mình, đối phương đã biết Hồng Viễn Danh Sư học viện, tra được bản thân cũng không khó lắm!

- Huyền Thanh... Đại... Ca, ta...

Trong lúc nhất thời, Trương Huyền không biết nên nói cái gì.

Hắn tận lực cùng đối phương giao hảo, quả thực là vì Lạc Nhược Hi, dẫn đến đối phương không vui, cũng rất bình thường. Vốn cho rằng chân tâm thật ý tới giao hảo, trên thực tế là muốn mượn cơ hội làm quen, cua muội muội của hắn...

- Muội muội ta bởi vì quang hoàn thiên tài, từ nhỏ đến lớn, đều không có bằng hữu gì... người cả gia tộc, tuy đều kính trọng nàng, không dám phản bác, nhưng trên thực tế tương đương cô lập... Mỗi lần ban đêm, ta

đều thấy nàng một người ngồi ở trên nóc nhà, nhìn bầu trời đầy sao, cô độc không nói ra được.

- Ta làm ca ca, không có cách nào chăm sóc nàng, bản thân chỉ có thể dùng cố gắng lớn nhất bảo vệ nàng, cho nàng tốt nhất! Vẫn nghĩ, nàng tìm được người ưa thích, thì sẽ không cô độc như vậy nữa, vốn cho rằng sẽ thích một người, thực lực so với mình còn mạnh hơn, kinh thiên động địa, không nghĩ tới... Là ngươi!

Không để ý tới Trương Huyền kinh ngạc, Lạc Huyền Thanh nhìn sao trên trời, tự lẩm bẩm.

- Ta...

Trương Huyền xấu hổ.

Quả thực! Thời điểm Lạc Nhược Hi thích hắn, tu vi cao hơn hắn quá nhiều, trời vực cách biệt, không thể so sánh nổi. Cẩn thận nói ra, quả thực không xứng đối phương.

Nhưng tình cảm chính là kỳ diệu như vậy, căn bản không phải xứng hay không xứng có thể ước thúc!

Cảm giác thân thiết khi hai người vừa thấy mặt kia, giống như tình thân bẩm sinh, lại như từ nhỏ thông gia, nhìn một cái liền biết, bọn hắn là một nửa của nhau, không cách nào trốn tránh.

- Những ngày này ta cũng suy nghĩ, muội muội thật có người ưa thích, là ngươi cũng không xấu, chí ít... quen thuộc! Tuy bình thường ưa thích gây họa, cũng không quá đáng tin cậy, nói lời không xuôi tai, người cũng có chút đần độn, nhưng mà năng lực cũng không tệ lắm!

Lạc Huyền Thanh tiếp tục nói.

- ...

Trên đầu Trương Huyền tràn đầy hắc tuyến.

Đại ca, ngươi đây là khen ta, hay là mắng ta? Gây họa... Dường như năng lực gây họa của ngươi so với ta còn mạnh hơn được không? Mấu chốt nhất là, ta nơi nào không đáng tin cậy? Không đáng tin cậy chính là ngươi được không... Còn nói lời không xuôi tai, đần độn... Ngươi mới đần độn!

- Người người đều biết muội muội luyện hóa Tĩnh Không châu, là Lạc gia đệ nhất thiên tài, so với vị kia của Trương gia cũng không kém chút nào, không chỉ như vậy, càng mỹ lệ có một không hai, chiếm hết chỗ tốt của thiên hạ, nhưng mà ta biết, nàng không vui! Không chỉ có trách nhiệm đè ở trên vai, càng quan trọng hơn là... Không thể thoát khỏi vận mệnh!

Vẻ mặt buồn bã, hốc mắt Lạc Huyền Thanh ửng hồng:

- Nếu quả thật không thể thoát khỏi, ta ngược lại thật hi vọng, nàng có thể có một lần yêu oanh oanh liệt liệt! Có một người chân chính ưa thích, mà không phải bị ép thông gia!

- Yên tâm đi, sự tình thông gia, để ta giải quyết...

Thấy anh vợ vẫn lo lắng chuyện này, Trương Huyền vội vàng nói.

Vị tiểu thiên tài kia không có xuất hiện, Trương gia ý định phái ra thông gia nhất định là Trương Cửu Tiêu, hắn là học sinh của mình, cái gọi là hối hôn, cũng chỉ là chuyện một câu nói. Sẽ không xuất hiện vấn đề lớn. Trừ khi... Vị tiểu thiên tài kia dùng một loại phương thức không biết xấu hổ xuất hiện.

- Ngươi giải quyết? Ngươi có biện pháp nào giải quyết?

Lạc Huyền Thanh cười nhạo:

- Nếu như thông gia thật đơn giản như vậy, dựa vào thực lực của muội muội ta, liền có thể nhẹ nhõm hủy, còn cần tuyệt vọng như vậy?

- Thật không muốn, không gả là được, có gì có thể khó xử?

Trương Huyền càng ngày càng mê hoặc.

Thông gia mà thôi, một cái không gả, một cái từ hôn, hai nhà đồng thời hối hôn, có cái gì khó? Hiện tại giải quyết Trương gia, còn thiếu chỉ là gặp mặt nói chuyện, sẽ không có cái gì a!

- Ngươi không biết... Lần này thông gia, cũng không phải hai nhà kết hợp đơn giản như vậy, trọng yếu nhất chính là...

Nói đến đây, Lạc Huyền Thanh ngừng lại:

- Được rồi, nói cho ngươi nghe cũng nghe không hiểu! Ta từng nói đã đáp ứng trưởng lão trong tộc, sẽ giết người muội muội ưa thích, nhưng thực lực của ngươi quá mạnh, ta giết không được! Chuyện này, cũng không phải là ta không đi làm, mà là làm không được... Cũng không tính vi phạm mệnh lệnh của gia tộc!

- Ây...

Trương Huyền ngẩn ngơ.

Náo loạn hồi lâu, đối phương hung tợn muốn giết mình, là vì hoàn thành mệnh lệnh gia tộc. Gia tộc để hắn đi giết, hắn giết, không giết được, là việc không có cách nào.

- Ta có thể tra ra thân phận của ngươi, trong tộc hắn cũng tra ra được, tự giải quyết cho tốt đi, ta không hy vọng, người muội muội ưa thích còn không có triệt để trưởng thành liền bị giết! Càng không hi vọng, nàng vì thế mà đau lòng.

Đứng dậy, Lạc Huyền Thanh chắp hai tay sau lưng:

- Nàng đề nghị ta chăm sóc ngươi, đừng để ngươi bị thương, thực lực ngươi bây giờ, đã không kém gì ta, ta cũng chăm sóc không nổi. .. Bất quá, trong tộc thủ đoạn rất nhiều, nên cẩn thận một chút!

- Đa tạ nhắc nhở!

Trương Huyền ôm quyền.

Đổi lại những người khác, vừa rồi công kích mình, khẳng định sớm đã thả Kỳ Lân thú cùng Thanh Long thú ra, làm sao có thể cam tâm tình nguyện chịu đòn?

Có hai Thần thú, coi như cao thủ Lạc gia muốn chém giết mình, chỉ sợ cũng không dễ dàng như vậy! Dầu gì chạy trốn cũng có thể làm được.

- Tự giải quyết cho tốt đi!

Không nói thêm lời, thân thể Lạc Huyền Thanh vụt qua, thẳng tắp xông về phía trước, thời gian nháy mắt đã biến mất ở trong trời đêm.

- Ai...

Thấy hắn rời đi, Trương Huyền lắc đầu, vận chuyển chân khí khôi phục thương thế, cũng chậm rãi đứng dậy.

Sủng ái muội muội, không hy vọng muội muội bị thương tổn, nghe được bản thân là người nàng ưa thích, nội tâm chỉ sợ tan vỡ. Không có vọt thẳng tới chém giết bản thân, đã coi như khắc chế.

- Yên tâm đi, ta sẽ thật tốt với Lạc Nhược Hi, sẽ không để cho nàng nhận bất cứ thương tổn gì...

Nắm đấm xiết chặt, Trương Huyền nhẹ gật đầu.

Mặc kệ muốn cùng đối phương ở chung một chỗ, phải bỏ ra bao nhiêu vất vả, hắn cũng sẽ không tiếc! Đây là hứa hẹn của hắn đối với Lạc Huyền Thanh, cũng là vì mình cùng Lạc Nhược Hi. Một nam nhân, nên có trách nhiệm cùng chịu trách nhiệm!

- Ngươi là hảo ca ca, cũng là bạn tốt!

Trương Huyền thở dài một tiếng.

Lạc Huyền Thanh, quả thực là một hảo ca ca, dù trong lòng lại không nguyện ý, muội muội có yêu cầu, cũng tuân thủ một cách nghiêm chỉnh.

Còn thân phận bằng hữu, hắn cũng thật không tệ, bằng không cũng không có khả năng để đám người Viên Hiểu, Bích Hồng Âm cam tâm tình nguyện trả giá.

- Đi tìm Chiêm sư!

Đợi một hồi, thương thế triệt để khôi phục, Trương Huyền biết Lạc Huyền Thanh trải qua chuyện này, chắc chắn sẽ không tìm mình phiền phức nữa, lúc này không chần chờ, bay về phía Điện Chủ điện.

Trước ở lại chỗ này đi!

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Điện chủ điện, Chiêm sư chắp hai tay sau lưng, quay một vòng ở trong phòng, mày nhíu lại.

- Cát trưởng lão, ngươi thấy chuyện này thế nào?

Trong phòng, một lão giả ngồi tại nguyên chỗ, trong tay cầm một cái ngọc bài đưa tin, ánh mắt cũng không ngừng biến ảo, là Tín điện, Cát trưởng lão.

- Trương Vô Ngân, chưởng quản đại quyền Trương gia nhiều năm như vậy, làm việc từ trước tới nay có chừng có mực, đã hạ đại trưởng lão lệnh, chỉ sợ Trương Huyền quả thực làm ra sự tình gì không cách nào tha thứ!

Xem xong tin tức, Cát trưởng lão nói.

Bọn họ cùng Trương gia đại trưởng lão kết giao nhiều năm, biết người này từ trước tới nay thận trọng, lần này thịnh nộ như vậy, trong đêm đưa tin tới, nói Trương Huyền chạy trốn, xin giúp một tay bắt, chỉ sợ vị học viên thiên tài này của Thánh Tử điện, ở Trương gia náo động lên động tĩnh không nhỏ.

- Đúng vậy, chỉ là hắn là học sinh của Dương sư...

Chiêm sư nhíu mày.

- Học sinh của Dương sư thì sao? Hoàng tử phạm pháp tội như thứ dân! Năm đó, thân truyền của Khổng sư phạm sai lầm, cũng trừng phạt ở trước mặt mọi người... Trương Huyền này, tuy thiên tư không tệ, nhưng từ trước tới nay vô pháp vô thiên, ý kiến của ta là, Vô Ngân trưởng lão đã có yêu cầu, chúng ta không ngại ra tay chế trụ, đã có thể lôi kéo tình cảm của Trương gia, lại có thể tỏ ra Thánh Tử điện chúng ta làm việc công bằng, không nghiêng về học viên của mình!

Cát trưởng lão nói.

- Này cũng phải! Mặc dù không biết ở Trương gia làm ra cái gì, nhưng Vô Ngân trưởng lão đã cầu, thì không thể cự tuyệt, như vậy đi, ngươi lập tức phái người đi thăm dò hỏi ý kiến một lần, nhìn hắn có phải thật nắm giữ phương pháp truyền tống gì, vụng trộm trở về hay không! Một khi phát hiện, khỏi cần nói quá nhiều, trực tiếp bắt, đợi người Trương gia tới là được...

Suy tư phút lát, Chiêm sư hất ống tay áo.

Trước đó còn cảm thấy, Trương Huyền này có thể là người ứng cử điện chủ, nếu biết là Phùng Tử Dật, vậy thì khẳng định không phải hắn, như vậy bắt tự nhiên phải bắt, không có bất kỳ ý nghĩa bao che gì. Nếu không, bên Trương gia kia cũng không tiện bàn giao.

- Tốt, vậy thì ta đi làm!

Nhẹ gật đầu, Cát trưởng lão đứng dậy, đang muốn đi ra ngoài, liền nghe phía ngoài vang lên tiếng gõ cửa.

- Chiêm sư có đó không? Trương Huyền có chuyện thăm hỏi!

- Trương Huyền? Hắn lại dám tới tìm ta?

Nhìn nhau, hai vị lão giả đồng thời sững sờ. Gan quá mập đi! Đang thảo luận làm sao đi bắt người, hắn ngược lại tốt, vọt thẳng tới.

- Có thể ở trước mặt Trương Vô Ngân chạy trốn, nhất định có thủ đoạn cường đại, như vậy đi, một lát nữa ta dùng ngôn ngữ tra hỏi một lần, xem có phải thật như Vô Ngân trưởng lão nói hay không, nếu như là thật, ngươi khống chế trận pháp bốn phía, nhất thiết không thể để cho hắn đi!

Dừng lại một chút, Chiêm sư truyền âm bàn giao. Cát trưởng lão nhẹ gật đầu.

- Mời vào!

Thảo luận xong xuôi, thanh âm của Chiêm sư truyền ra ngoài.

Kẹt kẹt!

Đại môn mở ra, Trương Huyền đi đến.

- Chiêm sư, Cát trưởng lão...

Thấy Tín điện Cát trưởng lão cũng ở đây, Trương Huyền mang theo nghi ngờ, ngay sau đó ôm quyền.

- Đêm khuya tới chơi, không biết Trương sư là vì chuyện gì?

Hàn huyên xong xuôi, Chiêm sư nhìn lại.

- Ta đang học tập trận pháp cấp chín, khổ vì tìm không được trận kỳ, nghe nói Chiêm sư am hiểu trận pháp, muốn mượn dùng một chút, nếu như Chiêm sư nguyện ý bỏ thứ yêu thích, ta trả giá cao mua sắm cũng được!

Trương Huyền nói.

- Trận kỳ cấp chín, ta quả thực có... Trương sư thật tình muốn, đưa ngươi một chút cũng không sao, chỉ là...

Nghi ngờ nhìn qua, Chiêm sư có chút không hiểu:

- Trận pháp cấp chín, dính dáng không gian pháp tắc, bố trí cực kỳ phức tạp, tu vi của Trương sư hắn là còn không có đạt tới a...

Trận pháp cấp chín, đã dính dáng không gian bí ẩn, bố trí ra, tự thành động thiên.

Muốn học tập, ít nhất cũng phải đạt tới Thánh Vực cửu trọng, xem như hắn, nghiên cứu trên trăm năm, ngay cả trận pháp nhập môn cấp chín cũng khó bố trí ra, vị trước mắt này, vừa mới khảo hạch xong Danh Sư bát tinh, coi như tu vi đột nhiên tăng mạnh, cũng chỉ Nhập Hư cảnh, loại thực lực này, học tập trận pháp cấp chín ... có phải kém quá xa hay không?

- Ta chỉ là tò mò, không có trông cậy vào có thể một lần liền bố trí thành công!

Trương Huyền mỉm cười.

Tuy học tập Thiên Đạo truyền tống trận pháp, nhưng thứ nhất tu vi không đủ, thứ hai, chưa hề bố trí qua, hắn còn không có nghĩ tới, một lần liền có thể thành công, thực sự không được, hai lần cũng có thể cân nhắc, ba lần mà nói, cũng có thể tiếp nhận.

- Cái gì cũng cần học tập dần dần từng bước, không có khả năng một lần liền thành!

Không nghe ra ý tứ của hắn, còn tưởng rằng đối phương cũng giống như mình, muốn chân chính học tập cùng nghiên cứu, Chiêm sư nhẹ gật đầu, nâng chung trà lên uống một ngụm:

- Trận pháp cấp chín nhập môn, chừng hơn một trăm, không biết Trương sư muốn học tập loại nào? Chủng loại khác biệt, thuộc tính trận kỳ cũng không giống nhau, một khi lầm, không những không thể thành trận, làm không cẩn thận còn có thể xuất hiện phản phệ, thương tới bản thân!

Liên lụy đến không gian, tuyệt không phải tùy tiện có thể bố trí, lực lượng, trận kỳ, lý giải đối với trận pháp, thiếu một thứ cũng không được.

- Cái này... Ta muốn bố trí truyền tống trận...

Trương Huyền gật đầu.

- Truyền tống...

Chiêm sư ngẩn ngơ, suýt chút nữa phun trà ra ngoài, như nhìn quái vật nói:

- Truyền tống trận, ở trong cấp chín cũng thuộc về đỉnh tiêm, ngươi một Trận Pháp sư bát tinh, vừa bắt đầu liền học tập loại trận pháp này?

Truyền tống trận, chia làm truyền tống tin tức, hình ảnh, đồ vật cùng sinh mệnh… rất nhiều phân loại. Có thể truyền tống tin tức, cực kỳ đơn giản, Trận Pháp sư tam tinh, tứ tinh có thể bố trí.

Hình ảnh, cần lục tinh, thất tinh. Đồ vật, Trận Pháp sư bát tinh có thể hoàn thành, còn sinh mệnh, dính dáng quá nhiều, cho dù là Trận Pháp sư cửu tinh, cũng rất khó thành công, ngươi một Trận Pháp sư bát tinh tu vi chẳng qua Nhập Hư cảnh, chưa hề học qua trận pháp cấp chín, trực tiếp nghiên cứu cái này... giống như người ngay cả bút lông cũng không biết cầm, vừa bắt đầu liền muốn viết lan đình tự.

- Đúng, ta trời sinh mẫn cảm với không gian, vừa rồi chuyên môn đi học tập phương pháp bố trí truyền tống trận, muốn thử một chút!

Không thể giải thích sự tình Thiên Đạo trận pháp, Trương Huyền mơ hồ mơ hồ nói.

- Trời sinh mẫn cảm với không gian?

Liếc mắt nhìn nhau, Chiêm sư cùng Cát trưởng lão âm thầm gật đầu. Nếu như trước đó, đối với đại trưởng lão đưa tin còn hơi nghi ngờ, cảm thấy rất không có khả năng, tên này vừa đến đã nói muốn học tập truyền tống

trận, lại tự xưng mẫn cảm với không gian, có lẽ, đối phương nói là sự thật.

Hắn thật ở Trương gia làm ra sự tình gì không thể vãn hồi, sau đó trốn về Thánh Tử điện. Dừng lại một chút, Chiêm sư hỏi tiếp:

- Đúng rồi, lần này đi Trương gia, sao Kiếm Tần Sinh không cùng ngươi trở về?

- Ta có việc gấp nên trở về trước, Kiếm Tần Sinh tiền bối hẳn là rất nhanh sẽ trở về!

Trương Huyền trả lời.

- Việc gấp? Chẳng lẽ cùng Trương gia có chút không vui?

Chiêm sư cau mày.

- Là có chút không vui, có điều ta sẽ giải quyết...

Biết chuyện này không giấu diếm được, Trương Huyền nói.

- Muốn giải quyết, vậy liền tốt nhất...

Xác định suy đoán, Chiêm sư lại không nói nhảm nữa:

- Trương sư, không có ý tứ, ngươi trước ở lại chỗ này đi!

Nói xong, bàn tay lăng không trảo một cái, không gian bốn phía lập tức bị giam cầm. Trương Huyền bị khóa thân hình, không cách nào động đậy.

Ta thật không rảnh

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Đây là ý gì?

Cảm nhận được toàn thân bị giam cầm, như gông xiềng bao phủ, không cách nào động đậy, khuôn mặt của Trương Huyền trầm xuống. Hắn chỉ là tới mượn trận kỳ, không muốn cho mượn, có thể không cho mượn, ra tay là có ý tứ gì?

- Trương gia đại trưởng lão Trương Vô Ngân đưa tin tới, muốn Thánh Tử điện chúng ta giao người, vốn cho rằng tin tức có sai, nếu ngươi xuất hiện, thừa nhận cùng Trương gia gây ra không vui, cũng có ý giải quyết mâu thuẫn, vậy liền lưu lại, chờ bọn họ chạy tới, yên tâm, thân là thành viên Thánh Tử điện, chỉ cần sai lầm không phải quá nặng, ta cùng Cát trưởng lão hoàn toàn có thể hoà giải...

Chiêm sư nói.

- Đại trưởng lão?

Không nghĩ tới chuyện này, Trương Huyền nhíu mày một cái, lắc đầu:

- Ta còn có việc, cần nắm chặt thời gian rời đi, không rảnh đợi bọn họ chạy tới!

Triệu Nhã ngàn cân treo sợi tóc, thời gian không thể bị dở dang, nếu không, cũng không có khả năng trực tiếp từ Trương gia vận dụng Điện

Chủ lệnh bay trở về.

Truyền tống, học tập, bị đánh, mượn kỳ... Đến bây giờ đã chậm trễ hơn mười phút, lại không nhanh lên một chút, ngộ nhỡ Triệu Nhã xảy ra chuyện, chẳng phải hối hận suốt đời?

Lại nói, hắn cùng Trương gia mâu thuẫn, căn bản không phải một câu liền có thể hoà giải, vị trước mắt này không được, thậm chí Danh Sư đường đường chủ, cũng chưa chắc có thể làm được.

- Vậy thì không phải do ngươi! Chúng ta chỉ phụ trách bắt ngươi lại, giao cho bọn hắn là được!

Thấy vị trước mắt này, không những không cảm thấy sợ hãi, còn nói không rảnh, Cát trưởng lão ở một bên lắc đầu, bàn tay run lên, một sợi dây thừng xuất hiện, thời gian nháy mắt trói thật chặt.

- Hai vị, ân oán với Trương gia, chính ta sẽ giải quyết, hiện tại ta thật sự có việc gấp, cần rời đi, còn xin cho đi!

Trương Huyền nhíu mày.

- Mặc kệ ngươi có sự tình gấp gáp gì, sự tình Trương gia không có giải quyết, liền lưu lại đi!

Chiêm sư lắc đầu, dặn dò một tiếng:

- Cát trưởng lão, trước áp hắn đi xuống đi, ta sẽ báo tin Vô Ngân trưởng lão, để bọn hắn phái người tới!

- Vâng!

Cát trưởng lão nhẹ gật đầu, bàn tay kéo một phát, dây thừng nắm chặt, siết làn da kẽo kẹt kẽo kẹt!

- Các ngươi không nguyện ý cho đi, vậy cũng đừng trách ta đắc tội...

Thương nghị một câu, đối phương căn bản không nghe, một lòng muốn bắt hắn đưa cho Trương gia, Trương Huyền biết nói tiếp cũng không có ý nghĩa gì, lắc đầu:

- Kỳ Lân thú, nhờ ngươi!

Ầm ầm!

Tiếng nói kết thúc, gian phòng lắc lư, Kỳ Lân thú bất ngờ xuất hiện ở trước mặt mọi người, hỏa diễm kịch liệt bùng cháy.

Móng vuốt nhẹ nhàng vạch một cái, dây thừng trói Trương Huyền gãy thành từng đoạn, rơi trên mặt đất.

Phần phật!

Chặt đứt dây thừng, móng vuốt thô to lần nữa bắn ra.

Bành! Bành!

Chiêm sư cùng Cát trưởng lão còn không kịp phản ứng, liền bay ngược ra, từng cái kề sát ở trên vách tường, ngực sôi trào, khóe miệng tràn ra máu tươi.

Hỏa Diễm Kỳ Lân thú vốn là Thánh Vực cửu trọng hậu kỳ, ở dưới Trương Huyền trợ giúp, càng đạt đến đỉnh phong, dù trước đó cùng đại trưởng lão chiến đấu chịu chút tổn thương, còn không có triệt để khôi phục, nhưng cũng không phải hai người có thể chống lại.

- Khởi động trận pháp...

Đối phương đột nhiên phóng ra thú sủng cường đại như thế, Chiêm sư cũng không nghĩ tới, sắc mặt tái xanh, bỗng nhiên điểm một cái.

Ông!

Trong phòng vốn chuẩn bị xong trận pháp, lập tức vận chuyển, cảm giác áp bách to lớn từ bốn phía lan tràn tới, một cái chớp mắt liền tráo Kỳ Lân

thú ở chính giữa.

Vốn bọn họ chuẩn bị trận pháp là vây khốn Trương Huyền, lúc này chỉ có thể trước ngăn cản tất cả mọi người lại nói. Nếu không,tùy ý hắn tức giận, ai cũng không nắm được.

Rống!

Bị trận pháp trói lại, Kỳ Lân thú tức giận rống lên, cái đuôi quét qua, gian phòng lập tức xuất hiện từng vết gợn sóng.

Tuy nó là Thánh Vực cửu trọng đỉnh phong, nhưng trận pháp ở Thánh Tử điện là các đời tiên hiền lưu lại, không thể coi thường, trong thời gian ngắn thế mà không tránh thoát được.

- Trước bắt Trương Huyền lại, chỉ cần chế ngự hắn, thú sủng mạnh hơn cũng không dám phản kháng!

Thấy hắn có thú sủng lợi hại như vậy, biết vị trước mắt này ở Trương gia huyên náo động tĩnh nhất định không nhỏ, Chiêm sư biết sự tình không thể chần chờ, quát to một tiếng, thân ảnh vụt qua, lập tức lao về phía Trương Huyền. Bắt giặc trước bắt vua! Kỳ Lân thú mạnh hơn cũng chỉ là thú sủng, chỉ cần bắt chủ nhân lại, liền lật không nổi sóng gió.

- Hừ!

Tại Trương gia, bị người vây công, ở đây cũng bị người bắt, sắc mặt Trương Huyền tái xanh, đứng tại chỗ vẫy tay một cái:

- Đánh hai cái này nằm xuống cho ta!

Hô!

Tiếng nói kết thúc, Địa Ngục Thanh Long thú xuất hiện ở trước mặt, đồng dạng trảo một cái.

Bành! Bành!

Chiêm sư cùng Cát trưởng lão xông tới, lần nữa bay ngược ra.

- Thánh Vực cửu trọng? Nó không phải bát trọng đỉnh phong sao?

Người ở trên không trung phun ra máu tươi, Cát trưởng lão tràn đầy hoảng sợ.

Địa Ngục Thanh Long thú này, trước hắn thấy tận mắt, chỉ có thực lực Thánh Vực bát trọng đỉnh phong, làm sao ngắn ngủi một tháng không thấy, đã đạt đến Thánh Vực cửu trọng?

Dù bát trọng cùng cửu trọng chỉ kém một cấp bậc, nhưng lại có thiên địa khác biệt, đặc biệt là Thánh thú, một khi tấn cấp, sức chiến đấu quyết không chỉ tăng một chút!

Không chỉ hắn chấn kinh, Chiêm sư cũng cảm thấy da đầu nổ tung, sắp điên rồi. Có một Thánh thú tu vi Thánh Vực cửu trọng cũng làm người ta khiếp sợ không thôi, vừa ra tay hai con... Đến cùng làm sao thuần phục?

Khó trách Trương gia cũng không giữ được, chỉ hai còn Thánh thú này, cũng không phải người bình thường có thể ngăn cản!

- Chặn lại!

Biết bây giờ không phải là thời điểm khiếp sợ, cắn răng một cái, một thanh trường kiếm xuất hiện ở trong lòng bàn tay, chỉ vào không trung, kiếm khí đầy trời, phong tỏa đường đi, Địa Ngục Thanh Long thú vốn muốn xông tới tiếp tục giáo huấn, bị kiếm mang ngăn cản, dừng ở bên ngoài.

Thanh Long thú vừa mới đột phá đến Thánh Vực cửu trọng, mà Chiêm sư tại ở cảnh giới này không biết đã bao nhiêu năm, giờ phút này lại sử dụng vũ khí cùng võ kỹ, trong lúc nhất thời cái trước không thể làm gì.

- Đừng để ý tới bọn hắn, giúp Kỳ Lân thú phá vỡ trận pháp, công kích nơi này...

Biết thực lực của Thanh Long thú hơi yếu, Trương Huyền truyền âm dặn dò, chỉ một vị trí.

Thanh Long thú cũng ý thức được nặng nhẹ, thân thể to lớn vụt qua, đi tới vị trí chỉ định, đuôi nâng lên, thẳng tắp rơi xuống.

Tạch tạch!

Một hồi lắc lư kịch liệt, trận pháp vây khốn Kỳ Lân thú vỡ ra, trận pháp bị phá hư, Điện Chủ điện cũng không chịu nổi, rầm rầm sụp đổ.

Hỏa Diễm Kỳ Lân thú tránh thoát ràng buộc, dường như tôn nghiêm bị khiêu chiến, lần nữa nhìn về phía hai người lộ ra phẫn nộ, gào lên một tiếng, thân ảnh giống như xuyên toa không gian, trực tiếp xuyên thấu kiếm mang của Chiêm sư, đi tới trước mặt.

Móng vuốt lần nữa nâng lên, bỗng nhiên rơi xuống.

Lạch cạch! Lạch cạch!

Chiêm sư cùng Cát trưởng lão vội vàng nâng cánh tay ngăn cản, chỉ cảm thấy cánh tay sắp nổ tung, sống lưng uốn lượn, xương cốt kẽo kẹt vang vọng, bất cứ lúc nào cũng sẽ gãy.

Thánh thú tu vi Thánh Vực cửu trọng đỉnh phong, Danh Sư cùng cấp bậc cũng rất khó chống lại, huống chi bọn họ.

- Trương Huyền, ngươi có biết mình đang làm gì không? Nơi này là Thánh Tử điện, vị trí của tiên hiền, động thủ với đối quyền Điện Chủ, trưởng lão, cần phải suy nghĩ kỹ càng, chớ có sẩy chân, thành thiên cổ hận!

Biết không kiên trì nổi, sẽ bị đập thành bánh thịt, Cát trưởng lão nhíu mày, hét lớn một tiếng.

Bó tay chịu trói hoặc là chết!

dtv-ebook.com

Nghe được đối phương chụp mũ, Trương Huyền lắc đầu, bàn tay vẫy một cái:

- Ngừng!

Mặc dù lời nói khó nghe, nhưng cũng rất có đạo lý.

Thánh Tử điện, là học phủ cao nhất đại lục, địa vị coi như kém Tổng bộ Danh Sư đường, cũng không kém quá nhiều, ở đây chỉ thị thú sủng tấn công quyền Điện Chủ, trưởng lão, tương đương với đụng chạm ranh giới cuối cùng, một khi tin tức truyền ra, bất cứ lúc nào cũng sẽ bị toàn bộ đại lục đuổi giết!

- Rống!

Nghe được mệnh lệnh, tuy Kỳ Lân thú tức giận, nhưng không dám vi phạm, ép xuống lực lượng ngừng lại.

Lúc này Chiêm sư cùng Cát trưởng lão mới thở phào nhẹ nhõm, chỉ cảm thấy trên người mồ hôi chảy ròng, quần áo ướt đẫm hơn phân nửa. Nếu không ngừng,tùy ý lực lượng đè xuống, coi như không chết, cũng gần như, bản thân bị trọng thương.

- Ta không muốn ra tay với hai vị, là thật có việc gấp, không thể bị dở dang, mong được tha thứ!

Trương Huyền ôm quyền.

Ra tay với bọn họ, đúng là bất đắc dĩ. Không động thủ, cũng không thể thật bị bắt lại mang đến Trương gia, gây ra động tĩnh lớn như vậy, thật muốn bị bắt trở về, vị đại trưởng lão kia không ăn hắn mới là lạ!

- Hừ!

Mang theo kiêng kỵ nhìn Kỳ Lân thú một cái, Chiêm sư hừ một tiếng, lòng tràn đầy tức giận, nhưng lại không phát ra được. Vốn cho rằng chỉ là học viên có thể tiện tay bắt lại, không nghĩ tới ngắn ngủi một tháng không thấy, đã thành một cự long có thể tùy ý bay lượn.

- Cùng Trương gia gây ra không vui, về sau ta sẽ tự mình giải quyết, lần này tới, chỉ muốn mượn dùng trận kỳ cấp chín, mong Chiêm sư tác thành!

Biết đối phương không vui, Trương Huyền nhìn qua, vẻ mặt thành khẩn.

- Tốt...

Dừng lại một chút, cổ tay Chiêm sư khẽ đảo, mặt đất lập tức nhiều ra hơn 100 cây trận kỳ, mỗi một cây đều chất liệu chắc chắn, cấp bậc không thấp, là trận kỳ cấp chín ! Nhìn thái độ của đối phương, không cho sợ rằng sẽ tiếp tục sai thú sủng động thủ, để cuối cùng chịu thiệt, còn không bằng trước cho ra.

- Đa tạ Chiêm sư!

Lăng không trảo một cái, nắm trận kỳ ở trong lòng bàn tay, Trương Huyền nhìn kỹ một vòng, biết có thể dùng bố trí truyền tống trận, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, quay đầu nhìn về phía ngoài cửa đã sụp đổ.

- Đến đây đi!

Nhìn động tác của hắn, hai người Chiêm sư mới phát hiện, ngoài cửa cách đó không xa, đang đứng một bóng người, thiên tài của Băng Nguyên cung năm nay mới thi vào… Trần Nhạc Dao!

Lúc này đôi mắt thanh tú của nữ hài kia trừng tròn xoe, môi đỏ mở ra, nhìn phế tích đầy đất, cùng quyền Điện Chủ, trưởng lão khóe miệng tràn đầy tơ máu, chật vật không dứt, cả người không khỏi hóa đá.

Chỉ là tới mượn trận kỳ, cũng không phải đến cướp? Huyên náo lớn như thế, làm sao kết thúc? Bất quá, xoắn xuýt nhiều như vậy cũng vô dụng, ngoan ngoãn bay tới, rơi vào trước mặt.

- Nói cho ta biết vị trí kỹ càng của Băng Nguyên cung...

Không để ý tới nàng khiếp sợ, Trương Huyền truyền âm qua.

- Ở cực bắc...

Không dám chần chừ, Trần Nhạc Dao vội vàng truyền âm nói vị trí cụ thể của Băng Nguyên cung.

- Ừm!

Nghe xong, trong óc Trương Huyền lập tức quan sát một bộ bản đồ. Bố trí truyền tống trận, đặc biệt là loại cự ly xa này, trên phương hướng không thể có sai số mảy may, nếu không chếch một ly, liền không biết sẽ cách nhau bao nhiêu vạn dặm.

Đứng tại chỗ suy tính trọn năm phút đồng hồ, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, ngón tay nhẹ nhàng bắn ra.

Hô!

Trận kỳ trong lòng bàn tay thẳng tắp bay đi.

Ông!

Trận kỳ cắm trên mặt đất, một hồi gợn sóng lắc lư, dường như tạo thành một không gian gấp ổn định, chẳng qua còn không có triệt để thành hình, liền ba một tiếng, trong nháy mắt nổ tung.

Lần đầu tiên bố trí, thất bại!

- Vẫn là thực lực không đủ...

Cảm nhận được chân khí đã tổn hao hơn phân nửa, Trương Huyền tràn đầy bất đắc dĩ.

Vừa rồi một lần kia, vị trí trận kỳ, lực lượng bố cục, đều không có vấn đề gì, sở dĩ thất bại, cũng không phải sai cái gì, mà là thực lực quá thấp!

Nhập Hư cảnh đỉnh phong, phối hợp Thiên Đạo chân khí, cùng lĩnh ngộ đối với không gian, sức chiến đấu có thể so với Động Hư cảnh đỉnh phong, nhưng muốn bố trí truyền tống trận, vẫn không đủ.

- Chính là thời điểm này...

Ngay thời điểm Trương Huyền suy nghĩ, nên như thế nào mới có thể thành công, đột nhiên nghe được một tiếng hét lớn, ngay sau đó nhìn thấy Chiêm sư cùng Cát trưởng lão đồng thời ra tay.

Kiếm quang như sao trời, thời gian nháy mắt liền đâm phá phạm vi Kỳ Lân thú khống chế, sau một khắc, hai người liền bay lên, đi tới trên không.

Kỳ Lân thú cùng Thanh Long thú, toàn bộ lực chú ý tập trung vào trên người chủ nhân, không nghĩ tới đã bỏ qua hai người, lại đột nhiên ra tay, gặp phải công kích, liên tục lui về phía sau, ngăn kiếm mang ở bên ngoài.

- Trương Huyền mượn nhờ thú sủng, ra tay với Điện Chủ, trưởng lão, bỏ qua trên dưới, tất cả trưởng lão của Thánh Tử điện nghe lệnh, bắt hắn, nếu như có phản kháng, có thể chém giết ngay tại chỗ!

Đi tới trên không, cổ tay Chiêm sư khẽ đảo, một cái lệnh bài xuất hiện, ngay sau đó thanh âm vang vọng bốn phía.

Bị thú sủng của một học viên đánh tơi bời, giãy giụa khống chế, lập tức ban bố quyền Điện Chủ lệnh.

Ầm ầm!

Mệnh lệnh vừa ra, toàn bộ Thánh Tử điện lập tức sôi trào, vô số bóng người bay lên.

Vừa rồi thời điểm Kỳ Lân thú chiến đấu, khống chế lực lượng, không có để thanh âm tiết lộ, bởi vậy dù nơi này huyên náo động tĩnh rất lớn, cũng không ai phát giác, lúc này mệnh lệnh phát ra, không chỉ trưởng lão nghe được, học viên cũng biết, tất cả đều đến đây dò xét.

- Không được... Kỳ Lân thú, mau đánh hắn xuống!

Không nghĩ tới đường đường Thánh Tử điện quyền Điện Chủ, sẽ cố ý yếu thế, tê liệt bản thân, sau đó đột nhiên ra tay, vẻ mặt của Trương Huyền trầm xuống, mở miệng dặn dò.

- Rống!

Kỳ Lân thú gào lên một tiếng, thân thể to lớn bỗng nhiên vọt tới trên không, móng vuốt nâng lên, lăng không đánh xuống.

- Đại trận hộ điện ở đâu!

Chiêm sư nhíu mày, quyền Điện Chủ lệnh ở trong lòng bàn tay xoay tròn, lập tức tản mát ra hào quang sáng chói, giống như trao đổi lực lượng ở nơi nào đó, thời gian nháy mắt, không gian bốn phía bị giam cầm, lực lượng của Kỳ Lân thú cùng không gian tiếp xúc, liền biến thành pho tượng đóng băng, không cách nào tiến lên mảy may.

- Đại trận hộ điện?

Trương Huyền híp mắt lại.

Thánh Tử điện không có Điện Chủ chân chính, dẫn đến suy sụp không ít, người mạnh nhất cũng chỉ Thánh Vực cửu trọng sơ kỳ, nhưng thời điểm trước kia cực kỳ cường đại!

Mỗi một vị Điện Chủ chân chính nắm giữ Minh Lý Chi Nhãn, đều là siêu cấp cường giả vượt qua Thánh Vực cửu trọng, so với Trương gia đại

trưởng lão thì không biết lợi hại hơn gấp bao nhiêu lần.

Bọn họ lưu lại đại trận hộ điện, coi như Trương gia, toàn cả gia tộc đến đây công kích, cũng chưa chắc có thể phá vỡ, huống chi là hắn! Nguyên nhân chính là như vậy, Thánh Tử điện mới có thể sừng sững vài vạn năm không ngã, nếu không chỉ bằng vào thực lực Thánh Vực cửu trọng sơ kỳ của quyền Điện Chủ, chỉ sợ sớm đã bị Dị Linh tộc diệt không biết bao nhiêu lần.

- Chủ nhân, trận pháp này ta không phá nổi, một khi bị nhốt lại, chúng ta đều chạy không được...

Cũng nhìn ra trận pháp mạnh mẽ, Hỏa Diễm Kỳ Lân thú vội vàng truyền âm.

Xì xì xì xì...

Trận pháp vận chuyển, tất cả trưởng lão của Thánh Tử điện đồng thời bay tới, từng cái lơ lửng ở sau lưng Chiêm sư, ánh mắt lấp lánh nhìn qua, dường như không hiểu đến cùng xảy ra chuyện gì.

- Trương Huyền, bó tay chịu trói, nếu không... Chết!

Nhàn nhạt nhìn qua, trong mắt Chiêm sư mang theo lạnh lùng.

Thánh Tử đại trận

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Từ khi Thánh Tử điện xây trường đến nay, vài vạn năm lịch sử, lần đầu tiên, một vị học sinh điên cuồng đánh quyền Điện Chủ và trưởng lão một trận, cũng là lần đầu tiên, trận pháp của Điện Chủ điện bị phá hư, kiến trúc đổ sụp. Mặc cho loại tập tục này tiến hành, trưởng lão, Điện Chủ còn có uy nghiêm gì?

- Trương sư, làm sao bây giờ?

Nhìn thấy tất cả trưởng lão của Thánh Tử điện lơ lửng, đại trận hộ điện mở ra, không gian bị phong tỏa, khuôn mặt của Trần Nhạc Dao trắng bệch, run lẩy bẩy.

Mặc dù là thiên tài của Băng Nguyên cung, trải qua không ít chiến đấu, nhưng nơi nào thấy qua trận thế lớn như vậy! Một người đối kháng toàn bộ Thánh Tử điện, tuyệt đối là vô tiền khoáng hậu.

- Còn có thể làm sao? Một khi bị bắt lại, còn muốn đi cứu Triệu Nhã liền không có khả năng!

Trương Huyền lắc đầu.

Bên Triệu Nhã tình cảnh nguy cấp, không thể trì hoãn, thật muốn bị bắt lại, tất nhiên sẽ chậm trễ, huống chi nhìn bộ dáng của đám người Chiêm sư, trừng phạt khẳng định không thể thiếu.

Cho nên tuyệt không thể bó tay chịu trói, nếu không sẽ không có khả năng xoay người.

Không có đạt tới ba điều kiện, không thể lấy ra Điện Chủ lệnh, nếu không, tương đương với chủ động từ bỏ thân phận Điện Chủ, đây là các đời Điện Chủ khảo nghiệm, hắn không thể phá lệ, rơi vào đường cùng, cũng chỉ có thể ngạnh kháng.

Biết điểm ấy, Trương Huyền cũng không giải thích, nhìn chằm chằm hộ tông đại trận đã vận chuyển ở trên không, trong đầu hô khẽ.

- Thiếu hụt!

Ngay sau đó, một quyển sách xuất hiện ở trước mắt, ngón tay nhẹ nhàng điểm một cái, kiến thức chảy vào trong óc.

- Nhất Khí Bổ Thiên trận! Trận pháp cấp chín đỉnh phong... Quả nhiên mạnh mẽ!

Đại trận hộ điện của Thánh Tử điện, là năm đó Khôi Thánh lưu lại, về sau trải qua vô số Điện Chủ bổ sung.

Điện Chủ chân chính của Thánh Tử điện, mỗi một vị đều nắm giữ Minh Lý Chi Nhãn, có thể tìm kiếm thiếu hụt, trải qua hơn vạn năm, nhiều trí tuệ như vậy dung hợp, trận pháp trước mắt thiếu hụt cực ít, coi như không thể nói hoàn mỹ vô khuyết, cũng không kém nhiều.

- Chỉ có bảy chỗ thiếu hụt, xem như ít nhất trong các trận pháp thấy qua...

Trương Huyền nhíu mày.

Căn cứ thư viện giới thiệu, đại trận trước mắt có bảy chỗ thiếu hụt, có điều mặc kệ thiếu hụt bao nhiêu, chỉ cần có, đối với hắn mà nói, liền không gọi vấn đề.

- Kỳ Lân thú, Thanh Long thú, các ngươi phá trận, chặn lại những người này công kích, ta tiếp tục nghiên cứu truyền tống trận...

Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, tinh thần khẽ động, thiếu hụt cùng biến toàn bộ hóa liên quan tới trận pháp này khắc sâu vào trong óc hai Thánh thú.

Thời điểm ở Vạn Quốc liên minh, hắn liền có thể làm được linh hồn truyền lại tin tức, hiện tại vu hồn càng thêm cường đại, lại làm chuyện ấy, dễ như trở bàn tay.

- Rống!

Trong đầu tiếp thu tin tức, hai đại Thánh thú đều chấn động.

Bọn họ đã sớm biết vị chủ nhân này, tuổi không lớn lắm, nhưng nhãn lực hơn người, bất quá nằm mơ cũng không nghĩ đến, trận pháp trước mắt bọn họ cái gì cũng xem không hiểu, chớp mắt đã bị phân tích ra nhiều thiếu hụt như vậy. Những thiếu hụt này, đơn độc một cái không tính là gì, liên hợp cùng một chỗ, đủ để ảnh hưởng cơ sở.

- Trương Huyền, thú sủng của ngươi rất cường đại, nhưng ở trước mặt đại trận hộ điện, cái gì cũng không tính, ta khuyên ngươi vẫn là thấy rõ tình hình...

Thấy hô một câu, Trương Huyền không những không sợ hãi, còn tiếp tục nhìn trận kỳ trên đất, con mắt của Chiêm sư lần nữa nheo lại, sắp bùng nổ.

Rống!

Lời còn chưa dứt, Hỏa Diễm Kỳ Lân thú bỗng nhiên xông lên phía trên, trong tiếng hô, móng vuốt thô to hàn mang lấp lánh, phá không đánh ra.

Cùng thời khắc đó, thân thể thon dài của Địa Ngục Thanh Long thú vọt ra, lao tới một kiến trúc cách đó không xa.

Đại trận hộ điện, sở dĩ có uy lực mạnh mẽ, dựa vào là học viện vạn năm hội tụ văn hóa số mệnh, dựa vào là vài vạn năm gom góp tích luỹ linh khí cùng địa mạch liên kết.

Móng vuốt của Kỳ Lân thú đập vào một tiết điểm trên trận pháp, Thanh Long thú va đập một phát, kiến trúc sụp đổ, điểm địa mạch và linh khí kết hợp lập tức tán loạn.

Hai đại thiếu hụt bị công kích, thời gian nháy mắt, Nhất Khí Bổ Thiên trận mạnh mẽ vô song giống như biến thành bóng bay, không còn uy lực như vừa rồi.

Ầm ầm!

Lực lượng mới vừa ngưng kết ở trên không trung, tiếp tục phun ra ngoài, thẳng tắp rơi về phía đám người Chiêm sư.

- Cái này... Điều đó không có khả năng!

Vẻ mặt Chiêm sư trắng bệch, dọa đến suýt chút nữa từ không trung rơi xuống.

Đại trận hộ điện của Thánh Tử điện, vài vạn năm qua, cao thủ Dị Linh tộc đến đây đánh lén không dưới mấy chục lần, mỗi một lần đều vô công trở lại, phòng ngự mạnh mẽ, dù không nói vô địch thiên hạ, cũng rất ít có trận pháp có thể vượt qua!

Phòng ngự như vậy, lại bị hai Thánh thú phá giải... Đến cùng làm sao làm được?

- Chặn lại!

Biết căng thẳng vô dụng, người trên không trung, bàn tay khẽ đảo, chưởng ấn rơi xuống.

Võ kỹ Thánh Vực tuyệt phẩm, Phiên Giang ấn!

Chiêu này là Điện Chủ đời thứ tư của Thánh Tử điện sáng tạo, hạ xuống từ trên trời, uy lực có một không hai, lại phối hợp thêm số mệnh cuồn cuộn của Thánh Tử điện, Thánh Vực cửu trọng trung kỳ, cũng có thể một đòn đánh chết.

Bất quá đối thủ của hắn là Hỏa Diễm Kỳ Lân thú.

Một chiêu phá vỡ trận pháp, khí thế của Kỳ Lân thú như hồng, nhìn thấy chưởng phong đánh tới, tránh cũng không tránh, đầu nâng lên, thẳng tắp vọt tới.

Ầm ầm!

Chưởng ấn rơi vào trên đầu của nó, như đập vào Thánh khí tuyệt phẩm, chấn bàn tay tê dại, sau một khắc, đầu của Kỳ Lân thú đã đi tới trước ngực Chiêm sư, hung tợn đâm vào phía trên.

Vù!

Chiêm sư bay ra ngoài, giống như lưu tinh thẳng tắp phóng lên bầu trời, hóa thành một tia sáng.

- Điện Chủ...

Không nghĩ tới tên này hung hãn như vậy, đám người Cát trưởng lão đều giật nảy mình, vội vàng lao đến.

Kỳ Lân thú gào lên một tiếng, hình thể vốn không lớn, bỗng nhiên bành trướng, tăng thêm đến ba bốn mươi mét, vừa vặn đâm đến.

Rầm!

Xì xì xì xì...

Đám người Cát trưởng lão đồng thời bị đụng bay ngược ra, lông mày, tóc đều bị đốt trụi.

Hỏa Diễm Kỳ Lân thú, mạnh nhất không phải móng vuốt cùng đuôi, mà là thân thể! Trải qua Kỳ Lân hỏa ngày đêm rèn luyện, thân thể sớm đã cứng rắn có thể so với Thánh khí tuyệt phẩm, dùng để va đập, Thánh Vực cửu trọng đỉnh phong cũng ngăn cản không nổi, huống chi những người này.

- Đây là... thú sủng của Trương sư?

- Làm sao lại lợi hại như vậy?

- Ngang nhiên đối kháng Điện Chủ cùng tất cả trưởng lão, Trương sư đây là muốn phản ra Danh Sư đường sao?

Bốn phía rất nhiều học sinh xem cuộc chiến, tất cả đều bối rối.

Trong mắt bọn hắn, quyền Điện Chủ, Cát trưởng lão… đều là tồn tại vô địch, nằm mơ cũng không nghĩ đến, bị một Thánh thú đụng lung ta lung tung, năng lực phản kháng cũng không có.

Mấu chốt nhất là, trước mặt mọi người ra tay với những người kia, bên Danh Sư đường sẽ không có cách nào giải thích, chẳng lẽ Trương Huyền không muốn làm Danh Sư nữa?

- Đáng ghét, đáng ghét!

Ngực xẹp một khối, thổ huyết từng ngụm từng ngụm, Chiêm sư từ đằng xa bay trở về, còn chưa tới trước mặt, lần nữa hét lớn:

- Tất cả trưởng lão nghe lệnh, bố trí Thánh Tử đại trận, liên hợp công kích!

Đại trận hộ điện bị phá, tất cả trưởng lão tính cả hắn bị cuồng ẩu, tức giận kịch liệt, cũng nhịn không được nữa. Không hảo hảo trừng trị, toàn bộ Thánh Tử điện sẽ biến thành trò cười!

- Vâng!

Tất cả trưởng lão đồng thời hô ứng.

Ngay sau đó, bốn phía lập tức tản ra, chiếm cứ từng phương vị, đồng thời lực lượng tuôn ra, trên không trung tạo thành một đồ vật giống như lưới đánh cá.

- Thánh Tử đại trận... Trương sư, không được, chạy mau!

Vẻ mặt của Trần Nhạc Dao trở nên trắng bệch, nhịn không được nhìn về phía thanh niên ở bên cạnh còn đang nghiên cứu truyền tống trận, thân thể mềm mại run rẩy, tràn đầy hoảng sợ.

Truyền tống rời đi

dtv-ebook.com

Thánh Tử điện không chỉ có đại trận hộ điện, còn có Thánh Tử đại trận do các trưởng lão liên hợp hình thành.

Trận pháp này, có thể tập trung lực lượng của tất cả mọi người lại, tiến hành công kích, cực kỳ đáng sợ.

Một khi liên hợp, đừng nói Trương sư ngăn không được, xem như Thánh thú Thánh Vực cửu trọng đỉnh phong kia, cũng chưa chắc có thể là đối thủ.

Rầm!

Tiếng nói của nàng còn không có kết thúc, lưới đánh cá ở trên không đã tổ hợp xong, bao phủ toàn bộ bầu trời.

- Rống!

Nhìn thấy động tác của bọn họ, Hỏa Diễm Kỳ Lân thú biết nguy hiểm, lần nữa bạo rống xông tới.

Rầm!

Lưới đánh cá kết nối bốn phía, như là thông đạo, vô số chân khí hội tụ tới, ở dưới Chiêm sư khống chế, trong nháy mắt tạo thành một đạo hồng lưu thô to.

Cỗ hồng lưu này, tựa như sông lớn vỡ đê, vọt về phía Kỳ Lân thú.

Ầm!

Nổ vang kịch liệt, Kỳ Lân thú giống như bị dòng nước xung kích, không chống lại được, bay ngược ra đập xuống đất, nâng lên một mảng lớn bụi bặm.

Rống!

Bị ánh sáng xung kích, Kỳ Lân thú bạo rống, muốn phản kháng, lại bị đè ép gắt gao, khẽ động cũng không thể động.

Tất cả trưởng lão liên hợp, dù đều không có đạt tới Thánh Vực cửu trọng, nhưng hơn mười vị liên hợp chung một chỗ, mượn nhờ lực lượng đặc thù của Thánh Tử điện, Kỳ Lân thú cửu trọng đỉnh phong, thoáng cái cũng bị thiệt lớn.

Mặt đất nổ ra hố to, Kỳ Lân thú phun ra một ngụm máu, nằm rạp trên mặt đất, vùng vẫy hai lần, lại không cách nào đứng lên.

- Hừ!

Đánh Kỳ Lân thú không cách nào động đậy, ánh mắt của Chiêm sư run lên, khống chế trận pháp xoay một cái.

Rầm!

Một đạo ánh sáng trắng tinh thẳng tắp bay về phía Trương Huyền. Nhìn lực lượng, so với trước đó công kích Kỳ Lân thú còn cường đại hơn, thật muốn rơi vào trên người, dùng tu vi trước mắt của hắn, hắn phải chết không nghi ngờ!

- Chủ nhân!

Địa Ngục Thanh Long thú vội vàng vọt tới, có điều công kích quá nhanh, cho dù tốc độ của nó không chậm, vẫn muộn mấy phần, còn chưa tới trước mặt, liền thấy ánh sáng rơi vào trên lưng chủ nhân, triệt để bao phủ ở bên trong.

- Trương Huyền...

Cách đó không xa Trần Nhạc Dao lắc lư một cái, ngã ở trên mặt đất.

Cỗ lực lượng này gần trong gang tấc, có thể cảm ứng rõ ràng uy lực trong đó, ngay cả lão sư nàng, Thánh Vực bát trọng đỉnh phong cũng không chống lại được, huống chi đối phương! Lần này, đoán chừng hắn phải chết không nghi ngờ!

- Thế mà không có trốn tránh?

Trên không, Chiêm sư cũng không nhịn được sững sờ.

Thánh Tử đại trận liên hợp công kích, dù tốc độ cực nhanh, thế nhưng cần thời gian chuẩn bị, dựa theo phỏng đoán của hắn, công kích đến nơi, Trương Huyền tất nhiên sẽ chạy trốn, chẳng qua dư âm vẫn có thể để cho đối phương trọng thương.

Nhưng như vậy là đủ rồi, không nghĩ tới tên này chưa hề tránh, bị trực tiếp đánh trúng!

- Mượn nhờ thú sủng, đối kháng toàn bộ Thánh Tử điện, phá hư đại trận cùng kiến trúc, chuyện này, coi như Dương sư cũng không nói được gì...

Cát trưởng lão khẽ nói.

Hắn biết quyền Điện Chủ lo lắng, vị Trương sư này là học sinh của Dương sư Dương Huyền, thật muốn bị giết, giải thích khá là phiền toái.

Bất quá, hiện tại nhiều học sinh làm chứng như vậy, dựa dẫm thú sủng hành hung, coi như chết cũng chưa hết tội!

- Ta ngược lại không lo lắng cái này, chẳng qua cảm thấy thiên tư của hắn có một không hai, nếu chết như thế, thực sự quá đáng tiếc...

Chiêm sư lắc đầu.

Tuy địa vị của Dương sư kính trọng, nhưng cũng là người tôn trọng quy củ, Trương Huyền gây ra động tĩnh lớn như vậy, coi như muốn giấu diếm

cũng giấu không được, trách nhiệm chỉ trách chính hắn, chết không có gì! Chỉ là... Người này thiên phú dị bẩm, bị giết như thế, bất kể nói thế nào cũng có chút đáng tiếc.

- Không đi đường ngay, thiên phú càng cao, đối với nhân tộc làm hại càng lớn!

Cát trưởng lão hừ lạnh.

Thiên phú cao thì có ích lợi gì?

Một lòng làm điều ác mà nói, thiên phú càng cao ngược lại càng đáng sợ.

Nhìn chung lịch sử Danh Sư đại lục, không biết bao nhiêu nhân vật kinh tài tuyệt diễm, cũng bởi vì không quản được tính tình của mình, cuối cùng đi nhầm lạc lối.

- Này cũng phải...

Chiêm sư lắc đầu, lại không xoắn xuýt nữa:

- Thu thập tàn cuộc một chút, chuyện này mau chóng báo lên tới Tổng bộ Danh Sư đường...

- Được...

Cát trưởng lão lên tiếng, đang suy nghĩ làm sao báo lên chuyện này, cúi đầu nhìn một cái, đột nhiên con ngươi co rụt lại, thân thể không tự chủ được lắc lư một cái, suýt chút nữa rơi xuống.

- Làm sao vậy?

Chiêm sư cau mày.

- Điện Chủ... Ngươi nhìn!

Không cách nào giải thích, Cát trưởng lão vội vàng chỉ phía dưới. Chiêm sư cúi đầu nhìn lại, nhìn một cái, con mắt cũng trợn tròn:

- Cái này sao có thể?

Chỉ thấy phía dưới, địa phương ánh sáng xung kích, trong một cái hố to lớn, Trương Huyền đứng mũi chịu sào, không những không có chết, thậm chí một chút tổn thương cũng không có, phía trước hắn, mấy chục cây trận kỳ cắm trên mặt đất, trong đó ánh sáng nhúc nhích, không gian xao động, tản mát ra ánh sáng ôn nhuận.

- Đây là... Truyền tống trận? Đã xây xong?

Cái trận kỳ tạo thành này, không phải những vật khác, chính là truyền tống trận, hơn nữa nhìn không gian ổn định trong đó, đã thành công, không có sai lầm chút nào.

Một gia hỏa Nhập Hư cảnh, bị Thánh Tử đại trận công kích, không những không có việc gì, còn thuận tiện bố trí ra truyền tống trận... Không phải thật sự a...

- Kỳ Lân thú, Thanh Long thú, Trần Nhạc Dao, chúng ta đi!

Thanh niên nhẹ nhàng cười một tiếng, thanh âm vang lên:

- Đa tạ lực lượng của Chiêm sư cùng tất cả trưởng lão, nếu không, ta muốn bố trí ra trận pháp này, còn không biết năm nào tháng nào... Ta còn có việc, trước cáo từ!

Thanh âm kết thúc, bàn tay lăng không trảo một cái, hai đại Thánh thú bay tới, liền bị thu vào không gian gấp, ngay sau đó kéo Trần Nhạc Dao, một đạo chân khí bao phủ, sau một khắc, trận pháp truyền tống lóe lên ánh sáng, hai người biến mất tại chỗ.

- Đừng để hắn chạy trốn...

Lúc này Chiêm sư mới kịp phản ứng, tức giận đến lần nữa hét lớn, vội vàng lao đến truyền tống trận, đang muốn bao vây không gian truyền tống ngăn cản trận pháp vận chuyển, liền cảm thấy trong trận pháp, một đạo lực lượng tuôn trào ra.

Ầm!

Nổ vang kịch liệt, trận pháp trong nháy mắt sụp đổ, mấy chục cây trận kỳ trước đó cắm trên mặt đất bay lượn, truyền tống trận hoàn toàn biến mất, hủy đi tất cả dấu vết, như trước đó không có xuất hiện qua.

- Trận pháp này không chỉ nắm giữ công năng truyền tống, còn tăng thêm năng lực tự bạo?

Thân thể vụt qua, Chiêm sư cảm thấy triệt để muốn điên rồi.

Hắn rất lý giải trận pháp, nếu không, cũng không có khả năng nắm giữ trận kỳ cấp chín. Đối phương ở thời điểm bọn họ công kích đến, không chỉ bố trí ra một truyền tống trận, càng che giấu lực lượng tự hủy ở trong đó, đợi truyền tống xong, bọn họ muốn tiếp xúc sẽ bùng nổ...

Như vậy tất cả dấu vết biến mất, coi như tận mắt nhìn thấy, cũng không cách nào biết, đến cùng truyền tống đến nơi nào, triệt để mất đi manh mối.

- Gia hỏa này chạy trốn, về sau nhất định trở thành tai hoạ, tất cả học sinh, trưởng lão của Thánh Tử điện nghe lệnh, kể từ hôm nay, bốn phía dò xét, một khi phát hiện tung tích, lập tức bẩm báo, không thể dây dưa lỡ việc, nếu như có cơ hội... Có thể đánh chết tại chỗ!

Liên hợp vây công, vận dụng đại trận hộ điện, tất cả trưởng lão cũng không thể lưu người lại, thậm chí còn bị đánh ra một vùng phế tích, ánh mắt Chiêm sư run lên, ban bố mệnh lệnh.

Hàn Băng thành

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Phần phật!

Kịch liệt lắc lư, Trương Huyền phun ra một ngụm máu tươi, ngã xuống đất.

Giống như lần trước, toàn thân đau đớn, tựa như sắp xé rách, không ít địa phương trên thân thể xuất hiện vết máu.

Trên thực tế, dựa theo thực lực của hắn bây giờ, muốn bố trí ra truyền tống trận, quả thực khó mà làm được, nhưng sự tình Triệu Nhã lại không thể bị dở dang, dưới tình thế cấp bách, đành phải cứng rắn chống đỡ đám người Chiêm sư liên thủ công kích, sau đó lợi dụng lực lượng cùng thời cơ xảo diệu, chuyển dời đến trong trận pháp.

Tất cả trưởng lão của Thánh Tử điện, phối hợp Thánh Tử đại trận công kích, ngay cả Hỏa Diễm Kỳ Lân thú tu vi Thánh Vực cửu trọng đỉnh phong cũng ngăn cản không nổi, toàn bộ tiến vào trận pháp, lập tức để hắn bố trí thành công, cũng nắm giữ đầy đủ lực lượng vận chuyển, thành công truyền tống đi.

Bất quá, tuy thành công, nhưng thân thể thương thế cũng nặng trước nay chưa có.

Không nói truyền tống cự ly xa sinh ra không gian công kích, chuyển di lực lượng tấn công của mọi người, liền để lục phủ ngũ tạng của hắn lắc

lư, bị trọng thương.

Loại thương thế này, ẩn chứa khí tức của mọi người, cho dù là Thiên Đạo chân khí, trong thời gian ngắn cũng khó mà chữa trị.

Bành!

Giãy dụa muốn đứng dậy, ngay sau đó nghe được một thanh âm trầm muộn, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Trần Nhạc Dao cũng ngã ở bên cạnh, thương thế trên người so với hắn còn nặng hơn.

Vết máu đầy người, hơi thở mong manh, tựa như lúc nào cũng sẽ tắt thở. Trần Nhạc Dao chỉ có thực lực Xuất Khiếu cảnh, Trương Huyền bố trí truyền tống trận, dính dáng Thiên Đạo công pháp, dù trình độ vững vàng vượt qua trận pháp phổ thông, nhưng vẫn không phải thực lực như nàng có thể chống lại.

Nếu không phải trước lúc truyền tống, Trương Huyền dùng hết lực lượng ở bên ngoài thân nàng tạo thành một vòng chân khí phòng hộ, chỉ sợ đã bị quấy thành bụi phấn, chẳng còn sót lại gì.

Dù như vậy, cũng gần như chỉ còn lại có một hơi, bất cứ lúc nào cũng sẽ tử vong.

- Còn tốt...

Thấy thương thế tuy nghiêm trọng, nhưng không khó trị liệu, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, chậm rãi đứng dậy. Khẽ động, chạm đến thương thế, lần nữa phun ra hai ngụm máu tươi.

Nói thật, từ khi tu luyện đến nay, đây coi như là một lần thảm nhất. Đi tới trước mặt Trần Nhạc Dao, cong ngón tay bắn ra, mấy đạo chân khí lập tức dọc theo kinh mạch truyền vào, chữa trị địa phương tổn hại trong cơ thể đối phương.

Thấy sắc mặt nàng từ từ hòa hoãn, vết thương ngưng kết, lúc này Trương Huyền mới thở phào nhẹ nhõm, nhanh chữa thương cho mình.

Liên tục vận chuyển ba chu thiên, trải qua hơn mười phút, lúc này mới cảm giác đau đớn dịu xuống, một hồi nhẹ nhõm. Dù còn không có triệt để khôi phục, nhưng không xê xích gì nhiều.

- Lần sau không thể mạo hiểm như vậy, hơi không cẩn thận, còn chưa tới chỗ, người có khả năng chết trước rồi...

Trương Huyền thở ra một hơi, lắc đầu.

Dù thành công bố trí ra truyền tống trận, hơn nữa truyền tống rời đi, nhưng lại cực kỳ nguy hiểm, rất nhiều trình tự chỉ cần kém một tơ một hào, liền có khả năng công lao đổ biển, thân tử đạo tiêu.

Lần này có thể thành công, nói trắng ra là có vận may ở bên trong.

Nhìn lại Trần Nhạc Dao, thấy nàng tuy vẫn hôn mê, nhưng hô hấp trôi chảy hơn không ít, trước đó vết thương dữ tợn, giờ phút này cũng đã hoàn toàn khôi phục.

Cổ tay khẽ đảo, lấy ra châm bạc, chân khí ở phía trên du tẩu một vòng, ngón tay búng một cái, ghim vào.

Nhìn qua tất cả thư tịch liên quan tới Y sư bát tinh của Thánh Tử điện, coi như khỏi cần thư viện, cũng không kém gì Y sư cửu tinh, đối phương chỉ là bị không gian chấn động, dọa đến hôn mê, lúc này ngoại thương diệt hết, để người tỉnh táo cực kỳ đơn giản. Quả nhiên, châm bạc đi vào, lông mày của Trần Nhạc Dao lắc lư một cái, ngay sau đó chậm rãi mở ra.

- Ta không chết...

Ngồi dậy, cảm thụ thoáng cái, nữ hài tràn đầy khó tin.

Vốn cho rằng lần này đi vào một truyền tống trận chưa hề sử dụng qua, hẳn phải chết không nghi ngờ, không nghĩ tới còn có thể sống.

- Muốn ngươi dẫn đường đi Băng Nguyên cung, đương nhiên sẽ không để ngươi tử vong!

Thấy bộ dáng nàng như vậy, Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng, đánh gãy nàng vui mừng:

- Tốt rồi, nhìn xem đây là địa phương nào, chúng ta cách Băng Nguyên cung còn xa lắm không!

- Ừm...

Trần Nhạc Dao đứng dậy, thân thể mềm mại vụt qua, bay đến trên không, nhìn chung quanh một vòng, tràn đầy khó tin:

- Đây là ngoại ô Hàn Băng thành, chúng ta thoáng cái đến nơi này? Nhanh như vậy?

Lần đầu tiên ngồi truyền tống trận, đều có loại cảm giác hoảng hốt này, Trương Huyền cũng không ngoại lệ, huống chi là nàng.

- Hàn Băng thành?

Trương Huyền cau mày:

- Cách tổng bộ Băng Nguyên cung còn xa lắm không?

Hắn nghiêm ngặt dựa theo vị trí đối phương nói giả thiết truyền tống trận, chẳng lẽ xuất hiện sai lầm?

- Tổng bộ Băng Nguyên cung ngay ở trong Hàn Băng thành, trong đó có bày hộ tông đại trận, không cho phép người ngoài truyền tống đến, cho nên ta nói địa chỉ cho ngươi, là ở ngoại ô, không nghĩ tới thật truyền tống tới, không sai chút nào!

Trần Nhạc Dao kinh ngạc.

Thế lực nhất đẳng giống như Băng Nguyên cung, khẳng định không có khả năng cho phép người truyền tống vào, thật muốn làm như vậy, chỉ sợ còn không có tìm được thiếu cung chủ, đã huyên náo đại loạn.

Nguyên nhân chính là như vậy, nàng nói cho đối phương biết chính là vị trí ngoại ô, chỉ là không nghĩ tới, đối phương lần đầu tiên bố trí ra truyền tống trận, vị trí truyền tống cùng địa phương nàng nói tới không sai chút nào!

Cách mấy trăm vạn cây số, không xuất hiện một chút sai lầm, xem như Trận Pháp sư cửu tinh đỉnh phong, cũng rất khó làm được!

Phải biết, Trận Pháp sư cửu tinh bình thường bố trí truyền tống trận, đều sẽ trước thời hạn ở địa phương muốn đi, lưu lại một truyền tống đài, mục đích là vì xác định địa điểm cùng mục tiêu tốt hơn.

Loại truyền tống đơn hướng này, mục tiêu gì cũng không có, chỉ bằng vào tính toán liền làm được... lý giải trận pháp mạnh mẽ, đã vượt ra khỏi tưởng tượng ra. Cái tên này... Thật trước đó hoàn toàn không biết truyền tống trận pháp sao? Chỉ học vài phút?

- Đã đến là tốt rồi, nhanh vào thành đi, nghĩ biện pháp hỏi thăm tin tức một chút, Triệu Nhã đến cùng xảy ra chuyện gì!

Nghe được ở phụ cận, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm.

- Ừm!

Vị trước mắt này, vì cứu học sinh, đắc tội Thánh Tử điện cũng không sợ hãi chút nào, liền biết quyết tâm của hắn, lúc này Trần Nhạc Dao không nói thêm lời, bay về phía tường thành cách đó không xa.

Hàn Băng thành bởi vì có Băng Nguyên cung tọa trấn, tuy băng tuyết đầy trời, vẫn như cũ thuộc về một trong các đại thành trấn của toàn bộ đại lục, ngày mới tối liền đóng cửa thành, cự tuyệt tất cả khách tới.

Bất quá Trần Nhạc Dao có lệnh bài đệ tử hạch tâm của Băng Nguyên cung, liền nhẹ nhõm đi vào.

Nội thành, bông tuyết đầy trời, tuy hàn khí bức người, nhưng trên đường phố vẫn cực kỳ hừng hực, người đến người đi, ngựa xe như nước.

- Trương sư, bây giờ chúng ta liền đi Băng Nguyên cung ư?

Trần Nhạc Dao quay đầu nhìn qua.

Trương Huyền lắc đầu.

- Vì cái gì?

Trần Nhạc Dao không hiểu.

Gấp gáp chạy tới như vậy, không tiếc tiêu tốn vô số đại giới, sao tới trước mặt, ngược lại không vội nữa?

- Việc cấp bách, cũng không phải đi qua, mà là nghĩ biện pháp hỏi thăm một chút, đến cùng xảy ra chuyện gì, trước thời hạn có chỗ chuẩn bị! Nếu không, tùy tiện xông tới, xảy ra chuyện, không những không thể cứu người, còn có thể đoạn tuyệt tất cả cơ hội!

Trương Huyền nhíu mày.

- Xảy ra chuyện? Đi Băng Nguyên cung có thể có chuyện gì? Trương sư ý tứ là...

Trần Nhạc Dao sửng sốt một chút, chỉ cảm thấy toàn thân như xối nước lạnh:

- Là trong Băng Nguyên cung xuất hiện vấn đề?

Tên ta là Dương Huyền

dtv-ebook.com

Nàng hỏi thăm qua người quen trong tông môn, lấy được tin tức, không có xuất hiện bất kỳ biến cố, cũng không có phát sinh cái gì, đường đường thiếu cung chủ Băng Nguyên cung dưới một người, trên vạn người, phát ra tin tức cầu cứu, vậy mà không một người biết...

Hoặc là nói dối, hoặc là sự tình phát sinh ở trong tông môn, có người tận lực che giấu, tin tức cũng không tiết lộ.

Nếu không, thiếu cung chủ gặp nạn, vì sao không trực tiếp thông tri cung chủ, cũng không báo tin cường giả trong cung, ngược lại tốn sức vất vả đưa tin cho sư phụ tu vi không cao?

Rất rõ ràng, trong cung đã không còn người nàng tin tưởng, chỉ tin tưởng vị lão sư này, mang nàng một đường đi tới!

Thân thể Trần Nhạc Dao run rẩy, chỉ cảm thấy da đầu sắp nổ tung.

Trước đó chỉ biết là thiếu cung chủ xảy ra chuyện, có chút nóng nảy, không nghĩ tới tầng này, Trương sư từ chối nàng tùy tiện hành động, giờ mới hiểu được.

- Ngươi là người Băng Nguyên cung, phải tuân thủ quy định của Băng Nguyên cung, nếu như cảm thấy khó xử, chuyện này chính ta xử lý là được, có điều hi vọng đừng tiết lộ tin tức ta đã đến!

Quay đầu nhìn qua, Trương Huyền ôm quyền.

Nếu thật là trong Băng Nguyên cung xuất hiện vấn đề, đối phương là đệ tử Băng Nguyên cung, để nàng khó xử, còn không bằng giả bộ như cái gì cũng không biết.

- Cái này...

Trần Nhạc Dao nói không ra lời.

Nếu thật là trong Băng Nguyên cung động thủ với thiếu cung chủ, có thể có loại năng lực này chỉ có một người... Đại trưởng lão!

Từ khi cung chủ đời trước mất tích, đại trưởng lão liền bắt đầu chịu trách nhiệm công việc toàn bộ Băng Nguyên cung, trong trong ngoài ngoài tất cả mọi chuyện lớn nhỏ, đều từ nàng một lời quyết định, nguyên nhân chính là như vậy, coi như nàng không phải cung chủ, cũng đã có thể so với cung chủ.

Nếu như vừa rồi suy đoán là đúng, là trong cung xuất hiện biến cố, chỉ sợ nhất định là vị đại trưởng lão này tự thân xuất thủ! Nàng ra tay... Thân là đệ tử, thật có thể vi phạm mệnh lệnh ư?

- Cáo từ...

Biết đối phương khó xử, Trương Huyền không nói thêm lời, nhấc chân đi thẳng về phía trước, mới vừa đi mấy bước, chỉ thấy Trần Nhạc Dao từ phía sau đuổi theo, che ở phía trước, tràn đầy kiên định:

- Chờ ta một chút, thiếu cung chủ làm người hiền lành, Trương sư cũng có ân với ta, mặc kệ đến cùng xảy ra chuyện gì, cũng phải đi cứu nàng! Dù vi phạm quy định cùng mệnh lệnh trong cung!

- Ngươi cân nhắc kỹ chưa, chuyện này không thể coi thường, một khi làm, vô cùng có khả năng không có đường sống...

Trương Huyền lắc đầu.

- Ta biết!

Trần Nhạc Dao thở ra một hơi nói.

Thiếu cung chủ là người rất tốt, Trương sư càng sáng chế ra công pháp giải quyết tai họa ngầm của Băng Nguyên cung, để họ được lợi...

Đương nhiên, trọng yếu nhất là vị trước mắt này vì học sinh, không tiếc đối kháng toàn bộ Thánh Tử điện, loại tình nghĩa này, bất kể ai nhìn thấy cũng sẽ xúc động, cam tâm tình nguyện giúp một tay.

- Vậy là tốt rồi, ta thay Triệu Nhã cám ơn ngươi!

Thấy đối phương thực lòng, Trương Huyền không nói nhiều nữa, nhẹ gật đầu, lần nữa nhìn qua:

- Băng Nguyên cung có người quan hệ vô cùng tốt với ngươi, hơn nữa địa vị kính trọng không? Trước tìm người này, cẩn thận hỏi thăm, có lẽ có thể tìm ra một ít đầu mối!

Hiện tại trọng yếu nhất là biết tình huống chân chính của Triệu Nhã, mới có thể làm tốt ứng đối bước kế tiếp. Tìm người hỏi thăm, là biện pháp duy nhất.

- Cùng ta quan hệ tốt, đều là chút ít đệ tử, hắn là biết không nhiều, chẳng qua ... ta quen biết một vị trưởng lão, quan hệ không tệ, bình thường cũng cực kỳ chăm sóc ta, hỏi thăm nàng có lẽ có thể biết một chút!

Trần Nhạc Dao cau mày, suy tư một lát nói.

- Trưởng lão? Thực lực gì?

Trương Huyền nhìn qua.

- Thánh Vực bát trọng hậu kỳ, ở trong tất cả trưởng lão không tính quá cao, có điều chịu trách nhiệm đồ ăn thức uống của tất cả đệ tử trong cung, nếu như thiếu cung chủ không ở trong cung, hoặc xảy ra chuyện, nhất định có thể biết.

Trần Nhạc Dao nói.

- Chịu trách nhiệm đồ ăn thức uống? Tốt, dẫn ta đi gặp nàng!

Trương Huyền gật đầu.

Trưởng lão chịu trách nhiệm đồ ăn thức uống, chức vị không cao, nhưng hẳn là tin tức linh thông nhất. Triệu Nhã thật muốn xảy ra chuyện, nhất định sẽ biết.

- Hiện tại đêm khuya, nàng hẳn là ở tiểu viện của mình nghỉ ngơi, chỉ là chỗ ở của nàng ở trong Băng Nguyên cung, thời gian này chỉ sợ không dễ tiến vào...

Trần Nhạc Dao cau mày.

Tìm tới vị trưởng lão này đơn giản, mấu chốt là nàng ở trong Băng Nguyên cung, hiện tại trời tối cửa cung đóng chặt, làm sao mới có thể đi vào?

- Có thể hẹn ra gặp một lần hay không?

Trương Huyền nói.

Trần Nhạc Dao lắc đầu:

- Hẳn là rất khó, coi như nàng là trưởng lão, cũng sẽ không tuỳ tiện rời Băng Nguyên cung, có điều, mỗi ngày rạng sáng, nàng đều sẽ đi chợ mua sắm rau quả, các loại nguyên liệu nấu ăn!

- Rạng sáng?

Trương Huyền cau mày:

- Bây giờ cách rạng sáng còn có ba canh giờ, chậm thì sinh biến, không biết có biện pháp khác không?

Giờ phút này cách rạng sáng, còn có một đoạn thời gian, thực sự không thể bị dở dang.

- Cái này...

Trần Nhạc Dao lắc đầu.

Nàng là cô gái ngoan ngoãn trong tông môn, chưa bao giờ có kinh nghiệm hẹn người đi ra, trong lúc nhất thời nghĩ không ra biện pháp gì tốt.

- Vị trưởng lão này mua sắm rau quả, là ở địa phương riêng biệt, hay có thương nghiệp cung ứng riêng?

Trương Huyền hỏi.

- Băng Nguyên cung là thế lực lớn, môn nhân ăn uống, tự nhiên đều là đồ vật riêng biệt, từ người chuyên trách bồi dưỡng, linh khí đầy đủ, tạp chất cực ít... Thương nghiệp cung ứng chính là gia tộc lớn nhất Hàn Băng thành này… Hàn gia!

Trần Nhạc Dao nói.

Càng là đại tông môn, trên ăn đồ càng có quy củ, không có khả năng tùy ý mua ở chợ bán thức ăn, nhất định có thương nghiệp cung ứng riêng. Nếu không, chỉ cần hạ độc ở trong rau quả, chẳng phải toàn bộ tông môn đều bị chơi chết?

- Hàn gia? Có dạng thương nghiệp cung ứng này là tốt rồi, ngươi có biết bọn họ ở nơi nào không?

Trương Huyền mỉm cười.

- Ta từng theo trưởng lão đi qua một lần, biết vị trí!

Biết ý tứ của đối phương, Trần Nhạc Dao vội vàng gật đầu.

Hẹn vị trưởng lão kia đi ra, rất khó, nhưng thương nghiệp cung ứng, tìm lý do để đối phương đi ra, hẳn là cực kỳ đơn giản.

- Dẫn đường đi!

Trương Huyền gật đầu.

Trần Nhạc Dao cũng không chối từ, vội vàng đi về phía trước, tốc độ của hai người cực nhanh, đi đại khái hơn mười phút, một tiểu viện xuất hiện ở trước mắt.

- Trương sư, đây là Hàn gia!

Trần Nhạc Dao giới thiệu.

- Ừm!

Nhìn phủ đệ trước mắt, Trương Huyền nhẹ gật đầu.

Có thể cung cấp đồ ăn cho một thế lực lớn, gia tộc này nhất định cũng không đơn giản.

- Đưa bái thiếp đi!

Trương Huyền khoát tay áo.

Loại gia tộc này, xông vào khẳng định không thực tế, hơn nữa động tĩnh làm lớn, phiền phức càng nhiều, muốn gặp người phụ trách của đối phương, chỉ có thể đưa bái thiếp.

- Bái thiếp? Viết tên của ta?

Trần Nhạc Dao sững sờ.

Mặc dù nàng là đệ tử thiên tài trong tông môn, nhưng đối phương bàn bạc đều là trưởng lão của Băng Nguyên cung, đêm khuya tới bái kiến, muốn gặp được chủ nhân, chỉ sợ không dễ dàng như vậy.

- Viết ta đi!

Trương Huyền nói.

- Ngươi?

Trần Nhạc Dao run lên:

- Tên của ngươi, chỉ sợ cũng không được...

Mặc dù Trương sư là lão sư của thiếu cung chủ, nhưng chỉ hạn chế truyền bá trong phạm vi nhỏ, danh khí cũng không lớn, trọng yếu nhất là, mới vừa cùng Thánh Tử điện gây ra mâu thuẫn, hiện tại dùng cái tên này, có thể quá mạo hiểm hay không?

Lời còn chưa dứt, chỉ thấy Trương sư xoay đầu lại, chẳng biết lúc nào đã thay đổi dung mạo, thoạt nhìn là một trung niên nhân, hai tay chắp sau lưng, sắc mặt thản nhiên:

- Từ giờ trở đi, tên ta là... Dương Huyền!

Hàn Thủy Lưu

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

- Dương Huyền?

Trần Nhạc Dao giật nảy mình:

- Ngươi, ngươi... Muốn mượn dùng tên tuổi Dương sư?

Dương sư Dương Huyền, người khác không biết, nàng là nghe qua. đệ nhất thái thượng trưởng lão của Danh Sư đường, địa vị cao, có thể xưng đương đại đệ nhất, thực lực lại càng không cần phải nói... xem như lão sư của mình cũng không thể mượn dùng như vậy...

- Bây giờ muốn làm cho đối phương đi ra, chỉ có thể mượn dùng... Triệu Nhã là đồ tôn của hắn, có lẽ sẽ không tức giận!

Ánh mắt của Trương Huyền thản nhiên.

Trần Nhạc Dao nói không ra lời.

Nói thật, vị trước mắt này, thật đúng là to gan lớn mật. Cưỡng ép lao ra Thánh Tử điện ngược lại cũng thôi, còn giả mạo sư phụ của mình...

Không bị phát hiện ngược lại cũng thôi, nếu bị phát giác, còn không trực tiếp nháo đến Tổng bộ Danh Sư đường? Đột nhiên có chút hối hận đồng ý đối phương muốn cứu Triệu Nhã. Vị lão sư vô pháp vô thiên này của thiếu cung chủ, làm như vậy, thật không biết sẽ gây ra động tĩnh gì.

- Yên tâm đi, không có việc gì!

Thấy nàng như vậy, biết lo lắng cái gì, Trương Huyền xua tay.

Giả mạo Dương Huyền, hắn sớm đã thuận buồm xuôi gió, chắc chắn sẽ không phạm sai lầm.

Tình huống hiện tại, tên của hắn quả thực không thể dùng, nhưng Tổng bộ Danh Sư đường Dương Huyền, có thể cho người khiếp sợ rất mạnh, có lẽ có thể tìm được Triệu Nhã dễ như trở bàn tay.

Dù sao vị Dương Huyền thật kia đang bế quan ở Trương gia, thẳng đến hắn rời đi, cũng không có xuất hiện, nói rõ cách đi ra còn không biết bao lâu, không cần lo lắng.

- Tốt!

Biết đã cưỡi lên lưng hổ, không có cách nào xuống, Trần Nhạc Dao đành phải lấy ra bái thiếp, chân khí du động, lưu lại tên ở phía trên.

- Không cần viết Danh Sư đường, chỉ viết hai chữ Dương Huyền là được!

Thấy nàng khắc ra chữ viết, Trương Huyền nói.

- Được!

Không biết vì sao dặn dò như vậy, nhưng biết đã yêu cầu như vậy, khẳng định có mục đích của mình, Trần Nhạc Dao không nói thêm lời, lần nữa lấy ra bái thiếp viết tên lên. Làm xong, lúc này mới đi tới trước mặt đại môn gõ gõ.

Kẹt kẹt!

Hộ vệ đi ra.

- Lão gia nhà chúng ta, muốn thăm hỏi gia chủ của các ngươi, mong đi thông báo!

Trần Nhạc Dao đưa bái thiếp tới, giờ phút này nàng cũng biết bản thân nên nói cái gì.

- Đã trễ thế như vậy, lão gia nhà chúng ta đã nghỉ ngơi, có chuyện gì ngày mai lại đến!

Hộ vệ cau mày lắc đầu, không có tiếp thu.

- Ta khuyên ngươi vẫn là đón lấy bái thiếp cho thỏa đáng, một khi chậm trễ, không phải một hộ vệ như ngươi có thể chống lại!

Thấy hắn không thu, Trần Nhạc Dao nhíu mày, cổ tay khẽ đảo, lấy ra một cái lệnh bài.

- Đệ tử hạch tâm của Băng Nguyên cung?

Hộ vệ không biết Dương Huyền là ai, nhưng cái lệnh bài này vẫn nhận ra được, giật nảy mình, vội vàng nhận lấy bái thiếp:

- Hai vị chờ một chút, ta đi thông bẩm ngay!

Đường đường đệ tử hạch tâm của Băng Nguyên cung, cũng phải gọi lão gia, nói rõ vị sau lưng kia, địa vị ít nhất cũng là trưởng lão, quả thực không phải một hộ vệ như hắn có thể đắc tội.

- Ừm!

Thu lệnh bài về, Trần Nhạc Dao trở lại sau lưng Trương Huyền, hai người chậm rãi đi vào viện, tại đón khách phòng ngồi xuống. An bài tốt nước trà, cầm bái thiếp, hộ vệ vội vã đi đến phòng gia chủ.

Tuy đã đêm khuya, nhưng vị gia chủ này cũng không nghỉ ngơi, còn cùng tộc nhân thảo luận sự tình gì đó, đi vào gian phòng, hộ vệ vội vàng ôm quyền:

- Tộc trưởng, bên ngoài có người cầu kiến!

- Lúc này ai tới tìm ta?

Hàn gia gia chủ Hàn Thủy Lưu nhíu mày hỏi.

- Đây là bái thiếp...

Không dám nói nhiều, hộ vệ đẩy bái thiếp tới.

Hàn Thủy Lưu nhận lấy, từ từ mở ra, chỉ thấy phía trên chỉ có hai chữ Dương Huyền, không còn chữ viết gì khác.

- Dương Huyền?

Tràn đầy nghi ngờ, Hàn Thủy Lưu nhìn lại:

- Người kia có thân phận gì?

Bái thiếp bình thường, đều cho thấy thân phận, để đối phương biết là ai, chỉ viết một cái tên như vậy, còn chưa bao giờ thấy qua.

- Là trung niên chừng ba mươi tuổi, người mặc trường bào Danh Sư, trước ngực không có huy chương, không biết đẳng cấp...

Suy nghĩ một chút, hộ vệ nói.

- Danh Sư? Không có huy chương đẳng cấp?

Hàn Thủy Lưu càng thêm kỳ lạ.

Nếu là Danh Sư, bình thường đều sẽ ghi chú đẳng cấp, để cho người ta coi trọng, không có huy chương, lại không viết thân phận, mấu chốt là nửa đêm tới chơi, gia hỏa này nơi nào xuất hiện a?

- Đoán chừng là người ngông cuồng không biết từ nơi nào tới, không tiếp, bảo hắn ngày mai tới...

Nghĩ một lát không nghĩ ra, Hàn Thủy Lưu tiện tay đặt bái thiếp ở một bên, thản nhiên nói.

- Lão gia... tùy tùng của Dương sư là... đệ tử hạch tâm của Băng Nguyên cung!

Thấy hắn không có ý định tiếp kiến, hộ vệ vội nói.

- Tùy tùng là đệ tử hạch tâm của Băng Nguyên cung?

Thần sắc của Hàn Thủy Lưu cứng lại:

- Bản thân là Danh Sư, gọi Dương Huyền... Chẳng lẽ, chẳng lẽ...

Thì thầm đôi câu, vẻ mặt đột nhiên biến đổi:

- Là hắn?

- Tộc trưởng, là ai?

Phía dưới các trưởng lão tới thảo luận, tất cả đều nghi ngờ nhìn qua.

- Tổng bộ Danh Sư đường, có một vị thái thượng trưởng lão thần long thấy đầu mà không thấy đuôi, thực lực cực mạnh... Tên gọi là Dương Huyền... Có thể có quan hệ hay không?

Hàn Thủy Lưu nói.

- Thái thượng trưởng lão của Tổng bộ Danh Sư đường? Loại nhân vật này, sinh hoạt ở trong mây, làm sao lại tới đây...

Vị trưởng lão kia lắc đầu.

Hàn gia bọn họ, dù địa vị ở Hàn Băng thành không thấp, ở Băng Nguyên cung cũng có lực ảnh hưởng nhất định, nhưng ở trước mặt Tổng bộ Danh Sư đường, vẫn kém quá nhiều.

Đường đường thái thượng trưởng lão, làm sao có thể tự thân tới, hơn nữa còn đưa bái thiếp, nói ra cũng để người khó tin.

- Ta cũng không tin, nhưng mà thân là Danh Sư, hơn nữa gọi Dương Huyền, thật không biết còn có những người khác...

Hàn Thủy Lưu lắc đầu:

- Các ngươi đi theo ta, không phải, cũng không có gì, nếu thật sự là hắn, tự thân tới, không có đi nghênh đón, chỉ sợ Hàn gia chúng ta sẽ đối mặt tai ương...

Dù ở trên đại lục rất nhiều người trùng tên, nhưng Danh Sư Dương Huyền, trừ vị kia, thật đúng là chưa từng nghe qua người khác. Tuy ở sâu trong nội tâm, cũng cảm thấy đối phương sẽ tìm hắn khả năng rất nhỏ, thế nhưng không dám cam đoan, tiểu gia tộc như bọn hắn, vẫn là cẩn thận một chút cho thỏa đáng.

- Ừm!

Tất cả trưởng lão đồng thời gật đầu, theo sát ở sau lưng đi ra ngoài, rất mau tới địa phương đón khách, ngay sau đó nhìn thấy một trung niên sắc mặt vàng như nến, đang ngồi ở tại chỗ, vẻ mặt lạnh nhạt uống nước trà.

- Phía trước là Dương sư?

Vừa tiến vào gian phòng, Hàn Thủy Lưu lập tức ôm quyền.

Tu vi của hắn sớm đã đạt đến Thánh Vực bát trọng đỉnh phong, nhưng mà vẫn nhìn không thấu tu vi đối phương, thoạt nhìn bình thản, nhưng cho người ta một loại cảm giác khiến người ta run sợ.

Giống như vị ngồi kia, chỉ cần động thủ, toàn bộ gia tộc bọn họ đều sẽ chống lại không được.

- Ta vừa vặn đi ngang qua nơi đây, có một số việc, muốn tìm người hỏi thăm, đêm khuya mạo muội quấy rầy, mong Hàn gia chủ chớ nên trách móc!

Trương Huyền đứng dậy.

Đồng dạng ôm quyền hành lễ, rất đúng lễ nghi, nhưng trong cơ thể hắn tự nhiên tản mát ra khí thế cao cao tại thượng, dù không phải tận lực, vẫn cho người ta một loại ảo giác cao thủ tịch mịch.

- Cao thủ, nhất định là cao thủ...

Con ngươi của Hàn Thủy Lưu co rụt lại.

Một công ba việc

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Dù đối phương không có biểu hiện ra tu vi đến cùng cao bao nhiêu, nhưng phong thái bình tĩnh, loại thần thái phiêu dật tựa như rời xa hồng trần kia, vừa nhìn liền biết thế sự xoay vần, đã trải qua vô số sóng to gió lớn. Loại người này, coi như không phải Dương sư, chỉ sợ thân phận địa vị cũng không thấp, không phải một tiểu nhân vật như hắn có thể chống lại. Biết điểm ấy, nên không còn dám ngạo mạn nữa, vội vàng ôm quyền:

- Dương sư khách khí, ngươi có thể tới gia tộc bọn ta, là vinh hạnh của chúng ta, không biết có gì phân phó, chỉ cần Hàn gia chúng ta có thể làm được, sẽ không cự tuyệt!

- Cũng không có gì, ta đi ngang qua lân cận, gặp phải Thánh thú đánh lén, tiện tay tổn thương hắn, có điều niệm tình nó không phải cố ý gây ra, hơn nữa lại có tâm thần phục, ông trời có đức hiếu sinh, liền muốn giúp trị liệu một tay. Ta vân du tứ hải, trên người chưa từng mang dược vật, nghe nói Hàn gia nắm giữ dược liệu, nên tới mua một ít!

Trương Huyền mỉm cười nói.

- Cầu dược liệu?

Hàn Thủy Lưu sửng sốt một chút:

- Không biết... Là Thánh thú gì, lại cần loại dược vật nào?

Cùng là bị thương, thể chất thuộc tính Thánh thú khác biệt, dược vật cũng không giống nhau, giống như Hỏa Diễm Kỳ Lân thú, cần dược vật hỏa thuộc tính, hiệu quả trị liệu càng tốt hơn, Địa Ngục Thanh Long thú thì cần thuộc tính âm hàn. Biết đối phương là Thánh thú gì, loại dược vật nào, sẽ tìm kiếm dược liệu tốt hơn.

- Chính là bọn họ...

Cổ tay Trương Huyền rung lên, hai con Thánh thú rơi vào trước mặt mọi người, mới vừa xuất hiện, lập tức tản mát ra khí tức kinh người, tựa hồ muốn lật tung đại sảnh.

- Địa Ngục Thanh Long thú Thánh Vực cửu trọng?

- Hỏa Diễm Kỳ Lân thú Thánh Vực cửu trọng đỉnh phong?

- Tiện tay kích thương hai con Thánh thú, hắn không có việc gì?

...

Nhìn thấy hai Thánh thú bất ngờ xuất hiện, gian phòng yên lặng một hồi, tất cả trưởng lão Hàn gia thân thể phát run, nói không ra lời.

Trước đó, còn có người cảm thấy, đường đường Hàn gia gia chủ chạy tới nghênh đón, có chút chuyện bé xé ra to, nhìn thấy hai gia hỏa này, tất cả mọi người không còn tâm tư gì khác. Có thể tiện tay kích thương hai con Thánh thú Thánh Vực cửu trọng đỉnh phong, Thánh Vực cửu trọng sơ kỳ, vẻ mặt mây trôi nước chảy, không đáng giá nhắc tới... Nên có thực lực gì? Tưởng tượng liền cảm thấy kinh khủng.

- Ta cần Chu Dương thảo, Mân Côi Hoa, Thanh Diệp tử căn, Lưu Ly đằng...

Thuận miệng nói ra mười mấy loại dược liệu, Trương Huyền lắc đầu, vẻ mặt than thở:

- Tạm thời cần nhữngthứ này, bọn họ đột nhiên đánh lén, ta không quan sát cẩn thận, dùng nhiều hơn một phần mười lực lượng... Tạo thành kết quả này, thực sự sơ sẩy!

Hàn Thủy Lưu co rút, cẩn thận nhìn sang hai con Thánh thú, quả nhiên phát hiện hai gia hỏa kia bị thương không nhẹ, miệng vết thương có một cỗ lực lượng đặc thù không ngừng nhúc nhích, vượt rất xa Thánh Vực cửu trọng, không phải tuỳ tiện liền có thể hóa giải.

- Dùng nhiều một phần mười, còn mạnh như vậy...

Nuốt ngụm nước bọt, vội vàng suy tư dược vật vừa rồi đối phương nói, một lát sau vẻ mặt trở nên có chút không dễ nhìn, dừng lại một chút, vội vàng ôm quyền:

- Dương sư, những thuốc này...

- Yên tâm, đã ta cần, sẽ dựa theo giá thị trường thanh toán cho ngươi, sẽ không bạc đãi!

Trương Huyền cười nói.

- Ta không phải ý tứ này, mà là... Ngươi nói mười mấy loại dược vật, gia tộc bọn ta nhiều nhất có thể tìm ra bảy loại, còn có tám loại không bỏ ra nổi...

Hàn Thủy Lưu vội nói.

- Bảy loại?

Lông mày Trương Huyền nhíu một cái, trên mặt không vui.

Không khí chung quanh lập tức ngưng kết xuống, giống như biến thành thực chất. Một cỗ uy áp cường đại bất ngờ từ trên người hắn tản ra, như muốn xé rách thiên địa.

Kẽo kẹt! Kẽo kẹt!

Cảm nhận được cỗ khí tức này, toàn thân Hàn Thủy Lưu cùng tất cả trưởng lão không ngừng run lên, như bả vai nhiều hơn một ngọn núi lớn, đầu gối như nhũn ra, bất cứ lúc nào cũng sẽ quỳ rạp xuống đất.

- A, không có ý tứ, nhất thời thất thần...

Thời điểm bọn hắn sắp không kiên trì nổi, trung niên trước mắt nhẹ nhàng cười một tiếng, giống như gió hóa mưa, áp lực tiêu hết, như cảm giác áp bách vừa rồi chưa hề xuất hiện qua.

- Không có gì...

Áp lực biến mất, Hàn Thủy Lưu cùng tất cả trưởng lão đồng thời cảm thấy sau lưng ướt đẫm mồ hôi, hoảng sợ không nói ra được.

- Để các vị sợ hãi, ta là nghĩ, không có dược liệu, hai gia hỏa này muốn khôi phục, sẽ tiêu tốn chút thời gian, không có khống chế tốt lực lượng trong cơ thể, quan tâm sẽ bị loạn, là lỗi lầm của ta...

Trương Huyền lắc đầu, tràn đầy áy náy.

Nhìn thấy bộ dáng của hắn, Hàn Thủy Lưu nào dám nói nhảm, dừng lại một chút, cắn răng nói:

- Dương sư... Thật ra thì không cần lo lắng, tuy Hàn gia chúng ta không có tám loại dược liệu này, nhưng Băng Nguyên cung hắn là có, nếu như Dương sư thật cần, ta có thể tìm kiếm giúp một tay, lấy quan hệ của Hàn gia ta cùng Băng Nguyên cung, mấy cây dược liệu mà thôi, hắn là sẽ không khó xử!

- Ồ? Ngươi có thể giúp đỡ tìm kiếm?

Trương Huyền nhìn qua.

- Vâng!

Hàn Thủy Lưu gật đầu:

- Hàn gia chúng ta chịu trách nhiệm cung cấp thức ăn và một chút dược vật đơn giản cho toàn bộ Băng Nguyên cung, xưa nay cùng Bạch trưởng lão quan hệ rất gần, có thể ủy thác nàng tìm kiếm giúp một tay!

- Vậy làm phiền Hàn gia chủ, hiện tại ta liền cần, không biết gia chủ có thể báo cho vị Bạch trưởng lão này, để nàng tự mình đưa tới hay không? Mặc dù thương thế của hai con Thánh thú này không tính quá mức nghiêm trọng, nhưng tìm dược vật càng nhanh, khôi phục sẽ càng nhanh, tránh khỏi lưu lại di chứng!

Trương Huyền nói.

- Tự mình đưa tới, không có vấn đề! Dương sư chờ ở đây, ta đưa tin cho Bạch trưởng lão, để nàng đích thân tới một chuyến...

Hàn Thủy Lưu nhẹ gật đầu, ngay sau đó vội vã xoay người rời đi. Các trưởng lão khác biết vị trước mắt này mạnh mẽ, vội vàng an bài hắn đến đại sảnh huy hoàng nhất của Hàn gia, phục vụ trà ngon.

- Thật lợi hại...

Trần Nhạc Dao ở một bên nhìn từ đầu đến cuối, cũng khiếp sợ tột đỉnh, môi đỏ mở ra, lại khó khép lại.

Tốt một chiêu vừa đập vừa xoa.

Thả ra Kỳ Lân thú, Thanh Long thú, chẳng những dọa Hàn gia tâm phục khẩu phục, càng có thể mượn cơ hội tìm kiếm dược vật trị liệu hai con Thánh thú, để chúng khôi phục nhanh chóng... Mấu chốt nhất là, có lý do để Bạch trưởng lão tới!

Một công ba việc!

Dựa theo ý nghĩ của nàng, trực tiếp tới, để đối phương giúp liên hệ Bạch trưởng lão... Bây giờ suy nghĩ một chút, đã rơi xuống tầm thường.

Dù sao, một vị Danh Sư sâu không lường được, chỉ đích danh muốn gặp trưởng lão Băng Nguyên cung... Để cho người ta không nghi ngờ là giả. Một khi tin tức truyền lại Băng Nguyên cung, chỉ sợ đã đánh cỏ động rắn.

Thuận lý thành chương, lại xác lập uy tín cùng thực lực, để cho người ta không có chút nghi ngờ nào, phần năng lực này, quả thực đáng sợ!

Nếu không phải tận mắt thấy đối phương do Trương Huyền ngụy trang thành, thật nghi ngờ có phải là Dương sư đến hay không! Ngồi ở đại sảnh uống trà, đại khái hơn mười phút, chỉ thấy Hàn Thủy Lưu vội vã chạy tới, phía sau đi theo một phụ nhân trung niên.

- Dương sư, Bạch trưởng lão tới...

Tiến lên một bước, Hàn Thủy Lưu ôm quyền.

Trương Huyền nhẹ gật đầu, còn chưa lên tiếng, phụ nhân đối diện nhướng mày, con mắt rơi ở nữ hài bên người nói:

- Nhạc Dao, sao ngươi ở đây?

Địa Mạch Liên Hoa

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Sự tình Trần Nhạc Dao đi Thánh Tử điện, toàn bộ Băng Nguyên cung đều biết, lúc này mới đi ba tháng, sao đột nhiên lại xuất hiện ở đây?

- Bạch trưởng lão, ta đi theo Dương sư tới... là có sự tình cần làm!

Trần Nhạc Dao vội vàng đứng dậy.

Đây là trưởng lão tông môn nàng quen thuộc nhất, không nguyện ý lừa gạt.

- Dương sư?

Lúc này ánh mắt của Bạch trưởng lão mới rơi vào trên người Trương Huyền. Vị trước mắt này, tuổi tác thoạt nhìn không lớn, tu vi lại sâu không lường được, để cho người ta nhìn không ra sâu cạn.

- Dương sư ta nghe nói qua không ít, không biết... Các hạ là vị nào?

Lông mày nhíu một cái, Bạch trưởng lão nhìn lại, trên mặt hơi không vui.

Trần Nhạc Dao là đệ tử Băng Nguyên cung được nàng coi trọng nhất, không ở Thánh Tử điện tu luyện, lại bị người trước mắt mang về, trong lòng tự nhiên không vui.

- Tại hạ... Dương Huyền!

Trương Huyền thản nhiên nói.

- Dương Huyền? Dương Huyền nào?

Bạch trưởng lão thì thầm một câu, như nhớ tới cái gì, lông mày nhảy một cái:

- Tổng bộ Danh Sư đường Dương Huyền?

- Ha ha!

Trương Huyền cũng không trả lời, ngược lại cười nhạt một tiếng, đứng dậy:

- Bạch trưởng lão, khuôn mặt thoạt nhìn hồng nhuận, trên thực tế có khí huyết ngưng trệ ở huyệt hoài hải, nóng lạnh xung đột, dẫn đến trong cơ thể nóng lạnh luân phiên, nếu như không nhìn lầm... mái tóc dưới mũ của trưởng lão, hẳn là màu hoa râm!

- Ngươi...

Bạch trưởng lão sững sờ, con mắt trợn tròn.

Nàng từ trước tới nay đều mang mũ gặp người, chính là vì che giấu mái tóc hoa râm, ngay cả Trần Nhạc Dao quan hệ gần nhất, cũng không biết việc này... đối phương liếc mắt một cái liền nhìn ra?

- Không cần khẩn trương, đánh một quyền nhìn xem...

Không để ý tới nàng chấn kinh, hai bước đi tới trước mặt, thanh âm nhàn nhạt vang lên.

Nghe nói như thế, ánh mắt của Bạch trưởng lão ngẩn ngơ, kìm lòng không được đánh một quyền, ngay sau đó kịp phản ứng, sắc mặt tái xanh, đang muốn quát tháo, liền nghe lời nói của đối phương vang lên lần nữa:

- Ngươi từ nhỏ tu luyện Băng Huyền công, hơn nữa chưa hề tiếp xúc qua khác giới, cố thủ thuần âm, quả thực đạt đến cực hạn, nhưng ngươi có phát hiện hay không, tu vi của ngươi, đạt tới cảnh giới bây giờ, đã không cách nào tăng thêm, dù dùng dược vật nhiều hơn nữa, tìm bao nhiêu Danh Sư, cũng không có phương pháp đột phá Thánh Vực cửu trọng?

- Ngươi, làm sao ngươi biết?

Bạch trưởng lão lui về phía sau.

Nàng đã sớm đạt tới Thánh Vực bát trọng đỉnh phong, đáng tiếc, thủy chung không cách nào đột phá, dùng không biết bao nhiêu phương pháp, cũng không có hiệu quả gì, đến bây giờ, đã có chút tuyệt vọng rồi.

Chỉ là chuyện này, chỉ có một vài trưởng lão thân thiết trong tộc biết, vị trước mắt này thuận miệng nói ra... Bởi vì nhìn nàng đánh quyền?

Không có nhãn lực mạnh như vậy đi!

- Thánh Vực cửu trọng Vũ Không cảnh, trên dưới tứ phương gọi là vũ, vũ không, phải có lĩnh ngộ càng lớn với không gian mới có thể làm được, Băng Huyền công, mặc dù là công pháp có một không hai, nhưng dùng băng hàn làm căn cơ, tìm kiếm đột phá, cùng khí tràng của ngươi hơi không hợp! Lúc này mới dẫn đến trong cơ thể ngươi nóng lạnh không đều, tóc xuất hiện hoa râm...

Trương Huyền nhấc mí mắt, lần nữa nhìn qua:

- Ban đêm mỗi lần ngươi tu luyện, có phải đều sẽ cảm giác tâm khô khó bình? Cảm thấy trong cơ thể có nội hỏa tuôn ra hay không?

- Cái này... Đúng!

Bạch trưởng lão muốn phủ nhận, nhưng dừng lại một chút vẫn gật đầu, mang theo nghi ngờ nhìn qua:

- Dương sư nói tới khí tràng... Là cái gì? Băng Huyền công, ta tu luyện trên trăm năm, đều không có vấn đề, làm sao lại không hợp?

Đối phương có thể nói ra, có lẽ có thể giúp giải quyết, vấn đề này chính mình cũng khó giải quyết, cho nên không có giấu diếm.

Chỉ là nàng có chút kỳ quái, tu luyện Băng Huyền công không biết đã bao nhiêu năm, chưa hề xuất hiện qua vấn đề, làm sao lại không hợp?

Khí tràng lại là cái gì?

- Khí tràng, chính là từ trường toàn thân ngươi sinh ra, cùng công pháp ngươi tu luyện, bản tính cá nhân quen thuộc, thậm chí... Cảnh vật chung quanh cũng có quan hệ!

Trương Huyền cười cười:

- Thể chất của ngươi, mang theo thuộc tính hàn âm, tu luyện Băng Huyền công quả thực là phù hợp nhất, không có bất cứ vấn đề gì!

- Vậy...

Bạch trưởng lão tràn đầy nghi ngờ.

Ngay cả Trần Nhạc Dao cũng không rõ ràng lắm. Mới vừa rồi không phải còn nói, khí tràng không phù hợp ư? Tại sao lại nói tu luyện Băng Huyền công không có vấn đề?

- Đừng có gấp, thể chất tu luyện không có vấn đề, nhưng khí tràng của ngươi, sớm đã phát sinh biến hóa...

Trương Huyền lắc đầu.

- Khí tràng biến hóa?

- Không sai, nếu như ta không nhìn lầm, sau khi tu vi ngươi đạt tới Thánh Vực bát trọng, có phải ở trong nhà của mình trồng một gốc Địa Mạch Liên Hoa hay không?

Trương Huyền nhìn qua.

- Đúng...

Bạch trưởng lão gật đầu.

- Địa Mạch Liên Hoa, hạt sen có công hiệu làm đẹp, dung nhan vĩnh trú, rất nhiều nữ tử đều ưa thích trồng, ngươi trồng một gốc, không gì đáng trách, chỉ là ngươi có biết, loại hoa sen này, cũng không phải hấp thu địa mạch là có thể sống sót, càng quan trọng hơn là, cần địa hỏa tẩm bổ, đặc biệt là hạt sen... Muốn trưởng thành, nhất định phải hấp thu hơi nóng, dù chỉ là một tia yếu ớt, cũng đã thay đổi hoàn cảnh chung quanh, để khí tràng bốn phía biến thành thuộc tính hỏa diễm. Ở trong đó một ngày không có gì, hai ngày cũng không có gì, nhưng thời gian lâu dài, cùng Băng Huyền công của ngươi, thể chất thuộc tính hàn băng, sớm chiều ở chung, liền có vấn đề lớn!

- Kèm theo thời gian ở chung càng dài, Hỏa tính sẽ ở trong người càng tích tụ càng nhiều, nếu như ngươi đã kết hôn, có lẽ còn có thể bài tiết, nhưng cố thủ nguyên âm, hỏa độc không ra, lại thêm tu luyện công pháp thuần âm, cả hai đối đầu, lúc này mới dẫn đến tóc hoa râm, chân khí ngưng trệ, cho dù tu luyện tiếp cũng không cách nào đột phá...

Trương Huyền lắc đầu, than thở một tiếng.

- Cái này...

Thân thể Bạch trưởng lão co giật.

Tuy không biết đối phương nói có chính xác không, nhưng trong sân nhà nàng quả thực trồng một gốc Địa Mạch Liên Hoa, trong cơ thể nàng cũng quả thực chân khí ngưng trệ, cẩn thận hồi tưởng từng màn trước kia trải qua, quả thực là từ khi bắt đầu trồng hoa sen, tu vi mới càng ngày càng chậm... Chẳng lẽ, đối phương nói là sự thật?

- Ta nên làm cái gì? Mong Dương sư chỉ điểm...

Giờ này khắc này, trong lòng Bạch trưởng lão không còn nửa điểm nghi ngờ.

Trước đó còn cảm thấy Dương sư không có khả năng chạy đến nơi đây, đối phương liếc mắt liền nhìn ra mấu chốt của nàng, hơn nữa nhẹ nhõm chỉ ra, thật quá mạnh mẽ, Danh Sư cửu tinh cũng không bằng... trừ vị kia, thực sự nghĩ không ra đến cùng có ai có loại năng lực này.

- Rất đơn giản, hủy hoa sen trong viện đi, sau đó tiến vào hồ hàn băng ngâm, liên tục kiên trì một tháng, bệnh dữ diệt hết, tu vi cũng sẽ có đột phá, xung kích Vũ Không cảnh, sẽ không còn vấn đề gì nữa!

Trương Huyền cười nhạt một tiếng:

- Đương nhiên, nếu như ngươi không kiên trì được một tháng, trực tiếp tìm người hôn phối, âm dương điều hòa, ba ngày liền có thể giải quyết!

- Cái này...

Bạch trưởng lão hơi đỏ mặt, vội vàng lắc đầu:

- Ta đi hồ hàn băng là được!

Cả đời giữ mình trong sạch, đương nhiên sẽ không vì giải quyết phiền phức, liền đánh vỡ kiên trì.

- Dương sư địa vị kính trọng, tu vi cao thâm, coi như Thánh thú bị thương, cũng sẽ không đến mức không có dược vật liền không cách nào trị liệu nha? Lại nói, coi như cần dược vật, cũng không cần để cho ta tới... Không biết quanh co như vậy, đến cùng là vì chuyện gì?

Lại không xoắn xuýt những thứ này nữa, Bạch trưởng lão ngẩng đầu nhìn tới.

Mặc dù thủ đoạn của đối phương rất hợp lý, nhưng thân là trưởng lão thế lực lớn nhất, kiến thức rộng rãi, kết hợp với Trần Nhạc Dao ở đây, vẫn có thể nhìn ra không đúng.

Uy hiếp

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Nàng ở trong tất cả trưởng lão của Băng Nguyên cung, địa vị không tính quá cao, dựa theo tình huống bình thường, coi như sống đến chết, cũng không có khả năng tiếp xúc đến người như Dương sư, Trần Nhạc Dao đã ở đây, đi theo sau lưng đối phương, lại thêm Hàn Thủy Lưu gia chủ đưa tin mang tới tin tức, còn lại đoán ra được, liền rất đơn giản.

- Bạch trưởng lão người sảng khoái nói chuyện sảng khoái!

Biết không ẩn giấu được, Trương Huyền cũng không nhiều lời, mỉm cười, quay đầu nhìn Hàn Thủy Lưu gia chủ cùng tất cả trưởng lão ở một bên:

- Cảm ơn Hàn gia chủ thông báo!

- Dương sư khách khí, có thể giúp Dương sư một tay, là vận may của Hàn gia ta...

Hàn gia chủ vội vàng ôm quyền. Vị này chính là thái thượng trưởng lão của Tổng bộ Danh Sư đường, ngay cả Bạch trưởng lão cũng công nhận, tuyệt sẽ không thể giả, có thể tới gia tộc bọn họ, tuyệt đối là rồng đến nhà tôm.

- Ừm!

Trương Huyền gật đầu, nụ cười biến mất, không nói thêm lời. Nhìn thấy biểu tình của hắn, Hàn gia chủ lập tức hiểu được, vội vàng ôm quyền:

- Thực sự không tiện, trong nhà của ta còn có chút sự tình, cần phải đi xử lý, trước xin cáo từ...

Nói xong vội vã mang theo tất cả trưởng lão rời đi.

Rất hiển nhiên, Dương sư mới vừa nói cảm ơn, đã mang theo ý đuổi người, nếu ngươi không đi, khẳng định giận thật nha. Gian phòng chỉ còn lại có Bạch trưởng lão, Trần Nhạc Dao.

- Bạch trưởng lão đã đoán được, ta cũng không vòng vo, Triệu Nhã là đồ tôn của ta!

Xoay người trở lại chỗ ngồi, Trương Huyền nhìn qua.

Mặc dù biểu lộ trên mặt không có bất kỳ biến hóa nào, lại cho người ta một loại cảm giác áp bách to lớn.

- Thiếu cung chủ...Là đồ tôn của Dương sư?

Bạch trưởng lão giật nảy mình, hiển nhiên tin tức này, nàng là lần đầu tiên nghe nói.

- Không sai, hiện tại nàng như thế nào? Ta muốn nghe lời nói thật, mong Bạch trưởng lão báo cho!

Trương Huyền ôm quyền.

- Cái này...

Trên mặt lúc đỏ lúc trắng, Bạch trưởng lão không biết nên trả lời như thế nào.

- Ta tiếp được đưa tin, nàng gặp phải nguy hiểm, hiện tại đã là Băng Nguyên cung thiếu cung chủ, xảy ra chuyện, hắn là các ngươi rõ ràng nhất, ta hi vọng đạt được đáp án!

Lông mày giương lên, Trương Huyền nhìn lại, ngón tay gõ bàn, thanh âm dần dần trở nên rét lạnh:

- Ngươi biết thân phận của ta, nhất cử nhất động đại biểu là Tổng bộ Danh Sư đường, không muốn đưa tới quá nhiều phiền phức, mới đến Hàn gia tìm ngươi ra. Nếu không, trực tiếp đi tìm đại trưởng lão của các ngươi, chỉ hỏi thăm tình huống đồ tôn một chút, tin tưởng thiên hạ còn không người dám ngỗ nghịch ý chí của ta!

- Ta...

Bạch trưởng lão run rẩy.

Đối phương không có lấy ra lệnh bài thân phận, cũng không có gióng trống khua chiêng, rất rõ ràng là muốn lặng yên làm việc, không muốn kinh động quá nhiều Danh Sư. Nếu không, lấy thân phận của hắn, ra lệnh một tiếng, Băng Nguyên cung có tồn tại hay không, còn rất khó nói.

- Ta cho ngươi thời gian cân nhắc, chẳng qua sự kiên nhẫn của ta có hạn, ngươi không cách nào trả lời, ta sẽ trực tiếp đi Băng Nguyên cung! Đến lúc đó, sẽ dẫn tới dạng kết quả gì, tin tưởng khỏi cần ta nói, hắn là ngươi cũng sẽ minh bạch!

- Ta biết...

Thân thể Bạch trưởng lão cứng đờ, ngập ngừng chỉ chốc látsd ắn răng nói:

- Thiếu cung chủ quả thực đã xảy ra chuyện, buổi trưa hôm nay, đại trưởng lão tự mình ra lệnh, Tứ trưởng lão, Ngũ trưởng lão, Thất trưởng lão đồng thời ra tay, trấn áp nàng ở trong Thanh Phạm điện, không cho phép ra ngoài, không cho phép rời đi, càng không cho phép đưa tin...Chuyện này, là cơ mật lớn nhất trong cung, phàm là trưởng lão trong cung, đều không được truyền tin tức ra ngoài, nếu không...Giết chết bất luận tội!

- Thanh Phạm điện? Đây chính là địa phương giam giữ phạm nhân, thiếu cung chủ đến cùng phạm vào sai lầm gì?

Trần Nhạc Dao vội vàng nhìn qua.

Mặc dù trước thời hạn đoán được, có thể là nội bộ Băng Nguyên cung xảy ra sự tình, nhưng chân chính nghe được, vẫn cảm thấy khó tin.

Thanh Phạm điện là chỗ Băng Nguyên cung chuyên môn dùng để giam giữ phạm nhân, bị giam trong đó, tám chín phần mười đều là tội ác tày trời, làm ác không chịu hối cải.

Trước khi nàng rời đi tông môn, thiếu cung chủ vẫn là hi vọng cùng tương lai của toàn bộ Băng Nguyên cung, sao thời gian nháy mắt đã bị giam giữ ?

- Ngươi hẳn rõ ràng thân phận của ta, tương đối xấu hổ, sự tình hạch tâm nhất trong cung, biết cũng không nhiều, thiếu cung chủ đến cùng phạm sai lầm gì, ta không rõ lắm, chỉ biết tam đại trưởng lão đồng thời ra tay, liên hợp trấn áp, bây giờ thiếu cung chủ bị Khốn Thiên Tỏa khóa lại, động cũng không thể động!

Bạch trưởng lão nói.

- Khốn Thiên Tỏa?

Thân thể Trương Huyền căng thẳng.

Loại vật này, hắn ở trong thư tịch của Thánh Tử điện thấy qua giới thiệu, là một loại hình cụ có thể vây khốn người, người bị khóa lại kinh mạch toàn thân giam cầm, không chỉ không cách nào vận dụng lực lượng, mỗi ngày còn tiếp nhận đau đớn dằn vặt. Không nghĩ tới Triệu Nhã lại bị hình cụ như thế tra tấn! Đáng ghét!

- Vâng, chẳng qua Dương sư yên tâm, thiếu cung chủ hẳn không có lo lắng sinh mệnh, xế chiều hôm nay, đại trưởng lão còn chuyên môn khai

báo, bảo ta chuẩn bị thức ăn ngon, đúng thời gian đưa qua, ngàn vạn lần không thể để cho nàng bị đói...

Cảm nhận được trung niên nhân trước mắt, trong cơ thể tản mát ra khí tức băng lãnh, hình như bất cứ lúc nào cũng sẽ chấn vỡ nàng, Bạch trưởng lão dọa đến cổ co rụt lại, vội vàng nói.

Tại sao Đại trưởng lão lại vây khốn thiếu cung chủ, vì sao lại muốn ra tay, nàng đích xác không rõ ràng lắm, chẳng qua căn cứ cử động của đối phương đến xem, hắn là trong thời gian ngắn không có nguy hiểm tính mạng, chỉ là một loại trừng phạt.

- Dẫn ta đi gặp nàng!

Thanh âm của Trương Huyền băng lãnh.

- Gặp nàng, cái này...

Bạch trưởng lão rầu rĩ:

- Đại trưởng lão tự mình giam giữ, ta cũng chỉ có thời gian đưa cơm, mới có thể tới gần, thời gian khác, căn bản không có cách nào đi qua...

- Ta biết, ngươi dẫn ta đi Băng Nguyên cung, chỉ cần nói cho ta biết Thanh Phạm điện cùng nàng bị giam giữ ở nơi nào là được, còn lại không cần phí tâm!

Trương Huyền khoát tay áo.

Chỉ cần có thể tìm được Triệu Nhã ở nơi nào, lấy năng lực của hắn, liền có cơ hội cứu ra.

Đương nhiên, đến cùng xảy ra chuyện gì, thì phải ngay mặt hỏi rõ ràng mới được. Nếu như là một loại tôi luyện, hắn coi như ái đồ sốt ruột, cũng sẽ không chậm trễ. Trên mặt Bạch trưởng lão lúc trắng lúc xanh.

- Không mang theo ta đi, ta sẽ trực tiếp tiến vào Băng Nguyên cung đòi người, chẳng qua ngươi cần rõ ràng, quang minh chính đại đi qua, cùng như bây giờ đi qua khác biệt bao lớn!

Biết đối phương lo lắng, Trương Huyền nói.

- Ta...

Bạch trưởng lão nói không ra lời.

Mang đối phương đi qua, tương đương phản bội đại trưởng lão, không dẫn đi, đối phương là thái thượng trưởng lão của Tổng bộ Danh Sư đường, một khi nổi giận...tất nhiên sẽ mang đến tai hoạ vô tận cho toàn bộ Băng Nguyên cung.

Thậm chí có thể hủy diệt cả cơ nghiệp!

Coi như đối phương tôn trọng quy định của Danh Sư đường, nhưng thực lực quá cao, đơn đấu...Toàn bộ Băng Nguyên cung không có người có thể chống lại!

- Yên tâm, ta chỉ đi xem đồ tôn của ta một chút, hỏi rõ ràng tình huống, nếu như sai lầm ở nàng, tuyệt sẽ không bao che, đương nhiên, nếu như Băng Nguyên cung các ngươi cố ý tìm phiền toái, tận lực khó xử, ta cũng không để ý nói chuyện với đại trưởng lão của các ngươi, lần nữa định ra quy củ mới!

Vịn góc bàn, Trương Huyền híp mắt lại, mặc dù giọng nói bình thản, lại khó che giấu được khí phách. Dường như chỉ cần đối phương thật oan ức Triệu Nhã, nhất định cho Băng Nguyên cung một giáo huấn cả đời khó quên.

- Cái này...

Nghe nói như thế, biết đối phương tâm ý đã quyết, Bạch trưởng lão cắn răng:

- Được, ta mang Dương sư đi!

Băng Nguyên cung

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

- Đa tạ Bạch trưởng lão!

Thấy đối phương đồng ý, Trương Huyền đứng dậy, ngay sau đó truyền âm:

- Trần Nhạc Dao, ngươi là đệ tử hạch tâm của Băng Nguyên cung, nên đừng đi qua, còn nữa, sau khi ta rời đi, không được ở Hàn gia, trước ra khỏi thành, đến lúc đó ta sẽ liên hệ ngươi!

Thân phận nàng đặc thù, theo ở phía sau rất dễ dàng bị nhận ra, xuất hiện phiền toái không cần thiết. Để nàng rời đi, ngộ nhỡ cùng Băng Nguyên cung không có bàn xong, gây ra mâu thuẫn, cũng sẽ an toàn hơn không ít.

- Vâng!

Trần Nhạc Dao gật đầu.

Giao phó xong, lần nữa thu Kỳ Lân thú, Thanh Long thú về không gian gấp, đi theo sau lưng Bạch trưởng lão rời Hàn gia, bay về phía Băng Nguyên cung.

Hàn gia cùng Bạch trưởng lão chuẩn bị xong dược liệu, cho hai thú nuốt vào, phối hợp Thiên Đạo chân khí, khôi phục cực nhanh, có điều nhìn

tình cảnh, không có hai ba ngày, muốn khôi phục như lúc ban đầu là không thể nào.

- Không đến lúc nguy cấp, không thể để cho bọn họ xuất thủ!

Trong lòng Trương Huyền thầm nghĩ.

Trước đó hai con Thánh thú cùng đại trưởng lão giao chiến liền bị thương không nhẹ, còn chưa khôi phục, ở Thánh Tử điện cùng đám người Chiêm sư chiến đấu, càng ngạnh kháng Thánh Tử đại trận công kích, nếu không phải thể chất cường hãn, chỉ sợ đứng lên cũng không nổi.

Dù Thiên Đạo chân khí có thể trị tất cả thương thế, nhưng thực lực của hắn bây giờ chỉ có Nhập Hư cảnh đỉnh phong, đối với tổn thương của cường giả Thánh Vực cửu trọng mà nói, hiệu quả cực kỳ bé nhỏ, lại thêm hai gia hỏa này hình thể to lớn, coi như tiêu hao sạch tất cả chân khí, cũng chưa chắc có thể làm cho chúng khỏi hẳn. Tổn thương chưa khỏi, liền không thể dùng hết toàn lực chiến đấu, thời khắc mấu chốt, vẫn là trước nuôi bọn họ cho thỏa đáng.

- Dương sư, đây là Băng Nguyên cung, từ trước tới nay cấm người ngoài, muốn đi vào, chỉ có thể oan ức ngươi một chút!

Phi hành một hồi, đi tới trước mặt một kiến trúc to lớn, Bạch trưởng lão nói.

- Không sao cả!

Trương Huyền khoát tay áo, nhìn về phía trước.

Trước mắt rất nhiều kiến trúc, giống như thủy tinh, ở dưới ngôi sao đầy trời chiếu rọi, tản mát ra quang mang nhàn nhạt, bốn phía tràn ngập tuyết trắng, đâu đâu cũng có tượng băng óng ánh long lanh, còn chưa tới trước mặt, chẳng khác nào đi vào một thế giới do băng tuyết tạo thành.

- Vậy là tốt rồi!

Nghe hắn không thèm để ý, Bạch trưởng lão thở phào nhẹ nhõm, đi thẳng về phía trước, đi vào cửa kiến trúc, hai đệ tử ngăn ở phía trước.

- Nguyên lai là Bạch trưởng lão, vị này là...

Nhận ra Bạch trưởng lão, ngay sau đó tất cả đều nhìn về phía Trương Huyền.

- Hắn là Hàn gia Hàn Trữ, lần này chuyên môn đưa vật tư tới, ta cũng có chuyện phải thảo luận với hắn!

Bạch trưởng lão nói.

- Vâng!

Nghe được là người của Hàn gia, hai vị đệ tử không có làm khó, tránh ra thông đạo.

Trương Huyền theo sát ở sau lưng Bạch trưởng lão, đi thẳng về phía trước.

Ban đêm trong Băng Nguyên cung không có quá nhiều người, tỏ ra cực kỳ yên tĩnh, đạp trên tuyết đọng thật dày, đi một hồi thật lâu, lúc này mới tới một tiểu viện độc lập.

- Đây là chỗ ở của ta, lấy năng lực của ta, chỉ có thể đưa Dương sư đến nơi này, địa phương khác liền đi không được nữa...

Đẩy cửa đi vào, Bạch trưởng lão nói.

- Ngươi chỉ cần nói cho ta biết Thanh Phạm điện ở nơi nào là được, cái khác không cần lo nghĩ!

Trương Huyền gật đầu.

Hắn cũng không có ý định để đối phương mang theo đi qua, một là khó xử, thứ hai mục tiêu quá lớn, rất dễ dàng bị phát giác.

- Thanh Phạm điện ở phương hướng tây nam, đại khái cách năm cây số...

Bạch trưởng lão giải thích cặn kẽ vị trí cụ thể cùng bộ dáng kiến trúc.

Trương Huyền nhớ kỹ, lúc này mới đi vào một gian phòng, khoanh chân ngồi xuống, ở bốn phía bố trí phong ấn, để ngoại nhân không cách nào dò xét, thân thể vụt qua, Vu Hồn ly thể.

Băng Nguyên cung trận pháp như rừng, cao thủ nhiều như mây, muốn thần không biết quỷ không hay tìm được Triệu Nhã, nhờ vào thực lực của hắn bây giờ, khẳng định làm không được, cũng chỉ có thể dựa vào Vu Hồn.

Vu Hồn vô hình vô chất, hơn nữa dự phán đối với môi trường trận pháp, lặng yên đi mà nói, hắn là rất khó bị phát giác.

Chỉ là hiện tại hồn thể quá mức đồ sộ, đồng dạng cần cẩn thận. Rời đi phong ấn, dán chặt mặt đất, Trương Huyền lặng lẽ rời tiểu viện.

Minh Lý Chi Nhãn phối hợp lĩnh ngộ đối với trận pháp, trận pháp bốn phía không có hình thành chướng ngại mảy may, một đường tiến lên, đi năm cây số, quả nhiên thấy được một kiến trúc cao lớn xuất hiện ở trước mắt.

- Đây chính là Thanh Phạm điện!

Kiến trúc này cùng Bạch trưởng lão nói giống nhau như đúc, hắn là địa phương giam giữ Triệu Nhã.

- Trận pháp thật lợi hại...

Nhìn bốn phía, chỉ thấy một trận pháp to lớn đang vận chuyển, uy lực so với đại trận hộ điện của Thánh Tử điện cũng không hề yếu.

- Tuy trận pháp lợi hại, nhưng thiếu hụt hơn Thánh Tử điện quá nhiều, muốn lẫn vào trong đó, không khó...

Đối với người khác mà nói, trận pháp này hoàn mỹ vô khuyết, căn bản vào không được, nhưng ở trong mắt hắn, sơ hở đâu đâu cũng có, coi như mạnh mẽ, muốn trà trộn vào cũng không khó. Thân thể ngưng lại, đang muốn chui vào, liền nghe nơi xa vang lên thanh âm sột soạt, lông mày giương lên, Vu Hồn vụt qua, trốn đến trong đống tuyết.

Mới vừa giấu kỹ, liền thấy hai bóng người đạp tuyết đi tới. Là hai nữ tử, bóng lưng không nhìn thấy tuổi tác, có điều từ làn da có thể thấy được, tuổi tác không nhỏ.

- Thật mạnh!

Lặng lẽ nhìn lại, khí tức hai người này như rồng, tuy không có tận lực phóng thích, nhưng cho người ta một loại uy áp nồng đậm, đặc biệt là vị bên trái, tuy kém Trương gia đại trưởng lão, nhưng so với Trương Vô Trần không kém chút nào, chỉ sợ đều là cường giả vượt qua Thánh Vực cửu trọng.

- Chẳng lẽ là... Đại trưởng lão?

Lông mày Trương Huyền nhảy một cái.

Vốn định lặng lẽ tìm Triệu Nhã, không để người ta phát hiện, không nghĩ tới, còn không có nhìn thấy người, trước thấy được vị này. Nếu thật là đại trưởng lão, bị phát hiện liền phiền toái. Chí ít thực lực của đối phương bây giờ, không phải hắn có thể chống lại.

- Thế nào? Nàng nói thế nào?

Trong lòng đang phỏng đoán, vị trước mắt này đến cùng là ai, liền nghe đối phương đè thấp thanh âm truyền đến.

- Không đồng ý!

Một người khác nói.

- Hừ, không thể tuỳ theo nàng, lần trước chính là ta quá nuông chiều, mới để cho mẹ nàng chạy mất, lần này chắc chắn sẽ không!

Thanh âm nữ nhân kia băng lãnh nói.

- Nhưng mà chỉ cần nàng không đồng ý, một mực giam giữ như vậy cũng không được!

Một người khác nói tiếp.

- Không cần một mực giam giữ, trước giam vài ngày... Để nàng ăn chút đau khổ lại nói!

Đại trưởng lão khoát tay áo:

- Đúng rồi, nàng không phải có lão sư sao? Nghe nói còn rất tôn trọng, nghĩ biện pháp bắt tới... Dùng hắn làm uy hiếp, xem nàng có nghe mệnh lệnh hay không!

- Lão sư nàng? Vị Trương Huyền kia? Hắn có ân với Băng Nguyên cung chúng ta...

- Hừ, có ân lại như thế nào? Sự kiện kia cực kỳ trọng yếu, chỉ cần thành công, Băng Nguyên cung sẽ lần nữa tăng lên một bậc thang, không thể để bất luận người nào cự tuyệt!

Đại trưởng lão phất tay.

- Muốn bắt ta?

Trương Huyền sầm mặt lại.

- Ừm? Người nào?

Cảm xúc xuất hiện chấn động, Đại trưởng lão lập tức phát hiện không đúng, bỗng nhiên xoay người lại, con mắt nhìn sang chỗ Trương Huyền ẩn núp.

Lão sư, học sinh rất nhớ ngươi

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Ừm?

Thân thể Trương Huyền cứng đờ, vội vàng co rút lại thành một đoàn, cả người vô niệm vô tưởng, không tiết lộ nửa điểm khí tức.

Mặc dù Vu Hồn của hắn thể tích khổng lồ, nhưng tu luyện Thiên Đạo công pháp, lại đã trải qua mấy lần lôi kiếp rèn luyện, sớm đã óng ánh long lanh, giống như thủy tinh, chỉ cần không tận lực tiết lộ, Thánh Vực cửu trọng thậm chí cao hơn cũng khó mà phát giác.

- Làm sao vậy, đại trưởng lão?

Một người khác sửng sốt, vội vàng xoay người.

Hai mắt của Đại trưởng lão như điện, ở trên đất tuyết nhìn một vòng, thần thức cũng cẩn thận quét một lần, cuối cùng không có phát hiện gì, lúc này mới xoa xoa mi tâm:

- Không có gì, có thể là gần đây ngủ không ngon, có chút quá cảnh giác!

Vừa rồi rõ ràng cảm giác được có ý niệm không ổn định, thời điểm tra xét lại không tìm thấy...Chẳng qua, nàng không tin thế gian này còn có người có thể che giấu ở trước mặt nàng, đã dò xét không ra, hẳn là cảm giác sai.

- Mặc dù Băng Nguyên cung nghiêm mật kém Tổng bộ Danh Sư đường, nhưng cũng không phải người nào cũng có thể đi vào, đại trưởng lão yên tâm!

Thấy nàng không có phát hiện cái gì, một người khác cười cười.

- Ừm!

Đại trưởng lão nhẹ gật đầu, không rầu rĩ nữa, tiếp tục đi đến phía trước.

- Quả nhiên là đại trưởng lão...

Thấy các nàng đi xa, nhớ tới vừa rồi đối thoại, Trương Huyền biết kia thật là đại trưởng lão, chậm rãi từ trong đống tuyết lơ lửng lên, Trương Huyền híp mắt lại.

Từ trong đối thoại có thể nghe ra, đối phương muốn ép Triệu Nhã làm chuyện gì đó, nhưng mà nàng không đồng ý, lúc này mới dẫn phát mâu thuẫn.

- Mặc kệ chuyện gì, nhất định là Triệu Nhã không nguyện ý...

Đường đường Băng Nguyên cung, một trong mấy thế lực đỉnh phong nhất thiên hạ, thế mà ép buộc thiếu cung chủ đi làm chuyện không muốn làm, thậm chí không tiếc giam giữ, còn muốn lấy lão sư uy hiếp...Đến cùng là chuyện gì?

- Theo sau nhìn một chút!

Trong lòng kỳ lạ, thân ảnh nhoáng một cái, lặng yên không tiếng động đuổi theo.

Rất mau tới trước cửa Thanh Phạm điện, ngay sau đó nhìn thấy đại trưởng lão cùng vị kia cũng tới trước mặt, ngón tay của đại trưởng lão búng ra, một lệnh bài lơ lửng, phong ấn của cung điện nứt ra một khe hở.

Hai người nhấc chân đi vào, vừa mới đi vào, phong ấn liền chậm chạp dung hợp.

Thân thể Trương Huyền nhoáng một cái, thừa dịp còn không có dung hợp chui vào, vừa tiến vào trong đó, liền cảm thấy cùng ngoại giới triệt để cắt đứt liên hệ, hình như đi vào một không gian gấp, lại hình như đi vào một động thiên.

- Lại là chướng nhãn pháp?

Con ngươi của Trương Huyền co rụt lại.

Vốn cho rằng chỉ là một trận pháp phòng ngự, không nghĩ tới, vừa rồi nhìn thấy trận pháp, chỉ là chướng nhãn pháp, nếu quả thật xông vào, đoán chừng cái gì cũng không phát hiện được.

Mà chỗ các nàng tiến vào, là một chỗ không gian gấp trong kiến trúc!

Hơn nữa không gian này cực kỳ ổn định, so với vị trí của Động Hư hồ lô không kém bao nhiêu, coi như nắm giữ Minh Lý Chi Nhãn, tìm không thấy vị trí cụ thể, cũng có thể không phát hiện được!

Trương Huyền củng cố tâm thần, nhìn về phía trước.

Không gian gấp này không lớn, cỡ một gian phòng mà thôi, nếu như không phải lĩnh ngộ Diễn Không thiên thư đệ tam trọng, cũng phát hiện không ra đây là một chỗ khác, mà sẽ cho rằng đi vào gian phòng vừa rồi kia.

Trương Huyền chậm rãi đi vào trong.

Nơi này là không gian gấp, không gian tương đối ổn định, chỉ cần khẽ động, rất dễ dàng gây nên rung chuyển, không dám tùy tiện hành động, ngộ nhỡ bị vị đại trưởng lão kia phát hiện, trốn cũng trốn không thoát!

Đi tiếp cận năm sáu phút, mới đi về phía trước hơn mười mét, vừa tới đại sảnh, liền nghe thanh âm mang theo lửa giận của đại trưởng lão vang lên.

- Muốn triệt để kích hoạt Thuần Âm thể chất, chỉ có một bước này có thể đi, không biết vì sao ngươi lại cự tuyệt!

Ngay sau đó một thanh âm thanh thúy vang lên:

- Ta không nguyện ý! Dù bởi vậy không cách nào kích hoạt cũng được!

- Quả nhiên ở đây...

Nghe được thanh âm này, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm.

Thanh âm này không phải người khác, chính là của Triệu Nhã.

Mặc dù hơn nửa năm không gặp, nhưng thanh âm của nàng, ký ức cực kỳ rõ ràng, tuyệt sẽ không bị lỗi. Vòng qua một cây cột thô to, Trương Huyền lặng lẽ nhìn về phía trước, ngay sau đó nhìn thấy Triệu Nhã quả nhiên ngồi tại nguyên chỗ, trên người không có bất kỳ gông xiềng gì.

- Xem ra Bạch trưởng lão cũng không biết tình huống cặn kẽ...

Trước đó Bạch trưởng lão nói, nàng bị Khốn Thiên Tỏa khóa lại, hiện tại vẫn chưa nhìn thấy, xem ra tin tức của đối phương cũng không nhất định chính xác.

- Ta sẽ cho ngươi thời gian cân nhắc, nhưng ngươi nên rõ ràng, xuất hiện qua một lần thất bại, ta sẽ không cho phép lại xuất hiện một lần, ngươi không đồng ý, ta cũng sẽ có phương pháp để ngươi đồng ý, ta không hy vọng cuối cùng đi đến một bước kia!

Thấy ánh mắt của đối phương kiên quyết, đại trưởng lão hất ống tay áo.

- Chuyện này khỏi cần cân nhắc, lại cho càng nhiều thời gian, ta cũng sẽ lựa chọn như vậy!

Triệu Nhã lắc đầu.

- Rất tốt, vậy ta nhìn ngươi có thể kiên trì bao lâu!

Hừ lạnh một tiếng, đại trưởng lão xoay người đi ra ngoài. Một trưởng lão khác thấy nàng đi xa, nhịn không được nhìn qua:

- Tính cách của Đại trưởng lão ngươi cũng biết, vì sao phải mạnh mẽ chống đối nàng...

- Nhị trưởng lão, ngươi khỏi cần khuyên, chuyện này ta tuyệt sẽ không thỏa hiệp...

Triệu Nhã kiên định.

- Có thể kích hoạt thể chất của ngươi, tự nhiên cũng có thể hủy đi, nàng là ví dụ, chẳng lẽ ngươi còn muốn dẫm vào vết xe đổ của nàng?

Nhị trưởng lão có chút lo lắng.

- Coi như bị phế, cũng không oán không hối!

Triệu Nhã mang theo khí khái hào hùng nói.

Nàng là loại tính tình này, một khi quyết định, trâu chín con cũng kéo không trở lại. Lúc trước sở dĩ có thể trở thành học sinh của Trương Huyền, cũng là bởi vì tính cách này.

- Ai, ngươi...suy nghĩ thêm đi!

Thấy nàng căn bản khuyên không được, Nhị trưởng lão lắc đầu, cũng vội vàng đi ra ngoài.

Thấy bọn họ đi tới, Trương Huyền giấu ở trong cây cột, một cử động nhỏ cũng không dám, ngay cả nhìn cũng không dám nhìn.

Tu vi đạt tới trình độ như đại trưởng lão, nhìn một cái, dù không có bất kỳ tâm lý không ổn định, đối phương cũng có thể phát giác, nếu như đã thấy được Triệu Nhã, mau chóng nghĩ biện pháp cứu ra mới là vương đạo.

- Ừm?

Vừa che đậy khí tức toàn thân, đại trưởng lão liền đến trước mặt, vẻ mặt vô cùng nghi hoặc lần nữa nhìn về phía cây cột.

- Đại trưởng lão...

Nhị trưởng lão đi tới trước mặt.

- Không có gì, chỉ cảm thấy ngày hôm nay có chút kỳ quái, hình như bị người theo dõi !

Đại trưởng lão lắc đầu, cau mày.

- Theo dõi? Cái này sao có thể? Xem như Trương gia Trương Vô Ngân, muốn theo dõi ngươi không bị phát hiện, cũng làm không được!

Nhị trưởng lão nhẹ nhàng cười một tiếng.

- Cũng phải...

Đại trưởng lão nhẹ gật đầu, vẫn có chút không yên lòng, khai báo một câu:

- Như vậy đi, ngươi ra ngoài tra một chút, xem đêm nay có dị thường hay không, có động tĩnh thì mau chóng báo cáo ta!

Tu vi đạt tới loại thực lực như nàng, có cảm ứng, tuyệt sẽ không có lửa thì sao có khói. Chỉ sợ thực sự có người đang giám thị nhất cử nhất động của bọn họ.

- Tốt!

Nhị trưởng lão biết lo lắng của nàng, lúc này nhẹ gật đầu, hai người đi ra ngoài, trở lại địa phương phong ấn trước đó, lấy ra lệnh bài nhẹ nhàng vạch một cái, trong nháy mắt biến mất tại chỗ.

Thấy hai người triệt để rời đi, lúc này Trương Huyền mới thở phào nhẹ nhõm, từ trong cây cột chui ra ngoài, ngay sau đó liền thấy Triệu Nhã hai

tay chống cằm, nhìn về quyển sách trước mắt, ngẩn người, ánh mắt quyến luyến, lẩm bẩm nói.

- Lão sư...Ngươi biết không? Học sinh...Rất nhớ ngươi!

Thải bổ chi thuật

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

- Nha đầu này!

Trương Huyền lắc đầu, bay tới, cúi đầu nhìn lại, chỉ thấy quyển sách trước mặt Triệu Nhã, đúng là bí tịch mình chuyên môn viết cho nàng.

Này là ở Thiên Huyền vương quốc, mới vừa bái sư không lâu, chuyên môn lưu lại công pháp tinh giản phù hợp thể chất nàng, đối với tu vi hiện tại mà nói, sớm đã không còn tác dụng!

Cả quyển sách sạch sẽ gọn gàng, không có một chút nếp nhăn, bảo tồn cực kỳ để tâm. Lúc trước, thời điểm giao sách cho đối phương, yêu cầu đọc thuộc lòng liền hủy đi, không nghĩ tới còn bảo lưu.

Hơn nửa năm không thấy, dáng người của nữ hài so với trước kia càng cao hơn, cũng càng có khí chất, thể chất thuần âm mở ra, dung mạo có biến hóa nghiêng trời lệch đất, càng thêm mỹ lệ.

Đơn thuần dung mạo, trong các nữ tử đã thấy, chỉ sợ cũng chỉ có Lạc Nhược Hi có thể thắng được một bậc.

Nữ lớn mười tám biến, có biến hóa này, xem ra Băng Nguyên cung quả thực tận tâm tận lực với nàng, nếu không thể chất không có khả năng mở ra nhanh như vậy!

Hai mắt lóe lên, nhìn sang trên người nữ hài, ngay sau đó không khỏi nhíu nhíu mày. Dù trên người đối phương không có gông xiềng, nhưng tu vi giống như bị lực lượng gì cầm giữ, thời khắc này nàng giống như người bình thường, không có một chút chân khí.

- Lão sư, ngươi có khỏe không?

Đang muốn cẩn thận quan sát xảy ra chuyện gì, liền nghe thanh âm của nữ hài vang lên lần nữa.

- Ta rất khỏe!

Chẳng muốn lại đi nhìn nhiều, trực tiếp trả lời.

- Ai?

Nghe được thanh âm vang lên, Triệu Nhã giật nảy mình, vội vàng từ tại chỗ đứng lên, hai tay khoanh, che ở trước ngực.

- Còn có ai? Là ta!

Hồn thể nhúc nhích, Trương Huyền chậm rãi hiển lộ thân hình. Vu Hồn trải qua lôi đình rèn luyện, muốn để cho người ta phát hiện, cũng có thể hiển lộ ra, chỉ bất quá thể thích chừng hai mươi mét, như là cự nhân.

- Lão sư...

Thấy rõ dung mạo của hắn cùng khí tức trên người, hốc mắt của Triệu Nhã lập tức đỏ ửng. Ngày đêm nhớ mong, trong lòng có không biết bao nhiêu lời muốn nói, nhưng chân chính gặp mặt lại một câu không nói ra được.

- Ừm, nói cho ta một chút, đến cùng xảy ra chuyện gì? Ngươi không phải thiếu cung chủ ư? Vì sao bị giam giữ?

Biết không có thời gian ôn chuyện, Trương Huyền nhíu mày, mở miệng hỏi. Trước làm rõ đến cùng xảy ra chuyện gì, mới có thể nghĩ biện pháp

cứu ra.

- Lão sư... Lời của ta mới vừa rồi, ngươi... Ngươi... Đều nghe được?

Không có trả lời vấn đề của hắn, Triệu Nhã hơi đỏ mặt, có vẻ hơi xấu hổ.

- Lời gì?

Trương Huyền nhìn lại.

- Chính là... Không có gì!

Triệu Nhã vội vàng xua tay, lặng lẽ nhìn lão sư một cái, phát hiện hắn đích xác không có để ở trong lòng, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, đầu gối mềm nhũn, quỳ rạp xuống đất:

- Ta biết để lão sư rơi vào nguy hiểm, là đệ tử bất hiếu, nhưng hiện tại ta không có biện pháp tốt hơn, chỉ có thể hi vọng lão sư ra tay!

- Nếu như ta đã tới, tự nhiên sẽ ra tay, đến cùng xảy ra chuyện gì?

Trương Huyền nói.

Có thể liều mạng chạy tới, không tiếc đắc tội Trương gia cùng Thánh Tử điện, chính là muốn cứu người, nhưng mà coi như muốn cứu, cũng phải biết cụ thể xảy ra chuyện gì.

- Là như thế này, ta trong lúc vô tình phát hiện một bí mật của Băng Nguyên cung!

Triệu Nhã cắn răng:

- Mẹ ta lại là Băng Nguyên cung cung chủ tiền nhiệm!

- Mẹ ngươi?

Trương Huyền sửng sốt.

Tại sao lại kéo tới mẹ của đối phương?

Triệu Nhã là con gái của Bạch Ngọc thành Triệu Phong thành chủ, có quản gia gọi Diêu Hàn, những thế này hắn đều biết, nhưng mẫu thân đối phương, quả thực chưa từng nghe qua.

Không nghĩ tới lại là Băng Nguyên cung cung chủ... Đây chính là thế lực lớn siêu cấp có thể so với gia tộc nhất đẳng, ở đây làm cung chủ, sao có khả năng cùng thành chủ nho nhỏ ở Thiên Huyền vương quốc kết hôn, sinh ra con gái?

- Các đời cung chủ của Băng Nguyên cung, đều cần Thuần Âm thể, mà mẹ ta... cũng là như vậy!

Triệu Nhã đứng dậy, đối mặt ân sư, cũng không có gì cần giấu diếm, nói thẳng ra:

- Năm đó xuất hiện biến cố, mẹ ta vì thoát ly Băng Nguyên cung, phong ấn tu vi của mình, chạy trốn tới cổ địa không có Danh Sư, Thiên Huyền vương quốc... Về sau gặp cha ta, hai người hợp nhau, mới se duyên kết tình! Chỉ bất quá, sau khi sinh ra ta, lực lượng lại không phong ấn được, lực lượng Thuần Âm thể tiết lộ, vì để tránh cho ta cùng cha bị tổn thương, cam tâm tình nguyện bị bắt trở về...

- Mẹ của ngươi bị bắt trở về?

Trương Huyền nhíu mày.

- Đúng, hiện tại nàng giống như ta, bị giam giữ ở nơi nào đó của Băng Nguyên cung, chỉ tiếc ta đến bây giờ không có tìm tới!

Triệu Nhã lắc đầu, lộ ra không cam lòng.

Thân là con cái, tự nhiên không muốn để cho cha mẹ chịu tội, nhưng biết rõ mẫu thân bị giam giữ, lại ngay cả địa phương cũng không tìm tới, trong lòng khó chịu có thể tưởng tượng được.

- Ngươi chính là bởi vì biết cái này, mới bị giam giữ?

Trương Huyền nghi ngờ.

Coi như biết mẫu thân mình là Băng Nguyên cung cung chủ đời trước, hơn nữa bị giam giữ, cũng không đến mức bản thân cũng bị nhốt a!

Dù sao Băng Nguyên cung đã mất đi một vị cung chủ, thật vất vả lần nữa tìm đến một Thuần Âm thể, lại không phạm sai lầm gì, không đến mức hồ đồ như vậy, tự hủy căn cơ chứ!

- Không phải, là bởi vì ta đã biết bước cuối cùng kích hoạt Thuần Âm thể!

Nắm đấm Triệu Nhã xiết chặt, sắc mặt tái xanh.

- Phương pháp gì?

Trương Huyền càng thêm kì quái.

Thuần Âm thể, theo từng bước mở ra, biết một bước cuối cùng, hẳn là vui vẻ mới phải, vì sao ngược lại đưa tới bị nhốt?

- Thuần Âm thể, tập hợp vẻ đẹp cực hạn của nữ tử trong thiên địa, hoà vào một thân, toàn bộ đại lục, cũng không thấy nhiều, đương đại chỉ sợ cũng chỉ có ta cùng mẫu thân! Loại thể chất này, chỉ cần kích hoạt, tu vi sẽ bạo tăng, bất kể võ kỹ hay công pháp, đều có thể nhẹ nhõm học tập, không cần tốn nhiều sức...

Triệu Nhã chậm rãi nói:

- Nhưng mà thiên địa có hằng số, không thể nào để cho một loại năng lực phát triển đến cực hạn, cũng chính là cô âm không sinh, cô dương không trường!

Trương Huyền híp mắt lại.

- Chính là nói giữa âm và dương, cũng không phải cô lập cùng bất động không đổi, mà là tồn tại đối lập, dựa vào nhau mà tồn tại, có quan hệ tăng giảm, chuyển hóa... Âm cùng dương, dù tương phản, nhưng không thể thiếu đối phương...

Nhớ tới nội dung trước đó nhìn thấy, thân thể mềm mại của Triệu Nhã run rẩy:

- Cho nên, một bước cuối cùng mở ra Thuần Âm thể, là âm dương giao hòa, lẫn nhau điều hòa!

- Âm dương giao hòa?

- Ừm, Băng Nguyên cung không chỉ có nữ đệ tử tu luyện âm thuộc tính, cũng có nam đệ tử tu luyện dương thuộc tính, muốn đột phá một bước cuối cùng, chính là thu thập dương khí trong cơ thể của bọn họ, xem bọn hắn như lô đỉnh!

Triệu Nhã cắn răng.

- Làm lô đỉnh? Băng Nguyên cung vậy mà dùng loại bí thuật tàn nhẫn này?

Thân thể Trương Huyền chấn động.

Cái gọi là lô đỉnh, chỉ là cung cấp đồ vật thải bổ, một khi thải bổ xong xuôi, sẽ trực tiếp tử vong... phương pháp tàn nhẫn như vậy, từ trước tới nay là Danh Sư đường căm thù đến tận xương tuỷ, năm đó Vu Hồn sư bị diệt, cũng là bởi vì đoạt xá, rèn luyện Vô Hồn Kim Nhân... một bước cuối cùng của Thuần Âm thể lại là loại phương pháp này... Quá kinh khủng!

- Đúng, ta trực tiếp cự tuyệt, cho nên mới bị giam giữ, đại trưởng lão ý định để cho ta đổi ý!

Triệu Nhã nói.

Khốn Thiên Tỏa

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

- Thì ra là thế!

Biết những thứ này, kết hợp với vừa rồi đại trưởng lão cùng Triệu Nhã đối thoại, Trương Huyền bừng tỉnh hiểu ra.

Không nói trước loại thải bổ chi thuật này, sẽ làm bị thương vô số người vô tội, chỉ nói phương pháp thải bổ, cũng làm người ta không thể nào tiếp thu được. Triệu Nhã có Thuần Âm thể, băng thanh ngọc khiết, có bản thân kiêu ngạo, tự nhiên càng không nguyện ý làm như vậy.

- Lúc trước mẹ ta cũng không nguyện ý, mới phong bế tu vi, thoát ly Băng Nguyên cung!

Triệu Nhã nói tiếp.

Trương Huyền gật đầu.

Băng Nguyên cung thân là một trong mấy thế lực đỉnh phong nhất đại lục, tu luyện công pháp trong đó, càng là Thuần Âm thể, chỉ cần phóng thích lực lượng, tự nhiên có thể phát giác, chạy trốn tới bất kỳ địa phương nào cũng có thể bị tìm ra, trừ khi phong bế tu vi!

Giống như Lạc Nhược Hi lúc trước, từ Lạc gia chạy trốn, phong bế tu vi, mới không có bị tìm ra. Về sau ở Khưu Ngô cung vì cứu mình, ra tay

phong ấn Thiên Diệp Vương, mới đưa tới chú ý, không thể không cáo từ... Sau đó ở Thanh Nguyên đế quốc gặp Lạc Thừa Tân...

- Loại phương pháp này quả thực nghe rợn cả người, yên tâm đi, nếu như ngươi không muốn, còn không người có thể làm khó! Hiện tại lão sư sẽ cứu ngươi rời đi!

Khoát tay áo, trong giọng nói Trương Huyền mang theo khí phách không thể nghi ngờ.

Băng Nguyên cung lại như thế nào?

Học sinh của Trương Huyền ta, không nguyện ý học tập phương pháp của các ngươi, ai cũng không cách nào ngăn cản!

Thiên Vương lão tử cũng không được!

- Lão sư...

Cảm nhận được yêu chiều trong giọng nói của lão sư đối với nàng, hốc mắt Triệu Nhã đỏ ửng.

Lão sư ở cách nơi này không dưới mấy trăm vạn cây số, nhận được nàng đưa tin, chưa tới một canh giờ liền xuất hiện ở trước mặt, chỉ là phần tình nghĩa này, liền vượt qua thiên ngôn vạn ngữ.

- Rời không gian gấp này trước lại nói!

Bàn tay trảo một cái, Trương Huyền muốn nắm Triệu Nhã lên, đột nhiên thân thể trầm xuống, Vu Hồn suýt chút nữa từ không trung rơi xuống.

- Chuyện gì xảy ra?

Hiện tại Triệu Nhã không có bất kỳ tu vi gì, dựa theo đạo lý, một ngón tay của hắn cũng có thể nhấc lên, mang theo rời đi, vì sao còn nặng hơn núi lớn, để hắn suýt chút nữa không có chịu đựng được, trực tiếp sụp đổ?

- Lão sư, ta bị Khốn Thiên Tỏa khóa lại chân tức trong cơ thể...

Vẻ mặt Triệu Nhã trắng bệch, hô hấp dồn dập, hình như tiếp nhận một loại đau khổ kịch liệt nào đó, thân thể mềm nhũn, ngã trên mặt đất.

- Khốn Thiên Tỏa? Khóa lại chân tức?

Con ngươi co rụt lại, cả người Trương Huyền suýt chút nữa nổ tung:

- Ngươi ý tứ... Vị đại trưởng lão kia hòa Khốn Thiên Tỏa vào thân thể, khóa lại kinh mạch của ngươi?

Trước đó nghe Bạch trưởng lão nói qua, đối phương có thể dùng Khốn Thiên Tỏa, nhưng tận mắt thấy trên người nàng không có cái gì liền yên lòng, vốn cho rằng đối phương sẽ nhớ tới tình nghĩa, không tàn nhẫn như vậy, nằm mơ cũng không ngờ tới, ngày càng táo tợn... hòa cái kia vào thân thể!

Khốn Thiên Tỏa là một loại hình cụ ngay cả cường giả Thánh Vực cửu trọng cũng sợ hãi, bình thường trói lại tứ chi, cũng để người khó mà chống lại, hòa tan vào thân thể khóa lại kinh mạch, tương đương với khóa lại chân tức trong cơ thể nàng, hơi không cẩn thận, liền có thể hủy hết tu vi, biến thành phế nhân!

- Đúng...

Triệu Nhã ngã trên mặt đất, hơi thở mong manh, đau đớn kịch liệt, tựa như lúc nào cũng sẽ không chịu nổi, để nàng hôn mê tại chỗ.

- Đáng ghét, hiện tại ta liền giúp ngươi giải quyết...

Vẻ mặt Trương Huyền khó coi, vội vàng tiến lên, muốn chạm đến đối phương, dùng thư viện dò xét Khốn Thiên Tỏa thiếu hụt, lúc này mới ý thức được, hình thái hiện tại chỉ là Vu Hồn!

Vu Hồn có thể dùng ánh mắt nhìn sách, thu vào thư viện, bởi vì vô hình, không cách nào chạm đến, cho nên không cách nào dẫn phát thiếu hụt, hình thành thư tịch.

Trừ khi Triệu Nhã đứng lên đánh quyền!

Nhưng tình huống hiện nay của nàng, khẳng định làm không được. Trong lòng tràn đầy tức giận, Trương Huyền biết bây giờ không phải là lúc nổi giận, bàn tay vội vàng buông đối phương ra, đồng thời dặn dò:

- Không cần vận chuyển nội tức, bất kỳ lực lượng gì cũng đừng vận dụng!

Triệu Nhã hiểu được, không vận dụng lực lượng nữa, qua trọn năm phút đồng hồ, lúc này mới chậm lại, dưới đau đớn kịch liệt, quần áo trên người bị ướt đẫm mồ hôi.

- Ta không sao...

Giãy dụa đứng dậy, Triệu Nhã tràn đầy suy yếu:

- Khốn Thiên Tỏa hòa tan vào thân thể, khóa lại kinh mạch, không chỉ ngươi không thể vận dụng lực lượng, ngoại giới cũng không thể có lực lượng tới gần, nếu không sẽ lập tức đụng chạm hình phạt, để người tiếp nhận thống khổ!

- Hừ!

Trương Huyền híp mắt lại.

Vị đại trưởng lão này quả thực ngoan độc.

Có lực lượng không thể vận dụng, cũng không thể để người cứu... Người này vừa ra tay, chính là một tử cục, xem như hắn cũng khó mà phá giải.

- Ngươi đánh một quyền cho ta xem một chút!

Biết việc cấp bách là giải quyết thứ này, Trương Huyền nói.

- Vâng!

Triệu Nhã cắn răng, ngọc quyền xiết chặt, nhẹ nhàng đánh một cái. Tuy không vận dụng lực lượng, vẫn để trên đầu nàng ứa ra mồ hôi lạnh, vẻ mặt trắng bệch.

Ông!

Trong đầu Trương Huyền xuất hiện một quyển sách, vội vàng mở ra.

- Triệu Nhã, Băng Nguyên cung thiếu cung chủ... Thiếu hụt: Một, Thuần Âm thể mở ra thất trọng. Hai, bị Khốn Thiên Tỏa khóa lại kinh mạch, không cách nào vận dụng lực lượng. Ba...

Rất mau xem xong nội dung, khuôn mặt trở nên càng thêm âm trầm. Trong thư tịch nói tới Khốn Thiên Tỏa, nhưng chỉ nói rõ tình huống hiện tại của Triệu Nhã, căn bản không có nói thiếu hụt của Khốn Thiên Tỏa.

Nói cách khác, làm cho đối phương đánh quyền, chỉ có thể nhìn thấy nàng thời khắc này thiếu hụt, cùng mấu chốt trên việc tu luyện, cùng Khốn Thiên Tỏa không có quan hệ gì, dựa vào cái này, căn bản không giải quyết được.

- Trừ khi có thể tìm ra vị trí cụ thể của Khốn Thiên Tỏa, nghĩ biện pháp tiếp xúc... hoặc là để đại trưởng lão tự mình lấy ra, nếu không không có bất kỳ biện pháp nào!

Suy nghĩ trong đầu nhanh chóng vận chuyển, vẻ mặt Trương Huyền càng ngày càng trầm.

Chiêu này của đối phương, tương đương với gài bom ở trong cơ thể Triệu Nhã, chỉ có một mình nàng có thể giải quyết, đổi lại những người khác, chỉ cần đụng chạm, liền sẽ bùng nổ...

- Lão sư...

Triệu Nhã nhìn qua.

- Yên tâm, lão sư nói có thể cứu ngươi ra ngoài, thì nhất định có thể, theo ta đi!

Lại không xoắn xuýt những thứ này, Vu Hồn của Trương Huyền đi thẳng về phía trước, Triệu Nhã theo sát. Chỉ cần không sử dụng lực lượng, liền sẽ không dẫn động Khốn Thiên Tỏa trừng phạt, mặc dù hiện tại Triệu Nhã không có tu vi, nhưng bản thân đi lại vẫn không có vấn đề.

Rất nhanh đi ra khỏi phòng, tới vị trí trước đó đám người đại trưởng lão rời đi, ngón tay điểm một chút, không gian bốn phía xuất hiện lắc lư, trong đầu nhiều ra một quyển sách.

Ở bên ngoài tìm được không gian tiết điểm, rất khó, nhưng muốn rời khỏi hết sức dễ dàng. Nhìn thư tịch một lần, rất nhanh tìm đến một chỗ thiếu sót, lực lượng Vu Hồn vận chuyển, bỗng nhiên điểm ra.

Tạch tạch!

Không gian vững chắc lập tức xuất hiện vết rách, càng lúc càng lớn, ngay sau đó xuất hiện một khe nứt.

- Vết nứt chẳng mấy chốc sẽ khôi phục, động tác phải nhanh!

Trương Huyền bàn giao một câu, vội vàng phóng ra ngoài, Triệu Nhã vội vàng đuổi theo. Hai người vừa đi ra, quả nhiên thấy vết rách chậm rãi hội tụ, gian phòng trước đó giống như biến mất, không có một chút dấu vết.

- Đi chỗ Bạch trưởng lão...

Ra ngoài Thanh Phạm điện, Trương Huyền nhìn chung quanh một vòng, không có phát hiện đám người đại trưởng lão, nhịn không được thở phào nhẹ nhõm, truyền âm qua.

Đi tìm đại trưởng lão

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Xem ra vị đại trưởng lão kia đối với phòng ngự của mình cực kỳ có lòng tin, không hề lo lắng Triệu Nhã có thể chạy trốn, bởi vậy bên ngoài Thanh Phạm điện, không có bố trí quá nhiều người, số ít đệ tử ở dưới thần thức của Trương Huyền bao phủ, không cách nào ẩn núp dấu vết, rất dễ dàng trước thời hạn tránh né. Không có lãng phí quá nhiều thời gian, liền lần nữa trở lại tiểu viện của Bạch trưởng lão.

- Thân thể lão sư ở đây?

Đi vào tiểu viện, Triệu Nhã nhìn quanh hai bên, ngay sau đó nhìn thấy cửa phòng kẹt kẹt một tiếng, đi ra một trung niên nhân da mặt khô héo.

- Sư tổ!

Triệu Nhã giật nảy mình, vội vàng quỳ gối. Không phải người khác, chính là lão sư của lão sư, sư tổ của mình, Dương Huyền Dương sư.

- Ừm!

Dương sư nhẹ gật đầu.

- Sư tổ, sao ngươi lại đến nơi đây, lão sư đâu?

Triệu Nhã nghi ngờ.

Rõ ràng nhìn thấy Vu Hồn của lão sư đi vào phòng, sao lại là sư tổ đi ra?

- Nghe được đưa tin, lão sư ngươi cầu ta, bộ xương già này của ta tự nhiên phải tự thân xuất mã!

Dương sư Khoát tay áo:

- Yên tâm đi, lão sư ngươi ở trong không gian gấp của ta, không có việc gì! Thực lực của hắn còn thấp, không đủ để ứng đối cục diện trước mắt.

- Đa tạ sư tổ!

Thấy hắn tự mình ra tay, lão sư cũng an toàn, Triệu Nhã thở phào nhẹ nhõm. Hiện tại sợ nhất là lão sư vì cứu nàng xảy ra vấn đề, sư tổ xuất hiện, lấy thực lực của hắn, sẽ không có vấn đề gì. Trở thành Băng Nguyên cung thiếu cung chủ, thân phận sư tổ đến cùng là ai, cũng đã rõ ràng, thái thượng trưởng lão Danh Sư đường, siêu cấp cường giả đỉnh phong nhất, coi như đại trưởng lão tự mình tới, sợ là cũng phải cam bái hạ phong.

- Sự tình của ngươi, Trương Huyền đã nói với ta, theo ta tới, để cho ta nhìn một chút Khốn Thiên Tỏa trên người ngươi!

Bàn tay lớn vẫy một cái, “Dương sư” nói.

- Vâng!

Triệu Nhã nhẹ gật đầu, theo sau lưng đi vào phòng.

Hai bên ngồi xuống, ngón tay của “Dương sư” đáp lên trên cổ tay của Triệu Nhã, lông mày càng nhăn càng chặt.

Vị “Dương sư” này dĩ nhiên là Trương Huyền, sở dĩ không cho thấy thân phận, là sợ cô bé trước mắt quan tâm sẽ bị loạn. Triệu Nhã hiểu rõ tình huống của hắn, đã sớm biết vị “sư tổ” này tồn tại, một khi rõ ràng sư tổ là lão sư...Tâm tính nhất định sẽ phát sinh biến hóa, rất dễ dàng xuất hiện biến cố không cần thiết, bị người phát hiện chân tướng.

Coi như về sau muốn giải thích với đối phương, cũng phải thoát ra Băng Nguyên cung lại nói, nếu không, hơi không cẩn thận, liền có khả năng dẫn đến cả bàn đều thua.

Dù sao hiện tại hắn ngụy trang thân phận là Dương Huyền, không thể đi sai một bước.

Bắt mạch dò xét, cần Triệu Nhã hôn mê mới có thể điều tra rõ ràng, hơn nữa nhìn bộ dáng, coi như tra rõ ràng, cũng chỉ giống như vừa rồi, muốn tìm được Khốn Thiên Tỏa thiếu hụt, gần như không có khả năng, trừ khi lột da của đối phương, tìm ra thứ này!

- Khốn Thiên Tỏa trong cơ thể ngươi, là làm sao đi vào thân thể?

Trương Huyền buông tay xuống, nhìn qua.

- Khốn Thiên Tỏa của Băng Nguyên cung, không tương đồng với luyện khí, mà là dùng một loại băng tằm thiên địa sinh ra luyện chế thành, ta bị nhốt lại sau, băng tằm cắn nát ngón tay của ta chui vào, sau đó liền biến thành như vậy...

Triệu Nhã nhớ lại một chút nói.

Lúc ấy nàng bị nhốt, lực lượng toàn thân bị phong ấn, không cách nào phản kháng, chỉ có thể trơ mắt nhìn băng tằm đi vào trong cơ thể.

- Băng tằm?

Trương Huyền nhíu mày, suy tư một hồi, không rõ ràng cho lắm, không thể làm gì khác hơn là nói:

- Như vậy đi, ta dùng một đạo chân khí ở trong cơ thể ngươi chạy một vòng nhìn xem, nếu như có thể phát hiện, diệt trừ nó không còn gì tốt hơn!

Băng tằm thành Khốn Thiên Tỏa, nghe cũng không có nghe qua, trước đó Vu Hồn không có Thiên Đạo chân khí, không cách nào dò xét, bây

giờ trở về thân thể, trước nhìn kỹ một chút mới quyết định.

- Vâng!

Biết sư tổ sẽ không hại nàng, Triệu Nhã vươn cổ tay ra.

Ngón tay Trương Huyền búng một cái, một đạo chân khí lập tức dọc theo kinh mạch của nàng chui vào.

- Ừm?

Cảm nhận được chân khí đi vào trong cơ thể, Triệu Nhã nhịn không được sững sờ. Cỗ chân khí này nàng hết sức quen thuộc, giống lão sư nhau như đúc, chỉ bất quá càng thêm tinh thuần, ôn nhuận, khí tức cũng càng thêm nồng đậm.

- Lão sư cùng sư tổ nhất mạch tương truyền, chân khí tương tự cũng không có gì...

Triệu Nhã nghi ngờ không lâu, ngay sau đó giật mình.

Lão sư truyền thừa ở sư tổ, cả hai thể chất tương đương, tu luyện công pháp tương đồng, thuộc tính chân khí tương tự cũng không tính là gì.

Rất nhanh, chân khí du tẩu một vòng ở trong cơ thể nàng, khuôn mặt của Trương Huyền càng thêm ngưng trọng.

Đối phương dùng băng tằm luyện chế ra Khốn Thiên Tỏa, sau khi đi vào trong cơ thể, kinh mạch toàn thân Triệu Nhã, thậm chí đan điền cũng đông thành băng, chỉ cần vận chuyển chân khí, liền có nguy hiểm xé rách, thậm chí còn có lo lắng sinh mệnh.

Mặc dù Thiên Đạo chân khí của hắn chỉ có tiến vào một tia, hơn nữa cực kỳ yếu ớt, cũng suýt chút nữa dẫn phát dị động, thật muốn cưỡng ép động thủ, chỉ sợ vấn đề còn chưa giải quyết, người đã chơi xong.

- Thật nham hiểm...

Trương Huyền nhíu mày, vẻ mặt biến thành màu đen, đường đường người phụ trách một phương thế lực lớn, thế mà dùng ra loại thủ đoạn này với đệ tử, quả thực tội không thể tha!

- Đại trưởng lão có nói qua, thứ này giải quyết như thế nào không?

Trương Huyền áp chế phẫn nộ trong lòng, lần nữa nhìn lại.

Căn cứ kiến thức của hắn hiện tại, thứ này không có bất kỳ biện pháp nào, xem như Thiên Đạo chân khí cũng bó tay toàn tập. Nếu như băng tằm còn sống, có thể trực tiếp hạ độc chết, nhưng cùng kinh mạch dung hợp, hơn nữa đông cứng, một chút phương pháp cũng không có.

- Nàng chưa nói qua, chỉ nói là, chỉ cần ta bằng lòng kích hoạt tầng thể chất cuối cùng, sẽ giúp ta giải quyết!

Triệu Nhã lắc đầu.

- Xem ra chỉ có thể tìm nàng hỏi thăm!

Lại nghĩ một hồi, thực sự nghĩ không ra đến cùng giải quyết như thế nào, Trương Huyền xoa xoa mi tâm.

Thứ này lợi hại như thế, giữ lại ở trong người thời gian càng dài, thân thể tổn hại sẽ càng lớn, nhất định phải nhanh loại bỏ.

Mà tình huống bây giờ, duy nhất có thể giải quyết, chỉ có vị đại trưởng lão kia.

Nghĩ không ra những biện pháp khác mà nói, chỉ có thể tìm nàng hỏi thăm, để nàng chính miệng nói ra.

Chỉ bất quá đối phương đã trải qua sự tình mẫu thân Triệu Nhã, khẳng định sớm đã tim rắn như thép, muốn để nàng chủ động nói ra phương pháp giải quyết, bỏ qua Triệu Nhã, chỉ sợ không dễ dàng như vậy.

- Ta đi hỏi thăm, nàng chắc chắn sẽ không nói, thậm chí làm không cẩn thận còn có thể ra tay đánh nhau, nhưng Dương Huyền đến hỏi liền chưa hẳn !

Trương Huyền híp mắt lại.

Thân phận của hắn bây giờ là Tổng bộ Danh Sư đường Dương Huyền, lấy loại thân phận này đi hỏi thăm, xem như đối phương là Băng Nguyên cung đại trưởng lão, khẳng định cũng phải cho mặt mũi, so với Trương Huyền thì nhẹ nhõm hơn nhiều.

- Triệu Nhã, ngươi vào trong không gian gấp đợi một hồi, ta đi gặp đại trưởng lão của Băng Nguyên cung các ngươi!

Trương Huyền đứng dậy, hất lên ống tay áo, thản nhiên nói.

Đã tới cứu người, tự nhiên phải giải quyết tai hoạ ngầm trên người nàng mới có thể đi, những biện pháp khác không nghĩ ra được, cũng chỉ có thể liều mạng thử một chút.

Có lẽ ngụy trang giống như đúc, có thể lừa dối qua ải, từ trong miệng đối phương biết được phương pháp giải quyết. Đương nhiên, nếu như bị phát hiện, không ngại huyên náo long trời lở đất!

Tổng bộ Danh Sư đường Khúc trưởng lão

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Đại điện nghị sự của Băng Nguyên cung, đại trưởng lão ngồi ở chủ vị, nhìn một cái ngọc bài trong lòng bàn tay, bên cạnh một lão giả ngồi ngay ngắn, thần thái yên tĩnh.

Hô!

Để ngọc bài xuống, đại trưởng lão nhìn lại, thấy nàng xem xong, lão giả nói:

- Ngươi hẳn là rõ ràng?

- Rõ ràng!

Vẻ mặt của đại trưởng lão nghiêm túc gật đầu.

- Rõ ràng liền tốt, ta đặc biệt tới một chuyến, chính là muốn cẩn thận dặn dò, lần này ngàn vạn lần không thể lại sai lầm! Việc quan hệ nhân tộc, không thể có qua loa, nếu không, không chỉ Băng Nguyên cung các ngươi không chịu đựng nổi, cũng không có người có thể chịu được!

Lão giả đứng dậy, chắp hai tay sau lưng, mang theo tình cảm trách trời thương dân:

- Thị phi thành bại ở một lần này, ta không hy vọng thời khắc sống còn, hủy ở trên người các ngươi!

- Yên tâm đi, ta nhốt nàng ở Thanh Phạm điện, hơn nữa trong người lưu lại Khốn Thiên Tỏa, không có gì bất ngờ xảy ra, trong ba ngày, nhất định khuất phục...Chỉ cần nàng kích hoạt thể chất, sẽ không chậm trễ !

Đại trưởng lão cũng đứng dậy ôm quyền.

- Vậy là tốt rồi!

Lão giả lên tiếng, quay người lại:

- Vậy ta đi về trước, chờ tin tức tốt của ngươi...

Mới vừa đi hai bước, liền nghe phía ngoài, một thanh âm nhàn nhạt truyền tới, thanh âm không lớn, lại chui thẳng màng nhĩ, làm cho không người nào có thể ngăn cản.

- Danh Sư Dương Huyền, cầu kiến Băng Nguyên cung đại trưởng lão!

- Dương Huyền?

Con ngươi của Đại trưởng lão co rụt lại.

Lão giả cách đó không xa, nghe được thanh âm này, cũng dừng bước, có chút kinh ngạc, tựa hồ khó tin:

- Sao Thái thượng trưởng lão ở đây?

- Khúc trưởng lão, cái này...

Đại trưởng lão vội vàng nhìn về phía lão giả trước mắt, tràn đầy nghi ngờ.

- Thái thượng trưởng lão từ trước tới nay Thần Long thấy đầu không thấy đuôi, xem như hội trưởng cũng không biết hành tung, tại sao lại đột nhiên xuất hiện ở đây, ta cũng không rõ lắm, nhanh để hắn đi vào...

Khúc trưởng lão gật đầu.

- Tốt!

Biết người kia tự mình tới, đại trưởng lão không dám thất lễ, vội vàng đi tới trước cửa đại điện:

- Băng Nguyên cung đại trưởng lão U Nhược Tâm, cung nghênh Dương sư!

Hô!

Vừa dứt lời, một bóng người chậm rãi từ không trung rơi xuống, động tác phi hành của hắn không nhanh, nhưng trận pháp phòng ngự ở bốn phía đều bị tránh thoát hoàn mỹ, thật giống như đôi mắt có thể nhìn thấy tất cả khí tức nguy hiểm, trước thời hạn dự phán.

U Nhược Tâm vội vàng cúi đầu.

Thân là người chủ trì Băng Nguyên cung, biết chung quanh đại điện này bố trí đại trận lợi hại đến mức nào, trận pháp cường đại như thế, ở trước mặt đối phương tựa như trò đùa, có thể tùy ý đi vào, ngay cả cảnh giới cũng nhìn không được, thực lực mạnh mẽ, có thể xưng khủng bố.

Bóng người rơi trên mặt đất.

Lúc này Đại trưởng lão U Nhược Tâm mới chậm rãi ngẩng đầu, nhìn kỹ người trước mắt, sắc mặt vàng như nến, thoạt nhìn chẳng qua chừng ba mươi tuổi, hai mắt thâm thúy, nhìn không ra sâu cạn, chỉ từ khí tức toả ra, thì nhìn không ra thực lực, thậm chí coi như thần thức dò xét cũng rỗng tuếch, không biết rốt cuộc mạnh cỡ nào.

- Ngươi không phải Dương sư, ngươi đến cùng là ai?

Lông mày U Nhược Tâm giương lên, híp mắt lại.

Dương sư Dương Huyền, mặc dù nàng không có thấy tận mắt, nhưng cũng nghe nói qua tin đồn, dung mạo khoảng chừng năm mươi tuổi, râu trắng tinh, người trước mắt này, hoàn toàn khác biệt, căn bản chính là hai người.

- Thế nào, lão phu du hí đại lục, hóa thân vô số, chẳng lẽ mỗi một thân phận đều cần báo cáo cho ngươi?

“Dương sư” Sầm mặt lại, một cỗ mạnh mẽ khí tức, phát ra, tựa hồ muốn toàn bộ đại điện đều đè sập.

- Tại hạ không dám!

U Nhược Tâm không dám phản bác.

Trong nghi ngờ, quay đầu nhìn về phía Khúc trưởng lão ở trong đại điện, lại thấy hắn đi ra.

- Thái thượng trưởng lão dạo chơi nhân gian, nhưng lấy thân phận Danh Sư thăm hỏi, tất nhiên sẽ dùng khuôn mặt thật gặp người, ngươi không phải Dương sư, đến cùng là ai? Giả mạo Danh Sư đỉnh phong của Danh Sư đường, có biết tội hay không?

Khúc trưởng lão nhìn qua.

U Nhược Tâm chưa thấy qua Tổng bộ Danh Sư đường Dương Huyền, nhưng mà hắn gặp qua!

Vị trước mắt này, mặc kệ dung mạo hay khí tức trên người, đều hoàn toàn khác biệt, làm sao lại là Dương sư? Nếu là thật, đôi mắt của hắn nên vứt đi !

- Ừm?

Thấy rõ người nói chuyện, trong lòng “Dương sư” lộp bộp một chút.

Vị trước mắt này, người mặc Danh Sư trường bào, huy chương trước ngực có ngôi sao lóng lánh, mang theo hai chữ Tổng bộ, vừa nhìn liền biết từ Tổng bộ Danh Sư đường tới.

Băng Nguyên cung làm sao lại toát ra Danh Sư cửu tinh từ Tổng bộ Danh Sư đường?

Vị Dương sư này, tự nhiên vẫn là Trương Huyền, sau khi thu Triệu Nhã vào không gian gấp, hỏi rõ ràng vị trí, liền không che giấu dấu vết bay thẳng tới.

Vốn cho rằng bằng vào Thiên Đạo chân khí thần kỳ, cùng nhiều lần ngụy trang, có thể ngay từ đầu liền trấn trụ đối phương, để đối phương tin tưởng mình là Dương Huyền, nằm mơ cũng không nghĩ đến, trực tiếp gặp một Danh Sư từ Tổng bộ Danh Sư đường.

Cái này gọi chuyện gì!

Thật đúng là xuất sư bất lợi!

Người của tổng bộ Danh Sư đường, nhất định gặp qua Dương Huyền chân chính, vừa mới ngụy trang liền bị nhìn thấu... Còn làm sao giả bộ?

Trong lòng tràn đầy căng thẳng, trên mặt lại không biểu hiện ra, ngón tay của Trương Huyền bỗng nhiên bắn ra, một đạo kiếm khí lập tức bắn tới Khúc trưởng lão.

Đạo kiếm khí này, mang theo tốc độ áo nghĩa, tựa như không nhận thời gian hạn chế, từ khi xuất hiện ở đầu ngón tay, liền đến trước mặt, thẳng tắp đâm về mi tâm đối phương.

- Ừm?

Không nghĩ tới bị vạch trần thân phận, đối phương liền trực tiếp ra tay, Khúc trưởng lão sầm mặt lại, cong ngón búng ra, một màng ánh sáng xuất hiện ở bên ngoài thân.

Hô!

Vốn cho rằng kiếm mang của đối phương sẽ đâm vào, ai biết mới vừa cùng màng ánh sáng đụng một cái, lập tức biến mất không thấy hình bóng, như chưa hề xuất hiện qua.

Đạo kiếm mang này, thế mà không có chút lực công kích nào, là cố ý thăm dò! Tốc độ nhanh chóng, xem như hắn cũng không có nhìn ra.

Khúc trưởng lão híp mắt lại, đang muốn quát tháo, chỉ thấy Dương Huyền đối diện nhíu mày, lạnh lùng nhìn lại, truyền âm vang lên ở bên tai:

- Khúc Bất Bình, trong cơ thể ngươi tu luyện Giang Lưu quyết hình thành kinh mạch vặn vẹo đã chữa khỏi toàn bộ, hay ngươi cùng Bạch Vũ Hoàng đối chiến, lưu lại ám thương tiêu trừ? Lá gan nào để ngươi nghi ngờ lão phu?

- Ah?

Lời vừa định nói bị nuốt vào trong cổ họng, Khúc trưởng lão sửng sốt.

Giang Lưu quyết, là công pháp hắn sáng tạo ra, chân khí như giang hà cuộn trào mãnh liệt, uy lực vô tận, chỉ bất quá có thiếu hụt đặc thù, lực lượng bạo phát thời gian dài, sẽ để cho kinh mạch không chịu nổi, sinh ra vặn vẹo.

Thật giống như đường sông, nước sông lớn, mỗi lần đều điên cuồng cọ rửa, bờ sông, đê nhất định sẽ biến hình, không còn tương đồng như lúc trước xây dựng.

Danh Sư đạt tới cửu tinh, về tu vi cùng thân thể, mỗi một điểm mấu chốt đều là cơ mật lớn nhất, không thể tiết lộ ra ngoài, nếu không nhất định ảnh hưởng đến an nguy của toàn bộ nhân tộc...

Vị trước mắt này nói ra tình huống của hắn, thậm chí ngay cả năm đó cùng Dị Linh tộc Bạch Vũ Hoàng chiến đấu lưu lại ám thương cũng

biết... Chẳng lẽ, thật sự là Dương sư? Nhưng dung mạo, khí chất, hoàn toàn khác biệt ah! Đang nghi ngờ, liền nghe thanh âm kia lần nữa truyền tới.

- Lão phu gần đây tu luyện có chỗ đột phá, thoát thai hoán cốt, dung mạo và khí chất đều phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất, ngươi không nhận ra cũng không trách ngươi!

Người ta mang đi

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Lại có đột phá?

Khúc trưởng lão sững sờ, ngay sau đó con mắt trợn tròn, tràn đầy khó có thể tin.

Từ khi Khổng sư cùng rất nhiều đệ tử của hắn biến mất, trên đại lục như ít đi một thứ gì đó, vài vạn năm tới nay, có thể đột phá đến loại cảnh giới đó, hầu như không có.

Nguyên nhân chính là như vậy, thái thượng trưởng lão mới dạo chơi thiên hạ, tìm kiếm cơ duyên khắp nơi, nhìn xem có thể đột phá hay không... Chẳng lẽ...Thật thành công?

Nếu thật, sẽ là chuyện may mắn của Danh Sư đường, chuyện may mắn của nhân tộc! Loại Danh Sư thực lực này, đối với tu vi, tầm nhìn cùng nhận thức, nhất định càng cao minh hơn, tùy tiện chỉ điểm, sẽ để vô số người được lợi, thậm chí thực lực toàn bộ nhân tộc sẽ vì gia tăng thật lớn.

Chỉ là coi như thật đạt tới loại cảnh giới đó, cũng không nên thoát thai hoán cốt, trở nên ngay cả hắn cũng không nhận ra được a!

- Không sai! Trước kia lão phu cũng không cách nào giải quyết kinh mạch vặn vẹo, ám thương trong cơ thể ngươi, hiện tại đã không coi vào đâu!

Thấy hắn chần chừ, Trương Huyền nói tiếp.

Hiện nay đối phương tin hay không không trọng yếu, trọng yếu là trước hù dọa đối phương, để hắn không dám phản bác, chỉ cần hỏi rõ ràng vị đại trưởng lão này phương pháp giải quyết Khốn Thiên Tỏa, giải quyết xong, liền có thể trực tiếp trốn. Đến lúc đó coi như phát hiện lại như thế nào? Chỉ cần biến trở về dung mạo, coi như đối phương muốn tìm, cũng thẩm tra không ra.

- Không tính là gì?

Thân thể Khúc trưởng lão căng thẳng:

- Ý của ngươi là...Đã có thể giúp ta giải quyết vấn đề trong cơ thể?

- Không sai, Giang Lưu quyết, chân khí chảy ở trong kinh mạch, va đập kịch liệt, sẽ để cho nó xuất hiện vặn vẹo, làm bị thương căn cơ, như dòng sông cọ rửa con đê, đất bị cuốn đi, dược vật bình thường quả thực khó mà trị liệu, nhưng nếu có chân khí càng tinh thuần chảy qua trong đó, không ngừng tẩm bổ, tu bổ thiếu sót, kinh mạch tất nhiên sẽ khôi phục như lúc ban đầu!

Trương Huyền thản nhiên nói.

Đổi lại thiếu hụt khác, hắn bị hạn chế tu vi cùng kiến thức, không cách nào giải quyết, nhưng mà kinh mạch...Đối với hắn mà nói quá đơn giản.

Thiên Đạo chân khí, có thể chữa trị tất cả tổn thương trên kinh mạch, trợ giúp tế bào trong cơ thể khôi phục như lúc ban đầu, vặn vẹo mà thôi, chỉ cần cho đầy đủ chân khí, khôi phục không khó lắm.

- Điểm ấy ta cũng biết, nhưng chân khí càng tinh thuần, tìm kiếm nơi nào?

Còn tưởng rằng biện pháp gì, nghe được cái này, Khúc trưởng lão lắc đầu, tràn đầy bất đắc dĩ.

Thương thế của hắn, đi tìm không ít Y sư cửu tinh chuyên môn nhìn qua, cũng có người đưa ra loại phương pháp này, chỉ là hắn đến Danh Sư cửu tinh, độ tinh thuần của chân khí, đã được cho thiên hạ hiếm thấy, lại đi nơi nào mới có thể tìm được chân khí còn tinh thuần hơn hắn?

- Ngươi thử xem cái này...

Chỉ đợi câu nói này của hắn, ngón tay Trương Huyền búng một cái, một đạo chân khí thẳng tắp bay đi.

Khúc trưởng lão tràn đầy nghi ngờ, ngón tay giơ lên, chân khí hội tụ ở đầu ngón tay, nhìn kỹ, con ngươi nhịn không được co rụt lại.

Đạo chân khí này cực kỳ thấp kém, hắn là cường giả Nhập Hư cảnh lưu lại, nhưng tinh thuần đến cực điểm, cho người ta một loại cảm giác hưng phấn, như hòa vào tế bào, có thể tuỳ tiện để hắn loại bỏ tổn thương, khôi phục như lúc ban đầu!

Có thể đoán được, nếu như trong cơ thể hắn có loại chân khí này tẩm bổ, kinh mạch vặn vẹo tất nhiên sẽ giống như trước, thực lực cũng sẽ đạt được tiến bộ cực lớn.

- Đạo chân khí này...Từ đâu tới?

Khúc trưởng lão nhịn không được nhìn lại.

- Là ta ngưng luyện ra, chẳng qua hiện tại chỉ nghiên cứu đến Nhập Hư cảnh, kèm theo thời gian tăng thêm, cấp bậc tất nhiên sẽ càng ngày càng cao, ở đây còn có mấy đạo, ngươi có thể thử xem hiệu quả!

Trương Huyền nói xong, lần nữa bắn ra mấy đạo.

- Cảm ơn!

Khúc trưởng lão tiện tay nhận lấy, thần thức lan tràn vào, phát hiện chân khí ở đầu ngón tay tinh thuần đến cực điểm, không có chút cặn bã nào,

lúc này mới hít sâu một hơi, đầu ngón tay khẽ động, mặc cho linh khí chui vào.

Xì xì xì xì...

Những linh khí này vừa tiến vào trong cơ thể, lập tức cùng kinh mạch vặn vẹo dung hợp, trước đó kinh mạch khô quắt, nhất thời giống như bọt biển hút nước, trong nháy mắt phồng lên, từ trước đó vặn vẹo trở nên thông suốt, không còn trắc trở.

- Cái này...

Thân thể Khúc trưởng lão rung động.

Nếu như nói trước đó chỉ là suy đoán, cảm thấy thứ này hữu dụng, hiện tại đã thử qua, đối với hắn quả thực có chỗ tốt, hơn nữa thật có thể chữa trị tổn thương trong cơ thể.

Kinh mạch vặn vẹo, mặc dù đối với thực lực ảnh hưởng không tính quá lớn, nhưng lâu dài cũng sẽ trở thành tai hoạ ngầm, để thực lực dần dần hạ thấp, một khi có thể giải quyết, thân thể sẽ một mực duy trì ở thời đỉnh cao, về sau có cơ hội, lần nữa đột phá cũng chưa biết chừng!

Nắm đấm xiết chặt, lần nữa nhìn về phía đối phương, tràn đầy chấn kinh.

Mặc dù ở sâu trong nội tâm, vẫn như cũ cảm thấy đối phương không phải Dương sư, nhưng có thể làm được điểm ấy, tuỳ tiện nhìn ra tai hoạ ngầm trên người hắn, hơn nữa giải quyết, nhất định cũng là nhân vật siêu cấp của đại lục! So với hắn, chỉ mạnh không yếu!

- Khúc trưởng lão, từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ!

Thấy đối phương thu chân khí vào trong cơ thể, Trương Huyền cười nhạt một tiếng.

Vừa rồi tất cả trò chuyện đều là truyền âm, nói xong lời này, quay đầu nhìn về phía đại trưởng lão U Nhược Tâm:

- Hôm nay lão phu tới đây thăm hỏi, là vì đồ tôn của ta! Mong đại trưởng lão bỏ qua một con ngựa!

- Đồ tôn? Dương sư có gì dặn dò, cứ nói là được!

Thấy Khúc trưởng lão cùng đối phương truyền âm, sau đó không còn động tác kế tiếp, trong lòng U Nhược Tâm thoáng có chút căng thẳng.

Dương sư nàng chưa thấy qua, nhưng Khúc trưởng lão là trưởng lão Tổng bộ Danh Sư đường, tu vi sâu không lường được, sau khi truyền âm trò chuyện không nói thêm lời, chỉ sợ đã liên lụy đến một ít cơ mật của Danh Sư đường, không phải nàng có thể biết được.

Nói cách khác...Vị Dương Huyền trước mắt này, tám chín phần mười là thật! Thái thượng trưởng lão của Tổng bộ Danh Sư đường, coi như nàng có mười lá gan, cũng tuyệt không dám đắc tội.

- Đồ tôn của ta là Triệu Nhã, từng là Băng Nguyên cung thiếu cung chủ của các ngươi, ngày hôm nay ta được truyền tin, nói các ngươi giam giữ nàng, hơn nữa sử dụng Khốn Thiên Tỏa, khóa lại kinh mạch, cho nên tự mình tới, muốn cầu tình thay nàng, hi vọng đại trưởng lão có thể mở ra gông xiềng, trả nàng tự do!

Thấy Khúc trưởng lão không nhiều nói, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, thanh âm bình thản không gợn sóng, lại mang theo cảm giác áp bách không thể nghi ngờ.

- Triệu Nhã? Là...Là đồ tôn của Dương sư?

U Nhược Tâm dọa đến suýt chút nữa nhảy lên.

Triệu Nhã không phải học sinh của tán tu Trương Huyền sao? Là đồ tôn của Dương sư, chẳng phải chứng tỏ, vị Trương Huyền kia là thân truyền của Dương sư?

- Đại trưởng lão...

Thời điểm nàng tràn đầy chấn kinh, một tiếng la lên dồn dập, Nhị trưởng lão vội vã bay vào, nhìn thấy đại điện nhiều ra hai người, mang theo nghi ngờ, bất quá vẫn vội vàng đi tới trước mặt.

- Làm sao vậy?

Thấy nàng vội vã như thế, U Nhược Tâm cau mày.

- Không tốt... phong ấn của Thanh Phạm điện hoàn hảo không chút tổn hại, nhưng thiếu cung chủ, Triệu Nhã, nàng...không thấy!

Nhị trưởng lão hô hấp dồn dập, vẻ mặt trở nên trắng bệch.

- Không thấy Triệu Nhã?

Con ngươi của U Nhược Tâm co rụt lại, vừa định đi nhìn một chút, đột nhiên nghĩ đến cái gì, quay đầu nhìn về phía Trương Huyền:

- Dương sư...

- Không sai, người là ta mang đi!

Trương Huyền thản nhiên nói.

Để Băng Nguyên cung từ đây biến mất!

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Ngươi mang đi ra? Điều đó không có khả năng, bốn phía Thanh Phạm điện là trận pháp cấp chín đỉnh phong, là các đời tiên tổ của Băng Nguyên cung dùng hết tâm huyết bố trí thành, không có lệnh bài, Trận Pháp sư công hội hội trưởng cũng khó có khả năng lặng yên không tiếng động mang người đi...

Nghe được vị trước mắt này nói, nhị trưởng lão giật nảy mình.

Nàng không tin, cũng không dám tin tưởng. Thanh Phạm điện là địa phương các đời giam giữ tội nhân trong cung, phòng ngự sâm nghiêm, không gian gấp bí ẩn, tuyệt đối không phải người có thể lặng yên không một tiếng động đi vào, còn không cho bọn họ biết!

Đừng nói Trận Pháp sư công hội hội trưởng, Lạc gia gia chủ am hiểu không gian nhất, cũng khó có khả năng làm được. Nhưng hiện tại chân thực phát sinh, Triệu Nhã không thấy, người trước mắt này nói hắn mang đi... Vị này đến cùng là ai? Thực lực lại đạt đến loại tình trạng nào?

- Cái này...

Tuy cũng tràn đầy không tin, nhưng U Nhược Tâm vẫn ổn định thân hình, vội vàng ôm quyền:

- Dương sư, tại hạ không biết Triệu Nhã là đồ tôn của ngươi... có chỗ lỗ mãng mong rằng rộng lòng tha thứ, cực kỳ ta dùng Khốn Thiên Tỏa, cũng không phải cố ý làm khó!

Dù Triệu Nhã là Băng Nguyên cung thiếu cung chủ của các nàng, nhưng liên lụy đến Dương sư liền không bình thường. Sư đạo truyền thừa, học sinh chịu nhục, lão sư có lý do ra mặt, thật muốn truy cứu, Danh Sư đường cũng tìm không ra vấn đề, ngược lại sẽ dốc sức ủng hộ.

- Khốn Thiên Tỏa, khóa lại kinh mạch, để nàng tiếp nhận thống khổ to lớn... Một câu không phải cố ý làm khó liền thôi?

Trương Huyền híp mắt lại, giọng nói trở nên rét lạnh.

- Cái này...

U Nhược Tâm cắn răng:

- Ta nói thực với Dương sư đi, thể chất của Triệu Nhã là thuần âm, nhất định phải nhanh kích hoạt, dính dáng việc lớn của Danh Sư đường, cho nên ta cũng không có cách nào!

- Dính dáng Danh Sư đường?

Trương Huyền nghi ngờ.

- Không sai, chuyện này xác thực dính dáng Tổng bộ Danh Sư đường, ngươi không biết? Ngươi không phải người của tổng bộ?

Khúc trưởng lão nhíu mày, trong mắt tràn đầy cảnh giác.

Tuy vừa rồi vẫn cảm thấy đối phương không phải thái thượng trưởng lão, nhưng có thể giúp hắn trị liệu thương thế, hơn nữa nói ra chỗ mấu chốt, cảm thấy nhất định là người tổng bộ, có lẽ là vị túc lão hắn chưa bao giờ thấy qua, lánh đời thật lâu, bởi vậy không có đánh gãy đối phương, đồng thời cũng muốn nhìn một chút, đến cùng tới đây làm gì.

Dù sao đối phương không có thất lễ, cũng không có cố tình gây sự. Nghe được vì cứu đồ tôn mà đến, càng không có lý do xen vào. Chỉ là hiện tại liên lụy đến việc lớn của Tổng bộ Danh Sư đường, người này lại không biết, chẳng lẽ không phải người của tổng bộ?

Không phải Danh Sư, lại có loại năng lực này, còn có thể lặng yên không tiếng động từ trong tay Băng Nguyên cung cứu người đi, sự tình liền không có đơn giản như vậy!

- Ta chỉ là có chút sự tình không rõ ràng lắm mà thôi...

Trong lòng Trương Huyền chấn động, trên mặt không có biểu hiện ra ngoài, tùy ý khoát tay áo.

Triệu Nhã kích hoạt thể chất, liên lụy tới Tổng bộ Danh Sư đường, đến cùng xảy ra chuyện gì?

Tổng bộ Danh Sư đường, thiên hạ gương mẫu, chắc chắn sẽ không làm chuyện xấu, cũng không có khả năng làm ra sự tình vi phạm đạo đức, ép Triệu Nhã dùng thuật thải bổ kích hoạt thể chất, thật khó mà tin được.

- Không rõ ràng lắm? Điều đó không có khả năng, chuyện này là Dương sư tự mình xác định, thay mặt hội trưởng thi hành... Chỉ cần Danh Sư tổng bộ đạt tới cửu tinh, không ai không biết, ngươi làm sao có thể không biết, ngươi đến cùng là ai?

Khúc trưởng lão tiến về phía trước một bước.

Nếu như đối phương không phải người Danh Sư đường, coi như đối phương có thể giúp hắn chữa thương, cũng phải bắt lại. Danh Sư, có nguyên tắc cùng kiên trì của mình, chắc chắn sẽ không vì bản thân mà thỏa hiệp với những người khác.

- Không phải Dương sư? Vậy ngươi là ai? Chạy đến Băng Nguyên cung chúng ta cướp người đi, là dụng ý gì?

Thấy Khúc trưởng lão trở mặt, U Nhược Tâm sửng sốt một chút, cũng híp mắt lại. Hai đại cao thủ sinh ra khí tức, giống như bức tường áp bức đến, để cho người ta hô hấp không thoải mái.

- Khúc trưởng lão, chuyện này, quay đầu lại sẽ nói với ngươi, ngươi trước đừng nói chuyện...

Không nghĩ tới trong chuyện này lộ ra chân tướng, lông mày giương lên, ngón tay Trương Huyền nhẹ nhàng bắn ra.

Lạch cạch!

Khúc trưởng lão đang muốn nói, đột nhiên cảm thấy chân khí vừa rồi đi vào trong cơ thể lập tức sôi trào, chui vào các nơi trong thân thể, tàn phá bừa bãi.

- Ah...

Trên đầu ứa ra mồ hôi lạnh, thân thể mềm nhũn suýt chút nữa ngã trên mặt đất, trong lòng ngạc nhiên, muốn nói ra, nhưng một câu cũng nói không ra. Trong nháy mắt hắn liền biết, đã trúng ám chiêu của đối phương.

- Chẳng lẽ hắn là... tân nhiệm Điện Chủ của Độc điện?

Toàn thân kéo căng, muốn ra tay, khẽ động cũng không thể động, như bị phong ấn.

Danh Sư đường nhận được tin tức, Độc điện ẩn giấu ở núi sâu nghênh đón một vị Điện Chủ mới, nghe nói là Độc điện sư tổ chuyển thế, tuổi còn trẻ, một thân độc công quỷ thần khó lường, khó mà chống lại.

Tổng bộ chuyên môn phái một vị Danh Sư cửu tinh am hiểu ẩn nấp tiến đến dò xét, còn không có đi vào cung điện của vị Điện Chủ kia, liền trúng phải kịch độc, suýt chút nữa tử vong.

Bất quá vị Điện Chủ này không chỉ giúp đối phương giải độc, cũng nói cho hắn biết, lão sư của mình là một vị Danh Sư, không nguyện ý cùng Danh Sư đường là địch, mong không cần khẩn trương.

Về sau một đường dò xét biết được, từ khi vị Điện Chủ này của Độc điện thượng vị, quả thực thu liễm thuộc hạ, lúc này mới yên lòng lại.

Chẳng lẽ tên này nói đều là giả, thật ra thì bản thân đã lặng lẽ đi tới Băng Nguyên cung, ý định xuống tay với bọn họ?

Nếu không làm sao có thể lặng yên không tiếng động hạ độc, mà không bị phát giác? Ngay cả hắn trúng độc cũng không tự biết... tên này thật muốn độc chết tất cả mọi người của Băng Nguyên cung, chẳng phải cực kỳ đơn giản?

Trong lòng tràn đầy lo lắng, nhanh chóng vận chuyển chân khí, chẳng qua càng vận chuyển, thân thể càng cương, đau đớn kịch liệt, giống như sắp xé rách hắn thành vô số mảnh vỡ.

- Đúng... là mấy đạo chân khí vừa rồi ta hòa vào trong cơ thể!

Rất nhanh thì hiểu được.

Địa phương đau đớn trong cơ thể, chính là vị trí chân khí đối phương chảy qua, nói cách khác, đối phương cũng không phải vô thanh vô tức hạ độc, mà là hắn đã kiểm tra không có vấn đề, nhất thời trúng chiêu!

- Đáng ghét!

Biết chuyện gì xảy ra, trong lòng lại không căng thẳng, hít sâu một hơi, không nói thêm gì nữa, tăng thêm tốc độ vận chuyển lực lượng, tranh thủ trấn áp mấy đạo chân khí kia xuống. Tuy không thể giải độc, nhưng dùng thực lực của hắn, trấn áp thời gian ngắn cũng không thành vấn đề.

- Khúc trưởng lão...

Hắn bên này không nói lời nào, U Nhược Tâm giật nảy mình.

Thực lực vị này đến cùng cao bao nhiêu, nàng rõ rõ ràng ràng, người kia nói một câu, để hắn im miệng, liền thật không dám động đậy, thậm chí như trúng thủ đoạn bí ẩn... Vị này thật mạnh như vậy sao?

- Không cần nhìn, Khúc Bất Bình bị ý niệm của ta khóa lại, ốc còn không mang nổi mình ốc! Nói thật cho ngươi biết, ta quả thực không phải Dương sư, có điều thực lực của ta... So với hắn chỉ mạnh không yếu!

Mí mắt vừa nhấc, Trương Huyền tiến về phía trước một bước, trên người tản mát ra khí tức không người có thể ngăn cản, nhất cử nhất động, tựa như đại biểu thiên đạo, có thể tiến hành trừng phạt thế gian.

- Ta không muốn ra tay, nhưng không có nghĩa là sẽ không xuất thủ, nói cho ta biết, làm sao giải quyết Khốn Thiên Tỏa, liền bỏ qua ngươi... Nếu không, ta không ngại để Băng Nguyên cung... từ đây biến mất!

Trương Huyền trọng thương

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Biến mất?

Sắc mặt đại trưởng lão trắng nhợt, kìm lòng không được lui về sau một bước.

Đối phương có thể dùng một đạo ý niệm đè Khúc trưởng lão nói không ra lời, động cũng không thể động, lại có thể lặng yên không tiếng động đi vào Băng Nguyên cung, cứu Triệu Nhã đi... Thực lực mạnh mẽ, khoáng tuyệt cổ kim, thật muốn động thủ, nàng có thể đánh lại ư?

Trong lòng phát lạnh, không cần nghĩ, khẳng định đánh không lại. Thực lực của nàng, cũng chỉ tương đương Khúc trưởng lão, đối phương chế ngự Khúc trưởng lão đơn giản như vậy, giết chết nàng hẳn càng thêm dễ dàng!

- Không sai! Ta có thực lực này, cũng có năng lực như thế! Sở dĩ không động thủ, là không muốn sinh linh đồ thán, không muốn bởi vì cứu người, mà biến thành giết người!

Chắp hai tay sau lưng, Trương Huyền lần nữa tiến về phía trước một bước, dù nhìn không ra tu vi, nhưng cho người ta một loại cảm giác áp bách không có kẽ hở. Bàn tay run lên, Triệu Nhã xuất hiện ở trước mắt.

Trương Huyền nhìn qua:

- Chỉ cần ngươi giúp nàng giải quyết Khốn Thiên Tỏa ràng buộc là được! Còn kích hoạt tầng thể chất cuối cùng, ta sẽ tự mình ra tay, không cần ngươi lo nghĩ!

Thể chất của Triệu Nhã, khẳng định cần kích hoạt toàn bộ, còn phương pháp, về sau có thể đi nghĩ, việc cấp bách là mở ra Khốn Thiên Tỏa, để nàng ít nhận thống khổ, lần nữa khôi phục thực lực.

- Ngươi có thể giúp nàng kích hoạt tầng thể chất cuối cùng?

U Nhược Tâm ngẩn ngơ.

- Không sai!

Trương Huyền lộ ra tự tin nồng đậm:

- Thiên hạ này, nếu như ta làm không được, chỉ sợ không có người khác có thể làm được!

Điểm ấy ngược lại không có khoác lác.

Nắm giữ Thiên Đạo thư viện, là nắm giữ tất cả khả năng trên thế giới. Trên thế giới này, nếu thật hắn làm không được, những người khác khẳng định cũng không thể, Dương sư cũng không được!

- Thế nhưng mà...

Thân thể nhoáng một cái, sắc mặt U Nhược Tâm trắng nhợt, không ngừng run rẩy:

- Khốn Thiên Tỏa của Băng Nguyên cung, từ Hàn Thiên Băng Tằm cô đọng thành, đi vào thân thể liền sẽ đóng băng kinh mạch, muốn loại bỏ... Chỉ có một con đường có thể đi... chính là hấp thu thuần dương chi khí, không còn phương pháp gì khác...

- Ngươi nói cái gì?

Da đầu Trương Huyền nổ tung, mặt đất bốn phía tầng tầng nứt ra, giống như mạng nhện lan tràn.

Triệu Nhã ở một bên thân thể mềm mại cũng nhoáng một cái, suýt chút nữa ngã sấp xuống.

Vốn cho rằng sư tổ tự mình ra tay, rất dễ dàng giải quyết khó khăn trước mắt, không nghĩ tới quay tới quay lui, muốn giải quyết thứ này, nhất định phải đi một bước kia!

- Xảy ra sự tình của mẹ nàng, ta chỉ có thể đi một bước này, suy nghĩ tiếp nhận mấy ngày thống khổ, nàng sẽ dựa theo phương pháp ước định tiến hành tu luyện, các đời cung chủ, đều có trải qua như vậy, căn bản không cần hóa giải...

U Nhược Tâm không ngừng lắc lư:

- Băng tằm được nuôi ra, chế thành Khốn Thiên Tỏa, mục đích là vì ép cung chủ tu luyện tầng công pháp cuối cùng, thứ này bản thân vốn không có thuốc giải...

- Ngươi...

Con mắt Trương Huyền đóng lại, nắm đấm xiết chặt, bất cứ lúc nào cũng sẽ nổ tung.

Hắn nắm giữ Minh Lý Chi Nhãn, có thể nhẹ nhõm nhìn ra, đối phương không có nói dối.

Nói cách khác, Khốn Thiên Tỏa, trừ phương pháp thải bổ của Băng Nguyên cung, quả thực không có bất kỳ phương pháp giải quyết gì!

- Đáng ghét!

Phốc!

Khúc trưởng lão ở một bên đột nhiên hơi đỏ mặt, phun ra một ngụm máu tươi.

Tâm tình Trương Huyền xao động, khống chế chân khí không đủ, hắn vậy mà dùng phương pháp đặc thù, bức mấy đạo chân khí hòa vào trong cơ thể đi ra!

- Dám hạ độc ta, coi như không phải đối thủ, ta cũng phải cùng ngươi đồng quy vu tận!

Khúc trưởng lão nổi giận, vỗ tới một chưởng.

Phong vân cuốn, tinh hải treo ngược. Danh Sư cửu tinh toàn lực công kích, giống như xé rách bầu trời, đại điện trước mắt ở dưới chưởng lực tác động, phát ra thanh âm kẹt kẹt, đủ loại trận pháp bị xé rách ra, bụi bặm nhao nhao rơi vãi.

- Khúc trưởng lão, đừng...

Không nghĩ tới bản thân mới vừa ổn định vị siêu cấp cường giả này, Khúc trưởng lão liền nổi giận, động thủ như vậy, thật muốn dẫn đến đối phương không vui, đại khai sát giới, Băng Nguyên cung chẳng phải sẽ biến mất?

Ầm ầm!

Bất quá nàng la lên đã không kịp, Khúc trưởng lão bị ở trước mặt hạ độc, đối phương lại giả mạo Dương Huyền, sớm đã tức sắp bùng nổ, giờ phút này toàn lực thi triển, lực lượng mạnh mẽ, thiên địa cũng có thể xé rách, đã không cách nào ngăn cản.

- Ngươi phát điên cái gì...

Cũng không ngờ tới vị trước mắt này tính cách dữ dằn như vậy, nói ra tay liền ra tay, căn bản không quản có thể thắng hay không, Trương Huyền dọa đến con ngươi co rụt lại, cổ tay bỗng nhiên trảo một cái, Điện Chủ lệnh che ở trước mặt.

Bành!

Chưởng lực xuyên thấu qua Điện Chủ lệnh cuốn tới.

Phốc!

Máu tươi điên cuồng phun ra, Trương Huyền chỉ cảm thấy toàn bộ thế giới ở trước mắt sụp đổ, hồn phách như muốn bị đánh ra.

Đối phương cho rằng hắn là cao thủ tuyệt thế, mang tín niệm hắn phải chết thi triển ra công kích, đã vượt qua phạm vi hắn có thể tiếp nhận, nếu không phải Điện Chủ lệnh ngăn cản phần lớn công kích, chỉ sợ sẽ bị đánh thành bánh thịt, lập tức bỏ mình.

Dù vậy, lực lượng cuồng bạo cũng tàn phá bừa bãi toàn thân, để cả người hắn tựa như một cái bao tải rách, lập tức muốn tan ra thành từng mảnh.

- Thực lực của hắn làm sao lại yếu như vậy...

Ngay sau đó, trong tai truyền đến thanh âm kinh hô của Khúc trưởng lão.

Đường đường Danh Sư cửu tinh, bị người ở trước mặt hạ độc, đối phương lại giả mạo Dương Huyền Dương sư, lúc này mới cực kỳ giận giữ, lòng quyết muốn chết, coi như không giết được đối phương cũng muốn để hắn bị thương, nằm mơ cũng không có nghĩ đến, thực lực của tên này yếu như vậy! Không đỡ nổi một đòn!

- Đáng ghét, thực lực yếu như vậy, lại dám giả mạo cường giả, đệ tử Băng Nguyên cung ở đâu, bắt hắn lại cho ta...

U Nhược Tâm hiển nhiên cũng không nghĩ tới vị trước mắt này, thoạt nhìn mạnh mẽ vô song, không có cách nào chống cự, thực lực chân chính yếu như vậy, vẻ mặt đỏ hồng, nhịn không được lên tiếng hét lớn.

Băng Nguyên cung đại trưởng lão, ở trên đại lục là nhân vật có tiếng tăm lừng lẫy, lại bị một tiểu gia hỏa chỉ có Nhập Hư cảnh dọa đến run rẩy, truyền đi, còn có mặt mũi nào tiếp tục sống sót?

Nàng bên này hét lớn, Triệu Nhã ở một bên nhìn lấy thanh niên ở trên không phun máu, thân thể không ngừng run rẩy, nước mắt từ trên gương mặt trắng noãn cuồn cuộn lướt xuống.

- Hắn... Không phải sư tổ, mà là... lão sư!

Khúc trưởng lão công kích, chỉ nhằm vào Trương Huyền, tuy nàng không thể thi triển tu vi, lại không nhận bất kỳ tác động, nhìn thấy thân ảnh trên không bởi vì trọng thương, không duy trì được ngụy trang, toàn bộ hiểu được.

Khó trách trước đó liền kỳ lạ, vì sao Vu Hồn của lão sư đi vào, sư tổ đi ra... Khó trách vẫn cảm thấy chân khí của sư tổ quen thuộc như vậy... Nguyên lai thật sự là lão sư.

Cũng đúng, chỉ có lão sư mới có thể sau khi nhận được nàng đưa tin, không tiếc bất cứ giá nào xông lại; chỉ có lão sư, mới có thể vì nàng, không để ý sinh tử, dù là biết rõ không có thực lực, cũng muốn đi tìm đại trưởng lão cầu phương pháp giải quyết... Chỉ có lão sư, mới có thể cưng chiều nàng như vậy, liều tính mạng, vì nàng có thể làm tất cả!

Lão sư... Học sinh không thể để cho ngươi xảy ra chuyện... Trái tim như xé rách, Triệu Nhã cắn chặt hàm răng, chân khí trong cơ thể bỗng nhiên xao động, tựa như muốn xé rách bầu trời.

- Không nên dùng chân khí, ngươi sẽ chết...

Con ngươi của U Nhược Tâm co rụt lại, nhịn không được lên tiếng hét lớn.

Danh Sư, ta không làm!

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Băng Tằm luyện chế Khốn Thiên Tỏa, đi vào trong cơ thể, đông kinh mạch thành khối băng, hơi sử dụng chân khí, sẽ sinh ra đau đớn như tê liệt, để cho lực lượng người ta mất hết, cưỡng ép sử dụng mà nói, sẽ để cho kinh mạch vỡ vụn, lại khó khôi phục, làm không cẩn thận sinh mệnh cũng sẽ bởi vậy chôn vùi.

Lúc trước dùng loại bảo vật này với Triệu Nhã, mục đích rất đơn giản, không tiến hành thải bổ chi thuật, kích hoạt thể chất, sống không bằng chết, mà kích hoạt thể chất, lập tức trở thành cường giả đỉnh phong!

Cái nào nặng cái nào nhẹ, chọn lựa như thế nào cực kỳ đơn giản. Nhưng nha đầu này, tình nguyện nhận thống khổ, cũng không muốn đồng ý, để nàng cực kỳ tức giận, vốn định giam mấy ngày, tự nhiên sẽ đổi ý, làm sao cũng không nghĩ đến, toát ra cái tên này, chạy tới cứu người. Đến cùng là ai? Để ngươi liền mạng cũng không cần?

- Dừng tay!

Không để ý tới đi bắt gia hỏa giả mạo Dương sư kia, thân ảnh nhoáng một cái, U Nhược Tâm đi tới trước mặt, bàn tay lăng không vỗ xuống.

Lực lượng mãnh liệt bao phủ toàn thân Triệu Nhã, dọc theo huyệt đạo muốn chui vào, ý định áp chế chấn khí xao động.

Ầm ầm!

Bất quá, Triệu Nhã quyết tâm muốn chết, lực lượng vô cùng hung mãnh, cho dù là nàng, trong lúc nhất thời cũng không trấn áp được, gặp phải phản kích, thậm chí cảm thấy tùy thời bị trọng thương.

- Ngươi điên rồi sao?

Hốc mắt ửng hồng, U Nhược Tâm sắp nổ tung.

Quen biết cô gái trước mắt này cũng hơn nửa năm, từ trước tới nay cung kính lễ độ, đối xử mọi người chân thành, cực kỳ tôn trọng nàng, gần như là nói gì nghe nấy...

Đến cùng xảy ra chuyện gì, vừa nhìn thấy người trước mắt, mạng cũng không cần? Cưỡng ép áp chế lại lực lượng của đối phương, nhịn không được ngẩng đầu nhìn lên, ngay sau đó thấy được dung mạo chân thực của Trương Huyền, kìm lòng không được sửng sốt một chút.

- Còn trẻ như vậy? Chẳng lẽ...

Con ngươi của U Nhược Tâm co rụt lại, tay xiết chặt:

- Là... Trương Huyền?

Tiếp xúc hơn nửa năm, tính cách của Triệu Nhã nàng biết không ít, vị ân sư thụ nghiệp này, tuyệt đối là vảy ngược, bất kỳ người nào cũng không thể chạm, một khi đụng chạm, nhất định sẽ nhận đủ! Vị trước mắt này còn trẻ như vậy, lại để cho nàng làm chuyện điên rồ, nhất định là người kia!

- Tránh ra!

Đang miên man suy nghĩ, liền nghe thanh âm tức giận của nữ hài bùng nổ, sau một khắc, ngực xẹp xuống, một cỗ lực lượng khổng lồ va đập lên, để nàng bay ngược ra. Người ở trên không trung, liền phun mạnh máu tươi.

- Kinh mạch sẽ vỡ, đừng...

Đè nén khí huyết sôi trào trong cơ thể, U Nhược Tâm thật vất vả ngừng lại, nhìn về phía nữ hài, tròng mắt đỏ hoe.

Cưỡng ép tăng lên lực lượng, tương đương với bỏ sinh mệnh.

Phốc!

Quả nhiên, vừa đánh bay đại trưởng lão, Triệu Nhã cũng không chịu nổi, hơi đỏ mặt, phun máu tươi, thân thể mềm mại không ngừng run rẩy, như không chịu nổi, bất cứ lúc nào cũng sẽ ngã xuống.

Bất quá nàng không ngã xuống, mà đi tới trước mặt Trương Huyền, bàn tay trảo một cái, chân khí trong cơ thể tràn vào trong cơ thể người sau, trợ giúp chữa thương, trong ánh mắt lộ ra dịu dàng, thanh âm mang theo quyến luyến:

- Lão sư, ngươi không nên xảy ra chuyện, học sinh sẽ không để cho ngươi có chuyện...

- Ngươi, ngươi... Không muốn sống nữa...

Con ngươi U Nhược Tâm co rút lại, muốn ngăn cản, lại phát hiện chung quanh đối phương có sóng khí mang theo áp lực cường đại, vậy mà trong lúc nhất thời không cách nào tới gần.

Cưỡng ép vận dụng chân khí, kinh mạch trong cơ thể đã không chịu nổi, giờ phút này còn dùng chân khí đi trợ giúp người khác... Cái này có thể nói, là tự tìm đường chết!

- Nàng tính toán đốt sạch mình đi cứu người...

Khúc trưởng lão đi tới trước mặt, nắm đấm cũng kìm lòng không được xiết chặt.

Vốn cho rằng là Độc điện Điện Chủ, hoặc là Dị Linh tộc giả mạo, làm sao cũng không nghĩ đến, lại là một gia hỏa tu vi thấp ngụy trang!

Sớm biết thực lực đối phương thấp như vậy, chắc chắn sẽ không phóng ra công kích cường đại như thế!

Trong hôn mê, Trương Huyền cảm nhận được lực lượng của Triệu Nhã truyền vào, bỗng nhiên giật mình tỉnh giấc, vội vàng quay đầu, chỉ thấy vẻ mặt nữ hài trắng bệch, khóe miệng mang theo vui vẻ.

- Lão sư, ngươi đã tỉnh, ta không sao...

Nói xong, mắt tối sầm lại, không thể kiên trì được nữa, té ngã trên đất, thân ảnh vốn hơi có vẻ cao gầy, giờ phút này lại gầy yếu như vậy, bất lực như vậy.

- Triệu Nhã!

Sao còn không rõ chuyện gì xảy ra, hốc mắt của Trương Huyền lập tức đỏ lên, tựa như muốn nhỏ ra máu tươi. Đột nhiên đứng dậy, bàn tay bỗng nhiên điểm một cái.

Ầm ầm!

Thiên Đạo chân khí trong cơ thể giống như không cần tiền, điên cuồng tràn vào trong cơ thể nữ hài.

Bất quá chân khí vừa tiến vào, như bị nước lạnh đổ vào, thân thể lập tức lạnh một nửa.

Trong cơ thể bữ hài trước đó bị Khốn Thiên Tỏa khóa lại kinh mạch, giờ phút này toàn bộ vỡ vụn, một cây cũng không thừa, nói cách khác, về sau coi như chữa khỏi, cũng sẽ là phế nhân, không còn một chút tu vi!

- Không...

Trương Huyền gầm lên giận dữ, chỉ cảm thấy da đầu sắp nổ tung. Cố gắng tu luyện, từng bước một đi đến hiện tại, thật muốn thành phế nhân, có thể nói sống không bằng chết!

- Thả Triệu Nhã xuống...

Không còn chân khí áp bức, đại trưởng lão U Nhược Tâm đi tới trước mặt, cũng nhìn rõ ràng tình huống của Triệu Nhã, gấp gáp hét lớn.

- Là ngươi, là các ngươi!

Ôm nữ hài vào trong ngực, Trương Huyền chậm rãi đứng dậy, nhìn đại trưởng lão cùng Khúc trưởng lão trước mắt, ánh mắt đỏ như máu, tựa như muốn giết người.

Hắn đưa đệ tử đến Băng Nguyên cung, là vì để nàng nhanh chóng kích hoạt thể chất, thực lực tăng thêm, nếu như sớm biết, đối phương sẽ dùng ra thủ đoạn tàn nhẫn như vậy với học sinh của mình, đánh chết cũng sẽ không đồng ý!

Nói thật, nhìn thấy học sinh bị khóa kinh mạch, nhận thống khổ như vậy, nên giúp nàng hả giận, kết quả nhất thời không có nhẫn tâm, ủ thành đại họa!

- Ta nói qua... Nếu như học sinh của ta xảy ra chuyện gì, ta sẽ để Băng Nguyên cung chôn cùng!

Thanh âm băng lãnh, cả người Trương Huyền giống như ma quỷ từ Địa Ngục đi ra.

Lúc trước thời điểm Liễu Huyên mang Triệu Nhã đi, hắn nói qua, nếu như đối phương không tốt với nàng, sẽ diệt Băng Nguyên cung, các ngươi vì để cho nàng kích hoạt thể chất, lại mặc kệ cảm thụ của nàng, để nàng biến thành như vậy, vậy ta cũng không có gì phải cố kỵ!

- Ngươi là Trương Huyền đúng không, thân là Danh Sư thiên tài, Thánh Tử điện xông Danh Sư lâu thành công, tiền đồ không thể đo lường, đừng làm loạn, nếu không Danh Sư đường có quyền lợi tước đoạt tư cách Danh Sư của ngươi, thậm chí truy nã toàn bộ đại lục...

Thấy thanh niên trước mắt trở nên có chút không thể nói lý, Khúc trưởng lão nhịn không được hét lớn.

Tình huống của Triệu Nhã, hắn biết một chút, U Nhược Tâm hiểu được, hắn tự nhiên cũng đoán ra được. Trương Huyền này, thiên tư rất mạnh, ở Thánh Tử điện cũng phải kể đến, chẳng lẽ bởi vậy chôn vùi tương lai tốt đẹp?

- Danh Sư? A! Tốt một cái chú ý quy tắc Danh Sư, ngày hôm nay... Ta không phải Danh Sư, chỉ là lão sư của nàng, ta muốn vì nàng trút giận, vì nàng báo thù!

Bàn tay trảo một cái, xé nát Danh Sư bào trên người, Trương Huyền cười lạnh, giống như điên cuồng.

Từ trước đến nay, đủ loại quy tắc Danh Sư áp bức, để hắn bó tay bó chân, đều dựa theo quy củ làm việc, nhưng ngày hôm nay... Không được! Không vì cái khác, chỉ vì Triệu Nhã... Báo thù rửa hận!

Sét đánh Băng Nguyên cung

dtv-ebook.com

- Ngươi thật to gan!

Không nghĩ tới vị trước mắt này, thế mà xé nát Danh Sư bào, nói thẳng ngày hôm nay không làm Danh Sư, Khúc trưởng lão suýt chút nữa nổi khùng!

Danh Sư là tượng trưng thân phận, há là ngươi muốn làm liền làm, không muốn làm liền không làm?

Nếu như người người đều như thế, tôn nghiêm của Danh Sư đường ở đâu? Thiên hạ đệ nhất chức nghiệp, còn có quy tắc gì đáng nói?

- Ta gan lớn? Còn không có gan lớn bằng các ngươi! Tổng bộ Danh Sư đường coi trọng quy tắc nhất, vậy mà vì một loại lợi ích nào đó, cho phép tu luyện giả áp dụng phương pháp thải bổ kích hoạt thể chất! Hoàn toàn không để ý cảm thụ của tu luyện giả, cùng giết hại sinh mệnh; Băng Nguyên cung đại trưởng lão đỉnh phong nhất đại lục, càng hạ Khốn Thiên Tỏa cho vãn bối của mình, chỉ vì nàng không nghe lời... ta giao học sinh cho các ngươi, là Trương Huyền ta có mắt không tròng!

Ôm nữ hài, chậm rãi bay lên, thanh âm càng ngày càng vang dội:

- Đã như vậy, Băng Nguyên cung dơ bẩn như vậy, cũng không có cần thiết lưu lại!

- Băng Nguyên cung có cần phải lưu lại hay không, còn không phải một Nhập Hư cảnh như ngươi định đoạt!

Nghe tên này càng nói càng thái quá, U Nhược Tâm cười lạnh một tiếng, đang muốn ra tay, đột nhiên biến sắc:

- Đây là có chuyện gì?

Chỉ thấy nguyên bản bầu trời đầy sao, sáng sủa không mây, chẳng biết lúc nào mây đen vây quanh, vô số lôi điện chiếm cứ ở trong đó, tựa như lúc nào cũng sẽ nổ tung.

- Đây là... Động Hư kiếp? Cái tên này hiện tại muốn đột phá Động Hư cảnh?

Khúc trưởng lão sững sờ.

Gia hỏa trên không kia, luôn miệng nói muốn báo thù, muốn hủy diệt Băng Nguyên cung, làm sao còn không có ra tay, trước tiên liền đưa tới Động Hư kiếp? Độ kiếp, ốc còn không mang nổi mình ốc, sống hay chết cũng chưa biết chừng, đâu còn có công phu đi đối phó người ta?

- Lâm trận mới mài gươm, đã chậm, hiện tại mới xung kích Động Hư cảnh, có ích lợi gì? Đường đường Băng Nguyên cung, có thể trở thành thế lực đỉnh phong nhất đại lục, cũng không phải tùy tiện nói một chút!

Thấy tên này không biết hối cải, giờ phút này còn muốn xung kích Động Hư cảnh, U Nhược Tâm cười lạnh, bàn tay bỗng nhiên giương lên, thanh âm vang tận mây xanh, tựa hồ áp chế lôi đình xuống.

- Tất cả đệ tử nghe lệnh, có người sỉ nhục tông môn, cần các ngươi vì Băng Nguyên cung xuất lực!

- Vâng!

Rầm!

Thanh âm kết thúc, tất cả đệ tử cùng trưởng lão Băng Nguyên cung đồng thời bay lên, lơ lửng giữa không trung, lít nha lít nhít, tựa như bố trí thành một đại trận.

Băng Nguyên cung, có thể trở thành thế lực nhất đẳng của toàn bộ đại lục, gần với Trương gia, Lạc gia… cường giả như mây, có thể xưng kinh

khủng, chỉ riêng đạt tới Thánh Vực bát trọng cũng không dưới mấy ngàn!

- Mới vừa xung kích Động Hư, liền ăn nói ngông cuồng, xem ra ngươi căn bản không biết, Băng Nguyên cung đến cùng có loại sức mạnh gì...

Nhìn lấy tất cả đệ tử, trưởng lão lơ lửng, U Nhược Tâm cười lạnh.

Ngay cả Động Hư cảnh cũng không có đạt tới, coi như may mắn có chút năng lực, vậy thì sao? Ở dưới lực lượng tuyệt đối, cái gì cũng không bằng.

- Không đúng, đại trưởng lão, Động Hư kiếp kia có chút không đúng...

Ngay thời điểm U Nhược Tâm ý định hạ lệnh, chế ngự gia hỏa không biết trời cao đất rộng kia, thanh âm tràn đầy khẩn trương của Khúc trưởng lão vang lên.

- Ừm?

U Nhược Tâm mang theo nghi ngờ.

Có thể để cho Danh Sư cửu tinh ngạc nhiên biến sắc, nhất định là xảy ra đại sự. Vội vàng ngẩng đầu nhìn về phía Động Hư kiếp, chỉ nhìn một cái, con ngươi đột nhiên co rút lại.

Chỉ thấy mây đen dày đặc trên bầu trời, càng ngày càng khổng lồ, càng ngày càng rộng, trong nháy mắt đã bao phủ mấy vạn mẫu, xem ra vẫn còn không ngừng hội tụ, tựa hồ muốn bao phủ toàn bộ Băng Nguyên cung.

- Lôi kiếp mấy vạn mẫu? Xem như Vũ Không kiếp cũng không có cường đại như vậy...

Thân thể U Nhược Tâm phát run.

Vũ Không kiếp, mấy ngàn mẫu là cùng, đối phương một Động Hư kiếp, vậy mà hội tụ mấy vạn mẫu lôi vân, là gấp mười lần, đến cùng xảy ra chuyện gì? Dẫn tới lôi kiếp lớn như thế, chính ngươi cũng không cách nào vượt qua a!

- Ngàn vạn lôi đình nghe ta mệnh lệnh, diệt cho ta!

Không để ý tới tất cả mọi người khiếp sợ, Trương Huyền ôm Triệu Nhã, ánh mắt run lên, hét lớn một tiếng.

Lôi đình nổ vang, giống như nghe mệnh lệnh của hắn, vô số lôi điện trong nháy mắt từ trong mây đen hạ xuống, thẳng tắp rơi vào kiến trúc bốn phía.

Ầm ầm! Ầm ầm!

Khói bụi đầy đất, đâu đâu cũng có thanh âm sụp đổ, vô số kiến trúc không chịu nổi công kích, vỡ nát tan tành, ngã trên mặt đất.

- Bảo vệ Băng Nguyên cung...

Không nghĩ tới đối phương dẫn tới Động Hư kiếp, vậy mà lại nghe theo mệnh lệnh của hắn, U Nhược Tâm dọa đến trắng bệch.

Sưu sưu sưu sưu!

Trên không, tất cả trưởng lão, đệ tử thẳng tắp phóng về phía các kiến trúc, định dùng thực lực của mình chặn lại lôi đình, bảo vệ truyền thừa cùng kiến trúc vạn năm của Băng Nguyên cung.

Tạch tạch! Tạch tạch!

Nhưng lôi đình đại biểu lực lượng Thiên Đạo, ở đâu là bọn họ có thể chống lại, từng đạo lôi điện thô to không ngừng hạ xuống, tất cả đệ tử, trưởng lão phi hành ở trên không bị đánh trúng, từng người còn không kịp phản ứng, liền rơi xuống dưới. Mặc dù không có bị thương tính

mạng, nhưng toàn thân tê liệt, trong thời gian ngắn không cách nào động đậy.

- Không...

Thân thể U Nhược Tâm cứng ngắc, nhịn không được lui về phía sau, khuôn mặt trắng bệch.

Khúc trưởng lão ở một bên con ngươi co rút, giống như gặp quỷ.

Lôi đình nghe theo nhân loại hiệu lệnh, đã để bọn họ khiếp sợ, giờ phút này vậy mà nghe dặn dò, đi tiến hành công kích... Đây rốt cuộc làm sao làm được? Khó trách đối phương dám nói, muốn tiêu diệt Băng Nguyên cung, lôi đình hạ xuống, không ai ngăn nổi ah!

- Ta liều mạng với ngươi...

Nhìn thấy toàn bộ Băng Nguyên cung bị hủy hoại triệt để, trận pháp rạn nứt, không có còn lại một chút, U Nhược Tâm phát điên, gào lên một tiếng, thẳng tắp lao về phía Trương Huyền. Đây là căn cơ của nàng, tông môn của nàng, nó bị hủy diệt, để nàng triệt để muốn điên rồi!

- Cút xuống cho ta!

Trương Huyền vung tay lên.

Ầm ầm!

Một đạo lôi điện thô to bổ tới!

U Nhược Tâm còn không kịp phản ứng, liền bị đánh trúng, giống như những người khác, người khét lẹt, từ không trung rớt xuống.

Ầm! Ầm! Ầm!

Lại liên tiếp mấy trăm đạo lôi đình hạ xuống, rơi vào sống lưng của U Nhược Tâm, trong nháy mắt, vị đại trưởng lão quát tháo phong vân kia,

bị đánh nằm trên mặt đất, không ngừng run rẩy, mỗi đánh một phát, sẽ phun ra một ngụm máu tươi, mí mắt xoay loạn, không biết sinh tử .

Lôi kiếp lúc trước liền để Trương gia đại trưởng lão Trương Vô Ngân cũng khó mà ngăn cản, Động Hư kiếp mạnh hơn, mặc dù U Nhược Tâm là cường giả đỉnh phong đương đại, vẫn không chịu nổi.

- Thân là Danh Sư cửu tinh, chỉ vì bản thân thành kiến, liền thống hạ sát thủ, cũng nên nhận trừng phạt...

Bổ xong U Nhược Tâm, Trương Huyền lần nữa nhìn về phía Khúc trưởng lão ở một bên, bàn tay chỉ một cái.

Tạch tạch! Tạch tạch!

Sau một khắc, vô số lôi điện hạ xuống, Khúc trưởng lão bị dìm ngập trong đó.

- Triệu Nhã, yên tâm đi, vi sư nhất định sẽ làm cho ngươi khôi phục như lúc ban đầu, lần nữa nắm giữ thực lực đỉnh phong nhất, cũng sẽ triệt để kích hoạt thể chất của ngươi!

Thấy toàn bộ Băng Nguyên cung không có một người có thể bay lên, Trương Huyền cũng biết lực lượng lôi đình tiêu hao không sai biệt lắm, cúi đầu nhìn nữ hài trong ngực, ánh mắt lộ ra vẻ đau lòng, thân thể nhoáng một cái, thẳng tắp bay đi. Thời gian nháy mắt, liền biến mất ở trong đêm tối, không thấy tung tích.

Bẩm báo Tổng bộ Danh Sư đường

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Không biết qua bao lâu, bầu trời xuất hiện ngân bạch sắc, mặt trời chậm rãi từ đường chân trời bay lên, U Nhược Tâm mới chậm rãi tỉnh lại, giãy dụa đứng dậy, nhìn lấy phế tích đầy đất, không tự chủ được lắc lư một cái.

Băng Nguyên cung thành lập vài vạn năm, trải qua mấy lần chiến tranh cực kỳ bi thảm, mỗi một lần, đệ tử đều thương vong hơn phân nửa, nhưng toàn bộ tông môn hoàn hảo, tất cả kiến trúc, cho dù phá hủy, cũng chỉ là một phần nhỏ, mà giờ khắc này triệt để biến thành phế tích, tro cặn đầy đất... Tất cả đệ tử, trưởng lão dù không có tử vong, nhưng đều bị trọng thương, xem ra không có mười ngày nửa tháng, muốn khôi phục là tuyệt đối không thể!

- Một người triệu hồi ra lôi đình, thế mà uy lực lớn như thế...

Thân thể nàng băng lãnh.

Vị Trương Huyền kia, nói thật, nàng căn bản không có để ở trong lòng, vốn cho rằng chỉ là tiểu nhân vật Nhập Hư cảnh, tiện tay liền có thể bóp chết một mảng lớn, nằm mơ cũng không ngờ tới, nắm giữ lực lượng cường đại như thế!

Chỉ là độ Động Hư kiếp, Băng Nguyên cung liền biến thành như vậy... Nếu độ Vũ Không kiếp, chẳng phải Tổng bộ Danh Sư đường cũng không

chịu nổi?

- Đại trưởng lão... Băng Nguyên cung, hủy!

Nhị trưởng lão giãy dụa bay tới, mặt mũi buồn bã.

- Đúng vậy, hủy...

U Nhược Tâm gật đầu.

Khống chế Băng Nguyên cung nhiều năm như vậy, vốn cho rằng thế lực lớn này, có thể ở trong tay nàng càng thêm huy hoàng, nằm mơ cũng không có nghĩ đến, sẽ sụp đổ như thế.

- Chỉ cần người không chết, liền có hi vọng... Từ hôm nay trở đi, Trương Huyền là địch nhân lớn nhất của Băng Nguyên cung chúng ta, chỉ cần phát hiện, giết chết không cần luận tội!

U Nhược Tâm cắn chặt hàm răng, bạo rống.

- Vâng!

Tất cả trưởng lão đệ tử đồng thời gật đầu.

- Khúc trưởng lão, chuyện này, ngươi tận mắt nhìn thấy, Trương Huyền này bắt đi thiếu cung chủ, hủy Băng Nguyên cung, tội ác tày trời, mong ngươi có thể như thực chất báo lên Tổng bộ Danh Sư đường, ban bố lệnh truy sát!

Quay đầu nhìn về phía Khúc trưởng lão vừa mới tỉnh táo lại, U Nhược Tâm cắn răng.

- Yên tâm, chuyện này ta sẽ như thực chất báo lên!

Xoa xoa mi tâm, Khúc trưởng lão nhẹ gật đầu.

Trương Huyền này, thân là Danh Sư, nhưng không tuân thủ quy củ, thực sự cả gan làm loạn. Loại người này nhất định phải nghiêm thật, nếu

không người người dựa dẫm thực lực làm loạn, thiên hạ còn có quy củ sao?

...

Bành!

Không biết bay bao lâu, Trương Huyền cũng không chịu nổi, từ không trung rơi trên mặt đất.

Bị Khúc trưởng lão dùng hết toàn lực công kích, tuy Điện Chủ lệnh ngăn lại một phần lực lượng, nhưng khí tức thâm nhập vào thân thể, vẫn tàn phá bừa bãi, phá hủy sinh cơ trong cơ thể, để thương thế của hắn rất nghiêm trọng.

Nếu không phải bởi vì Triệu Nhã truyền vào lực lượng, đừng nói xung kích Động Hư cảnh, dẫn tới Động Hư kiếp, chỉ sợ sớm đã chết không thể chết lại.

Dù vậy, liên tục phi hành một đêm, cũng không chịu nổi nữa. Lần này phi hành sở dĩ không cho Kỳ Lân thú làm thay, chủ yếu bởi vì khí tức hỏa diễm quá nặng, tốc độ mặc dù nhanh, nhưng rất dễ dàng bị phát hiện tung tích.

Hắn không giống, nắm giữ Thiên Đạo chân khí, che giấu khí tức, lại thêm Minh Lý Chi Nhãn có thể thấy rõ thiếu hụt, phi hành rời đi, một chút dấu vết cũng không còn lại, dù Danh Sư cửu tinh muốn tìm được, chỉ sợ cũng làm không được.

Giãy dụa từ dưới đất đứng lên, phát hiện vị trí là một mảnh rừng rậm nguyên thủy, không có nửa bóng người, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

- Triệu Nhã, lão sư nói qua, có thể cứu ngươi, liền nhất định có thể!

Cúi đầu nhìn một cái, nữ hài trong ngực hai mắt nhắm nghiền, tuy còn hơi thở, lại hết sức yếu ớt, tựa như lúc nào cũng sẽ đoạn tuyệt. Nếu

không phải hắn một mực ôm, dùng Thiên Đạo chân khí không ngừng truyền vào duy trì, chỉ sợ sớm đã hết cách xoay chuyển.

- Thiếu hụt!

Nhẹ nhàng đặt nàng ở trên đồng cỏ, ngón tay vuốt ve kinh mạch, trong đầu thở nhẹ.

Ông!

Thư tịch xuất hiện, vội vàng nhìn qua.

- Thương thế quá nghiêm trọng, toàn bộ kinh mạch vỡ vụn...

Trương Huyền lắc đầu.

Thương thế của Triệu Nhã, so với tưởng tượng còn nghiêm trọng hơn, kinh mạch toàn thân ở dưới chân khí trùng kích, biến thành bột phấn, nhưng cũng bởi vì như vậy, Khốn Thiên Tỏa biến mất. Nói cách khác, đêm qua nàng ở dưới tình thế cấp bách, chẳng những làm vỡ nát kinh mạch, Khốn Thiên Tỏa cũng bị chấn vỡ, không còn uy hiếp.

- Kinh mạch tắc nghẽn, vặn vẹo, thậm chí xuất hiện vết rách, Thiên Đạo chân khí có thể tu sửa, nhưng vỡ vụn không còn tồn tại...

Vẻ mặt Trương Huyền khó coi.

Thiên Đạo chân khí, đối với chữa trị kinh mạch, có hiệu quả mà bất kỳ dược liệu nào cũng không sánh nổi, nhưng điều kiện tiên quyết là, kinh mạch vẫn còn ở đó.

Không bột đố gột nên hồ, Luyện Khí sư lợi hại hơn nữa, không có công cụ cùng khoáng thạch, cũng không có khả năng luyện chế ra vũ khí.

Giờ phút này, tình huống của Triệu Nhã chính là như vậy. Kinh mạch tan nát, biến mất không còn tăm hơi, coi như năng lực chữa trị mạnh hơn, thì có ích lợi gì?

- Không có kinh mạch, chân khí liền không cách nào đi vào địa phương muốn đi trong cơ thể, trị liệu thương thế sẽ trở nên rất khó...

Kinh mạch giống như mạch máu, xuyên qua toàn thân, bởi vậy huyết dịch mới có thể mang theo khí oxy, để tất cả tế bào sinh cơ bừng bừng... Hiện tại kinh mạch vỡ vụn, như sau khi động đất, con đường vỡ vụn, Thiên Đạo chân khí không cách nào đi vào, trị liệu cũng sẽ chậm hơn không ít.

- Sử dụng châm bạc đi!

Cổ tay khẽ đảo, lấy ra châm bạc, trên mỗi một cây, đều ẩn chứa một đạo chân khí, ngón tay búng một cái.

Coong coong coong coong!

Mấy trăm cây châm bạc ghim xuống, rơi vào huyệt đạo toàn thân nữ hài.

- Khụ khụ...

Trương Huyền lắc lư hai lần, không thể kiên trì được nữa, lần nữa ngồi ngay đó.

Thương thế của hắn cũng không nhẹ, bản thân liền không có nhiều lực lượng, lại đi cứu người, gần như sắp tiêu hao sạch.

Lấy ra một viên đan dược ăn vào, cảm giác thể lực khôi phục một chút, lần nữa nhìn về phía nữ hài. Châm bạc mang theo mấy trăm đạo chân khí đi vào trong cơ thể, để sắc mặt của nàng hơi khá hơn một chút, có điều thương thế thực sự quá nặng, khoảng cách tỉnh lại còn không biết bao xa.

- Muốn nàng triệt để khôi phục, chỉ có một phương pháp, chính là tái tạo kinh mạch...

Trương Huyền nhíu mày.

Tuy y thuật của hắn thông huyền, nhưng loại tình huống trước mắt này, bất kỳ sách thuốc nào cũng không có đề cập tới, có thể nói, không có biện pháp nào. Tái tạo kinh mạch, đừng nói không biết, ngay cả nghe cũng không có nghe qua.

- Chưa từng nghe qua, không có nghĩa là không có khả năng, đã không có, vậy ta có thể làm cái thứ nhất...

Mắt Trương Huyền sáng lên.

Trước kia không ai làm qua lại như thế nào? Không có nghĩa là hắn làm không được!

- Chỉ bất quá... Tái tạo kinh mạch, cần đồ vật gì mới có thể thay kinh mạch, để chân khí không trở ngại, còn có thể dự trữ lực lượng?

Kinh mạch như thông đạo để chân khí đi qua, muốn tái tạo, nhất định phải dùng đồ vật gì thay thế.

Nhưng trên thế giới này lại có loại đồ vật gì, có thể thay thế kinh mạch, cho phép chân khí thông qua, lại có thể không thương tổn bản thân?

- Xem ra cần phải đi Luyện Khí sư công hội tìm kiếm thư tịch, hoặc là Y Sư công hội...

Trầm tư hồi lâu, cũng nghĩ không ra thứ gì, Trương Huyền đành phải lắc đầu.

Thực sự không thể, giúp nàng luyện chế ra một kinh mạch mới, chỉ là trình độ luyện khí của hắn quá kém, luyện chế viên gạch còn có thể, hòa tan vào thân thể, lại không khác kinh mạch, còn có thể để chân khí không trở ngại chút nào... thì không có khả năng làm được!

Hơn nữa, kinh mạch đến cùng có thể dùng binh khí thay thế hay không cũng không xác định, còn cần tìm kiếm thư tịch kiểm tra, mới có thể ra kết luận.

Triệu Nhã thanh tỉnh

dtv-ebook.com

Nghĩ thông suốt những thứ này, trong lòng buông lỏng không ít, tiếp tục hành châm, liên tục truyền vào hơn vạn đạo chân khí, lúc này thương thế mới triệt để củng cố.

Không thể không nói, Triệu Nhã tổn thương thực sự quá nghiêm trọng, hơn nữa từ trong ra ngoài, đổi lại y sư khác, dù cửu tinh đỉnh phong, cũng không có cách nào trị liệu, chỉ có thể bó tay toàn tập, cũng chỉ có Thiên Đạo chân khí của hắn, mới có thể mượn nhờ châm bạc thấu thể đi vào, để vị trí bị hao tổn phục hồi từ từ.

Làm xong những thứ này, đã tiếp cận một ngày. Trọn một ngày, tùy tiện ở trong núi tìm chút quả dại nhét đầy bao tử, trừ hành châm, là làm dịu thương thế, khôi phục tu vi của mình.

Trải qua một phen cố gắng, rốt cục bài xuất chân khí của Khúc trưởng lão lưu lại trong cơ thể, thương thế tiêu hết, cũng triệt để thích ứng lực lượng Động Hư cảnh bát trọng sơ kỳ.

- Một lần hành châm cuối cùng, chỉ cần thành công, hắn là nàng có thể tỉnh lại!

Ngày mới lại lên, Trương Huyền cẩn thận điều chỉnh trạng thái, lần nữa lấy ra châm bạc, nhìn nữ hài nằm cách đó không xa, bàn tay nhẹ nhàng phất một cái.

Rầm!

Hàng trăm cây châm bạc lập tức lơ lửng ở trước mặt, song chưởng duỗi ra, nhẹ nhàng phủ động, tựa như đánh đàn.

Kinh mạch trong cơ thể Triệu Nhã vỡ vụn, chân khí không cách nào chạy toàn thân, chỉ có thể dựa vào châm bạc đưa chân khí đến vị trí bị thương, trải qua một ngày cố gắng, thương thế gần như hoàn toàn khôi phục, không có gì bất ngờ xảy ra, lần này hành châm xong, liền có thể kích thích thần kinh, để nàng lần nữa tỉnh táo.

- Đi!

Châm bạc mang theo lực lượng đặc thù đâm xuống, thấy châm đi vào trong cơ thể, Trương Huyền không có chút thả lỏng nào, bàn tay vỗ một cái.

Ba ba ba!

Trong không khí phát ra tiếng nổ liên tục, mang theo nhịp điệu đặc thù, giống như ma âm, vang lên ở bên tai, nữ hài nguyên bản đóng chặt hai con ngươi, nghe được thanh âm này, ngón tay nhẹ nhàng nhúc nhích một chút, ngay sau đó lông mi uốn lượn, nhếch lên, con mắt chậm rãi mở ra.

- Lão sư...

Triệu Nhã giãy dụa đứng dậy, tràn đầy khó tin:

- Ta không có chết?

Kinh mạch vỡ vụn, lực lượng tàn phá bừa bãi ở trong người, vốn cho rằng lần này hắn phải chết không nghi ngờ, không nghĩ tới còn có thể lần nữa nhìn thấy lão sư.

- Yên tâm đi, có lão sư ở đây, muốn chết cũng không dễ dàng như vậy!

Trương Huyền mỉm cười.

Nói thật, lúc trước Ngụy Như Yên so với nàng hiện tại còn nghiêm trọng hơn, không phải cũng được cứu về sao? Thư viện tìm kiếm thiếu hụt, Thiên Đạo chân khí trị liệu, chỉ cần không có bị mất mạng tại chỗ, cứu trở về không phải đại sự gì!

- Ừm!

Triệu Nhã thở phào nhẹ nhõm, đi về phía trước, thân thể lắc lư một cái, bất cứ lúc nào cũng sẽ ngã sấp xuống. Trương Huyền đưa tay đỡ lấy, mặt mũi áy náy:

- Thân thể của ngươi mặc dù tốt, nhưng kinh mạch trong cơ thể không còn sót lại chút gì, tu luyện chân khí, cũng không còn tồn tại, chẳng qua không cần lo lắng, lão sư sẽ nghĩ biện pháp giải quyết, để ngươi mau chóng khôi phục lực lượng!

- Đa tạ lão sư...

Triệu Nhã mỉm cười.

Không chết, còn có thể tiếp tục nhìn thấy lão sư, này đã rất vui vẻ. Tu vi có thể khôi phục hay không, cũng không trọng yếu. Lấy nước suối cùng quả dại cho Triệu Nhã dùng, lúc này nữ hài mới khôi phục chút thể lực, nghi ngờ nhìn bốn phía:

- Lão sư, nơi này là chỗ nào? Chúng ta không phải ở Băng Nguyên cung sao? Sao lại đến nơi này?

Lúc ấy đại trưởng lão cùng Khúc trưởng lão nhìn chằm chằm, lão sư lẻ loi một mình, lại mang nàng, làm sao trốn ra được ?

- Đây là nơi nào, ta cũng không rõ lắm, còn làm sao đến nơi này, sau này ta sẽ nói rõ chi tiết!

Trương Huyền lắc đầu, bàn tay trảo một cái, dùng chân khí bao bọc nữ hài, thẳng tắp bay về phương xa.

Thời gian không dài đi tới một thành trấn. Mặc dù Triệu Nhã không còn tu vi, nhưng thân thể khôi phục, giống như người bình thường, đi lại không có gì khó khăn, lại thêm chân khí của Trương Huyền trợ giúp, tốc độ cũng không chậm.

- Nơi này là Long Uyên thành...

Hỏi thăm một hồi, đạt được tin tức chính xác.

- Long Uyên thành, trước kia ta nhìn qua bản đồ chung quanh đây!

Triệu Nhã tiếp lời:

- Cách Băng Nguyên cung chừng hơn ba vạn dặm, cách liên minh đế quốc chỉ có vài ngàn dặm đường, ngược lại rất gần!

- Cách liên minh đế quốc không xa?

Trương Huyền sửng sốt.

Đêm hôm đó, hoảng hốt chạy bừa, dùng hết toàn lực phi hành, chuyển bảy tám lần phương hướng, hướng phương cụ thể chính mình cũng không biết.

Không nghĩ tới tu vi đạt đến Động Hư cảnh, tốc độ tăng lên không ít, rối rắm như vậy, một đêm công phu, lại phi hành hơn ba vạn dặm.

- Đúng vậy!

Triệu Nhã gật đầu.

- Nếu liên minh đế quốc ở phụ cận, vậy chúng ta đi qua đi!

Dừng lại một chút, Trương Huyền nói.

Kinh mạch của đệ tử nhất định phải nhanh trị liệu, loại tiểu thành thị này khẳng định không có điều kiện thích hợp, liên minh đế quốc, làm chỗ trung tâm nhất của đế quốc, phạm vi rộng, cao thủ nhiều, so với Thánh Tử điện cũng không hề yếu, ở đây có lẽ có thể tìm được vật tư thích hợp, thậm chí sách thuốc, giải quyết tai hoạ ngầm trong cơ thể nàng.

Triệu Nhã gật đầu.

Lão sư đi đâu, nàng liền đi nơi đó, không muốn chia lài lần nữa.

- Chẳng qua trước khi đi, chúng ta cần thay đổi dung mạo một chút...

Biết đoạn thời gian này gây họa không nhỏ, loại khuôn mặt này gặp người, nhất định dẫn tới không ít phiền phức, Trương Huyền nói.

Triệu Nhã cũng không cự tuyệt.

Trương Huyền sửa đổi dung mạo rất đơn giản, cơ bắp luyện đến loại cấp bậc kia, tùy tiện có thể ngụy trang, Triệu Nhã không có tu vi, khá phiền toái, chẳng qua dùng đồ vật đặc thù che giấu, cũng có thể chặn lại dung mạo tuyệt thế, để cho người ta nhìn một cái, rất khó nhận ra.

Bọn họ chạy về liên minh đế quốc, bên Thánh Tử điện trận pháp lay động, vài bóng người bất ngờ xuất hiện. Chính là Dương Huyền, vợ chồng Hưng Mộng Kiếm thánh cùng đại trưởng lão Trương Vô Ngân từ Trương gia đi vòng qua Tổng bộ Danh Sư đường, lại từ tổng bộ tới chỗ này.

- Tại đây đến cùng làm sao vậy? Sao lại rối bời ?

Đi ra trận pháp, Dương sư nhíu mày.

Thánh Tử điện, đại lục đệ nhất học phủ, cùng Chiến Sư đường đặt song song là hai đại tổ chức dưới tổng bộ Danh Sư đường, sao cung điện đổ một mảng lớn, còn có không ít địa phương bốc khói lên, như Dị Linh tộc mới tới qua?

- Chiêm Thiên Thừa gặp qua Dương sư...

Chiêm sư tiến về phía trước một bước, khuôn mặt xấu hổ, trong lúc nhất thời không biết trả lời như thế nào:

- Chuyện này...

Thương thế trên người hắn đã hóa giải không ít, nhưng nghĩ đến bị một học sinh tu vi Nhập Hư cảnh làm chật vật như vậy, liền không nhịn được phun máu. Mấu chốt nhất là, người này còn là học sinh của Dương sư.

- Chiêm sư, ta bảo ngươi nhất thiết phải lưu lại Trương Huyền kia, không biết hắn ở đâu?

Trương Vô Ngân vội vàng nhìn qua.

- Hắn trốn rồi!

Nghe được người này hỏi, da mặt của Chiêm sư nhảy một cái, trong mắt hiện lên tức giận.

- Trốn?

Trương Vô Ngân sững sờ:

- Ở Thánh Tử điện, sao có thể để hắn chạy trốn?

- Hắn bố trí ra truyền tống trận, trực tiếp rời đi, ta căn bản đuổi không kịp, Thánh Tử điện xuất hiện loại tình huống này, là nhờ hắn ban tặng...

Chiêm sư cắn răng.

- Bố trí truyền tống trận? Chuyện gì xảy ra?

Dương sư nhịn không được hỏi.

- Dương sư, Trương Huyền là học sinh của ngươi, ta không tiện nói nhiều, nhưng gây ra tai họa như thế lớn, không coi quy củ Danh Sư ra gì, ta đã đem sự tình từ đầu chí cuối báo lên tổng bộ, chờ đợi bọn họ phán quyết, mong được tha thứ!

Chiêm sư ôm quyền.

- Ngươi hiểu lầm, hắn không phải học sinh của ta!

Dương Huyền lắc đầu.

Dương sư gặp Tôn Cường

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Không phải học sinh của ngươi?

Chiêm sư sửng sốt, mấy vị trưởng lão ở bốn phía đều ngẩn ngơ. Vị Trương Huyền này là học sinh của Dương sư, huyên náo xôn xao, người người biết rõ, làm sao bản tôn tới, ngược lại không thừa nhận?

- Cái tên này, ta cũng mới vừa nghe được một ngày, học sinh của ta chỉ có một, là Phùng Tử Dật, chưa hề thu qua người khác!

Dương Huyền lắc đầu.

Xem ra Trương Huyền này, ngụy trang thiên y vô phùng, ngay cả Danh Sư lợi hại như Chiêm sư cũng không nhìn ra.

Cái này khiến hắn đối với tên kia càng thêm tò mò.

Một gia hỏa vừa mới đột phá Nhập Hư cảnh, đến cùng có loại năng lực gì, huyên náo Trương gia, Thánh Tử điện bất an, mấu chốt nhất là, nói là đệ tử của hắn, mỗi người đều không nghi ngờ?

- Không phải, vậy thì quá tốt, cái tên này đại náo Thánh Tử điện, làm tổn thương ta cùng các trưởng lão, hiện tại giả mạo học sinh của Dương sư, bốn phía giả danh lừa bịp, tội ác tày trời, nhất định phải nghiêm trị!

Thấy thái độ của Dương sư nghiêm túc, không giống nói đùa, Chiêm sư giờ mới hiểu được, hét lớn lên tiếng.

Trước đó bởi vì xoắn xuýt thân phận của đối phương, không biết xử lý như thế nào, đã biết không phải học sinh của Dương sư, liền không cố kỵ nữa.

- Nghiêm trị?

Dương sư đồng tình nhìn qua:

- Ngươi còn không biết thân phận của hắn?

- Thân phận? Thân phận gì?

Chiêm sư hất ống tay áo:

- Hừ, bất kể hắn có thân phận gì, chỉ cần không phải học sinh của ngươi, đại náo Thánh Tử điện, ta liền có tư cách xử lý!

- Vui vẻ là được rồi... Hi vọng đến lúc đó, đừng nghịch ra trò cười!

Dương sư lắc đầu, không nói thêm lời.

Bộ dáng của lệnh bài, hắn cũng là nghe đại trưởng lão nói, cụ thể có phải điện chủ lệnh của Thánh Tử điện hay không, còn không dám xác nhận, cho nên tạm thời không nói cho thỏa đáng.

- Dương sư có ý gì?

Thấy vị Danh Sư đỉnh phong kia muốn nói lại thôi, Chiêm sư nghi ngờ nhìn qua.

- Không có gì...

Không tiếp tục xoắn xuýt vấn đề này nữa, Dương sư nhìn bốn phía nói:

- Ngươi mới vừa nói vị Trương Huyền này, bố trí truyền tống trận rời đi, đến cùng xảy ra chuyện gì?

- Là như thế này...

Khuôn mặt Chiêm sư xấu hổ, cuối cùng vẫn nói sự tình ra.

- Ngươi nói hắn... Mượn dùng trận kỳ của ngươi, mượn nhờ lực lượng của Thánh Tử đại trận công kích, trong mấy tức bố trí thành truyền tống trận, trực tiếp rời đi?

Đám người Dương sư, đại trưởng lão liếc mắt nhìn nhau, từng cái giống như nghe thiên thư.

Tu vi đạt tới cảnh giới như bọn họ, lĩnh ngộ không gian đã đạt đến trình độ cực cao, biết độ khó bố trí truyền tống trận.

Trong thời gian ngắn bố trí không ra là chuyện nhỏ, mấu chốt nhất là, một khi tính sai, rất dễ dàng rơi vào không gian loạn lưu, bị quấy thành bụi phấn, không còn cách nào quay về.

Bị vô số trưởng lão công kích, bất cứ lúc nào cũng sẽ biến thành thịt nát, tên này không những không có việc gì, còn mượn lực lượng, bố trí thành truyền tống trận, thuận lợi chạy trốn, trọng yếu nhất là, còn có thời gian rảnh rỗi, ở trong trận pháp lưu lại một trận pháp tự bạo... Còn là người sao?

Hưng Mộng kiếm thánh nhìn qua Dương sư, biết ý tứ của hai người, Dương Huyền lắc đầu:

- Ta cũng làm không được!

Tuy thực lực của hắn thông huyền, có thể xưng đương đại đệ nhất, nhưng bày trận nhanh như thế, thậm chí đối mặt tình thế nguy hiểm mà không xuất hiện sai lầm, xem như hắn cũng không làm được.

- Hắn truyền tống rời đi, ngươi có biết đi nơi nào không?

Mộng kiếm thánh vội vàng nhìn qua.

Trương Huyền này càng ưu tú, nàng lại càng thấy, khẳng định là vị kia, kìm nén không được trong lòng nóng nảy.

- Truyền tống trận bị hủy, bất kỳ dấu vết gì cũng không có lưu lại, ta cũng không biết hắn đến cùng đi nơi nào...

Chiêm sư lắc đầu.

- Mang ta đi nhìn địa phương truyền tống trận bùng nổ một chút...

Dương sư nói.

- Chư vị, mời!

Chiêm sư dẫn đường, rất nhanh tới trước mặt một cái hố to, truyền tống trận nổ tung, trên mặt đất lưu lại dấu vết rất lớn. Dương sư lơ lửng ở trên không, cẩn thận quan sát một hồi lâu, nhịn không được lắc đầu:

- Ta chỉ có thể căn cứ lực lượng của truyền tống trận này, suy đoán ra, truyền tống đến hơn trăm vạn cây số, cụ thể đến phương hướng nào, nơi nào, cũng nhìn không ra tới!

- Trăm vạn cây số? Chẳng lẽ tên này trở lại Trương gia?

Đại trưởng lão rít lên một tiếng, dọa đến khuôn mặt trắng bệch.

Tuy thực lực của gia hỏa này không mạnh, nhưng thủ đoạn thực sự quá nhiều, quá quỷ dị, bọn họ đều tới nơi này, ngộ nhỡ tên kia vì báo thù, lại chạy đến Trương gia đại náo, ai có thể chống lại?

- Đã rời đi, về Trương gia khả năng không lớn!

Dương sư nói.

Đã đi, sao có khả năng chạy về Thánh Tử điện một chuyến, lần nữa trở về? Lại nói... Trương gia đã thành bộ dáng như thế, còn có cái gì có thể

phá sao?

- Vị Trương Huyền này... có người thân hoặc người quen thuộc không? Hắn thật muốn rời đi, nhất định có dấu hiệu a!

Mộng kiếm thánh nhìn lại.

- Người thân ngược lại không có... Đúng, hắn có hạ nhân, trước bắt tên này lại!

Ánh mắt Chiêm sư sáng lên, vội vàng dặn dò.

Trước đó cho rằng Tôn quản gia kia là người của Dương sư, coi như Trương Huyền huyên náo rất lớn, cũng không dám bắt, hiện tại Dương sư phủ nhận, lại không có gì có thể khách khí.

- Vâng!

Đám người Cát trưởng lão không chút do dự, bay về nơi xa.

- Nếu là hạ nhân của hắn, có thể mang cho chúng ta nhìn một chút hay không, ta muốn hỏi thăm một số việc...

Mộng kiếm thánh nói.

Nàng muốn xác nhận vị Trương Huyền này, đến cùng có phải con trai của nàng hay không, hạ nhân ở chung lâu nhất, hắn là có thể biết một chút đầu mối.

Thời gian không dài, chỉ thấy đám người Cát trưởng lão mang theo một tên mập bay tới. Người béo bị giam cầm lực lượng, trên mặt dữ tợn, tức giận đến không ngừng run rẩy, nhìn thấy Chiêm sư, hét lớn một tiếng:

- Tiểu Chiêm, ngươi đây là ý gì?

- Láo xược!

Trước đó đối phương là quản gia của Dương sư, xưng hô hắn Tiểu Chiêm không có gì, giờ phút này chỉ là ngụy trang, thế mà còn dám nói như vậy, Chiêm sư liền lên cơn giận dữ.

- Không sai, ngươi thật đúng là đủ láo xược, gan chó thật lớn! Nhanh cởi trói cho ta, bản quản gia không so đo cử động của ngươi, nếu không, có tin ta báo cho lão gia, băm ngươi thành tám mảnh hay không?

Tôn Cường lửa giận bùng cháy.

Tên này đầu óc bị chạm mạch sao? Ngay cả ta cũng dám động thủ, quả thực tội không thể tha!

- Báo cho lão gia? Ha ha...

Thấy tên này đến bây giờ còn giả vờ giả vịt, diễu võ giương oai, Chiêm sư nhịn không được cười lạnh:

- Vậy ngươi nói một chút, lão gia của ngươi là người phương nào?

- Lão gia nhà ta, là Dương sư Dương Huyền, thái thượng trưởng lão của Tổng bộ Danh Sư đường, một trong mấy người mạnh nhất đương đại! Thế nào, sợ chưa? Sợ liền lập tức xin lỗi cho ta!

Tôn Cường hừ lạnh.

- Sợ hãi, thứ không biết chết sống...

Nghe hắn nói, Chiêm sư lần nữa lắc đầu.

Thật sự là không biết trời cao đất rộng, Dương sư ngay ở trước mặt, tên này còn dám giả mạo, lá gan thật sự là đủ lớn.

- Ngươi nói ngươi là quản gia của Dương sư? Ngươi có biết Dương sư đến cùng có bộ dáng như thế không

Nghe hai người đối thoại, Dương Huyền cũng nhịn không được nữa nhìn lại.

- Loại bộ dáng nào? Lão gia nhà chúng ta, thân ở đỉnh phong đương đại, dung mạo là cơ mật lớn nhất, các ngươi muốn biết...

Tôn Cường lạnh lùng nhìn lại, cười nhạo một tiếng, lộ ra khinh thường nồng đậm:

- Xứng sao?

Tôn Cường sụp đổ

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Tuy không phải Danh Sư, nhưng cùng Trương Huyền tiếp xúc lâu, mưa dầm thấm đất, biết rất nhiều quy củ của Danh Sư.

Lão gia Dương Huyền, ở toàn bộ đại lục cũng là cao thủ tuyệt đỉnh, dung mạo, thực lực, võ kỹ tu luyện của loại người này, đều là cơ mật trong cơ mật, không thể tiết lộ, bởi vì một khi bị Dị Linh tộc biết, tất nhiên sẽ làm ra tính nhắm vào, khó lòng phòng bị!

Ông lão này không biết từ nơi nào xuất hiện, thế mà cũng dám hỏi, thật đúng là trâu không biết sừng uốn lượn, ngựa không biết mặt dài!

- Xứng sao?

Dương Huyền nhịn không được cười lên.

Nếu như chính hắn cũng không xứng biết dung mạo của mình, thì thật là buồn cười.

- Cười cái gì? Biết ta là quản gia của Dương sư, còn không lập tức thả ra? Nếu không, lão gia trách hỏi, các ngươi chịu không nổi...

Tôn Cường tiếp tục nói.

- Trách hỏi? Chỉ sợ không thể nào!

Dương sư lắc đầu, tràn đầy bất đắc dĩ nhìn qua:

- Nói thật cho ngươi biết đi, lão phu Dương Huyền!

- Dương Huyền? Dám ở trước mặt ta giả bộ lão gia, gan chó của ngươi thật lớn...

Tôn Cường sững sờ, ngay sau đó biết ý tứ của đối phương, suýt chút nữa nổ tung.

Hắn cùng lão gia ở chung lâu như vậy, đối với bộ dáng, cử chỉ biết rõ rõ ràng ràng, ông lão này từ nơi nào xuất hiện, dám nói là lão gia nhà mình?

Hô!

Thanh âm gào thét vừa mới kết thúc, chỉ thấy một lệnh bài lơ lửng ở trước mặt.

- Đây là lệnh bài Danh Sư đại biểu thân phận ta, ngươi nhìn một chút!

Vẻ mặt Dương sư thản nhiên.

Đối phương một mực nói là quản gia của hắn, hơn nữa kiên định không thay đổi, hắn cũng không tức giận, bởi vì có thể thấy được, đối phương cũng không có ý tứ nói dối, nói cách khác, vô cùng có khả năng, tên này cũng bị lừa bịp.

Đã như vậy, có khi nào có người giả mạo bản thân, thu Trương Huyền làm đồ đệ hay không, trên thực tế... hai người này đều bị che đậy?

Hắn muốn làm rõ chân tướng.

Không để ý tới vẻ mặt của hắn, Tôn Cường nhìn về phía lệnh bài, chỉ thấy phía trên điêu khắc hai chữ lớn “Dương Huyền”, rõ ràng chói mắt, đâm vào linh hồn.

- Tại hạ Dương Huyền, Thái thượng trưởng lão của Danh Sư đường, lão gia của ngươi, là giả mạo dùng tên ta!

- Cái này...

Tôn Cường câm lặng, thân thể không tự chủ được run rẩy.

Vừa rồi sở dĩ lực lượng đủ, là bởi vì nơi này là Thánh Tử điện, tất cả mọi người là Danh Sư, tuân thủ quy củ, hắn lại không phạm sai lầm, coi như thiếu gia đại náo, cũng không có khả năng liên luỵ đến trên người hắn...

Lại thêm thân phận quản gia của Dương sư, ở lại chỗ này, ngược lại là an toàn nhất.

Nằm mơ cũng không có nghĩ đến... người trước mắt là Dương sư chân chính, hắn đã ở đây... Vậy trước kia gặp phải đến cùng là ai?

Thân thể đã băng lãnh, cảm thấy cũng bắt đầu có chút nghi ngờ nhân sinh. Từ Thiên Huyền vương quốc được “lão gia” tuyển chọn, từng bước một đi tới, lão gia thần uy, sớm đã lạc ấn ở trong óc, vung đi không được, sớm đã từ đáy lòng cảm thấy vị Danh Sư vô địch này hắn là Dương Huyền... Ngày hôm nay đột nhiên lại toát ra một cái, nói vị lão gia kia là giả... Thế giới quan lập tức sụp đổ.

- Không có khả năng... Điều đó không có khả năng...

Khuôn mặt Tôn Cường trắng bệch, bất cứ lúc nào cũng sẽ từ không trung rơi xuống.

- Không có gì không thể nào! Dương sư địa vị kính trọng, coi như thu quản gia, cũng là cường giả đỉnh phong như Hồ Nhất Vi, một tiểu nhân vật như ngươi, có tư cách gì?

Cát trưởng lão cười lạnh.

- Nhưng...

Tôn Cường kinh hồn bạt vía.

Thấy bộ dáng này của hắn, Mộng kiếm thánh biết bị đả kích phá hủy, lại kìm nén không được, vội vàng hỏi:

- Thiếu gia nhà các ngươi, Trương Huyền... năm nay đến cùng bao nhiêu tuổi, ngươi có biết sinh nhật ngày nào hay không?

- Không thể nào, lão gia lợi hại như vậy, sao lại là giả?

Tôn Cường không ngừng lắc đầu, dường như không nghe thấy đối phương nói.

- Được rồi, không cần hỏi, hắn một mực tin tưởng vững chắc bản thân là quản gia của Dương sư, thế giới quan đột nhiên sụp đổ, có chút không chịu nổi! Hiện tại hỏi hắn, tương đương với hỏi không, nói không rõ ràng.

Thấy Mộng kiếm thánh còn muốn hỏi thăm, Dương sư than thở.

Loại chuyện này thời điểm hắn ly khai đại lục, nhìn thấy qua không ít, có vài người vẫn cho rằng bản thân là Danh Sư, thôi miên bản thân, thời gian lâu dài, sẽ tự động đưa vào nhân vật Danh Sư, để cho người ta khó phân thật giả, vị trước mắt này rất hiển nhiên chính là như vậy.

Vị lão gia kia của hắn, vừa bắt đầu đã nói bản thân là Dương Huyền, hắn tự nhiên một mực cho rằng như vậy, dần dà liền khó nhảy ra, đột nhiên tiếp nhận chân tướng, ngược lại có chút không chịu nổi.

- Nhưng...

Mộng kiếm thánh tràn đầy lo lắng.

- Không cần phải gấp, ta biết tâm tình của ngươi, nhưng muốn xác nhận vị Trương Huyền này, có phải là hắn hay không, còn cần tự mình gặp mặt mới được, nghe được tin tức nhiều hơn nữa, cũng không có bất kỳ tác dụng!

Dương sư nói.

Nói tin tức nhiều hơn nữa, cũng không thể chân chính xác nhận. Đã như vậy, còn không bằng tìm đối phương, nhìn mặt lại nói.

- Nhưng hắn... Đến cùng đi nơi nào?

Mộng kiếm thánh nói.

- Ta cũng không biết, có điều, chỉ cần tìm kiếm, nhất định có thể tìm ra dấu vết để lại...

Dương sư nói.

Bất cứ chuyện gì, đều khó có khả năng đột nhiên xuất hiện hoặc hư không tiêu thất, vị Trương Huyền này chuyên môn tìm trận kỳ, truyền tống rời đi, nhất định có địa phương muốn đi, chỉ cần truy xét kỹ càng, nhất định có thể tìm được dấu vết để lại.

- Ừm?

Dương sư cảm xúc một tiếng, đang muốn hỏi thăm Chiêm sư một chút chi tiết, đột nhiên nhíu mày, cổ tay khẽ đảo, một ngọc bài đưa tin xuất hiện ở trong lòng bàn tay.

Ngọc bài đưa tin của hắn, cùng những người khác không quá tương đồng, giống như thủy tinh, toàn thân trong suốt, trận pháp trong đó mơ hồ, dường như nắm giữ lực lượng mạnh hơn.

Ngọc bài đưa tin của Tổng bộ Danh Sư đường, bất kỳ địa phương nào trên đại lục cũng có thể tuỳ tiện đưa tin!

Chỉ là phí tổn quá cao, có thể nắm giữ cái này, đều là Danh Sư đỉnh phong nhất.

- Làm sao vậy?

Thấy vẻ mặt hắn biến hóa, đại trưởng lão nhìn lại.

- Có tin tức vị Trương Huyền kia...

Nhìn xong nội dung trên ngọc bài, Dương sư thở ra một hơi, cổ tay khẽ đảo, thu về nhẫn.

- Hắn ở đâu?

Mộng kiếm thánh vội vàng nhìn tới.

- Tổng bộ Danh Sư đường mới vừa nhận được tin tức, nói hắn giả mạo tên của ta, đại náo Băng Nguyên cung, bắt đi thiếu cung chủ của các nàng...

Dương sư nói.

- Giả mạo Dương sư? Bắt thiếu cung chủ?

Mọi người đều ngẩn ngơ.

Cái tên này rốt cuộc muốn làm gì?

Chẳng lẽ không biết trên thế giới này có Danh Sư đường, có thể trấn áp bát phương?

Không chút kiêng kỵ làm loạn như vậy, đi đến nơi nào phá hư nơi đó, có phải chán sống rồi hay không?

- Đúng vậy, xem ra, truyền tống trận là hắn dùng truyền tống đến Băng Nguyên cung... Ta muốn đi qua nhìn một chút, các ngươi ai đi? Ta sợ Tổng bộ Danh Sư đường đi qua trước, đến lúc đó, người chỉ sợ cũng không thấy được!

Dương sư nhíu mày.

Hiện tại hắn càng thêm tò mò, tên này lại chạy đến Băng Nguyên cung giả mạo hắn... Đến cùng xảy ra chuyện gì?

- Dương sư, ngươi có thể dàn xếp một chút hay không, để Tổng bộ Danh Sư đường trước không vội động thủ, hắn có khả năng chỉ là trẻ tuổi... Nhất thời hồ đồ!

Nghe được Tổng bộ Danh Sư đường có thể sẽ động thủ, Mộng kiếm thánh tràn đầy lo lắng. Tổng bộ Danh Sư đường, thiên hạ đệ nhất, một khi động thủ, Thần Tiên khó cứu.

- Điểm ấy ta hết cách rồi, trừ khi Trương gia các ngươi, Thánh Tử điện tính cả Băng Nguyên cung tất cả đều bỏ qua chuyện cũ, nếu không, Danh Sư đường nhất định phải chủ trì đại cục... Không có gì bất ngờ xảy ra, hiện tại tin tức cũng đã hội tụ đến Tổng bộ Danh Sư đường, đến cùng quyết định như thế nào, là sự tình của đại diện hội trưởng, ta nhàn vân dã hạc, không quản được!

Dương sư lắc đầu.

Liên minh đế quốc

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Nhưng...

Mộng kiếm thánh lo lắng.

Nếu như vị Trương Huyền kia thật sự là con của họ, lần này xông ra đại họa như thế, chẳng phải giữ không được?

- Đừng có gấp, chúng ta tìm được vị Trương Huyền này trước lại nói... Chỉ cần tìm tới trước khi Tổng bộ Danh Sư đường chạy tới, bằng vào sức ảnh hưởng của hai vợ chồng chúng ta, hắn là còn có thể cứu vãn được...

Hưng kiếm thánh đỡ lấy bả vai của vợ, nói.

- Ừm!

Mộng kiếm thánh gật đầu, lần nữa khí khái hào hùng phấn chấn:

- Không sai, nếu như hắn thật sự là nhi tử của ta, coi như Tổng bộ Danh Sư đường, muốn động cũng phải trước đi qua thi thể của ta!

- Không sai!

Hưng kiếm thánh cười cười, khóe miệng nâng lên:

- Hai vợ chồng ta rất lâu không có liên thủ, cũng nên động một chút, để người trong thiên hạ lần nữa biết, con của ta, ai cũng không thể động!

Nhìn thấy hai vợ chồng tràn đầy ý chí, khóe miệng của đại trưởng lão cùng Chiêm sư đồng thời co lại. Phá hư điên cuồng... Thật sẽ di truyền sao...

- Tổng bộ Danh Sư đường, có truyền tống trận đi Băng Nguyên cung, chúng ta đi thôi!

Không để ý tới ý nghĩ của hai người, Dương sư khoát tay áo, vừa định rời đi, đột nhiên nghĩ đến cái gì, nhìn về phía Chiêm sư:

- Vị Tôn quản gia này, trước không vội xử lý, ta cần trước biết tình huống cụ thể lại nói!

Cái tên này cũng là người bị hại, không bằng trước lưu lại, có lẽ có tác dụng càng lớn.

- Vâng!

Chiêm sư gật đầu.

Thấy hắn đồng ý, Dương sư không nói thêm lời, cùng đám người trở lại truyền tống trận, ánh sáng chợt lóe, biến mất tại chỗ...

…

- Đây là liên minh đế quốc?

Nhìn thành thị nguy nga trước mắt, kiến trúc hùng vĩ, Trương Huyền nhịn không được cảm xúc.

Ở trong núi rừng bên ngoài Long Uyên thành, tùy tiện thuần phục một con Thánh thú phi hành, thời gian không dài liền đi tới nơi đây.

Lúc này hai người đều thay đổi dung mạo, một đường thẩm tra, cũng không phát hiện cái gì, thuận lợi tiến vào bên trong.

- Lão sư, bây giờ chúng ta đi nơi nào?

Triệu Nhã nhìn qua.

Được Thiên Đạo chân khí tẩm bổ, thương thế khôi phục, khí sắc của nàng, so với trước đó tốt hơn nhiều, cũng không có suy yếu như vậy, chỉ là trong cơ thể không có lực lượng, tu vi trước đó biến mất không còn tăm tích.

- Trước đi Luyện Khí sư công hội nhìn một chút...

Trương Huyền nói.

Giúp đối phương luyện chế lại kinh mạch, nghĩ tới nghĩ lui, cũng chỉ có hai địa phương mới có thể làm được, thứ nhất, Luyện Khí sư công hội, thứ hai, Y Sư công hội.

Trước đi cái trước nhìn một chút, hỏi thăm xem có đồ vật dùng để luyện chế kinh mạch hay không, nếu như có, liền dễ làm.

Bây giờ không có, cũng chỉ có thể đi Y Sư công hội tìm kết quả.

Hai người đi về phía Luyện Khí sư công hội, thời gian không dài, nhìn thấy dòng người cuồn cuộn, không ngừng hội tụ về một phương hướng, đang kỳ lạ, liền nghe một thanh âm to rõ vang vọng bốn phía.

- Tất cả mọi người của Liên minh đế quốc, đến quảng trường trước phủ minh chủ tập hợp...

Rầm rầm!

Thanh âm kết thúc, liền thấy vô số binh sĩ mặc khôi giáp, tay cầm binh khí bao vây bốn phía, khống chế dòng ngườ đi lại.

- Chuyện gì xảy ra?

- Không biết, hẳn là minh chủ có chuyện gì muốn tuyên bố!

- Hẳn không phải là minh chủ, dù minh chủ của liên minh đế quốc khống chế toàn bộ liên minh, nhưng còn không có tư cách, làm cho người cả

thành đồng thời hội tụ, chỉ sợ là Danh Sư đường có chuyện muốn tuyên bố!

- Này cũng có khả năng, qua xem một chút đi...

Bốn phía nghị luận ầm ĩ.

- Lão sư...

Triệu Nhã nhìn qua.

- Đừng quá quái dị, chúng ta cũng đi qua đi!

Trương Huyền gật đầu.

Người người đều đi, giờ phút này bọn họ muốn xoay người rời đi, rất dễ dàng bị kiểm tra, còn không bằng đi qua nhìn một chút, đến cùng xảy ra chuyện gì.

- Ừm!

Triệu Nhã cũng kịp phản ứng, nhẹ gật đầu, theo sát ở phía sau, đi thẳng về phía trước.

Liên minh đế quốc có rất nhiều cao thủ, nghe được mệnh lệnh đồng thời tiến lên, chân khí xao động, thần niệm cuồn cuộn, số mệnh nhân tộc phóng lên trời, uy lực vô tận.

- Có Danh Sư đường trấn thủ bát phương, quả thực để nhân tộc mỗi ngày tăng cường, đều có biến hóa!

Trương Huyền nhịn không được cảm xúc.

Tuy rất nhiều đại thế lực có chút sợ hãi Danh Sư đường, nhưng không thể không nói, vị trí có Danh Sư đường, nhân tộc sẽ càng ngày càng mạnh, cho dù có Dị Linh tộc, cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Liên minh đế quốc, dù dùng liên minh phủ làm đơn vị hành chính, nhưng kỳ thật ai cũng biết, cuối cùng giữ lời nói, vẫn như cũ là Danh Sư đường.

Danh Sư hiệu lệnh, ngàn vạn tùy tùng, xem như vương mệnh cũng có thể kháng cự.

Sư, chỉ bảo vạn vật, chỉ điểm bát phương, truyền thừa đời đời, chân chính đại công vô tư, nguyên nhân chính là như vậy, mới để cho hậu nhân trò giỏi hơn thầy, càng ngày càng mạnh.

- Trời không sinh Khổng sư, vạn cổ như đêm dài!

Đột nhiên nhớ tới một vị tiên hiền trước kia lưu lại lời bình luận.

Danh Sư quy định, cùng quy tắc, đều là Khổng sư lưu lại, nếu không phải lúc trước hắn thiết lập, hiện tại nhân tộc đến cùng tình huống như thế nào, thật không có người biết được.

Vô cùng có khả năng vẫn trầm luân ở trong Dị Linh tộc thống trị, mịt mù tăm tối. Sức một người, thay đổi một thế giới, tuyệt đối là Thánh Nhân chân chính.

- Vốn suy nghĩ, trở thành Danh Sư cửu tinh, liền có thể giải trừ Tiên Thiên thai độc trong cơ thể, hiện tại...

Trương Huyền nhịn không được lắc đầu.

Căn cứ trước đó lấy được tin tức, Tiên Thiên thai độc trong cơ thể hắn, trở thành Danh Sư cửu tinh có thể loại bỏ, mà bây giờ, thân phận Danh Sư bị bỏ qua, còn có thể sống vượt qua ba mươi tuổi hay không cũng rất khó nói.

Nhưng hắn không hối hận.

Thân là lão sư, nếu như ngay cả học sinh của mình cũng không bảo vệ được, coi như Danh Sư đạt tới cửu tinh lại như thế nào?

- Lão sư...

Trong lòng đang suy nghĩ, bên tai vang lên tiếng la, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Triệu Nhã mang theo lo lắng nhìn qua.

- Không có gì...

Trương Huyền cười lắc đầu, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy hai người đã theo dòng người tới trước quảng trường minh chủ phủ.

Quảng trường không lớn, nhưng lúc này được cao thủ ở bốn phía bố trí ra trận pháp không gian đặc thù, thế mà dung nạp được người một thành, thậm chí thoạt nhìn còn không chen chúc.

- Cùng loại với không gian gấp, nhưng mà khá là đơn sơ...

Nhìn bốn phía, biết là một loại vận dụng của trận pháp không gian, nhưng so với không gian gấp thì dễ dàng hơn không ít, hẳn là một vị Trận Pháp sư cửu tinh lưu lại.

- Chư vị!

Mới vừa đứng vững không bao lâu, một thanh âm vang lên, truyền đến trong tai mỗi người.

- Hội tụ mọi người lại đây, là bởi vì Tổng bộ Danh Sư đường có chuyện muốn tuyên bố... Phía dưới cho mời Danh Sư từ tổng bộ tới!

Mọi người nhìn lại ở giữa sân, ngay sau đó nhìn thấy một lão giả mặc Danh Sư phục lơ lửng giữa không trung, hai hàng lông mày nâng lên, tản mát ra khí tức cường đại.

Là nửa bước Danh Sư cửu tinh, dù không có đạt tới cửu tinh, nhưng ở liên minh đế quốc, cũng là cao thủ số một số hai phải kể đến.

Rầm!

Cổ tay khẽ đảo, lão giả lấy ra một quyển trục, nhẹ nhàng kéo một phát, ánh sáng lập tức chiếu rọi bầu trời, phóng ra cảm giác áp bách nồng đậm.

- Đây là Danh Sư công hàm... xem ra là có chuyện gì muốn thông cáo thiên hạ!

Trương Huyền nhíu mày, nhận ra được.

Danh Sư công hàm, bình thường không dễ dàng ban bố, không nghĩ tới vừa tới liên minh đế quốc, liền tận mắt thấy. Hơn nữa còn từ một vị nửa bước Danh Sư cửu tinh ra tay, đến cùng xảy ra chuyện gì?

Lần thứ năm Thiên Nhận Danh Sư

dtv-ebook.com

Rầm!

Trong nghi ngờ, quyển trục mở ra, hiện lên hai chữ lớn, chiếu rọi bầu trời, mang theo mùi vị thiết huyết.

- Truy nã?

Trương Huyền sửng sốt một chút.

Hai chữ này là cổ thể viết hai chữ truy nã, ban bố Danh Sư công hàm, còn có hai chữ này, muốn làm gì?

- Đây là... lệnh truy nã của Tổng bộ Danh Sư đường?

Đang giật mình, bên tai vang lên thảo luận.

- Lệnh truy nã?

Nhịn không được hỏi.

- Nghe nói là có phạm nhân chạy trốn, Tổng bộ Danh Sư đường sẽ truyền lại tin tức đến mỗi một nơi hẻo lánh của đại lục, tiến hành truy bắt, lệnh truy nã của Danh Sư, là căn bản không có khả năng trốn được! Từ khi Tổng bộ Danh Sư đường xây dựng đến nay, tổng cộng mới ban bố không cao hơn mười lần! Đại lục chỉ cần địa phương có Danh Sư đường, đều sẽ nhận được tin tức, loại mệnh lệnh này xuất hiện, căn bản không có khả năng chạy trốn...

- Cái này...

Nghe được người biết chuyện giải thích, da mặt Trương Huyền nhịn không được run lên, một linh cảm không lành xông ra.

- Chẳng lẽ...

Loại ý nghĩ này còn không có kết thúc, thanh âm hùng hồn từ không trung vang lên.

- Danh Sư bát tinh Trương Huyền, bỏ qua trên dưới, giả mạo Danh Sư đỉnh phong, phá hư Trương gia, đại náo Thánh Tử điện, bắt đi thiếu cung chủ của Băng Nguyên cung, hủy hoại vô số kiến trúc, tội ác tày trời, đặc biệt ban bố lệnh truy nã Danh Sư, phàm là địa phương có Danh Sư đường, tiến hành truy nã. Phía dưới là khí tức linh hồn cùng dung mạo của hắn, một khi phát hiện, có thể lập tức tố cáo Danh Sư đường địa phương, một khi xác nhận, bản thưởng một trăm linh thạch tuyệt phẩm!

- Một trăm linh thạch tuyệt phẩm?

- Cái tên này đến cùng phạm vào đại sự gì?

- Phá hư Trương gia, đại náo Thánh Tử điện, bắt thiếu cung chủ Băng Nguyên cung... Hắn điên rồi sao?

- Chẳng lẽ Trương gia, Thánh Tử điện, Băng Nguyên cung đều không bắt được?

- Vị Trương Huyền này đến cùng là ai? Thực lực gì...

...

Bốn phía xôn xao, tất cả mọi người mặt mũi phát điên.

Ba thế lực này, đều là đỉnh phong nhất của đại lục, một Danh Sư bát tinh, chạy tới đại náo, vậy mà không bắt lại, ép Tổng bộ Danh Sư đường ba bố lệnh truy nã Danh Sư... Vị Trương Huyền này đến cùng là thần thánh phương nào? Lại có loại năng lực đáng sợ gì?

- Lão sư...

Gương mặt xinh đẹp của Triệu Nhã trong nháy mắt trắng bệch, vội vàng nhìn qua lão sư.

Nàng chỉ biết lão sư vì cứu nàng, từ chỗ rất xa chạy tới, không nghĩ tới gây ra động tĩnh lớn như vậy.

Khóe miệng của Trương Huyền cũng co giật.

Nói thật, việc này hắn cũng không phải cố tình đi làm, tất cả đều là ép ra, không nghĩ tới tam đại thế lực không cần da mặt, vậy mà toàn bộ báo lên Tổng bộ Danh Sư đường, thậm chí ban bố loại mệnh lệnh này...

Bản thân chỉ muốn khiêm tốn, an ổn làm Danh Sư, an tâm dạy dỗ mấy học sinh, giải quyết Tiên Thiên thai độc, sống lâu hơn một chút...

Ước muốn đơn giản như vậy, vì sao khó thế chứ? Lần này lệnh truy nã vừa ra, chỉ sợ toàn bộ đại lục ai cũng biết người như hắn... Thực sự không phải hắn nguyện ý nhìn. Công danh lợi lộc, không phải ta mong muốn!

- Lão sư, bọn họ nói... Phá hư Trương gia, đại náo Thánh Tử điện... Đến cùng xảy ra chuyện gì?

Triệu Nhã cũng không kìm nén được.

Nàng tỉnh táo lại, sự tình lúc trước lão sư không nhắc tới một lời, nàng đến bây giờ còn không rõ ràng lắm, đến cùng xảy ra chuyện gì.

Nàng cam tâm tình nguyện đi cùng lão sư, sao lại biến thành bị bắt đi?

Còn phá hư vô số kiến trúc của Băng Nguyên cung... thực lực của lão sư yếu như vậy, hắn là còn làm không được a?

- Nơi này không phải địa phương nói chuyện, một lát nữa tìm vị trí yên tĩnh, ta sẽ nói cho ngươi...

Biết chuyện này đi lòi ra, lại giấu cũng không được, Trương Huyền tràn đầy bất đắc dĩ.

Nơi này đâu đâu cũng có cao thủ, truyền âm cũng không an toàn, vẫn là tìm vị trí an toàn, bố trí trận pháp lại giải thích cặn kẽ. Nếu không, một mực không nói, học sinh của mình khẳng định sẽ không an lòng.

- Được!

Triệu Nhã cũng biết cục diện trước mắt, nhẹ gật đầu.

Hai người không nói thêm gì nữa, rất nhanh ban bố xong lệnh truy nã Danh Sư, đám người tán đi, Trương Huyền giảm thấp xuống tu vi, mang theo Triệu Nhã vội vã đi ra ngoài thành.

Trước đó còn muốn đi Luyện Khí sư công hội, hiện tại xem ra, vẫn là khiêm tốn một chút, nếu không chỉ sợ vừa mới đi vào liền bị bắt.

Rời liên minh đế quốc, tìm sơn cốc yên tĩnh, Trương Huyền bố trí trận pháp ngăn cách khí tức, lúc này mới nói rõ chi tiết một lần.

Từ Trương gia đại náo, đến Thánh Tử điện truyền tống, lại đến Băng Nguyên cung dẫn tới lôi kiếp, còn không có nghe xong, Triệu Nhã liền mở to hai mắt nhìn, phục sát đất.

Nàng làm chuyện gì cũng rất lớn gan rồi, nhưng so sánh với lão sư, kém không phải một chút.

Ba thế lực đỉnh phong, người ta đắc tội một cái, sẽ bị dọa đến đêm không thể say giấc, ăn ngủ không yên, vị lão sư này ngược lại tốt, còn dám mang bản thân tới liên minh đế quốc, thậm chí còn chính tai nghe đối phương ban bố lệnh truy nã Danh Sư...

- Lão sư, là ta hại ngươi...

Triệu Nhã bội phục đồng thời tràn đầy cảm động.

Lão sư là vì cứu nàng, mới liên tiếp đắc tội nhiều thế lực như vậy, nếu không, nhờ vào thân phận siêu cấp thiên tài của hắn, nhất định được Tổng bộ Danh Sư đường coi trọng, không đến mức lưu lạc tới trình độ hiện tại.

- Không có gì!

Trương Huyền khoát tay áo.

Trương gia là hắn vốn muốn tìm phiền phức, Thánh Tử điện hắn là điện chủ, chỉ cần tìm được bí kỹ nhãn thuật dung hợp vào công pháp, luyện thành Cửu U Thần đồng, vạch trần thân phận, thì sẽ không có vấn đề gì.

Còn Băng Nguyên cung, dám làm ra việc như thế với học sinh của hắn, đừng nói chỉ hủy đối phương một lần, coi như một lần nữa, hắn cũng sẽ không để ý.

Cho nên, trong mắt người ngoài, sự tình ngoác mồm kinh ngạc, đối với hắn mà nói, không tính là gì.

Chỉ là từ nay về sau, tiếng xấu truyền khắp thiên hạ, còn muốn khiêm tốn, chỉ sợ rất khó.

- Thế nhưng lão sư, bị Danh Sư đường truy nã, ngươi nhọc nhằn khổ sở khảo hạch thân phận Danh Sư lâu như vậy, liền không còn...

Triệu Nhã có chút nóng nảy.

Gây ra động tĩnh lớn như vậy, Tổng bộ Danh Sư đường tự mình ra mặt, thân phận Danh Sư nhất định giữ không được, lão sư từ Thiên Huyền vương quốc rời đi, bắt đầu khảo hạch, từng bước một đạt tới cấp bậc hiện tại, hao tốn không biết bao nhiêu tâm huyết, cứ như thế hủy đi... Đừng nói lão sư, coi như nàng nhìn ở trong mắt, cũng không cam lòng.

- Nếu như Danh Sư đều không nói đạo lý, không làm cũng được! Trong lòng có 'Sư đạo', có làm Danh Sư hay không lại như thế nào?

Trương Huyền lắc đầu, đang muốn tự an ủi học sinh mình, đột nhiên sửng sốt.

Trước đó hắn vẫn cảm thấy không còn thân phận Danh Sư, Tiên Thiên thai độc có khả năng giải quyết không hết. Nhưng trước Khổng sư là không có chức nghiệp Danh Sư.

Hắn là làm sao giải quyết thứ này?

Chẳng lẽ trong lòng có sư đức, cử chỉ là Danh Sư, không được Danh Sư đường đồng ý, thì không phải là Danh Sư sao?

Danh Sư đường, chỉ là một loại nghi thức mà thôi, sư đạo tại tâm, thì sợ gì cái nhìn của người ngoài! Có huy chương, không huy chương lại như thế nào?

Chỉ cần ta tự nhận là lão sư, là Danh Sư, làm chuyện lão sư nên làm, không còn Danh Sư bào, không có Danh Sư đường đồng ý, vẫn như cũ là sư!

Ầm ầm!

Ý nghĩ này vừa sinh ra, toàn thân Trương Huyền cứng đờ, một đạo lực lượng đặc thù từ trên trời giáng xuống, triệt để bao phủ hắn.

Lần thứ năm Thiên Nhận Danh Sư, bắt đầu!

Tổng bộ Danh Sư đường điên cuồng (1)

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Dịch: Tiêu Dao

…

Tổng bộ Danh Sư đường, đại điện nghị sự.

Thay mặt đường chủ Nhậm Thanh Viễn ngồi ngay ngắn ở trong đó, nhìn tin tức truyền tới trước mắt nói.

- Các nơi đều đã ban bố lệnh truy nã?

- Bẩm báo Nhậm đường chủ, đã ban bố toàn bộ, không có gì bất ngờ xảy ra, trong một ngày, tin tức sẽ truyền khắp toàn bộ đại lục, chỉ cần vị Trương Huyền này xuất hiện, tổng bộ liền có thể nhận được đưa tin, lập tức phái người bắt!

Một vị Danh Sư cửu tinh tiến về phía trước một bước, ôm quyền nói.

Chính là vị Khúc trưởng lão kia.

Hắn đã từ Băng Nguyên cung trở lại tổng bộ, hơn nữa báo tất cả tin tức lên vị trước mắt này, nếu không, cũng không có khả năng mệnh lệnh truyền ra nhanh như vậy.

- Đường chủ, lệnh truy nã Danh Sư, dính dáng cực lớn, từ khi Danh Sư đường xây dựng đến nay, đến bây giờ hết thảy mới dùng chín lần, dù Trương Huyền có chút tùy hứng, nhưng dù sao thân là Danh Sư, truy nã như vậy, sẽ tổn hại uy danh của tổng bộ, có phải chuyện bé xé ra to hay không?

Một lão giả cau mày.

Đây là một vị trưởng lão khác của Tổng bộ Danh Sư đường.

- Như thế nào là chuyện bé xé ra to?

Khúc trưởng lão hất ống tay áo:

- Vị Trương Huyền này, thân là Danh Sư bát tinh, nhưng bỏ qua trên dưới, giả mạo thái thượng trưởng lão không nói, còn hủy hoại Trương gia, phá hư Thánh Tử điện, vạn năm cơ nghiệp của Băng Nguyên cung hủy hoại chỉ trong chốc lát... Mấu chốt nhất là, không biết hối cải, biết rõ ta là người của tổng bộ Danh Sư đường, còn lớn mật ra tay! Loại người này nhất định phải nghiêm trị, nếu không, uy nghiêm của tổng bộ ở đâu? Danh Sư đường còn có mặt mũi nào giáo thư dục nhân, truyền thụ thiên hạ?

Đối phương chân khí hóa độc, lôi đình diệt thế, ngụy trang Dương sư khó mà nhận ra, quan trọng hơn là, nhãn lực thiên hạ vô song, nếu muốn làm ác, Danh Sư đường cũng khó mà khống chế!

Nhất định phải nhanh xử lý, nếu không mặc cho hắn đi loạn, còn không biết bao nhiêu thế lực lớn gặp được kiếp nạn. Dù người này có thể trị liệu thương thế của hắn, nhưng ở trước đại nghĩa, việc nghĩa chẳng từ.

- Ngươi nói ta cũng biết, nhưng ta chuyên môn nhìn qua kinh nghiệm của hắn, từ Thiên Huyền vương quốc đi tới, đến bây giờ chẳng qua hơn một năm, hai lần xông Danh Sư đường thành công, một lần xông Danh Sư tháp thông qua, thiên tư có một không hai không nói, càng dạy dỗ vương quốc thành công tấn cấp, ở Thanh Nguyên đế quốc diệt Thanh

Điền Hoàng, công lao vô số... Nếu như chỉ vì Trương gia, Thánh Tử điện, Băng Nguyên cung làm ầm ĩ một chút, liền trực tiếp bắt, hơn nữa còn dùng lệnh truy nã Danh Sư, có phải quá nghiêm trọng hay không!

Vị trưởng lão kia vội nói.

Trương Huyền trải qua, ở Danh Sư đường đều có hồ sơ, tổng bộ muốn thẩm tra cũng không khó.

- Ngô trưởng lão nói rất đúng, Danh Sư đường chú trọng nhân tài, phàm là đại tài, nhất định chí tình chí nghĩa, vị Trương Huyền này, mặc dù không tuân quy củ, gây ra không ít chuyện, nhưng vì nhân tộc cống hiến to lớn, ở Thanh Nguyên đế quốc thụ đồ vô số... Trực tiếp truy nã, ta cũng cảm thấy không thích hợp!

Lại một vị trưởng lão nói:

- Huống chi hắn là ân sư thụ nghiệp của Chiến Sư đường chiến tử Trịnh Dương, ta sợ làm như vậy, sẽ gây ra mâu thuẫn càng lớn!

- Ân sư thụ nghiệp của Trịnh Dương chiến tử lại như thế nào? Chiến Sư đường cho hắn vô số tài nguyên, Tổng bộ Danh Sư đường lấy Xuân Thu điện cho hắn dùng, chẳng lẽ hắn bởi vì một lão sư thụ nghiệp mà phản loạn hay sao?

Khúc trưởng lão cười lạnh.

- Ngươi biết ta nói không phải phản loạn, mà là gây ra mâu thuẫn, chiến tử là chiến lực mạnh nhất của Danh Sư đường, thật muốn bởi vì việc này dẫn đến nội bộ lục đục sẽ không tốt...

Vị trưởng lão kia vội nói.

- Nội bộ lục đục? Hừ, tất cả đều là Danh Sư đường ban tặng, như vậy cũng lục đục, muốn hắn có tác dụng gì?

Khúc trưởng lão nói:

- Loại oai phong tà khí này không thể mặc cho sinh sôi, nếu không chính đạo không còn!

- Ngươi đây là oai lý tà thuyết! Sư đạo truyền thừa, ân sư thụ nghiệp chịu khổ, nếu như Trịnh Dương chiến tử làm thinh, để hắn quản lý Chiến Sư đường, ai dám tin tưởng?

Ngô trưởng lão mở miệng.

- Khó tin, đổi đi là được, Ngô trưởng lão ngươi hắn nên biết, hiện nay ở trên đại lục, mạnh nhất vẫn là Danh Sư đường, uy nghiêm không thể mất...

Khúc trưởng lão quát.

- Được rồi!

Hai bên còn muốn cãi lộn, Nhậm Thanh Viễn quyền điện chủ lắc đầu đánh gãy hai người đối thoại.

- Các ngươi nói ta đều cân nhắc qua, có thiên tài này, quả thực là chuyện may mắn của Danh Sư đường, nhưng Trương gia, Băng Nguyên cung, Thánh Tử điện liên tục báo lên, yêu cầu nghiêm trị, vị Trương Huyền này đã chạm đến ranh giới cuối cùng của Danh Sư đường! Nếu như không xử lý, ta sợ nhân tâm hoang mang, càng nhiều người sẽ dựa dẫm tài năng, làm ra sự tình khác người!

- Tình cảnh hiện tại các ngươi cũng biết, nguy cơ lớn nhất vài vạn năm qua đã tới, nhân tộc nhất định phải ổn định, hơn nữa toàn bộ một lòng, mới có thể mọi người đồng tâm hiệp lực, chống lại kiếp nạn, nếu không ta sợ rất khó vượt qua cửa ải khó khăn này...

- Cái này...

Nghe hắn nói, mọi người an tĩnh lại.

Đám người Ngô trưởng lão cũng lộ ra vẻ lo lắng, một lát sau, cũng nhịn không được nữa nói:

- Đường chủ, tin tức kia... Đến cùng có phải thật hay không?

- Chính xác trăm phần trăm!

Nhậm sư gật đầu.

- Dị Linh Hoàng, khống chế Dị Linh tộc, sẽ không tùy tiện phạm hiểm, lặng yên không một tiếng động đi tới đại lục của nhân tộc chúng ta, đến cùng ý muốn như thế nào? Chẳng lẽ không sợ bị chúng ta liên hợp vây giết?

Nhớ tới tin tức kia, Ngô trưởng lão đến bây giờ còn không dám tin tưởng.

- Không riêng gì hắn, mạch khác cũng có người tới, ý muốn như thế nào, điểm ấy còn cần đoán ư?

Nhậm sư lắc đầu.

- Ta biết chỗ kia đã xuất hiện biến cố, hai lần gợn sóng rung chuyển, nhưng cụ thể có xuất hiện hay không, dù ai cũng không cách nào xác nhận, bọn họ vậy mà đều nhận được tin tức?

Ngô trưởng lão nghi ngờ.

- Danh Sư đại lục, sẽ là thời buổi rối loạn, hiện tại nhất định phải giảm bớt bên trong hao tổn cùng bằng mặt không bằng lòng!

Nhậm sư than thở một tiếng:

- Trương gia cùng Lạc gia kết hợp, liên lụy đến cái gì, không cần ta nói nhiều các ngươi cũng biết, Thánh Tử điện càng ẩn chứa ý niệm tiên thánh, có thể chỉ dẫn phương hướng. Quãng thời gian trước, ta câu thông qua ý niệm Khôi Thánh, hắn nói cho ta biết, đã tìm ra điện chủ mới,

thiên phú có một không hai, nhất định có thể ở trước khi sự tình đến phù hợp yêu cầu. Chuyện này ta chuyên môn hỏi thăm Chiêm sư, hắn cũng nói cho ta biết, vị điện chủ mới này, hắn là thân truyền của Dương sư, Phùng Tử Dật!

- Hai sự tình này không thể loạn, còn Băng Nguyên cung, càng không cần phải nói, Tiên Thiên thể chất, có thể câu thông thượng thiên, ba địa phương đồng thời xảy ra chuyện, không thích đáng xử lý, làm sao bình dân tâm? Ta chỉ là quyền điện chủ, danh vọng vốn không đủ, thật muốn xuất hiện náo động, đừng nói ta, xem như Dương sư cũng áp chế không nổi, trừ khi...

Nhậm sư nói đến đây, ánh mắt xa xăm, trong mắt lộ ra tôn sùng cùng điên cuồng:

- Thiên Nhận Danh Sư trong truyền thuyết, điện chủ chân chính xuất hiện!

- Thiên Nhận Danh Sư? Muốn lấy được ông trời đồng ý, nào có dễ dàng như vậy! Vài vạn năm qua, cũng chỉ có Khổng sư làm được mà thôi!

- Đúng vậy, đây là không thể nào...

Tất cả trưởng lão đồng thời lắc đầu.

- Nếu quả thật có Thiên Nhận Danh Sư xuất hiện, ta tuyệt đối sẽ lập tức dập đầu, bái hắn làm thầy!

Khúc trưởng lão cũng nhẹ gật đầu, khẽ nói.

- Bái hắn làm thầy? Thật có loại người này, chỉ sợ ngươi còn chưa đủ tư cách làm đệ tử?

Ngô trưởng lão bĩu môi.

- Ta không có tư cách, dù không làm được đệ tử, làm hạ nhân ta cũng vui vẻ!

Khúc trưởng lão nâng cổ.

Tổng bộ Danh Sư đường điên cuồng (2)

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Thiên Nhận Danh Sư, đây chính là nhân vật siêu tuyệt giống như Khổng sư, một khi xuất hiện, nhất định thay đổi lịch sử, khống chế Danh Sư đường, ra lệnh một tiếng, chỉ cần là Danh Sư, không dám không theo, ai không muốn bái sư? Nhận hắn vi tôn?

Danh Sư cửu tinh trong mắt người ngoài, được cho kính trọng, nhưng ở trong mắt loại người này, cái gì cũng không tính!

Năm đó Khổng sư, môn hạ đệ tử ba ngàn, cái nào không đạt đến cửu tinh? Ngay cả dự thính cũng là cửu tinh... dạng người như Khúc trưởng lão, muốn trở thành đệ tử, đoán chừng người ta không muốn thu!

- Thiên Nhận Danh Sư chỉ là truyền thuyết!

Nghe được Khúc trưởng lão cảm xúc, Nhậm sư cũng không phản bác, đồng dạng than thở:

- Nếu như bây giờ nhân tộc thật có thể xuất hiện một vị, nhất định có thể hiệu lệnh quần hùng, coi như Dị Linh tộc trở lại, cũng tuyệt đối không dám đến tìm phiền phức, mà ta, cũng cúi đầu nghe lệnh, như Thiên Lôi sai đâu đánh đó...

Nghe được quyền điện chủ cảm xúc như vậy, mọi người đồng thời gật đầu.

Thời đại Thượng Cổ, thuộc về thời đại tối tăm nhất, lúc đó Dị Linh tộc cường đại đến cực hạn, thành lập thế lực, so với Danh Sư đường thời khắc này chỉ mạnh không yếu, Khổng sư vẫn có thể nhờ vào sức một người, lật tung hắc ám, đủ thấy mạnh mẽ.

Nguyên nhân chính là như vậy, Dị Linh tộc sợ hãi Khổng sư tới cực điểm, vừa nhắc tới tên của hắn, đều thấp thỏm lo âu, không dám vượt qua nửa bước.

Thật có một vị nhân vật kinh tài tuyệt diễm đột nhiên xuất hiện, nhất định có thể khiến nhân tộc tiến thêm một bước, đạt tới chỗ chí cao điểm không dám tưởng tượng.

- Được rồi, đây đều là mơ mộng hão huyền, không nói cũng được! Ta có thể trở thành quyền điện chủ, chỉ là thực lực hơi mạnh, trên thực tế đức uy không đủ, tạm thời Danh Sư đường có thể đè ép được Trương gia, Băng Nguyên cung… nhưng thật muốn xử lý bất công, nhất định thất đức. Đến lúc đó, cho dù bọn họ không dám trắng trợn phản đối, cũng sẽ ở sau lưng qua loa cho xong, mang đến tai nạn không thể xóa nhòa!

Nhậm sư nhìn quanh một vòng:

- Khổng sư từng nói, ba tỉnh thân ta, điểm ấy ta một mực ghi nhớ, không dám có chút quên! Bởi vậy, tuy Trương Huyền có công lao, nhưng so sánh với Trương gia, Thánh Tử điện, Băng Nguyên cung, vẫn kém quá nhiều, cân nhắc trái phải, chỉ có thể như vậy, không cần lại cãi cọ. Như vậy đi, cũng cho hắn một cơ hội, một khi phát hiện, trước không vội đả thương người, chỉ cần tam đại thế lực nguyện ý không truy cứu cũng không có gì. Không nguyện ý, vậy cũng chỉ có thể không khách khí...

- Điện chủ nói rất đúng...

Mọi người đồng thời gật đầu.

Đám người Ngô trưởng lão thì mặt mũi xấu hổ.

Bọn họ thân là Danh Sư, chỉ vì Danh Sư cân nhắc, không nghĩ tới đại cục... Vẫn là quyền điện chủ suy nghĩ chu đáo chặt chẽ, mới không có ủ thành đại họa, nếu không, nhờ vào lực lượng của Danh Sư đường, ai không phục có thể diệt ai, nhưng làm việc bất công mà nói, nhất định mất dân tâm, đến lúc đó Tổng bộ Danh Sư đường sẽ không cách nào khống chế thiên hạ nữa.

- Nhậm sư khoan dung độ lượng, vị Trương Huyền kia xem như may mắn, chỉ bất quá Trương Vô Ngân đưa tin tới, khí thế hùng hổ, Chiêm sư cũng lên cơn giận dữ, Băng Nguyên cung U Nhược Tâm càng sắp tức điên... Muốn hoà giải, gần như không có khả năng!

Khúc trưởng lão lắc đầu:

- Vị Trương Huyền kia một khi bị phát hiện, coi như chúng ta không ra tay, tam đại thế lực cũng sẽ nuốt sống hắn...

Ầm ầm!

Tiếng nói của hắn còn chưa kết thúc, một cỗ lực lượng kỳ dị truyền đến, toàn bộ đại điện lắc lư, tựa như lúc nào cũng sẽ sụp đổ.

- Xảy ra chuyện gì?

Nhậm sư bỗng nhiên đứng lên, đám người Ngô sư cũng vội vàng xoay người.

- Chẳng lẽ... Vị Trương Huyền kia giết tới Tổng bộ Danh Sư đường?

Da mặt Khúc trưởng lão co lại.

Sẽ không gan lớn như thế a?

Bất quá nếu không phải hắn, Tổng bộ Danh Sư đường nắm giữ đại lực lượng bao phủ, vài vạn năm bất động, làm sao có thể xuất hiện lắc lư?

- Là Phong Sư điện, đi qua nhìn một chút!

Nhậm sư phát giác phương vị, kịp phản ứng, thân thể nhoáng một cái, vọt ra ngoài, tất cả trưởng lão theo sát phía sau.

Tất cả mọi người là Danh Sư cửu tinh, thực lực cực mạnh, thời gian nháy mắt liền đến trước mặt Phong Sư điện, đẩy cửa đi vào.

Hoa lạp lạp lạp!

Mới vừa vào đi, liền thấy vô số bài vị tiền bối giống như nhận lấy lực lượng công kích cực lớn, không ngừng lắc lư, lực lượng làm cho cả Danh Sư đường chấn động, chính là sinh ra như vậy.

- Tiên thánh sợ hãi, đây là thế nào?

Khúc trưởng lão run rẩy, dọa đến thiếu chút nữa ngất đi.

Đám người Ngô sư cũng vội vàng ngắm nhìn bốn phía, muốn nhìn xem có phải có địch nhân tập kích hay không.

- Không phải địch tấn công, mà là...

Con mắt Nhậm sư trợn tròn, kích động đến thân thể không ngừng run rẩy.

- Không phải địch tấn công, có thể để cho vô số tiền bối sợ hãi, chẳng lẽ...

Nghe được quyền điện chủ nói, Ngô sư kịp phản ứng, thân thể cũng cứng đờ, khó có thể tin.

Ầm ầm!

Lời còn chưa dứt, bài vị cũng không chịu nổi, đồng thời ngã trên đất, giống như thấy được nhân vật lợi hại nào đó, từng cái thành tâm quỳ gối, không dám có bất kỳ động tác.

- Đây là chúng thánh cung nghênh...

Giờ phút này Khúc trưởng lão cũng kịp phản ứng, lông mày nhịn không được nhảy loạn, khóe miệng run rẩy.

Có thể được tế bái ở Phong Sư điện của Tổng bộ Danh Sư đường, không có chỗ nào mà không phải là hạng người công lao hiển hách, thực lực siêu cường, nói thật, xem như hắn, Danh Sư cửu tinh, chết đi cũng không có tư cách lập bài vị ở đây.

Như vậy đủ thấy khuôn mẫu cao.

Có thể để cho người lợi hại như thế, đồng thời cung kính nghênh đón, nguyên nhân chỉ có một...

Tạch tạch!

Mọi người run rẩy còn không có kết thúc, tượng Khổng sư đột nhiên lơ lửng lên, cung kính ôm quyền, khuôn mặt vui vẻ, một vết nứt từ dưới đáy chậm rãi sinh ra, càng khuếch tán càng lớn.

Rầm!

Thời gian nháy mắt đã đổ sụp xuống.

- Chúng sinh cung nghênh, Khổng sư hành lễ... Đây là Thiên Nhận Danh Sư!

Tất cả trưởng lão đều kịp phản ứng, từng người không biết là kích động hay khiếp sợ, khuôn mặt tất cả đều trắng bệch.

Bọn họ đều đạt tới cửu tinh, biết dị tượng cùng ý nghĩa Thiên Nhận Danh Sư xuất hiện, coi như không cần giải thích cũng đều biết, trước mắt tất cả đại biểu cái gì.

Mới vừa nói Thiên Nhận Danh Sư, thời gian nháy mắt liền xuất hiện, nhân sinh thay đổi rất nhanh, cùng lắm cũng chỉ như thế này mà thôi.

Ầm!

Tượng Khổng sư sụp đổ, Phong Sư điện cũng không chịu nổi, rền vang sụp xuống, tất cả trưởng lão đứng tại chỗ, tùy ý đồ vật sụp xuống đập ở trên đầu, cũng không ngăn cản.

Thực lực bọn hắn thông huyền, kiến trúc đổ sụp xuống đập ở trên đầu, cùng bông vải rơi vào trên người không có gì khác nhau, không đáng lo. Con mắt sáng lên, Nhậm sư hưng phấn xiết chặt nắm đấm.

- Nhân tộc được cứu rồi, Danh Sư đường sẽ lần nữa đứng sừng sững thế gian...

Nhậm sư cười to một tiếng, kích động đến nước mắt tung hoành.

Thân là quyền điện chủ, đức uy không đủ, nhưng thống lĩnh thiên hạ, những năm này áp lực có thể tưởng tượng được, hiện tại Thiên Nhận Danh Sư xuất hiện, gánh nặng rốt cục có thể buông xuống!

- Truyền lệnh của ta, nhanh đi tìm kiếm nguồn gốc của lực lượng, tìm ra vị Thiên Nhận Danh Sư này, lập tức tiếp trở về, kế nhiệm điện chủ vị...

Nhậm sư bỗng nhiên xoay người hét lớn.

- Vâng!

Tất cả Danh Sư cửu tinh đồng thời ôm quyền, tiếp nhận mệnh lệnh.

Chiến tử xuất quan (1)

dtv-ebook.com

- Chậm đã...

Mệnh lệnh truyền xong, Nhậm sư đột nhiên nhớ tới cái gì, khoát tay áo, ngay sau đó bàn tay lăng không trảo một cái.

Rầm!

Không gian bốn phía lập tức ngưng đọng, tạo thành một kết giới cách âm.

Danh Sư đường vốn có đại trận vây quanh, người ngoài khó mà điều tra, loại tình huống này, còn muốn bố trí kết giới, đủ thấy cẩn thận.

- Thiên Nhận Danh Sư, dính dáng vận mệnh của nhân tộc, ngàn vạn lần không thể tiết lộ, lần này Dị Linh Hoàng lặng yên tới, khả năng cũng phát giác cái gì... Chỉ là tên này am hiểu ngụy trang, đến bây giờ còn tra không ra dấu vết để lại, ngộ nhỡ chúng ta tiết lộ tin tức, bị hắn trước thời hạn tìm được Thiên Nhận Danh Sư, sự tình liền phiền toái!

Vẻ mặt Nhậm sư nghiêm túc, bàn giao:

- Từ hôm nay trở đi, tất cả các ngươi đều ra ngoài, bề ngoài là tìm vị Trương Huyền kia, muốn thực thi công lý, làm đủ bộ dáng cho Trương gia, Băng Nguyên cung nhìn, để bọn hắn biết quyết tâm của Danh Sư đường. Trên thực tế thì lặng lẽ tìm kiếm điện chủ chân chính, một khi phát hiện, không vội gặp, ở trong bóng tối bảo vệ... Mặc dù hắn là Thiên Nhận Danh Sư, chắc hẳn đến bây giờ còn không trưởng thành đến tình trạng như Khổng sư, nếu không, nhất định vang danh thiên hạ!

Thiên Nhận Danh Sư, chỉ là thiên địa đồng ý, đại biểu là một loại đức hạnh cùng phẩm chất, cũng không đại biểu thực lực cực mạnh. Xem như Khổng sư năm đó, cũng là từng bước một đi ra, mà không phải vừa ra đời liền mạnh mẽ. Vị điện chủ chân chính này, nếu thật lợi hại như vậy, nhất định thiên hạ oanh động, cũng không đến mức ngay cả thay mặt đường chủ của Tổng bộ Danh Sư đường như hắn, cũng không biết tin tức.

- Vâng!

Tất cả Danh Sư đồng thời gật đầu.

- Ừm, việc này cấp bách, tìm được điện chủ, hơn nữa bảo vệ!

Nhậm sư khoát tay áo:

- Còn nữa, sự tình Thiên Nhận Danh Sư, các ngươi đều phải nói năng thận trọng, không thể nói nhiều, nếu không tước đoạt tư cách Danh Sư, vĩnh viễn trấn thủ Địa quật, không bây giờ được đi ra!

- Vâng!

Các Danh Sư lẫm liệt.

Phần phật!

Nói xong mệnh lệnh, tất cả Danh Sư phân tán bốn phía bay đi.

Nhậm sư chần chờ một chút, ống tay áo vung lên, trước mắt lập tức xuất hiện vô số khôi lỗi, những khôi lỗi này không cao, cũng không có thực lực gì, nhưng mỗi tay đều có mười ngón, cánh tay thật dài.

Khôi lỗi rơi trên mặt đất, một câu không nói, lập tức vây đến trước mặt Phong Sư điện sụp đổ, không ngừng bận rộn, không quá nửa canh giờ, phế tích đổ sụp liền hoàn hảo không chút tổn hại, ngay cả bài vị trong đó cũng được chỉnh sửa, như chưa hề xuất hiện qua biến cố.

Thu khôi lỗi về, lúc này Nhậm sư mới thở phào nhẹ nhõm, trong mắt lóe lên ánh sáng:

- Thiên Nhận Danh Sư... Quả nhiên, trời không diệt nhân tộc ta!

...

Lần này khí tức đặc thù vây quanh thời gian càng lâu, càng dài.

Triệu Nhã biết lão sư nhất định là lĩnh ngộ cái gì, cũng không quấy rầy, ngồi ngay ngắn ở cách đó không xa, yên tĩnh nhìn.

Trương Huyền thì đứng tại chỗ không nhúc nhích.

Lần này không có hôn mê, cũng không có xuất hiện dị thường, chỉ cảm thấy cả người giống như vẫy vùng ở trong hải dương thời gian, không biết qua một ngày, hay hơn một năm.

Ở dưới khí tức đặc thù rèn luyện, tâm cảnh khắc độ lần nữa bay vọt, so với bất kỳ lần nào trước kia, tiến bộ đều lớn hơn, từ 2 5.1, trực tiếp tăng 4 điểm, đạt đến 29. 1.

Tâm cảnh khắc độ, ba điểm là một đơn vị, 29. 1 tâm cảnh khắc độ, đã tương đương với Danh Sư cửu tinh đỉnh phong nhất!

Tâm cảnh tăng cao, phân tích sự tình càng thêm thông suốt, suy nghĩ vận chuyển trong đầu, tựa như lúc nào cũng sẽ lấp lánh ra ánh sáng.

Trước đó không ít sự tình không nghĩ ra, suy tư không thông, giờ phút này trở nên thông suốt, vô số công pháp bí tịch, nhìn cũng càng thêm rõ ràng, giống như trong nháy mắt thấy được bản chất của tu luyện.

- Ta trước đó, tuy không có tu luyện qua công pháp Thánh Vực bát trọng Động Hư cảnh, nhưng tổng kết ra không ít công pháp, lại thêm Triệu Nhã thân là học sinh của ta, lực lượng đồng căn đồng nguyên, lúc này mới ở dưới lực lượng của nàng rót vào, nhẹ nhõm đột phá cảnh giới, đạt tới thực lực bây giờ...

Trước đó còn kỳ lạ, vì sao có thể trực tiếp đột phá Động Hư, dẫn tới Động Hư kiếp, giờ phút này rõ ràng, không còn một điểm nghi ngờ.

- Đáng tiếc, vẫn nghĩ không ra phương pháp giúp Triệu Nhã khôi phục kinh mạch...

Trương Huyền lắc đầu.

Rất nhiều kiến thức ở trong đầu dung hội quán thông, càng ngày càng rõ ràng, nhưng liên quan tới làm sao giúp Triệu Nhã khôi phục kinh mạch, vẫn không hiểu ra sao, tìm phương hướng mơ hồ.

Hiện tại xem ra, chỉ sợ chỉ có thể đi Luyện Khí sư công hội, tìm kiếm đồ vật có thể thay thế kinh mạch hay không.

Hô!

Phun ra một ngụm trọc khí, Trương Huyền mở mắt.

- Lão sư, ngươi tu luyện xong...

Triệu Nhã nghi ngờ nhìn qua.

Vốn cho rằng lão sư bế quan, tu vi sẽ bạo tăng, không nghĩ tới một chút động tĩnh cũng không có, tu vi dường như không có bất kỳ biến hóa nào, chỉ là tinh thần thoạt nhìn càng thêm óng ánh, để cho người ta nhìn không thấu.

- Ừm!

Trương Huyền nhẹ gật đầu.

- Vậy là tốt rồi!

Triệu Nhã thở phào nhẹ nhõm.

- Chúng ta lại về liên minh đế quốc đi, lần này nhất định giải quyết vấn đề kinh mạch trong cơ thể của ngươi!

Trương Huyền đứng dậy.

- Toàn bộ đại lục đều bắt lão sư, vẫn là chớ đi...

Không dễ dàng rời đi liên minh đế quốc, lão sư còn muốn đi qua, Triệu Nhã có chút nóng nảy.

- Yên tâm đi, lần này coi như Danh cửu tinh đỉnh phong Sư, muốn nhìn ra ta ngụy trang cũng không làm được...

Trương Huyền nở nụ cười.

Trước đó tâm cảnh khắc độ của hắn, chỉ có 2 5.1, ở trong Danh Sư bát tinh cũng không tính quá cao, nhưng trải qua lần thứ năm Thiên Nhận Danh Sư tăng vọt, đạt đến 29. 1, ở Danh Sư cửu tinh cũng được cho đỉnh tiêm, cho dù cường giả như Khúc trưởng lão tới, cũng đừng hòng dò xét ra đầu mối gì, chớ nói chi là biết thân phận chân thật của hắn.

- Bất quá, năng lực ngụy trang của ngươi không tốt lắm, như vậy đi, ta trước truyền thụ cho ngươi một bộ công pháp trên thân thể!

Thân phận của hắn Danh Sư cửu tinh cũng nhìn không ra, nhưng Triệu Nhã không có tu vi, rất dễ dàng bị nhìn ra dung mạo chân chính. Thuần Âm thể mở ra, dung mạo quá mức kinh người, cũng rất dễ dàng lộ tẩy.

- Công pháp thân thể? Tốt, thế nhưng kinh mạch của ta vỡ vụn, làm sao tu luyện?

Triệu Nhã nhẹ gật đầu, ngay sau đó tràn đầy kỳ lạ.

Thân thể tu luyện, cũng cần truyền vào chân khí, cũng cần đủ loại lực lượng, không còn kinh mạch, làm sao luyện thành?

- Bộ công pháp này ta chuyên môn sửa chữa qua, không có kinh mạch cũng có thể luyện thành, có điều phải phối hợp ngân châm của ta... Đây là công pháp!

Trương Huyền giơ ngón tay lên, nhẹ nhàng điểm một cái, một cỗ ý niệm truyền vào trong óc đối phương.

Triệu Nhã đứng tại nguyên chỗ, tiêu hóa tiếp cận một canh giờ, mới dung hội quán thông, con mắt nhịn không được sáng lên.

Công pháp luyện thể của lão sư thần diệu vô biên, Tôi Thể quyết của Băng Nguyên cung tới so sánh, so với rác rưởi cũng không có cái gì khác nhau.

- Bắt đầu đi!

Thấy nàng lý giải, bàn tay Trương Huyền run lên, vô số châm bạc thẳng tắp bay đi, thời gian nháy mắt liền rơi vào trên người Triệu Nhã, bí mật mang theo Thiên Đạo chân khí, không ngừng rèn luyện thân thể, để lực lượng càng ngày càng mạnh.

Trương Huyền trợ giúp Triệu Nhã tăng lên thân thể, tu luyện Thiên Đạo kim thân, mà đổi thành một bên khác, trước chỗ bế quan của Chiến Sư đường, đã chất đống một đám người, từng người mặt mũi lo lắng. Ngày hôm nay, chính là ngày chiến tử xuất quan!

Chiến tử xuất quan (2)

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Chiến tử sắp xuất quan, chuyện này làm sao bẩm báo, các ngươi đều nghĩ kỹ chưa?

Một lão giả phá vỡ trầm tĩnh bốn phía.

- Như thực chất báo lên là được, cái này có gì phải xoắn xuýt?

Một trung niên mặc khôi giáp khoát tay áo, trong giọng nói mang theo mùi vị thiết huyết.

- Như thực chất báo lên? Ngươi cũng không phải không biết tính tình của chiến tử, lúc trước thông qua khảo hạch, bản thân bị trọng thương, cố nén hôn mê, ban bố chiến tử lệnh thứ nhất, chính là muốn tất cả Chiến Sư cung kính lễ độ với lão sư của hắn , không được vượt qua... Hiện tại gây ra động tĩnh lớn như vậy, nói rõ sự thật, dùng trình độ tôn trọng của hắn, ngươi cảm thấy sẽ tuỳ tiện bỏ qua?

Lão giả nhíu mày:

- Một khi náo lên, ta sợ thiên hạ sẽ đại loạn!

- Thánh Tử điện thuộc về Danh Sư đường, sẽ không xảy ra chuyện, không phải là Trương gia cùng Băng Nguyên cung ư? Bọn họ đại biểu được thiên hạ? Lại nói, chiến tử của Chiến Sư đường ta làm việc, cần giải thích cho bọn hắn? Những người này, bất quá là sâu mọt sinh hoạt ở

trong yên vui mà thôi! Không phải Chiến Sư đường chúng ta tắm máu chém giết, có thể hưởng thụ thịnh thế như bây giờ? Hưởng thụ thái bình như vậy?

Trung niên hừ lạnh.

- Mông trưởng lão nói không sai, Chiến Sư đường ta làm việc, không cần tốn nhiều miệng lưỡi, thực lực quyết định cao thấp, năm đó Vu Hồn sư công hội, vô số Vô Hồn Kim Nhân, cường giả vô số, không phải cũng có thể diệt? Danh Sư đường quá nuông chiều, cho bọn hắn quá nhiều mặt mũi, mới để cho bọn hắn có can đảm hỏi tới trách nhiệm của Danh Sư... Đổi thành ta, ban bố mệnh lệnh gì, chính là mệnh lệnh đó, dám không theo, diệt là được!

Lại một vị trung niên phất tay nói.

- Danh Sư, là sư, không phải giặc cướp, càng không phải lưu manh, sở dĩ Danh Sư đường sừng sững vạn năm không ngã, dựa vào là lấy đức phục người, mà không phải võ lực! Thật muốn làm như vậy, sao còn có thể làm cho người tin phục?

Lão giả lắc đầu.

- Tin phục? Ngươi cảm thấy bây giờ còn có cần thiết để bọn hắn tin phục? Người hiện tại, sinh hoạt ở trong yên vui, sớm đã mất đi cảm giác nguy cơ, mất đi thiết huyết tan trong huyết mạch, quên đi lịch sử năm đó ở dưới Dị Linh tộc thống trị, người không bằng chó. Bọn hắn giờ phút này, sẽ chỉ nhìn chằm chằm Danh Sư, khắp nơi tìm kiếm vấn đề trong đức hạnh của bọn họ, một chút chuyện nhỏ, liền tùy ý lên men, hận không thể phóng đại vô tận. Một khi Danh Sư đường xử lý không hợp ý, thì sẽ mang theo tên tuổi sư sư tương vệ, thông báo thiên hạ...

Cách đó không xa lại có một trung niên cười lạnh:

- Chuyện của Trương sư vốn không lớn, nhưng mà làm Danh Sư, một khi không xử lý, sẽ gặp phải vô số người nghi vấn, sư phong sư đức đủ

loại tin đồn... Thế nhưng thật muốn xử lý, lại xứng đáng sao, Danh Sư vì nhân tộc cống hiến bao nhiêu? Không nói cái khác, vị Trương sư này, nhờ vào sức một người, tiêu diệt một chi nhánh Dị Linh hoàng thất, đáng giá được kính nể!

Thứ dân không biết gì, bọn họ sẽ không để ý ngươi cống hiến bao nhiêu, bỏ ra bao nhiêu tâm huyết, chỉ thấy ngươi phạm vào cái gì sai, sẽ phóng đại vô tận. Dùng Trương sư làm thí dụ, căn cứ tin tức bọn họ lấy được, tuy ở tam đại thế lực náo động đến động tĩnh rất lớn, trên thực tế chỉ là hủy hoại một chút kiến trúc cùng trận pháp, tổn thương một vài người, đến bây giờ còn không có người nào bởi vậy tử vong.

Nhưng tin tức truyền đi lại không phải như vậy, người người đều cảm thấy là một vị Danh Sư bát tinh, dựa dẫm năng lực của mình, tùy ý làm bậy, tùy ý phá hư. Danh Sư đường không nghiêm trị, sẽ nội bộ lục đục, lực công tín trở nên có cũng được mà không có cũng không sao.

- Ta cũng biết những chuyện này, nhưng bây giờ Danh Sư đường đã xử quyết, làm sao quyết định, là sự tình của Danh Sư đường, cùng chúng ta không quan hệ, chúng ta chỉ cần cân nhắc, làm sao báo cáo chuyện này cho chiến tử!

Lão giả đánh gãy đối phương nói.

Loại sự tình này, hắn cũng biết, nhưng có biện pháp gì?

Mục đích Khổng sư sáng tạo ra Danh Sư đường, là bảo hộ nhân tộc, dù không hiểu cũng phải đi làm, không thể trơ mắt nhìn sinh linh đồ thán. Đây là trách nhiệm cùng chịu trách nhiệm, không cách nào trốn tránh.

Mọi người lặng im.

Tình cảm của chiến tử đối với vị ân sư này, trong khoảng thời gian ở chung, tất cả đều biết, một khi nghe được bị toàn bộ Danh Sư đường truy nã, nhất định sẽ bùng nổ.

Đến lúc đó, sẽ gây ra loại động tĩnh nào, ai cũng khó mà đoán trước. Chiến Sư đường thật vất vả xuất hiện một vị chiến tử chân chính, không nguyện ý biến cố như vậy xuất hiện.

- Trình trưởng lão, có phải ngươi đã nghĩ ra biện pháp gì hay không?

Một vị trung niên nhịn không được nhìn về phía vị lão giả nói chuyện, mọi người cũng đồng loạt nhìn qua.

- Ta cũng không có phương pháp, hiện tại ý nghĩ là, nói khẳng định phải nói, bởi vì tin tức đã truyền đi, không giấu diếm được, cố ý che giấu, còn không bằng trước thời hạn báo cáo!

Trình trưởng lão chậm rãi nói.

Lệnh truy nã Danh Sư, thông báo thiên hạ, tuy bế quan không biết rõ tình hình, nhưng chỉ cần hơi hỏi thăm sẽ biết, đến lúc đó chiến tử tự mình biết hiểu, chất vấn bọn họ, còn không bằng trước thời hạn báo cho, chí ít quyền chủ động nắm giữ ở trong tay mình, có thể không bị động.

Mọi người biết điểm ấy, đồng thời gật đầu.

Nếu không phải bởi vì biết cái này, cũng không đến mức để cả đám đều có chút đau đầu.

- Lúc chúng ta nói, có thể chủ yếu giải thích Trương sư gây ra mâu thuẫn, tội lỗi, còn trừng phạt cùng truy nã, liền hời hợt cho qua, chắc hẳn chiến tử có thể đánh giá ra nặng nhẹ, không đến mức lỗ mãng!

Dừng lại một chút, Trình trưởng lão nói.

Không thể không nói, chỉ có thể đổi lại phương thức.

- Được!

Mọi người lên tiếng.

Mới vừa thảo luận xong, còn chưa kịp nói tỉ mỉ, liền nghe cửa phòng kẹt kẹt một tiếng, từ từ mở ra, một thiếu niên tay cầm trường thương, chậm rãi đi ra.

Tuổi không lớn lắm, nhưng cho người ta một loại cảm giác sắc bén đâm thủng bầu trời, từng đạo chân khí trong cơ thể sôi trào xoay tròn, tựa như lúc nào cũng sẽ nổ tung, để cho người ta khó mà ngăn cản.

- Cung nghênh chiến tử xuất quan!

Mọi người ôm quyền.

- Ừm!

Thiếu niên khoát tay áo, ngừng lại, mặc dù không có bất kỳ động tác gì, nhưng kèm theo một cỗ khí tức, để cho người ta không dám nói chuyện lớn tiếng.

- Nhiều trưởng lão đồng thời tới như vậy, xảy ra chuyện gì sao?

Thiếu niên nhìn quanh một vòng, nhíu mày.

- Bẩm báo chiến tử, là như vậy, ngươi để chúng ta quan tâm vị Trương Huyền Trương sư kia, nhận được hồi báo... Tối hôm qua, đại náo Trương gia, phá hủy vô số kiến trúc, làm bị thương mười mấy tên trưởng lão; về sau đi Thánh Tử điện, đả thương đám người quyền điện chủ Chiêm sư... sau đó chạy đến Băng Nguyên cung, phá hủy cơ sở, bắt đi thiếu cung chủ...

Trình trưởng lão vội vàng tiến lên, tổ chức tốt ngôn ngữ nói.

Hắn nói đều là sự tình Trương Huyền làm, để trong lòng chiến tử phân tích, đừng quá mức lo lắng. Bất quá lời còn chưa dứt, liền nghe chiến tử cười lạnh một tiếng, ngắt lời hắn:

- Những lời này, là chính ngươi nói, hay Danh Sư đường thông báo?

- Cái này... Là tin tức ta lấy được!

Trình trưởng lão vội nói.

- Ngươi lấy được tin tức không thật như vậy?

Thiếu niên bỗng nhiên xoay người, ánh mắt mang theo băng lãnh:

- Bắt thiếu cung chủ Băng Nguyên cung, ngươi có biết, vị thiếu cung chủ này, là người phương nào hay không? Liền nói như thế?

- Thuộc hạ... Không biết!

Trong lòng Trình trưởng lão lộp bộp, lắc đầu.

- Chỉ cần lão sư thông báo một tiếng, vị thiếu cung chủ này sẽ lập tức bỏ qua thân phận, theo hắn rời đi, còn cần đến 'cướp' ? Nói đùa cái gì đó!

Thiếu niên xua tay.

- Cái này... Chiến tử làm sao biết được?

Trình trưởng lão nhịn không được nhìn qua.

- Bởi vì vị thiếu cung chủ này của Băng Nguyên cung...

Thiếu niên chắp một tay sau lưng, nâng đầu lên:

- Là sư tỷ của ta!

Các đệ tử của Trương sư (1)

dtv-ebook.com

Vị chiến tử này không phải người khác, chính là học sinh của Trương Huyền, Trịnh Dương!

Lúc này lực lượng của hắn mạnh mẽ, khí tức trầm ổn, không biết đạt đến cảnh giới gì, hơn nữa dung mạo cương nghị, cử chỉ mang theo phong thái chư hầu một phương, không còn là thiếu niên đơn thuần lỗ mãng lúc trước.

- Sư tỷ?

Tất cả đều giật mình, tất cả trưởng lão của Chiến Sư đường khó tin.

Hắn xưng hô sư tỷ chẳng phải cho thấy, cũng là học sinh của vị Trương Huyền kia? Học sinh là thiếu cung chủ, huyên náo lớn như thế làm gì?

- Không sai!

Trịnh Dương cũng không giải thích, mà nhìn lại:

- Danh Sư đường hắn thông báo cho ta đi, đến cùng xảy ra chuyện gì, chính ta nhìn!

- Cái này...

Không nghĩ tới Băng Nguyên cung thiếu cung chủ là sư tỷ của hắn, tất cả chuẩn bị toàn bộ xáo trộn, Trình trưởng lão ngập ngừng một chút, đành phải đưa tới một ngọc bài:

- Không phải thông báo, mà là... lệnh truy nã Danh Sư!

- Lệnh truy nã? Truy nã ai? Lão sư?

Trịnh Dương nhíu mày, vội vàng nhận lấy ngọc bài, cúi đầu nhìn một cái, vẻ mặt lập tức âm trầm như khối băng.

- Hoang đường, quả thực hoang đường! Truyền mệnh lệnh của ta, nghiêm mật quan sát động tĩnh của Trương gia, Băng Nguyên cung, Thánh Tử điện cùng Danh Sư đường, một khi phát hiện tung tích của lão sư, lập tức bẩm báo... Dám bắt thầy ta, ta ngược lại muốn xem xem, ai có lá gan này!

- Cái này...

Trình trưởng lão dọa đến khóe miệng co giật:

- Chiến tử, Chiến Sư đường chúng ta, là cấp dưới...

Danh Sư đường ra lệnh, ngươi đi cứu người, tương đương với ngang nhiên vi phạm.

- Cấp dưới? Tướng ở bên ngoài, vương mệnh có thể không nhận! Trước cứu lão sư trở về, ta sẽ tự mình thương lượng với Danh Sư đường!

Trịnh Dương hất ống tay áo, trường thương trong tay run lên, phát ra thanh âm sắc nhọn, tựa như bất cứ lúc nào cũng sẽ đâm rách hư không.

- Chiến Sư đường, thủ vệ nhân tộc, ném đầu lâu tung nhiệt huyết, cũng nên là thời điểm cho tất cả mọi người biết phong mang chúng ta vốn nên có! Ta muốn cho thế nhân biết, muốn động lão sư của ta... Trước cân nhắc bản thân có bao nhiêu cân lượng!

- Vâng!

Tất cả trưởng lão đồng thời ôm quyền.

Có cười khổ, có nhiệt huyết, nhưng chiến tử ra lệnh, không người dám cự tuyệt.

…

Độc điện.

- Dám truy nã lão sư của ta, lá gan của Danh Sư đường thật đúng là đủ lớn! Xem ra lần trước cho bọn hắn mặt mũi, bọn họ cũng không hiểu rõ tình hình!

Trong đại điện, một cô gái đột nhiên đứng dậy, hai mắt lóe lên, để lộ ra hàn ý.

Nữ tử tuổi không lớn lắm, thoạt nhìn có chút gầy yếu, nhưng bốn phía thân thể vây quanh sương mù màu xanh nhạt, dường như Danh Sư cửu tinh tiến vào, cũng sẽ tuỳ tiện bị độc chết, cơ hội sống sót hầu như bằng không.

Độc điện điện chủ, Ngụy Như Yên!

Trở thành điện chủ, nhận được vô số Độc sư toàn lực trợ giúp, độc thể của nàng đã thuận lợi kích hoạt, một thân độc công kinh thiên động địa, so với tổ sư năm đó, tuy hơi có vẻ không bằng, nhưng cũng vượt xa tất cả trưởng lão. Thật muốn ra tay, Danh Sư cửu tinh cũng không chống lại được.

- Danh Sư đường đã quen tự cho là đúng, từ trước tới nay như vậy, điện chủ, chúng ta làm sao bây giờ, ngươi dặn dò là được!

Một trong bốn đại Tôn giả của Độc điện là Lâm Giang Hải ôm quyền nói.

Hắn có công hộ giá, địa vị đã là cao nhất trừ điện chủ ở Độc điện, mấu chốt nhất là, tiếp nhận điện chủ tự mình chỉ điểm, độc công xuất thần nhập hóa, coi như Hữu sứ lúc trước phục sinh, cũng tuyệt đối không phải đối thủ, sẽ tuỳ tiện bị độc chết.

- Rất đơn giản, theo ta thân chinh, một khi phát hiện tung tích của lão sư, trong bóng tối bảo vệ, có người dám động thủ với hắn, không cần nhiều

lời, trực tiếp độc chết... Độc điện ẩn cư lâu, cũng nên động tay để bọn hắn biết!

Ngụy Như Yên hừ lạnh.

Nàng trải qua sinh tử, sớm đã coi nhẹ quy củ. Lão sư vì nàng trả giá nhiều như vậy, có thể nói, không có lão sư, liền không có nàng bây giờ... Có người dám ra tay với lão sư, vậy không có ý tứ... Không độc ngươi cả nhà bị diệt, ta liền không gọi Ngụy Như Yên!

- Tuân theo điện chủ hiệu lệnh!

Tất cả trưởng lão đều hưng phấn ôm quyền.

Bị nhốt ở một nơi, người Độc điện đã sớm lòng ngứa ngáy khó nhịn, đã có cơ hội này, còn khách khí làm gì, tự nhiên lập tức điều động.

...

Danh Sư đại lục, một chỗ di tích xa xôi, bốn phía không nhìn thấy bất kỳ ánh sáng, tựa như đầm lầy đen kịt. Một thân ảnh to lớn chậm rãi từ dưới đất lơ lửng, lực lượng tàn phá bừa bãi, tựa như phong vân bao phủ, thiên địa nứt ra.

- Đánh thức ta gấp gáp như vậy, có chuyện gì sao?

Thanh âm vang lên, tựa như sét đánh.

- Chủ nhân... Bị Danh Sư đường truy nã!

Cách đó không xa, một Vu Hồn ôm quyền nói.

- Lão sư bị truy nã? Bởi vì cái gì?

Thân ảnh bỗng nhiên đứng lên, đại địa lắc lư, như thiên địa trở nên càng thêm hắc ám.

- Đây là tin tức ta sưu tập đến...

Vu Hồn búng ngón tay một cái, một ngọc bài bay đi.

Tiện tay tiếp lấy, thân ảnh to lớn cúi đầu nhìn lại, lông mày nhảy lên.

- Hoang đường! Thật sự là hoang đường! Xem ra Danh Sư đường là bản thân tìm xui xẻo... Mặc Hồn Sinh, theo ta cùng đi Băng Nguyên cung một chuyến, đi tìm lão sư đến cùng ở đâu!

Thân ảnh nhẹ nhàng nhoáng một cái, thẳng tắp chui vào thi thể nằm dưới đất. Ngay sau đó thi thể đứng lên, lộ ra dung mạo thanh tú, cương nghị.

Thoạt nhìn tuổi tác chẳng qua mười bảy, mười tám tuổi, chính là đệ tử thân truyền của Trương Huyền lúc trước đi tới Vu Hồn tổ địa, Lộ Xung!

Thời khắc này lực lượng Vu Hồn của Lộ Xung mạnh mẽ vô song, nhất cử nhất động đều có thể dẫn động thiên địa biến sắc, như ngay cả thiên địa cũng có thể xé rách.

- Vâng!

Mặc Hồn Sinh gật đầu, theo sát phía sau, nhanh chân bay về phía Băng Nguyên cung.

...

Thánh Nhân Viên gia.

- Ngươi nói cái gì? Truy nã lão sư ta? Rất tốt, rất tốt! Cái này nhất định là chủ ý của vị đại trưởng lão kia của Trương gia...

Viên Đào đứng ở trước mặt một đám trưởng lão, híp mắt lại.

Tổn thương hắn không có gì, bắt hắn cũng không có gì, nhưng dám bắt lão sư hắn, tổn thương lão sư hắn, lại không được!

- Thiếu gia chủ, ý tứ của gia chủ là không nên dính vào chuyện này, dù sao cũng là Danh Sư đường ra lệnh...

Một vị trưởng lão đi về phía trước.

Bành!

Lời còn chưa dứt, vị trưởng lão này bay ngược ra ngoài, thời gian nháy mắt liền không thấy tung tích.

- Còn ai có ý kiến nữa không?

Viên Đào chắp hai tay sau lưng, lạnh lùng nhìn qua.

- Thiếu gia chủ, trước khi gia chủ bế quan yêu cầu ngươi nhất định đừng gây họa, ah...

Lại một vị trưởng lão kêu thảm, bay ngược ra.

- Được rồi, còn ai có ý kiến gì không?

Viên Đào tiếp tục nhìn qua.

- Ta đợi nghe thiếu chủ ra lệnh!

Mọi người đồng thời ôm quyền.

- Cái này còn tạm được!

Viên Đào thoả mãn nhẹ gật đầu:

- Các ngươi biết gia tộc quy định, vậy cũng nên biết, ta mới thật sự là gia chủ! Hiện tại ta ban bố mệnh lệnh, tất cả nhân mã theo ta đi Băng Nguyên cung, tìm kiếm tung tích lão sư, nếu như có ai dám động thủ với hắn, trực tiếp đánh chết!

- Vâng!

Mọi người gật đầu.

- Viên gia ta, tuy không bằng đám người Trương gia, nhưng thật muốn bảo vệ một người, còn không tin không bảo vệ được!

Viên Đào híp mắt lại, quát lạnh một tiếng:

- Xuất phát!

Phần phật!

Vô số Thánh thú phi hành bay lên, thẳng tắp bay về phía Băng Nguyên cung.

Các đệ tử của Trương sư (2)

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Tổng bộ Khải Linh sư công hội, vô số phu nhân đứng ở trước một tòa tháp cao, từng người khuôn mặt căng thẳng.

- Đã bảy ngày, nàng có thể thành công hay không?

Qua không biết bao lâu, một vị phu nhân nói.

- Có thể thành công hay không ta không biết, nhưng biết, chỉ cần thành công, hai tháng sau thi đấu tuyển chọn, hoàn toàn có thể không cần tiến hành, bởi vì đã có… hội trưởng mới!

Một vị phu nhân khác nói.

- Đúng vậy, Khải Linh tháp, từ khi Khải Linh sư công hội có lịch sử đến nay, có thể xông qua được cũng không có mấy người, nàng một nhân vật mới học Khải Linh thuật mấy tháng, liền dám đi xông, mấu chốt nhất là, còn vọt tới tầng thứ tám...Tuyệt đối là chưa bao giờ có!

Vị phu nhân thứ nhất cảm khái.

- Khải Linh sư, cần nguyên thần cường đại, linh hồn của nàng tinh khiết, chân khí tinh thuần, muốn tiến bộ chậm cũng khó! Có nàng ở đây, xem ra Khải Linh sư công hội chúng ta, sẽ càng đi càng xa, không cần tiếp tục phụ thuộc thế lực khác !

Vị phu nhân thứ hai nói.

Khải Linh sư công hội, bởi vì là chức nghiệp phụ trợ, sức chiến đấu không mạnh, bình thường đều dựa vào chức nghiệp lực chiến đấu mạnh sinh tồn, hiện tại vị thiên tài này đột nhiên xuất hiện, có khả năng sẽ thay đổi loại cục diện kia, không cần nhìn sắc mặt những người khác nữa.

- Đúng vậy, không nghĩ tới, rốt cục có thể đợi được một vị thiên tài như vậy xuất hiện, thật sự là may mắn của Khải Linh sư công hội ta...

Mọi người đồng thời cảm khái.

Ầm ầm!

Lời còn chưa dứt, mặt đất rung động, ngay sau đó mọi người thấy tháp lâu cao vút trước mắt đung đưa, chạy về phía trước.

- Nàng khải linh Khải Linh tháp...Đây là...Thành công?

Mọi người không những không giận, ngược lại từng cái kích động vẻ mặt đỏ lên.

- Không chỉ thành công, còn được tổ sư của Khải Linh sư công hội công nhận... Vương Dĩnh này, không chỉ thành hội trưởng, còn có thể là Khải Linh sư mạnh nhất trừ tổ sư, thậm chí cho thời gian nhất định, vượt qua tổ sư cũng chưa biết chừng!

Vị phu nhân thứ nhất kích động thân thể run rẩy.

- Đúng vậy, Khải Linh sư công hội chúng ta rốt cục muốn quật khởi lần nữa...

Mọi người đều tràn đầy hưng phấn.

Không biết qua bao lâu, tháp lâu ngừng lại, một nữ hài từ trên cao chậm rãi bay xuống, toàn thân áo trắng, tựa như tiên tử.

Chính là học sinh thứ nhất Trương Huyền thu, nữ hài ban đầu ở Thiên Huyền học viện cực kỳ ngốc manh Vương Dĩnh.

Lúc này này đã có biến hóa thoát thai hoán cốt, trước đó đơn thuần đáng yêu, giờ phút này vắng lặng cơ trí, ánh mắt đảo qua, mang theo cảm giác áp bách đặc thù, để cho người ta không dám phản bác.

- Bái kiến hội trưởng!

Rất nhiều phu nhân đồng loạt quỳ xuống đất.

Có thể xông qua Khải Linh tháp, liền đại biểu thành hội trưởng, không người còn dám nghi ngờ.

- Ừm, đã ta thành hội trưởng, hiện tại liền ban bố mệnh lệnh thứ nhất!

Vương Dĩnh vung tay áo một cái, thanh âm xa xăm.

- Xin nghe hội trưởng hiệu lệnh!

Mọi người đồng thời ôm quyền.

- Tất cả mọi người của Khải Linh sư công hội ta, từ hôm nay trở đi, gặp được thầy ta Trương Huyền, nhất định phải lấy lễ hội trưởng đối đãi, hắn nói, nhất định phải tuân thủ, bất luận người nào cũng không được nghi ngờ cùng khiêu khích! Người làm trái...lột bỏ thân phận Khải Linh sư, vĩnh viễn không thu nhận!

Nhìn quanh một vòng, Vương Dĩnh nói.

- Vâng!

Mọi người gật đầu.

Một lát sao, vị phu nhân thứ nhất nhịn không được ngẩng đầu lên:

- Trương Huyền? Hội trưởng nói là vị Danh Sư bát tinh Trương Huyền ở Thánh Tử điện kia?

- Phải!

Vương Dĩnh gật đầu.

Ở trên Đại lục rất nhiều người trùng tên, nhưng đạt tới Danh Sư bát tinh, hơn nữa còn ở phạm vi Thánh Tử điện, hầu như chỉ có một người.

- Hội trưởng, vị Trương sư này đã bị Danh Sư đường truy nã, đây là lệnh đuổi bắt...

Ngón tay búng một cái, vị phu nhân kia đưa lệnh bài đến trước mặt.

- Ừm?

Vương Dĩnh cúi đầu nhìn, đôi mi thanh tú lập tức nhăn lại, con mắt âm trầm đáng sợ.

- Bắt nạt đến trên đầu thầy ta, hơn nữa còn mang theo tội danh giả dối, nhìn xem đến cùng ai có lá gan này!

Vương Dĩnh hừ lạnh một tiếng, bỗng nhiên xoay người:

- Truyền mệnh lệnh của ta, Khải Linh sư công hội, phàm là Khải Linh sư đạt tới cửu tinh trở lên, theo ta cùng đi Băng Nguyên cung, Danh Sư đường trong vòng ba vạn cây số, toàn bộ Khải Linh chờ đợi dặn dò!

- Vâng!

Mọi người đồng thời ôm quyền.

- Khải Linh sư, từ trước tới nay đều là phụ tu, hiện tại cũng nên để thế nhân biết, công hội chúng ta cũng có sức chiến đấu để cho người sợ hãi thán phục...

Vương Dĩnh chắp hai tay sau lưng, hừ lạnh.

...

Ầm!

Triệu Nhã thở ra một hơi, chậm rãi đứng dậy.

Không có kinh mạch, học tập Thiên Đạo kim thân cũng không dễ dàng, chẳng qua ở dưới lão sư trợ giúp đã thành công, thời khắc này làn da nàng càng thêm non mịn, tựa như anh hài vừa ra đời, mặc dù trên lực lượng không có tăng thêm quá nhiều, nhưng dung mạo đã có thể nhẹ nhõm biến hóa, lại thêm chân khí của lão sư che giấu linh hồn ngụy trang, Danh Sư cửu tinh cũng chưa chắc có thể nhận ra.

- Thay đổi dung mạo một chút đi!

Thấy nàng thành công, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm.

Cứ như vậy, coi như đi vào liên minh đế quốc, cũng không dễ dàng bị nhận ra.

- Vâng!

Triệu Nhã gật đầu, cơ bắp trên khuôn mặt nhúc nhích, rất nhanh biến thành một bộ dáng khác, cùng trước đó kém rất nhiều, chẳng qua cũng là mỹ nhân không thể thấy nhiều.

- Rất tốt!

Trương Huyền mỉm cười.

Mặc dù vẫn rất đẹp, nhưng ở loại địa phương như liên minh đế quốc, đã có thể nhìn thấy, không đến mức kinh thế hãi tục.

Sau khi làm xong những thứ này, hai người lần nữa đi về phía liên minh.

Ngoài thành, quả nhiên an bài vô số trạm gác, còn có Danh Sư tọa trấn, nghiêm ngặt tiến hành kiểm tra, chẳng qua đều là Danh Sư lục tinh, thất tinh, căn bản nhìn không ra bọn họ ngụy trang, nhẹ nhõm tiến vào bên trong.

- Trước đi Luyện Khí sư công hội, ta tìm xem có đồ vật có thể thay thế kinh mạch hay không!

Tìm người hỏi thăm một chút, Trương Huyền mang theo Triệu Nhã, trực tiếp đi về phía Luyện Khí sư công hội.

Luyện Khí sư công hội của liên minh đế quốc, không kém Thánh Tử điện nhiều, cấp bậc cao nhất chỉ là bát tinh, nhưng tồn tại một chút thư tịch cửu tinh. Rất nhanh đi tới trước mặt, nhấc chân đi vào.

- Lão sư, chúng ta đi tìm ai?

Triệu Nhã nghi ngờ nhìn qua.

Coi như muốn tìm đồ vật thay thế kinh mạch, cũng cần có người hỏi thăm, nếu không, chẳng có mục đích đi loạn, có thể nghe ngóng được cái gì?

- Đương nhiên tìm hội trưởng của bọn hắn!

Trương Huyền cười cười.

Luyện Khí sư công hội, năng lực mạnh nhất đương nhiên là hội trưởng, muốn tìm đương nhiên phải tìm hắn.

- Hội trưởng? Chúng ta đi tìm hắn như thế, chỉ sợ không thấy được người a?

Triệu Nhã càng thêm kỳ lạ.

Bây giờ bọn họ che giấu thân phận, không phải Danh Sư, cũng không phải Luyện Khí sư, có tư cách gì đi gặp đối phương?

- Rất đơn giản!

Trương Huyền cười cười, nhìn quanh một vòng, giống như nhìn thấy cái gì, ánh mắt sáng lên:

- Đi theo ta!

Trong góc đại sảnh, đang ngồi một Luyện Khí sư, ngực có tám ngôi sao lấp lánh ánh sáng.

Luyện Khí sư bát tinh!

Giờ phút này đang chỉ điểm đệ tử, tiến hành kiểm tra người ra vào công hội. Mấy bước đi tới trước mặt đối phương, Trương Huyền tràn đầy kích động:

- Ngươi quả nhiên ở đây, để ta tìm không dễ nha...

- Ngươi là...

Vị Luyện Khí sư bát tinh này sững sờ ngay tại chỗ.

- Thế nào, nhanh như vậy quên ta...Ta là tiểu sư thúc của ngươi ah!

Trương Huyền nhíu mày, mang theo không vui.

Luyện Khí sư công hội của liên minh đế quốc

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Tiểu sư thúc?

Vị Danh Sư bát tinh này sửng sốt một chút, ngay sau đó nhíu mày, sắc mặt tái xanh:

- Vị bằng hữu này, ngươi đến cùng là người nào? Nói đùa như vậy, dường như không ổn đâu!

Sư thúc của hắn, làm sao không quen biết? Vị trước mắt này, vốn không quen mặt, nói thẳng là sư thúc của hắn, rõ ràng mang theo mùi vị trêu chọc.

- Nói đùa? Xem ra ngươi là thật sự không biết ta!

Trương Huyền lắc đầu, đột nhiên lăng không trảo một cái.

Ầm ầm!

Lực lượng cuồng mãnh, lập tức bao phủ vị Luyện Khí sư bát tinh kia ở bên trong, tựa hồ muốn nghiền hắn thành bột phấn.

Thực lực đạt tới Động Hư cảnh sơ kỳ, hắn khống chế lực lượng thành thạo, cường giả Thánh Vực cửu trọng sơ kỳ gặp phải, cũng có thể tuỳ

tiện chiến thắng, mặc dù vị trước mắt này là Luyện Khí sư bát tinh, nhưng tu vi chẳng qua Nhập Hư cảnh đỉnh phong, chỉ cảm thấy thân thể cứng đờ, chân khí trong cơ thể lập tức vận chuyển, song chưởng nâng lên.

Bất quá bàn tay còn chưa tới trước mặt, liền cảm thấy lực lượng vừa rồi suýt chút nữa nghiền nát hắn, thời gian nháy mắt biến mất không thấy gì nữa, giống như chưa hề xuất hiện qua.

Vội vàng nhìn lại thanh niên trước mắt, sau đó thấy hai tay của hắn chắp sau lưng, vẻ mặt lạnh nhạt nhìn qua:

- Nếu ngươi không biết ta, vậy ta hỏi ngươi, ngươi có phải gọi Trần Mặc hay không?

- Tại hạ quả thực là Trần Mặc!

Luyện Khí sư Trần Mặc gật đầu.

Tên của hắn, toàn bộ công hội không ai không biết, có thể gọi ra cũng không tính là gì.

- Sư phụ ngươi Luyện Khí sư cửu tinh Lư Dương đại sư, tu tập Lư Dương luyện khí thuật, am hiểu nhất là hồng điểm luyện khí pháp, ngón áp út tay trái, từng bởi vì một lần luyện khí, bị địa hỏa tổn thương, những thứ này... Ta không có nói sai chứ!

Trương Huyền nhàn nhạt nhìn qua.

- Cái này... Không sai!

Trần Mặc sửng sốt một chút, ngay sau đó lắc đầu:

- Việc này, có thể dò xét trong tư liệu công hội, cũng không có gì...

- Ta biết những cái này có thể dò xét đến, nhưng hồng điểm luyện khí pháp, cần mười ngón tay phối hợp mới có thể phát huy ra uy lực mạnh

nhất, khi đó thời điểm ngươi học tập, ngón áp út bị thương, mỗi lần rèn luyện vũ khí, đều sẽ kìm lòng không được co rút lại, tuy ảnh hưởng luyện khí không lớn, nhưng nói rõ khống chế lực lượng còn không có đạt tới đỉnh phong, điểm ấy, sẽ không có quá nhiều người biết nha?

Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng.

- Ngươi, ngươi...

Toàn thân Luyện Khí sư Trần Mặc cứng ngắc.

Thói quen luyện khí này của hắn, tuy không sao, nhưng quả thực là lúc trước thời điểm học nghệ hình thành, người biết không nhiều, xem như công hội cũng không có mấy người biết, vị trước mắt này nói ra, hơn nữa khẳng định như vậy, như thấy tận mắt, chẳng lẽ thật sự là người của sư môn?

- Ta không chỉ biết cái này, còn biết ngươi tu luyện hồng điểm luyện khí pháp, tồn tại rất nhiều thiếu hụt, lần này Lư Dương sư huynh để cho ta tới, chính là vì chỉ điểm ngươi một chút, hi vọng ngươi có thể sớm ngày đột phá, đương nhiên... Ta không có mang tín vật gì, ngươi không tin vậy thì thôi!

Trương Huyền xua tay.

- Chỉ điểm ta?

Luyện Khí sư Trần Mặc nhíu mày, trong mắt tràn đầy nghi ngờ.

- Không sai, trên phương pháp luyện khí của ngươi, có ba chỗ sai lầm rất rõ ràng, thứ nhất, thủ đoạn quá mức phức tạp, mỗi một trình tự làm việc, đều phải rèn luyện đến cực hạn, cách làm này, đối với một chút khoáng thạch quả thực có chỗ tốt, nhưng đối với binh khí dung hợp mà nói, sẽ không có trôi chảy như vậy...

Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng, mở miệng.

Thân thể Luyện Khí sư Trần Mặc nhoáng một cái.

Đối phương nói không sai, hắn đích xác có thói quen này, đã từng suy nghĩ sửa lại, nhưng mỗi lần sửa lại, đều sẽ bỏ lỡ thời gian tốt nhất dung hợp các loại tài liệu, ngược lại luyện chế không ra binh khí mạnh nhất, dần dà liền từ bỏ.

Luyện khí, quen thuộc, động tác, thủ pháp... Mỗi một dạng đều rất trọng yếu, mặc dù hắn là Luyện Khí sư bát tinh, nhưng cũng làm không được thập toàn thập mỹ.

- Thứ hai, hồng điểm luyện khí pháp, là dùng phương pháp vĩ mô tìm kiếm điểm trung tâm, dù nhãn lực của ngươi không tệ, mỗi lần đều có thể tìm ra vị trí tốt nhất, đáng tiếc tốc độ chậm một chút...

Trương Huyền tiếp tục nói.

- Ta...

Luyện Khí sư Trần Mặc run lên lần nữa.

Đối phương giống như thấy tận mắt hắn luyện khí vậy, nói không sai chút nào.

- Thứ ba...

Trương Huyền tiếp tục nói.

Nói xong, Trần Mặc đã chảy mồ hôi lạnh.

Ba cái này, quả thực là sai lầm trong phương pháp luyện khí của hắn, sửa lại vô số lần đều không thành công, nguyên nhân chính là như vậy, trình độ luyện khí của hắn tuy có tiến bộ, nhưng không rõ ràng.

- Ta... có phương pháp bổ cứu không?

Trần Mặc nhịn không được nữa, ôm quyền hành lễ.

Tuy không xác định đối phương đến cùng có phải sư thúc của hắn hay không, nhưng biết, ở luyện khí chi đạo, đối phương vượt xa hắn, không thể so sánh nổi.

- Ta nói qua, sư huynh để ta tới chỉ điểm ngươi, tự nhiên là có phương pháp giải quyết...

Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng.

Tuy hiện tại hắn không tiện lấy ra huy chương Luyện Khí sư bát tinh, nhưng lý giải cùng kiến thức luyện khí vẫn còn, thậm chí một chút cửu tinh sơ kỳ so sánh cũng kém rất nhiều.

Thư viện nhìn ra đối phương thiếu hụt, hơi suy tư, cũng đã tìm được phương pháp giải quyết, bắt đầu chỉ điểm, cực kỳ đơn giản.

- Thì ra là thế...

Nghe xong chỉ điểm, Trần Mặc bừng tỉnh hiểu ra, có cảm giác thể hồ quán đỉnh.

- Đa tạ tiểu sư thúc!

Trần Mặc quỳ xuống đất, vui lòng phục tùng.

- Lần này không nghi ngờ chứ?

Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng.

- Không nghi ngờ...

Trần Mặc xấu hổ cười một tiếng.

Coi như đối phương không phải tiểu sư thúc của hắn, chỉ điểm ra nhiều mấu chốt như vậy, cũng đưa ra phương pháp tu luyện chính xác, đã có tình nghĩa bán sư.

- Không nghi ngờ là tốt rồi, lần này ta tới, trừ chỉ điểm ngươi, còn có chút sự tình muốn làm phiền hội trưởng của các ngươi, mong thay mặt giới thiệu!

Trương Huyền nói.

- Muốn gặp hội trưởng? Mời tới bên này...

Trần Mặc vội vàng gật đầu, ở phía trước dẫn đường.

- Cái này...

Triệu Nhã nhìn một màn này ở trong mắt, càng thêm bội phục lão sư của mình.

Sớm biết lão sư không gì làm không được, nhưng không nghĩ tới, dăm ba câu liền lừa dối một vị Luyện Khí sư bát tinh, trở thành sư điệt, mấu chốt nhất là, còn tin tưởng không nghi ngờ, tận mắt nhìn thấy cũng khó tin.

Có một vị Luyện Khí sư bát tinh dẫn đường, rất nhanh thấy được hội trưởng, là lão giả thoạt nhìn hơn sáu mươi tuổi, tóc bạc, tu vi đã đạt tới Thánh Vực bát trọng đỉnh phong.

- Hội trưởng, tiểu sư thúc của ta đặc biệt đến đây, muốn gặp ngươi...

Trần Mặc đi tới trước mặt.

- Tiểu sư thúc?

Thần sắc của Hội trưởng cứng lại, vội vàng đứng lên:

- Không biết tiền bối xưng hô như thế nào?

Hắn cùng Trần Mặc ngang hàng luận giao, người kia là tiểu sư thúc của đối phương, tự nhiên cũng là tiền bối của hắn.

- Tại hạ Ngô Chương Hiên, vị này là học sinh của ta, bởi vì thân thể xuất hiện chút vấn đề, muốn tới nhờ hội trưởng giúp một tay!

Trương Huyền ôm quyền.

- Nguyên lai Ngô Luyện Khí sư... Không biết chuyện gì cần ta giúp một tay? Chỉ cần công hội chúng ta có thể làm được, nhất định dốc hết toàn lực!

Hội trưởng cười cười.

- Là như thế này, học sinh của ta bởi vì một lần tu luyện sai lầm, kinh mạch xuất hiện tổn thương, ta muốn hỏi thăm một chút, công hội chúng ta có vật phẩm gì, có thể thay thế kinh mạch, có thể vận chuyển chân khí hay không?

Trương Huyền nói.

Dương Huyền gặp Trương Huyền

dtv-ebook.com

- Thay thế kinh mạch?

Hội trưởng dừng lại một chút:

- Kinh mạch có thể dung nạp chân khí lưu thông, kèm theo tu vi tăng thêm, còn có thể phát triển, để lực lượng trôi chảy... Công hội có không ít đồ vật, nhưng cũng làm không được điểm ấy!

Kinh mạch là một loại đồ vật có thể sinh trưởng, theo sát tu vi của tu luyện giả mà phát sinh biến hóa, thực lực mạnh mẽ, kinh mạch càng rộng lớn, thực lực yếu liền chật hẹp... Là một bộ phận không thể chia cắt của thân thể, Luyện Khí sư công hội luyện chế vũ khí, dù rất ảo diệu, nhưng cũng không có vật thay thế.

- Làm không được?

Trương Huyền nhíu mày:

- Một chút vũ khí lợi hại, ta nhớ được cũng có thể dài ngắn co duỗi, có thể lớn có thể nhỏ, nếu như dùng ở trên kinh mạch, không biết có được không?

Vũ khí lợi hại, cũng có thể lớn nhỏ tùy ý, giống như điện chủ lệnh trong tay hắn, bình thường chỉ lớn cỡ lòng bàn tay, đồng dạng có thể biến thành một lá chắn to lớn.

- Vũ khí là có thể tùy tâm biến hóa, lại không cách nào ẩn chứa chân khí, hơn nữa kinh mạch biến hóa, liên lụy đến không gian, cũng không phải vách ngoài biến lớn, một khi đi vào trong cơ thể, đột nhiên biến hóa, ta sợ tu luyện không có xảy ra vấn đề, ngược lại bởi vậy bị thương...

Hội trưởng cười khổ.

- Ai...

Sắc mặt Trương Huyền tái xanh.

Những cái này hắn cũng biết, nhưng chưa từ bỏ ý định, hy vọng có thể từ trong miệng người khác biết được tin tức không giống, hiện tại xem ra, muốn dùng phương pháp luyện chế binh khí luyện chế kinh mạch, gần như là không có khả năng hoàn thành.

- Thật ra thì cũng không cần chán nản, luyện chế đồ vật quả thực không thể giải quyết, nhưng mà thay thế kinh mạch, ta đã nghe qua truyền thuyết, có người có thể hoàn thành!

Thấy bộ dáng này của hắn, hội trưởng nhớ tới cái gì nói.

- Ai?

Ánh mắt Trương Huyền sáng lên.

Đã có người có thể làm được, hắn nhất định cũng có thể!

Coi như làm không được, cũng sẽ tìm ra người này, giúp Triệu Nhã nối liền kinh mạch, để nàng lần nữa có thể tu luyện.

- Ta nghe được cũng chỉ là truyền thuyết, cụ thể có phải thật hay không, thì không có kiểm chứng qua! Thời gian không dài, ở hai mươi năm trước, một vị cường giả của Tổng bộ Danh Sư đường, từng ở bốn phía tìm kiếm phương pháp thay thế kinh mạch, nghe nói cuối cùng thành công!

Hội trưởng suy tư một chút, nói.

- Tổng bộ Danh Sư đường? Ai?

Trương Huyền vội vàng nhìn qua.

Dính dáng Triệu Nhã có thể khôi phục hay không, ngàn vạn lần không thể qua loa.

- Thái thượng trưởng lão, Dương Huyền!

Hội trưởng gật đầu.

- Dương Huyền?

Trương Huyền sửng sốt.

Bản thân giả mạo vị thái thượng trưởng lão này, tự xưng học sinh của hắn, không nghĩ tới, hắn từng làm qua những thứ này... Chẳng lẽ, muốn bản thân chủ động đi tìm?

- Đúng vậy, Dương sư thiên phú tuyệt đỉnh, thực lực mạnh không nói, trọng yếu nhất là ở từng chức nghiệp, đều có trình độ rất sâu, bởi vì sự tình thay thế kinh mạch, hắn từng đi tìm Luyện Khí sư công hội, cùng hội trưởng tổng bộ nghiên cứu thật nhiều năm, nghe nói thành công... Đương nhiên, ta cũng chỉ là nghe nói, tình huống cụ thể là gì, khả năng còn cần tìm người trong cuộc hỏi thăm mới có thể rõ ràng!

Hội trưởng nói.

- Nha...

Trương Huyền xoa xoa mi tâm:

- Xem ra phải đi tìm vị Dương sư kia!

Vị Dương sư này, chắc còn ở Trương gia.

Chỉ bất quá, bản thân giả mạo học sinh của đối phương, lại giả mạo đối phương, huyên náo thiên hạ xôn xao, lại đi tìm người ta, có thể bị trực tiếp trấn áp hay không?

Đối mặt đại trưởng lão Trương Vô Ngân, có lẽ hắn còn có thể chạy trốn, vị Dương sư này thật muốn ra tay, đủ loại thủ đoạn toàn bộ thi triển, chỉ

sợ cũng vô dụng.

- Dương sư, Dương Huyền?

Triệu Nhã ở một bên nghe mà chóng mặt.

Tận mắt thấy Dương sư biến thành lão sư, nàng đã biết, vị tổ sư này là giả, là lão sư ngụy trang, hiện tại lại toát ra một vị... Đến cùng xảy ra chuyện gì?

- Dương sư thần long thấy đầu không thấy đuôi, cũng rất ít trở về Tổng bộ Danh Sư đường, chỉ sợ rất khó tìm được, nếu như học sinh của ngươi nguy cấp mà nói, Hoàng y sư của Y Sư công hội, là hảo hữu của ta, ngược lại có thể để hắn giúp chẩn đoán bệnh...

Thấy thanh niên trước mắt suy nghĩ, hội trưởng còn tưởng rằng lo lắng bệnh tình của học sinh, nhịn không được nói.

- Đa tạ hội trưởng hậu ý, tạm thời không cần...

Trương Huyền ôm quyền, đang muốn tiếp tục nói chuyện, chỉ thấy một Luyện Khí sư vội vã đi đến:

- Hội trưởng, bên ngoài có một vị Danh Sư, nói muốn gặp ngươi?

- Danh Sư? Mấy tinh? Ai?

Hội trưởng quay đầu.

- Hắn không mang huy chương, không biết đẳng cấp, bất quá... Hình như họ Dương!

Luyện Khí sư chần chờ một chút nói.

- Họ Dương?

Hội trưởng sửng sốt một chút, suy tư hồi lâu cũng không nghĩ ra liên minh đế quốc, vị Danh Sư họ Dương nào lợi hại, có điều vẫn gật đầu:

- Mời hắn vào!

- Vâng!

Vị Luyện Khí sư này xoay người đi ra ngoài.

- Nếu ngươi có khách muốn gặp, ta trước hết cáo từ...

Biết Dương sư có khả năng nối liền kinh mạch, Trương Huyền biết ở lại chỗ này cũng không có ý nghĩa gì, mang theo Triệu Nhã, ôm quyền cáo từ, vừa mới xoay người, liền nghe sau lưng vang lên tiếng bước chân, ngay sau đó vị Luyện Khí sư vừa rồi kia mang theo một lão giả đi đến.

- Vị tiểu hữu này, làm sao mới đến, liền muốn rời khỏi?

Lão giả mỉm cười.

- Ta?

Trương Huyền sững sờ.

Vị này đến tìm hội trưởng, sao lại nói với mình như vậy?

- Đúng vậy! Nói tới thăm hỏi hội trưởng, không bằng nói là vì ngươi mà tới!

Lão giả vuốt râu, cười nhạt một tiếng.

- Vì ta?

Trương Huyền nhíu mày, vẻ mặt kỳ lạ.

Vị lão giả trước mắt này, thoạt nhìn hết sức bình thường, tuy mặc Danh Sư bào, nhưng không có huy chương đẳng cấp, để cho người ta không biết cấp bậc, vẻ mặt mỉm cười, cực kỳ ôn hoà. Nhưng hắn có thể xác nhận, trước kia tuyệt đối chưa bao giờ thấy qua.

- Chúng ta quen biết?

Trương Huyền không kìm nén được nhìn lại.

- Ha ha!

Lão giả cũng không trả lời, nhẹ nhàng cười một tiếng, ngẩng đầu nhìn về phía hội trưởng Luyện Khí sư công hội cùng Luyện Khí sư Trần Mặc:

- Hai vị đại sư, ta có một số việc muốn cùng vị tiểu huynh đệ này đơn độc trò chuyện một chút, không biết có thể tạo thuận lợi không!

Nói xong ngón tay búng một cái, một huy chương hiện lên ở trước mặt hai người, phía trên có chín ngôi sao lấp lánh.

- Luyện Khí sư cửu tinh?

Nhìn thấy huy chương, hội trưởng cùng Trần Mặc đồng thời giật nảy mình, vội vàng ôm quyền:

- Vâng!

Vốn cho rằng đối phương là Danh Sư, có thể sẽ lấy ra huy chương Danh Sư, không nghĩ tới còn là một vị Luyện Khí sư cửu tinh, chỉ bằng vào điểm ấy, liền để bọn họ không cách nào cự tuyệt.

Rầm rầm!

Hai người lui xuống, rất nhanh gian phòng chỉ còn lại Trương Huyền, Triệu Nhã cùng lão giả kia.

- Ngô Chương Hiên, ta Trương Huyền, ngươi lấy cái tên giả này, một chút thành ý cũng không có...

Thấy gian phòng không ai, lão giả nhẹ nhàng cười một tiếng, nhìn lại:

- Có phải hay không Trương sư? Hoặc ta nên xưng hô ngươi là... Trương điện chủ?

- Ngươi...

Không nghĩ tới đối phương nói ra lai lịch của hắn, Trương Huyền giật nảy mình, con ngươi co rụt lại, nghĩ đến cái gì, da đầu nổ tung, tinh thần kết nối phân thân, tùy thời làm xong chuẩn bị chạy trốn:

- Ngươi là Danh Sư, họ Dương... Chẳng lẽ là...

- Ha ha, tại hạ...

Lão giả vuốt râu nhìn qua, sắc mặt vui vẻ:

- Chính là ngươi hay giả mạo... Dương Huyền!

Phát hiện Trương Huyền

dtv-ebook.com

Thời gian trở lại nửa ngày trước.

Đám người Dương Huyền thông qua truyền tống trận của Tổng bộ Danh Sư đường đi tới Băng Nguyên cung, quả nhiên thấy được tình huống bi thảm trong thông báo. Tất cả kiến trúc đổ sụp trên mặt đất, bốn phía phả ra khói xanh, tường đổ mang theo dấu vết khét lẹt.

- ... Hắn làm như thế, biến Băng Nguyên cung chúng ta thành như vậy!

Vừa nghĩ tới trước đó trải qua, U Nhược Tâm không ngừng run rẩy.

- Hắn mới vừa ở Trương gia vượt qua Nhập Hư kiếp, làm cho Trương gia hoàn toàn thay đổi, ngươi ý tứ, lại ở nơi này vượt qua Động Hư kiếp?

Trương Vô Ngân giật nảy mình.

Tên này độ Nhập Hư kiếp, hắn tự mình trải qua, suýt chút nữa bị đánh chết, không nghĩ tới không đến một đêm, chạy đến Băng Nguyên cung, vượt qua Động Hư kiếp... Chẳng phải nói, trong một ngày tấn thăng hai đại cấp bậc?

Có cần nghịch thiên như thế hay không?

Mấu chốt nhất là... Để lôi đình nghe mệnh lệnh của hắn, chém loạn khắp nơi, đến cùng làm sao làm được?

- Nếu ngươi nói như vậy, hắn hắn là bị thương rất nặng, bay không xa mới phải, hiện tại không biết đi nơi nào?

Dương sư nhìn qua.

- Ta cũng không biết, dấu vết phi hành của hắn bị triệt để xóa đi, ta đã phái người tìm, có điều đều đá chìm đáy biển, tìm không thấy tung tích!

U Nhược Tâm lắc đầu.

Nàng tận mắt thấy đối phương chạy trốn, tốc độ phi hành không nhanh, nhưng thời điểm muốn truy xét dấu vết, lại phát hiện hư không tiêu thất, tìm hơn một ngày cái gì cũng không có tìm tới, giống như vị Trương Huyền này, căn bản chưa từng tới.

- Xem ra là cao thủ ẩn nấp, hắn là dùng thủ đoạn đặc thù xóa sạch dấu vết...

Dương sư gật đầu.

Trong Danh Sư, có người am hiểu cách truy tung, cũng có người am hiểu phản truy tung, cường giả trong đó sau khi chạy trốn, dấu vết gì cũng thẩm tra không ra, coi như hắn cũng không có biện pháp gì.

- Đúng vậy, có điều dùng tình huống của hắn, khẳng định trốn không xa, chỉ cần tìm kiếm ở trong phạm vi mười vạn dặm, thì nhất định có thể tìm ra!

U Nhược Tâm chắc chắn.

Tuy hiện nay không tìm được tung tích của đối phương, nhưng bị thương nặng như vậy, muốn rời xa sẽ không có dễ dàng như vậy, lại thêm Danh Sư đường truy nã, phi hành trên không rất dễ dàng bị phát hiện, căn cứ nàng suy tính, chạy ra khoảng cách, sẽ không vượt qua mười vạn cây số. Chỉ cần ở trong phạm vi này kỹ càng loại bỏ, nhất định có thể tìm ra.

- Như vậy đi... Đại trưởng lão, Trương gia chủ, chúng ta đều muốn tìm kiếm vị Trương Huyền này, không bằng chia ra làm việc, tốc độ có thể nhanh một chút, ai tìm được trước, có thể đưa tin lẫn nhau!

Dương sư quay đầu nhìn về phía mấy người.

- Được!

Mộng kiếm thánh gật đầu.

Nghe được con trai hư hư thực thực của nàng, bị đánh thành trọng thương, trong lòng nóng như lửa đốt, hiện tại muốn tìm tới, một khắc cũng không muốn chậm trễ. Vốn muốn trách tội Băng Nguyên cung, nhưng nhìn thấy thảm trạng của nơi này, liền nói không ra miệng được.

- Vậy chúng ta đi!

Biết tâm tình của vợ, Hưng kiếm thánh lựa chọn một phương hướng, hai người bay thẳng đi.

Trương Vô Ngân không biết nghĩ tới điều gì, chần chờ một chút, cũng tuyển một phương hướng xoay người rời đi.

- U trưởng lão, cáo từ!

Dương sư cười cười, xoay người bay đi.

Ba nhóm người bay ba phương hướng khác nhau, thời gian nháy mắt liền biến mất tại nguyên chỗ.

Thấy bọn họ rời đi, U Nhược Tâm tiếp tục yêu cầu môn nhân tu bổ kiến trúc, mới một lát, chỉ thấy Trương gia đại trưởng lão Trương Vô Ngân lần nữa bay trở về.

- Vô Ngân trưởng lão, chẳng lẽ ngươi tìm được Trương Huyền rồi?

U Nhược Tâm vội vàng tiến lên đón, ánh mắt sáng ngời.

- Không có!

Trương Vô Ngân lắc đầu, hai mắt lấp lánh nhìn qua:

- Vừa rồi Dương sư đi phương hướng nào?

- Dương sư?

U Nhược Tâm sửng sốt.

- Không sai, Dương sư thân là cường giả đỉnh phong nhất của Tổng bộ Danh Sư đường, nắm giữ đồ vật có thể dò xét, ngược dòng bản nguyên, coi như vị Trương Huyền kia ẩn giấu khí tức, hắn khẳng định cũng có thể tìm ra, cố ý để chúng ta chia ra đi tìm, chính là muốn bỏ qua chúng ta, ta muốn nhìn xem rốt cuộc là muốn làm gì...

Trương Vô Ngân khẽ nói.

- Hắn có thể tìm ra? Ngươi ý tứ... Chỉ cần theo dõi hắn, liền có thể tìm được Trương Huyền?

Ánh mắt của U Nhược Tâm lấp lóe.

- Không sai, có điều thực lực của Dương sư mạnh mẽ, đừng đi quá gần, một khi bị phát hiện sẽ không giải thích được...

Trương Vô Ngân nói.

- Ta biết!

Trong mắt U Nhược Tâm toát ra ánh sáng băng lãnh:

- Lần này để ta bắt lại, nhất định không cho hắn chạy trốn...

- Ừm, tuyệt không thể để tên này chạy trốn...

Trương Vô Ngân cũng liên tục gật đầu.

Một gia hỏa không biết từ nơi nào xuất hiện, biến Trương gia thành phế tích, không hảo hảo xử lý, Trương gia còn mặt mũi nào sừng sững trên đỉnh phong đại lục?

Nhất định phải nghiêm trị!

Hai người lặng lẽ thảo luận, Dương sư phi hành không biết bao lâu, ngừng lại ở trên một dãy núi, cổ tay khẽ đảo, lòng bàn tay xuất hiện một chiếc gương.

Liên tục kết ra vô số thủ ấn, từng đạo ánh sáng không ngừng xoay tròn ở trên gương, rất nhanh phía trên xuất hiện một dấu vết rõ ràng.

- Điện chủ lệnh của Thánh Tử điện, là bảo vật Danh Sư đường luyện chế, dò xét thứ này, quả nhiên có chút thu hoạch...

Dương sư mỉm cười.

Nói thật, sau khi vị Trương Huyền kia chạy trốn, không có lưu lại bất kỳ tung tích nào, coi như hắn cũng thẩm tra không ra, giống như hư không tiêu thất.

Nhưng trong tay đối phương có điện chủ lệnh của Thánh Tử điện, là bảo vật của Danh Sư đường, dò xét tung tích thứ này, chẳng khác nào biết hành tung của đối phương.

- Xem ra hắn đi liên minh đế quốc!

Nhìn xong dấu vết trên gương, rất mau tìm đến vị trí chính xác của điện chủ lệnh, Dương sư cười một tiếng, thân thể nhoáng một cái, biến mất tại chỗ.

Đối với vị Trương Huyền kia ngụy trang thành hắn, hơn nữa giả mạo học sinh của hắn, hắn không thèm để ý, chỉ là tò mò.

Một người tu vi thấp, ngụy trang thành hắn, Danh Sư cửu tinh cũng nhìn không ra, đến cùng làm sao làm được?

Hắn rời đi đại khái nửa canh giờ, không gian lắc lư, hai bóng người xuất hiện.

Là Trương gia đại trưởng lão Trương Vô Ngân cùng Băng Nguyên cung đại trưởng lão U Nhược Tâm.

Dương sư không có tận lực che giấu dấu vết, nhờ vào thực lực của bọn hắn, tìm tới nơi này cũng không khó.

- Xem ra đi về phía liên minh đế quốc, chẳng lẽ Trương Huyền ở liên minh đế quốc?

Xác nhận phương hướng Dương sư rời đi, Trương Vô Ngân nói.

- Vô cùng có khả năng, lân cận trừ Băng Nguyên cung, thành trấn lớn nhất chính là chỗ này, Trương Huyền muốn biến mất không thấy hình bóng, không bị người phát hiện, chỉ có thể giấu ở chỗ này!

U Nhược Tâm gật đầu.

Muốn triệt để che giấu, biến mất không thấy hình bóng, Danh Sư đường cũng khó mà dò xét, cũng không phải rừng sâu núi thẳm, mà là biển người.

Càng nhiều người, càng khó tìm kiếm.

Phân tích như vậy mà nói, vị Trương Huyền kia ngược lại có khả năng chạy đến liên minh đế quốc.

Nơi này nhân khẩu dày đặc, ngư long hỗn tạp, cho dù có người của Danh Sư đường tọa trấn, thoạt nhìn nguy hiểm, nhưng trên thực tế chỗ nguy hiểm nhất, ngược lại là an toàn nhất. Bởi vì không ai nghĩ tới, hắn sẽ lăn lộn đến nơi đây, lặng lẽ che giấu.

- Lập tức báo tin cho người Danh Sư đường, nói phát hiện tung tích của Trương Huyền ở liên minh đế quốc, mặc kệ có ở đó hay không, cũng để bọn họ tìm một lần!

Trương Vô Ngân hừ lạnh một tiếng.

- Ừm, vậy thì báo tin!

U Nhược Tâm vội vàng gật đầu.

Tuy bọn họ cũng có thể điều tra, nhưng so với Danh Sư đường, hiệu suất thấp hơn nhiều, người sau ra tay, Trương Huyền nhất định khó mà chạy trốn.

Làm học trò ta (1)

dtv-ebook.com

- Dương Huyền...

Trong lòng Trương Huyền giật mình, muốn chạy trốn, nhưng cuối cùng vẫn ngừng lại.

Xem ra đối phương đã sớm biết bản thân ngụy trang, đã không có ra tay, mà bình tĩnh hoà nhã hỏi thăm, nói rõ không có ác ý.

Lại nói, đối phương đứng ở trước mặt hắn, thật giống như một đầm nước, sâu không thấy đáy, thật muốn chạy trốn, có thể thành công hay không cũng chưa biết chừng.

Phiền toái như vậy, còn không bằng hỏi rõ mục đích đến lại nói. Hắn khiếp sợ không thôi, Dương sư ở đối diện cũng tràn đầy kinh ngạc.

Thanh niên trước mắt này, lấy nhãn lực của hắn cũng có thể thấy được, thật sự chỉ có hai mươi tuổi, nhưng tâm cảnh lại cao thâm khó dò, lấy năng lực của hắn cũng nhìn không thấu.

Khó trách ngụy trang thành mình, không người có thể phát hiện, xem như hắn cũng không thể không bội phục.

Mấu chốt nhất là, biết mình là ai, còn có thể duy trì bình tĩnh, không có bối rối chút nào, chỉ phần tâm tính này, liền vượt qua tất cả mọi người trước đó đã gặp.

- Ta tự nhận thủ đoạn ngụy trang cao minh, không biết vì sao Dương sư nhìn ra được?

Ngột ngạt một lát, Trương Huyền nghi ngờ nhìn qua.

Hắn ngụy trang, không nói không chê vào đâu được, nhưng lấy tâm cảnh của Danh Sư cửu tinh đỉnh phong, cùng thân thể hoàn mỹ, đám người Khúc trưởng lão tuyệt đối nhìn không ra, vị Dương sư trước mắt này, đến cùng là từ đâu nhìn ra sơ hở, càng chắc chắn mình chính là Trương Huyền như vậy?

- Thật ra thì chỉ từ bề ngoài, cùng khí tức linh hồn, xem như ta cũng dò xét không ra, sở dĩ có thể xác nhận, là bởi vì trên người ngươi có điện chủ lệnh của Thánh Tử điện!

Dương sư nói.

- Điện chủ lệnh?

Trương Huyền sững sờ, điện chủ lệnh lơ lửng ở trong lòng bàn tay.

Sau khi ở Băng Nguyên cung chặn lại công kích của Khúc trưởng lão, hắn liền thu hồi, không nghĩ tới vậy mà thành mấu chốt để đối phương tìm tới.

- Đúng vậy, điện chủ lệnh là năm đó đám người Khôi Thánh vất vả luyện chế thành, mặc dù không phải vũ khí đỉnh phong nhất, lại nắm giữ toàn bộ khí vận của Thánh Tử điện, coi như giấu trong trữ vật giới chỉ, cũng khó có thể che giấu phong thái, nguyên nhân chính là như vậy, tuy các đời điện chủ có người đột tử, nhưng điện chủ lệnh vẫn tồn tại, không có rơi mất!

Dương sư cười cười nói.

Trương Huyền giật mình.

Điện chủ lệnh đại biểu thân phận tôn quý nhất của Thánh Tử điện, cường giả tuyệt đỉnh của Danh Sư đường biết có thứ này, muốn dò xét ra không khó.

- Dương sư đã biết thân phận của ta, nên tới bắt?

Trương Huyền nhìn lại.

- Ta đã không trở về Danh Sư đường rất lâu rồi, bọn họ ban bố mệnh lệnh gì, cùng ta không có bất cứ quan hệ nào, đến tìm ngươi, chẳng qua là cảm thấy có chút hiếu kỳ...Thiên tài như thế, đột nhiên xuất hiện, muốn biết sư thừa của ngươi ở nơi nào, lão sư đến cùng là ai!

Dương sư nghi ngờ nhìn qua.

Thật ra thì hắn tò mò nhất là sư thừa của vị trước mắt này.

Trên đường tới, cũng nhìn kỹ sơ yếu lý lịch của đối phương, người này đối ngoại tuyên bố là học sinh của mình, nhưng hắn rất rõ ràng, chưa bao giờ thấy qua đối phương, chớ nói chi là truyền thụ kiến thức.

Danh Sư đại lục, Danh Sư đỉnh phong nhất không có một cái nào không nhận ra, thậm chí ngay cả chính hắn, tự mình truyền thụ cho Phùng Tử Dật, so sánh với vị trước mắt này, cũng kém một đoạn rất lớn, đến cùng là ai có thể dạy dỗ nhân vật ưu tú như vậy?

Mấu chốt nhất là thanh danh không lộ, ngay cả hắn cũng không rõ ràng.

- Cái này...Thực tế không dám giấu giếm, hiện tại ta còn chưa bái sư!

Không nghĩ tới đối phương hỏi thăm cái này, Trương Huyền bất đắc dĩ lắc đầu.

Ở trước mặt người khác có thể nói, lão sư của hắn là Dương Huyền, nhưng ở trước mặt bản tôn, lại nói đã không có ý nghĩa gì.

- Còn không có bái sư?

Dương sư sững sờ, mặt mũi khó tin:

- Cái này sao có thể? Ta quan sát qua sự tích của ngươi, thời điểm ở Thiên Huyền vương quốc, vẫn chỉ là võ giả bình thường, từng bước một

đi tới, mới hơn một năm, liền nắm giữ thực lực Thánh Vực bát trọng Động Hư cảnh, không có lão sư, làm sao có thể làm được?

Vị này, vô luận tu vi hay phụ tu, đều giống như ngồi tên lửa, nói đột phá liền đột phá, tùy ý mà làm, không có bất kỳ chướng ngại cùng ràng buộc gì.

Loại tình huống này, có một lão sư lợi hại chỉ điểm, còn có thể nói thông, muốn nói tự mình tu luyện, quả thực khó tin, xem như hắn cũng không dám tin tưởng.

Coi như Khổng sư lúc trước, dường như cũng không có tốc độ tiến bộ biến thái như vậy nha!

- Ta cũng không biết vì sao, vô luận là tu vi hay chức nghiệp, vừa học liền biết, một hồi liền tinh, thiên phú như vậy, không có cách nào!

Trương Huyền lắc đầu.

Sự tình Thiên Đạo thư viện, khẳng định không thể giải thích, chỉ có thể quy công cho thiên phú.

Trong lịch sử quả thực có ít người thiên phú nghịch thiên, không có cách nào giải thích, thật giống như tiểu thiên tài của Trương gia, không phải nói vừa ra đời là cường giả Thánh Vực sao?

Sinh mà làm Thánh cũng có thể tồn tại, hắn vừa học liền biết, một hồi liền tinh, hắn cũng không tính quá mức kinh thế hãi tục.

- Cái này...

Dương sư cau mày.

Hắn gặp qua không ít thiên tài, quả thực cũng có loại thiên phú này, Lạc gia tiểu công chúa chính là ví dụ, nhưng cũng không có nghịch thiên như thế a!

Lại nói, tài nguyên cùng Danh Sư của Lạc gia bày biện ở nơi đó, mới có thể để cho nàng tiến bộ nhanh như vậy, vị trước mắt này, chỉ là tán tu... còn nhanh hơn đối phương, không có lão sư, căn bản không có khả năng!

Hơn nữa ngay cả lôi kiếp cũng nghe lời...Điểm ấy xem như hắn cũng không làm được.

- Ta có một bộ võ kỹ, là một loại chỉ pháp, xem như Phùng Tử Dật tu luyện ba năm, đến bây giờ cũng không có đạt đến đại thành, ngươi đã có năng lực này, có thể học tập một chút hay không, xem như chứng minh để ta tin tưởng, ngươi thật sự không có lão sư!

Dương sư dừng lại một chút, cổ tay khẽ đảo, lấy ra một ngọc bài.

Ngươi đã nói ngươi vừa học liền biết, một lát liền tinh, không bằng học một chút thử xem, nếu thực như thế, ta sẽ triệt để tin tưởng.

- Võ kỹ?

Đưa tay nhận lấy ngọc bài, Trương Huyền cúi đầu nhìn sang.

Đoạn Dương chỉ! Võ kỹ Thánh phẩm đỉnh phong, một chỉ đoạn dương, uy lực vô song, sát chiêu tuyệt đỉnh.

- Ta có không ít chỉ pháp...chính xác!

Biết đối phương tiến hành khảo nghiệm, chỉ cần học được, coi như che đậy qua, Trương Huyền cũng không chậm trễ, ngón tay nhẹ nhàng đụng một cái, thu vào trong óc, ngay sau đó tinh thần khẽ động, trước đó ở các vùng sưu tập vô số chỉ pháp, lập tức hội tụ vào một chỗ.

Chiêu Đoạn Dương chỉ này, có chút tương tự Đại Tinh Thần chỉ lực trước đó tu luyện, đều là lực lượng toàn thân tập trung ở một chỗ, đột nhiên phóng thích.

Rất nhanh trong óc xuất hiện một quyển sách, vội vàng mở ra, cúi đầu nhìn sang.

Sau khi dung hợp chỉ pháp, quả nhiên giống như trong tưởng tượng, không còn thiếu hụt, đạt đến cấp bậc Thiên Đạo, kiến thức chảy vào trong óc, không ngừng thôi diễn.

- Bộ chỉ lực này của ta, sát lục quá nặng, nhưng đối phó Dị Linh tộc lại rất tốt, chẳng qua một chỉ đoạn dương thọ người, đối với bản thân cũng có tổn hại nhất định, cần lực lượng, tinh khí thần, đều đạt tới đỉnh phong mới có thể hoàn mỹ thi triển...Như vậy đi, bây giờ ngươi học tập, ta không chỉ điểm gì cả, cũng không quấy rầy, chỉ cần trong ba ngày có thể đạt tới tiểu thành, ta liền tin tưởng, không có lão sư, cũng có thể đi đến trình độ hôm nay...

Dương sư nói.

- Ba ngày? Khỏi cần...

Trương Huyền mở mắt nhìn qua:

- Ta đã học xong!

Làm học trò ta (2)

dtv-ebook.com

- Học… học xong?

Dương sư vội vàng nhìn tới, sợ mình nghe lầm.

Ngươi nhận lấy ngọc bài, cái gì cũng không có làm, chân khí cũng không có truyền vào, đã nói học xong.

Có ý tứ gì?

Lại nói chiêu Đoạn Dương chỉ này, thâm ảo khó hiểu, coi như hắn lần đầu tiên tiếp xúc, xem xong, hơn nữa lý giải, cũng hao tốn tiếp cận nửa canh giờ, mới vừa lấy đến trong tay, nói còn chưa dứt lời, liền xong, thật hay giả?

- Nếu là vũ kỹ của ngươi, có thể đè thấp tu vi, thi triển chiêu số giống như vậy, so với ta một chút liền biết !

Trương Huyền mỉm cười.

- Được!

Thấy thanh niên trước mắt chắc chắn như vậy, dường như không e ngại thân phận cùng thực lực của hắn, Dương sư nhẹ gật đầu.

Đối phương nói không sai, kiểm nghiệm một người nắm giữ võ kỹ, phương pháp tốt nhất là đối chiến!

Có thể ở trong chiến đấu thi triển ra, hơn nữa vận dụng lưu loát, mới nói rõ nắm giữ chân chính.

Ầm ầm!

Thấy hắn tràn đầy tự tin, Dương sư hít sâu một hơi, sau một khắc, tu vi lập tức hạ xuống, trở nên tương đương Trương Huyền, Động Hư cảnh sơ kỳ!

- Ta bắt đầu...

Ngón trỏ ngón giữa dựng thẳng lên, đầu ngón tay có lực lượng xoay chầm chậm, thời gian nháy mắt, liền tạo thành một gió lốc to lớn. Trong phong bạo, lực lượng không ngừng gào thét, giống như muốn xé rách không gian.

- Ừm!

Trương Huyền lên tiếng, cũng không có bất kỳ động tác gì, tiện tay điểm tới một chỉ.

Đầu ngón tay hắn đã không có gió lốc, cũng không có lực lượng chân khí, thậm chí động tác chậm rãi giống như trâu già cày ruộng.

Vốn Dương sư muốn mở miệng nói thi triển không giống, nhưng vừa nhìn thấy đầu ngón tay tới, con ngươi kìm lòng không được thu hẹp, không để ý tới nói chuyện, gió lốc trên ngón tay bay tới đón.

Ầm ầm!

Đầu ngón tay đối đầu, thời gian nháy mắt gió lốc liền tiêu tán không thấy hình bóng, sau một khắc, Dương sư liền cảm thấy giống như bị một cỗ cự lực đánh trúng, dưới chân kìm lòng không được lui về sau bảy tám bước, lực lượng trong cơ thể từng tầng từng tầng mở ra, thẳng đến khôi phục Động Hư cảnh đỉnh phong, lúc này mới ngừng lại.

- Ngươi...

Đè nén khí huyết sôi trào trong cơ thể, mặt mũi Dương sư kinh hãi.

Vừa rồi đối phương thi triển chỉ ấn, vừa mới bắt đầu nhìn không quá tương tự Đoạn Dương chỉ, nhưng vừa ra tay liền hiểu được, hoàn toàn do

nó biến hóa thành, mấu chốt nhất là, mặc dù sửa lại phương pháp công kích, cùng đường tắt vận hành chân khí, nhưng uy lực không những không yếu bớt, mà tăng tiếp cận gấp đôi!

Đặc biệt là một chỉ điểm ra, bao phủ toàn thân đối thủ, thậm chí chân khí trong cơ thể cũng bị chặt đứt!

Loại lực lượng này, dựa theo phương pháp tu luyện trước kia, coi như luyện đến đỉnh phong cũng làm không được.

- Không có bị thương chứ...

Trương Huyền có chút xấu hổ.

- Không có!

Dương sư lắc đầu, kìm nén không được hỏi:

- Ngươi sửa chữa bộ chỉ pháp này... Hơn nữa còn luyện thành?

Thông qua đối chiến, hắn đã rõ ràng, đối phương không chỉ luyện thành, còn thuận tiện sửa đổi một chút, đây rốt cuộc là làm sao làm được?

Ngắn ngủi mấy phút, không chỉ nhìn xong học được, còn sửa chữa... Hắn tận mắt nhìn thấy, cũng cảm thấy giống như nằm mơ! Trên đời này, lại có cường giả lợi hại như thế?

- Mục đích của Võ kỹ là vì thi triển chân khí tốt hơn, để tu luyện giả phát huy ra lực lượng cường đại nhất, mà không phải là vì giết người! Đoạn Dương chỉ, một chỉ đoạn dương, quá mức bá đạo, làm đất trời oán giận, cho nên ta thuận tiện sửa lại một chút, lấy cắt đứt đối thủ vận chuyển chân khí làm mục đích, không giết người, lại có thể để đối thủ tự biết không địch lại...

Trương Huyền giải thích.

Đoạn Dương chỉ này, quả thực rất lợi hại, là tuyệt chiêu giết địch, nhưng tiêu hao chân khí, tinh khí thần quá lớn, một chiêu đánh không trúng đối phương, làm không cẩn thận còn có thể bị người thừa dịp. Dung hợp rất nhiều chỉ pháp, chỗ thiếu hụt này liền được bổ sung hoàn chỉnh.

- Cắt đứt chân khí của đối thủ, quả thực không có sát lục lớn như vậy, nhưng nếu như đối mặt Dị Linh tộc, tha tính mạng của đối phương, đối phương lại đưa ngươi vào chỗ chết... Thường thường một ý nghĩ sai lầm, liền có thể mang đến tai hoạ vô tận!

Dương sư nhìn qua.

Sát chiêu, tử chiêu, mặc dù làm đất trời oán giận, nhưng mà cũng phải nhìn đối với người nào.

Đối chiến Danh Sư tự nhiên không thể sử dụng, nhưng thời điểm đại chiến với Dị Linh tộc, hơi nương tay, một khi cho đối thủ cơ hội, bản thân liền có khả năng rơi vào bị động, thậm chí chết oan chết uổng.

Loại chuyện này, chỗ nào cũng có.

Năm đó hắn cùng lão sư lần đầu tiên đi vào Địa quật, cũng bởi vì nhất niệm nhân từ, không có thống hạ sát thủ, cuối cùng lão sư nhận lấy công kích, suýt chút nữa vẫn lạc.

Sau chuyện này hối hận không biết bao lâu, từ đây cũng coi như có giáo huấn, đối chiến với bằng hữu có thể hạ thủ lưu tình, nhưng cùng kẻ địch, thì phải không từ thủ đoạn, nếu không di hoạ vô tận.

- Đúng vậy, đối chiến Dị Linh tộc, quả thực không thể mềm lòng!

Trương Huyền gật đầu.

- Nhưng chiêu số vừa rồi của ngươi, sát phạt không đủ...

Dương sư kỳ lạ.

Biết rõ có loại tình huống này, vì sao còn đổi chiêu này thành bộ dáng như thế?

- A, mới vừa rồi cùng ngươi đối chiến, ta chỉ dùng ba thành lực lượng, cho nên thoạt nhìn thu phóng tự nhiên, thi triển toàn lực mà nói, uy lực cũng không tệ !

Rõ ràng ý tứ của đối phương, Trương Huyền cười cười.

- Ba thành?

Thân thể Dương sư nhoáng một cái, chỉ cảm thấy đầu óc sắp nổ tung:

- Ngươi nói... Mới vừa rồi chỉ dùng ba thành lực lượng?

Ba thành lực lượng, liền đánh hắn liên tục lui về sau bảy tám bước, tu vi tăng lên tới Động Hư cảnh đỉnh phong mới kết thúc... Xác định không có nói đùa?

- Đúng vậy, đây mới là dùng toàn lực...

Trương Huyền gật đầu, bàn tay nhẹ nhàng, ngón tay điểm tới.

Lần này động tác so với vừa rồi còn chậm hơn, nhưng trong nháy mắt Dương sư cảm giác toàn bộ thiên địa giống như đổ sụp, lực lượng Động Hư cảnh đỉnh phong cũng cảm nhận được tuyệt vọng, vô luận như thế nào cũng không né tránh được.

Tạch tạch! Tạch tạch!

Không dám dừng lại, vội vàng giải tỏa tu vi, thời gian nháy mắt trở lại Thánh Vực cửu trọng Vũ Không cảnh sơ kỳ, lúc này mới cảm thấy áp lực giảm bớt không ít.

Ngón tay điểm ra.

Bành!

Lực lượng của đối phương như thủy triều vọt tới, giống như muốn chấn vỡ kinh mạch trong cơ thể hắn, lại giống như phá hủy tinh thần của hắn, để hắn không còn chút sức phản kháng nào.

Lần nữa lui vài chục bước, khí huyết trong cơ thể sôi trào, miệng thở hổn hển, vẻ mặt như giấy trắng, tràn đầy khó tin.

Hắn là một trong mấy người mạnh nhất thế gian, coi như đè thấp tu vi, cùng cấp bậc có thể vượt qua cũng có thể đếm được trên đầu ngón tay, đối phương chỉ học tập chiêu số của hắn vài phút, cao hơn mấy đại cấp cũng không thể ngăn cản... Quá khủng bố!

Chẳng lẽ trên thế giới này, thật có nhân vật vừa học liền biết, một hồi liền tinh, thậm chí còn có thể tự mình sửa lại công pháp?

- Uy lực không tệ nha!

Thấy hắn ngừng lại, Trương Huyền cười cười.

- Phải...

Dương sư ổn định rung động trong lòng, thở ra một hơi, hai mắt sáng lên:

- Ngươi đã không có lão sư... Có bằng lòng chân chính bái ta làm thầy hay không?

Đối phương giả mạo học sinh của hắn, cũng nói rõ muốn bái nhập môn hạ của hắn, trước đó xem thường, tận mắt nhìn thấy loại thiên phú này, lòng tràn đầy hừng hực, kìm nén không được nữa.

Thật thu được loại học sinh này, về sau danh tiếng của hắn sẽ càng thêm huy hoàng, đạt tới cao độ trước đó chưa từng có.

Ngươi là Thiên Nhận Danh Sư?

dtv-ebook.com

- Bái ngươi làm thầy?

- Không sai, chỉ cần bằng lòng, vấn đề lệnh truy nã Danh Sư, Trương gia, Băng Nguyên cung... Ta đều có thể giúp ngươi giải quyết!

Dương sư cười gật đầu.

Bằng vào mặt mũi của hắn, Trương gia, Băng Nguyên cung coi như rất mất thể diện, nhưng không có chân chính hao tổn tinh anh, đối phương lại là Thánh Tử điện điện chủ, Tổng bộ Danh Sư đường tự mình đi nói, hắn là sẽ không có vấn đề, nhiều nhất tự mình dẫn hắn lập chút công lao là được.

Tình thế trước mắt thoạt nhìn phức tạp, trên thực tế hắn có thể nhẹ nhõm hóa giải.

Coi như không phải những yếu tố này, chỉ lấy thân phận Thái thượng trưởng lão của Danh Sư đường, mở miệng thu đệ tử, cướp tới cũng không biết bao nhiêu, hiện tại tự mình mở miệng, chắc hắn sẽ không cự tuyệt.

Thời điểm hắn cảm thấy đệ tử này nhất định lòng tràn đầy vui sướng bái sư, chỉ thấy thanh niên lắc đầu:

- Cảm ơn Dương sư ưu ái... Ta tạm thời còn không có ý định bái sư!

Năm lần Thiên Nhận Danh Sư, phong thái và khí chất trên người đã hình thành, dù hiện tại Khổng sư tự mình thu đồ, cũng chưa chắc đồng ý, huống chi vị trước mắt này.

- Ừm?

Dương sư sửng sốt, tràn đầy khó tin:

- Ngươi trụ cột kiên cố, võ kỹ và tu luyện đều có lý giải đặc biệt, dựa theo tình huống bình thường, có cần lão sư hay không đều không quan trọng, nhưng Danh Sư đường chú ý truyền thừa, có một lão sư tốt, bất kể địa vị hay về sau làm việc, đều sẽ có bổ ích rất lớn. Hơn nữa, Danh Sư bước vào cửu tinh, đã không có đường của tiền nhân, cần tự mình tìm tòi, không có lão sư trợ giúp chỉ điểm, rất dễ dàng đi nhầm lạc lối, xuất hiện phiền phức cực lớn!

- Không có đường của tiền nhân?

Trương Huyền nghi ngờ nhìn qua.

Đối với sự tình của Danh Sư cửu tinh, tu vi không có đạt tới, cấp bậc không có đạt tới, hầu như hỏi thăm không ra bất kỳ tin tức gì, đến cùng làm sao đạt tới, tu vi lại đột phá như thế nào, có thể nói không hiểu ra sao.

- Đúng vậy, Danh Sư cửu tinh, đỉnh phong nhất của đại lục, cũng không phải tu vi, tâm cảnh đạt tới liền đủ tư cách, càng quan trọng hơn là phải nắm giữ lý niệm giáo dục đặc biệt, có thể ở phương diện dạy học trồng người, nắm giữ thành tích cực cao, tựa như Khổng sư, lưu lại hữu giáo vô loại, tùy theo tài năng tới đâu mà dạy, học mà không ngại, dạy không biết mệt… đối với hậu thế cũng có nhập môn rất lớn.

- Không chỉ như vậy, phương diện tu vi, trở thành Danh Sư cửu tinh chân chính, cần đột phá Thánh Vực cửu trọng, thực lực đạt tới loại cảnh giới này, một bước so với một bước khó, xem như ta cũng cần cẩn thận từng li từng tí, như giẫm trên băng mỏng! Chỉ dựa vào một mình tìm tòi, muốn càng đi càng xa, thực sự quá khó!

Dương sư lắc đầu.

- Tu vi nghịch thiên mà đi, đương nhiên sẽ không cho phép dễ dàng, chẳng qua...

Biết hảo ý của đối phương, Trương Huyền không có cách nào giải thích, đành phải tiến về phía trước một bước, đi tới trước mặt đối phương:

- Dương sư, mời xem cái này!

Nói xong ngón tay điểm ra, một đạo Thiên Đạo chân khí từ đầu ngón tay chậm rãi chảy ra, đồng thời trong cơ thể có một cỗ khí tức đặc thù phóng thích, bao phủ lão giả trước mắt.

Dương sư vốn tràn đầy nghi ngờ, cảm nhận được cỗ khí tức này, con ngươi co rụt lại, vội vàng lui về sau hai bước, tròng mắt sắp trừng ra hốc mắt, ngón tay không ngừng run rẩy, trong lòng lật lên sóng gió ngập trời:

- Ngươi, ngươi là...

- Ừm!

Trương Huyền gật đầu, không nói thêm gì nữa.

- Cái này... khó trách!

Dương sư thở ra một hơi, cung kính thi lễ, lúc này mới khôi phục lại, vẫn cảm thấy khó tin như cũ.

Khó trách hắn một mực mời, đối phương còn không nguyện ý, nằm mơ cũng không nghĩ đến, lại là Thiên Nhận Danh Sư!

Thiên địa công nhận, cũng chính là thiên địa chi đồ, địa vị có thể so với Khổng sư, đừng nói hắn, coi như Khổng sư phục sinh, muốn thu làm đệ tử cũng chưa chắc sẽ bằng lòng!

- Thân phận này của ta quá mức kinh thế hãi tục, một khi tin tức truyền ra, nhất định dẫn tới Dị Linh tộc vây giết, cho nên chỉ có thể giả mạo học sinh của ngươi, che giấu sự thật... Chưa được ngươi đồng ý, mong rằng thông cảm!

Thấy hắn rõ ràng, Trương Huyền ôm quyền.

Lúc trước thời điểm giả mạo đối phương, cũng không biết có người như hắn tồn tại, chẳng qua từ nơi sâu xa tự có thiên ý, hơi sửa chữa lời giải thích cũng không sao. Như vậy coi như ngụy trang đối phương, cũng là có căn do.

- Cái này là vinh hạnh của ta!

Dương sư vội vàng gật đầu, vẻ mặt vẫn chưa khôi phục.

Có thể để cho Thiên Nhận Danh Sư giả mạo học sinh của hắn, có thể nói là phúc phận đã tu luyện mấy đời, đổi lại trước đó, nghĩ cũng không dám nghĩ!

- Cũng đúng, trừ Thiên Nhận Danh Sư, còn ai có loại năng lực này?

Tiêu hóa một hồi lâu, lúc này mới tỉnh táo lại.

Khó trách vị trước mắt này, có thể làm ra nhiều sự tình nghịch thiên như vậy, thậm chí ngay cả lôi kiếp cũng cúi đầu nghe lệnh, cả đời ngang dọc, gặp qua không biết bao nhiêu thiên tài, đừng nói vượt qua, ngay cả một phần mười cũng phượng mao lân giác.

Không nói cái khác, vị thân truyền Phùng Tử Dật kia, ở trong mắt những người khác thiên tư tuyệt đỉnh, nhưng so sánh với vị trước mắt này, cái gì cũng không tính, căn bản không ở một cấp bậc.

- Dương sư, Thiên Nhận Danh Sư dính dáng quá lớn, mong có thể giữ kín!

Thấy hắn hiểu được, Trương Huyền ôm quyền.

- Yên tâm đi, ta nhất định sẽ không tiết lộ chuyện này!

Dương sư nhẹ gật đầu.

Thiên Nhận Danh Sư, dính dáng thực sự quá lớn, một khi truyền ra, nhất định gây nên oanh động to lớn, thậm chí toàn bộ Danh Sư đường cũng sẽ

bùng nổ!

Dị Linh tộc biết tin tức, càng sẽ dốc toàn bộ lực lượng, nhân tộc có thể trước thời hạn lâm vào nguy cơ, khó mà khống chế.

- Cảm ơn!

Biết lấy thân phận của đối phương, chỉ cần bằng lòng, chắc chắn sẽ không truyền ra ngoài, Trương Huyền lần nữa ôm quyền.

- Không cần khách khí, đây cũng là chức trách của Danh Sư...

Dương sư nghiêm túc nhìn qua:

- Ngươi là Thiên Nhận Danh Sư, ta tự nhiên không có tư cách thu ngươi làm học sinh, chẳng qua không tiết lộ Thiên Nhận Danh Sư, lại không có truyền thừa mà nói, giải thích bên Danh Sư đường sẽ khá phiền phức!

- Phiền phức?

Trương Huyền cau mày.

Vị trước mắt này chính là đệ nhất thái thượng trưởng lão của Danh Sư đường, chuyện gì còn không phải một câu nói, phiền phức cái gì?

- Cùng Danh Sư đường tiếp xúc nhiều, chắc hẳn ngươi cũng nhìn ra, hiện tại Danh Sư đường đã không phải là Danh Sư đường trước kia!

Dương sư lắc đầu, than thở nói.

Trương Huyền nháy con mắt.

- Dự tính ban đầu xây dựng Danh Sư đường là bảo vệ nhân tộc, vì nhân tộc mà chiến, sự tình những người khác đều không đi quản, thậm chí không hỏi qua... sau Khổng sư, vô số tiên tổ cũng làm như vậy! Nhưng người đều có nhân tính, nắm giữ quyền lợi quá lâu sẽ biến chất!

Dương sư cười khổ lắc đầu, trong ánh mắt mang theo thâm thúy cùng tang thương:

- Thứ này thoạt nhìn không có gì, nhưng hưởng thụ thời gian lâu dài, tự nhiên sẽ sinh ra một loại cảm xúc tự ngạo, tự mãn! Hiện tại Danh Sư đường là như vậy, bọn họ vẫn cảm thấy đại lục an nguy, là bọn họ ném đầu lâu, tung nhiệt huyết duy trì, bất luận người nào, bất kỳ thế lực nào cũng không thể phản bác, uy quyền của Danh Sư không được khiêu khích, đáng tiếc bọn họ không biết, cái gọi là quyền uy kia, là cả Nhân tộc ban cho, không còn Nhân tộc... Ai biết Danh Sư là cái gì? Ta chính là không ưa loại không khí này, nên quanh năm dạo chơi bên ngoài, Tổng bộ Danh Sư đường cũng rất ít về!

Dương Huyền biến thành sư đệ

dtv-ebook.com

- Cái này...

Trương Huyền sửng sốt một chút, sau đó gật đầu.

Cùng nhau đi tới, gặp qua không ít Danh Sư, có mặc kệ đẳng cấp gì, đều khiêm cung lễ phép, hòa ái dễ gần, tuân theo sư đạo truyền thừa, không chút kiêu căng; cũng có bảo thủ, tự cho là đúng, dựa dẫm thân phận làm việc, cùng thế lực, hào môn khác không có gì khác biệt.

Ước nguyện ban đầu xây dựng Danh Sư đường là rất tốt, nhưng thời gian lâu dài, khó tránh khỏi sẽ hư hỏng. Quyền lợi, cao cao tại thượng, quả thực có thể hủ thực tâm tính của người ta, Danh Sư cũng không thể ngoại lệ.

- Tựa như lần này, Danh Sư đường ban bố lệnh truy nã, ta điều tra hồ sơ của ngươi, công lao trong người, lại là thiên tài tuyệt đỉnh, tình huống bình thường, Danh Sư đường hẳn đi chủ động điều hòa... Nhưng ngươi có thể hóa giải lôi kiếp, thiên tư trác tuyệt, không có sư thừa mà nói, chính là một cái bánh trái thơm ngon to lớn, bắt ngươi việc nhỏ, càng nhiều người muốn từ trong tay ngươi thu hoạch được bí pháp đột phá, cùng thủ đoạn đối phó lôi kiếp...

Dương sư lắc đầu than thở:

- Tổng bộ Danh Sư đường, hiện tại đã chia làm mấy đoàn thể, riêng phần mình làm việc, đều muốn vượt qua đối phương, đã không giống trước kia chân chính trao đổi học thuật, một phương từ chỗ ngươi nhận được phương pháp, nhất định có thể vượt qua đối phương, áp chế đối phương... lúc trước Khổng sư lưu lại Danh Sư, là muốn lớn mạnh nhân tộc, nhưng nhân tính... Ai!

- Nhân tính... Quả thực quá khó dò!

Trương Huyền cảm xúc.

Lúc Danh Sư đường mới xây dựng, lý niệm vì thiên hạ mà làm, hữu giáo vô loại, nhưng vài vạn năm thời gian, nhân tộc ổn định, không ít người đã bị quyền lợi che mắt, quên đi ước nguyện ban đầu.

Danh Sư đỉnh phong chân chính, có lúc phẩm chất còn không bằng Danh Sư nhất tinh. Chí ít bọn họ còn không có bị quyền lợi cùng lực lượng vẩn đục hai mắt.

- Đúng vậy, Thánh Vực chỉ có một ngàn năm tuổi thọ, vài vạn năm qua không có người đánh vỡ, không ít người sau khi đạt tới đỉnh phong, liền mất đi động lực, loại tình huống này, tự nhiên muốn hưởng thụ đãi ngộ tốt hơn... Được rồi, không nói những thứ này nữa!

Dương sư thất lạc, không muốn tiếp tục vướng víu vấn đề này. Việc này đã ăn sâu cốt tủy, không phải một mình hắn có thể giải quyết.

- Đây là Danh Sư đường truyền thừa vài vạn năm tích tụ tai hại... Bất quá, coi như Danh Sư lại xốc nổi, ở phương diện đối đãi Dị Linh tộc, đều không thể đổ trách nhiệm cho người khác, không có bất luận người nào chối từ! Bởi vậy ở trong mắt các đời quyền điện chủ, tà khí lưu chuyển cũng không quan trọng gì, chỉ cần sơ tâm không thay đổi liền không sao, dần dà liền thành cục diện bây giờ!

Trương Huyền gật đầu.

Dù quyền lợi để cho người hư hỏng như thế nào, chỉ cần ở trên vấn đề đối đãi Dị Linh tộc không có phát sinh biến hóa, đã nói lên Danh Sư vẫn huy hoàng như cũ, không chân chính đến trình độ nước chảy bèo trôi, quên đi bản tâm.

- Sau khi Khổng sư mất đi tin tức, Đại Thánh đã là đỉnh phong, lại không người có thể đột phá, không cách nào làm cho tất cả mọi người tin phục,

ngươi xuất hiện liền không đồng dạng, Thiên Nhận Danh Sư... Nhất định có thể dẫn đầu chúng ta đi ra con đường không giống, tái hiện huy hoàng của nhân tộc!

Cảm xúc xong, Dương sư tràn đầy hưng phấn nhìn qua.

Quyền điện chủ đức uy không đủ, rất khó khống chế toàn cục, vị trước mắt này xuất hiện, liền hoàn toàn khác biệt.

- Đại Thánh?

Trương Huyền nhíu mày.

- Không sai, trên Thánh Vực cửu trọng còn có cấp bậc Đại Thánh, có điều cảnh giới này không phải chia cửu trọng, mà là tứ trọng! Đột phá Đại Thánh, là Cổ Thánh! Cũng chính là cảnh giới của đám người Khâu Ngô, Bốc Thương, từ khi Khổng sư rời đi, đã vài vạn năm không có người có thể đạt đến!

Dương sư gật đầu.

- Cái này...

Trong lòng Trương Huyền chấn động.

Nguyên lai tưởng rằng Cổ Thánh chỉ là tôn xưng đối với Thượng Cổ Thánh giả, không nghĩ tới lại là một cấp bậc.

- Khổng sư là cảnh giới gì?

Trương Huyền nhịn không được, tràn đầy tò mò nhìn qua.

Người hầu, đệ tử đều là Cổ Thánh, vị nhân tộc đệ nhất nhân, người sáng lập chức nghiệp Danh Sư kia, đến cùng đạt tới loại cảnh giới nào? Lại có thực lực gì?

- Khổng sư đã đạt đến cảnh giới quỷ thần khó lường... Không phải hậu bối như chúng ta có thể phỏng đoán!

Hai mắt nâng lên, nhìn về phía nơi xa, mặt mũi Dương sư mê mẩn.

Khổng sư, vừa ra đời chính là vô địch, không ai biết hắn rốt cục mạnh đến mức nào, lại cao thâm bao nhiêu, cho dù có người biết được, cũng tuyệt không phải những vãn bối như bọn họ có thể đi hỏi thăm.

- Nói nhiều như vậy, chắc hẳn đối với Danh Sư đường hiện tại, ngươi cũng biết một chút, không tiết lộ thân phận Thiên Nhận Danh Sư, vậy cần một thân phận khác, có thể dừng chân, để cho người ta nghi ngờ, nếu không ngắn ngủi một năm, hai lần xông đường thành công, lại làm ra động tĩnh lớn như vậy... Ta sợ khó mà thiện!

Dương sư lần nữa nhìn qua.

- Cái này...

Trương Huyền lặng im.

Đối phương nói không sai, Danh Sư cấp bậc cao, chỉ nói rõ thực lực của hắn mạnh, tâm cảnh khắc độ cao, đối với giáo dục có cống hiến nhất định, nhưng phẩm chất cá nhân nhất định sẽ cao sao?

Cục trưởng bộ giáo dục, đức tính cá nhân nhất định hơn lão sư bình thường?

Chưa hẳn!

Kỳ ngộ tốt, thiên phú cao mà thôi, cùng phẩm chất cá nhân không có bất cứ quan hệ nào.

Thậm chí Danh Sư mạnh mẽ, cao ở trong mây, thoát khỏi người bình thường, ngược lại càng thêm lạnh lùng. Bởi vậy, Tổng bộ Danh Sư đường đồng dạng quán triệt Sư đạo, thế nhưng không bình tĩnh giống như trong tưởng tượng.

- Ta đương nhiên không dám thu ngươi làm đồ, bất quá ngược lại có thể thay mặt tiên sư thu đồ, nói cách khác, có thể đối ngoại tuyên bố, ngươi

là sư huynh của ta, như vậy coi như người ngoài nghi ngờ, nhưng tiên sư đã qua đời, do ta ra mặt cũng không nói được gì! Đương nhiên, đây chỉ là xưng hô, xem như tiên sư cũng không có tư cách thu ngươi làm đồ...

Dương sư nói ra ý nghĩ của mình.

- Sư huynh?

Da mặt Trương Huyền run lên, gãi đầu một cái:

- Cái này... Có chút không tốt lắm đâu... Sư đệ!

- Thiên Nhận Danh Sư, địa vị kính trọng, có thể ngang hàng Khổng sư, nếu như không phải sợ quá mức kinh thế hãi tục, ta cũng muốn bái ngươi làm sư... Xưng hô ngươi là sư huynh, cũng đã đi quá giới hạn!

Dương sư vội nói.

Dù thân phận đệ nhất thái thượng trưởng lão của hắn rất cao, đương đại không có mấy người có thể so sánh, nhưng so sánh với Thiên Nhận Danh Sư lại kém quá nhiều.

Xưng hô đối phương sư huynh, giả mạo sư đệ, đã là làm trái lễ, tràn đầy sợ hãi.

Dừng lại một chút, Trương Huyền đành phải cố hết sức nhẹ gật đầu:

- Thôi được, Dương Huyền sư đệ!

- Trương sư huynh...

Dương sư thở phào nhẹ nhõm, lòng tràn đầy vui sướng.

Đuổi theo vốn định thu đối phương làm học sinh, kết quả lại trở thành sư huynh...

Mặc dù như thế, đối với hắn mà nói, vẫn như cũ tràn đầy hưng phấn. Thiên Nhận Danh Sư xuất hiện... Danh Sư đường hỗn loạn, nhất định sẽ

triệt để thống nhất, nhân tộc sẽ càng ngày càng mạnh, lại ứng đối tình thế nguy hiểm sẽ rất thoải mái.

- Đúng rồi sư đệ, ta nghe nói ngươi từng giúp người đúc lại kinh mạch, có việc này không?

Xác nhận quan hệ, có đối sách, Trương Huyền không tiếp tục vướng víu những vấn đề này, mà tràn đầy kỳ quái nhìn qua.

Vừa rồi vị hội trưởng kia nói, đối phương đã từng thay thế kinh mạch, nay gặp mặt, vừa vặn cẩn thận hỏi thăm một chút.

- Thật có việc này!

Dương sư nhẹ gật đầu.

Đúc lại kinh mạch (1)

dtv-ebook.com

- Thay thế kinh mạch, dính dáng Cổ Thánh tích huyết trùng sinh, hết sức phức tạp, ta cũng là tra vô số cổ tịch, mới tìm được phương pháp...

Dương sư nói tiếp.

- Tích huyết trùng sinh?

Trương Huyền ngẩn ngơ.

- Đúng vậy, tu vi đạt tới Cổ Thánh, có thể làm được tích huyết trùng sinh, dù là một giọt máu, lưu giữ lại cũng có thể phục sinh lần nữa...

Thấy hắn không hiểu, Dương sư giải thích.

- Cái này...

Trong lòng Trương Huyền chấn động.

Nếu như hắn nhớ không sai, Ngoan Nhân chính là cảnh giới tích huyết trùng sinh, nguyên nhân chính là như vậy, thân thể vỡ thành vô số khối, cũng có thể lần nữa phục sinh.

Chỉ bất quá nhân tộc khác Dị Linh tộc, người sau trời sinh tuổi thọ lâu, nhân tộc coi như đạt tới Cổ Thánh, tuổi thọ cũng không đuổi kịp đối phương, vài vạn năm sau tìm được mảnh vỡ cũng không cách nào phục sinh.

Ngay cả biến thành mảnh vỡ cũng có thể phục sinh, tái tạo kinh mạch hắn là cực kỳ đơn giản!

- Học sinh của ta Triệu Nhã, kinh mạch toàn thân vỡ vụn, ta muốn giúp khôi phục, ngươi nhìn phải nên làm như thế nào?

Biết bây giờ không phải là thời điểm hỏi thăm Ngoan Nhân, Trương Huyền nhìn qua.

- Kinh mạch vỡ vụn?

Nhìn về phía nữ hài, một lát sau, vẻ mặt Dương sư nặng nề:

- Quả thực là toàn bộ chấn vỡ! Loại tình huống này, muốn khôi phục, rất khó...

- Rất khó?

Trương Huyền cau mày.

- Không sai, trước đó người ta giúp đúc lại kinh mạch, là bởi vì tuổi thọ đến, kinh mạch nghiền nát, chỉ cần tiếp nối là được, mà vị Triệu cô nương này, kinh mạch trong cơ thể bị chấn vỡ, một chút cũng không còn lại, cần rèn đúc lần nữa, mấu chốt nhất là... Thực lực quá yếu, lấy phương pháp của ta, cơ hội thành công cực kỳ bé nhỏ!

Dương sư lắc đầu.

- Phương pháp của ngươi đến cùng là làm thế nào? Có thể nói tỉ mỉ một chút hay không, ta xem có thể áp dụng với nàng hay không!

Không để ý tới đối phương, Trương Huyền hỏi.

Đối phương cảm thấy khó thành công, nhưng mình nắm giữ thư viện, chỉ cần biết phương pháp, hoàn toàn có thể suy đoán ra thiếu hụt, sau đó lại từ đó tìm kiếm con đường chính xác.

Có lẽ có thể tìm được phương pháp thích hợp nhất, một lần thành công.

- Thật ra thì rất đơn giản, chính là tìm kiếm Thánh thú cấp bậc cao loại bỏ ra kinh mạch, sau đó dùng thủ pháp đặc thù thay thế... Bởi vì là kinh

mạch của Thánh thú, tính bền dẻo cùng nhân loại không có gì khác nhau, dù sử dụng không có thuận buồm xuôi gió như nhân loại, nhưng sẽ không kém quá nhiều!

Dương sư nói.

- Sử dụng kinh mạch của Thánh thú?

Trương Huyền nhíu mày.

Cái này giống như kiếp trước thay đổi nội tạng, dùng thủ pháp đặc thù cắt từ sinh mệnh khác, thay thế đến trên thân một người khác.

- Thánh thú cũng có thể chất khác biệt, kinh mạch tự nhiên cũng giống như thế, hẳn là không phải tùy ý Thánh thú này cũng có thể được nha!

Trương Huyền suy nghĩ một chút nói.

Nhân loại nhóm máu khác biệt, thể chất khác biệt, bộ phận thay thế sẽ xuất hiện bài xích, kinh mạch Thánh thú đổi lên thân thể người, hẳn là cũng dính dáng vấn đề này.

- Đương nhiên, nhất định phải thể chất tương đồng... học sinh của ngươi là Thuần Âm thể, mà Thánh thú Thuần Âm thể hầu như không tồn tại... Cho nên ta mới nói rất khó, thậm chí không có khả năng hoàn thành!

Dương sư lắc đầu.

- Cái này...

Trương Huyền lặng im.

Thuần Âm thể, nhân loại ra một cái cũng rất khó, huống chi Thánh thú, muốn tìm được loại thể chất này, gần như không có khả năng làm được.

- Lão sư, khôi phục không được cũng không sao, thật ra thì như vậy cũng rất tốt...

Nghe hai người đối thoại vào trong tai, Triệu Nhã mỉm cười.

Lão sư một mực giúp nàng, nàng nhìn ở trong mắt, thực sự không thể, cái kia chính là ý trời, không cần thiết cưỡng cầu.

- Yên tâm đi, lão sư nói có thể giúp ngươi chữa khỏi, liền nhất định có thể!

Trương Huyền khoát tay áo, lần nữa nhìn qua:

- Trừ cái này, còn có phương pháp khác không?

- Cái này...

Dương sư dừng lại một chút:

- Căn cứ tin tức ta biết, loại tình huống này Thánh thú đích xác khó tìm, có điều, thực sự tìm không ra, cũng có thể dùng cây cối lợi hại thay thế!

- Cây cối?

- Đúng vậy! Cây cối không có quá nhiều thuộc tính, hòa tan vào thân thể, đồng dạng có thể đưa đến tác dụng thay thế kinh mạch, chỉ bất quá... cấp bậc cây cối bình thường rất thấp, một khi sử dụng, sau này thành tựu sẽ bị hạn chế...

Dương sư giải thích.

Cây cối, coi như Thánh dược ngàn năm, cũng không cách nào so sánh được Thánh thú, dù có thể đúc lại kinh mạch, cũng nhiều nhất bảo vệ tính mạng, muốn tu luyện tới cảnh giới cao hơn, rất khó khăn.

- Này cũng phải, trừ khi cây cối cấp bậc cao, nhưng thứ này, đích xác khó tìm... Hả?

Trương Huyền cảm xúc một tiếng, đang không biết như thế nào cho phải, đột nhiên trong lòng hơi động, vỗ trán một cái:

- Dây leo Động Hư hồ lô!

Dây leo Động Hư hồ lô, ngay cả lôi đình cũng có thể hấp thu, trong đó kèm theo không gian, lực lượng mạnh mẽ, so với Thánh Vực bát trọng cũng không hề yếu, nếu để cho nó thay thế kinh mạch, chỉ sợ hiệu quả so với rất nhiều Thánh thú còn cường đại hơn không biết gấp bao nhiêu lần!

Dù sao xem như Thánh thú, cũng không dám thôn phệ lôi đình!

Hô!

Nghĩ đến cái này, cổ tay Trương Huyền khẽ đảo, dây leo lập tức xuất hiện ở trong lòng bàn tay, vội vàng nhìn về phía Dương sư:

- Sư đệ, ngươi xem thứ này có thể làm hay không!

- Cái này?

Sửng sốt một chút, Dương sư vội vàng nhìn lại, một lát sau tràn đầy khiếp sợ:

- Cái này... Đây là vật gì?

Dùng nhãn lực của hắn, vậy mà không nhận ra đây rốt cuộc là loại bảo vật nào.

- Là dây leo Động Hư hồ lô!

Trương Huyền giải thích.

- Động Hư hồ lô?

Dương sư sững sờ:

- Không đúng, ta gặp qua Động Hư hồ lô, dây leo của nó tuyệt đối không phải cái dạng này, cái này bị linh mạch tẩm bổ ít nhất vài vạn năm, hơn nữa trong đó ẩn chứa không gian cùng lôi đình pháp tắc... Nếu như Động

Hư hồ lô có loại năng lực này, chỉ sợ sớm đã bị người thay nhau nuôi dưỡng!

- Cái này...

Trương Huyền nháy con mắt:

- Có thể là dây leo này đã hấp thu không ít lực lượng sấm sét a!

- Cũng không phải như vậy, mặc dù Động Hư hồ lô là một loại cây cối rất cường đại, nhưng gặp lôi đình, vẫn là chạy được bao xa thì chạy, kia dù sao cũng là Thiên Đạo trừng phạt, hấp thu lôi điện... Tuyệt đối không thể!

Dương sư lắc đầu.

- Đừng thảo luận dây leo này là cái gì, ta chỉ muốn hỏi một chút, có thể dùng để thay thế kinh mạch hay không!

Trương Huyền nói.

Động Hư hồ lô này, là lúc trước Khâu Ngô Cổ Thánh lưu lại, vừa xuất hiện liền chui vào đan điền của mình, bất luận đuổi như thế nào cũng không ra, quả thực có chút kỳ lạ, có điều bây giờ không phải thời điểm nghiên cứu thứ này, chỉ muốn nhìn một chút, có thể thành công hay không.

- Ẩn chứa lực lượng không gian, lại có lôi đình pháp tắc, dùng để thay thế kinh mạch, tuyệt đối là đồ vật tốt nhất, nếu Triệu cô nương có thể dùng thứ này đúc lại, tu vi nhất định nâng cao một bước, phá tan Thánh Vực cửu trọng, thậm chí xung kích Cổ Thánh cũng chưa biết chừng...

Cẩn thận nghiên cứu một chút, con mắt của Dương sư không ngừng sáng lên.

Dây leo này ẩn chứa lực lượng cao thâm khó dò, xem như hắn cũng có chút khó mà xem hiểu, thật có thể rèn luyện thành kinh mạch, hòa tan

vào thân thể, vận chuyển chân khí, nhất định càng thêm dễ dàng, thậm chí có thể dự trữ càng nhiều chân khí, để cho tu vi người ta đạt tới một loại trình độ kinh hãi.

- Quá tốt rồi...

Nghe được có thể thay thế, hơn nữa hiệu quả cũng không tệ lắm, Trương Huyền xiết chặt nắm đấm, nhịn không được thở phào nhẹ nhõm.

Đúc lại kinh mạch (2)

dtv-ebook.com

- Đưa phương pháp thay thế kinh mạch của ngươi cho ta xem một chút!

Trương Huyền tiếp tục nói.

- Ở đây...

Cổ tay Dương sư khẽ đảo, lấy ra một ngọc bài đưa tới.

Ngón tay nhẹ nhàng phất một cái, nội dung lập tức chiếu vào trong óc, sau một khắc, Trương Huyền nhíu mày.

Phương pháp của đối phương, quả thực có thể đúc lại kinh mạch, nhưng có thiếu hụt rất lớn, thứ nhất chính là giống như đối phương nói, quá trình thay thế cực kỳ bá đạo, bất kể thành công hay không, đều sẽ tổn hao nguyên khí.

Giống như kiếp trước cấy ghép nội tạng, dù nội tạng xứng đôi, sau khi thay thế chỉ sợ cũng là cửu tử nhất sinh. Huống chi kinh mạch, xuyên qua toàn thân, đi nhầm một điểm, cũng có thể dẫn phát biến cố khó có thể tưởng tượng.

- Sư đệ, ngươi có thư tịch liên quan tới thay thế kinh mạch không, càng nhiều càng tốt, ta nghiên cứu một chút!

Nhìn xong toàn bộ nội dung, biết lấy kiến thức của hắn, trong thời gian ngắn rất khó tìm ra phương pháp thích hợp.

Vị này đã nghiên cứu rất lâu, thậm chí đi tìm hội trưởng Luyện Khí sư công hội, trong tay hắn là sẽ có không ít tư liệu liên quan tới phương diện này.

- Ta có không ít thư tịch, lúc trước vận dụng Danh Sư đường, sưu tập nhiều năm, bất quá rất nhiều đều là nói bậy, không hợp thực tế...

Dương sư cười khổ lắc đầu, trước mặt lập tức nhiều ra một đống lớn thư tịch cổ xưa.

Vì có thể đúc lại kinh mạch, hắn nghiên cứu loại thư tịch này không biết bao lâu, không có một vạn bản, cũng hơn chín ngàn, chỉ bất quá tác dụng đều không lớn.

- Ta xem một chút...

Không để ý tới lời của hắn, con mắt Trương Huyền quét tới, sau một khắc toàn bộ đi vào trong óc.

- Chính xác!

Trong lòng hô khẽ, nội dung trong thư tịch cùng phương pháp của Dương sư dung hợp, tạo thành một phương pháp mới.

Trương Huyền vội vàng nhìn, rất nhanh lắc đầu lần nữa.

Phương pháp đúc lại kinh mạch này, quả thực so với trước đó Dương sư đưa cho, đơn giản hơn không ít, nhưng vẫn có thiếu hụt, ở trong quá trình thay thế cực kỳ nguy hiểm, làm không cẩn thận vẫn sẽ cho người hương tiêu ngọc vẫn.

- Thực lực của Triệu Nhã quá yếu...

Trương Huyền xoa xoa mi tâm.

Kinh mạch của Nhân loại quá mức phức tạp, nếu như thực lực của đối phương không tiêu tán, có lẽ còn có thể thử một lần, hiện tại giống như người bình thường, dây leo Động Hư hồ lô lại quá mức mạnh mẽ, dung hợp không tốt, không những không thể cứu người, còn có thể giết chết người.

Giống như lắp động cơ máy bay lên xe đạp, không nói trước có thể thành công hay không, lốp xe đầu tiên là không chịu nổi trọng lượng.

- Đúng rồi, sơ đồ kinh mạch của nhân loại, nhất định là tốt nhất sao?

Đột nhiên, trong đầu toát ra một ý nghĩ, cả người không khỏi sững sờ.

Thư tịch trước đó, đều là dùng kinh mạch nhân loại làm mô hình, cho nên đúc lại cực kỳ khó khăn, nhưng kinh mạch của Nhân loại, thì không có bất kỳ sai lầm nào sao?

Chưa chắc đi!

Lấy hắn biết, rất nhiều công pháp lợi hại, thời điểm chân khí lưu chuyển đều không được tự nhiên, trên việc tu luyện thường thường không thể một lần liền thành.

Có tồn tại kinh mạch càng cao minh hơn kinh mạch của nhân loại hay không?

Thật muốn tồn tại, có lẽ có thể thay đổi cho Triệu Nhã.

Trương Huyền nghĩ đến cái này liền không chần chừ, lần nữa ngẩng đầu nhìn tới:

- Sư đệ, ngươi có kinh mạch đồ của thân thể hay không, Thánh thú cũng được!

- Kinh mạch đồ? Quả thực có không ít, không chỉ có Thánh thú, còn có Dị Linh tộc, ta cũng chuyên môn nghiên cứu qua...

Không biết vì sao hắn muốn thứ này, Dương sư vẫn gật đầu, cổ tay khẽ đảo, lấy ra một đống thư tịch.

Dị Linh tộc nghiên cứu Danh Sư, Danh Sư cũng sẽ nghiên cứu đối phương, chỉ có biết rõ phương pháp chân khí của bọn hắn vận chuyển, mới có thể suy đoán ra uy lực của công pháp, đối phó tốt hơn.

- Đa tạ...

Biết những vật này đều cực kỳ trân quý, nhưng đối phương không chậm trễ chút nào lấy ra, Trương Huyền tràn đầy cảm kích nhẹ gật đầu, con mắt quét tới.

Rất nhanh, trong đầu xuất hiện một bộ kinh mạch đồ hoàn toàn mới.

Hoàn toàn khác biệt của nhân loại, nhân loại có kỳ kinh bát mạch, nhưng cái trước mắt này, chỉ có kinh mạch thông hướng chủ mạch toàn thân cùng tứ chi, kinh mạch tạp nham khác tất cả đều biến mất không thấy.

- Kinh mạch đồ này thiếu hụt ít nhất, khẳng định so với nhân loại càng thêm cường đại...

Con mắt Trương Huyền nhịn không được sáng lên.

Kinh mạch đồ của Nhân loại, vừa rồi nhìn, thiếu hụt rất nhiều, nhưng cái trước mắt này, hầu như không có thiếu hụt, cực kỳ hoàn mỹ.

Hơn nữa tạp mạch rất ít, có thể tiết kiệm không ít phiền phức, giảm bớt tổn hại đối với thân thể. Xác nhận nhiều lần, lúc này Trương Huyền mới thở ra một hơi, nhìn lại nữ hài trước mắt:

- Hiện tại ta muốn đúc lại kinh mạch cho ngươi, bất kể tiếp nhận bao nhiêu thống khổ, cũng đừng phản kháng, nếu không, một khi phạm sai lầm, Thần Tiên khó cứu!

- Lão sư yên tâm!

Triệu Nhã nhẹ gật đầu, trong ánh mắt tràn đầy kiên định.

Đúc lại kinh mạch nhất định cực kỳ nguy hiểm, lão sư cũng không e ngại, nàng lại có cái gì có thể sợ hãi? Cùng lắm thì chết một lần mà thôi!

- Ta đã từng đúc lại kinh mạch, có thể giúp một tay...

Thấy hắn chỉ nhìn thư tịch một lát liền muốn động thủ, Dương sư vội vàng nhìn qua.

- Không cần, ta sẽ sử dụng phương pháp mới, ngươi ra tay ngược lại sẽ thêm phiền phức...

Trương Huyền lắc đầu.

Mới thiết kế ra được kinh mạch đồ, khác biệt nhân loại bình thường, tuy thực lực của đối phương mạnh, nhưng không hiểu rõ những cái này, rất dễ dàng phạm sai lầm, mà đúc lại kinh mạch, sai lầm nhỏ nhất cũng không thể xuất hiện.

- Phương pháp mới?

Da mặt Dương sư run lên.

Vị sư huynh này của hắn, mới vừa rồi còn không biết gì, chỉ nghiên cứu một hồi, lại sáng chế phương pháp mới? Không hổ là Thiên Nhận Danh Sư, phần thiên tư này, quả thực không thể dùng lẽ thường để cân nhắc.

- Ta bắt đầu!

Để Triệu Nhã khoanh chân ngồi xuống, Trương Huyền nhíu mày, bàn tay lăng không trảo một cái.

Phần phật!

Dây leo xuất hiện ở trong lòng bàn tay, chân khí tuôn ra, lực lượng tàn phá bừa bãi, trước đó dây leo to lớn nhỏ lại, không đến mười phút đồng hồ, liền biến thành bộ dáng dây nhỏ.

Trên đầu Trương Huyền cũng toát ra mồ hôi lạnh.

May mắn hắn nắm giữ năng lực tiêu diệt linh tính của dây leo, Thiên Đạo chân khí cũng có áp chế rất mạnh, nếu không muốn luyện hóa thứ này, cũng không biết phải hao phí bao nhiêu công phu.

- Đi!

Ngón tay búng một cái, dây nhỏ lập tức chui vào mi tâm của Triệu Nhã, chậm rãi lan tràn trong thân thể.

Dây leo vừa tiến vào trong cơ thể, nữ hài lập tức tiếp nhận thống khổ to lớn, toàn thân đổ mồ hôi.

Kinh mạch của nàng đã vỡ vụn qua một lần, hiện tại dây nhỏ đi vào trong cơ thể, tương đương với dùi khoang trong thịt, thống khổ có thể tưởng tượng được.

- Đúc lại kinh mạch, tương đương với xương vỡ trùng sinh, không thể quá nhanh, cũng không thể ngừng...

Dương sư nhịn không được mở miệng.

Trương Huyền gật đầu.

Không cần đối phương nói hắn cũng biết, kinh mạch đi vào trong cơ thể, cần tiến lên từng chút, nếu không kinh mạch còn không có đúc lại thành công, chỉ sợ người cũng đau chết trước.

Cũng không thể nửa đường dừng lại, nếu không chân khí chảy trở về, rất dễ dàng chấn vỡ kinh mạch vừa mới bố trí.

Lần đầu tiên may mắn không chết, một lần nữa, e là cho dù Thiên Đạo chân khí cũng không cách nào vãn hồi.

Bất quá đã tìm được phương pháp, lại có đồ vật, từ từ tiến hành là được, dù sao hắn có nhiều thời gian.

Tin tức của Tôn Cường

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Kẽo kẹt kẽo kẹt!

Kèm theo kinh mạch chậm chạp đi vào trong cơ thể, khí chất cả người Triệu Nhã cũng phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất, thoạt nhìn càng thêm tinh khiết, thoát ly dương gian, không dính dáng tới tục khí.

- Phương pháp đúc lại kinh mạch này quả nhiên là bất phàm...

Dương sư đưa cho phương pháp đúc lại kinh mạch, người đồng dạng tiếp nhận thống khổ, nhưng cần điều chỉnh không biết bao lâu mới có thể khôi phục nguyên khí, phương pháp này của hắn, dù cũng làm bị thương thân thể, nhưng có thể khiến khí chất của người ta phát sinh biến hóa, nói rõ cao minh hơn không biết gấp bao nhiêu lần.

- Bất quá tốc độ đúc lại kinh mạch tương đối chậm, khả năng cần tiêu tốn một ngày...

Dây leo đi vào trong cơ thể đối phương, còn phải bố trí kinh mạch đồ lần nữa, là quá trình chậm rãi, đoán chừng ít nhất cần một ngày thời gian!

Hơn nữa ở giữa còn không thể ngừng.

- Quá chậm!

Trương Huyền hịn không được cảm xúc.

Từ khi tu luyện đến nay, bất kể là tu luyện hay đột phá, cơ bản rất ít vượt qua một canh giờ, đúc lại kinh mạch, lại phải tiêu tốn một ngày, để Trương Huyền tràn đầy bất đắc dĩ.

Bất quá đối phương là đệ tử thân truyền của hắn, coi như thời gian dài dằng dặc, cũng chỉ có thể từ từ tiến lên, không dám mạo hiểm.

- Chậm?

Nghe được hắn cảm xúc, Dương sư ở một bên nhịn không được co giật:

- Lúc đầu ta giúp người đúc lại một đường kinh mạch, liền hao tốn ba năm, ngươi đúc lại toàn thân, chỉ cần một ngày, cái này cũng gọi chậm?

Xem ra vị sư huynh này là không biết độ khó đúc lại kinh mạch... thực lực của hắn như thế, một đường kinh mạch cũng phải tốn ba năm, ngươi một ngày còn không biết đủ?

- Ba năm?

Trương Huyền im lặng.

Thật muốn ba năm mới có thể đúc lại một đường kinh mạch, khẳng định liền không làm, tất nhiên sẽ nghĩ những biện pháp khác giúp Triệu Nhã khôi phục thực lực.

Rất nhanh, hơn nửa ngày đi qua.

Một mực duy trì tinh thần tập trung cao độ, Trương Huyền cũng mỏi mệt.

Bất quá kèm theo kinh mạch trong cơ thể Triệu Nhã khôi phục càng ngày càng nhiều, không chỉ khí tức tăng thêm, khí chất cùng dung mạo cả người càng có biến hóa nghiêng trời lệch đất, nếu như nói trước đó là nụ hoa ngậm nụ chưa nở, hiện tại đã nở hoàn mỹ.

- Xem ra kinh mạch hoàn toàn khôi phục, nàng kích hoạt Thuần Âm thể sẽ không còn trắc trở!

Nhìn thấy học sinh biến hóa, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm.

Trước đó còn nghĩ sau khi kinh mạch khôi phục, dùng phương pháp gì mới có thể kích hoạt thể chất của đối phương, nhìn bộ dáng bây giờ, dây leo Động Hư hồ lô thay thế hết kinh mạch, coi như không cách nào triệt để kích hoạt thể chất, khoảng cách cuối cùng hoàn thành cũng không kém lắm.

Có một bước này, đằng sau coi như không cần thải bổ chi thuật của Băng Nguyên cung, hắn là cũng có thể nhẹ nhõm hoàn thành.

- Thần hồ kỳ kỹ...

Dương sư một mực đứng ở phía sau nhìn, con mắt càng ngày càng sáng.

Dùng kiến thức cùng ánh mắt của hắn, tự nhiên có thể thấy được, phương pháp đúc lại kinh mạch của Trương Huyền, so với hắn cao minh hơn không biết gấp bao nhiêu lần, tận mắt nhìn thấy, rất nhiều nội dung đều có chút lý giải không được, cần cẩn thận suy nghĩ, thậm chí lật xem tư liệu mới có thể hiểu.

Một người mới vừa tiếp xúc đúc lại kinh mạch, có thể làm được điểm ấy... Không hổ là Thiên Nhận Danh Sư, quả nhiên có năng lực người thường không thể tưởng tượng.

- Ừm?

Đang cảm xúc, lòng bàn tay xuất hiện một ngọc bài, cúi đầu nhìn, mày nhăn lại.

- Làm sao vậy?

Nhìn biểu tình của hắn biến hóa, trên tay Trương Huyền tiếp tục, ánh mắt nhìn lại.

Đúc kinh mạch, chỉ cần không gián đoạn là được, nói chuyện gì đó cũng không ảnh hưởng.

- Là... quản gia kia của sư huynh!

Dương sư vội vàng nhìn qua.

- Quản gia? Ngươi nói Tôn Cường? Hắn làm sao vậy?

Trương Huyền nhíu mày.

Lúc trước rời đi Thánh Tử điện lo lắng, không rảnh chiếu cố đối phương, có điều chỉ cần tên này không tìm đường chết rời đi, hắn là hết sức an toàn, sẽ không có người tìm phiền toái.

- Biết hắn là giả mạo... Ta để cho người đưa hắn đến Tổng bộ Danh Sư đường, ai biết... biết chân tướng, hắn quá mức thất lạc, tu luyện ra sự cố, bất cứ lúc nào cũng sẽ tử vong...

Dương sư dừng lại một chút, nói ra nội dung trên ngọc bài.

- Điều đó không có khả năng!

Ánh mắt Trương Huyền híp lại:

- Phương pháp tu luyện của hắn đều là ta tự mình truyền thụ, cộng thêm có chút lười biếng, làm sao có thể xuất hiện sự cố, còn dẫn đến tử vong?

Công pháp của Tôn Cường, là hắn tự mình truyền thụ, coi như không phải cấp bậc Thiên Đạo, nhưng cũng đạt đến cấp bậc tinh giản, sai lầm cực ít, chỉ cần nghiêm túc tu luyện, tuyệt đối không có nguy hiểm tẩu hỏa nhập ma... Làm sao lại bởi vì thất lạc, mà xuất hiện vấn đề?

- Có thể là Danh Sư đường, có người muốn từ trên người hắn dò xét công pháp của sư huynh, lúc này mới xuất hiện sai lầm...

Dương sư hơi đỏ mặt nói.

Những người kia của Danh Sư đường, hắn hết sức rõ ràng, cũng không phải ác ý, mà là tò mò cùng khiếp sợ.

Một quản gia tư chất hết sức bình thường, có thể tiến bộ nhanh như vậy, không tò mò công pháp của hắn đó là giả!

Lại thêm thế giới quan của Tôn Cường triệt để sụp đổ, bị Danh Sư cửu tinh vây quanh, cẩn thận hỏi thăm, coi như không tiết lộ công pháp, dựa theo phương pháp của đối phương tu luyện cũng rất bình thường. Như vậy cùng trước kia tu luyện sinh ra xung đột, sẽ rất dễ dàng xuất hiện tình huống tẩu hỏa nhập ma.

- Ừm! Hắn là như vậy...

Nghe hắn phân tích, Trương Huyền nhẹ gật đầu, sắc mặt tái xanh, muốn đi cứu người, nhưng nhìn thấy Triệu Nhã còn không có kết thúc, đành phải ngừng lại:

- Sư đệ, ta đi không được, khả năng còn phải làm phiền ngươi mang Tôn Cường tới, hắn từ Thiên Huyền đế quốc liền theo ta, ta không muốn để cho hắn nhận bất cứ thương tổn gì!

Đối phương là Dương sư, chỉ cần hắn ra mặt, Tôn Cường chắc chắn sẽ không xảy ra chuyện, hơn nữa ở Tổng bộ Danh Sư đường, hắn xuất hiện, so với mình càng tốt, huống chi hiện tại quả thực đi không được.

- Cái này đơn giản, người là ta lệnh mang tới tổng bộ, tự nhiên phải chịu trách nhiệm...

Dương sư gật đầu cười, ngay sau đó nhíu mày:

- Chỉ là, ngươi đúc lại kinh mạch không thể bị người quấy rầy, ta rời đi như thế, vạn nhất xuất hiện nguy hiểm...

Đúc lại kinh mạch, cực kỳ rườm rà phức tạp, hơn nữa không thể bị quấy rầy, hắn ở bên cạnh, có thể hộ pháp, một khi rời đi xuất hiện biến cố, muốn cứu cũng không kịp.

- Ta bên này không có gì, ngụy trang thân phận, trừ ngươi sẽ không có người biết được, ngươi thông báo người Luyện Khí sư công hội một tiếng, sẽ không có người dám tới làm loạn, cho nên không có nguy hiểm gì... bên Tôn Cường không thể bị dở dang!

Trương Huyền nói.

Dù liên minh đế quốc có Danh Sư đường, nhưng mà dùng năng lực ngụy trang của hắn, muốn điều tra ra còn rất sớm, lại nói Dương sư chỉ là biểu hiện ra thân phận Luyện Khí sư cửu tinh, cũng không biểu hiện ra thân phận Danh Sư, sẽ không để cho người khác nghi ngờ.

Lại thêm kinh mạch trong cơ thể Triệu Nhã đã khôi phục hơn phân nửa, nhiều nhất hai ba canh giờ, liền có thể hoàn toàn kết thúc, hơn nữa kinh mạch sau khi sửa chữa, không nguyện ý bị đối phương nhìn thấy, có cớ để hắn rời đi, không còn gì tốt hơn.

- Tốt, ta sẽ triệt để phong ấn nơi này... Đi tổng bộ, ta có thể dùng truyền tống trận của Băng Nguyên cung, thời gian sẽ không quá dài...

Suy tư một chút, biết đối phương nói không sai, chuyện Tôn Cường không thể bị dở dang, Dương sư nhẹ gật đầu, bàn tay lăng không trảo một cái, triệt để phong ấn bốn phía, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, bàn chân đạp mạnh, bay về phía Băng Nguyên cung.

Trương Huyền đi ra nhận lấy cái chết!

dtv-ebook.com

Dương sư mới vừa bay không xa, đột nhiên vỗ trán một cái.

- Làm sao lại quên sự tình Hưng Mộng kiếm thánh nhỉ?

Mộng kiếm thánh một mực hoài nghi vị sư huynh này của mình là con trai của nàng, trước khi đến, cũng muốn điều tra một chút, kết quả biết đối phương là Thiên Nhận Danh Sư, quá mức khiếp sợ, ngay sau đó lại lĩnh ngộ thủ pháp đúc lại kinh mạch của đối phương, trong lúc nhất thời thế mà quên mất không còn một mảnh.

Đổi lại những người khác, hắn có thể nhìn ra, nhưng vị này, tâm cảnh khắc độ so với hắn chỉ cao không thấp, thân thể càng thiên biến vạn hóa, nhìn thấu dung mạo vốn có cũng khó khăn, huống chi là kiểm tra nguồn gốc.

- Được rồi, Hưng Mộng kiếm thánh ở Băng Nguyên cung, ta lặng lẽ nói cho bọn hắn, để bọn hắn tự mình tới kiểm tra, hắn là càng dễ xác nhận!

Dương sư lắc đầu, tiếp tục bay đi.

Tuy hắn biết không ít về vị tiểu thiên tài kia, nhưng chân chính muốn xác nhận, còn cần hai vị này tự mình tới mới được, như vậy sẽ không gây thêm phiền phức nữa, dù sao cách cũng không xa...

Dương sư rời đi, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm.

Nói thật, một mực giả mạo đối phương, tận mắt nhìn thấy bản tôn, còn có áp lực rất lớn, may mắn đối phương nhận ra hắn là Thiên Nhận Danh

Sư, nếu không trách cứ, coi như giải thích nhiều hơn nữa, cũng không có bất kỳ tác dụng nào.

- Bắt đầu đi...

Thấy bốn phía yên tĩnh, Trương Huyền phun ra một ngụm trọc khí, hai hàng lông mày lập tức nâng lên.

Kinh mạch đồ mới quá kinh thế hãi tục, vì để tránh cho phiền phức, vừa rồi thời điểm đối phương ở đây, chỉ đúc lại kinh mạch đồ cơ sở nhất cho Triệu Nhã, không có dính đến thay đổi, giờ phút này rời đi, không còn cố kỵ, không cần che giấu nữa.

- Triệu Nhã, một lát nữa đúc lại kinh mạch, sẽ đi qua địa phương trước kia ngươi không có kinh mạch, thống khổ sẽ tăng thêm gấp mười lần, nhất định phải chịu đựng!

Biết làm như vậy sẽ mang tới kết quả gì, vẻ mặt của Trương Huyền nghiêm túc dặn dò một câu.

Kinh mạch đồ mới khác biệt kỳ kinh bát mạch trước kia, những địa phương mới xuất hiện này giống như núi sông chưa khai hoang qua, cưỡng ép truyền vào, sẽ cho người cảm giác đau đớn như binh khí đâm thủng, mấu chốt nhất là còn từng tấc từng tấc tiến lên, thống khổ có thể tưởng tượng được.

Nhưng đúc lại kinh mạch, nhất định phải trải qua những giai đoạn này, coi như hắn có Thiên Đạo chân khí cũng bất lực, bởi vậy chỉ hy vọng đối phương kiên trì, không đến mức không chịu nổi.

- Lão sư yên tâm!

Triệu Nhã cắn chặt răng ngà, ánh mắt kiên định.

Dây leo biến thành kinh mạch đi vào trong cơ thể, không chỉ để cho nàng cảm nhận được hi vọng khôi phục, còn có xúc động đột phá, đã như vậy cho dù chết cũng phải kiên trì.

- Vậy thì tốt rồi...

Thấy nàng có lòng tin, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, chần chờ một chút, ngón tay liên tục điểm ra.

Xì xì xì!

Mấy đạo chân khí tuôn ra, ở trên người đối phương hình thành một dây nhỏ hình dáng kén tằm, bọc thành bánh chưng, che lại huyệt vị cùng bộ phận quan trọng trên thân thể, làm xong hết, lúc này mới tiếp tục khống chế dây leo, tăng thêm tốc độ chạy trong cơ thể đối phương.

Kinh mạch đồ mới, mặc dù là sản phẩm của Thiên Đạo thư viện, không có khả năng có lỗi, nhưng chưa hề thí nghiệm qua, đi vào thân thể, sẽ xuất hiện tình huống như thế nào, ai cũng không rõ ràng được, xem như hắn cũng không dám mạo hiểm.

Dùng chân khí bao vây huyệt vị cùng các bộ phận, một khi xuất hiện không may, chân khí sẽ dọc theo huyệt đạo chảy vào trong cơ thể, còn có thể bảo vệ đường sống, nếu không chờ xuất hiện biến cố lại động thủ, Thần Tiên cũng không kịp cứu.

Hô hô hô!

Dây leo lan về phía địa phương chưa được khai hoang, tinh thần của Trương Huyền tập trung cao độ.

- Lão sư...

Thanh âm thống khổ của nữ hài vang lên.

Trương Huyền vội vàng ngẩng đầu, ngay sau đó cảm nhận được Triệu Nhã cắn chặt hàm răng, thân thể mềm mại không ngừng run rẩy.

Thực sự quá đau, nếu không phải vì nhanh chóng kích hoạt Thuần Âm thể, tiếp nhận không biết bao nhiêu trắc trở, chỉ sợ lần này đã hôn mê.

- Chịu đựng, có kinh mạch mới, sau này ngươi phát triển sẽ có trợ giúp rất lớn...

Trương Huyền giải thích.

- Ta biết!

Triệu Nhã gật đầu.

- Vậy thì tốt rồi...

Nghe nàng trả lời, nói rõ còn có thể kiên trì, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, khống chế dây leo tiếp tục kéo dài.

Ầm ầm!

Dây leo xông qua một cái ràng buộc, đột nhiên khí tức trong người Triệu Nhã phát sinh biến hóa, trong chốc lát trở nên lạ lẫm, trong lăng lệ mang theo hung hãn, giống như muốn xé nát hắn.

Cỗ khí tức này bay thẳng linh hồn, giống như nguyên thần cũng không chịu nổi, sẽ bị nghiền thành bụi phấn.

- Đây là... khí tức của Dị Linh tộc?

Con ngươi của Trương Huyền co rụt lại.

Cỗ khí tức này quá quen thuộc, chính là Dị Linh tộc mới có, hắn dùng Thiên Đạo chân khí cũng có thể bắt chước ra, chỉ bất quá bắt chước giống cũng không tinh thuần như vậy.

Giống như thời khắc này Triệu Nhã trong nháy mắt thuế biến thành Hoàng giả Dị Linh tộc, huyết mạch hung ác cường đại hơn rất nhiều.

- Chẳng lẽ bởi vì dung hợp kinh mạch đồ của Dị Linh tộc?

Trương Huyền sầm mặt lại.

Hắn sử dụng kinh mạch đồ mới này, không chỉ dung hợp Thánh thú, còn có Dị Linh tộc, vừa rồi khu vực dây leo chạy qua, là nhân tộc không có, nhưng Dị Linh tộc vừa vặn có. Chỉ là kinh mạch tương đồng, không nghĩ tới khí tức thân thể cũng sẽ phát sinh biến hóa.

- Triệu Nhã, ngươi cảm giác thế nào?

Trương Huyền nhịn không được nữa, vội vàng hỏi.

- Ta... Không có... gì...

Thanh âm của Triệu Nhã cực kỳ yếu ớt, xem ra đã dùng hết toàn lực mới có thể nói ra ba chữ này. Nghe nàng không có việc gì, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, đồng thời trong lòng nghi ngờ.

- Kinh mạch của Dị Linh tộc khác nhân loại, chẳng lẽ nguyên nhân chính là như vậy, cấp độ tính mạng của bọn hắn mới cao hơn nhân loại?

Dị Linh tộc vừa ra đời ít nhất nắm giữ thực lực Hóa Phàm cảnh, hơn nữa từng cái tuổi thọ rất lâu, chỉ cần không bị giết, có thể nhẹ nhõm sống trên vạn năm... Đây là nhân loại đạt đến Thánh vực đỉnh phong, thậm chí Cổ Thánh cũng không cách nào làm được!

Chỉ từ điểm ấy, cũng có thể thấy được, cấp độ tính mạng của bọn hắn cùng nhân loại là hai loại khái niệm.

Giờ phút này Triệu Nhã thay đổi kinh mạch, từ khí tức ôn nhuận của nhân loại, đột nhiên biến thành khí tức của Dị Linh tộc... Có phải cho thấy, kinh mạch khác biệt, mới là nguyên nhân chủ yếu dẫn đến hai loại sinh mệnh khác biệt?

Nếu thật như vậy, nhân loại có thể đổi kinh mạch đồ của Dị Linh tộc hay không?

Một khi thành công, phát triển lâu dài, nhân loại có thể trở nên càng thêm cường đại, hơn nữa tuổi thọ sẽ trở nên càng dài hay không?

Nghĩ đến cái này, hắn cũng nhịn không được nữa, tinh thần câu thông Thiên Đạo chi thư, một lát sau lại nhận được câu trả lời thê thảm.

- Chủ nhân, kinh mạch của Dị Linh tộc quả thực khác nhân loại, có điều loại dây leo này chỉ có một; kinh mạch nghiền nát còn có thể sống được... Cũng chỉ có ngươi mới có thể làm, đổi lại những người khác, xem như Dương sư cũng không hoàn thành được...

- Này cũng phải...

Trương Huyền bất đắc dĩ lắc đầu.

Quả thực, dây leo Động Hư Hồ Lô chỉ có một, kinh mạch của Triệu Nhã nghiền nát, còn có thể sống sót, là nhờ bản thân dùng hết toàn lực duy trì... Hai thứ này thiếu một thứ cũng không được, có thể nói không thể phục chế, muốn thúc đẩy ở trên người nhân loại bình thường, căn bản không thể nào làm được.

Lại nói, toàn bộ kinh mạch nghiền nát, sau đó thong thả đúc lại... quá trình này trừ Triệu Nhã có thể chất đặc thù, tâm tư tinh khiết mới có thể thừa nhận được, những người khác muốn tiếp nhận, chỉ sợ rất khó.

- Xem ra toàn diện phát triển là không thể nào...

Trương Huyền lắc đầu tiếc hận.

Nếu như nhân loại có thể giống như Dị Linh tộc, nắm giữ tuổi thọ vài vạn năm cùng thiên phú siêu cường, tuyệt đối sẽ người người như rồng, coi như Danh Sư đường không tồn tại, cũng sẽ không yếu hơn đối phương.

Chỉ tiếc loại phương pháp này không thể phát triển không nói, truyền toàn bộ kinh mạch đồ vào, sẽ xuất hiện kết quả như thế nào, Triệu Nhã có thể trở nên hung tàn giống như Dị Linh tộc hay không còn rất khó nói, nên đừng hành động thiếu suy nghĩ.

- Tiếp tục...

Biết tên đã lên dây, không bắn không được, Trương Huyền cũng không có dừng lại, tiếp tục khống chế dây leo đi tới, thời điểm khí tức Dị Linh tộc trong cơ thể nàng càng lúc càng nồng nặc, một tiếng quát to vang vọng toàn bộ đại điện, chấn hư không lắc lư.

- Trương Huyền, còn không đi ra nhận lấy cái chết...

Tê lạp!

Kèm theo lời nói, phong ấn của đại điện bị một lực lượng mạnh mẽ xé rách ra.

Ai dám động lão sư ta? (1)

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

Dịch: Tiêu Dao

- Ừm?

Trương Huyền ngẩng đầu nhìn, ngay sau đó nhìn thấy Trương gia đại trưởng lão Trương Vô Ngân cùng Băng Nguyên cung U Nhược Tâm lơ lửng ở giữa không trung ánh mắt n, hai người hư điện, trên người tản mát ra khí tức cường đại, vừa rồi công kích chính là một vị trong đó thi triển.

Dương sư lưu lại phong ấn ngăn cản Thánh vực cửu trọng bình thường không thành vấn đề, nhưng ở trước mặt hai vị cường giả đỉnh cao kia, vẫn không đỡ nổi một đòn.

- Quả nhiên giỏi ngụy trang, nếu như không phải khí tức Dị Linh tộc xuất hiện, ngay cả ta cũng nhìn không ra!

Trương Vô Ngân cười lạnh một tiếng, từ không trung từng bước một đạp xuống, nhìn chằm chằm thanh niên trong đại điện, sợ hắn chạy trốn:

- Trương Huyền, ngươi còn có lời gì muốn nói?

Trong lời nói lực lượng hùng hồn áp bức đến, tựa hồ muốn ép mặt đất thành bụi phấn, Trương Huyền đứng mũi chịu sào, chỉ cảm thấy toàn thân cứng ngắc, hô hấp khó mà duy trì.

Dù đột phá đến Thánh vực bát trọng Động Hư cảnh, nhưng vẫn không phải đối thủ của vị đại trưởng lão trước mắt này.

Thực lực của đối phương, chỉ sợ đã bước vào Đại Thánh chân chính, nếu không không có khả năng vượt qua lôi kiếp Vũ Không cảnh chỉ bị thương ngoài da, không có bị thương căn bản.

- Ta không lời nào để nói. .. Bất quá có thể cho ta hai canh giờ hay không, ta có chuyện trọng yếu cần làm!

Thấy đối phương xác định, biết ngụy trang đã không có bất cứ ý nghĩa gì, thân thể Trương Huyền nhúc nhích, khôi phục bộ dáng cũ, ngẩng đầu nhìn qua.

Hiện tại Triệu Nhã đang ở thời kỳ mấu chốt, không thể gián đoạn, nếu không ai cũng không biết sẽ phát sinh tình huống gì.

Đúc lại kinh mạch xong, Trương gia, Băng Nguyên cung, Thánh Tử điện... Tất cả mâu thuẫn, cùng một chỗ thanh toán cũng không muộn.

- Hai canh giờ? Cho ngươi thời gian chạy trốn ư? Nằm mơ!

Trương Vô Ngân cười lạnh nói:

- Chư vị cũng hiện thân đi, nếu như trước đó nghi ngờ ta báo cáo, hiện tại hẳn tận mắt thấy đi! Khí tức sát lục nồng đậm, coi như không phải Dị Linh tộc, cũng khẳng định là bảo vật của Dị Linh tộc. Thân là Danh Sư, nhưng cấu kết Dị Linh tộc, loại tội lỗi này, không cần ta hỏi nhiều, chắc hẳn Danh Sư đường các ngươi cũng có kết luận!

Rầm!

Tiếng nói kết thúc, bốn phía vang lên vô số tiếng xé gió, mười mấy vị Danh Sư từ bốn phương tám hướng bay tới, từng người mang theo khí tức cường đại, so với trưởng lão Băng Nguyên cung cũng không hề yếu, lực lượng bao phủ bốn phía, cho người ta một loại cảm giác thiên địa sụp đổ.

- Đều là cửu tinh?

Con ngươi của Trương Huyền co rụt lại, thân thể cứng đờ.

Trước mắt xuất hiện Danh Sư, trước ngực đều giống như Khúc trưởng lão, thêu huy chương cửu tinh, lại thêm lực lượng trên người, vừa nhìn liền biết, ít nhất đạt đến cửu tinh.

Mười mấy vị Danh Sư cửu tinh đồng thời xuất hiện, chỉ vì bắt mình? Mình còn không có mặt mũi này nha?

Tuy ở Trương gia, Băng Nguyên cung, Thánh Tử điện náo động ra sự tình không nhỏ, nhưng Trương Vô Ngân, U Nhược Tâm đồng thời xuất hiện, lại có một hai vị Danh Sư cửu tinh đã là trận thế rất lớn, một lần mười mấy người... lúc nào Danh Sư cửu tinh không đáng giá như vậy?

Sẽ không phải tất cả cường giả của Tổng bộ Danh Sư đường đều tới đây chứ!

- Ngươi chính là Trương Huyền?

Trương Huyền đang khiếp sợ, một lão giả nhìn qua, trong mắt mang theo nghi ngờ cùng không hiểu.

Quyền đường chủ Nhậm Thanh Viễn nghe được tam đại thế lực liên hợp báo cáo, vốn cho rằng gia hỏa để mọi người đầu đau kia có ba đầu sáu tay, thực lực hơn người, nằm mơ cũng không nghĩ đến, thoạt nhìn chỉ chừng hai mươi tuổi, bộ dáng bình thường không nói, thực lực cũng chỉ có Động Hư cảnh sơ kỳ, không có chỗ nào để cho người ta khiếp sợ.

Thật muốn nói có địa phương xuất chúng, cái kia chính là đối mặt nhiều cường giả như vậy, còn có thể mặt không đổi sắc, tâm tính không yếu, thậm chí vượt qua Danh Sư cửu tinh bình thường.

- Tại hạ Trương Huyền!

Trương Huyền gật đầu trả lời.

- Sự tích của ngươi ta đều nhìn qua, hai lần xông đường thành công, một lần xông Danh Sư lầu thành công, đủ loại phụ tu, thiên tư tuyệt đỉnh, càng phá vỡ âm mưu của Dị Linh tộc Thanh Điền hoàng thất, công lao to lớn... nhưng thân là Danh Sư, cần lấy đức làm đầu, đại náo Trương gia, Thánh Tử điện, thậm chí Băng Nguyên cung, trong ba chuyện bất kỳ một cái nào cũng có thể hủy đi tất cả công lao của ngươi... Đến cùng vì cái gì?

Nhậm Thanh Viễn nhịn không được nói.

Đối phương vốn có một tương lai tốt đẹp, nhưng vì sao hết lần này tới lần khác tự tay chôn vùi?

- Nói những thứ này làm gì? Nhậm đường chủ, không phải ngươi bởi vì hắn là thiên tài Danh Sư không có thế lực, nên muốn bao che chứ?

Trương Huyền còn chưa kịp nói chuyện, Trương Vô Ngân ở một bên lạnh lùng cười.

- Bao che? Này thì không đến mức! Bất kể là Danh Sư hay người bình thường, chỉ cần phạm sai lầm, đều sẽ bị trừng phạt, hoàng tử giống như thứ dân...

Nhậm Thanh Viễn nói.

- Như vậy tốt nhất, Trương Huyền này ở Trương gia có ý định làm loạn, hủy hoại vô số kiến trúc, đả thương vô số trưởng lão, tội ác tày trời, nếu ngươi nói cùng tội như thứ dân, vậy ta liền không khách khí... Người đâu, bắt lại cho ta, tuyệt đối đừng để hắn chạy!

Trương Vô Ngân vung tay lên.

Rầm!

Bốn phía xuất hiện bảy tám người, từng người đều mặc trang phục của Trương gia, thân ảnh lắc lư, đồng loạt bay tới.

Đều là cường giả Trương gia, mỗi cái thực lực đạt đến Thánh vực cửu trọng, mấy người liên hợp, không gian bốn phía bị phong tỏa, xem ra muốn dùng truyền tống trận chạy trốn cũng không làm được.

- Hắn phá hư Thánh Tử điện ta, bỏ qua trên dưới, tổn thương trưởng lão, Thánh Tử điện ta cũng sẽ không bỏ qua!

Sưu sưu sưu!

Lại một tiếng hét lớn, Thánh Tử điện quyền điện chủ Chiêm sư bay tới, hơn mười cường giả Thánh Tử điện huyền phù ở trên không, từng người nhìn về phía Trương Huyền.

Thân là học viên của Thánh Tử điện, nhưng đại náo chủ điện, phá hủy vô số kiến trúc, càng đả thương đám người Chiêm sư, đã chạm đến ranh giới cuối cùng.

- Trương Huyền, ngươi hủy Băng Nguyên cung ta không nói, còn bắt thiếu cung chủ của chúng ta, tội không thể tha...

U Nhược Tâm cũng tới trước một bước, trên người sóng khí nổ tung. Đối phương ngụy trang Dương sư, bắt đi Triệu Nhã, phá hủy Băng Nguyên cung vô số kiến trúc... Bất kể bên nào, đều bị hắn lên cơn giận dữ, hận không thể trực tiếp xé.

- Bắt đi thiếu cung chủ? Ngươi nói ta bắt đi Triệu Nhã? Đường đường Băng Nguyên cung, như vậy đổi trắng thay đen?

Không để ý tới đám người Trương Vô Ngân cùng Chiêm sư, Trương Huyền ngẩng đầu nhìn về phía U Nhược Tâm.

Cái khác quả thực là sai lầm của hắn, không có gì phải phủ nhận, nhưng nói hắn bắt Triệu Nhã, quả thực chính là sai lầm nghiêm trọng!

Nếu như không phải các ngươi vì kích hoạt Thuần Âm thể mà bỏ qua đạo nghĩa, dẫn đến Triệu Nhã cầu cứu, sao đến mức xuất hiện nhiều biến cố như vậy?

Kẻ cầm đầu chính là Băng Nguyên cung các ngươi, thế mà còn trả đũa, nói ta bắt Triệu Nhã, thật đúng là đen trắng điên đảo, ăn nói bừa bãi!

Đường đường thế lực lớn một phương, lại thuận miệng nói bậy, lực khống chế của Danh Sư đường thật lỏng lẻo như thế sao?

Nghĩ đến cái này, Trương Huyền nhịn không được nữa ngẩng đầu nhìn về phía các Danh Sư cửu tinh, ánh mắt băng lãnh.

- Ta cho rằng Tổng bộ Danh Sư đường có thể làm được công bằng công chính, không có thiên vị, lúc nào cũng thành một giuộc với Băng Nguyên cung?

Ai dám động đến lão sư ta (2)

dtv-ebook.com

- Láo xược!

Nghe nói như thế, các Danh Sư cửu tinh đồng thời hét lớn.

Tổng bộ Danh Sư đường, với tư cách thế lực đỉnh phong nhất đại lục, từ trước tới nay công bằng công chính, bây giờ lại bị đối phương nói liên hợp với Băng Nguyên cung, tất cả đều giận dữ.

- Láo xược? Vậy thì láo xược đi, dù sao ở trong mắt các ngươi, tội danh của ta đã đủ rồi!

Trương Huyền lắc đầu, trên tay tiếp tục đúc lại kinh mạch cho Triệu Nhã, giọng nói có vẻ hơi tiêu điều.

Khó trách Dương sư thất vọng với Tổng bộ Danh Sư đường, không muốn trở về, cách làm trong đó quả thực để cho người ta khó mà tiếp nhận.

Thân là Tổng bộ Danh Sư đường, muốn dò xét Triệu Nhã là học sinh của mình, hẳn là rất đơn giản, bản thân vì cứu người, lại trở thành cướp người... Không tra rõ ràng, liền hùa theo Băng Nguyên cung, quả thực mất đi uy nghiêm của Danh Sư.

- Nếu biết bản thân có tội, còn không ngoan ngoãn bó tay chịu trói!

U Nhược Tâm nhìn lại:

- Thiếu cung chủ của chúng ta đâu? Ngươi giấu nàng đi đâu rồi, còn không mau giao ra!

- Đây là thiếu cung chủ của các ngươi!

Trương Huyền chỉ về phía trước.

- Ngươi nói cái gì?

U Nhược Tâm sững sờ.

Người trước mắt bị chân khí bọc giống như bánh chưng, vừa nhìn liền biết là Dị Linh tộc, lại còn nói là thiếu cung chủ của các nàng, chẳng lẽ tên này dùng bí pháp đặc thù gì, biến thiếu cung chủ thành Dị Linh tộc?

Dị Linh tộc không phải trời sinh sao?

- Đừng nghe hắn nói bậy, hiện tại hắn đang trì hoãn thời gian, sau đó nghĩ biện pháp chạy trốn, mọi người cùng nhau ra tay, trước bắt hắn lại, phong tỏa chân khí lại tiến hành thẩm vấn!

Trương Vô Ngân hét lớn.

- Không sai, trực tiếp động thủ, nếu không tên này có rất nhiều thủ đoạn, ai cũng không dám bảo đảm sẽ xuất hiện vấn đề gì!

Khúc trưởng lão ở trong đám người cũng quát lên.

Vị trước mắt này, tuy không có thực lực, nhưng lại có thú sủng, có lôi kiếp, bọn họ gặp qua nhiều lần, không dám mạo hiểm, ngộ nhỡ chậm trễ một hồi, lại làm ra thủ đoạn gì để bọn họ không thể lý giải, như thế mọi người sẽ lấy giỏ trúc múc nước, thật sự thành trò cười, nói xong xoay người ôm quyền:

- Đường chủ...

- Khóa tu vi lại là được, đừng hạ nặng tay!

Nhậm Thanh Viễn nhẹ gật đầu.

Danh Sư đường đã phát lệnh truy nã, tự nhiên phải có thể hiện, trước bắt đối phương lại nói, sau đó muốn hỏi thăm cũng không muộn.

- Vâng!

Rầm!

Khúc trưởng lão nhẹ gật đầu, nhìn về phía Trương Vô Ngân:

- Đại trưởng lão, ngươi cũng nghe rồi đấy, ra tay đi!

- Được!

Trong mắt Trương Vô Ngân lóe sáng, vẫy bàn tay một cái.

Phần phật!

Bảy tám cao thủ Trương gia lập tức vây quanh, từng người lực lượng cường đại, giống như ở chung quanh bố trí một thiên la địa võng.

- Kỳ Lân thú, hộ chủ!

Biết một khi bị bắt, quá trình đúc lại kinh mạch sẽ bị gián đoạn, sắc mặt Trương Huyền tái xanh, bàn tay run lên, thả Hỏa Diễm Kỳ Lân thú ra.

Hắn bị cố định ở nguyên chỗ, không cách nào động đậy, cũng chỉ có thể dựa vào thú sủng.

May mắn hai ngày này, thông qua dược liệu cùng Thiên Đạo chân khí điều tiết, thương thế trên người đối phương đã tốt đẹp, nếu không thật không biết làm sao cho phải.

Ầm ầm!

Kỳ Lân thú xuất hiện, lập tức gào thét, móng vuốt bổ tới.

Tê lạp!

Cũng không biết là nhìn ra trận pháp liên hợp của đối phương thiếu hụt, hay lực lượng quá mức hung mãnh, một trảo đi xuống, không gian bốn phía bị xé nứt, tất cả cường giả Trương gia đồng thời lui về phía sau.

Những cường giả này, dù đều tính là đại lục đỉnh phong, nhưng Kỳ Lân thú khôi phục thực lực, Thánh vực cửu trọng đỉnh phong, trừ Đại Thánh, cửu trọng bình thường căn bản không làm gì được.

- Nghiệt súc, Trương gia cung phụng ngươi ba năm, thế mà trợ giúp người khác tới đối phó chúng ta, tự tìm cái chết!

Sớm đoán được đối phương sẽ tế ra Kỳ Lân thú, đại trưởng lão lăng không bước ra, năm ngón tay cong cong.

Phần phật!

Một bảo vật tựa như lưới đánh cá xuất hiện, trên không trung càng biến càng lớn.

Rống!

Nhìn thấy thứ này, ánh mắt của Kỳ Lân thú lộ ra vẻ hoảng sợ, bị dọa đến vội vàng lui về phía sau, muốn chạy trốn, có điều bảo vật kia giống như phong ấn không gian, bất kể nó lui về phía sau như thế nào cũng chạy không được.

- Không nghĩ tới đại trưởng lão mang Khốn Long Tác tới!

- Đúng vậy, lúc trước gia chủ là dùng thứ này bắt Kỳ Lân thú!

- Thánh khí tuyệt phẩm, phối hợp thêm thực lực của đại trường lão, coi như Kỳ Lân thú mạnh hơn cũng vô dụng...

Nhìn thấy lưới đánh cá hạ xuống, đám người Trương gia đều thở phào nhẹ nhõm.

Khốn Long Tác ngay cả Thánh thú có huyết mạch Long tộc cũng có thể vây khốn, dù Hỏa Diễm Kỳ Lân thú mạnh mẽ, nhưng so với những Thánh thú có huyết mạch Long tộc, thì vẫn chênh lệch không ít.

Rầm!

Trong âm thanh đối thoại, Khốn Long Tác rơi vào trên người Kỳ Lân thú, nó lập tức bị trói, không ngừng giãy dụa, nhưng không cách nào chạy trốn.

- Đến đây đi!

Lăng không trảo một cái, Khốn Long Tác từ từ nhỏ dần, rơi vào lòng bàn tay Trương Vô Ngân, Kỳ Lân thú giống như bị phong ấn ở một không gian khác, cực kỳ tức giận, nhưng không làm nên chuyện gì.

- Ừm?

Không nghĩ tới đối phương có loại bảo vật này, ánh mắt của Trương Huyền híp lại.

Thực lực của hắn bây giờ, không mượn lôi kiếp mà nói, đối với cường giả như Trương Vô Ngân, một chút uy hiếp cũng không có.

- Át chủ bài lớn nhất của hắn chính là thú sủng này, tiếp tục động thủ đi!

Trói Kỳ Lân thú lại, Trương Vô Ngân vẫy tay một cái.

Phần phật!

Vô số cường giả lần nữa bay tới, từng đạo lực lượng như gông xiềng, trong nháy mắt triệt để bao phủ Trương Huyền ở bên trong.

- Thúc thủ chịu trói đi!

Một cường giả Trương gia cười lạnh, ngón tay điểm ra, một đạo quang mang bắn tới mi tâm của Trương Huyền, xem ra một khi đánh trúng, tu vi sẽ lập tức bị đánh tan, lực lượng mạnh hơn cũng khó mà chạy trốn.

Thân thể Trương Huyền cứng ngắc.

Tình huống hiện tại của hắn, động cũng không thể động, chớ nói chi là trốn, xem ra chỉ có thể để phân thân và Ngoan Nhân ra... Nếu không tu vi bị đánh tan, không cách nào tiếp tục truyền vào kinh mạch, bị bắt chỉ là

việc nhỏ, qua trọng là Triệu Nhã sẽ gặp phiền phức, làm không cẩn thận sẽ thật hương tiêu ngọc vẫn, khó mà cứu chữa!

Bất quá thả Ngoan Nhân ra, là tương đương với tìm chết, Tổng bộ Danh Sư đường rất khó giải thích. Hơn nữa sự tình phân thân càng khó lòng giãi bày, làm không cẩn thận sự tình thư viện sẽ lộ ra ánh sáng.

- Được rồi, lộ ra ánh sáng liền lộ ra ánh sáng...

Thấy lực lượng của đối phương sắp tới trước mắt, không chậm trễ được nữa, Trương Huyền cắn răng, lật bàn tay, đang muốn thả Ngoan Nhân ra, liền nghe một thanh âm truyền đến, tựa như tiếng sấm vang rền.

- Ai dám động lão sư ta?

Ầm ầm!

Tiếng nói còn chưa kết thúc, ánh sáng phóng tới lập tức biến mất không thấy hình bóng, sau một khắc, vị cao thủ Trương gia công kích Trương Huyền kia từ không trung rớt xuống, miệng mũi không ngừng thổ huyết.

- Cái gì?

Mấy vị cường giả khác không nghĩ tới đột nhiên xuất hiện loại biến cố này, vội vàng xoay người, cũng không kịp phản ứng, đồng thời từ không trung rơi xuống, từng cái nằm trên mặt đất, không ngừng run rẩy.

- Độc điện Hữu hộ pháp Thẩm Khuyết (Độc Thủ tôn giả Hà Quảng Vũ, Vạn Độc tôn giả Lâm Giang Hải) cứu giá chậm trễ, mong đại nhân thứ tội!

Vù! Vù! Vù!

Ba bóng người bất ngờ xuất hiện ở trước mặt Trương Huyền, quỳ một chân trên đất.

Nghe ta an bài

dtv-ebook.com

- Sao người Độc điện lại tới?

- Nghe nói tân Điện chủ của Độc điện là tổ sư chuyển thế, Tiên Thiên độc thể, bá đạo có một không hai, Danh Sư đường phái Danh Sư cửu tinh đến dò xét cũng bị độc ngất... Làm sao lại chạy tới cứu người?

- Ta xem qua tư liệu của vị Trương Huyền này, hắn từng ở Thanh Nguyên đế quốc, từng cứu Độc sư của Độc điện, sáp nhập vào Chiến Sư đường, có thể bởi vì cái này mà thiếu ân tình hay không?

- Đây chẳng qua là Độc điện cấp thấp, sẽ không có tư cách mời được Hữu hộ pháp, bốn đại tôn giả đến?

- Vừa rồi có người hô to, ai dám động lão sư ta... Có ý tứ gì? Chẳng lẽ học sinh của Trương Huyền, là mấy vị Độc sư này?

...

Biến cố nảy sinh, tất cả mọi người xôn xao.

Người người đều cho rằng lần này Trương Huyền khó thoát tai kiếp, làm sao cũng không nghĩ đến, đột nhiên toát ra ba nhân vật đỉnh phong của Độc điện tới cứu giá.

Ba người này, mỗi người dậm chân một cái cũng có thể để đại lục run rẩy, nhốt Danh Sư cửu tinh và đối phương vào một cái phòng, chết hơn phân nửa là Danh Sư cửu tinh, như vậy có thể thấy được kinh khủng.

- Độc điện từ trước tới nay đặc lập độc hành, không phục quản lý, dám từ sào huyệt đi ra, không bằng...

Khúc trưởng lão nhẹ nhàng đi tới trước mặt quyền đường chủ Nhậm Thanh Viễn, làm động tác chém xuống.

- Mấy năm này Độc điện xuất hiện biến cố, Tả hộ pháp Hồ Nhất Vi bị Dương sư bắt trở thành hạ nhân, hai vị tôn giả khác đều chết, ba người này xem như người mạnh nhất trừ Điện chủ, coi như muốn động thủ cũng phải cẩn thận, không cần thiết giết địch một ngàn, tự tổn tám trăm!

Nhậm Thanh Viễn suy nghĩ phút chốc, gật đầu.

Danh tiếng của Độc điện từ trước tới nay không tốt, chỉ bất quá thân cư sơn lâm, có độc chướng, cạm bẫy… che chở, xem như Danh Sư đường cũng không cách nào đại quy mô vây công, hiện tại dám rời sào huyệt chạy đến nơi đây làm loạn, quả thực là cơ hội vây giết tốt nhất.

- Nhậm sư yên tâm, Độc điện vẫn luôn là nhân tố không an ổn, chúng ta đã sớm làm xong chuẩn bị tiễu trừ, trốn ở sơn cốc không ra, có thể sẽ thiệt thòi lớn, chạy đến nơi đây... Hừ, tuyệt đối là tử kỳ của bọn hắn!

Ánh mắt của Khúc trưởng lão run lên.

- Vậy là tốt rồi!

Nhậm Thanh Viễn nhẹ gật đầu, bàn tay nhẹ nhàng vung lên, mười mấy vị Danh Sư cửu tinh ở trên không hiểu ý, lặng lẽ phân tán ra, bao vây toàn bộ lộ tuyến có thể chạy trốn.

Không để ý tới việc làm của các Danh Sư ở trên không, cùng nguy hiểm sắp tới trước mặt, đám người Thẩm Khuyết, Lâm Giang Hải nhìn về phía thanh niên trước mắt.

Có thể để cho Điện chủ của bọn họ nhận làm lão sư, còn khăng khăng một mực, bọn họ đều muốn nhìn xem đến cùng là loại nhân vật nào.

Sau khi xem thì hơi có chút thất vọng.

Thanh niên trước mắt này, tuổi không lớn lắm, tu vi cũng không tính cao minh, tuy dung mạo thoạt nhìn không tệ, nhưng để Độc điện bọn hắn liều mạng đi cứu, dường như còn kém rất nhiều.

Thật không biết tại sao Điện chủ lại làm ra loại quyết định này. Trong lòng kỳ lạ, trên mặt lại không biểu hiện ra ngoài, đồng loạt quỳ một chân trên đất.

- Nha đầu này...

Không nghĩ tới Độc điện sẽ dốc toàn bộ lực lượng, phái người tới cứu mình, Trương Huyền cảm động, đồng thời lại có chút bất đắc dĩ. Độc sư cùng Danh Sư đường không hợp nhau, ngộ nhỡ bởi vậy xuất hiện phiền toái không cần thiết liền nguy rồi.

Trương Huyền tiếp tục đúc lại kinh mạch cho Triệu Nhã, người thì nhìn lại:

- Điện chủ của các ngươi đâu?

Vừa rồi nghe thanh âm, có điều khoảng cách cực xa, đã chạy tới cứu người, sao bản thân lại không thấy?

- Bẩm báo Trương sư, Điện chủ nói, Danh Sư đường không nói đạo nghĩa, dám ra tay với ngươi, cực kỳ vô sỉ... Để chúng ta tới trước cứu giá, nàng đi Danh Sư đường chung quanh thăm thú, độc lật một nhóm Danh Sư lại nói...

Lâm Giang Hải ôm quyền.

- Thăm thú? Độc lật một nhóm Danh Sư?

Trương Huyền nheo mắt.

Ngụy Như Yên từ nhỏ đã sinh bệnh, một mực trải qua sinh hoạt nửa chết nửa sống, quy củ trong mắt người khác, đối với nàng mà nói không tính là gì, vì cứu mình, loại sự tình này thật đúng là dám làm.

- Các ngươi dám!

Nghe lời này vào trong tai, các Danh Sư ở chung quanh suýt chút nữa từ không trung rơi xuống, từng cái lửa giận bùng cháy.

Đặc biệt là Nhậm Thanh Viễn, suýt chút nữa nổ tung tại chỗ. Vị Độc điện Điện chủ này, Tiên Thiên độc thể, một thân độc công thiên hạ vô song, Danh Sư cửu tinh cũng không chống lại được, đừng nói Danh Sư bình thường, thật để nàng tự mình ra tay, có thể suy nghĩ, tất cả Danh Sư của Danh Sư đường ở chung quanh, đều sẽ trúng chiêu, Thần Tiên khó cứu!

- Bắt ba người kia và Trương Huyền lại cho ta!

Nhậm Thanh Viễn nhịn không được nữa, hét lớn một tiếng.

Vừa rồi cố kỵ thân phận, không muốn để tất cả Danh Sư động thủ, hiện tại tình cảnh nguy cấp, đã không quản được nhiều như vậy. Ngộ nhỡ tất cả Danh Sư thật bị tổn thương, bốn người này bị bắt lại, cũng coi là thẻ đánh bạc.

- Vâng!

Nghe được mệnh lệnh, tất cả Danh Sư đồng thời hét lớn, Khúc trưởng lão đi đầu, lật tay liền chụp về phía Thẩm Khuyết.

Tê lạp!

Không khí bốn phía trở nên sền sệt, lực lượng hùng hồn, phảng phất như muốn xuyên thủng mặt đất.

Khúc trưởng lão ở Tổng bộ Danh Sư đường, dù không tính là mạnh nhất, nhưng thật là cường giả siêu cấp vượt qua Thánh vực cửu trọng, nén giận xuất kích, chân khí cuồn cuộn, toàn bộ kiến trúc của Luyện Khí sư công hội không chịu nổi, rền vang sụp đổ.

- Muốn giết ta, chỉ bằng ngươi còn chưa đủ!

Nhìn thấy công kích của đối phương, khóe miệng Thẩm Khuyết nâng lên, hừ lạnh một tiếng, vung chưởng đón chào.

Làm Độc điện Hữu hộ pháp, suýt chút nữa trở thành Điện chủ, thực lực của Thẩm Khuyết không thể khinh thường, song chưởng đối đầu, Khúc trưởng lão chỉ cảm thấy chưởng lực của mình bị một cỗ lực lượng vô hình hủ thực, như làn da cũng sắp bị thiêu đốt.

- Là kịch độc!

Con ngươi của Thẩm Khuyết co rụt lại, cổ tay khẽ đảo, một cái bình ngọc xuất hiện, bỗng nhiên bóp một cái.

Ầm ầm!

Một dòng nước xiết từ trong bình bắn ra, tựa như vỡ đê, lực lượng của Thẩm Khuyết cùng thứ này đụng một cái, lập tức tan rã.

- Thiên Vân Thánh Thủy? Tổng bộ Danh Sư đường quả nhiên xa xỉ!

Vẻ mặt của Thẩm Khuyết khó coi.

Thiên Vân Thánh Thủy, là một loại thánh vật giải độc mà Y Sư công hội chuyên môn sáng chế, có thể giải vạn độc, vừa ra tay đã dùng thứ này, độc công của hắn cũng bị ảnh hưởng nhất định.

- Đối phó gia hỏa hạ lưu như các ngươi, đương nhiên phải chuẩn bị đầy đủ cho thỏa đáng!

Thấy Thánh thủy hữu dụng, ngăn lại công kích của Thẩm Khuyết, Khúc trưởng lão hét một tiếng:

- Chư vị nhanh động thủ, cùng một chỗ giết chết những gia hỏa hại người này! Để nghề nghiệp Độc sư triệt để biến mất!

- Được!

Tất cả Danh Sư tinh thần chấn động mạnh, dốc toàn bộ lực lượng.

Rầm!

Đủ loại lực lượng như mưa bão trút xuống.

- Bảo vệ Trương sư!

Thấy Danh Sư đường liên thủ vây công, Lâm Giang Hải biến sắc, vội vàng hét lớn.

- Được!

Hai người khác mới nhớ tới mục đích, vội vàng đi tới trước mặt, lực lượng bắn nhanh, tạo thành một vòng bảo hộ, ngăn công kích ở bên ngoài.

Rầm rầm rầm!

Dù thực lực của ba người bọn họ mạnh mẽ, tương đương Danh Sư cửu tinh bình thường, nhưng trên không có hơn mười vị đồng thời ra tay, lại thêm Trương Vô Ngân, U Nhược Tâm, Chiêm sư… trợ trận, không đến hai cái hô hấp, lồng ánh sáng liền xuất hiện vết rách, ba người phun ra máu tươi, gặp nguy cơ.

- Bỏ lồng ánh sáng, nghe ta an bài!

Ngay thời điểm sắp không chịu nổi, Trương Huyền lắc đầu, thanh âm nhàn nhạt vang lên.

Độc sư phá trận

dtv-ebook.com

Sức chiến đấu của mười mấy vị Danh Sư cửu tinh thực quá kinh người, đồng thời ra tay, đừng nói ba vị Độc sư, coi như Dương sư tới, chỉ sợ cũng không chịu nổi!

- Nghe ngươi an bài?

Đám người Thẩm Khuyết sửng sốt một chút.

Đối mặt nhiều Danh Sư cửu tinh như vậy, bọn họ cũng không có phương pháp, ngươi một tiểu nhân vật Thánh vực bát trọng, có thể có biện pháp nào?

- Ừm!

Trương Huyền lên tiếng, biểu hiện trên mặt không thay đổi, ngẩng đầu nhìn về phía ba người bọn họ.

- Cái này...

Thấy bộ dáng của hắn, ba người nhìn nhau, mỗi người cau mày. Trên không đều là Danh Sư cửu tinh, mỗi một cái cường đại đến khó tin, nghe ngươi dặn dò... Muốn chúng ta toàn quân bị diệt à?

- Nghe hắn, Điện chủ từng nói, tôn trọng vị này còn hơn cả nàng!

Lâm Giang Hải truyền âm.

Hai người Thẩm Khuyết nhẹ gật đầu.

Điện chủ coi trọng vị trước mắt này, bọn họ hết sức rõ ràng, thật muốn xảy ra chuyện, tuyệt đối sẽ không hai lời trực tiếp độc chết bọn họ tại

chỗ!

Tình huống bây giờ như vậy, không có những biện pháp khác, cũng chỉ có thể nghe đối phương, nhìn xem có biện pháp vượt qua nguy cơ trước mắt hay không.

- Trương sư, chúng ta làm sao bây giờ?

Lâm Giang Hải dùng hết toàn lực chặn lại một đợt công kích, nhịn không được nữa nhìn lại.

- Rất đơn giản, bỏ lồng ánh sáng, Thẩm Khuyết, vận chuyển Kim Dương độc công, tiến lên hai mươi bước, bấm tay bắn bên trái, tay trái ngươi có nọc độc của Phá Trần Tiêu, trực tiếp đánh đi ra. Lâm Giang Hải, ngươi tiến về phía bên phải hai mươi bảy bước, chuẩn bị thả ra kịch độc Hòa Âm Hồng, không cần hại người, chỉ cần rải ra sẽ có kỳ hiệu. Thiên Thủ gì đó, trên người mang theo rất nhiều loại kịch độc, hắn có năm mươi bốn loại, đứng tại chỗ, trước bắn lên không tám loại, sau đó bắn ở giữa mười bảy loại, còn lại nghe ta dặn dò, rồi quyết định có tiếp tục nữa hay không!

Thanh âm của Trương Huyền vang lên bên tai mọi người.

- Ngươi... Ngươi biết ta có Phá Trần Tiêu?

Thân thể Thẩm Khuyết cứng đờ.

Đây tuyệt đối là lần đầu tiên nhìn thấy vị Trương sư này, trước đó có thể bảo đảm chưa từng gặp mặt, Phá Trần Tiêu là trước khi tới hắn nghiên cứu ra, ở trên đường đặt tên... Ngay cả Điện chủ cũng không rõ ràng lắm, hắn một cái nói ra, hơn nữa biết dấu ở tay trái... Không chỉ hắn như thế, Hà Quản Vũ cũng điên cuồng, giống như gặp quỷ:

- Ngươi biết trên người của ta có năm mươi bốn loại kịch độc?

Chủng loại kịch độc trên người hắn, đám người Lâm Giang Hải không biết được, là át chủ bài che giấu sâu nhất, có hai loại kịch độc giấu ở chỗ

bí ẩn nhất, không đến sống chết trước mắt, là không có khả năng dùng, dần dà ngay cả hắn cũng nhớ không rõ, đối phương một cái nói ra, không có sai lầm chút nào...

Mấu chốt nhất là, để hắn bắn độc lên trên, vừa vặn có tám loại, bắn ở giữa không có chút trắc trở nào, tốc độ nhanh nhất, cũng vừa vặn mười bảy loại... Nói cách khác, đối phương đối với tình huống hiện tại của hắn biết rõ rõ ràng ràng! Thật chỉ là lần đầu tiên gặp mặt?

- Không muốn chết thì động tác nhanh lên!

Thấy mình phân phó xong, mấy người không những không có động tĩnh, ngược lại ngây người, Trương Huyền nhíu mày.

- Vâng!

Biết giờ phút này không phải lúc nghĩ lung tung, ba người không dám chần chừ, dựa theo dặn dò ra tay.

Mặc dù không biết dặn dò như vậy đến cùng có ích lợi gì, nhưng có thể nói ra công pháp cùng kịch độc bọn họ am hiểu, nói rõ nhất định có mục đích của mình.

Kim Dương độc công trong cơ thể Thẩm Khuyết nhanh chóng vận chuyển, từ bỏ lồng ánh sáng, bỗng nhiên xông về trước, không nhiều không ít, vừa vặn hai mươi bước.

Tê lạp!

Vừa mới dừng lại, liền cảm thấy một cỗ lực lượng khổng lồ đánh tới, công kích của hai vị Danh Sư đã xuất hiện ở trước mắt.

Tay trái nhẹ nhàng vạch một cái, đánh Phá Trần Tiêu ra ngoài.

Xì xì xì xì...

Nọc độc cùng chân khí đụng một cái, lập tức xuất hiện hiện tượng hủ thực.

- Không tốt, là kịch độc...

Con ngươi của hai vị Danh Sư co rụt lại, đồng thời lui về phía sau, mà ở lúc này, Lâm Giang Hải đi tới hai mươi bảy bước, đã thả ra độc phấn Hòa Âm Hồng, hai người lui về phía sau, vừa vặn bước vào phạm vi của nó, chân khí hơi dính, lập tức sôi trào lên, giống như thiêu đốt.

Phốc! Phốc!

Hai vị Danh Sư phun ra máu tươi, không để ý tới liên thủ công kích, đồng loạt khoanh chân ngồi dưới đất, điều chỉnh hô hấp.

Trận pháp do các Danh Sư hình thành, hai vị này đột nhiên dừng lại, lập tức bị phá, Hà Quản Vũ thả ra hơn hai mươi loại kịch độc, bốn phía tựa như tạo thành một khu vực chân không, mọi người nhao nhao trốn đi, mỗi người lơ lửng ở trên trăm mét, trong lúc nhất thời thế mà không có người dám tới.

- Cái này...

Nhìn thấy nguy cơ trước mắt được giải quyết, ba Độc sư hai mặt nhìn nhau, nắm đấm siết chặt.

Bọn họ biết thực lực của mình rất rõ ràng, cho dù có độc, nhưng đối phương nắm giữ Thiên Vân Thánh Thủy, vừa rồi loại tình huống kia, tiếp tục nữa, khẳng định sớm đã bị trọng thương, khó mà trốn thoát.

Mà bây giờ, nghe theo Trương sư an bài, không chỉ tránh đi Thánh Thủy công kích, còn độc hai vị Danh Sư mất đi sức chiến đấu, một đám Danh Sư sợ hãi lui về phía sau không dám tới... Phần chiến tích này truyền đi, tuyệt đối có thể làm cho cả Độc điện mở mày mở mặt!

- Trương sư...

Ba người nhịn không được nữa nhìn lại, tràn đầy khó tin.

Đối phương muốn bọn họ làm như thế nào, bọn họ liền làm như thế đó, nhưng tại sao phải làm như vậy, thì không chút nào hiểu.

- Vừa rồi vây công hết thảy có mười sáu vị Danh Sư cửu tinh, trong đó ba vị là trong mười năm gần đây mới khảo hạch hoàn thành, bất kể tâm cảnh hay thực lực đều có chút chênh lệch, còn lại có bảy người từng cùng Dị Linh tộc đối chiến bị ám thương, đến bây giờ còn không có triệt để khôi phục. Còn có bốn vị là trung tâm trận pháp, không thể di chuyển nhanh chóng... Thẩm Khuyết tiến lên hai mươi bước, vị trí kia vừa lúc là trận nhãn của ba vị Danh Sư cửu tinh tân tấn cùng bảy người có ám thương, phóng thích nọc độc, sẽ để cho trận pháp xuất hiện bối rối, lực lượng sẽ xuất hiện vấn đề, lúc này Hà Quản Vũ phóng thích kịch độc, ép trung tâm rời đi, trận pháp tự nhiên tán loạn.

Trương Huyền biết bọn họ tò mò, cũng không che giấu:

- Đương nhiên, trận pháp tán loạn, lấy thực lực và ứng biến của bọn hắn, chỉ cần động thủ lần nữa, các ngươi cũng khó mà chống lại, mấu chốt nhất là Lâm Giang Hải tiến lên hai mươi bảy bước... Là vị trí chân khí của bọn họ tụ hợp, Hòa Âm Hồng vừa vặn có thể cùng chân khí giao hòa, phóng thích nhiều như vậy, mặc dù những Danh Sư kia mặt không đổi sắc, trên thực tế tất cả đều trúng độc... lấy thực lực của bọn hắn, ảnh hưởng không lớn, nhưng đã có tác dụng sợ ném chuột vỡ bình, chí ít trong thời gian ngắn không dám tùy tiện công kích!

- Ừm, chỉ như vậy, thời gian vội vàng, suy xét còn chưa đủ chu toàn, cũng chỉ có thể làm như thế!

Trương Huyền lắc đầu, thở dài một tiếng.

- Cái này còn gọi không chu toàn?

- Không đến một cái hô hấp nghĩ ra nhiều như vậy...

- Thời cơ, trận pháp, tình huống đối thủ... Tất cả đều rõ như lòng bàn tay, phân tích không sai một chút, phán đoán không có bất kỳ sai lầm... Cái này, cái này... Là vừa rồi ngươi liếc mắt nhìn ra, cũng phân tích ra được ?

Đám người Thẩm Khuyết run rẩy, giống như gặp quỷ...

Lạc gia đại trưởng lão

dtv-ebook.com

Thân là cao tầng của Độc điện, đặc biệt là Thẩm Khuyết, vì tìm kiếm truyền thế độc điển mà tổ sư lưu lại, du lịch đại lục, gặp qua không biết bao nhiêu Danh Sư mạnh mẽ, thậm chí cùng một Thái Thượng trưởng lão giao thủ qua...

Nhưng chưa nghe nói, chỉ nhìn một cái, liền có thể biết tình huống của tất cả mọi người không sai, an bài chiến thuật không có vấn đề gì!

Đây không phải nhãn lực, mà là thần tiên!

- Ừm! Hiện tại không cần tiến công, có mấy đạo chân khí kia, các ngươi lặng lẽ ẩn giấu ở bốn phía, không nên để cho người phát hiện, làm xong liền trở lại trước mặt ta ngồi xuống, cái gì cũng không cần quản...

Trương Huyền truyền âm, ngay sau đó cong ngón búng ra.

Ba đại cao thủ mỗi người đồng thời tiếp nhận mấy đạo chân khí.

Những chân khí này linh khí đầy đủ, đường đường chính chính, không có kịch độc cùng những lực lượng khác nào, tuy đám người Lâm Giang Hải không hiểu vì sao phải làm như vậy, nhưng vẫn theo lời đi bố trí chân khí.

Thủ đoạn cường đại nhất của Độc sư chính là hạ độc để cho người ta không có chút phát giác nào, sắp đặt loại chân khí không có bất kỳ thuộc tính gì này càng cực kỳ đơn giản, rất nhanh liền bố trí xong, lần nữa trở lại trước mặt Trương Huyền, dựa theo phân phó của hắn, không tiếp tục để ý đám Danh Sư ở trên không nhìn chằm chằm, mà khoanh chân ngồi xuống.

Rất nhanh tất cả Danh Sư tiêu trừ hết độc khí, từng người nhìn qua, mày nhăn lại.

Nói thật, dựa theo tình huống vừa rồi, mấy người kia có cơ hội chạy trốn, giờ phút này không những không trốn, ngược lại đồng thời ngồi dưới đất, muốn làm gì?

- Cố làm ra vẻ huyền bí, mới vừa rồi là chúng ta không sẵn sàng, lần này chỉ cần chuẩn bị kỹ càng, nhất định có thể chém giết toàn bộ!

Khuôn mặt Khúc trưởng lão tái mét.

- Không sai, ba Độc sư mà thôi, nếu như ngay cả cái này cũng không giải quyết được, còn có tư cách gì tọa trấn thiên hạ, đối kháng Dị Linh tộc?

Một vị Danh Sư nhịn không được hét lớn.

Nói thật, đối với Tổng bộ Danh Sư đường mà nói, tuy Độc điện quỷ dị, nhưng không quá xem trọng, vốn cho rằng chỉ cần bọn họ ra tay, có thể dễ như trở bàn tay, nhẹ nhõm nghiền ép ba người, nằm mơ cũng không nghĩ đến, đối phương không biết dùng phương pháp quỷ dị gì, giao thủ một chiêu, lại làm cho bọn hắn bị thiệt lớn.

- Bọn họ lợi hại nhất chẳng qua là dùng độc, ta phụ tu Y Sư cửu tinh, bình thường cũng luyện chế ra không ít thuốc giải độc, ta làm tiên phong!

một vị Danh Sư quát lạnh đi ra, lật bàn tay một cái, dùng một viên giải độc đan, cũng không cần Nhậm Thanh Viễn đồng ý, nhanh chân bay về phía đám người Trương Huyền, người ở trên không trung, một chưởng vỗ xuống.

Lực lượng của hắn như ngọn núi to lớn, hạ xuống từ trên trời, vừa muốn rơi vào đỉnh đầu đám người, đột nhiên chạm đến chân khí mà vừa rồi mấy người sắp đặt ở chung quanh.

Đạo chân khí này theo chân khí của hắn đi ngược dòng nước, thời gian nháy mắt liền chui vào thân thể.

Nếu như kịch độc mà nói, chân khí hộ thể của hắn có thể tự động ngăn cản, coi như đi vào trong cơ thể, giải độc đan cũng có thể đưa đến tác dụng... nhưng cỗ chân khí này không có bất kỳ thuộc tính gì, hơn nữa cực kỳ tinh thuần, vừa tiến vào kinh mạch, lập tức chìm vào nội tạng.

Rầm!

Vị Danh Sư này biến sắc, công kích còn không có hạ xuống, liền tán loạn ra, cả người từ không trung rơi xuống, trên đầu chảy đầy mồ hôi lạnh.

- Đây là...

Khúc trưởng lão biến sắc, vội vàng đi tới trước mặt:

- Bạch trưởng lão trúng độc...

Loại tình huống này, trước đó hắn ở Băng Nguyên cung gặp được, Trương Huyền ngụy trang Dương sư, để hắn trúng độc, mất đi sức chiến đấu, nếu không sẽ không để cho đối phương làm xằng làm bậy, một cung điện truyền thừa vạn năm triệt để hủy hoại.

- Trúng độc?

Mọi người vội vàng tới, quả nhiên thấy Bạch trưởng lão không ngừng run rẩy, dường như thừa nhận thống khổ to lớn, trước đó các loại giải độc đan không có một chút tác dụng nào.

- Đây rốt cuộc là độc gì?

Nhậm Thanh Viễn nhịn không được ngạc nhiên.

Y thuật của Bạch trưởng lão, hắn biết hết sức rõ ràng, Y Sư cửu tinh, lại dùng giải độc đan cũng trúng độc... Đến cùng là loại kịch độc nào cường

đại như vậy?

- Ta cũng không biết, giống như chân khí bình thường, nhưng đi vào trong cơ thể sẽ biến thành độc dịch, để cho người ta khó lòng phòng bị...

Bạch trưởng lão cắn chặt hàm răng, một bên run rẩy, một bên giải thích.

- Giống như chân khí bình thường, chẳng lẽ nhất niệm là độc? Cái này...

Nhậm Thanh Viễn ngạc nhiên, lập tức quay đầu dặn dò:

- Mọi người không nên tùy tiện tấn công, chờ nghĩ ra đối sách lại động thủ lần nữa!

Nhất niệm là độc, là một loại kịch độc lợi hại, bình thường giống như vật vô hại, làm cho không người nào có thể phát giác, một khi người dùng độc vận dụng ý niệm, sẽ lập tức biến thành kịch độc, khó lòng phòng bị.

Mấy người kia ở bốn phía bố trí kịch độc lợi hại như vậy, nếu như bọn họ tùy tiện xông tới, rất dễ dàng xuất hiện biến cố, cần nghĩ ra đối sách mới được.

- Tuy loại độc này lợi hại, nhưng rất dễ hóa giải, ta trước đó trải qua, ta giải quyết giúp ngươi...

Khúc trưởng lão điểm ngón tay, một đạo chân khí đi vào trong cơ thể Bạch trưởng lão.

Ở Băng Nguyên cung hắn từng trúng loại độc này, biết phương pháp giải quyết, lần nữa gặp được, mặc dù biết thống khổ, nhưng không đả thương được căn bản.

Quả nhiên, dựa vào sự giúp đỡ của hắn, không đến ba phút, kịch độc liền triệt để giải quyết, có điều tất cả Danh Sư cũng hai mặt nhìn nhau, trong lúc nhất thời không dám tiếp tục lao ra.

Tuy có thể giải độc, nhưng thần không biết quỷ không hay trúng độc, đổi lại ai cũng sẽ cảm thấy sợ hãi, không dám tùy tiện đụng chạm.

- Trước tìm địa phương bọn họ sắp đặt kịch độc, cũng làm rõ đây rốt cuộc là độc dược gì, nếu không chỉ có thể nhìn, không có bất kỳ biện pháp nào!

- Yên tâm, chỉ cần bao vây ở chung quanh, bọn họ cũng trốn không thoát, độc cũng có thời gian hạn định, ta không tin có thể một mực duy trì loại uy lực này...

Mọi người nhìn nhau, không ai tấn công nhưng cũng không rời đi.

- Trương sư... cũng là người dùng độc?

Nhìn thấy hơn mười vị Danh Sư cửu tinh, tính cả một vị quyền Điện chủ đều bó tay toàn tập, đám người Lâm Giang Hải nhìn về phía thanh niên trước mắt, tràn đầy bội phục cùng ngạc nhiên. Bọn họ đều là chuyên gia dùng độc, biết loại nhất niệm là độc này kinh khủng, đối phương tiện tay bắn ra chân khí bình thường, nhưng có loại hiệu quả này, nằm mơ cũng không dám nghĩ.

Trước đó vẫn cảm thấy vị Trương sư này chỉ là có chút ân tình với Điện chủ, không đành lòng ân nhân gặp nạn, giờ phút này mới hiểu được, vị trước mắt này lý giải độc vượt xa bọn họ, thậm chí so với Điện chủ chỉ mạnh không yếu!

Khó trách xưng hô lão sư... là thật truyền thụ nàng phương pháp dùng độc!

- Chỉ chờ Điện chủ trở về, chắc hẳn bọn họ sẽ không dám công kích...

Thấy các Danh Sư tức giận, lại không dám xông lên, đám người Lâm Giang Hải nhịn không được thở phào nhẹ nhõm.

Chỉ cần Điện chủ tới, hẳn là có thể hóa giải nguy cơ hiện tại.

- Mọi người sao thế? Vị nào là Trương Huyền? Ta cũng muốn nhìn một chút, đến cùng có loại bộ dáng nào? Chẳng lẽ ba đầu sáu tay!

Thời điểm bốn phía yên tĩnh, một thanh âm nhàn nhạt vang lên, ngay sau đó một bóng người chậm rãi xuất hiện, là một lão giả râu bạc trắng.

- Là Lạc gia đại trưởng lão!

Trong đám người không biết ai nhận ra được.

- Ha ha, Lạc Khinh Trần ngươi tới vừa vặn...

Nhìn người nọ, con mắt của Nhậm Thanh Viễn lập tức sáng lên.

Ngụy Như Yên đến

dtv-ebook.com

- Nguy rồi!

Không giống đám người Nhậm Thanh Viễn hưng phấn, Thẩm Khuyết biến sắc.

- Làm sao vậy?

Đám người Lâm Giang Hải nghi ngờ nhìn qua.

- Lạc Khinh Trần là Lạc gia đại trưởng lão, nắm giữ không gian cực sâu, vừa rồi Trương sư để chúng ta bố trí độc, đối phó người bình thường rất nhẹ nhàng, nhưng muốn đối phó hắn gần như không có khả năng!

Thẩm Khuyết giải thích.

- Vậy làm sao bây giờ?

Lâm Giang Hải cùng Hà Quản Vũ sắc mặt tái xanh.

Thiên hạ vạn vật, tương sinh tương khắc, độc lợi hại hơn nữa cũng sẽ có giải pháp, Trương sư lưu lại chân khí kịch độc, ở trước mặt các Danh Sư kia, bọn họ cũng rõ ràng, không kiên trì được bao lâu liền bị giải quyết, nhưng không nghĩ tới lại nhanh như vậy!

Vốn còn nghĩ chỉ cần kiên trì đến khi Điện chủ trở về, tất cả sẽ giải quyết dễ dàng, làm sao cũng không ngờ, Lạc gia đại trưởng lão sẽ ở thời điểm này xuất hiện!

- ... Tình huống chính là như vậy, mong Lạc trưởng lão ra tay!

Nhậm Thanh Viễn giải thích xong tình trạng hiện nay, ôm quyền nói.

- Chuyện này có khó khăn gì!

Lạc Khinh Trần nhẹ nhàng cười một tiếng, lăng không bắt đến.

Tê lạp!

Đám người Trương Huyền lập tức cảm giác không gian bốn phía giống như bị cô lập, vừa rồi bố trí chân khí cùng kịch độc, bị một loại lực lượng đặc thù cắt ra, phảng phất như bị người thu vào không gian đặc thù, không liên lạc được nữa.

- Đa tạ...

Thấy hắn nhẹ nhõm giải quyết, Nhậm Thanh Viễn thoả mãn nhẹ gật đầu.

Loại thủ đoạn này, cho thời gian nhất định, bọn họ cũng có thể làm được, chỉ bất quá muốn làm giống như đối phương, tinh tế tùy tâm thì hơi khó khăn.

- Vẫn là ta tới đi!

Độc vật bị không gian chia lìa, Trương Vô Ngân cười một tiếng, đột nhiên ra tay.

Lúc nói chuyện, người còn ở trên không, khoảng cách không biết bao xa, nhưng thời điểm một chữ cuối cùng rơi xuống, đã xuất hiện ở trước mặt đám người Thẩm Khuyết, mở ra năm ngón tay đè xuống, thiên địa phảng phất như bị lật đổ, thời gian cùng không gian không còn tồn tại.

Theo Lạc Khinh Trần bóc ra không gian đến Trương Vô Ngân ra tay, hầu như không có khoảng cách thời gian, để cho người ta phản ứng không kịp.

- Chặn lại!

Thẩm Khuyết quát to một tiếng, hai tay hướng lên, đầu ngón tay khí độc tung bay, thẳng tắp nghênh đón.

- Ngâm nga!

Cũng không tránh né, bàn tay của Trương Vô Ngân lật lên.

Tạch tạch!

Khí độc lập tức bị lực lượng hùng hồn đè trở về, chui vào lỗ chân lông của Thẩm Khuyết.

Phốc!

Thẩm Khuyết phun ra một ngụm máu tươi, khuôn mặt biến thành màu đen, vội vàng lấy ra giải dược dùng, mới hơi thoải mái chút, chẳng qua lúc này không né tránh được công kích, ngực xẹp lại, bị đập bay ở trên mặt đất, thân thể giống như bị giam cầm, không cách nào động đậy.

- Khó trách Trương gia, Lạc gia muốn thông gia, thời gian, không gian phối hợp, quả thực cường đại đến đáng sợ...

Nhìn thấy Hữu hộ pháp mạnh nhất trong đám người mất đi sức chiến đấu, Nhậm Thanh Viễn nhịn không được gật đầu.

Trương gia, Lạc gia đơn độc so sánh với Tổng bộ Danh Sư đường thì kém không ít, nhưng hai nhà liên hợp, xem như Tổng bộ Danh Sư đường cũng phải cân nhắc một chút.

- Còn lại không cần làm phiền Vô Ngân trưởng lão ra tay, bắt lại hai người kia đi!

Nhậm Thanh Viễn nói.

- Vâng!

Khúc trưởng lão, Bạch trưởng lão cùng mấy vị lão giả đồng thời bay ra.

Mới vừa rồi bị Trương Huyền bố cục làm rối loạn tiết tấu, lại thêm đột nhiên phóng ra kịch độc không biết tên, mới đưa đến vây công không có

kết quả, nhưng bây giờ nghiên cứu một hồi, biết rõ không ít độc tính, lần nữa tấn công, sẽ không có khó khăn như vậy.

Thình thịch thình thịch!

Thời gian nháy mắt, đám người Khúc trưởng lão cùng Lâm Giang Hải, Hà Quản Vũ đối chiến chung một chỗ.

- Thực lực cách xa quá lớn...

Trương Huyền lo lắng, nhưng không có biện pháp gì.

Phương pháp của hắn, chỉ có thể trong thời gian ngắn để Danh Sư cửu tinh sợ ném chuột vỡ bình, không dám công kích, đáng tiếc bị Lạc gia đại trưởng lão phá hủy.

Cẩn thận nói ra, ba vị Độc sư, dù ở Độc điện địa vị cực cao, nhưng so sánh với Danh Sư đường, thì vẫn kém quá nhiều.

Phốc! Phốc!

Không đến mười chiêu, Lâm Giang Hải cùng Hà Quản Vũ trọng thương, giống như Thẩm Khuyết, bị lực lượng khổng lồ khóa ở trên mặt đất, không thể động đậy.

- Trước không vội giết, nếu như vị Độc điện Điện chủ kia thực có can đảm ra tay với Danh Sư, liền lấy bọn họ làm thẻ đánh bạc!

Nhậm Thanh Viễn vẫy tay một cái.

Vị tân nhiệm Độc điện Điện chủ kia, mặc dù tuổi tác không lớn, nhưng nghe nói trời sinh độc thể, độc công có một không hai thiên hạ, thật muốn ra tay với Danh Sư đường ở xung quanh, khẳng định không có người chống đỡ được.

Hơn nữa, coi như bọn họ tiến lên cứu người cũng đã chậm, bị động bị quản chế, còn không bằng trước bắt mấy vị này, tương đương đã nắm

chắc thẻ đánh bạc trong tay.

- Tốt...

Khúc trưởng lão gật đầu, đang muốn khống chế đám người Lâm Giang Hải, Thẩm Khuyết lại, đột nhiên cảm thấy khí tức nguy hiểm đánh tới, dọa đến vội vàng lui về phía sau, chẳng qua còn không có lui xa, vẻ mặt đen lại, chân khí trong cơ thể không khống chế được, từ không trung rớt xuống.

- Làm sao vậy?

Con ngươi của Nhậm Thanh Viễn co rụt lại, đám người Trương Vô Ngân cũng nhịn không được sững sờ.

- Người Độc điện ta, còn không cần Danh Sư đường chăm sóc...

Ngay sau đó, một thanh âm nhàn nhạt vang lên, mọi người thấy một nữ tử áo đỏ chậm rãi hạ xuống.

Tuổi không lớn lắm, chỉ có mười bảy mười tám tuổi, hình thể hơi gầy, lộ vẻ thon nhỏ, chẳng qua bốn phía thân thể, sóng khí màu hồng phấn quay cuồng, bao phủ hơn mười mét, bất kể chân khí hay cây cối, một khi tiến vào sẽ bị hủ thực chẳng còn sót lại gì.

Thần thức của Nhậm Thanh Viễn đảo qua, muốn điều tra rõ ràng, còn chưa đi vào trung tâm liền bị chặt đứt, thậm chí kịch độc còn truy lùng tới, suýt chút nữa xâm nhập nguyên thần.

- Độc khí thật lợi hại...

Vẻ mặt của Nhậm Thanh Viễn nghiêm túc, lông mày nhíu lại.

Có thể trở thành quyền đường chủ của Tổng bộ Danh Sư đường, thực lực của hắn ở trong tất cả trưởng lão cũng được cho hàng đầu, mặc dù kém những Thái Thượng trưởng lão bế quan không ra kia, nhưng ở toàn bộ

đại lục tuyệt đối được cho đỉnh phong, nhưng thực lực như thế, ngay cả quan sát cũng làm không được, thật quá đáng sợ!

- Ngươi chính là vị tân nhiệm Điện chủ kia?

Nhậm Thanh Viễn nhịn không được nói.

Vị Độc điện Điện chủ này, còn lợi hại hơn hắn tưởng tượng, hắn thi triển toàn lực, cũng chưa chắc có thể thắng được. Không để ý tới hắn hỏi thăm, nữ tử áo đỏ tiếp tục bay xuống.

- Đường chủ của chúng ta hỏi ngươi, câm sao?

Thấy nàng vô lễ như thế, một vị Danh Sư cửu tinh nhịn không được nữa, lớn tiếng quát tháo.

Nữ tử nhìn qua, bàn tay nhẹ nhàng vung lên.

- Ah...

Vị Danh Sư cửu tinh này trở nên đen kịt, như bị người nắm yết hầu, giống như Khúc trưởng lão, từ không trung rơi xuống.

Nhậm Thanh Viễn vội vàng bắt lấy, đưa tới một viên giải độc đan, lúc này mới để đối phương khôi phục một chút, chẳng qua không dám nói nhảm, trong lòng kinh hãi.

Tiện tay vỗ một cái, khoảng cách xa như vậy liền để hắn trúng độc... Đây là cái lực lượng gì?

Không chỉ hắn như vậy, Danh Sư cửu tinh khác cũng không dám nói chuyện, từng người cơ bắp kéo căng, vẻ mặt khó coi.

Một người đè mười mấy vị Danh Sư cửu tinh, người cầm lái của tam đại thế lực không dám nói chuyện, truyền đi tuyệt đối không có người tin tưởng!

Đây là trời sinh độc thể, một trong mấy thể chất cường đại nhất thiên hạ, năm đó Khổng sư cũng kiêng kị ba phần!

Hô!

Ở trong ánh mắt kính sợ của mọi người, nữ tử áo đỏ rơi trên mặt đất, hai đầu gối uốn cong, quỳ rạp xuống đất.

- Đồ nhi Ngụy Như Yên tới chậm, để lão sư sợ hãi!

Đường Chủ lệnh của Danh Sư đường

dtv-ebook.com

Nhìn thấy nữ hài ngày xưa ốm yếu, ăn bữa hôm lo bữa mai, đã triệt để thành một phương đại lão, làm Tổng bộ Danh Sư đường cũng kiêng kị, hốc mắt Trương Huyền ửng đỏ, thoả mãn gật đầu, bàn tay duỗi ra, nhẹ nhàng vuốt ve mái tóc đối phương.

- Không tệ, rốt cục trưởng thành!

Ánh mắt Trương Huyền xa xăm, bùi ngùi mãi thôi.

Lần đầu tiên nhìn thấy cô bé này, còn nằm ở trên giường bệnh hôn mê bất tỉnh, phụ thân vì cứu nàng, không để ý đến thân phận, làm ra vô số sự tình vi phạm quy tắc, chỉ cầu nàng sống thêm mấy ngày... Thậm chí cuối cùng biết rõ hắn phải chết, vẫn không chút quay lại xông lên sơn mạch tràn đầy Thánh thú, có đi không về.

Đi vào Độc điện, tất cả Độc sư trợ giúp mở ra thể chất, khí chất và lực lượng cả người đã có biến hóa nghiêng trời lệch đất, trước đó yếu đuối, ngay cả lực lượng trói gà cũng không có, mà bây giờ, giơ tay nhấc chân, Danh Sư cửu tinh cũng kính sợ...

Chắc hẳn Ngụy Trường Phong ở trên trời có linh, cũng sẽ rất an ủi!

Kẽo kẹt! Kẽo kẹt!

Hắn xoa đầu nữ hài, suy nghĩ tung bay, đám người Thẩm Khuyết, Lâm Giang Hải cắn chặt hàm răng, sợ tới mức muốn quất.

Vị trước mắt này chính là tổ sư khai phái của bọn họ, Tiên Thiên độc thể, ở Độc điện nói một không hai, ai dám nghi ngờ, thời gian nháy mắt sẽ bị độc chết... Cường đại đến không ai dám chống lại, thậm chí ngay cả phản đối cũng nói không ra!

Bình thường bọn họ gặp mặt cũng phải cẩn thận cung kính, sợ đắc tội, tên này ngược lại tốt, trực tiếp sờ đầu, vuốt tóc, cưng chiều như hài tử...

- Điện chủ... Không tức giận?

Bọn hắn sợ tới mức rụt cổ, sợ Điện chủ tức giận, lại phát hiện Điện chủ chẳng những không tức giận, trong mắt còn mang theo kích động, hình như thấy được người thân, tràn đầy quyến luyến.

- Xem ra vị Trương sư này, không chỉ truyền thụ Điện chủ kỹ nghệ dùng độc, chỉ sợ còn có đại ân với nàng... Về sau thà rằng đắc tội Điện chủ, cũng không thể đắc tội vị này!

Ba người hiểu được, từng cái âm thầm cảnh giác.

Đắc tội Điện chủ, xin lỗi có lẽ còn có thể bỏ qua, đắc tội vị này, bị Điện chủ biết... Chỉ sợ sẽ trực tiếp chém giết, không có lưu tình mảy may!

- Độc điện Điện chủ... Là học sinh của hắn?

- Nói như vậy, lúc trước Độc điện Điện chủ bỏ qua cho Cung sư, là nể tình hắn?

- Dạy ra học sinh cũng có thể làm Độc điện Điện chủ, nói rõ bản thân hắn cũng là một vị Độc sư lợi hại! Khó trách Động Hư cảnh liền có thể huyên náo long trời lở đất, để Trương gia, Thánh Tử điện, Băng Nguyên cung không làm gì được, độc công quỷ dị khó lường, tà ma ngoại đạo, người người phải trừ diệt!

- Khống chế kịch độc, chẳng khác nào nắm trong tay nhân tố không ổn định, nhất định phải giải quyết, nếu không một khi làm loạn, toàn bộ đại lục sẽ gặp nạn!

Nhìn thấy cảnh tượng trước mắt, tất cả Danh Sư cửu tinh xôn xao.

Vị Độc điện Điện chủ này, vừa xuất hiện không ai có thể ngăn cản, nhất cử nhất động kèm theo khí tức vô địch, kết quả đi tới trước mặt Trương sư, quỳ xuống mặc cho vuốt ve, như một tiểu nữ hài... bọn hắn mở rộng tầm mắt, đồng thời cũng xác định một việc... Vị Trương Huyền này, khẳng định càng thêm đáng sợ, không nghĩ biện pháp khống chế, một khi làm loạn, thiên hạ sẽ đại loạn!

- Nghĩ biện pháp lôi kéo, lôi kéo không được... diệt!

Vẻ mặt Nhậm Thanh Viễn nghiêm túc, truyền âm cho tất cả Danh Sư cửu tinh.

Tuy thiên tài là của cải quý giá của nhân tộc, nhưng thiên tài nghe lời là thiên tài tốt, không nghe lời... chính là tai hoạ!

Danh Sư đường khống chế đại lục vài vạn năm, xuất hiện thiên tài siêu cấp nhiều vô số kể, bởi vì một ít chuyện mà thuế biến thành ác ma, không biết gây hại bao nhiêu, bởi vậy đối mặt loại tình huống này, chỉ có hai con đường, thứ nhất, thuyết phục, nghe theo Danh Sư đường quản lý.

Thứ hai, chém giết.

Có thể trấn thủ đại lục vài vạn năm trường thịnh không suy, ngăn cản Dị Linh tộc không cách nào đi vào, Danh Sư đường cũng không phải người hiền lành, làm việc từ trước tới nay quả quyết.

Đám người Khúc trưởng lão đồng thời gật đầu.

Phân phó xong, Nhậm Thanh Viễn quyền đường chủ nhìn xuống, vung tay lên, trong thanh âm mang theo an ủi.

- Trương Huyền, ngươi từ Danh Sư nhất tinh, khảo hạch đến bát tinh, nói rõ nắm giữ tình cảm rất sâu với Danh Sư đường! Chỉ cần bó tay chịu trói, tùy ý Trương gia, Băng Nguyên cung, Thánh Tử điện xử phạt, ta có thể bảo đảm ngươi không chết. Về sau còn có cơ hội trở thành Danh Sư, một

mực phản kháng mà nói, bản thân không chỉ khó có đường sống, học sinh của ngươi cũng có khả năng bởi vì cứu ngươi mà chết!

- Dù Độc điện, Tiên Thiên độc thể mạnh mẽ, nhưng Danh Sư đường sừng sững vài vạn năm, tuyệt không phải chỉ có chút thủ đoạn ấy!

- Nhậm đường chủ...

Nghe hắn trực tiếp bảo đảm đối phương bất tử, Trương Vô Ngân cùng U Nhược Tâm lo lắng, vội vàng nhìn lại. Lời còn chưa nói hết, đã bị Nhậm Thanh Viễn đánh gãy:

- Ta biết các ngươi muốn nói gì, nhưng Danh Sư đường có Danh Sư đường cân nhắc, nếu như hắn đồng ý, ta sẽ cho các ngươi một câu trả lời thoả mãn!

- Vâng!

Nghe hắn nói như vậy, tuy hai người không cam lòng, nhưng vẫn gật đầu.

- Thế nào? Ta cho ngươi mười phút cân nhắc!

Nhậm Thanh Viễn lần nữa nhìn qua.

- Mặc cho bọn họ xử lý?

Biết đối phương nghĩ cái gì, Trương Huyền nhàn nhạt nhìn qua:

- Bọn họ xử trí như thế nào?

- Tuy ngươi huyên náo động tĩnh rất lớn, nhưng không ai tử vong, không tính là không cách nào vãn hồi, ta đã bảo đảm, chắc hẳn bọn họ sẽ cho ta mặt mũi!

Nhậm Thanh Viễn gật đầu.

- Này cũng phải, ngươi tự mình lên tiếng, bọn họ đích xác không dám làm gì ta, nhưng ta tò mò chính là, Danh Sư đường sẽ xử trí ta như thế nào?

Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng.

Trương gia, Băng Nguyên cung, Thánh Tử điện, nói thật, hắn đều hạ thủ lưu tình, chỉ cần Danh Sư đường ra sức bảo vệ, cũng không dám làm gì mình, cùng lắm thì khôi phục trận pháp phá hư, xây dựng lại kiến trúc, cho bồi thường thỏa đáng, khẳng định có thể thông cảm...

Mấu chốt nhất là Danh Sư đường.

Lúc trước có khả năng đối phương không quan tâm bản thân, chỉ coi mình là một thiên tài, không quan trọng, nhưng bây giờ Độc điện Điện chủ là học sinh... đã thành nhân tố không xác định, làm chưởng khống giả, không nguyện ý nhìn thấy nhất là loại cục diện mình không chưởng khống được này.

Cho nên đối phương nói, tiếp tục làm Danh Sư là giả, mục đích là muốn triệt để khống chế mình, không nên xuất hiện biến cố không thể khống chế.

- Với tư cách thiên tài, Danh Sư đường tự nhiên sẽ dùng hết toàn lực bảo vệ, để ngươi không chịu đến bất cứ thương tổn gì... Cũng sẽ cho ngươi tài nguyên tốt nhất, để ngươi mau chóng tăng thực lực lên, bất quá... Điều kiện tiên quyết là, ngươi cần khắc linh hồn lên Đường Chủ lệnh!

Cổ tay của Nhậm Thanh Viễn khẽ đảo, một lệnh bài xuất hiện ở trong lòng bàn tay.

Không xê xích Điện Chủ lệnh của Thánh Tử điện bao nhiêu, nhưng lại cho người ta một loại ảo giác bất cứ lúc nào cũng sẽ nhảy vào thời không, biến mất không thấy gì nữa. Minh Lý Chi Nhãn cũng nhìn không ra cấp bậc cụ thể là gì.

- Đây là năm đó sau khi Khổng sư sáng lập Danh Sư đường, lưu lại đồ vật đại biểu thân phận, trừ đường chủ chân chính có thể hoàn mỹ thi triển, các đời quyền đường chủ chỉ có thể vận dụng một phần mười uy lực. Dù vậy đã có thể ứng đối tất cả vấn đề, có thứ này, chưởng khống giả vô địchdưới Cổ Thánh!

Nhẹ nhàng vuốt ve lệnh bài, chân khí của Nhậm Thanh Viễn nhẹ nhàng lay động, mọi người lập tức cảm nhận được uy áp nồng đậm, linh hồn run rẩy.

Đàm phán không thành

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

Loại cảm giác này, giống như đồ vật trong tay hắn, chỉ cần tế ra, liền có thể hủy diệt thiên địa, nguyên thần sẽ bị phá huỷ.

Đường Chủ lệnh của Tổng bộ Danh Sư đường, trừ Xuân Thu đại điển ra chính là đệ nhất chí bảo, các đời quyền Điện chủ, mặc dù chỉ khống chế một phần mười lực lượng, nhưng có thể để vô số gia tộc, thế lực lớn không dám hành động thiếu suy nghĩ, dưới Cổ Thánh, không ai cản nổi, coi như Dương sư cũng không dám tranh phong!

- Độc điện Điện chủ, mặc dù rất mạnh, nhưng nếu ta thi triển ra vật này, có thể trực tiếp phá hủy linh hồn, Tiên Thiên độc thể, chỉ sợ cũng không ngăn cản được!

Lệnh bài huyền phù ở trước mặt, Nhậm Thanh Viễn nhìn qua.

Tiên lễ hậu binh, tế thứ này ra, là muốn cho đối phương biết nội tình cùng thực lực chân chính của Danh Sư đường, cũng không phải chỉ là ngoài miệng nói một chút.

- Thật đúng là không ngăn cản được!

Ngụy Như Yên muốn nói chuyện, nhưng Trương Huyền đánh gãy, lắc đầu.

Lệnh bài kia so với Điện Chủ lệnh của Thánh Tử điện thì mạnh mẽ hơn không biết gấp bao nhiêu lần, thật muốn tế ra, thật khó mà ngăn cản.

- Không biết linh hồn khắc ở phía trên, ta có ảnh hưởng gì không?

Trương Huyền hỏi tiếp.

- Thật có một chút ảnh hưởng, có điều yên tâm, đều là chỗ tốt. Một là bảo đảm vĩnh viễn sẽ không vi phạm ước định của Danh Sư; thứ hai, xuất hiện nguy hiểm, cũng có thể thông qua linh hồn truyền lại, báo tin Danh Sư đường, tốc độ nhanh nhất nhận được viện trợ!

Nhậm Thanh Viễn nói.

- Bảo đảm sẽ không vi phạm ước định của Danh Sư? Nói như vậy, tương đương với ký kết khế ước, khống chế linh hồn?

Trương Huyền nói.

Đây giống như thú sủng, thật muốn khắc linh hồn lên, chẳng khác nào bị đối phương quản chế, sẽ không bị bản thân khống chế.

- Khắc linh hồn lên, chỉ là phòng ngừa xuất hiện sự tình phản bội nhân tộc xuất hiện, sẽ không cưỡng ép khống chế đi làm cái gì, điểm ấy không cần lo lắng!

Nhậm Thanh Viễn xua tay.

Lưu lại linh hồn, chỉ là phòng ngừa rắc rối có thể xuất hiện, cũng không phải tận lực làm khó. Chỉ cần đối phương đồng ý, tương đương với triệt để hợp nhất, sự tình hôm nay liền có thể khống chế lại.

- Không có ý tứ, dù không cưỡng ép khống chế, ta cũng sẽ không tiếp nhận!

Trương Huyền lắc đầu.

Khắc linh hồn lên, tương đương với bị hạn chế, thời điểm đối phương muốn giết liền giết, để hắn làm chuyện gì, nhất định phải làm cái đó, sống giống như thú sủng, làm sao có thể đồng ý?

Coi như đối phương nói hay hơn nữa, nhưng linh hồn bị quản chế, nếu thật để hắn làm chuyện không muốn làm, cũng không có phương pháp gì.

Tỷ như muốn mình huỷ bỏ Ngụy Như Yên, giải tán Độc điện... Tận trách sự tình Danh Sư nên làm, giải quyết triệt để tai hoạ ngầm... Bản thân làm hay không làm?

- Không chấp nhận?

Vẻ mặt của Nhậm Thanh Viễn âm trầm xuống:

- Ngươi có biết kết quả không?

Nếu ví cái này như đế quốc mà nói, đối phương khống chế Độc điện, tương đương với cầm binh quyền còn không khuất phục, đã chạm đến điểm mấu chốt.

- Ta tự nhiên biết rõ!

Trương Huyền nhẹ gật đầu, nhìn về phía nữ hài trước mắt, mang theo áy náy:

- Là lão sư liên lụy ngươi...

Hắn không khuất phục, Danh Sư đường tất nhiên sẽ làm ra quyết định, Ngụy Như Yên tới cứu mình, làm như vậy, cũng là kéo nàng đến phía đối lập của Danh Sư đường.

- Lão sư nói gì vậy, mạng của học sinh là của ngươi, nào có cái gì liên lụy hay không liên lụy. .. Bất quá, thật muốn động thủ với chúng ta, cũng phải làm tốt chuẩn bị hao tổn hơn phân nửa!

Ngụy Như Yên nhẹ nhàng cười một tiếng, đứng dậy, cổ tay khẽ đảo, một mảng lớn bóng người xuất hiện ở trước mặt.

Những người này, từng người mặc Danh Sư bào, tất cả đều nằm ở trên mặt đất, vẻ mặt đen nhánh, vừa nhìn liền biết thân trúng kịch độc, đã hôn mê bất tỉnh.

- Đây là... tất cả Danh Sư của Danh Sư đường?

- Nàng thật hạ độc tất cả?

Trên không trong nháy mắt xôn xao.

Mới vừa rồi Nhậm Thanh Viễn còn uy hiếp, vẻ mặt càng khó coi.

Nằm trên đất, hắn tự nhiên quen biết, là dùng Băng Nguyên cung làm trung tâm, trong phạm vi ba vạn cây số, tất cả cường giả đỉnh cao của Danh Sư đường, không ít đều đạt đến bát tinh...

Những người này ở đây hô phong hoán vũ, mạnh mẽ vô song, nhưng Độc điện Điện chủ tự mình ra tay, tất cả đều không chống lại được, bị bắt tới nơi này.

- Ngươi đến cùng muốn làm gì?

Nhậm Thanh Viễn híp mắt lại, lạnh lùng nhìn qua.

- Không làm gì, ngươi ra tay với sư đồ ta cũng không có gì, nhưng ta có thể bảo đảm, hôm nay ta chết ở chỗ này, tất cả Độc sư của Độc điện sẽ lập tức điều động, toàn bộ Danh Sư của Danh Sư đường trên đại lục, sẽ chết ít nhất một nửa!

Ngụy Như Yên chắp hai tay sau lưng, trên người lộ ra khí tức ngạo nghễ.

Nếu như nói mới vừa rồi còn là tiểu nữ hài rúc vào bên người lão sư, hiện tại tuyệt đối là đại quan chấp chưởng một phương, cho dù là Danh Sư đường, cũng không thể nói diệt liền diệt.

- Vô pháp vô thiên, quả thực vô pháp vô thiên!

- Dám uy hiếp Danh Sư đường, xem ra những năm này, không có diệt tuyệt Độc điện bọn ngươi, là sai lầm lớn nhất!

Nghe nàng nói, tất cả Danh Sư cửu tinh đều tức đến run rẩy.

Đường đường đại lục đệ nhất chức nghiệp, quen cao cao tại thượng, lúc nào có người dám ở trước mặt nói như vậy.

- Danh Sư đường ta, sau khi trở thành Danh Sư, liền làm xong chuẩn bị xả thân lấy nghĩa, dùng bọn họ uy hiếp ta, không được!

Nhậm Thanh Viễn cố nén tức giận, lạnh lùng nói:

- Tuy Độc sư dùng độc quỷ dị, để cho người ta sợ hãi thán phục, nhưng độc cũng không phải vạn năng, chỉ cần duụng tâm, Danh Sư đường còn có thể tìm ra phương pháp giải quyết. Năm đó Vu Hồn sư làm hại, cường đại như vậy, cũng bị nhổ tận gốc... Độc sư, lý giải dược vật có con đường riêng, đối với nhân tộc tiến bộ, có tác dụng nhất định, mới giữ lại đến bây giờ, ta hi vọng ngươi không nên bởi vì nhất thời tư dục, mà hủy diệt chức nghiệp truyền thừa vạn năm này!

- Xả thân lấy nghĩa, vậy tốt! Chúng ta thử xem ai không nhịn được trước!

Thấy hắn không sợ hãi chút nào, Ngụy Như Yên nhẹ nhàng cười một tiếng, tay ngọc bỗng nhiên vung lên, trước đó sương mù vây quanh thân thể, lần nữa phiêu tán ra.

Một Danh Sư cửu tinh khoảng cách gần nhất, còn chưa kịp chạy trốn, vẻ mặt tối sầm lại, thẳng tắp từ không trung rớt xuống, ngã xuống đất không ngừng nôn mửa.

- A?

Đám người Trương Vô Ngân, U Nhược Tâm nhìn thấy sương mù khủng bố như vậy, tất cả đều sợ tới mức nhao nhao lui về phía sau, từng người không dám tới gần. Tiên Thiên độc thể, danh khí thực quá lớn!

- Nếu ngươi tự tìm cái chết, vậy ta chỉ có thể động thủ...

Thấy đối phương phóng thích khí độc, tùy thời có thể đồ diệt một thành, làm không cẩn thận Vạn Quốc liên minh sẽ biến thành địa ngục nhân gian, Nhậm Thanh Viễn nhịn không được nữa, ngón tay bỗng nhiên điểm ra.

Ông!

Đường Chủ lệnh kêu khẽ, ngay sau đó một cỗ lực lượng khổng lồ để cho người ta chóng mặt, bỗng nhiên đánh xuống, dường như ý định trực tiếp giết chết linh hồn của Ngụy Như Yên.

Ầm ầm!

Khí độc bốn phía sôi trào, Ngụy Như Yên nhíu mày, ngăn cản công kích.

- Dùng phương thức công kích linh hồn, tới đối phó lão sư cùng sư muội của ta... Danh Sư đường cách làm, dường như so với các ngươi trong miệng chỗ khinh thường hồn sư, còn muốn vô sỉ đi!

Ầm ầm!

Ngay thời điểm Ngụy Như Yên có chút ngăn cản không nổi, một thanh âm nhàn nhạt vang lên, ngay sau đó nhìn thấy một hồn phách to lớn xuất hiện, ngón tay nhẹ nhàng bóp một cái, Đường Chủ lệnh lập tức rơi xuống lòng bàn tay, không ngừng nhảy lên, nhưng thủy chung không cách nào chạy trốn.

Đồ nhi Lộ Xung trở về!

dtv-ebook.com

- Đây là... Vu Hồn?

- Vu Hồn sư... Không phải bị diệt đi vài vạn năm sao? Sao vẫn tồn tại?

- Vu Hồn kia nói... Đối phó lão sư cùng sư muội... Chẳng lẽ, hắn cũng là học sinh của Trương Huyền?

- Không chỉ dạy ra Độc sư, còn dạy ra một Vu Hồn?

Tất cả mọi người biến sắc, một đám Danh Sư cửu tinh thiên băng địa liệt cũng mặt không đổi sắc, giờ phút này tất cả đều giống như gặp quỷ.

Dạy ra Độc điện Điện chủ Tiên Thiên độc thể thì cũng thôi đi, Vu Hồn khổng lồ như vậy, vậy mà cũng tự xưng học sinh của hắn... Thật hay giả?

Tuy Vu Hồn sư truyền thừa đoạn tuyệt vài vạn năm, nhưng vừa ra tay ngay cả Đường Chủ lệnh cũng có thể bắt lại, ép Nhậm Thanh Viễn quyền đường chủ không cách nào ra tay... Thực lực mạnh yếu, tất cả mọi người vẫn có thể nhìn ra được.

Dạy ra học sinh còn mạnh hơn mình... mấu chốt là thoáng cái xuất hiện hai người!

- Buông ra cho ta!

Nhậm Thanh Viễn cũng không nghĩ tới một Vu Hồn bất ngờ xuất hiện, còn thừa dịp hắn không sẵn sàng, cướp đi Đường Chủ lệnh, sắc mặt tái xanh, vội vàng bắt lại.

Đường Chủ lệnh, đại biểu uy nghiêm cùng địa vị của Danh Sư đường, không thể sai sót!

Tê lạp!

Không khí bị xé nứt, bốn phía xuất hiện vặn vẹo.

Có thể trở thành quyền Điện chủ, thực lực của Nhậm Thanh Viễn cường đại hơn đám người Trương Vô Ngân không ít, toàn lực ra tay, mọi người chỉ cảm thấy thanh âm, ánh sáng bốn phía đều bị tước đoạt, trước mắt chỉ còn lại một mảnh đen kịt, phảng phất như thiên địa bị xé nứt.

Đương nhiên, cũng không phải là chân chính xé rách thiên địa, mà là một loại ảo giác, chiêu này đã có thể ảnh hưởng đến nguyên thần cùng linh hồn, làm cho không người nào có thể phân biệt ra được thật giả.

- Thực lực rất mạnh, nhưng mà muốn bắt ta, còn có chút không đủ...

Vu Hồn nhẹ nhàng cười một tiếng, thân ảnh chậm rãi nhạt nhòa, thời gian nháy mắt liền biến mất ở trên không trung, phảng phất như chưa hề xuất hiện qua.

- Là thất Vu Hồn Xuyên Toa truyền!

Con ngươi của Lạc Khinh Trần co rút lại.

- Vu Hồn Xuyên Toa?

Trương Vô Ngân không hiểu.

- Vu Hồn vô hình vô chất, chỉ cần ý niệm đầy đủ, hoàn toàn có thể phá vỡ không gian ràng buộc, tiến hành xuyên qua, vật chất không cách nào ngăn cản... Tuy không thể giống như truyền tống trận truyền tống cự ly xa, nhưng ở cự ly ngắn sẽ chiếm cứ ưu thế cực lớn!

Lạc Khinh Trần giải thích.

Nhờ vào huyết mạch, hắn nắm giữ không gian cường đại hơn mọi người ở đây không ít, biết độ khó xuyên toa rất rõ ràng.

Thân thể xuyên qua, cần gánh đủ loại không gian phong bạo, khó mà chống lại, Vu Hồn sẽ dễ dàng hơn không ít, có thể đột phá không gian ràng buộc...

Mặc dù thực lực của Nhậm Thanh Viễn cực mạnh, nhưng muốn bắt lại, chỉ sợ không dễ dàng như vậy.

Hô!

Lời còn chưa dứt, Vu Hồn vừa mới biến mất đã xuất hiện ở trước mặt một Danh Sư cửu tinh.

Ầm ầm!

Vừa xuất hiện, một cỗ lực lượng đặc thù bao phủ ra, thẳng tắp đâm đến vị Danh Sư cửu tinh này.

Bành!

Còn không kịp phản ứng, vị Danh Sư này liền bị đánh trúng, bay ngược ra, va sụp vô số kiến trúc.

May mắn trước khi đám người Nhậm Thanh Viễn tới, biết sẽ gây ra động tĩnh cực lớn, để Danh Sư đường địa phương sơ tán người bình thường, nếu không không biết có bao nhiêu sinh mệnh vô tội chết oan.

- Ngươi... Chuyển đi sức mạnh của ta...

Nhậm Thanh Viễn vội vàng dừng tay, trong mắt lửa giận cuồn cuộn.

Dùng nhãn lực của hắn, có thể nhẹ nhõm nhìn ra, thời điểm đối phương tiến hành Vu Hồn Xuyên Toa, một phần lực lượng công kích của hắn cũng bị cuốn đi, lúc này mới đánh đồng bạn mình trọng thương.

- Không sai, tới đi, tiếp tục tiến công, ta thấy Danh Sư cửu tinh các ngươi còn lại rất nhiều, có thể đánh bại từng cái...

Khóe miệng Vu Hồn nâng lên, cười nhạt một tiếng.

- Ngươi...

Nắm đấm nắm kẽo kẹt vang vọng, Nhậm Thanh Viễn sắp nổ tung. Đối phương có thể xuyên toa không gian, công kích của hắn sẽ không có bất kỳ tác dụng nào, một khi lần nữa chuyển dời đến trên người Danh Sư khác, chẳng phải tương đương đả thương người một nhà?

- Vu Hồn sư có thể tiến hành Vu Hồn Xuyên Toa, thấp nhất cũng đạt đến cửu tinh, Vu Hồn truyền thừa không phải đoạn tuyệt sao? Ngươi đến cùng là ai? Từ đâu tới...

Nhậm Thanh Viễn nhịn không được nữa, lớn tiếng hỏi.

Nắm giữ loại thực lực này, tuyệt không phải một lần liền thành, làm sao Danh Sư đường chưa từng nghe được bất cứ tin tức gì?

- Vu Hồn là bị Danh Sư đường tiêu diệt, nhưng truyền thừa không triệt để đoạn tuyệt... Được rồi, ngươi còn tấn công không, không tấn công, ta muốn nghỉ ngơi...

Vu Hồn nhàn nhạt nhìn qua, trong mắt mang theo trêu tức.

- Giao Đường Chủ lệnh ra, nếu không Danh Sư đường có thể diệt Vu Hồn sư ngươi một lần, cũng có thể diệt lần thứ hai...

Nhậm Thanh Viễn quát, bàn chân bỗng nhiên đạp mạnh mặt đất.

Tê lạp!

Không gian bốn phía giống như đóng băng, muốn xé rách gần như không có khả năng làm được. Võ kỹ đóng băng không gian, có thể triệt để cầm cố lại không gian, trận pháp truyền tống cũng sẽ mất đi hiệu lực!

Vừa rồi cố ý hỏi thăm, trên thực tế lại tích trữ lực lượng, thi triển ra chiêu này.

- Ta nhìn ngươi còn chạy trốn thế nào!

Không gian đông cứng, Nhậm Thanh Viễn thở phào nhẹ nhõm, lông mày nâng lên, cổ tay khẽ đảo, một thanh trường kiếm xuất hiện, chỉ vào không trung, thẳng tắp đâm tới Vu Hồn.

Kiếm này mang theo sát khí nồng đậm, còn chưa tới trước mặt đã tựa như biến thành thực chất, xem như Vu Hồn, chính diện đụng tới cũng khó có thể chạy trốn.

Nhìn thấy uy lực của kiếm này, biết không tránh né được, Vu Hồn cũng không bối rối, ngược lại nhẹ nhàng cười một tiếng, thân hình to lớn đột nhiên thu nhỏ, trong nháy mắt giống như lệnh bài, trực tiếp trốn ở đằng sau Đường Chủ lệnh.

Ông!

Không nghĩ tới tên này lại còn có thể thu nhỏ, tiếp tục nữa, kiếm chiêu tất nhiên sẽ đâm vào Đường Chủ lệnh, Nhậm Thanh Viễn vội vàng giương cao trường kiếm, thu lực lượng về.

Bởi vì chân khí thu quá nhanh, ngực đau đớn, nhịn không được nữa phun ra một ngụm máu tươi.

- Ha ha, ngươi có thể tiếp tục động thủ, dù sao có cái lệnh bài này ở đây, ngươi sẽ không giết được ta!

Thấy hắn thu lực lượng về, Vu Hồn nhẹ nhàng cười một tiếng, lần nữa biến trở về bộ dáng trước đó.

- Ngươi...

Nhậm Thanh Viễn híp mắt lại, ngực không ngừng cuộn trào, dường như cả người sắp bùng nổ.

Một Độc sư vạn năm không dám đi ra, một chức nghiệp không biết bao lâu trước đã biến mất... Vậy mà ép hắn có lửa không phát ra được, đổi lại trước đó có người nói như vậy, hắn chắc chắn sẽ không tin tưởng.

- Đường Chủ lệnh, nắm giữ ý niệm của các đời quyền đường chủ, tuy ngươi dùng Vu Hồn cướp đi, ngăn cách ý niệm của ta quan sát, nhưng mà vĩnh viễn không cách nào khống chế, thậm chí còn thời khắc đề phòng bị phản phệ!

Nhậm Thanh Viễn hít sâu một hơi, áp chế lại phẫn nộ trong lòng, lần nữa nhìn qua:

- Nếu như ta không đoán sai, hiện tại ngươi lấy Đường Chủ lệnh, nhưng linh hồn giống như tiếp xúc bàn ủi đi!

Đường Chủ lệnh, đại biểu tôn nghiêm của Danh Sư đường, nếu người người đều có thể cướp đi, thì không có ý nghĩa gì.

Đối phương thoạt nhìn cầm đi, mình không có cách nào cướp về, nhưng trên thực tế chỉ sợ đang thừa nhận các đời tiên tổ công kích, không cách nào khống chế.

- Thứ này quả thực có chút phỏng tay...

Vu Hồn cười cười:

- Bất quá hiện tại còn không thể trả lại ngươi!

Nói xong, không tiếp tục để ý đối phương, thân thể nhoáng một cái, rơi trên mặt đất, đầu gối quỳ rạp xuống đất.

- Đồ nhi Lộ Xung... bái kiến ân sư!

Lộ Xung thuế biến

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

- Không tệ, không tệ!

Nhìn Vu Hồn trước mắt biến thành người bình thường, bộ dáng nam hài quái gở kia có thể thấy rõ ràng, Trương Huyền thoả mãn nhẹ gật đầu.

Người này, tự nhiên chính là Lộ Xung đi vào tổ địa Vu Hồn sư! Thời điểm mới vừa gặp đối phương, trầm mặc ít nói, một câu cũng không nói, bây giờ ngay cả quyền đường chủ của Danh Sư đường cũng dám trêu chọc, nói rõ đã đi ra bóng mờ gia tộc bị diệt, không cô tịch giống như trước đó.

Học sinh của mình, thực lực cao thấp hắn không thèm để ý, dù sao có hắn, thực lực lại thấp cũng có thể đứng ngạo nghễ thế gian... Nói thật, hắn coi trọng nhất là tính cách.

Tính cách quyết định vận mệnh.

Chỉ có người không ngừng đột phá, cố gắng tiến lên, mới có thể chân chính xung kích đỉnh phong, có tiềm chất cường giả. Không cầu phát triển, được chăng hay chớ, ngày ngày trang bức mà không đi tu luyện, dù là lão sư tốt nhất, tài nguyên tốt nhất, cũng không cách nào để hắn trở thành cao thủ chân chính, giống như Tôn Cường vậy! Hắn đi theo phía sau mình thời gian dài nhất, dùng tài nguyên cũng nhiều nhất, nhưng lại là người yếu nhất.

- Lão sư, đồ nhi may mắn không làm nhục mệnh, triệt để thức tỉnh hồn thể...

Nghe được lão sư khen ngợi, Lộ Xung cực kỳ kích động.

- Ta thấy được...

Trương Huyền cười cười.

Vì cứu mình, hắn bị vị thái tử kia của Hiên Viên vương quốc đánh trọng thương, rơi vào trạng thái ngủ say, lúc này mới phát hiện, hồn thể vô cùng to lớn, một khi thức tỉnh, tất nhiên sẽ biến hóa kinh thiên động địa, hiện tại ngay cả Nhậm Thanh Viễn cũng có thể trêu đùa, xem ra hồn thể nhất định đã hoàn mỹ dung hợp bản thân.

Cũng chỉ có như vậy, mới có thể trong khoảng thời gian ngắn đột phá bản thân, tiến bộ so với hắn còn nhanh hơn không biết gấp bao nhiêu lần.

- Ừm!

Thấy lão sư mỉm cười, trong lòng Lộ Xung thoả mãn, giống như một đứa bé được cha mẹ khen ngợi, nhẹ gật đầu, vội vàng giơ lên đồ vật trong lòng bàn tay:

- Lão sư, thứ này trước đặt ở chỗ ngươi, nếu không bị vị quyền đường chủ kia đoạt lại, chúng ta đều không chống lại được...

Trương Huyền đưa tay nhận lấy.

Lộ Xung có thể cướp, cũng không phải thực lực mạnh hơn Nhậm Thanh Viễn, mà là Vu Hồn ẩn nấp rất khó phát hiện, lại thêm tất cả tinh thần lực của đối phương đều tập trung ở trên người Ngụy Như Yên, mới thừa dịp bất ngờ, một lần đắc thủ.

Một khi có chuẩn bị, đừng nói hắn, coi như tu vi lại cao hơn gấp đôi, chỉ sợ cũng không thể hoàn thành.

Nếu không, người người đều đi trộm Đường Chủ lệnh, Danh Sư đường cũng không cần tồn tại.

Bàn tay cùng Đường Chủ lệnh tiếp xúc, Trương Huyền lập tức cảm thấy một cỗ đặc thù cảm giác xông lên đầu, hình như thứ này, thiếp thân chuẩn bị cho hắn đồng dạng, tùy thời đều có thể luyện hóa.

- Chuyện gì xảy ra?

Trương Huyền nhịn không được sững sờ.

Cái Đường Chủ lệnh này, tuyệt đối là lần đầu tiên tiếp xúc, vốn cho rằng pháp bảo cường đại như thế khó mà khống chế, nằm mơ cũng không nghĩ đến, vừa nắm bắt tới tay, thật giống như đồ vật hắn luyện chế ra, tràn đầy quyến luyến.

- Ta có thể luyện hóa?

Ngón tay nhẹ nhàng phất qua, Trương Huyền đang muốn thử xem có thể dung hợp máu của mình hay không, liền cảm thấy áp lực cực lớn đánh tới, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy tất cả Danh Sư cửu tinh chẳng biết lúc nào tụ tập, phối hợp trận pháp bốn phía, ở trên không trung tạo thành một lồng ánh sáng to lớn.

- Lão sư, là trận pháp hộ thành của liên minh đế quốc, lấy Danh Sư đường của liên minh đế quốc làm trung tâm tạo dựng, dùng để chống cự ngoại địch, hiện tại phối hợp rất nhiều Danh Sư cửu tinh, triệt để kích hoạt lên!

Vẻ mặt của Ngụy Như Yên nghiêm túc.

- Trận pháp hộ thành?

- Ừm, trận pháp này không tính lợi hại, nhưng nhiều Danh Sư cửu tinh làm trận tâm như vậy, dùng hết lực lượng thôi thúc liền không thể khinh thường, chúng ta đừng nói đối kháng, chỉ sợ muốn chạy trốn cũng khó khăn...

Thấy lão sư không hiểu, Ngụy Như Yên giải thích.

Danh Sư đường thống lĩnh đại lục, để Dị Linh tộc vài vạn năm không dám xâm phạm, bản thân thực lực mạnh chỉ là thứ nhất, trọng yếu nhất là khắp nơi đều xây dựng phân bộ Danh Sư đường, những phân bộ này tác dụng lớn nhất là bố trí vô số đại trận, năm này tháng nọ tẩm bổ, một khi xuất hiện biến cố, vận chuyển lên có thể lập tức phát huy ra uy lực để cho người ta khó mà chống lại.

Tựa như hiện tại, bản thân liên minh đế quốc là thế lực không kém, Danh Sư đường bố trí trận pháp, kết hợp với nhiều Danh Sư cửu tinh như vậy, triệt để vận chuyển, Dương sư cũng khó mà chạy trốn.

- Lão sư yên tâm, Vu Hồn của ta xuyên toa phối hợp độc công của sư tỷ, coi như bọn họ rất mạnh, muốn giữ lại chúng ta cũng không dễ dàng!

Lộ Xung cười cười, trên gương mặt thanh tú lộ ra tự tin mãnh liệt. Tiếp nhận Vu Hồn tổ địa truyền thừa, hắn không còn là tên ngố trước kia, giống như Ngụy Như Yên, đã thuế biến thành đại lão một phương, nhất cử nhất động đều kèm theo uy nghiêm, để cho người ta không dám xâm phạm.

- Đúng vậy, trận pháp của bọn họ lợi hại, chính diện chống cự rất khó, nhưng mà chạy trốn mà nói, chỉ sợ còn ngăn không được!

Ngụy Như Yên cũng lên tiếng, khí độc ở bốn phía thân thể sôi trào, hình như bất cứ lúc nào cũng sẽ nổ tung, bao phủ bát phương.

- Rời đi ta ngược lại không có lo lắng, thực lực của lão sư các ngươi, mặc dù hiện tại không tính quá cao, nhưng một lòng muốn chạy trốn mà nói, còn có thể làm được!

Thấy hai học sinh tự tin như vậy, Trương Huyền cười cười.

Thực lực của hắn không bằng học sinh, nhưng dùng trận pháp nhốt hắn, tương đương thịt đưa đến bên miệng sói... từ Thiên Huyền vương quốc

đi ra, còn không có gặp qua ai có thể vây khốn hắn bằng trận pháp!

- Vậy...

Hai người nghi ngờ.

Có thể chạy trốn, vì sao không trốn, chẳng lẽ nhất định phải chờ bị những người này vây?

- Ai, hiện tại còn không thể đi, Triệu Nhã sư tỷ của các ngươi tu luyện đến ngàn cân treo sợi tóc, một khi đi, công lao đổ biển chỉ là việc nhỏ, làm không cẩn thận còn có thể tử vong!

Thấy bọn họ không hiểu, Trương Huyền giải thích.

- Triệu Nhã sư tỷ? Tu luyện? Nàng ở đâu?

Nghe được sư tỷ cũng ở đây, hai người đồng thời sững sờ.

Chân khí của Trương Huyền bọc Triệu Nhã thành bánh chưng, không cách nào phân biệt dung mạo, coi như hai người cũng không nghĩ ra, đồ vật tản mát ra khí tức Dị Linh tộc trước mắt kia là sư tỷ của bọn hắn.

- Kinh mạch nàng xuất hiện vấn đề, ta định tái tạo kinh mạch cho nàng, dùng kinh mạch đồ mới, lúc này mới xuất hiện khí tức như thế!

Trương Huyền chỉ về phía trước nói.

- Tái tạo kinh mạch?

- Dùng kinh mạch đồ mới?

Ngụy Như Yên cùng Lộ Xung liếc mắt nhìn nhau, mỗi người hít một hơi lãnh khí.

Loại sự tình này, nghe cũng không có nghe qua, khả năng cũng chỉ có lão sư mới dám làm như vậy.

- Sư tỷ ở đây, vậy chúng ta liền thề sống chết bảo vệ, dù nguy hiểm cũng sẽ không lùi bước!

Sống lưng của Ngụy Như Yên thẳng tắp.

Lão sư vì sư tỷ, đối mặt nhiều Danh Sư như vậy cũng không có sợ hãi chút nào, làm đệ tử, các nàng lại có sợ gì? Cùng lắm thì chết mà thôi!

- Ta cũng thề sống chết bảo vệ lão sư cùng sư tỷ!

Lộ Xung nhẹ gật đầu.

- Ừm, tâm ý của các ngươi ta biết... Chẳng qua cho dù có trận pháp, muốn chém giết chúng ta, cũng không dễ dàng như vậy, các ngươi trước hộ pháp cho ta, ta nghiên cứu lệnh bài này một chút lại nói, nếu như có thể dùng cái này giải quyết phiền phức, thì không còn gì tốt hơn!

Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng, con mắt lần nữa nhìn về phía Đường Chủ lệnh trong tay.

Danh Sư đường chạy

dtv-ebook.com

Nếu là Đường Chủ lệnh, nhất định nắm giữ năng lực hiệu lệnh tất cả Danh Sư, thật có thể luyện hóa, có lẽ có thể giải quyết khốn khó trước mặt, không cần lưỡng bại câu thương.

- Thiếu hụt!

Nắm chặt lệnh bài, tinh thần Trương Huyền khẽ động.

Hô!

Một quyển sách xuất hiện ở trong óc.

- Danh Sư đường Đường Chủ lệnh, Cổ Thánh chí bảo, dùng ba giọt Thánh huyết của Khổng sư dung luyện thành, đối với linh hồn nắm giữ lực công kích cực mạnh... Thiếu hụt: Không cách nào điều tra!

- Không cách nào điều tra? Cái này sao có thể?

Trương Huyền nhịn không được ngẩn ngơ.

Cùng nhau đi tới, gặp qua không biết bao nhiêu vũ khí, đủ loại kiểu dáng, muôn hình muôn vẻ, bất kể đại sư lợi hại như thế nào luyện chế, đều sẽ có thiếu hụt, ở trước mặt Thiên Đạo thư viện, không có bí mật đáng nói, nhưng cái trước mắt này, lại không cách nào điều tra... Chuyện gì xảy ra?

- Chẳng lẽ Khổng sư cũng là Diễn Hư thể?

Trong lòng Trương Huyền hơi động.

Diễn Hư thể, có thể để cho Thiên Cơ sư không cách nào điều tra, thậm chí thư viện cũng khó thẩm tra, tựa như hắn, thư viện có thể nhìn thấu những người khác thiếu hụt, tìm ra sơ hở, nhưng mà chính hắn, thậm chí sự tình liên quan tới mình, liền không có quá tác dụng lớn.

Bởi vậy thư viện điều tra không ra tình huống của nó, sẽ trở nên bình thường.

Cái Đường Chủ lệnh này, là từ ba giọt huyết dịch của Khổng sư dung luyện thành, đồng dạng điều tra không ra, có phải nói người sau cũng giống như mình, là Diễn Hư thể?

- Có lẽ vậy...

Trương Huyền trầm tư một chút, ngay sau đó nói.

Ngay cả tiểu thiên tài của Trương gia, Lạc gia tiểu công chúa cũng vậy, đại nhân vật như Khổng sư là loại thể chất này cũng nằm trong dự liệu.

Nguyên nhân chính là như vậy, mới có thể tung hoành thiên địa, Dị Linh tộc tiêu hao vô số tâm huyết cũng không bắt được, giết không chết, cuối cùng khai sáng ra thịnh thế cho nhân loại.

- Không biết thiếu hụt... Làm sao luyện hóa?

Trương Huyền nhíu mày.

Trước kia luyện hóa vũ khí, đều là tìm thiếu sót trước, sau đó lợi dụng, nhẹ nhõm luyện hóa, nếu không dựa theo thủ đoạn bình thường, vũ khí Thánh cấp cần một hai năm rèn luyện, về thời gian sẽ tiêu hao không nổi.

- Thử xem huyết dịch!

Ngón tay điểm một cái, một giọt máu từ đầu ngón tay bay ra rơi vào trên lệnh bài.

Phần phật!

Lệnh bài giống như lá sen nhẵn bóng, huyết dịch trượt ở phía trên, không có bất kỳ bộ dáng hấp thu nào, nhấp nhô vài vòng, sau đó rơi trên mặt đất.

- Cái này...

Trương Huyền nhíu mày.

Vũ khí bình thường, chỉ cần huyết dịch dính lên, sẽ lập tức hấp thu, ý niệm bản thân hòa vào trong đó, nhưng cái này rõ ràng không phải như vậy, còn lần đầu tiên nhìn thấy đồ vật không hấp thu huyết dịch.

- Rất thân cận ta, nhưng không hấp thu huyết dịch, cái này làm sao luyện hóa?

Nắm lệnh bài trong tay, cảm giác cực kỳ thân thiết, còn tưởng rằng luyện hóa cực kỳ đơn giản, làm sao cũng không nghĩ đến, so với những binh khí khác càng khó...

Ầm ầm!

Đang tràn đầy xoắn xuýt, lần nữa nghe được trên không nổ vang, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy trận pháp bốn phía đã bố trí xong, đám người Nhậm Thanh Viễn lạnh lùng nhìn qua, giống như nhìn lấy dê đợi làm thịt.

- Được rồi, không có thời gian luyện hóa, trước thu lại, sau đó nghiên cứu...

Cổ tay khẽ đảo, thu lệnh bài vào nhẫn.

Đối mặt hắn thu lấy, Đường Chủ lệnh cũng không phản kháng, cực kỳ ngoan ngoãn.

Loại cảm giác này, giống như điểu ti kiếp trước ưa thích nữ thần, có thể hẹn, có thể nói chuyện phiếm, nhưng thời điểm muốn tiến thêm một

bước, sẽ bị đẩy ra vô tình, ngươi cho rằng là tình yêu, trên thực tế chỉ là lốp xe dự phòng!

Hiện tại Đường Chủ lệnh chính là như vậy, sờ tới sờ lui cực kỳ thuận theo, thu vào trong giới chỉ cũng không phản kháng, nhưng muốn luyện hóa lại không được...

- Trương Huyền, nếu như còn nhớ thân phận Danh Sư trước kia, thì giao Đường Chủ lệnh ra! Nếu không, Độc điện cùng Vu Hồn sư sẽ ở ngày hôm nay trở thành lịch sử...

Nhậm Thanh Viễn lạnh lùng nhìn qua.

Trước đó hắn còn nghĩ, có thể bắt sống vị này, khống chế lại hay không, bây giờ đối phương cướp đi Đường Chủ lệnh, thậm chí còn thù vào trong giới chỉ, đã không còn khả năng cứu vãn.

Trước mặt mọi người cướp đi Đường Chủ lệnh, tương đương với hao tổn tôn nghiêm của Danh Sư đường, lại thêm hai học sinh của hắn, một vị khống chế Độc điện, một vị là đại năng Vu Hồn... Không xử lý, đã khó mà khống chế.

- Trở thành lịch sử? Vậy nhìn xem các ngươi có bao nhiêu mạng người tới lấp đi!

Ngụy Như Yên hừ nhẹ một tiếng, bàn tay lăng không trảo một cái, một đoàn khí độc phân tán bốn phía, bao phủ đám người Trương Huyền, như một cái lồng ánh sáng.

Bất kể chân khí hay lực lượng, chỉ cần đi vào lồng ánh sáng, sẽ chạm phải khí độc, Danh Sư cửu tinh cũng khó may mắn thoát khỏi.

- Không biết sống chết! Mọi người nghe lệnh, vận chuyển Khôi Tinh trận!

Nhậm Thanh Viễn cười lạnh, trường kiếm trong tay nâng lên.

Phần phật!

Các Danh Sư cửu tinh lập tức chuyển động thân hình, thời gian nháy mắt, vô số lực lượng mượn nhờ kiến trúc cùng trận pháp ở bốn phía, hội tụ vào một chỗ, tập trung ở trên mũi kiếm của hắn, mang theo khí tức mạnh mẽ tựa như lôi đình.

- Phá!

Lực lượng tập trung, kiếm mang bắn ra, như một dải lụa màu vàng óng, phá không ép xuống, không gian nứt ra vết rách, khí độc tới đụng một cái, không có kiên trì quá lâu, đã bị xé rách giống như giấy, chia làm hai đoạn.

- Hừ!

Lộ Xung gầm thét, lần nữa biến thành hồn thể, bỗng nhiên không gian giống như bị may vá, ở dưới hồn tuyến dẫn dắt, lần nữa khép lại.

- Mượn dùng hồn lực may vá không gian... Không hổ là hồn sư, quả nhiên có chút thủ đoạn, có điều ta nhìn ngươi có thể kiên trì bao lâu!

Nhậm Thanh Viễn cười lạnh, trường kiếm trong tay tiếp tục ép xuống.

Tê lạp!

Kiếm mang như điện, mang theo lực lượng không thể ngăn cản.

Phốc!

Lộ Xung hơi đỏ mặt, thân thể kìm lòng không được rơi xuống dưới, tựa hồ có chút không kiên trì nổi.

Mặc dù thực lực của hắn không yếu, nhưng mười mấy vị Danh Sư cửu tinh phối hợp đại trận, lại thêm Nhậm Thanh Viễn tự mình ra tay, căn bản không chống lại được.

Khí độc bị xé nứt, vẻ mặt của Ngụy Như Yên cũng biến thành phấn trắng, trên đầu chảy ra mồ hôi.

- Lão sư, chúng ta sắp không kiên trì nổi...

Nàng nhịn không được nữa nhìn lại.

- Ừm...

Trương Huyền gật đầu.

Hai đệ tử ngăn cản công kích, hắn cũng không nhàn rỗi, thừa dịp nhìn kỹ trận pháp, tìm ra không ít thiếu hụt, chỉ bất quá những thiếu hụt này, cách nơi này đều có chút xa, dùng tình huống hiện tại của hắn, căn bản không thể đến.

- Ta nói cho các ngươi biết một chỗ, hai người các ngươi ai nghĩ biện pháp lao ra, phá chỗ đó đi, có thể giải quyết trận pháp này...

Trương Huyền dừng lại một chút, truyền âm dặn dò, mới nói một nửa, liền thấy trên không kiếm mang đột nhiên tạch tạch, tựa như bẻ gãy, Nhậm Thanh Viễn vốn đằng đằng sát khí, khí tức cứng lại, suýt chút nữa từ không trung rơi xuống, hơi đỏ mặt, phun ra một ngụm máu tươi.

- Làm sao vậy?

Nhậm Thanh Viễn ổn định khí tức, xoay người hét lớn.

Ngay vừa rồi, trận pháp đột nhiên xuất hiện biến cố, nếu không phải thực lực hắn mạnh mẽ, chỉ sợ lần này đã bị đánh chết tươi.

- Bẩm báo quyền đường chủ, không biết xảy ra chuyện gì... Trận pháp hạch tâm của Danh Sư đường, đột nhiên... Đột nhiên chạy!

Một Danh Sư bay tới, bờ môi run rẩy.

Vương Dĩnh đến

dtv-ebook.com

- Danh Sư đường chạy?

Thân thể của Nhậm Thanh Viễn nhoáng một cái:

- Ngươi nói cái gì?

Những Danh Sư khác cũng ngây người.

Danh Sư đường là kiến trúc, là vật chết, làm sao lại chạy?

Hơn nữa ở thời khắc trọng yếu như vậy?

Coi như nói đùa, cũng không phải đùa như vậy nha!

- Là ta tận mắt nhìn thấy, kiến trúc của Danh Sư đường chạy cực kỳ biệt nhanh, hình như nghe theo mệnh lệnh của ai đó...

Thấy mọi người đều không tin, vị Danh Sư này vội vàng giải thích:

- Đã mọc ra chân, không tin, các ngươi nhìn...

Nói xong chỉ xa xa.

Mọi người vội vàng quay đầu, ngay sau đó nhìn thấy nơi xa khói bụi mù mịt, vô số kiến trúc điên cuồng lao đến, tựa như thiên quân vạn mã, kịch liệt va chạm, mặt đất cũng bắt đầu đung đưa.

- Ta sát... Đây là nhà của ai?

- Một đám kiến trúc, giương nanh múa vuốt xông lại... muốn làm gì?

- Sẽ không phải là “nhà triều” chứ! (*giống như thú triều ấy)

- Ta chỉ nghe qua thú triều, còn chưa từng nghe qua “nhà triều” ...

Tất cả Danh Sư cửu tinh da đầu nổ tung, ngay cả Trương Vô Ngân, Lạc Khinh Trần… cũng hai mặt nhìn nhau, miệng há to có thể nhét vào quả trứng gà.

Gặp qua Thánh thú chấn kinh làm chuyện điên rồ chạy loạn, gặp qua bầy cá, bầy chim chạy loạn, nhưng từ chưa thấy qua một đám nhà đều nhịp chạy tới... Quả thực lật đổ cảm quan.

- Là có người khải linh cho những phòng ốc này...

Nhậm Thanh Viễn cố nén ngực sôi trào, lông mày không ngừng nhảy.

Vừa mới bắt đầu cực kỳ khiếp sợ, giờ phút này đã hiểu được.

Nhà bình thường là sẽ không động, có thể giống như hiện tại nhảy loạn, chạy loạn, còn có cái huýt sáo, một bộ giống như lưu manh... Khẳng định là bị người khải linh!

- Không đúng, đây không phải nhà bình thường, mà là... Danh Sư đường!

- Thật đúng vậy, Hàn Băng thành Danh Sư đường, liên minh đế quốc Danh Sư đường, Thiên Diệp thành Danh Sư đường, Tử Hương các Danh Sư đường... Những cái này trước đó ta đều đi qua, không nghĩ tới bọn chúng đều nhổ đất chạy ra...

- Cái lớn nhất kia, sao nhìn quen mắt như thế?

- Là tường thành của liên minh đế quốc...

Nhà càng đi càng gần, mọi người thấy rõ bộ dáng của vô số kiến trúc, lông mày càng nhảy loạn, từng cái há to miệng, không khép lại được.

Lại là tất cả Danh Sư đường trong phạm vi mấy vạn cây số! Những thứ này, trước kia đều là vị trí người người kính sợ, khu vực trọng yếu nhất

một phương, đại biểu uy nghiêm, giờ phút này tất cả đều huýt sáo xông lại, thậm chí thỉnh thoảng còn lắc eo, tràn đầy phong tao...

- Khẳng định là Khải Linh sư công hội, các nàng nổi điên làm gì?

Nhậm Thanh Viễn kìm nén không được, mặt tái xanh.

Có thể quy mô khải linh Danh Sư đường lớn như thế, để bọn nó xông lại, trừ Khải Linh sư công hội, tuyệt đối không có cái thứ hai có thể làm được!

Thế nhưng Khải Linh sư công hội, không phải từ trước tới nay đều rất an phận ư? Lại thêm ít người, đừng nói đối nghịch Danh Sư đường, ngay cả một chút thế lực lớn cũng không dám trêu chọc, làm sao đột nhiên khải linh nhiều Danh Sư đường, xông lại làm loạn như vậy?

- Kiến trúc Danh Sư đường chắc chắn, càng có trận pháp bao phủ, thuộc về chỉnh thể thống nhất, sẽ không giống những kiến trúc khác, một khi chạy sẽ trực tiếp vỡ vụn, cho nên sau khi khải linh rất dễ dàng xuất phát... Chỉ là, Khải Linh sư công hội làm như vậy, không sợ triệt để đắc tội Danh Sư đường sao?

- Đúng vậy, vì cái gì?

- Ta nghe nói, Khải Linh sư công hội vừa mới có hội trưởng kế nhiệm, cực kỳ trẻ tuổi!

- Ta cũng nghe nói, hình như gọi Vương Dĩnh, trước đó còn chuyên môn chúc mừng, chẳng lẽ vị tân nhiệm hội trưởng này muốn động thủ với Danh Sư đường? Quá không tự lượng sức đi!

Danh Sư khác kịp phản ứng, tất cả đều không hiểu.

Mặc dù Khải Linh sư có thể khải linh vạn vật, nhưng thực lực bản thân không mạnh, đồ vật bị khải linh trong thời gian ngắn có thể hành động, một khi mất đi khống chế sẽ lần nữa biến thành phế tích.

Bởi vậy cái nghề nghiệp này, từ trước tới nay không tranh đấu với người, cực kỳ ôn hoà, sao ngày hôm nay ngay cả Danh Sư đường cũng dám xuất thủ?

Phần phật!

Trong quá trình khiếp sợ, dãy nhà vọt nhanh nhất đến trước mặt, nóc nhà to lớn bỗng nhiên đánh tới một vị Danh Sư cửu tinh.

- Ngươi...

Thấy một cái nhà muốn đánh hắn, vẻ mặt của vị Danh Sư cửu tinh này hết sức khó coi, bàn tay bỗng nhiên đẩy một cái.

Rầm!

Chưởng ấn to lớn rơi vào phía trên, trực tiếp đánh nát nửa bên, nhà sập một nửa, nhưng vẫn không nhụt chí, lần nữa đánh tới, để đối phương cả người bụi bặm.

Loại nhà này, đối phó Thánh vực tứ ngũ trọng khả năng dựa dẫm thể trọng, để cho người ta trọng thương, nhưng đối phó Danh Sư cửu tinh, kém thực sự quá nhiều.

- Đừng động thủ... đánh như vậy, tương đương với chúng ta tự tay phá hủy toàn bộ Danh Sư đường trong phạm vi mấy vạn dặm...

Nhìn thấy khói bụi mạn thiên phi vũ, Nhậm Thanh Viễn nhịn không được nữa, lên tiếng hét lớn.

Những kiến trúc này, đều là tài sản của Danh Sư đường bọn họ, coi như phá hủy, cũng không nở mày nở mặt ah! Một khi có người hỏi thăm... nói ra cũng mất mặt.

- Không đánh, nhưng bọn chúng tấn công...

Một Danh Sư cửu tinh bị một cái nhà huýt sáo quất trúng, bay ngược ra ngoài, đầu cắm ở trong phế tích, vẻ mặt đen thui.

Bọn họ có thể dừng tay, nhưng đám nhà không ngừng.

Tuy bị giới hạn lực công kích, tạm thời không giết được bọn hắn, nhưng một mực bị quất như vậy... mặt mũi Danh Sư ở đâu?

- Ta biết, những phòng ốc này nhất định có người khống chế, nếu không, không có khả năng xông lại, chỉ cần tìm được người khải linh, hoặc là người phụ trách Khải Linh sư công hội, liền có thể giải quyết!

Ánh mắt của Nhậm Thanh Viễn như điện, không ngừng nhìn bốn phía.

Những phòng ốc này bị người khải linh, như vậy thì nhất định có Khải Linh sư ở lân cận, chỉ cần tìm được người này, khống chế đối phương, nhà sẽ không còn là tai hoạ ngầm, nguy cơ tự nhiên giải trừ.

- Ở đây...

Đột nhiên Nhậm Thanh Viễn tìm đúng phương hướng, lăng không trảo một cái.

Hô!

Chưởng lực còn không có bay ra bao xa, một cái nhà nhào tới, nóc phòng to lớn giam hắn lại.

- Ngươi...

Khóe miệng Nhậm Thanh Viễn có giật, hai tay vội vàng giương lên, lực lượng toàn thân không giữ lại chút nào bạo phát.

Tê lạp!

Toàn bộ phòng xá nổ tung, xé rách thành vô số mảnh vỡ, bắn ra bốn phía.

Hô hô hô!

Lại liên tục bảy tám phòng nhỏ lao đến.

Mỗi một cái đều giống như nhìn thấy cừu nhân giết cha, dùng cửa làm miệng, cửa sổ làm mắt, thỉnh thoảng ném ra hai ba bộ bàn ghế, giường chiếu, đá trên vách tường cũng cuồn cuộn trượt xuống, coi như thực lực của Nhậm Thanh Viễn mạnh mẽ, đồng thời đối mặt nhiều nhà như vậy, cũng có chút luống cuống tay chân.

- Khải Linh sư công hội, các ngươi muốn tạo phản sao?

Nhậm Thanh Viễn nhịn không được nữa, lên tiếng gào thét, thanh âm vang vọng toàn bộ Đế đô.

- Danh Sư đường chú ý sư đạo truyền thừa, tôn sư trọng đạo, có người vu cáo hãm hại thầy ta, không phân tốt xấu, liền muốn giết hắn, động thủ với hắn... Ta vì cứu sư mà đến, tuân theo lý niệm Danh Sư, truyền thừa mỹ đức mà Khổng sư lưu lại, sao biến thành tạo phản?

Một thanh âm nhàn nhạt vang lên, ngay sau đó liền thấy tường thành của liên minh đế quốc bay cao, một thiếu nữ ngự phong mà đứng, váy dài màu tím đón gió vũ động, như một vị tiên tử từ trên trời giáng xuống.

Trịnh Dương hiện thân

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

- Nàng là tân nhiệm hội trưởng của Khải Linh sư công hội, Vương Dĩnh?

- Phải, trước đó ta thấy qua, mặc dù tuổi tác không lớn, thiên phú lại vô song, chỉ dùng thời gian mấy tháng, liền thành công xung kích Khải Linh tháp...

- Nàng nói tới cứu sư, không phải Trương Huyền cũng là lão sư của nàng chứ?

- Cái này, cái này... Một học sinh là Độc điện Điện chủ, một cái là cường giả Vu Hồn đỉnh phong, càng có một vị là tân nhiệm hội trưởng của Khải Linh sư...

Tất cả Danh Sư rụt cổ, đồng loạt cúi đầu nhìn về phía thanh niên ngồi bất động kia, trong lòng sóng to gió lớn.

Thân là Danh Sư cửu tinh, biết dạy học sinh cũng không phải một chuyện dễ dàng, bọn họ đều là học trò khắp thiên hạ, nhưng có khả năng giống như bọn họ, đạt tới Danh Sư cửu tinh, lác đác không có mấy.

Vị Trương Huyền này, chẳng qua Thánh vực bát trọng Động Hư cảnh sơ kỳ, thực lực bản thân không hiển sơn lộ thủy... nhưng học sinh đều là một phương đại lão... Đến cùng làm sao làm được?

Mấu chốt nhất là, những học sinh này vì cứu hắn, ngay cả Danh Sư đường cũng không sợ hãi chút nào, không tiếc chính diện chống đỡ... Đây rốt cuộc cần cảm tình bao sâu mới có thể làm được?

Phải biết, mặc dù Danh Sư đại lục sư đạo nghiêm khắc, nhưng người bội bạc, khi sư diệt tổ cũng có một đống... lão sư gặp được loại tình huống này, đệ tử coi như giả vờ không biết, bỏ mặc, cũng không có người trách tội.

Dù sao Danh Sư đường là chính thống của đại lục, nhưng những người này vì lão sư, quy củ gì cũng mặc kệ, trực tiếp xông lên, thậm chí bất kể sinh tử... Trương Huyền này đến cùng truyền thụ bọn họ cái gì? Có thể để cho bọn hắn khăng khăng một mực như vậy?

- Vương hội trưởng, ngươi hẳn phải biết, ngươi bây giờ đang động thủ với ai!

Nhậm Thanh Viễn cắn răng, hừ lạnh nói.

- Đương nhiên biết, sư ân nặng như núi, bất kể là ai, dám ra tay với lão sư ta, coi như liều mạng, cũng sẽ đấu tranh đến cùng, tuyệt không lùi bước!

Nữ hài nhìn qua, vẻ mặt thản nhiên.

- Xem ra bọn họ nói không sai, Trương Huyền này cũng là lão sư của ngươi?

Nhậm Thanh Viễn nói.

- Không sai, Trương Huyền chính là gia sư, có ân tái tạo với ta!

Nữ hài gật đầu, chính là Vương Dĩnh chạy tới.

Phòng ốc trong phạm vi ba vạn cây số xung quanh Băng Nguyên cung, đều bị nàng cùng tất cả trưởng lão của Khải Linh sư công hội khải linh, lúc này mới làm ra động tĩnh lớn như vậy, để cho người ta rung động.

- Vị Trương Huyền này, ngang bướng thành tính, đại náo Trương gia, đả thương đại trưởng lão Trương Vô Ngân, cùng hơn mười vị trưởng lão, đại náo Thánh Tử điện, đánh thành quyền Điện chủ Chiêm sư trọng thương, cuối cùng lại chạy đến Băng Nguyên cung, bắt đi thiếu cung chủ, hủy vô số kiến trúc... Những tội danh này coi như không nói, dạy ra sát nhân cuồng ma như Độc điện Điện chủ, Vu Hồn sư, hiện tại càng luyện chế bảo vật Dị Linh tộc... Chỉ bằng vài điểm này, đã là kẻ địch của Danh Sư đường, tội không thể tha!

Nhậm Thanh Viễn quát.

- Sát nhân cuồng ma? Tiếng xấu rõ ràng? Ha ha!

Vương Dĩnh cười lạnh:

- Ngươi nói Ngụy Như Yên sư muội ta sát nhân cuồng ma, xin hỏi nàng giết ai? Xin nói ra họ tên!

- Cái này...

Nhậm Thanh Viễn sững sờ.

Độc điện Điện chủ này vừa đến liền uy thế bát phương, độc lật cường giả này đến cường giả khác, nhưng những người này chỉ hôn mê, bị thương, không có cái nào tử vong. Nói cách khác, đối phương quả thực không giết chết một người, dù hai bên đối địch.

- Ngươi nói Lộ Xung sư đệ của ta tiếng xấu rõ ràng, xin hỏi... Hắn làm chuyện xấu gì để cho người ta sợ hãi, nhân thần cộng phẫn?

Vương Dĩnh tiếp tục nói.

Nhậm Thanh Viễn lần nữa nói không ra lời.

Lộ Xung là Vu Hồn sư, nếu như không xuất hiện, nói thật hắn cũng không biết có người này. Chỉ từ điểm ấy có thể thấy được, vẫn chưa làm qua bất kỳ chuyện xấu gì.

- Thế nào, nói không ra lời?

Vương Dĩnh cười lạnh:

- Đường đường Danh Sư, công bằng công chính, chú ý công chính, lúc nào cũng chủ quan ước đoán, tùy tiện kết luận cho người ta? Nói thầy ta cướp Băng Nguyên cung thiếu cung chủ, vậy ta hỏi ngươi, ngươi có biết vị thiếu cung chủ này là ai không?

- Là ai?

Nhậm Thanh Viễn nhíu mày:

- Là Băng Nguyên cung mới tìm được người có Thuần Âm thể, nghe nói vì tìm kiếm người này, hao tốn không biết giá lớn bao nhiêu...

- Tiêu tốn giá lớn bao nhiêu ta không biết, nhưng ta biết... Vị thiếu cung chủ này, nàng...

Vương Dĩnh chắp hai tay sau lưng, nhìn qua:

- Là sư tỷ ta!

- Sư tỷ? Ngươi ý tứ... Vị Băng Nguyên cung thiếu cung chủ này, cũng là học sinh của Trương sư?

Con ngươi của Nhậm Thanh Viễn co rụt lại, vội vàng quay đầu nhìn về phía U Nhược Tâm cách đó không xa, sắc mặt tái xanh:

- Đây là sự thật?

Thời điểm báo lên tình huống, Băng Nguyên cung không nói chuyện này.

- Vị Trương Huyền này truyền thụ qua Triệu Nhã, nhưng hắn giả mạo Dương sư, có ý định làm loạn, tiêu diệt Băng Nguyên cung, mang đi thiếu cung chủ là sự thật không thể chối cãi, lại nói... Hắn bồi dưỡng Độc

sư, truyền thụ Vu Hồn chi thuật, mục đích nhất định không đơn thuần, mong Nhậm sư đừng bị người này mở miệng nghe nhìn lẫn lộn...

U Nhược Tâm vội nói.

- Mục đích không đơn thuần? Nghe nhìn lẫn lộn? Dám nói lão sư cùng sư tỷ ta như vậy, ai cho ngươi lá gan?

Phần phật!

U Nhược Tâm nói còn chưa kết thúc, đột nhiên một tiếng hét lớn từ đằng xa vang lên, ngay sau đó một thanh trường thương phá không đâm tới, trong chốc lát liền tới trước lồng ngực của nàng.

- Ah...

Con ngươi của U Nhược Tâm co rụt lại, vẻ mặt trắng bệch, vội vàng lui về phía sau.

Uy lực của một thương này, phảng phất như cắt phá không gian cùng thời gian, chưa đi tới trước mặt, lực lượng đã muốn đâm thủng người, mặc dù thực lực của U Nhược Tâm mạnh mẽ, vẫn có chút không chống lại được.

Hô hô hô!

Bàn tay không ngừng vung động, liên tục kết ra hơn trăm chưởng ấn. Một lồng ánh sáng xuất hiện ở trước mặt, giống như thủy tinh. Đây là phòng ngự mạnh nhất của nàng, Chí Âm Hàn Băng Bích!

Tạch tạch!

Trường thương bay tới cùng Chí Âm Hàn Băng Bích tiếp xúc, người sau giống như đậu phụ không kiên trì được một cái hô hấp, liền xuất hiện vết rách.

- Nhậm đường chủ cứu ta...

Biết Chí Âm Hàn Băng Bích không ngăn cản nổi, trường thương thật muốn đâm thủng, không chết cũng trọng thương, U Nhược Tâm kìm nén không được hô.

- Ngâm nga!

Không nghĩ tới chuôi trường thương bất ngờ xuất hiện kia uy lực cường đại như vậy, bàn chân của Nhậm Thanh Viễn đạp mạnh, cả người thuấn di đến trước mặt, trường kiếm trong tay nhấn tới mũi thương.

Đinh đinh đinh đinh!

Trường thương ở trên không trung liên tục vũ động, mũi thương như đầu gà luân phiên mổ tới, mỗi một kích đều rơi vào trên mũi kiếm của Nhậm Thanh Viễn, giống như lưu tinh va đập.

Lộc cộc lộc cộc lộc cộc lộc cộc!

Bàn tay Nhậm Thanh Viễn tê dại, liên tục lui về sau mấy bước, cực kỳ hoảng sợ.

Chuôi trường thương này không biết từ bao xa bay tới, đâm xuyên qua Chí Âm Hàn Băng Bích của U Nhược Tâm, còn có thể đẩy lùi hắn... người bắn ra trường thương kia rốt cục mạnh đến mức nào?

Nghi ngờ cũng không duy trì bao lâu, một thân ảnh xuất hiện ở cách đó không xa, sống lưng thẳng đứng, mang theo sắc bén đâm thủng bầu trời. Bàn tay chỉ về phía trước, nắm trường thương ở trong lòng bàn tay, ánh mắt chậm rãi nhìn qua.

- Nhậm đường chủ, ta mang lão sư của ta đi... Ngươi không có ý kiến chứ!

Lão sư, còn xin để học sinh cho ngươi trút giận!

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Chiến tử, ngươi có ý tứ gì?

Nhận ra đối phương là ai, da mặt của Nhậm Thanh Viễn kìm lòng không được nhảy lên, cố nén lửa giận:

- Ngươi phải nhớ kỹ, tất cả mọi thứ hiện tại là ai cho, chỉ cần bằng lòng, Danh Sư đường có thể tùy thời tước đoạt đi tất cả thuộc về ngươi!

- Tước đoạt tất cả?

Trịnh Dương xoay người lắc đầu, chẳng muốn nói nhiều:

- Ngươi vui vẻ là được!

Nói xong, dưới chân nhẹ nhàng đạp mạnh, thẳng tắp bay về phía Trương Huyền.

- Trịnh Dương chiến tử, ngươi đây là thái độ gì?

Thân thể nhoáng một cái, Khúc trưởng lão ngăn ở phía trước, lửa giận cháy hừng hực, dường như sắp nổ tung.

Trước đó mặc dù trúng độc, nhưng thân là Danh Sư cửu tinh, linh dược giải độc không ít, lại thêm thực lực mạnh mẽ, khôi phục một hồi đã hành động tự nhiên, không có gì đáng ngại.

- Tránh ra!

Trịnh Dương nói.

- Làm càn, đây là thái độ nói chuyện với Danh Sư cửu tinh sao?

Khúc trưởng lão lập tức nổ tung, lửa giận vọt lên mặt.

Học sinh của Trương Huyền một cái so với một cái cường đại, Độc điện, Hồn sư, Khải Linh sư công hội hội trưởng, chúng ta không quản được, nhưng Chiến Sư đường lệ thuộc Danh Sư đường, thuộc về đơn vị thuộc hạ, ngươi còn dám hung hăng, quả thực tự tìm cái chết!

- Vậy ngươi muốn cái thái độ gì? Quỳ xuống sao?

Trịnh Dương nhìn qua.

- Quỳ xuống khỏi cần, chỉ là để ngươi biết, ngươi có thể có thực lực bây giờ, đều là công lao của Danh Sư đường, phải biết ân báo đáp, không cần tự hủy tương lai...

Khúc trưởng lão hét lớn, thanh âm còn không có kết thúc, đột nhiên lông tơ toàn thân dựng lên, ngay sau đó nhìn thấy một thanh trường thương thẳng tắp đâm tới, khí tức lăng lệ, tựa hồ muốn quấy nguyên thần của hắn thành bụi phấn.

- Ngươi...

Không dám dừng lại, lật bàn tay một cái, trước mặt xuất hiện một thanh trường kiếm, lập tức đón lấy mũi thương.

- Đinh!

Chỉ cảm thấy một đạo lực lượng hùng hồn dọc theo cánh tay xông tới, tựa hồ muốn chấn vỡ kinh mạch toàn thân hắn.

Phốc!

Trường kiếm rời tay, phun ra một ngụm máu tươi, Khúc trưởng lão bị chấn bay ngược, người còn ở trên không, lần nữa nhìn thấy trường thương đánh tới, dọa đến thân thể co rụt lại, song chưởng vội vàng nghênh tiếp.

Tạch tạch! Tạch tạch!

Ở dưới lực lượng khổng lồ, hai tay bị chấn đến trật khớp, thân ảnh như quả bóng chày bị đánh bay, thẳng tắp đánh tới mặt đất, đập ra một cái hố to, khói bụi mù mịt.

- Cho ngươi mặt mũi, để ngươi giáo huấn ta?

Quất bay Khúc trưởng lão, Trịnh Dương giống như làm chuyện cực kỳ bình thường, tùy tiện vỗ tay một cái, thu trường thương lại.

- Khúc trưởng lão...

- Ngươi muốn làm gì?

Không nghĩ tới người này không chút cố kỵ nào, trực tiếp ra tay đánh bay Khúc trưởng lão, các Danh Sư xôn xao, từng cái vây quanh, tức sắp bùng nổ.

- Muốn động thủ với ta?

Thấy bọn họ vọt tới, Trịnh Dương cũng không căng thẳng, ngược lại ngẩng đầu:

- Bọn họ muốn giết chiến tử của các ngươi, không muốn mất đường chủ, thì ngăn lại cho ta!

Rầm!

Thanh âm kết thúc, mọi người chỉ cảm thấy hoa mắt, không gian bốn phía vặn vẹo, tám lão giả bất ngờ xuất hiện ở trước mặt, cả đám đều mang theo khí tức sát phạt mạnh mẽ, vừa nhìn liền biết từ trên chiến trường mới đi ra, mang theo hương vị thiết huyết.

Ông!

Tám lão giả đồng thời rút trường kiếm trong tay, không gian trước mặt rất nhiều Danh Sư xuất hiện vết rách.

- Chư vị dừng tay đi, tướng ở bên ngoài, có thể không nghe quân lệnh! Chiến Sư đường chúng ta thật vất vả xuất hiện một vị chiến tử, một vị đường chủ, không thể xảy ra vấn đề gì...

Một lão giả nhìn quanh một vòng, cất cao giọng nói.

- Phản, thật phản rồi...

Thấy cảnh này, Nhậm Thanh Viễn chỉ cảm thấy tức sắp điên, liệt hỏa hừng hực, bất cứ lúc nào cũng sẽ thiêu đốt.

Danh Sư đường xây dựng vài vạn năm, từ trước tới nay đều thống ngự người khác, để cho người ta kính sợ bội phục, còn chưa bao giờ có thế lực nào dám trắng trợn đối nghịch... Ngày hôm nay không chỉ thấy, còn một lần bốn cái...

- Không có phản hay không phản gì cả, nước có thể chở thuyền cũng có thể lật thuyền, nếu như Danh Sư đường làm chính xác, không ai sẽ phản bác, nhưng nếu đi lên con đường sai lầm, người người sẽ phản !

Trịnh Dương cười nhạt một tiếng, không tiếp tục để ý các Danh Sư cửu tinh vây ở chung quanh, thân thể nhoáng một cái, quỳ rạp xuống đất.

- Đồ nhi Trịnh Dương, bái kiến lão sư!

- Đứng lên đi!

Trương Huyền nhẹ gật đầu.

Không nghĩ tới mấy tháng không gặp, Trịnh Dương cũng đã trưởng thành, hơn nữa thực lực càng đạt đến tình trạng xem như hắn cũng khó mà nhìn thấu.

- Lão sư, ta nghe nói sở dĩ Danh Sư đường hạ lệnh truy nã, là bởi vì Trương gia ác nhân tố cáo, nói lão sư ngươi sử dụng bảo vật Dị Linh tộc... Không biết có phải hay không?

Trịnh Dương đứng dậy, cung kính nhìn qua.

- Hẳn là vậy!

Trương Huyền sửng sốt một chút, sau đó gật đầu.

Cụ thể vì sao Danh Sư đường hạ lệnh truy nã, hắn không rõ ràng lắm, chẳng qua nguyên nhân gây ra khẳng định liên quan đến đại náo Trương gia.

Lúc ấy vì vội vàng đi cứu Triệu Nhã, từng mượn lực lượng của Ngoan Nhân, có lẽ bởi vì cái này, mới để cho đối phương bẩm báo như vậy.

Danh Sư đường từ trước tới nay cảnh giác với Dị Linh tộc, tin vào đối phương, xử phạt quá mức cũng có khả năng.

- Lão sư một mình đối kháng Dị Linh tộc, tiêu diệt một hoàng tộc, bọn họ không khen thưởng công lao, ngược lại bởi vì một chút đồ vật có cũng được mà không có cũng không sao đi định tội công thần... khí thế của Trương gia thật là lớn! Xem ra vì tên tuổi đệ nhất gia tộc, những năm này đã làm hư bọn hắn!

Trịnh Dương cười lạnh, ôm quyền khom người:

- Lão sư, xin để học sinh trút giận cho ngươi!

- Trút giận?

Trương Huyền biết học sinh này của mình tính tình nóng nảy, dám nghĩ dám làm, liền nhẹ gật đầu:

- Đừng giết người, giáo huấn một chút là được!

- Vâng!

Trịnh Dương nhẹ gật đầu, trường thương trong tay bỗng nhiên run lên, phát ra kịch liệt nổ vang, ngay sau đó hai mắt nhìn quanh một vòng:

- Như Yên, Lộ Xung, Trương gia, Thánh Tử điện, Băng Nguyên cung khi dễ lão sư chúng ta, vu cáo hãm hại hắn, các ngươi có bằng lòng cùng ta chung một chỗ, báo thù thay lão sư hay không?

- Đương nhiên!

Ngụy Như Yên tiến về phía trước một bước.

- Việc nghĩa chẳng từ!

Lộ Xung cũng tới trước mặt.

- Vậy là tốt rồi...

Trịnh Dương cười một tiếng, mí mắt vừa nhấc, mang theo lạnh lùng:

- Trương Vô Ngân, ngươi ra tay với sư phụ ta, tổn thương hắn không nói, còn hạ mệnh lệnh tiến hành đuổi bắt cùng vây giết... mối thù nhục sư không đội trời chung, ngày hôm nay Trịnh Dương ta thế sư xuất chiến, ngươi có dám tiếp không?

Phần phật!

Nói xong trường thương run lên, không gian xuất hiện gợn sóng, hình như bốn phía muốn bị chấn vỡ.

- Ngươi muốn khiêu chiến ta?

Không nghĩ tới hài tử mười mấy tuổi này trực tiếp khiêu chiến hắn, khóe miệng của Trương Vô Ngân co giật, nắm đấm căng thẳng:

- Tốt...

Ầm ầm!

Lời còn chưa dứt, đột nhiên tiếng xé gió vang lên, Trương Vô Ngân vội vàng ngẩng đầu, ngay sau đó nhìn thấy một thân ảnh mập mạp hạ xuống.

Tạch tạch!

Xương ngực bị đập gãy mấy cái, ngay cả lực lượng đánh trả cũng không có, liền bị ngồi vào mặt đất, chỉ còn lại có nửa cái đầu, từng ngụm từng ngụm thổ huyết.

- Chư vị sư huynh, sư đệ, muốn tỷ thí sao không gọi ta, xem ra ta tới chậm...

Chủ nhân của cái mông nhẹ nhàng cười một tiếng, lộ ra răng trắng như tuyết.

Đường Chủ lệnh dị biến

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

Dịch: Tiêu Dao

- Không muộn, vừa vặn!

Nhìn thấy Trương Vô Ngân bị đè xuống đất, Trịnh Dương mỉm cười.

Dùng nhãn lực của hắn, có thể nhẹ nhõm nhìn ra, thực lực của Viên Đào hoàn toàn không phải đối thủ của vị đại trưởng lão kia, nhưng vị sư đệ này từ không trung mấy vạn mét thẳng tắp rơi xuống, thể trọng cộng thêm tốc độ phi hành đã vượt qua thanh âm, Trương Vô Ngân bị khí tức của hắn dẫn dắt, căn bản không nghĩ tới còn có thủ pháp công kích từ trên trời giáng xuống, lúc này mới thoáng cái trúng chiêu, tuy không chết, nhưng trọng thương trong thời gian ngắn khó mà nhúc nhích.

Đường đường Trương gia đại trưởng lão, một trong mấy cường giả đỉnh phong nhất đương đại, lực lượng huyết mạch cũng không kịp thi triển, đã bị một cái mông đè lên mặt đất, truyền đi tuyệt đối là sỉ nhục lớn.

- Vậy là tốt rồi!

Viên Đào vỗ mông đứng dậy, dường như lúc này mới kịp phản ứng:

- Vô Ngân trưởng lão, tại sao ngươi lại ở chỗ này?

- Ngươi... Phốc!

Thấy tên này suýt chút nữa ngồi chết bản thân, còn giả bộ giống như vô tội, Trương Vô Ngân phun ra một ngụm máu tươi, chỉ cảm thấy ngực khó chịu, một hơi không lên, suýt chút nữa chết ngay tại chỗ.

- Vô Ngân trưởng lão, Viên gia chúng ta cùng Trương gia đời đời giao hảo, từ trước đến giờ đều là nước giếng không phạm nước sông, sao ngươi nơi nào không đi, nhất định phải đến dưới cái mông của ta? Cái mông của ta thật nhiều ngày không có rửa, hơn nữa trước khi đến còn đi nhà vệ sinh một chuyến, lại quên mang giấy... Ngươi ở phía dưới, cái này, cái này thật không có ý tứ! Mau ra đây, mau ra đây, ta chữa thương giúp ngươi...

Sắc mặt Viên Đào căng thẳng, bàn tay duỗi ra, trực tiếp nắm đầu của đại trưởng lão, giống như nhổ củ cải rút ra.

- Phốc!

Cảm giác cái cổ sắp bị túm gãy, đại trưởng lão lần nữa phun ra máu tươi, nhục nhã mãnh liệt.

Đường đường Trương gia đại trưởng lão, bị một vãn bối mười mấy tuổi nhục nhã như vậy, quả thực không thể chịu đựng được!

Trương Vô Ngân tức giận sắp bùng nổ, đang vận chuyển chân khí, ý định giáo huấn đối phương một hồi, chỉ thấy người béo trước mắt khó xử nhìn về phía Trương Huyền cách đó không xa:

- Lão sư, thương thế của đại trưởng lão rất nặng, ta nhớ lão sư từng có một phương pháp đánh chữa thương, không biết có thể truyền thụ cho đệ tử hay không...

- Phương pháp đánh trị liệu?

Da mặt của Trương Vô Ngân co lại, suýt chút nữa khóc, đã bị ngồi không thành hình người, còn muốn đánh... Đây là ngươi nói đời đời giao hảo?

- Viên Đào sư đệ, ngươi nhớ lầm, của lão sư không phải phương pháp đánh trị liệu, mà là phương pháp đánh thuần thú, bất kể Thánh thú lợi hại bao nhiêu, chỉ cần đánh một trận, sẽ ngoan ngoãn thuần phục!

Thấy hắn hồ đồ, Trịnh Dương thiện ý nhắc nhở.

- A, đúng vậy, là phương pháp đánh thuần thú... Ta nhớ lầm, thật sự xin lỗi... Ai, lần này đi ra vội vàng, không mang theo thánh dược chữa thương gì, Như Yên sư muội, ngươi có thuốc trị thương tốt hay không, cho ta mượn một chút! Độc sư các ngươi ngày ngày tiếp xúc dược liệu, thứ này hẳn rất nhiều...

Viên Đào ngẩng đầu nhìn về phía nữ hài cách đó không xa.

- Ta chỗ này có không ít độc dược chữa thương, sau khi dùng, có thể bảo đảm trong mười cái hô hấp, thương thế tốt đẹp như lúc ban đầu, người cũng sẽ an tường giống như khi còn sống... (*vãi cả an tường giống như khi còn sống)

Ngụy Như Yên vươn ta, đưa qua một cái bình ngọc.

- Đa tạ sư muội, cái này vừa nhìn chính là thuốc tốt, Vô Ngân trưởng lão, vừa rồi ta thật không phải cố ý... Ai, trưởng lão, ngươi đừng chạy...

Nhận lấy bình ngọc, Viên Đào quay đầu đang định cho đại trưởng lão dùng, lại thấy gia hỏa mới vừa bị hắn rút ra kia đã chạy xa, biểu lộ phát điên. Nếu không phải trọng thương, chỉ sợ sớm đã tức giận xông lại.

- Đáng tiếc... thuốc tốt như vậy...

Thấy linh đan diệu dược tốt như vậy, đại trưởng lão không ăn, ngược lại chạy mất, Viên Đào tràn đầy bất đắc dĩ lắc đầu, nhìn về phía Trịnh Dương:

- Ta đã không tới chậm, vậy để cho ta cùng ai tỷ thí?

- Ngươi không cần ra tay, nữ nhân này giao cho ta là được!

Ngụy Như Yên khoát tay áo, đôi mi thanh tú nâng lên, nhìn chằm chằm Băng Nguyên cung đại trưởng lão cách đó không xa:

- U Nhược Tâm trưởng lão, ngươi vu cáo hãm hại thầy ta, để Danh Sư đường tiến hành truy nã hắn, hiện tại ta muốn khiêu chiến ngươi, có dám đánh với ta một trận hay không?

- Ngươi...

Bị khiêu chiến, trên mặt U Nhược Tâm lúc đỏ lúc trắng.

Thời điểm đối phương mới xuất hiện, nàng thấy, không ai địch nổi, Danh Sư cửu tinh cũng có thể nhẹ nhõm bị độc chết, mặc dù thực lực của nàng không yếu, nhưng tới so sánh, còn kém một đoạn dài.

- Thế nào, không dám?

Ngụy Như Yên nhẹ nhàng cười một tiếng, quay đầu nhìn về phía Chiêm sư cách đó không xa:

- Ngươi thì sao?

- Ta...

Da mặt Chiêm sư co lại, không dám trả lời.

Hắn chẳng qua là Thánh vực cửu trọng sơ kỳ, so với đám người Khúc trưởng lão còn kém một đoạn dài, so với vị này căn bản không ở một cấp bậc. Thật muốn ra tay, chỉ sợ ngay cả một chiêu cũng không tiếp nổi!

- Như vậy đi, ta không bắt nạt các ngươi, tất cả cao thủ của Băng Nguyên cung, Thánh Tử điện cùng lên đi!

Ngụy Như Yên hất ống tay áo, lạnh lùng nhìn qua.

- Ngụy Điện chủ, ngươi đừng khinh người quá đáng!

U Nhược Tâm nhịn không được nữa, lên tiếng hét lớn.

- Khinh người quá đáng? Thời điểm các ngươi nhiều người như vậy vây công lão sư ta, có bao giờ nghĩ tới khinh người quá đáng chưa? Ngày hôm nay ngươi không đánh cũng phải đánh, đánh cũng phải đánh!

Ngụy Như Yên hừ lạnh một tiếng, bàn chân đạp mạnh mặt đất, thẳng tắp lao về phía U Nhược Tâm, người còn chưa tới trước mặt, khí độc liền tản ra bốn phía, như từng đoàn sương mù.

- Đừng tưởng rằng ta sợ ngươi, tuy độc công của ngươi lợi hại, nhưng muốn nhục nhã ta, cũng không dễ dàng như vậy...

Biết tránh cũng không thể tránh, U Nhược Tâm hét lớn một tiếng, ngón tay điểm về phía trước.

Trong chốc lát, nhiệt độ không khí bốn phía hạ xuống, trong phạm vi mấy chục cây số giống như muốn đóng băng.

Biết thực lực của đối phương mạnh mẽ, U Nhược Tâm vừa ra tay đã không có chút lưu tình nào, trực tiếp dùng lực lượng cường đại nhất.

- Như vậy mới đúng...

Ngụy Như Yên cười nhạt một tiếng, không thèm để ý đối phương thả ra khí tức băng hàn, ngược lại từng bước một tiến về phía trước, khoảng cách đối phương còn có hơn hai trăm mét, bàn tay bỗng nhiên đưa về phía trước.

Ầm ầm!

Một đạo sóng khí màu vàng nhạt xông lên, băng hàn chi khí của U Nhược Tâm tiếp xúc, đều nhao nhao lui về phía sau, giống như trúng độc, không ngừng từ không trung rơi xuống.

- Độc công thật lợi hại...

Da đầu người xung quanh đều run lên, ngay cả chân khí cũng có thể độc, Tiên Thiên độc thể, quả nhiên là một trong mấy thể chất kinh khủng nhất

đương đại.

- Những hài tử này, đều đã lớn rồi...

Trương Huyền lộ ra vẻ hài lòng.

Lần trước, những học sinh này giúp hắn hả giận, là ở Thiên Huyền vương quốc, mấy người hợp kích mới đánh bại Lục Tầm, mà bây giờ, mỗi một cái đều thành đại năng, nắm giữ lực lượng đối thoại với Danh Sư đường! Biến hóa nhanh chóng, để cho người ta không nhịn được sụt sịt.

- Cũng không uổng phí ta một phen khổ tâm...

Trong lòng đang cảm xúc, làm lão sư thấy cảnh này, trả giá nhiều hơn nữa cũng đáng, lông mày đột nhiên động một cái, cổ tay khẽ đảo, một cái lệnh bài xuất hiện ở trong lòng bàn tay. Chính là Đường Chủ lệnh mà Lộ Xung đoạt được của Nhậm Thanh Viễn, lúc này lệnh bài hưng phấn không ngừng nhảy lên, nắm ở trong tay cực kỳ nóng hổi.

Khổng sư không đáng tin cậy

dtv-ebook.com

- Huyết dịch không dính, thần thức lan tràn không vào, sao đột nhiên lại nóng lên...

Trương Huyền nhíu mày, mang theo nghi ngờ.

Trước đó nghĩ biện pháp luyện hóa, làm hồi lâu cũng không có động tĩnh, thế nào đặt vào trong trữ vật giới chỉ, ngược lại tự nảy lên?

Thứ này là Lộ Xung đoạt tới, phòng ngừa Nhậm Thanh Viễn dùng để đối phó bản thân, thuộc về chí bảo của Danh Sư đường, sự tình hôm nay bất kể kết thúc như thế nào... Cái đồ vật này, chỉ sợ cuối cùng cũng phải trả lại, thật muốn hỏng ở trong tay mình... Mâu thuẫn sẽ huyên náo đến trình độ không có cách nào hoà giải.

Rất nhiều đệ tử xuất hiện, mặc dù thoạt nhìn Danh Sư đường bị áp chế, nhưng bàn về nội tình, cái cự hạm đứng sừng sững ở trên đại lục không biết bao nhiêu năm kia, vẫn không phải mấy thiên tài liền có thể chống lại.

- Sau khi thứ này đi vào nhẫn, một mực không có động tĩnh, vừa rồi ta cảm khái học sinh phát triển, mới đột nhiên nóng lên...

Cẩn thận nhớ lại, trong lòng hơi động:

- Chẳng lẽ, cái Đường Chủ lệnh này, cũng không phải dùng huyết dịch luyện hóa, mà là liên quan đến sư đức, sư phong? Đã như vậy... Sử dụng khí tức Thiên Nhận Danh Sư, có thể luyện hóa càng thêm dễ dàng hay không?

Thiên Nhận Danh Sư, là thiên địa công nhận, ẩn chứa khí tức ngay cả Dương sư cũng không dám làm càn, lệnh bài này thật liên quan đến cái đó, như vậy loại khí tức này nhất định là vật luyện hóa tốt nhất.

- Thử xem!

Nghĩ đến điểm này, lại không do dự, điều động khí tức Thiên Nhận Danh Sư trong cơ thể, chậm rãi truyền vào trong lệnh bài.

Tâm cảnh khắc độ tăng cường, lực khống chế của hắn mạnh mẽ không biết gấp bao nhiêu lần, trước đó vận chuyển loại khí tức này, rất dễ dàng bị người phát hiện, mà bây giờ, chỉ lưu chuyển ở trong người, cho dù Dương sư đích thân tới, chỉ sợ cũng khó mà phát giác.

Xì xì xì!

Khí tức tiếp xúc lệnh bài, người sau trở nên càng thêm nóng hổi, ngay sau đó Trương Huyền cảm thấy lệnh bài biến mất.

Vội vàng cúi đầu, chỉ thấy vị trí lệnh bài ở trong lòng bàn tay không thấy tung tích, như căn bản không tồn tại qua.

Da đầu Trương Huyền nổ tung, chỉ cảm thấy con mắt tối đen, xém chút tại chỗ ngất đi, thần thức vội vàng lan tràn, chỉ thấy chung quanh thân thể rỗng tuếch, vừa rồi lệnh bài kia đâu còn có nửa điểm bóng dáng.

- Xong...

Trương Huyền khóc không ra nước mắt. Đây không phải Khổng sư luyện chế Cổ Thánh chí bảo, Dương sư cũng không thể làm hỏng sao?

Sao giống như khối băng, cầm một cái liền không còn? Mệnh danh Đường Chủ lệnh của Danh Sư đường, không cần nghĩ cũng biết, đối với Danh Sư đường ý nghĩa to lớn, mặc dù bị Lộ Xung thu, nhưng Nhậm Thanh Viễn vẫn không bối rối, bởi vì hắn biết, chỉ cần vây khốn nhóm người mình, đồ vật liền chạy không được...

Hiện tại đột nhiên biến mất, còn làm sao trả cho đối phương?

Trước đó tam đại thế lực làm ầm ĩ, mặc dù sự tình không nhỏ, nhưng cuối cùng có thể giải quyết, còn thứ này thật mất, còn không hắn ăn tươi... Chuyện này là sao a!

- Mau ra đây, đừng nghịch...

Trương Huyền hạ giọng, cẩn thận tìm kiếm, con mắt rơi vào lòng bàn tay, đột nhiên sững sờ.

Chỉ thấy ở lòng bàn tay, chẳng biết lúc nào nhiều hơn ấn ký ba giọt nước, đỏ tươi chói mắt, sôi trào lực lượng đặc thù.

- Đây là cái gì?

Ngón tay nhịn không được nhấn tới.

Ông!

Bên tai thanh minh, cả người lập tức ngốc tại chỗ, giống như trong chốc lát đi vào một không gian hư vô. Tại đây không có thời gian, không có không gian, một mảnh trắng xóa, chỉ có một lão giả cười khanh khách nhìn lại.

- Khổng sư?

Thân thể Trương Huyền chấn động.

Lão giả xuất hiện ở trước mắt, râu dài tung bay, chính là người sáng lập Danh Sư đường, vạn thế chi sư… Khổng sư! Thời khắc này trong mắt Khổng sư mang theo ôn hoà, cho người ta một loại cảm giác ôn nhuận:

- Nhiều năm như vậy, rốt cục chờ được! Ngươi tốt, Thiên Nhận Danh Sư mới!

- Vãn bối Trương Huyền, gặp qua Khổng sư...

Trương Huyền vội vàng ôm quyền.

- Đường Chủ lệnh của Danh Sư đường, là sau khi ta sáng tạo Danh Sư đường, dùng ba giọt tinh huyết luyện chế thành, chỉ có Thiên Nhận Danh Sư chân chính, mới có thể luyện hóa, ngươi có thể kích hoạt, để cho đạo ý niệm này của ta xuất hiện, nói rõ phù hợp điều kiện...

Khổng sư vuốt râu, khuôn mặt thoả mãn.

- Khổng sư, ngươi trước không vội nói, ta có chuyện muốn hỏi ngươi...

Thấy hắn lại muốn thao thao bất tuyệt nói cái gì, Trương Huyền nhịn không được nữa, vội vàng đánh gãy, thanh âm vội vàng mà gấp rút.

Vị Khổng sư này không đáng tin cậy, hắn là từng trải qua nhiều lần, mỗi lần đều nói không hết lời nói biến mất, lần này tuyệt không thể để đối phương nói trước, nếu không bản thân liền không có thời gian lên tiếng.

- A?

Thấy hắn vội vàng như thế, Khổng sư nhìn qua:

- Mời nói!

- Là như vậy, ta trúng Tiên Thiên thai độc, nghe nói năm đó ngươi cũng như vậy... Không biết giải quyết như thế nào?

Trương Huyền vội vàng hỏi.

- Tiên Thiên thai độc?

Khổng sư nghi ngờ nhìn qua, sau đó nhẹ gật đầu:

- Không sai, quả thực là Tiên Thiên thai độc. Cái độc này, rất dễ dàng giải quyết, chỉ là...

- Chỉ là cái gì?

- Đồ vật ẩn giấu ở trong độc, cũng không dễ dàng khu trừ như vậy...

Sắc mặt Khổng sư ngưng trọng.

- Đó là cái gì?

Trương Huyền không hiểu.

Tiên Thiên thai độc, hắn đã sớm phát hiện, bây giờ bị Thiên Đạo chân khí áp chế ở một góc không thể động đậy, sao nghe đối phương nói, không riêng gì độc, còn có những vật khác?

- Là cái gì, đợi ngươi giải quyết thai độc, tự nhiên sẽ biết, không thể nói tỉ mỉ, nếu không đối với ngươi, đối với ta, đều sẽ có hại không lợi! Như vậy đi, ta cho ngươi biết, phương pháp giải quyết thai độc...

Khổng sư nói.

- Xin lắng tai nghe!

Trương Huyền vội vàng ôm quyền.

Thứ này ở trong cơ thể hắn không biết bao lâu, có thể mau chóng giải quyết, thân thể khôi phục như lúc ban đầu, lại không thời thời khắc khắc bị tử vong uy hiếp.

- Tiên Thiên thai độc, là lúc mẫu thân mang thai, bị người rót vào trong cơ thể, dùng để tiến hành lấy ra huyết mạch, hoặc là độc chết thai khí, bởi vì là trời sinh hình thành, sớm đã dung hợp vào trong cơ thể, giải dược bình thường không có bất kỳ hiệu quả gì, muốn giải quyết triệt để, chỉ có một phương pháp, cái kia chính là... Trở thành Danh Sư cửu tinh, tiếp nhận thiên hỏa rèn luyện, nếu như có thể dẫn vào trong cơ thể, thiêu đốt khí độc, liền có thể nhẹ nhõm hóa giải... Đương nhiên, thiên hỏa cực kỳ nguy hiểm, hơi không cẩn thận, liền có thể ngọc đá cùng vỡ, năm đó ta vì giải quyết thứ này, cũng hao tốn không biết bao nhiêu.

Khổng sư lắc đầu.

- Thiên hỏa... Cảm ơn Khổng sư!

Trương Huyền vội vàng ôm quyền.

Khổng sư đã chính miệng nói ra, vậy liền cho thấy, thiên hỏa chi kiếp quả thực hữu dụng, chỉ cần biết phương pháp giải quyết, thì không cần lo lắng nữa.

Thực lực của hắn cách Danh Sư cửu tinh còn có khoảng cách nhất định, nhưng chênh lệch không xa, trước ba mươi tuổi, dễ như trở bàn tay.

- Chẳng qua, thứ này càng sớm giải quyết càng tốt, ngươi bây giờ tuổi tác hắn mới vừa đầy hai mươi, nếu như có thể ở trước hai mươi lăm giải quyết, bất kể thực lực hay tiềm lực, đều sẽ tốt hơn vô số lần!

Vẻ mặt Khổng sư nghiêm túc.

- Ừm!

Trương Huyền gật đầu.

Thứ này khẳng định phải nhanh chóng giải quyết, chờ chuyện lần này kết thúc, liền mau chóng tăng cường thực lực, tranh thủ trong hai tháng xung kích Danh Sư cửu tinh! Chỉ cần thành công, dẫn tới thiên hỏa, còn lại tự nhiên nước chảy thành sông.

- Tốt, nói xong thai độc, bây giờ ta nói Đường Chủ lệnh, thứ này là ba giọt tinh huyết của ta luyện chế thành, sau khi luyện hóa, sẽ ở lòng bàn tay hình thành bộ dáng giọt nước, một khi đụng chạm, sẽ...

Hô!

Thân ảnh Khổng sư lắc lư một cái.

- Sẽ như thế nào?

Trương Huyền vội vàng nhìn qua.

- Sẽ...

Phần phật!

Thân ảnh Khổng sư không khống chế được, trong nháy mắt biến mất.

Ầm ầm!

Trong óc chấn động, thân thể Trương Huyền lay động, lúc này mới phát hiện, vẫn ngồi ở trước mặt Triệu Nhã như cũ, trên bầu trời Ngụy Như Yên còn cùng U Nhược Tâm chiến đấu, hình như thời gian không có phát sinh bất kỳ biến hóa nào. Trải qua vừa rồi, giống như phát sinh ở khi thời gian ngừng lại.

- Người này lại không nói xong, người người đều nói Khổng sư là vạn thế chi sư, sao luôn không đáng tin cậy như thế...

Khuôn mặt Trương Huyền buồn bực.

Liên tục nhiều lần, người này mới nói một nửa liền biến mất, đường đường tổ sư khai phái của Danh Sư đường, người người ngưỡng mộ, sợ hãi, không nghĩ tới cũng không đáng tin cậy như thế!

- Quên đi...

Trương Huyền nhịn không được nhìn sang lạc ấn giọt nước trong lòng bàn tay, tràn đầy tò mò:

- Hắn nói đừng đụng chạm, nhưng thật muốn đụng chạm... Sẽ như thế nào?

Hưng kiếm thánh đến

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

Vừa rồi đụng một cái, mới thấy được Khổng sư, lại đụng một cái, hắn cũng không có ảnh hưởng quá lớn đi! Nghĩ đến điểm này, lại không do dự, nhẹ nhàng nhấn tới.

Ầm ầm!

Ngón tay cùng giọt nước tiếp xúc, một cỗ cường đại lực lượng, lập tức dọc theo kinh mạch tràn vào trong cơ thể, ngay sau đó đụng chạm viên kia giọt nước, mắt thường có thể thấy được thu nhỏ, thời gian nháy mắt liền biến mất không thấy hình bóng.

- Cái này, cái này...

Con ngươi của Trương Huyền co rụt lại, giờ phút này, chỉ cảm thấy toàn thân tràn đầy lực lượng, cả người giống như Chúa Tể khống chế thiên địa, có thể tuỳ tiện xé rách không gian.

- Đây là thực lực gì?

Trương Huyền xiết chặt nắm đấm, cảm nhận được lực lượng trong cơ thể, tràn đầy khó tin.

Hắn chỉ là Thánh Vực bát trọng sơ kỳ, nhưng mà giọt nước kia biến mất, lực lượng cả người đã đột phá cực hạn, đạt đến tình trạng không dám tưởng tượng.

Tuy không biết rốt cục mạnh đến mức nào, nhưng không gian trước mắt tựa hồ có thể tuỳ tiện bóp nát, không cần tốn nhiều sức.

- Chẳng lẽ cái này là Nhậm Thanh Viễn nói, vô địch dưới Cổ Thánh?

Con mắt Trương Huyền nhảy một cái.

Trước đó Nhậm Thanh Viễn lấy ra Đường Chủ lệnh, từng chuyên môn nói qua, chỉ cần luyện hóa, chưởng khống giả vô địch dưới Cổ Thánh...

Vốn cho rằng chỉ là cách nói khuếch đại, không nghĩ tới lại thật!

Lạc ấn giọt nước kia, hắn là huyết dịch của Khổng sư, vừa chạm vào, lực lượng ẩn chứa trong đó sẽ tràn vào thân thể, để hắn từ Thánh Vực bát trọng sơ kỳ, trực tiếp nắm giữ tu vi cuồng bạo như vậy.

- Bất quá... Cái lực lượng này không phải của mình, hắn là có thời gian hạn chế...

Cảm thụ thoáng cái, rất nhanh hiểu được.

Loại lực lượng này, mặc dù đã cường đại đến cực điểm, lại không phải quán đỉnh, cũng không phải để thực lực của hắn tiến bộ, mà có chút tương tự hồn phách phụ thể!

Trong thời gian ngắn có thể bộc phát ra tu vi mạnh mẽ, nhưng kèm theo thời gian trôi qua, lực lượng sẽ tiêu hao... một khi tiêu hao sạch sẽ, sẽ lần nữa trở lại bộ dáng trước đó, không có bất kỳ biến hóa nào.

- Ba giọt huyết dịch, đại biểu có ba cơ hội...

Nghĩ thông suốt những cái này, cũng hiểu được, trước khi Khổng sư biến mất muốn nói hắn là giải thích làm sao sử dụng thứ này, chỉ bất quá hắn trước trước thời hạn hỏi thăm tin tức Tiên Thiên thai độc, dẫn đến người sau không đủ thời gian, mới không nói rõ ràng, liền biến mất không thấy hình bóng.

Chỉ cần luyện hóa Đường Chủ lệnh, chẳng khác nào sẽ có ba lần nắm giữ lực lượng vô địch dưới Cổ Thánh, không hổ là bảo vật Khổng sư tự mình luyện chế, quả nhiên mạnh mẽ! Bảo vật lợi hại hơn nữa, cũng không thực tế bằng thực lực, có thực lực, mới là an toàn nhất.

- Trước đó đang rầu không cách nào giải quyết cục diện trước mắt, có loại thực lực này, cái gì Trương gia, Băng Nguyên cung, Thánh Tử điện, cũng không tính là cái gì...

Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng.

Mới vừa rồi còn suy nghĩ, cục diện trước mặt làm sao kết thúc yên lành, giờ phút này có loại thực lực kia, sẽ không còn là phiền phức. Không phục, cùng lắm thì đánh phục tất cả là được!

- Bất quá trước phải giải quyết vấn đề kinh mạch trong cơ thể Triệu Nhã...

Trương Huyền hưng phấn, nhưng cũng biết bây giờ không phải là thời điểm xông tới giáo huấn mọi người, lần nữa nhìn về phía nữ hài trước mắt, ngón tay chỉ ra, khống chế dây leo tiếp tục tiến lên.

Thực lực bạo tăng, lực khống chế cũng cường đại hơn trước kia không biết bao nhiêu lần, tốc độ kinh mạch tiến lên tăng nhanh không ít.

- Trước đó cần hai canh giờ mới có thể hoàn thành, hiện tại gần như mười phút là được rồi...

Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, không nghĩ nhiều nữa, tăng thêm tốc độ.

Hắn bên này luyện hóa Đường Chủ lệnh, trên không chiến đấu cũng xuất hiện kết quả, U Nhược Tâm bị độc đến khuôn mặt biến thành màu đen, toàn thân không ngừng co giật từ không trung rơi xuống. Không chỉ dụng độc, ngay cả thực lực nàng cũng hoàn toàn không phải đối thủ của

Ngụy Như Yên, nếu không phải lão sư dặn dò, không thể để xảy ra mạng người, chỉ sợ đã sớm bị độc chết.

- Ta nhớ không lầm, Chiêm sư cũng hạ lệnh truy sát, muốn truy sát lão sư ta!

Thấy sư muội Ngụy Như Yên giải quyết xong đối thủ, Vương Dĩnh quay đầu nhìn về phía Chiêm sư cách đó không xa:

- Đám người Trịnh Dương sư đệ, Ngụy Như Yên sư muội động thủ, xem như bắt nạt ngươi... Ta một Khải Linh sư, muốn cùng ngươi tỷ thí, hắn sẽ không cự tuyệt nha!

- Ta...

Da mặt Chiêm sư run rẩy, nắm đấm xiết chặt.

Thực lực của Trịnh Dương, Ngụy Như Yên, so với Nhậm Thanh Viễn cũng không kém chút nào, hắn tới tỷ thí, quả thực chỉ có bị đòn, nhưng Khải Linh sư công hội hội trưởng, khống chế vô số Danh Sư đường biết đi, thật muốn chiến đấu, cũng không cho phép khinh thường!

- Thế nào, không đánh cũng được, hiện tại xin lỗi lão sư ta, sau đó thủ tiêu lệnh truy nã của Thánh Tử điện!

Vương Dĩnh hơi vung cánh tay.

- Xin lỗi... Tuyệt không có khả năng này!

Chiêm sư cắn chặt răng:

- Dù Thánh Tử điện ta chết trận, cũng tuyệt không khuất phục người khác!

- Nếu ngươi đại nghĩa như thế, vậy ta tác thành ngươi...

Không nghĩ tới vị này quyết tuyệt như vậy, Vương Dĩnh chẳng muốn nói nhảm nữa, bàn tay vẫy ra.

Phần phật!

Một tòa Danh Sư đường thẳng tắp đánh tới Chiêm sư, tốc độ cực nhanh, tiếng gió rít gào, cho người ta một cảm giác lực trùng kích cùng áp bách cực mạnh.

Chiêm sư tiến lên đón.

Ông!

Lực lượng hùng hồn phun trào, trên không trung hội tụ ra một chưởng ấn bảy tám mét, cùng Danh Sư đường đối đầu chung một chỗ.

Tạch tạch!

Nhà sụp đổ, xuất hiện một chưởng ấn to lớn, Chiêm sư cũng bị lực lượng hung mãnh ép tới không ngừng lui về phía sau.

- Dừng tay... Đây là Danh Sư đường của liên minh đế quốc ta...

Một vị Danh Sư cửu tinh lo lắng, ngươi đây không phải chiến đấu, mà là phá hủy kiến trúc của chúng ta!

- Hà sư, hiện tại không quản được nhiều như vậy...

Biết lúc này không phải thời điểm suy tính những thứ kia, Chiêm sư biết tránh cũng không thể tránh, thân thể đột nhiên nhảy lên, thẳng tắp vọt tới Vương Dĩnh.

Bắt người trước phải bắt ngựa, bắt giặc trước bắt vua! Muốn phá giải Khải Linh sư vây công, chỉ có trước bắt Khải Linh sư lại, nếu không chỉ là Danh Sư đường, là có thể làm hắn hao hết tất cả lực lượng, không còn chút sức chiến đấu.

- Chẳng lẽ ngươi thật cho rằng, ta chỉ dựa vào khải linh mới có thực lực?

Thấy hắn xông lại, Vương Dĩnh cười lạnh.

Thực lực của nàng, tuy kém Trịnh Dương, Ngụy Như Yên, nhưng trở thành Khải Linh sư công hội hội trưởng, nhận được lực lượng của vô số tiền bối gia trì, sớm đã không còn là nữ hài đơn thuần trước kia.

Nhẹ nhàng bóp một cái, bàn tay bỗng nhiên đẩy về phía trước, động tác thoạt nhìn không nhanh, nhưng mang theo lực lượng khiến người ta run sợ, Chiêm sư đang muốn tiếp tục vọt tới, lập tức cảm thấy rùng mình, ngay sau đó thấy một khôi lỗi to lớn chẳng biết lúc nào xuất hiện ở trên không, một quyền mạnh mẽ đập tới hắn.

- Là chí bảo trấn hội của Khải Linh sư công hội, Thiên Nhân khôi lỗi!

Con ngươi của Nhậm Thanh Viễn co rụt lại, la lên.

Phần phật!

Bất quá hắn kêu đã chậm, nắm đấm to lớn của khôi lỗi đã sắp rơi vào sống lưng của Chiêm sư, một khi đập trúng, coi như hắn là Thánh Vực cửu trọng sơ kỳ, sợ rằng cũng trọng thương, không có khả năng trốn tránh.

- Quyền hạ lưu người...

Ngay thời điểm ngàn cân treo sợi tóc, một đạo kiếm mang huy hoàng không biết từ chỗ nào bắn tới, chặn lại khôi lỗi công kích.

Kiếm thánh ước chiến

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Đạo kiếm khí này huy hoàng đại khí, mang theo khí tức dâng trào, từ đằng xa bay tới, phảng phất như không bị thời gian hạn chế, bất ngờ xuất hiện ở trước mặt khôi lỗi.

Lực lượng người sau tích lũy đến đỉnh điểm, ở dưới một chiêu kia tựa như trâu đất xuống biển, không có chút hiệu quả nào.

- Là cao thủ...

Con ngươi của Vương Dĩnh co rụt lại, vội vàng nhìn sang vị trí kiếm khí truyền đến, trường thương trong tay Trịnh Dương cũng bắt đầu run rẩy, tựa như bất cứ lúc nào cũng sẽ bắn ra.

Có thể ở khoảng cách không biết bao xa, một đạo kiếm mang liền chặn lại Thiên Nhân khôi lỗi của Vương Dĩnh công kích, loại thực lực này chỉ sợ cũng không kém Nhậm Thanh Viễn chút nào, thậm chí ở trên kiếm đạo càng hơn một bậc.

- Là tốc độ chân giải!

Trương Huyền đang đúc lại kinh mạch nhẹ gật đầu:

- Hắn là Trương gia gia chủ, cha của tiểu thiên tài, Hưng kiếm thánh!

Hắn học qua kiếm pháp của đối phương, biết áo nghĩa của loại kiếm pháp này, có thể ở khoảng cách xa như vậy, để kiếm mang đột phá thời gian ràng buộc đi tới trước mắt, khống chế tinh tế, chỉ sợ cũng chỉ có Trương gia gia chủ… Hưng kiếm thánh mới có thể làm được.

- Người này một mực không xuất hiện, bây giờ tới cũng xem một chút, có phải thật mạnh mẽ giống như trong truyền thuyết hay không!

Trương Huyền mỉm cười.

Đi Trương gia một chuyến, vị này vẫn luôn không xuất hiện qua, thậm chí mình cùng hắn hẹn luận võ cũng không có hiện thân, không nghĩ tới ở đây có thể gặp được.

Đã như vậy, vừa vặn có thể thử xem thân thủ, thuận tiện giáo huấn đối phương một hồi, cũng cho hắn biết, muốn cho con trai hắn cưới Lạc Nhược Hi, vậy trước tiên phải qua ta cửa này!

Phần phật!

Ý nghĩ trong lòng mới vừa kết thúc, không gian trước mắt nổi lên gợn sóng, hai bóng người xuất hiện, một nam một nữ, chính là Hưng Mộng Kiếm thánh tìm kiếm con trai khắp nơi. Hai người này đi một phương hướng khác, sau khi được Dương sư đưa tin, liền trực tiếp chạy tới.

- Tộc trưởng...

Thấy bọn họ xuất hiện, Trương Vô Ngân vội vàng bay tới, vẻ mặt đỏ lên.

- Đại trưởng lão, ngươi làm sao vậy?

Con mắt của Hưng kiếm thánh nhảy một cái.

Trương gia bọn họ mệnh danh đại lục đệ nhất gia tộc, xem như Danh Sư đường cũng sẽ cho mấy phần mặt mũi, đường đường đại trưởng lão, bị đánh thành như vậy, giống như đầu heo, một chút thể diện cũng không cho, đến cùng ai làm ?

- Là Trương Huyền kia... Còn có đám học sinh của hắn!

Trương Vô Ngân chỉ, cắn chặt hàm răng:

- Tộc trưởng, lần này ngươi nhất định phải làm chủ cho ta, nếu không, tôn nghiêm của Trương gia ở đâu... Không xử lý, chúng ta sẽ biến thành trò cười của toàn bộ đại lục!

- Trương Huyền?

Nghe được lời của hắn, Mộng kiếm thánh vội vàng nhìn sang, ngay sau đó thấy thanh niên ngẩng đầu nhìn tới, thân thể mềm mại kìm lòng không được rung động.

- Hắn nhất định chính là hắn, tuyệt đối không sai được...

Nàng vội vàng quay đầu truyền âm cho chồng.

Làm mẫu thân, luôn sẽ có cảm giác đặc thù, thanh niên lần đầu tiên nhìn thấy kia, nhất định có quan hệ huyết mạch với nàng.

- Đừng có gấp, nếu như đã nhìn thấy, liền đơn giản...

Sợ nàng thất lễ, Hưng kiếm thánh vội vàng nắm chặt bàn tay của vợ.

Mặc dù không biết vừa rồi xảy ra chuyện gì, nhưng nhiều cường giả của Danh Sư đường vây quanh, đại trưởng lão bị đánh thành đầu heo, Trương Huyền kia nhất định nắm giữ năng lượng kinh người.

Là con của hắn thì không nói, nếu không phải, trực tiếp chạy tới nhận thân, chẳng phải hết sức khó xử? Trương gia biến thành như vậy, vốn rất mất mặt, lại tính sai, sẽ không cách nào xoay người.

- Nhi tử của ta, ta tuyệt đối có thể nhận ra, coi như bây giờ hắn trưởng thành, vẫn chảy huyết mạch của ta...

Biết trượng phu cố kỵ, Mộng kiếm thánh cắn răng.

- Ta biết tâm tình của ngươi, là con của ngươi, cũng là con của ta, ngươi kích động, ta không phải cũng như vậy sao? Nhưng mà càng đến lúc này, càng phải bình tĩnh, trên mông con chúng ta, không phải có cái bớt màu đỏ sao? Một lát nữa kiếm cớ hỏi thăm, chỉ cần xác nhận, liền lập tức nhận thân!

Nắm chặt tay vợ, Hưng kiếm thánh nói.

Con của hắn, mặc dù trời sinh thành Thánh, nhưng thời điểm rời đi chỉ là hài nhi, coi như vị trước mắt này là nó, khí tức linh hồn khác biệt, tu luyện công pháp, quỹ tích phát triển không giống, cũng không thể nào dò xét. Duy nhất có thể phân biệt, là cái bớt. Chỉ cần người còn sống, thân thể sẽ không biến hóa.

- Vâng!

Biết đối phương nói có lý, Mộng kiếm thánh nhẹ gật đầu.

- Ngươi chính là Trương gia gia chủ? Tới thật đúng lúc, Viên Đào sư đệ đả thương đại trưởng lão, ta còn không có cơ hội ra tay, không biết có dám đánh với ta một trận không?

Thấy vị Trương gia gia chủ này đến liền nói thầm, Trịnh Dương nhíu mày, tiến về phía trước một bước.

- Vị này là học sinh của Trương Huyền, chiến tử Chiến Sư đường, cũng là đường chủ đời tiếp theo, Trịnh Dương!

Thấy Hưng kiếm thánh không biết, Trương Vô Ngân vội vàng giải thích.

- Nguyên lai là Trịnh Dương chiến tử, Trương mỗ đã sớm nghe nói qua tên của ngươi, chỉ là không nghĩ tới, lại là học sinh của Trương sư...

Hưng kiếm thánh sửng sốt một chút, ôm quyền.

- Không cần phải nói nói nhảm nhiều như vậy, chỉ hỏi ngươi so hay không so mà thôi... Trương gia các ngươi khi nhục thầy ta, vừa rồi vị đại

trưởng lão kia bị thương chạy trốn, còn không có xin lỗi, nếu như ngươi không muốn so cũng được, chỉ cần xin lỗi, chuyện ngày hôm nay có thể dừng tay!

Giơ trường thương lên, ở trên không trung phát ra thanh âm nghẹn ngào, vẻ mặt Trịnh Dương ngạo nghễ nhìn qua.

Mặc dù đối phương là cao thủ nổi danh không biết bao nhiêu năm, nhưng hắn thân là chiến tử, nắm giữ ý niệm vô địch, mặc cho đối phương là ai, cũng không sợ chút nào.

Ngày hôm nay, là tới thay lão sư trút giận, vậy liền đánh tam đại thế lực tâm phục khẩu phục, mặc kệ ai tới cũng vậy.

- Tỷ thí, có thể, chỉ bất quá...

Hưng kiếm thánh mỉm cười:

- Ta và lão sư ngươi, có ước định tỷ thí một trận, đến bây giờ còn không kịp tiến hành, đã gặp mặt, ta muốn trước giải quyết chuyện này, lại cùng ngươi giao đấu cũng không muộn!

- Lão sư thân thể tôn quý, há là người nào muốn tỷ thí liền có thể tỷ thí ? Nếu như ngươi có thể qua cửa ải của ta, muốn khiêu chiến lão sư, ta không lời nào để nói, qua không được... Vẫn ngoan ngoãn nói xin lỗi đi!

Trịnh Dương nhíu mày nói.

- Ha ha, ngươi nói rất có lý, học sinh thay lão sư ra mặt, không gì đáng trách, chỉ bất quá... ân oán với Trương gia, đều là lão sư ngươi một tay tạo thành, hắn tự mình giải quyết, mới có thể để cho người tâm phục, ngươi làm học sinh, đại diện hết sẽ vượt quá chức phận? Như vậy truyền đi, người người đều biết Trịnh Dương Trịnh chiến tử ngươi, mà không biết Trương Huyền Trương sư, cho dù biết, cũng đều nói thu được học sinh tốt, thực lực bản thân bình thường... Truyền đi, cũng không tiện nha?

Hưng kiếm thánh cười nhạt một tiếng nói.

- Cái này...

Thân thể Trịnh Dương cứng đờ, nói không ra lời.

Vốn chỉ nghĩ thay lão sư trút giận, không nghĩ tới nhiều như vậy. Chẳng qua đối phương nói không sai, lão sư là lão sư, mình làm như vậy, hình như đang bảo vệ lão sư, trên thực tế lại tương đương hao tổn mặt mũi hắn, để người ngoài nghĩ lão sư không có bản lãnh gì, dựa vào học sinh mới giải quyết được khó khăn.

- Lão sư, ta...

Rõ ràng những chuyện này, vội vàng quay đầu nhìn về phía Trương Huyền, chỉ thấy người sau cười nhạt một tiếng:

- Ngươi lui ra đi, ta quả thực có ước chiến với vị Trương gia chủ này, hắn đã muốn tỷ thí, ta tiếp là được!

Trương Huyền muốn chỉ điểm (1)

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

- Thế nhưng lão sư, thực lực của ngươi...

Nghe lão sư muốn so tài, Trịnh Dương tràn đầy lo lắng.

Lão sư chỉ là Động Hư cảnh sơ kỳ, mà vị Trương gia gia chủ kia, ở xa như vậy thi triển ra kiếm khí, liền có thể chặn lại khôi lỗi của Vương Dĩnh, lực lượng mạnh mẽ tuyệt đối vượt qua Thánh Vực cửu trọng!

Cả hai chênh lệch lớn như thế, căn bản không ở cùng một cấp bậc, đánh như thế nào?

Luyện hóa Đường Chủ lệnh, mượn nhờ giọt nước, lực lượng của Trương Huyền bạo tăng, có điều còn không hiển lộ ra, lại thêm tâm cảnh siêu tuyệt, Thiên Đạo chân khí đặc thù, xem như hắn cũng không biết, ở trong mấy hơi ngắn ngủi, thực lực của lão sư đã có biến hóa nghiêng trời lệch đất.

- Ta có thể đè thấp tu vi, cùng Trương sư cấp bậc tương đồng, chỉ so kiếm luận đạo, sẽ không làm người bị thương...

Biết đối phương lo lắng cái gì, Hưng kiếm thánh cười cười:

- Nếu như ta thua, Trương gia xin lỗi cũng được, không truy cứu chuyện lúc trước nữa, nhưng nếu ta thắng, hi vọng Trương sư có thể tuân thủ ước định trước đó!

Trước đó ước chiến kiếm pháp Trương gia, Trương Huyền từng nói qua, thua gia nhập Trương gia, trở thành một vị trưởng lão.

- Cái này đơn giản!

Trương Huyền nhẹ gật đầu:

- Bất quá đã tỷ thí, ta cũng không bắt nạt ngươi, không cần đè thấp tu vi, dùng lực lượng mạnh nhất là được!

- Dùng lực lượng mạnh nhất?

Hưng kiếm thánh sững sờ.

Thực lực của hắn, toàn lực thi triển kiếm pháp, Nhậm Thanh Viễn đường chủ cũng không dễ dàng đối phó, đối phương để hắn thi triển toàn lực, thật hay giả?

- Cái tên này không điên chứ?

Đám người Nhậm Thanh Viễn, Trương Vô Ngân cũng không hiểu.

Thực lực của đối phương đã thấy tận mắt, trừ nhiều thủ đoạn, học sinh mạnh mẽ, thì không có gì có thể chú ý, để Hưng kiếm thánh toàn lực ra tay... Không phải muốn chết sao?

- Không sai!

Trương Huyền nhẹ gật đầu:

- Hơn nữa, ta chỉ ngồi ở chỗ này, dùng một tay chiến đấu với ngươi, nếu như thân thể ta di động mảy may, hoặc dùng tay thứ hai, cũng coi như thua!

- ...

Da mặt của Hưng kiếm thánh run lên.

Hắn ước chiến đối phương, một là muốn nhìn một chút, đến cùng phải con của hắn hay không; thứ hai, cũng có giải quyết ân oán của Trương gia và hắn, tự mình ra tay, mức độ nặng nhẹ có thể khống chế, chí ít sẽ không để cho đối phương trọng thương! Kết quả, không cảm kích thì thôi, còn ngông cuồng như vậy...

- Giống ngươi...

Đang tức sắp nổ tung, liền nghe vợ truyền âm tới, khóe miệng của Hưng kiếm thánh kìm lòng không được co giật:

- Ta cũng rắm thúi như thế?

- Lúc ngươi còn trẻ, so với hắn rắm thúi hơn nhiều...

Mộng kiếm thánh mỉm cười.

- Cái này...

Hưng kiếm thánh gãi đầu một cái, bất đắc dĩ nhìn lại:

- Tốt, nếu ngươi yêu cầu như vậy, cung kính không bằng tuân mệnh!

Nói xong, thân thể nhoáng một cái, từ không trung rơi xuống. Vừa mới rơi xuống đất, bên tai vợ lại truyền âm lần nữa:

- Dám đả thương nhi tử một cọng tóc gáy, về sau đừng nghĩ lên giường của ta!

- Ta...

Khóe miệng của Hưng kiếm thánh co giật, suýt chút nữa khóc lên.

Hắn trêu ai ghẹo ai... chẳng lẽ đối phương đã ngờ tới điểm ấy, nói ngồi bất động, còn một tay tỷ thí... Cố ý trang bức sao?

- Lão sư...

Không giống hắn buồn bực, đám người Trịnh Dương, Ngụy Như Yên mang theo lo lắng nhìn qua.

Bọn họ có kỳ ngộ, trong lòng rất rõ ràng, lão sư không có loại kỳ ngộ này, thực lực còn chỉ có Động Hư cảnh sơ kỳ, Trương gia gia chủ không đè thấp tu vi mà nói, đánh như thế nào? Căn bản không thể nào chiến thắng!

- Yên tâm đi, lúc nào lão sư đánh qua trận chiến không có nắm chắc? Đã dám nói như vậy, khẳng định có phương pháp!

Viên Đào cười cười.

- Cũng phải...

Nghe nói như thế, Trịnh Dương nhẹ gật đầu.

Ngụy Như Yên nhập môn muộn, rất nhiều chuyện không biết, nhưng hắn theo lão sư rất sớm, biết tính cách của gia sư rất rõ ràng. Vị lão sư này, lúc nào thua thiệt qua! Cùng hắn giao đấu, cuối cùng đều sẽ lấy kết cục thảm bại.

- Các ngươi có phát hiện hay không, hình như khí tức của lão sư thay đổi, trước đó ta còn có thể cảm giác được sâu cạn, mà bây giờ, như biển lớn mênh mông, bất luận nhìn như thế nào, cũng không tìm ra giới hạn...

Đột nhiên Vương Dĩnh nói chen vào.

Trịnh Dương, Ngụy Như Yên vội vàng nhìn lại, quả nhiên cảm thấy lão sư trước mắt, mặc dù ngồi tại nguyên chỗ không động, nhưng khí tức trong người so với trước đó tăng lên không biết gấp bao nhiêu lần, tưởng như hai người.

- Lão sư lại đột phá...

Lộ Xung nói.

Thân là Vu Hồn, nhìn càng rõ ràng hơn, nếu như nói trước đó, thực lực của lão sư có thể nhẹ nhõm vượt qua, mà bây giờ... Cảm giác áp bách mãnh liệt, tới gần cũng không dám.

Tuy không biết vì sao trong thời gian ngắn sẽ có biến hóa to lớn như vậy, nhưng lão sư chính là lão sư, bất kể làm ra cái gì, hắn đều cảm thấy đương nhiên.

- Đã như vậy, chúng ta liền mỏi mắt mong chờ... Nhìn lão sư giáo huấn Trương gia gia chủ như thế nào!

Lúc này Trịnh Dương mới chân chính yên lòng, nhẹ nhàng cười một tiếng.

- Xuất kiếm đi!

Nhớ vợ dặn dò, Hưng kiếm thánh hít sâu một hơi, cổ tay rung lên, trường kiếm xuất hiện ở trong lòng bàn tay, mang theo khí tức lăng lệ.

- Ta xuất kiếm mà nói, rất dễ dàng làm bị thương người, nếu luận bàn hữu nghị, vậy thì không cần kiếm...

Vẻ mặt Trương Huyền thản nhiên.

- Không sử dụng kiếm? Làm sao so?

Hưng kiếm thánh nhoáng một cái, rất muốn nắm tóc.

Thời điểm hắn tuổi trẻ, tuy cũng rất trang bức, nhưng còn không có trang bức như vậy a?

Quả thực đánh mặt đến cực hạn!

Đổi lại những người khác, khẳng định đã sớm làm chuyện điên rồ, tức giận sắp bạo phát, nhưng mà đối phương... Muốn tức cũng tức không nổi.

Tuy không dám xác nhận là con của hắn, nhưng trong lòng có cảm giác, cùng hắn nhất định có quan hệ không thể chia lìa.

- Không sai, ta như vậy cùng ngươi tỷ thí...

Không biết ý nghĩ trong lòng đối phương, Trương Huyền cong ngón búng ra, ở giữa lập tức toát ra một đạo kiếm khí, vừa vặn dài ba thước, tản mát ra hàn mang nhàn nhạt.

- Tốt, ngươi phải cẩn thận...

Không chỉ tức giận, còn cực kỳ buồn bực, Hưng kiếm thánh hừ lạnh một tiếng, trường kiếm run lên, thẳng tắp đâm tới Trương Huyền.

Lần này chỉ dùng một phần mười lực lượng, chẳng qua kiếm ý cực kỳ cường đại, trường kiếm mới vừa xuất hiện, liền giống như đâm rách không gian, một giây sau xuất hiện ở trước mi tâm của Trương Huyền, nếu không tránh, coi như không chết, cũng sẽ bị phá chân khí, trong thời gian ngắn không cách nào hành động.

- Kiếm pháp không tệ!

Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng.

Không hổ là Trương gia gia chủ, Trương gia kiếm thuật đệ nhất nhân, ra tay liền khác biệt, đám người Trương Húc so sánh, căn bản không ở cùng một cấp bậc.

Trương Huyền không tránh né, ngồi tại nguyên chỗ bất động, tay trái đúc lại kinh mạch cho Triệu Nhã, tay phải thì nhẹ nhàng nâng lên, đồng dạng chỉ vào không trung.

Kiếm khí như hồng, trong chốc lát xuyên qua khoảng cách thời gian, không gian.

Chiêu này cùng kiếm pháp mà vừa rồi Hưng kiếm thánh đâm tới, bất kể chiêu số hay thức mở đầu, đều giống nhau như đúc, không cách biệt mảy

may, nếu như không phải biết hai người quan hệ thù địch, còn tưởng rằng là đồng môn sư huynh đệ luận bàn.

Bất quá dù tương đồng, nhưng Trương Huyền đi sau mà đến trước, kiếm của Hưng kiếm thánh còn không có đâm đến mi tâm đối phương, liền bị phá vỡ lực lượng.

- Cái này...

Toàn thân Hưng kiếm thánh chấn động, trong mắt tràn đầy khó tin:

- Làm sao có thể!

Trương Huyền muốn chỉ điểm (hạ)

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Hắn lý giải kiếm pháp Trương gia đã sâu tận xương tủy, đạt đến tình trạng khó tin, nhất cử nhất động, đều kèm theo tốc độ áo nghĩa, vị trước mắt này, lại có thể đi sau mà đến trước, không chỉ như vậy, trên lực lượng càng vượt xa hắn!

Có thể đoán được, chỉ cần không tránh né, đối phương nhất định phá vỡ lực lượng của hắn trước, mà kiếm pháp của hắn cho dù rơi vào trên người đối phương, cũng không có một chút tác dụng.

- Hừ!

Biết gặp cường giả chân chính, tâm nhường diệt hết, hít sâu một hơi, bàn chân lui ra sau nửa bước, trường kiếm ở giữa không trung vẽ ra một kiếm hoa đặc thù, đổi đâm thành bổ.

- Chiêu Cầm Long kiếm cũng thi triển ra, ngươi...

Nhìn thấy chiêu này, Mộng kiếm thánh suýt chút nữa nổ tung.

Nếu nói trên thế giới này người hiểu rõ Hưng kiếm thánh nhất, tuyệt đối là nàng, chiêu Cầm Long kiếm này, hai người tu luyện qua rất lâu mới có thành tựu, mặc dù không tính tuyệt chiêu mạnh nhất, nhưng uy lực cực mạnh, cho dù Nhậm Thanh Viễn đột nhiên gặp lên, cũng sẽ luống cuống

tay chân. Mới ra tay liền sử dụng, không phải bảo ngươi nhường ư? Có nhường như thế sao?

- Trở về có thể lên giường của ta, ta viết ngược tên họ lại!

Mộng kiếm thánh Vương Mộng Á nghiến răng nghiến lợi.

- Ừm, phản ứng rất nhanh!

Thấy Trương gia gia chủ liếc mắt liền nhìn ra chiêu kiếm của mình phát sau tới trước, không chút do dự biến chiêu, Trương Huyền cười cười, thân thể vẫn ngồi tại nguyên chỗ bất động, đối mặt kiếm chiêu chưa từng ngăn cản, cổ tay rung lên, lần nữa đâm tới.

Giống như chiêu số vừa rồi, lực lượng đồng dạng, chỉ bất quá lần này đâm vào không phải mi tâm, mà là bả vai.

Dựa theo tình huống bình thường, bả vai khoảng cách xa hơn một chút, nhìn tốc độ, trường kiếm của Trương gia gia chủ nhất định rơi vào trên đầu của hắn trước, nhưng chỉ cần Hưng kiếm thánh tiếp tục công kích, cổ tay tất nhiên sẽ rơi vào trên kiếm mang của hắn trước.

Lấy trình độ sắc bén của kiếm mang, sẽ bị chém đứt trước, không làm bị thương được đối phương, da mặt của Hưng kiếm thánh co lại, vẻ mặt càng thêm ngưng trọng.

Vốn cho rằng tu vi của đối phương không cao, thật muốn ra tay, tuỳ tiện có thể vượt qua, nằm mơ cũng không nghĩ đến, thi triển ra toàn lực, cũng chiếm không được một chút tiện nghi.

Thanh niên trước mắt này, tuổi không lớn lắm, nhưng ánh mắt giống như có thể trước thời hạn nhìn thấu chiêu kiếm cùng động tác của hắn, mỗi một lần đều liệu địch tiên cơ, vừa ra tay liền phong tỏa toàn bộ thế công của hắn.

Không chỉ như vậy, mấu chốt nhất là... Đối phương dùng chiêu số giống y như đúc, còn là kiếm pháp cơ sở nhất Trương gia... Lễ Thượng Vãng

Lai (*có qua có lại)!

Tên như ý nghĩa, đây là chiêu số thăm dò, tiên lễ hậu binh, cùng người đối chiến, lấy lễ để tiếp đón, thăm dò lực lượng của đối thủ, sau đó lại tiến hành phản kích...

Dùng một chiêu số thăm dò, liên tục phong bế hai lần công kích của hắn, thực lực và trình độ kiếm pháp của người này, đến cùng cao bao nhiêu?

- Ta không tin!

Hưng kiếm thánh nhíu mày, biết không tránh né, cổ tay sẽ bị chém xuống, lần nữa lui về phía sau nửa bước, trường kiếm lại run lên, hóa thành bầu trời đầy sao, đâm tới con mắt của Trương Huyền.

Kiếm Lạc Phồn Tinh!

Chiêu này là hắn dùng gần ba năm sáng tạo, đồng dạng không phải tuyệt chiêu đỉnh phong nhất, nhưng so với chiêu Cầm Long kiếm lợi hại hơn ít nhất gấp đôi.

Ngưng tụ như hồng, rải rác giống như bầu trời đầy sao, không chỉ có công kích vật lý, đối với tinh thần cùng linh hồn cũng có tính mê hoặc cực lớn.

Lần đầu tiên thi triển ra, xem như Mộng kiếm thánh cũng thiếu chút bị thiệt thòi.

Liên tục hai chiêu thất bại, Hưng kiếm thánh không còn giữ lại chút nào. Thi triển chiêu số ra, trong tích tắc, Trương Huyền giống như lâm vào trong bầu trời đầy sao, bốn phía trống rỗng, như một chỗ giả lập không có khái niệm thời gian và không gian, tìm không thấy đông nam tây bắc, thậm chí không biết kiếm chiêu công kích tới từ chỗ nào.

Giống như người đi vào tinh không, ngôi sao bốn phía lớn nhỏ giống nhau, bất kể tốc độ tiến lên bao nhanh, vật tham chiếu thoạt nhìn không thay đổi, nhìn bằng mắt thường giống như không có nhúc nhích.

Thời khắc này Trương Huyền chính là như vậy, kiếm khí đến cùng bao nhanh, cách mình bao xa, không có bất kỳ khái niệm gì.

- Lão sư...

Trịnh Dương nắm chặt trường thương, toát ra mồ hôi lạnh.

Lấy thực lực của hắn, đơn độc đối mặt một kiếm này, cũng không dám nói có thể chặn lại, lão sư có thể bị nguy hiểm hay không?

Trong ánh mắt gấp gáp, Trương Huyền ngồi dưới đất động, nhưng vẫn không có di động thân hình, cùng mới vừa rồi không có khác nhau chút nào, lần nữa đâm tới một chiêu Lễ Thượng Vãng Lai.

Rầm!

Kiếm khí cách trời sao còn một đoạn, tựa như đánh trúng vào một chỗ thiếu hụt.

Trời sao sụp đổ, thiên địa dị tượng biến mất.

Lộc cộc lộc cộc lộc cộc lộc cộc!

Hưng kiếm thánh khí huyết quay cuồng, lần nữa lui về sau bảy tám bước, trong mắt tràn đầy khó tin cùng kinh hãi.

- Lễ Thượng Vãng Lai, có thể phá vỡ Kiếm Lạc Phồn Tinh của ta? Cái này... làm sao có thể?

Mặc dù chiêu này không thuộc về kiếm pháp đứng đầu nhất mà mình tu luyện, nhưng cũng không thể khinh thường, một chiêu số bình thường của đối phương liền phá giải, giống như dùng Thái Tổ trường quyền, đánh bại Giáng Long Thập Bát Chưởng vậy, để cho người ta khó mà tin được.

- Ha ha!

Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng, trong giọng nói mang theo mùi vị chỉ điểm giang sơn:

- Kiếm, lực lượng kéo dài, chỗ tâm ý đến, liền có thể phá địch, chiêu số chỉ là phụ trợ! Lễ Thượng Vãng Lai, mặc dù là chiêu số đơn giản nhất, nhưng cũng bởi vì đơn giản, mới nắm giữ vô số biến hóa không thể dự đoán. Dùng ở trong tay cường giả, uy lực mạnh hơn! Giống như một hán tử say, cầm kiếm chém loạn, ngươi căn bản không biết chiêu tiếp theo của hắn sẽ chỉ nơi nào, càng không rõ ràng có phải muốn giết ngươi hay không...

- Đương nhiên, tu luyện giả có thể tiện tay đánh bại hán tử say, là bởi vì tuy chiêu số của hắn không xác định, nhưng không có tính nhắm vào. Chiêu số đơn giản, thi triển ra có tính nhằm vào, liệu địch tiên cơ, nắm giữ mục tiêu tấn công, sẽ có thể đánh bại địch giành chiến thắng!

- Vừa rồi ngươi thi triển Kiếm Lạc Phồn Tinh, mặc dù chiêu số ảo diệu có một không hai, tinh khí thần sẽ bị khóa chặt, khó mà trốn tránh, nhưng muốn khóa chặt tinh thần của đối thủ, nhất định phải có môi giới câu thông, mà cái môi giới này chính là sơ hở trong chiêu số của ngươi. Vừa rồi ta dùng chiêu số, mặc dù đơn giản, nhưng lại tìm được vị trí này, nhẹ nhàng đâm rách là đương nhiên.

- Bởi vậy chiêu kiếm của ngươi không chiến mà tự tan! Như xây dựng nhà cao tầng, đừng xem tính toán chính xác, chút xíu không kém... Nhưng chỉ cần ở chỗ mấu chốt nhất lấy đi một viên gạch, liền có khả năng dẫn đến cả kiến trúc biến thành phế tích!

- Chiêu số đơn giản, chưa chắc là chuyện xấu, có đôi khi dùng tốt, ngược lại sẽ đưa đến hiệu quả cực cao.

Nói đến đây, Trương Huyền nhìn lại, than thở một tiếng:

- Trương tộc trưởng, ngươi quá câu nệ ở võ kỹ và chiêu số...

- Ta...

Hưng kiếm thánh hơi đỏ mặt.

Làm một trong mấy người dùng kiếm mạnh nhất đương đại, bị gia hỏa hư hư thực thực là con của hắn giáo huấn, khuôn mặt có chút che không được.

- Không cần xấu hổ, lấy tuổi tác của ngươi, có thể tu luyện ra kiếm chiêu, kiếm ý như vậy, đã cực kỳ khó được...

Trương Huyền mỉm cười:

- Nếu không như vậy đi, chỉ cần nguyện ý, ta có thể chỉ điểm ngươi thiếu hụt trong kiếm chiêu, để ngươi tiến thêm một bước!

Cái mông ngươi có cái bớt hay không?

dtv-ebook.com

- Hì hì!

Mộng kiếm thánh nghe được lời này của Trương Huyền, cũng nhịn không được nữa, cười run rẩy hết cả người. Không hổ là nhi tử của Vương Mộng Á nàng, muốn dạy lão tử kiếm pháp, quả nhiên có khí phách!

- Nói hay lắm!

Nàng nhịn không được la lên, tên này đã sớm bành trướng, bây giờ bị nhi tử đả kích, cảm giác thật sảng khoái!

- Cái này...

Nghe được tiếng la của nàng, tất cả Danh Sư cửu tinh cùng cao thủ Trương gia, từng cái hai mặt nhìn nhau.

Vị Trương gia chủ mẫu này, đến cùng ở bên nào?

Ngụy Như Yên, Vương Dĩnh… cũng không hiểu ra sao, chồng mình bị đánh, bị giáo huấn, còn vui vẻ như thế... đầu óc người Trương gia quả nhiên đều có vấn đề!

- ...

Nhìn thấy vợ cười sắp từ không trung rơi xuống, vẻ mặt thanh niên trước mắt thành thật, Hưng kiếm thánh suýt chút nữa thổ huyết, vẻ mặt hắn cực kỳ khó coi. Nếu không phải tu dưỡng cao, chỉ sợ sẽ trực tiếp nổ tung.

- Nghe đạo có trước sau, ta chỉ là ở trên kiếm thuật lý giải hơi mạnh hơn ngươi mà thôi, cùng ngươi nghiên cứu thảo luận, chớ nên căng thẳng.

Trương Huyền nói.

- Không cần!

Hưng kiếm thánh hất ống tay áo, khẽ nói:

- Nghiên cứu thảo luận, vẫn là chờ tỷ thí xong lại nói, ta còn có một chiêu, nếu như ngươi ngăn cản được, mới coi như chân chính vượt qua ta!

Phần phật!

Hưng kiếm thánh nói xong, cũng không cần đối phương trả lời, hừ lạnh một tiếng, trường kiếm lăng không, lần nữa đâm tới.

Trương Huyền lắc đầu, thân thể vẫn bất động, ngón tay nhẹ nhàng xoay tròn, lần nữa điểm tới.

Vẫn là Lễ Thượng Vãng Lai, nhưng lần này kiếm chiêu càng thêm sắc bén, vừa xuất hiện liền đâm phá không gian, chỗ kiếm mang đi tới, xuất hiện vết rách đen kịt.

- Đây là... Kiếm khí phá hư?

- Chỉ bằng vào kiếm khí, có thể đâm rách hư không, xé rách không gian, đây là lực lượng vượt qua Thánh Vực cửu trọng mới có thể thi triển ra!

- Hắn không phải mới Động Hư cảnh sao? Làm sao lại mạnh như vậy?

Tất cả mọi người đều biến sắc.

Đặc biệt là đám người Trương Vô Ngân, U Nhược Tâm, từng cái khuôn mặt trắng bệch, cực kỳ khó tin.

Trương Huyền này là dựa vào lôi đình, mới làm cho bọn họ cực kỳ chật vật, nhưng thực lực bản thân thật không đáng cười một cái, lúc nào cường đại như vậy?

Nếu trước đó mạnh như vậy, nói đi là đi, nói đến là đến, căn bản không phải bọn họ có thể ngăn cản!

- Cái này, cái này...

Nhậm Thanh Viễn cũng trợn mắt.

Sớm biết Trương Huyền này là Danh Sư nắm giữ thực lực như thế, đánh chết cũng không ban bố lệnh truy nã! Loại thực lực này, đã có thể so với Thái Thượng trưởng lão, xem như hắn cũng không có tư cách xử lý.

- Khó trách có thể dạy dỗ nhiều học sinh lợi hại như vậy...

Nhậm Thanh Viễn nuốt ngụm nước bọt, quay đầu nhìn về phía đám người Trịnh Dương, chỉ thấy mấy học sinh của hắn, tất cả đều là vẻ mặt đương nhiên, dường như đã sớm biết, đối mặt loại sự tình này, lão sư có thể giải quyết dễ như trở bàn tay.

Tựa hồ ở trong lòng bọn họ, coi như Trương Huyền nắm giữ lực lượng mạnh hơn cũng rất bình thường.

- Quái thai, một đám quái thai...

Nhậm Thanh Viễn xiết chặt nắm đấm, thân thể run rẩy.

Rầm!

Trong ánh mắt khiếp sợ của mọi người, kiếm khí của Trương Huyền đi tới trước mặt Hưng kiếm thánh, người sau cũng không cam chịu yếu thế, trường kiếm run rẩy, hóa thành một đạo kiếm mang đâm tới cổ họng của Trương Huyền.

- Đoạt mệnh tam kiếm!

Nhìn thấy chiêu này, Mộng kiếm thánh giật nảy mình.

Đoạt mệnh tam kiếm, là tuyệt chiêu bảo vệ tính mạng mà nàng và Hưng kiếm thánh tu luyện nhiều năm, vốn nghĩ lúc gặp nguy hiểm sẽ sử dụng, không nghĩ tới lần đầu tiên diện thế, vậy mà dùng ở trên người nhi tử.

Cổ tay khẽ đảo, trường kiếm xuất hiện ở trong lòng bàn tay, đang định xông tới cứu người, chỉ thấy Trương Huyền ngồi dưới đất mỉm cười, đột nhiên mở miệng.

- Ngừng!

Rầm!

Không gian bốn phía giống như bị hắn một lời đóng băng, trường kiếm sắc bén vô song của Hưng kiếm thánh trong nháy mắt dừng tại chỗ, giống như cá bị đông ở trong nước.

- Đi!

Lần nữa nhẹ nhàng hét một tiếng, kiếm khí ở đầu ngón tay hắn điểm lên, kiếm chiêu của đoạt mệnh tam kiếm lập tức sụp đổ, Hưng kiếm thánh như gặp phải trọng kích, vẻ mặt trắng bệch, liên tiếp lui về phía sau.

- Ngươi, ngươi... Đây là một lời phong tỏa không gian?

Con mắt của Hưng kiếm thánh trợn tròn, sợ tới mức run rẩy.

Một lời phong tỏa không gian, đây là Cổ Thánh mới có thể làm được, Ma Âm sư hiện nay không ai có thể làm được, hắn lại hoàn thành, làm sao có thể?

- Không tính một lời phong tỏa không gian, chỉ là tâm cảnh của ngươi yếu kém, lời của ta ảnh hưởng ngươi, để ngươi ngừng vận chuyển chân khí mà thôi!

Trương Huyền nói.

Luyện hóa Đường Chủ lệnh, thực lực có thể xưng vô địch dưới Cổ Thánh, nhưng muốn thi triển ra một lời phong tỏa không gian mà Ma Âm sư mới có thể sử dụng, còn làm không được.

Sở dĩ có thể để cho đối phương dừng lại, giống như hắn nói, vận dụng tâm cảnh khắc độ có thể so với Dương sư, lại thêm sư ngôn thiên bẩm cùng sư giả chi tâm, ngôn xuất pháp tùy, lúc này mới thoáng cái dựng lên kỳ công!

Thật ra thì, coi như không cần chiêu này, nhờ vào lực lượng bây giờ của hắn, đánh bại cũng dễ như trở bàn tay, nhưng còn lâu mới rung động như trước mắt.

- Lợi hại, lợi hại...

Hưng kiếm thánh suy tư một chút, cuối cùng hiểu được, con mắt sáng lên, lần nữa nhìn về phía thanh niên trước mắt, lại không còn chút tức giận, ngược lại càng xem càng thoả mãn.

Lúc trước nhi tử sinh ra đời, liền huyên náo động tĩnh cực lớn, biết không tầm thường, về sau xuất hiện biến cố, vốn cho rằng thiên tư sẽ mai một, không thể đạt tới huy hoàng trước kia.

Nhưng nằm mơ cũng không nghĩ đến, lần nữa nhìn thấy... so với tưởng tượng còn mạnh hơn!

- Không cần hỏi, cái này nhất định là con của ta, cũng chỉ có hắn, mới có thể có loại năng lực cùng thủ đoạn như vậy...

Hưng kiếm thánh càng nghĩ càng vui vẻ cười ha ha một tiếng, nhìn lại:

- Ngay cả đoạt mệnh tam kiếm mạnh nhất của ta cũng có thể phá giải, ta nhận thua!

- Vậy thì nhận thua?

Trương Huyền sững sờ.

Còn tưởng rằng đối phương sẽ tiếp tục vướng víu, thẳng đến bị thương, không nghĩ tới nhận thua dễ dàng như thế.

Việc này quan hệ tới mặt mũi Trương gia, vẫn có thể nhẹ nhõm thả xuống như vậy, đối với vị gia chủ trước mắt này, cảm quan lập tức tốt hơn nhiều.

- Không sai, tiếp tục đánh xuống sẽ càng thêm mất mặt, còn không bằng sảng khoái thừa nhận!

Hưng kiếm thánh cười ha ha.

Thua người khác, khẳng định nhẫn không nổi, nhưng thua nhi tử, trong lòng ngược lại hết sức cao hứng.

- Tộc trưởng...

Trương Vô Ngân ở một bên không nghĩ tới, tộc trưởng tự mình ra tay cũng thua, khuôn mặt lo lắng.

Nhận thua, Trương gia không chỉ không truy cứu, còn phải xin lỗi đối phương, đệ nhất gia tộc truyền thừa vài vạn năm, lúc nào nhận qua sỉ nhục như vậy?

- Ngươi muốn nói cái gì, ta biết, nhưng quyết định của ta, chính là gia tộc quyết định, sẽ không sửa đổi!

Hưng kiếm thánh khoát tay áo, chẳng muốn tiếp tục nói nhảm, lần nữa nhìn về phía thanh niên trước mắt, dừng lại phút chốc, đổi thành truyền âm:

- Trương sư, ta muốn hỏi thăm ngươi một sự tình, mong có thể trả lời!

- Trương gia chủ có chuyện cứ hải, nếu Trương mỗ có thể nói, nhất định biết gì nói hết không giấu diếm!

Trương Huyền gật đầu.

Có thể chủ động thừa nhận thất bại, hơn nữa cự tuyệt Trương Vô Ngân khuyên nhủ, vị trước mắt này, coi như rất có phong độ.

- Là như vậy...

Khuôn mặt Hưng kiếm thánh có chút xấu hổ, khẩn trương nhìn qua:

- Trên mông ngươi có một cái bớt màu đỏ hay không?

Trương Huyền là nhi tử ta!

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Bớt, trên mông?

Trương Huyền sững sờ.

Sau khi xuyên tới đây, cái thân thể này tắm qua không biết bao nhiêu lần, từng kỹ càng quan sát, trên mông quả thực có cái bớt, chỉ bất quá đây là việc riêng tư, hầu như không người biết được, làm sao đối phương biết được?

Chẳng lẽ cũng giống như mình, có cái thư viện, có thể tiến hành dò xét?

Chẳng qua... Bớt người người đều có, cũng không phải thiếu hụt gì, coi như thư viện cũng dò xét không ra nha!

Huống chi hắn là Diễn Hư thể, Thiên Cơ cũng suy tính không ra, chớ nói chi là dò xét.

- Ngươi...

Trương Huyền nhịn không được nhìn lại.

- Sinh nhật của ngươi là ngày mười tháng chín?

Thấy hắn thừa nhận, Hưng kiếm thánh khó kìm được kích động trong lòng, tiếp tục hỏi.

- Sinh nhật... Ta là cô nhi, không biết sinh nhật là ngày nào!

Trương Huyền kỳ lạ.

Tiền thân của hắn từ nhỏ đã phiêu linh bên ngoài, không cha không mẹ, không nhà để về, chỉ biết hiện tại hai mươi tuổi, sinh nhật lúc nào, thật không nói ra được.

- Nói thật với ngươi...

Thấy thanh niên trước mắt càng ngày càng mê hoặc, Hưng kiếm thánh nhịn không được nữa:

- Nếu như không sai, ngươi... hắn là con trai mất tích của ta!

- Con của ngươi?

Trương Huyền ngẩn ngơ, đầu óc nổ tung:

- Ngươi nói... là vị tiểu thiên tài kia?

Vị Hưng kiếm thánh này, không chỉ là Trương gia gia chủ, càng là cha của tiểu thiên tài, nói mình có thể là con trai đối phương, chẳng phải tương đương với nói... mình là vị kia?

Mặt mũi Trương Huyền thẫn thờ, trong đầu hỗn loạn.

Ngày ngày oán hận, vị tiểu thiên tài kia muốn cưới Lạc Nhược Hi, hận không thể đánh đối phương một trận tơi bời trút giận, nhưng nằm mơ cũng không nghĩ đến, lại là bản thân!

- Không đúng, ta chuyên môn đo lường qua huyết mạch, cùng Trương gia không có bất cứ quan hệ nào...

Trương Huyền vội vàng nhìn qua.

Trước đó từng hoài nghi mình có phải người hay Trương gia không, bởi vậy còn chuyên môn mượn huyết dịch của Trương Cửu Tiêu, lấy được

kết quả lại là... không có bất cứ quan hệ nào!

Nếu nói bản thân đo lường không đúng, nhưng hắn còn chuyên môn đi qua huyết trì của Trương gia, không có cảm ứng chút nào... Các loại dấu hiệu đều cho thấy, cùng Trương gia không có nửa xu quan hệ, sao đột nhiên xuất hiện một cái phụ thân?

- Sự tình huyết mạch, dính dáng cực lớn, sau này ta sẽ nói tỉ mỉ cho ngươi, nếu như ngươi không tin, có thể cùng nàng đo lường, coi như huyết mạch Trương gia trong cơ thể ngươi không tồn tại, nhưng huyết mạch mẫu thân, sẽ không xuất hiện vấn đề gì!

Hưng kiếm thánh lắc đầu, nhìn Mộng Kiếm thánh vẫy tay, người sau thấy hai người truyền âm, biết chắc nói cái gì, khuôn mặt kích động, vội vàng bay tới.

- Đo lường như yhế nào?

Trương Huyền chần chờ một chút hỏi.

Lấy thực lực cùng địa vị của đối phương, không cần thiết nói dối, hơn nữa có thể nói ra hắn có bớt ở mông, thì nhất định có căn cứ nhất định, nếu không không có khả năng lấy danh dự của mình nói đùa.

Đã như vậy, không bằng đo lường xem, là thật hay giả, cũng coi như có kết quả rõ ràng.

Nếu không, mặc kệ là mình hay đối phương, trong lòng khẳng định đều ghi nhớ, nghi ngờ.

Nếu thật là vị tiểu thiên tài mất tích kia, cưới Lạc Nhược Hi sẽ không có lực cản gì nữa, tất cả thuận lý thành chương.

Không phải cũng không sao, đợi đối phương nói xin lỗi, sẽ không có bất kỳ liên quan gì tới Trương gia nữa, có thực lực bây giờ, Lạc gia, Trương gia lại như thế nào? Không phục, đánh phục là được.

Mặc dù đột nhiên nhiều ra cha mẹ rất lạ lẫm, nhưng kiếp trước hắn là cô nhi, chỉ cần cố gắng ở chung, tiếp nhận hắn không khó.

- Đưa cho ta một giọt máu...

Mộng Kiếm thánh truyền âm tới.

Ngón tay vung lên, một giọt máu tươi của Trương Huyền bay ra, Mộng Kiếm thánh hít sâu một hơi, lấy ra một cái ngọc bài, đặt huyết dịch lên trên, cũng đâm rách ngón tay.

Ông!

Hai giọt huyết dịch rơi vào chung một chỗ, nhanh chóng dung hợp, kêu khẽ một tiếng, ngọc bài phóng ra ánh sáng màu đỏ nhạt, chói lóa mắt.

- Quả nhiên...

Hốc mắt Mộng Kiếm thánh lập tức đỏ lên, xoay người nhìn lại, thân thể kích động không ngừng run rẩy:

- Ngươi gọi Trương Huyền đúng không... Con trai, ta rốt cuộc tìm được ngươi...

- ...

Trương Huyền choáng váng nhìn ngọc bài.

Hắn nhận ra thứ này, là một loại pháp bảo đặc thù kiểm tra huyết mạch, nắm giữ huyết mạch thân nhất, huyết dịch tương dung không nói, còn có thể phóng ra ánh sáng màu đỏ nhạt.

Nói cách khác... Đối phương nói không sai, máu của hắn và vị Mộng Kiếm thánh trước mắt này hoàn mỹ dung hợp, thuộc về chí thân!

Mình thật sự là con trai của Hưng Mộng Kiếm thánh?

Là tên tiểu thiên tài trong lòng ghét nhất kia!

Chẳng lẽ từ nơi sâu xa tự có thiên ý... Không chỉ thuận miệng nói Dương sư tồn tại chân thực, duyên phận cùng Lạc Nhược Hi cũng đã định trước?

- Ha ha, rốt cuộc tìm được...

Hưng kiếm thánh thở phào nhẹ nhõm, cất tiếng cười to.

Trước đó, mặc dù trong lòng cảm thấy không sai, nhưng cũng không dám chân chính xác nhận, hiện tại huyết dịch dung hợp, xác định rõ ràng, không còn chút nhi ngờ.

- Trương gia chủ, xảy ra chuyện gì?

Thấy hai người sau khi đánh xong, lại truyền âm, lại kích động, Nhậm Thanh Viễn nhịn không được hỏi.

- Nhậm đường chủ, Trương gia chúng ta cùng Trương Huyền biến chiến tranh thành tơ lụa, chuyện lúc trước sẽ không truy cứu... Mặt khác, cũng hi vọng Danh Sư đường cho Trương gia chút thể diện, thủ tiêu lệnh đuổi bắt!

Hưng kiếm thánh ôm quyền.

- Thủ tiêu lệnh đuổi bắt? Cái này...

Nhậm Thanh Viễn tràn đầy khó tin.

Trước đó Trương gia kêu gào hung nhất, sao không chỉ không truy cứu, còn muốn mìnhthủ tiêu lệnh đuổi bắt?

- Lệnh đuổi bắt Danh Sư đường đã ban bố, rất khó thủ tiêu, trừ khi có nguyên nhân đặc thù gì, đến cùng xảy ra chuyện gì?

Nhậm Thanh Viễn nhịn không được hỏi.

Lệnh đuổi bắt của Danh Sư đường, nói ban bố liền ban bố, nói thủ tiêu liền thủ tiêu mà nói, uy nghiêm ở đâu?

Coi như thật muốn thủ tiêu, cũng phải có lý do thích hợp mới được. Tuyệt không phải các ngươi đánh một trận, tùy tiện cá cược liền xong việc.

- Trương Huyền Trương sư, chính là tiểu thiên tài mất tích của Trương gia ta, vừa rồi ta đã dùng huyết mạch kiểm tra, chuẩn xác không sai!

Hưng kiếm thánh nói.

- Lão sư là... tiểu thiên tài của Trương gia?

Đám người Trịnh Dương hai mặt nhìn nhau.

Bọn họ đi theo lão sư từ Thiên Huyền vương quốc tới, từ một nghèo hai trắng, mãi cho đến hiện tại, sao lại biến thành đệ tử hạch tâm nhất của Trương gia? Vị Tiên Thiên Thánh Nhân trong truyền thuyết kia?

- Điều đó không có khả năng, ta đo lường qua huyết mạch của hắn, cùng Trương gia không có quan hệ gì...

Trương Vô Ngân càng khó tin, nhịn không được gào thét.

- Nhi tử của ta, sao lại nhận sai?

Hưng kiếm thánh không thèm để ý đối phương, hừ lạnh một tiếng:

- Trương Vô Ngân, thân là trưởng lão gia tộc, lại muốn đuổi bắt gia chủ, thậm chí còn thống hạ sát thủ... tự quay về trưởng lão viện tiếp nhận trừng phạt đi, chớ ép ta tự mình động thủ!

- Ta...

Thân thể Trương Vô Ngân nhoáng một cái, vẻ mặt trắng bệch.

Đối phương nói không sai, nếu như xác nhận vị trước mắt này là tiểu thiên tài, nói cách khác, là gia chủ chân chính, động thủ với gia chủ... Chỉ điều này, liền đủ xử tử không biết bao nhiêu lần !

- Hắn là con của ngươi?

Nhậm Thanh Viễn mở to hai mắt nhìn, cũng cực kỳ khó tin.

Gia hỏa này từ Thiên Huyền vương quốc tới, không có bất kỳ bối cảnh gì, sao lại thành Trương gia gia chủ?

Nếu thật như vậy, Trương gia thật có lý do để hắn thủ tiêu lệnh đuổi bắt!

Tính tình của Mộng kiếm thánh

dtv-ebook.com

- Không sai, không thể giả được!

Hưng kiếm thánh cười ha ha, hưng phấn lộ rõ trên mặt.

Sau khi nhi tử mất tích, tìm kiếm khắp nơi, hao tốn không biết bao nhiêu tinh lực, cũng lo lắng đề phòng trọn hai mươi năm, hiện tại được như nguyện xuất hiện ở trước mặt, thực lực càng cường đại hơn hắn, dạy ra học sinh đều ở địa vị cao, từng cái khoáng tuyệt cổ kim... Có con như thế, còn cầu mong gì! Trong nháy mắt cảm thấy mình là người may mắn nhất trên thế giới.

- Trương gia các ngươi đã hòa giải, hắn lại là thiên tài Trương gia, quả thực không thể truy cứu nữa... Nếu như hai thế lực lớn khác cũng có thể hoà giải, thủ tiêu lệnh truy nã cũng không tính là gì!

Nhậm Thanh Viễn dừng lại một chút, sau đó nói.

Đổi lại những người khác, cho dù hoà giải, Danh Sư đường cũng sẽ cho đối phương đánh đổi khá nhiều, mà bây giờ... Tới năm học sinh, Độc điện Điện chủ, đại năng Vu Hồn sư, Chiến Sư đường đường chủ tương lai, Viên gia thiếu chủ, Khải Linh sư công hội hội trưởng... Bản thân càng là Trương gia gia chủ... còn xử phạt thế nào?

Không có xử phạt liền để mười mấy vị Danh Sư cửu tinh của Danh Sư đường hắn suýt chút nữa vẫn lạc, thật muốn tiếp tục nữa, toàn bộ Danh Sư đường còn không bị đập tan?

Giờ phút này Trương gia đã yêu cầu, có thang đi xuống, hắn cũng chẳng muốn từ chối.

- Cái này đơn giản!

Hưng kiếm thánh cười ha ha, ngẩng đầu nhìn về phía U Nhược Tâm cách đó không xa:

- U trưởng lão, chúng ta cũng coi như quen biết đã lâu, từng cùng một chỗ luận bàn võ công, không biết có thể bán Trương mỗ một chút tình mọn, về sau Trương mỗ nhất định đến nhà cảm tạ, đền bù thiệt hại của Băng Nguyên cung...

- Đây không phải vấn đề thiệt hại, mà là mặt mũi! Hắn là thiên tài của Trương gia các ngươi lại như thế nào? Để cơ nghiệp vài vạn năm của Băng Nguyên cung ta hủy hoại chỉ trong chốc lát, cướp đi thiếu cung chủ, hủy căn cơ của ta, sớm đã không đội trời chung...

U Nhược Tâm cắn răng.

Băng Nguyên cung không còn thiếu cung chủ Thuần Âm thể, lại thêm lần này nguyên khí tổn hao nhiều, về sau biến thành thế lực tam lưu chỉ là vấn đề thời gian.

Thế lực huy hoàng vài vạn năm vẫn lạc ở trong tay nàng, tuyệt không phải nói xin lỗi liền có thể giải quyết.

Thấy nàng tràn đầy tức giận, Hưng kiếm thánh còn chưa kịp trả lời, liền nghe một thanh âm tức giận vang lên.

- Không đội trời chung, như thế nào, ngươi còn muốn động thủ với nhi tử của ta hay sao, động một cái thử xem, tin hiện tại ta liền giết tới Băng Nguyên cung ngươi không! Nhi tử ta chỉ hủy một chút kiến trúc của các ngươi, nếu ta đi qua, bảo đảm để tất cả trưởng lão của các ngươi một cái cũng không sót lại!

Chính là Mộng kiếm thánh.

Mới vừa nhìn thấy nhi tử, lòng tràn đầy hưng phấn, thấy chồng xin lỗi, đối phương còn không cảm kích, liền nhịn không được hét lớn một tiếng.

Trước đó nhìn các nàng rất thảm, liền không có truy cứu sự tình đuổi giết nhi tử, không nghĩ tới còn không buông tha, làm sao, chê chúng ta dễ khi dễ?

- Thực lực cuối cùng Mộng kiếm thánh, ta không phải đối thủ, muốn đồ sát Băng Nguyên cung ta, cũng không thể ngăn cản, nhưng không phục nhân tâm, tuy Trương gia mạnh, cũng không thể một tay che trời!

U Nhược Tâm cắn răng.

- Ta liền một tay che trời, ngươi có thể làm gì ta!

Thấy người này còn muốn giả bộ anh hùng, Mộng kiếm thánh đột nhiên giận dữ, lại không để ý tới nói chuyện với Trương Huyền, thân thể mềm mại nhoáng một cái đi lên không, trường kiếm trong tay nâng lên, muốn ra tay với đối phương.

- A Mộng, bớt giận, bớt giận...

Thấy vợ nổi nóng, Hưng kiếm thánh giật nảy mình, vội vàng ngăn lại.

Tuy thực lực của U Nhược Tâm không tính là gì, nhưng nàng đại biểu là Băng Nguyên cung, thật muốn ở trước mặt đám người Nhậm Thanh Viễn giết, xem như Trương gia cũng không dễ chịu.

- Có còn phải nam nhân hay không? Có người bắt nạt con của ngươi, không ra mặt thì thôi, còn muốn cản ta?

Mộng kiếm thánh nhướng mày.

- Ta...

Hưng kiếm thánh ngượng ngịu:

- Ta là hoà giải nha...

- Hoà giải hữu dụng sao, tu luyện làm gì?

Mộng kiếm thánh hất ống tay áo:

- Không đồng ý, vậy đánh đến nàng đồng ý, Vương Mộng ta Á tung hoành đại lục lâu như vậy, chưa bao giờ chú ý lấy đức phục người, mà dựa vào là nắm đấm cùng kiếm pháp, không phục, đánh tới phục mới thôi!

- Cái này...

Hưng kiếm thánh lông mày nhảy loạn, không biết nên trả lời thế nào.

Tính cách của vợ, hắn biết rất rõ ràng, cũng bởi vì như vậy, ở Trương gia cũng làm ầm ĩ nhiều lần, U Nhược Tâm thật muốn tiếp tục truy cứu, nàng thật dám náo động đến long trời lở đất.

- Vị mẫu thân này của lão sư, thật đúng là đủ... mãnh liệt!

Đám người Trịnh Dương nuốt nước bọt, trợn mắt lên.

Vị mẫu thân mới vừa xuất hiện của lão sư, quả nhiên đủ bá đạo. Băng Nguyên cung cũng muốn trực tiếp diệt... Khó trách lão sư chưa bao giờ chịu thiệt, có gen như vậy, người dám hại hắn, không bị chơi chết mới quái.

Trương Huyền cũng lông mày nhảy loạn.

Trước đó đối với cha mẹ đột nhiên toát ra còn có chút chống đối, nhìn thấy mẫu thân như thế, liền cảm thấy quá hợp khẩu vị, lòng tràn đầy vui vẻ.

- Mộng kiếm thánh bớt giận, đánh nhau không giải quyết được vấn đề...

Thấy vị này làm ầm ĩ, Nhậm Thanh Viễn có chút nhịn không được, mở miệng nói.

- Không giải quyết được? Nếu ngươi biết không giải quyết được, vì sao mang nhiều Danh Sư cửu tinh tới vây quét nhi tử ta như vậy? Có phải

cảm thấy hắn dễ khi dễ hay không? Như vậy ta không đánh U trưởng lão cũng được, ngươi để cho ta đánh một trận... Dù sao ngươi cũng xuất thủ với nhi tử của ta!

Mộng kiếm thánh bỗng nhiên xoay người lại, nhìn về phía Nhậm Thanh Viễn.

- Khụ khụ, ngươi có thể... coi như vừa rồi ta chưa hề nói chuyện...

Da đầu Nhậm Thanh Viễn nổ tung, chỉ một mình Mộng kiếm thánh, hắn còn không sợ, mấu chốt là Hưng kiếm thánh liên hợp... Liền khó có thể đối phó!

Hưng kiếm thánh thân là Trương gia gia chủ, mặc dù rất đáng tin cậy, biết đại thể, có chừng mực, nhưng là một sủng thê cuồng ma, vợ thật bị bắt nạt, hắn có thể chọc thủng trời!

Năm đó thời điểm bọn họ xông xáo giang hồ, cũng có chút thế lực nhỏ không có mắt, chọc phải Mộng kiếm thánh, Hưng kiếm thánh xông tới, suýt chút nữa diệt môn đối phương... Dù sao hai vợ chồng này không có một cái đèn đã cạn dầu.

Đặc biệt là nữ nhân trước mắt, quả thực chính là thùng xăng, vừa đốt sẽ nổ, lúc tuổi còn trẻ không sợ trời không sợ đất, từng huyên náo Thánh Tử điện gà bay chó sủa, sau đó nghỉ học... Vốn cho rằng gả cho người, sinh hài tử, tính tình sẽ khá hơn một chút, không nghĩ tới vẫn như vậy.

- Mộng kiếm thánh, ta biết thực lực ngươi mạnh, nhưng Băng Nguyên cung ta chắc chắn sẽ không lùi bước, trừ khi ngươi thật giết đến chúng ta không còn một người, nếu không, dùng vũ lực ép, muốn chúng ta nhịn xuống cơn giận này, nằm mơ...

U Nhược Tâm cắn răng, nâng đầu lên, trong ánh mắt mang theo kiên định.

Vì Băng Nguyên cung có thể càng ngày càng mạnh, nàng không quan tâm vạn thế bêu danh, càng không quan tâm sau này cung chủ có thể ghi hận hay không!

Vị trước mắt này, coi như thực lực mạnh, có thể giết nàng lại như thế nào?

Vị Trương Huyền kia làm hại Băng Nguyên cung các nàng biến thành phế tích, càng mang thiếu cung chủ đi, sớm đã không thể hóa giải!

- Vậy thì tốt, ta xem ngươi nhìn nổi không...

Thấy tính tình của đối phương còn cứng đầu hơn mình, Mộng kiếm thánh giơ trường kiếm lên, đang muốn động thủ, liền nghe một thanh âm nhàn nhạt vang lên.

- Xin sư tổ mẫu bớt giận, chuyện này để ta tự mình tới xử lý...

Ầm ầm!

Tiếng nói kết thúc, kén tằm trước mắt Trương Huyền đột nhiên phóng ra khí tức kinh người, xông thẳng lên trời, tựa như muốn xé rách bầu trời.

Triệu Nhã hoàn thành đúc lại kinh mạch!

Hắn là Thánh Tử điện Điện chủ (Thượng)

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

- Thiếu, thiếu cung chủ...

Nghe được thanh âm này, con ngươi của U Nhược Tâm co rụt lại, vội vàng nhìn qua, chỉ thấy kén tằm từng tầng từng tầng vỡ vụn, trước đó còn tản mát ra khí tức Dị Linh tộc, giờ phút này phóng ra khí tức hàn băng tinh thuần, tựa như lúc nào cũng có thể tỏa ra mấy vạn cây số, biến thành hầm băng.

Hô!

Một thân ảnh từ trong đó bay lên, càng ngày càng cao, vô số linh khí vây quanh bốn phía thân thể, hơi nước trên không tiếp xúc, lập tức tạo thành một bộ quần áo băng tuyết, ánh mặt trời chiếu xuống, lóng lánh ánh sáng, mang theo khí tức băng hàn thấu xương.

- Đây là... Thuần Âm thể kích hoạt hoàn mỹ?

Thân thể U Nhược Tâm cứng đờ, không ngừng run rẩy.

Các đời cung chủ Băng Nguyên cung, mặc dù kích hoạt Thuần Âm thể, nhưng khoảng cách hoàn mỹ còn kém rất lớn.

Trong truyền thuyết, kích hoạt thể chất hoàn mỹ, có thể khống chế tất cả lực lượng thuần âm trong thiên địa, tiện tay có thể đóng băng vạn dặm... So với Tiên Thiên Độc Thể cũng không hề yếu, thậm chí còn mạnh hơn!

Ngay cả tổ sư khai phái Băng Nguyên cung cũng không làm được, để âm dương bổ sung, cũng chỉ miễn cưỡng kích hoạt mà thôi, không nghĩ tới vị trước mắt này, vậy mà hoàn mỹ kích hoạt!

Không phải kinh mạch của nàng vỡ vụn, tất cả tu vi đều hủy hoại chỉ trong chốc lát sao?

Đến cùng xảy ra chuyện gì?

- Là đại sư tỷ!

Đám người Trịnh Dương xiết chặt nắm đấm, từng người tràn đầy hưng phấn.

- Cũng không tệ lắm...

Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm.

Dùng kinh mạch đồ mới, giúp đối phương đúc lại kinh mạch, quả nhiên giống như tưởng tượng, không chỉ thực lực phục hồi, càng kích hoạt Thuần Âm thể, như vậy thực lực Triệu Nhã cũng thuận lợi đột phá Thánh Vực cửu trọng, đạt đến cảnh giới cao thâm khó dò.

Chân chính thành công, cũng coi như không lãng phí một phen tâm huyết.

- Là ta!

Linh khí biến mất, thân ảnh nữ hài xuất hiện ở trước mặt mọi người, băng tuyết làm thành quần áo, cả người tựa như Băng Tuyết Nữ Vương.

- Thuộc hạ U Nhược Tâm, bái kiến cung chủ...

U Nhược Tâm quỳ xuống đất.

Thuần Âm thể mở ra, trực tiếp trở thành cung chủ, đây là các đời quy định.

Thiếu cung chủ trước mắt, không chỉ kích hoạt, còn đạt đến hoàn mỹ, đã thành người cầm lái Băng Nguyên cung chân chính!

- Rất tốt, ngươi đã nhận ta làm cung chủ, ta liền tuyên bố quy định mới của Băng Nguyên cung!

Triệu Nhã chắp hai tay sau lưng, nhàn nhạt nhìn qua

- Từ hôm nay trở đi, Trương Huyền Trương sư, là ân nhân lớn nhất của Băng Nguyên cung, bất luận đệ tử nào nhìn thấy, đều phải lấy lễ lão sư đối đãi, không được đi quá giới hạn. Nếu như làm trái, trục xuất khỏi Băng Nguyên cung, người người trừ diệt!

- Vâng...

Âm thanh của U Nhược Tâm run rẩy.

- Lão sư vì giúp ta kích hoạt thể chất, tiêu tốn vô số tâm huyết, ngươi lại cùng người Danh Sư đường tiến hành đuổi bắt... Trở lại Băng Nguyên cung, giam vào Thanh Phạm điện, bản thân tự kiểm điểm, không có mệnh lệnh, không được đi ra!

Triệu Nhã lạnh lùng nói.

- Còn nữa, thả mẹ ta ra, để nàng tự do!

Mẫu thân bởi vì phá hư quy củ, bị đại trưởng lão giam giữ, giờ phút này thành cung chủ, nắm giữ quyền lợi chí cao vô thượng, tự nhiên phải lập tức cứu mẹ ra.

- Vâng!

U Nhược Tâm vội vàng gật đầu.

- Rất tốt, đi xử lý đi!

Triệu Nhã khoát tay áo, lúc này mới nhìn về phía Nhậm Thanh Viễn cách đó không xa.

- Nhậm đường chủ, vừa rồi mệnh lệnh của ta, chắc hẳn ngươi cũng nghe được, Trương Huyền là ân sư thụ nghiệp của ta, muốn đuổi bắt hắn, chẳng khác nào đối nghịch Băng Nguyên cung ta, mong đường chủ nghĩ lại...

- Cái này...

Lông mày Nhậm Thanh Viễn nhảy một cái.

Không nghĩ tới Băng Nguyên cung cung chủ cũng biến thành học sinh của đối phương.

Băng Nguyên cung, Độc điện, Trương gia, Khải Linh sư công hội, Chiến Sư đường, Viên gia... Mỗi một thứ đều là thế lực dậm chân một cái, đại lục sẽ oanh động ba lần, giờ phút này tất cả đều nghe theo mệnh lệnh của một người...

- Chiêm sư...

Nhậm Thanh Viễn nhịn không được nhìn về phía Thánh Tử điện quyền Điện chủ cách đó không xa.

- Hiện tại Băng Nguyên cung, Trương gia đều nguyện ý hoà giải với Trương sư, Thánh Tử điện các ngươi làm sao bây giờ?

- Ta...

Vẻ mặt Chiêm sư rầu rĩ.

Hiện tại hắn tuyệt đối là đâm lao phải theo lao.

Thánh Tử điện so với Băng Nguyên cung, Trương gia xem như yếu nhất, nhưng thân là thiên hạ đệ nhất học phủ, địa phương thai nghén vô số cao

thủ, bị phá thành như thế, đả thương vô số trưởng lão, nếu như bỏ qua, về sau còn mặt mũi nào giáo thư dục nhân, truyền thụ thiên hạ?

Mấu chốt nhất là, không thể bàn giao với những trưởng lão bị thương kia nha!

- Nếu như không truy cứu, các đời Điện chủ của Thánh Tử điện nhất định sẽ không tha thứ ta... Cho nên chỉ có thể liều chết đánh một trận, dù chết cũng không thẹn với liệt tổ liệt tông!

Chiêm sư cắn răng, ánh mắt kiên định.

Hắn có thể lùi bước, nhưng Thánh Tử điện không thể lui!

Nếu như để ngoại nhân biết, bởi vì đối phương là Trương gia gia chủ, đồ đệ uy vũ liền bỏ qua, tôn nghiêm của Thánh Tử điện ở đâu?

- Cái này...

Biết ý nghĩ của hắn, Nhậm Thanh Viễn không biết khuyên can như thế nào cho thỏa đáng.

Trương Huyền thân là học sinh Thánh Tử điện, lại không nghe mệnh lệnh, đả thương trưởng lão cùng quyền Điện chủ, phá hủy vô số kiến trúc, thật không truy cứu, Thánh Tử điện quả thực không mặt mũi nào đối diện thiên hạ.

- Trương gia chủ cũng không phải đối thủ của ngươi, thực lực của ta, tự nhiên cái gì cũng không tính, Trương sư, ta mang quyền Điện Chủ lệnh đến, nếu như ngươi có thể chịu được một đòn, Thánh Tử điện ta coi như thôi!

Chiêm sư làm ra quyết định, lăng không bay tới, nhìn về phía Trương Huyền cách đó không xa, cất cao giọng nói.

- Quyền Điện Chủ lệnh?

- Không sai, lệnh bài này đại biểu thân phận của ta, ẩn chứa ý niệm các đời cường giả, là pháp bảo của Thánh Tử điện, chỉ có quyền Điện chủ mới có tư cách sử dụng, thực lực của ta chỉ có Thánh Vực cửu trọng, khẳng định không phải đối thủ, nhưng sử dụng thứ này, có lẽ còn có thể cùng ngươi đánh một trận. Đương nhiên, có thể ngăn cản một đòn, nói rõ thực lực của ngươi đã vượt xa phạm trù của Thánh Tử điện hiện nay, tiếp tục truy cứu cũng không có ý nghĩa gì! Thánh Tử điện cam nguyện nhận thua.

Chiêm sư nói.

Mặc dù Thánh Tử điện có tôn nghiêm, nhưng đối mặt tồn tại thắng không nổi, cũng không thể tránh được. Sử dụng quyền Điện Chủ lệnh công kích, nếu như thất bại, đại biểu các đời tiên tổ cũng không phải đối thủ, cho dù nhận thua, cũng sẽ không hao tổn mặt mũi.

- Tốt!

Trương Huyền nói.

Bây giờ hắn có được lực lượng vô địch dưới Cổ Thánh, coi như quyền Điện Chủ lệnh lợi hại cũng không quan trọng, hắn là có thể nhẹ nhõm chặn lại.

- Vậy thì tốt rồi...

Nghe hắn đồng ý, Chiêm sư khẽ vẫy tay, một cái lệnh bài lập tức xuất hiện ở trước mắt, phóng ra quang mang nhàn nhạt.

Cắn nát đầu ngón tay, một giọt máu rơi lên, lệnh bài trở nên khô nóng, một cỗ khí tức mạnh mẽ mà cường đại phát ra, giống như có thể đè sập đại địa.

Các đời cường giả của Thánh Tử điện dùng ý niệm của bọn họ luyện thành quyền Điện Chủ lệnh, coi như không bằng Điện Chủ lệnh chân chính, nhưng uy lực không thể khinh thường.

- Yên tâm đi, thực lực của hắn ta cũng không phải đối thủ, sẽ không có chuyện gì...

Thấy Mộng Kiếm thánh căng thẳng, Hưng kiếm thánh nắm chặt bàn tay nàng.

- Đi!

Ầm ầm!

Quyền Điện Chủ lệnh ở dưới Chiêm sư khống chế, phát ra một tiếng nổ vang, thẳng tắp nghiền ép tới, còn chưa tới trước mặt, không gian liền vỡ vụn thành từng mảnh.

Cái lệnh bài này, vậy mà trong nháy mắt thi triển ra lực lượng vượt xa Thánh Vực cửu trọng!

Hắn là Thánh Tử điện Điện chủ (hạ)

dtv-ebook.com

- Đến hay lắm...

Cảm nhận được áp lực cực lớn, vẻ mặt của Trương Huyền cũng không bối rối, ngược lại cười nhạt một tiếng, ngón tay duỗi ra.

Giờ phút này, kinh mạch của Triệu Nhã đã hoàn thành đúc lại, cũng không cần tiếp tục ngồi dưới đất, sống lưng thẳng tắp, nhìn về phía lệnh bài bay tới, lực lượng trong cơ thể sôi trào, đang muốn khống chế không gian, bắt lại đồ vật trước mắt, đột nhiên con ngươi co rụt, thân thể kìm lòng không được cứng ngắc.

- Nguy rồi...

Trương Huyền hô khẽ, ngay sau đó cảm thấy lực lượng trong cơ thể giống như thủy triều tán đi, tinh khí thần cả người phảng phất như trong nháy mắt bị rút khô, thân thể nhoáng một cái, suýt chút nữa ngã sấp xuống.

Lực lượng của Danh Sư đường Đường Chủ lệnh đi vào cơ thể, vậy mà ở thời khắc mấu chốt này biến mất!

- Chẳng lẽ trước đó Khổng sư muốn nói, là lực lượng này dùng chỉ có mười phút thời gian?

Mắt Trương Huyền tối sầm lại, suýt chút nữa khóc lên.

Trước đó Khổng sư không đáng tin cậy kia còn chưa kịp nói tỉ mỉ liền biến mất, hắn lần đầu tiên mượn dùng lực lượng của giọt nước, cũng

không rõ ràng có thể sử dụng bao lâu, vốn cho rằng tùy tiện sử dụng, ít nhất có thể vượt qua cục diện trước mắt, không nghĩ tới... chỉ có mười phút đồng hồ!

Thời điểm lực lượng còn, chặn lệnh bài kia dễ như trở bàn tay, nhưng nó biến mất, nhờ vào thực lực Thánh Vực bát trọng sơ kỳ của hắn, chỉ sợ còn chưa đụng phải, sẽ bị đập thành bánh thịt!

Ầm ầm!

Những ý nghĩ này ở trong óc lóe lên một cái rồi biến mất, lệnh bài trên không đã đi tới trước mặt, nghiền ép xuống.

Kẽo kẹt! Kẽo kẹt!

Xương cốt toàn thân vang vọng, Trương Huyền chỉ cảm thấy đầu sắp nổ tung, bất cứ lúc nào cũng sẽ không chịu nổi.

- Chỉ có thể trốn...

Biết không có lực lượng chống lại, Trương Huyền hít sâu một hơi, đang định nghĩ biện pháp chạy trốn, ngay sau đó cảm thấy trên người có quang mang chiếu rọi ra, lệnh bài run rẩy kịch liệt.

Lạch cạch rơi ở trước mặt, nằm rạp trên đất, giống như chó xù nhìn thấy chủ nhân, không ngừng run rẩy.

- Cái này...

Trương Huyền sững sờ, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, quần áo sau lưng đã ướt đẫm.

Trong lòng của hắn kỳ lạ, Chiêm sư ở trên không thấy cảnh này, con ngươi co rụt lại, vẻ mặt trở nên trắng bệch:

- Hắn không có thi triển lực lượng, lại làm cho quyền Điện Chủ lệnh thần phục, run lẩy bẩy, chỉ có một khả năng, cái kia chính là cố kỵ thân phận,

người sau không dám tấn công! Quyền Điện Chủ lệnh ẩn chứa ý niệm của vô số tiền bối, có thể để cho nó kiêng kị, chẳng lẽ hắn là... Cái này sao có thể? Không phải Phùng Tử Dật sao? Thế nào lại là hắn...

Thân thể Chiêm sư nhoáng một cái.

Quyền Điện Chủ lệnh, chỉ có một khả năng thần phục, cái kia chính là gặp được Điện chủ chân chính!

Trước đó mặc dù biết Điện chủ xuất hiện, nhưng một mực suy đoán là Phùng Tử Dật, nằm mơ cũng không nghĩ đến, là vị trước mắt này!

Náo loạn động tĩnh to lớn, suýt chút nữa phá hủy Thánh Tử điện... tất cả mọi người hận không thể bóp chết, giờ phút này lại đột nhiên nói... ta là Điện chủ! Cảm giác chấn động mạnh mẽ, để Chiêm sư sắp nổi khùng.

Nếu là Điện chủ, Thánh Tử điện đều là của ngươi... cần làm ầm ĩ lớn như thế sao?

Cái này khác phá nhà mình ở chỗ nào?

Chiêm sư buồn bực, quay đầu nhìn Trương Vô Ngân, sau đó cảm thấy dễ chịu không ít.

Cũng đúng, Thánh Tử điện phá lại hung ác, cũng không lợi hại bằng Trương gia, tên này ngay cả nhà mình cũng phá, huống chi Thánh Tử điện.

- Trương sư, ngươi là Điện chủ...

Chiêm sư nhịn không được nữa, truyền âm tới.

- Ừm!

Trương Huyền nhẹ gật đầu.

Sau khi nhận được Điện Chủ lệnh, Khôi Thánh dặn dò, trừ khi mở ra ba đạo phong ấn, nếu không không cho phép chủ động nói ra thân phần, có

điều hắn không nói, đối phương phán đoán ra, không coi là vi phạm quy định, giống như trước đó Dương sư đoán được, hắn cũng trực tiếp thừa nhận.

- Quả nhiên...

Nghe được xác nhận, thân thể Chiêm sư lắc lư.

Bản thân chỉ là một quyền Điện chủ nho nhỏ, hạ lệnh truy nã Điện chủ chân chính... lá gan thật đủ lớn! May mắn lúc ấy đối phương trốn, thật muốn bị đánh chết ngay tại chỗ, sẽ thành tội nhân lịch sử?

- Chiêm sư, ngươi coi như nhận thua?

Thấy lệnh bài ngã xuống đất, không có động tĩnh, Nhậm Thanh Viễn nghi ngờ nhìn lại.

Vừa rồi sử dụng quyền Điện Chủ lệnh uy lực rất lớn, nhưng còn chưa rơi vào trên đầu Trương Huyền, liền tự rụng xuống, người ngoài nhìn còn tưởng rằng hắn cố ý nhường.

- Ta nhận thua!

Chiêm sư vội vàng gật đầu, lên tiếng.

- Vừa rồi luôn miệng nói, không đội trời chung, vừa ra tay liền nhường, Chiêm sư, ngươi quá trò đùa đi! Đây là tôn nghiêm của Thánh Tử điện các ngươi?

Khúc trưởng lão ở một bên cắn răng, Băng Nguyên cung, Trương gia liên tiếp thần phục, vốn cho rằng vị này có thể kiên trì tới cùng, không nghĩ tới càng không có cốt khí.

- Trò đùa? Đây là sự tình nội bộ của Thánh Tử điện ta, còn chưa tới phiên người ngoài nhúng tay!

Chiêm sư lắc đầu, đưa tay thu quyền Điện Chủ lệnh về, xoay người dặn dò.

- Từ hôm nay trở đi, Thánh Tử điện ta tất cả lấy Trương sư như Thiên Lôi sai đâu đánh đó, mệnh lệnh của hắn, chính là mệnh lệnh cao nhất, nếu như có vi phạm, trục xuất Thánh Tử điện, vĩnh viễn không thu nhận, người sai nghiêm trọng, đánh chết tại chỗ!

Thanh âm vang vọng bốn phía, mang theo kiên quyết.

- Cái này...

- Chiêm sư, coi như không gây thương tổn được hắn, cũng không đến mức nghe hắn dặn dò nha?

- Vì cái gì, ta không phục...

Tất cả trưởng lão đi theo Chiêm sư tới bắt Trương Huyền, từng cái hai mặt nhìn nhau, có chút choáng váng.

Coi như ngươi đánh không lại đối phương, không phải đối thủ, cũng không đến mức làm cho cả Thánh Tử điện nghe theo mệnh lệnh chứ? Cái này không phù hợp đạo lý!

- Các ngươi muốn biết nguyên nhân?

Chiêm sư nhìn qua.

- Vâng, nếu như không biết nguyên nhân, ta chắc chắn sẽ không tuân thủ mệnh lệnh này!

- Không sai, coi như Thánh Tử điện chúng ta không phải đối thủ, cũng sẽ không tùy ý khuất phục người khác...

Tất cả trưởng lão của Thánh Tử điện cắn răng, từng người mang theo ngạo khí.

- Vậy thì tốt, ta nói cho các ngươi biết nguyên nhân...

Thấy mọi người không hiểu, Chiêm sư lắc đầu, thanh âm vang lên:

- Bởi vì, Trương Huyền là tân nhiệm Điện chủ của chúng ta!

- Tân nhiệm Điện chủ?

- Có ý gì?

Mọi người đều sững sờ.

- Không có ý tứ gì, hắn là tân nhiệm Điện chủ được Khôi Thánh công nhận, cho nên quyền Điện Chủ lệnh của ta mới có thể chủ động thần phục, không dám công kích! Hắn xuất hiện, quyền Điện chủ sẽ tự động thủ tiêu, phải nghe phân phó của hắn.

Chiêm sư nói.

- Thánh Tử điện Điện chủ, cái này...

Tất cả trưởng lão đều bối rối.

Không chỉ bọn họ, Trương gia gia chủ, Nhậm Thanh Viễn… ở một bên cũng ngây người, giống như gặp yêu quái nhìn qua.

Trương gia gia chủ, lão sư của Băng Nguyên cung cung chủ, hiện tại lại thêm một thân phận... Thánh Tử điện Điện chủ.

Tam đại thế lực nguyên bản hận không thể lột da hắn, vậy mà đều biến thành lực lượng có thể khống chế, có cần khoa trương như vậy hay không?

- Nhi tử của ta, lại thành Thánh Tử điện Điện chủ?

Mộng kiếm thánh cùng Hưng kiếm thánh nhìn nhau, con mắt trợn tròn. Tìm được nhi tử đã rất vui mừng, không nghĩ tới, nhi tử này mang tới ngạc nhiên, như từng cơn sóng liên tiếp, khó mà dự đoán!

- Cái này... sao có thể?

Thân thể của Khúc trưởng lão lung lay, chỉ cảm thấy sắp khóc.

Sư huynh!

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Khúc trưởng lão là người lần đầu tiên nhìn thấy Trương Huyền, lúc ấy người này ngụy trang thành Dương sư, để cho hắn trúng độc, tất cả việc làm đều không theo quy củ Danh Sư, lúc này mới bẩm báo Danh Sư đường, châm ngòi thổi gió, thúc đẩy lệnh đuổi bắt.

Vốn cho rằng Danh Sư đường điều động nhiều Danh Sư như vậy, người này tai kiếp khó thoát, nằm mơ cũng không nghĩ đến, học sinh của đối phương tới, một cái mạnh mẽ hơn một cái!

Học sinh lợi hại, chỉ cần tam đại thế lực cắn chặt răng, cuối cùng cũng có thể xử phạt hắn... Kết quả, thân phận chân thật bị vạch trần, thành Trương gia gia chủ không nói, càng biến thành Thánh Tử điện Điện chủ, Băng Nguyên cung cũng thành tông môn của học sinh hắn...

Lợi hại như vậy, sẽ không phải một lát nữa, Danh Sư đường cũng thành thuộc hạ của ngươi chứ... Quay đầu nhìn, chỉ thấy người chung quanh đều ngẩn ngơ, đều bị tin tức trước mắt chấn kinh.

- Ha ha, con trai, làm rất tốt!

Hưng kiếm thánh cười to.

- Nhi tử ta tự nhiên bất phàm, đừng nói so với ngươi năm đó, ngươi bây giờ, cũng xa xa không đuổi kịp...

Mộng Kiếm thánh vui vẻ, càng xem thanh niên trước mắt càng cảm thấy kiêu ngạo.

Đứa con trai này của nàng, từ nhỏ đã thất lạc, vốn cho rằng nhận hết cực khổ, vô cùng thê thảm, nằm mơ cũng không nghĩ đến, lần nữa gặp mặt, đã trở thành Thánh Tử điện Điện chủ, dạy học sinh tài năng xuất chúng, mạnh mẽ vô cùng!

Thế lực đỉnh cấp của đại lục, cơ hồ bị hắn chỉnh hợp gần hết!

- Ừm, đúng rồi con trai, ngươi còn chưa ra đời, chúng ta liền định cho con hôn sự...

Nhớ tới những thế lực này, Mộng Kiếm thánh bỗng nhiên quay đầu nhìn về phía Lạc Khinh Trần cách đó không xa:

- Khinh Trần trưởng lão, hôn sự của con chúng ta, lúc nào xử lý? Ta nghe nói tiểu thư nhà các ngươi đã có người trong lòng... Cái này là làm trái ước định lúc trước!

- Trở về chúng ta sẽ làm hôn lễ, càng nhanh càng tốt!

Lạc Khinh Trần cười một tiếng, cũng nhìn lại:

- Còn người yêu của tiểu công chúa, ngươi có thể hỏi Trương sư một chút, hắn hắn rõ ràng hơn chúng ta!

- Ngươi biết?

Mộng Kiếm thánh nghi hoặc nhìn qua.

Nàng chỉ nghe nói, vị tiểu cô nương kia có người mình thích, cụ thể là ai, đối phương không nói, nên không rõ ràng.

- Cái này...

Trương Huyền xấu hổ gãi đầu:

- Nếu như đoán không sai, người trong lòng nàng hắn là ta...

- Ngươi?

Con mắt của Mộng Kiếm thánh trợn tròn.

- Vâng!

Trương Huyền cười khổ gật đầu.

Chuyện này, nói thật, hắn cũng phát mộng.

Lạc gia biết tiểu công chúa ưa thích mình, phái Lạc Huyền Thanh đuổi giết, Lạc Huyền Thanh lại tìm đến mình... Huyên náo rối tinh rối mù, kết quả hôm nay mới biết, mình là tiểu thiên tài kia... Sớm biết như vậy, chơi đùa một vòng lớn làm gì? Trực tiếp báo ra thân phận, tất cả đều vui vẻ...

- Cái này... lúc nào các ngươi quyến rũ lại với nhau? Nhanh nói cho mẹ một chút...

Mộng Kiếm thánh không còn phong thái cao thủ, bộ dáng bát quái.

- Quyến rũ... mẹ không thể dùng từ dễ nghe hơn một chút sao?

Trương Huyền cười khổ, lắc đầu:

- Cái này sau đó lại nói đi...

Nói xong, ngẩng đầu nhìn về phía Lạc Khinh Trần cách đó không xa:

- Khinh Trần trưởng lão, nếu như ta là tiểu thiên tài Trương gia, Trương gia gia chủ, cưới tiểu công chúa phù hợp quy củ, nàng cũng không cần bị giam nữa nha!

- Đương nhiên!

Lạc Khinh Trần vội vàng gật đầu.

Trước đó lo lắng, tiểu công chúa có người ưa thích, ảnh hưởng tới quan hệ với Trương gia, nằm mơ cũng không nghĩ đến, nàng ưa thích là tiểu thiên tài Trương gia có hôn ước... thì cái gì cũng không cần quản! Đừng nói tình cảm thuần khiết, có con trước cũng không sao!

- Ta trở về thả nàng ra, đúng rồi, lúc nào Trương gia các ngươi tới cưới?

Lạc Khinh Trần vuốt râu cười ha ha, nhìn về phía Hưng kiếm thánh.

Người con rể này, không chỉ là Trương gia gia chủ, còn là Thánh Tử điện Điện chủ, học sinh khống chế Độc điện, Chiến Sư đường, Khải Linh sư công hội, Băng Nguyên cung, Viên gia... Một khi liên hợp, Lạc gia bọn họ tiến thêm một bước, cũng chỉ là vấn đề thời gian.

Loại nhân vật lợi hại này, đương nhiên sẽ không bỏ qua, kết hôn càng sớm càng tốt.

Nếu không tin tức truyền ra, chạy đến Trương gia cầu hôn không biết sẽ có bao nhiêu.

- Ta dẫn hắn trở về nhận tổ quy tông, sau khi kết thúc sẽ đi qua ngay!

Hưng kiếm thánh gật đầu.

Hai nhà Trương, Lạc liên hợp, dính dáng cực lớn, vốn lo lắng hai người không nguyện ý, cuối cùng thanh không vui, giờ phút này hai đứa bé tình đầu ý hợp, không còn gì tốt hơn, càng nhanh càng tốt.

- Vậy ta liền trở về sớm chuẩn bị...

Lạc Khinh Trần cười ha ha một tiếng, không do dự nữa, xoay người rời đi.

- Chúng ta cũng đi thôi!

Hưng kiếm thánh nhẹ nhàng cười một tiếng, nhìn về phía Trương Huyền, trong mắt mang theo trông đợi.

- Cái này...

Biết đối phương muốn hắn quay về Trương gia nhận tổ quy tông, Trương Huyền chần chờ một chút, nhưng vẫn gật đầu.

Tiền thân đã là Trương gia tiểu thiên tài, cũng không có gì có thể xoắn xuýt.

Huống chi hai vị trước mắt này làm việc quả quyết, phong thái rộng lớn, cực kỳ phù hợp khẩu vị của hắn.

- Chậm đã, các ngươi còn không thể đi...

Mấy người vừa định rời đi, Khúc trưởng lão nhịn không được nữa hô lên.

- Làm sao vậy?

Hưng kiếm thánh xoay đầu lại.

- Hiện tại hắn chỉ giải quyết vấn đề của tam đại thế lực, nhưng mâu thuẫn với Danh Sư đường chúng ta còn không có giải quyết!

Khúc trưởng lão cắn răng:

- Học sinh của hắn, Độc điện Điện chủ Ngụy Như Yên, độc lật nhiều cường giả của Danh Sư đường như vậy, Khải Linh sư công hội Vương Dĩnh hội trưởng, khải linh vô số Danh Sư đường... Những chuyện này, nên xử lý như thế nào?

- Không sai, còn có Danh Sư đường Đường Chủ lệnh, cũng xin Trương gia chủ trả lại cho ta, dù sao cái này cũng đại biểu cho uy nghiêm của Danh Sư đường!

Nhậm Thanh Viễn cũng nhẹ gật đầu nhìn qua.

- Cái này...

Nghe đối phương yêu cầu Đường Chủ lệnh, da mặt Trương Huyền co giật, nhìn về phía đám người Ngụy Như Yên:

- Như Yên, ngươi giải độc cho những Danh Sư kia! Vương Dĩnh, để người Khải Linh sư công hội trả kiến trúc về chỗ cũ! Còn Đường Chủ lệnh... Tạm thời không thể trả lại ngươi!

- Không thể trả? Có ý tứ gì?

Nhậm Thanh Viễn nhíu mày.

- Yên tâm, Đường Chủ lệnh không có người có thể luyện hóa, để ở chỗ này cũng không có người trộm đi. Các ngươi vấy bẩn nhi tử ta, huyên náo xôn xao, lúc nào khôi phục thân phận cùng danh dự Danh Sư của hắn lại nói sau!

Mộng Kiếm thánh chen lời nói.

- Cái này...

Nhậm Thanh Viễn suy nghĩ.

- Đường chủ, không thể khôi phục thân phận Danh Sư của hắn, thân là Danh Sư, nếu có sư đức, sư phong, làm gương mẫu cho học sinh, hắn giả mạo học sinh của Dương sư, đã xúc phạm quy củ của Danh Sư đường…

Khúc trưởng lão nhịn không được tiến lên.

Nói còn chưa dứt lời, liền thấy không gian trước mắt vặn vẹo, hai bóng người bất ngờ xuất hiện, lão giả đi đầu chính là Dương sư!

- Dương sư, ngươi tới vừa vặn, Trương Huyền này giả mạo học sinh của ngươi, không chỉ như vậy, còn ngụy trang thành hình dạng của ngươi...

Thấy là hắn, Khúc trưởng lão hưng phấn, vội vàng hô lên, còn chưa nói xong, chỉ thấy Dương sư tiến về phía trước một bước, đi tới trước mặt Trương Huyền, ôm quyền khom người:

- Sư huynh!

Danh Sư đường xin lỗi (1)

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

- Sư huynh?

Thân thể nhoáng một cái, Khúc trưởng lão như bị sét đánh.

Cái tình huống gì đây?

Dương sư không chỉ có thực lực mạnh nhất toàn bộ Tổng bộ Danh Sư đường, càng là bối phận cao nhất, xem như hắn cũng phải xưng hô một tiếng sư thúc, lại thêm bản thân cực kỳ chú ý quy củ, hắn thấy, chỉ cần nói ra có người giả mạo, nhất định sẽ giận dữ, hung ác giáo huấn... Nằm mơ cũng không nghĩ đến, sau khi đi tới, trực tiếp khom người xưng sư huynh!

Hắn là sư huynh của ngươi, vậy ta... Chẳng phải cũng thấp hơn một đời?

Không chỉ hắn, Nhậm Thanh Viễn cũng thiếu chút ngã sấp xuống, sắp khóc.

Đồ đệ là Chiến Sư đường đường chủ, Băng Nguyên cung cung chủ, Độc điện Điện chủ, Khải Linh sư công hội hội trưởng... Những cái này ta đều có thể tiếp nhận, bản thân là Trương gia gia chủ, cũng có thể miễn cưỡng công nhận... nhưng Dương sư xưng sư huynh, cái quỷ gì?

Lúc nào người bối phận cao nhất của Danh Sư đường cũng là sư đệ của ngươi?

Như vậy chẳng phải cho thấy, tất cả Danh Sư của toàn bộ đại lục, đều là vãn bối của ngươi?

Một ngụm máu tươi ngậm trong miệng, bất cứ lúc nào cũng sẽ phun ra, Nhậm Thanh Viễn chỉ cảm thấy cả người buồn bực sắp bùng nổ.

Trở thành quyền đường chủ mấy trăm năm, thấy qua vô số thiên tài, cường giả, còn là lần đầu tiên nhìn thấy như vậy... Vốn nghĩ lần này chạy tới, bắt lấy đối phương, mặc kệ trừng phạt hay không trừng phạt, cũng có thể trước moi ra bí mật tấn cấp nhanh chóng của đối phương, kết quả... bị đả kích gần chết không nói, thời gian nháy mắt, còn thành sư thúc của mình... sư thúc hai mươi tuổi... sao cảm giác mộng ảo như vậy?

- ...

Hưng kiếm thánh cùng Mộng kiếm thánh cũng nhìn nhau một cái, mỗi người nuốt ngụm nước bọt.

Vốn cho rằng con trai mới vừa biết này, rung động lớn nhất là thực lực cường đại, hiện tại xem ra, căn bản không là cái gì... Thành sư huynh của Dương sư, mới để cho người điên cuồng!

Nếu luận thân phận mà nói, bọn họ chẳng phải biến thành thúc thúc thẩm thẩm của Dương sư?

Không để ý tới mọi người chấn kinh, nhìn về phía Tôn Cường ở sau lưng Dương sư, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm.

Đối phương có thể xuất hiện ở đây, xem ra không có xảy ra vấn đề.

- Thiếu gia, ta cho rằng sẽ không còn được gặp lại ngươi...

Nhìn thấy hắn, Tôn Cường vội vàng tiến lên, khóc ròng ròng.

Hơn một ngày này, là thời kỳ hắn kinh hoảng nhất.

Nghe được Dương sư tự mình nói không phải lão gia của hắn, giờ mới hiểu được trước đó một mực sống ở trong nói dối, tự tin trong nháy mắt sụp đổ, cả người suýt chút nữa teo.

Ngơ ngơ ngác ngác được đưa tới Tổng bộ Danh Sư đường, ở dưới rất nhiều Danh Sư cửu tinh chỉ điểm, tẩu hỏa nhập ma, vốn cho rằng hắn phải chết không nghi ngờ, không nghĩ tới Dương sư trở về.

Lần này thái độ của Dương sư so với trước đó hòa ái hơn không biết gấp bao nhiêu lần, không còn uy nghiêm, trực tiếp nói cho hắn biết mình sai lầm, nguyên lai thiếu gia là sư huynh của hắn... Trong nháy mắt từ đáy cốc lần nữa trở lại thiên đường, nhân sinh thay đổi rất nhanh... Thật sự là quá kích thích.

Nếu không phải kia là Danh Sư đường, cũng hoài nghi có phải lại gặp Dương sư giả hay không.

- Về sau cố gắng tu luyện!

Thấy gia hỏa này dường như lại mập hơn, Trương Huyền không để ý hắn kích động, khoát tay áo.

- Vâng...

Tôn Cường vội vàng gật đầu.

- Trịnh Dương, giao Tôn Cường cho ngươi, nếu như không nghe lời, liền dùng hình cụ của Chiến Sư đường các ngươi, cố gắng tôi luyện!

Trương Huyền quay đầu căn dặn.

- Vâng, lão sư!

Trịnh Dương ôm quyền, cười hắc hắc:

- Tôn thúc, xin mời!

Nghe được tu luyện, Tôn Cường nhất thời không còn hưng phấn như vừa rồi, trở nên mặt ủ mày chau, bộ dạng như cha mẹ chết.

- Làm phiền sư đệ vất vả một chuyến!

An bài xong Tôn Cường, Trương Huyền khách sáo nói.

- Có thể cống hiến sức lực cho sư huynh, là vinh hạnh của ta...

Dương sư vội vàng gật đầu.

- ...

Nhìn thấy đương đại đệ nhất nhân khách khí như thế, Hưng Mộng kiếm thánh chấn kinh.

- Khách khí!

Biết đối phương biết mình là Thiên Nhận Danh Sư, lễ tiết cùng thái độ lại cao hơn cũng không tính là gì, Trương Huyền cũng không nhiều lời, cho cái ánh mắt, ra hiệu khiêm tốn.

Lúc này Dương sư mới kịp phản ứng, mặt mo đỏ ửng, con mắt rơi vào trên người Triệu Nhã, tràn đầy khó tin, tấm tắc lấy làm kỳ lạ:

- Sư huynh quả nhiên thủ đoạn thông huyền, lúc này mới bao lâu, Triệu cô nương cũng đã khôi phục như lúc ban đầu, hơn nữa tu vi tiến thêm một bước...

Tình huống của Triệu Nhã, hắn tự mình dò xét qua, kinh mạch trong cơ thể vỡ vụn toàn bộ, lấy năng lực của hắn, gần như không có khả năng cứu chữa, vị sư huynh này, mới dùng ngắn ngủi hơn một canh giờ, liền để nàng khôi phục như lúc ban đầu... Không hổ là Thiên Nhận Danh Sư, quả nhiên có thủ đoạn làm người ta khó tin!

Nghe hắn cảm khái, Trương Huyền cũng không nhiều lời, lúc này mới nhớ tới vừa rồi Nhậm Thanh Viễn tra hỏi, quay đầu nhìn qua:

- Nhậm đường chủ, Đường Chủ lệnh không phải ta không muốn trả lại ngươi, mà là...

Vừa định nói ra thứ này đã bị luyện hóa, liền nghe Dương sư mở miệng:

- Đường Chủ lệnh, là ta để sư huynh cầm trước, Nhậm Thanh Viễn, lần này ngươi không phân tốt xấu, tùy tiện điều động, để Danh Sư đường rơi vào dư luận, bản thân liền có lỗi lầm lớn. Tiếp tục cầm, sẽ chỉ ảnh hưởng uy nghiêm của Danh Sư đường, liền do sư huynh tạm thời đảm bảo, lấy thực lực cùng địa vị của hắn, sẽ không để cho Đường Chủ lệnh bị hao tổn !

- Vâng...

Nhậm Thanh Viễn không dám nói nhiều, đành phải lắc đầu, gọi lại một đám trưởng lão:

- Chúng ta đi!

Huy động nhân lực tới, không nghĩ kết quả sẽ như thế.

- Chậm đã!

Mới đi mấy bước, liền thấy đám người Chiến Sư đường vây quanh ở bốn phía.

- Chiến tử có ý tứ gì?

Nhậm Thanh Viễn quay đầu nhìn lại.

- Không có ý tứ gì! Chuyện của các ngươi đã giải quyết, nhưng sự tình của lão sư ta còn không có giải quyết! Các ngươi bỗng dưng chụp mũ cho lão sư, tiến hành truy nã, còn thống hạ sát thủ, nếu không phải chúng ta tới nhanh, chỉ sợ đã giết người! Ảnh hưởng tới danh dự, thân phận của lão sư, lại muốn giết người... đi như vậy, không khỏi quá tiện nghi nha!

Trịnh Dương vung trường thương trong tay.

- Lão sư nhân nghĩa, thả người Danh Sư đường các ngươi, không có nghĩa là chúng ta cũng dễ nói chuyện, ngày hôm nay không cho cái khai báo, thì ở lại chỗ này đi!

Ngụy Như Yên cũng tiến về phía trước một bước, khí độc trên người sôi trào.

Tam đại thế lực hoà giải với Trương Huyền, Danh Sư đường không truy cứu, nhưng ngươi thân là Danh Sư đường, làm gương mẫu cho đại lục, bỗng dưng chụp mũ người khác, không cho cái khai báo liền muốn đi, nào có dễ dàng như vậy!

Bọn họ cũng không muốn lão sư của mình một mực tiếp nhận bêu danh.

Nếu thay lão sư đòi lại công đạo, vậy thì đánh tới bọn họ sợ hãi mới thôi, nếu không không đau không ngứa, về sau tái phạm làm sao bây giờ?

Rầm!

Kèm theo hai người nói, Triệu Nhã, Vương Dĩnh, Lộ Xung… cũng lần nữa vây quanh, từng cái khí tức ngút trời, giống như Danh Sư đường không cho bọn họ thoả mãn, ngày hôm nay liền chém xuống ngựa.

- Cái này...

Da mặt Nhậm Thanh Viễn run run, lại nói không ra lời. Tổng bộ Danh Sư đường quản lý đại lục mấy vạn năm, lúc nào bị bức thành như vậy!

- Các ngươi muốn thế nào?

Một vị Danh Sư cửu tinh cũng nhịn không được nữa, lớn tiếng hỏi.

- Chẳng sao cả, xin lỗi! Hơn nữa thông báo tất cả Danh Sư đường trên đại lục! Mặt khác, linh thạch tuyệt phẩm gì đó, lại đền bù mấy ngàn vạn viên, chuyện này liền xong nha...

Viên Đào nói.

Danh Sư đường xin lỗi (2)

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

- Mấy ngàn vạn viên linh thạch tuyệt phẩm, sao ngươi không đi ăn cướp!

Danh Sư cửu tinh vừa rồi suýt chút nữa nổ tung, Danh Sư cửu tinh khác cũng trừng mắt nhìn.

Số lượng linh thạch tuyệt phẩm thưa thớt, xem như Tổng bộ Danh Sư đường, một lần cũng không có khả năng cầm ra được mấy ngàn vạn viên, cái này quả thực chính là ăn nói lung tung.

- Ăn cướp? Sao có thể, chúng ta đều là người giảng đạo lý, chưa bao giờ làm loại chuyện này...

Viên Đào cười hắc hắc, xoay người giáng xuống:

- Các vị trưởng lão Viên gia, các bằng hữu Chiến Sư đường, cường giả Độc điện, sư huynh, sư muội,, nếu như bọn họ thực không bỏ ra nổi, ý kiến của ta là lưu lại trữ vật giới chỉ thôi, không cần thiết cởi quần áo, tuy Danh Sư bào trên người bọn họ do tổng bộ thiết kế làm ra, cũng rất đáng tiền... nhưng chúng ta là người giảng đạo lý, không phải tới cướp!

- Ngươi...

Nghe nói như thế, mọi người Danh Sư đường thiếu chút nữa ngất đi.

Như thế còn không gọi là cướp?

Cái này so với cướp còn nghiêm trọng hơn được không?

Nhậm Thanh Viễn kìm nén không được, ngẩng đầu nhìn về phía thanh niên cách đó không xa:

- Trương sư, đây là ý tứ của ngươi?

- Đừng nghịch nữa!

Nhìn thấy các đồ đệ tinh nghịch như vậy, Trương Huyền khoát tay áo, mặt mũi bất đắc dĩ:

- Thanh Viễn sư điệt, mấy đồ đệ này của ta ngang bướng thành tính, để ngươi chê cười!

- Sư điệt?

Nhậm Thanh Viễn nhoáng một cái.

- Trữ vật giới chỉ gì đó chỉ là chuyện cười mà thôi, bất quá bọn họ nói rất đúng, Trương Huyền ta một đường đi tới, quang minh lỗi lạc, đường đường chính chính; hậu đức tái vật, nhìn xa trông rộng; quên mình vì người, quang minh chính đại, thanh phong tuấn tiết; không nói đỉnh thiên lập địa, nhưng tuyệt đối không thẹn lương tâm. Mỗi ngày ba lần tự kiểm điểm bản thân, thời khắc lấy quy tắc Danh Sư đính chính bản thân, chưa hề làm ra sự tình vi phạm sư đức sư phong, bây giờ lại bị các ngươi tùy ý phá hư, gán cho tội danh không tuân quy củ... Nếu như mặc cho các ngươi rời đi, sợ rằng sẽ rét lạnh trái tim vô số Danh Sư trong thiên hạ!

Trương Huyền chắp hai tay sau lưng nhìn qua.

- Ngươi... tốt, lần này là lỗi của ta, cam nguyện tiếp nhận trừng phạt, mở miệng đi, chỉ cần Danh Sư đường ta bồi thường nổi, tuyệt không chối từ!

Tuy giận dữ, nhưng Nhậm Thanh Viễn cũng biết, đối phương nói không sai, ôm quyền cúi đầu.

- Bồi thường thì chưa nói tới, ta rất thích học tập cùng nghiên cứu, Danh Sư đường thống ngự thiên hạ, vô số công pháp bí tịch đều từ đó mà ra, bởi vậy bí tịch trong đó, với ta mà nói, sớm đã mộ danh... Nếu như Danh Sư đường có thể lấy tất cả công pháp tu luyện từ Động Hư cảnh đến trước Cổ Thánh, mỗi bản chép một phần, đưa cho ta quan sát, nhất định vô cùng cảm kích!

Trương Huyền nói.

Đối với hắn mà nói, tất cả bồi thường đều không có lợi ích thực tế như công pháp, bí tịch. Có những vật này, mới có thể ngưng tụ ra Thiên Đạo công pháp, để thực lực đột nhiên tăng mạnh.

- Công pháp Danh Sư đường quan hệ cơ mật, không có khả năng tùy tiện đưa người, xin đổi một điều kiện khác!

Nhậm Thanh Viễn phất tay.

Danh Sư đường sở dĩ sừng sững đỉnh phong đại lục, là vì có rất nhiều bí tịch đỉnh tiêm, không có tư chất cùng tâm tính, là không thể truyền ra ngoài.

Huống chi rất nhiều pháp quyết quá mức lợi hại, không ai chỉ điểm, không cách nào luyện thành không nói, còn dễ dàng tẩu hỏa nhập ma, coi như Danh Sư cửu tinh muốn học tập, đều cần quan sát bút ký tiền nhân, nghiêm túc cẩn thận... Sao chép đưa người, tuyệt đối không thể!

- Pháp quyết quá mức cao thâm, quan hệ cơ mật, ta sẽ không cần, chỉ cần loại các ngươi có thể tùy ý tiết lộ, số lượng càng nhiều càng tốt!

Trương Huyền nói.

Tuy Danh Sư ngôn truyền thiên hạ, hữu giáo vô loại, nhưng công pháp hạch tâm chân chính, cũng không phải tùy tiện người nào cũng có thể truyền thụ.

Pháp không thể nhẹ truyền!

Năm đó Khổng sư có ba ngàn học sinh, bảy mươi hai người thành đạt, cũng đều truyền thụ pháp môn khác biệt, mà không phải từng cái tu luyện pháp quyết giống nhau.

Giống như hắn, phương pháp tu luyện của đám người Vương Dĩnh, Trịnh Dương, Triệu Nhã, cũng không hoàn toàn giống nhau, từ vừa mới bắt đầu truyền thụ, cũng tách ra từng cái dạy dỗ, chỉ là nội dung cơ sở nhất, mới cùng nhau giảng bài.

- Cái này...

Nghe hắn không cần công pháp cơ mật, Nhậm Thanh Viễn chần chờ một chút, nhẹ gật đầu:

- Cũng được, có điều, chỉ có bí tịch Thánh Vực bát trọng cùng cửu trọng... Vượt qua loại cảnh giới này, mỗi người con đường khác nhau, đã không có pháp quyết để tham khảo! Hơn nữa đều để ở Thiên Thư các, muốn xem, chỉ có thể tự mình tiến vào bên trong, không cách nào sao chép!

- Cái này...

Nghe hắn nói như vậy, Trương Huyền quay đầu nhìn về phía Hưng kiếm thánh, thấy hắn nhẹ gật đầu, hắn là không giả, lúc này mới bất đắc dĩ:

- Cũng tốt!

- Bí tịch Thánh Vực bát trọng, trong tay chúng ta liền có không ít, hiện tại có thể cho ngươi, bất quá cửu trọng cần về Tổng bộ Danh Sư đường lại sao chép cho ngươi!

Nhậm Thanh Viễn nói tiếp.

- Ừm!

Danh Sư đường đã đồng ý, lấy thân phận của bọn hắn, đương nhiên sẽ không nuốt lời, Trương Huyền nhẹ gật đầu.

- Chư vị, xin lấy công pháp Thánh Vực bát trọng cho ta một phần...

Thấy hắn đồng ý, Nhậm Thanh Viễn cũng không nhiều lời, quay đầu dặn dò.

- Vâng!

Rất nhiều Danh Sư cửu tinh nhao nhao lấy ra bí tịch, hơn mười vị Danh Sư, tìm ra mấy ngàn bản, đưa thư tịch qua, Nhậm Thanh Viễn hất ống tay áo:

- Trương sư, chuyện ngày hôm nay là ta sai lầm, sau khi trở về, sẽ từ đi vị trí quyền đường chủ, xem như cho ngươi bàn giao!

Lần này náo thành như vậy, Danh Sư đường sai lầm, muốn vãn hồi tôn nghiêm cùng danh dự, cần chiêu cáo thiên hạ, toàn bộ tội lỗi đổ lên người mình.

Có tội danh lớn như thế, vị trí quyền đường chủ khẳng định giữ không được, đến lúc đó bị người chỉ trích, còn không bằng trực tiếp từ chức.

- Cáo từ!

Nói xong bái một cái, lại hành lễ với Dương sư, mang theo mọi người xoay người rời đi.

Không nghĩ tới đối phương lại muốn từ đi vị trí quyền đường chủ, Trương Huyền bất đắc dĩ lắc đầu, tiếp theo nghi ngờ nhìn về phía Dương sư cách đó không xa:

- Sư đệ...

Hắn cũng không có nói muốn đảm bảo Đường Chủ lệnh, sao đối phương lại thay mình nói chuyện?

- Thiên Nhận Danh Sư có thể nhẹ nhõm luyện hóa Đường Chủ lệnh, ngươi không nguyện ý giao ra, hắn là đã luyện hóa, thứ này biến thành

giọt nước, biến mất ở trong lòng bàn tay ngươi!

Dương sư truyền âm.

- Ừm!

Trương Huyền gật đầu.

Xem ra vị trước mắt này đã biết, cũng miễn đi hắn giải thích.

- Luyện hóa, mượn nhờ giọt nước, sẽ nắm giữ lực lượng vô địch dưới Cổ Thánh, có phải sư huynh cảm thấy, nói cho đối phương thân phận Thiên Nhận Danh Sư cũng không quan trọng hay không?

Dương sư tiếp tục truyền âm.

Trương Huyền gật đầu, ngay sau nghi ngờ nhìn qua:

- Vì cái gì?

Thiên Nhận Danh Sư, sở dĩ không dám thừa nhận, là bởi vì thực lực hắn quá thấp, sợ Dị Linh tộc nghe được tin tức tiến hành vây quét, nhưng bây giờ luyện hóa Đường Chủ lệnh, chỉ cần dung hợp giọt nước, liền nắm giữ sức chiến đấu vô địch dưới Cổ Thánh, nói ra cũng không có gì!

Coi như nói thẳng, Đường Chủ lệnh bị mình luyện hóa cũng không quan trọng, vì sao phải cố ý che giấu?

- Nói thật cho ngươi biết đi, Dị Linh Hoàng đã đi tới Danh Sư đại lục!

Vẻ mặt Dương sư nghiêm túc:

- Nếu như đoán không sai, hắn có thể đã biết cái gì, một khi tin tức Thiên Nhận Danh Sư tiết lộ, cũng sẽ rơi vào nguy hiểm!

- Rơi vào nguy hiểm? Vị Dị Linh Hoàng này thực lực là gì?

Trương Huyền nhịn không được hỏi.

Đã vô địch dưới Cổ Thánh, vì sao còn phải lo lắng?

- Thực lực của hắn đạt đến...

Vẻ mặt Dương sư nghiêm túc:

- Cổ Thánh!

Đại lục bí văn

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

- Cổ Thánh?

Con ngươi Trương Huyền co rụt lại, tràn đầy khó tin:

- Không phải nói không cách nào đột phá Cổ Thánh sao?

Trước đó Dương sư từng nói qua, Cổ Thánh khó mà đột phá, xem như hắn cũng bị vây ở tại chỗ, không cách nào tiến bộ, chỉ có thể đi khắp thiên hạ, tìm kiếm cơ duyên, đã như vậy, vì sao Dị Linh Hoàng có thể mạnh như vậy?

- Ta nói hắn nắm giữ tu vi Cổ Thánh, vẫn là đánh giá thận trọng nhất, chỉ sợ tu vi sẽ cao hơn!

Thấy hắn không hiểu, vẻ mặt Dương sư nghiêm túc, dừng lại một chút, giải thích nói:

- Danh Sư đại lục quả thực rất khó đột phá Cổ Thánh, nhưng Dị Linh tộc không giống nhân loại, thể chất hoàn toàn khác biệt! Phương thức đột phá của bọn hắn cũng không giống, còn có thể đột phá hay không, ta không rõ ràng lắm, nhưng Dị Linh Hoàng này khẳng định không phải đột phá trong gần vạn năm qua!

- Có ý tứ gì?

Trương Huyền không hiểu.

Không phải đột phá trong gần vạn năm qua, chẳng lẽ một vạn năm trước tên này đã đạt tới Cổ Thánh?

Không đến mức đó đi!

Mặc dù Cổ Thánh cao thâm, thế nhưng tuổi thọ không phải vô tận, nếu không Khổng sư cùng rất nhiều đệ tử, cũng sẽ không biến mất không thấy.

- Ta thậm chí nghi ngờ, vị Dị Linh Hoàng này, chính là vị lúc trước từng đối chiến với Khổng sư!

Dương sư híp mắt lại.

- Vị đối chiến với Khổng sư? Cái này, cái này, Khổng sư rời đại lục đã hơn vạn năm nha...

Trương Huyền giật nảy mình.

Khổng sư rời Danh Sư đại lục đã hơn vạn năm, Dị Linh Hoàng tới đối chiến, chẳng lẽ còn có thể sống được?

- Tuổi thọ của Dị Linh tộc vốn lâu dài, lại thêm có thể nắm giữ một ít bí thuật về thời gian, ngủ say vạn năm không khó lắm!

Dương sư giải thích:

- Thật ra thì ở trên đại lục cũng có không ít cự đầu nhân tộc sống sót như vậy!

Trong lòng Trương Huyền nổi lên sóng to gió lớn.

Vốn cho rằng bất kể tu luyện giả hay Dị Linh tộc, tuổi thọ đến, chỉ có thể lựa chọn tử vong... nằm mơ cũng không nghĩ đến, còn có loại bí thuật này!

Cũng đúng, Ngoan Nhân chính là tồn tại năm đó cùng Khổng sư đối chiến, vài vạn năm sau sống lại.

Dị Linh Hoàng, địa vị so với Ngoan Nhân chỉ mạnh không yếu, nắm giữ phương pháp sống sót cũng rất bình thường.

- Vị Dị Linh Hoàng này lẻn vào đại lục, có phải là vì Xuân Thu đại điển không, ẩn giấu ở nơi nào, cụ thể tới nơi nào, coi như Danh Sư đường cũng không biết! Cho nên, tất cả cẩn thận cho thỏa đáng. Thiên Nhận Danh Sư, vài vạn năm mới xuất hiện một cái, vạn nhất bị hắn biết, tới chém giết, bằng vào thực lực của chúng ta bây giờ, căn bản không ngăn cản nổi!

Dương sư lo lắng.

- Ừm!

Trương Huyền gật đầu.

Thân phận Thiên Nhận Danh Sư, che giấu đã lâu như vậy, che giấu nhiều một hồi cũng không tính là gì. Chỉ là không nghĩ tới, vị Dị Linh Hoàng này cường đại như vậy.

- Nếu như vị này lợi hại như thế, Danh Sư đại lục đã không còn Cổ Thánh, vì sao bọn họ không giết tới, lần nữa chiếm lĩnh đại lục?

Thế giới này đã không còn Khổng sư, rất nhiều đệ tử cũng mất, Dị Linh Hoàng là Cổ Thánh, dẫn đầu Dị Linh tộc giết tới lần nữa, rất bình thường nha!

- Bọn họ xung phong liều chết rất nhiều lần, nhưng luôn bị thiệt lớn, nếu không Danh Sư đường, Chiến Sư đường, cũng không cần thời khắc đều ở trạng thái chuẩn bị chiến đấu.

Thấy hắn không hiểu, Dương sư giải thích:

- Hơn nữa, mặc dù hiện tại Danh Sư đại lục không ai có thể đột phá Cổ Thánh, nhưng không có nghĩa là không có Cổ Thánh...

- Cái này...

Trương Huyền nháy mắt, càng ngày càng mê hoặc, đã không cách nào đột phá, tại sao còn có?

- Ta không phải mới vừa nói sao? Ở trên Đại lục có không ít cự đầu nhân tộc, dựa vào bí thuật thời gian sống sót... Trương gia các ngươi, sở dĩ có thể trở thành đại lục đệ nhất gia tộc, ai cũng không dám bắt nạt, Danh Sư đường cũng cho ba phần mặt mũi, bởi vì cũng có loại cự đầu này sống sót! Chỉ bất quá một mực nằm ở trạng thái ngủ say, chỉ có khi đại lục gặp nguy hiểm chân chính, mới có thể đánh thức mà thôi!

Dương sư nói.

- Trương gia có... Cổ Thánh?

Trương Huyền líu lưỡi.

Còn tưởng rằng người mạnh nhất Trương gia là Hưng Mộng kiếm thánh cùng đại trưởng lão Trương Vô Ngân, không nghĩ tới còn nắm giữ bí mật che giấu.

- Đúng vậy, những chuyện này liên lụy đến cơ mật cao nhất của đại lục, chỉ có trở thành Danh Sư cửu tinh chân chính, mới có tư cách biết, mong sư huynh không nên truyền ra ngoài...

Dương sư ôm quyền.

- Yên tâm, ta biết được!

Trương Huyền trả lời.

- Đại lục Cổ Thánh, cơ bản đều rơi vào trạng thái ngủ say, chiến đấu một lần, tuổi thọ sẽ giảm một lần, đến cuối cùng rất có thể hoàn toàn chết đi.

Bởi vậy không có khả năng gọi ra, thời khắc bảo vệ sư huynh, cho nên sự tình Thiên Nhận Danh Sư đã không có tiết lộ, vậy trước không vội nói ra, nếu không ai cũng không biết Dị Linh Hoàng kia sẽ biến hóa thành bộ dáng gì, lại sẽ xuất hiện ở địa phương nào.

Nói đến đây, Dương sư dừng lại một chút, vẻ mặt thành khẩn:

- Chúng ta ai cũng có thể vẫn lạc, có thể tử vong, nhưng sư huynh ngươi không thể... Ngươi là Thiên Nhận Danh Sư, tồn tại có thể so với Khổng sư, nhân tộc có thể lần nữa thịnh vượng, lần nữa khai sáng Cổ Thánh khắp nơi trên đất hay không, chỉ có thể dựa vào ngươi!

Trong lòng Trương Huyền chấn động, không nghĩ tới vị trước mắt này xem trọng mình như vậy.

- Ta hiểu!

Biết đối phương mong đợi, Trương Huyền gật đầu, đồng thời âm thầm vui mừng.

May mắn tính cách của hắn khiêm tốn, không gióng trống khua chiêng nói ra sự tình Thiên Nhận Danh Sư, nếu không chỉ sợ sớm đã bị Dị Linh Hoàng ngấp nghé, chết cũng không biết chết như thế nào.

- Sư đệ mới vừa nói, Dị Linh Hoàng này vì Xuân Thu đại điển mà đến, đến cùng xảy ra chuyện gì?

Trương Huyền lần nữa nhìn qua.

Xuân Thu đại điển trong truyền thuyết là bí tịch Khổng sư lưu lại, nắm giữ năng lực thông thiên triệt địa, trước đó Thanh Điền hoàng thất muốn tìm kiếm truyền thế thiên phù, đang có liên quan đến.

- Đại điển là bí tịch Khổng sư lưu lại, có thể thay đổi xuân thu, sửa đổi thời gian, sau khi Khổng sư rời đại lục, đặt ở trong Khúc Phụ Khổng miếu, nhưng mà Khổng miếu cụ thể ở nơi nào, không ai biết, hậu thế vô số Danh Sư cũng thẩm tra không ra.

- Truyền thuyết, chỉ có gom góp đủ truyền thế thiên phù, mới có thể mở ra con đường đi vào Khổng miếu, tiến vào bên trong, tìm được đại điển. .. Bất quá một năm trước, không biết nguyên nhân gì, Khúc Phụ không gian xuất hiện rung chuyển, dường như có người loáng thoáng thấy qua Khổng miếu. Tin tức vừa ra, đại lục oanh động, Danh Sư đường biết chuyện, lập tức phong tỏa nguồn gốc tin tức, nhưng Dị Linh tộc vẫn biết được!

- Xuân Thu đại điển, là chí bảo vô thượng, nhân tộc nhận được, thực lực tất nhiên sẽ tăng nhiều, mà Dị Linh tộc nhận được, thì rất có khả năng phá tan phong ấn, trở lại nhân gian, đến lúc đó sinh linh đồ thán!

Sắc mặt Dương sư nghiêm túc.

- Đây là bảo vật Khổng sư luyện chế, vì sao không giao cho Danh Sư đường đảm bảo, mà lại phong ấn, đặt ở Khổng miếu?

Trương Huyền không hiểu.

Khổng sư luyện chế ra, đương nhiên là muốn tạo phúc nhân loại, nhưng hắn lại giấu đi, đây là vì sao?

- Nguyên nhân cụ thể ta cũng không biết! Chỉ sợ chỉ có tiến vào Khổng miếu, mới có thể biết!

Dương sư nói.

Quay về Trương gia

dtv-ebook.com

Liên lụy đến Khổng sư, đã không phải hắn có thể lý giải, lại nói sự tình mấy vạn năm trước, coi như Danh Sư đường truyền thừa nghiêm cẩn, nhưng bao nhiêu đời sau, cũng sẽ mất đi dự tính ban đầu, nói nhiều hơn nữa, cũng chỉ có thể là ước đoán.

Danh Sư phải nói cẩn thận làm cẩn thận, đã không xác định, nói hay không nói đều không quan trọng. Thấy đối phương quả thực không rõ ràng, Trương Huyền không tiếp tục hỏi nhiều.

- Dương sư, nhờ có chỉ điểm của ngươi, để chúng ta được như nguyện gặp lại Huyền nhi, bây giờ muốn dẫn hắn về gia tộc, nhận tổ quy tông, không biết ngươi có thể đi cùng không, cũng tiện làm chứng?

Hai người lại trò chuyện một hồi, Hưng kiếm thánh đi tới trước mặt.

- Ừm, ta vừa vặn muốn qua một chuyến, cùng một chỗ đi!

Dương sư gật đầu.

- Vậy tốt...

Thấy hắn cũng muốn đi, Hưng kiếm thánh thở phào nhẹ nhõm, quay đầu nhìn về phía Trương Huyền:

- Chúng ta đi Băng Nguyên cung trước, dùng truyền tống trận đến Tổng bộ Danh Sư đường, sau đó lại quay về Trương gia...

- Khỏi cần phiền toái như vậy, muốn về Trương gia, trực tiếp bố trí truyền tống trận là được...

Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng.

Mặc dù lực lượng giọt nước biến mất, nhưng hiện tại tu vi của hắn đạt đến Động Hư cảnh sơ kỳ, lại có Dương sư, cùng Hưng Mộng Kiếm thánh, lần nữa sắp đặt ra truyền tống trận không khó lắm.

Dù sao vị trí cụ thể của Trương gia đã đi qua một lần, hết sức rõ ràng, cẩn thận suy tính, sẽ không sai được.

- Như thế tốt nhất...

Nghe hắn nói như vậy, mọi người mới nhớ ra vị trước mắt này nắm giữ năng lực tiện tay bố trí truyền tống trận, đồng thời nhẹ gật đầu.

- Ta trước an bài học sinh một chút!

Quyết định muốn đi Trương gia, cũng không có gì xoắn xuýt, thân thể Trương Huyền nhoáng một cái, đi tới trước mặt đám người Triệu Nhã, Trịnh Dương.

- Lão sư...

Mấy người lại khó ngăn chặn nỗi nhớ trong lòng, tất cả đều đồng loạt vây quanh, từng cái cực kỳ kích động.

Không có lão sư, bọn họ có khả năng còn ở Thiên Huyền vương quốc pha trộn, không thể biến thành như bây giờ, quát tháo phong vân, dậm chân một cái đại lục cũng rung động.

Ân thụ nghiệp suốt đời khó quên.

Huống chi đối phương tận tâm tận trách, vì bọn họ tiêu trừ tai nạn này đến tai nạn khác, giúp hắn tìm được nơi thích hợp nhất.

- Cũng không tệ!

Nhìn từng gương mặt quen thuộc trước mắt, Trương Huyền cũng không khỏi cảm khái.

Những đứa bé không hiểu chuyện lúc trước theo hắn kia, hiện tại đã thành đại lão một phương, duy nhất không thay đổi là dung mạo quen thuộc, thời gian thấm thoắt, để cho người ta không nhịn được thổn thức.

- Trịnh Dương, vì sao thực lực của ngươi tiến bộ nhanh như vậy?

Cảm khái vài câu, Trương Huyền nhìn về phía thiếu niên cách đó không xa.

Ngụy Như Yên, Tiên Thiên Độc Thể, kích hoạt thể chất, tu vi tự nhiên sẽ nhanh chóng bạo tăng.

Triệu Nhã, Lộ Xung, Viên Đào nguyên lý tương đồng, mặc dù Vương Dĩnh có chút tiến bộ, cũng ở trong phạm vi có thể lý giải, thực lực mạnh mẽ dựa vào là Khải Linh thuật cùng khôi lỗi kia.

Ngược lại Trịnh Dương, không có bất kỳ đặc thù gì, nhiều nhất chăm chỉ khắc khổ, tu luyện nghiêm túc, sao tiến bộ ngược lại nhanh nhất trong bọn họ?

Ngay cả Nhậm Thanh Viễn cũng kiêng kị ba phần?

- Hồi bẩm lão sư, ta mượn Xuân Thu điện của Tổng bộ Danh Sư đường, nếu không sẽ không nhanh như vậy!

Trịnh Dương gãi đầu cười nói.

- Xuân Thu điện?

Trương Huyền nghi ngờ.

- Là pháp bảo đặc thù của Tổng bộ Danh Sư đường, nghe nói lúc trước Khổng sư lưu lại, có chút tương tự Trương gia huyết trì, nhưng mà càng cao minh hơn, tu luyện giả tiến vào bên trong, bên ngoài một tháng, bên trong một năm... Ta ở bên trong dưới tình huống tài nguyên dồi dào, tu luyện ba tháng, tương đương với vượt qua ba năm...

Trịnh Dương nói.

- Thì ra là thế...

Trương Huyền bừng tỉnh hiểu ra.

Khó trách mấy tháng không gặp, hắn đã có biến hóa nghiêng trời lệch đất, bọn người Triệu Nhã đuổi không kịp, nguyên lai Danh Sư đường có loại bảo bối này.

Bên ngoài ba tháng, bên trong ba năm, lại thêm cố gắng, cùng vô số cường giả Chiến Sư đường toàn lực bồi dưỡng, nắm giữ lực lượng như vậy là chuyện đương nhiên.

Trương gia huyết trì, chỉ là ý niệm tu luyện, mà Xuân Thu điện thì có thể để cả người đi vào, chênh lệch to lớn, liếc qua thấy ngay.

- Hiện tại các ngươi đều là cự đầu một phương thế lực, không thể như trước kia đi theo sau lưng ta, mỗi người đều trở về đi, hiện tại lão sư không có nguy hiểm, khỏi cần tiếp tục đi theo !

Trò chuyện không biết bao lâu, thấy sắc trời đã muộn, đã qua hơn nửa ngày, Trương Huyền nhịn không được mở miệng nói.

Biết những học sinh này quyến luyến cùng không nỡ hắn, nhưng trên đời không có tiệc không tan, bọn họ đều tìm được con đường thuộc về mình, cũng nên bước lên hành trình thuộc về mình, mà không thể giữ ở bên người che chở mãi.

- Chúng ta biết, chỉ là không bỏ...

Hốc mắt Triệu Nhã ửng hồng.

Vốn cho rằng có thể cùng lão sư ở lâu một đoạn thời gian, không nghĩ tới nhanh như vậy lại phải chia lìa.

- Triệu Nhã, mặc dù kinh mạch trong cơ thể ngươi hoàn thành tái tạo, nhưng cơ sở vẫn chưa vững chắc, quyển bí tịch này là ta vừa mới viết, ngươi cầm, cẩn thận tu luyện, đối với kinh mạch mới tái tạo, cùng thực lực tấn thăng sau này, sẽ có trợ giúp rất lớn!

- Trịnh Dương, phương pháp tu luyện của Chiến Sư đường tự thành hệ thống, mặc dù rất tốt, nhưng ngươi tấn cấp quá nhanh, xuất hiện ám thương, ta chỗ này có phương thuốc, ngươi trở về tìm cường giả luyện chế thành đan dược, liên tục dùng bảy ngày sẽ giải trừ, hơn nữa tu vi còn có thể tiến bộ lần nữa!

- Vương Dĩnh, thiên tư của ngươi so với đám người Triệu Nhã thì kém một chút, cũng không có kỳ ngộ như Trịnh Dương, đây là công pháp gần đây ta tu luyện, cùng cảm ngộ đối với Khải Linh sư, toàn bộ cho ngươi, nghiêm túc tu luyện, sẽ có trợ giúp rất lớn!

- Lộ Xung...

- Ngụy Như Yên...

- Viên Đào...

Mỗi một học sinh đều cẩn thận dặn dò một lần, Trương Huyền vẫn chưa yên tâm, lại ở trên người mỗi đệ tử lưu lại mấy tia Thiên Đạo chân khí, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Mặc dù những học sinh này đều thành chư hầu một phương, nhưng ở trong lòng của hắn vẫn giống như hài tử, cần người chăm sóc.

- Lão sư, ngươi đã muốn đi Lạc gia cầu hôn, chúng ta ở Lạc gia lại tụ họp!

Trịnh Dương cười cười:

- Đến lúc đó chuẩn bị quà tặng chúc mừng lão sư!

- Không sai, lão sư cầu hôn, làm học sinh há có thể không tới?

Ngụy Như Yên cũng mỉm cười.

- Đến lúc đó học sinh nhất định tới...

Mấy người Triệu Nhã cũng gật đầu.

Thấy vẻ mặt mọi người thành thật, Trương Huyền bất đắc dĩ lắc đầu:

- Được rồi, chỉ cần các ngươi bằng lòng, tới cũng không sao. Đúng rồi, Lưu Dương từ Thanh Nguyên thành rời đi không biết đi nơi nào, các ngươi tìm kiếm giúp, tuyệt đối đừng xuất hiện nguy hiểm!

Nhớ tới đệ tử còn lại, Trương Huyền có chút lo lắng.

- Vâng!

Mọi người đều gật đầu lên tiếng.

Thời điểm cùng các học sinh tán gẫu, người Khải Linh sư công hội đã khải linh Danh Sư đường chạy về chỗ cũ, cao thủ Độc điện cũng cứu các Danh Sư lại thả đi.

- Quay về thôi!

Biết tâm tình của con không quá tốt, Mộng kiếm thánh cũng không nhiều lời, lấy ra rất nhiều trận kỳ cấp chín đưa tới.

Nắm trận kỳ, tính toán vị trí Trương gia một chút, Trương Huyền bố trí ra truyền tống trận.

Trong quá trình kích hoạt trận pháp, tu vi không đủ, cuối cùng Dương sư ra tay mới thành công.

Hô!

Đoàn người biến mất tại chỗ, sau một khắc đã xuất hiện ở bên ngoài Trương gia.

Tin tức truyền đến Lạc gia

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

Lạc gia.

- Ca ca, ngươi thả ta ra ngoài, ta cứu hắn xong, sẽ lập tức trở về...

Trước phong ấn to lớn, một nữ hài cầu khẩn nói.

Mái tóc nữ hài đen nhánh, dung nhan mịn màng, hoàn mỹ không một tì vết, mỹ lệ không nói ra được, như tiên tử từ trên trời giáng xuống, mở miệng khó mà miêu tả một phần vạn.

Phía trước nàng là thanh niên chừng ba mươi tuổi, không phải người khác, chính là Lạc Huyền Thanh!

- Ngươi bỏ suy nghĩ đó đi, ta được cho phép ngồi truyền tống trận dùng tốc độ nhanh nhất về gia tộc, chính là sợ ngươi làm loạn...

Nhìn ánh mắt muội muội cầu khẩn, Lạc Huyền Thanh có chút đau lòng, cuối cùng vẫn lắc đầu:

- Lần tai nạn này, là chính hắn dẫn ra, có thể vượt qua, ta tin tưởng thật có năng lực cưới ngươi, không vượt qua được... Yên tâm, Danh Sư đường sẽ có chừng có mực, nhiều nhất giam giữ, sẽ không nguy hiểm tính mạng!

- Vậy thì tốt rồi...

Nghe ca ca nói như vậy, nữ hài thở phào nhẹ nhõm:

- Chỉ cần không nguy hiểm tính mạng, lấy năng lực của hắn, tin tưởng nhất định có thể vượt qua nguy cơ!

- Muội nha... Thật không biết tiểu tử kia đổ cho ngươi thuốc mê gì!

Nhìn thấy muội muội một bộ si tình, Lạc Huyền Thanh nhịn không được lắc đầu.

Trương Huyền này, hắn tiếp xúc qua rất lâu, xem như hiểu rõ, mặc dù có chút thủ đoạn, nhưng đối mặt quái vật khổng lồ như Danh Sư đường, hắn không có bất kỳ phương pháp phản kháng, hắn thấy, lần này coi như không có nguy hiểm, khẳng định cũng ăn đau khổ lớn!

Thật nghĩ không thông, vì sao muội muội tin tưởng hắn như vậy.

- Không phải thuốc mê, mà là ta tin tưởng hắn...

Nữ hài nói.

- Tin tưởng có ích lợi gì? Gia tộc quyết tâm, muội cũng không phải không biết, dính dáng lớn như thế nào, muội cũng biết, khẳng định phải gả cho tiểu thiên tài của Trương gia, cùng hắn, không có khả năng!

Không biết nên khuyên can như thế nào, than thở một tiếng, Lạc Huyền Thanh buồn bã.

Muội muội đối với tên này, dùng tình càng sâu, sẽ càng thất vọng, bởi vì Trương gia, Lạc gia quyết định, liên lụy đến Danh Sư đường, liên lụy đến truyền thế thiên phù, Xuân Thu đại điển, không có khả năng bởi vì tình cảm cá nhân mà di chuyển cùng thay đổi.

- Ta biết... Ta cũng biết cùng hắn không có khả năng, nhưng chỉ cần biết hắn bình yên, an toàn là được...

Nữ hài hai tay vịn cằm, ngồi tại nguyên chỗ, thản nhiên nói, trong mắt mang theo tình nghĩa nồng đậm.

- Muội... Ai!

Muốn nói muội muội vài câu, thấy loại vẻ mặt này của nàng, Lạc Huyền Thanh cuối cùng vẫn ngừng lại.

Nàng từ nhỏ đến lớn, từ trước tới nay cô đơn, thật vất vả có người ưa thích... Dù thật không thể cùng một chỗ, nắm giữ hạnh phúc ngắn ngủi cũng tốt.

- Thiếu gia, tiểu công chúa...

Trong lòng đang đau thương cho muội muội, một tiếng la dồn dập vang lên, ngay sau đó một bóng người vội vã chạy tới.

- Thừa Tân trưởng lão, thế nào?

Thấy rõ bóng người, ánh mắt Lạc Huyền Thanh sáng lên, vội vàng hỏi.

Không phải người khác, chính là cao thủ Lạc gia ban đầu ở Thanh Nguyên thành uy hiếp Trương Huyền… Lạc Thừa Tân.

Lúc này hắn tràn đầy kích động, vẻ mặt thấu hồng, dường như biết tin tức gì, hiện tại cũng khó tin.

- Thiếu gia để cho ta hỏi thăm tình huống bên liên minh đế quốc, ta mới vừa nhận được tin tức... Trương sư bị rất nhiều cao thủ của Danh Sư đường phát hiện, không thể trốn đi đâu được, vốn chỉ có thể bó tay chịu trói, ai biết... rất nhiều học sinh của hắn xuất hiện!

Lạc Thừa Tân vội vàng nói.

- Học sinh của hắn? Ngươi nói là đám người Vương Dĩnh?

Tiểu công chúa vội vàng nhìn qua.

- Vâng, tới trước là Độc Điện điện chủ, sau đó là một Vu Hồn to lớn, Khải Linh sư công hội hội trưởng...

Lạc Thừa Tân nói ra tin tức lấy được, vừa nói vừa nuốt nước bọt, biểu lộ quái lạ. Tuy vừa rồi đã nhìn một lần, nhưng lần nữa nói ra, vẫn như cũ khó mà tin được.

- Ngươi nói tên tiểu tử thúi này... Trước đó thu mấy học sinh, hiện tại thành Độc Điện điện chủ, Khải Linh sư công hội hội trưởng, Chiến Sư đường đường chủ, Viên gia gia chủ...

Lạc Huyền Thanh trợn mắt lên.

Những thế lực lớn này, mỗi một cái đều không yếu hơn Lạc gia... Những chư hầu này cường đại đến cực điểm, trấn giữ một phương, vậy mà đều là học sinh của hắn?

Chính hắn mới Nhập Hư cảnh? Làm sao dạy ra học sinh lợi hại như vậy?

- Đúng vậy, không chỉ như vậy, Trương gia Hưng Mộng kiếm thánh cũng tới...

Lạc Thừa Tân tiếp tục nói:

- Cùng hắn đại chiến một hồi, Hưng kiếm thánh nhận thua, sau đó nói... nói...

- Nói cái gì?

Thấy hắn chi chi ô ô không nói ra được, Lạc Huyền Thanh nhíu mày.

- Nói... Vị Trương sư này, lại là... con của hắn, cũng chính là vị tiểu thiên tài một mực không có lộ diện kia!

Lạc Thừa Tân cắn răng nói.

Nhìn thấy tin tức này, hắn sợ tính sai, nhìn kỹ bảy tám lần, nhưng lúc này nói ra, vẫn cảm thấy quá huyền ảo, để cho người ta khó tin.

Tiểu công chúa thật vất vả có người ưa thích, vốn cho rằng nhất định thành số khổ uyên ương, khó cùng một chỗ, làm sao cũng không nghĩ đến, lại chính là... vị có hôn ước kia!

- Ngươi nói cái gì?

Lạc Huyền Thanh ngẩn ngơ.

Tiểu công chúa ở trong phong ấn thân thể mềm mại cứng ngắc, thanh âm phát run:

- Ngươi nói... Trương sư chính là tiểu thiên tài?

- Vâng, tin tức này ta chuyên môn xác nhận nhiều lần, tuyệt sẽ không sai! Nghe nói sau khi đại trưởng lão biết chuyện này, đã chạy về, không có gì bất ngờ xảy ra, không bao lâu nữa sẽ lan cả gia tộc...

Lạc Thừa Tân tràn đầy kích động gật đầu.

Hắn là lão bộc của tiểu công chúa, từ nhỏ chăm sóc lớn, biết tính tình của nàng.

Chính bởi vì quan tâm, mới giấu nàng đi tìm Trương Huyền, mượn cơ hội giáo huấn đối phương, giờ phút này biết tiểu công chúa cùng đối phương có thể chân chính chung một chỗ, trong lòng hưng phấn tuyệt không kém hai người trước mắt.

- Cái này, cái này... tên này lại là tiểu thiên tài!

Lạc Huyền Thanh nhịn không được đánh không trung một quyền, kích động nói không ra lời.

Vốn ghét nhất chính là vị tiểu thiên tài muốn cưới muội muội kia, giờ phút này cùng Trương Huyền giao hòa chung một chỗ, trong lòng chẳng biết tại sao, ngược lại tiếp nhận, thậm chí còn tràn đầy vui vẻ.

Sở dĩ chán ghét đối phương, là bởi vì sợ muội muội không thích, hiện tại trái tim muội muội ám hứa, đối phương cũng tình căn thâm chủng, đã là ông trời tác hợp, làm ca ca, chỉ có thể vui vẻ, không còn có lý do tức giận.

- Trương sư...

Xác nhận tin tức, biết người trong lòng chính là người cùng nàng có hôn ước, những ngày này tiểu công chúa lo lắng, xoắn xuýt, tất cả đều quét sạch sành sanh, nhịn không được nữa nước mắt chảy xuống.

Có hôn ước, liền có thể quang minh chính đại chung một chỗ, không cần tiếp tục sợ hãi.

- Hắn... biết mình là tiểu thiên tài của Trương gia, có thái độ gì?

Đột nhiên nhớ tới cái gì, nhịn không được nhìn qua, trong mắt tràn đầy căng thẳng.

- Đương nhiên là sướng đến phát rồ rồi, còn giống như cùng đại trưởng lão ước định cẩn thận, chỉ cần về Trương gia, nhận tổ quy tông, sẽ lập tức tới cầu hôn!

Lạc Thừa Tân nói.

- Tới cầu hôn?

Tiểu công chúa xiết chặt nắm đấm, khuôn mặt trong nháy mắt xấu hổ thấu hồng, nhưng trong hai mắt lộ ra mong đợi:

- Ta chờ...

Thiên hạ sợ hãi

dtv-ebook.com

Hiên Viên đế quốc.

Làm vương quốc tấn thăng đế quốc, tuy ở trong rất nhiều đế quốc cũng không chói mắt, nhưng nhân tài đông đảo, hậu tích bạc phát, tốc độ phát triển cực nhanh.

Ngắn ngủi nửa năm thời gian, đã trở thành tồn tại tài năng xuất chúng trong nhị đẳng đế quốc, Vạn Quốc liên minh cũng xa xa không kịp.

Nữ Đế Mạc Vũ ngồi ngay ngắn ở trên vương tọa, ngắm nhìn bốn phía, mang theo uy nghiêm nồng đậm.

- Nói đi, trước kia không phải rất nhiều ý kiến sao? Tại sao ngày hôm nay không nói chuyện?

- Bệ hạ, ngàn vạn lần không thể hành động thiếu suy nghĩ! Đây là Danh Sư đường quyết định, nếu như chúng ta lên tiếng ủng hộ Trương sư, chẳng khác nào đối nghịch Danh Sư đường, ta sợ... thật vất vả tấn thăng đế quốc, sẽ lần nữa đánh về nguyên hình!

Một đại thần cắn răng nói.

- Ta không tán đồng quan điểm của Trần thượng thư, không có Trương sư, Hiên Viên vương quốc ta không có khả năng tấn thăng thành đế quốc, ân nhân chịu nhục, mà không lên tiếng, có mặt mũi nào lập triều lưu thế, để vạn dân kính ngưỡng?

Lại một đại thần đi ra.

- Ta đồng ý thuyết pháp của Lý ngự sử, Danh Sư khác chúng ta có thể mặc kệ, bởi vì không hiểu rõ, nhưng Trương sư vì Hiên Viên vương quốc

tấn thăng, hao tốn không biết bao nhiêu tâm huyết, tuyệt không thể khoanh tay đứng nhìn!

- Không đứng ngoài quan sát, lấy thực lực của chúng ta có thể làm gì? Các ngươi phải biết, đây chính là Tổng bộ Danh Sư đường ra quyết định...

- Coi như không làm được cái gì, ta cũng không muốn để cho người ta rằng Hiên Viên đế quốc chúng ta quên mất căn bản, quên mất ân nhân...

- Đền ơn không phải thiêu thân lao đầu vào lửa, ngươi đây là bậy bạ...

...

- Đủ rồi!

Nhìn các quan viên tranh cãi, Nữ Đế Mạc Vũ đột nhiên đứng dậy:

- Trương sư nhất định phải cứu, đây là điểm mấu chốt của ta. Lý ngự sử, lấy danh nghĩa của ta, viết chiếu thư, tuyên cáo tất cả người nhận qua ân huệ của Trương sư ở đế quốc, liên danh tấu lên! Tổng bộ Danh Sư đường lại như thế nào? Cũng không thể bảo đảm mỗi lần đều đối đầu, cũng không thể bảo đảm bỏ qua dân tâm!

- Tuân chỉ...

Nghe được bệ hạ làm ra quyết định, các đại thần không dám tiếp tục mở miệng, từng người cúi đầu xuống.

- Bệ hạ...

Bên này đang chuẩn bị viết chiếu thư, một tướng quân mặc khôi giáp vội vã lao đến:

- Đây là tin tức mới lấy được, Trương sư... Trương sư không sao!

- Không có việc gì?

Mạc Vũ vội vàng nhận lấy thư tín, mở ra, nhanh chóng nhìn xong, vẻ mặt lúc đỏ lúc trắng, khó có thể tin.

- Trương sư lại là... Trương gia gia chủ của gia tộc siêu nhất lưu?

- Triệu Nhã là Băng Nguyên cung cung chủ, tu vi ngay cả Nhậm Thanh Viễn quyền đường chủ cũng khó mà chống lại? Tiểu nha đầu Vương Dĩnh kia, thành Khải Linh sư công hội hội trưởng? Trịnh Dương thành Chiến Sư đường đường chủ, Viên Đào lại là Viên gia gia chủ, Lộ Xung cũng thành Vu Hồn đại tông sư, cùng Danh Sư cửu tinh chiến đấu không rơi vào hạ phong?

- Nếu như ta... Không làm hoàng đế, theo sát ở phía sau hắn, hiện tại có thể cũng đã trở thành cường giả đỉnh cao của đại lục hay không?

Thân thể mềm mại của Mạc Vũ cứng ngắc, nói không ra lời.

Đám người Triệu Nhã, Vương Dĩnh, Trịnh Dương vừa mới bắt đầu kém nàng không biết bao nhiêu, từng cái yếu không thể yếu hơn nữa, ngắn ngủi không đến một năm, thế mà cả đám đều thành một phương đại lão!

Sớm biết lấy thiên tư của Trương sư, tuyệt không phải vật trong ao, nhất định bay lượn cửu thiên, nhưng nằm mơ cũng không nghĩ đến, từng đệ tử của hắn cũng thành cường giả đỉnh phong, làm người ta nhìn lên.

- Đáng tiếc... Cơ hội đã bỏ qua...

Trong mắt nàng tràn đầy thất lạc.

Trước đó cho rằng, thành hoàng đế của Hiên Viên vương quốc, cũng đã cá chép nhảy long môn, bây giờ mới biết, cái gọi là bệ hạ, thật không bằng đi theo sau lưng Trương sư, làm một học sinh nghe lời...

- Xem ra về sau đại lục này sẽ là thiên hạ của Trương sư...

Mạc Vũ lắc đầu, trong lòng thất lạc, cảm xúc một tiếng.

...

Sơn mạch mây trắng bồng bềnh, một cô gái khoanh chân ngồi trên nham thạch, trong mắt mang theo lo lắng.

Chính là Ngọc Phi Nhi công chúa lúc trước cùng Trương Huyền tách ra.

Sau khi rời Thanh Nguyên thành, Ngọc Phi Nhi bái Danh Sư cửu tinh Kỷ Nhược Trần làm sư, giờ phút này đang tu hành.

- Sư muội, đây là tin tức lão sư vừa mới truyền lại!

Một bóng người từ không trung bay xuống, đưa tới một thư tín. Ngọc Phi Nhi vội vàng xé ra, nhìn một cái, thân thể lập tức cứng đờ.

- Hắn là tiểu thiên tài Trương gia, chẳng phải chứng tỏ...

- Đúng vậy, vị Trương Huyền này quả thật là thiên tài, không chỉ thực lực bản thân tiến bộ nhanh, học sinh càng một cái so một cái xuất chúng... Lão sư cũng vô cùng kính nể, khen không dứt miệng!

Bóng người cảm xúc:

- Chỉ sợ không bao lâu, sẽ vang danh thiên hạ!

- Đúng vậy...

Ngọc Phi Nhi không biết nghĩ cái gì mà đần độn.

...

Tưởng gia.

- Ngươi nói vị Trương Huyền này, không chỉ sức một người đối kháng Danh Sư đường truy nã, còn lắc mình biến hoá thành Trương gia gia chủ, đồ đệ từng cái mạnh mẽ vô song?

Một trung niên bỗng nhiên xoay người, trợn mắt lên, giống như gặp quỷ.

- Vâng!

- Chuẩn bị hậu lễ, hiện tại đi Trương gia gặp... Không cần, hắn không phải muốn đi Lạc gia cầu hôn ư? Chúng ta trực tiếp đi Lạc gia, đưa quà tặng, chúc phúc hai người bọn họ trăm năm hòa hợp... Không được, ta tự mình đi!

Người trung niên bàn vẫy tay.

...

Mộc gia.

Mộc Viên quỳ gối ở ngoài phủ đệ, không nhúc nhích.

Vì lần nữa về gia tộc, hắn đã quỳ ở đây mười ngày mười đêm, chỉ bất quá không có một người để ý tới.

Quản lý sự vụ chạy tới cầu khẩn cũng làm thinh.

Thiên tài Mộc gia năm đó, căn bản không phải loại đãi ngộ này.

Bất quáhắn cũng biết, ban đầu là mình làm không đúng, chỉ cần có thể quay về, đừng nói mười ngày, thời gian lại dài cũng có thể nhịn được.

Cố nén thân thể suy yếu, Mộc Viên cắn chặt hàm răng.

Kẹt kẹt!

Ngay thời điểm có chút không kiên trì nổi, đại môn đột nhiên mở rộng, tộc trưởng trước đó căn bản không thấy được thân ảnh vội vã chạy ra.

- Mau dậy đi...

Tộc trưởng tự mình đến trước mặt, đỡ hắn dậy, cho hắn nuốt vào một viên đan dược.

Đan dược vào cổ họng, Mộc Viên lập tức cảm thấy lực lượng trong cơ thể đại tăng, trước đó mỏi mệt, thời gian nháy mắt biến mất không thấy hình bóng.

- Đây là... đan dược cấp chín?

Mộc Viên giật nảy mình.

Thời điểm làm thiên tài, loại dược vật cấp bậc này cũng không có tư cách dùng, làm sao rời khỏi gia tộc lâu như vậy, ngược lại trực tiếp đưa đến trong miệng?

- Mộc Viên ah, ta xem những năm này ngươi trải qua... Nếu ngươi nhận qua ân huệ của Trương sư, lại quen biết hắn... Như vậy hiện tại ta đồng ý ngươi trở về gia tộc, càng ban tặng ngươi thân phận trưởng lão! Lần này Trương sư muốn đi Lạc gia cầu hôn, ngươi liền đại biểu Mộc gia đưa hạ lễ đi!

Tộc trưởng cười khanh khách nói.

- Trương sư? Trương sư nào?

Mộc Viên choáng váng.

- Đương nhiên là Trương Huyền Trương sư, Trương gia gia chủ!

Tộc trưởng cười nói.

- Trương… Trương sư thành Trương gia gia chủ? Còn là tiểu thiên tài?

Mộc Viên sững sờ tại chỗ.

Giờ mới hiểu được, vì sao tộc trưởng sẽ kích như thế động, để hắn lần nữa nhận tổ quy tông... Nguyên lai chỉ vì hắn quen biết Trương sư!

Là Trương sư thay đổi vận mệnh của hắn.

...

Một màn đồng dạng xuất hiện ở vô số thế lực nhất lưu.

Tóm lại hôm nay Danh Sư đại lục, khắp nơi bị một cái tên tràn ngập. Người người đều biết một cái tên là Danh Sư Trương Huyền.

Đại lục kinh hoàng, thiên hạ sợ hãi!

Ta không nghe rõ

dtv-ebook.com

- Đến nhà...

Nhìn thấy trước mắt rất nhiều cung điện kiến trúc đã sửa chữa xong xuôi, Hưng kiếm thánh mỉm cười.

Lần nữa nhìn lại Trương gia, cảm giác trong lòng Trương Huyền đã hoàn toàn khác biệt.

Trước mấy ngày vừa tới, một lòng muốn dạy dỗ vị tiểu thiên tài kia, cho Trương gia chút màu sắc nhìn một chút, hiện tại biết cái tên này là bản thân, địa phương một mực chán ghét lại là gia tộc của mình... Trong lòng cảm xúc không nói ra được.

- Nếu như sớm tìm ngươi trở về, sẽ không gây ra động tĩnh lớn như vậy...

Nhớ tới thảm trạng trước đó nhìn thấy, Hưng kiếm thánh nhịn không được lắc đầu.

Nếu có thể trước thời hạn nhận con, cùng Trương Huyền nhận nhau, sẽ không náo thành như vậy.

- Náo một chút cũng tốt, nếu không người Trương gia các ngươi cả ngày cảm thấy lão tử thiên hạ đệ nhất, ta không ưa không khí này, Huyền nhi chơi đùa một chút, cũng cho bọn họ biết, so với nhi tử của ta, cái gì thiên tài, cái gì huyết mạch tinh thuần, dùng tài nguyên nhiều hơn nữa, cũng là đồ ăn hại!

Mộng kiếm thánh hừ lạnh.

Nghe thê tử nói, Hưng kiếm thánh không biết làm sao phản bác, đành phải cười khổ lắc đầu:

- Ngươi nói cái gì cũng đúng...

Hưng kiếm thánh tự mình dẫn đường, một đường phi hành không có bất kỳ ngăn cản, thời gian không dài, lần nữa trở lại đại điện nghị sự.

Vài ngày trước, Trương Huyền từng ở đây cùng đại trưởng lão Trương Vô Ngân đại chiến, hủy hoại vô số kiến trúc, giờ phút này cũng đã sửa chữa xong, giống trước đó như đúc, nhìn không ra dấu vết đổ sụp qua.

- Mẹ của ngươi ở trong gia tộc làm ầm ĩ qua mấy lần, phá nhà mấy lần, cho nên Trương gia chuyên môn lưu lại một đám Lâm Viên sư am hiểu kiến trúc, một khi có chuyện liền có thể kịp thời tu bổ...

Thấy hắn nghi ngờ, Hưng kiếm thánh cảnh giác truyền âm tới.

Nghe mẫu thân cách đó không xa cũng là phá hư vương, khóe miệng Trương Huyền co quắp.

Nói thật, hắn phá hư thật không phải cố ý, chỉ là cơ duyên xảo hợp bất đắc dĩ, cùng mẫu thân cố tình làm là không thể so sánh nổi.

- Cung nghênh quyền gia chủ, cung nghênh tiểu thiên tài quay về!

Đi vào đại điện, liền nghe một thanh âm đồng loạt vang lên, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy trong gian phòng đã đứng đầy người, chính là tất cả trưởng lão của Trương gia.

Hưng kiếm thánh nhẹ gật đầu, cùng đám người Dương sư, Trương Huyền sải bước đi vào, ngồi ở chủ vị.

Dựa theo tình huống bình thường, lấy thân phận của Dương sư, nhất định phải ngồi ở vị trí tốt nhất, nhưng hắn là sư đệ của Trương Huyền, mà Trương Huyền lại là hậu bối của hai vị Hưng, Mộng kiếm thánh, cho nên chỉ có thể ngồi ở phía sau cùng.

- Trương Huyền đúng là tiểu thiên tài mất tích hai mươi năm của gia tộc chúng ta, ngày hôm nay hắn đã trở về, xin làm phiền chư vị vất vả một

chút, chuẩn bị đồ vật cùng quá trình tế tổ kỹ càng, sáng mai nhận tổ quy tông, hơn nữa thiết lập vị trí tộc trưởng!

Hưng kiếm thánh nhìn quanh một vòng.

- Thiết lập vị trí tộc trưởng?

- Đại tộc trưởng có ý tứ là, ngày mai liền muốn giao vị trí tộc trưởng cho tiểu thiên tài?

- Cái này có chút quá nhanh đi?

Tất cả trưởng lão sững sờ.

Tiểu thiên tài quay về, vị trí tộc trưởng sớm muộn cũng phải trả lại, thế nhưng cái này cũng khó tránh khỏi có chút quá vội vàng đi!

Vừa tới Trương gia, cái gì cũng không hiểu, để hắn dẫn đầu, thật có thể để Trương gia càng ngày càng tốt, mà không phải càng ngày càng loạn?

- Ta phản đối!

Trong đám người có một thanh âm hô lên.

Ngẩng đầu nhìn lại, ngay sau đó liền thấy đại trưởng lão Trương Vô Ngân từ trong đám người đi ra.

Thấy là hắn, lông mày của Hưng kiếm thánh nhíu một cái.

Để hắn về trưởng lão viện tiếp nhận trừng phạt, không nghĩ tới thế mà còn ở nơi này.

- Nói ra lý do!

Hưng kiếm thánh hừ một tiếng, híp mắt lại.

Thật vất vả tìm được nhi tử, lòng tràn đầy vui sướng, không nghĩ tới mới về nhà, liền bị tộc nhân phản đối, để hắn cực kỳ không vui.

- Trương gia gia chủ, từ trước đều từ huyết mạch tinh thuần nhất trong tộc kế nhiệm, mặc dù Trương Huyền là con của ngươi, tiểu thiên tài gia tộc, nhưng huyết mạch của hắn đã đo lường không ra, không còn huyết mạch Trương gia, làm sao có thể kế thừa vị trí gia chủ?

Đại trưởng lão nói.

- Đo lường không được huyết mạch?

- Không có huyết mạch Trương gia? Đại trưởng lão, đây là có chuyện gì?

Các trưởng lão khác đều sững sờ.

Đo lường huyết mạch Trương Huyền, là Trương Vô Trần lặng yên làm, trong tộc chỉ có hai người biết, những người khác không hiểu rõ tình hình.

- Vô Trần trưởng lão, ngươi tới nói một chút đi!

Trương Vô Ngân nói.

- Vâng!

Trương Vô Trần tiến về phía trước một bước:

- Trước mấy ngày Trương sư tới, ta nghi ngờ hắn là tiểu thiên tài, chuyên môn dẫn hắn đi huyết trì tiến hành đo lường, kết quả...

Rất nhanh, sự tình Trương Huyền đi vào huyết trì nói rõ chi tiết một lần.

- Cái này...

- Không có huyết mạch Trương gia, ngay cả người Trương gia cũng không phải, sao có thể trở thành gia chủ?

...

Nghe xong giải thích, mọi người đều thì thầm với nhau, từng cái tràn đầy khiếp sợ cùng nghi ngờ.

Năm đó tiểu thiên tài vừa ra đời, đo lường qua huyết mạch, cả gia tộc rung động, lúc này mới xác lập thân phận tộc trưởng... nhưng hai mươi năm sau trở về, huyết mạch trong cơ thể một chút cũng không còn, còn sao làm tộc trưởng?

- Huyết mạch chi lực, là tiêu chí của Trương gia, Trương Huyền là tử đệ Trương gia, đã xác nhận quyền gia chủ, vậy thì không thể phủ nhận, nhưng mất đi huyết mạch Trương gia, không hợp tổ huấn, làm sao làm gia chủ được? Trở thành tộc trưởng?

Trương Vô Ngân ôm quyền:

- Ta đều là vì gia tộc, mong quyền gia chủ nghĩ lại!

- Ngươi...

Hưng kiếm thánh hất nắm đấm, sắc mặt tái xanh.

Vốn cho rằng mang nhi tử trở về, có thể nhẹ nhõm kế thừa vị trí gia chủ, làm sao cũng không nghĩ đến, vị đại trưởng lão này nói một cái lý do liền chặn đường sít sao.

Hắn nói không sai, gia tộc thật có quy định, huyết mạch đạt tới tiêu chuẩn nhất định mới có tư cách trở thành gia chủ.

Hiện tại trong cơ thể nhi tử không có một chút huyết mạch, coi như lên làm gia chủ, cũng danh bất chính, ngôn bất thuận.

- Vậy ngươi nói làm sao bây giờ?

Tức sắp bùng nổ, nhưng cố nén lửa giận nhìn lại.

- Rất đơn giản, tìm người huyết mạch tinh thuần nhất, đạt tới tiêu chuẩn tới làm!

Đại trưởng lão gật đầu.

- Huyết mạch của ta cũng không đạt tới tiêu chuẩn, người nào có thể tới?

Hưng kiếm thánh híp mắt lại.

Đối phương đây là cố ý khó xử.

Hắn là huyết mạch tinh thuần nhất trong gia tộc hiện nay, nhưng vẫn không đạt tới tiêu chuẩn trở thành gia chủ, hắn cũng không được, những người khác ai có thể thành công?

Đối phương rõ ràng là không muốn lập gia chủ.

- Huyết mạch của quyền gia chủ không đạt tới, không có nghĩa là người khác không đạt tới, trong tộc đã xuất hiện một vị có thể đạt tới tiêu chuẩn... Thậm chí còn vượt xa tiêu chuẩn!

Trương Vô Ngân cười một tiếng, vẫy tay một cái:

- Vào đi!

Hô!

Ngay sau đó một bóng người từ ngoài cửa chậm rãi đi vào.

- Huyết mạch của hắn hoàn toàn phù hợp, so với tiểu thiên tài năm đó chỉ mạnh không yếu! Hoàn toàn có tư cách làm tộc trưởng...

Trương Vô Ngân vẫy tay một cái, một cỗ lực lượng đặc thù bao phủ người kia, sau một khắc, trên bóng người lập tức tản mát ra hào quang chói sáng.

- Huyết mạch thật mạnh...

Tất cả mọi người trong đại sảnh đồng tử co rụt lại.

Quang mang chiếu rọi, bọn họ cảm ứng được lực lượng huyết mạch trong cơ thể đối phương vượt xa bản thân, vượt qua không biết bao nhiêu, như liệt dương cực nóng.

Ngay cả Hưng kiếm thánh cũng kìm lòng không được nhăn mày lại.

Hắn cũng có thể cảm ứng ra, huyết mạch của đối phương mạnh mẽ hơn mình bao nhiêu, căn bản không cùng một cấp bậc.

- Huyết mạch của hắn vượt qua tất cả mọi người, phù hợp tiêu chuẩn, thiết lập hắn làm tộc trưởng, không biết ai phản đối?

Thấy người đến trấn trụ mọi người, Trương Vô Ngân cười cười, nhìn quanh một vòng.

Tiếng nói mới rơi, liền nghe Trương Huyền đột nhiên mở miệng.

- Ngươi tới...

- Trương Huyền, ngươi muốn làm gì? Tuy ngươi là tiểu thiên tài, nhưng huyết mạch không còn, đã không tới phiên ngươi nói chuyện, bây giờ chúng ta đang thảo luận nhân tuyển gia chủ, xin ngươi im miệng...

Thấy đối phương nói chen vào, Trương Vô Ngân giận dữ.

Bất quá nói còn chưa dứt lời, chỉ thấy bóng người hắn mang vào kia vội vã đi tới trước mặt, đầu gối mềm nhũn, quỳ rạp xuống đất.

- Đồ nhi Trương Cửu Tiêu, gặp qua lão sư!

Bóng người mặt mũi chân thành, không phải người khác, chính là Trương Cửu Tiêu.

- Ừm, đứng lên đi!

Trương Huyền cảm xúc một câu, dùng tay vuốt ve đầu đồ nhi, lúc này mới ngẩng đầu lên, nhớ tới cái gì, nhìn về phía Trương Vô Ngân cách đó không xa:

- Đại trưởng lão, ngươi mới vừa nói cái gì ấy nhỉ, ta không nghe rõ...

Nhũ danh của Trương Huyền

dtv-ebook.com

Phốc!

Mắt Trương Vô Ngân tối sầm lại, thân thể nhoáng một cái, chỉ cảm thấy trong đầu thiên lôi trận trận, bất cứ lúc nào cũng sẽ nổ tung.

Hắn chỉ biết Trương Cửu Tiêu quen biết Trương Huyền, quan hệ coi như tạm được, nằm mộng cũng nghĩ không ra, cũng là học sinh của đối phương... Chiến Sư đường thật vất vả xuất hiện một thiên tài tuyệt đỉnh, có thể trở thành đường chủ, là học sinh ngươi; Độc Điện thật vất vả xuất hiện một vị Tiên Thiên độc thể, là học sinh ngươi; Khải Linh sư công hội xuất hiện một siêu cấp thiên tài xông Khải Linh lâu thành công, là học sinh ngươi; Băng Nguyên cung xuất hiện một Thuần Âm chất, là học sinh ngươi; Viên gia xuất hiện một vị Long Tê huyết mạch cũng là học sinh ngươi... Những cái này đều thôi!

Trương gia ta bao nhiêu năm mới xuất hiện một vị huyết mạch tinh thuần, vậy mà cũng là học sinh của ngươi? Toàn bộ đại lục người có thiên tư, ngươi đều thu làm học sinh? Có cần khoa trương như vậy hay không?

- Cái này...

Không chỉ hắn phát điên, khóe miệng của Hưng kiếm thánh cũng co giật, suýt chút nữa từ trên chỗ ngồi rơi xuống:

- Huyền nhi, hắn... Cũng là học sinh của ngươi?

- Ha ha!

Trương Huyền vẫn chưa trả lời, Mộng kiếm thánh ở một bên đã cười thở không ra hơi.

Nàng có thể thấy được, Trương Vô Ngân kia rõ ràng là muốn báo thù, đánh mặt, nằm mộng cũng nghĩ không ra, hao hết vất vả tìm một gia hỏa huyết mạch tinh thuần, vẫn như cũ là học sinh của con trai mình...

- Ta vốn là một tử đệ bàng chi bình thường, huyết mạch mỏng manh, ngay cả tư cách tu luyện võ kỹ gia tộc cũng không có, là lão sư tinh luyện huyết mạch của ta, để cho ta thực lực tăng nhiều!

Trương Cửu Tiêu quỳ trên mặt đất, cất cao giọng nói.

- Tinh luyện huyết mạch?

- Trước kia ngươi nói, huyết mạch của ngươi rất mỏng manh, là tiểu thiên tài giúp ngươi tinh luyện huyết mạch, mới đạt tới loại tình trạng này?

Tất cả trưởng lão đều xôn xao.

Sự tình Trương Cửu Tiêu, bọn hắn cũng biết một chút, chỉ là không nghĩ tới huyết mạch của hắn, không phải trời sinh, mà là được người tinh luyện.

- Vâng!

Trương Cửu Tiêu gật đầu.

- Huyết mạch có thể tinh luyện?

- Đến cùng làm sao làm được?

- Ta nghe nói vị tiểu thiên tài này không chỉ thực lực mạnh mẽ, học sinh từng cái lợi hại, Chiến Sư đường đường chủ, Băng Nguyên cung cung chủ... Thậm chí Dương sư cũng là sư đệ của hắn, có thể tinh luyện huyết mạch, hắn không khó a...

- Nói như vậy cũng có khả năng...

Nghe xong Trương Cửu Tiêu nói, con mắt tất cả mọi người đồng thời sáng lên.

Trong gia tộc, trọng yếu nhất chính là huyết mạch, nếu quả thật có phương pháp tinh luyện huyết mạch, thực lực cả gia tộc tuyệt đối có thể đột nhiên tăng mạnh, đạt tới một loại tình trạng để cho người ta khó có thể tưởng tượng.

- Hắn là đệ tử cuối cùng ta thu...

Không để ý tới mọi người thảo luận, Trương Huyền trả lời Hưng kiếm thánh.

Vốn nghĩ thu Trương Cửu Tiêu, đối kháng tiểu thiên tài, không nghĩ tới bản thân biến thành tiểu thiên tài... thì không cần đối kháng nữa.

- Cái này...

Thấy nhi tử xác nhận, Trương Cửu Tiêu lại giống như đám người Trịnh Dương, ánh mắt lộ ra tôn sùng nồng đậm, Hưng kiếm thánh biết là thật, cũng không nhịn được cười ha ha một tiếng, nhìn về phía đại trưởng lão:

- Vô Ngân trưởng lão, ngươi nói huyết mạch nhi tử ta mỏng manh, không có tư cách trở thành gia chủ?

- Ta...

Trương Vô Ngân nghẹn sắc mặt đỏ lên.

- Quyền gia chủ, Trương Vô Ngân bởi vì tư oán, bỏ qua tương lai Trương gia, ta đề nghị giam giữ hắn!

- Không sai, tên này vì tư dục bản thân, nghi ngờ thực lực của tộc trưởng, quả thực tội ác tày trời!

- Ta đề nghị, để hắn đi chiến trường Địa quật, nghĩ lại lỗi lầm của mình...

...

Bốn phía xôn xao, trước đó ủng hộ Trương Vô Ngân, giờ phút này tất cả đều quay ngược mũi giáo.

Có thể tinh luyện huyết mạch, chẳng khác nào nắm nhân tâm cả gia tộc trong tay, không ai sẽ cự tuyệt.

Dù huyết mạch Trương Huyền thật không đủ tinh thuần, nhưng giúp những người khác tinh luyện, liền đủ làm gia chủ, làm tộc trưởng sẽ để cho tất cả mọi người thần phục.

- Người tới, dẫn đại trưởng lão đi!

Chẳng muốn chú ý Trương Vô Ngân, Hưng kiếm thánh khoát tay áo, lúc này mới ngắm nhìn bốn phía:

- Nhi tử ta Trương Huyền, trở thành Trương gia gia chủ, chư vị sẽ không có ý kiến chứ!

- Tiểu thiên tài vốn là gia chủ, hiện tại chỉ là xác lập chính danh, đối ngoại tuyên bố mà thôi!

- Ta đồng ý!

Tất cả trưởng lão đồng thời ôm quyền.

- Vậy thì tốt, đều đi chuẩn bị đi! Còn nữa, sự tình hôm nay, ai cũng không thể truyền ra ngoài một câu, nếu không… chết!

Thấy mọi người không phản đối, lúc này Hưng kiếm thánh mới thoả mãn nhẹ gật đầu, bàn giao một câu.

Năng lực tinh luyện huyết mạch, một khi tiết lộ, tất nhiên sẽ gây nên toàn bộ đại lục khiếp sợ, hắn cũng không muốn nhi tử gặp được phiền phức.

- Vâng!

Tất cả trưởng lão gật đầu đi ra ngoài.

- Cửu Tiêu, ngươi cũng lui ra đi, những ngày này cố gắng lợi dụng huyết mạch, tấn thăng thực lực, chờ tu vi của ngươi vượt qua đại trưởng lão, liền có thể kế thừa vị trí gia chủ!

Trương Huyền nói.

Tuy rất muốn hiện tại để hắn kế thừa vị trí gia chủ, nhưng mà thực lực còn không thể sánh vai đám người Trịnh Dương, quá mức nhỏ yếu, có chút danh bất chính, ngôn bất thuận.

- Vâng, lão sư!

Trương Cửu Tiêu nhẹ gật đầu, lui ra ngoài.

- Huyền nhi, ngươi...

Nghe nhi tử muốn nhường vị trí gia chủ ra, Hưng kiếm thánh tràn đầy lo lắng.

- Một Trương gia gia chủ mà thôi, không tính là gì, ta muốn cái thân phận này, chỉ vì cưới Lạc gia tiểu công chúa, cưới nàng vào cửa, người nào thích làm người đó làm...

Trương Huyền khoát tay áo, không mấy quan trọng.

Cái gia chủ này, hắn thật đúng là không để ở trong mắt.

Lên làm phiền phức càng ngày càng nhiều, còn không bằng đến lúc đó ném cho Trương Cửu Tiêu.

- Nhưng...

Hưng kiếm thánh muốn tiếp tục nói chuyện, lại bị Mộng kiếm thánh đánh gãy:

- Nhi tử ta, về sau là người làm đại sự, Trương gia gia chủ mà thôi, đáng là gì! Chỉ có gia hỏa không có tiền đồ như ngươi, mới một mực bảo vệ...

- Khụ khụ!

Thấy mẫu thân lại bắt đầu chế nhạo cha, Trương Huyền bất đắc dĩ đánh gãy, mang theo nghi ngờ hỏi:

- Nếu như ta là con của các vị, lại là tiểu thiên tài huyết mạch tinh thuần nhất, tại sao lại đến Thiên Huyền vương quốc? Lại vì sao huyết mạch một chút cũng không còn?

Đây là hắn một mực kỳ quái.

Trương gia mạnh mẽ không thể nghi ngờ.

Làm thiên tài lợi hại nhất, Tiên Thiên Thánh Nhân, vì sao bản thân sẽ lưu lạc đến Thiên Huyền vương quốc, loại địa phương ngay cả Danh Sư đường cũng không có?

Hơn nữa ngay cả huyết mạch cũng không còn?

Trọng yếu nhất là, tu vi từng bước một tấn cấp, cùng Tiên Thiên Thánh Nhân không có chút quan hệ nào!

- Chuyện này nói rất dài... Năm đó ngươi vừa ra đời, hào quang đầy trời, khí tức rộng lớn, rất nhiều bài vị tiền bối thần phục, ngay cả tượng Khổng sư cũng lơ lửng bay lên, bởi vậy được mệnh danh vài vạn năm qua, huyết mạch tinh thuần nhất...

Nghe được hỏi thăm, Hưng kiếm thánh than thở một tiếng, chậm rãi nói.

- Tượng Khổng sư lơ lửng bay lên? Cho nên... Tên ta là Trương Huyền?

Ánh mắt Trương Huyền sáng lên nói.

- Ngươi... tên trước đó, đương nhiên không gọi Trương Huyền...

Hưng kiếm thánh nói:

- Nếu như gọi cái này, đã sớm tìm tới ngươi, cũng không trì hoãn đến bây giờ...

- Gọi là cái gì?

- Cái này...

Hưng kiếm thánh hơi đỏ mặt:

- Hay là không nói...

- Chẳng lẽ cái tên này có gì không ổn?

Trương Huyền kỳ lạ.

- Tên ngươi là bởi vì tượng Khổng sư lơ lửng bay lên, biểu lộ cảm xúc, chỉ bất quá xa xa không có dễ nghe như Trương Huyền...

Mộng kiếm thánh ở một bên hừ một tiếng, tràn đầy tức giận:

- Gọi... Trương Điêu Phi!

Tên của Hưng kiếm thánh

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

- Phốc!

Trương Huyền mới vừa uống vào một ngụm nước trực tiếp phun ra, suýt chút nữa khóc lên.

Trương Điêu Phi... treo bay? Treo bay lên? Đây là tên nhân loại ư? Ngươi làm cha tùy ý lấy tên, là nghiêm túc sao?

- Rất khó nghe đúng không? Bởi vì cái này tên, hai ta chừng mấy ngày không có nói chuyện qua...

Mộng kiếm thánh nói đến đây, vẫn tức giận bất bình.

- Tình huống của hắn, ngươi cũng không phải không biết, tên càng khó nghe càng dễ nuôi sống... không phải ta cũng cầu cái may mắn sao? Lại nói, nhũ danh mà thôi, đại danh còn không phải có thể lấy dễ nghe một chút?

Hưng kiếm thánh xấu hổ cười một tiếng.

Một vài hài tử ra đời thân thể không tốt, hoặc có vấn đề, bình thường đều sẽ lấy tên khó nghe, tỷ như: Cẩm Đảm, Cẩu Thặng, Mao Đản, Nhị Đản… tên càng khó nghe, càng dễ nuôi sống.

Tình huống con của hắn, người ngoài thoạt nhìn huy hoàng, tình huống thật bọn họ biết rất rõ ràng, chỉ có thể làm lấy tên khó nghe, trấn áp số mệnh.

Hơn nữa nhũ danh mà thôi, lúc trưởng thành đổi thành đại danh, những người khác sẽ quên đi.

- Còn không biết xấu hổ nói đại danh, ngươi bây giờ nói cho nhi tử một chút, ngươi lấy đại danh gọi là gì!

Mộng kiếm thánh hừ lạnh.

- Cái này...

Hưng kiếm thánh vò đầu, nói không ra lời.

- Tên gì?

Trương Huyền lần nữa nhìn qua.

- Gọi... An Bang!

Hưng kiếm thánh nói:

- Trương An Bang!

- Phốc!

Trương Huyền lần nữa phun ra một ngụm nước, suýt chút nữa nghẹn chết. Tên này tuy không có khó nghe như chim bay, nhưng quá tục.

- Thật không khó nghe, ta tên Chấn Hưng, ngươi gọi An Bang, rất phù hợp ah!

Hưng kiếm thánh gật đầu.

- Chấn Hưng? Trương Chấn Hưng?

Khóe miệng Trương Huyền giật một cái.

Trước đó một mực nghe Hưng Mộng kiếm thánh, chỉ lấy một chữ trong tên, vốn cho rằng cha có thể có cái tên khí phách, kết quả... Trương Chấn Hưng.

Tốt a! Càng tục!

Trương Huyền vuốt trán, vẻ mặt u oán.

May mắn lúc nhỏ mất tích, nếu không cùng người đại chiến, nhảy một cái đi ra, lớn tiếng la lên, tại hạ Trương An Bang, cao thủ đối diện xưng tại hạ Lý Định Quốc... sẽ xấu hổ như thế nào ah!

- Vẫn là gọi Trương Huyền đi, ta cảm thấy thật dễ nghe...

Trương Huyền lắc đầu, không muốn dùng tên đối phương lấy, Trương Huyền tiếp tục nhìn qua:

- Ta ra đời nhiều dị tượng như vậy, hơn nữa trời sinh huyết mạch mạnh mẽ, hắn là nhận bảo vệ rất tốt mới phải, vì sao...

- Ngươi đi theo ta, ta dẫn ngươi đi xem một vật!

Thấy hắn tiếp tục hỏi thăm, không biết trả lời như thế nào, sau một lúc lâu, Hưng kiếm thánh đứng dậy:

- A Mộng, Dương sư, các ngươi đừng theo, chuyện này để ta cùng Huyền nhi đơn độc nói đi!

- Ừm!

Dương sư cùng Mộng kiếm thánh đồng thời nhẹ gật đầu.

- Đi thôi!

Hưng kiếm thánh dẫn đường, hai người một trước một sau, đi một hồi, đi tới một ngôi đại điện.

Đại điện u ám ngột ngạt, không có bất kỳ ánh sáng gì, bốn phía có phong ấn đặc thù vây quanh, đi tới trước mặt, bàn tay Hưng kiếm thánh ở trên vách tường nhẹ nhàng nhấn một cái.

Phần phật!

Trong điện hỏa diễm bùng cháy, chiếu đèn đuốc sáng trưng.

Trương Huyền nhìn lại phía trong, xuất hiện ở trước mắt không phải đại sảnh, mà là một lối đi hẹp, bốn phía điêu khắc vô số phù điêu.

Đi vào thông đạo, Hưng kiếm thánh tới trước mặt một phù điêu. Phía trên vẽ một lão giả râu bạc trắng, đang cùng Dị Linh tộc đại chiến, tình hình chiến đấu thảm liệt, đủ loại lực lượng tụ đến, dường như xé rách thiên địa.

Sau lưng lão giả, là một đám dân chúng không có tu vi, xem ra chỉ cần lão giả tử vong, những người này đều phải đối mặt vận mệnh bị giết, bị tàn sát.

- Đây là Trương gia chúng ta, đời tiên tổ thứ nhất, cũng là vị gia chủ thứ nhất Trương gia, tu vi khoáng tuyệt cổ kim, đạt đến Cổ Thánh, cả đời vì nhân tộc đại chiến ba mươi bảy tràng, mỗi một tràng đều hao hết sinh mệnh, bất cứ lúc nào cũng sẽ dầu hết đèn tắt! Nếu như không có hắn, Trương gia sẽ không lưu giữ, nhân tộc ít nhất cũng phải thương vong hơn phân nửa, có thể nói, hắn là công thần không thể quên của toàn bộ nhân tộc!

Hưng kiếm thánh giải thích, trong mắt mang theo tôn kính.

Trương Huyền gật đầu.

Trong lịch sử Nhân tộc, có vô số nhân vật anh hùng xúc động lòng người, không có bọn họ liền không có ổn định phồn vinh hiện tại.

Vị tiên tổ đời thứ nhất Trương gia này, trước hắn nghe nói qua tin đồn, quả thực kỳ tài có một không hai, mặc dù kém xa Khổng sư, nhưng ở

trên đại lục là đại nhân vật danh dương hiển hách.

Một người một kiếm, giết vào đại bản doanh Dị Linh tộc hai lần, chém giết vô số Hoàng giả, cứu không dưới hai mươi vị Danh Sư cửu tinh!

Có một lần đại quân Dị Linh tộc xâm phạm, hắn một người một kiếm chặn đối phương trọn vẹn ba ngày thời gian, lúc này mới bảo vệ ngàn tỉ nhân loại, trở thành thần thoại ca tụng.

- Đây là đời gia chủ thứ hai, đồng dạng đạt đến Cổ Thánh, cùng Dị Linh tộc chiến đấu, to to nhỏ nhỏ cộng lại chừng trăm tràng, toàn thân trọng thương bảy mươi bảy chỗ, thời điểm tuổi thọ đến cuối, ngực còn có một đoạn xương tay của Dị Linh tộc không có móc ra...

- Đây là gia chủ đời thứ ba, xâm nhập Địa quật, lúc chiến đấu bàn tay bị chém đứt, kết quả hắn đổi lại móng vuốt Thánh Thú, tu luyện ra võ kỹ đặc thù...

- Đây là đời gia chủ thứ tư...

...

- Đây là đời gia chủ thứ chín...

Dọc theo thông đạo chậm rãi về phía trước, mỗi một chỗ điêu khắc, đều viết lấy huyền thoại một thời đại.

- Sau vài vạn năm Khổng sư rời đại lục, Dị Linh tộc tiến công không biết bao nhiêu lần, nhưng đều bị ngăn cản, không chỉ Danh Sư đường, Chiến Sư đường, vô số cường giả dâng hiến sinh mệnh, Trương gia chúng ta cũng có vô số công lao! Có thể nói, Trương gia đệ nhất gia tộc, là dùng máu tươi giết ra, dựa vào sinh mệnh lấp vào, mà không phải dựa vào thực lực, diễu võ giương oai liền được đồng ý!

Hưng kiếm thánh nói.

Trương Huyền xiết chặt nắm đấm.

Biết lịch sử trước kia, nhìn thấy vài bức phù điêu trước mắt, có thể cảm nhận được năm đó thảm liệt.

Những tiền bối này, vì nhân tộc phồn vinh, từng cái ném đầu lâu tung nhiệt huyết, hi sinh quá lớn.

Trước kia cảm thấy Trương gia dựa dẫm thân phận đệ nhất gia tộc, ép người khác đi làm chuyện không muốn làm, trong lòng hơi có phê bình kín đáo, nhìn thấy những thứ này mới biết được, có thể ở đại lục sừng sững không ngã, quả thực trả giá càng nhiều hơn những người khác.

- Hơn một vạn năm trước, thiên địa gặp đại biến, lại không người có thể đột phá Cổ Thánh... Nhân loại đến thời kì sinh tử tồn vong chân chính!

Vẻ mặt Hưng kiếm thánh nghiêm túc:

- Vì có thể đối kháng Dị Linh tộc, để hậu bối an cư lạc nghiệp, lúc ấy một nhóm Cổ Thánh còn tại thế ước định, lấy thủ đoạn đặc thù ngủ say, một khi phát sinh chiến sự liền đánh thức! Cùng người đối chiến, đợi đối thủ lui đi sẽ tiếp tục ngủ say... Tuy như vậy không khác gì chết, nhưng vì nhân tộc, bọn họ nguyện ý làm!

- Cái này...

Trương Huyền há mồm, thật lâu không cách nào khép lại.

Tuy trước đó nghe Dương sư nói, đại lục còn Cổ Thánh, dựa vào bí pháp sống sót, biết nguyên nhân bọn họ sống sót, vẫn kìm lòng không được sinh ra bội phục.

Tu vi có thể đột phá đến Cổ Thánh, không có chỗ nào mà không phải nhân vật kinh tài tuyệt diễm, loại người này, miễn là còn sống, tuyệt đối có thể hưởng thụ đãi ngộ tốt nhất, tài nguyên tối ưu nhất, nhưng bọn hắn cái gì cũng không cần, vì có thể bảo vệ nhân tộc, trực tiếp lâm vào ngủ say, để kéo dài sinh mệnh, chỉ vì chiến đấu... Loại đức tính này, làm người ta ngưỡng mộ.

Nguồn gốc thai độc

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

- Chỉ cần tỉnh lại, chính là chiến đấu, chính là chém giết, chính là trọng thương... nhưng chỉ cần có thể bảo hộ nhân tộc, để nhân tộc không ngừng kéo dài, bọn họ nguyện ý trả giá!

Hốc mắt của Hưng kiếm thánh ửng hồng:

- Chính là có những người này thủ hộ, nhân tộc chúng ta mới có thể một mực ổn định phát triển, các thành phố lớn người người an cư, không đến mức lần nữa biến thành nô lệ, không rõ sống chết!

- Căn cứ tư liệu ta biết, lúc ấy có một vị Cổ Thánh, chỉ có hơn năm trăm tuổi, còn có hơn một ngàn năm tuổi thọ, hơn nữa mấu chốt nhất là, mới vừa cùng một vị Cổ Thánh kết làm đạo lữ, nhưng biết đại lục không cách nào xuất hiện Cổ Thánh, liền dứt khoát kiên quyết sử dụng bí pháp, lâm vào ngủ say!

- Sau này trên vạn năm, mỗi lần đại chiến, mới có thể cùng vợ gặp lại, thậm chí không thể nói nửa câu... Càng khiến người ta thương tâm là, trong một lần đại chiến ở năm ngàn năm trước, đạo lữ của hắn bị ba Hoàng giả Dị Linh tộc vây công chết đi... Vì cứu đối phương, hắn thiêu đốt sinh mệnh, cùng người yêu ra đi!

- Không tuyển chọn như vậy mà nói, hơn một ngàn năm tuổi thọ, có thể tiêu dao thiên địa, trải qua sinh hoạt giống như Thần Tiên, thậm chí có

thể bồi dưỡng ra một nhóm lớn đệ tử... Đáng tiếc, vì nhân tộc có thể kiên trì lâu hơn một chút, từ bỏ tất cả!

- Còn có một vị Cổ Thánh, thời điểm làm ra quyết định, con gái mới vừa ra đời... Nữ nhi của hắn thiên phú không cao, ngay cả Thánh vực cũng không có đạt tới, cùng người chiến đấu bị thương, sống không đến một trăm tuổi liền chết, nhưng trong khoảng thời gian này không có chiến tranh, vị Cổ Thánh kia một mực ngủ say, thẳng đến nữ nhi của hắn chết, cũng không có nhìn thấy một lần!

- Tỉnh lại lần nữa, biết con gái đã qua đời mấy chục năm, buồn bực hồi lâu, một câu không nói, lần nữa xông lên chiến trường... Đáng tiếc lần ấy có đi không có về...

Trên nắm tay của Hưng kiếm thánh toác ra gân xanh, nhớ tới những tiền bối từng vì nhân tộc trả giá, kìm lòng không được run rẩy.

- Bí pháp Cổ Thánh ngủ say, có thể làm cho bọn họ một mực còn sống... nhưng sẽ già?

Trương Huyền buồn bực phút chốc, hỏi.

Những bí pháp ngủ say này, rất giống kiếp trước đóng băng người, tuy có thể sống càng dài, nhưng đối với sinh mạng cũng có tổn thương không thể xóa nhòa.

Coi như về sau lần nữa phục sinh, khẳng định cũng không thể giống như trước.

- Cổ Thánh bí pháp, có thể kéo dài sinh mệnh, nhưng sinh mệnh vẫn trôi đi, nói cách khác vẫn sẽ ở trong ngủ mê già đi! Chẳng qua già chậm một chút mà thôi. Thật ra thì những bí pháp này, nói đến phức tạp, giải thích cực kỳ đơn giản. Chính là địa phương bọn họ ngủ say, tốc độ thời gian trôi qua cùng nơi này không giống, chậm hơn một chút!

- Bên trong một năm, bên ngoài mười năm!

- Chỉ là cho dù là tỉ lệ 1:10, sinh mệnh vẫn sẽ già yếu, trên vạn năm trôi qua, tương đương với sống hơn một ngàn năm... người trẻ tuổi lúc ấy ngủ say, giờ phút này cũng già trên 80 tuổi, huống chi thường xuyên đối mặt chiến sự thảm liệt, bị sát khí của Dị Linh tộc xâm nhập thân thể... Già yếu càng nhanh!

Hưng kiếm thánh tiếp tục nói:

- Cho nên năm đó đám Cổ Thánh sống sót kia, hầu như tuổi thọ tất cả đều đến điểm cuối cùng... tuy Dị Linh tộc trong thời gian ngắn không cách nào phá tan phong ấn, quy mô xâm phạm, nhưng một khi mất đi lực lượng Cổ Thánh, bất cứ lúc nào nhân tộc cũng sẽ bị diệt!

Trương Huyền gật đầu.

Cổ Thánh, trên thực tế có chút tương tự bom nguyên tử kiếp trước, có, dù không ra, cũng đại biểu nội tình và thực lực, không có, vậy thì chờ tùy thời bị hủy diệt.

Nhân tộc đại lục, Dị Linh tộc ngấp nghé không biết bao lâu, một mực ẩn núp, chỉ sợ cũng là đang chờ đợi loại thời cơ này.

Dù sao Dị Linh tộc trời sinh thọ mệnh dài hơn nhân loại, coi như bọn họ không ngủ say, cũng có thể mài chết Cổ Thánh nhân tộc ngủ say. Đây là chủng tộc khác biệt, không có cách nào bù đắp.

- Hai mươi năm trước, Khúc Phụ rung chuyển, Khổng miếu lúc ẩn lúc hiện, dẫn tới Dị Linh tộc rối loạn, bất cứ lúc nào cũng sẽ tấn công, đại chiến ở Địa quật khắp nơi phát sinh... Mà Cổ Thánh nhân tộc, số lượng còn lại đã không nhiều lắm!

Hưng kiếm thánh nói tiếp:

- Vị Cổ Thánh cuối cùng của Trương gia đi vào chiến đấu!

- Vị cuối cùng? Trương gia có mấy vị Cổ Thánh ngủ say như vậy?

Trương Huyền nhịn không được hỏi.

- Hết thảy chín vị, chỉ bất quá nhiều năm chiến tranh, một cái tiếp một cái, tất cả đều vẫn lạc hoặc ngủ say không cách nào tỉnh lại, hiện tại chỉ còn lại có một vị, cũng chính Trương gia gia chủ thứ hai mươi bảy, Trương Hoằng Thiên!

- Một vị?

Trương Huyền gật đầu.

Chín vị Cổ Thánh, chỉ còn lại có một người, Trương gia xác thực vì nhân tộc cống hiến rất lớn.

- Đúng vậy, hai mươi năm trước chiến tranh cực kỳ thảm liệt, Trương Hoằng Thiên tiên tổ bị trọng thương, bất cứ lúc nào cũng sẽ tử vong... Muốn hắn tiếp tục sống sót, vì nhân tộc tiếp tục chiến đấu, chỉ có một phương pháp... chính là truyền vào huyết mạch Trương gia càng tinh thuần!

Hưng kiếm thánh nói đến đây, bắp thịt trên mặt xiết chặt, hốc mắt ửng hồng:

- Lúc ấy huyết mạch tất cả mọi người trong tộc đều không đủ tư cách, không đạt tới tiêu chuẩn... Chỉ có ngươi còn ở trong thai, thông qua được kiểm tra!

- Ta?

Thân thể Trương Huyền chấn động, rốt cuộc minh bạch vì sao đối phương muốn dẫn mình tới nơi này.

- Lúc ấy có hai loại tình huống, thứ nhất, không dùng huyết mạch của ngươi, như thế Trương Hoằng Thiên tiên tổ sẽ trực tiếp tử vong, nhân tộc thiếu một hậu thuẫn chống cự Dị Linh tộc! Thứ hai, mượn dùng huyết mạch của ngươi cứu người, nhưng còn chưa ra đời, sinh mệnh liền gặp nguy hiểm, bất cứ lúc nào cũng sẽ tử vong...

Nói đến đây Hưng kiếm thánh dừng lại, qua thật lâu mới than thở lên tiếng:

- Ta lựa chọn thứ hai!

- Cái này...

Trương Huyền lặng im.

Cái này đích xác là nan đề khó khăn.

Đặc biệt là đối với phụ thân mới vừa có hài tử như Hưng kiếm thánh.

Lựa chọn thứ nhất, nhân tộc thiếu đi Cổ Thánh, khả năng bất cứ lúc nào cũng sẽ bị diệt, tổ chim bị phá, trứng có an toàn?

Nhân tộc cũng mất, Trương gia đương nhiên không còn tồn tại.

Nhưng lựa chọn thứ hai, tương đương với tự tay bóp chết hài tử còn không có ra đời, trong lòng khó chịu có thể tưởng tượng được.

Bất quá, có thể lựa chọn thứ hai, mặc dù vị phụ thân này nói chuyện không đáng tin cậy, đặt tên không đáng tin cậy, còn có chút sợ vợ... Nhưng làm việc thật không thể nói.

- Một người bị tước đoạt huyết mạch, chỉ có một con đường có thể đi, cái kia chính là chết... Nhưng ta không cam tâm! Ta tìm Dương sư, mượn nhờ một bí pháp trong truyền thuyết... Để một vị độc sư, ở trong bụng mẹ của ngươi hạ một loại kịch độc đặc thù, dùng độc mô phỏng theo huyết mạch, bảo đảm cho dù bị tước đoạt huyết mạch, cũng có thể có chút sinh cơ sống sót...

- Sau khi ngươi sinh, Dương sư tự mình ra tay! Cuối cùng thành công, Trương Hoằng Thiên tiên tổ được cứu vớt, lần nữa lâm vào ngủ say, nhưng ngươi trọng thương bất cứ lúc nào cũng sẽ tử vong, vì có thể để ngươi sống sót, đành phải lợi dụng truyền tống trận, đưa đến cổ địa không biết tên, hi vọng có một ngày, huyết mạch có thể sinh ra lần nữa...

Nói đến đây, Hưng kiếm thánh nhìn qua, khuôn mặt áy náy:

- Hiện tại xem ra... Thành công!

- Hài tử... Là cha không có năng lực, để ngươi chịu khổ!

Thực lực tăng vọt

dtv-ebook.com

- Thì ra là thế!

Trương Huyền giật mình.

Trước đó tất cả nghi ngờ, giờ phút này toàn bộ hiểu rõ.

Khó trách tiền thân trời sinh Thánh Nhân, sẽ lưu lạc tới Thiên huyền vương quốc, không cha không mẹ, không có cái gì, mấu chốt chết cũng không có người biết được... Nguyên lai là bị tước đoạt huyết mạch!

Mặc dù không biết làm sao tước đoạt huyết mạch, nhưng khẳng định không kém Triệu Nhã bị chấn vỡ kinh mạch, đối với bản chất sinh mạng có tổn thương trí mạng, nếu như không phải tiền thân nội tình mạnh mẽ, cao thủ Trương gia nhiều như mây, tài nguyên phong phú, chỉ sợ lúc ấy đã chết, căn bản kiên trì không đến lúc mình xuyên qua.

- Ừm? Không đúng! Nếu như Tiên Thiên thai độc là bọn họ gây nên, vì sao Khổng sư cũng có thai độc?

Trương Huyền nhíu mày.

Trong cơ thể Khổng sư có thai độc, là mới vừa hỏi thăm qua, nhưng thời đại hắn, vẫn có thể trở thành Cổ Thánh, không cần thiết bỏ qua như vậy, cuối cùng sẽ không cũng có trải qua tương tự nha!

- Ngươi nói loại kịch độc thay thế huyết mạch này, là loại hình thái nào? Đối với người có ảnh hưởng gì?

Trương Huyền nghĩ đến cái này, vội vàng hỏi.

- Loại độc này, có thể tạm thời thay thế huyết mạch, để cho thân thể người ta không đến mức trong thời gian ngắn sụp đổ, nhưng đối với thân thể cũng sẽ có tổn thương rất nặng, trước hai mươi tuổi, không có kỳ ngộ đặc thù, có thể sẽ trực tiếp chết yểu!

Hưng kiếm thánh nói đến đây, nhìn lại:

- Ngươi bây giờ vượt qua hai mươi, hơn nữa thực lực mạnh mẽ, tu vi tinh thuần, độc hắn đã giải quyết!

Học sinh của nhi tử là Độc Điện điện chủ, khẳng định có lý giải với kịch độc cực sâu, hơn nữa nhìn thấy hắn hoàn hảo không chút tổn hại, cảm thấy khẳng định đã giải quyết độc, nên không quá lo lắng.

- Cái này... đã giải!

Trương Huyền sợ đối phương suy nghĩ nhiều, nên gật đầu.

Đối phương nói hai mươi tuổi không có kỳ ngộ đặc thù, sẽ trực tiếp chết yểu, thoạt nhìn tiền thân quả thực là chết ở dưới thai độc, chỉ bất quá thai độc của mình bây giờ, cùng trong người đối phương có phải một loại hay không, vậy thì không nhất định.

Dù sao Khổng sư chuyên môn nói qua, giải quyết thai độc, sẽ có phiền toái càng lớn.

Vô cùng có khả năng, Thiên Đạo thư viện xuất hiện ở trên người mình, sẽ xảy ra biến cố gì không muốn người biết.

Bất quá những thứ này đều không trọng yếu, trọng yếu nhất là, mau chóng tăng cao tu vi, đạt tới Danh Sư cửu tinh lại nói.

- Xong rồi, nhân quả chuyện này ngươi đã biết, ngày hôm nay nhiều sự tình như vậy, chắc hẳn cũng đã mệt mỏi, nghỉ ngơi thật tốt đi, ngày mai mang ngươi tế tổ, kế thừa vị trí gia chủ, sau đó đi cưới người trong lòng của ngươi!

Thấy hắn tâm thần hoảng hốt, còn tưởng rằng nghe được tin tức quá mức rung động, có chút không thích ứng, Hưng kiếm thánh cười cười nói.

- Ừm!

Trương Huyền nhẹ gật đầu.

Đối phương không nói vẫn không cảm giác được gì, nói ra quả thực cảm thấy tâm thần mệt mỏi.

Sau khi lực lượng giọt nước của Khổng sư biến mất, thân thể có chút không chịu nổi, nhưng sự tình quá nhiều, vẫn kiên trì tới hiện tại.

- Đúng rồi, trong tay ngươi có linh thạch tuyệt phẩm không, hoặc là loại bảo vật linh khí sung túc, cho ta một chút, ta nhân cơ hội củng cố tu vi, nhìn xem có thể đột phá hay không!

Đi ra cung điện, Trương Huyền nhìn trung niên trước mắt hỏi.

Tuy xác nhận vị trước mắt là cha của tiền thân, trong lòng cũng có chút công nhận, nhưng muốn hắn hô “cha” còn khó mà làm được.

Biết nhi tử lớn như vậy, một ngày không có ở bên, không xưng bản thân là cha cũng rất bình thường, Hưng kiếm thánh không có gì không vui, chỉ hơi có chút thất vọng, sau đó nhẹ nhàng cười một tiếng:

- Củng cố tu vi? Linh thạch tuyệt phẩm, ta không có bao nhiêu, chỉ có hơn hai ngàn viên, ngươi lấy trước dùng đi... bảo bối có thể cung cấp linh khí cũng có một chút, trong mười cái bình ngọc này, mỗi cái đều có một loại đan dược cấp chín, có thể bổ sung linh khí hao tổn trong cơ thể... A, đúng, nơi này còn có hai hồ lô, Địa Mạch Tủy Dịch, hiệu quả cũng không tệ! Ừm, hai khối Bạch Ngấn linh thạch này, là ta ở một lần thí luyện lấy được, hữu dụng khi tu vi tấn cấp...

Nói xong cổ tay khẽ đảo, mặt đất lập tức nhiều ra một đống lớn đồ vật.

- Cái này...

Khóe miệng Trương Huyền co giật.

Từ trước đến nay, hắn cảm thấy mình xem như giàu có, nhưng so sánh với đối phương, nghèo ngay cả ăn mày cũng không bằng.

Hơn hai ngàn viên linh thạch tuyệt phẩm, mười bình đan dược cấp chín, hai hồ lô Địa Mạch Tủy Dịch... Bất kể cái nào, cũng đều vượt xa thân gia của hắn không biết gấp bao nhiêu lần!

Khó trách người người đều muốn sinh ở đại gia tộc, tài nguyên tu luyện cùng tán tu có khác biệt một trời một vực.

Nếu ở Thiên huyền vương quốc có những vật này, khả năng không dùng đến nửa năm, mình có thể xung kích Cổ Thánh.

- Ta chỉ có chút tiền riêng ấy, nếu như không đủ, có thể hỏi mẹ của ngươi, đồ tốt của nàng càng nhiều...

Thấy nhi tử đứng tại chỗ, còn tưởng rằng ngại ít, Hưng kiếm thánh xấu hổ.

- Đủ rồi...

Trương Huyền cười khổ lắc đầu.

Náo loạn hồi lâu, đây vẫn chỉ là tiền riêng... Nếu như nhận thân, có thể để cho về sau tu luyện, tài nguyên không cần sầu muộn mà nói, ngược lại là lựa chọn tốt.

- Đủ là được, chỗ ở của ngươi vẫn luôn lưu giữ, ta không có để cho những người khác đi vào! Chính ở đằng kia...

Trương Huyền thu đồ vật lại, Hưng kiếm thánh dẫn đường.

Lúc nhi tử còn chưa ra đời, liền chuyên môn mở cho hắn một tiểu viện, về sau xuất hiện biến cố nên để không, nhưng không có cho người vào ở.

Hiện tại Trương Huyền quay về, tự nhiên lần nữa tiến vào tiểu viện thuộc về mình.

Một trước một sau, thời gian không dài đi tới một tiểu viện rộng rãi. Vừa tiến vào trong, liền cảm thấy linh khí bức người, để cho người ta tinh thần phấn khởi.

- Vậy ta nghỉ ngơi trước...

Trương Huyền nhìn một vòng, hết sức hài lòng, ôm quyền nói.

- Ừm!

Biết hắn một ngày này trải qua nhất định rất mệt nhọc, Hưng kiếm thánh không nói thêm lời, nhấc chân đi ra ngoài.

Thấy đối phương rời đi, Trương Huyền mới tìm vị trí linh khí nồng nặc nhất trong sân, lấy ra linh thạch tuyệt phẩm, khôi phục lực lượng tiêu hao trong cơ thể.

Điều tức tiếp cận hai canh giờ, lúc này mới cảm thấy tinh khí thần triệt để khôi phục, cả người lần nữa đạt tới trạng thái đỉnh phong.

- Là thời điểm đột phá...

Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng, ánh mắt sáng lên.

Công pháp bí tịch Thánh Vực cửu trọng, Danh Sư đường còn không có đưa tới, nhưng bát trọng đã gom góp hơn ngàn bản, hơn nữa hình thành Thiên Đạo công pháp.

Ngón tay tới đụng một cái, nội dung trong thư tịch lập tức chảy vào thức hải, trở thành kiến thức của mình.

Thánh Vực bát trọng Động Hư cảnh, lĩnh vực mở ra Động Hư không gian, lý giải không gian càng thâm ảo hơn.

Khống chế chân khí trong cơ thể, dựa theo phương thức của Thiên Đạo công pháp chậm chạp chảy xuôi, tu vi cùng lực lượng ở trong chân khí vận chuyển chậm chạp tiến bộ.

Chưa tới một canh giờ, liền đạt đến Động Hư cảnh đỉnh phong, tùy thời có thể đột phá đến Vũ Không cảnh.

Biết chỉ cần xung kích, tất nhiên sẽ dẫn tới Vũ Không kiếp, hiện tại lại ở nội viện Trương gia, cố nén suy nghĩ, tinh thần lực chuyển dời đến Vu Hồn tu luyện bí pháp.

Trước đó thông qua ký ức của Ngoan Nhân, nhận được công pháp Vu Hồn Thánh Vực cửu trọng, chỉ bất quá không có thư tịch thích hợp dung hợp, một mực không tu luyện, giờ phút này Lộ Xung đến, mang đến không ít kiến thức liên quan tới loại này, sau khi dung hợp, đã nắm giữ Thiên Đạo pháp quyết đạt tới cửu trọng.

Giờ phút này linh thạch đầy đủ, vừa vặn có thể tiếp tục tu luyện, một lần xung kích Vu Hồn Thánh Vực cửu trọng.

Đại Thánh cảnh

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

Vu Hồn rời thân thể, Hưng kiếm thánh cấp cho linh thạch tuyệt phẩm cùng bảo vật ẩn chứa linh khí hội tụ vào một chỗ, tinh thần Trương Huyền tập trung, trong cơ thể nhanh chóng vận chuyển pháp quyết.

Kẽo kẹt! Kẽo kẹt!

Hồn thể lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được nhanh chóng tăng thêm.

Tâm cảnh khắc độ đạt tới Danh Sư cửu tinh đỉnh phong, tu luyện càng thêm chuyên tâm, Vu Hồn tấn cấp tốc độ càng nhanh, trước đó cần một canh giờ mới có thể tấn thăng một tiểu cấp bậc, hiện tại chỉ cần hơn nửa canh giờ liền có thể làm được.

Không biết qua bao lâu, hai mắt bỗng nhiên mở ra, không gian trước mắt giống như bị xé nứt, xuất hiện nổ vang.

Vu Hồn nhẹ nhàng xé ra, trong phạm vi mười thước xuất hiện từng vết rách đen kịt, không gian cũng không chịu nổi lực lượng mạnh mẽ.

- Đáng tiếc, Vu Hồn Xuyên Toa không có đạt tới hoàn mỹ, không dễ tu luyện!

Trong mắt Trương Huyền tràn đầy tiếc hận.

Lộ Xung từ tổ địa lấy được truyền thừa cho mình, loại bí thuật Vu Hồn Xuyên Toa này, tự nhiên cũng ở trong đó, chỉ tiếc thiếu hụt quá nhiều, hơn nữa thực lực bây giờ hơi khiếm khuyết, không cách nào tu luyện.

Nếu không giống như đồ nhi, hồn phách có thể qua lại không gian, sức chiến đấu nhất định tiến thêm một bước.

Đương nhiên, chỉ khi Vu Hồn bị bức ép rơi vào đường cùng mới sẽ sử dụng, Danh Sư đại lục đối với loại nghề nghiệp này, còn tồn tại kính sợ cực lớn. Nói thật, ban ngày nếu không phải Dương sư xuất hiện, xưng hô sư huynh, đừng nói để Danh Sư đường bồi thường, Độc Điện, Vu Hồn sư cũng rất khó thiện.

Hô!

Hồn thể đi vào thân thể, Trương Huyền đứng dậy, nhẹ nhàng khẽ động, liền cảm thấy lực lượng toàn thân cuồn cuộn không ngừng, so với trước đó mạnh mẽ không biết gấp bao nhiêu lần.

Ngón tay nhẹ nhàng bắn ra.

Tê lạp!

Không gian xé rách ra một khối lớn, đồ vật rơi vào trong đó toàn bộ biến mất.

- Tuy so với dung hợp lực lượng Đường Chủ lệnh kém không biết bao nhiêu, nhưng Thánh Vực cửu trọng bình thường, không còn là đối thủ nữa! Thậm chí vị đại trưởng lão của Băng Nguyên cung U Nhược Tâm kia, cũng có thể bằng vào thực lực đánh một trận!

Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng, lộ ra vẻ hài lòng.

Lần tu luyện này, chân khí, Vu Hồn đều có tiến bộ cực lớn, cả hai điệp gia, nửa bước Đại Thánh cũng chưa chắc có thể chống lại, cẩn thận tính toán ra, đã đứng ở hàng ngũ đỉnh phong của thế giới này.

- Cũng nên để Địa Ngục Thanh Long thú cùng Hỏa Diễm Kỳ Lân thú tăng lên chút lực lượng...

Hai Thánh Thú kia vì bảo vệ hắn, bỏ ra rất nhiều, nhất là người sau, lần này bị Trương Vô Ngân bắt lại, chịu tổn thương không nhỏ, nếu không phải thân phận mình chuyển đổi, biến thành Trương gia tiểu thiên tài, làm không cẩn thận có thể sẽ bị đánh chết.

Đại trưởng lão bị giam giữ, Thánh Thú tự nhiên cũng lần nữa trở lại nơi này.

Thả chúng ra, mỗi con đều ban cho mấy viên đan dược cấp chín.

Sau khi dùng đan dược, thương thế của Kỳ Lân thú triệt để khôi phục, mặc dù lực lượng không đột phá, nhưng trở nên càng thêm cường đại, xem ra bất cứ lúc nào cũng sẽ đột phá Thánh Vực cửu trọng ràng buộc, xung kích cảnh giới cao hơn.

Còn Thanh Long thú, có đan dược cấp chín và Trương Huyền trợ giúp, không đến một đêm, cũng từ Thánh Vực cửu trọng sơ kỳ, trực tiếp trùng kích tới đỉnh phong, so với Kỳ Lân thú cũng không kém quá nhiều.

Làm xong những thứ này, trời đã sáng choang, mới vừa đẩy cửa ra khỏi phòng, liền thấy Hưng kiếm thánh đã tới.

- Bắt đầu tế tổ... Chúng ta đi qua đi!

Hưng kiếm thánh nói một tiếng, lúc này mới phát hiện thực lực của nhi tử cùng hôm qua dường như lại có biến hóa, con mắt nhịn không được sáng lên:

- Tu vi của ngươi...

Hôm qua thoạt nhìn chỉ là Động Hư cảnh sơ kỳ, không thấy một đêm, đã đạt đến đỉnh phong, lực lượng trên người mạnh mẽ vô song, cường giả Thánh Vực cửu trọng cũng chưa chắc có thể thắng được.

- May mắn có chút đột phá...

Trương Huyền cười cười.

- May mắn?

Khóe miệng của Hưng kiếm thánh giật một cái.

Hôm qua cùng đối phương đối chiến, lực lượng còn cường đại hơn hắn, vốn cho rằng là thực lực chân thật, nhưng trải qua tiếp xúc, biết là mượn bí pháp nào đó, vốn lo lắng sử dụng bí pháp sẽ làm tu vi tiêu giảm, hiện tại xem ra suy nghĩ nhiều!

Không chỉ không có tiêu giảm, còn giống như có tiến bộ càng lớn!

Thật không biết đến cùng tu luyện như thế nào.

- Ngươi đánh ta một quyền, ta xem ngươi không mượn bí pháp, thực lực rốt cuộc mạnh cỡ nào!

Trong lòng Hưng kiếm thánh cảm xúc, lần nữa nhìn lại.

- Tốt!

Biết thực lực của cha, dưới tình huống không sử dụng Đường Chủ lệnh là vượt xa bản thân, Trương Huyền cũng không có gì xoắn xuýt, hít sâu một hơi, bỗng nhiên đánh ra một quyền.

Ầm ầm!

Không khí trước mắt nổ tung, sóng khí cuồn cuộn, bỗng nhiên lan tràn về phía trước, lông mày Hưng kiếm thánh giương lên, nắm lực lượng ở trong lòng bàn tay.

Hô!

Khí lực tiêu tán, kìm lòng không được lui về sau một bước, con mắt rung động.

- Loại lực lượng này, so với cường giả như Kiến Thần Bất Hoại cũng không kém quá nhiều...

Hưng kiếm thánh nhịn không được cảm xúc.

- Kiến Thần Bất Hoại?

Trương Huyền nghi ngờ nhìn qua.

- Tu vi đạt tới cấp bậc như ngươi, hắn cũng biết Thánh Vực cửu trọng cũng không phải điểm cuối cùng, trên còn có Đại Thánh!

Hưng kiếm thánh giải thích.

- Ừm!

Trương Huyền gật đầu.

Chuyện này hắn nghe Dương sư nói qua một lần, chỉ bất quá không kỹ càng.

- Võ giả cửu trọng, Hóa Phàm cửu trọng, Thánh Vực cũng cửu trọng, nhưng Đại Thánh chỉ có tứ trọng!

Hưng kiếm thánh nói:

- Đệ nhất trọng chính là Kiến Thần Bất Hoại!

- Đột phá Thánh Vực, tu luyện giả trở nên càng thêm cường đại, nhưng bất kể nguyên thần hay thân thể, đều đạt đến cực hạn, rất dễ dàng xuất hiện chia lìa, Kiến Thần Bất Hoại, trên thực tế chính là gặp thần biết chân ngã, phải chia lìa nguyên thần cùng thân thể, tiến hành sửa chữa, biến thành vô bệnh vô tai, càng thêm phù hợp tự nhiên, hòa vào tự nhiên! Tu vi đạt tới loại cảnh giới này, tuổi thọ tăng thêm 500 tuổi, có thể đạt tới 1500.

Cường giả Thánh Vực bình thường, chỉ có một ngàn năm tuổi thọ, coi như một chút cường giả lợi hại có thể may mắn sống lâu hơn chút, nhưng

sẽ không vượt qua quá nhiều, chẳng qua đạt tới Đại Thánh, Kiến Thần Bất Hoại có thể làm dịu già yếu trong cơ thể, tuổi thọ đã đột phá đến 1500. Chớ xem thường năm trăm năm, biến động bất ngờ, cũng không biết sinh ra bao nhiêu cường giả.

- Cảnh giới Kiến Thần Bất Hoại, liên lụy đến pháp quyết tu luyện càng sâu, khác biệt Thánh Vực bình thường. Thánh Vực bình thường mỗi cấp bậc chia làm sơ kỳ, trung kỳ, hậu kỳ cùng đỉnh phong, mà Đại Thánh bốn đại cấp bậc, mỗi một cái đều ẩn chứa sáu tiểu cấp!

- Theo thứ tự là, sơ kỳ, trung kỳ, hậu kỳ, đỉnh phong, viên mãn cùng đại viên mãn!

- Sáu cái này, một cái so với một cái càng khó, có ít người tấn thăng một cấp, cũng cần bỏ ra trăm năm thời gian... Đối với linh khí cũng vô cùng nhiều, chính vì vậy đột phá Thánh Vực cửu trọng, sẽ càng ngày càng khó tiến bộ!

- Vừa rồi một quyền của ngươi, không kém Kiến Thần Bất Hoại sơ kỳ, tuy không tính cực cao, nhưng thế hệ trẻ tuổi đã đủ để vẫy vùng thiên hạ, không người có thể địch!

Trương Huyền nhẹ gật đầu, trong lòng nhịn không được có chút hiếu kỳ:

- Kiến Thần Bất Hoại là cảnh giới thứ nhất của Đại Thánh, vậy cái thứ hai là gì?

- Cảnh giới thứ hai là Kim Thân cảnh!

Hưng kiếm thánh nói:

- Kiến Thần Bất Hoại, Thần Minh mà tự biết. Kim Thân Vô Cấu, thần tính mà trường tồn. Đạt tới loại cảnh giới này, địa hỏa, hàn thủy, đã không cách nào tổn thương, thương thế bình thường cũng có thể nhẹ nhõm khôi phục, không cần đan dược. Học sinh Viên Đào của ngươi,

kích hoạt toàn bộ Long Tê huyết mạch, thì có thể đạt tới loại cảnh giới này!

Đi đón dâu

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Ngu

- Đương nhiên, Kim Thân của Kim Thân cảnh chỉ là danh từ, không riêng gì thân thể, nguyên thần cũng mạnh mẽ, như kim cương bất hoại, cực kỳ cứng rắn, thủy hỏa bất xâm! Loại cảnh giới này, không chỉ lực lượng đạt tới tình trạng để cho người ta hoảng sợ, công kích linh hồn cũng có năng lực chống cự rất mạnh! Ma Âm sư, thậm chí Sư Ngôn Thiên Thụ đã không thể để cho hắn cúi đầu nghe lệnh. Trực tiếp đi vào truyền tống trận, không dùng phòng hộ, cũng sẽ không có bất kỳ tổn thương gì, không gian nghiền nát cũng có thể sống sót.

Hưng kiếm thánh tiếp tục nói:

- Cảnh giới thứ ba của Đại Thánh là Tâm Huyết Lai Triều! Cũng chính là đối với nguy hiểm, hoặc những thứ không biết, từ nơi sâu xa có thể cảm ứng, điểm ấy có chút tương tự Thiên Cơ sư, nhưng đối với cường giả mà nói, càng thêm thực dụng! Bởi vì không cần mai rùa, cũng không cần tiền, bỗng dưng liền có thể cảm giác được họa phúc, bắt lại tuyến đường thích hợp nhất của mình. Ta và mẫu thân ngươi chính là loại cảnh giới này, năm ngoái hồn đăng của ngươi tắt, nhưng ta và mẫu thân ngươi đều cảm ứng được ngươi không tử vong, lúc này mới kiên trì tìm kiếm...

- Hồn đăng tắt?

Khóe miệng Trương Huyền giật một cái, nhịn không được hỏi:

- Trương gia còn có hồn đăng của ta? Tắt lúc nào?

Hồn đăng này, hắn ở trong thư tịch của Thánh Tử điện thấy qua giới thiệu, là rút ra một chút hồn phách của tu luyện giả, dùng phương pháp đặc thù cô đọng thành.

Nhen nhóm ở chỗ đặc thù, có người đặc biệt chăm sóc, trải qua nhiều năm không ngừng duy trì, một khi tắt, liền chứng tỏ chủ nhân của hồn phách chết, thứ này ở các đại gia tộc, thế lực lớn đều sẽ có, dùng để biết người rời khỏi gia tộc sống hay chết, tùy thời nắm giữ động thái. Mình có hồn đăng... Còn dập tắt? Chuyện gì xảy ra?

- Ta và mẫu thân ngươi chỉ sợ ngươi xảy ra vấn đề, ở thời điểm ngươi vừa ra đời liền lưu lại, còn thời gian tắt... là cuối tháng tám, đầu tháng chín năm ngoái!

Suy nghĩ một chút, Hưng kiếm thánh nói.

- ...

Mí mắt của Trương Huyền đột nhiên hơi nhúc nhích.

Cuối tháng tám, đầu tháng chín năm ngoái, vừa vặn xuyên qua, khi đó học kỳ mới của Thiên Huyền vương quốc mở ra, hắn thân là giáo viên khảo hạch xếp cuối cùng, không điểm, đang không biết làm sao...

- Tiền thân bị ta phụ thể, hồn phi phách tán...

Trong nháy mắt Trương Huyền hiểu được.

Gia hỏa bị bản thân phụ thể, triệt để tử vong, hồn đăng tự nhiên dập tắt.

- Cảnh giới thứ tư là cái gì?

Trương Huyền sợ đối phương nhìn ra thứ gì, không tiếp tục vướng víu ở vấn đề này, hỏi lần nữa.

- Cảnh giới thứ tư, cũng là Đại Thánh đỉnh phong nhất, thực lực của Dương sư tới cấp độ này… là Bất Hủ cảnh. Cái bất hủ này, cũng không

phải thân thể, mà là nguyên thần, bất hủ bất hủ, bất kỳ ngoại lực gì cũng không thể ảnh hưởng suy nghĩ, hơi chuyển động ý nghĩ một chút, không chỉ có thể giết người, thậm chí còn có thể xé rách không gian! Tu vi đạt tới loại cảnh giới này, mới coi như chân chính vô địch dưới Cổ Thánh!

Hưng kiếm thánh cảm xúc:

- Ta và mẫu thân ngươi, một mực tìm kiếm loại cảnh giới này, đáng tiếc... Từ đầu đến cuối không có thành công.

- Kiến Thần Bất Hoại, Kim Thân, Tâm Huyết Lai Triều, Bất Hủ...

Trương Huyền ghi nhớ bốn cảnh giới ở trong lòng.

Ba cảnh giới khác không rõ lắm, nhưng Bất Hủ cảnh từng cảm thụ qua, nhất cử nhất động, đều có khí lực xé rách thiên địa, như trên thế giới không có địa phương cùng đồ vật có thể làm khó. Cảnh giới này cũng cường đại như vậy, thật không biết Cổ Thánh nên mạnh cỡ nào!

- Xong rồi, nhanh đi thôi!

Giải thích xong bốn cảnh giới của Đại Thánh, Hưng kiếm thánh nở nụ cười, không nói thêm lời, đi đầu dẫn đường.

Nghi thức tế tổ của Trương gia cũng không phức tạp, trưởng lão trong tộc, cùng các túc lão bế quan, tất cả đều đến, đi vào tổ sư đường tiến hành tế bái, có người chuyên môn tế tự, tuyên đọc thân phận và cuộc đời của Trương Huyền, nhận tổ quy tông.

Trương Huyền tuân thủ nghiêm ngặt bổn phận của mình, quá trình tế tự cực kỳ thuận lợi.

Tới buổi trưa thì toàn bộ kết thúc, tên Trương Huyền cũng xuất hiện ở trên gia phả Trương gia.

Sau đó chính là nghi thức kế vị tộc trưởng.

Đủ loại lễ tiết, nghi thức, rườm rà phức tạp làm người buồn ngủ. Bất quá hắn biết, đây là lúc trước Khổng sư xác định ra chữ Lễ, người vô lễ không lập, đặc biệt là loại đại gia tộc này càng thêm chú trọng, nếu như không có thứ này, tộc trưởng sẽ danh bất chính, ngôn bất thuận.

Một mực đến trời tối, lúc này mới chơi đùa xong.

Trương Huyền cũng thành công kế nhiệm vị trí Trương gia tộc trưởng, thành người nắm quyền lợi cao nhất của Trương gia.

- Xong rồi, nghi thức kết thúc, ngày mai liền đi Lạc gia đón dâu!

Nhìn nhi tử chẳng những còn sống, còn thành tộc trưởng, thực lực mạnh mẽ, Hưng kiếm thánh thoả mãn không nói ra được.

- Vâng!

Không nghĩ tới mới nhận cha mẹ tính nôn nóng như vậy, Trương Huyền mỉm cười. Thật ra thì hắn cũng sợ đêm dài lắm mộng.

- Mong Dương sư có thể đi qua làm chứng!

Đi tới trước mặt Dương sư, Hưng kiếm thánh ôm quyền cười nói.

- Sư huynh đón dâu, ta tự nhiên việc nghĩa chẳng từ!

Dương sư vuốt râu.

Vị Thiên Nhận Danh Sư thứ hai của nhân tộc, cưới Lạc gia tiểu công chúa, tự nhiên phải đích thân tới.

Một đêm không có chuyện gì xảy ra, lần này Trương Huyền không có tiếp tục tu luyện, mà ngủ một giấc, dưỡng đủ tinh thần.

Trời sáng, vừa tới đại điện nghị sự của Trương gia, liền thấy mọi người đã đến đủ, đủ loại vật tư, bảo vật, tràn đầy bốn mươi con Thánh Thú, cho người ta một loại cảm giác xa hoa đại khí.

- Cái này... Quá long trọng đi!

Trương Huyền có chút kinh ngạc.

- Trương gia gia chủ chúng ta kết hôn, đương nhiên phải long trọng một chút, nếu không Trương gia lại có mặt mũi gì gọi đệ nhất gia tộc?

Hưng kiếm thánh mỉm cười, Mộng kiếm thánh cũng vui cười như hoa, hiếm thấy không lên tiếng.

- Lạc gia cách nơi này bao xa?

Nhìn bốn mươi Thánh Thú to lớn cõng đủ loại bảo vật, Trương Huyền nghi ngờ nhìn qua.

Danh Sư đại lục bao la vô biên, Thánh Thú phi hành cực kỳ phiền phức, bình thường cần không biết bao lâu, nếu như quá xa, chỉ cần đối phương nói ra vị trí kỹ càng, hoàn toàn có thể sắp đặt truyền tống trận đi qua.

- Thế nào, mấy ngày cũng chờ không kịp, gấp gáp gặp lại bạn gái nhỏ của mình như vậy?

Mộng kiếm thánh nhìn qua.

- Này ngược lại không phải...

Trương Huyền hơi đỏ mặt, có chút xấu hổ.

- Không vội thì tốt, Trương gia, Lạc gia cách nhau không xa, đám Thánh Thú này, đều là chúng ta sớm chuẩn bị tốt, toàn bộ đạt đến Thánh Vực cửu trọng, toàn lực phi hành, ba ngày liền có thể đến, không cần lo lắng!

Dường như nhìn ra ý nghĩ của hắn, Mộng kiếm thánh cười nói:

- Truyền tống trận, tuy tốc độ càng nhanh, nhưng nhiều vật tư cùng Thánh Thú như vậy đồng thời truyền tống qua, sẽ là cái giá trên trời! Mặt khác không ít đồ vật không chịu nổi không gian phong bạo! Đi đón dâu,

cầu hôn, lễ nghi phải chu đáo, một khi xảy ra vấn đề, Trương gia tộc trưởng như ngươi cũng sẽ hao tổn mặt mũi!

- Này cũng phải ...

Trương Huyền gật đầu.

Thực lực của Thánh Thú, coi như có thể tiếp nhận không gian phong bạo của truyền tống trận, nhưng đồ vật trên lưng bọn chúng, có không ít là làm không được, lộ trình không xa, ba ngày mà thôi, quả thực không cần thiết sử dụng truyền tống trận.

- Xong rồi, lên đường đi!

Người đến đông đủ, lại không có gì cần chuẩn bị, Hưng kiếm thánh hét lớn một tiếng, rất nhiều Thánh Thú bay lên, Trương Huyền cùng mọi người đi vào trong một con Thánh Thú trước nhất, đội ngũ đón dâu Trương gia lập tức bay về phía Lạc gia.

Bí mật Trương Lạc thông gia

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Trên không cương phong gào thét, mang theo một tia băng hàn.

Giờ phút này đã bắt đầu mùa đông, tuy nơi này không giống Băng Nguyên cung băng tuyết đầy trời, nhưng trên không ít núi cao đã tràn đầy tuyết đọng, cùng mây trắng trên không chiếu rọi, cũng xem như một phen phong cảnh.

Đứng ở trong phòng trên lưng thú, Trương Huyền cau mày, qua rất lâu, cuối cùng nhịn không được nữa, nhìn về phía Hưng Mộng kiếm thánh cách đó không xa:

- Trương gia cùng Lạc gia thông gia, đến cùng bởi vì cái gì? Hiện tại ta đã là tộc trưởng, có nên nói rõ chi tiết một chút hay không?

Vừa mới bắt đầu, tưởng rằng cha mẹ lo lắng hôn sự của mình nên định trước, phi hành một đoạn thời gian, càng nghĩ càng thấy không đúng.

Bốn mươi Thánh Thú phi hành mang quà tặng, đan dược, pháp bảo, bí tịch, da thú, nội đan... Đủ loại đồ vật, cái gì cần có đều có, coi như Trương gia giàu chảy mỡ, cũng không có khả năng trong vòng một đêm lấy ra.

Khả năng duy nhất là, đối phương đã sớm chuẩn bị!

Ngay cả vị tiểu thiên tài như mình có thể tìm tới hay không cũng không xác định, liền trước thời hạn chuẩn bị lễ đón dâu...

Từ trong miệng Lạc Huyền Thanh, biết hai nhà Trương, Lạc thông gia là bắt buộc phải làm, lại thêm trước đó Trương gia tộc hội tuyển chọn... Lại không phát hiện được không đúng, thật sự có chút ngu rồi!

Huống chi, coi như làm cha mẹ lo lắng nhi tử cưới vợ, cũng không thể vội vàng như thế! Hài tử mất tích nhiều năm, thật vất vả lần nữa nhìn thấy, còn không hảo hảo thân mật một đoạn thời gian, liền thúc giục kết hôn... Thấy thế nào cũng cảm thấy không đúng.

- Cái này...

Nghe hắn hỏi, biết đoán được cái gì, Hưng kiếm thánh chần chừ.

- Ta đã nói đừng giấu nhi tử, ngươi lại không nghe, Huyền nhi thông minh như vậy, làm sao nhìn không ra?

Mộng kiếm thánh hừ một tiếng, nhìn lại:

- Làm như vậy, còn không phải vì nhân tộc gì sao!

- Vì nhân tộc? Chuyện gì xảy ra?

Trương Huyền càng ngày càng hồ đồ rồi.

Kết hôn với Lạc Nhược Hi mà thôi, còn liên lụy đến nhân tộc ư?

- Ta nói đi!

Dương sư một mực không lên tiếng than thở, mở miệng nói.

- Ừm!

Thấy hắn muốn nói, Hưng Mộng kiếm thánh đều ngừng lại.

- Thiên phú huyết mạch của Trương gia, là thời gian, thiên phú huyết mạch Lạc gia là không gian, chuyện này sư huynh hẳn hết sức quen thuộc!

Trương Huyền gật đầu.

Vừa mới bắt đầu cực kỳ khiếp sợ, hiện tại đã sớm biết, cũng không có gì kỳ quái.

- Thời gian, không gian liên hợp cùng một chỗ, chính là lực lượng thời không, mà cỗ lực lượng này, là mấu chốt mở ra phong ấn Khổng miếu!

Dương sư nói tiếp.

Thong ấn - Khổng miếu?

- Trong truyền thuyết, Khổng sư phong ấn Xuân Thu đại điển ở trong trong Khổng miếu, muốn mở không chỉ phải có truyền thế thiên phù, càng quan trọng hơn là nắm giữ loại lực lượng thời không này! Mà loại lực lượng này, chỉ có Cổ Thánh đỉnh phong nhất mới có.

Dương sư chậm rãi nói:

- Đáng tiếc, gần vạn năm qua đã không người có thể đột phá Cổ Thánh, Cổ Thánh lưu giữ tuổi thọ cũng đến phần cuối, thời gian ngắn chiến đấu còn có thể, để hắn đi thăm dò thời gian lưu tốc cùng không gian lưu tốc cũng Khổng miếu không biết ở đâu, chỉ sợ còn chưa tìm ra đại điển, người cũng đã chết! Mấu chốt nhất là, cường giả Cổ Thánh là không cho phép tiến vào!

- Cái này...

Trương Huyền không hiểu:

- Không cho phép Cổ Thánh đi vào, vì sao lưu lại lực lượng thời không chỉ có loại cường giả này mới có thể nắm giữ?

Khổng sư đến cùng muốn làm gì?

Thật vất vả làm ra bảo vật như Xuân Thu đại điển, không cho Nhân ta thì thôi, muốn đi vào, còn có đủ loại thiết trí, đến cùng là muốn cho người phát hiện, hay không muốn để cho người phát hiện?

Là muốn cho người biết, hay không muốn cho người biết?

Đối với ý nghĩ của Khổng sư, hậu nhân không cách nào phỏng đoán, Dương sư nhịn không được lắc đầu, nói tiếp:

- Đến cùng vì sao, ta cũng không hiểu! Dựa theo tình huống bình thường, cho dù có đầy đủ truyền thế thiên phù, không có loại lực lượng thời không này, cũng không cách nào đi vào, nhưng huyết mạch Trương gia, Lạc gia dung hợp, lại hoàn toàn có thể làm được!

- Huyết mạch dung hợp?

- Hai loại huyết mạch của Trương gia, Lạc gia, hoàn mỹ không một tì vết dung hợp lại với nhau, có thể sinh ra lực lượng thời không, so với Cổ Thánh đỉnh phong chân chính cũng không kém chút nào!

Dương sư gật đầu:

- Nguyên nhân chính là như vậy, hai nhà Trương, Lạc từ thời điểm các ngươi vừa ra đời liền chuẩn bị thông gia! Ai cũng không cách nào ngăn cản!

- Nhưng... hiện tại huyết mạch của ta đã biến mất không thấy gì nữa, coi như thông gia, cũng vô dụng ah...

Không nghĩ tới mục đích thông gia ở đây, Trương Huyền nhịn không được nói.

Dưới tình huống bình thường, liên lụy đến Xuân Thu đại điển, liên lụy đến Khổng miếu, liên quan đến nhân tộc hưng suy, quả thực không ai dám ngăn cản, Danh Sư đường cũng không được.

Nhưng hiện tại huyết mạch Trương gia của hắn mất hết, nắm giữ thời gian cũng không cao lắm minh, thông gia cũng không có hiệu quả gì ah!

- Mặc dù huyết mạch Trương gia của ngươi biến mất, nhưng dù sao trên người ẩn chứa qua, chỉ cần ban tặng huyết dịch, hắn là có thể nhẹ nhõm sử dụng, không có ảnh hưởng quá lớn... Lại nói, ngươi cùng Lạc gia tiểu công chúa tình đầu ý hợp, hai bên không có lạnh nhạt, dung hợp lại càng thêm thích hợp, càng dễ thi triển ra lực lượng thời không!

Dương sư cười cười:

- Cho nên ngươi là thí sinh tốt nhất, không có lựa chọn thứ hai!

Thật ra thì hắn còn có một câu không nói, cái kia chính là ngươi là Thiên Nhận Danh Sư, ai dám ngăn cản ngươi.

Khổng sư cũng là Thiên Nhận Danh Sư, người khác không chiếm được Xuân Thu đại điển, có lẽ vị trước mắt này có thể nhẹ nhõm thu hoạch.

Bởi vậy bất kể như thế nào, dù Trương gia đã có huyết mạch càng tinh thuần, nhưng trên thông gia cũng phải nhất định do hắn tiến hành.

- Ban tặng huyết mạch, nhẹ nhõm sử dụng?

Trương Huyền vẫn không hiểu.

Cùng Lạc Nhược Hi tình đầu ý hợp, lại càng dễ phù hợp, hắn không phủ nhận, nhưng ban tặng huyết dịch, có thể sử dụng, là có ý tứ gì?

- Tình huống của ngươi bây giờ, tuy bị tước đoạt huyết mạch, nhưng kỳ thật cũng coi như trong họa được phúc. Thứ nhất, không bị huyết mạch hạn chế, thực lực có cơ hội vượt qua người sinh ra huyết mạch!

Dương sư giải thích:

- Kế thừa huyết mạch, giống như kế thừa y bát của tiền nhân, ở trên thiên tư, nắm giữ ưu thế những người khác không gì sánh được, nhưng khuyết

điểm cũng rất lớn! Cái kia chính là bị huyết mạch ràng buộc, so với thường nhân, càng khó vượt qua tiên tổ! Hơn nữa huyết mạch càng tinh thuần, ràng buộc lại càng lớn!

- Cái này...

Trương Huyền giật mình.

Cái này cùng chính là không phá thì không xây được, mặc dù huyết mạch có thể khiến người ta nhanh chóng tăng lên, nhưng cũng là gông xiềng, muốn đột phá... Khó! Có thể nói gần như không có khả năng!

- Chẳng lẽ... lúc ấy Khổng sư dùng Tiên Thiên thai độc tước đoạt huyết mạch, không phải bởi vì không cách nào sinh ra Cổ Thánh, mà là... Muốn vượt qua tiên tổ?

Trong lòng hơi động, một ý nghĩ đột nhiên xông ra.

Trước đó không nghĩ ra vì sao Khổng sư cũng muốn tước đoạt huyết mạch, thế cho nên trên người nắm giữ thai độc, nếu như là nguyên nhân này, thỉ thật có khả năng! Dù sao thành tựu sau cùng của Khổng sư không ai bằng, khẳng định vượt qua vị tiền bối ban tặng huyết mạch kia.

- Năm đó, ta bằng lòng đồng ý tước đoạt huyết mạch, cũng bởi vì bọn họ bảo đảm, ngươi sẽ không xảy ra chuyện, còn có cơ hội xung kích cao hơn...

Mộng kiếm thánh ở một bên hốc mắt ửng hồng, nói xen vào.

Chư Tử bách gia

dtv-ebook.com

Nàng là mẫu thân, sẽ mặc kệ đại nghĩa hay không đại nghĩa, nhân tộc hay không nhân tộc, dám tổn thương con nàng, nàng liền liều mạng.

Cuối cùng có thể đồng ý, chính là bởi vì thuyết pháp này.

Thân là mẫu thân, đương nhiên hi vọng hài tử sau này có thể thành tựu càng lớn, vinh quang cửa nhà, có Dương sư tự mình ra tay, lại thêm chồng thuyết phục, lúc này mới miễn cưỡng gật đầu.

Nếu không, lấy thực lực của nàng, cho dù thực lực của Hồ Nhất Vi mạnh mẽ, cũng không có khả năng ở trong người lặng yên không tiếng động hạ độc thành công.

- Thứ hai thì sao?

Biết lúc đó mẫu thân lựa chọn có bao nhiêu khó khăn, trong lòng Trương Huyền than thở, tiếp tục nhìn qua.

- Thứ hai, bởi vì từng có huyết mạch tinh thuần nhất, về sau chỉ cần có đầy đủ tinh huyết, liền có thể mượn dùng loại lực lượng đặc thù của gia tộc này, mà không bị vấn đề kích hoạt huyết mạch, chịu một tháng mỏi mệt!

Dương sư tiếp tục nói.

Huyết mạch gia tộc, một khi kích hoạt, thực lực tăng không giả, nhưng cũng có tầm một tháng mỏi mệt, vô luận tu vi hay nguyên khí đều sẽ tổn thương rất lớn.

Nhưng người bị tước đoạt huyết mạch, lần nữa mượn dùng huyết mạch sẽ không xuất hiện loại hiện tượng này, chỉ cần tinh huyết đầy đủ, có thể

tuỳ tiện đề thăng thực lực!

- Cái này...

Ánh mắt Trương Huyền sáng lên, nếu thật sự như vậy, thì chỗ tốt thật sự quá lớn.

- Cũng không cần cao hứng, trước đó huyết mạch của ngươi quá mạnh, cả gia tộc có thể so sánh hầu như không có, tiêu hao lực lượng toàn tộc mới gom góp ba giọt! Coi như không có suy yếu kỳ, cũng phải tiết kiệm sử dụng!

Cổ tay khẽ đảo, lòng bàn tay của Hưng kiếm thánh có một bình ngọc bay tới.

- Ừm!

Trương Huyền nắm bình ngọc trong lòng bàn tay, lập tức cảm thấy trong đó lực lượng huyết mạch nồng đậm, biết vì ba giọt máu tươi này, chỉ sợ gia tộc hao tốn không ít lực lượng, nhẹ gật đầu, đang muốn nói chuyện, trong lòng lần nữa khẽ động.

Đường Chủ lệnh là ba giọt huyết dịch của Khổng sư luyện chế thành, sau khi luyện hóa, có thể nắm giữ lực lượng vô địch dưới Cổ Thánh, nhưng cũng có thời gian hạn định... Cái này có chút tương tự kích hoạt huyết mạch gia tộc. Có phải Khổng sư cũng là một loại huyết mạch đặc thù, mà điều kiện tiên quyết có thể mượn dùng là... Thiên Nhận Danh Sư?

- Hẳn là như vậy...

Trương Huyền nghĩ đến cái này, không khỏi giật mình.

Khó trách Khổng sư rời đi đại lục vài vạn năm, cũng không người có thể chân chính luyện hóa Đường Chủ lệnh, nhận hạn chế thể chất, có thể phát huy một phần mười uy lực đã rất không tệ.

- Nghe nói muốn đi vào Khổng miếu, còn cần truyền thế thiên phù Khổng sư lưu lại, thứ này hết thảy sáu cái, không biết đã tập hợp đủ chưa?

Nhớ tới một việc, Trương Huyền đột nhiên hỏi.

Lúc trước Dị Linh Thanh Điền Hoàng tiêu tốn tâm huyết lẻn vào đại lục, chính là vì tìm kiếm thứ này. Ẩn núp nhiều năm, cầu mà không được, không biết Danh Sư đường tìm được mấy cái?

- Truyền thế thiên phù, Tổng bộ Danh Sư đường một cái, Trương gia một cái, Lạc gia một cái, còn lại ba cái không biết tung tích, đến bây giờ không có tung tích, có người nói bị Khổng sư phong ấn ở trong sơn mạch không biết tên, cũng có người nói bị Chư Tử gia tộc mang đi! Cụ thể làm sao, coi như Tổng bộ Danh Sư đường cũng kiểm tra không ra!

Dương sư lắc đầu.

- Chư Tử gia tộc?

Trương Huyền nghi ngờ nhìn qua.

Nghe nói qua Thánh Nhân quý tộc, tam đại gia tộc, ngũ hành gia tộc, Chư Tử gia tộc là cái gì?

- Khổng sư từng thu ba ngàn đệ tử, người thành đạt bảy mươi hai vị, bảy mươi hai người này, đều đến Cổ Thánh!

Dương sư nói.

- Đều là Cổ Thánh?

Thân thể Trương Huyền nhoáng một cái, hô hấp dồn dập.

Tất cả học sinh đều là Cổ Thánh... như vậy lúc đó nhân tộc mạnh bao nhiêu? Khó trách Dị Linh tộc sợ Khổng sư như sợ cọp, thực lực cường

đại như vậy, nghiền ép vạn cổ, cái trước mạnh hơn cũng khó mà xoay người. Vạn thế chi sư, quả nhiên danh bất hư truyền!

- Bọn họ được phong Chư Tử, cho nên gia tộc hậu thế cũng được xưng… Chư Tử bách gia! Sau khi Khổng sư rời đi, bọn họ cũng lần lượt biến mất, lúc này mới có Trương gia, Lạc gia các gia tộc quật khởi, nếu không Chư Tử bách gia còn, ngay cả Tổng bộ Danh Sư đường cũng phải kiêng kị, kính sợ!

Dương sư nói rõ chi tiết những lịch sử không muốn người biết kia một lần.

- Chư Tử bách gia lợi hại như vậy?

Trương Huyền chấn động.

Tuy lần này Danh Sư đường ở trong tay hắn bị thiệt lớn, nhưng hắn hiểu, nội tình sâu không lường được, thật muốn huyên náo hung ác, cho dù có Trịnh Dương, Ngụy Như Yên, thậm chí Trương gia giúp một tay, cũng không phải đối thủ!

Nguyên nhân chính là như vậy, vài vạn năm đến nay, không ai dám đối nghịch Danh Sư đường, bởi vì nó quá đáng sợ!

Ai cũng không biết, đến cùng có bao nhiêu Cổ Thánh đang ngủ say, lại lúc nào có thể tỉnh lại. Cường đại như thế, vậy mà sợ hãi Chư Tử bách gia...

- Bọn họ đều là đệ tử thân truyền của Khổng sư lưu lại truyền thừa, huyết mạch mạnh mẽ không nói, kiến thức cũng không gián đoạn, Danh Sư đường tự nhiên không phải đối thủ!

Dương sư lắc đầu:

- Bất quá bọn họ đã sớm mất tích, vài vạn năm không thấy, hắn là sẽ không xuất hiện lần nữa, không cần căng thẳng!

Trương Huyền nhẹ gật đầu.

Đã cùng Khổng sư biến mất, thì không cần lo lắng, suy tư một chút tiếp tục nói:

- Như vậy còn lại ba truyền thế thiên phù tìm không thấy, thò làm sao đi vào Khổng miếu?

Thiên phù cũng không có gom góp, liền muốn chuẩn bị đi vào Khổng miếu, không tiếc để cho mình thông gia, có phải quá vội vàng hay không?

- Dựa theo trước kia thuyết pháp, thu thập không đủ, quả thực là không cách nào đi vào, có điều trải qua Danh Sư đường nhiều năm nghiên cứu, phát hiện một bí mật! Năm đó thiên phù là Khổng sư sưu tập sáu loại huyết dịch thể chất đặc thù cô đọng thành, tìm không thấy, vậy thì tìm ba loại thể chất đặc thù triệt để kích hoạt, cũng có thể đưa đến hiệu quả tương đồng!

Dương sư vuốt râu.

- Thể chất đặc thù?

- Học sinh ngươi Triệu Nhã Thuần Âm thể, Viên Đào Long Tê huyết mạch, Ngụy Như Yên Tiên Thiên độc thể, Thủy gia Thủy Thiên Nhu Chân Thủy thể... Chỉ cần triệt để kích hoạt, cũng có thể thay thế thiên phù!

Dương sư nhẹ gật đầu:

- Đây cũng là nguyên do vì sao U Nhược Tâm lo lắng muốn kích hoạt thể chất của Triệu Nhã. Chỉ cần thành công, Băng Nguyên cung liền có cơ hội đi vào Khổng miếu, Khổng sư lưu lại đệ nhất Thánh địa, bất kể bảo vật hay bí tịch, đều làm người không thể cự tuyệt! Mà bỏ lỡ cơ hội, thế lực đại lục sẽ phân chia lần nữa, thậm chí... Nhân tộc có thể lưu giữ hay không còn chưa biết chừng!

Dị Linh tộc, nếu để bọn hắn tìm được Khổng miếu trước, tiến vào bên trong, nhân tộc nhất định hết sức nguy hiểm.

Người sau tìm tới trước, có lẽ có thể giải quyết gông xiềng không cách nào tấn cấp Cổ Thánh, không đến mức bấp bênh giống như bây giờ.

Có thể nói, đi vào Khổng miếu đối với thế lực lớn đương đại mà nói, là một bước ngoặt to lớn, ai cũng không muốn từ bỏ cơ hội.

- Xong rồi, còn có nghi vấn khác không?

Dương sư giải thích xong, lần nữa nhìn qua.

- Tạm thời không còn...

Trương Huyền lắc đầu.

Hắn không hiểu chỉ có những thứ này, đối phương nói xong, đã hiểu.

Khó trách Lạc gia kiên định muốn Lạc Nhược Hi gả cho tiểu thiên tài như vậy, dính dáng Khổng miếu, quả thực bất cứ chuyện gì cũng không thể thay đổi.

- Vậy là tốt rồi...

Thấy hắn không có nghi vấn, Dương sư không nói thêm lời, khoanh chân ngồi xuống.

Trương Huyền cũng không hỏi thêm nữa, cẩn thận củng cố tu vi cùng Vu Hồn vừa mới tấn thăng.

Ba ngày thời gian thoáng một cái đã qua, buổi sáng hôm nay, ánh nắng mới vừa nhảy ra, liền thấy phía dưới có một thành phố khổng lồ xuất hiện.

- Đã đến Già Hư thành của Lạc gia!

Hưng kiếm thánh đi tới trước cửa sổ nói.

Lạc Huyền Thanh tới chơi

dtv-ebook.com

- Già Hư thành?

Trương Huyền cúi đầu nhìn lại, thành thị dưới thân giống như ẩn giấu ở trong hư không, bốn phía sơn mạch tầng tầng lớp lớp, mây trắng mịt mờ, tựa như mê cung.

Nếu như không có con đường chuyên môn, muốn đi vào trong đó, không biết phải hao phí bao nhiêu công phu.

- Đại trận thật là lợi hại!

Trương Huyền nhịn không được cảm xúc.

- Giống như Trương gia đại trận, cũng là thủ hộ gia tộc, trong đó ẩn chứa không gian chân ý, dễ dàng mất phương hướng. Đương nhiên, đối với cường giả như chúng ta mà nói, không coi vào đâu...

Hưng kiếm thánh cười cười, ngón tay nhẹ nhàng điểm một cái, một cái gương xuất hiện ở trước mặt Trương Huyền, xuyên thấu qua gương nhìn xuống dưới, có thể rõ ràng nhìn thấy đường đi đúng đắn trong trận pháp, theo nó tiến lên, liền có thể nhẹ nhõm đi vào.

Loại trận pháp này, là thời khắc biến hóa, để cho người ta không mò ra quy luật, có thể liếc mắt tìm kiếm đường ra, xem ra lão cha tiện nghi này, cực kỳ am hiểu trận pháp.

- Phía trước là khách Trương gia tới?

Tiếp tục tiến lên một hồi, một tiếng cười lang lãng vang lên, ngay sau đó vài bóng người xuất hiện ở trên không trung. Đi đầu chính là Lạc Khinh Trần đại trưởng lão.

- Đúng vậy...

Hưng kiếm thánh bay ra, đám người Trương Huyền theo sát phía sau.

- Lạc gia đã chuẩn bị xong phòng khách, cung kính chờ đợi đại giá!

Lạc Khinh Trần nhẹ nhàng cười một tiếng, đi đầu bay xuống.

Mọi người đuổi theo, sau lưng rất nhiều đệ tử Trương gia điều khiển Thánh Thú phi hành theo sát tới.

Lạc gia chuẩn bị phòng khách, là một phủ đệ to lớn, rộng rãi bao la, bốn mươi con Thánh Thú toàn bộ ở trong đó, cũng không tỏ ra chen chúc chút nào.

- Chư vị nghỉ ngơi trước một ngày, đợi ta triệu tập tất cả trưởng lão gia tộc, cùng thái thượng trưởng lão bế quan, ngày mai lại thảo luận hôn sự, hai nhà chúng ta thông gia, ở toàn bộ đại lục cũng là việc lớn, không thể cẩu thả!

Lạc Khinh Trần an bài ổn thoả, cười nói.

- Đại trưởng lão nói rất có lý!

Hưng kiếm thánh gật đầu.

- Vậy liền làm phiền chư vị...

Lạc Khinh Trần không nói thêm nữa, an bài trưởng lão chuyên môn phụ trách sinh hoạt thường ngày của mọi người, lúc này mới chậm rãi lui ra ngoài.

- Đây là gia tộc của Lạc Nhược Hi?

Phòng khách bố trí cực kỳ tinh diệu, đủ loại trận pháp liên hợp cùng một chỗ, tạo thành một Tụ Linh trận to lớn, đối với tu luyện giả mà nói, tuyệt đối là động thiên phúc địa.

Chậm rãi đi ở trong đó, trong lòng Trương Huyền tràn đầy kích động.

Một đường thấy qua không ít nữ hài, đối với hắn có tâm tư cũng không ít, có điều hắn chỉ có tình cảm với nàng, hơn nữa kèm theo thời gian lên men, tình cảm như rượu lâu năm, càng ngày càng đậm hơn, hương thơm ngọt ngào, khiến người ta say mê trong đó, khó mà dứt bỏ.

- Thế nào, ngày mai cũng chờ không kịp?

Thấy hắn đi loạn trong sân, Mộng kiếm thánh cười đi tới trước mặt.

Lấy thực lực của nàng, tự nhiên có thể thấy được, nhi tử của mình bị rất nhiều cao thủ Danh Sư đường vây khốn cũng không có bất kỳ hốt hoảng, tâm cảnh đã không an phận.

- Làm sao có thể... Ta chỉ là tùy tiện nhìn một chút...

Trương Huyền đỏ mặt, tràn đầy xấu hổ.

- Yên tâm đi, hai nhà Trương, Lạc thông gia, là bắt buộc phải làm, không cần lo lắng. Hơn nữa, coi như không có hôn ước, chỉ cần là nữ hài ngươi ưa thích, mẹ cũng sẽ giúp ngươi cướp nàng về!

Mộng kiếm thánh vung tay lên, mang theo một cỗ khí phách.

Biết mẫu thân của mình thật đúng là làm được loại sự tình này, Trương Huyền xấu hổ cười một tiếng, đang muốn nói chuyện, chỉ thấy Lạc gia trưởng lão phụ trách chiếu cố sinh hoạt thường ngày đi tới:

- Trương tộc trưởng, Huyền Thanh thiếu gia muốn gặp ngươi!

- Mau dẫn ta đi qua...

Nghe được Lạc Huyền Thanh ở đây, ánh mắt Trương Huyền sáng lên.

Còn tưởng đối phương ở Thánh Tử điện, không nghĩ tới đã trở về.

Cũng đúng, muội muội sắp xuất giá, đại sự như thế, khẳng định phải dùng tốc độ nhanh nhất về gia tộc.

Đi theo sau lưng trưởng lão, nhanh chóng tới phòng khách, quả nhiên thấy Lạc Huyền Thanh đang ngồi ở bên trong, tay cầm chén trà, không biết nghĩ cái gì, thấy hắn đi vào, vội vàng đứng lên, chắp tay ôm quyền:

- Đệ tử Lạc gia Lạc Huyền Thanh, gặp qua Trương tộc trưởng, Thánh Tử điện điện chủ!

- Lạc huynh khách khí...

Thấy đối phương hành lễ, Trương Huyền vội vàng tiến lên.

Ngẩng đầu nhìn thanh niên trước mắt, trong mắt Lạc Huyền Thanh bùi ngùi mãi thôi.

Trước đó cho rằng chỉ là người bình thường, bởi vì tính tình hợp nhau, mới kết giao hảo hữu, đợi biết hắn lừa muội muội, đột nhiên giận dữ, muốn đánh chết...

Nhưng làm sao cũng không ngờ tới, thời gian nháy mắt, đối phương không chỉ biến thành Trương gia tiểu thiên tài cùng muội muội chỉ phúc vi hôn, trở thành Thánh Tử điện điện chủ, đồ đệ từng cái mạnh mẽ rối tinh rối mù... Tận mắt xác nhận tin tức rất nhiều lần, cũng không dám tin tưởng.

Vừa mới bắt đầu, muội muội nói gia hỏa từ Hồng Viễn đế quốc tới kia hết sức ưu tú, hắn còn khịt mũi coi thường, cảm thấy chỉ thường thôi, giờ phút này mới hiểu được, ánh mắt của muội muội quả nhiên không tầm thường!

- Thực lực của ngươi là... Động Hư cảnh đỉnh phong?

Trong lòng Lạc Huyền Thanh đang cảm xúc, nhìn ra thực lực của thanh niên, đồng tử lần nữa co rụt lại.

Trước mấy ngày đánh hắn, mới Nhập Hư cảnh đỉnh phong, lúc này mới bao lâu, đã là Động Hư cảnh đỉnh phong?

Hắn có thể ở bằng chừng ấy tuổi đạt tới Động Hư cảnh sơ kỳ, liền rất kiêu ngạo, vị trước mắt này, đột phá giống như uống nước ăn cơm... Có cần khoa trương như vậy hay không?

- May mắn đột phá...

Trương Huyền mỉm cười.

- May mắn...

Lạc Huyền Thanh sắp nghẹn ra nội thương, mỗi lần hỏi một chút, tên này đều dùng câu đó... Lừa gạt cũng cho chút tôn nghiêm được không? Thay lời khác sẽ chết sao?

- Ta muốn thử xem thực lực của ngươi, không biết có thể chỉ giáo không?

Lạc Huyền Thanh hít sâu một hơi, nhìn lại.

Thời điểm mới quen đối phương, tên này mới bất quá là Thánh Vực ngũ trọng, không đáng giá nhắc tới, hai ba tháng liền mạnh hơn hắn... Tuy biết đối phương thiên phú mạnh mẽ, vẫn có chút không phục.

- Tốt!

Trương Huyền gật đầu.

Vừa mới đột phá, cũng có chút ngứa tay, đối phương có thể tỷ thí, không còn gì tốt hơn.

- Vậy thì bắt đầu đi...

Nghĩ liền làm, bàn chân của Lạc Huyền Thanh đạp mạnh, bỗng nhiên xông về phía trước, thời gian nháy mắt liền đến trước mặt Trương Huyền, năm ngón tay treo trên bầu trời, bỗng nhiên chụp lại.

Rầm!

Không gian ngưng kết, không khí sền sệt, mấy ngày ngắn ngủi không thấy, hắn cũng có tiến nhanh rất lớn!

- Đến hay lắm!

Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng, lực lượng trong cơ thể bỗng nhiên cuộn trào, bàn tay nâng lên, vừa định nghênh đón, đột nhiên ngừng lại, cứng ngắc ở trên không trung.

- Làm sao vậy? Đừng tưởng rằng ta không phải đối thủ, liền có chỗ nương tay, để cho ta mở mang kiến thức thực lực chân chính của ngươi một chút đi...

Thấy hắn mới vừa tăng lực lượng lên, liền dừng lại, cả người giống như pho tượng không nhúc nhích, lực lượng trong tay Lạc Huyền Thanh không ngừng xoay quanh, hừ lạnh một tiếng.

Mặc dù hắn suy đoán ra, khả năng không phải đối thủ, nhưng nếu là tỷ thí, thua thì thua, còn khinh thường đối phương nhường.

- Không phải nhường...

Khóe miệng Trương Huyền co giật:

- Mà là vừa rồi dùng sức lớn, hình như, hình như muốn đột phá...

Ầm ầm!

Lời còn chưa dứt, bầu trời lập tức âm trầm, lôi vân cuồn cuộn, tia chớp giao kích.

Vũ Không kiếp, đến rồi!

Đôi câu dọa chạy

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

Thời điểm ở Trương gia, Trương Huyền đã đột phá đến Động Hư cảnh đỉnh phong, bất cứ lúc nào cũng sẽ xung kích Vũ Không cảnh, chỉ bất quá sợ dẫn tới lôi kiếp, không thể giải quyết tốt hậu quả, nên cưỡng ép áp chế lại.

Mới rồi cùng Lạc Huyền Thanh luận võ, hơi sử dụng lực lượng, chân khí trong cơ thể không khống chế được, trong nháy mắt phá tan Động Hư cảnh ràng buộc, để tu vi đạt đến Thánh Vực cửu trọng… Vũ Không cảnh.

- Như vậy cũng có thể đột phá?

Nhìn thấy mây đen đầy trời, cùng lực lượng trong cơ thể thanh niên sôi trào, con mắt Lạc Huyền Thanh tối sầm lại, sắp ngất đi.

Ngươi không phải vừa tới Động Hư cảnh đỉnh phong ư? Vũ Không cảnh là nhà của ngươi? Vừa động thủ đã đột phá?

Ngực Lạc Huyền Thanh nghẹn đau nhức, sắp thổ huyết.

Mới vừa rồi bởi vì cảm thấy đối phương tấn cấp quá nhanh, tu vi khả năng chưa vững chắc, lúc này mới tiến hành khiêu chiến, ai biết còn chưa bắt đầu, người ta lại đột phá... Tới so sánh, tốc độ tu luyện của hắn chậm giống như rùa đen... Không đúng, giống như ốc sên! Quả thực không có cách nào gặp người.

Ầm ầm!

Đang buồn bực, chỉ thấy lôi đình ở trên bầu trời càng để lâu càng lớn, đã chiếm diện tích không dưới mấy vạn mẫu.

Lạc Huyền Thanh nuốt ngụm nước bọt, thân thể phát run, nhịn không được nữa nhìn về phía thanh niên trước mắt:

- Trương Huyền, ngươi đến cùng là tới đón dâu, hay muốn diệt Lạc gia?

Vũ Không kiếp của đối phương quá mạnh, thật muốn rơi xuống, mặc dù rất nhiều trận pháp của Lạc gia cường hãn, chỉ sợ cũng chống lại không được!

Ngươi không phải tới đón dâu ư? Làm ra cái đồ chơi này, là muốn Lạc gia diệt tộc ah...

- Cái này... Ta thật không phải cố ý, nếu không... ta lại đè tu vi xuống!

Trương Huyền hơi đỏ mặt.

Hắn một mực áp chế, muốn tìm cơ hội tốt, ở địa phương không ai vượt qua lôi kiếp, ai nghĩ đến cùng đối phương tỷ thí, không có khống chế tốt lực lượng, đột nhiên đột phá, để hắn cũng rất bị động ah!

- Đè xuống? Lôi kiếp đã tới, còn đè xuống được ư?

Mắt Lạc Huyền Thanh tối sầm lại.

Đột phá thì đột phá, còn đè xuống... Ngươi xác định không phải đang đùa giỡn?

Việc cấp bách hắn là nghĩ biện pháp vượt qua lôi kiếp mạnh mẽ kia? Lôi đình mạnh mẽ như vậy, Thánh Vực cửu trọng đỉnh phong cũng chưa chắc có thể chống lại, chẳng lẽ ngươi không có chút lo lắng nào sao?

- Cũng đúng ah, lôi kiếp tới, trước tiên cưỡng chế nó di dời lại nói... Chỉ là...

Khuôn mặt Trương Huyền xấu hổ:

- Ta cũng không có biện pháp tốt...

Hiện tại Vu Hồn đạt đến Thánh Vực cửu trọng đỉnh phong, không cách nào hấp thu lực lượng, tu vi cũng vừa mới đột phá, không có Thiên Đạo pháp quyết thích hợp, thân thể trước mấy ngày vừa mới tiến bộ... Tuy linh khí đầy trời, nhưng không hấp thu được cũng vô dụng ah!

- Không có cách nào? Có ý tứ gì? Ngươi không phải có biện pháp đuổi lôi đình đi ư?

Da mặt Lạc Huyền Thanh co lại.

Lôi đình Động Hư cảnh của hắn chính là vị trước mắt này đuổi đi, làm sao đến bản thân lại không được?

- Nói cho ngươi biết, nếu như không đuổi lôi đình đi, thật để cho nó rơi xuống, Lạc gia khẳng định cùng ngươi không chết không thôi, hôn sự của ngươi và muội muội ta cũng đừng suy nghĩ...

Lạc Huyền Thanh cắn răng nói.

- Cái này...

Trương Huyền gãi đầu, người sắp khóc.

Sớm không đột phá, muộn không đột phá, hết lần này tới lần khác lúc này... Hiện tại thân thể, tu vi, Vu Hồn, đều không hấp thu được năng lượng, coi như muốn dọa đối phương đi cũng làm không được ah!

- Đúng rồi, thử như thế xem...

Biết lôi đình sắp hạ xuống, chậm trễ không nổi nữa, cắn răng một cái, Trương Huyền bỗng nhiên bay lên, hai tay chắp sau lưng, cả người lộ ra vẻ mặt lạnh lùng.

- Sao Vũ Không kiếp của Huyền nhi lớn như thế?

- Yên tâm đi, hắn có thể đuổi lôi kiếp đi, trước đó đã có nhiều lần! Vừa vặn nhìn một chút, đến cùng dùng thủ đoạn gì làm được!

- Ừm, ta cũng nghe nói, hình như vọt thẳng vào lôi đình, sau đó thời gian không dài, lôi kiếp sẽ không ngừng run rẩy, tan tác...

Hưng Mộng kiếm thánh cũng bị lôi vân đầy trời thu hút, thấy là Vũ Không kiếp của nhi tử, đồng thời thở phào nhẹ nhõm.

Nhi tử của mình sáng lập ra quá nhiều kỳ tích, đặc biệt là đối kháng lôi kiếp, lưu lại vô số truyền thuyết, tuy trước mắt rất cường đại, hắn là cũng có thể nhẹ nhõm đối kháng.

- Mau nhìn, hắn bay lên, hắn là sẽ lập tức xông vào lôi đình...

Thấy Trương Huyền đi tới dưới lôi vân, Hưng kiếm thánh hưng phấn.

- Đây chính là cơ hội khó được, quan sát thật tốt, nếu như có thể học được một chiêu nửa thức, đệ tử Lạc gia chúng ta đột phá sẽ không cần lo lắng lôi đình!

Lạc gia đại trưởng lão Lạc Khinh Trần cũng bị lôi đình thu hút, xoay người dặn dò một đám trưởng lão.

- Vâng!

Tất cả trưởng lão đồng thời gật đầu.

Hắn từng thấy tận mắt, vị thanh niên trên không kia giúp Lạc Huyền Thanh chống cự lôi kiếp, chỉ bất quá lúc ấy không có hiểu rõ, đến cùng làm sao làm được, hiện tại lại tới một lần, vừa vặn có thể cẩn thận quan sát.

Một khi học được loại bí pháp đối kháng lôi đình này, hậu bối gia tộc độ kiếp, sẽ hoàn toàn không cần phải sợ!

- Đúng rồi, mang Không Gian Kính tới, ghi chép một màn này lại, bây giờ nhìn không hiểu, về sau có thể lặp đi lặp lại quan sát, luôn có thể tìm ra dấu vết...

Lạc Khinh Trần lần nữa dặn dò.

Lấy thực lực của hắn, lần đầu tiên nhìn cũng không rõ đối phương đến cùng làm sao thành công, mặc dù các trưởng lão sau lưng nhân số rất nhiều, nhưng muốn triệt để hiểu rõ, hắn cũng làm không được, tốt nhất là ghi chép một màn này lại, về sau quan sát, luôn có thể tìm ra dấu vết để lại.

- Vâng!

Một trưởng lão vội vàng bay trở về, thời gian không dài, quả nhiên tìm được một cái gương to lớn, chính là siêu cấp pháp bảo của Lạc gia… Không Gian Kính, có thể ghi chép sự tình nhìn thấy.

- Hắn đã xông lên...

Mọi người vừa lấy ra gương, liền nghe Lạc Khinh Trần hét lớn một tiếng, ngay sau đó liền thấy thanh niên bay lên bầu trời, đi tới dưới lôi đình.

Tất cả mọi người kích động, muốn nhìn xem Trương Huyền, Trương gia tiểu thiên tài trong truyền thuyết, đến cùng làm sao chống cự lôi kiếp.

Ầm ầm!

Thấy hắn bay tới, lôi đình phát ra thanh âm nóng nảy, nổ vang kịch liệt, tựa như muốn xé rách thiên địa.

Ngẩng đầu nhìn lên, trong lòng Trương Huyền run run, trên mặt lại không biểu hiện ra, vẻ mặt thản nhiên:

- Tiểu Lôi Lôi, chúng ta lại gặp mặt!

Ầm ầm!

Nghe được thanh âm của hắn, lôi đình sửng sốt một chút, tiếng nổ không còn vang dội như trước đó.

- Không cần rống, thừa dịp ta còn không có tức giận, lập tức cút đi!

Trương Huyền nhướng mày, trên mặt mang theo vẻ không kiên nhẫn.

Ầm!

Tiếng sấm nổ lại yếu hơn, mây đen đầy trời nghe được hắ nói, hình như đang không ngừng run rẩy.

- Đừng cho mặt không biết xấu hổ... Chọc giận ta, ngươi hắn phải biết kết quả, đừng đến lúc đó hối hận cũng không kịp!

Thấy đối phương còn không đi, Trương Huyền lần nữa hừ lạnh.

- Ầm!

Chần chờ một chút, lôi đình giống như làm ra quyết định to lớn, lần nữa phát ra một tiếng nổ vang không cam lòng.

Rầm!

Đột nhiên xoay người rời đi, thời gian nháy mắt biến mất không thấy hình bóng, cũng không thấy tung tích nữa.

Mới vừa rồi còn mây đen đầy trời, người người đều cảm thấy tận thế đến, giờ phút này trời sáng khí trong, không có một đám mây.

- Cái này con mẹ nó cũng được?

- Hù dọa đôi câu liền có thể rời đi? Khi nào lôi đình đơn giản như vậy?

Đám người Lạc Khinh Trần trợn mắt hốc mồm.

Biến cố sinh (1)

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

Lôi kiếp, là thiên địa trừng phạt tu luyện giả, mỗi tu luyện giả đều nghe đến đã biến sắc, sợ như sợ cọp!

Coi như loại thực lực như Lạc Khinh Trần, nghe được thiên kiếp đến cũng sợ tới mức sắc mặt trắng bệch, cần chuẩn bị rất lâu mới dám chống lại.

Vị trước mắt này ngược lại tốt, vốn cho rằng sẽ dùng ra thủ đoạn lợi hại gì, làm sao cũng không nghĩ đến... Tùy tiện quát tháo đôi câu, uy hiếp đôi câu... Sau đó liền hù chạy! Còn có loại thao tác này? Lúc nào lôi đình dễ dàng đối phó như vậy?

- Có ghi chép lại không?

- Ghi chép, chỉ là... chúng ta... thật có thể học được sao?

Trưởng lão sau lưng sắp khóc thành tiếng.

- Không học được...

Lạc Khinh Trần lắc đầu.

Có thể đoán được, thật muốn chạy tới nói nhảm với lôi đình như vậy, đoán chừng một cái nháy mắt sẽ bị đánh thành thịt vụn.

Đây cũng không phải khiêu khích, mà là mạo phạm thiên uy!

Nhưng mạo phạm như vậy, thanh niên trên không chuyện gì cũng không có, nhẹ nhõm qua ải... có khi nào không phải hài tử của Hưng Mộng kiếm thánh, mà là con riêng của ông trời không!

- Cũng may lừa gạt được...

Trương Huyền thở dài ra một hơi.

Lôi kiếp bị hắn hút khô rất nhiều lần, trong lòng đã có bóng ma, nếu không cứng rắn bổ xuống, không có cách nào hấp thu, thật đúng là sẽ xuất hiện không ít phiền phức.

Thân thể Trương Huyền nhoáng một cái, trở lại tại chỗ, nhìn về phía Lạc Huyền Thanh mỉm cười:

- Xong rồi, lôi kiếp đi qua, chúng ta tiếp tục!

- ...

Da đầu Lạc Huyền Thanh nổ tung.

Tiếp tục em gái ngươi ah!

Lôi kiếp cũng bị hai ngươi câu quát đi, ta một phàm phu tục tử, cùng ngươi tiếp tục... Không phải tìm tai vạ ư?

- Thôi được rồi...

Lạc Huyền Thanh vội vàng lắc đầu.

Trong lòng của hắn đã có quyết định, từ nay về sau, đánh chết cũng không cùng kẻ trước mắt này so, chính là quái thai, không phải nhân loại!

- Cái kia... Lạc huynh, có thể dẫn ta đi gặp tiểu công chúa hay không?

Thấy hắn không muốn so, Trương Huyền mang theo thất vọng, ngay sau đó điều chỉnh tâm tình, vẻ mặt mong đợi nhìn qua.

Càng đến trước mặt càng cảm thấy nhớ, cho dù là hắn, cũng không có bình tĩnh như trước đó.

- Ngày mai thời điểm đính hôn, tự nhiên sẽ thấy, cũng không vội vã một ngày...

Lạc Huyền Thanh khoát tay áo.

- Được rồi!

Trương Huyền bất đắc dĩ lắc đầu.

- Ngươi thật muốn gặp?

Thấy hắn thất lạc, Lạc Huyền Thanh mỉm cười.

Vị trước mắt này càng muốn thấy, nói rõ muội muội ở trong lòng đối phương càng trọng yếu, hắn cũng rất tình nguyện nhìn thấy.

- Đương nhiên...

Trương Huyền vội vàng gật đầu.

- Thật muốn thấy, ta lặng lẽ để các ngươi gặp mặt cũng không sao, có điều thời gian không thể quá dài...

Lạc Huyền Thanh nhìn qua.

Thật ra thì lần này hắn đến tìm đối phương, chính là muốn để hai bên hẹn gặp, mặt khác cũng nhìn xem thái độ của đối phương.

Hiện tại thấy được thái độ, quả thực ưa thích muội muội không rời, lại làm khó cũng không có ý nghĩa gì.

Tuy trước đính hôn tự mình gặp mặt, xem như không hợp lễ tiết, nhưng quy củ là chết, người là sống, coi như bị phát hiện, các trưởng lão cũng chỉ cảm thấy trẻ tuổi xúc động, sẽ không nói nhiều.

Huống chi vị trước mắt này không riêng gì Trương gia gia chủ, càng là Thánh Tử điện điện chủ, sư huynh của Dương sư!

- Thật?

Trương Huyền hưng phấn nhảy lên.

- Ừm!

Lạc Huyền Thanh hừ một tiếng:

- Ngươi chờ, ta đi an bài một chút...

Trương Huyền vội vàng gật đầu, đang muốn nói lời cảm kích, chỉ thấy một vị trưởng lão Trương gia vội vã đi tới trước mặt:

- Tộc trưởng...

- Làm sao vậy?

Thấy biểu lộ của hắn ngưng trọng, Trương Huyền nhíu mày.

- Trong tộc truyền đến tin tức, Băng Nguyên cung Triệu Nhã cung chủ cùng Độc Điện Ngụy Như Yên điện chủ, mất tích...

Trưởng lão vội vàng nói.

- Mất tích?

Da đầu Trương Huyền nổ tung, đột nhiên đứng dậy, híp mắt lại:

- Có ý tứ gì? Chuyện gì xảy ra?

- Ta cũng không biết... Hình như phát sinh chiến đấu, sau đó liền mất đi tung tích, người Trương gia đã đi điều tra...

Vị trưởng lão này vội nói.

- Triệu Nhã kích hoạt thể chất, thực lực không thua Đại Thánh, Ngụy Như Yên thi triển độc công, khí độc đầy trời, Nhậm Thanh Viễn quyền điện chủ muốn bắt đi cũng khó khăn... Mất tích? Thậm chí ngay cả thời gian đưa tin cũng không có?

Trương Huyền xiết chặt nắm đấm, cực kỳ khó tin.

Lúc trước Triệu Nhã bị U Nhược Tâm giam giữ, cũng tìm cơ hội đưa tin cầu cứu mình, đến cùng người nào để của nàng mất tích, một chút tin tức cũng không truyền tới?

- Thuộc hạ không biết!

Vị trưởng lão này lắc đầu.

- Ngươi biết chiến đấu phát sinh ở nơi nào không? Ta bây giờ đi qua nhìn một chút!

Trương Huyền hít sâu một hơi nói.

Trương gia biết tin tức nhất định chuẩn xác, Triệu Nhã cùng Ngụy Như Yên khẳng định là xảy ra chuyện, không dám có bất kỳ chần chừ.

Muốn biết đến cùng xảy ra chuyện gì, chỉ có tự mình tới, chờ đợi bọn họ kiểm tra, còn không biết muốn tra đến lúc nào, làm không cẩn thận, mọi người đã xảy ra chuyện, cũng không có điều tra ra.

- Cách liên minh đế quốc không xa, Triệu cung chủ cùng Ngụy điện chủ xử lý xong chuyện nơi đó, còn chưa kịp trở về, liền xuất hiện biến cố...

Vị trưởng lão này vội vàng nói.

- Cách liên minh đế quốc không xa? Tốt!

Biết vị trí xác thực, Trương Huyền không do dự nữa, xoay người nhìn Lạc Huyền Thanh, vẻ mặt áy náy:

- Lạc huynh...

- Ngươi trước đi nhìn xem đến cùng xảy ra chuyện gì, nếu như có gì cần, nói một tiếng là được!

Biết chuyện của hắn quan trọng hơn, Lạc Huyền Thanh nhẹ gật đầu.

- Ừm!

Trương Huyền cảm kích ôm quyền, đi tới tiểu viện, lấy ra trận kỳ cấp chín mà mẫu thân cho, rất nhanh bố trí một truyền tống trận.

- Huyền nhi, ta đi theo ngươi!

Mộng kiếm thánh dường như cũng biết chuyện đã xảy ra, vội vã đi tới:

- Nơi này có Dương sư cùng phụ thân ngươi, bên kia ngộ nhỡ có biến cố gì, cũng có thể chiếu ứng lẫn nhau!

Đón dâu mà thôi, quà tặng đã chuẩn bị xong, có Hưng kiếm thánh ở đây, Dương sư làm nhân chứng, sẽ không xảy ra vấn đề.

- Ừm!

Trương Huyền gật đầu.

Tuy tu vi đột phá đến Thánh Vực cửu trọng, nhưng muốn thôi thúc trận pháp này, vẫn còn có chút lực bất tòng tâm, nàng theo có thể để cho tốc độ càng nhanh một chút.

- Đi!

Làm ra quyết định, hai người không nói thêm lời, Mộng kiếm thánh truyền lực lượng vào, trận pháp lóe lên.

Hô! Hô!

Hai người đồng thời biến mất tại chỗ.

Sau một khắc đã xuất hiện ở lân cận liên minh đế quốc.

- Vừa rồi Bát trưởng lão nói, ở phương hướng kia...

Nhìn quanh một vòng, xác định phương vị, Mộng kiếm thánh chỉ xa xa.

Hai người nhanh chóng phi hành, thời gian không dài, đi tới một chỗ sơn mạch, lúc này sơn mạch bị người dùng lực lượng tước mất một nửa, cây cối phía trên hủy hoại hầu như không còn, cho thấy trước đây không lâu mới xuất hiện qua một hồi địa chiến đấu kinh thiên động.

Trương Huyền xiết chặt nắm đấm.

Trong hố, đâu đâu cũng có hàn băng, vừa nhìn liền biết là Triệu Nhã lưu lại.

Bốn phía cũng không ít cây cối đen kịt ố vàng, hiển nhiên là bị tươi sống hạ độc chết, xem bộ dáng là thủ đoạn của Ngụy Như Yên.

Vốn cho rằng hai người là bị từng cái đánh tan, không nghĩ tới liên hợp chung một chỗ bị người công kích, đến cùng là ai?

Thế lực phương nào cường đại như vậy? Đừng nói Trương gia, Lạc gia, xem như Danh Sư đường muốn lặng yên không một tiếng động bắt hai người đi cũng rất khó làm được!

- Chẳng lẽ là... Hoàng giả Dị Linh tộc?

Đồng tử Trương Huyền đột nhiên co rụt lại.

Biến cố sinh (2)

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Thực lực của Triệu Nhã, Ngụy Như Yên, mặc dù cách Dương sư rất xa, nhưng lực lượng đặc thù, chân chính chiến đấu, người sau cũng chưa chắc có thể làm gì.

Thực lực như thế, ngay cả đưa tin cũng làm không được, liền bị bắt đi, trừ khi mình sử dụng Đường Chủ lệnh, hoặc là Cổ Thánh tự mình ra tay, nếu không, thật đúng là chưa chắc có người làm được.

- Minh Lý Chi Nhãn!

Tinh thần Trương Huyền khẽ động, nhìn lại bốn phía.

Ngay sau đó nhướng mày, sắc mặt tái xanh.

- Vậy mà thẩm tra không ra bất luận dấu vết gì?

Minh Lý Chi Nhãn mọi việc đều thuận lợi, giờ phút này vậy mà cũng mất hiệu quả.

Đổi lại trước đó, chỉ cần dò xét, nhất định có thể nhìn thấy dấu vết để lại, phát giác được không đúng, mà giờ khắc này, cái gì cũng không có lưu lại, giống như người hư không tiêu thất.

- Hai học sinh của ngươi thực lực không yếu, nhưng dấu vết gì cũng không lưu lại, liền bắt người đi, thực lực mạnh mẽ đương đại hiếm có!

Vẻ mặt của Mộng kiếm thánh cũng nghiêm túc.

- Có phải là Dị Linh tộc làm hay không?

Trương Huyền nhịn không được nói.

- Dị Linh tộc sát lục chi khí nồng đậm, rất khó ẩn nấp, dấu vết chiến đấu không có loại khí tức này, dựa theo bình thường suy luận, hẳn là không phải... Đương nhiên, nếu như Cổ Thánh ra tay, liền không nói được rồi!

Mộng kiếm thánh gật đầu.

- Cổ Thánh...

Sắc mặt Trương Huyền tái xanh.

Tuy có chút đụng chạm với Danh Sư đường, nhưng đã giải quyết, đối phương còn không đến mức thu về tính sổ, làm ra sự tình mất mặt như vậy.

Thế lực khác muốn làm được, chỉ sợ cũng chỉ có vận dụng át chủ bài sau cùng!

Bất quá những Cổ Thánh này thời gian cũng không nhiều, chỉ vì bắt hai học sinh của mình... Khả năng không phải rất lớn, trừ Hoàng giả của Dị Linh tộc kia, hắn thật đúng là nghĩ không ra, đến cùng ai làm như vậy.

- Đừng có gấp, trước cẩn thận thẩm tra, có lẽ có thể tìm ra cái gì, đầu tiên phải xác định, các nàng bị người nào bắt, có nguy hiểm tính mạng hay không.

Thấy nhi tử lo lắng, Mộng kiếm thánh nói.

Trương Huyền gật đầu.

Quan hệ đến bản thân, lại có chút hoảng loạn rồi, mẫu thân nói không sai, trọng yếu nhất là trước xác định, hai người có bình yên vô sự hay không, nếu không lại lo lắng cũng vô dụng. Dọc theo dấu vết trên dãy

núi lưu lại, cẩn thận vây quanh một vòng, mỗi một chỗ đều cẩn thận quan sát.

- Có phát hiện cái gì không?

Mộng kiếm thánh nhìn qua. Trương Huyền lắc đầu:

- Đối phương hẳn là cực kỳ am hiểu ẩn nấp dấu vết, hoặc là hư không tiêu thất, cái gì cũng không có lưu lại!

Người bắt Triệu Nhã, Ngụy Như Yên, không biết dùng thủ đoạn gì, ngay cả Minh Lý Chi Nhãn cũng không tìm được tin tức hữu dụng.

- Ta ngược lại thật ra nhìn ra chút đồ vật!

Vẻ mặt Mộng kiếm thánh nghiêm túc nói:

- Căn cứ dấu vết đánh nhau, người xuất thủ hết thảy dùng hai chiêu, đã bắt Triệu Nhã cùng Ngụy Như Yên, làm của nàng không thể phản kháng.

- Hai chiêu?

Trương Huyền run lên.

- Đúng, trên mặt đất có rất nhiều hố nhỏ, thoạt nhìn tạp nham, nhưng hố to chỉ có hai cái, cái thứ nhất nhiệt độ cực thấp, ta nhìn kỹ, bốn phía băng hàn, đều là từ nơi này phát tán ra, nói rõ Triệu Nhã hẳn là ở đây thi triển lực lượng!

Mộng kiếm thánh chỉ, Trương Huyền quả nhiên thấy một cái hố hơi lớn một chút, nhiệt độ quả thực lạnh lẽo hơn chung quanh rất nhiều.

- Thi triển xong lực lượng, muốn công kích đối phương, nhưng bị đối phương đánh tan, lực lượng phân tán bốn phía, tạo thành rất nhiều cái hố ở chung quanh... Cho nên có thể kết luận, Triệu Nhã thi triển ra lực lượng mạnh nhất, vẫn không có chặn lại một chiêu của đối phương.

Theo suy đoán của nàng, Trương Huyền nhìn lại, quả nhiên thấy cái hố bốn phía hiện hình mạng nhện, lan tràn ra ngoài, hẳn là một lần tấn công, bị phản kích thành, không có dấu vết ra tay lần thứ hai lưu lại.

- Cái hố của Ngụy Như Yên cùng như vậy, hơn nữa nếu như không nhìn lầm, hai người các nàng đồng thời tấn công, lại bị đối phương nhẹ nhõm nghiền ép!

Mộng kiếm thánh giải thích, trong lòng cũng tràn đầy ngạc nhiên.

Một người ra tay áp chế hai cao thủ đỉnh tiêm, phản kháng cũng làm không được... Đến cùng là người nào?

Mục đích làm như vậy là vì sao?

Chẳng lẽ không biết làm như vậy, sẽ triệt để đắc tội Băng Nguyên cung, Độc Điện, Thánh Tử điện, thậm chí Trương gia ư? Phải biết mấy chỗ này đều có thủ đoạn che giấu, nếu không cũng không có khả năng sừng sững đại lục vài vạn năm không ngã.

- Tộc trưởng!

Hai người đang suy đoán, đến cùng người nào dám làm như vậy, chỉ thấy một vị trưởng lão Trương gia bay tới. Chính là Bát trưởng lão trước đó đưa tin.

Trương Huyền xoay đầu lại.

- Bẩm báo tộc trưởng, Viên gia đưa tin tới, thiếu gia chủ của bọn họ... cũng bị người bắt đi!

Vị trưởng lão này vội vàng ôm quyền.

- Viên Đào cũng bị người bắt?

Trương Huyền suýt chút nữa nổ tung.

- Là Viên gia trưởng lão truyền tin tức đến...

Vị trưởng lão này vội vàng đưa ngọc bài trong tay qua.

Trương Huyền cúi đầu nhìn, nắm đấm xiết chặt.

Đối phương truyền tin tức đến, giống như vừa rồi đám người Triệu Nhã bị bắt, cả gia tộc ngay cả lực lượng phản kháng cũng không có, thậm chí người tới là ai cũng không thấy rõ ràng, người cũng đã biến mất.

- Viên gia ở nơi nào?

Trương Huyền nhìn về phía Bát trưởng lão.

- Ta biết ở đâu... Đây là vị trí kỹ càng!

Ngón tay của Mộng kiếm thánh điểm ra, truyền tới một đạo ý niệm.

- Chúng ta đi qua!

Xác định vị trí, lần nữa lấy ra trận kỳ cấp chín, sắp đặt truyền tống trận.

Hô!

Hai người biến mất tại chỗ.

Sau một khắc, đi tới phạm vi Viên gia.

- Trương tộc trưởng, Mộng kiếm thánh...

Rất nhanh, Viên gia gia chủ nghênh đón hai người vào đại điện.

- Là một người mặc trường bào, dung mạo cụ thể không thấy rõ, thoạt nhìn như Danh Sư, nhưng lại có chút không giống! Sau khi đi tới, vừa ra tay liền bắt Viên Đào lại, phản kháng như thế nào cũng vô dụng, đây là hộ tộc đại trận của chúng ta, bị hắn một chưởng phá vỡ...

Viên gia chủ chỉ chỉ.

Hai người Trương Huyền nhìn lại, chỉ thấy trên nóc nhà có một chưởng ấn, thật chỉnh tề, trận pháp bốn phía giống như đậu hủ nứt ra.

Trận pháp trừ trận kỳ, là không có hình thái cụ thể, có thể tiến hành đủ loại biến hóa, xé rách giống như gấm lụa, hơn nữa không cách nào phục hồi... Đây cũng quá đáng sợ đi!

Viên gia là gia tộc đỉnh tiêm, bố trí trận pháp, tụ tập trí tuệ vô số người, coi như ở trong cấp chín, cũng được cho đỉnh phong.

Cho dù Đại Thánh đỉnh phong muốn thoáng cái phá vỡ cũng làm không được, đối phương một chưởng trực tiếp xé rách... Hơn nữa bắt đi Viên Đào kích hoạt huyết mạch... Cái này đã không chỉ kinh khủng! Quả thực không thể tưởng tượng.

- Dương sư... Cũng chưa chắc có thể làm được!

Mộng kiếm thánh run rẩy.

Vợ chồng các nàng cùng Dương sư đối chiến qua, biết thực lực người sau, đã nói như vậy, xem ra Dương sư quả thực làm không được.

- Người này... là Cổ Thánh?

Trương Huyền nhịn không được hỏi.

Dương sư, Đại Thánh đỉnh phong nhất, một trong mấy người mạnh nhất đại lục, dưới Cổ Thánh hầu như hiếm có địch thủ, hắn cũng không phải đối thủ, chỉ sợ chỉ có thể là Cổ Thánh.

Nếu như xác nhận loại thực lực này, chỉ sợ cũng chỉ có vị Dị Linh Hoàng kia, không có người nào nữa.

- Không phải... khí tức Cổ Thánh ta biết, người này không đạt tới!

Viên gia gia chủ lắc đầu.

- Không có đạt tới Cổ Thánh, lại mạnh như vậy? Cái này...

Trong lòng Trương Huyền chấn động:

- Chẳng lẽ... Hắn cũng có tinh huyết Khổng sư, có thể làm được vô địch dưới Cổ Thánh?

Đến cùng là ai?

dtv-ebook.com

Chưởng ấn vừa rồi, Dương sư không cách nào hoàn thành, nhưng mình mượn nhờ Đường Chủ lệnh, có thể làm được... Chẳng phải chứng tỏ, thực lực người đến đã tương đương mình, hoặc không kém nhiều? Hắn có Khổng sư tinh huyết có thể mượn nhờ... chẳng lẽ đối phương cũng có loại vật này?

- Không có khả năng!

Khổng sư tinh huyết vô cùng trân quý, nếu như dễ dàng được như vậy, chẳng phải người người thực lực mạnh mẽ?

Lại nói, nếu như trước đó đoán không sai, Khổng sư tinh huyết chỉ có Thiên Nhận Danh Sư mới có thể mượn dùng, coi như người bình thường nắm giữ, cũng không phát huy ra lực lượng.

- Có phải là Cổ Thánh cố ý giảm thấp xuống tu vi hay không?

Hiểu những thứ này, Trương Huyền nhịn không được nhìn qua.

- Hẳn là sẽ không... Thật có Cổ Thánh đột kích, Cổ Thánh Viên gia chúng ta cho dù ngủ say, cũng sẽ cảm ứng được tỉnh lại...

Viên gia gia chủ lắc đầu.

Trương Huyền giật mình.

Loại đại gia tộc này đều có Cổ Thánh ngủ say tọa trấn, một khi người cùng cấp bậc đến đây, chắc chắn sẽ nhận khí tức quấy nhiễu, từ đó tỉnh lại.

Cường giả gia tộc bọn họ không có phản ứng chút nào, nói rõ mặc dù đối phương mạnh mẽ, nhưng vẫn không có chọc thủng tầng cửa sổ kia.

- Không có đạt tới Cổ Thánh, lại có loại thực lực này, đến cùng là người nào?

Vẻ mặt Trương Huyền càng ngày càng khó coi.

Nếu như Cổ Thánh xuất hiện, các Cổ Thánh trấn thủ gia tộc tỉnh lại, hắn là có thể lưu đối phương lại, hoặc điều tra rõ ràng đến cùng là ai, thế lực nào, mà bây giờ, đối phương hết lần này tới lần khác không có đột phá, lại mạnh như vậy... xem như hắn cũng không thể nào dò xét!

- Viên gia chủ, ngươi có biết Khải Linh sư công hội ở nơi nào không?

Đột nhiên Trương Huyền nhớ tới chuyện gì, vội vàng hỏi.

- Ta có địa đồ...

Viên gia gia chủ khẽ đảo tay, lấy ra một ngọc bài đưa tới.

Trương Huyền nhìn một cái, thở phào nhẹ nhõm.

- Ngươi lo lắng... Người này sẽ ra tay với Vương Dĩnh?

Mộng kiếm thánh hiểu ý tứ của hắn.

- Ừm!

Trương Huyền nhẹ gật đầu.

Triệu Nhã, Ngụy Như Yên, Viên Đào... Liên tiếp ba đệ tử đều bị bắt đi, nếu như đối phương thật nhắm vào mình, Vương Dĩnh nhất định cũng khó thoát kiếp nạn!

Còn Trịnh Dương, hắn thân ở Chiến Sư đường, cho dù đối phương nắm giữ lực lượng vô địch dưới Cổ Thánh, cũng không dám tuỳ tiện dây vào, hắn là an toàn nhất.

- Lên đường đi!

Lần nữa sắp đặt ra truyền tống trận, đi tới Khải Linh sư công hội.

Thời khắc này Mộng kiếm thánh liên tục thi triển lực lượng vận chuyển ba lần truyền tống, lại thêm dùng chân khí bảo vệ Trương Huyền, cũng cảm thấy có chút mệt mỏi.

- Lão sư, sao ngươi lại tới đây?

Thấy hắn xuất hiện, Vương Dĩnh tràn đầy nghi ngờ đồng thời lại cảm thấy hết sức cao hứng:

- Mấy sư huynh muội chúng ta quyết định xong rồi, muốn đi Lạc gia giúp ngươi cưới sư nương!

- Triệu Nhã, Ngụy Như Yên, Viên Đào đều bị người bắt!

Vẻ mặt Trương Huyền nghiêm túc giải thích.

- Bọn họ bị người bắt?

Thân thể mềm mại của Vương Dĩnh chấn động, tràn đầy khó tin:

- Cái này... Thực lực của bọn hắn mạnh như vậy, là ai?

- Ta cũng không biết, chỉ sợ ngươi xảy ra vấn đề, cho nên chạy tới...

Trương Huyền nói.

- Lão sư nghi ngờ sẽ ra tay với ta?

Vương Dĩnh nhất thời hiểu được, quay đầu bàn giao:

- Tần trưởng lão, lập tức báo tin tất cả Khải Linh sư, làm ra trạng thái chuẩn bị chiến đấu!

- Vâng!

Tần trưởng lão cũng biết tình thế nghiêm trọng, vội vã rời đi.

- Lão sư, Triệu Nhã sư tỷ cùng Ngụy Như Yên sư muội đến cùng thế nào rồi?

Vương Dĩnh an bài xong, vội vã nhìn lại.

- Ta cũng không biết, đối phương không có lưu lại bất cứ dấu vết gì, xem như ta cũng thẩm tra không ra...

Trương Huyền lắc đầu:

- Bất quá không vội vã, chỉ cần chúng ta chờ ở đây, đối phương dám động thủ nữa, liền có thể bắt lại, hắn là có thể hỏi ra vài thứ!

- Vâng!

Vương Dĩnh biết lão sư ôm cây đợi thỏ, chỉ cần đối phương động thủ, tất nhiên sẽ lộ ra sơ hở, lúc này không hỏi thêm nữa, an bài hai người nghỉ ngơi, bản thân cũng nắm chặt thời gian tu luyện, không lãng phí một chút thời gian.

Nàng so với đám người Triệu Nhã, thiên phú quả thực không được, nhưng càng thêm chăm chỉ, hiện tại trở thành Khải Linh sư công hội hội trưởng, tài nguyên đầy đủ, tiến bộ cũng cực nhanh.

Tại nguyên chỗ đợi chờ, rất nhanh một ngày đi qua, trời lần nữa sáng lên. Bất quá không có động tĩnh chút nào, hình như đối phương biết hắn ở đây, sẽ không xuất hiện vậy.

- Ngươi có trận pháp truyền tin xa không? Đưa tin cho Trịnh Dương, hỏi hắn bên đó có sao không?

Trương Huyền nhịn không được nữa nói.

- Vâng!

Vương Dĩnh đi ra ngoài, thời gian không dài lần nữa trở về:

- Lão sư, Trịnh Dương sư huynh nói hắn đã đến Lạc gia, không có xuất hiện bất kỳ biến cố gì...

- Không có biến cố?

Trương Huyền nhíu mày.

Đối phương liên tiếp ra tay với Triệu Nhã, Ngụy Như Yên cùng Viên Đào, tất cả đều nhằm vào học sinh của hắn, ở chỗ này chờ, Vương Dĩnh không có việc gì, Trịnh Dương cũng không có xuất hiện bất kỳ vấn đề, chẳng lẽ... Đối phương không phải muốn bắt học sinh của hắn?

- Thể chất đặc thù!

Bỗng nhiên đồng Trương Huyền o rụt lại, thân thể cứng ngắc.

Trước đó Dương sư nói qua, muốn đi vào Khổng miếu, tìm kiếm Xuân Thu đại điển, trừ truyền thế thiên phù ra, chính là thể chất đặc thù, Triệu Nhã, Ngụy Như Yên, Viên Đào đều là thể chất đặc biệt, phù hợp yêu cầu.

Vương Dĩnh, Trịnh Dương thì không phải vậy.

Có phải bởi vì cái này, ba người kia mới bị bắt đi hay không? Nếu thật như vậy, bọn họ hắn không có nguy hiểm, ngược lại sẽ rất an toàn.

Dù sao đối phương bắt thể chất đặc thù mục đích là vì mở ra Khổng miếu, mà không phải đánh giết.

- Vương Dĩnh, từ hôm nay trở đi, ngươi một mực đi theo ta, không được rời khỏi!

Trương Huyền trầm tư một chút, bàn giao.

Có phải như vậy hay không, cũng chỉ là phỏng đoán của hắn, còn cẩn thận một chút cho thỏa đáng.

- Bây giờ đi đâu?

Mộng kiếm thánh nhìn qua.

Trải qua một ngày điều tức, nàng cũng triệt để khôi phục, lần nữa trở lại đỉnh phong, cả người tựa như một thanh trường kiếm sắc bén, bất cứ lúc nào cũng sẽ đâm thủng bầu trời.

- Về Lạc gia!

Trương Huyền gật đầu.

- Lạc gia?

Mộng kiếm thánh nghi ngờ.

- Ta còn có chuyện muốn hỏi Dương sư, mặt khác, nếu như đối phương thật tìm kiếm thể chất đặc thù, tiểu công chúa khẳng định cũng thế, ta nghi ngờ đối phương sẽ chạy đến lễ đón dâu của ta làm loạn!

Trương Huyền nói.

Còn có một câu hắn không nói, muốn nói thể chất đặc thù, ai có thể chất đặc thù như hắn?

Triệu Nhã Thần Âm thể, Ngụy Như Yên Tiên Thiên độc thể, cùng Viên Đào Long Tê huyết mạch, chân chính so ra, cũng không bằng hắn!

Tuy nhìn không ra bản thân thể chất gì, nhưng có thể tu luyện Thiên Đạo công pháp, nắm giữ Thiên Đạo thư viện, chỉ điều này, liền vượt xa bất kỳ đặc thù.

Quan trọng hơn là... Trương gia cùng Lạc gia đều có truyền thế thiên phù! Nếu thật vì Khổng miếu mà bắt đám người Triệu Nhã, như vậy truyền thế thiên phù chân chính không có khả năng không cần, ngày hôm nay lại là hai nhà Trương, Lạc thông gia, không xuất hiện cũng khó có khả năng!

Cho nên muốn biết đối phương là ai, chỉ có về Lạc gia!

Lại nói, thể chất đặc thù làm sao mở ra phong ấn Khổng miếu, làm sao tiến vào bên trong, còn cần cẩn thận hỏi thăm Dương sư, có lẽ cũng có thể từ đó suy đoán ra một chút dấu vết để lại.

- Đi thôi!

Biết hắn làm ra quyết định, Mộng kiếm thánh cũng không nhiều lời, ngồi truyền tống trận trở về.

Tiểu công chúa hạnh phúc (1)

dtv-ebook.com

Lạc gia giăng đèn kết hoa, khắp nơi đều dùng vải đỏ bao bọc, không khí vui mừng.

Đại trưởng lão Lạc Khinh Trần đứng ở cửa đại điện, mặc trường bào tơ vàng, mặt mũi mỉm cười.

- Tưởng gia gia chủ Tưởng Phương Du, mang theo ba mươi Thánh Thú Thánh Vực bát trọng đến đây chúc mừng Trương gia cưới tiểu công chúa!

- Mộc gia gia chủ Mộc Đình Chân, chúc mừng Trương, Lạc thông gia, tặng ba rương dược liệu ngàn năm, mười cây Chân Linh Tì Bà Thụ!

- Thủy gia gia chủ Thủy Vạn Thiên, chúc mừng Trương Huyền gia chủ đại hôn, tặng ba ngàn viên Thủy Linh tinh thạch, năm ngàn viên Bắc Hải Ngân Toản, hai trăm viên Thất Tinh Long Nhãn...

...

Từng tiếng hét lớn từ bên ngoài vang lên, từng nhân vật cường hãn siêu tuyệt ở trên đại lục, vẻ mặt tươi cười đi đến.

Những người này, bình thường ở trên đại lục dậm chân một cái, cũng sẽ vang động cửu châu, mà bây giờ tất cả đều mang theo quà tặng đưa đến nơi này, không dám chậm trễ chút nào.

- Sự tình của Trương sư ở liên minh đế quốc, xem ra toàn bộ đại lục đều biết, đây chỉ là đón dâu, liền đưa tới nhiều quà tặng như vậy, nếu thật đại hôn, ta sợ xếp hàng cũng không biết xếp tới nơi nào...

Nhìn cảnh tượng trong phòng náo nhiệt, một vị trưởng lão ở bên ngoài chịu trách nhiệm nghênh tiếp nhịn không được cảm xúc.

Lạc gia, mặc dù địa vị ở trên đại lục không yếu, nhưng muốn trong thời gian ngắn triệu tập nhiều người như vậy, để nhiều cự đầu tự mình tới chúc mừng, còn là làm không được.

Thậm chí ngay cả Trương gia cũng không thể hoàn thành.

Nhưng Trương Huyền vừa kế nhiệm gia chủ liền làm được, vẫn chỉ là đón dâu, một khi đại hôn, khẳng định càng thêm huy hoàng, thậm chí Danh Sư đường cũng sẽ đến chúc mừng.

Xuất hiện loại tình huống này, giải thích duy nhất là trước mấy ngày, tin tức Danh Sư đường không công mà lui, truyền toàn bộ đại lục.

Danh Sư đường đứng sừng sững đại lục vài vạn năm, nói muốn bắt ai, cơ bản ra lệnh một cái, người sau mạnh hơn cũng không thể chạy trốn, nhưng Trương Huyền thay đổi lịch sử, không chỉ để Chiến Sư đường đường chủ, Độc Điện điện chủ, Băng Nguyên cung cung chủ... trở thành học sinh của hắn, bản thân càng là Thánh Tử điện điện chủ, sư huynh của Dương Huyền Dương sư... Lật đổ tưởng tượng của mọi người.

Nhiều thân phận như vậy quy kết chung một chỗ, các thế lực lại không biết làm như thế nào, vậy thí quá ngu!

Trương gia hiểu điểm ấy, mới không có bất kỳ chần chừ, dùng tốc độ nhanh nhất để hắn kế thừa vị trí gia chủ, thông báo thiên hạ, như vậy người người đều biết Trương gia trở nên càng thêm cường đại, chỉ là vấn đề thời gian, nào còn dám không đến chúc mừng?

Đừng nói đại sự như đón dâu, coi như Trương gia gia chủ đau đầu cảm cúm, đoán chừng cũng tới một phòng gia chủ, tông chủ tặng đan dược.

- Đúng vậy, Lạc gia thật nhiều năm không có huy hoàng như thế rồi!

Một vị trưởng lão ở bên cạnh gật đầu cảm xúc.

Lạc gia tiểu công chúa luyện hóa Tĩnh Không châu, uy thế to lớn, thiên hạ chấn động, lúc ấy cũng chỉ tới rải rác mấy gia tộc, hiện tại nhóm người đứng đầu đại lục hầu như đều tới, cũng khó trách cảm xúc.

- Trước đó tiểu thiên tài một mực không có tin tức, ta cũng bất bình thay tiểu công chúa, không nghĩ tới vừa xuất hiện, liền long trời lở đất, quả thực giống như năm đó hắn vừa ra đời!

- Đúng vậy, năm đó ra đời, Tiên Thiên Thánh Nhân, tượng Khổng sư cũng bay lên, Danh Sư đường phái người tới dò xét, đã biết bất phàm, hiện tại xem ra quả nhiên để cho người ta sợ hãi thán phục!

- Thiên tài, bất kể như thế nào cũng là thiên tài, mấu chốt là người tiểu công chúa ưa thích cũng là hắn, bởi như vậy xem như kết cục viên mãn...

Trên mặt tất cả trưởng lão đều vui sướng.

Mặc kệ có thể mang đến cho Lạc gia bao nhiêu vinh quang, tiểu công chúa không thích, đối với bọn hắn mà nói cũng là tai nạn, hiện tại tất cả đều vui vẻ, đương nhiên là người người đều hi vọng nhìn thấy.

Bên ngoài náo nhiệt, sâu trong nội viện, một tiểu viện trồng đầy hoa tươi, một nữ hài yên tĩnh ngồi ở trước gương, cẩn thận trang điểm.

- Tiểu thư, bên ngoài cực kỳ náo nhiệt, nghe nói tới không ít đại nhân vật!

Một nha hoàn đứng ở sau lưng đối phương, một bên giúp chải đầu, một bên cười khanh khách nói.

- Ngươi đã nói ba lần, ta biết rồi...

Nữ hài cười lắc đầu.

- Trước đó ta một mực không hiểu, tiểu thư lợi hại như vậy, sao lại ưa thích Danh Sư học viện viện trưởng của một vương quốc nhất đẳng, bây giờ mới biết, vị cô gia của chúng ta thật đúng là lợi hại! Lời gì cũng

không nói, liền để nhiều người đến đây chúc mừng... Phần lực lượng này, trừ Danh Sư đường thì không nghĩ ra được còn có ai!

Nha hoàn đứng tại chỗ, ánh mắt lóng lánh sùng bái.

- Danh Sư đường, hiện tại không có đường chủ chân chính, muốn trong thời gian ngắn triệu tập nhiều người như vậy chúc mừng, cũng làm không được!

Một nha hoàn khác cười nói.

- Đúng vậy, tiểu thư thật có phúc khí...

Hai thị nữ líu ríu chúc mừng.

Tiểu công chúa ngồi ở trước gương, nhìn dung mạo hoàn mỹ không một tì vết trong gương, mỉm cười tràn đầy hạnh phúc.

- Đúng rồi... sự tình ta nhờ các ngươi hỏi thăm, hỏi thăm được chưa? Trương sư, hôm qua hắn tới, có nói cái gì hay không?

Đột nhiên tiểu công chúa nghĩ đến cái gì, có chút khẩn trương nhìn qua.

- Cái này...

Nha hoàn sửng sốt một chút, vừa định nói chuyện, liền nghe phía ngoài vang lên tiếng bước chân, sau đó một tiếng cười cởi mở vang lên:

- Không cần hỏi các nàng, ta đã hỏi thăm giúp ngươi!

- Thiếu gia!

Nhìn thấy người này, nha hoàn vội vàng khom người.

- Ừm!

Lạc Huyền Thanh khoát tay áo, nhìn về phía muội muội, cười ha ha một tiếng:

- Hôm qua ta gặp tiểu tử kia, vừa nghe đến ngươi, liền cực kỳ kích động, nhất định đòi tới, nếu không phải ta lôi kéo, khẳng định đã xông lại!

- Hắn... kích động?

Tiểu công chúa hơi đỏ mặt:

- Ca ca, không cần chọc muội muội! Ngươi xác định nói với hắn là ta?

- Đây không phải nói nhảm ư? Tới đón dâu, đương nhiên biết ngươi là ai, không cần lo lắng...

Lạc Huyền Thanh lắc đầu, vẻ mặt im lặng.

- Vậy là tốt rồi... Ta chỉ nghĩ, lúc trước thời điểm biết hắn, là dung mạo ngụy trang...

Tiểu công chúa xấu hổ cười một tiếng:

- Sợ hắn nhìn thấy dung mạo chân thực, sẽ không nhận ra...

- Tiểu thư yên tâm đi, ngươi ngụy trang qua dung mạo ta cũng đã gặp, hiện tại so khi đó đẹp mắt gấp mười lần, sau khi cô gia thấy được, khẳng định sẽ động tâm không dứt, trực tiếp bị mê hoặc...

Một nha hoàn cười nói.

- Đúng vậy, tiểu thư, nếu ngươi mang loại dung mạo này đi gặp hắn, đoán chừng một câu không nói, liền yêu...

Một nha hoàn khác cũng che miệng.

- Các ngươi nói thật nhiều.

Nghe được bọn hắn nói, tiểu công chúa nhẹ nhàng cười cười, ngẩng đầu nhìn về phía Lạc Huyền Thanh:

- Ca ca, hiện tại hắn...

- Hắn có một số việc phải xử lý, yên tâm đi, chẳng mấy chốc sẽ trở về, ngươi cũng chuẩn bị một chút, lát nữa cũng không hy vọng hắn nhìn thấy ngươi, là bộ dáng lo lắng nha!

Lạc Huyền Thanh cười cười.

- Ừm!

Tiểu công chúa nhẹ gật đầu, trong lòng tuôn ra hạnh phúc.

Từ nhỏ đã gánh vác lấy hôn ước, vốn cho rằng chỉ có thể bất đắc dĩ qua cả đời, nằm mơ cũng không nghĩ đến, có thể tìm được người mình thích, hơn nữa cuối cùng đi chung một chỗ.

Xem ra ông trời thật đối đãi nàng không tệ.

Tiểu công chúa hạnh phúc (2)

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

- Trương gia Hưng kiếm thánh, đang cùng cha thảo luận sự tình đại hôn, cha đưa bọn họ tới thu hồi môn, không có gì bất ngờ xảy ra, hôm nay ngươi sẽ cùng tiểu tử kia về Trương gia, nhanh ra ngoài đi, đừng để khách nhân chờ sốt ruột!

Thấy muội muội hạnh phúc, Lạc Huyền Thanh cũng rất vui vẻ nói.

Tuy muội muội lấy chồng, để hắn có chút thất lạc, nhưng chuyện này đối với nàng đã là kết cục tốt nhất, trước đó nghĩ cũng không dám nghĩ.

- Ừm!

Tiểu công chúa nhẹ gật đầu, vội vàng nhìn lại trong gương:

- Nhìn xem ta còn có nơi nào không chuẩn bị tốt không...

- Chuẩn bị xong, không có bất cứ vấn đề gì, tiểu thư, hôm nay ngươi đẹp nhất...

Thị nữ ở sau lưng nhẹ nhàng cười một tiếng.

Tiểu công chúa từ trước tới nay lạnh lùng trầm ổn, không nghĩ tới gặp được người ưa thích chân chính, cũng sẽ xuất hiện một màn như vậy.

- Vậy là tốt rồi!

Tiểu công chúa thở phào nhẹ nhõm, đứng dậy, nhìn về phía ca ca, vẻ mặt vui sướng:

- Chúng ta đi thôi!

- Ừm!

Lạc Huyền Thanh cười nhạt một tiếng, đi đầu ra ngoài.

Hai thị nữ theo sát phía sau.

- Ca ca, ngày hôm nay có những ai tới?

Vừa đi về phía trước, nữ hài nhịn không được hỏi.

Tuy nghe bọn thị nữ nói đến rất nhiều người, nhưng cụ thể là ai, biết còn không rõ ràng lắm.

- Tất cả gia chủ Thánh Nhân quý tộc, cùng đại trưởng lão chủ sự hầu như đều tới! Mặt mũi của tiểu tử này xác thực đủ lớn!

Lạc Huyền Thanh cười nói.

Có thể đến nhiều người như vậy, ngay cả hắn cũng không dám tin tưởng.

- Tất cả gia chủ Thánh Nhân quý tộc?

Tiểu công chúa trợn mắt lên:

- Bọn họ đều tới chúc mừng Trương sư... Đón dâu?

- Vậy ngươi nghĩ sao?

Lạc Huyền Thanh nhịn không được cảm xúc:

- Lần trước xuất hiện loại rầm rộ này, là thời điểm tiên tổ Lạc gia chúng ta xây dựng gia tộc, danh dương tứ hải, có điều cho dù khi đó, cũng không tới nhiều như vậy, lần này ngươi kết hôn, xem như để Lạc gia lần

nữa đứng ở đỉnh phong nhất của đại lục. Tuy tiểu tử này làm sự tình khác không quá tin cậy, nhưng chuyện này coi như làm khá lắm, để ngươi gả nở mày nở mặt, không bị một chút oan ức!

- Ừm!

Trong lòng Tiểu công chúa dâng lên dòng nước ấm.

Mặc dù thiên tư của nàng có một không hai, luyện hóa Tĩnh Không châu, thế hệ trẻ tuổi hiếm có đối thủ, nhưng cũng biết, mình không cách nào hiệu triệu nhiều người tới như vậy. Phần vinh quang này, cũng đủ để ghi vào lịch sử, truyền tụng vạn năm.

- Tiểu thư một mực hi vọng người yêu có thể ở dưới tình huống muôn người chú ý cưới về nhà chồng, hiện tại có phải đã đạt đến hay không?

Thị nữ ở sau lưng cười nói.

- Tự nhiên! Nếu như cái này còn không gọi muôn người chú ý, thì cái gì mới phải?

Lạc Huyền Thanh gật đầu.

Toàn bộ đại lục, trừ Danh Sư đường, có thể gom góp nhiều cường giả như vậy, thế lực khác dựa theo tình huống bình thường, nghĩ cùng đừng nghĩ, giờ phút này lại làm được, không phải muôn người chú ý là cái gì?

- Phía trước chính là đại điện... che khăn voan lên đi!

Trong lúc nói chuyện với nhau, đi tới trước mặt đại điện, Lạc Huyền Thanh dặn dò một tiếng, thị nữ sau lưng lấy ra khăn voan che khuất dung nhan tuyệt mỹ của nữ hài.

Trương Huyền tới đón dâu, làm tân nương tử, tự nhiên phải dùng vải đỏ che mặt, đây cũng là lễ tiết lúc trước quyết định, không cho phép vi phạm.

Che lên khuôn mặt, nữ hài đi theo sau lưng Lạc Huyền Thanh vào đại điện, vừa tiến vào còn không có đứng vững liền nghe tiếng la vang lên.

- Thánh Tử điện quyền điện chủ Chiêm Thiên Thành cùng tất cả trưởng lão đến đây chúc mừng!

- Danh Sư đường quyền đường chủ Nhậm Thanh Viễn, cùng mười vị Danh Sư cửu tinh đến đây chúc mừng...

- Thánh Tử điện cùng Danh Sư đường đều phái người đến? Hơn nữa đều là quyền đường chủ cùng quyền điện chủ?

Trong lòng tiểu công chúa tràn đầy hạnh phúc.

Rất nhiều gia chủ quý tộc tới, cũng đã để cho người ta rung động, Danh Sư đường quyền đường chủ, kéo nhiều Danh Sư cửu tinh đến đây chúc mừng như vậy, tuyệt đối cho đủ mặt mũi, hôn lễ làm thành như vậy, cả đời không tiếc!

- Danh Sư đường thái thượng trưởng lão Hoắc Thạch Thanh, mang theo đệ tử đến đây chúc mừng!

- Hoắc Thạch Thanh? Vị thái thượng trưởng lão kia sớm đã không để ý tới thế sự? Hắn không phải đã quy ẩn, mặc kệ không hỏi ư? Sao cũng tới tham gia hôn lễ?

- Ta cũng không biết, lần trước Nhậm Thanh Viễn quyền đường chủ kế vị, chuyên môn mời cũng không tới... Không nghĩ tới lại đến nơi này!

- Đúng vậy, mặt mũi của Trương sư này thật lớn! Nếu ta là tiểu công chúa, khẳng định hạnh phúc chết rồi.

...

Bốn phía vang lên thanh âm kinh ngạc cùng hâm mộ.

- Hoắc Thạch Thanh thái thượng trưởng lão cũng tới...

Tiểu công chúa xiết chặt nắm đấm.

Vị thái thượng trưởng lão này, lúc trước nàng muốn bái sư cũng không đồng ý, không nghĩ tới hôm nay lại đến.

- Tán tu, Diệu Thủ Kim Đồng đến đây chúc mừng...

- Thái thượng trưởng lão của Luyện khí sư công hội Vũ Thanh đến đây chúc mừng!

- Bình Hồ đạo nhân Đỗ Nhất Diêu đến đây chúc mừng!

- Tứ Dã Cuồng Đao đến đây chúc mừng...

...

Khiếp sợ còn không có kết thúc, bên ngoài lại vang lên vô số huyên náo.

Từng cái tên quen thuộc lại mang lịch sử tang thương, vang vọng ở trong tai mọi người, để đại điện ồn ào.

- Diệu Thủ Kim Đồng, là nhân vật một ngàn năm trước đã vang danh thiên hạ, từng là Y Sư công hội hội trưởng, năm trăm năm trước liền mất tung tích không ai biết, đều cho rằng đã chết, không nghĩ tới chẳng những sống trên đời, còn tới chúc mừng...

- Đây chính là nhân vật trong truyền thuyết, vô số cường giả được hắn cứu sống... Ân trạch thiên hạ!

- Vũ Thanh, người xưng Vô Tình đạo nhân, là không có nhân tình vị nhất, nghe nói năm đó con của hắn kết đạo lữ, tự mình xin hắn đúc một binh khí cũng bị cự tuyệt ở ngoài cửa, ngày hôm nay vậy mà tới...

- Ta thấy quà tặng của hắn, hình như là một bảo vật cấp Đại Thánh!

- Bình Hồ đạo nhân là ai?

- Đây là quái nhân, ba trăm năm trước danh khí cực lớn, từng một kiếm đánh bại ba vị Danh Sư cửu tinh, thực lực không thể coi thường, ưa thích đánh cờ, tìm người tỷ thí khắp nơi, hầu như không có đối thủ... Chỉ bất quá về sau biến mất, không có bất kỳ tung tích gì, không nghĩ tới ngày hôm nay cũng tới!

- Thật ra thì ta càng bội phục Tứ Dã Cuồng Đao hơn...

- Vốn cho rằng ngày hôm nay tới, Trương sư sẽ nhớ nhung phần ân tình này, không nghĩ tới, những người này đều tới... Quả thực mở rộng tầm mắt, chuyến đi này không tệ!

- Đúng vậy, không đến, khẳng định sẽ hối hận...

...

Nghe những cái tên quen thuộc này, nhìn thấy những nhân vật đều chỉ sống ở trong truyền thuyết, tất cả mọi người đồng thời nổ tung.

Trước đó ở trên đại lục, gia chủ Thánh Nhân quý tộc để cho người ta tôn kính, giờ phút này giống như chim cút, run lẩy bẩy, không chỉ là kích động, còn có hưng phấn.

- Đây đều là hắn tìm đến?

Nữ hài không nhìn thấy cảnh tượng trước mắt, nhưng đều nghe thanh âm lọt vào trong tai, hốc mắt có chút ửng hồng.

Làm nữ tử đại gia tộc, ra đời liền bị khắc vận mệnh, vốn cho rằng sẽ ảm đạm tối tăm, nằm mơ cũng không nghĩ đến sẽ huy hoàng chói mắt như vậy.

- Cám ơn...

Biết cái này nhất định là Trương sư chuyên môn mời tới, tăng thanh thế cho Lạc gia, tiểu công chúa tràn đầy cảm động, trong miệng tự lẩm bẩm.

- Mau nhìn, Trương sư tới...

Đúng lúc này, bên ngoài lần nữa ồn ào, Trương Huyền cùng Mộng kiếm thánh từ đằng xa đi đến.

Biến cố lớn

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

Dịch: Tiêu Dao

- Nhiều người như vậy?

Một đường bay nhanh trở lại Lạc gia, còn chưa tới đại điện chiêu đãi khách nhân, Trương Huyền liền giật nảy mình.

Hắn chỉ là tới đón dâu, cũng không phải đại hôn, vốn cho rằng mấy học sinh tới gom góp náo nhiệt, không nghĩ tới thoáng cái toát ra nhiều như vậy.

- Ngươi gây ra động tĩnh lớn như thế, dẫn tới nhiều người rất bình thường... Còn những người hầu như không xuất thế kia, đều là mặt mũi của Dương sư!

Mộng kiếm thánh nói.

- Mặt mũi của Dương sư?

- Đúng vậy! Vị Danh Sư đường Hoắc Thạch Thanh thái thượng trưởng lão kia, từng được Dương sư chỉ điểm, hai người có quan hệ vừa là thầy vừa là bạn. Diệu Thủ Kim Đồng, nghe nói từng rơi vào một hiểm địa, là Dương sư cứu ra. Vũ Thanh không rõ lắm, nhưng vị Bình Hồ đạo nhân này, mấy trăm năm trước tìm Dương sư đánh cờ, thua quần cũng không còn, đành phải đồng ý giúp hắn trấn thủ phủ đệ...

Mộng kiếm thánh cười nói.

Mặc dù những sự tình này đều là cơ mật, nhưng Trương gia cùng Dương sư quan hệ sâu đậm, biết không ít. Lại nói, người nổi danh đã lâu như vậy, trừ mặt mũi của Dương sư, những người khác thật không có khả năng mời tới được.

- Làm phiền Dương sư phí tâm...

Trương Huyền cảm xúc một tiếng, cười khổ lắc đầu.

Hắn chỉ muốn đón dâu, không nghĩ tới làm ra trận thế lớn như thế.

Bất quá đối phương rõ ràng cũng vì hắn suy nghĩ. Trận thế càng lớn, lực ảnh hưởng càng lớn, về sau biểu hiện ra thân phận Thiên Nhận Danh Sư, uy tín sẽ càng lớn!

- Đi vào đi!

Mộng kiếm thánh gật đầu, hai người vừa đi vào gian phòng, chỉ thấy Lộ Xung, Trịnh Dương vội vã tới đón.

- Lão sư!

Bọn họ cũng đã nhận được tin tức, đều có chút lo lắng.

- Ta đi xem hiện trường, lấy thực lực của người xuất thủ, muốn chém giết đám người Triệu Nhã dễ như trở bàn tay, không có làm như thế, mà bắt bọn hắn đi, nói rõ bọn họ trong thời gian ngắn sẽ không có nguy hiểm gì!

Trương Huyền nói:

- Bất quá không nên xem thường, đối phương đã có tiên cơ, khẳng định sẽ có động tác đến tiếp sau, nếu ta đoán không sai, ngày hôm nay có khả năng sẽ xuất hiện... Tùy thời chuẩn bị sẵn sàng chiến đấu đi!

- Ừm!

Trịnh Dương cùng Lộ Xung nhìn nhau, đồng thời nhẹ gật đầu.

Thực lực của Triệu Nhã, Ngụy Như Yên không kém bọn họ, cũng bỗng chốc bị bắt, đối phương mạnh mẽ không thể nghi ngờ, thực có can đảm tới, nhất định phải dùng hết toàn lực, tuyệt không thể để hắn chạy trốn.

- Trương gia chủ, tại hạ Thanh Hà tông tông chủ, có thể tận mắt chứng kiến Trương Lạc thông gia, là phúc phận của chúng ta...

Đi vào phòng, xác nhận thân phận của hắn, bốn phía lập tức có người vây quanh.

- Đây là Trương sư? Quả nhiên anh hùng xuất thiếu niên!

- Năm nay mới hai mươi tuổi, không chỉ bản thân thành Thánh Tử điện điện chủ, thu học sinh cũng một cái so một cái mạnh mẽ, thật không biết đến cùng tu luyện thế nào...

- Nghe nói là Dương sư thay sư thu đồ, ngay cả hắn cũng gọi một tiếng sư huynh!

- Có Dương sư tự mình chỉ điểm, lại có huyết mạch tinh thuần Trương gia, tuổi còn trẻ có tài nghệ như thế cũng không tính quá đáng!

...

- Được rồi chư vị, chúng ta có chuyện gì, về sau có thể trò chuyện tiếp, có rất nhiều cơ hội, chậm trễ giờ lành sẽ không tốt!

Lạc Khinh Trần đi tới trước mặt.

Bất kể đón dâu hay kết hôn, đều sẽ chọn thời cơ tốt nhất, đại gia tộc như Lạc gia, tự nhiên càng thêm cẩn thận.

Biết những thứ này, mọi người đều nhẹ gật đầu, tránh ra thông đạo.

Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, đi theo sau lưng Lạc Khinh Trần, đi đến giữa gian phòng.

Trên chỗ ngồi chính giữa, ngồi Hưng kiếm thánh cùng Dương sư. Đối diện là một trung niên rất uy nghiêm, dung mạo có chút tương tự Lạc Huyền Thanh, không cần đoán, liền biết hắn là cha của tiểu công chúa, nhạc phụ tương lai.

Lạc Huyền Thanh đứng ở phía sau, bên cạnh hắn là một cô gái thanh tú động lòng người, trên đầu mang theo khăn voan màu đỏ, che giấu toàn bộ dung mạo.

- Nhược Hi...

Toàn thân Trương Huyền xiết chặt, nhịn không được vui mừng.

Mặc dù cùng người yêu phân biệt chỉ có mấy tháng, nhưng cảm giác giống như mấy năm, ngày đêm tưởng niệm.

Biết bây giờ không phải là lúc nói chuyện, cố nén nhớ nhung, Trương Huyền đang muốn nghe bọn họ làm sao thảo luận hôn sự, trong lòng đột nhiên nghi ngờ.

- Sao dáng người có chút không giống nhau lắm?

Lạc Nhược Hi cùng hắn là quan hệ tình lữ, hai người ở Khưu Ngô cung tư định chung thân, mặc dù thời gian chung đụng không nhiều, nhưng dáng người, khí chất biết hết sức quen thuộc,dù sao cũng ôm hôn mấy lần, nữ hài trước mắt được vải đỏ che lấp, tuy dáng người không thể chê được, nhưng lần đầu tiên cảm giác tựa hồ có chút khác biệt.

- Chẳng lẽ... Lúc trước nàng không chỉ che đậy dung mạo, cũng ngụy trang dáng người?

Trương Huyền cảm thấy kỳ lạ.

Lúc đó hắn chỉ chú ý, đối phương ngụy trang dung mạo, còn dáng người thì không lưu tâm, sẽ không phải dáng người cũng có ngụy trang chứ, đây mới là dáng người chân chính của nàng!

- Huyền nhi, chúng ta thương định, về đến gia tộc sẽ tiến hành đại hôn, không biết ý của ngươi như nào?

Trương Huyền đang miên man suy nghĩ, xoắn xuýt có muốn dùng thần thức hoặc Minh Lý Chi Nhãn đảo qua xem một chút hay không, liền nghe thanh âm của Hưng kiếm thánh vang lên.

- Đương nhiên không có vấn đề!

Trương Huyền vội vàng gật đầu.

Cưới Lạc Nhược Hi, là ước muốn của hắn, bây giờ đang ở trước mắt, làm sao có thể cự tuyệt!

- Vậy thì tốt rồi, quyết định như vậy đi, vừa vặn có nhiều bằng hữu như vậy nể mặt đến đây, vậy cùng đi Trương gia uống chén rượu mừng!

Hưng kiếm thánh cười ha ha một tiếng, tràn đầy vui vẻ.

- Đó là tự nhiên!

- Ly rượu mừng này, nhất định phải uống...

Mọi người đồng thời ôm quyền.

- Vậy thì tốt, chuẩn bị lên đường đi!

Đã thương định xong các loại quá trình đại hôn, việc khác sẽ không cần Trương Huyền nhiều lời, Hưng kiếm thánh đứng dậy, thấy nhi tử còn có chút đần độn, nhịn không được cười nói:

- Còn không đưa thê tử lên kiệu hoa...

- Vâng!

Trương Huyền vội vàng gật đầu, đi tới trước mặt nữ hài, đang định dắt tay đối phương, liền nghe phía ngoài đột nhiên ồn ào kịch liệt. Ngay sau đó một đạo sóng khí sôi trào lên, nổ vang trên không.

- Chuyện gì xảy ra?

Lạc gia gia chủ đột nhiên đứng dậy, nhìn ra phía ngoài.

- Bẩm báo gia chủ, không tốt... có hai người ngạnh xông vào, chúng ta không ngăn cản nổi...

Một tộc nhân Lạc gia vội vã vọt vào.

- Hai nhà Trương, Lạc thông gia, nhiều cao thủ như vậy hội tụ, có người dám tới làm loạn? Ta xem một chút đến cùng là ai ăn tim gan báo?

Lạc gia gia chủ sầm mặt lại.

Hôn lễ long trọng như vậy, vô số cường giả đến, lại còn dám tới làm loạn, lá gan quá lớn đi!

- Hắn là hắn...

Lông mày Trương Huyền giương lên, vội vàng quay đầu nhìn về phía đám người Trịnh Dương, chỉ thấy mấy học sinh đều đã chuẩn bị kỹ càng.

Trước đó suy đoán, kẻ cầm đầu bắt Viên Đào, Triệu Nhã… sẽ ở lúc này xuất hiện, hiện tại gây ra biến cố, hắn là hắn không thể nghi ngờ.

- Đi qua nhìn một chút!

Trương Huyền kìm nén không được nữa, theo sát Lạc gia gia chủ đi ra ngoài.

Vừa ra ngoài phòng, liền thấy hai bóng người chậm rãi đi tới, các trưởng lão Lạc gia cùng rất nhiều cao thủ nhao nhao lui về phía sau, không phải địch thủ.

- Chẳng lẽ là bọn họ bắt Triệu Nhã?

Theo dòng người, Trương Huyền nhìn sang, chỉ thấy xuất thủ là một đồng tử không lớn, bộ dáng chỉ mười ba mười bốn tuổi, mà phía sau hắn,

thì là nữ tử mang mạng che mặt, mặc dù thấy không rõ dung mạo, nhưng từ dáng người, liền có thể biết, tuyệt đối là mỹ nữ ngàn dặm mới tìm được một.

- Dáng người nàng...

Đang muốn lệnh đám người Lộ Xung đi qua bắt đối phương lại, thân thể Trương Huyền đột nhiên chấn động, cứng ngắc.

Phần phật!

Đúng lúc này, mạng che mặt trên mặt nữ tử chậm rãi rơi xuống, lộ ra một dung nhan nghiêng nước nghiêng thành, để cho người ta nhìn một cái sẽ điên cuồng.

- Hỏa Nguyên thành, mở rộng nội tâm; Khưu Ngô cung, ước định tam sinh... Trương Huyền, ngươi cùng ta thề non hẹn biển, lại ở nơi này cùng người khác thành hôn!

Con mắt của nữ tử có chút ửng hồng.

- Lạc Nhược Hi, ngươi, ngươi...

Trương Huyền như gặp phải sét đánh, trong đầu hỗn loạn.

Nữ tử xuất hiện ở trước mắt, không phải người khác, chính là nữ tử duy nhất để hắn động tâm, hơn nữa ước hẹn sinh tử… Lạc Nhược Hi!

Nhược Hi ở đây, như vậy tiểu công chúa là ai?

Trương Huyền vội vàng quay đầu, ngay sau đó nhìn thấy nữ hài vén lên khăn voan, lộ ra một dung mạo giống như đã từng quen biết, đẹp làm người ta hít thở không thông.

- Thất Thất...

Trương Huyền ngây người tại chỗ.

Ai dám tổn thương hắn?

dtv-ebook.com

Nữ tử trước mắt này, mặc dù so với Lạc Thất Thất trước kia thấy qua, đẹp không chỉ gấp mười lần, nhưng khí chất, ánh mắt, nhất cử nhất động, vẫn như cũ có thể thấy được, chính là học sinh đối với hắn hâm mộ ngợi khen, tràn đầy quyến luyến luyện đan… Lạc Thất Thất!

Quen biết ở Huyễn Vũ đế quốc, nghiêm túc học tập, cố gắng tu luyện, chưa hề trái qua mệnh lệnh, cũng không có biểu hiện ra thân phận, để cho người ta sinh thương yêu.

Thanh Nguyên thành từ biệt, chân tình thổ lộ, một câu ta đối với ngươi không chỉ là ưa thích, làm cho người ta tan nát cõi lòng.

Vốn cho rằng lần trước từ biệt, sẽ khó gặp lại, nằm mơ cũng không ngờ tới... Lần nữa gặp mặt, lại là tình cảnh như vậy.

- Sao tiểu công chúa lại là Thất Thất?

Trương Huyền chỉ cảm thấy cả người sắp sụp đổ.

Từ trước đến nay, hắn đều cho rằng Lạc Nhược Hi chính là Lạc gia tiểu công chúa, vì cùng với nàng, liều mạng cố gắng, thậm chí cố ý đi tìm Trương gia phiền phức, cố ý tiếp cận Lạc Huyền Thanh... Thậm chí còn chuyên môn dùng thư viện dò xét qua.

Hiện tại đột nhiên nói Thất Thất là tiểu công chúa, Lạc Nhược Hi không phải... Đầu óc sắp nổ tung, khó mà tiếp nhận.

- Lạc lão sư...

Nhìn về phía Lạc Nhược Hi cách đó không xa, thân thể Lạc Thất Thất cũng run lên.

Nàng biết Trương sư đối với mình chỉ là ưa thích bình thường, không phải là tình yêu nam nữ, nguyên nhân chính là như vậy, nghe đối phương tràn đầy hưng phấn đến đây đón dâu, nàng có chút hoảng hốt, vẫn muốn để ca ca xác nhận.

Hiện tại Lạc Nhược Hi xuất hiện, giờ mới hiểu được, sẽ không phải coi nàng thành đối phương chứ! Hắn chân chính ưa thích, chẳng lẽ là vị này, Danh Sư của Hồng Viễn đế quốc… Lạc sư?

Nếu không, nàng nói Hỏa Nguyên thành mở rộng nội tâm; Khưu Ngô cung ước định tam sinh là có ý tứ gì?

Trong lòng như đao cắt, vừa rồi hạnh phúc trong chớp mắt hóa thành dòng nước, thân thể mềm mại dừng ở tại chỗ, không ngừng run rẩy, cả người có chút hoảng hốt, nói không ra lời.

Tuy dùng Tĩnh Không châu phong ấn tu vi, tai hại rất nhiều, tu vi không đạt tới cảnh giới nhất định, một số ký ức không cách nào khôi phục, nhưng vị trước mắt này quả thực làm nàng động tâm, đi vào nội tâm, dù lúc trước hay hiện tại ký ức hoàn toàn thức tỉnh.

Ý nghĩ của nàng rất đơn giản, chỉ hy vọng có một ngày, nam nhân mình thích có thể ở dưới tình huống muôn người chú ý cưới về nhà chồng...

Nhiều cao thủ như vậy tự thân tới chúc mừng, quả thực là muôn người chú ý.

Nhưng đoán trúng mở đầu, lại không đoán được kết quả.

Khó trách lúc trước Trương sư một mực cự tuyệt, bất kể như thế nào cũng không chấp nhận, thậm chí nói sang chuyện khác... Nguyên lai khi đó đã có người ưa thích, chính là vị trước mắt này.

Nếu không đối phương cũng không có khả năng ở lúc này xông tới, nói ra lời như vậy... Thân thể nhịn không được nhẹ nhàng run rẩy, một câu cũng nói không nên lời, Lạc Thất Thất như ngu ngốc rồi.

- Ngươi đã nói sẽ chờ ta, bất kể khó khăn đi nữa, cũng muốn cùng một chỗ...

Không để ý tới ánh mắt bốn phía, Lạc Nhược Hi nhìn qua.

Nàng bởi vì thân thế, từ trước tới nay không dám có cảm tình, bất kỳ người nào nhìn thấy, đều lạnh lùng như băng, nhưng tâm lạnh lùng, bị vị trước mắt này dần dần hòa tan... Khưu Ngô cung thề non hẹn biển, trả bất cứ giá nào cũng nguyện ý, lúc này mới ngắn ngủi mấy tháng, liền cùng người khác thành thân, đây là chân tình?

- Ngươi hiểu lầm, ta...

Thấy bộ dáng của nàng, Trương Huyền tràn đầy lo lắng:

- Ta vẫn cho rằng Lạc gia tiểu công chúa là ngươi...

- Ta?

Lạc Nhược Hi nghi ngờ.

- Đúng, ngươi không nói qua thân phận của mình, thực lực mạnh mẽ, lại thêm họ Lạc, ta mới cho rằng... Là Lạc gia công chúa luyện hóa Tĩnh Không châu...

Trương Huyền chỉ cảm thấy da đầu nổ tung, không biết giải thích như thế nào.

Người khác nhận sai ngược lại cũng thôi, nhận sai bạn gái, đây là thọ tinh treo cổ, chán sống ah!

Nhưng Nhược Hi đi rồi, một câu không nói, cũng không giải thích đến cùng là ai, trẻ tuổi như vậy liền có thực lực này, đổi lại ai cũng sẽ liên tưởng đến Lạc gia công chúa.

Mấu chốt nhất là... Cơ duyên xảo hợp, cho tới hôm nay mới thôi, trước đến giờ đều không có gặp mặt Lạc gia công chúa, thậm chí ngay cả hình

ảnh cũng không thấy.

- Thân phận của ta, tạm thời không thể nói... Như vậy đi, hiện tại theo ta đi, ta dẫn ngươi đi một chỗ!

Thấy hắn lo lắng, Lạc Nhược Hi dừng lại một chút, cũng không biết là tin tưởng hay không tin, mở miệng nói.

- Một chỗ? Nơi nào?

Nghe nàng không có tiếp tục truy cứu, biết có cơ hội giải thích, Trương Huyền mới thở phào nhẹ nhõm.

- Đi tới ngươi sẽ biết!

Lạc Nhược Hi nhẹ gật đầu, không có nhiều nói, thân thể mềm mại xoay một cái, muốn rời khỏi.

- Tốt...

Trương Huyền chần chờ một chút, cắn răng một cái, muốn đuổi theo.

Làm ra Ô Long như thế lớn, đã khiến đối phương tức giận, nếu như lại mặc cho nàng đi xa, chỉ sợ kiếp này sẽ không cơ hội gặp lại.

- Chậm đã!

Mới đi hai bước, một bóng người ngăn ở trước mặt, chính là Lạc Huyền Thanh, chỉ thấy vị hảo hữu ngày xưa kia, lúc này toàn thân run rẩy, tức giận đến bất cứ lúc nào cũng sẽ nổ tung:

- Trương Huyền, ngươi muốn làm gì, người kia là ai?

- Lạc huynh, ta có việc...

Trương Huyền dừng lại một chút nói, lời còn chưa dứt, chỉ thấy một cái nắm đấm bỗng nhiên giáng xuống.

Phần phật!

Không khí nổ tung, một quyền này tích súc tất cả lực lượng của Lạc Huyền Thanh, không khí bị bóp méo, còn chưa tới trước mặt, liền cảm nhận được đau rát, tựa hồ muốn xé rách người.

- Lạc huynh...

Không nghĩ tới hắn lại đột nhiên ra tay, Trương Huyền lui về phía sau một bước.

- Đừng gọi ta Lạc huynh, ta không gánh nổi!

Lạc Huyền Thanh gầm lên giận dữ, nắm đấm lít nha lít nhít rơi xuống, phảng phất như muốn đánh người trước mắt thành bánh thịt mới có thể cam tâm.

- Ngươi...

Trương Huyền liên tục trốn tránh, muốn giải thích, lại không biết nói như thế nào.

Bản thân cho rằng Lạc Nhược Hi chính là Lạc gia tiểu công chúa, mới đồng ý hôn ước, nhiều người đến đây tham gia đón dâu như vậy, mắt thấy đại hôn sắp tới, đột nhiên rời đi... Nói nhận lầm người... chẳng khác nào xé da mặt Lạc gia, mạnh mẽ đạp lên mặt đất, đổi lại ai cũng sẽ không chịu nổi.

- Là nam nhân thì đừng có trốn tránh, cùng ta đánh, hoặc là ta giết, giẫm lên thi thể của ta rời đi, hoặc giải thích rõ ràng cho ta, người kia là ai, cùng ngươi quan hệ thế nào!

Lạc Huyền Thanh gào thét, không ngừng tấn công, như mọc ra tám cánh tay, trong tức giận, lực lượng cuồng bạo, mặc dù chỉ là Thánh Vực bát trọng sơ kỳ, nhưng phát huy ra lực lượng có thể so với Động Hư cảnh đỉnh phong.

- Lạc huynh, ta...

Trương Huyền lần nữa lui về phía sau.

- Đủ rồi, ta nói không nên gọi ta là Lạc huynh, ta không chịu đựng nổi!

Liên tục công kích không trúng đối phương, Lạc Huyền Thanh cắn răng, lực lượng trong cơ thể nhanh chóng bạo tăng, thời gian nháy mắt liền đạt đến một mức độ kinh người.

Lực lượng huyết mạch!

Hắn không có chút cố kỵ nào, trực tiếp vận dụng lực lượng huyết mạch.

Tê lạp!

Lạc Huyền Thanh thi triển lực lượng huyết mạch, thực lực nhanh chóng bạo tăng, một cái chớp mắt đã có thực lực Thánh Vực cửu trọng sơ kỳ, cổ tay khẽ đảo, một thanh trường kiếm xuất hiện, bỗng nhiên nhanh chóng đâm tới.

Một kiếm này so với nắm đấm vừa rồi mạnh mẽ không biết gấp bao nhiêu lần, nhắm thẳng vào mi tâm, xé rách không gian.

Bản thân Lạc gia liền am hiểu khống chế không gian, lại thêm vận dụng lực lượng huyết mạch, lần này sức mạnh công kích vậy mà đáng sợ hơn Vũ Không cảnh đỉnh phong, xem như loại cường giả này, cũng chống lại không được.

Bất quá mặc dù Trương Huyền là Vũ Không cảnh sơ kỳ, nhưng sức chiến đấu đã có thể so với Đại Thánh, lần nữa nhoáng một cái, tránh khỏi.

- Lạc huynh, lần này là ta không đúng, trở lại sẽ giải thích cặn kẽ cho ngươi...

- Không cần trở lại, cũng không cần giải thích, ngày hôm nay ngươi không chết, chính là ta vong!

Ầm ầm!

Trường kiếm mang theo uy thế xé rách không gian, tiếp tục bổ tới, một chiêu tiếp theo một chiêu, liên tục mấy chiêu chồng chất lên nhau, bốn phía tựa như tạo thành không gian phong bạo.

- Nếu như đâm trúng ta, ngươi có thể thoải mái chút, liền động thủ đi!

Thấy đối phương không cách nào khuyên can, cũng biết sai lầm ở bản thân, Trương Huyền không trốn tránh nữa, ngừng lại.

Phốc!

Trường kiếm đâm thấu vai, xuất hiện một vết thương thật lớn, máu tươi cuồn cuộn chảy xuống.

- Chết!

Đâm thủng bờ vai của hắn, Lạc Huyền Thanh cắn răng một cái, trường kiếm bỗng nhiên run lên, ý định tiếp tục đánh xuống.

Bất quá mới nhúc nhích một chút, liền cảm thấy toàn thân cứng đờ, giống như bị một cỗ lực lượng khổng lồ cầm cố lại, muốn nhúc nhích cũng làm không được.

- Người Lạc Nhược Hi ta ưa thích, ta xem các ngươi ai dám tổn thương hắn!

Ầm ầm!

Một cỗ sóng khí kéo tới, Lạc Huyền Thanh liên tục lui về phía sau, trường kiếm trong tay cũng không giữ được, thẳng tắp bay ra ngoài, trong chớp mắt biến mất ở phía xa, không thấy tung tích.

Đồng tử

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

- Láo xược! Người đâu, bắt yêu nữ này lại cho ta!

Thấy nữ hài ra tay ngăn Lạc Huyền Thanh, lúc này Lạc gia gia chủ cũng rốt cuộc minh bạch, khuôn mặt âm trầm, hét lớn một tiếng.

Ngày hôm nay nếu mặc cho nữ tử này mang Trương Huyền đi, chỉ sợ Lạc gia bọn họ không còn là bay lên, mà biến thành trò cười của toàn bộ đại lục!

- Vâng!

Rầm!

Tiếng nói kết thúc, hơn mười vị trưởng lão Lạc gia bay lên, thời gian nháy mắt vây Lạc Nhược Hi cùng đồng tử bên người nàng vào giữa.

- Đừng...

Không nghĩ tới sự tình chớp mắt biến thành như vậy, Trương Huyền tràn đầy lo lắng, có điều vừa mới động đậy, đồng dạng cảm thấy thân thể xiết chặt, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy hai vị trưởng lão Lạc gia đồng thời ra tay, bao vây không gian chung quanh hắn.

- Yêu nữ, đã tới, ngày hôm nay liền ở lại chỗ này đi!

Lạc Khinh Trần hừ nhẹ, chập ngón tay làm kiếm nhấn tới.

Vẻ mặt nữ hài thản nhiên, lần nữa khôi phục lại vắng vẻ trước kia, mí mắt vừa nhấc, đang muốn ra tay, chỉ thấy đồng tử ở một bên tiến về phía trước một bước:

- Tiểu thư, những gà đất chó sành này, để cho ta tới xử lý, không cần thiết dơ bẩn tay tiểu thư!

- Ừm!

Lạc Nhược Hi nhẹ gật đầu, chắp hai tay sau lưng, đứng tại chỗ không động đậy, giống như đối với vị Lạc gia đại trưởng lão này công kích, không thèm để ý chút nào vậy.

- Chết!

Không nghĩ tới đối phương bất cẩn như vậy, Lạc Khinh Trần tức giận sắp nổ tung, kiếm mang hung mãnh, một tiếng gào thét, cắt phá không gian.

Ngay lúc sắp rơi vào trên người Lạc Nhược Hi, đồng tử nhẹ nhàng cười một tiếng đi tới trước mặt, hai ngón tay trảo một cái.

Ba!

Kiếm mang lập tức nổ tung ra.

- Nằm xuống đi!

Đánh tan kiếm khí của đối phương, đồng tử lật bàn tay một cái.

Lạc Khinh Trần chỉ cảm thấy giống như thiên địa phá vỡ, cả người trọng tâm không ổn định, bất cứ lúc nào cũng sẽ từ không trung rơi xuống.

- Đồng loạt ra tay!

Lạc Khinh Trần nhịn không được nữa, lên tiếng hét lớn.

Đồng tử trước mắt này, thoạt nhìn chỉ có mười ba mười bốn tuổi, nằm mơ cũng không có nghĩ đến cường đại như thế!

Tất cả trưởng lão vây chung quanh, thấy đại trưởng lão chịu thiệt, tất cả đều không dám do dự, đồng loạt ra tay.

Hơn mười vị trưởng lão, thấp nhất cũng đạt đến Thánh Vực cửu trọng, đồng thời ra tay, lực lượng tựa như mưa to, thời gian nháy mắt tạo thành một vòng sáng hình tròn, xé rách tới đồng tử.

Bốn phía vòng sáng không gian xuất hiện vết rách, cỗ lực lượng này vừa xuất hiện liền xé nó rách vỡ nát, ở trung tâm, gió lốc tuôn ra, cho dù Thánh khí tuyệt phẩm tiến vào bên trong, chỉ sợ cũng sẽ phút chốc biến mất, dừng lại chẳng qua một cái hô hấp.

- Là Phục Ma quyển của Lạc gia! Chiêu này ta cũng ngăn cản không nổi...

Vẻ mặt Dương sư nghiêm túc.

Thực lực cá nhân của những trưởng lão Lạc gia này, mỗi một cái không tính quá mạnh, nhưng liên hợp chung một chỗ liền đáng sợ.

Cho dù Dương sư đạt tới Đại Thánh Bất Hủ cảnh cũng khó có thể chống lại.

- Ha ha, có ý tứ!

Đối mặt chiêu này, đồng tử vẫn không có bất kỳ bối rối, năm ngón tay duỗi dài, giống như biến thành cành cây lan tràn, nhẹ nhàng điểm trên không trung một cái.

Ba!

Không gian lay động, giống như mặt hồ yên bình ném đi một cái đá. Gợn sóng xao động, vòng sáng lan tràn về phía trước, lệch khỏi mục tiêu tấn

công nguyên bản, bắn về phía bầu trời, thời gian nháy mắt biến mất không thấy hình bóng.

- Đây là... Khuấy động không gian? Đồng tử này có thực lực gì?

Ánh mắt của Dương sư co rụt lại, giật nảy mình.

Vốn cho rằng một đồng tử mà thôi, có thể ngăn cản Lạc Khinh Trần liền để cho người ta kinh ngạc, nằm mơ cũng không ngờ tới, tiện tay ngăn lại Phục Ma quyển mạnh nhất của Lạc gia, chuyển dời lực lượng đến bên ngoài! Cái này đã không thể kinh khủng.

- Khuấy động không gian? Đó là cái gì?

Một bên Hưng kiếm thánh nhịn không được hỏi.

Ngay cả hắn, đối với vừa rồi đồng tử thi triển chiêu số, cũng không có thấy rõ.

- Phục Ma quyển là một vị tiền bối của Lạc gia sáng lập ra hợp kích trận pháp, liên hợp hai mươi mốt vị cao thủ, tạo thành ba Bắc Đẩu trận, tập hợp lực lượng, hình thành vòng tròn cắt chém không gian, tu luyện giả bình thường đụng tới, bất kể trốn tránh như thế nào cũng sẽ bị khí tức khóa chặt, khó mà trốn tránh... Nguyên nhân chính là như vậy, ta mới nói xem như ta, cũng chưa chắc có thể chống lại!

Vẻ mặt Dương sư nghiêm túc:

- Bất quá đồng tử này, nhẹ nhàng điểm một cái, khuấy động không gian lên, phá giải dễ như trở bàn tay. Nếu xem không gian như một tấm vải, phía trên xông lại một đám kiến, chỉ cần phủ tới, liền không khả năng tránh né. Nhưng nhảy ra bên ngoài vải, nhấc nó lên... Kiến sẽ xông về một chỗ khác, không có quan hệ gì tới ngươi... Không gian khuấy động, đúng là như thế! Khuấy động cả không gian... coi như Phục Ma quyển có thể cắt chém, cũng sẽ theo không gian định sẵn tiếp tục tiến lên, không còn uy hiếp gì nữa...

- Cái này...

Toàn thân Hưng kiếm thánh chấn động.

Xé rách không gian, hắn cũng có thể làm được, nhưng cái này rõ ràng còn muốn đáng sợ hơn xé rách! Một đồng tử cũng lợi hại như vậy, nữ tử mà nhi tử ưa thích này, đến cùng là người nào?

- Không chơi nữa, đều nằm xuống đi!

Một chiêu phá vỡ Lạc gia liên hợp thành Phục Ma quyển, đồng tử cười một tiếng, lần nữa chụp lại.

Rầm!

Đám người Lạc Khinh Trần cũng không chống lại được, nhao nhao từ trên không trung rơi xuống, từng người vẻ mặt trắng bệch, miệng phun máu tươi.

- Khởi động hộ tông đại trận...

Không nghĩ tới vị trước mắt này đáng sợ như thế, Lạc gia gia chủ nhịn không được nữa, trong tay lơ lửng một cái lệnh bài, một cỗ năng lượng kịch liệt xao động ra, thời gian nháy mắt, bầu trời giống như bị phong tỏa.

Lạc gia là gia tộc mấy vạn năm trước liền truyền thừa xuống, hộ tông đại trận mạnh mẽ vô song, một khi khởi động, tìm không thấy phương pháp phá giải, xem như Dương sư cũng chỉ có thể bị nhốt ở trong đó.

Lúc trước sở dĩ Trương Huyền có thể nhẹ nhõm từ Trương gia rời đi, là bởi vì mượn thư viện tìm được sơ hở, bất kỳ trận pháp gì, ở trước mặt hắn đều giống như mỹ nữ cởi y phục, không có chút bí mật nào đáng nói, tự nhiên không còn uy hiếp.

Nhưng đối với những người khác liền không đồng dạng.

Bao vây không gian, rất nhiều bí pháp không gian không thể sử dụng, thực lực thoáng cái sẽ hạ thấp bảy tám phần mười, trong trận pháp còn có đủ loại công kích, cường giả Bất Hủ cảnh rơi vào trong đó, cũng sẽ luống cuống tay chân, khó mà trốn tránh.

Lạc gia gia chủ thấy nhiều trưởng lão liên hợp cũng không thể chế ngự đối phương, vừa ra tay liền thi triển ra trận pháp ẩn giấu.

- Lạc gia hộ tông đại trận, coi như không tệ, có điều muốn vây khốn ta, còn ngây thơ chút!

Đồng tử cười một tiếng, bỗng nhiên bay lên.

Ầm ầm!

Trận pháp lập tức vận chuyển, giống như vô số dây thừng quấn quanh đến, tựa như muốn xé hắn thành bột phấn.

Lông mày đồng tử giương lên, mười ngón tay xòe ra, bắt tới hai bên, nhẹ nhàng kéo một phát.

Ầm ầm!

Trận pháp sụp đổ, khí tức cuồng bạo bắn ra bốn phía, hộ tông đại trận của Lạc gia ở dưới hắn xé ra, vậy mà không chịu nổi, linh khí phân tán bốn phía.

- Còn có thủ đoạn gì nữa, cùng một chỗ thi triển đi!

Một chiêu giải quyết hộ tông đại trận của Lạc gia, đồng tử chắp hai tay sau lưng, lơ lửng trên không, vẻ mặt lạnh nhạt nhìn qua.

Trong nháy mắt, toàn trường lặng ngắt như tờ.

Thất Thất, thật xin lỗi

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Tất cả mọi người ngẩng đầu nhìn về phía đồng tử trên không, biểu lộ giống như gặp quỷ.

Hộ tông đại trận của Lạc gia, vài vạn năm qua ngăn trở không biết bao nhiêu cao thủ, ngăn cản không biết bao nhiêu lần tấn công, ở trước mặt một đồng tử nho nhỏ, ngay cả một cái hô hấp cũng không chịu đựng nổi.

Đến cùng làm sao làm được?

Cái tên này, đến cùng thực lực như thế nào? Vô số cường giả đều nuốt nước bọt, khó có thể tin.

- Người này... Trước kia từng gặp chưa?

- Loại thực lực này, dựa theo tình huống bình thường, hẳn là rất nổi danh mới phải, làm sao một chút ấn tượng cũng không có?

- Ta cũng chưa từng thấy qua, đột nhiên xuất hiện...

- Đồng tử cũng cường đại như vậy, vị tiểu thư kia thì sao? Đến cùng có thân phận gì?

Vô số gia chủ Thánh Nhân quý tộc, tất cả đều kìm lòng không được lui về phía sau, sợ bị tai bay vạ gió.

Thực lực của bọn hắn, ở trong mắt người bình thường rất bất phàm, nhưng ở trước mặt loại cường giả cấp bậc này, hơi không cẩn thận sẽ bị tiện tay bóp chết, năng lực phản kháng cũng không có. Căn bản không phải một cấp bậc.

- Ngươi...

Thấy đồng tử lơ lửng trên không, trong lúc giơ tay nhấc chân liền đánh bại tất cả trưởng lão liên thủ cùng hộ tộc đại trận của gia tộc, vẻ mặt Lạc gia gia chủ lúc đỏ lúc trắng, kìm nén không được xoay người ôm quyền.

- Xin Dương sư ra tay!

Tuy Lạc gia có át chủ bài, nhưng không thể tuỳ tiện sử dụng, hiện tại Dương sư ở trước mặt, chỉ có thể gửi hi vọng ở hắn.

- Không cần Lạc gia chủ nói, ta cũng sẽ ra tay!

Dương sư nhẹ gật đầu, ngẩng đầu nhìn về phía hư không:

- Lúc nào đại lục xuất hiện một vị cường giả như vậy, ta thế mà cũng không biết, xem ra thật sự là già rồi...

Hô!

Tiếng nói kết thúc, Dương sư từng bước một đi lên không.

Hắn đi rất chậm, nhưng mỗi đi một bước, dưới chân sẽ bắn ra một đạo quang mang, không gian càng thêm vững chắc, giống như bị một cỗ lực lượng đặc thù khóa lại.

Đồng tử vốn không thèm để ý chút nào, nhưng nhìn thấy Dương sư đi tới, lông mày nhíu một cái:

- Ngươi là ai? Lạc gia hắn còn không có loại cường giả này nha!

- Tại hạ Dương Huyền!

Dương sư ôm quyền.

- Danh Sư đường Dương Huyền?

Đồng tử bừng tỉnh hiểu ra, ngay sau đó ôm quyền:

- Đây là sự tình của tiểu thư nhà chúng ta cùng Trương sư, Lạc gia, mong Dương sư không nên nhúng tay!

- Danh Sư đường có trách nhiệm bảo vệ đại lục ổn định, ngươi ở Lạc gia ra tay đánh nhau, xem anh hùng thiên hạ không ra gì, mặc dù ta cao tuổi, nhưng thân là Danh Sư, phải có trách nhiệm ngăn cản!

Dương sư cười nhạt một tiếng.

- Đã như vậy, vậy thì động thủ đi, để ta nhìn một chút, đệ nhất nhân trong truyền thuyết đến cùng có loại thực lực nào!

Lông mày đồng tử giương lên, song chưởng đan xen, tùy thời muốn ra tay, đúng lúc này, một thanh âm nhàn nhạt vang lên.

- Được rồi, xuống đây đi!

Lạc Nhược Hi nhìn lại.

- Vâng!

Đồng tử không dám nói nhiều, bàn tay thu lại, lần nữa trở lại sau lưng nữ hài.

Dường như trong lòng Dương sư còn có kiêng kị, thấy đối phương dừng tay, cũng không nói thêm lời.

- Trương Huyền, chúng ta đi thôi!

Lạc Nhược Hi hừ nhẹ một tiếng, cũng không thấy có bất kỳ động tác, Trương Huyền cảm thấy toàn thân buông lỏng, áp bức ở trên người lập tức tiêu tán.

Thấy đồng tử cũng không đả thương người, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, nhẹ gật đầu, xoay người nhìn về phía nữ hài cách đó không xa, ánh mắt lại có chút mê man.

Trong lòng Trương Huyền tê rần, nhịn không được nữa đi tới trước mặt.

- Thất Thất... Thật xin lỗi!

Hắn là thật có lỗi với cô gái này.

Hai nhà Trương, Lạc thông gia, huyên náo lớn như thế, vô số gia tộc đích thân đến, kết quả mình xoay người rời đi, đối với đối phương mà nói, tuyệt đối là tổn thương cực lớn.

- Vì cái gì?

Lạc Thất Thất không ngừng run rẩy, dường như đến bây giờ còn không dám tin tưởng.

Trong mắt người ngoài, nàng là siêu cấp thiên tài thiên phú có một không hai, phá vỡ vô số ghi chép, nhưng người chân chính nhận biết nàng mới biết, chỉ là tiểu nữ hài không có cảm giác an toàn gì, tâm tư đơn thuần.

Nguyên nhân chính là như vậy, Lạc Huyền Thanh mới mỗi giờ mỗi khắc bảo vệ, sợ nàng chịu thiệt, hoặc bị người khác lừa.

- Ta...

Trương Huyền không biết trả lời như thế nào.

Hắn không muốn thương tổn đối phương, cho nên đối với nàng thổ lộ, chưa hề chính diện trả lời... Vốn cho rằng, thế giới hai người khác biệt, nằm mơ cũng không ngờ tới, sẽ là loại kết cục này.

Không muốn thương tổn, nhưng làm ra tổn thương lớn nhất, không muốn chạm phải, nhưng chạm phải sâu nhất.

- Ta vẫn cho là, ngươi là công chúa của Bạch Viễn đế quốc...

Trương Huyền dừng lại một chút nói.

Lúc trước, Thanh Nguyên đế quốc từ biệt, Ngọc Phi Nhi nói, lúc trước Lạc Thất Thất đi Hồng Viễn học viện, là bởi vì có tín vật của Bạch Viễn đế quốc, hắn là công chúa nơi đó, làm sao cũng không nghĩ đến, sẽ dính líu quan hệ với Lạc gia.

- Vì không cho tộc nhân tìm tới, ta mượn dùng lực lượng Tĩnh Không châu, phong ấn huyết mạch cùng tu vi, tuy Tĩnh Không châu bị ta luyện hóa, lại không tiếp xúc đến bí ẩn cấp độ càng sâu. Bởi vậy, còn có chút lực lượng không cách nào hoàn toàn khống chế, sau khi bị phong ấn, không chỉ thực lực rơi xuống Hóa Phàm cảnh, một số ký ức cũng bị phong ấn! Mấu chốt nhất là, cần thực lực từ từ đột phá, đạt tới cảnh giới nhất định, mới có thể phá vỡ... Đây cũng là nguyên nhân ở địa cung, biết ngươi gặp nguy hiểm, lại không cách nào xuất thủ cứu giúp...

Không có trực tiếp trả lời hắn, Lạc Thất Thất lẩm bẩm nói.

Trương Huyền gật đầu.

Nhìn thấy vị trước mắt này là đối phương, cũng đoán được không ít. Ở trên đại lục quả thực có chút bí pháp, có thể phong ấn tu vi cùng huyết mạch người, nhưng nhất ẩm nhất trác, tự có định số, uy lực lớn như thế, nhất định phải có tổn thương, giống như mẫu thân Triệu Nhã lúc trước, phong ấn huyết mạch, ẩn trốn cổ địa, gả cho cha Triệu Nhã, người sau ở chung nhiều năm, cũng không thể nhận ra.

Còn nàng vì sao là học viên năm thứ hai Danh Sư học viện, thật ra thì thời gian nàng rời Thánh Tử điện không dài, không đủ một năm, nhưng Hồng Viễn Danh Sư học viện chỉ cần thực lực cùng cấp bậc Danh Sư đủ, liền có thể tấn cấp, không phải dần dần từng bước, theo thời hạn tấn thăng.

Những sự tình này có thể lý giải, chỉ bất quá còn có chút nghi vấn, không làm rõ ràng được.

Cái kia chính là... Lạc gia tiểu công chúa là Diễn Hư thể, không cách nào dùng thư viện dò xét, nhưng hắn từng dò xét qua Lạc Thất Thất, cũng không biểu hiện thân phận, chẳng lẽ loại thể chất này, ngay cả thư viện cũng có thể giấu diếm? Thậm chí còn cho ra đáp án sai lầm?

Nếu thực như thế, vậy thì thật là đáng sợ!

Bất quá liên lụy đến thư viện, chuyện này không thể hỏi thăm, chỉ có thể về sau từ từ tìm kiếm đáp án.

- Thời điểm ở Lạc gia, ta từng có ân với hoàng thất của Bạch Viễn đế quốc, mặc dù phong ấn tu vi, nhưng để hắn giới thiệu một chút, đi vào Hồng Viễn Danh Sư học viện, ngụy trang thành một Danh Sư tứ tinh, còn là rất đơn giản, có loại thân phận này, mới có thể để cho tộc nhân không phát hiện được... Hơn nữa, mấu chốt nhất là, từ lúc vừa ra đời liền chói mắt, người ở bên ngoài xem ra, ánh sáng vạn trượng, nhưng đối với ta mà nói, thật chỉ muốn làm người bình thường! Cái gì cũng không cần muốn, vô cùng đơn giản, vui vui sướng sướng sống cả đời...

Thần sắc Lạc Thất Thất ảm đạm.

Mặc dù phong ấn tu vi cùng huyết mạch, để tộc nhân không cách nào tìm, nhưng lấy năng lực cùng thủ đoạn của nàng, để Bạch Viễn đế quốc cho tín vật, viết một phong thư giới thiệu, còn là rất đơn giản, giả mạo công chúa của đối phương, khẳng định cũng sẽ không để ý.

Chính bởi vì có thân phận giả này, mới có thể ở Hồng Viễn học viện lâu như vậy, không có người phát hiện, thậm chí hảo hữu Ngọc Phi Nhi cũng không biết.

Trương Huyền giờ mới hiểu được.

Đối phương là nhân vật thiên tài nhất của Lạc gia, thật không muốn để cho đối phương tìm ra, khẳng định phảicho mình một thân phận thích hợp, giống như bản thân giả mạo học sinh của Dương sư, có thứ này, người khác tự nhiên sẽ không xem kỹ.

- Lần trước ta đã nói, đã có người ưa thích, thật ra thì... Chính là Lạc sư! Trước đó vẫn cho rằng nàng là người Lạc gia, mới có loại hiểu lầm này...

Trương Huyền hiểu ra, cắn răng một cái nói.

Chuyện ngày hôm nay, nhất định phải giải thích rõ ràng, nếu không tổn thương không chỉ vị trước mắt, Lạc Nhược Hi cũng không tiện bàn giao.

- Ta đoán được...

Lạc Thất Thất nhẹ gật đầu, hai mắt bị nước mắt chiếm hết, hình như bất cứ lúc nào cũng sẽ nhỏ xuống.

- Thất Thất, thật xin lỗi...

Trương Huyền lần nữa ôm quyền.

Biết đối phương là Lạc gia công chúa, rốt cuộc minh bạch lúc trước vì sao có thể lấy ra nhiều linh dược ngàn năm như vậy, cũng rõ ràng vì sao Lạc Thừa Tân sẽ ở sau khi nàng rời đi, đột nhiên xuất hiện, tìm bản thân phiền phức.

Hiện tại xem ra, hắn là Lạc Thừa Tân ở Thanh Nguyên thành tìm được nàng, mà nàng biết sắp rời đi, bản thân thiếu hụt đồ vật tấn cấp, mới mượn danh nghĩa luyện đan làm tên, mục đích là vì cho mình chút quà tặng.

Trước đó Lạc Huyền Thanh nói, muội muội của hắn, bất kỳ chức nghiệp gì cũng học rất nhanh, nhưng luyện đan bình thường, lúc ấy không chú ý, giờ phút này nhớ lại mới hiểu được... Chính là vị trước mắt này!

Cũng rốt cuộc minh bạch, vì sao địa cung ẩn chứa thân thể Ngô Dương Tử, Huyễn Vũ đế quốc, thậm chí Hồng Viễn Danh Sư học viện cũng không thể nào phát giác, mà nàng một Danh Sư ngũ tinh nho nhỏ, căn cứ phương pháp luyện khí đặc thù, liền tuỳ tiện tìm ra...

Thiên tư của Tiểu công chúa, thiên hạ hiếm thấy, cho dù phong ấn ký ức, cũng càng thêm nhạy cảm hơn người bình thường.

Đây cũng là vì cái gì, đồng dạng giảng bài, tốc độ tiến bộ của nàng vượt xa đám người Ngọc Phi Nhi, so với đám người Trịnh Dương cũng không hề yếu.

Sau khi đến Thanh Nguyên đế quốc, tu vi đột phá Thánh Vực... mở ra phong ấn, lực lượng huyết mạch không che giấu được nữa, lúc này mới bị tìm ra... Mới có rất nhiều sự tình phía sau.

- Ngươi... Đi thôi!

Không biết suy nghĩ của hắn, nhìn thanh niên trước mắt để nàng quyến luyến kia, ánh mắt Lạc Thất Thất mịt mù, khẽ cắn môi, khoát tay áo.

- Đa tạ!

Trương Huyền cúi người, biết nói càng nhiều, mang tới tổn thương càng lớn, hít sâu một hơi, xoay người đi ra ngoài.

- Chạy đi đâu...

Rầm!

Mới vừa đi hai bước, từng đạo hàn mang vây quanh bốn phía, rất nhiều Lạc gia trưởng lão trước đó bị thương, Lạc Huyền Thanh nhao nhao rút trường kiếm, từng cái trừng mắt nhìn.

- Trương Huyền, hôm nay ngươi dám đi, sẽ vĩnh viễn là kẻ địch của Lạc gia, hai nhà Trương, Lạc khó có thể điều tiết!

Lạc gia gia chủ nhịn không được hét lớn.

- Không sai, Trương Huyền, hôm nay ngươi dám rời đi nơi này, chính là kẻ địch của Lạc Huyền Thanh ta, Lạc Huyền Thanh ta thề, cố gắng cả đời cũng sẽ chém giết ngươi!

Lạc Huyền Thanh cắn răng.

Trương Huyền dừng lại một chút, vẫn như cũ đi thẳng về phía trước.

- Chết!

Lạc Huyền Thanh nhịn không được nữa, bàn tay cuồn cuộn, lần nữa đập tới Trương Huyền.

- Dừng tay!

Trường thương của Trịnh Dương vẩy một cái, đâm rách chưởng lực của hắn, đám người Vương Dĩnh, Lộ Xung đồng loạt đứng ở phía sau.

Trương Huyền từ hôn

dtv-ebook.com

- Chiến tử, Vương Dĩnh hội trưởng, các ngươi muốn cùng Lạc gia chúng ta là địch?

Lạc gia gia chủ cắn răng.

- Các loại ân oán, chúng ta mặc kệ, nhưng ai dám tổn thương lão sư, nhất định phải từ trên thi thể ta bước qua!

Trịnh Dương tiến về phía trước một bước, ánh mắt như điện.

- Ai dám bất lợi với lão sư, chính là đối địch chúng ta!

Vương Dĩnh cùng Lộ Xung đồng thời đi về phía trước.

Ba người phóng thích khí tức, tựa như một tòa núi lớn, tất cả Lạc gia trưởng lão trước đó còn muốn động thủ, giờ phút này đều ngừng lại, động cũng không dám động.

Trương gia, Lạc gia ân oán, bọn họ mặc kệ, cũng không quản được, nhưng người nào dám động thủ với lão sư, chính là đối nghịch bọn hắn.

- Nói hay lắm!

Mộng kiếm thánh cũng tiến về phía trước một bước, trường kiếm lăng không, tựa như Chiến Thần:

- Nhi tử làm cái gì, ta đều ủng hộ, ai muốn tổn thương hắn, ta liền giết kẻ đó!

- Ngươi...

Sắc mặt La gia gia chủ tái xanh, quay đầu nhìn về phía Hưng kiếm thánh:

- Đây cũng là ý tứ của ngươi?

- Ta...

Hưng kiếm thánh nghẹn lời.

Vốn hai nhà thông gia, tất cả đều vui vẻ, làm sao cũng không có nghĩ đến, cuối cùng biến thành bộ dáng như thế này.

- Họ Trương, khi đó ngươi từ bỏ nhi tử một lần, lần này còn dám để hắn oan ức, tin ta lập tức mang theo nhi tử rời Trương gia, để ngươi vĩnh viễn tìm không thấy hay không?

Thấy hắn chần chừ, Mộng kiếm thánh hét lớn.

- Cái này...

Hưng kiếm thánh xấu hổ, ôm quyền khom người:

- Lạc gia chủ, thật xin lỗi, ta phải bảo vệ nhi tử của ta!

Nói xong thân thể nhoáng một cái, đứng ở trước mặt Mộng kiếm thánh.

Không phải hắn sợ vợ, mà là mắc nợ hài tử quá nhiều.

- Rất tốt, rất tốt, xem ra các ngươi là muốn Trương gia và Lạc gia triệt để đoạn tuyệt!

Lạc gia gia chủ cắn chặt hàm răng, tức sắp nổ tung:

- Đã như vậy, tất cả trưởng lão nghe lệnh, phong tỏa không gian, không để cho người Trương gia chạy đi!

- Vâng!

Rầm rầm!

Tất cả trưởng lão đồng thời nhận được mệnh lệnh, đồng loạt ra tay, trong chốc lát, không gian bốn phía bị phong tỏa, truyền tống trận cũng không thể sử dụng, chớ nói chi là một số thủ đoạn không gian.

- Đệ tử Trương gia chuẩn bị kỹ càng, thề sống chết bảo vệ tộc trưởng!

Thấy bọn họ động thủ, một vị trưởng lão Trương gia hét lớn.

Hai nhà đã trở mặt, vậy thì không có gì có thể ngụy trang, trực tiếp đánh đi.

- Cái này...

- Sớm biết như vậy, liền không nên tới tham gia a...

Không nghĩ tới, hai gia tộc vốn ngọt như mật, thời gian nháy mắt náo thành như vậy, rất nhiều Thánh Nhân quý tộc, từng cái run lẩy bẩy, không biết nên lựa chọn ra sao.

Trợ giúp Lạc gia, chẳng khác nào đắc tội Trương gia, trợ giúp Trương gia, chẳng khác nào đắc tội Lạc gia... việc hôm nay xem ra bất kể như thế nào, cũng khó mà thu tràng.

- Tất cả đều dừng tay!

Ngay thời điểm hai bên chiến đấu hết sức căng thẳng, một thanh âm vang lên, Lạc gia tiểu công chúa Lạc Thất Thất chậm rãi đi về phía trước.

Ông!

Mi tâm nàng có một viên châu bay ra, trên không trung nhẹ nhàng chấn động, bốn phía phong tỏa không gian lập tức nghiền nát, lần nữa khôi phục bộ dáng trước đó.

Tĩnh Không châu! Trấn tộc chi bảo của Lạc gia, vừa xuất hiện, thiên địa rách nát, mang theo uy áp để cho người ta không dám nhìn thẳng.

- Tiểu Thất...

Không nghĩ tới con gái ngăn cản, Lạc gia gia chủ tràn đầy lo lắng.

- Muội muội...

Cũng không biết vì sao muội muội muốn làm như vậy, Lạc Huyền Thanh không hiểu ra sao.

- Cha, ca ca, chư vị trưởng lão, sự tình của ta, ta hi vọng mình có thể giải quyết...

Hốc mắt Lạc Thất Thất đỏ bừng, ôm quyền.

- Cái này...

Nhìn thấy ánh mắt khát vọng của con gái, Lạc gia gia chủ tan hết lửa giận, hóa thành dịu dàng:

- Thôi được! Nếu có oan ức, thì nói cho phụ thân, tuy những năm này cha ngươi không có tiến bộ gì, nhưng quyết không cho người bắt nạt đến trên đầu con gái lại thờ ơ!

- Cám ơn cha!

Lạc Thất Thất nhẹ gật đầu, lần nữa nhìn về phía Trương Huyền, ánh mắt mang theo thảm thiết:

- Lão sư, ngươi đã từng nói, nếu có người bắt nạt ta, sẽ thay ta làm chủ... Lời này, còn giữ lời không?

- Ta...

Trương Huyền sửng sốt, không biết nên trả lời như thế nào.

Lúc trước ở Thanh Nguyên thành phân biệt, nữ hài từng hỏi hắn, nếu có người bắt nạt nàng thì làm sao bây giờ, câu trả lời của hắn là, vi sư thay ngươi làm chủ... Lời nói vẫn quanh quẩn bên tai, mà cảnh tượng trước mắt lại trở thành như vậy.

Người bắt nạt nàng, là bản thân, muốn làm chủ, lại nên làm như thế nào?

- Là ta có lỗi với ngươi, từ hôm nay trở đi, hôn ước của Trương gia cùng Lạc gia xoá bỏ, ngươi rốt cuộc không cần bị hôn ước hạn chế, có thể tự do tự tại...

Dừng lại một chút, Trương Huyền nói.

Hiện tại quả thực không cách nào thay nữ hài làm chủ, duy nhất có thể làm, chỉ có một... chính là từ hôn, trả lại nàng tự do!

- Từ hôn ư?

Lạc Thất Thất lắc đầu, ánh mắt mập mờ, không biết nhìn về phương nào, khóe miệng lộ ra cười khổ:

- Đồ vật ưa thích, chưa hẳn thật sự có thể một mực nắm giữ, giống như đồ vật lúc trước nghiền nát vậy, dù dùng hết thủ đoạn, cũng không có khả năng giống như lúc đầu... Từ hôn là tự do, nhưng người ta thích kia, sẽ đi thật xa, sẽ không trở về... Con người của ta cố chấp, không đồng ý từ hôn!

- Ngươi... Đây là tội gì!

Trương Huyền bất đắc dĩ:

- Ngươi tuyên bố từ hôn, chí ít có thể để cho Lạc gia bảo tồn mặt mũi!

- Ta biết, nhưng... ta không muốn!

Lạc Thất Thất nói.

Nếu như nàng nói từ hôn, chuyện ngày hôm nay tuy khó chịu nổi, nhưng chí ít mặt mũi Lạc gia vẫn còn, không đến mức quá mất mặt, nhưng thật muốn làm như vậy, cùng lão sư sẽ triệt để chặt đứt, không còn khả năng gặp nhau.

Người nàng cảm mến, nhưng lại là kết quả này, không thể nào tiếp thu được, cũng không muốn tiếp nhận.

- Ngươi... Ngươi hẳn phải biết, ta là khẳng định sẽ từ hôn!

Trương Huyền nói.

Đã nhận định người là Lạc Nhược Hi, hôn ước bên này, nhất định phải hủy, nếu không, là không chịu trách nhiệm. Đồng dạng là chỗ yêu mến, hắn cũng không muốn để cho người mình ưa thích nhận oan ức.

- Vậy lão sư ngươi tới hủy đi...

Lạc Thất Thất lẩm bẩm nói.

- Thôi được!

Biết nữ hài chắc chắn sẽ không chủ động, Trương Huyền cắn răng, lật bàn tay một cái, tộc trưởng lệnh xuất hiện ở trên không:

- Trương Huyền ta lấy thân phận Trương gia gia chủ tuyên bố, hủy hôn ước với Lạc gia tiểu công chúa! Là vấn đề bản thân ta, không xứng cưới nàng làm vợ, là ta phụ lòng nàng!

Thanh âm vang vọng bốn phía, chấn không khí phát ra từng cơn nổ vang.

- Tiểu Thất...

Nghe được hắn nói, Lạc gia gia chủ xiết chặt nắm đấm, Lạc Huyền Thanh cũng nhìn về phía Trương Huyền, giống như nhìn lấy thâm cừu đại hận.

Tuy nói là hắn phụ lòng, nhưng mọi người có thể rõ ràng, lần này mặt mũi Lạc gia tổn hại, là ván đã đóng thuyền.

- Nhậm đường chủ, sự tình đã quyết định, mong Danh Sư đường có thể truyền tin tức này, một chữ không thiếu thông báo!

Thu về tộc trưởng lệnh, Trương Huyền nhìn về phía Nhậm Thanh Viễn, ôm quyền nói.

Muốn tin tức dùng tốc độ nhanh nhất thông báo thiên hạ, chỉ có thông qua Danh Sư đường.

- Được rồi!

Nhậm Thanh Viễn gật đầu.

Sự tình hai bên tình nguyện, nói không nên lời ai đúng ai sai.

- Thất Thất, bảo trọng!

Làm xong những thứ này, Trương Huyền nhìn về phía nữ hài trước mắt, cắn răng một cái, xoay người đi thẳng về phía trước.

Tất cả trưởng lão Lạc gia muốn ngăn cản, nhưng nhìn thấy Tĩnh Không châu trên không, cuối cùng vẫn cố nén tức giận, ngừng lại.

- Lão sư...

Mới vừa đi mấy bước, thanh âm nữ hài vang lên lần nữa.

Trương Huyền dừng lại, chậm rãi quay đầu, ngay sau đó nhìn thấy ánh mắt Lạc Thất Thất tràn đầy mông lung mang theo trông đợi, tràn đầy yêu thương cùng không bõ. Qua nửa ngày, thanh âm mới chậm rãi phun ra.

- Lão sư, về sau... ngươi sẽ còn dạy ta luyện đan chứ?

- Sẽ!

Trương Huyền gật đầu:

- Ngươi muốn học lúc nào, ta đều sẽ dạy ngươi!

Cưới hết là được!

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

Tạm biệt Lạc Thất Thất, mọi người Trương gia liền bay ra, nhìn kiến trúc huy hoàng cao vút trước mắt, Trương Huyền tựa như một giấc chiêm bao.

Lần này chỉ sợ là triệt để tổn thương cô gái hiền lành kia.

Nhưng không yêu chính là không yêu, về sau đau lòng, còn không bằng giải quyết dứt khoát. Trên tình cảm, hắn không muốn chậm trễ người khác, cũng không muốn bởi vì mình, để càng nhiều người đau lòng.

- Luyến tiếc?

Lạc Nhược Hi nhìn qua.

Trương Huyền không có trả lời, lắc đầu nói:

- Ta vẫn cho rằng ngươi là Lạc gia tiểu công chúa, mới gây ra loại hiểu lầm này...

- Biết rồi!

Lạc Nhược Hi nhẹ gật đầu, lần nữa khôi phục bộ dáng vắng lặng trước đó:

- Chân tướng làm sao, ta còn có thể phân rõ!

- Ngươi mới vừa nói, muốn dẫn ta đi một nơi, là nơi nào?

Thấy nàng hiểu được, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, nhịn không được hỏi.

- Ngươi có phải đang điều tra sự tình Triệu Nhã, Ngụy Như Yên cùng Viên Đào bị bắt hay không?

Lạc Nhược Hi mỉm cười.

Ánh mắt Trương Huyền sáng lên:

- Ngươi biết bọn họ ở đâu?

- Ở đâu, ta không biết, có điều ai bắt đi, đã đoán được...

Lạc Nhược Hi nói.

- Là ai?

Nắm đấm Trương Huyền xiết chặt, ánh mắt híp lại.

Ra tay với đám người Triệu Nhã, chính là xuống tay với hắn, nếu như cho biết là ai, chắc chắn sẽ không bỏ qua!

- Lai lịch còn không thể xác nhận, có điều lần này mang ngươi, chính là đi ngăn cản bọn họ!

Lạc Nhược Hi nói.

- Ngăn cản? Chẳng lẽ bọn họ còn muốn bắt người?

Trương Huyền chấn động.

- Là đi tìm một vật!

Lạc Nhược Hi giải thích:

- Hắn là một cái truyền thế thiên phù!

- Quả nhiên là muốn mở Khổng miếu, nhất định phải ngăn cản!

Nghe đối phương quả nhiên muốn đi tìm thiên phù, Trương Huyền hừ lạnh.

Cái này giống như hắn đoán, khẳng định thoát không được quan hệ với Dị Linh tộc.

- Người gia tộc các ngươi cũng đừng có mang theo, nhiều người, phiền phức liền nhiều. Thực lực đám người Trịnh Dương, Viên Đào xem như không tệ, có điều lần này đi địa phương rất nguy hiểm, ý kiến của ta là, trước đừng mang, thân nhẹ lên đường, gặp được phiền phức càng dễ dàng giải quyết!

Lạc Nhược Hi nói tiếp.

Càng nhiều người càng phức tạp, rất dễ dàng bị phát giác, huống chi trong Trương gia mạnh yếu không đều, một khi bị người khác bắt lại, sẽ trở thành con tin tiến hành áp chế.

Mặc dù thực lực đám người Trịnh Dương cực mạnh, nhưng kinh nghiệm giang hồ quá yếu, đi tới hiểm địa, rất dễ dàng xuất hiện nguy hiểm, để hắn bị động.

- Cũng tốt, chỉ là nếu như chúng ta rời đi, người bắt Triệu Nhã lần nữa tới, chẳng phải phiền phức?

Trương Huyền có chút lo lắng.

- Yên tâm đi, Dương sư ở đây, nhiều cao thủ như vậy, coi như thật đến, cũng sẽ không công mà lui!

Lạc Nhược Hi mỉm cười.

- Cũng phải...

Trương Huyền gật đầu.

Dương sư, Hưng Mộng kiếm thánh, Trịnh Dương, Lộ Xung cùng rất nhiều cao thủ Chiến Sư đường, Cổ Thánh đích thân tới cũng chưa chắc có thể chiếm được chỗ tốt, người bắt Triệu Nhã thực lực mạnh hơn, khẳng định cũng không có phương pháp.

- Đi thôi!

Làm ra quyết định, Trương Huyền không có quá nhiều nói nhảm, nói với cha mẹ một câu, lại trả về Trương gia gia chủ lệnh, để hắn nâng đỡ Trương Cửu Tiêu làm gia chủ, xoay người theo Lạc Nhược Hi bay đi.

- Vị... Lạc Nhược Hi này, rốt cuộc là ai?

Thấy hai người bay đi, Mộng kiếm thánh nhịn không được nữa, nhìn về phía Dương sư.

Nơi này, kiến thức của hắn uyên bác nhất, nếu có người có thể nhận ra thân phận đối phương, cũng chỉ có hắn.

- Ta cũng không biết, bất quá... rất có khả năng liên quan đến tới nơi đó!

Dương sư chần chờ một chút, nói.

- Ở đâu?

Mộng kiếm thánh còn có chút không hiểu, liền nghe Hưng kiếm thánh chen vào nói:

- Dương sư nói là Chư Tử bách gia?

- Không sai, năm đó Khổng sư rời đi không lâu, tất cả học sinh của hắn nhao nhao biến mất, tuy mịt mù không tin tức, nhưng căn cứ người đời sau ghi chép cùng phỏng đoán, hắn là đến một phương thế giới rời xa đại lục.

Vẻ mặt Dương sư nghiêm túc:

- Quãng thời gian trước, Danh Sư đường đưa tin cho ta, nói kèm theo Khổng miếu lay động, hậu nhân của Chư Tử bách gia cũng xuất hiện tung tích, thậm chí xuất hiện Diễn Hư thể mà Thiên Cơ sư không cách nào suy tính, chỉ là lóe lên liền biến mất, tìm không ra đầu mối, cũng liên lạc không được... Vị Lạc Nhược Hi này, bất ngờ xuất hiện, đồng tử bên người lại cường đại như vậy, có lẽ đúng là bọn họ!

- Chư Tử bách gia, được Khổng sư thân truyền, tu bí tịch cường đại, trời sinh mạnh mẽ, nói như vậy, đến thật có thể là bọn họ...

Mộng kiếm thánh giật mình:

- Trước đó còn cảm thấy, Huyền nhi không có ánh mắt, ném dưa hấu nhặt vừng, nếu là hậu nhân của Chư Tử bách gia, vậy ta an tâm!

Nói xong sắc mặt còn đắc ý.

Trương gia thông gia Lạc gia, dựa theo tình huống bình thường, là kết cục hoàn mỹ nhất, không chỉ có thể để Trương gia thanh thế càng lớn, còn có thể để nhi tử một bước lên trời, nắm giữ thế lực chân chính có thể chống lại Danh Sư đường.

Nhưng nhi tử không thích, vậy cũng không có cách nào.

Mắc nợ nhi tử nhiều như vậy, lần nữa gặp mặt, chỉ muốn để hắn thuận tâm ý.

Vốn cho rằng lần này thiệt hại rất lớn, không nghĩ tới lại ngoài ý muốn liên hệ với người của Chư Tử bách gia, nói như vậy, không những không có mất đi, ngược lại sau này thành tựu vô hạn?

- Tình cảm không phải cân nhắc được mất...

Nhìn thấy bộ dáng này của vợ, Hưng kiếm thánh im lặng lắc đầu:

- Trương gia cùng Lạc gia thông gia, thời không liên hợp, là mấu chốt mở ra Khổng miếu, hiện tại náo thành như vậy, Khổng miếu mở không

ra, ảnh hưởng không riêng gì Danh Sư đường bố cục, càng quan trọng hơn là nhân tộc an nguy!

Nói thật, hắn cũng có chút ghen ghét.

Từ khi nhi tử xuất hiện, hắn làm chồng, ở trong lòng vợ không có một chút trọng lượng.

Ngày ngày bị mắng không nói... Chuyện lớn như vậy không đi nghĩ, hết lần này tới lần khác suy nghĩ nhi tử tìm con dâu.

- Khổng miếu mở không ra, còn có những người khác, liên quan gì nhi tử của ta, ta chỉ hy vọng từ nay về sau hắn bình an!

Mộng kiếm thánh khoát tay áo.

- Lòng dạ đàn bà!

Hưng kiếm thánh vung tay.

- Ngươi lặp lại lần nữa...

Mộng kiếm thánh giận dữ.

- Được rồi, tuy hiện tại Khổng miếu xuất hiện biến cố, nhưng còn không có triệt để hiển lộ dấu vết, cách xuất thế hắn còn có một đoạn thời gian. Sư huynh còn có thời gian làm việc! Hơn nữa, nhìn bộ dạng của tiểu công chúa, vẫn tình căn thâm chủng với sư huynh, đến lúc đó cẩn thận giảng giải, lấy đại cục làm trọng, sẽ không có vấn đề quá lớn!

Dương sư nói.

Tuy ngày hôm nay huyên náo không vui, nhưng chỉ cần tiểu công chúa không có quyết liệt, liền có thể cứu vãn được.

Lại nói vô số tiên tổ Lạc gia vì nhân tộc, xông pha khói lửa, nói rõ trung nghĩa, mặc dù lần này rất mất thể diện, nhưng chỉ cần giải thích cặn kẽ, còn có thể làm dịu.

- Dương sư nói không sai, trở lại ta khuyên nhi tử, đại trượng phu tam thê tứ thiếp không tính là gì, thực không được, cũng thu tiểu công chúa, ngươi xem nha đầu kia lớn lên rất xinh đẹp, mấu chốt nhất là cái mông cong, mắn đẻ! Quan tâm nàng cái gì Lạc Nhược Hi, cái gì Lạc Thất Thất, đều lưu lại chẳng phải tốt hơn? Mọi người tất cả đều vui vẻ!

Mộng kiếm thánh gật đầu.

- A Mộng nói đúng, đại trượng phu, tam thê tứ thiếp, cưới nhiều một cái cũng không quan trọng!

Hưng kiếm thánh lên tiếng gật đầu.

- Tam thê tứ thiếp? Họ Trương, ngươi còn muốn cưới mấy cái?

Mộng kiếm thánh cười lạnh một tiếng, trong mắt mang theo sát ý.

- Ta... Ta... Ta nói là nhi tử...

Hưng kiếm thánh như rơi vào hầm băng, suýt chút nữa khóc:

- Thật không phải nói ta... Ah, cứu mạng, ah, về sau không dám nói, đúng, đúng, nghĩ cũng không dám nghĩ...

Bạch Khê sơn

dtv-ebook.com

- Lần này địa phương muốn đi, là Bạch Khê sơn của liên minh đế quốc!

Đứng ở trên lưng thú một con Thánh Thú, nhìn mây trắng phía trước nhanh chóng bay lượn, Lạc Nhược Hi giải thích nói.

- Bạch Khê sơn?

Thân thể Trương Huyền sững sờ:

- Ta biết nơi này...

Từ trong tay Thanh Điền Hoàng lấy được tranh vẽ, từng vẽ ra hình dạng rặng núi này, trong đó có hư ảnh Khổng sư xuất hiện, về sau bị hắn đổi thành mỹ nữ đi tắm...

Lúc ấy một mực không biết cụ thể ở đâu, còn hỏi thăm Lạc Huyền Thanh, mới được câu trả lời chính xác.

Lại về sau, sự tình lần lượt từng kiện, một mực không có cơ hội đi qua nhìn một chút.

Chẳng lẽ cái gọi là Khổng sư hư tượng, còn ẩn giấu truyền thế thiên phù hắn lưu lại?

Này thật sự có khả năng, nếu không, cũng không có khả năng dẫn tới Dị Linh tộc Thanh Điền hoàng thất dốc toàn bộ lực lượng, thậm chí Ngoan Nhân cũng dính dáng trong đó.

- Nếu biết địa phương, không bằng sử dụng truyền tống trận, tốc độ càng nhanh!

Biết vị trí muốn đi, Trương Huyền nói.

- Này thì không cần!

Lạc Nhược Hi mỉm cười:

- Sắp đặt trận pháp quá phiền toái, hơn nữa không quá an toàn... Ngột Thần!

- Vâng!

Đồng tử nhẹ gật đầu, tiến về phía trước một bước, đi tới trước cửa sổ, ngón tay nhẹ nhàng điểm một cái.

Phần phật!

Không khí trước mắt điên cuồng vặn vẹo, không gian cũng xuất hiện gấp khúc, thời gian nháy mắt, tạo thành một vòng xoáy khổng lồ.

Vòng xoáy càng chuyển càng nhanh, ảnh hưởng phạm vi cũng càng lúc càng lớn, rất nhanh ở nơi trung tâm nhất, giống như mắt bão, tạo thành một khu vực ổn định mà trống không.

Hô!

Thánh Thú như sớm đã thành quen loại tình cảnh này, cánh vũ động, thẳng tắp vọt tới.

- Đây là áp súc không gian...

Trong lòng Trương Huyền chấn động, khuôn mặt khó tin.

Cường giả lợi hại có thể áp súc không gian, làm được Súc Địa Thành Thốn, một bước ngàn dặm. Vốn cho rằng chỉ là truyền thuyết, không nghĩ tới đồng tử trước mắt tiện tay làm được.

- Không tính áp súc không gian, đây là một loại lợi dụng không gian mà thôi.

Đồng tử cười cười, nhìn về phía trước:

- Không gian bình thường, chúng ta thoạt nhìn cực kỳ ổn định, không có kẽ hở, xem như thần thức cũng không cách nào phát giác dị thường. Nhưng trên thực tế có một ít lỗ sâu đặc thù tồn tại, chỉ cần tìm được liền có thể nhẹ nhõm nhảy đến chỗ xa hơn, từ đó không nhận khoảng cách ràng buộc.

- Ah!

Trương Huyền cái hiểu cái không.

Tuy hắn học qua Diễn Không thiên thư, nhưng chỉ đạt đến đệ tam trọng, khoảng cách đỉnh phong nhất còn rất xa.

- Loại bước nhảy không gian này là thủ đoạn cường giả Cổ Thánh mới có thể sử dụng, Ngột Thần cũng mượn một số huyết dịch Thánh Thú đặc thù, hơn nữa lý giải không gian mới thành công.

Lạc Nhược Hi giải thích.

- Ừm!

Trương Huyền gật đầu, trong lòng nhịn không được tò mò:

- Ngột Thần bằng chừng ấy tuổi, tại sao có thể có thực lực cường đại như vậy?

Vị đồng tử trước mắt này, thoạt nhìn mười ba mười bốn tuổi, lại nắm giữ thực lực mình phải sử dụng Khổng sư tinh huyết mới có thể địch nổi. Cho dù tận mắt nhìn thấy, cũng cảm thấy có chút không thể tưởng tượng.

- Hắn huyết mạch đặc thù, thoạt nhìn nhỏ tuổi, trên thực tế lại sống không biết bao lâu.

Lạc Nhược Hi lắc đầu, không tiếp tục xoắn xuýt ở vấn đề này, chỉ về phía trước:

- Đến rồi!

Vội vàng nhìn về phía trước, lúc này Trương Huyền mới phát hiện Thánh Thú phi hành đã xuyên qua thông đạo, một sơn mạch nguy nga bất ngờ xuất hiện ở trước mắt.

Ngọn núi lớn này cắm vào trong mây không biết cao bao nhiêu, chiếm diện tích bao la, cũng không biết rộng bao nhiêu, nhìn một cái, cảm giác áp bách to lớn đấu đá đến, để cho người ta hô hấp không trôi chảy.

- Là Bạch Khê sơn!

Vẻ mặt Trương Huyền nghiêm túc.

Ngọn núi lớn trước mắt này, chính là trước đó ở trong bức họa nhìn thấy, giống nhau như đúc, không sai chút nào. Chỉ bất quá chân thực càng thêm nguy nga, càng làm cho người rung động.

- Truyền thế thiên phù ngay ở trong rặng núi này, vị trí cụ thể ở đâu? Ta cũng không rõ lắm, có điều có thể dùng đồ vật đặc thù tiến hành điều tra.

Lạc Nhược Hi nói, cổ tay nhẹ nhàng vạch một cái, một đồ vật giống như quyển sách xuất hiện ở trước mặt.

Quyển sách này mang theo khí tức đặc thù, cho người ta một loại cảm giác tựa như ảo mộng, Trương Huyền nhìn một cái, đang muốn nói chuyện, đột nhiên cảm giác được cái gì, cổ tay khẽ đảo, một thủy tinh cầu xuất hiện ở trong lòng bàn tay.

Khâu Ngô cung!

Di tích này là tôi tớ của Khổng sư Khâu Ngô Cổ Thánh lưu lại, cùng Lạc Nhược Hi ở đây xác định quan hệ tình lữ, thời khắc này Khâu Ngô cung không ngừng lay động, hình như đối với thư tịch kia có tình cảm đặc thù gì.

- Cái này...

Trương Huyền tràn đầy nghi ngờ.

Làm chưởng khống giả của Khâu Ngô cung, hắn rõ ràng cảm thụ được thư tịch trước mắt, cùng thủy tinh cầu trong lòng bàn tay là nhất mạch, có nguồn gốc không thể dứt bỏ.

- Quyển sách này, chính là lấy được từ trong Khâu Ngô cung, có thể nhờ vào đó tìm kiếm vị trí cụ thể của truyền thế thiên phù!

Nhìn ra trong lòng hắn nghi ngờ, Lạc Nhược Hi nói.

- Cái này...

Trương Huyền sững sờ.

Lúc đó hắn cùng nữ hài trước mắt một mực ở cùng một chỗ, lúc nào cầm đi cái này, lại không hiểu rõ tình hình?

Trong truyền thuyết, Khâu Ngô cung tồn tại bảo vật có thể tìm kiếm truyền thế thiên phù, hắn từng chuyên môn đi vào mấy lần, cũng không có phát giác, không nghĩ tới đã đến trong tay nàng.

- Ta đi vào Khâu Ngô cung chính là vì tìm thứ này, sau khi đi vào cung điện, từng đơn độc đi lại một đoạn thời gian, chính là lúc này tìm được!

Thấy hắn nghi ngờ, Lạc Nhược Hi giải thích.

- Ừm!

Trương Huyền gật đầu.

Lúc trước nữ hài khăng khăng muốn cùng hắn đi vào Khâu Ngô cung, cuối cùng bảo vật gì cũng không có muốn, công pháp bí tịch cũng không liếc mắt nhìn, thậm chí ngay cả cung điện cũng bị mình luyện hóa, vẫn cảm thấy rất kỳ quái, nguyên lai mục đích là cái này.

Ông!

Đang khi hai người nói chuyện, thư tịch phát ra một tiếng kêu khẽ, thẳng tắp bay lên núi.

- Đuổi theo!

Lạc Nhược Hi không nói thêm lời, theo sát nó, Trương Huyền cũng theo sau, thời gian không dài, đi tới giữa sườn núi, thư tịch ngừng lại.

- Chính là chỗ này...

Trương Huyền nhẹ gật đầu.

Nơi này chính là địa phương trong tranh vẽ lúc trước, bị hắn đổi thành mỹ nhân đi tắm.

Xem ra quyển sách này tìm kiếm không có sai lầm chút nào, nơi đây hắn có không gian gấp, có thể đi vào di tích nơi nào, từ đó tìm kiếm truyền thế thiên phù.

- Xác định vị trí, chúng ta ở đây chờ đợi là được, không có gì bất ngờ xảy ra, người bắt Triệu Nhã, Ngụy Như Yên nhất định sẽ tới!

Lạc Nhược Hi vẫy tay một cái, thư tịch thu về nhẫn, cũng không vội tìm kiếm không gian gấp.

- Truyền thế thiên phù, Trương gia, Lạc gia cùng Danh Sư đường đều có một cái, ngươi xác định bọn họ sẽ đến?

Trương Huyền nghi ngờ.

Mục đích của đối phương là mở ra Khổng miếu, hiện tại đã bắt được đám người Triệu Nhã, coi như muốn tìm kiếm truyền thế thiên phù, Danh Sư đường, Trương gia, Lạc gia là mục tiêu lớn nhất, không có khả năng biết nơi này cũng có a?

Dù sao không có bức tranh kia, cùng thư tịch trong tay Lạc Nhược Hi, xem như bọn họ cũng không có khả năng biết nơi này.

Thân phận của Lạc Nhược Hi

dtv-ebook.com

- Truyền thế thiên phù, Danh Sư đường ghi chép, hết thảy có sáu cái, trên thực tế không phải như vậy!

Lạc Nhược Hi không có trả lời vấn đề của hắn, mà chậm rãi nói:

- Sáu cái này là tử phù, có thể mở ra sáu Thiên điện trong Khổng miếu! Mà muốn chân chính tìm được Xuân Thu đại điển, nhất định phải đi chủ điện. Chìa khoá, chính là viên mẫu phù này!

- Mẫu phù?

Trương Huyền chấn động.

- Phải!

Lạc Nhược Hi gật đầu:

- Chúng ta có cơ duyên biết nơi đây, cũng tìm tới, bọn họ cũng khẳng định có, nếu Khổng sư đã lưu lại truyền thế mẫu phù, không có khả năng chỉ lưu một đường cung cấp người lựa chọn. Tìm được mẫu phù, tử phù sẽ tự động nghe theo mệnh lệnh, đi Trương gia, Lạc gia, Danh Sư đường, cứng rắn cướp ở trong tay vô số cao thủ, còn không bằng trực tiếp tới nơi này, tránh khỏi càng nhiều phiền phức!

- Cũng phải...

Trương Huyền giật mình.

Nếu như nói đều là thật, người bắt Triệu Nhã khẳng định sẽ tới tìm kiếm mẫu phù.

Bọn họ ôm cây đợi thỏ là được.

Chỉ bất quá loại chuyện này vô cùng cơ mật, ngay cả đám người Dương sư chỉ sợ cũng không biết, vị trước mắt này làm sao biết được ?

- Nhược Hi, ngươi đã không phải người Lạc gia, vậy đến cùng có thân phận gì? Vì sao có thể biết nhiều bí ẩn mà Danh Sư đường cũng không thể dò xét như vậy?

Trương Huyền nhịn không được nữa, bàn tay duỗi ra,nắm lấy tay của nữ hài:

- Hai ta đã chung một chỗ, hi vọng có khó khăn gì cũng chung một chỗ gánh chịu!

Dù đối phương nói tạm thời không tiện tiết lộ, nhưng sau khi xuất hiện lần Ô Long này, hắn lại không muốn gây ra chuyện gì. Có thể trước thời hạn biết, làm tốt ứng đối, tương lai biến cố khó khăn đến, cũng có thể chung một chỗ gánh chịu.

- Ta...

Bàn tay bị nắm, Lạc Nhược Hi muốn rút về, nhưng nhìn ánh mắt thâm tình của đối phương, cuối cùng vẫn ngừng lại, lắc đầu:

- Thân phận của ta, hiện tại biết, đối với ngươi chỉ có chỗ xấu, mấu chốt nhất là, sẽ nhiễu loạn một vài thứ, phiền phức không ít... Thôi được rồi!

- Ta không sợ!

Ánh mắt Trương Huyền kiên định.

- Ta biết ngươi không sợ, nhưng... ta sợ!

Lạc Nhược Hi lắc đầu, nhìn về phía thanh niên trước mắt, ôn nhu nói:

- Yên tâm đi, chỉ cần ngươi ta đều kiên định bản tâm, một ngày nào đó, sẽ ở chung một chỗ, trời cao... cũng không thể ngăn cản!

Thấy thần thái của đối phương, Trương Huyền biết, khẳng định là sẽ không nói ra, hỏi nhiều hơn nữa cũng vô dụng, trong lòng than thở, mang theo căng thẳng:

- Cái kia... Ngươi có thể nói cho ta biết, ngươi có phải... Dị Linh tộc hay không?

Hỏi ra lời này, hắn cũng lấy dũng khí rất lớn.

Vị trước mắt này không phải Lạc gia tiểu công chúa, trẻ tuổi như vậy, lại có thực lực cường đại như vậy, đồng tử lợi hại như vậy... Không phải Chư Tử bách gia, liền có khả năng liên quan đến Dị Linh tộc!

Dù sao có thể biết Khổng sư nhiều như vậy, lại biết các bí mật đại lục rõ ràng hơn Dương sư, trừ hai thứ này... Lại nghĩ không ra những khả năng khác!

Nếu Chư Tử bách gia còn tốt, thuộc về môn hạ của Khổng sư, cho dù không phải Danh Sư, cũng sẽ tuân thủ ngũ thường, không đến mức khác người.

Chỉ là, hắn điều tra qua họ Chư Tử, cũng không Lạc gia, bởi vậy sinh lòng khả nghi.

Không phải Chư Tử bách gia, là Dị Linh tộc liền phiền toái.

Thân là Danh Sư, dù trong lòng yêu thương không giảm, cũng không có khả năng tới làm bạn! Đây là ranh giới cuối cùng của hắn!

- Ta không phải!

Lạc Nhược Hi lắc đầu, biết vị trước mắt này lo lắng thứ gì, nhẹ nhàng cười một tiếng:

- Yên tâm đi, sự tình ta làm, sẽ không tổn thương bất kỳ một nhân tộc nào, càng sẽ không tổn thương Danh Sư, chỉ vì tìm đồ vật của một vị chí thân bỏ ở nơi này...

- Chí thân?

- Ừm, hắn ở lúc ta còn rất nhỏ, liền truyền thụ đạo lý làm người, khi đó ta không buồn không lo, vô cùng vui vẻ, nhưng...

Ánh mắt của Lạc Nhược Hi chớp động, dường như không biết nghĩ đến thứ gì, cả người trở nên có chút buồn bã đau thương, chẳng qua nói đến một nửa, liền ngừng lại:

- Nếu như có thể dùng sinh mệnh đi đổi, ta tình nguyện là bản thân xảy ra vấn đề, mà không phải hắn!

- Cái này...

Nghe không quan hệ tới Dị Linh tộc, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, vội vàng nhìn qua:

- Nếu như chỉ là bệnh chứng mà nói, y thuật của ta coi như không tệ...

Nắm giữ Thiên Đạo thư viện, bất kể loại chứng bệnh nào, đều có thể tìm kiếm căn nguyên, coi như thực lực không đủ, không cách nào trị liệu, cũng nhất định có thể tìm tới một chút hi vọng sống, chẩn bệnh tốt hơn.

- Không phải vấn đề y thuật...

Lạc Nhược Hi lắc đầu, nhẹ nhàng cười một tiếng, trong mắt mang theo dịu dàng:

- Việc này, ngươi không cần lo lắng, nếu quả thật muốn cùng ta đi chung một chỗ, thì mau chóng tăng thực lực lên... Như vậy mới là thổ lộ tốt nhất, mà không phải lo lắng quá phận.

- Ừm!

Trương Huyền gật đầu, nắm chặt tay nữ hài.

Đối phương không nguyện ý nói rõ chi tiết, tự nhiên có tính toán của đối phương, chỉ cần không vi phạm đạo nghĩa trong lòng, không làm ra sự

tình tổn thương nhân tộc, tuyệt đối sẽ toàn lực ủng hộ mà không lùi bước.

Trước đó Lạc Nhược Hi thanh tịnh trang nhã, cho người ta một loại cảm giác người sống chớ gần, cho dù là hắn, cũng nhìn không thấu nội tâm trong đó.

Mà bây giờ, giống như nữ hài chân chân chính chính rõ ràng, hắn cho rằng là người chân chính có thể nói ra nội tâm.

Mặc dù vẫn không biết thân phận đối phương, nhưng... Vậy thì sao? Chỉ cần nàng muốn làm, ta liền dùng hết tất cả cố gắng, việc nghĩa chẳng từ!

- Ngươi bây giờ là Thánh Vực cửu trọng sơ kỳ, mau chóng đột phá Đại Thánh mới là mấu chốt!

Lạc Nhược Hi nhìn qua:

- Ta thể chất đặc thù, tu luyện công pháp cùng ngươi hoàn toàn khác biệt, không thể chỉ điểm cho ngươi, hơn nữa mấu chốt nhất là... Cùng ngươi nói nhiều, sẽ có phiền toái rất lớn rơi vào. Đối với ngươi sau này phát triển, hình thành ràng buộc càng lớn... đồng tử của ta kiến thức uyên bác, đối với tu luyện biết được rất nhiều, có gì nghi vấn khó xử lý, có thể nghiên cứu thảo luận, đối với thực lực tăng lên sẽ có trợ giúp rất lớn!

- Ừm!

Trương Huyền gật đầu.

Hôm qua ở Lạc gia, vừa mới dọa lôi kiếp đi, thực lực đã đạt đến Thánh Vực cửu trọng sơ kỳ, loại thực lực này, ở trong thế hệ trẻ tuổi coi như không tệ, tiến bộ cũng không chậm, nhưng giờ phút này, Trương Huyền cảm nhận được áp lực nồng đậm.

Sau khi Triệu Nhã kích hoạt thể chất, thực lực mạnh hơn hắn! Trịnh Dương trở thành chiến tử, ở trong Xuân Thu điện tu luyện, mạnh hơn hắn! Ngụy Như Yên, Viên Đào thậm chí ngay cả Lộ Xung, đều nắm giữ

thực lực vượt xa hắn... lão sư không bằng học sinh, thực sự có chút không cam tâm.

Huống chi hiện tại bạn gái càng thêm lợi hại, một hạ nhân liền đánh toàn bộ Lạc gia lật ngựa, Dương sư cũng chưa chắc có thể chống lại... tu vi sâu không lường được!

Làm bạn trai, lại kém cỏi như thế, không nhanh tu luyện, về sau còn làm sao làm chủ, biểu hiện ra hùng phong của nam nhân?

Đồng tử Ngột Thần vừa rồi thấy hai người Trương Huyền trò chuyện, biết không tiện quấy rầy, lặng yên trốn đến một bên, giờ phút này nghe được triệu hoán, đi tới.

- Tứ phương thượng hạ vi vũ, Thánh Vực cửu trọng Vũ Không cảnh, dính dáng lĩnh ngộ không gian, mặc dù bây giờ ngươi đột phá đến Thánh Vực cửu trọng sơ kỳ, nhưng muốn đạt tới đỉnh phong, không chỉ cần tích tụ lực lượng, càng quan trọng hơn là lĩnh ngộ không gian... Ta chỗ này có chút tâm đắc trên không gian, khả năng sẽ có trợ giúp ngươi tu luyện!

Ngột Thần lấy ra mấy quyển sách đưa tới.

Hắn thoạt nhìn tuổi tác không lớn, chỉ có mười ba tuổi, nhưng nói đến tu luyện, nghiễm nhiên một bộ ông cụ non, một đời tông sư.

- Cảm ơn...

Tận mắt chứng kiến đối phương vận dụng lực lượng không gian, biết người này lĩnh ngộ không gian không tầm thường, Trương Huyền nhận lấy thư tịch, tùy tiện nhìn lướt qua, nhịn không được âm thầm gật đầu.

Những sách này quả nhiên bất phàm, mặc dù so với Diễn Không thiên thư kém một đoạn dài, lại có giá trị tham khảo cực lớn, cả hai đối ứng mà nói, hắn là có thể bổ túc một chút thiếu hụt cùng sơ hở trong đó.

Đang định bổ sung một chút, nhìn xem có thể để cho Diễn Không thiên thư tiến thêm một bước hay không, chỉ thấy đồng tử nhìn lại, vẻ mặt

ngưng trọng.

- Những sách này, là tâm đắc cả đời ta, thời điểm học tập nhất định phải cẩn thận, có cái gì không hiểu, trực tiếp hỏi, không nên tham công liều lĩnh, chỉ cần cố gắng tu luyện, lấy thiên phú của Trương sư ngươi, trong một tháng xung kích Thánh Vực cửu trọng đỉnh phong cũng không phải không có khả năng!

- Một tháng?

Trương Huyền ngẩn ngơ.

- Đúng vậy, thời gian ngắn như vậy, để cho người ta đột phá, quả thực khó tin, rất nhiều người đều khó mà tin được, nhưng ta lĩnh ngộ không gian cực sâu, chỉ cần ngươi nghiêm ngặt dựa theo yêu cầu của ta đi làm, nhất định có thể hoàn thành!

Hai tay chắp sau lưng, trên mặt đồng tử lộ ra tràn đầy tự tin.

- Không phải, ta không phải cảm thấy thời gian ngắn, mà là... quá dài!

Trương Huyền xấu hổ vò đầu.

- Quá dài?

Đồng tử sững sờ.

- Đúng vậy... ngươi chờ ta một chút!

Trương Huyền nói xong nhắm mắt lại.

Ầm ầm!

Lực lượng trong cơ thể nháy mắt đạt tới đỉnh phong, nhanh chóng kéo lên.

Còn chưa đi vào đại điện đón dâu, gặp đám người Nhậm Thanh Viễn, đối phương mang tới công pháp bí tịch Thánh Vực cửu trọng, lúc ấy quét

mắt một lần, đã hình thành Thiên Đạo công pháp.

Đồng tử lấy ra bí tịch không gian, mặc dù rất mạnh, nhưng đối với tăng lên tu vi Thánh Vực cửu trọng, chỉ là tác dụng phụ trợ, Thiên Đạo công pháp mới là thích hợp nhất.

Lần trước Hưng kiếm thánh cho rất nhiều đồ vật, liên tục đột phá hai lần, thậm chí thêm vào Kỳ Lân thú cùng Thanh Long thú cũng chỉ dùng không đến một nửa.

Giờ phút này vừa vặn thừa cơ đột phá.

Cô cô cô cục cục!

Trong đan điền tựa như sôi trào, lực lượng mãnh liệt ở trong kinh mạch, không ngừng nhấp nhô, thời gian nháy mắt liền phá tan ràng buộc trước đó, để tu vi của hắn liên tục tăng lên.

Vũ Không cảnh sơ kỳ! Vũ Không cảnh trung kỳ! ...

- Cái này, cái này...

Liên tục lui về sau hai bước, đồng tử dọa đến sắc mặt trắng bệch, không ngừng run rẩy:

- Làm sao lại nhanh như vậy?

Vũ Không cảnh, là lĩnh ngộ không gian, cộng thêm lực lượng tấn thăng, tu vi mới có thể tiến bộ, mình mới cho đối phương bí tịch, người này liền đột phá... Hơn nữa không có chút dừng lại, giống như người khác áp chế tu vi mở ra phong ấn... Trên đời này thật có loại thiên phú này?

- Hắn tương đối đặc thù, tấn cấp nhanh không tính là gì!

Thấy bộ dáng của hắn, Lạc Nhược Hi cười nhạt một tiếng.

Nàng biết đối phương là Thiên Nhận Danh Sư, ông trời cũng có thể công nhận, tiến bộ lại nhanh không coi vào đâu.

- Đặc thù... Nhưng cũng không thể đặc thù như thế ah...

Da đầu đồng tử run rẩy, cả người có chút phát điên.

Ầm ầm!

Lời còn chưa dứt, khí tức không ngừng tấn cấp ngừng lại, Trương Huyền phun ra một ngụm trọc khí, lực lượng trong cơ thể chậm chạp củng cố ở Thánh Vực cửu trọng đỉnh phong.

- Giải quyết, kết thúc công việc!

Trương Huyền vỗ tay một cái, nhìn lại, nhẹ nhàng cười một tiếng:

- Thế nào, không tới một tháng a!

Đến cùng ai chỉ điểm ai?

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

- ...

Dùng sức lắc đầu, cả người đồng tử tê tê.

Rất nhiều thiên tài chủng tộc, hắn gặp qua không ít, cường giả cũng từng cơn sóng liên tiếp, thậm chí cùng cường giả đỉnh phong nhất đại lục giao chiến, cũng tự tin không kém mảy may.

Nhưng tu vi tấn cấp nhanh như vậy, giống như ăn cơm uống nước... Đừng nói gặp qua, nghe cũng không có nghe qua! Năm đó Khổng sư dường như cũng không tấn mãnh như vậy! Còn là người sao?

- Ngươi là... Mượn nhờ bí pháp ta đưa cho ngươi mới tấn thăng?

Đồng tử nhịn không được nữa nhìn lại.

Trước đó tên này không đột phá, mình mới vừa cho bí tịch lý giải không gian, nắm bắt tới tay, mở ra cũng không có, liền xung kích đến Thánh Vực cửu trọng đỉnh phong, đối phương không phải nhận lấy một loại dẫn dắt nào đó, mới nhanh như vậy chứ!

Chỉ là... Những sách vở này, là hắn tự mình viết, biết rõ rõ ràng ràng, cũng không có gì có thể để cho người ta nhanh chóng tiến bộ a?

- A, những cái này thoạt nhìn không tồi, nhưng sơ hở thực sự quá nhiều, để cho người ta đau đầu, trực tiếp học tập, khẳng định là có vấn đề!

Trương Huyền nhẹ gật đầu.

- Sơ hở quá nhiều? Để cho người ta đau đầu?

Chỉ cảm thấy tóc nổ lên, đồng tử suýt chút nữa bạo.

Cùng người Lạc gia đại chiến, không kém chút nào, ngón tay điểm ra, áp súc không gian, xuyên qua khoảng cách mấy triệu dặm... Bất kể từ chỗ nào, cũng có thể nhìn ra hắn lý giải không gian không kém gì cường giả Lạc gia, thậm chí càng mạnh hơn mấy phần. Tự tay viết đồ vật, thế mà bị nói thành sơ hở quá nhiều... Mấu chốt còn đầy vẻ khinh bỉ! Xem thường em gái ngươi ah!

- Không biết dạng sơ hở gì để ngươi đau đầu? Có thể nói tỉ mỉ thoáng cái hay không?

Đồng tử kìm nén không được cắn răng.

Nếu không phải tiểu thư ở bên cạnh, hắn khẳng định đã sớm một tay đập chết gia hỏa ngạo mạn này.

- Nói cho ngươi cũng không sao!

Trương Huyền nhẹ gật đầu:

- Trong sách của ngươi, nói không gian càng vững chắc, càng khó phá giải, trong không gian ổn định, chỉ có tìm kiếm được lỗ sâu, mới có thể đi vào, nếu không sẽ xuất hiện sụp đổ, khó mà khôi phục!

- Không sai!

Đồng tử nhẹ gật đầu:

- Không gian gấp, tính vững chắc rất kém cỏi, nếu như ở trong đó dùng lực lượng quá lớn, sẽ sụp đổ! Không gian Đại lục vững chắc mạnh hơn

nhiều, muốn phá vỡ, cũng khó khăn trùng trùng điệp điệp, cái này có lỗi gì?

Những lý giải không gian này, là bao nhiêu vạn năm trước, tiền nhân truyền thừa lưu lại, chẳng lẽ cũng có vấn đề?

- Ngươi sai, không gian thật ra là di động! Mà không phải ổn định.

Trương Huyền nói.

- Di động?

Đồng tử sững sờ, nhịn không được cười lên:

- Cái này sao có thể, chúng ta sinh hoạt ở trong không gian, thật sự di động, sao lại không biết?

- Cá trong sông có biết nước sông đang chảy không?

Trương Huyền nhìn qua.

- Cái này...

Đồng tử ngẩn ngơ.

Sông đầy đủ rộng lớn, nước sông đủ sâu, tôm cá sinh hoạt ở trong đó quả thực không biết nước sông di động.

Giống như hắn từng đi qua một số tinh cầu lơ lửng trong hư không, ở nơi xa xem, có thể nhìn thấy không ngừng xoay tròn, nhưng chân chính rơi trên mặt đất, lại không phát hiện được chút nào.

- Không gian di động, cho nên lỗ sâu cũng sẽ di động, nếu như tìm được dấu vết, giống như hoa văn trong cây cối, theo hoa văn tiến lên, không gian sẽ không xuất hiện bất kỳ vấn đề, càng sẽ không bởi vậy sụp đổ! Nói cách khác, bơi theo không gian chảy, giống như cá trong sông, chưa từng nghe nói qua bởi vì cá bơi quá nhanh, mà dẫn đến sông lớn ngược dòng!

Trương Huyền gật đầu.

Thật ra thì đây không phải lý luận của hắn, mà là từ Lộ Xung học tập đến Vu Hồn Xuyên Toa.

Vu Hồn có thể tùy ý ở trong cự ly ngắn qua lại, nếu như dựa vào tìm lỗ sâu, khẳng định không thể nào làm được, truyền tống không gian cũng phải gây nên rung chuyển, không thể lặng yên không một tiếng động đến trước mặt người bị công kích, mà để cho người ta không có chút phát hiện nào.

- Cái này... Cái này...

Thân thể đồng tử cứng đờ.

Lấy thực lực của hắn, tự nhiên có thể nghe ra, vị thanh niên trước mắt này nói toàn bộ đúng đắn, chỉ bất quá... Quả thực lật đổ sở học trước đó.

- Khống chế không gian mạnh nhất, thuộc về một loại chức nghiệp... Nhưng thư tịch loại nghề nghiệp này, ta xem qua không ít, nói tới lý luận đều giống như ta, chưa từng nghe nói qua giống như ngươi nói!

Đồng tử có chút nhịn không được.

- Chức nghiệp nắm giữ không gian mạnh nhất... Hắn là Vu Hồn sư đi! Vu Hồn từ ý niệm tạo thành, lại càng dễ khiêu động không gian, ngươi có thư tịch loại nghề nghiệp này?

Trương Huyền nhíu mày.

Theo hắn biết, nắm giữ không gian mạnh nhất là Vu Hồn sư. Nguyên nhân chính là như vậy, Lộ Xung mới có thể làm được xuyên qua không gian mà Trịnh Dương cũng làm không được!

Chỉ là năm đó Vu Hồn sư đầu nhập vào Dị Linh tộc, bị Danh Sư đường tiêu diệt... Truyền thừa đoạn tuyệt, Lộ Xung cũng là được tổ địa bí ẩn

mới có truyền thừa, từ đó tu vi đại tăng... Vị trước mắt này, ở nơi nào nhìn thấy thư tịch loại nghề nghiệp này?

Chẳng lẽ... Chư Tử bách gia truyền thừa đến từ Khổng sư, có lẽ không có đi qua chiến loạn năm đó, nắm giữ loại thư tịch này?

- Ây...

Đồng tử lắc đầu, cũng không trả lời Trương Huyền, mà tràn đầy chân thành nhìn qua:

- Còn nơi nào có vấn đề, có thể chỉ rõ hay không!

Nếu như nói mới vừa rồi cảm thấy đối phương ăn nói bừa bãi, trao đổi một câu đã biết, ở phương diện không gian, đối phương lý giải còn sâu sắc hơn hắn.

- Trong sách của ngươi còn có mười ba nơi thiếu hụt...

Thấy hắn chân thành, Trương Huyền gật đầu nói.

- ...

Lạc Nhược Hi im lặng.

Bản ý của nàng là để đồng tử Ngột Thần chỉ điểm người yêu, để hắn đột phá nhanh hơn, tấn cấp thực lực cao hơn, làm sao nói nói, biến thành người sau chỉ điểm người trước?

Mấu chốt nhất là... Ngột Thần còn vẻ mặt chân thành, được ích lợi không nhỏ... Đây rốt cuộc ai chỉ điểm ai vậy!

- Cẩn thận, có người đến...

Ngay thời điểm Trương Huyền ý định nói ra mười ba nơi thiếu hụt, thanh âm của Lạc Nhược Hi truyền tới.

Hai người đồng thời sững sờ, ngừng lại.

Vừa rồi bọn họ dừng lại, đã dùng phương pháp đặc thù ẩn nặc thân hình, phong tỏa không gian, bởi vậy coi như một mực trò chuyện, ngoại giới cũng không phát giác được.

Trương Huyền nhìn về phía trước, chỉ thấy trong dãy núi trống trải, chẳng biết lúc nào đã xuất hiện mấy người mặc trường bào.

Những trường bào này quả thực có chút tương tự Danh Sư bào, chỉ bất quá dùng vải màu đen làm thành, tỏ ra âm trầm cổ quái, cho người ta một loại cảm giác quỷ dị.

Minh Lý Chi Nhãn nhúc nhích, xem xét tỉ mỉ.

Hết thảy bốn vị, tuổi tác đều không lớn, thoạt nhìn đều chừng ba mươi tuổi.

- Chẳng lẽ đây là những Dị Linh tộc bắt đám người Triệu Nhã?

Lông mày Trương Huyền giương lên.

Có năng lực làm ra loại sự tình này, trừ Chư Tử bách gia chính là Dị Linh tộc, Lạc Nhược Hi chính miệng nói, nàng không phải Dị Linh tộc, như vậy những người đối diện này, nhất định là cái sau!

Nắm đấm xiết chặt, hít sâu một hơi, Trương Huyền duỗi ra ngón tay, tùy thời chuẩn bị kích hoạt giọt nước trong lòng bàn tay, quay đầu nhìn về phía nữ hài cách đó không xa:

- Động thủ ư?

- Trước không vội!

Lạc Nhược Hi lắc đầu:

- Chỗ di tích này chúng ta không quá quen thuộc, không bằng để cho bọn họ đi vào trước mới quyết định!

- Tốt!

Trương Huyền nhẹ gật đầu.

Nhiễm Cầu Cổ Thánh

dtv-ebook.com

Nơi này hắn cũng chỉ là từ trong bức tranh biết vị trí cụ thể, ẩn trốn trong không gian đến cùng có cái gì, có nguy hiểm hay không, thì hoàn toàn không biết.

Đám Dị Linh tộc này muốn đi vào trước, vừa vặn để chúng dò đường, cùng lắm thì cuối cùng lại ra tay, phối hợp thêm Khổng sư tinh huyết, chỉ cần không phải Cổ Thánh, có tự tin chém giết thậm chí bắt toàn bộ.

- Ở nơi nào?

Bọn họ không có động thủ, bốn người đối diện cũng quan sát bốn phía, dường như muốn tìm kiếm vị trí không gian gấp.

- Ta tới điều tra thoáng cái!

Một thanh niên khuôn mặt hơi có vẻ gầy yếu tiến về phía trước một bước, chỉ vào không trung, một quyển sách xuất hiện, yên tĩnh lơ lửng, tản mát ra ánh sáng màu lam nhạt.

- Có chút tương tự quyển sách trong tay ngươi...

Nhìn thấy quyển sách này, Trương Huyền nhìn về phía nữ hài.

Quyển sách này, cùng quyển sách nàng ở Khâu Ngô cung lấy được hầu như giống nhau như đúc. Xem ra không sai, bản thân có thể tìm được cơ duyên, đối phương cũng có thể.

Khó trách lúc trước Dị Linh tộc có thể chèn ép nhân tộc không cách nào phản kháng, thẳng đến Khổng sư xuất hiện mới lật bàn, quả nhiên không có đơn giản như vậy.

Dù sao loại dùng thư tịch để dò xét truyền thế thiên phù này, ngay cả Danh Sư đường cũng không có tìm tới, bọn họ lại cầm vào tay.

Ông!

Thư tịch chậm chạp phi hành, ngọn núi bị quét một lần, đột nhiên chấn động mạnh một cái, phát ra tiếng kêu khẽ, ngừng lại.

- Ở đây!

Thanh niên gầy yếu nhẹ gật đầu.

- Ừm!

Thanh niên thứ nhất ra lệnh, khuôn mặt trắng nõn, mang theo một tia khí tức thư sinh, cùng Dị Linh tộc trước đó thấy qua khác nhau rất lớn, nếu như không xuất hiện ở nơi này, khả năng nằm mộng cũng nghĩ không ra, thế mà lại ra tay với đám người Triệu Nhã, nghiền ép dễ như trở bàn tay.

Trước đó đã sớm nghe nói, Dị Linh hoàng thất ngụy trang thành nhân loại, Danh Sư cũng khó mà nhận ra, hiện tại xem ra quả thật như vậy.

- Mở!

Tiến về phía trước một bước, năm ngón tay của thanh niên trắng nõn tung bay, lực lượng hùng hồn lập tức tràn vào không gian.

Kẹt kẹt!

Âm thanh chói tai vang vọng, sau đó trước mặt mọi người xuất hiện một quang môn không lớn, lực lượng trong đó không ngừng xoay tròn, không biết thông hướng nơi nào.

- Mọi người cẩn thận, đây là năm đó Nhiễm Cầu Cổ Thánh tự mình lưu lại, nhất định phải cẩn thận!

Thanh niên trắng nõn cũng không vội vàng đi vào, mà quay đầu giải thích một câu, mấy người đồng thời gật đầu.

- Nhiễm Cầu Cổ Thánh?

Trương Huyền hít sâu một hơi.

Khổng sư thân truyền bảy mươi hai người, cũng chính là bảy mươi hai Thánh.

Mười người thực lực mạnh nhất, mệnh danh thập hiền, vị Nhiễm Cầu Cổ Thánh này, chính là thứ nhất, đặt song song với Bốc Thương Cổ Thánh, thậm chí thực lực càng hơn một bậc, mệnh danh tồn tại mạnh nhất trong thập hiền.

Năm đó cùng Dị Linh tộc đại chiến, tay cầm một cây trường thương, xung phong đi đầu, giết vào địch quân, một người một thương, chém giết Dị Linh Hoàng giả vô số kể. Chiến Sư đường chính là hắn sáng tạo! Nơi này nếu như là hắn lưu lại, chỉ sợ thật đúng là kiếp nạn trùng trùng điệp điệp.

- Đi thôi!

Giao phó xong, không nói thêm lời, thân thể thanh niên trắng nõn nhoáng một cái, đi vào quang môn, một hồi năng lượng ba động, biến mất ở trước mặt mọi người. Ba người còn lại theo sát, thời gian nháy mắt toàn bộ biến mất.

- Chúng ta cũng đi vào đi!

Thấy mấy người tiến vào, Trương Huyền muốn xé ra ẩn trốn, theo sát đi qua, còn chưa đi ra, liền bị Lạc Nhược Hi kéo tay.

- Không vội!

Trương Huyền sửng sốt một chút, sau đó giật mình:

- Ngươi ý tứ là... Bọn họ phát hiện chúng ta?

- Phát hiện thì chưa hẳn, bất quá vẫn phải cẩn thận một chút!

Lạc Nhược Hi không nói thêm lời.

Đứng tại chỗ đợi gần như nửa chén trà nhỏ thời gian, quang môn trước mắt đột nhiên lay động, thanh niên trắng nõn vừa rồi tiến vào đi ra, nhìn quanh hai bên, không phát hiện cái gì, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, lần nữa đi vào cửa, lần này quang môn không có duy trì bao lâu, liền lập tức tiêu tán.

- Gia hỏa này thật cẩn thận, bọn họ lại ẩn giấu ở phía sau cửa, vừa rồi một khi đi vào, liền có khả năng gặp phải mai phục cùng công kích!

Trương Huyền sầm mặt lại.

Từ trước tới nay đều là hắn tính toán người khác, không nghĩ tới lần này nếu không phải Lạc Nhược Hi lôi kéo, liền bị mấy tên kia tính kế!

Vừa rồi thật muốn xông tới, coi như kích hoạt lên Khổng sư tinh huyết, dưới Cổ Thánh vô địch, đột nhiên bị bốn đại cao thủ vây công, hoặc bước vào cạm bẫy của đối phương, cũng rất khó chạy trốn.

Dị Linh tộc quả nhiên từng cái xảo trá!

- Hừ, dám chơi ta, không chơi chết các ngươi, ta liền không gọi Trương Huyền!

Trương Huyền hừ lạnh một tiếng, híp mắt lại.

Lúc trước không có thực lực, tất cả cao thủ của Thanh Điền nhất tộc cũng bị hắn chơi chết, lần này đạt đến Thánh Vực cửu trọng đỉnh phong, người mang Khổng sư tinh huyết, tự nhiên không có khả năng bị thua lỗ.

- Đi vào đi!

Lấy đi phong ấn, Lạc Nhược Hi đi tới địa phương mấy người biến mất.

Tiến về phía trước một bước, đồng tử Ngột Thần hít sâu một hơi, bàn tay mở ra, bỗng nhiên đè ép xuống.

Ông!

Giống như thanh niên trắng nõn vừa rồi, lực lượng truyền vào, địa phương trống không chậm rãi xuất hiện một cánh cửa ánh sáng. Làm xong những thứ này, đồng tử đi vào trước, biến mất ở trước mắt.

Trương Huyền cùng Lạc Nhược Hi liếc mắt nhìn nhau, cũng đồng thời đi vào.

Sau một khắc, Trương Huyền xuất hiện ở một thảo nguyên bát ngát, bốn phía trời sáng khí trong, nhìn một cái, phảng phất như bị truyền tống đến một nơi khác, căn bản phát hiện không ra, đã đến một trong không gian gấp.

- Cái không gian này thật ổn định...

Trương Huyền tràn đầy kinh ngạc.

Không gian gấp bình thường, cho dù là Khâu Ngô cung cũng cực kỳ thô ráp, lực lượng quá mạnh sẽ dẫn tới sụp đổ, mà ở trong này dị thường vững chắc, không phải trước thời hạn biết, cũng hoài nghi có phải thật vào hay không.

- Không gian càng ổn định thì càng nguy hiểm, ta xem bọn họ đi nơi nào, con đường những người này đi qua, hẳn sẽ an toàn không ít!

Đồng tử Ngột Thần ôm quyền.

Lạc Nhược Hi gật đầu đáp ứng.

Ngột Thần xoay người nhìn bốn phía, trong mắt không ngừng lấp lánh, lông mày càng nhăn càng chặt.

- Nơi này có rất nhiều nguy hiểm, khắp nơi đều có trận pháp cùng vết nứt không gian, hơi không cẩn thận, liền có thể rơi vào trong đó, khó mà chạy trốn, chúng ta muốn...

Đang muốn nói cẩn thận, chỉ thấy bàn chân của thanh niên đạp mạnh, sải bước đi ra ngoài.

Vừa đi vừa gọi bọn họ:

- Nhanh đuổi theo, đi bên này...

- Ngươi...

Không nghĩ tới hắn lỗ mãng như thế, Ngột Thần chán nản:

- Nơi này quá nguy hiểm, ta cũng không có tìm được dấu vết đối phương đi qua, ngươi trực tiếp vượt qua, rất nguy hiểm...

Đang muốn xông tới bắt hắn về, chỉ thấy nữ hài cũng một câu không nói, đi theo.

- Tiểu thư, nguy hiểm...

Ngột Thần vội vàng mở miệng.

Trương Huyền này thực lực thấp, không biết khó khăn ngược lại cũng thôi, sao tiểu thư cũng lỗ mãng như vậy?

- Hắn có Minh Lý Chi Nhãn, đi theo là được!

Thanh âm không có kết thúc, liền nghe tiểu thư nhàn nhạt nói.

- Minh Lý Chi Nhãn? Minh Lý Chi Nhãn có thể nhìn xuyên tất cả hư ảo?

Ngột Thần ngẩn ngơ, thân thể kìm lòng không được lung lay thoáng cái.

Minh Lý Chi Nhãn, nắm giữ không gian lại lợi hại như vậy... Đến cùng hắn là cao thủ, hay ta là cao thủ? Làm sao cảm giác... vị siêu cấp cao thủ như hắn ở trước mặt đối phương, cảm giác ưu việt gì cũng không tồn tại?

Địa Ngục Hoàng Thủy

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

Ba người chậm rãi đi về phía trước.

Đường đối phương đi qua, quả nhiên không có quá nhiều nguy hiểm.

Mấy thanh niên này bắt đi đám người Triệu Nhã, không có lưu lại bất kỳ dấu vết gì để lại, chắc là cố ý tiêu hủy, đến nơi này, khắp nơi đều là nguy hiểm, hắn cảm thấy không ai có thể cùng đến, nên buông lỏng cảnh giác, mặc dù dấu vết không quá rõ ràng, nhưng ở dưới Minh Lý Chi Nhãn chiếu rọi, còn bị thuận lợi tìm ra.

- Thực lực của bốn người này quả nhiên mạnh mẽ...

Vẻ mặt Trương Huyền nghiêm túc.

Nếu không phải Minh Lý Chi Nhãn theo tu vi tăng thêm mà tăng thêm, những dấu vết nhạt nhẽo này, xem như hắn cũng rất khó nhìn ra!

Không chút che giấu, liền làm được như vậy, thực lực chân chính rốt cuộc mạnh cỡ nào?

Chỉ sợ dù kém Dương sư cũng không kém quá nhiều, bốn người liên thủ, cái trước thua không nghi ngờ! Loại tu vi này, lấy có ý đối vô tâm, cũng khó trách đám người Triệu Nhã, Ngụy Như Yên khó mà trốn thoát.

- Chỉ sợ ở Dị Linh tộc, cũng không phải hạng người hời hợt!

Trương Huyền híp mắt lại.

Dị Linh tộc bởi vì thể chất khác biệt, mặc dù mạnh mẽ hơn nhân tộc, tuổi thọ càng dài, nhưng có thể đạt tới loại thực lực này, cũng sẽ không quá nhiều, nếu không nhân tộc không có khả năng thủ được đại lục.

Chém giết toàn bộ mà nói, đoán chừng đối với bọn hắn mà nói, cũng sẽ nguyên khí đại thương.

- Phía trước có dấu vết chiến đấu...

Đi về phía trước một đoạn thời gian, đồng tử Ngột Thần đi đầu tới.

Trương Huyền vội vàng đuổi theo, trước mắt đâu đâu cũng có dấu vết chân khí bắn nhanh lưu lại, mặt đất ổ gà lởm chởm, dường như đã trải qua một trận kịch chiến.

- Không đúng!

Ánh mắt lộ ra nghi ngờ, Trương Huyền nhịn không được mở miệng:

- Dấu vết nơi này, thoạt nhìn như chiến đấu, nhưng chân khí có cùng nguồn gốc, nói cách khác... là lực lượng một người! Không có bất cứ dấu vết đối thủ lưu lại gì!

Minh Lý Chi Nhãn am hiểu chi tiết quan sát, nơi này thoạt nhìn hỗn loạn, trên thực tế là chân khí một người phóng thích tạo thành, căn bản tìm không thấy vị thứ hai!

- Chẳng lẽ là...

Đôi mi thanh tú của Lạc Nhược Hi nhíu lên, nhìn lại:

- Huyễn cảnh?

Một người liều mạng phóng thích lực lượng, mà không có đối thủ, chỉ có một khả năng, cái kia chính là gặp huyễn cảnh, rơi vào trong đó không cách nào tự kềm chế.

Lúc trước ở trong Khâu Ngô cung cũng như vậy, bọn họ vừa vào trong, liền tiến vào huyễn cảnh, nếu không phải Trương Huyền tìm được trận cơ phá hư, tất cả mọi người sẽ yên lặng trong đó, đi thẳng đến chết, khó mà rời đi.

- Phải!

Đồng tử Ngột Thần nhẹ gật đầu, ôm quyền khom người:

- Hư ảo mê man, để cho người ta khó mà phân rõ hiện thực, cực kỳ nguy hiểm... Như vậy đi tiểu thư, Trương sư, các ngươi ở chỗ này chờ, ta trước nghĩ phương pháp tìm ra trận cơ, phá hư trận pháp, chúng ta lại tiếp tục tiến lên!

- Cẩn thận chút, trận pháp này có thể vây khốn đối phương, để hắn phân biệt không rõ, nói rõ uy lực cường đại!

Lạc Nhược Hi khai báo.

- Ừm!

Ngột Thần cắn răng một cái, ánh mắt ngưng trọng từng bước một tiến về phía trước, mới đi hai bước, chỉ thấy Trương Huyền chẳng biết lúc nào đã xuất hiện ở trước mặt hắn, bàn chân bỗng nhiên đạp mạnh.

Hô!

Bốn phía lắc lư một cái, hình như có thứ gì biến mất.

Trương Huyền vỗ tay một cái, xoay đầu lại:

- Được rồi, huyễn trận giải trừ...

- ...

Da đầu Ngột Thần nổ tung, vội vàng đi về phía trước mấy bước, thần thức lan tràn ra phía ngoài một hồi lâu, mới xác nhận trận pháp quả thực đã phá, không còn bất kỳ nguy hiểm nào!

- Ngươi...

Vội vàng xoay người nhìn về phía thanh niên cách đó không xa, cả người sắp phát điên.

Lĩnh ngộ không gian cao hơn mình, có thể nhịn!

Nhãn lực tốt hơn mình, cũng có thể nhịn!

Trận pháp cũng lợi hại như vậy, mình cũng không tìm được trận pháp ở đâu, hắn đã xử lý xong, cái này... Thực sự nhẫn không được!

Còn có cái gì ngươi không biết ư?

Có cần hố như thế hay không? Làm sao cho người cảm giác, bản thân giống như tiểu nhân vật ở nông thôn đến, đối phương ngược lại là siêu cấp cường giả kiến thức rộng rãi?

- Tiểu thư...

Vội vàng nhìn về phía tiểu thư, muốn xem phản ứng của nàng, lại thấy nàng dường như đã sớm biết thanh niên trước mắt nắm giữ loại bản lĩnh này, trên mặt mang nụ cười thản nhiên, mảy may không ngoài ý liệu.

Thấy tiểu thư không nói gì, tuy nghẹn khó chịu, Ngột Thần còn không nói thêm lời, tiếp tục đi theo sau lưng đối phương tiếp tục về phía trước.

Lần này đi không bao lâu, một dòng sông xuất hiện ở trước mặt. Nước sông ố vàng không trong suốt, cũng không chảy, từ xa nhìn lại, an tĩnh dị thường.

Nhìn một cái, cổ tay Ngột Thần khẽ đảo, lấy ra một chuôi Thánh khí thượng phẩm tiện tay ném vào.

Xì xì xì xì...

Sóng khí cuồn cuộn, Thánh khí rất nhanh biến mất ở trong nước sông, bị hủ thực, cái gì cũng không còn lại.

Ngay sau đó lấy ra một chuôi Thánh khí tuyệt phẩm thả vào trong nước, không đến mười cái hô hấp lấy ra, phía trên cũng xuất hiện dấu vết đen kịt, giống như bị tước mất một tầng.

- Đây là Địa Ngục Hoàng Thủy, có tính ăn mòn cực mạnh, Thánh khí thượng phẩm rơi vào trong đó, cũng sẽ bị hủ thực sạch sẽ, Thánh khí tuyệt phẩm cũng không kiên trì được bao lâu, đối với tu vi cùng chân khí của ngươi càng có tổn hại cực mạnh, một khi rơi vào trong đó, nguyên thần sẽ bị tiêu diệt, tạo thành tổn thương khó khôi phục!

Xác nhận xuống, vẻ mặt Ngột Thần nghiêm túc.

- Địa Ngục Hoàng Thủy?

Trương Huyền nghi hoặc.

Tuy hắn nhìn qua rất nhiều thư tịch, nhưng thứ này lại chưa bao giờ nghe qua.

- Ừm, là một loại đồ vật thiên địa hình thành, còn gọi Hoàng Tuyền thủy, cường giả Đại Thánh cũng không dám tuỳ tiện chạm phải, chúng ta muốn tiếp tục đi lên, nhất định phải vượt qua con sông này, mà bầu trời, không khí cũng bị hủ thực, không cách nào phi hành, trừ khi...

Ngột Thần dừng lại một chút:

- Trừ khi có thể xây Thông U Kiều !

- Thông U Kiều?

Trương Huyền mê man.

Hiện tại xây một cây cầu, cũng quá phiền toái đi, đối phương làm sao vượt qua?

- Địa Ngục Thông U, muốn vượt qua Địa Ngục mà không rơi xuống, nhất định phải có đồ vật tương tự mới được, bốn người bọn họ có thể

thông qua, chỉ sợ trước thời hạn liền biết tình huống nơi này, so với chúng ta chuẩn bị càng thêm ổn thoả, mượn các loại bảo vật như U Minh thuyền!

Ngột Thần giải thích:

- U Minh thuyền giống như Thông U Kiều, có thể đi lại trong Địa Ngục Hoàng Thủy mà không rơi xuống, chỉ bất quá phương pháp luyện chế thứ này sớm đã thất truyền!

- Hoàng Thủy này, ngay cả Thánh khí tuyệt phẩm cũng có thể hủ thực, ngươi nói U Minh thuyền lại có thể thông hành, chẳng lẽ là bảo vật cấp bậc Đại Thánh?

Trương Huyền tò mò.

Trong ba ngày chạy tới Lạc gia, thông qua trò chuyện với Hưng kiếm thánh, Dương sư, hắn cũng biết không ít chuyện.

Thánh khí chia làm hạ phẩm, trung phẩm, thượng phẩm, tuyệt phẩm, lại lên chính là pháp bảo Đại Thánh! Loại Thánh bảo này, không có phân cấp hạ phẩm trung phẩm gì, chỉ có một cấp bậc, nhưng bởi vì luyện chế khác biệt, thủ pháp khác biệt, khác nhau cũng rất lớn.

Chỉ bất quá cho đến trước mắt, hắn không có gặp qua loại vũ khí này, cũng không tiện làm ra đánh giá.

Đối phương nói U Minh thuyền có thể vượt qua Địa Ngục Hoàng Thủy, chẳng lẽ là loại bảo vật cấp bậc này? Nếu không, làm sao có thể chống lại thứ này hủ thực?

- Nói ra khả năng ngươi sẽ không tin, không phải bảo vật Đại Thánh cấp, mà là...

Ngột Thần lắc đầu, cười khổ một tiếng:

- Giấy! U Minh thuyền, là một loại thuyền giấy!

Uống rất ngon

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

- Thuyền giấy?

Trương Huyền ngẩn ngơ:

- Thánh khí tuyệt phẩm cũng không thể chống lại, thuyền giấy làm sao có thể không bị ăn mòn?

Không phải khó tin, mà là quá mức không thể tưởng tượng.

Thánh khí tuyệt phẩm mạnh mẽ, hắn biết rất rõ ràng, Thánh Vực cửu trọng đỉnh phong cũng không thể phá hư, nhưng ở trong Hoàng Thủy, lại không kiên trì được bao lâu, giấy... Người bình thường cũng có thể xé rách, cả hai căn bản không ở cùng một khái niệm.

- Ta cũng không biết, cũng lý giải không được, cho nên thực sự nghĩ không ra phương pháp chế tạo U Minh thuyền! Thứ này nghe nói là năm đó Khổng sư sáng tạo ra, bí pháp sớm đã thất truyền, Danh Sư đường chỉ sợ cũng không có!

Ngột Thần lắc đầu.

- Nói như vậy, chúng ta chẳng phải không qua được con sông này?

Trương Huyền cau mày.

Thông U Kiều nghe tên liền biết kiến tạo càng phức tạp, cũng không biết phương pháp chế tạo U Minh thuyền, đối mặt con sông trước mắt, chẳng phải không còn biện pháp gì? Chỉ có thể ở nơi này chờ lấy?

- Đổi lại trước kia, không có hai thứ này, đi qua cũng không khó, nhưng hiện tại bất kể tài nguyên hay cái gì cũng thiếu thốn, ta cũng không có biện pháp khác!

Ngột Thần nhíu mày, dường như cũng không có bất kỳ thủ đoạn nào.

- Cái này...

Trương Huyền nhìn về phía Lạc Nhược Hi cách đó không xa, lại thấy nàng lắc đầu:

- Thứ này đúng là không dễ thông qua! Ta biết một số phương pháp, lấy thực lực bây giờ thi triển, rất phức tạp!

- Vậy ta nhìn một chút, có phương án giải quyết hay không!

Bốn người kia đã qua sông, nếu như bọn họ tiếp tục ở đây chậm trễ, khẳng định không kịp, Trương Huyền chần chờ một chút, tiến về phía trước một bước, đi tới trước mặt Địa Ngục Hoàng Thủy, ngón tay sờ lên.

- Ngươi điên rồi...

Thấy hắn dùng ngón tay chạm đến, Ngột Thần giật nảy mình, thiếu chút nữa ngất đi.

Đây quả thực là không muốn sống!

Đang muốn xông tới, kéo hắn trở về, chỉ thấy Trương Huyền chạm đến Hoàng Thủy, trên mặt đột nhiên lộ ra vẻ cổ quái, ngay sau đó hai tay nâng lên, miệng liếm liếm, uống hai ngụm, con mắt sáng lên, quay đầu nói:

- Còn uống rất ngon, muốn nếm thử không...

- Nếm thử?

Mắt tối sầm lại, Ngột Thần thiếu chút nữa ngất đi.

Đây là Địa Ngục Hoàng Thủy, tên như ý nghĩa, Hoàng Tuyền chi thủy từ Địa Ngục tới, chỉ cần đụng chạm, hoặc rơi vào, nhất định đi vào luân hồi, khó mà sống sót. Kẻ trước mắt này... Không chỉ sờ soạng, còn uống hai ngụm... Có cần ngưu bức như thế không?

- Là thật.

Trương Huyền lại uống một ngụm, cảm thấy sảng khoái tinh thần, giống như uống linh dịch, lại nhịn không được nhìn qua.

Đối phương nói thứ này quỷ dị khó lường, cường giả Đại Thánh cũng sợ như rắn rết, hắn sờ soạng thoáng cái, cảm giác không có gì ah!

Dùng thư viện dò xét, cũng không thấy đối phương nói khủng bố như vậy. Không chỉ không có nguy hiểm, ngược lại rất mỹ vị, sẽ không phải bản thân sợ bóng sợ gió, nói quá mức kinh dị chứ!

- ...

Thấy thanh niên tay nâng Hoàng Thủy, không có chút ảnh hưởng gì, thậm chí uống cũng không bị tổn thương, Ngột Thần cũng có chút nghi ngờ, chẳng lẽ bản thân nhận lầm?

Nhịn không được đi tới trước mặt, ngón tay cũng để vào trong đó.

Xì xì xì xì...

Đau đớn như kim châm muối xát, vội vàng lấy bàn tay ra, chỉ thấy đã đen một đoạn dài, chậm thêm một hồi, có khả năng mất cả cánh tay.

Cố nén đau nhức kịch liệt, lông mày nhảy một cái, quay đầu nhìn về phía thanh niên không ngừng khuấy động, cảm giác sắp khóc.

Hắn là cao thủ cao thủ cao cao thủ... Ngón tay mới bỏ vào, liền bị ăn mòn thành như vậy, đối phương ngược lại một chút việc cũng không có? Không phù hợp đạo lý ah!

- Không đúng... Là cơ thể cùng linh hồn ngươi có vấn đề!

Tràn đầy buồn bực, cẩn thận nhìn lại Trương Huyền, đột nhiên nhướng mày, ánh mắt lộ ra kinh hoàng.

- Vấn đề gì?

Trương Huyền ngừng chơi đùa, nhìn lại.

Mặc dù thân thể của hắn tu luyện qua Thiên Đạo công pháp, có thể so với Thánh khí tuyệt phẩm, nhưng so sánh với Đại Thánh Bất Hủ cảnh, còn kém không biết gấp bao nhiêu lần, ngón tay đối phương cắm vào liền bị ăn mòn, hắn lại một chút cũng không bị ảnh hưởng, coi như mình cũng không có hiểu rõ chuyện gì xảy ra.

- Thân thể cùng trong linh hồn ngươi, mơ hồ có lôi đình lan tràn, chính là những lôi điện này ngăn Hoàng Thủy ăn mòn!

Vẻ mặt Ngột Thần nghiêm túc.

- Lôi đình?

- Không sai, Địa Ngục Hoàng Thủy ẩn giấu trong lòng đất, quỷ dị âm lãnh, thuộc về vật âm hàn, mà lôi đình chí cương chí dương, thuộc về thiên uy, ở trước mặt thiên uy, Địa Ngục quỷ mị tự nhiên không dám làm loạn...

Ngột Thần khó mà tin được:

- Chỉ là... trong thân thể cùng hồn phách sao có thể ẩn chứa lực lượng lôi đình? Mà bình an vô sự?

Tuy tu luyện giả từ Xuất Khiếu cảnh bắt đầu, liền muốn độ lôi kiếp, nhưng chỉ là bị động chống lại, cho dù một số cường giả siêu cấp tu luyện công pháp lôi điện, cũng không có khả năng thu nạp lôi đình vào người, mà lông tóc không thương!

Đặc biệt là hồn phách, hết sức yếu ớt, dù ngưng tụ nguyên thần, cũng cực kỳ kính sợ lôi đình, tựa như hàn băng sợ hãi hỏa diễm.

Vị trước mắt này, ngay cả Đại Thánh cấp cũng không có đạt tới, nhưng trong hồn phách ẩn chứa tầng tầng lôi đình, giúp một tay ngăn cản Hoàng Thủy xâm nhập, tận mắt nhìn thấy, cũng cảm thấy khó có thể lý giải được.

- Thì ra là thế...

Trương Huyền giật mình.

Gần hai tháng này, một mực hấp thu lôi đình tấn cấp, bất kể Vu Hồn hay thân thể, đều đã hiện đầy lôi điện, nếu như Địa Ngục Hoàng Thủy sợ hãi lôi đình mà nói, mình đích thật có ưu thế hơn những người khác.

- Lôi đình có thể chống đỡ những Hoàng Thủy này, đưa lôi đình tới, chẳng phải có thể nhẹ nhõm vượt qua?

Hiểu rõ chuyện gì xảy ra, ánh mắt Trương Huyền sáng lên.

Địa Ngục Hoàng Thủy có đồ vật sợ hãi, triệu hoán tiểu gia hỏa kia tới, tự nhiên có thể dọa đối phương sợ hãi, mà không dám tiếp tục xâm nhập bọn hắn.

- Triệu hoán lôi đình?

Ngột Thần cười khổ, nhịn không được lắc đầu:

- Ngươi nghĩ đơn thuần, lôi đình là thiên uy, coi như đột phá có thể thu hút tới, nhưng hiện tại ai có thể đột phá? Lui một vạn bước nói, cho dù thành công thu hút tới, một mình chống lại cũng không có phương pháp,

làm sao có thể để nó đối kháng Hoàng Thủy, giúp bọn ta thuận lợi thông qua?

Vị trước mắt này, có đôi khi rất thông minh, thoạt nhìn cũng rất lợi hại, nhưng có đôi khi nói chuyện giống như hài tử, không có chút nào đáng tin cậy!

Lôi đình, là thiên uy, Thiên Đạo trừng phạt tu luyện giả, mượn nó vượt qua Hoàng Thủy... Nói chuyện viển vông!

- Không có việc gì, cái này đơn giản...

Thấy đối phương lo lắng là chuyện này, Trương Huyền lắc đầu, cổ tay khẽ đảo, một con Thánh Thú bay ra, xoay quanh bay lượn, tản mát ra khí tức kinh người!

Địa Ngục Thanh Long thú!

- Ta mới vừa nhìn, nước nơi này đối với ngươi đột phá có trợ giúp rất lớn, hiện tại ta nói cho ngươi vấn đề bản thân ở đâu, dùng Hoàng Thủy trước mắt kích thích huyệt đạo, hẳn có thể xung kích cảnh giới cao hơn...

Trương Huyền ngẩng đầu nhìn về phía Thanh Long thú nói.

Địa Ngục Thanh Long thú, trong cơ thể ẩn chứa khí âm hàn Địa Ngục, bình thường tu luyện cần hấp thu linh khí đặc thù mới có thể tiến bộ, Hoàng Tuyền thủy trước mắt, thuộc tính phù hợp, tuy tính ăn mòn đối với nó cũng có xâm hại rất lớn, nhưng chỉ cần thêm chút lợi dụng, liền có thể đưa đến hiệu quả không tưởng tượng được. Để nó thuận lợi đột phá đến Đại Thánh cũng chưa biết chừng!

Chỉ điểm lôi kiếp

dtv-ebook.com

- Đại Thánh cấp, là một cửa ải khó lớn nhất của Thánh Vực, đối với tu luyện giả nhân loại mà nói, giống như lạch trời, Thánh Thú càng như vậy, không có huyết mạch tinh thuần, không có khả năng thành công, để nó hiện tại đột phá, dẫn tới lôi kiếp? Ngươi... Ngươi là nghiêm túc?

Ngột Thần có chút phát điên.

Đến cùng đáng tin cậy hay không đáng tin cậy a? Nếu Đại Thánh dễ đột phá như vậy, cũng không đến mức vây khốn vô số anh hùng tuấn kiệt, cuối cùng cả đời khó mà tấn cấp.

Đặc biệt là Thánh Thú, yêu cầu huyết mạch cực cao, muốn tấn cấp, nhất định phải có biến hóa huyết mạch mới được, so sánh với nhân loại tăng lên hoàn toàn khác biệt, dùng Địa Ngục Hoàng Thủy tấn cấp?

Uổng cho ngươi nghĩ ra được!

Quay đầu nhìn về phía tiểu thư, muốn nàng khuyên can thoáng cái, ngăn loại hành động không đáng tin cậy này, lại thấy nàng mỉm cười, vẻ mặt lạnh nhạt nhìn qua, không cảm thấy quấy rối mảy may, ngược lại mang theo tín nhiệm nồng đậm.

Sự tình hoang đường như thế, cũng có thể tín nhiệm? Ngột Thần cắn chặt răng, nhìn lại thanh niên, chỉ thấy hắn đã bắt đầu động tác, từng chuôi trường kiếm trước sau liên kết, hình thành một đường thẳng, dùng chân khí buộc chặt Thanh Long thú ở phía trên, từ xa nhìn lại, giống như một cái xúc xích nướng.

Làm xong tất cả, sau đó một trảo ném tới.

Xì xì xì xì...

Địa Ngục Hoàng Thủy lập tức tưới lên trên người, lân phiến bên ngoài thân bị ăn mòn xuất hiện vết đen kịt.

- Ai, tạo cái nghiệt gì a, trở thành thú sủng của hắn, đây không phải giúp một tay tấn thăng, mà là muốn chơi chết...

Ngột Thần nhịn không được lắc đầu.

Lấy nhãn lực của hắn, tự nhiên có thể thấy được con Thánh Thú này là thú sủng của Trương Huyền, nếu không không có khả năng nghe lời như thế.

Tín nhiệm hắn như vậy, kết quả lại bị biến thành như thế, trốn không thoát, cũng không mở trói được, còn bị Hoàng Thủy ăn mòn... Thật xui xẻo.

Tuy cảm xúc, nhưng vẫn không nhịn được tiếp tục nhìn qua, chỉ thấy Trương Huyền treo thú sủng ở trong nước bị ăn mòn tới nghiện, lại lấy ra mười mấy thanh trường kiếm, bỗng nhiên cắm vào.

Trường kiếm đi vào trong cơ thể, cùng Hoàng Thủy phối hợp, giống như kích thích cái gì, Thánh Thú sớm đã đạt đến Thánh Vực cửu trọng đỉnh phong, giống như con giun run rẩy, một lát sau, lực lượng cuồng bạo từ trong cơ thể lan tràn lên.

Hình như trong nháy mắt, huyết mạch trong cơ thể bị Địa Ngục Hoàng Thủy tinh lọc một lần, càng thêm tinh thuần, thân thể cũng nhận được rèn luyện, thời gian nháy mắt tựa như Kiến Thần Bất Hoại cảnh, tiến hành trùng kích.

Ầm ầm!

Nó rên lên một tiếng, trước mắt âm trầm xuống, vô số lôi đình chậm chạp hội tụ, mang theo uy hiếp xé rách không gian.

- Thật đưa tới lôi kiếp?

Thân thể Ngột Thần nhoáng một cái, con mắt sắp từ trong hốc mắt trừng ra, tóc bị nhổ rất nhiều.

Còn tưởng rằng là quấy rối, làm sao cũng không ngờ tới, chẳng những thật để cho Thanh Long thú đột phá, còn đưa tới lôi đình, trói Địa Ngục Thanh Long thú giống như xúc xích nướng đột phá... Thật sự là chưa từng nghe thấy, chưa từng nhìn thấy!

Chỉ là dẫn lôi đình tới có tác dụng gì ah! Cũng không cách nào vượt qua Hoàng Thủy! Nghi ngờ nhìn qua, đang muốn nhìn đối phương làm sao mượn nhờ lôi đình, chỉ thấy thanh niên ngẩng đầu nhìn mây đen trên bầu trời, trên mặt lộ ra vẻ hòa ái:

- Tiểu kiếp kiếp, ngươi đã đến... giúp Huyền ca ca một chút, đưa chúng ta qua sông!

Ầm? ? ?

Lôi đình lắc lư một cái, phát ra thanh âm ai oán, có điều chần chờ một chút, một đạo lôi điện to lớn lan tràn tới, xuất hiện ở trước mặt mọi người, tựa như một cầu nối to lớn.

- Đi!

Đưa tay thu Thanh Long thú về không gian gấp, để nó ở bên trong từ từ cảm ngộ lực lượng tấn thăng, Trương Huyền thì đạp mạnh, đi tới trên lôi đình, nhanh chân qua sông.

- Như vậy... Cũng được?

Ngột Thần triệt để bối rối.

Thấy qua thuần thú, thuần người... Nhưng chưa thấy qua thuần lôi... Một màn trước mắt, lật đổ tưởng tượng!

- Đi thôi!

Đang khiếp sợ không biết như thế nào cho phải, liền nghe thanh âm tiểu thư vang lên, sau đó thấy người sau cũng bước lên lôi điện, chậm rãi đi đến đối diện.

- Được rồi...

Thấy hai người đi xa, biết giờ phút này không phải thời điểm khiếp sợ, Ngột Thần cũng không kìm nén được, theo sát lên.

Dưới chân lôi đình vạn trượng, tia chớp màu xanh lam không ngừng lay động, nhưng khác biệt độ kiếp, không có một chút tổn thương, ngược lại cho người ta một loại cảm giác ôn nhuận.

Có lôi đình ở dưới, Hoàng Thủy ở phía dưới cũng ngoan ngoãn không dám làm mưa làm gió, từ xa nhìn lại, một mảnh gió êm sóng lặng.

Vốn không có U Minh thuyền cùng Thông U Kiều, nơi này không có khả năng qua được, làm sao cũng không nghĩ ra, thuận lợi hoàn thành như vậy...

Cho dù theo ở phía sau, vẫn cảm thấy giống như nằm mơ.

Hắn đã từng quen biết không biết bao nhiêu Danh Sư, cũng đã gặp không biết bao nhiêu người thiên phú cao cường, nhưng có thể làm được điểm này, nghe cũng không có nghe qua!

Thậm chí... Khổng sư cũng làm không được!

Cầu nối lôi đình xuyên qua toàn bộ Hoàng Thủy, thời gian không dài, ba người liền đến bờ bên kia, từ trên lôi điện đi xuống, Trương Huyền xoay người, mỉm cười:

- Đi về trước đi, lần sau có chuyện lại tìm ngươi! Đúng, vừa rồi thời điểm ngươi hội tụ lôi điện, tốc độ quá chậm, thiếu hụt quá nhiều, uy lực

không đủ mạnh, lần sau tranh thủ tới tìm ta, ta chỉ điểm một chút, để ngươi cũng có chỗ tiến bộ!

Ầm! ! ! Tiếng sấm nhoáng một cái, tựa hồ có chút khó tin.

Nó cũng có thể tiến bộ?

Dường như biết nghi ngờ của nó, Trương Huyền chắp hai tay sau lưng, một bộ cao nhân nhẹ gật đầu:

- Mây cuốn mây bay, lôi đình hội tụ... Ngươi hết thảy có bảy chỗ thiếu hụt, ngoan ngoãn nghe lời, về sau ta sẽ từ từ nói cho ngươi, truyền thụ cho ngươi phương pháp sửa lại!

Ngày ngày làm phiền tiểu kiếp kiếp cũng xấu hổ, vừa rồi thời điểm lôi vân dày đặc, đặc biệt dùng thư viện dò xét, quả nhiên phát hiện rất nhiều thiếu hụt, chờ có rảnh rỗi, giúp một tay chỉ điểm, cũng coi như trả ân tình cho đối phương.

Ầm lặc!

Nghe được lời này của hắn, trong tiếng sấm nổ mang theo hưng phấn, lúc này mới chậm rãi tiêu tán, thời gian qua một lát, biến mất ở trước mặt mọi người.

- Nó có thể nghe lời ngươi? Ngươi còn có thể... giảng bài cho nó?

Thấy lôi kiếp quả thật rời đi, thuận theo giống như vợ bé, Ngột Thần nắm lấy tóc.

- Ừm, nó khá ngoan...

Trương Huyền gật gật đầu.

- Ngoan?

Ngột Thần suýt chút nữa phun ra lão huyết.

Lôi đình luôn luôn là khắc tinh của tu luyện giả, hàng năm chết ở trong đó nhiều vô kể, từ trước đến giờ đều kính sợ, sợ hãi, còn lần đầu tiên nghe được có người đánh giá ngoan!

Lời này truyền đi, nhất định có thể để vô số tu sĩ coi là chuyện điên rồ. Cái đồ chơi này nếu ngoan... Trên đời này còn có không ngoan sao?

- Nếu như... Lôi đình không còn thiếu hụt, hội tụ càng nhanh, chẳng phải chứng tỏ, sẽ có càng nhiều tu sĩ chết ở trong đó?

Ngột Thần kìm nén không được nói.

Trước mặc kệ tên này đến cùng làm sao để lôi đình nghe lời, mấu chốt là, thật muốn cho chỉ điểm thiếu hụt, càng thêm cường đại, tu luyện giả nhân loại độ kiếp chẳng phải càng khó?

Hiện tại cũng không biết bao nhiêu người chết ở trong đó, vậy sau này... Ai còn dám tu luyện?

- Không sao, ta sẽ chỉ điểm nó thiếu hụt nhằm vào Dị Linh tộc, đến lúc đó, chỉ bổ Dị Linh tộc là được, dù sao nhàn rỗi cũng nhàn rỗi...

Trương Huyền cười gật đầu.

- Ngươi...

Không nghĩ tới tên này vô sỉ như vậy, da đầu Ngột Thần nổ tung, vừa định nói cái gì, liền nghe thanh âm của Lạc Nhược Hi vang lên.

- Mau nhìn!

Lại không để ý tới tên này, vội vàng quay đầu, ngay sau đó nhìn thấy một cung điện yên tĩnh lơ lửng ở cách đó không xa.

Không Gian Sa

dtv-ebook.com

Cung điện mang theo khí tức mênh mông xa xăm, phảng phất như đứng sừng sững ở đó không biết đã bao nhiêu năm, cho người ta một loại cảm giác lịch sử tang thương.

- Đây cũng là Nhiễm Cầu Cổ Thánh lưu lại, nếu có truyền thế thiên phù, nhất định ở bên trong!

Lạc Nhược Hi nói.

Tòa cung điện này, vừa nhìn liền biết bất phàm, tuyệt không phải người bình thường có thể kiến tạo, trong đó ẩn chứa lực lượng cùng thủ đoạn, ngay cả Đại Thánh cũng theo không kịp, chỉ sợ chính là xuất từ tay học sinh cường đại nhất của Khổng sư.

Trương Huyền nhẹ gật đầu, không suy nghĩ sự tình lôi kiếp, Minh Lý Chi Nhãn nhúc nhích, nhìn lại bốn phía, một lát sau vẻ mặt nghiêm túc:

- Dấu vết ở đây dừng lại giữa chừng, không có gì bất ngờ xảy ra, bốn người kia đã tiến vào, chúng ta cũng nhanh một chút đi!

Biết chuyện này càng trọng yếu hơn, ba người cũng không nhiều lời, thẳng tắp bay về phía cung điện trước mắt.

Cung điện thoạt nhìn khoảng cách không xa, bộ dáng chỉ hơn mười cây số, có điều bay một hồi, nhất thời cảm giác được không đúng, bất kể bọn họ tiến lên như thế nào, dùng tốc độ bao nhanh, cung điện vẫn ở đó, hình như không có tới gần chút nào.

- Chẳng lẽ chúng ta lại lâm vào huyễn cảnh?

Sắc mặc Trương Huyền khó coi.

Lúc trước Kiếm lão nhân lưu lại Kiếm Trì, từng gặp được loại tình huống này, giống như quỷ đả tường, đi như thế nào cũng tại nguyên chỗ, lần này sẽ không cũng là như vậy chứ!

- Không phải!

Lạc Nhược Hi cũng cảm giác được vấn đề, đôi mi thanh tú nhăn lại:

- Nếu như không nhìn lầm, hẳn là Không Gian Sa!

- Không Gian Sa?

Trương Huyền không hiểu ra sao, ngay cả Ngột Thần ở một bên cũng không biết rõ.

- Ta từng ở trong điển tịch thấy qua giới thiệu tương tự, Không Gian Sa, là một loại không gian vỡ vụn như đất cát nghiền nát, liên hợp chung một chỗ, đồng dạng có thể tạo thành không gian chân chính, nhưng muốn đi qua trong đó, sẽ giống như đi ngược dòng nước, tiến lên càng nhanh, di động càng nhanh! Dù là thực lực ngươi mạnh hơn, cũng chỉ có thể dừng tại nguyên chỗ, không cách nào tiến lên mảy may... Nói cách khác, chúng ta thoạt nhìn là phi hành bình thường, nhưng không gian trong Không Gian Sa là di động, không chỗ gắng sức, tự nhiên giống như ốc sên, không nhìn thấy đi tới!

Lạc Nhược Hi giải thích.

- Còn có loại sự tình này?

Trương Huyền ngạc nhiên.

Không Gian Sa, chưa từng nghe qua, nhưng Lạc Nhược Hi giải thích, lập tức hiểu được, hiện tại bọn họ giống như ô tô lâm vào trong tổ hợp ròng rọc, lốp xe chuyển động, ròng rọc cũng chuyển động, hai hai triệt tiêu, dùng lực lượng lại lớn, cũng chỉ ở tại nguyên chỗ, mà không cách nào tiến lên. Lại như đi ở trên mặt băng không có lực ma sát, không chỗ mượn lực, càng cất bước nhanh càng đi không được.

- Nếu như vậy, quả thực không cách nào tiến lên, bốn người bọn họ là làm sao thông qua nơi này?

Ngột Thần tràn đầy nghi ngờ.

Ngay cả bọn họ cũng bay không qua, bốn người trước cũng không thấy cường đại hơn bọn hắn, làm sao thuận lợi thông qua?

- Bọn họ hẳn là mượn pháp bảo nào đó, định trụ Không Gian Sa di động, giống như bờ đê chặn lại hồng lưu, chỉ cần Không Gian Sa không chảy, muốn xuyên qua không khó khăn.

Lạc Nhược Hi nói.

- Vậy chúng ta mượn nhờ không gian trùng động nhảy qua, chẳng phải có thể trực tiếp đi vào cung điện, không cần bay tới?

Trương Huyền nói.

Trước đó Ngột Thần sử dụng bí pháp, mượn nhờ bước nhảy không gian, khoảng cách hơn trăm vạn cây số chớp mắt vượt qua, từ nơi này đến cung điện chẳng qua hơn mười cây số, hẳn là càng đơn giản hơn.

- Không gian trùng động, có chút tương tự truyền tống trận, quả thực có thể để cho khoảng cách rút ngắn, xuyên qua không gian, nhưng Không Gian Sa vốn không ổn định, một khi sử dụng bí pháp không gian, ta sợ sẽ dẫn tới không gian loạn lưu, nói như vậy, chỉ sợ càng thêm phiền phức!

Lạc Nhược Hi nhíu mày lại.

Không gian loạn lưu, cường giả Kiến Thần Bất Hoại rơi vào trong đó cũng khó bảo toàn, trọng yếu nhất chính là, lại khó trốn đi, thật muốn như vậy, so với hiện tại càng thêm phiền phức.

- Nói như vậy, chẳng phải không có cách nào đi qua?

Trương Huyền lắc đầu.

Bay không qua, bước nhảy không gian cũng không có cách nào sử dụng, chẳng lẽ cung điện rõ ràng đang ở trước mắt, lại chỉ có thể trơ mắt nhìn?

- Ngược lại cũng không phải, nếu như có thể giống như mấy người bọn họ, định trụ Không Gian Sa di động, đồng dạng có thể nhẹ nhõm đi vào!

Lạc Nhược Hi nói.

- Định trụ Không Gian Sa?

Trương Huyền nhìn về phía Ngột Thần.

Vị này lĩnh ngộ không gian cực mạnh, so với cường giả Lạc gia cũng không hề yếu, có lẽ sẽ có phương pháp.

- Nếu như ta có Tĩnh Không châu của Lạc gia, ngược lại có thể hoàn thành... Hiện tại, khẳng định là làm không được!

Thấy ánh mắt của hắn, Ngột Thần lắc đầu.

- Tĩnh Không châu?

- Món bảo vật này, là tiên tổ Lạc gia dưới cơ duyên xảo hợp lấy được! Có tác dụng định trụ không gian, ổn định loạn lưu, mặc dù Không Gian Sa trước mắt một mực di động, khó mà gắng sức, nhưng có thứ này khẳng định có thể trực tiếp bao vây!

Ngột Thần gật đầu nói.

- Lợi hại như vậy?

Trương Huyền líu lưỡi.

Đã sớm nghe nói tiểu công chúa luyện hóa Tĩnh Không châu, tu vi đại tăng, thực lực cực kỳ đáng sợ, nhưng chưa hề giao thủ qua, trong lòng của hắn, còn là tiểu nha đầu đơn thuần, ưa thích luyện đan, xưng hô hắn

lão sư, cung kính lễ độ. Hiện tại nghe vậy mới biết được thứ này lợi hại như thế.

- Tĩnh Không châu rất lợi hại, hơn nữa cho ta cảm giác, vị Lạc Thất Thất kia cách có thể phát huy sức mạnh lớn nhất, còn kém rất nhiều!

Lạc Nhược Hi cũng nhẹ gật đầu:

- Bất quá bây giờ nói những thứ vô dụng này, Tĩnh Không châu không có ở nơi này, coi như đi tìm cũng không kịp!

- Này cũng phải...

Trương Huyền bất đắc dĩ.

Tĩnh Không châu mạnh hơn, không ở trước mặt cũng vô dụng. Lại nói, tổn thương Lạc Thất Thất sâu như vậy, cho dù da mặt hắn dày, cũng không tiện đi mượn trấn tộc chi bảo của người ta!

- Nói đến Tĩnh Không châu, ta ngược lại nghĩ tới, nếu như... Thôi được rồi!

Ngột Thần đột nhiên nói chen vào, nhưng nói đến một nửa, mặt mũi cười khổ ngừng lại.

Trương Huyền nhìn qua:

- Có ý nghĩ gì, cứ nói đừng ngại!

- Thật ra thì, bất luận Lạc gia hay Khâu Ngô Cổ Thánh, lý giải không gian đều nguồn gốc từ Tĩnh Không châu, bọn họ lĩnh ngộ, là bao vây cùng ổn định không gian... Nếu như có thể lĩnh ngộ loại chân giải này, có lẽ có thể trong thời gian ngắn ổn định Không Gian Sa trước mắt, nhẹ nhõm bay qua!

Ngột Thần nói:

- Chỉ bất quá, chân giải khó luyện thành, huống chi không gian, so với kiếm đạo càng khó... Ta có thể có thành tựu hiện tại, cũng là hao tốn không biết bao nhiêu năm, nghiên cứu không biết bao nhiêu cổ tịch mới thành công...

- Cái này... Nếu như chia không gian làm súc địa, xuyên toa, nắm giữ, sáng tạo cùng hủy diệt mà nói, như vậy phải đạt tới loại cảnh giới nào, mới có thể lĩnh ngộ chân giải?

Dừng lại một chút, nhớ tới một việc, Trương Huyền nhịn không được hỏi.

- Chia mấy cảnh giới này, đạt tới thứ tư, cũng chính là cảnh giới sáng tạo, chẳng khác nào lĩnh ngộ loại chân giải này!

Ngột Thần suy tư một chút nói.

- Cái thứ tư?

Ánh mắt Trương Huyền sáng ngời, khóe miệng không khỏi nâng lên, lần nữa nhìn lại, trong ánh mắt mang theo hừng hực:

- Ngươi mới vừa nói... Nghiên cứu qua không ít cổ tịch liên quan tới không gian... Hiện tại có mang theo hay không? Lấy ra cho ta xem một chút!

Diễn Không thiên thư đệ tứ trọng

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

- Đọc sách?

Ngột Thần ngẩn ngơ, cảm thấy mê man, không biết kẻ trước mắt này, đến cùng muốn làm gì.

Mọi người đang thảo luận, rơi vào Không Gian Sa làm sao chạy ra, thuận lợi đi vào cung điện, từ đó tìm kiếm truyền thế thiên phù, ngươi lại muốn ở thời điểm ngàn cân treo sợi tóc đọc sách... Có cần không làm việc đàng hoàng như thế hay không?

- Trương sư, hiện tại chúng ta không cách nào vào cung điện, cũng không cách nào lui về phía sau, vẫn là thương nghị làm sao rời đi đi!

Ngột Thần nhịn không được nữa, vẻ mặt xấu hổ nhắc nhở.

Nói thật, nếu không phải tiểu thư ưa thích người này, hắn sớm một tát đập chết. Cái gì quan trọng, cái gì không trọng yếu, trong lòng không biết sao?

- Ta làm như vậy, chính là vì rời đi!

Trương Huyền nói

- Ta gặp qua người Lạc gia vận dụng lực lượng huyết mạch, cũng đã gặp bọn họ thi triển không gian bí pháp, ngươi cho ta nhìn thư tịch không

gian, có lẽ có thể tìm tới pháp quyết tu luyện tương tự, trực tiếp tu luyện, lĩnh ngộ chân giải, hóa giải cục diện trước mắt!

- Tu luyện...

Nghe rõ đối phương nói, Ngột Thần suýt chút nữa thổ huyết.

Nguyên lai người này nghĩ tới cái đó... Thật đúng là đủ ý nghĩ hão huyền ! Ngột Thần cố nén lửa giận sắp bùng nổ:

- Trương sư, ta biết thiên phú của ngươi rất tốt, nhưng không gian pháp tắc là khó khăn nhất trong rất nhiều pháp tắc, không gian chân giải khó càng thêm khó, vô số thiên tài cố gắng cả đời, cũng không có tiến triển mảy may... Hiện tại tu luyện, ta sợ không kịp!

Không gian pháp tắc, nếu quả thật dễ tu luyện như vậy, cũng không để Lạc gia ở đại lục nắm giữ uy danh như vậy! Gia hỏa này bị kẹt, không có biện pháp, mới nghĩ đến đọc sách... Thật sự cho rằng không gian chân giải là rau cải trắng, có thể mua một xe?

- Trương Huyền nói như vậy, khẳng định có biện pháp của hắn, lấy thư tịch ra đi!

Ngột Thần còn muốn tiếp tục nói chuyện, chỉ thấy Lạc Nhược Hi nhíu mày.

- Vâng!

Tiểu thư lên tiếng, Ngột Thần không dám nói nhiều, cổ tay khẽ đảo, lấy ra thư tịch trước tiêu tốn không biết bao nhiêu năm sưu tập, chất thành một đống, như một ngọn núi nhỏ.

Một bên lấy ra thư tịch, một bên trong lòng cảm khái.

Thật không biết người này cho tiểu thư uống thuốc mê gì, lại tin tưởng hắn như vậy!

Không để ý tới trong lòng đối phương đã khó chịu, ánh mắt Trương Huyền quét qua, thu rất nhiều thư tịch vào thư viện, trong đầu dung hợp với Diễn Không thiên thư, bản thân thì đến trước mặt sách núi, tiện tay cầm lấy một bản làm bộ đọc.

Nhìn hắn cầm thư tịch, lông mày Ngột Thần nhảy loạn, suýt chút nữa thổ huyết.

Chỉ thấy trên đó viết một hàng chữ lớn: trụ cột nhập môn không gian. Mới nhìn nhập môn... Chờ ngươi có thể lĩnh ngộ chân giải, ta không phải chết già ở nơi này?

Trong lòng buồn bực, tiểu thư ở bên cạnh lại cực kỳ tin tưởng, hắn cũng không có cách nào, đành phải cố nén tức giận.

Không biết người này sắp buồn bực bùng nổ, tâm thần Trương Huyền đắm chìm trong thức hải.

Trước đó vị này cho chút thư tịch về không gian pháp tắc, cùng Diễn Không thiên thư dung hợp, đã bù đắp không ít thiếu hụt, giờ phút này rất nhiều thư tịch dung hợp vào, sáng tạo Diễn Không thiên thư đệ tứ trọng nhất thời hoàn mỹ vô khuyết, đạt đến Thiên Đạo cấp!

- Cái sáng tạo này, là sáng tạo không gian gấp, ổn định không gian, có thể sáng tạo không gian mới, tự nhiên cũng có thể ổn định không gian cũ...

Nội dung trong thư tịch chảy vào trong óc, con mắt Trương Huyền chậm rãi đóng lại.

Năm cảnh giới của Diễn Không thiên thư, theo thứ tự là súc địa, xuyên toa, nắm giữ, sáng tạo cùng hủy diệt. Vốn hắn tưởng rằng Khâu Ngô cổ thánh định sai đẳng cấp, hắn là trước lý giải hủy diệt, mới có thể lĩnh ngộ sáng tạo, hiện tại mới hiểu được, đối phương căn bản không có tính sai.

Sáng tạo, chỉ là sáng tạo không gian mới, không gian nhỏ, mà không giống thế giới ổn định như Danh Sư đại lục, hủy diệt thì không giống, là phá toái hư không, chân chính siêu thoát.

Lĩnh ngộ được điểm này, không chỉ Vu Hồn, thân thể cũng có thể không mượn lực lượng liền có thể tự do xuyên qua! Đạt tới loại cảnh giới này, mới coi như lĩnh ngộ không gian đến cực hạn, chân chính đại tự do, đại thực lực.

Chỉ bất quá loại cảnh giới này rất khó đạt tới, coi như thời điểm Khâu Ngô cổ thánh lưu lại bí tịch, cũng kiến thức nửa vời, vẫn chưa triệt để đại thành.

Chẳng qua, hiện tại hắn không cần tu luyện tới đệ ngũ trọng, đệ tứ trọng liền hoàn toàn đầy đủ.

Hít sâu một hơi, Thiên Đạo công pháp đệ tứ trọng chảy xuôi ở trong đầu một lần.

Kẽo kẹt! Kẽo kẹt!

Lực lượng trong cơ thể lập tức lấy một loại phương thức đặc thù vận chuyển, phảng phất như trong nháy mắt, kinh mạch, chân khí trong cơ thể hắn đều bị phong cấm, quan sát không đến, không tìm thấy.

- Thì ra là thế...

Cảm nhận được biến hóa trong cơ thể, một tia hiểu ra xông lên đầu.

Trước đó Trương Huyền lĩnh ngộ Diễn Không thiên thư đến tam trọng, đằng sau kèm theo tu vi tăng thêm, lĩnh ngộ không gian cũng càng mạnh, mặc dù hoàn toàn khác biệt phong cấm chân giải trong Diễn Không thiên thư, nhưng cũng có tác dụng hỗ trợ lẫn nhau.

Giờ phút này lĩnh ngộ, nhất thời cảm thấy ý thức không ngừng kéo dài, khống chế không gian cũng càng ngày càng thuận buồm xuôi gió.

- Không gian chân chính, là do không gian giống như tổ ong tích tụ chung một chỗ, bình thường không gian ổn định, là ổn định bất động, cho dù lục địa nham thạch đè lên, cũng sẽ không xuất hiện biến hóa quá lớn, mà Không Gian Sa trước mắt, giống như cát chảy, một khi nhận ngoại lực, sẽ để người rơi vào...

Kèm theo lĩnh ngộ càng sâu, lý giải Không Gian Sa trước mắt càng sâu. Sở dĩ không gian củng cố, là bởi vì lực lượng áp bức, để vô số không gian thật nhỏ hội tụ vào một chỗ, giống như áp súc mảnh gỗ vụn, có thể ngưng tụ thành ván ép cường độ cao.

Không Gian Sa trước mắt thì cực kỳ lỏng lẻo, giống như một đống viên bi tăng thêm dầu bôi trơn, căn bản đứng không vững.

Muốn giải quyết, chỉ có thể dùng sức mạnh phong cấm, để nó củng cố, giống như đổ keo 502 vào đống bi, khi đó muốn gỡ cũng khó. Hắn bên này cảm ngộ, một bên trên mặt Ngột Thần lộ ra vẻ không kiên nhẫn

- Tiểu thư, tiếp tục chờ đợi như vậy cũng không phải phương pháp, những người kia đi vào đại điện, thật muốn tìm được thiên phù, chúng ta liền không có biện pháp gì...

- Không chờ, chẳng lẽ còn có biện pháp khác sao?

Trên mặt Lạc Nhược Hi nhìn không hề gấp gáp, mà thản nhiên nhìn qua.

- Không có biện pháp khác, trừ khi...

Ngột Thần như nghĩ tới điều gì, cắn răng.

- Không được, làm như vậy sẽ giật mình tỉnh giấc càng nhiều người, gây ra động tĩnh lớn hơn...

Lạc Nhược Hi lắc đầu:

- Yên tâm đi, tin tưởng Trương Huyền, hắn đã nói có biện pháp, thì khẳng định có phương pháp!

- Hắn...

Ngột Thần im lặng, nhịn không được nói:

- Hiện tại mới bắt đầu học không gian bí pháp, hơn nữa cầm là nhập môn trụ cột, khoảng cách lĩnh ngộ phong cấm chân giải không biết muốn bao nhiêu năm, ta sợ món ăn cũng đã lạnh...

Hô!

Lời còn chưa dứt, một làn gió nhẹ lướt qua mặt.

- Đây là Không Gian Sa, tại sao có thể có gió?

Con mắt Ngột Thần trợn tròn.

Dưới tình huống bình thường, trong Không Gian Sa, coi như cầm cây quạt cũng sẽ không mang theo một chút gió, sao ở đây lại đột nhiên xuất hiện khí lưu?

Ầm ầm!

Còn không có hiểu rõ chuyện gì xảy ra, liền cảm thấy toàn bộ không gian lay động, vô số linh khí thẳng tắp hội tụ về phía thanh niên trước mắt.

Sau một khắc, hắn nhẹ nhàng mở mắt ra, trên mặt mỉm cười.

- Định!

Một tiếng hét vang, Không Gian Sa để cho người ta khó đi lại, trong nháy mắt vững chắc.

Lạc gia quyền gia chủ hưng phấn

dtv-ebook.com

- Cái này, cái này...

Thân thể Ngột Thần nhoáng một cái, suýt chút nữa khóc lên.

Mới vừa nói chờ người này học xong, món ăn cũng đã lạnh, thời gian nháy mắt liền thi triển ra lực lượng, phong cấm lại Không Gian Sa... Có cần nhanh như vậy hay không?

Chỉ cảm thấy trên mặt nhức nhối, nếu có kẽ đất, sẽ trực tiếp chui vào. Hắn là cao thủ cao thủ cao cao thủ, cùng Trương sư tiếp xúc không đến bao lâu thời gian, liên tục bị đánh mặt ba bốn lần, mỗi một lần đều bị đánh đầu óc choáng váng, không biết đông nam tây bắc, vốn nghĩ ở một cái phương diện làm cho người khác kinh ngạc, một phương diện khác nhất định yếu kém, ai biết người này bất kể điểm nào cũng mạnh!

Hình như không có chút nào thiếu hụt cùng sơ hở vậy!

Liên tục nghi ngờ nhiều lần... truyền trở về, cũng không có mặt gặp người a! Chỉ là... người này đến cùng làm sao làm được?

Chỉ nhìn một bản không gian trụ cột nhập môn, liền có thể lĩnh ngộ không gian chân giải?

Chẳng lẽ là thật đại xảo chuyên công, tất cả bí ẩn đều ở trong bản công pháp nhập môn? Xem ra sau này cũng phải cố gắng nghiên cứu quyển sách này một chút, có lẽ có thể cảm ngộ, để thực lực tiến thêm một bước!

- Không Gian Sa đã định trụ, có thể đi...

Không biết trong lòng của hắn suy nghĩ, Trương Huyền tiện tay ném trong tay thư tịch tới, thản nhiên nói.

- Ừm!

Lạc Nhược Hi nhẹ nhàng cười một tiếng, thân thể mềm mại khẽ động, thẳng tắp bay tới đằng trước, lần này quả nhiên thấy cung điện càng ngày càng gần.

Ngột Thần luống cuống tay chân nhận lấy thư tịch, trước kia ném quyển sách này ở dưới bàn chân, cũng sẽ không nhìn một cái, mà bây giờ, ngậm đến trong miệng sợ tan, nâng ở lòng bàn tay sợ vỡ, sợ làm hỏng bản bí tịch tuyệt thế này, chậm trễ lý giải không gian.

...

Lạc gia.

Hai đệ tử bình thường đi tổ phòng.

Tại đây chứa đựng tượng của tổ tiên Lạc Thiên Vân cùng bài vị của vô số tiền bối. Ngày hôm nay tới phiên bọn họ trực ban, quét dọn từ đường, đốt nhang, tiến hành đủ loại nghi thức tế bái bình thường.

- Ngày hôm nay xem như quá mức mất mặt rồi! Về sau Lạc gia muốn xoay người cũng khó khăn...

Một đệ tử khuôn mặt chán nản, vừa đi vừa lắc đầu.

- Đúng vậy, Lạc gia chúng ta, từ khi xây dựng đến nay, lúc nào nhận qua khuất nhục như vậy!

Thanh niên tố y cũng xiết chặt nắm đấm.

- Tộc trưởng bị người từ hôn, trước mặt mọi người bị đánh mặt, nàng không để ý, nhưng chúng ta làm sao bây giờ?

Đệ tử áo đen than thở.

- Hiện tại nàng còn không phải tộc trưởng! Đại điển kế nhiệm còn chưa có tiến hành?

Thanh niên tố y khẽ nói.

- Không có tiến hành, là bởi vì muốn thông gia! Nếu như không thông gia, lấy huyết mạch của nàng, hơn nữa nắm Tĩnh Không châu trong tay... Không phải tộc trưởng th2i là cái gì?

Đệ tử áo đen nói.

- Lần này mất mặt lớn như thế, ta không hy vọng nàng làm tộc trưởng...

Thanh niên tố y lắc đầu.

- Không hy vọng có ích lợi gì? Trong tộc quy định, ngươi cũng không phải không biết, huyết mạch đạt tới cảnh giới nhất định, có thể làm tộc trưởng... Thực sự làm không được, lĩnh ngộ tiên tổ lưu lại không gian chân giải, cũng có thể làm! Hiện tại chỉ có huyết mạch của nàng phù hợp điều kiện... Mà không gian chân giải của tiên tổ, vài vạn năm không có người có thể triệt để lĩnh ngộ... Không phải nàng thì là ai?

Đệ tử áo đen lắc đầu:

- Cũng không thể bởi vì việc này, mà thay đổi quy tắc gia tộc!

- Quy củ gia tộc không thể thay đổi... Nhưng Lạc gia chúng ta cũng không cần nhận khuất nhục này...

Quơ quơ quả đấm, thanh niên tố y đang muốn tiếp tục nói chuyện, đột nhiên cảm thấy mặt đất dưới chân lay động, lông mày giương lên:

- Làm sao vậy?

- Là tổ phòng, mau qua tới nhìn một chút!

Cảm nhận được lực lượng mặt đất chấn động, chính là từ phía trước thả ra ngoài, đệ tử áo đen biến sắc, vội vàng xông về phía trước, thanh niên tố y theo sát phía sau.

Vừa tiến vào gian phòng, hai người liền kìm lòng không được ngốc tại chỗ.

Chỉ thấy tượng tiên tổ vẫn đứng tại nguyên chỗ không nhúc nhích, giờ phút này chẳng biết lúc nào xoay người lại, nhìn phương xa, trên mặt lộ ra mỉm cười, bàn tay không tự chủ được chắp lại, đi lễ tiết ngang hàng.

Sau lưng tượng, rất nhiều bài vị tiên tổ cũng như gặp được sự tình gì làm người ta kính sợ, từng cái đồng thời nằm trên mặt đất, run lẩy bẩy, không dám đứng dậy. Trên tường tiên tổ lưu lại hai chữ Tĩnh Không, càng không ngừng lay động, hình như bất cứ lúc nào cũng sẽ phá vách tường bay ra.

Trước đó cảm thụ chấn động, chính là như vậy phát ra.

- Chẳng lẽ... Tiên tổ sống lại?

Đệ tử áo đen ngẩn ngơ.

- Tiên tổ sớm đã qua đời không biết bao nhiêu năm, làm sao có thể sống lại!

Thanh niên tố y có vẻ tương đối bình tĩnh, chẳng qua cũng không biết đến cùng xảy ra chuyện gì, không hiểu ra sao:

- Ta cũng không hiểu rõ, chẳng qua khẳng định xuất hiện biến cố to lớn, nhanh báo tin quyền tộc trưởng cùng đại trưởng lão! Chúng ta không rõ ràng lắm, bọn họ nhất định rõ ràng!

- Tốt!

Không dám trì hoãn, đệ tử áo đen vội vàng lấy ra ngọc phù đưa tin, truyền tình cảnh nhìn thấy trước mắt ra ngoài, thời gian không dài, liền nghe trên không tiếng gió rít gào, quyền gia chủ, đại trưởng lão Lạc Khinh Trần, cùng đám người Lạc Huyền Thanh vội vã bay tới.

Người Trương gia từ hôn rời đi, lưu lại tộc nhân tràn đầy khó chịu, giờ phút này mới vừa xử lý xong, còn chưa kịp nghỉ ngơi, liền nhận được đưa tin tổ phòng xuất hiện biến cố, ai cũng không dám chậm trễ, nếu không là đại bất kính.

- Làm sao vậy?

Người trên không trung, còn không có hạ xuống, quyền tộc trưởng, cha của Lạc Thất Thất, Lạc Càn Trinh liền mở miệng hỏi.

- Cái này... Quyền tộc trưởng, kính xin mời vào quan sát...

Không biết giải thích như thế nào, thanh niên tố y vội vàng ôm quyền.

- Ừm!

Thân thể nhoáng một cái, Lạc Càn Trinh nhanh chân đi vào tổ miếu, nhìn một cái, nhịn không được sững sờ, ngay sau đó tràn đầy kích động, trên mặt lộ ra hưng phấn:

- Cái này, cái này...

- Cha, đây là có chuyện gì?

Thấy biểu tình của hắn, Lạc Huyền Thanh nhíu mày, mặt mũi không hiểu, tất cả trưởng lão khác cũng tràn đầy mê man.

Vị quyền tộc trưởng trước mắt này, từ trước tới nay trầm ổn, vừa rồi Trương gia gây ra động tĩnh lớn như vậy cũng không có biểu lộ quá mức, vì sao bây giờ thất thố như vậy?

- Ha ha... Thật sự là trời trợ giúp Lạc gia ta, để cho Lạc gia ta lần nữa quật khởi!

Không có trả lời con trai hỏi, Lạc Càn Trinh cười to một tiếng, cười xong, mới quay đầu lại, hai mắt sáng lên:

- Các ngươi có phải tò mò đây là có chuyện gì hay không? Đây là tiền bối chấn động, tổ tiên bái phục! Không có gì bất ngờ xảy ra, là có người lĩnh ngộ không gian phong cấm chân giải!

- Lĩnh ngộ phong cấm chân giải? Chẳng lẽ...

Lạc Khinh Trần biến sắc.

- Không sai, phong cấm chân giải là pháp quyết tu luyện hạch tâm nhất của Lạc gia chúng ta, có người luyện thành, liền có thể khống chế lực lượng gia tộc tốt hơn, hoàn mỹ thi triển võ kỹ truyền thừa trong tộc! Lạc gia thành lập vài vạn năm, cũng chỉ có tiên tổ một người lĩnh ngộ thành công, giờ phút này có người làm được, nói rõ Lạc gia ta lần nữa quật khởi ở trong tầm tay!

Con mắt của Lạc Càn Trinh càng ngày càng sáng, vội vàng quay đầu dặn dò:

- Nhanh đi kiểm tra, đến cùng là vị trưởng lão hoặc đệ tử nào lĩnh ngộ được loại chân giải này, sau khi tìm được, lập tức tiến hành đại điển kế vị, thiết lập hắn làm gia chủ!

Sư Tự Kim Binh

dtv-ebook.com

- Vâng!

Nghe được mệnh lệnh, tất cả trưởng lão sau lưng đồng thời gật đầu, đồng loạt bay ra ngoài.

Lĩnh ngộ không gian phong cấm chân giải, tương đương với lĩnh ngộ không gian đạt đến đỉnh phong nhất của thế giới, có cường giả như thế này tọa trấn, gia tộc lần nữa trung hưng, lại không trắc trở.

Mấu chốt nhất là, mới vừa nhận lấy khuất nhục, bị người từ hôn mà hao tổn mặt mũi, cũng có thể lần nữa vãn hồi. Làm cho tất cả mọi người đều biết, Trương Huyền kia cự tuyệt Lạc gia, là một việc ngu xuẩn cỡ nào.

- Trương Huyền, ngươi nhục tôn nghiêm của Lạc gia ta, có nằm mơ cũng chẳng ngờ, tộc nhân của chúng ta có thể đột phá nhanh như vậy!

Ánh mắt Lạc Càn Trinh run lên:

- Đợi tìm được vị này, xác lập gia chủ, thù này, ta nhất định tìm ngươi báo!

Lĩnh ngộ không gian phong cấm chân giải, tương đương với nắm giữ thủ đoạn hạch tâm nhất của Lạc gia, chỉ cần tu vi người này đạt tới, Trương gia tiểu thiên tài lại coi là cái gì!

- Đúng vậy, không giết tên này, khó tiêu mối hận trong lòng!

Lạc Huyền Thanh cũng lộ ra điên cuồng.

Coi hắn là hảo hữu, đối phương lại giày xéo tôn nghiêm của Lạc gia bọn họ như vậy!

Hô hô!

Thời gian không dài, tất cả trưởng lão tiến đến tìm kiếm lần nữa bay trở về.

- Bẩm báo tộc trưởng, cường giả trong tộc tu vi đạt tới Vũ Không cảnh trở lên, tất cả đều thẩm tra một lần, không có người lĩnh ngộ phong cấm chân giải!

- Đại tộc trưởng, tất cả con cháu Động Hư cảnh, cũng toàn bộ hỏi thăm một lần, không ai lĩnh ngộ!

...

Tất cả trưởng lão nói tin tức một lần, từng cái tràn đầy thất lạc.

Tiên tổ tự mình hành lễ, nói rõ nhất định có người lĩnh ngộ, chắc chắn sẽ không phạm sai lầm, nhưng tu luyện giả trong tộc, tất cả đều hỏi thăm, cũng không nghe được có ai xuất hiện dị thường, vậy thì để cho người ta kì quái.

- Không có? Làm sao có thể? Không gian pháp tắc từ trước tới nay khó có thể lý giải được, phong cấm khó càng thêm khó, không có huyết mạch cùng truyền thừa của Lạc gia, lĩnh ngộ da lông cũng khó khăn...

Lạc Càn Trinh khó tin.

Năm đó sở dĩ tiên tổ Lạc Thiên Vân có thể thành công, là bởi vì cơ duyên xảo hợp nhận được Tĩnh Không châu, lại đạt được Khâu Ngô Cổ Thánh truyền thừa... Nếu như không phải gia tộc mình, ai sẽ có nhiều cơ duyên như vậy?

- Tu luyện giả bế quan cũng đều triệu tập hỏi thăm... Có thể người này không phải người Lạc gia hay không?

Lạc Khinh Trần nhìn qua.

Nếu thật là người Lạc gia, khẳng định biết lĩnh ngộ loại chân giải này đại biểu cái gì, không cần bọn họ tìm cũng sẽ xuất hiện, hiện tại động tĩnh gì cũng không có, chỉ sợ người dẫn tới rất nhiều tiền bối bái phục kia, cũng không thuộc về Lạc gia.

- Hiện tại kiểm tra, nhất định phải tìm được vị này, sau khi tìm được, nghĩ biện pháp lôi kéo đến Lạc gia, dù là...

Ánh mắt Lạc Càn Trinh run lên:

- Thông gia!

- Thông gia?

Lạc Huyền Thanh sững sờ.

- Không sai, lĩnh ngộ phong cấm chân giải, tất cả bí mật liên quan tới không gian của Lạc gia, ở trước mặt đối phương đều không còn che giấu, không kéo về gia tộc, trở thành địch nhân, Lạc gia chẳng phải bị diệt? Cho nên, chỉ cần hắn có thể đến, điều kiện gì cũng có thể đồng ý, coi như muốn cưới muội muội của ngươi, cũng không thể chối từ!

Lạc Càn Trinh vẫy tay một cái.

- Thế nhưng...

Lạc Huyền Thanh lo lắng.

- Không nhưng gì cả, muội muội của ngươi cùng Trương Huyền, sớm đã đoạn tuyệt, lại không có bất kỳ khả năng, đã như vậy, còn không bằng tìm một vị lĩnh ngộ không gian, như vậy, cũng có thể chèn ép hắn, để Trương gia biết, Lạc gia ta không cần cùng bọn hắn thông gia, cũng có thể đứng ở đỉnh phong nhất của đại lục!

Ánh mắt Lạc Càn Trinh run lên:

- Càng quan trọng hơn là, còn có thể mượn tay hắn, mạnh mẽ đả kích Trương Huyền, để hắn biết con gái của ta... Không phải là ai cũng có thể khi dễ!

Lạc Huyền Thanh lặng im.

Tuy lo lắng muội muội không hạnh phúc, cảm thấy như vậy đối với nàng không công bằng, nhưng quả thực là phương pháp đả kích Trương Huyền tốt nhất, để hắn biết trời cao đất rộng, Lạc gia cũng có thể bởi vậy làm dịu tôn nghiêm bị từ hôn mà tổn thương.

Có thể lĩnh ngộ không gian phong cấm chân giải, cùng muội muội có thể sử dụng Tĩnh Không châu, quả thực càng thêm phù hợp.

- Được rồi, cứ quyết định như vậy, phái người nhanh đi tìm kiếm! Chỉ cần tìm được, lập tức trở về bẩm báo, ta tự mình đi mời!

Lạc Càn Trinh hất ống tay áo, không nói thêm lời.

- Vâng!

Tất cả trưởng lão nhao nhao bay ra ngoài.

...

Không còn Không Gian Sa ràng buộc, tốc độ tiến lên cực nhanh, thời gian không dài, ba người liền đến trước cung điện, hạ xuống.

Đi đến trước cầu thang của cũng điện, Trương Huyền ngẩng đầu nhìn lại.

Hai bên cung điện là hai tượng đá bộ dáng đồng tử, búi tóc thật dài, quần áo cổ điển, cúi mình xoay người, hình như là hành lễ cho người đến.

Trên môn biển phía trước có ba chữ to, treo lơ lửng bầu trời, mang theo khí tức sắc bén, để cho người ta nhìn một cái, cảm giác bất cứ lúc nào sẽ cầm thương đánh tới, xé kẻ xâm lấn thành bột phấn. Đồng tử hành lễ, chữ viết giết người... Cho người ta một loại cảm giác tiên lễ hậu binh.

- Nhiễm Tử điện!

Ngột Thần nói.

- Hắn là Nhiễm Cầu Cổ Thánh tự mình viết...

Trương Huyền cảm xúc một tiếng, gật đầu.

Ba chữ này cảnh giới thư hoạ không tính quá cao, thế nhưng cho người ta một loại cảm giác cao xa, lấy nhãn lực của hắn cũng xem không hiểu, chỉ sợ chính là từ tay Cổ Thánh tự mình lưu lại, nếu không tuyệt đối không huyền diệu như thế.

Trương Huyền lắc đầu, nhìn chữ viết cùng đồng tử thi lễ một cái. Nhân, nghĩa, lễ, trí, tín, lễ còn xếp ở trước trí và tín, đủ thấy Khổng sư coi trọng, đã đi tới di tích Cổ Thánh lưu lại, những cái này tốt nhất đừng thờ ơ.

Hô!

Lễ tiết vừa mới kết thúc, một hồi lay động, tượng đá đồng tử bên tay trái chậm rãi mở mắt, nhẹ nhàng cười một tiếng nhìn lại.

- Có thể tới Nhiễm Tử điện, nói rõ thực lực cùng năng lực, có điều đi tới nơi này, cũng không đại biểu có thể đi vào! Muốn đi vào trong đó, nhất định phải thông qua khảo hạch...

Tượng đá đồng tử thản nhiên nói.

- Không biết khảo hạch gì?

Trương Huyền ôm quyền.

- Nhiễm Cầu Cổ Thánh không thích lễ tiết rườm rà, cho nên yêu cầu rất đơn giản, một người khiêu chiến một cái, cùng cấp bậc thắng được bọn chúng, liền có thể đi vào! Nếu không, còn xin đường cũ trở về...

Đồng tử nói, bàn tay giơ lên.

Rầm!

Ba chữ to trên Hoành phi rơi xuống, đi tới mặt đất, nhẹ nhàng nhoáng một cái, biến thành ba binh sĩ dung mạo tương đồng, người mặc khôi giáp kim sắc.

- Cái này...

Trương Huyền kinh ngạc.

Lấy nhãn lực của hắn, có thể thấy được ba cái này không phải khôi lỗi cũng không phải bảo vật gì, mà là ba chữ huyễn hóa thành, từ trong tới ngoài, để lộ ra phong mang sắc bén.

- Đây là Sư Tự Kim Binh!

Thấy hắn không hiểu, Lạc Nhược Hi ở một bên giải thích.

- Sư Tự Kim Binh?

Trương Huyền tràn đầy nghi ngờ.

Hắn nghe qua Sư Ngôn Thiên Thụ, Sư giả chi tâm, Sư Tự Kim Binh là cái gì?

- Trong truyền thuyết, Danh Sư lợi hại có thể dùng tinh khí thần bản thân lưu giữ lại ở hình thức văn tự, những văn tự này, gặp được tình huống đặc biệt, sẽ biến thành kim binh, cùng người giao chiến... Bởi vì vị cường giả này lưu lại, cho nên kim binh nắm giữ kinh nghiệm chiến đấu cùng chiêu số của vị cường giả kia, để cho người ta khó mà chống lại!

Lạc Nhược Hi nói.

- Nắm giữ kinh nghiệm chiến đấu cùng chiêu số của vị cường giả đó... Đây là Nhiễm Cầu Cổ Thánh lưu lại chữ viết, chẳng phải chứng tỏ, nắm giữ năng lực chiến đấu của hắn?

Đồng tử Trương Huyền co rụt lại, tràn đầy ngạc nhiên.

Ngột Thần đáng sợ

dtv-ebook.com

Nhiễm Cầu Cổ Thánh, mệnh danh đệ tử chiến lực mạnh nhất của Khổng sư, thực lực mạnh mẽ, có thể xưng kinh khủng.

Sư Tự Kim Binh này, nếu quả thật có kinh nghiệm chiến đấu cùng chiêu số của hắn, cùng cấp bậc muốn thắng được, nào có dễ dàng như vậy!

- Cũng không có khoa trương như vậy, Sư Tự Kim Binh, mặc dù ẩn chứa kinh nghiệm chiến đấu của viết người, nhưng chiến đấu thay đổi trong nháy mắt, thường thường sai một ly đi nghìn dặm, cùng cấp bậc, có thể phát huy ra một nửa lực lượng của Cổ Thánh, cũng rất không tệ rồi!

Thấy bộ dáng của hắn, Lạc Nhược Hi cười cười.

Nói trắng ra là, coi như ẩn chứa tinh khí thần của Nhiễm Cầu Cổ Thánh, cũng chỉ là một chữ mà thôi, không có khủng bố như vậy.

- Cũng đúng!

Trương Huyền gật đầu, nhìn về phía mọi người:

- Ai tới trước?

- Ta tới đi!

Ngột Thần tiến về phía trước một bước:

- Ta dò đường thay tiểu thư cùng Trương sư!

- Ừm!

Trương Huyền cũng không nhiều lời.

Vị Ngột Thần này thoạt nhìn mười ba mười bốn tuổi, nhưng thực lực bày ở nơi đó, không cần lo lắng, vừa vặn có thể nhìn một chút, những Sư Tự Kim Binh này rốt cuộc mạnh cỡ nào.

- Bắt đầu đi!

Tượng đá đồng tử thấy có người ra khỏi hàng, lúc này nhẹ gật đầu,

Kim binh chữ Nhiễm nhanh chân đi tới trước mặt, thân thể nhoáng một cái, khí tức trên người nhanh chóng tăng vọt, thời gian nháy mắt, liền đạt đến Đại Thánh cấp, cùng Ngột Thần giống nhau như đúc.

- Lợi hại!

Trương Huyền nhịn không được cảm xúc.

Một chữ viết, vậy mà có thể tăng cao tu vi, giống như nhân loại, cùng người chiến đấu... Không phải tận mắt nhìn thấy, sẽ không dám tin tưởng.

Khó trách Khổng sư tự tay viết, chỉ cần xuất hiện một chữ, liền có thể để vô số gia tộc điên cuồng, xem ra đạt tới Cổ Thánh cấp, mỗi một chữ đều không có đơn giản như vậy.

- Phần phật!

Cấp bậc tấn thăng xong, kim binh không có chút do dự gì, thân thể nhoáng một cái, một chuôi trường thương xuất hiện ở trong lòng bàn tay, thẳng tắp đâm tới Ngột Thần.

Thương chưa tới, không gian trước mắt liền xuất hiện vết rách, lực lượng hung mãnh đâm tới ngực Ngột Thần.

- Thương pháp thật lợi hại...

Ánh mắt Trương Huyền sáng lên, nắm đấm không khỏi xiết chặt.

Công phu có hay không, vừa ra tay liền biết. thương pháp của Trịnh Dương là hắn truyền thụ, đối thương lý giải sớm đã đạt đến cảnh giới cực kỳ cao thâm, trường thương của kim binh, mặc dù không có mạnh mẽ đơn giản như của mình, nhưng cũng giản lược tóm tắt, vừa ra tay liền phá vỡ hư không, trong nháy mắt bao vây tinh khí thần người, để đối thủ khó mà trốn tránh.

- Đến hay lắm!

Cũng nhìn ra chiêu này đáng sợ, Ngột Thần nhẹ nhàng cười một tiếng, cũng không tránh né, ngón tay nâng lên, thẳng tắp nghênh đón mũi thương.

Dưới tình huống bình thường, lấy ngón tay đối kháng trường thương, tuyệt đối là chiêu số tìm chết, nhưng đầu ngón tay của Ngột Thần mang theo khí lưu đặc thù xoay tròn, chỉ cần mũi thương tới đụng một cái, sẽ lập tức quấy vào trong đó, tựa như rơi vào không gian loạn lưu, cực kỳ bị động.

Kim binh biết khí lưu ở đầu ngón tay hắn lợi hại, vẻ mặt không có bất kỳ biến hóa nào, trường thương bỗng nhiên nhấc lên. Lần này biến chiêu, không chần chờ cùng dây dưa dài dòng chút nào, phảng phất như trước đó chỉ là hư chiêu, đây mới thật sự là sát chiêu.

Biến chiêu có thể làm được nước chảy mây trôi như vậy, xem như hắn cũng cần tiêu tốn công phu nhất định.

- Lợi hại, lần này biến chiêu, cũng có một phần ba năng lực của ta!

Trương Huyền không khỏi khen ngợi.

Nắm giữ Thiên Đạo thư viện cùng Minh Lý Chi Nhãn, có thể nhẹ nhõm nhìn ra chiêu số cùng sơ hở của đối thủ, bởi vậy ở biến chiêu, thừa nhận thứ hai, tuyệt đối không ai dám thừa nhận thứ nhất, một chữ tạo thành kim binh, vậy mà có thể nắm giữ một phần ba năng lực của hắn, tận mắt nhìn thấy, cũng cảm thấy cực kỳ kinh khủng.

- Này!

Bị hắn biến chiêu kinh ngạc, Ngột Thần khó chịu, ngón tay điểm ra.

Ông!

Chỉ phong tựa như kiếm khí, từ ngón tay bắn ra, vừa vặn rơi vào trên mũi thương, cả hai đụng nhau, một tiếng kêu khẽ, trường thương lập tức rời tay.

Lộc cộc lộc cộc lộc cộc lộc cộc!

Kim binh liên tục lui về sau hai bước, thân thể như nước chảy tản ra, lần nữa biến thành một chữ Nhiễm, bay trở về hoành phi.

- Thật mạnh!

Lần nữa nhìn về phía Ngột Thần, Trương Huyền híp mắt lại.

Kim binh này, chiến lực cùng cấp bậc so với Trịnh Dương chỉ mạnh không yếu, lợi hại như thế, hai chiêu đánh bại, hơn nữa nhìn bộ dáng như còn có giữ lại, không có thi triển toàn lực... Vị Ngột Thần này, thực lực chân chính chỉ sợ cũng không phải là trước đó nhìn thấy đơn giản như vậy.

- Thiếu hụt!

Trong lòng hơi động.

Trước đó dùng thư viện dò xét qua Lạc Nhược Hi, chỉ là mỗi lần làm như vậy sẽ té xỉu, sợ tới mức hiện tại không dám quan sát... Bất quá không điều tra nàng, điều tra đồng tử bên người nàng không tính là phạm điều lệ sao!

Biết tên này là ai, suy diễn ra thân phận của Lạc Nhược Hi hắn rất đơn giản.

Hô!

Thư viện lay động, không có thư tịch xuất hiện.

- Chuyện gì xảy ra?

Trương Huyền giật mình.

Mới vừa rồi Ngột Thần này cùng kim binh chiến đấu, chân khí trong cơ thể vận chuyển, thuộc về còn sử dụng võ kỹ, dựa theo tình huống bình thường, thư viện sẽ trực tiếp xuất hiện thư tịch, cho thấy chiêu số thiếu hụt... sao một chút động tĩnh cũng không có? Không nên ah!

- Chẳng lẽ... đồng tử này cũng là Diễn Hư thể?

Đồng tử Trương Huyền co rụt lại.

Thư viện không cách nào thẩm tra, chỉ có một khả năng, cái kia chính là... giống như mình, là Diễn Hư thể, thuộc về số ảo trong Thiên Đạo!

Danh Sư đại lục, cường giả, thiên tài vô số, cho tới bây giờ chỉ có ba vị Diễn Hư thể, cái thứ nhất là mình, thứ hai là Lạc Thất Thất, cái thứ ba tuy không biết là ai, nhưng tám chín phần mười chính là Lạc Nhược Hi.

Bởi vì bạn gái này của hắn, thư viện đồng dạng không có cách nào kiểm tra, hơn nữa Thiên Cơ sư cũng suy tính không ra.

Nếu không hai nhà Trương Lạc thông gia, đại sự như thế, nhất định do Thiên Cơ sư cửu tinh cẩn thận thôi diễn, như vậy cũng không có suy tính đủ để chứng minh tất cả.

Tiểu thư là Diễn Hư thể ngược lại cũng thôi, đồng tử cũng phải... Có phần quá đáng sợ đi! Lúc nào loại thể chất đặc thù ngay cả Thiên Cơ sư cũng không cách nào thôi diễn này, không đáng giá như vậy?

- Có lẽ thư viện nên thăng cấp... Thực sự không được, đi Thiên Cơ sư công hội một chuyến...

Trương Huyền vịn cằm, trong lòng suy tư.

Tu vi một mực tăng thêm, nhưng thư viện đã rất lâu không tấn cấp.

Tuy cảm thấy tên này không tăng lên cũng rất lợi hại, nhưng bây giờ nhìn không ra, sau khi tấn cấp, có lẽ có thể phát giác được khác biệt gì.

Bất quá thư viện làm sao tấn cấp, hắn cũng không biết quy luật, lần đầu tiên là bởi vì cùng Lạc Nhược Hi chung một chỗ, rơi vào hôn mê, về sau thì bởi vì trừng phạt Thiên Cơ sư... lần cùng Lạc Nhược Hi kia không biết nguyên nhân, nhưng trừng phạt Thiên Cơ sư cực kỳ đơn giản, thực sự không được, tìm cơ hội đi Thiên Cơ sư công hội, chuyển một vòng, năng lực của thư viện nhất định có thể bạo tăng, tu luyện có thể sẽ tùy theo tăng tốc!

Đương nhiên đây đều là nói sau, bất kể như thế nào, trước giải quyết cục diện trước mắt lại nói.

Ngẩng đầu nhìn về phía trước, chỉ thấy Lạc Nhược Hi nhìn hắn một cái, mang theo một tia phức tạp, muốn nói điều gì, cuối cùng không có mở miệng, thân thể mềm mại nhoáng một cái, đi ra:

- Cái thứ hai ta tới đi!

Một người chiến hai chữ

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

- Vẫn là ta tới đi!

Trương Huyền xấu hổ.

Vừa rồi chỉ lo nghiên cứu Ngột Thần lại quên chuyện này, nếu tỷ thí, sao có thể để nữ hài tới trước, mà bản thân ở một bên nhìn chứ.

- Ai tới cũng giống nhau...

Vẻ mặt thạch đồng tử lạnh nhạt, không quan tâm ai trước ai sau, vẫy tay một cái, chữ Tử biến thành kim binh, tiến về phía trước một bước.

- Đương nhiên không giống, nơi này ngươi có ba chữ, đối chiến ba người chúng ta... Nếu như ta một người có thể đánh bại hai kim binh, có phải nàng không cần xuất thủ hay không?

Trương Huyền thản nhiên nói.

- Một người đối chiến hai chữ?

Thạch đồng tử sững sờ, ngay sau đó khóe miệng nâng lên:

- Ngươi xác định?

- Đương nhiên!

Trương Huyền nhẹ gật đầu.

Vừa rồi kim binh thứ nhất chiến đấu với Ngột Thần, hắn nhìn kỹ, cùng cấp bậc thực lực không gì hơn cái này, cũng không đáng sợ như trong tưởng tượng, hắn muốn thắng cực kỳ đơn giản. Đã như vậy, cũng không cần phiền phức Lạc Nhược Hi xuất thủ.

- Trương Huyền, Sư Tự Kim Binh, càng về sau thực lực càng mạnh, không cần thiết chủ quan...

Không nghĩ tới hắn muốn khiêu chiến hai chữ, Lạc Nhược Hi nhíu mày.

- Không sao, hai chữ mà thôi, nhìn ta phá đi...

Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng, tràn đầy tự tin.

- Vậy thì tốt, ngươi cẩn thận...

Thấy bộ dáng của hắn, Lạc Nhược Hi không nói thêm lời, nhẹ gật đầu.

- Bắt đầu đi!

Thấy nữ hài không ngăn cản nữa, Trương Huyền cười ha ha một tiếng, hai bước đi tới trước mặt kim binh, bàn tay duỗi ra, trong nháy mắt, khí tức xông thẳng lên trời, hào khí ngất trời.

- Coi như có chút anh hùng khí khái...

Thấy bộ dáng của hắn, Ngột Thần âm thầm khen ngợi.

Từ trước đến nay, cũng không biết tiểu thư lợi hại như vậy, tại sao lại ưa thích gia hỏa này, bây giờ nhìn thấy hắn vì nữ tử đứng ra, một người khiêu chiến hai chữ, mới hiểu được một chút.

Mặc dù tên này có chút ưa thích giả bộ, ưa thích đả kích người, nhưng thời khắc mấu chốt còn rất đáng tin cậy.

Phần phật!

Hắn bên này tiến lên, không có dư thừa nói nhảm, hai kim binh cũng trong chốc lát đè thấp tu vi đến Thánh Vực cửu trọng đỉnh phong, hai bên trái phải công kích đến, tuy dùng chiêu số khác biệt, nhưng lại giống như một người, phối hợp hoàn mỹ vô khuyết, tất cả đều nhắm ngay thiếu hụt không thể không phòng chuẩn bị của Trương Huyền, để cho người ta khó mà trốn tránh.

- Không tệ!

Thấy hai gia hỏa này phối hợp, quả nhiên đáng sợ hơn chữ Nhiễm vừa rồi, Trương Huyền cũng không căng thẳng, ngược lại nhẹ nhàng cười một tiếng, đi về phía trước một bước.

- Định!

Phần phật!

Không gian bốn phía lập tức bị phong tỏa, trước đó dường như còn có tiếng gió thổi qua, kèm theo lời của hắn, tất cả dừng ở trên không, chiêu số công kích của hai người cũng giống như cá bị đóng băng ở trong nước, không cách nào tiến lên.

Nếu có đồ vật đang rơi mà nói, giờ phút này cũng sẽ dừng ở trên không, yên tĩnh lơ lửng, sẽ không rơi xuống mặt đất.

Lĩnh ngộ phong cấm chân giải, cường giả Đại Thánh cấp khả năng không cách nào định trụ, nhưng cùng cấp bậc, căn bản không tránh thoát.

Có thể nói, có loại năng lực này, cùng cấp bậc thi triển, tuyệt đối vô địch. Trừ khi, đối phương cũng lĩnh ngộ không gian pháp tắc đồng dạng, hoặc là nắm giữ năng lực có thể sánh vai, tỷ như... thời gian pháp tắc của Trương gia.

- Tản đi đi!

Một chiêu định trụ hai vị kim binh, Trương Huyền hừ một tiếng, ngón tay duỗi ra, đang muốn đánh tan, liền nghe thanh âm kinh ngạc của thạch

đồng tử vang lên:

- Không gian phong cấm của Khâu Ngô Cổ Thánh? Nguyên lai là truyền nhân của Khâu Ngô Tử, xin hạ thủ lưu tình!

- Ồ?

Không nghĩ tới tượng đá này có thể nhận ra chiêu số của mình, Trương Huyền xoay người lại.

Rầm!

Kèm theo tinh thần hắn buông lỏng, trong tích tắc, lực lượng giam cầm không gian ngừng lại, giờ khắc này, gió tiếp tục thổi, hai kim binh treo ở trên không công kích, lần nữa bắn tới.

- Ha ha!

Trương Huyền cười nhạt một tiếng, cũng không thấy có động tác gì, công kích phóng tới đột nhiên chuyển biến, dán chặt lấy thân thể của hắn, vọt tới trên không, sau một khắc biến mất trên không trung, không thấy hình bóng.

- Là khuấy động không gian...

Con mắt Ngột Thần trợn tròn.

Không phải cái khác, đúng là chiêu số của hắn ở Lạc gia đối kháng trận pháp Phục Ma quyển… khuấy động không gian.

Trong thời gian ngắn, không gian xung quanh thân thể vặn vẹo, lan tràn lên phía trên, coi như công kích tới, cũng không tổn thương được mảy may.

Lấy thực lực của hắn bây giờ, làm ra chiêu này cực kỳ đơn giản, nhưng Thánh Vực cửu trọng đỉnh phong... Gần như không có khả năng hoàn thành!

Nhưng gia hỏa trước mắt này lại tuỳ tiện làm được... Loại chân giải kia, trải qua vô số năm tháng, từng thấy người thi triển qua, cũng thấy vô số thư tịch liên quan tới loại này, phía trên đều có giảng giải kỹ càng, uy lực cùng tốc độ thi triển như thế nào, nhưng so sánh với trước mắt, những cái hắn biết kia, giống như trẻ lên ba vậy, mà tên này, thì giống như sư phụ của bọn hắn! Căn bản không ở cùng một cái đẳng cấp.

Mới vừa học được, không đến mười phút liền có loại uy lực này, những người chìm đắm cả đời cũng không bằng... Đến cùng xảy ra chuyện gì?

Trong lòng của hắn nghi ngờ, thạch đồng tử ở một bên dường như cũng nhìn ra không đúng, cau mày, có chút không hiểu:

- Phong cấm không gian của Khâu Ngô Tử, mặc dù mạnh mẽ, nhưng thực lực như ngươi có thể thi triển trôi chảy như vậy, xem như bản thân hắn phục sinh, chỉ sợ cũng làm không được!

Phong cấm không gian của Khâu Ngô Tử rất lợi hại, nhưng cũng không có lợi hại đến loại trình độ này.

- A, phong cấm không gian của Khâu Ngô Cổ Thánh có chút tì vết, ta thuận tiện sửa đổi thoáng cái mà thôi!

Trương Huyền gật đầu.

Mặc dù Diễn Không thiên thư là bí tịch đỉnh phong nhất của đại lục, nhưng ở dưới Thiên Đạo thư viện vạch lá tìm sâu, thiếu hụt vẫn như cũ quá nhiều, hắn tu luyện chính là Thiên Đạo công pháp, uy lực tự nhiên không thể so sánh nổi.

Phong cấm không gian của người trước cần tích trữ lực lượng, còn có thời gian trì hoãn, mà Thiên Đạo pháp quyết... Căn bản không cần!

- Sửa, sửa... Sửa chữa?

Thạch đồng tử còn chưa lên tiếng, Ngột Thần suýt chút nữa té ngã trên đất.

Hắn là tận mắt nhìn thấy vị trước mắt này mượn sách đột phá, vốn cho rằng loại tình huống như thế, có thể học được cũng đã rất nghịch thiên, đụng đại vận, nằm mơ cũng không nghĩ đến, người ta không chỉ học biết, còn cảm thấy không tốt, thuận tiện sửa đổi... Mấu chốt nhất là còn sửa chữa thành công, để uy lực của chiêu số trở nên càng thêm cường đại... nghịch thiên như thế, còn có thiên lý hay không?

Có còn là người hay không?

Chẳng lẽ bản trụ cột nhập môn này, thật lợi hại như vậy?

Có thể khiến người ta nhìn một cái, ngay cả tuyệt chiêu của Khâu Ngô Cổ Thánh cũng có thể sửa đổi?

Thật muốn như vậy, xem ra sau khi trở về, nhất định phải học tập cho giỏi, nghiên cứu thật tốt, tranh thủ sớm ngày nắm giữ lực khống chế không gian như vậy!

- Ngươi sửa chữa?

Thạch đồng tử cũng có chút khó tin, có điều sau đó cho rằng là dựa vào rất nhiều Danh Sư của Danh Sư đường, hoặc dựa vào tổ tông ban cho mới thành công, nên không hỏi thêm nữa, tiếp tục nói:

- Đã có truyền thừa của Khâu Ngô Tử, tự nhiên có tư cách đi vào, mời!

Nói xong cúi người, ngay sau đó dẫn đường.

Kẹt kẹt!

Hắn đi về phía trước, cửa cung điện rền vang mở ra, một cỗ khí tức cổ điển mênh mông nhất thời đập vào mặt.

Cửa đá

dtv-ebook.com

- Đi thôi!

Thấy tượng đá đi vào, Trương Huyền nói một tiếng, ba người lập tức theo sát ở phía sau, đi thẳng về phía trước.

Trong đại điện đèn đuốc sáng trưng, vô số Dạ Minh Châu treo ở trên bầu trời, chiếu sáng bốn phía, để gian phòng giống như ban ngày.

Trong thông đạo, điêu khắc chữ viết cổ xưa, viết là một số quy phạm đạo đức, cùng tiêu chuẩn lễ nghi.

- Ngươi không phải nói, Nhiễm Cầu Cổ Thánh không để ý lễ nghi sao, sao…

Đi tới trước mặt thạch đồng tử, Trương Huyền tràn đầy nghi ngờ.

Thời điểm vừa thấy đồng tử, hắn nói Nhiễm Cầu Cổ Thánh không thèm để ý các lễ tiết quy củ, sao trong điện viết đầy những thứ này.

- Bởi vì không chú trọng, bị Khổng sư răn dạy, mới điêu khắc ở đây, thời khắc ghi nhớ!

Thạch đồng tử nhẹ gật đầu.

Trương Huyền giật mình.

Khổng sư từng nói, ba tỉnh thân ta, Nhiễm Cầu Cổ Thánh điêu khắc ở đây, mỗi ngày đều có thể quan sát, xem như ngày ngày tự suy ngẫm.

- Trước chúng ta, có phải có bốn người đã thông qua khảo hạch hay không?

Trương Huyền chần chờ một chút, hạ giọng.

Bốn Dị Linh tộc kia, hiện tại không thấy được tung tích, chẳng lẽ cũng thông qua khảo hạch?

Thực lực mạnh yếu là chuyện nhỏ, sẽ không phải vị học sinh chiến lực đệ nhất này của Khổng sư, lưu lại di tích, ngay cả Dị Linh tộc cũng phân biệt không ra chứ? Thật muốn như vậy, cũng quá mất thân phận đi!

- Bọn họ tiến vào!

Cũng không cự tuyệt hắn tra hỏi, thạch đồng tử lên tiếng.

Biết hắn nhận được truyền thừa của Khâu Ngô Cổ Thánh, thái độ rõ ràng tốt hơn nhiều.

- Thật thông qua được... Vậy bọn hắn... có dị thường gì không?

Trương Huyền cau mày.

Vốn định trực tiếp hỏi, trong cơ thể đối phương có sát lục chi khí hay không, cuối cùng vẫn nhịn xuống.

- Dị thường?

Thạch đồng tử lắc đầu:

- Không có, bọn họ đều đúng quy đúng củ đánh bại Sư Tự Kim Binh, hơn nữa một người trong đó còn lấy ra bảo vật của Ngôn Yển Cổ Thánh!

- Ngôn Yển Cổ Thánh?

Trương Huyền chấn động.

Ngôn Yển Cổ Thánh là môn hạ của Khổng sư, một trong mười đại hiền giả, am hiểu lễ nhạc, tương đương đám người Bốc Thương Cổ Thánh, Nhiễm Cầu Cổ Thánh, năm đó Ma Âm sư có thể truyền thừa xuống, có

công lao thật lớn của hắn, nguyên nhân chính là như vậy, người sau một mực phụng hắn làm tổ sư.

Bốn Dị Linh tộc kia lại có bảo vật của hắn...

- Có thể đi tới Danh Sư đại lục không bị phát hiện, tìm được di tích mà Danh Sư đường cũng không thể biết, càng lấy ra bảo vật của Ngôn Yển Cổ Thánh... xem ra đám Dị Linh tộc này chuẩn bị cực kỳ cẩn thận!

Vẻ mặt Trương Huyền nghiêm túc.

Năm đó Dị Linh tộc cùng nhân tộc đại chiến, hai bên đều có tổn thương, không ít bảo vật của nhân tộc rơi mất, bị bọn họ chiếm làm của riêng cũng rất bình thường.

Chỉ là không nghĩ tới, lần này bọn hắn tới, có thể chuẩn bị đầy đủ như thế, ngay cả đồng tử này cũng không có phát giác dị thường.

Vừa rồi cố ý hỏi thăm, nếu như đối phương lộ ra chân tướng, có thể nhân cơ hội để đồng tử đề phòng, nhưng bây giờ như vậy, chỉ sợ nói nhiều sẽ để hắn chán ghét, một khi bị trả đũa, được không bù mất.

Khó trách có thể bắt đám người Triệu Nhã đi, một chút tin tức cũng không tiết lộ, mấy tên này quả nhiên không đơn giản như tưởng tượng.

- Đến!

Đang tràn đầy khiếp sợ, liền nghe một thanh âm nhàn nhạt vang lên, Trương Huyền vội vàng ngẩng đầu, ngay sau đó nhìn thấy đã đi tới một đại sảnh rộng lớn.

Gian phòng hình tròn, bốn phía tất cả đều là cửa, lít nha lít nhít, chừng gần trăm cái.

- Nơi này có chín mươi chín cánh cửa, đều có khảo nghiệm khác biệt, mỗi người các ngươi chỉ có một lần lựa chọn, hơn nữa chỉ có thể tiến vào một cái, nếu như có thể thuận lợi thông qua, liền đến phần cuối, tìm đồ

vật các ngươi muốn! Không cách nào thông qua, thật không tiện, chỉ có ở lại chỗ này, mãi cho đến tuổi thọ hao hết!

Nhìn chung quanh một vòng, thạch đồng tử nói:

- Nói cách khác, chín mươi chín cánh cửa, chọn đúng, thông qua khảo hạch, sai, tự gánh lấy hậu quả!

- Cái này...

Trương Huyền nhìn qua:

- Những cửa này, có thể tùy ý lựa chọn?

- Không sai, muốn vào cái nào cũng được, hiện tại các ngươi có một nén hương thời gian, mau chóng làm ra quyết định đi!

Thạch đồng tử nói xong, lui về sau hai bước, mặt không hề cảm xúc.

Biết tên này sẽ không cho nhắc nhở, Trương Huyền cùng Lạc Nhược Hi, Ngột Thần liếc mắt nhìn nhau, riêng phần mình gật đầu, đồng thời nhìn về phía trước.

Những cửa này, tất cả đều do đá điêu khắc thành, giống nhau như đúc, nhìn không ra bất kỳ khác biệt, liên tục chuyển hai vòng, chỉ sợ vừa rồi từ nơi nào bắt đầu đi cũng tìm không được.

- Quả thực giống như mê cung...

Nhìn một vòng, cảm thấy có chút quáng mắt, cái gì đều tìm không ra, Trương Huyền hừ nhẹ một tiếng, trong lòng hô khẽ:

- Minh Lý Chi Nhãn!

Phần phật!

Từng đạo hoa văn từ trong mắt hiện lên, Trương Huyền vội vàng nhìn chung quanh.

Bốn Dị Linh tộc đã đi vào cung điện, vậy nói rõ bọn họ vô cùng có khả năng giống như đám người mình, đã tới qua nơi này, hơn nữa làm ra lựa chọn.

Những người này có thể tìm tới nơi này, hơn nữa tùy thân mang theo bảo vật của Ngôn Yển Cổ Thánh, có lẽ trước thời hạn đã biết nơi này, tìm được cửa an toàn nhất.

- Ừm? Tại sao không có dấu vết?

Rất nhanh, Trương Huyền nhìn chung quanh một vòng, mày nhíu lại thành cục.

Vốn cho rằng sẽ giống như ở bên ngoài, tìm được chút dấu vết để lại, không nghĩ tới bốn người này giống như lúc trước bắt đi Triệu Nhã, không có lưu lại bất cứ dấu vết gì, cái gì cũng thẩm tra không ra.

- Không cần tìm, nếu là khảo hạch, thì không thể nào cho ngươi nhìn ra gì đó, hơn nữa tượng đá này cũng nói, một người chỉ có thể tiến vào một cửa, nói cách khác, coi như chọn được cửa đá bọn họ tiến vào, cũng không cách nào đi vào!

Dường như nhìn ra ý nghĩ của hắn, Lạc Nhược Hi truyền âm.

- Cái này...

Trương Huyền im lặng.

Không sai, nếu là khảo hạch, sao sẽ lưu lại sơ hở rõ ràng như vậy? Dù sao người khác tuyển qua, chỉ cần đi vào, cơ quan trận pháp… khẳng định đã vận chuyển, lại không còn nguy hiểm có thể nói.

- Vậy làm sao bây giờ?

Quay đầu nhìn lại.

- Tùy tiện tuyển đi!

Tiến về phía trước một bước, Lạc Nhược Hi tùy tiện tuyển một cửa, tay ngọc kéo ra muốn đi vào.

- Ngươi... Cẩn thận!

Thấy nàng trực tiếp tiến vào, Trương Huyền có chút nóng nảy, vội vàng dặn dò.

- Yên tâm đi!

Nữ hài cười nhạt một tiếng, ánh mắt lộ ra tự tin nồng đậm:

- Tuy Nhiễm Cầu Cổ Thánh lưu lại khảo hạch sẽ không đơn giản, nhưng muốn lưu ta lại, còn không có dễ dàng như vậy!

Nói xong nhấc chân đi vào.

- Cũng phải...

Mặc dù không thấy Lạc Nhược Hi ra tay, nhưng đồng tử Ngột Thần cũng lợi hại như vậy, làm tiểu thư, khẳng định mạnh hơn. Cổ Thánh lưu lại khảo hạch, đối phó một số thiên tài bình thường còn có thể, đối phó nàng, sẽ không có nguy hiểm quá lớn.

- Ta cũng đi qua!

Nàng đi vào cửa, Ngột Thần cũng tùy tiện tuyển một gian, sải bước đi vào.

- Tới phiên ngươi...

Vẻ mặt thạch đồng tử lạnh nhạt nhìn qua.

- Ừm!

Trương Huyền nhẹ gật đầu, đang muốn tùy tiện vào một phòng, đột nhiên trong lòng hơi động:

- Minh Lý Chi Nhãn nhìn không ra tốt xấu phía sau những cửa này... Thư viện thì sao?

Ta ngứa

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

Trước mắt chín mươi chín cái cửa, nguy hiểm khác biệt, kỳ ngộ khẳng định cũng không giống nhau, lựa chọn đúng với sai, nhất định có chênh lệch rất lớn.

Nếu không đồng tử này cũng sẽ không chuyên môn cho thời gian một nén nhang để người ta lựa chọn.

Cổ Thánh lưu lại khảo hạch, bị hạn chế tu vi, Minh Lý Chi Nhãn hiệu quả không lớn, nhưng Thư viện thì sao?

Dưới Thiên Đạo, cái gì cũng có thể nhìn thấu... Đã như vậy, dùng nó tới chọn, cái nào đúng đắn, cái nào sai lầm, hắn là cực kỳ đơn giản!

Nghĩ liền làm, Trương Huyền không chần chờ chút nào, cổ tay khẽ đảo, tay lấy ra giấy trắng cùng một cây bút lông, rồng bay phượng múa, bắt đầu vẽ tranh.

Trình độ thư họa của hắn sớm đã đạt đến bát tinh, tốc độ cùng chất lượng vẽ tranh đều đạt đến trình độ cực cao, không đến ba phút, liền vẽ ra toàn bộ cửa đá trước mắt, sinh động như thật, tựa như bất cứ lúc nào cũng sẽ bay ra ngoài.

Vẽ xong, bút lông tiếp tục vũ động, ở trên mỗi một cửa đều viết hai chữ đúng đắn.

Nhiều cửa như vậy, làm khảo hạch, nhất định chỉ có một chỗ là chính xác nhất, thư viện có thể phân biệt ra được sai lầm cùng thiếu hụt, chỉ cần không có thiếu hụt, thì có thể tiến vào.

Hắn bên này viết, thạch đồng tử ở một bên không hiểu ra sao.

Vốn cho rằng kẻ trước mắt này sẽ tùy tiện lựa chọn một cửa đá đi vào, ai biết lấy ra bút giấy, lại viết lại vẽ... Ta là để ngươi lựa chọn, không phải bảo ngươi vẽ tranh... chơi những cái này làm gì?

- Thời gian lập tức đến, lại không đi vào, sẽ thủ tiêu tư cách, không thể tham dự khảo hạch...

Hắn nhịn không được nữa nhắc nhở.

- Được rồi, ta lập tức làm ra lựa chọn...

Trương Huyền nhẹ gật đầu, ở trên cửa đá cuối cùng viết xong đúng đắn, lúc này ngón tay mới đụng giấy một cái.

Hô!

Trong đầu xuất hiện một tranh vẽ giống nhau như đúc.

Thời gian nháy mắt, tìm được cánh cửa không có thiếu hụt kia, lúc này Trương Huyền mới thở phào nhẹ nhõm.

- Ta chọn xong...

Trương Huyền mở mắt ra, nhẹ nhàng cười một tiếng, nhanh chân đi về phía trước, đi tới trước mặt thạch đồng tử, thấy nó không hiểu ra sao, nhẹ nhàng cười một tiếng:

- Thật ra thì ta là Thư Họa sư, có thói quen nhìn thấy đồ tốt sẽ vẽ ra... Vừa rồi nhìn thấy nhiều cửa đá như vậy, nhất thời ngứa nghề, mong tha thứ!

- Thư Họa sư? Ngứa nghề?

Thạch đồng tử xạm mặt lại.

Xem cái cửa đá cũng ngứa... Còn có cái gì không ngứa sao? Sao không có ngứa chết ngươi!

- Ngươi là tượng đá, không hiểu loại cảm giác này cũng rất bình thường!

Trương Huyền cười ha ha một tiếng, tiện tay ở trên bờ vai của đối phương vỗ một cái, vẻ mặt đồng tình đi đến một cái cửa đá.

- Ngươi...

Không nghĩ tới bị chế giễu, thạch đồng tử tức đến nghiến răng nghiến lợi.

Khâu Ngô Cổ Thánh cả đời làm người chính trực, sao lại thu một học sinh để cho người ta nghiến răng, hận không thể đánh một trận như vậy?

Nói thật, quả thực quá khác nhau... để ngươi tuyển cửa đá, ngươi còn ngứa... Ừm, không đúng!

Trong lòng nghiến răng nghiến lợi, nhìn về phía phương hướng thanh niên đi qua, đột nhiên ngây người, trong mắt tràn đầy khó tin.

Kẹt kẹt!

Đi vào một cái cửa đá, thanh niên biến mất ở trước mắt.

- Hắn tuyển cái này? Đây chính là... Hắn làm sao làm được?

Con mắt chớp chớp, tượng đá không nhúc nhích, làm sao cũng phản ứng không kịp.

Vốn cho rằng tên này cái gì cũng không biết, chín mươi chín cánh cửa, lại tuyển thế nào cũng tìm không thấy, không nghĩ tới tùy tiện tuyển liền tiến vào...

- Vận khí tốt, cũng phải có thực lực mới được, tên bên trong kia nóng nảy hơn ta nhiều lắm, hơn nữa xưa nay sẽ không lưu tình, chọn đúng không nhất định hữu dụng, còn có thể sẽ chết ở bên trong!

Thạch đồng tử tràn đầy khiếp sợ, cuối cùng vẫn hừ một tiếng.

...

Cửa đá kẹt kẹt một tiếng đóng lại, dọc theo thông đạo đi về phía trước mấy bước, Trương Huyền đang muốn nhìn một chút xem bốn phía có cái gì, lập tức cảm thấy một cỗ áp lực cực lớn bỗng nhiên kéo tới, thân thể kìm lòng không được lắc lư.

Cỗ áp lực này bay thẳng linh hồn, mang theo lực lượng xé rách, hình như hơi không cẩn thận sẽ bị nghiền thành bột phấn.

- Là công kích linh hồn...

Trương Huyền sầm mặt lại.

Công kích linh hồn hắn trải qua không ít, nhưng cuồng bạo như vậy còn là lần đầu tiên thấy, trực tiếp xuyên thấu thân thể, khiến người ta cảm thấy như rơi vào thủy triều cuồng bạo, muốn phản kháng cũng làm không được.

- Vu Hồn vận chuyển!

Biết bị xâm nhập nữa, làm không cẩn thận sẽ bị trọng thương, hít sâu một hơi, tinh thần Trương Huyền khẽ động, Vu Hồn lập tức vận chuyển ở trong cơ thể.

Mặc dù Vu Hồn của hắn chỉ là Thánh Vực cửu trọng đỉnh phong, nhưng trải qua lôi đình rèn luyện, hồn thể càng to lớn vô cùng, công kích của đối phương cuồng mãnh, nhưng kèm theo lực lượng vận chuyển, còn miễn cưỡng ngăn cản được.

Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, bước nhanh đi về phía trước.

Hắn muốn nhìn, rốt cuộc là thứ gì có thể sinh ra công kích linh hồn cường đại như vậy.

Kẽo kẹt! Kẽo kẹt!

Càng đi về phía trước, áp lực càng lớn, lực trùng kích linh hồn càng mạnh.

Liên tục đi vài chục bước, Trương Huyền ngừng lại.

Tu vi còn quá yếu, kèm theo đi càng sâu, đối diện truyền đến áp lực càng lớn, đã có chút không chịu nổi.

- Thực sự không được... Mượn nhờ Khổng sư tinh huyết!

Ánh mắt Trương Huyền ngưng trọng.

Tuy loại lực lượng kia công kích linh hồn rất lớn, nhưng chỉ cần mượn nhờ Khổng sư tinh huyết, nhất định có thể hoàn mỹ triệt tiêu, chỉ là thứ này hết thảy chỉ có ba giọt, đã bị lãng phí một giọt, lúc này dùng, gặp lại Dị Linh tộc bắt Triệu Nhã, vô cùng có khả năng xuất hiện bị động.

Có thể bớt thì bớt, dù sao đây là hộ thân phù mạnh nhất hiện tại của hắn, một khi dùng hết, gặp nguy hiểm liền phiền toái.

- Lúc trước lần đầu tiên gặp được lôi đình, ta cũng hết cách, cảm thấy bất cứ lúc nào cũng sẽ bị điện giật chết... Về sau đã có thể hấp thu lực lượng trong đó! Cỗ áp lực này, đối với linh hồn có tác dụng xung kích cực lớn, sao không nhân cơ hội rèn luyện linh hồn, để hồn thể càng thêm tinh thuần, có lẽ cũng có thể giống như Lộ Xung, tiến hành Vu Hồn Xuyên Toa?

Lần trước thấy Lộ Xung, đã cho hắn bí thuật Vu Hồn Xuyên Toa, trước đó nghiên cứu qua một lần, cảm thấy trong đó có chút thiếu hụt, không muốn luyện, lại thêm thực lực bản thân khiếm khuyết... Hiện tại có áp lực này, tránh không khỏi trốn không thoát, vừa vặn có thể thử xem. Có lẽ được thu hoạch không tưởng tượng nổi.

- Bắt đầu...

Trong đầu công pháp liên quan tới Vu Hồn Xuyên Toa lập tức xuất hiện.

- Vu Hồn Xuyên Toa, là mượn nhờ khe hở ở giữa các hạt không gian, tiến hành xuyên việt... Trước đó ta không thể nào hiểu được hạt không gian, mới phát giác được thiếu hụt rất nhiều, hiện tại Diễn Không thiên thư đạt tới đệ tứ trọng, cả hai dung hợp, có thể hình thành Thiên Đạo công pháp hay không?

Nhìn công pháp một lần, đột nhiên Trương Huyền ngẩn ngơ.

Vu Hồn Xuyên Toa, tuy nói là bí thuật của Vu Hồn, nhưng trên thực tế là một loại lợi dụng không gian!

Hiện tại hắn dung hợp nhiều thư tịch không gian như vậy, đã tu luyện Diễn Không thiên thư đến đệ tứ trọng, nếu như loại thư tịch liên quan tới không gian này dung hợp, có thể bổ sung thiếu hụt trong đó hay không, để nó không thiếu sót?

- Chính xác!

Tinh thần khẽ động, Vu Hồn Xuyên Toa lập tức cùng rất nhiều thư tịch không gian dung hợp lại với nhau, một quyển sách rơi vào trước mặt.

Lực lượng huyết mạch Trương gia

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

Vội vàng đưa tay nắm lại, mở ra, nội dung lập tức chảy vào trong óc, biến thành ký ức.

- Quả nhiên đạt đến cấp bậc Thiên Đạo, ha ha...

Trương Huyền cười to một tiếng, suýt chút nữa nhảy dựng lên.

Vu Hồn bí thuật, hắn vẫn muốn tìm kiếm loại công pháp hồn phách bổ sung, không nghĩ tới cái bí pháp này, liên quan đến không gian, thư tịch không gian mới thật sự là đúng bệnh hốt thuốc!

- Trước rèn luyện hồn thể, lại tu luyện cái này!

Tạo thành Thiên Đạo công pháp, Trương Huyền lại không lo lắng, khoanh chân ngồi xuống, tinh thần khẽ động, Vu Hồn từ mi tâm nhảy ra ngoài.

Xì xì xì xì...

Hồn phách không còn thân thể bảo vệ, áp lực càng lớn, trong nháy mắt Trương Huyền giống như ngã vào trong gió lốc, bất cứ lúc nào cũng sẽ bị xé nứt.

- Tâm như bàn thạch, Vu Hồn như núi!

Biết càng không vững vàng, càng dễ bị xé nát, tinh thần Trương Huyền tập trung cao độ, trong đầu hiện ra hình dáng một ngọn núi lớn, chính là Bạch Khê sơn.

Trong pháp quyết tu luyện Vu Hồn, có một loại quan tưởng thuật, quanh năm quan tưởng, sẽ để cho lực lượng càng thêm thuần chính, tỷ như quan tưởng hỏa diễm, sẽ để cho hồn lực biến cực nóng; quan tưởng hàn băng, sẽ để cho hồn lực âm hàn như tuyết.

Lúc Trương Huyền bắt đầu tu luyện, sử dụng qua loại bí pháp này, nhưng kèm theo thực lực càng ngày càng mạnh, tu luyện cũng không có phiền toái như vậy, không cần quá phí tâm, giờ phút này cảm nhận hồn thể sắp bị xé rách, lần nữa phát huy ra.

Ông!

Vừa quan tưởng ngọn núi, trước đó hồn phách lay động, nhất thời vững chắc xuống, giống như ngọn núi đứng ở trong gió lốc, mặc ngươi gió táp mưa rào, ta sừng sững bất động.

Trương Huyền ổn định thân hình, hít sâu một hơi, đưa áp lực vào trong cơ thể, không ngừng trui luyện linh hồn có chút mập.

Kẽo kẹt! Kẽo kẹt!

Hồn thể to lớn ở dưới lực lượng rèn luyện, càng thêm tinh thuần.

- Lực lượng hơi yếu, tiếp tục đi về phía trước!

Mấy phút đồng hồ sau, cảm thấy thích ứng áp lực, đối với hắn đã không có lực ảnh hưởng gì, đi về phía trước mấy bước, lần nữa ngồi xuống, tiếp tục rèn luyện.

...

Bên ngoài cửa đá, thạch đồng tử đứng tại chỗ không nhúc nhích, lần nữa mở mắt.

- Nhìn tên kia thế nào rồi! Gia hỏa kia coi như không cần tự mình ra tay, chỉ bằng vào thân thể phát ra lực lượng, cũng có thể để hắn không cách nào tiến lên, thậm chí linh hồn sụp đổ!

Khẽ hừ một tiếng, ngón tay điểm ra, trên không lập tức xuất hiện một bức tường ánh sáng, hiện ra tình huống trong thông đạo của Trương Huyền.

- Cái tên này hắn là... Hả? Đây là có chuyện gì?

Đột nhiên thạch đồng tử sững sờ tại nguyên chỗ, hai mắt trợn tròn xoe, dường như muốn từ trong hốc đá rơi ra.

Chỉ thấy trong bức tường ánh sáng, thanh niên đang đứng ở trong đường hầm, hai tay chống nạnh, vẻ mặt phẫn nộ cùng tức giận:

- Áp lực đâu? Có bản lĩnh ngươi đi ra, ta còn không có hấp thu đủ, còn không có luyện xong! Nhỏ như vậy, cũng dám đi ra khoe khoang, nếu không ra, tin ta phá hủy thông đạo này hay không?

- Hắn đang kêu gào?

Thạch đồng tử lay động, thiếu chút nữa ngất đi.

Còn tưởng rằng vị kia ở trong thông đạo ra tay, chỉ bằng vào khí tức trên người toả ra, liền có thể đánh ngất hắn, thậm chí tươi sống đè chết... Nằm mơ cũng không có nghĩ đến, tên này không những không có việc gì, còn cảm thấy áp lực của đối phương quá nhỏ... quái thai từ nơi nào xuất hiện? Quá hố đi!

- Được rồi, đã không có áp lực, ta liền tiến vào...

Kêu gào nửa ngày, thấy áp lực biến mất không thấy hình bóng, thanh niên tràn đầy bất đắc dĩ đi thẳng về phía trước.

Nói thật, cũng không phải Trương Huyền giả bộ, mà là áp lực này thực sự quá làm cho người ta buồn bực.

Mới vừa rồi tu luyện vui vẻ, cảm thấy hồn thể nhỏ đi không ít, đối phương lại đột nhiên biến mất... Đổi lại ai cũng sẽ cảm giác tức giận. Dù sao, lại tu luyện một hồi, liền có khả năng thi triển Vu Hồn Xuyên Toa, từ đó sức chiến đấu đại tăng.

- Nhìn xem đến cùng là cái gì thả ra áp lực, không bằng đoạt đi, để hắn thỏa thích thi triển...

Trương Huyền tiếp tục đi về phía trước.

Phần phật!

Mới đi mấy bước, chuyển qua một khúc quanh, đột nhiên thân thể run lên, cảm thấy một cỗ sóng khí bắn thẳng tới. Thân thể vội vàng co rụt lại, dán chặt bức tường.

Phốc!

Vách đá lập tức xuất hiện một lỗ thủng không lớn.

- Thật mạnh...

Trương Huyền nhìn một cái, lông mày giương lên.

Vừa rồi bắn tới, không phải ám khí cũng không phải kiếm khí… công kích, mà là một giọt nước phổ thông!

Một giọt nước đâm thủng cương khí hộ thân của hắn, đâm thủng vách đá, người ra tay với hắn, thực lực chỉ sợ ít nhất cũng đạt đến Đại Thánh cấp!

- Xem đến cùng là cái gì, rồi quyết định sử dụng Khổng sư tinh huyết hay không...

Bàn tay siết lại, bất cứ lúc nào cũng sẽ kích hoạt, chần chờ một chút, Trương Huyền vẫn dừng lại, tiến về phía trước một bước. Khổng sư tinh huyết dùng một giọt thiếu một giọt, tuyệt không thể dùng linh tinh.

Rầm!

Vừa đi ra khúc quanh, lần nữa nhìn thấy mấy chục giọt nước không lớn bắn tới thật nhanh, tốc độ cực nhanh, phong tỏa đường lui bốn phía.

Những giọt nước này, mặc dù không có ẩn chứa chân khí lợi hại, nhưng tốc độ thực sự quá nhanh, lấy lực lượng của hắn bây giờ, đụng tới cũng sẽ trọng thương, thậm chí bị chém giết.

- Kích hoạt huyết mạch...

Biết giờ phút này không có cách nào trốn tránh, tinh thần khẽ động, trước đó Hưng kiếm thánh cho huyết mạch Trương gia, lập tức thiêu đốt một giọt.

Hô!

Thời gian tgrước mắt giống như trở nên chậm, trước đó giọt nước còn nhanh chóng phóng tới, lúc này tất cả đều chậm chạp, mắt thường có thể nhìn ra hết sức rõ ràng.

Ngón tay duỗi ra, nhẹ nhàng điểm một cái.

Ba!

Giọt nước lập tức bị phá vỡ, ngón tay liên tục điểm tới, trước mắt lơ lửng mấy chục giọt nước toàn bộ biến mất, lúc này Trương Huyền mới thở phào nhẹ nhõm, con mắt sáng lên.

Không hổ là huyết mạch Trương gia, so với huyết mạch Lạc gia càng thêm cường đại, vừa sử dụng, lập tức hiện ra không tầm thường.

Nếu như không có loại lực lượng này, tất nhiên sẽ bị giọt nước kích thương, mà bây giờ, tốc độ nhanh như vậy, ở trước mặt hắn, lại giống như ốc sên, không tạo thành uy hiếp.

- Bất quá chuyện này đối với tinh huyết tiêu hao cũng quá lớn...

Tuy hưng phấn, nhưng nhìn thấy tốc độ tinh huyết tiêu hao, Trương Huyền bất đắc dĩ lắc đầu.

Chỉ phá vỡ mấy giọt nước, vậy mà trong nháy mắt dùng hết tiếp cận một phần hai giọt tinh huyết... Nói cách khác, Trương gia hao tốn vô số tâm huyết mới ngưng luyện ra ba giọt huyết dịch, vừa rồi chiến đấu, một phần sáu triệt để không còn... Tự mình trải qua, cũng cảm thấy quá mức lãng phí.

Hô!

Tinh thần khẽ động, từ trong trạng thái thời gian tăng tốc khôi phục lại, cảnh tượng trước mắt lần nữa khôi phục bộ dáng trước đó.

Lúc này mới phát hiện, đang đứng ở trong một đại sảnh rộng lớn. Chính giữa đại sảnh là một ao nước to lớn, đường kính không dưới vài trăm mét, dòng nước trong đó cuồn cuộn sôi trào, giống như nấu sôi.

Đang kỳ lạ, cái ao nước này làm sao lại bắn ra giọt nước tốc độ nhanh như thế, liền nghe dưới nước nổ vang kịch liệt, một vật kỳ quái từ bên trong chui ra, thẳng tắp bay lên.

Rầm!

Giọt nước bắn tung toé, trong nháy mắt bắn ra bốn phía.

Long Cốt Thần Thương

dtv-ebook.com

Ô ô ô!

Giọt nước mang theo lực lượng đâm rách không khí, thời gian nháy mắt liền xuất hiện ở trước mắt, muốn xuyên thủng hắn.

- Tùy tiện vung ra giọt nước, uy lực cũng lớn như vậy?

Đồng tử Trương Huyền co rụt lại, trong lòng rung động kịch liệt. Còn tưởng rằng giọt nước này là thế nào tới, tận mắt nhìn thấy, mới biết được kinh khủng.

Gia hoả trong ao kia, tùy tiện run lên, giọt nước phổ thông liền để bản thân ngăn cản không nổi, nên mạnh bao nhiêu? Dương sư có thể thắng hay không cũng chưa biết chừng!

- Kích hoạt huyết mạch...

Không để ý tới cảm xúc, tinh thần khẽ động, trước đó còn thừa lại nửa giọt huyết dịch, lần nữa thiêu đốt lên, thời gian trước mắt lần nữa trở nên chậm, giọt nước xông tới chậm chạp xuất hiện ở trước mặt.

- Nhất định phải giải quyết căn nguyên, nếu không không có một chút tác dụng nào!

Thân thể nhoáng một cái, xuyên qua rất nhiều giọt nước, mấy bước đi tới trước mặt ao nước.

Rầm!

Mới vừa làm xong những thứ này, nửa giọt huyết dịch kích hoạt hầu như không còn, giọt nước sau lưng tiếp tục bắn ra, đánh vào trên vách đá,

phát ra thanh âm phốc phốc.

Lúc này Trương Huyền mới nhìn lại trước mắt.

Từ trong ao xuất hiện, là một khung xương to lớn, trước sau liên kết, chừng cao mấy chục mét, mỗi một cây đều óng ánh long lanh, tựa như ngọc thạch, tuy nhìn không ra đến cùng cứng rắn bao nhiêu, nhưng có thể nhẹ nhàng hất lên, liền để giọt nước nắm giữ lực lượng đánh giết Thánh Vực cửu trọng đỉnh phong, thực lực mạnh mẽ có thể xưng kinh khủng.

- Đây là... Long cốt?

Nhìn rõ ràng dung mạo chân chính của đối phương, Trương Huyền chấn động.

Bởi vì thuần phục Địa Ngục Thanh Long thú, đối với cấu tạo xương cốt của loại sinh mạng này, biết cực kỳ kỹ càng, trước mắt so với xương của Thanh Long thú bố cục càng thêm hợp lý, hoàn mỹ, không có đoán sai, tuyệt đối là xương cốt của một con rồng.

Coi như không phải huyết mạch Long tộc thuần chủng, trình độ huyết mạch cũng nhất định cao cấp hơn Thanh Long thú không biết gấp bao nhiêu lần.

- Ngươi có năng lực khống chế thời gian? Không đúng, là ỷ lại một loại huyết mạch... Ngươi là ai? Đời sau của vị Thánh Nhân nào?

Khung xương thấy hắn tránh thoát giọt nước, lộ ra một tia kinh ngạc, thanh âm vang lên, đinh tai nhức óc.

- Tại hạ Trương Huyền!

Thấy đối phương không công kích, Trương Huyền thở ra một hơi, ôm quyền khom người, đồng thời cẩn thận nhìn sang.

Khung xương trước mắt toàn thân đen kịt, chỗ đầu rồng nói chuyện, con mắt là hai lỗ thủng, phát ra lục quang nhàn nhạt, nếu có không nói, cũng tưởng tượng không ra đối phương là sống, nắm giữ ý thức độc lập.

- Trương? Không phải đệ tử của Khổng sư chứ?

Cốt Long nghi ngờ.

- Không phải!

Trương Huyền lắc đầu.

Sau khi Chư Tử bách gia rời đi, Trương gia mới bắt đầu quật khởi, Trương gia tiên tổ quả thực không có tiếp nhận Khổng sư truyền thừa.

- Không phải đệ tử Khổng sư, lại lĩnh ngộ thời gian pháp tắc chỉ Khổng sư mới có thể sử dụng, xem ra hậu nhân cũng có thiên tài không kém!

Nhẹ gật đầu, Cốt Long lần nữa nhìn qua:

- Có thể chống cự áp lực của ta, hơn nữa tránh né giọt nước, xem như có thực lực nhất định, có điều chỉ bằng vào điểm ấy, vô dụng! Muốn thu hoạch được ta thừa nhận, nhất định phải đánh bại ta!

- Đạt được ngươi thừa nhận?

Trương Huyền sững sờ.

- Không sai, lối đi này là kỳ ngộ lớn nhất trong chín mươi chín lối đi, cũng đồng dạng nguy hiểm nhất, được ta thừa nhận, có thể mang ta đi, không chiếm được, sẽ bị ta giết chết!

Cốt Long nhàn nhạt nhìn qua.

- Mang ngươi đi?

Ánh mắt Trương Huyền sáng lên.

Cốt Long này, tùy tiện làm chút nước giọt, cũng có thể đánh giết Thánh Vực cửu trọng đỉnh phong, thực lực bản thân chỉ sợ so với Dương sư chỉ mạnh không yếu, nếu có thể mang hắn đi, thực lực tổng hợp lần nữa tăng thêm!

- Không sai, có điều muốn ta đồng ý, nhất định phải nắm giữ thực lực vượt qua ta, thủ đoạn khác đều vô dụng, năm đó Nhiễm Thánh cũng là dùng sức mạnh thuyết phục ta, mới thề sống chết cống hiến, ở đây ngủ say vài vạn năm, chờ đợi hậu nhân!

Cốt Long nhẹ gật đầu.

- Nhiễm Thánh... Ngươi là vũ khí của Nhiễm Cầu Cổ Thánh? Chẳng lẽ... Là chuôi Long Cốt Thần Thương kia?

Trương Huyền nhớ tới cái gì, chấn động toàn thân.

Hắn nhìn qua thư tịch liên quan tới Nhiễm Cầu Cổ Thánh, biết một số sự tích của vị Cổ Thánh này, một chuôi Long Cốt Thần Thương, ở trong Dị Linh tộc giết bảy vào bảy ra, uy phong hiển hách, ngay cả Khổng sư cũng khen không dứt miệng... Chẳng lẽ, Cốt Long trước mắt này, chính là nó? Nếu thực như thế, lối đi này quả thực quá trọng yếu.

- Không sai!

Cốt Long nhẹ gật đầu:

- Bất quá, ta bị Nhiễm Thánh phong ấn lực lượng, chỉ có thể thi triển ra sức chiến đấu của Đại Thánh cấp, ngươi thắng được, liền có thể mang ta đi, thắng không nổi... Thật không tiện, bất kể là ai, lai lịch ra sao, đều sẽ bị ta đâm thủng! Biến thành thi thể.

- Nói có đạo lý, bất quá...

Trương Huyền ngẩng đầu, mỉm cười, khắp khuôn mặt là chân thành:

- Ngươi xem, hiện tại ta chỉ có Thánh Vực cửu trọng đỉnh phong, coi như ngươi chỉ có thể phát huy sức chiến đấu của Đại Thánh, cũng không cách nào thắng được... Ngươi có thể tu vi hay không, áp chế cùng ta tương đồng, lại tiến hành tỷ thí không?

- Đè thấp tu vi?

Trong thanh âm của Cốt Long mang theo không vui.

- Không sai, ngươi ở đây hắn cũng rất lâu, muốn đi ra ngoài đại triển hùng phong! Hiện tại chỉ có ta lựa chọn thông đạo này, về sau lại không ai tới mà nói, chẳng phải chứng tỏ mãi mãi không cách nào rời đi? Đây đối với một thần binh nắm giữ sức chiến đấu đỉnh phong mà nói, là quá mức bi ai!

Trương Huyền giải thích:

- Dù sao cũng tỷ thí, chỉ cần lực lượng áp chế tương đương ta, mọi người đẳng cấp tương đồng, không tính lấy lớn hiếp nhỏ...

Cốt Long chần chừ.

- Quyết định như thế đi, ngươi là thần binh lợi khí của Nhiễm Thánh, coi như giảm thấp tu vi, sức chiến đấu khẳng định cũng là đỉnh phong nhất cùng cấp bậc, sẽ không phải... cảm thấy đè thấp đến Thánh Vực cửu trọng đỉnh phong, không phải đối thủ của ta chứ?

Trương Huyền nghi ngờ nhìn qua:

- Chẳng lẽ... Cổ Thánh thần binh cũng sợ thua?

- Hừ, đè thấp tu vi, ta cũng sẽ không thua!

Bị phép khích tướng của hắn kích thích, Cốt Long hừ một tiếng:

- Tốt, hiện tại ta áp chế tu vi đến Thánh Vực cửu trọng đỉnh phong!

Ầm ầm!

Tiếng nói kết thúc, trên người Cốt Long toả ra khí tức cường đại, liên tục lùi về phía sau, thời gian nháy mắt, liền biến thành cấp bậc tương đồng hắn, Thánh Vực cửu trọng đỉnh phong.

- Bắt đầu đi...

Sau khi đè thấp tu vi, vẻ mặt Cốt Long lạnh nhạt, đang muốn chuẩn bị một chút, cùng kẻ trước mắt giao thủ, đột nhiên cảm thấy hoa mắt, thanh niên đứng ở phía trước cách đó không xa, chẳng biết lúc nào đã đi tới trước mặt, một quyền đập xuống đầu rồng.

- Ngươi...

Không nghĩ tới tốc độ của đối phương nhanh như vậy, hơn nữa một chút quy tắc cũng không nói, trực tiếp tấn công, Cốt Long có chút chán nản, vẫy đuôi một cái, vừa định quất bay hắn, liền cảm thấy không gian bốn phía bị phong cấm, toàn thân giống như đóng băng, không cách nào động đậy mảy may.

- Không gian phong cấm của Khâu Ngô Cổ Thánh?

Thân thể cứng đờ, Cốt Long giật nảy mình, vừa nghĩ tới nên làm thế nào cho phải, liền cảm thấy đầu đau đớn, nắm đấm của đối phương đã rơi xuống.

Phanh phanh phanh phanh!

Nắm đấm, bàn chân, thời gian nháy mắt, toàn thân trên dưới đau đớn kịch liệt, lực lượng của đối phương giống như nước sông cuồn cuộn, liên miên không ngớt, giống như Hoàng Hà ngập lụt, đã xảy ra là không thể ngăn cản. Bị liên tục công kích, không chỉ xương cốt bị tổn thương, linh hồn cũng bị xung kích, tựa như lúc nào cũng sẽ tán loạn.

- Sao lại mạnh như vậy...

Cốt Long phát điên.

Nhanh nhận chủ!

dtv-ebook.com

Tuy đè thấp tu vi, nhưng nó tuyệt đối là tồn tại Thánh Vực cửu trọng đỉnh phong nhất.

Không nói thân thể đã sớm được luyện chế thành tồn tại vượt qua Đại Thánh, chỉ nói ý niệm chiến đấu, đi theo Nhiễm Cầu Cổ Thánh nhiều năm, chiến đấu to to nhỏ nhỏ, đã trải qua không biết bao nhiêu...

Đủ loại tu luyện giả, vô số tuyệt chiêu, biết rõ rõ ràng ràng, nhưng trước mắt... Cái quỷ gì?

Không có bất kỳ quy củ, vọt thẳng tới chính là loạn đả... giống như lưu manh đầu phố... Mấu chốt nhất là... Hết lần này tới lần khác nó không trốn tránh được! Vô cùng nhục nhã!

- Rống!

Cảm giác nắm đấm, bàn chân của đối phương đánh đến, giáng xuống khuôn mặt, tức giận đến toàn thân run rẩy, Cốt Long gào lên một tiếng, thân thể đột nhiên co rụt lại.

Phần phật!

Xương cốt toàn thân tích tụ chung một chỗ, thời gian nháy mắt tạo thành một thanh trường thương hắc quang lăn tăn.

- Phá!

Đột nhiên đâm một cái, không gian giam cầm giống như khối băng bị chùy đánh trúng,

Rầm một tiếng, lập tức vỡ vụn.

Bạch bạch bạch đạp!

Trương Huyền liên tục lui về phía sau mấy bước, ngực sôi trào.

Mặc dù phong cấm không gian rất cường đại, nhưng gặp được cao thủ chân chính, vẫn rất khó đưa đến hiệu quả.

Giống như Long Cốt Thần Thương trước mắt, mặc dù thi triển ra lực lượng không cao hơn Thánh Vực cửu trọng đỉnh phong, nhưng tập trung ở một điểm đâm ra, lực lượng phong cấm cũng không chịu nổi.

Đương nhiên, cũng liên quan đến hắn vừa mới lĩnh ngộ chân giải, chìm đắm thời gian lâu dài, hoặc lĩnh ngộ tầng thứ cao hơn, so với hiện tại càng thuận buồm xuôi gió, coi như muốn phá vỡ cũng không dễ dàng như vậy.

- Dám nhục nhã ta, ta muốn ngươi chết...

Đâm rách không gian, lấy được tự do, Cốt Long gào thét, từ hình thái trường thương lần nữa biến trở về bộ dáng Cốt Long, đầu to lớn ngẩn lên, lần nữa lao đến.

Vù!

Mới đi đến trước mặt thanh niên, con mắt hoa lên, không thấy tung tích của đối phương, đang muốn tìm kiếm, lại nhìn thấy một bàn chân thẳng tắp đạp tới khuôn mặt.

Phanh phanh phanh phanh!

Liên tục bốn cước, váng đầu hoa mắt, cái cổ suýt chút nữa từ trên đầu rơi xuống.

- Bà mẹ nó...

Tức giận đến mức cả người run run, Cốt Long sắp nổi khùng.

Đã tỷ thí, công bằng chiến đấu là được, giơ chân đạp mặt... Ngươi đến cùng có phải Danh Sư hay không? Còn biết xấu hổ hay không?

Rầm!

Lại kìm nén không được, cái đuôi đột nhiên nâng lên, muốn quấy gia hỏa vô sỉ kia thành bụi phấn, đuôi mới giương lên, cảm thấy toàn thân xiết chặt, chẳng biết lúc nào bị nắm lấy đuôi.

Ầm ầm ầm ầm!

Ngay sau đó cảm thấy một cỗ lực lượng khổng lồ truyền đến, bị đối phương vung qua vung lại, đầu không ngừng đâm vào trên mặt đất, đập ra vô số hố to.

- Cốt Long... Bị đánh?

Thạch đồng tử đang tại quan sát, thấy cảnh này nhịn không được run run thoáng cái, quá mức khiếp sợ, đầu rơi trên mặt đất, không ngừng lăn lộn.

Vội vã nhặt lên, lần nữa gắn, vào càng xem càng hoảng sợ.

Tuy Cốt Long đè thấp tu vi đến Thánh Vực cửu trọng, nhưng tên này vẫn là tồn tại đỉnh phong nhất, trực tiếp xông lên, đánh không có sức đánh trả, giống như đại nhân trêu chọc hài tử... không cần phải hung tàn như vậy a?

Nếu không phải xương cốt người trước sớm đã rèn luyện không có kẽ hở, chỉ sợ trận hành hung này, sẽ biến thành bột phấn.

Vốn hắn suy nghĩ, đối phương đi vào lối đi này, làm không cẩn thận sẽ bị Cốt Long chém giết, nằm mơ cũng không ngờ tới, là loại kết cục này.

Quá ngoài dự đoán của mọi người.

- Đáng ghét, ta muốn ngươi chết...

Bị đánh đầu óc choáng váng, Cốt Long nhịn không được nữa, lực lượng trong cơ thể đột nhiên đâm thủng bầu trời, thời gian nháy mắt giải trừ áp chế ở Thánh Vực cửu trọng, đạt đến Đại Thánh nhất trọng… Kiến Thần Bất Hoại cảnh!

Tu vi bạo tăng, lực lượng tăng thêm, từ trong tay Trương Huyền giãy giụa ra, sau đó xoay người, móng vuốt nâng lên bổ xuống.

Hô!

Lần nữa vang lên tiếng gió, thanh niên trước mắt thuấn di biến mất, sau một khắc, xuất hiện ở trên đỉnh đầu, đạp tới.

- ...

Cốt Long điên rồi.

Cùng cấp bậc không phải đối thủ ngược lại cũng thôi, tăng lên một cấp bậc, vậy mà cũng né không ra, tên này rốt cục mạnh đến mức nào?

Nhiễm Cầu Cổ Thánh cùng cấp bậc, cũng không có loại sức chiến đấu này, thật muốn gặp, cũng sẽ bị hành hung!

Thân thể vội vàng thít chặt, muốn tránh thoát công kích. Tu vi đạt tới Kiến Thần Bất Hoại cảnh, mặc dù tốc độ phản ứng cùng lực lượng đều tăng lên không ít, có điều so với tốc độ của đối phương, dường như vẫn không có thay đổi bao nhiêu, chỉ cảm thấy đầu đau đớn kịch liệt, bàn chân của đối phương hung ác đạp xuống.

Nói thật, nếu như đối phương thi triển lực lượng huyết mạch đặc thù trước đó, thua thì thua, dù sao ở trước mặt thời gian, bất kỳ chiêu số gì, thậm chí suy nghĩ cũng không có tác dụng.

Nhưng đối phương căn bản không dùng, chỉ sử dụng thân pháp quỷ dị, cùng am hiểu không gian, liền để nó không có bất kỳ năng lực phản kháng... Tự mình chiến đấu, cũng không biết đến cùng làm sao làm được!

Giống như đối phương trước thời hạn biết nó muốn công kích ở đâu, có thể tuỳ tiện tìm ra sơ hở cùng thiếu hụt, càng đánh càng buồn bực.

Thình thịch thình thịch bành!

Lần nữa bị đạp mấy cước, nó nhịn không được nữa, lực lượng trong cơ thể sôi trào.

Tên này rõ ràng nắm giữ lực lượng vô địch cùng cấp bậc, lại lừa nó đè thấp tu vi, rất rõ ràng là muốn đánh nó một hồi, đã như vậy, mình cũng không có gì phải khách khí!

Lực lượng không còn áp chế, thời gian nháy mắt đã đột phá Kiến Thần Bất Hoại, tâm huyết dâng trào, không đến một cái hô hấp, liền lần nữa trở lại mạnh nhất dưới Cổ Thánh.

- Tiểu tử, mới vừa rồi không phải đánh ta rất thoải mái sao? Ta muốn giết ngươi...

Gào lên một tiếng, vội vàng ngẩng đầu, chỉ thấy thanh niên một mực đạp hắn, chẳng biết lúc nào đã mất đi tung tích, vội vàng quay đầu, ngay sau đó nhìn thấy đối phương đã ngồi ở cách ao nước không xa, trong tay mang một chén nước trà, thoạt nhìn tràn đầy nho nhã.

- Giết ta?

Nghe được tiếng la của nó, thả chén trà xuống, thanh niên nghiêm mặt, lời nói thành khẩn:

- Chém chém giết giết không tốt... Ta là Danh Sư, phải để ý lễ nghi cùng quy củ, nếu ngươi là vũ khí của Nhiễm Cầu Cổ Thánh, cũng nên hiểu được tôn trọng cùng bao dung, ngươi đã thua, liền ngoan ngoãn nhận chủ đi!

- Nhận chủ, ta nhận em gái ngươi...

Cốt Long suýt chút nữa tức điên.

Vừa rồi ngươi đánh ta thoải mái như thế, thực lực bây giờ khôi phục, nói không đánh... Nào có chuyện tốt như vậy! Nằm mơ! Ngày hôm nay không đánh ngươi thành bánh thịt, cắm mười cái lỗ thủng, ta liền không gọi Long Cốt Thần Thương...

- Ngươi xác định không nhận?

Thanh niên ngẩng đầu.

- Muốn ta nhận chủ, hiện tại đánh bại ta...

Cốt Long gào thét.

Bất quá thanh âm còn không có kết thúc, bên tai như tiếng sấm vang lên, vang vọng trong óc.

- Hồng, ò...

Lạch cạch!

Lực lượng toàn thân giống như trong chốc lát bị đông cứng, một cảm giác áp bách đến từ chủng tộc tràn đến, để nó cử động cũng không được, từ không trung thẳng tắp rớt xuống.

- Nể mặt ngươi, cùng ngươi giao thủ, làm sao, cho mặt còn không biết xấu hổ?

Trương Huyền hừ lạnh một tiếng, chậm rãi đứng lên, hai tay chắp sau lưng, lạnh lùng nói:

- Nhanh nhận chủ, nếu không, tin hiện tại liền chơi chết ngươi hay không?

Kim Nguyên Linh Thạch

dtv-ebook.com

Mặc kệ gia hỏa trước mắt nắm giữ huyết mạch Long tộc, hay là long cốt, đã mang theo chữ long, không có đạt tới Chân Long, như vậy nhất định sẽ bị Thiên Long Bát Âm áp chế, mặc dù trước thời hạn Trương Huyền liền biết những thứ này, nhưng hắn là người khiêm tốn, không muốn khoe khoang, lại nói cũng phải dùng thực lực để thuyết phục, ai biết tên này vô sỉ như vậy, đánh không lại, vụng trộm tăng thực lực lên...

Tăng lên một đại cấp bậc, ta coi như không nhìn thấy, liên tục tăng mấy cái, thì có chút quá đáng.

Cho nên hắn không lưu tình, gào thét một tiếng... Sau đó không ngoài dự liệu, quả nhiên bị áp chế rớt xuống.

- Ngươi, ngươi... Là Chân Long?

Cốt Long nằm trên mặt đất, hàm răng run lên, chỉ cảm thấy ý thức sắp sụp đổ, bất cứ lúc nào cũng sẽ ngất đi.

Nó không phải ý thức của long cốt này khi còn sống, mà là sau khi được luyện chế thành Thần Thương, đản sinh ra khí linh.

Nhưng bởi vì từ long cốt ra đời, đồng dạng ẩn chứa đặc tính của Long tộc, vẫn sợ hãi Chân Long có thể phát ra Thiên Long Bát Âm! Điều này đại biểu huyết mạch, đại biểu uy quyền chí cao vô thượng của Long tộc, không cho phản bác.

- Thế nào, nhất định phải Chân Long, mới có thể phóng thích Thiên Long Bát Âm?

Trương Huyền nhìn qua.

- Cái này...

Cốt Long nói không ra lời.

Nó đi theo Nhiễm Cầu Cổ Thánh chinh chiến thiên hạ, Khổng sư mạnh nhất đương đại cũng đã từng gặp qua, nhưng cho dù là Khổng sư, cũng không cách nào phát ra Thiên Long Bát Âm... thanh niên trước mắt này, lại có thể làm được... Đến cùng có thân phận gì?

- Ta nguyện ý nhận chủ!

Mặc dù suy đoán không ra, nhưng chần chờ một chút, Cốt Long còn cúi thấp đầu.

Long tộc coi trọng huyết mạch, huyết mạch thấp, thần phục cao, thiên kinh địa nghĩa, huống chi đối phương quả thực đánh bại hắn.

- Ừm!

Trương Huyền nhẹ gật đầu, đang muốn hỏi thăm Cốt Long có huyết dịch không, làm sao nhận chủ, chỉ thấy khung xương trước mắt bỗng nhiên co rút lại, giống như trước đó, lần nữa biến thành một thanh trường thương.

Ông!

Trên không trung nhẹ nhàng lay động, trường thương biến thành khoảng một trượng, rơi vào lòng bàn tay.

Cúi đầu nhìn lại, toàn thân đen kịt, đầu mũi thương phản xạ hàn quang, tựa như bất cứ lúc nào cũng sẽ đâm rách không gian, nhảy ra thiên đại này.

- Thương tốt!

Con mắt Trương Huyền sáng lên.

Ở trên thân thương nhẹ nhàng vuốt ve, từng đạo long ngâm vang vọng, chân khí tiến vào bên trong, giống như thi triển ở trong kinh mạch,

không có chút trắc trở nào.

Lạch cạch!

Đầu ngón tay có một giọt máu rơi vào mũi thương, bị nó hấp thu, chỉ chớp mắt, thương mang bắn ra, không gian xuất hiện từng vết rách.

- Có thần binh này, thực lực của ta ít nhất còn có thể tăng lên gấp đôi...

Trương Huyền hưng phấn không ngừng run rẩy.

Binh khí này, tuyệt đối là pháp bảo mạnh nhất hắn đã dùng qua, mặc dù bị Nhiễm Cầu Cổ Thánh phong ấn lực lượng, vẫn uy không thể đỡ.

Đương nhiên, hiện tại tu vi hắn quá thấp, không cách nào phát huy sức chiến đấu mạnh nhất, một khi vận dụng Khổng sư tinh huyết, lại phối hợp thêm trường thương, có tự tin dưới Cổ Thánh không còn đối thủ nữa!

Thậm chí nửa bước Cổ Thánh, cũng dám khiêu chiến một chút.

- Khó trách thư viện lựa chọn lối đi này, có thể được thần binh như thế, chuyến đi này không tệ...

Trương Huyền cười ha ha một tiếng, bàn tay run lên, trường thương lần nữa biến thành Cốt Long lơ lửng ở bốn phía thân thể, tinh thần Trương Huyền khẽ động, biến thành đai lưng quấn ở trên lưng.

Sau khi luyện hóa, đã biết năng lực của Cốt Long, có thể tùy ý biến hóa, xem như thương, không gì không phá, xem như roi, mang theo uy lực phá hủy thiên địa.

Trương Huyền thu phục được Cốt Long, thở phào nhẹ nhõm, lần nữa nhìn bốn phía.

Ao nước trước mắt, giờ phút này an tĩnh lại, không còn nóng nảy như trước đó, toàn bộ đại sảnh tỏ ra rất trống trải, tìm không thấy đường ra ở

nơi nào.

- Ta xem như thông qua khảo hạch chứ?

Nhìn quanh một vòng, Trương Huyền hỏi thăm.

- Tự nhiên thông qua... Ta tiễn chủ nhân ra ngoài, bất quá nơi này có chút đồ vật ta sử dụng, hy vọng có thể mang đi!

Cốt Long nói.

- Ừm!

Trương Huyền nhẹ gật đầu:

- Đi đi!

Bàn tay run lên, Cốt Long từ bên hông bay lên không, lần nữa biến thành mấy chục thước, đi tới trên ao nước, móng vuốt lăng không trảo một cái.

Phần phật!

Ao nước sôi trào, lực lượng cuồn cuộn, một cái đài chậm rãi bay ra, đường kính chỉ khoảng ba mét, nhưng phía trên tản mát ra linh khí kinh người, cho người ta một loại cảm giác như gió xuân ấm áp.

- Đây là... Luyện khí chí bảo, Kim Nguyên Linh Thạch?

Con mắt Trương Huyền trợn tròn, tràn đầy khó tin.

Làm Luyện Khí sư bát tinh, tuy chỉ luyện chế viên gạch, nhưng kiến thức luyện bảo căn bản, cùng phân biệt rất nhiều khoáng thạch, lại cực kỳ tinh thông, thậm chí một số cường giả cửu tinh cũng kém xa tít tắp.

Bệ đá cách đó không xa kia, chỉ liếc mắt nhìn, liền nhận ra được, chính là Luyện Khí sư tha thiết ước mơ, nhưng lại rất khó tìm… Kim Nguyên Linh Thạch!

Loại vật này, Thánh khí thượng phẩm bình thường, chỉ cần thêm vào một khắc, thậm chí càng ít, liền có thể thuế biến thành Thánh khí tuyệt phẩm...

Trước mắt lại có một khối to như thế, chừng mấy tấn... Cho dù tâm tính vững chắc, cũng cảm thấy vẻ mặt ửng hồng, có chút khó mà kìm được.

Có thể nói, một khối linh thạch này, giá trị liền không thua kém một Đại Thánh chí bảo, thậm chí còn lớn hơn!

- Không sai, chính là Kim Nguyên Linh Thạch, năm đó Nhiễm Thánh lưu ta lại, để cho chúng ta đợi hậu nhân hữu duyên... nhưng thời gian chờ đợi không xác định, tuy ta là khí linh, thế nhưng đồng dạng nắm giữ tuổi thọ... Bởi vậy chuẩn bị vật phẩm này, chỉ cần nằm ở phía trên ngủ say, lực lượng sẽ không suy giảm, tuổi thọ cũng có thể kéo dài, sống vài vạn năm lực lượng cũng sẽ không suy kiệt!

Cốt Long giải thích.

- Ah!

Trương Huyền bừng tỉnh hiểu ra.

Trước đó vốn kỳ lạ, thần binh lưu lại vài vạn năm, coi như sống sót, khí linh cũng khẳng định cũng không cách nào chiến đấu, nguyên lai Nhiễm Cầu Cổ Thánh đã sớm chuẩn bị kỹ càng.

Có thứ này duy trì, bảo trì sinh cơ, tuổi thọ cũng kéo dài, cho dù ngủ say vài vạn năm, cũng có thể phát huy sức chiến đấu lớn nhất, như rồng như hổ.

- Hiện tại ta đã thức tỉnh, thứ này liền vô dụng, nguyện ý đưa cho chủ nhân!

Cốt Long nhấc móng vuốt, Kim Nguyên Linh Thạch lập tức bay tới. Trương Huyền vội vàng tiếp lấy, tinh thần khẽ động, thu vào trữ vật giới chỉ:

- Ha ha, vậy ta liền từ chối thì bất kính!

Từng trải qua Hưng kiếm thánh đại khí, biết hắn chỉ là tiểu nhân vật, Kim Nguyên Linh Thạch này, hắn thấy vô cùng trân quý, nhưng ở trước mặt Cổ Thánh, khả năng cái gì cũng không bằng.

Cốt Long đưa tặng, đương nhiên phải lưu lại.

Có thứ này, trước đó bởi vì cấp bậc tăng cao, mà rất ít sử dụng Kim Nguyên đỉnh, nhất định có thể lần nữa tấn cấp, lực lượng bạo tăng. Kim Nguyên Linh Thạch, chính là đồ vật lần nữa tinh luyện nó tốt nhất.

- Chủ nhân, hiện tại chúng ta có thể rời đi...

Đưa tặng linh thạch, Cốt Long lần nữa hóa thành đai lưng, quấn quanh ở trên người, Trương Huyền quay đầu, quả nhiên phát hiện cách đó không xa xuất hiện một cửa đá giống trước đó như đúc.

Nhanh chóng đi tới trước mặt, nhẹ nhàng đẩy một cái.

Kẹt kẹt!

Cửa đá mở ra, thấy được một đại sảnh rộng lớn, có mấy người đứng đối diện, chân khí xao động, hết sức căng thẳng.

Truyền thế thiên phù xuất hiện

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

Dẫn đầu đập vào mắt, chính là Lạc Nhược Hi cùng Ngột Thần, vẻ mặt hai người nghiêm túc, bốn người đối diện, từng cái đằng đằng sát khí, còn không có động thủ, khí tức đã di tản cả phòng.

Chính là bốn Dị Linh tộc trước đó đi vào nơi này.

Khoảng cách gần quan sát, dung mạo bốn người rõ ràng lọt vào tầm mắt, mặc trường bào màu đen, giữ lại chòm râu.

- Chính là bọn họ bắt Triệu Nhã, Ngụy Như Yên...

Trương Huyền híp mắt lại, ngón tay nắm đai lưng, bất cứ lúc nào cũng sẽ ra tay.

- Được rồi, người cuối cùng cũng thông qua được...

Đúng lúc này một thanh âm nhàn nhạt vang lên, thạch đồng tử không biết từ chỗ nào đi ra, nhìn về phía mọi người:

- Thông qua thông đạo, các ngươi đã có thể nhận được đồ vật mà Nhiễm Cầu Cổ Thánh để lại chỗ này!

Rầm!

Kèm theo lời của nó, đại sảnh lóe lên ánh sáng, một bệ đá từ dưới đất chậm chạp hiện ra, ở giữa lơ lửng một linh phù lớn chừng bàn tay.

Trên linh phù điêu khắc một số văn tự cổ xưa, thoạt nhìn không có bất kỳ uy lực, nhưng tinh thần tới đụng một cái, lập tức cảm nhận được cảm giác thiêu đốt nồng đậm.

- Truyền thế thiên phù?

Trương Huyền nhíu mày, vội vàng đi tới bên cạnh đám người Lạc Nhược Hi.

Lần này tới, chính là vì thứ này, nếu như đã xuất hiện, long tranh hổ đấu không thể tránh được, không chỉ muốn lấy được thứ này, còn phải bắt mấy người kia lại, ép hỏi ra tung tích đám người Triệu Nhã.

- Rốt cục xuất hiện...

Nhìn thấy linh phù này, bốn thanh niên cũng tràn đầy kích động, con mắt thả ra vẻ hưng phấn.

- Ngươi không sao chứ?

Không để ý tới mấy người, tay của Trương Huyền nắm giọt nước, lặng lẽ nhìn về phía nữ hài.

Hắn qua thông đạo, gặp không ít phiền phức, đối phương khẳng định cũng không đơn giản như vậy.

- Không có việc gì!

Lạc Nhược Hi lắc đầu, quay đầu nhìn qua, con mắt nhịn không được sáng lên:

- Xem ra ngươi nhận được không ít chỗ tốt!

- Coi như cũng được...

Không nghĩ tới bị phát hiện nhanh như vậy, Trương Huyền gãi đầu một cái, thật đúng là cái gì cũng không thể gạt được nàng.

- Long Cốt Thần Thương, uy lực to lớn, lấy thực lực của ngươi bây giờ, không phát huy ra một phần trăm uy lực, có điều dù vậy, cũng đã đầy đủ!

Nữ hài nhẹ nhàng cười một tiếng.

- Ừm!

Trương Huyền gật đầu, đang muốn nói chuyện, liền nghe thanh âm của thạch đồng tử tiếp tục vang lên.

- Truyền thế thiên phù này, ta xem các ngươi đều muốn lấy được... Đã như vậy, vậy lấy thực lực nói chuyện đi! Mọi người dựa vào thủ đoạn, ai có thể cầm được, liền về kẻ đó!

Thạch đồng tử nhẹ nhàng cười một tiếng, nhìn về phía mọi người.

- Tiền bối đã nói như vậy, chúng ta liền không khách khí!

Thân thể thanh niên trắng nõn vụt qua, lăng không bắt tới linh phù.

Ông!

Bốn phía linh phù hiện ra ánh sáng, như một cái bình chướng, là phong ấn ngăn cách.

- Muốn cầm đi, hỏi qua ta hay chưa?

Thấy tên này trực tiếp ra tay, Ngột Thần giương mày, bỗng nhiên vọt tới.

Người ở trên không trung, lực lượng giống như sấm rền, nổ vang ép xuống.

- Lớn mật!

Thấy hắn động thủ, một thanh niên gầy yếu nhảy ra ngoài, hét lớn sắc nhọn, đầu ngón tay xuất hiện một cổ cầm, nhẹ nhàng phất một cái, leng keng… sóng âm thẳng tắp kéo tới.

- Quả nhiên là bảo vật của Ngôn Yển Cổ Thánh!

Trương Huyền híp mắt lại.

Cái đàn này, tuy không phải bảo vật Ngôn Yển Cổ Thánh sử dụng lúc đỉnh phong, lại nhất định trải qua hắn rèn luyện, ngón tay gẩy lên, thả ra hạo nhiên chi khí, như thiên quân vạn mã, thế không thể đỡ.

Đồ vật Cổ Thánh có thể bảo tồn đến bây giờ, dù đơn giản nhất cũng không thể khinh thường.

- Này!

Bị đối phương công kích, Ngột Thần thu hồi lại lực lượng tấn công thanh niên trắng nõn, bỗng nhiên khẽ đảo, đối kháng âm sóng, xao động ra từng gợn sóng.

Hai chiêu đối đầu, Trương Huyền nhìn ra.

Bất kể thanh niên trắng nõn, còn thanh niên gầy yếu, đều nắm giữ sức chiến đấu có thể so với Dương sư, tu vi đều đạt đến Đại Thánh đỉnh phong nhất… Bất Hủ cảnh!

Khó trách có thể tuỳ tiện bắt đám người Triệu Nhã đi, thực lực như thế, lại phối hợp bảo vật Cổ Thánh, quả thực không cách nào ngăn cản.

- Nhược Hi, ngươi ngăn cản tên cướp đoạt truyền thế thiên phù kia, nghĩ biện pháp lấy đồ vật, mấy người này giao cho ta cùng Ngột Thần...

Trương Huyền hít sâu một hơi, kích hoạt giọt nước, một cỗ lực lượng lập tức từ trong cơ thể lan tràn ra, Trương Huyền quay đầu nói.

Hắn còn muốn hỏi tung tích đám người Ngụy Như Yên, hung thủ ở đây, vậy thì không cần khách khí.

- Ừm!

Biết thanh niên trước mắt thực lực đã bạo tăng, Lạc Nhược Hi nhẹ gật đầu, thân thể mềm mại vụt qua, thẳng tắp bay về phía truyền thế thiên phù.

- Muốn đi qua, nào có dễ dàng như vậy...

Một tiếng hét lớn vang lên, lại một thanh niên da đen lao đến, muốn ngăn cản nữ hài, vừa mới bay lên, liền cảm thấy áp lực cực lớn bỗng nhiên kéo tới, kìm lòng không được dừng lại, ngay sau đó liền thấy Trương Huyền chẳng biết lúc nào đã lơ lửng ở bên cạnh, nhẹ nhàng cười một tiếng:

- Đối thủ của ngươi là ta!

Thấy vị này lặng yên không một tiếng động xuất hiện ở trước mặt, biết không dễ dàng đối phó, thanh niên da đen nhịn không được quay đầu:

- Còn không mau đi ngăn cản...

Cái cuối cùng kịp phản ứng, vội vàng gật đầu:

- Tốt!

Nói xong cánh tay dài ra, chộp tới Lạc Nhược Hi.

Tên này cao nhất trong bốn người, thân thể có chút béo phệ, thoạt nhìn không linh hoạt lắm, nhưng vừa ra tay nhất thời biểu hiện ra sức chiến đấu siêu cường, so với ba người trước vậy mà không hề yếu.

Lực lượng cuồn cuộn, giống như lôi vân nổ tung.

- Ha ha, không cần ra tay, hai người các ngươi đều là của ta!

Lực lượng mới lan tràn không bao xa, tiếng cười vang lên, một cỗ khí lực cuốn tới, thời gian nháy mắt nghiền ép lôi vân, ngay sau đó mọi người liền thấy thanh niên vừa rồi lơ lửng giữa không trung kia, trong tay nắm trường thương đen kịt, mang theo khí tức lạnh lùng.

- Chung một chỗ động thủ!

Thấy một thương đánh tan lực lượng, biết thực lực của Trương Huyền cường đại hơn bọn hắn, thanh niên da đen cũng nhịn không được nữa hét lớn một tiếng.

Rầm!

Thanh niên da đen cùng thanh niên cao béo đồng thời ra tay, hai đạo kiếm khí cắt chém tới, không gian trong nháy mắt phát ra thanh âm nghẹn ngào, giống như muốn bao phủ Trương Huyền.

- Các ngươi bắt đám người Triệu Nhã, tốc độ rất nhanh, ngày hôm nay liền để ta tới xem xem, đến cùng có thực lực gì!

Trương Huyền hét dài một tiếng, bàn tay bỗng nhiên run lên, trường thương phát ra tiếng long ngâm, thẳng tắp đâm tới.

Tạch tạch! Tạch tạch!

Không gian xuất hiện lỗ đen, toàn bộ đại điện bị đâm một cái, phía dưới xuất hiện lay động kịch liệt.

Nơi này là không gian gấp, mặc dù rất ổn định, nhưng so với đại lục còn kém rất lớn, căn bản không chịu nổi lực lượng cuồng mãnh như vậy.

Bành! Bành!

Thương mang, kiếm khí đối đầu, sắc mặt thanh niên da đen cùng thanh niên cao béo đồng thời biến đổi, giống như bị cự chùy đánh trúng, bay ngược ra, ném ở trên vách tường, đập ra một cái hố sâu to, khóe miệng tràn ra máu tươi.

Một thương phá hai người liên thủ.

Trương Huyền mượn nhờ Khổng sư tinh huyết, cùng sức chiến đấu mạnh nhất của Long Cốt Thần Thương, lần đầu tiên biểu hiện ra ở trước mặt người đời.

Quả nhiên là Dị Linh tộc!

dtv-ebook.com

- Đám người Triệu Nhã ở đâu?

Một chiêu đánh bay hai người, Trương Huyền tiếp tục đi tới, trường thương tản mát ra hàn mang, phụ trợ giống như Chiến Thần.

Leng keng!

Vừa định bắt một người trong đó, cẩn thận ép hỏi, một đạo sóng âm bỗng nhiên kéo tới, đâm thẳng linh hồn của hắn, quay đầu nhìn lại, ngay sau đó nhìn thấy thanh niên gầy yếu thi triển bảo vật của Ngôn Yển Cổ Thánh đang điều khiển dây đàn, công kích nhắm ngay mình.

Trước Ngột Thần thì chẳng biết lúc nào xuất hiện ba kim binh, lực quyền cuồn cuộn, lực lượng kinh người, không gian bốn phía thỉnh thoảng sụp đổ, hiện ra sức chiến đấu đáng sợ.

- Bảo vật thật là đủ nhiều...

Những kim binh này, tương tự lúc đi vào đại điện nhìn thấy, là cường giả Cổ Thánh lưu lại chữ viết, ẩn chứa tinh khí thần của bọn họ.

Ba kim binh đồng thời tấn công, xem như Ngột Thần thực lực cực mạnh, trong lúc nhất thời cũng khó có thể giãy giụa.

- Sư Tự Kim Binh, Ngôn Yển Cổ Thánh đã dùng qua cổ cầm... Bọn họ thật sự là Dị Linh tộc?

Một cái nghi ngờ từ trong lòng Trương Huyền toát ra.

Danh Sư đường cũng không bỏ ra nổi nhiều đồ tốt như vậy, đám Dị Linh tộc này tiện tay cầm, một cái so với một cái lợi hại... Sẽ không phải, bọn

họ không phải Dị Linh tộc, mà là Chư Tử bách gia chứ?

Không đúng, nếu như là Chư Tử bách gia, Lạc Nhược Hi cùng Ngột Thần là ai?

Người sau chính miệng nói cho hắn biết, bản thân không phải Dị Linh tộc.

- Thiếu hụt!

Trong lòng nghi ngờ, tinh thần khẽ động, nhìn sang mấy người trước mắt.

Ông!

Thư viện lay động, có điều không có tạo ra thư tịch.

- Chuyện gì xảy ra? Chẳng lẽ bọn họ cũng là Diễn Hư thể chất? Không có khả năng nhiều như vậy đi!

Đồng tử Trương Huyền co rụt lại.

Lạc Nhược Hi điều tra không ra, Ngột Thần điều tra không ra, có thể nhịn, nhưng đám này cũng nhìn không ra, xảy ra chuyện gì?

Giờ phút này bọn họ đang thi triển võ kỹ, dựa theo tình huống bình thường, có thể nhẹ nhõm phát giác!

- Ta hiểu, tuy bọn họ không phải Diễn Hư thể, nhưng nhất định nắm giữ bảo vật có thể che đậy Thiên Cơ, nếu không không có khả năng bắt đi đám người Triệu Nhã, để Danh Sư đường cũng không có trước thời hạn hiểu rõ tình hình!

Trong lòng hơi động, bừng tỉnh hiểu ra.

Dựa theo tình huống bình thường, Danh Sư đường nắm giữ Thiên Cơ sư cao minh nhất, vận chuyển Thiên Cơ, đám người Triệu Nhã, Ngụy Như Yên, Viên Đào bị bắt, sẽ trước thời hạn biết nguy hiểm, nhưng không hề

có một chút tin tức nào... nói rõ những người này nhất định nắm giữ thủ đoạn che đậy Thiên Cơ.

Giống như mai rùa đặc thù của Thiên Cơ đường lúc trước, ở dưới nó bao phủ, Thiên Đạo cũng không thể phát giác.

- Xem ra sau khi ra ngoài, nhất định phải đến Thiên Cơ sư công hội lượn một vòng...

Trương Huyền híp mắt lại.

Trên thế giới vậy mà nắm giữ đồ vật có thể che đậy Thiên Đạo, để hắn cũng không nhìn thấu, làm hắn cực kỳ buồn bực.

Thực sự không được, đi Thiên Cơ sư công hội nghiên cứu một chút, có lẽ có thể trước thời hạn dự phòng, coi như đối phương đề phòng lại kín, cũng nhất định có thể tra ra dấu vết để lại.

- Không cách nào nhìn thấu cũng không sao, phải hay không, thử một lần liền biết!

Lông mày giương lên, lộ ra sát khí.

Thư viện nhìn không thấu, cũng không có nghĩa là không có thủ đoạn khác.

Dị Linh tộc, coi như có thể ngụy trang thành nhân tộc, nhưng lực lượng là không có cách nào sửa đổi, bản năng nhiều năm đã thành thói quen, sống chết trước mắt sẽ tự động thi triển ra.

Trừ khi thực lực cao đến đỉnh điểm, đối mặt công kích mạnh cỡ nào cũng thành thạo. .. Bất quá loại người này đối với hắn mà nói không tồn tại, chỉ cần hắn dùng hết toàn lực, không tin dưới Cổ Thánh ai có thể ẩn trốn!

- Ba người các ngươi cùng lên đi!

Nghĩ đến điểm này, trong lòng Trương Huyền sinh ra một cỗ hào hùng, cười ha ha một tiếng, trường thương trong tay run lên, bỗng nhiên điểm ra.

Ông!

Sóng âm của đối phương tập kích tới, lập tức bị mũi thương ngăn ở bên ngoài, chân bước ra, cán thương quét ngang.

Rầm!

Không gian xuất hiện vết rách, tập kích tới thanh niên da đen.

- Hừ!

Cổ tay khẽ đảo, lòng bàn tay của thanh niên da đen nhiều ra một cây bút lông, thẳng tắp nghênh tiếp.

Đinh đinh đinh đinh!

Bút lông cùng Long Cốt Thần Thương đối đầu, mặc dù không ngừng lui về sau bảy tám bước, nhưng lại không hư hại.

- Chẳng lẽ cũng là một bảo vật do Cổ Thánh lưu lại?

Trong lòng Trương Huyền kinh ngạc, có điều biết lúc này không phải thời điểm nghĩ nhiều, trường thương lần nữa điểm ra, đâm tới thanh niên cao béo.

Xì xì xì!

Lực lượng khổng lồ bao phủ, tựa như gió lốc, người sau biến sắc, vội vàng lui về phía sau.

Leng keng!

Ngay thời điểm mũi thương sắp đâm trúng đối phương, tiếng đàn của thanh niên gầy yếu vang lên lần nữa.

Lần này Trương Huyền không có chống cự, mà tinh thần khẽ động, lực công kích nhằm vào linh hồn kia bị hấp thu vào trong cơ thể.

Tạch tạch!

Trong tích tắc, lúc trước Long Cốt Thần Thương chèn ép, Vu Hồn không có hoàn thành thuế biến, phá kén thành bướm, xuất hiện biến hóa về chất.

Trương Huyền chỉ cảm thấy Vu Hồn trong nháy mắt tiến thêm một bước, tuy không có đột phá Đại Thánh cấp, nhưng càng thêm tinh thuần, thể tích hồn thể giảm bớt tiếp cận một nửa.

Loại hồn phách trình độ này, đã có thể thi triển Vu Hồn Xuyên Toa.

- Ha ha, đa tạ...

Thoáng cái đột phá, tinh thần sảng khoái, Trương Huyền cười lớn một tiếng, đạp không tiến lên.

Trên đầu thanh niên cao béo toát ra mồ hôi lạnh, nhanh chóng lui về phía sau, nhưng trường thương của Trương Huyền giống như giòi trong xương, vô luận biến hóa thân pháp như thế nào, cũng đuổi không hết.

- Chặn lại!

Sắc mặt thanh niên da đen tái xanh, bàn tay run lên, bút lông bay ra, lăng không vẩy mực, thời gian nháy mắt vẽ ra một lá chắn ngăn ở phía trước.

Tê lạp!

Thần thương run lên, xé rách lá chắn.

Bất quá lực lượng cũng giảm bớt không ít, thanh niên cao béo cầm kiếm chặn công kích, tránh được một kiếp.

- Xem ra tên này không có bảo vật Cổ Thánh...

Thấy đối phương bị bức như vậy, cũng không có thi triển ra bảo vật Cổ Thánh như những người khác, Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng.

Nói thật, tuy sử dụng Khổng sư tinh huyết, cùng Long Cốt Thần Thương, chiến lực vô tận, nhưng hắn muốn bắt sống ba người, ép hỏi tình huống đám người Triệu Nhã, vẫn cần tiêu tốn không ít thời gian.

Nhưng Khổng sư tinh huyết có thời gian hạn chế... Không cho phép quá mức lãng phí. Đã như vậy, vậy trước tiên đánh không có gia hỏa Cổ Thánh chi bảo không còn sức chiến đấu!

Sau đó lại đi động thủ với những người khác!

Trong lòng Trương Huyền hừ lạnh, trường thương run lên, lại một thương đâm tới thanh niên cao béo.

Xì xì xì!

Một thương này, so với vừa rồi uy lực càng lớn, mũi thương còn không có cận thân, liền nghe vô số thanh âm tức điên, không gian xé nát giống như giấy, nứt ra một dấu vết, xao động ra vô số gợn sóng.

Leng keng! Leng keng!

Không nghĩ tới hắn sẽ trực tiếp như thế, chỉ nhằm vào một người, thanh niên gầy yếu vội vàng điều khiển dây đàn, nhưng tuy thanh âm kịch liệt, lại đều bị gợn sóng ngăn ở bên ngoài.

Khuấy động không gian!

- Đáng ghét!

Thanh niên da đen liên tục ra tay, có điều Long Cốt Thần Thương gẩy ra, bút lông liền bị đánh bay.

- Không nói đám người Triệu Nhã bị bắt đi nơi nào, vậy trước tiên chết một cái đi...

Quát lạnh một tiếng, trường thương như rồng.

Vẻ mặt thanh niên cao béo trắng bệch, biết ngăn cản không nổi, đầu bỗng nhiên nâng lên.

Rống!

Trong tiếng gầm gừ to lớn, thân thể đột nhiên bạo tăng, vốn đã rất cao, thời gian nháy mắt biến thành hơn hai mét, trên người tỏa ra sát lục chi khí nồng đậm, bắn thẳng đến không trung.

- Quả nhiên là Dị Linh tộc...

Đồng tử Trương Huyền co rụt, híp mắt lại.

Chạy trốn

dtv-ebook.com

Vừa rồi nhìn thấy đám người kia, lấy ra nhiều bảo vật Cổ Thánh như vậy, còn có chút nghi ngờ, có phải mình sai lầm hay không, tận mắt thấy tên này hiển lộ nguyên hình, mới hiểu được ở đâu là Chư Tử bách gia gì, mà chính là Dị Linh tộc!

Vụng trộm dò xét Ngột Thần, trước đó lại phỏng đoán như thế... Nói thật, từ trong tiềm thức, hắn còn có chút nghi ngờ Lạc Nhược Hi.

Trương Huyền hơi đỏ mặt, tràn đầy áy náy.

Đối phương không giữ lại chút nào tin tưởng mình, bất kể loại tin tức nào cũng tới cộng hưởng, Khổng sư thân bút cũng khinh thường chú ý... Mà bản thân lại nghi ngờ... Càng nghĩ càng thấy xấu hổ.

Nhìn thấy tên này biến trở về bộ dáng vốn có, Lạc Nhược Hi cùng Ngột Thần tựa hồ cũng sửng sốt một chút, khiếp sợ không thôi.

- Nếu là Dị Linh tộc, vậy ta liền không khách khí...

Xác nhận thân phận, chẳng muốn tiếp tục nói nhiều, Trương Huyền hét lớn một tiếng, trường thương lần nữa đâm nhanh tới.

Ba!

Thanh niên cao béo biến hóa ra chân thân, có thể thi triển ra toàn bộ lực lượng, sức chiến đấu cũng tăng cường không ít, nhưng so sánh với Trương Huyền cầm Long Cốt Thần Thương vẫn kém không biết bao nhiêu.

Rất nhanh liền bị đâm trúng bả vai, máu tươi chảy ròng.

Thanh niên gầy yếu cùng thanh niên da đen cũng bị hắn chèn ép, chật vật không chịu nổi, chính mình cũng không lo nổi.

- Nhanh lấy thiên phù...

Biết tiếp tục nữa, khẳng định sẽ bị kẻ trước mắt này chém giết toàn bộ, thanh niên gầy yếu nhịn không được nữa hét lớn một tiếng.

- Được!

Thanh niên trắng nõn đi tới trước mặt truyền thế thiên phù lên tiếng.

Giờ phút này hắn đang giao thủ với Lạc Nhược Hi. Nữ hài công kích không nhanh, cũng không mãnh liệt lắm, nhưng mỗi một kích đều bí mật mang theo uy thế làm cho không người nào có thể ngăn cản, liên tục mấy chiêu, thanh niên trắng nõn tiện tay run lên, vẻ mặt càng trắng hơn.

Tất cả mọi người là đỉnh phong nhất dưới Cổ Thánh, làm sao cũng không nghĩ đến, ba người trước mắt này một cái so với một cái kinh khủng.

Biết tiếp tục nữa, khẳng định sẽ bị đánh bại, thậm chí tử vong, cắn răng một cái, cổ tay thanh niên trắng nõn rung lên, một quyển sách bay ra.

Ầm ầm!

Thư tịch vừa xuất hiện, lập tức biến thành màn sân khấu che giấu cửu thiên, ánh sáng chiếu rọi, ngăn Lạc Nhược Hi ở bên ngoài.

- Cổ Thánh bút ký?

Nữ hài sầm mặt lại, đôi mi thanh tú nâng lên, bàn tay bỗng nhiên đè ép, nhất thời cảm thấy toàn bộ lực lượng bị màn sân khấu hấp thu, không đả thương được đối phương mảy may.

Cổ Thánh tự mình viết bút ký, ẩn chứa đại năng lượng, nửa bước Cổ Thánh cũng không thể phá vỡ, chớ nói chi là Đại Thánh.

- Hô!

Thanh niên trắng nõn thở phào nhẹ nhõm, lần nữa nhìn về phía truyền thế thiên phù, lấy ra một lệnh bài không lớn, nhẹ nhàng điểm một cái.

Ông!

Lệnh bài cùng màn ánh phong ấn sáng tiếp xúc, người sau lấy tốc độ mắt thường có thể thấy tiêu tán.

Rầm!

Bàn tay nhẹ nhàng duỗi ra, nắm thiên phù ở trong lòng bàn tay.

- Đi!

Nhận được đồ vật, thanh niên trắng nõn thở phào nhẹ nhõm, vội vàng nói, lăng không trảo một cái, một ngọc phù xuất hiện, sau đó dùng sức bóp nát.

Phần phật!

Không gian xuất hiện vết nứt, cả người nháy mắt biến mất tại nguyên chỗ.

- Đi!

Thanh niên gầy yếu cùng thanh niên da đen cũng thở phào nhẹ nhõm, kéo Dị Linh tộc hiện ra nguyên hình kia, đồng thời lấy ra ngọc phù bóp nát.

- Trốn chỗ nào...

Không nghĩ tới đối phương có loại thủ đoạn chạy trốn này, Trương Huyền vội vàng lao tới.

Ông!

Không gian bốn phía lập tức đọng lại.

Phong cấm chân giải có thể phong cấm không gian, ngọc phù của đối phương hẳn là một loại truyền tống trận, đã như vậy thì có thể niêm phong lại, không cách nào trốn đi.

Quả nhiên ba người đang xé ra không gian muốn tiến hành xuyên qua, thoáng cái bị định ở trên không trung, không chạy trốn được nữa.

- Mau nói, đám người Triệu Nhã ở chỗ nào?

Ánh mắt Trương Huyền như điện, tay cầm trường thương, toàn thân sát khí sôi trào.

- Triệu Nhã? Ngươi nói là Thuần Âm thể kia?

Thanh niên gầy yếu nói.

- Không sai!

Trường thương lăng không, Trương Huyền híp mắt lại.

- Muốn tìm các nàng, tới Khổng miếu thấy đi!

Thanh niên gầy yếu cười lạnh một tiếng, lòng bàn tay chẳng biết lúc nào nhiều ra một linh phù, lần nữa bóp nát.

Rầm!

Một đạo kiếm mang phá không, thời gian nháy mắt đánh nát phong cấm không gian.

Ông!

Hiệu quả phong cấm biến mất, thân ảnh ba người phai mờ, muốn chạy trốn.

- Không nói, vậy thì chết...

Hai mắt Trương Huyền đỏ thẫm, trường thương run lên, thẳng tắp đâm tới ba người.

Vừa rồi hắn một mực hạ thủ lưu tình, mục đích là muốn từ trong miệng đối phương biết được tin tức đám người Triệu Nhã, giờ phút này nếu biết bị hắn bọn họ bắt đi, liền kìm nén không được, ý định một lần đánh giết!

Coi như ba người này rất mạnh, nhưng ở trước mặt hắn sử dụng Khổng sư tinh huyết cùng Long Cốt Thần Thương, vẫn không đỡ nổi một đòn.

Rầm!

Lực lượng trường thương sôi trào, đánh về phía trước.

- Hừ!

Thanh niên gầy yếu hừ nhẹ, đầu ngón tay điểm một cái, lại một đạo kiếm mang bắn tới.

Đang muốn dùng mũi thương ngăn cản, Trương Huyền cảm thấy thân thể xiết chặt, bị người lôi kéo nhanh chóng lui về phía sau.

Phần phật!

Chỗ kiếm mang đến, không gian biến mất, hóa thành dấu vết đen kịt.

Đồng tử Trương Huyền co rụt lại, trên đầu tràn đầy mồ hôi lạnh.

Nếu không phải bị kéo trở về, lần này chỉ sợ đã bị cắt thành hai nửa, thân tử đạo tiêu.

Hắn tránh thoát một đòn, mấy người thanh niên gầy yếu cũng bước vào vết nứt không gian, giống như thanh niên trắng nõn trước đó, biến mất không thấy gì nữa.

Vội vàng quay đầu, thấy Lạc Nhược Hi đứng ở cách đó không xa, đôi mi thanh tú nhíu lại, vẻ mặt âm u:

- Đây là Cổ Thánh lưu lại linh phù, ẩn chứa một phần mười lực lượng của Cổ Thánh... Ngươi không ngăn cản nổi!

- Một phần mười lực lượng của Cổ Thánh?

Khuôn mặt Trương Huyền tái đi.

Khó trách cường đại như vậy, lực lượng Cổ Thánh, dù chỉ có một phần mười, cũng không phải hắn hiện tại có thể chống lại.

- Ừm, không nghĩ tới bọn họ không chỉ có Cổ Thánh linh phù, ngay cả Độn Không phù cũng có!

Ngột Thần cũng đi tới, vẻ mặt phức tạp, dường như không biết nghĩ cái gì.

- Độn Không phù?

- Là Cổ Thánh am hiểu không gian, khắc hoạ ra một loại linh phù đặc thù, sau khi bóp nát, hiệu quả giống như truyền tống trận, tức thời di chuyển đến trăm vạn cây số! Đối phương có thứ này, chỉ sợ chuẩn bị rất lâu...

Lạc Nhược Hi giải thích.

- Chuyển dời người đến trăm vạn cây số?

Trương Huyền xiết chặt nắm đấm.

Sớm biết đối phương có thứ này, khẳng định vừa ra chiêu liền thống hạ sát thủ!

Chỉ cần huỷ bỏ tu vi đối phương, cho dù có thứ này, khẳng định cũng không cách nào sử dụng!

Dù sao coi như linh phù có thể độn không, tiến vào bên trong cũng sẽ giống như truyền tống trận, tu vi quá thấp, sẽ bị nghiền thành thịt nát.

- Hao tốn khí lực lớn như vậy, kết quả truyền thế thiên phù còn bị cướp đi...

Ngột Thần lắc đầu, vẻ mặt cười khổ.

- Không có gì, mặc kệ ai nhận được, khẳng định cũng phải đi vào Khổng miếu, chỉ cần ở nơi đó ôm cây đợi thỏ, sớm muộn cũng sẽ xuất hiện!

Lạc Nhược Hi lắc đầu.

Tuy bị cướp đi, có chút thất lạc, nhưng cũng chỉ có thể an ủi mình như vậy.

- Không cần buồn lòng, tuy bọn họ chạy trốn, nhưng truyền thế thiên phù không có bị lấy đi!

Trương Huyền lắc đầu, dứt bỏ trong lòng buồn bực, nhìn lại.

- Không có bị lấy đi?

Lạc Nhược Hi cùng Ngột Thần đồng thời nghi ngờ nhìn qua, có chút không hiểu.

- Ha ha!

Trương Huyền không có trả lời hai người nghi ngờ, mà xoay người nhìn về phía thạch đồng tử cách đó không xa:

- Không biết ta nói có đúng hay không... Truyền thế thiên phù!

Mẫu phù nhận chủ

dtv-ebook.com

- Ngươi nói cái gì, ta không rõ ràng, ta chỉ là một khí linh mà Cổ Thánh để lại chỗ này, chịu trách nhiệm tiếp đón các ngươi mà thôi...

Thạch đồng tử sững sờ, xấu hổ cười một tiếng.

Lạc Nhược Hi cùng Ngột Thần cũng cảm thấy kỳ lạ.

Đồng tử này, bọn họ vừa vào cửa liền gặp, chỉ là tượng đá, có linh tính tối đa nhất, sao lại là truyền thế thiên phù?

Nếu thật là nó, vì sao bốn người kia nắm giữ nhiều bảo vật Cổ Thánh như vậy, cũng không phát hiện được?

- Ồ? Khí linh, không biết khí linh gì? Có thể nói tỉ mỉ thoáng cái hay không?

Không để ý tới nó giải thích, Trương Huyền mỉm cười.

- Tại hạ là khí linh trong tượng đá đản sinh...

Thạch đồng tử giải thích.

- Tượng đá đản sinh khí linh?

Khóe miệng Trương Huyền nâng lên, chắp hai tay sau lưng, ở bên cạnh nó quay một vòng, vừa đi vừa nói:

- Đá điêu khắc ngươi, gọi là Vu Linh Thạch, sinh ra từ Lô Húc sơn phía đông nam nhất của đại lục, trải qua đại lục biến thiên, nước và đại lục va chạm, thậm chí dung nham thiêu đốt, mới có thể hình thành, toàn bộ đại lục cũng không có bao nhiêu, tuyệt không vượt qua mười khối.

- Thứ này chỗ tốt lớn nhất là tẩm bổ hồn phách, để linh hồn tiến vào bên trong càng thêm cường đại, nhưng thiếu hụt cũng rất lớn, cái kia chính là linh tính quá đủ, du tẩu quá mức kịch liệt, mà không cách nào hội tụ! Nói cách khác... Cho dù thủ đoạn của Khải Linh sư cao minh đến đâu, cũng không thể Khải Linh thành công! Ngươi nói ngươi là linh tính của tượng đá, vậy ta hỏi ngươi, là ai cho ngươi sinh mệnh?

- Ta...

Thạch đồng tử sững sờ, không nghĩ tới đối phương ngay cả loại đá thưa thớt này cũng có thể nhận ra, không tự chủ được lui về sau một bước, nói:

- Là Nhiễm Cầu Cổ Thánh... Cổ Thánh thủ đoạn thông thiên, ngươi không cách nào làm được, không có nghĩa là người khác làm không được!

- Ha ha!

Khóe miệng Trương Huyền nâng lên:

- Nhiễm Cầu Cổ Thánh là một trong thập hiền, đủ loại thủ đoạn, hậu nhân không dám phỏng đoán, nhưng chỉ cần đồ vật bị Khải Linh, trời sinh đối với Khải Linh Sư có tình cảm đặc thù, có thể rất dễ dàng nhận chủ... Cổ Thánh đã giao nơi này cho ngươi, cho ngươi dẫn dắt hậu nhân, nhất định phải thu phục mới có thể yên tâm... Nhưng vì sao ngươi vẫn luôn xưng hô Nhiễm Cầu Cổ Thánh, mà không phải... Chủ nhân?

Chỉ cần là đồ vật Khải Linh qua, đối với Khải Linh sư đều có cảm xúc dị dạng, rất dễ dàng thuần phục, giống như lúc trước hắn Khải Linh tượng đá, người khác đều không nghe, chỉ nghe hắn.

Gà ra vỏ trứng, nhìn thấy sinh mệnh thứ nhất sẽ tưởng rằng là mẹ nó. Linh tính cũng như vậy, rất khó sửa đổi.

Nhiễm Cầu Cổ Thánh đã muốn tên này quản lý nơi đây, lại Khải Linh thành công, tất nhiên sẽ thu phục, nhưng đối phương từ đầu đến cuối đều không có xưng hô một tiếng chủ nhân, càng không cho thấy tôn trọng cỡ nào.

- Ta...

Thạch đồng tử im lặng, một lát sau:

- Coi như ta không có nhận chủ, cũng không thể nào là truyền thế thiên phù! Ngươi suy luận không có bất kỳ căn cứ gì...

- Xem ra không nói rõ ràng, ngươi sẽ không thừa nhận!

Mắt Trương Huyền sáng lên, lần nữa nhìn tới:

- Vừa rồi mới tới, một mình ta đối chiến hai kim binh, thi triển ra phong cấm không gian, ngươi nói nguyên lai là truyền nhân của Khâu Ngô Tử, xin hạ thủ lưu tình!

- Không sai, cái này thì sao?

Thạch đồng tử nghi ngờ, lời này quả thực nói qua, không tính là gì.

- Khâu Ngô Cổ Thánh, tuy là hạ nhân của Khổng sư, lại lớn tuổi hơn hắn, hơn nữa lấy ngang hàng luận giao, Nhiễm Cầu Cổ Thánh là đệ tử của Khổng sư, dựa theo vai vế, coi như nhìn thấy cũng phải cung kính hành lễ, không dám láo xược!

Trương Huyền nói.

Giống như Tôn Cường tuy là hạ nhân của hắn, nhưng đám người Trịnh Dương nhìn thấy, vẫn như phải xưng hô Tôn thúc, không dám vượt qua.

Mặc dù Khâu Ngô Cổ Thánh là hạ nhân của Khổng sư, tuổi tác lại lớn hơn hắn, Khổng sư cũng tôn kính ba phần, làm học sinh, lại dám không giữ lễ pháp.

- Nhưng ngươi trực tiếp xưng hô đối phương Khâu Ngô Tử, đây là xưng hô ngang hàng mới có thể có!

Trương Huyền nói tiếp:

- Bảo vật Nhiễm Cầu Cổ Thánh Khải Linh, mở miệng như vậy... Ngươi không cảm thấy không đúng ư?

- Ngươi, ngươi...

Thạch đồng tử sửng sốt, lần nữa lui về phía sau mấy bước, biểu lộ giống như nhìn quái vật.

Đối phương chỉ bằng một xưng hô, liền suy đoán ra nó là truyền thế thiên phù... thật là đáng sợ!

- Ngươi lúc nào thì nhìn ra được?

Sau khi kinh ngạc, biết tiếp tục giấu diếm cũng không có ý nghĩa gì, thạch đồng tử ngẩng đầu nhìn tới, tràn đầy không hiểu.

Hắn tự tin ngụy trang thiên y vô phùng, coi như Cổ Thánh đích thân tới, cũng chưa chắc có thể nhìn thấu, đối phương đến cùng phát hiện lúc nào?

- Trước khi tiến vào thông đạo, ta vỗ bờ vai của ngươi một cái, trên thực tế là muốn xác định chất liệu của ngươi, lúc này mới ngờ vực!

Trương Huyền nói.

Trước khi đi vào thông đạo, hắn đi tới trước mặt đối phương, vỗ một cái, dùng thư viện dò xét chất liệu đá, biết thứ này khó mà tụ linh, có điều thông đạo nguy hiểm, không có thời gian suy nghĩ nhiều, giờ phút này Dị Linh tộc chạy trốn, kết hợp trước đó xưng hô, lại không rõ ràng thì quá ngu ngốc.

Truyền thế thiên phù, là bảo vật Khổng sư luyện chế ra, xưng hô Khâu Ngô Tử không có bất cứ vấn đề gì, coi như không khách khí với Nhiễm Cầu Cổ Thánh, người sau cũng sẽ không nói nhiều.

Chủ yếu nhất là... trên thiên phù này, hắn cảm ứng được khí tức có chút tương tự hắn.

Sáu cái thiên phù khác, là Khổng sư sưu tập huyết dịch của thể chất đặc thù cô đọng thành, mà mẫu phù... Đoán không sai, hắn là lấy huyết dịch của Khổng sư ngưng tụ, để hắn cảm ứng tương tự, chính là... Thiên Nhận Danh Sư! Có loại cảm giác này, lại xác định ra đối phương là ai, liền dễ như trở bàn tay.

- Thì ra là thế... Không hổ là hậu nhân của Khâu Ngô Tử, tay nắm phong cấm chân giải, thuần phục Long Cốt Thần Thương... nhãn lực này, quả thực không phải người thường có thể bằng...

Nghe hắn giải thích xong, thạch đồng tử nhẹ gật đầu, lại không phủ nhận:

- Không sai, ta chính là truyền thế mẫu phù Khổng sư luyện chế ra tới, bọn họ lấy đi, bất quá là một cái hàng giả mà thôi!

Tượng đá nhẹ nhàng cười một tiếng, đứng tại chỗ bất động, một đạo quang mang từ đỉnh đầu bay ra, trên không trung chậm chạp hội tụ, thời gian nháy mắt, tạo thành một tấm linh phù, giống tấm vừa rồi như đúc.

- Ta là mẫu phù Khổng sư luyện chế ra, có ta mới có thể đi vào chủ điện Khổng miếu. .. Bất quá ta được luyện chế ra, chỉ nghe Khổng sư dặn dò, không phải ai cũng có thể thần phục, đừng nói ngươi một truyền nhân của Khâu Ngô Tử, coi như Khâu Ngô Tử đích thân tới, để cho ta thần phục cũng làm không được!

Thanh âm linh phù tiếp tục vang lên.

Trương Huyền cười khanh khách nhìn qua:

- Không thần phục ta?

- Đương nhiên không thể!

Linh phù thanh âm bên trong mang theo khinh thường cùng tự ngạo.

- Vậy thì tốt, ta cho ngươi xem một vật, sau khi xem, lựa chọn ra sao tùy ngươi!

Ngón tay duỗi ra, Trương Huyền nhẹ nhàng điểm lên linh phù.

- Nhìn cái gì cũng vô dụng, ta là Khổng sư luyện chế ra, há có thể thần phục hậu nhân, ngươi...

Linh phù đang cực kỳ kiêu ngạo nói chuyện, đột nhiên run run, giống như gặp quỷ cuộn mình, ngay sau đó bỗng nhiên biến thẳng đứng, trong giọng nói mang theo cung kính cùng lấy lòng:

- Tiểu Phù Phù, gặp qua chủ nhân!

Ta muốn đi Lạc gia

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

- Cái này còn tạm được!

Trương Huyền thoả mãn nhẹ gật đầu, đưa tay nắm phù lục ở trong đầu ngón tay.

Nếu đối phương là huyết dịch của Khổng sư luyện chế thành, như vậy hắn thân là Thiên Nhận Danh Sư, tự nhiên cũng có thể thần phục, thử một lần, quả nhiên.

- ...

Con mắt Ngột Thần trợn tròn.

Nói thật, hắn thật sự là thấy qua rất nhiều việc đời, hơn nữa kiến thức rộng rãi, nhưng hôm nay bị xung kích, so với cả một đời cộng lại còn nhiều hơn, không phục cũng không được.

Khổng sư luyện chế phù lục, ngay cả Khâu Ngô Cổ Thánh, Nhiễm Cầu Cổ Thánh cũng không để vào mắt, bị sờ soạng thoáng cái, liền thuận lợi thần phục... Ngươi còn có cái gì không làm được sao?

Bất quá, để hắn chân chính kinh ngạc không phải như vậy, mà là sau khi nắm lại phù lục, bàn tay Trương Huyền run lên, bảo vật người người tranh đoạt, dính dáng bảo tàng trọng yếu nhất của Khổng sư, liền nhẹ nhàng rơi vào tay Lạc Nhược Hi.

- Nhược Hi, thiên phù này ngươi cầm trước đi! Dù sao ở trong tay của ta cũng vô dụng.

- ...

Thân thể Ngột Thần cứng ngắc.

Bốn người kia dùng đủ loại bảo vật, cũng muốn cướp đi thứ này, đủ thấy trân quý, tiện tay đưa người, mảy may không để ý... Bất quá, kinh ngạc hơn còn ở đằng sau.

- Tờ phù lục này đã nhận ngươi làm chủ, thả ngươi chỗ ngươi là được! Ta giữ lại càng vô dụng... Chỉ cần đến lúc Khổng miếu mở ra, ngươi dẫn ta đi vào là được!

Lạc Nhược Hi lắc đầu, vẻ mặt không quan tâm, lần nữa đưa phù lục tới.

- Cũng được!

Trương Huyền chần chờ một chút, vẻ mặt bất đắc dĩ tiếp lấy phù lục.

Xuân Thu đại điển nói rất lợi hại, nhưng có Thiên Đạo thư viện, hắn thấy có cũng được mà không có cũng không sao, chớ nói chi là một tấm linh phù.

Lần này tới, chủ yếu là bởi vì nữ hài mời, cũng muốn cùng đối phương ở chung một đoạn thời gian, thuận tiện biết rõ ràng thân phận cụ thể của nàng...

Hiện tại biết nàng sẽ không làm sự tình xin lỗi nhân tộc, đưa phù lục cũng không có gì.

Chỉ là không nghĩ tới đối phương cũng không quá quan tâm, bên này nhún nhường, truyền thế thiên phù làm người trong cuộc sắp khóc.

Đường đường bảo vật Khổng sư luyện chế, Nhiễm Cầu Cổ Thánh cũng không có tư cách luyện hóa, không có tôn nghiêm bị người đẩy tới đẩy

lui như vậy, ngay cả cầm cũng không muốn cầm... Đừng kéo ta, để cho ta đập đầu chết đi... Được rồi, ta chỉ là một cái phù lục, một trang giấy, không có đầu, muốn đụng cũng đụng không chết...

Đang buồn bực, chỉ thấy chủ nhân mới vừa biết vẻ mặt trông mong nhìn qua, một bộ thần giữ của.

- Tiểu Phù Phù, nếu ngươi đã nhận chủ, di tích này còn có bảo vật gì không? Sưu tập tới hết, để cho ta mang đi đi!

- ...

Phù lục uốn éo người:

- Không còn...

- Làm sao lại không còn? Không phải có chín mươi chín lối đi ư? Lối đi của ta có Long Cốt Thần Thương, trong thông đạo khác khẳng định cũng có bảo vật nha...

Trương Huyền nghi ngờ.

- Thông đạo khác, tất cả đều là khảo hạch, hoặc là sát trận, không có bảo vật...

Phù lục lay động.

- Không có?

Trương Huyền nghi ngờ nhìn về phía hai người Lạc Nhược Hi, chỉ thấy bọn họ nhẹ gật đầu:

- Nó nói không sai, thông đạo chúng ta đi qua, là một loại khảo hạch, không phát hiện bảo vật...

- Như vậy ah...

Trương Huyền thất lạc.

Vốn đang cho rằng chín mươi chín lối đi, mỗi một cái đều có bảo vật có thể so với Long Cốt Thần Thương, hiện tại xem ra suy nghĩ nhiều...

- Đúng rồi, gảy xuống ba chữ Nhiễm Tử điện ở ngoài cửa cho ta đi, đây cũng là đồ tốt!

Rơi vào đường cùng, Trương Huyền lùi lại mà cầu việc khác.

- ...

Phù lục.

Thấy qua hám tài, nhưng chưa thấy qua hám tài như thế... Đây chính là Nhiễm Cầu Cổ Thánh tự tay lưu lại bảng hiệu, hắn cũng không buông tha... Người khác chiến đấu, ném ra trường kiếm, trường thương... Ngươi ném ra một tấm biển.

...

Không để ý tới phù lục sắp khóc, triệt để cướp sạch Nhiễm Tử điện không còn, lúc này Trương Huyền mới thoả mãn đi trở về.

Không quản lý việc nhà không biết củi gạo quý, thật vất vả tới một nhà giàu, đương nhiên phải ăn mập mới được.

- Mang bọn ta rời đi đi!

Dặn dò phù lục một tiếng, thân thể người sau vặn vẹo, mọi người lập tức bị ánh sáng bao phủ, sau một khắc, đã xuất hiện ở bên ngoài không gian gấp, lần nữa trở lại Bạch Khê sơn.

- Tiểu thư, Trương sư, ta có một số việc cần lập tức xử lý, khả năng xin từ biệt... Chờ ta xử lý xong, lại tới tìm các ngươi!

Ngột Thần mới vừa ổn định thân hình, liền ôm quyền khom người, trên mặt lộ ra một tia lo âu.

- Chuyện gì xảy ra? Có cần giúp một tay hay không?

Trương Huyền nhìn qua.

- Một chút việc nhỏ mà thôi, không làm phiền Trương sư, một mình ta liền có thể xử lý!

Ngột Thần gật đầu.

- Vậy là tốt rồi...

Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm.

- Ừm, đi đi, làm xong liên hệ ta là được!

Lạc Nhược Hi nhẹ gật đầu.

- Đa tạ!

Ngột Thần không nói thêm lời, ngón tay điểm một cái, trước mắt xuất hiện không gian thông đạo, thân thể vụt qua, trực tiếp nhảy vào, chỉ chốc lát liền biến mất ở trước mặt hai người.

Thấy hắn rời đi, Trương Huyền nhìn về phía nữ hài cách đó không xa, mỉm cười:

- Nhược Hi, ngươi tiếp xuống có tính toán gì không?

Truyền thế mẫu phù tới tay, phù lục còn lại cho dù không tìm cũng không sao, hiện tại muốn làm, chính là chờ đợi Khổng miếu mở ra, trực tiếp đi vào là được.

- Ta tạm thời không có việc gì...

Lạc Nhược Hi lắc đầu.

- Không có việc gì, không bằng cùng ta chung một chỗ về Trương gia đi! Trước đó đi vội vàng, lần này vừa vặn dẫn ngươi gặp cha mẹ!

Trương Huyền mỉm cười.

Xa cách từ lâu gặp lại, đương nhiên không hy vọng sớm tách ra như vậy. Bản thân mới vừa về gia tộc, nhận cha mẹ, nếu như đã xác định quan hệ, cũng phải mang nàng đi gặp.

- Cái này...

Lạc Nhược Hi hơi đỏ mặt:

- Ta ở Lạc gia đại náo, mang ngươi đi, làm cho Trương gia cùng Lạc gia xuất hiện mâu thuẫn... Cứ như thế đi qua, không tốt lắm đâu!

- Có cái gì không tốt, bọn họ rất dễ nói chuyện...

Trương Huyền mỉm cười.

Tuy cha mẹ này tới bất ngờ, đến bây giờ hắn còn không có gọi ra, nhưng không thể không thừa nhận, đối phương rất cưng chiều hắn.

Không nói cái khác, chỉ nói lúc ấy ở Lạc gia, huyên náo lớn như thế, còn quan hệ mặt mũi của hai đại gia tộc Trương Lạc, đổi lại cha mẹ khác, sớm đã đập chết gia hỏa bất hiếu như mình, vậy mà đối phương toàn lực ủng hộ, chỉ bằng vào điểm ấy, đáng giá được tôn kính.

- Cái này...

Mặt mũi Lạc Nhược Hi xoắn xuýt, không biết nên làm sao bây giờ, chân tay có chút luống cuống.

Đối với bất cứ chuyện gì, nàng đều có thể lạnh lùng như băng, lạnh nhạt như nước, thậm chí truyền thế mẫu phù đặt ở trong tay Trương Huyền, hay ở trong tay nàng, cũng không đáng kể, nhưng cái này, để cho nàng không biết như thế nào cho phải.

- Không cần khẩn trương, sớm muộn gì cũng phải gâp, đi gặp, cũng xem như xác lập quan hệ của hai người chúng ta!

Biết lo lắng của nàng, Trương Huyền nắm tay đối phương:

- Tốt, cứ như vậy định, đừng từ chối!

- Ta...

Thấy ánh mắt đối phương mang theo khát vọng, Lạc Nhược Hi dừng lại một chút, cuối cùng không có cự tuyệt:

- Được!

- Ừm!

Thấy nàng đồng ý, Trương Huyền mỉm cười, đột nhiên nhớ tới cái gì:

- Bất quá, trước khi trở về, ta muốn đi Lạc gia một chuyến!

- Đi Lạc gia?

Lạc Nhược Hi cau mày.

Lạc Thiên Nhai

dtv-ebook.com

Ở Lạc gia huyên náo mất hứng như vậy, đối phương hận không thể rút gân lột da hắn, lúc này đi qua làm gì?

Tuy trong lòng nghi ngờ, nhưng Lạc Nhược Hi không nghi ngờ đối phương là muốn đi tìm Lạc Thất Thất.

Đối với tình cảm, nàng vẫn có thể nhìn ra.

- Ừm!

Trương Huyền nhẹ gật đầu:

- Là lỗi lầm của ta, tạo thành tổn thương cực lớn cho Lạc gia, vừa vặn lĩnh ngộ phong cấm không gian chân giải, muốn truyền dạy cho bọn hắn, bù đắp chuyện lúc trước!

- Gây ra hiểu lầm, quả thực bất công với bọn hắn, cũng nên đền bù một chút, chỉ là... bây giờ ngươi đi qua, ta sợ không những không cảm kích, còn sẽ gây nên phiền phức càng lớn!

Lạc Nhược Hi lắc đầu.

Nếu không phải lúc ấy Trương gia thủ hộ, cùng Danh Sư đường, Dương sư ở một bên, đã giết máu chảy thành sông.

Lần này coi như mang theo ý tốt đi qua, đối phương cũng chưa chắc cảm kích.

Làm không cẩn thận vẫn sẽ ra tay đánh nhau, hai bên đều không vui.

- Ta cũng biết, cho nên muốn thảo luận với ngươi, ngụy trang một chút, để bọn hắn khó mà nhận ra, như vậy sẽ không xuất hiện hiểu lầm.

Cũng biết giờ phút này Lạc gia căm thù hắn, trên mặt lộ ra chút bất đắc dĩ, Trương Huyền nói:

- Phong cấm chân giải, luôn là bí mật bất truyền của Lạc gia, gia tộc bọn họ đến bây giờ cũng không người có thể đạt tới, truyền thụ cho bọn họ, cũng coi như bù đắp mắc nợ trước đó.

Sự tình lần trước, chỉ trách hắn không có trước thời hạn hỏi rõ ràng tiểu công chúa là ai, mới chọc ra Ô Long lớn như thế.

Trước thời hạn tìm hiểu, không đáp ứng vụ hôn nhân này, cũng sẽ không náo động đến hai nhà triệt để đoạn tuyệt, cũng sẽ không để Lạc gia mất mặt mũi.

- Tốt!

Lạc Nhược Hi lên tiếng.

- Ngươi... Không tức giận?

Thấy nữ hài sảng khoái đáp lại, Trương Huyền nhịn không được hỏi.

Nói thật, đổi lại cô gái khác, khẳng định sẽ cảm thấy không thoải mái, nàng đáp lại nhanh như vậy, chẳng lẽ không thèm để ý?

- Đương nhiên không tức giận!

Lạc Nhược Hi nhẹ nhàng cười một tiếng, tựa như đóa hoa nở rộ.

Thật ra thì Trương Huyền càng như vậy, nàng càng cảm thấy không có nhìn lầm người, làm đúng không trương dương, khiêm tốn kín đáo, làm sai dũng cảm thừa nhận, lòng dạ thẳng thắn vô tư, đúng mực! Đây mới là khí độ một nam nhân nên có, mới là người Lạc Nhược Hi nàng ưa thích.

- Vậy chúng ta lên đường đi!

Trương Huyền cười ha ha một tiếng, nắm chặt bàn tay của đối phương, cảm thấy lòng tràn đầy hạnh phúc.

...

Hiểu không gian càng sâu, mượn nhờ Long Cốt Thần Thương, Trương Huyền cũng có thể tìm kiếm không gian trùng động, bởi như vậy, tốc độ phi hành nhanh hơn rất nhiều, thời gian không dài, lần nữa đi tới phạm vi Lạc gia.

- Ngươi ngụy trang, dù Danh Sư cửu tinh cũng khó phát giác, nhưng muốn giấu diếm được một chút bảo vật đặc thù, vẫn là làm không được, ta chỗ này có một phù lục dùng để ngụy trang, sau khi dán lên mặt, bất luận người nào cũng phát giác không được!

Thấy hắn ngụy trang xong xuôi, Lạc Nhược Hi nhìn một cái, tay lấy ra linh phù.

- Quá tốt rồi!

Trương Huyền vội vàng nhận lấy.

Lần trước hắn chuyên tâm ngụy trang, vẫn bị Dương sư phát hiện, có thứ này, tự nhiên càng thêm an toàn.

Cúi đầu nhìn về phía linh phù, phía trên khắc hoạ hoa văn cùng kiểu chữ đặc thù, không biết cái nào, chẳng qua cho người ta một loại lực lượng cực kỳ mạnh, thần thức cũng không thể nhìn thấu, nhẹ nhàng đặt ở trên trán.

Ông!

Linh phù cùng khuôn mặt tiếp xúc, lập tức biến mất, hóa thành một đạo khí lưu đặc thù, tràn vào trong cơ thể, tinh thần khẽ động, sau đó Trương Huyền biến thành một trung niên khuôn mặt khô héo, khoảng bốn mươi tuổi, dáng người cao gầy, đôi mắt tựa như chim ưng, lập loè ánh sáng trí tuệ.

- Bảo bối tốt!

Thần thức lan tràn, cẩn thận quét mấy lần, phát hiện một chút sơ hở cũng nhìn không ra, thậm chí Minh Lý Chi Nhãn cũng không thể thăm dò, Trương Huyền nhịn không được khen ngợi.

Cái phù lục ngụy trang này, quả thực so với phương pháp của hắn mạnh mẽ quá nhiều, có thứ này, lần nữa gặp được Dương sư, đoán chừng cũng phát giác không ra.

Ngụy trang xong xuôi, quay đầu nhìn về phía nữ hài cách đó không xa, chỉ thấy nàng cũng ngụy trang thành một phụ nữ trung niên, mặc dù dung mạo mỹ lệ bị che giấu, nhưng nhất cử nhất động vẫn có thể thấy được dấu vết tuyệt mỹ.

- Ha ha, như vậy rất tốt, lấy bộ dáng này ra ngoài, hẳn là không bao lâu có thể làm ra cái tên tuổi Phu Thê Song Sát gì đó!

Trương Huyền bật cười.

Hưng Mộng kiếm thánh, danh khí rất lớn, không người dám nói xấu, nhưng sau lưng cực kỳ sợ hãi, bề ngoài xưng hô Kiếm thánh, nhưng sau lưng không ít xưng hô Song Sát!

Hai người bọn họ, ngụy trang thành một đôi vợ chồng trung niên, thực lực đều đứng ở hàng ngũ đỉnh phong của đại lục, thật muốn ra ngoài, không bao lâu đoán chừng cũng có thể xông ra danh khí.

- Ai cùng ngươi là vợ chồng, chúng ta là... huynh muội!

Da mặt Lạc Nhược Hi đỏ lên.

- Huynh muội? Huynh muội đều rất giống, chẳng lẽ... Ta đẹp trai như vậy? Khó trách nhiều người ưa thích, thì ra là thế...

Trương Huyền vịn cằm cảm xúc.

- Ba hoa!

Lạc Nhược Hi bật cười, mới vừa rồi còn cảm thấy ngụy trang thành vợ chồng không tốt lắm, giờ phút này đột nhiên cảm thấy, cũng không tệ:

- Ngụy trang thành vợ chồng cũng được, có điều, vẫn phải lấy cái tên tuổi, nếu không người khác hỏi ngươi tên gì, cũng không có phương pháp trả lời!

- Cha mẹ đều lấy một chữ trong tên, là Hưng Mộng kiếm thánh, hai ta cũng có thể lấy như vậy, gọi... Huyền Hi kiếm thánh được không?

Trương Huyền nói.

- Như vậy ngụy trang lại có ý nghĩa gì?

Lạc Nhược Hi lườm hắn một cái.

- Này cũng phải... Ta dùng qua mấy tên Dương Huyền, Tôn Cường, Ngô Chương Hiên, lần này nhất định phải lấy cái mới... Đúng, ta nói mình họ Lạc, như vậy coi như truyền thụ cho bọn hắn phong cấm chân giải, đối phương cũng sẽ cảm giác, cơ mật hạch tâm của gia tộc không truyền đến bên ngoài!

Ánh mắt Trương Huyền sáng lên nói.

Dù sao cũng lấy tên giả, muốn cho đối phương tin tưởng, hơn nữa thuận lý thành chương truyền thụ, họ Lạc đương nhiên là tốt nhất.

Dù sao phong cấm không gian, là năng lực đặc thù của Lạc gia. Gia tộc lớn như Lạc gia, thỉnh thoảng toát ra một con cháu bàng chi, chắc hắn cũng không cách nào tra được.

Đi qua Trương gia, biết địa vị con cháu bàng chi ở trong cả gia tộc, bởi vì huyết mạch mỏng manh, ngay cả gia phả cũng không vào được, đừng nói nhiều ra một hai cái, ít mười mấy cái cũng chưa chắc có người biết.

- Họ Lạc rất tốt... Vậy ta cũng lấy cái tên... Gọi Linh Tê, họ gì chưa nghĩ ra... Gọi Linh Tê là được!

Lạc Nhược Hi nói.

- Linh Tê? Tâm hữu linh tê nhất điểm thông... Cái tên này rất tốt! Vậy ta gọi Lạc Thiên Nhai, về sau bất kể chúng ta cách nhau thiên nam địa bắc, hay góc biển chân trời, thần giao cách cảm, nhất niệm tương thông!

Trương Huyền cười nói.

- Được!

Lạc Nhược Hi gật đầu.

Thảo luận xong tên, hai người nhanh chóng bay về phía Lạc gia.

Lúc này Lạc gia đang thu dọn kiến trúc tổn hại khi chiến đấu trước đó, trả lại hạ lễ mà rất nhiều thế lực đưa tới, đâu đâu cũng có người, tỏ ra rối bời.

Đang muốn thừa dịp loạn chui vào, nhìn xem có thể tìm ra Lạc Huyền Thanh hay Lạc Thất Thất, truyền thụ phong cấm chân giải hay không, liền nghe trên không có tiếng gió gào thét, vài bóng người bất ngờ xuất hiện, ngay sau đó một thanh âm đột nhiên nổ tung.

- Chư Tử bách gia Đại Nho đường, Nam Cung Nguyên Phong mang theo vãn bối, đến đây viếng thăm Lạc gia gia chủ!

Chư Tử bách gia muốn tỷ thí

dtv-ebook.com

- Người Chư Tử bách gia?

Trương Huyền sửng sốt một chút, vội vàng ngẩng đầu, ngay sau đó nhìn thấy năm người lơ lửng ở phía trên.

Nói chuyện chính là trung niên khoảng bốn mươi tuổi, râu màu nâu xanh, mang theo mũ rộng, hình ảnh cổ nho, trường bào trên người có chút tương tự Danh Sư bào, chỉ bất quá dùng màu đen, từ xa nhìn lại có chút âm trầm.

- Giống như trang phục của Dị Linh tộc đi bắt đám người Triệu Nhã!

Trương Huyền giương mày.

Quần áo của trung niên này, cùng bốn Dị Linh tộc trước đó ở Bạch Khê sơn nhìn thấy, là hoàn toàn tương đồng, xem ra người sau muốn ngụy trang thành cường giả của Chư Tử bách gia, lừa dối qua ải, hơn nữa quả thực lừa qua Tiểu Phù Phù...

Chỉ bất quá ở dưới Long Cốt Thần Thương tấn công, hiển lộ nguyên hình. Bốn người bên cạnh Nam Cung Nguyên Phong đều là thanh niên khoảng hai mươi tuổi, từng người khí tức như rồng, mang theo tiêu sát.

- Bọn họ đều là Đại Thánh nhất trọng, cao thủ Kiến Thần Bất Hoại!

Lạc Nhược Hi nhẹ gật đầu:

- Nam Cung Nguyên Phong này là hậu bối của Tử Dung Cổ Thánh, nho học đại sư của Đại Nho đường!

- Tử Dung Cổ Thánh?

Trương Huyền gật đầu.

Vị Cổ Thánh này, là một trong bảy mươi hai vị thân truyền của Khổng sư, hiền giả trứ danh, tuy không bằng Nhiễm Cầu Cổ Thánh, Bốc Thương Cổ Thánh, Ngôn Yển Cổ Thánh… nhưng cũng vang danh thiên hạ, hậu thế vô số người tế bái.

Không nghĩ tới đối phương lại là hậu nhân của hắn!

- Đại Nho đường là cái gì?

Sau khi hết khiếp sợ, Trương Huyền nhìn qua.

- Đại Nho đường cùng loại với Danh Sư đường ở trên đại lục, Danh Sư đường giáo hóa vạn vật, người bình thường, tu luyện giả, đều ở trong phạm vi giáo hóa, mà Đại Nho đường khác biệt, chỉ truyền dạy nho học tinh thâm, hạng người tu vi cao thâm... Bình thường đều phải đạt tới Đại Thánh mới có tư cách tiến vào trong đó!

Lạc Nhược Hi giải thích.

- Đại Thánh mới có tư cách?

Trương Huyền tặc lưỡi.

Vốn cho rằng Thánh Tử điện là học phủ cao nhất, không nghĩ tới Chư Tử bách gia còn có Đại Nho đường.

- Lạc gia quyền gia chủ Lạc Càn Trinh, gặp qua Nam Cung tiền bối, mời vào bên trong!

Đang muốn tiếp tục hỏi thăm, liền nghe ở trong Lạc gia có thanh âm vang lên, ngay sau đó cha của Lạc Huyền Thanh mang theo Lạc Khinh Trần và rất nhiều trưởng lão bay lên, lơ lửng giữa không trung, thái độ cung kính.

- Đi xuống đi!

Thấy hắn ra nghênh tiếp, Nam Cung Nguyên Phong trả cái lễ tiết, mỉm cười, theo sát mọi người Lạc gia bay xuống.

- Người Chư Tử bách gia tới, nhất định là có chuyện, chúng ta cũng đi qua xem!

Trương Huyền truyền âm.

Sớm biết người Chư Tử bách gia tới Danh Sư đại lục, không nghĩ tới vừa ra là năm vị, ở lúc mấu chốt này chạy tới, chỉ sợ có quan hệ lớn lao tới Khổng miếu mở ra.

- Ừm!

Lạc Nhược Hi gật đầu.

Thực lực của hai người đều cực mạnh, giấu diếm được tai mắt của người Lạc gia rất bình thường, lại thêm Trương Huyền tinh thông trận pháp, giờ phút này Lạc gia lại có chút hỗn loạn, một đường đi vào, không có bị bất luận người nào phát hiện.

Đông đông đông đông!

Đi tới một lát, đang muốn tìm người hỏi thăm đám người Lạc Càn Trinh đi nơi nào, liền nghe một tiếng chuông dồn dập vang lên.

- Gia tộc khẩn cấp tập hợp, nhất định là chuyện gì xảy ra!

Trương Huyền nhướng mày, theo sát người Lạc gia bay đi.

Thời gian không dài, nhìn thấy một quảng trường rộng lớn, giờ phút này người đông nghìn nghịt, tất cả mọi người Lạc gia nghe được tiếng chuông, đều dùng tốc độ nhanh nhất chạy tới.

Xuyên thấu qua đám người, Trương Huyền nhìn về phía trước, ngay sau đó nhìn thấy đám người Chư Tử bách gia Nam Cung Nguyên Phong

đang ngồi ở trên đài cao, đám người Lạc Càn Trinh, Lạc Khinh Trần cũng xuất hiện.

- Vị bằng hữu này, chuyện gì xảy ra? Vì sao gõ chuông tập hợp như vậy?

Nhìn thấy người trước mắt mặc quần áo con cháu hạch tâm của Lạc gia, đang thấp giọng trò chuyện, Trương Huyền đi tới hỏi. Dù sao hiện tại hạch tâm, bàng chi tới một đống lớn, không có khả năng quen biết toàn bộ.

- Ngươi là...

Vị con cháu hạch tâm này thấy hắn lạ mặt, sửng sốt một chút.

- Tại hạ Lạc Thiên Nhai, là con cháu bàng chi!

Trương Huyền gật đầu.

- Ah!

Vị con cháu hạch tâm kia nhẹ gật đầu:

- Là cường giả Chư Tử bách gia muốn một bảo vật của Lạc gia, gia chủ không đồng ý, sau đó hắn yêu cầu mình mang tới người trẻ tuổi, cùng thế hệ trẻ tuổi của Lạc gia tuổi tác không cao hơn một trăm tỷ thí lĩnh ngộ không gian... Nếu như bọn họ chiến thắng, Lạc gia không có tư cách khống chế bảo vật này, nhất định phải giao cho Đại Nho đường bọn hắn đảm bảo! Trái lại, bọn họ thua, cũng sẽ đưa tặng một bảo vật cho Lạc gia!

- Bảo vật gì?

Trương Huyền nhìn qua.

Chư Tử bách gia muốn bảo vật, đoán chừng tám chín phần mười là truyền thế thiên phù, đã lấy bảo vật làm tiền đặt cược, đối phương lấy ra nhất định cũng không đơn giản.

- Là một thanh trường kiếm Tử Dung Cổ Thánh từng dùng qua!

Vị con cháu hạch tâm này chỉ về phía trước:

- Chính là cái kia...

Theo ngón tay của hắn, Trương Huyền nhìn lại, quả nhiên thấy một thanh trường kiếm, đang yên tĩnh lơ lửng ở trên đài cao, cho người ta một loại cảm giác lạnh lùng, tuy không có ra khỏi vỏ, nhưng vẫn có thể cảm nhận được trong đó toả ra ý lạnh âm u.

- Mặc dù là bảo vật Đại Thánh đỉnh phong, nhưng Tử Dung Cổ Thánh sử dụng qua, so với thần binh nửa bước Cổ Thánh bình thường cũng không yếu hơn quá nhiều... Bất quá so với Long Cốt Thần Thương thì kém rất lớn!

Lạc Nhược Hi nhìn một cái, truyền âm tới.

- Ừm!

Trương Huyền gật đầu.

Tuy khoảng cách rất xa, không cách nào chạm đến, không biết cấp bậc chân chính của chuôi kiếm này, nhưng lấy nhãn lực của hắn cũng có thể nhìn ra, so với Long Cốt Thần Thương kém không ít.

Chuôi thần thương này là vũ khí lúc Nhiễm Cầu Cổ Thánh ở đỉnh phong nhất dùng, ở thời đại Thượng Cổ cũng có tên tuổi lẫy lừng, kiếm của Tử Dung Cổ Thánh từng dùng qua mà thôi, tự nhiên kém xa tít tắp.

- Chư vị, cường giả Chư Tử bách gia đến đây, Nam Cung Nguyên Phong tiền bối dẫn đầu hậu bối, muốn cùng con cháu Lạc gia ta tỷ thí lĩnh ngộ không gian, chỉ cần tuổi tác không cao hơn một trăm, đều có thể tham dự, không biết ai dám lên nghênh chiến?

Nhìn quanh một vòng, thanh âm của Lạc Càn Trinh vang lên.

Nghe thanh âm của hắn, tuy ổn định, lại mang theo tức giận.

Xem ra cái gọi là tỷ thí, cũng không phải hắn nguyện ý, chỉ sợ trước đó cùng người Chư Tử bách gia náo không vui cùng mâu thuẫn. Chỉ bất quá, đối phương quá mức mạnh mẽ, bọn họ lại vừa mới trọng thương, không dám phản bác mà thôi.

- Ta!

Một tiếng hét lớn, một bóng người bay lên.

Trương Huyền nhìn lại, không phải người khác, chính là Lạc Huyền Thanh. Chỉ bất quá bởi vì sự tình Lạc Thất Thất, giờ phút này coi như muốn nhận đối phương làm bằng hữu, cũng không được.

- Còn có ta!

- Ta cũng nguyện ý thử một lần!

- Cùng Lạc gia ta tỷ thí lĩnh ngộ không gian! Hừ, ta nhìn các ngươi là tự tìm cái chết...

...

Lại có ba thanh niên bay lên đài cao.

Tất cả đều là cường giả Lạc gia không cao hơn trăm tuổi, từng cái khí tức mạnh mẽ có hai vị đã trở thành trưởng lão, giống như Trương Huyền, đạt đến Thánh vực cửu trọng đỉnh phong.

- Rất tốt!

Nhìn qua mấy người kia, Lạc Càn Trinh thoả mãn nhẹ gật đầu, quay đầu nhìn về phía Nam Cung Nguyên Phong cách đó không xa:

- Nam Cung tiền bối, tỷ thí như thế nào, xin cho cái điều lệ đi!

Con quay không gian

dtv-ebook.com

- Rất đơn giản, chỗ ta có một con quay không gian, có thể xác định tính ổn định của không gian, cùng am hiểu không gian, ai có thể để con quay này đứng thời gian dài, người đó lý giải không gian càng cao thâm!

Nam Cung Nguyên Phong cười nhạt một tiếng, ngón tay điểm về phía trước, một con quay dài khoảng một thước xuất hiện ở trước mặt mọi người, rơi vào trên đài cao không nhúc nhích, mặc dù không có bất kỳ lực lượng gì, nhưng bốn phía con quay vẫn xuất hiện không ít vết nứt không gian nhỏ bé.

Có loại vết rách này, liền nói rõ không gian không ổn định, muốn để nó đứng lên, nhất định phải vững chắc không gian bốn phía, hoặc là nói, tu bổ địa phương vỡ vụn.

Mặc dù chỉ là đơn giản nhất, nhưng liên lụy đến Diễn Không thiên thư đệ tứ trọng… sáng tạo, quả thực không dễ dàng như vậy.

- Cái này...

Lạc Càn Trinh cũng nhìn ra điểm ấy, vẻ mặt lập tức khó coi.

Đối phương nói đơn giản, thật ra thì rất khó. Dù con cháu Lạc gia bọn họ lĩnh ngộ không gian pháp tắc rất nhiều, nắm giữ thiên phú đặc thù, nhưng muốn làm được điểm ấy, cũng không dễ dàng như vậy.

- Mạt Nhi, ngươi lên trước đến, biểu diễn cho chư vị cường giả Lạc gia xem!

Nhìn thấy bộ dáng của hắn, Nam Cung Nguyên Phong cũng không nói chuyện, cười nhạt một tiếng nói.

- Vâng...

Thanh niên gọi là Mạt Nhi thoạt nhìn hai mươi bảy tuổi, thân thể vụt qua, từ trong đám người đi ra, mang theo ý cương quyết, đi tới trước mặt con quay không gian, bàn tay lăng không trảo một cái.

Ông!

Không khí phát ra tiếng vang, từng đạo lực lượng không gian đặc thù lan tràn tới.

Nguyên bản không gian bốn phía con quay nghiền nát, trong nháy mắt nhận được chữa trị, đồ vật ngã trên mặt đất dần dần đứng thẳng lên, có điều không đến ba giây, lần nữa lắc lư, ngã trên mặt đất.

Hô!

Làm xong, trên đầu Mạt Nhi toát ra mồ hôi, miệng lớn thở hổn hển, ôm quyền lui về đám người.

- Chỉ là để con quay đứng thẳng như vậy, Mạt Nhi là thực lực yếu nhất trong mấy vãn bối, cho nên làm có chút miễn cưỡng, để mọi người chê cười...

Nam Cung Nguyên Phong cười nhạt một tiếng, nhìn lại:

- Lạc gia chủ, bắt đầu đi!

Khuôn mặt Lạc Càn Trinh tái mét.

Rất rõ ràng đối phương là điểm tướng, trước để cho người mình thí nghiệm thoáng cái, sau đó lại khiêu chiến, coi như người Lạc gia không muốn lên, cũng chỉ có thể lên.

- Gia chủ, ta đi thử một chút!

Trung niên trước đó lên đài ôm quyền nói.

- Làm phiền Lạc Phù trưởng lão!

Lạc Càn Trinh nhẹ gật đầu.

- Ừm!

Vị Lạc Phù trưởng lão này cũng không nhiều lời, tiến lên một bước, hít sâu một hơi, lông mày giương lên, giống như Mạt Nhi trước đó, lăng không trảo một cái.

Ông!

Bốn phía con quay không gian phát ra tiếng vang, đồ vật kia giống như người say lắc lư một cái, cuối cùng không có đứng lên.

Trên đầu chảy mồ hôi, kiên trì phút chốc, Lạc Phù trưởng lão phun ra một ngụm máu tươi, liên tục lui về phía sau mấy bước, mặt như giấy trắng.

- Thật xin lỗi tộc trưởng...

Thân thể không ngừng lay động, Lạc Phù trưởng lão tràn đầy thất lạc.

Nhìn đối phương một người trẻ tuổi hơn hai mươi tuổi tuỳ tiện làm được, còn tưởng rằng dễ dàng, không nghĩ tới dùng hết toàn lực cũng không thể thành công, khó trách người Chư Tử bách gia đến đây khiêu chiến, quả thực có bản lĩnh hơn người.

- Ta thử một chút!

Vị trưởng lão thứ hai cũng tới trước mặt, một lát sau phun ra máu tươi, giống như Lạc Phù trưởng lão, không cách nào làm cho con quay đứng lên.

Không tự mình trải qua còn tưởng rằng thứ này đơn giản, chân chính thi triển lực lượng không gian, mới biết được con quay không lớn này, còn

nặng hơn một ngọn núi lớn, lý giải không gian không đạt tới, đừng nói để nó đứng lên, động một cái cũng khó khăn.

Nhìn thấy liên tục hai tộc nhân đồng thời thất bại, khuôn mặt của Lạc Càn Trinh càng thêm khó coi.

Đối phương là muốn lấy đi truyền thế thiên phù của gia tộc bọn họ, dựa theo tình huống bình thường, tiền bối Lạc gia vất vả mới tìm được, không có khả năng cho người, nhưng đối phương lấy ra Cổ Thánh thủ lệnh do Chư Tử bách gia lưu lại, còn có quy củ của Khổng sư quyết định, bị bức ép bất đắc dĩ, chỉ có thể tỷ thí.

Vốn nghĩ tộc nhân mình coi như không ai lĩnh ngộ phong cấm chân giải, nhưng mượn lĩnh ngộ đối với không gian, giữ cho không bị bại không khó, nằm mơ cũng không nghĩ đến, thua dễ dàng như vậy, quả thực là đáng sợ.

- Ha ha, Lạc tộc trưởng, còn có ai để cho con quay đứng lên hay không? Nếu như không có, chúng ta liền từ chối thì bất kính!

Dường như đã sớm ngờ tới kết cục này, Nam Cung Nguyên Phong vuốt râu, cười nhạt một tiếng.

- Chậm đã!

Lời còn chưa dứt, một tiếng quát vang lên, Lạc Huyền Thanh tiến về phía trước một bước:

- Món bảo vật này là của ngươi, ai biết có làm tay chân hay không, cố ý để cho tộc nhân ta không cách nào hoàn thành? Cái gì lĩnh ngộ hay không lĩnh ngộ, nói trắng ra là đều phải dùng ở trong chiến đấu, mới có tác dụng lớn nhất! Như vậy đi, cùng cấp bậc, so thử với chúng ta, có thể thắng, mới coi như các ngươi chiến thắng, làm không được, chỉ là giả!

- Ý của ngươi là luận võ?

Nam Cung Nguyên Phong nhìn qua.

- Không sai!

Lạc Huyền Thanh gật đầu.

Mục đích khống chế không gian, chính là vì đề cao tu vi, tăng lên sức chiến đấu, có thể dùng quyền nói chuyện, cần gì phí nhiều chuyện như vậy, con quay cái rắm!

- Nếu ngươi có tự tin, Chư Tử bách gia chúng ta tự nhiên vui lòng tiếp!

Nam Cung Nguyên Phong nhẹ nhàng cười một tiếng, trên mặt lộ ra tự tin nồng đậm.

Chư Tử bách gia, Khổng sư thân truyền, hơn nữa truyền thừa chưa hề đoạn tuyệt, những vãn bối này cũng đều là học viên của Đại Nho đường, lấy một địch trăm, không sợ nhất chính là chiến đấu, dám khiêu chiến... Quả thực chính là tự tìm vô vị.

- Lạc tộc trưởng, hắn nói có giữ lời không?

Lần nữa nhìn qua.

- Đương nhiên!

Lạc Càn Trinh gật đầu.

Nhìn bộ dáng bây giờ, để con quay đứng lên đừng nói tộc nhân một trăm tuổi trở xuống, coi như hắn tự mình ra tay, cũng chưa chắc có thể làm được, chờ lấy thua, còn không bằng tỷ thí, có lẽ còn có chút phần thắng.

- Đã như vậy, Mạt Nhi, ngươi tiếp tục ra tay đi!

Nghe hắn đáp lại, Nam Cung Nguyên Phong nhẹ gật đầu:

- Vừa rồi Mạt Nhi khởi động con quay không gian, mặc dù nhận lấy chút tổn thương, nhưng tỷ thí với vãn bối các ngươi, hắn là sẽ không quá mức miễn cưỡng!

Nghe đối phương nói, da mặt của Lạc Càn Trinh co rút, tức giận đến sắp nổi khùng, miệt thị trần trụi a!

Mới bị Trương gia đánh mặt một lần, Chư Tử bách gia chạy tới, đánh lần nữa... Chẳng lẽ ông trời chú định muốn Lạc gia suy bại?

- Tới đi, để cho ta nhìn xem cao chiêu của ngươi!

Lạc Huyền Thanh cũng tức sắp nổi khùng, cũng nhịn không được nữa, gào lên một tiếng, đi tới giữa đài cao.

- Ha ha!

Thanh niên Mạt Nhi cười nhạt một tiếng, nhẹ nhàng bay tới trước mặt đối phương:

- Ngươi là Thánh Vực bát trọng Động Hư cảnh sơ kỳ, ta cũng không bắt nạt ngươi, hiện tại áp chế tu vi đến cảnh giới tương đồng!

Rầm!

Tiếng nói kết thúc, lực lượng đối phương nhanh chóng hạ thấp, thời gian nháy mắt liền tương đồng Lạc Huyền Thanh.

- Bắt đầu đi!

Thấy hắn áp chế tu vi, thân thể Lạc Huyền Thanh vụt qua, vỗ tới một chưởng.

Tạch tạch!

Không khí vang lên tiếng sấm nổ, khí lực mạnh mẽ lập tức lan tràn tới.

So với lúc ở Thánh Tử điện dạy bảo Trương Huyền, thực lực của hắn có tiến bộ lần nữa, mặc dù không đột phá, nhưng cách Động Hư cảnh trung kỳ không xa.

Không bằng để cho ta tới thử xem!

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

Dịch: Tiêu Dao

- Lạc Huyền Thanh không phải đối thủ!

Nhìn một màn này ở trong mắt, Trương Huyền nhịn không được lắc đầu.

- Người trẻ tuổi của Đại Nho đường kia, có thể để cho con quay không gian đứng lên mấy giây, nói rõ nắm giữ không gian cách phong cấm chân giải đã không xa, Lạc Huyền Thanh còn kém một đoạn dài, lại thêm võ kỹ hai người tu luyện không ở một cấp bậc, bị thua chỉ là vấn đề thời gian!

Lạc Nhược Hi gật đầu.

Chư Tử bách gia, cường giả vô số, càng nhận được Khổng sư truyền thừa, đủ loại võ kỹ mạnh mẽ, nhiều vô số kể, so với Tổng bộ Danh Sư đường chỉ mạnh không yếu, võ kỹ Lạc gia cao minh đến đâu, cũng khẳng định kém xa.

Trương Huyền lên tiếng, sau đó tiếp tục nhìn trên đài.

Lúc này Mạt Nhi cảm nhận được áp lực, chỉ thấy hắn không có động tác dư thừa, ngón tay duỗi ra, nhẹ nhàng điểm một cái.

Rầm!

Không gian bốn phía Lạc Huyền Thanh giống như bị phong bế, bất kể dùng sức như thế nào, cũng không có hiệu quả gì, chỉ có thể nhìn thấy không ngừng thi triển công kích, lại tựa hồ như không có chút năng lượng nào tràn ra.

- Đây là một loại võ kỹ không gian, gọi là Phong Kính công !

Lạc Nhược Hi nhận ra được, nói.

- Phong Kính công?

- Là phong ấn người ở trong không gian đặc thù, như trong gương! Người soi gương, trong gương công kích, cường đại tới đâu, hung mãnh hơn nữa, cũng không cách nào đột phá mặt kính lao ra, từ đó công kích đến tu luyện giả trước gương... Bộ võ kỹ này, chính là dùng nguyên lý ấy, vận dụng lực lượng không gian, triệt để niêm phong người lại, đừng nói công kích, trốn cũng không thể chạy ra!

Vẻ mặt Lạc Nhược Hi nghiêm túc:

- Tuy kém phong cấm không gian của ngươi, nhưng có cách làm khác nhau nhưng kết quả lại giống nhau đến kì diệu!

- Quả thực bất phàm, bất quá bị phong cấm trong gương, hắn không công kích được ngươi, ngươi cũng công kích không được hắn a?

Trương Huyền nhíu mày.

Bộ võ kỹ này nói ra rất lợi hại, nhưng cũng có tai hại rất lớn.

Tuy người trong gương không cách nào công kích tu luyện giả trước gương, nhưng tu luyện giả trước gương cũng không cách nào tổn thương người trong kính.

Nói cách khác, ngươi phong ấn hắn, nhưng lại không tạo thành bất cứ thương tổn gì, tốn công vô ích.

Phong cấm không gian thì lại khác, giam cầm không gian, người có thể đi lại, coi như giết đối phương cũng dễ như trở bàn tay.

- Là không công kích được, trừ khi phá hư mặt kính... Bất quá lúc chiến đấu đột nhiên dùng ra, khống chế gương, liền nắm chủ động trong tay quyền, sẽ chiếm cứ ưu thế rất lớn!

Lạc Nhược Hi nói.

- Này cũng phải...

Trương Huyền không có phản bác.

Khống chế gương, có thể tùy thời quyết định lúc nào để nó rạn nứt, cũng có thể quyết định rạn nứt ở đâu, như vậy tấn công liền xuất hiện vô số biến hóa, để người trong kính khó lòng phòng bị, khó mà ngăn cản.

- Phong Kính công này thật không tệ, có điều muốn vây khốn Lạc Huyền Thanh, còn không có dễ dàng như vậy!

Cảm xúc xong, Trương Huyền nói tiếp.

Lời còn chưa dứt, chỉ thấy Lạc Huyền Thanh ở trong gương mái tóc bay lên, một cỗ lực lượng đặc thù lan tràn, khí tức cả người như rồng như hổ, bàn tay bỗng nhiên nhấn một cái.

Rầm!

Mặt kính nghiền nát ra.

- Hắn thiêu đốt huyết mạch!

Lạc Nhược Hi nhíu mày.

Lấy thực lực của nàng, tự nhiên có thể thấy được, Lạc Huyền Thanh bị nhốt trong đó, biết đối phương nắm giữ không gian vượt xa bản thân, không kìm nén được vận dụng lực lượng huyết mạch.

Mặc dù hắn nắm giữ không gian không bằng đối phương, nhưng lực lượng huyết mạch vận chuyển, mẫn cảm đối với không gian tăng cao, lúc này mới đánh tan mặt kính, công kích tới Mạt Nhi.

Ầm ầm!

Hai chưởng đối đầu, tật phong thổi mạnh, đài cao vỡ vụn, xuất hiện vô số mạng nhện.

- Lạc Huyền Thanh thua...

Trương Huyền lắc đầu.

- Đối phương lĩnh ngộ không gian mạnh hơn hắn, tu vi cao hơn hắn, võ kỹ càng thêm cường đại, quả thực không có cách nào thắng được...

Lạc Nhược Hi cũng cảm xúc một tiếng.

Mới nói xong, liền thấy Lạc Huyền Thanh ở trên đài liên tục lui về sau bảy tám bước, phun ra một ngụm máu tươi, cả người không tự chủ được lắc lư một cái, không chịu nổi nữa, đầu tựa vào trên mặt đất.

- Lão sư!

Một chưởng đánh bại Lạc Huyền Thanh, Mạt Nhi giống như làm một sự tình không có ý nghĩa, ôm quyền xoay người, trở lại chỗ của mình, vẻ mặt lạnh nhạt.

- Huyền Thanh thiếu gia...

Một vị trưởng lão vội vàng bay về phía trước, cho Lạc Huyền Thanh ăn một viên đan dược, truyền vào chút chân khí, lúc này mới khiến hắn khôi phục chút ít.

Bị thương, di chứng kích hoạt huyết mạch, để tứ chi hắn như nhũn ra, không có một chút lực lượng.

- Ta làm mất tôn nghiêm của gia tộc, xin gia chủ trách phạt...

Mặt Lạc Huyền Thanh như giấy trắng, mấy bước đi tới trước mặt cha, quỳ rạp xuống đất.

- Đứng lên đi, chuyện này trách không được ngươi...

Lạc Càn Trinh thoáng cái giống như già đi mười tuổi.

Một mực cho rằng Lạc gia bọn họ nhận được truyền thừa, mặc dù phương diện không gian không nói vô địch thiên hạ, nhưng cũng không kém nhiều, nằm mơ cũng không có nghĩ đến, ở phương diện am hiểu nhất bị người đánh bại, quân lính tan rã.

Lấy nhãn lực của hắn có thể thấy được, Mạt Nhi kia thi triển cũng là võ kỹ trên không gian, không phải là những lực lượng khác, thua trận như vậy, không nhận thua cũng không được.

- Vâng...

Lạc Huyền Thanh khuất nhục cúi đầu.

Cùng cấp bậc đánh không lại Trương Huyền thì thôi, không nghĩ tới ngay cả những người này cũng đánh không lại... Vốn có loại cảm xúc cao cao tại thượng, giờ phút này toàn bộ hóa thành bọt nước, không dư thừa một chút.

- Cha, bây giờ nên làm gì?

Lạc Huyền Thanh xiết chặt nắm đấm, nhịn không được truyền âm hỏi.

Mặc dù thực lực của hắn chỉ là Động Hư cảnh, nhưng bởi vì huyết mạch tinh thuần, đã được cho thế hệ trẻ tuổi đỉnh phong nhất, những người

khác dưới trăm tuổi, cho dù tu vi cao hơn hắn, cùng cấp bậc chiến đấu, cũng chưa chắc có thể thắng được.

Ngay cả đối chiến người yếu nhất cũng chật vật như vậy, một chút phần thắng cũng không có... Những người khác càng không cần suy nghĩ.

- Hiện tại... Trừ khi muội muội của ngươi ra tay!

Lạc Càn Trinh chần chờ một chút nói.

Trước mắt Lạc gia nắm giữ không gian lợi hại nhất, không phải người khác, đúng là con gái của mình!

Luyện hóa Tĩnh Không châu, mặc dù không có lĩnh ngộ phong cấm chân giải, nhưng điều khiển không gian so với cái trước chỉ mạnh không yếu.

- Người Trương gia vừa đi, nàng liền nhốt mình ở trong phòng, không có đi ra...

Vẻ mặt Lạc Huyền Thanh ảm đạm.

Muội muội dùng tình sâu, làm ca ca có thể cảm thụ được, nhưng bị người ở trước mặt mọi người từ hôn, xoay người cùng một nữ tử khác rời đi... Đả kích thực sự quá lớn. Giờ phút này vẫn nhốt ở trong phòng, ra cũng không ra.

- Gia tộc trong lúc nguy cấp, không cho phép nàng đùa nghịch tiểu tính tình, đi kêu nàng ra đi...

Lắc đầu, Lạc Càn Trinh nói.

- Vâng!

Nhẹ gật đầu, Lạc Huyền Thanh đang muốn khởi hành, liền nghe một bên Nam Cung Nguyên Phong cười nhạt một tiếng:

- Lạc gia chủ, nếu như trong tộc nhân các ngươi, chỉ là loại thực lực này, ta khuyên ngươi đừng để bọn họ đi lên mất mặt, tới nhiều hơn nữa cũng

vô dụng! Không có lợi hại hơn, liền trực tiếp nhận thua đi, như vậy đối với Lạc gia các ngươi, cũng coi như lưu chút mặt mũi...

- Ngươi...

Nghe đối phương nói trực tiếp như vậy, Lạc Càn Trinh tức sắp nổ tung, đang muốn phản bác, liền nghe dưới đài có một thanh âm nhàn nhạt vang lên:

- Tỷ thí mà thôi, không bằng...

Ngay sau đó, một trung niên khuôn mặt khô héo từ trong đám người chậm rãi bay tới.

- ... Để cho ta tới thử xem!

Con quay không dừng được

dtv-ebook.com

- Tên này là ai vậy?

- Không biết...

- Chưa thấy qua, hẳn là con cháu bàng chi!

- Nói thật, trong con cháu bàng chi, có chút danh tiếng ta đều quen biết, lạ mặt như vậy, chỉ sợ không quá nổi danh... Đã như vậy, chạy lên làm gì?

- Ta cũng không biết, có điều nhìn thực lực không kém... Có lẽ có chút cơ hội!

...

Nhìn rõ ràng trung niên đột nhiên xuất hiện, dưới đài xôn xao, tất cả mọi người hai mặt nhìn nhau, không rõ ràng cho lắm.

Thế hệ trẻ tuổi của gia tộc, có tiếng cơ bản đều biết, vị trước mắt này lại vô cùng lạ mặt, lại không có một cái nhận ra được.

- Ngươi là...

Lạc Càn Trinh cũng sửng sốt một chút, nhíu mày.

- Tại hạ Lạc Thiên Nhai, là con cháu bàng chi của gia tộc, hơn nữa quanh năm không ở trong gia tộc, tộc trưởng không nhận ra cũng rất bình thường!

Trương Huyền ôm quyền.

Lần này là tới bù đắp áy náy, có cơ hội, tự nhiên phải thay Lạc gia cứu danh dự. Cho nên nghe Nam Cung Nguyên Phong nói như vậy, hắn không có quá nhiều chần chừ, bay thẳng tới.

- Lạc Thiên Nhai?

Lạc Càn Trinh quay đầu nhìn về phía đại trưởng lão Lạc Khinh Trần, chỉ thấy hắn cũng không hiểu ra sao, hoàn toàn không rõ, từ nơi nào xuất hiện a.

- Gia tộc truyền thừa vài vạn năm, khai chi tán diệp... Bàng chi không có gia phả, căn bản kiểm tra không rõ ràng, có lẽ thật có một hậu bối dốc lòng khổ tu như vậy...

Lạc Khinh Trần kiểm tra một lát, phát hiện quả thực không nhận ra người trước mắt, xấu hổ cười một tiếng.

Gia tộc lớn, liền có chỗ thiếu hụt này, hàng năm không ít con cháu ra ngoài thí luyện, ai cũng không thể bảo đảm có người ở bên ngoài trêu hoa ghẹo nguyệt, một khi có dòng dõi, chỉ bằng vào dung mạo, không kiểm tra huyết mạch mà nói, là căn bản điều tra không ra.

- Ừm!

Rõ ràng đạo lý này, Lạc Càn Trinh có chút bất đắc dĩ nhìn qua:

- Thiên Nhai, tâm tình muốn vì gia tộc tranh khẩu khí của ngươi, ta có thể lý giải, nhưng bọn họ là cường giả của Chư Tử bách gia, tỷ thí là lĩnh ngộ không gian, thực lực mạnh cũng không thể giải quyết vấn đề...

Đối với con cháu bàng chi, hắn cũng không cảm thấy có thể thắng được đối phương. Lạc Huyền Thanh hạch tâm nhất cũng bại dễ dàng như vậy, những người khác càng không cần nói.

- Vậy để cho ta thử một chút, ta là con cháu bàng chi, coi như thua... Cũng không xấu hổ!

Trương Huyền nói.

Lạc Càn Trinh lặng im.

Đối phương nói không sai, hiện tại đã rất mất mặt, mặc kệ bàng chi này thành công hay thất bại, cũng sẽ không hỏng hơn. Vừa vặn cũng có thể thừa dịp lúc hắn tỷ đấu, chờ con gái tới.

- Cũng tốt!

Lạc Càn Trinh dừng lại một chút, nhẹ gật đầu, nhìn về phía Nam Cung Nguyên Phong cách đó không xa:

- Tiền bối, vị Lạc Thiên Nhai này nguyện ý cùng hậu bối của ngươi tỷ thí...

- Tỷ thí? Ngươi để một bàng chi cùng chúng ta tỷ thí?

Mạt Nhi cười nhạo một tiếng, suýt chút nữa tắt thở.

Xem ra Lạc gia này là thua mặt cũng không cần, vò đã mẻ không sợ rơi. Nam Cung Nguyên Phong nhíu mày một cái, vẻ mặt mang theo không vui:

- Chư Tử Nam Cung thị ta, có huyết mạch của Tử Dung Cổ Thánh, ý tốt tới khiêu chiến, dựa theo quy củ năm đó Khổng sư quyết định, lấy lễ tiếp đón... Lạc gia ngươi thua không nổi, chẳng lẽ muốn cố ý nhục nhã?

Con cháu hạch tâm cũng không phải đối thủ, tìm bàng chi mình cũng không quen biết... quá không để người ở trong mắt!

- Nhục nhã?

Lạc Càn Trinh còn chưa kịp nói chuyện, Trương Huyền ở một bên lắc đầu, trên mặt lộ ra khinh thường:

- Một đám rác rưởi như các ngươi... Cũng đáng giá ta nhục nhã?

- Ngươi...

Không nghĩ tới bị một bàng chi xem thường, Nam Cung Nguyên Phong híp mắt lại.

- Không dám so thì không dám so, không cần kiếm cớ!

Trương Huyền chắp hai tay sau lưng, vẻ mặt lạnh nhạt.

- Không biết trời cao đất rộng!

Mạt Nhi tức sắp nổ tung.

Người Chư Tử bách gia bọn họ, đi tới loại thâm sơn cùng cốc này, không kính trọng thì thôi, lại còn nói ra lời này, có biết bản thân có mấy cân trọng lượng hay không?

Không chỉ hắn nghĩ như vậy, Lạc Càn Trinh ở một bên cũng che trán.

Cái bàng chi này, có phải không biết đối phương đến cùng mạnh cỡ nào hay không? Nếu không, làm sao lại nói ra lời nói khốn nạn như vậy?

- Không biết xấu hổ giống như Trương Huyền...

Lạc Huyền Thanh ở một bên trong lòng hừ một tiếng.

Trương Huyền không biết xấu hổ, làm bằng hữu, hắn sâu sắc cảm nhận được, chỉ là người ta không biết xấu hổ, nhưng có thực học, ngươi... Có thể làm không?

- Muốn cùng ta tỷ thí cũng được, nếu như có thể để cho cái này con quay đứng lên, có thể cho ngươi cơ hội...

Tuy tức muốn giết người, nhưng Mạt Nhi vẫn duy trì được bộ dáng cao cao tại thượng của Chư Tử bách gia, chỉ con quay cách đó không xa nói.

- Đứng lên?

Nhìn con quay không gian cách đó không xa, cũng không thấy Trương Huyền có động tác gì, gia hỏa một mực nằm yên kia đột nhiên nhảy dựng lên, không ngừng xoay tròn, sợ lười biếng sẽ bị đập chết:

- Ngươi nói là như thế này?

- ...

Mạt Nhi giật nảy mình, con mắt trợn tròn.

Hắn chỉ có thể miễn cưỡng để con quay đứng lên, xoay tròn là làm không được, ở đây có thể làm được, chỉ sợ cũng chỉ có lão sư Nam Cung Nguyên Phong... Hơn nữa cũng phải hao phí công phu cực lớn, kẻ trước mắt này, nhìn một cái, liền để nó qua... Làm sao làm được?

Nam Cung Nguyên Phong cũng sửng sốt một cái.

Vốn không thèm để ý chút nào, cảm thấy đối phương là tới nhục nhã bọn họ, giờ phút này mới hiểu được, bàng chi này bề ngoài thoạt nhìn xấu xí mới thật sự là cao thủ.

Không riêng gì hắn, đám người Lạc Càn Trinh, Lạc Huyền Thanh đều ngẩn ngơ, giống như nhìn thấy quỷ.

- Chẳng lẽ...

Trong lòng hơi động, Lạc Càn Trinh nghĩ tới điều gì, vội vàng nhìn về phía đại trưởng lão Lạc Khinh Trần cách đó không xa.

- Có lẽ vậy, trừ lĩnh ngộ không gian phong cấm, ta thực nghĩ không ra, trong tộc còn có người nào có thể làm con quay không gian này quay nhanh như vậy!

Lạc Khinh Trần nhịn không được gật đầu.

- Chúng ta một mực ở trong con cháu hạch tâm tìm kiếm, không nghĩ tới... Lại là bàng chi!

Vẻ mặt của Lạc Càn Trinh kích động.

Vốn phải thua, Lạc gia sẽ mất hết thể diện, lại không cách nào ngẩng đầu, nằm mơ cũng không nghĩ đến, siêu cấp thiên tài lĩnh ngộ phong cấm chân giải trước đó một mực tìm không thấy, lại tự mình xuất hiện! Hơn nữa là bàng chi ngay cả đại trưởng lão cũng nhận không ra!

- Có thể để cho con quay tốc độ cao xoay tròn, Lạc gia thật đúng là tàng long ngọa hổ, xem ra ta cũng nhìn lầm...

Hít sâu một hơi, áp chế lại khiếp sợ trong lòng, Nam Cung Nguyên Phong hừ một tiếng, quay đầu dặn dò:

- Mạt Nhi, ngươi cẩn thận một chút, hắn lĩnh ngộ không gian không kém ngươi chút nào!

- Vâng, lão sư!

Cũng biết người trước mắt này không đơn giản, Mạt Nhi thu lòng khinh thị, lần nữa đi tới giữa sân, ôm quyền khom người:

- Làm sao tỷ thí, xin mở miệng đi! Nếu như chỉ là để con quay đứng thẳng, ta có thể nhận thua!

- Làm sao tỷ thí?

Bàn tay vẫn chắp sau lưng, Trương Huyền không thu hồi, thậm chí ngay cả một chút đề phòng cũng không có, nhàn nhạt nhìn qua:

- Ngươi... Xứng ta ra tay sao?

- Ngươi...

Vẻ mặt Mạt Nhi đỏ lên.

- Để lão gia hỏa kia tới đi, hoặc là... năm người các ngươi cùng tiến lên!

Trương Huyền lạnh nhạt nói.

Cho ngươi một giây đồng hồ

dtv-ebook.com

- Láo xược!

- Tiểu tử, ngươi biết đang nói chuyện với ai không?

- Không biết trời cao đất rộng, có chút thiên phú, đuôi liền vểnh đến bầu trời, xem ra ta có trách nhiệm dạy ngươi đối nhân xử thế!

...

Nghe hắn nói, ba thanh niên ở sau lưng Nam Cung Nguyên Phong đều nổi khùng, từng cái trừng mắt nhìn, nếu không phải cố kỵ thân phận, khẳng định đều xông lại, xé rách miệng tên này.

Còn năm cái cùng tiến lên... Ngươi cho rằng ngươi là ai? Khổng Thi Dao sao?

Lạc Càn Trinh cùng Lạc Huyền Thanh nghe nói như thế khóe miệng đồng thời co quắp, hai mặt nhìn nhau.

Vị thiên tài này của gia tộc mình thật là dám nói, nói thẳng khiêu chiến người Chư Tử bách gia, một chút mặt mũi cũng không lưu lại, lá gan này đã không phải lớn, mà là vô pháp vô thiên, không kiêng nể gì cả!

Bất quá... Vì sao sau khi nghe, cảm thấy thoải mái như thế nhỉ? Khiêm tốn, khiêm tốn, ngàn vạn lần không thể cười ra tiếng... Nếu không sẽ rất xấu hổ ah!

Trước kia người Chư Tử bách gia cũng xuất hiện qua ở Danh Sư đại lục, nhưng từ trước tới nay không dám chính diện chống lại... Mà bây giờ, ở trong giọng nói của gia hỏa kia, đối phương mới là nông thôn đến... Cho người ta một loại cảm giác Chư Tử bách gia chẳng là cái gì!

- Nói rất hay!

- Vừa rồi các ngươi không phải rất hung hăng sao?

- XXX con mẹ hắn, đây mới là khí phách Lạc gia chúng ta nên có! Ngày hôm nay nếu có loại thái độ này, Trương Huyền kia còn dám từ hôn?

- Cho hắn mười cái lá gan cũng không dám!

Bọn họ rung động, dưới đài rất nhiều tử đệ gia tộc hưng phấn sắp nhảy dựng lên. Chịu một ngày uất ức, giờ phút này rốt cục có thể phóng thích.

- Tỷ thí, không phải tranh miệng lưỡi! Hi vọng ngươi có thể có thực lực xứng với mồm miệng lanh lợi!

Khuôn mặt Nam Cung Nguyên Phong tái mét, hất ống tay áo, ngẩng đầu nhìn tới:

- Có thể để cho con quay không gian một mực xoay tròn, nói rõ lĩnh ngộ không gian đã đạt đến cảnh giới thứ tư! Loại thực lực này, tỷ thí con quay đứng thẳng mà nói, Mạt Nhi quả thực không phải là đối thủ, cụ thể loại tỷ thí nào, ngươi trước thời hạn nói ra đi, không cần thiết đến lúc đó thua, trách Chư Tử bách gia chúng ta bắt nạt người!

- Cũng đúng, không thể bắt nạt các ngươi, tỷ thí con quay này không có ý nghĩa gì, ta giống như Lạc Huyền Thanh, cũng so sức chiến đấu!

Trương Huyền thản nhiên nói.

Con quay đứng thẳng mà thôi, chỉ cần nguyện ý, hắn có thể để cho cái đồ chơi này xoay tròn mấy ngày không ngã, như vậy không quá phù hợp thân phận, đã muốn đánh mặt, đương nhiên phải đánh bọn họ đầu óc choáng váng mới được.

- Tỷ thí sức chiến đấu? Ngươi xác định?

Nam Cung Nguyên Phong còn chưa kịp nói chuyện, một bên con mắt của Mạt Nhi nhất thời híp lại.

Hắn hiểu không gian không bằng đối phương, nhưng thân là siêu cấp thiên tài của Đại Nho đường, đủ loại võ kỹ học không biết bao nhiêu, tu vi cũng cao hơn đối phương, chiến đấu muốn thắng được... Tuyệt đối dễ như trở bàn tay!

Vừa vặn có thể dạy bảo tiểu tử không biết trời cao đất rộng này thoáng cái, dạy hắn làm người như thế nào!

- Xác định, động thủ đi!

Trương Huyền mỉm cười.

- Rất tốt, đã như vậy, ta cũng không bắt nạt ngươi, áp chế tu vi đến Thánh Vực cửu trọng đỉnh phong...

Mạt Nhi cười hắc hắc, ánh mắt lộ ra tàn nhẫn, lực lượng trong cơ thể nhanh chóng co rút lại, thời gian nháy mắt giống như hắn, biến thành Thánh Vực cửu trọng đỉnh phong.

Làm xong những thứ này, nắm đấm xiết chặt, bàn chân đạp mạnh, liền muốn xông lại.

- Mạt Nhi, thời điểm động thủ hơi nắm chắc chừng mực, không cần thiết tổn thương tình cảm...

Bên tai truyền đến thanh âm của Nam Cung Nguyên Phong.

- Lão sư yên tâm, ta biết!

Mạt Nhi nhướng mày, thân ảnh thời gian nháy mắt liền hóa thành một đạo sóng khí, biến mất tại chỗ.

- Người đâu?

- Làm sao không nhìn thấy?

Dưới đài xôn xao.

Lúc này, hiển nhiên so với vừa rồi chiến đấu cùng Lạc Huyền Thanh, thi triển ra lực lượng mạnh hơn, vừa ra tay liền mất đi tung tích, trên đài rỗng tuếch, hình như chỉ còn Trương Huyền.

- Là một loại võ kỹ không gian đặc thù! Mượn nhờ không gian vặn vẹo, ẩn giấu ở bốn phía, làm cho không người nào có thể phát hiện...

Khuôn mặt Lạc Càn Trinh trầm xuống.

Xem ra lúc gia hỏa này chiến đấu với con của hắn còn nương tay, không nói cái khác, một khi thi triển chiêu này, đừng nói nhi tử, ngay cả hắn ở cùng cấp bậc có thể chống nổi một chiêu hay không cũng chưa biết chừng!

- Mượn nhờ không gian vặn vẹo?

Lạc Huyền Thanh không hiểu rõ, mặt mũi mê man.

- Ánh sáng ở trên không trung là một đường thẳng, người nhìn đồ vật cũng như vậy, hắn lợi dụng loại đặc tính này của không gian, vặn vẹo không gian xung quanh, ánh sáng dọc theo không gian vặn vẹo đi lại, nhưng rơi vào trong mắt chúng ta, vẫn là một đường thẳng như thế... Thần thức cũng không thể phát giác, loại thủ đoạn ẩn nấp này, tuy không thể duy trì thời gian quá dài, nhưng thời điểm chiến đấu, chớp mắt bách biến, làm cho không người nào có thể phát giác, chiếm cứ ưu thế tuyệt đối...

Lạc Càn Trinh vội vàng giải thích.

- Cái này... Nói như vậy, vị thiên tài này của gia tộc chúng ta, không có khả năng chiến thắng?

Khuôn mặt Lạc Huyền Thanh tái đi.

Tìm không thấy người, còn đánh thế nào?

- Cơ hội chiến thắng có lẽ có... Nhưng cực kỳ xa vời...

Lạc Càn Trinh lắc đầu, đang cảm xúc, chỉ thấy Lạc Thiên Nhai ở trên đài nhíu mày, mặt mũi không vui:

- Nhảy cái gì nhảy, làm ta có chút chóng mặt!

Nói xong, bàn tay duỗi ra, quất tới không khí.

Đùng!

Một tiếng thanh thúy vang lên, địa phương nguyên bản không có vật gì trong nháy mắt gạt ra một bóng người, nặng nề ngã xuống đất, đầu cắm ở bên bờ lôi đài, mặt đầy máu tươi, té xỉu trên đất.

- Mạt Nhi...

- Mạt sư đệ...

Nhìn thấy tên này nằm trên mặt đất, trong hôn mê đùi co co, giống như điện giật, Nam Cung Nguyên Phong cùng ba người khác, tất cả đều biến sắc.

Mạt Nhi ẩn giấu ở trong hư không, xem như bọn họ cũng rất khó nhìn ra, đối phương đứng tại chỗ bất động, một tay quất bay, đến cùng làm sao làm được?

Lạc Càn Trinh cũng câm tại nguyên chỗ, vẻ mặt như gặp phải quỷ. Mới vừa rồi nói thắng hi vọng rất xa vời, kết quả cường giả của Chư Tử bách gia bị đánh không rõ sống chết... Lạc Thiên Nhai kia cũng quá đáng sợ đi!

Ba thanh niên cho Mạt Nhi nuốt vào đan dược, lúc này người sau mới chậm rãi tỉnh lại, hai mắt đờ đẫn nhìn trên không, có loại cảm giác muốn chết.

Xem ra đến bây giờ hắn cũng không thể hiểu, đối phương đến cùng làm sao phát hiện, lại làm sao đánh hắn từ trong không gian vặn vẹo ra.

- Lão sư, ta nguyện ý cùng hắn tỷ thí!

Biết hắn bị đả kích quá lớn, cần chậm lại một đoạn thời gian, trong ba người, một thanh niên khác đi ra, ôm quyền khom người.

- Cũng tốt!

Nhìn thấy Trương Huyền một tay đánh bay người, Nam Cung Nguyên Phong cũng xiết chặt nắm đấm, giờ phút này thấy thanh niên đi ra, hít sâu một hơi, nhẹ gật đầu:

- Người này thực lực quái dị, cẩn thận một chút!

Nếu như nói vừa rồi cảm thấy không quan trọng, vừa ra tay, đã biết thực lực, cho dù là hắn cũng không dám thờ ơ.

- Lão sư yên tâm!

Thanh niên nhẹ gật đầu, ánh mắt run lên, đi tới đối diện Trương Huyền:

- Ta nguyện ý cùng ngươi tỷ thí... Không biết có dám nghênh chiến hay không?

- Ngươi?

Vẻ mặt Trương Huyền tiếc hận:

- Ta nói qua, cho năm người các ngươi cùng tiến lên, nếu không, chỉ có phần bị đánh... Như vậy đi, ta cũng không bắt nạt người, cho ngươi một giây thời gian, ngươi có thể tùy ý tấn công, ta không đánh trả!

Dùng ra toàn lực

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

Nghe nói như thế, thân thể thanh niên vụt qua, lửa giận từ từ xuất hiện, tùy thời sẽ bùng nổ.

Cùng tên này nói nhiều một câu, cũng cảm thấy sẽ tức chết tại chỗ. Tu vi đạt tới cấp bậc như bọn họ, đừng nói một giây, xem như một phần mười giây, cũng có thể phân ra sinh tử, cho hắn một giây, tùy ý tấn công, không đánh trả... Quả thực chính là trần trụi miệt thị!

- Không cần! Có bản lĩnh liền phát huy ra thực lực mạnh nhất của ngươi, để ta nhìn một chút, đến cùng có thực lực gì!

Thanh niên cắn răng.

- Ngươi xác định?

Trương Huyền nghi ngờ.

- Ta xác định! Ta cũng không giống như Nam Cung Mạt, chỉ thi triển thân pháp, bị ngươi được như ý, ta sẽ thi triển ra thực lực mạnh nhất, để ngươi biết, người Chư Tử bách gia không thể sỉ nhục...

Ầm ầm!

Trong tiếng gầm gừ, khí tức trên người thanh niên trực tiếp bay lên, tuy áp chế đến Thánh Vực cửu trọng đỉnh phong, nhưng lại cho người ta một

loại cảm giác giống như Đại Thánh, cực kỳ mạnh mẽ, không thể xâm phạm.

- Đã như vậy, vậy ta bắt đầu...

Thấy bộ dáng của hắn, Trương Huyền thoả mãn nhẹ gật đầu.

- Bắt đầu đi, ta cũng bắt đầu...

Bàn tay nâng lên, thanh niên đang muốn tiến hành công kích, liền cảm thấy thấy hoa mắt, ngay sau đó ngực đau đớn kịch liệt.

Tạch tạch! Tạch tạch!

Xương sườn gãy mất mấy cái, trong nháy mắt bay rớt ra ngoài, nặng nề nằm rạp trên mặt đất, mắt tối sầm lại, cũng hôn mê bất tỉnh, giống như Mạt Nhi trước đó, thân thể thỉnh thoảng run rẩy, như bị kinh phong.

- Cái này... Là ngươi bảo ta không cần nhường ngươi, trực tiếp xuất thủ...

Nhìn hắn nằm trên mặt đất, không biết sống chết, Trương Huyền bất đắc dĩ xòe bàn tay ra, mặt mũi vô tội:

- Các ngươi đều nghe được, hắn nói không cần ta nhường hắn một giây... người Chư Tử bách gia là không thể sỉ nhục, nhưng thỉnh thoảng sỉ nhục một chút cũng không sao, bởi vì về sau các ngươi sẽ quen!

- Ngươi tự tìm cái chết...

Nhìn thấy thanh niên ra tay, một chiêu cũng không tiếp được, càng nói ra lời này, hai thanh niên còn lại đồng loạt đi ra, từng cái nghiến răng nghiến lợi, hận không thể lột da đối phương.

Sỉ nhục Chư Tử bách gia chúng ta, ngươi vẫn là người đầu tiên của Danh Sư đại lục từ trước tới nay.

- Lạc Thiên Nhai đúng không! Có dám cùng hai người chúng ta chiến một trận hay không!

Hai cái thanh niên đứng ở hai bên Trương Huyền, ánh mắt tựa như sắp bùng cháy.

- Hai cái cùng tới cũng tốt, tiết kiệm ra tay hai lần, nói thật, ta cũng rất mệt mỏi!

Trương Huyền vịn cằm, nhẹ gật đầu.

- Mệt?

- Mệt em gái ngươi ah... Tổng cộng ra một quyền, một cước, cũng kêu mệt?

Khóe miệng của hai thanh niên co giật.

Một tay quất bay Mạt Nhi, một cước đạp bay một vị khác... Đây con mẹ nó cũng kêu mệt? Có thể cần chút mặt không?

- Loại thái độ vô sỉ. này.. Tại sao ta cảm giác hình như gặp qua?

Lạc Huyền Thanh sửng sốt một chút, có điều sau đó lắc đầu, lần nữa nhìn về phía đài cao.

Hai vị này rõ ràng mạnh hơn hai người trước, liên thủ xem như hắn có lòng tin với Lạc Thiên Nhai, cũng kìm lòng không được tràn đầy lo lắng.

- Các ngươi đi xuống đi!

Ngay thời điểm chiến đấu hết sức căng thẳng, một thanh âm vang lên. Hai vị thanh niên vội vàng quay đầu, ngay sau đó nhìn thấy lão sư đứng dậy.

- Lão sư...

- Vị bằng hữu này, không chỉ lĩnh ngộ không gian cảnh giới thứ tư, tu vi càng kinh người, cùng cấp bậc có thể xưng vô địch... cho dù các ngươi liên thủ, cũng không địch nổi!

Sắc mặt Nam Cung Nguyên Phong nghiêm túc nhìn qua.

Bàng chi Lạc gia đột nhiên xuất hiện này, tuy bề ngoài xấu xí, nhưng thực lực chân chính để hắn kinh tâm.

Vãn bối có thể được mình mang tới, tự nhiên cũng là tuyển ra ưu tú nhất, mặc dù kém tồn tại ở trên Đại Nho Thiên bảng, Địa bảng rất nhiều, nhưng so với một chút Danh Sư, thậm chí Chiến Sư đỉnh phong, cũng cường đại hơn không biết bao nhiêu.

Dù vậy cũng bị đánh bại dễ dàng... thực lực kẻ trước mắt này, đã có thể dùng kinh khủng để hình dung. Hai hậu bối của mình, cho dù vượt qua hai người Nam Cung Mạt, nhưng chân chính đi lên cũng không cách nào thắng được.

- Nhưng hắn nhục Chư Tử bách gia ta...

Nghe lão sư nói bọn họ không thể chiến thắng, hai thanh niên xiết chặt nắm đấm, hàm răng cắn sắp vỡ vụn.

- Chư Tử bách gia cao cao tại thượng, dựa vào là thực lực, không phải là mấy câu liền có thể sỉ nhục, cũng không phải vài câu, liền có thể thổi phồng!

Nam Cung Nguyên Phong hừ một tiếng, không tiếp tục giải thích, mà ánh mắt ngưng trọng nhìn về phía Trương Huyền:

- Vốn lấy thân phận của ta, không nguyện ý lấy lớn hiếp nhỏ, nhưng đồ vật này, Chư Tử bách gia ta tình thế bắt buộc, nếu không ta trở về, nhất định sẽ bị trừng phạt... Không bằng như vậy đi, ta và ngươi tỷ thí, ngươi có dám tiếp không?

Ầm ầm!

Nói xong, lực lượng trên người xông thẳng lên trời, không gian bốn phía xuất hiện vặn vẹo, hình như bầu trời cũng bị lực lượng trùng kích rớt xuống.

Đại Thánh đỉnh phong nhất, Bất Hủ cảnh! Tương xứng với bốn Dị Linh tộc kia!

- Ta vừa rồi đã nói, ngươi tới so, đi ra sớm một chút không phải tốt sao...

Trương Huyền ngẩng đầu, cười nhạt một tiếng.

Áp chế tu vi ngang nhau, Long Cốt Thần Thương cũng không phải đối thủ, mặc dù mấy thanh niên này không yếu, nhưng vẫn kém rất lớn, Nam Cung Nguyên Phong có lẽ có thể để cho hắn đánh ra chút tinh thần.

- Vậy thì tốt!

Nam Cung Nguyên Phong hít sâu một hơi, lực lượng trong cơ thể nhanh chóng hạ xuống, thời gian nháy mắt giống như Trương Huyền, đạt đến Thánh Vực cửu trọng đỉnh phong.

Lấy thực lực như hắn, khiêu chiến một Thánh Vực cửu trọng, quả thực mất tôn nghiêm.

Nhưng truyền thế thiên phù, nhất định phải đạt được, đây là nhiệm vụ Chư Tử bách gia cho, thật muốn tay không quay về, coi như hắn là hậu nhân của Cổ Thánh, cũng đảm đương không nổi.

- Xin mời...

Lật bàn tay một cái, Nam Cung Nguyên Phong tập trung tinh thần nhìn về phía Trương Huyền.

Thực lực đối phương thông qua hai trận chiến vừa rồi đã nhìn ra, cho dù là hắn, đè thấp tu vi, muốn thắng được cũng rất khó, khẳng định phải dùng ra toàn lực!

Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là... Vừa rồi đối phương cùng đám người Nam Cung Mạt chiến đấu, vận dụng lực lượng cường đại nhất.

Nghĩ đến đây, hắn kìm nén không được:

- Mong Thiên Nhai huynh dùng ra toàn lực cùng ta đối chiến!

- Dùng toàn lực?

Trương Huyền nhíu mày, có chút khó khăn:

- Ngươi xác định?

Chiến đấu với Long Cốt Thần Thương, cũng không có dùng ra toàn lực, dùng toàn lực với hắn, thật có thể chịu được?

- Đương nhiên, ta thân là hậu nhân của Tử Dung Cổ Thánh, coi như thực lực không đủ, tôn nghiêm vẫn phải có... Hi vọng ngươi có thể tác thành!

Nam Cung Nguyên Phong ôm quyền.

Đường đường lão sư của Đại Nho đường, hậu nhân Cổ Thánh, đè thấp tu vi cũng bị người khác nhường, coi như trở lại Chư Tử bách gia, cũng vĩnh viễn không ngẩng đầu lên được.

- Cái này... Cũng được!

Thấy thái độ của hắn nghiêm túc, Trương Huyền nhẹ gật đầu:

- Vậy thì tốt, ta chuẩn bị thi triển toàn lực...

- Tới đi, để ta nhìn một chút, siêu cấp cường giả lĩnh ngộ được cảnh giới không gian thứ tư của Danh Sư đại lục, đến cùng có bao nhiêu lợi hại!

Nam Cung Nguyên Phong khí phách đầy trời, chân khí trong cơ thể xao động, hét lớn một tiếng, lời còn chưa dứt, liền nghe một đệ tử ở sau lưng thanh âm dồn dập vang lên:

- Lão sư, cẩn thận...

Vù!

Còn không có kịp phản ứng, Nam Cung Nguyên Phong liền cảm thấy trên người tê rần, cảnh tượng trước mắt nhanh chóng lùi về phía sau, nguyên bản kiến trúc Lạc gia to lớn, biến thành một chấm đen nhỏ, dần dần biến mất ở trong tầm mắt, không nhìn thấy gì nữa.

Xin làm gia chủ của chúng ta

dtv-ebook.com

- Phốc!

Cho tới giờ khắc này, mới phát giác được toàn thân rã rời, trong cơ thể có lực lượng không ngừng quanh quẩn, cảm thấy cả người muốn nổ tung.

Không chịu nổi phun ra một ngụm máu tươi, biết bất cứ lúc nào cũng sẽ tử vong, Nam Cung Nguyên Phong cũng không tiếp tục áp chế lực lượng trong cơ thể.

Ầm ầm!

Kiến Thần Bất Hoại, Kim Thân, Tâm Huyết Lai Triều... một cái nháy mắt, tu vi triệt để khôi phục, lần nữa đạt đến Bất Hủ cảnh, chân khí trong cơ thể nhanh chóng vận chuyển, lúc này mới ổn định thân hình ở trên không trung, vẻ mặt trắng bệch.

Ngẩng đầu nhìn về phía trước, chỉ thấy mình đã bay ra không biết bao xa, Lạc gia chiếm diện tích mấy trăm cây số, đã không nhìn thấy.

- Đây là... Bay ra mấy vạn cây số?

Khóe miệng nhịn không được run rẩy, trong đầu mê man.

Mới vừa nói chiến đấu, để đối phương ra tay toàn lực... Tuy làm xong chuẩn bị có thể sẽ bại, nhưng nằm mơ cũng không có nghĩ đến bại nhanh như vậy, một quyền bị đánh ra xa như vậy...

Loại lực lượng này, xem như cường giả Kiến Thần Bất Hoại đại viên mãn, cũng chưa chắc có thể làm được? Một Thánh Vực cửu trọng...

- Đây mới là thực lực chân chính của hắn? Khó trách muốn năm người chúng ta lên một lượt... Cùng tiến lên, cùng cấp bậc cũng không phải đối thủ!

Thân thể run một cái, lúc này Nam Cung Nguyên Phong mới cảm thấy nghĩ mà sợ.

Nếu không phải hắn ở thời khắc mấu chốt giải phong tu vi, khôi phục lại Bất Hủ cảnh, lực lượng của đối phương ở lại trong cơ thể hắn, rất dễ dàng có thể chấn hắn nổ thành bột phấn.

Mấu chốt nhất là, nếu đối phương không phải dùng loại lực lượng này, mà vọt thẳng tới giết, coi như thân thể đạt đến Bất Hủ, cũng sẽ bị một quyền xuyên thấu, bỏ mình tại chỗ... Đáng sợ! Tại sao có thể có Thánh Vực cửu trọng đỉnh phong mạnh như vậy?

- Chỉ sợ không kém Khổng Thi Dao... Không nghĩ tới Danh Sư đại lục còn có nhân tài như vậy!

Nhịn không được cảm xúc, đồng thời vẻ mặt ảm đạm.

Chỉ một quyền là hắn biết, không cần tiếp tục so nữa, đã thua, trở về nhất định bị trừng phạt.

Nhưng cũng hết cách rồi, thua thì thua, để hắn đường đường hậu nhân Cổ Thánh đi cứng rắn cướp, thật đúng là làm không được.

- Trở về!

Trong lòng có quyết định, không còn xoắn xuýt nữa, thân thể vụt qua, thẳng tắp bay về phía Lạc gia.

- Ngươi còn cam lòng trở về ah!

Vừa tới quảng trường, chỉ thấy Lạc Thiên Nhai vừa rồi ra tay với hắn, đang ngồi ở chỗ ngồi trước đó của hắn, trước mặt là một cái lẩu nóng hổi, vừa ăn vừa giải thích:

- Chờ nửa ngày không thấy trở về, có chút đói bụng, nên ăn một chút, có muốn ăn chung không...

- ...

Nam Cung Nguyên Phong thấy ngực đau.

Không phải là bị đánh, mà là nghẹn.

Hắn có thể thấy được, đối phương ăn lẩu ở lúc này, tuyệt đối là cố ý, đường đường cao thủ Đại Nho đường của Chư Tử bách gia, tới khiêu chiến một gia tộc ở Danh Sư đại lục, bị một quyền đánh bay... Suýt chút nữa không có bay trở về, để người ta ăn lẩu chờ... Truyền đi cũng không cần sống.

- Nam Cung Nguyên Phong ta thua tâm phục khẩu phục, cáo từ!

Biết ở tiếp, sẽ càng ngày càng mất mặt, Nam Cung Nguyên Phong nhịn không được nữa, thu con quay không gian về, ôm quyền, sau đó nói với bốn học sinh:

- Chúng ta đi!

Nói xong bay ra ngoài, thời gian nháy mắt biến mất ở trước mắt.

- Đi...

- Chúng ta chiến thắng Chư Tử bách gia?

- Thiên Nhai vạn tuế!

- Thiên Nhai, ta quá tôn sùng ngươi, ngươi là thần tượng của ta, ta muốn sinh con cho ngươi!

- Thiên Nhai, ngươi là người vĩ đại nhất trên thế giới, ta là Luyện Khí sư của gia tộc, ta muốn rèn đúc vũ khí cho ngươi, muốn bao nhiêu có bấy nhiêu...

...

Dưới đài reo hò, toàn bộ Lạc gia trong nháy mắt sôi trào.

Vốn cho rằng lần này Chư Tử bách gia khiêu chiến, Lạc gia bọn họ sẽ giống như buổi sáng, mặt mũi mất hết, nằm mơ cũng không nghĩ đến, Lạc Thiên Nhai nhờ vào sức một người, ngăn cơn sóng dữ, không chỉ giúp gia tộc xả giận, còn đánh Chư Tử bách gia không hề có lực hoàn thủ...

Trong nháy mắt, vị con cháu bàng chi trước đó chưa hề có người thấy, thành công thần lớn nhất Lạc gia, thần tượng của tất cả mọi người!

- Cái này...

Ngắm nhìn bốn phía, thấy người Lạc gia cảm kích, nhân tâm ngưng tụ trước nay chưa có, trong lòng Trương Huyền tràn đầy cảm xúc. Buổi sáng hắn cưỡng ép từ hôn, tạo thành đả kích rất lớn cho đối phương, hiện tại đã triệt để khôi phục lại.

- Cảm ơn Thiên Nhai huynh, xuất thủ cứu gia tộc ở trong nguy nan...

Lạc Càn Trinh tiến về phía trước một bước, vẫy tay một cái, trường kiếm của Tử Dung Cổ Thánh bay tới:

- Đây là tiền đặt cược của Nam Cung Nguyên Phong, chỉ có ngươi mới có tư cách sử dụng...

Trương Huyền sững sờ.

Hắn ra tay trợ giúp Lạc gia, chỉ là bù đắp áy náy, không có ý tứ lấy đồ vật của đối phương, dừng lại một chút, sau đó khoát tay áo:

- Đây là một con cháu Lạc gia nên làm, không tính là gì...

- Nhận lấy đi, ngươi cứu vãn gia tộc, để tộc nhân ngưng tụ trước nay chưa có, chỉ có nhận lấy, mọi người mới cảm thấy đương nhiên...

Lạc Khinh Trần cũng tới trước mặt, mỉm cười.

- Cái này... Cũng được!

Thấy đối phương khăng khăng muốn đưa, Trương Huyền đành phải nhẹ gật đầu, đưa tay nhận lấy.

Có Long Cốt Thần Thương, có chuôi kiếm này hay không cũng không tính là gì, có điều đưa cho Triệu Nhã mà nói, vừa vặn có thể để cho thực lực nàng tăng lên.

- Đoán không sai, buổi trưa các tiền bối trong từ đường chấn động, tổ tiên công nhận hắn là ngươi!

Thấy hắn nhận lấy trường kiếm, Lạc Càn Trinh thở phào nhẹ nhõm, nhìn lại.

- Tiền bối chấn động? Tổ tiên công nhận?

Trương Huyền nghi ngờ.

- Ngươi là con cháu bàng chi, không biết cũng rất bình thường, Lạc gia lấy không gian phong cấm chân giải lập nghiệp, chỉ cần có người lĩnh ngộ loại chân giải này, thì có thể nhận được tiên tổ đồng ý, bài vị tổ tiên thần phục...

Lạc Càn Trinh giải thích một câu.

- Hắn là ta!

Trương Huyền giật mình.

Buổi sáng rời Lạc gia, hắn cùng Lạc Nhược Hi đi Bạch Khê sơn, tính toán thời gian, hắn là buổi trưa lĩnh ngộ không gian phong cấm chân giải.

- Ngươi lĩnh ngộ phong cấm chân giải, liền có tư cách làm Lạc gia gia chủ...

Lạc Càn Trinh giải thích xong, ôm quyền nói:

- Mong Thiên Nhai huynh có thể chủ trì đại cục, dẫn đầu Lạc gia chúng ta đi về phía mạnh hơn!

- Làm gia chủ? Này làm sao làm...

Còn tưởng rằng chuyện gì, nghe được là cái này, Trương Huyền giật nảy mình.

Hắn căn bản không phải người Lạc gia, làm gia chủ gì chứ?

- Lạc gia nhục nhã, bị Trương gia tiểu thiên tài ở trước mặt mọi người từ hôn, rất mất thể diện, hiện tại cũng chỉ có ngươi mới có uy tín cùng năng lực, làm cho tất cả mọi người lần nữa ngưng tụ, khôi phục lòng tin! Cứu Lạc gia không bị chế giễu... Mong không nên chối từ!

Lạc Càn Trinh ôm quyền khom người.

- Xin làm Lạc gia gia chủ, không nên chối từ...

Rất nhiều trưởng lão cũng đồng thời cúi người.

- Cái này...

Trương Huyền phát điên.

Hắn thật sự chỉ là tới bù đắp mắc nợ, lại bắt mình làm gia chủ... Chuyện này là sao? Còn có thiên lý ư? Còn có công đạo ư?

Chẳng lẽ quá mức ưu tú, thật được hoan nghênh như thế, bất đắc dĩ như thế?

Sớm biết như vậy, biểu hiện phổ thông một chút là được, chỉ là phải làm sao mới có thể biểu hiện bình thường?

Ta là thật không hiểu lắm, không quá biết ah! Ai có thể dạy ta một chút... Thật hao tổn tâm trí!

Trương Huyền là người Lạc gia?

dtv-ebook.com

Mặt mũi Trương Huyền phát điên, nhịn không được nhìn về phía Lạc Nhược Hi, lại thấy nàng cười nhẹ nhàng, một bộ bản thân làm ra sự tình, tự mình giải quyết, tự làm tự chịu.

Thấy nàng như vậy, biết không đáng tin cậy, Trương Huyền đành phải bất đắc dĩ ngẩng đầu nhìn về phía Lạc Càn Trinh cùng tất cả trưởng lão.

- Chư vị tâm tình, ta có thể lý giải, nhưng con người của ta nhàn vân dã hạc đã quen, làm gia chủ, thực sự không thích hợp!

- Thiên Nhai huynh, không cần lo lắng, Lạc gia quản lý cùng tất cả việc vặt vãnh, có thể giao cho ta cùng Khinh Trần đại trưởng lão, ngươi chỉ cần vung cánh tay lên hô, lúc Lạc gia gặp nguy hiểm, hoặc là ở thời khắc quan trọng xuất hiện, tụ nhân tâm là được, thời gian khác, hoàn toàn có thể du sơn ngoạn thủy, bế quan tu luyện!

Lạc Càn Trinh vội vàng nói.

Hiện tại Lạc gia bị từ hôn, mất hết mặt mũi, nhu cầu cấp bách một vị cường giả chân chính dẫn đầu!

Vị cường giả này khuất nhục Chư Tử bách gia, do hắn làm gia chủ, vừa vặn có thể làm tuyên truyền, mạnh mẽ đánh mặt Trương gia, làm cho tất cả mọi người đều biết, Lạc gia cũng không phải là dựa vào thông gia... Mà có thực lực chân chính!

- Ta...

Thấy như vậy cũng chối từ không hết, Trương Huyền đành phải tế ra đòn sát thủ:

- Ta tuy họ Lạc, nhưng quá mức bàng chi, huyết mạch cực kỳ mỏng manh, thậm chí có khả năng giống như người bình thường, bảo ta làm gia chủ, trên huyết mạch có chút không hợp...

- Cái này đơn giản, đại trưởng lão, lấy Huyết Mạch Luân tới, cung thỉnh Thiên Nhai huynh kiểm nghiệm huyết mạch!

Lạc Càn Trinh quay đầu nói.

- Kiểm nghiệm huyết mạch?

Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm:

- Trước thời hạn nói, nếu như huyết mạch của ta quá mức mỏng manh, vị trí gia chủ đừng vội nhắc lại!

Hắn cùng Lạc gia nửa xu quan hệ cũng không có, huyết mạch tự nhiên kiểm nghiệm không ra, trước thời hạn dự phòng tốt, đến lúc đó cái gọi là tộc trưởng liền có thể từ chối.

- Tốt!

Lạc Càn Trinh gật đầu.

Nếu như huyết mạch đối phương thật mỏng manh không đáng kể, cũng chỉ có thể thông gia, để tiểu công chúa gả cho đối phương.

Nói cách khác, bất kể như thế nào, ngày hôm nay vị Lạc Thiên Nhai lĩnh ngộ phong cấm chân giải này, nhất định phải lên làm tộc trưởng, nếu không Lạc gia thật sự ở trong tay hắn xuống dốc không phanh.

Nghe được dặn dò, Lạc Khinh Trần vội vã xoay người, thời gian không dài bay về, bàn tay run lên, một cái đồ vật giống như la bàn lơ lửng ở trên đài cao.

- Đây là Huyết Mạch Luân mà Lạc gia dùng kiểm nghiệm huyết mạch, chia làm mười đẳng cấp, cũng chính là từ một đến mười, một đại biểu ẩn

chứa một phần mười huyết mạch tiên tổ, mười đại biểu huyết mạch tinh thuần giống như tiên tổ! Bình thường con cháu hạch tâm, phải nắm giữ ba trở lên, đệ tử phổ thông cũng cần một trở lên... Thấp hơn số này, thì không có cách nào ở chủ gia, phân phối đến bàng chi, tự sinh tự diệt!

Lạc Khinh Trần ngẩng đầu nhìn tới, trong mắt mang theo trông đợi:

- Thiên Nhai huynh, mặc dù là con cháu bàng chi, nhưng có thể một thân một mình lĩnh ngộ phong cấm chân giải, thiên tư mạnh mẽ, khoáng tuyệt cổ kim... chỉ cần huyết mạch vượt qua một, liền có thể làm gia chủ, bất kỳ người nào cũng không có dị nghị!

- Vượt qua một ?

Không nghĩ tới huyết mạch còn có phân chia tỉ mỉ như vậy, khó trách lúc trước hắn còn chưa ra đời liền bị xác định thiên tài vô thượng nhất Trương gia, chỉ sợ huyết mạch ít nhất vượt qua tám hoặc chín, thậm chí đến gần mười vô hạn!

- Vâng, chỉ cần Thiên Nhai huynh nhỏ huyết dịch lên, kim đồng hồ phía trên sẽ xuất hiện thay đổi...

Lạc Khinh Trần vội vàng nói.

- Tốt, huyết mạch ta mỏng manh, có thể bỏ qua không tính, các ngươi đã có thứ này... như vậy cho các ngươi hết hy vọng!

Trương Huyền mỉm cười.

Chỉ có ẩn chứa huyết mạch, mới có thể có khắc độ, huyết mạch của hắn cùng đối phương tám sào tre cũng kéo không tới quan hệ, tự nhiên không cần lo lắng.

Hô!

Ngón tay búng một cái, một giọt máu thẳng tắp bay về phía Huyết Mạch Luân, nhẹ nhàng rơi vào chính giữa lỗ khảm.

Ông!

Một tiếng thanh thúy vang lên, ngay sau đó giọt máu này thiêu đốt, kim đồng hồ tại nguyên chỗ không nhúc nhích, như nhận lấy cái gì cảm ứng, bỗng nhiên xoay tròn.

Kẹt kẹt!

Kim đồng hồ ngừng lại, chỉ một con số... Chín!

- Sao lại là chín? Huyết Mạch Luân này nhất định là hỏng...

Trương Huyền giống như bị Ngũ Lôi Oanh Đỉnh, suýt chút nữa điên rồi.

Hắn là người Trương gia, làm sao huyết mạch không có đo lường ra, lại có huyết mạch Lạc gia, hơn nữa còn cao như vậy?

Chẳng lẽ... thân phận chân thật của mình không phải Trương gia tiểu thiên tài, mà là ca ca của Lạc Thất Thất? Đến cùng xảy ra chuyện gì?

Hắn bên này mặt mũi phát điên, Lạc Càn Trinh cùng đám người Lạc Khuynh Thành tràn đầy khẩn trương đồng thời cứng đờ, ngay sau đó điên cuồng, suýt chút nữa nhảy dựng lên.

Độ tinh thuần huyết mạch là chín... liền đại biểu, vị trước mắt này không chỉ là người Lạc gia, càng trọng yếu nhất là, thậm chí vượt xa bọn họ!

Khó trách có thể lĩnh ngộ phong cấm chân giải, coi như không có loại năng lực này, chỉ là huyết mạch cũng có tư cách làm gia chủ!

- Cung nghênh gia chủ!

Không kìm nén được nữa, vội vàng ôm quyền khom người.

- Cung nghênh gia chủ!

Các trưởng lão khác cũng đồng loạt quỳ gối.

Trước đó muốn nói là bị bức ép bất đắc dĩ, nhất định để vị này làm gia chủ, nhưng bây giờ, nắm giữ huyết thống tinh thuần như thế, không cho hắn làm cũng không được!

- Ta... Ta thật sự là bàng chi, bé nhỏ không đáng kể...

Trương Huyền hồn bay phách lạc.

- Thiên Nhai huynh không cần khiêm tốn, huyết mạch truyền thừa, cũng không phải nghiêm ngặt dựa theo hạch tâm, bàng chi, nhất mạch truyền thừa, có ít người tuy hạch tâm, nhưng sau khi sinh mỏng manh có thể bỏ qua không tính, có ít người là bàng chi, nhưng có thể phản tổ, tinh thuần để cho người ta khiếp sợ... Nguyên nhân chính là như vậy, đại gia tộc hàng năm đều cần lần nữa kiểm nghiệm huyết mạch, chân tuyển người mới. Tuy ngươi là bàng chi, nhưng có loại huyết mạch tinh thuần này, nhất định là cái sau!

Thấy hắn như vậy, Lạc Càn Trinh còn tưởng rằng là quá mức vui vẻ, cười giải thích.

Huyết mạch truyền thừa, cũng không phải tuân thủ quy luật di truyền một cách nghiêm chỉnh, có ít người sẽ có hiện tượng phản tổ, cũng có chút người vượt di truyền xa xôi, cuối cùng biến mất không thấy gì nữa.

Vị trước mắt này, thân là bàng chi, lại nắm giữ huyết mạch tinh thuần ngay cả đệ tử hạch tâm cũng không thể với tới, loại tình huống này, trước kia cũng đã gặp qua, có sử sách đối chiếu, có dấu vết lần theo, cũng không phải đột nhiên xuất hiện.

- Huyết mạch đã xác định, lại lĩnh ngộ không gian chân giải, Thiên Nhai huynh không cần thiết từ chối nữa!

- Đúng vậy, lại không thể từ chối, Lạc gia cần ngươi tọa trấn...

- Hiện tại chỉ có ngươi, mới có thể ổn định nhân tâm Lạc gia...

- Nếu như ngươi không đáp ứng, Lạc gia thật sẽ suy yếu, chúng ta cũng sẽ trở thành tội nhân gia tộc!

Tất cả trưởng lão cũng vội vàng mở miệng.

Trương Huyền nắm tóc.

Đồng ý kiểm nghiệm huyết mạch, chỉ vì thuận tiện cự tuyệt, nằm mơ cũng không nghĩ đến, lần này không những cự tuyệt không được, còn thành chứng cứ mạnh mẽ...

- Ta... lần này tới, là muốn truyền thụ phương pháp lĩnh ngộ chân giải ra ngoài, không phải là vì quyền thế...

Trương Huyền nhẫn nhịn nửa ngày, không thể làm gì khác hơn nói.

- Lạc Huyền Thanh bái kiến lão sư!

Tiếng nói mới vừa kết thúc, liền nghe thanh âm phù phù vang lên, Lạc Huyền Thanh quỳ gối trước mặt, trong ánh mắt tràn đầy kiên định.

- Ah...

Trương Huyền sững sờ tại nguyên chỗ, không khỏi ngây người... Nói ta nhanh, ngươi còn nhanh hơn ta... Trực tiếp bái sư, thật được sao?

Lần nữa làm tộc trưởng

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

Không biết như thế nào cho phải, Trương Huyền đành phải tiến về phía trước một bước, đỡ lấy đối phương:

- Không cần khách khí như thế, chúng ta có thể làm bằng hữu...

Từ khi biết Lạc Huyền Thanh, liền rất hợp khẩu vị, tuy cuối cùng không trở thành anh vợ của hắn, biến thành huynh trưởng của Lạc Thất Thất... Thế nhưng chưa hề sửa đổi sơ tâm!

Coi ngươi là huynh đệ, ngươi lại muốn bái sư...

- Trương gia Trương Huyền, nhục tôn nghiêm Lạc gia ta, hại muội muội ta đau lòng, ta cùng hắn không đội trời chung! Nhưng thực lực của hắn ngày càng tăng cường, ta đã không đuổi theo kịp, mong lão sư truyền ta phương pháp lĩnh ngộ phong cấm chân giải! sau khi học thành, báo thù rửa hận, không giết tiện nhân, thất phu kia, ta thề không làm người...

Lạc Huyền Thanh nghiến răng nghiến lợi, cũng không đứng dậy.

- ...

Mắt Trương Huyền tối sầm lại, lảo đảo một cái, suýt chút nữa ngất đi, chỉ cảm thấy đầu ong ong, đành phải an ủi:

- Cái này... Trương Huyền kia cũng không phải cố ý...

Coi ngươi là huynh đệ, không những muốn bái sư, còn muốn giết ta... Con mẹ nó chứ ta trêu ai ghẹo ai?

- Không phải cố ý, liền có thể chọc muội muội ta đau lòng, mà không quan tâm? Không phải cố ý, mà sỉ nhục xong Lạc gia, phủi mông đi thẳng một mạch?

Lạc Huyền Thanh ngẩng đầu nhìn tới:

- Mong tiền bối tác thành, chỉ cần thu ta làm đồ đệ, bảo ta lên núi đao xuống biển lửa cũng sẽ không tiếc!

- Cái này...

Trương Huyền thật phát điên.

Sớm biết liền không đến Lạc gia, cái này gọi là chuyện gì.

Để hắn làm gia chủ không nói, bằng hữu duy nhất công nhận lại còn muốn bái sư... Mấu chốt nhất mục đích bái sư là vì giết hắn... Như vậy ta đến cùng dạy hay không dạy?

Đang buồn bực, quay đầu nhìn về phía Lạc Nhược Hi, chỉ thấy nàng cười nhẹ nhàng, dường như đã sớm biết sẽ có loại tình huống này, không cảm thấy ngoài ý muốn mảy may.

- Nhược Hi, ngươi biết ta sẽ bị đo lường ra huyết mạch Lạc gia? Chẳng lẽ... là phù lục ngụy trang của ngươi làm ra?

Trong lòng Trương Huyền hơi động, nhớ tới một việc, nhịn không được truyền âm qua.

Hắn khẳng định không phải người Lạc gia, điểm ấy có thể xác định, nếu không không có khả năng cùng Trương gia tiểu thiên tài hoàn toàn ăn khớp, còn có thể kích hoạt huyết mạch Trương gia.

Đã không phải, vì sao lại kiểm tra ra huyết mạch là chín, suy đi nghĩ lại, cũng chỉ có khả năng này, chính là Lạc Nhược Hi cho phù lục ngụy trang có vấn đề!

- Ừm, đó là chân khí áp dụng thể chất đặc thù cô đọng thành, không chỉ có thể thay đổi dung mạo cùng khí tức linh hồn, thậm chí có thể ngụy trang thành huyết mạch chủng tộc muốn ngụy trang, Cổ Thánh cũng không phát hiện ra được. Lại nói, ngươi lĩnh ngộ phong cấm chân giải, nếu như đạt tới Cổ Thánh, lưu lại huyết mạch sẽ giống bọn họ như đúc, đạt tới chín không tính là gì...

Lạc Nhược Hi truyền âm trả lời.

- Cái này...

Da mặt Trương Huyền co lại, thân thể run rẩy.

Náo loạn nửa ngày, thật đúng là vấn đề của phù lục, sớm biết liền không dùng... Chỉ là ngay cả huyết mạch cũng có thể ngụy trang... Quá cường đại đi! Trước kia làm sao chưa từng nghe nói trên đời còn có thứ này?

- Thiên Nhai huynh, xin không nên từ chối, hiện tại Lạc gia thật cần một vị tộc trưởng mới...

Thấy vẻ mặt Trương Huyền không ngừng biến hóa, Lạc Càn Trinh còn tưởng hắn không nguyện ý, nhịn không được nữa vội nói.

- Không phải ta không nguyện ý, mà là ta thật không thích hợp làm Lạc gia gia chủ...

Trương Huyền lắc đầu:

- Như vậy đi, ta cần hỏi thăm thê tử của ta một chút!

Xuất hiện loại cục diện này, là do tấm bùa kia của Lạc Nhược Hi làm, nếu không đã sớm thoát thân... Hết cách rồi, chỉ có thể lấy nàng làm bia đỡ đạn.

- Tẩu phu nhân cũng tới?

Nghe nói hắn muốn hỏi vợ, Lạc Càn Trinh sửng sốt một chút, lập tức nói.

- Không sai...

Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng, nhìn về phía nữ hài, xòe bàn tay ra:

- Linh Tê, đến đây đi!

- ...

Không nghĩ tới tên này vứt nồi cho mình, thấy tất cả mọi người nhìn qua, trốn tránh đã không được, Lạc Nhược Hi đành phải gật đầu bất đắc dĩ, thân thể mềm mại bay lên đài cao.

- Lạc tộc trưởng, ta hứa với vợ mang nàng ngao du cả đời, xem quyền quý giống như mây trôi... Cho nên ngươi ưu ái, chỉ có thể dứt bỏ!

Nắm tay Lạc Nhược Hi, Trương Huyền lặng lẽ truyền âm:

- Giúp ta thoái thác...

- Cái này...

Bị nắm tay ở trước mặt mọi người, Lạc Nhược Hi hơi đỏ mặt, khinh bỉ nhìn tên này một cái:

- Đã bảo ta nói, vậy ta liền nói lời công đạo! Thật ra thì... Thiên Nhai làm gia chủ của các ngươi cũng không sao!

- Ừm?

Trương Huyền như bị giật điện, con mắt suýt chút nữa rơi ra.

Sao ngươi không theo kịch bản nói chuyện? Ta muốn ngươi nói không phải cái này...

- Bất quá hắn dốc lòng tu luyện, sự tình gia tộc không có cách nào xử lý, hơn nữa lần này trở về, mục đích là muốn truyền thừa phương pháp lĩnh ngộ chân giải, để Lạc gia đi ra bóng mờ bị từ hôn... Chỉ cần Lạc gia chủ có thể đồng ý yêu cầu này, làm tộc trưởng cũng không sao!

Lạc Nhược Hi gật đầu nói.

- Tốt, ta đồng ý!

Lạc Càn Trinh vội vàng gật đầu.

Không xử lý sự tình gia tộc, bọn họ có thể xử lý, điểm ấy trước đó đã nói, có thể truyền thừa phong cấm chân giải, vậy thì càng tốt hơn! Bất kể từ chỗ nào, đều đối với gia tộc trăm lợi mà không một hại, sao có thể cự tuyệt!

- Hiện tại loại tình huống này, đối phương chắc chắn sẽ không từ bỏ ý đồ, không bằng đáp ứng trước, dù sao thân phận của chúng ta là ngụy trang, bọn họ cũng không biết, về sau cùng lắm thì không dùng thân phận này nữa, thời gian lâu dài, tự nhiên sẽ lần nữa xác lập tộc trưởng mới...

Thấy hắn đồng ý, Lạc Nhược Hi lặng lẽ truyền âm.

- Cái này... được rồi!

Hiện tại loại tình huống này, cũng chỉ có thể làm như vậy.

Tuy bất đắc dĩ, nhưng cuối cùng Trương Huyền vẫn nhẹ gật đầu.

Cái này gọi là chuyện gì, vốn chỉ nghĩ, bù đắp mắc nợ cho Lạc gia, nằm mơ cũng không ngờ tới, biến thành gia chủ của người ta. Lần này được rồi... Trương gia gia chủ, Lạc gia gia chủ, Thánh Tử điện điện chủ, còn vô cùng có khả năng trở thành Danh Sư đường đường chủ... tất cả thế lực

siêu nhất lưu trên Đại lục, hầu như đều bị mình thống trị... Đúng, trong tam đại gia tộc còn có Tưởng gia, có cần đi qua tản bộ một vòng? Nhìn xem có thể lăn lộn thành tộc trưởng hay không?

- Đệ tử Lạc gia gặp qua tộc trưởng!

Thấy hắn đồng ý, còn lại liền đơn giản.

Vừa vặn tộc nhân đều ở đây, vì Trương gia đón dâu, đủ loại đồ vật cũng chuẩn bị cực kỳ đầy đủ, rất nhanh liền tiến hành xong đại điển kế vị.

Bên này Trương Huyền vội vàng kế vị Lạc gia gia chủ, đám người Nam Cung Nguyên Phong rời Lạc gia, một bên tiến lên, một bên tràn đầy buồn bực.

- Lão sư, lần này nhiệm vụ không hoàn thành, chúng ta nên làm cái gì?

Một thanh niên nhịn không được nữa hỏi.

- Còn có thể làm sao? Trở về tiếp nhận trừng phạt đi!

Nam Cung Nguyên Phong lắc đầu, tràn đầy thất lạc, một lát sau nói:

- Như vậy đi, tìm một chỗ điều chỉnh một chút, đợi khôi phục thực lực, theo ta đi Trương gia, Lạc gia toát ra một thiên tài như vậy, ta không tin Trương gia cũng có!

- Chỉ có thể như vậy...

Thanh niên gật đầu, lời còn chưa dứt, đột nhiên cảm thấy không gian dưới chân ngưng kết, không cách nào bay về phía trước.

Đồng tử co rụt lại, mọi người vội vàng nhìn về phía trước, ngay sau đó liền thấy một thân ảnh tuyệt mỹ lơ lửng ở cách đó không xa, viên châu trước mặt xoay tròn, mang theo lực lượng kinh người.

- Náo Lạc gia ta xong... liền đi như thế, có phải không có lễ phép hay không?

Quay đầu nhìn qua, vẻ mặt nữ hài lạnh nhạt.

Thực lực của Lạc Thất Thất

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

- Ngươi là ai?

Cảm nhận được viên châu mang tới cảm giác áp bách to lớn, đồng tử của Nam Cung Nguyên Phong co rụt lại.

Vị trước mắt này, thực lực chân chính khả năng không cao, nhưng viên châu kia đáng sợ, nắm giữ tác dụng bao vây không gian, hơn nữa, mơ hồ cùng bản thân nữ hài phù hợp, tựa như nhất thể, để đối phương phát huy ra lực lượng làm hắn kính sợ.

- Lão sư, nàng hắn là Lạc gia tiểu công chúa!

Nhớ tới cái gì, Nam Cung Mạt vội vàng nói.

- Tiểu công chúa? Ngươi là Lạc Vũ Hinh?

Nam Cung Nguyên Phong xiết chặt nắm đấm.

Đã sớm nghe nói Lạc gia có một vị tiểu công chúa, thiên phú có một không hai, chỉ là lần này đi qua không có thấy, cũng không có để ý nhiều, không nghĩ tới đối phương chạy đến nơi đây chặn bọn họ, chẳng lẽ cho rằng lấy thực lực của mình, có thể lưu bọn họ lại?

- Không sai, ta là Lạc Vũ Hinh, chẳng qua từ hôm nay trở đi, ta tên... Thất Thất!

Nữ hài nhàn nhạt nhìn qua.

Không phải người khác, chính là Lạc Thất Thất, tên thực của nàng là Vũ Hinh, Thất Thất bất quá là dùng tên giả mà thôi.

- Ta mặc kệ ngươi tên gì, sự tình Lạc gia đã xong, là chúng ta tài nghệ không bằng người, không lời nào để nói, ngươi ở đây ngăn cản, không biết có ý gì?

Nam Cung Nguyên Phong nhướng mày.

- Không có ý gì!

Vẻ mặt Lạc Thất Thất lạnh nhạt nhìn qua:

- Động thủ đi!

- Động thủ?

Nam Cung Nguyên Phong sửng sốt.

- Không sai, nếu ngươi không động thủ, vậy ta tới!

Lạc Thất Thất nhàn nhạt hừ một tiếng, cũng không thấy có động tác gì, viên châu trên không vang lên, thân thể trong nháy mắt xuất hiện ở trước mặt một thanh niên, hướng về phía trước nhấn một cái.

Bành!

Máu tươi phun mạnh, thanh niên này lập tức bay ngược ra, một cái nháy mắt, bản thân liền bị trọng thương, xem ra không có ba bốn tháng, là không có phương pháp ra khỏi giường.

- Thật to gan...

Ba thanh niên khác không nghĩ tới nàng nhanh như vậy, nói còn chưa dứt lời liền động thủ, tất cả sắc mặt tái xanh, đồng loạt ra tay. Lực lượng tung hoành, khí tức bay thẳng vân tiêu, lực lượng hùng hồn bao phủ nữ hài.

- Không được...

Thấy lực lượng của các học sinh bắn ra bốn phía, thi triển sức chiến đấu mạnh nhất, Nam Cung Nguyên Phong không chỉ không có cảm thấy vui mừng, ngược lại đồng tử co rụt, vội vàng hét lớn.

Bất quá lúc này đã chậm.

Bành! Bành! Bành!

Liên tục ba tiếng, ba thanh niên chẳng biết lúc nào đã trúng chiêu, giống như cái thứ nhất, nằm trên mặt đất trọng thương, không có mấy tháng rất khó xuống giường.

- Ngươi...

Nam Cung Nguyên Phong tức điên, vội vàng nhìn qua, trong mắt mang theo sát ý lạnh lùng:

- Ngươi muốn làm gì?

- Không làm gì, ra tay đi!

Lạc Thất Thất không thèm phí lời với hắn, nhấc chân đi về phía trước.

Động tác của nàng không nhanh, giống như đi bộ nhàn nhã, nhưng mỗi một bước, đều kéo ra khoảng cách mấy trăm mét, còn không có nhìn rõ ràng, đã đi tới trước mặt Nam Cung Nguyên Phong.

Không nghĩ tới đối phương mượn nhờ viên châu trên không, lĩnh ngộ không gian còn cường đại hơn hắn, da đầu Nam Cung Nguyên Phong nổ tung, cũng không để ý suy nghĩ nhiều, lật bàn tay một cái, lực lượng trong cơ thể trào ra.

Khí tức dâng trào, lực lượng như rồng.

Không hổ là cường giả Chư Tử bách gia, hậu nhân của Tử Dung Cổ Thánh, cùng Trương Huyền đối chiến, là giảm thấp tu vi, không ít võ kỹ

khó mà thi triển, giờ phút này toàn lực vận chuyển, bốn phía giống như bị chấn nát, ánh sáng bị rút đi, triệt để âm u xuống.

Không chỉ như vậy, không khí cũng bị rút sạch, xuất hiện một môi trường chân không.

- Định!

Khuôn mặt Lạc Thất Thất không thay đổi, tiếp tục bước về phía trước, ngón tay nhẹ nhàng điểm một cái.

Rầm!

Khí lưu phun trào, lập tức bị định lại, Nam Cung Nguyên Phong thi triển ra chưởng lực, cũng giống là bị điêu khắc ở trên không, khẽ động cũng không thể động.

Lạc Thất Thất cong ngón tay búng một cái.

Bành!

Nam Cung Nguyên Phong bay ngược ra, người trên không trung liền phun mạnh máu tươi, vẻ mặt trắng bệch, chỉ thoáng cái là hắn biết, đã bị thương thế cực nặng, coi như không nghiêm trọng bằng những học sinh kia, nhưng cũng đủ hắn khôi phục không ít thời gian.

Trong mắt mang theo kinh hoàng, nhìn về phía trước, chỉ thấy nữ hài đã chậm rãi đi đến nơi xa, lơ lửng giữa không trung, tay áo bồng bềnh tựa như tiên tử.

Bỗng nhiên nàng ngừng lại, đầu không xoay, chỉ để lại bóng lưng.

- Tuy Lạc gia kém hậu nhân Chư Tử, nhưng cũng không cho phép bắt nạt! Lần sau muốn tới khiêu chiến... Lạc Thất Thất ta tùy thời chờ đợi!

Nói xong, không gian xuất hiện vết nứt, nữ hài nhẹ nhàng đạp mạnh, biến mất tại chỗ.

- Đáng sợ, Danh Sư đại lục, dưới Cổ Thánh, tại sao có thể có người mạnh như vậy?

Thấy nàng rời đi, lúc này Nam Cung Nguyên Phong mới thở phào nhẹ nhõm, vội vàng cho tất cả học sinh mỗi người dùng một viên đan dược, lúc này mới nhịn không được cảm xúc.

Danh Sư đường của Danh Sư đại lục, mặc dù cũng là Khổng sư lưu truyền tới nay, nhưng tiêu tốn tâm tư nhất định không bằng thân truyền.

(*giống như Huyền Huyền hội cùng đám người Triệu Nhã. Huyền Huyền hội là vật hắn lưu lại, nhưng ở phía trên tiêu tốn tâm tư, cùng người sau là không thể so sánh nổi)

Lần này Khổng miếu mở ra, xao động không gian, bọn họ lần nữa trở về, vốn cho rằng lấy thực lực của mình, có thể dễ như trở bàn tay, nghiền ép các đại gia tộc, các thế lực lớn, để bọn hắn thần phục, nằm mơ cũng không nghĩ đến... Tùy tiện một Lạc gia nho nhỏ, cũng đã mạnh mẽ như vậy!

Mấu chốt nhất là cô gái kia, vẫn chưa tới hai mươi tuổi!

Không tới hai mươi, liền có loại thiên tư này, không thua mấy vị yêu nghiệt ở Đại Nho đường!

- Lạc Thiên Nhai, Lạc Thất Thất... xem ra Danh Sư đại lục cũng không yếu như tưởng tượng...

Nam Cung Nguyên Phong hít sâu một hơi, ánh mắt ngưng trọng.

- Lão sư, chúng ta tiếp xuống làm sao bây giờ?

Qua thật lâu, một thanh niên mới khôi phục chút nguyên khí, có thể mở miệng:

- Còn đi Trương gia hay không?

- Đi khẳng định phải đi! Đây là chuyện không có cách giải quyết, có điều, chỉ bằng vào chúng ta, khẳng định không được!

Nam Cung Nguyên Phong nhíu mày.

Tình huống hiện tại của bọn họ, cho dù chữa khỏi vết thương, cũng cần tiêu tốn không ít đánh đổi cùng thời gian, ngộ nhỡ Trương gia cũng có nhân vật lợi hại, làm không cẩn thận thật sự có đi không về.

- Lão sư ý là...

Thanh niên sửng sốt một chút.

- Đưa tin cho Chấn Thanh lão sư, không phải hắn vẫn muốn tranh với ta sao? Để hắn ra tay, chúng ta nắm chắc sẽ lớn hơn một chút... thiên phù của Lạc gia là lấy không được, nhưng Trương gia nhất định phải được!

Lông mày Nam Cung Nguyên Phong giương lên, khẽ nói.

- Tốt, ta đưa tin cho Chấn Thanh lão sư...

Nghe nói như thế, thanh niên vội vàng gật đầu.

Chấn Thanh lão sư trong miệng lão sư nói tới, tên đầy đủ là Đạm Đài Chấn Thanh, là hậu nhân của Tử Vũ Cổ Thánh, xếp hạng cùng địa vị ở Đại Nho đường, so với lão sư cũng cao hơn, do hắn ra tay, có lẽ có thể thay đổi cục diện bây giờ, không đến mức để Chư Tử bách gia bị động như thế.

- Ừm, nhanh dưỡng thương điều chỉnh đi, tranh thủ trước khi đám người Chấn Thanh chạy tới, khôi phục một chút, không đến mức để hắn chế giễu...

Nam Cung Nguyên Phong nhẹ gật đầu, sau đó không nói, nhắm mắt lại hóa giải dược lực, khôi phục thương thế.

Mấy học sinh khác cũng không dám nói nhiều, theo sát điều chỉnh lực lượng.

Vốn cho rằng đi tới nơi này rất dễ dàng liền có thể để Lạc gia đi vào khuôn khổ, nằm mơ cũng không nghĩ đến, ăn thiệt thòi lớn như thế.

Thế giới này quả nhiên không có đơn giản như vậy... Tàng long ngọa hổ a!

Chỉ điểm Lạc Huyền Thanh

dtv-ebook.com

Từ vết nứt không gian xuất hiện, Lạc Thất Thất trở lại Lạc gia, lần nữa đi vào gian phòng của mình.

Vốn cho rằng lần này Trương Huyền tới, là muốn cưới nàng vào cửa, lòng tràn đầy vui vẻ, nằm mơ cũng không ngờ tới, sẽ là một kết cục như vậy.

Ở dưới bi thống, tâm tình xao động, ai biết bản thân cùng Tĩnh Không châu dung hợp càng thêm triệt để, lực khống chế tiến thêm một bước.

Đúng lúc này, người Chư Tử bách gia đến đây khiêu chiến, chỉ bất quá nàng đang lĩnh ngộ lực lượng của Tĩnh Không châu, không có thời gian rời đi, đợi lĩnh ngộ xong, sự tình trong tộc đã xử lý xong, lúc này mới xé rách không gian, đuổi theo đối phương giáo huấn một trận.

Bất kể như thế nào, cũng là một phần tử của Lạc gia, tuyệt không thể mặc cho đối phương khi nhục mà thờ ơ.

- Vị Lạc Thiên Nhai này, quả thực là một thiên tài, không có Tĩnh Không châu, thế mà cũng lĩnh ngộ phong cấm chân giải... Có hắn ở đây, người Lạc gia tâm tề tụ, ta có hay không đều không quan trọng...

Tinh thần lan ra, cảm nhận được đại điển kế nhiệm ở phía ngoài, Lạc Thất Thất nhẹ nhàng cười một tiếng.

Vốn nghĩ coi như bi thương, nhưng sự tình hôm nay, do nàng mà lên, Lạc gia còn phải có nàng chống đỡ, nhất định phải gánh chịu trách nhiệm... Đột nhiên toát ra Lạc Thiên Nhai, đã không cần nàng tiếp tục phí tâm.

- Đã như vậy, ta muốn đi tìm hạnh phúc thuộc về mình!

Lạc Thất Thất đứng dậy.

Từ trước đến nay, nàng đều bị động tiếp nhận, cho dù trong tộc thông gia, vì nhân tộc, cũng không nguyện ý phản bác.

Hiện tại nàng chỉ muốn tranh thủ tình cảm thuộc về mình, lại không muốn tiếp tục bị động nữa.

Lạc lão sư lại như thế nào?

Lạc Thất Thất nàng không kém, ngươi có thể được trái tim của Trương sư, ta cũng nhất định có thể!

Có quyết định, Lạc Thất Thất thoáng cái trầm tĩnh lại.

Nhớ tới lão sư, thái độ cùng bộ dáng lúc gần đi, nàng mỉm cười, thân thể vụt qua, ra khỏi phòng, thẳng tắp bay lên bầu trời, rất nhanh biến mất không thấy gì nữa...

- Đây là phương pháp lĩnh ngộ phong cấm chân giải, ngươi quan sát, có cái gì không hiểu, ta sẽ chỉ điểm cho ngươi!

Trong phòng, Trương Huyền điểm ngón tay, truyền cho Lạc Huyền Thanh Thiên Đạo công pháp sửa chữa qua.

Lần này tới, chính là vì chuyện này, đương nhiên sẽ không keo kiệt.

Chỉ bất quá, Thiên Đạo công pháp loại trừ hắn, không người có thể học được, đành phải sửa đổi một phen, còn có thể lĩnh ngộ bao nhiêu, thì nhìn thiên phú và năng lực của Lạc Huyền Thanh.

- Đa tạ lão sư...

Cảm nhận được kiến thức nhiều ra trong đầu, Lạc Huyền Thanh kích động, quỳ rạp xuống đất.

Làm con cháu trọng yếu nhất của Lạc gia, học qua phong cấm không gian hoàn chỉnh, nhưng so sánh với đối phương truyền kiến thức, kém không biết bao nhiêu, khác nhau một trời một vực.

Công pháp lợi hại như thế dốc túi truyền cho, phần ân tình này, cho dù không phải thân truyền, cũng thắng được thân truyền.

- Ta nói rồi, không phải sư phụ ngươi...

Trương Huyền vội vàng đỡ hắn dậy.

- Tuy không bái sư, lại nắm giữ ân tình lão sư, còn xin lão sư tiếp nhận, nếu không Huyền Thanh sợ hãi, không dám học tập!

Lạc Huyền Thanh nói.

- Cái này... Cũng được!

Thấy đối phương thái độ nghiêm túc, không cho cự tuyệt, Trương Huyền đành phải nhẹ gật đầu.

Danh Sư đại lục, sư đạo truyền thừa nghiêm cẩn, tiếp nhận kiến thức của đối phương, chẳng khác nào có sư ân, lễ tiết tuyệt không thể vứt bỏ, nếu không sư không ra sư.

Thấy hắn đồng ý, Lạc Huyền Thanh lần nữa quỳ xuống, đang muốn dập đầu, liền nghe thanh âm của sư mẫu vang lên.

- Tiếp nhận sư ân, thì không thể dùng kiến thức sở học ra tay với lão sư, nếu không sẽ gặp phải lực lượng của Danh Sư đường phản phệ, điểm ấy ngươi có biết không...

- Tự nhiên rõ ràng!

Lạc Huyền Thanh gật đầu.

Mặc dù sư đạo truyền thừa nghiêm khắc, vẫn như có sự tình phản bội sư môn phát sinh, bởi vậy Danh Sư đường từng lập quy củ, người nắm giữ

thân phận Danh Sư, sau khi tiếp nhận sư ân, dùng sở học kiến thức đối phó lão sư, sẽ bị lực lượng phản phệ.

Điểm ấy ghi lại ở trong quy tắc Danh Sư, chỉ cần trở thành Danh Sư, đều cần lập xuống lời thề, bị Danh Sư đường giám sát.

- Biết liền tốt!

Lạc Nhược Hi nhẹ gật đầu, không nói thêm lời.

- Sư nương yên tâm, Lạc Huyền Thanh ta đời này chắc chắn sẽ không ra tay với lão sư, thực có can đảm ra tay, không cần Danh Sư đường mở miệng, cũng sẽ tự phế tu vi...

Lạc Huyền Thanh nhướng mày.

Vị Lạc Thiên Nhai này là tiền bối gia tộc, càng lĩnh ngộ phong cấm chân giải dốc túi truyền cho, hắn làm người thừa kế, bất kể như thế nào cũng không có khả năng phản bội.

Nói xong hành lễ, lúc này Lạc Huyền Thanh mới đứng lên.

Như vậy tuy không tính là thân truyền, nhưng cũng có sư đạo truyền thừa, xem như nửa cái học sinh của đối phương.

Ông!

Thời điểm hắn quỳ xuống, trong óc Trương Huyền khẽ động, lần nữa nhiều ra một bản thư tịch kim sắc, biết là đối phương cảm ơn mới xuất hiện, Trương Huyền cũng không nhiều lời.

Hao tốn mấy canh giờ truyền dạy, cái không hiểu cẩn thận hỏi thăm, thẳng đến bên ngoài sắc trời sáng rõ, lúc này Lạc Huyền Thanh mới rốt cục dung hội quán thông kiến thức.

- Đã hiểu, từ từ tu luyện, không có gì bất ngờ xảy ra, trong một tháng hắn có thể lĩnh ngộ chân giải!

Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm.

Thiên Đạo công pháp bản rút gọn, tu luyện quả thực không bằng Thiên Đạo công pháp hoàn chỉnh, có điều có hắn chỉ điểm, giảng giải tai hại trong tu luyện, để đối phương trong một tháng đột phá, còn có thể làm được.

- Đa tạ lão sư!

Lạc Huyền Thanh vội vàng ôm quyền.

Hắn cũng có thể cảm giác được, dựa theo phương pháp tu luyện của lão sư, đi luyện tập, hắn lĩnh ngộ khá nhanh.

- Không biết lão sư lĩnh ngộ chân giải hao tốn bao lâu?

Tu luyện một hồi, quả nhiên cảm giác tiến bộ rất lớn, Lạc Huyền Thanh nhịn không được nữa, tràn đầy tò mò.

Không chỉ có thể lĩnh ngộ phong cấm chân giải tiên tổ mới có thể lĩnh ngộ, càng sáng chế ra công pháp tốt như vậy, để hắn vốn không tính quá mạnh, một tháng liền có thể đột phá, vị lão sư này lĩnh ngộ không gian mạnh bao nhiêu?

Hắn lĩnh ngộ chân giải lại hao tốn bao lâu?

- Ta?

Trương Huyền nhíu mày:

- Để cho ta suy nghĩ một chút...

Nói xong, dừng lại đại khái vài giây:

- Ừm, đại khái dùng thời gian dài như vậy!

Lạc Huyền Thanh thoáng cái ngây người, thế giới quan muốn sụp đổ:

- Lão sư ý tứ, là... chỉ dùng mấy giây?

- Không kém bao nhiêu đâu, cũng có thể dài hơn một chút, không nhớ rõ, lúc ta tu luyện không cảm giác thấy thời gian trôi qua...

Trương Huyền vịn cằm nói.

Lúc đó rơi vào Không Gian Sa, không cách nào tiến lên cũng không cách nào rời đi, không có cách nào chỉ có thể sưu tập thư tịch, nghĩ biện pháp lĩnh ngộ Diễn Không thiên thư đệ tứ trọng, phá giải Không Gian Sa.

Về thời gian suy tính, quả thực không lớn, hắn là mấy giây.

- Ta...

Lạc Huyền Thanh hồn bay phách lạc.

Còn tưởng rằng bản thân tiêu tốn một tháng cố gắng, lĩnh ngộ chân giải sẽ rất mạnh mẽ, không nghĩ tới vị lão sư này càng thêm biến thái, vài giây đồng hồ lĩnh ngộ... Mẹ nó, còn là người sao?

- Đi tu luyện đi! Tranh thủ sớm đột phá, cũng sớm nắm giữ thực lực mạnh hơn!

Thấy bộ dáng của hắn, Trương Huyền bất đắc dĩ lắc đầu.

Ta nói sự thật mà thôi... không phải muốn đả kích ngươi!

- Vâng!

Biết không thể so sánh với lão sư, Lạc Huyền Thanh lui xuống.

Thấy hắn rời đi, Trương Huyền nhìn về phía Lạc Càn Trinh cách đó không xa, con mắt sáng lên:

- Gia tộc chúng ta có tâm đắc cùng phương pháp đột phá Đại Thánh không? Không biết đặt ở nơi nào?

Đã đạt tới Thánh Vực cửu trọng đỉnh phong sắp một ngày, thời gian rất lâu, cũng nên đột phá!

Lạc gia tàng bảo khố

dtv-ebook.com

Sau Thánh Vực cửu trọng, cần cá nhân lý giải, mỗi người đi con đường không giống, phương pháp tu luyện cũng không giống, bởi vậy không có phương pháp đột phá riêng biệt, cũng không có công pháp riêng biệt, hắn hiện tại, chỉ có thể đi tìm tâm đắc của người mạnh hơn lưu lại, sau đó lại tìm ra một phương pháp thích hợp bản thân.

- Tâm đắc đột phá Đại Thánh? Các đời vô số cường giả, loại thư tịch này nắm giữ không ít, bất quá chỉ có thể tham khảo, không thể dựa theo học tập...

Lạc Càn Trinh nói.

Tâm đắc của tiền bối, có thể tham khảo, nhưng mỗi người thể chất khác biệt, kỳ ngộ khác biệt, không có khả năng hoàn toàn rập khuôn, nếu không, không những không đột phá nổi, còn có khả năng tẩu hỏa nhập ma.

- Đa tạ nhắc nhở, ta hiểu!

Trương Huyền gật đầu.

- Vậy là tốt rồi, tộc trưởng là thiên tài đỉnh phong nhất của gia tộc vài vạn năm đến nay, tự nhiên biết nặng nhẹ, mời đi theo ta!

Nghe hắn nói như vậy, Lạc Càn Trinh cười cười.

Đối phương lĩnh ngộ phong cấm chân giải, thiên phú mạnh mẽ không thể nghi ngờ, nói nhiều, ngược lại thành nhiều chuyện.

- Đi đi, ta ở chỗ này chờ ngươi là được!

Biết hắn muốn xem sách, Lạc Nhược Hi cũng không nhiều lời, nhẹ gật đầu.

- Ừm!

Trương Huyền theo sát ở sau lưng Lạc Càn Trinh, đi ra ngoài, thời gian không dài đi tới một Tàng Thư khố.

- Ba tầng phía dưới, là con cháu hạch tâm gia tộc có thể học tập, phía trên phải trưởng lão mới có thể nhìn... tâm đắc đột phá Đại Thánh, đều ở nơi này!

Dọc theo cầu thang đi đến tầng thứ tư, Lạc Càn Trinh chỉ về phía trước.

Trương Huyền nhìn lại, trước mắt khắp phòng là thư tịch, cơ bản là đủ loại bút ký, lộn xộn kinh khủng, cũng có chút cất giữ thời gian lâu dài, đã xuất hiện thiếu chữ cùng ít trang.

- Những sách này, chỉ là tham khảo, mọi người tùy tiện lật xem, không có hình thành hệ thống, tộc trưởng có thể tùy ý quan sát, có gì cần mà nói, nói với ta là được!

Lạc Càn Trinh nói.

- Ừm, đa tạ, ta ở đây tùy tiện nhìn một chút, có chuyện gì khẳng định sẽ làm phiền ngươi!

Nói xong, không cần phải nhiều lời nữa, nhìn lại giá sách trước mắt. Lạc Càn Trinh không nói thêm lời, đi xuống. Đối phương rời đi, trong đầu Trương Huyền hô nhẹ “thiếu hụt”, thư tịch trên giá sách từng tầng từng tầng thu vào thư viện, ước chừng bận rộn hơn mười phút, đã thu sạch xong xuôi.

- Đúng đắn!

Tinh thần khẽ động, một quyển sách xuất hiện ở trong óc, vội vàng mở ra nhìn.

- Những tâm đắc này, tuy không có hình thành Thiên Đạo công pháp, lại làm cho ta hiểu rõ Đại Thánh càng sâu!

- Kiến Thần Bất Hoại, là thần thức đắm chìm trong mỗi một tế bào, mỗi một kinh mạch, lợi dụng thay đổi lực lượng một cách vô tri vô giác, cải tạo nhân thể, vượt qua Thánh Vực, chỉ có như vậy, tuổi thọ mới có thể kéo dài...

Trước đó thần thức liếc nhìn, có thể thẩm thấu cơ bắp, đi vào kinh mạch, mà đạt tới Kiến Thần Bất Hoại, đã có thể đi vào tế bào.

Như vậy có hoại tử, hoặc xuất hiện ổ bệnh, cũng có thể nghĩ biện pháp thay thế, từ đó để thân thể một mực nằm ở trạng thái đỉnh phong, cùng người chiến đấu, thực lực cũng mạnh hơn.

Thánh Vực bình thường, tuổi thọ ở khoảng chừng một ngàn tuổi, sau tám trăm tuổi, thể lực bắt đầu suy giảm, sức chiến đấu không thể so với trước kia, không chỉ như vậy, còn muốn đột phá cũng càng khó.

Nguyên nhân chính là như vậy, đột phá thừa dịp trẻ tuổi, lời này một mực lưu truyền ở trong Danh Sư.

Lúc tuổi còn trẻ không đột phá, đến khi thể lực suy giảm, cho dù lĩnh ngộ cảnh giới cao thâm hơn, cũng không cách nào tiến thêm một bước.

Bất quá đạt đến Kiến Thần Bất Hoại lại khác biệt.

Thần thức đi vào tế bào, có thể tùy thời phát hiện tổn hại, sau đó thay thế, để nó duy trì đỉnh phong... Cho dù đại nạn sắp tới, có chỗ lĩnh ngộ mà nói, cũng có thể đột phá, thậm chí nắm giữ sức chiến đấu lúc tuổi còn trẻ.

Nguyên nhân chính là như vậy, cường giả Đại Thánh cũng không phải càng trẻ sức chiến đấu càng mạnh, mà càng lớn tuổi càng thêm lợi hại.

- Ta tu luyện Thiên Đạo công pháp, vừa bắt đầu liền không có thiếu hụt, Thiên Đạo chân khí tinh thuần, độ khó đột phá Đại Thánh rõ ràng lớn

hơn người khác...

Nhìn qua một lần, Trương Huyền cân nhắc nửa ngày, bất đắc dĩ lắc đầu. Cấp bậc này quả nhiên không phải dễ dàng như vậy, cho dù nhìn nhiều sách, vẫn không có phương pháp thích hợp nhất.

- Trước sưu tập tất cả thư tịch ở nơi này, không được về Trương gia lại từ từ nghiên cứu, Trương gia hẳn cũng có tâm đắc tương tự...

Biết chuyện này gấp không được, đành phải bỏ xuống suy nghĩ trong lòng, Trương Huyền tiếp tục đi lên lầu.

Tầng này là tâm đắc liên quan tới đột phá Đại Thánh, phía trên hẳn còn có sách cấp bậc cao hơn.

Thời gian không dài, đi đến mái nhà, mỗi tầng thư tịch, tất cả đều thu vào thư viện.

Đi ra tàng thư các, phát hiện Lạc Càn Trinh còn chưa rời đi, vẫn ở cách đó không xa đợi chờ, Trương Huyền cười cười, tiếp tục hỏi:

- Ta đột phá, cần một chút bảo vật ẩn chứa linh khí tinh thuần, tương tự linh thạch tuyệt phẩm không biết trong tộc chúng ta ở nơi nào lấy được? Ta làm tộc trưởng, có thể lấy bao nhiêu? Có hạn mức hay không?

Nhìn xong thư tịch, muốn đột phá, còn cần linh thạch bảo vật, đã làm Lạc gia gia chủ, tự nhiên phải lợi dụng tài nguyên.

Dù sao đối với loại đại gia tộc truyền thừa vài vạn năm này mà nói, một ít linh thạch, bảo vật mà thôi, không đáng kể chút nào.

- Tộc trưởng là có định lượng, có điều vừa mới vì gia tộc lập công lao lớn như thế, tài nguyên tùy tiện sử dụng!

Còn tưởng là đại sự gì, Lạc Càn Trinh cười cười, tiếp tục dẫn đường, chỉ chốc lát đã đi tới một Tàng Bảo các:

- Đây là địa phương gia tộc chúng ta cất chứa bảo vật, ban thưởng đệ tử trong tộc, cũng đều từ nơi này phát! Tộc trưởng có thể tùy ý quan sát, chỉ cần vừa ý, lấy đi là được, không cần đăng ký...

- Đa tạ!

Không nghĩ tới tộc trưởng còn có loại đặc quyền này, hai mắt Trương Huyền sáng lên.

Có thể tùy ý lấy, như vậy có thể lấy hết hay không? Thật muốn như vậy, chẳng phải thoáng cái liền phát tài?

Tuy trong lòng nghĩ như vậy, nhưng Trương Huyền biết, khẳng định không thể làm như vậy.

Bất cứ chuyện gì, đều hăng quá hoá dở, hắn là Danh Sư, cũng không phải trộm cướp, trực tiếp chuyển không nội tình của người ta, khẳng định không thích hợp.

Trong tàng bảo khố, đủ loại bảo vật san sát, phía trên bày vô số vũ khí, bảo thạch, linh thạch…

Có Long Cốt Thần Thương, những vũ khí này nhìn rất chướng mắt, tu vi đạt tới loại cảnh giới này, linh thạch tuyệt phẩm, hiệu quả cũng không lớn, cho nên không có quá nhiều dừng lại.

- Ừm, đây là cái gì?

Đi tới đi tới, đột nhiên Trương Huyền dừng bước, lông mày giương lên. Cách đó không xa, có một cái hộp ngọc đóng chặt, tản mát ra linh lực để hắn cũng cảm thấy động tâm.

- Chỉ là thiên ngoại phi thạch, là tổ tiên trong lúc vô tình lấy được, cụ thể là cái gì cũng không rõ ràng, chỉ biết không cách nào luyện hóa, cũng không có cách nào lấy ra linh khí trong đó, liền đặt ở nơi này...

Thấy hắn nhìn về phía hộp ngọc, Lạc Càn Trinh cười giải thích.

- Thiên ngoại phi thạch?

Trương Huyền sửng sốt một chút, hai bước đi tới trước mặt, bàn tay duỗi ra, cầm hộp ngọc tới, từ từ mở ra.

- Cho ta, cho ta...

Còn chưa kịp quan sát đến cùng là cái gì, đột nhiên trong cơ thể lay động kịch liệt, một thanh âm gấp rút truyền tới.

- Ai?

Trương Huyền không khỏi kinh hãi.

Chân giò biết nói chuyện

dtv-ebook.com

Trong cơ thể Trương Huyền, có thể cùng hắn tinh thần câu thông chỉ có mấy thứ.

Phân thân vừa ra liền cướp danh tiếng của hắn, đã sớm nhốt ở trong không gian gấp, không có thả ra; kể từ khi Ngoan Nhân biết xương ngực của nó bị phong ấn ở Thánh Tử điện, cũng một mực không có động tĩnh gì, lại nói, không được hắn cho phép, ngay cả thần thức cũng phóng thích không ra, tình huống ngoại giới hoàn toàn không biết, chớ nói chi là nói chuyện.

Còn Tiểu Phù Phù, thu vào trữ vật giới chỉ, thanh âm cũng truyền không ra, đây cũng không phải Long Cốt Thần Thương.

Nhưng thanh âm bất ngờ vang lên ở trong người, thanh thúy to rõ, tựa như hài nhi non nớt, tuyệt không phải nghe nhầm...

Thứ gì lặng yên không tiếng động đi vào trong cơ thể hắn, vậy mà không biết rõ tình hình?

Tinh thần khẽ động, vội vàng nội thị, quét một vòng ở trong người, lại không hề phát hiện thứ gì, Trương Huyền kìm nén không được quát:

- Đến cùng là ai giả thần giả quỷ?

- Cái gì giả thần giả quỷ, ta là Tiểu Hồ Hồ!

Thanh âm vội vàng trả lời.

Da đầu Trương Huyền nổ tung:

- Tiểu Hồ Hồ?

- Ừm đây, chính là ta!

Trong đan điền, một cái hồ lô vặn vẹo cái mông.

- Động Hư Hồ Lô?

Trương Huyền ngẩn ngơ.

Cái đồ chơi này, trước đó liền biết có linh tính, chui vào trong đan điền không ra, còn thích hấp thu lôi điện... Làm sao đột nhiên nói chuyện? Còn... Tiểu Hồ Hồ, ngươi cho rằng ngươi là anh em Hồ Lô sao!

- Không sai, ta hấp thu vô số lôi đình, xem như thức tỉnh, mau đưa viên thiên ngoại phi thạch trong tay ngươi cho ta...

Động Hư Hồ Lô tiếp tục uốn éo cái mông.

- Ăn?

Trương Huyền cau mày:

- Ngươi nhận ra đây là vật gì?

Cái Động Hư Hồ Lô này, trước đó liền suy đoán không có đơn giản như vậy, không nghĩ tới thế mà còn biết nói chuyện, vội vàng muốn viên đá này, chẳng lẽ nhận ra là cái gì?

- Không biết, bất quá ta biết có thể ăn!

Động Hư Hồ Lô nói.

- Ăn?

Trương Huyền tràn đầy nghi ngờ cầm lấy viên thiên ngoại phi thạch ra, ngón tay đụng vào, thư viện vụt qua, xuất hiện một quyển sách, phía trên hiện ra một nhóm chữ: Thiên Vẫn Tinh, đồ vật từ trong khe hở thời không bay ra, có thể dung luyện vũ khí, giá trị không biết.

- Thiên Vẫn Tinh? Giá trị không biết, có ý tứ gì?

Trương Huyền cau mày.

Đây là lần đầu tiên Thiên Đạo thư viện xác định đồ vật mập mờ như thế.

Đổi lại trước đó, chỉ cần ngón tay đụng chạm, lai lịch đồ vật, tổ tông mười tám đời cũng có thể lấy ra... Hiện tại không biết?

- Xem ra thư viện cũng không có thể dựa vào như trước kia...

Trương Huyền nhịn không được lắc đầu.

Từ khi thực lực đạt tới Thánh Vực cửu trọng đỉnh phong, nhìn thấy cao thủ càng ngày càng nhiều, thư viện cũng không giống trước đáng tin như vậy.

Một viên tinh thạch, vậy mà cũng không có biết rõ ràng, gia hỏa trước kia mọi việc đều thuận lợi, giờ phút này cũng không có dùng tốt như vậy.

- Nhất định phải đi Thiên Cơ sư công hội...

Biết đi tìm Thiên Cơ sư, tăng lên thư viện là bắt buộc phải làm, Trương Huyền lắc đầu, đang muốn ném Thiên Vẫn Tinh cho Động Hư Hồ Lô ăn, cuối cùng vẫn ngừng lại.

- Ngươi nói ngươi là Động Hư Hồ Lô, Động Hư Hồ Lô hẳn ăn không được thứ này? Ngươi rốt cuộc là thứ gì?

Trương Huyền nhịn không được hỏi.

Nếu như chỉ là hồ lô, giấu ở trong đan điền hắn thì cũng thôi đi, hiện tại đột nhiên có sự sống, có thể nói chuyện, thực sự không yên lòng nha.

- Ta chính là hồ lô, còn có thể là ai? Yên tâm, đi vào đan điền ngươi, cũng đã nhận ngươi làm chủ... Sẽ không tổn thương chủ nhân, nếu không ta cũng sẽ chết, sống rất tốt, về sau còn có thể cua hồ lô cái, quỷ mới đi tìm chết...

Động Hư Hồ Lô nói.

- Không được, ta vẫn không yên lòng, như vậy đi, ta cho ngươi viên Thiên Vẫn Tinh này, ngươi rời đan điền của ta, đi vào trữ vật giới chỉ được không!

Trương Huyền trầm ngâm một chút, nói.

- Yên tâm đi, ta ăn Thiên Vẫn Tinh, sẽ lần nữa rơi vào trạng thái ngủ say, chắc chắn sẽ không ầm ĩ đến ngươi...

Dường như đã quen địa phương, Động Hư Hồ Lô không nguyện ý rời đi.

Trương Huyền cau mày.

Đối với cái hồ lô này, hắn là không có bất kỳ biện pháp nào, trước đó chui vào liền lấy không ra, tu vi đạt tới Thánh Vực cửu trọng đỉnh phong cũng thử qua, đồng dạng không lấy ra.

Nếu quả thật một mực không đi, chẳng phải tương đương với trong cơ thể chứa quả bom hẹn giờ? Nó ngoài miệng nói sẽ không làm loạn, ai biết có thể làm ẩu hay không? Vẫn là trước lấy ra lại nói!

- Ngươi đi vào trữ vật giới chỉ ngủ say, nếu không chuyện này không cần nói nữa!

Bàn tay khẽ động, lần nữa đóng hộp ngọc.

- Được rồi...

Thấy hắn không cho ăn, Động Hư Hồ Lô tràn đầy bất đắc dĩ, nhẹ nhàng vụt qua, Trương tuyển lần nữa nhìn lại, đã biến mất khỏi đan điền, chẳng biết lúc nào đi vào trữ vật giới chỉ.

- Cái này...

Đồng tử Trương Huyền co rụt lại, giật nảy mình.

Đan điền của hắn ở trong người, trữ vật giới chỉ, là không gian gấp độc lập... Không có thông qua hắn, tùy ý xuyên qua, trực tiếp tiến vào bên trong, vận dụng không gian vậy mà mạnh hơn hắn... Cái đồ chơi này đến cùng là cái quỷ gì?

- Mặc kệ là cái gì, dám làm loạn, cùng lắm thì một bản Thiên Đạo chi thư đập xuống!

Trương Huyền hừ một tiếng.

Trước đó thời điểm Lạc Huyền Thanh học tập kiến thức, thư viện lại tạo thành một bản Thiên Đạo chi thư mới, thứ này ngay cả Ngoan Nhân cũng có thể nhẹ nhõm áp chế, áp chế cái hồ lô, không khó lắm.

Đoán chừng thật muốn một sách đi xuống, liền biến thành cái bầu. Trong lòng nắm chắc, đối phương lại không ở trong đan điền, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, ngẩng đầu nhìn về phía Lạc Càn Trinh cách đó không xa cười cười:

- Thứ này, ta có thể lấy đi hay không?

- Tiền bối trong tộc nghiên cứu qua nhiều lần, không biết cụ thể là gì, tộc trưởng muốn, lấy đi là được!

Lạc Càn Trinh gật đầu.

- Đa tạ...

Nghe được có thể, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, tinh thần khẽ động, đưa hộp ngọc vào nhẫn.

Hồ lô nhìn thấy hộp ngọc, nhất thời hưng phấn vọt tới, thân thể vặn vẹo, Thiên Vẫn Tinh trong hộp liền biến mất không thấy gì nữa, không biết có phải bị ăn hay không. Ngay sau đó, cùng chính như nó nói, lâm vào ngủ say, lại không động đậy.

- Một cái hồ lô biết nói chuyện...

Thấy tên này không có gây chuyện, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, đồng thời che trán.

Hiện tại trên người có quá nhiều đồ ngổn ngang, phù lục biết nói chuyện, hồ lô biết nói chuyện, trường thương biết nói chuyện... May mắn, trong trữ vật giới chỉ, những chân giò xem như thức ăn kia không biết nói chuyện, nếu không, tới cái chân giò biết nói chuyện, thật sẽ bị dọa chết tươi.

Không đi quản hồ lô kia nữa, Trương Huyền tiếp tục nhìn phía trước, thời gian không dài, quả nhiên để hắn tìm được một chút đồ tốt.

Có linh dịch, có đan dược, cũng có chút thiên tài địa bảo đặc thù. Không thể không nói, Lạc gia làm gia tộc xếp hạng thứ hai trên đại lục, cất giữ quả nhiên phong phú.

Lấy một chút đồ vật để cho mình trong thời gian ngắn đột phá, lại không buồn phiền vì linh khí, lúc này Trương Huyền mới đi ra.

Bất kể nói thế nào, cũng là tiền bối của đối phương nhọc nhằn khổ sở làm ra, hắn không phải con cháu Lạc gia, thật muốn chuyển hết, thực sự quá không hiền hậu, dù vậy cũng cầm không ít đồ tốt.

Nếu như nói lần trước Hưng kiếm thánh cho bảo vật, liền để hắn giật nảy cả mình, như vậy lần này cầm, ít nhất là gấp mười lần trước, nếu không phải hắn thân là tộc trưởng, chỉ sợ sớm đã bị Lạc Càn Trinh đuổi ra ngoài.

- Ta ý định ra ngoài tìm kiếm cơ duyên, tranh thủ sớm ngày đột phá, trong tộc có chuyện gì, đưa tin cho ta, ta sẽ lập tức chạy về!

Hảo hảo thu về đồ vật, Trương Huyền thoả mãn nói.

Đi đánh Trương Huyền đi!

dtv-ebook.com

- Tìm kiếm cơ duyên? Khụ khụ!

Lạc Càn Trinh suýt chút nữa bị nước bọt sặc chết.

Bởi vì đối phương là con cháu bàng chi, cũng chưa từng xuất hiện qua, đối với gia tộc tình cảm không sâu, cho hắn nhiều vật tư như vậy, mục đích rất đơn giản, để hắn có lòng cảm mến với gia tộc, vì tộc nhân hiệu lực.

Cái tên này ngược lại tốt, cầm đồ vật xong, cửa tàng bảo khố còn không có ra, liền muốn đi... Có cần nhanh như vậy hay không? Coi như ngươi không quan tâm chức vị tộc trưởng này, thế nhưng thật không thể cái gì cũng mặc kệ không hỏi a!

- Tộc trưởng, ngươi trước không vội tìm kiếm cơ duyên, vừa rồi tất cả trưởng lão trong tộc thảo luận ra một quyết định, muốn để ngươi tới giải quyết... Chỉ cần chuyện này làm xong, coi như ra ngoài cũng không sao...

Lạc Càn Trinh bất đắc dĩ, mở miệng nói.

- Quyết định gì?

Trương Huyền nhìn qua.

- Hôm qua Trương gia ở trước mặt mọi người từ hôn, chắc hẳn tộc trưởng đã biết!

Lạc Càn Trinh nhìn qua.

- Ừm!

Trương Huyền gật đầu.

Chuyện này hắn là nhân vật chính, biết rõ rõ ràng ràng.

- Lạc gia, là đại gia tộc thứ hai của Danh Sư đại lục, từ trước tới nay được người kính ngưỡng, nhưng ở trước mặt nhiều người như vậy, xảy ra chuyện như thế, mặt mũi mất hết... Tài nghệ không bằng người, không có cách nào, chúng ta vốn cũng không muốn lấy công đạo gì, nhưng tộc trưởng xuất hiện, ngăn cơn sóng dữ, ngay cả thiên tài của Chư Tử bách gia cũng không phải đối thủ...

Hai mắt Lạc Càn Trinh sáng lên.

Vị trước mắt này không chỉ lĩnh ngộ phong cấm chân giải, cùng cấp bậc càng vô địch, tu vi cực cao, cả đời hiếm thấy.

- Cho nên... Tất cả trưởng lão thảo luận, do tộc trưởng ra mặt, đi Trương gia báo sỉ nhục ngày hôm qua! Lần nữa xác lập uy nghiêm của Lạc gia ta, làm cho tất cả mọi người biết, Lạc gia không thể nhục...

- Đi Trương gia báo thù?

Trương Huyền nhíu mày.

- Không sai, thực lực của Trương gia gia chủ Trương Huyền, là Thánh Vực cửu trọng sơ kỳ, ba hôm trước vừa mới đột phá, coi như thiên phú có một không hai, cũng nhiều nhất củng cố tu vi, khẳng định kém xa tộc trưởng... Tộc trưởng ở cùng cấp bậc ngay cả Nam Cung Nguyên Phong cũng có thể đánh bại, dạy bảo Trương Huyền thực lực thấp hơn mình, hắn là dễ như trở bàn tay!

Càng nói Lạc Càn Trinh càng kích động:

- Tất cả trưởng lão ý tứ rất đơn giản, do tộc trưởng tự mình đi khiêu chiến Trương gia tộc trưởng, đánh hắn răng rơi đầy đất, Lạc gia chúng ta liền có thể lần nữa trọng chấn hùng phong, trừ bỏ xu hướng suy tàn trước đó...

Sở dĩ Trương gia hung hăng, còn không phải bởi vì Trương Huyền là Thánh Tử điện điện chủ, sư huynh của Dương sư, tất cả đệ tử càng là đường chủ, cung chủ của các thế lực lớn ư?

Chỉ cần Lạc Thiên Nhai tộc trưởng qua giáo huấn hắn một lần, đánh hắn không cách nào đánh trả, công bằng quyết đấu, ai cũng nói không được cái gì! Trương gia giẫm lên bọn họ xác lập uy nghiêm, như vậy cũng đừng trách bọn họ giẫm lên đối phương, chấn nhiếp đại lục.

- Ta...

Trương Huyền nắm tóc.

Lạc gia có mới tộc trưởng mạnh mẽ, đi trừ bỏ khuất nhục, quả thực không có vấn đề, nhưng mấu chốt là... Trương Huyền kia cũng con mẹ nó là ta! Để ta tự đánh mình? Có cần hố như thế hay không?

- Chuyện này, chỉ cần thành công, không chỉ uy danh của Lạc gia ta lần nữa khôi phục, nhân tâm tan rã cũng có thể ngưng tụ... Mong tộc trưởng đừng chối từ! Sau khi hoàn thành, tộc trưởng muốn đi nơi nào cũng được...

Lạc Càn Trinh vội nói.

Lạc gia bị từ hôn ở trước mặt mọi người, nhiều thế lực lớn nhìn như vậy, mất hết mặt mũi, muốn nhanh chóng vãn hồi, chỉ có thể đi Trương gia gây chuyện, đánh Trương Huyền không hề có lực hoàn thủ.

Nếu không, chỉ bằng vào xác lập tộc trưởng mới, nói mấy câu, đi nơi nào đòi về mặt mũi?

Còn sự tình Chư Tử bách gia, dính dáng quá lớn, không thể tuyên truyền, chỉ có thể cầm Trương gia tế cờ, thay đổi cục diện trước mắt.

- Để ta suy nghĩ một chút...

Ngực Trương Huyền đau nhức, vẻ mặt nghẹn phát xanh.

Vì sao mỗi người đều muốn đạp mặt của mình... Cái này gọi là chuyện gì! Từ hôn cũng không phải hắn muốn...

- Không cần chậm, chúng ta tin tưởng thực lực của tộc trưởng!

Lạc Càn Trinh cười cười, mấy bước đi ra tàng bảo khố:

- Tất cả trưởng lão đều đã ở đại điện, chuẩn bị xong, hiện tại liền có thể xuất phát!

- Hiện tại xuất phát?

Trương Huyền lảo đảo.

- Không sai, báo thù không qua đêm! Lạc gia ta thành lập vài vạn năm, chưa từng nhận qua khuất nhục như vậy! Sự tình tộc trưởng cùng Chư Tử bách gia giao đấu, mặc dù dính dáng rất lớn, không tiện truyền ra ngoài, nhưng chậm trễ lâu, Trương gia khẳng định cũng sẽ biết, ngộ nhỡ Trương Huyền sợ hãi bỏ trốn, chúng ta chẳng phải lấy giỏ trúc múc nước?

Lạc Càn Trinh bỗng nhiên ôm quyền:

- Xin tộc trưởng nhanh làm ra quyết định, vì tộc nhân, cũng vì Lạc gia truyền thừa vài vạn năm!

- ...

Trương Huyền khóc không ra nước mắt.

Các ngươi chỉ nghĩ Lạc gia, có nghĩ tới cảm thụ của ta hay không? Con mẹ nó chứ ta không chỉ là tộc trưởng của Lạc gia các ngươi, còn là Trương gia... Để ta đi khiêu chiến mình, đánh mặt của mình...

- Ta trước nghe ý kiến của các trưởng lão một chút...

Trương Huyền buồn bực sắp bùng nổ, nhưng nhìn thấy ánh mắt khát vọng của Lạc Càn Trinh, do dự một chút, Trương Huyền không thể làm

gì khác hơn nói.

- Tộc trưởng mời qua bên này!

Nghe hắn không có cự tuyệt, Lạc Càn Trinh thở phào nhẹ nhõm.

Tuy trong lòng tức giận Trương Huyền, nhưng tên này quả thực có bản lĩnh người thường khó có thể tưởng tượng, cũng là địa phương kiêu ngạo cùng tự hào nhất của Trương gia hiện tại, chỉ cần có thể hắn đánh tơi bời, tất cả khuất nhục đều sẽ lập tức quét sạch, thậm chí còn có thể uy danh đại thịnh.

Rất nhanh, hai người tới đại điện, quả nhiên thấy tất cả trưởng lão sớm đã ngồi chờ, thấy hắn vào cửa, từng cái kích động vội vàng đứng dậy.

- Tộc trưởng, hiện tại chúng ta liền xuất phát chứ?

- Giết chết tên vương bát đản Trương Huyền kia!

- Cho hắn biết, Lạc gia chúng ta cũng có thiên tài chân chính...

...

Mọi người từng cái xiết chặt nắm đấm.

- ...

Con mắt Trương Huyền biến thành màu đen.

Cái này gọi chuyện gì.

Vốn ý tốt chạy tới, bù đắp Lạc gia tổn thương, kết quả bị lôi kéo làm gia chủ!

Cái này thì cũng thôi đi, còn muốn mình đi đánh bản thân... Nếu như giờ phút này hiển lộ ra thân phận, nói mình là Trương Huyền... Bù đắp tổn thương không những làm không được, không cẩn thận còn có thể bị đối

phương cho rằng là cố ý trêu đùa, hai nhà Trương, Lạc sẽ không có khả năng điều hòa, thậm chí có thể trực tiếp phát sinh đại chiến!

- Tâm tình của mọi người, ta có thể lý giải, nhưng đi khiêu chiến Trương gia, ta cảm thấy thời cơ còn chưa đúng lúc...

Trương Huyền nhẫn nhịn nửa ngày, không thể làm gì khác hơn là nói.

- Vị Trương Huyền kia, thực lực rất mạnh, cũng coi như cùng cấp bậc vô địch, nhưng Tộc trưởng ngay cả Nam Cung Nguyên Phong cũng có thể đánh bại, thắng hắn không khó! Lần này thúng ta công bằng giao đấu, đưa lên bái thiếp, lại mời Danh Sư đường xem cuộc chiến... Quy củ làm đủ, chắc hắn Trương gia cố kỵ mặt mũi sẽ không cự tuyệt! Sao nói thời cơ không thành thục?

- Đúng vậy, gia chủ là con cháu bàng chi, bình thường chưa từng xuất hiện qua, cực kỳ khiêm tốn, ở trên đại lục cũng không có danh khí gì, nếu như không phải huyết mạch tinh thuần, chúng ta cũng hoài nghi không phải là tộc nhân... Chúng ta cũng như vậy, huống chi những người khác. Lần này không chỉ dạy bảo Trương gia Trương Huyền không biết trời cao đất rộng, càng quan trọng hơn là vì tộc trưởng xác lập thanh danh, để tất cả mọi người đều biết...

...

Thấy hắn chối từ, một đám trưởng lão nghị luận ầm ĩ.

- ...

Trương Huyền im lặng.

Tất cả mọi người nói rất có đạo lý, hắn cũng không biết nên trả lời như thế nào.

Ngươi cùng Khổng sư quan hệ thế nào?

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

Thật ra thì ý tứ của tất cả trưởng lão cùng Lạc Càn Trinh, Trương Huyền cũng có thể rõ ràng.

Hắn lấy thân phận Lạc Thiên Nhai danh khí quá nhỏ, muốn để Lạc gia nhanh chóng xác lập thanh danh cùng uy nghiêm, chỉ có thể đi đạp Trương Huyền gần đây danh tiếng đang thịnh!

Trương Huyền tràn đầy buồn bực, quay đầu nhìn về phía Lạc Nhược Hi ngồi ở một bên, chỉ thấy nàng mỉm cười, từ khi quen biết, nàng một mực lạnh như băng, chưa từng cười rực rỡ qua như thế.

Nhất thời, Trương Huyền càng thêm buồn bực, còn có phải bạn gái của ta hay không? Đã như vậy, vậy mà một câu không nói...

- Thật ra thì ta cảm thấy, ngươi đồng ý sẽ tốt hơn!

Đang không biết trả lời như thế nào, chỉ thấy Lạc Nhược Hi đình chỉ vui vẻ, truyền âm tới.

- Đồng ý?

Khóe miệng Trương Huyền giật một cái:

- Để cho ta đi đánh ta?

- Đây cũng không phải, trước khi đi Trương gia, sau đó tìm thời cơ thích hợp, vạch trần thân phận, để hai nhà biến chiến tranh thành tơ lụa! Nếu không, lấy Lạc gia thù hằn Trương gia, ngươi đền bù càng nhiều, về sau chiến đấu sẽ càng lớn, còn không bằng một lần giải quyết...

Lạc Nhược Hi giải thích.

- Cái này...

Trương Huyền im lặng.

Đối phương nói không sai.

Lạc gia bây giờ, giống như cùng Trương gia không đội trời chung, hảo ý tới đền bù, trên thực tế tương đương lửa cháy đổ thêm dầu, không những sẽ không làm dịu lửa, ngược lại để nó càng đốt càng mãnh liệt!

Loại tình huống này, thật muốn xoay người rời đi, không quan tâm, hai nhà triệt để đánh nhau, chỉ là vấn đề thời gian...

Lưu lại tai hoạ ngầm tiềm ẩn, không bằng giải quyết triệt để, một lần vất vả suốt đời nhàn nhã, cũng không thể một hồi ngụy trang Lạc Thiên Nhai, một hồi biến trở về Trương Huyền. Thật muốn như vậy, mệt cũng mệt chết.

- Cũng chỉ có thể như vậy...

Nghĩ thông suốt điểm ấy, tuy Trương Huyền lòng tràn đầy bất đắc dĩ, nhưng cuối cùng nhẹ gật đầu, nhìn quanh một vòng:

- Tốt, ta đồng ý chư vị, hiện tại liền đi Trương gia!

- Đi Trương gia!

- Đánh Trương Huyền!

- Đánh chết con rùa kia...

...

Tất cả trưởng lão hưng phấn.

- ...

Trương Huyền đen mặt.

Mọi người Lạc gia sớm đã chuẩn bị xong, thấy hắn đồng ý, đâu còn chần chừ, tất cả đều đồng loạt đứng dậy, gọi Thánh thú phi hành tới.

Trong nháy mắt, mấy chục con Thánh thú lơ lửng giữa không trung, khí thế mạnh mẽ.

Biết hiện tại Lạc gia là muốn lập uy, coi như nắm giữ kỹ xảo không gian nhất định, cũng không có khả năng truyền tống qua, mà bay thẳng đi, lớn mạnh thanh thế, Trương Huyền đành phải từ bỏ ý định sắp đặt thông đạo truyện tống.

Rơi vào trên lưng Thánh thú phi hành, nhìn Lạc Nhược Hi cười híp mắt, vẻ mặt Trương Huyền u oán. Ta dễ dàng sao! Đây rốt cuộc là đắc tội người nào...

- Được rồi, không đi nghĩ, vẫn là mau chóng cảm ngộ, làm sao đột phá Đại Thánh đi!

Tuy buồn bực, nhưng cũng biết đã quyết định, nghĩ nhiều hơn nữa cũng vô dụng, lúc này nhắm mắt lại, cẩn thận nhớ lại tất cả tâm đắc cùng trải nghiệm, nghĩ biện pháp xung kích Đại Thánh cảnh.

- Có phải ngươi muốn đột phá Đại Thánh hay không?

Hắn cân nhắc trọn hai ngày, cảm thấy có chút tâm đắc, thời điểm muốn xung kích, Lạc Nhược Hi hỏi.

- Ừm!

Trương Huyền gật đầu.

Đối với nữ hài trước mắt, cũng không có gì có thể giấu diếm.

Đổi lại người khác, khả năng còn phải giải thích một chút, tiến bộ nhanh như vậy, để cho người ta khó mà tin được, nhưng vị trước mắt này hoàn toàn không cần.

Cũng không biết nàng là không cảm thấy kinh ngạc, hay vì nguyên nhân gì, đột phá lại nhanh, đối phương cũng không cảm thấy khiếp sợ, ngược lại như đương nhiên.

- Trước đừng có gấp, Thánh Vực có thiên địa phong Thánh, Đại Thánh, cũng có chỗ không giống bình thường! Tùy tiện đột phá, được không bù mất.

Lạc Nhược Hi nói.

- Không giống bình thường?

Trương Huyền nghi ngờ nhìn qua.

Thời điểm hắn đạt tới Thánh Vực, là vị trước mắt này mang đi tìm kiếm địa phương Khổng sư phong Thánh, mượn nhờ Phong Thánh đài thành công đột phá, nguyên nhân chính là như vậy, lực lượng trong cơ thể mới cực kỳ mạnh mẽ, thiên hạ vô song, cùng cấp bậc không người có thể thắng được. Chẳng lẽ Đại Thánh cũng có phong Thánh?

- Mặc dù Đại Thánh không có phong Thánh...

Dường như nhìn ra hắn nghi hoặc, Lạc Nhược Hi nói:

- Nhưng phương thức tấn cấp Đại Thánh khác biệt, uy lực cũng không giống nhau!

- Cái này...

Mặc dù không biết bạn gái của mình, đến cùng thân phận như thế nào, nhưng ở trên việc tu luyện, tuyệt đối biết nhiều hơn hắn, nếu như không phải nàng, phong Thánh khẳng định làm không được. Giờ phút này đã nói như vậy, khẳng định là không bình thường.

- Ừm, mới vào Đại Thánh, gọi là Kiến Thần Bất Hoại, thần thức có thể đi vào tế bào trong cơ thể, thậm chí ảnh hưởng nó!

Vẻ mặt Lạc Nhược Hi nghiêm túc:

- Đột phá bình thường, là muốn thần thức trở nên càng thêm cường đại, mới có thể có chỗ cảm ngộ, thuận lợi đột phá... Làm như vậy, mặc dù có thể trở thành Đại Thánh, nhưng là cấp thấp nhất! Cũng được xưng là phương pháp đột phá hạ phẩm.Có hạ phẩm thì có thượng phẩm.

- Bất quá phàm là tu luyện giả, tất cả đều đột phá, như vậy không người có thể may mắn thoát khỏi, Danh Sư đại lục, người duy nhất sáng chế phương pháp thượng phẩm, hơn nữa thành công... Chỉ có một người!

Lạc Nhược Hi nói.

- Ngươi nói là... Khổng sư?

Trương Huyền vội vàng nhìn qua.

Danh Sư đại lục, vài vạn năm qua, người chói mắt nhất chỉ có Khổng sư, nếu thật có một người có thể làm được, không thể nghi ngờ là hắn.

- Không sai, chính là Khổng sư!

Lạc Nhược Hi nhẹ gật đầu:

- Hắn ở Thánh Vực cửu trọng đỉnh phong, dẫn thiên hỏa rèn luyện thân thể, thần thức trải qua thiêu đốt, cũng biến thành cứng cáp mạnh mẽ hơn, nguyên nhân chính là như vậy... sau khi hắn đột phá cũng càng lợi hại, bất kể là số lượng chân khí, hay tu vi bản thân, đều vượt xa Đại Thánh

bình thường! Mới có thể trở thành thiên cổ đệ nhất nhân, không người nào có thể thay thế!

- Thiên hỏa?

Trương Huyền cứng đờ.

Trước đó gặp qua Khổng sư ý niệm, đối phương từng chuyên môn nói qua, muốn giải quyết Tiên Thiên thai độc trong cơ thể, chỉ cần trở thành Danh Sư cửu tinh, dẫn tới thiên hỏa là được... Tình huống bình thường, Danh Sư thất tinh, là Thánh Vực nhị trọng đến tứ trọng, ngũ trọng là nửa bước bát tinh. Danh Sư bát tinh là lục trọng đến bát trọng, cửu trọng là nửa bước cửu tinh!

Một chút tình huống đặc biệt, cũng có thể, ban tặng huy chương Danh Sư cửu tinh cho cường giả Thánh Vực cửu trọng đỉnh phong, nhưng muốn trở thành Danh Sư cửu tinh, trọng yếu nhất chính là... Đột phá Đại Thánh!

Chẳng lẽ Khổng sư nói, trở thành Danh Sư cửu tinh, cũng không phải Danh Sư đường ban tặng huy chương, mà là thực lực, phá tan Đại Thánh, hơn nữa dùng chính là... phương pháp đột phá thượng phẩm?

- Thiên hỏa giống như lôi kiếp, là thượng thiên trừng phạt tu luyện giả, ngươi đột phá Thánh Vực, trải qua Phong Thánh kiếp, có phải cảm thấy linh hồn cùng thân thể đều tiến bộ rất nhiều, vượt cấp khiêu chiến, cũng cực kỳ đơn giản hay không?

Lạc Nhược Hi hỏi.

Trương Huyền không có phủ nhận.

Tu luyện giả bình thường, phải tới Thánh Vực ngũ trọng Xuất Khiếu cảnh, mới có thể mượn nhờ lôi kiếp rèn luyện nguyên thần, nhưng hắn trải qua Phong Thánh kiếp, vô luận linh hồn hay thân thể, đều có bước

tiến dài, so với tu luyện giả bình thường mạnh mẽ hơn không biết bao nhiêu.

Nếu như thiên hỏa này cũng như vậy mà nói, quả thực có thể để cho thần thức mạnh hơn, sức chiến đấu cũng theo đó tăng thêm.

- Ta xem qua nhiều sách như vậy, nhưng chưa hề đề cập qua đột phá Đại Thánh còn có thượng phẩm, hạ phẩm... Nếu như chỉ có Khổng sư làm được, Nhược Hi, ngươi là làm sao biết được?

Trương Huyền kìm nén không được, nhìn lại:

- Ngươi cùng Khổng sư... Đến cùng quan hệ như thế nào?

Thánh Tử điện bị tập kích

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

Bạn gái của mình, lúc trước dẫn hắn tìm được Phong Thánh đài, đi vào không gian gấp, mảy may không để ý Khổng sư thân bút, thậm chí nói, muốn bao nhiêu có bao nhiêu.

Đi vào Khâu Ngô cung, cũng chỉ vì tìm kiếm đồ vật, không để ý công pháp của Khâu Ngô Cổ Thánh...

Hiện tại càng nói ra phương pháp Khổng sư đột phá... Chẳng lẽ thật cùng Khổng sư có quan hệ mật thiết? Nếu không, làm sao biết rõ ràng như vậy?

- Ta...

Bị hỏi một câu, Lạc Nhược Hi lặng im, sau một lúc lâu, trên mặt lộ ra cầu khẩn:

- Vẫn là đừng hỏi nữa, cũng đừng đoán bậy, ta sẽ không nói cho ngươi!

- Nhưng…

Thấy nàng bất luận thế nào cũng không nói, Trương Huyền nghẹn khó chịu, nhưng cũng biết, không có bất kỳ biện pháp nào, đành phải than thở một tiếng, lùi lại mà cầu việc khác:

- Vậy ta hỏi ngươi... họ tên của ngươi bây giờ, là thật sao?

Nói xong, Trương Huyền tràn đầy căng thẳng, hô hấp có chút gấp rút.

Lần trước Lạc Thất Thất, chính là không nói ra tên thật của mình, mới làm ra hiểu lầm như vậy, vị trước mắt này, cũng không thể ra sai lầm.

Không nói thân phận cũng được, nếu như tên thật, đi khắp thiên hạ cũng có thể tìm được.

Lạc Nhược Hi vốn không muốn trả lời, nhưng nhìn thấy ánh mắt đối phương kiên định, không trả lời, dường như không lùi bước, trong lòng mềm nhũn, bất đắc dĩ lắc đầu:

- Không phải!

- Không phải, vậy...

Quả nhiên giống như hắn đoán, Trương Huyền vội vàng nhìn qua. Trước đó liền có chỗ nghi ngờ, trong Chư Tử bách gia không có họ Lạc, hiện tại xem ra, quả nhiên!

- Cầu xin ngươi đừng hỏi nữa, không phải ta không muốn nói, mà là không thể nói, một khi nói ra... Không chỉ ta, ngay cả ngươi cũng sẽ gặp phải phiền toái lớn...

Trong mắt Lạc Nhược Hi mang theo cầu khẩn.

- Được rồi!

Đây cũng không phải lần đầu tiên nữ hài nói như vậy, mặc dù không biết đến cùng sẽ có phiền toái gì, nhưng lấy thực lực của nàng cũng kính sợ như vậy, chỉ sợ không đơn giản như tưởng tượng.

- Bình thường xung kích Đại Thánh cảnh, là không thể nào dẫn tới thiên hỏa, Khổng sư có thể làm được, có phải lưu lại công pháp đặc thù gì không?

Trương Huyền không tiếp tục truy vấn, hỏi.

Bình thường thiên hỏa là tới Đại Thánh nhị trọng Kim Thân cảnh mới có thể dẫn tới, thiên hỏa thiêu đốt, Kim Thân Vô Cấu. Xung kích Đại Thánh liền dẫn tới, nhất định có pháp quyết đặc thù.

- Pháp quyết cụ thể, ta cũng không biết, nhưng ta biết ở nơi nào!

Thấy hắn không hỏi, Lạc Nhược Hi thở phào nhẹ nhõm, nói.

- Ở đâu?

Nếu như có thể tìm được công pháp, dẫn tới thiên hỏa tôi thể, không chỉ thực lực mạnh mẽ, cũng có thể giải quyết triệt để Tiên Thiên thai độc, xem như nhất cử lưỡng tiện.

- Tổng bộ Danh Sư đường!

Lạc Nhược Hi nói:

- Lúc trước Khổng sư đột phá Đại Thánh, đã bắt tay vào sáng lập Danh Sư đường, chính là lúc này biểu lộ cảm xúc, mới sáng lập ra pháp quyết, từ đó một lần đột phá thành công!

- Chỉ cần đến đó, nhất định có thể tìm được...

- Ừm?

Đang muốn nghe nữ hài nói hết lời, lông mày Trương Huyền đột nhiên giương lên, cổ tay khẽ đảo, một cái ngọc bài đưa tin xuất hiện ở trong lòng bàn tay.

- Xảy ra chuyện gì?

Thấy sắc mặt hắn khó coi, biết chắc là xảy ra sự tình, nữ hài dừng lại, vội vàng nhìn tới.

- Thánh Tử điện... Xảy ra chuyện!

Cúi đầu nhìn ngọc bài, lông mày Trương Huyền đột nhiên giương lên. Tin tức trên ngọc bài, chính là Thánh Tử điện Chiêm sư truyền đến.

- Thánh Tử điện?

Lạc Nhược Hi nhíu mày.

- Ừm!

Trương Huyền nhẹ gật đầu, tốc độ nói rất nhanh:

- Có người xông vào nội viện của Thánh Tử điện... Ta nhất định phải tới nhìn một chút!

Nói xong liền đứng dậy.

- Ta đi với ngươi!

Lạc Nhược Hi gật đầu.

- Được!

Biết thực lực của bạn gái mình, dưới Cổ Thánh khó gặp đối thủ, so với mình sử dụng Khổng sư chi huyết cũng không hề yếu, Trương Huyền cũng không nhiều lời, thân thể vụt qua, bay ra Thánh thú.

- Tộc trưởng!

Thấy hắn bay ra ngoài, đám người Lạc Càn Trinh vội vàng bay đến trước mặt, vẻ mặt vô cùng nghi hoặc.

- Ta có chút việc gấp cần phải đi xử lý!

Trương Huyền nói.

Thân là Thánh Tử điện điện chủ, khẳng định không thể nói bây giờ, một khi nói ra, chẳng khác nào thừa nhận thân phận Trương Huyền.

- Vậy đi Trương gia...

Thấy hắn muốn rời khỏi, Lạc Càn Trinh lo lắng.

- Ta xử lý xong chuyện bên này, sẽ trực tiếp tiến về Trương gia, không cần lo lắng!

Trương Huyền khoát tay áo.

Người xông vào Thánh Tử điện, vô cùng có khả năng là người bắt Triệu Nhã, lần trước để bọn hắn trốn, lần này, quyết không cho phép xuất hiện tình huống như thế.

- Cái này...

Lạc Càn Trinh cau mày.

- Được rồi, chuyện này không cho phép phản bác, Trương gia ta nhất định sẽ tới!

Trương Huyền lười giải thích, tùy ý khoát tay áo, hít sâu một hơi, một thanh trường thương xuất hiện ở trong lòng bàn tay, bỗng nhiên điểm về phía trước.

Tê lạp!

Không gian trước mắt lập tức xuất hiện vết rách, thân thể chui vào, Lạc Nhược Hi theo sát, thời gian nháy mắt biến mất ở trước mặt mọi người.

- Xé rách không gian, trực tiếp xuyên qua?

Lạc Càn Trinh cùng tất cả trưởng lão sợ tới mức biến sắc.

Trước đó vẫn cảm thấy, vị tộc trưởng này chỉ là Thánh Vực cửu trọng đỉnh phong, coi như mạnh hơn, cũng chẳng mạnh đến đâu, nhìn thấy giờ mới hiểu được, đủ loại thủ đoạn cùng thực lực, đã không phải bọn họ có thể phỏng đoán.

- Tộc trưởng, rốt cuộc xảy ra chuyện gì, lại gấp gáp như vậy?

Lạc Khinh Trần nhìn qua.

- Ta cũng không biết, có điều dựa theo tộc trưởng nói xử lý, tiếp tục đi Trương gia! Lần này không đánh Trương Huyền cầu xin tha thứ, quyết không bỏ qua!

Ánh mắt Lạc Càn Trinh sáng lên.

- Ừm!

Tất cả trưởng lão cao hứng bừng bừng, ý chí chiến đấu sục sôi.

Tuy trước kia cũng đi qua Trương gia, nhưng còn chưa bao giờ sảng khoái như hôm nay.

Mùa xuân cccLạc gia rốt cuộc đã đến!

...

Hô!

Không gian khép kín, Trương Huyền cùng Lạc Nhược Hi đồng thời vụt qua, đã đi tới bên ngoài Thánh Tử điện.

Chân khí trong cơ thể phun trào, Trương Huyền biến trở về dung mạo của mình, quay đầu nhìn lại, thấy Lạc Nhược Hi cũng loại bỏ ngụy trang, lúc này mới một trước một sau thẳng tắp bay tới Thánh Tử điện.

- Xảy ra chuyện gì?

Mới đi đến bầu trời, còn không có hạ xuống, liền thấy cảnh hoang tàn đầy đất, vô số kiến trúc hủy hoại, toàn bộ Thánh Tử điện giống như gặp phải chiến đấu cực kỳ lợi hại.

- Là khí tức Dị Linh tộc...

Minh Lý Chi Nhãn vận chuyển, nhìn lại dấu vết, chỉ thấy mặt đất khắp nơi lơ lửng sát lục chi khí của Dị Linh tộc, còn có Danh Sư chiến đấu lưu lại khí tức, hiển nhiên, nơi này có Dị Linh tộc tấn công.

- Điện chủ, ngươi đã đến...

Đang tìm kiếm khắp nơi, đám người Chiêm sư, Cát sư bay lên.

- Đến cùng xảy ra chuyện gì?

Trương Huyền nhíu mày.

- Bẩm báo điện chủ, vừa rồi có Dị Linh tộc xông vào nội viện...

Chiêm sư vội vàng ôm quyền, tựa hồ có chút không hiểu:

- Bất quá, chỉ cướp đi tượng Khôi Thánh, cái gì khác cũng không cầm, cũng không đại khai sát giới với Thánh Tử điện... Chỉ phá huỷ kiến trúc, tạo thành hỗn loạn, sau đó... Trốn!

- Cướp đi tượng Khôi Thánh? Dị Linh tộc?

Trương Huyền sững sờ, ngay sau đó đồng tử co rụt lại, nắm đấm không tự chủ được xiết chặt:

- Chẳng lẽ là vì... khung xương của Ngoan Nhân?

Truy lùng

dtv-ebook.com

Tượng Khôi Thánh, đám người Chiêm sư có khả năng nhìn không ra vấn đề gì, nhưng Trương Huyền biết rất rõ ràng.

Trong đó chứa xương ngực của Ngoan Nhân!

Lúc trước dùng thư viện dò xét, còn muốn đạp nát pho tượng này, lấy khung xương ra, cuối cùng vẫn ngừng lại.

Dù sao hắn là Danh Sư, còn là điện chủ, có nguyên tắc của mình, không thể làm ra sự tình ly kinh phản đạo như vậy.

Giờ phút này Dị Linh tộc xông tới, cái gì cũng không cướp, chỉ cướp thứ này, nhất định là vì thế!

Dù sao Ngoan Nhân đã từng là Hoàng giả đỉnh phong nhất của Dị Linh tộc, cướp đoạt bộ xương này, có lẽ có tác dụng rất lớn, thậm chí cũng giống như mình, để hắn phục sinh!

- Ngoan Nhân?

Nghe được hắn lẩm bẩm, Chiêm sư sững sờ.

- A, không có gì!

Trương Huyền nhíu mày:

- Hết thảy mấy người, thực lực như thế nào?

- Có bốn người, thực lực cụ thể ta cũng không nhìn ra, chỉ là đại trận của Thánh Tử điện cũng không có ngăn lại, bị tuỳ tiện phá hư...

Chiêm sư xấu hổ nói.

Đường đường Thánh Tử điện, đại lục đệ nhất học phủ, chỉ nửa tháng liên tục bị hai lần phá tan chạy trốn, cái thứ nhất là điện chủ của bọn họ, nói ra không mất mặt, nhưng bây giờ bị Dị Linh tộc đoạt đồ vật, còn chạy trốn... Nói thật, cũng không dám báo lên Tổng bộ Danh Sư đường!

- Bốn người?

Trương Huyền hít sâu một hơi, con mắt hiện ra sát ý:

- Chạy trốn phương hướng nào?

- Bên kia... Chúng ta tu vi quá thấp, đuổi một hồi liền không đuổi kịp, đành phải đưa tin cho điện chủ...

Chiêm sư nói.

- Ta đã biết, các ngươi sửa chữa những kiến trúc sụp đổ, khôi phục trận pháp!

Trương Huyền híp mắt lại, nhìn về phía Chiêm sư mới vừa nói, thân thể khẽ động, bước ra ngoài:

- Ta đi xem một chút, nhất định phải đoạt tượng Khôi Thánh về!

Tượng Khôi Thánh không chỉ liên lụy đến tôn nghiêm của Thánh Tử điện, càng liên quan đến khung xương của Ngoan Nhân, cướp không được, hắn làm điện chủ cũng mất hết mặt mũi... Mặc dù còn không có tiến hành đại điển kế nhiệm.

Thi triển thần thông không gian, tốc độ bay cực nhanh, hơn mười hô hấp sau, cũng đã bay ra hơn vạn cây số.

Quay đầu nhìn lại, thấy Lạc Nhược Hi vẫn theo ở phía sau, thở phào nhẹ nhõm, Minh Lý Chi Nhãn chiếu rọi bốn phía, tìm kiếm có dấu vết hay không.

- Tìm như vậy là không thấy đâu!

Thấy động tác của hắn, Lạc Nhược Hi lắc đầu:

- Bốn người này, hắn là mấy cái chúng ta gặp ở Bạch Khê sơn, đều có tu vi Đại Thánh đỉnh phong, hơn nữa chuyên môn dùng phương pháp đặc thù xóa đi dấu vết, rất khó thẩm tra, trừ khi Minh Lý Chi Nhãn đạt tới cảnh giới thứ tư!

- Quả thực điều tra không được...

Thật ra thì không cần đối phương nói, hắn cũng phát giác.

Lần này giống như lần trước bắt đám người Triệu Nhã, không có bất kỳ dấu vết gì để lại, cho dù là hắn, cũng dò xét không được.

- Bất quá muốn chạy trốn, cũng không dễ dàng như vậy...

Nhẹ nhàng cười một tiếng, cổ tay khẽ đảo, một quyển sách xuất hiện ở trước mắt, tản mát ra khí tức Thiên Đạo.

Thiên Đạo chi thư.

Đám người Triệu Nhã bị bắt, tìm không thấy dấu vết, liền không cách nào thẩm tra, nhưng tượng Khôi Thánh khác biệt!

Trong đó cất giấu khung xương của Ngoan Nhân, hắn thẩm tra không được, nhưng Ngoan Nhân có thể cảm ứng được phương hướng, đến phạm vi nhất định, thì có thể tìm!

Trừ khi đối phương dùng bí pháp không gian đặc thù ẩn giấu khung xương đi!

Bất quá mới vừa cướp đi, thời gian không dài, tình huống bình thường hắn còn làm không được điểm ấy. Thấy hắn lấy ra sách, Lạc Nhược Hi nhìn một cái, cũng không nói nhiều.

- Tiểu Ngoan Ngoan, chớ ngủ, cảm ứng thoáng cái, xương ngực của ngươi ở đâu!

Trương Huyền vỗ thư tịch một cái, nói.

- Ừm...

Nghe được xưng hô như vậy, Ngoan Nhân co quắp, cuối cùng vẫn nhẹ gật đầu, cảm ứng phút chốc, thư tịch lập tức chỉ một phương hướng:

- Ở bên kia!

- Tốt!

Thấy nó quả nhiên có thể cảm ứng được, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, dựa theo phương hướng đối phương chỉ thị, nhanh chóng tiến lên.

Lạc Nhược Hi cũng không nói chuyện, theo sát ở phía sau.

Phi hành đại khái hơn mười vạn cây số, đi hơn một canh giờ, Ngoan Nhân mở miệng:

- Ngay ở trong thành phố phía trước... Ừm, nguy rồi, cảm ứng biến mất...

Trương Huyền vội vàng nhìn về phía trước, quả nhiên thấy nơi xa có một tòa thành trì đứng sừng sững. Thành thị cực kỳ bao la, so với liên minh đế quốc lúc trước cũng không kém chút nào, thậm chí còn hơn.

- Cảm ứng biến mất? Có ý tứ gì?

Trương Huyền cau mày.

- Coi như đi vào thành trì, lấy năng lực của Cổ Thánh cảnh như ngươi, cũng không có khả năng không cảm ứng được! Làm sao lại hư không tiêu thất?

- Hẳn là bị một loại trận pháp nào đó che đậy, hoặc giấu đi rồi, mới vừa rồi còn có thể cảm ứng được, đột nhiên liền biến mất...

Ngoan Nhân nói.

- Trận pháp che đậy?

Vẻ mặt Trương Huyền khó coi.

Trước đó còn nghĩ, có thể thừa dịp còn chưa giấu đi đuổi theo, làm sao cũng không ngờ tới, đối phương nhanh như vậy.

Đã đuổi rất nhanh, còn chậm một bước.

Thật muốn bị che đậy, thành thị lớn như thế, thật đúng là khó tìm. Giống như lúc trước đặt ở trong Thánh Tử điện không thể nhận ra vậy.

- Ngươi còn có thể nhớ, vị trí cụ thể vừa rồi biến mất không?

Trương Huyền nói.

- Cũng chỉ có thể phỏng đoán phạm vi đại khái...

Ngoan Nhân chần chờ một chút.

- Dẫn đường!

Trương Huyền lười nói nhảm ra lệnh.

Lần này nếu khung xương thật bị mang đi, Thánh Tử điện mất thể diện không có gì, Ngoan Nhân còn muốn tăng tiến cũng sẽ rất khó khăn.

Tuy gần đây Ngoan Nhân không góp sức, nhưng cũng là một chỗ dựa lớn của hắn. Dung hợp trái tim, xương ngón tay cùng đầu, liền nắm giữ thực lực Thánh Vực cửu trọng, một khi dung hợp xương ngực hoàn chỉnh, còn không trực tiếp tấn cấp Đại Thánh?

Có khi Cổ Thánh cũng có thể!

Bên cạnh nắm giữ một tay chân Cổ Thánh cấp, là ai cũng sẽ không từ bỏ. Ngoan Nhân dẫn đường, phi hành thời gian không dài, đi tới vị trí ở giữa

thành thị.

- Đại khái ngay phạm vi này biến mất, có điều ta cũng không cách nào xác định...

Ngoan Nhân có chút hậm hực.

Siêu cấp cường giả năm đó tung hoành chư thiên, hiện tại phân tán ngay cả xương cốt của mình cũng không tìm tới, nói ra cũng đủ mất mặt.

- Phạm vi đại khái của ngươi, có thể chính xác đến bao nhiêu?

Trương Huyền nhíu mày.

Thành thị lớn như thế, phủ đệ đếm mãi không hết, từng cái dò xét, mệt chết cũng vô dụng, nếu như có thể chính xác một chút, có lẽ có thể dễ dàng không ít.

- Cái này... phạm vi đại khái một trăm cây số...

Ngoan Nhân xấu hổ.

- Một trăm cây số?

Trương Huyền thiếu chút nữa ngất đi.

Phạm vi một trăm cây số, nhân khẩu tối thiểu hơn ngàn vạn, tìm một cái tượng, hơn nữa bị ẩn núp, thần thức dò xét không được... Có thể tìm được mới là gặp quỷ!

- Nó là đột nhiên biến mất, nếu chúng ta lại nhanh chút, có lẽ có thể cảm ứng ra...

Biết độ khó, Ngoan Nhân nhỏ giọng giải thích.

- Ta đã biết...

Biết đối phương cũng muốn để cho mình dung hợp, trở nên càng cường đại, huống chi cái xương ngực này bị tượng Cổ Thánh mượn nhờ lực lượng Thánh Tử điện áp chế, sẽ không sinh ra ý niệm, rất dễ dàng luyện hóa, hiện tại biến mất không thấy gì nữa, so với mình càng thêm lo lắng, cũng không có nói quá nhiều, mà ngẩng đầu nhìn bốn phía.

Dòng người như thoi đưa, bởi vì mỗi ngày đều có không ít cường giả bay tới bay lui, Trương Huyền cùng Lạc Nhược Hi không có phóng thích lực lượng, người khác nhìn không ra tu vi, cũng không gây nên quá nhiều kinh ngạc cùng chú ý.

Nếu không, lấy thực lực của bọn hắn khẳng định toàn bộ thành thị sẽ sôi trào.

Thiên Cơ sư công hội

dtv-ebook.com

- Cái này hẳn là Phong Cốc thành! Dựa lưng vào núi, bốn mùa như xuân, ngũ cốc được mùa, là chỗ sản vật rất phong phú trong phạm vi mấy chục vạn cây số, không ít vật tư của Thánh Tử điện cũng tới từ nơi này!

Rất nhanh, Trương Huyền xác định vị trí.

Thời điểm ở Thánh Tử điện, nhìn qua không ít thư tịch địa lý, nơi này cách Thánh Tử điện vốn không xa, hơi xác định vị trí, liền có thể biết.

- Tìm như vậy, khẳng định là tìm không thấy, không bằng dùng thư viện xác định phương vị...

Nhìn một hồi, biết chẳng có mục đích như vậy, khẳng định cái gì cũng không tìm tới, cổ tay Trương Huyền khẽ đảo, lấy ra một bản thư tịch trống không, vẽ ra đường phố bốn phía, phân biệt viết lên tượng Khôi Thánh ở chỗ này.

Thư viện lay động một hồi, lại không xuất hiện thư tịch.

- Xảy ra chuyện gì? Lại mất hiệu lực?

Sắc mặt Trương Huyền tái xanh.

Gần đây thư viện đến cùng là tình huống như thế nào? Không làm rõ ràng được, chẳng lẽ thật cần thăng cấp? Cũng đúng, đã dùng hơn một năm, thiết bị cũ kỹ không chịu nổi ah.

- Không đúng, thư viện dưới tình huống bình thường sẽ không mất đi hiệu lực, trừ khi... địa phương giấu khung xương, mượn nhờ lực lượng đặc thù, che đậy Thiên Cơ ...

Đang cảm xúc, trong lòng đột nhiên khẽ động.

Mấy lần trục trặc, có lẽ Lạc Nhược Hi giống như mình, là Diễn Hư thể, không cách nào dò xét; Ngột Thần cùng những người ở Bạch Khê sơn, thì dùng thủ đoạn đặc thù che đậy hành tung, không chỉ Minh Lý Chi Nhãn không nhìn thấy, Thiên Cơ sư cũng không cách nào thôi diễn...

Giờ phút này, tượng Khôi Thánh thư viện tìm không thấy, có thể giống như người sau, cũng không phải bị trận pháp đặc biệt ẩn trốn, mà là bị người dùng thủ đoạn đặc thù che đậy Thiên Cơ ?

- Nếu như vậy, chỉ có một khả năng...

Mắt sáng lên, nhìn bốn phía, đi tới trước mặt một tu luyện giả, ôm quyền khom người:

- Xin hỏi vị đại ca này, không biết Thiên Cơ sư công hội của Phong Cốc thành chúng ta ở nơi nào?

- Thiên Cơ sư công hội? Ở đằng kia, không đến hai cây số, kiến trúc thoạt nhìn giống như mai rùa chính là nó!

Là một trung niên chừng bốn mươi, rất sảng khoái.

- Đa tạ...

Ánh mắt Trương Huyền sáng lên, vội vàng gật đầu nói một tiếng.

- Ngươi nghi ngờ là... Thiên Cơ sư che đậy Thiên Cơ, giấu tượng Khôi Thánh?

Lạc Nhược Hi cũng kịp phản ứng.

- Giấu ở trong trận pháp đặc thù, có thể ngăn cách truy lùng, nhưng không cách nào cắt đứt Thiên Cơ sư suy tính... Trừ khi có người động tay chân, nhiễu loạn Thiên Cơ, hoặc dùng thủ pháp đặc biệt che đậy!

Trương Huyền gật đầu.

- Không sai!

Lạc Nhược Hi giật mình.

Tuy hiện nay Thánh Tử điện cao thủ không nhiều, nhưng tìm vài vị Thiên Cơ sư cửu tinh còn rất dễ dàng.

Để bọn hắn suy tính tung tích của tượng, tám chín phần mười có thể xác định vị trí.

Muốn để bọn hắn triệt để tìm không được, chỉ có một phương pháp... Che đậy Thiên Cơ! Có thể làm được điểm ấy, hơn nữa tốc độ mau lẹ như vậy, cái thành phố này, chỉ sợ chỉ có một chỗ... Thiên Cơ sư công hội!

Biết vị trí, đi chỉ chốc lát, quả nhiên thấy một kiến trúc giống như mai rùa xuất hiện ở trước mắt, mặt ngoài đủ loại hoa văn dày đặc, che đậy lực lượng đặc thù nào đó, để cho thần thức của người ta rất khó dò xét.

- Có phải ở đây hay không, đi vào liền biết!

Nhẹ gật đầu, Trương Huyền không nói thêm lời, mấy bước đi tới trước cửa chính kiến trúc.

- Người đến dừng bước, Thiên Cơ sư công hội, chỉ tiếp Thiên Cơ sư, không tiếp đãi khách lạ!

Một thanh niên đi ra, ngăn ở phía trước hai người.

- Tại hạ là Thánh Tử điện điện chủ Trương Huyền, bản điện mất trộm một bảo vật, chuyên tới để tìm quý hội hội trưởng, hy vọng có thể giúp một tay suy tính!

Cổ tay khẽ đảo, Trương Huyền lấy ra điện chủ lệnh.

- Thánh Tử điện điện chủ?

Thanh niên giật nảy mình, vội vàng ôm quyền:

- Tiền bối chờ, ta vào trình báo hội trưởng...

Nói xong, vội vã đi vào trong.

Không được ba phút, một lão giả tóc đen theo sát ở phía sau đi ra:

- Không biết Trương điện chủ đích thân tới, lão hủ không có từ xa tiếp đón, mời vào...

Lão giả bộ dáng sáu mươi tuổi, tu vi Thánh Vực bát trọng đỉnh phong, người mặc trường bào của Thiên Cơ sư công hội, cho người ta một loại cảm giác tiên phong đạo cốt.

- Làm phiền hội trưởng, lần này tới, quả thực là có chuyện muốn nhờ...

Trương Huyền ôm quyền.

- Điện chủ khách khí, tên của ngươi những ngày qua như sấm bên tai, không nghĩ tới có thể đích thân đến, thật để cho công hội chúng ta bồng tất sinh huy...

Lão giả vừa nói, vừa dẫn đường ở phía trước, hai người Trương Huyền theo sát ở phía sau đi vào gian phòng, mới vừa vào, Lạc Nhược Hi liền nhíu mày, truyền âm tới:

- Trương Huyền, cẩn thận một chút!

- Làm sao vậy?

Thấy nàng lần đầu tiên chủ động truyền âm nhắc nhở, Trương Huyền quay đầu:

- Ngươi phát hiện cái gì?

Dường như muốn nói chuyện, Lạc Nhược Hi cuối cùng ngừng lại:

- Không có gì, nhưng cẩn thận một chút cho thỏa đáng.

- Ừm!

Trương Huyền gật đầu.

Đối phương đã nói như vậy, chỉ sợ nơi này không có thái bình như vậy, bàn tay đặt ở trên đai lưng, một khi xuất hiện nguy hiểm, liền trực tiếp động thủ.

Bất quá cũng có thể là hắn quá mức lo lắng, đi vào trong đại điện, cũng không có phát giác được bất cứ dị thường nào.

- Không biết Trương điện chủ tới, là vì chuyện gì?

Hai bên vào chỗ, lão giả nhìn lại.

- Là như vậy, tượng Khôi Thánh của Thánh Tử điện chúng ta, trước đây không lâu vừa mới mất trộm, căn cứ dấu vết là biến mất ở đây, đã cùng thuộc Danh Sư đường quản lý, ta muốn làm phiền hội trưởng giúp chúng ta thôi diễn thoáng cái, là bị người nào lấy, giấu ở chỗ nào! Như có thể tìm tới, chúng ta vô cùng cảm kích!

Trương Huyền ôm quyền.

Hắn nói cực kỳ trực tiếp, ý tứ rất đơn giản, cái kia chính là, đồ vật của ta mất tích ở chỗ của ngươi, còn xin phiền phức giúp một tay suy tính, nếu không, ngươi sẽ có hiềm nghi rất lớn.

- Biến mất ở đây?

Hội trưởng nhíu mày, trên mặt lộ ra vẻ không vui:

- Trương điện chủ, đây là hoài nghi Thiên Cơ sư chúng ta ẩn giấu bảo vật của Thánh Tử điện?

- Cướp đoạt tượng Khôi Thánh là Dị Linh tộc, có thể hoàn mỹ ẩn trốn, để cho Minh Lý Chi Nhãn của ta cũng không thể dò xét, hơn nữa, Thiên Cơ cũng không thể thôi diễn, thực sự nghĩ không ra đến cùng còn có ai!

Trương Huyền nhàn nhạt nhìn qua:

- Đồ vật mất đi chỉ là việc nhỏ, liên lụy đến Dị Linh tộc, báo lên tới Danh Sư đường, sợ là phiền phức lớn rồi, mong hội trưởng có thể trợ giúp, như vậy cũng có thể rửa sạch nghi ngờ!

- Trương điện chủ, ta tôn kính ngươi là Thánh Tử điện điện chủ, Trương gia gia chủ, hảo tâm tiếp đãi, nhưng ngươi bỗng dưng ô nhục Thiên Cơ sư công hội, đến cùng có ý gì?

Lão giả đột nhiên đứng dậy, sầm mặt lại.

- Không có ý gì, chỉ là muốn tìm về bảo vật của Thánh Tử điện mà thôi! Hội trưởng không cần căng thẳng, cũng không cần tức giận, nếu như không quan hệ tới các ngươi, không ngại để ta điều tra một chút, tìm không thấy mà nói, ta sẽ chủ động nhận tội với hội trưởng!

Trương Huyền nhàn nhạt nhìn qua.

- Điều tra? Láo xược! Thiên Cơ sư ta thôi diễn Thiên Cơ, coi như Tổng bộ Danh Sư đường cũng phải kính trọng ba phần, ngươi một Thánh Tử điện điện chủ, có tư cách gì điều tra?

Khuôn mặt lão giả tái nhợt, tức giận run rẩy.

Trở mặt với Thiên Cơ sư công hội

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

Tuy Thiên Cơ sư giống như các chức nghiệp khác, là một loại chức nghiệp đặc thù, nhưng bởi vì năng lực đặc thù, địa vị kính trọng, cho dù là Danh Sư cũng không dám ép, trước mắt không có bằng chứng, vu cáo hãm hại ngược lại cũng thôi, lại còn muốn điều tra! Quả thực không thể chịu đựng được!

- Ta quả thực không có tư cách điều tra, có điều dính dáng Dị Linh tộc, cùng bảo vật của Thánh Tử điện, dấu vết lại biến mất ở nơi này, để cho ta không nghi ngờ cũng khó khăn!

Trương Huyền nhìn qua:

- Thiên Cơ sư, từ trước tới nay siêu trần thoát tục, không vướng chuyện đời, chỉ sợ cũng không muốn can dự phân tranh! Dù sao việc này, ta bất kể báo lên Tổng bộ Danh Sư đường, hay báo tin tổng bộ của quý hội, các ngươi cũng sẽ khá phiền toái.

- Ngươi là đang uy hiếp?

Lão giả xiết chặt nắm đấm.

- Uy hiếp? Tại hạ là Thánh Tử điện điện chủ, đương nhiên sẽ không làm ra loại sự tình này, bất quá nếu quả thật có Dị Linh tộc trộm tượng Khôi Thánh đi vào Thiên Cơ sư công hội, vì nhân tộc an toàn, ta ra tay điều

tra, cho dù nháo đến Tổng bộ Danh Sư đường, chắc hẳn cũng không ai nói cái gì!

Trương Huyền thản nhiên nói.

- Thánh Tử điện điện chủ, thật đúng là uy phong!

Lão giả còn chưa kịp nói chuyện, một tiếng hừ lạnh vang lên, ngay sau đó hai vị lão giả từ cửa bên đi vào.

Nhìn về phía hai người này, con mắt của Trương Huyền lập tức nheo lại.

Thực lực của hai người này, hắn vậy mà không nhìn thấu!

Hiện tại hắn là Thánh Vực cửu trọng đỉnh phong, nhìn không thấu liền nói rõ... Ít nhất đạt đến Đại Thánh cảnh.

Loại địa phương nhỏ như Phong Cốc thành, Thánh Vực bát trọng đỉnh phong chính là cực hạn, thoáng cái toát ra hai vị Đại Thánh... Muốn nói trước đó chỉ là nghi ngờ, hiện tại cảm thấy khẳng định là có vấn đề.

- Uy phong ngược lại không có, không biết hai vị là người nào? Tại hạ đang cùng Thiên Cơ sư công hội hội trưởng nói chuyện, mặc kệ nhị vị là ai, cũng xin im miệng!

Trương Huyền nói.

Đại Thánh chức nghiệp khác, không mượn Khổng sư chi huyết, khả năng còn phải kiêng kị mấy phần, nhưng Thiên Cơ sư... Chỉ cần muốn dạy dỗ, một ý niệm mà thôi, không đáng để lo.

- Tại hạ là phó hội trưởng của Tổng bộ Thiên Cơ sư Tề Chân! Vị này là trưởng lão Mạc Tần!

Tề Chân hất ống tay áo, hừ lạnh nói:

- Nơi này sẽ không che giấu Dị Linh tộc, lại không người trộm lấy bảo vật của Thánh Tử điện các ngươi, không biết trả lời như vậy, có thoả

mãn hay không?

- Không hài lòng!

Trương Huyền đứng dậy, chắp hai tay sau lưng:

- Trừ khi để cho ta điều tra, nếu không, ngày hôm nay, ta không đi...

- Ngươi...

Không nghĩ tới thể hiện rõ thân phận, đối phương còn nói như vậy, con mắt của Tề Chân nheo lại, đang muốn động thủ, hình như có người nói cái gì với hắn, cố nén tức giận, hất lên ống tay áo:

- Tốt, ngươi có thể điều tra, có điều chỉ cho ngươi ba phút, mặc kệ có lục soát ra hay không, cũng xin rời đi, chúng ta còn có một tế tự phải làm, sự tình suy tính dính dáng cực lớn, lỡ thời cơ, coi như Thánh Tử điện, sợ là cũng đảm đương không nổi!

- Ba phút, tốt!

Trương Huyền nhẹ gật đầu, đứng dậy, tinh thần khẽ động, lần nữa lấy ra Thiên Đạo chi thư.

- Ngoan Nhân, điều tra thoáng cái, có thể tìm được khí tức xương ngực hay không!

- Vâng!

Ngoan Nhân lên tiếng, bắt đầu điều tra, mới bắt đầu thân thể khẽ động, giọng nói có chút lo lắng:

- Chủ nhân, nơi này có chút không đúng, khí cơ hỗn loạn, có loại cảm giác vô cùng nguy hiểm!

- Nguy hiểm?

Trương Huyền nhíu mày.

Có thể để cho hắn cảm thấy nguy hiểm, đến cùng là cái gì?

- Ừm? Cảm giác biến mất… Cũng có thể là ta cảm ứng sai... sau khi thực lực tổn thất lớn, không có nhạy bén như trước...

Ngoan Nhân xấu hổ nói.

Vừa rồi quả thực rõ ràng cảm ứng được, nhưng trong nháy mắt biến mất không thấy hình bóng, tuy nghi ngờ, nhưng cũng có khả năng giống như hắn nói, thực lực tổn thất lớn, thân thể không được đầy đủ, cảm ứng cũng không chuẩn xác.

- Đừng quản khí cơ hỗn loạn, tìm khung xương của ngươi, nhìn xem có ở đây hay không...

Trương Huyền bất đắc dĩ.

Thư viện không đáng tin cậy, Ngoan Nhân cũng bắt đầu không đáng tin cậy, đến cùng xảy ra chuyện gì?

Chẳng lẽ người bên cạnh mình tập thể trúng bùa chú không đáng tin cậy? Bất quá may mắn chính hắn vẫn còn tương đối đáng tin cậy, nếu không tháng ngày thật sự không cách nào qua.

- Vâng!

Ngoan Nhân lên tiếng, không để ý trong lòng suy nghĩ lung tung, cảm ứng thoáng cái, đột nhiên thanh âm truyền lại:

- Chủ nhân, ta cảm ứng được, khung xương... quả thực ở đây! Bất quá...

- Bất quá cái gì?

Không nghĩ tới thật ở đây, con mắt của Trương Huyền lập tức nheo lại.

Cùng Dị Linh tộc trộm lấy tượng Khôi Thánh của Thánh Tử điện, Thiên Cơ sư công hội rốt cuộc muốn làm gì?

- Bất quá khí tức cực kỳ quái dị, trước đó, có tượng Khôi Thánh áp chế, cảm ứng không rõ rệt, hiện tại cực kỳ rõ ràng, hình như bọn họ đã phá hủy tượng!

Ngoan Nhân nói.

- Phá hư? Xem ra quả thực là vì xương ngực...

Trương Huyền hít sâu một hơi.

Nếu như nói trước đó vẫn chỉ là đoán, hiện tại đã xác định được.

Thiên Cơ sư công hội xa xôi như thế, thoáng cái toát ra một phó hội trưởng cùng một vị trưởng lão, bản thân cũng làm người ta kỳ lạ, giờ phút này lại phá hư tượng, lấy khung xương ra... Nếu như nói không quan hệ với Dị Linh tộc, hắn cũng không tin!

- Ở nơi nào?

Trương Huyền nhịn không được nữa, trực tiếp hỏi.

Coi như khung xương bị lấy ra, hắn cũng không cảm ứng được.

- Ngay ở đằng sau đại điện...

Ngoan Nhân nói.

- Ừm!

Trương Huyền nhẹ gật đầu, nhìn về phía đằng sau đại điện, là một cánh cửa khổng lồ, đen như mực, thấy không rõ lắm.

Vừa định đi qua, đi tới trước mặt cẩn thận quan sát, liền nghe thanh âm của Tề Chân vang lên:

- Tốt rồi, ba phút đã đến, Trương điện chủ, xin về đi!

- Về?

Trương Huyền cười lạnh:

- Ta đã xác định, Thánh Tử điện chúng ta mất tượng Khôi Thánh ở đằng sau, ngươi bảo ta rời đi, là có ý tứ gì?

- Xác định? Ngươi làm sao xác định?

Tề Chân biến sắc.

- Thiên Cơ sư công hội, có thể thôi diễn Thiên Cơ, Thánh Tử điện ta tự nhiên cũng có biện pháp của mình, tượng Khôi Thánh mất tích, nếu như chúng ta ngay cả tìm cũng không có phương pháp... Ta làm điện chủ cũng không tránh khỏi quá vô dụng đi!

Trương Huyền khẽ nói.

- Ngươi... Trương điện chủ, công hội chúng ta lập tức tế tự, tiến hành một nghi thức lớn, không rảnh cùng ngươi đấu miệng lưỡi, còn xin rời đi, nếu không đừng trách chúng ta không khách khí!

Tề Chân vẫy tay một cái.

- Không khách khí? Làm sao, ngươi còn dám động thủ với ta?

Trương Huyền híp mắt lại.

Không nghĩ tới Thiên Cơ sư công hội lớn mật như thế, liên hợp Dị Linh tộc cướp đi tượng Khôi Thánh không nói, còn uy hiếp hắn.

- Nếu như ngươi không rời đi, cũng chỉ có thể như vậy...

Tề Chân nhẹ gật đầu, khí huyết trên người trong nháy mắt thiêu đốt lên, chân khí bay thẳng không trung.

Lại là một vị Thánh Vực nhị trọng Kim Thân cảnh! Loại thực lực này, mặc dù so sánh với Hưng Mộng kiếm thánh kém một đoạn rất lớn, nhưng đối phó Thánh Vực cửu trọng đỉnh phong như hắn, đã đầy đủ.

Rầm!

Thấy hắn muốn động thủ, Trương Huyền đang định lấy ra Long Cốt Thần Thương, liền nghe một tiếng nổ vang kịch liệt, nóc nhà hình dáng mai rùa nứt ra, một bóng người thẳng tắp từ chỗ tổn hại vọt vào.

- Ngột Thần?

Không phải người khác, chính là đồng tử của Lạc Nhược Hi… Ngột Thần! Vị đồng tử này sau khi ra di tích của Nhiễm Cầu Cổ Thánh ở Bạch Khê sơn, nói có chuyện xử lý, liền trực tiếp rời đi, làm sao lại đột nhiên xuất hiện ở đây?

Một sách đập chết Cổ Thánh

dtv-ebook.com

- Ra tay...

Đang nghi ngờ, liền nghe Tề Chân hét lớn một tiếng, cùng Mạc Tần đồng thời đứng dậy, thẳng tắp đánh về phía Ngột Thần.

- Hừ!

Ngột Thần nhíu mày, bàn tay bỗng nhiên đè ép xuống dưới.

Tạch tạch!

Không gian ngưng kết, Tề Chân, Mạc Tần còn không có kịp phản ứng, liền bị đánh trúng ngực, miệng phun máu tươi bay ngược trở về, trùng trùng điệp điệp quẳng xuống đất.

Mặc dù bọn họ cũng là Đại Thánh nhị trọng, nhưng so sánh với Ngột Thần còn kém quá nhiều, căn bản không chống lại được.

Tê lạp!

Một chưởng đánh bay hai đại trưởng lão, Ngột Thần như không thấy được Trương Huyền cùng Lạc Nhược Hi, bỗng nhiên bắt tới đằng sau cung điện, không gian sụp đổ, kiến trúc hủy hoại.

Ô ô ô!

Đúng lúc này, một cây bút lông từ trong kiến trúc phá hư bay ra, điểm tới trên không, ngay sau đó thanh âm leng keng vang lên, không gian xuất hiện gợn sóng, xao động ra.

- Là bốn Dị Linh tộc kia...

Đồng tử của Trương Huyền co rụt lại.

Thủ đoạn tấn công như thế này, hắn hết sức quen thuộc, chính là bốn người ở trong di tích Nhiễm Cầu Cổ Thánh.

Không nghĩ tới thế mà xuất hiện ở đây.

Xem ra sau khi Ngột Thần rời đi, không biết dùng phương pháp gì, tìm được tung tích của bốn người, một mực theo đuổi tới nơi này.

- Động thủ cứu người...

Trương Huyền nhíu mày, trảo bên hông một cái, Long Cốt Thần Thương lập tức bay ra ngoài, thẳng tắp đâm tới bút lông.

Đinh đinh đinh đinh!

Liên tục mấy tiếng giao kích, Trương Huyền liên tục lui về phía sau mấy bước, khuôn mặt trắng bệch.

Không có kích hoạt Khổng sư chi huyết, chỉ bằng vào Long Cốt Thần Thương, căn bản không chống lại được.

Rầm!

Hắn bên này mới vừa lui ra sau, một thanh âm vang lên, thanh niên trắng nõn bỗng nhiên từ chỗ ẩn thân vọt ra, cổ tay khẽ đảo, một thanh trường kiếm xuất hiện ở trong lòng bàn tay, mượn nhờ sóng âm cùng bút lông công kích, thẳng tắp đâm tới Ngột Thần.

Kiếm khí tung hoành, trong tích tắc làm người ta cảm giác giống như mù lòa, như trong thiên địa chỉ có thanh trường kiếm kia tồn tại, không khí phát ra thanh âm nghẹn ngào, bốn phía xuất hiện vết rách đen kịt.

Thanh niên trắng nõn vừa ra tay liền dùng hết toàn lực, so với lúc trước ở trong di tích Nhiễm Cầu Cổ Thánh, cảm giác còn cường đại hơn mấy phần.

Nhưng hắn mạnh, Ngột Thần mạnh hơn!

- Hừ!

Ngột Thần quát lạnh một tiếng, híp mắt lại, cũng không bối rối, bàn tay lần nữa ép xuống.

Vết rách mắt thường có thể thấy được chữa trị, thanh niên trắng nõn tay cầm trường kiếm, thoạt nhìn uy lực có một không hai, lập tức cứng ngắc ở không trung, trong nháy mắt vậy mà không tiến lên được.

- Hảo công phu!

Trương Huyền nhịn không được khen ngợi.

Mới vừa rồi còn lo sợ, không nghĩ tới Ngột Thần cường đại như vậy.

Xem như hắn thiêu đốt Khổng sư chi huyết, gặp phải chiêu này của thanh niên trắng nõn, chỉ sợ cũng không thể hóa giải tốt hơn hắn bao nhiêu.

Phần phật!

Bên này vừa mới hô xong, phía dưới lần nữa nổ vang, lại có mấy người thẳng tắp xông lên, mấy người kia vừa xuất hiện, sát lục chi khí liền hiện ra, cho người ta một loại cảm giác như vào sa trường.

- Là Dị Linh tộc!

Đồng tử của Trương Huyền co rụt lại, lập tức rõ ràng, những người này tất cả đều là Dị Linh tộc. Không nghĩ tới, thoáng cái toát ra nhiều như vậy, hơn nữa còn không ngụy trang.

- Nơi này là Thiên Cơ sư công hội, không chỉ có thể che đậy khí tức, ngay cả Thiên Cơ cũng có thể che đậy, tự nhiên không cần ngụy trang...

Thời gian nháy mắt Trương Huyền liền hiểu được.

Trước đó ở trong di tích Nhiễm Cầu Cổ Thánh, còn phải giả bộ một chút, dù sao trong đó có Cổ Thánh lưu lại trận pháp cùng đồ vật, có thể tiến hành áp chế, mà ở nơi này, là Thiên Cơ sư công hội, che giấu cũng không có ý nghĩa gì.

- Khổng sư chi huyết!

Biết chậm thêm một hồi, Ngột Thần rất có thể sẽ bị chém giết, cũng không để ý tới cái khác, Trương Huyền hừ lạnh một tiếng, trực tiếp đốt cháy giọt Khổng sư chi huyết cuối cùng.

Mặc dù thứ này là dùng bảo vệ tính mạng, nhưng loại tình huống trước mắt, không ra tay mà nói, không chỉ Ngột Thần chết, mình cùng Lạc Nhược Hi chỉ sợ cũng khó may mắn sống sót.

Ầm ầm!

Khổng sư chi huyết vừa bị kích hoạt, lực lượng trong cơ thể nháy mắt tăng lên tới đỉnh phong, Trương Huyền tay cầm Long Cốt Thần Thương, tiến về phía trước một bước, đi tới trước mặt một Dị Linh tộc.

- Chết!

Không chút do dự, trường thương phá không bắn ra. Lần trước lòng dạ đàn bà, để bốn người này trốn, lần này tuyệt không cho phép loại chuyện đó phát sinh.

- Rống!

Không nghĩ tới đột nhiên xuất hiện cao thủ cường đại như thế, Dị Linh tộc này lại không để ý tới tấn công Ngột Thần, bỗng nhiên xoay người, một cỗ sát khí thẳng tắp xông tới, cùng thời khắc đó, móng vuốt nâng lên, bỗng nhiên đập xuống Trương Huyền.

Phốc!

Bất quá, Trương Huyền là thực lực nào, há có thể để nó toại nguyện? Một thương đâm xuyên qua bàn tay, sau một khắc đã xuyên thấu trái tim. Trường thương bỗng nhiên quấy một cái.

Bành!

Trong nháy mắt, Dị Linh tộc trực tiếp nổ tung, hóa thành một cục thịt bùn. Một siêu cấp cường giả Đại Thánh tứ trọng Bất Hủ cảnh, bị chém giết tại chỗ.

- Rống!

- Rống!

- Rống!

Nhìn thấy đồng bạn thoáng cái bỏ mình, còn lại vài Dị Linh tộc dường như cũng có chút khiếp sợ, tất cả đều đồng loạt lao đến.

- Hừ!

Trương Huyền híp mắt lại, trường thương vẫy một cái, thương hóa Thần Long, vọt tới một người trong đó. Đồng thời chập ngón tay làm kiếm, nhẹ nhàng điểm một cái.

- Định!

Rầm!

Không gian bốn phía lập tức bị phong cấm, tựa như đóng băng.

Dị Linh tộc mới vừa vọt tới, không nghĩ tới vị trước mắt này nắm giữ sức chiến đấu cường đại như thế, muốn chạy trốn đã không kịp, bị phong cấm không gian khóa lại, không thể động đậy.

Tạch tạch!

Một thương xuyên đầu, thi thể thẳng tắp rơi xuống dưới.

Liên tục chém giết hai Dị Linh tộc, áp lực của Ngột Thần giảm bớt, một chưởng đánh bay trường kiếm của thanh niên trắng nõn, lại một chưởng đánh gãy dây đàn, sau đó lăng không trảo một cái.

Ông!

Một bộ xương ngực hoàn chỉnh bay lên.

Cái xương ngực này óng ánh long lanh, tựa như ngọc thạch, đã không còn sát lục chi khí, ngược lại cho người ta một loại khí tức thánh hiền.

- Chủ nhân, là của ta...

Ngoan Nhân gấp gáp la lên.

- Quá tốt rồi...

Thấy giá xương quả nhiên ở đây, hơn nữa ở dưới tượng Khôi Thánh áp chế biến thành như vậy, ánh mắt Trương Huyền sáng lên, không còn cố ky, cổ tay rung lên, Thiên Đạo chi thư lập tức bay về phía khung xương.

Phần phật!

Trước đó đầu, xương ngón tay đều có ý niệm độc lập, phong ấn khá phiền toái, thời khắc này xương ngực bị Khôi Thánh mượn nhờ Thánh Tử điện tôi luyện không có một chút tạp chất, thu lên cực kỳ đơn giản.

Chỉ thoáng cái, liền xuất hiện ở trong Thiên Đạo chi thư, Ngột Thần cũng ngẩn ngơ.

- Ha ha, ta muốn đột phá, chủ nhân, ta ngủ say trước, ngươi phải cẩn thận...

Phần phật!

Ngay sau đó ý niệm của Ngoan Nhân biến mất.

Xem ra giống như trước đó, thôn phệ khung xương, ý niệm lâm vào ngủ say.

- Khi nó tỉnh lại, thực lực nhất định đột phá Đại Thánh...

Thấy khung xương hoàn chỉnh bị hấp thu, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, một thương đâm thủng một Dị Linh tộc, vừa định chém giết cái cuối cùng, đột nhiên cảm thấy một cỗ khí tức cường đại xông thẳng lên trời.

Cỗ lực lượng này giống như muốn lật tung thiên địa, cho người ta một loại cảm giác xé rách không trung.

- Chẳng lẽ là... Cổ Thánh?

Đồng tử Trương Huyền co rụt lại.

Hắn kích hoạt Khổng sư chi huyết, đã khí tức vô địch dưới Cổ Thánh, nhưng ở trước mặt cỗ lực lượng này, vẫn giống như con muỗi nhỏ yếu, không cần nghĩ cũng biết chủ nhân của khí tức cường đại cỡ nào!

Chỉ sợ cũng chỉ có Cổ Thánh trong truyền thuyết, mới có thể nắm giữ!

Vội vàng nhìn lại phương hướng truyền ra, ngay sau đó nhìn thấy một Dị Linh tộc đồ sộ thẳng tắp bắt tới Lạc Nhược Hi.

- Nhược Hi, cẩn thận...

Đồng tử của Trương Huyền co rút lại, bạo rống một tiếng.

Một khi bị nó đánh trúng, hắn phải chết không nghi ngờ!

Thiên Cơ sư công hội, vậy mà ẩn giấu một Cổ Thánh... Hơn nữa còn là Dị Linh tộc, bọn họ đến cùng đang làm cái gì? Đáng ghét!

- Chết!

Hét lớn một tiếng, cũng kìm nén không được.

Hô!

Một quyển sách từ mi tâm bay ra.

Lạch cạch!

Thẳng tắp đập ở trên đầu Dị Linh tộc.

Rống dát? Đùng chít chít!

Trong ánh mắt kinh ngạc, Cổ Thánh Dị Linh tộc không có chút phản kháng nào, nằm trên mặt đất, cắt đứt hô hấp. Thẳng đến trước khi chết, nó cũng không nghĩ thông suốt, thực lực của nó cường đại như vậy, lại bị một quyển sách đập chết.

Danh Sư đường phản bội nhân tộc?

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Bốn phía yên tĩnh.

Ngay cả thanh niên trắng nõn ở trên không đang chiến đấu với Ngột Thần cũng bối rối, đình chỉ chiến đấu, nhìn Dị Linh tộc nằm trên mặt đất, bị một sách đập chết, nói không ra lời.

Vừa rồi khí tức bạo tăng, bọn họ đều cảm nhận được, một Cổ Thánh, cường giả đỉnh phong nhất đương đại, vừa mới ra sân, chỉ nói “rống dát”, còn chưa kịp đại triển hùng uy, liền ợ rắm... Cũng quá rợn cả người đi.

Cổ Thánh, tung hoành thiên địa, mặc dù không nói vạn cổ bất diệt, nhưng cũng có thể làm được tích huyết trùng sinh, chỉ cần thọ nguyên không đến, hầu như có thể nói, căn bản giết không chết, bây giờ bị một quyển sách đập trúng đầu, nguyên thần sụp đổ, mặt mũi khuất nhục, một tia khí tức cũng không có... Đến cùng xảy ra chuyện gì?

Lúc nào Cổ Thánh cũng giống như trứng gà, tùy tiện đụng một cái liền bể nát? Quyển sách kia đến cùng là cái gì? Tên này lại từ đâu lấy ra?

- Đi!

Vẻ mặt thanh niên trắng nõn trắng bệch, thân thể không ngừng run rẩy.

Cổ Thánh cũng không chịu nổi một đòn, hắn tự nhiên càng không cần phải nói, tràn đầy kinh hoàng, cũng kìm nén không được, xé ra một cái phù lục, không gian xuất hiện vết rách.

- Trốn chỗ nào...

Trương Huyền nhíu mày, ngón tay điểm một cái, muốn phong ấn không gian.

- Để bọn hắn đi...

Còn không có điểm ra, một truyền âm dồn dập vang lên, Trương Huyền nhìn lại chỉ thấy Lạc Nhược Hi cau mày lắc đầu. Trương Huyền xiết chặt nắm đấm, cuối cùng vẫn thu hồi lực lượng.

Ông! Ông! Ông!

Không khí chấn động, mấy người phối hợp với thanh niên trắng nõn cũng xé phù lục, biến mất tại nguyên chỗ, thời gian nháy mắt, toàn bộ Thiên Cơ sư công hội chỉ còn lại có đám người Tề Chân.

- Vì cái gì?

Biết những người này chạy trốn, lại khó đuổi theo, Trương Huyền hít sâu một hơi, quay đầu nhìn về phía nữ hài. Gấp gáp khuyên can như vậy, nhất định có mục đích.

- Bọn họ thật muốn chạy trốn, ngươi không phong cấm được!

Lạc Nhược Hi nhàn nhạt trả lời.

- Coi như không phong cấm được, ít nhất cũng có thể chém giết một tên...

Trương Huyền cắn răng.

Đối phương cũng là sức chiến đấu mạnh nhất dưới Cổ Thánh, tuy có thể phong cấm không gian, nhưng lấy thủ đoạn cùng năng lực của đối

phương, phá vỡ sẽ không tiêu tốn quá nhiều thời gian, chạy trốn là không thể tránh né, nhưng trước thời hạn có chuẩn bị, chỉ cần toàn lực chém giết, chơi chết một hai cái, vẫn có niềm tin.

- Giết chết một hai cái không quan trọng!

Lạc Nhược Hi lắc đầu, vẻ mặt nghiêm túc:

- Mặt khác... Vừa rồi nơi này không chỉ một vị Cổ Thánh!

- Không chỉ một vị?

Trương Huyền sững sờ, đồng tử kìm lòng không được co rút lại:

- Ngươi nói... Vừa rồi nơi này mai phục mấy vị Cổ Thánh?

- Ít nhất ba vị, có điều nhìn thấy ngươi một sách đập chết một vị, biết không địch lại, đã xoay người rời đi... Nếu như cưỡng ép lưu lại bọn họ, ta sợ gây trở mặt... xem như ngươi, chỉ sợ cũng không có năng lực đối kháng!

Lạc Nhược Hi nhìn qua.

- Ta...

Trương Huyền không cách nào trả lời.

Chỉ có một bản Thiên Đạo chi thư, là truyền thụ Lạc Huyền Thanh không gian chân giải, được đối phương cảm kích mới xuất hiện, thật lại đến một vị Cổ Thánh, quả thực không có bất kỳ biện pháp nào.

Chỉ có bị động nhận lấy cái chết.

Cổ Thánh chết trên đất kia, tuy còn không có bày ra thực lực liền treo, nhưng vừa rồi toả ra khí tức, tự mình cảm thụ, loại cường giả cấp bậc này, đối phó hắn thậm chí không cần tự mình ra tay, chỉ bằng vào khí tức liền có thể để hắn không cách nào chống lại, bị nghiền ép mà chết.

Cổ Thánh... không chỉ là nói một chút, nếu không có lực lượng siêu tuyệt, cũng không có khả năng nắm giữ lực ảnh hưởng cùng lực chấn nhiếp lớn như vậy.

- Chỉ là...

Sau khi hết khiếp sợ, Trương Huyền tràn đầy không hiểu.

Cổ Thánh không phải đều rơi vào trạng thái ngủ say sao?

Vì sao Dị Linh tộc có thể phái nhiều Cổ Thánh tới như vậy, Danh Sư đường cũng không có chút phát giác nào?

Dựa theo tình huống bình thường, đó căn bản là sự tình không thể nào! Trừ khi... toàn bộ Danh Sư đường đều làm phản rồi!

- Hắn là Tổng bộ Thiên Cơ sư làm, bọn họ lợi dụng phương pháp đặc thù, che đậy Thiên Cơ, che đậy hành tung của những Cổ Thánh này, cho dù là Danh Sư đường cũng không phát hiện ra được!

Nhìn ra nghi ngờ trong lòng hắn, Ngột Thần đi tới trước mặt:

- Hơn nữa, tuyển ở chỗ này, cũng không tới gần Thánh Tử điện, cũng không có Danh Sư đường mạnh mẽ, xuất hiện chút biến cố, cũng rất khó để cho người ta phát hiện!

Trương Huyền lặng im không nói.

Phong Cốc thành, dựa núi gần sông, ngũ cốc được mùa, nguyên nhân chính là như vậy, giống như Trương gia, Lạc gia, có tổ chức thuộc về mình... Danh Sư đường không tiện can dự, cho nên tuy thành phố này rất rộng, lại không có phân bộ Danh Sư đường. Bởi vậy, nơi này thật là chỗ thích hợp nhất.

- Cho dù có Thiên Cơ sư trợ giúp, có thể che lấp khí tức của Dị Linh tộc, nhưng Dị Linh tộc ở trong Địa quật, muốn đi ra, nhất định phải đột phá

Khâu Ngô Cổ Thánh lưu lại phong ấn... Mà mỗi Địa quật đều có Danh Sư trấn thủ... Cũng không thể không phát giác ra đi!

Trương Huyền nhìn qua.

- Ta cũng không biết, sau khi tiểu thư, Trương sư rời đi, ta cũng đang điều tra loại tình huống này, chỉ bất quá không có bất kỳ manh mối...

Ngột Thần cau mày.

- Nói trắng ra cũng không khó hiểu...

Lạc Nhược Hi nhìn qua:

- Danh Sư đường có người trợ giúp!

Thân thể Trương Huyền chấn động.

Vừa rồi hắn cũng nghĩ đến, chỉ là không dám thừa nhận mà thôi. Danh Sư đường, có thể làm được điểm này, ở trong đường nhất định có thân phận và địa vị cực cao! Đến cùng là ai? Tại sao lại phản bội nhân tộc?

- Những Dị Linh tộc này, tám chín phần mười là vì xương ngực của Ngoan Nhân mới tới... Đối phương gấp gáp tìm kiếm xương ngực như vậy, không tiếc đi tới Danh Sư đại lục, chỉ sợ những bộ phận khác của Ngoan Nhân đã bị tìm đầy đủ!

Sắc mặt Trương Huyền nghiêm túc.

Ngoan Nhân, xem như một trong mấy Hoàng giả đỉnh phong nhất trước kia của Dị Linh tộc, cướp đoạt khung xương của nó, cũng không cần Cổ Thánh đích thân tới!

Huống chi những Cổ Thánh này giấu ở đây, giống như trước đó mai phục, cho dù là hắn cũng không rõ ràng đến cùng xảy ra chuyện gì.

- Xem ra sau này ngay cả Danh Sư đường cũng phải cẩn thận một chút...

Vốn còn nghĩ báo chuyện nơi đây lên Tổng bộ Danh Sư đường, có điều hiện tại xem ra, nên trì hoãn thoáng cái.

Chưa hề đi qua Tổng bộ Danh Sư đường, không biết đến cùng ai là người tốt, ai là kẻ xấu, ngộ nhỡ tin tức không có truyền lại, Danh Sư chân chính không có nhận được, ngược lại truyền đến trong tay gian tế... Toàn bộ nhân tộc sẽ đối mặt tai nạn càng lớn. Cho nên thế cục bây giờ là, tất cả đều phải cẩn thận.

- Xem ra Danh Sư đường cũng không đáng tin cậy, nhất định phải nhanh chỉnh hợp tài nguyên trong tay, Trương gia, Lạc gia, Thánh Tử điện, Chiến Sư đường... Nếu không Dị Linh tộc thật toàn diện xâm lấn, ai cũng không chống lại được!

Vẻ mặt Trương Huyền khó coi.

Tổng bộ Danh Sư đường xảy ra vấn đề, để cho người ta không kịp chuẩn bị, hiện tại tình hình nguy cơ, dựa vào ai cũng không bằng dựa vào chính mình, chỉ có thể nghĩ biện pháp chỉnh hợp lực lượng đã có, hi vọng Dị Linh tộc không có xâm lấn nhanh như vậy.

- Trương Huyền, Cổ Thánh một thân là bảo, đại gia hỏa này, mặc dù chỉ vừa mới bước vào Cổ Thánh, thuộc về cấp thấp nhất, nhưng thi thể cũng là một bảo tàng khổng lồ!

Thấy hắn suy nghĩ, Lạc Nhược Hi nói:

- Ngươi có muốn hay không?

Tôn Cường bành trướng

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

- Bảo tàng?

Lúc này Trương Huyền mới kịp phản ứng.

Lần này không chỉ dung hợp xương ngực của Ngoan Nhân, còn đánh chết một Cổ Thánh. Loại cường giả cấp bậc này, cho dù chết, cũng là bảo tàng khổng lồ, vô số người thèm nhỏ dãi.

- Nếu như có thể luyện chế thành Vô Hồn Kim Nhân, liền phát đạt...

Hai mắt Trương Huyền sáng lên.

Hắn tiếp nhận Vu Hồn sư truyền thừa hoàn chỉnh, biết phương pháp luyện chế Vô Hồn Kim Nhân, nếu lấy thi thể này làm nguyên vật liệu, chẳng phải chứng minh, chỉ cần Vu Hồn ly thể tiến vào bên trong, liền nắm giữ sức chiến đấu của Cổ Thánh?

Nếu thực như thế, tung hoành thiên địa lại có gì sợ hãi? Vừa tiêu hao Khổng sư chi huyết cùng Thiên Đạo chi thư sạch sẽ, đang cảm thấy nhức nhối, nhưng nếu có thứ này luyện chế thành Kim Thân, tất cả đều đáng giá.

- Cái này đích xác là một bảo tàng, ta lấy đi!

Thấy Lạc Nhược Hi cùng Ngột Thần không có ý xuất thủ, Trương Huyền nhẹ gật đầu, bàn tay lăng không trảo một cái, tinh thần khẽ động, trước thu vào trữ vật giới chỉ, lại phát hiện giống như đang di động một ngọn núi lớn, tinh thần gần như hao hết, thi thể lại không nhúc nhích.

- Xảy ra chuyện gì?

Khuôn mặt Trương Huyền khó tin.

Tinh thần lực của hắn, tuy nói không mạnh, nhưng cũng đạt đến Thánh Vực cửu trọng đỉnh phong, hơn nữa lĩnh ngộ không gian... nhưng ngay cả một thi thể cũng không thu vào nhẫn được, nên có chút khó mà tin nổi!

- Thử lực lượng một chút!

Chân khí tuôn ra, lập tức bao bọc thi thể trước mắt, bỗng nhiên nâng lên, nhất thời cảm thấy trên đầu chảy ra mồ hôi.

- Cái này, cái này...

Con mắt Trương Huyền trợn tròn.

Hắn gần như hao hết chân khí toàn thân, vậy mà không cầm thi thể lên được! Phải biết hiện tại lực lượng của Khổng sư chi huyết hắn còn chưa hao hết, nói cách khác... Còn nắm giữ lực lượng vô địch dưới Cổ Thánh!

- Đại Thánh nhị trọng Kim Thân cảnh, thân thể trải qua rèn luyện, sẽ thay đổi cực kỳ nặng nề, trở thành Cổ Thánh càng thêm cường đại, đừng nói chém giết, không đạt tới cùng cấp bậc, ngay cả thi thể cũng không thể phá hư!

Thấy hắn như vậy, Lạc Nhược Hi cười cười.

- Như vậy chẳng phải chứng minh, muốn thu vào không gian trữ vật cũng làm không được?

Trương Huyền buồn bực.

Mới vừa rồi còn nghĩ, luyện chế thi thể này thành Vô Hồn Kim Nhân, để hắn nắm giữ sức chiến đấu Cổ Thánh, nhưng bây giờ, ngay cả thi thể cũng không cầm lên được, đừng nói khống chế, động cũng không có cách nào động!

- Dưới tình huống bình thường, là hết cách rồi, nhưng Long Cốt Thần Thương của ngươi từng là thần binh của Cổ Thánh, mặc dù bây giờ bị phong ấn lực lượng, nhưng để nó mang vào trữ vật giới chỉ vẫn là rất đơn giản!

Lạc Nhược Hi nói.

- Đúng a!

Trương Huyền vỗ trán một cái, lúc này mới kịp phản ứng.

Làm sao lại quên chuyện này chứ, lực lượng của hắn là không đủ, nhưng Long Cốt Thần Thương mạnh mẽ ah! Tùy tiện vung giọt nước, cũng có thể đánh giết Thánh Vực cửu trọng đỉnh phong, lực lượng mạnh mẽ có thể xưng kinh khủng.

Bàn tay đưa về phía trước, vỗ trường thương một cái, thân thương đen kịt lập tức hóa thành trường tiên, cuốn lại thi thể Cổ Thánh trên mặt đất.

Hô!

Sau một khắc, đã xuất hiện ở trong trữ vật giới chỉ.

- Quả nhiên có thể!

Thấy Long Cốt Thần Thương làm được, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, lần nữa nhìn về phía đám người Tề Chân, vẻ mặt âm trầm.

Đường đường Thiên Cơ sư, vậy mà đầu nhập vào Dị Linh tộc, quả thực tội không thể tha.

Ầm ầm!

Tinh thần khẽ động, mấy đạo lôi điện đồng thời bổ xuống, đám người Tề Chân lập tức bị nhốt ở trong đó, thống khổ không ngừng kêu thảm.

Bàn tay nhẹ nhàng vạch một cái, đại điện mai rùa bị lôi điện đánh cho vỡ vụn, toàn bộ Thiên Cơ sư công hội lâm vào trong thiên kiếp trừng phạt.

Thiên Cơ sư, vốn chiếm lấy Thiên Cơ, bị Thiên Đạo kiêng kị, lúc này lại còn dám đầu nhập vào Dị Linh tộc, có thể nói quả thực tự tìm cái chết.

Cảm giác dẫn tới lôi điện hủy diệt công hội, tư duy lần nữa rõ ràng không ít, thư viện hình như có chỗ tiến bộ, lúc này Trương Huyền mới thoả mãn nhẹ gật đầu, lấy ra ngọc bài đưa tin, gọi đám người Chiêm sư tới.

Thời gian không dài, đám người Chiêm sư, Cát sư liền bay tới.

- Mấy Thiên Cơ sư này giao cho các ngươi, thông đồng Dị Linh tộc, trộm lấy tượng Khôi Thánh đúng là bọn họ làm, nghĩ biện pháp thẩm vấn ra mục đích...

Nói xong khoát tay áo.

- Vâng!

Đám người Chiêm sư tràn đầy nghi ngờ, cuối cùng vẫn nhẹ gật đầu.

- Chúng ta đi thôi!

Tuy không bắt được thủ phạm trộm lấy tượng, nhưng làm rõ nguyên nhân, nhất định có thể tìm hiểu nguồn gốc tra ra nội tình cùng mục đích của Dị Linh tộc, loại sự tình này, giao cho Thánh Tử điện xử lý, so với hắn xử lý càng tốt hơn, cũng sẽ không cần quan tâm quá nhiều.

Hiện tại việc cấp bách, là mau chóng trở lại Trương gia, nghĩ biện pháp hóa giải hai nhà Trương, Lạc mâu thuẫn, lại ứng đối nguy cơ sắp tới.

Dị Linh tộc ngay cả Cổ Thánh cũng xuất hiện, hắn cũng không cho rằng Trương gia chỉ còn lại có một vị Cổ Thánh, ở trong đại loạn có thể may mắn thoát khỏi.

Hô!

Rời Thiên Cơ sư công hội, mượn nhờ Ngột Thần mở ra thông đạo, thời gian không dài trở lại Trương gia.

- Huyền nhi, ngươi trở về...

Thấy hắn xuất hiện, đám người Hưng kiếm thánh tới đón.

- Vị này là Nhược Hi cô nương, lớn lên thật xinh đẹp, đến bên này...

Nhìn thấy nhi tử mang theo nữ hài về, Mộng kiếm thánh hưng phấn đến con mắt sắp lóe ra hoa.

Nhìn thấy đối phương nhiệt tình như vậy, Lạc Nhược Hi hơi đỏ mặt, muốn nói chuyện lại không biết nên nói cái gì, đành phải nhìn về phía Trương Huyền, cầu cứu hắn.

Trương Huyền lại làm bộ như không nhìn thấy.

- Vị này là...

Hưng kiếm thánh chỉ Ngột Thần.

Ở Lạc gia, bọn họ tận mắt chứng kiến qua vị đồng tử này mạnh mẽ, loại cường giả này, cũng muốn nhận thức một chút.

- Hắn kêu Ngột Thần, là đồng tử của Nhược Hi...

Trương Huyền gật đầu.

Vừa mới giới thiệu xong, Hưng kiếm thánh còn không kịp trả lời, liền nghe một tiếng hừ vang lên:

- Đồng tử, vậy cũng là người làm? Ừm, về sau tiểu thư các ngươi cùng thiếu gia nhà ta thành thân, nghe ta điều khiển là được!

Quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Tôn Cường chẳng biết lúc nào đi tới, vỗ bả vai đồng tử, vẻ mặt thoả mãn.

Ở Liên minh đế quốc, Tôn Cường được đưa tới đây, để hắn theo Trịnh Dương tu luyện, sau khi đám người Triệu Nhã xảy ra chuyện, vì lý do an toàn, Trịnh Dương, Vương Dĩnh cũng tới Trương gia, Tôn Cường tự nhiên cũng đi theo tới.

Người quản gia này, biết thiếu gia nhà mình hiện tại là Trương gia tộc trưởng, càng là Thánh Tử điện điện chủ, hùng tâm trước kia khôi phục lần nữa, nhất cử nhất động,đều tràn đầy tự tin. Cho người ta một loại phong phạm của quản gia đại gia tộc mới có.

- Nghe ngươi điều khiển?

Ngột Thần một đầu là sao.

- Không sai, như thế nào, còn không nguyện ý? Nói cho ngươi biết, ta là quản gia duy nhất của thiếu gia, dám không nghe mà nói, giáo huấn ngươi một trận, chắc hẳn cũng không ai dám nói cái gì...

Thấy hắn mất hứng, Tôn Cường nhướng mày, nhắm đầu của đối phương vỗ một cái, khẽ nói.

Một đồng tử mà thôi, gặp phải quản gia như , còn không ngoan ngoãn nghe lời, dám cau mày, tin ta đánh ngươi một trận để rõ quy cũ hay không?

- Cái này...

Không nghĩ tới quản gia của nhi tử không đáng tin cậy như vậy, đám người Hưng kiếm thánh, Mộng kiếm thánh khóe miệng co giật, thiếu chút nữa ngất đi.

Cái đồng tử này, xông vào Lạc gia, vô số trưởng lão cũng không phải đối thủ, ngươi một gia hỏa mới vừa đến Thánh Vực... Dám xuống tay đánh người... là ngại chết chậm sao?

- ...

Trương Huyền cũng che cái trán, hận không thể có một cái lỗ đất chui vào. Tên khốn kiếp này, trước mấy ngày còn bị đả kích dục tiên dục tử, làm sao bây giờ lại bắt đầu bành trướng?

Nam Cung Nguyên Phong đến Trương gia

dtv-ebook.com

Mọi người khiếp sợ thời gian không dài, Tôn Cường liền cảm thấy bản thân không cần lực lượng cũng có thể bay, sau đó... sau đó liền biến mất ở chân trời, không thấy tung tích.

Thấy Ngột Thần chỉ để hắn bay tự do, cũng không ra tay độc ác, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm.

Gia hỏa này, ngày ngày muốn trang bức, nói thật, cũng đã sớm muốn đánh một trận, cho chút dạy dỗ. Thật không biết mình một chủ nhân khiêm tốn như vậy, tại sao có thể có quản gia thích trang bức thế kia!

Tuyển người không có ánh mắt ah!

Xem ra sau này, phải tuyển quản gia đáng tin cậy một chút mới được, ít nhất cũng phải giống như Ngột Thần, rất nhiều chuyện không cần mình ra tay, cũng có thể nhẹ nhõm giải quyết, không giống cái tên này, cản trở không nói, còn ngày ngày gây phiền toái... Suy nghĩ một chút cũng nóng nảy.

- Tộc trưởng, Lạc gia Lạc Thiên Nhai kế nhiệm gia chủ, nghe nói hắn lĩnh ngộ phong cấm chân giải, lần này tới là muốn khiêu chiến ngươi, ra oai phủ đầu cho Trương gia chúng ta... Hơn nữa bọn họ còn mời Danh Sư đường tiến hành dự lễ, muốn bọn hắn chủ trì công đạo...

Đi vào đại điện ngồi xuống, một vị trưởng lão ôm quyền nói.

- Cái này...

Trương Huyền xoa xoa mi tâm:

- Chuyện này ta biết, lần này trở về, chính là vì xử lý chuyện này...

- Phong cấm chân giải, là tuyệt học đỉnh phong nhất của Lạc gia, một khi thi triển, không gian cũng có thể giam cầm, làm cho không người nào có thể phản kháng, xem như chúng ta muốn phá vỡ, cũng không dễ dàng như vậy... Huyền nhi, ngươi phải cẩn thận!

Vẻ mặt Hưng kiếm thánh nghiêm túc.

Cùng Lạc gia làm bạn nhiều năm, biết thực lực và át chủ bài của đối phương, phong cấm chân giải, ở toàn bộ đại lục, cũng được cho đỉnh phong nhất, tuy nhi tử cùng cấp bậc vô địch, chiến lực có một không hai, nhưng gặp phải loại cường giả thực lực này, muốn thắng được, chỉ sợ cũng không dễ dàng như vậy.

- Lạc gia bị từ hôn ở trước mặt mọi người, mặt mũi hao tổn, lần này tới, khẳng định là có chỗ ỷ lại! Lạc Thiên Nhai này, trước đó chưa từng nghe tên, nhưng nghe nói cùng cấp bậc, đánh bại cường giả của Chư Tử bách gia!

Trưởng lão trước đó nói chuyện, vẻ mặt nghiêm túc.

- Đánh bại cường giả của Chư Tử bách gia? Bọn họ hiện thân rồi?

Mộng kiếm thánh còn chưa biết tin tức này, nhíu mày.

- Ừm, bọn họ hiện thân ở Lạc gia, không người có thể địch, Lạc Thiên Nhai bỗng dưng xuất hiện cùng cấp bậc đánh bại không nói, huyết mạch càng đạt đến chín, một lần đặt vững địa vị gia tộc đệ nhất nhân, mới được xác lập làm tộc trưởng!

Vị trưởng lão này nói.

Hai nhà Trương Lạc, trước đó giao hảo, lẫn nhau đều có tin tức lưu thông. Lại thêm Lạc gia cũng không có tận lực giấu diếm, cho nên mặc

dù mới qua hơn hai ngày, nhưng trưởng lão chịu trách nhiệm thám thính tin tức đã biết.

- Chư Tử bách gia, được Khổng sư truyền thừa, cùng cấp bậc không nói vô địch, nhưng xem như Chiến Sư, muốn thắng được cũng khó khăn! Lạc Thiên Nhai có thể nhẹ nhõm đánh bại, thực lực quả thực không thể khinh thường...

Nghe xong giải thích, trong mắt Mộng kiếm thánh tràn đầy lo lắng.

- Cái kia...

Trương Huyền gãi đầu một cái, mặt mũi bất đắc dĩ:

- Nếu như ta nói... Lạc Thiên Nhai là ta? Các ngươi tin không?

- Đừng nghịch, đối phương nắm giữ huyết mạch tinh thuần nhất của Lạc gia, làm sao có thể là ngươi!

Mộng kiếm thánh lắc đầu.

Con trai của nàng nắm giữ huyết mạch của nàng, trước đó liền nghiệm chứng qua, Lạc Thiên Nhai có thể lên làm gia chủ, hơn nữa nghiệm chứng huyết mạch, hai người tuyệt đối không thể là một.

- Cái này...

Trương Huyền im lặng, nói thật lại không ai tin?

Trương Huyền đang muốn giải thích, liền nghe trên không có tiếng gió gào thét, ngay sau đó một thanh âm lang lãng phá không vang lên.

- Chư Tử bách gia Đại Nho đường, Nam Cung Nguyên Phong, Đạm Đài Chấn Thanh, mang theo vãn bối đến đây viếng thăm Trương gia gia chủ!

- Sao bọn họ lại tới đây, thương thế tốt rồi sao?

Trương Huyền sững sờ, vội vàng đi ra ngoài điện, những người khác cũng theo sau.

Ngẩng đầu nhìn trên không, ngay sau đó nhìn thấy Nam Cung Nguyên Phong lơ lửng ở trên không, bên cạnh hắn là một trung niên nhân hơi béo, dáng người to mập, hơn nữa dung mạo xấu xí, đằng sau thì là một đám đệ tử, đạt đến tám vị.

- Đạm Đài Chấn Thanh? Chẳng lẽ là hậu nhân của Tử Vũ Cổ Thánh?

Trương Huyền nhíu mày.

Tử Vũ Cổ Thánh, họ kép Đạm Đài, trong truyền thuyết tướng mạo cũng không anh tuấn, Khổng sư từng nói.

- Trông mặt mà bắt hình dong, thất chi Tử Vũ!

Nhưng không nghĩ tới hậu nhân cũng như vậy.

Trong lòng Trương Huyền nghi ngờ, nhìn kỹ mấy người, thời khắc này khuôn mặt Nam Cung Nguyên Phong hơi trắng bệch, bốn đệ tử của hắn cũng có chút ốm yếu, xem ra thương thế còn chưa khỏi hẳn.

- Không đúng, tuy một quyền của ta đánh bay hắn, nhưng hắn không gây thương tổn bao nhiêu, làm sao bộ dáng thảm như thế?

Trương Huyền tràn đầy nghi ngờ.

Thời điểm tỷ thí với đối phương, cũng không mượn nhờ Khổng sư chi huyết, mặc dù một quyền toàn lực, để Nam Cung Nguyên Phong bị tổn thương nhất định, nhưng mở ra phong ấn liền không sao. Làm sao giờ phút này thoạt nhìn, thương thế của Nam Cung Nguyên Phong nặng như vậy?

- Tại hạ Trương gia gia chủ Trương Huyền, cung nghênh mấy vị, mời xuống nói chuyện đi!

Biết lúc này không phải thời điểm xoắn xuýt, Trương Huyền ôm quyền, cất cao giọng nói.

- Được!

Thấy hắn hiểu lễ tiết, đám người Nam Cung Nguyên Phong cũng không nói nhiều, thân thể vụt qua, từ không trung bay xuống.

- Mời vào bên trong!

Trương Huyền mỉm cười, đi đầu vào đại điện. Phân chủ khách ngồi vào chỗ, Nam Cung Nguyên Phong mở miệng:

- Vì phòng ngừa xuất hiện phiền phức, lão phu liền trực tiếp nói rõ mục đích đến đi! Khổng miếu mở ra, Chư Tử bách gia ta cũng muốn tiến vào bên trong, chiêm ngưỡng tiên thánh lưu lại di tích, nghe nói Trương gia nắm giữ một truyền thế thiên phù, không biết có thể bỏ những thứ yêu thích? Chỉ cần các ngươi nguyện ý lấy ra, chúng ta chắc chắn sẽ không bạc đãi, nguyện ý lấy bảo vật giá cả ngang nhau trao đổi!

- Muốn truyền thế thiên phù? Tuyệt đối không thể, Trương gia ta cũng muốn đi vào Khổng miếu, cái này không có chỗ trống thảo luận!

Nghe được yêu cầu của hắn, Hưng kiếm thánh sầm mặt lại.

Còn tưởng rằng muốn làm gì, không nghĩ tới là cái này.

Khổng miếu là bảo tàng lớn nhất năm đó Khổng sư lưu lại, một khi bỏ lỡ cơ hội, chẳng khác nào từ bỏ địa vị mạnh mẽ... Trương gia có truyền thế thiên phù, loại ưu thế này làm sao có thể chắp tay nhường cho người? Dù đối phương là Chư Tử bách gia cũng không đồng ý!

- Đã như vậy, vậy dùng thực lực nói chuyện đi! Khổng sư tùy theo tài năng tới đâu mà dạy, cổ vũ học sinh cạnh tranh với nhau, truyền thế thiên phù đã là hắn lưu lại, tự nhiên cũng hi vọng cường giả nắm giữ, mới có thể ở sau khi tiến vào Khổng miếu không bị nguy hiểm!

Nam Cung Nguyên Phong dường như sớm biết sẽ bị cự tuyệt, ngẩng đầu nói:

- Đã như vậy, chúng ta khiêu chiến Trương gia các ngươi ở lĩnh ngộ thời gian, nếu như vãn bối dưới trăm tuổi của các ngươi, có thể ở trên thời gian lĩnh ngộ thắng được hậu bối của chúng ta, sự tình truyền thế thiên phù coi như thôi, Chư Tử bách gia ta nguyện ý lấy một bảo vật Cổ Thánh đã dùng qua nói xin lỗi! Hóa giải đường đột hôm nay. Nếu như các ngươi thua, mong có thể giao truyền thế thiên phù cho chúng ta đảm bảo!

- Khiêu chiến Trương gia ta ở lĩnh ngộ thời gian? Lấy đệ tử của ngươi?

Trương Huyền cau mày.

- Tự nhiên không phải, là học sinh của Đạm Đài huynh khiêu chiến các ngươi!

Nam Cung Nguyên Phong cười cười.

Đạm Đài Chấn Thanh

dtv-ebook.com

- Tại hạ Đạm Đài Chấn Thanh, là hậu nhân của Tử Vũ Cổ Thánh, gặp qua Trương gia gia chủ, chư vị!

Trung niên khuôn mặt xấu xí đứng dậy, khom người, lễ tiết rất đủ, để người tìm không ra một chút tật xấu, mấu chốt nhất là, rõ ràng tới khiêu chiến, nhưng bất kể phong thái hay cử chỉ, đều cho người ta một loại cảm giác không cách nào tức giận.

- Đây mới thật sự là Đại Nho...

Trương Huyền thầm than.

Trước đó gặp qua không ít Danh Sư, cường giả, có khí độ cũng không ít, nhưng so sánh với vị trước mắt này, rõ ràng kém một đoạn dài. Vừa nhìn liền biết là nho sĩ chân chính.

- Đạm Đài tiền bối khách khí...

Trương Huyền đứng dậy đáp lễ.

- Mục đích chúng ta đến, Nguyên Phong huynh đã nói rõ, Khổng sư lưu lại, chúng ta là Danh Sư cạnh tranh, không mất sư đạo, cho nên ta cũng sẽ không lùi bước! Mấy vị đằng sau, là thân truyền của ta, theo ta học tập không ít thời gian, khiêu chiến quý gia tộc lĩnh ngộ đối với thời gian... Hôm nay tỷ thí, bất kể thắng thua, nghiên mực do tiên tổ từng dùng qua này, đều đưa tặng cho Trương gia, lấy đó bày tỏ áy náy.

Cổ tay của Đạm Đài Chấn Thanh khẽ đảo, một cái nghiên mực lơ lửng ở giữa không trung.

- Đồ vật của Tử Vũ Cổ Thánh?

Hưng kiếm thánh cùng người Trương gia đều chấn động.

Nghiên mực không lớn, lại cho người ta một loại cảm giác nghiền ép chư thiên, giống như thời không hỗn loạn cũng có thể ổn định.

- Đây là... chí bảo Cổ Thánh chân chính!

Trương Huyền nhíu mày.

Ở Lạc gia, Nam Cung Nguyên Phong lấy ra trường kiếm, chỉ là vũ khí Tử Dung Cổ Thánh đã dùng qua, không phải ở lúc đỉnh phong, tuy có giá trị, nhưng không tính quá lớn, nhưng nghiên mực trước mắt, là Tử Vũ Cổ Thánh từ đầu đến cuối đều dùng.

- Bất quá so với Long Cốt Thần Thương, vẫn kém một đoạn dài...

Không nói thực lực của Nhiễm Cầu Cổ Thánh mạnh hơn Tử Vũ Cổ Thánh, chỉ nói Long Cốt Thần Thương là vũ khí chiến đấu, nghiên mực là văn phòng tứ bảo, cả hai không cùng một khái niệm. Nhưng dù như thế, nếu như có thể nhận được, lưu ở gia tộc, tuyệt đối là chí bảo trấn áp số mệnh.

- Xem ra tỷ thí lần này, không thể tránh được!

Ánh mắt thu hồi khỏi nghiên mực, Trương Huyền ôm quyền.

- Đúng vậy!

Đạm Đài Chấn Thanh gật đầu:

- Mong được tha thứ!

- Khổng miếu, là chỗ Danh Sư chúng ta muốn đi, khách khí nhiều hơn nữa, cũng tránh không được sự thật tranh đấu, đã như vậy thì so đi!

Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng, khoát tay chặn lại, đứng dậy:

- Không biết tỷ thí như thế nào? Còn xin nói quy tắc đi!

Mục đích đối phương tới nơi này là vì truyền thế thiên phù, đã như vậy, nói nhiều hơn nữa cũng không có bất cứ ích lợi nào, còn không bằng trực tiếp động thủ.

- Nếu như Trương tộc trưởng tin tưởng tại hạ, ta liền nói quy tắc của ta!

Đạm Đài Chấn Thanh gật đầu:

- Chư Tử bách gia chúng ta tiến hành loại tỷ đấu này, chia làm đấu văn cùng đấu võ, đấu văn không thương tổn hòa khí, đấu võ mỗi người dựa vào bản lĩnh.

- Đấu văn là sao? Đấu võ là sao?

- Rất đơn giản, ta chỗ này có một Thời Không Cảnh, chiếu xạ nguyên thần, có thể để ý niệm người ta tiến vào bên trong, trong đó có chuyên môn bố trí trận pháp cùng cạm bẫy thời gian... Đây là đấu văn.

Một cái gương xuất hiện ở trước mặt mọi người.

Cái gương này không phải một mặt phẳng, mà có rất nhiều góc cạnh, mỗi mặt kính phản xạ lẫn nhau, để cho người ta nhìn lít nha lít nhít, có chút chóng mặt.

- Đấu võ rất đơn giản, mọi người áp chế đến thực lực tương đồng, dựa vào thủ đoạn, người thực lực mạnh, thủ đoạn nhiều, thắng!

Đạm Đài Chấn Thanh giải thích xong, không nói thêm gì nữa, mà mặt mũi mỉm cười nhìn qua, chờ đợi người Trương gia làm ra quyết định.

- Thời Không Cảnh, con cháu Trương gia chúng ta chưa hề tiếp xúc qua, cũng không biết cơ quan cùng bí ẩn trong đó, tiến hành tỷ thí, nhất định là chịu thiệt thòi! Còn đấu võ, Chư Tử bách gia đủ loại võ kỹ, cùng cấp bậc muốn chiến thắng, cũng không dễ dàng như vậy!

Một vị trưởng lão nhịn không được nói.

- Đúng vậy, bọn họ đây là lấy thế đè người!

- Sự tình không có cách nào, tuy Trương gia không yếu, nhưng so sánh với Chư Tử bách gia, vẫn kém quá xa, không thể so sánh nổi! Ngày hôm nay bọn họ tới đây, thái độ rất rõ ràng, muốn so thì so, không muốn so cũng phải so!

- Vậy chúng ta làm sao bây giờ?

Các trưởng lão vẻ mặt khó coi.

Đấu văn, nghe không thương tổn hòa khí, nhưng Thời Không Cảnh cụ thể là cái gì, không ai biết, một khi đệ tử đối phương quen thuộc, coi như lĩnh ngộ thời gian tương đồng, cũng không có khả năng chiến thắng.

Giống như thi chạy, mình chưa quen thuộc đường đua, coi như thực lực tương đồng cũng khó có thể thắng.

Còn đấu võ, thoạt nhìn công bằng, nhưng Chư Tử bách gia truyền thừa ở Khổng sư, đủ loại kỹ xảo, bí pháp, nhiều vô số kể, cho dù tiền bối Trương gia thiên phú tuyệt cao, lại có ai có thể so sánh được Khổng sư, hơn được Chư Tử? Có thể nói, bất kể là loại giao đấu nào, cũng không chiếm ưu thế.

- Đấu văn liền thôi, trực tiếp đấu võ đi! Tốc độ nhanh một chút, miễn cho tổn thương hòa khí!

Không để ý tới mọi người lo lắng, Trương Huyền thản nhiên nói.

- Đấu võ? Cái kia tốt!

Đạm Đài Chấn Thanh gật đầu cười, vẫy tay một cái, sau lưng đi ra một thanh niên:

- Vị này tên Đạm Thai Kiếm Khuê, là học sinh thân truyền của ta, năm nay ba mươi, đối với thời gian pháp tắc, lĩnh ngộ một chút da lông, bêu xấu rồi!

Phần phật!

Tiếng nói kết thúc, thanh niên đi đến trước mặt mọi người, người không động, nhưng khí tức trong người bay thẳng lên, cho người ta một loại áp bức kịch liệt.

- Đại Thánh nhất trọng, Kiến Thần Bất Hoại cảnh!

Con mắt của Hưng kiếm thánh lập tức nheo lại.

Mới ba mươi tuổi liền đạt tới Đại Thánh, vị Đạm Thai Kiếm Khuê này, thiên phú mạnh mẽ, Trương gia trừ nhi tử hắn mới vừa tìm trở về, thì không người có thể so sánh! Thậm chí xem như chính hắn, đạt tới Đại Thánh cũng vượt xa độ tuổi này.

- Đạm Thai Kiếm Khuê, xin cao thủ Trương gia chỉ giáo!

Thanh niên hai tay ôm quyền hành lễ.

- Huyền nhi, tuy thực lực của ngươi đã đạt tới Thánh Vực cửu trọng đỉnh phong, nhưng chưa từng tới Trương gia, không có học qua thời gian pháp tắc của Trương gia... Thực sự không cách nào thắng được, có thể sử dụng bí pháp đặc thù, chính là lần trước cùng ta chiến đấu, thực lực tăng lên tới Bất Hủ cảnh...

Thấy nhi tử không nhúc nhích, Hưng kiếm thánh vội vàng truyền âm.

Trong tộc tuổi tác thấp hơn trăm, hơn nữa thiên phú cao nhất, chỉ có Trương Huyền. Nếu như hắn sử dụng bí pháp lần trước, trong thời gian ngắn chiến lực vô địch, thắng được đối phương, dễ như trở bàn tay.

- Loại bí pháp này đã không cách nào sử dụng...

Trương Huyền lắc đầu.

Đó là mượn nhờ Khổng sư chi huyết, mà Khổng sư chi huyết chỉ có ba giọt, hiện tại đã tiêu hao sạch sẽ, coi như muốn dùng, cũng dùng không

được.

- Không cách nào sử dụng?

Hưng kiếm thánh nhíu mày:

- Như vậy...

Không còn loại bí pháp này, lấy Thánh Vực cửu trọng đỉnh phong, muốn thắng cường giả Kiến Thần Bất Hoại, dù đối phương áp chế tu vi... Cũng không dễ dàng như vậy.

- Không cần lo lắng, ta lại không nói ta muốn tỷ thí...

Trương Huyền mỉm cười.

- Không phải ngươi tỷ thí?

Hưng kiếm thánh sững sờ, mọi người khác cũng đồng loạt nhìn lại, tràn đầy nghi ngờ. Ngươi không so, vậy ai tới so?

- Dĩ nhiên không phải ta, loại tỷ thí này, ta thân là tộc trưởng, ra tay khó tránh khỏi lấy lớn hiếp nhỏ...

Khóe miệng Trương Huyền nâng lên:

- Vẫn là nhường cơ hội cho người trẻ tuổi đi... Để cho đồ nhi Trương Cửu Tiêu của ta tới đi!

Thần thức ký văn, nhất niệm tụng vạn sách

dtv-ebook.com

- Nhường cho người trẻ tuổi?

Khóe miệng mọi người đều co lại.

Dường như... tuổi tác của Trương Cửu Tiêu còn lớn hơn ngươi đi! Một gia hỏa hai mươi tuổi, làm ra vẻ nói một người khác tuổi còn lớn hơn mình là người trẻ tuổi... Làm sao cảm giác quái dị như vậy?

Bất quá nếu như dựa theo bối phận thầy trò, người sau là học sinh, quả thực là người trẻ tuổi. Chỉ là...

- Trương Cửu Tiêu, hiện nay mới Thánh Vực bát trọng đỉnh phong, mặc dù huyết mạch tinh thuần, nhưng chưa hề học qua võ kỹ cùng công pháp hạch tâm, ta sợ...

Hưng kiếm thánh nhíu mày.

Trương Cửu Tiêu ở thời điểm gia tộc thi đấu, đột phá Thánh Vực bát trọng sơ kỳ, trong khoảng thời gian này, vật tư trong tộc phong phú, lại thêm huyết trì kích hoạt, đã trở thành cao thủ bát trọng đỉnh phong.

Loại thực lực này, ở thế hệ trẻ tuổi quả thực kinh diễm, nhưng so với Đạm Thai Kiếm Khuê, kém không phải một chút.

Trọng yếu nhất là, trước kia hắn chỉ là bàng chi, chưa từng tới hạch tâm bao giờ, ngay cả võ kỹ, công pháp cũng không có học qua, làm sao giao đấu với đối phương? Không phải đòi thua ư?

- Không sao, để hắn đến đây đi!

Trương Huyền không thèm để ý chút nào, tùy ý khoát tay áo.

- Vâng!

Một vị trưởng lão nhận được mệnh lệnh, xoay người đi ra ngoài, thời gian không dài, mang theo Trương Cửu Tiêu tới.

- Lão sư!

Đi vào gian phòng, Trương Cửu Tiêu vội vàng hành lễ.

- Ừm, chắc hẳn thời điểm tới, Cửu trưởng lão đã nói cho ngươi, đại biểu Trương gia cùng Chư Tử bách gia tỷ thí, chỉ cho phép thắng, không cho bại!

Trương Huyền đứng chắp tay, thản nhiên nói.

- Chỉ cho phép thắng...

Trương Cửu Tiêu hơi xấu hổ nói:

- Lão sư, hôm qua ta vừa mới đột phá, tu vi toàn thân còn không có triệt để vững chắc...

Trên đường đã nghe nói, lần này cùng Chư Tử bách gia tỷ thí, dính dáng cực lớn, ngộ nhỡ thua, sợ rằng sẽ trở thành tội nhân của gia tộc!

- Tu vi không có củng cố? Cái này đơn giản!

Trương Huyền đi tới trước mặt:

- Ngồi xuống!

- Vâng!

Mặc dù không biết lão sư muốn làm gì, nhưng bảo hắn ngồi xuống, hắn cũng không dám phản bác, Trương Cửu Tiêu khoanh chân ngồi tại nguyên chỗ.

Trương Huyền cười nhạt một tiếng, bàn tay duỗi ra, vuốt đỉnh đầu của đối phương.

Trương Cửu Tiêu vừa định nói cái gì, ngay sau đó cảm thấy một cỗ khí tức ấm áp từ trong lòng bàn tay đối phương lao qua, thời gian nháy mắt chảy xuôi đến toàn thân, trước đó bởi vì vừa mới đột phá, mà lưu lại chân khí ngưng kết, ở dưới khí tức này trùng kích nhao nhao phá vỡ, kinh mạch bị tổn thương cũng được chữa trị.

Thời gian nháy mắt, lực lượng toàn thân cùng tinh, khí, thần, liền đạt đến dung hợp hoàn mỹ cùng thống nhất, phảng phất như đã đắm chìm trong cấp bậc này thật nhiều năm, tấn cấp nhanh chóng, tai hại không cách nào khống chế lực lượng, toàn bộ biến mất không thấy gì nữa.

- Cái này...

Nam Cung Nguyên Phong cùng Đạm Đài Chấn Thanh nhìn nhau, ánh mắt lộ ra vẻ khó tin.

Đây không phải quán đỉnh, cũng không phải giúp đối phương tăng cao tu vi, không dính dáng vi phạm quy tắc.

Là dùng phương pháp đặc thù để lực lượng cùng thân thể hoàn mỹ dung hợp, không chỉ cần chân khí tinh thuần, càng cần khống chế lực lượng diệu đến đỉnh phong, cùng biết rõ ràng tình huống thân thể của học sinh.

Đại Nho đường, vô số cao thủ muốn làm được điểm này, cũng cơ hồ không có, thậm chí Cổ Thánh cũng chưa chắc có thể hoàn thành! Thánh Vực cửu trọng đỉnh phong liền làm được... Vị Trương gia tộc trưởng này cũng quá lợi hại đi!

- Tốt rồi, bây giờ đã triệt để vững chắc tu vi Thánh Vực bát trọng đỉnh phong, còn lĩnh ngộ thời gian pháp tắc cùng võ kỹ Trương gia...

Trương Huyền nhíu mày, chần chờ một chút, nhìn về phía Đạm Đài Chấn Thanh cách đó không xa, ôm quyền khom người, tràn đầy không

tiện nói:

- Đạm Đài tiền bối, học sinh này của ta mới vừa về gia tộc không lâu, chỉ biết chút võ kỹ bàng chi, nếu như không ngại chờ lâu một lát mà nói, hiện tại ta dạy cho hắn mấy chiêu, một lát nữa lúc chiến đấu, cũng không đến mức bối rối!

- Dạy mấy chiêu? Ý của ngươi là... Hiện tại học tập?

Đạm Đài Chấn Thanh sửng sốt.

Thời gian pháp tắc vô cùng ảo diệu, trong đó dính dáng võ kỹ, càng là bác đại tinh thâm, xem như học sinh của hắn, nghe hắn nghiêm túc giảng giải, học tập một môn cũng cần tiêu tốn ít nhất mấy năm, vừa học vừa làm... Ngươi là nghiêm túc?

- Không sai, yên tâm, sẽ không trì hoãn quá lâu, nửa canh giờ là đủ!

Còn tưởng rằng hắn sợ thời gian dài, Trương Huyền cười nhạt một tiếng.

- Nửa canh giờ...

Đạm Đài Chấn Thanh không hiểu ra sao, cả người bối rối.

Nửa canh giờ, có thể học cái gì?

Mấu chốt là khiêu chiến học sinh của hắn, một cường giả Kiến Thần Bất Hoại... Không chỉ hắn, Âu Dương Nguyên Phong cùng tất cả đệ tử đều hai mặt nhìn nhau, không rõ ràng cho lắm.

Thời điểm mọi người muốn nhìn một chút, hắn đến cùng làm sao dạy dỗ, lại làm sao để đệ tử trong vòng nửa canh giờ lĩnh ngộ võ kỹ, liền nghe Mộng kiếm thánh nói.

- Huyền nhi... Ngươi mới về gia tộc tổng cộng không đến hai ngày... võ kỹ trong tộc cũng chưa từng học qua, chưa có xem qua, làm sao truyền thụ?

- ...

Âu Dương Nguyên Phong, Đạm Đài Chấn Thanh đồng thời run rẩy.

Náo loạn nửa ngày, chính mình cũng không biết, liền nói nửa canh giờ truyền thụ người khác... Ta muốn biết, ngươi đến cùng nghĩ như thế nào? Trương gia tộc trưởng này không phải là người đầu óc phân liệt chứ!

- Ta quả thực không biết, không có việc gì, hiện tại có thể đi học... Bát trưởng lão, ngươi quản lý tàng thư khố của gia tộc, hiện tại đi lấy võ kỹ, cùng công pháp bí tịch của gia tộc tới, tốc độ càng nhanh càng tốt!

Trương Huyền gãi đầu một cái, quay đầu dặn dò.

- Vâng!

Một vị trưởng lão vội vã bay ra ngoài, không tiêu tốn bao lâu, lần nữa trở lại trước mặt, bàn tay run lên, một đống lớn thư tịch, còn mang theo giá sách, rơi vào trước mặt mọi người, lít nha lít nhít, chừng mấy chục vạn quyển.

Trương gia có thể trở thành đại lục đệ nhất gia tộc, cường giả như mây, lưu lại vô số truyền thừa, đủ loại bí tịch, công pháp, võ kỹ, đếm mãi không hết, Bát trưởng lão cũng chỉ lấy tới một chút công pháp đệ tử hạch tâm thường học tập nhất. Trong thời gian ngắn, không có khả năng lấy toàn bộ.

- Làm phiền!

Trương Huyền cảm ơn một tiếng, con mắt quét tới, cùng thời khắc đó thần thức lan ra, một cái nháy mắt, tất cả thư tịch trên giá sách đều lơ lửng, phát ra thanh âm phần phật, không ngừng lật giấy.

- Đây là... Thần thức ký văn, nhất niệm đọc vạn sách? Cái này, cái này sao có thể?

Thân thể Đạm Đài Chấn Thanh run rẩy, tràn đầy khó tin.

- Thần thức ký văn, là thần thức hóa thành vô số đạo ý niệm phân ra, đi ghi chép văn tự trên thư tịch, Khổng Thi Dao thiên tư cao nhất của Đại Nho đường, cũng chỉ có thể đồng thời lật xem ba ngàn quyển sách, đã phá trên vạn năm ghi chép, hắn lật xem mười mấy vạn sách, thần thức rốt cuộc mạnh cỡ nào?

Nam Cung Nguyên Phong cũng há to miệng, cái cằm sắp rơi trên mặt đất.

Thần thức phân tán ra, chỉ cần đạt tới Thánh Vực nhị trọng đều có thể làm được, nhìn một quyển sách cũng rất dễ dàng, có thể làm được nhanh chóng đọc thuộc lòng, nhìn hai quyển sách, thì tương đương với phân tâm nhị dụng.

Điểm ấy liền sẽ làm khó không ít người, rất nhiều Nguyên Thần cảnh cũng không làm được dễ dàng.

Đại Nho đường có vô số thiên tài, cường giả như mây, yêu nghiệt mạnh nhất kia, cũng chỉ có thể làm được đồng thời lật xem ba ngàn quyển sách, hơn nữa đọc thuộc lòng, tên này thoáng cái lật xem mười mấy vạn quyển... không sợ ý thức hỗn loạn, chân chính biến thành ngớ ngẩn sao?

Thời gian chân giải

dtv-ebook.com

- Cũng có khả năng, chỉ là dùng thần thức lật xem nội dung, nhưng không thể ghi nhớ...

Một lát sau, Nam Cung Nguyên Phong nhịn không được nói.

Lật xem cùng ghi nhớ, là hai loại khái niệm.

Cái trước chỉ là liếc nhìn, nội dung trong đó không cần lý giải cùng đọc thuộc lòng, nhưng người sau là cưỡng ép ghi nhớ... Cả hai có chênh lệch rất lớn, không thể so sánh nổi. Chỉ là cái trước mà nói, hắn cũng có thể làm được.

- Cái này... Xem tiếp liền biết!

Đạm Đài Chấn Thanh lên tiếng, vừa dứt lời, liền thấy tất cả thư tịch lơ lửng đồng thời lật đến trang cuối cùng, ngay sau đó lần nữa rơi vào trên giá sách.

- Còn phải phiền phức Bát trưởng lão đưa thư tịch trở về!

Trương Huyền nhắm mắt lại, hít sâu một hơi, giống như tiêu hóa vật gì đó, qua hơn mười hô hấp, lúc này mới mở mắt ra, thản nhiên nói.

- Vâng!

Bát trưởng lão gật đầu, ngây ngốc thư tịch thu vào nhẫn, lần nữa gào thét bay đi.

- Công pháp Trương gia, trước ngươi học qua đơn giản, ta chỉ điểm giúp ngươi, đã sửa đổi thiếu hụt trong đó, trong thời gian ngắn không cần tiếp tục học tập, chủ yếu là võ lý giải kỹ cùng đối thời gian pháp tắc. Ta vừa

mới căn cứ nội dung những sách vở này, sửa sang ra hai bộ công pháp, hiện tại liền truyền thụ cho ngươi!

Nói xong, ngón tay Trương Huyền điểm ra, một đạo ý niệm lập tức đi vào thức hải của Trương Cửu Tiêu.

- Cái này...

Nhìn rõ ràng lão sư truyền thụ đến kiến thức, toàn thân Trương Cửu Tiêu chấn động.

Thời gian pháp tắc, là chân giải so với không gian pháp tắc còn khó lĩnh ngộ hơn, rất nhiều người cho dù tận mắt nhìn thấy, cũng nghĩ mãi mà không rõ, nguyên nhân chính là như vậy, thời gian chân giải của Trương gia, trừ khi mượn nhờ lực lượng huyết mạch cùng kiếm pháp, dưới tình huống bình thường, có rất ít người có thể thi triển ra.

Vốn cho rằng muốn học tập thành công, không biết cần tiêu tốn bao lâu thời gian, làm sao cũng không nghĩ đến, lão sư truyền công pháp, từ nông tới sâu, dần dần sáng tỏ, độ khó hạ thấp không biết gấp bao nhiêu lần.

Dựa theo cái này tu luyện, hắn không cần một tháng, liền có thể triệt để lý giải. Chỉ là một tháng, thời gian như cũ quá lâu. Nghĩ đến cái này, nhịn không được ngẩng đầu:

- Lão sư, thời gian quá cấp bách...

Không phải hắn không muốn làm vẻ vang cho gia tộc, mà là mặc dù có công pháp lợi hại như thế, học tập đến đại thành vẫn không biết phải hao phí bao lâu. Không có khả năng một lần liền thành. Lão sư nói nửa canh giờ, thực sự quá vội vàng.

- Không cần phải gấp, kích hoạt giọt huyết dịch này!

Dường như sớm biết loại tình huống này, ngón tay Trương Huyền khẽ đảo, một giọt máu lơ lửng ở mi tâm của Trương Cửu Tiêu, thẳng tắp chui

vào.

Là huyết dịch tinh thuần nhất Trương gia sưu tập.

Ông!

Huyết dịch vừa tiến vào trong cơ thể Trương Cửu Tiêu, lập tức thiêu đốt lên, người sau nháy mắt liền lâm vào một loại ý cảnh đặc thù.

- Thời gian tăng tốc?

Đạm Đài Chấn Thanh híp mắt lại.

Giọt máu này đi vào trong cơ thể, hắn rõ ràng có thể cảm nhận được, ý thức của Trương Cửu Tiêu rơi vào một loại vòng xoáy thời gian nào đó, thời gian nơi này hoàn toàn khác biệt ngoại giới, tiến hành tăng tốc.

Nói cách khác, mặc dù bên ngoài chỉ có nửa canh giờ, nhưng Trương Cửu Tiêu lại có khả năng trải qua một ngày, hai ngày, thậm chí hơn mười ngày lĩnh ngộ.

- Chỉ cho ý niệm đi vào thời gian tăng tốc, có chút tương tự huyết trì...

Một vị trưởng lão cũng nhìn ra điểm ấy, thầm nói.

Huyết trì của Trương gia, chính là để cho ý niệm tăng tốc tu luyện, nguyên nhân chính là như vậy, Trương gia mới có thể thiên tài xuất hiện lớp lớp, vượt xa Lạc gia.

- Huyết trì nhiều nhất tăng thêm gấp mười lần thời gian, mà tộc trưởng là tăng lên gấp trăm lần...

Một vị trưởng lão khác nói.

- Là mượn nhờ huyết mạch tinh thuần nhất trong tộc, ở trong đầu Trương Cửu Tiêu bố trí một trận pháp gia tốc thời gian đặc thù, chỉ nhằm vào ý thức, cho nên tiêu hao cực thấp!

Hưng kiếm thánh nhẹ gật đầu giải thích.

Người khác khả năng nhìn không hiểu, nhưng đã từng làm tộc trưởng, một trong mấy cường giả đỉnh phong nhất gia tộc, có thể rõ ràng mục đích nhi tử làm như vậy.

Tình huống bình thường, kích hoạt huyết mạch không chỉ có suy yếu kỳ, tiêu hao huyết dịch cũng cực lớn, có đôi khi một bộ võ kỹ cũng đánh không ra, huyết dịch đã bùng cháy hầu như không còn.

Trương Huyền sử dụng phương pháp đặc thù, chỉ tiến hành sửa đổi thời gian cảm ngộ của ý niệm, không chỉ huyết dịch lãng phí cực ít, thời gian tăng tốc cũng nhanh hơn không biết bao nhiêu lần.

- Coi như tiêu hao cực thấp, thời gian tăng thêm gấp trăm lần... Cũng chỉ mấy ngày mà thôi, ngắn như vậy, có thể học được cái gì? Thật sự có thể thắng được vị kia?

Vị trưởng lão trước đó nói chuyện nhịn không được nói.

Tuy thủ đoạn của tộc trưởng để bọn hắn hoa mắt, nhưng điểm xuất phát của Trương Cửu Tiêu thực sự quá thấp, mặc dù có chiêu này, nửa canh giờ lại có thể lĩnh ngộ bao nhiêu?

Dù sao thời gian pháp tắc, bọn họ chìm đắm trong đó cả đời, mấy trăm năm, cũng không có bao nhiêu tinh tiến.

Không để ý tới mọi người nghi ngờ cùng khiếp sợ, Trương Huyền lần nữa trở lại trên chỗ ngồi, nhắm mắt lại, nghiên cứu kiến thức trước đó nhìn qua trong đầu.

Vừa rồi dùng thần thức lật sách, chỉ là vì che mắt người Chư Tử bách gia cùng Trương gia nghi ngờ mà thôi, trên thực tế con mắt quét qua, đã ghi chép lại tất cả nội dung trong thư tịch, hơn nữa tạo thành Thiên Đạo công pháp. Truyền thụ cho Trương Cửu Tiêu, chỉ là bản rút gọn, mà hắn hiện tại thì đang tu luyện bản hoàn chỉnh.

- Trương gia tiên tổ, lĩnh ngộ thời gian quả nhiên mạnh mẽ...

Công pháp chảy xuôi trong đầu, trong lòng Trương Huyền cảm xúc.

Không thể không nói, các tiền bối Trương gia, ở trên thời gian chân giải quả thực đi rất xa, khó trách có thể trở thành đại lục đệ nhất gia tộc, vài vạn năm không người có thể che đậy phong mang. Kèm theo không ngừng học tập, lĩnh ngộ thời gian pháp tắc cũng càng nhiều.

Không biết qua bao lâu.

Ầm ầm!

Giống như bắt được cái gì, sáng tỏ thông suốt, một đạo ý niệm không ngừng chảy xuôi trong đầu.

Cùng thời khắc đó, tổ phòng Trương gia, đồng dạng phát sinh một màn giống như ở tổ phòng Lạc gia, chỉ bất quá tất cả tộc nhân đều bị tỷ thí lần này thu hút, cũng không có người chú ý.

Hô!

Trương Huyền mở mắt ra, ánh sáng lấp lánh, tựa như có vòng xoáy xoay tròn ở trong đó.

- Rốt cục lĩnh ngộ... Chỉ bất quá là tăng tốc thời gian cho bản thân!

Triệt để lĩnh ngộ chân giải của Trương gia, cũng coi như hiểu được.

Cái chân giải này, là để tăng tốc thời gian cho mình, làm được động tác càng nhanh, để cho người khó mà phản ứng.

Lại làm không được như Xuân Thu điện của Danh Sư đường, người ngoài đi vào tu luyện, tu luyện một tháng, ngoại giới một năm. Dù vậy cũng rất đáng sợ. Chí ít thực lực của hắn có tăng lên lần nữa.

- Trước đó một giọt máu, ta vận chuyển hai lần sẽ tiêu hao hầu như không còn, hiện tại có thể trực tiếp dự trữ ở trong người, thời điểm muốn

sử dụng liền sử dụng, tuyệt không lãng phí mảy may! Một giọt máu, chiến đấu mấy chục lần cũng đầy đủ...

Trương Huyền mỉm cười.

Hưng kiếm thánh cho ba giọt huyết dịch, gặp phải Long Cốt Thần Thương dùng một giọt, cho Trương Cửu Tiêu một giọt, hiện nay chỉ còn lại có giọt cuối cùng, có điều sau khi lĩnh ngộ thời gian chân giải, lần nữa sử dụng sẽ tiết kiệm không ít.

Lần đầu tiên sử dụng, có thể nói quá lãng phí, hầu như chín mươi chín phần trăm lực lượng đều phát tán ra. Hiện tại có thể nhẹ nhõm khống chế, một giọt máu có thể ít nhất dùng mấy chục lần.

Đạm Đài nhận thua

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

Bên này Trương Huyền lĩnh ngộ thời gian chân giải, cũng không gây nên lực lượng đặc thù chấn động gì, có điều Đạm Đài Chấn Thanh vẫn phát hiện không đúng, nhịn không được nhíu mày.

Hắn thấy vị Trương tộc trưởng trước mắt này tuổi không lớn lắm, nhưng khí chất cả người tựa hồ khác biệt trước đó, càng thêm trầm ổn, nội liễm, cho người ta một loại cảm giác sâu không lường được.

- Đã đến giờ!

Rất nhanh, nửa canh giờ kết thúc, Trương Huyền cong ngón tay búng một cái, Trương Cửu Tiêu từ trong cảm ngộ tỉnh táo lại, nhắm mắt, hít sâu mấy hơi, củng cố kiến thức vừa mới học được, lúc này mới đi tới trước mặt Đạm Thai Kiếm Khuê, ôm quyền khom người:

- Mời!

- Tốt!

Đạm Thai Kiếm Khuê nhẹ gật đầu, cũng không nhiều lời, lực lượng trong cơ thể nhanh chóng áp chế lại, thời gian nháy mắt liền giống như Trương Cửu Tiêu, biến thành Thánh Vực bát trọng đỉnh phong.

- Bắt đầu đi!

Trương Huyền khoát tay áo.

- Cửu Tiêu lĩnh giáo cao chiêu!

Cũng không do dự, Trương Cửu Tiêu đạp mạnh về phía trước, cả người giống như biến mất, sau một khắc đã đi tới trước mặt Đạm Thai Kiếm Khuê. Bàn tay nhẹ nhàng đè ép, lực lượng từ trong lòng bàn tay lộ ra.

- Thật nhanh, thật mạnh!

Đạm Thai Kiếm Khuê vốn đè thấp tu vi tới chiến đấu, cũng không thèm để ý, thấy cảnh này đồng tử bỗng nhiên co rút lại, chân khí trong cơ thể nổ tung, nhanh chóng lui về phía sau.

Vị trước mắt này, mặc dù lĩnh ngộ thời gian không có đạt tới tình trạng chân giải, nhưng cũng không kém nhiều!

Ngắn ngủi nửa canh giờ tiếp cận chân giải... Rốt cuộc làm sao làm được?

Bất quá tốc độ của hắn nhanh, Trương Cửu Tiêu càng nhanh, bàn tay ép xuống, năm ngón tay mở ra, nhẹ nhàng phất một cái.

Sưu sưu sưu!

Năm ngón tay đồng thời thả ra kiếm khí, những kiếm khí này, thoạt nhìn chậm rãi, trên thực tế lại giống như không bị thời gian, không gian hạn chế, chớp mắt đi tới trước mặt, khó lòng phòng bị.

- Là áo nghĩa kiếm pháp cao nhất của Trương gia? Hắn, hắn...

Hưng kiếm thánh cùng Mộng kiếm thánh nhìn nhau, con mắt trợn tròn.

Áo nghĩa kiếm pháp cao nhất của Trương gia, vợ chồng bọn họ liên hợp lại, mới miễn cưỡng thi triển, Trương Cửu Tiêu chưa hề học qua, chỉ ngồi tại nguyên chỗ nửa canh giờ, liền trực tiếp lĩnh ngộ... Hơn nữa dùng đầu ngón tay bắn ra kiếm khí... nhi tử của mình, rốt cuộc truyền thụ cái gì?

Phốc phốc phốc!

Kiếm khí nhanh chóng bắn đến, mặc dù Đạm Thai Kiếm Khuê lui nhanh, nhưng vẫn bị đánh trúng, có điều thực lực của hắn mạnh mẽ, kinh nghiệm chiến đấu phong phú, chỉ đâm xuyên qua quần áo, không có bị tổn thương.

- Tới phiên ta...

Vốn cho rằng ung dung đánh bại, vì Chư Tử bách gia lập xuống công lao, không nghĩ tới thiếu chút nữa bị thương, vẻ mặt của Đạm Thai Kiếm Khuê nghiêm túc lên, lại không để ý nói nhiều, xiết chặt nắm đấm, bước chân lao lên.

Lực lượng quyền pháp của hắn mạnh mẽ, bởi vì đồng dạng lĩnh ngộ một bộ phận quy tắc thời gian, nên tốc độ cực nhanh, đừng nói mắt thường, coi như thần thức cũng không phát hiện được, liền xuất hiện ở trước mặt.

Trương Cửu Tiêu không sợ chút nào, bàn tay liên tục điểm tới, kiếm khí lan ra bốn phía, tựa như màng phòng hộ, ngăn toàn bộ quyền pháp ở bên ngoài.

- Kiếm Khuê phải thua...

Nhìn một hồi, Đạm Đài Chấn Thanh nhịn không được lắc đầu, trên mặt lộ ra vẻ mất mát.

- Phải thua? Ta nhìn không kém nhiều a!

Nam Cung Nguyên Phong sững sờ.

Lấy nhãn lực của hắn, Trương Cửu Tiêu một mực bị động nhận công kích, muốn phản kích cũng rất khó, làm sao người của mình sắp thua?

- Trương Cửu Tiêu còn không có mượn lực lượng huyết mạch!

Đạm Đài Chấn Thanh nói.

- Cái này...

Nam Cung Nguyên Phong không nói thêm gì nữa.

Trước khi đến, đương nhiên là đã điều tra tình huống Trương gia kỹ càng, biết sau khi bọn họ kích hoạt huyết mạch, bất luận tốc độ hay lực lượng đều sẽ bạo tăng.

Trương Cửu Tiêu không có kích hoạt huyết mạch, liền cùng Đạm Thai Kiếm Khuê đánh phân thắng bại, một khi sử dụng, muốn thắng được quả thực không khó!

- Hơn nữa hắn thoạt nhìn là phòng ngự, nhưng ngươi có chú ý không, vừa rồi hắn một quyền cũng không thể phản kích, mà bây giờ, trong mười quyền, đã có thể phản kích hai ba quyền... Nói cách khác, hắn lĩnh ngộ lực lượng mới còn chưa quen thuộc, cùng Kiếm Khuê chiến đấu, là mượn áp lực tiếp tục lĩnh ngộ cùng đột phá, chưa có vận dụng lực lượng chân chính!

Đạm Đài Chấn Thanh cười khổ.

Tuy không muốn thừa nhận, nhưng trước mắt là sự thật.

Trước đó Nam Cung Nguyên Phong nói ở Lạc gia thất bại, hắn còn cảm thấy có phải quá khoa trương không, tận mắt thấy thiên tài của Trương gia tiến bộ mới hiểu được, không thể khinh thường Danh Sư đại lục.

Chư Tử bách gia ở một phương thế giới, trấn thủ vài vạn năm, chân không bước ra khỏi nhà, không biết những người khác tiến bộ, đã thành ếch ngồi đáy giếng!

Nghe hắn cảm xúc, Nam Cung Nguyên Phong nhìn về phía trước, quả nhiên thấy Trương Cửu Tiêu bị động phản kích số lần càng ngày càng nhiều, một lát sau liền biến thành sáu, bảy quyền, Đạm Thai Kiếm Khuê dần dần bị áp chế.

- Phần phật!

Lại một quyền xé rách không gian, đi tới trước mặt người sau, xem ra bất cứ lúc nào cũng sẽ đánh nát.

- Ta nhận thua...

Sắc mặt Đạm Thai Kiếm Khuê tái xanh, lui về sau một bước. Hiển nhiên cũng không ngờ tới kết quả này.

- Lão sư, ta tới...

Thấy hắn nhận thua, lại một thanh niên đi ra.

- Thực lực của ngươi, mặc dù cao hơn Kiếm Khuê một chút, nhưng chênh lệch không lớn, Kiếm Khuê không thắng được, ngươi cũng không được...

Đạm Đài Chấn Thanh lắc đầu.

Bốn đệ tử của hắn, thật ra thì chênh lệch cũng không lớn, người mới vừa nói chuyện lĩnh ngộ thời gian pháp tắc càng cao thâm hơn, nhưng muốn thắng được Trương Cửu Tiêu, vẫn không thể nào làm được! Coi như tỷ thí, đoán chừng cuối cùng cũng sẽ rơi vào kết quả thất bại.

- Nếu không giống như ta, ngươi đè thấp tu vi lên đi!

Ý thức được điểm ấy, Nam Cung Nguyên Phong nhìn bạn già một cái.

Đạm Đài Chấn Thanh chần chờ một chút, nhìn Trương Huyền cách đó không xa, chỉ thấy hắn mặt không hề cảm xúc, bất đắc dĩ lắc đầu:

- Thôi được rồi! Thua chính là thua, ta lên cũng chưa chắc có thể thắng được!

Nếu như hắn xuất thủ, không cho Trương Cửu Tiêu thời gian tu luyện, quả thực có thể ung dung thắng được, nhưng thắng được Trương Cửu Tiêu không có nghĩa là thắng được Trương gia! Trương gia tộc trưởng có thể làm được thần thức ký văn, nhất niệm đọc vạn sách, càng để cho học

sinh mình trong nửa canh giờ lĩnh ngộ thời gian, còn sâu hơn học sinh hắn lĩnh ngộ mười mấy năm...

Dạy học còn như vậy, bản thân sẽ đạt đến cảnh giới gì?

Hắn ra tay, đối phương cũng ra tay, đến cuối cùng, chỉ sợ vẫn là kết cục giống như, làm không cẩn thận, còn có thể giống như Nam Cung Nguyên Phong ở Lạc gia, tự rước lấy nhục.

- Chúng ta nhận thua!

Không chần chờ bao lâu, Đạm Đài Chấn Thanh ôm quyền nói.

- Tiền bối đa tạ!

Thấy hắn chỉ ra một đệ tử liền nhận thua, Trương Huyền nhẹ gật đầu, mỉm cười.

Trương Cửu Tiêu có thể thắng được Đạm Thai Kiếm Khuê, hoàn toàn ở trong dự liệu, chỉ là đối phương cứ như vậy nhận thua, xem như khá có phong độ. Chí ít không giống như Nam Cung Nguyên Phong, giãy dụa một đoạn thời gian.

- Thua chính là thua, không tính là nhường!

Đạm Đài Chấn Thanh nhẹ gật đầu, bàn tay run lên, nghiên mực của Tử Vũ Cổ Thánh bay đi, ngay sau đó liền ôm quyền:

- Cáo từ!

Đưa tay nhận lấy nghiên mực, bàn tay Trương Huyền trảo một cái, Thời Không Cảnh lơ lửng đi tới trước mặt, nhìn một cái, tiện tay ném ra:

- Kính của tiền bối!

- Ừm!

Đạm Đài Chấn Thanh tiếp lấy, cùng những người khác xoay người rời đi, thời gian nháy mắt liền biến mất.

Người Lạc gia tới

dtv-ebook.com

Không biết bay bao xa, mọi người ngừng lại.

- Lão sư, nhận thua như thế, ta thực sự không cam tâm...

Một thanh niên nhịn không được mở miệng.

- Đúng vậy, tuy Trương Cửu Tiêu kia tiến bộ rất nhanh, nhưng chỉ cần chúng ta dùng hết toàn lực, hắn chưa chắc có thời gian lĩnh ngộ, còn Trương gia tộc trưởng kia, cũng có khả năng chỉ là giảng bài tốt, lĩnh ngộ thời gian pháp tắc kém xa chúng ta!

Một thanh niên khác cắn răng nói.

Chư Tử bách gia cho nhiệm vụ, không có hoàn thành, trở về nhất định sẽ bị trừng phạt.

- Các ngươi nói Trương gia gia chủ lĩnh ngộ thời gian khả năng không bằng các ngươi?

Thấy mấy đệ tử ấm ức, trong mắt Đạm Đài Chấn Thanh tràn đầy thất vọng.

- Vâng!

Một thanh niên gật đầu.

- Trước đó ta cũng nghĩ như vậy, nhưng các ngươi nhìn cái kính này một chút!

Cũng không giải thích, bàn tay Đạm Đài Chấn Thanh run lên, Thời Không Cảnh vừa mới cầm ở trong lòng bàn tay lơ lửng trước mặt mọi

người.

- Kính làm sao vậy?

Mấy người đều vây tới, chỉ nhìn một cái, đồng tử đều co rụt lại. Chỉ thấy trên gương, một vết nứt ngang qua, như một mặt sẹo.

- Lão sư, đây là có chuyện gì? Ai phá hủy Thời Không Cảnh?

Đạm Thai Kiếm Khuê nhịn không được hỏi.

Đây chính là bảo vật của gia tộc bọn họ, cường giả Đại Thánh muốn phá hỏng cũng khó khăn, làm sao lại đột nhiên xuất hiện vết rách?

- Vừa rồi Trương gia gia chủ kia liếc mắt nhìn kính... Liền biến thành như vậy!

Đạm Đài Chấn Thanh cười khổ.

- Liếc mắt nhìn?

Mọi người không hiểu.

Trình độ chắc chắn của Thời Không Cảnh, toàn lực ra tay cũng làm không được, Trương gia tộc trưởng chỉ là Thánh Vực cửu trọng đỉnh phong, chỉ nhìn một cái, liền làm hỏng?

- Thời Không Cảnh, là tiên tổ am hiểu thời gian pháp tắc lưu lại, trong đó hiện đầy đủ loại trận pháp, mới có thể để cho ý niệm người tiến vào bên trong, khó mà rời đi... Vừa rồi Trương gia gia chủ thoạt nhìn tùy ý, không có bất kỳ động tác gì, nhưng trên thực tế ý niệm đã tiến vào bên trong, phá hủy tất cả trận pháp!

Vẻ mặt Đạm Đài Chấn Thanh nghiêm túc.

- Ý niệm tiến vào bên trong? Phá hỏng trận pháp?

Ánh mắt của mọi người đều co rút lại.

Nếu như nói trước đó không hiểu, hiện tại đã hiểu được. Ý niệm tiến vào bên trong, lĩnh ngộ thời gian pháp tắc càng cao, đi ra càng nhanh, đối phương không chỉ rời đi, còn phá trận pháp... phải lĩnh ngộ thời gian pháp tắc đến cảnh giới gì, mới có thể hoàn thành?

- Chỉ sợ đã đạt đến chân giải...

Nhìn ra nghi vấn của mọi người, Đạm Đài Chấn Thanh nói.

Những người khác nói không ra lời.

Hai đại pháp tắc thời gian, không gian, không giống với kiếm đạo… Cổ Thánh muốn lý giải cũng làm không được, một Thánh Vực cửu trọng liền hoàn thành...

- Xem ra Trương gia gia chủ này, cùng Lạc gia Lạc Thiên Nhai kia, thiên tư không phân cao thấp, sự tình Chư Tử bách gia muốn làm, chỉ sợ không dễ dàng như vậy!

Giờ phút này Nam Cung Nguyên Phong cũng hiểu ra, nhịn không được cảm xúc.

Khó trách bạn già đi nhanh như vậy, đối phó một người lĩnh ngộ thời gian chân giải, dù thực lực bản thân vượt xa đối phương, ngang cấp muốn thắng được, là gần như không có khả năng. Đi, quả thực là lựa chọn tốt nhất, nếu không sẽ chỉ càng thêm mất mặt...

- Chúng ta chiến thắng?

- Chúng ta thắng được cường giả Chư Tử bách gia?

Không giống đám người Đạm Đài Chấn Thanh, Trương gia reo hò nhiệt liệt.

Cường giả Chư Tử bách gia đến đây, mọi người vốn cho rằng chỉ có thể bị động chịu đòn, nhận hết khuất nhục, nằm mơ cũng không nghĩ đến,

tộc trưởng tuỳ tiện hóa giải, để hắn không công mà lui. Đổi lại trước đó, nghĩ cũng không dám nghĩ. Mà bây giờ, lại chân chính làm được.

- Ta thắng?

Ngay cả Trương Cửu Tiêu cũng không dám tin tưởng.

Tay không đối chiến truyền nhân Chư Tử, hơn nữa thắng được, phần vinh quang này, đổi lại nửa năm trước, đánh chết cũng không dám tin tưởng. Tất cả đều là nhờ lão sư ban tặng.

- Những ngày gần đây, cố gắng tu luyện kiến thức ta truyền thụ cho ngươi, tranh thủ sớm ngày lĩnh ngộ thời gian chân giải, mặt khác, có bản công pháp bí tịch này, dựa theo tu luyện, không bao lâu liền có thể đột phá ràng buộc hiện tại, tu vi tăng cao!

Trương Huyền nhìn qua, trong mắt mang theo trông đợi:

- Mấy học sinh của ta, hiện tại thực lực của ngươi thấp nhất, cũng phải nhanh chút tiến bộ, giống như sư huynh, sư tỷ khác, trở thành nhân tài trụ cột!

- Vâng, Cửu Tiêu tuyệt không phụ lòng lão sư ưu ái!

Trương Cửu Tiêu ôm quyền.

- Ừm!

Thấy hắn đáp ứng, Trương Huyền không nói thêm lời, mà nhìn về phía Hưng Mộng kiếm thánh cách đó không xa.

- Cha, mẹ!

Không chần chờ quá lâu, hô lên.

Trước đó, bởi vì bị trí nhớ kiếp trước ảnh hưởng, tuy trong lòng sớm đã thừa nhận hai người là cha mẹ của mình, nhưng lại chưa bao giờ kêu ra, giờ phút này rốt cục lên tiếng.

Cổ Thánh của Dị Linh tộc đi tới đại lục, đã không an toàn giống như trước kia, phải nhanh chóng tăng thực lực lên, để nhân tộc mạnh hơn, Trương gia là thế lực không thể thiếu.

Hai vị trước mắt, ở Trương gia lực ảnh hưởng càng lớn hơn hắn, cho nên nhận thân, sớm muộn gì cũng phải nhận, cũng không có gì phải xoắn xuýt. Như vậy người Lạc gia tới, cũng có thể tới dung hợp tốt hơn.

- Ai!

Hưng, Mộng kiếm thánh đều tràn đầy kích động, bàn tay nắm chặt. Bọn họ đã sớm mong đợi ngày này, không nghĩ tới đến nhanh như vậy.

- Hai vị tu luyện công pháp, mặc dù là cấp cao nhất, nhưng những năm này bởi vì lòng có ứ đọng, khí tức có không ít chỗ không trôi chảy, hiện tại ta nói một chút, các ngươi có thể đột phá càng nhanh!

Trương Huyền nói.

Cha mẹ của hắn, mặc dù là nhân vật đỉnh phong nhất của đại lục, nhưng ở dưới thư viện chiếu rọi, cũng có vô số thiếu hụt, ràng buộc tu vi tiến bộ.

Nếu như có thể giải quyết, thực lực nhất định đột phá, chân chính xung kích Đại Thánh đỉnh phong nhất.

- Ngươi... chỉ điểm cho chúng ta?

Nghe được lời của con, Hưng, Mộng kiếm thánh đều giật nảy mình.

Nhi tử của mình mới Thánh Vực cửu trọng, chỉ điểm bọn họ là Đại Thánh tam trọng tu luyện, thật sự có thể làm được sao?

- Cũng không tính chỉ điểm, chỉ nói cho các ngươi biết sai lầm trong tu luyện, loại bỏ tai hoạ ngầm cùng ám tật mà thôi!

Trương Huyền cười nhạt một tiếng.

Trước đó hai người đều từng ra tay ở trước mặt hắn, trong thư viện sớm đã có thư tịch liên quan tới, chỉ là không có thời gian xem mà thôi.

Đã nói tới chỗ này, không có chần chừ quá nhiều, lấy ra hai quyển sách trống, thời gian không dài liền viết tình huống của bọn hắn lại, cũng kết hợp công pháp trước đó làm ra sửa lại.

- Cái này...

Nhận lấy thư tịch, xem xong nội dung, thân thể của hai vợ chồng đều chấn động. Nhi tử nói một chút cũng không sai, đúng là vấn đề hiện tại của bọn họ, không sai chút nào.

- Các ngươi cũng bày ra một ít thực lực cho ta xem, thuận tiện chỉ điểm một chút...

Không tiếp tục để ý cha mẹ khiếp sợ, Trương Huyền quay đầu nhìn về phía các trưởng lão khác.

Đã tăng lên, vậy thì cùng một chỗ, mọi người chung đồng tiến.

- Tộc trưởng, không tốt, người Lạc gia đã đến ngoài cửa...

Vừa định chỉ điểm kỹ càng, một hộ vệ vội vã đi tới, mặt mũi khẩn trương.

Trải qua ba ngày phi hành, Lạc gia cuối cùng đã tới!

Thử nghiệm luyện hóa thi thể Cổ Thánh

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

- Để bọn hắn vào đi!

Biết nên tới rốt cục cũng tới, Trương Huyền phân phó nói.

- Vâng!

Hộ vệ vội vã đi ra ngoài.

- Lạc gia này thật không biết tốt xấu, chẳng lẽ cảm thấy lần trước tổn hại mặt mũi còn chưa đủ, lại chạy tới mất mặt?

- Này thì không biết, nghe nói bọn họ xuất hiện một vị tộc trưởng lĩnh ngộ không gian chân giải, lần này tới, là muốn rửa sạch nhục nhã!

- Rửa nhục? Hừ, không biết trời cao đất rộng! Vị tộc trưởng kia gọi Lạc Thiên Nhai đi! Có tư cách gì so sánh với tộc trưởng của chúng ta?

- Một bàng chi vận khí tốt lĩnh ngộ chân giải mà thôi, dám khiêu chiến tộc trưởng của chúng ta, lá gan thật lớn! Lần này tới, tuyệt đối đánh hắn đông tây nam bắc cũng không tìm được...

...

Bốn phía nghị luận ầm ĩ.

Nghe được mọi người đang tận lực gièm pha Lạc Thiên Nhai, nâng lên mình, Trương Huyền đột nhiên cảm thấy tâm thật mệt.

Nếu như đám người này biết, vị Lạc gia tộc trưởng kia cũng là bản thân... Có thể khiếp sợ ngất đi hay không?

Phải làm sao giải thích, mới có thể để cho hai nhà có mâu thuẫn không lên tranh chấp?

Trực tiếp nói với người Lạc gia, Lạc Thiên Nhai chính là hắn, người Lạc gia rất dễ dàng cho rằng khi nhục một lần không đủ, lại trêu đùa lần thứ hai, có ý định trêu chọc bọn họ... Cùng người Trương gia nói, bản thân là Lạc Thiên Nhai, huyết mạch Lạc gia độ tinh thuần là chín, liền khó mà giải thích, làm không cẩn thận, sẽ còn cho rằng trên đầu cha mình mọc sừng.

Sầu muộn ah!

Ai, người người đều muốn ưu tú, nhưng ưu tú lại có chỗ tốt gì? Ngày ngày đều là phiền não đếm không hết!

- Các ngươi trước thương lượng với Lạc gia, ta vừa vặn có chút cảm ngộ, cần bế quan tu luyện...

Suy tư phút chốc, hiện nay không có phương pháp giải quyết tốt, Trương Huyền không thể làm gì khác hơn là nói.

Vẫn là trước tránh né thoáng cái, chỉ cần mình không ở đây, Lạc Thiên Nhai không ở đây... Chắc chắn sẽ không làm ầm ĩ lên. Lưu lại, sẽ càng thêm phiền phức.

- Cũng tốt...

Hưng kiếm thánh sửng sốt một chút, cuối cùng vẫn nhẹ gật đầu.

Mâu thuẫn lớn nhất của hai nhà Trương, Lạc, chính là ở trước mặt mọi người từ hôn, mà kẻ cầm đầu nấp đi, ít kích động đối phương, quả thực có thể làm dịu không ít.

Nhận được đồng ý, Trương Huyền không nói thêm lời, mang theo Lạc Nhược Hi trở lại chỗ ở của mình.

An bài nữ hài ở bên nhà nghỉ ngơi, bản thân thì tinh thần khẽ động, đi vào không gian gấp.

Lĩnh ngộ không gian càng sâu, cái này trải qua cải tạo, trở nên càng thêm vững chắc, rộng lớn, đường kính đã đạt đến mấy trăm dặm, đủ loại kiến trúc san sát, tựa như một thành thị to lớn.

Tìm một chỗ chỗ trống tùy tiện ngồi xuống, tinh thần khẽ động, một thi thể to lớn, rơi trên mặt đất, áp nền đá xuất hiện vết rách, bụi đất tung bay.

Chính là Cổ Thánh Dị Linh tộc bị hắn đập chết.

Thu thứ này vào trữ vật giới chỉ cực kỳ khó khăn, nhưng từ bên trong lấy ra, không mượn Long Cốt Thần Thương cũng có thể hoàn thành.

Hiện tại hắn tiêu hao sạch sẽ ba giọt Khổng sư chi huyết, Thiên Đạo chi thư cũng dùng hết, Ngoan Nhân ngủ say, thủ đoạn bảo mệnh hầu như một chút cũng không có, nhất định phải nhanh nghĩ biện pháp luyện chế thứ này thành Vô Hồn Kim Nhân! Nếu không, một khi gặp phải nguy hiểm, thật sự không biết làm như thế nào cho phải.

- Trước thử một chút, xem có thể đi vào hay không!

Tinh thần khẽ động, Vu Hồn từ mi tâm chui ra.

Mặc dù tên này chết rồi, nhưng thi thể vẫn tản mát ra cảm giác áp bách nồng đậm, còn không có tới gần, đã cảm giác như gió lốc kéo tới, toàn thân có loại cảm giác muốn sụp đổ.

- Thật mạnh!

Vẻ mặt Trương Huyền nghiêm túc.

Vu Hồn của hắn trải qua nhiều lần lôi kiếp, sớm đã chắc chắn không thể tưởng tượng, cường giả Đại Thánh muốn tổn thương cũng khó mà làm được, giờ phút này ngay cả một thi thể cũng không thể tới gần, thật là đáng sợ!

Liên tục thử nhiều lần, cũng không thể thành công, Trương Huyền lắc đầu.

Nếu như muốn luyện hóa thành Vô Hồn Kim Nhân, đầu tiên Vu Hồn có thể tiến vào bên trong, hiện tại tới gần cũng khó khăn, làm sao luyện hóa?

- Xem ra phải nhanh tăng lực lượng Vu Hồn lên! Vu Hồn có thể đột phá Thánh Vực cửu trọng, đạt tới Đại Thánh, có lẽ có thể thành công, để thi thể làm việc cho ta!

Lần nữa trở lại thân thể, sự tình cấp bách cần làm hiện lên.

- Thứ nhất, mau chóng tìm được phương pháp Khổng sư lưu lại, đột phá đến Đại Thánh! Thứ hai, tiếp tục thu học sinh, thu hoạch cảm kích, ngưng tụ Thiên Đạo chi thư! Thứ ba, để lực lượng Vu Hồn đột phá, luyện hóa thi thể này!

Tuy sớm biết Thiên Đạo chi thư rất cường đại, nhưng có thể một sách đập chết Cổ Thánh, hắn còn có chút khó tin.

Cổ Thánh, ở trong lòng tất cả mọi người, là biểu tượng vô địch, cấp bậc không có đạt tới, đừng nói chiến đấu, một đạo ý niệm của đối phương cũng ngăn cản không nổi, bị đánh giết tại chỗ.

Nhưng Thiên Đạo chi thư lại tuỳ tiện đập chết... xem ra nhất định phải nhanh chóng thu đồ, hơn nữa nghĩ biện pháp thu hoạch được cảm kích. Nếu không, lại gặp phải mấy gia hỏa bắt Triệu Nhã, thật sẽ không có bất kỳ biện pháp nào!

- Thứ nhất cùng thứ hai không quá dễ dàng, nhưng thứ ba hắn có thể có biện pháp hoàn thành!

Hiện tại tình huống của Tổng bộ Danh Sư đường không rõ ràng, thủ đoạn gì cũng không có, ngộ nhỡ gặp phải gia hỏa đầu nhập vào Dị Linh tộc, trốn cũng trốn không thoát, chớ nói chi là tìm kiếm phương pháp Khổng sư lưu lại.

Còn sự tình thứ hai, học sinh lựa chọn lão sư, lão sư cũng phải lựa chọn học sinh... Lấy tình huống hiện tại của hắn, không có khả năng tùy tiện nhìn thấy người nào, liền thu làm đệ tử.

Dù không phải thân truyền, muốn trở thành học sinh của Trương Huyền hắn, cũng không có đơn giản như vậy.

Lão sư lợi hại khó tìm, học sinh mạnh mẽ không phải cũng như vậy sao?

Bởi vậy, tuy hắn rất muốn ngưng tụ Thiên Đạo chi thư, nhưng cũng biết, không dễ dàng như vậy. Suy đi nghĩ lại, cũng chỉ có cái thứ ba, có thể trong thời gian ngắn hoàn thành. Rõ ràng những chuyện này, Trương Huyền không tu luyện nữa, rời không gian gấp, đi ra tiểu viện, tìm một vị trưởng lão:

- Mang ta đi tàng thư khố của gia tộc!

Thân là tộc trưởng, có được quyền lợi to lớn, có thể tùy ý ra vào tàng thư khố, không giống như kiểu trước đây, lực bất tòng tâm.

Sau hai canh giờ, Trương Huyền đi ra tàng thư khố.

Xoa xoa mi tâm, vẻ mặt Trương Huyền thất lạc.

Mặc dù Trương gia là đại lục đệ nhất gia tộc, nhưng công pháp liên quan tới linh hồn cũng không nhiều, tuy dung hợp không ít, cuối cùng lại không có đột phá đến cấp bậc Thiên Đạo. Nói cách khác, hiện nay vẫn không có cách nào tu luyện.

- Lạc gia thế nào rồi?

Vị trưởng lão kia còn chưa đi, Trương Huyền suy nghĩ một chút, nhìn qua.

- Bẩm báo tộc trưởng, người Lạc gia vốn muốn tìm ngươi tỷ thí, nhưng tộc trưởng của bọn hắn, cũng chính là Lạc Thiên Nhai có việc gấp rời đi, không đi theo mọi người tới, cho nên gia tộc trước hết an bài bọn họ ở phòng khách!

Vị trưởng lão này nói.

- Ừm, vậy là tốt rồi!

Thấy mình không có mặt, quả nhiên không có gây ra mâu thuẫn, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, hỏi lần nữa:

- Lân cận Trương gia, có công hội hoặc thế lực đặc thù am hiểu công kích linh hồn không?

- Chức nghiệp đặc thù am hiểu công kích linh hồn?

Vị trưởng lão này sửng sốt một chút, suy nghĩ một chút nói:

- Tổng bộ Kinh Hồng sư công hội, ngay ở Kinh Hồng thành cách nơi này không đến hai vạn cây số, các nàng am hiểu phương diện linh hồn, nắm giữ trình độ rất sâu! Bất quá muốn nói nghiên cứu linh hồn sâu nhất, là Tưởng gia trong tam đại gia tộc, tổ tiên bọn họ lĩnh ngộ linh hồn chân giải... cách Trương gia cũng không xa, chỉ có nửa ngày lộ trình!

Tưởng gia cũng phản bội?

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

- Tưởng gia?

Trương Huyền vỗ trán một cái.

Làm sao không nhớ tới đối phương chứ?

Tam đại gia tộc, Trương gia am hiểu thời gian, Lạc gia am hiểu không gian, mà Tưởng gia, ở phương diện linh hồn nắm giữ cực cao.

Năm đó Vu Hồn sư bị diệt, toàn bộ Danh Sư đại lục ở trên việc tu luyện hồn lực xuất hiện gián đoạn, là Tưởng gia tiên tổ, đi ở phía trước nhất, lĩnh ngộ linh hồn chân giải, sáng chế võ kỹ hồn lực, thành tựu uy danh bất hủ.

Lần trước đi Lạc gia đón dâu, còn gặp qua tộc trưởng của bọn họ Tưởng Phương Du, thời điểm ở Thánh Tử điện xông Danh Sư lâu, cũng cùng Tưởng gia thiên tài Tưởng Phỉ Phỉ giao thủ qua. Chỉ là không nghĩ tới, gia tộc đối phương cách Trương gia chỉ có nửa ngày lộ trình.

- Tộc trưởng muốn tu luyện võ kỹ phương diện linh hồn?

Vị trưởng lão này tò mò nhìn qua.

- Gần đây tiến bộ quá nhanh, linh hồn có chút không ổn định, muốn học một ít bí pháp phương diện linh hồn, để hồn lực càng thêm hùng hậu, sau

đó lại xung kích cảnh giới cao hơn...

Trương Huyền nói.

Vị trưởng lão này nhẹ gật đầu.

Tu luyện tiến bộ quá nhanh, quả thực sẽ tạo thành loại hiện tượng này, lần trước tộc trưởng tới, chẳng qua là Thánh Vực thất trọng Nhập Hư cảnh, lúc này mới bao lâu, đã đạt tới cửu trọng đỉnh phong... Tiến bộ xác thực quá nhanh, tốc độ tiến bộ như vậy, cùng một cảnh giới lớn sẽ không hiển lộ ra tai hại, nhưng xung kích cảnh giới cao hơn, quả thực sẽ xuất hiện đủ loại vấn đề.

Vị trưởng lão này hiểu được, nên không hỏi thêm nữa, nói:

- Trương gia cùng Tưởng gia, tuy giao tình không sâu, nhưng cùng thuộc thế lực siêu nhất lưu của đại lục, tộc trưởng muốn đi học tập, chỉ cần không dính dáng qua sâu, chắc hẳn đối phương sẽ không cự tuyệt!

Ánh mắt Trương Huyền sáng lên.

Cũng đúng, thân phận của hắn bây giờ khác biệt dĩ vãng, coi như bí pháp phương diện linh hồn, thuộc về bí mật bất truyền của Tưởng gia, nhưng hắn thân là Trương gia gia chủ, Thánh Tử điện điện chủ, sư huynh của Dương sư... Đối với yêu cầu xem sách một lát của mình, chắc hẳn sẽ không cự tuyệt.

Cáo từ vị trưởng lão này, nói với Lạc Nhược Hi một tiếng, liền lấy ra Long Cốt Thần Thương, đâm rách không gian, xuyên qua rời đi.

Vị trí cụ thể của Tưởng gia, vừa rồi đã hỏi thăm rõ ràng, giờ phút này tốc độ cực nhanh, thời gian không dài, liền đến bên ngoài một thành trấn, giống như Trương gia, chiếm diện tích không biết bao nhiêu mẫu, so với liên minh đế quốc thì rộng lớn rất nhiều lần.

Tưởng gia! Thế lực siêu nhất lưu của Đại lục, một trong tam đại gia tộc!

- Quả nhiên mỗi đại gia tộc đều không thể khinh thường!

Nhìn quanh một vòng, nhìn thấy phủ đệ tựa như thành trấn, trận pháp vây quanh, linh khí di động, Trương Huyền nhịn không được khen ngợi.

Hắn đi qua Lạc gia cùng Trương gia, trong đó bố trí đủ loại trận pháp, Đại Thánh tùy tiện xung kích cũng sẽ ăn thiệt thòi lớn, Tưởng gia rõ ràng cũng như vậy.

Bất quá, trận pháp đối với hắn mà nói, không có bất kỳ uy hiếp gì, chỉ cần thư viện vận chuyển, toàn bộ đều là thiếu hụt, không đáng để lo.

Nhìn một hồi, Trương Huyền mỉm cười, đang muốn đưa danh thiếp, để cho người ta bẩm báo, đột nhiên đồng tử co rụt lại, thân ảnh nhoáng một cái, ẩn thân ở trong một cây đại thụ rậm rạp.

Xuyên thấu qua cành lá um tùm, nhìn lại bầu trời, ngay sau đó nhìn thấy một thân ảnh xuất hiện ở trên không Tưởng gia.

Ngay sau đó tộc trưởng Tưởng Phương Du bay ra, cung kính nghênh đón, hai người đồng loạt bay xuống.

- Tại sao hắn lại ở chỗ này? Chẳng lẽ... Tưởng gia cũng cấu kết với Dị Linh tộc?

Vẻ mặt Trương Huyền âm trầm, đồng thời không có xông tới, mà híp mắt lại.

Vừa rồi xuất hiện bóng người kia, không phải người khác, chính là thanh niên trắng nõn ở Bạch Khê sơn cùng Thiên Cơ sư công hội liên tục gặp qua hai lần.

Sao tên này lại xuất hiện ở đây? Tưởng gia gia chủ tự mình ra nghênh tiếp, vừa nhìn liền biết quan hệ không đơn giản.

- Đi qua nhìn một chút!

Hít sâu một hơi, Minh Lý Chi Nhãn vây quanh một vòng, Trương Huyền sải bước đi ra.

Tuy hiện tại hắn không còn nhiều át chủ bài, gặp thanh niên trắng nõn chỉ có phần bị đánh, nhưng lĩnh ngộ không gian cùng thời gian chân giải, toàn lực che giấu khí tức, chui vào Tưởng gia, đối phương muốn phát hiện, cũng không dễ dàng như vậy.

Phần phật!

Không gian trước mặt xuất hiện tầng tầng gợn sóng, Trương Huyền đi vào phủ đệ Tưởng gia.

Ở ngoài cửa cùng tiểu viện đều có hộ vệ, không ít thực lực đều đạt đến Thánh Vực tam tứ trọng, vậy mà không có một cái phát hiện, giống như không tồn tại.

Đây là một loại vận dụng không gian đặc thù, phong cấm bộ phận, không sinh ra bất luận sóng năng lượng nào, thậm chí ánh sáng cũng không thể phản xạ, chỉ cần tu vi cùng lĩnh ngộ không gian không cao hơn, liền không có khả năng phát hiện.

Liên tục vòng qua vài tiểu viện, đi tới trước mặt một đại điện, Trương Huyền ngừng lại.

Phía trước chính là địa phương Tưởng gia gia chủ cùng thanh niên trắng nõn hạ xuống, tuy hắn lĩnh ngộ không gian cực mạnh, cũng không dám quá mức rêu rao.

Che giấu tốt thân hình, nhìn vào trong đại điện, quả nhiên thấy hai người đứng ở trong đại điện, tựa hồ muốn nói cái gì. Hít sâu một hơi, Trương Huyền tập trung tinh thần, một lát sau, quả nhiên nghe được tiếng đối thoại đứt quãng truyền tới.

- ... Là tin tức này? Ta đã biết!

Thanh niên trắng nõn nhẹ gật đầu:

- An bài ngươi làm, nhất định không thể có sai lầm, một khi chuyện này thành công, nhất định cải thiên hoán nhật, tâm nguyện nhiều năm cũng thành!

- Vâng, ta rõ ràng!

Tưởng Phương Du liên tục gật đầu.

- Rõ ràng liền tốt, ngươi cũng phải cẩn thận, rung chuyển sắp bắt đầu, một hồi đại chiến là không thể tránh được, trước thời hạn làm ra chuẩn bị đi!

Không nói thêm lời, thanh niên trắng nõn lắc đầu, thân thể nhoáng một cái, thẳng tắp bay đi.

Thấy hắn rời đi nhanh như vậy, Trương Huyền động cũng không dám động, toàn bộ khí tức nội liễm, đồng thời không gian bốn phía gấp lại, không lưu một chút dấu vết.

Cúi đầu liếc mắt nhìn, thanh niên trắng nõn cũng không nghĩ nhiều, thời gian nháy mắt biến mất tại nguyên chỗ, không biết bay về phía nào.

- Ai!

Thấy hắn rời đi, Tưởng Phương Du than thở một tiếng, ánh mắt lộ ra vẻ phức tạp, cuối cùng cũng đi ra đại điện, hắn là đi an bài sự tình gì.

- Tưởng gia thông đồng với đối phương, chẳng lẽ cũng phản bội nhân tộc?

Thấy hai người rời đi, con mắt Trương Huyền càng híp càng chặt.

Tưởng gia, là một trong tam đại gia tộc, tuy kém Trương gia, Lạc gia, nhưng ở Danh Sư đại lục cũng được người kính trọng, trong tộc Danh Sư nhiều vô số kể... Làm sao lại phản bội nhân tộc?

Thanh niên trắng nõn kia, hắn gặp qua hai lần, mặc dù không nhìn thấu dung mạo chân thực, lại cùng Dị Linh tộc chung một chỗ, không cần nghĩ, thân phận cũng vô cùng sống động.

- Cải thiên hoán nhật, đại chiến... tên này rốt cuộc muốn làm gì? Chẳng lẽ... Có âm mưu gì nhằm vào Danh Sư đường, nhằm vào đại lục?

Trương Huyền xiết chặt nắm đấm.

Tuy không biết tên này rốt cuộc muốn làm gì, nhưng đối phương cướp đoạt khung xương của Ngoan Nhân, mang Cổ Thánh Dị Linh tộc đến... Nhất định mưu đồ không nhỏ!

Một khi Danh Sư đại lục xuất hiện tai nạn, cái gì Trương gia, Lạc gia, Thánh Tử điện, Huyền Huyền hội, tuyệt đối không một may mắn thoát khỏi! Tổ bị phá, trứng sao an toàn. Loại sự tình này, đã phát hiện, thì nhất định phải ngăn cản.

- Chỉ là... Thực lực bây giờ vẫn quá yếu...

Trương Huyền nhịn không được lắc đầu.

Nếu còn một giọt Khổng sư chi huyết, khẳng định sẽ đuổi theo đánh chết tên kia tại chỗ, không giống hiện tại, chỉ có thể giấu ở chỗ này.

- Tưởng gia đã phản bội nhân tộc, vậy ta cũng không cần coi quy củ gì... Trước đi tàng thư khố, xem xong thư tịch lại nói!

Mắt Trương Huyền sáng lên, không do dự nữa, đi tới trên không, nhìn chung quanh một vòng, thẳng tắp bay về một phương hướng.

Vu Hồn đột phá!

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

Chỉ chốc lát, đi tới trước mặt một lầu các to lớn, trên hoành phi ghi ba chữ to, lóng lánh ánh sáng... Tàng Thư Các!

- Là nơi này...

Trương Huyền hít sâu một hơi, mỉm cười.

Tuy trước kia cũng nhìn lén qua thư tịch, nhưng từ khi trở thành Danh Sư học viện viện trưởng, Thánh Tử điện điện chủ, thì chưa làm qua.

Giờ phút này Tưởng gia phản bội nhân tộc trước, vậy cũng đừng trách hắn không coi trọng quy củ cùng lễ tiết.

Mấy bước đi tới trước cửa, ngón tay nhẹ nhàng điểm một cái, phong ấn lặng yên không tiếng động xuất hiện một lối đi, nhấc chân đi vào. Lĩnh ngộ Diễn Không thiên thư tới tứ trọng, phong ấn, trận pháp bình thường, đối với hắn mà nói đã thành trang trí.

- Quả nhiên có không ít thư tịch liên quan tới linh hồn!

Đi tới tầng thứ nhất của tàng thư khố, đảo mắt một vòng, quả nhiên phát hiện không ít thư tịch liên quan tới phương diện linh hồn.

Bất quá không tính là cao thâm, Trương Huyền cũng lười thu vào, tiếp tục đi lên trên.

Tầng thứ hai, thư tịch liên quan tới linh hồn càng nhiều, nhìn một hồi, biết đối với hắn mà nói vẫn là cấp bậc quá thấp, tiếp tục lên trên, liên tục lên năm tầng, ngừng lại ở tầng thứ bảy.

Thư tịch ở nơi này, đã không có nhiều như trước đó, chỉ có mấy chục giá sách, lít nha lít nhít xếp đặt mấy vạn quyển sách. Ánh mắt quét qua, thu sạch vào thư viện, sau đó nhíu mày.

- Tại sao có thể có nhiều thư tịch về Vu Hồn như vậy...

Trên giá sách trước mắt, không ít sách vậy mà đều liên quan tới phương pháp tu luyện Vu Hồn.

Công pháp Vu Hồn, mặc dù tương tự công pháp linh hồn, nhưng lại có cách nhau một trời một vực.

Công pháp linh hồn, là rèn luyện linh hồn, tu luyện võ kỹ hồn lực, mà Vu Hồn, là một loại chức nghiệp, liên lụy đến Vô Hồn Kim Nhân, tế tự…

Nếu như coi công pháp linh hồn giống như y sư, như vậy Vu Hồn chính là độc sư.

Cả hai đều dính dáng tới phương diện linh hồn, phương thức tu luyện lại hoàn toàn trái ngược.

Cái trước rèn luyện bình thường, phối hợp tu vi, từng bước tăng thêm lực lượng, người sau là dùng pháp quyết kỳ lạ, lấy mạng người tiến hành rèn luyện, thuộc về cách làm tà phái.

Tưởng gia, một trong tam đại gia tộc, từ trước tới nay được Danh Sư đường nể trọng, sao lại có nhiều pháp quyết Vu Hồn như vậy?

- Chẳng lẽ... Tưởng gia tiên tổ truyền thừa là Vu Hồn sư?

Trương Huyền nheo mắt.

Vu Hồn sư diệt tuyệt, truyền thừa biến mất, đây là sự tình Danh Sư đại lục người người đều biết, nhưng tầng thứ bảy của Tưởng gia lại có nhiều bí tịch liên quan tới Vu Hồn như vậy, muốn nói cả hai không quan hệ, hắn cũng không tin.

Trương Huyền tràn đầy khiếp sợ, tiếp tục đi lên trên.

Tầng thứ tám sách càng ít, có điều vẫn có không ít liên quan tới Vu Hồn.

- Nếu như Tưởng gia thật truyền thừa ở Vu Hồn sư, như vậy phản bội nhân tộc, ngược lại thật có khả năng...

Trương Huyền híp mắt lại.

Sở dĩ Vu Hồn sư bị diệt, tu luyện tàn nhẫn chỉ là thứ nhất, chủ yếu là phản bội nhân tộc!

Giống như Độc sư tu luyện công pháp cũng có rất nhiều địa phương, không hợp nhân đạo, nhưng Danh Sư đường cũng chỉ phong tỏa ở một góc, không hề đuổi tận giết tuyệt.

Nếu như tất cả những suy đoán này đều là thật, đối phương tiếp xúc thanh niên trắng nõn, liền thuận lý thành chương, không có để cho người ta quá mức kinh ngạc.

Thu thư tịch vào, Trương Huyền đi tới tầng cuối cùng.

Nơi này thư tịch càng ít, chỉ có mấy quyển, con mắt nhìn sang, thu vào trong óc.

- Chính xác!

Không có quá mức chần chừ, lập tức lấy pháp quyết tu luyện Lộ Xung cho tiến hành dung hợp.

Ông!

Thư viện xuất hiện hai quyển sách, ngón tay điểm một cái, con mắt Trương Huyền sáng lên.

- Công pháp Đại Thánh nhất trọng Kiến Thần Bất Hoại cảnh cùng Kim Thân cảnh, đều đạt đến cấp bậc Thiên Đạo! Còn lại hai tầng, mặc dù có thiếu hụt, nhưng cũng không nhiều lắm...

Bình thường chân khí đột phá, đạt tới Đại Thánh cần bản thân lĩnh ngộ, đi ra con đường của mình, không có phương pháp thống nhất, nhưng Vu Hồn khác biệt.

Trong hồn thể không có kinh mạch, chỉ cần có thể để nó mạnh mẽ, lực khống chế mạnh hơn, chính là pháp quyết tốt nhất.

- Trước để cho Vu Hồn đột phá!

Nhìn thấy Thiên Đạo công pháp, Trương Huyền không chần chờ chút nào, đi tới một ngóc ngách, bố trí tốt phong ấn, thân thể nhoáng một cái đi vào không gian gấp.

Đủ loại tài nguyên chuẩn bị kỹ càng, lúc này mới khoanh chân ngồi xuống, cẩn thận nghiên cứu công pháp đã lĩnh ngộ trong đầu.

Không biết qua bao lâu, tinh thần khẽ động, Vu Hồn từ mi tâm nhảy ra ngoài, bàn tay lăng không bắt tới vô số bảo vật.

Ầm ầm!

Bảo vật rạn nứt, linh khí lan tràn lên, chảy vào trong thân thể.

Những vật phẩm này, đều từ tàng bảo khố của Lạc gia lấy được, đừng nói chỉ là Vu Hồn tu luyện, coi như tu vi đột phá, cũng hoàn toàn đầy đủ, không cần giống như trước đây, dựa vào hấp thu lôi kiếp đến bổ sung lực lượng.

Xì xì xì xì...

Hồn thể ở dưới linh khí làm dịu, trở nên càng ngày càng cường đại, trước đó ràng buộc trì trệ không tiến, cũng trong nháy mắt đánh vỡ.

Ông!

Trong tích tắc, hồn thể giống như nhận được rèn luyện, trở nên càng thêm trong suốt, càng thêm trong suốt, từng đạo hào quang lấp lánh, tựa như thành Tiên thành Phật.

Vu Hồn sư bình thường, coi như đột phá đến Đại Thánh, hồn thể cũng đục không chịu nổi, mang theo âm khí lạnh lẽo.

Nhưng Trương Huyền tu luyện là Thiên Đạo pháp quyết, lại thêm lôi đình rèn luyện không biết bao nhiêu lần, bản chất linh hồn sớm đã phát sinh biến hóa về chất, không còn chút khí tức âm hàn.

Cho dù giờ phút này người của Danh Sư đường nhìn thấy, chỉ sợ cũng chỉ cảm thấy là hồn phách ly thể, chắc chắn sẽ không nghi ngờ là Vu Hồn sư.

- Quả nhiên đột phá...

Cảm nhận được hồn thể biến hóa, con mắt Trương Huyền sáng lên.

Xem ra lần này tới Tưởng gia là đúng rồi, nếu như không có những sách vở này, hồn thể muốn đột phá, còn không biết năm nào tháng nào.

- Tiếp tục!

Đột phá đến Kiến Thần Bất Hoại, Trương Huyền biết cách có thể đi vào thi thể Cổ Thánh hẳn còn một đoạn, lúc này không chần chờ chút nào, tiếp tục hấp thu lực lượng, điên cuồng đột phá cảnh giới cao hơn.

Sau hai canh giờ, tốc độ hấp thu ngừng lại, Trương Huyền từ từ mở mắt.

- Kiến Thần Bất Hoại cảnh, đại viên mãn...

Đại Thánh bốn cấp bậc, Kiến Thần Bất Hoại, Kim Thân, Tâm Huyết Lai Triều, Bất Hủ, không giống Thánh Vực, chia làm sáu tiểu cảnh giới, theo thứ tự là: Sơ kỳ, trung kỳ, hậu kỳ, đỉnh phong, viên mãn cùng đại viên mãn. Đạt tới đại viên mãn, cũng chính là cao nhất của cảnh giới này.

- Đại Thánh quả nhiên khó hơn Thánh Vực nhiều, trước đó một đại cấp bậc của Thánh Vực, một canh giờ là đủ, hiện tại tăng lên gấp đôi, cần hai canh giờ...

Trương Huyền nhịn không được cảm xúc.

Trước kia một canh giờ, liền có thể tu luyện một đại cấp, tu vi nhanh chóng tăng thêm, mà bây giờ vậy mà cần hai canh giờ... Quả nhiên là càng tu luyện càng khó.

- Tu luyện quả thật không phải chuyện dễ dàng... Cho dù thiên tài như ta, cũng cần hai canh giờ, những người khác đạt tới loại cảnh giới này, chẳng phải càng khó?

Trương Huyền lắc đầu:

- Quên đi, mệt liền mệt chút, tiếp tục, tranh thủ trước khi trời tối, cũng tu luyện Kim Thân cảnh tới đại viên mãn...

Trương Huyền một bên cảm xúc tốc độ tu luyện trở nên chậm, một bên tiếp tục tu luyện.

Coi như trở nên chậm nữa... Muốn tăng thực lực lên, cũng phải tiến hành loại tu luyện khô khan này, không có bất kỳ biện pháp nào! Ai bảo hắn lựa chọn con đường tràn ngập vất vả... Lại mệt cũng phải cắn răng kiên trì!

Tưởng Phỉ Phỉ

dtv-ebook.com

Hơn mười phút sau, Trương Huyền ngừng lại, mặt mũi bất đắc dĩ.

- Ta đã nói, không có dễ tu luyện như vậy...

Hồn thể to lớn xoa xoa mi tâm.

Vốn cho rằng từ Lạc gia lấy được nhiều bảo vật, có thể trực tiếp để hồn thể phá tan Kim Thân cảnh, đạt tới Đại Thánh nhị trọng đại viên mãn, nằm mơ cũng không nghĩ đến, còn không có triệt để đột phá, độ tinh thuần liền không đủ!

Những bảo vật này, đối với những người khác đủ để tu luyện tới Đại Thánh tứ trọng Bất Hủ cảnh, nhưng Trương Huyền bất luận chân khí hay Vu Hồn, luyện đều là Thiên Đạo công pháp, lại trải qua lôi đình rèn luyện, toàn thân cao thấp hầu như không có bất kỳ tạp chất, linh khí trong bảo vật mặc dù cấp bậc không thấp, nhưng so sánh với hắn, vẫn là kém một đoạn.

Lại không cách nào cung cấp động lực để hắn đột phá, thật vất vả gom góp công pháp, lần nữa bởi vì độ tinh thuần linh khí mà dừng lại, Trương Huyền than thở một tiếng.

- Lạc Càn Trinh đi theo, thật không tiện cầm quá nhiều, Tưởng gia không dính dáng cái này... Đã phản bội nhân tộc, cầm càng nhiều, đối với nhân tộc sẽ càng có lợi!

Con mắt Trương Huyền đột nhiên sáng lên.

Lúc trước ở Lạc gia, bản thân thân là Lạc gia gia chủ, tuy có quyền hạn, nhưng cũng không thể cầm quá nhiều, bây giờ ở Tưởng gia, hoàn toàn

không có cố kỵ này.

Dù sao đã phản bội nhân tộc, lưu cho đối phương một chút bảo vật, chẳng khác nào làm hại nhân tộc nhiều một phần, đã như vậy, cũng không có gì phải khách khí.

Nghĩ đến đây, không có chần chờ quá nhiều, Vu Hồn lần nữa trở lại thân thể, từ không gian gấp đi ra.

Bên ngoài vẫn yên tĩnh, hiển nhiên không có người nghĩ có người ngoài chui vào tàng thư các, hơn nữa đã xem xong tất cả thư tịch.

- Vừa rồi thời điểm tới, nhìn rõ ràng, phương hướng Tàng Bảo các ở bên kia, đi qua nhìn một chút!

Mượn lý giải đối với không gian, lặng lẽ đi ra tàng thư khố, xác định phương hướng, thẳng tắp bay lượn đi.

Chỉ chốc lát đã đi tới trước mặt.

Nơi này phong ấn rõ ràng càng thêm cường đại hơn tàng thư các, bố trí từng tầng từng tầng, để cho người ta nhìn không thấu.

Đang định mượn thư viện tìm kiếm thiếu hụt, lặng yên không tiếng động chui vào, liền nghe có tiếng bước chân từ nơi không xa truyền tới.

Thân thể nhoáng lên đi tới một góc, ngón tay điểm một cái, phong cấm không gian bốn phía, mới vừa làm xong, liền thấy hai bóng người đi vào tiểu viện.

Vậy mà đều là người quen.

Trung niên nhân bên trái là tộc trưởng Tưởng Phương Du trước kia nhìn thấy, bên phải chính là nữ hài dáng người cao gầy, giữa hai lông mày mang theo khí khái hào hùng, chính là Thiên Công Thánh Tử trước đó ở Thánh Tử điện thấy qua… Tưởng Phỉ Phỉ.

- Cha...

Được đưa tới nơi này, nữ hài có chút không cao hứng, nhíu mày, nhịn không được nói.

- Trước ngươi tiêu tốn nhiều tinh lực nghiên cứu chức nghiệp Thiên Công sư, ta đều tùy ngươi, nhưng bây giờ thì khác, cục diện đại lục sẽ đại biến, làm không cẩn thận, đại loạn sẽ nổi lên, thân là thiên tài Tưởng gia chúng ta, độ tinh thuần huyết mạch cao nhất, nhất định phải gánh vác trách nhiệm!

Tưởng Phương Du nói.

- Thực lực của ta bây giờ, cha cũng không phải không biết, cách Thánh Vực bát trọng cũng không biết xa bao nhiêu, coi như muốn gánh vác trách nhiệm, lại có thể gánh vác cái gì...

Tưởng Phỉ Phỉ mặt mũi không tình nguyện.

- Tưởng gia chúng ta, cường đại nhất không phải tu vi thân thể, mà là linh hồn! Huyết mạch của ngươi mạnh mẽ, hồn thể từ nhỏ đã vượt xa người thường, nếu như có thể lĩnh ngộ linh hồn chân giải của tiên tổ, có thể lập tức nhận được tổ tiên truyền thừa, từ đó thực lực tăng nhiều!

Tưởng Phương Du giải thích một câu, trong mắt mang theo kỳ vọng:

- Đây không phải chuyện cười, không chỉ dính dáng Tưởng gia chúng ta hưng suy, làm không cẩn thận, mạng cũng bị mất... Lúc này không thể đùa nghịch tính tình!

- Biết rồi...

Thấy cha nói nghiêm trọng như vậy, Tưởng Phỉ Phỉ mặt mũi bất đắc dĩ:

- Ta tận lực còn không được ư? Có điều, linh hồn chân giải, khó có thể lý giải được, vô số tiền bối cũng rất khó làm được, ta cũng chưa chắc có thể thành!

- Tận lực đi, mới vừa truyền đến tin tức, Trương gia Trương Huyền hư hư thực thực lĩnh ngộ thời gian chân giải, Lạc gia Lạc Thiên Nhai xác định đã lĩnh ngộ không gian chân giải... Tam đại gia tộc, chỉ có Tưởng gia chúng ta chậm nhất!

Tưởng Phương Du than thở.

- Trương gia Trương Huyền, là nhân vật yêu nghiệt, còn là Thánh Tử điện điện chủ, có thể lĩnh ngộ thời gian chân giải không ngoài ý muốn! Chỉ là... Ngươi nói Lạc Thiên Nhai là ai?

Tưởng Phỉ Phỉ nghi ngờ nhìn qua.

Lạc gia xác lập gia chủ còn chưa truyền ra, cũng chỉ có số ít người cầm quyền biết. Nàng quanh năm ở Thánh Tử điện học tập, không ở nhà, cũng không có thế lực, biết cũng không quá rõ ràng.

- Lạc Thiên Nhai, nghe nói là bàng chi của Lạc gia, trước đó không lộ ra trước mắt người đời, đột nhiên liền lĩnh ngộ không gian chân giải, độ tinh thuần huyết mạch cũng đạt tới chín, đánh bại hậu nhân của Chư Tử bách gia Tử Dung Cổ Thánh!

Tưởng Phương Du giải thích.

Vừa nói hắn vẫn có chút không tin.

Không thể không nói, vận may của Lạc gia thật quá tốt.

Trương gia mới vừa tìm về tiểu thiên tài, danh chấn đại lục, Lạc gia liền toát ra một Lạc Thiên Nhai lĩnh ngộ không gian chân giải... Tam đại gia tộc, hiện nay Tưởng gia bọn họ suy thoái nhất, không vội vã cũng không được.

- Bàng chi? Cha, thực sự không được, ngươi cũng tìm xem, nhìn xem Tưởng gia chúng ta có bàng chi lĩnh ngộ linh hồn chân giải hay không... để cho hắn làm tộc trưởng không được sao?

Nghe con gái nói, Tưởng Phương Du nhịn không được đập đầu của đối phương một cái, mặt mũi im lặng:

- Uổng cho ngươi nghĩ ra, ngươi là đệ tử hạch tâm nhất cũng lĩnh ngộ không được chân giải, trông cậy vào bàng chi... Đây không phải mơ mộng hão huyền ư? Có thể ra một cái Lạc Thiên Nhai là tốt lắm rồi, ngươi thật cho rằng loại cường giả này là rau cải trắng, một trảo một nắm lớn?

- Gia tộc người ta có loại bàng chi lợi hại này, ngộ nhỡ gia tộc ta cũng có thì sao...

Tưởng Phỉ Phỉ lẩm bẩm.

Nói thật, mặc dù linh hồn của nàng có một không hai, ở Tưởng gia huyết mạch cũng là cao nhất, nhưng bản thân không thích tu luyện, mà am hiểu chức nghiệp thiên công, nguyên nhân chính là như vậy, mới có thể trở thành thiên công Thánh Tử, ở Thánh Tử điện tên tuổi lẫy lừng.

Chỉ bất quá rất hiển nhiên, trong tộc sẽ không để cho nàng tiếp tục truy cầu chức nghiệp mình thích.

- Nếu thật có, ta lập tức mời tới, lập hắn làm gia chủ!

Nghe được con gái nói, Tưởng Phương Du hừ một tiếng:

- Được rồi, chớ suy nghĩ lung tung, đi vào nhanh đi, bây giờ ngươi cần phải làm là đến trước ngọc bích của Tưởng gia cảm ngộ tu luyện, tranh thủ sớm ngày lĩnh ngộ chân giải! Cái khác thì không nên nghĩ, nếu không vì gia tộc vững chắc, vì tộc nhân có thể ứng đối đại kiếp... Cũng chỉ có thể thông gia, gả ngươi cho thế lực càng mạnh mẽ hơn, bảo tồn hỏa chủng của gia tộc!

- Cha, ta không muốn lấy chồng...

Nghe lĩnh ngộ không được liền thông gia, Tưởng Phỉ Phỉ giật nảy mình, vội vàng lắc đầu.

- Cái này không phải do ngươi, lần này nguy cơ cực lớn, không thông gia, chỉ bằng vào Tưởng gia chúng ta, căn bản là không có cách vượt qua...

Than thở một tiếng, ánh mắt Tưởng Phương Du lộ ra vẻ bất đắc dĩ:

- Bất quá ngươi yên tâm, coi như thông gia, hoặc là Trương gia Trương Huyền, hoặc là Lạc gia Lạc Thiên Nhai, tóm lại không có khả năng để ngươi chịu ủy khuất!

Tưởng gia tàng bảo khố

dtv-ebook.com

- Ta mới không muốn gả cho Trương Huyền kia! Ngày ngày chỉ biết trang bức, đả kích người, hơn nữa còn ở trước mặt mọi người từ hôn, làm cho tiểu công chúa đau khổ, một chút lòng thương hương tiếc ngọc cũng không có...

Tưởng Phỉ Phỉ khẽ nói.

- ...

Sắc mặt Trương Huyền tái xanh.

Ta trang bức, đả kích người?

Ta đã rất biết điều có được hay không?

Không biết điều, ở Thánh Tử điện hoàn toàn có thể chèn ép các ngươi không thở nổi! Hơn nữa... nói như ta muốn lấy ngươi vậy... ngươi nằm mơ đi thôi!

- Vậy thì gả cho Lạc Thiên Nhai, vị Lạc Thiên Nhai này, căn cứ tin tức ta biết, không chỉ hơn bốn mươi tuổi, dáng người rất xấu, dường như cũng đã có đạo lữ!

Tưởng Phương Du nói.

- ...

Vẻ mặt Trương Huyền biến thành màu đen.

Xấu, cả nhà ngươi đều xấu!

Ta ngụy trang Lạc Thiên Nhai, mặc dù không anh tuấn, nhưng cũng tuấn tú lịch sự có được hay không...

- Ai ta cũng không gả!

Nghe vị này ngay cả lão bà cũng đã có, Tưởng Phỉ Phỉ dùng sức lắc đầu.

- Không muốn gả, vậy thì hảo hảo lĩnh ngộ, tranh thủ mau chóng đột phá chân giải, nếu không vì gia tộc, ta cũng không có cách nào...

Thấy mục đích uy hiếp đạt tới, Tưởng Phương Du nói.

- Biết!

Tuy biết rõ phụ thân đang hù dọa nàng, nhưng thân là tử đệ gia tộc, nếu như nữ hài thật không thể thể hiện ra giá trị, tác dụng lớn nhất quả thực là thông gia!

- Vì không gả cho Trương Huyền, ta muốn liều mạng...

Tưởng Phỉ Phỉ cắn răng.

- ...

Sắc mặt Trương Huyền giống như đáy nồi.

Ta trêu ai ghẹo ai... Vì không gả cho ta, liều mạng tu luyện... Thanh danh của ta thối như vậy?

- Đi đi!

Tưởng Phương Du không nói thêm lời.

Trên mặt Tưởng Phỉ Phỉ lộ ra vẻ thấy chết không sờn, sải bước đi thẳng về phía trước, dùng thủ lệnh đặc thù mở phong ấn, nhấc chân đi vào tàng bảo khố cách đó không xa.

- Là Hồi Thiên Tiềm Long trận cấp chín đỉnh phong!

Trương Huyền vội vàng nhìn sang, hiểu được.

Rồng có thể lớn có thể nhỏ, có thể thăng có thể ẩn; lớn thì hưng vân thổ vụ, nhỏ thì ẩn giới tàng hình; thăng thì bay vút ở giữa vũ trụ, ẩn có thể ẩn núp ở trong sóng lớn.

Nguyên nhân chính là như vậy, Tiềm Long chân chính, cường giả lợi hại hơn nữa cũng không thể phát giác, trận pháp này lấy tên như vậy, cũng là có ý này.

Dùng loại trận pháp này phong ấn, xem ra tàng bảo khố của Tưởng gia, đồ tốt nhất định không ít.

- Lĩnh ngộ linh hồn chân giải, chỉ có thể dựa vào bản thân, chỉ mong ngươi có thể đi ra con đường tiền nhân không đi ra... Nếu không, thật sự chỉ có thể gả cho Trương Huyền!

Thấy con gái đi vào, Tưởng Phương Du lắc đầu, lại không chờ lâu, xoay người rời khỏi.

- Đáng ghét!

Không nghĩ tới lần nữa vô duyên vô cớ trúng đạn, Trương Huyền tràn đầy buồn bực.

- Mặc kệ, vào xem, có bảo vật gì, trước thu thập lại nói... Dù sao cũng phản bội nhân tộc, làm lại quá mức cũng đáng đời đối phương!

Trong lòng Trương Huyền khó chịu, nhấc chân đi vào trong.

Không biết trận pháp là cái gì, khả năng còn cần thư viện trợ giúp, vừa rồi đã nhìn ra, bằng vào Minh Lý Chi Nhãn cùng lý giải trận pháp, tiến vào bên trong đã không thành vấn đề.

Thân thể tựa như con quay, liên tục xoay vài vòng, sau một khắc đã đi tới chỗ Tưởng Phỉ Phỉ tiến vào, cũng không chậm trễ, Trương Huyền nhấc chân đi vào.

Vừa tiến vào trong, liền vận dụng lực lượng không gian, phong cấm bốn phía thân thể, để cho người ta tra không được tung tích.

Nữ hài kia mới vừa đi vào, hắn cũng không muốn trực tiếp đối mặt. Mặc dù Tưởng gia phản bội nhân tộc, nhưng hắn đường đường Trương gia gia chủ, lặng lẽ lẻn vào bảo tàng các của người ta, truyền đi đối với thanh danh có ảnh hưởng rất lớn.

Tầng thứ nhất của tàng bảo khố không hề giống Lạc gia, bày đầy các loại bảo vật, mà là một đại sảnh rộng lớn, chính giữa thả một ngọc bích dài rộng vài chục mét.

Không biết là loại chất ngọc nào điêu khắc, nhẵn bóng chỉnh tề, óng ánh long lanh, cho người ta một loại cảm giác linh khí bức người.

Tưởng Phỉ Phỉ mới vừa tiến vào, đang đứng ở cách ngọc bích chưa tới mười mét, thân thể mềm mại không ngừng run rẩy, trên đầu toát ra mồ hôi lạnh.

Trên ngọc bích, điêu khắc một văn tự to lớn, cho người ta một loại cảm giác kỳ lạ không hiểu, Trương Huyền nhìn lướt qua, lập tức cảm thấy linh hồn bị thu hút, ngay sau đó một cảm giác áp bách dày đặc thẳng tắp kéo tới, giống như muốn nghiền hắn thành bột phấn.

- Là văn tự của Vu Hồn sư...

Trương Huyền híp mắt lại.

Những phù văn này, người khác khả năng nhận không ra, nhưng hắn từng chiếm được Vu Hồn sư truyền thừa, biết rất rõ ràng, chính là văn tự của Vu Hồn sư, có thể sinh ra ảnh hưởng cực lớn đối với linh hồn.

- Phía trên viết là phương pháp lĩnh ngộ linh hồn chân giải... Hắn là Tưởng gia tiên tổ lưu lại!

Trương Huyền hiểu được.

Khó trách Tưởng Phương Du để con gái tới đây lĩnh ngộ, văn tự trước mắt không chỉ có thể ảnh hưởng linh hồn, đối với hồn phách sinh ra cảm giác áp bách mạnh mẽ, càng có thể khiến người ta lý giải linh hồn chân giải, cũng giống như chử kiếm trên vách tường Trương gia.

- Nàng ở đây từ từ lĩnh ngộ đi, ta lên lầu nhìn một chút...

Thư tịch của Tưởng gia liên quan tới linh hồn chân giải, trước đó đã ngưng tụ thành Thiên Đạo công pháp, vừa rồi vì nhanh chóng tấn thăng Vu Hồn, không có tu luyện mà thôi... Cái ngọc bích này, đối với những khác người áp lực rất lớn, nhưng đối với hắn mà nói, thật đúng là không tính là gì.

Lại nói, mục đích của hắn tới nơi này không phải vì tu luyện, mà là vì tìm kiếm bảo vật, không có thời gian tiêu hao. Lầu hai cùng lầu một hoàn toàn khác biệt, bày đầy các loại bảo vật.

- Quả nhiên không kém Lạc gia...

Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng, con mắt sáng lên. Tới cũng đã tới, đương nhiên sẽ không khách khí.

- Thu!

Cũng mặc kệ rốt cuộc trân quý hay không trân quý, bàn tay xòe ra, tinh thần lập tức bao phủ khắp phòng.

Phần phật!

Bảo vật một tầng đều bị thu vào trữ vật giới chỉ.

Tiếp tục đi đến lầu ba, đổi lại thế lực bình thường, hắn thân là Danh Sư, coi như đối với mấy bảo vật này động tâm, cũng không có khả năng lấy đi toàn bộ, dù sao Danh Sư có tôn nghiêm cùng kiêu ngạo của mình, vụng trộm đọc sách, sự tình đọc sách không thể xem như trộm...

Nhưng lấy bảo vật thì tính chất liền hoàn toàn thay đổi, bị Danh Sư khinh thường.

Bất quá trộm gia hỏa phản bội nhân tộc hoàn toàn không giống, giống như lấy đồ vật của Dị Linh tộc, tất cả vì đại nghĩa.

Bảo vật lầu ba, rõ ràng càng thêm trân quý hơn lầu hai, Trương Huyền lần nữa đảo qua, tiếp tục lên trên.

Lầu bốn, lầu năm, lầu sáu... Rất nhanh giống như tàng thư khố, đi tới tầng thứ chín.

Gian phòng này so sánh với mấy phòng trước đó, lộ ra trống rỗng, chỉ có một cái bệ đá, phía trên lơ lửng một con dấu rộng nửa thước.

Con dấu treo ngược trên không trung, thấy không rõ là cái gì, lại cho người ta một loại uy áp linh hồn to lớn, muốn tới gần cũng làm không được.

- Đây là cái gì?

Cảm nhận được con dấu mang tới cảm giác áp bách, Trương Huyền nhíu mày.

Hồn phách của hắn đã đạt đến Đại Thánh nhất trọng Kiến Thần Bất Hoại đại viên mãn, dựa theo tình huống bình thường, linh hồn áp bức bình thường sẽ không để ý, cái này lại làm cho hắn có loại cảm giác hô hấp không thoải mái, rốt cuộc là bảo vật gì?

- Ừm? Có chữ viết...

Dọc theo bệ đá quay một vòng, Trương Huyền nhịn không được ngừng lại.

Lĩnh ngộ linh hồn chân giải

dtv-ebook.com

Bên bệ đá viết mấy chữ, đều dùng văn tự Vu Hồn sư điêu khắc thành, từ xa nhìn lại, cho người ta một loại cảm giác u hàn.

- Muốn lấy hồn ấn, cần ngộ chân giải!

Rất nhanh nhận ra ý tứ chữ viết biểu đạt.

Từ chỗ Mặc Hồn Sinh nhận được không ít công pháp bí tịch Vu Hồn, cũng đã có thể nhận ra loại kiểu chữ đặc thù này.

- Nguyên lai cái này gọi là hồn ấn, mặc dù không nhìn ra cấp bậc, nhưng cũng không thấp...

Trương Huyền nhíu mày.

Hiện tại không nhìn ra rốt cuộc là bảo vật cấp bậc gì, nhưng có thể để cho hắn dừng bước không tiến, chỉ sợ cấp bậc không kém nghiên mực của Tử Vũ Cổ Thánh.

- Nhất định phải lấy đi, nếu không Tưởng gia như hổ thêm cánh, không biết bao nhiêu Danh Sư phải chết ở trong đó...

Trương Huyền hừ lạnh một tiếng.

Nhìn thái độ của Tưởng Phương Du cùng thanh niên trắng nõn, một khi giao chiến với Danh Sư, bảo vật càng lợi hại, tổn thương sẽ càng lớn, nhất định phải trước thời hạn loại bỏ tai hoạ ngầm mới được.

- Thử một chút!

Hít sâu một hơi, sải bước đi tới con dấu, mới đi hai bước, trên đầu không ngừng chảy ra mồ hôi, như có vô số châm nhỏ, không ngừng kích động hồn phách, để cho người ta khó mà kiên trì.

- Không được, tiếp tục nữa, coi như Vu Hồn cũng không chịu nổi...

Trương Huyền ngừng lại, lui về phía sau mấy bước, rời khỏi phạm vi uy hiếp của con dấu. Còn tưởng rằng lấy lực lượng của hắn bây giờ, có thể tuỳ tiện đi qua, hiện tại xem ra cả nghĩ quá rồi.

- Lĩnh ngộ chân giải liền có thể lấy đi, vậy trước tiên lĩnh ngộ chân giải lại nói...

Suy tư hồi lâu, không có những biện pháp khác, Trương Huyền hừ một tiếng, cắn chặt hàm răng.

Dù sao linh hồn chân giải là sớm muộn gì cũng phải lĩnh ngộ, đối với thực lực cũng có tăng thêm cực lớn, vốn nghĩ thu xong bảo vật Tưởng gia, rời đi lại học tập, hiện tại xem ra chỉ có thể học xong mới đi.

Đứng ở tại chỗ không nhúc nhích, tinh thần tập trung thức hải, thời gian nháy mắt liền lấy ra Thiên Đạo công pháp liên quan tới chân giải.

Kiến thức chậm rãi chảy xuôi, Trương Huyền cảm ngộ từng chút.

Trước đó lĩnh ngộ không gian chân giải, tốc độ cực nhanh, là bởi vì đã học qua Diễn Không thiên thư trước tam trọng, chỉ học đệ tứ trọng, tự nhiên tiêu tốn không bao lâu.

Lúc này tốc độ rõ ràng chậm hơn một chút, có điều cũng không tiêu tốn quá lâu. Linh hồn hắn vốn có trụ cột rất tốt, Vu Hồn càng cực kỳ cường đại, mười cái hô hấp sau, con mắt đột nhiên mở ra.

Ông!

Từng vòng xoáy không ngừng xoay tròn ở trong mắt, để cho người ta nhìn lên một cái, sẽ cảm giác chóng mặt.

Trải qua mười cái hô hấp tu luyện gian khổ, đã hoàn toàn lĩnh ngộ linh hồn chân giải của Tưởng gia, cùng người chiến đấu, hồn lực cũng biến thành một loại thủ đoạn công kích mạnh mẽ.

Cùng lúc đó…

- Tổ tiên chấn động, tiền bối thần phục... Là có người lĩnh ngộ linh hồn chân giải!

Đứng ở trong tổ phòng, nhìn tình huống xuất hiện trước mắt, Tưởng Phương Du kích động đến vẻ mặt trắng bệch:

- Quá tốt rồi, quá tốt rồi, không nghĩ tới nha đầu này tốc độ lĩnh ngộ nhanh như vậy, một lần liền thành công...

Mới vừa để con gái đi lĩnh ngộ chân giải, liền xuất hiện loại tình huống này, không phải nàng còn có thể là ai?

- Ông trời đối với Tưởng gia chúng ta không tệ, lĩnh ngộ linh hồn chân giải, thực lực nhất định đại tăng, chỉ cần tiếp nhận tiên tổ truyền thừa, lần này coi như đại kiếp bắt đầu, Tưởng gia cũng có năng lực tự vệ...

Hai mắt Tưởng Phương Du sáng lên, thở phào nhẹ nhõm.

Trước đó một mực khẩn trương, giờ phút này cũng trầm tĩnh lại.

Lĩnh ngộ hồn lực chân giải, liền có thể nắm hồn ấn, coi như không sử dụng Cổ Thánh gia tộc, một chút biến cố cũng đủ để ứng phó.

- Các ngươi nhanh đi chuẩn bị đại điển kế vị tộc trưởng, hiện tại ta đi tìm Phỉ Phỉ, xem tình huống hiện tại của nàng!

Đè nén lòng tràn đầy hưng phấn, Tưởng Phương Du dặn dò mấy vị trưởng lão một câu.

- Vâng!

Tất cả trưởng lão lui ra ngoài, từng cái lộ ra tự hào.

Trương gia có Trương Huyền, Lạc gia có Lạc Thiên Nhai, vốn cho rằng Tưởng gia bọn họ muốn rơi ở phía sau, không nghĩ tới Tưởng Phỉ Phỉ trực tiếp đột phá... nếu như vậy, bọn họ cũng không kém chút nào!

Giao phó xong, Tưởng Phương Du vội vã vọt tới tàng bảo khố, hơn mười cái hô hấp, liền tiến vào đại điện, ngay sau đó thấy được nữ hài đứng ở trước ngọc bích, vẫn đầu đầy mồ hôi, khoảng cách hơn mười mét, không cách nào tới gần.

- Phỉ Phỉ, xảy ra chuyện gì?

Tưởng Phương Du nhịn không được sửng sốt, vội vàng hỏi.

Dựa theo tình huống bình thường, chỉ cần lĩnh ngộ linh hồn chân giải, ngọc bích trước mắt sẽ không còn cảm giác áp bách, có thể đi thẳng tới trước mặt, làm sao con gái thoạt nhìn vẫn có chút không kiên trì nổi?

- Yên tâm đi, cha, ta sẽ cố gắng, tranh thủ sớm ngày lĩnh ngộ...

Thấy phụ thân dặn dò nhiều lần, còn trực tiếp tới, Tưởng Phỉ Phỉ có chút khó chịu nổi, mang theo tức giận nói.

- Ngươi còn không có lĩnh ngộ?

Thân thể Tưởng Phương Du nhoáng một cái, như bị sét đánh.

- Ta vừa tiến vào nơi này, tổng cộng mới mười phút đồng hồ, làm sao có thể lĩnh ngộ nhanh như vậy?

Tưởng Phỉ Phỉ mặt mũi im lặng.

Phụ thân không phải choáng váng chứ? Nếu có thể lĩnh ngộ nhanh như vậy, đã sớm lĩnh ngộ, cũng không đến mức kéo tới hiện tại.

- Cái này...

Thân thể Tưởng Phương Du nhoáng một cái, chỉ cảm thấy da đầu nổ tung, suýt chút nữa ngất đi.

Còn tưởng rằng vừa rồi đột phá, lĩnh ngộ chân giải chính là con gái... Đã không phải, vậy thì là ai?

- Làm sao vậy? Xảy ra chuyện gì?

Nhìn thấy cha biến sắc, Tưởng Phỉ Phỉ cũng cảm thấy không đúng, lui về phía sau mấy bước, đi ra phạm vi ngọc bích áp bức, nghi ngờ nhìn qua.

- Sau khi tách ra, ta liền đi tổ phòng, vừa rồi xuất hiện tình huống tổ tiên chấn động, tiền bối thần phục, ta còn tưởng rằng là ngươi đột phá!

Tưởng Phương Du giải thích.

- Không phải ta... Chẳng lẽ giống như Lạc Thiên Nhai, trong tộc có bàng chi đột phá?

Giờ mới hiểu được xảy ra chuyện gì, Tưởng Phỉ Phỉ cũng có chút sững sờ.

- Bàng chi... Nào có nhiều bàng chi lợi hại như vậy!

Tưởng Phương Du có chút không tin, mày nhíu lại, nhất thời nghĩ không ra rốt cuộc xảy ra chuyện gì, bất đắc dĩ lắc đầu, nhìn về phía nữ hài trước mắt:

- Vừa rồi ngươi ở nơi này tu luyện, có phát hiện cái gì không đúng không?

- Không có ah!

Tưởng Phỉ Phỉ lắc đầu.

Vừa rồi chăm chú lĩnh ngộ linh hồn chân giải, không có phát hiện dị thường gì.

- Có thể lĩnh ngộ chân giải để tổ tiên chấn động, tiền bối thần phục, nhất định nắm giữ huyết mạch của tộc nhân, nếu không làm không được điểm

ấy... Chỉ là không mượn ngọc bích cũng có thể đột phá? Rốt cuộc làm sao làm được?

Tưởng Phương Du không hiểu.

Con cháu hạch tâm nhất gia tộc, mượn ngọc bích, hao tốn không biết bao nhiêu năm cũng không thể hoàn thành, rốt cuộc là ai, ở dưới tình huống mình cũng không biết, trực tiếp làm được?

- Chẳng lẽ... Nguy rồi, đi với ta lên lầu nhìn một chút!

Đột nhiên lông mày co rút, nhớ tới một việc, thân thể nhoáng một cái, thẳng tắp xông lên lầu.

Không biết hắn có ý tứ gì, Tưởng Phỉ Phỉ theo sát.

Thời gian nháy mắt đi tới lầu hai, chỉ nhìn một cái, vẻ mặt của Tưởng Phương Du trở nên trắng bệch. Trước đó gian phòng tràn đầy bảo vật, lúc này rỗng tuếch, ngay cả cặn cũng không thấy.

- Có người tới trộm đồ, xem tình huống là mới tay liền, có khả năng còn chưa chạy trốn, nhanh khởi động trận pháp gia tộc!

Tưởng Phương Du xiết chặt nắm đấm.

Ngươi rốt cuộc là ai?

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

Phần phật!

Thanh âm kết thúc, một ngọc bài từ trong lòng bàn tay bay ra ngoài, đi tới ngoài cửa sổ, ngay sau đó trận pháp bốn phía giống như bị khống chế, triệt để kích hoạt, khí tức cuồn cuộn, bao phủ cả gia tộc ở bên trong.

Lấy nhãn lực của Tưởng Phương Du, có thể dễ dàng nhìn ra, những thứ kia bị dời đi thời gian không dài, nếu như không có đoán sai, gia hỏa ăn trộm hẳn còn chưa kịp chạy.

Chỉ cần dùng trận pháp phong ấn, cẩn thận tìm kiếm, nhất định có thể cào ra!

Làm xong những cái này, hai người tiếp tục đi đến lầu ba, nhìn thấy tầng này rỗng tuếch, Tưởng Phương Du nhíu mày, chỉ cảm thấy ngực đau sắp nổ tung.

Tưởng gia vài vạn năm tích lũy, bị người lặng yên không một tiếng động lấy sạch... Rốt cuộc là ai, đợi ta bắt được, không chém ngươi thành muôn mảnh, tuyệt không bỏ qua!

...

- Xong rồi!

Phun ra một ngụm trọc khí, Trương Huyền mở mắt.

Lực lượng linh hồn vận chuyển trong đầu, lần nữa đi tới bệ đá cách đó không xa. Quả nhiên không còn áp lực như trước đó. Mấy bước đi tới trước mặt, bắt tới con dấu.

Phần phật!

Bàn tay xuyên thấu qua con dấu, rơi vào chỗ trống.

- Chẳng lẽ... Thứ này là giả?

Trương Huyền sững sờ.

Có thể toả ra uy áp cường đại như thế, vốn cho rằng là chí bảo không kém gì nghiên mực của Cổ Thánh, nằm mơ cũng không nghĩ đến... ngay cả đụng cũng không đụng tới!

Sẽ không phải là huyễn cảnh chứ?

Sớm biết liền không tốn nhiều tâm huyết như vậy, tu luyện linh hồn chân giải... Lãng phí mười tức thời gian vô ích.

- Không đúng, chẳng lẽ... Chỉ có linh hồn mới có thể thu?

Trương Huyền bất đắc dĩ, đang muốn xoay người rời khỏi, trong lòng đột nhiên khẽ động.

Thứ uy áp này, chân thực tồn tại, đối với hồn phách cảm giác áp bách cũng là thật, không làm giả được... Đã là thật, bàn tay lại chạm không được, chẳng lẽ cái hồn ấn này, giống như Vu Hồn, vô hình vô chất, linh hồn mới có thể thu?

Khoanh chân ngồi dưới đất, Vu Hồn từ mi tâm nhảy ra, nhẹ nhàng vồ một cái, quả nhiên cảm nhận được một khí tức lạnh như băng, lại không cách nào xuyên thấu, ánh mắt sáng lên, biết đoán đúng, bàn tay nắm chặt.

Phần phật!

Trương Huyền lảo đảo suýt chút nữa ngã sấp xuống.

- Thật nặng!

Đồng tử Trương Huyền co rụt lại.

Con dấu này thoạt nhìn không lớn, vậy mà nặng nề hơn một ngọn núi, lấy Vu Hồn cảnh giới Kiến Thần Bất Hoại, dưới tình huống không có chút chuẩn bị, cũng không cầm lấy được.

- Ta xem một chút rốt cuộc nặng cỡ nào!

Trương Huyền hít sâu một hơi, nhướng mày, lực lượng trong cơ thể sôi trào, lần nữa nhắc tới.

Ầm ầm!

Chậm rãi nâng con dấu lên, vô số linh khí nhanh chóng tụ đến, ngay sau đó cảm thấy lầu các dưới chân không ngừng lay động, hình như thứ này trấn áp số mệnh cả lầu các, một khi lấy đi, liền sẽ sụp đổ.

- Nguy rồi, có người ở trên mái nhà!

Lầu các lay động, Tưởng Phương Du hiểu được, vẻ mặt trở nên âm trầm, cũng không để ý tới cái khác, thẳng tắp xông lên trên.

- Thu!

Lầu các lay động, biết nhất định sẽ dẫn người tới, rõ ràng nơi đây không nên ở lâu, Vu Hồn của Trương Huyền khẽ động,

- Vù!

Hồn ấn liền biến mất ở trước mắt, bị thu vào trữ vật giới chỉ.

Lầu các lay động kịch liệt, cũng không giống trong tưởng tượng sẽ đổ sụp xuống.

Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, hồn phách chui vào mi tâm, đang chuẩn bị rời khỏi, liền nghe đến tiếng gió rít gào, có người vọt lên.

- Nhanh như vậy?

Đồng tử co rụt lại, không gian bốn phía trở nên vặn vẹo, thân ảnh vừa rồi còn đứng ở tại chỗ, trong nháy mắt biến mất.

Phần phật!

Tưởng Phương Du cùng Tưởng Phỉ Phỉ đi tới, nhìn về phía bệ đá trống không, Tưởng Phương Du nhíu mày, thân thể không ngừng run rẩy, thần thức như thủy ngân bao phủ bốn phía.

- Cha...

Lần đầu tiên nhìn thấy bộ dáng của cha như vậy, Tưởng Phỉ Phỉ sợ tới mức sắc mặt trắng nhợt, vội vàng nhìn qua.

- Ngươi đi ra xem một chút, người này sẽ không chạy xa...

Thanh âm của Tưởng Phương Du rét run, dặn dò.

- Vâng!

Tưởng Phỉ Phỉ gật đầu, xoay người đi xuống lầu.

Nữ hài vừa mới rời khỏi, Tưởng Phương Du liền đến trước mặt bệ đá, nhẹ nhàng vuốt ve mặt bàn nhẵn bóng, tựa hồ có chút khó tin, da mặt run rẩy, mang theo tức giận:

- Rốt cuộc là ai...

Lời còn chưa dứt, bỗng nhiên xoay người, chập ngón tay làm kiếm, đâm tới địa phương cách đó không xa.

- Cái tên này...

Đồng tử Trương Huyền co rụt lại, cũng không để ý tới che giấu thân ảnh, vội vàng nhảy ra sau.

Đối phương không chỉ linh hồn mạnh mẽ, thực lực còn không kém đám người Hưng kiếm thánh chút nào, vừa rồi linh hồn liếc nhìn, đã phát hiện hắn, chỉ giả bộ như không nhìn thấy, để hắn xem thường, mới đột nhiên động thủ.

Tê lạp!

Một đòn toàn lực của cường giả Đại Thánh, phong cấm không gian lập tức bị kéo ra vết rách, Trương Huyền chỉ cảm thấy một cỗ cự lực kéo tới, cả người sắp muốn nổ tung.

- Kích hoạt huyết mạch!

Biết không ngăn cản nổi, có thể sẽ bị chém giết tại chỗ, lại không để ý tới cái khác, tinh huyết Trương gia bùng cháy, thời gian nháy mắt trở nên chậm chạp.

Mới vừa rồi còn không thấy rõ ngón tay, như dừng lại ở trên không trung, biểu lộ tức giận của đối phương cũng xuất hiện ở phía trước.

- Lực lượng quá mạnh, thời gian tăng tốc không kiên trì được bao lâu...

Cảm nhận được lực lượng chấn động bốn phía, da đầu Trương Huyền nổ tung.

Lần trước nhìn thấy Tưởng Phương Du, khuôn mặt luôn tươi cười, nhìn không ra thực lực... Không nghĩ tới cường đại như thế!

Đặc biệt là công kích linh hồn không ngừng đâm tới, xem như lực lượng huyết mạch sinh ra thời gian tăng tốc, cũng không kiên trì được bao lâu, không gian phong cấm cũng không có hiệu quả gì.

Linh hồn mạnh mẽ, không gian, thời gian vẫn có thể bị áp chế!

Đương nhiên, cũng vì tu vi hắn quá thấp, nếu như đạt tới cảnh giới tương đồng, coi như đi ở trước mặt đối phương, đoán chừng cũng khó có thể phát giác, chớ nói chi là tìm ra.

- Trốn!

Biết thực lực bây giờ tới chiến đấu, khẳng định không phải đối thủ, lại không suy nghĩ nhiều, thân thể nhoáng một cái, Trương Huyền thẳng tắp xông ra ngoài.

- Rầm!

Còn chưa đi xa, thời gian tăng tốc liền bị đối phương đâm rách, không gian bốn phía như thủy tinh vỡ vụn.

Dư âm bốn phía không ngừng nhộn nhạo, một cỗ lực lượng đánh trúng phía sau lưng Trương Huyền, để hắn yết hầu ngòn ngọt, suýt chút nữa thổ huyết.

- Ngươi là người Trương gia? Hay là Lạc gia?

Bên này muốn chạy trốn, sau lưng Tưởng Phương Du phát điên.

Kẻ trước mắt này, vừa rồi giấu ở trong không gian, bị phát hiện, lập tức thi triển ra lực lượng thời gian, xoay người chạy trốn, liên tiếp đối đầu, thậm chí ngay cả dung mạo cũng không thấy... tinh thông hai loại chân giải! Rốt cuộc là ai?

Phần phật!

Không để ý tới đối phương hỏi thăm, Trương Huyền lo lắng vọt tới trước. Quét sạch hang ổ người ta, không trốn, chẳng lẽ còn chờ người ta thiết yến khoản đãi...

- Trốn chỗ nào...

Thấy hắn muốn xông ra cửa sổ, tiến vào nội viện, Tưởng Phương Du hét lớn một tiếng, lông mày bỗng nhiên giương lên.

Tê lạp!

Một gợn sóng linh hồn nhộn nhạo ra, thời gian nháy mắt liền phong ấn toàn bộ đại điện, tạo thành một bình chướng to lớn.

- Phá!

Mới vừa làm xong những cái này, còn không đợi hắn ra tay tấn công, liền nghe thanh âm trầm thấp của đối phương vang lên, tiếp theo hồn lực hình thành phong cấm lập tức vỡ vụn.

- Linh hồn chân giải? Ngươi, ngươi... Rốt cuộc là ai!

Tưởng Phương Du ngây người.

Tưởng Phương Du sụp đổ

dtv-ebook.com

Người trước mắt này, lĩnh ngộ không gian chân giải, thời gian chân giải, đã để cho người ta sụp đổ, làm sao cũng không nghĩ đến, linh hồn chân giải cũng đã lĩnh ngộ.

Ba loại chân giải này, tam đại gia tộc, vài vạn năm có thể lĩnh ngộ không được mấy người, Cổ Thánh cũng muốn lực bất tòng tâm...

Một người thân kiêm ba loại? Rốt cuộc làm sao làm được?

Ai yêu nghiệt như thế?

Tạch tạch!

Hắn khiếp sợ tột đỉnh, bóng người phía trước phá tan phong ấn, đã đụng vỡ bức tường chạy trốn.

- Chuyển không Tưởng gia, còn muốn chạy trốn? Nào có dễ dàng như vậy...

Tưởng Phương Du tức đến sắc mặt đỏ lên, bỗng nhiên nhoáng một cái, giống như xé rách không gian vọt ra, năm ngón tay mở rộng, khí tức như rồng, mãnh liệt trảo một cái.

Ầm ầm!

Chân khí mạnh mẽ, hình thành một khí tường to lớn, bao vây lộ tuyến chạy trốn của đối phương, linh hồn mạnh mẽ hóa thành một thanh kiếm, thẳng tắp đâm tới óc.

Bành!

Công kích linh hồn, không nhận thời gian, không gian hạn chế, rơi vào trên thân bóng người, thẳng tắp đâm tới trong óc.

Ông!

Bị hồn lực đánh trúng, bóng người phát ra quang mang nhàn nhạt như nước chảy, nhẹ nhàng rung động, liền ngăn công kích ở bên ngoài.

- Hồn sóng bình chướng? Ngươi là... Vu Hồn sư?

Trái tim Tưởng Phương Du co lại, suýt chút nữa từ không trung rơi xuống.

Ngày hôm nay nhận khiếp sợ, còn nhiều hơn cả một đời cộng lại!

Hồn sóng bình chướng, là một loại võ kỹ đặc thù của Vu Hồn sư, có thể diễn hóa hồn lực thành dòng nước, chảy xuôi ở bốn phía thân thể, ngăn cản công kích linh hồn.

Loại thủ đoạn này, chỉ có Vu Hồn sư thuần túy mới có thể làm được, cho dù là hắn cũng không thể hoàn thành... Kẻ trước mắt này, không chỉ lĩnh ngộ thời gian, không gian, linh hồn chân giải, chẳng lẽ còn là một Vu Hồn sư?

Ở trên Đại lục, lúc nào toát ra như một cường giả lợi hại như vậy?

Bất quá hắn cũng biết giờ phút này không phải thời điểm khiếp sợ, cổ tay khẽ đảo, một lá cờ lăng không bay lên.

Vũ khí Đại Thánh cấp, Linh Hồn Kỳ!

Thứ này do Cổ Thánh trong tộc luyện chế thành, ở trong tay hắn đã tiếp cận trăm năm, mỗi ngày lấy linh hồn lực tẩm bổ, liên tục hơn tám mươi năm không có sử dụng qua!

Nói cách khác đã tích lũy tám mươi năm lực lượng linh hồn của hắn. Giờ phút này đột nhiên tế ra, khí tức cuồn cuộn, không gian bốn phía bị bao

vây, lực lượng linh hồn to lớn từ trên lá cờ điên cuồng xâm nhập tới.

Toàn bộ Tưởng gia, giống như âm lãnh hơn mấy phần, nhiệt độ giảm xuống.

Linh Hồn Kỳ lan ra lực lượng linh hồn, tu vi yếu, lá cờ vừa ra, sẽ bị trùng kích biến thành ngớ ngẩn, coi như tu vi mạnh, cũng sẽ đầu váng mắt hoa, rất khó ngăn cản.

Lúc trước Dương sư tới luận bàn cũng khiếp sợ không thôi, suýt chút nữa bị thiệt lớn.

Giờ phút này tế ra, bóng người tiến lên giống như châu chấu bị đóng băng ở trong nước, không còn cách nào chạy trốn.

- Mặc dù ngươi là Vu Hồn sư, nhưng thực lực bản thân quá thấp, không chống đỡ được...

Thấy định trụ được đối phương, Tưởng Phương Du thở phào nhẹ nhõm, đang muốn bắt đối phương, nhìn một chút rốt cuộc là ai, liền cảm thấy lá cờ trên không lay động kịch liệt, giống như không nắm được lực lượng.

Xì xì xì xì...

Phía trên tích súc hơn tám mươi năm lực lượng linh hồn, điên cuồng vọt tới thân ảnh kia, thời gian qua một lát, tạo thành một vòng xoáy khổng lồ.

- Hắn... Hắn... Đang hấp thu lực lượng linh hồn trên Linh Hồn Kỳ? Nguy rồi...

Sắc mặt của Tưởng Phương Du trắng bệch, thân thể nhoáng một cái, thiếu chút nữa ngất đi.

Dùng thứ này công kích ngươi, chẳng những không có việc gì, còn hấp thu hồn lực của ta... Ngươi rốt cuộc muốn làm gì?

- Chết cho ta...

Tưởng Phương Du tức giận, sắc mặt tái xanh, khống chế Linh Hồn Kỳ đập tới bóng người.

Món bảo vật này không chỉ có thể công kích linh hồn, còn có thể công kích vật lý, hơn nữa toàn lực đập xuống, Thánh Vực nhị trọng Kim Thân cảnh cũng phải vỡ vụn tại chỗ.

Phần phật!

Linh Hồn Kỳ rơi vào trên người đối phương, vốn cho rằng có thể đập chết, ai biết bóng người duỗi tay ra, nhẹ nhàng sờ soạng lá cờ hai lần, sau đó lá cờ tràn đầy hưng phấn vòng quanh đối phương, thanh âm vui vẻ không dứt bên tai, phảng phất như thấy được cha mẹ ruột vậy.

Phốc!

Khuôn mặt Tưởng Phương Du trắng bệch, phun ra máu tươi, ngay sau đó cảm thấy Linh Hồn Kỳ ở cách đó không xa, ý niệm kết nối với hắn bị chặt đứt.

- Ngươi, ngươi luyện hóa Linh Hồn Kỳ của ta...

Tưởng Phương Du sắp khóc.

Hấp thu lực lượng trong Linh Hồn Kỳ của ta thì thôi, dùng nó công kích, lại bị luyện hóa... Rốt cuộc xảy ra chuyện gì? Ta ở chỗ nào? Ta là ai... bị đả kích bắt đầu nghi ngờ nhân sinh.

Đây chính là bảo vật dùng hồn lực tẩm bổ không biết bao nhiêu năm, nói phản bội liền phản bội... Tâm thật đau...

Hô hô!

Luyện hóa Linh Hồn Kỳ, thu vào nhẫn, bóng người tiếp tục bay đi.

- Trốn chỗ nào!

Hai người một bên giao thủ một bên phi hành, thanh thế lớn như vậy, đã kinh động đến vô số tộc nhân, giờ phút này hơn mười vị trưởng lão của Tưởng gia bay ra, lơ lửng ở bốn phía, bao vây tất cả phương vị chạy trốn.

- Ngày hôm nay để ngươi chạy mất, ta liền không họ Tưởng!

Thấy nhiều trưởng lão xuất hiện như vậy, Tưởng Phương Du thở phào nhẹ nhõm, vẻ mặt trở nên dữ tợn, gào thét một tiếng, lòng bàn tay nhiều hơn một ngọc bài, thẳng tắp bay ra ngoài.

Ầm ầm!

Ngọc bài vừa xuất hiện, trận pháp phía dưới sôi trào lên, vô số lực lượng hội tụ ở trên không trung.

Đại trận hộ tộc của Tưởng gia triệt để kích hoạt.

- Phong ấn!

Trận pháp mở ra, Tưởng Phương Du híp mắt lại, ngón tay chỉ ngọc bài.

Ông!

Quang mang lấp lánh, lực lượng tụ đến, nhanh chóng bao vây bóng người.

Đây không phải không gian pháp tắc, cũng không phải thủ đoạn linh hồn, mà là một loại lực lượng thực sự.

Một khi bị bao phủ ở bên trong, sẽ giống như cá thịt trên thớt, không cách nào trốn đi.

Bóng người như nhìn ra cỗ lực lượng này kinh khủng, thân thể rụt lại, nhẹ nhàng nhoáng một cái, đi tới một chỗ, bàn chân bước ra.

Tạch tạch!

Thanh âm bạo liệt vang lên, lực lượng hội tụ ra thời gian nháy mắt dừng ở giữa không trung.

- Trận pháp dừng lại?

Tưởng Phương Du cảm thấy một vạn con Thần thú không ngừng bay qua ở trong lòng.

Đại ca, ngươi còn có cái gì không biết sao?

Bất quá không đợi hắn triệt để phản ứng lại, chỉ thấy bóng người nhẹ nhàng vẫy tay, ngọc bài lơ lửng trên không thẳng tắp bay đi.

Hô!

Rơi vào lòng bàn tay hắn, nhẹ nhàng điểm một cái, người sau phát ra thanh âm hưng phấn... lần nữa bị luyện hóa!

Phốc!

Tưởng Phương Du phun ra một ngụm máu tươi, trước mắt biến thành màu đen.

Không phải là bị đánh, mà là bị đả kích.

Cái này con mẹ nó là tộc trưởng lệnh của ta, gia tộc của ta, địa bàn của ta... Không phải của ngươi!

Dừng lại trận pháp gia tộc, luyện hóa tộc trưởng lệnh... Rốt cuộc làm sao làm được? Mẹ nó, làm sao cảm giác ta giống như người từ ngoài đến vậy?

- Cha...

Nhìn thấy hắn thổ huyết, Tưởng Phỉ Phỉ vội vàng chạy tới, tràn đầy lo lắng.

- Đừng tới đây... Cẩn thận bị tên kia bắt được...

Tưởng Phương Du vội vàng hét lớn.

Cái tên này ném ra Linh Hồn Kỳ, luyện hóa; ném ra tộc trưởng lệnh, luyện hóa; đại trận cũng nghe hắn dặn dò... Con gái xông tới, đoán chừng sau một khắc cũng biến thành của đối phương.

Thậm chí hắn hoài nghi bản thân xông tới, có thể cũng biến thành của đối phương hay không.

- ...

Tưởng Phỉ Phỉ.

- ...

Trương Huyền.

Ta là tộc trưởng của các ngươi

dtv-ebook.com

- Tất cả trưởng lão, cùng một chỗ động thủ!

Biết tiếp tục nữa, cả gia tộc sẽ biến thành của đối phương, Tưởng Phương Du nhịn không được nữa gào thét.

Ầm ầm!

Hơn mười vị trưởng lão đồng thời ra tay, chân khí cùng lực lượng linh hồn hội tụ vào, giống như cự long, không gian bị xé rách ra từng vết rách đen kịt.

- Nguy rồi...

Trương Huyền bị nhốt ở giữa sắc mặt tái xanh.

Vốn nghĩ chỉ cần chạy ra phạm vi đối phương tấn công, liền có thể mượn Long Cốt Thần Thương đâm rách không gian rời khỏi, không nghĩ tới, những trưởng lão này xuất hiện nhanh như vậy, đồng thời uy lực xuất thủ lớn như thế.

Tình huống trước mắt, năng lượng bốn phía không ổn định, thật muốn xuyên qua, rất dễ dàng rơi vào không gian loạn lưu, không rõ sống chết.

Nói cách khác, muốn đâm rách không gian chạy trốn, đã không làm được.

Cái này gọi là chuyện gì, sớm biết liền không lấy hồn ấn kia, nếu không, hiện tại khẳng định sớm đã lặng yên không tiếng động rời đi.

Ầm ầm!

Hắn buồn bực, trưởng lão ở bốn phía lại không cho hắn nhiều thời gian suy nghĩ, lực lượng áp bức tới. Nhìn uy thế cùng lực lượng, xem như Dương sư cũng chưa chắc có thể chống lại.

- Chặn lại cho ta!

Biết thực lực của hắn bây giờ, thật muốn ăn một kích, tất nhiên sẽ bị đánh thành thịt nát, trong lòng Trương Huyền hơi động, bàn tay bỗng nhiên nâng lên.

Hô!

Vừa mới luyện hóa gia chủ lệnh của Tưởng gia, lập tức từ lòng bàn tay lơ lửng lên, đại trận bốn phía bị lệnh bài khống chế, lập tức ở chung quanh hắn tạo thành một màng ánh sáng trong suốt.

Rầm rầm rầm!

Tất cả trưởng lão công kích, rơi vào trên màng ánh sáng, gây nên từng đạo gợn sóng, nhưng không công phá.

- Quả nhiên có thể thực hiện...

Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, ánh mắt sáng lên.

Vừa rồi thấy đối phương thi triển gia chủ lệnh, nhớ tới kinh nghiệm ở Trương gia, Lạc gia, thử nghiệm dùng linh hồn chân giải luyện hóa, không nghĩ tới quả nhiên một lần thành công!

Gia chủ lệnh có thể điều động đại trận hộ tộc, luyện hóa, chẳng khác nào nắm trong tay tất cả trận pháp, đồ vật cường đại nhất, để cho người sợ hãi của Tưởng gia, giờ phút này đã biến thành bùa hộ thân của hắn.

- Ngươi, ngươi...

Không nghĩ tới tên này không chỉ luyện hóa gia chủ lệnh, còn nhẹ nhàng sử dụng, điều động trận pháp trong tộc, Tưởng Phương Du cảm thấy thật

muốn điên rồi.

Cường giả hắn không phải không gặp qua, như thanh niên trắng nõn lúc trước, thực lực mạnh mẽ, Dương sư cũng chưa chắc có thể thắng được, nhưng cũng không làm được điểm ấy a?

- Mọi người tiếp tục động thủ...

Tưởng Phương Du lại gào lên một tiếng.

Tất cả trưởng lão không rõ ràng cho lắm, thấy tộc trưởng la lên như vậy, đành phải tấn công lần nữa.

- Dừng tay!

Biết tác dụng của gia chủ lệnh, Trương Huyền lại không bối rối, nhẹ nhàng cười một tiếng, lần nữa điểm một cái.

Rầm!

Linh khí bốn phía tuôn ra, các trưởng lão chuẩn bị tấn công giống như hắn vừa rồi, bị một cỗ lực lượng cuồng bạo định ở trên không trung, từng cái hai mặt nhìn nhau, chạy trốn cũng làm không được, tất cả đều bối rối.

- Tộc trưởng, đây rốt cuộc xảy ra chuyện gì...

Một vị trưởng lão nhịn không được nữa, lên tiếng hét lớn.

- Sao gia chủ lệnh ở trong tay hắn, sao hắn có thể khống chế trận pháp?

- Vị này rốt cuộc là ai...

Các trưởng lão khác cũng lo lắng hỏi.

- Xảy ra chuyện gì? Hắn là ai?

Tưởng Phương Du nắm tóc.

Con mẹ nó ta cũng muốn biết, vị này rốt cuộc là ai, cũng muốn hiểu rõ xảy ra chuyện gì...

- Cái tên này lẻn vào bảo tàng các của gia tộc, quét sạch tất cả bảo vật...

Biết giờ phút này không phải thời điểm rầu rĩ, Tưởng Phương Du la lên. Lời còn chưa dứt, liền nghe bóng người phía trước cũng hô lên.

- Chư vị trưởng lão nghe lệnh, người này là Hoàng giả của Dị Linh tộc, lẻn vào Tưởng gia, ngụy trang thành hình dạng của ta, đánh cắp tất cả bảo vật của trong tộc, không được để hắn chạy trốn...

Thanh âm to rõ, đâm thủng bầu trời.

Tưởng Phương Du ngẩn ngơ, vội vàng đi về phía trước, ngay sau đó nhìn thấy bóng người vừa rồi không trốn nữa, chậm rãi xoay người lại, dung mạo... vậy mà giống hắn như đúc!

Không chỉ như vậy, phong thái, cử chỉ, thanh âm, thậm chí linh hồn cũng hoàn toàn tương đồng, không sai chút nào, giống như soi gương.

- Ngươi...

Thân thể Tưởng Phương Du cứng đờ, triệt để bối rối.

Thấy qua người ta ngụy trang, bản thân cũng đã làm... Nhưng nhiều nhất ngụy trang ra dung mạo tương đồng, còn khí tức linh hồn hoàn toàn tương tự, nghĩ cũng không dám nghĩ.

Tất cả trưởng lão cũng đồng thời ngây người.

Một lần toát ra hai vị tộc trưởng... hơn nữa nói lời hoàn toàn trái lại. Rốt cuộc nên tin ai?

- Gia chủ lệnh, chỉ nghe mệnh lệnh của gia chủ, điểm ấy chư vị hẳn hiểu chứ?

Thấy hù dọa được đối phương, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, bàn tay run lên, gia chủ lệnh ở trên không xoay tròn.

Ngay sau đó, tất cả trưởng lão bị giam cầm ở bốn phía lập tức cảm thấy thân thể buông lỏng, khôi phục lại.

- Gia chủ lệnh chỉ có gia chủ mới có thể luyện hóa, người kia khẳng định không phải thật!

- Có thể khống chế đại trận hộ tộc, làm sao có thể là giả...

...

Bị trận pháp buông ra, các trưởng lão xác nhận năng lực của gia chủ phía trước, lần nữa nhìn về phía Tưởng Phương Du thật, trong ánh mắt từng cái mang theo vẻ bất thiện.

- ...

Tưởng Phương Du muốn ngất.

Kẻ trước mắt này, thi triển ra thời gian, không gian, linh hồn chân giải, coi như hắn không hiểu, có thể nhịn, nắm giữ năng lực Vu Hồn sư, cũng có thể nhịn... nhưng biến thành hình dạng của hắn, ngụy trang thành tộc trưởng, để tất cả trưởng lão không phân biệt ra được... thì nhịn không được nữa!

- Mọi người đừng tin, ta là Tưởng Phương Du, vừa rồi ta dùng trận pháp gia tộc công kích hắn, là hắn cướp đi gia chủ lệnh...

Tưởng Phương Du kìm nén không được, hét lớn một tiếng.

- Láo xược! Gia chủ lệnh, là ai cũng có thể cướp đi luyện hóa sao? Coi như có thể luyện hóa, đại trận hộ tông trong tộc cũng có thể tuỳ tiện điều khiển?

Trương Huyền hừ lạnh:

- Nói đùa cái gì?

Nói xong, nhìn quanh một vòng:

- Chư vị trưởng lão thấy thế nào?

- Đại trận gia tộc, là trải qua vô số tiền bối củng cố sắp đặt thành, sớm đã có vô số biến hóa đặc biệt, không có truyền thừa kỹ càng, xem như hội trưởng của Trận Pháp sư công hội đích thân tới, cũng không có khả năng khống chế...

- Đúng vậy, vị này khống chế gia chủ lệnh, lại có thể vận dụng trận pháp tự nhiên như vậy, khẳng định là gia chủ!

- Ta nghe nói Hoàng giả Dị Linh tộc có thể ngụy trang thành nhân loại, Danh Sư cửu tinh cũng khó nhận ra... Chẳng lẽ thật sự là bọn họ ngụy trang?

- Không rõ ràng... Hiện tại có hai tộc trưởng, ta cũng có chút hồ đồ rồi...

Mọi người đều sửng sốt.

Không nói trước độ khó luyện hóa gia chủ lệnh, coi như có thể thành công, cũng không có khả năng thuần thục khống chế đại trận gia tộc như vậy! Cái này không có nhiều năm mài dũa, là không thể nào làm được.

- Ngươi rốt cuộc là ai? Chẳng lẽ là Dị Linh tộc?

Một vị trưởng lão kìm nén không được, nhìn về phía Tưởng Phương Du.

- Dị Linh em gái ngươi ah, lão tử là Tưởng Phương Du, Tưởng Phương Bình, chẳng lẽ ngươi ngay cả ta cũng không nhận ra? Ta và ngươi bảy tuổi liền biết, năm tám tuổi ngươi bởi vì tu luyện Khảm Tâm quyết, không cách nào hoàn thành, tìm ta hỗ trợ chỉ điểm, đưa cho ta một trái Hồng Ngọc Chu Quả xem như thù lao, ta không biết tu vi thấp không thể ăn bậy, kết quả suýt chút nữa bạo thể mà chết... Việc này ngươi không nhớ rõ sao?

Tưởng Phương Du không kìm nén được, hét lớn một tiếng.

Khó phân thật giả

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Nói thật, kẻ trước mắt này, làm Tưởng Phương Du cũng nghi ngờ nhân sinh, không biết làm sao.

Bất quá phân biệt một người thật giả, tướng mạo tương đồng, khí tức linh hồn tương đồng đều vô dụng, phương pháp phân biệt tốt nhất là... ký ức!

Hắn từ nhỏ ở Tưởng gia lớn lên, tất cả trưởng lão trong tộc đều hết sức quen thuộc, bất kể ngụy trang thế nào, cũng không có khả năng ngay cả ký ức cũng biết!

Cho nên vị trưởng lão này hỏi thăm, lập tức nói ra sự tình bí ẩn nhất.

- Cái này...

Nghe nói như thế, Tưởng Phương Bình trưởng lão sửng sốt một chút, nói không ra lời, trong mắt tràn đầy nghi ngờ.

Chuyện này, là lúc bọn họ còn rất nhỏ phát sinh, trong tộc chỉ có hai người biết, người ngoài tuyệt không có khả năng hiểu rõ tình hình, nói cách khác, nếu như ngụy trang mà nói, chắc chắn sẽ không biết!

Chẳng lẽ người không có gia chủ lệnh là tộc trưởng thật?

- Làm sao vậy?

Một vị trưởng lão ở bên cạnh hỏi.

- Hắn nói... Là thật!

Tưởng Phương Bình mang theo lúng túng nói.

Hồi nhỏ quấy phá, lúc này bị nói ra ở trước mặt mọi người, để hắn cực kỳ xấu hổ.

- Thật?

Thấy hắn thừa nhận, các trưởng lão khác lần nữa nhìn về phía Trương Huyền, cau mày.

Hai người nhất định có một cái là giả, đây đã là sự thực, một cái khác đương nhiên là giả.

- Không cần nhìn ta, việc này mặc dù biết rất ít, nhưng hỏi thăm một ít lão nhân trong tộc, có lẽ còn có thể biết được!

Không nghĩ tới Tưởng Phương Bình phản ứng nhanh như vậy, vừa mở miệng liền đánh trúng yếu điểm, Trương Huyền mỉm cười cũng không bối rối, nhìn qua:

- Tưởng Phương Bình, ngươi tu luyện là Tưởng Siêu tiền bối truyền xuống Tam Tiêu Luyện Hồn quyết, bởi vì tu luyện không thích đáng, chỗ tề kỳ môn, mỗi khi đến thời tiết dông tố, liền vô cùng đau đớn, không khống chế được sẽ còn dẫn đến chân khí ngược dòng...

Vừa rồi đối phương tiến hành công kích hắn, trong đầu đã xuất hiện thư tịch, trên người thiếu hụt, mấu chốt, biết rõ rõ ràng ràng, đối phương đã muốn nói bí ẩn, vậy hắn sẽ không ngại nói càng nhiều hơn.

- Cái này...

Tưởng Phương Bình ngẩn ngơ, máy móc gật đầu:

- Không sai, chỉ là... chứng bệnh trên người ta chưa hề nói với bất luận người nào, làm sao ngươi biết?

Trương Huyền muốn phun máu.

Con mẹ nó, chỉ nghĩ trang bức, không nghĩ tới nói nhiều rồi... Thư viện có thể thấy được thiếu hụt của người, ngụy trang thành cao nhân người ta không biết còn được, nhưng ngụy trang thành người quen thuộc, liền không dễ dàng như vậy.

Bởi vì đối ngươi quá quen thuộc, sự tình ngươi nói có thể ngay cả đối phương cũng không biết. Trong lòng im lặng, trên mặt lại lộ ra thương xót, than thở nói:

- Ai, thật ra thì ta đã sớm nhìn ra, chỉ là sợ ngươi lo lắng mới không nói, một mực tìm kiếm phương pháp hỗ trợ giải quyết! Hai ngày nay vừa vặn tìm tới, đây là phương pháp, ngươi nhìn một chút...

Nói xong, ngón tay điểm một cái.

Phần phật!

Một bộ pháp quyết tu luyện truyền đến trong óc Tưởng Phương Bình.

Hắn xem xong tàng thư khố của Tưởng gia, biết đối phương tu luyện bộ công pháp này, tồn tại sai lầm gì, kết hợp Thiên Đạo pháp quyết, hơi sửa lại một cái, liền có thể giải quyết, không tính là gì.

- Cái này, cái này...

Cảm nhận được trong đầu truyền lại pháp quyết, Tưởng Phương Bình như bị sét đánh, không ngừng run rẩy.

Lấy nhãn lực của hắn, có thể dễ dàng nhìn ra tầm quan trọng của bộ pháp quyết này, dựa theo tu luyện, không chỉ tai hoạ ngầm trên người có thể giải quyết, tu vi cũng có thể tiến nhanh.

Chẳng lẽ... Tộc trưởng thật sớm đã nhìn ra, hơn nữa một mực hỗ trợ tìm kiếm phương pháp giải quyết? Thật muốn như vậy, phần ân tình này thật quá lớn.

- Chúc mừng Phương Bình trưởng lão...

Nhìn thấy vẻ mặt của hắn, trưởng lão bên cạnh lập tức hiểu rõ, nhịn không được ôm quyền.

- Đừng bị hắn mê hoặc...

Không nghĩ tới vị trước mắt này, không chỉ ngụy trang hắn giống như đúc, còn một hơi nói ra mấu chốt tu luyện của Tưởng Phương Bình trưởng lão, hơn nữa tìm được phương pháp giải quyết, Tưởng Phương Du chỉ cảm thấy da đầu run lên, giống như quái vật:

- Ta mới là thật, Tưởng Phương Thành trưởng lão, ngươi ta biết hơn một trăm năm...

Lời còn chưa dứt, chỉ thấy Trương Huyền nhìn về phía một lão giả trước người Tưởng Phương Bình:

- Hai ta biết hơn một trăm năm, Tưởng Phương Thành trưởng lão, ngươi tu luyện An Hồn công, hiện tại hắn là đạt tới tam cảnh, có điều bộ công pháp này, cùng Thanh Hồn quyết trước đó ngươi tu luyện có chút xung đột, cho nên ta khuyên ngươi nên ngừng lại. Tu luyện cái này, bảo đảm có thể tiến bộ càng nhanh!

Nói xong ngón tay điểm một cái, một đạo ý niệm truyền lại.

Tưởng Phương Thành cách đó không xa, tiếp thu được công pháp truyền đến, ngốc tại chỗ, hiển nhiên cũng triệt để bối rối.

Bộ pháp quyết này, cùng Thanh Hồn quyết trước đó nhất mạch tương thừa, cường đại hơn An Hồn công quá nhiều.

- Thật ra thì ta không chỉ lưu tâm với Tưởng Phương Bình, Tưởng Phương Thành trưởng lão, vì gia tộc mạnh hơn, mỗi một vị trưởng lão các ngươi, ta đều cẩn thận quan sát qua, biết các ngươi tu luyện gặp phải vấn đề gì...

- Tưởng Phương Chân trưởng lão, không nhìn lầm, có phải ngươi tự mình tu luyện công pháp Hồn Điển tới cảnh giới thứ tư hay không? Bây giờ tu vi của ngươi còn chưa tới, tốt nhất đừng cưỡng ép tu luyện, nếu không có hại không ích gì. Gần đây có phải thường xuyên cảm thấy hô hấp không thoải mái, hồn thể cùng thân thể có chút chia lìa hay không?

- Tưởng Phương Lâm trưởng lão, gần đây thân thể hao tổn có chút nghiêm trọng, tạm thời không vội lấy tiểu thiếp, nếu không ta sợ tuổi thọ của ngươi sẽ bị ảnh hưởng...

- Tưởng Phương Hử trưởng lão, ngươi yêu thích thư hoạ không sai, nhưng cũng không thể chậm trễ tu luyện, tu vi có phải đã trì trệ không tiến rất lâu hay không...

...

Một bên nói, Trương Huyền một bên nhìn quanh, nhìn về phía một vị trưởng lão, liền nói một câu, thời gian qua một lát, các trưởng lão đều lặng ngắt như tờ, trầm mặc xuống.

Vị trước mắt này, nói không sai chút nào, tất cả đều là nan đề cùng mấu chốt của bọn họ. Chẳng lẽ... Hắn thật sự là tộc trưởng? Nếu không, làm sao lại biết bọn hắn kỹ càng như vậy?

- ...

Thấy tất cả trưởng lão lặng im, không nói thêm gì nữa, Tưởng Phương Du nắm tóc, phát cuồng.

Con mẹ nó ngươi rốt cuộc là ai?

Tình huống trưởng lão trong tộc tu luyện, xem như hắn cũng biết không rõ ràng, cái tên này rốt cuộc làm sao biết được?

Hơn nữa nói không sai chút nào, để mọi người tất cả đều tin tưởng và nghe theo... Các ngươi cũng phục hắn luôn rồi... Ta làm sao bây giờ?

Chẳng lẽ ta thật mất trí nhớ, nhớ lầm, thật ra thì ta không phải Tưởng Phương Du? Vậy ta ở đâu, ta là ai, ta tên gì... Trong đầu choáng váng, Tưởng Phương Du cũng nhịn không được nữa, quay đầu nhìn về phía Tưởng Phỉ Phỉ.

- Phỉ Phỉ, ta là cha ngươi, ngươi nhất định nhận ra, nhanh nói cho tất cả mọi người, ta mới là thật...

Nếu như tất cả trưởng lão đều nhận không được hắn, con gái nhất định có thể nhận ra được!

- Ta...

Không nghĩ tới xuất hiện hai phụ thân, Tưởng Phỉ Phỉ cũng choáng váng:

- Ta, ta...

Toát ra hai phụ thân, nàng cũng rất lo lắng, không biết rốt cuộc xảy ra chuyện gì ah!

- Cha ta, trước đó cùng ta nói, để cho ta lĩnh ngộ linh hồn chân giải, nếu như làm không được, liền thông gia... Hoặc là gả cho Trương gia Trương Huyền, hoặc là Lạc gia Lạc Thiên Nhai... Nếu như các ngươi ai có thể nói ra, ta trả lời cái gì, người đó là thật!

Tưởng Phỉ Phỉ cắn răng.

Ngươi là giả!

dtv-ebook.com

Nhờ vào dung mạo cùng khí tức linh hồn, nàng cũng phát giác không ra ai là thật, ai là giả, đã như vậy, chỉ có thể căn cứ trước đó đối thoại, tới tiến hành phán đoán.

- Ngươi nói...

Suy nghĩ một chút, Tưởng Phương Du vừa định trả lời, liền nghe gia hỏa kia mở miệng:

- Ngươi nói... Ta mới không muốn gả cho Trương Huyền kia! Ngày ngày chỉ biết trang bức, đả kích người, hơn nữa còn từ hôn ở trước mặt mọi người, làm cho tiểu công chúa đau khổ, một chút thương hương tiếc ngọc cũng không có...

- Cái này...

Tưởng Phỉ Phỉ sửng sốt một chút, gật đầu:

- Không sai, chính là câu này...

- ...

Tưởng Phương Du run rẩy, cảm thấy có phải ký ức của mình bị đối phương đọc được hay không. Đây là hắn và nữ nhi đối thoại, vị trước mắt này làm sao lại biết rõ ràng như vậy?

- Không đúng, ngươi... vừa rồi liền ẩn giấu ở bên người chúng ta đúng hay không? Nếu không làm sao biết ta cùng Phỉ Phỉ đối thoại?

Tưởng Phương Du kìm nén không được, trên đầu gân xanh kéo căng, hét lớn một tiếng.

Bắt kẻ trộm ăn cắp bảo vật gia tộc, kết quả lại làm cho bản thân cũng không biết mình là ai, hắn thật phát điên.

- Ngươi mới là người ẩn núp!

Trương Huyền hừ lạnh một tiếng:

- Được rồi, ngoan ngoãn hiện ra bản thể đi, nếu không, mọi người cùng nhau ra tay, ngươi chỉ có một con đường chết!

- Ta...

Tưởng Phương Du xiết chặt nắm đấm, thân thể không ngừng run rẩy, muốn nói điều gì, lại nói không ra.

Đối phương nói không sai, nếu như tất cả trưởng lão thật không tin mình, hiện tại lại không có gia chủ lệnh, một khi mọi người liên thủ, quả thực khó mà chống lại. Làm không cẩn thận thật sẽ bị đánh chết tại chỗ.

- Được rồi, ta tới nói một câu công đạo đi!

Thời điểm hắn không biết làm sao mới tốt, liền nghe một thanh âm nhàn nhạt vang lên, trong đám người một lão giả đi ra.

Trương Huyền nhìn lại, nhận ra được, là Tưởng gia Tưởng Phương Vân trưởng lão.

Mặc dù bây giờ ở trong tộc chức vị không cao, lại nắm giữ uy tín cực cao, vừa rồi cũng tiến hành chỉ điểm đối phương.

- Phương Vân trưởng lão, mời nói!

Nhận ra đối phương, Trương Huyền ôm quyền.

- Ừm!

Tưởng Phương Vân trưởng lão gật gật đầu nhìn lại, trong ánh mắt tràn đầy phức tạp:

- Vừa rồi ngươi chỉ điểm cho mọi người, ta cũng nghe vào trong tai, nhắm thẳng vào linh hồn chân ý cùng bản chất tu luyện, không có sai lầm chút nào... Nói thật, ta cũng nghĩ, nếu thật là tộc trưởng của chúng ta thì tốt biết bao! Tộc nhân nhất định nhanh chóng tiến bộ, vượt qua Trương gia, Lạc gia ở trong tầm tay... Đáng tiếc, ngươi không phải!

- Không phải?

Trương Huyền sững sờ:

- Ta thật sự là Tưởng Phương Du...

Đưa tay ngăn cản hắn, Tưởng Phương Vân lắc đầu:

- Thật ra thì không chỉ ta nhìn ra, tất cả trưởng lão đều nhìn ra rồi, Tưởng Phương Du tộc trưởng, cùng chúng ta ở chung vượt qua trăm năm, có năng lực như thế nào, chúng ta biết rất rõ ràng. Nhìn ra mấu chốt cùng thiếu hụt trên người chúng ta, còn chỉ điểm... Hắn không có năng lực này, cũng làm không được! Thật có loại bản lãnh này, Tưởng gia cũng không đến mức ở trong tam đại gia tộc xếp hạng cuối cùng...

- Đúng vậy, dù nhân phẩm của Tưởng Phương Du không tệ, nhưng năng lực quá kém...

- Ngươi lợi hại hơn tộc trưởng nhiều...

Vừa dứt lời, lại có mấy vị trưởng lão đáp lời.

- ...

Tưởng Phương Du mắt tối sầm lại.

Mẹ nó, lão tử ở trong lòng các ngươi, chính là cái bộ dáng này? Năng lực không đủ... Ta nơi nào không đủ? Có thể nói chuyện cẩn thận hay không?

Vừa rồi vẫn nghĩ để tất cả trưởng lão nhận ra hắn là ai, hiện tại thật nhận ra hắn là thật, vì sao không những không có cảm thấy cao hứng, ngược lại cảm giác đau tim như thế? Đang buồn bực, chỉ thấy nữ nhi ở một bên vẻ mặt nghiêm túc gật đầu nói:

- Cha ta năng lực có chút không đủ, tuyệt đối không nói ra những thứ như ngươi nói được...

Tưởng Phương Du che ngực.

Coi như nhận ra ta là thật, cũng không đến mức đâm tim như vậy a! Làm sao lại sinh ra một nữ nhi hố cha như vậy chứ?

Vốn đang cân nhắc, thông gia có lỗi với nữ nhi, đã nói cha mình như vậy, một lát nữa liền cân nhắc gả ngươi cho Trương Huyền chán ghét kia...

Tưởng Phương Du đau tim, Trương Huyền thì không nhịn được ngẩn ngơ.

Còn tưởng rằng chỉ ra thiếu hụt, giải quyết mấu chốt trên việc tu luyện, mọi người có thể tin tưởng và nghe theo, náo loạn hồi lâu, tự mình bán mình đi...

Quá ưu tú, quả nhiên rất dễ dàng bị nhìn ra. Mặc kệ ở nơi nào cũng giống như đom đóm trong bóng đêm, rõ ràng như thế, xuất chúng như thế...

- Chỉ điểm linh hồn tu luyện không sai chút nào, đủ loại chi tiết, không có bất kỳ sai lầm... Chẳng cần biết ngươi là ai, cũng đã xem xong toàn bộ tàng thư của Tưởng gia a! Không có đoán sai, trước đó tổ phòng xuất hiện tiền bối bái phục, có phải chính là ngươi lĩnh ngộ linh hồn chân giải hay không?

Tưởng Phương Vân tiếp tục nói.

- Đúng!

Thấy đối phương không có hùng hổ dọa người, Trương Huyền biết không thừa nhận cũng không được, đành phải gật đầu.

- Lĩnh ngộ linh hồn chân giải của Tưởng gia, lại biết tộc nhân cặn kẽ như vậy, chẳng lẽ... Ngươi cũng là bàng chi trong tộc không biết tên?

Tưởng Phương Vân nghi ngờ.

Lạc gia xuất hiện một thiên tài siêu cấp Lạc Thiên Nhai! Thân là bàng chi, lĩnh ngộ phong cấm chân giải, tin tức bọn họ đều biết được, sẽ không phải Tưởng gia cũng có một cái như vậy chứ!

Bằng không tại sao lại biết mọi người cặn kẽ như vậy, đối với công pháp gia tộc cũng rõ như lòng bàn tay?

Trương Huyền rầu rĩ, không biết trả lời như thế nào.

- Thật ra thì bất kể có phải bàng chi hay không... Lĩnh ngộ linh hồn chân giải, liền có tư cách làm gia chủ! Huống chi, ngươi chân chính luyện hóa gia chủ lệnh, hơn nữa nắm đại trận gia tộc trong tay!

Con mắt Tưởng Phương Vân sáng lên nhìn qua, tiến về phía trước một bước, ôm quyền khom người:

- Cho nên... Chúng ta hi vọng ngươi có thể trở thành gia chủ chân chính của chúng ta, dẫn đầu Tưởng gia vượt qua cửa ải khó!

- ...

Trương Huyền sửng sốt, một lát sau mới nhịn không được lắc đầu:

- Nói thật, ta không phải là người Tưởng gia các ngươi!

Nếu thật là bàng chi, ngược lại cũng thôi, đáng tiếc hắn cùng Tưởng gia không có nửa xu quan hệ.

- Không phải người Tưởng gia?

Mọi người đều sững sờ.

- Không phải cũng không sao, lĩnh ngộ linh hồn chân giải của Tưởng gia, liền có quan hệ không thể dứt bỏ với Tưởng gia, như vậy... gả Tưởng Phỉ Phỉ cho ngươi, ngươi đồng dạng có thể làm tộc trưởng của Tưởng gia chúng ta...

Tưởng Phương Vân gật đầu nói.

- Không được...

Không nghĩ tới vị trưởng lão này vừa mở miệng, liền lấy hạnh phúc của nàng làm tiền đặt cược, Tưởng Phỉ Phỉ vội vàng lắc đầu.

Người trước mắt này ngụy trang thành phụ thân, bao nhiêu tuổi tác còn không rõ ràng, nàng mới không gả...

- Phương Vân trưởng lão nói giỡn, làm tộc trưởng có thể, lấy nàng liền quên đi!

Trương Huyền cũng vội vàng cự tuyệt.

Nếu như đối phương thật không ngại, một người ngoại tộc làm tộc trưởng của bọn họ mà nói, quả thực có thể cân nhắc.

Dù Tưởng Phương Du cùng thanh niên trắng nõn đi chung một chỗ, nhưng Tưởng gia truyền thừa vài vạn năm, có một hai sâu mọt cũng không có gì, luôn không có khả năng cả gia tộc đều phản bội!

Nếu không, Danh Sư đường khẳng định đã sớm phát hiện. Mấu chốt nhất là, nếu quả thật phản bội, làm gia chủ, cũng có thể sửa chữa tốt hơn, để hắn không làm ra sự tình làm hại nhân tộc.

- Lấy ta liền... quên đi, ngươi có ý tứ gì?

Bản thân còn chưa phủ nhận xong, tên này liền quả quyết cự tuyệt... Nghe nói như thế, Tưởng Phỉ Phỉ trực tiếp nổ tung.

Vu Hồn bí mật (1)

dtv-ebook.com

Bất kể nói thế nào, nàng cũng là thiên chi kiêu tử, toàn bộ đại lục tên tuổi lẫy lừng, mấu chốt nhất là... hết sức xinh đẹp, ngàn dặm mới tìm được một... Phương Vân trưởng lão nói như vậy, ngươi một mặt ghét bỏ... Có ý tứ gì?

- Ý tứ mặt chữ là ngươi quá xấu, ta không thích!

Trương Huyền lắc đầu, không thèm để ý nữ hài sắp bùng nổ, lần nữa nhìn về phía Phương Vân trưởng lão:

- Ta đã có người ưa thích, thông gia liền thôi, không thể ở rể Tưởng gia. Nếu như vậy, các ngươi vẫn nguyện ý để cho ta làm tộc trưởng, ta sẽ không cự tuyệt, cũng sẽ nghĩ biện pháp dẫn dắt Tưởng gia càng đi càng tốt, mà không phải đi lên con đường tà đạo!

Dị Linh tộc đã xuất hiện, đại chiến sắp bắt đầu, đã lôi kéo được Trương gia, Lạc gia, nếu như Tưởng gia cũng có thể nghe theo chỉ huy tự nhiên càng tốt.

Vừa vặn cũng có thể điều tra, thanh niên trắng nõn kia rốt cuộc là chuyện gì xảy ra.

Dù sao Thiên Cơ sư phản bội, Tưởng gia phản bội, Danh Sư đường cũng có người phản bội... Hắn cảm thấy sự tình khẳng định không có đơn giản như vậy.

Có lẽ có khả năng giống như Lạc Thất Thất trước đó, cũng là một hiểu lầm.

Nghe hắn không nguyện ý gia nhập Tưởng gia, tất cả trưởng lão đều trầm mặc xuống. Để người ngoài làm tộc trưởng gia tộc của mình... Đây là sự tình chưa bao giờ có.

- Khẳng định không được, chúng ta là gia tộc, không phải tông môn, không có huyết mạch, làm sao phục chúng?

- Hắn luyện hóa gia chủ lệnh, càng nắm giữ đại trận của gia tộc, xem xong tất cả thư tịch trong tộc, nếu như không ở lại gia tộc, Tưởng gia còn có bí mật gì đáng nói?

- Lĩnh ngộ linh hồn chân giải, liền cùng Tưởng gia có quan hệ không thể dứt bỏ, hiện tại hắn không đồng ý thông gia, chỉ cần ở lại lâu, khẳng định sẽ đồng ý, không có gì... tuy Phỉ Phỉ xấu một chút, tính tình kém một chút, chỉ cần từ từ bồi dưỡng, lâu ngày cũng có thể sinh tình...

- Người Chư Tử bách gia tới đại lục, căn cứ tin tức vừa mới truyền đến, Địa quật bạo động, Danh Sư đường cùng Chiến Sư đường dường như sắp trấn thủ không được... Một khi phát sinh náo động, Tưởng gia là một trong tam đại gia tộc, nhất định đứng mũi chịu sào! Trong tộc quả thực cần một vị cường giả lĩnh ngộ linh hồn chân giải tọa trấn!

- Huống chi hắn lý giải tu luyện sâu như vậy, tùy tiện chỉ điểm, liền có thể để chúng ta được ích lợi không nhỏ...

...

Tất cả trưởng lão nghị luận ầm ĩ.

Có đồng ý, có phản đối.

- Đã không phải người Tưởng gia, không biết ngài rốt cuộc là ai?

Thương nghị hồi lâu, không có bất kỳ đầu mối gì, Tưởng Phương Vân nhìn qua.

Những người khác cũng dừng thảo luận, tràn đầy tò mò. Ngay cả Tưởng Phỉ Phỉ cũng không tiếp tục rầu rĩ sự tình người khác nói nàng xấu.

- Thực không dám giấu giếm, tại hạ...

Biết giấu diếm cũng không có ý nghĩa gì, ngụy trang trên mặt Trương Huyền nháy mắt biến mất không thấy gì nữa, thanh âm cũng đổi trở về bản thân:

- Trương Huyền!

- Trương Huyền? Tiểu thiên tài Trương gia?

- Trương gia tộc trưởng?

Hai mặt nhìn nhau, tất cả mọi người cảm giác đầu sắp muốn nổ.

Trương gia gia chủ chạy đến Tưởng gia bọn họ, không chỉ nhìn xong tất cả thư tịch, còn lĩnh ngộ linh hồn chân giải... Luyện hóa gia chủ lệnh...

Vốn bọn họ cho rằng, coi như vị này không phải tộc nhân, cũng khẳng định là lão nhân ở trong tộc, nếu không không có khả năng biết Tưởng gia nhiều như vậy, nằm mộng cũng nghĩ không ra, là người trẻ tuổi chỉ có hai mươi tuổi.

Mấu chốt nhất là... Hầu như chưa tới Tưởng gia! Vừa đến, liền lĩnh ngộ chân giải...

- Ngươi, ngươi...

Sắc mặt Tưởng Phỉ Phỉ trắng bệch, con mắt sắp trừng ra.

Ngay trước mặt của người ta nói, hắn chỉ biết trang bức... Có tính đắc tội người hay không?

Bất quá dường như hắn càng quá mức, nói ta xấu!

Vốn còn nghĩ tìm cơ hội đánh một trận tơi bời, hiện tại xem ra, sẽ không có cơ hội... Cái tên này quá mạnh... Danh Sư đường, mười mấy vị Danh Sư cửu tinh, tính cả quyền đường chủ cũng không làm gì được hắn, nàng thật muốn đi qua, đoán chừng một tay liền bị quất bay, không còn sót lại một chút cặn.

- Ngươi là Trương Huyền... Khó trách có thể kích hoạt huyết mạch Trương gia, vận dụng thời gian chân giải...

Tưởng Phương Du biết thân phận chân thật của người trước mắt này, cũng như bị sét đánh, cực kỳ khó tin. Vốn cho rằng là đại năng nào đó, nằm mơ cũng không nghĩ đến... Là người trẻ tuổi còn nhỏ hơn nữ nhi.

- Không đúng, vừa rồi ngươi không chỉ vận dụng thời gian chân giải, còn vận dụng không gian phong cấm chân giải... Chẳng lẽ, ngươi còn lĩnh ngộ không gian phong cấm?

Nhớ tới một việc, đồng tử của Tưởng Phương Du co rụt lại, nhịn không được nói.

- Không sai, ta cũng lĩnh ngộ không gian phong cấm chân giải!

Trương Huyền gật đầu.

Vừa rồi tình cảnh nguy cấp, đã thi triển ra phong cấm chân giải, muốn giấu diếm cũng giấu diếm không được, còn không bằng sảng khoái thừa nhận.

- Ngươi lĩnh ngộ phong cấm chân giải, như vậy Lạc gia Lạc Thiên Nhai...

Nhớ tới vị trước mắt này ngụy trang thành hắn, ngay cả các trưởng lão, con gái ruột cũng không thể nhận ra, kết hợp Lạc Thiên Nhai đột nhiên xuất hiện... trong mắt Tưởng Phương Du tràn đầy kinh hoàng.

- Không sai, Lạc Thiên Nhai là ta ngụy trang!

Trương Huyền lần nữa gật đầu.

- Cái này... Khó trách!

Thân thể Tưởng Phương Du run rẩy, rốt cuộc minh bạch, khuôn mặt cười khổ.

Trước đó một mực đang nghĩ, Lạc gia sao vận khí tốt như vậy, mới vừa bị đánh mặt, liền toát ra thiên tài tuyệt thế, náo loạn hồi lâu, vẫn là vị Trương Huyền này...

Tưởng Phỉ Phỉ ở một bên cũng sững sờ.

Một người thân kiêm hai đại tộc trưởng... Còn có loại thao tác này? Cùng đối phương tỷ thí, cái gì cũng không bằng.

Thời gian chân giải, không gian chân giải, linh hồn chân giải... Một người toàn bộ lĩnh ngộ... Lúc nào chân giải không đáng tiền như thế, tùy tiện liền có thể làm được?

Tam đại gia tộc, vài vạn năm qua, trừ tiên tổ, hầu như không có hậu bối hoàn thành... so sánh với tên này, làm sao cảm giác tất cả hậu bối đều giống như phế vật vậy?

- Chư vị!

Sau khi hết khiếp sợ, Tưởng Phương Du tỉnh hồn, nhìn quanh một vòng:

- Ta chỉ nói một việc, cuối cùng lựa chọn ra sao, do các ngươi quyết định!

- Tộc trưởng mời nói!

Đám người Tưởng Phương Vân nhìn qua.

- Hồn ấn trong tàng bảo các biến mất... Đoán không sai, hẳn là bị Trương Huyền lấy đi, hơn nữa luyện hóa!

Tưởng Phương Du nói.

- Là ta lấy đi, nhưng chưa luyện hóa!

Trương Huyền hơi đỏ mặt.

Cướp sạch tàng bảo các của người khác, lông cũng không còn dư lại, lúc này bị trước mặt mọi người hỏi ra, thực sự có chút xấu hổ. Xem ra một lát nữa chỉ có thể trả lại cho đối phương...

- Lấy đi hồn ấn?

Nghe được Tưởng Phương Du nói, tất cả trưởng lão đều chấn động, ngay sau đó Tưởng Phương Vân tiến về phía trước một bước, trực tiếp quỳ mọp xuống đất:

- Vãn bối Tưởng gia, Tưởng Phương Vân, bái kiến hội trưởng!

- Tưởng gia hậu bối, bái kiến hội trưởng!

Các vị trưởng lão khác cũng đồng loạt quỳ xuống.

- Hội trưởng?

Trương Huyền sững sờ.

Mới vừa không phải nói gia chủ ư? Hội trưởng, cái quỷ gì?

- Trương gia chủ đã nhìn qua công pháp Tưởng gia chúng ta, hắn phải biết linh hồn bí tịch của Tưởng gia chúng ta, truyền thừa từ Vu Hồn sư!

Thấy hắn mê man, Tưởng Phương Du truyền âm tới.

- Ừm!

Trương Huyền gật đầu, điểm ấy trước đó hắn liền nghi ngờ.

Vu Hồn sư không phải đã bị Danh Sư đường tiêu diệt ư? Làm sao vẫn tồn tại? Hơn nữa lưu lại truyền thừa quang minh chính đại như vậy, đứng sừng sững ở đỉnh phong đại lục?

- Hồn ấn, là con dấu của Vu Hồn sư công hội hội trưởng năm đó! Có thể khống chế thứ này, chính là Vu Hồn sư công hội hội trưởng, Tưởng gia chúng ta nguyện ý phụng làm chủ...

Tưởng Phương Du ôm quyền khom người.

Vu Hồn bí mật (2)

dtv-ebook.com

- Hồn ấn của Hội trưởng Vu Hồn sư công hội?

Đồng tử của Trương Huyền co rụt lại.

Khó trách thứ này nặng nề như vậy, không lĩnh ngộ linh hồn chân giải, ngay cả Vu Hồn cũng cầm không đi, không nghĩ tới có lai lịch lớn như thế.

- Rốt cuộc xảy ra chuyện gì? Tưởng gia làm sao nhận được Vu Hồn sư truyền thừa, sao lại phụng người khống chế hồn ấn làm chủ? Không phải Vu Hồn sư phản bội nhân tộc, đã sớm bị Danh Sư đường diệt sát ư?

Trương Huyền hồ đồ, là thật không hiểu.

Tưởng gia là một trong tam đại gia tộc, Danh Sư đường nghiêm khắc giám sát, có phải Vu Hồn sư hay không, nhất định có thể tuỳ tiện nhìn ra, chỉ am hiểu bí pháp linh hồn, cùng Vu Hồn hoàn toàn là hai loại khái niệm, sao có thể là truyền nhân của người sau?

- Chuyện này thuộc về cơ mật cốt lõi nhất của Tưởng gia, nơi này không tiện nói chuyện, không biết Trương sư có thể cùng chúng ta về đại điện hay không?

Chần chờ một chút, Tưởng Phương Du nói.

Tuy có đại trận hộ tộc ngăn cách, ngoại nhân không cách nào dò xét, nhưng sự tình muốn nói thực sự quá mức cơ mật, tất cả vẫn phải cẩn thận.

- Ừm!

Trương Huyền gật đầu.

- Mời tới bên này!

Tưởng Phương Du thở phào nhẹ nhõm, đi đầu bay tới đằng trước, các trưởng lão khác theo sát phía sau.

Trương Huyền cũng không chậm trễ, thời gian không dài, đi tới một đại điện rộng lớn.

Tay cầm gia chủ lệnh của đối phương, khống chế hộ tông đại trận, cũng không lo lắng xuất hiện chuyện ngoài ý muốn.

Đi vào đại điện, Trương Huyền ngồi ở chủ vị, lúc này những người khác mới thở phào nhẹ nhõm. Vận chuyển trận pháp, phong ấn bốn phía, Tưởng Phương Du mới nói:

- Nghe nói Trương sư từng truyền thụ một học sinh tên Lộ Xung, Vu Hồn tinh diệu, nắm giữ thực lực Đại Thánh... Không biết có việc này không?

- Thật có việc này!

Trương Huyền gật đầu.

Lúc trước Lộ Xung vì cứu hắn, cùng Danh Sư đường đại chiến, sớm đã huyên náo xôn xao, đối phương biết không tính là gì.

- Nói như vậy... Trương sư cũng là một vị Vu Hồn sư?

- Ừm!

Trương Huyền lên tiếng.

- Vậy thì không sai...

Thấy hắn thừa nhận, mọi người đều thở phào nhẹ nhõm, Tưởng Phương Du cũng nhìn qua, trong mắt mang theo kích động:

- Không biết... Vu Hồn truyền thừa của Trương sư đến từ nơi nào? Có thấy qua Vu Hồn sư khác không?

- Truyền thừa của ta... Đến từ một hồn phách sống sót từ Thượng Cổ, cũng chưa gặp qua Vu Hồn sư khác!

Trương Huyền lắc đầu.

Mặc Hồn Sinh chỉ là một tàn hồn sống sót, chuẩn xác mà nói, đã không tính là Vu Hồn sư chân chính. Còn cái khác, thật đúng là chưa thấy qua, cũng không tính là nói dối.

- Chưa thấy qua?

Tưởng Phương Du sững sờ.

- Đúng vậy!

Trương Huyền nghi ngờ nhìn qua:

- Không phải Vu Hồn sư là tồn tại cấm kỵ ư? Ở Danh Sư đại lục, truyền thừa sớm đã cắt đứt!

- Cấm kỵ?

Nghe nói như thế, Tưởng Phương Du trầm mặc phút chốc, lần nữa nhìn qua:

- Xem ra Trương sư cũng không biết những sự tình kia!

- Chuyện gì?

- Thật ra thì... năm đó Vu Hồn sư không hề phản bội nhân tộc!

Tưởng Phương Du nói.

- Không phản bội?

Trương Huyền nghi ngờ.

Chuyện này tất cả Danh Sư đường đều có tư liệu, là sự tình ở Danh Sư đại lục người người đều biết... Chẳng lẽ là giả?

- Dị Linh tộc quá mức mạnh mẽ, năm đó xem như Khổng sư dẫn dắt bảy mươi hai vị thân truyền cũng không chống lại được... Thậm chí Khổng sư còn bị người mạnh nhất trong đó vây ở Trần Thái, không cách nào chạy ra...

Tưởng Phương Du than thở một tiếng, chậm rãi nói.

Trương Huyền gật đầu.

Chuyện này hắn nghe Ngoan Nhân đề cập qua, ngay cả Khổng sư cũng từng ở trên tay hắn bị nhiều thua thiệt.

- Tình huống lúc đó là, Dị Linh tộc đối với chúng ta rõ như lòng bàn tay, mà chúng ta đối với đối phương, lại biết rất ít, đặc biệt là sát lục chi khí, hầu như không người có thể chống lại... Vô số cường giả, thực lực tương đương đối phương, nhưng gặp được loại khí tức này, liền sẽ trở nên ý thức mơ hồ, bó tay chịu trói, bị đánh chết tại chỗ!

Tưởng Phương Du tiếp tục nói.

Trương Huyền lặng im.

Lần đầu tiên nhìn thấy Dị Linh tộc, chính là loại tình huống này.

Sát lục chi khí đâm thẳng nội tâm, ảnh hưởng linh hồn, rất nhiều người đứng cũng không vững, thậm chí Danh Sư cũng làm không được, huống chi người bình thường.

- Vì để cho nhân loại chiến thắng, Khổng sư quyết định để tu luyện giả am hiểu linh hồn chui vào Dị Linh tộc, dò xét bí ẩn linh hồn của bọn họ...

Thần sắc của Tưởng Phương Du ảm đạm xuống:

- Vu Hồn sư ở lúc nhân tộc lâm nguy, đồng ý nhận nhiệm vụ! Bất quá vì để cho đối phương tin tưởng, nhất định phải triệt để đoạn tuyệt nhân loại và Danh Sư đường! Ngay sau đó liền có những sự tình hậu thế ghi lại, Vu Hồn sư bởi vì tu luyện tà dị, đầu nhập vào Dị Linh tộc, bị Danh Sư đường đồ sát, truyền thừa hủy diệt...

- Cái này...

Thân thể Trương Huyền chấn động.

Nếu như đối phương nói là thật, như vậy Vu Hồn sư bỏ ra cũng quá lớn! Rõ ràng là anh hùng của nhân tộc, lại bị nhục mạ vài vạn năm...

- Khi đó nhân tộc ở dưới Dị Linh tộc chèn ép, trải qua cuộc sống không bằng trâu ngựa, sinh tử không do bản thân khống chế, có thể đuổi bọn hắn ra ngoài, là hi vọng của tất cả Nhân tộc, bị chút tủi thân đáng là gì!

Biết hắn nghĩ cái gì, Tưởng Phương Du nói tiếp:

- Vì để cho Dị Linh tộc tin tưởng, Danh Sư đường vận dụng vô số Danh Sư vây quét Vu Hồn sư, cái nghề nghiệp này hầu như một đêm diệt tuyệt. Lúc đó sau khi công hội hội trưởng bị bắt, thì thề đoạn tuyệt với Danh Sư đường, tự sát tại chỗ.

- Tự sát? Như vậy...

Trương Huyền tràn đầy khó tin. Người đã chết, làm sao chui vào Dị Linh tộc?

- Lúc đó hội trưởng thoạt nhìn là tự sát, trên thực tế Vu Hồn không chết, mà lưu lại nhất mạch truyền thừa, cũng chính là Tưởng gia chúng ta bây giờ, bản thân thì đi Dị Linh tộc!

Tưởng Phương Du than thở một tiếng, tiếp tục nói:

- Thảm trạng của Vu Hồn, vị cường giả kia của Dị Linh tộc tận mắt nhìn thấy, cho nên đối với vị hội trưởng chỉ còn lại hồn thể, tin tưởng không nghi ngờ. Ở chung lâu, hội trưởng dần dần biết rõ bí ẩn của sát lục chi khí... sau đó liền nghĩ biện pháp truyền tin tức về nhân loại, còn thiết kế một bộ phương pháp phản sát vị cường giả kia của Dị Linh tộc!

- Không chỉ như vậy, còn nhằm vào đặc điểm của đối phương, làm ra không ít pháp quyết tu luyện hồn phách! Chỉ bất quá là sai lầm, bình thường tu luyện không có vấn đề, sẽ để hồn lực tăng cường đại, nhưng thời gian lâu dài, sát lục chi khí sẽ càng ngày càng yếu, dẫn đến xuất hiện đủ loại vấn đề, cuối cùng để sức chiến đấu của bọn hắn trở nên càng ngày càng yếu!

- Pháp quyết sai lầm?

Trương Huyền chấn động toàn thân, trong đầu nổ vang.

Lúc trước lần đầu tiên đi vào Địa quật, tính kế giết đám người Thanh Diệp Vương, cướp được không ít pháp quyết tu luyện linh hồn, kết quả lại phát hiện sai lầm rất nhiều... Khi đó liền cảm thấy kỳ lạ, vì sao nắm giữ Vu Hồn sư, pháp quyết tương trợ Dị Linh tộc tu luyện có nhiều sai lầm như vậy, hiện tại mới hiểu được... Là vị hội trưởng kia cố ý lưu lại!

Mục đích đúng là vì suy yếu đặc tính am hiểu nhất của Dị Linh tộc! Chịu nhục, lẻn vào ngoại tộc, cố ý truyền thừa công pháp sai lầm, phần công đức này... Trương Huyền xiết chặt nắm đấm, đang khiếp sợ, đột nhiên nhớ tới một việc, đồng tử co rụt lại:

- Lúc ấy bọn họ muốn phục kích cường giả tuyệt thế của Dị Linh tộc, ngươi biết là ai không?

Hậu nhân của Tử Uyên Cổ Thánh

dtv-ebook.com

Vị cường giả Dị Linh tộc kia, có thể ép Khổng sư không có phương pháp đánh trả, không tiếc dùng kế nội ứng... như vậy cường đại cỡ nào? Chỉ sợ đã vượt qua Cổ Thánh!

- Họ tên cụ thể của vị kia đã không biết, cũng không có lưu truyền tới nay, chỉ biết thực lực của hắn có một không hai thiên hạ, xem mạng người như trò đùa, hung ác kỳ lạ, hỉ nộ vô thường, tâm tình không tốt, ngay cả tộc nhân của mình cũng giết...

Không nghĩ tới hắn sẽ hỏi cái này, Tưởng Phương Du chần chờ một chút, chậm rãi nói:

- Bởi vậy... Mặc kệ là Dị Linh tộc hay nhân tộc, đều gọi hắn là Ngoan Nhân!

- Ngoan Nhân?

Trương Huyền nhoáng một cái.

Quả nhiên!

Vừa rồi nghe vây khốn Khổng sư ở Trần Thái, liền mơ hồ đoán được, không nghĩ tới là thật.

Tiểu Ngoan Ngoan phong ấn ở trong Thiên Đạo chi thư kia, thế mà đã từng là nhân vật để Khổng sư nhức đầu!

Vu Hồn sư vì muốn giết hắn, càng không tiếc chịu nhục, đến bây giờ còn mang một thân ô danh, không người biện bạch... Khó trách tên này một mặt ngông cuồng, khi còn sống quả thực rất cường đại!

- Đúng vậy, căn cứ tin tức vị hội trưởng này truyền về, Khổng sư trước thời hạn bố cục, biết được hành trình của đối phương, tiến hành phục kích, trận chiến kia, đánh nhật nguyệt vô quang, thiên địa sụp đổ... Cuối cùng Ngoan Nhân bị Khổng sư diệt sát, triệt để biến mất, hài cốt không có lưu lại!

Tưởng Phương Du nói.

Trương Huyền lặng im.

Toàn thân Ngoan Nhân vỡ vụn thành vô số khối, hiện tại hắn sưu tập mấy bộ phận, tự nhiên biết rất rõ ràng, chỉ là không nghĩ tới, vì giết hắn lại thảm liệt như vậy.

Không chỉ Vu Hồn sư, chỉ sợ Khổng sư cũng bỏ ra rất nhiều.

- Việc này Danh Sư đường chưa hẳn rõ ràng a? Làm sao ngươi biết?

Một lát sau, Trương Huyền nhìn qua hỏi.

Việc này tuyệt đối là cơ mật trong cơ mật, Tổng bộ Danh Sư đường cũng chưa chắc biết, vị trước mắt này, vì sao biết rõ ràng như vậy?

Tưởng gia tàng thư khố, hắn nhìn từ đầu tới đuôi, nếu có ghi lại mà nói, nhất định đã sớm biết, nhưng không có ghi chép, sự tình đã qua vài vạn năm, chuyện này làm sao truyền thừa xuống?

- Hồn ấn!

Tưởng Phương Du nói:

- Những việc này, Khổng sư lưu ở trong hồn ấn, chỉ cần trở thành tộc trưởng Tưởng gia, để gia chủ lệnh tiếp xúc hồn ấn, sẽ truyền ra tin tức, triệt để biết lai lịch của gia tộc, nguyên nhân chính là như vậy, mới có thể để cho chúng ta sau vài vạn năm, cũng biết tiền bối làm ra bao nhiêu cống hiến...

- Thì ra là thế...

Trương Huyền than thở.

Cũng phải, công lao là không thể bị lịch sử mai một. Vu Hồn sư vì nhân tộc, vì đại nghĩa hi sinh, nếu như hậu nhân không biết, thì làm sao chính danh?

Mà viết những sự tích, truyền thừa này ra giấy mà nói, một khi tin tức tiết ra ngoài, làm không cẩn thận, Vu Hồn sư thân ở Dị Linh tộc sẽ gặp được nguy hiểm cực lớn, thậm chí toàn bộ sẽ bị diệt sát.

Nói cũng không phải, không nói cũng không phải, Khổng sư khẳng định cũng không có phương pháp, cuối cùng chỉ có thể lưu những tin tức này ở trong hồn ấn, truyền thừa hậu thế, mong đợi một ngày sau khi bình định Dị Linh tộc, vì Vu Hồn sư nhất mạch, triệt để lật lại bản án.

- Tưởng gia, truyền thừa ở Vu Hồn sư, là đời sau của vị hội trưởng kia, chảy xuôi huyết mạch của hắn! Cho nên hậu bối ai có thể khống chế hồn ấn, liền có tư cách trở thành hội trưởng mới, tộc nhân vô điều kiện nghe theo!

Tưởng Phương Du nói.

Trương Huyền gật đầu.

Giờ phút này tất cả trưởng lão cũng trầm mặc xuống.

Bọn họ chỉ biết Tưởng gia truyền thừa ở Vu Hồn sư, nhưng chi tiết cụ thể thì không rõ ràng, giờ phút này nghe được tộc trưởng giảng giải, mới coi như thực sự hiểu rõ.

- Tổ tiên của chúng ta, lại là Vu Hồn sư...

Tưởng Phỉ Phỉ cũng lặng im, hốc mắt ửng hồng.

Từ trước đến nay, nàng đều lấy bản thân là Danh Sư mà tự hào, chán ghét Vu Hồn sư, chán ghét chức nghiệp lấy mạng người làm trò đùa kia.

Giờ phút này mới hiểu được, chức nghiệp một mực chướng mắt kia, vì nhân tộc, từng làm ra cống hiến lớn như thế! Không có bọn họ, Dị Linh tộc hẳn vẫn còn ở trên đại lục, để nhân tộc bó tay toàn tập.

- Trương sư có thể lĩnh ngộ linh hồn chân giải, hơn nữa có thể lấy đi hồn ấn, bất luận từ góc độ Vu Hồn sư, hay từ góc độ Tưởng gia, đều không hề nghi ngờ trở thành tộc trưởng, không ai dám nói cái gì!

Tưởng Phương Du lần nữa nhìn qua.

- Đúng vậy, Trương sư có thể lĩnh ngộ, thời gian, không gian, thậm chí linh hồn chân giải, hơn nữa làm ra sự tình để Danh Sư đường cũng phải ghé mắt, có lẽ trách nhiệm trừ bỏ ô danh cho Vu Hồn sư, để nó lần nữa xuất hiện ở dưới ánh mặt trời, chỉ có ngươi mới có thể hoàn thành!

- Làm hậu nhân của Vu Hồn, chúng ta chờ đợi cái này... Thực sự quá lâu!

- Mong Trương sư không nên chối từ...

...

Tất cả trưởng lão đồng thời đứng dậy, cung kính ôm quyền.

Tưởng gia là huyết mạch truyền thừa, nhưng Vu Hồn sư công hội không phải.

Nắm hồn ấn trong tay, chẳng khác nào hội trưởng, vài vạn năm qua, chỉ có người này có thể làm được, tổ tiên bọn họ bị khuất nhục thời gian quá lâu, làm hậu bối, thật không nguyện ý để tiên tổ tiếp tục hổ thẹn.

Không thể để cho anh hùng chảy máu, còn phải tiếp tục rơi lệ. Dù người của Danh Sư đại lục không rõ ràng Tưởng gia có quan hệ với Vu Hồn sư.

- Cái này...

Trương Huyền dừng lại một chút, sau đó gật đầu:

- Trở thành Tưởng gia tộc trưởng, không có vấn đề, chỉ là Tưởng Phương Du tộc trưởng, ta có một chuyện không biết rõ, mong có thể giải thích nghi hoặc.

- Mời nói!

Tưởng Phương Du nghiêm mặt.

- Hôm nay thời điểm ta tới Tưởng gia, trong lúc vô tình nhìn thấy ngươi tiếp xúc một thanh niên trắng nõn... Người này ta gặp qua, thậm chí cùng hắn giao thủ hai lần, nếu như không có đoán sai, hắn là Dị Linh tộc!

Trương Huyền hỏi ra nghi ngờ trong lòng.

Nếu đối phương nói là thật, Vu Hồn sư vì nhân tộc, cống hiến lớn như thế, bọn họ làm hậu bối tự nhiên không có khả năng phản bội, từ đó bôi nhọ tiên tổ vất vả. Nhưng thanh niên trắng nõn kia lại nên giải thích như thế nào?

- Thanh niên trắng nõn? Trương sư nói là Nhan Tiết?

Tưởng Phương Du sửng sốt một chút, nhìn qua.

- Nhan Tiết?

Trương Huyền nghi ngờ.

- Không sai, hắn không phải Dị Linh tộc, mà là đời sau của Chư Tử bách gia Tử Uyên Cổ Thánh, tu vi sớm đã đạt đến Đại Thánh Bất Hủ cảnh đỉnh phong, ở Đại Nho đường cũng tên tuổi lẫy lừng, nghe nói là cao thủ trên Thiên bảng...

Tưởng Phương Du giải thích.

- Đời sau của Tử Uyên Cổ Thánh? Thân truyền thứ nhất của Khổng sư... Tử Uyên Cổ Thánh?

Thân thể Trương Huyền chấn động:

- Cái này sao có thể? Ta tận mắt thấy hắn đi cùng Dị Linh tộc...

Hắn triệt để bối rối.

Lần đầu tiên nhìn thấy thanh niên trắng nõn kia là ở Bạch Khê sơn, cướp đoạt truyền thế thiên phù, trong bốn người có một người hiển lộ nguyên hình, là Dị Linh tộc.

Lần thứ hai ở Thiên Cơ sư công hội của Phong Cốc thành, không chỉ toát ra mấy Dị Linh tộc, còn có một Dị Linh tộc Cổ Thánh... Nếu như hắn là hậu nhân của Tử Uyên Cổ Thánh, vì sao lại đi cùng Dị Linh tộc? Hơn nữa trợ giúp lẫn nhau?

- Cái này... quãng thời gian trước hắn đến tìm ta, để ta chịu trách nhiệm liên hệ tiền bối Vu Hồn sư ở trong Dị Linh tộc, ta chỉ truyền đưa tin tức, cụ thể làm cái gì, Chư Tử bách gia cực kỳ bí ẩn, cũng không nói qua. Cho nên không quá rõ ràng!

Tưởng Phương Du nói.

Thu Tưởng Phỉ Phỉ làm đệ tử

dtv-ebook.com

- Liên hệ tiền bối Vu Hồn sư?

Trương Huyền tràn đầy hồ đồ.

Tên này thật sự là hậu nhân của Tử Uyên Cổ Thánh, như vậy Thiên Cơ sư công hội khả năng cũng không phải phản bội, Danh Sư đường cũng như vậy, nhưng đường đường là cường giả Chư Tử bách gia, tại sao lại đi cùng Dị Linh tộc?

Mấu chốt còn có Cổ Thánh của Dị Linh tộc?

Nghĩ như thế nào cũng không nghĩ ra, lại hỏi thăm vài câu, phát hiện Tưởng Phương Du cũng không biết đối phương đang làm gì, chỉ dựa theo đối phương yêu cầu truyền tin tức, còn nội dung tin tức, không có tư cách quan sát, tự nhiên không biết.

- Tiên tổ vì nhân tộc bỏ ra lớn như thế, làm hậu nhân, làm sao có thể bôi nhọ anh linh của bọn họ, huống chi Tưởng gia ta xây dựng vài vạn năm, cường giả chết ở trong Địa quật nhiều vô kể, con cháu coi như bất tài, cũng không có khả năng làm ra sự tình quên nguồn quên gốc!

Thấy Trương Huyền nghi ngờ bọn họ phản bội nhân tộc, Tưởng Phương Du ôm quyền, nghiêm mặt nói.

- Thật xin lỗi, là ta lỗ mãng!

Trương Huyền vội vàng đứng dậy tạ lỗi.

Tiên tổ của đối phương vì nhân tộc bỏ ra nhiều như vậy, hắn lại nghi ngờ con cháu đời sau, đã là đại bất kính.

- Vu Hồn sư mang tiếng xấu, loại suy nghĩ này rất bình thường...

Tưởng Phương Du lắc đầu, lần nữa nhìn qua, nhớ tới cái gì, bừng tỉnh hiểu ra:

- Chẳng lẽ Trương sư cảm thấy chúng ta có khả năng đầu nhập vào Dị Linh tộc, mới chuyển không tàng bảo khố?

- Đúng vậy...

Trương Huyền hơi đỏ mặt.

- Đối phó Dị Linh tộc, quả thực không cần tuân thủ lễ nghi cùng quy tắc Danh Sư gì...

Tưởng Phương Du giờ mới hiểu được.

Tổ tiên bọn họ có thể lẻn vào Dị Linh tộc chịu nhục, chỉ bằng vào điểm ấy, liền biết cũng không coi trọng quy tắc.

Nếu thật gặp được thế lực lớn phản bội nhân tộc, trộm đi tất cả bảo vật của bọn họ, để bọn hắn không còn căn cơ, quả thực là lựa chọn tốt nhất.

- Lát nữa ta sẽ trả lại tất cả bảo vật...

Trương Huyền vội vàng nói.

Biết đối phương không những không có phản bội nhân tộc, còn là đại công thần, coi như da mặt của Trương Huyền dày, cũng không tiện chiếm bảo vật làm của riêng.

Nhìn thấy bộ dáng của hắn, Tưởng Phương Du nở nụ cười.

Tuy Trương Huyền làm việc không coi trọng quy tắc, nhưng thường thường có thể tạo được kỳ hiệu, ngày hôm nay nếu như gia tộc bọn họ thật phản bội nhân tộc, như vậy đoán sẽ để cho bọn họ nhức đầu không thôi, triệt để loạn trận tuyến.

Mọi chuyện rõ ràng, còn lại liền đơn giản, Trương Huyền đồng ý tạm làm Tưởng gia tộc trưởng.

Trước khi Vu Hồn sư chưa lật lại bản án, tạm thời không thể móc nối với Tưởng gia, nếu không mới không làm cái tộc trưởng này, khẳng định nhường cho Lộ Xung.

Đệ tử của mình tìm được Vu Hồn tổ địa, cũng nhận được truyền thừa, về sau nhất định là nhân vật thủ lĩnh cao nhất của Vu Hồn sư nhất mạch.

Nói đến Vu Hồn tổ địa, hắn rốt cuộc cũng minh bạch.

Trước đó từng suy nghĩ, Vu Hồn sư bị nhổ tận gốc, làm sao tổ địa có thể may mắn thoát khỏi?

Hiện tại xem ra, chỉ sợ là Khổng sư vì lưu hương hỏa, cố ý che giấu, hoặc hạ thủ lưu tình.

Nếu không lấy năng lực của Danh Sư đường, thật muốn tiêu diệt, cái gì cũng rất khó còn lại.

Đại điển kế nhiệm kết thúc, đã đến đêm khuya, gọi Tưởng Phỉ Phỉ tới trước mặt, Trương Huyền đưa tới một quyển sách.

- Trong này có ta lý giải đối với linh hồn chân giải, dựa theo cái này học tập, hắn có thể lĩnh ngộ rất nhanh, không cần lại đi quan sát ngọc bích của Tưởng gia.

Trả lại bảo tàng cho Tưởng gia, chỉ lưu lại một chút bảo vật có thể cung cấp linh khí, Trương Huyền đưa tới một bản bí tịch.

- Ngươi lý giải?

Tưởng Phỉ Phỉ nghi ngờ mở thư tịch ra, nhìn một lần, sau đó đôi mắt thanh tú trợn tròn, khó có thể tin.

Linh hồn hư vô mờ mịt, là khó tu nhất, dù thiên phú của nàng rất cao, nhưng muốn chân chính lĩnh ngộ chân giải, cũng không có bất kỳ tự tin, thậm chí cảm thấy cố gắng cả đời cũng làm không được.

Mà bây giờ, vị tộc trưởng mới nhận chức này cho bí tịch, linh hồn cụ thể hoá, tu luyện đơn giản hóa, từ nông tới sâu, nhắm thẳng vào áo nghĩa... Căn cứ lý giải, chỉ cần chăm chú học tập, trong một tháng liền có khả năng lĩnh ngộ chân giải.

Một tháng lĩnh ngộ, vô số tiên tổ cũng làm không được...

- Cái này, cái này... quá quý giá!

Thân thể mềm mại của Tưởng Phỉ Phỉ run rẩy, cắn môi một cái, sau một lúc lâu, giống như làm ra quyết định gì đó, xiết chặt nắm đấm:

- Ngươi tặng ta bí tịch quý giá như vậy, ta không có gì có thể báo đáp... Thực sự không được, liền đáp ứng thông gia...

Tuy không thích vị này, nhưng cũng biết hắn đối với Tưởng gia quá quan trọng, có thể thông gia lôi kéo mà nói, tất nhiên là tốt nhất.

Cùng lắm thì mình hi sinh chút, đối phương nói có người thích, thực sự không được liền làm thiếp. Tin tưởng lấy dung mạo cùng địa vị của nàng, hắn là sẽ không cự tuyệt.

- Thông gia? Ngươi cả nghĩ quá rồi, bộ công pháp này của ta, tuy tu luyện đơn giản, nhưng nếu như không có ta chỉ điểm mà nói, đồng dạng có thể tẩu hỏa nhập ma, đi nhầm vào lạc lối...

Thấy nàng tự cho là đúng, Trương Huyền mỉm cười lắc đầu:

- Như vậy đi, ta thu ngươi làm đệ tử ký danh, chỉ điểm ngươi pháp quyết tu luyện.

- Đệ tử?

Tưởng Phỉ Phỉ ngẩn ngơ.

Còn tưởng rằng cho chỗ tốt lớn như vậy, là muốn nàng cảm động, lấy thân báo đáp, nằm mơ cũng không ngờ tới, là muốn nhận đệ tử... tên ngu ngốc này, làm thiếp không phải tốt sao, còn có thể làm ấm giường...

- Còn không mau dập đầu? Tộc trưởng tự mình truyền thụ, cho dù là đệ tử giảng bài, cũng đủ để dương danh thiên hạ!

Thấy nàng ngây người, Tưởng Phương Du nhịn không được quát.

Bọn họ vị tộc trưởng này không riêng gì Trương gia gia chủ, Lạc gia gia chủ, Thánh Tử điện điện chủ, mấy đệ tử càng là Chiến Sư đường chiến tử, Băng Nguyên cung cung chủ, Khải Linh sư công hội hội trưởng, Viên gia gia chủ... Mỗi một cái đều không đơn giản.

Nữ nhi có thể trở thành đệ tử, dù chỉ là ký danh, cũng sẽ được ích lợi vô cùng, vượt qua hắn ở trong tầm tay.

- Vâng!

Nghe được lời này của cha, Tưởng Phỉ Phỉ sửng sốt một chút, lúc này mới phản ứng lại.

Một mực coi đối phương là thiên tài Thánh Tử điện, lại không ý thức được, không đến một tháng thời gian, đối phương đã đứng ở đỉnh phong của đại lục, địa vị cùng nàng có cách nhau một trời một vực.

Không nói thân phận khác, chỉ nói sư huynh của Dương sư, thật muốn luận bối phận mà nói, hô một tiếng tổ gia gia cũng không quá đáng.

- Đồ nhi Tưởng Phỉ Phỉ gặp qua lão sư!

Tưởng Phỉ Phỉ quỳ rạp xuống đất.

- Đứng lên đi!

Trương Huyền mỉm cười.

Vừa rồi nữ hài quỳ xuống đất, trong đầu lần nữa nhiều ra một bản Thiên Đạo chi thư, nhịn không được thở phào nhẹ nhõm.

Trước đó liền biết thứ này uy lực vô tận, vốn cho rằng có thể đập chết Thánh Vực tam tứ trọng là tốt lắm rồi, không nghĩ tới Cổ Thánh cũng không chịu nổi.

Có vật này, thủ đoạn bảo mệnh tuyệt đối gia tăng thật lớn, coi như Cổ Thánh tới, cũng không tính là gì.

- Thực sự không được, lại thu mấy đệ tử... Ừm, đệ tử của Dương sư Phùng Tử Dật cũng không tệ, không bằng thương nghị với lão Dương một chút, chuyển nhượng cho ta?

Trương Huyền vịn cằm, trong lòng suy tính.

Lấy thân phận của hắn bây giờ, phải thu đệ tử tốt mới có thể phù hợp thân phận, nhưng đệ tử tốt đi nơi nào tìm?

Cũng không phải tất cả mọi người đều giống như hắn, ưu tú, hiền lành, ngay thẳng, vĩ đại... như thế.

Thiên Hỏa kiếp

dtv-ebook.com

Cuối cùng Trương Huyền từ bỏ ý nghĩ này.

Sư đạo truyền thừa, có quy tắc cùng lễ nghi riêng biệt, nếu Phùng Tử Dật là thân truyền của Dương sư, lại đi thu, rõ ràng không phù hợp quy củ.

Nếu không đệ tử tốt người người đều muốn, chẳng phải lộn xộn?

Dù sao thân truyền cùng đệ tử giảng bài bình thường có khác nhau cực lớn, xem như Khổng sư cũng không thể vượt quá lễ nghi.

Xem ra sau này cần tìm kiếm người thích hợp thu làm đệ tử mới được.

Thiên Đạo chi thư cường đại như thế, đối với hắn mà nói, đương nhiên là càng nhiều càng tốt.

Nếu như trong đầu nhiều ra mấy trăm quyển, Cổ Thánh tới tùy tiện đập... Đoán chừng một người cũng có thể diệt hết toàn bộ Dị Linh tộc!

- Đúng rồi, Khổng sư ba ngàn môn sinh... Có phải cũng là vì thứ này hay không?

Trong lòng Trương Huyền đột nhiên chấn động.

Khổng sư thân truyền chỉ bảy mươi hai, nhưng đệ tử giảng bài toàn bộ không ít hơn ba ngàn, có thể cũng giống như mình, có cái thư viện, thu nhiều đệ tử là vì ngưng tụ Thiên Đạo chi thư?

Lúc trước giao chiến với Ngoan Nhân, có lẽ chính là loại sách này đập loạn không cần tiền, cứ thế đánh hắn nổ thành thịt nát... Loạn quyền đánh chết lão sư phó... Nếu như bị loạn sách đánh chết... cũng coi là cường giả chết khổ cực nhất.

- Có cơ hội hỏi Khổng sư một chút, có phải am hiểu dùng sách đập người hay không, hắn là có thể rõ ràng...

Đây chỉ là hắn ước đoán, cụ thể làm sao, còn cần cẩn thận kiểm chứng.

Không đi suy nghĩ lung tung, cẩn thận giảng giải sự tình tu luyện cho Tưởng Phỉ Phỉ, đợi đối phương triệt để lý giải, đã đến sau nửa đêm.

- Khoảng cách bình minh còn có chút thời gian, vừa vặn nhìn xem có thể tu luyện Vu Hồn tới Kim Thân cảnh hay không!

Trương Huyền liếc mắt nhìn, biết còn sớm, phun ra một ngụm trọc khí.

Lần này tới, mục đích chủ yếu là vì rèn luyện Vu Hồn, để hắn khống chế thi thể Cổ Thánh, hiện tại đã sưu tập đủ công pháp Kiến Thần Bất Hoại cùng Kim Thân cảnh, bảo vật cũng không thiếu, không bằng mau chóng đột phá.

Để Tưởng Phương Du an bài tiểu viện yên tĩnh, khoanh chân ngồi ở trong tĩnh thất, tinh thần khẽ động, Vu Hồn từ mi tâm nhảy ra, yên tĩnh lơ lửng ở giữa không trung.

- Bắt đầu đi...

Điều chỉnh một lát, cảm giác trạng thái đạt tới đỉnh phong, bàn tay nhẹ nhàng khẽ đảo, trước đó ở trong tàng bảo khố của Tưởng gia, lưu lại rất nhiều bảo vật bổ sung linh khí rơi trên mặt đất, tản mát ra khí tức nồng đậm.

Cô cô cô!

Huyệt đạo toàn thân hồn thể mở ra, linh khí tuôn vào.

Khí tức của Trương Huyền không ngừng bạo tăng, không đến một chén trà, liền tích góp đến Kiến Thần Bất Hoại đỉnh phong, bất cứ lúc nào cũng sẽ bước ra một bước cuối cùng.

- Vừa mới đột phá, không có triệt để củng cố, hồn lực còn có chút phù phiếm...

Liên tục trùng kích mấy lần, cảm thấy bình chướng có chút chắc chắn, Trương Huyền nhíu mày.

Vu Hồn vừa mới đột phá đến Kiến Thần Bất Hoại cảnh, trên lực lượng còn có chút phù phiếm, lúc này xung kích mà nói, coi như có thể thành công, đối với sau này tu luyện, chỉ sợ cũng có ảnh hưởng rất lớn.

Thực lực tấn cấp đến Đại Thánh, độ khó tu luyện tăng lên không biết gấp bao nhiêu lần, tiến bộ đã không có thoải mái như trước.

- Chẳng lẽ phải tốn thêm hai ba ngày đi rèn luyện?

Trương Huyền nhíu mày.

Hai ba ngày chuyên môn đi rèn luyện một cảnh giới... thực sự quá chậm.

Hiện tại tình hình nguy cơ, nhất định phải nhanh tăng thực lực lên mới được. Nếu không, cho dù có Long Cốt Thần Thương, cũng không phát huy ra sức chiến đấu mạnh nhất.

- Nếu như có đồ vật tiến hành áp bức hồn lực, khẳng định tiến bộ sẽ mau hơn không ít...

Trong lòng hơi động, con mắt Trương Huyền chợt lóe ánh sáng:

- Đúng rồi, hồn ấn!

Cái hồn ấn kia, không vận chuyển linh hồn chân giải mà nói, áp lực đối với hồn phách là cực lớn, xem như Vu Hồn của hắn cũng khó mà chống lại.

Nhờ vào chính hắn rèn luyện hồn lực mà nói, tiến bộ rất chậm, triệt để củng cố cảnh giới Kiến Thần Bất Hoại, không có năm ba ngày là làm

không được, nhưng mượn thứ này, khẳng định sẽ tăng nhanh không ít, có lẽ đêm nay liền có thể triệt để củng cố.

- Ra!

Lật bàn tay một cái, một con dấu lơ lửng ở trước mắt.

Thứ này vừa xuất hiện, lập tức làm cho người ta cảm thấy cảm giác áp bách nồng đậm, tựa như muốn xé nát hồn phách.

Cũng không vận chuyển linh hồn chân giải, Vu Hồn chậm chạp tới gần.

Xì xì xì xì...

Tựa như tới gần hỏa diễm cực nóng, hồn thể bị ăn mòn kịch liệt, phát ra thanh âm kẹt kẹt, hình như bất cứ lúc nào cũng sẽ sụp đổ.

- Thiên Đạo công pháp, vận chuyển!

Trương Huyền hừ lạnh một tiếng, công pháp lập tức vận chuyển ở trong hồn thể, Vu Hồn sụp đổ dần dần trở nên vững chắc, càng thêm ngưng thực.

Giống như lần trước đối mặt Long Cốt Thần Thương, hấp thu áp lực vào hồn thể, rèn luyện bản thân.

Linh hồn Kiến Thần Bất Hoại tương tự thân thể, đồng dạng là thay đổi bản chất linh hồn, thay đổi kết cấu, để hồn thể trở nên cứng cáp hơn.

Có áp bức, hồn thể vốn phù phiếm nhanh chóng trở nên ngưng kết, càng ngày càng mạnh, thậm chí trong đó xuất hiện từng tia ánh sáng kim sắc, rất rõ ràng là tiêu chí tấn cấp Kim Thân cảnh.

- Đây là Kim Thân?

Nhìn lại quang mang kim sắc xuất hiện, quả nhiên phát hiện địa phương bị bao phủ, so với chỗ khác kiên trì hơn nhiều. Hồn thể bình thường vô

hình vô chất, hòa vào kim quang hồn thể, đã nắm giữ lực lượng vượt xa Thánh khí tuyệt phẩm.

- Quả nhiên lợi hại!

Con mắt Trương Huyền sáng lên, tiếp tục hấp thu áp lực đi vào hồn thể, không ngừng rèn luyện cường độ Vu Hồn.

Sau hai canh giờ, Trương Huyền ngừng lại.

Trải qua một phen vất vả tu luyện, hồn thể đạt tới Kiến Thần Bất Hoại mà hơi có vẻ phù phiếm, lúc này triệt để vững chắc, khí chất cả người cũng có biến hóa nghiêng trời lệch đất, từ xa nhìn lại, càng thêm phiêu dật, cho người ta một loại cảm giác xuất trần thoát tục, vũ hóa thành tiên.

Đại Thánh, vượt qua Thánh Vực, bản chất sinh mệnh đã khác biệt. Trong hồn thể, giờ phút này đã hiện đầy kim sắc, toàn lực vận chuyển, kim quang lập lòe, như tiên như phật.

- Tiếp tục!

Biết đạt đến đỉnh phong, còn muốn tinh tiến rất khó, lúc này Trương Huyền mới thu hồi hồn ấn, tinh thần khẽ động, vô số linh khí điên cuồng tràn vào trong cơ thể, lực lượng vừa mới vững chắc ở Kiến Thần Bất Hoại, lần nữa kéo lên.

Ầm ầm!

Nổ vang kịch liệt, lực lượng đạt đến đỉnh điểm, lập tức xé toang ràng buộc, đường vân kim sắc trong cơ thể hòa tan ra, tràn ngập toàn bộ hồn phách, để hắn kim quang lóng lánh, chiếu sáng cả phòng!

Kim Thân cảnh!

- Quả nhiên mạnh mẽ...

Cảm nhận được Vu Hồn xuất hiện thuế biến, Trương Huyền tràn đầy kích động.

Đạt tới loại cảnh giới này, đã có thể tuỳ tiện thi triển Vu Hồn Xuyên Toa, rốt cuộc không cần lo lắng sẽ bị phá vỡ không gian mà nhận tổn thương.

- Xem ra Lộ Xung ít nhất đạt đến Kim Thân cảnh...

Trương Huyền mang theo xấu hổ.

Đệ tử của mình, vậy mà tiến bộ càng nhanh hơn hắn, thực lực cao hơn, để hắn tràn đầy bất đắc dĩ.

Ầm ầm!

Đang miên man suy nghĩ, còn chưa kịp làm gì, liền nghe tiếng nổ kịch liệt truyền đến, bên ngoài đại điện, trời đất u ám, từng đạo lực lượng hùng hồn nghiền ép tới.

- Lôi kiếp? Vu Hồn Kim Thân cảnh cũng có lôi kiếp?

Lông mày Trương Huyền nhíu lại, đang cảm thấy kỳ lạ, liền nghe thanh âm của Cốt Long vang lên:

- Không phải lôi đình, là Thiên Hỏa! Lôi đình tôi nguyên thần, Thiên Hỏa luyện kim thân! Đây là Thiên Hỏa kiếp...

- Thiên Hỏa kiếp?

Trương Huyền sửng sốt một chút, sau đó ánh mắt sáng lên, kích động đến vẻ mặt đỏ bừng:

- Cái kia chẳng phải biểu thị... Có thể trước thời hạn diệt trừ Tiên Thiên thai độc?

Chí Tôn Thiên Hỏa

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

Khổng sư từng nói qua, Tiên Thiên thai độc cần Thiên Hỏa thiêu đốt, mới có thể triệt để giải quyết, vốn cho rằng chỉ có thực sự trở thành Đại Thánh mới có thể làm được, không nghĩ tới Vu Hồn đi đầu một bước, dẫn thứ này tới.

Nếu có thể mượn cơ hội rèn luyện thân thể, có thể trực tiếp giải quyết Tiên Thiên thai độc hay không?

- Thiên Hỏa kiếp là Thiên Hỏa trực tiếp thiêu đốt Vu Hồn?

Nghĩ đến điểm này, Trương Huyền vội vàng hỏi.

Phong Thánh kiếp chia làm hồn kiếp, thể kiếp cùng tâm kiếp, Thiên Hỏa kiếp kia cũng là Thiên Đạo trừng phạt tu luyện giả, có phải cũng có bước đi tương tự hay không?

- Thiên Hỏa kiếp chia làm ba bộ phận, theo thứ tự là thiêu hồn, thiêu thần, thiêu tâm! Thiêu hồn lấy thực lực của ngươi, hắn có thể kiên trì, nhưng thiêu thần cùng thiêu tâm sẽ rất khó, hơi không cẩn thận, sẽ hình thần câu diệt.

Nghe hắn hỏi thăm, Cốt Long chần chờ một chút nói:

- Đặc biệt là thiêu tâm sau cùng, dính dáng tâm ma, ảnh hưởng là đạo tâm, đạo tâm vừa diệt, vạn sự đều yên. Nếu như thân thể ngươi cũng đạt

tới Đại Thánh nhị trọng Kim Thân cảnh, hồn phách tới kết hợp, có khí huyết tẩm bổ hồn thể, có lẽ còn có thể chống lại, hồn phách đơn thuần... Khó! Thời kỳ Thượng Cổ, không biết bao nhiêu Vu Hồn sư đều chết ở cảnh giới này, hầu như không có bao nhiêu người có thể may mắn thoát khỏi...

Long Cốt Thần Thương nói, trước đó thời điểm ở trong Long Sơn Tuyền, thấy qua hắn sử dụng Vu Hồn, giờ phút này thấy hắn tu luyện hồn phách, cũng không thèm để ý.

- Ngươi ý tứ là, thân thể đạt tới Kim Thân cảnh, độ Thiên Hỏa kiếp sẽ an toàn hơn?

Nghe nó nói ngưng trọng, Trương Huyền nhịn không được hỏi.

- Không sai! Lực phòng ngự của thân thể cường đại hơn hồn phách rất nhiều, do thân thể ngăn cản, hồn phách phụ trợ, tỷ lệ thành công khá lớn, đơn thuần Vu Hồn... Ta còn chưa nghe nói qua có ai có thể thành công!

Cốt Long từ bên hông bay ra, trong hốc mắt lộ ra lo lắng.

Thật vất vả nhận chủ, ngộ nhỡ tên này lại bởi vì tuỳ tiện tu luyện mà luyện chết bản thân, tìm ai nói rõ lí lẽ a? Truyền đi cũng không đủ mất mặt... dù nó chỉ còn lại có một đống xương...

- Thân thể... Hiện tại còn kém một đoạn rất lớn!

Nghe được đối phương nói, Trương Huyền lắc đầu.

Tu vi thân thể của hắn còn không có học tập công pháp thượng phẩm của Khổng sư, lại thêm không có pháp quyết thích hợp, coi như muốn đột phá, cũng không đột phá nổi.

Thậm chí coi như đột phá, cách Kim Thân cảnh cũng có một đoạn rất lớn, khẳng định không đuổi kịp tình huống trước mắt.

- Tới thì tới, ta ngược lại muốn xem xem, Thiên Hỏa kiếp này có bao nhiêu lợi hại!

Long Cốt Thần Thương từng đi theo Nhiễm Cầu Cổ Thánh chinh chiến thiên hạ, dù bị phong ấn xuống, ký ức mất đi không ít, nhưng ánh mắt cùng kiến thức cũng không phải người bình thường có thể so sánh được.

Nó đã nói khó khăn, như vậy Thiên Hỏa này sẽ không dễ dàng như vậy.

Bất quá Trương Huyền tu luyện Thiên Đạo công pháp, đồng cấp vô địch, mạnh mẽ lại như thế nào?

Người khác có thể vượt qua, ta cần gì phải sợ!

Ầm ầm!

Trong lòng cảm xúc, mây đen trên bầu trời đã tích góp đến cực hạn.

Tương tự mây đen của lôi đình, toàn thân đen nhánh, tựa như trời đầy mây, nhìn kỹ lại, vô số đạo hỏa diễm ở bên trong thiêu đốt cuồn cuộn, còn chưa tới trước mặt, liền cho người ta một loại cảm giác thiêu đốt thiên địa, hủy diệt vạn vật.

Ầm!

Một đám lửa rơi xuống, thẳng tắp xông về hồn thể của Trương Huyền.

Không giống lửa đỏ thường xuyên nhìn thấy, ngược lại giống như mực nước, lộ ra màu đen kịt.

Nếu không phải từ không trung rơi xuống, cũng hoài nghi có phải là ai dùng mực vẽ ra, không phải là tồn tại chân thực hay không.

- Đây là Thiên Hỏa?

Thấy hỏa diễm còn chưa tới trước mặt, không gian phía trên liền xuất hiện từng vết rách, tựa như lưu tinh trụy lạc, tản mát ra uy áp cùng khí thế mạnh mẽ, da đầu Trương Huyền lập tức nổ tung.

Gặp qua không ít hỏa diễm, cực nóng, mạnh mẽ, trong lò luyện khí, địa hỏa lợi hại nhất cũng tiếp xúc qua... Nhưng chưa thấy qua quỷ dị như vậy, cường đại như vậy!

Đen như mực, không có chút ánh sáng nào, ngay cả không gian cũng không chịu nổi, đây là Thiên Hỏa?

Vu Hồn thật sự có thể chống lại?

Đừng nói Vu Hồn, coi như thân thể của hắn vượt xa Thánh khí tuyệt phẩm, tới đụng một cái, sợ rằng cũng sẽ trong nháy mắt hòa tan!

- Đây, đây không phải Thiên Hỏa bình thường, mà là, mà là... Chí Tôn Thiên Hỏa!

Hắn bên này khiếp sợ, Long Cốt Thần Thương dường như cũng không dám tin tưởng, không ngừng run rẩy.

- Chí Tôn Thiên Hỏa, đó là cái gì?

Trương Huyền vội vàng hỏi.

- Thiên Hỏa cũng chia đẳng cấp, tu luyện giả bình thường đều là tam phẩm, cũng chính là cấp thấp nhất, màu đỏ. Danh Sư, Chiến Sư lợi hại thì là nhị phẩm, màu trắng. Đám người Nhiễm Cầu Cổ Thánh được Khổng sư chỉ điểm, tu luyện pháp quyết vô thượng nhất, chân khí tinh thuần, thì là nhất phẩm, màu xanh da trời. Đẳng cấp càng cao, rèn luyện Kim Thân càng cường đại... Trong truyền thuyết, có loại Chí Tôn Thiên Hỏa, vượt xa nhất phẩm, mệnh danh Thiên Đạo chi hỏa, màu đen... Chỉ có Khổng sư từng trải qua, hơn nữa còn là lúc thân thể đạt tới Kim Thân cảnh mới xuất hiện... sao ngươi có thể dẫn tới?

Con mắt của Long Cốt Thần Thương không ngừng lóe lên, vẻ mặt như gặp phải quỷ.

Chí Tôn Thiên Hỏa, thiêu đốt vạn vật, không gì không thiêu cháy, không có gì không diệt, đừng nói hồn phách, xem như cường giả Kim Thân

cảnh, thậm chí Bất Hủ cảnh tới, cũng chỉ có thể bị đốt thành tro bụi...

Kẻ trước mắt này, chỉ là Vu Hồn đột phá, làm sao lại đưa tới?

Thiên Hỏa bình thường, muốn vượt qua đã không biết khó bao nhiêu, loại này... gần như không có khả năng! Vận may cũng quá củ chuối đi!

- Ta làm sao biết...

Không nghĩ tới hỏa diễm này có lai lịch như vậy, Trương Huyền khóc không ra nước mắt.

Chỉ là độ Thiên Hỏa kiếp mà thôi, còn hưng sư động chúng như vậy làm gì?

Lòng tràn đầy buồn bực, biết lúc này cũng không phải thời điểm xoắn xuýt, mới vừa vận chuyển lực lượng, chỉ thấy hỏa diễm đã đi tới trước mặt Vu Hồn, bao phủ lấy hắn.

Hừng hực!

Vừa tiếp xúc ngọn lửa màu đen, hồn phách lập tức thiêu đốt lên, đau đớn kịch liệt để Trương Huyền biến sắc, không tự chủ được run rẩy.

Còn tưởng rằng giống như độ lôi kiếp, chỉ cần kiên trì liền có thể thừa nhận, làm sao cũng không nghĩ đến, uy lực của ngọn lửa này cường đại như vậy, hơi không cẩn thận, hồn phách sẽ bị đốt thành tro bụi, chẳng còn sót lại cái gì.

- Thiên Đạo công pháp, vận chuyển!

Biết tình huống nguy cấp, Long Cốt Thần Thương cũng không đáng tin cậy, không dám chần chừ, Trương Huyền cắn răng, lực lượng toàn thân vận chuyển lại, nhanh chóng đối kháng hỏa diễm.

Ong ong!

Kim quang đại thịnh, hồn phách nguyên bản trong suốt, giờ phút này hiển lộ ra kim sắc, như một tượng phật to lớn.

Xì xì xì!

Lực lượng của kim quang rất mạnh, nhưng uy lực của Thiên Hỏa càng hơn, còn không có tiếp xúc ánh sáng, liền xé nát không gian chung quanh, giống như muốn cuốn hắn vào không gian loạn lưu, triệt để xé thành bột phấn, không cách nào khôi phục.

- Định!

Không dám chần chừ, Trương Huyền điểm về phía trước, thi triển ra phong cấm không gian chân giải.

Ông!

Không gian xé rách lần nữa vững chắc xuống. Bất quá, Thiên Hỏa vẫn đáng sợ như cũ, Kim Thân giống như bị đồng hóa, dần dần biến thành màu đen.

Thiên Hỏa luyện kim thân

dtv-ebook.com

- Tiếp tục như vậy nữa, khẳng định sẽ bị thiêu chết...

Biết tiếp tục thiêu đốt, cái gì cũng không còn sót lại, Trương Huyền không chần chừ, tinh thần khẽ động, linh hồn chân giải vận chuyển, một đạo công kích va chạm tới hỏa diễm.

Giống như lực lượng linh hồn thực chất, bỗng nhiên đánh vào ngọn lửa đen kịt, trong chốc lát, người sau liền nổ thành vô số ngọn lửa thật nhỏ, có điều còn không có phản ứng lại, đã hội tụ lần nữa, tiếp tục tiến hành đốt cháy thân thể.

- Có thể đánh nát, nhưng hỏa diễm khôi phục quá nhanh...

Vẻ mặt Trương Huyền nghiêm túc.

Vừa rồi dùng linh hồn chân giải công kích, chỉ là thăm dò một chút, xem có hiệu quả hay không, không nghĩ tới một lần thành công, chỉ tiếc hỏa diễm hỗn hợp quá nhanh, coi như vỡ vụn, cũng ảnh hưởng không lớn.

- Đúng rồi, thời gian chân giải...

Một đạo linh quang hiện lên.

Hỏa diễm hỗn hợp lại nhanh cũng cần thời gian, chỉ cần có thời gian tồn tại, liền có thể thi triển thời gian chân giải!

- Phá!

Linh hồn hội tụ công kích lần nữa, cùng thời khắc đó, ngón tay điểm nhẹ về phía trước.

Ông!

Hết thảy trước mắt trở nên chậm chạp, ngọn lửa đen kịt chậm rãi tách ra, đạt tới khoảng cách nhất định, lại hội tụ ở giữa.

- Tách ra cho ta!

Tinh thần tập trung cao độ, kèm theo ở trên một đoàn hỏa diễm thật nhỏ bị xung kích, đoàn hỏa diễm thật nhỏ này giống như tưởng tượng, bay qua một bên.

Liên tục tách ra mười mấy đoàn hỏa diễm, thời gian tăng tốc kết thúc, quả nhiên cảm thấy cảm giác thiêu đốt đau đớn giảm bớt rất nhiều.

- Thật đúng là hỏa diễm càng lớn, lực thiêu đốt càng mạnh...

Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, con mắt sáng lên.

Nhiệt độ đồng dạng, một đống lửa khẳng định càng có uy hiếp hơn hỏa diễm rải rác. Liên tục mấy lần, ngọn lửa màu đen bị chia làm trên trăm phần, quả nhiên cảm giác thiêu đốt biến mất, hồn thể đã có thể thừa nhận.

- Thời gian, không gian, linh hồn... Ba loại chân giải khó tu luyện nhất, tập hợp ở trên một người... chỉ sợ chỉ có hắn có thể làm được...

Một bên Long Cốt Thần Thương không nghĩ tới còn có loại thao tác này, nhịn không được ngây người, trong miệng lẩm bẩm.

Vốn dưới cái nhìn của nó, Chí Tôn Thiên Hỏa vừa hàng lâm, vị trước mắt này tất nhiên sẽ bị thiêu chết tại chỗ, không nghĩ tới hắn chia ra lối tắt, mượn ba loại chân giải nghịch thiên, thành công hóa giải nguy hiểm.

- Bất quá đây cũng chỉ là tạm thời, coi như có thể chống lại thiêu hồn, thiêu thần cùng thiêu tâm khẳng định khó mà chống lại...

Cốt Long lắc đầu, đối với vị trước mắt này có thể vượt qua Thiên Hỏa kiếp, nó không quá hy vọng...

- Như vậy tốt hơn nhiều...

Không để ý tới Cốt Long lo lắng, nhìn thấy hỏa diễm bị phân tách, cảm giác thiêu đốt không có cường đại như trước đó, lúc này Trương Huyền mới yên lòng lại, may mắn lĩnh ngộ thời gian, không gian, linh hồn chân giải, nếu không thật không biết nên làm cái gì.

Ông!

Kim quang bên ngoài thân Vu Hồn đại thịnh, rất nhiều ngọn lửa nhỏ bé bị ngăn, cảm giác thiêu đốt giảm bớt không ít, đau đớn cũng yếu bớt xuống.

Không ngừng vận chuyển lực lượng, kim quang càng ngày càng thịnh, một khi Thiên Hỏa màu đen bắt đầu tụ lại, liền dùng linh hồn chân giải đánh nát, trong thời gian ngắn tuy hơi mỏi mệt, nhưng còn có thể kiên trì.

- Thử xua đuổi thai độc một chút...

Thấy tạm thời không có nguy hiểm, Trương Huyền biết cơ hội khó được, mắt sáng lên.

Không giải quyết Tiên Thiên thai độc, sớm muộn gì cũng sẽ chết, đã cơ hội như vậy, vừa vặn thử xem hiệu quả.

Tinh thần tập trung cao độ, lần nữa thi triển linh hồn chân giải công kích, một tia hỏa diễm chừng hạt đậu bị chia thành hạt vừng, ở dưới lực lượng tinh thần thôi thúc, chậm rãi lao tới vị trí của Tiên Thiên thai độc, lực lượng cực nóng xuyên thấu qua kim quang, không ngừng tản mát ở trong hồn thể.

Phần phật!

Lập tức đau đớn giống như bị xé nứt.

- Làm sao không có hiệu quả?

Một lát sau, Trương Huyền cau mày.

Khổng sư từng nói qua, Thiên Hỏa thiêu đốt, có thể loại bỏ Tiên Thiên thai độc, nhưng đốt hồi lâu, thai độc không nhúc nhích tí nào, một chút biến hóa cũng không có, hình như đối với thứ này không có chút sợ hãi nào.

- Chẳng lẽ phải dẫn hỏa diễm vào hồn thể?

Đồng tử Trương Huyền co rụt lại.

Vừa rồi Thiên Hỏa thiêu đốt, là bị kim quang ngăn ở bên ngoài, thuộc về gãi không đúng chỗ ngứa, cũng không đi vào bên trong, thai độc không bị ảnh hưởng, có phải là nguyên nhân này hay không?

Chỉ là hồn phách suy yếu, dẫn hỏa diễm cường đại như vậy tiến vào bên trong, sợ là thai độc không có việc gì, bản thân đã bị thiêu chết trước.

- Mặc kệ, không thử sớm muộn cũng phải chết...

Biết có thai độc, đi ngủ cũng bất an, không có quá nhiều chần chừ, vận chuyển công pháp, kim quang tiếp tục chống lại Thiên Hỏa, đồng thời tinh thần khẽ động, một đạo hỏa diễm thật nhỏ trong nháy mắt hút vào hồn phách.

Xì xì xì!

Như thịt tươi rơi vào bếp lò, phát ra thanh âm thiêu đốt, đau đớn kịch liệt sâu tận xương tủy, để hắn cảm thấy da đầu nổ tung, cả người có chút chóng mặt.

Vội vàng cúi đầu, chỉ thấy địa phương bị Thiên Hỏa thiêu đốt, xuất hiện một cái hố nhỏ, hồn thể trở nên mỏng manh, tựa như lúc nào cũng sẽ sụp

đổ.

- Cái này... Không làm được ah!

Vẻ mặt Trương Huyền khó coi.

Chỉ hấp thu một chút, hồn phách đã thiếu chút nữa sụp đổ, hấp thu nhiều, còn không phế bỏ tại chỗ?

- Nên làm cái gì?

Vốn còn nghĩ Thiên Hỏa xuất hiện, sẽ vượt qua rất dễ dàng, thuận tiện còn có thể giải quyết Tiên Thiên thai độc, nằm mơ cũng không ngờ tới, căn bản không phải chuyện như vậy.

- Tiếp tục chia cắt, to bằng hạt vừng không được, vậy thì chia cắt thành to bằng mũi kim!

Trương Huyền cắn răng.

Chia cắt Thiên Hỏa, cảm giác thiêu đốt hạ thấp, đã như vậy tiếp tục chia cắt, thẳng đến hồn thể có thể thừa nhận mới thôi.

Nghĩ đến cái này, Trương Huyền tiếp tục dùng linh hồn va chạm. Tu vi đạt tới cảnh giới như hắn, dù nhỏ như hạt bụi, thần thức đảo qua cũng có thể rõ ràng nhìn thấy.

Liên tục ba lần, ngọn lửa to bằng hạt vừng chỉ to bằng mũi kim, vẫn cháy hừng hực như cũ, cho người ta một loại cảm giác vạn vật đều có thể hòa tan.

- Hấp thu...

Tiếp tục tách ngọn lửa ra, thúc đẩy tới gần hồn thể, thời gian nháy mắt liền tiến vào trong đó.

Xì xì!

Ngọn lửa bay về phía thai độc, nó quả nhiên có chút sợ hãi, liên tiếp lui về phía sau. Chỉ bất quá ngọn lửa quá nhỏ, tuy thai độc sợ hãi, vẫn còn không có cách nào sinh ra tổn thương cụ thể.

- Tiếp tục hấp thu...

Tinh thần lần nữa khẽ động, lại hấp thu một viên hỏa diễm vào trong cơ thể, thai độc lui về phía sau, có điều thời gian không dài, Thiên Hỏa liền triệt để biến mất.

- Linh hồn mạnh lên!

Liên tục hấp thu hai hạt lửa, địa phương nó đi qua, hồn thể rõ ràng trở nên cứng cáp hơn, giống như bị thiên chuy bách luyện, ánh sáng kim sắc cũng càng thêm mạnh.

- Thiên Hỏa quả nhiên có thể rèn luyện Kim Thân...

Con mắt Trương Huyền sáng lên:

- Trước mặc kệ thai độc, chờ hồn thể rèn luyện một lần, coi như tên này muốn chạy trốn, khẳng định cũng trốn không thoát!

Trương Huyền tràn đầy kích động, đang muốn đánh nát ngọn lửa khác, tiến hành rèn luyện toàn thân, liền cảm thấy trữ vật giới chỉ lắc lư một cái, một bóng người bất ngờ xuất hiện ở phía trước.

Phân thân!

Cái tên này chẳng biết tại sao, vậy mà từ trong không gian gấp đi ra.

- Một cái Thiên Hỏa cũng không giải quyết được, tu luyện chậm như vậy, bây giờ nhìn không nổi nữa...

Phân thân cực kỳ khinh bỉ nhìn Trương Huyền một cái, thẳng tắp vọt tới mây đen trên bầu trời.

Ầm ầm!

Một đoàn Thiên Hỏa lăng không hạ xuống, miệng phân thân mở ra, nuốt vào trong bụng.

- ...

Da đầu Trương Huyền co lại.

Tiên Thiên thai độc chạy trốn

dtv-ebook.com

Thời khắc này Trương Huyền muốn khóc, hận không thể có một cái lỗ chui vào.

Lằng nhà lằng nhằng, thi triển ra thời gian, không gian, linh hồn chân giải, đến bây giờ cũng chỉ hấp thu hai hạt lửa to bằng mũi kim, bản thân còn cảm giác rất có thành tựu... Kết quả phân thân xông lên, nuốt trọn một đoàn...

Mấu chốt nhất là... gia hỏa này ánh mắt gì? Thái độ gì? Giọng điệu gì?

Mẹ nó, ngươi chỉ là cái phân thân! Phân thân! Phân thân! Phân thân hiểu chưa?

Ta con mẹ nó mới là bản tôn, có thể phân rõ chủ thứ, biết địa vị của mình hay không? Vừa nghĩ tới địa vị... vẻ mặt Trương Huyền càng thêm khó coi...

Dường như từ khi gia hỏa này xuất hiện, tới đối chiến qua nhiều lần, mỗi lần đều lấy bản thân thất bại kết thúc... Thật muốn nói địa vị, cũng là hắn không có...

Trương Huyền đau buồn, ngẩng đầu nhìn phân thân trên không, nói thật, còn là lần đầu tiên hi vọng gia hỏa kia bị ngọn lửa thiêu chết. Kết quả... Đối phương ợ một cái, vẻ mặt hưng phấn:

- Ăn ngon!

Phần phật!

Sau đó đâm vào mây đen, biến mất không thấy gì nữa.

- Rống dát?

Cốt Long không ngừng run rẩy, xương cốt cả người sắp tan ra thành từng mảnh, vẻ mặt như gặp phải quỷ.

Phân thân không tính là gì, không ít cường giả đều rèn luyện qua, Khổng sư cũng có, nhưng lần đầu tiên thấy còn chảnh hơn bản tôn!

Mấu chốt nhất là... Đây chính là Chí Tôn Thiên Hỏa ai cũng kính sợ, tên này không những không sợ chút nào, còn xông đi vào... Chẳng lẽ không sợ bị đốt thành tro bụi?

Đang khiếp sợ, chỉ nhìn thấy một bắp đùi từ trong mây đen lộ ra, một bàn tay qua lại chà xát...

Đùng đùng!

Một đoàn lửa lớn màu đen bị chà xát đều đặn, ở trên người phát ra tiếng nổ, chủ nhân cái chân không những không có sợ hãi, còn tràn đầy hưởng thụ, phát ra tiếng rên rỉ thoải mái...

- Cái này, cái này... Còn là người sao?

Cổ Cốt Long rụt lại, run lẩy bẩy.

Trước đó còn cảm thấy thần phục gia hỏa trước mắt này thiệt thòi, nhìn thấy phân thân của đối phương mới hiểu được, tới tỷ thí thật kém quá nhiều.

Quay đầu nhìn về phía bản tôn đứng tại chỗ, chỉ thấy hắn tức giận sắc mặt phát xanh, không ngừng run rẩy.

- Ai sợ ai, liều mạng!

Vù!

Cốt Long còn không phản ứng lại, liền thấy Vu Hồn cũng vọt tới mây đen, trong chớp mắt biến mất.

- ...

Cốt Long triệt để điên rồi.

Phân thân dám vào, khả năng bởi vì chất liệu rèn luyện mạnh, mượn thân thể chống lại hỏa diễm, ngươi một Vu Hồn xông vào làm gì? Ngại chết không nhanh sao?

- Thực sự không được... Hắn chết, ta nhận phân thân làm chủ?

Một móng vuốt của Cốt Long đỡ lấy cái cằm, vì mình mưu đường lui...

Bị phân thân xem thường, Trương Huyền nơi nào chịu được, vọt thẳng vào mây đen.

Ầm ầm!

Thời gian nháy mắt, liền thấy vô số hắc hỏa lao qua.

- Chất liệu của phân thân là Cửu Thiên Liên Thai, còn cứng rắn hơn thân thể của ta, nhưng hồn thể giống như ta, hắn có thể thừa nhận, ta khẳng định cũng có thể...

Tuy nguy hiểm, nhưng trong lòng cũng không lo lắng.

Xông tới, không phải bởi vì lỗ mãng, mà là trải qua suy tính.

Hắn nhận được công pháp tu luyện, sau khi đi vào không gian gấp, liền tự động cùng phân thân cộng hưởng, mình tu luyện, đối phương cũng tu luyện, nói cách khác... Vu Hồn của hắn đột phá Kim Thân cảnh, đối phương cũng giống như vậy, đều là Kim Thân. Đã như vậy, hắn có thể chịu được, vì sao bản thân chịu không được?

Khẳng định có cái gì không chú ý tới!

Nhìn phân thân cách đó không xa, chỉ thấy phân thân ở trong ngọn lửa màu đen, khi thì bơi ngửa, khi thì bơi ếch, khi thì bơi chó, khi thì biến thành chữ đại, khi thì biến thành chữ thái... thoải mái không nói ra được.

Ngọn lửa màu đen không ngừng thiêu đốt, để thân thể bắt thả ra ánh sáng kim sắc, linh hồn cũng cứng cáp hơn trước kia.

- Ta hiểu...

Trong lòng Trương Huyền hơi động, bừng tỉnh hiểu ra:

- Long Cốt Thần Thương nói, Thiên Hỏa kiếp phân thiêu hồn, thiêu thần, thiêu tâm... Cho nên ta vẫn cho rằng, thiêu hồn là giai đoạn thứ nhất, còn lại từng cái xuất hiện. Hiện tại xem ra, Thiên Hỏa kiếp bình thường khả năng như vậy, nhưng Chí Tôn Thiên Hỏa kiếp không phải như vậy... Mà là ba loại đồng thời xuất hiện!

- Hỏa diễm này cực nóng để cho người ta khó chống cự là không sai, nhưng cũng không có đạt tới tình trạng không chịu nổi, dù sao ta tu luyện là Thiên Đạo Vu Hồn, lại trải qua vô số lần lôi kiếp rèn luyện, hồn thể sớm đã chắc chắn có thể so với thần binh Đại Thánh...

- Nhưng đối mặt một ngọn lửa, lại sợ hãi dùng hết đủ loại thủ đoạn, tiến hành lẩn tránh, không dám hấp thu... Đây chính là khảo nghiệm đạo tâm!

- Phân thân dựa dẫm Cửu Thiên Liên Thai đặc thù, không sợ hãi chút nào, vọt thẳng tiến vào, ngược lại hiệu quả Thiên Hỏa rèn luyện đạo tâm biến mất, liền không còn đáng sợ như tưởng tượng!

- Giống như cô độc ở trong đêm tối, trong lòng càng sợ hãi, càng cảm thấy có người giấu ở xung quanh, bất cứ lúc nào cũng sẽ gây bất lợi cho ngươi, mà tâm tình thẳng thắn vô tư, không sợ hãi, ngược lại không cảm thấy cái gì...

Những ý nghĩ này chợt lóe lên ở trong đầu, Trương Huyền lại không quản vọt tới hắc hỏa, Vu Hồn bỗng nhiên thư giãn ra, kim quang trong cơ thể không phóng thích nữa, hình như trong chốc lát, triệt để bỏ qua bản thân, không đi quản có thể bị thiêu chết hay không.

Xì xì xì!

Hỏa diễm nung khô ở chung quanh thân thể hắn, tâm cảnh thả lỏng, quả nhiên không cảm giác đau đớn giống như trước đó, ngược lại ở dưới hỏa diễm nung khô, linh hồn trở nên cứng cáp hơn.

- Quả thế...

Thấy thật sự hữu hiệu, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, đồng thời hiểu được.

Thiên Hỏa kiếp, không chỉ thiêu đốt hồn thể, còn có tác dụng rèn luyện tinh thần, tâm cảnh. Càng sợ hãi, uy lực hỏa diễm lại càng lớn, bởi vì nó thiêu đốt không phải hồn thể của ngươi, mà là nội tâm của ngươi.

Thời điểm không sợ hãi, uy lực ngược lại nhỏ đi.

Bất quá cho dù nhỏ, hồn thể ở dưới thiêu đốt không ngừng run rẩy, từng cơn đau đớn kéo tới, cảm giác bất cứ lúc nào cũng sẽ bị xé nứt.

- Trước mặc kệ, rèn luyện hồn thể...

Biết rầu rĩ những thứ này vô dụng, tinh thần khẽ động, hồn thể của Trương Huyền mở ra huyệt đạo, điên cuồng thôn phệ hỏa diễm bốn phía.

Ầm ầm!

Ngọn lửa đi vào trong cơ thể, không ngừng di chuyển, vốn đã biến thành hồn thể kim sắc, càng thêm chói mắt, hào quang rực rỡ, tựa như một phật đà kim sắc.

- Nhìn xem có thể thiêu hủy thai độc hay không!

Cảm thụ hồn thể dần dần thích ứng nhiệt độ của Thiên Hỏa, Trương Huyền không chần chờ, tinh thần khẽ động, từng đoàn từng đoàn hỏa diễm cực nóng phun trào về phía thai độc.

Cô cô cô!

Thai độc giống như thấy được vật gì đáng sợ, không ngừng lui về phía sau.

Con mắt Trương Huyền sáng lên, tăng tốc khống chế ngọn lửa tràn vào.

Chi chi chít chít!

Giống như chấn kinh thét lên, thai độc không thể kiên trì được nữa, gào thét từ trong hồn thể vọt ra, thò đầu ra mây đen, biến mất không thấy gì nữa.

Tiên Thiên thai độc đã có ý thức của mình, bằng không thì cũng không có khả năng đối mặt Thiên Đạo chân khí sẽ chủ động trốn tránh.

- Rốt cục thoát khỏi...

Thấy nó chạy trốn, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm.

Từ khi phát hiện thứ này, liền cảm thấy giống như quả bom hẹn giờ, tràn đầy sợ hãi, cũng là động lực lớn nhất để hắn cố gắng tu luyện, ngày hôm nay xem như triệt để giải quyết!

Thai độc hung hăng

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

Tiên Thiên thai độc biến mất, Trương Huyền mượn Thiên Hỏa rèn luyện hồn thể, không biết qua bao lâu, mây đen chậm rãi tiêu tán. Thuận lợi vượt qua Thiên Hỏa kiếp!

Vượt qua thiên kiếp của Đại Thánh nhị trọng, hồn thể của Trương Huyền đã triệt để biến thành kim sắc, ngón tay gõ, phát ra thanh âm như kim loại. Nếu như không biết trước đó là Vu Hồn, sẽ hoài nghi có phải thân thể hay không.

- Vu Hồn được Thiên Hỏa rèn luyện, đã có chút tương tự thân thể, khó trách Lộ Xung chỉ bằng vào hồn phách, có thể ở trong đám Danh Sư cửu tinh giết bảy vào bảy ra!

Trương Huyền tràn đầy kích động.

Vu Hồn có thể tùy ý biến hóa, nếu như không muốn để cho người thấy được, cho dù kim quang lập lòe, mắt thường cũng không cách nào phát giác, muốn cho người phát hiện, sẽ giống như vũ khí cứng rắn, cường giả cùng cấp bậc không phát hiện ra chỉ là hồn phách.

Khó trách Vu Hồn sư ở thời kỳ Thượng Cổ đều tên tuổi lẫy lừng, để vô số người kính sợ, loại phương pháp rèn luyện hồn thể này, quả thực để cho người ta hâm mộ.

- Trọng yếu nhất chính là tuổi thọ của Vu Hồn, vượt xa tu luyện giả!

Chỉ cần là thân thể, dù có chân khí tẩm bổ, Kiến Thần Bất Hoại thay đổi tế bào, cũng có tuổi thọ hạn chế, đạt tới tuổi tác nhất định sẽ thọ hết chết già.

Vu Hồn khác biệt, tuổi thọ vượt xa thân thể, thân thể Đại Thánh sống 1500 tuổi không coi là ít, nhưng Vu Hồn hoàn toàn có thể sống ba ngàn tuổi, thậm chí nhiều hơn!

- Chỉ bất quá Vu Hồn cũng có thiếu hụt, cái kia chính là hồn lực ngũ suy...

Vu Hồn sư ưu điểm nhiều, thiếu sót càng lớn, cửa ải lớn nhất chính là hồn lực ngũ suy, chỉ bất quá hắn tu luyện Thiên Đạo công pháp, không dính dáng vấn đề này, cũng sẽ không cần lo lắng.

Bên này cảm xúc tiến bộ, quay đầu nhìn về phía phân thân, chỉ thấy hắn giờ phút này kim quang lập lòe, linh hồn nhận được rèn luyện, khí tức trong người không ngừng cuồn cuộn, thực lực cường đại đáng sợ.

- Kim Thân đại viên mãn?

Khóe miệng Trương Huyền co giật.

Hắn kích hoạt Khổng sư chi huyết, từng sử dụng qua lực lượng Bất Hủ cảnh đại viên mãn, bởi vậy dù không có tu luyện qua thực lực Đại Thánh, nhưng mỗi một cấp độ đều biết rất rõ ràng.

Trước mắt đồng tử của phân thân đều là kim sắc, hiển nhiên tu luyện Kim Thân đến cảnh giới đại viên mãn... Không chỉ vượt qua Thiên Hỏa kiếp, còn tu luyện nhanh như vậy... Trương Huyền che ngực.

So với nó, thật đúng là con mẹ nó đả kích người... từ trước đến nay, luôn cảm thấy mình tiến bộ rất nhanh, nhưng tên này càng nhanh!

- Ngươi trước về không gian gấp đi...

Dặn dò một tiếng, để phân thân về không gian gấp, củng cố tu vi vừa mới tấn thăng, bản thân thì từ không trung bay xuống.

- Ngươi, ngươi... Vượt qua Chí Tôn Thiên Hỏa kiếp?

Khung xương không ngừng run rẩy, Long Cốt Thần Thương giống như bị cái gì nghẹn lấy, miệng há to, không khép lại được nữa.

Vốn cho rằng đối mặt hỏa kiếp cuồng bạo như vậy, khẳng định sẽ bị đốt thành tro bụi, làm sao cũng không ngờ tới, nhanh như vậy liền thành công vượt qua... Còn là người sao?

- Ừm...

Không để ý tới nó khiếp sợ, Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng, đang muốn trở lại thân thể, đột nhiên đồng tử co rụt lại:

- Đây là có chuyện gì?

Chỉ thấy thân thể của mình khoanh chân ngồi dưới đất, vẻ mặt biến thành màu đen, trên đầu bốc lên khói đen, không ngừng run rẩy, tựa hồ thừa nhận một loại đau khổ nào đó.

- Vừa rồi trong mây đen chạy ra thứ gì, trực tiếp chui vào, ta còn tưởng rằng là ngươi bị đốt thành như vậy... Cho nên không có ngăn cản.

Long Cốt Thần Thương tràn đầy xấu hổ.

Trương Huyền xạm mặt lại.

Lão tử lại không chết, làm sao bị đốt thành như vậy... Ngược lại là ngươi, một bộ xương, cũng không biết thịt có phải bị người nướng ăn hay không... Chẳng muốn nói nhiều, Vu Hồn nhoáng một cái, chui vào thân thể, sau đó Trương Huyền mở mắt ra, da mặt run lên, suýt chút nữa không nổ tung.

Chỉ thấy Tiên Thiên thai độc từ trong hồn thể chạy ra, giờ phút này đang lười biếng nằm ở trong thân thể, thấy thần thức hắn quét tới, còn lên tiếng chào hỏi, tràn đầy thoải mái.

Vốn cho rằng triệt để loại bỏ, không nghĩ tới từ trong Vu Hồn, lại chạy về thân thể! Nhà chòi sao? Từ thân thể chạy đến Vu Hồn, lại từ Vu Hồn chạy về thân thể... Thật coi Trương Huyền ta không tồn tại sao?

- Chết!

Vẻ mặt Trương Huyền âm u, Thiên Đạo chân khí từ trong cơ thể bỗng nhiên vọt tới.

Thai độc, bởi vì sợ hãi Thiên Đạo chân khí, mới từ thân thể đi vào Vu Hồn, còn dám trở về, vậy thì trực tiếp nghiền chết!

Ầm ầm!

Thiên Đạo chân khí nháy mắt đi tới trước mặt thai độc, vọt tới đối phương.

Thai độc lui về phía sau mấy bước, ngay sau đó đối đầu với Thiên Đạo chân khí.

Hô hô hô!

Giống như phân thân, ở trong chân khí vẫy vùng, vô cùng thoải mái.

- Ngươi...

Trương Huyền bối rối.

Trước đó cái thai độc này cực kỳ sợ hãi Thiên Đạo chân khí, chỉ cần tuôn qua, sẽ sợ tới mức tránh né, tại sao lần này có thể bơi lặn ở bên trong?

- Chẳng lẽ... Đã trải qua Chí Tôn Thiên Hỏa kiếp, cái đồ chơi này cũng tấn cấp, không sợ hãi Thiên Đạo chân khí?

Sắc mặt Trương Huyền tái xanh.

Tuy tên này nhìn thấy Thiên Hỏa liền sợ tới mức chạy trốn, nhưng cũng bị Thiên Hỏa thiêu đốt một đoạn thời gian, sẽ không phải, thật sinh ra biến dị, ngay cả Thiên Đạo chân khí cũng không e ngại chứ!

Thân là độc sư, hắn biết không ít kịch độc, quả thực là có thể kèm theo thời gian biến dị tấn cấp, nếu thực như thế liền nguy rồi.

Trước đó chân khí áp bức, nó còn không dám làm loạn, không có áp chế, ngộ nhỡ tán loạn, hoặc triệt để bạo phát, chẳng phải chết càng nhanh?

- Vu Hồn trấn áp!

Lại thí nghiệm mấy lần, phát hiện chân khí quả nhiên không có tác dụng, tinh thần Trương Huyền khẽ động, Vu Hồn nghiền ép qua.

Nhìn thấy Vu Hồn trấn áp, thai độc lui về phía sau mấy bước, giấu ở trong góc, không dám nhúc nhích.

- Hắn là Vu Hồn trải qua Thiên Hỏa rèn luyện, trong đó còn có dư uy của Thiên Hỏa, tên này mới sợ hãi...

Vu Hồn mới vừa trải qua Chí Tôn Thiên Hỏa rèn luyện, giống như trước đó ẩn chứa lôi đình, ẩn chứa lực lượng Thiên Hỏa, tên này mới có thể cảm thấy sợ hãi.

Chỉ là Vu Hồn muốn phù hợp thân thể, không có khả năng thời thời khắc khắc tiến hành trấn áp đồ chơi này! Nếu không, thân thể cùng hồn phách chia lìa, bất kỳ người nào cũng có thể nhìn ra hắn là Vu Hồn sư.

- Thử xem có thể đuổi ra ngoài hay không...

Trương Huyền cắn răng một cái, Vu Hồn bắt đầu đuổi theo.

- Không tốt, kẹt lại...

Một lát sau, khuôn mặt Trương Huyền rầu rĩ.

Lĩnh ngộ phong cấm chân giải, dù Vu Hồn của hắn có thể biến lớn thu nhỏ, nhưng phạm vi thu nhỏ vẫn nhất định, thấy Vu Hồn truy nã, thai độc trực tiếp giấu ở trong kinh mạch nhỏ bé nhất, xem như hồn phách cũng không chui vào lọt... Cưỡng ép chui mà nói, làm không cẩn thận kinh mạch sẽ nổ tung, chết thảm hại hơn.

Vu Hồn vừa mới lui ra, thai độc liền từ trong kinh mạch chui ra, nếu đuổi theo, lần nữa nấp đi... Qua lại mấy lần, làm không biết mệt, hình như là đang nói, ta đi ra, ta tiến vào, ta tiến vào, lại đi ra... Có bản lĩnh tới bắt ta đi!

- Ngươi tốt nhất đừng làm loạn, nếu không coi như liều mạng không cần thân thể, cũng phải chơi chết ngươi!

Trương Huyền hừ lạnh một tiếng, Vu Hồn lần nữa hòa vào thân thể, dùng Thiên Đạo chân khí thủ hộ, không cho tên làm loạn này, lúc này mới hơi thở phào nhẹ nhõm, đồng thời không ngừng xoa mi tâm.

Bị phân thân đánh

dtv-ebook.com

- Xem ra phải nhanh chóng tăng lên tu vi chân khí...

Cái tên này lớn lối như thế, ai cũng không biết lúc nào sẽ bạo phát, vốn cho rằng Vu Hồn dẫn tới Thiên Hỏa kiếp, vừa vặn có thể nhân cơ hội diệt sát, nằm mơ cũng không nghĩ đến, không những không có chơi chết, còn càng thêm phiền toái!

Nhất định phải nhanh tăng tu vi lên, dẫn tới Thiên Hỏa, như vậy hồn, thể giao hòa, coi như tên này phách lối nữa, khẳng định cũng sẽ bị diệt sát không còn tồn tại.

- Sự tình Tưởng gia gần như kết thúc, xem ra phải nhanh trở về, giải quyết xong Lạc gia, Trương gia mâu thuẫn, sau đó đi Tổng bộ Danh Sư đường!

Muốn nhanh chóng tấn cấp, phải đi Danh Sư đường, tìm được Khổng sư lưu lại phương pháp phá cảnh thượng phẩm, nếu không, còn không biết năm nào tháng nào mới có thể đột phá.

- Trước khi về Trương gia, phải luyện hóa thi thể Cổ Thánh!

Vu Hồn đạt tới Kim Thân cảnh, thực lực tăng gấp bội, có lẽ đã có thể thuận lợi luyện chế thi thể kia thành khôi lỗi, để bản thân sử dụng.

Nghĩ đến cái này, lần nữa đi vào không gian gấp, đi tới chỗ trống trải, cổ tay khẽ đảo.

Bành!

Thi thể rơi trên mặt đất, đập ra một cái hố to.

Vu Hồn từ mi tâm nhảy ra, thẳng tắp đi đến.

Xì xì xì xì...

Lực áp bách to lớn kéo tới, để trên đầu của hắn toát ra mồ hôi lạnh.

Ông!

Hồn thể tản mát ra kim quang nồng đậm, áp lực lập tức giảm bớt không ít, mấy bước đi tới trước mặt.

Hô! Chui vào.

- Thật lớn...

Vừa tiến vào nội bộ thi thể, Trương Huyền giống như đi vào một gian phòng rộng lớn, không nhìn thấy phần cuối, hồn thể của hắn vô cùng to lớn, ở đây, vậy mà giống như đồ chơi, không đáng giá nhắc tới.

Nhục thân của mình so sánh, khác nhau giống như nhà tranh và hoàng cung.

Ngồi ở trong đó, sử dụng phương pháp luyện chế Vô Hồn Kim Nhân, từ từ rèn luyện, hơn nữa để linh hồn cùng thân thể phù hợp.

Không biết qua bao lâu, lần nữa đứng dậy.

- Đã luyện hóa thành Vô Hồn Kim Nhân, nhìn xem có thể chiến đấu hay không...

Hai mắt Trương Huyền sáng lên.

Phương pháp luyện chế Vô Hồn Kim Nhân, là cần người sống mới có thể phù hợp tốt hơn, có điều trải qua hắn lợi dụng thư viện sửa chữa, thi thể cũng có thể luyện chế, tuy mức độ khống chế không bằng người sống, nhưng cũng chênh lệch không lớn.

Kẽo kẹt! Kẽo kẹt!

Dùng hết toàn lực, khống chế thi thể Cổ Thánh chậm rãi đứng lên.

Giơ chân lên, chậm rãi đi vài bước, Trương Huyền liền cảm thấy da mặt co lại.

Cái tên này tiêu hao hồn lực thực sự quá lớn, mới vừa đi không đến ba bước, Vu Hồn đạt tới Kim Thân cảnh, lực lượng liền tiêu hao hơn phân nửa!

Như vậy đừng nói chiến đấu, có thể ra quyền hay không cũng khó nói!

- Thử một chút đi...

Cắn răng một cái, hồn lực còn lại bỗng nhiên vận chuyển lên, cổ thi to lớn lăng không đánh ra.

Rầm!

Không gian gấp lập tức rung chuyển, phát ra thanh âm phần phật, giống như màn che bị xé ra, xuất hiện từng khe hở đen kịt.

- Thật mạnh...

Nhìn thấy không gian gấp vững chắc không biết bao lâu, bị một quyền suýt chút nữa đánh nát bấy, Trương Huyền kìm lòng không được ngây người.

Tuy tên này tiêu hao hồn lực lớn đến kinh người, nhưng uy lực thực sự rất lớn!

Cái không gian gấp này, trải qua hắn liên tục sắp đặt, xem như mình sử dụng Khổng sư chi huyết cùng Long Cốt Thần Thương, muốn xé rách cũng rất khó làm được, cái thi thể này nhẹ nhàng một quyền, liền chấn suýt chút nữa hủy diệt...

Chẳng phải biểu thị... dưới Cổ Thánh, bất luận mạnh cỡ nào, một quyền liền có thể đánh thành bánh thịt?

Thật muốn như vậy, cũng quá lợi hại đi!

Chỉ cần không gặp được Cổ Thánh, an toàn tuyệt đối không có vấn đề... Coi như gặp được Cổ Thánh, còn có một bản Thiên Đạo chi thư... Đến lúc đó, lại nhiều ra một Vô Hồn Kim Nhân, chiến lực đại tăng!

- Khà khà, có thứ này, dưới Cổ Thánh còn sợ gì!

Trương Huyền cười to một tiếng, Vu Hồn bay ra, hấp thu vô số bảo vật, triệt để khôi phục, lần nữa tiến vào bên trong, khống chế thi thể Cổ Thánh chống hông, hét lớn một tiếng:

- Phân thân, đi ra cho ta!

Phân thân đang củng cố tu vi vừa mới tấn thăng, nghe được tiếng la, vội vàng bay tới.

- Đến, để cho ta ngược một chút...

Mặc kệ thái độ của đối phương, Trương Huyền cười hắc hắc, oanh kích qua một quyền.

Không nghĩ tới hắn đã có thể khống chế thi thể này, phân thân giật nảy mình, không kịp né tránh, một quyền tiến lên đón.

Bành!

Vù!

Phân thân bay ngược ra, biến mất ở trước mắt.

- Ha ha!

Trương Huyền sảng khoái.

Cùng tên này giao thủ nhiều lần, đều một mực bị ngược, hiện tại rốt cục xả giận, tâm tình thật tốt.

Nhìn về sau còn dám đắc ý không, lại đắc ý, đánh không chết ngươi!

Bất quá, thoải mái thì thoải mái, nhưng hồn lực tiêu hao cũng rất lớn, một quyền đi xuống, suýt chút nữa tiêu hao sạch sẽ.

Hồn thể rời khỏi thi thể Cổ Thánh, trở lại thân thể, đang muốn lấy ra bảo vật, lần nữa khôi phục, liền thấy phân thân nổi giận đùng đùng bay tới.

- Dám đánh ta? Tự tìm cái chết!

phân thân tức giận, vừa đến trước mặt không nói hai lời, liền một quyền đánh về phía Trương Huyền.

- Là cái thi thể kia đánh ngươi, không phải ta... được rồi a, ta thừa nhận, chờ ta khôi phục, khôi phục đi vào thi thể lại nói...

Trương Huyền biến sắc.

- Thi em gái ngươi!

Phân thân không cho hắn nói nhiều.

Bành bành bành bành!

Sau mười phút, Trương Huyền mặt mũi bầm dập, không còn nhân dạng, nước mắt không ngừng chảy ra.

Cái này con mẹ nó là chuyện gì!

Đệ tử đánh không lại, bạn gái đánh không lại, thai độc ngày ngày hung hăng... Tất cả đều thôi!

Lại bị phân thân đánh... Còn đánh thảm như vậy...

Để cho người ta sống thế nào?

Mặt mũi chán nản trở lại đại điện, vận chuyển Thiên Đạo chân khí, khôi phục thương thế, lúc này Trương Huyền mới ra khỏi phòng.

Phân thân chính là gia hỏa trang bức, bạo lực điên cuồng, về sau bớt tiếp xúc một chút.

Lúc này bên ngoài đã đến buổi trưa, cùng Tưởng Phương Du nói một tiếng, Trương Huyền lấy ra Long Cốt Thần Thương, lần nữa đâm rách không gian, nhanh chóng rời đi.

Lần nữa trở lại Trương gia.

- Thế nào rồi?

Rời khỏi gia tộc đã một ngày một đêm, mới vừa trở lại chỗ ở của mình, Trương Huyền liền nhìn về phía Tôn Cường.

Trước khi đi, để hắn hảo hảo quan sát hai đại gia tộc, đi thời gian dài như vậy, sẽ không phải náo lên chứ.

- Không có náo lên, bởi vì Lạc gia tộc trưởng còn chưa trở lại, cho nên hai ngày này, người Lạc gia vẫn luôn rất biết điều!

Tôn Cường vội vàng giải thích.

Lần này Lạc gia tới là muốn đánh mặt, nhưng bằng tu vi của bọn hắn, khẳng định không làm được, duy nhất tộc trưởng có thể làm được còn chưa trở lại, đương nhiên không dám tùy tiện xuất thủ.

- Vậy là tốt rồi...

Thấy không có náo lên, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, để Tôn Cường đi xuống trước, bản thân thì chần chờ một chút, tinh thần khẽ động, lần nữa thay đổi bộ dáng.

Lạc Nhược Hi cho hắn phù lục ngụy trang dùng vô cùng tốt, muốn sử dụng, tùy thời có thể, nếu không cũng không thể ở Tưởng gia ngụy trang Tưởng Phương Du.

Ở dưới phù lục, không chỉ dung mạo, khí tức linh hồn, huyết mạch, ngay cả thực lực, người ngoài nhìn tới cũng giống nhau như đúc.

Nhưng lúc chiến đấu sẽ lộ tẩy.

Hiện tại người Lạc gia đang chờ tộc trưởng của bọn hắn, mà bây giờ tộc trưởng cũng nên xuất hiện!

Đương nhiên, phương thức xuất hiện khẳng định sẽ để cho bọn họ ngạc nhiên.

Lạc Thiên Nhai vs Trương Huyền

dtv-ebook.com

Phòng khách Trương gia, tình cảnh rất loạn.

- Các ngươi nói... Tộc trưởng đi đâu? Sao còn chưa trở lại?

Lạc Khinh Trần đánh vỡ ngột ngạt.

- Ai biết được, vị tộc trưởng này của chúng ta thần long thấy đầu không thấy đuôi, nói không thấy đã không thấy tăm hơi... Chúng ta rõ ràng là tới khiêu chiến, lần nữa xác lập uy nghiêm của gia tộc, bây giờ lại ở trong nhà người ta chờ ăn chờ uống... Cảm giác đây là địa phương tốt sao!

- Ta cũng vậy, nhìn người Trương gia đi tới đi lui, ánh mắt kỳ quái, cũng không biết nên làm gì bây giờ...

Hai vị trưởng lão nói.

- Chuyện lúc trước, nghe được không? Chư Tử bách gia Nam Cung Nguyên Phong cùng Đạm Đài Chấn Thanh tới khiêu chiến, kết quả bị Trương Huyền tùy tiện chỉ điểm một đệ tử liền vượt qua, tộc trưởng sẽ không phải biết tin tức này, không dám tới chứ...

Lạc Càn Trinh xoa xoa mi tâm.

Vốn bí mật mang theo uy thế chiến thắng Chư Tử bách gia đến, bọn họ tràn đầy tự tin, cho nên làm cho động tĩnh tương đối lớn, ai biết vừa đến liền nghe nói, đám người Nam Cung Nguyên Phong lại tới, đồng dạng thất bại tan tác quay về, mấu chốt là Trương Huyền còn không có ra tay, chỉ điểm một đệ tử bàng chi...

Tin tức truyền đến, mọi người lập tức cảm thấy không được tự nhiên.

Chỉ điểm đệ tử cũng lợi hại như vậy, bản thân sẽ mạnh bao nhiêu?

Kết hợp với lần trước gây ra động tĩnh ở liên minh đế quốc, Hưng kiếm thánh cũng không phải đối thủ... Thật muốn như vậy, tộc trưởng của bọn họ thật có thể chiến thắng ư?

Trên đầu tất cả mọi người đều bao phủ một tầng mây đen.

- Thật ra thì hiện tại ta hi vọng tộc trưởng xuất hiện, lại không hy vọng hắn xuất hiện, một khi xuất hiện, tỷ thí nhất định phải tiến hành, thắng còn tốt, thua, Lạc gia sẽ không còn mặt mũi...

Một vị trưởng lão nói.

Oanh oanh liệt liệt tới tỷ thí, ngộ nhỡ thất bại tan tác quay về... Lạc gia thật sự càng không cần gặp người.

- Đúng vậy, ta cũng nghĩ như vậy...

Mấy vị trưởng lão đồng thời gật đầu.

- Nếu như chậm chạp không xuất hiện, chỉ sợ chúng ta càng mất mặt...

Một thanh âm vang lên.

Mọi người lần nữa lặng im.

Quả thực, xuất hiện bị người đánh bại, mất mặt, một mực không xuất hiện, khẳng định càng mất mặt.

Vốn diễu võ giương oai, kết quả bỗng chốc bị đưa đến trên lò lửa, cũng không biết nên làm gì bây giờ.

- Quên đi, không nghĩ nhiều như vậy, đưa tin cho tộc trưởng chưa?

Biết mọi người nói đều là sự thật, Lạc Càn Trinh cũng không có biện pháp khác, đành phải lắc đầu, nhìn về phía Lạc Khinh Trần.

- Một mực không có trả lời...

Đại trưởng lão lắc đầu cười khổ.

- Không có trả lời hắn có chuyện, có lẽ đang bế quan, tuy vị tộc trưởng này tiếp xúc thời gian không dài, nhưng hắn không giống người lâm trận bỏ chạy...

Lạc Càn Trinh gật đầu, đang muốn tiếp tục nói chuyện, liền nghe thanh âm dồn dập vang lên, một vị trưởng lão vội vã chạy tới.

- Xảy ra chuyện...

- Làm sao vậy?

Nhận ra người tới, Lạc Càn Trinh nhíu mày.

Chính là trưởng lão xếp hạng thứ mười sáu của gia tộc, Lạc Khinh Nguyên.

Đường đường trưởng lão, ở gia tộc khác lại hốt hoảng như vậy, nhất định phát sinh việc lớn.

- Tộc trưởng hắn... Hắn đến rồi!

Khinh Nguyên trưởng lão vội nói.

- Tới? Ở đâu?

Lạc Càn Trinh sững sờ, vội vàng đứng lên, tất cả trưởng lão khác cũng vui mừng, đồng loạt nhìn ra ngoài cửa, có điều không nhìn thấy nửa cái bóng người.

- Không tới đây, mà là cùng Trương gia Trương Huyền, giao đấu!

Khinh Nguyên trưởng lão cười khổ, giải thích nói.

- Giao đấu?

Mọi người đồng thời sững sờ:

- Sao không có báo chúng ta...

Mục đích bọn họ tới đây, chính là tìm Trương gia tộc trưởng tỷ thí, làm sao tin tức gì cũng không có, liền đánh nhau?

- Là tộc trưởng lặng lẽ đi, không có thông tri chúng ta...

Khinh Nguyên trưởng lão giải thích.

- Dẫn chúng ta đi...

Nghe được tộc trưởng đã bắt đầu tỷ thí, đám người Lạc Càn Trinh kìm nén không được.

Lạc Khinh Nguyên vội vàng đi về phía trước, mang theo mọi người, thời gian không dài đi tới một tiểu viện rộng rãi.

Bốn phía hiện đầy đại trận, bất kỳ lực lượng của gì cũng truyền không ra, tựa như một thế giới ngăn cách, ở trên lôi đài, hai bóng người đối diện đứng thẳng, khí tức tích tụ đến đỉnh phong.

Chính là tộc trưởng Lạc Thiên Nhai cùng Trương gia gia chủ Trương Huyền!

- Tộc trưởng không có thông tri chúng ta, khẳng định là không muốn để cho chúng ta biết, chúng ta trước lặng lẽ quan sát, tuyệt đối đừng lộ ra khí tức...

Lặng lẽ đi tới một bên, giấu kỹ hành tung, Lạc Khinh Nguyên truyền âm cho mọi người.

Mọi người gật đầu.

Bên này đánh nhau, bọn họ cũng không rõ, rất rõ ràng là tộc trưởng không muốn để cho bọn hắn biết kết quả.

Như vậy cũng tốt, thua, cũng không đến mức mất mặt.

Khả năng tộc trưởng cũng xét loại cân nhắc này.

Hô!

Hai người đối lập trên đài di động.

Lạc Thiên Nhai lật bàn tay một cái, không gian bốn phía nhất thời bị phong ấn.

Tê lạp!

Phong cấm lại không gian, khí tức toàn bộ dừng lại, thanh niên đối diện giống như bị khóa ở trong hổ phách, không cách nào động đậy.

Nhìn thấy tộc trưởng vừa ra tay, liền thi triển ra phong cấm chân giải, mọi người đều kích động đến vẻ mặt đỏ lên.

Xem ra cũng biết đối thủ mạnh mẽ, không có chút giữ lại nào.

Bất quá mọi người hưng phấn vẫn chưa hoàn toàn tỏa ra, liền nghe Trương Huyền cười khẽ, thân ảnh vốn bị giam cầm điểm ra.

Phần phật!

Không gian lần nữa khôi phục bình thường, sau một khắc, thân ảnh nhẹ nhàng nhoáng một cái, giống như thuấn di xuất hiện ở trước mắt, một quyền tới đón.

- Đây cũng là... Phong cấm chân giải?

Nhìn thấy Trương Huyền thi triển ra thủ đoạn, Lạc Càn Trinh sửng sốt, lộ ra kinh hoàng.

Tuy hắn không có lĩnh ngộ, nhưng có thể nhìn ra, tên này dùng cùng tộc trưởng giống nhau như đúc, đồng dạng là phong cấm chân giải!

Người Trương gia biết thi triểnphong cấm chân giải của Lạc gia?

Đây rốt cuộc xảy ra chuyện gì?

Không có người trả lời hắn, Lạc Thiên Nhai dường như cũng biết nguy cơ, tránh thoát phong cấm, đồng dạng một quyền nghênh tiếp.

Bành!

Nắm đấm đối đầu, sắc mặt trắng nhợt, Lạc Thiên Nhai thẳng tắp bay về phía sau, sống lưng đâm vào trên phong ấn, khuôn mặt trắng bệch.

- Mạnh như vậy?

Mọi người đều nói không ra lời.

Vốn cho rằng lần này tới, tộc trưởng nhất định có thể đánh Trương Huyền hoa rơi nước chảy, không nghĩ tới một chiêu đối đầu, liền bị thiệt lớn...

Sưu sưu sưu!

Có chút không thuận theo, Lạc Thiên Nhai tiếp tục lao đến, hai người lần nữa đối đầu.

Trương Huyền đối diện, hình như trước thời hạn biết chiêu số công kích của hắn, liên tục mấy chiêu, lập tức áp chế không thở được.

Lực lượng cường đại, toàn bộ lôi đài không ngừng có quang mang lóe lên.

Sóng khí cuồng bạo, liên tiếp va chạm, phong ấn bốn phía, như bất cứ lúc nào cũng sẽ sụp đổ.

- Đều rất mạnh!

Vẻ mặt mọi người trắng bệch.

Trong bọn họ, có thực lực vượt qua Thánh Vực cửu trọng, nhưng thật muốn cùng bất kỳ ai trong hai người giao chiến, chỉ sợ không chống nổi một chiêu liền sẽ bị đánh bại.

Hai vị tộc trưởng thi triển chiêu số không phức tạp, võ kỹ cũng không có khoa trương như vậy, nhưng mỗi một chiêu đều phù hợp tự nhiên, cho người ta cảm giác thần lai chi bút.

Vừa mới bắt đầu ra tay, không hiểu dụng ý, sau ba chiêu uy lực mới hiển lộ ra.

- Đây là thiên tài đỉnh cấp chiến đấu?

- Quả nhiên không phải loại người như chúng ta có thể tưởng tượng...

- Không nghĩ tới chiêu Nhạn Lạc Hoàng Sa này còn có thể dùng như vậy, trước đó ta vẫn cho rằng chỉ là chiêu số bình thường...

- Các ngươi phát hiện không, hình như Trương sư hết sức quen thuộc võ kỹ của Lạc gia chúng ta...

- Đúng vậy, xảy ra chuyện gì?

...

Càng xem càng hoảng sợ, mọi người không có hưng phấn như trước đó, ngược lại cảm nhận được đè nén nồng đậm.

Thiên Nhai nhượng hiền

dtv-ebook.com

- Tộc trưởng... Không phải là đối thủ!

Không biết qua bao lâu, sắc mặt của Lạc Càn Trinh đắng chát.

- Đúng vậy, Trương Huyền rất rõ ràng là cho gia chủ mặt mũi, nếu không, trong hai mươi chiêu đã thua!

Lạc Khinh Trần gật đầu.

- Ta nhận thua...

Bên này vừa dứt lời, trên đài Lạc Thiên Nhai thở hồng hộc, khắp khuôn mặt là chán nản.

Dường như kết quả này hắn cũng không tin.

- Lạc huynh không cần để ý, thực lực hai ta thật ra thì không kém nhiều...

Trương Huyền đi tới trước mặt, cũng không có vui sướng khi chiến thắng, ngược lại vẻ mặt chân thành:

- Ngày hôm nay xem như ngang tay được không?

- Thua thì thua, nếu như Lạc Thiên Nhai ta ngay cả cái này cũng không nhận, không bằng sửa họ Trương đi...

Lạc Thiên Nhai lắc đầu:

- Bất quá ta thua, cũng không phải không gian phong cấm chân giải của Lạc gia ta không bằng Trương gia các ngươi, mà là năng lực cá nhân ta!

- Lạc huynh khách khí!

Trương Huyền nghiêm mặt:

- Thời gian, không gian chân giải ngang hàng, không có phân chia mạnh yếu, ta cũng không có chút coi thường Lạc gia, trái lại còn hết sức kính trọng, sở dĩ có thể may mắn giành được một chiêu nửa thức, chủ yếu nhất là dùng phong cấm chân giải của Lạc gia, hơn nữa lý giải vượt qua Lạc huynh!

- Có ý tứ gì?

Lạc Thiên Nhai nghi ngờ ngẩng đầu.

- Chắc hẳn vừa rồi Lạc huynh cũng nhìn ra, ta thi triển giống như ngươi, đều là không gian phong cấm chân giải!

Trương Huyền giải thích.

- Cái này...

Lạc Thiên Nhai sửng sốt, dường như lúc này mới phản ứng lại, nhíu mày:

- Đúng vậy, ngươi làm sao biết phong cấm chân giải của Lạc gia?

- Phong cấm chân giải, mặc dù là tiên tổ Lạc gia lĩnh ngộ, nhưng thật ra thì truyền thừa sớm nhất ở Khâu Ngô Cổ Thánh! Ta được Cổ Thánh truyền thừa, có thể thi triển ra phong cấm chân giải cũng không có gì!

Trương Huyền nói.

- Khâu Ngô Cổ Thánh?

Lạc Thiên Nhai khó tin.

- Đây là Cổ Thánh lưu lại di tích!

Cổ tay Trương Huyền khẽ đảo, trước Lạc Thiên Nhai xuất hiện một thủy tinh cầu không lớn, trong đó khí tức mờ ảo, cho người ta một loại cảm giác giống như không gian gấp.

Bàn tay Lạc Thiên Nhai vuốt ve, một lát sau toàn thân chấn động, ánh mắt lộ ra vẻ hâm mộ:

- Thật sự là Khâu Ngô Cổ Thánh lưu lại... số mệnh của Trương huynh thật sự là nghịch thiên!

- Ta cũng là cơ duyên xảo hợp mới được, sở dĩ Lạc gia các ngươi có rất ít người lý giải không gian chân giải, cũng không phải tộc nhân thiên tư không được, mà là lấy được truyền thừa không hoàn chỉnh.

Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng:

- Khâu Ngô cung này, ẩn chứa Diễn Không thiên thư mà Cổ Thánh lưu lại đầy đủ, ngày hôm nay liền đưa cho Lạc huynh, tin tưởng đặt ở trong tay ngươi, đặt ở Lạc gia, so với ở trong tay của ta, sẽ phát huy ra tác dụng càng lớn!

Nhìn thủy tinh cầu trong lòng bàn tay, Lạc Thiên Nhai tràn đầy khiếp sợ, vội vàng lắc đầu:

- Cái này sao được...

Cổ Thánh truyền thừa, đại lục ai không muốn?

Tiện tay liền cho hắn, ân tình lớn khó mà đánh giá.

Đám người Lạc Càn Trinh giấu ở một bên cũng hai mặt nhìn nhau.

Lạc gia truyền thừa xác thực đến từ Khâu Ngô Cổ Thánh, nếu quả thật có thể được Diễn Không thiên thư đầy đủ, tộc nhân quả thực sẽ có tiến bộ nhanh chóng, coi như lĩnh ngộ không được phong cấm chân giải, cũng từng cái thực lực tăng nhiều.

Chỉ là hai nhà có thù, lần này bọn họ tới đánh mặt, đối phương không so đo, ngược lại cho lễ vật quý giá như vậy...

Trong nháy mắt, mọi người có loại cảm giác vô cùng xấu hổ.

- Trước không vội chối từ, Lạc huynh nghe ta nói hết lời!

Trương Huyền chắp hai tay sau lưng, vẻ mặt nghiêm túc:

- Không gian chung quanh Khổng miếu rung chuyển, bất cứ lúc nào cũng sẽ xuất thế, chắc hẳn Lạc huynh đã biết!

- Ừm!

Lạc Thiên Nhai gật đầu.

- Chư Tử bách gia xuất hiện khiêu chiến hai nhà chúng ta, mục đích rất rõ ràng, là muốn đoạt đi truyền thế thiên phù, lần này không thành công, nhưng dính dáng bảo tàng của Khổng sư, chắc chắn sẽ không tuỳ tiện dừng tay, khẳng định sẽ còn trở về lần nữa. Hơn nữa, căn cứ mấy ngày nay quan sát, Dị Linh tộc đã có cường giả đi tới đại lục, thậm chí vị Dị Linh Hoàng kia cũng lặng lẽ lẻn vào!

Trương Huyền nhướng mày nói:

- Đại lục đã đến thời khắc nguy cấp tồn vong, một khi chiến tranh toàn diện bạo phát, đừng nói hai đại gia tộc chúng ta, xem như nhân loại của cả đại lục, chỉ sợ cũng phải đối mặt kiếp nạn to lớn... Lúc này chúng ta không nên đối chiến, mà nên cùng nhau trông coi, cùng qua cửa ải khó! Nếu không, tùy ý người ngoài xâm nhập, sẽ chỉ làm người thân đau đớn, kẻ thù sung sướng!

Lạc Thiên Nhai im lặng.

- Tam đại gia tộc, có thể đứng sừng sững đại lục vài vạn năm không ngã, bằng chính là trợ giúp lẫn nhau, cùng chung đối địch! Lần trước sự tình

từ hôn, là Trương Huyền ta làm không đúng, nhưng ta cũng không phải cố ý, tình cảm, không phải cưỡng ép là có thể hạnh phúc.

- Ta và Nhược Hi, sớm có thề non hẹn biển, tùy tiện đồng ý tiểu công chúa, chẳng phải bội ước, không để ý thành tín? Ta thật sự là người như vậy, coi như cưới Thất Thất, cũng sẽ để nàng đau lòng, ngược lại càng có lỗi với Lạc gia. Những ngày này vừa nghĩ đến sự tình kia, ta liền ngủ bất an, nội tâm lo lắng... Khâu Ngô cung này, cùng Diễn Không thiên thư truyền thừa, xem như ta xin lỗi, mong Lạc huynh chớ nên chối từ, nếu không ta thật sự không đất dung thân...

Trương Huyền nói.

- Trương huynh đại nghĩa, đã như vậy, ta liền không làm bộ làm tịch!

Lạc Thiên Nhai dừng lại một chút, nhận lấy thủy tinh cầu, thu vào nhẫn.

- Hắn không phải cố ý...

- Cũng đúng, nếu như lúc ấy thật cưới tiểu công chúa, người này ngược lại thành bạc tình bạc nghĩa!

- Xem ra hắn không phải có ý định tổn hại mặt mũi Lạc gia ta!

- Chúng ta chỉ nghĩ mặt mũi, mà hắn nghĩ tới chính là nhân tộc, lòng dạ tuyệt không phải chúng ta có thể so sánh!

Đám người Lạc gia ẩn thân, lần nữa lặng im, vẻ mặt đỏ bừng.

Bọn họ một mực cân nhắc Lạc gia, trên thực tế không đặt mình vào hoàn cảnh người khác, vì đối phương suy nghĩ, nếu là thật bội ước, coi như cưới tiểu công chúa, lại có thể cho nàng hạnh phúc sao?

Chưa hẳn!

- Đa tạ Lạc huynh!

Trương Huyền khom người.

- Trương huynh một phen tâm ý, ta trở về nhất định hỗ trợ giải thích!

Vẻ mặt Lạc Thiên Nhai nghiêm túc, trầm ngâm phút chốc, giống như làm ra quyết định gì đó, cắn răng nói:

- Trương huynh, thật ra ta còn có sự tình muốn nhờ!

- Lạc huynh mời nói!

Trương Huyền sửng sốt một chút, nhìn qua:

- Phàm là có thể làm được, tất không chối từ!

- Ta có một đại sự chưa giải quyết, lần này rời khỏi, vô cùng có khả năng khó trở về, tuy ta trở thành Lạc gia tộc trưởng thời gian không dài, nhưng cũng không muốn gia tộc này suy thoái...

Thần sắc Lạc Thiên Nhai ảm đạm nói.

- Lại khó trở về? Lạc huynh là muốn đi nơi nào, hay muốn đi báo thù? Nếu như cần Trương mỗ hỗ trợ, cứ nói một tiếng...

Trương Huyền sửng sốt, vội vàng ôm quyền.

- Ý tốt của Trương huynh, tại hạ tâm lĩnh, đây là chuyện riêng của ta, không tiện người ngoài nhúng tay, hơn nữa sớm đã mang ý chí hẳn phải chết, dù bỏ mình cũng cam tâm tình nguyện!

Lạc Thiên Nhai lắc đầu, vẻ mặt nghiêm túc, lần nữa nhìn tới:

- Ta yêu cầu Trương huynh cũng không phải việc này!

Trương Huyền nghi ngờ.

Lạc Thiên Nhai hít sâu một hơi, cổ tay khẽ đảo, lòng bàn tay xuất hiện một lệnh bài, yên tĩnh lơ lửng giữa không trung, chính là gia chủ lệnh của Lạc gia.

- Ta hi vọng... Trương huynh có thể thay ta làm Lạc gia gia chủ, như vậy, cho dù chết cũng an tâm!

- Làm gia chủ?

Thân thể Trương Huyền chấn động, liên tục xua tay:

- Cái này sao có thể!

Tam tộc sở trường

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

- Để hắn làm gia chủ của chúng ta? Tộc trưởng điên rồi sao?

- Tuyệt đối không được...

Đám người Lạc Càn Trinh giật nảy mình.

Mặc dù bọn họ cảm thấy bội phục lòng dạ của Trương Huyền, tha thứ trước đó từ hôn, nhưng không có nghĩa là có thể tiếp nhận hắn làm gia chủ.

- Trương huynh lĩnh ngộ không gian phong cấm chân giải, hơn nữa còn thuần thục hơn ta, mấu chốt nhất là nhận được Khâu Ngô Cổ Thánh truyền thừa, Cổ Thánh cũng công nhận ngươi, Lạc gia chúng ta cũng phải dứt bỏ môn hộ khác biệt!

Lạc Thiên Nhai nói.

- Nhưng…

Trương Huyền liên tục xua tay.

- Trương huynh, nếu như tin tức ta biết không giả, ngươi hắn là vừa mới kế nhiệm Tưởng gia gia chủ a?

Lạc Thiên Nhai nhìn qua.

- Cái này... không sai!

Trương Huyền gật đầu, cổ tay khẽ đảo, một lệnh bài xuất hiện ở trên không trung, chính là gia chủ lệnh của Tưởng gia.

- Tưởng gia gia chủ?

- Sao Tưởng gia sẽ lập một ngoại nhân như hắn làm gia chủ?

Đám người Lạc Càn Trinh đều mở to hai mắt nhìn, khó có thể tin.

Chuyện trước mắt này quá mức huyền ảo, đã vượt ra khỏi tưởng tượng.

- Ngươi lĩnh ngộ linh hồn chân giải, Tưởng gia có thể lập ngươi làm gia chủ, Lạc gia ta đương nhiên cũng có loại lòng dạ này! Huống hồ hiện tại tai nạn sắp tới, muốn để tam đại gia tộc liên hợp mà không khúc mắc, đây tuyệt đối là biện pháp tốt nhất!

Lạc Thiên Nhai ôm quyền:

- Mong Trương huynh không nên chối từ! Huống chi ta nghe nói, ngươi ở Tưởng gia giảng bài, để vô số người đột phá, ở Trương gia giảng bài, cũng để cho vô số người tấn thăng, nếu như có thể trở thành Lạc gia gia chủ, hy vọng có thể đối đãi không khác nhau, để cho Lạc gia ta càng ngày càng mạnh!

Trương Huyền nói không ra lời.

Không chỉ hắn như vậy, đám người Lạc gia cũng im lặng.

Vị Trương Huyền này, tuy bọn họ lòng có khúc mắc, nhưng năng lực giảng bài của đối phương quả thực khoáng tuyệt cổ kim, chỉ sợ cũng chỉ có Khổng sư mới có thể so sánh.

Không nói cái khác, chỉ nói mấy đệ tử của hắn, địa vị và thực lực của từng người đều có thể thấy được.

Danh Sư như vậy làm gia chủ, tộc nhân nhất định có thể đột nhiên tăng mạnh, tiến bộ rất nhanh.

Nếu cự tuyệt, chỉ sợ sẽ bị hai nhà Trương, Tưởng bỏ xa, còn muốn đuổi theo cũng khó khăn.

- Trương huynh đồng ý, ta cũng việc nghĩa chẳng từ nan rời khỏi, không còn nỗi lo về sau!

Cổ tay rung lên, gia chủ lệnh của Lạc gia bay ra, thái độ của Lạc Thiên Nhai cực kỳ chân thành.

- Cái này... Cũng được! Ta trước tiên có thể mang theo, đợi Lạc gia có người kế thừa, sẽ truyền lại vị trí gia chủ!

Trương Huyền dừng lại một chút, cũng không chối từ, nhận lấy lệnh bài.

- Đa tạ Trương huynh... Đã như vậy, cáo từ!

Hô!

Làm xong những chuyện này, Lạc Thiên Nhai cũng không chần chừ, thân thể nhảy lên, thẳng tắp bay lên bầu trời, thời gian nháy mắt biến mất ở trước mặt mọi người.

- Ai! Ta cũng không phải ham mê quyền thế, nhưng tam đại gia tộc chỉ có ngưng tụ cùng một chỗ, mới có thể chống lại Chư Tử bách gia, chống lại Dị Linh tộc... Nếu không, cuối cùng sẽ bị diệt tộc, biến mất ở trong dòng sông lịch sử!

Thấy hắn rời khỏi, Trương Huyền than thở một tiếng lắc đầu, vẻ mặt phức tạp xoay người, cũng biến mất tại nguyên chỗ, như chưa hề xuất hiện qua.

Hai người rời khỏi, đám người Lạc Càn Trinh từ chỗ tiềm ẩn đi ra.

- Đại tộc trưởng...

Mọi người đồng loạt nhìn qua.

- Thiên Nhai nói rất đúng, muốn Lạc gia chúng ta ở trong lần đại loạn này sừng sững không ngã, chỉ có thể dựa vào Trương Huyền...

Ánh mắt của Lạc Càn Trinh phức tạp.

- Hắn chỉ là Thánh Vực cửu trọng mà thôi...

Một vị trưởng lão không thuận theo.

- Hắn chỉ là Thánh Vực cửu trọng, nhưng hắn là sư huynh của Dương sư! Là Thánh Tử điện điện chủ, lão sư của chiến tử Chiến Sư đường, Độc điện, Băng Nguyên cung, Viên gia, Khải Linh sư công hội... Đều lấy mệnh lệnh của hắn như Thiên Lôi sai đâu đánh đó, lại thêm Trương gia cùng Tưởng gia, nắm ở trong tay một nhóm thế lực cao nhất đại lục... Nếu như Lạc gia bỏ lỡ cơ hội lần này, sợ là sẽ triệt để suy yếu, không còn khả năng trở về!

Lạc Càn Trinh nói.

Chỉ một Trương Huyền, quả thực không có ý nghĩa gì, nhưng thân phận của hắn thực sự quá nhiều, dạy dỗ đệ tử, cũng từng cái khống chế một phương thế lực.

Danh Sư đường cũng chưa chắc có lực hiệu triệu lớn bằng hắn.

Để loại người này làm tộc trưởng, quả thực là biện pháp tốt nhất.

- Ngươi ý tứ là... thừa nhận hắn làm tộc trưởng?

Vị trưởng lão kia đắng chát nói.

Chuyện này là sao...

Chạy tới đánh mặt, kết quả mặt không có đánh, còn nhận đối phương làm gia chủ...

Càng nghĩ càng thấy tâm tắc.

- Tất cả vì gia tộc, vì tộc nhân!

Biết ý nghĩ của hắn, Lạc Càn Trinh an ủi một câu, nói tiếp:

- Nhanh trở về đi, Thiên Nhai đang chờ chúng ta...

Mọi người không chần chờ nữa, vội vã trở lại chỗ ở, quả nhiên thấy Lạc Thiên Nhai ngồi ở trong phòng, vẻ mặt chán nản.

- Chư vị...

Thấy mọi người đi tới, Lạc Thiên Nhai chần chờ một chút, mở miệng.

- Tộc trưởng không cần nói, để Trương Huyền làm tộc trưởng, thống lĩnh tam đại gia tộc, quả thực là lựa chọn tốt nhất, chúng ta sẽ không cự tuyệt...

Lạc Càn Trinh ôm quyền.

- Các ngươi đã biết, ta liền không nói nữa... Đây là Khâu Ngô di tích mà Trương Huyền cho, để lại trong tộc, cố gắng tìm hiểu!

Thấy bọn họ đã biết những việc này, Lạc Thiên Nhai không nói thêm lời, đứng dậy:

- Lần này ta rời khỏi, có khả năng mãi mãi sẽ không trở về, về sau phải nghe theo mệnh lệnh của Trương sư, để Lạc gia trở nên càng thêm cường đại!

Nói xong cũng không cần mọi người trả lời, thân thể nhảy lên, biến mất không thấy hình bóng.

Thấy hắn rời khỏi, người Lạc gia thất vọng mất mát, không biết nên nói cái gì.

...

- Nhi tử trở về rồi sao?

Trương gia đại điện, Mộng kiếm thánh đi qua đi lại ở trong phòng, đôi mi thanh tú nhíu lên.

- Bẩm báo chủ mẫu, tộc trưởng vừa trở về, có điều lại đi nơi nào thì không rõ ràng!

Một vị trưởng lão nói.

- Tiểu tử này, lần này người Lạc gia tới, rõ ràng lấy muốn đánh mặt, hắn còn bình thản chạy loạn khắp nơi...

Mộng kiếm thánh hừ một tiếng.

Người Lạc gia còn chưa tới liền huyên náo thanh thế lớn như vậy, rõ ràng tới làm loạn, làm người trong cuộc dĩ nhiên không ở nhà...

- Huyền nhi từ trước tới nay cơ trí, làm như vậy khẳng định có mục đích của hắn, dù sao đối với Lạc gia, chúng ta thật sai trước...

Hưng kiếm thánh lắc đầu nói:

- Tránh né một chút cũng nên, nếu không hai bên gặp mặt sẽ càng xấu hổ!

- Tránh né không có gì, nhưng cũng không thể một mực không xử lý! Theo ta thấy, cái gì Lạc Nhược Hi, Lạc Thất Thất, cưới hết là được, sẽ không có nhiều phiền toái như vậy...

Mộng kiếm thánh hừ một tiếng, đang muốn tiếp tục nói chuyện, chỉ thấy một vị trưởng lão vội vã đi tới.

- Lão gia chủ, chủ mẫu...

Vừa vào cửa, trưởng lão thi lễ:

- Sự tình Lạc gia đã giải quyết...

Hai người đồng thời sững sờ, Hưng kiếm thánh vội vàng nhìn qua:

- Giải quyết như thế nào?

Theo bọn hắn nghĩ, cái này căn bản là cục diện khó xử lý, trừ khi cùng Lạc Thiên Nhai giao đấu, nhưng chưa nghe so đấu đã giải quyết xong?

- Cái này... người Lạc gia...

Vị trưởng lão kia ấp úng nói:

- Nhận Trương Huyền tộc trưởng, làm gia chủ!

- Nhận Huyền nhi làm gia chủ?

Hưng Mộng kiếm thánh nhìn nhau, đồng thời bối rối.

Đi Tổng bộ Danh Sư đường

dtv-ebook.com

Khí thế hùng hổ mà đến, bộ dạng không đánh chết Trương Huyền quyết không bỏ qua, kết quả còn chưa đánh nhau, liền nhận hắn làm tộc trưởng, đầu óc người Lạc gia đều con mẹ nó bị bệnh sao?

Nếu không sao sẽ làm ra chuyện ngu xuẩn như vậy?

- Cụ thể như thế nào ta cũng không biết, hơn nữa ta nghe nói...

Vị trưởng lão này muốn nói lại thôi, dường như không biết tin tức chuẩn xác hay không.

- Cái gì?

Hưng kiếm thánh cau mày.

- Nghe nói... hôm qua Tộc trưởng chạy đến Tưởng gia, sau đó... Tưởng gia tiến hành đại điển kế vị, xác lập hắn làm tộc trưởng!

- ...

Hưng kiếm thánh.

- ...

Mộng kiếm thánh.

Ai có thể nói cho ta biết, đến cùng là tình huống gì không?

Tưởng gia, Lạc gia, nhận người Trương gia làm gia chủ...

Đầu óc người Tưởng gia cũng bị cửa kẹp?

Cửa kẹp cũng có thể truyền nhiễm?

Hai người đồng thời lộn xộn, cảm thấy nghe được không phải tin tức, mà là thiên thư.

Thật ra thì không chỉ bọn họ lộn xộn, toàn bộ Trương gia cũng bối rối.

Tin tức truyền ra, cả đám đều như thấy quỷ.

Tộc trưởng... Thật sự là quá ngưu bức!

Một người làm ba tộc trưởng, đây chính là sự tình từ trước tới nay không có nghe nói qua.

Trương gia choáng váng, Lạc gia nhận được tin tức, tất cả cũng choáng váng.

Lạc Huyền Thanh đang tu luyện không gian chân giải té ngã trên đất, hai mắt trừng trừng, triệt để ngất đi.

Ai có thể nói cho ta biết... Cái này là con mẹ nó xảy ra chuyện gì không?

Các ngươi không phải đi báo thù sao?

Có báo thù như vậy sao?

...

- Rốt cục giải quyết...

Không đi quản ý nghĩ của những người khác, trở lại chỗ ở, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm.

Không giải quyết sự tình Lạc gia, trước sau là một cây gai, hết cách rồi, đành phải gọi phân thân ra, kẻ xướng người hoạ, lúc này mới xuất hiện một màn mà đám người Lạc Càn Trinh nhìn thấy.

Tuy làm như vậy có chút hèn hạ, nhưng chỉ cần có thể loại bỏ Lạc gia khúc mắc, để cho bọn họ cam tâm tình nguyện nhận mình làm tộc trưởng, liên hợp tam đại thế lực, tất cả đều đáng giá.

Lần này ra ngoài, một ngày một đêm, tuy thời gian không dài, lại nhận được chỗ tốt cực lớn.

Tu luyện linh hồn chân giải, Vu Hồn tấn cấp đến Kim Thân cảnh, luyện hóa thi thể Cổ Thánh, thu hoạch một bản Thiên Đạo chi thư... làm thêm hai chức tộc trưởng...

Thu hoạch tràn đầy.

- Thừa dịp hiện tại có thời gian, đẩy Vu Hồn Kim Thân cảnh tới đại viên mãn!

Trương Huyền hít sâu một hơi, khởi động trận pháp, ngăn cách khí tức dò xét, lần nữa thả Vu Hồn ra.

Vu Hồn của hắn trải qua Thiên Hỏa kiếp, thành công đột phá, nhưng cách Kim Thân cảnh đỉnh phong còn một đoạn.

Hiện tại có thời gian, vừa vặn tu luyện thành công, nếu không kém phân thân càng ngày càng xa, sẽ càng ngày càng cảm thấy uất ức.

Dù sao hắn mới là bản tôn.

Ngày ngày bị một phân thân áp bức, rất không có tôn nghiêm.

Lấy ra bảo vật ẩn chứa linh khí, Vu Hồn không ngừng thôn phệ.

Sau hai canh giờ.

Toàn bộ Vu Hồn kim quang lập lòe, tựa như vàng ròng chế tạo thành, tỏa sáng chói lọi.

- Rốt cục đại viên mãn...

Con mắt Trương Huyền sáng lên.

Trải qua hai canh giờ khổ tu, rốt cục tu luyện Vu Hồn tới Kim Thân cảnh đại viên mãn.

- Vu Hồn Kim Thân cảnh đại viên mãn, phối hợp thêm lực lượng chân khí, coi như gặp cao thủ Tâm Huyết Lai Triều đỉnh phong, hắn cũng có thể ung dung chiến thắng! Phối hợp thêm Long Cốt Thần Thương, cường giả đại viên mãn, thậm chí Bất Hủ cảnh sơ kỳ cũng có thể chiến một trận...

Cảm nhận được lực lượng dâng trào trong cơ thể, Trương Huyền mỉm cười.

Thiên Đạo Vu Hồn, mặc dù chỉ là Kim Thân cảnh đại viên mãn, nhưng trải qua Phong Thánh kiếp, lôi đình rèn luyện, lại thêm Chí Tôn Thiên Hỏa kiếp, sức chiến đấu không thua Kiến Thần Bất Hoại cảnh đỉnh phong!

Lại thêm Long Cốt Thần Thương, Hưng kiếm thánh đơn độc tới đối chiến, cũng chưa chắc có thể vượt qua.

- Loại thực lực này, mới coi như có năng lực tự bảo vệ mình!

Tuy Thiên Đạo chi thư mạnh mẽ, nhưng thuộc về loại hình đạn hạt nhân, một lần bạo phát, sử dụng hết liền xong, thi thể Cổ Thánh cũng rất cường đại, nhưng dính dáng Vu Hồn cùng Dị Linh tộc, không đến bất đắc dĩ là không dám lấy ra.

Muốn chân chính an toàn, vẫn phải dựa vào thực lực bản thân.

Đây mới là chân lý vĩnh hằng không thay đổi.

- Trương Huyền!

Vừa thu Vu Hồn về thân thể, liền nghe một thanh âm từ bên ngoài truyền đến.

Trương Huyền triệt tiêu phong ấn, ra khỏi phòng, nhìn thấy Lạc Nhược Hi đang đứng ở đại sảnh, thấy hắn đi ra, không khỏi sững sờ.

- Ngươi đột phá?

Một ngày không thấy, khí tức trên người Trương Huyền trở nên càng thâm thúy hơn, để cho người ta nhìn không ra đến cùng sâu bao nhiêu, cùng hôm qua có chênh lệch rõ ràng.

- Xem như thế đi!

Trương Huyền gật đầu.

Vu Hồn đột phá, cũng không phải chân khí đột phá, không tiện nói tỉ mỉ, cũng không có quá nhiều giải thích.

- Đột phá càng tốt, ta vừa vặn muốn đi Tổng bộ Danh Sư đường một chuyến... Có thể dẫn ngươi đi tìm kiếm pháp quyết đột phá thượng phẩm mà Khổng sư lưu lại.

Lạc Nhược Hi nhìn qua.

- Đi Tổng bộ Danh Sư đường?

Trương Huyền sững sờ.

- Ừm, pháp quyết đột phá Đại Thánh thượng phẩm che giấu ở trong đó, ta thấy lực lượng ngươi mạnh mẽ, bất cứ lúc nào cũng sẽ áp chế không nổi, nên tấn cấp rồi, như vậy vạn nhất xuất hiện biến cố, cũng có năng lực ứng đối... Ta cũng có thể yên tâm!

Lạc Nhược Hi dừng lại một chút nói.

- Ừm, đúng vậy, cũng nên đột phá!

Trương Huyền gật đầu.

Tiên Thiên thai độc thực sự quá đắc ý, nhất định phải nhanh đột phá, dùng Thiên Hỏa thiêu đốt sạch sẽ.

Nếu không ngộ nhỡ ngày nào đó nó mất hứng gây chuyện, mình sẽ xong đời.

Đương nhiên càng quan trọng hơn là, một khi tìm được phương pháp đột phá của Khổng sư, thành công tấn cấp đến Đại Thánh, sức chiến đấu nhất định bạo tăng, đến lúc đó phối hợp Vu Hồn Kim Thân cảnh, không cần Khổng sư chi huyết, chỉ sợ cũng có thể làm được dưới Cổ Thánh vô địch!

Thật muốn như vậy, gặp được thanh niên trắng nõn kia, cũng có thể thuận lợi bắt lại, tìm kiếm tung tích đám người Triệu Nhã.

Còn người Chư Tử bách gia, vì sao muốn bắt đám người Triệu Nhã, vì sao đi với Dị Linh tộc, hắn không rõ ràng được, nhưng có thể xác định, trước mắt mà nói, đám người Triệu Nhã hắn không có nguy hiểm tính mạng.

Nếu không Băng Nguyên cung, Độc điện, Viên gia… đã sớm truyền đến tin tức.

Làm chưởng khống giả một phương thế lực, đều sẽ lưu lại hồn đăng, chỉ cần hồn đăng bất diệt, người sẽ không có nguy hiểm quá lớn.

- Vậy chúng ta lên đường đi...

Lạc Nhược Hi cười cười.

- Tốt!

Trương Huyền cũng không chậm trễ, gật gật đầu, dặn dò Tôn Cường một tiếng, một trước một sau bay ra ngoài.

- Đúng rồi, Ngột Thần đâu?

Rời khỏi phạm vi Trương gia, đột nhiên nghĩ đến đồng tử kia, Trương Huyền nhịn không được hỏi.

Cùng bọn hắn đi Trương gia, sao hiện tại không thấy.

- Hắn có chuyện đi trước, lần này đi Tổng bộ Danh Sư đường, là vì tìm kiếm đồ vật, cũng không phải chiến đấu, có hay không không quan trọng!

Lạc Nhược Hi mỉm cười.

- Cũng đúng!

Trương Huyền gật đầu, không hỏi thêm nữa, trong đầu nhớ lại bản đồ nhìn thấy ở Tưởng gia, tìm được vị trí của Tổng bộ Danh Sư đường, bàn tay run lên, Long Cốt Thần Thương bay ra.

- Phá!

Chỉ vào không trung, một con đường xuất hiện ở phía trước, dẫn đầu chui vào.

Lạc Nhược Hi theo sát.

Sau một khắc, hai người liền thấy một kiến trúc to lớn tựa như cung điện, xuất hiện ở phía trước.

Tổng bộ Danh Sư đường!

Tổng bộ Danh Sư đường

dtv-ebook.com

Tổng bộ Danh Sư đường thoạt nhìn cũng không xa hoa, thậm chí kém xa hoàng cung đế quốc, nhưng Minh Lý Chi Nhãn chiếu rọi xuống, vô số khí tức cuồn cuộn tuôn ra, tôn lên trang nghiêm túc mục, để cho người ta từ nội tâm sinh ra bội phục, không dám có chút coi thường.

- Là văn khí!

Lạc Nhược Hi nói:

- Danh Sư đường trấn áp đại lục vài vạn năm, truyền thụ thiên hạ, khai hóa trí tuệ, văn khí thiên hạ hầu như đều tụ đến đây, nguyên nhân chính là như vậy, ở đây tu luyện sẽ càng dễ đột phá cảnh giới, làm ít công to!

- Ừm!

Trương Huyền gật đầu, cũng không đi hỏi vì sao đối phương giống như hắn, có thể nhìn thấy văn khí, mà tiếp tục đi thẳng về phía trước.

Phía trước Danh Sư đường là một quảng trường bát ngát, đứng sừng sững một bia đá đồ sộ, cao chừng hơn trăm mét, cắm vào trong mây.

- Đây là... Danh Sư anh hùng bia?

Biểu lộ của Trương Huyền trang nghiêm.

Dù chưa từng tới, lại nhìn qua thư tịch liên quan, biết trên quảng trường Danh Sư đường có một Danh Sư anh hùng bia, dùng để ghi chép vô số anh hùng vì nhân tộc tự do mà hi sinh.

Trước bia tưởng niệm không có bất kỳ trang trí gì, chỉ có một ít lẵng hoa rải rác, cùng nhang lớn không ngừng bùng cháy.

Chính diện có vài chữ to, còn chưa tới trước mặt, liền cho người ta một loại cảm giác áp bách nồng đậm đến từ linh hồn, cho dù là Đại Thánh cũng buồn bã cúi đầu, không dám láo xược.

- Đây là Khổng sư lưu lại chữ viết, ghi chép vô số anh hùng năm đó cùng Dị Linh tộc đối kháng tử vong!

Lạc Nhược Hi cũng ngẩng đầu nhìn bia đá trước mắt, ánh mắt phức tạp:

- Thật đã chết không ít người!

- Đúng vậy!

Trương Huyền gật đầu.

Mặc dù là chữ viết của Khổng sư, để Ngoan Nhân nuốt lấy, có thể phát huy ra thực lực siêu cường, nhưng hắn không có chút ý nghĩ này.

Sau lưng bia đá, là vô số tên người.

- Trương Linh Uyên, Trần Khải Toàn, Ngô Lệnh Chi...

Chỉ có họ tên, không có chú giải, không ghi rõ cấp bậc gì, nhưng những cái tên này, tựa như có linh hồn, đại biểu năm đó chống lại cùng phấn đấu, để cho vẻ mặt người ta không khỏi trang nghiêm lên.

- Không có bọn họ, liền không có hiện tại, nhân tộc vẫn ở trong chiến đấu...

Trương Huyền gật đầu:

- Bọn họ đích xác là anh hùng!

Cảm xúc phút chốc, hai người đi vào đại môn của Tổng bộ Danh Sư đường.

Không giống Danh Sư đường, chức nghiệp đặc thù khác, nơi này thế mà không có người ngăn cản, cũng không có người trông coi.

- Đây là vị trí cường đại nhất của toàn bộ đại lục, trừ khi không muốn sống, nếu không ai dám tới đây làm loạn? Lại nói, coi như không muốn sống, cũng không dám tới ah...

Nhìn ra hắn kỳ lạ, Lạc Nhược Hi mỉm cười.

Chức nghiệp đặc thù, phân bộ Danh Sư đường khác thiết lập hộ vệ, là lo lắng có người tới làm loạn, Tổng bộ Danh Sư đường... Ai dám?

Đã như vậy, thì không cần thiết lãng phí người trông coi.

- Cũng đúng!

Trương Huyền giật mình.

Trong sảnh, văn khí tàn phá bừa bãi, tiến vào bên trong, cho người ta một loại cảm giác thần thức thanh minh, xem ra Lạc Nhược Hi nói không sai, ở đây tu luyện không chỉ làm ít công to, ngay cả tâm ma cũng rất khó sinh sôi.

Kiến thức thông trí tuệ, văn vân trấn tâm ma!

- Hai vị, nơi này là Tổng bộ Danh Sư đường, nếu có Danh Sư quen thuộc, ta có thể thông bẩm giúp!

Một thanh niên đi tới.

Liếc mắt nhìn huy chương trước ngực hắn, Trương Huyền nhịn không được giật mình.

Thoạt nhìn chỉ hai mươi tuổi, lại là một Danh Sư thất tinh!

Danh Sư thất tinh ở trong đại điện giống như nhân viên phục vụ, đổi lại trước kia, nghĩ cũng không dám nghĩ, không hổ là Tổng bộ Danh Sư đường!

- Tìm Nhậm Thanh Viễn Nhậm sư!

Lần này tới, cũng không phải làm loạn, tìm vị quyền đường chủ này ổn thỏa nhất.

- Tìm Nhậm sư?

Thanh niên sững sờ, nhịn không được có chút khiếp sợ, có điều trên mặt không biểu hiện ra ngoài, mang theo nghi ngờ hỏi:

- Không biết ngài xưng hô như thế nào, a, đừng hiểu lầm, ta chỉ là hỏi rõ ràng để thông bẩm quyền đường chủ mà thôi!

- Trương Huyền!

Trương Huyền gật đầu.

- Trương Huyền? Ngươi là Trương Huyền?

Thanh niên vốn cực kỳ trầm ổn, nghe được cái tên này liền giật nảy mình, thanh âm mang theo sắc nhọn, như tràn đầy khó tin.

Thanh âm của hắn rất lớn, bốn phía không ít người đều nghe được, từng cái vẻ mặt kỳ quái nhìn qua.

- Hắn chính là Trương Huyền?

- Còn tưởng rằng là ba đầu sáu tay, không nghĩ tới tướng mạo bình thường!

- Nào chỉ bình thường, ta nhìn rất bình thường, còn không đẹp trai bằng ta!

- Thật đồng cảm ngươi, tuổi còn trẻ liền mù...

...

Bốn phía vang lên thanh âm thảo luận.

Không nghĩ tới bản thân ở Tổng bộ Danh Sư đường lại có danh khí như thế, da mặt Trương Huyền giật giật, cũng không nhiều lời, ôm quyền nói:

- Làm phiền!

- A, a, mời tới bên này!

Lúc này thanh niên mới phản ứng lại, vội vã dẫn đường, vừa đi vừa rầu rĩ... Nghe nói người này cực kỳ hung tàn, sẽ không phải bởi vì ta vô lễ, muốn đánh ta một trận chứ...

Ta mới thất tinh, khẳng định không phải đối thủ.

Nếu quả thật muốn đánh, ta nên nằm xuống mặc cho hắn đánh, hay bày cái tư thế đẹp mắt tiếp tục chờ bị đánh?

Thật rầu rĩ...

Dạng tư thế gì mới không mất đi tôn nghiêm, lại có thể lộ ra đẹp trai?

Mấu chốt là bị hắn đánh, về sau truyền đi cũng rất có mặt mũi... Nói không chừng Thúy Hoa sẽ trực tiếp gả cho ta.

Trong lòng thanh niên miên man bất định.

Nếu như cho Trương Huyền biết ý nghĩ của kẻ trước mắt này, khẳng định một chân đạp bay hắn.

Hắn là người thích hòa bình, thân thiện, tự tôn, bác ái, không tranh quyền thế, khiêm tốn kín đáo có được hay không... Làm sao ở trong lòng người khác, lại thành người tùy tiện đánh, cố tình gây sự?

Theo sau lưng, chỉ chốc lát đi tới một đại điện.

- Quyền điện chủ ở bên trong, hai vị đi vào đi, ta không vào được...

Thấy Trương Huyền không ra tay với hắn, thanh niên tràn đầy thất lạc nói.

- Không cần thông bẩm ư?

Trương Huyền sững sờ.

- Trương sư là Trương gia tộc trưởng, Thánh Tử điện điện chủ, gặp quyền đường chủ không cần thông bẩm, có thể trực tiếp đi qua...

Thanh niên xấu hổ cười một tiếng.

Thân phận như đối phương, so với Nhậm sư cũng không kém chút nào, đương nhiên không cần thông bẩm phiền toái như vậy.

- Đa tạ!

Trương Huyền không nói thêm lời, đẩy cửa đi vào.

Mới vừa vào, lập tức phát hiện không đúng, trong đại điện không chỉ có Nhậm Thanh Viễn, còn có không ít khuôn mặt quen thuộc, trước đó ở liên minh đế quốc gặp phải rất nhiều Danh Sư cửu tinh, vậy mà đều ở đây, còn có không ít cường giả chưa quen.

Thấy hắn tới, mọi người đồng thời quay đầu, tất cả đều sững sờ.

- Trương sư tới thật đúng lúc, đang định tìm ngươi...

Nhậm sư mỉm cười:

- Ngươi bây giờ đồng thời lĩnh ngộ thời gian, không gian, linh hồn chân giải, thực lực đạt đến Thánh Vực cửu trọng đỉnh phong, tuy còn không có đạt tới Danh Sư cửu tinh, nhưng đã có tư cách xin huy chương, tất cả mọi người phương diện, không bằng ngày hôm nay liền khảo hạch Danh Sư cửu tinh cho ngươi, như vậy cũng tiện gia nhập chúng ta, thủ hộ nhân tộc, bảo vệ đại lục!

- Khảo hạch Danh Sư cửu tinh?

Trương Huyền sững sờ, không nghĩ tới đối phương vừa thấy mặt liền nói cái này, không khỏi sững sờ:

- Ta còn không có chuẩn bị kỹ càng, buổi sáng răng còn chưa có chải, cứ như vậy thi... không tốt lắm đâu!

Danh Sư cửu tinh canh thứ nhất

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

Không phải Trương Huyền chối từ, mà là thật chưa chuẩn bị.

Tới đây là muốn tìm Khổng sư lưu lại phương pháp đột phá, mượn cơ hội xung kích Đại Thánh, không nghĩ tới mới nhìn thấy Nhậm sư, liền nói muốn khảo hạch hắn...

Đổi lại ai cũng sẽ choáng váng.

- Năng lực cùng thiên phú của ngươi, chức nghiệp phụ tu ta cũng chuyên môn điều tra qua, thời điểm bát tinh đã đạt tới cấp bậc Thánh Tử, khẳng định không có vấn đề, chỉ là vấn đề trước thời hạn mấy ngày, cùng trì hoãn mấy ngày thông qua mà thôi!

Nhậm sư cười cười.

Năng lực của vị trước mắt này, hắn tận mắt nhìn thấy, bất luận giảng bài, tu vi… đều không thể kén chọn, trở thành Danh Sư cửu tinh đã là nhất định!

- Cái này... Cũng được, không biết khảo hạch như thế nào?

Đối phương đã nói như vậy, Trương Huyền cũng không có gì xoắn xuýt, dừng lại một chút nói.

Dù sao Danh Sư cửu tinh là khẳng định phải khảo hạch.

Đối phương đã nhiệt tình, chọn ngày không bằng gặp ngày, vậy thì tùy tiện thi một chút!

Chỉ là vì sao cảm giác, khảo hạch Danh Sư cửu tinh trò đùa như thế nhỉ?

- Bình thường khảo hạch cửu tinh, cần xác lập lý luận giáo dục mới, nghĩ biện pháp chứng minh hữu hiệu chân thực... Ngươi có thể giáo dục ra đám người Vương Dĩnh, Trịnh Dương, Triệu Nhã, nói rõ coi như không cần khảo hạch, cũng hoàn toàn hợp lệ!

Nhậm sư giải thích.

Danh Sư cửu tinh, không chỉ biết giảng bài, còn phải có lý niệm giáo dục thuộc về mình, tuy không biết lý niệm của vị trước mắt này là cái gì, nhưng có thể dạy ra nhiều đệ tử ưu tú như vậy, loại vật này, không khảo hạch cũng rõ ràng, nhất định qua ải.

- Sau đó là tâm cảnh khắc độ đạt tới 27, có ba vị Danh Sư cửu tinh tiến cử... Những điều kiện khác đều thỏa mãn, duy nhất chính là thực lực!

- Như vậy đi, Vương sư, ngươi đè thấp đến Kiến Thần Bất Hoại sơ kỳ, cùng Trương sư đối chiến một quyền!

Nhậm sư dặn dò.

- Vâng!

Một lão giả gọi là Vương sư đi ra, toàn thân ong ong tác hưởng, tu vi đã đè thấp đến Kiến Thần Bất Hoại sơ kỳ.

Thực lực của hắn không qua Kiến Thần Bất Hoại hậu kỳ, giờ phút này đè thấp tu vi không có gì khó khăn, mỉm cười nhìn qua:

- Trương sư cẩn thận, nếu là khảo hạch, ta sẽ không hạ thủ lưu tình!

- được!

Thấy đối phương chuẩn bị kỹ càng, Trương Huyền chẳng muốn che giấu, công kích qua một quyền.

Vương sư cũng hét lớn một tiếng, đánh ra một quyền.

Bành! Vèo! Ah!

Vương sư không thấy tung tích.

- Cái này...

Tất cả Danh Sư ở trong đại điện đều run rẩy.

Đây thật là Thánh Vực cửu trọng?

Làm sao cảm giác xem như bọn họ cũng không chống lại được?

- Vương sư không phải đối thủ, tuy tu vi không có đột phá Đại Thánh, nhưng thực lực đầy đủ... Lưu sư, ngươi đi chuẩn bị huy chương Danh Sư cửu tinh, từ hôm nay trở đi, Trương sư chính là Danh Sư cửu tinh...

Nhậm sư cười gật đầu.

- Như vậy liền được?

Trương Huyền im lặng.

Có cần nhanh như vậy hay không?

Nếu không phải biết nơi này là Tổng bộ Danh Sư đường, biết vị trước mắt là quyền đường chủ, cũng hoài nghi đến chợ bán thức ăn, mua cái củ cải.

Hoặc là gặp lừa đảo, giống như Đường Tăng đi vào Tiểu Lôi Âm Tự vậy.

Tổng cộng đi vào đại điện không đến hai phút đồng hồ, tùy tiện đập bay người, liền thành Danh Sư cửu tinh...

Dường như lúc trước khảo hạch nhất tinh, cũng không có dễ dàng như vậy.

Xem ra sau này đệ tử thi không qua Danh Sư nhất tinh, có thể cân nhắc đến khảo hạch cửu tinh...

- Đã trở thành Danh Sư cửu tinh, có tư cách tới tham gia lần hội nghị này...

Không để ý tới hắn im lặng, vẻ mặt Nhậm sư mang theo ngưng trọng nói.

Thấy bọn họ muốn họp, Lạc Nhược Hi khẽ gật đầu:

- Ta ra ngoài chờ ngươi...

Nói xong lui ra gian phòng.

- Cái hội nghị gì? Lại gấp gáp như vậy?

Thấy nữ hài rời khỏi, Trương Huyền cũng không ngăn trở, mà nghi ngờ nhìn về phía Nhậm Thanh Viễn.

Rất hiển nhiên hắn cũng hiểu rõ, đối phương là vì để hắn có thể tham gia hội nghị, lúc này mới thông qua nhanh như vậy, thậm chí cho người ta một loại cảm giác giống như trò đùa.

- Là Dị Linh tộc... toàn diện bạo phát!

Vẻ mặt Nhậm Thanh Viễn nghiêm túc, cau mày nói.

- Toàn diện bạo phát?

Trương Huyền sửng sốt một chút, chỉ thấy một vị Danh Sư cửu tinh đi tới bên tường, chỉ vào một tấm bản đồ.

Vẽ là phạm vi tổng thể của Danh Sư đại lục, phía trên lít nha lít nhít tràn đầy điểm đỏ.

- Toàn bộ đại lục hết thảy có 108 lối ra Địa quật cỡ lớn, hiện tại đồng thời xuất hiện rung chuyển, đều có Dị Linh tộc xung kích, Chiến Sư đường cùng Danh Sư đường đã có chút thủ không được...

Vị Danh Sư cửu tinh này nói.

- 108 lối ra Địa quật?

Trương Huyền sững sờ, sau đó ngạc nhiên.

Trước đó mặc dù hắn biết lối ra Địa quật nhất định không ít, nhưng không nghĩ tới nhiều như vậy.

Thật muốn cùng lúc tuôn ra, coi như Danh Sư đường lực lượng thông thiên, cũng khó mà chống lại.

- Đến cùng là chuyện gì?

Trương Huyền nhịn không được hỏi.

- Cụ thể ta cũng không rõ lắm, là sự tình mấy ngày trước xuất hiện, Dị Linh tộc không biết bị cái gì kích động, đại quy mô xung kích vị trí trấn giữ của Chiến Sư cùng Danh Sư đường ở trong lòng đất, không ít phong ấn bị phá hủy... Rất nhiều Danh Sư bị thương!

Nhậm sư mở miệng nói.

- Loại quy mô chiến đấu này, trước kia phát sinh qua chưa?

Trương Huyền nhịn không được hỏi.

- Trước kia cũng từng có, nhưng cùng lúc đại quy mô chiến đấu như vậy, còn chưa hề xuất hiện qua...

Nhậm sư lắc đầu:

- Danh Sư đường, hầu như tất cả cường giả dưới cửu tinh đều được phái ra, nhưng vẫn như hạt cát trong sa mạc, không có tác dụng quá lớn, nếu

như không kiên trì nổi... Trong mười ngày, phong ấn nhất định triệt để tổn hại, Dị Linh tộc sẽ toàn bộ giết tới đại lục...

- Mười ngày?

Trương Huyền xiết chặt nắm đấm.

Không nghĩ tới thời gian gấp gáp như vậy.

Dị Linh tộc đây là thế nào, đột nhiên làm chuyện điên rồ?

Chẳng lẽ...

Trương Huyền nhịn không được nữa, nhíu mày:

- Có phải Khổng miếu xuất hiện biến cố, sắp mở ra hay không?

Trừ lý do này, thực sự nghĩ không ra cái gì có thể để Dị Linh tộc sôi trào, không để ý hi sinh như vậy.

- Hiện tại không gian chung quanh Khổng miếu càng khuấy động càng lợi hại, bất cứ lúc nào cũng sẽ mở ra, Danh Sư đạt tới cửu tinh, phần lớn đều phải tiến về đó trấn thủ, không thể để cho cường giả Dị Linh tộc được như ý! Vì lẽ đó, thực sự phái không ra người trấn áp 108 Địa quật... Vì lẽ đó chúng ta đang thương nghị, có thể phái Trương gia, Lạc gia, Tưởng gia, thậm chí Băng Nguyên cung, Độc điện… cùng nhau trấn áp hay không?

Nhậm sư nhìn qua, ánh mắt mang theo trông đợi:

- Cũng là vì nhân tộc...

- Cái này...

Trương Huyền sững sờ, giờ mới hiểu được vì sao hắn khảo hạch Danh Sư cửu tinh trò đùa như vậy.

Thành Danh Sư cửu tinh, chính là một thành viên của Danh Sư đường, đại lục rung chuyển, nhân tộc tùy thời gặp tai hoạ ngập đầu, hắn cũng có trách nhiệm không thể trốn tránh!

Hiển nhiên, đối phương biết thân phận của hắn hiện tại, muốn cưỡng ép kéo lên chiến thuyền.

Dù sao tam đại gia tộc, Băng Nguyên cung, Độc điện... Cộng lại đã là một cỗ, có thể chi phối thế lực siêu cường của toàn bộ đại lục.

Coi như Danh Sư đường cũng không dám khinh thường.

Nếu không ban đầu ở liên minh đế quốc, cũng không đến mức bó tay bó chân như vậy.

- Vì nhân tộc, đương nhiên việc nghĩa chẳng từ!

Trương Huyền không có suy nghĩ quá lâu, vẻ mặt nghiêm túc gật đầu.

Từ đường Khổng sư canh thứ hai

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

Trương Huyền không vĩ đại, có đôi khi có chút ích kỷ, mới đầu mục đích khảo hạch Danh Sư, cũng không phải vì cứu nhân loại, ngược lại là vì thân phận, có thể nhìn càng nhiều thư tịch... Nhưng cũng không ảnh hưởng hắn làm ra loại quyết định này.

Nhân loại thật bị diệt, mạnh hơn thì có ích lợi gì?

Hắn đã không còn cô độc như trước đó, mà là người có nhà, có đệ tử, có một nhóm lớn người cần thủ hộ.

Trước đó gắng sức để Lạc gia thừa nhận thân phận của hắn, cũng là vì vậy.

Dị Linh tộc bất cứ lúc nào cũng có thể xuất hiện, đương nhiên sẽ không chối từ.

- Ngươi đồng ý quả thực quá tốt rồi...

Nghe hắn đồng ý, đám người Nhậm Thanh Viễn đều sững sờ, sau đó mừng rỡ.

Vốn còn nghĩ nên làm sao khuyên can, không nghĩ tới nhẹ nhàng đáp ứng như vậy.

- Hiện tại ta sẽ hạ lệnh tam đại gia tộc nghe theo Danh Sư đường điều khiển!

Trương Huyền mỉm cười.

Thấy hắn đồng ý, không có hư từ giả ý, Nhậm Thanh Viễn cũng không nói thêm lời, dặn dò mọi người một tiếng, rất nhiều Danh Sư cửu tinh vội vã rời khỏi.

- Trương tộc trưởng tới Tổng bộ Danh Sư đường là...

Có tam đại gia tộc trợ giúp, hắn tạm thời có thể áp chế Dị Linh tộc lại, Nhậm Thanh Viễn thở phào nhẹ nhõm, tràn đầy nghi ngờ nhìn qua.

Thanh niên trước mắt này, mới đầu hắn nghe được tên, bất quá là tiểu nhân vật giả mạo đệ tử Dương sư, hiện tại đã trở thành đại nhân vật có thể sánh vai với hắn, thậm chí vượt xa hắn.

Ngắn ngủi không đến một tháng, đại lục biến động bất ngờ, hầu như hạch tâm đều ở trên người hắn, chỉ cần không vẫn lạc, vượt qua Dương sư cũng chưa biết chừng.

- Lần này tới, là có chuyện muốn nhờ...

Trương Huyền ôm quyền:

- Ta muốn đi từ đường Khổng sư một chuyến...

Thời điểm tới, Lạc Nhược Hi đã nói, nếu như phương pháp đột phá Đại Thánh thượng phẩm ở Danh Sư đường, thì nhất định ở đây.

Từ đường Khổng sư, là hậu thế vì tưởng niệm công lao của Khổng sư, mà lưu lại hội trường tưởng niệm, trong đó có chữ viết, quần áo… hắn lưu lại.

- Còn tưởng rằng là chuyện gì, đạt tới Danh Sư cửu tinh, đều phải tiến vào bên trong tham quan... Trương tộc trưởng đương nhiên cũng có tư

cách, ta mang ngươi đi!

Còn tưởng rằng chuyện gì, nghe được là cái này, Nhậm Thanh Viễn cười nói.

- Không nhọc Nhậm sư dẫn đường, ta muốn mang Lạc Nhược Hi đi vào, tự mình tham quan, không biết có được hay không?

Trương Huyền nói.

Công pháp đột phá Đại Thánh, nhất định cực kỳ bí ẩn, đơn thuần tham quan, lại thêm có người đi cùng, muốn tìm được rất khó, chỉ có thể đơn độc hành động.

- Cái này...

Nhậm Thanh Viễn nhíu mày, sau một lúc lâu mới nói:

- Dựa theo tình huống bình thường, đi vào Từ đường Khổng sư, nhất định phải có người đi cùng... Bất quá, Trương tộc trưởng thân là Danh Sư cửu tinh, càng cho tộc nhân trấn thủ Địa quật, công lao to lớn, ta cũng khó có thể bằng được... Như vậy đi, cho ngươi một ngày, tận lực không nên ở quá lâu!

- Đa tạ!

Ánh mắt Trương Huyền sáng lên, vội vàng ôm quyền.

Từ đường Khổng sư, nắm giữ chữ viết cùng đồ vật hắn lưu lại, đối với tu luyện có trợ giúp cực lớn, người đi tham quan có thể có cảm ngộ, tu vi tiến bộ, bởi vậy đợi một canh giờ, có khối người... Nhưng, đơn độc ở trong đó một ngày, chưa từng nghe nói qua.

Nhậm Thanh Viễn có thể đưa ra ước định như vậy, quả thực xem như tận lực.

- Hiện tại ta liền đi qua!

Nhận được đối phương đồng ý, hỏi rõ ràng vị trí cụ thể của Từ đường Khổng sư, Trương Huyền đi ra đại điện, tìm Lạc Nhược Hi, hai người cùng nhau đi tới.

Từ đường Khổng sư là sau khi Khổng sư mất tích, đệ tử thân truyền Tử Uyên Cổ Thánh tạo dựng, lưu lại không ít bản thảo, quần áo, cùng đồ vật đã dùng qua, chủ yếu là vì để cho hậu nhân cảm nhận được tinh thần của vạn thế chi sư, trải nghiệm hắn vĩ đại.

Bảo vật trong đó, cũng không phải là loại hình tấn công, cũng không có uy lực quá lớn, lại có thể cho người một loại gợi ý, cảm xúc rất nhiều.

Đi ở trong đường, nhìn thấy Khổng sư cùng Dị Linh tộc đối chiến, lưu lại huyết y, cùng bị nhốt ở Trần Thái, lưu lại tuyệt bút thư, Trương Huyền thật lâu không nói nên lời.

Cường đại như Khổng sư, năm đó đối chiến Dị Linh tộc cũng từng cửu tử nhất sinh, bỏ ra vô số gian khổ.

- Đây là năm đó lúc Khổng sư đột phá Kiến Thần Bất Hoại, lưu lại Phong Thánh đài, nếu có công pháp, khẳng định chính là ở đây!

Dọc theo gian phòng đi một hồi, Lạc Nhược Hi chỉ về phía trước.

Trương Huyền vội vàng nhìn lại, quả nhiên thấy cách đó không xa trưng bày một cái bệ đá hình tròn, phía trên tỏa ra ánh sáng lung linh, tựa như ngọc thạch.

- Đây là... Bị Thiên Hỏa đốt ra?

Trương Huyền nhận ra được, lông mày nhịn không được giương lên.

Chất liệu của cái bệ đá này, thoạt nhìn chỉ là Thanh Ngọc thạch bình thường, nhưng chẳng biết tại sao liền thành một khối, cho người ta một loại cảm giác óng ánh long lanh, như một khối mỹ ngọc không tì vết.

Có thể để cho một tảng đá bình thường xuất hiện loại tình huống này, chỉ sợ chỉ có Thiên Hỏa thiêu đốt mới có thể làm được.

Mấu chốt nhất là, Vu Hồn của hắn trải qua Thiên Hỏa rèn luyện, biết thiên kiếp đáng sợ, có thể từ trên tảng đá tìm được cộng minh.

- Là uy lực của Thiên Hỏa!

Lạc Nhược Hi gật đầu.

Sau khi xác nhận, Trương Huyền cũng không hỏi nhiều, Minh Lý Chi Nhãn chiếu rọi, dọc theo tảng đá quay một vòng, sau đó nhíu mày.

Thiên Hỏa thiêu đốt như thế nào, để Thanh Ngọc thạch biến thành như vậy, hắn đã hiểu rõ, nhưng Khổng sư làm sao đột phá đến Thánh Vực cửu trọng, hơn nữa đưa tới Thiên Hỏa kiếp, lại không hiểu ra sao, không có phát hiện bất kỳ dấu vết để lại.

- Nếu như nơi này thật có công pháp, Danh Sư đường nhiều Danh Sư lợi hại như vậy đến xem, có bí mật cũng bị người khác phát hiện...

Trương Huyền nghi ngờ nhìn về phía nữ hài.

Danh Sư, từ trước tới nay lấy nhãn lực xưng danh, dù Minh Lý Chi Nhãn hắn không tệ, nhưng Thánh Tử điện vẫn có tiếp cận mười vị cường giả nắm giữ.

Nhiều cường giả xem qua như vậy, không phát hiện được, hắn tới lại có thể phát hiện gì?

- Lúc đột phá Thánh Vực, Khổng sư lưu lại Phong Thánh đài, ngươi mang theo không?

Lạc Nhược Hi cũng không giải thích, mà quay đầu hỏi.

- Mang theo!

Trương Huyền sửng sốt một chút, cổ tay khẽ đảo, một bệ đá xuất hiện ở phía trước.

Trước khi giao Khâu Ngô cung cho Lạc Càn Trinh, hắn liền thu thứ này vào trữ vật giới chỉ, dính dáng Khổng sư, không thể để người Lạc gia biết.

- Ngươi thử dùng chân khí trong Phong Thánh giải, thôi thúc bệ đá này xem!

Lạc Nhược Hi gật đầu.

Tuy không biết ý tứ của đối phương, nhưng Trương Huyền vẫn gật đầu, hít sâu một hơi, chân khí trong cơ thể điên cuồng tuôn ra.

Xì xì xì!

Chân khí rơi vào trên Phong Thánh đài, người sau lập tức thả ra hào quang bảy màu, chậm rãi bay lên, trong chốc lát, cùng bệ đá bị Thiên Hỏa thiêu đốt cách đó không xa dung hợp lẫn nhau.

Thời gian qua một lát, không phân khác biệt.

- Cái này...

Trương Huyền ngây người.

Hai bệ đá có thể dung hợp, đây là trước đó không dám tưởng tượng.

Ông!

Đang muốn hỏi thăm đến cùng xảy ra chuyện gì, đột nhiên hào quang lóe lên, trên bệ đá ánh sáng chiếu rọi, một bóng đen hư ảo xuất hiện ở phía trên, khoanh chân lơ lửng, hai mắt nhắm nghiền.

- Đây là lúc Khổng sư đột phá Đại Thánh lưu lại ảnh tướng, phương pháp đột phá ở trong đó!

Thanh âm của Lạc Nhược Hi vang lên.

Khổng sư công pháp

dtv-ebook.com

- Ảnh tướng?

Trương Huyền vội vàng nhìn lại, quả nhiên thấy cái bóng đang tu luyện, từng đoàn từng đoàn linh khí điên cuồng tràn vào thân thể, tựa hồ tiến hành một loại tuần hoàn nào đó.

- Đây là Khổng sư?

Da mặt Trương Huyền co lại.

Cái bóng trước mắt này, ô thất bát hắc, thoạt nhìn như khoai lang nướng cháy, ngay cả bộ dáng người cũng không quá rõ ràng, tại sao là... Khổng sư?

- Cái ảnh tướng này chỉ có thể xuất hiện một lần, là bởi vì ngươi thành công phong Thánh mới gây ra, không nhìn sẽ mất đi cơ hội!

Thấy hắn nghĩ những chuyện đâu đâu, Lạc Nhược Hi có chút bất đắc dĩ nói.

ánh mắt Trương Huyền ngưng lại.

Chỉ có thể xuất hiện một lần, khẳng định phải xem thật kỹ, nếu không bỏ lỡ, muốn khóc cũng không kịp.

- Thiếu hụt!

Trong lòng hô khẽ.

Phần phật!

Thư viện lắc lư một cái, không có xuất hiện thư tịch.

Trương Huyền co giật.

Thời khắc mấu chốt lại như xe bị tuột xích...

Đương nhiên, cũng có thể bởi vì Khổng sư là Diễn Hư thể, hắn lưu lại ảnh tướng, thư viện cũng không cách nào thu vào.

- Có thể nhớ bao nhiêu thì tính bấy nhiêu!

Thấy thư viện không cách nào thu vào, Trương Huyền không suy nghĩ nhiều, chăm chú nhìn sang bóng đen.

Người sau ngồi ở trên bệ đá, linh khí không ngừng đi vào thân thể, khí tức cả người càng ngày càng mạnh.

- Phương thức linh khí đi vào thân thể có chút kỳ quái...

Nhìn một hồi, Trương Huyền nhíu mày.

Bình thường tu luyện, huyệt đạo toàn thân đồng thời mở ra, linh khí bốn phía truyền vào, người đều đặn hấp thu, mới có thể ngưng tụ chân khí tốt hơn, để tu vi càng ngày càng mạnh.

Nhưng bóng đen trước mắt này rõ ràng không phải, phương thức linh khí đi vào trong cơ thể, đầu lâu nhanh nhất, nội tạng thứ hai, sau đó là cánh tay cùng chi dưới, hơn nữa hấp thu thuộc tính linh khí cũng khác biệt.

Đầu lâu hấp thu linh khí vạn vật phấn chấn, dường như ẩn chứa tất cả thuộc tính, nội tạng thì hỏa thuộc tính, cánh tay mang theo mộc thuộc tính, cho người ta một loại cảm giác quả lớn đầy rẫy. Chi dưới lại mang theo băng hàn, tựa như thuần âm thể.

- Là bốn mùa...

Thấy hắn nghi ngờ, Lạc Nhược Hi giải thích.

- Bốn mùa?

- Thiên phú bốn mùa, vạn vật sinh trưởng, Khổng sư đột phá Đại Thánh, là để thân thể càng thêm phù hợp Thiên Đạo, phù hợp tự nhiên. Mọi người thường nói thiên địa không có ý thức, nhưng Thiên Địa sẽ tự động tuần hoàn, loại bỏ tạp chất ở trên người. Giống như độc sư sáng tạo độc dịch đặc thù... Đặt ở một chỗ thời gian lâu dài, ở lực lượng tự nhiên tuần hoàn, cũng sẽ bị loại bỏ, để dấu vết gì cũng không thể lưu lại!

Lạc Nhược Hi nói.

- Cái này giống với Kiến Thần Bất Hoại tiêu trừ hết tế bào không tốt?

Trương Huyền giật mình.

Người có thể dùng dược vật khu trừ ốm đau, đạt tới Kiến Thần Bất Hoại càng có thể tu bổ tế bào bị tổn thương, thiên địa tự nhiên đồng dạng có thể, dù nơi này ngươi phá hư nghiêm trọng đến đâu, thương hải tang điền, mấy trăm năm, ngàn năm, thậm chí vạn năm sau, đồng dạng sẽ loại bỏ sạch sẽ, dấu vết gì cũng không lưu lại.

Vì lẽ đó thật muốn nói tu bổ, thiên địa mới là cường đại nhất, cho dù là Cổ Thánh cũng không sánh nổi.

- Lĩnh ngộ thiên địa bốn mùa ảo diệu, hòa tan vào thân thể, dùng để đột phá Kiến Thần Bất Hoại...

Toàn thân Trương Huyền rung động.

Không hổ là Khổng sư, quả nhiên không tầm thường.

Khó trách vừa đột phá liền có thể dẫn tới Thiên Hỏa kiếp, dùng loại phương pháp này đột phá, là thân thể dựa theo Thiên Đạo phương hướng tu luyện không có chút thiếu hụt nào, tự nhiên sẽ gặp phải thiên địa ghen ghét.

- Thân là bốn mùa, tạng làm ngũ phương, thần là trời, thân là đất, tạo hóa làm hồn, âm dương thành phách...

Càng xem càng kinh ngạc, Trương Huyền chậm rãi ngồi xuống, tinh thần khẽ động, tu vi trước đó cầm cố lại khó mà đột phá, bắt đầu rục rà rục rịch, tựa như lúc nào cũng sẽ vượt qua một bước cuối cùng.

- Không đúng... Khổng sư có phương pháp tu luyện của Khổng sư, đột phá Đại Thánh, mỗi người đều không giống, có thể tham khảo, lại không thể giống nhau như đúc...

Đang muốn đột phá, trong lòng đột nhiên chấn động.

Năm đó Khổng sư đối mặt Dị Linh tộc, bảo vệ nhân tộc, có kiên trì cùng công chính của hắn, phương pháp đột phá của hắn có thể tham khảo, lại không thể rập khuôn, dù sao hắn không phải Khổng sư, kỳ ngộ khác biệt, phương thức tu luyện cũng hoàn toàn không giống, thật muốn đột phá giống như đối phương, làm không cẩn thận sẽ tẩu hỏa nhập ma.

- Ta thân có Thiên Đạo thư viện, tu luyện vẫn luôn là pháp quyết chính xác nhất, muốn nói lý giải Thiên Đạo, không có người vượt qua...

Trong mắt Trương Huyền lóe lên ánh sáng.

Từ khi bắt đầu tu luyện, liền không đi đường sai lầm, những người khác dù đi tứ phương, quan sát thiên địa, cũng chỉ có bề ngoài, mà hắn, trong đầu có Thiên Đạo!

Ai còn có thể so sánh với hắn hiểu rõ thiên địa càng sâu?

Công pháp Võ Giả cảnh, Hóa Phàm cảnh, Thánh Vực cảnh...

Từng văn tự chảy xuôi ở trong đầu, mỗi một cấp bậc, cảm ngộ đối với tu luyện đều hiện lên ở dưới đáy lòng, trong nháy mắt kết nối cùng một chỗ, tạo thành một bức tranh vẽ rực rỡ.

- Đây là ta muốn...

Trong lòng hơi động, ý thức bỗng nhiên tăng mạnh, cả người giống như đi vào một phương thiên địa mới.

Ầm ầm!

Lực lượng Thánh Vực cửu trọng đỉnh phong lập tức phá vỡ, chân khí phát sinh thuế biến, khí tức cả người cũng lập tức tăng lên.

- Đột phá, đây mới thật sự là Đại Thánh...

Cảm nhận được lực lượng nhảy vọt, Trương Huyền bừng tỉnh hiểu ra.

Nhờ có trước đó Lạc Nhược Hi không cho hắn đột phá, nếu không dựa theo phương pháp bình thường, lực lượng sẽ yếu đi không biết gấp bao nhiêu lần.

Hô hô hô!

Bên này mới vừa cảm thấy lực lượng tấn thăng, quả nhiên thấy mây đen đổ xô đến, lực lượng khổng lồ chậm rãi lan ra, bao phủ cả Từ đường Khổng sư.

- Xảy ra chuyện gì?

- Cái tên này sẽ không ở nơi đó đột phá chứ!

- Nguy rồi, đây chính là Từ đường Khổng sư...

...

Danh Sư đường nhìn thấy mây đen vây quanh, tất cả đều sợ tới mức sắc mặt trắng nhợt, xém trực tiếp hộc máu.

Đại ca, ngươi đột phá, tuyển nơi nào không được?

Đây chính là Từ đường Khổng sư, thật muốn phá hư, tương đương với đang đối nghịch toàn bộ Danh Sư của đại lục, tội lớn căn bản không có cách rửa sạch.

- Nhanh đi khuyên can...

Da mặt Nhậm Thanh Viễn run rẩy, sắp muốn khóc.

Sớm biết liền không cho gia hỏa kia đi qua.

Người khác đi Từ đường Khổng sư, đều có thể tâm linh tẩy lễ, trở thành một nhân vật không tính toán sinh tử, vì nhân tộc cam tâm bỏ ra tất cả, cái tên này thì tốt, sau khi đi vào, đưa tới thiên kiếp...

Dùng thiên kiếp làm cho Thánh Tử điện suýt chút nữa hủy, Băng Nguyên cung hủy hoại chỉ trong chốc lát...

Hiện tại tốt rồi, chạy tới Danh Sư đường chơi, hơn nữa mấu chốt nhất là ở Từ đường Khổng sư...

Ta đã đủ khách khí với ngươi a, nhưng con mẹ nó ngươi còn hại ta... Không nên chơi người như vậy!

Trong lòng không ngừng chửi rủa, cũng nhịn không được nữa, thân thể nhoáng một cái, đi tới bên ngoài từ đường, vừa định xông vào, liền cảm thấy một cỗ khí lãng khổng lồ áp bức đến, ngăn hắn ở bên ngoài, sống chết không vào được.

- Xảy ra chuyện gì?

Vội vàng nhìn về phía Danh Sư cửu tinh khác.

- Từ đường Khổng sư bị lực lượng đặc thù phong ấn, đừng nói chúng ta đi vào, thần thức cũng không thể dò xét...

Một vị Danh Sư vội vàng giải thích.

- Lực lượng đặc thù? Thần thức của Danh Sư cửu tinh cũng không thể dò xét... Đây rốt cuộc là lực lượng gì?

Nhậm Thanh Viễn có chút bối rối.

Thanh trừ thai độc (1)

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

Ở lại Tổng bộ Danh Sư đường, tất cả đều là Danh Sư cửu tinh, yếu nhất cũng đạt đến Kiến Thần Bất Hoại sơ kỳ, mạnh thậm chí không kém bọn người Hưng kiếm thánh quá nhiều.

Thực lực như thế, đừng nói tấn công vào, thần thức cũng không có phương pháp dò xét, bên trong đến cùng xảy ra chuyện gì?

Đại ca, tổ tông, ngươi đây không phải là muốn chơi phế từ đường sao!

Ầm ầm!

Trong lòng tràn đầy buồn bực, chỉ thấy mây đen trên bầu trời đã tích tụ đủ lực lượng, từng đoàn từng đoàn hỏa diễm không ngừng thiêu đốt ở trong đó, bất cứ lúc nào cũng sẽ hạ xuống.

- Đây là... Thiên Hỏa kiếp?

- Tại sao là ngọn lửa màu đen?

- Hắn... Không phải mới Thánh Vực cửu trọng đỉnh phong ư? Làm sao sẽ dẫn tới thiên kiếp cường đại như vậy?

- Ta cũng không biết, khả năng đây là thiên tài đi!

...

Nhìn rõ ràng mây đen trên không, mọi người lần nữa bối rối.

Tu vi của tên này, thời điểm khảo hạch Danh Sư cửu tinh đo lường qua, Thánh Vực cửu trọng đỉnh phong... Coi như đột phá, cũng là Kiến Thần Bất Hoại... Ngắn ngủi hơn mười phút, dẫn tới Thiên Hỏa kiếp, hơn nữa còn cường đại như vậy...

Ngươi là hấp thu hết toàn bộ bảo vật trong Từ đường Khổng sư sao, hay xảy ra chuyện gì?

- Đây là Chí Tôn Thiên Hỏa kiếp... Thiên Hỏa kiếp lợi hại nhất...

Dường như nghĩ tới điều gì, thân thể của Nhậm Thanh Viễn có chút phát run.

Thiên Hỏa màu đen, cho dù là rất nhiều Danh Sư cửu tinh cũng chưa từng nghe thấy, mà hắn là lúc thử nghiệm luyện hóa đường chủ lệnh, ở trong đó lấy được một chút tin tức mơ hồ.

Chí Tôn Thiên Hỏa, màu đen, không gì không thiêu cháy, diệt đốt thiên địa, là Thiên Hỏa kiếp đáng sợ nhất, trong lịch sử chỉ có Khổng sư trải qua, người trước mắt này dẫn tới, chẳng phải biểu thị, không kém Khổng sư chút nào sao?

Chẳng lẽ Từ đường Khổng sư có cơ duyên gì bọn họ không phát hiện, bị tên này nhận được?

Nhưng coi như có cơ duyên, cũng nhận được quá nhanh đi!

- Trước phong tỏa tin tức, ngàn vạn lần không thể để cho chuyện này tiết lộ ra ngoài...

Nhậm Thanh Viễn nhíu mày, quay đầu dặn dò.

Mặc kệ đối phương có thể vượt qua hay không, đối với Tổng bộ Danh Sư đường bọn hắn mà nói, cũng không phải chuyện tốt.

Vượt qua, một vị cường giả có thể so với Khổng sư xuất hiện, hơn nữa thống lĩnh Trương gia… về sau uy nghiêm của Danh Sư đường sẽ yếu đi rất nhiều.

Không vượt qua... Trương gia, Lạc gia, Tưởng gia, tam đại gia tộc tộc trưởng chết ở Danh Sư đường... Bọn họ khó lòng giãi bày.

Hiện tại phải làm là phong bế tin tức, mặc kệ thành công hay không, giấu diếm nhất thời tính nhất thời, nếu không tam đại gia tộc vừa mới liên hợp lại, sẽ không nghe theo dặn dò, ngoại ưu nội hoạn, Danh Sư đường mạnh hơn cũng phải sụp đổ!

- Vâng...

Những người khác không nói thêm lời, vội vàng ra tay, ở bốn phía sắp đặt đủ loại trận pháp.

...

Không biết phía ngoài bối rối, thời khắc này tâm thần của Trương Huyền đắm chìm trong thức hải, cẩn thận cảm ngộ thân thể biến hóa.

Thân thể dựa theo hình thái tự nhiên tạo dựng, lực lượng quả nhiên không trở ngại, hơn nữa uy lực càng thêm cường đại.

- Phương vị kinh mạch của ta thế mà phát sinh biến hóa, có chút tương tự Triệu Nhã lúc trước...

Lần này đột phá, vị trí kinh mạch trong cơ thể phát sinh thuế biến, có chút tiếp cận Triệu Nhã trước đó.

Xem ra kinh mạch đồ kia quả thực là thích hợp tu luyện nhất.

Nói cách khác, Dị Linh tộc so với nhân loại càng thêm cường đại, cấp độ sinh mệnh cao hơn.

Nếu không phải cấu tạo kinh mạch của bọn hắn, thì không có khả năng phù hợp tự nhiên như thế.

Tuy đẳng cấp sinh mệnh có thể thông qua tu luyện bù đắp, nhưng ngay từ đầu chênh lệch, điểm xuất phát liền hoàn toàn khác biệt, giống như Long tộc chân chính, đến bây giờ còn không có gặp qua, lại không ai không biết sự cường đại của bọn nó.

Một tiếng Thiên Long Bát Âm, Long Cốt Thần Thương cũng phải quỳ, Chân Long mạnh cỡ nào, Trương Huyền cũng không dám tưởng tượng, chỉ sợ vừa ra đời liền nắm giữ thực lực vượt qua Cổ Thánh.

Đây là cấp độ sinh mệnh khác biệt.

Kinh mạch của Dị Linh tộc so với nhân tộc càng thêm hợp lý, cấp độ sinh mệnh cao hơn, bởi vậy mới có thể vừa ra đời liền nắm giữ thực lực không thua Hóa Phàm cảnh, tuổi thọ mới có thể vượt xa nhân loại.

Đạt tới Đại Thánh, kinh mạch xuất hiện thuế biến, nói rõ bản chất sinh mệnh và cấp độ sinh mệnh của mình thay đổi.

Lúc này mình sinh ra hậu bối, coi như không truyền thừa lực lượng huyết mạch, hậu nhân khẳng định cũng vượt xa tu luyện giả bình thường.

Một vài Thánh Nhân quý tộc tam đẳng, thật ra tiên tổ chỉ là Đại Thánh Bất Hủ cảnh, không có đột phá Cổ Thánh.

- Thần thức, lực lượng thân thể đều có tiến bộ!

Không chỉ kinh mạch biến hóa, thần thức biến hóa càng lớn, trước đó muốn quan sát tế bào trong cơ thể còn không làm được, giờ phút này vừa nhìn tất hiện, cẩn thận quan sát, hoa văn của tế bào trong cơ thể cũng rõ ràng.

Phạm vi cũng tăng lên không ít, đã đạt đến phạm vi mười cây số.

Nói cách khác... Thần thức vừa ra, tất cả mọi người cùng sự vật trong phạm vi mười cây số, đều không gạt được con mắt của hắn.

Còn thân thể, bởi vì vừa mới đột phá, còn chưa kịp rèn luyện kỹ càng, tiến bộ không quá lớn, nhưng chân khí gia trì, đã vượt xa Thánh khí tuyệt phẩm, bắt đầu tiến lên trình độ pháp bảo Đại Thánh.

Đương nhiên, toàn thân thay đổi lớn nhất là chân khí.

So với trước đó càng thêm tinh thuần, hùng hậu, toàn bộ đan điền giống như giang hải gào thét, vô số chân khí hội tụ vào một chỗ, tạo thành một hải dương không nhìn thấy cuối.

- Trước Độ Kiếp!

Những tin tức này, thần thức quét qua liền tiến vào trong óc, biết giờ phút này không phải thời điểm cẩn thận lúc nghiên cứu, hít sâu một hơi, Trương Huyền ngẩng đầu nhìn về phía bầu trời.

Rầm!

Cùng thời khắc đó, một ngọn lửa màu đen rơi xuống.

- Hấp thu!

Có kinh nghiệm trước đó, trong lòng không hề sợ hãi, tinh thần khẽ động, hỏa diễm hòa vào trong cơ thể, thời gian nháy mắt, ngọn lửa màu đen thiêu đốt ở trong người.

Đau đớn kéo tới, cả người giống như bị hòa tan.

- Vận chuyển chân khí, hỏa diễm tôi thể!

Rõ ràng đây là quá trình thiêu tâm, thiêu thần, một loại rèn luyện đối với tâm thần, một khi từ bỏ, sẽ bị đốt thành tro bụi, Trương Huyền cố nén đau đớn trên người, nhanh chóng vận chuyển chân khí trong cơ thể.

Xì xì xì xì...

Hỏa diễm ở dưới chân khí tinh thuần va chạm, hóa thành vô số ngọn lửa cháy hừng hực.

Thời gian nháy mắt, đau đớn kịch liệt giống như xâm nhập cốt tủy, để trong đầu hắn choáng váng.

- Không đúng... vì sao so với Vu Hồn đột phá, còn muốn đau đớn hơn!

Trên đầu không ngừng chảy ra mồ hôi, vẻ mặt Trương Huyền biến thành màu đen.

Vốn cho rằng đã có kinh nghiệm trải qua Thiên Hỏa, nằm mơ cũng không nghĩ đến, kinh nghiệm trước đó ở lúc này không có một chút tác dụng nào.

- Chẳng lẽ... Trước đó chỉ là Thiên Hỏa kiếp, mà đây là... Đại Thánh kiếp? Không phải cùng một loại hình?

Trước đó dù Vu Hồn trải qua cũng là Chí Tôn Thiên Hỏa, nhưng là Thiên Hỏa kiếp đột phá đến Kim Thân cảnh xuất hiện, mà bây giờ là Thánh Vực cửu trọng đột phá đến Đại Thánh, dẫn tới Thiên Hỏa kiếp đặc thù.

Kiến nạn như vậy, vài vạn năm qua chỉ có Khổng sư tiếp nhận.

Khác biệt thì khác biệt, chỉ là quá cường đại đi!

Vu Hồn đạt tới Kim Thân cảnh đỉnh phong, vậy mà cũng có chút không chịu nổi, bất cứ lúc nào cũng sẽ ngất đi...

Nếu Vu Hồn không có tiến bộ, mình làm sao thừa nhận?

Chỉ sợ Thiên Hỏa mới vừa tiến vào trong cơ thể đã sụp đổ!

Hắn cũng gian nan như thế... Năm đó Khổng sư không có Thiên Đạo thư viện, là làm sao đối kháng qua?

Trương Huyền tràn đầy nghi ngờ.

Thanh trừ thai độc (2)

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

Biết lúc này không phải thời điểm nghi ngờ, cố nén chóng mặt, Trương Huyền tiếp tục nhìn lại bệ đá.

Lúc này bóng đen như có trải qua tương đồng với hắn, trên bầu trời không ngừng có Thiên Hỏa hạ xuống, từng đoàn từng đoàn hỏa diễm đốt hắn như đáy nồi, đen kịt như than, khí tức cũng không có mãnh liệt như trước, hình như bất cứ lúc nào cũng sẽ tử vong.

Ngay thời điểm khí tức âm u đến không thể phát giác, một tia lực lượng nhỏ bé từ trong cơ thể đối phương chậm chạp sinh trưởng, giống như một hạt giống, bắt đầu đâm chồi, rất nhanh liền biến thành đại thụ che trời.

Càng ngày càng mạnh, càng ngày càng thịnh, tuy bóng đen không động đậy, lại cho người ta một loại cảm giác bất cứ lúc nào cũng sẽ xé rách không gian.

- Đây là... Phá rồi lại lập, phá mà trùng sinh?

Trong lòng Trương Huyền chấn động.

Gió thu quét lá vàng, vừa đến mùa thu, cảnh tượng vạn vật phồn vinh sẽ bị dìm ngập, cuối cùng trở nên không có chút sinh cơ nào, nhưng đến mùa xuân, vạn vật khôi phục, linh khí lần nữa quay về, đồ vật trước đó thoạt nhìn như tử vong, sẽ tỏa ra sinh mệnh mới.

Đây là quy luật của thiên nhiên.

Hiển nhiên, bóng đen trước mắt chính là dùng loại phương thức này.

- Loại Thiên Hỏa này, đối kháng càng hung mãnh, thiêu đốt càng lợi hại, trái lại lực lượng suy yếu, nhiệt độ sẽ hạ thấp, đợi thân thể rèn luyện ở trong hỏa diễm nhiệt độ thấp, tăng lực lượng lên, lại tiếp tục cũng có thể thích ứng...

Trương Huyền bừng tỉnh hiểu ra.

Loại Chí Tôn Thiên Hỏa này giống như lôi kiếp, tu vi của ngươi càng mạnh, tích lũy càng mạnh mẽ, lực lượng lôi đình lại càng lớn, mà ngươi tích lũy yếu kém, nó cũng sẽ càng nhỏ...

Việc cấp bách không phải là mạnh mẽ chống đỡ, nếu không coi như Vu Hồn đạt đến Kim Thân cảnh cũng không chịu nổi, sẽ rơi vào hôn mê, đã như vậy... không bằng trước yếu thế, để lực lượng thân thể tấn cấp, lại dần dần tăng cường.

- Trời đông giá rét đến, vạn vật tịch diệt!

Rõ ràng những thứ này, Trương Huyền không chống cự hỏa diễm trong cơ thể nữa, giống như cắt đứt hô hấp, tâm thần ly thể, như cây cối đến trời đông giá rét, tuyết lớn bao phủ, vạn vật tịch diệt, không nhìn thấy một chút lục sắc.

Xì xì xì!

Quả nhiên, thời điểm toàn bộ lực lượng của hắn yên tĩnh, Thiên Hỏa giống như hết đối thủ, nhiệt độ nhanh chóng giảm xuống.

Loại tình huống này, giống như chân khí là xăng, dùng xăng ngăn cản hỏa diễm, sẽ chỉ làm người sau càng ngày càng hung mãnh, mà khóa nó lại, không tiếp xúc ngọn lửa, kèm theo thời gian trôi qua, hỏa diễm mất đi động lực, tự nhiên sẽ dần dần dập tắt, cuối cùng biến mất không thấy gì nữa.

Chân khí không ngăn cản, cả người rơi vào yên lặng, thoạt nhìn như người bình thường, uy lực của Thiên Hỏa yếu bớt, đau đớn giảm bớt, đã có thể thừa nhận.

Hỏa diễm phân tán thiêu đốt ở trong tế bào, từng đạo hắc khí bị đốt ra, thân thể dần dần thành màu vàng kim.

Tu luyện qua Thiên Đạo Kim Thân, Trương Huyền biết, những hắc khí này đều là tạp chất trong thân thể, coi như không ngừng rèn luyện, cũng khó có thể loại trừ sạch sẽ.

Giống như tắm rửa, bất kể rửa sạch như thế nào, cũng có thể chà ra đất bẩn.

Linh khí có tạp chất, bởi vậy linh thạch mới phân tuyệt phẩm, thượng phẩm, trung phẩm cùng hạ phẩm.

Nhưng cho dù là linh thạch tuyệt phẩm tinh thuần nhất, cũng không phải tinh thuần trăm phần trăm, hút linh khí vào cũng như vậy, tạp chất thân thể có thể tưởng tượng được.

Thiên Hỏa đốt những vật này thành tro bụi, từ trong cơ thể bài tiết ra, để tu luyện giả càng thêm cường đại.

Vàng là kim loại ít tạp chất nhất, không ngừng rèn luyện, thân thể sẽ giống như nó, thả ra ánh sáng kim sắc, đây chính là nguồn gốc của kim thân.

Hắc khí thả ra càng ngày càng nhiều, kim quang trên người Trương Huyền càng ngày càng mạnh.

Trước đó chỉ là linh hồn bị thiêu đốt, hiện tại thân thể, chân khí đều có kim sắc.

Nhẹ nhàng gõ một cái, thân thể phát ra thanh âm ong ong, như một thần binh.

- Có thể tăng nhiệt độ hỏa diễm lên...

Thấy kèm theo rèn luyện, cảm giác đau đớn trước đó đã biến mất, Trương Huyền biết lúc này hỏa diễm uy hiếp không có lớn như vậy, khí tức bắt đầu tăng thêm.

Trong nháy mắt, vạn vật khôi phục, băng tuyết hòa tan, sinh cơ trong cơ thể phấn chấn lên.

Ầm ầm!

Dường như cảm nhận được tình huống thân thể của hắn, Thiên Hỏa cảm thấy bị đùa bỡn, cực kỳ nổi giận, từng đạo hỏa diễm thô to hạ xuống.

Muốn chính là loại kết quả này, tinh thần của Trương Huyền khẽ động, vô số lực lượng tràn vào trong cơ thể.

Chi chi chi chi!

Trước đó kháng cự không được Thiên Hỏa, giờ khắc này dạo chơi ở trong cơ thể, đã không có đau đớn như vậy, có thể tiếp nhận.

Hắc khí tiếp tục tràn ra, Kim Thân thoạt nhìn càng thêm chói mắt.

Thân thể của hắn không có việc gì, ngồi trên đất, ở dưới Thiên Hỏa thiêu đốt trở nên đen kịt, xuất hiện màu lưu ly.

Cùng hình ảnh trước đó nhìn thấy, giống nhau như đúc.

- Nên xử lý thai độc!

Lại thiêu đốt một lát, cảm giác thân thể hoàn toàn thích ứng, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, ánh mắt ngưng lại.

Là thời điểm giải quyết tai hoạ ngầm kia.

Trước đó nó có thể trốn ở trong thân thể, lần này còn trốn ở nơi nào!

Trương Huyền hít sâu một hơi, ánh mắt ngưng lại, bỗng nhiên xông tới bầu trời, đi vào mây đen.

Đã muốn tiêu diệt thai độc, vậy liền để nó không đường có thể trốn, nhờ vào Thiên Hỏa hạ xuống, số lượng vẫn quá ít.

Lần trước tuy Vu Hồn đi vào mây đen, lại tiến vào không sâu, mới để đối phương chạy trốn.

Lần này chắc chắn sẽ không.

Hô hô hô!

Vừa mới đi vào, lập tức cảm nhận được vô số hắc hỏa chen chúc tập kích tới, bao phủ hắn.

Cũng không né tránh, huyệt đạo toàn thân đồng thời mở ra, điên cuồng hấp thu.

Thiên Hỏa đi vào kinh mạch, ở dưới tinh thần của hắn khống chế, vọt tới Tiên Thiên thai độc.

Chi chi chít chít!

Thai độc đang lười biếng co lại thành một đoàn, không nghĩ tới hắn nhanh như vậy liền đưa tới Thiên Hỏa, hơn nữa hung mãnh như vậy, sợ tới mức rít lên một tiếng, xoay người bỏ chạy.

- Trốn được sao?

Bị tên này hành hạ rất lâu, há có thể như nó mong muốn, thai độc còn không có chạy xa, liền thấy kinh mạch phía trước cũng có một đám lửa chen chúc tới.

Thời gian nháy mắt tất cả lộ tuyến chạy trốn đều bị phong tỏa.

Sớm biết tên này chạy nhanh, trước thời hạn liền chuẩn bị kỹ càng, giờ phút này toàn thân tất cả đều là Thiên Hỏa, cả người biến thành màu đen,

tựa như cục than, lại không đốt tên này sạch sẽ, thật có thể đập đầu chết.

Chi chi chi chi!

Bị triệt để vây quanh, Tiên Thiên thai độc chạy không thoát, bị Thiên Hỏa vây vào giữa, ở trong hỏa diễm cực nóng, một tiếng kêu thảm sắc nhọn chói tai, càng ngày càng nhỏ, thẳng đến biến mất không thấy gì nữa.

- Rốt cục tiêu diệt...

Trương Huyền nhịn không được thở phào nhẹ nhõm.

Linh hồn, thân thể đều bị Thiên Hỏa rèn luyện, tinh khí thần đạt đến đỉnh phong, coi như tên này lại giảo hoạt cũng không chạy trốn được.

Sợ thai độc xuất hiện biến cố, thích ứng Thiên Hỏa, Trương Huyền vẫn không ngừng lại, tiếp tục hấp thu hỏa diễm, thiêu đốt hơn mười phút, thấy mây đen trên bầu trời giảm bớt mấy phần, lúc này mới dừng lại.

Đẩy hỏa diễm ra, tinh thần lan ra, chỉ nhìn một cái, đồng tử không nhịn được co rút lại.

- Cái này... Đây là cái gì?

Trương Huyền sững sờ tại nguyên chỗ.

Hắn đang luyện khí?

dtv-ebook.com

Chỉ thấy vị trí trước đó của Tiên Thiên thai độc, đồ vật quấy nhiễu hắn hơn một năm kia đã không thấy tung tích, thay vào đó là một đoàn thể khí đen thui.

Thứ này cũng không lớn, chỉ có một tia, đại khái khoảng một ngón tay, yên tĩnh nằm ở trong kinh mạch không nhúc nhích.

- Thiêu đốt!

Thiên Hỏa tiếp tục tràn vào thiêu đốt một hồi, thể khí màu đen không có biến hóa chút nào, Thiên Hỏa như không gì không thiêu cháy, đối với nó lại không có chút hiệu quả nào.

- Đây rốt cuộc là cái gì?

Tinh thần lực và chân khí lan ra, muốn ép thể khí ra ngoài cơ thể, lại phát hiện tên này giống như mọc rễ đâm chồi, không nhúc nhích.

- Chẳng lẽ... Đây là lúc ấy Khổng sư nói, đồ vật trốn ở trong thai độc?

Trong lòng Trương Huyền hơi động, nhíu mày.

Thời điểm luyện hóa đường chủ lệnh, thấy được ý niệm Khổng sư ở lại trong đó, người sau từng nói, Tiên Thiên thai độc rất dễ giải quyết, nhưng đồ vật ẩn giấu ở trong thai độc, lại không dễ dàng khu trừ như vậy...

Hiện tại thai độc không thấy, nhưng lưu lại khí lưu màu đen, có phải chính là vật hắn nói hay không?

Khổng sư cũng nói phiền phức, chỉ sợ thứ này không đơn giản.

- Đạo hắc khí này, vị trí kinh mạch quá nhỏ, hồn thể không vào được, tên này cũng không làm loạn giống như thai độc, thư viện không cách nào dò xét...

Một lát sau, Trương Huyền nhíu mày.

Vừa rồi Minh Lý Chi Nhãn, thư viện đều dùng qua, nhưng không nhìn ra thứ này đến cùng là cái gì.

- Quên đi, có lẽ không giống thai độc, đối với mình tạm thời vô hại, chờ sau đó gặp lại Khổng sư sẽ hỏi thăm...

Nghiên cứu một hồi, phát hiện thứ này không có độc, hắn là sẽ không tạo thành tổn thương, lúc này Trương Huyền mới thở phào nhẹ nhõm, không tiếp tục để ý.

Đến cùng là cái gì cũng không rõ ràng, nhưng đối với hắn mà nói, Tiên Thiên thai độc biến mất, đã giải quyết đại họa trong đầu, cả người thoải mái hơn không ít.

Hô hô!

Giờ phút này, mây đen trên bầu trời cũng dần dần có xu thế tiêu tán, hình như bất cứ lúc nào cũng sẽ tản ra.

- Thời khắc này Thiên Hỏa đối với ta đã không có uy hiếp...

Vừa rồi thời điểm hung mãnh nhất, cũng không thể làm gì được hắn, giờ phút này sắp tản ra, tự nhiên càng không thể tổn thương.

- Thiên Hỏa không gì không thiêu cháy, không thể lãng phí... lần sau lại đưa tới, cũng không biết năm nào tháng nào!

Trong lòng hơi động, cổ tay khẽ đảo, một vật khoảng ba mét xuất hiện ở trước mắt.

Kim Nguyên Linh Thạch!

Lúc trước ở di tích Nhiễm Cầu Cổ Thánh, Long Cốt Thần Thương tặng hắn bảo vật luyện khí này, bởi vì không có hỏa diễm thích hợp hòa tan, một mực giữ lại không dùng, giờ phút này thấy bầu trời còn thừa lại Thiên Hỏa, vừa vặn đối với hắn không có tác dụng quá lớn, không bằng nhân cơ hội hòa tan thứ này, luyện chế Kim Nguyên đỉnh.

Tên này đi theo hắn rất lâu, kèm theo tu vi tấn thăng quá nhanh, tác dụng càng ngày càng nhỏ, đã có cơ hội tăng lên, đương nhiên phải trợ giúp một chút.

Hô!

Kim Nguyên Linh Thạch tiếp xúc Thiên Hỏa, kim loại danh xưng địa hỏa cũng khó hòa tan này dần dần biến mềm, không đến mười cái hô hấp liền hóa thành chất lỏng.

- Kim Nguyên đỉnh, ra!

Cổ tay Trương Huyền khẽ đảo.

Hô!

Kim Nguyên đỉnh xuất hiện, vừa ra liền hưng phấn reo hò:

- Chủ nhân, làm sao nhớ tới ta? Có phải có người bắt nạt ngươi hay không, xem ta luyện hắn thành xỉ than...

Tiếng la còn chưa kết thúc, liền cảm nhận được không đúng, sợ tới mức thanh âm thay đổi:

- Đây là vật gì? Sao nóng như vậy, chủ nhân là nhìn ta không vừa mắt, muốn hòa tan ta sao? Đừng có giết ta, ta có thể làm ấm giường...

- ...

Trương Huyền tức xạm mặt lại:

- Im miệng, giúp ngươi tăng thực lực lên, còn dám nói nhảm, liền đốt sống ngươi!

- Vâng...

Nghe thiếu gia muốn giúp nó tăng thực lực lên, lúc này Kim Nguyên đỉnh mới thở phào nhẹ nhõm, còn muốn nói cái gì, liền cảm thấy bốn phía cực nóng, toàn bộ lô đỉnh bắt đầu vặn vẹo, dần dần hòa tan.

Bàn tay run lên, Kim Nguyên Linh Thạch hòa tan bay tới, bắt đầu cùng lô đỉnh dung hợp lại với nhau.

- Không đúng... Kim Nguyên Linh Thạch quá cao cấp, trước đó học phương pháp luyện khí không có liên quan đến, dung hợp bao nhiêu uy lực mới lớn nhất?

Đột nhiên Trương Huyền sững sờ.

Hắn lý giải luyện khí chỉ đạt tới bát tinh đỉnh phong, Luyện Khí sư cửu tinh còn không có kiểm tra, liền có thân phận Danh Sư cửu tinh.

Luyện khí, đủ loại khoáng thạch, kim loại phối trộn là nhất định, càng chính xác uy lực càng lớn.

Hắn chưa hề tiếp xúc qua Kim Nguyên Linh Thạch, thứ này cũng quá hiếm thấy, chỉ nghe nói qua tên, cùng kim loại khác làm sao phối trộn, làm sao mới có thể luyện chế càng tốt hơn, một chữ cũng không biết.

- Thất sách...

Da mặt Trương Huyền co lại, có chút xấu hổ.

Tỉ lệ không cẩn thận, coi như đồ tốt thả nhiều, phẩm chất bảo vật cũng chưa chắc sẽ cao.

Vừa rồi chỉ nghĩ, Thiên Hỏa sắp kết thúc, nhất định phải nhanh luyện khí, không nghĩ tới sự tình này, hiện tại đã luyện một nửa, Kim Nguyên

đỉnh cùng Kim Nguyên Linh Thạch bắt đầu dung hợp, lo lắng nữa cũng không có tác dụng.

- Quên đi, Kim Nguyên Linh Thạch là đồ tốt, khẳng định là càng nhiều càng tốt, trước đó chất liệu của Kim Nguyên đỉnh quá kém, có thể dung hợp thay thế, sẽ làm cấp bậc tăng cao...

Trương Huyền rầu rĩ một chút, sau đó ném qua sau ót.

Dù sao cũng là đồ tốt, có thể dung hợp bao nhiêu, vậy thì dung hợp bao nhiêu!

Xì xì xì!

Hai đồ vật hòa tan bắt đầu dung hợp, dung hợp bế đá đường kính ba mét, Kim Nguyên đỉnh đã không có bộ dáng trước đó, biến thành một đống không ra hình thù.

Hô!

Đúng lúc này, mây đen đến cực hạn, Thiên Hỏa bốn phía bắt đầu dập tắt.

- Nguy rồi, Thiên Hỏa biến mất quá nhanh, còn không có rèn luyện xong...

Khóe miệng Trương Huyền giật một cái.

Cả hai dung hợp, còn chưa kịp rèn luyện, Thiên Hỏa liền diệt, hắn là giúp Kim Nguyên đỉnh tấn cấp, như thế này cũng quá xấu đi!

Cổ tay khẽ đảo, lòng bàn tay lập tức nhiều ra một cái chùy, vội vã đi tới trước mặt gõ đập.

Đinh đinh làm, đinh đinh đang!

Thanh âm va đập vang lên.

...

Bên ngoài từ đường Khổng sư.

Đám người Nhậm Thanh Viễn nhìn mây đen đầy trời, vẻ mặt lo lắng.

- Chí Tôn Thiên Hỏa kiếp, Kim Thân cảnh chân chính cũng khó chống lại, thậm chí xem như ta gặp được cũng phải tránh né... Trương sư vừa mới đột phá, có thể thành công sao?

- Không biết, bất quá hắn không phải có thể khống chế lôi kiếp ư? Có lẽ Thiên Hỏa kiếp cũng có biện pháp!

- Lôi kiếp khác Thiên Hỏa kiếp... Ừm, các ngươi nhìn, hắn xông vào mây đen!

Trương Huyền giống như trước đây xông vào mây đen, mọi người không những không có cảm thấy yên tâm, ngược lại càng thêm lo lắng.

- Xông vào lôi đình, có lẽ còn có thể chống lại, trong Thiên Hỏa kiếp, hỏa diễm nóng như thế, làm sao chống cự?

- Không rõ ràng, chỉ mong không sao...

Trong tiếng nghị luận, mây đen lắc lư, bắt đầu tiêu tán.

- Thiên Hỏa kiếp muốn tản...

- Nhanh như vậy liền tán, sẽ không có sự tình gì chứ...

Mọi người đồng loạt nhìn lên bầu trời, muốn nhìn xem vị thiên tài vài vạn năm mới gặp kia, ở dưới Thiên Hỏa cường đại như thế, đến cùng có thể sống sót hay không, sau đó liền thấy một bóng lưng cầm chùy, không ngừng gõ.

Đinh đinh đang, đinh đinh đang!

Thanh âm mang theo nhịp điệu, dễ nghe êm tai.

- Hắn... Hắn luyện khí?

Xung quanh lặng ngắt như tờ.

Khổng miếu xuất hiện

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

Thiên Hỏa kiếp, cường giả Kim Thân cảnh gặp được cũng cửu tử nhất sinh, vô số cao thủ vẫn lạc.

Tổng bộ Danh Sư đường, rất nhiều Danh Sư cửu tinh trước khi xung kích Kim Thân, đều sẽ tiêu tốn mấy chục năm, thậm chí trên trăm năm chuẩn bị, mới dám nghênh đón...

Tên này ngược lại tốt, Thánh Vực cửu trọng Vũ Không cảnh liền đưa tới, hơn nữa còn là Chí Tôn Thiên Hỏa...

Ngay thời điểm tất cả mọi người cho là hắn không ngăn cản nổi, sẽ bị thiêu chết, lại phát hiện người ta đánh rắm không có, còn mượn hỏa diễm luyện khí...

Mẹ nó!

Một đám Danh Sư cửu tinh giống như bị táo bón, ngươi nhìn ta, ta nhìn ngươi... không biết làm sao mới tốt.

Nghĩ tới tên này bị đốt thành tro bụi, cũng nghĩ tới miễn cưỡng vượt qua, bản thân bị trọng thương, nhưng chưa hề nghĩ tới, chạy vào trong Thiên Hỏa luyện khí...

Sống quá thoải mái đi!

Khống chế lôi kiếp công kích người thực lực mạnh hơn mình, hiện tại lấy Thiên Hỏa luyện khí...

Đại ca, Thiên Đạo là nhà ngươi mở sao?

Người ta là tới trừng phạt ngươi, không phải để ngươi cho mượn dùng...

Đang không biết làm sao, chỉ thấy Trương Huyền quay đầu nhìn qua:

- Phía dưới ai có Hàn Băng linh dịch không? Cho mượn một chút, ta muốn tôi thép...

- Hàn Băng linh dịch?

Da mặt Nhậm Thanh Viễn co lại, không cách nào cự tuyệt, không thể làm gì khác hơn là nói:

- Có!

Cổ tay điểm một cái, một bình ngọc thẳng tắp bay lên.

- Đa tạ!

Trương Huyền tiện tay nhận lấy, chân khí phun trào, bỗng nhiên vỗ bình một cái.

Phần phật!

Từng đạo linh dịch chen chúc xông về phía Kim Nguyên đỉnh.

Xì xì xì xì...

Sương trắng bay lên, khói bụi bốn phía.

Trong luyện khí, tỉ lệ khoáng thạch, kim loại dung hợp cực kỳ quan trọng, nhưng so với tôi thép vẫn kém một chút.

Hàn Băng linh dịch là chí bảo rèn luyện binh khí, chỉ cần là Luyện Khí sư cửu tinh, đều sẽ chuẩn bị một chút, ở đây nhiều Danh Sư cửu tinh như vậy hẳn là sẽ có, hỏi một chút, quả nhiên nắm bắt tới tay.

- Đây là... vũ khí hắn luyện chế?

Rất nhanh, khói bụi biến mất, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, rất nhiều Danh Sư cửu tinh cùng Nhậm Thanh Viễn vội vàng nhìn lại, khóe miệng đều giật một cái, thiếu chút nữa ngất đi.

Vốn cho rằng mượn Thiên Hỏa, luyện chế vũ khí nhất định thần vũ phi phàm, chỉ sợ ít nhất cũng là Đại Thánh thần binh, kết quả... Ai có thể nói cho ta biết, cái đống này, đến cùng là con mẹ nó cái gì không?

Đen sì, lô đỉnh không giống lô đỉnh, cục gạch không giống cục gạch, phân không giống phân... Ngươi gõ hồi lâu, thoạt nhìn thủ pháp huyền diệu... Đến cùng gõ cái gì?

- Cái này trước đó hẳn là... cái đỉnh a?

Một vị Danh Sư cửu tinh có chút không xác định nói.

- Không quá giống, bây giờ nhìn lại giống như một cái giày rách!

Lại một vị Danh Sư cửu tinh vịn cằm, bổ sung một câu:

- Ừm, giày rách giống như viên gạch...

- ...

Trương Huyền.

- Ha ha, Kim Nguyên đỉnh ta quả nhiên tấn cấp, đa tạ chủ nhân...

Rất nhanh tôi thép xong xuôi, một thanh âm hưng phấn vang lên, có điều ngay sau đó hơi nghi hoặc một chút:

- Chủ nhân, ta làm sao vậy, sao cảm giác đầu thật vuông, hơn nữa bước đi có chút lay động... Chân của ta đâu?

- Cái này... Chân của ngươi, ta cảm thấy không dễ nhìn, cho ngươi sửa một chút!

Trương Huyền mặt không đỏ nói.

- Sửa mất? Vậy lò nấu ta dùng để luyện khí đâu?

Kim Nguyên đỉnh tìm hồi lâu cũng không tìm được, nhịn không được hỏi.

- Ta cảm thấy quá lớn, dùng Kim Nguyên Linh Thạch lấp kín...

Trương Huyền tim không nhảy.

- Vậy ta làm sao luyện khí hoặc luyện đan?

- Luyện khí, luyện đan làm gì... Ngươi không cảm thấy mông lớn sao? Vừa vặn phù hợp đặc điểm tấn công của ngươi, dùng cái mông đè người!

Trương Huyền tràn đầy chăm chú:

- Ta cảm thấy ngươi bây giờ đẹp trai hơn trước kia nhiều...

- Đẹp trai hơn nhiều ư? Ha ha, ta biết, Kim Nguyên đỉnh ta đẹp trai nhất... Về sau nhất định có thể dụ dỗ không ít mẫu đỉnh...

Kim Nguyên đỉnh cười to một tiếng, cực kỳ thỏa mãn.

- ...

Nhậm Thanh Viễn.

- ...

Danh Sư cửu tinh.

Một chủ một tớ này, có phải đối với thẩm mỹ có lý giải sai lầm hay không?

Từ xa nhìn lại, ngay cả viên gạch cũng không giống lắm a...

Lô đỉnh như vậy, còn là lần đầu tiên nhìn thấy!

Quên đi, thiên tài có ý nghĩ của thiên tài... Vui vẻ là được rồi!

Không để ý tới mọi người khiếp sợ cùng buồn bực, Trương Huyền nhìn về phía Kim Nguyên đỉnh.

Tuy dùng quá nhiều Kim Nguyên Linh Thạch, thoạt nhìn như một đống phân, nhưng chất lượng không thể khinh thường.

Đã đạt đến Đại Thánh thần binh.

Hơn nữa trọng lượng cực kỳ kinh người, coi như Bất Hủ cảnh sơ kỳ bị nện một cái, chỉ sợ cũng sẽ biến thành thịt nát.

- Bản thân đi cảm ngộ lực lượng, tranh thủ sớm ngày khống chế đi...

Cực kỳ thỏa mãn thu Kim Nguyên đỉnh vào không gian gấp, tinh thần nội thị, cảm thụ thân thể biến hóa.

Trải qua Chí Tôn Thiên Hỏa rèn luyện, tu vi không chỉ đột phá Đại Thánh, toàn bộ tế bào trong cơ thể, tạp chất đều bị thanh trừ sạch sẽ, tản mát ra sức sống, như cây con mới sinh, mang theo sinh cơ nồng đậm.

- Đây là... Kiến Thần Bất Hoại đại viên mãn?

Con mắt Trương Huyền sáng lên.

Ở dưới Thiên Hỏa rèn luyện, người khác cần không biết bao nhiêu năm mới có thể tấn cấp Kiến Thần Bất Hoại, vậy mà trực tiếp đạt đến đại viên mãn.

Không chỉ như vậy, thân thể cùng chân khí đã có xu thế Kim Thân hóa, xem ra chỉ cần hơi củng cố, liền có thể dẫn tới Thiên Hỏa kiếp, xung kích Kim Thân cảnh chân chính.

- Thân thể Kiến Thần Bất Hoại đại viên mãn... Vu Hồn Kim Thân cảnh đại viên mãn, lại phối hợp Kim Nguyên đỉnh cùng Long Cốt Thần Thương, Bất Hủ cảnh hậu kỳ, thậm chí đỉnh phong cũng có thể chiến một trận!

Trương Huyền xiết chặt nắm đấm.

Tu vi đạt tới Đại Thánh, mỗi một tiểu cấp đều như lạch trời khó mà vượt quá.

Trong một ngày ngắn ngủi, không chỉ Vu Hồn tấn cấp đến Kim Thân cảnh đại viên mãn, thân thể, chân khí thông qua phương pháp đột phá thượng phẩm của Khổng sư, cũng đạt tới Kiến Thần Bất Hoại đỉnh phong, lực lượng trong cơ thể tuôn ra... giờ phút này coi như không mượn ngoại lực, Hưng Mộng kiếm thánh liên thủ cũng chưa chắc có thể chống lại.

Có thể nói tiến bộ thực sự quá lớn!

Trước đó không bùng cháy Khổng sư chi huyết, gặp được những Dị Linh tộc kia, chỉ có thể chạy trốn, mà bây giờ đã có sức đánh một trận.

- Bất quá vừa mới tấn cấp, còn cần khống chế một đoạn thời gian, mới có thể phát huy ra lực lượng mạnh nhất!

Linh hồn và thân thể là phân hai lần tấn thăng, khống chế lực lượng còn có chút tì vết, không được viên mãn, có điều không sao, chỉ cần cho hắn mấy ngày, hắn có thể thuận lợi phù hợp, phát huy ra lực chiến đấu mạnh nhất.

Xem xong Kim Nguyên đỉnh và bản thân, lúc này Trương Huyền mới bay xuống.

Tuy lần này ở trong từ đường đưa tới Thiên Hỏa kiếp, nhưng hỏa diễm hầu như đều bị hắn hấp thu hết, kiến trúc bốn phía không hề bị tổn thương.

Hắn vừa ra, Lạc Nhược Hi cũng từ trong đại điện đi ra.

- Đa tạ Nhậm đường chủ...

Đi tới trước mặt Nhậm Thanh Viễn, Trương Huyền ôm quyền, đang muốn nói vài câu cảm kích, đột nhiên cảm thấy mặt đất lay động, trên bầu trời xuất hiện một mặt trời khác, ánh sáng chói mắt, chiếu xạ tứ phương, giống như bao phủ cả đại lục.

Trong mặt trời, một miếu thờ to lớn vắt ngang, tựa như Thiên cung hoa lệ.

- Khổng miếu... xuất hiện...

Đồng tử của Nhậm Thanh Viễn co rụt lại.

Lịch sử của Xuân Thu đại điển

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

- Đây là Khổng miếu?

Trương Huyền sững sờ, vội vàng nhìn lại, chỉ thấy mặt trời kia giấu ở trong không gian đặc thù, không biết cách bao xa, lại lơ lửng ở trong dòng sông lịch sử, muốn qua, không chỉ vượt qua khoảng cách, còn có thời gian.

Kiến trúc trong miếu thờ như bóng mờ trên mặt trăng, tầng tầng lớp lớp, dùng Minh Lý Chi Nhãn cũng thấy không rõ lắm.

- Căn cứ sách sử ghi chép, Khổng sư bị Hoàng giả mạnh nhất của Dị Linh tộc vây ở Trần Thái, không cách nào chạy ra, nhờ vào bản thân lĩnh ngộ thời gian, sáng chế Xuân Thu đại điển, thời điểm tạo ra bảo vật này, thiên hạ vạn vật nhất niệm là xuân, nhất niệm là thu, xuân thu luân phiên, nóng lạnh giao hòa. Lúc ấy địa phương bị ánh sáng đại điển chiếu xạ, xuất hiện đủ loại dị tượng, hài tử vừa ra đời còn đang bú sữa, thời gian nháy mắt biến thành trung niên nhân hơn bốn mươi tuổi. Lão nhân tuổi già sức yếu nhoáng cái biến thành hài nhi, tuổi tác tương đương cháu trai...

Nhớ tới nội dung ghi lại trong cổ thư, Nhậm Thanh Viễn nói.

Thời điểm Xuân Thu đại điển được sáng tạo ra, nhân tộc còn không có đại thắng, đương nhiên lúc đó uy lực của bộ đại điển này cũng không có

khủng bố như trong truyền thuyết, về sau Khổng sư thoát vây, không ngừng gia trì, dần dần rèn luyện, mới để cho uy lực của nó tăng mạnh, Dị Linh tộc sợ như sợ cọp.

- Xuân Thu đại điển, nhất niệm xuân thu... Chẳng lẽ lúc ấy Khổng sư lĩnh ngộ giống như Trương gia tiên tổ... là thời gian chân giải?

Trương Huyền sửng sốt một chút, nhịn không được nói.

Trước đó nghe nói qua món pháp bảo này, chỉ bất quá biết không tỉ mỉ, Nhậm sư nói như vậy, lại có chút tương tự thời gian chân giải hắn lĩnh ngộ.

- Ừm, hắn là thời gian chân giải, bất quá khổng sư lĩnh ngộ, không chỉ có tăng tốc, khả năng còn có giảm tốc, cùng đình chỉ!

Nhậm Thanh Viễn nói.

- Giảm tốc cùng đình chỉ?

Trương Huyền giật nảy mình.

Không gian chia làm rất nhiều chân giải, phong cấm chỉ là một loại trong đó, thời gian cũng giống như vậy, Trương gia lĩnh ngộ tăng tốc, là để bản thân khống chế thời gian biến nhanh, người khác một giây, hắn biến thành mười giây, bởi vậy thoạt nhìn những người khác hoạt động sẽ trở nên chậm chạp.

Trừ loại chân giải này ra, còn có thời gian giảm tốc cùng thời gian ngừng lại!

Thời gian giảm tốc, đối với người bình thường mà nói, không có tác dụng gì, nhưng đối với Cổ Thánh tác dụng lại cực kỳ lớn, rơi vào trạng thái ngủ say, một khi tốc độ thời gian chung quanh chậm lại, tuổi thọ sẽ kéo rất dài, vì nhân tộc chiến đấu nhiều lần hơn.

Còn thời gian ngừng lại, là khó lý giải nhất trong thời gian pháp tắc, càng thêm đáng sợ hơn không gian phong cấm.

Người sau thi triển ra, nhiều nhất giống như trói ở trong dây thừng, không cách nào động đậy, có thể tư duy có ý thức, biết trước mắt phát sinh chuyện gì.

Nhưng thời gian ngừng lại thì ngay cả tư duy cũng không thể vận chuyển, thật muốn bị giết, thì thật đã chết rồi, cơ hội phục sinh cũng không có.

Năm đó Khổng sư thật lĩnh ngộ những cái này, như vậy hắn mạnh bao nhiêu?

Coi như Ngoan Nhân lợi hại hơn nữa, cũng không chống lại được!

- Đúng vậy, có điều đây chỉ là hậu thế suy đoán, nhưng có thể khẳng định là... Khổng sư dùng cả đời lý giải thời gian, đều lưu ở trong Xuân Thu đại điển, nếu như có thể đi vào Khổng miếu nhận được bảo vật này, nhất định có thể có được truyền thừa của hắn, từ đó thực lực tăng nhiều! Dị Linh tộc cũng có thể giải quyết.

Nhậm Thanh Viễn nói.

Lúc ấy Danh Sư đường vừa mới thành hình, còn không có rộng lớn như hiện tại, không cách nào triệt để giải quyết Dị Linh tộc, chỉ có thể trục xuất, mà bây giờ thực lực tổng hợp Nhân tộc tăng mạnh, lại có Xuân Thu đại điển mà nói, hoàn toàn đánh bại đối phương sẽ dễ dàng hơn rất nhiều.

- Đúng vậy!

Trương Huyền tràn đầy rung động.

Không hổ là vạn thế chi sư, thiên hạ đệ nhất nhân, Khổng sư quả nhiên kinh tài tuyệt diễm.

- Tất cả Danh Sư cửu tinh của Tổng bộ Danh Sư đường nghe lệnh, trừ người trấn thủ Địa quật, còn lại tất cả Danh Sư, lập tức lên đường tiến về Khúc Phụ, Khổng miếu xuất hiện, hắn là không bao lâu nữa sẽ hoàn toàn mở ra, có thể đi vào!

Nhậm Thanh Viễn xoay người, dặn dò một tiếng.

- Vâng!

Rất nhiều Danh Sư cửu tinh đồng thời gật đầu, từng cái vẻ mặt nghiêm túc.

- Trương sư, Khổng miếu hiện thân, Dị Linh tộc chắc chắn sẽ không từ bỏ ý đồ, người đi cùng Tổng bộ Danh Sư đường chúng ta, hay đơn độc hành động?

Nhậm Thanh Viễn nhìn qua.

- Ta...

Trương Huyền đang muốn nói chuyện, liền thấy Lạc Nhược Hi khe khẽ lắc đầu, nên nói:

- Nhậm sư ưu ái Trương mỗ tâm lĩnh, ta muốn một mình đi tới!

- Cũng tốt!

Dường như đã sớm đoán hắn sẽ quyết định như vậy, Nhậm Thanh Viễn gật đầu:

- Chúng ta ở Khúc Phụ gặp lại!

Nói xong liền không tiếp tục để ý Trương Huyền, vẫy tay một cái, rất nhiều Danh Sư cửu tinh vội vã bay đi, hắn là thảo luận chi tiết Khổng miếu mở ra, cùng đối kháng Dị Linh tộc.

- Chúng ta trở về đi!

Thấy bọn họ rời khỏi, Trương Huyền cũng không nhiều đợi, gọi Lạc Nhược Hi một tiếng, hai người bay đi, thời gian nháy mắt liền rời phạm vi Danh Sư đường.

Nhớ tới thần thái của Lạc Nhược Hi vừa rồi, Trương Huyền quay đầu nhìn qua.

- Khổng miếu mở ra, Dị Linh tộc tất nhiên sẽ quy mô xâm phạm, thậm chí có thể có Cổ Thánh tọa trấn... đi cùng Tổng bộ Danh Sư đường tuyệt đối là an toàn nhất, vì sao cự tuyệt?

Coi như Cổ Thánh bị hạn chế, không cách nào đi vào, nhưng một khi Xuân Thu đại điển rời khỏi Khổng miếu, chân chính giao thủ tranh đoạt nhất định là những người mạnh nhất kia.

Danh Sư đường thoạt nhìn chỉ có những Danh Sư cửu tinh kia, nhưng nội tình chân chính không biết sâu bao nhiêu.

Trương gia cũng có một vị Cổ Thánh, Danh Sư đường chẳng phải càng nhiều?

Đi cùng bọn hắn, nhất định càng thêm an toàn.

Dù sao tuy hắn là tam đại gia tộc tộc trưởng, nhưng cũng là một thành viên của Danh Sư đường, một vị Danh Sư cửu tinh.

- Khổng miếu xuất hiện, đến hoàn toàn mở ra, hắn còn có một đoạn thời gian, không cần thiết đi cùng bọn hắn hiện tại toàn bộ đại lục rung chuyển, vô số cường giả tiến về Khúc Phụ, vội vàng đi qua, chẳng những không có chỗ tốt, sẽ chỉ tăng thêm phiền phức!

Lạc Nhược Hi nói.

- Còn có một đoạn thời gian?

Trương Huyền sững sờ.

Còn tưởng rằng Khổng miếu xuất hiện, liền có thể mang theo truyền thế thiên phù đi vào, không nghĩ tới còn phải đợi một đoạn thời gian mới có thể mở ra.

- Không đúng, không phải nói Khổng miếu chỉ có truyền thế thiên phù mới có thể đi vào ư? Nhiều người như vậy tiến đến cũng vô dụng...

Trương Huyền nhớ tới một việc, nhịn không được nói.

Nắm giữ truyền thế thiên phù mới có thể đi vào Khổng miếu, đây là sự tình đã sớm biết, nếu không cường giả Chư Tử bách gia cũng không đến mức chạy đến Lạc gia, Trương gia tỷ thí.

Vào cũng không vào được, nhiều người xông qua như vậy làm gì?

- Đại điện Khổng miếu quả thực chỉ có truyền thế thiên phù mới có thể đi vào, nhưng bên ngoài thì sao?

Lạc Nhược Hi mỉm cười.

- Bên ngoài?

- Giống như lần trước chúng ta đi Khâu Ngô cung, Khâu Ngô cung là cá thể độc lập, muốn đi vào tương đối khó khăn, nhưng bên ngoài bất kỳ người nào cũng có thể vào!

Lạc Nhược Hi gật đầu.

Trương Huyền sững sờ.

Ngoài Khâu Ngô cung có vô số trận pháp, nếu không phải hắn, rất khó đi vào cung điện.

Nói như vậy, cái gọi là Khổng miếu, cũng không chỉ là một chút kiến trúc, còn có trận pháp vòng ngoài...

- Khổng sư từ trước tới nay chú ý hữu giáo vô loại, hắn lưu lại di tích, trừ chủ điện, rất nhiều nơi khác đều có bảo vật cùng cơ duyên, những người

không có truyền thế thiên phù kia, chính là vì những vật này, tự nhiên sẽ đi đến...

Lạc Nhược Hi giải thích.

Long Hổ Sơn Địa quật

dtv-ebook.com

Trương Huyền giật mình.

Trước đó còn tưởng rằng cái gọi là Khổng miếu, chỉ có Xuân Thu đại điển cùng Khổng sư truyền thừa, hiện tại xem ra có lẽ giống như di tích, có vô số bảo vật, vô số cơ duyên.

- Không chỉ như vậy, Khổng miếu ẩn chứa văn khí và văn vận Khổng sư lưu truyền, coi như tìm không thấy bảo vật, ở trong đó tu hành, cũng sẽ một ngày ngàn dặm, tiến bộ cực nhanh, đặc biệt là chạm đến bình chướng tu luyện, nghe nói trong đó ẩn chứa Sư Ngôn Thiên Âm, chỉ cần chăm chú lắng nghe, rất dễ dàng đột phá.

Nhìn mặt trời thứ hai trên không, vẻ mặt Lạc Nhược Hi nghiêm túc:

- Tóm lại, Khổng miếu mở ra, đối với tu luyện giả của toàn bộ đại lục là việc lớn, đến lúc đó không chỉ nhân loại, Dị Linh tộc, Thánh thú ẩn nấp cũng sẽ không từ bỏ cơ hội... Vì lẽ đó muốn đi vào trong, có thu hoạch, nhất định phải có chuẩn bị, không thể mù quáng chạy đi!

Trương Huyền nghiêm nghị.

Dị Linh tộc có vô số cường giả, không ít Thánh thú cũng cực kỳ kinh khủng, lực hấp dẫn của Khổng miếu lớn như vậy, một khi mở ra, cho dù Danh Sư đường có năng lực ngăn cản cũng sẽ không đi làm.

Dính dáng quá lớn, thật muốn ngăn cản, tương đương với cắt đứt tiền đồ tu luyện của người, sẽ trực tiếp dẫn phát đại chiến, vô số sinh linh đồ thán.

Đến lúc đó Dị Linh tộc lại nhân cơ hội xuất hiện, vậy phiền phức lớn rồi.

Biện pháp duy nhất là, cướp được Xuân Thu đại điển trước, khống chế Khổng miếu, khống chế đại thế.

Tuy hắn có truyền thế thiên phù, nhưng khi đó Khổng sư luyện chế sáu cái, hơn nữa còn có mẫu phù, cộng lại chính là bảy cái, hiện nay biết, là Tổng bộ Danh Sư đường, Trương gia, Lạc gia mỗi người một cái, còn lại ba cái, cụ thể ở đâu thì không rõ ràng.

Không có gì bất ngờ xảy ra, Dị Linh tộc, Chư Tử bách gia nhất định cũng có.

Hơn nữa thể chất đặc thù cũng có thể tiến vào bên trong, bởi như vậy, không tính bên ngoài, có thể đi vào Khổng miếu cũng không biết bao nhiêu, không có chuẩn bị quả thực rất bị động.

Không nói cái khác, những cường giả Chư Tử bách gia kia, đủ loại bảo vật liên tiếp xuất hiện, thật muốn gặp nhau, coi như tu vi của hắn tiến nhanh, khẳng định cũng không chiếm được chỗ tốt.

Thực lực hắn tăng cao, nhưng còn chưa tới tình trạng xem thường cường giả trong thiên hạ.

- Trước về Trương gia, xem bọn hắn chuẩn bị như thế nào!

Làm sao đi vào Khổng miếu, làm sao mới có thể tìm kiếm Xuân Thu đại điển, hắn biết không nhiều, nhưng Trương gia nhất định đã chuẩn bị rất lâu.

Rõ ràng những việc này, Trương Huyền và Lạc Nhược Hi không có quá nhiều chần chừ, phá vỡ không gian bay đi.

Tu vi tăng cao, phá vỡ không gian càng thêm ổn định, thời gian không dài, liền thấy Trương gia xuất hiện ở trước mắt.

Trở lại gia tộc, đi không xa, Trương Huyền nhất thời cảm thấy không đúng.

Trước kia Trương gia người đến người đi, giờ phút này phủ đệ to lớn, trước cửa có thể giăng lưới bắt chim, không nhìn thấy mấy bóng người.

- Xảy ra chuyện gì?

Thật vất vả tìm được một vị trưởng lão, Trương Huyền vội vàng hỏi.

- Trong tộc hầu như tất cả Thánh Vực trở lên đều đã đi tới các Địa quật ngăn cản thế công của Dị Linh tộc, lão gia chủ cùng chủ mẫu cũng đã xuất phát!

Thấy là tộc trưởng, vị trưởng lão này vội vàng khom người trả lời.

- Đều đi Địa quật?

Trương Huyền sững sờ.

Ở Danh Sư đường, hắn đưa tin trở về, để tam đại gia tộc chuẩn bị trợ giúp Danh Sư đường, không nghĩ tới gia tộc hành động nhanh như vậy, hầu như đi tay không, thậm chí ngay cả Hưng, Mộng kiếm thánh cũng đã đi.

- Đi Địa quật nào? Mang ta tới!

Trương Huyền nhíu mày nói.

Khổng miếu mở ra, Dị Linh tộc khẳng định không muốn bỏ qua cơ hội, lần này đại quy mô tấn công, nếu như ngăn cản không nổi, cho dù lấy được Xuân Thu đại điển thì có ích lợi gì?

Dù thứ này có thể khiến thực lực người ta tăng nhiều, thế nhưng đối kháng một chủng tộc khác, là cần ngàn ngàn Danh Sư, lúc này nếu như bị đột phá phòng ngự, như vậy sẽ rất phiền toái.

Cũng khó trách Danh Sư đường lo lắng, nhìn thấy bản thân cái gì cũng không chuẩn bị, liền mở đèn xanh, trực tiếp thông qua khảo hạch Danh Sư cửu tinh.

Nếu không, chỉ là lý niệm giáo dục mới, liền cần vô số đệ tử nghiệm chứng mấy năm thời gian.

- 108 Địa quật, tuy đều xuất hiện xao động, nhưng trải qua dò xét, phần lớn đều là đánh nghi binh, Danh Sư đường địa phương có thể trấn áp, chân chính quy mô xâm phạm hết thảy sáu cái! Thứ nhất là Địa quật của Tổng bộ Danh Sư đường, Long Môn Địa quật, Băng Hải Địa quật, Vân Hải Địa quật cùng Trương gia trấn thủ Long Hổ Sơn Địa quật, Lạc gia trấn thủ Tinh Thần Địa quật!

- Bên Tổng bộ Danh Sư đường, rất nhiều Danh Sư cửu tinh tọa trấn, không cần hỗ trợ, Long Môn Địa quật cùng Vân Hải Địa quật, Trịnh Dương chiến tử nhận nhiệm vụ lúc lâm nguy, kế vị Chiến Sư đường đường chủ, dẫn dắt vô số Chiến Sư đi tới trấn áp! Băng Hải Địa quật, Băng Nguyên cung, Viên gia, Thánh Tử điện, cùng Khải Linh sư công hộ đi tới ngăn cản... Thánh Nhân quý tộc khác cùng một vài công hội cùng thế lực mạnh mẽ, du tẩu ở các Địa quật khác, phòng ngừa xuất hiện biến cố, Tưởng gia thì cùng hai nhà Trương, Lạc chúng ta, cùng nhau trấn áp Long Hổ Sơn cùng Tinh Thần Địa quật!

- Hai Địa quật này Dị Linh tộc khí thế hung hung, Khâu Ngô Cổ Thánh lưu lại phong ấn đã ngăn cản không nổi, chỉ cần là Danh Sư vượt qua lục tinh của Trương gia, đều đã đi tới!

Vị trưởng lão này giải thích:

- Ta chịu trách nhiệm ở lại trong tộc chi viện, một khi xuất hiện nguy cơ, sẽ di chuyển tộc nhân còn lại, bảo tồn hương hỏa!

- Long Hổ Sơn Địa quật? Chẳng lẽ ngay ở phía dưới này?

Lông mày Trương Huyền nhảy một cái.

Sớm biết Danh Sư đường các nơi không chỉ hội tụ số mệnh nhân tộc, càng quan trọng hơn là trấn áp các Địa quật phân tán, không nghĩ tới Trương gia cũng thế.

Long Hổ Sơn chính là sơn mạch gần sát Trương gia, cái Địa quật này lấy đó làm tên, chỉ sợ khoảng cách không xa.

- Ừm, cửa vào ngay ở phía dưới, nếu tộc trưởng đi qua, hiện tại ta liền dẫn ngươi đi!

Vị trưởng lão này vội vàng gật đầu.

- Tốt, ta đi qua nhìn một chút!

Trương Huyền lên tiếng.

Không nói trước Khổng miếu còn chưa mở ra, coi như mở ra, cũng không quan trọng bằng sự tình này.

- Tộc trưởng, mời đi theo ta!

Vị trưởng lão này không do dự, phía trước dẫn đường, rất nhanh thì đến một nơi, ngừng lại.

- Đây là mộ tổ của Trương gia?

Trương Huyền sửng sốt.

- Đúng vậy, Địa quật ở phía dưới!

Vị trưởng lão này gật đầu.

- Dùng anh linh của các tiền bối trấn áp...

Trương Huyền lặng im.

Cái này có chút tương tự Địa quật ở Hồng Viễn Danh Sư học viện, vô số tiền bối, cả đời chống lại Dị Linh tộc, sau khi chết rồi, anh linh trấn thủ Địa quật, để đối phương không cách nào phá tan phong ấn đi tới đại lục.

- Anh linh của tiền bối mới có thể để cho bọn chúng kiêng kị, không dám chạy trốn ra! Tộc trưởng, Địa quật ở phía trước, ta còn phải di chuyển

tộc nhân, không thể đi qua!

Vị trưởng lão này chỉ về phía trước, sau đó xoay người rời đi.

Một khi Dị Linh tộc công phá nơi này, Trương gia nhất định gặp tai hoạ ngập đầu, nhất định phải trước thời hạn di chuyển, nếu không toàn bộ diệt vong, về sau còn ai chống lại đối phương?

- Ừm!

Không để ý đối phương, Trương Huyền đi vào tổ địa của Trương gia.

Vô số bia đá đứng sừng sững, phía trên ghi chép từng danh tự, mỗi một vị đều là nhân vật cao nhất lúc ấy... Đáng tiếc đều không tránh được thời gian hao mòn, biến thành một nắm cát vàng.

Dù thiên phú có một không hai, dù thiên tư mạnh mẽ, ngàn năm, vạn năm sau, cũng giống như những người này, biến thành một cái tên lẻ loi trơ trọi trên bia mộ.

Không có sinh mệnh, không có ý thức, hoàn toàn biến mất ở trong dòng sông lịch sử, chỉ còn lại anh linh trường tồn.

Lại vào Địa quật

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

- Nhân tộc có thể có được phồn vinh ổn định hôm nay, là bọn họ ném đầu lâu, tung nhiệt huyết mới đổi lấy, không có bọn họ, chỉ sợ sớm đã loạn...

Trương Huyền cũng không ưu sầu nhiều, sau khi xuyên qua, bởi vì tiền thân, thậm chí ôm một loại thái độ lạnh lùng với thế giới này, nhưng khi thấy tất cả đệ tử của Hồng Viễn Danh Sư học viện gặp được chiến đấu, ngang nhiên vọt tới trước, nhìn thấy vô số Danh Sư trong lòng đất không để ý sinh tử... Trái tim sớm đã bị xúc động.

Trương gia, mới đầu mang đến cho hắn cảm giác không tốt, có điều nhìn thấy vô số bia mộ trước mắt, lần nữa toát ra đau thương nhàn nhạt.

Đúng vậy, Trương gia có thể trở thành đại lục đệ nhất gia tộc, không chỉ bởi vì thực lực mạnh, nội tình dày, càng quan trọng hơn là trấn áp Địa quật vài vạn năm, công lao không thể xóa nhòa.

Không có bọn họ, nhân tộc không có khả năng phồn vinh phát triển, đạt tới tình trạng như bây giờ.

Ầm ầm!

Trong lòng cảm xúc, đột nhiên cảm thấy mặt đất lay động, từng đạo sát khí nồng đậm từ dưới đất chen chúc tới.

Ông!

Vừa mới tới mặt đất, rất nhiều mộ huyệt lập tức tản mát ra quang mang trong suốt, tựa như dạ quang, sát khí xông lên dần dần tiêu tán.

- Sát khí có thể xông lên, phong ấn phía dưới đã sắp thủ không được, mau tới nhìn một chút!

Trước kia Trương Huyền đi qua Địa quật, biết loại tình huống này, không dám do dự, gọi Lạc Nhược Hi một tiếng, vội vã đi thẳng về phía trước, một lát sau đi tới trước mặt một tượng đá to lớn.

Tiên tổ khai phái Trương gia.

Bàn tay tới đụng một cái.

Ông!

Quang mang chợt lóe, hắn và Lạc Nhược Hi đồng thời biến mất tại nguyên chỗ, sau một khắc đã xuất hiện ở một vị trí tràn ngập sát khí, tràn đầy hắc ám.

Đi về phía trước một hồi, một thành trì to lớn xuất hiện ở trước mắt.

Cái Địa quật này, rõ ràng to lớn hơn Hồng Viễn Danh Sư học viện rất nhiều, thành trì càng thêm rộng lớn, bốn phía đủ loại trận pháp kích hoạt, lực lượng tàn phá bừa bãi.

Đi vào trong thành, lập tức nhìn thấy vô số đệ tử Trương gia, từng người vẻ mặt nghiêm túc đứng ở phía trước, xếp thành đội ngũ, bất cứ lúc nào cũng sẽ chiến đấu.

- Tộc trưởng!

Trưởng lão phụ trách thấy hắn đi tới, vội vàng tiến lên đón.

- Tình huống thế nào?

Trương Huyền hỏi.

- Không quá lạc quan, Dị Linh tộc từ hôm qua đến bây giờ, liên tục xung phong vài chục lần, hai bên tổn thương đều rất nghiêm trọng, dù vì đột phá phong ấn, bọn họ thương vong càng nhiều, nhưng điên cuồng xung kích như vậy, không để ý sinh tử, ta sợ không kiên trì được bao lâu!

Vị trưởng lão này lo lắng báo cáo.

- Phong ấn thế nào rồi?

Trương Huyền nhịn không được nói.

- Hiện tại không rõ ràng, trước đó người của chúng ta trấn thủ ở nơi đó, hiện tại bị đối phương cướp đi, chúng ta không cách nào tới gần!

Trưởng lão nói.

- Phong ấn bị đoạt? Như vậy chẳng phải nguy rồi? Trương gia nhiều cường giả như vậy, làm sao có thể thất thủ?

Trương Huyền nhíu mày, da đầu nổ tung, có chút không dám tin tưởng.

Sở dĩ Dị Linh tộc không cách nào đại quy mô tấn công, chính là bởi vì những phong ấn này.

Khâu Ngô Cổ Thánh lưu lại không gian phong ấn, huyền diệu vô song, nhân tộc có thể đi vào, Dị Linh tộc lại không cách nào đi ra, bình thường trấn thủ chỉ cần canh giữ ở bên ngoài phong ấn, có may mắn chạy ra, chém giết là được.

Phong ấn bị đối phương cướp đi, Dị Linh tộc còn không phải muốn đi ra bao nhiêu liền ra bao nhiêu?

Thế thì còn đánh thế nào?

Căn bản đánh không lại ah!

- Là ta lệnh người Trương gia tạm thời tránh lui!

Vị trưởng lão này vẫn chưa trả lời, liền nghe một thanh âm nhàn nhạt vang lên, Trương Huyền vội vàng quay đầu, nhìn thấy Hưng kiếm thánh cùng Mộng kiếm thánh đi nhanh tới.

Trương Huyền cau mày.

- Khâu Ngô Cổ Thánh lưu lại phong ấn đã hoàn toàn bị công phá, ở nơi đó hao tổn, còn không bằng cố thủ thành trì, nơi này có đại trận, có thể giảm bớt tổn thất!

Hưng kiếm thánh gật đầu.

- Hoàn toàn công phá?

Trương Huyền xiết chặt nắm đấm.

- Đúng vậy, lần này Dị Linh tộc khí thế hung hung, sợ là không chết không thôi!

Hưng kiếm thánh giải thích một tiếng, vẫy vẫy tay:

- Đi theo ta!

Trương Huyền theo sau lưng, đi đến tường thành.

Đứng ở phòng quan sát nhìn về phía trước, chỉ nhìn thấy trong sát lục chi khí cuồn cuộn, vô số Dị Linh tộc sắp hàng chỉnh tề, tựa như đại quân.

Tuy đứng tại chỗ không xông tới, lại cho người ta cảm giác áp bách nồng đậm.

Bốn phía đại quân hiện đầy đủ loại lều vải, còn có công sự, xem ra đối phương cũng biết, tường thành trước mắt dễ thủ khó công, không có ý định vọt thẳng tới.

- Phong ấn phá vỡ, Dị Linh tộc liên tục không ngừng, bọn họ khẳng định là đang chờ đợi viện quân tới, một khi hội tụ càng nhiều, cái Địa quật này liền thật thủ không được!

Thấy đối phương không tấn công, Trương Huyền đoán được mục đích, nhướng mày.

- Ta biết, bất quá Trương gia cùng Dị Linh tộc chiến đấu vô số năm, biết thực lực tổng hợp của bọn họ, hiện tại 108 Địa quật đồng thời xung kích, coi như Dị Linh tộc mạnh mẽ, cũng không có khả năng chân chính làm được! Nếu thực như thế mà nói, nhân tộc khẳng định đã sớm diệt vong!

Hưng kiếm thánh cười cười.

Nhân tộc, Dị Linh tộc không đội trời chung.

Nếu đối phương nắm giữ thực lực đồng thời tấn công nhiều Địa quật như vậy, khẳng định đã sớm xông lại, sao có khả năng một mực bị vây ở cổ chiến trường, thừa nhận đau khổ?

- Ý của phụ thân là... thật ra thì bọn hắn không có lực lượng mạnh như vậy, cái gọi là công kích, chỉ là làm bộ dáng?

Trương Huyền nghi ngờ.

- Làm bộ dáng ngược lại chưa hẳn, có điều bọn họ không lao nhanh tới, một là chờ viện quân, thứ hai, khẳng định là lòng có sợ hãi, muốn đợi Địa quật khác xuất hiện biến cố! Bọn họ đợi, chúng ta cũng đợi, một khi Địa quật khác thắng lợi, bên chúng ta liền an toàn. Nếu Địa quật khác bị công phá, bên này cũng rất nguy hiểm!

Hưng kiếm thánh gật đầu.

- Đúng vậy!

Trương Huyền lặng im.

Mặc dù không biết thông đạo trong lòng đất đến cùng xảy ra chuyện gì, nhưng cho đối phương đột phá một cái, nhân loại sẽ đối mặt nguy cơ to lớn.

- Chúng ta bảo vệ như vậy, Địa quật khác, khẳng định cũng như vậy... Không đúng, có phải là điệu hổ ly sơn hay không?

Trong lòng đột nhiên chấn động, đồng tử của Trương Huyền co rút lại.

- Điệu hổ ly sơn?

Hưng kiếm thánh không hiểu, Trương gia trưởng lão khác cũng nghi ngờ.

- Các ngươi đi vào sớm, khả năng không biết Khổng miếu đã xuất hiện, bất cứ lúc nào cũng sẽ mở ra... Hiện tại các địa quật đồng thời gặp phải tấn công, dẫn tới hầu như tất cả Danh Sư đều đến đây trấn áp, bọn họ thoạt nhìn là đang chờ viện quân, có thể là cố ý kiềm chế Danh Sư đường, các đại gia tộc, để chúng ta không có tinh lực đi vào Khổng miếu không?

Trương Huyền nói ra ý nghĩ của mình.

Dị Linh tộc cùng nhân tộc giao thủ nhiều lần, bọn họ khẳng định cũng biết, coi như mạnh mẽ xông tới, cùng nhân tộc giao chiến, cũng nhất định là giết địch một ngàn, tự tổn tám trăm, thật muốn như vậy, coi như cướp được Danh Sư đại lục, thì có ích lợi gì?

Mọi người chết sạch, đồ vật tốt hơn nữa cũng không có mạng hưởng thụ ah!

Khổng miếu cùng Xuân Thu đại điển quan trọng, nhưng muốn lấy được cũng không thể dùng những binh sĩ Dị Linh tộc bình thường kia?

Không vội vã tấn công, có phải là vì kìm chân Danh Sư đại lục, mục tiêu chân chính lại ở Khổng miếu hay không?

Một mình đi tới

dtv-ebook.com

- Chuyện này...

Hưng kiếm thánh lặng im.

Vừa nói như vậy, ngược lại thật sự là rất có thể.

Nếu như nói, Dị Linh tộc thật muốn xông qua, không có khả năng phân tán như vậy, đồng thời tấn công 108 chỗ, nhân tộc khó mà chú ý đến, bọn họ khẳng định cũng sẽ không ung dung.

Làm như vậy, ngược lại không bằng tập trung binh lực cùng cường giả, đánh bất ngờ, trực tiếp công kích một phân đoạn yếu kém, ngược lại rất có thể thành công.

- Nếu như vậy, không chỉ Dị Linh Hoàng, chỉ sợ Dị Linh tộc đã có không ít cao thủ chui vào đại lục, nếu không... Danh Sư đường, các đại gia tộc, cho dù phân ra binh lực trấn áp, Khổng miếu mở ra, cũng không phải một hai người có thể chống lại!

Hưng kiếm thánh nói.

Danh Sư đường trải qua hơn vạn năm tích lũy, cường giả vô số, đặc biệt là liên lụy đến Xuân Thu đại điển, chắc chắn sẽ có biện pháp dự phòng, một vài thái thượng trưởng lão bế quan, thậm chí lão quái vật không xuất thế đều sẽ xuất hiện.

Những người này, người ngoài xem ra, khả năng đã sớm biến mất ở trong dòng sông lịch sử, nhưng chân chính chết hay không thì khó nói!

Có khả năng giống như những Cổ Thánh ngủ say kia, một mực chờ đợi thời cơ nào đó.

Đại lục hiện nay, ở bên ngoài dưới Cổ Thánh, Dương sư thuộc về tồn tại cao nhất, vai vế cao nhất, nhưng hiện tại hắn chẳng qua tám chín trăm tuổi, lão sư của hắn, cùng những cường giả trước đó đâu?

Có chết rồi, nhưng không có khả năng tất cả đều chết!

Khổng miếu không mở ra, bọn họ có khả năng nấp đi, giảm bớt lực lượng tán dật trong cơ thể, giống như giả chết, một khi mở ra, cơ duyên đang ở trước mắt, thậm chí có thể tăng thêm tuổi thọ... Loại cơ hội tốt này ai có thể cự tuyệt?

Điểm ấy bọn họ có thể nghĩ đến, Dị Linh tộc khẳng định cũng rõ ràng.

Đã như vậy, Dị Linh tộc sẽ không ngại tiêu hao thu hút Danh Sư đường cùng rất nhiều thế lực, sau đó lặng lẽ lẻn vào đại lục, không chỉ số lượng không ít, thực lực cũng không đơn giản.

- Ta gặp qua Dị Linh tộc đạt tới Bất Hủ cảnh, thậm chí còn có Cổ Thánh! Số lượng... Lại không ít!

Nghe hắn nói như vậy, Trương Huyền gật đầu.

Thiên Cơ sư công hội, đánh chết bốn Đại Thánh Dị Linh tộc, những cái này, đều đạt đến Bất Hủ cảnh, chiến lực như hồng, không kém thái thượng trưởng lão của Tổng bộ Danh Sư đường bao nhiêu.

Càng thấy được một Cổ Thánh...

Cổ Thánh cũng có thể lặng lẽ ẩn núp tới, loại cường giả cấp bậc này, trên đại lục đến cùng ẩn giấu bao nhiêu?

Chỉ sợ không người có thể tính toán rõ ràng.

Làm không cẩn thận, toàn bộ Đại Thánh của Dị Linh tộc đều đến đây, mà bên này lại cho binh sĩ bình thường đánh nghi binh, thu hút càng nhiều Danh Sư ở lại chỗ này.

- Trước đó giao chiến, bên kia có Đại Thánh không?

Trương Huyền nhịn không được nhìn lại.

- Chúng ta đi xuống chiến đấu, gặp được một vị cao thủ, tới đại chiến một hồi, nếu không phải thi triển ra kiếm pháp hợp kích, cũng chưa chắc có thể sống đi ra, dù vậy ta cũng bị thương nhẹ...

Mộng kiếm thánh nói.

- Bị thương?

Trương Huyền vội vàng nhìn qua.

- Dùng đan dược, đã không trở ngại!

Thấy hắn quan tâm, Mộng kiếm thánh cười cười.

- Vậy là tốt rồi...

Biết không có việc gì, Trương Huyền yên tâm lại, đồng thời nhíu mày:

- Có cường giả Đại Thánh, có thể đối chiến khi các ngươi dùng trận pháp hợp kích, nói rõ ít nhất đạt đến Bất Hủ cảnh...

Thực lực của Hưng, Mộng kiếm thánh, dù chỉ là Đại Thánh tam trọng Tâm Huyết Lai Triều, nhưng sức chiến đấu liên hợp lại, Bất Hủ cảnh bình thường cũng khó mà ngăn cản.

Hợp kích đối chiến cũng bị thương, người cùng bọn hắn giao thủ kia, cho dù thực lực kém Dương sư, khẳng định cũng không thấp hơn quá nhiều.

Còn tưởng cường giả Đại Thánh của Dị Linh tộc đã lặng lẽ lẻn vào đại lục, không nghĩ tới... nơi này còn có.

Tính như vậy, suy nghĩ trước đó sẽ không quá chính xác.

- Mặc kệ mục đích của bọn hắn là gì, ta muốn tự mình đi qua nhìn một chút! Mới có thể xác nhận, cuối cùng hao tổn như vậy, cũng không phải phương pháp.

Trương Huyền suy tư phút chốc, không có biện pháp tốt, ngẩng đầu nói.

Ở đây hao tổn, một khi Khổng miếu mở ra, cường giả Nhân tộc thiếu rất nhiều, chỗ tốt khẳng định sẽ bị Dị Linh tộc lấy được, này lên kia xuống, nhân tộc sẽ rơi vào bị động.

Nhưng nếu xông tới, đối phương cũng làm ra công sự phòng ngự, Trương gia tổn thất nặng nề, còn chưa hẳn có thể chiến thắng.

Vì lẽ đó... Việc cấp bách là nghĩ biện pháp đi qua, cẩn thận điều tra một chút, đối phương rốt cuộc muốn làm gì.

- Đi qua nhìn? Cái này không được... Ngươi là tam đại gia tộc tộc trưởng, càng là Thánh Tử điện điện chủ, một khi xảy ra chuyện... Nhân tộc sẽ phiền toái!

Nghe hắn nói, Hưng kiếm thánh giật nảy mình, vội vàng nói.

Nhi tử của hắn, lực ảnh hưởng ở trong nhân tộc lợi hại hơn hắn nhiều, thậm chí Nhậm Thanh Viễn cũng kém xa tít tắp.

Tiến đến điều tra... Một khi bị Dị Linh tộc phát hiện, rơi vào trong đó, xem như bọn họ muốn ra tay cũng khó cứu.

Thật vất vả xuất hiện một người có thể liên hợp tất cả thế lực siêu nhất lưu, thật muốn vẫn lạc... Nhân tộc khẳng định lần nữa chia rẽ, đối mặt Dị Linh tộc mạnh mẽ càng thêm bị động.

- Ngươi không thể đi...

Mộng kiếm thánh cũng giật nảy mình.

- Ta lĩnh ngộ phong cấm chân giải, phong ấn đã bị phá hư, có lẽ có thể đi qua tu bổ, một khi thành công, viện quân liền không cách nào tiếp viện, chúng ta liền có cơ hội chiến thắng... Mặt khác, các ngươi yên tâm, thủ đoạn bảo mệnh của ta không ít, lần này là lặng lẽ nấp đi qua, không phải đi chiến đấu, đối phương muốn phát hiện, cũng không dễ dàng như vậy!

Biết lo lắng của bọn hắn, Trương Huyền mỉm cười.

- Thế nhưng...

Mộng kiếm thánh tràn đầy lo lắng.

- Không có thế nhưng, ta chỉ dò xét tin tức, không có nguy hiểm, không tin, các ngươi có thể hỏi Nhược Hi một chút!

Trương Huyền nói.

- Chỉ dò xét mà nói, không sao cả!

Lạc Nhược Hi gật đầu.

Nàng cho phù lục ngụy trang, ngay cả huyết mạch cũng có thể ngụy trang, ngụy trang thành Dị Linh tộc, tự nhiên không thành vấn đề, lặng lẽ dò xét, lại thêm thực lực của Trương Huyền, quả thực không có gì đáng lo lắng.

- Vậy... ngươi phải cẩn thận, một khi phát hiện không hợp lý, liền lập tức trở về, tuyệt đối đừng cậy mạnh!

Thấy Lạc Nhược Hi nói như vậy, Mộng kiếm thánh chần chờ một chút, gật đầu đồng ý, nhưng vẫn cẩn thận dặn dò.

- Tốt!

Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng, cũng không nhiều lời, hít sâu một hơi, thân thể nhoáng một cái, lập tức bay ra thành.

Người còn ở trên không, thân thể nhoáng một cái, lập tức ở trước mặt mọi người mất đi tung tích, giống như hư không tiêu thất.

- Chuyện này...

- Làm sao không thấy?

- Thần thức cũng dò xét không đến!

Tất cả trưởng lão đều mở to hai mắt nhìn.

- Là lợi dụng phong cấm không gian, phong cấm không gian bốn phía thân thể của mình, ánh sáng không cách nào phản xạ, mắt thường cùng thần thức cũng khó mà phát giác, trừ khi lĩnh ngộ không gian, hoặc khống chế linh hồn đạt đến cảnh giới nhất định...

Thấy mọi người không hiểu, Lạc Nhược Hi giải thích.

Mọi người giật mình.

Không nghĩ phong cấm không gian còn có loại diệu dụng này.

Không hổ là át chủ bài lớn nhất của Lạc gia, quả nhiên không tầm thường.

Có thể ẩn tàng thân hình, lẻn vào trại địch, chẳng phải người người đều không phát hiện được?

Trước đó còn có chút lo lắng tộc trưởng an nguy, thấy hắn nắm giữ loại bản lĩnh này, thì đều an lòng.

Có thể ẩn tàng thân hình, lại phối hợp thời gian chân giải, cùng huyết mạch tinh thuần, coi như gặp được nguy hiểm, hắn cũng có thể thuận lợi chạy về.

Ngả Hà tướng quân

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

Sưu sưu sưu!

Mượn lực lượng phong cấm không gian, Trương Huyền ẩn nấp thân hình, nhanh chóng bay tới đằng trước. Thời gian không dài, liền thấy doanh trại quân đội của Dị Linh tộc xuất hiện ở trong tầm mắt.

Dừng lại một chút, xương cốt toàn thân giòn vang, thời gian qua một lát, thân thể cất cao một thước, dung mạo cũng biến hóa, đã ngụy trang thành một Dị Linh tộc.

Khí tức của hắn không hề tinh thuần giống như Thanh Diệp Vương, chỉ tương đương binh lính bình thường.

Sau khi làm xong, thân thể rơi trên mặt đất, vòng qua từng dãy binh sĩ, tìm tới một Dị Linh tộc lạc đàn, ngón tay nhẹ nhàng điểm một cái.

Phốc!

Lặng yên không tiếng động chém giết, thu thi thể vào trữ vật giới chỉ.

Một lát sau, đã ngụy trang giống đối phương như đúc, ngay cả y phục cũng đổi tới.

Thân hình hiển lộ ra, Trương Huyền người mặc khôi giáp, tay cầm trường thương, chậm rãi đi đến phía sau đại bản doanh.

Công sự của Dị Linh tộc làm cực kỳ chính xác, đủ loại trận pháp vừa nhìn liền biết xuất từ tay cường giả, may mắn Hưng kiếm thánh không mang người xông lại, nếu không rơi vào những trận pháp này, đệ tử Trương gia coi như dựa vào huyết mạch, sức chiến đấu mạnh mẽ, cũng sẽ tổn hại ít nhất hơn phân nửa.

- Những trận pháp này, có chút không giống Trận Pháp sư công hội, là lấy văn tự của Dị Linh tộc làm hạch tâm tiến hành tạo dựng, tiến vào bên trong, sẽ bị sát lục chi khí xung kích, tinh thần xuất hiện hỗn loạn...

Nhìn kỹ mỗi một cái trận pháp, trong lòng Trương Huyền âm thầm cảnh giác.

Loại trận pháp này, thời điểm lần đầu tiên xuống địa quật từng gặp được, chỉ bất quá những cái kia khá nông cạn, so với cái này, kém không phải một chút.

Trước mắt, Thánh Vực cửu trọng đỉnh phong đột nhiên rơi vào trong đó, cũng sẽ bị xung kích có chút chóng mặt, huống chi thực lực thấp.

Nhưng Dị Linh tộc lại không bị ảnh hưởng.

Một bên tiến lên, một bên phỏng đoán kết cấu trận pháp, cùng trận nhãn ở nơi nào, Trương Huyền lặng lẽ giấu chân khí ở trong đó, có điều không phá hư.

Hiện tại là tới tìm hiểu tin tức, một khi động trận pháp, rất dễ dàng lộ ra sơ hở, được không bù mất.

Những Dị Linh tộc này, thực lực thấp nhất cũng đạt đến Thánh Vực tam trọng, mạnh thậm chí đạt đến Thánh Vực cửu trọng, còn Đại Thánh, khả năng ở chỗ càng sâu, tạm thời không phát hiện.

- Thanh Điền nhất mạch so với cái này, kém quá nhiều...

Trương Huyền nhịn không được lắc đầu.

Hoàng giả của Thanh Điền nhất mạch, chẳng qua Thánh Vực lục trọng Lĩnh Vực cảnh, mấy đại vương giả chỉ là Nguyên Thần cảnh, còn không có đạt tới, cùng những cái này tỷ thí, thực sự kém quá nhiều.

Chỉ sợ Dị Linh tộc cũng giống như liên minh đế quốc, vương quốc liên minh, đều là "Hoàng", trên thực tế lại có chênh lệch cực lớn.

Đáng tiếc hiện tại Ngoan Nhân không có tỉnh táo, nếu không dung hợp xương ngực, khẳng định ký ức khôi phục không ít, có thể cẩn thận hỏi thăm tình huống của Dị Linh tộc, trước thời hạn làm tốt đề phòng.

- Chức trách của ngươi là tuần tra, điều tra có tai hoạ ngầm che giấu hay không, tới đây làm gì?

Đi về phía trước một hồi, đột nhiên một thanh âm quát tháo vang lên, vội vàng quay đầu, ngay sau đó nhìn thấy một Dị Linh tộc mặc khôi giáp màu đen đi tới, trong lông mi mang theo không vui.

Tên này thực lực đạt đến Thánh Vực bát trọng, vừa nhìn liền biết là đầu sỏ không nhỏ. Nói là ngôn ngữ Dị Linh tộc thuần túy, thời điểm Trương Huyền lần đầu tiên đi vào địa cung có học qua, bằng không thì không có khả năng lừa gạt được Kim Diệp Vương cùng Thanh Diệp Vương tự giết lẫn nhau.

- Vừa mới thay quân, nên ta đi về nghỉ trước!

Trương Huyền vội vàng hành lễ nói.

Thời điểm tới, vừa vặn nhìn thấy có một lớp đội ngũ thay quân, nếu không cũng không có cơ hội có Dị Linh tộc lạc đàn.

- Trước không vội nghỉ ngơi, đi theo ta tới, vừa vặn có chuyện cần ngươi làm!

Dị Linh tộc kia hừ một tiếng, bàn tay lớn vẫy một cái.

- Vâng!

Biết bây giờ không phải là thời điểm bại lộ, Trương Huyền không dám phản bác, theo sát sau lưng đối phương.

Sau khi Dị Linh tộc hắc giáo bắt hắn làm tráng đinh, lại liên tục tìm hơn mười người, đều không kém gia hỏa hắn ngụy trang nhiều, khoảng chừng Thánh Vực tam trọng, thuộc về binh sĩ cấp thấp nhất.

- Ngả Hà tướng quân kêu chúng ta làm gì?

Theo ở phía sau tiến lên, một binh sĩ Dị Linh tộc nhịn không được nữa, lặng lẽ hỏi thăm.

- Ta cũng không biết, hắn là xây dựng một loại công sự nào đó!

Người ên cạnh lắc đầu, hồi đáp.

- Xây dựng công sự? Không phải đã làm xong sao?

- Không hiểu, tướng quân để chúng ta làm cái gì, thì làm cái đó, không nên hỏi nhiều nói nhiều, nếu không chết cũng không biết chết như thế nào!

Binh sĩ thứ hai hừ một tiếng, không nói thêm gì nữa.

- Cái tên này gọi Ngả Hà tướng quân?

Trong lòng Trương Huyền ghi nhớ tên.

Đối phương không có thi triển võ kỹ, hắn cũng không làm rõ ràng được cụ thể là ai, giờ phút này trước ghi nhớ tên.

- Ngừng!

Đi một hồi, đi tới trước một kiến trúc đặc thù, Ngả Hà tướng quân vẫy tay một cái, đẩy cửa đi vào.

Trong phòng trống rỗng, chỉ rải rác bày đặt vài cái rương to lớn.

Mỗi một cái đều cao hơn một người, trưng bày ở vị trí thoạt nhìn cực kỳ có quy luật, đại khái khoảng mười mét một cái, Trương Huyền liếc mắt nhìn, không phải trận pháp, cũng không phải phong ấn, không có chút năng lượng ba động nào.

- Chuyển những cái rương này tới bên kia!

Ngả Hà tướng quân ra lệnh.

- Chuyển rương?

Trương Huyền cau mày, đám binh sĩ khác dường như cũng không hiểu ra sao.

Tu vi đạt tới cấp bậc như bọn họ, hầu như người người đều có không gian giới chỉ, tinh thần quét qua, để vào trong đó, muốn mang đến nơi nào cũng có thể... Gọi một đám binh sĩ tới chuyển, có ý tứ gì?

- Nhanh lên!

Thấy mọi người ngây người, Ngả Hà tướng quân sầm mặt lại:

- Cho các ngươi mệnh lệnh, thi hành là được, không cần biết vì cái gì!

- Vâng!

Mọi người không dám nói nhiều, lúc này đi tới trước mặt cái rương, một người ôm lấy một cái, đi ra ngoài.

Cái rương cũng không nặng, thần thức Trương Huyền lan ra, muốn nhìn bên trong đến cùng chứa cái gì, đáng tiếc bốn phía không biết bôi cái gì, thần thức cũng lan không vào được.

Thư viện cách cái rương, lại điều tra không ra, đành phải coi như thôi, theo sát ở sau lưng mọi người, đi thẳng về phía trước.

- Duy trì khoảng cách vừa rồi không nên động!

Ra gian phòng, Ngả Hà tướng quân xoay người lại nói.

Tất cả mọi người là Thánh Vực tam trọng, trí nhớ kinh người, vội vã dựa theo phương vị vừa rồi đứng.

- Ừm!

Ngả Hà tướng quân nhìn mọi người chỉnh xong vị trí, liếc mắt nhìn, lúc này mới thoả mãn gật đầu, tiếp tục tiến lên, mọi người giữ một khoảng cách, theo sát ở sau lưng.

- Để cái rương duy trì loại khoảng cách này tiến lên, có ý tứ gì?

Trương Huyền nhíu mày, tràn đầy kỳ lạ.

Nếu như những cái rương này là trận kỳ hoặc những vật khác, duy trì phương vị cố định, còn có thể thông cảm được, nhưng thứ này, cùng trận kỳ không có nửa xu quan hệ, chú ý như thế làm gì? Mấu chốt nhất là, vì sao không thể dùng trữ vật giới chỉ chứa đựng?

- Ừm?

Trong lòng nghi ngờ, Minh Lý Chi Nhãn chuyển động, cẩn thận nhìn lại bốn phía, vừa nhìn, lông mày nhịn không được nhảy một cái, thân thể căng thẳng:

- Loại cảm giác này là... là đi vào Thiên Cơ sư công hội, đây là... che đậy Thiên Cơ ?

Nửa bước Cổ Thánh thần binh

dtv-ebook.com

Trước đó vẫn nghĩ là trận pháp, không nghĩ tới phương diện khác, bởi vậy không cảm thấy cái gì, giờ phút này Minh Lý Chi Nhãn chiếu một cái, lập tức phát giác không đúng.

Cái rương không có gì không ổn, nhưng tổ hợp lên, liền cho người ta một loại cảm giác như đi vào Thiên Cơ sư công hội.

Thiên Cơ sư công hội, thần thức có thể lan ra, linh hồn có thể dò xét, thủ đoạn gì cũng có thể sử dụng, nhưng không thể sử dụng Thiên Cơ bí pháp!

Giống như dụng cụ che đậy kiếp trước, điện thoại hay gì đều không bị ảnh hưởng, chỉ là không có tín hiệu.

Chức nghiệp thượng cửu lưu, trung cửu lưu, hạ cửu lưu, mỗi số “chín” đại biểu là cực hạn, một loại số ảo, cũng không phải là chỉ có chín chức nghiệp, bởi vậy làm cho thượng chức nghiệp, số lượng tuyệt đối vượt qua ba mươi.

Những nghề nghiệp khác, coi như không có học qua, nhưng hơn một năm đi tới, nhìn nhiều sách như vậy, cũng có thể nói ra chút thành tựu, nhưng Thiên Cơ sư, là thật một chữ cũng không biết!

Trước đó đi Thiên Cơ sư công hội, muốn học tập, ai biết vừa nhìn thấy sách, liền xuất hiện lôi kiếp... Trong đầu mang theo Thiên Đạo thư viện, đại biểu Thiên Đạo, Thiên Cơ sư làm ăn trộm, thủy hỏa bất lưỡng lập, căn bản không có khả năng học tập thành công.

Nguyên nhân chính là biết cái này, hắn mới từ bỏ ý nghĩ học tập.

Mặc dù không có học qua, nhưng Thiên Cơ sư công hội mang đến cho hắn cảm giác là rõ rõ ràng ràng, hoàn toàn tương tự những cái rương này tổ hợp.

- Ta còn tưởng rằng là Thiên Cơ sư công hội trợ giúp Dị Linh tộc đi tới đại lục, hiện tại xem ra, căn bản không phải chuyện như vậy!

Khung xương của Ngoan Nhân bị trộm, hắn vẫn cảm thấy Thiên Cơ sư công hội có thể phản bội nhân tộc hay không, nếu không vì sao Cổ Thánh Dị Linh tộc đi tới, Danh Sư đường cũng không có phát giác, hiện tại xem ra, hắn không phải.

Chỉ sợ đối phương chính là sử dụng loại bảo vật ngăn cách Thiên Cơ này, mới để cho Thiên Cơ sư dò xét không ra.

- Cùng Dị Linh tộc đối chiến, tác dụng của Thiên Cơ sư không lớn, mục đích dùng thứ này, chỉ sợ là muốn... Đánh lén Hưng Mộng kiếm thánh!

Rõ ràng đồ vật trong rương là cái gì, trong đầu Trương Huyền lóe lên linh quang, hiểu được.

Đại chiến giao thủ, bằng vào là thực lực, là huyết khí dũng mãnh, cùng bày mưu nghĩ kế, dù Thiên Cơ sư có thể suy tính họa phúc, nhưng ở trong loại chiến đấu này, tác dụng không lớn, bởi vậy bên Trương gia cũng không có Thiên Cơ sư.

Đã không có, tự nhiên không phải nhằm vào Thiên Cơ sư, mà là nhằm vào Hưng Mộng kiếm thánh.

Bọn họ đều đạt đến Đại Thánh tam trọng Tâm Huyết Lai Triều, loại cảnh giới này, có thể bắt được nguy cơ từ nơi sâu xa, Tâm Huyết Lai Triều, xu cát tị hung, một khi Thiên Cơ bị che đậy, chẳng khác nào năng lực biến mất, rất dễ dàng bị đánh lén thành công.

- Ha ha, không biết ngược lại cũng thôi, nếu biết, vậy thì không khách khí...

Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng, khóe miệng nhếch lên.

Người khác gặp được bảo vật Thiên Cơ sư, còn cần tấn công mới có thể phá hư, hắn căn bản không cần! Chỉ cần vận dụng thư viện, liền có thể xuất hiện lôi kiếp...

- Trước đừng có gấp, lần trước đồng ý tiểu kiếp kiếp, chỉ điểm cho nó, lần này triệu hoán tới, làm sao cũng phải chỉ điểm một chút, để nó biến đến mạnh mẽ, nếu có thể diệt sát toàn bộ đám Dị Linh tộc này vậy thì tốt nhất...

Nhớ tới lôi đình, trong lòng Trương Huyền hơi động.

Trong lòng đất kêu gọi lôi kiếp, không quá dễ dàng, nhưng có những bảo vật ngăn cách Thiên Cơ này, vận dụng thư viện, khẳng định sẽ đến!

Chỉ bất quá lôi đình đối kháng Thiên Cơ sư, hắn tiếp xúc qua nhiều lần, uy lực rất bình thường, chỉ nhằm vào bảo vật hoặc người, không có công kích khác biệt... làm sao mới có thể dẫn tới lôi đình càng lớn, đánh chết đám Dị Linh tộc này?

Đương nhiên, Dị Linh tộc không thủ quy củ giống như Băng Nguyên cung, Thánh Tử điện… thật muốn dẫn tới lôi kiếp, chỉ sợ không đợi hắn hội tụ xong, sẽ đồng loạt ra tay tiêu diệt.

Lôi kiếp đối đầu quân đội, là không thể nào chiến thắng, nếu không tùy tiện phái gia hỏa sắp đột phá, dẫn tới lôi kiếp, liền có thể diệt toàn quân đối thủ.

Lại nói, tu vi đạt tới Kim Thân cảnh, lôi đình bình thường đã không có tác dụng quá lớn, cần Thiên Hỏa mới có thể tạo thành tổn thương tính thực chất.

Dị Linh tộc có người có thể cùng Hưng Mộngị kiếm thánh bất phân thắng bại, thậm chí kích thương, chỉ sợ yếu nhất cũng đến Tâm Huyết Lai Triều, cho dù là Thiên Hỏa cũng không có tác dụng lớn như vậy.

- Nhất định phải cân nhắc chu toàn mới có thể dẫn ra lôi kiếp, không phải sẽ chỉ đả thảo kinh xà...

Trong lòng suy tư một chút, cố nén ý nghĩ vận dụng thư viện.

- Ngừng...

Suy nghĩ ngàn vạn, trên chân cũng không ngừng lại, theo sát sau lưng đám Dị Linh tộc, đi ra khoảng mấy ngàn mét, Ngả Hà tướng quân lần nữa xua tay. Mọi người lập tức ngừng lại, Trương Huyền cũng không dám biểu hiện gì quá lớn.

- Để ở chỗ này, các ngươi có thể đi về!

- Vâng!

Mọi người đồng thời gật đầu, bỏ xuống, xoay người rời đi.

Theo sát ở sau lưng mọi người, Trương Huyền đi không xa, lặng lẽ bay trở về, lợi dụng không gian phong cấm bí pháp, ẩn giấu ở một bên.

Mới vừa giấu kỹ thân ảnh, chỉ thấy một Dị Linh tộc đồ sộ đi tới.

Người này, khí tức trên thân càng thêm mạnh mẽ, cho người ta một loại áp bức nồng đậm, sát lục chi khí trong cơ thể nồng đậm như mực, nhìn lên một cái, dường như sẽ xâm nhập trong óc, để cho người ta mất đi sức chiến đấu.

- Dị Linh hoàng thất!

Đồng tử Trương Huyền co rụt lại.

Sát lục chi khí nồng đậm như vậy, vượt xa Thanh Điền Hoàng trước đó, chỉ ở Ngoan Nhân cùng trên người thi thể Cổ Thánh mới cảm nhận được qua, đương nhiên, so sánh với bọn hắn, vẫn là kém một đoạn, nhưng cũng rất đáng sợ... Chỉ sợ người này, coi như không phải người Dị Linh hoàng thất, cũng không kém nhiều.

- Gặp qua thống soái!

Ngả Hà tướng quân nhìn thấy người tới, vội vàng hành lễ ôm quyền.

- Ừm!

Thống soái lên tiếng:

- Ngươi đi xuống đi, không nên để cho người tới quấy rầy ta!

- Vâng!

Ngả Hà gật đầu, xoay người rời khỏi.

Thấy bốn phía không có người, thống soái tiến về phía trước một bước, bàn tay trảo một cái, cái rương ở bốn phía lập tức nứt vỡ, lộ ra đồ vật bên trong.

Trong mỗi cái rương, đều là bệ đá chiều cao tương đương, phía trên bày đặt một cái kính.

Những cái kính này đối mặt phương hướng khác biệt, tia sáng chiếu rọi nối liền cùng một chỗ, chiếu vào trên không tựa như mai rùa. Trương Huyền lặng lẽ nhìn, kính vừa xuất hiện, năng lực ngăn cách Thiên Cơ càng thêm cường đại, nếu như không nhờ vào mắt thường, thì xem như hắn cũng cảm giác không thấy nơi này có nhiều đồ vật như vậy.

- Còn có một cái rương...

Ở giữa các kính, còn có một cái rương không phá vỡ.

Thống soái đi tới, cảm thụ bốn phía một chút, lúc này mới nhẹ nhàng vuốt ve.

Tạch tạch!

Cái rương nứt ra, một trường đao huyết sắc xuất hiện ở phía trước, yên tĩnh lơ lửng, trên chuôi đao là đầu lâu không lớn, cực kỳ dữ tợn, cho

người ta một loại cảm giác yêu dị.

- Thật lợi hại... Coi như không bằng Long Cốt Thần Thương, cũng không kém nhiều...

Đồng tử co rụt lại, Trương Huyền nhíu mày.

Chuôi đao này sát khí nồng đậm, so với trường kiếm mà Nam Cung Nguyên Phong cho Lạc gia, cảm giác còn cường đại hơn không ít!

- Là một nửa bước Cổ Thánh thần binh!

Thanh âm của Long Cốt Thần Thương truyền tới.

Thống soái sụp đổ

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

- Nửa bước Cổ Thánh thần binh?

- Không sai, ta là Cổ Thánh thần binh, chỉ cần chủ nhân đạt tới Cổ Thánh, liền có thể mở ra phong ấn, nắm giữ sức chiến đấu sánh ngang Cổ Thánh... ở giữa Đại Thánh cùng Cổ Thánh, còn có nửa bước Cổ Thánh, thanh binh khí này, chính là loại cấp bậc đó, một khi ra tay, cường giả Bất Hủ cảnh cũng không thể chống lại!

Long Cốt Thần Thương giải thích.

Vẻ mặt Trương Huyền nghiêm túc.

Nhìn uy lực của thanh binh khí này, nếu quả thật để hắn dùng để đánh lén, Hưng Mộng kiếm thánh cho dù liên hợp lại, có vũ khí không kém, khẳng định cũng sẽ trúng chiêu.

- Đáng ghét!

Còn tưởng rằng bọn họ không dám công kích, không nghĩ tới ẩn giấu thủ đoạn lợi hại như vậy.

- Không thể để cho hắn được như ý!

Kiếp trước là cô nhi, không có hưởng thụ qua tình cảm cha mẹ, kiếp này nhận thân, Hưng Mộng kiếm thánh yêu chiều hắn lộ rõ trên mặt, hắn đã

sớm coi là người thân, tên này vậy mà muốn mượn bảo vật của Thiên Cơ sư, tiến hành đánh lén, đã nhìn thấy, sao có thể để hắn toại nguyện?

Chỉ là thực lực của hắn bây giờ, trừ khi vận dụng thi thể Cổ Thánh, bằng không muốn vượt qua vị trước mắt này, gần như không có khả năng!

Nhưng dùng thi thể Cổ Thánh, hồn lực sẽ trong nháy mắt tiêu hao sạch sẽ, đâu đâu cũng có Dị Linh tộc, đến lúc đó chạy trốn cũng không làm được.

Hô!

Trong lòng đang tính toán, như thế nào đối phó tên này, chỉ thấy vị thống soái kia hít sâu một hơi, lực lượng trong cơ thể sôi trào, cắn răng một cái, bắt tới yêu đao.

Xì xì xì!

Bộ xương trên chuôi đao lóe ra quang mang sáng tối chập chờn, thân đao chấn động mạnh, bắn hắn ra, sát khí mạnh mẽ thẳng tắp lao đến.

Vẻ mặt của thống lĩnh trong nháy mắt phát xanh, lui về sau hai bước, chân khí trong cơ thể giống như giang hải khuấy động, qua thật lâu mới giảm bớt.

- Ta cũng không có ý định luyện hóa ngươi, chỉ muốn mượn tay ngươi chém giết hai người!

Dừng lại một chút, thống soái mở miệng.

Loại vũ khí cấp bậc này, đã sớm có khí linh, có thể thương nghị.

Ong ong ong!

Bộ xương như không để ý tới lời của hắn, vặn vẹo một chút, cũng không nói chuyện, hình như đang bày tỏ, muốn để ta phối hợp ngươi, đầu tiên phải qua ải thực lực, không được... không bàn nữa!

- Đã không phối hợp, vậy đừng trách ta dùng sức mạnh...

Thấy chuôi đao này ngạo khí như vậy, trên mặt thống soái không dễ nhìn, híp mắt lại, không biết thi triển võ kỹ gì, trên bàn tay lóe lên ánh sáng, tạo thành một màng mỏng trong suốt, lần nữa bắt tới.

Xì xì xì!

Yêu đao cũng không khuất phục, hai cỗ lực lượng giao hòa, không gian bốn phía xuất hiện vết rách.

Bởi vì có bảo vật Thiên Cơ cùng trận pháp đặc thù, tuy lực lượng của một người một đao mạnh mẽ, nhưng lại chưa tiết lộ ra mảy may.

- Cái tên này còn chưa luyện hóa được yêu đao...

Trương Huyền giật mình.

Xem ra những kính này, một là có thể giúp người đánh lén, che đậy Thiên Cơ, thứ hai là che lấp lực lượng của nửa bước Cổ Thánh thần binh, làm cho không người nào có thể phát giác.

Nếu như vũ khí bị luyện hóa, trực tiếp thu vào trữ vật giới chỉ là được, căn bản không cần phiền toái như vậy.

Vị thống soái này muốn thuần phục, một khi thành công, thực lực bản thân mạnh như vậy, lại phối hợp vũ khí lợi hại như thế, coi như không cần đánh lén, Hưng Mộng kiếm thánh cũng khó có thể chống lại.

- Ngăn cản hắn luyện hóa là được...

Còn nghĩ làm sao ngăn cản đối phương, đã không có luyện hóa, liền đơn giản hơn không ít.

Thấy một người một đao đang giằng co, sắc mặt thống lĩnh không ngừng biến ảo, dường như đã dùng hết toàn lực, ánh mắt Trương Huyền sáng

lên, thân ảnh kẽo kẹt… xuất hiện biến hóa, thời gian nháy mắt thành một bộ dáng khác...

Biết yêu đao đáng sợ, thống soái không dám khinh thường, lực lượng hùng hồn, điên cuồng truyền vào, chống lại, không dám thất thần, đang cảm thấy đã dần dần chiếm được thượng phong, có thể để cho đối phương thừa nhận bản thân, đột nhiên một tiếng bước chân dồn dập truyền đến.

Ngay sau đó một bóng người xuất hiện ở cách đó không xa, chính là "Ngả Hà tướng quân" vừa rồi rời đi, vừa đến trước mặt, lập tức ôm quyền khom người:

- Thống soái, ta đã dựa theo ngươi dặn dò truyền lệnh xuống, không để người tới quấy rầy, ngươi có thể an tâm tu luyện!

- ...

Thân thể thống soái nhoáng một cái.

Thời điểm đối kháng yêu đao, không chỉ lực lượng tranh đấu, càng có phương diện tinh thần đối công, lúc này cần nhất chính là yên tĩnh, cho nên trước đó mới hạ lệnh, ai biết con hàng này chạy tới nói cho hắn biết, đã tuân thủ... tuân thủ mệnh lệnh, ngươi còn tới? Ngươi ở đây nói nhảm, ta làm sao an tâm?

- Đi xuống đi!

Cố nén xúc động một tay quất chết hắn, thống lĩnh khẽ nói.

Hô!

Hắn bên này tinh thần ba động, sát khí của yêu đao lập tức xâm nhập trong óc, để hắn lắc lư một cái, suýt chút nữa hộc máu.

- Vâng...

“Ngả Hà tướng quân” gật đầu, dừng lại một chút, lần nữa ôm quyền:

- Thống lĩnh, sắp tới giờ cơm, ngươi là ăn... Mì thịt bò, hay mì chua cay? Ta bảo nhà bếp chuẩn bị!

- Mì thịt bò? Mì chua cay?

Thống soái ngẩn ngơ, chúng ta có hai thứ này sao? Lại nói, tu vi đạt tới cảnh giới như bọn họ, chỉ cần linh khí đầy đủ, mười năm tám năm không ăn không uống cũng không quan trọng... Đang đánh trận, còn có người nào rãnh ăn mì thịt bò gì?

- Không ăn, lui ra!

Vốn là cần yên tĩnh, không thể bị người ầm ĩ, cái tên này lại ở nơi này lải nhải, thống soái sắp nổ.

Hắn bên này chuyển di tinh thần, yêu đao vốn ở vào hạ phong, sát khí lao qua, để hắn chóng mặt hoa mắt, ngực sắp nổ tung, trên đầu chảy ra mồ hôi lạnh.

- Không ăn? Vậy ngươi... Uống nước không?

“Ngả Hà tướng quân” mặt mũi ân cần nhìn qua:

- Ngươi xem, chảy nhiều mồ hôi như vậy...

- ...

Thống soái.

Muội muội ngươi ah!

Trước đó làm sao không cảm thấy con hàng này nói nhiều như vậy? Ngươi là tướng quân, không phải đầu bếp... Lại muốn làm cơm, lại muốn đưa nước, làm gì? Không thấy ta đang bận ư?

- Cút...

Thống soái nhịn không được nữa, quát to một tiếng, lời còn chưa dứt, thanh âm của gia hỏa đối diện vang lên lần nữa:

- Nước cũng không uống? Vậy canh thì sao? Nghe nói mới vừa nấu canh xương mùi vị không tệ, nếu không ta mang tới một chén...

- Phốc!

Trước mắt biến thành màu đen, sát khí của yêu đao xông vào trong cơ thể, sắc mặt thống soái trắng nhợt, phun ra một ngụm máu tươi.

Con mẹ nó, xong chưa? Mắt mù ah, không thấy ta đang bận thuần phục yêu đao ư? Làm sao một chút nhãn lực cũng không có? Cố nén ngực sôi trào, hàm răng cắn chặt, trong mắt mang theo xúc động muốn giết người:

- Ta không ăn cơm, không uống nước, càng không ăn canh... Bây giờ lập tức cút, không được qua đây quấy rầy...

- Thống soái, ngươi yên tâm, ta đã thông tri, tuyệt đối sẽ không có người tới quấy rầy, nếu như bọn họ dám chống lại mệnh lệnh, coi như không cần ngươi mở miệng, ta cũng sẽ tự tay chém giết hắn...

“Ngả Hà tướng quân” vung tay lên, một mặt nghĩa chính ngôn từ.

Thống soái ngực đau nhức.

Ngươi con mẹ nó có bị bệnh không? Ta nói chính là người khác quấy rầy ư? Nói chính là ngươi... Vừa định mắng ra, chỉ thấy “Ngả Hà” lần nữa nhìn qua:

- Thống soái, ngươi không ăn không uống, vậy ngươi... muốn nghe hát không? Nếu không, ta hát cho ngươi nghe?

- Phốc!

Thống soái lần nữa phun ra máu tươi.

Yêu đao thần phục

dtv-ebook.com

Thống soái là thật đã sụp đổ .

Hát, hát em gái ngươi ah!

Ta đường đường thành viên của hoàng thất Dị Linh tộc, cường giả Bất Hủ cảnh, hát?

Đầu óc ngươi không có bị lừa đá?

Ngả Hà này là thân tín của hắn, một mực được trọng dụng, bình thường làm việc đáng tin cậy, từ trước tới nay cẩn thận, ngày hôm nay làm sao ầm ĩ như thế?

Ta nói không nên quấy rầy, ngươi đến nói nhảm hết bài này đến bài khác, là cố ý sao?

Nhìn kỹ một cái, dung mạo, khí tức linh hồn, sát khí trong cơ thể, âm điệu nói chuyện, tất cả đều giống nhau như đúc... chỉ có khôi giáp khác biệt... Khôi giáp khác biệt?

Chẳng lẽ tên này không phải Ngả Hà, mà là người khác ngụy trang?

Chưa nghe nói qua có người nào có thể ngụy trang giống như vậy, ngay cả hắn cũng nhìn không ra! Đang muốn một tay tát bay đối phương ra ngoài, chỉ thấy đối phương hít sâu một hơi, thanh âm vang lên:

- Vậy thì tốt, ta trước hát một bài... Hai con hổ, chạy nhanh, chạy nhanh...

- Phốc!

Thống lĩnh lần nữa phun ra máu tươi, hai mắt đỏ hồng:

- Ta trước đập chết ngươi!

Bỗng nhiên rút bàn tay về, lăng không đánh về phía con hàng trước mắt.

Vốn đã không kiên trì nổi, giờ phút này bị đối phương làm cho tâm phiền ý loạn, cưỡng ép rút ra, yêu đao công kích trong nháy mắt tràn vào trong đầu để hắn chóng mặt.

Biết lần này tổn thương nguyên thần, muốn khôi phục không có nửa năm thời gian là không làm được, nhưng hắn thực sự không chịu nổi.

Gặp qua lảm nhảm, còn không có gặp qua lảm nhảm như thế. Không giết con hàng này, đoán chừng ngày hôm nay sẽ bị tươi sống tức chết.

Ầm ầm!

Chưởng lực lăng không đập xuống, lực lượng hùng hồn, tựa như một cự long mãnh liệt kéo tới, thời gian nháy mắt liền nghiền ép tới Ngả Hà tướng quân trước mắt.

- Thống lĩnh, ta là Ngả Hà ah...

“Ngả Hà tướng quân” giật nảy mình, vội vàng trốn đến đằng sau một cột đá.

Trên trụ đá có kính, thống lĩnh không muốn thương tổn kính, tiết lộ hành tung của yêu đao, vội vàng thu tay lại. Bên này mới vừa ngừng, liền nghe thanh âm của đối phương tiếp tục vang lên:

- Thống lĩnh, cẩn thận, có người ở phía trên đánh lén ngươi...

Thống lĩnh vội vàng ngẩng đầu, phía trên sương mù trầm lắng, nào có nửa bóng người.

Hô!

Mới vừa cúi đầu, chỉ thấy một thanh trường thương đã xuất hiện ở trước ngực, hàn khí bức người.

Không nghĩ tới Ngả Hà nắm giữ tốc độ cùng thực lực nhanh như vậy, thống lĩnh biến sắc, vội vàng nghiêng người tránh thoát công kích.

Phốc!

Dù vậy làn da trước ngực cũng bị trường thương vạch ra một vết rách, máu tươi chảy ròng.

- Đại Thánh thần binh?

Đồng tử thống lĩnh co rụt lại.

Thân thể của hắn trải qua Kim Thân cảnh rèn luyện, vũ khí bình thường căn bản không đả thương được mảy may, trừ khi đạt tới Đại Thánh cấp...

Trong nháy mắt là hắn biết, người trước mắt này, tuyệt đối không phải Ngả Hà.

Loại vũ khí cấp bậc này, đừng nói đối phương không có, coi như nắm giữ, Thánh Vực bát trọng cũng không cách nào phát huy ra uy lực.

- Ngươi đến cùng là ai...

Thống lĩnh híp mắt lại.

Hưng Mộng kiếm thánh đều dùng kiếm, Trương gia cũng phần lớn dùng kiếm, còn không có nghe nói qua ai dùng thương!

Trong lòng tức giận, nhưng trên tay không có ngừng lại, tiếp tục đập xuống.

Lần này đã dùng hết toàn lực, không gian bốn phía xuất hiện vết rách, không khí phát ra tiếng oanh minh, dường như không chịu nổi.

- Nguy hiểm, có người công kích trên đầu...

Chưởng lực còn không có hạ xuống, liền nghe đối phương lần nữa rống lên. Lông mày nhảy một cái, thần thức vội vàng tản ra, phát hiện phía trên vẫn rỗng tuếch, thống lĩnh tức giận sắp nổ:

- Ngươi đi chết đi!

Chân khí tuôn ra, chưởng lực càng thêm hung mãnh.

Hô!

Gia hỏa đối diện lần nữa giấu đến đằng sau cột đá cùng kính.

- Ah ah ah ah...

Thống lĩnh vội vàng thu tay lại, tức sắp nổ:

- Có bản lĩnh, cùng ta quang minh chính đại chiến một trận...

Có thể một thương đâm thủng hắn, thực lực coi như không bằng hắn, khẳng định cũng có thể so với cường giả Bất Hủ cảnh, loại cường giả này, đều có tín niệm cùng tôn nghiêm của mình!

Con mẹ nó một chiêu cũng không tiếp, liền chui vào đằng sau kính, thật sự là cao thủ ư?

Có bỉ ổi như vậy cao thủ ư?

Hắn cũng giao thủ qua với Danh Sư của Danh Sư đường, mỗi một cái đều mang ngạo khí, bảo vệ tôn nghiêm, cái tên này thì tốt... Ngụy trang thành Ngả Hà, trước chọc hắn bị thương không nói, càng nói láo hết bài này đến bài khác, một mực tránh né, không dám chính diện chiến đấu...

Tại sao có thể có gia hỏa vô sỉ như vậy?

Hắn tức giận gào thét, đang muốn không quan tâm đánh chết đối phương, chỉ thấy đối phương lần nữa chỉ ngón tay:

- Phía trên có người đánh lén...

- Đánh lén em gái ngươi...

Hắn nhịn không được nữa, bỗng nhiên nghiền ép.

Chưởng lực còn không có hạ xuống, liền cảm thấy da đầu nổ tung, một cỗ lực lượng khổng lồ từ trên trời hạ xuống, thẳng tắp đập ở trên đầu.

Lạch cạch!

Bỗng chốc bị đập xuống đất, biến thành cái “Đại” chữ, cả người xương cốt bể nát không biết bao nhiêu khối, máu tươi dâng trào, tựa như suối phun.

- Ha ha, ta lừng lẫy tái xuất giang hồ, quả nhiên uy lực bất phàm...

Ngay sau đó, truyền đến một thanh âm hưng phấn, một gia hỏa trạng thái như viên gạch, cái mông to béo ở trên người không ngừng xoay loạn, đè xương cốt toàn thân hắn giòn vang, máu tươi phun mạnh.

- ...

Thống lĩnh thật khóc.

Cường giả Đại Thánh bình thường, có một Đại Thánh thần binh liền rất ngưu bức, cái tên này, trong tay một thanh trường thương, trên người đè lên cái này, cấp bậc cũng không thấp... Đến cùng là quái thai từ đâu tới?

- Đã nói cho ngươi biết, có người đánh lén, lại không nghe...

Trương Huyền lắc đầu, đi tới trước mặt, khẽ vươn tay, lấy xuống trữ vật giới chỉ trên ngón tay đối phương.

- ...

Thống lĩnh.

Ta còn chưa có chết a, người giết người xong lại đoạt bảo có được hay không...

- Cái tên này giao cho các ngươi...

Trương Huyền lấy nhẫn đi, không tiếp tục để ý thống lĩnh trọng thương, tùy ý khoát tay áo.

Long Cốt Thần Thương cùng Kim Nguyên đỉnh tràn đầy hưng phấn, một cái liều mạng dùng mông ngồi, một cái dùng mũi thương đâm... Lười đi quản hai con hàng kia thu dọn đối phương như thế nào, Trương Huyền đi tới trước mặt yêu đao.

Thanh đao này còn mạnh hơn Kim Nguyên đỉnh, đặc biệt là sát khí trong đó, đối với công kích linh hồn càng thêm cường đại, ngay cả Dị Linh tộc cũng không chống lại được, có thể luyện hóa mà nói, đối phó tên này, căn bản không cần phiền toái như vậy. Ba món binh khí đồng thời ném ra, coi như không cần bản thân điều khiển, cũng có thể đánh thành bánh thịt.

- Thử một chút!

Giống như đối phương, bàn tay nhẹ nhàng ấn qua.

Ầm ầm!

Một đạo sát lục chi khí bỗng nhiên tuôn ra, trực tiếp đâm tới linh hồn.

Ông!

Vu Hồn tản mát ra kim quang, ngăn khí tức ở bên ngoài.

- Công kích thật lợi hại...

Trương Huyền lui về sau một bước.

Nếu không phải Vu Hồn của hắn trải qua Chí Tôn Thiên Hỏa kiếp, chỉ sợ lần này liền bị thiệt lớn.

- Xem sát lục chi khí của ngươi, hay của ta lợi hại hơn...

Nếu tên này dùng sát lục chi khí nghiền ép mình, vậy hắn cũng không khách khí, Thiên Đạo chân khí vận chuyển, một cỗ sát lục chi khí tinh thuần tới cực điểm tuôn ra, thẳng tắp áp bức tới yêu đao.

Bất quá còn chưa tới trước mặt, yêu đao kiêu căng khó thuần giống như thấy được chủ nhân, phù phù bay xuống, nằm sấp trên mặt đất, run lẩy bẩy.

- ...

Thống lĩnh gắng sức mở ra con mắt sưng tấy, lệ rơi đầy mặt.

Ngươi không phải rất cao ngạo sao?

Nhanh như vậy liền thần phục, còn có thể có chút tiết tháo hay không...

Chém giết thống lĩnh

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

Thống lĩnh là thật khóc.

Lần này dẫn dắt đội ngũ xung kích lối ra Địa quật, vốn cho rằng có thể đại triển hùng phong, làm cho tất cả mọi người đều biết bản thân mạnh mẽ, kết quả... còn chưa kịp tấn công, liền bị một viên gạch, một thanh trường thương đánh nằm trên mặt đất dậy không nổi...

Mấu chốt nhất là, từ gia tộc mang ra yêu đao, làm sao thuần phục cũng không nghe, hiện tại trực tiếp thần phục đối phương... vừa rồi ngạo khí của ngươi đâu?

Trực tiếp nằm rạp trên mặt đất là chuyện gì xảy ra?

- Nguyên lai tên này căn cứ sát lục chi khí tinh thuần thần phục, Thiên Đạo chân khí của ta giả ra, so với Ngoan Nhân cũng không kém...

Không để ý tới hai mắt thống lĩnh đẫm lệ, Trương Huyền giật mình.

Thống lĩnh này, dù hư hư thực thực là thành viên Dị Linh hoàng thất, nhưng sát lục chi khí tinh thuần còn chưa đủ, so sánh với hắn toàn lực vận chuyển Thiên Đạo chân khí, thì kém một đoạn không nhỏ. Ngón tay điểm một cái, một giọt máu bay ra, bị yêu đao dung hợp. Ngay sau đó một đạo ý niệm tràn vào trong đầu.

- Yêu Dị Huyền Đao!

Trương Huyền biết tên của thanh này đao.

Giống như Long Cốt Thần Thương đoán, thanh đao trước mắt này, quả thực là nửa bước Cổ Thánh thần binh, không chỉ như vậy, còn là một bảo vật có thể tấn thăng!

Bảo vật có thể tấn thăng của Dị Linh tộc, lại không giống nhân tộc.

Kim Nguyên đỉnh là bảo vật có thể tấn thăng, nhưng mỗi lần tấn thăng, cần phải mượn bảo vật rèn luyện, Dị Linh tộc không giống, chỉ cần cho nó dùng máu tươi, hoặc linh hồn của cường giả, liền có thể tấn cấp.

Nói cách khác, không cần tôi thép luyện khí, chỉ cần chém giết cường giả liền được! Nguyên nhân chính là như vậy, thanh đao này mới lộ ra yêu dị như vậy, cho người ta một loại sát khí nồng đậm.

- Nói như vậy... Ngươi có thể tấn cấp thành Cổ Thánh thần binh?

Biết những thứ này, con mắt Trương Huyền sáng lên, nhịn không được nhìn qua.

Cổ Thánh thần binh, là vũ khí có thể chém giết Cổ Thánh, nếu tên này có thể tấn thăng, hắn ở dưới Cổ Thánh, liền chân chính không còn sợ hãi.

- Có thể, có điều phải uống máu tươi của Cổ Thánh mới được...

Yêu Dị Huyền Đao lắc lư một cái.

- Uống máu Cổ Thánh? Được rồi...

Khóe miệng Trương Huyền co giật một cái.

Có thể cho nó uống máu Cổ Thánh, bản thân cũng có thể chém giết, còn cần đến nó sao?

- Tìm không thấy Cổ Thánh, cho ta thôn phệ huyết dịch linh hồn của Bất Hủ cảnh, hoặc nửa bước Cổ Thánh, cũng có khả năng tấn cấp, chỉ bất quá chậm hơn một chút mà thôi...

Biết ý nghĩ của chủ nhân, Yêu Dị Huyền Đao lần nữa truyền âm tới.

- Bất Hủ cảnh hữu dụng với ngươi? Vậy ngươi giết tên này, có thể tiến bộ bao nhiêu?

Trương Huyền chỉ thống lĩnh.

- Mặc dù thực lực của hắn bình thường, nhưng là đệ tử hạch tâm của hoàng thất Dị Linh tộc, sau khi thôn phệ, hắn có thể tiến thêm một bước, ở trong nửa bước Cổ Thánh thần binh, cũng được cho khá cao!

Yêu Dị Huyền Đao gật đầu.

- Vậy thì tốt, giao cho ngươi xử lý...

Đối với Dị Linh tộc, bản thân liền không có hảo cảm, huống chi tên này còn muốn đánh lén cha mẹ, chết đáng đời.

- Vâng!

Nghe hắn nói, Yêu Dị Huyền Đao hưng phấn bay đi, một đao chém xuống.

Thời gian không dài, thống lĩnh liền biến thành một cái xác khô, linh hồn cùng huyết dịch đều bị rút sạch.

Yêu đao được đại bổ, thoạt nhìn càng thêm yêu dị, lực lượng mạnh hơn, ngay cả Kim Nguyên đỉnh nhìn thấy cũng đi vòng qua, không dám tới gần.

- Lợi hại!

Trương Huyền líu lưỡi.

Còn tưởng đối phương truyền tin tức có sai, không nghĩ tới thanh đao này quả nhiên có thể hấp thu huyết dịch linh hồn tấn cấp, trở nên càng thêm cường đại.

- Đi về trước đi!

Thu ba món binh khí về trữ vật giới chỉ, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm.

Giải quyết yêu đao cùng thống lĩnh, Dị Linh tộc bên này đã không đáng lo lắng, có điều vẫn phải cẩn thận một chút, tốt nhất có thể nghĩ biện pháp một mẻ hốt gọn.

Nếu không để đệ tử Trương gia đối chiến, không biết sẽ tổn thất bao nhiêu.

Trương Huyền vịn cái cằm, lông mày nâng lên, trong lòng âm thầm phỏng đoán.

Quân đội Dị Linh tộc này, có một Dị Linh thống lĩnh Bất Hủ cảnh, khẳng định có những Đại Thánh khác tồn tại, cũng không phải giết một cái này, liền có thể ung dung chém giết tất cả mọi người.

Dù ba đại vũ khí đều không yếu, nhưng muốn đồ sát một chi quân đội được huấn luyện nghiêm chỉnh... vẫn không làm được! Nhất định phải sớm chuẩn bị mới được.

- Vừa rồi động tĩnh huyên náo không nhỏ, nhưng có trận pháp che đậy, tin tức cũng không tiết ra ngoài, nói cách khác, những người còn lại không biết thống lĩnh đã chết, có thể ngụy trang thành hình dạng của hắn...

Trong lòng Trương Huyền hơi động.

Nơi này Thiên Cơ, khí tức đều bị che đậy, không có người biết thống lĩnh đã bị giết. Đã như vậy, có thể ngụy trang Ngả Hà tướng quân, thống lĩnh tự nhiên cũng có thể.

Trương Huyền lột xuống khôi giáp trên thi thể, mặc lên người, dung mạo lần nữa biến hóa, giống thống lĩnh như đúc.

- Trước đi nhìn một chút, đến cùng có bao nhiêu cường giả Đại Thánh cấp...

Không tiếp tục để ý bệ đá cùng rất nhiều kính, Trương Huyền sải bước đi ra ngoài, thẳng tắp đi tới những lều trại vừa rồi không dám dò xét.

Cường giả quân đội không thể gián đoạn, thống lĩnh là Bất Hủ cảnh, phó thống lĩnh gì đó khẳng định sẽ không yếu, trước đi nhìn một chút, đến cùng có mấy vị đạt tới Đại Thánh, hiểu rõ những người này, còn lại liền không đáng lo lắng.

Ngụy trang thành thống lĩnh, đi ở trong rất nhiều công sự, lại không ai dám ngăn cản, rất mau liền tới trước mặt doanh trướng.

- Thống lĩnh!

Vài binh sĩ Dị Linh tộc ôm quyền khom người.

- Ừm!

Trương Huyền gật đầu, đi vào lều vải, ngay sau đó nhìn thấy bảy người ngồi vây quanh trong phòng, vẻ mặt nghiêm túc.

- Thống lĩnh, ngươi... thành công?

Thấy hắn đi tới, mấy người đồng thời mừng rỡ như điên.

Xem ra sự tình thống lĩnh muốn đi ám sát Hưng Mộng kiếm thánh, những người này đều biết, đang ở nơi này chờ đợi tin tức.

- Ta còn chưa có đi, tới là có chuyện quan trọng muốn cùng các ngươi thảo luận, hi vọng các ngươi cho cái đề nghị...

Trương Huyền khoát tay áo.

Vừa rồi bởi vì có đồ vật Thiên Cơ tồn tại, không dám dùng thư viện, nếu không bên này còn không có đánh chết người, lôi đình liền đến... Tuy không biết tình huống cụ thể của thống lĩnh này, nhưng có kinh nghiệm

nhiều lần ngụy trang, lại thêm phù lục ngụy trang của Lạc Nhược Hi mạnh mẽ, bảy người trong phòng không có nhìn ra bất cứ dị thường nào.

- Nếu như thống lĩnh có quyết định, hạ lệnh là được, chúng ta nhất định tuân thủ nghiêm chỉnh!

Nghe nói có chuyện thảo luận, mấy người đồng thời ôm quyền.

- Ừm!

Trương Huyền giả bộ như trầm ngâm suy nghĩ, trên thực tế lặng lẽ vận chuyển Minh Lý Chi Nhãn, nhìn qua mọi người.

Giống như phỏng đoán, bảy vị này đều đạt đến Đại Thánh cấp, hai Đại Thánh tam trọng Tâm Huyết Lai Triều, ba vị Kim Thân cảnh, còn thừa lại hai vị là Kiến Thần Bất Hoại đỉnh phong.

May mắn vừa rồi không có vội ra tay, nếu không mấy người kia liên hợp, cho dù hắn có ba kiện thần binh, cũng chưa chắc có thể chống lại. Huống chi đưa tới rất nhiều binh sĩ, tạo thành trận pháp hợp kích, cường giả Bất Hủ cảnh chỉ sợ cũng khó mà chạy trốn.

- Ngươi cùng ta đi ra ngoài một chút, ta có chuyện muốn an bài cho ngươi, chuyện này không thể để cho bất kỳ người nào biết...

Trầm tư một chút, Trương Huyền nhìn về phía một vị Đại Thánh tam trọng, mở miệng nói.

- Vâng!

Vị này không có hoài nghi, đứng dậy theo ở phía sau đi ra doanh trướng.

Xếp hàng đứng vững tay cầm tay

dtv-ebook.com

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Ra doanh trướng, Trương Huyền không có ngừng lại, rất nhanh bay về chỗ khi nãy.

- Thống lĩnh, có chuyện gì sao?

Thấy thống lĩnh thận trọng như thế, không cho người dò xét, càng phong bế khí tức bốn phía, Đại Thánh tam trọng kia không khỏi nghiêm mặt.

- Là như vậy...

Trương Huyền vừa đi vừa giải thích, lời còn chưa dứt, một thanh yêu đao bất ngờ xuất hiện, chém qua cổ của Dị Linh tộc này.

- ...

Không nghĩ tới đối phương lại đột nhiên ra tay, cường giả Dị Linh tộc giật nảy mình, dù sao cũng là Đại Thánh tam trọng, trải qua vô số chiến đấu, tuy kinh hoảng, lại không loạn trận tuyến, vội vàng lui về phía sau, muốn trốn tránh.

Lạch cạch!

Mới lui hai bước, một viên gạch to lớn rơi vào trên đầu, lập tức bị đập thành bánh rán.

Thống lĩnh Bất Hủ cảnh cũng bị đập không khôi phục lại được, tên này làm sao chống đỡ được, chỉ thoáng cái liền tắt máy.

Phốc!

Yêu Dị Huyền Đao bay tới, hấp thu huyết dịch linh hồn sạch sẽ. Trương Huyền không chần chờ, lần nữa bay trở về doanh trướng:

- Ngươi tới!

Gọi một vị Đại Thánh tam trọng khác, sau năm phút, lần nữa từ bên ngoài thò đầu vào:

- Ba người các ngươi cùng một chỗ tới!

Ba vị cường giả Dị Linh tộc tu vi Kim Thân cảnh đi ra, chỉ còn lại hai vị Kiến Thần Bất Hoại hai mặt nhìn nhau.

Không phải thảo luận sự tình ư? Làm sao đều gọi người đi ra ngoài? Nghi ngờ thời gian không dài, chỉ thấy thống lĩnh một mặt thỏa mãn đi trở về, vừa mới tiến đến, liền bố trí phong ấn cách âm:

- Vừa rồi có nhiệm vụ cho bọn hắn, hiện tại nói với các ngươi...

Hai Dị Linh tộc tu vi Kiến Thần Bất Hoại đồng thời đứng dậy, sợ nghe sót mệnh lệnh.

Hô!

Đao quang chợt lóe, hai người này còn không có phản ứng lại, đầu liền rơi trên mặt đất.

Trước khi chết, cũng không nghĩ đến vì sao lại chết.

Đối chiến cường giả Bất Hủ cảnh, khả năng còn phiền toái một chút, Kiến Thần Bất Hoại, tùy tiện giết.

Giải quyết xong bảy người, Trương Huyền xử lý thi thể, hô một tiếng, một hộ vệ đi đến.

- Để tất cả cường giả Đại Thánh cấp tới họp...

Trương Huyền ra lệnh.

- Bẩm báo thống lĩnh, chúng ta có chỉ năm Đại Thánh cấp phó thống lĩnh, vừa rồi... đều bị ngươi kêu đi!

Vẻ mặt hộ vệ nghi hoặc nhìn qua.

Đại Thánh cấp... ngươi kêu đi năm cái, còn có hai cái mới vừa rồi còn ở đây, làm sao hiện tại không thấy?

Hộ vệ chỉ có thực lực Thánh Vực lục trọng, ngay cả Đại Thánh tam trọng Tâm Huyết Lai Triều cũng không phát hiện được đây là giả, hắn tự nhiên càng không biết. Căn bản nghĩ không ra thống lĩnh chân chính đã bị giết.

- Vậy là tốt rồi!

Hắn chỉ là thăm dò, đã chỉ có bảy vị, liền tiết kiệm không ít sức lực, đứng dậy, Trương Huyền lần nữa dặn dò:

- Báo tin để tất cả binh sĩ, tập hợp ở trước doanh trướng!

- Tất cả mọi người?

- Không sai, tất cả mọi người, bao quát nghỉ ngơi, điều tra, tuần tra, đều gọi tới!

Trương Huyền xua tay.

- Vâng!

Hộ vệ vội vã đi ra ngoài, rất nhanh vang lên tiếng kèn tập hợp.

Không đến mười phút, thanh âm đồng loạt vang lên, đi ra doanh trướng, nhìn thấy vô số Dị Linh tộc đứng thành hàng hàng thật chỉnh tề.

Liếc mắt nhìn, lông mày Trương Huyền nhảy một cái.

Dị Linh tộc trước mắt chừng hơn vạn, may mắn trước đó không có vội động thủ, hơn vạn cường giả Thánh Vực tam trọng trở lên, tạo thành đại trận, nửa bước Cổ Thánh có thể chống lại hay không cũng khó nói.

Khó trách Trương gia không dám công kích, nhiều cường giả như vậy, thật muốn giết lên, coi như Trương gia mạnh mẽ, phỏng chừng cũng tổn hại hơn phân nửa, thậm chí không chống lại được.

- Ngả Hà tướng quân!

Đè khiếp sợ lại, Trương Huyền hét lớn một tiếng.

- Có thuộc hạ!

Ngả Hà tướng quân ra khỏi hàng.

- Dẫn người, đưa đồ vật vừa rồi bố trí đến nơi này!

Vung tay lên, Trương Huyền nói.

- Vâng!

Mặc dù không biết vì sao thống lĩnh muốn làm như thế, nhưng đã ra lệnh, hắn không dám vi phạm, Ngả Hà tướng quân lập tức mang theo một đống người, vội vã rời khỏi.

Mấy phút sau, rất nhiều bệ đá cùng kính được chở tới.

- Mỗi ngàn người thành một đội, phân tán những vật này đến mỗi đội ngũ, chiến sĩ toàn bộ tay cầm tay, phía trước nhất bàn tay đụng chạm lên gương!

Thấy đồ vật lấy ra, Trương Huyền tuyên bố mệnh lệnh.

- Ngàn người một đội?

- Tay cầm tay?

Tất cả binh sĩ tràn đầy mê man.

Đây là muốn diễn luyện tân trận pháp gì sao? Chỉ là... Làm sao chưa từng nghe qua? Xem như trận pháp, cũng chưa nghe nói qua cần tay cầm tay?

- Thống lĩnh, Trương gia nhìn chằm chằm, triệu tập tất cả mọi người tới, tay cầm tay... Ngộ nhỡ bọn họ nhân cơ hội tấn công thì làm sao bây giờ?

Một người mặc khôi giáp màu đen, cùng Ngả Hà tướng quân có chút tương tự, nhịn không được hỏi.

Tất cả binh sĩ khác cũng đồng loạt nhìn qua.

- Ngu xuẩn!

Trương Huyền lộ ra vẻ tức giận:

- Đây là ta cùng mấy vị phó thống lĩnh vừa mới lập ra kế hoạch tác chiến, các ngươi có biết những kính này là cái gì không?

- Thuộc hạ không biết!

- Thoạt nhìn là một loại kính đặc thù, không hiểu có ích lợi gì...

Mọi người đều lắc đầu.

Nếu không phải Trương Huyền cùng Thiên Cơ sư tiếp xúc khá nhiều cũng không nhận ra, những binh sĩ bình thường này, chưa bao giờ thấy qua Thiên Cơ sư của nhân loại, tự nhiên khó mà phân biệt.

- Nói cho các ngươi biết, đây là chí bảo của Thiên Cơ sư, có thể che giấu Thiên Cơ, bị che lấp lại, cao thủ Tâm Huyết Lai Triều cũng không thể phát giác, cho các ngươi tới đụng chạm, tay cầm tay, chính là muốn che

giấu khí tức cùng sát cơ trên người các ngươi, sau đó lặng lẽ che giấu đi qua, giết bọn họ trở tay không kịp!

Trương Huyền vung tay lên nói.

- Giết đến trở tay không kịp? Thống lĩnh muốn đánh lén?

- Có thể che lấp Thiên Cơ ? Quá lợi hại...

- Đúng vậy, một khi đánh lén thành công, chúng ta sẽ lập xuống công lao to lớn...

Nghe được công hiệu của những cái kính này, tất cả Dị Linh tộc đều tràn đầy kích động, vẻ mặt đỏ lên.

Có thể đánh lén thành công, cũng không cần liều chết chiến đấu, làm không cẩn thận còn có thể lập xuống công lao to lớn, nhận được vô số ban thưởng.

- Rõ ràng liền tốt, vì lẽ đó phải tay cầm tay, ở giữa không thể có bất kỳ đồ vật gì cách biệt, ngàn vạn ghi nhớ, một khi bởi vì ai không nắm tay tiết lộ tung tích, bị Danh Sư đối diện phát giác, chính là tội nhân của Dị Linh tộc, giết chết không cần luận tội!

Trong giọng nói của Trương Huyền mang theo sát khí nồng đậm:

- Lần này đánh lén, được ăn cả ngã về không, chỉ cho phép thành công, không cho phép thất bại! Tất cả đều rõ chưa?

- Rõ ràng!

Rất nhiều binh sĩ Dị Linh tộc đồng thời gật đầu, từng cái vẻ mặt trang nghiêm, tràn đầy kích động.

- Rất tốt...

Thấy mọi người nghe theo mệnh lệnh, lúc này Trương Huyền mới vẫy tay một cái:

- Bày trận!

Rầm rầm!

Đội ngũ trước mắt lập tức biến thành ngàn người một đội, thực lực mạnh nhất đứng ở phía trước nhất, bàn tay tiếp xúc kính, những người khác thì tay cầm tay, từng tầng từng tầng lan tràn khoảng cách mấy trăm mét.

- Rất tốt...

Trương Huyền thoả mãn gật đầu, đang muốn nói đôi câu khích lệ lòng người, liền nghe mấy tiếng gió nhanh chóng lướt qua, một bóng người bất ngờ xuất hiện ở phía trước.

- Ngân Giang thống lĩnh, ngươi đang làm gì vậy?

Một tiếng hét lớn vang lên.

Quả cà

dtv-ebook.com

- Ngân Giang thống lĩnh?

Nhìn thấy người đột nhiên xuất hiện, hơn nữa quát tháo với bản thân, Trương Huyền ngu nữa cũng rõ ràng, là đang nói chuyện với mình.

Nguyên lai hắn ngụy trang vị thống lĩnh này, gọi là Ngân Giang.

Ngẩng đầu nhìn về phía gia hỏa bay tới, quần áo khôi giáp tương đồng hắn, khí tức mạnh mẽ, vậy mà cũng là Đại Thánh tứ trọng Bất Hủ cảnh! Không phải nói Đại Thánh cấp chỉ có bảy cái ư? Cái này từ nơi nào xuất hiện?

- Phong ấn...

Trái tim Trương Huyền nhảy một cái, lập tức hiểu được.

Nếu như không đoán sai, hắn là phong ấn bị phá, viện quân đằng sau tới!

Sớm không tới, muộn không tới, vừa mới chuẩn bị tốt liền đến... Có phần quá trùng hợp đi!

Bất quá xem như cường giả Bất Hủ cảnh, chắc hắn cũng khó có thể phát hiện bản thân là giả. Nghĩ đến cái này, trên mặt Trương Huyền không có bất kỳ bối rối, ngược lại lông mày giương lên:

- Thế nào, ta làm cái gì, còn cần báo cáo ngươi?

- Ngươi!

Dị Linh tộc nói chuyện hừ lạnh một tiếng, bàn tay bỗng nhiên hất lên, lấy ra một tờ giấy màu vàng óng:

- Thần Dung Hoàng có lệnh, đình chỉ công kích, đường cũ trở về!

- Đường cũ trở về?

Trương Huyền sững sờ.

Đối phương nói Thần Dung Hoàng, khẳng định là chỉ Dị Linh Hoàng... Nhiều người như vậy vọt tới Địa quật, tại sao lại đột nhiên trở về?

- Không sai, còn không mau sửa sang lại quân đội, nghe theo mệnh lệnh?

Dị Linh tộc kia quát một tiếng, bàn tay run lên, tờ giấy màu vàng óng trong tay bay tới. Trương Huyền nhận lấy, phía trên quả nhiên dùng văn tự Dị Linh tộc viết lệnh lui quân.

- Chuyện này...

Trương Huyền dừng lại một chút, thu thánh chỉ vào trữ vật giới chỉ:

- Trước không vội, ta mang ngươi đi xem một vật!

- Ừm?

Dị Linh tộc hắc giáp nhíu mày.

- Những bảo vật Thiên Cơ kia, ta phát hiện diệu dụng khác, một khi kích hoạt, có được công hiệu không có gì sánh kịp, về sau đối kháng nhân tộc, mọi việc đều thuận lợi, xem như nửa bước Cổ Thánh cũng không đỡ nổi một đòn!

Trương Huyền mỉm cười, khắp khuôn mặt là tự tin.

- Nửa bước Cổ Thánh cũng không đỡ nổi một đòn?

Dị Linh tộc hắc giáp khó tin.

Những kính này, binh lính bình thường không nhận ra, nhưng hắn nhận ra, là bảo vật Thiên Cơ sư, nhiều nhất dùng để che lấp khí tức, hơn nữa

còn phải sắp đặt ra phương vị đặc thù mới có thể làm được... Có thể có diệu dụng gì, ngay cả nửa bước Cổ Thánh cũng có thể chém giết?

- Không sai, ngươi có thể tự mình thử một chút, thử xong, chúng ta liền lui quân...

Trương Huyền gật đầu, mang theo chân thành.

- Tốt, ta ngược lại muốn xem xem, ngươi muốn làm cái gì!

Dị Linh tộc hắc giáp tràn đầy nghi ngờ nhìn qua, cuối cùng vẫn gật đầu.

Hắn là tới ban bố mệnh lệnh, hiện tại mệnh lệnh đã truyền, đối phương cũng tuân thủ, nếu quả thật có phát hiện mới gì, nhìn một chút cũng không sao.

Nhiều binh sĩ Dị Linh tộc như vậy, đối phương lại là thống lĩnh, chắc hẳn cũng không dám chơi trò gì.

- Rất đơn giản, giống như những binh sĩ kia, tùy tiện chọn một mặt kính, lấy tay sờ lên!

Trương Huyền cười nói.

Chần chờ một chút, Dị Linh tộc hắc giáp gật đầu, tìm một tấm kính, bàn tay duỗi lên.

Cũng không phải hắn ngốc, dễ dàng bị lừa gạt, mà là nằm mộng cũng nghĩ không ra, vị trước mắt này đã không phải Ngân Giang, mà là giả.

Lại nói, Thiên Cơ sư không thuộc về chức nghiệp chiến đấu, bảo vật cũng chỉ có tác dụng che lấp Thiên Cơ, không có công kích quá lớn, coi như xuất hiện biến cố, lấy thực lực của bọn hắn cũng có thể tuỳ tiện tránh đi.

- Tất cả mọi người chuẩn bị kỹ càng, vậy thì bắt đầu...

Thấy vị cao thủ vừa tới đã chạm đến gương, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, đang muốn vận dụng Thiên Đạo thư viện. Lần nữa nghe được một tiếng gió gào thét, lại có người bay tới.

- Ngân Giang nghe lệnh, Thần Linh Hoàng có chỉ, lập tức tấn công, không được sai sót!

Bóng người còn ở trên không, liền mở ra một thánh chỉ, lên tiếng hét lớn. Tới vậy mà cũng là một vị cường giả Bất Hủ cảnh.

- Chuyện này...

Trương Huyền nháy mắt, mới vừa nói đình chỉ tấn công, cái này lại lập tức tấn công, không được sai sót... Các ngươi là cố ý tới kiếm chuyện với ta sao!

- Không đúng, mới vừa rồi là Thần Dung Hoàng, bây giờ là Thần Linh Hoàng, Dị Linh tộc cũng không phải một Hoàng giả... Chẳng lẽ ý kiến giữa các Hoàng giả không thống nhất?

Một cái ý nghĩ xông ra.

Mới vừa nói lui binh, hiện tại lại chạy tới một cái, muốn tiến công... Hoàng giả Dị Linh tộc làm sao cũng không đáng tin cậy như thế?

- Mưu Vu, ta mới vừa nhận được mệnh lệnh của Thần Dung Hoàng bảo lui quân, ngươi có ý tứ gì?

Dị Linh tộc hắc giáp vừa rồi tới, vẻ mặt khó coi. Hắn mới vừa ban bố mệnh lệnh, tên này liền chạy tới phá đám, tràn đầy không vui.

- Không có ý tứ gì, ta chỉ vâng lệnh làm việc, Ngân Giang, còn không mau tiếp chỉ?

Dị Linh tộc gọi là Mưu Vu, bàn tay run lên, lại một thánh chỉ rơi xuống, mang theo linh khí nồng nặc.

Trương Huyền nhận lấy, phía trên viết đầy văn tự Dị Linh tộc, giống như đối phương nói, quả thực là để hắn lập tức xuất binh, không được chậm trễ.

- Chuyện này...

Trương Huyền nháy mắt.

- Ngân Giang, không được nghe hắn, lập tức lui quân! Thần Dung Hoàng hiệu trung với Linh Thần, ở Linh tộc thuộc về đệ nhất Hoàng giả, không nghe mệnh lệnh của hắn, chẳng lẽ ngươi muốn trở về bị xử trảm?

Thấy hắn chần chừ, Dị Linh tộc tới trước quát to.

- Thần Dung Hoàng là đệ nhất Hoàng giả, nhưng Khổng miếu mở ra, chúng ta hao tốn đại tâm huyết mới phá vỡ phong ấn, sao có thể lui đi? Nếu thực như thế, làm sao đối mặt với chư vị bằng hữu hi sinh?

Mưu Vu quát.

- Thần Dung Hoàng đã hạ lệnh như vậy, nhất định là tế tự bẩm báo Linh Thần, chẳng lẽ ngươi muốn làm trái với ý niệm của Linh Thần?

- Ta không dám vi phạm Linh Thần, nhưng chuyện này có chút kỳ lạ, ta tình nguyện nghe theo Thần Linh Hoàng!

Hai người cãi vã.

- Được rồi, chớ có ồn ào...

Thấy bọn họ bất cứ lúc nào cũng sẽ đánh nhau, Trương Huyền tiến về phía trước một bước, trở thành người hoà giải.

- Như vậy đi, mặc kệ là mệnh lệnh của Thần Dung Hoàng hay Thần Linh Hoàng, bây giờ chúng ta đều không thể không tuân theo, mệnh lệnh của Hoàng giả, không phải chúng ta có thể phỏng đoán...

Đi tới trước mặt, Trương Huyền mỉm cười:

- Không bằng như vậy, hiện tại ta không lui quân, cũng không vội tấn công, biểu diễn cho các ngươi thành quả vừa mới nghiên cứu, không biết hai vị có muốn nhìn hay không?

- Thành quả?

Mưu Vu nghi ngờ.

- Không sai, ta phát hiện bảo vật Thiên Cơ sư phối hợp phương pháp đặc thù, có tác dụng tấn công cực lớn, có thể ung dung diệt sát một thành, thậm chí một gia tộc, nếu Mưu Vu huynh có hứng thú, có thể giống như tất cả binh sĩ của ta, tìm một cái kính lấy tay sờ, để ngươi thể nghiệm thành quả của ta!

Trương Huyền mỉm cười.

- Chạm đến kính? Bảo vật Thiên Cơ sư?

Vẻ mặt Mưu Vu nghi hoặc nhìn về phía người, lúc này mới phát hiện tất cả binh sĩ đều sờ kính, từng cái trên mặt hưng phấn. Ngay cả Dị Linh tộc hắc giáp vừa rồi tới cũng đứng ở bên cạnh một cái kính, bàn tay phủ lên.

- Đúng vậy, đây chính là một phát hiện vĩ đại, nếu quả thật có thể mượn cơ hội dẹp yên nhân tộc, Thần Linh Hoàng nhất định càng thêm trọng dụng ngươi, ngợi khen là tránh không khỏi...

Trương Huyền mỉm cười.

- Cũng tốt!

Thấy nhiều người đều chuẩn bị xong, Mưu Vu cũng không chậm trễ, gật đầu, tìm một cái kính tiện tay sờ lên.

- Chuẩn bị kỹ càng, mọi người duy trì mỉm cười, ba, hai, một...

Trương Huyền giơ bàn tay lên, tràn đầy vui vẻ:

- Quả cà!

Tạch tạch! Ken két xoạt! Tạch tạch tạch xoạt!

Tất cả binh sĩ, Mưu Vu, Dị Linh tộc hắc giáp, đồng thời tóc dựng lên, toàn thân bốc khói trắng.

Ngươi tin không?

dtv-ebook.com

- Ngươi...

Nằm mộng cũng nghĩ không ra, kính thế mà có thể phóng thích sấm sét, Mưu Vu, Dị Linh tộc hắc giáp mặt mũi phát điên, đồng thời gào thét.

Rất nhiều binh sĩ cũng bị điện giật choáng đầu hoa mắt, tất cả đều bị nội thương.

Còn tưởng rằng là thứ tốt gì, không nghĩ tới là cái này, vừa định rút tay, liền nghe Ngân Giang thống lĩnh áy náy nói:

- Xấu hổ, thao tác có chút sơ xuất, hình như cho tính sai, các ngươi tiếp tục nắm lấy kính, lần này bảo đảm sẽ không giống vừa rồi...

Tiếng nói còn chưa kết thúc, thanh âm sấm sét tiếp tục vang lên, “Tạch tạch! Tạch tạch!” không dứt bên tai.

Trên gương xuất hiện từng đạo lôi đình thô to, lít nha lít nhít, không ngừng hạ xuống...

Tất cả binh sĩ đều điên rồi.

Quả thực không giống... nhưng cái này con mẹ nó so với trước đó càng hung mãnh hơn a!

Đây không phải là muốn chơi chết chúng ta mới vui vẻ ư?

Lòng tràn đầy buồn bực, muốn rút tay về, lại phát hiện lực lượng sấm sét quá mạnh, toàn thân tê liệt, đã không cách nào rút về.

Phốc! Phốc! Phốc!

Từng cái khóe miệng tuôn ra bọt mép, ngay sau đó ý thức biến mất.

Trước khi chết cũng không dám tin tưởng, lại bị thống lĩnh của mình tươi sống hố chết.

Ngay cả người mình cũng hố... Con hàng này, đến cùng làm sao lên làm thống lĩnh?

Những binh sĩ này, phần lớn đều là Thánh Vực tam tứ trọng, sao có thể thừa nhận lôi đình cuồng bạo như vậy, bị liên tục giật hai lần, hầu như toàn quân bị diệt.

Không chỉ bọn họ, ngay cả Mưu Vu cùng Dị Linh tộc hắc giáp, thực lực như thế, cũng bị điện toàn thân run rẩy, suýt chút nữa hôn mê.

Đối kháng lôi kiếp, bọn họ sẽ sớm chuẩn bị đủ loại bảo vật, lần này không có chút đề phòng nào, cho dù là Bất Hủ cảnh cũng da đầu run lên, ý thức mơ hồ.

- Lần này đúng rồi nha...

Nhìn thấy hơn một vạn vị binh sĩ, tất cả đều bị điện giật chết, lúc này Trương Huyền mới thở phào nhẹ nhõm.

Thiên Cơ sư cùng Thiên Cơ pháp bảo, đều chiếm lấy bí mật Thiên Đạo, đối với hắn mà nói, chỉ cần vận chuyển thư viện, sẽ lập tức tiến hành trừng phạt.

Linh quang khẽ động, nghĩ ra biện pháp này, không nghĩ tới thật đúng là có tác dụng.

Chỉ là hai người kia đột nhiên xuất hiện, có chút ngoài ý muốn, có điều còn tốt, không có người nghĩ tới còn có phương thức công kích kỳ hoa như vậy, trực tiếp trúng chiêu.

- Cốt Long, ngươi đi xem một chút, có binh sĩ chưa chết hay không, tất cả đều giết! Đỉnh Đỉnh, yêu đao, đối phó Mưu Vu!

Biết loại sự tình này chỉ là vận khí tốt, đối phương không có đề phòng mới thành công, một khi hai Bất Hủ cảnh kia khôi phục lại, ai sống ai chết còn chưa nhất định, Trương Huyền không dám chần chừ, đã xuất hiện ở trước mặt Dị Linh tộc hắc giáp.

Kim Nguyên đỉnh cùng yêu đao đối phó Mưu Vu, hắn đối kháng Dị Linh tộc hắc giáp.

- Ngươi không phải Ngân Giang, ta muốn giết ngươi...

Nhìn thấy tất cả binh sĩ đều bị sét đánh chết, không có chết, thì bị Cốt Long chém giết, Dị Linh tộc hắc giáp ngu nữa cũng rõ ràng, người trước mắt này căn bản không phải Ngân Giang!

Trong lòng tràn đầy tức giận, cổ tay rung lên, một thanh trường kiếm xuất hiện ở trong lòng bàn tay, đâm về phía Trương Huyền.

Ong!

Kiếm cách đối phương còn rất xa, liền cảm thấy một cỗ ý niệm đặc thù như mũi kim va chạm đến, để trong đầu hắn chóng mặt, suýt chút nữa ngã sấp xuống.

- Công kích linh hồn?

Đồng tử hắn co rụt lại.

Đối phương đang dùng công kích linh hồn cực kỳ cao minh, cho dù là hắn cũng không đề phòng được.

Rầm!

Đang chóng mặt, thấy hoa mắt, gia hỏa kia đã xuất hiện ở trước mắt, một quyền đập xuống.

- Huyết mạch bùng cháy...

Biết mặc cho nắm đấm hạ xuống, nhất định sẽ bỏ mình, Dị Linh tộc hắc giáp không dám chần chừ, lập tức kích hoạt máu trong cơ thể, một cỗ khí tức cường đại trong nháy mắt dâng lên.

- Kích hoạt huyết mạch cũng vô dụng...

Lực lượng bạo tăng, Dị Linh tộc hắc giáp vừa định phản kích, liền thấy gia hỏa đối diện cầm một nghiên mực không lớn, đổ ập xuống.

Tạch tạch!

Đầu lâu hắn xuất hiện vết rách.

Hắn thân là cường giả Bất Hủ cảnh, thân thể bất hủ bất diệt, phòng ngự có thể xưng vô địch, coi như đứng tại chỗ để Kim Thân cảnh công kích, cũng chưa chắc có thể đâm rách phòng ngự...

Kẻ trước mắt này, tiện tay cầm một nghiên mực, trực tiếp xé rách đầu lâu... Đây là bảo vật cấp bậc gì?

Đại ca, ngươi đến cùng từ đâu tới? Cốt Long kia, cấp bậc cao như vậy, còn có viên gạch, yêu đao... Vốn cho rằng ba kiện thần binh liền đủ để cho người ta kinh ngạc, lại còn con mẹ nó có cái nghiên mực...

Thình thịch thình thịch bành!

Trong lòng khiếp sợ vừa mới bay lên, chỉ thấy đối phương tay cầm nghiên mực, không ngừng đập xuống, ý thức dần dần rời xa... Cái này chỉ sợ là cường giả Bất Hủ cảnh chết uất ức nhất, mới vừa bị điện giật toàn thân còn có chút tê liệt, liền bị người dùng nghiên mực tươi sống đập chết... Kết quả này, nằm mộng cũng nghĩ không ra.

- Quả thực không phải pháp bảo loại hình tấn công, không dùng tốt lắm...

Lần nữa thu nghiên mực về nhẫn, Trương Huyền lắc đầu.

Thứ này chính là từ trong tay Đạm Đài Chấn Thanh lấy được, pháp bảo do Tử Vũ Cổ Thánh lưu lại, tuy cấp bậc rất cao, nhưng dùng để công kích, vẫn còn có chút không thuận tay.

Đương nhiên, nếu như cho Đạm Đài Chấn Thanh biết, hắn vậy mà dùng món bảo vật này đập đầu người khác, phỏng đoán sẽ trực tiếp phát điên, tại chỗ ngất đi.

Đây chính là tiên tổ lưu lại truyền gia chi bảo, dùng để mài mực, viết sách rèn chữ, sư tự kim binh, có thể phát huy uy lực lớn hơn, cái tên này ngược lại tốt, trực tiếp đập người... đồ vật của văn nhân, lại dùng như vậy...

Chém giết Dị Linh tộc hắc giáp, Trương Huyền quay đầu, ngay sau đó nhìn thấy khuôn mặt của Mưu Vu đang ở dưới mông của Kim Nguyên đỉnh, một bộ không muốn sống nữa.

Không cần nhìn cũng biết, không cần hắn ra tay, tên này hắn phải chết không nghi ngờ.

Tuy năng lực đơn độc tác chiến của vũ khí không bằng chủ nhân điều khiển, nhưng cấp bậc của Kim Nguyên đỉnh, Yêu Dị Huyền Đao đều vượt qua Mưu Vu, lại đồng thời ra tay, người sau càng bị điện không có khôi phục, tự nhiên không cách nào ngăn cản.

Giờ phút này Long Cốt Thần Thương cũng bay tới, hai lần điện giật, hơn một vạn Dị Linh tộc, gần như tất cả đều không có hô hấp, may mắn sống sót rất ít, thời gian không dài liền chém giết xong.

Nói thật, thời khắc này Long Cốt Thần Thương đối với vị trước mắt này là chân chính phục sát đất.

Hơn một vạn Dị Linh tộc, thời điểm Nhiễm Cầu Cổ Thánh còn không có đột phá gặp được, cũng chỉ có thể chạy được xa bao nhiêu thì hay bấy nhiêu...

Tên này đơn thương độc mã, hầu như không có hao tổn, liền giết chết sạch sẽ, một cái cũng không có chạy mất... Nói ra, cũng không dám để cho người ta tin tưởng.

Một người trấn áp một Địa quật... Truyền đi, cũng có thể trở thành truyền kỳ... Trong lòng đang cảm xúc, đột nhiên nơi xa lần nữa có tiếng gió rít gào, lại một Dị Linh tộc hắc giáp phá không bay tới.

- Ngân Giang thống lĩnh tiếp chỉ, Thần Tinh Hoàng có lệnh, tại chỗ chờ lệnh, không thể tùy tiện tấn công cùng lui về phía sau...

Đi tới trên không, trong tay hắn lơ lửng thánh chỉ kim sắc, nói xong, cúi đầu nhìn thấy thi thể đầy đất, cùng viên gạch đang ngồi ở trên mặt Mưu Vu, lông mày nhịn không được nhảy một cái:

- Ngân Giang, đây là có chuyện gì?

Phía dưới Ngân Giang thống lĩnh vẻ mặt xấu hổ, gãi đầu một cái, ngượng ngùng nói.

- Nếu như ta nói... Bọn họ đang ngủ, ngươi tin không?

Tu bổ phong ấn

dtv-ebook.com

Con mẹ nó đi ngủ a? Có ngủ như vậy sao?

Dị Linh tộc hắc giáp vừa tới vẻ mặt phát điên. Người chết hay người sống, ta con mẹ nó lại không ngốc, chẳng lẽ nhìn không ra?

- Đã không tin, quên đi, động thủ!

Biết tình huống trước mắt, nói thẳng ra đối phương cũng khẳng định không tin, Trương Huyền chẳng muốn tiếp tục nói nhảm.

Bất Hủ cảnh mà thôi, đã chơi chết ba cái, cũng không quan tâm nhiều hơn một cái nữa.

Ầm ầm!

Ba đại vũ khí, phối hợp Trương Huyền lúc này, chiến lực kinh người, tên kia còn chưa kịp chạy trốn, liền bị trực tiếp chém giết.

Liên tục giết chết bốn Bất Hủ cảnh, thôn phệ huyết dịch cùng linh hồn, Yêu Dị Huyền Đao trở nên mạnh hơn, thoạt nhìn càng quỷ dị, để cho người ta khó mà nhìn thẳng. trữ vật giới chỉ của mọi người cùng vật tư trong quân đội, bị thu lấy sạch sẽ, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, lông mày giương lên, nhanh chóng bay về phía phong ấn.

Tuy không biết phong ấn cụ thể thế nào rồi, nhưng liên tiếp có người tới, khẳng định là hoàn toàn bị hư, nhất định phải nghĩ phương pháp lần nữa bổ sung phong ấn.

Nếu không đối phương một cái tiếp một cái, giống như thông cửa, ai có thể thủ được?

Phi hành chốc lát, quả nhiên thấy một cái phong ấn xuất hiện ở trong tầm mắt, chính giữa là lỗ thủng to lớn, hình như bị người từ bên trong phá vỡ.

Đám người Mưu Vu, chính là từ nơi này chui qua.

- Còn tốt, không có hoàn toàn phá hư, nếu không coi như muốn bổ sung cũng không làm được...

Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm.

Mặc dù hắn lĩnh ngộ phong cấm chân giải, nhưng thực lực bản thân quá thấp, tu bổ còn có thể làm được, lần nữa sắp đặt, muốn ngăn cản Cổ Thánh của đối phương, liền không có khả năng hoàn thành.

- Bên kia là Dị Linh tộc... Nếu không ta cũng đi qua nhìn một chút?

Đi tới trước mặt phong ấn, một bên chữa trị, một bên suy tư.

Dị Linh tộc có thể xông qua làm loạn, vì sao hắn không thể tới tìm đối phương phiền phức?

Thật muốn như vậy, có lẽ có thể giải quyết triệt để nguy cơ trước mắt!

Dù sao hơn một trăm Địa quật đồng thời có Dị Linh tộc công kích, Danh Sư đường, Lạc gia, Tưởng gia đều bị kéo, quả thực làm cho người ta nhức đầu.

- Trước tiên chữa trị phong ấn lại nói...

Trương Huyền tăng thêm tốc độ... .

- Đã lâu như vậy, sao còn chưa trở lại?

Trong phòng, Mộng kiếm thánh qua lại trong đại sảnh.

Nhi tử nói đi tìm hiểu tin tức, lúc này đã một canh giờ, một chút động tĩnh cũng không có, trong lòng tràn đầy lo lắng.

- Hắn là gặp được chuyện gì, yên tâm, Huyền nhi có rất nhiều thủ đoạn, sẽ không sao đâu...

Hưng kiếm thánh an ủi.

- Đây chính là quân đội của Dị Linh tộc, trước đó giao thủ ngươi cũng không phải không phát hiện, chừng hơn vạn tên, một khi ra tay, Dương sư cũng sẽ vẫn lạc... Hắn làm sao chống lại!

Mộng kiếm thánh lắc đầu.

Hơn vạn Thánh Vực tam trọng trở lên, nghiêm chỉnh huấn, đừng nói nàng lo lắng, đổi lại bất luận người nào, chỉ sợ cũng sẽ không yên lòng.

- Vậy làm sao bây giờ? Chúng ta đều không có phương pháp ẩn nấp như hắn, tùy tiện đi qua, một khi bị phát hiện, sẽ chỉ làm hắn càng thêm bị động...

Hưng kiếm thánh nói.

Hắn cũng lo lắng nhi tử, nhưng bây giờ rất rõ ràng không phải thời điểm đi qua.

- Nhược Hi cô nương, ngươi thấy thế nào?

Nghĩ nửa ngày không có biện pháp tốt, không khỏi quay đầu nhìn lại.

Cô gái trước mắt này quá bình tĩnh, dường như không có chút lo lắng nào, để hắn tràn đầy kỳ lạ.

- Trương Huyền không có việc gì!

Lạc Nhược Hi lắc đầu.

Không nói lĩnh ngộ ba đại chân giải, nắm giữ năng lực ngụy trang, chỉ nói thực lực thời khắc này, phối hợp thêm Long Cốt Thần Thương, Cổ Thánh không ra, muốn lưu lại hắn gần như không có khả năng! Đã như vậy, thì không cần phải lo lắng.

- Nhưng...

Thấy nàng chắc chắn như thế, không biết tự tin đến từ nơi nào, Mộng kiếm thánh nhíu mày, đang muốn hỏi thăm, chỉ thấy một trưởng lão vội vã đi tới.

- Lão gia chủ...

- Huyền nhi trở về?

Biết vị trưởng lão này là chuyên môn chịu trách nhiệm tình báo, gấp gáp tới như vậy, khẳng định là có tin tức, Hưng kiếm thánh vội vàng đứng lên.

- Không phải... Là Dị Linh tộc khẩn cấp thổi kèn tập hợp, tất cả quân đội tập hợp, ta lo lắng bọn họ muốn đánh lén!

Sắc mặt vị trưởng lão này nghiêm túc.

- Đánh lén?

Hưng kiếm thánh biến sắc, vội vàng hỏi:

- Cụ thể xảy ra chuyện gì? Nói rõ chi tiết!

- Ta chịu trách nhiệm truyền tin tức, chuyên môn phái ra trinh sát dò xét, có điều Dị Linh tộc phòng ngự cực mạnh, một mực không cách nào áp sát quá gần, ngay ở nửa canh giờ trước, trong doanh đối phương đột nhiên thổi lên kèn lệnh đặc thù, ngay sau đó trinh sát liền thấy tất cả Dị Linh tộc chậm rãi lui về phía sau, ngay cả binh sĩ bảo vệ trận pháp, canh gác, thậm chí trinh sát cũng rời khỏi.

- Đột nhiên xuất hiện loại tình huống này, sợ là có bẫy, người chúng ta không dám tới gần, chờ một lát phát hiện không có động tĩnh, lúc này mới từng bước dò xét, kết quả phát hiện, tất cả Dị Linh tộc phân tán thành mười đại đội, tựa hồ diễn luyện trận hình đặc thù nào đó, hơn nữa

mơ hồ nghe được vị thống lĩnh kia nói muốn thử nghiệm chiến thuật mới, ý định tiến hành đánh lén!

- Nhận được tin này, trinh sát không dám trễ nãi, lập tức quay người trở về truyền tin tức!

Vị trưởng lão này vội nói.

- Cũng may tin tức truyền trở về, nếu không thật muốn đánh lén thành công, Trương gia sẽ bị tổn thất to lớn...

Biết tin tức này thực sự quá trọng yếu, Hưng kiếm thánh vung tay lên, thanh âm vang vọng toàn bộ thành luỹ:

- Tất cả đệ tử Trương gia nghe lệnh, Dị Linh tộc bất cứ lúc nào cũng sẽ đánh lén, tất cả mọi người đề phòng!

- Vâng!

Nghe được mệnh lệnh, người Trương gia từng cái vẻ mặt nghiêm túc, tất cả đều quản lí tốt chức vụ của mình, chiến ý dạt dào.

- Chư vị trưởng lão, theo ta đến ngoài thành nghênh chiến, trước tiến hành ngăn cản, để hắn đánh lén không công mà lui!

Phân phó xong mọi người, Hưng kiếm thánh nói tiếp.

- Vâng!

Tất cả trưởng lão đồng thời gật đầu, mọi người đồng loạt bay ra khỏi thành.

Bên ngoài vẫn sương mù mênh mông, cái gì cũng không nhìn thấy, trên không Lạc Nhược Hi nhìn một hồi, đột nhiên nhíu mày lại, thẳng tắp bay tới đằng trước.

- Nhược Hi cô nương...

Không nghĩ tới cô bé này lỗ mãng như vậy, Hưng Mộng kiếm thánh liếc mắt nhìn nhau, riêng phần mình cau mày.

- Các ngươi bảo vệ ở đây, chúng ta đi qua nhìn một chút!

Biết lại không đuổi theo, người liền mất dấu, Hưng kiếm thánh cũng không chậm trễ, dặn dò mọi người một tiếng, mang theo Mộng kiếm thánh thẳng tắp đuổi theo.

- Tại sao không có ai?

Càng bay, hai người càng cảm thấy nghi ngờ.

Theo lý thuyết đã đi vào sâu như vậy, khẳng định sẽ có Dị Linh tộc xuất hiện, làm sao một bóng ma cũng không thấy?

Mặc kệ đánh lén hay không, phòng vệ bình thường dù sao cũng nên có a?

Nếu như Dị Linh tộc thật sự bất cẩn như vậy, thì không có khả năng cùng Danh Sư đường chiến đấu vài vạn năm, cũng không hề rơi xuống hạ phong.

- Mau nhìn phía trước...

Hưng kiếm thánh đang nghi ngờ, liền nghe thanh âm của Mộng kiếm thánh vang lên, vội vàng ngẩng đầu, ngay sau đó nhìn thấy từng dãy Dị Linh tộc nằm trên mặt đất, tóc dựng lên, vẻ mặt đen nhánh, khóe miệng tràn đầy bọt mép... Vậy mà, tất cả đều cắt đứt hô hấp.

Lạc Nhược Hi đang ngồi xổm ở giữa đám người chết, đôi mi thanh tú nhíu lên, tựa hồ quan sát được cái gì.

Đi vào phong ấn

dtv-ebook.com

- Đây là... Làm sao vậy?

Nhìn thấy Dị Linh tộc trước đó để cho bọn họ sứt đầu mẻ trán, tất cả đều nằm trên mặt đất, hai vị kiếm thánh hoàn toàn bối rối.

- Bọn họ đều bị Trương Huyền giết...

Lạc Nhược Hi đứng dậy.

- Bị hắn giết? Cái này sao có thể? Trừ khi Cổ Thánh... Nếu không, làm sao có thể đồng thời giết chết nhiều cường giả như vậy...

Hưng kiếm thánh khó tin.

Không phải hắn không tin nhi tử, mà là hơn một vạn Thánh Vực tam trọng trở lên, còn có không ít Đại Thánh cấp... Một người giết sạch, làm sao cũng cảm thấy khó tin?

- Hắn mượn lôi đình trừng phạt, những người này đều không có chút nào đề phòng, bị lôi đình đánh lên người tê liệt, sau đó mới bị ra tay chém giết! Đương nhiên, phần lớn là bị lôi điện đánh chết tại chỗ!

Lạc Nhược Hi gật đầu.

- Lôi đình?

Hưng Mộng kiếm thánh nhìn nhau, vội vàng nhìn lại thi thể trên đất, quả nhiên nhìn ra, trên thân những người này đều có dấu vết bị lôi điện đánh qua.

Nhi tử quả thực có thể triệu hoán lôi kiếp... Một thân một mình, diệt trên vạn quân... Tận mắt nhìn thấy, hai người cũng cảm thấy như mộng ảo.

- Những người này đã chết... như vậy Huyền nhi đâu?

Mộng kiếm thánh vội vàng bay lên, tìm kiếm khắp nơi.

Giết nhiều người như vậy, coi như thủ đoạn của nhi tử rất nhiều, khẳng định cũng không dễ chịu, nàng muốn nhìn một chút, đến cùng thế nào rồi? Có bị thương hay không...

- Hẳn là đi chỗ phong ấn...

Lạc Nhược Hi đứng dậy, tiếp tục tiến lên.

Những người này đều đã chết, khẳng định phải đi chữa trị phong ấn, điểm ấy rất dễ dàng đoán được.

Ba người cấp tốc phi hành, chỉ chốc lát đi tới trước mặt phong ấn.

Giờ phút này phong ấn đã hoàn chỉnh không thiếu sót, trong đó lực lượng chấn động kịch liệt, rất rõ ràng vừa mới sửa chữa xong.

- Là chân khí của Huyền nhi, nhưng... người đâu?

Nhìn kỹ một hồi, Mộng kiếm thánh nhận ra, đây là chân khí của Trương Huyền tu bổ, có thể chữa trị cái này, nói rõ hắn không có vấn đề gì, nhưng người làm sao không thấy?

Thần thức lan ra, nếu ở đây, khẳng định đã sớm phát hiện.

- Hắn hắn là thông qua phong ấn đi tới chỗ Dị Linh tộc!

Lạc Nhược Hi nhíu mày.

- Đi bên kia? Đứa nhỏ này, làm sao lỗ mãng như thế...

Mộng kiếm thánh giật nảy mình, thiếu chút nữa ngất đi:

- Không được, ta muốn đi cứu hắn...

Mộng kiếm thánh ở trên đại lục danh khí rất lớn, bình thường làm việc từ trước tới nay thận trọng, nhưng liên lụy đến nhi tử, thì cái gì cũng không quản được.

- Vẫn là ta đi qua đi, các ngươi đi vào, chỉ sợ người còn không tìm được, bản thân liền gặp nguy hiểm...

Lạc Nhược Hi cắt đứt nàng, thản nhiên nói.

Thực lực của Hưng Mộng kiếm thánh rất mạnh, nhưng bên Dị Linh tộc kia, sát lục chi khí nồng đậm, tiến vào bên trong, thực lực bị áp chế không nói, không thể thay đổi khí tức, sẽ giống như hải đăng trong đêm tối, rất dễ dàng bị phát hiện.

Thật muốn đi vào, chỉ sợ còn không có tìm được Trương Huyền, trước đã bị Dị Linh tộc vây quanh chém giết.

- Ngươi?

Mộng kiếm thánh nhíu mày:

- Trong phong ấn quá nguy hiểm, thực lực của ngươi...

Không phải nàng không tin Lạc Nhược Hi, mà là nàng chưa hề thấy nữ hài ra tay, ban đầu ở Lạc gia, cũng là hạ nhân Ngột Thần của nàng chiến đấu. Cụ thể tu vi như thế nào, cũng không hiểu rõ tình hình, chỉ biết không kém mà thôi.

- Các ngươi yên tâm!

Biết đối phương lo lắng cho mình, Lạc Nhược Hi nhẹ nhàng cười một tiếng:

- Các ngươi về nói tin tức này cho người trong thành biết, để cho bọn họ tới xử lý những thi thể Dị Linh tộc này, thủ hộ phong ấn...

Nói xong bàn tay nhẹ nhàng vung lên.

Hô!

Hưng Mộng kiếm thánh đột nhiên cảm thấy ánh mắt hoa lên, ngay cả phản kháng cũng không được, không gian trước mặt liền xuất hiện bóp méo, sau một khắc đã xuất hiện ở trong đại sảnh.

- Chuyện này...

Hai người nhìn nhau ngạc nhiên.

Phất phất tay, bọn họ liền trở lại trong đại sảnh, chính xác đến chỗ ngồi... nắm chắc không gian đạt đến loại cảnh giới nào? Xem như Dương sư cũng làm không được!

- Chẳng lẽ là... Cổ Thánh?

Sắc mặt của Mộng kiếm thánh trắng nhợt, cực kỳ khó tin.

Trước đó liền biết, cô gái mà nhi tử ưa thích này, thực lực bất phàm, hẳn là mạnh hơn bọn hắn, nhưng làm sao cũng không nghĩ đến sẽ lợi hại như vậy!

Bọn họ liên thủ, Bất Hủ cảnh cũng có thể chiến một trận, đối phương hất ống tay áo, liền đến nơi này, chuyện gì xảy ra cũng không có hiểu rõ... Đã vượt ra khỏi tưởng tượng.

- Cổ Thánh? Ở trên Đại lục làm sao có thể có Cổ Thánh trẻ như vậy?

Hưng kiếm thánh lắc đầu, nghĩ một lát, thực sự nghĩ không ra rốt cục mạnh đến mức nào, đành phải lắc đầu:

- Được rồi, không nghĩ nhiều như vậy, thực lực của nàng đi tìm Huyền nhi, khẳng định dễ dàng hơn chúng ta nhiều!

Nói xong, thân thể nhoáng một cái, đi tới trên không thành trì.

- Tất cả đệ tử Trương gia nghe lệnh, lập tức xuất kích, đi thu chiến lợi phẩm!

- Thu chiến lợi phẩm?

Nhìn thấy tộc trưởng rõ ràng đi về phía trước, giờ phút này lại xuất hiện ở đằng sau, rất nhiều trưởng lão canh giữ ở ngoài thành tràn đầy kỳ lạ.

- Vừa rồi Trương Huyền tộc trưởng lẻn vào Dị Linh tộc, đã chém giết hơn một vạn Dị Linh tộc... nguy cơ ở Long Hổ Sơn Địa quật được giải trừ!

Thấy mọi người không hiểu, Hưng kiếm thánh cười giải thích.

- Tộc trưởng một người chém giết hơn vạn Dị Linh tộc?

- Quân đội Dị Linh tộc àm chúng ta giao chiến mấy lần, một chút biện pháp cũng không có, bị tộc trưởng một người diệt sạch?

- Chuyện này... Ta không nghe lầm chứ?

...

Trong nháy mắt, tất cả mọi người Trương gia mộng tại nguyên chỗ, tựa như choáng váng.

Nghe qua trong vạn quân lấy đầu tướng địch, cũng đã được nghe nói lấy một địch trăm, dị thường mãnh liệt... nhưng một người diệt một chi quân đội, đến cùng xảy ra chuyện gì?

…

Không đi quản người Trương gia, xử lý những thi thể Dị Linh tộc kia như thế nào, giờ phút này Trương Huyền đang ở trong thế giới phong ấn, nhanh chóng phi hành.

Là đại lục bao la giống như Danh Sư đại lục, không nhìn thấy phần cuối, trên bầu trời không có mặt trời, chỉ có mặt trăng huyết sắc, treo lơ lửng

giữa không trung, cho người ta một loại âm lãnh hiu quạnh.

Trên mặt trăng, sát lục chi khí nồng đậm, giống như chân khí đặc thù của Dị Linh tộc là từ nó tạo nên.

- Quả thực là Tu La địa phủ, khó trách Dị Linh tộc muốn chiếm Danh Sư đại lục...

Lông mày Trương Huyền giương lên.

Tuy Thiên Đạo chân khí của hắn có thể mô phỏng theo khí tức sát lục của Dị Linh tộc, nhưng ở đây lâu, cũng sẽ cảm thấy tinh thần trở nên thô bạo, nhịn không được sinh ra xúc động chém giết.

Nơi này quả thực không thích hợp để cho người ta trường kỳ sinh tồn. Đổi lại hắn là Dị Linh tộc, khẳng định cũng đã sớm xông ra.

- Không có địa đồ, tìm không rõ ràng phương hướng, thực sự không được, trước đi về, chờ Ngoan Nhân tỉnh lại tới...

Xuyên qua phong ấn đi tới nơi này, hắn chỉ là tò mò, cũng không có ý định chém giết bao nhiêu Dị Linh tộc, bây giờ thấy Huyết Nguyệt, biết hoàn cảnh nơi này, không bằng về trước lại nói.

Nếu không tìm không thấy phương hướng, mất phương hướng trong đó, được không bù mất.

- Tốc độ nhanh một chút!

Vừa định trở về, liền nghe tiếng gió dồn dập, ngay sau đó thanh âm một cường giả Dị Linh tộc truyền tới.

Thân thể nhoáng một cái, lợi dụng không gian chân giải ẩn tàng lại thân hình, Trương Huyền nhanh chóng bay về phía có thanh âm.

Mười vạn đại quân

dtv-ebook.com

Chỉ chốc lát đi tới một khe núi, vài Dị Linh tộc đang đứng tại nguyên chỗ, linh khí bốn phía không ngừng tụ đến, tựa hồ thôi thúc trận pháp nào đó.

Nhìn kỹ lại, là bốn Dị Linh tộc, mạnh nhất tương đương với Mưu Vu, đạt đến Bất Hủ cảnh, ba vị khác chỉ có Đại Thánh tầng một Kiến Thần Bất Hoại.

Trước mặt bọn hắn là truyền tống trận, có điều nhìn bộ dáng trận kỳ, cực kỳ cổ xưa, vận chuyển không biết bao lâu, có chút cũ kỹ, bởi vậy kích hoạt lên khá phiền toái.

Gia hỏa thực lực mạnh nhất, nhìn mấy Dị Linh tộc trước mắt tràn đầy tức giận, vừa rồi quát tháo đúng là thanh âm của hắn.

- Ma Diệp đại nhân, ta đã tận lực, nhưng trận pháp này thực sự quá cũ kỹ... Ta cũng không có cách nào!

Dị Linh tộc thôi thúc trận pháp, khuôn mặt xấu hổ, thận trọng nói.

- Bớt nói nhảm, hoạt động nhanh lên một chút, nếu không xuất hiện biến cố, ngươi ta đều đầu rơi xuống đất!

Ma Diệp đại nhân vẫy tay một cái.

- Vâng!

Dị Linh tộc trước mặt không dám nói nhảm, lực lượng toàn thân điên cuồng tuôn ra, bốn phía hội tụ linh khí tốc độ tăng tốc, trận pháp cổ xưa không ngừng lấp lánh, tựa như lúc nào cũng sẽ kích hoạt.

Vẻ mặt Dị Linh tộc kia trở nên trắng, xem ra thể lực sắp không chống đỡ được nữa.

- Nhanh hỗ trợ!

Ma Diệp đại nhân triệu hoán hai người khác.

Hai Dị Linh tộc Kiến Thần Bất Hoại cảnh còn lại không có chút do dự gì, cắn răng một cái, cắt đứt ngón tay, huyết dịch mãnh liệt xông ra.

Ông!

Linh khí trong nháy mắt trở nên cực kỳ nồng đậm, trận pháp thả ra hào quang chói sáng.

- Ừm!

Thấy được trận pháp kích hoạt, Ma Diệp hừ một tiếng, thân thể nhoáng một cái, đi vào ở giữa.

Hô!

Quang mang bao phủ, không gian xuất hiện khe hở, Ma Diệp tiến vào bên trong, thời gian nháy mắt biến mất không thấy gì nữa.

Lạch cạch!

Ma Diệp vừa rời đi, ba vị cường giả Kiến Thần Bất Hoại còn lại, tất cả đều đồng thời bại liệt trên mặt đất. Xem ra kích hoạt trận pháp vừa rồi, trong nháy mắt làm lực lượng toàn thân bọn hắn bị rút sạch.

- Cũng may hoàn thành, nếu không khẳng định sẽ bị chém đầu...

Dù mỏi mệt, ba người vẫn nhếch miệng bật cười.

Vừa rồi nếu không kích hoạt trận pháp, phỏng chừng mạng cũng bị mất. Đang vui vẻ, liền nghe tiếng bước chân truyền đến, sau đó một tộc nhân cao lớn đi tới trước mặt.

- Mưu Vu đại nhân!

Nhìn rõ ràng người tới, ba người vội vàng đứng dậy.

- Ừm, vận chuyển trận pháp, đưa ta đến chỗ Ma Diệp mới vừa đi!

Mưu Vu vẫy tay nói.

Mưu Vu này, đương nhiên là Trương Huyền ngụy trang.

Ma Diệp kia gấp gáp ngồi truyền tống trận rời khỏi như vậy, nhất định là có chuyện đi làm, đã nhìn thấy, tự nhiên phải ngăn cản, thuận tiện tìm hiểu hư thực của Dị Linh tộc.

- Đại nhân cũng muốn đi Thiên Diệp hải?

Mấy Dị Linh tộc kích hoạt trận pháp suýt chút nữa khóc.

Mới vừa truyền tống một lần, mạng cũng sắp mất, lại truyền tống, phỏng chừng không cần sống. Tuy buồn bực, vẫn không nhịn được cắn răng hỏi:

- Thần Linh Hoàng không phải bảo đại nhân đi Dã Tinh hà sao?

Trong lòng Trương Huyền hơi động.

Mưu Vu đi Long Hổ Sơn phong ấn, ở trong miệng đối phương xưng hô Dã Tinh hà, xem ra đối phương xưng hô địa vực, cùng nhân loại cũng không tương đồng.

- Chuyện bên Dã Tinh hà đã xử lý xong, Thần Linh Hoàng để ta mau chóng chạy tới Thiên Diệp hải, hội tụ với Ma Diệp, như thế nào... Còn cần báo cáo ngươi?

Trương Huyền híp mắt lại, sát lục chân khí trùng kích, khôi giáp trên người bay phất phới, tựa như lúc nào cũng sẽ ra tay.

Khôi giáp của Mưu Vu cùng Ngân Giang giống nhau như đúc, chỉ cần thay đổi dung mạo là được, không cần lo lắng quần áo để lộ.

- Thuộc hạ không dám...

Dị Linh tộc kích hoạt trận pháp vẻ mặt khó coi, đành phải tiếp tục hội tụ lực lượng, vận chuyển trận pháp.

Bất quá vừa mới tiêu hao quá lợi hại, giờ phút này có chút lực bất tòng tâm. Hai người còn lại biết không cách nào kích hoạt, khẳng định sẽ bị dạy bảo, nên không dám chần chừ, vội vàng tới hỗ trợ.

- Ta mới vừa xử lý xong chuyện bên Dã Tinh hà, còn không biết tình huống của Thiên Diệp hải, bên kia thế nào rồi?

Không để ý tới mấy người đang vận chuyển trận pháp, Trương Huyền cố ý hỏi.

Nếu Dã Tinh hà là Long Hổ Sơn Địa quật, như vậy Thiên Diệp hải khả năng cũng là một Địa quật khác, vô cùng có khả năng chính là một trong sáu Địa quật bất cứ lúc nào cũng sẽ công phá. Có thể từ nơi này đi qua, vừa vặn cùng nhau giải quyết, miễn cho những người khác phiền toái.

- Bẩm báo đại nhân, thân phận chúng ta quá thấp, cũng không rõ ràng, bất quá vừa rồi nghe Ma Diệp đại nhân nói, Thần Tinh Hoàng cùng Thần Linh Hoàng liên hợp phát ra mệnh lệnh, để chiến sĩ phòng giữ Thiên Diệp hải lập tức xuất kích, không được dừng lại...

Một Dị Linh tộc không nghi ngờ gì hồi đáp.

- Chiến sĩ phòng giữ? Xuất kích?

Trương Huyền nhíu mày.

Trước đó đám người Ngân Giang đối diện Trương gia, không vội vã tấn công, hắn lo lắng có thể là chờ đợi viện quân hay không, hơn một vạn Dị

Linh tộc, vốn rất đáng sợ, khó mà chống lại, một khi viện quân tới, khẳng định không ngăn cản nổi.

Giờ phút này nghe tên kia nói, Thiên Diệp hải gì đó chính là vị trí của viện quân tụ tập.

Nhận được mệnh lệnh, lập tức xuất kích...

Đây là muốn tấn công Địa quật nào?

Có thể bị nguy hiểm hay không?

Hơn nữa mấu chốt nhất là... Thần Tinh Hoàng cùng Thần Linh Hoàng liên hợp phát ra mệnh lệnh!

Vừa rồi bên Ngân Giang nhận được mệnh lệnh là, Thần Linh Hoàng bảo tấn công, Thần Tinh Hoàng bảo tại chỗ đợi chờ... Nói cách khác, ý kiến của hai vị này không thống nhất, mà bây giờ liên hợp phát ra mệnh lệnh, làm cho tất cả mọi người tấn công, đã nhất trí...

- Hiện tại Thiên Diệp hải có bao nhiêu chiến sĩ? Có thể phân ra một chút trợ giúp Dã Tinh hà hay không?

Trương Huyền giả bộ như vô tình, tiếp tục hỏi.

- Thiên Diệp hải đều là binh sĩ mạnh nhất Linh tộc, cường giả ưu tú nhất được Thần Linh Hoàng cùng Thần Tinh Hoàng quản lý, chừng mười vạn!

Một Dị Linh tộc mặt mũi tự hào trả lời.

- Mười vạn?

Trương Huyền nhíu mày, suýt chút nữa không có nhảy lên.

Một vạn binh sĩ, liền để toàn bộ Trương gia xuống Địa quật... Mười vạn đồng thời điều động, coi như Tổng bộ Danh Sư đường cũng không trấn áp được!

Dị Linh tộc lại có loại quân đội quy mô này? Thật mạnh như vậy, Danh Sư đại lục còn có thể thủ được?

- Vâng!

Dị Linh tộc này dường như biết không ít:

- Đây là lần đầu tiên hai đại Hoàng giả liên hợp, tập hợp tất cả cường giả của Linh tộc, ý định tập trung đột phá một lối đi... binh sĩ thông đạo khác đều đi tới Thiên Diệp hải, chỉ có Dã Tinh hà quá xa, mới không có báo tin...

Mắt Trương Huyền sáng lên, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Còn tưởng rằng là đồng thời tấn công 108 Địa quật, còn có mười vạn dự bị, hiện tại xem ra, cũng không phải như vậy. Hẳn là binh sĩ của tất cả Địa quật đều tập trung lại, ý định liên hợp tấn công một cái.

Hơn nữa nghe lời nói của đối phương, Thần Tinh Hoàng, Thần Linh Hoàng lần đầu tiên liên hợp... Kết hợp với trước đó, ba đại Hoàng giả của Dị Linh tộc, hình như cũng không hòa thuận như trong tưởng tượng.

Có khả năng kiêng kỵ lẫn nhau, mới không thể tập hợp binh lực một chỗ, nếu không Tổng bộ Danh Sư đường cũng không trấn áp được.

- Không đúng... Mưu Vu đại nhân, thân là thống lĩnh, làm sao có thể không biết những chuyện này?

Đột nhiên, một Dị Linh tộc ý thức được không đúng, hô lên, hai người khác đồng thời sững sờ, ánh mắt lấp lánh nhìn qua.

Đại thống lĩnh

dtv-ebook.com

- Mưu Vu đại nhân, quả thực hắn phải biết, nhưng ta không biết...

Thấy bị nhận ra, Trương Huyền chẳng muốn tiếp tục ngụy trang, cười ha ha một tiếng.

- Hắn không phải Mưu Vu đại nhân, động thủ...

Đồng tử của ba Dị Linh tộc co rụt lại, đang muốn động thủ, trên không một thân ảnh to lớn nhanh chóng hạ xuống.

Lạch cạch!

Gia hỏa chủ trì trận pháp bị đập thành bánh thịt.

Ngay sau đó một Cốt Long bay ra, há miệng cắn mất đầu một người khác, một thanh yêu đao ung dung chém người cuối cùng thành hai nửa.

Ba Dị Linh tộc tu vi Kiến Thần Bất Hoại mà thôi, đã bị nhận ra, giết là được.

Xử lý xong thi thể, chân khí trong cơ thể Trương Huyền rót vào truyền tống trận trước mắt, ánh sáng chợt lóe, biến mất tại chỗ.

Bản thân hắn chính là trận pháp đại tông sư, hơn nữa lĩnh ngộ không gian không người có thể địch, kích hoạt trận pháp, cực kỳ đơn giản.

Thân ảnh nhoáng một cái, xuất hiện ở một bên truyền tống trận khác, giương mắt nhìn lại, là sơn cốc to lớn, dãy núi bốn phía cao thấp nhấp nhô, hoàn toàn bao vây nơi này.

- Gặp qua thống lĩnh!

Mới vừa đứng vững thân hình, bên tai vang lên thanh âm.

Là mấy binh sĩ bảo vệ trận pháp, cấp bậc đều không cao, hắn là nhìn ra đẳng cấp khôi giáp trên người hắn, nhưng không nhận ra hắn là ai.

- Ừm!

Trương Huyền cũng không trả lời, sải bước đi thẳng về phía trước.

Sơn cốc bao la, Huyết Nguyệt treo chếch ở trên núi, từ xa nhìn lại, tựa như một bức tranh thuỷ mặc.

Vô số binh sĩ tạo thành từng phương trận, phân tán ở toàn bộ sơn cốc, từ xa nhìn lại cực kỳ đều nhịp, không có một chút tạp âm, chỉ bằng vào kỷ luật, liền có thể biết, tuyệt đối là nghiêm chỉnh huấn luyện.

Bởi vì là đội ngũ của mấy Địa quật hòa vào nhau, tuy Mưu Vu lạ mặt, lại không người nghi ngờ, một đường chậm rãi tiến lên, càng đi Trương Huyền càng hoảng sợ.

Những binh sĩ này, tương tự ở Long Hổ Sơn Địa quật, thấp nhất cũng đạt đến Thánh Vực tam trọng. Mười vạn loại cường giả cấp bậc này đồng thời ra tay, Cổ Thánh cũng phải tạm tránh mũi nhọn!

- Nhất định phải ngăn cản, bằng không khẳng định sẽ rơi vào khổ chiến!

Trương Huyền nhíu mày.

Danh Sư đường trải qua nhiều năm như vậy phát triển, toàn bộ cộng lại, gom góp mười vạn Thánh Vực tam trọng còn có thể làm được, nhưng trấn thủ các nơi, lại thêm 108 Địa quật đồng thời có người tấn công, đã sớm phân tán ra.

Một khi đội ngũ này lao ra, dưới tình huống không đề phòng, không biết phải chết bao nhiêu.

Chỉ là làm sao ngăn cản?

Coi như đạt tới Cổ Thánh, cũng không dám mạnh mẽ chống đỡ, chớ nói chi là hiện tại.

Thật muốn xông tới, chỉ sợ còn không có giết mấy người, liền bị vây công, chết cũng không biết chết như thế nào.

Dùng Thiên Đạo chân khí hạ độc... Chân khí trong cơ thể tiêu hao sạch sẽ cũng không đủ... Còn muốn giống như trước đó, mượn lôi đình, không có pháp bảo Thiên Cơ sư cũng vô dụng! Lại nói, tất cả binh sĩ phải nghe lời mới được.

- Tìm thống lĩnh tối cao nhất... Nhìn xem có thể đánh giết hay không!

Suy tư phút chốc, nghĩ không ra biện pháp tốt hơn, mắt Trương Huyền sáng lên.

Bắt người trước hết phải bắt ngựa, bắt giặc trước bắt vua. Đã không thể một mẻ hốt gọn những Dị Linh tộc này, trước nghĩ phương pháp tìm thống lĩnh tối cao nhất lại nói, chỉ cần có thể giải quyết người này, còn lại hắn sẽ đơn giản hơn không ít.

Minh Lý Chi Nhãn vận chuyển, nhìn bốn phía một vòng.

Rất nhanh, một đám binh sĩ vây quanh lều vải to lớn xuất hiện ở trong tầm mắt. Chậm rãi tới gần, tìm địa phương che đậy, ngón tay điểm ra, không gian trước mắt bóp méo, cả người biến mất không thấy gì nữa.

Che giấu tốt thân hình, sau đó bay về phía lều vải, chỉ chốc lát đi tới trước mặt.

Sột soạt!

Ở bên ngoài đợi không lâu, một thống lĩnh giống như hắn, người mặc khôi giáp màu đen, vén rèm cửa lên đi vào, theo sát ở phía sau, Trương Huyền nhẹ nhàng nhoáng một cái, cũng tiến vào bên trong.

Trong phòng, bếp lò bùng cháy, nhiệt độ hơi ấm, nhìn về phía trước, ngồi mười bảy mười tám người, mỗi một cái đều mặc khôi giáp màu đen, vừa nhìn liền biết địa vị tương đương Mưu Vu, cấp bậc thống lĩnh.

- Đều là cường giả Bất Hủ cảnh?

Trương Huyền nhíu mày.

Những người trước mắt này, vậy mà đều là Đại Thánh tứ trọng Bất Hủ cảnh, nhìn thực lực, không thể thấp hơn Mưu Vu, đặc biệt là trung niên nhân ở chính giữa tay cầm kim đao, khí tức mơ hồ, so với Dương sư cũng không kém chút nào!

Thân thể Trương Huyền cứng ngắc, động cũng không dám động.

May mắn không có lỗ mãng, mà đi theo một Dị Linh tộc hắc giáp vào, nếu không cho dù phong cấm không gian bốn phía thân thể, cũng rất dễ dàng bị phát giác.

Trong khoảng thời gian này tiến bộ rất lớn, nhưng đối mặt nhiều cường giả như vậy, khẳng định là trốn không thoát.

- Bẩm báo đại thống lĩnh, bên Bột Tân kia không đồng ý yêu cầu của chúng ta...

Dị Linh tộc hắc giáp vừa mới tiến tới ôm quyền.

- Không đồng ý?

Trung niên kim đao mặt không hề cảm xúc.

- Hắn nói, vật liệu của bọn họ cũng có hạn, không có khả năng phân nhiều cho chúng ta, mọi người đều vì chủ của mình, đừng có so đo chuyện này!

Hắc giáp nhân nói.

- Không so đo? Hắn đánh ý kiến hay a, để chúng ta xung phong, mượn một ít khôi giáp cũng không cho, rõ ràng là nhìn chúng ta tự tìm đường chết, sau đó nhân cơ hội cướp chỗ tốt!

- Không sai, Thần Tinh Hoàng từ trước tới nay tham lam vô độ, không nghĩ tới Bột Tân cũng gian xảo như vậy, tất cả mọi người liên minh, còn muốn xuất công không xuất lực, nào có chuyện tốt như vậy!

...

Nghe Dị Linh tộc hắc giáp nói, trong gian phòng lập tức vỡ tổ. Trung niên kim đao nâng bàn tay lên, cắt đứt thảo luận:

- Nói với bọn họ, không bỏ vốn cũng được, hai đội ngũ chúng ta kề vai sát cánh, ai cũng không thể lùi bước, nếu không thì lấy ra Thần Tinh Giáp do Thần Tinh Hoàng luyện chế, không cần nhiều, một trăm bộ là được. Nếu không... Đánh rồi mới biết! Ta cùng hắn tỷ thí một trận, thắng, theo hắn làm, thua, nghe ta!

- Vâng!

Dị Linh tộc hắc giáp gật đầu, lần nữa lui ra ngoài.

Trương Huyền dừng lại một chút, nhẹ nhàng lóe lên, theo ở phía sau đi ra lều vải. Theo sát người kia, đi một hồi, xa xa nhìn thấy một cái lều vải to lớn.

- Nghe bọn hắn đối thoại, tuy nơi này có mười vạn người, lại chia làm hai nhóm, một cái thuộc về Thần Tinh Hoàng, một cái thuộc về Thần Linh Hoàng!

Trương Huyền suy tư.

Tuy không biết hai đại Hoàng giả này, đến cùng khác nhau ở chỗ nào, nhưng nghe lời nói, kết hợp tin tức trước đó biết, hai thế lực lớn không hòa thuận như trong tưởng tượng.

- Có mâu thuẫn tốt nhất, chỉ cần nghĩ biện pháp khiêu khích, để cho bọn họ đánh nhau... tai hoạ ngầm ở bên Địa quật liền giải trừ...

Ánh mắt Trương Huyền sáng lên.

Mười vạn người, nếu trên dưới một lòng, thật đúng là hết cách rồi, chỉ có thể nghĩ biện pháp báo tin nhân tộc, trước thời hạn làm ra chuẩn bị, nhưng chia làm hai đội ngũ, thoạt nhìn lại có chút không quá hòa thuận... Vậy thì có chỗ thừa dịp!

Thân ảnh Trương Huyền nhoáng một cái, thay đổi dung mạo, sau một khắc phong cấm không gian bốn phía, thân hình hiển lộ ra.

- Khục!

Trương Huyền lộ ra thân hình, cố ý ho khan một tiếng.

- Người nào!

Dị Linh tộc hắc giáp đang định vào lều vải đối diện, nghe được thanh âm, vội vàng xoay người, thấy rõ dung mạo liền giật nảy mình, vội vàng khom người:

- Đại thống lĩnh, ngươi... sao ngươi lại tới đây?

Trương Huyền ngụy trang chính là đại thống lĩnh tay cầm kim đao vừa rồi ở trong phòng.

Khiêu khích ly gián

dtv-ebook.com

- Ta đột nhiên nhớ tới một việc, ngươi chuyển cáo cho Bột Tân!

Bắt chước thanh âm và khí chất của đối phương, Trương Huyền nhìn qua.

- Đại thống lĩnh dặn dò là được!

Dị Linh tộc hắc giáp vội vàng khom người.

- Đưa lỗ tai tới, chuyện này không thể để cho người biết được...

Trương Huyền nhướng mày nói.

- Vâng...

Dị Linh tộc hắc giáp tràn đầy nghi ngờ, vì sao đối phương không truyền âm, suy nghĩ một chút, vẫn đi tới trước mặt, đầu lâu sát lại, không dám nâng lên. Nơi này là đại bản doanh của bọn họ, nằm mơ cũng không dám nghĩ vị trước mắt này là giả.

- Là như vậy...

Trương Huyền hạ giọng, mới nói ba chữ, trước mắt hiện lên một đạo hàn mang.

Dị Linh tộc hắc giáp mới vừa cảm thấy nguy hiểm, tinh thần liền rời thân thể, đầu lâu rơi trên mặt đất.

Hữu tâm tính vô tâm, lại thêm Yêu Dị Huyền Đao, cho dù người này đạt đến Bất Hủ cảnh, cũng bị thuấn sát tại chỗ.

Đương nhiên, cũng là bởi vì đối phương chỉ có Bất Hủ cảnh sơ kỳ, mạnh hơn một chút, liền không dễ dàng như vậy.

Thu thi thể tên này vào trữ vật giới chỉ, loại bỏ tất cả dấu vết, biến thành bộ dáng của đối phương.

Vừa rồi thời điểm chiến đấu, hắn liền phong cấm không gian bốn phía, cho dù có người dò xét, cũng khó có thể phát giác.

Ngụy trang thành Dị Linh tộc hắc giáp, Trương Huyền sải bước đi đến doanh trướng. Vừa tới trước cửa, hai vị binh sĩ, giơ lên trường thương chặn lại đường đi.

- Láo xược! Ta đại biểu đại thống lĩnh của chúng ta đến, còn không mau đi bẩm báo!

Trương Huyền chắp hai tay sau lưng, trong mắt mang theo uy nghiêm. Một hộ vệ chần chờ một chút, xoay người đi vào lều vải, một lát sau vẫy tay nói:

- Mời!

Trương Huyền hừ một tiếng, theo ở phía sau đi vào.

Cái doanh trướng này giống như cái vừa rồi, bên trong cũng ngồi mười mấy cường giả Bất Hủ cảnh, Dị Linh tộc ở giữa khí tức so với đại thống lĩnh cũng không kém chút nào, hắn là Bột Tân trong miệng đối phương nói.

- Ô Mộc đồng ý điều kiện của ta?

Bột Tân thấy hắn lần nữa đi vào, mí mắt khẽ nhấc.

- Đại thống lĩnh đồng ý, có điều có chút chi tiết, muốn cùng ngươi ngay mặt hiệp thương!

Trương Huyền gật đầu.

- Kẻ thức thời mới là tuấn kiệt, xem ra Ô Mộc cũng không có quật cường như trong truyền thuyết!

Nghe được đồng ý, Bột Tân dường như cũng không ngờ tới, ngay sau đó cười ha ha:

- Hiệp thương ở đâu?

- Việc quan hệ hai nhà liên minh, cần cẩn thận, ngay ở khe núi chính giữa hai đại trướng, nếu như ngươi không có ý kiến, mời ở sau nửa canh giờ đi tới, đại thống lĩnh nhà ta sẽ chờ ở nơi đó!

Trương Huyền nói.

Vừa rồi thời điểm tới, nhìn thấy giữa hai lều vải có một khe núi, địa phương không lớn.

- Tốt!

Bột Tân gật đầu.

- Cáo từ!

Trương Huyền lui ra ngoài, vừa mới rời khỏi, một Dị Linh tộc trong lều vải đứng dậy, vội vàng ôm quyền.

- Đại thống lĩnh, Ô Mộc từ trước tới nay gian xảo, lần này đột nhiên nói như vậy, ta sợ có bẫy!

- Đúng vậy, tên này hẹn ngươi ra ngoài, sợ có mai phục!

Lại có người nói.

- Muốn mai phục ta, không dễ dàng như vậy! Lại nói, khoảng cách gần như vậy, các ngươi đều ở đây, chắc hẳn hẳn cũng không dám phá hủy tình hình tốt đẹp vừa mới liên minh!

Bột Tân hừ lạnh một tiếng, lòng bàn tay xuất hiện một thanh trường thương, xé rách không gian bốn phía.

- Bất quá tâm phòng bị người không thể không có, một lát nữa các ngươi phân tán ở bốn phía, một khi phát hiện có vấn đề, liền lập tức xông lại!

- Vâng!

Mọi người đồng thời gật đầu.

...

Rời khỏi doanh trướng của đối phương, Trương Huyền quay trở về, chỉ chốc lát trở lại đại trướng trước đó.

- Bẩm báo đại thống lĩnh, ta nói sự tình tỷ thí của ngươi với Bột Tân, hắn, hắn...

Vẻ mặt Trương Huyền xấu hổ, dường như không tiện nói ra.

- Cứ nói đừng ngại!

Đại thống lĩnh nói.

- Vâng... Hắn nói, thực lực của ngươi, không xứng tới động thủ, thật dám đi qua, biết làm ngươi... Quỳ xuống cầu xin tha thứ!

Bờ môi Trương Huyền run rẩy.

- Quỳ xuống cầu xin tha thứ? Khẩu khí thật lớn! Vậy để ta xem một chút, đến cùng có dạng thực lực gì, để cho ta cầu xin tha thứ!

Rầm!

Đại thống lĩnh Ô Mộc đứng dậy, bốn phía thân thể tựa như có gió lốc vây quanh, đôi mắt mang theo ngọn lửa tức giận.

- Hắn hẹn đại thống lĩnh sau nửa canh giờ, ở trong khe núi quyết đấu...

Trương Huyền tiếp tục nói.

- Tốt, ta sẽ như ước nguyện của hắn!

Ô Mộc run trường đao trong tay lên, phát ra thanh âm nghẹn ngào.

- Đại thống lĩnh, Bột Tân dám ăn nói ngông cuồng như thế, lại không kiêng nể gì cả, ta sợ có bẫy!

Một Dị Linh tộc đứng dậy.

- Đúng vậy, đại nhân nhất định phải cẩn thận!

Cũng có người đứng lên.

- Ừm, trước đó ta hẹn tên này, phòng thủ mà không chiến, lần này dám to gan như thế, chỉ sợ không có đơn giản như vậy, Hòa Mộc, Khuê Ly, hai người các ngươi đi xem khe núi kia một chút, nghiêm ngặt theo dõi, có động tĩnh gì lập tức trở về bẩm báo!

Ô Mộc khoát tay áo.

- Vâng!

- Vâng!

Hai Dị Linh tộc vội vã đi ra ngoài.

- Ta quen thuộc khe núi kia, ta đi cùng với bọn họ!

Trương Huyền vội vàng ôm quyền.

- Đi đi!

Ô Mộc xua tay.

Trương Huyền xoay người đi ra, vội vã đuổi theo.

- Hai vị chờ ta một chút, ta quen thuộc khe núi kia, mang các ngươi đi tới...

Hai Dị Linh tộc gật đầu, ba người che lấp khí tức, lặng lẽ tiến lên, chỉ chốc lát liền đi tới khe núi.

- Hai vị tốt nhất phân tán giấu kỹ, nếu như bọn họ có hoạt động mà nói, cũng có thể có chỗ đề phòng...

Trương Huyền dặn dò.

Hai người cảm thấy có lý, vừa mới quay người tìm kiếm chỗ ẩn thân thích hợp, thân thể đồng thời nhoáng một cái, ngã trên mặt đất.

Một cái bị Long Cốt Thần Thương đâm thủng trái tim, một cái bị Yêu Dị Huyền Đao chém xuống đầu lâu.

Chém giết xong hai người, Trương Huyền lấy đi thi thể, thân thể nhoáng một cái, biến thành bộ dáng của Bột Tân, thẳng tắp bay về doanh trướng. Còn chưa tới trước mặt, tiếng cười liền vang lên.

- Ô Mộc, không dám nghênh chiến cứ việc nói thẳng, phái người đánh lén ta, đây chính là kết quả của bọn họ...

Phần phật!

Tiếng nói kết thúc, vẫy tay một cái, ba thi thể thẳng tắp bay về phía doanh trướng, mà bản thân thì xoay người rời đi.

Đám người Ô Mộc lao ra lều vải, nhìn ba thi thể nằm dưới đất, chính là Hòa Mộc, Khuê Ly cùng Dị Linh tộc hắc giáp vừa rồi phái ra, tức giận đến sắp nổ tung. Đã liên minh, tên này lại trắng trợn tàn sát thuộc hạ của hắn, quả thực khinh người quá đáng.

- Bột Tân, không giết ngươi, ta liền không gọi Ô Mộc!

Ô Mộc quát to một tiếng, cũng nhịn không được nữa, thẳng tắp vọt tới doanh trướng của đối phương.

Phía sau hắn rất nhiều Dị Linh tộc hắc giáp nhìn thấy đồng bạn bị giết, cũng từng cái lên cơn giận dữ, không kìm nén được đi theo sát.

Doanh trướng đối diện đang phỏng đoán, mục đích Ô Mộc hẹn đến cùng là cái gì, liền cảm thấy một cỗ khí tức to lớn hạ xuống, ngay sau đó đao khí huy hoàng lăng không, chém lều vải thành hai khúc.

Hô hô hô!

Mọi người vội vàng bay lên, nhìn thấy Ô Mộc cầm đao đứng lơ lửng trên không, Bột Tân nhíu mày:

- Ô Mộc, ngươi muốn làm gì? Nổi điên làm gì!

Không phải đồng ý điều kiện của mình sao? Tại sao lại đột nhiên xông lại, biểu lộ như muốn giết người?

- Bớt giả ngu cho ta, có bản lĩnh liền để ta xem một chút, đến cùng có dạng thực lực gì...

Ô Mộc chẳng muốn nói nhiều, trường đao run lên, thẳng tắp bổ tới.

Hoàn toàn loạn

dtv-ebook.com

Tê lạp!

Đao khí tung hoành, không gian vỡ vụn, sát lục chi khí mạnh mẽ phá không tới, kích thích linh hồn.

- Ngươi tự tìm cái chết!

Thấy tên này không nói hai lời liền hạ sát thủ, Bột Tân tức đến lông mày nhảy loạn, trường thương đâm vào không trung, tiến lên đón.

Đinh đinh đinh!

Đao thương đối đầu, tỏa ra ánh sáng chiếu rọi toàn bộ bầu trời.

Hai vị này đều là Bất Hủ cảnh tiếp cận đại viên mãn, dưới Cổ Thánh có thể xưng vô địch, toàn lực giao thủ, nhất thời đánh thiên băng địa liệt, ánh sáng của Huyết Nguyệt cũng bị che lấp màu sắc.

- Tên này có bị bệnh không...

Càng đánh Bột Tân càng buồn bực.

Tên này mới vừa phái người tới, đồng ý điều kiện, còn hẹn đi trao đổi, hắn cũng chuẩn bị kỹ càng nên nói cái gì, ai biết căn bản không đợi được nửa canh giờ liền xông lại, chiêu chiêu liều mạng, muốn làm gì? Ăn thuốc kích thích sao?

- Ô Mộc, ngươi đây là phá hư liên minh, một khi xảy ra vấn đề, ta không ngại đi chỗ Thần Linh Hoàng kiện ngươi!

Bột Tân nhịn không được nữa quát lớn.

- Kiện ta? Ngươi có lá gan, liền quang minh chính đại đến, ra tay với thuộc hạ của ta, chẳng lẽ còn sợ ngươi kiện?

Ô Mộc sắp bùng nổ, trường đao hóa thành gió lốc, chiêu chiêu trí mạng.

- Ra tay với thuộc hạ của ngươi? Ngươi nói cái gì?

Bột Tân ngẩn ngơ:

- Không muốn ngậm máu phun người!

- Hòa Mộc, Khuê Ly... liên thủ, Bất Hủ cảnh viên mãn cũng có thể chống lại, không phải ngươi thì là ai...

Ô Mộc cắn răng.

Ba thuộc hạ của hắn đều là cường giả Bất Hủ cảnh, dù chỉ là sơ kỳ, sức chiến đấu cũng cực kỳ kinh người, lặng yên không một tiếng động giết chết, nơi này trừ đối phương, thì không có ai có thể làm được. Huống chi tên này còn chạy đến nhà bọn họ ném thi thể, bị không ít người nhìn thấy!

- Ngươi ý tứ, là ta giết đám người Hòa Mộc, Khuê Ly?

Bột Tân sửng sốt một chút, nhướng mày, vừa định giải thích, liền thấy quân doanh của mình đột nhiên ánh lửa chiếu rọi, dường như có người đốt cháy doanh trướng. Ngay sau đó, một thanh âm từ trong đám người vang lên.

- Bên Thần Linh Hoàng căn bản không muốn cùng chúng ta kết minh, bọn họ bố trí mai phục, muốn giết chúng ta, hiện tại Ô Mộc đại thống lĩnh đã dẫn người giết tới...

Thanh âm to rõ vang lên ở trong quân doanh yên tĩnh, tựa như đá ném vào mặt hồ yên bình.

Trong nháy mắt, tất cả mọi người xôn xao.

Ô Mộc cùng Bột Tân ở trên không trung đại chiến, đao đao trí mạng, không ít binh sĩ đều thấy được, vốn đang không hiểu chuyện gì xảy ra, nghe nói như thế, lập tức giật mình, từng cái tức sắp nổ tung.

- Liều mạng với bọn hắn!

- Nguyên lai là muốn ra tay với chúng ta, còn tìm cớ, vô sỉ!

- Các huynh đệ xông lên, Thần Tinh Hoàng nhất mạch chúng ta quyết không thể để cho người ta coi thường...

- Đã sớm nhìn bọn họ không vừa mắt, giết sạch bọn họ...

...

Từng tiếng la bất ngờ vang lên, vô số binh sĩ bị nhen nhóm nhiệt huyết trong cơ thể, có điều đây đều là binh sĩ, được huấn luyện nghiêm chỉnh, mặc dù cực kỳ tức giận, nhưng không có đạt được mệnh lệnh chuẩn xác, nên không có động.

- Còn ở nơi này đợi làm gì? Người khác đến cửa bặt nạt, còn chưa động thủ...

Một Dị Linh tộc hắc giáp bay tới quá.

Rất nhiều binh sĩ liếc mắt nhìn, đúng là một vị trong rất nhiều “thống lĩnh” của bọn họ, lại không nói nhảm, trong âm thanh nổi giận, vọt về phía trận doanh đối diện.

- ...

Ô Mộc cùng Bột Tân đang chiến đấu ở trên không, hiển nhiên không nghĩ tới sẽ xuất hiện loại tình huống này, tất cả đều ngẩn ngơ, nhịn không được ngừng tay.

- Không đúng...

Ô Mộc nhíu mày.

Tuy rất tức giận, nhưng có thể làm được đại thống lĩnh, tuyệt không phải hạng người thảo mãng, tiếng la vừa rồi ra quá trùng hợp, trong nháy mắt liền đốt cháy tâm tình của tất cả mọi người, nếu như nói không có dự mưu, đánh chết cũng không tin.

- Hách Lâm, Thuần Mục, Bạch Diệp... Mấy người các ngươi mau đi xem một chút, ngàn vạn lần không thể đánh nhau...

Ô Mộc vội vàng quay đầu dặn dò.

Mới vừa liên minh, còn chưa bắt đầu đối chiến Danh Sư, bên này liền đánh nhau, bên Thần Linh Hoàng cũng không tiện báo cáo ah! Thống soái một quân, không thể hành động theo cảm tính.

- Vâng!

Mấy người vội vàng rời khỏi, thời gian không dài, Hách Lâm thống lĩnh lao đến:

- Đại thống lĩnh, không tốt, người bọn hắn nhìn thấy chúng ta, không nói lời gì, liền trắng trợn tàn sát, Thuần Mục, Bạch Diệp... tiến lên khuyên can, đã bị hắn bọn họ giết!

Nói xong cổ tay khẽ đảo, mấy cỗ thi thể nằm trên mặt đất, không còn hô hấp. Nhìn thấy thi thể nằm trên đất, thân thể Ô Mộc nhoáng một cái, con mắt sắp toác ra máu tới.

- Bột Tân, ta không ngừng nhường nhịn ngươi, ngươi là khinh người quá đáng...

Mình có mười thống lĩnh, trong chớp mắt liền bị giết bảy tám cái, cũng nhẫn không được nữa, trường đao lần nữa bổ tới.

- Ô Mộc huynh, chuyện này ta cảm thấy không có đơn giản như vậy, người của ta không có khả năng hạ sát thủ...

Bột Tân vội vàng nói, lời còn chưa dứt, một Dị Linh tộc hắc giáp bay tới:

- Đại thống lĩnh, chúng ta đã có sáu vị thống lĩnh bị giết hại, có điều cho dù chết, cũng kéo sáu người bọn họ đệm lưng...

Nói xong, đồng dạng lật bàn tay một cái, sáu thi thể mặc áo đen nằm trên mặt đất. Vừa rồi đại loạn, hắn cũng phái người đi điều tra, không nghĩ tới sáu người tất cả đều bị giết.

- Ô Mộc... Ngươi nói thế nào?

Bột Tân nhịn không được nữa, da mặt run rẩy, hàm răng sắp cắn nát.

- Giết tốt!

Ô Mộc hét dài một tiếng.

Vốn cho là bên mình một mực bị động ăn đòn, không nghĩ tới các huynh đệ không hề yếu, đã chém giết sáu vị thống lĩnh của đối phương.

- Xem ra ngươi là tới thật, đã như vậy, không chết không thôi!

Thấy đối phương nói ra lời này, Bột Tân kìm nén không được, trường thương nâng lên đâm tới.

Rầm!

Thương khí tung hoành, toàn lực ra tay mới phát hiện, Bột Tân đã lĩnh ngộ thương đạo chân giải, thực lực cực mạnh.

Ô Mộc cũng không yếu thế, đao khí liên tục, rõ ràng lĩnh ngộ đao đạo chân giải. Thời gian nháy mắt, hai người đánh khó phân thắng bại.

- Hoàn toàn loạn...

Trong đám người, một Dị Linh tộc hắc giáp tay cầm trường thương thấy hai người đánh hừng hực khí thế, khóe miệng có chút nâng lên, chính là Trương Huyền.

Vừa rồi hắc giáp thống lĩnh qua lại bẩm báo, đúng là hắn ngụy trang.

Những thống lĩnh này chất thành một đống, khả năng không có cách nào đánh lén, phân tán ra, lại thêm hắn hóa thân vô số, giết giống như thái thịt chém dưa, chừng mười phút đồng hồ, thống lĩnh hai bên chết ở trong tay hắn đã không dưới mười lăm người.

Có những thi thể này, lại thêm có thể ngụy trang dung mạo đối phương, cho dù Ô Mộc, Bột Tân mưu trí vô song, cũng bị kích động quá sức.

Bọn họ làm sao cũng không nghĩ đến, có người có thể ngụy trang thành thuộc hạ tín nhiệm nhất, kết quả ngay cả mình cũng phân biệt không ra.

- Bách Khâm thống lĩnh, sao ngươi lại ở đây? Bên kia đã đánh nhau...

Đang xem náo nhiệt, một Dị Linh tộc hắc giáp bay đến trước mặt, Trương Huyền không nói hai lời, giơ tay chém xuống.

Tạch tạch!

Đầu đối phương rơi trên mặt đất.

Chém xong đối phương, dung mạo trên mặt Trương Huyền biến đổi, thành một vị thống lĩnh bên kia, ngay sau đó một thanh âm trong đám người vang lên.

- Bách Khâm thống lĩnh bị giết, mọi người báo thù cho hắn...

Thanh âm to rõ, vang vọng trong đám người. Đã loạn, vậy để “loạn” trở nên điên cuồng hơn một chút đi!

Chém giết đại thống lĩnh

dtv-ebook.com

Qua lại du tẩu, phân thân, Kim Nguyên đỉnh, Yêu Dị Huyền Đao, Long Cốt Thần Thương đều ẩn giấu ở trong đám người, tìm tới cơ hội liền động thủ.

Không đến mười phút, Dị Linh tộc Thánh Vực cửu trọng chết ở trong tay hắn đã không dưới mấy trăm.

- Tất cả hắc giáp thống lĩnh, tất cả đều chết rồi...

Qua lại mấy vòng, phát hiện tất cả hắc giáp, thống lĩnh cùng tướng quân đều chết sạch, lúc này Trương Huyền mới thở phào nhẹ nhõm.

Tu luyện Phong Thánh giải, thêm vào lợi dụng phương pháp đột phá thượng phẩm của Khổng sư tấn cấp Đại Thánh, chân khí trong cơ thể hắn có thể nói vô cùng vô tận, lại thêm nhiều người hỗn loạn, năng lực ngụy trang xuất chúng, chỉ cần bị gặp, hầu như đã chú định kết cục chắc chắn phải chết.

Dị Linh tộc hắc giáp giao chiến chém giết lẫn nhau, trên tổng số chết ở trong tay đối phương ngay cả một phần ba cũng chưa tới.

- Hiện tại mới coi như hoàn toàn loạn...

Không có những thống lĩnh, tướng quân này chỉ huy, hai bên đã hoàn toàn xáo trộn, chiến trường mười vạn người, mỗi giây đều có người bị chém giết.

Từ đầu đến giờ, thận trọng tính toán, ít nhất có hơn hai vạn Dị Linh tộc chết ở trong hỗn chiến.

- Chủ yếu nhất là hai người này, bọn họ không chết, những người kia sớm muộn gì cũng sẽ ngưng chiến...

Trương Huyền dừng lại, nhìn về trên không.

Lúc này Ô Mộc cùng Bột Tân vẫn chiến đấu, thủ đoạn của hai người tương đương, lại hiểu rõ nhau, đánh lâu như vậy đều đã bị thương, nhưng không quyết ra sinh tử được.

Chỉ cần hai người này không chết, lấy địa vị cùng thân phận của bọn hắn, khẳng định sẽ dừng tay.

Có thể làm đến vị trí đại thống lĩnh, khẳng định không ngốc, mới vừa rồi là rất tức giận, nhưng chiến đấu một hồi, tất nhiên sẽ tỉnh táo lại, cảm thấy không đúng. Đặc biệt là phát hiện tất cả hắc giáp thống lĩnh đều chết sạch, ngu nữa cũng biết bị người khác hố rồi.

- Nhất định phải ở trước bọn hắn phản ứng lại, chơi chết một cái...

Mắt sáng lên, đang suy nghĩ có biện pháp gì tốt, liền nghe trên không thanh âm của Ô Mộc vang lên.

- Bột Tân, ngươi ta tái chiến, cũng khó phân thắng bại, không bằng hôm nay kết thúc, thù hôm nay ta sẽ ghi nhớ...

Đại đao run lên, chặn lại trường thương của đối phương, Ô Mộc cất cao giọng nói.

- Ta cũng sẽ ghi nhớ...

Bột Tân gật đầu.

Hai người bọn họ thực lực tương đương, đánh khó bỏ khó phân, không dám có tinh thần dư thừa nhìn tình huống ngoại giới, giờ phút này còn không biết, thuộc hạ đã bị giết không sai biệt lắm. Nếu biết, khẳng định đều sẽ phun máu tươi, từ không trung rơi xuống.

- Không cần ghi nhớ, đại thống lĩnh, hiện tại liền hắn giết, nếu không làm sao xứng đáng huynh đệ đã chết...

Bột Tân còn chưa nói xong, liền thấy một thuộc hạ bay tới, trường thương trong tay thẳng tắp đâm tới Ô Mộc.

- Hoa Mộc Triết, ngươi...

Bột Tân nhận ra người này, đúng là một thuộc hạ của hắn, mới vừa đạt tới Bất Hủ cảnh sơ kỳ, thực lực kém Ô Mộc rất xa.

- Coi như ta vi phạm mệnh lệnh của ngươi, hắn đồ sát nhiều huynh đệ của ta như vậy, coi như ngày hôm nay chết ở trong tay hắn, cũng muốn báo thù...

Trường thương trong tay Hoa Mộc Triết không ngừng run rẩy.

Ô Mộc sắp điên rồi.

Cái tên này nói chết ở trong tay mình, trên thực tế con mẹ nó là ta căn bản ngăn cản không nổi có được hay không?

Con hàng này, trước đó nghe qua, từ trước tới nay rất bình thường, làm sao đột nhiên trở nên hung mãnh như vậy?

Hô hô hô!

Thương tốc càng lúc càng nhanh, Ô Mộc liên tiếp lui về phía sau, Hoa Mộc Triết cắn răng:

- Đại thống lĩnh, chúng ta cùng một chỗ giết hắn...

- Chuyện này...

Bột Tân chần chừ.

Tuy nhìn thấy thuộc hạ chết ở trước mắt, cực kỳ tức giận, nhưng đối phương là người của Thần Linh Hoàng, ngày hôm nay chết ở chỗ này, sự

tình liên minh liền đừng nói nữa.

- Hoa Mộc Triết, tâm tình của ngươi, ta có thể hiểu được, sự tình giết hắn, chúng ta sau đó bàn lại...

Bột Tân nhịn không được nói.

Lời còn chưa dứt, liền thấy thân hình của Hoa Mộc Triết đột nhiên biến nhanh, giống như thuấn di xông về phía trước, cùng thời khắc đó, không gian bên người Ô Mộc ba động, tựa như bị lực lượng đặc thù gì phong cấm.

Ngay sau đó, một cỗ công kích linh hồn quét sạch, Ô Mộc vốn bị thương, mệt bở hơi tai, nơi nào chống đỡ được nhiều thủ đoạn như vậy, đồng tử co rụt lại, ngay sau đó nhìn thấy mũi thương càng lúc càng lớn, sắp cắm vào trong cổ họng.

- Ngươi không phải... Hoa Mộc Triết!

Ầm ầm!

Đúng lúc này, thanh âm nổi giận vang lên, một thanh trường thương nhanh chóng vọt tới, ngăn cản mũi thương của Hoa Mộc Triết.

Bành!

Lực lượng đối đầu, trường thương của người sau lập tức đứt gãy ra.

Lộc cộc lộc cộc lộc cộc lộc cộc!

Phong cấm không gian nghiền nát, Ô Mộc liên tục lui về sau mấy bộ, mồ hôi chảy ròng ròng.

Nếu không phải vừa rồi Bột Tân ở thời khắc sống còn xuất thủ cứu giúp, hắn khẳng định sẽ bị một thương đâm thủng cổ họng, trực tiếp tử vong.

- Ngươi đến cùng là ai... Chẳng lẽ, vừa rồi những người kia cũng là ngươi giết?

Một thương đẩy lùi Hoa Mộc Triết, Bột Tân tay cầm trường thương, gắt gao nhìn chằm chằm “thuộc hạ” trước mắt, hàm răng cắn chặt.

Vị thuộc hạ này, đến cùng có thực lực như thế nào, hắn rõ rõ ràng ràng, nhưng trước mắt trực tiếp thi triển ra ba loại chân giải đặc thù, ngay cả hắn cũng không làm được, lại nhìn không ra là giả, thì thật sự mù!

Biết hắn là giả, kết hợp với chuyện lúc trước, nơi nào không biết chuyện gì xảy ra! Không nghĩ tới bọn họ lại bị một người trêu đùa đến bây giờ cũng không tự biết.

- Là ta giết...

Hoa Mộc Triết thấy bị nhìn ra, lắc đầu, thân thể nhoáng một cái, biến thành một thanh niên, chính là Trương Huyền.

Vốn nghĩ chỉ cần chém giết một cái, còn lại một cái liền đơn giản, không nghĩ tới vừa ra tay đã bại lộ, làm cho đối phương nhận ra được.

Thật ra thì vừa rồi nếu sử dụng Long Cốt Thần Thương, coi như Ô Mộc phát hiện cũng đã chậm, nhưng vì không bại lộ thân phận, dùng chính là vũ khí của Hoa Mộc Triết, uy lực không đủ, lúc này mới bị đối phương chặn lại, cứu được một mạng.

- Chết!

Thấy quả nhiên là ngụy trang, Bột Tân giận dữ, cũng nhịn không được nữa, trường thương run lên.

- Ăn ta một đao!

Giờ phút này Ô Mộc cũng phản ứng lại, vừa nghĩ tới lại bị một thanh niên trêu đùa, tổn thất nặng nề, tức giận đến muốn bùng nổ, đao mang như điện, mạnh mẽ bổ tới.

Xì xì xì!

Một thương một đao lăn lộn hạ xuống, tuy trước thời hạn không có luyện tập qua phối hợp, nhưng thân là binh sĩ, đã sớm hòa thân pháp hợp kích vào cốt tủy, đồng thời ra tay, Trương Huyền liên tiếp lui về phía sau.

Long Cốt Thần Thương xuất hiện ở trong lòng bàn tay, vội vàng tiến lên đón. Dù hai người này đều bị thương, hơn nữa tình trạng kiệt sức, nhưng dù sao cũng là Bất Hủ cảnh tiếp cận đại viên mãn, đồng thời liên thủ, Trương Huyền ngăn cản không nổi.

- Vẫn xem nhẹ bọn họ...

Cảm nhận được áp lực càng lúc càng lớn, trong miệng Trương Huyền âm thầm phát khổ.

Vốn nghĩ chỉ cần chém giết một người, còn lại sẽ dễ dàng giải quyết, không nghĩ tới một người cũng giết không được, ngược lại bị vây công.

Tiếp tục như vậy, coi như thủ đoạn hắn rất nhiều, cũng sẽ chật vật không chịu nổi.

Từ đó làm cho kế hoạch xử lý những Dị Linh tộc này rơi vào khoảng không.

Liên tục lui về sau bảy tám bước, đang nghĩ ngợi dùng chiêu số gì đối phó, liền thấy đầu của Ô Mộc cùng Bột Tân đồng thời nổ tung, ngay sau đó một thân ảnh xuất hiện ở trước mắt.

- Sớm nói cho ngươi, một quyền đấm chết được rồi... Lại không nghe!

Phân thân chắp tay sau lưng, vẻ mặt lạnh nhạt nói.

Hoàn toàn thắng lợi

dtv-ebook.com

Nhìn thi thể từ trên không rơi xuống, bàn tay Trương Huyền trảo một cái, thu vào trữ vật giới chỉ.

Vừa rồi thời điểm hiển lộ chân thân, liền phong cấm không gian phía dưới, để rất nhiều binh sĩ giao chiến không nhìn thấy tình huống trên bầu trời, nếu không cho bọn hắn biết, người ngoài muốn giết đại thống lĩnh của bọn hắn, phỏng chừng còn không có thành công, liền bị đánh xuống.

Thấy thi thể không có rơi xuống lộ tẩy, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, nhìn về phía phân thân, khóe miệng giật một cái.

Biết đơn độc một người đánh không lại Ô Mộc, Bột Tân, trước thời hạn giấu phân thân, phong cấm không gian ở chỗ này, một bên chiến đấu một bên dẫn đối thủ tới, quả nhiên có hiệu quả.

Bất quá bất kể nói thế nào đối phương cũng là siêu cấp cường giả, vốn cho rằng coi như phân thân đánh lén, cũng nhiều nhất kiềm chế lại bọn họ, bản thân nhân cơ hội tìm cơ hội, không nghĩ tới hai quyền liền đánh nát...

Chẳng lẽ thực lực của người này còn mạnh hơn trước đó?

Còn tưởng rốt cục đột phá, có thể giáo huấn đối phương một trận, hiện tại xem ra, loại sự tình này tốt nhất đừng suy nghĩ... nếu không khẳng định sẽ bị đánh mặt mũi bầm dập, vô cùng thê thảm.

- Ngươi đi xuống tiếp tục tìm cơ hội phục kích đi!

Biết nói chuyện với phân thân sẽ bị đả kích, thân thể Trương Huyền nhảy lên, bay xuống phía dưới, thời gian nháy mắt liền đến dưới phong cấm,

lúc này đã biến thành bộ dáng của Ô Mộc.

- Bột Tân đã bị ta đánh chết, tất cả mọi người nghe lệnh, giết cho ta, giết đến bọn họ không còn mảnh giáp...

Thanh âm đâm thủng trời cao, truyền vào trong tai mọi người.

- Giết sạch đám con rùa kia!

- Để cho bọn họ biết sự lợi hại của chúng ta...

Nghe được đại thống lĩnh hạ mệnh lệnh, đội ngũ bên Thần Linh Hoàng, tất cả đều sĩ khí dâng cao.

Trái lại, người đối diện tâm bắt đầu tán loạn, vốn thế lực ngang nhau, rất nhanh liền nghiêng về một phía.

Bên Thần Tinh Hoàng chết càng ngày càng nhiều, thậm chí đã có xu thế chạy tứ tán.

Bất quá ngay thời điểm không cách nào ngăn cản, bất cứ lúc nào cũng sẽ toàn quân bị diệt, một bóng người máu me khắp người từ không trung bay tới.

- Ha ha, muốn giết Bột Tân ta, không dễ dàng như vậy, vừa rồi ta giả chết lừa qua tên này, lúc này Ô Mộc đã bị chém giết! Các huynh đệ, giết trở về cho ta, người của Thần Tinh Hoàng chúng ta, tuyệt không chịu thua...

Bóng người thanh âm to rõ, người Thần Tinh Hoàng vốn không có ý chí chiến đấu, nghe nói như thế, lần nữa dấy lên đấu chí, từng cái cắn chặt hàm răng xông tới.

Cuối cùng vẫn là đại thống lĩnh của chúng ta thắng, đã như vậy chúng ta liền không thể thua, nhất định giết đến bọn họ biết lợi hại...

Bên này sĩ khí đại chấn, đối diện thì một mảnh kêu rên.

Vốn nghĩ đại thống lĩnh của mình chiến thắng, bọn họ khẳng định cũng có thể thắng được, không nghĩ tới cuối cùng thắng là Bột Tân!

Lại thêm không có thống lĩnh, các tướng quân chủ trì, rất nhiều binh sĩ nhất thời hoảng loạn lên.

Chỉ chốc lát, tình hình đại thắng nghịch chuyển, bên Thần Tinh Hoàng khí thế càng ngày càng mạnh, đối phương bắt đầu chạy trốn. Mắt thấy không kiên trì nổi, lại một bóng người xuất hiện ở trên không trung.

- Không phải chỉ có ngươi biết giả chết, Ô Mộc ta cũng biết, chư vị huynh đệ, cuối cùng vẫn là ta thắng, lần này Bột Tân bị ta hoàn toàn giết chết, mọi người nhanh giết trở về!

Nghe được thanh âm, mọi người ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy Ô Mộc vừa rồi rõ ràng đã chết, chẳng biết lúc nào xuất hiện lần nữa ở trên không trung, vẻ mặt dữ tợn.

Binh sĩ hai bên:

- ? ? ?

Hai bên đối chiến, lúc sống còn có thể liên tục giả chết... Còn có thể chơi như vậy?

Làm sao cảm giác đại chiến máu tanh như thế, lại giống như trò đùa thế nhỉ? Mấu chốt nhất là... Đại ca, các ngươi ai sống ai chết, có thể cho cái tin chính xác không? Cứ như vậy, tim chúng ta thật sợ ah!

- Còn chưa động thủ? Bột Tân thật bị ta chém giết, mọi người nhanh động thủ, nếu không lấy tội phản bội xử tử!

Thấy mọi người đều ngẩn ở ngơ tại chỗ, Ô Mộc gào lên một tiếng.

- Giết ah...

Thấy đại thống lĩnh hạ mệnh lệnh bắt buộc, bên Thần Linh Hoàng lần nữa ý chí chiến đấu sục sôi, lại vọt tới.

- Ha ha, Ô Mộc, ngươi nghĩ không ra, ta lại giả chết, có thể chết ở trong tay Bột Tân ta, ngươi cũng không tính oan uổng... Mọi người nghe mệnh lệnh của ta, cùng một chỗ phản kích, nhất định không thể để cho bọn họ còn sống rời đi...

Trên không lại thêm ra thân ảnh của Bột Tân.

- ...

Bọn binh lính đều điên rồi.

Đại thống lĩnh, ngươi có thể chết một lần được không? Chết đi sống lại như vậy... Chúng ta thật không biết nên làm sao bây giờ ah!

Tâm thật mệt!

Lần đầu tiên tất cả binh sĩ đều hi vọng đại thống lĩnh của mình chết thật, mà không phải đột nhiên giả chết, sống lại, sau đó lại bị giết...

- Không sai biệt lắm...

Không giống mọi người sụp đổ, nhìn mười vạn đại quân chiến đấu một hồi, ngay cả một vạn người cũng chưa tới, lúc này Trương Huyền mới thở phào nhẹ nhõm.

Một vạn người này, cơ bản đều bị trọng thương, nhìn bộ dáng bây giờ, hắn là không được tổ hợp trận pháp hợp kích, sinh ra uy hiếp với hắn.

Lại đợi nửa canh giờ, một vạn người cũng gần như tiêu hao sạch sẽ, chỉ còn lại không đến năm ngàn, Trương Huyền mới vẫy tay một cái.

Phân thân, Kim Nguyên đỉnh, Yêu Dị Huyền Đao, Long Cốt Thần Thương... cùng một chỗ xông qua.

Những binh lính này, chẳng qua Thánh Vực tam tứ trọng, lại thêm từng cái trọng thương, nơi nào chống đỡ được những nhân vật có thể so với Bất Hủ cảnh, không đến mười phút, toàn bộ bị chém giết sạch sẽ.

Nhìn thi thể đầy đất, lúc này Trương Huyền mới cảm thấy thở phào nhẹ nhõm, toàn thân rã rời, trong đầu cũng có chút chóng mặt.

Tuy chiến đấu không có ra bao nhiêu lực lượng, hai bên hầu như đều là tự giết lẫn nhau, nhưng một mực đổi tới đổi lui, lại muốn phòng ngừa người khác phát hiện, vẫn rất tiêu hao tinh thần.

Đặc biệt là lực lượng linh hồn, cảm giác sắp muốn tiêu hao sạch sẽ.

May mắn thành công!

Nếu không đối phương trước thời hạn phát hiện, tất cả sự tình đều là hắn tự biên tự diễn, dù chỉ còn lại một vạn binh sĩ, cũng không phải thực lực của hắn bây giờ có thể chống lại.

Đi vào không gian gấp, ngồi dưới đất, lấy ra bảo vật bổ sung lực lượng, điên cuồng hấp thu nửa canh giờ, cảm giác khôi phục một chút, ánh mắt Trương Huyền sáng lên.

- Nhìn xem sưu tập được bao nhiêu bảo bối...

Lần này chém giết mười vạn đại quân Dị Linh tộc, phá hủy âm mưu muốn tấn công Danh Sư đại lục của bọn họ, tuy công đức vô lượng, nhưng đối với hắn mà nói, kém xa thu hoạch vật tư.

Không nói quân bị của mười vạn đại quân, đủ loại linh thạch, đếm không hết đến cùng có bao nhiêu, chỉ nói hai vị đại thống lĩnh, thêm vào hơn mười vị thống lĩnh Bất Hủ cảnh, bảo vật trong trữ vật giới chỉ cũng đã vượt qua Trương gia, Lạc gia vài vạn năm tích lũy.

- Thanh đao này, so với Yêu Dị Huyền Đao cũng không kém chút nào... Còn có cây thương này, chỉ sợ cũng là bảo vật nửa bước Cổ Thánh...

Kim đao của Ô Mộc cùng trường thương của Bột Tân, cấp bậc đều không kém Yêu Dị Huyền Đao. Chân khí trong cơ thể vận chuyển, biến thành sát lục chi khí, thời gian không dài, hai vũ khí liền hoàn toàn nhận chủ.

- Tràm Quỷ Huyền Đao, Phá Vân Thương... Lại nhiều hai thanh vũ khí!

- Nhìn xem có phương pháp tu luyện thích hợp hay không, tuy đạt tới Đại Thánh cấp không có pháp quyết thống nhất, nhưng phương pháp tu luyện của Dị Linh tộc, tham khảo một chút có lẽ được ích lợi không nhỏ!

Lại không tìm được vũ khí, tốt hơn Trương Huyền tiếp tục nhìn sang các trữ vật giới chỉ.

Sửa đổi kinh mạch

dtv-ebook.com

Thời khắc này tu vi chân khí của Trương Huyền, là Đại Thánh tầng một Kiến Thần Bất Hoại đỉnh phong, tâm đắc cùng thư tịch của Tưởng gia, Lạc gia liên quan tới đột phá, tất cả đều nhìn qua, có điều mỗi người phương thức đột phá không giống, những cái này chỉ có thể tham khảo, không thể rập khuôn.

Bởi vậy đối với hắn mà nói, nhìn rất nhiều sách, nhưng một mực không có phương pháp đột phá.

Hiện tại liên tục giết chết mười mấy cường giả Bất Hủ cảnh, trong đó không ít đều mang theo pháp quyết tu luyện cùng tâm đắc đột phá.

Dù hoàn toàn khác biệt công pháp nhân tộc, nhưng đạt tới Đại Thánh cấp, cấp độ sinh mệnh cùng phương vị kinh mạch đều sửa lại, công pháp của bọn hắn có thể trợ giúp đột phá hay không?

Dù sao bất kể nhìn thế nào, đẳng cấp chủng tộc của Dị Linh tộc đều tựa hồ vượt xa nhân loại.

Lật hết tất cả giới chỉ, quả nhiên tìm ra mấy ngàn bản thư tịch, ánh mắt đảo qua, thu vào trong óc.

- Chính xác!

Thư tịch nhìn qua ở Tưởng gia, Lạc gia… toàn bộ dung hợp lại cùng nhau.

Ông!

Một bản thư tịch mới xuất hiện.

Ngón tay điểm lên, kiến thức tràn vào trong đầu, Trương Huyền nhắm mắt lại.

Phương pháp Dị Linh tộc đột phá Kim Thần cảnh, so với nhân loại càng thêm phức tạp, cần sát lục chi khí xung kích, mượn lực lượng Huyết Nguyệt, hoàn toàn khác biệt nhân loại, dù sưu tập rất nhiều thư tịch, nhưng không có ý tứ dung hợp mảy may.

Nói cách khác, ý nghĩ trước đó không chính xác.

Bất quá tuy không có hình thành Thiên Đạo công pháp, nhưng hệ thống tu luyện của đối phương, lại cho hắn dẫn dắt mới.

- Thánh thú, huyết mạch tinh thuần, sẽ tăng thực lực lên, nhân tộc đột phá Đại Thánh, kinh mạch phân bố, đã có chút tương tự Dị Linh tộc... Tăng lên bản thân, trên thực tế là rảo bước tiến về cấp độ sinh mệnh cao hơn!

- Thân thể của ta, trải qua Chí Tôn Thiên Hỏa kiếp rèn luyện, đã có kim thân thuế biến, thậm chí mạnh hơn Kim Thân cảnh bình thường! Nói như vậy, chỉ cần ta lại ưu hóa kinh mạch trên người một chút, hắn có thể đột phá...

Lúc này Trương Huyền trải qua Chí Tôn Thiên Hỏa kiếp rèn luyện, thân thể, linh hồn lợi hại hơn Kim Thân cảnh bình thường nhiều, đã như vậy... hắn đối mặt bình chướng tu luyện, thật ra căn bản không tồn tại!

Nói cách khác, chỉ cần hắn thay đổi vị trí kinh mạch bản thân, sửa đổi một chút bản chất sinh mệnh, hắn có thể ung dung đột phá, xung kích tầng thứ cao hơn! Căn bản không cần công pháp gì!

- Thử một chút!

Lần nữa ngồi xuống, mượn bảo vật ẩn chứa linh khí, vận chuyển chân khí ba đại chu thiên, khôi phục lại trạng thái cao nhất.

Lúc trước vì giúp Triệu Nhã tái tạo kinh mạch, nhớ phương vị kinh mạch đồ hết sức rõ ràng, giờ khắc này ở trong đầu chảy một lần, phương vị kinh mạch trong cơ thể dần dần sửa đổi.

Kinh mạch là căn bản tu luyện của nhân thể, hắn không dám sửa đổi kinh mạch liên thông đan điền cùng lục phủ ngũ tạng, mà là trước đối kinh mạch tứ chi.

Người bình thường, cho dù là biết sửa đổi kinh mạch, có thể tăng lên lực lượng cũng làm không được, bởi vì kinh mạch là trời sinh không thể nghịch chuyển, nhưng Trương Huyền khác biệt, tu luyện phương pháp đột phá Đại Thánh của Khổng sư, trải qua Chí Tôn Thiên Hỏa kiếp rèn luyện, sinh mệnh đã hoàn thành thuế biến.

Lần này mượn phương pháp tương đồng, hóa thân thiên địa, quả nhiên phát giác kinh mạch một mực không động đậy, đang thong thả di động.

Ầm ầm!

Một cỗ sát lục chi khí nồng đậm từ trong cơ thể tuôn ra, để hắn trong nháy mắt tựa như biến thành Dị Linh tộc.

Loại cảm giác này, có chút tương tự lúc trước tái tạo kinh mạch cho Triệu Nhã, không có tận lực thay đổi chân khí thuộc tính, nhưng lại tản mát ra khí tức hoàn toàn tương đồng Dị Linh tộc.

Giờ phút này, coi như không ngụy trang, đám người Ô Mộc nhìn thấy cũng không phân biệt ra thật giả.

- Quả nhiên có thể...

Nếu như so sánh kinh mạch như dòng sông, hiện tại hắn chính là đường sông bình thường, đổi thành sông lớn, không chỉ đào sâu, thêm cao thêm rộng bờ đê, càng phải giảm bớt độ cong, khơi thông tắc nghẽn.

Kèm theo sửa đổi kinh mạch càng ngày càng nhiều, lực lượng trong cơ thể cũng càng tích tụ càng hùng hậu hơn, khí tức càng ngày càng cường

đại.

Trước đó Kim Thân cảnh thoạt nhìn xa không thể chạm, mà bây giờ, tựa như lúc nào cũng có thể bước ra.

Rất nhanh, Trương Huyền sửa đổi xong kinh mạch tứ chi.

Làm xong những cái này, Trương Huyền cũng không lo lắng, mà nghỉ ngơi một hồi, sau khi sửa đổi kinh mạch, chân khí thiếu hụt, phải bổ sung viên mãn, lần nữa điều chỉnh trạng thái đến cao nhất, lại tiếp tục bắt đầu.

Lúc này kinh mạch trong tứ chi trở nên càng thêm bao la, chân khí du tẩu ở trong đó không trở ngại, vận chuyển nhanh chóng, tựa như vạn mã bôn đằng, giang hải chảy xiết.

Một ít tạp mạch trong tứ chi, muốn sửa đổi tương đối đơn giản, nhưng đan điền cùng lục phủ ngũ tạng không giống, đủ loại kinh mạch đan xen, kinh mạch nhỏ chằng chịt, hơi không cẩn thận, liền có thể dẫn đến chân khí loạn lưu, nhẹ thì ngừng trệ, nặng thì tẩu hỏa nhập ma, không rõ sống chết.

Trương Huyền không dám lỗ mãng, nghiêm ngặt dựa theo từng bước, từng chút một di động kinh mạch.

Bên này hắn nghĩ biện pháp đột phá Kim Thân cảnh, Tổng bộ Danh Sư đường, nghênh đón một nhóm khách nhân. Chính là đám người Lạc Càn Trinh, Tưởng Phương Du… Đi vào đại điện, phân chủ khách ngồi xuống.

- Lần này chư vị tới, có phải sự tình Địa quật hay không?

Nhậm Thanh Viễn nhìn qua.

- Không sai, xem ra Tổng bộ Danh Sư đường cũng xuất hiện biến cố, không biết Nhậm sư có thể cùng chúng ta nói tỉ mỉ hay không, ta cũng tiện xác nhận, tin tức có phải nhất trí hay không!

Tưởng Phương Du ôm quyền.

- Ừm!

Nhậm Thanh Viễn gật đầu:

- Tất cả Dị Linh tộc ở Địa quật của Danh Sư đường, hôm qua còn dị thường hung mãnh, cho người ta một loại không phá tan quan ải, thề không bỏ qua, ai biết... Buổi trưa hôm nay, đột nhiên toàn bộ rút lui, chỉ để lại vài người trấn thủ, đại bộ đội tất cả đều biến mất không thấy hình bóng. Vốn tưởng rằng đối phương dụ binh, ai biết đã một ngày, còn không có động tĩnh chút nào. Phái ra trinh sát dò xét, phát hiện bọn hắn lui vào trong phong ấn! Chẳng lẽ Địa quật chư vị thủ hộ cũng xuất hiện tình huống tương đồng?

- Không sai, Địa quật của chúng ta cũng ra tình huống tương đồng. Những Dị Linh tộc kia đột nhiên trở lại trong phong ấn, cụ thể nguyên nhân gì, còn không rõ ràng lắm!

Lạc Càn Trinh cũng gật đầu, quay đầu nhìn về phía Tưởng Phương Du ở một bên:

- Bất quá Phương Du huynh gấp gáp tìm chúng ta tới như vậy, hẳn là biết chút ít sự tình gì?

Sở dĩ mọi người hội tụ ở Danh Sư đường, chính là Tưởng Phương Du đưa tin.

- Ta quả thực biết một chút, vì lẽ đó vội vàng đi tới nơi này, cùng mọi người thảo luận việc lớn!

Tưởng Phương Du nhìn chung quanh một vòng, thấy bốn phía Tổng bộ Danh Sư đường đều là phong ấn, tin tức truyền không ra, lúc này mới yên lòng lại.

Thấy hắn cẩn thận như thế, vẻ mặt đám người Nhậm sư cũng ngưng trọng lên.

- Danh Sư đường hẳn phải biết, sau khi vị Hoàng giả có thể đối kháng Khổng sư kia của Dị Linh tộc ngã xuống, do ba vị cường giả đỉnh phong chung quản lý!

Tưởng Phương Du nói.

- Ừm, nghe nói là Dung Hoàng làm chủ, Tinh Hoàng, Linh Hoàng phụ tá! Chỉ là bọn họ từ trước tới nay kiềm chế lẫn nhau, kiêng kỵ lẫn nhau, bởi vậy mới cho chúng ta cơ hội thở dốc, nếu không Danh Sư đường tuyệt không có khả năng chống lại lâu như vậy!

Nhậm sư gật đầu.

Tin tức này đối với những khác người mà nói, cực kỳ bí ẩn, nhưng đối với Tổng bộ Danh Sư đường không tính là gì.

- Không sai, ba người này quả thực ngăn cản lẫn nhau... Nhưng ở sáng hôm nay, ta được tin tức... Tinh Hoàng, Linh Hoàng đột nhiên tuyên bố liên minh!

Tưởng Phương Du sầm mặt lại.

Đám người Nhậm Thanh Viễn kinh ngạc

dtv-ebook.com

- Liên minh?

Nhậm Thanh Viễn giật mình.

- Căn cứ tin tức ta biết được, đối phương tập kết mười vạn binh sĩ, một khi hoàn thành ước định, bất cứ lúc nào cũng sẽ tấn công... Tin tức không sai, chính là Địa quật của Danh Sư đường!

Tưởng Phương Du khẳng định.

- Đại Thánh đỉnh phong của Danh Sư đường hầu như đều đi Khổng miếu, Danh Sư bình thường phân tán trấn thủ các Địa quật, coi như triệu tập, tu vi của bọn hắn cũng không chịu nổi áp lực của truyền tống trận, bay trở về mà nói, thời gian không còn kịp...

Nhậm Thanh Viễn nhăn mày lại.

Nếu như tin tức là thật, lần này nguy cơ thực sự quá lớn. Trong lúc nhất thời, ngay cả hắn cũng không có biện pháp gì tốt.

- Ta biết lần này dính dáng nhân tộc sinh tử, vì lẽ đó mang theo cao thủ đỉnh phong của gia tộc, cũng bảo Lạc huynh mang cường giả tới, trợ giúp Tổng bộ Danh Sư đường thủ hộ Địa quật!

Tưởng Phương Du nói.

- Làm phiền Tưởng huynh phí tâm, đã như vậy, việc này không nên chậm trễ, kế hoạch tác chiến kỹ càng, chờ vào Địa quật rồi nói sau, nếu

không ta sợ chúng ta còn không có thảo luận ra cái gì, đối phương đã bắt đầu tấn công...

Sự tình không thể chần chờ, đám người Nhậm Thanh Viễn không nói nhảm, vội vã đi đến Địa quật.

Giống như Địa quật của Trương gia ở Long Hổ Sơn, đằng sau phong ấn cũng có thành trì to lớn, trấn áp lối ra. Dị Linh tộc muốn đi vào Danh Sư đại lục, nhất định phải thông qua nơi này.

- Đối diện tình huống như thế nào?

Đứng ở trên khán đài, Nhậm Thanh Viễn nhìn về phía một vị Danh Sư cửu tinh ở cách đó không xa.

- Một mực không có động tĩnh, mới vừa nhận được trinh sát truyền về tin tức, tất cả binh sĩ của đối phương đều lùi về sau phong ấn, tựa hồ mưu đồ bí mật cái gì, bởi vì sát lục chi khí ở cổ chiến trường có thể ảnh hưởng tâm trí, vì lẽ đó không có đi sâu quá nhiều, tình huống cụ thể còn không biết được!

Vị Danh Sư cửu tinh này nói.

- Ừm!

Nhậm Thanh Viễn lên tiếng.

Vị trí cổ chiến trường của Dị Linh tộc, Huyết Nguyệt giữa trời, sát lục chi khí nồng đậm, Danh Sư bình thường tiến vào bên trong, không bao lâu sẽ bị lây nhiễm, biến thành máy móc chỉ biết giết người.

Nguyên nhân chính là như vậy, nhân tộc cùng Dị Linh tộc đối chiến, cơ bản đều là duy trì phòng ngự, mà không phải chủ động tấn công.

Nếu không vài vạn năm qua, cường giả của Danh Sư đường vô số, cũng không có khả năng cho phép Dị Linh tộc trở nên cường đại như vậy.

- Một mực chờ ở nơi này cũng không phải phương pháp, chỗ phong ấn không bao nhiêu người thủ hộ, ta muốn tự mình đi qua dò xét một cái, mọi người cũng có thể sớm chuẩn bị!

Trầm tư một chút, Tưởng Phương Du nói.

- Tưởng huynh, ta và ngươi cùng một chỗ, ta đối với không gian gần đây có lĩnh ngộ mới, phương diện che giấu, chỉ cần thực lực không cao hơn ta, sẽ rất khó phát hiện!

Lạc Càn Trinh tiến về phía trước một bước.

- Chuyện này...

Nhậm Thanh Viễn chần chờ một chút, xoay người dặn dò:

- An bài tất cả Danh Sư, chuẩn bị tùy thời chiến đấu, ta cùng Tưởng huynh, Lạc huynh đi dò xét một chút sẽ trở lại!

Trinh sát không cách nào đi sâu vào cổ chiến trường, dò xét tin tức có hạn, đã như vậy, còn không bằng hắn tự mình xuất mã.

- Quyền đường chủ...

Rất nhiều Danh Sư cửu tinh khuyên can.

- Không sao, chỉ là dò xét tin tức, lại có Lạc huynh cùng Tưởng huynh, không có vấn đề quá lớn!

Cắt đứt lời của mọi người, Nhậm Thanh Viễn làm ra nghị quyết.

Thấy thái độ của hắn, mọi người biết không thể sửa đổi, nên không nói thêm lời.

Sự tình gấp gáp không thể trì hoãn, ba người ẩn nặc thân hình, vội vã bay tới đằng trước.

Chỉ chốc lát đi đã tới trước mặt phong ấn.

Giống như đối phương nói, Dị Linh tộc quả thực không có đề phòng quá lớn, binh sĩ đóng giữ thực lực đều không mạnh, căn bản không phát hiện được hành tung của bọn hắn.

Đi vào cổ chiến trường, sát lục chi khí vọt tới, biết ở lâu, xem như bọn họ cũng sẽ bị loại khí tức này xâm nhập trong cơ thể, khó mà khu trừ, mấy người tăng thêm tốc độ.

- Bên kia sóng linh khí rất lớn, đi qua nhìn một chút...

Phi hành không xa, lập tức cảm thấy linh khí hỗn loạn, tựa như gió lốc, mọi người nhìn nhau, nhanh chóng bay lượn tới.

Còn chưa tới trước mặt, ba người liền ẩn tàng thân hình, sợ gây nên năng lượng ba động, bị đối phương phát hiện.

Thật vất vả đi tới trước mặt, xuyên thấu qua sơn phong nhìn lại, vừa nhìn một cái, thân thể Nhậm Thanh Viễn nhoáng lên, suýt chút nữa ngã sấp xuống.

- Làm sao vậy?

Thấy bộ dáng này của hắn, Tưởng Phương Du nhịn không được nghi ngờ nhìn qua.

- Chính các ngươi nhìn...

Bờ môi của Nhậm Thanh Viễn run rẩy.

Lạc Càn Trinh, Tưởng Phương Du tràn đầy nghi ngờ, đứng dậy, đồng dạng liếc mắt nhìn, từng người cũng trợn to hai mắt.

- Những người này... Đều đã chết?

Chỉ thấy sơn cốc trước mắt, lít nha lít nhít chất đầy thi thể Dị Linh tộc, không biết bao nhiêu.

Bọn họ tràn đầy lo lắng, tiêu tốn vô số tâm huyết đề phòng... Kết quả, đám Dị Linh tộc này còn chưa đi ra, tất cả đều chết rồi... Đến cùng xảy ra chuyện gì?

- Đi qua nhìn một chút!

Mọi người chết rồi, đã không có gì phải sợ hãi, mọi người nhanh chóng bay đi. Đi tới bầu trời, liên tục bay một vòng.

- Mười vạn binh sĩ của Tinh Hoàng cùng Linh Hoàng, hắn đều ở nơi này, hình như tự giết lẫn nhau mà chết!

Bờ môi Tưởng Phương Du run rẩy, vẻ mặt như gặp phải quỷ.

Tiền bối Vu Hồn sư ẩn giấu ở trong Dị Linh tộc lặng lẽ đưa tin tới, nói hai đại Hoàng giả liên thủ, một khi tấn công, nhất định thế như chẻ tre, để nhân tộc nhất thiết phải sớm chuẩn bị...

Biết tin tức này, bọn hắn lo lắng, sợ ngăn cản không nổi... Kết quả, người còn không có xuất hiện, liền chết hết... Cái này con mẹ nó là tình huống gì? Ai có thể giải thích một câu không?

- Chẳng lẽ hai đại Hoàng giả không có thảo luận tốt sự tình liên minh, ở đây lại đánh một hồi... Cuối cùng toàn quân bị diệt?

Lạc Càn Trinh nhịn không được nói.

Tuy nghe rất ngu ngốc, nhưng hắn thực sự nghĩ không ra, đây rốt cuộc phải giải thích như thế nào.

- Nếu như là hai đại Hoàng giả, không ai nhường ai, cuối cùng dẫn đến chiến đấu, coi như đều có tổn thương, cũng không thể nào làm được toàn quân bị diệt... Khẳng định là có người ở đây giết sạch! Các ngươi nhìn, mấy ngàn Dị Linh tộc bên kia, kiểu chết giống nhau y hệt, hơn một ngàn người, bị một loại quái lực đập thành bánh thịt, hơn một ngàn người, bị đâm xuyên trái tim, một phần khác thì bị chém đầu lâu...

Nhậm Thanh Viễn lắc đầu nói.

Hắn thân là Danh Sư cửu tinh, quan sát cẩn thận, hai vị cao thủ tự giết lẫn nhau, có lẽ có thể song song vẫn lạc, mười vạn quân đội... Không có ngoại lực quấy nhiễu, lại giao chiến thế nào cũng không đến mức tất cả đều chết không còn một mống?

- Nhậm đường chủ nói không sai, không chỉ như vậy, trang bị vật tư của mười vạn quân này, tất cả đều không thấy, hơn nữa trữ vật giới chỉ trên người bọn họ cũng không nhìn thấy một cái... Khẳng định là bị người thu!

Tưởng Phương Du nói.

Lạc Càn Trinh vội vàng nhìn lại, quả nhiên thấy Dị Linh tộc thương vong vô số, trên tay tất cả đều trụi lủi, một chiếc nhẫn cũng không có, hơn nữa chỗ lều vải có dấu vết lửa đốt, nhưng bên trong không có cái bóng quân bị.

Quân đội lớn như thế, không có vật tư tài nguyên là không thể nào.

Hiện tại không có cái gì, chỉ có một giải thích... chính là đã có người đến, hơn nữa trận chiến tranh này, vô cùng có khả năng là xuất từ tay bọn họ.

Chỉ là đến cùng người nào có loại năng lực này, để mười vạn Dị Linh tộc, ngắn ngủi không tới một ngày, toàn quân bị diệt?

Hô!

Đúng lúc này, một cỗ khí tức bay lượn đến, một bóng người bất ngờ xuất hiện ở trong sơn cốc.

Độ chơi

dtv-ebook.com

Thấy có người xuất hiện, đám người Nhậm Thanh Viễn cảnh giác, lấy ra vũ khí, đang muốn chiến một trận, ngay sau đó thấy rõ bộ dáng của đối phương.

- Là Lạc sư!

Nhậm Thanh Viễn nói.

Giờ phút này Tưởng Phương Du, Lạc Càn Trinh cũng nhận ra được.

Lạc Nhược Hi bọn họ đều gặp, xuất trần thoát tục, gặp mặt một lần, liền có thể ghi nhớ, chắc chắn sẽ không nhận sai.

Chỉ là sao nàng sẽ đột nhiên xuất hiện ở đây?

Không nên cùng Trương Huyền về Trương gia, trấn thủ Long Hổ Sơn Địa quật sao?

- Chẳng lẽ nàng là Dị Linh tộc?

Lông mày Lạc Càn Trinh nhíu một cái, sát khí sôi trào.

Tuy nhận Trương Huyền làm gia chủ, nhưng vị này ban đầu ở Lạc gia gây rối, một hạ nhân đánh bọn họ không hề có lực hoàn thủ, hắn còn nhớ ở trong lòng.

Sau đó cẩn thận điều tra, người này giống như đột nhiên xuất hiện, trước đó chưa bao giờ có bất cứ tin tức gì... Không có sư thừa, không có lai lịch, vừa xuất hiện liền nắm giữ thực lực cường đại như vậy... Để cho người ta không nghi ngờ cũng khó khăn!

Nghe hắn nói như vậy, hai người khác nhìn lại, chỉ thấy Lạc Nhược Hi nhìn thấy thi thể đầy đất, trên mặt không lộ ra cảm xúc đặc biệt, mà tìm kiếm khắp nơi, hình như đang tìm cái gì.

- Nếu như đột nhiên nhìn thấy nhiều tộc nhân chết ở chỗ này như vậy, khẳng định sẽ tâm linh thất thủ! Không đến mức bình tĩnh như thế a...

Nhậm Thanh Viễn nói.

Mười vạn Dị Linh tộc, tất cả đều chết ở chỗ này, có thể dao động căn cơ, nếu như đối phương là Dị Linh tộc, tất nhiên sẽ hiện ra đủ loại biểu lộ, hiện tại một chút cũng không có, đủ để chứng minh vấn đề.

- Nhậm sư, Lạc tộc trưởng, Tưởng tộc trưởng, các ngươi có nhìn thấy Trương Huyền không?

Ba người đang truyền âm, chỉ thấy nữ hài cũng phát hiện bọn họ, nhìn lại, ôm quyền hỏi.

- Trương Huyền? Trương sư cũng tới?

Nhậm Thanh Viễn sững sờ.

Hôm qua bọn họ mới tách ra, Trương sư vội vã trở về Trương gia, tại sao lại xuất hiện ở chỗ này?

- Ừm, hôm qua Trương Huyền một người giải quyết nguy cục ở Long Hổ Sơn Địa quật, liền tiến vào phong ấn, ta tìm rất lâu, mới tìm được nơi này...

Lạc Nhược Hi gật đầu.

- Tình huống ở Long Hổ Sơn Địa quật, ta có biết một chút, nếu như không đoán sai, ít nhất có một vạn Dị Linh tộc trấn thủ! Một người giải quyết... Có ý tứ gì?

Tưởng Phương Du mang theo nghi ngờ nhìn lại.

Người gia tộc bọn họ du tẩu ở Long Hổ Sơn Địa quật cùng Địa quật mà Lạc gia trấn thủ, đối với tình huống song phương biết rất kỹ càng.

Long Hổ Sơn Địa quật làm một trong sáu Địa quật lớn nhất của đại lục, cường giả Dị Linh tộc vô số, Trương gia trấn thủ cũng không quá an toàn, một người giải quyết? Làm sao có thể!

- Là có một vạn binh sĩ Dị Linh tộc, hôm qua Trương Huyền nói đi dò xét một cái, liền thuận tiện giết sạch tất cả, thời điểm chúng ta phát hiện, đã đi vào cổ chiến trường này!

Lạc Nhược Hi giải thích nói.

- Dò xét một cái, thuận tiện giết sạch?

- Ngươi xác định không có nói đùa?

Tất cả đều nhoáng một cái, ba người đều cảm thấy da đầu nổ tung.

Sức chiến đấu cùng năng lực của Dị Linh tộc, bọn họ tới giao thủ vô số lần, biết rất rõ ràng, một vạn người, nửa bước Cổ Thánh, thậm chí Cổ Thánh bình thường, cũng có thể ung dung chống lại... Dò xét một cái, liền giết sạch toàn bộ... Ngươi nói là sự thật?

- Đúng vậy, ta mới vừa nhìn, mười vạn người này, cũng là hắn chơi chết, chỉ bất quá hắn ở đâu? Các ngươi tới sớm có phát hiện không?

Lạc Nhược Hi nói.

Thủ đoạn của Trương Huyền, những ngày này một mực ở cùng một chỗ, biết rất rõ ràng, vừa rồi Nhậm Thanh Viễn nói tới mảng lớn thi thể, nàng cũng nhìn thấy, Kim Nguyên đỉnh cùng Long Cốt Thần Thương lưu lại thương tích vẫn rất dễ dàng phân biệt ra được.

Chỉ là nàng tới, cũng không tìm thấy tung tích của đối phương, ba người đã tới sớm, có phát hiện được gì hay không?

- Một người... Giết chết mười vạn đại quân?

- Không đúng, thêm vào Long Hổ Sơn Địa quật, trọn mười một vạn!

- Nói cách khác, Dị Linh tộc làm cho cả Danh Sư đại lục, tất cả Danh Sư đều kiêng dè không thôi, bị hắn một người giết sạch sành sanh?

Ba đại cường giả, chỉ cảm thấy trước mắt biến thành màu đen, thế giới quan hoàn toàn sụp đổ.

Có lầm hay không?

Mười một vạn Dị Linh tộc Thánh Vực tam trọng trở lên, đặt ở Danh Sư đại lục, đủ khiến tất cả Danh Sư sợ hãi không dứt, một khi đánh nhau, Danh Sư đường ít nhất cũng phải tổn hại hơn phân nửa, sẽ không còn uy thế hiện tại.

Đối phương một người, đơn thương độc mã... giết chết tất cả. Đến cùng làm sao làm được? Coi như Khổng sư lúc trước cũng không có chiến tích huy hoàng như vậy a!

- Lạc sư, chúng ta cũng vừa tới, còn không nhìn thấy tung tích của Trương sư...

Sau khi hết khiếp sợ, Nhậm Thanh Viễn giải thích, lời còn chưa dứt, đột nhiên cảm thấy trên không khí tức hỗn loạn, vội vàng ngẩng đầu, ngay sau đó nhìn thấy một mảng lớn mây đen nhanh chóng tụ lại.

- Là thiên kiếp...

Mấy người đều sững sờ, vội vàng ngẩng đầu nhìn, chỉ thấy một bóng người, chẳng biết lúc nào xuất hiện ở trước mặt, yên tĩnh lơ lửng ở dưới mây đen.

Ở trong tầng mây, ngọn lửa màu đen cuồn cuộn, không khí bốn phía bị đốt nóng hổi, hình như bầu trời sắp bị hòa tan.

- Đây là Thiên Hỏa kiếp...

Lạc Càn Trinh, Tưởng Phương Du nuốt ngụm nước bọt.

Bọn họ mới cùng Trương sư cách hơn một ngày, dù sao khẳng định không tới hai ngày, không chỉ đột phá Thánh Vực cửu trọng đỉnh phong, còn bắt đầu xung kích Kim Thân cảnh...

Đến cùng tu luyện thế nào?

Người khác muốn đột phá một cửa ải lớn, cần tiêu tốn vô số tinh lực cùng tâm huyết, tên này ngược lại tốt, giống như đùa giỡn... Mấu chốt nhất là, trong lúc này còn có thời gian giết mười một vạn Dị Linh tộc, thêm vào vô số thống lĩnh Bất Hủ cảnh...

- Các ngươi đều tới...

Mọi người khiếp sợ không thôi, Trương Huyền đang tại độ kiếp thấy được bọn họ, mỉm cười:

- Chờ ta một lát, vượt qua Thiên Hỏa kiếp lại nói!

Nói xong cũng không cần mọi người trả lời, tung người chui vào mây đen.

- Thiên Hỏa kiếp cũng có thể độ như vậy?

Lạc Càn Trinh nhoáng một cái.

Kẻ trước mắt này, sự tình độ lôi kiếp, hắn nghe nói qua nhiều lần, cũng biết một chút, nhưng đó là lôi kiếp, Thiên Hỏa kiếp cũng có thể độ như vậy... không sợ bị đốt thành tro bụi sao?

Mấu chốt nhất là, vẻ mặt nhẹ nhõm là chuyện gì xảy ra? Chẳng lẽ ngươi cho rằng kiếp số cuồng bạo như vậy, ngươi có thể vượt qua, bình yên vô sự?

- Cái này...

Thấy hắn khiếp sợ, Nhậm Thanh Viễn ở một bên vẻ mặt xấu hổ, nhịn không được nữa:

- Thiên Hỏa kiếp, hôm qua hắn mới ở Tổng bộ Danh Sư đường... vượt qua một lần!

- Vượt qua một lần?

Lạc Càn Trinh tràn đầy nghi ngờ nhìn qua:

- Thiên Hỏa kiếp, không phải một người cả đời chỉ có thể độ một lần ư? Sao có thể hai lần?

Thiên Hỏa kiếp đối ứng Kim Thân cảnh... Một Đại Thánh cả đời chỉ có một cơ hội độ kiếp, làm sao có thể có hai lần?

- Ta cũng không biết, dù sao hôm qua ta là tận mắt thấy hắn ở Tổng bộ Danh Sư đường độ kiếp, cũng dùng phương pháp này, xông vào mây đen...

Nhậm Thanh Viễn khẳng định nói.

- Không đúng, Nhậm sư... Nếu như ta không nhìn lầm, hôm trước Trương sư mới ở Tưởng gia chúng ta độ một lần Thiên Hỏa kiếp, làm sao lại chạy tới Danh Sư đường các ngươi?

Tưởng Phương Du nhịn không được mở miệng.

- Ba lần?

Lạc Càn Trinh nhoáng một cái.

Đây chính là Thiên Hỏa kiếp, người người kính sợ, thật có thể liên tiếp, độ chơi sao?

Hai đại Hoàng giả sụp đổ

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

Người khác độ kiếp, từng cái đều viết xong di thư, ôm ý niệm hẳn phải chết, tên này ngược lại tốt... Hôm trước độ một lần, hôm qua độ một lần, ngày hôm nay lại tới một phát...

Ngươi đây là thấy Thiên Hỏa kiếp dễ ức hiếp, có thể thu dọn nó sao!

Làm sao cảm giác người khác độ kiếp là nguy hiểm, hắn độ kiếp, là du lịch thế nhỉ?

Thật ra thì không chỉ Lạc Càn Trinh như vậy, Thiên Hỏa ở trên bầu trời cũng hoàn toàn bối rối.

Sát, lại là tên này! Sát sát, lại là tên này! Sát sát sát! Con mẹ nó vẫn là tên này... Đại ca, ngươi không thể để cho ta nghỉ ngơi một ngày sao?

Liên tục tăng ca, ta rất mệt mỏi!

Ở Danh Sư đại lục bị bắt nạt, ta đã chạy đến Dị Linh tộc trốn, ngươi còn tới...

Mọi người không hiểu người khác độ Thiên Hỏa kiếp một lần, vì sao vị trước mắt này có thể độ ba lần, hơn nữa đều đạt tới chí tôn, đành phải ngậm miệng không nói thêm lời, vội vã nhìn sang.

Trên trời mây đen hỏa diễm cuồn cuộn, không nhìn thấy bóng người, vừa mới bắt đầu hung mãnh tới cực điểm, cho người ta một loại cảm giác thiên địa sẽ hủy diệt.

Kèm theo Trương Huyền tiến vào bên trong, mây đen không ngừng run rẩy, ngay sau đó vẫn run rẩy, lại run rẩy, thanh âm cũng biến thành cổ quái.

Sau mười phút, nó xoay người bỏ chạy, chỉ còn lại có Trương Huyền một mặt ý vị, cực kỳ thỏa mãn lơ lửng ở giữa không trung.

Sửa đổi kinh mạch ở đan điền nội tạng, tiêu tốn thời gian rất dài, tiếp cận một ngày, có điều hiệu quả cũng rõ ràng, nếu không cũng không có khả năng để hắn tu luyện nhanh như vậy, trực tiếp thành công đột phá Kim Thân cảnh.

Có hai lần kinh nghiệm độ kiếp, lần này huyệt đạo Kim Thân mở rộng, tùy ý hỏa diễm thiêu đốt, lực lượng lôi đình, thêm vào đủ loại bảo vật, ngắn ngủi hơn mười phút, liền tích tụ cảnh giới này tới đỉnh phong!

Vận chuyển lực lượng, toàn thân kim quang lập lòe, tựa như đại phật, cho người ta một loại cảm giác trấn áp thiên địa.

- Các ngươi làm sao hội tụ vào một chỗ?

Độ kiếp xong, Trương Huyền nghi ngờ nhìn về phía mọi người.

Lạc Càn Trinh, Tưởng Phương Du, Nhậm Thanh Viễn cùng Lạc Nhược Hi, dựa theo đạo lý, hắn là ở bốn Địa quật khác biệt, giờ phút này làm sao đều đứng chung một chỗ, nhìn hắn độ kiếp ?

- Chúng ta phát giác Dị Linh tộc có dị thường mới chạy tới, những thứ này... Đều là ngươi giết?

Tuy đoán ra, nhưng vẫn khó tin, Nhậm Thanh Viễn chỉ thi thể đầy đất nói.

- A, thời điểm tới, nhìn thấy những người này đang thương nghị tấn công nhân tộc, nghĩ đến không thể để cho nhân tộc rơi vào nguy hiểm, liền nghĩ biện pháp dẫn dụ bọn họ đại chiến một hồi, về sau liền thành như vậy!

Trương Huyền cười nói.

Dị Linh tộc giết chóc quen tay, nếu như cho bọn hắn đi vào Danh Sư đại lục, không biết bao nhiêu người sẽ chết ở trong đó, vì lẽ đó tuy giết chết nhiều người như vậy, nhưng trong lòng không có bất kỳ gánh nặng gì.

- Dẫn dụ đại chiến?

Khóe miệng đám người Nhậm Thanh Viễn giật một cái.

Đối phương nói đơn giản, nhưng bọn hắn biết trong đó khó khăn như thế nào.

Cường giả Dị Linh tộc không phải người ngu, ngược lại từng cái thông minh hung mãnh, khó có thể đối phó, nếu không cũng không đến mức cùng Danh Sư đường đối chiến nhiều năm như vậy, không rơi vào thế hạ phong.

- Dẫn dụ bọn họ đại chiến... Hao tốn không ít tâm huyết a?

Nhậm Thanh Viễn kìm nén không được hỏi.

- Đúng vậy, hao phí trọn nửa canh giờ, cảm giác quá mệt mỏi!

Trương Huyền gật đầu.

Qua lại ngụy trang, mô phỏng cái này, mô phỏng cái kia, coi như hắn tinh lực dồi dào, xử lý xong cũng cảm thấy có chút mệt mỏi, quả thực hao tốn không ít tâm huyết.

- Nửa canh giờ?

Đám người Nhậm Thanh Viễn, Lạc Càn Trinh đột nhiên cảm thấy bản thân mệt mỏi hơn.

Dẫn dụ mười vạn Dị Linh tộc sống mái với nhau, đổi lại bọn họ, có thể sẽ tiêu tốn vô số nhân lực, tài lực, tiêu hao ít nhất mấy tháng, thậm chí mấy năm... tên này dùng nửa canh giờ... Làm sao cảm giác nói chuyện với hắn, sẽ cảm giác đau tim như thế?

Ngươi có hiểu lời của chúng ta hay không?

- Mười vạn Dị Linh tộc, nếu như ta nhớ không sai, trong này chỉ thống lĩnh Bất Hủ cảnh, liền có hơn mười vị, ngươi đều... giết?

Tưởng Phương Du nhịn không được.

- Đúng vậy a, đều giết!

Trương Huyền gật đầu, vẻ mặt thành thật:

- Vì giết bọn hắn, khôi giáp cũng bị làm bẩn nhiều lần...

Vì ngụy trang càng giống, lau khôi giáp một lần, làm bẩn một lần, khôi giáp màu đen, đến bây giờ dính đầy vết máu, muốn lau cũng lau không sạch.

- ...

Tưởng Phương Du cũng cảm thấy quá mệt mỏi.

Đối mặt hơn mười cường giả Bất Hủ cảnh, Dương sư cũng phải trốn được bao xa thì trốn, ngươi giết toàn bộ, không bị một chút tổn thương ngược lại thôi, còn ngại người ta làm bẩn quần áo ngươi... Làm sao trong nháy mắt cảm giác những cao thủ Dị Linh tộc này, chết uất ức như thế?

...

Ở hạch tâm cổ chiến trường, trong một cung điện nguy nga.

Hai trung niên nhân ngồi đối diện nhau, giơ ly rượu lên, vẻ mặt vui vẻ.

- Ăn mừng chúng ta lần đầu tiên liên minh, chúc tộc nhân thắng ngay từ trận đầu, đoạt lại địa phương thuộc về chúng ta!

Bên trái, một trung niên mặc trường bào kim sắc cười nói.

Hắn là một trong Dị Linh tộc ba đại Hoàng giả… Thần Linh Hoàng! Phía bên phải là trung niên mặc trường bào màu tím, Thần Tinh Hoàng.

- Ừm, chỉ mong ngươi làm đúng!

Thần Tinh Hoàng gật đầu, cũng uống rượu ngon, cẩn thận thưởng thức một phen.

Không thể không nói, Thần Linh Hoàng chuẩn bị rượu cực kỳ mỹ vị, coi như hắn là Hoàng giả, cũng không thường nếm đến.

- Ta đương nhiên làm đúng, yên tâm, sau sự tình lần này, nhân tộc sẽ không còn là tai hoạ ngầm, chúng ta sẽ lần nữa trở lại mảnh đất màu mỡ kia, tái hiện huy hoàng của Linh tộc...

Thần Linh Hoàng cười ha ha một tiếng, đang muốn nói chuyện, đột nhiên lông mày giương lên, thân thể nháy mắt vọt ra ngoài.

Nhìn thấy cử động của hắn, Thần Tinh Hoàng biết nhất định phát sinh việc lớn, theo sát đi ra.

Rất mau liền đi đến một cung điện rộng lớn.

Trong phòng, bày biện vô số ngọc bài, tầng tầng lớp lớp lơ lửng ở giữa không trung, không biết bao nhiêu.

Trước khi Dị Linh tộc điều động đại quân, đều sẽ lưu lại một tia linh hồn của binh sĩ, hình thành ngọc bài linh hồn, một khi ngọc bài vỡ vụn, liền đại biểu người đó đã vẫn lạc, không cần lại tìm, cũng thuận tiện báo tin với người nhà.

Giờ phút này, tình huống bình thường, một khi đại chiến, ngọc bài sẽ liên tiếp nổ tung, biểu thị vô số nam nhi Linh tộc vì chủng tộc hy sinh thân mình, không tính toán sinh tử !

Lúc này bọn họ là anh dũng, là quang vinh, vĩnh viễn ghi lại ở trong lịch sử, bài vị đi vào đền thờ.

Vốn cho rằng chỉ là tử vong bình thường, ai biết hai đại Hoàng giả vừa tới, liền thấy ngọc bài trước mắt một cái tiếp một cái, không ngừng nổ tung.

Bùm đôm đốp! Bùm đôm đốp! Bùm đôm đốp đùng!

Ngọc bài bắn nổ cực kỳ có tiết tấu, tựa như gõ trống, lại như đang hát, cho người ta một cảnh đẹp dị thường, mấu chốt nhất là, còn thỉnh thoảng giống như pháo hoa, nổ ra uy lực rất lớn, rực rỡ chói mắt.

Không đến một giờ, trong gian phòng lơ lửng mười vạn ngọc bài, toàn bộ biến thành bột phấn, rơi trên mặt đất, một cái cũng không còn lại.

- Mười vạn binh sĩ của chúng ta...

Thân thể Thần Linh Hoàng nhoáng một cái, chén rượu trong tay lập tức rơi trên mặt đất, khuôn mặt trắng bệch, mặt mũi phát điên.

Mười vạn tinh binh, vốn cho rằng có thể lao ra Địa quật, huyên náo Danh Sư đường long trời lở đất, kết quả lúc này mới vừa liên minh, khả năng ngay cả Địa quật còn không có đi ra, tất cả đều chết rồi...

Linh hồn ngọc bài nổ có tiết tấu như thế, việc nghĩa chẳng từ nan như thế... Ai có thể nói cho ta biết, đến cùng xảy ra chuyện gì không?

Trong nháy mắt, hai đại Hoàng giả hoàn toàn bối rối.

Đi Khổng miếu

dtv-ebook.com

Hai người thật vất vả mới liên minh, trao đổi lợi ích, làm sao cũng không nghĩ đến, quân đội liên hợp lại, ngay cả cửa cũng không có ra, liền bị người ta diệt đến lông cũng không thừa một cọng, mấu chốt nhất là... ai làm cũng không rõ ràng!

- Ta muốn đích thân đi qua...

Thần Linh Hoàng nhịn không được nữa, khí tức trên người bỗng nhiên khuấy động ra, không gian bốn phía không ngừng vỡ vụn.

Lại là cường giả đạt tới Cổ Thánh!

- Ta cũng đi qua!

Thần Tinh Hoàng cũng kìm nén không được.

Thuộc hạ của mình chết sạch, đổi lại bất luận người nào cũng không tiếp thu được.

- Vậy thì cùng lúc xuất phát, sự kiện kia, vừa vặn cũng có thể cùng nhau giải quyết... Không giải quyết chuyện này, chúng ta mãi mãi chỉ có thể làm phụ thuộc!

Mắt Thần Linh Hoàng sáng lên nói.

Thần Tinh Hoàng gật đầu:

- Không sai, ta nghe nói Dung Hoàng không biết từ nơi nào tìm được một người trẻ tuổi, thiên tư trác tuyệt, tu tập công pháp hình như không có bất kỳ bình chướng gì, tấn cấp cực nhanh! Các đệ tử của chúng ta

cũng không phải đối thủ... Mặc cho trưởng thành, thứ vốn thuộc về chúng ta, khẳng định sẽ không chiếm được!

Thần Linh Hoàng nói:

- Trước không vội động tên này, hắn được ý niệm của Ngoan Nhân cho phép, cũng truyền thụ công pháp vô thượng, uy tín đang cao, chờ chúng ta xử lý xong sự kiện kia, chờ hắn không có dựa vào, sẽ chậm rãi thu dọn... Làm không cẩn thận, còn có thể chiếm được bí tịch cao nhất!

- Tốt!

Nghe hắn giải thích như vậy, Thần Tinh Hoàng cũng không nhiều lời.

Thân thể hai người đồng thời nhoáng một cái, biến mất tại chỗ, dường như phá vỡ không gian, đi địa phương không biết tên.

...

- Ngươi nói... Hơn mười vạn Dị Linh tộc, bị Trương Huyền Trương tộc trưởng một người giải quyết?

- Chuyện này không có khả năng a?

- Nhậm sư chính miệng nói, khẳng định không thể giả, nhưng làm sao cảm giác khó tin như vậy?

- Giải quyết triệt để, chúng ta cũng không cần tiếp tục canh giữ ở Địa quật...

...

Độ xong Thiên Hỏa kiếp, thực lực của Trương Huyền tăng cao, không cần thiết tiếp tục lưu ở nơi này, liền cùng đám người Nhậm Thanh Viễn rời khỏi.

Rất nhiều Danh Sư thủ vệ, nghe được Dị Linh tộc nguyên bản để cho bọn họ lo lắng không thôi, đã bị thanh niên kia đơn thương độc mã giải

quyết... từng cái đều bối rối.

Trong lịch sử của Danh Sư đại lục, thiên tài rất nhiều, dũng mãnh, mạnh mẽ, đến bây giờ lưu lại truyền thuyết không biết bao nhiêu, nhưng so sánh với sự tích này, quả thực cái gì cũng không tính, không đáng giá nhắc tới.

Một người tiêu diệt mười một vạn cao thủ Dị Linh tộc, trong đó còn bao gồm Đại Thánh tứ trọng Bất Hủ cảnh... Càng nghe càng cảm thấy khó tin, phảng phất như nghe chuyện xưa.

...

Mọi người thảo luận, Trương Huyền không để ý tới, lúc này đã trở lại Trương gia.

- Tai hoạ ngầm của Dị Linh tộc đã giải quyết, trong thời gian ngắn hắn sẽ không dám tấn công, chúng ta cùng ngươi đi Khổng miếu, mặt khác, còn phải phái một đội người đơn độc đi tới!

Nghe nhi tử giải thích xong sự tình phát sinh sau khi đi vào cổ chiến trường, Hưng kiếm thánh hồi lâu không có khép miệng lại.

- Tốt!

Dị Linh tộc nguyên khí đại thương, coi như còn muốn tập kết đội ngũ tấn công, cũng không tạo được sóng gió gì, hiện tại Khổng miếu sắp mở ra, thời gian chậm trễ không nổi, cũng nên là thời điểm đi qua, nếu không chậm thêm, Xuân Thu đại điển bị Chư Tử bách gia hoặc Dị Linh tộc đắc thủ, đối với tam đại gia tộc bọn hắn, thậm chí Danh Sư đường đều không phải chuyện tốt gì.

- Vị trí Khúc Phụ của Khổng miếu là không gian gấp, vì lẽ đó không thể trực tiếp dùng truyền tống trận, hoặc xé rách không gian đi qua, chỉ có thể tới lân cận trước, sau đó từ từ bay qua! Tốc độ của chúng ta nhanh

nên đi trước, Vô Vân trưởng lão, ngươi mang theo tộc nhân tới, sau khi tới, liên hệ chúng ta là được!

Thấy hắn đồng ý, Hưng kiếm thánh dặn dò.

Sau khi Đại trưởng lão Trương Vô Ngân bị xử phạt, tất cả sự tình đều là Vô Vân trưởng lão quản lý.

- Còn nữa, nghĩ biện pháp báo tin những Thái Thượng trưởng lão bế quan trong tộc, để cho bọn họ cũng chạy tới, Khổng miếu mở ra, có lẽ chính là cơ hội lớn nhất của bọn họ!

Danh Sư đường có thái thượng trưởng lão bế quan, Trương gia cũng có không ít, những người này, hầu như đều không xuất hiện, trừ khi gia tộc đến tình trạng sinh tử tồn vong, nếu không chắc chắn sẽ không xuất quan.

Thực lực của bọn hắn đều đạt đến Đại Thánh tứ trọng Bất Hủ cảnh, dưới tình huống Cổ Thánh không ra, chân chính đứng ở đỉnh phong đại lục.

Chỉ tiếc không có phương pháp đột phá Cổ Thánh, chỉ có thể ẩn núp bản thân, giảm bớt sinh mệnh hao tổn, mong sống lâu một chút thời gian.

Khổng miếu mở ra, không chỉ có Xuân Thu đại điển, có lẽ còn có thể tìm được phương pháp giải quyết sự tình gần vạn năm qua không cách nào đột phá Cổ Thánh, vì lẽ đó, bất kể như thế nào cũng phải đi qua một chuyến.

Dù sao hiện tại Trương gia chỉ còn lại có một lão tổ ngủ say, một khi tuổi thọ đến, không có sinh ra Cổ Thánh mới, tất nhiên sẽ bị đá ra danh sách siêu nhất lưu gia tộc, lại khó mà trở về.

- Vâng!

Vô Vân trưởng lão vội vàng gật đầu.

- Chúng ta đi thôi!

Giao phó xong tất cả mọi chuyện, Hưng kiếm thánh không nói thêm nữa, Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng, lấy ra Long Cốt Thần Thương, nhắm đúng phương hướng, nhẹ nhàng đâm một cái.

Không gian xuất hiện một thông đạo, mọi người lập tức phá không mà đi.

Tu vi chân khí cũng đạt tới Kim Thân cảnh đỉnh phong, sức chiến đấu của Trương Huyền lần nữa bạo tăng, giờ phút này coi như không cần mưu kế, cũng có thể cùng đám người Ô Mộc đánh hòa nhau, thậm chí đánh chết.

Vốn đột phá đến cảnh giới này, muốn thừa thế xông lên, xung kích Tâm Huyết Lai Triều, lúc này mới phát hiện, căn bản không làm được!

Tâm Huyết Lai Triều, là từ nơi sâu xa cảm ứng được một chút hi vọng sống trong thiên địa, tránh né nguy hiểm, xu cát tị hung, mà hắn mang theo Thiên Đạo thư viện, cảm ứng Thiên Cơ, chẳng khác nào ăn cắp Thiên Đạo... Thật muốn học, phỏng chừng còn chưa kịp cảm ứng, liền sẽ có sấm sét trước đánh chết hắn.

Lặng lẽ thử mấy lần, mỗi lần đều bị điện giật chết đi sống lại, tư vị khổ không thể tả, lúc này Trương Huyền mới ngừng lại.

Xem ra hiện tại còn không phải thời điểm đột phá, đã không được, vậy chờ một chút, nếu không tuy không sợ lôi đình, nhưng bị điện giật như vậy, thỉnh thoảng run rẩy một hai cái, giống như bị kinh phong, người khác thấy được cũng không tốt lắm ah!

Xuyên qua không gian thông đạo, cách Khúc Phụ đã rất gần, phi hành chỉ chốc lát, chỉ thấy một bóng đen tới gần, chính là Ngột Thần.

Tên này có chuyện rời khỏi, không nghĩ tới xuất hiện ở đây. Thời khắc này Ngột Thần nhìn về phía Trương Huyền, ánh mắt lộ ra vẻ phức tạp, cũng không biết nguyên nhân gì.

- Đã giải quyết xong sự tình?

Trương Huyền nhìn qua.

Trước đó vẫn cảm thấy trong lòng đối phương có chuyện, coi như theo sau lưng cũng không buông ra, hiện tại loại vẻ mặt này, hẳn là hoàn toàn xử lý.

- Nhờ phúc của Trương sư, đã triệt để giải quyết!

Nghe được hỏi thăm, Ngột Thần khôi phục lại, gật đầu mỉm cười.

- Giải quyết liền tốt!

Trương Huyền gật đầu, biết đối phương không muốn nhiều lời, cũng không hỏi thăm.

Nơi này cách Khúc Phụ đã không xa, mọi người thẳng tắp bay đi. Càng đến gần, “mặt trời” trên không cho người ta cảm giác áp bách càng lớn, tuy không cực nóng giống mặt trời chân chính, nhưng cũng cho người ta một loại rung động về mặt tâm linh.

Trên không trung kiến tạo một di tích khổng lồ như vậy, không chủ động xuất hiện, Cổ Thánh cũng không tìm được... Đây quả thật là thần tích.

Khúc Phụ

dtv-ebook.com

- Không hổ là vạn thế chi sư...

Ngột Thần cảm xúc.

- Khổng sư không chỉ thực lực có một không hai thiên hạ, vạn cổ không ai bằng, đối với đủ loại chức nghiệp, học thuật lưu truyền, cũng có cống hiến không thể xóa nhòa, theo ta được biết, trong ba loại chức nghiệp thượng, trung, hạ, hắn hỗ trợ tu sửa, xác định cấp bậc, liền có không dưới hai mươi loại!

Trong mắt Hưng kiếm thánh phóng ra quang mang.

Danh Sư truyền thừa từ Khổng sư, chỉ cần thân là Danh Sư, không có chỗ nào không cực kỳ bội phục.

Trương Huyền không có trò chuyện, mà nhìn về phía miếu thờ nguy nga trong “mặt trời”, trong mắt mang theo một tia nghi ngờ, loáng thoáng, hình như có đồ vật gì đó triệu hoán hắn.

Thiên Đạo thư viện dường như nhận lấy cảm ứng, nhẹ nhàng lay động, vô số thư tịch hoa hoa tác hưởng.

- Chẳng lẽ ở trong Khổng miếu này, có đồ vật để cho thư viện tấn cấp?

Trương Huyền nhíu mày.

Thư viện từ trước tới nay an phận, hầu như không có bất cứ động tĩnh gì, mà bây giờ không ngừng run rẩy, kỳ lạ không nói ra được.

Coi như lần trước đi Thiên Cơ sư công hội, cũng không có hưng phấn như vậy.

Chẳng lẽ Khổng sư lưu lại này di tích, có bảo vật thư viện khát vọng?

Nếu thật như vậy, bất kể như thế nào cũng muốn nhận được.

Cùng nhau đi tới, có thể từ bừa bãi vô danh, đến bây giờ danh chấn thiên hạ, chỗ hắn ỷ lại, không phải thiên phú kinh người, phẩm cách cao thượng, hay chăm chỉ đáng tin cậy... Mà là thư viện!

Không có thứ này, khả năng bây giờ còn ở Thiên Huyền vương quốc, gắng sức giãy dụa xung kích Danh Sư nhất tinh.

Đây là chỗ dựa cùng át chủ bài lớn nhất của hắn, nếu như có thể lần nữa tấn cấp, coi như lại nguy hiểm, cũng sẽ không lùi bước.

Minh Lý Chi Nhãn lấp lánh, nhìn lại bên kia, tuy đến Khúc Phụ, nhưng bay vùn vụt mấy trăm vạn cây số, vẫn thấy không rõ miếu thờ đến cùng sâu bao nhiêu, cho người ta một loại ảo giác như ngắm hoa trong màn sương.

- Khổng miếu nằm ở trong một không gian gấp, không có hoàn toàn mở ra, xem như Cổ Thánh bay mười năm, cũng chưa chắc có thể bay đến!

Lạc Nhược Hi nói.

Trương Huyền líu lưỡi.

Loại cảm giác này giống như mặt trời kiếp trước, treo ở trên đỉnh đầu, đưa tay có thể đụng, trên thực tế xem như thôi, ngay cả ánh sáng cũng cần tám phút mới có thể đến.

- Đã xa như vậy, còn có thể nhìn thấy huy hoàng thế kia... Cái di tích kia nên lớn bao nhiêu?

Trương Huyền nhịn không được nói.

Sở dĩ mặt trời như vậy, là bởi vì thể tích quá lớn, còn Khổng miếu này, có thể cũng giống như vậy hay không?

- Di tích không lớn, chỉ là một loại vận dụng đối với không gian pháp tắc, cũng không phải là khoảng cách rất xa!

Lạc Nhược Hi cười cười.

Nàng tựa hồ biết rõ ràng ngôi miếu trước mắt này.

Thời điểm nói chuyện phiếm, một thành thị cổ xưa xuất hiện ở trước mắt, mọi người thẳng tắp bay đi.

Địa phương xuất hiện Khổng miếu… Khúc Phụ!

Tòa thành này, không phồn hoa giống như liên minh đế quốc, trong đó kiến trúc càng đứng sừng sững không biết bao nhiêu năm, có vẻ hơi cũ kỹ, có điều vừa tiến vào trong, liền cho người ta một loại cảm giác yên tĩnh an lành, tựa như hài nhi trở lại trong ngực mẫu thân.

- Đây là... Thiên Nhận Danh Sư tản ra khí tức đặc thù?

Trong thành thị toả ra khí tức, cùng lúc Thiên Nhận Danh Sư có khí tức tràn vào trong người, cực kỳ tương tự, chỉ là mỏng manh hơn vô số lần.

- Văn có văn khí, võ có võ vận, đây là văn hóa sư đạo đặc thù của Danh Sư, cũng được xưng là Sư phong, thời gian dài được hun đúc, tâm cảnh tiến bộ cực nhanh, suy nghĩ càng thêm thông suốt, từ đó tâm ma không còn, tạp niệm không sinh!

Thấy bộ dáng của hắn, Hưng kiếm thánh cười nói.

- Sư phong?

Trương Huyền giật mình.

Thật ra thì loại khí tức đặc thù này, không chỉ thời điểm Thiên Nhận Danh Sư sẽ có, sau khi trở thành Danh Sư, tế bái rất nhiều tiên tổ, đồng dạng sẽ có được khí tức như vậy phản hồi, là một loại biểu tượng của văn hóa.

Danh Sư, chính là dựa vào cái này, mới có thể để cho vạn dân tin tưởng và nghe theo, cam tâm nghe lệnh, mà không bạo lực trấn áp.

- Nơi này... Vẫn luôn là như vậy?

Cảm thụ một cái, quả nhiên giống như đối phương nói, những khí tức này có thể khiến tâm cảnh người ta không minh, suy nghĩ thông suốt, Trương Huyền nghi ngờ nhìn qua.

Nếu như nơi này một mực như vậy, hiệu quả đối với Danh Sư mà nói, Tổng bộ Danh Sư đường cũng xa xa không bằng!

- Khi Khổng miếu chưa mở ra, tuy có loại Sư phong này tồn tại, nhưng cực kỳ mỏng manh, hiệu quả không lớn, nhưng quanh năm sinh hoạt ở trong đó, tiến bộ cũng cực kỳ rõ rệt! Nguyên nhân chính là như vậy, nơi này được xưng là Danh Sư tổ địa! Vô số Danh Sư đạt tới cửu tinh đều sẽ đến đây ở, không tu luyện, không bế quan, chỉ an ổn trải qua sinh hoạt của người bình thường, rèn luyện tâm cảnh!

Hưng kiếm thánh giải thích một câu, tiện tay chỉ:

- Ngươi nhìn thợ mộc kia, cảm nhận được có cái gì không đúng không?

Trương Huyền nhìn lại.

Quả nhiên ở bên đường, thấy được một thợ mộc đang làm đồ gia dụng, trên tay tràn đầy vết chai, nhất cử nhất động như cây thước đo đạc, cực kỳ chính xác, mảnh gỗ vụn tung bay, rất nhanh một thành phẩm liền xuất hiện ở trước mắt.

- Hắn là... Danh Sư cửu tinh?

Trương Huyền ngạc nhiên.

Thợ mộc kia, thời điểm hoạt động không có chút lực lượng nào, trong cơ thể cũng không cảm thấy chân khí chảy xuôi, nhưng Minh Lý Chi Nhãn cẩn thận quan sát, có thể tuỳ tiện nhìn ra, khí tức trong đan điền giống

biển cả mạnh mẽ, liếc mắt không nhìn thấy phần cuối, chỉ sợ không chỉ Danh Sư cửu tinh, thực lực so với hắn chỉ mạnh không yếu!

- Đúng vậy, đây là một vị Danh Sư cực kỳ có tiếng của Danh Sư đường ba trăm năm trước, năm đó liền đạt đến Đại Thánh nhị trọng Kim Thân cảnh, hiện tại khẳng định càng thêm cường đại!

Hưng kiếm thánh gật đầu.

- Kim Thân cảnh, làm nghề mộc?

Trương Huyền khó tin.

Vốn hắn vẫn cho là, loại cường giả cảnh giới này, ở trong nhân tộc cực kỳ thưa thớt, không nghĩ tới ở trong Khúc Phụ thành, tùy tiện nhìn thấy một thợ mộc, liền đạt đến loại cấp bậc này.

- Đúng vậy, ngươi nhìn bên kia những người bán cá, giết gà... Năm đó đều là Danh Sư cửu tinh tên tuổi lẫy lừng, khi đó thực lực cũng không cao, mà bây giờ kém cỏi nhất cũng giống như chúng ta, đạt đến Đại Thánh tam trọng, Tâm Huyết Lai Triều!

Hưng kiếm thánh giải thích nói:

- Nếu như không phải ngươi xảy ra chuyện, hai người chúng ta vốn cũng tính toán tới đây, trải qua cuộc sống của người bình thường, trải nghiệm gian khổ vì lo củi gạo dầu muối tương dấm trà, tăng thêm tâm cảnh khắc độ, để xung kích cảnh giới cao hơn!

Trương Huyền nhìn quanh.

Giống như hắn nói, bốn phía không ít gia hỏa thoạt nhìn bình thường, đều đạt đến Đại Thánh cấp.

Trước đó ở rất nhiều gia tộc, là siêu cấp cao thủ khó gặp, ở đây giống như rau cải trắng tùy tiện có thể đụng phải. Khó trách mệnh danh Danh Sư tổ địa, quả nhiên không tầm thường.

- Đúng rồi, Huyền nhi, hiện tại tâm cảnh khắc độ của ngươi là bao nhiêu? Danh Sư muốn tiến bộ, trọng yếu nhất chính là cái này, tâm cảnh khắc độ không đến, tâm không tĩnh, ý không thuần, xung kích cảnh giới cao hơn, sẽ càng ngày càng khó!

Hưng kiếm thánh đột nhiên nhìn qua, vẻ mặt tò mò.

Tu vi, thiên phú cao, tài nguyên đủ, lão sư tốt, tiến bộ sẽ rất nhanh, nhưng ý cảnh lại chỉ có thể từng bước một, dần dần từng bước tăng thêm, không có khả năng nóng vội hỏng việc, nhi tử này của mình, chẳng qua hai mươi tuổi liền trở thành Danh Sư cửu tinh, tâm cảnh khắc độ bao nhiêu, lại tu luyện như thế nào?

- Ta sao?

Trương Huyền trầm ngâm một chút, không có giấu diếm:

- 29. 1!

Tầm quan trọng của tâm cảnh khắc độ

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

Trương Huyền trải qua năm lần Thiên Nhận Danh Sư, cùng rất nhiều kỳ ngộ, tâm cảnh khắc độ liên tục bạo tăng, sớm đã đạt tới cửu tinh cao nhất, trong Danh Sư có thể vượt qua hắn, phỏng đoán chỉ rải rác mấy người mà thôi.

- 29. 1?

Khóe miệng của Hưng kiếm thánh nhịn không được run rẩy.

Còn tưởng nhi tử tiến bộ quá nhanh, tâm cảnh sẽ theo không kịp, dẫn đến phù phiếm, nằm mơ cũng không nghĩ đến... Khắc độ cao như vậy, ngay cả hắn cũng xa xa không bằng!

- Ngươi... tu luyện tâm cảnh như thế nào? Tâm cảnh rất khó tu luyện, cho dù có công pháp tu luyện, cũng cần ngày đêm rèn luyện, không thể buông lỏng mới được...

Hưng kiếm thánh cực kỳ tò mò.

Tâm cảnh khắc độ, là Danh Sư khó tu nhất, Dương sư vì cảm ngộ sinh hoạt, mai danh ẩn tích, chu du thiên hạ, mới có thể để cho tâm cảnh khắc độ tăng thêm, con của mình từ khi ra đời đến bây giờ, tính toán đâu ra

đấy, cũng chỉ hai mươi năm, 19 năm trước càng ở Thiên Huyền vương quốc... tu luyện tâm cảnh thế nào mới cường đại như thế?

- Ta?

Trương Huyền trầm tư một chút nói:

- Không có tu luyện qua, tự nhiên tăng trưởng...

- ...

Thân thể Hưng kiếm thánh nhoáng một cái, nghẹn đến sắc mặt đỏ lên, suýt chút nữa hộc máu:

- Tự nhiên tăng trưởng, có thể tăng tới 29. 1?

Nhìn thấy chồng bị đả kích thành bộ dáng như thế, Mộng kiếm thánh cười ha ha.

Hỏi ai không tốt, đi hỏi nhi tử, đây không phải tìm kích động ư?

Thời điểm nhìn thấy nhi tử, ở liên minh đế quốc, khi đó chẳng qua Thánh Vực bát trọng, ngay cả cửu trọng cũng không đạt tới, mà bây giờ, đã là Kim Thân cảnh đỉnh phong... Ngắn ngủi hơn nửa tháng thời gian, tiến bộ nhanh như vậy, còn muốn hỏi thăm... Rõ ràng là tự tìm phiền phức!

- Có vấn đề sao?

Trương Huyền nhìn qua.

Thật ra thì nói tự nhiên tăng trưởng có chút không đúng, nhưng hắn quả thực không có tu luyện qua phương pháp tăng thêm tâm cảnh khắc độ.

Sở dĩ cao như vậy, Kim Thư, Thiên Nhận Danh Sư, sư tự luyện tâm, tâm cảnh đốn ngộ... Mỗi một lần đều bạo tăng 1. 0, hoặc càng nhiều, tự nhiên tiến bộ nhanh.

Chỉ bất quá liên lụy đến thư viện, không tiện nói ra, chỉ có thể trả lời như vậy.

Chủ nhân của thân thể này là trời sinh Thánh Nhân, tâm cảnh khắc độ tăng trưởng đến hai mươi chín, hẳn không có vấn đề quá lớn đi!

- Không có vấn đề...

Hưng kiếm thánh cười khổ, không biết trả lời như thế nào.

Người khác tu luyện mệt gần chết, mỗi tăng thêm 0.1 khắc độ, đều cần tiêu tốn vô số tâm huyết, vị này ngược lại tốt, không tu luyện, bản thân tăng trưởng đến có thể so với Dương sư... Tin tức truyền đi, khẳng định sẽ đả kích tất cả Danh Sư trong thiên hạ không muốn tu luyện.

- Tâm cảnh khắc độ, chỉ dựa vào tự nhiên tăng trưởng, là không thể nào xung kích đến Cổ Thánh, nhất định phải bản thân rèn luyện, mới có thể để cho nó càng thêm viên mãn, thông suốt, óng ánh, mới có thể ở thời điểm tấn cấp Cổ Thánh vượt qua thiên kiếp, đi càng xa!

Ngột Thần một mực không lên tiếng đột nhiên nói.

- Xung kích Cổ Thánh, liên quan đến tâm cảnh?

Trương Huyền cau mày.

Liên quan tới Cổ Thánh, tam đại gia tộc, thậm chí Danh Sư đường đều không có thư tịch liên quan, có thể nói cái gì cũng không biết.

- Ừm, Cổ Thánh cấp, lấy tâm ta dung thiên tâm, lấy niệm ta dung thiên niệm, càng thêm phù hợp tự nhiên, nếu như tâm cảnh không đủ, căn bản không gánh chịu được nhiều lực lượng thiên địa như vậy, rất dễ dàng biến thành ngớ ngẩn hoặc người điên. Ngươi dựa vào chính mình tăng trưởng, dù tâm cảnh cũng tăng thêm rất nhanh, nhưng thiếu đi quá trình rèn luyện... Xung kích Cổ Thánh sẽ càng khó!

Tựa hồ Ngột Thần biết rất rõ ràng những sự tình này.

Cũng khó trách, thực lực của hắn không kém Dương sư bao nhiêu, một mực tìm kiếm phương pháp đột phá, khẳng định đối với mấy cái này nghiên cứu khá nhiều.

- Thì ra là thế!

Trong giới chỉ của Trương Huyền còn có một thi thể Cổ Thánh, tuy cách loại cảnh giới này không biết kém bao nhiêu, nhưng độ mạnh lại biết rất rõ ràng.

Dù chết rồi, nhưng trọng lượng thân thể cũng rất khó cầm lên, uy thế để cho người ta khó tới gần, đủ thấy lực lượng chân chính.

Bất Hủ cảnh thoạt nhìn chỉ kém Cổ Thánh một đại cấp, nhưng trên thực tế giống như thần tiên cùng phàm nhân chênh lệch, không thể so sánh nổi.

Vốn cho rằng muốn đột phá, cần tích lũy càng lớn, không nghĩ tới liên quan đến tâm cảnh.

- Không đúng... Tâm cảnh khắc độ chỉ có Danh Sư mới yêu cầu, tu luyện giả bình thường không có tu luyện qua, vậy bọn hắn làm sao đột phá Cổ Thánh?

Một ý nghĩ xông ra, Trương Huyền nhịn không được nói.

Tâm cảnh khắc độ, từ vừa mới bắt đầu chính là yêu cầu với Danh Sư, tu luyện giả bình thường rất ít để ý tới, đã như vậy, chẳng phải biểu thị tu luyện giả khác căn bản không có cách xung kích Cổ Thánh?

- Tu luyện giả bình thường cũng chú trọng tu dưỡng tâm cảnh khắc độ, giống như Luyện Đan sư, nếu như tâm cảnh không đến, luyện ra Tĩnh Tâm đan rất dễ dàng bị tâm cảnh ảnh hưởng, từ đó để đại bổ biến thành kịch độc!

Ngột Thần nói:

- Ma Âm sư, không tu luyện tâm cảnh, làm sao thả ra tiếng đàn mang theo mê hoặc, để đối thủ trầm mê? Thật không có tâm cảnh, khả năng còn không có công kích đến người khác, bản thân trước hôn mê. Trận Pháp sư không tu luyện tâm cảnh, liền không cách nào bố trí huyễn trận, nếu không rơi vào trong đó, bản thân cũng khó có thể đi ra...

Trương Huyền im lặng.

Lúc trước khảo hạch Luyện Đan sư nhất tinh, liền gặp được loại sự tình này, lúc đó Luyện Đan sư không có đạt tới cảnh giới tâm như chỉ thủy, luyện ra Tĩnh Tâm đan, đối với người không những không có tác dụng, sẽ còn ăn chết.

Ma Âm sư càng thấm sâu trong người, thấu hiểu rất rõ, tĩnh tâm không đủ, sẽ nguy hiểm như thế nào.

Xem ra những nghề nghiệp khác cũng như vậy, chỉ bất quá không có giống Danh Sư ghi chú kỹ càng như vậy mà thôi!

- Tâm cảnh khắc độ, ở trước Khổng sư chia làm rất nhiều đẳng cấp, giống như chúng ta biết tâm như chỉ thủy, đằng sau thì là tâm cảnh thông minh, ba lan bất kinh, cổ tỉnh vô ba, tâm kiên như thiết, tự nhiên nhi nhiên, xích tử chi tâm...

Thấy hắn không nói lời nào, Ngột Thần nói tiếp:

- Về sau Khổng sư cảm thấy, loại đẳng cấp này quá mức phức tạp, hơn nữa rất dễ dàng để cho tinh thần người ta xuất hiện hỗn loạn, tâm cảnh không ổn định, nên giản hóa nó, thống nhất dùng trị số khắc độ phân chia, chính là Danh Sư đường hiện tại sử dụng! Danh Sư nhất tinh, tâm cảnh khắc độ đạt tới 3.0, nhị tinh 6. 0... cứ thế suy ra, Danh Sư cửu tinh, tâm cảnh khắc độ ít nhất cũng phải 27. 0! Tâm cảnh không đạt tới, không cho trao tặng huy chương đẳng cấp, thậm chí so với thực lực, yêu cầu còn nghiêm khắc hơn rất nhiều.

Trương Huyền giật mình.

Danh Sư đường giản hóa tâm cảnh khắc độ, nhưng những nghề nghiệp khác không có, bởi vậy bọn họ tu luyện tâm cảnh, cũng không có thay đổi nhỏ tiêu chuẩn, nhưng không phải là không có tu luyện.

Khắc độ thay đổi nhỏ, liếc qua thấy ngay, bởi vậy xác suất Danh Sư đột phá so với những nghề nghiệp khác lớn hơn, lúc này mới dẫn đến Danh Sư đường một nhà độc đại, những nghề nghiệp khác không đuổi theo kịp.

- Trước đó ta tới qua Khúc Phụ một lần, nếu như nhớ không lầm, phía trước có nơi tu luyện tâm cảnh khắc độ, gọi Cảnh Tâm các, bên trong có công pháp tu luyện tâm cảnh, cùng vô số cường giả lưu lại tâm đắc, càng có trận pháp rèn luyện tâm cảnh, không bằng đi qua nhìn một chút, ngươi đã không có tu luyện qua, có lẽ lần đầu tiên sẽ có hiệu quả cực lớn!

Đột nhiên Hưng kiếm thánh mở miệng nói.

Tâm cảnh bạo tăng

dtv-ebook.com

- Cảnh Tâm các? Đi qua nhìn một chút!

Trương Huyền gật đầu.

Dù sao hiện tại Khổng miếu còn không có mở ra, nơi này đã có trợ giúp với tâm cảnh, vậy thì đi qua.

Từ trước đến nay, đều chờ đợi Thiên Nhận Danh Sư tăng thêm tâm cảnh, thật có pháp quyết tu luyện mà nói, hoàn toàn có thể tu luyện, không đến mức bị động như vậy.

Đi về phía trước chỉ chốc lát, một kiến trúc xuất hiện, tiến vào bên trong, một vị trung niên tới đón.

- Mấy vị là muốn rèn luyện tâm cảnh, hay kiểm tra?

- Rèn luyện!

Trương Huyền nói.

- Mời tới bên này...

Trung niên nhân cười cười:

- Bất quá bên chúng ta không chấp nhận bảo vật như linh thạch, chỉ lấy Thánh khí tuyệt phẩm, một canh giờ một Thánh khí tuyệt phẩm!

- Đủ quý...

Trương Huyền sửng sốt một chút.

Tuy Thánh khí tuyệt phẩm đối với hắn không có tác dụng gì, nhưng loại bảo vật này quý giá, vẫn không phải linh thạch có thể cân nhắc. Rất nhiều Thánh Vực bát cửu trọng, một cái cũng không có, nơi này một canh giờ, liền tiêu hao một thanh.

- Đây là chuyện không có cách giải quyết, tâm cảnh dính dáng quá nhiều, sắp đặt ra trận pháp cùng không gian rèn luyện, hơn nữa duy trì cần tiêu tốn cực lớn...

Trung niên nhân cười khổ nói.

- Này cũng phải!

Trương Huyền không phản bác.

Có thể ở đây rèn luyện tâm cảnh, phỏng chừng đều đạt đến Danh Sư cửu tinh, lúc này tâm cảnh vượt qua 27. 0, tâm cảnh như vậy, huyễn trận, mê huyễn thuật bình thường, đã không có bất cứ tác dụng gì, muốn sinh ra áp lực, sử dụng tự nhiên cũng là vật phẩm quý giá nhất, giá cả đắt một chút cũng là chuyện đương nhiên.

- Được!

Trương Huyền khẽ đảo cổ tay, ném ra một Thánh khí tuyệt phẩm:

- Ta trước xem hiệu quả một chút đến cùng như thế nào, nếu như tốt, tất cả mọi người tu luyện một chút!

Chém giết mười một vạn Dị Linh tộc, vơ vét sạch sẽ toàn bộ quân bị của bọn hắn, Thánh khí tuyệt phẩm, trong trữ vật giới chỉ không dưới ngàn kiện, có thể tùy tiện tiêu hao.

Mọi người gật đầu.

- Mời tới bên này...

Rất nhanh, trung niên dẫn mọi người tới một đại sảnh.

Trong đại sảnh ở giữa là một thủy tinh cầu không lớn, đứng sừng sững ở trên bàn, xoay chầm chậm, tản mát ra quang mang để cho người ta mê say.

Trên vách tường thì điêu khắc rất nhiều công pháp và tâm đắc tăng lên tâm cảnh, lít nha lít nhít, không biết bao nhiêu.

- Những cái này là cường giả tới đây rèn luyện tâm cảnh lưu lại tâm đắc, chúng ta đều thí nghiệm qua, toàn bộ chính xác, đều có trợ giúp tăng lên tâm cảnh rất lớn, bất quá số lượng hơi nhiều, cũng quá lộn xộn, sẽ có chút quấy nhiễu với người. Nếu nhìn những thứ này, thừa nhận áp lực, còn có thể kiên định bản tâm, tâm cảnh khắc độ tất nhiên sẽ một ngày ngàn dặm, tiến bộ nhanh chóng!

Trung niên cười nói.

Công pháp ở chỗ quý giá, mà không ở chỗ số lượng nhiều ít. Có đôi khi số lượng càng nhiều, ngược lại càng phiền phức.

Mỗi người phương pháp tu luyện khác biệt, nhìn càng nhiều, càng hỗn loạn, nếu như không thể kiên định bản tâm, tiến bộ không những càng ngày càng chậm, làm không cẩn thận, sẽ còn tẩu hỏa nhập ma.

Nguyên nhân chính là như vậy, Danh Sư đường cũng không đề xướng Danh Sư học tập nhiều loại công pháp.

Đương nhiên, có lợi thì có hại, đối mặt nhiều công pháp như vậy, còn có thể kiên định bản tâm, tâm cảnh sẽ càng ngày càng chắc chắn, nhanh chóng tăng lên.

- Muốn rèn luyện, đi thẳng tới trước mặt thủy tinh cầu, bàn tay chạm ở phía trên, cẩn thận cảm ngộ, thủy tinh cầu sẽ thời khắc ghi chép tâm cảnh khắc độ của ngươi biến hóa, một khi xuất hiện tình huống không chịu nổi, chúng ta sẽ cắt đứt trận pháp, bảo đảm không cho bị thương!

Thấy hắn rõ ràng, trung niên nhân nói.

- Ừm!

Trương Huyền gật đầu, đi về phía trước hai bước, tới trước mặt thủy tinh cầu, cũng không vội đưa tay lên, mà con mắt khẽ quét qua mặt tường.

Hô!

Thư viện xuất hiện một bản thư tịch mới.

Kiến thức chảy vào trong óc, con mắt Trương Huyền sáng lên.

Dung hợp rất nhiều pháp quyết tu luyện, tạo thành một bộ công pháp tu luyện tâm cảnh cấp bậc Thiên Đạo.

Trước đó hắn một mực không học qua, cũng không có sưu tập qua thư tịch liên quan, xem xong nội dung mới hiểu được, tu luyện tâm cảnh khắc độ không đơn giản hơn công pháp tu luyện, thậm chí càng thâm thúy hơn, khó mà chạm đến.

Tu luyện bình thường, cần phải mượn huyễn trận, trải qua đủ loại đau khổ, cuối cùng tim rắn như thép, để tâm cảnh khắc độ chậm chạp tăng thêm.

Loại phương pháp này, là bị động tấn cấp, tốc độ có thể tưởng tượng được, cho dù có chút công pháp, có thể mượn Văn Lý thạch… tiến bộ, cũng tiến bộ không lớn.

Hình thành Thiên Đạo công pháp, vừa vặn giải quyết loại vấn đề này, để tâm cảnh giống như chân khí, có thể mượn tu luyện đột phá.

- Bắt đầu...

Công pháp trong đầu quay một vòng, bàn tay Trương Huyền duỗi ra, rơi vào trên thủy tinh cầu.

Ông!

Một đạo hào quang lấp lánh, trên không lập tức hiện lên một nhóm chữ 29. 1. Giống như bản thân Trương Huyền cảm nhận, tâm cảnh khắc độ của hắn, quả thực đạt đến Danh Sư cửu tinh đỉnh phong, vượt qua 29. 0.

- Hắn là... Danh Sư cửu tinh?

Trung niên giật nảy mình.

Còn tưởng rằng thanh niên tuổi tác không lớn kia, tâm cảnh khắc độ thấp nhất mới tới rèn luyện, không nghĩ tới cao như vậy... Loại cấp bậc này, e là cho dù toàn bộ Khúc Phụ, cũng không có bao nhiêu người có thể vượt qua được.

- Ừm!

Nhìn thấy đối phương khiếp sợ, Mộng kiếm thánh vui vẻ hỏi:

- Ở chỗ các ngươi, có người ở trong rèn luyện, đột nhiên đốn ngộ đột phá hay không?

- Có! Dương sư Dương Huyền, lúc trước thời điểm tới đây, tâm cảnh đạt đến 28. 2, trong rèn luyện đột nhiên đốn ngộ, tăng lên 0. 2, đạt đến 28. 4, truyền thành giai thoại!

Trung niên nhân nói.

Tâm cảnh đạt tới 27 trở lên, mỗi tấn thăng 0.1, đều cần tiêu tốn không biết bao nhiêu năm vất vả, một lần đốn ngộ, trong vòng một canh giờ đột phá 0. 2, đã để cho người ta kinh ngạc, vô số người khó mà noi theo.

- Dương sư quả thực lợi hại... ghi chép của các ngươi đâu? Trong vòng một canh giờ, tiến bộ nhanh nhất đại khái bao nhiêu?

Mộng kiếm thánh tiếp tục hỏi.

- Nếu nói ghi chép, là một vị Danh Sư bát tinh lưu lại, lúc ấy tâm cảnh khắc độ của hắn là 24. 7, mới vừa đầy một canh giờ, liền đạt đến 25. 7,

tăng lên 1. 0, bất quá không có thể so sánh như vậy, tâm cảnh khắc độ càng thấp, tiến bộ càng đơn giản!

Trung niên nhân giải thích.

Tâm cảnh khắc độ tăng lên, giống như xếp gỗ, càng thấp càng dễ, lúc đạt tới độ cao nhất định, mỗi tăng thêm một chút, đều sẽ khó khăn hơn phía trước gấp bội.

- A Mộng, chẳng lẽ ngươi cảm giác Huyền nhi có thể đánh vỡ ghi chép?

Thấy vợ liên tục hỏi thăm, Hưng kiếm thánh xoay đầu lại.

- Nhi tử của ta là thiên tài, đánh vỡ ghi chép còn không bình thường?

Mộng kiếm thánh tự tin.

- Ngươi nha, đối với nhi tử cũng quá có lòng tin... Tâm cảnh không phải cái khác, không có khả năng tiến bộ nhanh chóng...

Hưng kiếm thánh lắc đầu.

Tâm cảnh không phải tu vi, hấp thu linh khí sẽ tăng thêm lực lượng... Muốn tiến bộ, không có đốn ngộ, làm sao có thể được?

- Mau nhìn!

Lời còn chưa dứt, một thanh âm sắc nhọn vang lên, Hưng kiếm thánh vội vàng ngẩng đầu, sau đó liền thấy trị số 29. 1 trên không lắc lư một cái, thời gian nháy mắt liền biến thành 29. 2, ngay sau đó 29. 3, 29. 4...

- Chuyện này...

Hưng kiếm thánh ngây người.

Tâm cảnh khắc độ 29. 9

dtv-ebook.com

Không chỉ Hưng kiếm thánh choáng váng, ngay cả trung niên nhân cũng ngốc tại chỗ, vẻ mặt như gặp phải quỷ.

Bốn phía lặng ngắt như tờ, mới vừa nói Dương sư tiến bộ cực nhanh, một canh giờ tăng lên 0. 2 khắc độ, nhưng đó là xuất hiện đốn ngộ, hơn nữa còn trải qua một canh giờ, ngươi mười giây nhảy một trị số, mười giây nhảy một trị số... Làm sao làm được? Xem như Danh Sư nhất tinh 3.0, cũng chưa thấy qua tăng trưởng nhanh như vậy!

- Có phải thủy tinh cầu hỏng hay không?

Trung niên không nhịn được nuốt nước bọt, vội vàng nhìn lại, chỉ thấy thủy tinh cầu hoàn hảo không chút tổn hại, một chút tổn thương cũng không có.

Không có hỏng, nhảy nhanh như vậy... Nói rõ tốc độ tiến bộ của đối phương quả thực nghe rợn cả người.

Ngột Thần ở cách đó không xa lông mày cũng nhảy loạn, biểu lộ sắp sụp đổ.

Đây chính là tâm cảnh khắc độ, hơn nữa vượt qua 29. 0, mười giây một giá trị...

- Tâm cảnh khắc độ của hắn cực kỳ vững chắc, mỗi một cảnh giới đều cực kỳ mượt mà, mới có thể ở độ cao như thế, đồng dạng duy trì tiến bộ nhanh chóng!

Lạc Nhược Hi chắp hai tay sau lưng, như không có bất kỳ ngoài ý muốn gì, thản nhiên nói.

Thiên Nhận Danh Sư, tăng lên tâm cảnh khắc độ, luận mức độ vững chắc, khẳng định vượt xa tự mình tu luyện, đồng dạng lấy xếp gỗ làm thí dụ, phía dưới xếp không có sai lầm, đằng sau coi như khó, cũng sẽ đơn giản hơn nhiều.

- Vững chắc...

Những người khác đều giật mình, tràn đầy cười khổ.

Đặc biệt là Hưng kiếm thánh, xấu hổ hận không thể có kẽ đất chui vào.

Vốn còn nghĩ, nhi tử tăng tiến quá nhanh, xảy ra vấn đề gì, hiện tại mới phát hiện, người ta căn bản không phải tiến bộ nhanh... Mà là quá chậm!

Tích lũy cũng không cách nào lại tích lũy, dừng ở tại chỗ còn có ý nghĩa gì?

Trong ánh mắt khiếp sợ của mọi người, trị số trên không ngừng lại. 29. 9!

Trương Huyền thở ra một hơi, từ thủy tinh cầu thu bàn tay về, lắc đầu:

- Xem ra đây là cực hạn!

Tu luyện công pháp tâm cảnh khắc độ cấp bậc Thiên Đạo, vừa mới bắt đầu tiến bộ coi như nhanh, đạt tới 29. 9, lại không cách nào tấn thăng, hình như có một cửa ải to lớn trở ngại.

Áp lực trước mắt cũng mất tác dụng, tiếp tục chờ đợi cũng là lãng phí thời gian.

- Vậy thì tu luyện xong?

Thấy hắn đi tới, con mắt của trung niên trừng tựa như chiêng đồng. Người khác tu luyện, đừng nói một canh giờ, mười canh giờ cũng không đủ, hắn ngược lại tốt, không đến hai phút liền đạt đến cực hạn...

- Ừm, vừa rồi thanh toán tiền một canh giờ, hiện tại thời gian chưa hết, các ngươi ai đi tu luyện?

Trở lại trước mặt, Trương Huyền hỏi.

- Ta đi thử một chút!

Mộng kiếm thánh vui vẻ nói.

Nhi tử có thiên tư như thế, cảm giác so với nàng thực lực mạnh còn muốn cao hứng.

- Chờ một chút, vừa rồi ta nhìn những công pháp này, lòng có cảm ngộ, bản thân sáng tạo ra một bộ pháp quyết, mẫu thân học tập một chút, lại đi qua!

Trương Huyền nói.

- Sáng tạo ra pháp quyết?

Mộng kiếm thánh ngẩn ngơ.

Ngươi từ nơi này đi đến thủy tinh cầu, lại đi về, tính toán đâu ra đấy, không đến ba phút, không chỉ tâm cảnh khắc độ tiến bộ 0.8, còn sáng tạo ra pháp quyết?

- Đúng vậy!

Trương Huyền cũng không giải thích, ngón tay điểm một cái, một đạo ý niệm lập tức truyền qua.

Nhìn kiến thức với mới được truyền qua, thân thể của Mộng kiếm thánh cứng đờ.

Thân là cao thủ Tâm Huyết Lai Triều cảnh, trên việc tu luyện tâm cảnh có phương pháp riêng của mình, nhưng nhìn pháp quyết của nhi tử, mới hiểu được trước đó luyện những thứ kia, cái gì cũng không bằng.

Nàng cũng không nói chuyện, vội vàng cảm ngộ pháp quyết trong đầu, chỉ chốc lát liền dung hội quán thông.

- Ta thử một chút!

Hít sâu một hơi, đi tới trước mặt thủy tinh cầu, bàn tay tới tiếp xúc.

Ông!

Một nhóm trị số xuất hiện ở trên không trung… 27. 3.

Tu vi của nàng không yếu, kiếm pháp thông huyền, nhưng tâm cảnh khắc độ vừa mới đột phá cửa ải Danh Sư cửu tinh, tiến bộ cũng không phải rất lớn.

Cảm nhận được trong thủy tinh cầu truyền đến cảm giác áp bách, hai mắt Mộng kiếm thánh nhắm nghiền, nghiêm ngặt dựa theo công pháp nhi tử truyền thụ, tiến hành tu luyện.

Tạch tạch!

Lắc lư một cái, 27. 4, một phút đồng hồ sau, 2 7.5, lại một phút đồng hồ sau 2 7.6... rất nhanh, giống như Trương Huyền vừa rồi, tạo thành quy luật, chỉ bất quá cái trước,10 giây một lần, mà nàng một phút tấn cấp 0.1.

- ...

Hưng kiếm thánh lần nữa trợn tròn con mắt.

Muốn nói thế giới này, ai hiểu rõ Mộng kiếm thánh nhất, khẳng định là hắn.

Tính cách của vợ hấp tấp, trên tâm cảnh không có thiên phú gì, có thể đạt tới 27. 3, là hắn hao tốn vô số tâm huyết, lợi dụng vô số bảo vật, phối hợp tu luyện kiếm pháp hợp kích mới đạt tới.

Về sau mấy năm cũng không có tiến bộ qua một tia, hiện tại một phút nhảy 0.1...

- Công pháp của ngươi...

Hưng kiếm thánh vội vàng quay đầu nhìn về phía nhi tử.

Có thể xuất hiện biến cố to lớn như vậy, khẳng định có quan hệ tới công pháp nhi tử truyền thụ cho.

- Cho ngài, chờ mẫu thân thử xong, người cũng thử một chút...

Biết hắn nghĩ cái gì, Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng, ngón tay điểm ra, truyền công pháp vừa rồi qua.

Hưng kiếm thánh vội vàng tĩnh tâm, một lát sau cũng ngây người tại chỗ.

Khó trách vợ tiến bộ nhanh như vậy, công pháp này quá lợi hại đi!

Vô số tiên tổ của Trương gia, bởi vì tâm cảnh cũng sáng chế ra không biết bao nhiêu pháp quyết, nhưng so sánh với bộ này, tất cả đều kém không biết bao xa, căn bản không ở một cấp bậc.

- Nói thật, càng ngày càng xem không hiểu...

Lần nữa nhìn về phía nhi tử, Hưng kiếm thánh nhịn không được cười khổ.

Nghe được rất nhiều sự tích của nhi tử, vốn cho rằng chỉ cần chung đụng nhiều, nhất định có thể rõ ràng, vì sao tiến bộ nhanh như vậy, lớn như thế, kết quả thật tiếp xúc, ngược lại càng ngày càng xem không hiểu!

Đối phương giống như biết tất cả mọi chuyện, toàn trí toàn năng, bất kỳ công pháp gì, cho dù là nhập môn cơ sở nhất, đặt ở trong tay hắn, cũng sẽ lập tức hóa mục nát thành thần kỳ, biến thành bảo vật để thế nhân động tâm.

- Truyền thuyết Khổng sư cũng có loại năng lực này! Chẳng lẽ Trương gia chúng ta cũng xuất hiện một vị, có thể so với Khổng sư?

Hưng kiếm thánh tràn đầy kích động.

Căn cứ tư liệu lịch sử ghi chép, Khổng sư cũng có loại năng lực vừa nhìn liền biết này, Trương Huyền cũng tương đồng, có thể cũng đến tình trạng của Khổng sư hay không? Suy nghĩ một chút cũng cảm thấy mong đợi.

- Ngươi tới đi, ta tiếp tục tu luyện cũng không có tác dụng gì...

Trong lòng đang cảm xúc, thanh âm của vợ vang lên, vội vàng nhìn lại, chỉ thấy trên không hiện lên trị số 29. 9, không ngừng lay động, chỉ một hồi, vợ từ 27. 3 khắc độ, tăng lên 2. 6, đạt đến cực hạn của Danh Sư cửu tinh.

- 29. 9, là cực hạn của Đại Thánh, chỉ cần đột phá cái này, chẳng khác nào nắm giữ tâm cảnh có thể so với Cổ Thánh!

Nhìn thấy hai người đạt tới con số này, Ngột Thần nhịn không được nói.

- Đột phá cái này, chẳng khác nào nắm giữ tâm cảnh của Cổ Thánh?

Trương Huyền sững sờ, sau đó con mắt hừng hực:

- Tu luyện là không cách nào tiến bộ, nhưng ta có Thiên Đạo chi thư ah, nếu như sử dụng, có thể trực tiếp tăng thêm 5. 0 hay không, thuận lợi đột phá ràng buộc, đạt tới Cổ Thánh?

Hưng Mộng kiếm thánh đột phá

dtv-ebook.com

Thiên Đạo chi thư, cũng không phải chỉ có một công hiệu đập người, còn có trợ giúp ghi chép nội dung thư tịch, tăng lên tâm cảnh.

Trước đó dùng qua hai lần, mỗi lần đều trực tiếp tăng lên 5. 0 khắc độ, hiện tại tu luyện không còn tác dụng, có thể sử dụng cái này, một khi phá tan 29. 9 ràng buộc, chẳng khác nào trực tiếp nắm giữ tâm cảnh của Cổ Thánh!

Tuy Cổ Thánh chỉ gặp qua một lần, liền bị hắn tươi sống đập chết, nhưng thi thể ở trong giới chỉ, biết đối phương đáng sợ, nếu như tâm cảnh đạt tới, như vậy gặp lại Cổ Thánh, cũng có năng lực tự vệ hay không?

Coi như không làm được, tâm cảnh cao, ngụy trang Cổ Thánh, người khác khẳng định nhìn không ra!

Tâm cảnh, đối với ngụy trang mà nói, tuyệt đối là máy gian lận tốt nhất, chỉ cần tâm cảnh đầy đủ, cường giả cùng cấp bậc không có người nhìn rõ.

- Thử một chút!

Con mắt Trương Huyền hừng hực, cẩn thận nhớ lại trạng thái lần đầu tiên mượn Thiên Đạo chi thư tăng lên tâm cảnh, hai mắt nhắm lại:

- Tăng lên tâm cảnh!

Không có động tĩnh, con mắt lại mở to:

- Tăng lên tâm cảnh!

Vẫn không có động tĩnh.

Thiên Đạo chi thư yên tĩnh lơ lửng ở trong thư viện, giống như đang cười nhạo cử động của hắn.

- Giúp ta tăng lên tâm cảnh!

- Tăng lên a, tâm cảnh!

- Đột phá 29. 9...

...

Liên tục chơi đùa vài chục lần, phát hiện Thiên Đạo chi thư không có phản ứng gì, Trương Huyền đành phải xoa mi tâm, vẻ mặt bất đắc dĩ.

Xem ra Thiên Đạo chi thư cũng không tăng lên được.

Tu luyện tâm cảnh quả nhiên không có đơn giản như vậy! Xem ra phải trước thời hạn làm tốt chuẩn bị cho chiến đấu lâu dài, một ngày không được, hai ngày, hai ngày không được, ba ngày... Cùng lắm thì nửa tháng dù sao cũng nên có thể a!

Lại không đột phá được, chỉ có thể nghĩ biện pháp nhìn một chút, có thể Thiên Nhận Danh Sư lần thứ sáu, thí nghiệm một chút hay không.

Trong lòng tràn đầy buồn phiền, đang muốn nhìn tâm cảnh của Hưng kiếm thánh như thế nào, liền cảm thấy cách đó không xa, linh khí nhanh chóng hội tụ, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy sau khi tâm cảnh của Mộng kiếm thánh đạt tới 29. 9, ràng buộc dừng lại ở Tâm Huyết Lai Triều bỗng nhiên mở ra, trực tiếp đạt đến Bất Hủ cảnh!

Thiên phú của nàng vốn cực cao, sở dĩ không cách nào đột phá, là bởi vì lo lắng sự tình nhi tử, hiện tại nhi tử tìm về, tâm cảnh lại có tiến bộ, trực tiếp bước ra một bước.

Bất Hủ cảnh, nguyên thần bất hủ bất diệt, bất kỳ ngoại lực gì cũng không thể ảnh hưởng suy nghĩ, hơi chuyển động ý nghĩ một chút, xé rách không gian!

Loại cấp bậc này, đã là tồn tại cao nhất dưới Cổ Thánh.

Linh khí rất nhanh tràn vào trong cơ thể, lực lượng trong cơ thể Mộng kiếm thánh nhanh chóng kéo lên.

Thấy đối phương đột phá cảnh giới, đến hoàn toàn củng cố, còn cần một đoạn thời gian rất dài, Trương Huyền cong ngón tay búng một cái, một viên đan dược cấp chín bay ra.

Đan dược vào miệng hòa tan, ngay sau đó, một cỗ linh khí mạnh mẽ nổ tung ở trong người, cửa ải trước đó trở ngại trong nháy mắt thông suốt.

Thấy nàng đột phá, lại không có gì nguy hiểm, lúc này Trương Huyền mới thở phào nhẹ nhõm.

Khổng miếu mở ra, nguy cơ trùng trùng, thực lực càng mạnh, càng nhiều một phần thủ đoạn bảo mệnh, mặc dù là linh hồn xuyên qua, nhưng tình cảm của Hưng Mộng kiếm thánh đối với hắn, hắn nhìn ở trong lòng, sâu trong nội tâm, đã sớm coi là cha mẹ.

Loại tình huống này, đương nhiên là hi vọng bọn họ trở nên càng cường đại.

Quay đầu nhìn về phía Hưng kiếm thánh ở trước thủy tinh cầu, giờ phút này tâm cảnh cũng giống như Mộng kiếm thánh, 0.1, 0.1 không ngừng tấn thăng, thời gian không dài, đồng dạng đạt đến 29. 9, lại không cách nào đột phá.

- Tâm cảnh của ta cũng đạt tới cực hạn...

Hai mắt Hưng kiếm thánh sáng lên, đi tới trước mặt.

- Ngài không đột phá sao?

Thấy hắn hưng phấn, không hề giống mẫu thân chuẩn bị xung kích Bất Hủ cảnh, Trương Huyền nghi ngờ nhìn qua.

- Tâm cảnh mới vừa đột phá, không vội vã, chờ ta điều chỉnh một đoạn thời gian, liền xung kích...

Hưng kiếm thánh gật đầu.

- Điều chỉnh cái gì, mau lại đây đi! Vừa rồi ta xem, sở dĩ ngài không cách nào đột phá, là bởi vì kinh mạch tắc nghẽn, ta chỗ này có chút đan dược, ăn vào, mở ra kinh mạch tắc nghẽn, trực tiếp trùng kích là được...

Trương Huyền cong ngón tay búng một cái, đưa tới một viên dược hoàn. Vợ cũng đột phá, ngươi còn điều chỉnh một hồi... Chờ trở về ăn đòn sao?

- Ta...

Hưng kiếm thánh ngẩn ngơ.

Chẳng lẽ tu luyện quá chậm, bị nhi tử xem thường?

Cũng đúng! Một năm trước ngươi mới vừa vặn bước vào võ giả, ta Tâm Huyết Lai Triều. Nửa năm trước, ngươi Thánh Vực, ta Tâm Huyết Lai Triều. Vài ngày trước, ngươi Đại Thánh nhất trọng Kiến Thần Bất Hoại, ta Tâm Huyết Lai Triều... Ngày hôm nay, ngươi tới Kim Thân cảnh, ta còn con mẹ nó Tâm Huyết Lai Triều... Lại không nhanh một chút, sẽ bị đuổi kịp!

Hưng kiếm thánh cũng không rầu rĩ, há miệng nuốt đan dược xuống, kèm theo dược lực tan ra ở trong người, ngay sau đó cảm thấy một đạo chân khí tinh thuần dọc theo kinh mạch nhanh chóng chảy xuôi, thời gian nháy mắt liền khơi thông kinh mạch tắc nghẽn trong cơ thể. Khí tức cường đại từ mi tâm phun ra ngoài, lực lượng ràng buộc nhiều năm lập tức đột phá.

- Chuyện này...

Còn chưa kịp ngồi xuống tu luyện đã đột phá, Hưng kiếm thánh tựa như nằm mơ.

Như vậy liền... Đột phá, cũng quá trò đùa đi! Bất quá biết lúc này không phải thời điểm khiếp sợ, nhắm mắt lại liền bắt đầu tu luyện.

- Còn dư chút thời gian, các ngươi ai muốn tiếp tục?

Thấy cha mẹ đều đạt đến Bất Hủ cảnh, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, nhìn về phía Lạc Nhược Hi cùng Ngột Thần.

- Không cần, ta cùng tiểu thư, tâm cảnh đã đạt tới cực hạn, coi như tu luyện cũng không có ý nghĩa gì!

Ngột Thần ôm quyền.

- Cực hạn? Chẳng lẽ đều là 29. 9?

Trương Huyền sững sờ.

Còn tưởng rằng bọn họ chỉ là Bất Hủ cảnh bình thường, không nghĩ tới tâm cảnh khắc độ cũng đáng sợ như thế.

- Thủy tinh cầu vô dụng với chúng ta, đến bây giờ chỉ dùng không đến nửa canh giờ, ngươi có phải nên trả lại cho chúng ta nửa canh giờ hay không?

Trương Huyền nhìn về phía trung niên.

- ...

Da mặt trung niên co lại.

Người khác chạy tới tu luyện, một canh giờ có thể tấn cấp 0.1, cũng đủ để hưng phấn nửa tháng, ba người này ngược lại tốt, trong vòng nửa canh giờ, tất cả đều tấn cấp 29. 9... Mấu chốt là, còn cảm thấy một Thánh khí tuyệt phẩm thiệt thòi, muốn trả lại tiền... Chưa thấy qua hố người như thế!

- Thế nào, không muốn trả?

Trương Huyền cau mày.

- Đây cũng không phải... Các ngươi có thể tới chỗ chúng ta đột phá, là vinh dự của Cảnh Tâm các chúng ta, như vậy đi, ngày hôm nay một canh giờ này coi như miễn phí, không lấy tiền...

Thấy vẻ mặt đối phương nghiêm túc, là thật đòi tiền, trung niên cắn răng, cổ tay khẽ đảo, Thánh khí tuyệt phẩm vừa rồi đối phương giao cho hắn, lần nữa đưa trở về.

Tuy thiệt thòi nửa canh giờ, nhưng một lần xuất hiện năm vị tâm cảnh 29. 9, càng có ba vị ở đây đột phá, đối với bọn hắn cũng là một lần tuyên truyền, tổng thể nói ra, xem như kiếm lời.

- Cái này còn tạm được...

Thu Thánh khí tuyệt phẩm vào nhẫn, Trương Huyền thoả mãn gật đầu. Trung niên không nói thêm lời, quay đầu nhìn về phía thủy tinh cầu cách đó không xa, mắt sáng lên:

- Bọn họ đều đột phá nhanh như vậy, ta đi lên, có thể cũng tấn cấp rất nhanh hay không?

Nghĩ đến cái này, cũng không chần chờ, vội vàng đi tới.

Trong trận pháp thủy tinh cầu, một khi kích hoạt, một canh giờ là thời gian ngắn nhất, bọn họ đã không cần, bỏ cũng lãng phí, còn không bằng mình sử dụng.

Vuốt ve lên trên, không biết qua bao lâu, chỉ thấy tâm cảnh khắc độ trên không không có biến hóa chút nào. Lúc này mới hiểu được, thủy tinh cầu cùng hắn không hề có một chút quan hệ...

Lạc Nhược Hi lo lắng

dtv-ebook.com

Rời khỏi Cảnh Tâm các, tìm được chỗ trọ, sắc trời đã không còn sớm.

Trương Huyền không có ra ngoài đi dạo, mà ngồi ở trong phòng, củng cố tu vi vừa mới tấn thăng, cẩn thận cảm ngộ lực lượng trong cơ thể.

Tu luyện, là quá trình gian khổ, cũng không phải một lần liền thành, cho dù thiên tài như hắn, cũng là không ngừng gắng sức, mới có thành tựu của ngày hôm nay.

Lần này đột phá, Vu Hồn, chân khí, đồng thời đạt đến Đại Thánh nhị trọng đại viên mãn, phối hợp Long Cốt Thần Thương, thời gian, không gian… chân giải, cường giả Bất Hủ cảnh đại viên mãn cũng có thể chiến một trận.

Lại không giống trước đó, chỉ có thể mượn ngoại lực như Khổng sư chi huyết.

Liên tục mấy ngày đều ở tại chỗ, không ra ngoài một chút. Ba ngày sau, người Trương gia tụ hợp tới nơi này.

Trải qua tu luyện, tu vi Bất Hủ cảnh của Hưng Mộng kiếm thánh đã hoàn toàn củng cố, hai người thi triển kiếm pháp, phối hợp lẫn nhau mà nói, Bất Hủ cảnh đại viên mãn cũng có thể chiến một trận, dưới Cổ Thánh, có thể tổn thương bọn họ đã không nhiều lắm.

Lần này tất cả thái thượng trưởng lão bế quan của Trương gia hầu như đều tới, Trương Huyền nhìn lại, đạt tới Bất Hủ cảnh liền đạt tới hơn hai mươi người. Không hổ là đệ nhất gia tộc của Danh Sư đại lục, nội tình quả nhiên thâm hậu đáng sợ.

- Trương Huyền, nghe nói bên ngoài cực kỳ náo nhiệt... Có hứng thú đi dạo hay không?

Ngày thứ năm, Lạc Nhược Hi tìm tới.

- Được!

Trương Huyền gật đầu.

Tới Khúc Phụ một mực tu luyện, quả thực có chút không thú vị, vừa vặn đi ra xem một chút.

Đi ra chỗ ở, mấy ngày ngắn ngủi, thành trấn trước mắt rõ ràng so với bốn ngày trước càng thêm náo nhiệt, không chỉ có vô số Danh Sư cùng cường giả của Danh Sư đường, lão tổ, thái thượng trưởng lão của những nghề nghiệp khác cũng tới không biết bao nhiêu.

Nơi này đã biến thành thiên đường cao thủ tụ tập.

Thậm chí không ít Thánh thú đạt tới Đại Thánh cấp cũng bay tới. Bất quá tuy nhiều người, nhưng tất cả đều ngay ngắn trật tự, chưa từng xuất hiện mâu thuẫn, chiến đấu, tỷ thí, cực kỳ hài hòa.

- Nơi này là Thánh địa, không ai dám làm loạn ở đây, thật có mâu thuẫn, cũng sẽ ra khỏi thành chiến đấu!

Nhìn ra hắn nghi hoặc, Lạc Nhược Hi nói.

Khúc Phụ, vị trí của Khổng miếu, tổ địa của Danh Sư đường, chỉ sợ thật đúng là không có cái nào không có mắt, dám làm loạn ở chỗ này.

- Ngươi nói nơi này có Dị Linh tộc hay không?

Dọc theo đường phố tiến lên, nhìn dòng người chen chúc trước mắt, Trương Huyền nói.

Truyền thuyết Hoàng giả Dị Linh tộc có thể ngụy trang thành Danh Sư, không bị phát giác, Danh Sư cửu tinh cũng không phân biệt được.

Thánh thú, cường giả nhân tộc đều tới, những người này chắc chắn sẽ không từ bỏ cơ hội, sẽ lẫn vào trong đó.

- Hẳn là có!

Lạc Nhược Hi gật đầu, như nhớ tới cái gì, nhìn lại:

- Sau khi di tích Khổng miếu mở ra, người tiến vào bên trong, sẽ ngẫu nhiên xuất hiện, không thể cùng một chỗ! Đến lúc đó nhất định phải cẩn thận!

- Ngẫu nhiên xuất hiện?

Trương Huyền sững sờ.

- Ừm, mấy ngày nay Ngột Thần một mực hỏi thăm tin tức Khổng miếu mở ra, nghe nói một khi mở ra, chúng ta đều sẽ trong nháy mắt bị bao phủ, sau đó ngẫu nhiên truyền tống, đi nơi nào, ai cũng không rõ ràng... Cũng có khả năng trong đám người bị truyền tống có Dị Linh tộc, vì lẽ đó không được chủ quan!

Lạc Nhược Hi nói.

- Ừm! Ta biết!

Trương Huyền gật đầu.

Nếu thật là ngẫu nhiên truyền tống, không được liền ngụy trang một chút.

Không nói Dị Linh tộc, xem như Chư Tử bách gia, cũng có đại thù với hắn.

Dù thực lực của hắn không yếu, nhưng không chịu nổi đối phương nhiều người, cẩn thận chạy được vạn năm thuyền, cũng không muốn còn chưa đi vào Khổng miếu, liền bị người giết.

- Cái dây chuyền này là cha cho ta... Gặp được nguy hiểm, có thể bảo vệ ngươi một mạng...

Lạc Nhược Hi chần chờ một chút, từ trên cổ của mình lấy ra một sợi dây chuyền đưa tới. Bề ngoài thoạt nhìn như thạch anh, bên trong lộ ra đỏ tươi, sặc sỡ loá mắt, tựa như huyết dịch.

- Chuyện này...

Thấy nàng cho mình đồ vật, Trương Huyền nghi ngờ.

Cho dù Khổng miếu có nguy hiểm, nhưng hắn bất kể nói thế nào cũng có thể so với Bất Hủ cảnh đại viên mãn, cho dù có người muốn động thủ, cũng không dễ dàng như vậy!

- Cầm đi, Khổng miếu cụ thể tình huống là gì, ai cũng không rõ ràng! Ngộ nhỡ có đồ vật khiến người ta đột phá đến Cổ Thánh, có Dị Linh tộc đột phá, thân phận của ngươi bị phát hiện, khẳng định gặp được không ít phiền phức...

Thấy hắn không nhận, Lạc Nhược Hi nói.

Nàng nói thân phận, là chỉ Thiên Nhận Danh Sư.

Trương Huyền im lặng.

Đối phương nói không sai, Danh Sư đại lục, một vạn năm trước đã không cách nào đột phá đến Cổ Thánh, nhưng Khổng miếu đã phong ấn vài vạn năm, trong đó nắm giữ đồ vật để cho người ta đột phá cũng không phải không thể!

Thật có Dị Linh tộc nhận được, hơn nữa biết được thân phận của mình, thật đúng là có thể sẽ bị đuổi giết.

Đối phó Bất Hủ cảnh, hắn không quan tâm, nhưng Cổ Thánh, vẫn là chạy được bao xa thì chạy, căn bản không ở một tầng thứ.

- Ta cầm cái này, ngươi thì sao?

Biết đối phương hảo tâm, Trương Huyền nhận lấy dây chuyền, nghi ngờ nhìn lại. Nếu như thứ này thật có thể bảo vệ tính mạng, đối phương làm sao bây giờ?

- Ta, ngươi không cần lo lắng... Đánh không lại, chạy trốn vẫn có thể làm được...

Lạc Nhược Hi lắc đầu, không muốn dây dưa vấn đề này quá nhiều, lần nữa nhìn lại:

- Vừa rồi... Ta nhìn thấy Lạc Thất Thất!

- Lạc Thất Thất?

Trương Huyền sững sờ:

- Nàng tới nơi này?

Từ Lạc gia phân biệt, liền không thấy qua, Lạc Nhược Hi đã nhìn thấy, chẳng lẽ cũng tới nơi này?

Suy nghĩ một chút cũng đúng, đối phương nắm giữ Tĩnh Không châu, thực lực so với cường giả Bất Hủ cảnh cũng không hề yếu, đại sự như Khổng miếu mở ra, xuất hiện ở đây cũng rất bình thường.

- Đúng vậy, nàng... là cô gái tốt!

Lạc Nhược Hi dừng lại một chút, nói.

- Nhược Hi, ngươi... không có việc gì chứ?

Thấy nàng đột nhiên tán dương tình địch, Trương Huyền nhíu mày.

- Không có gì, chẳng qua là cảm thấy, Khổng miếu mở ra, một khi chúng ta phân tán... Sợ lại không có cơ hội gặp nhau!

Trên khuôn mặt không chút tỳ vết nào của Lạc Nhược Hi mang theo lo lắng.

Di tích Khổng miếu, một khi đi vào, ai cũng không biết sẽ bị truyền tống đến nơi nào, đến lúc đó sinh tử không do bản thân khống chế, kết cục như thế nào, cũng không rõ ràng. Có lẽ bây giờ gặp nhau đã là một lần cuối.

- Yên tâm đi, trong Khổng miếu, cho dù có nguy hiểm, chúng ta cũng có thể cùng một chỗ vượt qua...

Thấy nàng lo lắng, Trương Huyền bất đắc dĩ.

Cô gái trước mắt này, từ khi mới quen, bất luận chuyện gì đều không thèm quan tâm, bộ dáng trang nhã, làm sao ngày hôm nay ưu sầu thiện cảm như vậy.

Khổng miếu mở ra, Dị Linh tộc, Chư Tử bách gia, vô số cường giả tiến vào, nguy hiểm là tất nhiên, nhưng muốn nói có thể giết hắn, chỉ sợ còn không có dễ dàng như vậy.

Tuy cô gái trước mắt này, đến cùng thực lực như thế nào, lấy ánh mắt của hắn hiện tại, cũng nhìn không ra sâu cạn, đủ để chứng minh còn đáng sợ hơn hắn bây giờ! Đã như vậy, lại có gì sợ hãi?

- Chỉ mong như vậy!

Nữ hài mỉm cười ngắt lời hắn, không còn rầu rĩ, bàn tay duỗi ra:

- Truyền thế mẫu phù kia ở đâu? Có thể cho ta xem một chút hay không?

- Ở đây!

Cổ tay khẽ đảo, Trương Huyền lấy ra Tiểu Phù Phù đưa tới.

Thứ này là hai người bọn họ cùng lấy được, đừng nói nàng chỉ muốn nhìn, đưa cho cũng không sao.

Đi vào Khổng miếu di tích

dtv-ebook.com

Nhận lấy mẫu phù, bàn tay của Lạc Nhược Hi nhẹ nhàng chạm đến, sau một lúc lâu, lần nữa đưa tới:

- Lấy lại đi!

- Ngươi cầm là được, đến lúc đó ta ở trước Khổng miếu chờ ngươi đi cùng!

Trương Huyền mỉm cười.

Dù sao đi vào Khổng miếu, hắn cũng không có ý định ném xuống đối phương, tin tưởng đối phương cũng không có khả năng ném hắn, đã như vậy, ai cầm đều không quan trọng.

- Không cần, đặt ở chỗ ngươi đi, ta chỉ là nhìn một chút...

Nữ hài lắc đầu, đưa thiên phù tới.

- Cũng được, đi vào Khổng miếu, nếu thật là ngẫu nhiên truyền tống, bên trong có thể dùng ngọc phù liên đưa tin hệ thì thôi, nếu không cách nào liên hệ, ngươi tới Khổng miếu trước mà nói, ở nơi đó chờ ta, ta đi trước, cũng sẽ chờ ngươi...

Trương Huyền nói.

- Được!

Lạc Nhược Hi mỉm cười gật đầu.

Một bên nói chuyện phiếm, một bên tiến lên, Trương Huyền hình như lần nữa trở lại ngày ở Hỏa Nguyên thành thổ lộ, dường như nữ hài ở bên

người nắm giữ toàn bộ thế giới, yên tĩnh không nói ra được.

Tuy không biết nữ hài cảm giác thế nào với hắn, nhưng đối phương giống như quen biết không biết bao nhiêu năm, như là duyên phận kiếp trước, quen thuộc như vậy, tự nhiên như vậy.

Đi cùng người yêu, thời gian trôi qua rất nhanh, bất tri bất giác một ngày đã qua.

Lần nữa trở lại chỗ ở, Trương Huyền đang định tạm biệt nữ hài, đột nhiên cảm thấy mặt đất lay động, toàn bộ Khúc Phụ tựa như bị một cỗ lực lượng khổng lồ nghiền ép, vô số kiến trúc cổ xưa không chịu nổi, nhao nhao sụp đổ.

- Làm sao vậy?

Trương Huyền sững sờ.

Khổng sư có thể để di tích của mình ở lại chỗ này, nhất định là suy tính qua vô số lần, Thánh Tử điện cũng không có xuất hiện qua động đất, nơi này làm sao có thể có?

- Khổng miếu lập tức mở ra...

Lạc Nhược Hi ngẩng đầu, vẻ mặt nghiêm túc.

Trương Huyền vội vàng nhìn lên, quả nhiên thấy viên cầu tựa như mặt trời trước mắt không ngừng lóe lên, thả ra hào quang bảy màu.

Từng cầu nối giống như cầu vồng, từ trên trời giáng xuống, rơi trên mặt đất, giống như muốn liên thông hai thế giới. Quang mang chiếu rọi xuống, áp lực bốn phía càng lớn.

- Không tốt...

Cảm nhận được cỗ lực lượng này, còn không có đạt tới Đại Thánh cấp, tất cả đều cảm nhận được áp lực nồng đậm, vội vàng tế ra bảo vật ngăn

cản. Ngay cả Trương Huyền cũng da đầu nổ tung, vội vàng vận chuyển chân khí ngăn cản.

Tạch tạch! Tạch tạch! Tạch tạch!

Mặt đất xuất hiện vết rách, linh khí bốn phía hình thành cơn bão năng lượng, như vòi rồng chảy ngược.

- Trương Huyền, nếu như... ta có một số việc giấu diếm ngươi, ngươi có hận ta không?

Cảm nhận bốn phía cuồng phong tàn phá bừa bãi, Lạc Nhược Hi đưa bàn tay qua, nắm bàn tay của Trương Huyền hỏi.

- Đương nhiên sẽ không, ngươi không muốn nói, khẳng định là có nỗi khổ tâm riêng của mình...

Không biết vì sao nàng nói ra lời này, Trương Huyền nói.

- Vậy nếu như ta...

Lạc Nhược Hi đang muốn tiếp tục nói chuyện, bầu trời nổ vang, toàn bộ Khúc Phụ thành trong nháy mắt bị bạch quang bao phủ.

- Nhược Hi...

Trương Huyền thấy hoa mắt, cũng cảm giác được bàn tay mềm mại biến mất không thấy gì nữa, cả người choáng váng, tựa như mất đi tri giác.

Không biết qua bao lâu, lần nữa mở mắt, phát hiện xuất hiện ở trong một sơn mạch bát ngát, bốn phía đều là cây cối đồ sộ, không nhìn thấy cuối.

- Lạc Nhược Hi...

Vội vàng đứng dậy, nhìn lại bốn phía, không có nửa cái bóng người.

- Xem ra là Khổng miếu mở ra, chúng ta đều bị ngẫu nhiên truyền tống...

Trương Huyền sửng sốt một chút, ngay sau đó giật mình.

Mới vừa rồi còn ở Khúc Phụ, thời gian nháy mắt đến nơi này, hơn nữa nữ hài nắm chặt bàn tay cũng không thấy, rõ ràng là bị một cỗ lực lượng cường đại truyền tống rời khỏi.

Không cần nghĩ cũng biết, khẳng định là Khổng miếu hoàn toàn mở ra. Chỉ cần là người trong Khúc Phụ, hắn đều được đưa đến không biết nơi nào.

- Khí tức sư phong ở nơi này, so với Khúc Phụ thì càng nồng đậm...

Biết chỉ là bị truyền tống, hắn không nguy hiểm gì, Trương Huyền không lo lắng nữa, đứng tại chỗ, thần thức phóng ra ngoài, cảm thụ một chút, nhịn không được gật đầu.

Khó trách người người đều gọi nơi đây là di tích, lao tới tìm kiếm cơ duyên, khí tức sư phong ở nơi này, quả nhiên nồng đậm hơn Khúc Phụ, ở đây tu luyện, tâm cảnh nhất định nhanh chóng tăng lên, đạt tới tình trạng để cho người ta sợ hãi thán phục.

- Linh khí cũng càng thêm nồng đậm, vượt qua tất cả bảo địa trước đó nhìn thấy!

Chỉ khí tức sư phong nồng đậm ngược lại cũng thôi, trọng yếu nhất là linh khí cũng dày đặc, như sắp thực chất hóa, ở đây tu luyện, coi như không cần linh thạch tuyệt phẩm, cũng có thể duy trì tấn cấp nhanh chóng.

Cẩn thận cảm thụ một chút, biết ở đây hoàn toàn có thể phát huy ra sức chiến đấu mạnh nhất, lúc này Trương Huyền mới thở phào nhẹ nhõm, cổ tay khẽ đảo, một ngọc bài đưa tin xuất hiện.

Trương Huyền nghiên cứu một chút, bất đắc dĩ thu về.

Giống như trước đó đoán, ngọc bài đưa tin không cách nào truyền lại tin tức, nơi này hình như là hoàn toàn khép kín. Bàn tay nâng lên, Long Cốt

Thần Thương xuất hiện ở trong lòng bàn tay, bỗng nhiên đâm một cái, không gian lắc lư, nhưng không phá vỡ.

- Cũng không cách nào xuyên toa không gian...

Trương Huyền hiểu được.

Không chỉ không thể truyền tin tức, ngay cả không gian cũng không phá nổi, không hình thành được không gian thông đạo, tự nhiên sẽ không thể xuyên qua.

- Vu Hồn Xuyên Toa cũng làm không được, cũng cho thấy truyền tống trận vô dụng!

Một lát sau, Trương Huyền lần nữa than thở.

Không hổ là di tích Khổng miếu, thực lực của hắn tiến bộ nhiều như vậy, cũng không làm được những sự tình này, rõ ràng tính ổn định của không gian nơi này, còn muốn đáng sợ hơn ngoại giới.

- Bay một chút thử xem...

Thân thể nhoáng một cái, bay lên, càng lên trên, cảm thấy áp lực càng lớn, dường như trên người cõng vật nặng vạn cân, bất cứ lúc nào cũng sẽ rơi xuống dưới.

Chân khí trong cơ thể điên cuồng vận chuyển, dùng hết toàn lực, đi tới vị trí ngọn cây, liền không kiên trì nổi.

Hô!

Rơi ở trên mặt đất, đập ra một cái hố to.

Trương Huyền vỗ vỗ bụi đất trên người, đứng dậy, vẻ mặt ngạc nhiên.

Cái di tích này, không chỉ không gian mặt đất vững chắc, phía trên càng kiên cố hơn, lấy thực lực của hắn, vậy mà bay không đến đỉnh ngọn cây, người bình thường thì càng không cần suy nghĩ!

Vốn còn nghĩ, trước bay đến trên không, coi hoàn cảnh bốn phía một vòng, tìm được vị trí chính xác của Khổng miếu, hiện tại xem ra không làm được!

- Minh Lý Chi Nhãn!

Trương Huyền cũng không nhụt chí, ánh mắt lóe lên, nhìn lại bốn phía.

Bốn phía có khí tức sư phong tồn tại, như vậy địa phương loại khí tức này càng nồng đậm, nhất định là vị trí Khổng miếu! Dùng cái này tìm kiếm, hẳn có thể tìm được vị trí trung tâm. Rất nhanh, quay một vòng, vẻ mặt Trương Huyền trở nên tái nhợt.

Sư phong chi khí quả thực đâu đâu cũng có, nhưng bốn phía mức độ đậm đặc lại đồng dạng. Nói cách khác... Coi đây là tiêu chuẩn tìm kiếm Khổng miếu mà nói, căn bản không làm được.

- Hừ, cho rằng như vậy liền làm khó ta... Ta còn có thư viện!

Trương Huyền hừ lạnh một tiếng, lòng bàn tay nhiều ra một quyển sách.

Đổi lại người khác, khả năng thật sự không hiểu ra sao, không có biện pháp, nhưng hắn khác biệt, còn có thư viện, ban đầu ở di tích Bạch Khê sơn, từ trong nhiều môn hộ như vậy, còn thuận lợi tìm được vị trí của Long Cốt Thần Thương, lần này nhất định cũng có thể!

Kim Diện Khung Lang

dtv-ebook.com

Bút lông xuất hiện, rất mau vẽ ra hoàn cảnh chung quanh, tám cái phương hướng, đều viết chữ “vị trí Khổng miếu”, ngón tay đụng một cái, trong đầu ong một tiếng, nhưng không xuất hiện thư tịch.

- ...

Sắc mặt Trương Huyền tái xanh.

Không có xuất hiện thư tịch, nói cách khác, trong chuyện tìm kiếm phương vị Khổng miếu này, thư viện cũng vô dụng! Loại tình huống này, còn là lần đầu tiên gặp được.

- Khổng miếu ẩn giấu ở trong hư không, Danh Sư đại lục, vô số Thiên Cơ sư cũng suy tính không ra... Chỉ sợ, là Khổng sư sử dụng một loại thủ đoạn che lấp Thiên Cơ nào đó!

Trương Huyền hiểu được, tràn đầy buồn bực.

Danh Sư đại lục, cường giả vô số, Dị Linh tộc cũng có không biết bao nhiêu thiên tài và cao thủ, Khổng sư lưu lại Xuân Thu đại điển, đã sớm hấp dẫn không biết bao nhiêu người thèm nhỏ dãi, nhưng mấy vạn năm cũng không có bị phát hiện, khẳng định không chỉ che giấu không gian, còn có phương pháp phòng ngừa Thiên Cơ sư thôi diễn.

Đã như vậy, thư viện không cách nào dò xét, cũng cực kỳ bình thường.

Thiên Đạo thư viện, chỉ cần ở dưới Thiên Đạo bao phủ, không gì làm không được, đâu đâu cũng có, nhưng địa phương bao phủ không đến thì sao? Cái Khổng miếu này, rất rõ ràng, chính là loại vị trí ấy. Ngón tay điểm một cái, truyền thế mẫu phù xuất hiện ở đầu ngón tay:

- Tiểu Phù Phù, ngươi nhìn bọn ta nên đi như thế nào mới có thể tới Khổng miếu?

Rất nhiều thủ đoạn vô dụng, mẫu phù đã ở đây, hắn sẽ có biện pháp đi!

- Chỉ có cách Khổng miếu mười cây số, ta mới có thể cảm ứng được, nơi này... ta cũng không rõ lắm...

Truyền thế mẫu phù bay đến trên không, vặn vẹo thân thể hồi đáp.

Nó có thể cảm ứng Khổng miếu, nhưng cũng có hạn chế, khoảng cách quá xa cũng giống như những người khác, tìm không thấy.

- Được rồi, có gì phát hiện thì truyền âm cho ta...

Thấy thủ đoạn cuối cùng cũng mất tác dụng, Trương Huyền lòng tràn đầy bất đắc dĩ.

Ở Danh Sư đại lục, làm gì cũng được, không nghĩ tới mới đi đến Khổng miếu này liền ăn quả đắng.

- Tốt! Có điều, di tích Khổng miếu, nếu như lựa chọn phương hướng không đúng, có thể sẽ càng đi càng lệch...

Thanh âm của truyền thế thiên phù truyền đến.

- Đúng vậy, nên đi phương hướng nào, nhất định phải cẩn thận cân nhắc, ngàn vạn không thể hành sự lỗ mãng...

Trương Huyền gật đầu, trầm tư phút chốc, đột nhiên ánh mắt sáng lên:

- Có rồi!

- Có biện pháp? Làm sao tìm được phương hướng?

Truyền thế thiên phù nghi ngờ nhìn qua.

- Dựa vào Long Cốt Thần Thương!

Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng, bàn tay run lên, trường thương xuất hiện ở trong lòng bàn tay.

- Nó có thể phân biệt phương hướng?

Truyền thế thiên phù sững sờ:

- Ta cũng không tìm được, nó có thể làm gì?

Nó là Khổng sư luyện chế ra, chuyên môn dùng để tìm kiếm Khổng miếu, kết quả tìm không thấy cái gì, một cái trường thương có thể làm được gì?

Lời còn chưa dứt, chỉ thấy bàn tay Trương Huyền run lên, trường thương quay tròn trên không trung. Chỉ chốc lát ngừng lại, mũi thương chỉ một phương hướng:

- Ừm, đi bên này...

Trương Huyền bình tĩnh gật đầu.

- ...

Truyền thế thiên phù.

- ...

Long Cốt Thần Thương.

Còn tưởng rằng dùng phương pháp gì tìm đường, không nghĩ tới qua loa như vậy...

Đây chính là tìm Khổng miếu, không phải bàn quay may mắn... Không để ý tới hai gia hỏa buồn bực, nắm lấy phù lục giấu kỹ trong người, Long Cốt Thần Thương lần nữa biến thành đai lưng, sải bước đi thẳng về phía trước.

Dù sao cũng tìm không thấy phương hướng, còn không bằng tùy tiện chọn.

Trong di tích linh khí nồng đậm, một đường tiến lên, cũng không thấy cực khổ, chỉ chốc lát, một dòng suối xuất hiện ở phía trước, liếc mắt nhìn, Trương Huyền nhịn không được cảm xúc.

Chảy xuôi không phải nước, mà là linh dịch!

Nói cách khác, linh khí nơi này quá nồng nặc, khắp nơi có thể hội tụ thành chất lỏng. Lúc trước vì thứ này, còn phá hủy Vân Vụ sơn của người ta, không nghĩ tới nơi này khắp nơi có thể thấy được.

- Thu!

Tuy loại linh dịch cấp bậc này, đối với hắn đã không còn tác dụng, nhưng dựa vào tinh thần tiết kiệm, đồ tốt không thể ném đi, nên Trương Huyền thu sạch sẽ, một giọt cũng không còn dư lại.

Vượt qua dòng sông, tiếp tục tiến lên, thấy được không ít linh dược, nhỏ nhất cũng đạt đến ngàn năm, lớn chừng hơn mấy vạn năm, từ xa nhìn lại, mùi thuốc xông vào mũi.

- Quả nhiên bảo vật đầy đất...

Liên tục hái mười mấy gốc, Trương Huyền tràn đầy hưng phấn.

Không hổ là di tích Khổng miếu, bảo vật nhiều không lời nói.

Khó trách vô số cường giả của Danh Sư đại lục đều muốn tiến vào trong đó, linh khí, sư phong, bảo vật... Bất luận bên nào cũng đủ để cho người ta nhanh chóng tiến bộ, vượt xa ở bên ngoài vất vả tu luyện.

Đinh đinh đinh!

Đang tiến lên, nơi xa truyền đến thanh âm kim thiết giao kích, Trương Huyền không do dự nữa, thẳng tắp chạy qua.

Còn chưa tới trước mặt, liền thay đổi dung mạo.

Thân là tam đại gia chủ, Thánh Tử điện điện chủ, càng bị Danh Sư đường truy nã, sớm đã vang danh thiên hạ, chỉ cần là Danh Sư, không quen biết cũng không nhiều, vẫn phải cẩn thận một chút.

Vòng qua một sườn đất, thấy được địa phương vang lên thanh âm, năm nam hai nữ, đang vây quanh một Thánh thú chiến đấu.

Là một con Kim Diện Khung Lang, trời sinh kim diện, vừa ra đời liền nắm giữ thực lực Kim Thân cảnh, chỉ cần trưởng thành, có thể so với cường giả Tâm Huyết Lai Triều đỉnh phong.

Năm nam hai nữ đối diện nó, ba Kim Thân cảnh, còn lại đều đạt đến Tâm Huyết Lai Triều, không có mặc Danh Sư bào, cũng không có huy chương Danh Sư, nhìn không ra có phải Dị Linh tộc ngụy trang hay không.

Năm đại cao thủ liên hợp vây công, Kim Diện Khung Lang liên tiếp lui về phía sau, không phải là đối thủ.

Dựa theo tình huống bình thường, Thánh thú cùng cấp bậc, sức chiến đấu sẽ mạnh hơn, nhưng mọi người vì chuẩn bị đi vào Khổng miếu, mang theo rất nhiều bảo vật, đủ loại bảo bối giống như không cần tiền, lại thêm Kim Diện Khung Lang dường như thiếu hụt kinh nghiệm chiến đấu, chỉ chốc lát liền bị trọng thương.

- Mọi người nghe ta chỉ huy, cùng một chỗ tấn công...

Thấy Khung Lang đã ngăn cản không nổi, trong đám người một thanh niên lên tiếng hét lớn.

- Tốt!

Còn lại mấy người con mắt đồng thời sáng lên, đủ loại vũ khí bay lượn, đồng loạt đâm tới. Rốt cục, Kim Diện Khung Lang ngăn cản không nổi, ngã trên mặt đất, cắt đứt hô hấp.

- Giết...

Đồng thời thở phào nhẹ nhõm, mọi người vừa định ăn mừng một chút, liền nghe tiếng chân bước truyền đến, một thanh niên đi tới.

- Người nào?

Mọi người cảnh giác.

- Ta chỉ là đi ngang qua...

Trương Huyền vội nói.

- Đi ngang qua?

Mấy người cảnh giác nhìn qua, tựa hồ sợ hắn nhân cơ hội cướp đi Kim Diện Khung Lang đã bị giết.

- Ta không hứng thú với con thánh thú này, không cần cảnh giác như thế...

Thấy biểu lộ của bọn họ, Trương Huyền lập tức rõ ràng chuyện gì xảy ra, xấu hổ cười một tiếng. Đối phương vừa chém giết gia hỏa kia, bản thân liền đi ra, không khẩn trương mới lạ.

- Tin rằng ngươi cũng không dám...

Dường như nhìn ra tu vi của Trương Huyền, chỉ là Kim Thân cảnh bình thường, mọi người thở phào nhẹ nhõm, thanh niên trước đó phát mệnh lệnh hừ một tiếng, lúc này mới lần nữa nhìn về phía xác sói, cổ tay khẽ đảo, lấy ra một thanh đao nhọn đâm tới.

Rất nhanh móc xuống hàm răng cùng móng vuốt.

- Có thể chém giết gia hỏa này, công lao của ta lớn nhất, ta lấy hàm răng cùng móng vuốt, hẳn mọi người không có ý kiến a, còn lại các ngươi chia là được!

Thanh niên thản nhiên nói.

Xích Ngạch Bạch Hổ

dtv-ebook.com

Bộ phận cường đại nhất của Thánh thú chính là hàm răng cùng móng vuốt, lấy hai thứ này đi, còn lại giá trị liền thấp.

Bất quá biết thực lực của thanh niên, mọi người không dám nói nhiều, tất cả đều gật đầu.

Chỉ chốc lát, xác sói to lớn bị giải phẫu sạch sẽ.

Trên người Trương Huyền có rất nhiều bảo vật, mặc dù Kim Diện Khung Lang không yếu, nhưng còn không vào mắt, lại nói đối phương vất vả giết chết, cùng hắn quan hệ không lớn, thân là Danh Sư, còn không làm được sự tình đoạt bảo vật của người.

Nhìn phân phối xác sói, cũng coi như nhìn ra một ít môn đạo.

Vốn cho rằng những người này biết nhau, sau khi đi vào di tích không tách ra, hiện tại xem ra, cũng không phải như vậy.

Mấy người bọn hắn rõ ràng đề phòng lẫn nhau, ở trên phân phối cũng tận tranh thủ thêm lợi ích, thoạt nhìn là đoàn thể, thực tế ngoài hợp mà trong xa.

- Vị bằng hữu này, nhìn ngươi một thân một mình, không bằng gia nhập chúng ta, phạm vi di tích rộng lớn, không biết có bao nhiêu cao thủ cùng Thánh thú, một mình đi lại, nguy hiểm không cần phải nói, coi như nhận được đồ tốt, sợ cũng không có năng lực cầm tới!

Chia xong đồ vật, thanh niên cầm đầu nhìn qua.

- Mọi người đi cùng nhau, có thể chiếu ứng lẫn nhau!

- Không nói cái khác, như Kim Diện Khung Lang, loại Thánh thú cấp bậc này, Danh Sư đại lục hầu như tuyệt tích, tìm cũng không tìm được, một khi gặp, sẽ không phải là đối thủ, đừng nói da lông cùng thi thể, khả năng ngay cả một cái lông sói cũng không chiếm được!

Mấy người khác cũng gật đầu nói.

Mặc dù mọi người cùng một chỗ, phân phối lên, khả năng chỉ có thể cầm tới cực ít, nhưng không chịu nổi bảo bối nhiều!

Một người không chiếm được không nói, ngộ nhỡ bị người cướp, chết cũng không biết chết như thế nào.

Bên ngoài có Danh Sư đường tọa trấn, tu luyện giả không dám quá mức vi phạm quy củ, nhưng đây là di tích, Thánh thú không biết bao nhiêu, tùy tiện giết mấy người, xử lý sạch thi thể, ai biết chuyện gì xảy ra?

Nơi này không có bất kỳ quy tắc nào khác, có chỉ là điểm mấu chốt cùng nhân tính.

Danh Sư có thể giữ vững điểm mấu chốt, Dị Linh tộc thì sao? Tán tu khác thì sao?

Trương Huyền gật đầu:

- Được!

Dù sao không có phương vị, không bằng đi cùng đám người này, cũng có thể che giấu tung tích, không cho người ngoài nghi ngờ.

- Tại hạ Mộc Tiêu, tu luyện giả Mộc gia!

Thấy hắn đồng ý, thanh niên cầm đầu đứng dậy, mang theo một cỗ ngạo khí.

Trương Huyền giật mình, nguyên lai là cao thủ Mộc gia.

Loại thực lực này, phỏng chừng cũng là át chủ bài của bọn hắn, trước đó chưa từng nghe qua.

Trương Huyền ôm quyền:

- Tại hạ Huyền Chương, tán tu!

- Nguyên lai là Huyền huynh, ngưỡng mộ đại danh đã lâu!

Mộc Tiêu khách sáo nói.

Mấy người còn lại cũng tự giới thiệu, bảy người, có sáu vị là đệ tử thế lực lớn đi ra, chỉ có một vị là tán tu.

- Lên đường đi!

Kết minh xong xuôi, Mộc Tiêu nói một tiếng, mọi người đồng loạt tiến lên.

Thấy phương hướng bọn họ đi lại, cùng vừa rồi mình muốn đi nhất trí, Trương Huyền chẳng muốn nói nhiều, theo sát ở sau lưng.

Liên tục đi hai canh giờ, trong lúc đó gặp ba Thánh thú có thể so với Kim Diện Khung Lang, không muốn bại lộ năng lực vượt cấp khiêu chiến, Trương Huyền một mực xuất công không xuất lực, đánh đấm giả bộ cho có khí thế.

Vốn thấy hắn một mình đi lại cũng vô sự, còn tưởng rằng có vô số bảo vật cùng thủ đoạn, giờ phút này thấy thực lực bình thường, mọi người tất cả đều không còn hứng thú, thái độ cũng không nhiệt tình giống như trước.

- Ngươi không có ra lực gì, con Thánh thú này không có phần của ngươi, chờ sau này gặp được thích hợp lại nói!

Chia cắt con Thánh thú thứ ba, Mộc Tiêu nói.

- Còn tưởng rằng sẽ có thủ đoạn lợi hại gì, tán tu chính là tán tu a!

- Giết chết con Thánh thú này, hắn hầu như không có giúp đỡ, chia làm gì!

...

Mọi người nghị luận ầm ĩ.

Đối với mấy lời nói này, Trương Huyền không thèm để ý, mà nhìn về phương hướng vừa rồi Thánh thú xuất hiện, con mắt càng ngày càng sáng.

Liên tục gặp phải ba con Thánh thú, đều là từ phía trước chạy đến, phương hướng nhất trí, đã như vậy... phương vị của Khổng miếu, có thể ngay ở phía trước hay không?

Nghĩ đến cái này, Trương Huyền không chần chừ, đang muốn thoát ly đội ngũ, một mình tiến lên, lần nữa nghe được sơn lâm xuất hiện thanh âm sột soạt.

Ngẩng đầu nhìn lại, một con Xích Ngạch Bạch Hổ xuất hiện ở phía trước.

Con Thánh thú này nắm giữ thực lực Tâm Huyết Lai Triều đại viên mãn, vừa xuất hiện, liền hiển lộ ra uy áp mạnh mẽ, cho người ta một loại cảm giác hoảng sợ.

- Mọi người đề phòng!

Mộc Tiêu biến sắc, vội vàng hét lớn.

Rầm!

Mọi người cũng coi như có quá nhiều lần kinh nghiệm chiến đấu, nghe hắn chỉ huy, đồng loạt đứng vào vị trí, từng cái tay cầm vũ khí, thần thái ngưng trọng.

Rống!

Thấy có người ngăn cản, Xích Ngạch Bạch Hổ nhất thời giận dữ, gào thét một tiếng, lao đến.

Vừa động thủ, đại gia hỏa này đã hiển lộ ra lực lượng kinh người, móng vuốt ép xuống, không khí phát ra thanh âm nghẹn ngào, còn không cận thân, từng đạo sóng khí liền như lợi kiếm, bổ về phía Mộc Tiêu.

- Thanh Mộc thuẫn!

Đồng tử của Mộc Tiêu co rụt lại, lại không để ý tới cứu viện, một cái mộc thuẫn hình tròn xuất hiện ở phía trước. Chính là bảo vật của Mộc gia.

Tạch tạch!

Mặc dù bảo vật này trân quý, nhưng Xích Ngạch Bạch Hổ quá mạnh, móng vuốt như gió, bỗng nhiên vạch một cái, liền xuất hiện vết rách.

Phốc!

Mộc Tiêu ngăn cản không nổi, máu tươi phun mạnh, bay ngược ra.

- Đồng loạt ra tay...

Biết không động thủ, có khả năng đều chết ở chỗ này, người ở trên không trung liền hô lên.

Nhận được mệnh lệnh, những người khác đồng loạt tấn công.

Đủ loại vũ khí bay lượn ở trên trời, khí mang tung hoành, có điều ngay cả da lông của đối phương cũng không có đâm thủng.

Rống!

Xích Ngạch Bạch Hổ quát to một tiếng, thân thể khổng lồ bỗng nhiên xoay một cái.

Vũ khí của mấy người, tất cả đều bị đánh rơi trên mặt đất, từng cái bay ngược ra, bị trọng thương.

Mọi người liên hợp, lại đều không ngăn cản nổi. Không hổ là Thánh thú tu vi Tâm Huyết Lai Triều cảnh đỉnh phong, đáng sợ!

- Chẳng lẽ phải chết ở chỗ này?

Nhìn thấy dùng hết toàn lực, ngay cả da lông của đối phương cũng đâm không thủng, đám người Mộc Tiêu cười khổ, biết khả năng lần này thật sẽ chết ở đây.

Sớm biết liền không vào sâu như vậy.

Ngay thời điểm mọi người cảm thấy lần này hẳn phải chết không nghi ngờ, chỉ thấy thanh niên vừa rồi một mực đánh xì dầu, từ đằng sau đám người đi ra.

- Nơi này không thể phi hành, bước đi mà nói tốc độ lại quá chậm, vừa vặn ngươi xuất hiện... Đã có duyên phận như vậy, liền cho ngươi một cơ hội, làm thú sủng của ta!

Đi tới trước mặt Xích Ngạch Bạch Hổ, “Huyền Chương” thản nhiên nói.

- Rống? ? ?

Xích Ngạch Bạch Hổ bối rối.

Cái tên này đầu óc không có vấn đề chứ?

Còn cho ta một cơ hội, để ta làm thú sủng...

Những người khác cũng ngây người.

Vừa rồi gặp được Thánh thú tu vi Kim Thân cảnh, cũng không có ra cái lực gì, giờ phút này muốn thu Thánh thú Tâm Huyết Lai Triều đại viên mãn làm thú sủng...

Thuần Thú sư thu thú sủng, bình thường cần bồi dưỡng tình cảm nhiều năm, mới có thể ký kết khế ước, di tích Khổng miếu không biết có thể mở ra bao lâu, nhưng chắc chắn sẽ không có mấy năm.

Không nói thực lực, chỉ nói thời gian là không thể nào!

Nguyên nhân chính là như vậy, bọn họ nhìn thấy liền trực tiếp vây công chém giết, còn chưa hề nghĩ tới có cơ hội thuần phục một con trở về.

Cái tên này, thực lực chỉ có tu vi Kim Thân cảnh, dám nói lời này, thật không sợ bị một bàn tay đập chết?

Ánh mắt mọi người nghi hoặc còn không có kết thúc, quả nhiên thấy Bạch Hổ gào lên một tiếng, móng vuốt chụp tới đầu hắn.

Bạch Hổ biến thú sủng

dtv-ebook.com

Tê lạp!

Không gian phảng phất như bị xé nứt, móng vuốt còn không có hạ xuống, không khí liền nổ tung như pháo.

Bị trần trụi miệt thị, Xích Ngạch Bạch Hổ hoàn toàn nổi giận.

Lần này lực lượng so với vừa rồi đối phó đám người Mộc Tiêu còn muốn đáng sợ hơn, xem như Thánh Khí tuyệt phẩm đụng tới, cũng sẽ bị xé rách.

Thanh niên đối diện giống như bị sợ choáng váng, không nhúc nhích, vậy mà không trốn tránh chút nào.

Còn tưởng rằng thật sự là cao thủ gì, không nghĩ tới bao cỏ như vậy! Xích Ngạch Bạch Hổ lộ ra vẻ khinh miệt, móng vuốt rơi vào đầu của đối phương.

Ông!

Thanh âm sắt thép giao kích vang lên, cảnh tượng đầu nổ tung cũng không xuất hiện, ngược lại đồng tử của Xích Ngạch Bạch Hổ co rút, vội vàng thu móng vuốt về, không ngừng run rẩy!

Nó dùng hết toàn lực đi đập đầu của đối phương, đối phương không những không có việc gì, ngược lại móng của nó bị chấn run lên.

Trong nháy mắt liền biết kẻ trước mắt này, thoạt nhìn là Kim Thân cảnh, thực tế thực lực vượt xa bản thân.

- Rống!

Bạch Hổ gầm nhẹ một tiếng, xoay người bỏ chạy.

Làm cái gì a... vừa tỉnh ngủ, vốn muốn đi tìm con mồi, không nghĩ tới gặp phải thiết bản!

Nhất định là rời giường tư thế không đúng... Không được, lại đi ngủ một giấc, cục diện trước mắt hẳn có thể hóa giải...

Thánh thú trong di tích, mặc dù không có trải qua bao nhiêu chiến đấu, trí thông minh cũng thấp hơn ngoại giới, nhưng cũng không đại biểu ưa thích tự tìm cái chết.

Dùng hết toàn lực, cũng không có đánh tan đầu của đối phương, thực lực kẻ trước mắt này mạnh mẽ, tuyệt đối không phải nó có thể đối phó, đã như vậy, nơi đây không nên ở lâu!

- Ta cho ngươi đi rồi sao?

Thấy nó vỗ một cái liền muốn trốn, Trương Huyền sao có thể để nó toại nguyện, một cước đá tới.

Ô ô ô!

Xích Ngạch Bạch Hổ bay ra hơn mười mét, trùng trùng điệp điệp ngã xuống đất, trong đầu thất điên bát đảo, muốn đứng lên cũng không làm được.

- Tốt rồi, thần phục ta đi!

Trương Huyền đi tới trước mặt, lần nữa đá một cước, thản nhiên nói.

Một phút đồng hồ sau, một giọt tinh huyết rơi vào mi tâm Trương Huyền, Xích Ngạch Bạch Hổ hoàn toàn thuần phục.

- Cái này còn tạm được!

Trên mặt lộ ra vẻ hài lòng, Trương Huyền nghiêng người, ngồi ở trên lưng hổ, quay đầu nhìn mọi người:

- Ta còn có việc, đi trước...

Nói xong, đạp chân xuống bụng Bạch Hổ, người sau thẳng tắp xông về phía trước, thời gian nháy mắt biến mất ở trong sơn lâm, giống như chưa hề xuất hiện qua.

- Hắn... Một người thuần phục Xích Ngạch Bạch Hổ?

- Không đến ba phút, để thần phục Thánh thú?

...

Đám người Mộc Tiêu đều nuốt nước bọt.

Một mực cho rằng là cái bao cỏ, nằm mơ cũng không nghĩ đến, lại là hoàng kim! Hơn nữa cường đại như vậy!

- Sớm biết nên lôi kéo thật tốt, nếu như có thể một mực đi cùng với hắn mà nói, tuyệt đối có thể thu hoạch phong phú...

- Đáng tiếc, vừa rồi đắc tội người, trước đó chém giết Thánh thú được nhiều đồ vật như vậy, không có phân ra chút nào, có thể xuất thủ cứu người là tốt lắm rồi!

- Đúng vậy, bỏ qua một cơ hội...

...

Mọi người từng cái tràn đầy hối hận.

Di tích Khổng miếu, bảo vật nhiều, nhưng nguy cơ càng nhiều, đi cùng cường giả, sẽ có nhiều kỳ ngộ hơn, đáng tiếc... Loại cơ hội này đã không còn.

...

Không đi quản những người kia hối hận, Trương Huyền ngồi ở trên lưng Bạch Hổ, nhanh chóng đi về phía trước.

- Ngươi là Thánh thú nơi này, có biết vị trí Khổng miếu ở đâu không?

Thuần phục đại gia hỏa trước mắt, trong lòng Trương Huyền lần nữa máy động.

Thủ đoạn khác tìm không thấy vị trí Khổng miếu, nhưng đại gia hỏa này sinh trưởng ở địa phương, hắn sẽ biết tình huống chung quanh, so với mù quáng đi lại thì tốt hơn nhiều.

- Chủ nhân, Khổng miếu là cái gì...

Thanh âm của Bạch Hổ truyền đến.

Trương Huyền cau mày:

- Ngươi không biết?

Bạch Hổ lắc đầu.

Trương Huyền tiếp tục hỏi:

- Vậy ngươi có biết, bốn phía này có cấm địa gì là các ngươi không thể tới không?

Nếu là Khổng miếu, khẳng định là cấm địa, không biết nơi này, nhưng cấm địa hắn là rõ ràng.

Bạch Hổ suy nghĩ một chút nói:

- Cấm địa là có, bất quá là lãnh địa của Kim Linh Vân Hổ, lần trước ta trong lúc vô tình đi vào, bị đánh gần chết... Đúng, chủ nhân, nó là vương giả trong phạm vi vạn dặm ở nơi này, nếu như ngươi có đồ vật muốn tìm, nó hắn sẽ biết!

- Kim Linh Vân Hổ?

Vẻ mặt Trương Huyền vô cùng nghi hoặc.

Thời điểm hắn ở Thánh Tử điện, nghiên cứu qua không ít Thánh thú, còn chưa từng nghe qua thứ này.

- Là... một con cọp cái, ta đã từng theo đuổi nàng... Khụ khụ, nhưng không thành công!

Xích Ngạch Bạch Hổ tràn đầy xấu hổ.

Lúc trước nghĩ đến mình một thân trắng tinh, anh tuấn có một không hai, liền mạo hiểm đi tìm đối phương... Kết quả, mới đi đến lãnh địa của đối phương, còn không có nhìn thấy cái bóng, liền bị xách đuôi ném ra... Bây giờ suy nghĩ một chút cũng cảm thấy xấu hổ...

Cọp cái, quả nhiên không thể trêu vào ah!

Về sau tìm lão bà, tuyệt đối không thể tìm cọp cái, sói cái ở bên cạnh thoạt nhìn rất dịu dàng...

Không biết ý nghĩ trong lòng nó, Trương Huyền hỏi:

- Nó có thực lực gì?

Con tọa kỵ này, mặc dù là Tâm Huyết Lai Triều đỉnh phong, nhưng phòng ngự vô địch thêm vào lực lượng mạnh mẽ, Bất Hủ cảnh sơ kỳ, Thánh thú trung kỳ bình thường cũng chưa chắc có thể chống lại. Bị Kim Linh Vân Hổ đánh, thực lực nên mạnh bao nhiêu?

- Bất Hủ cảnh đại viên mãn! Là một trong năm đại vương giả ở nơi này...

Xích Ngạch Bạch Hổ nói.

- Năm đại vương giả?

- Ừm, năm đại vương giả cường đại nhất vùng tùng lâm này, đều đạt đến Bất Hủ cảnh đại viên mãn, thực lực của ta chỉ là trung hạ du mà thôi...

Xích Ngạch Bạch Hổ không dám nói dối, nói:

- Chủ nhân thật muốn tìm kiếm cái gì, bọn chúng khẳng định rõ ràng hơn ta!

Trương Huyền gật đầu.

Chỗ đứng càng cao, biết cũng càng nhiều.

- Mang ta đi tìm Kim Linh Vân Hổ!

- Vâng!

Xích Ngạch Bạch Hổ không nói thêm lời, tìm đúng phương hướng, nhanh chóng tiến lên.

Đinh đinh đinh!

Đang tiến lên, lần nữa nghe được phía trước vang lên thanh âm kim thiết giao kích.

Hai nhóm người đang vì một gốc dược liệu mà ra tay đánh nhau, nghe được tiếng bước chân, đồng thời ngừng lại, ngay sau đó nhìn thấy một thanh niên, an ổn ngồi ở trên lưng một con Bạch Hổ to lớn, chậm rãi đi tới.

- Đây là... Xích Ngạch Bạch Hổ tu vi Tâm Huyết Lai Triều đại viên mãn?

- Cái tên này là ai? Làm sao ngồi ở trên lưng?

- Chẳng lẽ thuần phục được Bạch Hổ?

...

Hai nhóm người tất cả đều trợn mắt hốc mồm, không để ý tới chiến đấu, tự động nhường ra một con đường, vẻ mặt như gặp phải quỷ.

Thời điểm bọn họ không biết làm sao, thanh niên trên lưng thú giơ bàn tay lên, mặt mũi chân thành:

- Các đồng chí tốt, các đồng chí vất vả! Các ngươi tiếp tục, không cần phải để ý đến ta, ta chỉ là đi ngang qua...

Nói xong, bàn chân nhẹ nhàng đá Bạch Hổ một cái.

Phần phật!

Bạch Hổ hóa thành một đạo bạch quang, vượt qua trên đầu mọi người, ánh sáng chiếu rọi xuống, thanh niên trên lưng hổ như là Tiên Nhân, đồ sộ chói mắt.

- Đây mới thật sự là cao nhân!

Mọi người lẩm bẩm.

Thời điểm bọn họ ở đây nghĩ biện pháp sinh tồn, bảo vệ tốt bản thân, đối phương đã thuần phục một Thánh thú mạnh mẽ, du tẩu bốn phía... Đây là trên thực lực chênh lệch.

- Đúng rồi, mau đưa dược liệu cho ta...

- Đó là của ta...

Sau khi hết khiếp sợ, mọi người lần nữa la lên, tiếp tục đánh nhau.

Vây công Vân Hổ

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

- Nhân tính ah!

Thấy mình vừa mới rời khỏi, mọi người lần nữa vì một gốc dược liệu đánh hừng hực khí thế, vẻ mặt Trương Huyền đau lòng nhức óc:

- Bảo vật quả nhiên là đồ vật hại người, di tích Khổng miếu nguy hiểm như thế, những người này không hảo hảo liên hợp, còn chém chém giết giết, thật sự là mất thể diện!

- Rống!

Xích Ngạch Bạch Hổ gật đầu.

- Như vậy đi, vì không cho bọn họ chiến đấu, đoàn kết tốt hơn, ta quyết định, trước sưu tập sạch bảo vật ở bốn phía, không còn đồ tốt, bọn họ sẽ không tranh đoạt!

Ngồi ở trên lưng hổ, trên mặt Trương Huyền lộ ra quang mang thánh khiết.

Xích Ngạch Bạch Hổ vừa định gật đầu, đột nhiên hiểu được, đầu hổ sững sờ:

- Rống? ? ?

Có thể nói giật đồ quang minh chính đại như vậy, vị chủ nhân này của mình... Quá vô sỉ đi! Mặt đâu?

- Tốt rồi, ngươi quen thuộc địa hình, tốc độ cũng nhanh, xung quanh có bảo vật lợi hại gì, nhanh dẫn ta tìm kiếm!

Không để ý tới kinh ngạc của nó, Trương Huyền chính khí dặn dò.

- Rống!

Biết chủ nhân có quyết định, phản bác vô dụng, Xích Ngạch Bạch Hổ đành phải đáp ứng, nhanh chóng tiến lên.

Không thể không nói, cái tên này quả thực rất quen thuộc địa hình, không ít dược vật che giấu, khoáng thạch đặc thù, ở dưới nó dẫn dắt rất dễ dàng tìm tới, so với đơn độc sưu tập bảo vật, thì nhanh không biết gấp bao nhiêu lần.

Không đến hai canh giờ, đồ tốt trong phạm vi mấy trăm cây số, đều bị hắn một người sưu tập xong.

Có dược liệu sống trên vạn năm, cũng có khoáng thạch hiếm thấy trên Danh Sư đại lục, trong lúc đó lại thuần phục năm con Thánh thú, cùng một chỗ tìm kiếm.

Không còn bảo vật, rất nhiều liên minh trước đó tranh đoạt, quả nhiên không còn đấu tranh.

Nhìn thấy những cái này, vẻ mặt Trương Huyền thoả mãn, lúc này mới mang theo sáu con Thánh thú nghênh ngang rời đi, đi đến địa bàn của Kim Linh Vân Hổ.

Sợ Xích Ngạch Bạch Hổ nói không đủ chi tiết, lại cẩn thận hỏi thăm vài con Thánh thú vừa mới thuần phục, lấy được kết quả tất cả đều tương đồng, trong vùng rừng rậm này, Kim Linh Vân Hổ quả thực là vương giả, lúc này Trương Huyền mới thở phào nhẹ nhõm.

- Mấy người các ngươi trước nấp đi, thời điểm cần các ngươi, lại một lần lao ra!

Đi gần nửa canh giờ, thấy sắp tới, bàn tay Trương Huyền trảo một cái, thu sáu con Thánh thú vào không gian gấp.

Thánh thú tu vi Bất Hủ cảnh đại viên mãn, còn muốn đáng sợ hơn Danh Sư ngang cấp, coi như hiện tại hắn tiến bộ cực lớn, muốn vượt qua cũng chưa chắc có thể làm được!

Vì lẽ đó, thu phục nhiều Thánh thú như vậy, nhìn như không có ý định, trên thực tế là át chủ bài!

Thật muốn đánh nhau, những người này cùng một chỗ thả ra, Bất Hủ cảnh đỉnh phong khẳng định cũng có thể bị cuốn lấy phút chốc.

Đến lúc đó, hoàn toàn có thể thi triển thủ đoạn càng cường đại hơn, một lần đánh giết.

Thu lại Thánh thú, thân thể nhoáng một cái, ẩn giấu ở trong cỏ cây đồ sộ, thẳng tắp đi về phía trước.

Còn chưa tới vị trí hang động của Kim Linh Vân Hổ, liền nghe phía trước có tiếng bước chân truyền đến, nhẹ nhàng nhảy lên, rơi vào trên một chạc cây, xuyên thấu qua cành lá nhìn về phía trước.

Phía trước có tám người chậm chạp tiến lên, trong tay mỗi cái đều mang vũ khí, khuôn mặt cảnh giác.

- Kém cỏi nhất cũng là Tâm Huyết Lai Triều đỉnh phong, còn có Bất Hủ cảnh đỉnh phong... xem ra bọn họ cũng biết Kim Linh Vân Hổ, muốn đánh giết...

Con mắt chợt lóe, Trương Huyền hiểu được.

Hắn có thể nghĩ đến, bắt Thánh thú mạnh nhất hỏi thăm tung tích Khổng miếu, những người khác khẳng định cũng có thể nghĩ đến.

Mặc dù nơi này thích hợp tu luyện, bảo vật cũng nhiều, nhưng đi vào nơi này, ai không muốn tìm kiếm Khổng miếu? Nơi đó mới có cơ duyên lớn nhất!

- Người nào?

Ngay thời điểm Trương Huyền cảm xúc, anh hùng thiên hạ không thể khinh thường, chỉ thấy cường giả Bất Hủ cảnh đỉnh phong đi ở trước nhất, quay đầu nhìn lại bên này.

Vừa rồi trong lòng sinh ra ý nghĩ, khí tức không có che giấu tốt, tuy chỉ tiết lộ một tia, nhưng vẫn bị đối phương phát giác.

- Ta đi ngang qua nơi này...

Trương Huyền không tiếp tục ẩn giấu, xấu hổ cười một tiếng đi tới.

- Danh Sư?

Cường giả Bất Hủ cảnh bầm đầu là lão giả hơn sáu mươi tuổi, trong lông mày mang theo uy nghiêm.

- Đúng vậy!

Thấy trong mấy người có mặc Danh Sư bào, Trương Huyền cũng không phủ nhận.

- Tại hạ là Thái Thượng trưởng lão của Thuần Thú sư công hội Ngô Xương Bình, Thánh thú phía trước, ta nhất định phải được, mong rằng không nên nhúng tay!

Lông mày giương lên, Ngô Xương Bình nói.

- Ta... Không nhúng tay vào, có thể ở đây nhìn một chút hay không?

Đối phương nhanh chân đến trước, cũng không tiện đoạt chỗ thích của người, Trương Huyền liền nói.

Hắn chỉ muốn hỏi thăm Kim Linh Vân Hổ kia phương vị cụ thể của Khổng miếu, tìm được phương vị, nhờ vào truyền thế mẫu phù, hắn có thể tìm ra chỗ cụ thể.

- Lập tức rời đi, nếu không đừng trách chúng ta không khách khí!

Thấy hắn muốn ở chỗ này quan sát, một người trung niên lông mày giương lên, khẽ nói.

- Rời khỏi?

- Không sai, con Thánh thú này đã bị chúng ta xác định, muốn tìm, đi tìm cái khác đi!

Ngô Xương Bình khoát tay áo, trong thanh âm cũng mang theo không vui.

- Ta hiện tại liền đi...

Thấy đối phương không chào đón hắn, Trương Huyền tràn đầy bất đắc dĩ, xoay người rời khỏi.

Rời khỏi tầm mắt của mọi người, ngón tay nhẹ nhàng điểm một cái, phong cấm không gian bốn phía, lần nữa bí mật đi tới.

- Theo ta thấy, vừa rồi giết tên kia là được, cần gì phí miệng lưỡi, nơi này cũng không phải Danh Sư đại lục, không cần chú ý quy củ nhiều như vậy!

Trung niên nhân trước đó quát tháo hắn nói.

- Ở đây giết Danh Sư, quả thực không có gì, nhưng quấy rầy Vân Hổ liền phiền toái... đại gia hỏa này, là vương giả ở chung quanh đây, thân kinh bách chiến, tính cảnh giác cực cao, nhất định phải cẩn thận, làm được một lần thành công!

Ngô Xương Bình nói.

- Vâng!

Trung niên nhân gật đầu, nghi ngờ nhìn qua:

- Vật kia để vào sơn động thời gian cũng đủ dài, đại gia hỏa kia cũng đã bị mê chóng mặt a?

- Tình huống bình thường hắn là chóng mặt, nhưng căn cứ tin tức chúng ta biết, Vân Hổ này trời sinh mạnh mẽ, không thể xem thường, vẫn là chờ một lát đi...

Ngô Xương Bình nói.

- Ừm!

Tất cả mọi người lấy hắn như Thiên Lôi sai đâu đánh đó, thấy hắn nói như vậy, thì không nói nhảm nữa, yên tĩnh ẩn núp ở trong rừng, ngừng thở.

- Được rồi, vào xem!

Lại qua ước chừng hơn mười phút, Ngô Xương Bình hừ một tiếng, bàn tay vẫy một cái.

Nghe được lời của hắn, trung niên nhân vọt ra ngoài, lặng yên đi đến sơn động.

Không ra tay còn không phát hiện, người trung niên này vậy mà cũng đạt tới Bất Hủ cảnh, chỉ bất quá là sơ kỳ mà thôi. Dù vậy, loại thực lực này ở Danh Sư đại lục cũng có danh hào rất lớn.

Thực lực của Hưng Mộng kiếm thánh cũng chỉ tương đồng mà thôi.

Hô!

Trung niên nhân vào sơn động.

Ầm ầm!

Mới vừa đi vào, liền nghe một tiếng nổ vang, ngay sau đó lấy tốc độ nhanh hơn bay ra ngoài, sống lưng liên tục đụng gãy mấy cây đại thụ, lúc này mới ngừng lại, trong miệng không ngừng phun ra máu tươi.

- Nguy rồi, nó không trúng chiêu, chỉ có thể liều mạng, ra tay!

Nhìn thấy cảnh này, Ngô Xương Bình nơi nào không hiểu chuyện gì xảy ra, hét lớn một tiếng, đi đầu xông tới.

Rầm rầm!

Mọi người toàn bộ đi tới trước sơn động, mới vừa đứng vững thân hình, liền cảm thấy mặt đất không ngừng lay động, một Thánh thú to lớn chậm rãi đi ra.

Thánh thú kêu cứu

dtv-ebook.com

Con Thánh thú này, chừng dài hơn mười thước, cao bốn năm mét, lông tơ màu vàng kim, giống Xích Ngạch Bạch Hổ đến mấy phần, còn không có ra tay, liền cho người ta một loại khí tức máu tanh nồng đậm.

Trước đó gặp phải không ít Thánh thú, cấp bậc rất cao, nhưng kinh nghiệm chiến đấu không phong phú, con trước mắt này, rõ ràng không giống, toàn thân khí tức sát lục, trong ánh mắt mang theo cảnh giác, vừa nhìn liền biết Thánh thú chết ở dưới vuốt nó không phải số ít. Có thể trở thành một vương giả, dựa vào là chiến đấu, mà không phải nói nhảm.

- Lá gan của các ngươi thật lớn, lại dám đến chỗ ta làm loạn!

Nhìn quanh một vòng, thanh âm của Vân Hổ vang lên, nói lại là ngôn ngữ nhân loại.

Di tích Khổng miếu, vài vạn năm không có xuất hiện loài người, bởi vậy trước đó, nhìn thấy Kim Diện Khung Lang, Xích Ngạch Bạch Hổ, đều chỉ dùng ngôn ngữ Thú tộc câu thông, nhiều nhất sau khi thuần phục, có thể ý niệm giao lưu.

Nhưng đại gia hỏa này, vậy mà có thể mở miệng nói tiếng người... Coi như Trương Huyền cũng cảm thấy có chút kỳ quái.

- Đừng nói nhảm, bày trận!

Ngô Xương Bình sầm mặt lại, hét lớn một tiếng.

Có thể nói ngôn ngữ nhân loại, nói rõ đối với nhân loại biết rất nhiều, thủ đoạn vừa rồi không có tác dụng, đoán chừng là trước thời hạn có đề phòng.

Phần phật!

Mấy người đồng thời giơ vũ khí lên, vây Vân Hổ vào giữa, khí tức trên thân mỗi người như có loại liên hệ vi diệu, giống như có sợi chỉ kết nối, vừa nhìn liền biết, không chỉ hợp thành trận pháp, còn sử dụng một loại pháp bảo lợi hại nào đó.

Khó trách không cho Trương Huyền theo tới, bọn họ sớm đã chuẩn bị ổn thoả, tự nhiên không nguyện ý người khác ra tay cướp đoạt thành quả thắng lợi.

- Không biết sống chết!

Cũng không thèm để ý đối phương chuẩn bị, Kim Linh Vân Hổ quát lạnh một tiếng, bỗng nhiên hí dài, thân thể to lớn lăng không đập tới một trung niên. Xem ra biết đối phương hợp thành đại trận, muốn đánh tan từng cái.

Ông!

Móng vuốt còn chưa tới trước mặt, trên người trung niên nhân sáng lên một đạo hào quang, lực lượng hùng hồn, từ sợi tơ bốn phía truyền tới, tràn vào trong cơ thể.

Cảm thụ lực lượng tràn đầy, trong mắt quang mang đại thịnh, trung niên nhân nâng lên đại đao trong tay, thẳng tắp đánh xuống.

Không gian giống như bị xé nứt, đao khí hội tụ vào một chỗ, ở trên trời hình thành một đao ảnh to lớn.

Ầm!

Móng vuốt cùng đao ảnh đối đầu, Kim Linh Vân Hổ nhịn không được lui về sau một bước.

- Vậy mà có thể liên hợp lực lượng của tất cả mọi người, lợi hại...

Trương Huyền âm thầm gật đầu.

Chỉ bằng vào trung niên nhân, đương nhiên là ngăn không được Vân Hổ công kích, nhưng mượn sợi tơ kia, lực lượng mọi người gia trì chung một chỗ liền không đồng dạng.

Trong thời gian ngắn, sức chiến đấu vượt qua Bất Hủ cảnh đại viên mãn, cho dù Vân Hổ mạnh mẽ, cũng không có phá vỡ phòng ngự.

- Xem bộ dáng là Đại Thánh chí bảo!

Có thể thừa nhận lực lượng của nhiều người như vậy, hơn nữa thuận lợi phát huy, không trúc trắc chút nào, mọi người sử dụng món bảo vật này, ít nhất cũng đạt tới Đại Thánh cấp. Tuy kém Long Cốt Thần Thương, nhưng đã không tầm thường rồi.

- Khó trách dám tới tìm ta, thoạt nhìn có chút thủ đoạn...

Không có phá vỡ phòng ngự, Kim Linh Vân Hổ hừ một tiếng, có điều vẫn không quá bối rối, cái đuôi bỗng nhiên co lại.

Lực công kích của đuôi vậy mà còn muốn hung mãnh hơn móng vuốt, tựa như một kiện binh khí, trong nháy mắt đột phá thời gian hạn chế, lần nữa xuất hiện ở phía trước trung niên nhân.

Thấy uy lực cực lớn, trung niên nhân vội vàng nhấc ngang trường đao.

Bành!

Đao cùng đuôi đụng nhau, sắc mặt của trung niên nhân trắng nhợt, liên tục lui về phía sau mấy bước.

Vân Hổ không cho thời gian thở dốc, tiếp tục tiến công, lại trảo một cái.

Loại bỏ trận pháp hợp kích lợi hại, nếu như không biết kết cấu cùng thiếu hụt, phương pháp hữu hiệu nhất chính là nắm một đối thủ liên tục công kích, Vân Hổ này rất rõ ràng biết điểm ấy.

- Chiêu này vô dụng...

Nhìn thấy hoạt động của Vân Hổ, tốc độ rất nhanh, lực lượng cũng rất lớn, trung niên nhân mắt thấy sắp ngăn cản không nổi, Trương Huyền vẫn lắc đầu.

Đại Thánh chí bảo, nếu có thể phá giải như vậy, cũng không đến mức để vô số người điên cuồng.

Quả nhiên, tiếng nói của hắn chưa dứt, cổ tay của Ngô Xương Bình rung lên, làm ra thủ thế.

Rầm!

Một cái nháy mắt, sợi chỉ trên không lập tức co rút lại, lực lượng mạnh mẽ từ trên thân mọi người tản xạ ra, để sợi chỉ trở nên càng kiên cố hơn, bạo phát ra lực lượng mạnh mẽ.

- Bắn!

Ra lệnh một tiếng, binh khí trong tay mọi người đồng loạt bay lên, dọc theo sợi chỉ đâm tới Vân Hổ.

- Rống!

Không nghĩ tới bảo vật của đối phương còn có công hiệu như vậy, Kim Linh Vân Hổ sửng sốt một chút, vội vàng xoay người, đầu lâu to lớn bỗng nhiên nâng lên, gào lên một tiếng.

Rầm!

Vô số kiếm khí kim sắc từ trong miệng bắn ra, đâm tới sợi chỉ.

- Vậy mà có thể bắn ra kiếm khí, thiên phú của con Thánh thú này quả nhiên mạnh mẽ...

Ánh mắt Trương Huyền sáng lên.

Còn tưởng rằng đại gia hỏa này chỉ có thể ngoan ngoãn bị bắt, không nghĩ tới lại có thể bắn ra kiếm khí, thi triển ra lực lượng tấn công có thể so với nhân loại, cho dù đám người Ngô Xương Bình có Đại Thánh chí bảo, chỉ sợ cũng không dễ dàng chiến thắng như vậy.

- Kim Linh Vân Hổ, am hiểu Kim thuộc tính, chẳng lẽ cho rằng chúng ta không có nghiên cứu qua? Chờ chính là cái này...

Vẻ mặt Ngô Xương Bình không thay đổi, còn nhẹ nhàng cười một tiếng, ngón tay điểm ra.

Ầm!

Thời gian nháy mắt, sợi chỉ trên không thay đổi màu sắc, tựa như dung nham chói mắt, hỏa diễm thiêu đốt.

Rầm!

Chân khí của mọi người tràn vào trong đó, giống như xăng gặp lửa, lập tức thiêu đốt lên. Trong nháy mắt, trên không xuất hiện một bức tường lửa không ngừng thiêu đốt, hoàn toàn bao phủ Vân Hổ.

- Quả nhiên chuẩn bị đầy đủ, phỏng chừng Vân Hổ không ngăn được...

Trương Huyền sửng sốt một chút, ngay sau đó cảm xúc.

Không hổ là Thái Thượng trưởng lão của Thuần Thú sư công hội, quả nhiên không tầm thường, am hiểu Thánh thú so với hắn còn mạnh hơn.

Kim Linh Vân Hổ này, ngũ hành thuộc tính Kim, bình thường chiến đấu, nếu như muốn vây quanh, là rất khó làm được, dù sao kim vô cùng sắc bén, vô kiên bất phá.

Đây là chỗ cường đại của Kim thuộc tính.

Nhưng đối phương chuẩn bị lửa, hỏa khắc kim!

Hỏa diễm vừa ra, lực lượng Kim thuộc tính trong cơ thể Vân Hổ liền bị áp chế, khắp nơi bị quản chế, như vậy coi như nó phòng ngự vô địch, phỏng chừng cũng ngăn cản không nổi những người này vây công.

- Quả nhiên không thể coi thường cường giả thiên hạ...

Rõ ràng những thứ này, trong lòng Trương Huyền âm thầm cảnh giác.

Tuy nắm giữ Thiên Đạo thư viện, có thể làm được toàn trí toàn năng, nhưng vẫn cần cẩn thận, không thể quá mức tự đại. Đổi lại bản thân, bị những người này vây quanh, trừ tế ra thi thể Cổ Thánh, chỉ sợ cũng không có biện pháp tốt hơn.

- Rống!

Nhìn thấy hỏa diễm hạ xuống, Kim Linh Vân Hổ dường như cũng biết đối phương làm đủ chuẩn bị, nó lập tức sẽ rơi vào bị động, đột nhiên ngẩng đầu lên, lần nữa gào thét.

Lần này thanh âm không phải tấn công, mà mang theo uyển chuyển, hình như là đang phát ra một loại tin tức nào đó.

- Là Thánh thú kêu cứu, chẳng lẽ nó còn có đồng bạn?

Nghe được tiếng la này, Ngô Xương Bình biến sắc.

Khung Mộc Thanh Giao

dtv-ebook.com

- Nhanh bắt nó lại...

Ngô Xương Bình kìm nén không được, chân khí trong cơ thể tuôn ra rất nhanh, bức tường lửa chung quanh càng ngày càng nóng, nhanh chóng co rút lại.

Thân là Thái Thượng trưởng lão của Thuần Thú sư công hội, hiểu rõ Thánh thú rất nhiều, đối phương la lên sắc nhọn mạnh mẽ, rõ ràng là gọi đồng bạn, một con liền để bọn họ sắp không kiên trì nổi, lại đến một con, hắn phải chết không nghi ngờ!

Mọi người cũng biết nguy cơ, từng cái vẻ mặt lo lắng, không để ý mà nói nhiều, tăng tốc vận chuyển chân khí.

- Ha ha, đường đường Vân Hổ, một trong năm đại vương giả, lại bị một đám bao cỏ bắt lại, truyền đi cũng không đủ mất mặt!

Thanh âm trêu tức vang lên, ngay sau đó một thân ảnh thon dài từ sơn động bay ra, lơ lửng giữa không trung.

Có chút tương tự Địa Ngục Thanh Long Thú của Trương Huyền, chẳng qua càng thêm to lớn, huyết mạch càng thêm thanh thuần, thực lực tương tự Kim Linh Vân Hổ, là Thánh Bất Hủ cảnh đại viên mãn!

- Khung Mộc Thanh Giao!

Sắc mặt của Ngô Xương Bình trắng nhợt, quyết định thật nhanh:

- Lui!

Nói xong, chí bảo bao phủ ở trên người Vân Hổ cũng không cần, bàn chân đạp mạnh mặt đất, vội vàng bỏ chạy. Không hổ là lão giang hồ, vừa nhìn thấy tình cảnh không đúng, đồ vật lại trân quý cũng mặc kệ.

Một con Vân Hổ liền để bọn họ dùng ra lực lượng lớn nhất, lại toát ra một Khung Mộc Thanh Giao cùng cấp bậc, căn bản không thể đối kháng.

- A?

Hắn trốn nhanh, nhưng những người khác liền không có phản ứng nhanh như vậy, sửng sốt một chút, liền vội vã lao đi.

Chỉ từ phản ứng cũng có thể thấy được, trừ Ngô Xương Bình, thì không có Thuần Thú sư chân chính!

Thuần Thú sư phối hợp thú sủng, sức chiến đấu mạnh mẽ, nhưng Thuần Thú cũng không phải sự tình đơn giản, hơi không cẩn thận sẽ gây nên đối phương phản kích, nguyên nhân chính là như vậy, một khi phát hiện nguy hiểm, chạy trốn như thế nào, đối với Thuần Thú mà nói là cực kỳ quan trọng. Thuần Thú sư công hội, từng có câu chưa học Thuần Thú, trước học chạy trốn. Ngay cả chạy trốn cũng không biết, thì làm sao đánh du kích chiến với Thánh thú, hoàn toàn làm hao mòn tính nhẫn nại của đối phương?

- Hạ mê dược, muốn bắt chúng ta, như vậy liền đi... Không quá phù hợp nha!

Rầm!

Mọi người còn không có chạy xa, mặt đất lập tức quay cuồng, tựa như cuốn lên nước sông, ngay sau đó một Thánh thú to lớn từ dưới đất chui ra, lực lượng tuôn trào, lơ lửng ở trên không, đầu sư tử, sừng hươu, mắt hổ, thân nai, vảy rồng, đuôi trâu... Lại là một con Kỳ Lân Thú!

Chỉ bất quá, con này khác biệt Trương Huyền biết, ngũ hành thuộc thổ, móng vuốt nhẹ nhàng nhấc, bốn phía liền xuất hiện một lồng giam màu

vàng đất, bao phủ tất cả mọi người ở bên trong.

Không nghĩ tới lại thêm ra một con Thánh thú, mọi người giờ mới hiểu được vì sao Ngô Xương Bình chạy nhanh như vậy, từng cái vẻ mặt khó coi.

- Phá!

Lão giả Bất Hủ cảnh trung kỳ đi đầu kia, trường kiếm trong tay bỗng nhiên bổ xuống.

Rầm!

Bức tường màu vàng đất bị một kiếm phá mở, có điều hắn phá nhanh, tường đất sinh ra càng nhanh, trong thời gian ngắn, mấy người bị nhốt lại, căn bản không có cách chạy trốn.

- Sớm biết liền không nghe Ngô Xương Bình, nhất định phải bắt con Thánh thú này...

Trái tim mọi người chìm xuống.

Bọn họ giống như những người khác, thuộc về tạm thời tạo thành đội ngũ.

Ngô Xương Bình tụ tập bọn hắn lại, nói muốn tìm được Khổng miếu, chỉ có con đường này có thể đi, hơn nữa hắn có Đại Thánh chí bảo, bắt sẽ cực kỳ dễ dàng...

Mọi người tính toán một chút, cảm thấy không có vấn đề, liền vui vẻ đồng ý.

Nằm mơ cũng không nghĩ đến, một lần toát ra ba Thánh thú cùng cấp bậc, càng không nghĩ tới Ngô Xương Bình chạy trốn còn nhanh hơn thỏ!

- Hắn cũng trốn không thoát...

Không giống mọi người buồn bực, Trương Huyền nhìn về phía Ngô Xương Bình chạy trốn, nhịn không được lắc đầu.

Tên này vừa phát hiện nguy hiểm, lập tức liền trốn, làm việc xác thực quả quyết, tốc độ cũng rất nhanh, nhưng căn bản trốn không thoát!

Quả nhiên, lời còn chưa dứt, lần nữa nghe được trong sơn động có tiếng chim tước kêu to.

Rầm!

Ngay sau đó một Thánh thú phi hành đầy người hỏa diễm vọt ra, đột phá không gian ràng buộc, chớp mắt đi tới trước mặt Ngô Xương Bình, lăng không bắt tới.

Hừng hực!

Móng vuốt chưa tới, hỏa diễm tới trước, ở trên không trung tạo thành một bức tường hỏa diễm, cản trở con đường chạy trốn.

- Thiên Thương Hỏa Phượng?

Khuôn mặt Ngô Xương Bình trắng bệch, không ngừng run rẩy.

Vốn cho rằng trong sơn động này chỉ có một Kim Linh Vân Hổ, làm đủ chuẩn bị liền có thể bắt lại, nằm mơ cũng không nghĩ đến, Kim Linh Vân Hổ, Khung Mộc Thanh Giao, Hậu Thổ Kỳ Lân, Thiên Thương Hỏa Phượng... nháy mắt liền xuất hiện bốn con!

Mỗi một con đều nắm giữ thực lực mạnh mẽ hơn hắn... Còn đánh thế nào?

Phần phật!

Binh khí trong tay liều mạng bắn ra, nhưng tốc độ của Thiên Thương Hỏa Phượng nhanh, hỏa diễm mạnh, lại thêm thủ đoạn rất nhiều, căn bản

không phải hắn có thể chống lại, thời gian không dài, liền bị một đám lửa đè nằm rạp trên mặt đất, không thể động đậy.

Bên này Ngô Xương Bình bị bắt, Hậu Thổ Kỳ Lân cũng vây chết bảy người còn lại.

Thấy người muốn bắt mình đều bị nhốt lại, Kim Linh Vân Hổ tràn đầy tức giận nhìn về phía Khung Mộc Thanh Giao cách đó không xa, cắn răng nói:

- Muốn chế giễu để nói sau, còn không mau giúp ta phá vỡ!

- Được, giúp ngươi phá vỡ!

Khung Mộc Thanh Giao ngừng cười quay đầu:

- Minh U huynh, liền nhìn ngươi...

- Ừm, chờ đó, ta lập tức đi ra...

Lại một thanh âm từ trong sơn động truyền đến, mọi người đồng loạt nhìn lại, lần nữa nhìn thấy một thân ảnh to lớn chậm rãi đi ra. Tốc độ cực chậm, từ khi nhìn thấy thân ảnh, đến hoàn toàn xuất hiện, trọn vẹn bảy tám phút, là một con rùa đen to lớn.

- Kim Linh Vân Hổ, Khung Mộc Thanh Giao, Minh U Huyền Quy, Thiên Thương Hỏa Phượng, Hậu Thổ Kỳ Lân... Đây là ngũ hành Thánh thú?

Thân thể Ngô Xương Bình nhoáng một cái, sắc mặt trắng nhợt:

- Ta hẳn nên sớm nghĩ tới...

Trong truyền thuyết, Khổng sư lưu lại Khổng miếu, sợ di tích không ổn định, chuyên môn bắt đến ngũ hành Thánh thú trấn áp ngũ phương, cũng chính là năm đại vương giả trong miệng Thánh thú khác nói...

Vốn cho rằng phân tán bốn phương, làm sao cũng không ngờ tới, đều xuất hiện ở trong sơn động, trốn ở trong sào huyệt của Kim Linh Vân Hổ.

Minh U Huyền Quy chậm chạp đi tới trước mặt Kim Linh Vân Hổ, há to miệng.

Rầm!

Phun ra một đoàn hơi nước, rơi vào trên bức tường lửa, dập tắt hỏa diễm, thân thể của Kim Linh Vân Hổ bỗng nhiên dâng lên, huyệt đạo bên ngoài thân lập tức bắn ra vô số kiếm khí.

Đại Thánh chí bảo lập tức vỡ vụn thành từng mảnh, rơi xuống trên đất.

Mặc dù bảo vật này mạnh mẽ, nhưng bị ngọn lửa thiêu đốt, ngay sau đó bị hơi nước xâm nhập, đã hư hại căn bản, không chịu nổi kiếm khí của Kim Linh Vân Hổ.

- Những người này đều tới giết ngươi, xử trí như thế nào?

Khung Mộc Thanh Giao nhìn lại.

- Những người này khẳng định phải xử lý, bất quá nơi này còn ẩn tàng một người, lấy ra lại nói!

Kim Linh Vân Hổ ở trên mặt đất ngửi hai lần:

- Bằng hữu, phong cấm không gian dùng không tệ, có điều muốn giấu giếm ta, vẫn còn non một chút!

Đơn đấu Kim Linh Vân Hổ

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

Bị phát hiện?

Trương Huyền biến sắc.

Phong cấm không gian của hắn, lúc trước lẫn vào trong Dị Linh tộc cũng không bị phát hiện, không nghĩ tới ở đây bị tìm được!

Chẳng lẽ cái mũi của đối phương thật dùng tốt như vậy?

Trong lòng Trương Huyền nghi ngờ, suy đoán có phải là đang lừa gạt mình hay không, chỉ thấy Kim Linh Vân Hổ cười lạnh một tiếng:

- Đã không ra, vậy cũng đừng trách ta không khách khí!

Nó hét dài một tiếng, thân hổ đồ sộ đạp mạnh, một đạo kiếm khí, phá không bay tới.

Đạo kiếm khí này mang theo Kim thuộc tính thẳng tiến không lùi, còn chưa tới trước mặt, liền xé rách không gian bốn phía.

Mặc dù Trương Huyền phong cấm không gian chung quanh, lại không phải nhảy ra không gian, thoát ly ngũ hành, kiếm khí vừa đến, liền biết nhằm vào bản thân, tuyệt đối không phải người khác.

Bất đắc dĩ thoát khỏi trạng thái phong cấm, dưới chân nhẹ nhàng vạch một cái.

Hô!

Thời gian giống như gia tốc, hiểm lại càng hiểm tránh thoát kiếm khí, dừng ở tại chỗ, gãi gãi đầu, nhìn về phía chúng thú:

- Cái này... Nếu như ta nói... Chỉ là đi ngang qua, đánh đấm giả bộ cho có khí thế, cùng bọn hắn không phải một phe... Các ngươi tin không?

Cùng đối phương là thật không phải một phe... Bất quá, mục đích cũng là tới bắt Kim Linh Vân Hổ, không phải là đi ngang qua.

Chỉ là lúc này, không thể nói như vậy, năm Thánh thú tu vi Bất Hủ cảnh đại viên mãn, coi như gần đây thực lực tăng nhiều, cũng chỉ có thể chạy bao xa thì chạy bao xa.

- Đi ngang qua? Vậy thì lưu lại luôn đi!

Rầm!

Bị nhân loại vây chặt, suýt chút nữa bị bắt, Kim Linh Vân Hổ vốn lên cơn giận dữ, giờ phút này đâu có thể nghe hắn nói nhảm, hét lớn một tiếng đập tới.

Kiếm khí tung hoành, hình thành một dòng sông kiếm khí tựa như trường long.

- Ta không muốn lưu lại, chỉ có thể xấu hổ...

Thấy đối phương quả nhiên không tin, Trương Huyền biết nói nhảm đã không có tác dụng, chỉ có thể dựa vào thực lực, lúc này hít sâu một hơi, cổ tay rung lên, Long Cốt Thần Thương xuất hiện ở trong lòng bàn tay.

- Phá!

Trường thương run lên.

Rầm!

Hồn lực, chân khí, thân thể... Toàn bộ lực lượng rót vào trường thương, trong nháy mắt thân thương như rồng, lôi kéo khắp nơi, cùng kiếm khí đụng một cái, không gian xuất hiện vết rách, sóng khí cuồn cuộn, vô số cây cối đứt gãy, nham thạch nghiền nát.

Trước đó rừng rậm dày đặc, vậy mà xuất hiện một chỗ trống hình tròn đường kính vài trăm mét.

- Hắn... Thật chỉ là Kim Thân cảnh?

Đám người Ngô Xương Bình bị nhốt lại đều giật nảy mình.

Tên này bọn họ gặp qua, vừa rồi ở phía sau lăn lộn tới, bị đuổi đi... Vốn cho rằng chỉ là tiểu nhân vật Kim Thân cảnh, nằm mơ cũng không có nghĩ đến sẽ cường đại như vậy!

Sớm biết loại thực lực này, liền lôi kéo vào, chỉ sợ bốn đại Thánh thú còn lại còn không có phản ứng, liền bắt Kim Linh Vân Hổ đi rồi.

- Còn tưởng rằng thực lực không đủ, không nghĩ tới là một cường giả...

Ngô Xương Bình cười khổ lắc đầu, hối hận cũng đã muộn rồi.

Mới vừa rồi còn thương nghị, có muốn giết chết đối phương hay không, may mắn không có động thủ, nếu không không cần đám Thánh thú này xuất chiêu, cũng đã toàn quân bị diệt.

- Không sai, có chút thực lực!

Hiển nhiên cũng không nghĩ tới, tiểu tử Kim Thân cảnh ẩn giấu ở một bên, sẽ có sức chiến đấu như vậy, Khung Mộc Thanh Giao sửng sốt một chút, nhịn không được nói.

- Hừ!

Vừa mới bị bắt, lại đột nhiên toát ra một cái, cùng nó bất phân thắng bại, Kim Linh Vân Hổ tức sắp bùng nổ, hai mắt trợn tròn, chân trước chạm đất, toàn bộ thân thể hiện ra hình chữ cung, bộ lông màu vàng óng không ngừng run rẩy.

- Chết...

Tê lạp!

Dây cung bỗng nhiên bắn ra, đuôi quất xuống.

Không gian xé rách, giống như cao thủ thi triển côn ảnh, mắt thường thấy không rõ lắm.

- Thật nhanh...

Đồng tử Trương Huyền co rụt lại, biết lấy lực lượng của hắn bây giờ, mạnh mẽ chống đỡ khẳng định không kiên trì nổi, lúc này tinh thần khẽ động, lập tức kích hoạt tinh huyết Trương gia trong cơ thể.

Rầm!

Tốc độ của đối phương lập tức trở nên chậm, nhẹ nhàng nhảy lên, thoát khỏi phạm vi công kích của đối phương.

Ầm!

Mặt đất xuất hiện một cái hố to.

Biết tiếp tục nữa sẽ dữ nhiều lành ít, Trương Huyền lau mồ hôi lạnh, nhìn quanh một vòng.

- Trước không vội tấn công...

- Thế nào, muốn cầu tha, hiện tại đã muộn!

Thấy hắn tuỳ tiện tránh thoát công kích mạnh nhất, còn có nhàn nhã nói chuyện, tuy Kim Linh Vân Hổ tức giận, nhưng vẫn ngừng lại, muốn nhìn

một chút tên này đến cùng có dựa dẫm gì.

Dù sao năm đại Thánh thú vây quanh ở đây, bao vây mặt đất trên không, khẳng định trốn không thoát.

- Dù sao cũng bị giết, ta muốn tiến hành một hồi quyết đấu công bằng, không biết được không?

Lông mày giương lên, Trương Huyền ôm quyền.

- Công bằng quyết đấu?

Năm đại Thánh thú nhìn nhau, không biết hắn có ý tứ gì.

- Không sai, ta chỉ là Kim Thân cảnh, muốn cùng Kim Linh Vân Hổ đơn đả độc đấu, hi vọng chư vị không nên nhúng tay, thua, bị giết mà thôi, thắng, mong mấy vị thả ta rời đi!

Trương Huyền nói.

- Ha ha!

Mọi người chợt to.

Cái tên này là sợ bọn chúng vây công.

- Nhân loại, ngươi cũng quá coi thường năm đại vương giả chúng ta rồi! Không nói trước thực lực vượt qua ngươi, coi như cùng cảnh giới với ngươi, cũng khinh thường vây công!

Thấy tên này mới chỉ là Kim Thân cảnh, liền dám khiêu chiến Kim Linh Vân Hổ, Khung Mộc Thanh Giao thản nhiên nói.

Trong cơ thể nắm giữ huyết mạch Thượng Cổ Thần thú, càng thống lĩnh vô số Thánh thú, trở thành vương giả rừng rậm, bọn chúng tự nhiên có kiêu ngạo của mình.

Đừng nói vây công một cái thực lực thấp hơn mình, coi như cùng cấp bậc, cũng khinh thường đồng loạt ra tay.

- Ta cũng sẽ không để bọn chúng nhúng tay!

Kim Linh Vân Hổ cắn răng.

Mới vừa bị một đám người bắt, hiện tại tên này lại muốn tìm nó đơn đấu... đã mất mặt như thế, lại không đối phó được một gia hỏa thực lực thấp hơn nàng hai đại cấp, về sau còn mặt mũi nào quản lý Thánh thú khác?

- Vậy là tốt rồi...

Vốn chỉ là thăm dò một chút, nếu như không được liền nghĩ biện pháp chạy trốn, không nghĩ tới vậy mà thành công, Trương Huyền nhịn không được thở phào nhẹ nhõm, nâng đầu lâu lên, nhìn lại:

- Đúng rồi, ta thân là tu luyện giả, sử dụng vũ khí bản thân luyện hóa, không tính phạm quy chứ!

- Có vũ khí cứ tùy tiện dùng!

Kim Linh Vân Hổ hừ lạnh.

Một tiểu tử Kim Thân cảnh mà thôi, có một chuôi trường thương cũng đã rất lợi hại, đối với cục diện chiến đấu ảnh hưởng không lớn.

- Cái này... Ta còn là một Thuần Thú sư, sử dụng thú sủng chiến đấu, cũng coi như công bằng chứ...

Trương Huyền nói tiếp.

- Thú sủng... Hừ, nếu như có, dùng là được...

Kim Linh Vân Hổ nói.

Thuần Thú sư sử dụng thú sủng là thiên kinh địa nghĩa.

- Vậy thì yên tâm...

Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, thoả mãn gật đầu:

- Bắt đầu đi!

- Ừm!

Kim Linh Vân Hổ híp mắt lại, gào lên một tiếng, bỗng nhiên xông về phía trước.

Bất quá vừa mới xông tới một bước, đột nhiên cảm thấy linh hồn tựa như kim châm đau đớn, một cỗ linh hồn uy áp cường đại bỗng nhiên cuốn tới.

- Công kích linh hồn, nguy rồi...

Đồng tử Kim Linh Vân Hổ co rụt, dừng lại một chút, thân thể to lớn lập tức cứng ngắc.

Thánh thú mạnh mẽ chính là thân thể, phòng ngự cùng lực lượng, yếu nhất chính là linh hồn...

Tên này vừa ra tay liền thi triển công kích linh hồn, hơn nữa cường đại như vậy, dưới tình huống không có chút đề phòng nào, vậy mà thoáng cái trúng chiêu.

Vân Hổ thần phục

dtv-ebook.com

- Công kích linh hồn?

Cũng không nghĩ tới thanh niên tu vi Kim Thân cảnh kia, sẽ có loại năng lực này, Khung Mộc Thanh Giao sững sờ.

- Coi như công kích linh hồn lại thế nào? Những năm này Vân Hổ không ngừng chém giết, chuyên môn tu luyện qua hồn lực, nhiều nhất không có đề phòng mà thôi, đợi có chuẩn bị, vẫn có thể đánh giết hắn! Lại nói, công kích linh hồn, đối với linh hồn tổn thương cực lớn, hắn mới Kim Thân cảnh công kích linh hồn của Bất Hủ cảnh, thi triển một lần chính là cực hạn, lần thứ hai... Không có khả năng!

Thanh âm chậm rãi của Minh U Huyền Quy vang lên.

Tên này không chỉ bước đi chậm, thanh âm nói chuyện cũng không nhanh.

Khung Mộc Thanh Giao gật đầu.

Bọn chúng nắm giữ huyết mạch Thượng Cổ Thần thú, cho dù linh hồn yếu kém, cũng tuyệt đối không phải tùy tiện người nào cũng có thể đánh tan.

Huống chi công kích linh hồn, đả thương địch thủ một ngàn, tự tổn tám trăm, coi như do ngươi công kích, lại có thể thi triển mấy lần?

Vừa dứt lời, Kim Linh Vân Hổ liền khôi phục lại, tức giận đến oa oa kêu loạn, gầm lên giận dữ, vọt tới thanh niên trước mắt.

Nó là thật nổi giận.

Đường đường vương giả, bị một tiểu gia hỏa Kim Thân cảnh công kích linh hồn, rơi vào bất động... May mắn đối phương không có nhân cơ hội đánh lén, nếu không thật bị đánh bại, còn mặt mũi nào đi gặp các thuộc hạ?

- Cùng lắm thì cùng chết!

Thấy nó nhanh như vậy khôi phục, Trương Huyền ở đối diện hình như khó tin, vẻ mặt trở nên trắng bệch, cắn răng một cái, tựa hồ thiêu đốt sinh mệnh, thi triển công kích.

- Còn muốn công kích, nằm mơ...

Kim Linh Vân Hổ cắn răng.

Một lần đánh lén thì cũng thôi đi, chẳng lẽ thật cho rằng sau khi nó có đề phòng, còn có thể dùng công kích linh hồn?

Đầu lâu hất lên, toàn bộ tinh thần tập trung, muốn chống cự đối phương công kích, mới vừa chuẩn bị sẵn sàng, liền nghe trên bầu trời xuất hiện một tiếng dồn dập nghẹn ngào. Dường như có vật nặng gì tập kích tới.

- Nguy rồi, trúng kế...

Cảm nhận được áp lực, lập tức rõ ràng, đối phương mới vừa nói tiếp tục rõ ràng là gạt người, đòn sát thủ chân chính ẩn giấu ở trên bầu trời.

Vội vàng ngẩng đầu, muốn nhìn một chút, đánh lén là cái gì, lần nữa cảm thấy một cỗ tinh thần lực mạnh mẽ nghiền ép tới, trong đầu choáng váng.

- Cái tên này vẻ mặt trở nên trắng là giả...

Trong đầu mê muội, Kim Linh Vân Hổ hiểu được.

Có thể tiếp tục thi triển ra công kích linh hồn cường đại như thế, sao có khả năng vẻ mặt trắng bệch? Rõ ràng là cố ý ngụy trang suy yếu, để nó xem thường.

Bành!

Mới vừa rõ ràng chuyện gì xảy ra, liền cảm thấy một cỗ lực lượng khổng lồ đập ở trên đầu, để nó không tự chủ được lay động.

Mặc dù không hiểu là vũ khí gì, nhưng có thể thoáng cái đập nó thành như vậy, chí ít cũng đạt tới Đại Thánh!

- Đây là... viên gạch cấp bậc Đại Thánh?

Khung Mộc Thanh Giao ngây người.

- Hình như dùng mấy tấn Kim Nguyên Linh Thạch!

Khóe miệng của Minh U Huyền Quy cũng co giật, đồng thời đầu óc có chút xoay không đến:

- Thứ này, toàn bộ đại lục cũng không nhiều, dùng cái đồ chơi này... rèn viên gạch...

Đây chính là Kim Nguyên Linh Thạch, Thánh Khí tuyệt phẩm tăng thêm một chút, liền có thể thuế biến thành Đại Thánh cấp... Quý giá như thế, làm ra mấy tấn, luyện chế thành viên gạch... Đại ca, ngươi có thể nói cho ta biết, thứ này là tên khốn liếp nào luyện được không? Ta thề sẽ không giết hắn.

Thời điểm hai đại Thánh thú rung động, liền nghe viên gạch hưng phấn kêu lên:

- Ha ha, nhanh đầu hàng, nếu không có tin Kim Nguyên đỉnh ta luyện ngươi thành xỉ than hay không...

- Kim Nguyên đỉnh? Chẳng lẽ... Thứ này là cái lô đỉnh?

Khung Mộc Thanh Giao đột nhiên cảm thấy hàm răng ê ẩm.

Ai mà nói cho ta biết, cái đống trên không kia... Nơi nào giống đỉnh?

Cùng đỉnh có nửa xu quan hệ?

Chính ngươi như thế nào, trong lòng không có cân nhắc ư?

Còn Kim Nguyên đỉnh... Còn luyện chế thành xỉ than... Coi như Kim Linh Vân Hổ đứng tại chỗ cho ngươi luyện, ngươi lấy cái gì luyện?

Không chỉ Thánh thú bộ dáng này, đám người Ngô Xương Bình bị nhốt lại cũng mê man.

Thế giới thổ hào, quả nhiên khó có thể lý giải được... Vì một con Thánh thú, hắn có thể vào sinh ra tử, người ta lại dùng Kim Nguyên Linh Thạch trân quý như thế đúc thành một cục...

- Lên!

Không đi quản bốn phía khiếp sợ, Trương Huyền lần nữa quát khẽ.

Rầm!

Yêu Dị Huyền Đao, Ô Mộc Kim Đao, trường thương của Bột Tân, phối hợp Long Cốt Thần Thương đồng loạt bay đi.

Năm đại chí bảo cùng một chỗ tấn công, trong lúc đó, còn có một cái nghiên mực thỉnh thoảng xông lại, đánh lén xong liền chuồn mất.

- Cái này con mẹ nó là... Đơn đả độc đấu?

Khung Mộc Thanh Giao, Hậu Thổ Kỳ Lân… đều mắt tối sầm.

Vừa rồi tên này nghĩa chính ngôn từ nói, muốn đơn đả độc đấu, cùng Kim Linh Vân Hổ quyết đấu công bằng, còn tưởng rằng thật muốn làm như vậy... Nằm mơ cũng không nghĩ đến, tế ra nhiều binh khí như vậy.

Người khác, bảo vật Đại Thánh cấp, lấy ra một chuôi liền A Di Đà Phật, hắn thoáng cái sáu thanh... Ngươi là con riêng của Luyện Khí sư công hội hội trưởng sao!

Bất quá xem như con riêng cũng không có nhiều vũ khí lợi hại như vậy ah.

Mấu chốt nhất là... Nhiều binh khí như vậy đồng thời ra tay, lại thêm ngươi, tương đương với sáu vị Bất Hủ cảnh vây công, tính đơn đấu cái gì?

- Có cần ngăn cản hay không?

Thấy bằng hữu sắp bị đánh thành mèo, Thiên Thương Hỏa Phượng cũng nhìn không được nữa.

- Hắn vừa rồi hỏi qua, vũ khí bản thân luyện hóa có thể sử dụng hay không, chúng ta đều đồng ý...

Khung Mộc Thanh Giao xấu hổ.

Vừa rồi hỏi thăm, bọn họ cảm thấy đối phương thân sĩ, muốn dùng trường thương kia... Bây giờ mới biết, quỷ con mẹ nó thân sĩ! Quả thực không biết xấu hổ đến cực hạn. Nhiều binh khí như vậy cùng đi ra, Bất Hủ cảnh đỉnh phong cũng không chống đỡ được!

- Ngươi nhìn hắn đang làm gì?

Ngay thời điểm đám Thánh thú mặt mũi buồn bực, không biết nên làm sao bây giờ, chỉ thấy thanh niên đối diện lần nữa trảo một cái.

Phần phật!

Bốn phía Kim Linh Vân Hổ, lần nữa nhiều ra sáu con Thánh thú, thấp nhất cũng đạt đến Tâm Huyết Lai Triều đại viên mãn, mạnh đạt đến Bất Hủ cảnh... Vừa xuất hiện liền cắn xé về phía Vân Hổ.

- Đây là thú sủng của hắn?

Bốn đại Thánh thú còn lại lần nữa nhìn nhau:

- Những thứ này... Hình như là Thánh thú nơi này a!

- Đúng!

- Nói cách khác, chỉ chút thời gian như thế, liền thuần phục sáu con Thánh thú cho mình sử dụng?

Khung Mộc Thanh Giao tức đến không ngừng run rẩy:

- Lúc nào Thánh thú nơi này cũng biến thành không có tiết tháo và khí tiết như vậy?

Thân là Thánh thú có thể nói ra ngôn ngữ nhân loại, đối với chức nghiệp Thuần Thú cũng biết không ít.

Từ khi nhân loại tiến vào tới hiện tại, tính toán đâu ra đấy, cũng chỉ mấy canh giờ... Đối phương thuần phục sáu con Thánh thú, cũng quá nhanh đi!

- Chờ chuyện này kết thúc, nhất định phải sửa sang thoáng cái, Thánh thú chúng ta không thể tuỳ tiện khuất phục người!

Khung Mộc Thanh Giao cắn răng:

- Đặc biệt là bên Vân Hổ, nó kiên cường như thế, nhưng thuộc hạ không có, còn thể thống gì...

Kim Linh Vân Hổ vì mặt mũi, một mình một hổ cùng đối phương chiến đấu, vĩ đại dường nào, vậy mà thuộc hạ như thế...

Bất quá lời còn chưa dứt, đột nhiên nhìn thấy Kim Linh Vân Hổ mới vừa rồi còn chiến đấu, đột nhiên nằm rạp trên mặt đất, đầu rạp xuống, mi tâm có một giọt tinh huyết bay về phía thanh niên.

- Kim Linh Vân Hổ, gặp qua chủ nhân!

Cự hổ nằm rạp trên mặt đất, không nhúc nhích.

Thần phục

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

- Sát!

Tròng mắt của Khung Mộc Thanh Giao sắp rớt xuống đất, ba đại Thánh thú khác hai mặt nhìn nhau, biểu lộ quái lạ.

Bọn chúng là huyết mạch Thượng Cổ Thần thú, có tôn nghiêm, có ngạo khí, có trách nhiệm... Lúc này mới bao lâu, thần phục một nhân loại... Có lầm hay không!

- Mặt đều mất hết...

Khung Mộc Thanh Giao răng cắn, bực sắp nổ tung.

Năm đại vương giả lấy nó cầm đầu, vốn nghĩ thuộc hạ thần phục nhân loại liền đủ mất mặt, làm sao cũng không nghĩ đến, Vân Hổ cũng là vương giả, cũng làm phản nhanh như vậy.

Này không phải mạnh mẽ đánh mặt của nó?

Đối phương tế ra sáu Đại Thánh chí bảo, cùng năm con Thánh thú, vốn muốn nhúng tay, ai cũng nghĩ không ra, còn không có kiên trì đến cân nhắc tốt, liền đầu hàng... Không có tiết tháo ah!

- Đứng lên đi, dùng viên đan dược này...

Ngón tay Trương Huyền búng một cái, ném qua một viên đan dược chữa thương cấp chín, cho Kim Linh Vân Hổ ăn vào, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Vừa rồi nói đơn đả độc đấu, mục đích chính là vì có thể nhân cơ hội thuần phục đại gia hỏa này.

Quả nhiên thủ đoạn ra hết, lại thêm truyền âm chỉ điểm thiếu hụt cùng đe dọa... Để nó thuận lợi nhận chủ. Có nó bảo vệ, coi như bốn con Thánh thú còn lại trở mặt, cũng không đến mức chịu chết.

- Ta tỷ thí xong...

Bàn tay trảo một cái, thu rất nhiều Thánh thú về không gian gấp, mấy món vũ khí cũng thu vào nhẫn, lúc này Trương Huyền mới nhìn về phía đám người Khung Mộc Thanh Giao.

- Tiểu tử, ngươi dùng yêu thuật gì, vậy mà trong thời gian ngắn như vậy, liền để Kim Linh Vân Hổ nghe theo mệnh lệnh của ngươi, nhận ngươi làm chủ?

Vẻ mặt Khung Mộc Thanh Giao khó coi, trong mắt sát khí sôi trào.

- Ngươi muốn nghe nói thật, hay lời nói dối?

Chần chờ một chút, Trương Huyền nhìn qua.

- Đương nhiên là nói thật!

Khung Mộc Thanh Giao cắn răng.

- Nói thật chính là... thật ra ta là chủ nhân kiếp trước của các ngươi, lúc Kim Linh Vân Hổ cùng ta chiến đấu, nhận ra thân phận của ta, lúc này mới thần phục không do dự!

Trương Huyền gật đầu, thanh âm xa xăm, mang theo khí chất cao nhân.

- Chủ nhân kiếp trước? Ngươi nói láo!

Khung Mộc Thanh Giao tức đến thiếu chút nữa ngất đi.

Nói dối có thể tìm sự tình có căn cứ được không? Còn chủ nhân kiếp trước, sao ngươi không nói ngươi là Khổng sư đầu thai?

- Không tin?

Trương Huyền nhíu mày nói.

- Tin muội muội ngươi!

Khung Mộc Thanh Giao tức sắp nổ, chiếm tiện nghi cũng không phải chiếm như vậy a.

- Các ngươi tin tưởng không?

Không để ý tới Thanh Giao sắp tức điên, Trương Huyền nhìn về phía ba con Thánh thú còn lại.

- Kéo dài thời gian vô dụng, chúng ta sẽ không cùng ngươi đơn đả độc đấu, mà là muốn giết ngươi!

Minh U Huyền Quy nói.

- Không cần nói nhảm, tên này cổ quái, đồng loạt ra tay giết lại nói!

Thiên Thương Hỏa Phượng nói.

- Không sai, các ngươi không ra tay, ta liền xuất thủ...

Hậu Thổ Kỳ Lân tiến về phía trước một bước.

Nhìn thấy tên này quỷ dị như vậy, vừa ra tay liền thuần phục Kim Linh Vân Hổ, bọn chúng đều cảm nhận được áp lực. Thân là vương giả, ai cũng không muốn thần phục.

- Xem ra là không tin...

Trương Huyền lắc đầu, lần nữa nhìn về phía bốn con Thánh thú:

- Có dám cùng ta đánh cược hay không!

- Đánh cược?

- Không sai, ta đánh cược, chỉ cần nói một câu, cho thấy thân phận của mình, Khung Mộc Thanh Giao sẽ lập tức thần phục, nhận ta làm chủ!

Trương Huyền chắp hai tay sau lưng, thản nhiên nói.

- Ngươi ý tứ, nói với ta một câu, ta sẽ thần phục?

Khung Mộc Thanh Giao suýt chút nữa cười tắt thở:

- Ngươi xác định đầu óc ngươi không có bệnh?

Thân có huyết mạch Long tộc, cao ngạo có một không hai, Khung Mộc Thanh Giao nó, ngày hôm nay coi như chết đói, chết cóng, bị giết thịt hầm ăn, cũng tuyệt đối không có khả năng thần phục!

Còn nói một câu, coi như ngươi quỳ trên mặt đất nói một vạn câu, cũng không có tác dụng!

- Liền nói có dám đánh cược hay không đi!

Không trả lời hắn, Trương Huyền nhìn qua:

- Tiền đặt cược rất đơn giản, nếu như ta nói một câu, có thể để ngươi thần phục, ngươi liền thừa nhận thân phận của ta, để ba con Thánh thú khác đều thần phục! Không làm được... Sẽ lập tức giải trừ khế ước với Kim Linh Vân Hổ, hơn nữa tại chỗ tự sát!

- Để bọn chúng thần phục ngươi?

Không nghĩ tới hắn cá cược là cái này, Khung Mộc Thanh Giao sững sờ.

- Không sai, có dám hay không? Đường đường năm đại vương giả, chẳng lẽ đối với mình không có tự tin như thế?

Trương Huyền mỉm cười.

- Không cần khích tướng, nếu như Thanh Giao lão đại có thể thần phục ngươi, chúng ta thần phục ngươi cũng không có gì! Nhưng nếu như không làm được, nhất định sẽ thực hiện cá cược vừa rồi?

Hậu Thổ Kỳ Lân khẽ nói.

Bọn họ cùng Thanh Giao ở chung không biết bao nhiêu năm, sớm đã quen thuộc bản tính đối phương, thà gãy chứ không cong! Cũng giống như năm đó thần phục Khổng sư... Một thanh niên, để cho bọn họ thần phục... Nói đùa cái gì?

- Không sai, nếu như Thanh Giao lão đại thần phục ngươi, chúng ta có thể thần phục!

- Có cái gì không dám, chúng ta tin tưởng lão đại, chắc chắn sẽ không thần phục nhân loại...

Hai con Thánh thú còn lại, cũng không nhịn được hét lớn.

- Danh Sư một lời, tứ mã nan truy!

Trương Huyền thản nhiên nói.

- Vậy thì tốt, chúng ta đồng ý...

Ba đại Thánh thú đồng thời gật đầu.

- Chuyện này...

Khung Mộc Thanh Giao nhíu mày.

Đối phương không sợ hãi như vậy, hơn nữa làm Kim Linh Vân Hổ thuần phục nhanh như vậy, để trong lòng nó cảm thấy có chút bất an.

- Lão đại, ngươi từ trước tới nay không thích nhân loại, điểm ấy chúng ta rõ ràng, không bằng đồng ý tên này, cứu Vân Hổ ra!

Hậu Thổ Kỳ Lân truyền âm.

Bản tính của Khung Mộc Thanh Giao, bọn họ biết hết sức rõ ràng, thần phục nhân loại, quả thực chính là nằm mơ. Đã như vậy, bọn họ cá cược trăm phần trăm chiến thắng, còn có gì có thể sợ!

- Chuyện này...

Dừng lại một chút, Khung Mộc Thanh Giao gật đầu:

- Tốt!

Thánh thú khác không dám cam đoan, đối với mình vẫn có tự tin. Chết, cũng sẽ không đồng ý.

- Vậy thì bắt đầu đi!

Thấy hắn đồng ý, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, mỉm cười:

- Ngươi chuẩn bị kỹ càng, ta không muốn tiết lộ cho những người khác, chỉ có thể truyền âm... Mong tập trung tinh thần, cẩn thận lắng nghe!

- Truyền âm cũng không sao, mặc kệ ngươi nói cái gì, ta cũng sẽ không thần phục, khuyên ngươi chết cái ý niệm này đi!

Khung Mộc Thanh Giao cười lạnh.

Mặc kệ đối phương nói thế nào, không để ý là được!

Mặc cho ngươi có thân phận gì, cho dù là Khổng sư phục sinh, ta cũng không đồng ý, có thể làm gì ta?

Trong lòng làm ra quyết định, dựng thẳng lỗ tai lên, chuẩn bị lắng nghe đối phương đến cùng nói cái gì.

Nó bên này chuẩn bị sẵn sàng, Thiên Thương Hỏa Phượng, Hậu Thổ Kỳ Lân… cũng truyền âm giao lưu.

- Yên tâm đi, Thanh Giao lão đại ta hết sức quen thuộc, chắc chắn sẽ không dao động...

- Cái tên này đoán chừng là cố ý kéo dài thời gian, khả năng có giúp đỡ, tất cả mọi người cẩn thận một chút!

Chúng thú thảo luận, lời còn chưa dứt, chỉ thấy thanh niên đối diện hít sâu một hơi, đột nhiên truyền âm, khẩu hình mở ra nói mấy âm tiết.

Lạch cạch!

Ngay sau đó, Khung Mộc Thanh Giao huyền phù ở trên không lập tức rơi trên mặt đất, toàn thân run lẩy bẩy, lần nữa nhìn về phía thanh niên trước mắt, khom người đến cùng, thanh âm mang theo kích động.

- Khung Mộc Thanh Giao gặp qua chủ nhân!

Thủ hộ cửa vào

dtv-ebook.com

- Thanh Giao lão đại... Nhận chủ?

Bốn phía lặng ngắt như tờ.

Thiên Thương Hỏa Phượng, Hậu Thổ Kỳ Lân, Minh U Huyền Quy đều đần độn, đứng tại chỗ không nhúc nhích.

Lực ý chí của Thanh Giao lão đại, bọn chúng hết sức rõ ràng... Đối phương mới nói mấy chữ, liền nằm rạp trên mặt đất, một chút tôn nghiêm cũng không có, bộ dáng cực kỳ khát vọng... Xảy ra chuyện gì?

Không chỉ bọn họ bối rối, Ngô Xương Bình đang bị nhốt cũng cảm thấy sắp điên rồi.

Vì thuần phục Kim Linh Vân Hổ, hắn hao tốn không biết bao nhiêu tâm huyết, nhận lời không biết bao nhiêu bảo vật, mới lôi kéo được bảy người, càng hao phí một Đại Thánh chí bảo, kết quả... Cái gì cũng không có đạt được, còn bị bắt...

Tên này ngược lại tốt, ngắn ngủi vài phút liền thuần phục Vân Hổ, càng nói một câu để Khung Mộc Thanh Giao nằm rạp trên mặt đất không dám phản bác... Có cần khoa trương như vậy hay không?

- Hiến tế đi!

Trương Huyền cười nhạt một tiếng.

Chỉ cần trong cơ thể ẩn chứa Long tộc huyết mạch, Thiên Long Bát Âm chính là vũ khí sát thương mạnh nhất.

Con Thanh Giao này, dù cấp bậc rất cao, vẫn như cũ chạy không khỏi điểm ấy, nguyên nhân chính là biết những thứ này, Trương Huyền mới cố ý tới đánh cược, kết quả rõ ràng, dễ dàng mắc câu.

Cũng không thể nói đối phương dễ dàng trúng kế, mà là ai cũng nghĩ không ra, một người bình thường, lại nói ra ngôn ngữ chỉ Chân Long mới có thể nói.

Càng không nghĩ tới, một gia hỏa Kim Thân cảnh, lại có nhiều thủ đoạn như vậy, ngay cả cường giả như bọn chúng, cũng trực tiếp lật thuyền, trở tay không kịp.

Tuy mặt mũi bất đắc dĩ, nhưng Khung Mộc Thanh Giao cũng chỉ hiến tế tinh huyết ra. Ký kết khế ước, lúc này Trương Huyền mới nhìn về phía ba con Thánh thú còn lại:

- Tới lượt các ngươi, ta nói một câu để Thanh Giao thần phục, cá cược chiến thắng... Bất quá cá cược bình thường mà thôi, không có thiên địa thệ ước, cũng không dùng thủ đoạn đặc thù, nếu như các ngươi không tuân thủ...

- Trong cơ thể chúng ta chảy huyết mạch Thượng Cổ Thần thú, há có thể làm được nói không giữ lời?

- Thua thì thua, Thanh Giao lão đại cũng công nhận ngươi, chúng ta nhận ngươi làm chủ nhân cũng không có gì...

- Chỉ hi vọng ngươi đừng cưỡng cầu chúng ta làm một chút sự tình vi phạm đạo nghĩa...

...

Mặc dù Hậu Thổ Kỳ Lân, Thiên Thương Hỏa Phượng, Minh U Huyền Quy bất đắc dĩ, nhưng cuối cùng vẫn gật đầu đồng ý, hiến tế tinh huyết của mình ra.

Có chơi có chịu, đối phương có thể một câu nói thần phục lão đại, coi như bọn họ nhận chủ, cũng không tính mất mặt.

Huống chi nắm giữ huyết mạch Thần thú, càng sinh tồn ở trong di tích Khổng miếu, còn không làm được sự tình lật lọng.

- Như vậy càng đơn giản hơn...

Thấy chúng nó tuân thủ ước định, cũng không vi phạm, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm.

Thật ra thì có Khung Mộc Thanh Giao cùng Kim Linh Vân Hổ, coi như ba cái còn lại không đồng ý, cũng có thể đánh bọn chúng thần phục, như vậy chỉ là miễn trừ một chút phiền toái mà thôi.

- Các ngươi thần phục với ta, thân là chủ nhân, cũng không thể keo kiệt!

Thu phục xong chúng thú, Trương Huyền nhìn quanh một vòng:

- Kim Linh Vân Hổ, ngũ hành thuộc tính kim, kim chủ trương công phạt, trên phòng ngự liền yếu đi rất nhiều, mấu chốt nhất là, tuy lực lượng trong cơ thể ngươi khổng lồ, lại không am hiểu vận dụng, mới bị ta thừa dịp. Hiện tại ta nói mấy chỗ thiếu hụt, ngươi thêm chút sửa lại, thực lực nhất định có chỗ tăng trưởng!

Nói xong, giải thích một chút thiếu hụt trên người đối phương, cùng phương pháp sửa lại.

Vừa rồi tên này tới đối chiến, thư viện đã dò xét ra sơ hở, kết hợp kinh nghiệm của hắn đối với Thuần Thú, tìm ra phương pháp sửa đổi cực kỳ đơn giản.

Dựa theo hắn nói tu luyện, Kim Linh Vân Hổ quả nhiên cảm thấy sức chiến đấu tăng không ít, con mắt sáng lên, lần nữa quỳ mọp xuống đất, vui lòng phục tùng.

Nếu như nói trước đó là bị đánh, lại thêm uy hiếp dụ dỗ, mà bây giờ là thật bội phục, không còn hai lòng.

Lại chỉ điểm Thánh thú còn lại một chút, chúng thú đều cảm thấy tiến bộ to lớn, từng cái tràn đầy hưng phấn, cực kỳ cảm kích.

Đạt tới Bất Hủ cảnh đại viên mãn, vốn cho rằng trừ huyết mạch có biến hóa trên phạm vi lớn, nếu không không có khả năng tiến bộ nữa, không nghĩ tới lại còn có không gian tiến lên.

Dựa theo đối phương nói tu luyện, thậm chí xung kích Cổ Thánh cũng chưa biết chừng!

Đây đối với bọn chúng mà nói, so làm vương giả, thống lĩnh một đống Thánh thú gì đó, thì có lực hấp dẫn hơn nhiều.

- Chủ nhân, những người này làm sao bây giờ?

Thanh Giao chỉ đám người Ngô Xương Bình nói.

- Bọn họ vô lễ với Vân Hổ, tuy cách làm thiếu sót, nhưng cùng thuộc nhân tộc, tội không đáng chết, đưa chút bồi thường thì thả đi đi!

Trương Huyền khoát tay áo.

Nếu như không có bọn họ dò đường, bản thân tùy tiện xông lại, khẳng định cũng sẽ bị năm đại Thánh thú vây công, sẽ không có kết cục hiện tại.

Bất quá đối phương từng sinh ra sát cơ với hắn, càng vây công thú sủng của hắn, trực tiếp thả, Kim Linh Vân Hổ ít nhiều gì cũng sẽ khó chịu.

- Vâng!

Thấy chủ nhân của mình cũng không phải loại người hiền lành, mấy Thánh thú đồng thời thở phào nhẹ nhõm.

Xem ra đi theo phía sau hắn sẽ không lỗ.

Người ở dưới mái hiên, không thể không cúi đầu, đám người Ngô Xương Bình ở dưới năm đại Thánh thú chèn ép, đành phải nộp lên tất cả bảo vật mới có thể thoát thân.

- Ngươi cầm đi! Phân chia như thế nào chính ngươi giải quyết, còn nữa, nếu như các ngươi biểu hiện tốt, Đại Thánh chí bảo trên tay của ta cũng có thể ban tặng các ngươi sử dụng!

Đối với những bảo vật này, Trương Huyền không thèm để ý, khoát tay áo, để Kim Linh Vân Hổ tự mình xử lý, đồng thời hứa hẹn cho chúng nó cái bánh ngọt lớn.

Thuần Thú, giống như dẫn dắt thuộc hạ, ân uy đều xem trọng, cho cái mục tiêu.

Chỉ ra tu luyện thiếu hụt, để bọn chúng tăng thực lực lên, lại lấy pháp bảo hứa hẹn... Loại chỗ tốt rõ ràng này, mới có thể để cho bọn hắn không sinh hai lòng, hoàn toàn thần phục.

Quả nhiên, nghe nói như thế, năm đại Thánh thú cực kỳ kích động, không còn tâm tư gì khác.

- Các ngươi không phải phân tán khắp nơi ư? Làm sao sẽ tập hợp một chỗ?

Đám người Ngô Xương Bình rời đi, Trương Huyền hỏi nghi vấn trong lòng lên.

Căn cứ Xích Ngạch Bạch Hổ nói, năm đại vương giả, phân tán năm khu vực, riêng phần mình trấn thủ một phương, chưa từng lui tới, làm sao đều đến trong một cái sơn động?

- Nhân loại đi vào, chúng ta hội tụ, một là thảo luận đối sách, thứ hai là thủ hộ cửa vào, không để cho người tuỳ tiện phát hiện!

Khung Mộc Thanh Giao nói.

- Cửa vào?

Ánh mắt Trương Huyền sáng lên:

- Chẳng lẽ... lối vào Khổng miếu ở trong sơn động này?

Năm con Thánh thú đều từ bên trong đi ra, nếu thủ hộ... Chẳng lẽ cửa vào ở đây!

- Vâng!

Khung Mộc Thanh Giao gật đầu:

- Năm đó Khổng sư bắt chúng ta đến, trấn thủ nơi đây, chính là muốn thủ hộ cửa vào, không để cho người tuỳ tiện tìm được, xem như tăng thêm khảo nghiệm cho bọn hắn!

- Khổng sư bắt bọn ngươi đến?

Trương Huyền nhíu mày, nhịn không được nhìn qua, tràn đầy nghi ngờ:

- Các ngươi gặp qua Khổng sư?

Khổng sư biến mất khỏi Danh Sư đại lục chừng vài vạn năm.

Mặc dù tuổi thọ của Thánh thú mạnh hơn nhân loại, nhưng tuyệt đối không có khả năng sống lâu như vậy, nếu không, khẳng định đã sớm một đống lão gia hỏa, nhân loại cũng chống lại không được.

Đã như vậy... Bọn chúng nói gặp qua Khổng sư, có ý tứ gì?

Không gian ma mạc

dtv-ebook.com

- Đương nhiên gặp qua, Khổng sư rời đi thời gian lại không dài...

Khung Mộc Thanh Giao một bộ đương nhiên nói.

- Thời gian không dài?

Một ý nghĩ kỳ quái xông ra, Trương Huyền nhịn không được hỏi:

- Khổng sư rời đi nơi này bao lâu?

- Chỉ hơn bốn trăm năm nha!

Khung Mộc Thanh Giao suy nghĩ một chút nói.

- Quả nhiên!

Toàn thân Trương Huyền chấn động.

Vừa rồi tên này nói bị Khổng sư bắt, hắn liền suy đoán, nơi này tốc độ thời gian trôi qua có thể khác ngoại giới, nếu không khẳng định đã sớm hóa thành một đống bạch cốt.

Giờ phút này nghe nói như thế, rốt cục xác nhận.

Khổng sư rời Danh Sư đại lục, dựa theo thời gian tính toán, không sai biệt lắm hơn bốn vạn năm, nhưng nơi này mới hơn bốn trăm năm, chẳng phải biểu thị... Nơi này tốc độ thời gian trôi qua, cùng ngoại giới so sánh, là 1 : 100?

Nói cách khác, nơi này qua một ngày, ngoại giới sẽ qua một trăm ngày? Loại thời giờ này trở nên chậm, nếu như dùng ở trên người Cổ Thánh,

hoàn toàn có thể để tuổi thọ của hắn kéo dài thật lớn, không đến mức dựa vào ngủ say mới có thể sống sót.

- Không đúng... Ta lĩnh ngộ thời gian chân giải, nếu như nơi này thật khác biệt thời gian phía ngoài, hắn có thể thấy được... Vì sao mảy may không phát hiện?

Ngay sau đó Trương Huyền nhăn mày.

Hắn lĩnh ngộ thời gian đã không phải như trước đó không biết gì cả, nếu tốc độ thời gian nơi này hoàn toàn khác biệt ngoại giới, khẳng định có thể phát giác được, bây giờ lại không có chút cảm giác nào, làm sao có thể?

- Trước mặc kệ... Chỉ sợ những sự tình này, tìm được Khổng miếu mới có kết quả!

Suy tư một hồi, nghĩ không ra nguyên nhân, Trương Huyền lắc đầu, không còn rầu rĩ:

- Mang ta đi nhìn cửa vào một chút!

Khung Mộc Thanh Giao dẫn đường.

Sơn động bao la, ở giữa là cái cửa hang lớn, bên trong dung nham cuồn cuộn, cho người ta một loại cảm giác vạn vật đều có thể hòa tan.

- Đây là... Cửa vào?

Trương Huyền sững sờ.

Thấy thế nào cũng giống như miệng núi lửa, Khổng miếu ở trong này?

- Cụ thể ta cũng không rõ ràng, lúc trước Khổng sư để chúng ta thủ hộ nơi này, hắn là thông đạo đi tới Khổng miếu!

Khung Mộc Thanh Giao giải thích.

Khổng sư làm việc, giống như linh dương móc sừng, không có dấu vết tìm kiếm, không phải bọn chúng có thể phỏng đoán.

Trương Huyền nhíu mày, Minh Lý Chi Nhãn nhúc nhích, nhìn một vòng, cũng không nhìn ra cái gì, Trương Huyền đành phải gật gật đầu:

- Các ngươi trước tiến vào không gian gấp, đây có phải thông đạo hay không, vào xem là biết!

Biết ở chỗ này chờ, mãi mãi cũng điều tra không ra, bàn tay Trương Huyền vồ một cái, thu chúng vào không gian gấp, thân thể nhảy lên, thẳng tắp chui vào.

Thân thể của hắn ngay cả Thiên Hỏa cũng không thể thiêu hủy, mặc dù dung nham cực nóng, nhưng đối với hắn mà nói, đã không còn bất kỳ ảnh hưởng gì.

Lặn xuống một lát, một cái phong ấn giống như Địa quật xuất hiện ở trước mắt, nhẹ nhàng nhoáng một cái, chui vào.

Phần phật!

Sau một khắc, Trương Huyền đầu váng mắt hoa, đã đi tới một chỗ khác hoàn toàn khác biệt.

Trước đó vị trí của năm đại Thánh thú là một mảnh rừng rậm, cây cối rậm rạp, mà nơi này thì là một sa mạc, mặt đất nổi lên cảm giác cực nóng, mênh mông bát ngát, không nhìn thấy phần cuối.

Cổ tay khẽ đảo, Khung Mộc Thanh Giao xuất hiện ở trước mắt.

- Đây là cửa vào ngươi nói?

Trương Huyền tràn đầy bất đắc dĩ.

Cái sa mạc trước mắt này, hắn là mặt không gian gấp khác, cùng Khổng miếu tám sào tre cũng liên lạc không được ah.

Chẳng lẽ đi lầm đường?

- Chuyện này...

Nhìn thấy cảnh tượng trước mắt, Khung Mộc Thanh Giao cũng sững sờ, tràn đầy nghi ngờ.

Xem ra nó chưa từng tới nơi này bao giờ, cũng không biết chúng một mực thủ hộ lối vào, đằng sau sẽ là cảnh tượng như vậy.

- Chủ nhân, toàn bộ rừng rậm ta đều đã tìm qua, chỉ có một cửa vào... Nơi này có thể cũng là Khổng sư cố ý lưu lại khảo nghiệm, muốn tìm được Khổng miếu, chỉ có thể tiếp tục tìm kiếm lối vào hay không?

Suy tư một chút, Khung Mộc Thanh Giao nói.

- Cũng chỉ có khả năng này...

Trương Huyền bất đắc dĩ lắc đầu.

Loại trừ như vậy, thật nghĩ không ra khả năng khác.

Vùng sa mạc này, có lẽ giống như rừng rậm trước đó, tìm được cửa vào mới có thể đi vào tầng tiếp theo, mà Khổng miếu chân chính, lại không biết ẩn giấu tầng mấy.

Bất quá thời điểm tới cũng đã biết, Khổng miếu không dễ dàng tìm kiếm, lúc này tùy tiện tuyển cái phương hướng, ngồi ở trên lưng Thanh Giao nhanh chóng tiến lên.

Sa mạc khô hanh cực nóng, một bóng người cũng không có, bay chưa tới một canh giờ, một người một thú liền cảm thấy có chút đầu váng mắt hoa, bờ môi khô nứt.

- Có gì đó quái lạ...

Đứng ở trên đất cát cực nóng, Trương Huyền cau mày.

Dựa theo thực lực của bọn hắn, đừng nói chỉ là sa mạc, xem như nằm ở trong dung nham, một canh giờ cũng sẽ không có bất kỳ biến hóa nào, chớ nói chi là mất nước quá nhiều.

Nhìn một hồi, phát hiện không gian nơi này không giống ngoại giới, coi như lấy lực lượng của hắn, cũng sẽ không ngừng tiêu hao lượng nước, tiêu hao thể năng, Trương Huyền lần nữa bay lên:

- Xem ra đây không phải sa mạc bình thường, nhất định phải nhanh tìm được cửa vào, nếu không làm không cẩn thận, thực sẽ chết ở chỗ này!

Lấy ra linh dịch trước đó thu vào nhẫn, uống một ngụm, cảm giác hóa giải không ít, Trương Huyền tiếp tục đi phía trước. Lại bay nửa canh giờ, đột nhiên nhìn thấy trên mặt đất xuất hiện dấu chân.

- Là dấu chân nhân loại, chẳng lẽ đã có nhân loại đi vào?

Trương Huyền tràn đầy nghi ngờ.

Hắn giải quyết năm đại vương giả, mới đi vào nơi này, hơn nữa vị trí dung nham cực kỳ bí ẩn, tình huống bình thường, không nên có người phát hiện cũng tìm tới... Nhưng nơi này cách cửa vào xa như thế, lại có dấu chân, hơn nữa thoạt nhìn như mới vừa giẫm qua không lâu.

Sẽ không phải có người ở trước hắn liền đi vào chứ!

- Đuổi theo nhìn một chút...

Càng ngày càng kỳ lạ, Minh Lý Chi Nhãn lóe lên, dọc theo quỹ tích dấu chân, nhanh chóng bay về phía trước.

Thời gian không dài, quả nhiên để hắn phát hiện một đám người ở phía trước, chân khí tàn phá bừa bãi, khí tức như rồng, hình như đang chiến đấu với thứ gì.

Ước chừng mười bảy mười tám người, quần áo cũng không thống nhất, thực lực cao nhất đạt đến Tâm Huyết Lai Triều, thấp cũng đến Kim Thân

cảnh.

Từng cái khuôn mặt trắng bệch, bờ môi khô nứt, thoạt nhìn so với hắn chán nản hơn nhiều.

Cùng bọn hắn chiến đấu, là một cự nhân do hạt cát tạo thành, không có dung mạo, khí tức cường đại, đã tương đương Bất Hủ cảnh sơ kỳ. Nguyên nhân chính là như vậy, tuy đối diện rất nhiều người, lại không phải đối thủ, đánh mãi không xong.

- Phá!

Đều là nhân tộc, Trương Huyền không làm được khoanh tay đứng nhìn, Cốt Long lập tức xuất hiện ở trong lòng bàn tay, lực lượng toàn thân tập trung, bỗng nhiên đâm tới.

Rầm!

Chân khí tựa như lợi kiếm, lao nhanh về phía trước, cùng Sa Cự Nhân đụng một cái, người sau lập tức bị xỏ xuyên, sinh mệnh lực nhanh chóng suy giảm, rầm một tiếng, rơi trên mặt đất, lần nữa biến thành cát vàng.

- Đa tạ ân cứu mạng của tiền bối!

Mọi người thấy hắn một thương liền giải quyết Sa Cự Nhân mà bọn họ không cách nào giải quyết, tất cả đều thở phào nhẹ nhõm, vẻ mặt cung kính.

- Các ngươi... Làm sao tới được nơi này?

Nhìn bọn họ bộ dáng chật vật, ở đây ít nhất mấy canh giờ, Trương Huyền tò mò hỏi.

- Chúng ta bị Khổng miếu bắn ra quang mang bao phủ, tỉnh lại chính là chỗ này... Tiền bối, vì sao lại hỏi như vậy?

Trong đám người vị cường giả Tâm Huyết Lai Triều kia vẻ mặt vô cùng nghi hoặc.

Sa Cự Nhân

dtv-ebook.com

- Tỉnh lại ngay ở đây?

Trương Huyền sững sờ.

Hắn tỉnh lại đi vào rừng rậm, gặp năm đại vương giả, cũng thuần phục đối phương, đám người này tỉnh lại ở nơi này... Chẳng lẽ không chỉ mỗi người truyền tống vị trí khác biệt, tiến vào không gian cũng không giống?

- Khó trách không phát hiện được khí tức đám người Lạc Nhược Hi, thậm chí một người quen cũng không phát hiện...

Trong rừng gặp không ít tu luyện giả, nhưng một người quen cũng không có, lúc ấy không cảm thấy cái gì, giờ phút này rốt cục ý thức được không đúng.

Xem ra Khổng miếu so với tưởng tượng còn muốn phức tạp.

- Vừa rồi Sa Cự Nhân kia là chuyện gì xảy ra? Các ngươi ở đây đợi mấy canh giờ, có phát hiện địa phương bất thường gì không?

Trương Huyền tiếp tục hỏi.

Rừng rậm đâu đâu cũng có bảo bối, càng có sư phong, để cho người ta tăng lên tâm cảnh, nơi này lại khiêu chiến cực hạn của tu luyện giả, cực nóng, khô hanh, hoàn toàn là hai thế giới.

Bất quá mọi người đã truyền tống vị trí khác biệt, có lẽ nơi này cũng có cửa vào tương tự, chỉ cần đi vào, liền có thể đến một không gian khác, rời đi nơi đây.

- Sa Cự Nhân là sinh mệnh ở nơi này, chúng ta cũng là đi hơn hai canh giờ mới phát hiện, nó công kích chúng ta... Nếu không phải tiền bối tới, khả năng đã không kiên trì nổi!

Cường giả Tâm Huyết Lai Triều không dám giấu diếm nói:

- Còn bất thường... chúng ta không có phát hiện, có điều trên đường chúng ta gặp được mấy nhóm người, đều đang tìm kiếm ốc đảo, cũng không biết tìm được chưa...

- Ốc đảo?

Ánh mắt Trương Huyền sáng lên.

Không sai, đã có sa mạc, tự nhiên sẽ có ốc đảo. Muốn nói cửa vào ở nơi nào, chỉ sợ khẳng định liên quan đến nơi này!

- Vừa rồi Sa Cự Nhân kia, các ngươi là làm sao dẫn ra?

Rõ ràng điểm ấy, Trương Huyền mỉm cười, nhìn lại mọi người.

- Chúng ta không có dẫn nó... Mà là mọi người mệt nhọc, ngồi tại chỗ lấy nước uống, tên này đột nhiên xuất hiện, tiến hành công kích chúng ta!

Cường giả Tâm Huyết Lai Triều nói.

- Lấy nước uống?

Trương Huyền nhíu mày.

Vừa rồi hắn cũng lấy ra nước, nhưng vì sao không có xuất hiện?

- Đúng vậy, có điều nơi này có chút cổ quái, uống nước nhiều hơn nữa cũng vô dụng, ngược lại càng ngày càng khát, càng ngày càng suy yếu...

Cường giả Tâm Huyết Lai Triều cười khổ nói.

- Uống nước không có tác dụng?

Trương Huyền nghi ngờ, cổ tay khẽ đảo, một hồ lô nước xuất hiện ở trong lòng bàn tay, uống một ngụm, quả nhiên cảm giác càng ngày càng khát, phảng phất như tưới nước lên hỏa diễm nhiệt độ cao, trong cơ thể bất cứ lúc nào cũng sẽ thiêu đốt.

Thu nước bình thường về nhẫn, lần nữa lấy ra linh dịch trước đó ở trong rừng lấy được, ngửa đầu uống một ngụm, lập tức cảm thấy lỗ chân lông toàn thân mở rộng, cảm giác khát nước tiêu tán, sảng khoái không nói ra được.

- Thì ra là thế...

Con mắt Trương Huyền sáng lên.

Xem ra nơi này uống nước không có một chút tác dụng nào, mà hữu dụng là bổ sung linh dịch!

- Tiền bối, linh dịch của ngươi... Có thể cho chúng ta... một chút hay không?

Tuy mọi người thực lực không bằng Trương Huyền, nhưng đều là cao thủ, sức quan sát kinh người, vừa rồi hắn uống một hớp, bờ môi khô nứt, nhưng uống linh dịch xong, lập tức khôi phục như lúc ban đầu... Ngu nữa cũng rõ ràng, những linh dịch này có thể giảm bớt tình huống hiện tại của bọn họ.

- Muốn linh dịch? Không...

Dù sao hắn có rất nhiều, Trương Huyền vừa định nói không có vấn đề, trong lòng đột nhiên động một cái:

- Trước không vội, các ngươi mới vừa nói, thời điểm uống nước, đưa tới Sa Cự Nhân đúng không?

Mọi người gật đầu.

- Như vậy đi, các ngươi biểu thị tình cảnh uống nước vừa rồi lần nữa, nhất thiết không thể bỏ qua chi tiết, nếu như có thể dẫn tới Sa Cự Nhân, có lẽ chúng ta có thể nghĩ biện pháp chạy khỏi nơi này!

Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng.

Không nghĩ tới đại gia hỏa vừa rồi yếu như vậy, một thương liền đâm chết, bây giờ muốn tìm được ốc đảo, phạm vi lớn như thế, mù quáng tìm kiếm khẳng định không được, chỉ có thể dựa vào những gia hỏa sinh trưởng ở địa phương.

Mà muốn dẫn đối phương tới, cũng chỉ có thể dựa vào phương pháp của những người này. Nếu không sẽ giống như hắn lúc trước, đi hơn một canh giờ cũng không phát hiện thứ gì.

- Chuyện này...

Mọi người không ngốc, nghe nói như thế, nhất thời phản ứng lại, gật gật đầu:

- Vâng!

Thấy bọn họ đồng ý, Trương Huyền thu hồi Long Cốt Thần Thương, khí tức trên người khôi phục như lúc ban đầu, để cho người ta thoạt nhìn không khác Kim Thân cảnh.

Phần phật!

Làm xong những thứ này, chỉ thấy qua trong đám người, một tu luyện giả cổ tay khẽ đảo, lấy ra một hồ lô nước.

Tu vi đạt tới cảnh giới như bọn họ, người người đều có không gian giới chỉ, thức ăn nước uống, hầu như đều trường kỳ dự trữ, tùy thân mang theo không ít.

Liên tục uống vào mấy ngụm, dường như cảm giác càng uống càng khát, tu luyện giả cực kỳ tức giận, ném hồ lô nước ra ngoài.

Ùng ục ùng ục!

Dòng nước trong hồ lô chảy vào sa mạc, giống như nhỏ vào sôi dầu nóng hổi, phát ra thanh âm xì xì xì, ngay sau đó bay lên vô số sương trắng.

Rầm rầm rầm!

Sương trắng bay lên, thời gian không dài, mọi người liền nghe được thanh âm gấp rút chạy như điên, hai Sa Cự Nhân to lớn chạy như bay đến.

- Đều là Bất Hủ cảnh sơ kỳ... Tiền bối nhất định phải bảo vệ chúng ta...

Sắc mặt mọi người biến đổi.

Là vị tiền bối này để cho bọn họ dẫn tới, tuy bọn họ nhân số nhiều, lại không chống lại được.

- Yên tâm!

Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng, con mắt sáng lên, cũng không lấy ra Long Cốt Thần Thương, mà dưới chân nhảy lên, thẳng tắp vọt tới Sa Cự Nhân.

Năm ngón tay của Trương Huyền mở ra, bỗng nhiên đè ép xuống.

Phần phật!

Chân khí mạnh mẽ trong nháy mắt bao phủ một cự nhân ở bên trong.

Rống!

Cự nhân dường như có ý thức của mình, biết bị bao phủ, tràn đầy lo lắng, nắm đấm to lớn nâng lên, nghênh đón tiếp lấy.

Gió lốc quét sạch, đất cát nâng lên.

Mặc dù thực lực của nó rất cường đại, để mọi người bó tay toàn tập, nhưng đối với Trương Huyền mà nói, vẫn quá yếu.

Liên tục mấy quyền cũng không phá vỡ phòng ngự, con cự nhân thứ hai cũng phát hiện Trương Huyền lợi hại, vội vàng vọt tới, muốn trợ giúp đồng bạn.

- Cùng một chỗ lưu lại đi!

Trương Huyền thẹ nhàng cười một tiếng, cái tay còn lại bay xuống.

Lạch cạch!

Con cự nhân thứ hai cũng bị đè xuống đất, không thể động đậy.

- Thần phục ta, có thể tha các ngươi không chết...

Khống chế lại hai đại gia hỏa, Trương Huyền hừ lạnh một tiếng.

- Rống!

Hai Sa Cự Nhân giống như nghe không hiểu hắn, phát ra tức giận gào thét, tiếp tục lôi kéo chân khí chung quanh.

- Không nghe lời? Hừ, vậy thì thử thủ đoạn của ta một chút!

Thấy đối phương không để ý tới mình, Trương Huyền híp mắt lại, cong ngón tay búng một cái, một đạo kiếm khí thẳng tắp đâm tới.

Trước cho chút lợi hại, để cho bọn họ biết thực lực của mình, sau đó mới có thể nghĩ biện pháp thuần phục.

Thuần phục linh thú chính là dùng phương pháp này, điên cuồng đánh một trận, sau đó cho cái mứt táo... tuy Sa Cự Nhân thoạt nhìn ngốc ngốc, hắn cũng tuân thủ định luật này.

Ông!

Kiếm khí đâm tới, vốn cho rằng sẽ cho đối phương một bài học, lại thấy hai Sa Cự Nhân bị đâm thủng đầu, đồng thời đung đưa.

Rầm!

Tiêu tán ra, lần nữa biến thành một đống cát vàng.

- Sát...

Khóe miệng Trương Huyền co giật, ngây ra như phỗng.

Ốc đảo xuất hiện

dtv-ebook.com

Vốn nghĩ giống như Thánh thú trước đó ở trong rừng gặp phải, thuần phục một con, để bọn chúng mang theo mình đi tìm ốc đảo, không nghĩ tới yếu ớt như vậy, tiện tay một kiếm, không những không xuất hiện tác dụng cảnh cáo, còn đánh nổ... Biến thành hạt cát, xem như hắn cũng không có cách nào khôi phục ah.

- Cái linh tính này... Quá yếu đi!

Trương Huyền xoa xoa mi tâm, vẻ mặt im lặng.

Còn tưởng hai đại gia hỏa này giống như Thánh thú, khó mà đối kháng, không nghĩ tới đơn giản như vậy liền giết. Linh tính so với những bảo vật hắn Khải Linh kia còn nhỏ yếu hơn nhiều.

- Các ngươi... Có thể lại nghĩ biện pháp dẫn tới vài con hay không!

Vẻ mặt Trương Huyền xấu hổ nhìn lại.

Thật vất vả dẫn tới, tin tức gì cũng không có đạt tới, liền bị đùa chơi chết... Lần sau nhất định phải chú ý.

- Được!

Mọi người gật đầu.

Lần này một tu sĩ lấy ra hồ lô, không uống trực tiếp ném ra ngoài. Dòng nước chảy vào sa mạc, tựa như bốc cháy lên sương trắng, đáng tiếc không có Sa Cự Nhân tới.

- Hắn là phải uống nước mới được...

Chờ hồi lâu không có tác dụng, Trương Huyền nói.

- Ừm!

Người này bất đắc dĩ gật đầu, lần nữa lấy ra một hồ lô, ngửa đầu uống vào mấy ngụm.

Nước không uống còn tốt, càng uống càng khát, cả người giống như muốn bốc khói, cố nén cảm giác hôn mê trong đầu, lần nữa ném hồ lô ra.

Cô cô cô cục cục!

Dòng nước đi vào sa mạc, quả nhiên giống như trước đó, lần nữa chạy tới hai Sa Cự Nhân, tu vi Bất Hủ cảnh sơ kỳ, trí tuệ không cao.

Trương Huyền hít sâu một hơi, lần nữa tới đón, lần này không dám dùng lực lượng quá mạnh, chỉ vây khốn đối phương.

Hai Sa Cự Nhân không ngừng công kích, thủy chung không phá nổi chân khí.

- Linh hồn lục soát!

Trương Huyền không tấn công, mà vận dụng linh hồn lực.

Ở Tưởng gia xem tất cả thư tịch, tu luyện linh hồn tới tình trạng chân giải, lại thêm đạt được Vu Hồn sư truyền thừa, sưu hồn đối với hắn mà nói đã không tính lạ lẫm.

Chỉ bất quá sự tình này không hợp thiên đạo, bình thường rất ít sử dụng mà thôi. Trước mắt loại Sa Cự Nhân này, khác biệt sinh mệnh bình thường, lục soát thoáng cái cũng không sao.

Phần phật!

Linh hồn đi vào hạt cát, như đi vào đêm tối, loáng thoáng nhìn thấy một tia sáng to như hạt đậu chiếu rọi ở chỗ sâu nhất.

- Đây là... phương pháp Khải Linh?

Lông mày Trương Huyền nhăn lại.

Trước đó liền cảm thấy, những Sa Cự Nhân này có chút đần độn, không nghĩ tới lại là Khải Linh sư sử dụng Khải Linh đồ vật!

Khó trách quá yếu, đồ vật sau khi Khải Linh, coi như cấp bậc ở đó, sức chiến đấu cũng kém rất nhiều.

Giống như Vương Dĩnh lúc trước, Khải Linh tất cả Danh Sư đường, nhưng sức chiến đấu vẫn có hạn.

- Không đúng... Đây đều là hạt cát bình thường... hạt cát bình thường, sau khi Khải Linh nắm giữ thực lực Bất Hủ cảnh sơ kỳ...

Đột nhiên Trương Huyền sửng sốt.

Những Sa Cự Nhân này, mặc dù đần độn, thực lực lại không thể nghi ngờ, bằng không thì cũng không có khả năng đánh mười mấy người này không hề có lực hoàn thủ.

Trước đó liên tục chém giết mấy đầu, sau khi linh tính biến mất, cự nhân biến thành cát bình thường...

Nói cách khác, trong sa mạc này, không biết thứ gì có thể Khải Linh cho hạt cát bình thường, thậm chí để nó ở sau khi Khải Linh, nắm giữ thực lực Bất Hủ cảnh!

Cũng quá đáng sợ đi!

Coi như hắn hiện tại, Khải Linh chi thuật thiên hạ vô song, Khải Linh sư công hội hội trưởng cũng là học sinh của hắn... Cũng nhiều nhất chỉ có thể Khải Linh cho bảo vật đã có hình thể, không có hình thái, thành công cũng không làm được, chớ nói chi là để hắn nắm giữ thực lực Đại Thánh.

- Bành!

Trong lòng suy tư, lực lượng linh hồn không có nặng nhẹ, linh tính lập tức rạn nứt, hai Sa Cự Nhân lần nữa biến thành cát, rơi trên mặt đất.

Tiến lên nhìn một lần, phát hiện quả thực là cát bình thường, Trương Huyền nhìn quanh một vòng, híp mắt lại.

Những vật này là bị Khải Linh, như vậy Khải Linh giả khẳng định biết phương vị cửa vào. Chỉ cần tìm được, chẳng khác nào tìm được lối ra thế giới này. Chỉ bất quá làm sao mới có thể tìm được Khải Linh giả?

- Phương hướng Sa Cự Nhân xuất hiện, hẳn là phương vị của Khải Linh giả!

Trương Huyền suy tư phút chốc, chợt hiểu ra.

Hắn Khải Linh, cần chạm đồ vật bị Khải Linh, tuy không biết tên này có cần hay không, nhưng phương hướng Sa Cự Nhân xuất hiện, nhất định có liên quan đến.

- Mọi người đi theo ta!

Nghĩ đến cái này, Trương Huyền không do dự nữa, dẫn dắt mọi người nhanh chóng bay về phía cự nhân xuất hiện.

Đi hơn mười phút, Trương Huyền ngừng lại, hoàn cảnh bốn phía cùng trước đó không có gì khác nhau, đều là cát vàng.

- Lại uống một lần...

Trương Huyền quay một vòng, phát hiện không có bất kỳ manh mối gì, liền tiếp tục dặn dò.

Nghe nói như thế, khóe miệng mọi người đều co giật, từng cái mặt như mướp đắng.

Ngươi có linh dịch không cho chúng ta uống, còn để chúng ta uống nước... Uống nhiều quá, thật sẽ chết khát.

Tuy buồn bực, nhưng cũng biết chỉ có đi theo sau lưng người trước mắt, mới có thể đi địa phương quỷ quái này, nên không nói nhảm, lần nữa có người lặp lại động tác trước đó.

Rất nhanh, hai Sa Cự Nhân từ một phương hướng khác đi tới.

Khí tức của hai cự nhân này, rõ ràng so với vừa rồi càng thêm cường đại, tuy là Bất Hủ cảnh sơ kỳ, nhưng sức chiến đấu lại tăng lên một chút, linh trí cũng cao hơn một chút.

Biết không cách nào thuần phục, tiện tay đánh giết, Trương Huyền mang theo mọi người dọc theo phương vị Sa Cự Nhân xuất hiện, tiếp tục tiến lên.

Lại đi hơn mười phút, lần nữa để người lặp lại quá trình, lại có Sa Cự Nhân xuất hiện, lần này cự nhân đã nắm giữ sức chiến đấu Bất Hủ cảnh trung kỳ.

- Xem ra càng đến gần Khải Linh giả, thực lực của Sa Cự Nhân càng mạnh...

Xác định suy đoán, con mắt Trương Huyền sáng lên.

Tiếp tục tiến lên, một khi không cách nào xác định phương vị, sẽ để người sử dụng phương pháp trước đó.

Liên tục vài chục lần, thực lực của Sa Cự Nhân đã đạt đến Bất Hủ cảnh hậu kỳ. Bất quá đến loại lực lượng này, phảng phất như đến phần cuối, không có cách nào tăng trưởng.

- Hơn mười phút trước là loại thực lực này, hiện tại tương đồng, cả hai hợp thành một đường thẳng... như vậy Khải Linh giả hẳn là ở chính giữa hai điểm!

Mắt Trương Huyền sáng lên.

Khải Linh là lấy linh hồn làm môi giới, đã như vậy, chỉ cần Khải Linh giả không di động, linh hồn sẽ hiện vòng tròn toả ra ngoài, Sa Cự Nhân ở hai nơi Khải Linh, thực lực tương đồng, nói rõ cấp cho lực lượng giống như, Khải Linh giả cách hai vị trí này, hẳn là cũng giống nhau.

- Đi!

Ở trong đầu xác định vị trí, Trương Huyền nhanh chóng phóng về phía trước.

Không biết bao lâu, thời điểm tất cả mọi người không kiên trì nổi, cảm giác miệng khô lưỡi nóng, một thanh âm bất ngờ vang lên.

- Mau nhìn, phía trước có một ốc đảo...

Trương Huyền vội vàng nhìn về phía trước, quả nhiên thấy một màu xanh đứng sừng sững ở nơi xa, thanh thúy chói mắt.

Ao nước cổ quái

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

Diện tích ốc đảo không lớn, chỉ có mấy chục mẫu, một hồ nước như thủy tinh khảm nạm trong đó, tựa như bảo thạch trên vương miện, chói lóa mắt, một cây đại thụ cắm rễ ở bờ nước, cành lá rậm rạp, che ra một mảnh mát mẻ.

- Quả nhiên có ốc đảo!

- Có nước, ta muốn uống nước...

Mọi người cũng kìm nén không được, vội vã vọt tới.

- Đừng vội...

Lông mày Trương Huyền nhíu một cái, vội vàng hô lên.

Bất quá lúc này mọi người nào còn quan tâm được lời của hắn, từng cái tròng mắt đỏ hoe, thẳng tắp đi tới trước mặt hồ nước, nâng lên nước ao uống liền.

- Tiền bối, có cái gì không đúng sao?

Cường giả Tâm Huyết Lai Triều lúc trước nghi ngờ nhìn qua.

Tuy vị trước mắt này vì thu hút Sa Cự Nhân, một mực không cho bọn hắn uống linh dịch, nhưng quả thực mang theo bọn họ tìm được ốc đảo,

lại thêm thực lực bản thân mạnh mẽ, có lẽ nhìn ra cái gì mới muốn ngăn cản mọi người.

- Không có gì! Chẳng qua cảm thấy có chút kỳ quái mà thôi!

Trương Huyền lắc đầu, giải thích nói:

- Chúng ta có thể tìm tới nơi này, người khác khẳng định cũng có thể... Rõ ràng có dấu chân tới, nhưng không thấy tung tích, bọn họ đi nơi nào?

Hắn ở trong rừng rậm chậm trễ mấy cái giờ, như vậy cũng có thể tìm tới ốc đảo, những người khác cũng nhất định có thể.

Dù sao có thể đi vào Khổng miếu, đều được cho một phương đại lão, cũng có thể phát hiện Sa Cự Nhân đặc thù, từ đó tìm tới nơi này.

Nhưng những người này đâu?

- Thật là có dấu chân...

Cường giả Tâm Huyết Lai Triều sửng sốt một chút, vội vàng nhìn lại, quả nhiên ở trong cát vàng trước mặt ốc đảo, thấy được dấu chân nhàn nhạt, chỉ bất quá bị gió cát vùi lấp, đã có chút không rõ rệt.

- Quá tốt rồi, nước này hữu dụng, uống xong liền hết khát...

Mấy người xông vào ốc đảo, nếm qua nước ao, hưng phấn kêu to. Bọn họ mang theo nước, càng uống càng khát, không có chút tác dụng, sớm đã khát nước khó nhịn, sắp thiêu đốt.

- Ta thử một chút...

Thấy có thể giải khát, người còn lại tràn đầy hưng phấn, cũng vội vàng đi tới trước mặt, nâng nước ao lên, vừa định uống, liền thấy trung niên nhân mới vừa uống nước, trong ánh mắt chảy ra máu tươi, không ngừng run rẩy, trên người toát ra khói trắng.

- Ah...

Hắn kêu thảm một tiếng, giống như bị thứ gì ghìm chặt cái cổ, liên tục lăn lộn ở trên mặt đất. Bất quá càng lăn lộn, toát ra khói càng nhiều, tựa như lúc nào cũng sẽ thiêu đốt.

- Ta...

Không chỉ người này ngã xuống đất, ba người vừa mới xông lại uống nước cũng ngã trên mặt đất, giống như đối phương, trên người không ngừng bốc khói, tựa như thừa nhận đau khổ to lớn.

- Nguy rồi...

Trương Huyền sầm mặt lại, vội vàng đi tới trước mặt, ngón tay điểm tới, một đạo chân khí tinh thuần bắn ra, muốn ngăn cản thiêu đốt, có điều còn không có tiếp xúc thân thể đối phương, thân ảnh không ngừng lăn lộn trước mắt vỡ vụn, biến thành một bãi cát vàng.

- Chuyện này...

Tất cả mọi người sợ tới mức đồng thời lui về phía sau mấy bước, từng cái khuôn mặt trắng bệch.

Nếu như người trước mắt này sau khi thiêu đốt, biến thành tro tàn, hoặc hài cốt còn có thể tiếp nhận.

Tới Khổng miếu thám hiểm, đã sớm có tâm lý chuẩn bị... nhưng trực tiếp biến thành cát vàng, chuyện gì xảy ra?

Người chết rồi biến thành cát... Chẳng lẽ xung quanh sa mạc lớn như thế, đều là do hài cốt người chết tạo thành? Tưởng tượng liền cảm thấy kinh khủng, từ nội tâm sinh ra sợ hãi.

- Tiền bối, cứu ta, cứu ta...

Cái thứ nhất biến thành cát vàng, ba cái đằng sau đều lộ ra sợ hãi nồng đậm.

Vốn nghĩ đi vào di tích Khổng miếu, có thể đạt được chỗ tốt, đột phá ràng buộc, nằm mơ cũng không ngờ tới, tử vong tiếp cận như vậy.

Trương Huyền cũng khiếp sợ, chẳng qua lúc này, không phải thời điểm nghĩ những thứ này, vội vàng đi tới trước mặt ba người, ngón tay chỉ ra, chân khí dọc theo kinh mạch tràn vào trong cơ thể ba người.

Rầm!

Chân khí vừa tiến vào, lập tức cảm thấy trong cơ thể của bọn họ, một đoàn hỏa diễm cực nóng đang không ngừng nhảy lên, tựa hồ muốn đốt hắn thành tro bụi.

- Hừ!

Lông mày Trương Huyền nâng lên, chân khí vọt tới ngọn lửa.

Xì xì xì!

Va chạm với ngọn lửa, Trương Huyền lập tức cảm thấy một cỗ lực lượng cường đại kéo tới, như muốn thiêu đốt chân khí của mình lên.

- Phá!

Lực lượng điên cuồng tuôn ra, cả người Trương Huyền kim quang lập lòe, như một kim tượng di động, Thiên Đạo chân khí quét sạch xuống.

Chân khí, thân thể, linh hồn của hắn, ngay cả Chí Tôn Thiên Hỏa cũng có thể thừa nhận, hỏa diễm trong cơ thể đối phương, mặc dù cổ quái, nhưng còn không đả thương được mảy may.

Hô!

Chân khí tuôn ra, ngọn lửa bị diệt, ba người đi qua quỷ môn quan một chuyến, từng cái khuôn mặt trắng bệch, xoay người quỳ mọp xuống đất, trong mắt tràn đầy cảm kích:

- Đa tạ tiền bối cứu mạng!

- Không cần khách khí!

Trương Huyền khoát tay áo, lúc này mới nhìn quanh một vòng:

- Nơi này có chỗ quái dị, mọi người đừng có lưu lại, trước lui ra ốc đảo đi!

Không cần hắn nói, mọi người cũng đều sợ hãi.

Chết, không cảm thấy cái gì, nhưng bị đốt thành cát vàng... ngay cả xương cốt cũng không còn, đổi lại bất luận người nào cũng sẽ cảm thấy kinh hoàng, không rõ ràng cho lắm.

Chờ mọi người lui ra ốc đảo, Trương Huyền đi tới trước mặt gia hỏa mới vừa rồi bị đốt thành tro bụi, tiện tay nhặt lên hạt cát trên đất nhìn kỹ.

Người này bị đốt sạch sẽ, ngay cả y phục cũng không còn lại, không phải tận mắt nhìn thấy, tuyệt đối không dám tin tưởng, người có thể biến mất triệt để như vậy.

- Tiền bối, làm sao bây giờ?

Cường giả Tâm Huyết Lai Triều đi tới trước mặt, cũng nghiên cứu một hồi, nhưng không có nhìn ra cái gì, đành phải nhìn qua.

- Những linh dịch này, đưa cho mọi người uống!

Cổ tay Trương Huyền rung lên, ném ra mấy cái hồ lô nước.

Đây là hắn ở rừng rậm thu linh dịch, lúc trước uống qua, có thể tạo được tác dụng giải khát.

Vừa rồi không cho mọi người, là muốn dẫn Sa Cự Nhân tới, tìm được nơi này, bây giờ đã đến, liền không cần thiết tiếp tục che giấu.

- Đa tạ tiền bối!

Nhận lấy linh dịch, mọi người uống xong, quả nhiên không có miệng đắng lưỡi khô như lúc trước, từng cái nhìn qua tràn đầy cảm kích.

Không để ý tới mọi người, Trương Huyền xem xong hạt cát, dọc theo ao nước, chậm rãi đi vòng.

Hồ nước trước mắt mang theo hàn khí, đứng ở bên cạnh, không thấy cảm giác nóng mảy may, nước cũng cực kỳ trong suốt, cùng hỏa diễm vừa rồi đốt người thành tro bụi, thoạt nhìn không có chút quan hệ.

Quay một vòng, cũng không phát hiện đặc thù gì, cũng không có động vật khác, Trương Huyền đi tới trước mặt, bàn tay duỗi ra, giống như những người khác, nâng nước ở trong lòng bàn tay.

- Tiền bối cẩn thận...

Thấy hắn tiếp xúc nước, tất cả mọi người giật nảy mình.

- Không sao...

Trương Huyền mỉm cười.

Thân thể của hắn ngay cả Chí Tôn Thiên Hỏa cũng không thể tổn thương, coi như đoàn hỏa diễm kia lại xuất hiện cũng vô dụng.

Nước ở lòng bàn tay, nhìn một hồi, Minh Lý Chi Nhãn cùng thần thức đều quét qua, nhưng không phát hiện vấn đề, Trương Huyền nhíu mày, nâng bàn tay lên, giống như những người kia uống vào.

- Tiền bối...

- Tiền bối cẩn thận...

Vẻ mặt mọi người trắng bệch, đồng thời giật nảy mình.

Lúc trước người kia uống nước liền chết... Vị nếu tiền bối này xảy ra chuyện, bọn họ nên làm cái gì?

Cây biết giết người

dtv-ebook.com

Nước đi vào trong cơ thể, quả nhiên mang theo tác dụng giải khát, yên tĩnh đứng tại chỗ, tinh thần của Trương Huyền tập trung cao độ, một khi phát hiện trong cơ thể xuất hiện hỏa diễm, sẽ lập tức xử lý.

Bất quá chờ giây lát, không có biến hóa chút nào, tựa hồ đối với hắn không có bất kỳ ảnh hưởng gì.

Trương Huyền đứng dậy, lông mày nhăn thành cục.

Xuất hiện hỏa diễm, liền có khả năng tìm ra căn nguyên, giải quyết triệt để, nhưng không có cái gì, ngược lại làm cho hắn không biết làm sao.

Chẳng lẽ giống như Hoàng Tuyền thủy ở Bạch Khê sơn, đối với những người khác có độc, đối với hắn mà nói, không tính là gì?

- Tiền bối, ngươi không có việc gì chứ?

Thấy hắn đứng dậy, không bốc khói, cũng không có xuất hiện kêu thảm, mọi người đồng thời thở phào nhẹ nhõm, cường giả Tâm Huyết Lai Triều nhịn không được nhìn qua.

- Không có việc gì!

Trương Huyền gật đầu.

- Không có việc gì liền tốt, vừa rồi tận mắt thấy một người sống sờ sờ biến thành cát, tất cả mọi người sợ hãi... Nếu không phải cùng hắn một đường đi tới, còn tưởng rằng là Sa Cự Nhân ngụy trang!

Cường giả Tâm Huyết Lai Triều nhịn không được cảm xúc.

- Sa Cự Nhân ngụy trang? Người chết cháy biến thành hạt cát...

Đồng tử Trương Huyền co rụt lại, nhớ tới cái gì, vội vàng nhìn qua:

- Lúc trước có phải các ngươi nói, đi tiếp cận hai canh giờ, mới phát hiện Sa Cự Nhân, mà không phải vừa đến liền gặp được?

- Vâng!

Cường giả Tâm Huyết Lai Triều gật đầu.

Bọn họ từ Khúc Phụ rời đi, vừa tỉnh dậy là đến nơi này, lúc trước không có bất kỳ nguy hiểm gì, thẳng đến sau hai canh giờ mới thấy được Sa Cự Nhân, những sự tình này mới vừa gặp mặt đã nói, không tính bí mật.

- Hai canh giờ, mới gặp được Sa Cự Nhân, có thể những cự nhân kia, trên thực tế chính là tu luyện giả bị thiêu chết không?

Ánh mắt Trương Huyền lóe lên.

Di tích mở ra, hai canh giờ mới xuất hiện thứ này, có khả năng có cường giả, hao tốn hai canh giờ tìm tới nơi này, thành nhóm vật hi sinh đầu tiên, sau đó biến thành Sa Cự Nhân?

- Tu luyện giả chết cháy?

Mọi người đều ngẩn ngơ.

Vừa nói như vậy, thật là có khả năng. Vừa rồi vị đồng bạn kia chết rồi, biến thành hạt cát, giống Sa Cự Nhân như đúc.

- Có phải hay không, thử một chút thì biết!

Trương Huyền híp mắt lại, lần nữa đi tới bên cạnh người mới vừa rồi bị thiêu chết, ngón tay điểm ra, tiếp xúc hạt cát.

Phần phật!

Trong nháy mắt, ý niệm cả người đi vào đêm tối.

- Quả nhiên!

Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, con mắt sáng lên.

Hắn dùng chính là bí pháp Khải Linh, trước mắt xuất hiện đêm tối, nói rõ hạt cát có khả năng Khải Linh.

Tinh thần tập trung, một đám lửa thiêu đốt ở trong cơ thể đối phương, cắt ra đêm tối.

Rầm!

Cát vàng trên mặt đất chậm rãi đứng lên, biến thành một Sa Cự Nhân to lớn, bất quá chỉ có thực lực Kim Thân cảnh.

- Khó trách... Khải Linh cát, cũng có thể nắm giữ sức chiến đấu Bất Hủ cảnh!

Trương Huyền hiểu ra.

Lúc trước liền nghi ngờ, vì sao cát bị Khải Linh, sẽ có sức chiến đấu cường đại như thế, hiện tại xem ra những người khổng lồ này, thoạt nhìn là cát, trên thực tế là thi thể người sống.

Nói cách khác, những người khổng lồ chiến đấu với hắn kia, trên thực tế đều là cường giả ở đây, bị đốt thành hạt cát!

Hắn một mực chiến đấu với người chết!

- Đã như vậy... Vị Khải Linh sư kia ở nơi nào?

Rõ ràng chuyện gì xảy ra, Trương Huyền nhìn lại bốn phía.

Căn cứ lúc trước suy tính, Khải Linh sư này, nhất định ở trên ốc đảo, nhưng nơi này chỉ có một hồ nước, vô số cỏ xanh cùng một cây đại thụ, đến cùng trốn ở nơi nào?

- Ta nhất định phải chạm đến hạt cát mới có thể Khải Linh... Đối phương đến cùng làm sao làm được, cách xa nhau mấy chục cây số, thậm chí trên trăm cây số, cũng có thể làm cho hạt cát sống lại, tiến hành công kích đối thủ?

Trương Huyền xoa xoa mi tâm.

Tuy tìm được manh mối, biết không ít đồ vật, nhưng tình huống trước mắt vẫn quá bí ẩn, để cho người ta không rõ ràng cho lắm.

Không tìm được vị Khải Linh sư kia, thì không thể tháo ra bí ẩn, tìm được đường ra sa mạc.

Hắn đã nhìn kỹ, nước hồ trong suốt thấy đáy, cũng không có thông đạo. Nói cách khác, nơi này không phát hiện lối ra.

- Vừa rồi người kia uống nước, bị đốt thành hạt cát, ta uống nước lại không vấn đề... cháy thành hạt cát mới có thể Khải Linh... Vấn đề nhất định ở trên nước!

Nghĩ không ra đến cùng xảy ra chuyện gì, lần nữa ánh mắt tập trung ở trên mặt nước.

Chỉ có uống nước mới có thể cháy thành hạt cát, mới có thể bị Khải Linh khống chế... Căn nguyên là nước, chỉ cần biết rõ ràng thứ này, đến cùng là làm sao để cho người ta biến thành tro tàn, sẽ biết vị Khải Linh sư kia ở nơi nào.

Lần nữa nâng nước lên, nhìn một lát, vẫn không có phát hiện cái gì, vừa định từ bỏ, cảm thấy một cơn gió thổi tới, đại thụ cách đó không xa cành lá rầm rầm vang vọng.

Hô!

Trên cây nở rộ một chút xơ bông tràn đầy lông tơ, gió nhẹ thổi, lọt vào hồ nước, trôi lơ lửng ở mặt nước, thời gian không dài, tựa như là chất lỏng, hòa tan trong đó, biến mất không thấy gì nữa.

- Chẳng lẽ là thứ này?

Ánh mắt sáng lên, vội vàng đi tới trước mặt đại thụ, bàn tay duỗi ra, nhặt lên một mảnh lông tơ.

Xì xì xì!

Lập tức cảm thấy lòng bàn tay như có một đám lửa đang nhảy nhót, giống như lúc trước cứu ba người kia nhìn thấy.

- Quả nhiên!

Trương Huyền hừ lạnh một tiếng, rốt cuộc minh bạch.

Khó trách lúc trước người uống nước sẽ đốt thành tro bụi, bản thân lại không sự tình.

Nguyên nhân chủ yếu nhất ngay ở những lông tơ này.

Chỉ cần uống nước mang theo lông tơ, sẽ bị đốt thành hạt cát, bị khống chế, biến thành Sa Cự Nhân.

Thời điểm hắn điều tra nước, lông tơ đã hòa tan, tự nhiên cái gì cũng không phát hiện được.

Tìm được nguyên nhân, Khải Linh sư kia ở nơi nào?

Đi tới trước mặt đại thụ, nhìn quanh một vòng, trống rỗng, nửa cái bóng người cũng không có.

Trương Huyền xòe bàn tay ra, nhẹ nhàng vuốt ve cành cây, một lát sau mỉm cười.

- Nếu như không đoán sai, hắn là ngươi đi!

Nhìn về phía đại thụ, khóe miệng Trương Huyền nâng lên.

Rầm rầm!

Cây cối ở dưới gió thổi, nhẹ nhàng lay động, dường như nghe không hiểu lời này là ý gì.

- Không thừa nhận thì thôi...

Trương Huyền khẽ đảo cổ tay, Yêu Dị Huyền Đao xuất hiện, hàn mang chợt lóe, thẳng tắp chém qua đại thụ.

Đã không thừa nhận, vậy thì chém ngươi lại nói.

Phần phật!

Huyền đao còn không có tiếp xúc đại thụ, liền cảm thấy một cơn gió dồn dập cuốn tới, ngẩng đầu nhìn lên, một cành cây đang đập tới hắn.

Tốc độ của cành cực nhanh, đột nhiên rút ra, Bất Hủ cảnh đại viên mãn cũng khó mà chống lại, thân thể Trương Huyền nhoáng một cái tránh khỏi.

Sưu sưu sưu!

Dường như không có ý bỏ qua hắn, mấy chục cành cây đồng thời đâm tới, từng cành tựa như trường long, còn chưa đi tới trước mặt, đã ở trong không gian lưu lại từng vết rách đen kịt.

- Thật mạnh!

Đồng tử Trương Huyền co rụt lại, trên mặt không còn biểu lộ đùa giỡn, ngón tay điểm ra, không gian bốn phía tựa như bị phong cấm, trong tay nâng lên huyền đao, một cái chớp mắt liền bổ ra mấy trăm đao.

Thực lực của đối phương có thể so với Bất Hủ cảnh đại viên mãn, cho dù là hắn cũng phải cẩn thận, nếu không rất có thể sẽ bị chém giết tại chỗ.

Đại thụ thần phục

dtv-ebook.com

Huyền đao sắc bén có một không hai, rất nhanh chặt đứt cành cây quất tới, có điều lực lượng mạnh mẽ, để cánh tay hắn run lên, nhịn không được lui về phía sau.

Thực lực của Trương Huyền bây giờ, có thể chống lại Bất Hủ cảnh đại viên mãn, dựa vào là rất nhiều pháp bảo, lực lượng đơn thuần vẫn kém loại cường giả này không ít.

Sưu sưu sưu sưu!

Một nhánh cây đứt mất, đại thụ như không đau đớn, rất nhanh, càng nhiều cành cây lao qua, tựa như bạch tuộc, mỗi một cành đều mang lực lượng Bất Hủ cảnh đại viên mãn, không gian chung quanh bị ép ô ô vang vọng, dường như không chịu nổi.

- Tiền bối...

Không nghĩ tới vị tiền bối này kiểm tra tới kiểm tra lui, lại cùng một cái cây đánh nhau, tất cả mọi người đều tràn đầy lo lắng, muốn tới hỗ trợ.

- Không được qua đây!

Thanh âm Trương Huyền vang lên.

Hắn cũng không chống lại được, những người này xông lại, chỉ có phần bị giết.

Phần phật!

Lời còn chưa dứt, dưới cát, vô số rễ cây chui ra, càn quét về phía mọi người.

- Sợi rễ... Ta hiểu, không có gì bất ngờ xảy ra, sợi rễ của ngươi lan tràn toàn bộ sa mạc, ngươi là dùng sợi rễ tiến hành Khải Linh!

Nhìn thấy thứ này, Trương Huyền đã hiểu.

Cái cây trước mắt này, thoạt nhìn không đồ sộ, nhưng có thể nắm giữ thực lực Đại Thánh tứ trọng đại viên mãn, sợi rễ nhất định lan ra cực xa, ở mấy chục cây số, mấy trăm cây số Khải Linh, vô cùng có khả năng chính là thứ này làm.

Nếu không, hắn cũng không thể làm được, đối phương lại làm sao hoàn thành?

- Sợi rễ của ngươi nhiều, thủ đoạn của ta cũng không ít...

Hiểu rõ chuyện gì xảy ra, Trương Huyền chẳng muốn tiếp tục nói nhảm, cổ tay khẽ đảo.

Phần phật!

Năm Thánh thú vương giả xuất hiện ở trước mắt, từng cái tản mát ra khí tức cường đại, sau khi nhận được mệnh lệnh, đồng thời vọt tới đại thụ trước mắt.

- Chuyện này...

- Tiền bối lại có nhiều Thánh thú như vậy?

- Hình như mỗi một cái, đều là Bất Hủ cảnh đại viên mãn...

- Tùy tiện một cái, chúng ta cũng không phải đối thủ...

...

Mọi người nhìn thấy thanh niên tiện tay thả ra nhiều thú sủng như vậy, từng cái nuốt nước bọt, bờ môi run rẩy.

Tu luyện giả bình thường, có một thú sủng là tốt lắm rồi, nhiều như vậy, hơn nữa từng cái mạnh mẽ...

Vốn cảm thấy đã đánh giá cao vị tiền bối trẻ tuổi kia, không nghĩ tới còn đánh giá thấp!

- Chủ nhân không cần lo lắng, ta tới xử lý...

Năm đại vương giả xuất hiện, đại thụ quả nhiên không còn uy phong như lúc trước, lực lượng bị áp chế toàn diện, chiến đấu phút chốc, Thiên Thương Hỏa Phượng kêu to một tiếng, tiếng vang chín tầng trời.

Phần phật!

Hỏa diễm từ trong miệng nó phun ra, chiếu rọi nửa bầu trời, đại thụ vừa gặp phải hỏa diễm, lập tức run lẩy bẩy, không còn uy thế vừa rồi.

Tuy tên này có thể thả ra lông tơ đốt người thành hạt cát, nhưng dù sao cũng là cây cối, vẫn sợ hãi minh hỏa.

Hừng hực!

Không để ý tới nó sợ hãi, Thiên Thương Hỏa Phượng tiếp tục phun ra hỏa diễm, rất nhanh, cây cối bắt đầu phát khô, cành lá xanh biếc trở nên khô vàng, không còn lực lượng như lúc trước.

- Ta biết ngươi có ý thức, thần phục ta, có thể tha cho ngươi khỏi chết, nếu không ngày hôm nay tai kiếp khó thoát!

Trương Huyền chắp hai tay sau lưng, thản nhiên nói.

Thuần phục năm đại thú sủng, dưới Cổ Thánh hắn xuất thủ hay không, đều không quan trọng.

Cây đại thụ trước mắt này, có thể thiết kế sát hại tu luyện giả, hơn nữa Khải Linh cho hạt cát, chỉ bằng vào điểm ấy liền có thể biết, khẳng định

có trí tuệ thuộc về mình. Đã như vậy, đương nhiên là biến thành của mình.

- Để ta thần phục, nằm mơ!

Vừa dứt lời, một đạo ý niệm truyền tới.

- Vậy thì thiêu chết...

Trương Huyền vẫy tay một cái.

Hừng hực!

Thiên Thương Hỏa Phượng biến thành hỏa hồng, bay về phía đại thụ trước mắt.

Hỏa diễm đầy trời, nướng bốn phía nóng không gì sánh được, đại thụ dần dần khô héo, triệt để thiêu đốt. Chỉ chốc lát liền biến thành tro tàn.

- Ừm?

Thấy triệt để thiêu đốt cũng không thần phục, Trương Huyền nhíu mày, nhìn về phía mặt đất, khóe miệng nâng lên:

- Hậu Thổ Kỳ Lân, cuốn lại tất cả rễ cây trong lòng đất ta, Hỏa Phượng phối hợp, ta không tin đốt không chết!

Hậu Thổ Kỳ Lân nhoáng một cái, chui vào sa mạc, ngay sau đó mọi người liền thấy từng rễ cây to lớn bị lật lên.

Thiên Thương Hỏa Phượng tiếp tục vọt tới.

Hỏa diễm tràn ngập, xuất hiện một mảng lớn biển lửa.

Thiên Thương Hỏa Phượng toả ra hỏa diễm, tuy thua Thiên Hỏa, nhưng không kém địa hỏa chút nào. Kích hoạt huyết mạch mà nói, hỏa diễm càng thêm nóng, Đại Thánh thần binh cũng có thể hòa tan!

- Ta sẽ không khuất phục nhân loại, bớt nằm mộng...

Rễ bị đốt, đại thụ vẫn không khuất phục, ý niệm nhỏ yếu truyền lại, mang theo quật cường.

- Như vậy cũng không phục?

Trương Huyền sửng sốt.

Một gốc cây mà thôi, có cần có cốt khí như thế hay không?

Cây không còn, rễ cây còn, có thể phục sinh, nhưng rễ cây cũng mất, hắn phải chết không nghi ngờ ah...

- Không đúng, khẳng định thiêu hủy rễ cây, cũng không cách nào chém giết hắn, nếu không không có khả năng ngoan cường như vậy!

Mắt Trương Huyền sáng lên.

Chỉ là một cái cây, cho dù có linh trí, cũng không có khả năng giống như Danh Sư, tuân thủ quy củ, thà chết chứ không chịu khuất phục.

Sở dĩ như vậy, hắn là có át chủ bài gì dựa dẫm, biết chỉ bằng vào đốt, là không chém giết đối phương được.

- Hồ nước!

Cúi đầu nhìn về phía ao nước cách đó không xa. hỏa diễm của Hỏa Phượng nóng như vậy, nhưng nước trong hồ không có tổn thất mảy may.

- Minh U Huyền Quy, ngươi nắm giữ lực lượng thủy thuộc tính, nước trong hồ này, tất cả đều lấy đi cho ta, ta ngược lại muốn xem xem, tên này có thể kiên trì bao lâu!

Trương Huyền chẳng muốn nói nhảm, lần nữa nói.

- Vâng!

Huyền Quy chậm rãi đi tới, há to miệng rộng.

Phần phật!

Hồ nước giống như thủy long, chảy ngược vào trong miệng nó.

Rất nhanh bị nuốt sạch sẽ, lộ ra một đoạn rễ cây thật nhỏ bên trong, toàn thân trắng bệch, cho người ta một loại cảm giác ôn nhuận như ngọc.

Trương Huyền lăng không trảo một cái, cầm tới, rễ cây giống như ngọc, vừa đến lòng bàn tay của hắn, cây cối mà Thiên Thương Hỏa Phượng đang thiêu đốt, giống như mất đi căn bản, lắc lư một cái, thời gian nháy mắt đồng thời biến thành cát vàng.

- Quả nhiên là bản thể...

Thấy cảnh này, Trương Huyền nơi nào vẫn không rõ.

Lúc trước đại thụ, rễ cây đều là giả, chỉ có cái này mới là bản thể, khó trách không thần phục... Chỉ cần tìm không thấy cái này, nó sẽ không chết.

- Hỏa Phượng, đốt cái rễ cây này cho ta... Kim Nguyên đỉnh, nếu như đốt không xong, giúp ta luyện chế thành xỉ than!

Bàn tay run lên, ném rễ cây ra ngoài, Kim Nguyên đỉnh, Thiên Thương Hỏa Phượng cùng với rất nhiều Thánh thú, vũ khí khác tất cả đều bay tới.

- Đừng có giết ta...

Thấy nhiều cường giả khí thế hùng hổ như vậy, rễ cây không ngừng run rẩy, nhúc nhích một chút:

- Ta thần phục, nguyện ý thần phục...

Không bị lấy ra thì thôi, chỉ cần bản thể còn, cây cối, rễ cây đều có thể mọc ra lần nữa, nhưng bây giờ bị chộp vào trong tay, liền không dám

tiếp tục nhiều lời.

- Cái này còn tạm được!

Thấy tên này bị bắt bản thể, lại không còn kiên cường như lúc trước, lúc này Trương Huyền mới gật đầu.

Rất nhanh ký kết khế ước, kẻ cầm đầu làm cho cả tất cả cường giả ở sa mạc đều kinh hoàng không dứt, sau một khắc liền biến thành thú sủng của hắn.

Thế giới băng tuyết

dtv-ebook.com

Nói là thú sủng cũng không chuẩn xác.

Tiếp nhận ý thức của đối phương, Trương Huyền hiểu được.

Thứ này quả thực là cái cây, cũng không phải Thánh thú.

Là Khổng sư từ thiên ngoại đạt được, để lại nơi đây trấn thủ một phương thế giới, gọi là Cuồng Sa Mộc, chỉ cần lực lượng đầy đủ, có thể sa hóa tất cả mọi thứ tiếp xúc qua, hơn nữa Khải Linh cho mình sử dụng.

Không chỉ nhân loại, vũ khí, Thánh thú cũng có thể.

Nghe rất lợi hại, nhưng bị giới hạn lực lượng linh hồn, không khống chế được bao nhiêu con Sa Cự Nhân.

Lấy năng lực hiện tại của nó, hai Bất Hủ cảnh hậu kỳ chính là cực hạn.

Sau khi thần phục, Trương Huyền thân là chủ nhân, đồng dạng có thể điều động cỗ lực lượng này, dù vậy cũng nhiều nhất khống chế ba Bất Hủ cảnh hậu kỳ.

Nói cách khác, thêm vào hắn, có thể khống chế năm vị Bất Hủ cảnh hậu kỳ, tạo thành một quân đội khẳng định là không làm được.

Bất quá kèm theo thực lực tăng cường, lực khống chế khẳng định sẽ càng ngày càng mạnh, nói không chừng dùng để đối phó Dị Linh tộc là một sự giúp đỡ lớn.

Tổng thể mà nói, vận dụng tốt tên này, so với năm đại vương giả thì cường đại hơn, dù sao chỉ cần thực lực người chết không cao hơn mình,

đều có thể bị biến thành cát vàng, chỉ điều này, cũng đủ để cho vô số người kinh hoàng.

Tuy thực lực của Sa Cự Nhân thua kém cường đại khi còn sống, nhưng không sợ bị thương, không e ngại tử vong, chỉ cần có thể liên tục không ngừng Khải Linh, chẳng khác nào có sinh mệnh liên tục không ngừng... Cùng cấp bậc gặp phải, tuyệt đối sẽ nhức đầu không thôi.

- Có thể cho Vương Dĩnh...

Trong lòng Trương Huyền hơi động.

Món pháp bảo này, bản thân giữ lại tác dụng không lớn, nhưng cho Vương Dĩnh mà nói, tuyệt đối có thể để cho sức chiến đấu tiến thêm một bước, thậm chí vận dụng tốt, còn có thể vượt qua Trịnh Dương.

Cẩn thận nói ra, đám người Trịnh Dương, Vương Dĩnh đi cùng Chiến Sư đường, Khải Linh sư công hội, hắn cũng đã đi vào, chỉ là không biết bị truyền tống đến thế giới nào mà thôi.

- Nơi này hắn có lối ra, ở nơi nào?

Đè xuống những tâm tư này, Trương Huyền nhìn về phía Cuồng Sa Mộc trước mắt.

Tên này lúc trước cũng không giết mấy người, lúc trước đối phó bọn họ, cũng là lần nữa Khải Linh. Nếu thật là hạng giết người như ngóe, phỏng chừng Khổng sư cũng không có khả năng để nó sống sót.

- Ngay ở dưới đại thụ...

Cuồng Sa Mộc nói một tiếng, rễ cây vặn vẹo.

Ầm ầm!

Mặt đất lay động, tất cả sa mạc đồng thời biến mất không thấy gì nữa, giống như bị cái gì lấy đi, ngay sau đó mọi người liền thấy, lúc trước ở vị

trí đại thụ, xuất hiện một cánh cửa giống như phong ấn, không ngừng xoay tròn.

- Nguyên lai toàn bộ sa mạc đều bị ngươi khống chế, khó trách sợi rễ có thể lan ra đến bất kỳ xó xỉnh nào...

Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, thu chúng thú vào không gian gấp, quay đầu nhìn về phía mọi người:

- Ta muốn đi vào cánh cửa này, nếu như các ngươi nguyện ý đi theo, liền đi vào, không nguyện ý, ở lại chỗ này tu luyện, không còn cát vàng, tu luyện so với ngoại giới hẳn tốt hơn không ít!

Cát vàng biến mất, trong không khí lại không còn cực nóng, linh khí giống như ở rừng rậm nồng đậm, cũng lần nữa có khí tức sư phong.

Nếu như mọi người không nguyện ý trải qua nguy hiểm, ở lại chỗ này tu luyện, khẳng định cũng có thể nhanh chóng tiến bộ, chuyến đi này không tệ.

- Ta nguyện ý đi cùng tiền bối!

- Ta muốn lưu lại, quá nguy hiểm, kỳ ngộ lớn, có mệnh hưởng thụ mới có tác dụng...

Rất nhanh chia làm hai nhóm, có muốn lưu, có muốn đi.

- Lựa chọn ra sao, tự mình cân nhắc và quyết định, dù sao thông đạo một mực ở nơi này, có thể tùy thời rời đi, ta đi trước...

Trương Huyền không nói thêm lời, thân thể nhảy lên, liền chui vào môn hộ, biến mất không thấy gì nữa.

Những người này chỉ là bèo nước gặp nhau, không có quá nhiều giao tình, có thể cứu một lần, không có khả năng một mực chăm sóc, muốn ở chỗ này đạt được càng nhiều chỗ tốt, vẫn là dựa vào bản thân, bất kỳ người nào khác đều vô dụng.

Huống chi hắn còn muốn tìm Lạc Nhược Hi, Khổng miếu mở ra, Triệu Nhã, Viên Đào, Ngụy Như Yên bị bắt, khẳng định cũng sẽ đi vào, bởi vậy còn muốn đi cứu người, không có thời gian mang theo một đám người không quen, giúp bọn hắn trải qua nguy hiểm.

Nhìn thấy Trương Huyền rời đi, cường giả Tâm Huyết Lai Triều nhịn không được lắc đầu:

- Nếu như vừa rồi chúng ta có thể quả quyết một chút, đi theo sau lưng vị tiền bối này, khả năng sẽ thu hoạch được thu hoạch to lớn... Đáng tiếc, cơ hội bỏ qua!

Vừa rồi thanh niên kia tuổi không lớn lắm, nhưng làm việc quả quyết, có trật tự, coi như di tích Khổng miếu nguy cơ trùng trùng, đối với hắn mà nói, khẳng định cũng có thể nắm giữ kỳ ngộ cực lớn.

Theo ở phía sau, thu hoạch ít một chút, cũng nhất định tu vi tăng vọt, hơn nhiều so với bây giờ.

Nhưng bỏ qua, về sau sẽ không có cơ hội.

...

Không đi quản ý nghĩ của mọi người, Trương Huyền cảm thấy không gian bốn phía lần nữa bóp méo, sau một khắc đã xuất hiện ở trong băng nguyên.

Có kinh nghiệm hai lần trước, không có chút bối rối nào, mà bay lên nhìn bốn phía. Tương tự rừng rậm, phi hành càng cao, áp lực càng lớn, cho dù thực lực của hắn bây giờ, ba mươi mét chính là cực hạn.

- Còn lạnh lẽo hơn Băng Nguyên cung...

Bốn phương tám hướng đều là hàn băng cùng tuyết đọng thật dày, hàn khí không ngừng cuốn tới, cường giả Kim Thân cảnh cũng có loại xúc động thêm quần áo.

- Không phải Khổng miếu... Vẫn phải phải tìm kiếm lối ra mới được!

Trương Huyền bất đắc dĩ lắc đầu.

Vốn cho rằng di tích mở ra, sẽ trực tiếp tìm được vị trí Khổng miếu, tiến vào bên trong, hiện tại xem ra, quả nhiên không dễ dàng như vậy. Liên tục trải qua ba thế giới khác nhau, phía trước còn không biết có bao nhiêu đang chờ.

- Rừng rậm có năm đại vương giả, sa mạc, có Cuồng Sa Mộc... Nơi này khẳng định cũng có thứ trọng yếu nhất, chỉ cần tìm được, chính là lối ra...

Tùy tiện tìm cái phương hướng, thẳng tắp bay tới đằng trước.

Việc cấp bách, là tìm được sinh mệnh trước, mặc kệ là sinh linh của thế giới băng tuyết này, hay cường giả của Danh Sư đại lục đi vào, tìm được những thứ này, mới có thể xác định phương vị, thuận lợi tìm lối ra.

Liên tục phi hành nửa canh giờ, quả nhiên thấy một nhóm người, đang chậm rãi tiến lên.

- Là cường giả Dị Linh tộc!

Trương Huyền vừa định tới gần hỏi thăm chỗ băng nguyên này có gì đặc thù, trong lòng hơi động, ngừng lại.

Đám người trước mắt, có hai mươi mấy cái, có điều một cái phía trước nhất, cùng hai cái phía sau nhất, thân hình cao lớn, tản mát ra sát lục chi khí nồng đậm, vừa nhìn liền biết là Dị Linh tộc.

Ba người này, khí tức như rồng, đều đạt đến Bất Hủ cảnh, tuy kém đám người Ô Mộc, Bột Tân một đoạn dài, nhưng ở trong rất nhiều tu luyện giả, tuyệt đối được cho là cao thủ.

Còn lại tất cả đều là nhân loại, có điều hình như bị khống chế, không dám phản bác, mặt không thay đổi, chậm rãi đi về phía trước.

- Nhanh lên một chút!

Dị Linh tộc trước mặt hét lớn một tiếng, mọi người đuổi theo.

- Hắn là một loại bảo vật đặc thù khống chế linh hồn...

Thấy nhân loại bị áp chế mặt không hề cảm xúc, giống như bị một sợi chỉ dẫn dắt, Trương Huyền nhíu mày.

Xuất hiện loại tình huống này, chỉ có một khả năng... Đó chính là linh hồn mọi người bị khống chế, nếu không tuyệt đối không có khả năng nghe lời như thế, nhắm mắt theo đuôi.

- Hồ Yêu Yêu?

Ngay sau đó, Trương Huyền ở trong đám người, thấy được một cái bóng quen thuộc.

Gặp lại tế đàn

dtv-ebook.com

Trong hơn hai mươi người bị Dị Linh tộc khống chế, một nữ hài dáng người ngạo nhân, có chút chật vật, lại làm cho người nhìn qua liền khó mà rời đi, chính là người quen ở Hồng Viễn Danh Sư học viện, Yêu Nghiệt hội hội trưởng Hồ Yêu Yêu!

Lúc trước Hồ Yêu Yêu được nhận về tổng bộ Kinh Hồng sư công hội, đạt được tiền bối truyền thừa, mấy tháng không thấy, vậy mà đạt đến Thánh Vực cửu trọng đỉnh phong, cách Kiến Thần Bất Hoại chỉ kém một tia.

Loại thực lực này, ở Danh Sư đại lục có thể cắt cứ một phương, nhưng đến nơi này, lại không chói mắt thế nào, bốn phía hàn khí vọt tới, cóng đến có chút phát run, vẻ mặt tái xanh, mặc dù không bị tổn thương, nhưng tinh thần thật giống như có chút uể oải.

Mọi người bên cạnh nàng, tu vi cũng không quá cao, Thánh Vực cửu trọng có hơn mười, còn lại đều ở Kiến Thần Bất Hoại cảnh, bởi vậy ở dưới ba Dị Linh tộc tu vi Bất Hủ cảnh khống chế, không có chút năng lực phản kháng nào.

Tuy thấy được người quen, nhưng Trương Huyền không lo lắng, phong cấm không gian bốn phía, lặng lẽ theo ở phía sau.

Ba Bất Hủ cảnh sơ kỳ, không tính là gì, tiện tay có thể chém giết, nhưng hắn muốn nhìn một chút, đối phương quang minh chính đại như vậy, đến cùng tính toán làm gì.

Theo ở phía sau, đi hơn mười phút, một cái băng tràng nhẵn bóng xuất hiện ở trước mắt.

- Hoạt động nhanh lên một chút!

Ngay sau đó, lại nhìn thấy có mấy đoàn người bị áp giải tới, tính gộp lại, chừng trên trăm nhân tộc, bao gồm rất nhiều chức nghiệp.

Ở giữa băng tràng, là một tế đàn hình tròn, bốn phía cắm đầy đủ loại trận kỳ. Một Dị Linh tộc mặc hắc giáp đang đứng ở một bên, chỉ huy ba tộc nhân điêu khắc trận văn.

- Giải những người này tới!

Điêu khắc xong, Dị Linh tộc hắc giáp vẫy tay một cái.

Mọi người đều bị áp tới, dọc theo tế đàn xếp thành một vòng, lúc này Trương Huyền mới phát hiện, trên mạch môn mọi người quả nhiên có một sợi chỉ liên tiếp, tu vi bị phong ấn.

- Chẳng lẽ là hiến tế?

Trương Huyền sầm mặt lại.

Cái tế đàn này, lúc trước gặp qua mấy lần, mấy vị vương giả của Thanh Điền hoàng thất sử dụng qua, dùng để hiến tế Linh Thần, thu được lực lượng đặc thù, lúc trước dùng là bảo vật, lần này bắt tới những Danh Sư kia, chẳng lẽ là muốn lấy người sống hiến tế?

Chỉ là mục đích hiến tế là cái gì?

Chẳng lẽ vì tìm kiếm cửa ra vào của thế giới băng tuyết?

- Chỉ là cửa ra mà nói, không cần thiết như thế a!

Trương Huyền nhíu mày.

Đi qua thế giới rừng rậm, thế giới sa mạc, làm sao tìm được lối ra, cũng coi như có chút kinh nghiệm, chỉ cần tìm được chỗ trọng yếu nhất, thì tìm ra cửa sẽ không quá khó.

Lấy mạng nhiều người như vậy làm đại giá, hoàn toàn không cần thiết ah!

Dị Linh tộc đi vào Khổng miếu mục đích chủ yếu, là vì Xuân Thu đại điển, hiện tại ngay cả vị trí cũng không tìm được, liền trắng trợn sát lục, rất dễ dàng gây nên bắn ngược, tuyệt đối không phải cử chỉ sáng suốt.

- Trước tiên người cứu ra lại nói...

Đã nhìn thấy, tự nhiên không cho phép loại chuyện này phát sinh, huống chi trong đó còn có Hồ Yêu Yêu.

Nhìn lại bốn phía, Dị Linh tộc Bất Hủ cảnh có chừng hơn mười ba cái, Tâm Huyết Lai Triều hơn hai mươi cái, toàn bộ cộng lại không đủ năm mươi, những người này không đáng sợ, có thể ung dung chém giết, người hắc giáp mạnh nhất cũng chỉ là Bất Hủ cảnh hậu kỳ, cách đại viên mãn kém một đoạn dài.

- Sợi chỉ phong ấn tu vi mọi người kia, hẳn là Đại Thánh chí bảo, tùy tiện tiến công, ngộ nhỡ kích hoạt, đám người Hồ Yêu Yêu vô cùng có khả năng bị chém giết tại chỗ!

Trương Huyền nhíu mày.

Những Dị Linh tộc này, coi như không cần năm đại Thánh thú, lấy lực chiến đấu của hắn, cũng có thể ung dung chém giết, nhưng một khi xuất hiện sơ suất, không những không cách nào cứu người, làm không cẩn thận sẽ còn hại mọi người, tuyệt đối không thể xuất hiện một chút sơ suất.

- Đả thông không gian bích lũy, tiêu phí cực lớn, không thể có một tia qua loa, nhất định phải bố trí tốt đủ loại đồ vật!

Hắc giáp nhân tiếp tục dặn dò.

Rất nhiều Dị Linh tộc chuyển đến từng kiện từng kiện bảo vật, đặt ở trên tế đàn.

Trương Huyền nhìn sang, có linh thạch hiếm có, huyết dịch Thánh thú, phù văn đặc thù, đủ loại linh đan diệu dược... Tóm lại, bảo vật rất nhiều, đều sắp đuổi kịp một phần mười tài sản của hắn.

- Đả thông không gian bích lũy? Chẳng lẽ, bọn họ có thể trực tiếp đi vào Khổng miếu?

Đối phương dùng Dị Linh ngữ, Trương Huyền có thể nghe hiểu, không khỏi cau mày.

Những tài nguyên này, coi như đối với toàn bộ Dị Linh tộc mà nói, cũng không phải có thể tùy tiện lãng phí, có thể tìm được lối ra, không đi tìm, ngược lại mượn tế đàn... Mục đích khẳng định không phải đi vào thế giới kế tiếp đơn giản như vậy!

- Cứu người trước lại nói!

Biết muốn tìm hiểu, phải giao chiến với những Dị Linh tộc này, mà trước lúc này, cần phải người cứu ra.

Chần chờ một chút, thay đổi dung mạo, đi tới đằng sau một băng nham, lặng lẽ thu lại không gian phong cấm, cổ tay khẽ đảo, một thanh trường kiếm Thánh Khí tuyệt phẩm xuất hiện ở trong lòng bàn tay.

Vọt thẳng qua, khẳng định cứu không được người, cũng rất khó hỏi thăm ra bí ẩn tế đàn, vì lẽ đó biện pháp tốt nhất chính là giống như đám người Hồ Yêu Yêu, trước bị tóm đến, sau đó mượn cơ hội phá giải phong ấn của mọi người, cuối cùng là giết hay bắt, đều sẽ dễ dàng hơn không ít.

- Bắt đầu!

Nhìn thấy người áo đen kia dẫn dắt mọi người sắp đặt tế đàn, vừa vặn đưa lưng về phía phương hướng này, Trương Huyền biết cơ hội tới, lông mày nâng lên, thân thể bỗng nhiên xông tới.

Hóa thành một đạo thiểm điện, trường kiếm ở trong lòng bàn tay, cùng thân thể hoàn mỹ dung hợp, đâm tới người hắc giáp.

Cùng thời khắc đó, trên người kim quang lập lòe, lực lượng Kim Thân cảnh toàn bộ vận chuyển, tôn lên giống như phật đà.

Lần này đánh lén, thoạt nhìn kinh diễm, trên thực tế Trương Huyền chỉ áp chế lực lượng đến Kim Thân cảnh bình thường, cũng không có sử dụng không gian cùng thời gian chân giải, tốc độ cực nhanh, nhưng ở trong mắt cường giả Bất Hủ cảnh, vẫn không đáng chú ý!

- Còn có một cá lọt lưới! Kim Thân cảnh đỉnh phong, khó trách...

Phát giác được, người hắc giáp hừ lạnh, cũng không xoay người, ngón tay cong lên, bỗng nhiên bắn ra.

Đinh!

Một đạo khí tức thẳng tắp đụng đến mũi kiếm, Trương Huyền thi triển ra kiếm khí tới đụng một cái, tựa như đụng phải tấm thép, gặp lực cản to lớn, lại khó tiến lên mảy may.

- Phá!

Khuôn mặt Trương Huyền dữ tợn, hét lớn một tiếng, trường kiếm bỗng nhiên run lên, lăng không đánh xuống.

Xì xì xì!

Kiếm khí hình thành mấy chục đạo cầu vồng, thời gian nháy mắt hội tụ vào một chỗ, hình thành một đường thẳng, bổ vào trên lực lượng của đối phương.

Rầm!

Lực lượng bị phá ra, Trương Huyền tiếp tục lao nhanh.

- Ừm? Quả nhiên có chút thủ đoạn!

Thấy mình tiện tay một chỉ, lại bị tên này phá vỡ, người hắc giáp sửng sốt một chút, xoay người lại, hướng về phía trước bóp một cái, kẹp mũi

kiếm ở đầu ngón tay.

- Có thể ở dưới ánh mắt nhiều người như vậy chạy trốn, còn tới đánh lén ta, thực lực quả nhiên không yếu, bất quá đã xuất hiện, liền lưu lại cho ta đi!

Hắc giáp nhân nhẹ nhàng cười một tiếng, thủ chưởng vỗ xuống.

Phần phật!

Tựa như sao băng từ trên bầu trời rơi xuống, không gian chung quanh tế đàn lập tức kích động.

Trương Huyền bị bắt

dtv-ebook.com

- Thật mạnh!

Trương Huyền ngụy trang qua dung mạo biến sắc, trường kiếm trong tay bỗng nhiên ném đi, vội vàng lui về phía sau.

Hiện tại hắn chỉ dùng thực lực Kim Thân cảnh đỉnh phong, đối phương không kiêng kị, cũng sẽ không ra tay đối với mọi người.

- Trốn được sao?

Thấy tên này quả quyết như vậy, một đòn không thành lập tức chạy trốn, người hắc giáp hừ lạnh, lực lượng từ trong lòng bàn tay cuồng bạo như sóng, cho người ta một loại cảm giác nghiền ép.

- Phá!

Ngón tay Trương Huyền điểm ra.

Ầm ầm!

Trường kiếm Thánh Khí tuyệt phẩm lập tức nổ tung ở trên không, tựa như một cường giả Thánh Vực cửu trọng tự bạo sinh ra lực lượng, ngăn công kích của người hắc giáp ở bên ngoài.

Làm xong những thứ này, liền đạp mạnh trên không trung, thân hình hóa thành một hàng dài, nhanh chóng lao đi nơi xa.

- Dừng lại...

Rầm rầm!

Thấy hắn muốn chạy, Dị Linh tộc ở bốn phía nhao nhao lấy ra vũ khí, muốn ra tay.

- Không cần các ngươi động thủ, tên này có ý tứ, để lại cho ta!

Người hắc giáp cười nhạt một chút, hướng về phía trước một bước, lăng không bóp một cái.

Mặc dù uy lực của Thánh Khí tuyệt phẩm tự bạo không yếu, nhưng đối với Bất Hủ cảnh mà nói, không tính là gì.

Phần phật!

Trên không lập tức xuất hiện một bàn tay khổng lồ, bọc Trương Huyền lại, bốn phía đều bị phong cấm.

- Đáng ghét...

Sắc mặt Trương Huyền dữ tợn, phun ra máu tươi, giống như sử dụng một loại lực lượng huyết mạch nào đó, khí tức tăng một đoạn, đâm đến phong cấm không gian.

- Ngươi ở Kim Thân cảnh xem như không yếu, nhưng so sánh với Bất Hủ cảnh vẫn kém quá nhiều... xuống đây cho ta đi!

Rầm!

Người hắc giáp hai tay hợp lại, không khí phát ra âm bạo liên tục, lực lượng của Trương Huyền cuối cùng không có đột phá, bị vây ở giữa, giống như con cua bị dây thừng trói lại, bất kể giãy dụa như thế nào cũng chạy trốn không xong.

- Tới!

Lại vồ một cái, Trương Huyền bị khống chế bay đến trước mặt, thân bất do kỷ. Giờ phút này vẻ mặt hắn trắng bệch, hình như sau khi huyết mạch thiêu đốt, không còn sức phản kháng.

- Muốn giết cứ giết, Huyền Chương ta chắc chắn sẽ không nhíu mày!

Biết chạy trốn không xong, Trương Huyền gầm thét.

- Giết ngươi? Yên tâm, ngươi có thể sống lâu một đoạn thời gian. Danh Sư càng lợi hại, chân khí càng tinh khiết, lực lượng tế đàn sẽ càng mạnh... Vốn còn sợ uy lực không đủ, ngươi xuất hiện, đầy đủ...

Người hắc giáp nhẹ nhàng cười một tiếng, cong ngón tay búng một cái, Trương Huyền lập tức bay đến trước mặt đám người Hồ Yêu Yêu:

- Khóa hắn lại, cùng một chỗ tế tự!

- Vâng!

Hai Dị Linh tộc nhẹ nhàng vồ một cái, Trương Huyền lập tức cảm thấy một sợi chỉ khóa lại mạch môn của mình, lực lượng toàn thân bị phong cấm trong cơ thể, không thi triển ra được. Làm xong những thứ này, liền không để ý hắn, tiếp tục sắp đặt tế đàn.

- Ngươi không nên đi ra, đây là hi sinh vô ích...

Thấy quả nhiên giống như dự đoán, bị bắt tới nơi này, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, đang định nghiên cứu sợi chỉ đến cùng là cái gì, liền nghe một thanh âm than thở vang lên ở bên tai.

Nói chuyện là một lão giả cách đó không xa, Kiến Thần Bất Hoại cảnh.

- Vị tiền bối này, có biết bọn họ chơi cái tế đàn này làm gì không?

Thấy người trước mắt này thần thái tỉnh táo, không giống những người khác uể oải như thế, Trương Huyền nhịn không được hỏi.

- Bọn họ là muốn thông qua tế tự, phá vỡ không gian, tạo dựng cầu nối đi vào Khổng miếu!

Lão giả hạ giọng.

Tu vi bị phong ấn, không cách nào truyền âm.

- Phá vỡ không gian? Đi vào Khổng miếu?

Trương Huyền sửng sốt một chút:

- Thế giới băng tuyết này không phải có lối ra ư? Chỉ cần tìm được lối ra, chẳng phải có thể thuận lợi đi vào phạm vi Khổng miếu, cần phải phiền toái như vậy?

- Lối ra?

Lão giả cười khổ:

- Là có lối ra, có điều cái cửa ra này, là không vào được Khổng miếu!

- Vào không được?

Trương Huyền nghi ngờ nhìn qua.

Hắn từ thế giới rừng rậm, đến thế giới sa mạc, sau đó lại đi tới thế giới băng tuyết... Trong bóng tối suy tính, có lẽ giống như lầu các, chỉ cần đi qua số tầng đối ứng, thì nhất định có thể tới vị trí Khổng miếu.

- Khổng miếu hết thảy có sáu phân điện cùng một chủ điện, mỗi phân điện đều đối ứng một thế giới khác nhau, những thế giới này, có lối ra cùng cửa vào nối liền cùng một chỗ, theo nó đi, sẽ xuyên qua sáu thế giới, vĩnh viễn tìm không thấy vị trí cụ thể!

Lão giả nói:

- Lấy thế giới băng tuyết này làm thí dụ, dựa theo cửa vào xuyên qua mà nói, sau khi thông qua năm thế giới, sẽ lần nữa trở lại chỗ này...

- Ây... Là như thế?

Trương Huyền sửng sốt.

Vốn cho rằng chỉ cần tốc độ nhanh, đi hết tất cả thế giới, thì nhất định có thể tìm được Khổng miếu, nằm mơ cũng không nghĩ đến, lại là nối liền thành một vòng. Nói như vậy, chẳng phải tương đương với xoay quanh tại chỗ?

- Đây là bí mật, Tổng bộ Danh Sư đường cũng không biết được, ngươi làm sao biết được?

Trương Huyền nghi ngờ nhìn lại.

Hắn thân là tam đại gia tộc tộc trưởng, Danh Sư cửu tinh, Thánh Tử điện điện chủ... Cũng không biết những tin tức này, nếu Danh Sư đường Nhậm đường chủ biết, khẳng định cũng trước thời hạn nói... lão giả trước mắt này, làm sao biết được cặn kẽ như vậy?

- Là Dị Linh tộc vừa rồi kia chính miệng nói... Muốn đi vào Khổng miếu, dựa theo lối ra đi, là không thể nào làm được, phương pháp duy nhất chính là thông qua hiến tế, phá vỡ không gian, như vậy có thể trực tiếp đi vào vị trí phân điện!

Lão giả nói.

- Đi vào phân điện? Không phải nói không có truyền thế thiên phù, không cách nào đi vào ư?

Nếu như người người đều có thể phá vỡ không gian, đi vào phân điện Khổng miếu, cái gọi là truyền thế thiên phù, còn có ý nghĩa gì? Cũng không đến mức để vô số người tranh đoạt.

- Không có truyền thế thiên phù, đương nhiên không vào được phân điện, nhưng đi tới bên ngoài phân điện còn có thể làm được, nơi này là bên ngoài Khổng miếu chân chính, linh khí càng thêm nồng đậm, tu luyện càng tăng gấp rưỡi... Hơn nữa đi vào phân điện, cướp được bảo vật, liền đại biểu thứ này là của ngươi sao? Thực lực không đủ, vừa rời phân điện, sẽ bị cướp đi... Vì lẽ đó, không ít cường giả canh giữ ở bên ngoài, nghe nói còn có Cổ Thánh!

Ánh mắt lão giả lộ ra kinh hoàng.

- Cổ Thánh? Bọn họ canh giữ ở bên ngoài?

Đồng tử Trương Huyền co rút lại.

- Đúng vậy, bọn họ bị hạn chế, không vào được Khổng miếu, nhưng có thể ôm cây đợi thỏ nha! Có thể vào, sớm muộn cũng sẽ đi ra, một khi rời đi, liền rất có khả năng gặp phải phục kích... Nói thật, đây mới thực sự là địa phương nguy hiểm, chúng ta những tu luyện giả bình thường này, ở đây quanh quẩn là được, chỗ kia, thật muốn đi, chỉ có thể chết càng nhanh!

Lão giả cười khổ:

- Quên đi, một hồi liền bị xem như tế phẩm, nói nhiều hơn nữa cũng vô dụng, vẫn là tiết kiệm chút khí lực đi!

- Ừm!

Trương Huyền gật đầu, trong lòng tràn đầy khiếp sợ.

Còn tưởng Cổ Thánh không ở nơi này, không nghĩ tới có thể đến bên ngoài Khổng miếu... Nếu thực như thế, sẽ nguy hiểm hơn rất nhiều.

- Dị Linh tộc biết những sự tình này, có thể đã dò xét xong sáu thế giới, hoặc đã có cường giả đến bên ngoài phân điện hay không?

Trương Huyền nghĩ.

Liên tục đi ba thế giới, không có gặp được Triệu Nhã, Ngụy Như Yên, cũng không có gặp được Chư Tử bách gia, thậm chí đám người Lạc Nhược Hi, bọn họ đi nơi nào? Có thể đã đến bên ngoài rất nhiều phân điện hay không?

Tế đàn vận chuyển

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

- Xem ra ta cũng nên tăng tốc...

Xoay tròn ở trong ba thế giới, đã chậm trễ bốn năm canh giờ, nếu thật có người đi vào phân điện, phỏng chừng bảo vật sớm đã bị cướp sạch sẽ.

Nhất định phải tăng thêm tốc độ, không thể tiếp tục tìm lối ra như vậy.

Ngẩng đầu nhìn về phía rất nhiều Dị Linh tộc, thấy bọn họ dựa theo phương thức đặc thù trưng bày đủ loại bảo vật, đã chuẩn bị kết thúc, biết không thể dở dang, ngón tay cùng sợi chỉ vây khốn mạch môn đụng một cái.

Ông!

Một hồi lay động kịch liệt, trong thư viện xuất hiện một quyển sách, vội vàng mở ra, kiến thức chảy vào trong óc.

- Thiết Hồn Tỏa, có thể khóa lại linh hồn cùng chân khí, Đại Thánh chí bảo, cơ bắp trong cơ thể Bất Hủ cảnh đại viên mãn Hồng Nguyên Minh Ngư cô đọng thành, người bị nhốt, Bất Hủ cảnh đại viên mãn cũng khó mà chạy trốn. Thiếu hụt: ...

Nhìn nội dung một lần, trong lòng Trương Huyền bừng tỉnh.

Giống như lúc trước đoán, vây khốn mọi người quả nhiên là Đại Thánh chí bảo, nếu không bị bắt, mà trực tiếp xuất thủ với người hắc giáp, chỉ sợ đối phương trước khi chết, một đạo ý niệm liền tàn sát đám người Hồ Yêu Yêu, không còn sót một ai!

- Trước thứ giải quyết...

Hít sâu một hơi, trong mắt xuất hiện hoa văn, phối hợp thiếu hụt đã biết, âm thầm suy tính.

Rầm!

Tinh thần khẽ động, Vu Hồn nhẹ nhàng bắn ra, chân khí trong cơ thể lập tức phá vỡ chí bảo này phong ấn, lần nữa thông suốt du tẩu. Bất quá cũng không biểu hiện ra ngoài, mà nhìn về phía lão giả cách đó không xa, truyền âm qua:

- Tiền bối, có muốn chạy trốn, thuận tiện chém giết những Dị Linh tộc này hay không?

Lão giả sững sờ, có thể truyền âm, nói rõ tu vi không có bị phong tỏa!

- Đừng nói chuyện, nghe ta dặn dò là được, ta chỗ này có một đạo chân khí, một lát nữa nghe ta thả ở cổ tay tay ngươi là được!

Sợ hắn nói chuyện, bị Dị Linh tộc nghe được, Trương Huyền tiếp tục nói.

Lão giả rõ ràng điểm ấy, lặng lẽ gật đầu.

- Muốn phá giải dây thừng vây khốn bọn họ, cần mười người cùng một chỗ liên hợp, một lát nữa, chân khí ngươi truyền lại bên kia!

Nhẹ nhàng đáp lên tay của lão giả, truyền qua mấy đạo chân khí. Muốn phá giải Đại Thánh chí bảo, chỉ có nghĩ biện pháp luyện hóa, làm việc cho ta, phương pháp luyện hóa là đồng thời kích hoạt mười nơi thiếu hụt,

mọi người bị nhốt, hiện tại hắn còn không dám có hoạt động, chỉ có thể mượn tay bọn hắn thi triển chân khí của mình.

- Tốt!

Lão giả lên tiếng, lấy bản thân làm cầu nối, chân khí truyền về phía trước.

Người đạt được chân khí, vừa mới bắt đầu sững sờ, ngay sau đó nghe được Trương Huyền truyền âm.

Rõ ràng đây là cơ hội sống sót duy nhất, không có người nói nhảm, rất nhanh liền truyền nửa vòng lớn, đi tới trước Hồ Yêu Yêu.

- Là ngươi...

Nghe được truyền âm, cùng cảm nhận được chân khí chảy qua cơ thể, trong đầu Hồ Yêu Yêu lập tức hiện ra một tướng mạo tuổi trẻ, thân thể mềm mại chấn động, nhịn không được nhìn lại.

- Huyền Chương... Trương Huyền! Quả nhiên là tên này...

Nhớ tới đối phương báo ra tên, nàng mỉm cười.

Nếu như là tên này mà nói, hắn là an toàn.

Tuy sau khi rời Hồng Viễn học viện, đi Kinh Hồng sư công hội, nhưng đủ loại sự tích của đối phương, nàng vẫn biết không ít.

Ngắn ngủi mấy tháng, ở đại lục xông ra danh khí cùng địa vị lớn như thế, tự mình ra tay, mọi người làm sao có thể xảy ra chuyện?

- Tốt rồi, chư vị nghe mật khẩu của ta, cùng một chỗ động thủ, nhất định phải phóng thích chân khí ở vị trí ta nói, không thể có sai xót!

Không biết đã có người nhận ra thân phận của hắn, Trương Huyền truyền âm qua, lông mày giương lên:

- Bắt đầu!

Nói xong, ngón tay nhẹ nhàng điểm một cái.

Những người khác đạt được chân khí, cũng đồng loạt điểm lên.

Ông!

Linh tính trong đó lắc lư một cái, ý niệm truyền tới… Thần phục!

- Bảo vệ mọi người, một khi có người công kích, thì giúp ngăn cản một tay...

Truyền lại mệnh lệnh của mình, Trương Huyền lần nữa nhìn lại đám Dị Linh tộc trước mắt.

Bọn họ tiếp tục sắp đặt, qua đại khái mười phút mới ngừng lại. Tuy khuôn mặt mỏi mệt, nhưng trong mắt lóe ra vẻ hưng phấn.

- Bẩm báo đại nhân, tế đàn đã bố trí xong, có thể tùy thời kích hoạt...

Một Dị Linh tộc ôm quyền.

- Rất tốt, chuẩn bị bắt đầu đi!

Hắc giáp nhân gật đầu, cổ tay run lên, một viên tinh thạch lạnh lẽo như băng rơi vào chính giữa tế đàn, thanh âm ông… vang lên, ánh sáng dần dần bao phủ toàn bộ tế đàn, lực lượng rộng lớn chậm chạp lan ra, bao phủ bốn phía.

- Chẳng lẽ đây là bảo vật trấn thủ thế giới băng tuyết?

Ánh mắt Trương Huyền lộ ra nghi ngờ.

Thế giới rừng rậm, trấn thủ là năm đại vương giả, thế giới sa mạc, trấn thủ là Cuồng Sa Mộc.

Thế giới băng tuyết này, hắn còn không có tìm được lối ra ở nơi nào, nhưng nhìn tinh thạch lạnh lẽo kia, cùng hoàn cảnh bốn phía hoàn mỹ phù hợp, thậm chí còn có thể điều động lực lượng thế giới, có lẽ hiệu quả giống như năm đại vương giả, Cuồng Sa Mộc.

Thế giới lúc trước, trấn thủ một phương có thể là Thánh thú, có thể là cây cối, tự nhiên cũng có thể là khoáng thạch.

Ong ong ong!

Tế đàn bị kích hoạt, lực lượng khoáng thạch càng ngày càng mạnh, một đạo hào quang chiếu rọi bầu trời, không gian phía trên bị xé rách.

Thế giới này có đại khái khoảng ba mươi mét cấm bay, ánh sáng soi sáng vị trí này liền ngừng lại, liều mạng giãy dụa, cũng không nhúc nhích tí nào.

- Thiêu đốt!

Vẻ mặt hắc giáp nhân nghiêm túc lên, thủ chỉ lần nữa điểm ra, tế đàn xoay chầm chậm, rất nhiều bảo vật phía trên giống như khối băng đặt ở trên lò lửa, bắt đầu hòa tan, tản mát ra lực lượng càng thêm khổng lồ.

Những lực lượng này gia trì, ánh sáng giống như phá vỡ bình chướng đặc thù nào đó, phát ra tiếng oanh minh, chậm chạp lan tràn lên trên.

Quang mang trùng kích vào không gian, từng vết rách đen kịt, dữ tợn đáng sợ, toàn bộ thế giới băng tuyết đang không ngừng lay động, hình như sắp bị đâm thủng.

- Là phá vỡ không gian cấm chế?

Trương Huyền chấn động.

Vừa rồi một mực đang nghĩ, làm sao mới có thể phá vỡ không gian, tìm tới vị trí Khổng miếu, nằm mơ cũng không nghĩ đến, dùng chính là loại phương pháp này.

Nguyên lai lúc trước cấm bay, là một loại không gian pháp tắc càng thêm củng cố, phá vỡ cái này, mới có thể đi vào phân điện.

Rầm!

Bảo vật trên đài càng tiêu hao càng nhiều, bắn lên trên cột sáng, cũng càng lên càng cao, rất nhanh vượt qua năm mươi mét!

Sáu mươi mét!

Bảy mươi mét!

Tám mươi mét!

...

Chín mươi chín mét!

Đến nơi này, phảng phất như đến phần cuối bầu trời, một cái phong ấn mỏng manh xuất hiện, giống như thủy văn chảy xuôi, ánh sáng chói mắt.

Quang mang chiếu xạ ở trên thủy văn, lại không phá nổi. Một miếu thờ to lớn như ẩn như hiện, dường như ẩn giấu ở đằng sau.

- Quả nhiên là Khổng miếu...

Trương Huyền chợt hiểu, lần nữa nhìn về phía tế đàn.

Giờ phút này tất cả bảo vật đều tiêu hao hầu như không còn, uy lực của ánh sáng bắt đầu suy giảm.

- Chuẩn bị kỹ càng, thả chân khí của những người này ra ngoài, tế tự Linh Thần...

Dường như sớm biết sẽ xuất hiện loại tình huống này, người hắc giáp quát lạnh một tiếng.

Rầm rầm!

Một Dị Linh tộc đồ sộ đi tới sau lưng mọi người, ngay sau đó một thanh vũ khí cổ quái huyền phù ở trên không.

Linh Thần tái hiện

dtv-ebook.com

Kiện binh khí này giống ngọc bàn, lại giống mai rùa ngọc, vừa tiếp xúc sợi chỉ trói lại mọi người, tất cả mọi người đều cảm thấy thân thể tê dại, chân khí trong cơ thể không khống chế được, theo sợi chỉ tuôn trào ra.

- Chẳng lẽ không phải giết chết?

Vừa định khống chế Thiết Hồn Tỏa phản kích, chém giết rất nhiều Dị Linh tộc, nhưng nhìn thấy loại tình huống này, Trương Huyền không khỏi ngừng lại.

Vốn cho rằng đối phương hiến tế, sẽ giết chết hơn một trăm nhân tộc này, lúc này mới cam tâm bị bắt, tìm cơ hội động thủ... Không nghĩ tới chỉ là điều động chân khí.

Đã không có nguy hiểm, hắn liền đình chỉ việc làm, làm bộ bị khống chế, chân khí đi theo lực lượng mọi người, tràn vào Thiết Hồn Tỏa.

Rất nhanh, chân khí hình thành một vòng tròn.

Ông!

Thiết Hồn Tỏa lấp lánh ra hào quang chói sáng, kết hợp phù văn trên mặt đất.

Ầm ầm!

Vòng sáng trên tế đàn khuếch đại ra gấp bội, giống như đạt được lực lượng mọi người gia trì, lấy khí tức càng mạnh mẽ hơn xông lên bầu trời.

Rầm rầm!

Phong ấn ở dưới ánh sáng va chạm, phát ra thanh âm như nước chảy, có điều vẫn không có phá vỡ.

Ánh mắt người hắc giáp nheo lại, cổ tay chuyển một cái, một thanh trường đao xuất hiện ở trong lòng bàn tay, nhẹ nhàng vạch một cái. Máu tươi phun ra ngoài, rơi vào tế đàn.

Trong nháy mắt, ánh sáng càng hơn!

- Hậu bối Linh tộc Bột Hoằng, lấy máu tươi hiến tế, mong Linh Thần giúp ta phá vỡ phong ấn!

Thanh âm tối nghĩa vang lên, tựa như đọc chú ngữ đặc thù, trên tế đàn quang mang càng thêm huy hoàng, chói mắt, ngay sau đó một cánh cửa khổng lồ chậm rãi xuất hiện ở trước mắt mọi người.

Trong cửa tản mát ra khí tức cường đại, coi như Trương Huyền cũng cảm giác sẽ bị tuỳ tiện nghiền ép.

- Hắn đang triệu hoán Linh Thần?

Đồng tử Trương Huyền co rụt lại.

Loại tình huống này, Thiên Diệp Vương từng sử dụng qua một lần, khi đó tu vi còn thấp, không nghĩ tới cho dù hiện tại, chỉ sợ cũng không bằng một đạo ý niệm trong cửa.

Hô!

Cửa từ từ mở ra, giống như lần trước, một bóng lưng xuất hiện ở trước mắt, cho người ta một loại cảm giác nghiền ép linh hồn, cho dù tâm cảnh của hắn đạt tới 29. 9, cũng có chút không ổn định.

Chỉ là bóng lưng, cũng mạnh mẽ như vậy, nếu quay người, phỏng chừng không cần hiến tế, tất cả mọi người sẽ không kiên trì nổi, ý niệm sụp đổ, tại chỗ tử vong.

- Thật mạnh...

Vẻ mặt Trương Huyền trắng bệch, thân thể cứng nhắc.

Hắn gặp qua Cổ Thánh, nhưng Linh Thần trước mắt này, rõ ràng càng thêm cường đại hơn Cổ Thánh, thậm chí đáng sợ hơn Ngoan Nhân!

Dường như, thật muốn từ sau cửa đi ra, toàn bộ Danh Sư đại lục sẽ không chịu nổi áp lực, hóa thành tro bụi.

- Chỉ là... bóng lưng này, rất quen thuộc!

Trương Huyền rung động, đồng thời loại cảm giác quen thuộc như lần trước lần nữa xông lên đầu.

Lúc trước ở Khưu Ngô cung, thời điểm Thiên Diệp Vương triệu hoán Linh Thần, liền có loại ảo giác này, hình như vị này gặp qua ở nơi nào, giờ phút này cảm giác lần nữa hiện lên ở trong óc, vung đi không được.

Bất quá hình như có người tận lực giấu diếm, hoặc ký ức bị loại bỏ, càng suy nghĩ càng cảm thấy mơ hồ, một lát sau, ngược lại cái gì cũng không nhớ nổi.

Biết không nghĩ ra được, liền không tiếp tục để ý, Trương Huyền tiếp tục nhìn lại.

Linh Thần xuất hiện, chân khí mọi người hao tổn càng nhanh, thời gian qua một lát, khuôn mặt từng cái liền trắng xám.

- Mong Linh Thần có thể giúp ta phá vỡ không gian ràng buộc...

Bột Hoằng lần nữa hô khẽ, máu tươi tiếp tục tuôn ra, thân thể không ngừng run rẩy.

Phần phật!

Thanh âm kết thúc, trong cửa có một đạo hào quang bắn tới, lúc trước tế đàn không cách nào phá huỷ phong ấn, giống như băng hàn chậm chạp

hòa tan.

Mắt thường có thể thấy được xuất hiện một thông đạo có thể cho phép người thông qua.

Linh Thần đồng ý hắn tế tự, xuất thủ!

- Đa tạ Linh Thần!

Bột Hoằng quỳ mọp xuống đất, thái độ chân thành.

Hô!

Cửa chậm rãi tiêu tán, bóng người biến mất, Bột Hoằng giãy dụa đứng dậy, nhìn quanh một vòng:

- Cái lối đi này chỉ có thể duy trì ba mươi hô hấp, mọi người hoạt động phải nhanh!

- Đại nhân, những nhân loại này nhìn thấy chúng ta tế tự Linh Thần, có muốn...

Một Dị Linh tộc làm ra hoạt động chém đầu.

- Thần Dung Hoàng ra lệnh, tạm thời đừng ra tay với Danh Sư, chân khí bọn họ tiêu hao sạch sẽ, không gây nổi sóng gió, đừng gây thêm rắc rối, đi mau!

Bột Hoằng hừ một tiếng, thân thể nhảy lên, xông tới phong ấn.

- Xuống đây đi...

Thấy hắn muốn rời khỏi, Trương Huyền sao có thể toại nguyện, lại không che giấu tu vi, cánh tay dài ra, bắt tên này tới.

Rầm!

Hai người chênh lệch trăm mét, nhưng ở dưới một trảo của hắn, phảng phất như không còn khoảng cách, năm ngón tay rơi vào trên mắt cá chân đối phương, lực lượng xông lên nhất thời suy giảm xuống.

- Ngươi... Che giấu tu vi?

Đồng tử Bột Hoằng co rụt lại, chỉ cảm thấy thân thể không ngừng rơi xuống dưới, trên bàn tay đối phương truyền ra lực lượng, so với hắn chỉ mạnh không yếu, trường đao trong tay xoay một cái, vội vàng chém xuống.

Phần phật!

Không gian giống như giấy vỡ vụn, vậy mà bàn tay đối phương không có chút nào tránh né, ánh mắt Bột Hoằng sáng lên, tăng lớn lực lượng.

Đinh đinh đinh!

Tia lửa văng khắp nơi, trường đao bổ vào trên tay đối phương, toát ra tia lửa liên tiếp, vậy mà ngay cả bạch ấn cũng không có lưu lại.

- Cái này sao có thể?

Đồng tử Bột Hoằng co rút lại.

Chuôi trường đao này của hắn, tuy không có đạt tới Đại Thánh cấp, nhưng cũng là nửa bước Đại Thánh, đừng nói Kim Thân cảnh, Bất Hủ cảnh cùng cấp bậc, một đao chém xuống, đầu cũng sẽ rớt xuống đất, giờ phút này lại một chút dấu vết cũng không có, thực lực của đối phương đến cùng đạt đến loại cảnh giới nào?

- Thu...

Biết chỉ bằng vào chuôi đao này, khẳng định là thắng không nổi đối phương, Bột Hoằng vội vàng nắm tới Thiết Hồn Tỏa.

Chỉ cần Đại Thánh thần binh nơi tay, đối phương phòng ngự mạnh hơn, cũng không đủ gây sợ hãi.

Bàn tay lăng không, tinh thần câu thông, có điều chờ giây lát, không có một tia trả lời, Bột Hoằng vội vàng nhìn lại, chỉ thấy Thiết Hồn Tỏa của hắn, chẳng biết lúc nào đã xuất hiện ở đầu ngón tay của đối phương, chậm chạp du tẩu.

- Ngươi... Ngươi luyện hóa pháp bảo của ta?

Đầu óc Bột Hoằng nổ tung.

Vì đi vào Khổng miếu, Thần Dung Hoàng đặc biệt cho hắn mượn thứ này sử dụng, cũng chỉ có thể ra lệnh, mà không thể luyện hóa... Hắn cũng không luyện hóa được, làm sao liền thần phục đối phương?

- Ha ha!

Không để ý tới hắn, thanh niên lần nữa điểm ra.

Phần phật!

Thiết Hồn Tỏa lập tức chạy lên, trói hắn thành bánh chưng.

- Mọi người đi mau...

Thấy đối phương không chỉ thực lực mạnh, còn luyện hóa bảo vật của hắn, Bột Hoằng biết chỉ bằng vào bọn họ khẳng định không cách nào vượt qua, vội vàng la lên.

Hô xong mới phát hiện, trên quảng trường băng tuyết, chẳng biết lúc nào toát ra năm Thánh thú thực lực cường đại, mười mấy tộc nhân giờ phút này đã bị đám Thánh thú giết đến bảy tám phần, không có một người sống nào.

- Ngươi... Phốc!

Không cần nghĩ cũng biết khẳng định là người thanh niên trước mắt này làm, Bột Hoằng nhịn không được nữa, phun ra một ngụm máu tươi.

- Thu!

Biết tên này còn có tác dụng, có thể hỏi thăm ra không ít tin tức, cổ tay Trương Huyền rung lên, thu vào không gian gấp, làm xong những thứ này, lăng không trảo một cái, tế đàn cùng linh thạch băng thuộc tính phía trên cũng bị thu vào nhẫn. Lúc này mới quay đầu nhìn về phía mọi người:

- Lân cận Khổng miếu quá mức nguy hiểm, các ngươi tốt nhất ở lại chỗ này sẽ tương đối an toàn!

Nói xong, thân thể nhoáng một cái, thẳng tắp vọt tới thông đạo.

Huyền nhi, mau tới

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

- Chờ ta một chút...

Còn chưa tới cửa động, phía dưới la lên một tiếng, ngay sau đó liền thấy một thân ảnh xinh đẹp nhanh chóng kéo hắn.

- Hồ Yêu Yêu?

Trương Huyền im lặng.

Không phải người khác, chính là Hồ Yêu Yêu!

- Vị bằng hữu này, phía trên rất nguy hiểm, ngươi vẫn là ở lại đây đi!

Bàn tay khẽ vỗ, Trương Huyền muốn đưa cô bé này xuống.

Mới vừa rồi cùng lão giả giao lưu, lân cận phân điện Khổng miếu, không chỉ có Bất Hủ cảnh của Dị Linh tộc, khả năng Cổ Thánh cũng ẩn nấp trong đó, nguy cơ trùng trùng, hắn cũng không dám bảo đảm có thể sống sót hay không, nàng mới Thánh Vực cửu trọng, vẫn là lưu lại cho thỏa đáng!

Dù sao hắn là ngụy trang dung mạo, đối phương cũng không biết là ai. Đang muốn động thủ, liền nghe truyền âm vang lên bên tai:

- Trương Huyền, ngươi dám ta ném xuống, ta liền chạy tới Trương gia các ngươi, nói ngươi phi lễ, cho ngươi chịu trách nhiệm với ta...

- Phốc!

Mắt Trương Huyền tối sầm lại, thiếu chút nữa ngất đi:

- Làm sao ngươi biết là ta?

Hắn ngụy trang thiên y vô phùng, Cổ Thánh cũng chưa chắc có thể nhìn thấu, nàng chỉ là Thánh Vực cửu trọng đỉnh phong, làm sao sẽ nhận ra mình?

Mấu chốt nhất là... Còn muốn chạy đến Trương gia gây rối... Hai người ở Hồng Viễn học viện liền náo qua mâu thuẫn, chỉ bất quá lúc ấy la hét phi lễ là mình...

Nha đầu này, sẽ không thù dai như thế chứ!

Bất quá lấy cá tính của đối phương, chỉ sợ thật đúng là làm được.

Đường đường tam tộc tộc trưởng, Thánh Tử điện điện chủ, Danh Sư cửu tinh... Thật muốn bị một nữ nhân chạy đến trong nhà, náo phi lễ, phỏng chừng cũng không cần sống! Mấu chốt nhất là, bị Lạc Nhược Hi hiểu lầm nên làm cái gì?

- Phía trên nguy hiểm, ngươi suy nghĩ kỹ càng, nếu quả thật đi qua, ta có thể mang ngươi...

Trương Huyền bất đắc dĩ lắc đầu, truyền âm qua.

- Ta muốn đi!

Hồ Yêu Yêu cắn răng.

- Được!

Thấy đối phương kiên trì, Trương Huyền biết không cắt đuôi được, nhẹ nhàng vồ một cái.

Rầm!

Hai người hóa thành ánh sáng, từ phong ấn chui ra ngoài, vừa mới biến mất, phong ấn liền khôi phục như lúc ban đầu, phong cấm không gian cũng lần nữa cứng rắn như sắt, dù Bất Hủ cảnh cũng không bay qua được.

Nhìn thấy hết thảy khôi phục, đám người lúc trước bị bắt, tất cả đều đứng dậy.

Vốn cho rằng hắn phải chết không nghi ngờ, hiện tại những Dị Linh tộc kia bị giết, ân nhân cứu mạng cũng đi, trong lúc nhất thời tràn đầy mê man.

- Tiền bối, chúng ta làm sao bây giờ?

Mọi người đồng loạt nhìn về phía lão giả mới vừa rồi cùng Trương Huyền nói chuyện. Thực lực của hắn mạnh nhất, cũng có quyền lên tiếng nhất.

- Dị Linh tộc bị giết, lại không nguy hiểm, ta thấy chúng ta vẫn là mau chóng tu luyện đi, nếu không rời Khổng miếu, liền không có loại cơ hội này...

Trầm tư một chút, lão giả nói.

Nói thật, bên Khổng miếu kia, coi như cho hắn lá gan, cũng không dám đi qua, đã như vậy còn không bằng ở đây tu luyện, sớm ngày đột phá.

- Đúng vậy!

Mọi người cũng rõ ràng.

Đã trải qua một lần nguy hiểm, biết mơ tưởng xa vời chỉ có thể hại bản thân, tất cả mọi người lại không rầu rĩ.

- Huyền Chương... Không nghĩ tới Danh Sư đại lục còn có người trẻ tuổi lợi hại như thế, có thể so sánh với Trương Huyền Trương sư...

Lần nữa nhìn về địa phương hai người biến mất, lão giả cảm khái một câu, lời còn chưa dứt, đột nhiên cứng đờ:

- Huyền Chương, Trương Huyền... Ta hình như rõ ràng...

Lão giả cười khổ.

Cao nhân làm việc, quả nhiên không bám vào một khuôn mẫu... Cái tên này, có thể lại giả một chút sao?

Chỉ cần là người, sau đó đều có thể suy nghĩ ra... Đây rốt cuộc là để người ta biết ngươi, hay không muốn người ta biết ngươi a?

- Nhận qua ân huệ, về sau khẳng định phải vì Trương gia hiệu lực...

Trong lòng âm thầm cảm xúc.

Ân cứu mạng, không thể không báo... Nếu đã biết thân phận của đối phương, về sau khẳng định phải đi vào Trương gia, dùng một đời để báo đáp.....

Hô!

Xuyên qua phong ấn, Trương Huyền cùng Hồ Yêu Yêu đồng thời rơi trên mặt đất. Một kiến trúc to lớn loáng thoáng huyền phù ở trước mắt, mắt thường liền có thể nhìn thấy.

- Chúng ta đến?

Hồ Yêu Yêu lắc đầu, đứng dậy.

- Ừm!

Trương Huyền lên tiếng.

Không gian pháp tắc nơi này so với thế giới rừng rậm, thế giới sa mạc, thế giới băng tuyết, thì càng thêm ngưng kết, hiện tại thực lực của hắn cũng không cách nào phi hành. Lúc trước tiện tay có thể xé rách không gian, mà ở đây chỉ có thể ngoan ngoãn đi bộ.

- Đó chính là Khổng miếu?

Sửa sang lại quần áo một chút, Hồ Yêu Yêu chỉ về phía trước.

Trương Huyền gật đầu.

Xem ra lão giả nói không sai, xuyên qua phong ấn, liền có thể đến lân cận Khổng miếu, có điều tốt nhất đừng vội vàng đi qua, hỏi rõ ràng tình huống cụ thể lại nói.

Đây là thông đạo Dị Linh tộc mở ra, ngộ nhỡ có Dị Linh Cổ Thánh ở phía trước bảo vệ, chết cũng không biết chết như thế nào.

Phần phật!

Bột Hoằng bị trói xuất hiện ở phía trước.

- Sưu hồn!

Biết hỏi thăm đối phương cũng không có khả năng nói nhiều, chẳng muốn tiếp tục nói nhảm, tinh thần khẽ động, tiến hành sưu hồn.

Hô!

Từng đạo tin tức đi vào trong óc.

Giống như lão giả lúc trước kia nói, di tích Khổng miếu quả nhiên chia làm sáu thế giới, đi cửa ra vào sẽ một mực xoay quanh, mãi mãi không cách nào rời đi.

Đây là Thần Dung Hoàng đưa tin nói cho bọn hắn.

Về phần vì sao mình không thể đưa tin, có lẽ liên quan đến tế đàn.

Dù sao vị Linh Thần kia thực lực quá mạnh, mặc dù di tích Khổng miếu là Khổng sư tự mình sắp đặt, nhưng chưa hẳn có thể ngăn lại bóng lưng thâm thúy kia.

- Thần Dung Hoàng đã đưa tin tới, nói rõ hắn cũng đi vào nơi này!

Ánh mắt Trương Huyền lộ ra vẻ lo lắng.

Lúc trước Danh Sư đường đã nói, một vị Hoàng giả trong Dị Linh tộc lặng yên không tiếng động đi tới Danh Sư đại lục, chỉ bất quá chưa hề có người thấy, hiện tại xem ra hắn là vị Thần Dung Hoàng này!

- Thần Dung Hoàng ra lệnh không giết Danh Sư, không biết có dụng ý gì!

Biết vị cường giả này có khả năng ở lân cận Khổng miếu, trong lòng Trương Huyền áp lực to lớn, ngay sau đó nhìn thấy Bột Hoằng lấy được một mệnh lệnh khác.

Từ sự tình ở Địa quật, hắn biết ba đại Hoàng giả của Dị Linh chia làm ba phe phái.

Thần Dung Hoàng là phái bảo thủ, không chủ trương chiến đấu, Thần Linh Hoàng là phái cấp tiến, nhất định phải phát động tấn công, mới có thể thực hiện lợi ích!

Còn Thần Tinh Hoàng, hắn là cỏ đầu tường, lúc trước cùng Dung Hoàng kết minh, về sau lại cùng Linh Hoàng kết minh.

Nếu là phái bảo thủ, hắn là có ý nghĩ của mình, đặc biệt là bản thân hắn cũng ở nơi đây, không muốn cùng Danh Sư đường huyên náo quá cương, cũng có thể thông cảm được.

Rất nhanh, xem xong tin tức hữu dụng trong đầu Bột Hoằng.

Bột Hoằng này, chỉ là nhận được mệnh lệnh, dẫn dắt tộc nhân mượn tế đàn mở ra thông đạo, đi tới lân cận Khổng miếu, tùy thời tìm kiếm chỗ tốt, còn nội dung tin tưởng khác, cũng không biết là Thần Dung Hoàng không có dò xét rõ ràng, hay nguyên nhân khác, biết cũng không kỹ càng.

Sưu hồn xong, Trương Huyền nhẹ nhàng vỗ một cái, chém giết Dị Linh tộc này.

Không phải tộc ta, chắc chắn sẽ sinh dị tâm.

Đối với loại người này, không có một chút hảo cảm nào.

Trương Huyền ngẩng đầu nhìn lại, đang muốn điều tra có nguy hiểm hay không, trong lòng hơi động, một ngọc bài xuất hiện ở trong lòng bàn tay, một nhóm chữ chậm rãi xuất hiện.

- Huyền nhi, nhìn thấy tin tức mau tới, ta tra được tung tích của Triệu Nhã...

Hồ Yêu Yêu tấn cấp

dtv-ebook.com

- Tung tích của Triệu Nhã?

Đưa tin cho hắn không phải người khác, chính là Hưng kiếm thánh!

- Chẳng lẽ bọn họ cũng đến nơi này?

Ánh mắt Trương Huyền sáng lên.

Đã trải qua ba thế giới, hắn biết nơi này là không có cách nào truyền lại tin tức, vừa tới nơi này ngọc phù liền bắt đầu chấn động, có phải cho thấy, đã cùng cha mẹ Hưng Mộng kiếm thánh ở chung một không gian?

Ngón tay điểm ra, vội vàng truyền lại tin tức:

- Các ngươi ở đâu?

Ngọc bài chợt lóe:

- Đại Thành điện, Xuân Noãn lâu!

- Xuân Noãn lâu?

Trương Huyền nhíu mày.

Đừng nói nơi này, hắn ngay cả Đại Thành điện ở đâu cũng không rõ ràng.

- Đi tìm một chút đi!

Khổng miếu đang ở trước mắt, cha đưa tin nói rõ địa chỉ, thì khẳng định có thể tìm tới.

- Chúng ta đi qua ư?

Thấy hắn muốn đi, Hồ Yêu Yêu nhìn qua.

- Ừm, ở lân cận Khổng miếu nhất định có cường giả vây quanh, một lát nữa, một khi gặp nguy hiểm, xoay người bỏ chạy, không cần phải để ý đến ta.

Trương Huyền nói.

- Không nên xem ta như vướng víu, tuy thực lực của ta không có đạt tới Đại Thánh, nhưng sức chiến đấu vẫn còn có thể, sở dĩ ở thế giới băng tuyết bị bắt, là bởi vì bọn họ sử dụng công kích linh hồn đánh lén!

Biết đối phương lo lắng, Hồ Yêu Yêu liếc một cái, mang theo không vui.

Nửa năm trước, tên này chỉ là học đệ của nàng, tùy tiện bắt nạt, mà bây giờ... Lo lắng nàng theo không kịp tiết tấu, trong lòng tràn đầy buồn bực.

- Không phải vướng víu liền tốt, trốn sẽ nhanh một chút!

Trương Huyền gật đầu.

- ...

Hồ Yêu Yêu tức đến gần thổ huyết.

Nàng nói sức chiến đấu của mình không tệ lắm, là muốn nói cho đối phương, gặp được nguy hiểm cũng có thể chiến đấu, sẽ không cản trở, kết quả bị lý giải thành chạy trốn nhanh một chút!

Chẳng lẽ trong mắt ngươi, ta vô dụng như vậy? Hồ Yêu Yêu cắn răng, dáng người thướt tha, tiến về phía trước một bước:

- Thế nào, xem thường thực lực của ta? Có dám cùng ta đánh cược hay không?

- Đánh cược?

- Không sai! Ta nhảy múa một điệu, nếu như ngay cả tinh thần của ngươi cũng bị ảnh hưởng, không cách nào phát huy thực lực mạnh nhất, liền nói xin lỗi ta! Nếu không bị ảnh hưởng... Ta xin lỗi ngươi, từ hôm nay trở đi, ngươi nói cái gì, ta làm cái đó, tuyệt đối không cho ngươi thêm phiền phức!

Hồ Yêu Yêu nhìn chằm chằm tới.

- Được a!

Thấy đối phương cố chấp, Trương Huyền gật đầu.

Vừa vặn cũng muốn nhìn một chút, Kinh Hồng sư đạt tới đỉnh phong, sẽ có hiệu quả như thế nào.

- Ta bắt đầu!

Thân thể nhoáng một cái, Hồ Yêu Yêu nhún nhảy, cả người thời gian nháy mắt biến thành tiên tử linh động, như tinh linh xuyên qua bầu trời, dáng người xinh đẹp, tản mát ra quang mang câu người đoạt phách, dường như chỉ cần nhìn một cái, liền sẽ rơi vào trong đó, không cách nào tự kềm chế.

Không thể không nói, dáng người của cô bé này quả thực tốt không lời nói, toàn thân cao thấp, nhiều một phần thì béo, thiếu một phân thì gầy, hình thành một đường cong hoàn mỹ, tuy vấn đề hoàn cảnh không có thay đổi thành hoa phục, nhưng nhất cử nhất động, một cái nhăn mày một nụ cười, vẫn có xung kích to lớn với linh hồn.

- Không tệ!

Trương Huyền nhịn không được gật đầu.

Thực lực của đối phương, chỉ là Thánh Vực cửu trọng đỉnh phong, nhưng dáng múa thi triển ra, Đại Thánh nhị trọng Kim Thân cảnh cũng khó mà chống cự.

Đặc biệt là tu luyện giả nam giới, Bất Hủ cảnh hơi không cẩn thận cũng sẽ trúng chiêu.

Anh hùng khó qua ải mỹ nhân, bản thân Hồ Yêu Yêu liền là tuyệt đại vưu vật, nhất cử nhất động, kèm theo năng lực câu hồn phách, giờ phút này lại phối hợp dáng múa, cho dù tu vi không cao, vẫn có thể tản mát ra mị lực để cho người ta khó mà chống cự.

Đương nhiên, chỉ là để đối thủ trầm mê, muốn đánh giết liền khó khăn.

Loại thực lực này, cầm trong tay vũ khí, cũng chưa chắc có thể lưu lại dấu vết ở trên người cường giả Kim Thân cảnh.

- Ngươi... Không bị ảnh hưởng?

Một khúc xong, Hồ Yêu Yêu ngừng lại, nhìn thấy thanh niên đối diện hai mắt trong suốt, sạch sẽ, nhịn không được thất lạc.

Nàng có dáng người và dung nhan có một không hai, vừa tiến vào Kinh Hồng sư công hội, liền được xác định là nhân tuyển Thánh Tử, tiến hành bồi dưỡng, lần này sở dĩ được phép đi vào Khổng miếu, là bởi vì đã được truyền thừa, gặp được cường giả Đại Thánh cũng đủ để tự vệ.

Có loại năng lực này, lần nữa nhìn thấy Trương Huyền, tự nhiên sinh ra một loại cảm giác phân cao thấp.

Lúc trước ở Hồng Viễn học viện, vô số người quỳ dưới váy nàng, chỉ cần là nam Danh Sư, ai không kính sợ ba phần, chỉ có cái tên này, trâu gặm mẫu đơn, đối với sắc đẹp của nàng như không nhìn thấy.

Vốn cho rằng đạt được Kinh Hồng truyền thừa, đối phương sẽ bị ảnh hưởng, không nghĩ tới ánh mắt so với trước kia còn muốn trong sáng... Đại ca, ngươi đến cùng mù lúc nào?

Thật muốn tìm người trị liệu cho hắn một chút... Ngay thời điểm nàng tràn đầy buồn bực, thanh âm của đối phương vang lên:

- Ừm, nhận lấy chút ảnh hưởng!

- Thật?

Ánh mắt sáng lên, Hồ Yêu Yêu nghi ngờ nhìn qua:

- Ta làm sao không nhìn ra...

- Bộ Linh Lung Phi Thiên Vũ này của ngươi, nhảy mặc dù không tệ, hình thái tiên nữ phi thiên, bày ra hoàn mỹ, cho người ta một loại ảo giác như thật như ảo, tựa như đi vào huyễn trận... Nhưng thiếu sót cũng hết sức rõ ràng, thứ nhất, hoạt động quá mức tận lực, tiên nữ, sở dĩ để cho người ta kinh diễm, cũng không phải nàng thi triển ra dáng người xinh đẹp, mà là nhất cử nhất động, một cái nhăn mày một nụ cười, đều mang mùi vị xuất trần thoát tục, là thoát ly trần tục, mà không phải phong trần. Thứ hai, tinh thần công kích quá mức tận lực, như vậy rất dễ dàng gây nên cường giả chống cự, không dễ dàng xâm nhập nội tâm...

Trương Huyền một hơi nói ra mười bảy cái thiếu hụt, dừng lại một chút, nói tiếp:

- Nói như thế nào đây... Vừa rồi ngươi múa, ảnh hưởng với ta chính là... Thiếu hụt quá nhiều, thực tế nhìn không được, có chút buồn nôn, ngươi cũng biết, ta là người chủ nghĩa hoàn mỹ...

- Ngươi...

Hồ Yêu Yêu hộc máu.

Hoàn mỹ chủ nghĩa, hoàn mỹ muội muội ngươi ah!

Dáng múa của ta thướt tha như thế, không bị cám dỗ ngược lại cũng thôi... Còn buồn nôn muốn ói... Nước mắt ào ào, Hồ Yêu Yêu chỉ cảm thấy cuộc đời Kinh Hồng sư của mình u ám không ánh sáng.

Người ta nhìn khiêu vũ, là hưởng thụ, ngươi nhìn khiêu vũ, là thiếu hụt... Còn có thể vui vẻ chơi đùa hay không?

- Đừng nản chí, đây là ta vừa rồi tiến hành sửa lại, học tập cho giỏi mà nói, hắn có thể tiến bộ lần nữa, nếu như vậy, với ta mà nói... Hắn là sẽ không khó chịu như vậy!

Vẻ mặt Trương Huyền thành thật.

- ...

Hồ Yêu Yêu xoa mi tâm, tâm thật mệt.

May mắn cùng hắn chỉ là bằng hữu, nếu thật là tình lữ, IQ thấp như vậy, một ngày tâm tắc rất nhiều lần, còn không bằng tự sát a.

Hồ Yêu Yêu tràn đầy buồn bực, ghi nhớ thiếu hụt cùng phương pháp sửa lại mà đối phương nói ở trong lòng.

Cẩn thận lĩnh ngộ, càng nghĩ càng cảm thấy nói không sai, lời ít mà ý nhiều, nhắm thẳng vào hạch tâm, thân thể không tự chủ được đung đưa, lần nữa nhảy Linh Lung Phi Thiên Vũ.

Tốc độ càng lúc càng nhanh, hoạt động càng ngày càng u nhã.

Ầm ầm!

Không biết qua bao lâu, chân khí trong cơ thể đột nhiên sôi trào, tu vi giam cầm ở Thánh Vực cửu trọng, vậy mà trong nháy mắt đột phá, đạt đến Kiến Thần Bất Hoại cảnh.

- Ta đột phá?

Thân thể mềm mại cứng đờ, lần nữa nhìn về phía thanh niên cách đó không xa, ánh mắt phức tạp.

Cái tên này, liếc mắt nhìn ra nhiều thiếu hụt như vậy, sau khi sửa lại, liền có thể tiến bộ... xem ra trong mắt hắn, vô dụng cũng là lựa chọn không tệ! Chí ít có thể được chỉ điểm.

Quên đi, vô dụng liền vô dụng, theo ở phía sau kiếm chỉ điểm là được, hữu dụng như vậy làm gì... Trong nháy mắt, Hồ Yêu Yêu lần nữa dấy lên đấu chí.

Kỳ ngộ của Hưng Mộng kiếm thánh

dtv-ebook.com

- Tốt rồi, đi nhanh một chút đi!

Hồ Yêu Yêu đột phá, Trương Huyền nằm trong dự liệu, chỉ cần đối phương khiêm tốn tiếp nhận chỉ điểm, hoàn toàn có thể để cho nàng đột phá nghi ngờ nhân sinh.

Đây chính là năng lực của hắn, khiêm tốn mà nội liễm.

- Ừm!

Biết đối phương có chuyện lo lắng, Hồ Yêu Yêu không nói thêm lời, vừa đi theo đằng sau, vừa củng cố tu vi vừa mới đột phá.

Quyết định phương hướng miếu thờ, Trương Huyền đi thẳng về phía trước.

Kiến trúc hùng vĩ, huyền phù ở bầu trời phương xa, như ẩn như hiện, tốc độ hai người cực nhanh, bay lượn chạy tới.

Vốn cho rằng một đường sẽ vô cùng nguy hiểm, không nghĩ tới an toàn để cho người ta khiếp sợ.

Đừng nói Dị Linh tộc, ngay cả Thánh thú cũng không thấy.

Hơn mười phút sau, một kiến trúc hùng vĩ xuất hiện ở trước mắt, ngay phía trên có bảng hiệu ghi Đại Thành điện!

- Hắn là một trong sáu đại cung điện của Khổng miếu!

Trong lòng Trương Huyền hơi động.

Khổng miếu có sáu cung điện, đối ứng sáu truyền thế thiên phù, điểm ấy hắn đã sớm biết, cái Đại Thành điện này, hắn chính là một trong số đó.

Trước cửa đại điện, mây mù lượn lờ, thấy không rõ lắm, có điều có thể thấy được đại môn khóa chặt, còn không người tiến vào bên trong.

Nhìn quanh hai bên, bốn tòa lầu các phân tán ở bốn phía, phân biệt viết Xuân Noãn, Hạ Táo, Thu Sảng, Đông Hàn.

- Cái kia chính là Xuân Noãn lâu?

Nhìn rõ ràng chữ Xuân Noãn, Trương Huyền mang theo Hồ Yêu Yêu vội vàng đi vào.

Cái lầu các này, không tính quá lớn, vừa tiến vào trong đó, liền thấy không ít người đứng ở bên trong, có trang phục Danh Sư, có thì là gia tộc và tán tu, đại khái hơn ba mươi người, tu vi thấp nhất cũng đạt đến Thánh Vực cửu trọng.

- Tộc trưởng...

Thấy hắn đi vào, vài bóng người tới đón.

Trương Huyền nhận ra được, mấy vị Thái Thượng trưởng lão trong tộc. Lúc trước một mực bế quan, hai ngày trước vừa tới Khúc Phụ. Lúc này Trương Huyền đã xóa ngụy trang, khôi phục dung mạo của mình.

- Huyền nhi, ngươi đã đến...

Vừa định hỏi thăm cha mẹ ở đâu, liền nghe thanh âm vang lên, vợ chồng Hưng Mộng kiếm thánh tới trước mặt. Thấy bọn họ không bị tổn thương, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, đồng thời sửng sốt:

- Thực lực của các ngươi... Làm sao tiến bộ nhanh như vậy?

Trước khi đi vào Khổng miếu, hai người này chỉ là Bất Hủ cảnh sơ kỳ, ngắn ngủi mấy canh giờ không thấy, vậy mà đã đạt đến Bất Hủ cảnh đại viên mãn, chân chính đứng ở cao nhất của đại lục!

- Chúng ta đạt được cơ duyên...

Hưng kiếm thánh cười cười, giải thích một phen.

Nghe xong giải thích, vẻ mặt Trương Huyền im lặng.

Vận may của cha mẹ mình, so với hắn tốt hơn quá nhiều, vừa xuất hiện là đến nơi này, cũng không đi vào thế giới băng tuyết.

Linh khí cùng sư phong ở nơi này, so với thế giới rừng rậm càng thêm nồng đậm, hơn nữa vừa tới đâu đâu cũng có bảo vật, thu những thứ này, lại thêm tâm cảnh đạt đến 29. 9, tu luyện tự nhiên một ngày ngàn dặm.

- Hơn nữa, chúng ta cũng không phải tu luyện mấy canh giờ, mà là... ba tháng!

Thấy hắn khó tin, Mộng kiếm thánh mỉm cười.

- Ba tháng?

Trương Huyền sửng sốt.

Khổng miếu mở ra, tính toán đâu ra đấy, chẳng qua năm sáu canh giờ, làm sao sẽ thời gian dài như vậy?

- Đúng vậy, ta và cha ngươi trong lúc vô tình bước vào một chỗ thời gian tăng tốc, nơi đó tốc độ thời gian trôi qua nhanh hơn nhiều, thoạt nhìn ngắn ngủi mấy canh giờ, trên thực tế đã tu luyện rất lâu!

Mộng kiếm thánh giải thích.

- Cái này...

Con mắt Trương Huyền trợn tròn.

Cái vận khí này quá nghịch thiên đi!

Vừa truyền tống liền đến nơi đây không nói, còn có thể bước vào chỗ thời gian tăng tốc... mình làm sao thê thảm như thế?

- Chỗ kia ở đâu? Còn có thể tìm tới không?

Trương Huyền nhịn không được nhìn qua.

Nếu như có thể tìm tới, hắn cũng nhịn không được muốn đi qua tu luyện một đoạn thời gian, trước tiên tăng thực lực lên lại nói.

- Hắn là không tìm thấy, là chúng ta được cơ duyên, đợi tu luyện hoàn tất liền biến mất, cũng không thấy nữa... Thật ra thì không cần cái này, ngươi cũng tu luyện rất nhanh...

Mộng kiếm thánh an ủi một câu.

- Được rồi!

Trương Huyền xoa xoa mi tâm.

Người so với người tức chết người, hắn từ trước tới nay lấy tu luyện nhanh chóng tự xưng, kết quả thời gian dài như vậy, vẫn là Kim Thân cảnh đỉnh phong, một chút tiến bộ cũng không có... Trương Huyền buồn bực, lần nữa nhìn lại:

- Ta bị Khổng miếu thả ra ánh sáng bao phủ, sau đó liền tiến vào một thế giới rừng rậm, tại sao các ngươi lại đi thẳng tới nơi này? Hơn nữa... Các ngươi không có tách ra?

Hắn đi vào thế giới rừng rậm, hơn nữa ai cũng tìm không thấy, bằng hữu quen thuộc một cái cũng không nhìn thấy, vì sao cha mẹ có thể trực tiếp xuất hiện ở đây, hơn nữa nghe khẩu khí còn không chia lìa?

- Có lẽ liên quan đến truyền thế thiên phù a!

Hưng kiếm thánh giải thích nói:

- Thời điểm Khổng miếu mở ra, ta và mẫu thân ngươi, cùng mấy vị Thái Thượng trưởng lão đang nghiên cứu tiên tổ lưu lại thiên phù, sau đó liền đến nơi này... Ta có thể cảm nhận được, cái thiên phù kia cùng phân điện này có liên hệ chặt chẽ không thể tách rời.

- Thiên phù?

Trương Huyền cúi đầu nhìn lại, quả nhiên thấy phù lục trong tay Hưng kiếm thánh tản mát ra quang mang ôn nhuận, cùng khí tức trên Đại Thành điện hòa làm một thể, có liên hệ đặc thù.

- Cái thiên phù này đáng tin cậy như vậy, của ta làm sao không có tác dụng a?

Vẻ mặt Trương Huyền buồn bực.

Hắn đạt được truyền thế mẫu phù, cũng chính là Tiểu Phù Phù, tình huống bình thường không nên trực tiếp đưa bản thân đến chủ điện sao?

Hiện tại chủ điện ở đâu, cái bóng cũng không thấy, còn bị ném tới thế giới rừng rậm, thế giới sa mạc, thế giới băng tuyết... thám hiểm, mấu chốt phương hướng cũng không tìm được... Sớm biết vô dụng như vậy, đã trực tiếp ném đi rồi!

- Phù lục cùng Đại Thành điện có liên hệ, vì sao các ngươi không đi vào?

Trương Huyền dứt bỏ buồn bực hỏi.

Đã đến địa điểm, lại có phù lục, vì sao không đi vào?

- Hắn là thời cơ chưa tới...

Hưng kiếm thánh gật đầu:

- Bất quá theo ta quan sát, hắn là một hai canh giờ nữa sẽ mở ra!

Thông qua cửa sổ, Trương Huyền nhìn Đại Thành điện cách đó không xa, quả nhiên thấy cánh cửa khổng lồ sừng sững không động đậy, tản

mát ra khí tức người lạ chớ vào.

Tuy truyền thế thiên phù có liên hệ, nhưng còn không có đạt tới tình trạng hoàn mỹ phù hợp.

- Các ngươi nói... Có tung tích của Triệu Nhã, nàng ở đâu?

Trương Huyền tiếp tục hỏi.

Đệ tử này, lúc trước bị người bắt đi, ngay cả một chút tin tức cũng không có đạt được, trong lòng sớm đã nóng như lửa đốt.

- Nàng ở...

Hưng kiếm thánh vừa định trả lời, liền cảm thấy một tiếng nổ thật to vang lên, ngay sau đó lầu các không ngừng lay động.

- Bọn họ lại tới...

Hưng kiếm thánh đứng dậy, híp mắt lại.

- Ai tới?

Trương Huyền sững sờ.

- Dị Linh tộc, bọn họ biết trong tay phụ thân ngươi có truyền thế thiên phù, thường cách một đoạn thời gian sẽ tới khiêu chiến!

Mộng kiếm thánh giải thích.

Trương Huyền nhìn xuống dưới, quả nhiên thấy một Dị Linh tộc đứng ở trước lầu các, tay cầm vũ khí, mang theo sát khí, thanh âm như chuông lớn.

- Hưng kiếm thánh, tại hạ Bột Nguyên, có dám xuống đánh một trận không?

Trương Huyền xuất chiến

dtv-ebook.com

- Khiêu chiến?

Trương Huyền nhíu mày, hơi không hiểu:

- Dị Linh tộc dám như thế quang minh chính đại đi ra, hơn nữa... Còn thủ quy củ như vậy?

Ở trong ấn tượng của hắn, Dị Linh tộc ưa thích sát lục, không có bất kỳ quy củ gì đáng nói, hiện tại chạy tới khiêu chiến, kỳ lạ không nói ra được.

Càng quan trọng là, Xuân Noãn lâu có nhiều Danh Sư như vậy... Danh Sư cùng Dị Linh tộc mâu thuẫn kéo dài vài vạn năm, hai bên đều có vô số thân hữu chết ở trong tay đối phương, một thân một mình xuất hiện, thật không sợ bị loạn đao chém chết?

- Không phải chúng ta thủ quy củ mà là không thể không thủ!

Hưng kiếm thánh cười khổ.

- Không thể không thủ? Chẳng lẽ nơi này có Cổ Thánh?

Đồng tử Trương Huyền co rụt, híp mắt lại.

Có thể để cho Bất Hủ cảnh viên mãn tuân thủ quy định, trừ Cổ Thánh, thì nghĩ không ra người nào tới.

- Không sai, nơi này có Cổ Thánh, vị Cổ Thánh kia của Trương gia chúng ta cũng tới... Hai bên đều có kiêng kị, nên lập ra ước định, có mâu thuẫn, công bằng quyết đấu giải quyết, không cho phép đồ sát... Nếu không đã sớm loạn chiến, nào có an bình như hiện tại.

Hưng kiếm thánh giải thích.

Trương Huyền thở ra một hơi.

Khó trách trên đường đi không có gặp được bất kỳ nguy hiểm nào, chắc cũng là hai bên tuân thủ quy định.

Nếu không, phân điện còn chưa mở ra, bên này liền giết đến hừng hực khí thế, bảo vật chân chính xuất hiện, ai cũng không chiếm được.

Thời khắc này Cổ Thánh tựa như vũ khí hạt nhân, hai bên đều có, ai cũng không dám vượt quá, một khi một phương không còn, cán cân sẽ lập tức nghiêng, không còn an bình hiện tại.

- Ừm, đối phương khiêu chiến ta, là muốn lấy được truyền thế thiên phù của chúng ta, hoặc là theo phía sau chúng ta đi vào Khổng miếu!

Hưng kiếm thánh nhẹ nhàng cười một tiếng, một thanh trường kiếm xuất hiện ở trong lòng bàn tay:

- Bất quá ta há có thể để hắn toại nguyện!

- Cha chậm đã!

Thấy hắn muốn xuống lầu, Trương Huyền cũng đứng dậy:

- Để hài nhi chơi với hắn một chút!

- Ngươi?

Hưng kiếm thánh sững sờ.

- Không sai, tuy thực lực của ta là Kim Thân cảnh, nhưng đối phương muốn vượt qua, còn không có dễ dàng như vậy, hơn nữa đến nơi này, mặc dù cơ duyên không bằng cha mẹ, nhưng cũng có một ít, vừa vặn thực hiện một chút...

Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng, ánh mắt lộ ra tràn đầy tự tin. Trăm thiện hiếu đứng đầu, thân làm con, đối phương khiêu chiến phụ thân, tuyệt đối không thể ngồi yên không lý đến.

- Cũng được!

Hưng kiếm thánh gật đầu.

Đứa con trai này của hắn, tuy chỉ có hai mươi tuổi, nhưng thủ đoạn nhiều, ngay cả Danh Sư đường cũng kiêng kị ba phần, bản thân lên chưa hẳn có thể thắng qua Bột Nguyên, nhưng hắn ra tay, đối phương khẳng định không chống lại được.

Thấy hắn đồng ý, thân thể Trương Huyền nhoáng một cái, bay ra ngoài, rơi vào trước Dị Linh tộc kia:

- Tại hạ Trương Huyền, muốn khiêu chiến cha ta, trước qua cửa này của ta đã!

- Ngươi có thể làm chủ?

Bột Nguyên dường như không nhận ra Trương Huyền, thấy chỉ là một thanh niên hai mươi tuổi, khóe miệng nâng lên:

- Thua, phải giao ra truyền thế thiên phù!

- Đương nhiên có thể làm chủ!

Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng, gật đầu:

- Ta thua, có thể giao ra thiên phù, nhưng nếu thắng thì sao?

- Cái áo giáp này là Đại Thánh chí bảo, thua, xem như đền bù!

Bàn tay lớn vồ một cái, một cái áo giáp bay ra phía trước, Bột Nguyên khẽ nói.

- Một Đại Thánh chí bảo, liền muốn đổi truyền thế thiên phù? Đây là công bằng của ngươi?

Trương Huyền nhíu mày.

Truyền thế thiên phù, coi như người của Chư Tử bách gia tới, cũng lấy ra Cổ Thánh chí bảo, một bảo vật Đại Thánh cấp liền muốn đổi... Lừa gạt ai đây?

- Vậy ngươi muốn cái gì?

Bột Nguyên cau mày.

Lúc trước bọn họ cũng giao đấu qua như vậy, tuy tộc nhân thua, nhưng Hưng kiếm thánh không có ý kiến, làm sao đến vị trước mắt này, ngược lại cảm thấy không công bằng?

- Ba kiện Đại Thánh chí bảo!

Trương Huyền cười nhạt.

- Ba kiện?

Bột Nguyên híp mắt lại:

- Ngươi nằm mơ!

- Không nguyện ý liền thôi, chúng ta cũng không rảnh cùng ngươi chơi đùa lung tung! Nắm giữ truyền thế thiên phù, liền có cơ hội đi vào Khổng miếu, tuy là phân điện, không có Xuân Thu đại điển, nhưng mặc kệ cái gì, chỉ cần là Khổng sư lưu lại, nhất định sẽ không đơn giản! Ngươi cần phải suy nghĩ kỹ, đừng nói ta không cho cơ hội... Không đồng ý, sớm làm ra quyết định, ta đi về nghỉ ngơi!

Trương Huyền duỗi lưng một cái, đi đến lầu các.

- Cái này...

Bột Nguyên im lặng.

Ba Đại Thánh chí bảo, tuy rất trân quý, nhưng so với đi vào Khổng miếu, còn kém rất lớn.

- Ngươi chờ, ta trở về thương nghị một chút!

Nói xong Bột Nguyên xoay người, đi đến một lầu các khác, phía trên viết hai chữ Hạ Táo, thời gian không dài, lần nữa trở về:

- Ta đồng ý!

Nói xong, bàn tay run lên, ba kiện Đại Thánh chí bảo huyền phù ở cách đó không xa. Hưng kiếm thánh liền đi tới, truyền thế thiên phù lơ lửng ở giữa không trung.

- Bắt đầu đi! Ta không tin ngươi một tiểu tử hai mươi tuổi, có thể còn mạnh hơn ta!

Tiền đặt cược xuất hiện, Bột Nguyên lại không nói nhảm, trường kiếm run lên, phát ra thanh âm ô ô.

- Trước không vội, trước khi bắt đầu, ta muốn hỏi rõ ràng quy củ!

Trương Huyền nói.

- Quy củ?

- Không sai, chúng ta tỷ thí, có phải tỷ thí công bằng hay không?

- Đương nhiên!

Bột Nguyên gật đầu.

- Nếu công bằng quyết đấu, ta là Trận Pháp sư mà nói, có thể sử dụng Trận Pháp hay không, nếu là Thuần Thú sư, có thể mượn dùng thú sủng hay không?

Trương Huyền nói.

- Tự nhiên có thể!

Bột Nguyên khẽ nói.

Trận Pháp sư sắp đặt Trận Pháp, Thuần Thú sư nắm giữ thú sủng, đây đều là thực lực của bọn hắn, xem như hắn cũng không thể bác bỏ.

- Như vậy liền dễ làm...

Nghe đối phương đồng ý, ngón tay Trương Huyền chỉ chỉ:

- Các thú sủng, đi ra đánh hắn một trận!

Rầm!

Tiếng nói kết thúc, năm Thánh thú vương giả bất ngờ xuất hiện ở trước mắt, bao bọc vây quanh Bột Nguyên, trên người khuấy động khí tức muốn xé rách không gian.

- ...

Đây là thú sủng của ngươi?

Thân thể Bột Nguyên nhoáng một cái, suýt chút nữa khóc.

Hưng kiếm thánh, Mộng kiếm thánh, cùng rất nhiều Danh Sư trong Xuân Noãn lâu, cũng từng người trợn to hai mắt, trên mặt tất cả đều phát điên. Năm thú sủng Bất Hủ cảnh đại viên mãn... Đây là cơ duyên nhỏ ngươi nói? Đây là cơ duyên nhỏ, còn có lớn hơn ư?

- Đúng vậy, ta là Thuần Thú sư, có thể sử dụng thú sủng, nhanh động thủ đi, ngươi đánh thú sủng của ta, thú sủng ta đánh ngươi... cực kỳ công bằng!

Trương Huyền gật đầu.

- ...

Bột Nguyên hộc máu.

Công bằng em gái ngươi ah!

Loại cấp bậc Thánh thú này, đánh như thế nào?

- Ngươi không động thủ, ta liền động thủ!

Thấy tên này lại không còn khí thế như vừa rồi, bàn tay Trương Huyền run lên, phát ra mệnh lệnh:

- Lên!

Rống! Rống! Rống! Rống! Rống!

Năm con Thánh thú đồng loạt lao đến.

Năm con này, thân có huyết mạch Thượng Cổ Thần thú, càng là vương giả của thế giới rừng rậm, trải qua vô số lần chiến đấu, tuy thực lực của Bột Nguyên không yếu, nhưng đối diện với mấy cái này, một con cũng thắng không nổi, chớ nói chi là nhiều như vậy.

Mấy hơi thở sau, liền bị đánh hoàn toàn thay đổi, xương cốt cả người đứt mất mười mấy nơi, khắp khuôn mặt là máu tươi.

- Ta nhận thua...

Thấy lại không đầu hàng, sẽ chết rất thê thảm, Bột Nguyên vội vàng hô lên.

- Cái này còn tạm được...

Trương Huyền gật đầu, vẻ mặt thoả mãn thu ba kiện Đại Thánh chí bảo vào nhẫn, lần nữa nhìn lại:

- Các ngươi còn có ai muốn khiêu chiến không? Trương Huyền ta vui lòng tiếp... Nếu như không có, ta khiêu chiến tất cả Dị Linh tộc ở đây, các ngươi có dám nghênh chiến không?

Rễ cây lập công

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

- Ngươi láo xược!

- Thật sự là ăn nói ngông cuồng, không biết trời cao đất rộng!

- Vô tri, chẳng lẽ còn thật sự cho rằng, thuần phục vài con Thánh thú liền vô địch thiên hạ?

Lúc hai người chiến đấu, từ Hạ Táo lâu đi ra không ít Dị Linh tộc, giờ phút này nghe nói như thế, tất cả đều tức đến khuôn mặt phát xanh, lên tiếng hét lớn.

Đám người này, chừng hơn ba mươi vị, thực lực tương đương Bột Nguyên cũng có sáu cái nhiều, Trương Huyền trước mắt này, coi như thuần phục năm Thánh thú Bất Hủ cảnh đại viên mãn, muốn một người vượt qua bọn họ, không thể nghi ngờ là nằm mơ.

- Cãi lộn vô dụng, dám ứng chiến, liền lấy ra bảo vật làm tiền đặt cược, ta cũng lấy thiên phù xem như cá cược... Thực lực là so ra, không phải mắng ra!

Trương Huyền thản nhiên nói.

Rất nhiều Dị Linh tộc, tất cả đều tức đến sắc mặt phát xanh. Đối phương nói không sai, thực lực là so ra, ở đây nói nhiều hơn nữa cũng vô dụng.

- Cho các ngươi mười phút thời gian cân nhắc, ta trước đi ngủ một giấc, so hay không so, tùy thời phụng bồi!

Không thèm để ý đối phương, Trương Huyền lần nữa duỗi lưng một cái, quay trở về.

- Tộc trưởng quá lợi hại...

- Một người đè nhiều Dị Linh tộc nói không ra lời như vậy, đây mới là khí độ của Danh Sư nên có!

Rất nhiều tu luyện giả trong Xuân Noãn lâu lần nữa nhìn tới, từng cái tràn đầy bội phục.

Tuy có Cổ Thánh tọa trấn, đối phương không dám làm gì nhóm người mình, nhưng thế lực Dị Linh tộc ở đây rõ ràng mạnh hơn nhân tộc, vì lẽ đó bọn họ đều là bị động tiếp nhận khiêu chiến, nghĩ không ra vị tộc trưởng này, vừa xuất hiện liền biểu hiện ra thực lực nghiền ép.

- Trương Huyền đúng không, tại hạ Bột Phong, nguyện ý đánh với ngươi một trận!

Còn không có đi trở về Xuân Noãn lâu, một Dị Linh tộc đi ra, chính là một trong sáu vị Bất Hủ cảnh đại viên mãn còn lại.

- Tiền đánh cược là cái gì?

Thấy có người đưa đồ ăn, vẻ mặt Trương Huyền vui vẻ.

- Ta chỉ có một kiện Đại Thánh chí bảo! Thua có thể cho ngươi, thắng, ta cũng không cần truyền thế thiên phù, chỉ cần ba danh ngạch theo vào Đại Thành điện!

Bột Phong nói.

- Danh ngạch?

Trương Huyền hơi nghi hoặc.

- Một cái truyền thế thiên phù, có thể kéo mười người đi vào Đại Thành điện, đây cũng là ta đi tới nơi này mới biết...

Hưng kiếm thánh nói.

- Ah!

Trương Huyền gật đầu:

- Phân ngươi ba cái cũng không sao, ta đồng ý!

Phân cho đối phương ba cái không có gì, cùng lắm thì sau khi đi vào Đại Thành điện, nghĩ biện pháp giết là được.

Cổ Thánh không vào Khổng miếu được, liền không có năng lực can thiệp tình huống bên trong, chết mấy người, cực kỳ bình thường.

- Năm con Thánh thú này, mặc dù là thú sủng của ngươi, nhưng để bọn chúng vây công, không thể hiển lộ rõ ràng thực lực cá nhân, ta khiêu chiến là ngươi, không phải Thánh thú, thân là Danh Sư, có dám vứt bỏ thú sủng đánh với ta một trận hay không?

Thấy hắn đồng ý, Bột Phong khẽ nói.

- Ngươi ý tứ là không cho ta sử dụng thú sủng?

Trương Huyền mỉm cười nhìn qua.

- Không sai, có dám không dựa vào Thánh thú, chỉ bằng vào thực lực của mình cùng ta chiến đấu một trận hay không, thật muốn như vậy, thua, ta cũng vui lòng phục tùng!

Bột Phong nói.

- Để ta không dùng thú sủng cũng được, nhưng phải thêm một cái Đại Thánh chí bảo!

Trương Huyền nói.

- Lại thêm một cái?

Bột Phong nhíu mày, chần chờ một chút, cổ tay khẽ đảo, một viên linh thạch màu huyết hồng xuất hiện ở phía trước:

- Đại Thánh chí bảo, ta đã không còn, có điều viên Thánh Huyết Linh Thạch này, là tinh huyết của Thánh thú Bất Hủ cảnh đại viên mãn tẩm bổ thành, ẩn chứa toàn bộ lực lượng của loại cường giả này, dùng để tu luyện, linh khí nồng đậm, mặc dù so ra kém Đại Thánh chí bảo, nhưng cũng không kém quá nhiều, ngươi nhìn có thể thay thế hay không?

Trương Huyền nhìn sang, quả nhiên cảm nhận được trên tảng đá tản ra linh khí nồng nặc, giống như thực chất. Dùng để tu luyện, quả thực có thể nhanh chóng tiến bộ, đối với hắn có trợ giúp không nhỏ.

- Thành giao!

Trương Huyền liền vội vàng gật đầu.

Đại Thánh chí bảo, nói thật, hắn có rất nhiều, nhiều hơn nữa cũng vô dụng, thật muốn nói tác dụng, khả năng còn không bằng khối linh thạch này.

- Vậy thì bắt đầu, Cổ Thánh nhân tộc các ngươi, cùng Cổ Thánh tộc ta có thể làm chứng, lần tỷ đấu này, không thể sử dụng thú sủng!

Bột Phong còn có chút không yên lòng, cất cao giọng nói.

Tuy không biết Cổ Thánh trốn ở nơi nào, nhưng nói như vậy, tương đương với lập xuống quy củ, bất kỳ người nào cũng không dám vi phạm.

- Yên tâm, đã đồng ý ngươi, tự nhiên sẽ không dùng!

Bàn tay trảo một cái, thu rất nhiều Thánh thú vào không gian gấp, vẻ mặt Trương Huyền bình tĩnh.

- Ta tin tưởng Danh Sư sẽ nhất ngôn cửu đỉnh!

Bột Phong gật đầu, tiến về phía trước một bước, hít sâu một hơi, binh khí trong tay thả ra hào quang chói sáng.

Là một chuôi Hàn Nguyệt câu, đạt đến Đại Thánh cấp, trong vũ khí cá cược chính là cái này.

- Tộc trưởng, cẩn thận...

Thấy Bất Hủ cảnh viên mãn cường giả lấy ra vũ khí Đại Thánh cấp, một vị Thái Thượng trưởng lão có chút lo lắng hô lên.

Vị tộc trưởng này không sử dụng Thánh thú mà nói, cũng chỉ là Kim Thân cảnh đỉnh phong, cùng đối phương chênh lệch hai đại cấp bậc. Thực lực chênh lệch lớn như thế, thật sự có thể chiến thắng sao?

- Ha ha!

Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng đi tới, một cái rễ cây xuất hiện ở trong lòng bàn tay:

- Yên tâm, ta nói không dùng Thánh thú thì sẽ không dùng, bất quá ta không có Đại Thánh chí bảo quá lợi hại, cái rễ cây này, là trong lúc vô tình lấy được, trình độ cứng cáp không tệ, hắn là có thể sử dụng chứ!

- Rễ cây?

Xác định trong tay đối phương đích thật là rễ cây, lúc này Bột Phong mới gật đầu:

- Đương nhiên có thể!

Chỉ cần không sử dụng thú sủng, coi như đối phương sử dụng Đại Thánh chí bảo, đối với hắn mà nói ảnh hưởng cũng không lớn, huống chi chỉ là rễ cây thoạt nhìn không có gì đặc thù.

- Vậy là tốt rồi... Tiểu Căn Căn, phía dưới liền dựa vào ngươi!

Trương Huyền gật đầu, tiện tay ném đi.

- Vâng!

Trong rễ cây lập tức tản mát ra một đạo ý niệm, đi tới bầu trời trên đầu Bột Phong.

- Giả thần giả quỷ!

Không nghĩ tới một cái rễ cây còn có thể nói chuyện, con mắt lập tức híp lại, Hàn Nguyệt câu trong tay Bột Phong nhẹ nhàng run lên, nhất thời đâm tới.

Tê lạp!

Không gian rung chuyển. Bất Hủ cảnh đại viên mãn phối hợp Đại Thánh chí bảo lợi hại, thi triển ra lực lượng khiến người ta run sợ.

Hô!

Hàn Nguyệt câu còn chưa tới trước mặt rễ cây, liền cảm thấy không gian trước mắt lay động, sau một khắc, giống như rơi vào trong sa mạc, ngay sau đó một gốc đại thụ che trời xuất hiện ở trước mắt, gió nhẹ phiêu động, từng mảnh từng mảnh lông tơ như hoa tuyết, bao phủ hắn ở bên trong.

- Đây là cái gì?

Đồng tử của Bột Phong co rụt lại, không khỏi la lên, cảm thấy lông tơ bay vào cổ họng. Ngay sau đó, thân thể cứng đờ, giống như bị giam cầm một nửa, không thể động đậy.

- Xảy ra chuyện gì?

- Đây là vũ khí gì?

Không nghĩ tới cái rễ cây này trực tiếp làm ra một mảng lớn sa mạc, tất cả mọi người đều có chút choáng váng, phản ứng không kịp.

- Bột Phong, hắn là ảo giác, nghĩ biện pháp phá vỡ là được...

Trong Dị Linh tộc, một vị cường giả hô.

- Được...

Bột Phong giãy dụa hô một câu, thanh âm còn không có kết thúc, toàn thân đột nhiên co lại.

Rầm rầm!

Trong nháy mắt biến thành một đống cát vàng, vung xuống đất, không có lưu lại một chút dấu vết.

Bốn phía lặng ngắt như tờ.

Cổ Thánh xuất hiện

dtv-ebook.com

Hô!

Rễ cây nhẹ nhàng nhoáng một cái, cát vàng biến mất, bốn phía lần nữa khôi phục, hình như chuyện lúc trước phát sinh ở trong mộng cảnh.

Chỉ bất quá, Bột Phong lại hoàn toàn biến mất, cũng tìm không được nữa.

- Bột Phong chết rồi?

- Khí tức linh hồn của hắn không còn, thân thể biến thành cát vàng? Cái này... Làm sao có thể?

- Xảy ra chuyện gì?

Rất nhiều Dị Linh tộc, tất cả đều run lên.

Tuy tận mắt thấy, vẫn như cũ khó tin.

Thực lực của Bột Phong, đơn đả độc đấu, ở trong bọn họ tuyệt đối là cao nhất, loại thực lực này, vừa đối mặt liền biến thành cát vàng, ngay cả năng lực phản ứng cũng không có...

Cái rễ cây này, đến cùng là cái gì?

Làm sao sẽ khủng bố như thế?

Không chỉ mọi người biểu tình như vậy, Hưng Mộng kiếm thánh cùng rất nhiều Danh Sư cũng choáng váng.

Vốn cho rằng Trương Huyền không sử dụng Thánh thú, chiến đấu sẽ trở nên cực kỳ khó khăn, nằm mơ cũng không ngờ tới, tốc độ càng nhanh!

Không đến hai cái hô hấp liền kết thúc, hơn nữa lấy Bột Phong triệt để tử vong kết thúc!

- Huyền nhi, đây là...

Mộng kiếm thánh nhìn lại.

- Không có gì, đây cũng là tiểu cơ duyên ta mới vừa nói! Một lần tình cờ thuần phục mà thôi!

Trương Huyền cười cười.

Cái rễ cây này, thoạt nhìn kinh khủng, trên thực tế chỉ cần phong bế khí tức, không cho lông tơ đi vào trong cơ thể, thì không thể làm gì, sức chiến đấu chân chính vẫn không hơn năm đại Thánh thú.

- ...

Mộng kiếm thánh ngực khó chịu.

Tiểu cơ duyên?

Năm Thánh thú Bất Hủ cảnh đại viên mãn, một cái rễ cây có thể tuỳ tiện chém giết Bất Hủ cảnh đại viên mãn... Đây đều là tiểu cơ duyên, bọn họ gọi là cái gì? Cái gì cũng không tính a!

- Trở về!

Bàn tay run lên, rễ cây đi tới trước mặt, bị Trương Huyền thu vào không gian gấp, ngay sau đó lại vồ một cái. Vừa rồi Thánh Huyết Linh Thạch cùng Hàn Nguyệt cũng bay tới:

- Đây là ta đánh cược chiến thắng, không khách khí...

Nói xong, cũng mặc kệ biểu lộ của mọi người như thế nào, trực tiếp thu vào nhẫn.

Ầm ầm!

Vừa cất kỹ đồ vật, liền cảm thấy một cỗ khí tức để cho người ta hoảng sợ bỗng nhiên lan ra đến, tựa như bão cập bờ, mặt đất xuất hiện rạn nứt, bốn tòa lầu các xuân, hạ, thu, đông cũng không ngừng lay động, hình như không chịu nổi uy áp.

- Đây là... Cổ Thánh!

Đồng tử Trương Huyền co rụt, vội vàng ngẩng đầu nhìn lại.

Chỉ thấy áp lực bốn phương tám hướng, căn bản tìm không rõ ràng từ đâu mà tới.

- Cái rễ cây này, mặc dù không phải Thánh thú, nhưng cũng có ý thức sinh mệnh, xem như thú sủng, cái này cũng được cho công bằng quyết đấu?

Rầm!

Một âm thanh vang lên, ngay sau đó Trương Huyền cảm thấy trên người căng thẳng, dường như bị ý niệm khóa chặt, một cỗ lực lượng áp bức tới, muốn nghiền ép hắn chết.

Kẽo kẹt! Kẽo kẹt!

Xương cốt cả người giòn vang, trên đầu ứa ra mồ hôi lạnh.

Hiển nhiên việc làm vừa rồi có chút làm trái quy tắc, Cổ Thánh đối phương không nhẫn nại được.

- Dục lão quỷ, vừa rồi hậu bối của ta chuyên môn hỏi thăm, có thể sử dụng rễ cây hay không, người của ngươi đồng ý mới dùng, làm sao, thua

không muốn nhận nợ? Không nhận nợ cũng được, vậy chúng ta liền tranh đấu một hồi!

Ầm!

Ngay thời điểm Trương Huyền không kiên trì nổi, một thanh âm vang lên, ngay sau đó, một cỗ lực lượng tựa như gió xuân vuốt ve đến, áp lực trên người biến mất.

Hai cường giả siêu cấp đối đầu, không gian bốn phía phát ra thanh âm giống như dòng nước va chạm nham thạch, bất cứ lúc nào cũng sẽ rạn nứt.

- Cổ Thánh Trương gia?

Trong lòng Trương Huyền hơi động, biết thân phận của người này, không khỏi thở phào nhẹ nhõm. Xem bộ dáng là vị lão tổ Trương gia xuất thủ.

- Hắn chỉ nói rễ cây cứng rắn, không nói có thể giết người...

Thanh âm của Dục lão quỷ vang lên.

- Đã tỷ thí, thì phải có giác ngộ bị giết, rễ cây có thể giết người, chẳng lẽ Hàn Nguyệt câu không thể giết người?

Trương gia lão tổ hừ lạnh:

- Thua thì thua, không thua nổi mà nói, thì như rùa đen nấp đi, lại nói nhảm, tin lão tử coi như liều mạng bị thương, cũng bắt ngươi tới, bóp nát trứng của ngươi hay không?

- Ngươi...

Dục lão quỷ tức đến run rẩy, có điều hình như kiêng kị Trương gia lão tổ:

- Hừ, hôm nay trước không so đo với ngươi, ta không tin ngươi có thể một mực bảo vệ tên này, hắn gọi Trương Huyền, ta nhớ! Chờ ra Khổng

miếu, còn có nhiều thời gian... được rồi, cũng đừng chờ đợi ở đây, đều trở về chờ Đại Thành điện mở ra đi!

- Vâng!

Rất nhiều Dị Linh tộc nghe được Cổ Thánh lão tổ mở miệng, đồng thời xoay người.

- Chậm đã!

Vừa mới đi hai bước, liền nghe Trương Huyền hét lớn một tiếng, tiến về phía trước một bước.

- Làm sao? Còn muốn tỷ thí?

Thấy hắn mở miệng, rất nhiều Dị Linh tộc sắc mặt tái xanh.

- Không sai, ta còn muốn tỷ thí! Yên tâm, lần này ta không dùng Thánh thú, không dùng rễ cây, các ngươi có dám đánh với ta một trận không?

Bị người dùng khí tức áp bức, còn uy hiếp, Trương Huyền hắn lúc nào nhận qua cơn giận như thế!

Cổ Thánh cũng không phải không có đánh chết qua, đã dám uy hiếp ta, cái kia tốt... Trước âm chết thuộc hạ của ngươi lại nói! Đến lúc đó, chỉ cần tên này dám xuất hiện, cùng lắm thì một sách đập vỡ, không ngại lại chơi chết Cổ Thánh!

- Ngươi xác định?

Một Dị Linh tộc nhịn không được hỏi.

- Thế nào, nếu như vậy cũng không dám, còn gọi Linh tộc gì, cũng đừng tới Danh Sư đại lục, nắm chặt thời gian cút về đi!

Trương Huyền khẽ nói.

- Ngươi...

Rất nhiều Dị Linh tộc sắc mặt tái xanh, xiết chặt nắm đấm.

- Ngươi quả thật không dùng Thánh thú cùng rễ cây?

Thanh âm của Dục lão quỷ vang lên.

- Ta có thể lấy thân phận Danh Sư thề, chỉ dùng thực lực bản thân cùng vũ khí của mình, nếu như vậy ngươi cũng sợ, thì ngay cả vũ khí cũng không dùng!

Trương Huyền ngẩng đầu lên, không e ngại thân phận của Cổ Thánh đối phương:

- Nếu như ngay cả vũ khí cũng không cho dùng, vậy coi như ta chưa nói qua!

- Hừ, tỷ thí đương nhiên có thể dùng vũ khí!

Dục lão quỷ hừ một tiếng.

Vừa rồi thuộc hạ của hắn cũng dùng binh khí, không tính là gì, không có tăng lên bao nhiêu sức chiến đấu.

- Vậy là tốt rồi, có dám tỷ thí không?

Ngón tay Trương Huyền duỗi ra:

- Nếu sợ mà nói, ta một người khiêu chiến một đám bọn họ, nói cách khác, bọn họ có thể thay nhau cùng ta đối chiến, cũng có thể cùng tiến lên, Trương Huyền ta nhíu mày một chút, cũng không phải là người Trương gia!

- Nói hay lắm! Không hổ là nam nhi của Trương gia ta!

Trương gia lão tổ nói mang theo khen ngợi, hừ một tiếng:

- Dục lão quỷ, chẳng lẽ ngươi sợ rồi sao!

- Ngươi...

Không nghĩ tới bị một tiểu nhân vật Kim Thân cảnh chống đối, Dục lão quỷ tức sắp bùng nổ:

- Tốt, như ngươi mong muốn, ta không chỉ muốn tỷ thí, còn muốn sinh tử đấu! Cũng là nói, không chết không thôi, ngươi có dám đồng ý không?

Hắn là thật nổi giận.

Cổ Thánh uy nghiêm, không thể xâm phạm, cái tên này liên tiếp khiêu khích hắn, đã để hắn lên cơn giận dữ.

Cái tên này, thú sủng lợi hại, rễ cây lợi hại, nhưng thực lực bản thân chỉ có thể coi là bình thường, không tin nhiều tộc nhân như vậy thay nhau ra trận còn không giết được!

- Dục lão quỷ, ngươi thật đúng là muốn mặt...

Biết đối phương là muốn chém giết hậu bối của hắn, Trương gia lão tổ quát lạnh, vừa định mở miệng cự tuyệt, liền nghe thanh âm của Trương Huyền vang lên.

- Được, ta đồng ý!

Từ chối thì bất kính

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

- Ngươi phải suy nghĩ cho kỹ! Không thể sử dụng thú sủng cùng rễ cây, nhiều nhất chỉ có thể vận dụng vũ khí!

Thấy hắn nhanh như vậy đồng ý, Trương gia lão tổ dừng lại một chút, thanh âm truyền đến:

- Hiện tại nuốt lời còn kịp!

- Không nuốt lời, ta cũng hi vọng đối phương đừng nuốt lời!

Sống lưng Trương Huyền thẳng đứng, kèm theo một cỗ khí thế vô địch:

- Thân là Danh Sư, đối kháng Dị Linh tộc là trách nhiệm của ta, cho dù biết rõ không địch lại, biết rõ hắn phải chết, cũng tuyệt đối không lùi bước!

- Nói rất hay!

Trương gia lão tổ lần nữa khen ngợi hừ một tiếng:

- Yên tâm đi, đã xác định quy củ, Dục lão quỷ này cũng không dám nuốt lời, nếu không thì nhìn kiếm của ta một chút, có đáp ứng hay không!

- Khà khà, chỉ cần các ngươi không nuốt lời là được!

Dục lão quỷ cười lạnh, thanh âm mang theo âm trầm:

- Vừa rồi các ngươi cũng nghe được, gia hỏa kia muốn khiêu chiến các ngươi, hơn nữa có thể đồng loạt ra tay... Linh tộc ta ẩn chứa huyết mạch Thần tộc, đương đại thứ nhất, tuyệt đối không thể bại! Tỷ thí lần này, thua, không cần ta ra tay, cùng một chỗ tự sát! Thắng, sẽ đích thân ban tặng các ngươi một giọt huyết dịch Cổ Thánh!

- Huyết dịch Cổ Thánh?

- Đại nhân yên tâm, chúng ta chắc chắn sẽ không phụ lòng hi vọng!

Nghe được ban thưởng, tất cả Dị Linh tộc đều kích động vẻ mặt đỏ lên, từng cái con mắt sáng lên.

- Vậy thì bắt đầu đi!

Phần phật!

Thanh âm kết thúc, mấy chục Dị Linh tộc đồng loạt vây quanh Trương Huyền ở trung tâm.

- Các ngươi...

Không nghĩ tới những người này không biết xấu hổ như vậy, thật đúng là muốn vây công, rất nhiều Danh Sư ở Xuân Noãn lâu đều tức đến sắc mặt xanh xám.

- Mọi người đừng phá hư quy củ...

Thấy mọi người muốn xông lại hỗ trợ, Trương Huyền khoát tay áo, nhẹ nhàng cười một tiếng:

- Mới vừa nói, ta có thể sử dụng vũ khí đúng không!

- Đương nhiên...

Dục lão quỷ hừ một tiếng.

- Vậy là tốt rồi, chờ một chút, chờ ta lấy ra vũ khí, chúng ta liền chiến đấu...

Trương Huyền gật đầu, cổ tay khẽ đảo, một thanh Long Cốt Thần Thương xuất hiện ở trong lòng bàn tay, nhẹ nhàng nhoáng một cái, lơ lửng giữa không trung hóa thành một Cổ Long to lớn.

- Đây là... Long Cốt Thần Thương của Nhiễm Cầu Cổ Thánh? Cổ Thánh chí bảo chân chính? Không đúng, lực lượng phong ấn hiện nay chỉ có thể phát huy uy lực của Đại Thánh cấp... loại lực lượng này không đáng sợ...

Nhìn thấy hắn lấy ra vũ khí, Dục lão quỷ hừ một tiếng.

Long Cốt Thần Thương thời kỳ toàn thịnh, quả thực rất lợi hại, hắn gặp được cũng chỉ có thể chạy bao xa thì chạy, nhưng bị phong ấn lực lượng lại là chuyện khác.

Thuộc hạ của mình đạt tới Bất Hủ cảnh đại viên mãn, hầu như người người đều có Đại Thánh chí bảo, chống lại Long Cốt Thần Thương không thành vấn đề.

Hắn tràn đầy tự tin, lời nói còn không có kết thúc, chỉ thấy thanh niên trong đám người cổ tay khẽ đảo, một viên gạch to lớn xuất hiện trên không trung.

Cũng là Đại Thánh cấp.

- Cục gạch? Kim Nguyên Linh Thạch luyện chế thành... Còn có người lãng phí như vậy?

Dục lão quỷ nhíu mày, đang cảm giác kỳ lạ, thanh niên không ngừng lật qua lật lại cổ tay.

Hô hô hô hô hô!

Thời gian nháy mắt, từng kiện từng kiện vũ khí, song song xuất hiện ở bốn phía, vây quanh hắn quấn thành vòng tròn.

Yêu Dị Huyền Đao, trường thương của Bột Tân, Thiết Hồn Tỏa, nghiên mực... Sáu chí bảo Đại Thánh cấp xuất hiện ở trước mặt mọi người, tản mát ra uy áp kinh người, tựa như sáu vị cường giả Bất Hủ cảnh đại viên mãn.

- Ngươi... tại sao ngươi có thể có nhiều Đại Thánh chí bảo như vậy?

Còn tưởng rằng đối phương chỉ là một kiện binh khí, chiến đấu liền chiến đấu, một hơi thở lấy ra nhiều như vậy, tất cả mọi người ở đây bối rối.

Đại Thánh chí bảo, không nói trước trân quý hay không trân quý, có dễ dàng đạt được hay không, chỉ nói luyện hóa, cái nào không cần mấy chục năm, thậm chí mấy trăm năm mài nước?

Một thanh niên chừng hai mươi tuổi, luyện hóa nhiều như vậy... Khoa trương ah!

- Động thủ...

Thấy Đại Thánh chí bảo càng ngày càng nhiều, làm không cẩn thận thật đúng là rất khó chiến thắng, trong đám Dị Linh tộc, một gia hỏa vẻ mặt đen thui lên tiếng hét lớn.

- Chậm đã... vũ khí của ta còn chưa lấy xong...

Bàn tay của Trương Huyền vẫy một cái, cổ tay tiếp tục lật qua lật lại.

Hô hô hô!

Trước mắt xuất hiện thêm bốn kiện chí bảo, chính là những vật vừa rồi đánh cược chiến thắng.

Bốn kiện vũ khí này xuất hiện, ngón tay của Trương Huyền hóa thành huyễn ảnh, thân thể xuyên qua trong đó, không ngừng ở phía trên nhẹ điểm một chút.

Coong coong coong coong!

Bốn tiếng giòn vang, bốn kiện chí bảo đồng thời phát ra thanh âm thần phục, triệt để nhận chủ.

Rầm!

Sau khi nhận chủ, bốn kiện Đại Thánh chí bảo đồng loạt bay lên.

- Mười Đại Thánh chí bảo? Cái này... Là công bằng quyết đấu?

- Đây chính là hắn nói biết rõ không địch lại, biết rõ hắn phải chết, cũng tuyệt đối không lùi bước?

Nhìn thấy nhiều pháp bảo Đại Thánh cấp như vậy, rất nhiều Dị Linh tộc da đầu đều run lên, sắp hộc máu.

Một kiện binh khí, có thể không quan tâm, mười cái... tương đương với mười vị Bất Hủ cảnh đại viên mãn, thế thì còn đánh như thế nào?

Nhớ tới lúc trước, tên này dõng dạc nói, trong lòng lập tức cảm thấy ói mửa. Không địch lại cái rắm ah! Hắn phải chết cái quỷ! Cái này con mẹ nó, là chúng ta hắn phải chết a...

- Còn chưa động thủ? Chẳng lẽ muốn chết ở trong tay đối phương!

Dục lão quỷ cũng điên rồi.

Thân là Cổ Thánh, sống không biết bao nhiêu năm, chưa bao giờ thấy qua sự tình quỷ dị như vậy.

- Vâng!

Biết chờ thời gian càng dài, những binh khí này phối hợp càng tốt, đến lúc đó bọn họ liền thật không có cơ hội, mọi người cùng nhau lao đến.

Trong đám người, gia hỏa đen thui mới vừa nói kia lao tới trước mặt, binh khí trong tay là Yển Nguyệt đao Đại Thánh cấp.

Tên này là một trong sáu Bất Hủ cảnh đại viên mãn, thực lực so với Bột Nguyên cũng không kém chút nào, phối hợp vũ khí cương mãnh như vậy, bỗng nhiên bổ xuống, không khí phát ra âm bạo kịch liệt, không gian xuất hiện bóp méo.

Phần phật!

Mắt thấy muốn chém hắn thành hai khúc, thời gian bên người thanh niên phảng phất như trong chốc lát tăng tốc, nhẹ nhàng đi tới trước mặt Yển Nguyệt đao, ngón tay chỉ tới.

Ông!

Yển Nguyệt đao hưng phấn reo lên, thân thể khổng lồ chấn động, đảo ngược đầu đao, bổ xuống Dị Linh tộc đen thui kia.

- Ta sát...

Dị Linh tộc này lệ rơi đầy mặt.

Sau một khắc, đầu rơi trên mặt đất, trước khi chết cũng không có làm rõ đến cùng xảy ra chuyện gì.

- Cái này... Là bị luyện hóa?

Rất nhiều Danh Sư ngẩn ngơ.

Dục lão quỷ dường như điên rồi.

Cùng người đối chiến, vũ khí đối phương còn chưa tới trước mặt, liền luyện hóa nó, phản phệ chủ nhân lúc trước... Còn có thể chiến đấu như vậy?

Mọi người khiếp sợ còn không có kết thúc, thanh niên đã hóa thành một đạo lưu quang xông vào đám người, chỉ cần ngón tay hắn tiếp xúc qua vũ khí, sau một khắc sẽ phản chiến, cùng viên gạch, Long Cốt Thần Thương… liên hợp đối kháng Dị Linh tộc.

- Vốn ta cảm thấy, nhiều Dị Linh tộc như vậy vây công Trương sư, quả thực chính là bắt nạt người... Làm sao hiện tại cảm giác, giống như là Trương sư đang bắt nạt bọn họ?

- Ngay trước mặt cướp vũ khí của người ta, biến thành vũ khí của mình, đối kháng chủ nhân...

- Khó trách Trương sư yêu cầu cùng một đám người đối chiến, khẳng định đã sớm chuẩn bị kỹ càng, muốn đồ sát toàn bộ những người này!

...

Trong tiếng nghị luận, Trương Huyền chẳng biết lúc nào đã lui ra đám người, chắp hai tay sau lưng, nhìn lấy vũ khí đầy trời đang cùng Dị Linh tộc chiến đấu, tràn đầy vui mừng, nhịn không được cảm xúc một tiếng.

- Cảm ơn vũ khí của chư vị, tại hạ từ chối thì bất kính!

Cổ Thánh chi huyết

dtv-ebook.com

- Phốc!

Bị vũ khí bản thân chém giết, rất nhiều Dị Linh tộc mặt mũi phát điên, nước mắt ào ào.

Những binh khí này, chúng ta không muốn cho ngươi, ngươi đây không phải xin, là cứng rắn cướp có được hay không?

Công bằng quyết đấu, chỉ là mọi người dùng chân khí chiến đấu... Ngươi cái này đánh cái gì a?

Công bằng em gái ngươi ah!

Còn không bằng lấy ra thú sủng, chúng ta bị cắn chết cũng không đến mức nhận loại tủi thân này.

- Ngươi... Ngươi tự tìm cái chết!

Thấy ở dưới Trương Huyền khống chế, Dị Linh tộc từng người ngã xuống, hơn ba mươi tộc nhân, thời gian nháy mắt liền chết hơn một nửa, Cổ Thánh gọi là Dục lão quỷ triệt để nổi giận.

Vốn mục đích khiêu chiến là muốn đạt được danh ngạch đi vào Đại Thành điện, hiện tại mọi người chết sạch, còn muốn danh ngạch... Có cái rắm dùng?

Ầm ầm!

Một bàn tay khổng lồ, bất ngờ xuất hiện, không gian trước Đại Thành điện, trong chốc lát bị giam cầm, một đạo lực lượng nghiền ép vạn cổ, giống như muốn đập Trương Huyền thành bánh thịt.

- Thật mạnh!

Chân khí trong cơ thể Trương Huyền vận chuyển rất nhanh, muốn trốn đi, lại phát hiện cả người bị giam cầm, không thể động đậy.

Cổ Thánh, đương đại mạnh nhất, vừa ra tay, không gian lợi hại hơn nữa cũng sẽ hủy diệt, căn bản không phải thực lực như hắn có thể chống lại.

Phần phật!

Ngay thời điểm không kiên trì nổi, lập tức liền bị nghiền ép, tùy thời bạo thể, một đạo kiếm mang bất ngờ xuất hiện.

Giống như đoán chắc thời cơ, lại hình như tìm được vị trí chuẩn xác của Dục lão quỷ, kiếm mang không có đối kháng bàn tay trên không, cũng không có giúp Trương Huyền hóa giải áp lực, mà thẳng tắp đâm rơi hư không.

- Phốc!

Thanh âm kiếm khí vào thịt vang lên, ngay sau đó hư không có máu tươi rơi vãi.

- Ngươi...

Âm thanh của Dục lão quỷ vang lên chói tai, chưởng ấn lắc lư một cái, biến mất không thấy gì nữa.

Hô hô!

Không gian nổi lên gợn sóng, Dục lão quỷ che giấu biết tiếp tục chờ đợi, khả năng tai kiếp khó thoát, thời gian nháy mắt liền biến mất, không thấy tung tích.

- Ha ha, sảng khoái!

Tiếng cười sang sảng của Trương gia lão tổ truyền đến.

Tu vi đạt tới Cổ Thánh, muốn chém giết đã rất khó, hai người tranh đấu không biết bao nhiêu năm, từ trước tới nay khó phân sàn sàn nhau, hiện tại trực tiếp đâm thủng, tuy không nguy hiểm đến tính mạng, phỏng đoán cũng đủ hắn tu dưỡng một đoạn thời gian, lại không cách nào gây sóng gió.

Có thể làm được điểm ấy, tất cả đều bởi vì vãn bối của mình dẫn tới đối phương tâm thần dao động.

Ngẩng đầu nhìn lại giữa sân, chỉ thấy hơn ba mươi Dị Linh tộc lúc trước người người kiêng kỵ, giờ phút này tất cả đều nằm ở trên mặt đất, biến thành thi thể, một cái cũng không còn lại.

Một nhóm lớn vũ khí toàn bộ rơi vào trong tay Trương Huyền, hân hoan nhảy nhót, tựa như tranh thủ tình cảm.

- Tuổi còn trẻ, liền có năng lực cùng trí tuệ như thế, tốt...

Trương gia lão tổ khen ngợi một tiếng, ngay sau đó một đạo lực lượng chậm rãi hội tụ, trên mặt đất tản mát mấy giọt máu dịch, bị lực lượng càn quét, tụ lại, cất vào một cái bình ngọc.

- Ngươi đánh giết nhiều Dị Linh tộc như vậy, càng làm cho ta có cơ hội trọng thương Dục lão quỷ, công lao cực lớn! Làm tiền bối, không thể làm như không thấy... năm giọt Cổ Thánh chi huyết này, nhận lấy đi!

- Đa tạ tiền bối!

Nhận lấy bình ngọc bay tới, vẻ mặt Trương Huyền cung kính.

Mặc dù không biết Cổ Thánh chi huyết có ích lợi gì, nhưng có thể để cho nhiều Dị Linh tộc kích động đến mạng cũng không cần, khẳng định có giá trị không nhỏ.

- Cổ Thánh chi huyết của Dị Linh tộc, mang theo sát lục chi khí nồng đậm, đối ngươi tu luyện mà nói, tác dụng không lớn... Lại nói, đây chỉ là chiến lợi phẩm của ngươi, không tính ta ban thưởng, làm tiền bối, làm

sao cũng không có khả năng quá mức keo kiệt! Trong bình ngọc này, đồng dạng có năm giọt huyết dịch, là máu của ta, hiện tại cho ngươi, sử dụng thật tốt, sớm ngày đạt tới cảnh giới cao hơn, dẫn dắt Trương gia đi càng xa!

Phần phật!

Tiếng nói kết thúc, trước mắt lần nữa xuất hiện một cái bình ngọc, còn chưa tới trước mặt, Trương Huyền liền cảm thấy huyết dịch không ngừng sôi trào, dường như sắp thiêu đốt.

Mặc dù huyết mạch Trương gia trong cơ thể hắn đã bị tước đoạt, nhưng trong bình ngọc là huyết dịch của nhân tộc Cổ Thánh, đối với hắn mà nói, khẳng định hữu dụng hơn Cổ Thánh Dị Linh tộc.

- Huyền nhi, còn không mau mau cảm ơn lão tổ!

Hưng kiếm thánh kích động vội vàng truyền âm.

- Đa tạ lão tổ...

Trương Huyền khom người.

- Không cần khách khí! Đây là ngươi nên được!

Nói xong, thanh âm tan biến, ngay sau đó khí tức Cổ Thánh biến mất, giống như chưa hề xuất hiện qua.

Biết vị tiên tổ này khẳng định lần nữa ẩn núp, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm.

Khổng miếu mở ra, Cổ Thánh tới không chỉ một người, đối với bọn hắn mà nói, cũng có cơ duyên thuộc về mình, đương nhiên càng ẩn nấp càng tốt.

Nếu không bị phát hiện, liên hợp vây công, chết cũng không biết chết như thế nào.

- Cổ Thánh huyết dịch, đến cùng có ích lợi gì?

Trương Huyền nghi ngờ nhìn về phía cha Hưng kiếm thánh, truyền âm.

- Cổ Thánh huyết dịch, mỗi một giọt đều ẩn chứa năng lượng to lớn, hơn nữa trong đó ẩn chứa lý giải của Cổ Thánh đối với tu luyện, có thể luyện hóa, một giọt, cũng đủ để cho người nhanh chóng tiến bộ, tu vi tăng lên tới cảnh giới không thể tưởng tượng!

Con mắt Hưng kiếm thánh sáng lên, giải thích nói.

- Luyện hóa?

- Không sai, nếu như một tu luyện giả bình thường, có thể có cơ hội tiếp xúc Cổ Thánh chi huyết, hơn nữa có thể luyện hóa không bạo thể mà chết... Có thể trực tiếp từ cảnh giới võ giả, tấn thăng đến Đại Thánh cấp!

Hưng kiếm thánh nói.

- Cái này...

Đồng tử của Trương Huyền co rụt lại.

Hắn từ võ giả tấn cấp đến Đại Thánh, hao tốn vô số tâm huyết, gắng sức, hao phí không biết bao nhiêu tài nguyên... Một giọt máu liền có thể làm được điểm ấy... Thật là đáng sợ!

Đương nhiên, cũng biết đối phương nói chỉ là ví von, người bình thường, không nói trước không thể thừa nhận lực lượng của Cổ Thánh chi huyết, coi như có thể thừa nhận, đột phá như vậy cũng sẽ chân khí phù phiếm, sức chiến đấu không quá mạnh.

- Bất quá đơn thuần chỉ là lực lượng cùng lĩnh ngộ tu luyện, cũng đủ để vô số người khát vọng... Trọng yếu nhất là... trong giọt máu này ẩn chứa lực lượng tích huyết trùng sinh của Cổ Thánh, về sau gặp được nguy hiểm, chỉ cần không có tại chỗ hồn phi phách tán, một giọt liền có thể

triệt để khôi phục, dù đầu lâu rơi mất, cũng có thể lần nữa nối liền, mà không bị tử vong...

Hưng kiếm thánh nói.

- Cái này...

Thân thể Trương Huyền cứng đờ, trong lòng khiếp sợ đã không đủ để nói nên lời.

Thực lực của hắn bây giờ, mặc dù rất mạnh, nhưng một khi bị người chém xuống đầu lâu, cũng chỉ có một con đường tử vong có thể đi...

Mà có những huyết dịch này, một giọt chẳng khác nào một lần sinh mệnh... Khó trách có thể để cho vô số Dị Linh tộc sôi trào, nào chỉ trân quý, quả thực chính là bảo vật vô giá!

- Cha, mẫu thân, năm giọt ta cũng không dùng hết, mỗi người các ngươi một giọt...

Sau khi hết khiếp sợ, Trương Huyền mở nắp bình, cong ngón tay búng một cái.

Hai giọt huyết dịch, tản mát ra lực lượng nồng đậm, bay về phía hai người.

Năm giọt huyết dịch, đối với hắn mà nói thật là dùng không hết, đã như vậy còn không bằng đưa cho cha mẹ, để cho bọn họ cũng có năng lực tự vệ.

Khổng miếu có nguy hiểm không thể dự đoán, có thứ này bản thân sẽ an tâm.

- Cái này...

Không nghĩ tới đồ vật trân quý như thế, nhi tử không chần chờ chút nào liền đưa cho bọn họ, Hưng Mộng kiếm thánh liếc mắt nhìn nhau, đồng

thời xiết chặt nắm đấm.

Có con như thế, còn cầu mong gì!

Triệu Nhã ở đâu?

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

Biết đối phương hiếu tâm, không cách nào cự tuyệt, hai người nhận lấy huyết dịch.

Huyết dịch thoạt nhìn không lớn, nhưng rơi vào lòng bàn tay lại làm cho thân thể bọn họ trầm xuống, suýt chút nữa ngã sấp xuống.

Đạt tới Cổ Thánh, không riêng gì máu, một cọng lông tóc đều nặng như thái sơn, nếu không phải tu vi tiến bộ, đạt tới Bất Hủ cảnh đỉnh phong, khả năng không cầm lên được.

- Các ngươi nhanh luyện hóa đi!

Trương Huyền mỉm cười.

- Ừm!

Cũng không nhiều lời, hai người khoanh chân ngồi xuống, tinh thần khẽ động, huyết dịch chậm rãi bay về phía đan điền. Không biết qua bao lâu, hai người mở mắt ra.

- Thành công?

Trương Huyền nghi ngờ.

- Cổ Thánh chi huyết, làm sao có thể nhanh như vậy liền luyện hóa, chúng ta chỉ đặt nó ở trong đan điền, như vậy mỗi ngày đều có thể dùng chân khí cọ rửa, dần dà chân khí cũng sẽ thấm nhuần khí tức, đối với tu luyện có hiệu quả cực lớn!

Hưng kiếm thánh cười nói.

Loại Thánh huyết cấp bậc này, nếu dễ dàng luyện hóa như vậy, cũng không đến mức để vô số người thèm nhỏ dãi.

Không có mấy năm, mấy chục năm công phu, không có khả năng hoàn thành.

Bởi vậy bọn họ để huyết dịch vào đan điền, chân khí không ngừng cọ rửa, lợi dụng công phu mài nước... Thời gian lâu dài, tự nhiên sẽ cùng bản thân hòa làm một thể, phát huy hiệu quả.

- Ừm!

Trương Huyền nói:

- Ta cũng thử một chút!

Nói xong ngồi dưới đất, ngón tay điểm ra, một giọt máu đi vào trong cơ thể.

Phần phật!

Huyết dịch nhập thể, cùng thân thể của hắn nháy mắt liền dung hợp lại, chẳng những không có một tia kháng cự, ngược lại cho người ta một loại cảm giác hân hoan nhảy nhót, quay về mẫu thể.

- Cái này...

Trương Huyền sửng sốt một chút, trong lòng chấn động, tràn đầy mê man:

- Vậy thì luyện hóa?

Đi vào trong cơ thể, lập tức cùng máu tươi của hắn triệt để dung hợp, lại không phân lẫn nhau... Không phải nói rất khó ư? Làm sao dễ dàng như vậy?

- Luyện hóa?

Thấy nhi tử hấp thu hết huyết dịch, rất nhanh ngẩng đầu, Hưng kiếm thánh nghi ngờ nhìn lại.

- Đúng vậy a!

Trương Huyền nói tình huống huyết dịch đi vào trong cơ thể một lần.

- Ta hiểu!

Hưng kiếm thánh nói:

- Hai mươi năm trước, tiên tổ trọng thương, cần huyết dịch mới có thể kéo dài tuổi thọ, lúc ấy chỉ có máu của ngươi độ tinh thuần đầy đủ, vì lẽ đó trong cơ thể hắn chảy, một phần là máu của ngươi!

- Ta sao?

Da mặt Trương Huyền co lại.

Trong cơ thể tiên tổ chảy máu của mình... Làm sao cảm giác lời này quái dị như vậy?

- Tuy những huyết dịch này chỉ là trợ giúp khôi phục sinh mệnh, nhưng trải qua thể chất tiên tổ cải tạo, đã triệt để đại biến, uy lực cực mạnh! Hiện tại lần nữa quay về, tương đương với trở lại bản nguyên, tự nhiên càng dễ luyện hóa...

Hưng kiếm thánh cười nói.

- Thì ra là thế...

Trương Huyền gật đầu, lại không rầu rĩ, cẩn thận cảm thụ Cổ Thánh chi huyết, sau khi mình huyết dịch triệt để dung hợp, trong cơ thể quả nhiên có một loại cảm giác sức sống tràn trề.

Dường như cánh tay đứt gãy, cũng có thể lần nữa mọc ra, không cần tiếp tục lo lắng bị thương.

Bất quá cỗ lực lượng này cũng không phải một mực tồn tại, mà là có số lượng hạn chế.

Trong Đan dược có loại Đoạn Tục đan, cũng có thể để cho người ta đoạn chi nối lại, nhưng bất luận hiệu quả hay uy lực đều kém quá nhiều.

Thân thể này nghiền nát cũng có thể khôi phục, thậm chí đầu cũng có thể tái sinh, mà cái kia nhiều nhất khôi phục tứ chi mà thôi, chân chính chém đầu xuống, đồng dạng đi đời nhà ma.

- Có thể cho Nhược Hi một giọt...

Thu hai giọt còn lại vào nhẫn, Trương Huyền mỉm cười.

Thứ đồ tốt này, tự nhiên không thể độc hưởng.

- Cổ Thánh chi huyết của Dị Linh tộc, quay đầu tìm cơ hội lại thử...

Chân khí của hắn có thể ngụy trang Dị Linh tộc, có lẽ mấy giọt Cổ Thánh chi huyết này cũng hữu dụng, bất quá hiện tại nhiều Danh Sư như vậy, không phải thời điểm thí nghiệm, chỉ có thể sau này hãy nói.

- Đúng rồi, lúc trước các ngươi nói có tin tức Triệu Nhã, Triệu Nhã đến cùng ở đâu?

Đứng dậy, lần nữa nhìn về phía cha mẹ.

Vừa rồi đối phương vừa định nói sự tình Triệu Nhã, phía dưới liền đến khiêu chiến, không có thời gian nói tỉ mỉ, giờ phút này tất cả Dị Linh tộc đều xử lý, vừa vặn hỏi thăm một chút.

- Nơi này có bốn lầu các, chúng ta ở Xuân Noãn, Dị Linh tộc ở Hạ Táo, Thu Sảng thì một đám Thánh thú, mà Đông Hàn sau cùng, là một đám gia hỏa không rõ lai lịch, trước khi ngươi đến, ta cảm nhận được một tia khí tức băng hàn, nhịn không được liếc mắt nhìn, học sinh của ngươi dường như ở trong đó!

Mộng kiếm thánh nói.

Nàng làm việc khá cẩn thận, nhất là liên quan tới chuyện của con, từ trước tới nay lưu tâm, mặc dù tia khí tức kia rất yếu, nhưng vẫn bị bắt lại, đưa tới chú ý.

- Nàng o Đông Hàn lâu?

Trương Huyền đứng dậy, mấy bước đi tới trước cửa sổ nhìn sang.

Bốn cái lầu các kết nối với nhau, xuân đối thu, hạ đối đông, phương vị này vừa vặn bị lầu các khác che lấp, không nhìn thấy tình huống cụ thể trong Đông Hàn lâu.

- Ta cũng chỉ tùy tiện liếc qua, cảm giác có chút giống, cụ thể có phải hay không thì không rõ ràng!

Mộng kiếm thánh nói.

- Đi qua nhìn một chút liền biết!

Trương Huyền hít sâu một hơi, hừ một tiếng.

Mặc kệ Triệu Nhã là bị Dị Linh tộc, hay Chư Tử bách gia bắt đi, đã có khả năng ở lầu các kia, thì phải xem rõ ngọn ngành.

- Ta cùng ngươi đi...

Thấy hắn đi qua, Hưng kiếm thánh nói.

- Ta một người là được!

Trương Huyền lắc đầu cự tuyệt.

Mặc dù thực lực của cha mẹ cực mạnh, nhưng đối phương lặng yên không tiếng động bắt đi Triệu Nhã, là địch hay bạn còn không phân biệt được, bản thân đi qua, chí ít an toàn hơn một ít.

- Cẩn thận!

Biết thực lực của nhi tử đã vượt xa hắn, thủ đoạn càng nhiều vô số kể, Hưng kiếm thánh đành phải cười khổ.

- Ừm!

Trương Huyền không nói thêm lời, thẳng tắp bay về phía Đông Hàn lâu.

- Người đến dừng bước!

Còn chưa tới trước mặt, một thanh âm nhàn nhạt vang lên, ngay sau đó một cỗ uy áp nồng đậm hạ xuống.

- Cổ Thánh?

Đồng tử Trương Huyền co rụt lại.

Cỗ lực lượng này, vừa rồi cảm thụ qua, chính là Cổ Thánh mới có thể toả ra.

Mặc dù đối phương sẽ không dễ dàng ra tay, nhưng thi triển ra lực lượng là cảnh cáo... người trong Đông Hàn lâu, cũng có loại cường giả cấp bậc này bảo vệ.

Cũng đúng, nếu như không có, khẳng định sớm đã bị giết sạch, làm sao có thể chiếm cứ một lâu mà bình yên vô sự.

- Tiền bối, tại hạ có vãn bối khả năng ở trong lầu các, muốn tìm kiếm một chút, cũng không có ác ý!

Trương Huyền ôm quyền.

Tuy Trương gia Cổ Thánh khẳng định còn ở cách đó không xa, nhưng hắn không dám láo xược.

- Trương Huyền, hai mươi tuổi, liền trở thành tam đại gia tộc tộc trưởng, Thánh Tử điện điện chủ, càng dựa vào sức một người, diệt đi mười một vạn đại quân của Dị Linh tộc, công lao cái thế... Ta biết ngươi!

Thanh âm của Cổ Thánh tiếp tục vang lên.

- Tiền bối quá khen rồi!

Không nghĩ tới vị Cổ Thánh không biết tên này, vậy mà biết tất cả sự tích của hắn, Trương Huyền sửng sốt một chút, ôm quyền khom người.

- Công lao chính là công lao, không thể che lấp... Đổi lại lúc khác, ngươi muốn gặp ta, khẳng định sẽ hân hoan đón lấy, bất quá hiện tại không thể tiến vào lầu các, mong được tha thứ!

Thanh âm của Cổ Thánh tiếp tục vang lên.

- Vì cái gì?

Trương Huyền cau mày, trong lòng hơi động, nhịn không được hỏi:

- Tiền bối là Danh Sư?

Chân Hương Nhị

dtv-ebook.com

Đối phương đối với hắn biết đến cặn kẽ như vậy, hơn nữa lúc nói đến chém giết Dị Linh tộc, giọng nói chẳng những không có tức giận, còn nói ra hai chữ công lao, như vậy chỉ có Danh Sư đường!

Chẳng lẽ vị trước mắt này, là một vị Cổ Thánh của Danh Sư đường? Nếu là Danh Sư, vì sao phải ngăn cản mình?

- Ta không phải đến từ Danh Sư đường...

Thanh âm Cổ Thánh vang lên, còn chưa nói xong, lầu các phía trước, một tiếng dứt khoát vang lên, giống như phong ấn nào đó vỡ vụn, ngay sau đó một đạo khí tức băng hàn nồng đậm thả ra ngoài, thời gian nháy mắt liền đông toàn bộ lầu các thành khối băng.

- Triệu Nhã quả nhiên ở đây...

Trương Huyền sầm mặt lại.

Ở Liên minh đế quốc, hắn giúp đối phương thay đổi kinh mạch, từng phóng ra loại lực lượng này, thậm chí lấy băng tuyết ngưng tụ áo giáp, tuyệt đối sẽ không nhận sai.

- Phần phật!

Lại không quản đối phương có phải Cổ Thánh hay không, thẳng tắp phóng về phía lầu các.

Vừa rồi đối phương cố ý ngăn cản, rõ ràng là đang trì hoãn thời gian!

Cổ Thánh lại như thế nào?

Chẳng qua một quyển sách mà thôi!

Vì học sinh, mình lãng phí được!

Phần phật!

Ánh sáng lấp lánh, ở bên ngoài lầu các, tạo thành một màn ánh sáng không dày, thân thể Trương Huyền va chạm, vậy mà không xuyên qua được.

- Bây giờ ngươi không thể đi vào!

Thanh âm của Cổ Thánh tiếp tục vang lên.

- Cút!

Trương Huyền hét lớn một tiếng, Long Cốt Thần Thương xuất hiện, bàn tay run lên, phá không đâm tới.

Ông!

Màn ánh sáng lắc lư một cái, triệt tiêu công kích, hắn toàn lực thi triển thương pháp, thế mà không có lưu lại một chút dấu vết.

- Phá!

Trường thương run rẩy, lần nữa đâm tới, lực lượng của Trương Huyền hùng hồn, điên cuồng tràn vào báng thương, Cốt Long phóng ra từng đoàn ngọn lửa màu đen.

Liên tục ba ngày bị chí tôn Thiên Hỏa thiêu đốt, trong cơ thể sớm đã ẩn chứa loại lực lượng cương mãnh này, giờ phút này thi triển toàn lực, hỏa diễm truyền ra, hơi dính màn ánh sáng, người sau nhất thời không chịu nổi, cháy hừng hực.

- Chí tôn Thiên Hỏa?

Cổ Thánh giấu ở một bên tràn đầy chấn kinh, vừa định ra tay dập tắt hỏa diễm, liền nghe thanh âm cối xay lăn tới, ngay sau đó lầu các bốn phía đồng thời lay động.

- Làm sao vậy?

Không để ý tới tiếp tục phá giải phong ấn, Trương Huyền vội vàng quay đầu, ngay sau đó nhìn thấy, Đại Thành điện phía trước phát ra nổ vang kịch liệt, từ từ mở ra.

thí tức Tuyên cổ xa xưa từ trong điện phun ra ngoài, bao phủ bốn cái lầu các xuân, hạ, thu, đông ở bên trong, diễn biến bốn loại thời tiết.

Bị cỗ khí tức này dính lên, truyền thế thiên phù trong tay Hưng kiếm thánh phóng ra một đạo ánh sáng ôn nhuận, bao phủ ra một vòng tròn đường kính chừng năm mét.

Xì xì xì!

Lực lượng khổng lồ lôi kéo, đám người Hưng kiếm thánh, Mộng kiếm thánh không khống chế được, thẳng tắp bay vào trong cửa lớn.

- Đại Thành điện mở ra! Huyền nhi, đi mau...

Hưng kiếm thánh vội vàng la lên.

- Trước cứu Triệu Nhã lại nói...

Trương Huyền giơ lên trường thương, lần nữa đâm tới.

Đã tìm được Triệu Nhã, vậy thì muốn không bị thương chút nào mang nàng về!

Xoạt xoạt!

Liên tục công kích, màn ánh sáng rốt cục không chịu nổi, trực tiếp nứt ra, vừa định xông vào lầu các, chỉ thấy trong đó, một vòng sáng băng hàn

phá không bay ra, theo sát đằng sau đám người Hưng Mộng kiếm thánh, cũng phóng cũng phải Đại Thành điện.

Trong vòng sáng, một dáng người thon dài đứng ở trong đó, toàn thân băng tuyết vây quanh, không phải Triệu Nhã thì là ai?

Mà quang cầu dường như chính là do nàng sắp đặt thành.

Đám người Hưng Mộng kiếm thánh có truyền thế thiên phù bao phủ, tuỳ tiện tiến vào bên trong, vòng sáng băng hàn bao phủ xuống đám người Triệu Nhã, cũng như không bị ràng buộc, hoàn toàn biến mất.

- Triệu Nhã...

Thấy nàng cũng đi vào Đại Thành điện, Trương Huyền tràn đầy lo lắng.

Hô hô hô hô!

Ngay sau đó, trong Thu Sảng lâu, lao ra hơn hai mươi con Thánh thú, dườngnhư cũng muốn thừa dịp loạn xông vào, chẳng qua vừa mới đi tới ngoài Đại Thành điện, liền bị một đạo lực lượng ngăn cản, không tiến lên được chút nào.

Một đống Thánh thú này đều nắm giữ tu vi Đại Thánh tam tứ trọng, nhưng ở trước mặt vách ngăn, lại giống như kiến càng lay cây.

- Bọn họ có truyền thế thiên phù, Triệu Nhã hắn là thể chất đặc thù, cũng có thể dẫn người đi vào...

Thấy cảnh này, da đầu Trương Huyền nổ tung.

Sớm biết Triệu Nhã cũng có thể đi vào Đại Thành điện, liền cùng cha mẹ mượn nhờ lực lượng tiến truyền thế thiên phù vào, hiện tại bọn hắn đều đi, ngược lại bản thân ở lại chỗ này... Cái này gọi là chuyện gì!

- Nhất định phải đi vào...

Bàn chân đạp mạnh, thẳng tắp phóng về phía Đại Thành điện.

Đi tới cửa phân điện, nếu bởi vì vào không được, bị ngăn ở bên ngoài, suy nghĩ một chút cũng cảm thấy làm chuyện điên rồ.

Cùng lắm thì mượn nhờ thư viện, tìm tới phong cấm thiếu hụt, dù phá hư cũng muốn tiến vào.

Hô!

Đi tới trước mặt màng ánh sáng, vốn cho rằng sẽ giống như rất nhiều Thánh thú bị ngăn ở bên ngoài, trên người đột nhiên tuôn ra một đạo ánh sáng ôn nhuận, sau một khắc đã tiến vào.

- Đúng, ta có truyền thế mẫu phù...

Trương Huyền chấn kinh một chút, ngay sau đó giật mình.

Trước đó Lạc Nhược Hi nói qua, truyền thế thiên phù chỉ đối ứng đi vào vị trí phân điện, mà mẫu phù, bất kỳ một điện đường nào cũng có thể đi vào, thế giới rừng rậm, cái linh phù này không có chút tác dụng, liền quên lãng, không nghĩ tới Đại Thành điện mở ra, lại phát huy tác dụng cực lớn.

- Tiền bối, xin mang bọn ta cùng một chỗ...

Phá vỡ màn ánh sáng, Trương Huyền còn không có triệt để đi vào, liền nghe một giọng nói lo âu vang lên. Quay đầu nhìn, chính là rất nhiều Thánh thú vừa rồi xông tới phong ấn, lại bị bắn ngược ra.

- Hiến tế trở thành thú sủng của ta, có thể mang các ngươi đi vào!

Trương Huyền thản nhiên nói.

- Cái này...

Rất nhiều Thánh thú hai mặt nhìn nhau.

- Để chúng ta làm thú vật sủng, đừng có nằm mộng!

- Thánh thú chúng ta, mục đích tu luyện là vì tự do, mặc dù ngươi rất mạnh, nhưng muốn chúng ta thần phục, vẫn là làm không được!

- Cùng lắm thì không tiến vào, ở bên ngoài tu luyện cũng rất nhanh...

- Thanh Thú ta coi như tu vi lại không cách nào tấn cấp, chết ở bên ngoài, thi thể nát cũng sẽ không thần phục...

Bọn họ đi vào Khổng miếu, mục đích là vì tìm kiếm cơ duyên, tăng thực lực lên, nhưng muốn bởi vậy thần phục nhân tộc, trở thành sủng vật của người khác, đánh chết cũng làm không được.

- Ha ha!

Thấy chúng thú nói, Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng, từ trong màn sáng đi ra, trường thương trong tay run lên, chui vào đàn thú.

Đôm đốp! Đùng đùng!

Hơn mười hô hấp sau, Trương Huyền dừng lại.

- Hiện tại có thể thần phục chưa?

- ... Gặp qua chủ nhân!

Rầm rầm!

Rất nhiều Thánh thú đồng loạt quỳ rạp xuống đất, Thanh Thú vừa rồi kiêu căng khó thuần, càng đi đầu khống chế tinh huyết bay ra, rơi vào mi tâm Trương Huyền, ký kết khế ước.

Thánh thú khác nhao nhao noi theo, tranh nhau chen lấn sợ chậm.

- ...

Trương gia Cổ Thánh.

- ...

Cổ Thánh không biết tên.

Lúc nào Thánh thú cũng không tiết tháo như thế?

Xem như bọn họ là Cổ Thánh, cũng không có cách nào ép buộc ý niệm của bọn nó, nếu không tùy tiện một Cổ Thánh, cũng có thể tổ kiến đại quân Thánh thú... Kết quả, người này có thể làm được...

Trong nháy mắt, các cường giả còn ở bên ngoài, không cách nào tiến vào đều bối rối.

Đại Thành điện

dtv-ebook.com

- Đi vào đi!

Tất cả Thánh thú đều nhận chủ, lúc này Trương Huyền mới thoả mãn gật đầu, thu rất nhiều Thánh thú vào không gian gấp, lần nữa xông vào bên trong. Bất quá lần này không giống như lần trước, tới đụng một cái, bị ngăn ở bên ngoài.

- Chuyện gì xảy ra?

Khóe miệng Trương Huyền giật một cái. Chẳng lẽ chậm chút thời gian, lại không đi vào a? Thật muốn như vậy, chỉ có thể khóc.

- Chủ nhân, ngươi mang quá nhiều Thánh thú...

Thanh âm của Tiểu Phù Phù vang lên:

- Truyền thế thiên phù bình thường có thể mang mười người, ta làm mẫu phù, nhiều nhất có thể mang mười lăm người, vừa rồi ngươi thuần phục, đã vượt qua hai mươi...

Nghe không phải là không cách nào đi vào, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, nhịn không được hỏi:

- Đặt ở trong không gian gấp cũng không được?

- Không được! Nếu như vậy có thể, vừa rồi đám người Hưng Mộng kiếm thánh cũng có thể mang tất cả mọi người đi!

Tiểu Phù Phù giải thích.

- Cũng đúng!

Trương Huyền rõ ràng.

Khổng sư lưu lại, sao có thể đơn giản như vậy? Đã nói hạn chế, vậy thì có hạn chế, nếu không người người đều lợi dụng sơ hở, chẳng phải thành trò cười?

Thánh thú tu vi thấp bị thả ra, khống chế số lượng ở mười bốn, lần nữa chui vào trong, quả nhiên thuận lợi thông qua, không còn ràng buộc.

- Không đúng, đám người Khung Mộc Thanh Giao cũng ở trong không gian gấp, như vậy cộng lại, đã vượt qua mười lăm?

Đi vào màn ánh sáng, mới vừa đi không xa, Trương Huyền nói.

Hắn lưu lại mười bốn con, đều là vừa mới thuần phục, không tính cả đám người Mộc Thanh Giao, Kim Linh Vân Hổ, thậm chí lúc trước thu phục Xích Ngạch Bạch Hổ cũng ở trong đó, tính toán ra, số lượng chân chính đã sớm vượt qua hai mươi.

- Bọn chúng là sinh mệnh trong di tích Khổng miếu, có thể tùy ý đi vào, không chiếm danh ngạch!

Tiểu Phù Phù nói.

- Còn có loại thuyết pháp này?

Không nghĩ tới Thánh thú trong di tích Khổng miếu có loại đãi ngộ này, Trương Huyền cười khổ một tiếng, không nói nhiều nữa, tăng thêm tốc độ bay đi.

Mọi người đã đi vào vượt qua một phút đồng hồ, hắn cũng phải nhanh lên một chút.

Sau đại môn rộng lớn, là một cung điện to lớn, hai bên bày đặt hai hàng tượng, có suy nghĩ, có ngóng nhìn, có đọc sách, có tu hành... Sinh động như thật, tựa như bất cứ lúc nào cũng sẽ sống lại, hình thái khác nhau, thần thái không giống nhau.

- Đây là... Bảy mươi hai Thánh?

Rất nhanh, Trương Huyền nhận ra được những tượng này, không phải cái khác, chính là bảy mươi hai Thánh của Khổng môn.

Khổng sư có ba ngàn đệ tử, thân truyền bảy mươi hai vị, người xưng bảy mươi hai Thánh, còn Nhiễm Cầu Cổ Thánh, Bốc Thương Cổ Thánh, thì là thập đại hiền giả thực lực mạnh nhất.

Bảy mươi hai vị thân truyền, mỗi một cái đều có truyện ký, đều có quá khứ kinh người, từ đó được Danh Sư đường, vô số người nhớ rõ, Trương Huyền từng xem qua, giờ phút này nhìn thấy tượng, lập tức nhận ra được.

Tử Uyên Cổ Thánh, Tử Khiên Cổ Thánh, Tử Liễu Cổ Thánh, Nhiễm Canh Cổ Thánh... Từng cái tên nghe nhiều nên thuộc, hiện lên ở trong óc, cùng rất nhiều tượng ở trước mắt hòa làm một thể, phảng phất như năm đó chinh chiến sa trường, cùng Dị Linh tộc dục huyết phấn chiến.

Có thể nói, không có bọn họ, một mình Khổng sư không có khả năng bình định Dị Linh tộc! Sau khi Nhân loại ổn định, liền điêu khắc tên mỗi một người bọn hắn, đời đời bất hủ.

Vẻ mặt nghiêm túc, Trương Huyền khom người thi lễ. Bảy mươi hai Thánh, tản mát ra uy áp nhàn nhạt, trong lúc đi lại, đối với tâm cảnh cùng tinh thần có tăng lên cực lớn.

Lại đi vài bước, nhìn thấy có mấy vị Danh Sư khoanh chân ngồi dưới đất, không cách nào tiếp tục đi tới.

Tâm cảnh của bọn hắn không đủ, tiếp tục đi tới, đối với thân thể tổn thương cực lớn, không bằng mượn loại áp bức này, nhanh chóng tăng lên.

Ngay cả mấy vị Thái Thượng trưởng lão của Trương gia cũng như vậy, Trương Huyền không có nói nhiều, tiếp tục đi về phía trước. Triệu Nhã

mang theo một đám người, đến cùng là ai, cũng không rõ ràng, có điều có thể xuyên qua bảy mươi hai Thánh tượng tạo thành thông đạo, chỉ sợ tâm cảnh so với hắn cũng không kém quá nhiều.

Nắm giữ tâm cảnh như vậy, tu vi phỏng chừng cũng đạt tới Bất Hủ cảnh đại viên mãn, đối với đám người cha mẹ, tuyệt đối là uy hiếp rất lớn.

Thông qua thông đạo bảy mươi hai Thánh tượng, đi tới một đại điện khác.

Đám người cha mẹ ngay ở trong đó, cũng không đi xa, mà đối diện bọn họ là tám thanh niên, trên người đều tản mát ra khí tức ngạo nhân, giống như hắn đoán, quả nhiên đều đạt tới Bất Hủ cảnh đại viên mãn.

Thấy đám người cha mẹ không có việc gì, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, nhìn lại mọi người đối diện.

Một nữ hài đang đứng trong đám người, hai mắt nhắm nghiền, trong cơ thể có từng đạo lực lượng băng hàn không ngừng toả ra, dường như muốn kích hoạt phong ấn nào đó.

- Triệu Nhã!

Trương Huyền nhíu mày, vội vàng đi tới.

- Huyền nhi, hình như nàng không nghe được thanh âm!

Còn chưa tới trước mặt, Hưng Mộng kiếm thánh liền tới đón, lặng lẽ truyền âm.

- Không nghe được thanh âm?

Trương Huyền sững sờ.

- Ừm, vừa rồi chúng ta đã hô, có điều không có bất kỳ phản ứng gì, thậm chí ngay cả đầu cũng không có xoay, hình như nghe không được thanh âm...

Hưng kiếm thánh nói.

- Nàng hẳn là hết sức chăm chú phá giải đồ án trên mặt tường, mục đích làm như vậy là cái gì, chúng ta cũng không rõ ràng...

Mộng kiếm thánh cũng lặng lẽ chỉ.

- Đồ án?

Lúc này Trương Huyền mới nhìn lại bức tường, quả nhiên thấy trên tường vẽ một bộ đan thanh to lớn, sinh động như thật, như một thế giới bị phong ấn ở phía trong.

Trong cơ thể Triệu Nhã không ngừng tản mát ra khí tức băng lãnh, dường như muốn tháo ra phong ấn gia trì trên đan thanh.

Dựa theo tình huống bình thường, bản thân đi vào đại điện, lại hô một tiếng, đối phương khẳng định sẽ phát hiện, nhưng giờ phút này một điểm phản ứng cũng không có, chỉ sợ thật giống như cha mẹ nói, không nghe được thanh âm.

- Bọn họ là ai?

Đã nhìn thấy Triệu Nhã, nàng cũng không bị tổn thương, Trương Huyền lại không lo lắng, mà híp mắt lại, nhìn về phía tám thanh niên.

- Vừa rồi ta hỏi, bọn họ là... cường giả Chư Tử bách gia!

Hưng kiếm thánh nói.

- Chư Tử bách gia?

Trương Huyền cau mày:

- Bọn họ không phải đời sau của bảy mươi hai Thánh ư? Vì sao muốn bắt Triệu Nhã? Trên bức họa này phong ấn lại là cái gì?

Lúc trước vẫn cho là Dị Linh tộc bắt đám người Triệu Nhã. Đối phương vô cùng hung ác, làm ra loại chuyện này, cực kỳ bình thường, nhưng Chư Tử bách gia, Khổng sư truyền thừa, lấy lễ xưng danh, vì sao làm ra loại hoạt động vi phạm đạo đức, không báo tin người khác, liền trực tiếp bắt người?

Không phù hợp đạo lý ah!

Hơn nữa mấu chốt là, phía ngoài đại điện nắm giữ bảy mươi hai Thánh tượng, thân là hậu bối, không những không tế bái, ngược lại để tâm một bức tranh, chẳng lẽ trong bức họa này ẩn giấu một loại cơ mật nào đó?

Nghĩ đến cái này, cũng nhịn không được nữa, nhìn lại bức đan thanh trước mắt.

Bức tranh bày ra ở trên vách tường, từ xa nhìn lại, mang theo tang thương xuyên thấu lịch sử, thời gian, không gian hoàn mỹ giao hòa, lấy Minh Lý Chi Nhãn của hắn cũng thấy không rõ lắm.

Chỉ cảm thấy trong hình vẽ, truyền đến từng cơn khí tức cuồn cuộn, khí thế hào hùng, để cho người ta liếc mắt liền rơi vào trong đó, không cách nào tự kềm chế.

- Ngươi nói... Có thể đây là Xuân Thu đại điển hay không?

Đột nhiên, thanh âm của Hưng kiếm thánh vang lên ở bên tai.

Cơ duyên tấn thăng Cổ Thánh

dtv-ebook.com

- Xuân Thu đại điển?

Trương Huyền sửng sốt.

- Xuân Thu đại điển theo như truyền thuyết là pháp bảo mạnh nhất của Khổng sư, có người nói là thư tịch, có người nói là vũ khí, cũng có người nói là một loại đồ vật không gian... Cụ thể là cái gì, không ai thấy qua, không thể thống nhất kết luận, có phải là một bức họa hay không?

Hưng kiếm thánh phân tích nói:

- Nếu không, cường giả của Chư Tử bách gia, vì sao vừa đến liền phá giải phong ấn nơi này? Hơn nữa, biết Triệu Nhã có năng lực đặc thù này, trước thời hạn liền bắt đi?

Trương Huyền suy nghĩ.

Phụ thân nói không phải không có lý.

Ngoại giới truyền tin tức, cũng không nhất định chính xác, thật giống như cầm trong tay mẫu phù, liền có thể đi vào chủ điện, mẫu phù trong tay hắn, nhưng chủ điện ở đâu... Đến bây giờ còn không có nhìn thấy tung tích.

Xuân Thu đại điển, trong truyền thuyết là thư tịch, chưa hẳn không thể là một bức họa. Tiếp tục nhìn bức tranh, phong ấn che lấp lại, mặc dù nội dung thấy không rõ lắm, lại có thể nhìn ra trong đó tuyết trắng bao phủ, thoáng có chút hoang vu, một bộ trời đông giá rét.

- Quả nhiên có thời gian pháp tắc...

Cẩn thận cảm thụ một chút, trong bức tranh này, không chỉ có lực lượng không gian, còn có thời gian lan tràn, nói cách khác, thời gian trong tranh, cùng tốc độ thời gian ở ngoại giới trôi qua là không tương đồng.

Ngoại giới chẳng qua cuối thu, mà trong bức tranh, đã trời đông giá rét.

Trong bức họa, có thời gian tồn tại... Chẳng lẽ, thật sự là Xuân Thu đại điển?

Nếu thật, vô luận như thế nào cũng phải cướp đoạt tới tay, mặc kệ đối phương có phải Chư Tử bách gia hay không, cũng sẽ không lưu tình.

- Đúng, ta không nhận ra, Tiểu Phù Phù khẳng định có thể nhận ra!

Trong lòng Trương Huyền hơi động.

Hắn đối với tin tức Thượng Cổ hiểu rõ không nhiều, nhưng Tiểu Phù Phù khác biệt, là Khổng sư chuyên môn luyện chế ra, là chìa khoá đi vào Khổng miếu, khẳng định có thể nhận ra Xuân Thu đại điển đến cùng là loại bộ dáng nào.

Nghĩ đến cái này, tinh thần Trương Huyền khẽ động truyền âm qua.

- Xuân Thu đại điển? Như vậy ngươi cũng nghĩ ra, đây là Tứ Quý Đồ của Khổng sư!

Tiểu Phù Phù ở trong không gian gấp duỗi lưng một cái, lá bùa ở dưới gió thổi ong ong tác hưởng.

- Tứ Quý Đồ?

- Thời điểm tới, ngươi không có phát hiện phía ngoài lầu các à? Xuân hạ thu đông, đại biểu bốn mùa!

Tiểu Phù Phù giải thích.

Trương Huyền sững sờ, nhẹ gật đầu.

Lúc ấy nhìn thấy cái gọi là Xuân Noãn lâu, Hạ Táo lâu… vẫn không để ý, giờ phút này nói chuyện, quả là thế.

Hơn nữa bí thuật Khổng sư đột phá Đại Thánh, là lấy bản thân làm thiên địa, diễn biến xuân hạ thu đông, một năm bốn mùa... Sẽ có liên hệ nhất định hay không?

- Tứ Quý Đồ này có tác dụng gì, để cường giả Chư Tử bách gia dụng tâm như thế?

Biết không phải là Xuân Thu đại điển, trong lòng Trương Huyền hơi có chút thất lạc, đồng thời tò mò.

Coi như không phải đại điển, đoán chừng cũng là bảo vật không kém, nếu không không có khả năng để nhiều cường giả để ý như vậy.

- Tứ Quý Đồ, thoạt nhìn là một bức tranh, trên thực tế ẩn chứa xuân hạ thu đông bốn mùa, hơn nữa tốc độ thời gian trôi qua, so với bên ngoài nhanh hơn... Có lẽ là chừng gấp hai, nói cách khác, ở bên trong tu luyện hai năm, bên ngoài mới qua một năm... Đối với bồi dưỡng nhân tài mà nói, tuyệt đối là bảo vật rất tốt!

Tiểu Phù Phù nói.

Trương Huyền gật đầu, rất tán thành.

Sở dĩ Trương gia trở thành đệ nhất gia tộc, lâu dài không suy, chủ yếu nhất là nắm giữ Huyết Trì, linh hồn có thể có thời gian dài hơn cảm ngộ công pháp tu luyện võ kỹ.

Tổng bộ Danh Sư đường, thiên tài vô số, Danh Sư cửu tinh chỉ điểm, ít đi đường quanh co, là một phương diện, càng quan trọng hơn là nắm giữ Xuân Thu điện, cùng ngoại giới có thời gian sai biệt.

Trịnh Dương tiến bộ nhanh như vậy, so với hắn còn muốn nhanh chóng, Chiến Sư đường truyền thừa chỉ là thứ nhất, một nguyên nhân khác, là đi vào đây tu luyện.

Tứ Quý Đồ này, một năm thành hai năm, quả thực xem như bảo vật không kém.

- Chẳng qua theo ta được biết, bản vẽ này, trọng yếu nhất không phải là thời gian chênh lệch, mà là Khổng sư phong cấm một bộ phận thiên địa!

Dừng lại một chút, nhớ ra cái gì đó, Tiểu Phù Phù tiếp tục nói.

- Phong ấn thiên địa?

Trương Huyền sửng sốt, ngay sau đó cười cười:

- Trong bức họa này, ẩn chứa lực lượng không gian, phong cấm một bộ phận thiên địa là bình thường!

Không gian gấp bình thường, là mở ra một phương thiên địa, có thể dung nạp đồ vật, lại không cách nào để sinh mệnh ở lâu dài, tỷ như trữ vật giới chỉ.

Cao cấp một chút thì giống như nhà kính, có thể trữ sinh mệnh, thực vật sinh trưởng, nhưng thời gian dài không câu thông ngoại giới, môi trường sinh thái sẽ bị phá hư, dần dà linh khí suy yếu, sinh mệnh khó mà tiếp tục.

Hiện tại không gian gấp của hắn là loại cấp bậc này, cần linh khí cung cấp mới có thể phát triển, mà không giống Danh Sư đại lục, có thể tự mình sinh ra linh khí, sinh ra sinh mệnh mới, tạo thành một trạng thái cân bằng.

Bức họa này, có thời gian pháp tắc, có thể diễn biến xuân hạ thu đông, có lẽ giống như thế giới rừng rậm trước đó, có thể thai nghén sinh mệnh, tự động sinh ra linh khí, tự nhiên cao cấp hơn không gian gấp.

Khổng sư chế tạo ra, phong cấm một phương thiên địa ở bên trong, cũng không kỳ lạ.

- Là rất bình thường... Nhưng ngươi cần nghĩ kĩ, đây chính là một phương thiên địa thời kỳ Thượng Cổ!

Tiểu Phù Phù nói.

- Thiên địa thời kỳ Thượng Cổ? Vậy thì sao? Còn có thể khác biệt thiên địa hiện tại sao? Nhiều nhất linh khí dồi dào một chút mà thôi...

Trương Huyền không để ý lắm.

Thời kỳ Thượng Cổ, có thể sinh ra nhiều đại năng như Khổng sư cùng bảy mươi hai Thánh, linh khí nhất định càng thêm dồi dào, nhưng này lại như thế nào? Phong cấm một phương thiên địa, dù sao cũng là tiểu thiên địa, không có khả năng so sánh với Danh Sư đại lục.

- Không bình thường...

Lời còn chưa dứt, con ngươi của Trương Huyền co rụt lại:

- Ngươi nói là, phong cấm một phương thiên địa lúc ấy? Chẳng phải chứng tỏ... Ở đây, có cơ hội đột phá đến Cổ Thánh?

Dương sư cùng Hưng kiếm thánh từng nói không ít chuyện liên quan tới phương diện Cổ Thánh, gần một vạn năm qua, vùng thế giới này, tựa như mất đi cái gì, không ít tu luyện giả, rõ ràng đạt đến Bất Hủ cảnh đại viên mãn, nhưng không cách nào đột phá ràng buộc cuối cùng, thành tựu Cổ Thánh.

Nguyên nhân chính là như vậy, Cổ Thánh mới tự nguyện ngủ say, lúc chiến đấu tỉnh lại, chỉ vì kéo dài sinh mệnh.

Gần một vạn năm trước, nếu như phương thiên địa này là Khổng sư phong cấm, chẳng phải đại biểu, loại đồ vật này vẫn tồn tại, có thể khiến người đột phá đến cảnh giới kia?

- Đúng vậy, nếu không ngươi cho rằng những người này vì cái gì dùng sức như vậy?

Tiểu Phù Phù tiếp tục nói.

- Thì ra là thế... Bức họa này, dính dáng cơ duyên đột phá Cổ Thánh... Khó trách liều mạng như vậy !

Trương Huyền bừng tỉnh hiểu ra.

Tuy hiện tại hắn là Kim Thân cảnh đỉnh phong, nhưng cách Cổ Thánh cũng rất gần, tìm không thấy loại cơ duyên này, một mực vây ở Đại Thánh cảnh, tuyệt đối là một loại dằn vặt.

Hiện tại cơ duyên đang ở trước mắt, vô luận như thế nào cũng phải đạt được!

- Cảm ơn nhắc nhở, Tiểu Phù Phù, đột nhiên phát hiện ngươi vẫn có chút tác dụng...

Con mắt Trương Huyền sáng lên, cười ha ha một tiếng.

Nếu không phải đối phương biết những bí ẩn này, làm không cẩn thận sẽ bỏ lỡ bảo vật a.

- ...

Tiểu Phù Phù.

Nhìn thấy con trai cười ngây ngô, Hưng kiếm thánh sửng sốt một chút, không hiểu ra sao. Đây là... Cao hứng điên rồi sao?

Tác dụng của Hàn Băng Tinh Thạch

dtv-ebook.com

Tiểu Phù Phù cùng Trương Huyền truyền âm giao lưu, Hưng kiếm thánh tự nhiên không biết, còn tưởng rằng lúc trước nói bức họa này có thể là Xuân Thu đại điển, nhi tử mới hưng phấn đến bây giờ. Chỉ là... nói mấy phút rồi, lúc này mới cười rực rỡ như vậy... thần kinh phản ứng quá chậm đi!

- Huyền nhi...

Sợ hắn sẽ cười tắt thở, Hưng kiếm thánh nhịn không được hô một tiếng.

- Ừm!

Trương Huyền khôi phục lại:

- Phụ phân, mẫu thân, bức họa này, chúng ta nhất định phải đạt được!

Hắn cách Cổ Thánh còn có một đoạn thời gian, nhưng cha mẹ đều đạt đến Bất Hủ cảnh đại viên mãn, tùy thời có thể bước ra một bước cuối cùng, nếu như có thể có được bức họa này, để bọn họ tấn cấp... mình sẽ không có áp lực chút nào, trốn ở sau lưng cha mẹ, làm một nhị thế tổ không buồn không lo!

- Tốt!

Thấy nhi tử nói ra lời này, hai người đồng thời gật đầu.

Ong ong ong!

Thời điểm nói chuyện, Triệu Nhã không ngừng công kích đến, phong ấn trong hình vẽ bắt đầu dao động, như bất cứ lúc nào cũng sẽ phá vỡ.

- Nhanh...

Thấy cảnh này, ánh mắt của tám thanh niên đồng thời sáng lên.

Răng rắc! Răng rắc!

Ngay thời điểm tất cả mọi người chuẩn bị, sau khi phá vỡ phong ấn, đi vào bức tranh tìm được hạch tâm lấy nó đi, đột nhiên, trong tranh vang lên thanh âm khối băng nghiền nát, dòng sông lúc trước đóng băng dần dần hòa tan.

- Nguy rồi, tăng tốc độ, không thì một khi đợi mùa xuân trong tranh đến, băng hàn chi khí sẽ vô dụng...

Một thanh niên hô lên, đi tới sau lưng Triệu Nhã, đưa tay truyền một đoàn chân khí tinh thuần vào trong cơ thể nàng, trợ giúp nàng mau chóng loại bỏ phong ấn.

Mấy người khác dường như cũng ý thức được vấn đề, vội vã đi tới trước mặt, chân khí thông qua phương pháp đặc thù, rót vào trong cơ thể Triệu Nhã, để tốc độ nàng phá giải phong ấn lập tức tăng tốc.

- Mùa xuân trong tranh đến? Chẳng lẽ phong ấn trên bức họa này, cùng mùa có liên quan?

Trương Huyền tiếp tục hỏi thăm.

- Tứ Quý đồ, bốn mùa luân chuyển, phong ấn tương đồng mới có thể che lại lực lượng thiên địa, không tiết ra ngoài. Bọn họ hẳn là suy tính ra, hiện tại vừa vặn ở mùa đông, mới bắt học sinh của ngươi tới! Mùa đông, đối ứng là phong ấn thuộc tính băng hàn, Thuần Âm thể, vừa vặn phù hợp . Bất quá một khi đến mùa xuân, phong ấn mùa xuân sẽ lần nữa sinh ra, không có loại lực lượng này, căn bản không phá nổi!

Tiểu Phù Phù nói.

- Hiện tại băng tuyết hòa tan, đường sông khơi thông, mùa xuân hẳn sắp tới, có cần đi qua hỗ trợ, trước phá vỡ phong ấn lại nói hay không?

Trương Huyền nói.

Phong ấn mùa xuân, phá giải như thế nào hắn không rõ ràng, đến lúc đó không giải quyết được, còn không bằng hiện tại hỗ trợ xử lý, còn bức tranh này, cuối cùng bị ai đạt được, khẳng định vẫn phải dựa vào thực lực nói chuyện.

Nắm giữ năm đại vương giả, nhiều binh khí như vậy, tám cường giả Chư Tử bách gia trước mắt, coi như mạnh mẽ, cũng khẳng định không chống lại được.

- Từ thế giới băng tuyết đi ra là Đại Thành điện, chẳng lẽ ngươi cho rằng chỉ là trùng hợp?

Tiểu Phù Phù khẽ nói.

- Cái này...

Trương Huyền sững sờ, ngay sau đó con mắt càng ngày càng sáng, bừng tỉnh hiểu ra:

- Trong tranh vẽ, hiện tại là trời đông giá rét, đâu đâu cũng có băng tuyết, nên sẽ gặp được thế giới băng tuyết, chẳng lẽ...

Nghĩ đến cái này, cổ tay khẽ đảo, Hàn Băng Tinh Thạch lúc trước bị đặt ở trong tế đàn, lập tức xuất hiện.

Thời khắc này tinh thạch đã không còn lạnh lẽo như lúc trước, ngược lại mang theo một loại cảm giác ôn nhuận, như tranh vẽ trước mắt, đang thay đổi về mùa xuân.

- Thì ra là thế...

Trương Huyền giật mình.

Cái gọi là thế giới băng tuyết, cũng không chuẩn xác, chính xác hắn là thế giới bốn mùa.

Ở đây, có thể cảm nhận được bốn mùa chân chính biến hóa. Chỉ bất quá thời điểm hắn tiến vào, vừa vặn là mùa đông, mới tuyết bay đầy trời.

Khống chế thế giới biến hóa chính là khối tinh thạch trong tay, nếu không bị lấy đi, thời khắc này thế giới băng tuyết khẳng định cũng xuất hiện một màn bông tuyết hòa tan, đại địa ấm lại.

- Cái tinh thạch này, chính là mấu chốt phá vỡ phong ấn...

Tiểu Phù Phù nói.

- Ừm!

Thấy giống như dự đoán, Trương Huyền gật đầu, hơi nghi hoặc một chút:

- Ngươi không phải cái gì cũng không biết sao? Làm sao đột nhiên rõ ràng như vậy?

Cái tên này, thời điểm vừa tới thế giới rừng rậm, cái gì cũng không biết, bây giờ lại chậm rãi nói, trước thời hạn biết, vì sao lúc trước không nói.

- Hắn là Khổng sư tiến hành phong ấn ký ức của ta, chỉ có đi vào cung điện đối ứng, mới có thể rõ ràng, nếu không hoàn toàn không biết gì cả, giống như bây giờ ngươi hỏi ta, sáu cung điện khác của Khổng miếu, trừ Đại Thành điện còn có cái gì... Ta cũng không rõ ràng!

Tiểu Phù Phù nói.

- Được rồi!

Trương Huyền bất đắc dĩ.

Cũng đúng, coi như cầm trong tay truyền thế mẫu phù, muốn chân chính đạt được Khổng sư lưu lại bảo vật cũng cần cơ duyên, nếu không đồ vật lưu lại, chẳng phải đều bị một người đạt được?

- Có khối tinh thạch này, phong ấn kia, ta có thể tùy ý phá giải, đã như vậy...

Rõ ràng mình bởi vì từng tiến vào thế giới băng tuyết, ngược lại càng có ưu thế hơn so với mọi người, Trương Huyền lần nữa nhìn về phía đám người Chư Tử bách gia đang phá giải phong ấn, khóe miệng nâng lên.

Giờ phút này tám thanh niên song song đứng ở sau lưng Triệu Nhã, một cái kết nối một cái, toàn bộ chân khí truyền vào trong cơ thể nàng, hàn khí liên tục không ngừng, điên cuồng va chạm phong ấn, tựa như lúc nào cũng sẽ phá vỡ.

- Các ngươi vô thanh vô tức bắt đi Triệu Nhã, lại làm cho không nghe nàng được thanh âm của ta, vậy cũng đừng trách ta không khách khí...

Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng, tính toán tốt thời cơ, đột nhiên thân thể khẽ động, thân ảnh hóa thành tia chớp, thẳng tắp bay qua trên đầu mọi người.

Tốc độ của hắn cực nhanh, còn thiêu đốt huyết mạch Trương gia, tất cả mọi người còn không có phản ứng lại, đã đi tới trên đầu Triệu Nhã.

- Phong ấn!

Ngón tay chỉ vào không trung.

Lực lượng mọi người tràn vào trong cơ thể Triệu Nhã, lập tức bị chặt đứt, đồng thời bị phong ấn ở trong cơ thể nàng.

Ầm ầm!

Chân khí của tám người ở lại trong cơ thể nữ hài, phảng phất như tám người quán đỉnh cho nàng. Trong nháy mắt vô số chân khí xung kích

kinh mạch, lực lượng liên tục tăng lên.

Răng rắc! Răng rắc!

Không đến hai cái hô hấp, liền đạt đến Bất Hủ cảnh đại viên mãn.

- Lão sư...

Tu vi tấn thăng, Triệu Nhã giống như đột phá một loại ràng buộc nào đó, cả người tỉnh táo lại, nhìn thấy Trương Huyền đang huyền phù ở trên không, ánh mắt sáng lên.

- Trước phong cấm chân khí trong cơ thể, thời điểm xung kích Cổ Thánh lại dùng...

Biết tuy nữ hài tấn cấp, nhưng lực lượng trong cơ thể vẫn không dùng hết, Trương Huyền truyền qua phương pháp phong cấm, giải thích nói.

Tám người truyền lực cho nàng, đều là Bất Hủ cảnh đại viên mãn, lực lượng tám người kết hợp, cho dù Triệu Nhã xung kích cảnh giới mạnh nhất dưới Cổ Thánh vẫn còn lại không ít.

Dựa vào tinh thần không thể lãng phí, để nàng phong cấm những lực lượng này, về sau lại dùng, nếu không chỉ có thể uổng phí.

- Trương Huyền, ngươi tự tìm cái chết...

Không nghĩ tới trợ giúp Triệu Nhã phá giải lực lượng phong ấn, bị giữ lại ở trong cơ thể người sau, giúp đối phương tăng lên tu vi, tám thanh niên đồng thời giận dữ, sắp bùng nổ.

Phá vỡ phong ấn

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

- Tự tìm cái chết? Ta xem là các ngươi tự tìm cái chết a!

Huyền phù trên không, Trương Huyền mang theo lạnh lùng, thanh âm càng ngày càng vang dội.

- Bắt học trò ta đi, cấm đoán tự do, mặc kệ nàng có nguyện ý hay không, để nàng giúp các ngươi tiêu hao lực lượng loại bỏ phong ấn... Đây là Chư Tử bách gia, tuân thủ lễ tiết? Khổng sư lưu lại truyền thừa, lại không tuân thủ quy củ?

Đối với đám người này, hắn không có chút hảo cảm nào.

Tới anh Sư đại lục, không phải ép buộc khiêu chiến Lạc gia, chính là Trương gia, bắt đi học sinh của hắn, liên hợp với Dị Linh tộc... Mỗi một sự tình đều để người tức giận.

- Chúng ta làm như vậy cũng là vì Nhân tộc...

Trong đám người, một thanh niên hét lớn.

- Vì Nhân tộc? Ta cũng là vì Nhân tộc... đánh bọn hắn nằm xuống cho ta!

Chẳng muốn nói nhảm với đối phương, cổ tay Trương Huyền rung lên.

Rầm!

Năm Đại Thánh thú, vô số vũ khí bay ra, thẳng tắp bao phủ tám thanh niên của Chư Tử bách gia.

- Ngươi...

Không nghĩ tới tên này trực tiếp động thủ, tám người đều sắp nổ tung, có điều lúc này không có thời gian nói nhãm, vội vàng nghênh chiến.

- Lão sư...

Triệu Nhã có chút lo lắng nhìn lại.

- Đến cùng xảy ra chuyện gì? Sao ngươi lại bị bọn họ bắt đi, nói kỹ càng một chút, vi sư thay ngươi làm chủ!

Trương Huyền nhìn lại.

- Là như vậy...

Triệu Nhã nói ra sự tình.

Liên Minh đế quốc, Trương Huyền trở về Trương gia, nàng để mọi người Băng Nguyên cung trước về, ở liên minh điều chỉnh một đoạn thời gian, củng cố tu vi vừa mới tấn thăng, Ngụy Như Yên thủ hộ giúp nàng, lấy hai người liên hợp, thiên hạ có thể chống lại cũng không nhiều, nên không có suy nghĩ nhiều.

Nhưng thời điểm vừa rời liên minh, lại gặp một thanh niên.

Đối phương cũng không phải trực tiếp ra tay, mà biểu lộ thân phận, là cường giả Chư Tử bách gia, việc quan hệ cơ mật, muốn dẫn các nàng đi một chỗ.

Hai người đương nhiên sẽ không đồng ý, hai bên giao thủ, rất nhanh thì bị bắt, lúc này còn muốn đưa tin đã không kịp.

Về sau một mực bị giam cầm, có điều đối phương cũng không bạc đãi, trái lại còn có cường giả chuyên môn giảng giải nghi vấn khó xử lý trên

việc tu luyện, cung cấp đầy đủ tài nguyên tấn thăng tu vi, còn truyền thụ phương pháp phá giải phong ấn.

Còn vì sao muốn phong bế lục thức, là bởi vì cái phong ấn này phong tỏa một thế giới, trong quá trình phá giải, tinh thần sẽ gặp phải phản phệ cực lớn, không phong cấm mà nói, rất dễ dàng bị tổn thương không thể khôi phục.

- Bọn hắn bảo ngươi phá giải phong ấn, ngươi liền phá giải?

Trương Huyền cau mày.

Học sinh này của mình tính tình nóng nảy, Ngụy Như Yên cũng không phải đèn đã cạn dầu, lúc nào nghe lời như thế? Bị người bắt không nói, bảo phá giải phong ấn liền phá giải, không có một chút phản kháng?

- Bọn họ nói...

Triệu Nhã hơi đỏ mặt, cắn môi nói:

- Chỉ cần trợ giúp phá vỡ phong ấn, thu hoạch cơ duyên đột phá Cổ Thánh, sẽ cho lão sư một danh ngạch...

- Cho ta?

Trương Huyền sững sờ.

- Vâng, bọn họ nói, ngươi là nhân vật thiên tài nhất của Danh Sư đại lục hiện nay, Chư Tử bách gia cùng Danh Sư đường, đều truyền thừa từ Khổng sư, vốn là một thể, chỉ cần chúng ta làm ra cống hiến, ban tặng một danh ngạch cực kỳ đơn giản...

Triệu Nhã xấu hổ.

- Vì lẽ đó, liền nghe bọn họ dặn dò?

Trương Huyền lắc đầu, trong lòng có chút tức giận, lại có chút cảm động, khoát tay áo, trên mặt lộ ra sự tự tin mạnh mẽ:

- Ngươi lúc nào thì không yên lòng với lão sư như thế? Coi như Cổ Thánh khó đột phá, Trương Huyền ta cũng không tới mức để học sinh vì ta tìm kiếm cơ hội! Cũng sẽ không cầm tự do của học sinh đổi lấy! Yên tâm, thật có loại cơ duyên này, người khác có thể được, vi sư cũng nhất định có thể được, người khác không chiếm được, vi sư cũng sẽ lấy đến trong tay!

- Lão sư, ta sai rồi...

Thanh âm của Triệu Nhã càng ngày càng nhỏ.

- Tốt rồi!

Trương Huyền khoát tay áo:

- Niệm tình điểm xuất phát của ngươi là tốt, chuyện này liền bỏ qua!

Nói xong, Trương Huyền xoay người lại:

- Dừng tay!

Phần phật!

Năm Đại Thánh thú, rất nhiều vũ khí đồng loạt bay đến trước mặt. Lúc này tám thanh niên đã bị đánh hoàn toàn thay đổi, không còn bộ dáng tiêu sái như lúc trước.

- Các ngươi bắt học sinh của ta, không tuân quy tắc, đây chỉ là trừng phạt nhỏ cảnh cáo lớn, cho các ngươi biết, muốn động học sinh của ta, thì phải thừa nhận kết quả! Nể tình các nàng không có bị thương, nên không hạ sát thủ! Hiện tại chỉ cần trả lời mấy vấn đề của ta, liền có thể rời đi.

Trương Huyền nhìn qua:

- Thứ nhất, các ngươi rốt cuộc muốn làm gì, đường đường Chư Tử bách gia, lại lén lén lút lút bắt người? Thứ hai, các ngươi cùng Dị Linh tộc, có

phải đã liên minh hay không? Hoặc là... những Dị Linh tộc kia, là thuộc hạ các ngươi thuần phục?

Biết người Chư Tử bách gia không tổn thương Triệu Nhã, trong lòng liền toát ra một ý nghĩ. Có phải lần trước đám người thanh niên trắng nõn đi cùng Dị Linh tộc, thật ra là sủng vật Chư Tử bách gia luyện hóa?

Tựa như mình, cũng luyện hóa một thi thể Dị Linh tộc Cổ Thánh, trong Thiên Đạo chi thư, càng trấn áp một Ngoan Nhân... Cũng không thể bởi vì như vậy, liền nói bản thân liên minh với Dị Linh tộc nha?

- Chúng ta chỉ là nghe theo mệnh lệnh, về phần tại sao thì không rõ ràng. Việc này xin lỗi chúng ta không cách nào trả lời...

Trong đám người, một thanh niên khuôn mặt bị đánh như đế giày, cắn răng nói.

- Không cách nào trả lời?

- Vâng!

Thanh niên gật đầu.

- Không nói cũng không có gì, ta sớm muộn gì cũng sẽ biết, hiện tại, ta không muốn giết các ngươi, cút đi!

Lông mày Trương Huyền giương lên, vung ống tay áo.

Hắn tiếp thu qua ân huệ của Khổng sư, Bốc Thương Cổ Thánh, Nhiễm Cầu Cổ Thánh… cũng cho hắn rất nhiều trợ giúp, những người này là hậu nhân của hắn, cũng không phải liên hợp với Dị Linh tộc, không cần thiết đuổi tận giết tuyệt.

- Chúng ta không đi...

Thanh niên cắn răng.

- Ném ra!

Không thèm để ý đối phương, Trương Huyền run tay lên, rất nhiều Thánh thú, vũ khí lần nữa vọt tới.

Thời gian không dài, tám người liền bị ném ra phạm vi Đại Thành điện.

Bị ném ra, không còn thể chất đặc thù của Triệu Nhã, thì không còn cách nào đi vào.

Xử lý xong mọi người, Trương Huyền lần nữa nhìn về phía bức tranh trước mắt, giờ phút này tuyết cùng băng đã hòa tan không sai biệt lắm, phong ấn cũng biến thành một hình dáng khác, cùng lúc trước Triệu Nhã hóa giải hoàn toàn khác biệt.

- Lão sư, phong ấn thay đổi, ta... lúc trước học tập phương pháp đã vô dụng...

Sắc mặt Triệu Nhã trắng nhợt, chân khí luân phiên xông về phía trước, lại phát hiện phong ấn không còn bất kỳ biến hóa nào, phong ấn trong hình vẽ đã triệt để biến thành mùa xuân.

- Không sao, ta có biện pháp!

Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng, ngón tay điểm một cái.

Ông!

Từ thế giới băng tuyết lấy được viên Hàn Băng Tinh Thạch kia huyền phù ở trước mắt, nhẹ nhàng nhấn một cái.

Hô!

Tinh thạch lập tức bay về phía phong ấn, vừa đến trước mặt, lập tức quay tròn, thời gian nháy mắt, lực lượng trên phong ấn liền bị thôn phệ, tạo thành một vòng xoáy khổng lồ.

Thấy thứ này quả nhiên giống như Tiểu Phù Phù nói, có tác dụng phá giải phong ấn, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, gọi đám người Hưng

Mộng kiếm thánh.

- Vào xem!

Nói xong, đi đầu bay về phía phong ấn phá vỡ. Mọi người không chần chờ theo sát lên, thời gian nháy mắt biến mất tại nguyên chỗ.

Điều kiện đột phá Cổ Thánh

dtv-ebook.com

Năng lực Thư Họa đạt tới cao nhất, có thể đi vào thế giới trong tranh, để cho người ta sinh tồn cũng không tự biết.

Truyền thuyết mấy vạn năm trước, Thư Họa sư công hội xuất hiện qua một vị Thư Họa sư đứng đầu nhất, vẽ một phương thế giới, cùng một mỹ nữ ở chung lâu, vậy mà sinh ra yêu thương, đi vào trong tranh, sau đó không đi ra nữa.

Bức tranh trên vách tường, bất luận ý cảnh hay khống chế thời không, đều vượt xa Thư Họa sư vẽ người yêu kia, tiến vào bên trong, tựa như đi vào một không gian gấp to lớn, vô cùng vô tận, liếc mắt không nhìn thấy phần cuối.

- Trong bức họa này có linh khí, hơn nữa còn cực kỳ nồng đậm!

Đứng ở trên một khối nham thạch, Trương Huyền hít sâu một hơi, âm thầm cảm xúc năng lực Thư Họa của Khổng sư mạnh mẽ. Có thể làm được điểm ấy, lý giải Thư Họa khẳng định vượt qua cửu tinh, đạt đến cảnh giới phản phác quy chân.

Thế giới trong tranh trước mắt, một tơ một hào, đều không có gì khác biệt ngoại giới, Long Cốt Thần Thương run rẩy, cũng có thể đâm thủng không gian, tiến hành xuyên toa, mấu chốt nhất là, sau khi phá hoại không gian, đồng dạng có thể phục hồi từ từ... Nếu như không biết là một bức họa, sẽ tưởng tượng không ra là ột hoàn cảnh giả lập.

- Phụ phân, mẫu thân, các ngươi thử một chút, nơi này có phải có cơ duyên để cho người ta đột phá Cổ Thánh hay không!

Tìm một chỗ trống, Trương Huyền gọi Hưng Mộng kiếm thánh tràn đầy khiếp sợ. Hiện tại tu vi của hắn mới Kim Thân cảnh đỉnh phong, coi như muốn cảm thụ cũng làm không được, cha mẹ khác biệt, đã đạt đến cao nhất, cách cảnh giới này chỉ kém một bước.

- Ừm!

Rõ ràng nhi tử nói như vậy, nhất định có mục đích của mình, hai người cũng không nhiều lời, đồng thời ngồi xuống, yên tĩnh tu luyện.

Ầm ầm!

Kèm theo bọn họ tu luyện, linh khí trên bầu trời lập tức vương xuống, dọc theo huyệt đạo tràn vào trong cơ thể, khí tức trên thân cũng càng ngày càng mạnh.

- Quả thực có thể cảm nhận được bình chướng, bất cứ lúc nào cũng sẽ phá giải... so với ngoại giới thì buông lỏng hơn nhiều!

Thời gian không dài, hai người ngừng lại, đồng thời đứng dậy. ánh mắt Trương Huyền sáng lên.

Lúc trước chỉ là hắn cùng Tiểu Phù Phù suy đoán, nếu thật có thể khiến người ta đột phá Cổ Thánh, giá trị của bức họa này thật sự quá lớn.

- Đã như vậy, hiện tại các ngươi liền nghĩ biện pháp đột phá...

Trương Huyền cười nói.

Vừa rồi trong Đông Hàn lâu, cường giả của Chư Tử bách gia bị ném ra ngoài, vị Cổ Thánh lúc trước ngăn cản hắn kia, nhất định tức sắp bùng nổ.

Nếu như giờ phút này cha mẹ đột phá đến Cổ Thánh, coi như người này muốn ra tay cướp đoạt bức họa, khẳng định cũng sẽ kiêng kị mấy phần.

- Hiện tại đột phá?

Nghe nói như thế, Hưng kiếm thánh, Mộng kiếm thánh nhìn nhau, sau đó cười khổ:

- Ngươi nghĩ Cổ Thánh quá đơn giản!

- Mặc dù nơi này phong cấm thiên địa thời kỳ Thượng Cổ, nắm giữ khí tức cùng lực lượng có thể để người ta đột phá Cổ Thánh, nhưng muốn thành công, cũng cần tiêu phí không biết bao nhiêu tâm huyết, không có khả năng một lần liền thành!

Hưng kiếm thánh nói:

- Năm đó, Khổng sư có ba ngàn đệ tử, nhưng đạt tới Cổ Thánh chỉ có bảy mươi hai người, cũng không phải người người đều đột phá thành công! Muốn đột phá cảnh giới này, loại khí tức kia, là mang tính then chốt, nhưng bản thân tích lũy không đủ, cho dù có thứ này cũng vô dụng!

Trương Huyền sững sờ:

- Cũng đúng...

Phụ phân nói không sai, bất kỳ cảnh giới nào cũng khó có khả năng một lần liền thành, đặc biệt là Cổ Thánh, lĩnh ngộ đối với thiên địa tự nhiên, không đạt tới, cho dù có điều kiện đột phá, cũng không có khả năng thành công.

Dù sao thời kỳ Thượng Cổ, cũng không phải người người đều là Cổ Thánh, có thể đạt tới loại cấp bậc này, từng cái đều là thiên tài kinh tài tuyệt diễm.

- Khí tức đột phá Cổ Thánh, đến cùng là cái gì?

Trương Huyền nghi ngờ nhìn qua.

- Ta cũng nói không ra, có điều hậu nhân lấy tên Cổ Thánh lực, tích lũy đầy đủ, có loại vật này, mới có thể cá chép nhảy long môn, một lần công thành, hai loại thiếu một thứ cũng không được!

Hưng kiếm thánh giải thích.

- Cổ Thánh lực?

Trương Huyền gật đầu:

- Thứ này là một mực tồn tại, hay sẽ biến mất?

- Thứ này, từ đâu mà đến, vì sao lại xuất hiện, ta cũng không rõ ràng, có điều có lẽ giống như một ít khoáng thạch trân quý, thuộc về tài nguyên không thể tái sinh, một khi tiêu hao hầu như không còn, muốn sinh ra gần như không có khả năng! Năm đó, ở trên đại lục không cách nào xuất hiện Cổ Thánh mới, khủng hoảng kéo dài hơn ngàn năm. Vô số người thiên tư tuyệt diễm, tích lũy đầy đủ, cũng không cách nào bước ra cảnh giới kia... Lúc này mới phát giác Cổ Thánh lực tồn tại!

Hưng kiếm thánh chậm rãi nói.

Quãng lịch sử này, làm tộc trưởng, miệng tai truyền thừa, hắn biết rất rõ ràng.

Đoạn thời gian kia, có thể nói là thời kỳ hắc ám của Danh Sư đại lục, cũng là thời khắc nguy hiểm tàn khốc nhất.

Tu luyện đạt đến Bất Hủ cảnh đại viên mãn, lại không cách nào đột phá, sợ hãi có thể tưởng tượng được.

Lại thêm Dị Linh tộc không ngừng tấn công, Danh Sư đường có đoạn thời gian lòng người bàng hoàng, suýt chút nữa thất thủ, triệt để sụp đổ.

May mắn lúc ấy Cổ Thánh còn tại thế làm ra quyết định... Ngủ say! Lúc này mới giải quyết tai hoạ ngầm, để khủng hoảng biến mất. Nếu không, Nhân tộc khả năng sớm đã không tồn tại nữa.

- Cổ Thánh lực, là đồ vật đột phá Cổ Thánh ắt không thể thiếu, trừ cái này, muốn đột phá Cổ Thánh còn cần cái gì?

Trương Huyền nói.

Cha mẹ không cách nào đột phá, tích lũy không đủ là nguyên nhân chủ yếu nhất, nhưng thế nào mới gọi tích lũy đầy đủ?

Nói cách khác, trừ Cổ Thánh lực, còn cần điều kiện nào mới có tư cách xung kích cảnh giới chí cao vô thượng kia?

- Cổ Thánh, từ xưa đến nay, đều là đại biểu của người mạnh nhất, bởi vậy như thế nào đột phá, sớm đã có người nghiên cứu qua. Thứ nhất, nhất định phải có Cổ Thánh lực! Thứ hai, tâm cảnh nhất định phải đạt tới 30. 0! Thứ ba, cảnh giới linh hồn đạt tới một trăm vạn cây số!

Hưng kiếm thánh nói.

- Cảnh giới linh hồn? Một trăm vạn cây số?

Trương Huyền nhíu mày:

- Đây là cái gì?

Cổ Thánh lực, mới vừa nói, tâm cảnh 30. 0, có thể lý giải, nhưng cảnh giới linh hồn... Một trăm vạn cây số, có ý tứ gì?

- Rất đơn giản, chính là linh hồn lực ngưng tụ thành tơ lan ra xa, có thể kéo dài khoảng cách lớn nhất, là cảnh giới linh hồn của ngươi!

Hưng kiếm thánh nói.

Trương Huyền sững sờ.

Linh hồn lực của hắn trải qua sấm chớp, Thiên Hỏa rèn luyện nên cực kỳ cường đại, đã từng dò xét qua hoàn cảnh chung quanh, nhưng còn chưa ngưng tụ thành tơ, tiến hành kéo dài qua.

- Ngươi có muốn thử một chút, linh hồn của mình đến cùng đạt đến loại cảnh giới nào hay không?

Thấy hắn bộ dáng này, Hưng kiếm thánh biết chắc chưa thử qua, lúc này cười cười hỏi.

Không biết điều kiện đột phá Cổ Thánh, ai cũng sẽ không đi thí nghiệm linh hồn như vậy, dù sao ngưng tụ thành tơ, phóng thích ra xa, đối với linh hồn cũng là một loại khảo nghiệm quá lớn, một khi xuất hiện đứt gãy, đối với tinh thần sẽ có tổn thương cực lớn.

- Tốt, ta thử một chút!

Trương Huyền gật đầu, trong lòng tràn đầy tò mò.

Hít sâu một hơi, hồn lực lập tức ngưng tụ thành chỉ, thẳng tắp lan ra. Mười vạn cây số! Hai mươi vạn cây số! Ba mươi vạn cây số... Thời gian nháy mắt, liền vượt qua năm mươi vạn cây số, vẫn không có ý tứ dừng lại, hơn nữa cảm giác thậm chí ngay cả một phần mười hồn lực cũng không dùng đến!

Huyền Đao đột phá Cổ Thánh

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

Hô!

Trương Huyền ngừng lại.

- Thế nào?

Hưng Mộng kiếm thánh đều tràn đầy tò mò nhìn qua.

Bọn họ biết nhi tử có học sinh là Vu Hồn sư, càng thân kiêm Tưởng gia tộc trưởng, nhất định cực kỳ am hiểu linh hồn, nhưng có thể đạt tới loại cảnh giới nào thì không rõ ràng, cũng cực kỳ hiếu kỳ.

- Cái này...

Trương Huyền gãi đầu một cái, tràn đầy xấu hổ:

- Thế giới tranh vẽ này quá nhỏ, linh hồn của ta, đã đụng chạm đến biên giới...

Thế giới tranh vẽ, xem như Khổng sư dùng đại thủ đoạn phong ấn một phương thiên địa, thế nhưng chỉ là không gian gấp, không có khả năng giống Danh Sư đại lục, vô biên vô hạn, tổng cộng đường kính cũng không đủ trăm vạn cây số.

Vì lẽ đó thí nghiệm ở đây, căn bản không đạt tới cực hạn. Bất quá, có thể khẳng định một điểm, ở trên linh hồn, hắn đã có thể so với Cổ Thánh! Đương nhiên, chỉ là lượng có thể so sánh, trên chất còn kém một đoạn rất lớn, nhiều nhất có thể bảo đảm, không bị Cổ Thánh dùng linh hồn công kích giết chết, muốn đối kháng loại cường giả cấp bậc này, khẳng định vẫn không làm được.

- Cho dù tranh vẽ thế giới nhỏ, có thể lan ra đến giới hạn, cũng nói cảnh giới linh hồn cực kỳ cường đại... Chỉ cần tâm cảnh cùng tu vi tới, đột phá cảnh giới này đã là nhất định!

Hưng kiếm thánh cảm xúc.

Thiên phú của nhi tử, thật sự là quá nghịch thiên.

Người khác tu vi đạt tới Bất Hủ cảnh đại viên mãn, linh hồn kém rất xa, mà hắn, mới Kim Thân cảnh đỉnh phong đã đầy đủ.

Có thể đoán được, đối với người khác mà nói, cảnh giới Cổ Thánh khó mà đột phá, đối với hắn, có lẽ giống như cảnh giới khác, sẽ không có khó khăn như vậy.

- Thật ra thì muốn tăng trưởng linh hồn rất đơn giản, ta chỗ này có một bộ công pháp tu luyện linh hồn, các ngươi có thể tu luyện một chút...

Cổ tay Trương Huyền khẽ đảo, lấy ra một bản pháp quyết tu luyện liên quan tới linh hồn.

Lĩnh ngộ linh hồn chân giải, cộng thêm trình độ Vu Hồn, Trương Huyền lý giải linh hồn, đã sớm tạo thành một bộ hệ thống thuộc về mình, cho đối phương, phù hợp thể chất người Trương gia, không liên quan đến công pháp Tưởng gia, cũng không tính tiết lộ cơ mật gia tộc.

- Bộ công pháp này, đối với linh hồn tăng thêm có công hiệu cực lớn, nghiêm túc tu luyện, không có gì bất ngờ xảy ra, một tháng hắn có thể để cảnh giới linh hồn đột phá một trăm vạn cây số!

Xem xong công pháp, Hưng kiếm thánh tràn đầy kích động.

- Ừm, hi vọng cha mẹ sớm ngày xung kích Cổ Thánh...

Trương Huyền mỉm cười.

- Xung kích Cổ Thánh?

Hưng kiếm thánh lắc đầu:

- Linh hồn tăng thêm, cũng không đại biểu có thể đột phá Cổ Thánh, còn có tâm cảnh, lĩnh ngộ công pháp, cùng với cảm ngộ thiên địa... Tóm lại, Cổ Thánh, rất khó, mặc dù hiệu quả của bộ công pháp này lớn, cũng chỉ có thể để cho ta tăng lên một phần mười tỷ lệ mà thôi!

- Mới một phần mười?

Trương Huyền sững sờ.

- Đúng vậy, Cổ Thánh, sửa đổi thiên mệnh, vượt qua Thiên Đạo, một bước này, không thua cá chép hóa long môn, bản chất tính mạng con người triệt để thuế biến, thậm chí ngay cả kinh mạch cũng sẽ sửa đổi... Tuyệt không phải dễ dàng thành công như vậy...

Hưng kiếm thánh gật đầu giải thích, lời còn chưa dứt, đột nhiên cảm thấy toàn bộ Thư Họa không ngừng lay động, từng đoàn từng đoàn linh khí nhanh chóng hội tụ.

Ngay sau đó, một cỗ lực lượng hùng hồn bay thẳng thiên khung, chém thế giới thành hai khúc.

- Đây là... Đột phá Cổ Thánh?

Con mắt Hưng kiếm thánh trợn tròn, chỉ cảm thấy đầu óc suýt chút nữa nổ tung, cả người sắp điên rồi.

Mới vừa nói, đột phá cảnh giới này cực kỳ khó khăn, vậy thì có người đột phá, đến cùng là ai?

Vội vàng nhìn về phía trung tâm linh khí hội tụ, ngay sau đó nhìn thấy một thanh trường đao thoạt nhìn có chút tà dị, yên tĩnh lơ lửng ở giữa không trung, tham lam hấp thu linh khí cùng Cổ Thánh lực, lực lượng càng ngày càng bàng bạc, càng ngày càng hùng vĩ, giống như từ sông lớn hội tụ thành biển cả, khí tức trong đao không khống chế được, không ngừng kích động.

- Đây là... Binh khí của ngươi?

Hưng kiếm thánh nuốt ngụm nước bọt, nhịn không được nói.

Trương Huyền gật đầu, ngay cả chính hắn cũng thoáng có chút ngoài ý muốn.

Giờ khắc này đột phá, chính là Yêu Dị Huyền Đao.

Vừa rồi sau khi đuổi người Chư Tử bách gia đi, chưa có trở lại trữ vật giới chỉ, mà theo ở phía sau đi vào Tứ Quý đồ.

Huyền Đao vốn là thần binh nửa bước Cổ Thánh, lại thêm thôn phệ máu tươi cùng hồn phách của mười một vạn binh sĩ Dị Linh tộc, vừa rồi chém giết rất nhiều Dị Linh tộc, cũng nhân cơ hội thu liễm linh hồn, tích lũy sớm đã đầy đủ, chỉ kém một bước cuối cùng, giờ phút này Cổ Thánh lực đầy đủ, vậy mà một lần thành công, thuận lợi đạt đến cảnh giới này.

Rầm rầm!

Linh khí mạnh mẽ quét sạch, tựa như gió lốc, mặt đất lay động kịch liệt, toàn bộ thế giới tranh vẽ giống như không chịu nổi, sắp sụp đổ.

- Linh khí nơi này không đủ hắn tấn thăng,tùy ý tiếp tục, ta sợ thế giới tranh vẽ sẽ hủy hoại...

Đồng tử của Hưng kiếm thánh co rút lại.

Tu luyện giả bình thường, đột phá Cổ Thánh sẽ chuẩn bị vô số tài nguyên, không đến mức lúc đột phá lực lượng không đủ.

Yêu Dị Huyền Đao chỉ là vũ khí, ngay cả Trương Huyền cũng không nghĩ đến sẽ ở lúc này đột phá, nên không có chuẩn bị trước.

Ở Danh Sư đại lục mà nói, linh khí đầy đủ, có thể duy trì, nhưng đây chỉ là một bức họa, cơ sở không phải rất vững, đã xuất hiện lay động, bất cứ lúc nào cũng sẽ sụp đổ.

Thật vất vả tìm được Cổ Thánh lực có thể xung kích Cổ Thánh, thật muốn tổn hại, chẳng phải thất bại trong gang tấc?

- Huyền Đao, nuốt cái này...

Biết sự tình không thể chần chờ, lông mày Trương Huyền giương lên, ngón tay bỗng nhiên bắn ra.

Phần phật!

Một giọt máu bay tới, tản mát ra lực lượng tinh thuần tới cực điểm.

Chính là lúc trước Dục lão quỷ bị kích thương lưu lại, Trương gia lão tổ sưu tập huyết dịch, lúc này muốn nói thứ gì ẩn chứa linh khí nhiều nhất, tuyệt đối là cái này, không còn cái khác.

Xì xì xì!

Huyền Đao vừa tiếp xúc huyết dịch, giống như uống máu, có điều linh khí dường như vẫn không đủ.

Trương Huyền tiếp tục bắn ra huyết dịch, liên tục bốn giọt.

Hấp thu hết năm giọt, lúc này Yêu Dị Huyền Đao mới ngừng đập, một cỗ khí tức vô địch tán ra, xé rách không gian, giống như muốn từ thế giới tranh vẽ thoát ra.

Ầm ầm!

Không gian tranh vẽ bị xé ra khe hở, ngay sau đó mây đen bao trùm tới.

Thiên kiếp!

Cổ Thánh kiếp chỉ đột phá Cổ Thánh mới có!

Dưới tình huống bình thường, không gian gấp là không thể nào dẫn tới lôi kiếp, nhưng đột phá Cổ Thánh quá cường đại, thế giới tranh vẽ đã không che giấu được.

Răng rắc!

Sấm chớp, Thiên Hỏa hạ xuống từ trên trời, rơi vào trên đao, vốn trên mặt còn có huyết dịch không có triệt để tiêu hao, ở dưới hai cỗ lực lượng gia trì, triệt để hòa vào thân đao, lưu lại từng vết máu.

Ở dưới Thiên Hỏa cùng sấm chớp rèn luyện, thân đao trở nên càng quỷ dị hơn, câu hồn phách người.

Hô!

Không biết qua bao lâu, mây đen tiêu tán, Huyền Đao yên tĩnh lơ lửng giữa không trung, nhẹ nhàng vạch một cái, không gian tranh vẽ liền giống như đậu hũ phá vỡ.

- Đạt tới Cổ Thánh, ha ha...

Linh tính trong Yêu Dị Huyền Đao cười to một tiếng, ngay sau đó thân thể nhoáng một cái, đi tới trước mặt Trương Huyền, trực tiếp quỳ xuống đất:

- Chủ nhân!

Triệu Nhã luyện hóa Cổ Thánh huyết

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

- Đứng lên đi!

Trương Huyền vẫy tay một cái, Huyền Đao rơi vào lòng bàn tay, lập tức cảm thấy trong đó có lực lượng hủy thiên diệt địa.

Lúc trước cường giả Bất Hủ cảnh đại viên mãn, hắn muốn vượt qua, cần thi triển đủ loại thủ đoạn, mà bây giờ nhẹ nhàng một đao... Mười mấy cái cũng có thể ung dung diệt sát!

Cổ Thánh cùng Bất Hủ cảnh, mặc dù chỉ thua kém một cấp bậc, nhưng lại có thiên địa khác biệt, số lượng nhiều hơn nữa cũng không cách nào bù đắp.

- Rốt cục có năng lực tự vệ...

Trương Huyền thở ra một hơi, con mắt sáng lên.

Bị vị Cổ Thánh kia của Dị Linh tộc áp bức, nếu như đối phương vẫn ẩn núp không xuất hiện, cho dù có Thiên Đạo chi thư cũng không cách nào làm bị thương mảy may, giờ phút này Huyền Đao tấn cấp, đã hoàn toàn khác biệt.

Đều là Cổ Thánh, chỉ cần hắn dám động thủ, liền có thể truy tìm đến cội nguồn khí tức kích thương đối phương!

Trương gia lão tổ chính là như vậy đẩy lùi đối phương.

Có thể nói, Huyền Đao tấn cấp, thủ đoạn bảo mệnh lần nữa tăng thêm, phối hợp thi thể Cổ Thánh lúc trước, dưới tình huống không có chút đề phòng, Cổ Thánh cùng cấp bậc cũng có thể tuỳ tiện chém giết!

- Trước củng cố tu vi đi!

Cảm thụ uy lực một chút, Trương Huyền không nói thêm lời, để Yêu Dị Huyền Đao đi qua một bên củng cố tu vi, quen thuộc lực lượng.

Huyền Đao gật đầu lên tiếng, nhẹ nhàng run rẩy, bay đi nơi xa, còn chưa đi xa, liền thấy Long Cốt Thần Thương bay tới, lần nữa cung kính quỳ gối.

Đột phá Cổ Thánh nó mới phát hiện, trong Long Cốt Thần Thương phong ấn lực lượng rốt cuộc mạnh cỡ nào, một khi phá giải, cho dù nó đột phá, cũng hoàn toàn không phải đối thủ.

- Huyền nhi, chuôi thương này của ngươi...

Thấy cảnh này, Hưng kiếm thánh trợn mắt lên.

Vũ khí chỉ thần phục cường giả, chẳng phải biểu thị trường thương càng thêm cường đại? Hắn biết, đây là Cổ Thánh lưu lại vũ khí, nhưng không còn vinh quang trước kia, cụ thể lợi hại bao nhiêu thì không rõ ràng.

- Không có gì, một ít tiểu cơ duyên mà thôi...

Trương Huyền cười cười.

- Đây là tiểu cơ duyên?

Hưng kiếm thánh run rẩy, suýt chút nữa sụp đổ.

Ngươi có phải đối với tiểu cơ duyên có hiểu lầm gì hay không? Trường thương lợi hại như thế, Huyền Đao đột phá Cổ Thánh cùng rất nhiều Đại Thánh chí bảo... Những thứ này là tiểu cơ duyên mà nói, cái gì mới lớn?

- Các ngươi ở đây, ta đi luyện hóa tranh vẽ liền trở lại...

Trương Huyền không giải thích nhiều, bay về một phương hướng.

Thời gian không dài, đi tới một chỗ, nhẹ nhàng vồ một cái, một quyển trục xuất hiện ở trước mắt. Chính là bản thể của bức họa này. Vừa rồi thần thức ngưng tụ thành tơ lan ra liền phát hiện, rất nhanh đã luyện hóa.

Phần phật!

Thu cả cuốn tranh vào trong, thân thể đám người Hưng kiếm thánh run rẩy, lần nữa xuất hiện ở trong đại sảnh, bức tường trước mắt giờ phút này nhẵn bóng như mới, không còn một chút dấu vết.

- Các ngươi là ở đây tu luyện, hay cùng ta rời đi?

Xử lý xong những chuyện này, Trương Huyền nhìn về phía cha mẹ.

Trong Đại Thành điện, bảo vật trọng yếu nhất chính là bức họa này, có điều bảy mươi hai Thánh tượng, linh khí nồng nặc cùng trên vách tường điêu khắc văn tự, phù văn, đối với tu luyện giả đồng dạng có tác dụng cực lớn. Ở đây tu luyện, so với phía ngoài tốc độ ít nhất phải tốt hơn gấp mười lần.

- Không đi với ngươi, nơi này yên tĩnh, vừa vặn tu luyện linh hồn cùng tâm cảnh, luyện hóa Cổ Thánh huyết, sớm ngày đột phá!

Hai vị kiếm thánh liếc mắt nhìn nhau, đồng thời lắc đầu.

Thực lực của bọn hắn, đi theo sau lưng nhi tử chỉ có thể cản trở, đã như vậy còn không bằng ở đây, gắng sức tu luyện, sớm ngày đột phá.

- Ta cũng ở lại chỗ này!

Hồ Yêu Yêu cũng gật đầu.

Nàng vừa mới đột phá Kiến Thần Bất Hoại cảnh, ra ngoài khẳng định càng vướng víu.

- Lão sư, ta đi cùng ngươi, ta biết đám người Ngụy Như Yên được đưa đến nơi nào, có thể mang ngươi tìm!

Triệu Nhã đi tới trước mặt.

- Ừm!

Trương Huyền gật đầu, chần chờ một chút, ngón tay búng một cái, Cổ Thánh huyết lúc trước bay tới.

- Trước hấp thu giọt máu này!

Ra ngoài nguy hiểm, tuy giọt máu này trân quý, nhưng cũng không quan trọng bằng tính mạng của học sinh.

- Vâng!

Triệu Nhã khoanh chân ngồi xuống, hấp thu huyết dịch vào trong cơ thể, lực lượng toàn thân cuồn cuộn, không đến mười phút đồng hồ, đứng dậy, trong mắt tinh quang bắn ra tứ phía, chiếu rọi bát phương.

- Ngươi... Luyện hóa?

Trương Huyền sững sờ.

Hắn luyện hóa dễ dàng, là bởi vì huyết dịch của vị tiên tổ này đến từ bản thân hắn, đồng căn đồng nguyên, Triệu Nhã làm sao có thể cũng nhanh như vậy?

- Luyện hóa!

Triệu Nhã gật đầu:

- Sau khi lão sư sửa đổi kinh mạch cho ta, năng lượng chuyển hóa cực kỳ nhanh chóng, mặc dù giọt máu này lợi hại, cũng sẽ không tiêu phí quá nhiều thời gian!

- Kinh mạch?

Ngón tay Trương Huyền điểm một cái, một đạo chân khí tràn vào trong cơ thể đối phương, quả nhiên phát hiện, sau khi sửa đổi kinh mạch Triệu Nhã, vận chuyển năng lượng so với người bình thường thì nhanh hơn không biết bao nhiêu.

Thậm chí xem như hắn cũng theo không kịp, khó trách có thể luyện hóa Cổ Thánh huyết nhanh như vậy, chỉ sợ kinh mạch đồ của nàng còn muốn hợp lý hơn Cổ Thánh!

- Đi thôi!

Nàng đã luyện hóa huyết dịch, nói rõ nắm giữ năng lực bảo vệ tính mạng, Trương Huyền cũng không nhiều lời, thẳng tắp bay ra ngoài điện. Nhìn hai người rời đi, Hưng kiếm thánh cười khổ, nhịn không được cảm xúc:

- Hai sư đồ này, đều là biến thái...

Bọn họ hấp thu một giọt máu, cần đặt ở trong đan điền, dùng chân khí ngày đêm rèn luyện, đối phương hấp thu liền luyện hóa... Thật là biến thái.

- Chúng ta cũng phải tăng thêm tốc độ, nếu không thật bị nhi tử, đồ tôn vượt qua, tôn nghiêm ở đâu?

Mộng kiếm thánh nói.

- Cũng phải!

Gật gật đầu, hai người không nói thêm lời, đồng thời ngồi dưới đất, bắt đầu tu luyện... .

- Lão tổ, ngươi nhất định phải làm chủ cho chúng ta!

Bên ngoài Đại Thành điện, rất nhiều thanh niên khóc ròng ròng. Chuẩn bị thời gian dài như vậy, hao tốn vô số tâm huyết, mới đi vào Đại Thành điện, nằm mơ cũng không nghĩ đến, cái gì cũng không có đạt được, liền bị người đánh một trận tơi bời, ném đi ra.

- Tài nghệ không bằng người, chỉ có thể trách bản thân, không trách được người khác!

Cổ Thánh ẩn giấu ở một bên trầm tĩnh phút chốc, thanh âm nhàn nhạt vang lên.

- Không phải chúng ta tài nghệ không bằng người, mà là tên này thuần phục nhiều Thánh thú, luyện hóa nhiều vũ khí lợi hại như vậy, nếu như không dùng những vật này, chỉ bằng vào thực lực, khẳng định không phải đối thủ của chúng ta!

Thanh niên mặt giống như đế giày cắn răng.

Tên kia có gì đặc biệt hơn người? Cũng chỉ là dựa dẫm thú sủng cùng vũ khí mà thôi, không có hai thứ này, không tin còn có thể theo kịp thực lực của bọn hắn?

- Đúng vậy, mong lão tổ làm chủ cho chúng ta, cùng hắn công bằng quyết đấu!

- Không dựa vào những bàng môn tà đạo này, nếu như hắn có thể thắng, chúng ta tâm phục khẩu phục!

Mấy thanh niên khác cũng cắn răng.

- Cái này...

Lão tổ lặng im, một lát sau thanh âm vang lên:

- Hoằng Thiên huynh, những vãn bối này của ta, muốn cùng hậu bối ngươi tiến hành tỷ thí công bằng, không biết có thể cho chút tình mọn hay không?

- Ngươi muốn cùng vãn bối của ta thảo luận, ta sẽ không làm chủ thay hắn, yên tâm, chỉ cần các ngươi không làm ra sự tình vi phạm đạo nghĩa, ta sẽ không nhúng tay!

Thanh âm của Trương gia lão tổ vang lên.

Đám người Trương Huyền đi vào Đại Thành điện, hắn cũng không rời đi, vẫn ẩn núp ở bốn phía.

- Hoằng Thiên huynh đã không nhúng tay vào, ta an tâm...

Vị lão tổ của Chư Tử bách gia lên tiếng.

Đánh lén Cổ Thánh

dtv-ebook.com

Hô!

Phong ấn bên ngoài Đại Thành điện, ánh sáng lấp lóe, Trương Huyền cùng Triệu Nhã bay ra.

- Chạy đi đâu!

Đám người thanh niên mặt như đế giày đồng loạt vây quanh.

- Thế nào, còn muốn bị đánh?

Trương Huyền nhíu mày, hừ lạnh.

Tha tính mạng của bọn hắn, vậy mà không biết cảm ơn, còn ở nơi này chặn đường, thật chẳng lẽ cho rằng bản thân không biết giết người hay sao?

- Chúng ta chỉ muốn cùng ngươi công bằng quyết đấu, một đối một, không cho phép sử dụng vũ khí cùng thú sủng! Dám hay không?

Thanh niên mặt như đế giày cắn răng.

- Công bằng quyết đấu? Tiền đánh cược là cái gì?

Trương Huyền nói.

Không có tiền đặt cược, mới không có thời gian rảnh lãng phí thời gian với những người này.

- Vừa rồi Hoằng Thiên huynh cho ngươi năm giọt Cổ Thánh huyết, chỉ cần ngươi tỷ thí với bọn hắn, ta sẽ lấy ra năm giọt huyết dịch, xem như

tiền đặt cược!

Đám người thanh niên mặt như đế giày vẫn chưa trả lời, thanh âm Cổ Thánh lúc trước vang lên:

- Đây là tiền đặt cược của chúng ta, vậy tiền đánh cược của ngươi là cái gì?

- Ta sao?

Trương Huyền dừng lại một chút:

- Ta có thể hạ thủ lưu tình, không giết bọn họ!

- ...

Cổ Thánh kìm nén ngực khó chịu. Công bằng quyết đấu, ai thắng ai thua còn chưa nhất định, ta ra năm giọt Cổ Thánh huyết, ngươi cho ra cái tiền đặt cược này, cảm thấy mình nhất định sẽ thắng?

- Ngươi thua, giao ra Tứ Quý đồ!

- Không sai, lấy Tứ Quý đồ làm tiền đặt cược!

...

Đám người thanh niên mặt như đế giày nhao nhao hô lên. Thanh âm còn chưa kết thúc, chỉ thấy Trương Huyền như nhìn đồ đần nhìn qua:

- Các ngươi chưa tỉnh ngủ sao! Các ngươi cảm thấy, chỉ mấy giọt máu, có thể đuổi kịp Tứ Quý đồ?

- Cái kia... tiền đặt cược của ngươi khẳng định không tốt, nếu như ngươi thua, tiền đặt cược căn bản không cần thực hiện!

Trầm mặc một chút, mọi người lần nữa nói.

- ...

Cổ Thánh cảm thấy ngực càng đau.

- Không sao cả, dù sao ta không muốn so, không so thì thôi...

Trương Huyền duỗi lưng một cái.

Dù sao hắn cũng không có ý định so, không so vừa vặn.

- Như vậy đi, năm giọt Cổ Thánh huyết, đổi lấy một cơ hội tấn thăng trong Tứ Quý đồ, như thế nào?

Vị Cổ Thánh kia của Chư Tử bách gia nói.

- Cái này... Có thể là có thể, chỉ là ta mới Kim Thân cảnh đại viên mãn, mà bọn họ là Bất Hủ cảnh đại viên mãn... Chênh lệch hai đại cấp bậc, vũ khí, thú sủng đều không cho phép dùng, cái này cũng gọi công bằng?

Trương Huyền nói.

Dù sao hắn cũng sẽ không thua, một cơ hội tấn thăng, không tính là gì.

- Như vậy ta để cho bọn họ đè thấp tu vi, cùng ngươi đồng cấp!

Cổ Thánh nói.

Không cho người ta sử dụng vũ khí, lại không cho phép dùng thú sủng, hạn chế rất nhiều, lại dựa dẫm tu vi tới đối chiến, quả thực không công bằng.

- Vậy là tốt rồi, bắt đầu đi!

Trương Huyền tiến về phía trước một bước, cười hắc hắc:

- Vì không lãng phí thời gian, các ngươi có thể cùng tiến lên, bất quá... Nhiều người đồng thời tấn công như vậy, ta có khả năng không giữ tay được, ngộ nhỡ chết mấy cái, mong tiền bối thứ lỗi!

- Muốn giết chúng ta, cũng phải nhìn thực lực của ngươi có đủ hay không...

Thanh niên mặt như đế giày cắn chặt hàm răng, tu vi toàn thân lập tức đè thấp đến Kim Thân cảnh đại viên mãn, đi đầu xông tới.

Tốc độ của hắn cực nhanh, cũng không biết dùng võ kỹ gì, thời gian nháy mắt đi tới trước mặt, năm ngón tay mở ra, chém bổ xuống đầu.

Ngay thời điểm hắn cảm thấy đối phương khẳng định tai kiếp khó thoát, chỉ thấy ngực tê rần, còn không có phản ứng lại, liền thấy bàn tay của đối phương đã đặt ở trên ngực.

Bành!

Thân thể bay ngược ra, nằm trên mặt đất hộc máu từng ngụm từng ngụm. Đối phương ra tay như thế nào, xuất chiêu như thế nào... Vậy mà nhìn cũng chưa từng nhìn thấy!

- Cùng lên đi, một người khẳng định không thắng được!

Đánh bay thanh niên mặt như đế giày, Trương Huyền nhàn nhạt nhìn qua.

- Cùng tiến lên!

Vừa rồi đối chiến, mọi người cũng nhìn thấy, biết cùng cấp bậc, sức chiến đấu của thanh niên này vượt xa bọn họ, lại không do dự, đồng thời lao đến.

Thình thịch thình thịch bành!

Còn không có vọt tới trước mặt, Trương Huyền đã vọt tới, tựa như hổ vào bầy dê, không người là đối thủ.

Tới giao chiến đều là thiên kiêu của Chư Tử bách gia, tự nhận cùng cấp bậc không người có thể chống lại, nhưng ở trước mặt thanh niên kia, lại

giống như hài đồng.

- Thật mạnh...

Nhìn một màn này ở trong mắt, Cổ Thánh biết, bọn họ thua!

Cái tên này, mặc dù chỉ là Kim Thân cảnh đại viên mãn, nhưng sức chiến đấu chân chính, dĩ nhiên đã có thể so sánh với Bất Hủ cảnh! Loại năng lực vượt cấp khiêu chiến này, toàn bộ Chư Tử bách gia, cũng chỉ ở trên người Khổng Thi Dao thấy qua!

- Các ngươi không phải đối thủ... Nhận thua đi!

Lại chiến đấu một hồi, thấy mọi người quả thực không phải đối thủ, tuy không muốn thừa nhận, thanh âm Cổ Thánh vang lên.

Bất quá, tiếng nói còn chưa kết thúc, đột nhiên xảy ra dị biến.

Trong đám người, Trương Huyền bị vây công xuất hiện một sai lầm, bị thanh niên mặt như đế giày tìm được, chập ngón tay làm kiếm, đâm tới.

Ngay lúc sắp đâm thủng trái tim, bàn tay Trương Huyền nâng lên, chụp tới đầu của hắn.

Lại là lưỡng bại câu thương, tuy thanh niên mặt như đế giày có thể đâm thủng trái tim người sau, nhưng đầu của hắn cũng sẽ bị đập thành thịt vụn, tử vong tại chỗ. Mấu chốt nhất là, nhìn tình huống của hai người, đều đã không cách nào thu tay lại.

- Dừng tay...

Cổ Thánh hét lớn, một cỗ lực lượng bỗng nhiên bừng lên, bao phủ không gian bốn phía, muốn ngăn cản tất sát chi cục.

Bất quá lực lượng vừa mới phóng thích, liền thấy Trương Huyền bị thanh niên mặt như đế giày bất cứ lúc nào cũng sẽ đâm thủng trái tim thân thể

hóa thành một tàn ảnh quỷ dị, tránh thoát công kích. Sau một khắc, một thanh trường đao xuất hiện ở trong lòng bàn tay.

Rầm!

- Đây là... Cổ Thánh thần binh...

Đồng tử Cổ Thánh co rụt lại.

Không nghĩ tới tên này sơ hở, chỉ là vì thu hút hắn ra tay, xác định vị trí!

Thân thể co rụt lại, muốn tránh né, lại phát hiện bị khí tức của trường đao bao phủ, căn bản trốn không thoát.

Phốc!

Đao mang đâm trúng thân thể, máu tươi phun ra ngoài.

- Ha ha, đa tạ!

Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng, một cái hồ lô xuất hiện ở phía dưới, tiếp lấy toàn bộ huyết dịch, chừng hơn hai mươi giọt.

Năm giọt Cổ Thánh huyết, tự nhiên không có khả năng để hắn động thủ, vừa bắt đầu đã tính kế, để tên này tổn thất nhiều một ít. Lúc trước chèn ép hắn không thể động đậy, đã sớm muốn dạy dỗ một trận, giờ phút này có cơ hội, sao có thể bỏ qua.

- Ngươi...

Mất máu quá nhiều, vẻ mặt vị Cổ Thánh này trắng bệch, tức giận đến muốn động thủ, liền cảm thấy một cỗ lực lượng khóa chặt hắn.

Biết Trương gia Hoằng Thiên tiên tổ bất cứ lúc nào cũng sẽ động thủ, tuy tức giận nhưng vẫn ngừng lại.

Đường đường Cổ Thánh, bị một Kim Thân cảnh thiết kế, mấu chốt còn bị thương, truyền đi cũng không ai dám tin tưởng.

- Quả nhiên là anh hùng xuất thiếu niên, không tệ, không tệ! Ngày hôm nay Chư Tử bách gia ta thua, cáo từ!

Phần phật!

Một tiếng gió thổi qua, đám người thanh niên mặt như đế giày bị mang đi, thân thể vị Cổ Thánh này run rẩy, muốn rời khỏi.

- Thua, còn không có cho ta năm giọt Cổ Thánh huyết a? Làm sao, còn muốn quỵt nợ?

Thấy hắn đi xa, Trương Huyền nhịn không được nói.

- ...

Cổ Thánh lảo đảo, yết hầu phát khô, suýt chút nữa phun ra một ngụm máu tươi, cong ngón tay búng một cái, một bình ngọc bay về phía sau.

Sau đó hắn xoay người rời đi, sợ nói nhiều, sẽ bị tươi sống tức chết. Sờ lấy ngực... Quên đi, coi như không có ngực!

Khí độc thế giới

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

- Cái này còn tạm được!

Tiếp lấy bình ngọc, Trương Huyền thoả mãn gật đầu. Buộc hắn luận võ, tự nhiên phải trả giá đắt, Cổ Thánh cũng không thể ngoại lệ!

- Thanh đao của ngươi tấn thăng Cổ Thánh?

Vị lão tổ kia của Trương gia, dường như cũng không dám tin tưởng.

- Ừm!

Trương Huyền gật đầu.

- Tốt, quá tốt rồi!

Trương gia lão tổ cười ha ha một tiếng.

Những năm này liền dựa vào hắn một người chống đỡ gia tộc, thực sự quá mệt mỏi, hiện tại có vũ khí tấn cấp, cũng cho thấy, Trương gia lần nữa nhiều hơn một vị Cổ Thánh tọa trấn. Hơn nữa linh tính của binh khí, tuổi thọ so với nhân loại càng thêm lâu dài, có thể bảo vệ gia tộc đi càng xa.

- Ta còn có học sinh ở trong tay Chư Tử bách gia, hiện tại muốn đi cứu bọn họ, trước cáo từ...

Cổ Thánh của Chư Tử bách gia cùng Cổ Thánh của Dị Linh tộc rời đi, nơi này chỉ còn lại có một ít Thánh thú cùng rất nhiều Danh Sư, không có nguy hiểm gì, Trương Huyền ôm quyền nói.

- Đi đi!

Trương gia lão tổ khoát tay áo.

Biết không có vị này, hắn không có khả năng đánh lén thành công, thậm chí lúc trước có khả năng bị Cổ Thánh của Dị Linh tộc giết, lúc này Trương Huyền cung kính thi lễ một cái, để Triệu Nhã dẫn đường, thẳng tắp bay đi. Bay không biết bao xa, lần nữa quay đầu, Đại Thành điện đã có chút mơ hồ, Triệu Nhã ngừng lại.

- Ta cùng đám người Chư Tử bách gia, chính là từ nơi này xuất hiện!

Trương Huyền liếc mắt nhìn, mỉm cười.

Hắn cùng Hồ Yêu Yêu cũng từ nơi này rời thế giới băng tuyết, xem ra đám người Triệu Nhã cũng giống vậy, từ thế giới nơi này đi tới.

- Phá!

Lúc trước chỉ có thể mượn Dị Linh tộc tế tự, xuyên toa không gian bích chướng, giờ phút này có Yêu Dị Huyền Đao, loại bình chướng cấp bậc này đã khó không được hắn, trường đao nơi tay, khe khẽ chém một cái.

Rầm!

Một vết nứt xuất hiện.

Trương Huyền kéo Triệu Nhã trực tiếp nhảy vào. Sau một khắc, lại xuất hiện ở trong thế giới băng tuyết.

Bất quá thời khắc này thế giới đã không còn băng tuyết, có chỉ là sắc màu rực rỡ, màu xanh biếc dạt dào.

Nếu như không phải từ nơi này rời đi, lão giả lúc trước tâm huyết dâng trào vẫn còn, sẽ hoài nghi có phải đi vào một thế giới khác hay không.

Tới qua một lần, cửa ra vào thế giới này rất dễ dàng liền bị tìm được, hai người trực tiếp chui vào.

Hô!

Lần nữa xuất hiện, đi tới một núi rừng tràn đầy chướng khí.

- Ngụy Như Yên hẳn là ở thế giới này, đối ứng phân điện phía trong!

Liếc mắt nhìn hoàn cảnh chung quanh, Triệu Nhã nói.

Trương Huyền gật đầu, cổ tay khẽ đảo, một viên đan dược xuất hiện ở trong lòng bàn tay:

- Ăn cái này vào!

- Vâng!

Há miệng nuốt xuống, sau khi ăn xong, Triệu Nhã mới mang theo nghi ngờ nhìn qua:

- Lão sư, đây là Giải Độc đan?

- Không khí và nguồn nước nơi này đều có độc, cẩn thận một chút!

Trương Huyền giải thích.

Bởi vì Tiên Thiên thai độc, hắn chuyên môn nhìn qua thư tịch Độc Sư, liếc mắt liền nhìn ra, rừng rậm này không đơn giản như trong tưởng tượng, thoạt nhìn cực kỳ yên tĩnh, không có Thánh thú lợi hại, trên thực tế đâu đâu cũng có kịch độc, để cho người ta khó lòng phòng bị. Triệu Nhã theo sát ở sau lưng lão sư:

- Lão sư, vậy bây giờ chúng ta làm sao bây giờ?

- Rất đơn giản, tìm vị trí lối ra của thế giới này, không có gì bất ngờ xảy ra, phân điện Khổng miếu ngay ở phía trên!

Có kinh nghiệm mấy lần trước, Trương Huyền đã biết quy luật.

Tùy tiện tìm phương hướng, chậm rãi tiến lên.

Trong rừng, đâu đâu cũng có độc hạt, rắn độc… có điều Trương Huyền nắm giữ Thiên Đạo chân khí, cũng không sợ hãi, một đường tiến lên, cũng không gặp được nguy hiểm gì.

Đi nửa canh giờ, gặp được một đám Danh Sư, giờ phút này tất cả đều sắc mặt tái xanh, trúng kịch độc.

Cho mấy viên đan dược dùng Thiên Đạo chân khí dung hợp, hỗ trợ giải độc, Trương Huyền hỏi thăm vài câu, liền tìm được lối ra.

- Chính là chỗ này...

Một canh giờ sau, hai người ngừng lại ở trước mặt một hồ nước không lớn.

- Đây chỉ là hồ nước bình thường, vì sao lão sư cảm giác chính là lối ra?

Triệu Nhã nghi ngờ nhìn qua.

Lúc trước hỏi thăm, đối phương nói nàng cũng cẩn thận nghe, ngay cả bọn họ cũng không biết lối ra ở nơi nào, lão sư là làm sao xác định?

- Rất đơn giản...

Trương Huyền cũng không nhiều lời, lăng không trảo một cái, một con kiến bị bóp ở trên đầu ngón tay.

Con kiến này chừng hạt đậu, toàn thân đỏ tươi, vừa nhìn liền biết độc tính cực kỳ mạnh. Nhẹ nhàng cười một tiếng, đặt kiến ở trên mu bàn tay.

Phốc!

Chỉ thoáng cái, miệng của đối phương liền đâm xuyên qua làn da, truyền độc dịch vào, Trương Huyền cũng không cần Thiên Đạo chân khí khử trùng, mặc cho độc dịch khuếch tán. Thời gian qua một lát, mu bàn tay bắt đầu biến thành màu đen, xuất hiện sưng đỏ ứ đọng.

- Lão sư...

Không biết vì sao lão sư làm như vậy, Triệu Nhã tràn đầy lo lắng. Độc, không phải những vật khác, một khi kèm theo huyết dịch chảy vào trái tim, liền thần tiên khó cứu.

- Không cần phải gấp...

Trương Huyền lại vồ một cái, nước trong ao bị lăng không nhiếp ra, rơi vào miệng vết thương.

Xì xì xì!

Kịch độc trên mu bàn tay giống như gặp khắc tinh, toát ra khói trắng, lúc trước sưng đỏ, máu ứ đọng, nhanh chóng biến mất, rất nhanh, bàn tay khôi phục như lúc ban đầu, như không trúng qua độc.

- Cái này...

Triệu Nhã sững sờ tại nguyên chỗ:

- Cái hồ nước này có thể giải độc?

- Không sai!

Trương Huyền gật đầu:

- Khổng sư lưu lại di tích, mục đích là vì tôi luyện hậu bối, mới có tư cách kế thừa bảo tàng của hắn, cũng không phải là giết người! Vì lẽ đó ở lối ra nhất định có đồ vật giải độc, nếu không độc chết tất cả mọi người, lưu lại truyền thừa có ích lợi gì?

Triệu Nhã giật mình.

- Lúc trước gặp phải nhóm Danh Sư kia, ta hỏi thăm nơi nào độc trùng nhiều nhất, nguy hiểm nhất, bọn hắn nói là nơi này, giữa thiên địa, âm dương hòa hợp, nhất ẩm nhất trác, tự có thiên định! Khổng sư tu luyện công pháp, phù hợp tự nhiên, chỗ độc trùng nhiều, giải dược nhất định cũng tồn tại, vì lẽ đó ta kết luận, nơi này chính là lối ra!

Trương Huyền cười nói.

Vừa rồi hỏi thăm đám Danh Sư kia, khẳng định không thể hỏi thăm lối ra ở đâu, nếu như bọn họ biết, khẳng định đã sớm chạy trốn, không đến mức ở đây nơm nớp lo sợ.

Không biết lối ra, nhưng địa phương độc trùng nhiều, thời gian dài như vậy nhất định là biết. Tìm tới nơi này, lại phát hiện xung quanh hồ nước, không độc trùng có thể tới gần, lại không xác định, thì thật sự là choáng váng.

- Lão sư, bây giờ chúng ta liền phá vỡ không gian đi tìm Ngụy Như Yên sao?

Tìm được lối ra, Triệu Nhã nhịn không được nói. Căn cứ suy tính, phân điện của đám người Ngụy Như Yên hắn ở trên hồ nước.

- Không cần phải gấp, ngươi chờ ở chỗ này, ta trước vào hồ nước nhìn một chút! Ao nước có thể cuồn cuộn không ngừng sinh ra hóa giải kịch độc, bên trong nhất định có trận nhãn trấn thủ thế giới! Trước lấy đi thứ này lại nói!

Trương Huyền nói.

Thế giới rừng rậm là năm đại vương giả; thế giới sa mạc là rễ cây; thế giới băng tuyết là Hàn Băng Tinh Thạch... thế giới khí độc có lẽ cũng có đồ vật trấn thủ.

Giống như tinh thạch, đối với đi vào phân điện có trợ giúp thật lớn. Sớm chuẩn bị, lo trước khỏi hoạ. Nói xong cũng không nói nhảm, thân thể

nhảy lên, thẳng tắp chui vào hồ nước, biến mất không thấy gì nữa.

Câu cá

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

Ao nước không tính quá sâu, bộ dạng chỉ hơn mười mét, lại xuống dưới chính là phong ấn, không có gì bất ngờ xảy ra, từ nơi này đi vào, sẽ đi vào thế giới kế tiếp.

Trương Huyền cũng không tiến lên, mà bơi ở xung quanh. Sau khi bơi một vòng, cũng không phát hiện cái gì, đừng nói sinh mệnh, ngay cả khoáng thạch cũng không tìm được, sạch sẽ giống như nước lọc.

- Chẳng lẽ đoán sai? Nơi này không có trận nhãn? Hoặc là... Đã sớm bị người khác nhanh chân đến trước?

Trương Huyền cau mày.

- Không đúng, nếu như trận tâm bị lấy đi, khí độc không có khả năng đều đặn như vậy, khẳng định đã sớm hỗn loạn...

Thế giới sa mạc, lấy đi rễ cây, sa mạc biến mất, thế giới rừng rậm, năm đại vương giả rời đi, mặc dù không biết kết quả như thế nào, nhưng không có bọn chúng khống chế, rất nhiều Thánh thú nhất định sẽ không nói quy củ giống như lúc trước... nơi này cũng giống vậy, khí độc phân bố đều đặn, hồ nước nắm giữ năng lực giải độc cực mạnh, nói rõ trận tâm chưa bị phá hoại.

- Minh Lý Chi Nhãn!

Hoa văn xoay tròn ở trong mắt, nhìn quanh hồ nước, quả nhiên phát hiện không đúng. Trong nước vật chất có thể giúp người giải độc tựa hồ dần dần giảm bớt. Bay ra hồ nước, tại nguyên chỗ đợi phút chốc, lần nữa nhìn lại, loại năng lực giải độc này đã khôi phục.

- Lão sư, tìm được chưa?

Triệu Nhã đi tới trước mặt.

- Không có, có điều ta hẳn đoán ra trận tâm là cái gì, qua bên kia bẻ cho ta một cây trúc!

Trương Huyền mỉm cười bàn giao.

Triệu Nhã xoay người rời đi, thời gian không dài, cầm một cây trúc đi tới.

Nhận lấy cây trúc, Trương Huyền nhẹ nhàng run lên, cành phía trên rơi sạch sẽ, chân khí hóa thành một sợi chỉ, từ ngọn trúc lan xuống, vung về phía trước một cái, chân khí chồng chất ở phần cuối, tựa như một mồi câu mỹ vị.

- Đây là... Cần câu? Lão sư muốn câu cá?

Triệu Nhã ngẩn ngơ.

Lão sư vậy mà dùng thân trúc cùng chân khí làm cần câu cá, tính toán câu cá.

- Đúng vậy, nếu như không đoán sai, trận tâm chỉ có thể câu ra, phương pháp khác đều vô dụng!

Trương Huyền cười một tiếng.

Lúc trước nhìn qua không ít sách vở liên quan tới Khổng sư, trong đó có đoạn tử câu mà không cương, dặc bất xạ túc. Nói là Khổng sư dùng cần câu câu cá mà không cần lưới đánh cá bắt cá, dùng phương thức đơn

giản thu hoạch con mồi. Vốn cho rằng là Khổng sư nhân từ, giờ phút này mới hiểu được, câu mà không cương ý chỉ, trận tâm trong này, dùng lưới đánh cá, hai tay đi bắt đều không làm được, phương pháp duy nhất muốn thu hoạch, chỉ có một... chính là thả câu!

Đặt mồi câu ở trong nước, Trương Huyền yên tĩnh ngồi xuống. Thả câu, có thể rèn luyện tâm cảnh, để cho người ta không kiêu không ngạo, càng thêm phù hợp tự nhiên.

Người bình thường câu cá, cũng có thể làm cho bản thân dung hợp vào thiên địa, yên tĩnh như bức tranh, huống chi tu vi đạt tới loại cảnh giới như hắn.

Chân khí hóa thành chỉ, theo sóng nước bồng bềnh, Trương Huyền đột nhiên cảm thấy, thế giới khí độc này, không những không đáng sợ như trong tưởng tượng, còn cho người một loại cảm giác chân thực, tự nhiên.

Thời kỳ Thượng Cổ, linh khí đầy đủ, rừng rậm, độc trùng, khí độc không có nhân loại đặt chân chỗ nào cũng có, cùng thế giới này hầu như tương đồng.

Nói cách khác, đây cũng không phải thế giới khí độc, mà là một thâm sơn cổ lâm kéo dài vô số năm.

Nơi này mới có thể tìm được tự nhiên chân lý chân chính. Lúc đột phá Đại Thánh, công pháp tu luyện chậm rãi xoay tròn ở trong người, cả người giống như biến thành một khối nham thạch, một gốc cây, một hạt cát... Cùng tự nhiên hoàn mỹ giao hòa. Tâm cảnh, ở trong an tĩnh chậm chạp tăng trưởng. 29. 91! 29. 92! ...

Rầm!

Thời điểm Trương Huyền chìm đắm, sóng nước đột nhiên nhộn nhạo, ngay sau đó một thanh âm vang lên.

- Lão sư, cá đã mắc câu!

Trương Huyền cúi đầu nhìn lại, ngay sau đó nhìn thấy một con cá chép màu đỏ tươi, treo ở trên chỉ chân khí, không ngừng lắc lư, đánh bọt nước văng khắp nơi.

- Đáng tiếc!

Cá mắc câu, để hắn từ trong trạng thái đặc thù khôi phục lại. Nếu không, có lẽ có thể trực tiếp trùng kích Cổ Thánh 30. 0, tâm cảnh đầu tiên đạt tới Cổ Thánh!

Phần phật!

Cổ tay đè thấp, nhẹ nhàng run lên, cá chép bị câu ra mặt nước.

Phần phật!

Cá nhảy dựng lên, ở trên mặt đất nhảy nhót hai lần, ngay sau đó miệng không ngừng khép mở, giống như hô hấp dồn dập, ngay sau đó lăn hai vòng, con mắt trừng lớn, không còn hô hấp.

- Lão sư, cá chết...

Triệu Nhã mang theo lo lắng. Đây không phải trận tâm ư? Làm sao câu lên liền chết? Chẳng lẽ câu sai?

- Được rồi!

Trương Huyền dở khóc dở cười, đá vào trên thân cá một cước, để nó lộn mấy vòng, đồng thời cong ngón tay búng một cái, hỏa diễm tối đen như mực trộn lẫn lôi điện quanh quẩn ở đầu ngón tay:

- Làm sao, còn muốn bị nướng!

- Khụ khụ!

Cá chép trên đất nghiêng người, đuôi chạm đất đứng lên:

- Thật không tiện, thói quen, thói quen! Rất lâu không có lên bờ, vừa lên bờ liền cảm thấy hô hấp khó khăn, còn tưởng rằng chết rồi...

- ...

Da mặt Triệu Nhã run lên, một con cá nhảy dựng lên nói chuyện... Hơn nữa thấy thế nào, con cá này không đáng tin cậy như vậy?

- Cái tên này là Bất Hủ cảnh đại viên mãn, đừng nói lên bờ, ném vào nồi cũng nấu không chết!

Trương Huyền giải thích.

Triệu Nhã giật nảy mình, ngay sau đó tràn đầy nghi ngờ nhìn qua:

- Đã có loại thực lực này, làm sao lại bị câu lên?

Loại thực lực này giống như nàng, đã có trí tuệ cực kỳ cao cấp, dùng cần câu bình thường đi câu... Cảm giác làm sao khó tin như thế?

- Cái này... Hết cách rồi, cũng là quen thuộc! Năm đó Khổng sư tới câu ta, mỗi lần câu lên đều sẽ thả lại, sau đó ta lại bị câu, một mực như thế... Bình thường một ngày bị câu đi lên mấy chục lần, thói quen, thói quen!

Cá chép tiếp tục nói.

- ...

Da mặt Triệu Nhã run rẩy.

Loại thực lực này, ngày ngày bị người câu... Còn làm không biết mệt, ngươi không phiền ah... Mấu chốt nhất là, Khổng sư ngày ngày câu một con cá... Cũng thật rảnh rỗi.

- Đừng nghe nó nói bậy, nếu như không đoán sai, có lẽ Khổng sư giống như ta, dùng chính là chân khí làm tơ... Ngươi muốn thôn phệ, không riêng gì mồi câu, còn có dây câu a!

Thấy học sinh của mình không lý giải được, Trương Huyền cười cười, nhìn về phía cá chép.

- Cái này... Đều là phù vân!

Cá chép uốn éo người, có chút xấu hổ.

- Thì ra là thế!

Triệu Nhã bừng tỉnh hiểu ra.

Khó trách một con cá bình thường, liền có thể tu luyện tới Bất Hủ cảnh đại viên mãn, nguyên lai một mực thôn phệ chân khí của Khổng sư. Loại chuyện tốt này, tự nhiên không có khả năng nhường cho con cá khác.

- Vừa rồi ta che giấu tốt như vậy, ngươi làm sao phát hiện?

Cá chép nghi ngờ nhìn về phía Trương Huyền.

Phương pháp nó ẩn nấp, Minh Lý Chi Nhãn cũng khó mà nhìn thấu, lúc trước tới mấy đợt người cũng không phát hiện, người trước mắt này lại trực tiếp dùng cần câu dẫn nó ra, vì thói quen, không thể không cắn dây câu, bị câu lên.

- Ngươi ở dưới nước, lưu lại khí tức giải độc, giống như chân khí của ta, ta liền đoán được!

Trương Huyền gật đầu:

- Loại khí tức này, hẳn là đặc thù của Khổng sư a!

Gặp lại Lạc Thất Thất

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

Vừa rồi chuyên môn dùng độc trùng cắn mình, thứ nhất, kiểm tra cho Triệu Nhã nhìn, thứ hai cũng là muốn tự mình cảm thụ một chút, giải dược trong hồ nước đến cùng là làm sao hóa giải nhiều độc trùng độc dịch như vậy.

Tra một cái mới phát giác, vậy mà giống như Thiên Đạo chân khí của hắn, có cách làm khác nhau nhưng kết quả lại giống nhau đến kì diệu.

Có thể nắm giữ loại năng lực này, trừ Khổng sư, thì không nghĩ ra được những người khác, lúc này mới nghĩ dùng chân khí của mình làm chỉ thả câu, không nghĩ tới... Quả nhiên mắc câu.

- Là chân khí đặc thù của Khổng sư, ngươi... làm sao cũng có loại năng lực này?

Cá chép nghi ngờ nhìn qua.

- Bởi vì ta cũng là Thiên Nhận Danh Sư!

Trương Huyền cười cười.

- Thiên Nhận Danh Sư? Khó trách...

Cá chép giật mình, ánh mắt sáng lên:

- Ta muốn cùng ngươi chung một chỗ! Lúc trước Khổng sư để ta đợi ở chỗ này, từng nói chỉ cần Thiên Nhận Danh Sư kế tiếp tới, liền có thể đi theo hắn... Như vậy, liền có thể ngày ngày được câu!

- Ngày ngày được câu?

Da mặt Trương Huyền co lại, thật đúng là tra tấn cuồng.

- Vậy ngươi trước tiến vào không gian gấp, thời điểm cần ngươi xuất hiện lại xuất hiện!

Trương Huyền khoát tay áo.

- Vâng!

Vẻ mặt cá chép hưng phấn, sau một khắc liền bị thu vào trữ vật giới chỉ, ngay sau đó thấy được một viên gạch to lớn.

- Cái này gạch, luyện thật là tinh xảo...

Nó nhịn không được khen ngợi.

Gặp qua không ít gạch, nhưng chưa thấy qua lớn như vậy, cũng chưa từng thấy qua dùng nhiều tài liệu tốt như vậy.

- Ngươi mới là gạch, cả nhà ngươi đều là gạch, ta là Kim Nguyên đỉnh, đường đường là lô đỉnh đấy!

Kim Nguyên đỉnh cắn răng nghiến lợi giải thích.

- Lô đỉnh?

Ánh mắt cá chép sáng lên:

- Nói như vậy lên, ngươi có thể nhóm lửa? Mau tới đây rán ta, không đúng, là nướng ta... Có muốn ăn cá nướng hay không? Muốn ăn mà nói, nhanh lên một chút, ta không nhẫn nại được...

- ...

Kim Nguyên đỉnh.

- Không cần nướng, ăn gỏi cá đi!

Yêu Dị Huyền Đao ở một bên hừ lạnh, đao mang bắn ra bốn phía.

- Không a...

Nhìn thấy lại còn có một chuôi Cổ Thánh thần binh, khóe miệng cá chép co giật, không dám tiếp tục nói nhảm...

Không biết chuyện phát sinh trong không gian gấp, Trương Huyền mang theo Triệu Nhã bay đến trên hồ nước, giống như lúc trước, độ cao ba mươi mét liền khó tiếp tục, cổ tay khẽ đảo, Yêu Dị Huyền Đao xuất hiện, lăng không bổ một phát.

Rầm!

Không gian rạn nứt, một vết nứt xuất hiện, hai người một đường bay lên trên, rất nhanh thì xuất hiện ở một chỗ đất bằng. Giống như lần trước đi vào Đại Thành điện, một cung điện to lớn ở ngay phía trước, như ẩn như hiện.

- Chính là chỗ này, đi qua đi!

Hai người vội vã đi thẳng về phía trước.

- Đây là... Tẩm điện! Chẳng lẽ là địa phương năm đó Khổng sư cư trú qua?

Trên bảng hiệu viết hai chữ Tẩm điện, nói cách khác, đây là chỗ năm đó Khổng sư cư trú.

- Lão sư, đại điện đã mở ra, chúng ta nhanh vào đi!

Trương Huyền nhìn về phía trước, quả nhiên thấy đại môn Tẩm điện đã mở ra, chỉ còn lại có phong ấn ở bên ngoài, hiển nhiên đã có người tiến vào trong.

- Đi!

Lấy ra Tiểu Phù Phù, chiếu xạ ở trên người, hai người thẳng tắp xông tới.

Giống như lần trước, người khác không có truyền thế thiên phù, hoặc thể chất đặc thù đối ứng là vào không được, nhưng hắn mượn Tiểu Phù Phù, ung dung tiến vào bên trong, không có một chút trắc trở.

Cung điện cùng Đại Thành điện lúc trước hoàn toàn khác biệt, cực kỳ đơn giản, nếu như không phải nhìn thấy bên ngoài viết Tẩm điện, sẽ nghi ngờ có phải thật hay không.

Nơi này cực kỳ mênh mông, hầu như vật phẩm gì cũng không có, chỉ có một cái giường, bày ở tận cùng bên trong đại điện. Không có phù văn, không có hội họa, không có pho tượng... Toàn bộ Tẩm điện sạch sẽ như giấy trắng.

- Đây là chỗ ở của Khổng sư?

Đôi mắt thanh tú của Triệu Nhã trợn tròn.

Dường như ngay cả nàng cũng không tin. Khổng sư, môn hạ đệ tử ba ngàn, Cổ Thánh liền có bảy mươi hai vị, vạn thế chi sư bồi dưỡng được vô số cường giả, hoàn cảnh cư trú lại mộc mạc như thế...

- Khổng sư, là chân chính không màng danh lợi!

Trương Huyền cảm xúc một tiếng, nhìn lại bốn phía.

Giống như thế giới khí độc lúc trước, tất cả bố cục nơi này đều lộ ra tự nhiên, tiến vào bên trong, làm cho lòng người sảng khoái, không có một chút lo âu. Ở loại địa phương này tu dưỡng, tâm cảnh tăng lên tuyệt đối có trợ giúp thật lớn.

- Cửa mở ra, đám người Ngụy Như Yên khẳng định đã đi vào, chỉ là... Người ở nơi nào?

Triệu Nhã cũng nghi ngờ nhìn bốn phía.

Trong đại điện trống rỗng, chỉ có hai người bọn họ, cửa phía ngoài mở rộng, dựa theo tình huống bình thường, hẳn là tới không ít người, làm sao một chút tung tích cũng không có?

Rầm rầm rầm!

Đang nghi ngờ, lập tức cảm thấy phía trước có linh khí khuấy động.

- Hẳn là ở phía trước...

Cảm giác ra khí tức ở phía trước truyền đến, Trương Huyền vội vã tiến lên, dọc theo cửa bên đi ra ngoài.

Mới vừa vào cửa, lập tức cảm thấy một cỗ chân khí nồng đậm cuốn tới đè hai người, không khỏi lắc lư hai lần.

Đằng sau Tẩm điện là hậu hoa viên, hiện tại bọn họ tiến vào chính là nơi này.

- Bồ Đề quả phía trên, chúng ta đã định, còn xin về đi!

Một tiếng hừ lạnh vang lên.

- Đồ tốt người người đều muốn, chúng ta có thể lý giải, nhưng những vật này, là chúng ta tiêu phí tâm huyết đạt được, không có khả năng cho người khác!

- Thiên tài địa bảo, người có đức chiếm lấy, chúng ta sớm chuẩn bị, bảo vật tự nhiên về chúng ta!

...

Trương Huyền theo thanh âm nhìn lại, phía trước có hai nhóm người giằng co.

Bên tay phải đại khái mười người, Ngụy Như Yên ngay ở trong đó, chín người còn lại quần áo tương đồng, chính là trang phục đặc thù của Chư Tử bách gia.

Bên tay trái chỉ có một, yên tĩnh đứng tại chỗ, phía trước có một viên châu quay tròn.

Tĩnh Không châu!

Lại là Lạc Thất Thất đã lâu không gặp!

- Trương sư!

Nhìn thấy hai người đi tới, hai bên lập tức ngừng lại, ánh mắt Lạc Thất Thất sáng lên.

Trương Huyền đầu đáp lại một tiếng, nhìn về phía đám người Chư Tử bách gia.

Lúc này Ngụy Như Yên như Triệu Nhã lúc trước, giống như không thấy được hắn, đang hai tay đẩy về phía trước, ở chỗ không xa, một cây Thánh vực Bồ Đề thụ yên tĩnh đứng sừng sững, mấy cái trái cây ở dưới chân khí của nàng cung cấp, dần dần trở nên đỏ tươi, bất cứ lúc nào cũng sẽ trưởng thành.

- Đây không phải Thánh vực Bồ Đề thụ bình thường, mà đạt tới Đại Thánh!

Thấy hắn nghi ngờ, Lạc Thất Thất đi tới trước mặt nói:

- Không giống cây ở Hồng Viễn đế quốc, phía trên kết trái cây, sau khi dùng, có thể để tâm cảnh người ta tăng lên, tăng thêm ba mươi phần trăm cơ hội phá tan bình chướng... Đạt tới Cổ Thánh!

- Có thể khiến tâm cảnh người ta đột phá Cổ Thánh?

Trương Huyền sững sờ, ngay sau đó ngạc nhiên.

Tâm cảnh khó tu luyện nhất, hắn đã có lĩnh giáo rất sâu!

Đổi lại chân khí, thân thể, Vu Hồn, chỉ cần nắm giữ công pháp, hoàn toàn có thể xung kích đến cảnh giới chí cao, mà tâm cảnh không làm được.

Đã mấy ngày, cũng mới từ 28. 1, xung kích đến 29. 99, cách Cổ Thánh 30. 0, còn là kém một chút.

Đừng xem chỉ có 0. 01, nhưng muốn bước ra, lại không biết phải hao phí bao nhiêu tâm huyết.

Thứ này có thể giúp người đột phá, chẳng phải đại biểu, Cổ Thánh cũng không khó như vậy, dễ như trở bàn tay?

Bồ Đề quả

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

- Đúng vậy! Nếu không bọn họ cũng không có khả năng để tâm như thế, thậm chí bắt Ngụy Như Yên...

Lạc Thất Thất gật đầu.

Trương Huyền híp mắt lại.

Không thể không nói, Chư Tử bách gia so với Danh Sư đường, hiểu rõ Khổng miếu hơn rất nhiều.

Tứ Quý đồ ẩn chứa Cổ Thánh lực, giờ phút này Bồ Đề quả có thể làm cho người đột phá tâm cảnh... Bọn họ dường như sớm đã nghiên cứu Khổng miếu triệt để, hơn nữa chuẩn bị cực kỳ đầy đủ.

Ầm ầm!

Chân khí của Ngụy Như Yên không ngừng truyền vào, Bồ Đề quả lay động, tản mát ra mùi thơm nồng nặc.

Trái cây, trưởng thành!

Hô!

Vẻ mặt của Ngụy Như Yên trở nên trắng, miệng lớn thở hổn hển. Hiển nhiên thôi thúc những trái cây này trưởng thành, để nàng tiêu hao rất

nhiều.

- Ngụy Như Yên!

Triệu Nhã vội vàng truyền âm qua.

- Triệu Nhã sư tỷ?

Ngụy Như Yên từ trạng thái đóng chặt lục thức khôi phục lại, ngay sau đó thấy được hai người, con mắt nhịn không được sáng lên:

- Lão sư...

- Ừm!

Thấy nàng quả nhiên không có việc gì, thực lực dường như có chút tăng lên, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm.

- Lão sư!

Không nghĩ tới gặp được lão sư ở đây, Ngụy Như Yên vội vàng đi tới, còn chưa đi mấy bước, liền bị một thanh niên chặn lại.

- Ngươi vẫn chưa thể đi qua, trước tiên hái Bồ Đề quả xuống lại nói!

Ngụy Như Yên nhướng mày:

- Tránh ra!

- Đừng quên, ngươi đáp ứng qua chúng ta cái gì...

Thanh niên sầm mặt lại.

- Ngươi uy hiếp ta?

Ngụy Như Yên sững sờ, đang muốn nổi giận, liền nghe thanh âm của lão sư vang lên:

- Thế nào, trái cây trưởng thành cũng lấy không xuống, còn muốn học trò ta hỗ trợ? Như Yên, tới!

Mặc kệ vẻ mặt của người Chư Tử bách gia, Trương Huyền nhìn qua.

- Dạ!

Thân thể mềm mại vụt qua, Ngụy Như Yên vòng qua thanh niên đi tới.

- Ngươi là lão sư của Ngụy cô nương, Trương Huyền?

Thanh niên nhướng mày, trên mặt không vui.

- Là ta!

Trương Huyền gật đầu.

- Đến rất đúng lúc, Ngụy cô nương đã nghe lời ngươi, vậy liền để nàng hái trái cây xuống, tất cả sáu cái, có thể cho các ngươi một cái làm ban thưởng!

Thanh niên nói.

- Chỉ cho Ngụy Như Yên một cái?

Trương Huyền sửng sốt, giống như nghe lầm.

- Không sai!

Thanh niên gật đầu:

- Còn lại năm cái, Chư Tử bách gia hữu dụng, nhất định phải lấy về, có thể cho các ngươi một cái, cũng là nể tình nàng vất vả. Làm sao, không muốn, ta có thể thay thế thành vật phẩm khác!

- Thay thế?

Nghe đối phương vênh váo tự đắc như vậy, Trương Huyền dở khóc dở cười:

- Các ngươi đã biết Như Yên vất vả, vậy ta liền nói câu công bằng đi!

- Mời nói!

- Các ngươi có thể đi vào nơi này, là bởi vì thể chất đặc thù của Ngụy Như Yên a!

- Đúng!

- Bồ Đề quả trước mắt, có thể trưởng thành, cũng là bởi vì chân khí của nàng thôi thúc!

- Không sai!

- Vậy thì đơn giản, các ngươi một chút tác dụng cũng không có, sáu trái cây, toàn bộ về Như Yên, cái này còn có gì có thể tranh... Tốt rồi, Như Yên, đi qua hái xuống, thu tất cả!

Trương Huyền tính toán một chút, vẻ mặt thành thật nói.

- Ngươi... Có ý tứ gì?

Còn tưởng hắn muốn nói lời công đạo gì, không nghĩ tới nói là cái này, con mắt thanh niên lập tức híp lại, mang theo tức giận.

- Không có ý tứ gì, chú ý công bằng mà thôi!

Trương Huyền nói:

- Dù sao những trái cây này trưởng thành, đều không có quan hệ gì với các ngươi, còn muốn thứ gì!

- Láo xược! Ngươi có biết đang nói chuyện với ai không?

Không nghĩ tới Trương Huyền không biết điều như vậy, thanh niên gầm thét.

Rầm rầm!

Tám người còn lại đồng loạt vây quanh ba người ở trung tâm, phóng thích khí tức, vậy mà giống như ở Đại Thành điện nhìn thấy, tất cả đều là Bất Hủ cảnh đại viên mãn!

- Lão sư...

Thấy mọi người vây tới, khuôn mặt Ngụy Như Yên khó coi, vừa định nói chuyện, chỉ thấy lão sư xòe bàn tay ra:

- Không cần lo lắng, giao cho vi sư xử lý là được!

- Ừm!

Ngụy Như Yên gật đầu.

Đối với năng lực của lão sư, nàng biết hết sức rõ ràng, lão sư đã nói không cần lo lắng, vậy thì không có gì phải lo lắng.

Nhẹ nhàng cười một tiếng, Trương Huyền tiến về phía trước một bước.

Tuy tám người này rất lợi hại, nhưng Yêu Dị Huyền Đao tấn thăng Cổ Thánh, đủ loại vũ khí, thú sủng, tùy tiện lấy ra mấy cái, liền có thể đánh bọn họ không đánh trả được.

Vừa định động thủ, dạy bảo mấy gia hỏa không biết trời cao đất rộng kia một chút, liền nghe Lạc Thất Thất nói:

- Để ta tới đi!

Nói xong cũng không cần Trương Huyền trả lời, thân thể mềm mại vụt qua, xông vào đám người. Vừa ra tay, lập tức hiện ra thực lực. Thế mà giống như Triệu Nhã, đạt đến Bất Hủ cảnh đại viên mãn!

- ...

Trương Huyền đau nhức.

Lần trước đại náo Lạc gia, thời điểm rời đi, cô bé này chẳng qua Thánh Vực cửu trọng, lúc này mới qua bao lâu?

Vậy mà tới Bất Hủ cảnh đại viên mãn!

Tốc độ tấn cấp quá nhanh đi! Đều nói hắn tu luyện nhanh, nhưng so sánh với đối phương, cái gì cũng không bằng.

Ong ong ong!

Tĩnh Không châu ở trên không trung không ngừng xoay tròn, cầm cố lại không gian bốn phía, Lạc Thất Thất xuyên qua mọi người, tựa như hồ điệp. Tám đại cao thủ của Chư Tử bách gia, tuy rất cường đại, nhưng so với nàng còn kém không ít.

- Nàng dường như cùng Tĩnh Không châu phối hợp tốt hơn!

Trương Huyền liếc mắt nhìn, âm thầm gật đầu.

Lúc trước thấy cô bé này sử dụng Tĩnh Không châu, ngăn cản qua đám người Lạc gia, lúc ấy lực lượng còn có chút trúc trắc, mà bây giờ, viên mãn như một, cho người ta một loại hưởng thụ, giống như người là châu, châu là người!

- Lạc Thất Thất sẽ không thua, chúng ta hái quả đi!

Lại nhìn một hồi, biết Lạc Thất Thất chắc chắn sẽ không thua, Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng, nhìn về phía Bồ Đề thụ.

Gốc cây này, cùng gốc ở Hồng Viễn đế quốc nhìn thấy có chút tương tự, nhưng rễ cây cành lá càng thêm um tùm, khí tức càng thêm nồng đậm.

- Thường ở dưới gốc cây này tu luyện, linh hồn cùng tâm cảnh đều sẽ có tiến bộ rất lớn!

Cảm thụ một chút, con mắt Trương Huyền sáng lên.

Thánh Vực Bồ Đề thụ bình thường, liền có tác dụng để cho người ta an thần ngưng khí, loại bỏ tâm ma, gốc này đạt đến Đại Thánh cấp, hiệu quả tự nhiên càng thêm lợi hại.

- Nếu như ta tu luyện... Có lẽ tâm cảnh của ta sẽ thành công xung kích 30. 0!

Tâm hắn cảnh đã đạt tới 29. 99, cách Cổ Thánh chỉ kém một tia, hoàn toàn có thể không cần dùng trái cây, chỉ cần ngồi dưới tàng cây, cẩn thận cảm ngộ, đột phá ở trong tầm tay.

Trong lòng cảm xúc, Ngụy Như Yên nghe được dặn dò, đi tới trước mặt, bàn tay duỗi ra, thẳng tắp bắt tới trái cây.

Ông!

Bồ Đề quả phát ra thanh âm khuấy động, như muốn đánh văng bàn tay. Bất quá lực lượng toả ra bị nữ hài dùng thủ đoạn đặc thù hóa giải.

Răng rắc!

Trái cây được hái xuống.

Xì xì xì!

Thời điểm trái cây rơi xuống, một cỗ khói đen từ cành cây đứt gãy phát ra, bừng lên, bao phủ Ngụy Như Yên.

- Là khí độc?

Trương Huyền sững sờ.

Không nghĩ tới Bồ Đề quả rơi xuống, sẽ có khí độc từ trên quả thụ phun ra.

Khó trách những thanh niên kia không dám hái, nhìn mức độ đậm đặc của khí độc, thực có can đảm động thủ, làm không cẩn thận sẽ bị độc chết tại chỗ.

Năng lực của Lý Ngư

dtv-ebook.com

Những độc này, đối với những tu luyện giả khác mà nói, khó mà hóa giải, nhưng đối với Ngụy Như Yên chính là vật đại bổ, hút vào trong cơ thể, trong đôi mắt đen nhánh của nữ hài thả ra vẻ hưng phấn.

- Những hắc khí này, có thể tăng lên tu vi của ngươi?

Trương Huyền sững sờ, Ngụy Như Yên gật đầu.

- Không hổ là Tiên Thiên độc thể...

Trương Huyền cảm xúc.

Cái thể chất này, thật là mạnh mẽ.

Người khác bị khí độc dính lên, sống chết không do bản thân khống chế, mà nàng này, lại có thể tấn thăng... Ngay cả hắn cũng cảm thấy cực kỳ bội phục.

Rất nhanh hấp thu hết lực lượng, trái cây tìm hộp ngọc đặc thù chứa đựng, Ngụy Như Yên đi tới trước mặt cái thứ hai, lần nữa vận chuyển toàn lực, lại một đạo hắc khí tuôn ra, đạo này uy lực càng lớn, nữ hài run rẩy một chút, vẻ mặt hơi trắng bệch.

- Chuyện gì xảy ra?

Trương Huyền nhăn mày lại.

- Khí độc quá mạnh, tốc độ hấp thu của ta có hạn...

Ngụy Như Yên trả lời.

Mặc dù nàng là Tiên Thiên độc thể, nhưng năng lực hấp thu cũng có hạn chế, khí độc quá nhiều, đồng dạng sẽ bạo thể, cái thứ hai so với cái thứ nhất toả ra khí tức càng thêm tinh thuần nồng đậm, cho dù là nàng cũng có chút không chống lại được.

Một hồi lâu mới áp chế khí tức sôi trào trong cơ thể lại, thở phào nhẹ nhõm, Ngụy Như Yên lần nữa nhìn về phía quả thứ ba.

Xì xì xì!

Lần này khí độc càng thêm nồng đậm, Ngụy Như Yên bị xung kích đến thân thể mềm mại lay động, vẻ mặt càng thêm trắng bệch, đang thấy có chút không kiên trì nổi, liền cảm thấy sau lưng có một bàn tay dính vào:

- Mượn khí độc xung kích cảnh giới!

Thanh âm của Trương Huyền vang lên.

- Vâng!

Biết lão sư đang giúp đỡ, Ngụy Như Yên cũng không nói chuyện, ngưng thần tĩnh khí, khống chế khí độc đi vào trong cơ thể vọt tới cửa ải.

Ngắt lấy Bồ Đề quả toả ra khí độc không chỉ có thể để cho lực lượng người ta tăng thêm, đối với tâm cảnh cũng có tác dụng tăng lên rất tốt, Trương Huyền khống chế Thiên Đạo chân khí, hỗ trợ khơi thông ràng buộc trong cơ thể nữ hài, để lực lượng vận chuyển tốt hơn.

Giống như dự liệu, về sau mỗi ngắt lấy một trái, khí độc liền tăng cường mấy phần, thời điểm đạt tới quả thứ sáu, khí độc di tán, dường như không gian cũng có thể ăn mòn.

Lực lượng toàn thân Trương Huyền nổ vang, không ngừng điều chỉnh chân khí trong cơ thể nữ hài, để lực lượng của nàng càng thêm thông suốt, không biết qua bao lâu, kinh mạch toàn thân Ngụy Như Yên phát ra thanh âm kẽo kẹt, triệt để thông suốt, tu vi cùng chân khí cũng giống như Triệu Nhã, đạt đến Bất Hủ cảnh đại viên mãn.

- Đa tạ lão sư...

Củng cố xong lực lượng dâng trào trên người, Ngụy Như Yên ôm quyền khom người, vẻ mặt kích động.

Nếu như không có lão sư hỗ trợ, những khí độc, này ít nhất phải lãng phí hơn phân nửa, hơn nữa mấu chốt nhất là, thân thể có khả năng bởi vì không chịu nổi mà bị tổn thương rất nặng.

Mà bây giờ, không chỉ hoạ ngầm hoàn toàn không có, còn đạt đến Bất Hủ cảnh đại viên mãn, thực lực như thế, phối hợp thêm Tiên Thiên khí độc bá đạo, dưới Cổ Thánh, sợ rằng sẽ không còn địch thủ.

Trương Huyền cười cười, lần nữa nhìn về phía tám thanh niên đang chiến đấu với Lạc Thất Thất, vẻ mặt âm trầm.

Nếu không phải hắn ở đây,tùy ý Ngụy Như Yên hái mà nói, khí độc càng ngày càng mạnh, tất nhiên sẽ tạo thành tổn thương không thể xóa nhòa, loại tổn thương này, tuyệt đối không phải một trái cây có thể bù đắp!

Đám người kia để nàng làm những sự tình này, nhưng không có biện pháp đề phòng mảy may, tâm kia đáng chết!

Thình thịch thình thịch!

Lúc này song phương chiến đấu cũng có kết quả, Lạc Thất Thất phối hợp Tĩnh Không châu, chiến lực vô tận, tám người liên thủ cũng không chống đỡ được, toàn bộ bị thương, từng cái khuôn mặt trắng bệch, khó coi không nói ra được.

Bọn họ có thể đi vào nơi này, có tư cách tìm kiếm Bồ Đề quả, nói rõ địa vị ở Chư Tử bách gia đều không thấp. Địa vị cùng thiên phú đều rất mạnh, lại bị đánh thê thảm như thế, đổi lại ai cũng không cam lòng.

- Trương Huyền, Ngụy Như Yên, những trái cây này, Chư Tử bách gia có tác dụng lớn, mong có thể giao ra...

Thanh niên cầm đầu cắn răng nói.

- Cắt đứt tứ chi của bọn hắn, ném ra!

Trương Huyền không thèm để ý, khoát tay áo.

Dám thiết kế học sinh của mình, mặc kệ hữu ý hay vô tâm, đều phải nhận đủ trừng phạt.

- Được rồi!

Kim Nguyên đỉnh nhảy ra ngoài, vọt tới về phía tám người.

Thời gian không dài, liền bẻ gãy cánh tay, hai chân, ném ra ngoài điện.

Bọn họ ở thời kỳ toàn thịnh, tự nhiên không e ngại Kim Nguyên đỉnh, nhưng giờ phút này bị Lạc Thất Thất kích thương, lại không còn năng lực phản kháng.

- Lão sư, những Bồ Đề quả này cho ngươi, ngươi tới xử lý đi!

Không để ý tới những gia hỏa bị ném ra ngoài, Ngụy Như Yên đưa trái cây tới.

- Ừm!

Trương Huyền dừng lại một chút, lấy ra một cái đưa tới:

- Có thể được nhiều trái cây như vậy, ngươi không thể bỏ qua công lao, trước cầm cái này, có điều không vội sử dụng, ta chỗ này có một bộ pháp quyết tấn cấp tâm cảnh, ngồi ở dưới cây tu luyện, có thể để cho tâm cảnh khắc độ nhanh chóng tấn cấp đến 29. 9, đến lúc đó lại dùng trái cây, một lần xung kích Cổ Thánh!

- Vâng!

Ngụy Như Yên gật đầu.

Ngón tay Trương Huyền điểm một cái, truyền qua pháp quyết tu luyện tâm cảnh.

- Triệu Nhã, cái này cho ngươi!

Lại lấy ra một cái đưa tới, đồng thời cũng truyền pháp quyết tu luyện.

Các nàng thể chất đặc thù, tốc độ tấn cấp rất nhanh, nhưng trên tâm cảnh khó tránh khỏi có chút chênh lệch, trước tu luyện tăng lên lại nói.

- Thất Thất, đây là của ngươi...

An bài xong hai học sinh, lại lấy ra một cái đưa tới.

Đám người Lạc Thất Thất đi vào nơi này trước, coi như hắn không đến, những Bồ Đề quả này bằng thực lực của nàng, nhất định cũng có thể chia phần.

- Đa tạ!

Nhận lấy trái cây, Lạc Thất Thất nhìn qua, ánh mắt phức tạp:

- Trương sư...

Dường như biết nàng muốn nói gì, Trương Huyền khoát tay áo:

- Ta từng truyền thụ ngươi luyện đan, giữa chúng ta có tình sư đồ, sư đạo chi ân lớn hơn trời! Tình không thể khống, nhưng lễ không thể bỏ. Ngươi hẳn rõ ràng, giữa chúng ta không có khả năng! Lúc trước chỉ là một hồi hiểu lầm, hiện tại ta và Lạc gia các ngươi đã loại bỏ hiểu lầm... Cũng có người mình thích, mong được tha thứ!

Đã không thể cho đối phương hạnh phúc, thì phải đoạn tuyệt. Hắn không muốn dây dưa dài dòng, cũng không muốn chậm trễ đối phương một đời.

- Ta...

Thân thể mềm mại của Lạc Thất Thất run rẩy.

Triệu Nhã ở một bên, vẻ mặt cũng không khỏi ảm đạm xuống.

Một ngày vi sư, cả đời vi phụ! Học sinh, không có khả năng cùng lão sư có cái gì, nếu không chính là vi phạm lễ tiết, đạo nghĩa không cho phép. Tuy muốn theo đuổi hạnh phúc, nhưng cũng không làm được coi thường lễ tiết.

- Tốt rồi, đối với tu luyện giả mà nói, thực lực tăng lên mới là vương đạo, ngươi tuổi tác không lớn, còn có mục tiêu cao hơn, về sau khẳng định sẽ còn gặp được người thích hợp hơn ta!

Thấy bộ dáng này của nàng, Trương Huyền mỉm cười. Không phải hắn lòng dạ ác độc, nhưng không thích chính là không thích, đây là không có cách nào sửa đổi.

- Các ngươi ở đây tu luyện, mau chóng tăng lên tâm cảnh, ta xem một chút có thể tìm được Viên Đào hay không...

Trương Huyền khoát tay áo, vừa định nói hết lời, liền nghe truyền âm:

- Chủ nhân, cây này ta có thể đào đi, muốn mang theo không?

- Đào đi?

Trương Huyền sững sờ.

- Ta xem như trận tâm của một phương thế giới, một gốc cây mà thôi, tự nhiên có thể lấy đi!

Thanh âm tự ngạo của Lý Ngư vang lên.

Công Tây Thanh

dtv-ebook.com

- Vậy thì mang đi!

Mắt Trương Huyền sáng rực lên.

Vừa rồi liền nghĩ, nếu có thể mang đi cây này thì thật tốt, hắn cũng có thể mượn cơ hội đột phá đến tâm cảnh Cổ Thánh, không nghĩ tới Lý Ngư có thể làm được.

Suy nghĩ một chút liền hiểu, con cá này là hạch tâm của thế giới độc khí, mà thế giới này đối ứng chính là Tẩm điện, cả hai nhất định có quan hệ không thể tước đoạt, Khổng sư lưu nó lại, khẳng định cũng có mục đích cùng tính toán.

- Tốt!

Nghe được dặn dò, Lý Ngư bay ra, đuôi lay động, nhảy vào hồ nước trong hoa viên.

Cô cô cô cục cục!

Nước trong hồ xoay chầm chậm, tạo thành một vòng xoáy khổng lồ. Vòng xoáy dần dần bay lên, nhẹ nhàng bao một cái, liền bao phủ Bồ Đề thụ ở bên trong, để nó thoát khỏi mặt đất.

- Cái này...

Không nghĩ tới dễ dàng như vậy, ánh mắt Trương Huyền sáng lên, ngay sau đó tinh thần khẽ động.

Phần phật!

Cây cối cùng ao nước đồng thời bị thu vào không gian gấp, trồng ở một chỗ trống, cách đó không xa tạo thành một hồ nước, Lý Ngư dạo chơi trong đó, thỉnh thoảng gây nên bọt nước.

Trương Huyền vội vàng nhìn lại cây cối, chỉ thấy Bồ Đề thụ vừa mới trồng vào, cũng không có bởi vì di chuyển mà trở nên uể oải, ngược lại cành lá càng thêm rậm rạp, cùng Bồ Đề thụ lấy từ Hồng Viễn hoàng thất kết nối chung một chỗ, tạo thành một thông đạo có thể bổ dưỡng linh hồn cùng tăng lên tâm cảnh.

- Có cây này, tâm cảnh ta xung kích Cổ Thánh không khó lắm...

Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng.

Cây này đặt ở không gian gấp, tùy thời có thể đi tu luyện, xung kích tâm cảnh Cổ Thánh tất nhiên sẽ đơn giản hơn không ít.

Đương nhiên, phương pháp nhanh nhất chính là ăn một cái Bồ Đề quả, chỉ bất quá tâm cảnh của hắn tấn cấp trong tầm mắt, tu vi còn kém rất xa, trực tiếp nuốt, có chút lãng phí, còn không bằng để lại cho cha mẹ, hiệu quả càng lớn!

- Lão sư...

Thấy Bồ Đề thụ bị lấy đi, đám người Triệu Nhã nghi ngờ nhìn qua.

- Các ngươi vào không gian gấp tu luyện đi!

Không còn cây cối, tiếp tục đợi ở chỗ này cũng không có ý nghĩa gì, Trương Huyền vung tay lên, thu ba nữ hài vào không gian, để các nàng chậm rãi tu luyện, bản thân thì lao ra Tẩm điện.

...

Hô hô hô!

Tám thanh niên Chư Tử bách gia bị bẻ gãy tứ chi ném ra, tất cả đều tức đến không ngừng run rẩy, mặt mũi phát điên.

- Công Tây Thanh, bây giờ chúng ta làm sao bây giờ?

Nuốt vào Đoạn Tục đan, xương cốt đứt gãy bắt đầu chậm rãi khôi phục, một thanh niên nhịn không được nữa hỏi.

Công Tây Thanh chính là thanh niên cầm đầu vừa rồi, hậu nhân của Tử Hoa Cổ Thánh.

- Chuyện này tuyệt đối không thể tính như vậy...

Sắc mặt Công Tây Thanh tái xanh, hàm răng cắn chặt.

Thân là hậu nhân của Chư Tử bách gia, đám người Danh Sư đại lục ở trong mắt bọn hắn, cùng thổ dân không có gì khác nhau.

Sự tình đi vào Khổng miếu này, có thể được bọn họ mượn dùng, hắn nên kiêu ngạo mới phải, không nghĩ tới bảo vật bị cướp đi không nói, còn đánh hắn thành như vậy, quả thực tội đáng chết vạn lần!

- Nhất định phải trừng phạt!

- Thực lực của hắn không mạnh, nhưng Lạc Thất Thất kia không phải chúng ta có thể chống lại!

- Triệu Nhã cùng Ngụy Như Yên, hiện tại đều đạt đến Bất Hủ cảnh đại viên mãn, chúng ta căn bản không chống lại được !

...

Những người khác cũng nghị luận lên.

Tuy phẫn hận, nhưng cũng rõ ràng, thực lực của ba người này quá mạnh, căn bản không phải bọn họ bây giờ có thể chống lại.

- Chúng ta tự nhiên không phải đối thủ, có điều tổn thất Bồ Đề quả, chuyện này lão tổ khẳng định sẽ nhúng tay, hiện tại ta liền đưa tin cho hắn...

Công Tây Thanh hừ một tiếng, cố nén đau nhức kịch liệt, lấy ra một cái ngọc bài đặc thù, kể chuyện mới vừa phát sinh qua, có điều không nói tỉ mỉ là ai làm, chỉ nói Bồ Đề quả bị người đoạt, bọn họ bị trọng thương.

Tin tức mới vừa truyền ra ngoài không lâu, một cảm giác áp bách nồng đậm cuốn tới, để cho người ta hô hấp không thoải mái.

Ngay sau đó một bóng đen bất ngờ xuất hiện ở trước mặt mọi người, nhìn thấy bộ dáng của bọn hắn, vẻ mặt âm trầm xuống:

- Chuyện gì xảy ra?

Nói xong, ngón tay điểm một cái, một giọt máu chia làm tám phần tràn vào trong cơ thể tám người, lúc trước tứ chi đứt gãy, ở dưới huyết khí bao phủ, rất nhanh khôi phục như lúc ban đầu.

Cường giả Cổ Thánh tích huyết trùng sinh, bóng đen này, lại là cường giả Cổ Thánh!

- Lão tổ, ngươi nhất định phải làm chủ thay chúng ta...

Công Tây Thanh khôi phục lại, mang theo đám người đồng thời quỳ xuống đất.

- Ai làm?

Bóng đen híp mắt lại.

Bộ dáng hắn hơn sáu mươi tuổi, không có râu, đôi mắt mang theo sát ý, có điều vẻ mặt hơi trắng xám, cũng không biết là xuyên toa không gian quá nhanh, xuất hiện phản phệ, hay là gặp nguy hiểm gì.

- Là một vị Danh Sư của Danh Sư đại lục!

Công Tây Thanh cắn răng:

- Chúng ta mang theo Ngụy Như Yên hái Bồ Đề quả, tên này tới, ngang nhiên cướp trái cây đi, còn đánh chúng ta trọng thương, bẻ gãy tứ chi...

- Các ngươi có nói thân phận bản thân hay không?

- Nói, chúng ta nói mình là người Chư Tử bách gia, những trái cây này chúng ta hữu dụng, hơn nữa còn nói sẽ phân ra một ít, cho hắn làm thù lao... Kết quả người này vẫn ra tay với chúng ta!

Công Tây Thanh tiếp tục nói.

- Người Danh Sư đại lục, lúc nào phách lối như vậy?

Bóng đen gầm thét, khí tức trên người bỗng nhiên nổ tung, lực lượng cuồng bạo nghiền ép đến, làm cho tất cả mọi người run lẩy bẩy, không dám nói chuyện lớn tiếng.

Chư Tử bách gia cùng Danh Sư đường, đồng dạng truyền thừa Khổng sư, đều chú ý quy củ, người bọn hắn thúc trái cây phát triển, tên này lại ra tay cướp đoạt, mảy may quy củ cũng không nói, cùng Dị Linh tộc khác nhau ở chỗ nào?

- Lão tổ nhất định phải làm chủ cho chúng ta, giết tên kia!

- Coi như không giết, cũng phải bẻ gãy tứ chi, cho hắn biết đánh đổi...

Thấy lão tổ nổi giận, đám người đều gào thét.

- Yên tâm, nhất định sẽ thay các ngươi làm chủ...

Bóng đen gật đầu, thần thức lan ra, thanh âm vang lên:

- Vị Danh Sư vừa rồi đi vào kia, là hậu bối của vị bằng hữu nào? Nếu có, xin cho ta cái bàn giao, nếu không thì đừng trách ta hạ thủ không lưu tình!

Hô!

Tiếng gió rít gào, không có một chút hồi âm.

- Xem ra không phải đời sau một vị Cổ Thánh nào đó, đã không có người che chở, vậy đừng trách ta không khách khí...

Thấy không có người trả lời, bóng đen hừ lạnh một tiếng, trên người tuôn ra sát khí, vừa định tiếp tục nói chuyện, liền nghe bọn hậu bối trước mặt trở nên kích động.

- Lão tổ, cái tên này đi ra...

Thanh âm kết thúc, phía trước quang mang nhẹ nhàng vụt qua, một bóng người bất ngờ xuất hiện ở trước mặt.

- Nhất định phải để cho hắn biết lợi hại...

Công Tây Thanh cắn răng, lời còn chưa dứt, chỉ thấy lão tổ thân thể cứng đờ, vẻ mặt khó tin:

- Các ngươi nói cướp đoạt Bồ Đề quả chính là... Trương Huyền?

- Không sai, chính là hắn!

Công Tây Thanh gật đầu.

- Ta còn có việc, đi trước một bước, chính các ngươi xử lý...

Hô!

Tiếng nói kết thúc, bóng đen biến mất không thấy gì nữa.

- ...

Công Tây Thanh.

- ...

Đám người.

Thế giới thạch lâm

dtv-ebook.com

Đám người Công Tây Thanh đều bối rối.

Đây chính là lão tổ của bọn họ, cường giả Cổ Thánh, luôn mồm muốn vì bọn họ chủ trì công chính, kết quả vừa nhìn thấy là Trương Huyền, xoay người rời đi, không có chút do dự nào...

Chuyện gì xảy ra?

Tên này không phải là Kim Thân cảnh đại viên mãn ư? Làm sao cảm giác, lão tổ không dám tới đối mặt?

Đám người Công Tây Thanh cảm thấy buồn bực, lão tổ càng tức hộc máu.

Hắn chính là vị Cổ Thánh trước đó ở bên ngoài Đại Thành điện, bị Yêu Dị Huyền Đao bổ tổn thương lưu lại huyết dịch kia!

Đối mặt Kim Thân cảnh, hắn tự nhiên không quan tâm, nhưng trong tay đối phương nắm giữ Cổ Thánh trường đao, hơn nữa Trương Hoằng Thiên cũng một mực bảo vệ, không biết ở nơi nào...

Hiện tại đã bị thương, nếu thật để cho một người một đao kia vây nhốt, làm không cẩn thận sẽ vẫn lạc ở đây.

Cổ Thánh không dễ dàng vẫn lạc, thật bị giết, sẽ thành một thân bảo bối.

Vốn nghĩ vị Trương Huyền này, có thể đi vào Đại Thành điện, là bởi vì nghiên cứu triệt để thiên phù của Trương gia, cùng Tẩm điện không có bất cứ quan hệ nào, không nghĩ tới quay một vòng, lại đụng vào nhau!

- Mấy người bọn hắn đang làm đại sự, tạm thời không thể quấy nhiễu, chờ làm xong lại tìm bọn họ, cùng một chỗ đòi danh dự trở về!

Trong lòng hắn hừ lạnh.

Chư Tử bách gia cường giả như mây, tự nhiên không có khả năng chỉ có một vị Cổ Thánh, bất quá những người khác đều có chuyện trọng yếu phải làm, chỉ có thể phân ra hắn chăm sóc rất nhiều thế hệ trẻ tuổi.

Vốn cho rằng bất luận Danh Sư đường hay Dị Linh tộc, có mình tọa trấn, đều sẽ sợ ném chuột vỡ bình, không dám láo xược, làm sao cũng không nghĩ đến, mới lộ diện một cái liền bị người bổ tổn thương... Càng nghĩ càng thấy khổ cực.

Bất quá có thể trở thành Cổ Thánh, tình cảnh gì chưa thấy qua, cứ nhịn xuống, chờ những người khác hội tụ lại đi tìm phiền toái.

...

Tay cầm Yêu Dị Huyền Đao, Trương Huyền đi ra phong ấn.

Đánh người Chư Tử bách gia một trận, biết chắc sẽ dẫn tới Cổ Thánh, vì lẽ đó trước thời hạn làm chuẩn bị.

Cổ Thánh không lộ diện, cất giấu mà nói, muốn giết hắn gần như không có khả năng, một khi lộ diện, dựa vào Yêu Dị Huyền Đao cùng Thiên Đạo chi thư, cũng không có gì phải sợ hãi.

Đi ra phong ấn, ngay sau đó nhìn thấy tám người, đã hoàn hảo không chút tổn hại đứng tại chỗ, nhìn mình, mặt mũi tức giận, nhưng lại không có bất kỳ động tác gì.

- Khôi phục?

Trương Huyền nhíu mày, thận trọng nhìn bốn phía.

Mặc dù Đoạn Tục đan có thể làm cho tứ chi bẻ gãy khôi phục, nhưng cần tĩnh dưỡng ít nhất mấy ngày, lúc này mới bị ném ra không đến mười phút liền khôi phục như lúc ban đầu, chỉ sợ có Cổ Thánh ra tay.

Nhìn một vòng, cũng không phát hiện cái gì, lúc này Trương Huyền mới thở phào nhẹ nhõm, không thèm để ý tám thanh niên nơm nớp lo sợ, thân thể vụt qua rời đi.

Lần nữa trở lại thế giới khí độc, không còn Lý Ngư tọa trấn, độc trùng bên cạnh hồ nước càng ngày càng nhiều, toàn bộ sinh thái thoạt nhìn có chút lộn xộn.

Dọc theo lối ra rời đi, sau một khắc, đi tới một thế giới tràn đầy nham thạch. Như đi vào sơn mạch trụi lủi, một chút lục sắc cũng không có, bốn phía đều là nham thạch to lớn, tạo thành rừng đá liên miên chập trùng.

Nơi này không có sa mạc khô hanh, cũng không có linh khí đầy đủ như thế giới rừng rậm, có điều rất nhiều nham thạch kỳ quái, mỗi một cái đều không giống nhau, cho người ta một loại cảm giác hoa mắt.

- Hình như những nham thạch này... Đang diễn biến một loại công pháp và chiêu số!

Nhảy lên một nham thạch cao vút, Trương Huyền nhíu mày.

Trước mắt xuất hiện rừng nham thạch, hình thái khác nhau, giống như từng cường giả bày ra pháp quyết tu luyện hoặc võ kỹ.

- Thử một chút thì biết...

Tùy tiện nhìn sang, trong tay dựa theo tư thế của đối phương, chậm rãi mô phỏng, quả nhiên cảm thấy chân khí trong cơ thể, dựa theo phương thức đặc thù lưu chuyển, sau một khắc, bàn tay nhẹ nhàng run lên.

Lạch cạch!

Không khí xuất hiện thanh âm bắn nổ, một lỗ nhỏ đen kịt xuất hiện ở phía trước.

- Quả nhiên là võ kỹ... Mạnh như vậy?

Đồng tử Trương Huyền co rụt lại.

Hắn chỉ tùy tiện mô phỏng theo, không có nghiêm túc tu luyện, liền có uy lực như thế, chẳng lẽ nhiều đá như vậy, thật hợp thành từng bộ tu luyện mạnh mẽ? Nếu thực như thế... Từ nơi nào bắt đầu tu luyện? Trình tự là cái gì? Nếu như trình tự luyện sai, lại sẽ thế nào?

- Trước mặc kệ, tìm lối ra lại nói!

Tìm lối ra, liền có thể tìm phân điện đối ứng, đối với hắn mà nói, những thế giới này chỉ là khảo nghiệm, bảo vật chân chính là ở trong Khổng miếu.

Lần nữa tuyển một phương hướng, sải bước bay lượn.

Sau nửa canh giờ, dọc theo dấu vết nhân loại hoạt động truy tìm, thời gian không dài, quả nhiên thấy một đám Danh Sư, đứng ở trong chỗ trống, đang không ngừng tranh luận.

- Trình tự của ta là đúng, dựa theo ta tu luyện, tuyệt đối sẽ không có vấn đề!

- Ta mới là đúng, ngươi rõ ràng là sai lầm!

- Các ngươi đều sai, vừa rồi ta đã dựa theo cái này tu luyện, công pháp tinh tiến không ít, không tin chúng ta tỷ thí một phen!

- Cũng đừng tranh giành, động thủ ra kết quả thật, mọi người dùng thực lực nói chuyện đi...

...

Mấy vị Danh Sư đang khi nói chuyện, ra tay đánh nhau, tiếng gió rít gào, lực lượng bắn ra tứ phía. Bất quá bọn họ đều sẽ khống chế khí tức, tận lực không thương tổn bốn phía.

- Giống như những người lúc trước nhìn thấy ở Kiếm Trì kia, đã mê mẩn...

Nhìn một hồi, Trương Huyền lắc đầu.

Lúc trước ở Kiếm Trì, nhìn thấy qua loại tình huống này, rất nhiều Danh Sư ý kiến không hợp mà ra tay đánh nhau, không nghĩ tới ở đây cũng giống vậy.

Rất nhanh, một người trong đó thắng được.

- Uy lực của ta lớn nhất, khẳng định trình tự là cái này, như vậy bắt đầu tế bái đi!

Danh Sư thắng được thoả mãn gật đầu nói.

- Tốt, vậy thì dựa theo phương pháp của ngươi!

Những người khác đồng ý.

- Tế bái?

Trương Huyền không hiểu ra sao.

Làm sao càng ngày càng xem không hiểu?

Danh Sư không phải từ trước tới nay không e ngại quỷ thần, không tôn sùng tế tự ư?

Ẩn giấu ở một bên, tiếp tục quan sát. Danh Sư thắng được lấy ra bảo vật, đặt ở trước tảng đá, tiến hành tế tự, thời gian không dài thì thiêu đốt lên, thả ra quang mang kim sắc.

Ngay sau đó, một bóng người bất ngờ hiện lên ở trên tảng đá, tay chân vũ động, đang biểu diễn một loại công pháp pháp quyết nào đó.

- Vừa rồi mọi người tu luyện chỉ là ngoại hình, mà đây là ở bên trong vận chuyển chân khí pháp quyết?

Trong lòng Trương Huyền hơi động.

Bóng người trên tảng đá, thi triển chính là một phương thức vận chuyển nội tức, cùng đám người vừa rồi diễn luyện có chút tương tự, nhưng lại không quá tương đồng.

- Vẫn không đúng, trình tự của ta cùng những nội tức này kết nối không lên... Phốc!

Danh Sư thắng được tu luyện một hồi, sắc mặt trắng nhợt, phun ra một ngụm máu tươi.

Chiêu số cùng nội tức vận chuyển khác biệt, rất dễ dàng tẩu hỏa nhập ma, hắn tự cho là đã tìm đúng, không nghĩ tới vẫn sai.

- Nghiên cứu lần nữa, lần này không thể lại sai, nếu không chỉ có thể một mực bị vây ở chỗ này...

Danh Sư thắng được bất đắc dĩ lắc đầu, hừ một tiếng, đang muốn tiếp tục nghiên cứu, chỉ thấy một thanh niên bay tới:

- Chư vị, ta vừa đến nơi đây, không biết các ngươi đây là đang làm cái gì?

Sắp xếp

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

Người đến chính là Trương Huyền.

Nhìn thấy cách làm của đám Danh Sư này, hắn thật không rõ ràng được.

Danh Sư không kính quỷ thần, không truy xét nhân quả, bây giờ lại tế tự giống như Dị Linh tộc, mấu chốt nhất là, nghe giọng nói của đối phương, muốn rời khỏi liên quan đến những cử động này, trong lòng nghi ngờ, kìm nén không được bay ra.

Yêu Dị Huyền Đao tấn cấp, cho dù có Cổ Thánh Dị Linh tộc cũng không e ngại, lại không cần thiết che giấu tung tích, bởi vậy lần này không có ngụy trang.

Bất quá mấy vị Danh Sư trước mắt dường như cũng không nhận ra, từng cái trên mặt cảnh giác.

Suy nghĩ một chút cũng rõ ràng, có thể đi vào Khổng miếu, hầu như đều là Thái Thượng trưởng lão của một thế lực quanh năm bế quan, những người này, không nghe thế sự đã lâu, Trương Huyền huyên náo động tĩnh mặc dù lớn, nhưng bọn hắn cũng không hiểu rõ tình hình.

- Tại hạ cũng là Danh Sư!

Thấy mọi người tràn đầy cảnh giác, Trương Huyền đành phải cười cười, treo huy chương của mình ở trước ngực.

- Nguyên lai là đồng đạo, làm sao, lạc đàn?

Nhìn thấy huy chương, đám người thở phào nhẹ nhõm, Danh Sư vừa rồi thắng được nhìn lại.

- Tu luyện mê mẩn, quên thời gian...

Trương Huyền nói.

- Nơi này ghi lại vô số bí tịch mạnh mẽ, để cho người ta hoa mắt, quả thực rất dễ dàng rơi vào trong đó, có điều một người tu luyện, vậy mà không tẩu hỏa nhập ma, ngươi cũng đủ may mắn!

Danh Sư thắng được cười cười.

Nói chuyện với nhau một hồi, Trương Huyền biết vị Danh Sư thắng được này tên là Mộc Tư, là người Mộc gia. Bế quan ba trăm năm, vừa mới đi ra, cái gì cũng không biết. Cho dù nói ra tên thật của mình, cũng không có phản ứng quá lớn.

- Vừa rồi ta nhìn thấy chư vị tu luyện chiêu số, tiến hành tế tự, sau đó trên vách tường xuất hiện bóng người... Đây là có chuyện gì?

Trò chuyện một hồi, dần dần quen thuộc, Trương Huyền hỏi lên nghi ngờ trong lòng.

- Trong rừng đá này quỷ phủ thần công, ẩn chứa vô số võ kỹ cùng công pháp, chắc hẳn ngươi đã nhìn ra!

Mộc Tư giải thích:

- Chỉ bất quá, những pháp quyết này cực kỳ lộn xộn, muốn triệt để học được, cần bản thân tìm trình tự, đánh thức ấn ký của tiền bối ẩn giấu ở trong viên đá, công pháp, nội tức dung hợp, liền có thể phá vỡ thế giới này, đi vào phân điện đối ứng!

- Đi vào phân điện?

Trương Huyền sững sờ.

Còn là lần đầu tiên nghe Danh Sư bị vây ở trong rất nhiều thế giới nói ra lời này.

- Đúng vậy, trước đó đã có người hoàn thành, chúng ta xem như tương đối chậm, đến bây giờ còn không có thành công...

Mộc Tư cười khổ.

- Ý của ngươi là... Có người tiến vào phân điện? Vậy ngươi có biết phân điện kia tên gì không?

Trương Huyền nhìn qua.

- Gọi Thánh Tích điện, ẩn chứa thánh tích của Khổng sư cùng bảy mươi hai Thánh, những rừng đá này, chính là công pháp bí tịch bọn họ lưu lại, đi vào phân điện, hẳn có thể thu được truyền thừa... Vì lẽ đó, chúng ta một mực gắng sức tìm kiếm quy luật. Nếu ngươi tới, vậy thì cùng một chỗ, ngộ nhỡ tìm được trình tự công pháp, liền có thể giống như những người khác, đi vào phân điện!

Mộc Tư nói.

Trương Huyền hiểu được.

Phương pháp đi vào phân điện ở rừng đá này, khác biệt với thế giới khác.

Thế giới khác là tìm lối ra, ở phía trên phá vỡ không gian liền có thể phát hiện, mà cái này, cần tìm quy luật công pháp mà rừng đá lưu lại.

- Nhiều đá như vậy, làm sao có thể nghiên cứu...

Biết phương pháp đi vào phân điện, Trương Huyền lại không lo lắng, mà nghi ngờ hỏi. Bốn phía chừng mấy vạn khối, xem xong toàn bộ, sắp xếp trình tự, còn không mệt chết?

- Đá cũng phân khu vực, đá ẩn chứa thánh tích hư ảnh của một vị tiền bối, hư ảnh bao phủ ở trong đá, đại khái một vạn khối, có thể thấy được hình thái ẩn chứa công pháp, nhưng cũng có rất nhiều đá trơn, ẩn chứa pháp quyết đại khái một ngàn khối, sau đó từ trong những tảng đá này tìm kiếm quy luật!

Mộc Tư giải thích.

Trương Huyền giật mình.

Trên đường tới, hắn nhìn cũng không phải là tất cả đá đều ẩn chứa công pháp, chỉ là không có tính toán kỹ càng, không nghĩ tới là quan hệ chín so với một. Bởi như vậy, phạm vi liền rút nhỏ không ít, giảm bớt không ít lượng công việc.

- Thời gian không thể bị dở dang, nắm chặt thời gian nghiên cứu đi!

Trò chuyện một hồi, Mộc Tư không nói thêm lời, lấy ra một thanh bảo kiếm, không ngừng khắc hoạ ở trên mặt đất, tựa hồ tìm kiếm một loại quy luật nào đó.

Thấy mọi người lại bắt đầu thảo luận, thân thể Trương Huyền nhảy lên, đi tới trên một khối đá đồ sộ, quay đầu nhìn bốn phía.

Đối phương nhắc nhở, quả nhiên phát hiện bốn phía rất nhiều đá, lấy tảng đá trước mắt làm tâm điểm tiến hành phân bố có quy luật, trong đó đủ loại đá ẩn chứa võ kỹ, không nhiều không ít, vừa vặn một ngàn.

- Thiếu hụt!

Tinh thần khẽ động, rất nhiều tượng đá khắc sâu vào trong óc, hình thành một quyển sách. Lần nữa nhìn về phía trên mặt đất, rất nhiều Danh Sư khắc hoạ ra mấy trăm loại sắp xếp tổ hợp.

Phần phật!

Rất nhiều tin tức hội tụ vào một chỗ, hoàn mỹ dung hợp, lúc này Trương Huyền mới nhẹ nhàng mở thư tịch ra.

- Bốn mươi bảy chỗ thiếu hụt...

Tìm ra bốn mươi bảy chỗ, lần nữa sửa sang lại trình tự, biến thành bốn mươi lăm chỗ, liên tục điều chỉnh hơn mười lần, rốt cục không một chỗ sai lầm, hoàn mỹ vô khuyết.

- Xem ra trình tự này là chính xác!

Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, lần nữa nhìn về phía đám người. Lúc này đám người Mộc Tư dường như lại riêng phần mình nghiên cứu ra một trình tự chính xác, không ngừng tranh luận.

- Không cần nhiều lời, tiếp tục tỷ thí đi! Ai mạnh mẽ, trình tự của hắn là đúng!

Mộc Tư khoát tay áo.

- Tốt!

Mọi người đồng thời gật đầu, vừa định luận võ, chỉ thấy Trương Huyền một mực bốn phía quan sát bay tới:

- Chư vị, ta cũng tìm ra một bộ trình tự, cảm giác không sai, có thể gia nhập không?

- Đừng làm loạn, ngươi vừa mới tới, có thể tìm ra quy luật gì? Chúng ta bị nhốt tám chín canh giờ, cũng không tìm được chính xác!

Mộc Tư nhíu mày.

- Người trẻ tuổi, khiêm tốn một chút, đừng mơ tưởng xa vời, vừa tới phải nhìn nhiều học nhiều, mà không phải thể hiện bản thân!

- Chúng ta tỷ thí, nhìn xem trình tự của ai càng đúng, ngươi tới một bên nghỉ ngơi, chờ biết rõ ràng những tảng đá này đại biểu ý nghĩa gì lại nói!

- Nhiều đá như vậy, riêng phần mình biểu thị chiêu số khác biệt, ngươi có thể nhận ra bao nhiêu? Ghi nhớ bao nhiêu? Những cái này cũng không làm được, còn nói gì sắp xếp?

...

Mấy vị Danh Sư khác cũng khoát tay áo.

Bọn họ nghiên cứu thời gian dài như vậy, cũng không hiểu ra sao, một cái vừa tới liền tham gia, nói đùa gì đó?

- Ta...

Không nghĩ tới sẽ bị cự tuyệt, Trương Huyền cười khổ lắc đầu.

Bất quá tưởng tượng liền rõ ràng, hắn đi tới chẳng qua năm sáu phút, đổi lại Danh Sư bình thường, hình thái một ngàn tảng đá khả năng cũng không nhớ rõ, đừng nói sắp xếp chính xác, tìm ra một bộ công pháp tu luyện chính xác.

- Không để ý tới hắn, chúng ta tiếp tục thảo luận...

Không thèm để ý, Mộc Tư gọi đám người, tiếp tục dùng trình tự vừa mới suy đoán tiến hành tỷ thí, còn không có kết thúc, đột nhiên cảm thấy cách đó không xa năng lượng bay lên, chỉ thấy thanh niên vừa tới chẳng biết lúc nào đã kích hoạt lên một tảng đá, hư ảnh xuất hiện ở trước mắt.

Thánh Tích điện

dtv-ebook.com

- Đây là lãng phí...

Không nghĩ tới không để ý tên này, chính hắn dùng bảo vật tế tự tiên tổ, dẫn ra thánh tích, Mộc Tư nhướng mày.

Tế tự cần tiêu phí rất nhiều bảo vật, coi như bọn họ là Danh Sư cửu tinh, cũng không dám lãng phí, tên này ngược lại tốt, đi tới không đến năm phút, cái gì cũng không có hiểu rõ, liền bắt đầu... Có cần không đáng tin cậy như vậy hay không?

- Không biết trời cao đất rộng, thất bại một lần, liền biết trình tự của những pháp quyết này, cần cẩn thận nghiên cứu, không phải tự cho là đúng!

- Đúng vậy, chờ chịu thiệt đi!

...

Bóng người trên tảng đá bắt đầu vũ động, Trương Huyền theo sát ở sau lưng, thư viện sửa sang lại trình tự thi triển ra. Một chiêu một thức, hoàn mỹ phù hợp.

- Cái này...

Đám người ngẩn ngơ.

Bọn họ nghiên cứu tám chín canh giờ, cũng không có tiến bộ quá lớn, cái tên này mới đến năm sáu phút liền phù hợp... Từng cái con mắt trừng lớn, không biết đến cùng xảy ra chuyện gì.

- Không đúng, chiêu số của hắn cùng bóng người đã không phù hợp!

Nhìn một hồi, Mộc Tư đột nhiên mở miệng.

Đám người vội vã nhìn sang, quả nhiên thấy chiêu số của thanh niên đã cùng bóng người có chút sai số, chiêu số cùng chân tức có khác biệt.

- Ta liền nói, không có khả năng một lần hoàn thành...

Nhìn thấy khác biệt, đám người thở phào nhẹ nhõm.

Tuy bọn họ rất muốn rời đi nơi đây, nhưng thật để cho tên này không đến năm phút tìm ra trình tự chính xác, mặt của bọn hắn đặt nơi nào? Cũng có thể không cần a!

Nguyên nhân chính là như vậy, nhìn thấy xuất hiện sai số, tất cả đều cảm thấy vui mừng. Bất quá vui vẻ còn không có kết thúc, liền thấy thanh niên ngừng lại, nhăn mày nhìn về phía hư tượng trước mắt, tràn đầy không vui:

- Ngươi tu luyện sai trình tự!

- Phốc!

Bóng người phun ra máu tươi.

- ...

Đám người Mộc Tư.

- Dựa theo ta, như vậy mới hoàn mỹ...

Thanh âm của Trương Huyền tiếp tục vang lên, lần nữa dựa theo trình tự của mình tu luyện, bóng người trong viên đá dừng lại một chút, đi theo học được.

- ...

Bọn người Mộc Tư nói không ra lời, từng cái biểu lộ quái lạ.

Bọn họ ở đây tìm tám chín canh giờ, cũng không có tìm tới trình tự chính xác, cái tên này vừa đến, chẳng những tìm đúng, còn chỉ điểm bóng người, nói hắn luyện sai...

Lưu lại thánh tích, không phải Khổng sư chính là một vị trong bảy mươi hai Thánh... Nói hắn luyện sai... Đám người chỉ cảm thấy da đầu nổ tung.

- Này mới đúng nha! Như vậy thử một chút, có phải cảm thấy uy lực chiêu số càng lớn hay không? Cùng nội tức phối hợp tốt hơn hay không?

Rất nhanh diễn luyện xong, Trương Huyền thoả mãn ngừng lại, nhìn về phía bóng người trong viên đá.

Răng rắc!

Bóng người cũng không trả lời, nhẹ nhàng vụt qua, biến mất không thấy gì nữa, đá trước mắt lắc lư một cái, xuất hiện một truyền tống to lớn.

Xuyên thấu qua cửa đá, có thể nhìn thấy một cung điện, như ẩn như hiện, hắn là có thể trực tiếp đi tới Thánh Tích điện.

- Cùng đi đi!

Thấy thông đạo xuất hiện, Trương Huyền nói một tiếng, đi đầu đi tới.

- Cái này...

Liếc mắt nhìn nhau, đám người Mộc Tư đành phải theo sát, cho tới giờ khắc này, đều cảm thấy có phải đang nằm mơ hay không.

Đi vào cửa đá, sau một khắc, đi tới một thế giới khác, quả nhiên thấy Thánh Tích điện đang ở cách đó không xa, Mộc Tư nhịn không được nữa, đi tới trước mặt Trương Huyền.

- Vừa rồi trình tự của ngươi, cùng thánh tích biểu hiện khác biệt, vì sao có thể mở cửa...

Không chỉ hắn nghi ngờ, những người khác cũng cảm thấy khó tin.

Vừa rồi tên này tu luyện chiêu số, cùng bóng người không thể hoàn mỹ phù hợp, nhưng vì sao bóng người nghe theo trình tự của hắn, hơn nữa còn mở cửa? Trước kia trình tự của bọn họ cũng khác biệt... nhưng hộc máu là mình ah!

- Ta điều chỉnh trình tự một chút, phát hiện bóng người lưu lại bộ công pháp này, bản thân liền có vấn đề, vì lẽ đó sửa đổi một chút, để nó càng thêm hợp lý, uy lực mạnh hơn! Bản thân hắn tu luyện chính là sai, biết ta mới đúng, tự nhiên sẽ học theo...

Trương Huyền gật đầu.

Thiên Đạo thư viện đưa ra, đều là công pháp chính xác nhất, võ kỹ trong viên đá, bản thân liền có lỗi, mình hỗ trợ sửa lại, tự nhiên sẽ hân hoan nhảy nhót.

- Không chỉ tìm đúng trình tự, còn sửa chữa sai lầm...

Đám người Mộc Tư chỉ cảm thấy vẻ mặt trắng bệch, kìm nén nói không ra lời.

Bọn họ đến cùng gặp quái thai gì?

Nhắm phân điện tiến lên, thời gian không dài đi tới quảng trường trước mặt, chỉ thấy nơi này có không ít người, hắn đều giống như Mộc Tư, là từ thế giới thạch lâm tới chỗ này.

Bất quá không có truyền thế thiên phù, không vào phân điện được, chỉ có thể đợi ở bên ngoài.

Trên vách tường phân điện, điêu khắc bích hoạ, ghi lại vô số công pháp tu luyện, đám người chồng chất ở bên cạnh, xem xét tỉ mỉ, từng cái như si như say.

Trước đó bọn họ chỉ có thể phỏng đoán trình tự, mà bây giờ, trình tự chính xác liền điêu khắc ở trên tường, giống như trước đó một mực kiểm

tra, hiện tại có được đáp án, tất cả đều dụng tâm học tập, sợ bỏ qua cơ hội.

Nhìn lướt qua, thu bích hoạ vào thư viện, lúc này Trương Huyền mới ngẩng đầu nhìn qua.

Phân điện trước mắt này quả thực là Thánh Tích điện, ba chữ to cho người ta một loại cảm giác áp bách cực mạnh.

Đại môn mở ra, chỉ có phong ấn lưu giữ, đã có người tiến vào trong đó.

- Vào xem!

Tiểu Phù Phù xuất hiện ở phía trước, Trương Huyền bay vào trong.

Đi tới trước mặt phong ấn, đụng một cái, lập tức chui vào.

Vèo! Vèo!

Mới đi vào đại điện, còn không có đứng vững, liền cảm thấy hai đạo kiếm mang bắn tới, đâm thẳng trái tim của hắn.

Trương Huyền sầm mặt, thân hình tiến lên ngừng lại, lắc lư hai lần tránh thoát kiếm mang.

Nhìn về phía trước, ngay sau đó nhìn thấy hai thanh niên đứng tại chỗ, riêng phần mình cầm trường kiếm trong tay, trong mắt thả ra sát cơ nồng đậm.

Hai người kia mặc trang phục Danh Sư, thoạt nhìn cùng Danh Sư không có gì khác nhau, nhưng sát cơ nồng đậm, cho người ta một loại cảm giác bất cứ lúc nào cũng sẽ trầm xuống địa ngục.

- Dị Linh tộc?

Đồng tử Trương Huyền co rụt lại.

Không nghĩ tới, vậy mà ở nơi này gặp Dị Linh tộc!

Nói như vậy, truyền thế thiên phù đối ứng Thánh Tích điện này, hắn là bị bọn họ nắm tới tay!

Sáu cái truyền thế thiên phú, một cái Tổng bộ Danh Sư đường, một cái Trương gia, một cái Lạc gia, còn lại ba cái tung tích không rõ, Trương gia đối ứng Đại Thành điện, Lạc gia hắn là Tẩm điện, nếu không Lạc Thất Thất rất khó đi vào!

Hiện tại nơi này xuất hiện Dị Linh tộc, phỏng đoán liên quan đến ba cái còn lại.

Rầm!

Ý nghĩ trong đầu lóe lên một cái rồi biến mất, hai Dị Linh tộc trước mắt cũng không cho hắn cơ hội suy nghĩ nhiều, đồng thời bàn tay run rẩy, kiếm mang lần nữa bắn tới.

Kiếm khí tung hoành, lực lượng cực kỳ cường đại. Hai người này vậy mà đều là Bất Hủ cảnh đại viên mãn!

- Hừ!

Lông mày giương lên, cổ tay Trương Huyền khẽ đảo, Long Cốt Thần Thương xuất hiện, đâm tới một tên, cùng thời khắc đó, đám người Kim Nguyên đỉnh đổ ập xuống một tên khác.

Thánh Tích Thạch

dtv-ebook.com

Mấy hơi thở sau, hai Bất Hủ cảnh đại viên mãn bị chém giết tại chỗ.

Hiện tại coi như Trương Huyền không sử dụng năm đại vương giả, rễ cây, Lý Ngư, cũng không phải hai Dị Linh tộc kia có thể chống lại.

Thu thi thể vào trữ vật giới chỉ, tiếp tục đi đến phía trước.

Xuất hiện ở trước mắt chính là đại điện rộng rãi, bốn phía treo đầy chân dung, trên mỗi một bức hoạ đều thả ra quang mang ôn nhuận, vừa tiến vào trong, lập tức cảm thấy cảm giác áp bách nồng đậm, linh hồn lực yếu kém sẽ nửa bước khó đi.

- Đối với linh hồn người có tác dụng rèn luyện cực lớn!

Đi tới một bước, Trương Huyền âm thầm gật đầu.

Đại Thành điện nắm giữ Cổ Thánh lực, có thể để người ta thành công tấn cấp Cổ Thánh, Tẩm điện nắm giữ bảo vật để cho người ta tăng lên tâm cảnh, mà ở trong này, rất hiển nhiên có thể rèn luyện linh hồn, để cho hồn lực tăng thêm.

Đi tới mấy bước, cũng không phát hiện những người khác, Trương Huyền nhíu mày.

Hai Dị Linh tộc giữ cửa, rõ ràng là sợ có nhân loại xông tới, đã như vậy, bên trong khẳng định còn có Dị Linh tộc khác đang tìm kiếm bảo vật hạch tâm của Thánh Tích điện.

Làm sao không thấy tung tích?

- Cái cung điện này có cái gì?

Trong lòng hơi động, nhìn về phía truyền thế mẫu phù.

Tên này ký ức bị phong cấm, đi vào cung điện đối ứng mới có thể đánh thức, hiện tại đến Thánh Tích điện, nơi này có cái gì, nên biết hết sức rõ ràng.

- Thánh Tích điện, trọng yếu nhất chính là Thánh Tích Thạch Khổng sư lưu lại! Thứ này ẩn chứa thánh tích Khổng sư lưu lại, đối với linh hồn có hiệu quả cực lớn...

Quả nhiên giống như đạt được một loại ký ức nào đó, Tiểu Phù Phù giải thích nói.

- Thánh Tích Thạch?

Ánh mắt Trương Huyền sáng lên:

- Ở đâu?

Vu Hồn của hắn đạt tới Kim Thân cảnh đỉnh phong, liền không chút tăng trưởng, nếu như có thể tìm được thứ này, nhất định có thể nhanh chóng tăng thêm, phá tan Tâm Huyết Lai Triều cũng chưa biết chừng!

- Ngay ở đằng sau phân điện, từ cái cửa kia ra ngoài, liền có thể nhìn thấy!

Tiểu Phù Phù vặn vẹo một chút.

- Tốt!

Biết vị trí xác thực, Trương Huyền lại không quản chân dung bốn phía, sải bước đi thẳng về phía trước, đi ra cung điện cửa, quả nhiên thấy một tiểu viện rộng lớn xuất hiện tại phía trước.

Trong sân, đâu đâu cũng có đá, như một rừng đá cỡ nhỏ.

Vài Dị Linh tộc đang ngồi ở trước cửa vào không xa, mày nhíu chặt lại, không ngừng vò đầu bứt tai, tựa hồ tính toán cái gì, mà tìm không thấy

đầu mối.

Ở chính giữa rừng đá, là một bệ đá không lớn, phía trên bày một viên đá hình tròn, bóng người ở phía trên di động, tản mát ra quang mang ôn nhuận, cho người ta một loại cảm giác đã từng quen biết.

- Bọn họ đang làm gì?

Trương Huyền không có sốt ruột tiến lên, mà hỏi.

Không có gì bất ngờ xảy ra, viên đá kia chính là Thánh Tích Thạch, đám Dị Linh tộc này không đi lấy, ngồi ở đây làm gì?

- Bọn họ không phải không muốn vào, mà là vào không được, Thánh Tích Lâm thoạt nhìn đơn giản, nhưng chỉ có một con đường, chỉ cần đi nhầm một bước, liền sẽ bị kiếm khí ẩn giấu ở trong đó đánh chết tại chỗ!

Tiểu Phù Phù hừ một tiếng.

- Kiếm khí?

Trương Huyền sững sờ, lần nữa nhìn lại, quả nhiên thấy có vài Dị Linh tộc đi ở phía trước, hai mắt đã nhắm nghiền, cắt đứt hô hấp.

- Ngươi có biết con đường tiến vào chuẩn xác không?

Trương Huyền nhìn qua.

- Không biết!

Tiểu Phù Phù lắc đầu nói:

- Đây là Khổng sư lưu lại khảo hạch hậu nhân, tự nhiên không thể tuỳ tiện trao cho, có điều có lẽ liên quan đến những thế giới trước đó thông qua, ngươi nhìn kỹ một chút, những tảng đá này, mỗi một cái đều ẩn chứa công pháp chiêu số, những chiêu số này dựa theo trình tự chính xác kết nối, hẳn là mấu chốt tiến vào!

- Cũng phải...

Nhìn kỹ lại, Trương Huyền quả nhiên thấy rừng đá tương tự ngoại giới, đều ẩn chứa một loại công pháp và chiêu số nào đó.

- Thiếu hụt!

Có kinh nghiệm trước đó, Trương Huyền thu thập chiêu số trong tượng đá, rất nhanh tạo thành một bộ pháp quyết.

Bởi vì không có tham khảo, sai lầm rất nhiều. Dựa theo phương vị Dị Linh tộc tiến vào, sửa đổi một chút, sai lầm lập tức ít đi rất nhiều. Liên tục sửa đổi hơn trăm lần, rốt cục tạo thành trình tự chính xác, lại không một chỗ sai lầm.

- Ta đã suy tính ra trình tự, dựa theo cái trình tự này, có thể thông qua tượng đá ư?

Trương Huyền hỏi.

- Chỉ cần trình tự chính xác, liền có thể tiến vào bên trong, có điều ngàn vạn lần không thể phạm sai lầm, nếu không Khổng sư lưu lại kiếm khí, không dễ dàng phá giải như vậy...

Tiểu Phù Phù có chút lo lắng.

Trương Huyền gật đầu, đang muốn đi, đột nhiên dừng lại.

Trình tự của những tảng đá này, đại biểu một bộ công pháp, nếu như bộ công pháp này, bản thân có sai lầm thì sao? Thiên Đạo công pháp của hắn có thể bảo đảm là chính xác nhất không sai, nhưng đáp án của đối phương chưa chắc là chính xác nhất ah!

Giống như trước đó ở thế giới thạch lâm gặp phải, bóng người xuất hiện sai lầm, còn có thể sửa lại, kiếm khí xuất hiện sai lầm... Sẽ chết người đấy!

- Huyền Đao!

Dừng lại một chút, Trương Huyền lấy ra Huyền Đao đặt ở lòng bàn tay. Nếu quả thật có kiếm khí, Yêu Dị Huyền Đao khẳng định có thể chặn lại, không đến mức bị đánh chết tại chỗ.

- Ta tiến vào, mấy người các ngươi theo ở phía sau, một khi những Dị Linh tộc kia làm loạn, đập chết ngay tại chỗ! Ngàn vạn lần không thể cho trốn!

Để Kim Nguyên Đỉnh cùng năm đại vương giả đi theo, lúc này Trương Huyền mới dựa theo thư viện cho ra trình tự đi vào.

Cửa ra vào thế giới thạch lâm hắn cũng không tìm tới, có điều dựa theo quy luật của thế giới khác, lối ra cùng trình tự công pháp có lẽ cùng nơi này là hoàn toàn tương đồng.

Như vậy tương đương tìm được trận tâm, đến lúc đó có thể trực tiếp phá giải chướng ngại trước mắt, đạt được Thánh Tích Thạch.

Nếu đã đến nơi này, trở về thí nghiệm, khẳng định không còn kịp rồi, chỉ có thể đi một bước nhìn một bước, chỉ hy vọng Khổng sư lưu lại vật đừng có sai lầm!

Đi tới trước mặt, thân ảnh sát qua, không có kích động công kích, ngay sau đó Trương Huyền đi vào trong.

- Ngươi...

Đi vài bước, liền thấy Dị Linh tộc ở trong đó vò đầu bứt tai, chẳng muốn để ý, thân thể nhẹ nhàng vụt qua, đã vượt qua đối phương, tiếp tục đi về phía trước.

- Tự tìm cái chết...

Thấy nhân loại đột nhiên xuất hiện kia trực tiếp lao vào, cái gì cũng mặc kệ, đám Dị Linh tộc cười lạnh.

Đồng bạn chết mấy cái, hiện tại bọn họ cũng coi như thăm dò quy luật, biết nơi này không thể làm loạn, nếu không chết cũng không biết chết như thế nào.

Tên này vừa đến liền nhảy vào, vừa vặn có thể dò đường cho bọn hắn.

Trong lòng nghĩ như vậy, cười lạnh nhìn về phía thanh niên đi vào rừng đá, ai biết đối phương càng đi càng sâu, không bị một chút tổn thương.

- Không đúng, hắn biết đường đi, mau đuổi theo...

Nhìn thấy cái này, ngu nữa cũng rõ ràng, tên này khả năng biết lộ tuyến, Dị Linh tộc cầm đầu hét lớn một tiếng, muốn đuổi theo, còn chưa đi mấy bước, liền cảm thấy từng đạo sát khí nghiền ép đến, vội vàng quay đầu, ngay sau đó nhìn thấy một đám Thánh thú và vài kiện vũ khí đồng loạt đi tới trước mặt.

- Động thủ!

Kim Nguyên Đỉnh hét lớn một tiếng, chúng thú cùng rất nhiều vũ khí vọt thẳng tới.

Đùng đùng!

Vài phút sau, đám Dị Linh tộc nằm trên mặt đất, không còn hô hấp…

Ngoan Nhân tỉnh lại

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

- Không có công kích... Chẳng lẽ, trình tự bộ pháp quyết này, cũng đạt tới cấp bậc Thiên Đạo? Cái này... Ai có thể tu luyện ra?

Rất nhanh, vòng qua từng tảng đá, đến chỗ bệ đá chính giữa, Trương Huyền cực kỳ kinh ngạc.

Hắn dùng chính là trình tự của Thiên Đạo, không có một tia sai lầm, mà mảnh rừng đá này, lại cũng như vậy! Chẳng phải cho thấy, bộ pháp quyết ghi lại này, đã đạt đến cấp bậc Thiên Đạo?

- Xem ra Khổng sư thật giống như ta, cũng nắm giữ Thiên Đạo thư viện!

Trương Huyền âm thầm phỏng đoán.

Công pháp này tám chín phần mười là Khổng sư lưu lại, đặc tính của công pháp Thiên Đạo biết rất rõ ràng, trừ nắm giữ Thiên Đạo chân khí, người ngoài căn bản không có cách nào luyện thành. Nếu không đã sớm truyền thụ cho mấy học sinh, để cho bọn họ nhanh chóng tiến bộ.

Người bình thường không luyện được, Khổng sư lại có loại pháp quyết này, nói rõ bản thân hắn nhất định nắm giữ Thiên Đạo chân khí, có thể tu luyện công pháp Thiên Đạo, như vậy còn lại liền không cần nói cũng biết.

Rầu rĩ một hồi, biết cần lần nữa nhìn thấy Khổng sư mới có thể xác nhận, Trương Huyền lại không rầu rĩ, ngưng thần tĩnh tức, chậm rãi bắt tới Thánh Tích Thạch.

Ông!

Cảm nhận được bàn tay đưa đến, Thánh Tích Thạch lấp lánh ra hào quang sáng chói, linh hồn trong nháy mắt giống như rơi vào dung nham, cảm giác cực nóng lan tràn toàn thân.

- Hừ!

Vu Hồn của hắn bị Chí Tôn Thiên Hỏa thiêu đốt cũng vô sự, chút cảm giác áp bách ấy tính là cái gì, bỗng nhiên đè ép xuống, chộp nó vào lòng bàn tay, đồng thời cắn nát đầu ngón tay, máu tươi nhấn tới.

Thời gian không dài, Thánh Tích Thạch đình chỉ phản kháng, thuận lợi nhận chủ.

Đá nhận chủ, áp lực lập tức biến mất, thay vào đó chính là một loại cảm giác ấm áp, trên Thánh Tích Thạch bóng người du động, một cỗ hồn lực tinh thuần bổ sung đến, để hồn phách của hắn chậm chạp tăng thêm.

Biết đây là cơ duyên thuế biến, Trương Huyền lập tức khoanh chân ngồi xuống, Vu Hồn ly thể, cùng Thánh Tích Thạch trước mắt chạm đến.

Ầm ầm!

Hồn lực tràn vào Vu Hồn, lực lượng hồn thể nhanh chóng tăng thêm, trong nháy mắt đã đột phá Kim Thân cảnh đỉnh phong, xung kích tầng thứ cao hơn.

Một canh giờ sau đã đạt đến Đại Thánh đệ tam trọng Tâm Huyết Lai Triều đại viên mãn.

Đạt tới loại cảnh giới này, tốc độ tiến bộ cũng chậm lại, cúi đầu nhìn xuống, chỉ thấy trên Thánh Tích Thạch du động thân ảnh ngừng lại,

dường như cũng xuất hiện mệt mỏi.

- Xem ra thứ này cũng cần năng lượng...

Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng.

Thánh Tích Thạch này, có thể tăng lên cảnh giới linh hồn, có điều cũng giống như linh thạch, chỉ ẩn chứa số lượng hồn lực nhất định, không có khả năng để cho người ta một mực tấn cấp.

Bất quá luyện hóa thứ này cũng biết, chỉ cần tu dưỡng một đoạn thời gian, lại có thể tiếp tục sử dụng, không giống linh thạch một lần. Nếu không cũng không có khả năng được Khổng sư đơn độc chứa đựng trong một điện, tiêu phí đánh đổi như vậy tiến hành khảo hạch.

- Linh hồn đột phá Tâm Huyết Lai Triều, sẽ có phản ứng gì?

Tâm Huyết Lai Triều, là từ nơi sâu xa cảm ứng Thiên Cơ, để tu luyện giả làm ra phản ứng xu cát tị hung, hắn thân có Thiên Đạo thư viện, chân khí tu luyện tới cảnh giới này, rất dễ dàng gặp phải phản phệ, hiện tại Vu Hồn đạt đến, có thể đồng dạng xảy ra vấn đề hay không? Nghĩ đến điểm này, Vu Hồn đi vào thân thể, cảm ứng ý trời từ nơi sâu xa.

Răng rắc! Răng rắc!

Một đoàn lôi điện kéo tới, không tự chủ được run rẩy.

- Quả nhiên...

Khóe miệng Trương Huyền co giật một cái, da mặt biến thành màu đen.

Còn tưởng rằng đã đạt tới đại viên mãn, thì sẽ không có loại tình huống này, không nghĩ tới không có chút thay đổi nào.

Xem ra đối với hắn mà nói, cho dù là Vu Hồn, cũng không thể nhìn trộm Thiên Cơ... Nếu không không khác gì biển thủ.

Năng lực cường đại nhất của Tâm Huyết Lai Triều, chính là trước thời hạn dự đoán nguy hiểm, không thể dùng năng lực này... Thực lực nhất định giảm bớt đi nhiều.

Bất quá, đối với hắn mà nói, cũng không có phương pháp gì, coi như lực lượng lần nữa tăng cường.

Trước đó đối chiến Bất Hủ cảnh đại viên mãn, sử dụng Long Cốt Thần Thương, miễn cưỡng chiến thắng, muốn đánh giết nhất định phải đánh lén hoặc dùng thủ đoạn khác, mà bây giờ Vu Hồn tấn cấp, loại thực lực này đã có thể nghiền ép.

Hô!

Biết trong thời gian ngắn sẽ không cách nào tấn cấp, Trương Huyền lật bàn tay một cái, vừa định thu vào trữ vật giới chỉ, liền nghe một thanh âm vội vàng vang lên:

- Chủ nhân, viên Thánh Tích Thạch này, có thể cho ta mượn sử dụng không?

- Ngoan Nhân? Ngươi đã tỉnh...

Ánh mắt Trương Huyền sáng lên.

Không phải người khác, chính là Ngoan Nhân sau khi nuốt lấy xương ngực, rơi vào trạng thái ngủ say, không nghĩ tới lúc này tỉnh lại.

- Lực lượng linh hồn của Thánh Tích Thạch tán dật, ta mới tỉnh lại, chủ nhân, có thể cho ta mượn sử dụng hay không... hiện tại linh hồn của ta suy yếu, có thứ này, có thể khôi phục nhanh chóng!

Ngoan Nhân nói.

- Lực lượng trên Thánh Tích Thạch đã bị ta hấp thu hết...

Trương Huyền nhíu mày.

Hắn vừa mới tấn thăng, bên trong ẩn chứa lực lượng bị hấp thu sạch sẽ, cho đối phương lại như thế nào? Như linh thạch không có linh khí, đặt ở trong tay cũng vô dụng ah.

- Thánh Tích Thạch, chỉ dựa vào tự nhiên hấp thu, dự trữ đầy linh khí cũng không cần hao phí bao lâu, nếu không sao xưng là chí bảo, chủ nhân!

Ngoan Nhân nói.

- Tốt!

Trương Huyền gật đầu, cổ tay khẽ đảo, Thiên Đạo chi thư xuất hiện, Thánh Tích Thạch rơi vào phía trên.

Rầm!

Sách mở ra, Ngoan Nhân lộ ra nửa người, ngón tay nhẹ nhàng điểm một cái, Thánh Tích Thạch lập tức bay ra ngoài, đi tới trước mặt vài đầu Dị Linh tộc vừa mới bị giết.

Ông!

Một lát sau, bóng người lần nữa du động, tản mát ra hào quang sáng chói.

- Đây là... Hấp thu linh hồn người khác?

Đồng tử của Trương Huyền co rụt lại.

Lấy Minh Lý Chi Nhãn của hắn, có thể rõ ràng nhìn ra, Thánh Tích Thạch vừa mới hấp thu hồn phách của vài Dị Linh tộc vừa mới chết đi, đồng thời tinh lọc, biến thành năng lượng tinh thuần.

- Ừm, Thánh Tích Thạch nắm giữ tác dụng tinh lọc linh hồn, thôn phệ hồn phách, đối với người tu luyện linh hồn mà nói, còn quan trọng hơn

Cổ Thánh chí bảo... Lúc trước Hồn Ấn của Vu Hồn sư công hội, chính là từ thứ này luyện chế thành!

Ngoan Nhân giải thích.

- Hồn Ấn, là cái này luyện chế?

Trương Huyền sững sờ, ngay sau đó giật mình.

Khó trách lần đầu tiên nhìn thấy Thánh Tích Thạch, sẽ có cảm giác giống như đã từng quen biết, thì ra là thế!

Phải biết Hồn Ấn cũng ở trên tay hắn, đang được cất ở trong nhẫn trữ vật, chỉ bất quá một mực không có sử dụng mà thôi.

- Có thể hấp thu linh hồn, thay đổi thành hồn lực tinh thuần... Loại lực lượng này, quả thực rất khủng bố!

Trương Huyền cuối cùng hiểu được.

Khó trách có thể so sánh với Bồ Đề quả, Cổ Thánh lực, đơn độc chứa đựng ở một điện, quả nhiên uy lực phi phàm.

- Ngươi cầm trước!

Loại năng lực này nghe tà ác, trên thực tế cũng phải nhìn người sử dụng là ai, ở trong tay người thiện, đồ vật lại tà ác cũng có thể làm ra chuyện tốt, mà ở trong tay người tà ác, đồ vật khá hơn nữa cũng sẽ là lợi khí giết người.

Bởi vậy khảo hạch của Thánh Tích Thạch là cực kỳ biến thái, có thể nói không tu luyện công pháp Thiên Đạo, liền không cách nào tiến vào bên trong... Thì ra là thế!

Trong cõi u minh, Trương Huyền có loại cảm giác, Khổng sư hình như biết hắn tồn tại, vật phẩm này, rõ ràng là đang lưu lại cho hắn. Đổi lại những người khác, coi như muốn lấy được, cũng lấy không ra.

- Đa tạ chủ nhân!

Ngoan Nhân vội vàng hấp thu lực lượng linh hồn trong đá, củng cố hồn lực của mình…

Hạnh Đàn

dtv-ebook.com

- Ngươi luyện hóa xương ngực, khôi phục thực lực như thế nào?

Thấy hắn hấp thu lực lượng trong đá, tinh thần càng ngày càng tốt, Trương Huyền dò hỏi.

Lúc trước đối phương luyện hóa xương ngón tay, tu vi khôi phục một đoạn dài, luyện hóa đầu lâu, lần nữa tiến bộ, lần này xương ngực khổng lồ như vậy, hắn là tiến bộ càng lớn hơn.

- Bẩm báo chủ nhân, ta đã tương đương cường giả vừa mới tấn thăng Cổ Thánh, nắm giữ sức chiến đấu có thể so với Cổ Thánh!

Ngoan Nhân nói.

- Cổ Thánh?

Ánh mắt Trương Huyền sáng lên.

Trước đó liền suy đoán, tên này luyện hóa xong, có thể nắm giữ sức chiến đấu của Cổ Thánh hay không, hiện tại xem ra quả thế!

Đồng dạng là Cổ Thánh, Ngoan Nhân nắm giữ kinh nghiệm chiến đấu trước kia, so với thi thể Cổ Thánh khẳng định cường đại hơn không ít!

Lại phối hợp thêm Yêu Dị Huyền Đao, tương đương với có một vị Cổ Thánh chân chính một mực thủ hộ ở chung quanh, an toàn đã không cần lo lắng.

- Ừm, hơn nữa xương ngực bị Khôi Thánh mượn Thánh Tử điện trấn áp vài vạn năm, sớm đã không còn sát lục chi khí, lưu lại toàn bộ đều là lực

lượng tinh thuần, hiện tại ta thi triển ra chiêu số, giả mạo Danh Sư cũng không có người nhìn ra được!

Ngoan Nhân nói tiếp.

- Quá tốt rồi...

Trương Huyền xiết chặt nắm đấm.

Mới vừa rồi còn đang nghĩ, coi như Ngoan Nhân nắm giữ lực lượng Cổ Thánh, ở Danh Sư đại lục cũng không dám tuỳ tiện sử dụng, nếu không chỉ bằng vào thông đồng Dị Linh tộc, cái tội danh này liền hết đường chối cãi, hiện tại tốt, loại tai hoạ ngầm này toàn bộ loại bỏ.

Cũng đúng, mặc dù Khôi Thánh không phải đệ tử Khổng sư, nhưng là đồ tôn của hắn, mượn văn khí của Thánh Tử điện, trấn áp xương ngực vài vạn năm, sát lục chi khí trong đó sớm đã bị tẩy sạch sẽ. Xem ra sau này có thể yên tâm sử dụng Ngoan Nhân, không cần tiếp tục lo lắng giải thích như thế nào.

- Ngươi trước khôi phục linh hồn, để thực lực đạt tới cao nhất!

Biết có dựa dẫm mạnh hơn, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, đi ra rừng đá.

Khổng miếu mở ra, Cổ Thánh đến đây không biết bao nhiêu, Ngoan Nhân càng cường đại, an toàn càng được bảo đảm.

Trương Huyền thu hồi rất nhiều vũ khí cùng Thánh thú, lần nữa trở lại cung điện trước đó, rất nhiều chân dung treo trên vách tường, cũng từng kiện từng kiện thu vào nhẫn, lúc này mới nhẹ nhàng đi ra ngoài.

Phía ngoài rất nhiều Danh Sư vẫn đứng ở bên ngoài Thánh Tích điện, học tập công pháp và bí tịch điêu khắc phía trên.

- Viên Đào không ở nơi này, vậy ở nơi nào?

Trương Huyền nhíu mày.

Nơi này chỉ có Dị Linh tộc, nói rõ người Chư Tử bách gia không tới, đã như vậy... Viên Đào đi nơi nào?

Đang muốn trở lại thế giới thạch lâm, tiếp tục tìm kiếm, đột nhiên cổ tay khẽ đảo, một ngọc bài đưa tin xuất hiện ở trong lòng bàn tay. Phía trên một nhóm chữ hiển lộ ra.

- Trương Huyền, mau tới Hạnh Đàn!

- Là Lạc Nhược Hi đưa tin? Hạnh Đàn... Hạnh Đàn ở đâu? Cách thế giới cũng có thể đưa tin?

Trương Huyền sững sờ.

Vừa tới hắn liền thử qua, chỉ có ở cùng một thế giới, ngọc phù đưa tin mới có tác dụng, hiện tại lại nhận được tin tức của Lạc Nhược Hi... Lúc nào cách thế giới cũng có thể truyền tin? Thật muốn như vậy, trước đó làm sao không truyền được?

- Hạnh Đàn là phân điện đối ứng thế giới sa mạc, ta ở thế giới sa mạc chờ ngươi!

Biết hắn nghi hoặc, Lạc Nhược Hi tiếp tục truyền tin tức đến.

- Thế giới sa mạc?

Trương Huyền nhíu mày, không có ngừng lại, lần nữa trở lại thế giới thạch lâm.

Đi qua một lần, trước đó lối vào ở nơi nào rất dễ dàng tìm được, thời gian không dài liền lần nữa trở lại thế giới sa mạc.

Lúc này thế giới không còn sa mạc, cũng mất đi cực nóng, linh khí mạnh mẽ, mặc dù không có cây cối, lại tương đương thế giới rừng rậm trước đó.

Tu luyện giả đi vào nơi này, đều tại nguyên chỗ tu luyện, từng cái rất có tinh tiến.

Trước đó vị cường giả Tâm Huyết Lai Triều quen biết kia, mấy canh giờ không thấy, vậy mà đã đột phá đến Bất Hủ cảnh, dung nhan tựa hồ trẻ lại không ít.

Biết đây là di tích Khổng miếu thần kỳ, Trương Huyền cũng không nhiều lời, quyết định phương hướng, bay về phía ốc đảo, thời gian không dài, quả nhiên thấy được nữ hài cùng Ngột Thần.

- Tới...

Lạc Nhược Hi cười cười, dường như nhìn ra hắn nghi hoặc, giải thích nói:

- Rất nhiều thế giới của Khổng miếu đã được đả thông, truyền lại tin tức không có gì kỳ quái!

- Đả thông?

Trương Huyền sửng sốt một chút, ngay sau đó hiểu được.

Hắn tìm cửa ra vào của từng thế giới, hơn nữa đi qua, tương đương với các đại thế giới nối liền cùng một chỗ, hơn nữa không chỉ hắn, hiện tại không ít Danh Sư cũng xuyên qua, truyền được tin tức liền không kỳ quái.

- Làm sao ngươi biết thế giới này đối ứng là Hạnh Đàn?

Rõ ràng điểm ấy, Trương Huyền vẫn có chút không hiểu.

Trước khi đi vào phân điện, thì không biết điện tên là gì, Lạc Nhược Hi đã biết, vì sao trước đó chưa hề nói qua?

- Đã có người đi qua, biết cũng không kỳ lạ, hơn nữa không riêng gì cái này, phân điện khác cũng hiểu rõ.

Lạc Nhược Hi nói:

- Sáu đại phân điện của Khổng miếu, theo thứ tự là: Khuê Văn các, Hạnh Đàn, Lưỡng Vũ, Đại Thành điện, Tẩm điện cùng Thánh Tích điện! Người Chư Tử bách gia nắm giữ thiên phù mở ra Khuê Văn các, đã tiến vào bên trong, bên trong Khổng sư lưu lại tàng thư, toàn bộ bị dọn đi. Danh Sư đường nắm giữ Lưỡng Vũ thiên phù, Lạc gia, Trương gia cùng Dị Linh tộc, phân biệt đối ứng Tẩm điện, Đại Thành điện cùng Thánh Tích điện. Mấy chỗ này, đều có người tiến vào, xem như triệt để kích hoạt. Hiện tại chỉ có Hạnh Đàn không có mở ra... trận tâm này, không có gì bất ngờ xảy ra, hắn là ngươi lấy đi! Vừa vặn cùng đi dò xét, thuận tiện kích hoạt phân điện này!

- Ngươi nói trận tâm là cái rễ cây kia?

Trương Huyền hỏi.

- Ừm!

Lạc Nhược Hi gật đầu:

- Chúng ta nhanh lên, đã có không ít người đi qua, Chư Tử bách gia cũng mang Viên Đào đến, muốn mượn Long Tê huyết mạch của hắn, nhưng cụ thể muốn làm gì, ta cũng không rõ lắm!

- Ừm!

Nghe được Viên Đào ở đây, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm.

- Đi qua đi!

Nói xong Lạc Nhược Hi quay đầu nhìn về phía Ngột Thần.

- Ừm!

Đồng tử thoạt nhìn tuổi không lớn lắm kia gật đầu, ngón tay bỗng nhiên điểm một cái.

Tê lạp!

Không gian trên ốc đảo xuất hiện vết rách, một lối đi hiện ra ở trước mắt, phía trên một tòa cung điện như ẩn như hiện.

- Một chỉ phá vỡ không gian?

Trương Huyền nhướng mày.

Thế giới sa mạc trước hắn tới qua, biết trình độ không gian chắc chắn, ít nhất cũng phải đạt tới Cổ Thánh mới có thể phá vỡ, Ngột Thần ngón tay điểm một cái liền đâm xuyên, thoạt nhìn còn ung dung hơn Yêu Dị Huyền Đao... Chẳng lẽ đã tìm được cơ duyên, đạt đến loại cảnh giới này?

- Lên đi!

Thấy hắn kỳ lạ, Lạc Nhược Hi cũng không giải thích, đi đầu bay lên trên, Trương Huyền theo sát.

Giống như mấy lần trước, xuyên qua không gian đi tới một chỗ đất bằng, đi không xa quả nhiên thấy một kiến trúc thật cao xuất hiện ở trước mắt, hai chữ lớn lập loè ánh sáng... Hạnh Đàn!

Thời khắc này trước cung điện quả nhiên tới không ít người, có Chư Tử bách gia, cũng có Dị Linh tộc, còn có không ít Thánh thú, tất cả đều nhìn chằm chằm, dường như chờ đợi phân điện cuối cùng của Khổng miếu mở ra.

Bốn phía mơ hồ có khí tức cường đại ẩn núp, rất hiển nhiên, mấy thế lực có thể bình an vô sự, nhất định là vì Cổ Thánh kiềm chế lẫn nhau…

Cây hạnh

dtv-ebook.com

- Trương sư!

Vừa tới trước mặt, chỉ thấy Danh Sư đường Nhậm sư đi tới.

Ngay sau đó đám người Lạc gia Lạc Càn Trinh, Tưởng gia Tưởng Phương Du cũng đi tới trước mặt.

Những người này đều chiếm được cơ duyên, từng cái tu vi thâm hậu, vậy mà giống như cha mẹ, toàn bộ đạt đến Bất Hủ cảnh đại viên mãn.

Hàn huyên vài câu, giờ mới hiểu được, di tích Khổng miếu không chỉ có rất nhiều thế giới, còn có một số thời không đặc thù, ở đây tu luyện, tốc độ thời gian trôi qua khác biệt, bình chướng tu luyện cũng sẽ trở nên đơn giản.

Nguyên nhân chính là như vậy, bọn họ đều chiếm được không ít chỗ tốt. Ngược lại bản thân, một mực quanh đi quẩn lại, không có quá nhiều thời gian tu luyện, thoạt nhìn chán nản nhất.

- Trước cứu Viên Đào ra lại nói...

Trò chuyện một hồi, Trương Huyền quả nhiên ở trong đám người Chư Tử bách gia tìm được thân ảnh của Viên Đào.

Giờ phút này giống như Triệu Nhã, Ngụy Như Yên trước đó, bị phong cấm lục thức, cũng không biết mình ở phụ cận.

- Vừa rồi đã có Cổ Thánh truyền âm, không cho phép các thế lực lớn động thủ, nếu không trực tiếp đánh chết!

Thấy hắn muốn đi qua, Nhậm sư vội vàng khuyên can.

- Đây cũng là Cổ Thánh vì hậu bối an toàn mà làm ra quyết định, nếu không, một khi chiến đấu, tất cả thiên tài có cơ hội tấn thăng Cổ Thánh tử vong, coi như đạt được bảo vật trong Khổng miếu, thì có ích lợi gì?

Lạc Càn Trinh nói:

- Tình huống bây giờ, không nên gây ra mâu thuẫn với bọn hắn, lại nói, có Cổ Thánh yêu cầu, chắc hẳn bọn họ cũng không dám làm gì Viên Đào!

- Cái này...

Trương Huyền ngừng lại.

- Bọn họ nói không sai!

Lạc Nhược Hi mỉm cười, mở miệng nói:

- Trước không vội cứu người, chờ đi vào Hạnh Đàn lại nói, tuy Viên Đào phong bế lục thức, nhưng đối với hắn mà nói, chưa hẳn không phải một cơ duyên!

- Cơ duyên?

Trương Huyền nghi ngờ.

- Ừm, Hạnh Đàn là nơi năm đó Khổng sư truyền đạo, giảng bài, khắp nơi đều giữ lại sư tự kim ngôn của Khổng sư, Chư Tử bách gia mượn Long Tê huyết mạch của hắn, khẳng định đã sớm làm xong tính toán, hiện tại cứu ra, ngược lại sẽ được không bù mất!

Lạc Nhược Hi nói.

Trương Huyền giật mình, vốn cho rằng chỉ là cung điện bình thường, không nghĩ tới lại là chỗ Khổng sư giảng bài.

Lúc trước ở Hồng Viễn đế quốc, hắn sư ngôn thiên bẩm, giáo hóa thiên hạ, liền có thể khiến động vật, linh thú đột phá, tu vi Khổng sư mạnh

hơn, khẳng định càng thêm lợi hại.

Khó trách một cái rễ cây làm trận tâm, liền có thể vây khốn nhiều cường giả như vậy, chỉ sợ cái rễ cây này cũng nghe Khổng sư giảng bài mới có linh trí, nắm giữ loại năng lực siêu tự nhiên này.

- Sắp mở ra rồi!

Mấy người truyền âm giao lưu, mặt đất xuất hiện tiếng sấm rền cuồn cuộn, ngay sau đó phong ấn của cung điện Hạnh Đàn trước mắt toả hào quang rực rỡ.

Có kinh nghiệm ở Đại Thành điện, Trương Huyền biết đây là dấu hiệu sắp mở ra, lúc này cũng không nhiều lời.

Ông!

Thời gian không dài, đại môn trước mắt từ từ mở ra, chỉ để lại phong ấn.

- Đi!

Viên Đào hét lớn một tiếng, một giọt máu bay ra, bao phủ đám người Chư Tử bách gia, thẳng tắp vọt tới phong ấn, vừa tiếp xúc phong ấn, lập tức tiến vào bên trong, không có chút trắc trở nào.

Rất nhiều Dị Linh tộc cũng tiến về phía trước một bước, không biết dùng bí pháp gì, lại tiến vào bên trong.

- Dị Linh tộc cũng có thể chất đặc thù tương tự Viên Đào...

Thấy Trương Huyền nghi ngờ, Lạc Nhược Hi truyền âm tới.

Trương Huyền gật đầu, thể chất đặc thù, cũng không phải Nhân tộc độc nhất, Dị Linh tộc xuất hiện một hai cái cũng chẳng có gì lạ.

Phần phật!

Sau khi Dị Linh tộc tiến vào, rất nhiều Thánh thú cũng bay vào. Không giống hai cái trước, một linh phù bay giữa trời, chính là truyền thế thiên phù cuối cùng, không nghĩ tới lại ở trong tay của bọn chúng.

- Chúng ta cũng đi vào đi!

Thấy nhiều thế lực đều đi vào, Trương Huyền lật bàn tay một cái, Tiểu Phù Phù xuất hiện, bao phủ mọi người, còn không có động đậy, chỉ thấy Ngột Thần ôm quyền:

- Tiểu thư, Trương sư, ta ở bên ngoài bảo vệ...

Nói xong lui về sau một bước, rời đi khu vực Tiểu Phù Phù bao phủ.

- Ừm, chúng ta đi!

Dường như đã sớm biết quyết định này của hắn, Lạc Nhược Hi gật đầu.

- Hắn...

Trương Huyền nghi ngờ.

- Hắn đã đột phá đến Cổ Thánh, cho dù có truyền thế mẫu phù bao phủ, cũng không cách nào đi vào!

Lạc Nhược Hi giải thích.

- Quả nhiên...

Nghe nàng thừa nhận, Trương Huyền gật đầu.

Vừa rồi cũng có chút suy đoán, không nghĩ tới là thật. Xem ra không chỉ bản thân có kỳ ngộ, đạt được Cổ Thánh lực ở Đại Thành điện, Ngột Thần cũng có cơ duyên không nhỏ.

Phần phật!

Mang theo đám người Lạc Càn Trinh, Tưởng Phương Du, Trương Huyền theo ở phía sau đi vào đại điện.

Trong đại môn, khác biệt phân điện khác, cũng không phải gian phòng rộng rãi, mà là tiểu viện đường kính trăm mét, chính giữa là một đài cao đứng sừng sững, dường như có phong ấn ở phía trên, cho người ta một loại cảm giác áp bách, không cách nào tới gần.

Bên đài cao, mấy chục cây hạnh song song, bởi vì là mùa đông, lá cây sớm đã rụng sạch, chỉ còn lại có cành cây trụi lủi.

Ở trước đài cao, bày đầy bồ đoàn, lít nha lít nhít, chừng ba ngàn cái, vừa vặn đối ứng ba ngàn học đồ của Khổng sư.

- Đây là Hạnh Đàn?

Trương Huyền nhíu mày.

Còn tưởng rằng thần thánh cỡ nào, thoạt nhìn quá bình thường.

- Ừm, năm đó Khổng sư giảng bài, học sinh của hắn ở phía dưới nghe giảng!

Lạc Nhược Hi gật đầu:

- Không nên xem thường nơi này, thoạt nhìn đơn sơ, nhưng là nơi quan trọng nhất của toàn bộ Khổng miếu trừ chủ điện!

- Quan trọng?

Trương Huyền nghi ngờ.

Trừ cái đài cao, cùng một ít cây, thì không có đồ vật gì, một cái bảo vật ra dáng cũng không có, nơi nào quan trọng?

- Sư ngôn thiên bẩm của Khổng sư, uy lực vô song, những bồ đoàn, cây cối này chỉ sợ sớm đã có linh trí, nếu không người Chư Tử bách gia đã

sớm vọt tới, bây giờ lại động cũng không động, rõ ràng là đang chờ đợi thời cơ!

Lạc Nhược Hi truyền âm.

Trương Huyền nhíu mày.

Ở Hồng Viễn học viện, hắn thi triển sư ngôn thiên bẩm, từng nói vũ khí nắm giữ linh trí, Khổng sư để bồ đoàn cùng cây cối có sinh mệnh, cũng không hiếm lạ.

- Các ngươi đến cùng có đi hay không, không đi, chúng ta đi qua trước...

Thấy Chư Tử bách gia dừng ở tại chỗ, chờ hồi lâu cũng không tiến vào, một Thánh thú hơi không kiên nhẫn, thanh âm vang lên.

- Không vào chúng ta vào, chờ đạt được bảo vật, tuyệt đối đừng giành với chúng ta!

Lại một Thánh thú nói.

- Các ngươi muốn vào, cứ tùy ý, chúng ta còn phải đợi một hồi!

Một thanh niên cầm đầu của Chư Tử bách gia cười cười nói.

Không phải người khác, chính là thanh niên trắng nõn trước đó ở Bạch Khê sơn gặp phải, hậu nhân của Tử Uyên Cổ Thánh, Nhan Tiết.

- Không vào thì thôi, chúng ta đi qua nhìn một chút...

Thấy bọn họ không có động tĩnh, Thánh thú mới vừa nói hừ một tiếng:

- Đồ hèn nhát, bọn họ không dám đi qua, chúng ta vào!

Nói xong vọt tới bồ đoàn.

Dưới cái nhìn của nó, thứ này có thể bảo tồn vài vạn năm không hủy, khẳng định không đơn giản.

Phần phật!

Còn chưa tới trước mặt, tiếng gió nhanh chóng vang lên, ngay sau đó liền thấy một nhánh cây đánh tới, không gian lôi kéo ra vết rách đen kịt.

Ô ô ô!

Ngay sau đó, mấy cây hạnh bay lượn đến, vây rất nhiều Thánh thú vào giữa...

Nhan Tiết khiếp sợ

dtv-ebook.com

- Mấy cây nhỏ, cũng muốn chặn đường đi của chúng ta, nằm mơ!

Thánh thú đi đầu nói chuyện, móng vuốt nâng lên bổ xuống. Móng của nó cực kỳ sắc bén, có thể so với Đại Thánh thần binh, phá không mà xuống, không gian lay động, xuất hiện mấy vết rách đen kịt.

Móng vuốt, hàm răng của Thánh thú, đều là tài liệu luyện chế Đại Thánh chí bảo, lại thêm gia hỏa này so với năm đại vương giả cũng không hề yếu, ngang nhiên ra tay, một ít Danh Sư tu vi Bất Hủ cảnh đại viên mãn, chỉ sợ cũng khó mà chống lại.

Tình huống bình thường, móng vuốt sắc bén như vậy, chỉ cần tiếp xúc cành cây, người sau tất nhiên sẽ bị chém đứt, ai biết còn chưa tới trước mặt, liền nghe đùng một tiếng, trên mặt Thánh thú đã xuất hiện một vết roi, một nhánh cây không biết từ đâu đến, quất vào trên mặt nó.

- Rống!

Đau đớn kịch liệt để Thánh thú này rống to, lần nữa bắt đến, tốc độ của nó nhanh, cành cây càng nhanh, mỗi một cái đều quất vào địa phương nó không cách nào phòng ngự, liên tục mấy lần, đại gia hỏa kia liền bị quất da tróc thịt bong, máu tươi không ngừng chảy ra.

Vài Thánh thú còn lại thấy người dẫn đầu bị quất, nhao nhao tới hỗ trợ, cành cây bốn phía bay loạn, thời gian cũng không lâu, đồng dạng bị quất lăn trên mặt đất, không phản kháng được.

- Cái này...

Thấy cảnh này, tất cả mọi người đồng thời run rẩy.

Thánh thú bởi vì thiên phú, bản thân liền cường đại hơn tu luyện giả bình thường, phòng ngự cũng mạnh, nhiều như vậy cùng một chỗ xông tới, lại bị một cái cây đánh...

- Ha ha!

Thấy cảnh này, Nhan Tiết dường như đã sớm biết, nhẹ nhàng cười một tiếng, nhắm mắt lại.

- Chúng ta có cần ra tay hay không?

Một thanh niên đi lên phía trước, hạ giọng nói:

- Lúc này có thể cứu bọn chúng, có lẽ có thể giành được cảm kích, thuận lợi thuần phục!

Đám Thánh thú này, bị đánh rất thảm, ra mặt cứu mà nói, rất dễ dàng thu hoạch được hảo cảm, từ đó thu làm thú sủng.

- Không cần, không nói trước có thể cứu hay không, coi như có thể, vừa rồi không có ngăn cản, đã kết thù!

Nhan Tiết lắc đầu, trong giọng nói mang theo trí tuệ:

- Lại nói, những cây hạnh này chỉ là vì ngăn cản, sẽ không giết người, yên tâm đi!

- Vâng!

Thanh niên gật đầu.

Vừa rồi thời điểm đám Thánh thú này xông tới, bọn họ cũng không ngăn cản, bây giờ bị quất thảm như vậy, trong lòng khó tránh khỏi có chút oán hận, giờ phút này tiến lên, quả thực không có tác dụng, làm không cẩn thận sẽ còn bị giận chó đánh mèo, được không bù mất.

- Đám Thánh thú này chạy không thoát, chờ chúng ta thành công, bọn chúng khẳng định sẽ ngoan ngoãn đi theo, đuổi cũng đuổi không đi...

Nhan Tiết cười cười, đang muốn tiếp tục nói chuyện, chỉ thấy một thanh niên đằng sau đám người đi ra, thân thể khẽ động, nhanh như thiểm điện.

Hô!

Thời gian nháy mắt, xuất hiện ở trên không rất nhiều Thánh thú, lăng không trảo một cái, hóa thành mấy đạo chỉ lực, toàn bộ trói lại, nhẹ nhàng nhấc lên, kéo đến phạm vi cây hạnh không thể công kích.

- Đa tạ ân cứu mạng...

Rời đi công kích, rất nhiều Thánh thú biết đối phương cứu mình, tràn đầy cảm kích nhìn qua, ai biết lời còn chưa dứt, thanh niên bỗng nhiên lao đến.

Đùng đùng, một hồi quyền đấm cước đá.

- ...

Rất nhiều Thánh thú, Chư Tử bách gia, Dị Linh tộc,… toàn bộ bối rối.

Cứu đám Thánh thú này ra, vốn cho rằng là muốn lấy lòng, nhân cơ hội mời chào, kết quả đi lên liền đánh... Làm cái gì a?

Rất nhiều cây hạnh cũng hai mặt nhìn nhau, không rõ ràng cho lắm, mấy cành cây vốn muốn dạy bảo Trương Huyền, giờ phút này nhịn không được thu về.

Còn tưởng rằng là cứu người, không nghĩ tới cũng đánh người, chẳng lẽ cảm thấy chúng ta đánh chưa đủ nghiền? Bản thân cũng muốn thử một chút?

- Hiện tại là cơ hội...

Sau khi hết khiếp sợ, Nhan Tiết mỉm cười, lộ ra vẻ mặt tự tin:

- Đám Thánh thú này bị đánh vô duyên vô cớ, nhất định tâm tình phẫn hận, chỉ cần chúng ta tiến lên khuyên can, nhất định có thể để cho chúng

cảm động đến rơi nước mắt, thuận lợi thuần phục!

- Vâng!

Nghe hắn nói như vậy, mọi người đồng thời gật đầu.

Thánh thú nơi này đều đạt đến Bất Hủ cảnh đại viên mãn, tùy tiện thuần phục một con, cũng có thể làm sức chiến đấu đại tăng, từ đó trở lại Chư Tử bách gia địa vị tăng cao.

- Chúng ta đi qua!

Mấy thanh niên kìm nén không được bay tới, trường kiếm trong tay vũ động, thẳng tắp đâm tới gia hỏa đang đánh chúng thú.

- Còn không ngừng tay!

- Có thể quen biết ở nơi này, xem như duyên phận, chư vị bằng hữu Thánh thú, chúng ta tuyệt đối không thể trơ mắt nhìn các ngươi bị bắt nạt mà thờ ơ!

- Các bằng hữu Thánh thú, ta tới cứu các ngươi!

Các thanh niên lên tiếng hét lớn, từng cái nghĩa chính ngôn từ, cho người ta một loại lực uy hiếp không thể phản bác.

- Bọn họ ngược lại thật thông minh, hô như vậy, đám Thánh thú này nhất định tâm tình cảm ơn, có hảo cảm lần đầu tiên, đằng sau thuần phục liền dễ dàng...

Khóe miệng Nhan Tiết nâng lên, đang muốn nói tiếp, đột nhiên con mắt trợn tròn, trên mặt lộ ra biểu lộ quái lạ, nói tục:

- Móa! Cái tình huống gì a?

Chỉ thấy kiếm khí của mấy đồng bạn còn không có rơi vào trên người gia hỏa kia, rất nhiều Thánh thú đang ăn đòn đột nhiên nổi giận, móng vuốt bay tán loạn, đuôi quét ngang, thời gian nháy mắt, mấy thiên tài của Chư

Tử bách gia liền sưng mặt sưng mũi, bị đánh té xuống đất. Không chỉ như vậy, Thánh thú cầm đầu vừa rồi càng tức giận gào thét:

- Còn dám chậm trễ chúng ta bị đánh, tin hiện tại liền ăn ngươi hay không?

- Không biết sống chết, không thấy chúng ta bị đánh, đang sảng khoái ư?

- Không biết xấu hổ, cút sang một bên...

Rất nhiều Thánh thú, tất cả đều mặt mũi tức giận, sau khi đánh bay đám người, lần nữa trông mong đi tới trước mặt tên kia:

- Còn xin tiếp tục đánh, càng nặng càng tốt, ta van ngươi! Dùng sức! Dùng sức!

- ...

Đám người Nhan Tiết nắm tóc.

Rất nhiều Dị Linh tộc cũng từng cái con mắt trừng giống như trứng gà, nước bọt đều đình chỉ nuốt.

Mấy cây hạnh càng ưỡn ẹo thân thể, cành cây ngã xuống đất, không hiểu xảy ra chuyện gì.

Thánh thú từ trước tới nay kiêu căng khó thuần, cực kỳ kiêu ngạo, làm sao bây giờ bị đánh, còn vui sướng như vậy? Mới vừa rồi thời điểm bị cây hạnh đánh, rõ ràng là kêu thảm ah!

- Thần phục ta, về sau có thời gian sẽ đánh các ngươi một trận!

Gia hỏa kia đánh một hồi, dường như cảm thấy tay đau, khoát tay áo.

- Vâng vâng, bái kiến chủ nhân...

- Chủ nhân, vạn tuế...

Rầm!

Tiếng nói kết thúc, đám Thánh thú đồng loạt quỳ mọp xuống đất, từng cái tràn đầy kiêu ngạo.

Răng rắc!

Tóc của Nhan Tiết bị kéo xuống, nhưng không có cảm thấy đau đớn... Mẫu thân nó, kiêu ngạo cái rắm ah!

Ngươi bây giờ biến thành thú sủng của người khác, địa vị lại cao hơn cũng là sủng vật... Có cái gì có thể cao hứng? Đánh một trận, liền thần phục... Thánh thú, dễ thuần phục như vậy sao?

- Tốt, ta báo thù thay các ngươi!

Thuần phục xong rất nhiều Thánh thú, thanh niên vẫy tay một cái, một mặt khí phách đi tới chỗ rất nhiều cây hạnh.

- Tự tìm cái chết!

Thấy hắn thuần thú xong, thật không ngờ bành trướng, Nhan Tiết cười lạnh.

Thuần phục Thánh thú, khả năng dùng thủ đoạn gì, nhưng cây hạnh... Đây chính là tồn tại nghe qua Khổng sư giảng bài, đi qua tìm phiền toái, không phải muốn chết sao?

Trong tiếng hừ lạnh, thanh niên đã đi tới trước mặt rất nhiều cây hạnh.

Phần phật!

Cây hạnh đồng thời lay động, vây hắn vào giữa...

Ngôn xuất pháp tùy, một lời định xuân thu

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

Đi vào rừng hạnh, thuần phục rất nhiều Thánh thú, không phải người khác, chính là Trương Huyền.

Nhiều Thánh thú như vậy, so với năm đại vương giả cũng không kém chút nào, tự nhiên không thể bỏ qua, nhìn thấy cành cây đánh đập, lập tức động lòng trắc ẩn cứu ra, sau đó... tự mình đánh!

Quả nhiên, Thiên Đạo chân khí trợ giúp chữa thương, hơn nữa hỗ trợ loại bỏ ám thương, lập tức để đám người kia đội ơn, cam tâm trở thành thú sủng.

Nhìn thấy cây hạnh vây tới, nhìn chằm chằm, tựa như lúc nào cũng sẽ quất lật hắn, Trương Huyền cũng không lo lắng, mà cổ tay khẽ đảo, một cái rễ cây giống như ngọc chất xuất hiện ở trong lòng bàn tay.

Rầm!

Nhìn thấy rễ cây, rất nhiều cây hạnh giống như thấy được tín vật, đồng loạt tránh ra một lối đi.

- Trước không vội, các ngươi có thể cường đại như vậy, hắn là nghe Khổng sư giảng bài, như vậy ta cũng nói một tiết cho các ngươi!

Trương Huyền chần chờ một chút, sau đó truyền âm.

Mấy cây hạnh trước mắt này lợi hại như vậy, bởi vì nghe Khổng sư giảng bài, trong lòng của hắn nghi ngờ, đối phương cũng tu luyện Thiên Đạo công pháp, cây đã nghe qua khóa, nhất định có thể nhìn ra, chương trình học của mình tốt, hay của Khổng sư tốt, như vậy có thể đánh giá ra, Khổng sư tu luyện đến cùng có phải cấp bậc Thiên Đạo hay không.

- Rầm?

Cành cây lay động, rất nhiều cây hạnh tràn đầy nghi ngờ, cầm tín vật trong tay, đã để ngươi đi qua, còn giảng bài làm gì?

- Phương pháp tu luyện, không chỉ người, thú, cây cối cũng có thể tiến bộ...

Không để ý tới nghi ngờ của bọn nó, thanh âm của Trương Huyền truyền qua.

- Phần phật?

Vừa mới bắt đầu, cây hạnh còn cảm thấy kỳ lạ, nghe phút chốc, liền hưng phấn khoa tay múa chân, kìm lại không được.

Đối phương giảng giải tu luyện, thâm ảo giống như Khổng sư, đối với bọn chúng mà nói, chính giữa ân trạch!

Nói cách khác... Kẻ trước mắt này, thoạt nhìn không như thế nào, nhưng ở trên giảng bài, vậy mà giống như Khổng sư.

Hắn bên này giảng bài, Nhan Tiết, rất nhiều Dị Linh tộc, tất cả đều nhíu mày. Vốn cho rằng tên này đi vào, sẽ giống như Thánh thú trước đó, bị đánh mặt mũi bầm dập, không còn bộ dáng nhân loại, làm sao cũng không có nghĩ đến... Rất nhiều cây hạnh không động thủ, ngược lại từng cái ngây người...

- Hắn ngồi xuống, hình như đang nói cái gì, chẳng lẽ đang giảng bài?

Không biết ai hô lên.

Nghe nói như thế, đám người quả nhiên phát hiện, thanh niên bị vây ởtrong rất nhiều cây, miệng lúc mở lúc đóng, không biết đang nói cái gì, thoạt nhìn như giảng bài, lại giống như đối thoại.

Rầm!

Khiếp sợ còn không có kết thúc, lại có mấy cây hạnh chạy tới, tất cả cành cây trên người đồng thời kề sát mặt đất, một bộ thành kính.

- Bọn chúng nghe qua chương trình học của Khổng sư... Giờ phút này nghe tên này giảng, còn cái bộ dáng này?

Tất cả mọi người ngây người.

Cây cối nghe qua chương trình học của Khổng sư, hơn nữa mỗi một gốc tu vi đều đạt đến Bất Hủ cảnh đại viên mãn... cây cường đại như thế, làm sao lại nghe tên này nói, thoạt nhìn biết điều như vậy?

Ầm ầm!

Thời điểm bọn hắn khiếp sợ, mặt đất lay động, ngay sau đó mọi người thấy lá khô rơi trên mặt đất, cũng từng cái đứng lên, một đường chạy chậm đi tới trước mặt, như si như say.

- Lá cây cũng có thể nghe giảng?

Trong chốc lát, đám người cảm thấy thế giới quan toàn bộ lật đổ.

Cây có thể nghe giảng thì thôi, dù sao Khổng sư ở đây giảng bài nhiều năm, thay đổi một cách vô tri vô giác, sinh ra linh tính, không gì đáng trách, nhưng những lá cây này... Ngươi đã khô héo, bất cứ lúc nào cũng sẽ biến thành bùn nhão... Cũng chạy tới nghe giảng bài, có cần khoa trương như vậy hay không?

- Những cây này, đều đạt tới Bất Hủ cảnh cảnh đại viên mãn... Làm sao lại rụng lá? Mấu chốt là lá cây rơi xuống, làm sao lại khô héo?

Nhan Tiết đột nhiên mở miệng.

- Cái này...

Mọi người đồng thời sửng sốt.

Đúng a, cây đạt tới loại cấp bậc này, mỗi một cành cây, lá cây, đều có thể so với Đại Thánh chí bảo, xuân, hạ, thu, đông bốn mùa, lại biến hóa thế nào cũng khẳng định không ảnh hưởng tới!

- Lá rụng, khô héo, chỉ là một loại hình thức, nói cách khác... Chờ đến mùa xuân, những lá cây này sẽ tự động bay trở về cành cây, cũng không phải là mọc ra mới!

Giống như nhìn ra cái gì, Nhan Tiết giải thích nói.

Vừa dứt lời, quả nhiên thấy lá cây khô héo nghe giảng bài, đột nhiên lắc lư mấy lần, đồng loạt bay lên cành, nguyên bản khô vàng, lần nữa trở nên xanh biếc, cây cối cũng tựa như lần nữa phấn chấn thanh xuân.

- Ngôn xuất pháp tùy, một lời định xuân thu... Đây là năng lực Khổng sư mới có...

Nuốt ngụm nước bọt, một thanh niên Chư Tử bách gia nghĩ tới điều gì, đồng tử co rút lại.

Truyền thuyết năm đó Khổng sư du lịch, nhìn thấy cổ thụ chết héo, lòng sinh thương hại, giảng bài ở dưới tàng cây, một lát sau cổ thụ nở hoa, cây khô gặp mùa xuân, cây này lần nữa mọc ra lá non, thậm chí kết trái cây để hắn nhấm nháp. Rất nhiều môn sinh cảm thấy khiếp sợ, lưu lại điển cố một lời định xuân thu... Chẳng lẽ tên này cũng có thể làm được?

- Đây không phải một lời định xuân thu! Khổng sư giảng giải cho cây khô kia đã tử vong, mà những cây này, đều là cường giả Bất Hủ cảnh,

sao có thể nói làm một?

Nhan Tiết cắn chặt hàm răng.

Chư Tử bách gia bọn họ, giữ lại truyền thừa hoàn chỉnh nhất của Khổng sư, kết quả đến nơi này, cái gì cũng không thể làm, chỉ có thể chờ đợi, tên kia lại làm ra việc kinh người... Để hắn cảm nhận được nhục nhã nồng đậm.

- Nhan Tiết... Những cây cùng lá cây đang nghe giảng bài, chúng ta có thể nhân cơ hội đi qua? hay không Nếu không, phải chờ tới lúc nào?

Một thanh niên truyền âm.

- Cái này...

Nhan Tiết lộ ra do dự.

Không sai, chướng ngại lớn nhất ngăn cản bọn họ tiến lên chính là những cây hạnh kia, giờ phút này chúng đang bị Trương Huyền thu hút, đối với bọn hắn mà nói, quả thực là cơ hội tốt.

- Ngươi đi lên thử một chút...

Nhan Tiết dừng lại một chút, vẫn có chút không yên lòng, chỉ người mới vừa đề nghị nói.

Thanh niên gật đầu, nhấc chân đi thẳng về phía trước.

Sưu sưu sưu!

Còn chưa tới trước mặt, một thanh âm nghẹn ngào nhanh chóng vang lên, ngay sau đó một mảng lớn lá cây đập vào mặt!

Phốc!

Sau một khắc, đã bị mấy chục lá cây cắm ở trên ngực, máu tươi phun mạnh!

Chỉ thoáng cái liền trọng thương, ngay cả phản kháng cũng không làm được!

Yên tĩnh!

Không nghĩ tới lá cây cũng hung hãn như vậy, xung quanh không ai dám tiến về phía trước một bước.

Khóe miệng Nhan Tiết run rẩy, không nói ra nửa câu. Còn tưởng rằng là một cơ hội, không nghĩ tới những lá cây kia, cho dù nghe giảng bài, cũng không có khả năng để hắn đặt chân nửa bước.

- Gió nổi lên...

Đám người hoàn toàn yên tĩnh, đang không biết như thế nào cho phải, môt làn gió nhẹ lướt qua mặt, ngay sau đó càng lúc càng lớn, thổi đến lá cây bay phất phới, mặt đất lần nữa đung đưa.

- Mau nhìn!

Mọi người vội vàng ngẩng đầu, ngay sau đó nhìn thấy đài cao cách đó không xa, chẳng biết lúc nào thả ra hào quang chói sáng, dường như có bóng người huyền phù trên không, một thanh âm hùng vĩ chậm rãi vang lên.

- Là... Thánh âm! Thánh âm, rốt cuộc đã đến...

Nhan Tiết mắt sáng rực lên, kích động đến thân thể run rẩy.

Viên Đào nhổ đài

dtv-ebook.com

Trương Huyền quay đầu nhìn lại, chỉ thấy bóng người trên đài cao đang giảng bài, lời nói rất ít, vừa mới bắt đầu nghe có chút khó khăn, không thể lý giải, nhưng âm tiết vừa tiến vào trong óc, trước đó rất nhiều không hiểu lập tức sáng tỏ thông suốt, dung hội quán thông, giống như chìm đắm trong đó mấy năm, lý giải thậm chí so với trước đó càng cao thâm hơn!

- Cái này...

Lông mày Trương Huyền nhảy dựng, con mắt trợn tròn.

Hắn có thể cảm nhận được ý tứ trong âm tiết của đối phương, chính là một loại vận dụng khác của công pháp Thiên Đạo, chỉ bất quá sau khi nói ra càng thêm ngắn gọn, càng dễ để cho người ta lý giải, tiêu hóa trở thành kiến thức của mình.

Đồng dạng giải thích công pháp Thiên Đạo, lại cao hơn mình không biết gấp bao nhiêu lần!

Trước đó còn nghĩ, mặc dù tu vi kém Khổng sư, giảng bài hắn sẽ không chênh lệch quá nhiều, nghe được bóng người kia nói, giờ mới hiểu được... Căn bản không ở một cấp bậc!

- Đây là vi ngôn đại nghĩa của Khổng sư!

Thanh âm tràn đầy khiếp sợ của Lạc Nhược Hi vang lên, chỉ thấy nữ hài chẳng biết lúc nào đã đi tới trước mặt.

- Vi ngôn đại nghĩa?

Trương Huyền không hiểu.

- Chính là dùng lời nói đơn giản nhất, trình bày đạo lý tinh diệu nhất, đại đạo chí giản, hắn giảng bài, đã hoàn toàn phù hợp Thiên Đạo!

Lạc Nhược Hi nói:

- Không thể phủ nhận, thiên phú của Khổng sư quả thực tuyệt đỉnh, so với ngươi càng thêm thiên tài!

Trương Huyền bừng tỉnh hiểu ra.

Bóng người kia nói, tuy đơn giản, lại ẩn chứa đạo lý vô tận, để cho người ta nghe xong, như thể hồ quán đỉnh... Không nghĩ tới thế mà phù hợp bí ẩn Thiên Đạo.

Mặt trời mọc mặt trời lặn, mây cuốn mây bay, thoạt nhìn cực kỳ đơn giản, tập mãi thành thói quen, nhưng nếu để cho người đi làm mà nói, không biết phải hao phí bao nhiêu công phu cùng tâm huyết, thậm chí còn không làm được!

Lại như Thiên Đạo võ kỹ của hắn, thoạt nhìn đơn giản, nhưng hiện lên biến hóa vô tận, để cho người ta căn bản không ngăn cản được. Đại đạo chí giản, nhưng đơn giản hoá như vậy, mới là khó được nhất.

- Sao ngươi có thể tới...

Nghĩ thông suốt chuyện gì xảy ra, trong lòng Trương Huyền cảm xúc một tiếng, nhớ tới một việc, nhìn về phía nữ hài, tràn đầy nghi ngờ.

Vừa rồi hắn giảng bài cho rất nhiều cây hạnh, ai tới đều bị công kích, làm sao Lạc Nhược Hi đi tới được?

- Khổng sư lưu lại lạc ấn, bắt đầu giảng bài, bọn chúng đã đi nghe...

Lạc Nhược Hi nhẹ nhàng cười một tiếng.

Trương Huyền sững sờ, lúc này mới phát hiện, vừa rồi rất nhiều cây cối vây bên người hắn, một mực cung kính, chẳng biết lúc nào đã đứng ở

dưới đài cao, từng cái như si như say, thân thể theo gió không ngừng lay động, cũng không biết là kích động hay run rẩy.

- ...

Trương Huyền lập tức cảm thấy ngực đau nhức.

Trước kia đều là hắn giảng xong khóa, sẽ không hứng thú nghe những người khác giảng, lần này trái ngược, nói thời gian dài như vậy, thế mà còn không bằng mấy chữ của Khổng sư...

Rầm rầm!

Đang cảm giác không thoải mái, liền thấy Chư Tử bách gia, Dị Linh tộc trước đó ở phía sau đồng loạt đi tới phía trước, ngồi xuống ở trên bồ đoàn.

- Bọn họ chờ chẳng lẽ là cơ hội này?

Trương Huyền sửng sốt một chút, sau đó hiểu được.

Người Chư Tử bách gia, vừa đến liền đứng ở bên ngoài, không nhúc nhích, tựa hồ chờ lấy cái gì, hiện tại xem ra, hắn là chờ cái này.

- Khổng sư giảng bài, tuy đài cao chỉ là chất liệu bình thường, nhưng Khổng sư quanh năm giảng bài, tinh thần cùng lực lượng sớm đã thâm nhập trong đó, tạo thành một loại lạc ấn! Bóng người trên đài, nói là Khổng sư, trên thực tế là dấu vết hắn lưu lại, ở một thời gian, hoặc thời cơ khác biệt sẽ kích hoạt, tiến hành giảng bài. Loại chương trình học này, những cây hạnh, lá cây kia mặc dù nghe qua ngàn vạn lần, nhưng mỗi lần vẫn có tâm đắc, kích động không thôi, có đại thu hoạch, đây cũng là chỗ tốt lớn nhất của vi ngôn đại nghĩa!

Lạc Nhược Hi giải thích.

Trương Huyền gật đầu, vi ngôn đại nghĩa, lời ít mà ý nhiều, nghe một lần, có thể lý giải ra một lần khác biệt, mà chương trình học của hắn,

giảng giải quá rõ, ngược lại mất đi loại ý vị này.

Có đôi khi hóa giản vi phồn, có thể để cho rất nhiều người rõ ràng, nhưng có lúc hóa phức tạp thành đơn giản, ngược lại càng có ý cảnh hơn!

- Ngươi giảng bài, giảng giải kỹ càng, xen lẫn không ít lý giải của mình, người khác tu luyện, sẽ nghiêm ngặt dựa theo ý nghĩ của ngươi tiến hành, hình như điêu khắc khuôn mẫu, đã hình thành thì không thay đổi! Mà Khổng sư giảng bài lời ít mà ý nhiều, mỗi người lý giải toàn bộ không giống nhau, liền có thể thành tựu vô số cường giả!

Thấy hắn nghĩ thông suốt, Lạc Nhược Hi tiếp tục nói.

Tu luyện không phải khuôn mẫu điêu khắc, nói càng kỹ càng, sẽ hạn chế tu luyện giả, sẽ ràng buộc đối phương tưởng tượng cùng lý giải. Chỉ có vi ngôn, để cho bản thân bọn họ lĩnh ngộ ra đại nghĩa, mới có thể ký ức càng thêm sâu sắc, đi càng xa.

- Ừm!

Trong lòng sinh ra ý nghĩ, Trương Huyền lần nữa nhìn về phía nữ hài trước mắt, ánh mắt có chút phức tạp.

Nói thật, hắn đối với vị bạn gái này, thật sự là không có chút hiểu rõ nào, chung đụng càng nhiều, phát hiện nàng biết càng nhiều, giống như một hải dương bát ngát, vốn cho rằng đã đi tới biên giới, ai biết còn ở đường ven biển.

Nàng nói rất tùy ý, nhưng như chỉ điểm bản thân, để cho mình tu luyện cùng giảng bài lĩnh ngộ càng thêm sâu sắc. Biết hỏi thăm, đối phương vẫn sẽ không nói ra thân phận của mình, Trương Huyền đành phải nhìn qua:

- Ngươi không đi nghe Khổng sư giảng bài?

Khổng sư giảng bài, hắn đồng dạng tu luyện công pháp Thiên Đạo, nghe hay không nghe không sao cả, nhưng vì sao nàng cũng không đi qua?

- Những khóa giảng này, không nghe cũng không có gì, chờ chút nữa hắn có thể nhìn thấy Viên Đào có cử động, có thể nhân cơ hội để hắn đạt được chỗ tốt...

Lạc Nhược Hi nói.

- Tốt!

Trương Huyền gật đầu.

Trước đó liền nói Viên Đào có khả năng có cơ hội đạt được chỗ tốt, giờ phút này lạc ấn Khổng sư bắt đầu giảng bài cũng không có tìm thấy cơ hội, hắn là còn chưa bắt đầu.

Đứng tại chỗ không động, ngay thời điểm Trương Huyền tò mò, đến cùng chỗ tốt là gì, quả nhiên thấy Viên Đào đi theo sau lưng đám người cũng không nghe giảng bài, mà thẳng tắp đi tới đài cao.

- Hắn phong bế lục thức, không nghe được giảng bài...

Trương Huyền sững sờ, ngay sau đó giật mình.

Trước mắt nhiều cường giả như vậy, nghe được thanh âm của lạc ấn Khổng sư, không khỏi tự chủ ngồi ở trên bồ đoàn nghe giảng, hắn lại độc lập hành động, chỉ sợ liên quan đến phong ấn lục thức.

Thanh âm truyền không vào tai, tự nhiên không bị ảnh hưởng.

Kẽo kẹt! Kẽo kẹt!

Đi tới trước mặt đài cao, Viên Đào giang hai cánh tay, đột nhiên phát lực, dường như muốn rút nó lên.

- Đây là...

Trương Huyền ngẩn ngơ, còn tưởng rằng có hành động gì, lại muốn rút đài cao ra.

- Cái đài cao này là địa phương Khổng sư giảng bài, sớm đã thoát ly phàm phẩm, chân khí bình thường là không thể công kích! Viên Đào thân có Long Tê huyết mạch, lực lớn vô cùng, không cần chân khí, lực lượng cũng kinh thế hãi tục, để hắn tới nhổ đài cao, tuyệt đối là thí sinh tốt nhất!

Lạc Nhược Hi nói:

- Thứ này, chỉ cần mang về, mượn Khổng sư lạc ấn nhất định có thể thành tựu một đống lớn cường giả...

Rầm rầm!

Lời còn chưa dứt, lực lượng của Viên Đào đã dâng trào ra, đài cao ở dưới lực lượng to lớn không ngừng lay động, quả nhiên bị hắn nhổ chuyển động.

Đánh xuống lạc ấn

dtv-ebook.com

Ong ong!

Nhìn thấy đài cao bị nhổ, rất nhiều cây hạnh nổi giận, trong nháy mắt cành lá tung bay, đập về phía Viên Đào.

- Nguy rồi...

Trương Huyền biến sắc.

Lực công kích của những cây hạnh này, hắn tận mắt nhìn thấy, bị đánh trúng, xem như hắn cũng khó may mắn thoát khỏi, huống chi tu vi Viên Đào kém xa bản thân!

Đang muốn xông tới cứu người, liền cảm thấy cổ tay xiết chặt, ngay sau đó nhìn thấy Lạc Nhược Hi kéo tay của hắn, lắc đầu. Biết nữ hài làm như vậy, nhất định có mục đích của mình, lúc này Trương Huyền cố nén lo lắng, lần nữa nhìn sang.

Ông!

Cây hạnh đi tới bên cạnh Viên Đào, đột nhiên kêu khẽ một tiếng, người sau dường như kích hoạt lên một loại phòng hộ nào đó, quang mang ôn nhuận ở bốn phía tạo thành một hộ giáp thật mỏng.

Hộ giáp không dày, nhưng lực lượng công kích lại bất kể như thế nào cũng không thể đâm thủng.

- Là Cổ Thánh lưu lại kim tự hộ giáp?

Ánh mắt Trương Huyền sáng lên.

Thứ này hắn nghe nói qua, cùng sư tự kim binh có chút tương tự, là cường giả Cổ Thánh lưu lại thủ đoạn đặc thù, có thể hình thành phòng ngự dưới Cổ Thánh không cách nào phá mở, uy lực cực mạnh.

Xem ra hắn là cường giả Chư Tử bách gia biết để hắn lấy đài cao có chút nguy hiểm, cố ý lưu lại bảo vệ tính mạng.

Đôm đốp!

Rất nhiều cây hạnh tiếp tục điên cuồng quất tới, mỗi một lần đều làm hộ giáp trở nên yếu kém mấy phần.

Kim tự hộ giáp dù sao cũng do năng lượng hội tụ thành, công kích thời gian dài, đồng dạng sẽ tiêu hao sạch sẽ, cuối cùng biến mất không thấy gì nữa.

- Lên!

Đóng lại lục thức, cảm giác không thấy hoàn cảnh chung quanh, cũng không hiểu ở nơi nào, nhưng không ngừng có đồ vật công kích, Viên Đào vẫn rất rõ ràng, bạo rống một tiếng, toàn thân phát lực.

Hừng hực!

Long Tê huyết mạch trong cơ thể thiêu đốt lên, trên đầu xuất hiện hư ảnh Long Tê, đầu đội lên trời, chân đạp đại địa.

Hư ảnh xuất hiện, lực lượng lần nữa tăng thêm, tu vi ràng buộc cũng trong nháy mắt đánh vỡ, đạt đến cấp bậc Đại Thánh.

Tuy Viên Đào kích hoạt huyết mạch, nhưng tu vi một mực không có đột phá đến Kiến Thần Bất Hoại, giờ phút này ở dưới áp lực cực lớn, trực tiếp thành công.

Kẽo kẹt! Kẽo kẹt!

Tu vi tăng tiến, huyết mạch thiêu đốt, lực lượng tăng cường, đài cao đồ sộ lần nữa lên không ít, cùng mặt đất kết nối hình như bất cứ lúc nào cũng sẽ cắt ra.

- Thật mạnh...

Trương Huyền nhịn không được khen ngợi.

Trước mắt Viên Đào mượn đại địa dày nặng, chỉ cần bàn chân không rời mặt đất, lực lượng liền giống như vô cùng vô tận.

Chẳng lẽ đây là Long Tê huyết mạch?

Không chỉ phòng ngự vô địch, chỉ cần cắm rễ ở trên mặt đất, khí lực liền tuyệt đối không phải người bình thường có thể chống lại.

- Long Tê huyết mạch, ngũ hành thuộc thổ, có thể mượn đại địa dày nặng, thả ra sức chiến đấu siêu tuyệt... Huyết mạch kích hoạt chân chính, so với Ngụy Như Yên Tiên Thiên độc thể, Triệu Nhã Thuần Âm thể đều chỉ mạnh không yếu!

Thấy hắn hiểu được, Lạc Nhược Hi gật đầu nói:

- Ngươi không phải có một Hậu Thổ Kỳ Lân sao? Lấy một ít tinh huyết của nó đi!

- Ừm!

Trương Huyền gật đầu, cũng không hỏi thăm vì sao nàng biết mình thuần phục được năm đại vương giả của thế giới rừng rậm, mà tinh thần khẽ động, câu thông Thánh thú trong không gian gấp, một đống tinh huyết huyền phù ở phía trên. Thế giới rừng rậm năm đại vương giả trấn áp ngũ hành, Hậu Thổ Kỳ Lân chính là cường giả Thổ thuộc tính.

- Đánh huyết dịch vào mi tâm của Viên Đào...

Lạc Nhược Hi bàn giao.

Trương Huyền cong ngón tay búng một cái.

Ô ô!

Tinh huyết của Hậu Thổ Kỳ Lân lập tức bay đi, theo mi tâm chui vào.

Hô hô hô!

Huyết dịch vừa tiến vào trong cơ thể, giống như thiêu đốt lên, Long Tê trên đầu Viên Đào tựa như đạt được đại bổ, trở nên càng thêm to lớn, như ngay cả thiên địa cũng có thể trực tiếp nâng lên.

Răng rắc!

Đài cao cùng mặt đất kết nối triệt để đứt gãy, bị Viên Đào mạnh mẽ nhổ lên.

Một hồi lay động kịch liệt, lạc ấn giảng bài trên đài, thanh âm có chút không ăn khớp, đám người ở trên bồ đoàn nghe giảng, từ trong say mê tỉnh táo lại, từng cái giật nảy mình.

- Làm gì!

- Tự tìm cái chết!

Rất nhiều Dị Linh tộc đều tức sắp nổ.

Khổng sư hữu giáo vô loại, vừa rồi giảng bài, đối với bọn hắn tu luyện cũng hữu dụng, hiện tại tên này rút đài cao lên, tương đương với hủy cơ hội tu luyện của bọn họ.

Dị Linh tộc cũng là người ah! Cũng có quyền lợi tiếp nhận Khổng sư chỉ điểm, tu luyện!

- Chặn lại!

Nhan Tiết hô khẽ, đám người Chư Tử bách gia đồng loạt ngăn ở phía trước. Viên Đào nhổ đài cao, đúng là bọn họ thiết kế, thời khắc sống còn,

quyết không cho phép bất luận người nào quấy rầy.

Răng rắc!

Hai bên giằng co, bất cứ lúc nào cũng sẽ động thủ, Trương Huyền chẳng muốn nhúng tay, tiếp tục nhìn Viên Đào, đúng lúc này, kim tự hộ giáp không chịu nổi công kích, lập tức vỡ vụn.

- Nguy rồi...

Trương Huyền tràn đầy lo lắng.

Vừa rồi có hộ giáp còn có thể chịu được, cây hạnh cùng lá cây công kích triệt để vỡ vụn, chẳng phải rất nhanh liền bị chém giết?

- Yên tâm, có người còn sốt ruột hơn ngươi...

Lạc Nhược Hi lần nữa cười một tiếng.

Lời còn chưa dứt, bàn tay Nhan Tiết run lên, một cái áo khoác thẳng tắp bay về phía Viên Đào, rơi vào trên người hắn.

Ông!

Cành cây cùng lá cây rơi vào phía trên, lần nữa bị ngăn ở bên ngoài.

- Đây là... Cổ Thánh lưu lại bảo vật?

Đồng tử Trương Huyền co rụt lại.

Không cần nghĩ cũng biết, đây là Cổ Thánh luyện chế bảo vật phòng ngự, Yêu Dị Huyền Đao cũng chưa chắc có thể một đòn phá được. Không hổ là Chư Tử bách gia, bảo vật thật nhiều.

Răng rắc! Răng rắc!

Có bảo vật ngăn cản công kích, về thời gian có bước đệm, Viên Đào ôm đài cao, rời đi tại chỗ. Kèm theo cái đài lay động, hư ảnh huyền phù phía

trên cũng đung đưa, tựa hồ có chút không ổn định.

- Chính là thời điểm này, Trương Huyền, đi cầm lạc ấn kia xuống, đánh vào trong cơ thể Viên Đào...

Lạc Nhược Hi nói.

- Được!

Đã sớm không muốn ở đây xem náo nhiệt, thân thể Trương Huyền vụt qua, đi tới trên đài cao, bàn tay lăng không vỗ xuống.

Người khác đối với di vật của Khổng sư kính sợ ba phần, nhưng hắn không có loại cảm giác này, kèm theo lực lượng bàn tay hạ xuống, lạc ấn quả nhiên cũng đứng không vững, lắc lư một cái, lập tức từ trên đài cao rơi xuống. Thiên Đạo chân khí dày đặc, nhẹ nhàng điểm một cái.

Phần phật!

Lạc ấn giống như Lạc Nhược Hi nói, bị đánh vào mi tâm của Viên Đào.

- Ngươi đang làm cái gì...

Tất cả mọi người ngây ngẩn, Nhan Tiết càng là da đầu nổ tung, hét lớn một tiếng.

Bọn họ cướp đi đài cao, mục đích chính là vì lạc ấn, giờ phút này lạc ấn bị đánh vào trong cơ thể Viên Đào... Quả thực không thể tưởng tượng.

Trương Huyền lắc đầu, cũng không trả lời, lần nữa trở lại vị trí vừa rồi.

Còn không có đứng vững, ngay sau đó nhìn thấy Viên Đào thôn phệ lạc ấn, thân thể bỗng nhiên bành trướng, dáng người nguyên bản rất mập, giống như thổi khí cầu, trong nháy mắt tăng vọt.

Kẽo kẹt! Kẽo kẹt!

Thời gian nháy mắt trở nên tròn xoe, chiều cao vượt qua hai mét, độ rộng cũng vượt qua hai mét, tựa như một cái thùng nước.

- Đây là thế nào?

Trương Huyền nhướng mày, cũng sững sờ tại nguyên chỗ. Loại tình huống này, xem như hắn cũng không kịp chuẩn bị.

Viên Đào xung kích Cổ Thánh

dtv-ebook.com

Nghi ngờ nhìn nữ hài, chỉ thấy trên mặt nàng mang theo mỉm cười thản nhiên, đồng thời không có lộ ra biểu lộ ngoài ý muốn.

Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, tiếp tục xem, chỉ thấy thân thể Viên Đào tiếp tục bành trướng, không tới một phút, đã cao chừng bảy tám mét, xem ra cả người bất cứ lúc nào cũng sẽ bùng nổ.

- Có thể chịu được hay không, liền xem bản thân hắn!

Thanh âm Lạc Nhược Hi vang lên.

- Chịu được?

Trương Huyền kỳ lạ, sửng sốt một chút, ngay sau đó nhớ tới cái gì, đồng tử co rút lại:

- Chẳng lẽ... lạc ấn vừa rồi đánh vào trong cơ thể Viên Đào, sẽ bị hắn hấp thu?

Lạc ấn vừa rồi, từ trên đài cao ngã xuống, bị hắn dùng Thiên Đạo chân khí đánh vào trong cơ thể đối phương, vốn cho rằng chỉ là tạm thời cất giữ, làm sao nghe ý tứ của nữ hài, sẽ bị hấp thu?

Đây chính là Khổng sư năm này tháng nọ truyền thụ chương trình học lưu lại lạc ấn, năng lượng cường đại hay không không rõ ràng, nhưng đối với tu luyện cùng lý giải võ kỹ, tuyệt đối để cho người ta điên cuồng...

Từ Chư Tử bách gia tiêu phí vô số đại giới, cũng muốn cầm tới trong tay mình, liền có thể biết được. Quý giá như thế, thật có thể hấp thu... Chỗ tốt lớn, so với tấn cấp Cổ Thánh, chỉ sợ còn muốn kinh khủng!

- Hậu Thổ Kỳ Lân, là thú sủng Khổng sư đã từng thuần phục, càng là trận tâm trấn thủ một thế giới, cùng lạc ấn này nhất mạch tương thừa, máu của nó cùng Long Tê huyết mạch hoàn mỹ dung hợp, lạc ấn sẽ không phản kháng... Nên làm ngươi đã làm, có thể đạt tới thành tựu ra sao, liền xem bản thân hắn!

Lạc Nhược Hi cười nhạt một tiếng.

Thấy quả nhiên giống như hắn đoán, Trương Huyền nuốt ngụm nước bọt, yết hầu phát khô.

Khổng sư lưu lại ấn ký, đổi lại những người khác, khẳng định cúng bái, không dám có chút vượt qua, vị này ngược lại tốt, trực tiếp thiết kế, để Viên Đào thôn phệ... Suy nghĩ một chút cũng để người phát điên!

Trước đó còn tưởng rằng nàng có thể là cường giả của Chư Tử bách gia, hiện tại xem ra, khẳng định không có quan hệ. Nếu không tuyệt đối không thể làm như thế.

- Phun ra cho ta!

Giờ phút này, mấy người Nhan Tiết rốt cục rõ ràng chuyện gì xảy ra, từng cái tức sắp nổ.

Bọn họ phí hết tâm huyết, mục đích đúng là muốn mang đi đài cao cùng lạc ấn, nằm mơ cũng không nghĩ đến... Thế mà bị người nuốt!

Phần phật!

Nhan Tiết kìm nén không được, thân thể khẽ động, trường kiếm thẳng tắp đâm tới. Kiếm khí như rồng, không khí kêu khẽ. Thoạt nhìn tuổi còn trẻ, vậy mà giống như Trương Huyền, cũng lĩnh ngộ kiếm đạo chân giải, hơn nữa ít nhất hai loại!

- Hừ!

Thấy tên này vừa rồi bảo vệ Viên Đào, hiện tại ra tay, Trương Huyền nhíu mày, vỗ Long Cốt Thần Thương một cái, người đã hóa thành lưu tinh, xuất hiện ở sau lưng học sinh, cánh tay nâng lên, mũi thương ngang trời.

Vu Hồn đạt tới Tâm Huyết Lai Triều đại viên mãn, thực lực lần nữa tăng thêm, đối mặt Bất Hủ cảnh đại viên mãn cũng không hề rơi xuống hạ phong một chút nào.

Đinh đinh đinh đinh!

Mũi thương cùng mũi kiếm của đối phương liên tục đối đầu, phát ra thanh âm va chạm liên tiếp, sóng khí nghiền ép bốn phía, không gian chung quanh tựa hồ không chịu nổi, xuất hiện từng vết rách đen kịt.

- Trương Huyền, ngươi có biết bản thân đang làm cái gì hay không? Không có lạc ấn Khổng sư trấn áp, toàn bộ Khổng miếu mất đi lực lượng phong cấm, có khả năng xuất hiện thời không hỗn loạn, chúng ta sẽ vĩnh viễn lưu đày ở trong thời không thông đạo, không cách nào quay về hiện thực!

Hàm răng cắn chặt, Nhan Tiết một bên tấn công, một bên hét lớn.

- Nếu ngươi biết hậu quả, như vậy còn phái học trò ta tới cướp đoạt lạc ấn của Khổng sư?

Trương Huyền không nhúc nhích chút nào, vừa đánh vừa nói.

Đối phương xuất thủ cướp đoạt trước, bây giờ lại đẩy trách nhiệm lên đầu mình, chẳng lẽ Chư Tử bách gia không có chịu trách nhiệm như vậy?

- Chúng ta cướp đoạt, nhưng mà có mục đích khác...

Nhan Tiết lời còn chưa dứt, đột nhiên một cỗ khí tức cường đại cuốn tới, giống như thủy triều tập kích, công kích của hai người trong nháy mắt bị cắt đứt.

Sưu sưu sưu!

Hai người đồng thời bay ngược ra ngoài, thoát khỏi vòng chiến.

Thiên Đạo chân khí quay một vòng, thương thế khôi phục, Trương Huyền vội vàng đứng lên, nhìn lại trung tâm thủy triều, chỉ thấy lúc này Viên Đào đã cao hơn mười mét, đỉnh thiên lập địa, như một cự nhân.

Phần phật!

Ngửa mặt lên trời thét dài, nuốt hư ảnh Long Tê vào trong bụng, ngay sau đó liền cảm thấy khí tức trên người hắn liên tục tăng lên.

Kiến Thần Bất Hoại trung kỳ, hậu kỳ, đỉnh phong, viên mãn, đại viên mãn! Kim Thân cảnh sơ kỳ trung kỳ, hậu kỳ, đỉnh phong, viên mãn, đại viên mãn! Tâm Huyết Lai Triều... Thời gian nháy mắt liền đạt đến Bất Hủ cảnh đại viên mãn! Dù vậy, lực lượng vẫn không ngừng lên cao, dường như không có đình chỉ.

- Chẳng lẽ muốn trực tiếp trùng kích Cổ Thánh?

Đồng tử Trương Huyền co rụt lại, nắm đấm xiết chặt.

Không nghĩ tới Viên Đào cơ duyên như vậy lớn, vượt xa đám người Triệu Nhã, có khả năng trực tiếp trùng kích Cổ Thánh.

- Cổ Thánh cần lực lượng quá cường đại, hắn tích lũy quá thấp, hắn là còn không làm được... Hơn nữa, còn cần Cổ Thánh lực, nơi này không có...

Chẳng biết lúc nào, Lạc Nhược Hi lần nữa đi tới trước mặt, ánh mắt xa xăm.

- Nơi này không có, ta có!

Biết học sinh sắp đột phá, Trương Huyền cũng không do dự, ngón tay búng một cái, một cái bình ngọc bay ra.

Xì xì xì!

Đi tới trước mặt, nắp bình mở ra, lực lượng hùng hồn tinh thuần lật đổ xuống, thời gian nháy mắt liền bao phủ Viên Đào.

Cổ Thánh huyết!

Thiết kế đánh lén vị Cổ Thánh của Chư Tử bách gia kia, đạt được không ít máu tươi, giờ phút này vừa vặn có thể cho hắn sử dụng. Cùng thời khắc đó, Tứ Quý đồ mở ra, Cổ Thánh lực điên cuồng rót xuống.

Răng rắc!

Có hai thứ này cung cấp, thân thể Viên Đào giống như phá vỡ bình cảnh nào đó, lực lượng lần nữa tăng vọt. Giơ tay nhấc chân, dường như có lôi vân cuồn cuộn, không gian bị xé nứt ra từng vết rách.

Ầm ầm!

Thiên kiếp xuất hiện.

Thiên Hỏa, lôi đình không dừng oanh xuống, tựa như mưa to.

Trước đó đám người Nhan Tiết còn muốn để hắn phun lạc ấn ra, không dám tiếp tục tới phụ cận. Đây đã là hạo kiếp tấn cấp Cổ Thánh, thực lực của bọn hắn thật muốn tới gần, hắn phải chết không nghi ngờ.

Răng rắc! Răng rắc! Răng rắc!

Thiên Hỏa không ngừng thiêu đốt, lôi đình không ngừng rèn luyện, thân ảnh cao lớn của Viên Đào trở nên càng ngày càng ngưng thực, từ cao hơn mười mét lần nữa khôi phục như người bình thường.

Nhất cử nhất động, dường như có lôi đình, ở bên ngoài thân vây quanh, không gian cũng không chịu nổi.

- Cổ Thánh huyết... Tiêu hao sạch sẽ!

Rất nhanh, lực lượng tấn thăng của Viên Đào ngừng lại, muốn vượt qua cấp độ cuối cùng kia, năng lượng lại không đủ.

Tấn cấp Cổ Thánh, cần lực lượng quá cường đại, mặc dù Trương Huyền có một ít Cổ Thánh huyết, nhưng khoảng cách để Viên Đào chân chính đột phá, còn kém một ít.

Hô hô hô!

Lực lượng xung kích yếu bớt, thiên kiếp dường như không còn đối kháng, cũng bắt đầu chậm chạp tiêu tán.

Cơ duyên xung kích Cổ Thánh, chỉ có thể ngộ mà không thể cầu, một khi thất bại, lần sau còn muốn xung kích, không biết năm nào tháng nào, thậm chí cũng chưa chắc có thể tìm tới...

Hơn nữa mấu chốt nhất là, một lần không thành công, lần thứ hai độ khó sẽ tăng thêm chí ít gấp đôi!

Nói cách khác, lần này không được, lần sau muốn thành công, gần như không có khả năng.

Đơn thuần bởi vì năng lượng không đủ, xuất hiện loại tình huống này... thì thật là đáng tiếc.

- Chẳng lẽ phải thất bại trong gang tấc?

Sắc mặt Trương Huyền tái xanh.

Chủ điện xuất hiện

dtv-ebook.com

- Không phải thất bại trong gang tấc, chẳng lẽ ngươi không có phát hiện, là Viên Đào tận lực áp chế tu vi, tạm thời không đột phá sao?

Ngẩng đầu nhìn về phía thiếu niên huyền phù trên không, Lạc Nhược Hi nói.

- Tạm thời không đột phá?

Trương Huyền mang theo nghi ngờ.

- Không sai!

Lạc Nhược Hi gật đầu:

- Cổ Thánh, một lần xung kích không thành công, lần thứ hai độ khó sẽ gia tăng gấp đôi, nguyên nhân chính là như vậy, rất nhiều người xung kích, đều sẽ lựa chọn một lần thành công... Nhưng thành công như vậy, thường thường là yếu nhất!

- Xung kích Cổ Thánh, trên thực tế là đang đối kháng với Thiên Đạo, muốn siêu thoát ra ngoài Thiên Đạo! Một lần thành công, mặc dù cũng có thể làm được điểm ấy, nhưng thời gian đối kháng Thiên Đạo quá ít, không thể nắm chắc lực lượng, để nó trở nên càng thêm phù hợp, càng thêm tự nhiên!

Lần đầu tiên không thành công, tích lũy một đoạn thời gian, lần nữa xung kích, độ khó thiên kiếp tăng lên gấp đôi, nhưng ngươi vận dụng lực lượng cũng sẽ tăng thêm không ít, lại có thể xông qua... đối với về sau tu vi tăng thêm, sẽ có tiến bộ rất lớn!

Lạc Nhược Hi nói.

- Cái này... Chẳng lẽ Thiên Nhân Thánh giả giống như phương pháp Khổng sư đột phá Đại Thánh? Cũng là một loại rèn luyện?

Trương Huyền nhịn không được nói.

Đột phá Thánh Vực, có Phong Thánh giải, Thiên Nhận Thánh giả; đột phá Đại Thánh, có phương pháp thượng phẩm, tích lũy càng thêm hùng hậu, lực lượng mạnh hơn. Chẳng lẽ cái gọi là xung kích Cổ Thánh, cũng có tương tự?

- Cũng có thể nói như vậy, xung kích Cổ Thánh, giống như sóng lớn đãi cát, số lần đãi càng nhiều, chân khí liền càng tinh khiết, càng ngưng thực! Năm đó Khổng sư từng liên tục ba lần xung kích Cổ Thánh mà không đột phá! Lần thứ tư công thành, thiên hạ không còn địch thủ. Lúc này mới thành tựu vạn thế chi sư, công che thiên hạ!

Ánh mắt Lạc Nhược Hi thâm thúy:

- Viên Đào, tuy vừa rồi không có xung kích thành công, trên thực tế thân thể lại hấp thu Cổ Thánh huyết, đạt đến Cổ Thánh cấp! Nói cách khác, hiện tại đã có Cổ Thánh thể! Mặc dù không phải Cổ Thánh, nhưng Cổ Thánh vừa mới đột phá đã không phải đối thủ!

- Cái này...

Trương Huyền chấn động.

Viên Đào có Cổ Thánh thể, đã đủ để cho người ta kinh ngạc, Khổng sư vậy mà ba lần xung kích Cổ Thánh không đột phá... Tu luyện giả, người người đều muốn bước ra cảnh giới này, thay đổi cấp độ sinh mệnh, trở nên rong ruổi thiên hạ, mà hắn lại có thể cố nén loại cám dỗ này... chỉ tâm cảnh liền không tầm thường. Khó trách có thể dẫn dắt Nhân tộc đi đến hiện tại, phần năng lực này, quả thực để hắn mặc cảm.

- Không đúng, những bí ẩn này, người biết cũng không nhiều, Viên Đào làm sao... Sẽ làm như vậy?

Trương Huyền cảm khái một tiếng, đột nhiên sửng sốt.

Loại phương pháp xung kích Cổ Thánh này, ngay cả Dương sư, Hưng kiếm thánh cũng không rõ ràng, Lạc Nhược Hi bởi vì thân thế đặc thù, biết những sự tình này không gì đáng trách, nhưng Viên Đào từ Thiên Huyền vương quốc tới, làm sao lại rõ ràng, cố nén cám dỗ, mà lựa chọn dừng chân không tiến?

- Hắn nuốt lấy Khổng sư lạc ấn, lý giải tu luyện thậm chí vượt qua bảy mươi hai Thánh, biết những sự tình này rất bình thường!

Lạc Nhược Hi giải thích một câu:

- Đáng tiếc, sau khi luyện hóa cái lạc ấn này, rất dễ dàng bị Khổng sư ảnh hưởng, đối với ngươi trưởng thành bất lợi, nếu không, khẳng định cho ngươi nuốt!

- Trưởng thành bất lợi?

Trương Huyền cười khổ.

Nếu như còn có thể đột phá, hơn nữa lợi hại như vậy, còn quản cái gì trưởng thành hay không trưởng thành?

- Ngươi là Thiên Nhận Danh Sư, khẳng định phải đi con đường không giống Khổng sư, đi con đường của người khác, nhiều nhất trở thành bảy mươi hai Thánh, vĩnh viễn không có khả năng vượt qua!

Thấy hắn như vậy, Lạc Nhược Hi nói.

- Ừm!

Trương Huyền gật đầu.

Muốn vượt qua tiền nhân, đầu tiên phải phủ định tiền nhân. Một mực nghe theo, sẽ chỉ làm bản thân giẫm chân tại chỗ.

Giống như bảy mươi hai Thánh, mỗi một cái đều kinh tài tuyệt diễm, thành tựu cũng bất khả hạn lượng, nhưng bởi vì hoàn mỹ tiếp nhận Khổng sư truyền thừa, cuối cùng không có vượt qua.

Nhưng nếu như không chấp nhận truyền thừa của hắn, cũng có khả năng ngay cả Cổ Thánh cũng không đạt tới, cả đời chỉ có thể long đong vô vị. Lựa chọn ra sao, chỉ ở nhất niệm.

Xoạt xoạt!

Răng rắc! Răng rắc!

Trong lòng đang cảm xúc, đột nhiên nhìn thấy Hạnh Đàn trước mắt bắn ra một đạo hào quang, thẳng tắp phóng lên thiên không.

Ngay sau đó, lại có năm đạo bắn lên không, sáu đạo ánh sáng hội tụ, bầu trời màu xanh đậm giống như không chịu nổi lực lượng, một khe hở đen kịt, chậm chạp xuất hiện.

Đằng sau khe hở, một cung điện càng thêm to lớn chậm rãi hiện lên.

- Là chủ điện của Khổng miếu, chủ điện xuất hiện...

Nhậm Thanh Viễn la lên, thanh âm tràn đầy kích động.

Khổng miếu cho đến trước mắt, chỉ xuất hiện sáu phân điện, chủ điện chưa hề xuất hiện qua, giờ phút này sáu nơi toàn bộ kích hoạt, hội tụ ra lực lượng phá vỡ phong ấn cuối cùng, chủ điện xuất hiện!

Trong truyền thuyết Xuân Thu đại điển có thể ảnh hưởng tình thế của đại lục, chính là ở đây!

- Đi qua!

Nhìn chủ điện hiện lên ở trên không, lại liếc mắt nhìn Viên Đào cùng Trương Huyền cách đó không xa, mặc dù Nhan Tiết không cam lòng,

nhưng cũng biết không có cách nào thay đổi, nói một tiếng, thẳng tắp xông tới vết nứt không gian.

Rất nhiều Dị Linh tộc cũng theo sát tới.

- Các ngươi đi trước đi!

Biết chủ điện chỉ là xuất hiện, còn không có mở ra, Trương Huyền cũng không lo lắng, thấy đám người Nhậm sư rục rà rục rịch, cười cười, bàn giao một câu, tiếp tục nhìn Viên Đào cách đó không xa.

Học sinh này của mình, bây giờ lực lượng đã triệt để củng cố, thiên kiếp cũng bắt đầu lui tán.

- Lão sư!

Mở mắt ra, cảm nhận được lực lượng trên người, Viên Đào tràn đầy kích động, đi về phía trước mấy bước, trực tiếp quỳ mọp xuống đất. Bị phong bế lục thức, sau khi lạc ấn vào người cũng đã phá vỡ, biết có thể có lực lượng bây giờ, toàn bộ nhờ lão sư trợ giúp.

- Ừm!

Trương Huyền thoả mãn gật đầu.

Không thể không nói, cơ duyên này quá lớn, nuốt Khổng sư lưu lại lạc ấn, tu vi đột phá, giờ phút này hắn không chỉ vượt qua Triệu Nhã, Ngụy Như Yên, thậm chí ngay cả mình cũng tạm thời không theo kịp.

- Mặc dù ngươi có Cổ Thánh thân, nhưng tấn cấp quá nhanh, tâm cảnh có chút phù phiếm, hiện tại ta truyền thụ cho ngươi một bộ công pháp tăng cường tâm cảnh... Phối hợp Bồ Đề quả này, sẽ có hiệu quả không tưởng tượng được!

Cổ tay khẽ đảo, Trương Huyền lấy ra một cái Bồ Đề quả đưa tới. Tuy dung hợp lạc ấn giảng bài của Khổng sư, nhưng tâm cảnh còn cần bản thân tăng lên, một bước một dấu chân mới được.

- Vâng!

Nhận lấy trái cây, Viên Đào nuốt vào, quả nhiên cảm thấy tâm cảnh nhanh chóng tăng vọt.

Đổi lại đám người Triệu Nhã, nuốt Bồ Đề quả, khả năng còn cần sớm chuẩn bị, điều chỉnh trạng thái, hiện tại hắn đã có Cổ Thánh thể, căn bản không cần những thứ này.

Hô hô hô!

Giao phó xong Viên Đào, cổ tay Trương Huyền khẽ đảo, đám người Triệu Nhã, Ngụy Như Yên, Lạc Thất Thất đồng thời xuất hiện ở trước mắt.

- Chủ điện mở ra, các ngươi nguyện ý cùng ta đi tìm kiếm cơ duyên, hay tiếp tục tu luyện?

Khổng miếu chủ điện, vài vạn năm mới mở ra lần này, đối với bất kỳ người nào mà nói đều có cơ duyên cực lớn, ngàn vạn lần không thể bởi vì tu luyện mà bỏ qua.

- Ta muốn đi qua nhìn một chút!

Triệu Nhã gật đầu.

- Ta cũng vậy!

Hai người khác cũng đồng thời lên tiếng, nhìn về phía cung điện trên không, ánh mắt hừng hực.

Thấy Trương Huyền từ không gian gấp thả ra Lạc Thất Thất, Lạc Nhược Hi liếc qua, nhưng không nói chuyện.

Nhan Thanh Cổ Thánh

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

Nhìn nữ hài mặt không hề cảm xúc, Trương Huyền lông mày nhảy dựng, đi tới trước mặt:

- Vừa rồi ở Tẩm điện gặp phải, sau đó liền mang nàng và Ngụy Như Yên ra ngoài...

- Đi thôi!

Thân thể mềm mại của Lạc Nhược Hi vụt qua, đi đầu phóng về phía chủ điện.

- Cái này...

Trương Huyền gãi đầu một cái, vội vàng đi theo.

Chủ điện càng thêm hùng vĩ, phía trước là quảng trường to lớn, giờ phút này đã chất đầy người.

Trước đó ở rất nhiều thế giới vây khốn vô số cường giả, một bộ phận đều chạy tới, lít nha lít nhít chừng mấy ngàn.

Coi như không cách nào đi vào chủ điện, có thể tận mắt nhìn thấy Xuân Thu đại điển thần kỳ, cũng tuyệt đối là chuyến đi này không tệ.

- Chủ nhân, ta đã khôi phục ký ức, sáu đại phân điện toàn bộ mở ra, mới có thể kích hoạt phong ấn trên chủ điện...

Thanh âm của Tiểu Phù Phù vang lên:

- Ta có thể mang chủ nhân đi vào, có điều hiện tại còn không có mở ra!

- Ừm!

Thấy giờ phút này gia hỏa kia mới khôi phục ký ức, Trương Huyền bất đắc dĩ lắc đầu, mấy bước đi tới trước mặt Lạc Nhược Hi, thấy nữ hài vẫn lạnh như băng, nhịn không được nói:

- Cái này... Ta thật chỉ là ngẫu nhiên gặp...

Lạc Nhược Hi vừa định nói chuyện, liền nghe một thanh âm hưng phấn vang lên.

- Trương sư, ta liền biết ngươi nhất định sẽ tới...

Ngay sau đó, một thân ảnh vội vã chạy tới, vẻ mặt hưng phấn.

- Phi nhi, ngươi cũng tới...

Con mắt Lạc Thất Thất sáng lên.

Không phải người khác, chính là bạn tốt của nàng, công chúa Huyễn Vũ đế quốc, Ngọc Phi Nhi!

- Ta đã biết, có thể bái Kỷ lão sư, là nhờ có ngươi...

Nhìn thấy người bạn thân ngày xưa, Ngọc Phi Nhi tràn đầy cảm kích.

Nàng chỉ là một công chúa nho nhỏ của Huyễn Vũ đế quốc, có thể được Tổng bộ Danh Sư đường trưởng lão Kỷ Nhược Trần ưu ái, thu làm thân truyền, đương nhiên là vị tiểu công chúa này đề nghị. Nếu không lại có thiên tư, cũng không có người biết ah!

- Không cần khách khí...

Lạc Thất Thất cười cười.

Hàn huyên đôi câu, thân thể mềm mại của Ngọc Phi Nhi đi tới trước mặt Trương Huyền, trong mắt mang theo vẻ phức tạp:

- Trương sư... Đã lâu không gặp!

Nàng đối với vị trước mắt này cũng có tình cảm đặc thù, nhưng Lạc Thất Thất gặp phải, đã nghe được, rõ ràng cùng đối phương không có bất kỳ khả năng, mặc dù trong lòng tràn đầy không cam lòng, nhưng vẫn mỉm cười.

- Đã lâu không gặp...

Trương Huyền gãi đầu một cái, quay đầu nhìn về phía Lạc Nhược Hi:

- Ngươi nhìn... Thật sự là ngẫu nhiên gặp...

Nhìn thấy bộ dáng của hắn, muốn giải thích cũng không biết nói như thế nào, Lạc Nhược Hi mỉm cười, cũng không nói chuyện, tiếp tục nhìn phía trước.

Trên quảng trường bên ngoài chủ điện, giờ phút này đã chia làm bốn phe cánh, Danh Sư đường cùng rất nhiều gia tộc chung một chỗ, Chư Tử bách gia, Dị Linh tộc cùng rất nhiều Thánh thú.

Bốn phe đều có không ít người, tích tụ chung một chỗ, riêng phần mình đề phòng.

Trương Huyền nhìn bốn phía, cẩn thận cảm thụ, quả nhiên cảm giác được vô số khí tức cường đại ẩn giấu ở xung quanh.

Bốn thế lực lớn có thể yên tĩnh ở chung, nhất định là bọn họ lẫn nhau chấn nhiếp.

- Sư huynh...

Đang muốn nhìn một chút có thể tìm cơ hội trảm vài Cổ Thánh lấy chút máu tươi hay không, liền nghe tiếng la vang lên, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Dương sư mỉm cười bay tới.

- Ngươi... Đột phá đến Cổ Thánh?

Trương Huyền sửng sốt một chút, ánh mắt sáng lên.

Trong cơ thể Dương sư khí tức mơ hồ, nhìn không ra sâu cạn, chợt nhìn chỉ cao hơn mình một tia, nhưng nhìn kỹ, lại giống như biển lớn mênh mông, không biết Bỉ Ngạn ở nơi nào.

Không cần nghĩ cũng biết, vị sư đệ này, hắn là đạt được một loại kỳ ngộ nào đó, trước nhất đột phá đến Cổ Thánh.

- Vận khí không tệ, may mắn mà thôi!

Dương sư mỉm cười.

Khổng miếu mở ra, hắn tự nhiên cũng tới, cơ duyên tốt, một lần đột phá ràng buộc thiết tha mơ ước, đạt đến loại cảnh giới này.

- Tu luyện không có may mắn...

Trương Huyền gật đầu.

Dương sư đã sớm đạt đến Bất Hủ cảnh đại viên mãn, một mực chu du thiên hạ, mục đích đúng là vì tìm kiếm Cổ Thánh lực, tìm kiếm cơ duyên, giờ phút này Khổng miếu mở ra, cơ duyên tới, có thể đột phá là đương nhiên.

- Chư vị...

Lúc này, một âm thanh vang lên.

Đám người đồng loạt nhìn lại, ngay sau đó nhìn thấy hư không trước mặt chủ điện, một bóng người già cỗi bất ngờ xuất hiện.

- Là Cổ Thánh của Chư Tử bách gia!

Quần áo của đối phương, cùng Chư Tử bách gia giống nhau như đúc, không cần nghĩ cũng biết, là siêu cấp cường giả của đối phương.

- Chủ điện đã mở ra, mọi người cũng không cần thiết che giấu, đều đi ra đi!

Thanh âm vang vọng bốn phía.

- Không sai, không cần thiết che giấu!

- Tất cả mọi người vì chủ điện mà đến, nếu đã xuất hiện, cất giấu cũng không có ý nghĩa gì...

- Ra đi...

Ầm ầm!

Kèm theo từng thanh âm vang lên, ngay sau đó trên không bất ngờ xuất hiện mấy chục bóng người.

Trên không mỗi đội ngũ, đều có sáu bảy cái.

- Nhiều như vậy?

Trương Huyền nhíu mày.

Vốn cho rằng lần này có thể có bảy tám Cổ Thánh tới là tốt lắm rồi, không nghĩ tới hơn hai mươi người.

Gia hỏa trước đó bị hắn thương tổn, bất ngờ đứng sừng sững trong đó.

Mục đích Cổ Thánh tới đây, chính là vì Xuân Thu đại điển, trước đó phân điện mở ra, có thể trốn ở bốn phía, bảo vệ tộc nhân, không để bọn hắn bị thương tổn, mà giờ khắc này, chủ điện mở ra, tương đương với đến điểm cuối cùng, tiếp tục che giấu đã không còn ý nghĩa.

- Trải qua sáu đại phân điện, chư vị chắc hẳn đã suy tính không sai biệt lắm, biết tuy chủ điện xuất hiện, nhưng cách chân chính mở ra, còn cần một thủ tục cực kỳ trọng yếu!

Cổ Thánh của Chư Tử bách gia nói.

- Là cần thủ tục sau cùng, Nhan Thanh Cổ Thánh, ở nơi này, thực lực của ngươi mạnh nhất, ngươi nói làm sao bây giờ đi!

Một vị Cổ Thánh Dị Linh tộc nói.

- Nhan Thanh Cổ Thánh? Chẳng lẽ cũng là hậu nhân của Tử Uyên Cổ Thánh?

Trương Huyền nhíu mày.

Tử Uyên Cổ Thánh, đứng đầu bảy mươi hai Thánh, đại đệ tử thân truyền của Khổng sư, Nhan Tiết chính là con cháu đời sau, vị này gọi Nhan Thanh, làm không cẩn thận là tiền bối của Nhan Tiết a.

- Sư đệ, ngươi có biết vị Nhan Thanh Cổ Thánh này không?

Trương Huyền lặng lẽ truyền âm.

- Không nhận ra... Danh Sư đường chúng ta, cùng Chư Tử bách gia mặc dù cùng thuộc Khổng sư truyền thừa, nhưng từ trước tới nay rất ít lui tới...

Trên không Dương sư truyền âm tới.

- Ngươi không nhận ra... Dị Linh tộc lại hô lên...

Trương Huyền nhíu mày.

Danh Sư đường, Dương sư địa vị cao nhất cũng không nhận ra vị Nhan Thanh Cổ Thánh này, Dị Linh tộc lại trực tiếp xưng hô, hơn nữa biết thực lực của hắn mạnh nhất... Nói không kỳ quái, đó là giả.

- Còn có thể làm sao, đã đến nơi này, đương nhiên là người gặp có phần! Thánh thú nhất tộc chúng ta, hiện tại cái gì cũng không có đạt được, các ngươi ai muốn ném xuống chúng ta mặc kệ, vậy thì... Cá chết lưới rách!

Một Thánh thú to lớn hừ lạnh.

Đầu Thánh thú này, cũng đã đạt đến Cổ Thánh, không gian bốn phía tựa như ngưng kết.

- Bạch tôn giả trước đừng có gấp, ta để mọi người đi ra, không phải là xác định chuyện này sao? Đi vào chủ điện như thế nào, danh ngạch phân chia như thế nào, chúng ta có thể thương nghị, còn sau khi tiến vào, ai có thể đạt được cơ duyên, cơ duyên lại là cái gì, thì mỗi người dựa vào tạo hóa!

Nhan Thanh Cổ Thánh cười cười.

Bạch tôn giả

dtv-ebook.com

- Tốt, ta nghe ngươi ! Bất quá Thánh thú chúng ta, ít nhất phải hai danh ngạch, không thỏa mãn được, cùng lắm thì huyên náo mọi người ai cũng không được mà thôi!

Thánh thú tên là Bạch tôn giả cười lạnh.

Thánh thú này, bản thể là một Bạch Hồ, huyền phù trên không, dài chừng hơn mười thước, tuy không có thi triển lực lượng, lại cho người ta một loại cảm giác chấn nhiếp hư không. Thật muốn nổi giận chiến đấu, trên quảng trường hơn phân nửa người sẽ không chịu nổi.

- Vừa mở miệng liền muốn hai danh ngạch, ngươi là muốn đoạt?

Trên không Danh Sư đường, một trung niên cười lạnh.

- Cướp lại như thế nào?

Sát khí của Bạch tôn giả thẳng tắp lao qua, kích thích linh hồn của con người. Xem ra nó vô cùng am hiểu công kích linh hồn.

- Muốn cướp rất đơn giản, liền nhìn kiếm trong tay ta có đáp ứng hay không! Ta nhớ không lầm, hai vạn năm trước, Trương gia Trương Vũ tiên tổ từng một người một kiếm, trấn áp chín vị Cổ Thánh các ngươi, không dám động đậy nha!

Trung niên nhân cười lạnh:

- Ta hôm nay, cũng muốn thử một chút, có thể làm được điểm ấy hay không!

- Trương gia? Vị này chính là vị tổ tiên kia của Trương gia?

Nghe được hắn nói, Trương Huyền chỉ cảm thấy nhiệt huyết sôi trào, tràn đầy kích động.

Trước đó cùng vị tiên tổ này, từng có gặp mặt một lần, biết hắn cực kỳ khí phách, không nghĩ tới đối mặt Cổ Thánh mạnh nhất trong Thánh thú, cũng không ở vào hạ phong chút nào.

Ở bên ngoài Đại Thành điện, chỉ nghe được thanh âm, chưa thấy qua bản thân, giờ phút này nhìn kỹ lại, mặc áo xanh, lông mi như kiếm, một thanh trường kiếm treo ở bên hông, cái khác không có vật gì nữa, bộ dáng có chút bình thường, nhưng lại mạnh mẽ để cho người ta không thể coi thường.

- Hắn chính là vị Cổ Thánh cuối cùng của Trương gia, Trương Hoằng Thiên! Tính cách phóng khoáng, thiên tư vô song, tâm tình hiệp nghĩa, ghét ác như cừu, chỉ cần có người không phù hợp đạo nghĩa, liền giận dữ phản kích. Lúc trước giữa thiên địa, Cổ Thánh lực biến mất, hắn hết sức trẻ tuổi, vốn có rất nhiều tuổi tác tiêu hao, lại việc nghĩa chẳng từ lựa chọn ngủ say...

Thanh âm Dương sư vang lên.

Trương Huyền gật đầu.

Nghe nói thời điểm vị tiên tổ này đột phá Cổ Thánh, mới hơn năm trăm tuổi, từng tuổi này, đổi lại những người khác, vừa mới thành gia lập nghiệp, hưởng thụ nhân sinh tốt đẹp, mà hắn lại không chậm trễ chút nào lựa chọn ngủ say, cùng người thân từng cái từ biệt... Phần trả giá này, đáng giá được hậu nhân ngưỡng mộ.

- Ngươi...

Không nghĩ tới tên này một chút tình cảm và thể diện cũng không cho, Bạch tôn giả nói:

- Vô Song Kiếm của ngươi quả thực rất lợi hại, nhưng muốn giết ta, cũng không dễ dàng như vậy... Chỉ cần không giết được ta, hậu bối Trương gia các ngươi, hắn là rất dễ dàng tìm được, ta ngược lại muốn xem xem, ngươi có thể bảo vệ mấy cái!

- Có thể ah, nếu như ta nhớ không lầm, Bạch Hồ tộc của ngươi cũng không ít, đồ tử đồ tôn càng một mảng lớn, dám đụng đến một người Trương gia ta, ta giết ngươi mười con, giết tộc ta mười người, ta diệt toàn tộc ngươi!

Trương Hoằng Thiên sống lưng thẳng tắp, thanh âm lãnh đạm:

- Không tin... Ngươi thử một chút!

- Ngươi dám...

Bạch tôn giả cắn chặt hàm răng gào thét.

- Có dám hay không, có thể thử! Từ khi Trương Hoằng Thiên ta xuất đạo đến nay, còn chưa có thời điểm không dám, không tin hỏi bọn họ một chút!

Nhẹ nhàng cười một tiếng, Trương Hoằng Thiên chỉ mấy vị Cổ Thánh của Dị Linh tộc.

- Hừ!

Cổ Thánh Dị Linh tộc hừ lạnh một tiếng, trên mặt không vui.

- Đây chính là Dục lão quỷ...

Nghe thanh âm, Trương Huyền nhận ra được.

Tên này vừa rồi tâng bốc Nhan Thanh Cổ Thánh, liền cảm thấy thanh âm có chút quen thuộc, giờ phút này cùng Trương Hoằng Thiên đối thoại, mới nhớ tới, chính là Dục lão quỷ đánh lén hắn, lưu lại máu tươi.

- Ngươi thật sự cái gì cũng dám, đúng, Bạch tôn giả, ta làm sao nghe nói, một nhóm lớn hậu bối của ngươi, ở bên ngoài Hạnh Đàn bị hậu nhân Trương gia thuần phục?

Hừ xong, Dục lão quỷ cười lạnh nhìn lại.

- Thuần phục? Ngươi nói cái gì?

Bạch tôn giả sững sờ, tiếng rống giận dữ vang lên. Hiển nhiên, chuyện này hắn không hiểu rõ tình hình.

- Không tin ngươi xem một chút, những hậu bối phái đi Hạnh Đàn kia, còn ở đây không? Có khả năng liên hệ hay không?

Khóe miệng Dục lão quỷ nâng lên.

Lần trước bị tiểu tử Nhân tộc kia thiết kế, làm hại chịu một kiếm, đã sớm khó chịu, lúc này có cơ hội khiêu khích, đương nhiên sẽ không bỏ qua.

Bạch tôn giả trừng mắt, quay đầu dặn dò một vị Cổ Thánh sau lưng, một lát sau, Thánh thú này ở bên tai nó nói thứ gì, vẻ mặt lập tức trầm xuống, thẳng tắp nhìn tới Trương Huyền. Ánh mắt như bếp lò, thiêu hủy bát hoang.

- Nằm cũng trúng đạn...

Trương Huyền bất đắc dĩ.

Hắn chỉ là tiểu nhân vật Kim Thân cảnh, Cổ Thánh các ngươi giao chiến, kéo ta làm gì...

- Ngươi thuần phục đồ tử đồ tôn của hắn?

Thấy ánh mắt hắn mang theo hung ác nhìn thẳng Trương Huyền, nhớ tới kinh nghiệm ở bên ngoài Đại Thành điện, Trương Hoằng Thiên cũng nhịn không được nữa nhìn lại.

Thánh thú bên ngoài Đại Thành điện, thực lực đều không mạnh, cũng không phải hậu bối của Bạch tôn giả, nhưng đi Hạnh Đàn lại khác.

Tầm quan trọng của Hạnh Đàn, không cần nói cũng biết, có thể được phái đi, đều là tồn tại cao nhất của một phương thế lực, chẳng lẽ hậu bối của mình, ngay cả loại thiên tài kiêu ngạo này cũng có thể thuần phục?

- Đó là đồ tử đồ tôn của hắn? Ta không biết... Vừa rồi đi Hạnh Đàn, nhìn thấy một đám Thánh thú bị cây hạnh đánh, ngay lúc sắp giết chết, ta động lòng trắc ẩn cứu chúng nó... Vì cảm kích ân cứu mạng, tất cả đều thần phục... Nơi này hình như không có Bạch Hồ ah!

Trương Huyền nói.

Thần phục là bởi vì hắn sử dụng phương pháp đánh thuần thú, đương nhiên lúc này hiển nhiên không tiện nói như vậy.

- Lòng trắc ẩn? Ân cứu mạng?

Trương Hoằng Thiên nhịn không được nữa cười to:

- Ha ha, làm xinh đẹp!

Đối phương nói có phải thật hay không, hắn thân là Cổ Thánh, tự nhiên có thể liếc mắt nhìn ra, để hắn cười là, vị Bạch tôn giả này, mới vừa rồi ngạo mạn như vậy, sau một khắc, đồ tử đồ tôn liền bị hậu nhân mình thuần phục... Đánh mặt quả thực quá nhanh!

- Bạch tôn giả, ngươi xem hậu bối ngươi đều thần phục hậu bối của ta, nếu không như vậy, cho ngươi một cơ hội, cũng thần phục ta, trở thành thú sủng của ta, danh ngạch nha... Đến lúc đó cho ngươi hai cái, ta không có ý kiến!

Trương Hoằng Thiên nín cười nhìn qua.

- Ngươi tự tìm cái chết...

Nghe được trêu chọc, Bạch tôn giả nhịn không được nữa, gào lên một tiếng, thân hình cao lớn bỗng nhiên nhảy lên, lao về phía Trương Hoằng Thiên.

Trên không xuất hiện trảo ấn đen kịt, không gian nứt thành bốn mảnh. Đồng dạng là Cổ Thánh, Bạch tôn giả này rõ ràng cực mạnh.

- Tìm chết hay không, không phải ngươi nói tính, mà là ta...

Trương Hoằng Thiên không ngần ngại chút nào, nhẹ nhàng cười một tiếng, trường kiếm trên lưng run lên, cũng không ra khỏi vỏ, nhẹ nhàng run lên, mang theo vỏ kiếm đâm tới.

Ô ô!

Kiếm khí gào thét, cùng móng vuốt đối đầu.

Rầm rầm rầm!

Không gian mất đi một khối lớn đen kịt, Bạch tôn giả kìm lòng không được lui về sau một bước, đang muốn tiếp tục vọt tới trước, liền thấy thân thể Nhan Thanh vụt qua, đi tới ở giữa.

Bàn tay vạch một cái, bình chướng xuất hiện, giống như hai tấm màn sân khấu, ngăn con đường đi tới của hai người.

- Tốt, chúng ta bây giờ trọng yếu nhất chính là đi vào chủ điện, mà không phải tranh đấu, thật muốn đánh, về sau có thể ra ngoài lại nói! Hiện tại đừng tổn thương hòa khí!

Song chưởng dựng thẳng lên, Nhan Thanh thản nhiên nói.

Trận tâm của ta có chút nhiều

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

Thử một chút, Trương Hoằng Thiên phát hiện bình chướng trước mắt cứng rắn như sắt, biết thực lực vị Nhan Thanh này quả thực vượt xa bản thân, nên hừ một tiếng:

- Nhan Thanh Cổ Thánh đã mở miệng, tạm thời không tính toán với ngươi!

Nói xong cổ tay rung lên, trường kiếm treo ở bên hông, lần nữa trở lại trên không Danh Sư đường, khí định thần nhàn, dường như không vì chuyện vừa rồi mà tức giận.

Động như thỏ khôn, tĩnh như xử nữ, vị Hoằng Thiên tiên tổ này, nhất cử nhất động đều ẩn chứa thâm ý.

Dường như cũng biết thực lực của mình không phải đối thủ của Trương Hoằng Thiên, càng không phải đối thủ của Nhan Thanh Cổ Thánh, Bạch tôn giả vung đuôi một cái, mặt mũi lộ vẻ tức giận trở lại trong đám Thánh thú, không dám nói nhiều.

- Chủ điện Khổng miếu xuất hiện, còn không có đi vào, chúng ta liền liều một mất một còn, được không bù mất!

Thấy bọn họ dừng tay, Nhan Thanh Cổ Thánh thu tay về, mỉm cười, lần nữa nhìn lại đám người:

- Trở lại chuyện chính, mọi người đã rõ ràng như thế nào mở ra chủ điện, như vậy danh ngạch tiến vào, phân chia như thế nào, nhất định phải trước thời hạn làm ra!

- Nhan Thanh Cổ Thánh nói như vậy, khẳng định trong lòng có so đo, có ý nghĩ gì, nói thẳng ra là được, nếu như phù hợp, mọi người tự nhiên sẽ đồng ý!

Thấy hắn lần nữa nói sự tình phân phối, Trương Hoằng Thiên nhíu mày nói.

- Không sai, ta quả thực có chút ý nghĩ!

Nhan Thanh Cổ Thánh cười cười:

- Thông qua sáu phân điện, chúng ta hẳn đều biết, coi như chủ điện mở ra, cũng có Khổng sư lưu lại cấm chế, không có truyền thế thiên phù, căn bản không có cách nào tiến vào bên trong!

Mọi người đồng thời gật đầu.

Sáu phân điện Khổng miếu, tất cả đều ra tay thăm dò qua, không có truyền thế thiên phù, hoặc thể chất đặc thù đối ứng, thì không có khả năng tiến vào bên trong, đặc biệt là bọn họ, một khi ra tay, gặp phản phệ càng thêm lợi hại!

Mặc dù Cổ Thánh rất mạnh, nhưng so sánh với Khổng sư lưu lại di tích, còn kém không biết bao xa, căn bản không ở cùng một cấp độ. Vì lẽ đó, đối phương nói không sai, coi như chủ điện mở ra, không có thiên phù, thì không có khả năng tiến vào.

- Sáu đại phân điện, đối ứng sáu đại tử phù, chủ điện đối ứng mẫu phù... một tử phù phân điện, có thể mang mười danh ngạch tiến vào bên trong, mà chủ điện, mẫu phù có thể dẫn dắt mười lăm người đi vào!

Nhan Thanh Cổ Thánh nói.

Việc này sau khi đi vào Khổng miếu, đã hoàn toàn biết, không tính là bí mật gì.

- Bây giờ Mẫu phù ở nơi nào cũng không biết, nếu như không ở trong tay chúng ta, chẳng phải chỉ có thể trơ mắt nhìn, không tiến vào được?

Bạch tôn giả hừ lạnh.

Lúc này tử phù ở trong tay ai, cơ bản đều biết, nhưng mẫu phù đến bây giờ còn chưa xuất hiện qua.

Còn Trương Huyền có thể đi vào mấy cung điện, những người khác vẫn luôn cho rằng, hắn nắm giữ học sinh thể chất đặc thù, là mượn huyết dịch mới thành công.

Hơn nữa người người đều cho rằng mẫu phù chỉ có thể tiến vào chủ điện, cũng không rõ ràng ngay cả phân điện cũng có thể đi vào.

- Ta dám nói như vậy, đương nhiên là bởi vì biết mẫu phù ở đâu!

Nhan Thanh Cổ Thánh nhẹ nhàng cười một tiếng, lông mày nâng lên, trên người mang theo ngạo khí:

- Thực không dám giấu giếm, truyền thế mẫu phù ngay ở trong tay của ta!

Nói xong ngón tay điểm một cái, một tấm bùa chú xuất hiện ở trên không trung, nhẹ nhàng lay động, tản mát ra khí tức cùng uy áp nồng đậm.

- Đây là truyền thế mẫu phù?

- Khí tức thật mạnh!

- So với tử phù mạnh mẽ quá nhiều...

- Nắm giữ cái này, liền có thể đi vào chủ điện?

Quảng trường xôn xao, tất cả mọi người nhìn về phía phù lục trên không, tràn đầy hừng hực.

Nắm giữ phù lục này, chẳng khác nào nắm giữ chài khóa đi vào chủ điện Khổng miếu, khoảng cách Xuân Thu đại điển chỉ kém một bước.

- Đây là...

Mọi người khiếp sợ, chỉ có Trương Huyền nhíu mày, dở khóc dở cười.

Trong tay Nhan Thanh Cổ Thánh cầm truyền thế mẫu phù, chính là lúc trước Nhan Tiết ở Bạch Khê sơn cướp đi... Nói cách khác, là giả a!

- Mạnh như Cổ Thánh, thế mà cũng không nhìn ra là giả?

Trương Huyền tràn đầy nghi ngờ.

Cái tên này so với Trương Hoằng Thiên tiên tổ còn cường đại hơn, phù lục thật giả cũng nhận không ra, gây ra trò cười lớn như vậy?

- Truyền thế mẫu phù, là Khổng sư luyện chế, lúc trước bảy mươi hai Thánh cũng chưa chắc gặp qua, ta lần đầu tiên kém chút nhìn lầm, hắn lại như thế nào có thể phân biệt ra được thật giả...

Nhìn ra hắn lo nghĩ, Lạc Nhược Hi truyền âm tới.

Hiện nay biết thứ này là giả, chỉ có bản thân, Lạc Nhược Hi cùng Ngột Thần.

Đám người Nhan Tiết cũng không rõ ràng, còn tưởng rằng cướp được thật.

Lúc trước thấy thứ này bị cướp đi, Lạc Nhược Hi cũng không nhận ra, tràn đầy lo lắng, chỉ có Trương Huyền suy đoán ra tượng đá đồng tử có vấn đề, mới phát giác nó là mẫu phù chân chính.

- Cũng phải!

Khóe miệng Trương Huyền nâng lên:

- Lần này thú vị, không biết là giả, còn ở nơi này nói điều kiện phân phối, ta ngược lại muốn xem xem, có thể phân phối ra cái gì...

Nếu như thật, đối phương phân phối ngược lại cũng thôi, hiện tại cầm giả, ở đây đắc ý, thật muốn nhìn một chút, một lát nữa kết cuộc như thế nào...

Hơn nữa, để hắn tò mò là, tên này rõ ràng lấy được truyền thế mẫu phù, vì sao còn muốn phân phối danh ngạch cho những người khác. Không phải tự tìm tìm phiền toái ư?

- Truyền thế mẫu phù, là chìa khoá đi vào chủ điện, Chư Tử bách gia chúng ta lấy trước đi một phần ba danh ngạch, tin tưởng không có người sẽ cự tuyệt a!

Thu hồi phù lục, Nhan Thanh Cổ Thánh nhìn về phía mọi người.

- Ta không có ý kiến!

Dục lão quỷ gật đầu.

- Chúng ta cũng không có ý kiến!

Những người khác chần chờ một chút, sau đó biểu thị đồng ý.

Không có mẫu phù, coi như mở ra đại điện, cũng chỉ có thể nhìn, đối phương chỉ lấy một phần ba danh ngạch, cũng chính là năm cái, xem như cực kỳ công bằng.

Thấy mọi người đồng ý, Nhan Thanh thở phào nhẹ nhõm, tiếp tục nói:

- Ta lấy đi năm cái, còn thừa lại mười cái, thế lực bốn phía vì phòng ngừa mâu thuẫn, một thế lực đạt được một cái, xem như công bằng a!

- Ta không có ý kiến!

Bạch tôn giả nói.

Nó không có cái gì, đạt được một danh ngạch là một danh ngạch. Danh Sư đường vô số cường giả liếc mắt nhìn nhau, chần chờ phút chốc, cuối cùng cũng gật đầu, trước lấy một cái lại nói.

- Các ngươi lấy đi năm cái, hiện tại một thế lực phân một cái, còn thừa lại sáu danh ngạch, phân chia như thế nào?

Dục lão quỷ nói.

- Rất đơn giản!

Dường như biết hắn sẽ hỏi thăm như vậy, Nhan Thanh Cổ Thánh cười cười:

- Muốn đi vào chủ điện, đầu tiên phải mở ra, mà muốn mở ra, nhất định phải sử dụng trận tâm của sáu đại thế giới, sáu cái trận tâm, mỗi một cái đều đối ứng một danh ngạch! Trận tâm ở trên tay người nào, người đó liền đạt được một cái, phân phối như vậy, chắc hẳn không có người nói cái gì a!

- Cái này...

- Quả thực rất công bằng!

- Muốn đi vào, nhất định phải mở ra, mà mở ra công lao cũng không nhỏ, người nắm giữ trận tâm quả thực có tư cách cầm tới danh ngạch...

Rất nhiều Cổ Thánh lần nữa gật đầu.

Thảo luận việc này, Đại Thánh đã không có quyền phát biểu gì.

- Một cái trận tâm, cầm một danh ngạch?

Trương Huyền sững sờ, gãi đầu một cái:

- Dường như... trận tâm của ta có chút nhiều a...

Trận tâm

dtv-ebook.com

Trước đó một mực kỳ lạ, vị Nhan Thanh Cổ Thánh này rõ ràng thực lực mạnh nhất, lại có “truyền thế mẫu phù”, vì sao còn muốn phân phối danh ngạch ra, cho thế lực khác cơ hội đạt được Xuân Thu đại điển...

Nghe xong giờ mới hiểu được.

Mặc dù có mẫu phù, không nghĩ biện pháp mở ra chủ điện, đồng dạng chỉ có thể lực bất tòng tâm.

Mà mấu chốt mở ra chủ điện, chính là trận tâm của sáu đại thế giới!

Thứ này, hình như... hắn một người liền nắm bốn cái.

- Xem ra Tiểu Phù Phù cũng không phải vô dụng...

Đồng thời Trương Huyền giật mình.

Trước đó, nghe đám người cha mẹ nói, bởi vì mang theo truyền thế thiên phù, bị trực tiếp truyền tống đến lân cận phân điện, liền rất kỳ quái, Tiểu Phù Phù trong tay, có phải không có tác dụng hay không, làm sao trước tiến vào rừng rậm, giờ phút này mới hiểu được... Trình tự không có bất kỳ sai lầm gì!

Trước tiến vào những thế giới này, mới có thể tìm được trận tâm, đến lúc đó, chủ điện xuất hiện, mới có thể nghĩ biện pháp kích hoạt, tiến vào trong đó.

Nếu không, coi như cầm trong tay mẫu phù, cũng chỉ có thể đứng ở ngoài cửa, không có bất kỳ biện pháp nào.

Giống như trình tự mở khóa, thiếu hụt bất kỳ một bước nào cũng không được.

- Sáu đại thế giới, thực lực Cổ Thánh quá mạnh, cũng không cách nào đi vào, thế giới có thể quán thông, nói rõ trận tâm đều bị lấy đi, nhất định ở trong tay chư vị, chỉ cần lấy ra, liền có thể vì thế lực của mình, đổi lấy một danh ngạch!

Giải thích xong, Nhan Thanh Cổ Thánh cúi đầu nhìn lại.

Bị giới hạn thực lực, bọn họ không đi vào các thế giới, cũng không biết trận tâm bị ai lấy đi.

Bất quá, thế giới quán thông, chủ điện xuất hiện... Nói rõ trận tâm đã thoát khỏi thế giới vốn có, khẳng định ngay ở trong tay mọi người ở đây.

Nguyên nhân chính là không cách nào xác nhận, mới triệu tập người lại, công khai phân phối danh ngạch.

Nếu không, khẳng định đã sớm thầm kín giao dịch.

- Ta tới trước đi!

Thấy không người có động tĩnh, Nhan Thanh Cổ Thánh cười một tiếng, ngón tay điểm một cái, một quyển sách xuất hiện, nhẹ nhàng bắn ra.

Ô ô ô!

Thư tịch lập tức bay về phía chủ điện trước mắt, vừa vặn khảm nạm ở trong một lỗ khảm, tản mát ra quang mang nhàn nhạt.

Trương Huyền nhìn lại, quả nhiên thấy hai bên cửa, đều có ba lỗ khảm, hai bên cộng lại, đối ứng trận tâm của sáu đại thế giới.

- Đây là trận tâm của Khuê Văn các đối ứng Hải Thư thế giới, bị Chư Tử bách gia chúng ta đạt được, vì lẽ đó, Chư Tử bách gia, lần nữa được một danh ngạch!

Nhan Thanh Cổ Thánh nói.

Nắm giữ mẫu phù đạt được năm cái, chia đều một cái, hiện tại lại lấy được một cái, mười lăm danh ngạch, đã cầm tiếp cận một nửa, nói cách khác, bất luận đằng sau phân chia như thế nào, bọn họ đều là người thắng lớn nhất, không cần tiếp tục lo lắng.

- Đạt được trận tâm, xin lấy ra đi, yên tâm, có Cổ Thánh của bốn đại thế lực ở đây, không có người sẽ đoạt danh ngạch cùng tài sản thuộc về ngươi, nếu như cảm thấy tu vi không đủ, không muốn danh ngạch, có thể hối đoái vật tư, chỉ cần có thể làm được, Chư Tử bách gia ta việc nghĩa chẳng từ!

Trận tâm của mình khảm nạm vào đại môn, Nhan Thanh Cổ Thánh tiếp tục nói.

- Cái này...

- Trận tâm ở trong tay ai?

- Sớm biết liền nghĩ biện pháp tìm trận tâm, như vậy chí ít có thể vì mình tranh thủ một danh ngạch...

- Ai có thể nghĩ tới những thứ này...

...

Phía dưới nghị luận ầm ĩ.

Tất cả mọi người hai mặt nhìn nhau, muốn biết trận tâm ở nơi nào, bị ai lấy đi.

- Thế nào, còn lo lắng? Chúng ta nhiều Cổ Thánh như vậy, có thể lấy tính mạng đảm bảo, trận tâm của ngươi, chỉ dùng để mở Khổng miếu, một khi thành công, vật quy nguyên chủ, chắc chắn sẽ không tham ô!

Thấy vẫn không có người động, Nhan Thanh Cổ Thánh tiếp tục nói.

Nếu nắm giữ trận tâm khác, sớm đã kích hoạt chủ điện lên, căn bản sẽ không tiêu phí thời gian lâu như vậy.

- Ta biết trận tâm của thế giới rừng rậm cùng sa mạc ở trên tay người nào...

Đột nhiên, trong Dị Linh tộc, một thanh âm âm trầm vang lên.

Chính là Dục lão quỷ.

- Ở đâu?

Nhan Thanh Cổ Thánh vội vàng nhìn tới.

Tìm không thấy trận tâm, liền vĩnh viễn không cách nào mở ra chủ điện, cục diện trước mắt một mực khó giải.

- Ở trong tay người Trương gia thuần phục hậu bối của Bạch tôn giả!

Dục lão quỷ hừ lạnh một tiếng.

- Hắn?

Nhan Thanh cùng rất nhiều Cổ Thánh đồng thời tập trung đến trên người Trương Huyền.

- Cái này...

Bị tất cả mọi người chú ý, Trương Huyền xấu hổ.

- Vị tiểu hữu này, trận tâm của thế giới rừng rậm cùng thế giới sa mạc, thật đều ở trong tay ngươi?

Nhan Thanh Cổ Thánh nói.

- Hắn là vậy, chỉ bất quá... Hai thứ này đều là vật sống, làm sao có thể khảm nạm lên cửa chính...

Trương Huyền vò đầu.

Thế giới rừng rậm, là năm đại vương giả, thế giới sa mạc, là rễ cây... Hai loại đều là sống, làm sao khảm a?

- Là vật sống không sao, chỉ cần lấy ra, tới gần chủ điện, tự nhiên sẽ tiến vào bên trong!

Nhan Thanh Cổ Thánh nói.

- Được rồi!

Trương Huyền dừng lại một chút, cổ tay khẽ đảo, năm vương giả xuất hiện ở trước mặt mọi người, hướng về phía trước đẩy một cái.

Hô!

Năm đại vương giả quả nhiên giống như nhận lấy cái gì thu hút, thân hình không ngừng thu nhỏ, còn chưa tới trước chủ điện, liền biến thành một vòng tròn âm dương tương dung, răng rắc một cái, khảm nạm ở trong lỗ khảm, đồng dạng tản mát ra ánh sáng.

- Cái này...

Không nghĩ tới, năm đại Thánh thú vậy mà biến thành âm dương ngư, Trương Huyền nhịn không được sững sờ.

- Ngươi nắm giữ trận tâm của thế giới rừng rậm, vì bên Danh Sư đường kiếm một danh ngạch, trận tâm thế giới sa mạc, nếu như cũng ở trong tay ngươi, vậy nhanh lấy ra đi!

Thấy quả nhiên là trận tâm, Nhan Thanh Cổ Thánh thở phào nhẹ nhõm, tiếp tục nói.

Trương Huyền gật đầu.

Cổ tay khẽ đảo, lòng bàn tay nhiều ra một cái rễ cây, lần nữa run lên.

Giống như rất nhiều Thánh thú, cũng khảm vào trong lỗ khảm, liên tục ba cái trận tâm bị để vào, bốn phía quang mang đại thịnh, chủ điện Khổng miếu trước mắt, tựa như lúc nào cũng sẽ mở ra.

- Quá tốt rồi...

Nắm đấm xiết chặt, Nhan Thanh Cổ Thánh tràn đầy kích động lần nữa nhìn quanh:

- Còn lại còn có thế giới khí độc, thế giới thạch lâm cùng thế giới băng tuyết, còn xin bằng hữu đạt được cầm tới, mở ra chủ điện!

Thanh âm vang vọng bốn phía, sau một lúc lâu, vẫn không người có động tĩnh, hình như trận tâm của ba thế giới này hư không tiêu thất vậy.

- Chẳng lẽ người đạt được ba trận tâm này, không đi tới nơi đây? Lại hoặc là, ba trận tâm không có bị người đạt được?

- Điều đó không có khả năng, không chiếm được trận tâm, sáu đại thế giới không có khả năng liên thông...

...

Thấy không có người đi ra, tất cả Cổ Thánh lần nữa nhíu mày.

- Bằng hữu đạt được trận tâm, không cần lo lắng, Nhan Thanh ta lấy danh dự của Chư Tử bách gia bảo đảm, chắc chắn sẽ không có người ra tay với các ngươi, nếu không, chính là đối nghịch Chư Tử bách gia, ta là cái thứ nhất sẽ không tha thứ!

Thấy vẫn không có người đi ra, Nhan Thanh Cổ Thánh cho rằng người đạt được trận tâm sợ gặp phải trả thù, liền nói.

Hô đôi câu vẫn không có người, đang cảm giác kỳ lạ, chỉ thấy Trương Huyền đi tới trước chủ điện, đột nhiên rụt rè giơ tay lên:

- Hình như trận tâm thế giới khí độc, thế giới băng tuyết, cũng đều ở chỗ ta!

- Đều ở chỗ ngươi? Ngươi một người đạt được bốn trận tâm?

Bốn phía lặng ngắt như tờ.

Vào chủ điện

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

Ở đây không ít người, đều từng tiến vào sáu đại thế giới, không có phương hướng, thần thức cũng lan ra không xa, tìm không thấy chỗ xác thực, có thể được một trận tâm, liền xem như may mắn, vị trước mắt này, vậy mà đạt được bốn cái...

Có cần khoa trương như vậy hay không?

Trên không, Trương Hoằng Thiên cùng Dương sư cũng đồng thời há to miệng, kém chút rơi xuống.

Loại tình huống này, là bọn họ đều không nghĩ tới.

- Đều ở trong tay ngươi?

Da mặt Nhan Thanh Cổ Thánh run lên.

Cường giả Chư Tử bách gia bọn họ, hao tốn vô số tâm huyết mới được một cái, tên này ngược lại tốt, một người lấy được bốn cái...

Còn để cho người ta sống hay không?

Bất quá như vậy cũng tốt, có thể nhanh mở ra chủ điện.

- Ừm!

Trương Huyền gật đầu, lại không có giấu diếm, cổ tay rung lên, Hàn Băng Tinh Thạch cùng cá chép bay ra, nhẹ nhàng vụt qua, rơi vào trên vách tường đại môn, trong nháy mắt ánh sáng càng hơn.

- Ngươi một người vì Danh Sư đường, kiếm lấy bốn danh ngạch...

Thấy hắn quả nhiên có bốn trận tâm, Nhan Thanh Cổ Thánh cười khổ một tiếng, lần nữa nhìn quanh:

- Còn thừa lại trận tâm của thế giới thạch lâm, không biết ở trong tay ai!

Đồng dạng không có người động đậy.

- Thế giới này, đâu đâu cũng có đá, ghi lại công pháp và võ kỹ, hắn không có trận tâm a!

- Đúng vậy, thế giới này, ta ở bên trong đợi mấy canhgiờ, căn bản không có cái gọi là trận tâm!

- Trận tâm đến cùng là cái gì, mong báo cho...

...

Một hồi xôn xao, mọi người nhìn về phía Nhan Thanh Cổ Thánh ở trên không.

Trương Huyền cũng nghi ngờ.

Mọi người nói đúng là hắn kỳ quái.

Thế giới thạch lâm, hắn đi vào qua, chỉ cần tìm được trình tự công pháp liền có thể đi vào phân điện, dựa theo tình huống bình thường, là không có trận tâm, lại làm sao lấy ra, khảm nạm đến lỗ khảm?

- Thế giới thạch lâm quả thực không có trận tâm, bất quá... công pháp có thể đi vào Thánh Tích điện, hơn nữa lấy Thánh Tích Thạch đi, chính là trận tâm!

Tựa hồ đối với Thánh Tích điện biết cực kỳ kỹ càng, Nhan Thanh Cổ Thánh nói.

- Công pháp chính là trận tâm?

Trương Huyền ngẩn ngơ.

Trước đó còn nghĩ, hắn đạt được trận tâm của bốn đại thế giới, có chút xấu hổ, hiện tại mới phát hiện... Không phải bốn cái, là năm cái!

Thật sự là ngượng ngùng ah!

- Không sai! Chỉ cần tu luyện công pháp, khắc ở trong lỗ khảm cuối cùng, chủ điện liền có thể thuận lợi mở ra... bằng hữu đi vào thế giới thạch lâm, trận tâm đến cùng ở trong tay ai, còn xin đi ra...

Nhan Thanh Cổ Thánh gật đầu, đang muốn nói tiếp, Trương Huyền cách đó không xa lần nữa giơ tay lên.

- Làm sao vậy?

Trong lòng toát ra một linh cảm không lành.

- Khụ khụ... Cái trận tâm này cũng ở chỗ ta...

Trương Huyền xấu hổ cười một tiếng, tràn đầy ngượng ngùng.

- ...

Nhan Thanh Cổ Thánh.

- ...

Trương Hoằng Thiên.

- ...

Những người khác.

Ngươi ngượng ngùng cái lông a!

Ngượng ngùng là chúng ta có được hay không?

Bốn đại thế lực, mấy ngàn người, chỉ lấy được một trận tâm, một mình ngươi, đạt được năm cái...

Tất cả mọi người cảm thấy trong nháy mắt muốn chết.

Xấu hổ xong, Trương Huyền lần nữa đi tới trước cửa chủ điện, ngón tay điểm một cái, một bộ pháp quyết bị khắc vào lỗ khảm.

Ông!

Quang mang lóe lên, toàn bộ chủ điện không ngừng lay động, ngay sau đó đám người liền thấy đại môn kẹt kẹt, chậm chạp mở ra.

Ngay sau đó, một khí tức tuyên cổ bừng lên, để lộ ra vài vạn năm tang thương.

- Hiện tại danh ngạch đã xác định, chư vị, mau chóng lựa chọn tu luyện giả, đi vào chủ điện!

Thấy chủ điện rốt cục mở ra, Nhan Thanh đè xuống buồn bực trong lòng, lần nữa nói.

Danh ngạch đã phân phối ra, Chư Tử bách gia bảy cái; Danh Sư đường cùng rất nhiều gia tộc sáu cái; Dị Linh tộc một cái; Thánh Thú tộc một cái.

Đây là quy củ trước đó liền quyết định, coi như Dị Linh cùng Thánh Thú không phục, cũng không có biện pháp gì.

Lại nói, có thể đạt được Xuân Thu đại điển hay không, nhìn chính là cơ duyên, cũng không phải càng nhiều người càng tốt.

Rất nhanh, Chư Tử bách gia cùng Dị Linh tộc, Thánh Thú liền phái nhân tuyển tiến vào đi ra.

Bất luận đi vào phân điện hay chủ điện, tuổi tác không thể vượt qua năm mươi, hơn nữa tu vi không thể đạt tới Cổ Thánh.

Làm được điểm này, đương nhiên là thực lực càng cao, cơ hội càng nhiều, vì lẽ đó, tuyển chọn cũng không có khó khăn quá lớn.

- Bên chúng ta làm sao tuyển?

Một vị Cổ Thánh của Danh Sư đường nhìn lại.

Tất cả danh ngạch, hầu như đều là Trương Huyền một người đạt được, phân chia như thế nào, tự nhiên phải nghe theo ý kiến của hắn.

- Ta, Nhược Hi, Triệu Nhã, Ngụy Như Yên, Viên Đào... Thất Thất cũng muốn đi vào, vậy thì sáu cái!

Trương Huyền tính toán một chút.

- ...

Cổ Thánh lung lay:

- Làm sao cũng cho Danh Sư đường ta hai cái chứ!

Tuy công lao đều là của ngươi, nhưng cũng không thể lấy hết danh ngạch a!

- Yên tâm, cho các ngươi hai danh ngạch, đúng, Trịnh Dương, Vương Dĩnh, Lộ Xung cũng tới? Bọn họ người ở nơi nào? Lưu lại cho bọn họ ba cái...

Trương Huyền tiếp tục nói.

Thịnh hội như vậy, đám người Trịnh Dương, Vương Dĩnh, Lộ Xung khẳng định cũng tới, chỉ bất quá người ở đây quá nhiều, ba người hắn cũng có cơ duyên nào đó, một mực không gặp được mà thôi.

Thấy hắn tính toán như vậy, Dương sư nhịn không được:

- Chúng ta chỉ có sáu cái danh ngạch...

Một hơi điểm ra hơn mười, căn bản phân phối không đến ah!

- Sáu cái? Chờ một lát cũng không phải là sáu cái rồi...

Trương Huyền mỉm cười, bàn giao đám người Triệu Nhã:

- Các ngươi đi tìm đám người Trịnh Dương, xem ở nơi nào, mau chóng tìm về!

- Vâng!

Đám người Triệu Nhã vội vàng đưa tin.

Hiện tại rất nhiều thế giới đã có thể đưa tin, chỉ cần không phải ở trong di tích đặc thù nào đó, tìm ra hắn cực kỳ đơn giản.

- Nhân viên xác định, hiện tại liền tiến vào chủ điện!

Nhan Thanh Cổ Thánh hét lớn một tiếng, bàn tay điểm một cái, “Truyền thế mẫu phù” xuất hiện lần nữa, Chư Tử bách gia chọn lựa ra cao thủ trẻ tuổi, toàn bộ bao phủ ở bên trong.

Nhan Tiết bất ngờ cũng ở trong đó.

- Đi qua đi!

Dị Linh tộc cùng Thánh Thú riêng phần mình chỉ có một danh ngạch, tuy buồn bực, nhưng vẫn bay tới.

- Chư vị, nhanh một chút đi!

Thấy đám người Trương Huyền còn dây dưa, không có chọn lựa người thích hợp, Nhan Tiết sầm mặt lại nói.

- Không vội, các ngươi vào trước, chúng ta sau đó liền vào!

Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng.

- Vào trước? Hừ, chúng ta đi vào, các ngươi liền không còn cơ hội...

Thấy tên này nói như vậy, Nhan Tiết sửng sốt một chút, lông mày nhíu một cái.

Có phải đầu óc có vấn hay không đề?

Truyền thế mẫu phù, một lần chỉ có thể mang mười lăm người đi vào, số lượng là hạn ngạch, chờ sau khi bọn họ tiến vào, còn làm sao đi vào?

- Các ngươi đi qua trước, ta bảo đảm ở trước khi các ngươi đi vào chủ điện, liền chọn xong người, tới cùng một chỗ...

Trương Huyền nói.

- Vậy tốt...

Thấy tên này còn dây dưa, Nhan Tiết chẳng muốn nói nhảm, mang theo đám người thẳng tắp bay về phía chủ điện.

Phần phật!

Đi tới trước mặt phong ấn chủ điện.

“Truyền thế mẫu phù” tản ra quang mang ôn nhuận chiếu rọi toàn thân, bao phủ tất cả mọi người ở bên trong.

- Không đợi, vào!

Thấy đối phương còn không phái người tới, Nhan Tiết nhịn không được nữa, đi đầu lao vào trong.

Lạch cạch! Lạch cạch! Lạch cạch!

Một cỗ lực lượng mênh mông bỗng nhiên càn quét, đám người còn không có đi vào, liền kích hoạt lên phong ấn công kích, chỉ thoáng cái, bị

chấn bay ngược ra, từng cái ngã xuống đất, máu tươi phun mạnh.

Mẫu phù cũng ở chỗ ta

dtv-ebook.com

- Chuyện gì xảy ra?

Tất cả mọi người sửng sốt, Nhan Thanh Cổ Thánh cũng nhíu mày, vội vàng đi tới trước mặt.

Đây đều là thiên tài đứng đầu nhất của Chư Tử bách gia, làm sao còn không có đi vào, liền bị kích thương?

Hơn nữa giống như xông vào cung điện gặp phải phản phệ vậy?

Chủ điện mở ra, tay cầm truyền thế mẫu phù... Tất cả điều kiện đều thỏa mãn ah!

Trong lòng nghi ngờ, cong ngón tay búng một cái, mấy viên đan dược bay đi.

Đám người Chư Tử bách gia dùng qua, lúc này mới cảm thấy khôi phục một chút.

Phong ấn bên ngoài Khổng miếu, có thể chặn lại Cổ Thánh, đủ thấy mạnh mẽ, nếu không phải Khổng sư không nguyện ý sát sinh, chỉ sợ hiện tại đã không còn mạng.

Cổ Thánh cũng khó mà may mắn thoát khỏi!

Nếu như không có loại lực uy hiếp này, đám người đã sớm liên thủ loại bỏ phong ấn, căn bản không cần đứng ở chỗ này nói nhảm như vậy.

Danh Sư đường, Chư Tử bách gia chú ý quy củ, nhưng Dị Linh tộc, Thánh Thú không có tuân thủ ước định như vậy.

- Tại sao lại gặp phải công kích?

Thấy mấy người khôi phục, nhìn về phía Nhan Tiết, Nhan Thanh Cổ Thánh cau mày.

Thân là người trong cuộc, nhất định biết xảy ra chuyện gì.

- Bẩm báo lão tổ, dường như... truyền thế mẫu phù này không cách nào ngăn cản phong ấn!

Nhan Tiết chần chờ một chút nói.

Trước đó, hắn từng tiến vào Hạnh Đàn, huyết mạch Viên Đào có thể ung dung đi vào, mà không đến mức gặp phải công kích, mang đến cho hắn cảm giác, giống như truyền thế mẫu phù không có một chút tác dụng nào.

- Không cách nào ngăn cản?

Nhan Thanh Cổ Thánh nhướng mày, lăng không trảo một cái, mẫu phù ở trên đầu đám người liền xuất hiện ở đầu ngón tay, nhẹ nhàng bóp một cái.

Rầm!

Phù lục ở dưới lực lượng của hắn gia trì, trong nháy mắt hóa thành đầy sao, tựa như giấy thiêu đốt, hóa thành mảnh vỡ, biến mất ở trước mắt.

- Cái này... Là giả?

Nhan Thanh Cổ Thánh nhíu mày, vẻ mặt trở nên trắng bệch.

Giờ phút này, ngu nữa cũng rõ ràng, cái truyền thế mẫu phù này là giả.

Nếu không, Khổng sư chuyên môn luyện chế bảo vật, làm sao có thể vô dụng như thế?

Náo loạn hồi lâu, vậy mà là giả...

Hắn chỉ cảm thấy khuôn mặt bị người quất mấy bàn tay, đau rát.

Đường đường Chư Tử bách gia, làm ra Ô Long như vậy lớn, thật không biết như thế nào cho phải.

- Ngươi xác định đây là phù lục lấy được ở Danh Sư đại lục, Bạch Khê sơn?

Hắn nhịn không được nữa, nhìn về phía Nhan Tiết, trong thanh âm mang theo tức giận.

Thứ này chính là hắn tìm đến, nếu thật là Nhiễm Cầu Cổ Thánh lưu lại di tích, làm sao lại giả?

- Chính xác trăm phần trăm...

Nhan Tiết gật đầu, nói phân nửa, nhịn không được sững sờ:

- Lúc ấy chính là vị Trương Huyền kia cùng chúng ta chung một chỗ cướp đoạt, sau khi ta được, sợ xuất hiện chuyện ngoài ý muốn, liền trực tiếp rời đi...

- Hắn cướp với ngươi?

Nhan Thanh Cổ Thánh lần nữa nhìn về phía Trương Huyền.

Tên này có thể lấy ra năm trận tâm, đã kinh thế hãi tục, chẳng lẽ, Nhan Tiết đạt được mẫu phù giả, cũng liên quan đến hắn?

Truyền thế mẫu phù ở Bạch Khê sơn, đây là tin tức tiên tổ lưu lại, tuyệt sẽ không sai, bọn họ lấy được giả, chẳng lẽ thật ở trong tay gia hỏa kia!

Thật muốn như vậy, liền hố...

- Trương sư, ngươi có biết đây là chuyện gì không?

Nhan Thanh Cổ Thánh kìm nén không được, mở miệng hỏi.

- Cái này... Hắn nói không sai, lúc ấy chúng ta đều ở trong Bạch Khê sơn, khi đó Nhan Tiết huynh nhìn thấy một cái phù lục giả, giành lấy liền đi, ngăn như thế nào cũng ngăn không được, chỉ có thể bất đắc dĩ cầm đi phù lục thật...

Trương Huyền một mặt tiếc hận.

Khẳng định là phải đi vào chủ điện, phủ nhận cũng không có ý nghĩa gì.

- Ngươi... Phốc!

Nghe nói như thế, Nhan Tiết kém chút tức chết, thương thế áp chế không nổi, phun ra một ngụm máu tươi.

Nhìn thấy phù lục giả, tranh giành liền đi...

Lúc đó ngươi cướp còn lợi hại hơn ta có được hay không?

Nếu không phải trốn nhanh, làm không cẩn thận đã bị ngươi cướp đi...

Làm sao qua hồi lâu, liền nói ta giống như não tàn...

Mấu chốt nhất là, cầm phù lục thật, còn nói như vậy... Thân là Danh Sư, thật có thể hèn như vậy ư?

- Ngươi ý tứ, phù lục thật ở trong tay ngươi?

Nhan Thanh Cổ Thánh cũng cảm thấy ngực đau nhức, cắn răng nói.

- Không sai, ở chỗ ta!

Trương Huyền gật đầu:

- Dựa theo quy định vừa rồi, nắm giữ mẫu phù, có thể phân một phần ba danh ngạch, cũng chính là năm cái, sau đó một cái trận tâm thêm một cái, bốn đại thế lực mỗi người chia một cái... Nói cách khác, bên ta tổng vì mười một danh ngạch, hắn không sai a!

- ...

Thân thể Nhan Thanh Cổ Thánh run rẩy, dường như có máu tươi sắp phun ra.

Sở dĩ hắn định như vậy, thậm chí lấy thực lực đè ép, là bởi vì tay cầm mẫu phù, có thể đạt được tiếp cận một nửa danh ngạch, hiện tại... Mẫu phù là giả, thật ở trong tay đối phương, danh ngạch nghịch chuyển, bên hắn chỉ có hai cái...

Cảm giác làm áo cưới cho người khác quanh quẩn trong lòng...

Buồn bực mãnh liệt để hắn sắp nổ.

Biết rất rõ ràng đây là giả, vừa rồi không nói, là tính toán nhìn hắn trò cười a...

Bất quá, coi như trước đó nói thật, hắn khẳng định cũng không tin!

Dù sao cái phù lục này làm quá tinh diệu, thần thức, mắt thường, bất luận từ phương diện nào quan sát, đều không có bất kỳ thiếu hụt.

Chỉ có lực lượng chân chính xung kích, mới có thể phát hiện, không đỡ nổi một đòn!

- Trước đó đã ước định cẩn thận, đương nhiên sẽ không sửa đổi!

Nhan Thanh Cổ Thánh tức giận có chút phát điên, nhưng vẫn gật đầu.

Hai cái danh ngạch cũng được.

Muốn nói hiểu rõ Xuân Thu đại điển, Danh Sư đại lục, Dị Linh tộc và Thánh Thú, đều kém xa Chư Tử bách gia bọn hắn, chỉ cần có thể đi vào, đạt được đồ vật, có hi vọng nhất tuyệt đối là bọn họ, mà không phải người khác!

Nguyên nhân chính là có dựa dẫm này, mới dám phân phối danh ngạch cho những người khác, nếu không lấy nắm giữ mẫu phù làm uy hiếp,

khẳng định thu hoạch được càng nhiều.

- Vậy là tốt rồi, các ngươi chờ, ta an bài tốt nhân viên, sẽ mang mọi người đi vào chung...

Thấy hắn không phủ nhận, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, gật gật đầu.

- Cái này...

Rất nhiều Cổ Thánh của Danh Sư đường, hiển nhiên cũng không nghĩ tới sẽ có nghịch chuyển như vậy, từng cái liếc mắt nhìn nhau, lần nữa nhìn về phía Trương Huyền, tràn ngập tò mò.

Danh Sư tuổi trẻ kia, một người đạt được năm trận tâm không nói, ngay cả truyền thế mẫu phù cũng lấy đến trong tay, để Chư Tử bách gia ngậm bồ hòn, lúc nào Danh Sư đường toát ra một vị thiên tài như vậy?

- Một lần đạt được nhiều danh ngạch như vậy, cẩn thận bọn họ giở trò lừa bịp...

Dương sư lộ ra vẻ lo lắng.

Tuy nói đám người Nhan Thanh Cổ Thánh là truyền nhân của Chư Tử bách gia, không có khả năng ở trước Khổng miếu làm ra sự tình lật lọng, nhưng liên lụy đến Xuân Thu đại điển, liền không nói được rồi.

Huống chi còn có Dị Linh tộc, Thánh Thú vây ở bốn phía.

- Bọn họ tạm thời hẳn sẽ không động thủ... nhưng đi vào chủ điện, phân điện đều chỉ là Bất Hủ cảnh, coi như đạt được Xuân Thu đại điển, cũng không cách nào luyện hóa!

Biết hắn lo lắng cái gì, Trương Hoằng Thiên hừ một tiếng:

- Đến lúc đó, khẳng định sẽ lấy bảo vật ra, chỉ cần rời chủ điện, tranh đoạt mới gọi chân chính bắt đầu! Bởi vậy danh ngạch, nói dễ nghe, trên

thực tế chỉ là chiếm cứ đại nghĩa mà thôi. Xuân Thu đại điển cuối cùng rơi vào trong tay ai, nhìn còn là thực lực của Cổ Thánh!

Đấu giá danh ngạch

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

- Cũng phải...

Cổ Thánh khác lặng im.

Trương Hoằng Thiên nói trần trụi, nhưng quả thực là sự thật.

Cái quy củ gì, cái ước định gì, trò đùa trẻ con mà thôi, liên lụy đến Xuân Thu đại điển, ai còn có thể quản đến nhiều như vậy?

Dị Linh tộc, Thánh Thú, chỉ có một danh ngạch, cũng không có quá nhiều tranh luận, chẳng lẽ thật cho rằng từ bỏ món bảo vật này?

Chỉ cần có người đi vào, chẳng khác nào biết tình huống bên trong, đến lúc đó Xuân Thu đại điển ở trong tay ai, quá rõ ràng, một khi rời cung điện, Cổ Thánh thủ hộ bên ngoài sẽ ra tay!

Khi đó, đã không phải Bất Hủ cảnh có thể nhúng tay, kết quả sau cùng, vẫn là phải dựa vào Cổ Thánh mới có thể nói chuyện!

- Trước phân phối danh ngạch đi!

Những lời này, sợ gây nên hoảng loạn, nên các Cổ Thánh chỉ truyền âm.

- Những danh ngạch này, đều là Trương Huyền đạt được, phân chia như thế nào, chúng ta đều tôn trọng quyết định của hắn!

- Ừm!

Mọi người đồng thời gật đầu.

Thân là Cổ Thánh, đối với những danh ngạch này, không làm ra một chút cống hiến, thật không tiện cưỡng cầu.

...

- Lão sư, đám người Trịnh Dương tạm thời liên lạc không được, có điều gặp qua bằng hữu của bọn hắn đưa tin, dường như đều được một loại cơ duyên nào đó, ở trong các tiểu thế giới, không cách nào rời đi, khả năng không có cơ hội đi vào chủ điện!

Không đi quản Cổ Thánh thảo luận như thế nào, bên Trương Huyền, Triệu Nhã đi tới trước mặt.

Vừa rồi đã đưa tin hỏi qua, thân là Băng Nguyên cung cung chủ, coi như không liên lạc được đám người Trịnh Dương, cũng sẽ có phương pháp nghe tin tức.

Dù sao mấy sư đệ, sư muội của nàng, sớm đã không phải nhân vật bừa bãi vô danh, mà đều là một phương đại lão.

- Tới không được?

Trương Huyền nhíu mày, sau đó khoát tay áo:

- Thôi được, có cơ duyên mà nói, cũng không có khả năng thiếu bọn họ, đi vào hay không vào, đều không quan trọng...

Giống như Bồ Đề quả, Viên Đào chưa đi vào Tẩm điện, nhưng có loại cơ duyên tấn thăng tâm cảnh này, vẫn sẽ cho hắn.

Vì lẽ đó, các đệ tử có cơ hội đi vào hay không không sao cả, chỉ cần mình đạt được, khẳng định sẽ có phần của bọn hắn.

- Lão sư, ta cũng không vào, cơ thể ta đã đạt tới Cổ Thánh, vừa rồi lặng lẽ thăm dò một chút, cho dù có mẫu phù bao phủ, cũng sẽ bị phong ấn bài xích...

Viên Đào đi tới trước mặt.

- Cái này...

Trương Huyền cau mày.

Người học sinh này, tuy không thành công xung kích Cổ Thánh, nhưng thực sự là thân thể Cổ Thánh, nắm giữ năng lực nửa bước Cổ Thánh, không cách nào đi vào, không gì đáng trách.

- Ta, Lạc Nhược Hi, Triệu Nhã, Ngụy Như Yên, Lạc Thất Thất... Lại thêm hai vị của Danh Sư đường, hiện nay là bảy cái...

Trong lòng Trương Huyền tính toán:

- Tính như vậy, còn có bốn danh ngạch...

Xoa xoa mi tâm, liếc mắt nhìn đám người Danh Sư đường, ngay sau đó lắc đầu.

Không phải xem thường những thiên tài kia, mà là cho bọn hắn danh ngạch, tác dụng không lớn, cho nhiều hơn nữa cũng là lãng phí.

- Thế nào? Đã xác định nhân tuyển chưa?

Thấy hắn trầm tư hồi lâu, người còn không có chọn lựa ra, Nhan Thanh Cổ Thánh nhíu mày hỏi.

- Đã chọn được... Bất quá, nhiều danh ngạch như vậy, ta cảm thấy chúng ta lấy hết cũng lãng phí, hiện tại lấy ra bốn danh ngạch đấu giá! Các ngươi có thể mua sắm, người trả giá cao thì được, như thế nào?

Trương Huyền cười cười, ngẩng đầu.

- Đấu giá danh ngạch?

- Cái tên này không điên chứ? Tất cả mọi người cướp đoạt, hắn ngại nhiều?

- Thật hay giả?

Bốn phía xôn xao.

Tất cả mọi người bối rối.

Không chỉ Cổ Thánh của tam đại thế lực, ngay cả bên Danh Sư đường, đám người Trương Hoằng Thiên, cũng từng cái trước mắt choáng váng.

Bọn họ thật vất vả có nhiều danh ngạch như vậy, cơ hội tốt như vậy, đấu giá...

Làm như vậy, thật được không?

- Hắn làm như vậy...

Một Cổ Thánh nhịn không được nữa, muốn mở miệng khuyên can.

- Sư huynh làm như vậy, khẳng định có tính toán của mình...

Dương sư mở miệng:

- Chúng ta tin tưởng hắn liền tốt!

- Sư huynh?

Mấy vị Cổ Thánh đồng loạt nhìn qua.

Vị Dương Huyền này, trước khi bọn họ thanh tỉnh chỉ thấy qua, là nhân vật thiên phú nhất gần mấy trăm năm qua, hiện tại càng tấn cấp đến Cổ Thánh, xưng tiểu gia hỏa Kim Thân cảnh là sư huynh...

- Đúng vậy...

Dương sư gật đầu, dùng ý niệm ngăn cách bốn phía, truyền âm qua:

- Thực không dám giấu giếm, thân phận của hắn có chút đặc thù! Có thể trở thành sư đệ của hắn, dù ta là Cổ Thánh, cũng là cực kỳ vinh hạnh! Bất quá chuyện này, tạm thời vẫn chưa thể nói tỉ mỉ, sự tình Khổng miếu kết thúc, ta sẽ kỹ càng báo cáo các vị tiền bối!

- Đặc thù?

Mấy vị Cổ Thánh tràn đầy kỳ lạ.

Đến cùng loại đặc thù nào, có thể để cho Cổ Thánh cũng cảm thấy vinh hạnh?

Bất quá, thấy đối phương hiện tại không muốn nói, đành phải đè lòng hiếu kỳ, lựa chọn tin tưởng Dương Huyền, không nói chuyện.

- Ngươi muốn đấu giá?

Lúc này, đám người Nhan Thanh Cổ Thánh từ trong rung động khôi phục lại.

- Không sai, danh ngạch quá nhiều, đối với chúng ta mà nói, cũng không phải chuyện gì tốt, như vậy rất dễ dàng gây nên những người khác ghen tỵ và phẫn hận. Vì lẽ đó, ta tính toán lấy ra bốn cái đấu giá, các ngươi chỉ cần ai trả ra giá cao, liền có thể đạt được!

Trương Huyền cười cười.

- Ra giá đi!

- Danh ngạch, Thánh Thú nhất tộc chúng ta tình thế bắt buộc!

Nghe được có thể đấu giá, Cổ Thánh của tam đại thế lực đều nhìn nhau, riêng phần mình gật đầu.

Mặc dù sau cùng tranh đoạt ở trong tay bọn họ, nhưng đi vào nhiều một người liền nhiều một phần bảo hiểm.

Ngộ nhỡ Xuân Thu đại điển thật bị hậu nhân của bọn họ đạt được, vừa ra liền có thể xoay người chạy trốn.

Đạt tới Cổ Thánh, muốn đánh giết đối phương rất khó, nhưng chạy trốn, rất dễ dàng liền có thể làm được.

Vì lẽ đó, hậu bối tiến vào càng nhiều, cơ hội càng lớn, điểm ấy không thể nghi ngờ.

- Hiện tại ta đấu giá cái danh ngạch thứ nhất, giá trị... 20, 30, a, 50 giọt Cổ Thánh huyết...

Trương Huyền xòe bàn tay ra nói.

Đại Thánh chí bảo, đối với hắn mà nói, hiệu quả không lớn, Cổ Thánh chí bảo, đối phương cũng không có mấy món, có thể lấy ra hay không còn không biết, huống chi, coi như cho hắn, thực lực bây giờ cũng không có cách nào luyện hóa.

Yêu Dị Huyền Đao, là bởi vì thời điểm luyện hóa, chỉ là nửa bước Cổ Thánh, mới có thể hoàn toàn thần phục.

Chân chính đạt tới loại tu vi này, từng cái kiêu căng khó thuần, năng lực của hắn mạnh hơn, cũng không cách nào thành công.

Vì lẽ đó, muốn những thứ chỉ đẹp mà không dùng được kia, còn không bằng muốn chút Cổ Thánh huyết đối với hắn tác dụng lớn nhất!

Về sau xung kích Cổ Thánh, cũng có tác dụng rất lớn.

- Trương Huyền, Cổ Thánh huyết chỉ là cách gọi chung, cũng chia đẳng cấp, đẳng cấp càng cao, giá trị càng lớn...

Trương Huyền chưa nói xong, một cái truyền âm vang lên bên tai.

Là lão tổ Trương Hoằng Thiên.

- Cổ Thánh huyết cũng phân đẳng cấp?

Trương Huyền sững sờ.

Hắn cách Cổ Thánh còn kém không biết bao xa, cũng không biết những thứ này.

- Không sai, Cổ Thánh giống như Đại Thánh, cũng có phân chia đẳng cấp, đồng dạng chia làm bốn đẳng cấp, cấp bậc càng cao, huyết dịch càng trân quý, mỗi đẳng cấp chênh lệch không chỉ gấp trăm lần! Nhất định phải xác định đẳng cấp, nếu không sẽ rất chịu thiệt!

Trương Hoằng Thiên nói.

- Ừm!

Trương Huyền lên tiếng, nhịn không được hỏi:

- Không biết... Cổ Thánh chia làm bốn cấp bậc nào?

Bốn cảnh giới Cổ Thánh

dtv-ebook.com

- Đẳng cấp cụ thể cũng không có xác định, chỉ là hậu nhân dựa theo thực lực chênh lệch cùng đặc thù, tạm thời cho xưng hô, chỉ có thể làm tham khảo!

Trương Hoằng Thiên chậm rãi nói:

- Đột phá Cổ Thánh, huyết mạch liền có thể tiếp tục kéo dài, tựa như Trương gia chúng ta! Lực lượng huyết mạch có lưu giữ trong tộc, chính là bởi vì có một vị tiên tổ đạt tới loại cảnh giới này. Bởi vậy, loại cảnh giới này, cũng được xưng là huyết mạch kéo dài, là tiêu chí tấn cấp đến Cổ Thánh!

- Huyết mạch kéo dài?

Trương Huyền gật đầu.

Đạt tới loại cảnh giới này, huyết mạch liền có thể kéo dài.

Hiện tại xem ra, Viên Đào, Yêu Dị Huyền Đao, Ngoan Nhân, hầu như đều là loại thực lực này, lúc trước một sách đập chết Cổ Thánh Dị Linh tộc cũng gần như là loại tu vi này.

Thuộc về yếu nhất trong Cổ Thánh.

- Cảnh giới thứ hai, là đệ tử lúc trước của Khổng sư, trong bảy mươi hai Thánh, trừ thập hiền ra, sáu mươi hai người còn lại là như thế, bởi vậy bị hậu nhân xưng là Chư Tử bách gia.

Trương Hoằng Thiên nói tiếp.

- Chư Tử bách gia? Đây là một loại cảnh giới?

Trương Huyền ngẩn ngơ.

- Chỉ là một loại xưng hô, đại biểu cảnh giới, còn tên gì không quan trọng.

Trương Hoằng Thiên tiếp tục nói:

- Cảnh giới thứ ba, gọi tích huyết trùng sinh, nói cách khác, đạt tới loại cảnh giới này, chỉ cần tuổi thọ chưa tới, dù bị người chém xuống đầu lâu, cũng có thể lần nữa phục sinh! Ta chính là loại cảnh giới này, vì lẽ đó máu của ta vượt xa Cổ Thánh huyết khác, càng thêm cường đại!

Trương Huyền chấn động.

Còn tưởng rằng đạt tới Cổ Thánh, liền có thể làm được tích huyết trùng sinh, hiện tại xem ra, cũng không phải như vậy.

Có thể làm được điểm này, coi như ở trong Cổ Thánh, chỉ sợ cũng là tồn tại đỉnh phong.

- Cảnh giới cuối cùng thì sao?

Trương Huyền nhịn không được hỏi.

- Cảnh giới cuối cùng, mặc kệ Danh Sư đại lục, hay Chư Tử bách gia, trừ Khổng sư, hầu như không có người có thể đạt tới, nghe nói, đến loại cảnh giới này, có thể phá toái hư không, so sánh với Tiên Sứ! Bởi vậy cũng được xưng là phá toái hư không, hoặc Tiên Sứ cảnh! Đương nhiên, ta cách loại cảnh giới này còn rất xa, cụ thể như thế nào, cũng không rõ ràng.

Trương Hoằng Thiên nói.

- Tiên Sứ cảnh?

Nội tâm Trương Huyền nổi lên gợn sóng.

Hắn nghe qua!

Ở trong hang lần đầu tiên gặp Ngoan Nhân, cái tên này từng nói qua, bản thân là Tiên Sứ cảnh, lúc ấy không hiểu rõ cảnh giới, nên không quá để ý, nằm mơ cũng không nghĩ đến, là Cổ Thánh cao nhất!

Cũng là nói, Ngoan Nhân bây giờ nhìn lại chẳng ra sao cả, trên thực tế, khi còn sống quả thực là nhân vật cao nhất đại lục.

Khó trách Khổng sư cũng bị nhốt, không cách nào thoát thân.

- Cái kia... Nhan Thanh Cổ Thánh có thực lực gì?

Trương Huyền tiếp tục hỏi.

Nhan Thanh Cổ Thánh, hắn là trong đám Cổ Thánh tu vi cao nhất, đến cùng đạt đến loại cảnh giới nào?

- Hắn đồng dạng là tích huyết trùng sinh, chỉ bất quá cao hơn ta một tiểu cảnh giới mà thôi!

Trương Hoằng Thiên nói:

- Bất quá vẫn không có đạt tới tích huyết trùng sinh đỉnh phong! Loại cảnh giới này, không có Cổ Thánh lực duy trì, đã rất khó tinh tiến!

Trương Huyền giật mình, trong mắt mang theo nghi ngờ:

- Nói như vậy, ta có phải nên muốn nhiều Cổ Thánh huyết cấp bậc tích huyết trùng sinh hay không?

- Không sai, loại Cổ Thánh huyết cấp bậc này, uy lực lớn nhất, hiệu quả cũng lớn nhất!

Trương Hoằng Thiên gật đầu.

- Tốt!

Trương Huyền hiểu được.

Đối thoại của bọn họ, đều là truyền âm, tốc độ cực nhanh, trước sau chẳng qua hơn mười hô hấp, bên này mới vừa nói xong, liền nghe thanh âm của Bạch tôn giả vang lên:

- 50 giọt Cổ Thánh huyết, tốt, Thánh Thú nhất tộc ta mua!

Thanh âm thô cuồng, mang theo khí thế bễ nghễ thiên hạ.

- Bạch tôn giả trước đừng có gấp, ta nói 50 giọt Cổ Thánh huyết, là đạt tới tích huyết trùng sinh, mà không phải huyết dịch bình thường!

Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng.

- Tích huyết trùng sinh? Tại sao ngươi không đi cướp...

Chòm râu thổi lên, Bạch tôn giả kém chút nổ tung.

Xung quanh cũng xôn xao, từng cái an tĩnh lại.

50 giọt Cổ Thánh huyết bình thường, chính là giá trên trời, cái tên này lại muốn 50 giọt đạt tới tích huyết trùng sinh...

- Quả thực chính là ăn cướp!

- Giá tiền này quá cao, hẳn là không người ra nổi!

- Vì một cái danh ngạch, tiêu phí lớn như vậy, có chút không đáng...

...

Cổ Thánh đè thấp thanh âm vang lên.

Một cái danh ngạch, mặc dù có thể để cho một thế lực tỷ lệ đạt được Xuân Thu đại điển tăng thêm, nhưng cũng chỉ là tăng thêm cơ hội, vì một cơ hội, tiêu hao lớn như vậy, nghiêm chỉnh mà nói, quả thực có chút không đáng.

- Đáng hay không đáng, chính các ngươi nhìn, Xuân Thu đại điển, là pháp bảo mạnh nhất của Khổng sư, một khi đạt được, cường giả tích huyết trùng sinh mà thôi, chẳng lẽ còn sợ thành tựu không ra?

Dường như nhìn ra đám người do dự, Trương Huyền mỉm cười:

- Mà một khi mất đi cơ hội này, triệt để cùng loại cơ duyên này ngăn cách... Lựa chọn ra sao, nhìn chính các ngươi, không mua cũng được, cùng lắm thì ta an bài mấy người, tỷ lệ chúng ta được cũng sẽ lớn hơn nhiều!

Đấu giá, giá cả đã xác định, coi như lưu phách, cũng không thể hạ thấp, nếu không liền mất đi ý nghĩa.

- Cái này...

Đám người lặng im.

Một cái danh ngạch, liền đại biểu nhiều một phần cơ duyên, lựa chọn ra sao, liền nhìn bọn họ nghĩ như thế nào.

- Cái danh ngạch này, Chư Tử bách gia ta mua!

Ngay thời điểm bốn phía lặng im, thanh âm của Nhan Thanh Cổ Thánh vang lên.

- Mua?

Đám người đồng loạt nhìn tới, tràn đầy khiếp sợ.

Cũng không nói nhảm, ngón tay Nhan Thanh Cổ Thánh búng một cái, một bình ngọc bay về phía Trương Huyền.

Tiện tay nhận lấy, Trương Huyền mở ra nắp bình liếc mắt nhìn, khí tức huyết dịch nồng đậm, không nhiều không ít, vừa vặn 50 giọt.

Lặng lẽ liếc mắt nhìn Trương Hoằng Thiên, thấy hắn âm thầm gật đầu, biết đây đều đạt tới tích huyết trùng sinh, trong lòng vui mừng, thu vào

nhẫn:

- Tốt, cái danh ngạch thứ nhất cấp cho Chư Tử bách gia!

- Hiện tại đấu giá danh ngạch thứ hai, cái danh ngạch này, 60 giọt Cổ Thánh huyết tu vi tích huyết trùng sinh!

Mí mắt vừa nhấc, Trương Huyền nói.

- Làm sao 60 giọt?

- Vừa rồi không phải là 50 giọt ư?

- Danh ngạch đồng dạng, vì sao muốn tăng giá?

Bốn phía kém chút nổ tung.

Còn tưởng rằng cái danh ngạch thứ hai cũng là giá tương đồng, không nghĩ tới tên này vừa mở miệng tăng hai mươi phần trăm!

- Các ngươi có thể lựa chọn không mua, có điều, hiện tại bên Danh Sư đại lục ta bảy danh ngạch, Chư Tử bách gia ba cái, các ngươi chỉ có một cái, lựa chọn ra sao, bản thân quyết định...

Trương Huyền mỉm cười, nhìn về phía Dị Linh tộc cùng Thánh Thú nhất tộc:

- Hơn nữa hai danh ngạch phía sau sẽ quý hơn, dù sao càng đấu giá càng ít...

- Sáu mươi liền sáu mươi, ta mua...

Bạch tôn giả cắn răng vang vọng.

Tu vi đạt tới loại cảnh giới như bọn họ, ai không phải gắng sức nghiên cứu, một lòng chỉ muốn tu luyện, một thiên tài đạt được mẫu phù, năm đại trận tâm, thế mà còn là một gian thương...

Suy nghĩ một chút cũng để người cảm thấy buồn bực.

- Sáu mươi mà nói, ta cũng muốn!

Bạch tôn giả chưa nói xong, Dục lão quỷ hừ một tiếng, cũng mở miệng nói.

Đi vào chủ điện

dtv-ebook.com

- Dục lão quỷ, ngươi muốn cướp với ta?

Da đầu Bạch tôn giả nổ tung, lông tơ toàn thân dựng lên.

60 giọt Cổ Thánh huyết tu vi tích huyết trùng sinh, đã nằm ngoài dự đoán của hắn, vậy mà tên này cũng muốn cướp, để hắn sắp phát điên.

- Ngươi mua của ngươi, ta mua của ta, cái gì gọi là cướp?

Dục lão quỷ cười nhạo nói:

- Nếu ngươi nguyện ý ra giá cao hơn, ra là được, dù sao cái danh ngạch này, ta cũng muốn!

- Còn lại hai danh ngạch, chẳng lẽ ngươi không thể đi mua?

Bạch tôn giả cắn răng.

- Ngươi coi ta khờ sao, phía sau càng ngày càng quý, tuy Linh tộc ta cao thủ nhiều như mây, nhưng không phải coi tiền như rác!

Dục lão quỷ hừ một tiếng nói:

- Vừa rồi Trương sư đã nói, người trả giá cao thì được, dù sao cũng là đấu giá, ngươi ra sáu mươi, vậy ta liền ra sáu mươi lăm!

- Ngươi...

Bạch tôn giả tức giận đến thân thể run rẩy, nhưng không có cách nào.

Nếu là đấu giá, đương nhiên là người trả giá cao thì được, không có khả năng không cho người khác đấu giá!

- Ta ra sáu mươi sáu!

Nhẫn nhịn hồi lâu, Bạch tôn giả nói.

- Sáu mươi bảy!

- Sáu mươi tám!

Bạch tôn giả muốn giết người.

- Sáu mươi chín!

- Bảy mươi...

Dục lão quỷ một mặt lãnh đạm.

- Ngươi rất tốt... Bảy mươi lăm!

Bạch tôn giả kìm nén không được, điên cuồng:

- Dục lão quỷ, ngươi còn dám tiếp tục nữa, đừng trách ta hiện tại liền trở mặt với ngươi!

- Ha ha, tốt, ta nhường ngươi!

Thấy đã kéo lên bảy mươi lăm, Dục lão quỷ cười một tiếng, lại không nói lời nào.

Hắn đã nhìn ra, Thánh Thú này nằm ở bên bờ biên giới sắp sụp đổ, lại kích thích nữa, làm không cẩn thận thật sẽ đánh nhau.

Tuy thực lực của hắn cũng không sợ hãi, nhưng đối mặt một Thánh Thú nổi điên, bốn phía còn có Danh Sư đường, Chư Tử bách gia vây quanh, lòng vẫn còn sợ hãi.

- Cho!

Thấy hắn không tranh nữa, Bạch tôn giả thở phào nhẹ nhõm, móng vuốt run lên, một cái bình ngọc bay về phía Trương Huyền.

Trong đó ẩn chứa 75 giọt, đạt tới cảnh giới tích huyết trùng sinh.

Hình thể Thánh Thú to lớn, 75 giọt đối với nhân loại mà nói, số lượng rất lớn, nhưng đối với Thánh Thú, không tính là gì... Chỉ bất quá, bọn chúng muốn tấn thăng, dựa vào là huyết mạch cùng thiên phú, so với nhân loại càng khó!

Cao thủ cảnh giới tích huyết trùng sinh, số lượng rõ ràng ít hơn nhân loại, Dị Linh tộc nhiều.

Vì lẽ đó, những cái này là nó hao tốn vô số đại giới mới để dành được, đưa ra ngoài cũng nhức nhối.

- Cái danh ngạch thứ hai, phân cho Thánh Thú nhất tộc, cái danh ngạch thứ ba, giá khởi đầu... 100 giọt Cổ Thánh huyết!

Trương Huyền cười cười nói.

- 100 giọt?

Dục lão quỷ nhíu mày, vẻ mặt cứng đờ, kém chút chửi ầm lên:

- Tại sao ngươi không đi cướp!

Vừa rồi mới 60 giọt, trực tiếp lật tiếp cận gấp đôi... Ngươi cố ý a?

Vốn cho rằng giọt thứ ba, coi như giá cả tăng thêm, 70 giọt cũng là cực hạn, vì lẽ đó mới không tranh với Bạch tôn giả, không nghĩ tới tên này không có điểm mấu chốt đạo đức như vậy.

- Hiện tại Chư Tử bách gia ba danh ngạch, Thánh Thú nhất tộc hai cái, các ngươi chỉ có một cái, có thích mua hay không, không mua, ta liền không bán...

Trương Huyền cười khanh khách nhìn qua, khóe miệng nâng lên:

- Mặt khác, nói thật cho ngươi biết... Ta chính là ăn cướp, liền nhìn ngươi có cho hay không!

Có cơ hội hố tên này, làm sao có thể bỏ qua.

Dù sao mua hay không mua, mình cũng không chịu thiệt.

- Ngươi...

Dục lão quỷ tức giận sắp nổ tung.

- Không bằng đồng ý, Cổ Thánh huyết của Linh tộc chúng ta, coi như cho hắn, một Danh Sư nhân tộc cũng khẳng định không thể dùng, cùng lắm thì chờ hắn rời đi chủ điện, tìm cơ hội giết, cướp đồ vật về là được...

Một Cổ Thánh Dị Linh tộc lặng lẽ truyền âm.

Cổ Thánh huyết của Dị Linh tộc, sát lục chi khí nồng đậm giống như thực chất, Bất Hủ cảnh tới gần cũng không làm được, chớ nói chi là luyện hóa!

Đối phương một Danh Sư nhân loại, cầm tới cũng vô dụng, đã như vậy... Không bằng trước đáp ứng, cùng lắm thì tìm cơ hội cướp về, thuận tiện giết tên này để tiết mối hận trong lòng!

- Ừm!

Lúc này vẻ mặt của Dục lão quỷ mới khôi phục một chút, hừ một tiếng nói:

- 100 giọt liền 100 giọt, hiện tại ta cho ngươi hai trăm, tất cả danh ngạch đều bán cho ta!

- Đều bán cho ngươi?

- Không sai, bọn họ đã mua, còn lại, chắc chắn sẽ không tiếp tục, ngươi ra giá lại cao hơn cũng vô dụng, không bằng cùng một chỗ bán cho ta! Ta cho ngươi giá cả tương đồng.

Dục lão quỷ nói.

Dù sao cũng là há mồm chờ sung rụng, không quan tâm.

- Tốt!

Trương Huyền dừng lại một chút, gật đầu.

Đối phương nói không sai, Chư Tử bách gia cùng Thánh Thú đều mua danh ngạch, lại để cho bọn hắn phí lớn đánh đổi mua sắm, khẳng định rất khó, đã như vậy, còn không bằng bán cho đối phương.

Dù sao đến chủ điện, Dị Linh tộc đi nhiều hơn nữa, cũng sẽ bị mình âm chết, coi như bọn họ đưa bảo bối cho mình.

- Cho!

Thấy hắn đồng ý, Dục lão quỷ thở phào nhẹ nhõm, ngón tay búng một cái, hai bình ngọc bay tới.

Trương Huyền tiện tay nhận lấy, nhìn thấy trong mỗi một bình ngọc, đều có một trăm giọt huyết dịch, lúc này mới thoả mãn gật đầu.

- Ngươi phải cẩn thận, trong máu Cổ Thánh Dị Linh tộc, một khi sót lại ý niệm của bọn nó, hoàn toàn có thể tích huyết trùng sinh, tiến hành đánh lén ngươi...

Dường như nhìn ra Dục lão quỷ không có ý tốt, Trương Hoằng Thiên truyền âm.

Cổ Thánh đạt tới tích huyết trùng sinh, một giọt máu chính là một sinh mệnh, tuy khôi phục lại thực lực bản thân rất phiền phức, không biết phải hao phí bao lâu, nhưng khôi phục lại có thể chém giết Kim Thân cảnh, còn là rất dễ dàng.

- Ta biết!

Trương Huyền cười cười.

Vừa rồi mở nắp bình ra, chân khí đã quán thâu vào, bên trong xác thực lưu lại ý niệm của đối phương, Cổ Thánh có thể vượt qua Thiên Đạo, nhưng đạo ý niệm này quá mức yếu kém, căn bản chống không được!

Chỉ thoáng cái, liền giết chết toàn bộ.

Không còn ý niệm, coi như huyết dịch hoạt tính cực lớn, muốn lần nữa phục sinh, không có vài vạn năm tích lũy là làm không được.

Thời gian dài như vậy, khẳng định sớm đã bị dùng hết.

- Nếu như không cách nào xử lý, ta có thể ra tay!

Trương Hoằng Thiên nói.

- Đa tạ lão tổ, ta có thể xử lý!

Trương Huyền gật đầu.

- Danh ngạch đã phân phối xong, chuẩn bị lên đường đi!

Bán đấu giá danh ngạch xong, tiếp tục thủ ở chỗ này cũng không có ý nghĩa, Nhan Thanh Cổ Thánh mở miệng.

Trương Huyền gật đầu, không nói thêm lời, dựa theo danh ngạch định tốt, mang người ở sau lưng, Tiểu Phù Phù bay lên, bao phủ ở bên trong, thẳng tắp bay vào chủ điện.

Thánh Thú có hai danh ngạch, phái ra một Bạch Hồ cùng một Hồng Báo, hắn đều cùng hậu bối của Bạch tôn giả.

Dị Linh tộc thì là ba cường giả Bất Hủ cảnh đại viên mãn, trên mặt nhìn không ra biểu lộ, cũng không nói chuyện, không biết cụ thể mạnh bao nhiêu.

Còn Chư Tử bách gia, lại tăng lên một vị cao thủ cùng Nhan Tiết tương xứng.

Tóm lại, lần này có thể đi vào, trừ Trương Huyền, yếu nhất cũng là Bất Hủ cảnh đại viên mãn, có thể xưng mạnh nhất dưới Cổ Thánh.

- Đi vào đi!

Ông!

Tiểu Phù Phù vừa tiếp xúc phong ấn chủ điện, lập tức hòa vào trong đó, đám người trong chốc lát biến mất, không nhìn thấy tung tích...

Khảo hạch sau cùng

dtv-ebook.com

- Chuẩn bị nghênh đón chiến đấu đi!

Thấy mọi người biến mất, Nhan Thanh Cổ Thánh quay đầu liếc mắt nhìn rất nhiều Danh Sư ở sau lưng, lặng lẽ gật đầu.

- Ừm!

Vẻ mặt mọi người nghiêm túc.

Bọn hậu bối đi vào chủ điện, còn lại, liền dựa vào bọn họ.

Thấy bọn họ tập hợp cùng một chỗ, bất cứ lúc nào cũng sẽ chiến đấu, rất nhiều Cổ Thánh của tam đại thế lực khác cũng từng cái không dám thở mạnh.

- Dương sư, ngươi an bài người không có đạt tới Cổ Thánh, rời đi nơi này trước...

Trương Hoằng Thiên bàn giao.

- Vâng!

Dương Huyền biết nguy hiểm, không nói thêm lời, bay đến trước mặt Nhậm Thanh Viễn, kỹ càng bàn giao một câu.

Chuyện còn lại, đã không phải Đại Thánh cấp có thể nhúng tay.

Ở đây bị liên lụy, còn không bằng trực tiếp rời đi.

Danh Sư đường cùng rất nhiều gia tộc bắt đầu rút lui, Chư Tử bách gia, Dị Linh tộc, Thánh Thú nhất tộc, không có đạt tới Cổ Thánh cũng chậm

rãi lui ra, thời gian không dài, toàn bộ quảng trường chỉ còn lại hơn hai mươi vị Cổ Thánh, từng cái nhìn nhau, kiêng kỵ lẫn nhau.

Danh Sư cùng Dị Linh tộc, có thể ở cùng một chỗ, cũng không phải hóa giải can qua, mà là không ai dám động thủ trước, nhưng loại cục diện bế tắc này, tất nhiên sẽ theo Xuân Thu đại điển xuất thế mà triệt để đánh vỡ.

Hơn hai mươi vị Cổ Thánh, thoạt nhìn rất nhiều, trên thực tế đã là lực lượng cuối cùng của đại lục, sau lần này, có thể còn lại mấy cái, ai cũng không rõ lắm.

- Trương sư, đây là vừa rồi sư huynh lặng lẽ cho ta, để cho ta chuyển giao cho ngươi!

Đám người riêng phần mình kiêng kị, Dương sư thì đến trước mặt Trương Hoằng Thiên, cổ tay khẽ đảo, đưa tới một ngọc bài.

- Cho ta?

Biết đối phương nói sư huynh là Trương Huyền, Trương Hoằng Thiên sửng sốt một chút, tiện tay nhận lấy, ngón tay điểm một cái.

Ngay sau đó liền cảm thấy một đạo ý niệm lập tức truyền vào trong óc.

- Đây là... Đây là Dục lão quỷ tu luyện thiếu hụt?

Đồng tử Trương Hoằng Thiên co rụt lại, giật nảy mình.

Truyền vào trong óc, chính là đối thủ cũ Dục lão quỷ trong tu luyện thiếu hụt, cùng võ kỹ sơ hở, lít nha lít nhít chừng hơn ba mươi điểm, mỗi một điểm, lợi dụng được đều đủ để đưa người vào chỗ chết.

- Hắn, hắn làm sao biết những thứ này?

Vốn cho rằng là viết bậy, nhưng nhìn mấy điểm liền rõ ràng, chính xác trăm phần trăm.

Hắn cùng Dục lão quỷ cả đời chiến đấu không dưới trăm trận, cái tên này tuyệt chiêu là gì, trong qua trình thi triển sẽ có dạng uy lực gì, biết rõ rõ ràng ràng, phía trên này viết, không kém chút nào!

Có thể nói, có thứ này, một khi lợi dụng được, lại cùng Dục lão quỷ chiến đấu, vô cùng có khả năng thành công chém giết!

Đạt tới cảnh giới tích huyết trùng sinh, đã có thể nói bất tử bất diệt, cùng cấp bậc trừ khi bố trí xuống thiên la địa võng, nếu không, rất khó chém giết, mà lợi dụng những thiếu hụt này, lại có thể triệt để giết chết... Chỉ điều này, liền giá trị vô tận!

- Cái tên này thật sự là quá làm cho người ta kinh ngạc...

Trương Hoằng Thiên cảm xúc một tiếng, đối với vị hậu bối này càng thêm tò mò.

Đơn thương độc mã, đạt được năm trận tâm, càng cầm truyền thế mẫu phù ở trong tay... tam đại thế lực khác, khát vọng danh ngạch mà không thể được, tên này thế mà lấy ra đấu giá... Mấu chốt là, đối mặt cường giả như Dục lão quỷ cũng không uý kị tí nào, còn sưu tập ra toàn bộ thiếu hụt...

- Thật ra thì... Trương sư, hai mươi năm trước, ngươi bản thân bị trọng thương, cần huyết mạch tinh thuần mới có thể khôi phục... Là vị Trương Huyền này bỏ huyết mạch của mình, mới để cho ngươi còn sống!

Dương sư chần chờ một chút nói.

Lúc đó, Hoằng Thiên tiên tổ trọng thương sắp chết, lâm vào ngủ say, sự tình thay đổi huyết mạch không có người nói, biết cũng không nhiều.

Bởi vì sự tình này là Dương sư tự tay thao tác, vì lẽ đó biết rất rõ ràng.

- Ý của ngươi là... Trên người của ta chảy... huyết mạch của hắn?

Trương Hoằng Thiên sững sờ.

- Đúng vậy!

Dương sư gật đầu.

- Khó trách, ta vừa nhìn thấy hắn liền cảm thấy thân thiết...

Trương Hoằng Thiên giật mình.

Trước đó liền kỳ lạ, vì sao lần đầu tiên nhìn thấy vị này, liền cảm thấy thân thiết, nguyên lai là như vậy.

- Huyết mạch tinh thuần có thể cứu ta, sau khi bị tước đoạt huyết mạch, chẳng những sống sót, còn nắm giữ thiên tư người thường khó có thể tưởng tượng... xem ra Trương gia chúng ta không cần tiếp tục lo lắng...

Biết tin tức rõ ràng, Trương Hoằng Thiên nhịn không được cảm xúc, đối với Trương Huyền, càng thêm tò mò.

...

Hô!

Bên ngoài thế cuộc phát sinh biến hóa, Trương Huyền không quản được, cũng không biết đồ vật cho Trương Hoằng Thiên, sẽ tạo thành dạng ảnh hưởng gì, chỉ cảm thấy thân thể vụt qua, xuất hiện ở trong một đại điện rộng rãi.

Cái cung điện này, rõ ràng rộng lớn hơn những cung điện trước nhiều lắm, linh khí cũng càng thêm nồng đậm, trên vách tường bốn phía điêu khắc một vài bức hoạ, ý cảnh rất cao, nhân vật trong tranh tựa như bất cứ lúc nào cũng sẽ phục sinh.

- Những bức họa này, so ra kém Xuân Thu đồ... Cũng không có Cổ Thánh lực!

Trương Huyền liếc mắt nhìn, lắc đầu.

Những cái này chỉ là thư hoạ bình thường, cũng không có phong ấn một phương thế giới, vì lẽ đó không có Cổ Thánh lực, mặc dù trân quý, nhưng đối với hắn hiện tại mà nói, đã không còn lực hấp dẫn quá lớn.

Ba vị Dị Linh tộc liếc mắt nhìn nhau, đưa tay muốn thu tập tranh, còn chưa tới trước mặt, liền thấy một cây trường thương ngăn ở phía trước.

- Ba vị, đã đến nơi này, vừa vặn cùng các ngươi nói chuyện...

Trương Huyền cười nhạt một tiếng, nhìn lại.

Sở dĩ dám bán danh ngạch cho bọn hắn, liền tính toán tốt, đi vào chủ điện, trước giải quyết lại nói.

Nếu không giữ lại cũng khó coi.

Coi như ba người này thực lực mạnh, dựa vào hắn, đám người Triệu Nhã, Lạc Nhược Hi, chém giết không khó lắm.

- Ngươi...

Không nghĩ tới tên này vừa đến liền trở mặt, ba vị Dị Linh tộc đều biến sắc, liếc mắt nhìn nhau:

- Đi!

Nói xong lấy ra một cái ngọc bài, bỗng nhiên bóp nát.

Phần phật!

Một đạo độn quang xuất hiện, bao phủ ba người, thời gian nháy mắt vọt tới nơi xa.

- Định!

Ngón tay Trương Huyền điểm một cái, không gian bốn phía lập tức phong cấm.

Răng rắc!

Độn quang đảo qua, không gian xé nát, ba bóng người biến mất ở trong tầm mắt.

- Là Cổ Thánh lưu lại bảo vật!

Trương Huyền lắc đầu.

Không phải hắn quá yếu, mà là đạo độn quang này quá mạnh, xem ra Dục lão quỷ cũng biết bản thân có thể sẽ ra tay độc ác, trực tiếp ban cho pháp bảo mạnh mẽ bảo vệ tính mạng.

Nếu như thả ra Yêu Dị Huyền Đao, có lẽ có thể chém giết, nhưng nơi này là chủ điện, ai cũng không biết có hạn chế hay không, không đến lúc nguy cấp, không dám tùy tiện làm việc.

- Quên đi, không vội nhất thời!

Tất cả mọi người có đề phòng, lại không giống trước đó dễ giết như vậy, có điều cũng không sao cả, có Tiểu Phù Phù, Xuân Thu đại điển, bản thân không chiếm được, người khác cũng đừng hòng!

Nghĩ đến cái này, quay đầu nhìn về phía đám người Nhan Tiết.

- Bọn họ chạy trốn, nếu không... Chúng ta tâm sự đi?

- Hô!

Lời còn chưa dứt, đám người Nhan Tiết đồng dạng xuất hiện một đạo độn quang, biến mất tại nguyên chỗ.

Quay đầu nhìn về phía hai Thánh Thú còn lại, ánh mắt còn không có tập trung tới, liền nghe tiếng la của bọn chúng vang lên:

- Đừng nhìn bọn ta, tự chúng ta đi còn không được sao...

Phần phật!

Đồng dạng biến mất.

- ...

Trương Huyền.

- ...

Đám người.

Khổng sư sau cùng khảo nghiệm

dtv-ebook.com

- Được rồi!

Không nghĩ tới đám người kia, chạy một cái so với một cái nhanh, nhìn thấy bản thân, giống như thấy hồng thủy mãnh thú, Trương Huyền không còn gì để nói.

Đối với Dị Linh tộc, hắn là muốn giết chết, nhưng Nhan Tiết, Thánh Thú, thật chỉ là muốn nói chuyện...

Nhìn thấy bộ dáng này của hắn, đám người Triệu Nhã đều mỉm cười.

- Bọn họ chưa chắc là sợ, mà không muốn gây thêm rắc rối! Dù sao đến một bước này, Xuân Thu đại điển mới là trọng yếu nhất...

Sợ hắn xấu hổ, Lạc Nhược Hi giải thích nói.

- Ừm!

Rõ ràng điểm ấy, Trương Huyền cũng không nhiều lời, nói một tiếng:

- Triệu Nhã, Ngụy Như Yên, những hình vẽ này, đều có giá trị không nhỏ, thu lại tất cả đi!

- Vâng!

Hai người Triệu Nhã đồng thời gật gật đầu, đồng loạt bay đi.

- Khụ khụ... Trương sư, đây đều là Khổng sư lưu lại bảo vật, trực tiếp lấy đi có phải có chút bất kính hay không?

Danh Sư đường theo tới hai vị Danh Sư, bất đắc dĩ nhìn qua.

Vừa đến liền lấy sạch... Có phải quá không tôn trọng Khổng sư hay không?

- Vậy các ngươi có ý tứ là...

Trương Huyền nhìn qua.

- Làm sao cũng phải tế bái một phen lại thu ah...

Một vị Danh Sư mặt đỏ lên.

- ...

Trương Huyền im lặng.

Còn tưởng có đề nghị gì tốt, không nghĩ tới là cái này.

Trương Huyền lắc đầu, tiếp tục phân phó:

- Tiếp tục!

Đám người Triệu Nhã hoạt động rất nhanh, thời gian không dài, tranh vẽ khắp tường đều bị lấy đi.

- Chúng ta đi thôi!

Lấy tranh xong, ngón tay Trương Huyền điểm một cái, truyền thế mẫu phù xuất hiện, nhìn lại:

- Tiểu Phù Phù, Xuân Thu đại điển ở nơi nào?

- Ở trung tâm nội điện...

Tiểu Phù Phù nói.

- Dẫn đường!

Trương Huyền cũng không nhiều lời, bàn giao.

Tiểu Phù Phù lên tiếng, thẳng tắp bay tới đằng trước.

Chủ điện tầng tầng lớp lớp, không biết bao nhiêu con đường, đoàn người nhanh chóng tiến lên.

Trong lúc đó gặp không ít bảo vật, Trương Huyền một đường an bài thu, như cá diếc sang sông, ngay cả một ít tượng đá bình thường cũng không có lưu lại.

Nhìn thấy một vị thiên tài, cư nhiên tham tiền như thế, hai vị Danh Sư mặt mũi bất đắc dĩ, thật không biết đi cùng tên này, đến cùng là đúng hay sai.

Nếu Khổng sư biết có hậu bối như vậy, phỏng đoán sẽ bị tức chết!

- Tại sao không có một bảo bối nào ra dáng? Khổng sư nghèo như vậy sao?

Không giống bọn hắn khiếp sợ, Trương Huyền một bên thu, một bên không vui.

Một đường thu đồ vật, có thư hoạ, đàn ngọc, bút lông… trân quý là trân quý, ra ngoài tuyệt đối có thể bán giá trên trời, nhưng không có một cái ra dáng, so với bảo bối ở phân điện, kém không chỉ một đoạn.

- ...

Hai vị Danh Sư che ngực.

Lời này quá đại nghịch bất đạo, chỉ có thể giả bộ như không nghe thấy.

Một đường tiến lên, rất nhanh thì tới một chỗ cung điện.

- Chính là chỗ này...

Tiểu Phù Phù nói một tiếng, nhẹ nhàng chỉ trên tấm bia đá, lắc lư một cái.

Ông!

Giống như bị cái gì kích hoạt, trong đại điện, một bức tượng cao lớn chậm rãi xoay người lại.

Chính là Khổng sư!

- Có thể đi vào nơi này, nói rõ các ngươi đã thông qua được bước đầu khảo nghiệm, có điều, muốn có được Xuân Thu đại điển, còn cần đi qua ải cuối cùng!

Thanh âm nhàn nhạt vang lên, xuyên vào tâm thần, cho người ta một loại cảm giác ấm áp như gió xuân.

Đạt được truyền thế mẫu phù, đạt được trận tâm, đi vào chủ điện... Đây đều là khảo hạch, có thể đi đến bước này, nói rõ tuyệt đối là thiên tài đứng đầu nhất, có tư cách đạt được truyền thừa, nhưng còn có khảo nghiệm cuối cùng.

- Lối đi trước mặt này, ẩn chứa huyễn trận, sát trận, cùng đủ loại tâm ma, nếu như có thể thông qua, liền có thể nhìn thấy Xuân Thu đại điển, có cơ hội luyện hóa, không làm được, yên tâm, không có nguy hiểm tính mạng, nhưng sẽ bị truyền tống đến bên ngoài chủ điện, cả đời không quan hệ gì tới truyền thừa của ta!

Tượng chỉ về phía trước.

Trương Huyền nhìn lại, quả nhiên thấy một lối đi trong đại điện, thẳng tắp hướng nơi xa, liếc mắt không nhìn thấy phần cuối.

- Bắt đầu đi, mỗi người chỉ có một cơ hội, có thể cùng đi, cũng có thể đơn độc đi qua, không có hạn chế...

Tượng tiếp tục nói.

- Cái lối đi này, làm sao khảo hạch?

Trương Huyền nhìn về phía Tiểu Phù Phù.

Mắt thường nhìn lại, thông đạo bằng phẳng, thứ gì cũng không có, lấy nhãn lực của hắn, cũng không tìm ra bất kỳ dấu vết trận pháp, làm sao khảo hạch?

Chẳng lẽ sẽ tạo thành ảnh hưởng đặc thù gì với tâm cảnh?

- Đây là Khổng sư chuyên môn lưu lại, khảo nghiệm hậu bối, cụ thể như thế nào, ta cũng không rõ lắm...

Tiểu Phù Phù xấu hổ.

- Được rồi!

Biết tên này ở thời khắc mấu chốt liền không có tác dụng, Trương Huyền vận chuyển Minh Lý Chi Nhãn, nhìn lại trong đó.

Quét phút chốc, vẫn không hề phát hiện thứ gì, giống như lối đi này không có năng lượng ba động.

- Lão sư, ta trước thử một chút, mặc kệ thành công hay không, cũng có thể làm cho ngươi có chỗ chuẩn bị!

Triệu Nhã tiến về phía trước một bước.

- Cẩn thận một chút!

Mặc dù Khổng sư nói không có nguy hiểm, nhưng Trương Huyền vẫn còn có chút lo lắng.

- Ừm!

Triệu Nhã cười nhạt một tiếng, đi vào trong, rất mau tới trước mặt thông đạo, không chần chờ chút nào, một cước bước vào trong đó.

Ông!

Một đạo quang mang trắng tinh bao phủ hắn, sau một khắc, nữ hài giống như lâm vào một loại huyễn cảnh nào đó, đứng tại chỗ không nhúc nhích.

Không biết qua bao lâu, băng hàn chi khí từ trong cơ thể bỗng nhiên toả ra, cả người giống như thuế biến thành Băng Tuyết Nữ Vương, từng đạo lực lượng hùng hồn không ngừng xung kích bốn phía, muốn đánh nát thông đạo.

Bất quá lực lượng của nàng rất mạnh, thông đạo càng thêm cường đại, mặc kệ sử dụng bao nhiêu công kích lợi hại, cũng không có xuất hiện bất kỳ biến hóa nào.

- Hình như thể chất thuần âm của Triệu Nhã bị kích hoạt lần nữa...

Nhìn một hồi, Lạc Nhược Hi đột nhiên nói.

Trương Huyền sửng sốt một chút, nhìn kỹ lại, phát hiện quả nhiên như nàng nói, giờ phút này Triệu Nhã trở nên càng thêm cường đại, cách Cổ Thánh cũng chỉ có một tia, như tùy thời có thể đột phá.

Thuần âm thể bao phủ xuống, giống như tiên tử, tản mát ra khí tức ngạo nhân, trở nên càng thêm u nhã, động lòng người.

Nhất cử nhất động, đều phù hợp thiên địa tự nhiên, mang theo ý vị đặc thù.

Quả nhiên, ngắn ngủi mấy phút đồng hồ, thể chất của nàng lần nữa bị kích hoạt, càng thêm viên mãn như ý.

Hô!

Đang muốn nhìn kỹ một chút, đến cùng là lực lượng gì để thể chất nàng thuế biến, chỉ thấy một đạo hào quang bao phủ, sau một khắc, giống như bị truyền tống, nữ hài hư không tiêu thất tại nguyên chỗ.

- Không thông qua!

Thanh âm Khổng sư vang lên.

- Không có thông qua?

Trương Huyền sửng sốt một chút, ngay sau đó giật mình.

Vừa rồi tượng đã nói, không cách nào thông qua, sẽ bị truyền tống rời chủ điện, xem ra Triệu Nhã hẳn là bị đưa đi.

- Lão sư, ta tới!

Thấy sư tỷ bị truyền tống rời đi, Ngụy Như Yên đi lên phía trước.

Giống như Triệu Nhã, như lâm vào huyễn cảnh, thời gian không dài, thể chất đặc thù bị kích hoạt, khí độc lan ra, lực lượng bạo tăng.

Mặc dù không có xung kích Cổ Thánh, nhưng lực lượng có thuế biến rất lớn, cách cuối cùng dường như chỉ kém một bước.

Rất nhanh, cũng bị truyền tống rời đi.

- Cùng một chỗ đi!

Thấy Lạc Thất Thất cùng hai Danh Sư còn lại cũng muốn qua đi, Trương Huyền không do dự nữa, gật đầu nói.

Tâm cảnh đột phá Cổ Thánh!

dtv-ebook.com

Đã không có nguy hiểm, thì không cần phải chậm trễ thời gian, nhanh thông qua khảo hạch, tìm được Xuân Thu đại điển lại nói.

Đám người đồng thời gật đầu, cùng một chỗ đi tới thông đạo.

Phần phật!

Đi tới trước mặt, Trương Huyền lập tức cảm thấy quang mang ôn nhuận bao phủ ở trên người, ngay sau đó thấy hoa mắt, biến mất tại chỗ.

Sau một khắc, đã xuất hiện ở trước một sơn phong hùng vĩ.

Cao vút trong mây, không nhìn thấy phần cuối, toàn bộ núi như do thư tịch tích tụ thành, không có con đường, không có phần cuối, chỉ có văn tự liên tiếp, thỉnh thoảng ẩn hiện huyền phù, cho người ta một loại cảm giác tựa như ảo mộng.

- Đến đỉnh núi, tức là thông qua! Từ bỏ, sẽ theo tiến độ ngươi đi lại, ban tặng cơ duyên khác biệt!

Thanh âm nhàn nhạt của Khổng sư tiếp tục vang lên.

- Ừm!

Trương Huyền lên tiếng, hít sâu một hơi.

Tuy hết thảy trước mắt, thoạt nhìn vô cùng chân thật, nhưng từ tình huống vừa rồi của đám người Triệu Nhã đến xem, hẳn là một loại huyễn cảnh.

Nói cách khác, hiện tại hắn người vẫn ở trong thông đạo, tinh thần lại đi tới trước núi lớn này.

Ánh mắt ngưng trọng, lực lượng trong cơ thể Trương Huyền vận chuyển.

Hô!

Cũng không rời đi tại chỗ.

- Xem ra không cách nào phi hành... Cũng đúng, nếu như có thể phi hành, thì quá đơn giản...

Trương Huyền âm thầm gật đầu.

Tới đỉnh núi coi như thông qua, có thể bay mà nói, bay thẳng lên, chẳng phải quá mức dễ dàng?

Lần nữa nhìn lại núi sách, chỉ thấy cả núi trụi lủi, trừ thư tịch chính là thư tịch, không có thông đạo, cũng không có địa phương có thể bắt tay vào làm.

Bàn tay nhẹ nhàng nhấn một quyển sách, vừa định vọt lên, liền cảm thấy áp lực cực lớn nghiền ép đến, như bị sét đánh, toàn thân run lên, bàn tay như bị mũi gai nhọn tổn thương, toát ra máu tươi.

- Cái này...

Trương Huyền sầm mặt lại.

Còn nghĩ chỉ là leo núi, lấy thực lực của hắn, dù nhẵn bóng như gương, leo đến đỉnh phong hắn không khó, không nghĩ tới áp lực lớn như vậy!

Như có cường giả Bất Hủ cảnh đại viên mãn liên tục công kích hắn, loại tình huống này, làm sao đi?

- Chẳng lẽ... Không phải leo lên?

Đi vòng một hồi, liên tục thí nghiệm mấy chỗ, đều là kết quả tương đồng, lên không được nửa mét, liền bị áp bách xuống, Trương Huyền đành phải dừng lại, mày nhíu lại thành cục.

Không phải leo lên, lại không có con đường, làm sao đi lên?

Khó trách bọn người Triệu Nhã, Ngụy Như Yên không cách nào thông qua, quả nhiên không đơn giản như tưởng tượng.

- Nếu là núi sách, trước nghiên cứu một chút là sách gì, có lẽ có thể tìm ra mấu chốt...

Dừng lại một chút, Trương Huyền nhìn sang thư tịch, tinh thần khẽ động, mấy trăm quyển sách thu vào thư viện, ngón tay điểm một cái, vô số kiến thức chảy vào trong óc.

Những sách vở này, công pháp, võ kỹ, nhân văn, địa lý, tinh tượng, xem bói... Đủ loại đều có, rất nhiều chức nghiệp ở trên đại lục, tựa hồ cũng ẩn chứa ở bên trong.

Phần phật!

Vừa cảm thụ một lần, chỉ thấy núi sách nhẵn bóng như gương trước mắt, bất ngờ xuất hiện một hàng bậc thang, đại khái mấy bậc.

Trương Huyền sững sờ.

Vừa rồi xoay thật lâu, cũng không thấy thứ này, làm sao chỉ nhìn mấy trăm quyển sách, liền xuất hiện?

Chẳng lẽ... Đọc sách có thể thấy được con đường?

- Thử một chút!

Nghĩ đến điểm này, lại không do dự, con mắt nhìn quanh bốn phía.

Hoa lạp lạp lạp!

Vô số thư tịch xuất hiện ở trong thư viện, không đến mười phút đồng hồ, liền thu thập mấy vạn bản.

Nhẹ nhàng điểm một cái, kiến thức chảy xuôi ở trong óc, hai mắt nhắm nghiền, hắn vừa tiêu hóa, liền cảm thấy sơn phong trước mắt lay động, một hàng bậc thang đột nhiên xuất hiện, chậm rãi lan tràn lên phía trên.

- Quả nhiên...

Thấy quả nhiên liên quan đến đọc sách, tiêu hóa kiến thức, mắt Trương Huyền sáng lên.

Người khác nhìn nhiều thư tịch như vậy, dù có thể dùng thần thức liếc nhìn, khẳng định cũng sẽ phát điên, tinh thần hỗn loạn, hắn không giống, liếc mắt nhìn qua, thư viện tự động thu nhận, sửa sang lại, chuyển hóa thành ký ức...

Về thời gian, mảy may không lãng phí, cũng sẽ không để người trong óc hỗn loạn.

Hắn hiện tại, giống như một cái máy tính mạnh mẽ, núi sách to lớn trước mắt, đối với người khác mà nói, cần ký ức, trầm tư suy nghĩ, không ngừng đọc thuộc lòng, mà đối với hắn, coppy là được.

Phần phật!

Bước lên cầu thang, tiếp tục nhìn thư tịch bốn phía, kiến thức chảy vào trong óc.

Kèm theo nhìn sách càng nhiều, cầu thang từng tầng từng tầng hiện lên, Trương Huyền từng bước đi lên.

Thông qua tiến lên, hắn cũng phát hiện, bình thường nhìn một trăm bản thư tịch, sẽ xuất hiện một bậc thang.

Cũng chỉ có hắn có thể nhìn sách như vậy, đổi lại những người khác, một mực đọc sách... Cho dù là Cổ Thánh, khẳng định cũng đã sớm điên rồi.

Đi không biết bao lâu, cúi đầu nhìn lại, phía dưới mây mù vây quanh, chỉ thấy một cầu thang nghiêng cắm ở giữa mây trắng, bốn phía đất trời mênh mông, dường như chỉ còn lại có hắn cô độc.

- Nhìn nhiều sách như vậy, vẫn không có đến đỉnh núi, bất kỳ người nào tâm lý cũng sẽ không chịu nổi!

Trương Huyền cảm xúc một tiếng.

Không có gì bất ngờ xảy ra, nơi này tốc độ thời gian trôi qua, cùng ngoại giới là hoàn toàn khác biệt.

Hắn có Thiên Đạo thư viện cường đại như vậy, đi đến nơi này, cũng nhìn hơn nửa ngày, những người khác đi đến nơi này, không có mấy trăm năm, thậm chí ngàn năm, tuyệt đối không làm được.

Mấy trăm năm, một mực đọc sách, không có cái gì, chỉ là cô độc liền sẽ để người tâm tính mất cân bằng, Cổ Thánh cũng chưa chắc có thể kiên trì nổi.

Hô!

Tiếp tục đi vài bước, một lát sau, Trương Huyền bất đắc dĩ.

Đi đến nơi này, cần nhìn một ngàn bản mới có thể xuất hiện một bậc thang.

Trước đó cũng có chút khó kiên trì, độ khó lần nữa tăng thêm gấp mười lần, tương đương với cọng rơm rạ cuối cùng đè lạc đà.

Bất quá, độ khó đối với người khác mà nói, là tăng lên, đối với hắn mà nói, vẫn như cũ là quá trình phỏng chế, không có cái gì.

Tiếp tục đi về phía trước, lại đi hồi lâu, giờ phút này đã đạt tới nhìn một vạn bản thư tịch, mới có thể xuất hiện một bậc thang.

Biết cũng sắp đến phần cuối, Trương Huyền không có từ bỏ, mà tăng thêm tốc độ.

Cũng không biết qua bao lâu, rốt cục nhìn thấy đỉnh núi xuất hiện ở trong tầm mắt.

- Núi sách có chuyên cần làm đường... xem ra Khổng sư khảo nghiệm là lĩnh ngộ kiến thức, cùng chăm chỉ...

Trương Huyền cảm xúc, than thở một tiếng.

Đọc sách mới có thể lên núi, nhìn càng nhiều, bò càng cao, không riêng gì rèn luyện tinh thần, càng là Khổng sư cảnh cáo hậu bối.

Là muốn nói cho hậu nhân... Tu luyện, đánh đến cuối cùng, không phải thiên tư, mà là văn hóa!

Nội tình văn hóa đầy đủ, mới có thể đối với tu luyện, đối với Thiên Đạo có lĩnh ngộ cùng lý giải sâu hơn, mới có thể nắm giữ lòng dạ càng thêm bao la tiếp nhận sự vật mới mẻ, mới có thể càng đi càng xa, thành tựu càng ngày càng cao.

Giống như bảy mươi hai Thánh, Khổng môn thập hiền.

Thiên tư của bọn hắn coi như không bằng Khổng sư, có Khổng sư tự tay bồi dưỡng, tay nắm tay truyền thụ phương pháp tu luyện... Điều kiện nhất định so với người sau hậu đãi hơn nhiều.

Nhưng thành tựu còn xa không thể so sánh với Khổng sư...

Chỉ có một khả năng, chính là ở trên kiến thức, bọn họ kém xa Khổng sư, văn hóa hạn chế tiến bộ.

Khổng sư, năm đó định thượng, trung, hạ, rất nhiều chức nghiệp, thoạt nhìn đối với tu vi không có chỗ khác biệt gì, trên thực tế chính là loại rèn luyện này, mới để cho hắn lòng bao dung thiên hạ, tiến lên càng xa.

Răng rắc!

Những ý niệm này ở trong lòng chảy xuôi, đột nhiên trong óc vang lên thanh âm trứng gà vỡ, lại như mạ phá bùn đất, nghênh đón ánh nắng.

- Tâm cảnh... Đột phá 29. 9?

Trương Huyền xiết chặt nắm đấm, con mắt thả ra hào quang chói sáng.

Xuân Thu đại điển xuất hiện

dtv-ebook.com

Tâm cảnh của Trương Huyền, trước đó liền đạt đến 29. 99, khoảng cách cuối cùng đột phá, chỉ kém một bước.

Vốn định mượn Bồ Đề thụ tu luyện, tranh thủ sớm ngày đột phá, không nghĩ tới, nhìn xong nhiều thư tịch như vậy, trực tiếp vượt qua Cổ Thánh 30. 0!

3 0.1!

1. 2!
2. 3!

...

Thời gian nháy mắt liền đạt đến 31.9, lúc này mới chậm rãi ngừng lại.

Trong nháy mắt, tăng lên tiếp cận 2. 0 khắc độ.

Ầm ầm!

Tâm cảnh bạo tăng, toàn bộ trong óc cuốn lên gió lốc, giống như thổ dân sinh ra ở nông thôn, đi vào đô thị phồn hoa, khắp nơi xa hoa truỵ lạc, khắp nơi oanh ca yên vũ, hoa mắt, tư tưởng cũ mới phát sinh đối đầu, sinh mệnh giống như có bản chất thay đổi.

Trước đó, chiêu số, công pháp không thể nào hiểu được, giờ khắc này ở trong đầu nhanh chóng thôi diễn, trở nên đơn giản, dễ dàng, lại không nghi vấn khó xử.

Không chỉ như vậy, còn có thể cảm ngộ đến Cổ Thánh lực tồn tại, thậm chí có thể điều động, dùng để rèn luyện thân thể, sửa đổi cấp độ sinh mệnh bản thân.

Nói cách khác, có loại năng lực này, tỷ lệ đột phá Cổ Thánh gia tăng thật lớn!

- Khó trách nói, tâm cảnh đột phá, Cổ Thánh mới có cơ hội...

Cảm nhận được loại biến hóa này, Trương Huyền giật mình.

Trước đó cha có nói, đột phá Cổ Thánh rất nhiều điều kiện, chú trọng tâm cảnh, hiện tại xem ra quả thế.

Nếu như so sánh Cổ Thánh như đại môn, tâm cảnh đột phá, tương đương với cửa xuất hiện khe hở, chỉ cần lực lượng đầy đủ, tùy thời có thể tiến vào bên trong, hưởng thụ phong cảnh bên trong.

Nói cách khác, giờ phút này nếu hắn đạt đến Bất Hủ cảnh đại viên mãn, lại thêm Thượng Cổ Thánh huyết đầy đủ mà nói, hoàn toàn có thể thừa thế xông lên, đạt tới Cổ Thánh cảnh!

- Tuy còn không có đạt tới loại cảnh giới này, nhưng giờ phút này, ngụy trang Cổ Thánh đã không người có thể nhìn ra, Cổ Thánh áp bức cũng không gây thương tổn được...

Trương Huyền mỉm cười.

Mặc dù cách cảnh giới cao nhất của Danh Sư đại lục, còn kém không biết bao xa, nhưng tâm cảnh đột phá, phối hợp thuật ngụy trang, cho dù giả dạng làm Cổ Thánh, cũng không có người có thể nhìn ra, thậm chí khí tức Cổ Thánh áp bức, cũng không gây thương tổn được.

Sảng khoái tinh thần, ý niệm thông suốt, trước đó đọc sách quá nhiều, mang tới tâm tình tiêu cực, cũng quét sạch sành sanh.

- Tiếp tục!

Thừa thế xông lên, con mắt liên tục đảo qua núi sách, vô số thư tịch, từng quyển từng quyển rơi vào Thiên Đạo thư viện, biến thành kiến thức của hắn.

Rất mau tới đỉnh núi.

Nơi này cũng không có gì đặc thù, chỉ có một cái bệ đá, đi tới trước mặt, bàn tay tới đụng.

Ầm ầm!

Lần nữa bị ánh sáng bao phủ, giống như trước đó, biến mất tại chỗ.

Không có núi sách, cũng mất thư tịch, xuất hiện ở trước mắt chính là một chiếc thuyền con, cùng một vùng biển mênh mông.

Nằm ở trên thuyền con, kèm theo thuỷ triều, không ngừng lay động, từ xa nhìn lại, hải dương không biết rộng rãi dường nào, chung quanh không nhìn thấy phần cuối.

Trời xanh cùng đại dương giao hòa, không biết nơi nào có phương hướng, lại nên đi nơi nào.

- Núi sách có chuyên cần làm đường, biển học không bờ khổ làm thuyền...

Trương Huyền cảm xúc một câu, không còn bối rối như trước đó, ngược lại có loại cảm giác bừng tỉnh hiểu ra:

- Xem ra đây chính là biển học...

Trước đó là núi sách, cần đọc sách, mới có thể hình thành cầu thang, chậm chạp tiến lên, biển học trước mắt, phỏng đoán cũng là đạo lý tương đồng, không học tập, thuyền không có khả năng tiến lên, vĩnh viễn tìm không thấy Bỉ Ngạn.

Gió biển thổi lướt nhẹ qua mạn thuyền, tấu vang lên chương nhạc, như ma âm to rõ.

Sóng lớn khuấy động, giống như một bộ đan thanh nồng đậm.

Dưới mặt nước, vô số bầy cá dạo chơi, tạo thành từng đạo tin tức đặc thù, giống như đang diễn biến lấy một loại trận pháp nào đó.

Nhìn một hồi, Trương Huyền chậm chạp chìm đắm trong đó.

Thế sự thấu hiểu đều là học vấn, thiên hạ vạn vật, cũng có thể làm cho người tăng thêm trí tuệ, ngửa đầu xem vũ trụ, nhìn xuống loài cá bơi lội, mặt biển trước mắt tràn ngập kiến thức, kết hợp sở học ở núi sách, trong nháy mắt có loại cảm giác dung hội quán thông.

Thuyền phiêu lưu, tâm của Trương Huyền cũng theo dòng nước, trở nên càng thêm yên tĩnh, linh hồn càng thêm mênh mông.

Đủ loại kiến thức tràn vào trong đầu, thời khắc này Trương Huyền tựa như một bọt biển khô quắt, không ngừng thôn phệ dòng nước.

Không biết qua bao lâu.

Thân thể chấn động, đứng dậy, thư hoạ, ma âm, luyện khí, thuần thú, khải linh, y sư, trận pháp...

Trước đó học qua rất nhiều chức nghiệp, toàn bộ phản phác quy chân, đạt đến cửu tinh!

Giờ phút này, coi như không cần xin Tổng bộ Danh Sư đường, cũng có thể nhẹ nhõm khảo hạch chín loại phụ tu, trở thành Danh Sư cửu tinh chân chính.

Thậm chí, ở trên chức nghiệp lý giải, đuổi sát Khổng sư năm đó, vượt xa cái gọi là thiên tài, hội trưởng.

Chức nghiệp càng học càng nhiều, trong óc cũng càng ngày càng tỉnh táo.

Hô!

Liên tục học không biết bao nhiêu chức nghiệp, thời điểm cảm giác không chỗ không tinh, không gì không hiểu, lại có ánh sáng bao phủ, mở mắt lần nữa, phát hiện vẫn đứng ở trong thông đạo, từ rời đi nơi này, đến trở về, thời gian trôi qua hai phút mà thôi!

Đã trải qua núi sách, biển học, mang đến cho hắn một cảm giác, ít nhất mười ngày, nằm mơ cũng không có nghĩ đến, ngoại giới chỉ là thời gian ngắn như vậy.

Thật đúng là Hoàng Lương nhất mộng.

Quay đầu nhìn bốn phía, nhìn thấy Lạc Thất Thất cùng hai vị Danh Sư khác vẫn đứng tại chỗ, thân thể không ngừng lay động, hình như vẫn thừa nhận rèn luyện, không tỉnh táo lại.

- Lạc Nhược Hi đâu?

Nhìn quanh một vòng, ánh mắt lộ ra nghi ngờ.

Theo hắn cùng một chỗ đi vào sáu người, Triệu Nhã, Ngụy Như Yên, không có thông qua khảo hạch, bị truyền tống ra bên ngoài, hiện tại Lạc Thất Thất cùng hai người còn lại đều ở đây, làm sao chỉ có Lạc Nhược Hi không thấy tung tích?

Chẳng lẽ... Không có thông qua khảo hạch, bị truyền tống đi?

Trong lòng đang kỳ lạ, trong tai thanh âm tượng Khổng sư vang lên lần nữa.

- Thông qua khảo hạch! Xin tiếp tục đi tới, đi ra thông đạo, liền có thể nhìn thấy Xuân Thu đại điển! Luyện hóa, sẽ có tư cách đạt được truyền thừa của ta.

- Tìm được đại điển lại nói!

Nghe được thanh âm này, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, không ngừng lại, nhanh chóng dọc theo thông đạo đi thẳng về phía trước.

Đã trải qua núi sách, biển học rèn luyện, tâm cảnh đạt tới Cổ Thánh, cảm giác áp bách của thông đạo đã không còn bất kỳ ảnh hưởng gì.

Thời gian không dài, đi tới cuối thông đạo.

Đồng dạng là cái phong ấn, ngăn trở tu luyện giả tiến lên.

Bàn tay Trương Huyền run lên, Tiểu Phù Phù xuất hiện trên không trung, nhẹ nhàng tới đụng một cái, phong ấn từ từ mở ra một cái khe, thân thể đi vào.

Ngay sau đó, một đại điện rộng lớn xuất hiện ở trong tầm mắt.

Trong đại điện, một cái bệ đá vắt ngang ở giữa, một quyển sách đặt trên đó, tản mát ra hào quang sáng chói.

Trang bìa thư tịch, dùng cổ ngữ viết hai chữ “Xuân Thu”, mặt ngoài dường như có thời gian chảy xuôi, để cho người ta nhận không ra, quyển sách này, đến cùng nằm ở quá khứ hay tương lai, cho người ta một loại cảm giác bất cứ lúc nào cũng sẽ nhảy vào khe hở thời gian, rời xa hiện tại.

- Đây là Xuân Thu đại điển?

Ánh mắt sáng lên, nắm đấm Trương Huyền xiết chặt, đang muốn xông tới, nghĩ biện pháp luyện hóa, liền nhìn thấy một bóng người bất ngờ xuất hiện ở trên bệ đá, bàn tay nhẹ nhàng sờ một cái, cầm Xuân Thu đại điển lên.

- Nhược Hi...

Nhìn rõ ràng bóng người, Trương Huyền sửng sốt.

Lạc Nhược Hi, Cổ Thánh?

dtv-ebook.com

Xuất hiện ở trên bệ đá, lấy thư tịch đi, không phải người khác, chính là vừa rồi biến mất không thấy ở trong thông đạo, Lạc Nhược Hi!

Vậy mà chẳng biết lúc nào xuất hiện ở nơi này!

Bên ngoài không phải có phong ấn, không có truyền thế mẫu phù không cách nào đi vào ư?

Nàng làm sao so với mình còn đi vào sớm hơn?

Mấu chốt nhất là... Hắn nắm giữ Thiên Đạo thư viện, có thể xem xong vô số thư tịch, chẳng lẽ đối phương cũng làm được điểm ấy, thông qua được khảo hạch?

Ầm ầm!

Những nghi ngờ này, còn không có suy nghĩ ra, kèm theo Xuân Thu đại điển bị cầm, thoát ly bệ đá, toàn bộ Khổng miếu không ngừng lay động, phảng phất như mất đi bảo vật trấn áp, không chịu nổi hư không mang tới lực lượng.

Rầm!

Chủ điện sụp đổ, vô số lực lượng như thủy triều tuôn vào thư tịch.

Lạc Nhược Hi ở trên bệ đá, mảy may không bị ảnh hưởng, cánh tay nhẹ nhàng giơ lên.

Vô số đạo ánh sáng từ trong thư tịch chiếu xạ ra, Khổng sư tự tay luyện chế chí bảo, dường như muốn thoát ly bàn tay của nàng, lại bất kể như thế nào cũng không làm được.

Đung đưa kịch liệt, không gian bốn phía bóp méo, phong cấm chủ điện ầm ầm rạn nứt.

- Xuân Thu đại điển xuất thế...

- Nhanh, khẳng định là có người muốn luyện hóa!

- Ai đạt được? Là Trương Huyền? Hay là hậu bối của ta?

Từng tiếng gào thét vang lên, vô số bóng người xuất hiện.

Chính là rất nhiều Cổ Thánh canh giữ ở ngoài chủ điện.

Trước đó bọn họ bị giới hạn Khổng sư lưu lại phong ấn, chỉ có thể ở bên ngoài chờ, giờ phút này Xuân Thu đại điển chấn động, chủ điện sụp đổ, phong cấm phá hoại, cũng không kìm nén được, toàn bộ vọt vào.

- Là nữ hài kia...

- Lạc Nhược Hi?

Nhìn thấy thân ảnh nắm chặt Xuân Thu đại điển, tất cả mọi người đều sững sờ.

Lấy Trương Huyền biểu hiện, Xuân Thu đại điển bị hắn lấy được tỷ lệ rất lớn, nằm mơ cũng không có nghĩ đến, lại là nữ hài này, đi theo phía sau hắn, thoạt nhìn không tính đặc biệt thu hút.

- Ngươi không có cách nào luyện hóa, cho ta đi!

Thấy thư tịch thả ra hào quang chói sáng, Bạch tôn giả hưng phấn đến con mắt thấu hồng, cũng kìm nén không được, móng vuốt nâng lên, bỗng nhiên bắt đến Lạc Nhược Hi.

- Cẩn thận...

Không nghĩ tới sẽ xuất hiện biến cố lớn như vậy, Cổ Thánh cũng xuất hiện, vẻ mặt Trương Huyền khó coi, vừa định xông tới cứu người, đột

nhiên nhìn thấy nữ hài cách đó không xa, lông mày đột nhiên nâng lên.

Ầm ầm!

Khí tức cường đại từ trên người bắn ra, đâm thẳng không trung, lực lượng cuồn cuộn, ở bên ngoài thân tạo thành một bức tường phòng ngự cường đại.

Bành!

Móng vuốt của Bạch tôn giả rơi vào trên tường phòng ngự, không có lưu lại một chút dấu vết, thậm chí ngay cả phá hỏng cũng không làm được.

- Đây là... Cổ Thánh lực?

Đồng tử Trương Huyền co rụt lại.

Trong nháy mắt này, nữ hài thi triển ra, lại là lực lượng Cổ Thánh mới có thể thi triển, còn cường đại hơn Bạch tôn giả!

Xì xì xì!

Thi triển ra thực lực Cổ Thánh, Xuân Thu đại điển dường như lại không cách nào phản kháng.

- Nguy rồi, nàng muốn luyện hóa, tuyệt không thể để nàng thành công!

Vẻ mặt Nhan Thanh Cổ Thánh đột nhiên biến đổi, lên tiếng hét lớn.

Thanh âm còn không có kết thúc, một thanh phương thiên họa kích phá không mà đến, thẳng tắp đâm tới Lạc Nhược Hi.

Không gian cùng thời gian, ở dưới một kích này, đều phảng phất như đình trệ, khe hở không gian thật lớn, tràn lan lên vạn cây số, dữ tợn đáng sợ.

Cổ Thánh tu vi tích huyết trùng sinh, đương đại có thể xưng cao nhất, vừa ra tay, liền thi triển ra lực lượng hủy diệt thiên địa.

Cỗ lực lượng này, còn không có tới gần, Trương Huyền cách Lạc Nhược Hi rất gần, liền cảm thấy xương cốt cả người giống như sắp bị đập vụn, Kim Thân được chí tôn Thiên Hỏa thiêu đốt qua, ở dưới loại áp lực này yếu ớt giống như đồ chơi.

Thời điểm sắp không kiên trì nổi, Lạc Nhược Hi tay cầm Xuân Thu đại điển, tay ngọc nhẹ nhàng run lên.

Một đạo quang mang ôn nhuận lập tức bao phủ, cả người thoát khỏi vòng chiến.

Xì xì!

Giờ phút này phương thiên họa kích xuất hiện ở trên đỉnh đầu Lạc Nhược Hi.

Vẻ mặt nữ hài không thay đổi, một tay cầm chặt Xuân Thu đại điển, tay còn lại nhẹ nhàng điểm một cái.

Lấy đầu ngón tay điểm về phía vũ khí hủy thiên diệt địa kia.

Ông!

Người sau quay tròn, Nhan Thanh Cổ Thánh hơi đỏ mặt, không thể kiên trì được nữa, phương thiên họa kích rời khỏi tay, cả người cũng phun mạnh máu tươi, bay ngược ra.

- Cái này...

Đồng tử Trương Huyền co rút lại.

Từ trước đến nay, hắn đều cho rằng Lạc Nhược Hi cùng hắn không kém nhiều, nằm mơ cũng không nghĩ đến, là Cổ Thánh, hơn nữa mạnh mẽ như vậy!

Một chỉ đánh bay Nhan Thanh Cổ Thánh... Chẳng lẽ đã vượt qua tích huyết trùng sinh, đạt đến cảnh giới phá toái hư không?

Nếu thực như thế... Nàng đến cùng từ đâu tới?

Phần phật!

Thời điểm nghi ngờ, chỉ thấy không gian sau lưng nữ hài, giống như giấy nứt ra, xuất hiện một lỗ thủng to lớn.

- Nàng muốn chạy trốn, lại không ra tay, Xuân Thu đại điển liền thật biến thành của nàng...

Thấy cảnh này, Nhan Thanh Cổ Thánh lần nữa hét lớn.

Mới vừa rồi mọi người còn có chút do dự, cũng kìm nén không được, đồng thời ra tay.

Rầm!

Phía trước Dục lão quỷ đột nhiên xuất hiện một đôi quỷ thủ, phá không bắt đến.

Phương thiên họa kích của Nhan Thanh Cổ Thánh lần nữa xoay một cái, đâm nhanh ra.

Móng vuốt của Bạch tôn giả tản mát ra hàn quang, thời không đều trong nháy mắt dừng lại.

Tất cả Cổ Thánh của tam đại thế lực đồng loạt ra tay, thiên địa phảng phất như đi vào hỗn độn, ánh sáng bóp méo, thế giới biến thành đêm tối.

Cổ Thánh quá cường đại, nhất là nhiều như vậy đồng thời ra tay, toàn bộ Danh Sư đại lục cũng có thể sẽ bị đánh chìm!

- Các ngươi làm như vậy, hỏi qua Trương Hoằng Thiên ta chưa?

Mắt thấy công kích muốn rơi vào trên người Lạc Nhược Hi, một tiếng tức giận vang lên, ngay sau đó một đạo kiếm khí huy hoàng, trong nháy mắt chém nát không gian chung quanh Lạc Nhược Hi, nghênh đón đám người.

- Trương Hoằng Thiên, ngươi đừng phạm hồ đồ... Nàng không phải là người của Danh Sư đường các ngươi!

Nhan Thanh Cổ Thánh gào thét, bàn tay bỗng nhiên ép xuống.

Phương thiên họa kích cùng mũi kiếm đụng một cái, Trương Hoằng Thiên kìm lòng không được lui về phía sau mấy bước, khuôn mặt trắng bệch.

So với người mạnh nhất của Chư Tử bách gia, hắn còn kém một đoạn dài.

- Hắn là người yêu của hậu bối ta, đó chính là người Trương gia chúng ta...

Trương Hoằng Thiên cũng không nhận thua, trường kiếm lần nữa giơ lên.

Bất quá, hắn một người thực lực mạnh hơn, cũng ngăn cản không nổi nhiều Danh Sư như vậy liên hợp vây công, huống chi thực lực của Nhan Thanh Cổ Thánh vượt xa hắn.

Tê lạp!

Lực lượng liên hợp mà đến, tiếp tục hạ xuống đỉnh đầu của Lạc Nhược Hi.

Nữ hài vẫn một tay nắm chặt Xuân Thu đại điển, không biết lúc nào mới có thể luyện hóa thành công, có điều bị nhiều lực lượng bao phủ như vậy, căn bản chạy trốn không xong.

- Lạc Nhược Hi...

Mắt thấy nữ hài sắp bị nhiều người vây công đánh trúng, Trương Huyền gào lên một tiếng, vừa định tế ra Ngoan Nhân, thi thể Cổ Thánh cùng Yêu Dị Huyền Đao hỗ trợ ngăn cản, liền thấy một đạo đao mang, thẳng tắp từ đằng xa bổ tới.

Còn chưa tới trước mặt, ánh sáng nhật nguyệt liền bị thu hút, không gian cũng không chịu nổi.

- Tiểu thư, ngươi an bài đã chuẩn bị xong, những công kích này, ta thay ngươi ngăn cản...

Hô!

Ngột Thần trước đó biến mất, xuất hiện ở trước mặt mọi người.

Ngột Thần chân thực thân phận

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

- Tốt, ngươi thay ta ngăn cản một hồi, ta triệt để luyện hóa Xuân Thu đại điển!

Lạc Nhược Hi gật đầu, lực lượng toàn thân tập trung lại, điên cuồng vọt tới thư tịch.

Ngột Thần gật đầu, cũng không nhiều lời, đao mang tiếp tục chém ra.

Rầm rầm rầm!

Rất nhiều Cổ Thánh công kích, toàn bộ rơi vào trên đao mang, vẻ mặt Ngột Thần trở nên ngưng trọng, đao phong thi triển ra như thủy triều, tuy lui về phía sau mấy bước, lại đơn thương độc mã ngăn tất cả công kích ở bên ngoài, nhiều cường giả như vậy liên hợp, bị hắn chặn lại, không có một tia khí tức dư thừa tiết ra ngoài, từ đó làm bị thương Lạc Nhược Hi.

- Thật mạnh...

Trương Huyền ngây người.

Loại chiến đấu cấp bậc này, đã không phải hắn có thể nhúng tay.

Chỉ là Ngột Thần này, không phải vừa mới đột phá ư?

Làm sao nhiều người liên hợp như vậy, Hoằng Thiên tiên tổ cũng đỡ không nổi, bị hắn tuỳ tiện cản lại?

Hơn nữa chỉ là vẻ mặt nghiêm túc, không bị thương?

Đây rốt cuộc thực lực mạnh cỡ nào?

Chẳng lẽ cũng đạt tới tích huyết trùng sinh?

Lạc Nhược Hi, vừa nãy ra tay chặn lại Nhan Thanh Cổ Thánh, liền rất đáng sợ, vậy mà Ngột Thần cũng tuỳ tiện làm được...

Trong nháy mắt, để hắn có loại cảm giác dường như đã qua mấy đời.

Xem ra hai người này vẫn luôn giấu diếm hắn.

- Rốt cục xuất hiện, bày trận...

Nhìn thấy Ngột Thần chặn lại, Nhan Thanh Cổ Thánh cũng không kỳ lạ, ngược lại lông mày giương lên.

Ông!

Trong nháy mắt, ánh sáng bắn ra bốn phía, bốn phía trong nháy mắt tuôn ra vô số ngôi sao, bao phủ toàn bộ Khổng miếu ở bên trong.

- Bảy mươi hai Thánh, liên hợp luyện chế ra chí bảo mạnh nhất, Thiên Cung Tinh Thần Đồ? Các ngươi vậy mà dẫn tới nơi này?

Vẻ mặt Ngột Thần lập tức thay đổi.

- Đưa Tinh Thần Đồ đến nơi này, lặng lẽ sắp đặt, chính là vì phòng ngừa ngươi chạy trốn, ngày hôm nay, liền là giờ chết của ngươi!

Nhan Thanh Cổ Thánh cười lạnh, cổ tay rung lên.

Rầm!

Ánh sáng tinh thần bao phủ, không gian nghiền nát sau lưng Lạc Nhược Hi chậm chạp khép lại, thời gian không dài, liền khôi phục như lúc ban đầu.

Cảm nhận được không gian bốn phía ngưng kết, Trương Huyền lấy ra Long Cốt Thần Thương, đâm nhanh về phía trước, lúc này mới phát hiện, không gian đã cứng rắn như sắt, thực lực của hắn vậy mà xé rách không ra.

Nói cách khác, trước đó có thể làm được xuyên toa không gian rời đi, mà bây giờ bị tinh thần bao phủ, lại không cách nào trốn.

Phong cấm lại không gian, Nhan Thanh Cổ Thánh giống như cự nhân khống chế tinh không, hướng về phía trước điểm một cái.

Rầm!

Một ngôi sao từ trên trời giáng xuống, thẳng tắp giáng về phía Ngột Thần.

Tinh thần thoạt nhìn không lớn, lại mang theo uy năng hủy diệt thiên địa, so với Nhan Thanh Cổ Thánh toàn lực đâm ra phương thiên họa kích còn muốn đáng sợ, còn chưa tới đến trước mặt, không gian xung quanh Ngột Thần tựa như muốn sụp đổ, bất cứ lúc nào cũng sẽ mất đi.

- Phá...

Thấy thứ này cường đại như vậy, vẻ mặt Ngột Thần khó coi, trường đao trên ngón tay nhẹ nhàng vạch một cái, máu tươi dính đầy lưỡi đao.

Trường đao lấp lánh ra tia sáng yêu dị, uy lực đại tăng, lăng không vẩy lên, không gian vỡ vụn.

Tinh thần rơi xuống va chạm, lập tức bị đánh thành hai nửa.

Lộc cộc lộc cộc lộc cộc lộc cộc!

Liên tục lui về sau bảy, tám bước, máu tươi từ khóe miệng chảy ra, khuôn mặt Ngột Thần trắng bệch.

Hiển nhiên, lần này xem như hắn, cũng tiêu hao rất nhiều, có chút không chịu nổi.

- Ta nhìn ngươi có thể ngăn mấy cái!

Thấy hắn chặn lại một viên, Nhan Thanh Cổ Thánh cười lạnh, lần nữa chỉ ra.

Rầm!

Lại một viên tinh thần từ trên trời giáng xuống.

Biết tiểu thư luyện hóa Xuân Thu đại điển, Ngột Thần không dám lùi bước, mà hít sâu một hơi, thu đao đứng đó.

- Đã như vậy, ta cũng không có gì phải giữ lại...

Lần này cũng không sử dụng trường đao, mà cổ tay rung lên, một bộ xương cánh tay thẳng tắp xông lên trên.

Khung xương vừa xuất hiện, lập tức tản mát ra khí tức nồng đậm, càng bay lên trên, trở nên càng to lớn, thời gian qua một lát, che khuất bầu trời, giống như thiên địa có thể một tay bao phủ.

Răng rắc!

Tinh thần rơi xuống, cùng khung xương tiếp xúc, liền tan thành mây khói.

Bóp nát tinh thần, vẫn không có ngừng lại, tiếp tục xông lên bầu trời, lăng không lôi kéo, tinh thần đầy trời không ngừng lay động, Thiên Cung Tinh Thần Đồ vậy mà tựa hồ có chút không chịu nổi.

- Thật mạnh...

- Khung xương cũng lợi hại như vậy, khi còn sống lợi hại bao nhiêu?

Đám người Trương Hoằng Thiên sửng sốt, rất nhiều Cổ Thánh của Danh Sư đường cũng thừ người ra.

Lực lượng của tinh đồ, bọn họ thân là Cổ Thánh, cảm thụ cực kỳ sâu sắc, coi như dùng hết toàn lực cũng không thể phá vỡ không gian ràng buộc, chớ nói chi là hủy diệt tinh thần.

Hai cánh tay kia, nhẹ nhàng vồ một cái, liền có thể để tinh thần lay động, chẳng phải nói thực lực của khung xương vượt qua tích huyết trùng sinh?

- Khí tức này...

Không giống đám người khiếp sợ, thân thể Trương Huyền chấn động.

Trước mắt khung xương cánh tay này, cho hắn một loại khí tức quen thuộc.

- Là Ngoan Nhân...

Đồng tử Trương Huyền co rụt lại.

Cánh tay phải trên không kia, thiếu một cái xương ngón tay, hơn nữa khí tức hết sức quen thuộc, tuyệt sẽ không sai, chính là... Ngoan Nhân!

Xương tay của Ngoan Nhân, làm sao lại ở trong tay Ngột Thần?

Hơn nữa tại sao lại có lực lượng cường đại như vậy?

Trong lúc nhất thời trong đầu loạn như ma, rất nhiều chuyện đều không nghĩ ra.

- Còn chưa động thủ, chẳng lẽ nước đã đến chân, nửa đường bỏ cuộc?

Nhan Thanh phun ra một ngụm máu tươi, lên tiếng hét lớn.

Hắn duy trì lấy tinh đồ vận chuyển, khung xương thật muốn hắn xé ra, phản phệ cũng có thể để hắn vẫn lạc.

- Đương nhiên sẽ không!

Trước đó Dục lão quỷ, cùng mấy vị Cổ Thánh Dị Linh tộc một mực ở bên cạnh xem náo nhiệt, đồng thời bay tới.

- Cái này...

Thân thể chấn động, mặt mũi Trương Huyền khó tin.

Từ đối thoại có thể nghe ra, Chư Tử bách gia Nhan Thanh Cổ Thánh, vậy mà cùng Dục lão quỷ có quan hệ hợp tác!

Nói cách khác, Chư Tử bách gia cùng Dị Linh tộc liên thủ?

Đến cùng xảy ra chuyện gì?

Không riêng gì hắn, đám người Trương Hoằng Thiên cũng hai mặt nhìn nhau, không rõ ràng cho lắm.

Muốn nói thống hận Dị Linh tộc, Chư Tử bách gia tuyệt đối không kém Danh Sư đại lục, vì sao lại liên thủ?

Phần phật!

Cổ tay Dục lão quỷ khẽ đảo, một cái áo xuất hiện trên không trung, trước đó xương cánh tay lôi kéo tinh đồ, cảm nhận được áo thu hút, đột nhiên ngừng lại.

- Tiếp tục động thủ...

Sắc mặt Ngột Thần nghiêm túc, la lên một tiếng, lần nữa cắt đầu ngón tay, máu tươi bay lên, kết quả khung xương vẫn không nhúc nhích, hình như ngủ say.

- Bặc Dục, ngươi cái đồ vật ăn cây táo rào cây sung, vậy mà liên thủ với Chư Tử bách gia, không sợ ta chém đầu ngươi sao?

Liên tục khống chế, phát hiện khung xương lại không cách nào động đậy, Ngột Thần xiết chặt nắm đấm, bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn về phía Dục lão quỷ, tức sắp nổ tung.

- Khà khà, có thể chém đầu ta hay không, liền nhìn ngươi có thể trở về hay không lại nói...

Dục lão quỷ không có chút sợ hãi nào, ngược lại cười nhạt một tiếng, khom người đến cùng:

- Hơn nữa, ngươi nên rõ ràng, chân chính muốn mạng ngươi, không phải ta, mà là Thần Linh Hoàng! Có phải không Dung Hoàng bệ hạ!

- Dung Hoàng bệ hạ? Chẳng lẽ...

Thân thể Trương Huyền cứng đờ, trong mắt tràn đầy khó tin:

- Ngột Thần này là... Dị Linh tộc Thần Dung Hoàng?

Dị Linh tộc đệ nhất Hoàng giả

dtv-ebook.com

Thần Dung Hoàng, một trong ba đại Hoàng giả Dị Linh tộc, hơn nữa là Đế Hoàng thực quyền nhất, tất cả mọi chuyện trong tộc đều thuộc về hắn quản lý, mệnh danh Dị Linh tộc đệ nhất nhân cũng không quá đáng... Thế nào lại là đồng tử theo sau lưng, một mực xưng hô mình là “thiếu gia”?

Nếu như là hắn, như vậy Lạc Nhược Hi mà hắn coi là tiểu thư, lại sẽ là thân phận gì?

Trương Huyền lạnh cả người, đã không dám suy nghĩ.

Trước đó liền nghe nói, Hoàng giả mạnh nhất Dị Linh tộc đến Danh Sư đại lục, làm thế nào cũng không tìm được, nằm mơ cũng không nghĩ đến, vậy mà ở bên cạnh hắn, hóa thân thành một hạ nhân!

- Linh Hoàng...

Tuy trong lòng đã có đáp án, chân chính nghe được, ánh mắt của Thần Dung Hoàng Ngột Thần vẫn khó coi, nắm đấm xiết chặt, mang theo tức giận.

Ba đại Hoàng giả, ở chung không biết bao nhiêu năm, xưa nay nội đấu ngược lại cũng thôi, thông đồng người khác đối phó bản thân, đã phản bội chủng tộc.

Nghĩ đến cái này, cũng nhịn không được nữa, ngẩng đầu nhìn về phía Nhan Thanh Cổ Thánh cách đó không xa:

- Xem ra Chư Tử bách gia cùng bọn hắn đã sớm liên hợp!

- Đồng ý Thần Linh Hoàng, không chỉ có thể diệt trừ Hoàng giả mạnh nhất Dị Linh nhất mạch, càng có thể đổi lấy ba trăm năm bình yên, sao lại không làm?

Nhan Thanh Cổ Thánh thản nhiên nói, trên mặt không có chút sóng lớn nào.

- Ba trăm năm bình yên?

- Thần Linh Hoàng đã đồng ý Chư Tử bách gia, chỉ cần phối hợp diệt trừ ngươi, trong vòng ba trăm năm, Dị Linh tộc sẽ không đi chủ động công kích!

Nhan Thanh Cổ Thánh nói.

- Thì ra là thế...

Thần Dung Hoàng cắn răng.

Khó trách Chư Tử bách gia cùng Dị Linh tộc không đội trời chung, còn có thể bình yên ở chung, liên thủ đối phó bản thân, náo loạn hồi lâu, là có điều kiện trao đổi.

Hắn là Hoàng giả mạnh nhất Linh tộc, một khi tử vong, toàn bộ Linh tộc thực lực sẽ tổn thất lớn, trong ba trăm năm không khôi phục được, đồng ý không tấn công, thật ra thì cũng là một loại bảo vệ mình.

Chỉ bất quá... Không tấn công người khác, chẳng lẽ có thể bảo đảm Chư Tử bách gia, Danh Sư đường sẽ không nhân cơ hội tiêu diệt Linh tộc?

- Nói như vậy, ban đầu ở Phong Cốc thành Thiên Cơ đường, các ngươi cũng đã chuẩn bị kỹ càng, muốn mai phục ta?

Thần Dung Hoàng lần nữa nói.

- Lúc trước chúng ta lấy xương ngực Ngoan Nhân làm mồi nhử, dẫn dụ ngươi ra tay, sau đó mượn Thiên Cơ đường che đậy Thiên Cơ, che lấp rất

nhiều khí tức Cổ Thánh, vốn cho rằng có thể tuỳ tiện chém giết, lại không nghĩ rằng bị người phá hủy...

Bặc Dục hừ lạnh một tiếng, nhìn Trương Huyền cách đó không xa.

Lúc trước ở Thiên Cơ đường, mai phục mấy vị Cổ Thánh, là đợi Thần Dung Hoàng tự chui đầu vào lưới, kết quả tên này không biết làm sao xông ra, mấu chốt nhất là... Vừa ra tay liền chém giết một vị Cổ Thánh, ngay cả chạy trốn cũng không làm được, trực tiếp dọa tất cả mọi người không dám tiếp tục ra tay.

- Cái này...

Nghe được những sự tình này, Trương Huyền rốt cuộc minh bạch.

Khó trách người Chư Tử bách gia muốn ngang nhiên cướp đoạt xương ngực Ngoan Nhân, náo loạn hồi lâu, là vì thu hút Ngột Thần qua!

Hắn nắm giữ cánh tay Ngoan Nhân, đối với xương ngực nhất định có cảm ứng đặc thù, dùng cái này tới thu hút, quả thực không cách nào kháng cự.

Còn về sau, khung xương bị Thiên Đạo chi thư thôn phệ, hắn lại không nói thêm cái gì, có lẽ liên quan đến Lạc Nhược Hi.

Nếu không, đường đường Hoàng giả, cũng không có khả năng xưng hô một tiểu nhân vật là thiếu gia!

- Nói như vậy, thời điểm đi Bạch Khê sơn, tìm kiếm truyền thế mẫu phù, các ngươi cũng đã liên thủ...

Thần Dung Hoàng nói tiếp.

Bạch Khê sơn, đi theo ba người Nhan Tiết, trong đó một vị chính là Dị Linh tộc, lúc ấy liền cảm thấy kỳ lạ, mới cáo từ tiểu thư trở về điều tra, cũng báo tin đội ngũ tấn công Nhân tộc đình chỉ công kích.

Chỉ bất quá không có tra ra cái gì, liền phát giác được khung xương Ngoan Nhân xuất hiện, vội vàng đuổi tới.

- Không sai!

Nhan Thanh Cổ Thánh cũng không phủ nhận, gật đầu nói.

- Rất tốt!

Muốn hỏi thăm đã hỏi xong, con mắt Thần Dung Hoàng đóng lại, ngay sau đó bỗng nhiên mở ra, một vòng xoáy khổng lồ từ trong con mắt xoay tròn, như là vực sâu:

- Xem ra Linh Hoàng muốn giết ta rất lâu, có điều, chỉ bằng các ngươi... Giết ta, không dễ dàng như vậy!

Ầm ầm!

Kèm theo thanh âm kết thúc, thân ảnh giống như đồng tử chậm rãi tăng cao, sát lục chi khí trên người càng lúc càng nồng nặc, mấy hơi thở liền khôi phục bộ dáng Dị Linh tộc, đầu đội vương miện, người mặc Kim Long trường bào, nhất cử nhất động có phong thái cùng uy nghiêm Hoàng giả.

- Quả nhiên là Thần Dung Hoàng...

Trường kiếm bên hông Trương Hoằng Thiên không ngừng nhảy múa, tựa như lúc nào cũng sẽ không bị khống chế lao ra.

Vị Hoàng giả mạnh nhất Dị Linh tộc này, tuy hắn chưa thấy qua, nhưng đã sớm nghe tin đồn, cái này giống nhau như đúc.

Không chỉ hắn khiếp sợ, Cổ Thánh khác cũng từng cái vẻ mặt nghiêm túc, mang theo cảnh giác.

Người có tên, cây có bóng.

Dị Linh tộc đệ nhất Hoàng giả, lực uy hiếp quá lớn, cho dù thực lực của bọn hắn đạt đến cao nhất đại lục, vẫn như cũ rõ ràng, người trước mắt này, tuyệt không phải người đông thế mạnh liền có thể đối phó.

Tận mắt thấy Ngột Thần khôi phục chân thân, biến thành Dị Linh Hoàng giả, Trương Huyền nói không ra lời.

Cường giả Dị Linh tộc khác, lấy thực lực Cổ Thánh, ngụy trang thành nhân loại sẽ bị Danh Sư đường phát giác, nhưng hắn tự mình cảm thụ qua Lạc Nhược Hi, phù lục ngụy trang thần kỳ, biết năng lực thứ này.

Nếu quả thật cho Thần Dung Hoàng một cái, đừng nói ngụy trang thành đồng tử, coi như ngụy trang thành Dương sư, chỉ sợ Danh Sư đường cũng không thể phân biệt ra được thật giả.

Loại bùa chú này thật đáng sợ, sau khi ngụy trang, huyết mạch cũng điều tra không ra, huống chi cái khác!

Cái này cũng giải thích, đường đường Hoàng giả mạnh nhất Dị Linh tộc, vì sao đến Nhân tộc, nhưng thủy chung tìm không ra!

Còn Nhân tộc, Chư Tử bách gia, vì sao biết hắn đã rời phong ấn, tiến hành bố cục, mai phục, chỉ sợ liên quan đến Vu Hồn sư.

Nghe những tin tức này vào trong tai, Trương Huyền cũng coi như triệt để vuốt thuận sự tình.

Hắn là Vu Hồn sư ẩn giấu ở trong Dị Linh tộc, phát giác Thần Dung Hoàng rời đi, lặng lẽ đưa tin cho Tưởng gia, Tưởng gia đưa cho tin tức Chư Tử bách gia, sau đó mới có bố cục hiện tại.

Hiện tại duy nhất không hiểu là, Lạc Nhược Hi đến cùng có thân phận gì! Lại ở trong đó giữ vai trò như thế nào.

- Chúng ta biết không dễ dàng như vậy, có điều ngày hôm nay ngươi muốn đi, gần như không có khả năng...

Thấy hắn khôi phục chân thân, Nhan Thanh Cổ Thánh biết lập tức sẽ đối mặt một hồi đại chiến, nuốt hai viên đan dược, khôi phục tổn thương trong cơ thể, phương thiên họa kích trong tay giơ lên, trong mắt mang theo sát khí.

Chư Tử bách gia cùng Cổ Thánh Dị Linh tộc, cũng đồng thời giơ lên vũ khí.

Bố cục rất lâu, chỉ vì giờ khắc này.

- Tộc nhân muốn giết ta, Chư Tử bách gia cũng muốn ta chết... Ha ha!

Thần Dung Hoàng hét dài một tiếng, quay đầu nhìn về phía Trương Hoằng Thiên cùng Cổ Thánh Danh Sư đường:

- Các ngươi thì sao?

- Thần Dung Hoàng, cha ta, huynh trưởng của ta đều bị Dị Linh tộc giết chết, ta sớm đã cùng các ngươi không đội trời chung, nếu ngươi là Hoàng giả mạnh nhất, vậy thì lấy mạng đổi mạng đi!

- Thân nhân hảo hữu của chúng ta, đều chết ở trên tay các ngươi, ông trời có mắt, ngày hôm nay, coi như vẫn lạc ở đây, cũng muốn giết ngươi, lấy an ủi bọn họ trên trời có linh thiêng!

- Đạo lữ của ta, bị ngươi khi đó một đạo đao khí chém giết biến thành tro bụi, ngày hôm nay có thể tự tay báo thù, chết cũng đáng!

...

Mấy vị Cổ Thánh của Danh Sư đường đồng thời đi về phía trước, trên người sát khí đằng đằng.

Luyện hóa Xuân Thu đại điển

dtv-ebook.com

Dị Linh tộc cùng Nhân tộc ân oán, đã duy trì liên tục vài vạn năm.

Người thân, bằng hữu chết ở trên tay hai bên, nhiều vô số kể, sớm đã không đội trời chung, tuyệt không phải mở miệng, nhân nghĩa có thể hóa giải.

Giờ phút này, Hoàng giả mạnh nhất Dị Linh tộc bị vây khốn ở đây, Cổ Thánh Danh Sư đường sao có thể bỏ qua cơ hội!

- Trương Hoằng Thiên, ngươi thì sao?

Thấy những người này muốn vây công bản thân, Thần Dung Hoàng cũng không ngoài ý muốn, lần nữa nhìn tới.

- Trương gia ta cùng Dị Linh tộc, chiến đấu không dưới trăm tràng, cha của ta, tổ phụ, tằng tổ, các đời tiền bối, chết ở trên tay các ngươi nhiều vô số kể! Trong tay ngươi, dính đầy máu tươi người Trương gia ta, ngày hôm nay, tuy lấy nhiều khi ít, không quá quang minh lỗi lạc, thắng mà không vẻ vang gì, nhưng đây là báo thù, không phải công bằng quyết đấu, xem như Khổng sư biết cũng sẽ không trách tội!

Trường kiếm từ bên hông nhảy ra, Trương Hoằng Thiên nhìn về bóng người phía trước, trong mắt ẩn chứa đại nghĩa.

Sư xuất nổi danh, Danh Sư muốn chiến đấu, liền phải cho ra một lý do thích hợp, như vậy mới có thể dũng cảm tiến tới, quyết không lùi bước.

- Hoằng Thiên tiên tổ...

Thấy hắn cũng muốn động thủ, Trương Huyền nhịn không được mở miệng.

Nhiều người như vậy vây công, bốn phía lại có Tinh Thần Đồ, chỉ sợ lần này Thần Dung Hoàng thật rất khó thoát.

Tuy không có hảo cảm gì với Dị Linh tộc, nhưng Ngột Thần một mực theo bên người, đi theo làm tùy tùng, giờ phút này bị nhiều người như vậy vây công, vẫn còn có chút không tiếp thu được.

- Dị Linh tộc, không đáng đồng cảm!

Biết hắn muốn nói cái gì, Trương Hoằng Thiên xua tay.

Nhiều năm chiến tranh, hai đại chủng tộc sớm đã không cách nào chung lập.

Nếu như không có vị đệ nhất Hoàng giả này, Dị Linh tộc khẳng định sẽ trở thành một đoàn cát vụn, không cách nào đối kháng nhân loại.

Như vậy, tương đương với giải quyết đại họa nhiều năm!

Nguyên nhân chính là như vậy, Chư Tử bách gia mới không tiếc vận dụng nhiều Cổ Thánh đến đây như vậy, thậm chí ngay cả cướp đoạt Xuân Thu đại điển cũng xếp ở vị trí thứ hai.

- Rất tốt, vậy các ngươi thì sao?

Thấy ba thế lực liên thủ, Thần Dung Hoàng lần nữa nhìn về phía đám Thánh Thú cách đó không xa.

- Hai chúng ta không giúp đỡ, cũng không muốn lẫn vào... Chỉ muốn đạt được Xuân Thu đại điển!

Bạch tôn giả nói.

- Ai cũng không giúp, vậy thì mời lui ra phía sau, nếu không quyền cước không có mắt, ở trong vòng chiến, ai cũng không bảo đảm có thể bị giết hay không...

Thần Dung Hoàng cười lạnh, trường đao trong tay run lên, phát ra thanh âm nghẹn ngào, lại không nói nhảm, lông mi nâng lên, khí tức trên người đột nhiên toả ra, cho người ta một loại cảm giác như vực sâu.

Ngụy trang thành Ngột Thần, dùng lực lượng Danh Sư mới có thể sử dụng, giờ phút này khôi phục bản tôn, vận dụng sát lục chân khí của Dị Linh tộc, sức chiến đấu trong nháy mắt tăng không chỉ một lần.

- Động thủ!

Thấy khí tức của hắn, lập tức liền muốn tích góp đến cao nhất, biết lại không ra tay, càng khó có thể giết chết, phương thiên họa kích trong tay Nhan Thanh Cổ Thánh run lên, lăng không phóng tới.

- Đi!

Quỷ trảo của Bặc Dục vạch phá không gian.

Hai đại cao thủ công kích, hóa thành hai đạo quang mang một đen một trắng, như lưu tinh đâm nhanh.

- Đến hay lắm!

Thần Dung Hoàng khôi phục bản tôn gào lên một tiếng, thanh âm giống như tiếng sấm, đồng thời trường đao trong tay thẳng tắp chém tới.

Tê lạp!

Tinh Thần Đồ giam cầm không gian, xuất hiện một vết rách đen kịt, đao mang cùng hai công kích đối đầu, phương thiên họa kích cùng quỷ trảo giống như bóng chày bị quất bay, bay ngược ra.

Thần Dung Hoàng bước ra, lực lượng cuồn cuộn, biển mây sôi trào, ở dưới trường đao, Cổ Thánh khác công kích liền bị ngăn ở bên ngoài, lần nữa bổ về phía Nhan Thanh.

Lần này, lực lượng phong tỏa hư không, coi như Nhan Thanh Cổ Thánh đạt đến cảnh giới tích huyết trùng sinh, cũng không cách nào tránh né.

Ông!

Ngay thời điểm người mạnh nhất của Chư Tử bách gia sắp bị chém giết, một đạo kiếm mang đột phá thời gian, không gian hạn chế, xuất hiện ở phía trước, nếu như không ngăn cản, coi như có thể chém giết Nhan Thanh Cổ Thánh, khẳng định cũng sẽ trọng thương.

Thần Dung Hoàng đao giơ lên.

Đinh đinh đinh đinh!

Mưa kiếm không ngừng bên tai, Trương Hoằng Thiên đạp bước mà đi, tựa như một vị Kiếm Tiên.

Nhìn thấy chiến đấu như vậy, Trương Huyền nuốt ngụm nước bọt.

Không hổ là cường giả cao nhất siêu cấp đại lục, nhất cử nhất động, đều mang theo pháp tắc, hắn may mắn cách xa vòng chiến, nếu không khẳng định sớm đã bị xé thành bột phấn, không còn sót lại chút cặn nào.

Thần Dung Hoàng cường đại đến cực hạn, mặc dù bị nhiều người vây công, vẫn ung dung có độ, không bối rối chút nào.

Bành!

Chiến đấu càng ngày càng kịch liệt, đột nhiên một tiếng rên lên, ngay sau đó, một bóng người từ không trung rơi xuống.

Có Cổ Thánh chết đi!

- Là Dị Linh tộc Chư Tử cảnh...

Nhìn thấy thi thể, Trương Huyền nhận ra được, chính là một thuộc hạ của Dục lão quỷ, nắm giữ tu vi Cổ Thánh tầng thứ hai.

- Đây chính là đồ tốt...

Biết thi thể loại cấp bậc này, có thể ngộ nhưng không thể cầu, Trương Huyền đi tới trước mặt, Long Cốt Thần Thương vẩy một cái.

Phần phật!

Thu vào trữ vật giới chỉ.

Ầm!

Mới vừa lấy đi thi thể này, lại một Cổ Thánh Chư Tử cảnh rơi xuống.

Không chỉ người Dị Linh tộc chết, cường giả của Chư Tử bách gia cũng bắt đầu vẫn lạc.

Ngay sau đó là Danh Sư đường.

Thi thể Dị Linh tộc có thể thu, Chư Tử bách gia cùng Danh Sư đường lại không thể đi động.

Dù sao hắn cũng là Danh Sư.

Bất quá thi thể không thể nhận, trong chiến đấu Cổ Thánh huyết tự nhiên tung bay, để hắn thu không ít.

Kèm theo chiến đấu càng ngày càng kịch liệt, Cổ Thánh chết cũng càng ngày càng nhiều.

Không đến mười phút, hơn hai mươi Cổ Thánh, còn thừa lại không đến một nửa.

Bất quá thời khắc này Thần Dung Hoàng, đã vết thương chồng chất, thương thế không nhẹ.

Nhan Thanh Cổ Thánh cùng Trương Hoằng Thiên, trên người cũng tràn đầy vết thương dữ tợn, miệng lớn thở hổn hển, cũng không dễ dàng a.

Ngược lại Dục lão quỷ thương thế nhẹ nhất.

Cũng không phải thực lực hắn mạnh, mà là cực kỳ gian xảo, tấn công chính diện đều bị hai người phía trước thừa nhận.

- Không hổ là Dị Linh tộc đệ nhất Hoàng giả, không nghĩ tới chúng ta nhiều người như vậy liên hợp, cũng tổn thất thảm như vậy...

Lần nữa nhìn về phía Thần Dung Hoàng, trong giọng nói của Trương Hoằng Thiên mang theo bội phục.

Vốn cho rằng đã đứng ở đỉnh phong thế giới, không nghĩ tới nhiều người liên hợp, cũng bị giết nhiều như vậy.

- Các ngươi cũng không yếu, bất quá chỉ là loại thực lực này mà nói, ngày hôm nay muốn giết ta, chỉ sợ không làm được...

Thần Dung Hoàng chống đao mà đứng, khí phách không giảm.

- Ngày hôm nay coi như chết, cũng kéo ngươi chôn cùng...

Trương Hoằng Thiên cắn răng.

- Vậy thì thử một chút...

Thần Dung Hoàng cười lạnh, đang muốn tiếp tục, đột nhiên cảm thấy không gian tinh đồ vây khốn không ngừng lay động.

Ầm ầm!

Thiên địa giống như bị xé nứt ra, một đạo quang mang trắng tinh xuyên thấu qua tinh đồ chiếu rọi tới, một tế đàn to lớn chậm rãi hiện lên.

Quang mang thẳng tắp bao phủ Lạc Nhược Hi đang luyện hóa Xuân Thu đại điển.

- Thành công...

Ánh mắt Thần Dung Hoàng sáng lên.

Trước đó hắn rời quảng trường, chuẩn bị rất lâu, chính là chuẩn bị thứ này, nhìn thấy thành công, cũng kìm lại không được hưng phấn.

Tê lạp!

Quang mang tế đàn chiếu rọi Lạc Nhược Hi, nàng vốn đạt tới Cổ Thánh, giống như lần nữa mở ra phong ấn, trở nên càng thêm bàng bạc to lớn.

Lực lượng như vậy bao phủ xuống, Xuân Thu đại điển chống lại không được, trong nháy mắt liền bị luyện hóa.

Nhược Hi rời đi

dtv-ebook.com

Hô!

Xuân Thu đại điển bị luyện hóa, thời gian nháy mắt rơi vào lòng bàn tay nữ hài, mất đi tung tích, giống như bị lấy đi.

Xì xì xì xì...

Lực lượng Lạc Nhược Hi bạo tăng, Tinh Thần Đồ giam cầm không được, bốn phía xuất hiện vết rách to lớn.

Những vết rách này không biết lan ra đến nơi nào, đen như mực, tựa như cửa Địa Ngục.

Vết rách vừa xuất hiện, một lực cắn nuốt to lớn không ngừng lôi kéo nữ hài, thật muốn kéo nàng đi.

Lông mày nữ hài nhíu một cái, vẫy tay, tế đàn trên bầu trời bay tới, từ từ nhỏ dần rơi vào dưới chân.

Đứng ở trên tế đàn, lúc này mới chống cự được lực lượng thôn phệ, tạm thời không bị nuốt mất.

- Trương Huyền...

Ổn định thân hình, ánh mắt nữ hài xuyên thấu qua khoảng cách nhìn lại.

Nhìn nàng đứng ở trên tế đàn, thân thể Trương Huyền cứng đờ, trong đầu một hình bóng chậm rãi dung hợp, lập tức liền muốn nổ tung.

- Ngươi là... Dị Linh tộc, Linh Thần?

Khó trách, ban đầu ở Khâu Ngô cung, nhìn thấy bóng lưng Linh Thần cũng có chút quen thuộc, ở thế giới băng tuyết, lần nữa nhìn thấy, vẫn như cũ là loại cảm giác này, nằm mơ cũng không nghĩ đến, lại là... Lạc Nhược Hi!

Nàng không phải cường giả Chư Tử bách gia, cũng không phải Thánh Thú biến hóa, mà là Linh tộc chí cao vô thượng nhất… Linh Thần!

Tại sao có thể như vậy?

- Ngươi không phải nói, ngươi không phải Dị Linh tộc sao?

Trong nháy mắt, Trương Huyền cảm thấy tim mình như bị vô tình xé nát.

Hắn chuyên môn hỏi thăm qua thân phận, đối phương nói, bản thân không phải Dị Linh tộc, cũng sẽ không làm ra sự tình tổn thương Danh Sư...

Chẳng lẽ, một mực lừa gạt mình?

Đối phương có loại thân phận nào, địa vị gì, hắn có thể không quan tâm, nhưng không thể tiếp nhận nhất bị lừa gạt và lợi dụng...

- Ta không phải Dị Linh tộc, mà là Linh Thần, còn nguyên nhân...

Nhìn thấy bộ dáng của hắn, hốc mắt Lạc Nhược Hi đỏ lên, đang muốn giải thích, liền thấy vết rách sau lưng lần nữa mở rộng, lực lượng thôn phệ càng ngày càng không khống chế được.

Lực lượng kia sôi trào gào thét, toàn bộ Khổng miếu cũng bắt đầu đung đưa, thậm chí Danh Sư đại lục cũng xuất hiện rung động.

- Sức mạnh của ta vượt qua phạm vi thế giới này có thể thừa nhận, không cách nào ở lại, nếu không toàn bộ Danh Sư đại lục sẽ bởi vậy hủy diệt...

Nhìn thấy tình huống trước mắt, ánh mắt Lạc Nhược Hi lộ ra đau thương:

- Tạm biệt, Trương Huyền, có thể biết ngươi, ta rất vui vẻ... Thật, vô cùng vui vẻ!

Phần phật!

Bóng tối đi tới trước mặt, bắt đầu thôn phệ thân ảnh nữ hài.

Lạc Nhược Hi giống như lâm vào bồn mực, bất cứ lúc nào cũng sẽ biến mất không thấy gì nữa.

- Ngươi còn không có giải thích, vì sao lại là Linh Thần...

Nhìn thấy bóng tối lập tức kéo nàng đi, Trương Huyền nhịn không được nữa, bàn tay run lên, Yêu Dị Huyền Đao xuất hiện, bàn chân dẫm lên trên, bỗng nhiên vọt tới.

Đi tới trước mặt, đưa tay bắt lại bàn tay nữ hài, muốn từ trong bóng tối lôi kéo nàng ra, lại bất kể như thế nào cũng không làm được.

Bóng tối trước mắt, liền giống như động không đáy, người rơi vào trong đó không cách nào quay đầu, dù là Cổ Thánh cũng không được.

- Không cần uổng phí sức lực, thế giới có quy tắc thế giới, ta cưỡng ép lưu lại, chỉ có thể mang đến tai nạn...

Nhẹ nhàng cười một tiếng, nữ hài nắm chặt Trương Huyền bàn tay:

- Tin tưởng ta không? Ta chưa hề lừa ngươi!

Cảm thụ lòng bàn tay nhu hòa, mang theo mềm mại nhàn nhạt, tựa như một dòng nước nóng tràn vào thân thể, Trương Huyền biết nữ hài chưa hề nói dối, cũng nhịn không được nữa:

- Ta về sau nên làm sao mới có thể tìm được ngươi...

Đi vào bóng tối không biết tên, thật muốn ly biệt, chính là vĩnh viễn.

Hắn không muốn vĩnh viễn ly biệt, chỉ muốn vĩnh viễn cùng một chỗ!

- Có duyên chúng ta nhất định sẽ gặp... Không có duyên, gặp chỉ làm cho ngươi tổn thương...

Ánh mắt mịt mù, Lạc Nhược Hi lần nữa nhìn về phía thanh niên trước mắt, thanh âm nhẹ nhàng:

- Tạm biệt... Người yêu của ta!

Hô!

Tiếng nói kết thúc, nữ hài triệt để bị bóng tối nuốt mất.

- Không...

Trương Huyền gào lên, vội vàng xông về phía trước, tính toán xông vào, lại cảm thấy đụng phải vách tường, bị bắn trở về.

- Không có khả năng!

Bàn tay run lên, Yêu Dị Huyền Đao xuất hiện, bỗng nhiên bổ tới.

Đinh đinh đinh!

Tia lửa văng khắp nơi.

Khe hở trước mắt nhẹ nhõm thôn phệ Lạc Nhược Hi, đối với hắn mà nói, vậy mà còn đáng sợ hơn Cổ Thánh chí bảo, không phá được mảy may.

Yêu Dị Huyền Đao chém ở phía trên, như bông vải chém sắt thép, dấu vết gì cũng không có lưu lại.

Hô!

Lạc Nhược Hi đi vào, khe hở càng ngày càng nhỏ, rất nhanh biến mất không thấy gì nữa.

- Không...

Giống như mất đi bản thân, trường đao của Trương Huyền không ngừng chém lung tung, đáng tiếc, Yêu Dị Huyền Đao mạnh hơn, vết rách cũng sẽ không xuất hiện, hình như vừa rồi tất cả là huyễn cảnh.

- Chủ nhân, không cần chém, người yêu của ngươi nhất định là từ thế giới mạnh hơn tới, thực lực không đạt tới, không có khả năng phá vỡ thế giới cấm chế!

Một thanh âm vang lên bên tai.

Tâm cảnh vận chuyển, từ trong trạng thái nóng nảy khôi phục lại, Trương Huyền hít sâu một hơi, xiết chặt nắm đấm:

- Thế giới mạnh hơn?

Nói chuyện chính là Ngoan Nhân.

Muốn nói nhận thức đại lục, khẳng định càng có ngữ quyền hơn mình.

- Không sai, khi ta còn sống liền phát hiện, còn có không gian càng thêm ổn định hơn thế giới này, có sinh mệnh càng cường đại hơn... Linh tộc chúng ta, vô cùng có khả năng chính là từ loại thế giới này bị trục xuất xuống!

Dường như khôi phục một chút ký ức, thanh âm Ngoan Nhân vang lên:

- Chỉ bất quá, thế giới này giam cầm cực kỳ cường đại, cần lực lượng cực mạnh mới có thể phá vỡ, dù là ta khi đó, đã nắm giữ thực lực phá toái hư không, vẫn không cách nào làm được...

- Phá toái hư không cũng không làm được? Chẳng phải đại biểu không người có thể hoàn thành?

Trương Huyền cắn răng.

Phá toái hư không, là cấp bậc cao nhất của Cổ Thánh, như vậy cũng không làm được, lại có ai có thể hoàn thành?

- Ta không làm được, không có nghĩa là không người có thể hoàn thành! Đoán không sai, Khổng sư làm được!

Ngoan Nhân nói.

- Khổng sư?

- Không sai, căn cứ lịch sử của Danh Sư đại lục, Khổng sư còn chưa tới tuổi thọ đại nạn liền biến mất... Lấy thực lực của hắn, hoàn toàn có thể ngủ say, hoặc có phương pháp đặc thù kéo dài, làm sao lại tung tích gì cũng không tìm được?

- Cái này...

Trương Huyền lặng im.

Trước đó Khổng sư biến mất, hắn không có ngẫm nghĩ, giờ phút này nhìn thấy Lạc Nhược Hi bị bóng tối thôn phệ, biết có vị diện cao hơn, trong lòng cũng sinh ra ý nghĩ này.

Có lẽ, hắn giống như Lạc Nhược Hi, thực lực đột phá thế giới này hạn chế, rơi vào đường cùng, chỉ có thể rời đi.

Nguyên nhân chính là như vậy, mới đi lặng yên không một tiếng động, thậm chí ngay cả hậu thế cũng không có ghi chép.

- Khổng sư có thể đi vào, ta cũng nhất định có thể...

Nắm đấm xiết chặt, Trương Huyền cắn chặt hàm răng.

Bất kể như thế nào, cũng phải tìm được Lạc Nhược Hi, Khổng sư đã có thể đột phá thế giới ràng buộc, hắn nhất định cũng có thể!

- Linh Thần đi, ta cũng cáo từ...

Bên này ngầm hạ quyết định, cách đó không xa đám người Thần Dung Hoàng cũng từ trong lúc khiếp sợ khôi phục lại, Dị Linh tộc đệ nhất Hoàng giả cười to một tiếng, thân thể nhảy lên, lập tức phóng ra ngoài.

Vừa rồi lực lượng của Lạc Nhược Hi quá mạnh, đã triệt để chấn vỡ tinh đồ giam cầm.

Hai đại Hoàng giả đến

dtv-ebook.com

- Chạy đi đâu...

Nhan Thanh Cổ Thánh gào thét, phương thiên họa kích hóa thành lưu quang.

Trương Hoằng Thiên cũng hướng về phía trước, cả người biến thành một thanh trường kiếm sắc bén, phá không mau chóng đuổi theo.

Nhân kiếm hợp nhất!

Thấy hai đại cao thủ công kích, phong cấm không gian, cưỡng ép chạy trốn làm không cẩn thận sẽ ngã vào thời không loạn lưu, không rõ sống chết, Thần Dung Hoàng không để ý tới chạy trốn, quay người lại, trường đao trong tay lần nữa bổ ngang xuống.

Lực lượng song phương ở trên trời đối đầu, ba đại cao thủ lần nữa phun ra máu tươi, bay ngược ra.

Luân phiên chiến đấu, đều là dầu hết đèn tắt, có thể kiên trì đến bây giờ, tất cả dựa vào một cỗ ý niệm chống đỡ.

- Thù hôm nay, tương lai nhất định sẽ trả...

Cố nén thương thế trong cơ thể, Thần Dung Hoàng đứng dậy, dường như cảm ứng được cái gì, lại không để ý tới chém giết hai người, cắn răng một cái, trường đao trong tay điểm hư không một cái, một lối đi tối thui xuất hiện, thân thể lay động, thẳng tắp nhảy ra ngoài.

Nếu như mặc cho hắn nhảy vào thông đạo, chẳng khác nào cá bơi biển cả, hổ vào thâm sơn, còn muốn bắt lại đã không thể nào.

Nhan Thanh Cổ Thánh cắn chặt hàm răng, phương thiên họa kích trong tay run rẩy, muốn phong tỏa không gian, chỉ thấy thông đạo kéo dài ra xa đột nhiên ngừng lại, Thần Dung Hoàng bất cứ lúc nào cũng sẽ chạy trốn, như cá mắc cạn, vô luận nhảy lên như thế nào, cũng không thể rời đi.

- Dung Hoàng, đừng có đi gấp, lão bằng hữu tới, làm sao cũng phải trò chuyện một hồi a...

Ngay sau đó một thanh âm nhàn nhạt vang lên, trong hư không, hai thân ảnh cao lớn đi ra.

Hai người này, quần áo tương tự Thần Dung Hoàng, trên trán đều mang vương miện, trên người sát lục chi khí nồng đậm như mực, nhìn lên một cái, làm người ta như rơi xuống địa ngục.

- Chẳng lẽ là... hai vị Hoàng giả khác?

Đồng tử Trương Huyền co rút lại.

Nhìn quần áo, cùng lực lượng huyết mạch trên người, có thể đoán ra, hai người này chính là Thần Linh Hoàng cùng Thần Tinh Hoàng muốn chém giết Thần Dung Hoàng!

Không nghĩ tới hai vị Hoàng giả này cũng rời Dị Linh tộc, tự thân đến nơi này!

Hơn nữa nhìn bộ dáng của bọn hắn, đã sớm ẩn giấu ở xung quanh, Linh Thần không có rời đi, một mực không dám xuất hiện!

- Động thủ với ta, Linh Thần đã biết ngọn nguồn, chắc chắn sẽ không bỏ qua các ngươi...

Nhìn thấy hai người, Thần Dung Hoàng kìm nén không được, râu tóc nâng lên, trường đao trong tay bỗng nhiên đánh xuống.

Rầm!

Đao mang xé rách không gian, tuy uy lực cực lớn, nhưng vì bị thương nặng, ở trước hai đại Hoàng giả, liền không đáng chú ý.

Ngón tay nhẹ nhàng sờ một cái, Thần Linh Hoàng liền ngăn đao mang ở bên ngoài.

- Dung Hoàng không cần kích động, huynh đệ chúng ta chỉ là tâm sự, có giết hay không, quá tầm thường? Lại nói, coi như Linh Thần biết chúng ta muốn giết ngươi... Giờ phút này nàng quay về Linh Thần điện, cũng là ngoài tầm tay với! Lại nói... Thần là không có tình cảm, chẳng lẽ ngươi thật đơn thuần cho rằng, đường đường Thần Linh, sẽ vì ngươi ra mặt?

Khóe miệng Thần Linh Hoàng nâng lên, vẻ mặt thương hại nhìn qua:

- Nàng chỉ là mượn tay ngươi, tìm Xuân Thu đại điển mà thôi, chẳng lẽ thật cho rằng sẽ coi trọng ngươi?

- Ngươi...

Biết hai vị này ở đây, khẳng định trốn không thoát, vẻ mặt Thần Dung Hoàng bình phục, lần nữa đứng thẳng sống lưng, tựa như một cây giáo, giữa hai lông mày mang theo ác liệt không thể xâm phạm:

- Xưa nay ta đối đãi các ngươi không tệ, vì sao muốn phản bội...

- Vì sao muốn phản bội?

Thần Linh Hoàng hừ lạnh:

- Ngươi quá nghe theo mệnh lệnh của tân nhiệm Linh Thần! Linh Thần trước kia chỉ cần chúng ta hiến tế Danh Sư, liền sẽ ban tặng vô số bảo vật, nàng cho chúng ta cái gì? Hơn nữa còn không cho chúng ta tấn công! Không tấn công, chẳng lẽ muốn hàng ngàn vạn Linh tộc chúng ta, một mực tử thủ ở loại địa phương này?

- Linh Thần dặn dò, ngươi cũng dám vi phạm?

Không nghĩ tới nguyên do căn bản nhất ở đây, Thần Dung Hoàng cau mày.

Còn tưởng rằng là bất mãn với hắn, góp gió thành bão, đạt tới tình trạng không thể điều tiết, nằm mơ cũng không nghĩ đến, vậy mà nguyên nhân căn bản nhất ở Linh Thần.

Linh Thần không cho bọn họ tấn công, là tránh Linh tộc bị thương tổn, cũng là một loại bảo vệ đối với tộc nhân, vì sao đến trong miệng đối phương, ngược lại thành ràng buộc?

- Linh Thần dặn dò, đương nhiên không dám vi phạm, nhưng giết ngươi, ta chính là Hoàng giả mạnh nhất Linh tộc... Chỉ cần ta nguyện ý, còn không phải nói cái gì là cái gì? Chẳng lẽ ngươi cho rằng, Linh Thần sẽ lần nữa xuống dò xét? Xuyên qua thế giới, không dễ dàng như vậy, coi như Thần Linh cũng sẽ bị phản phệ không thể chống lại, nếu không cũng sẽ không ở Danh Sư đại lục, tu dưỡng trọn vẹn hơn nửa năm.

Thần Linh Hoàng cười lạnh, lông mày giương lên:

- Yên tâm đi, ngươi chết rồi, ta sẽ trình báo Linh Thần, ngươi bị đám người Chư Tử bách gia cùng Danh Sư đường liên hợp chém giết, thời điểm ta chạy tới cứu người, đã chậm, trước khi hấp hối, truyền vị trí đệ nhất Hoàng giả cho ta, để cho ta thống lĩnh toàn bộ chủng tộc. Sau đó, ta sẽ lấy sinh mệnh của ngươi, khích lệ tộc nhân, tìm Nhân tộc báo thù...

- Ngươi...

Thân thể Thần Dung Hoàng run rẩy.

Cái tên này mưu kế rất hay, tất cả đều ở trong tính toán!

Vốn còn nghĩ, thật dám giết mình, thuộc hạ của mình khẳng định sẽ báo thù, hiện tại xem ra, bô ỉa đổ cho Chư Tử bách gia cùng Danh Sư đường, không những hắn không có việc gì, còn có thể gây nên nhiều người giận dữ, từ đó thỏa mãn dã tâm của hắn!

- Thần Linh Hoàng, ngươi đừng quên ước định với chúng ta...

Nghe nói như thế, Nhan Thanh Cổ Thánh cũng biến sắc, nhịn không được nói.

Vốn cho rằng giết Thần Dung Hoàng, Dị Linh tộc nguyên khí đại thương, không nghĩ tới chủ chiến phái chân chính, là vị Thần Linh Hoàng này, Dung Hoàng thật muốn chết rồi, Nhân tộc cùng đối phương chiến đấu, sợ rằng sẽ càng thêm nhiều lần, lại khó mà khống chế.

- Yên tâm, ta sẽ tuân thủ ước định! Bất quá có phải ba trăm năm hay không, liền không nhất định...

Thần Linh Hoàng cười lạnh.

Nếu như Nhân tộc đạt được Xuân Thu đại điển, trở về trốn ba trăm năm không có gì, nhưng đại điển bị Linh Thần mang đi, Nhân tộc cái gì cũng không có vớt không nói, hiện tại Cổ Thánh của Chư Tử bách gia cùng Danh Sư đường đều bị trọng thương...

Đối với bọn hắn mà nói, ngược lại là cơ hội lớn nhất!

- Ngươi có ý tứ gì?

Đồng tử Nhan Thanh Cổ Thánh co rụt lại, phương thiên họa kích trong tay nâng lên.

Rất nhiều Cổ Thánh khác cũng tích tụ chung một chỗ, sợ tên này lại đột nhiên ra tay.

Một Hoàng giả Dị Linh tộc, liền giết bọn họ hầu như toàn quân bị diệt, tên này lại ra tay, nhất định sẽ lần nữa rơi vào nguy cục.

- Không có ý tứ gì, nếu liên minh, liền không khả năng ra tay với các ngươi, nếu không ta cũng sẽ bị thệ ước phản phệ... Yên tâm đi, hai tộc chúng ta đằng sau làm như thế nào, ta xử lý xong hắn, sẽ đàm phán với các ngươi...

Thấy đám người Nhan Thanh Cổ Thánh một mặt cảnh giác, Thần Linh Hoàng biết, cho dù đối phương bị thương nặng, thủ đoạn toàn bộ ra mà nói, cũng có cơ hội kéo hắn đệm lưng. Huống chi hiện tại chủ yếu nhất không phải trở mặt với Nhân tộc, mà là củng cố quyền lợi của mình.

Chỉ có tộc nhân chân chính toàn bộ nắm giữ ở trong lòng bàn tay, mới có tư cách suy nghĩ, tiếp tục chiến đấu hay tuân thủ ước định.

Rõ ràng những sự tình này, mỉm cười, lần nữa nhìn về phía Dung Hoàng.

- Dung Hoàng, tạm biệt!

Trong tiếng hừ lạnh, bàn tay giơ lên, bỗng nhiên đập xuống.

Tựa như thiên địa móc ngược, lực lượng cường đại đến cực điểm chấn vỡ không gian, bỗng nhiên nghiền ép về phía Thần Dung Hoàng.

Dung Hoàng thủ đoạn

dtv-ebook.com

- Muốn giết ta, cũng không có dễ dàng như vậy!

Thấy đối phương xé rách da mặt sau cùng, trực tiếp động thủ, Thần Dung Hoàng giãy dụa nâng lên trường đao, lưỡi đao phá không, thời gian nháy mắt thiêu đốt ra ngọn lửa đen kịt, giống như Thiên Hỏa kiếp.

Dị Linh tộc Thần Dung Hoàng, võ kỹ mạnh nhất, Thiên Hỏa liệu nguyên!

Một đao ra, Thiên Hỏa đến, sắc bén vô song, không có gì không phá!

- Hắc!

Dường như biết hắn sẽ ra chiêu này, Thần Linh Hoàng nhẹ nhàng cười một tiếng, lật bàn tay, toàn lực ép xuống, không khí bốn phía liền bị ngưng kết thành thực chất.

Thần Dung Hoàng ở thời kỳ toàn thịnh, có thể xưng Dị Linh tộc đệ nhất nhân, Linh Hoàng, Tinh Hoàng gộp lại, cũng chưa chắc có thể là đối thủ.

Nhưng giờ phút này, bản thân bị trọng thương, nguyên khí tổn hao nhiều, thực lực mười không còn một, mặc dù Thiên Hỏa liệu nguyên mạnh mẽ, nhưng uy lực đã kém xa lúc trước.

Vừa cùng chưởng lực của đối phương tiếp xúc, lực lượng không có gì không phá, Thiên Hỏa hủy diệt, trường đao bay ngược ra, không biết rơi xuống nơi nào.

Bành!

Cả người cũng giống như đạn pháo, trùng trùng điệp điệp ngã xuống đất, vẻ mặt trắng bệch, máu tươi phun mạnh.

Bị Chư Tử bách gia, Danh Sư đường, tộc nhân, hơn hai mươi vị Cổ Thánh vây công, thương thế trên người quá nghiêm trọng, có thể sống đã là may mắn, như thế nào còn có thể chặn lại siêu cấp cao thủ thực lực tương đương hắn!

- Ha ha!

Một chiêu đắc thủ, con mắt Thần Linh Hoàng sáng lên:

- Dung Hoàng, ngươi tung hoành thiên hạ, có từng nghĩ tới, cũng có ngày hôm nay!

Tiến về phía trước một bước, bàn chân dẫm ở trên lồng ngực của hắn, ngửa mặt lên trời cười to.

Vị trước mắt này, vô địch thiên hạ, phong quang cỡ nào, hiện tại cũng nằm ở dưới chân, sống không bằng chết.

- Tinh Hoàng, ta thường ngày đối đãi ngươi như thế nào, thật chẳng lẽ muốn cùng hắn thông đồng làm bậy, cùng một chỗ giết ta? Chỉ cần ngươi giúp ta vượt qua cửa ải khó hôm nay, trở về sẽ coi như chuyện gì cũng không phát sinh, giống như quá khứ...

Nằm trên mặt đất, bị đối phương áp chế, động một cái cũng không thể động, Thần Dung Hoàng mặt xám như tro, quay đầu nhìn về phía một vị Hoàng giả khác.

- Ta...

Thần Tinh Hoàng do dự.

Hắn từ trước tới nay trung lập, lần này phản bội Dung Hoàng, cũng là bất đắc dĩ.

- Tinh Hoàng, từ khi chúng ta liên minh bắt đầu, ngươi đã không còn đường lui... Một khi để hắn khôi phục, chúng ta đều sẽ chết!

Thấy hắn do dự, lông mày Thần Linh Hoàng giương lên.

Cái tên này, cái gì cũng tốt, thực lực cũng mạnh, nhưng thiếu hụt lớn nhất là không quả quyết.

Đến loại tình huống này, sao có thể có đường lui?

- Thật xin lỗi, Dung Hoàng! Linh Hoàng cho ta điều kiện, không cách nào cự tuyệt...

Nhớ tới thủ đoạn của vị trước mắt này, cùng đối phương đáp ứng hắn chỗ tốt, Thần Tinh Hoàng dừng lại phút chốc, hàm răng cắn chặt, bàn tay nâng lên, thẳng tắp vỗ xuống Dung Hoàng nằm dưới đất.

Lần này, lực lượng cực kỳ mạnh mẽ, người sau tránh né không xong mà nói, đầu sẽ nổ tung, tử vong tại chỗ.

- Tuy không muốn thừa nhận các ngươi phản bội, nhưng Linh Thần chuyên môn nhắc nhở qua ta, ta như thế nào lại bất cẩn như vậy?

Thời điểm bàn tay sắp rơi vào đỉnh đầu, Thần Dung Hoàng chẳng những không có khẩn trương, ngược lại trở nên càng ngày càng yên bình.

- Ừm?

Nhìn thấy bộ dáng này của hắn, hai vị Hoàng giả Dị Linh tộc đồng thời sinh ra một tia không ổn, Thần Linh Hoàng cũng nhịn không được nữa:

- Giết!

Biết chần chờ thời gian càng dài, tỷ lệ thành công càng nhỏ, lại không để ý tới nói nhiều, cũng đập xuống.

Giống như Tinh Hoàng, bàn tay còn chưa tới đầu đối phương, ngực đột nhiên đau đớn kịch liệt, ngay sau đó liền thấy hai cái xương tay, xuyên

thủng hậu tâm của bọn hắn chui ra.

Xương tay Ngoan Nhân!

Thứ này trước đó bị tinh đồ cùng áo tơi vây khốn, không cách nào sử dụng, chẳng biết lúc nào lần nữa bị khống chế, đi tới trước mặt, xuyên thủng ngực hai người!

- Ngươi...

Trái tim bị xương tay bóp nát, hai đại Hoàng giả cảm thấy lực lượng toàn thân như thủy triều lui đi, thân thể run rẩy, đồng thời quỳ rạp xuống đất.

Cảnh giới tích huyết trùng sinh, tuy một giọt máu liền có thể phục sinh, nhưng cũng cần thời gian tích tụ, cùng lực lượng tích lũy, khung xương này trực tiếp phá hủy sinh cơ của bọn họ, coi như may mắn không chết, thực lực cùng tuổi thọ cũng nhất định bị tổn thương lớn.

- Áo tơi là pháp bảo của Ngoan Nhân tiên tổ khi còn sống, có thể khống chế khung xương, sao lại thế...

Cảm thấy sinh mệnh nhanh chóng tan ra, Thần Linh Hoàng khó tin.

Bặc Dục thả ra áo tơi, là pháp bảo của Ngoan Nhân khi còn sống, có thứ này, có thể khống chế khung xương sinh ra ý niệm, nghe theo dặn dò, ngoan ngoãn dung hợp, cuối cùng khôi phục chân thân...

Thả nó ra, dựa theo tình huống bình thường, khung xương không thể nhúc nhích, làm sao sẽ còn bị Thần Dung Hoàng khống chế?

- Trong khung xương đản sinh ý niệm, đã bị Linh Thần loại bỏ sạch sẽ, đổi thành của ta... Vừa rồi cố ý để nó bị khống chế, chính là chờ các ngươi ra tay...

Miễn cưỡng đứng dậy, miệng lớn thở hổn hển, Thần Dung Hoàng nói.

Khung xương là sẽ sinh ra ý niệm thuộc về mình, nhưng đã sớm bị Linh Thần ra tay xóa đi, đổi thành của hắn.

Bởi vậy áo tơi tuy lợi hại, nhưng không khống chế được.

Nghe được người Chư Tử bách gia, liên hợp hai vị này hạ sát thủ với hắn, liền đoán ra bọn họ sẽ đích thân đến, cố ý để xương tay nghe theo mệnh lệnh, trên thực tế là lơ là đối phương!

Vừa rồi hỏi thăm Thần Tinh Hoàng, thật ra là cho đối phương cơ hội lựa chọn lần nữa, đối phương vẫn lựa chọn phản bội... Vậy thì không có gì có thể khách khí.

- Ta liều mạng với ngươi...

Không nghĩ tới, thiết kế lâu như vậy, không những không giết chết đối phương, còn bị đối phương âm, Thần Linh Hoàng cắn răng, lực lượng trong cơ thể hội tụ.

Ầm!

Xương tay bị chấn bay ra ngoài, bàn tay giơ lên, lần nữa vỗ về phía Thần Dung Hoàng.

Bất quá còn chưa tới trước mặt đối phương, thân ảnh bất ngờ biến mất, giống như nhảy vào một không gian thông đạo.

- Dung Hoàng, coi như ngươi lợi hại, lần này không giết được ngươi, đằng sau có rất nhiều cơ hội, hãy đợi đấy...

Thanh âm càng ngày càng nhỏ, cho đến biến mất không thấy gì nữa.

Vốn cho là hắn muốn động thủ, không nghĩ tới thời khắc mấu chốt, vậy mà trốn.

- Ta... Chờ ta một chút...

Thấy đồng bạn không đáng tin cậy như vậy, Thần Tinh Hoàng đâu còn dám tiếp tục lưu lại, thân thể xoay một cái, vội vã bỏ chạy.

Hai người rời đi, vẻ mặt Thần Dung Hoàng lần nữa trắng bệch, cũng đứng thẳng không được, đặt mông ngồi dưới đất.

Vừa rồi khung xương đánh lén hai đại Hoàng giả, giờ phút này giống như mất đi tất cả lực lượng, rớt xuống, như một bãi bùn nhão, không còn khí lực cùng nội tình như trước đó.

Hiển nhiên, Thần Dung Hoàng mới vừa nói hung mãnh, trên thực tế đã dầu hết đèn tắt, chỉ cần hai người này lá gan hơi lớn một ít, chết khẳng định là hắn!

- Dung Hoàng, niệm tình ngươi một đời hào kiệt, cho ngươi tôn nghiêm... Tự sát đi!

Bốn phía lặng ngắt như tờ, một lát sau, Nhan Thanh Cổ Thánh cùng những người khác bay tới.

Hai đại Hoàng giả chạy trốn, bọn họ vẫn còn ở đây.

- Tự sát?

Nhìn thấy nhiều người như vậy xuất hiện ở trước mắt, Thần Dung Hoàng rõ ràng, lại không cách nào chạy trốn, than thở một tiếng, trong mắt tràn đầy cô đơn:

- Không nghĩ tới, Thần Dung ta tung hoành cả đời, cuối cùng sẽ chết ở đây!

Bàn tay nâng lên, muốn chụp về cái trán.

- Chậm đã!

Đúng lúc này, Trương Huyền bay tới.

Dung Hoàng không thể chết!

dtv-ebook.com

- Chư vị, có thể hay không cho phép ta nói một câu?

Đi tới trước mặt, Trương Huyền ôm quyền.

- Đây là sự tình giữa Cổ Thánh, ngươi tính là gì, cũng muốn chen vào?

Một vị Cổ Thánh hừ lạnh.

Đối với vị trước mắt này, hắn sớm đã có chút không kiên nhẫn được nữa.

Không nói ỷ vào thiên phú và kỳ ngộ, đấu giá danh ngạch cho bọn hắn, nhân cơ hội vơ vét, chỉ nói tự thân đưa Linh Thần vào chủ điện, cướp đi Xuân Thu đại điển, liền tội không thể tha!

Xuân Thu đại điển là bảo vật Khổng sư lưu lại, mấu chốt để Nhân tộc chấn hưng, hiện tại rơi vào tay Dị Linh tộc, kết cục Nhân tộc như thế nào, ai cũng không biết.

Làm ra sự tình tội nghiệt ngập trời như vậy, lại còn mặt dày để Thần Dung Hoàng tự sát dừng tay, cũng không để ý tới thân phận quát tháo.

Rầm!

Vị Cổ Thánh này còn chưa nói xong, liền thấy một đạo đao mang thẳng tắp chém xuống, thân thể vội vàng co rụt lại, dù vậy vẫn bị lưỡi đao gây thương tích, cánh tay nhỏ xuống máu tươi.

Vội vàng nhìn lại, ngay sau đó nhìn thấy trong tay thanh niên xuất hiện một thanh huyền đao, phía trên tia sáng yêu dị, phun ra nuốt vào không ngừng.

- Hiện tại có tư cách chưa?

Trương Huyền lãnh đạm.

- Ngươi tự tìm cái chết!

Bị một Đại Thánh đánh lén, vị Cổ Thánh này tức giận sắp bùng nổ.

Nếu không phải cùng Thần Dung Hoàng chiến đấu, thương thế trên người nghiêm trọng, một thanh đao vừa mới đột phá Cổ Thánh, cũng muốn tổn thương hắn, quả thực chính là nằm mơ!

- Ngươi muốn nói gì?

Cũng không nghĩ tới tên này như vậy, bởi vì một “tư cách” liền kích thương một vị đồng bạn bản thân, Nhan Thanh Cổ Thánh ngăn cản Cổ Thánh nổi giận lại, nhíu nhíu mày.

- Thần Dung Hoàng còn không thể chết!

Trương Huyền nói.

- Không thể chết?

Cổ Thánh vừa bị thương cắn chặt hàm răng, vung tay áo một cái:

- Ngươi có biết, những năm này hắn trực tiếp chém giết hoặc gián tiếp chém giết cường giả Nhân tộc, tổng cộng có bao nhiêu không? Thân là Danh Sư, không đi báo thù, lại còn muốn cứu đối phương, Trương Hoằng Thiên, đây là phong cách của Trương gia cùng Danh Sư đường các ngươi?

Trương Hoằng Thiên cũng nhíu mày.

Hiển nhiên, hắn cũng có chút không hiểu.

Thần Dung Hoàng tại vị, Dị Linh tộc càng ngày càng cường đại, cùng Nhân tộc chiến đấu không biết bao nhiêu trận, tử thương vô số, đã có cơ

hội chém giết, nhất định không thể bỏ qua, thứ nhất, vì tộc nhân chết đi báo thù; thứ hai, cũng có thể loại bỏ tai hoạ ngầm, một khi thả hổ về rừng, cũng không biết có bao nhiêu người chết ở trên tay hắn.

Vãn bối của mình từ trước tới nay rõ lí lẽ, hiểu đại nghĩa, làm sao thời khắc mấu chốt phạm hồ đồ rồi?

- Đừng kéo Trương gia cùng Danh Sư đường, đây là quyết định của riêng ta, không có quan hệ gì tới bọn họ!

Trương Huyền khoát tay áo.

Mấu chốt về Lạc Nhược Hi, ở trên người Thần Dung Hoàng, như thế nào liên hệ đối phương, tìm kiếm đối phương, chỉ có thể dựa vào hắn.

Thật muốn chết ở chỗ này, tương đương với một manh mối cuối cùng cũng đứt mất.

Quyết không cho phép loại chuyện này phát sinh.

- Người quyết định? Ngươi một Đại Thánh, thật cho rằng quyết định của mình có thể ảnh hưởng đến Cổ Thánh quyết sách?

Lại một vị Cổ Thánh Nhân tộc cười nhạo:

- Chỉ bằng một chuôi vũ khí may mắn đột phá? Cũng quá đề cao bản thân đi!

- Chỉ bằng chuôi đao này, đương nhiên không làm được...

Hừ một tiếng, Trương Huyền nhìn quanh một vòng, huyền đao trong tay xuất thủ lần nữa.

Tê lạp!

Vạch phá không gian cùng thời gian, trong nháy mắt xuất hiện ở trước mặt Dục lão quỷ còn không có rời đi.

- Sát...

Dục lão quỷ gầm thét, kém chút nổ tung.

Mẹ ngươi a, ngươi muốn lập uy, dẫn tới người khác coi trọng, bổ ta làm cái gì!

Ta mẹ nó trêu ai ghẹo ai?

Lòng tràn đầy buồn bực, thẳng tắp chạy ra xa.

Lần chiến đấu này, mặc dù hắn nguyên khí tổn hao nhiều, thực lực chỉ có 2-3% trước đó, cũng không phải một Yêu Dị Huyền Đao vừa mới đột phá có thể so sánh được.

Tránh thoát phong mang, đang muốn giơ tay phản kích, đột nhiên cảm thấy thân thể cứng đờ, thân thể bị một cỗ khí tức mênh mông bao phủ.

- Ngoan Nhân Đại Đế?

Đồng tử co rụt lại.

Cỗ khí tức này, tuy không còn mùi vị sát lục trước đó, nhưng thân là Dị Linh tộc, trong nháy mắt liền rõ ràng, chính là Ngoan Nhân tiên tổ lúc trước tung hoành thiên địa, cùng Khổng sư chiến đấu.

Địa vị của vị này ở Linh tộc, tương đương Khổng sư ở Nhân tộc, đối với huyết mạch của hắn có cảm giác áp bách cực mạnh.

Phốc!

Chỉ nháy mắt, đao mang trên Yêu Dị Huyền Đao rơi vào trong một chỗ tu luyện thiếu hụt, sắc mặt trắng nhợt, phun ra một ngụm máu tươi, bay ngược ra ngoài, mạnh mẽ ngã xuống đất.

- Không biết loại thực lực này, có thể thay đổi quyết định của các ngươi hay không?

Kích thương gia hỏa kia xong, vẻ mặt Trương Huyền lãnh đạm nói.

Dục lão quỷ là Cổ Thánh tam trọng tích huyết trùng sinh, Yêu Dị Huyền Đao chẳng qua vừa mới đạt tới Cổ Thánh, tình huống bình thường, rất khó làm bị thương, có điều mượn Ngoan Nhân áp bức, lại biết thiếu hụt cùng mệnh môn của đối phương, lại thêm hắn bị thương, phản ứng không lớn bằng lúc trước, một lần trực tiếp thành công.

- Loại thực lực này, đã có tư cách làm ra quyết sách, có điều chúng ta muốn biết lý do!

Vừa rồi mặc dù động tác của Trương Huyền nhanh, nhưng lấy nhãn lực của hắn còn phát hiện không đúng, rõ ràng trừ Yêu Dị Huyền Đao ra, người thanh niên này, còn có át chủ bài khác, hai loại cộng lại, ngay cả Bặc Dục cũng có thể kích thương, đã nói rõ có tư cách cùng bọn hắn ngồi ngang hàng.

Trương Huyền nhìn qua:

- Các ngươi cùng Thần Linh Hoàng, Thần Tinh Hoàng liên hợp phục kích Thần Dung Hoàng, chuyện này, ta không hiểu rõ tình hình, có điều, vừa rồi Thần Linh Hoàng ta gặp, là người hiếu chiến, trông cậy vào hắn tuân thủ ước định, duy trì ba trăm năm đình chiến, độ khó cực lớn! Hơn nữa... Nếu như vừa rồi Dung Hoàng không có kích thương hắn, bọn họ có thể ra tay với các ngươi hay không?

Mọi người lặng im.

Nói thật, nếu không phải vừa rồi Thần Dung Hoàng có át chủ bài, tùy ý Thần Linh Hoàng chém giết đối phương, chỉ sợ tên này thật có khả năng hủy hoại hiệp nghị, ra tay với đám người mình.

Có lẽ tên này đã sớm tính toán tốt, nhóm người mình cùng Dung Hoàng lưỡng bại câu thương, sau đó ngư nhân đắc lợi.

Chỉ cần bọn họ chết sạch, Danh Sư đại lục chẳng khác nào không còn bình chướng sau cùng, mặc dù Chư Tử bách gia cùng Tổng bộ Danh Sư đường còn có Cổ Thánh không đi ra, nhưng bất luận số lượng hay thực lực, đều đã không đủ để chống lại hai vị Hoàng giả. kia

- Vị Thần Linh Hoàng này, ngay cả tộc nhân cũng phản bội, xé bỏ hiệp nghị, không tính là gì! Ta biết, các ngươi hắn cũng rõ ràng điểm ấy, nhưng cân nhắc đến đây là thời cơ đánh giết Dung Hoàng tốt nhất, thậm chí còn có thể nhân cơ hội tan rã lòng tin của Dị Linh tộc, để cho bọn họ sinh ra nội loạn, tự sụp đổ...

- Nếu như vừa rồi, thật ra tay thành công, các ngươi lại không có bị thương, quả thực là chuyện tốt. Nhưng bây giờ, Dung Hoàng thật chết rồi, Linh Hoàng trở về thông cáo thiên hạ, nói là bị chúng ta phục kích giết chết! Bản thân cũng bởi vì muốn cứu hắn, bị Nhân tộc kém chút đánh giết... Về sau uy tín ở trong Dị Linh tộc tăng cao, Dị Linh tộc đối với Nhân tộc sinh ra tức giận, ngưng tụ cùng một chỗ... Những sự tình này, không cần ta nói nhiều, các ngươi hắn có thể suy nghĩ ra!

Trương Huyền nói.

- Cái này...

Nhan Thanh Cổ Thánh nói không ra lời.

Quả thực, Dung Hoàng thật chết ở chỗ này, Thần Linh Hoàng chỉ cần thêm chút lợi dụng, liền sẽ để toàn bộ chủng tộc cùng chung mối thù, đến lúc đó, Nhân tộc chắc chắn rơi vào nguy hiểm càng lớn.

Cho Danh Sư đường một câu trả lời

dtv-ebook.com

- Vậy ngươi nói làm sao bây giờ?

Buồn bực phút chốc, Nhan Thanh Cổ Thánh lần nữa nhìn qua.

- Rất đơn giản, Thần Dung Hoàng không những không thể chết, còn phải giúp hắn khôi phục thương thế, sau đó để hắn trở lại trong tộc báo thù! Tuy Thần Linh Hoàng, Thần Tinh Hoàng yếu chút, nhưng có thể cùng đối phương tranh đấu nhiều năm, tuyệt không phải đơn giản có thể đối phó như vậy... Một khi tam phương sinh ra hỗn chiến, Nhân tộc liền có thể nghỉ ngơi lấy lại sức, thậm chí có thể thừa dịp!

Trương Huyền nói.

Đối thoại của bọn họ đều là truyền âm, Nhan Thanh Cổ Thánh càng trước thời hạn ngăn cách không gian, bởi vậy Thần Dung Hoàng không nghe được nội dung trò chuyện.

- Hơn nữa, hiện tại Thần Dung Hoàng sinh tử đều ở một ý niệm của chúng ta, hiện nay thống hận nhất, khẳng định là hai vị khác, nằm mộng cũng muốn đối phương chết! Lúc này tới ký kết hiệp ước không xâm phạm lẫn nhau, một khi hắn lần nữa khống chế Dị Linh tộc, đối với chúng ta sẽ có lợi ích rất lớn!

Trương Huyền tiếp tục nói.

- Không sai!

Trương Hoằng Thiên mắt sáng lên.

Đã có thể ký hiệp ước với đám người Thần Linh Hoàng, tự nhiên cũng có thể cùng vị trước mắt này ký.

Lấy uy tín của Dung Hoàng ở trong tộc, thật muốn đồng ý, hiệu quả chỉ sợ so với cái trước tốt hơn nhiều.

- Ngươi nói không sai, nói như vậy, Thần Dung Hoàng quả thực tạm thời không thể chết! Bất quá có vài điểm, phải trước thời hạn nói rõ, để ngươi biết!

Suy tư phút chốc, cũng biết hắn nói hết sức chính xác, Nhan Thanh Cổ Thánh lắc đầu, nhìn qua:

- Thứ nhất, một khi Thần Dung Hoàng khôi phục, thực lực vượt xa chúng ta, thật muốn cường công, Danh Sư đường cùng Chư Tử bách gia trừ cố thủ ở đại bản doanh, hầu như không cách nào ngăn cản! Thứ hai, hắn túc trí đa mưu, dụng binh như thần, lại thêm cùng Nhân tộc đối chiến nhiều năm, thậm chí tới qua Nhân tộc, tiến vào Danh Sư đường, đối với chúng ta rõ như lòng bàn tay... Sống sót, dù có thể trong thời gian ngắn không tấn công, nhưng một khi tấn công, nhất định là tai nạn lớn nhất!

- Thứ ba... Lần này chúng ta đều bị thương rất nặng, cũng không đủ Cổ Thánh lực khôi phục, tuổi thọ toàn bộ tiếp cận đại nạn... Lại không bảo vệ được Nhân tộc mấy lần.

Thật ra thì bọn họ cũng biết, phục kích Thần Dung Hoàng, cũng không thể một lần vất vả suốt đời nhàn nhã, làm không cẩn thận, sẽ còn xuất hiện tai họa càng lớn.

Nhưng không có con đường thứ hai có thể đi.

Một vạn năm trước, Cổ Thánh lực biến mất, Nhân tộc Cổ Thánh chỉ có thể rơi vào trạng thái ngủ say, kéo dài hơi tàn.

Nói cách khác... đám Cổ Thánh bọn họ, Trương Hoằng Thiên nhỏ tuổi nhất cũng hơn một vạn năm trăm tuổi... Không có trọng thương mà nói,

còn có thể thức tỉnh mấy lần, mà bây giờ không quá hai lần, liền sẽ hoàn toàn chết đi.

Hiện tại Xuân Thu đại điển lại không đạt được... Nhân tộc đã là thời điểm yếu nhất trong vài vạn năm qua.

Nếu Thần Dung Hoàng chết, ngược lại cũng thôi, còn lại hai vị Hoàng giả, bất luận thực lực hay mưu kế đều hơi yếu, Nhân tộc lại kém, cũng có thể chống lại... Không chết, đằng sau liền thật không biết như thế nào.

Ở đây rất nhiều Cổ Thánh đều ảm đạm xuống.

Nhân tộc trời sinh tuổi thọ không bằng Dị Linh tộc, đây là chuyện không có cách giải quyết.

Tuổi thọ hạn chế, không còn Cổ Thánh lực... Không cách nào sinh ra Cổ Thánh mới, sớm muộn sẽ bị người sau mài chết.

- Cái này đơn giản... Ta có thể hạ cho hắn một loại kịch độc không cách nào hóa giải, nếu như về sau hắn dám vi phạm ước định, tấn công Nhân tộc, độc này đủ để cho hắn tử vong! Đến lúc đó, ba đại Hoàng giả tất cả đều không còn, coi như Nhân tộc không có Cổ Thánh, cũng không có nguy hiểm như vậy! Huống chi Dương sư mới vừa đột phá, không có gì bất ngờ xảy ra, lần này ở trong Khổng miếu, sẽ còn có Cổ Thánh mới xuất hiện, trên an toàn không cần tâm!

Trương Huyền nói.

Tuy ở trong Xuân Thu đồ nắm giữ Cổ Thánh lực, nhưng số lượng có hạn, bên hắn cha mẹ, bản thân, rất nhiều đệ tử đột phá, cũng chưa chắc đủ, liền không tiện phân cho những người khác.

- Độc gì hữu dụng với cường giả tích huyết trùng sinh?

Nhan Thanh Cổ Thánh sững sờ.

Tích huyết trùng sinh, mỗi một giọt máu cũng có thể lần nữa diễn hóa sinh mệnh, bất luận thân thể hay linh hồn, sớm đã trong sáng không một hạt bụi, bách độc bất xâm.

Chẳng lẽ trên thế giới này còn có kịch độc, có thể tạo thành ảnh hưởng đối với loại cường giả này?

- Cái này ngươi không cần phải để ý đến, ta đã dám nói như thế, tự nhiên là có!

Trương Huyền cười cười.

Độc bình thường, quả thực vô dụng đối với loại cường giả này, nhưng Thiên Đạo chân khí có thể chui vào bất kỳ một chỗ nào trong thân thể, coi như tích huyết trùng sinh, đồng dạng có thể phân tán đến trong mỗi một giọt máu che giấu, khó lòng phòng bị.

Tích huyết trùng sinh có thể không e ngại Thiên Đạo trừng phạt, nhưng đối với loại chân khí có thể phá hoại sinh cơ này, khẳng định sẽ nhức đầu không thôi, khó mà loại trừ.

Chỉ cần không trừ được, liền sẽ vĩnh viễn bị quản chế.

Nghe hắn đã chuẩn bị xong, đám người thở phào nhẹ nhõm, Nhan Thanh Cổ Thánh lần nữa nhìn lại, mang theo áp bức:

- Chuyện của hắn, chúng ta có thể dựa theo ngươi nói xử lý, Thần Dung Hoàng cũng có thể tạm thời không chết, nhưng chuyện của ngươi, có phải cũng nên cho Nhân tộc một câu trả lời hay không!

- Ta?

- Ngươi dẫn Dị Linh tộc Linh Thần đi vào chủ điện, để hắn thành công luyện hóa Xuân Thu đại điển mà thờ ơ, khiến Nhân tộc mất đi chí bảo... Chuyện này coi như muốn che lấp, cũng không che giấu được, thậm chí đám người Thần Linh Hoàng chạy trốn cũng đã tuyên truyền ra ngoài.

Không cho cái bàn giao, ta sợ Danh Sư thiên hạ, tất cả Nhân tộc đều sẽ đối đãi ngươi thành dị loại, Danh Sư đường cũng không chỗ dung thân!

Nhan Thanh Cổ Thánh nói.

Trương Huyền lặng im.

Hắn không biết thân phận chân thực của Lạc Nhược Hi là Linh Thần.

Bất quá giải thích như vậy, người trong thiên hạ chắc chắn sẽ không tin.

Xuân Thu đại điển, là chí bảo Khổng sư lưu lại, tín niệm mạnh nhất của Nhân tộc, giờ phút này lại bị Dị Linh tộc đạt được, chỉ điều này, liền không có cách nào để cho người ta tha thứ.

Một khi tin tức truyền ra, có thể đoán được, Danh Sư thiên hạ, tất cả Nhân tộc, đều sẽ coi hắn thành dị loại, hết đường chối cãi.

Tìm Linh Thần làm bạn gái... Không phải phản bội là cái gì?

Lúc đó còn nắm tay của đối phương, vì sao không mang Xuân Thu đại điển về?

Mặc kệ trước đó ngươi làm ra bao nhiêu cống hiến, chỉ điều này, liền có thể trở thành chuột chạy qua đường, không còn đường xoay người.

- Tan sẽ cho người trong thiên hạ một câu trả lời, cho Danh Sư đường một câu trả lời!

Hít sâu một hơi, ánh mắt Trương Huyền kiên định.

- Vậy là tốt rồi...

Thấy hắn đã suy nghĩ ra, Nhan Thanh Cổ Thánh gật đầu, không nói thêm lời.

Đối phương chẳng qua là một Kim Thân cảnh, hắn còn khinh thường tự mình ra tay.

Thảo luận xong xuôi, còn lại liền đơn giản.

Thiên Đạo chân khí của Trương Huyền tràn vào trong cơ thể Thần Dung Hoàng, ẩn núp, đồng thời lấy ra một ít đan dược, linh lực, hỗ trợ khôi phục thương thế.

Bất quá thương thế của tên này quá nặng, đã thương tổn tới cơ sở cùng tuổi thọ, đan dược bình thường đã không có hiệu quả quá lớn.

- Đa tạ thiếu gia cứu mạng... Ta chết không có gì đáng tiếc, nhưng cho dù chết, cũng muốn báo thù rửa hận!

Mặc dù không biết hai bên nói thứ gì, nhưng biết là vị trước mắt này van xin cứu tính mạng của hắn, Thần Dung Hoàng đứng dậy ôm quyền.

Thần Linh Hoàng, Thần Tinh Hoàng, trước kia hắn không thèm để ý, không nghĩ tới lần này lật thuyền trong mương.

Lần này có thể còn sống trở về, chắc chắn sẽ để cho bọn họ thừa nhận lửa giận của mình, trả giá thê thảm.

- Không cần khách khí!

Cứu hắn là vì Nhân tộc, cũng không phải vì tư lợi, Trương Huyền lắc đầu nhìn lại, trong mắt mang theo hỏi thăm:

- Ngươi cùng Ngoan Nhân, là quan hệ như thế nào?

Hoằng Thiên chiến Bặc Dục

dtv-ebook.com

Vị trước mắt này, có thể dùng huyết dịch thôi thúc khung xương Ngoan Nhân, chỉ có một khả năng, chính là cùng hắn đồng căn đồng nguyên, nắm giữ huyết mạch tương đồng.

- Hắn là tổ phụ của ta!

Thần Dung Hoàng không có giấu diếm, nói.

- Tổ phụ?

Trương Huyền chấn động.

Còn tưởng rằng là vãn bối bao nhiêu đời, không nghĩ tới quan hệ gần như vậy.

Ngoan Nhân là siêu cấp cường giả sống ở mấy vạn năm trước, Thần Dung Hoàng là tôn tử của hắn, tuổi thọ của Dị Linh tộc dài, làm người ta khó có thể tin.

Khó trách xương ngực xuất thế, có thể thu hút.

- Linh Thần nói với ta, thiếu gia đã sưu tập rất nhiều hài cốt của tổ phụ, để cho ta phối hợp. Đã như vậy, cánh tay liền đưa cho ngươi, mặc dù không thể để cho tổ phụ khôi phục lại thực lực đỉnh phong, nhưng khôi phục thực lực cảnh giới tích huyết trùng sinh không khó lắm!

Cổ tay Thần Dung Hoàng rung lên, cánh tay trước đó rơi trên mặt đất bay tới.

- Đa tạ!

Thật sự là hắn đang thu thập khung xương Ngoan Nhân, đối phương đã đưa tiễn, cũng không có gì phải khách khí.

Thiên Đạo chi thư bay ra, nhẹ nhàng run lên, xương cánh tay cùng Ngoan Nhân trong thư tịch triệt để dung hợp lại với nhau.

- Ngươi loại bỏ ý niệm bên trong?

Cảm nhận được cánh tay cùng thân thể hoàn mỹ dung hợp, không có sinh ra xung đột, để Ngoan Nhân rơi vào hôn mê, Trương Huyền nghi ngờ nói.

- Trước đó đản sinh ý niệm, Linh Thần đã giúp ta loại bỏ, hiện tại là ý niệm của ta, đã đưa cho thiếu gia, tự nhiên không dám lưu giữ...

Thần Dung Hoàng gật đầu.

Thiên phú của vị trước mắt này, nhìn ở trong mắt, lại thêm cùng Linh Thần quan hệ, xem như hắn cũng không dám láo xược.

Linh Thần mạnh mẽ, Thần Linh Hoàng, Thần Tinh Hoàng tiếp xúc ít, không thế nào biết, nhưng hắn hết sức rõ ràng.

Chính như đối phương nói, thật muốn phóng thích, Danh Sư đại lục sẽ không chịu nổi, trực tiếp nghiền nát!

Người mạnh như thế nhìn trúng hơn nữa ưa thích, về sau thành tựu làm sao có thể thấp?

Bởi vậy có cơ hội kéo quan hệ, chắc chắn sẽ không từ bỏ, huống chi đối phương còn vừa mới cứu tính mạng của mình.

- Làm phiền!

Thấy đối phương nghĩ chu đáo, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm.

Không có ý niệm xung đột, Ngoan Nhân sẽ không rơi vào hôn mê, như vậy chỉ cần cấp cho đầy đủ lực lượng, liền có thể khôi phục như lúc ban

đầu, lực lượng mạnh hơn!

Ngón tay điểm một cái, một bình ngọc chứa máu Cổ Thánh Dị Linh tộc bay vào thư tịch, sau một khắc, xương tay cùng thân thể Ngoan Nhân hoàn mỹ dung hợp, từng đạo lực lượng cường đại dâng trào ra.

- Củng cố tu vi đi...

Trương Huyền dặn dò một tiếng, Thiên Đạo chi thư khép lại, thu về thư viện.

- Đúng rồi thiếu gia, cái áo này, là tổ phụ đã từng lưu lại, nếu như có thể luyện hóa, cùng khung xương dung hợp, hoàn toàn có thể diễn sinh ra huyết nhục!

Thần Dung Hoàng chỉ chỉ.

- Có thể diễn sinh huyết nhục?

Ánh mắt Trương Huyền sáng lên.

Ngoan Nhân trong Thiên Đạo chi thư, cho đến trước mắt còn là một khung xương, muốn xuất hiện huyết nhục, dựa theo phương pháp đối phương nói, là thôn phệ Danh Sư!

Điểm ấy tự nhiên không thể đi làm, bởi vậy một mực gặp trở ngại.

Không nghĩ tới cái áo này, có thể diễn sinh huyết nhục.

Khó trách cánh tay uy lực to lớn, vừa gặp phải áo tơi liền ngừng lại, thứ này lại có công hiệu lợi hại như thế.

Thân thể vụt qua, đi tới trước mặt áo tơi, nhẹ nhàng sờ tới.

- Ngươi muốn làm gì, đây là Linh Hoàng chí bảo...

Thấy động tác của hắn, Dục lão quỷ đang chữa thương sầm mặt lại.

Lời còn chưa dứt, một đạo kiếm mang thẳng tắp bắn tới.

Phốc! Phốc!

Trên người nhất thời xuất hiện hai lỗ máu, máu tươi phun mạnh.

- Trương Hoằng Thiên, ngươi con mẹ nó cũng nổi điên làm gì?

Dục lão quỷ quay đầu nhìn lại, sắp phát điên.

Xuất thủ chính là Trương Huyền tiên tổ, Trương Hoằng Thiên.

Tuy trước đó có ân oán, nhưng mới vừa rồi còn kề vai chiến đấu, cùng một chỗ đối kháng Thần Dung Hoàng, làm sao hiện tại trực tiếp động thủ với mình?

- Không có gì, trước đó sóng vai giết địch, bất đắc dĩ mới liên thủ với ngươi, hiện tại nên là thời điểm giải quyết ân oán cá nhân chúng ta...

Trương Hoằng Thiên hừ lạnh một tiếng, trường kiếm trong tay giơ lên, trên người mang theo một cỗ vắng lặng.

Trước đó, vì không ảnh hưởng kế hoạch của Chư Tử bách gia, bị bức ép bất đắc dĩ, mới cùng đối phương liên thủ, hiện tại sự tình Thần Dung Hoàng giải quyết xong, cũng nên là thời điểm giải quyết cừu hận trước kia.

- Giải quyết ân oán? Tốt, chẳng lẽ cho là ta sợ ngươi!

Dục lão quỷ đứng dậy:

- Chẳng qua trước thời hạn nói, nếu như ngươi thua, ngoan ngoãn để chúng ta rời đi!

Chiến đấu kết thúc, không phải hắn không muốn đi, mà là Chư Tử bách gia cùng Danh Sư đường nhìn chằm chằm, không dám chạy trốn.

Tên này muốn giải quyết ân oán cá nhân, vừa vặn cũng giải quyết chuyện này.

Sợ giết sau khi Thần Dung Hoàng, Nhân tộc sẽ tiêu diệt luôn bọn hắn, vì lẽ đó thời điểm chiến đấu lưu lại chút lực lượng, bây giờ xem ra cũng bị thương, lại nhẹ hơn Trương Hoằng Thiên nhiều, chân chính chiến đấu, ai sống ai chết còn chưa biết được.

- Ta đồng ý!

Trương Hoằng Thiên gật đầu, nhìn quanh một vòng:

- Chư vị, ta cùng Dục lão quỷ ngày hôm nay giải quyết ân oán cá nhân, nếu như ta bị giết, là tài nghệ không bằng người, chư vị không thể vì ta báo thù, thả hắn rời đi là được.

- Hoằng Thiên Cổ Thánh...

Không nghĩ tới hắn làm ra quyết định này, Nhan Thanh Cổ Thánh sững sờ, nhíu mày, muốn khuyên can.

- Ý ta đã quyết!

Trương Hoằng Thiên khoát tay áo.

Cho dù là kế hoạch của Chư Tử bách gia, để hắn cùng Dị Linh tộc liên thủ, cũng là vũ nhục lớn lao, vì lẽ đó ngày hôm nay, hoặc là bản thân chết, hoặc là đối phương chết, không có con đường thứ hai có thể đi.

Nếu không, không mặt mũi nào đi đối mặt những tiền bối chết trận sa trường kia.

Đây là kiên trì, cũng là kiêu ngạo của hắn.

- Động thủ đi!

Làm ra quyết định, Trương Hoằng Thiên chẳng muốn tiếp tục nói nhảm, trường kiếm trong tay bắn ra, kiếm khí như mưa, lập tức bao phủ về phía

Dục lão quỷ.

- Hừ!

Thấy đối phương công kích, ở dưới trọng thương, uy lực quả thực giảm bớt không ít, Dục lão quỷ thở phào nhẹ nhõm, một đôi quỷ trảo bất ngờ xuất hiện.

Đinh đinh đinh đinh!

Hai người đối chiến cùng một chỗ.

Bọn họ đều là cường giả tích huyết trùng sinh, thủ đoạn rất nhiều, trong lúc nhất thời đánh khó bỏ khó phân.

- Mới vừa rồi Hoằng Thiên Cổ Thánh cùng Thần Dung Hoàng chiến đấu, đã dùng hết toàn lực, thương thế cực nặng, ta sợ không phải là đối thủ...

Một vị Cổ Thánh của Danh Sư đường nhịn không được nói.

- Dục lão quỷ gian xảo không gì sánh được, hiện tại đối công, rõ ràng là đang trì hoãn thời gian, chờ Hoằng Thiên Cổ Thánh suy yếu, sau đó lại phản kích... Chúng ta có cần giúp một tay hay không?

Lại một vị Cổ Thánh lộ ra vẻ lo lắng.

Cả hai chiến đấu, thoạt nhìn tinh diệu, kỳ phùng địch thủ, trên thực tế thân là Cổ Thánh có thể tuỳ tiện nhìn ra, lực lượng của Hoằng Thiên Cổ Thánh kém xa trước, tiếp tục chiến đấu xuống, sẽ càng ngày càng yếu, thậm chí có nguy hiểm tính mạng.

Trái lại, Dục lão quỷ thể lực dư thừa, một mực tìm cơ hội.

- Yên tâm đi, Hoằng Thiên Cổ Thánh sẽ không thua!

Dương sư cười cười.

- Sẽ không thua?

Hai vị Cổ Thánh mới vừa nói chuyện có chút không hiểu.

Thực lực của bọn hắn, đều nhìn không ra điểm ấy, ngươi một gia hỏa vừa mới đột phá, làm sao xác định như vậy?

Nhìn thấy nghi ngờ của bọn hắn, Dương sư cũng không giải thích, mà ngẩng đầu nhìn về phía thanh niên xa xa.

Vị thanh niên này cho Hoằng Thiên tiên tổ một ngọc bài, ghi chép thiếu hụt trong tu luyện của Dục lão quỷ, biết những thứ này, Hoằng Thiên Cổ Thánh lại thắng không nổi, hắn cũng không tin..

Trương Hoằng Thiên vẫn lạc

dtv-ebook.com

Dương sư đoán không sai, sở dĩ Trương Hoằng Thiên muốn ở thời điểm này khiêu chiến Dục lão quỷ, lực lượng lớn nhất chính là biết chiêu số cùng thiếu hụt trong công pháp của đối phương.

Lúc này thoạt nhìn nằm ở bị động, trên thực tế giống như đối phương, đang tìm cơ hội, tranh thủ một kích tất trúng, chém giết tại chỗ!

Vô số đạo kiếm khí hóa thành từng cự long, bao phủ bầu trời, quỷ trảo của Dục lão quỷ vụt qua, đi ngược dòng nước.

- Ngay vào lúc này!

Thấy thiếu hụt của đối phương, cùng Trương Huyền nói giống nhau như đúc, Trương Hoằng Thiên kìm nén không được, trường kiếm chợt lóe, lập tức ẩn giấu ở trong trường long đâm tới.

Lưu Thủy Tàng Kiếm!

Nghe nói là một thiên tài Trương gia vị si tình sáng tạo, vợ hắn bị kẻ thù giết chết, người sau am hiểu dùng nước, thậm chí mượn nước ẩn trốn, khó mà bắt, vì báo thù, sáng chế bộ kiếm quyết này, kiếm che giấu ở trong dòng nước, đợi đối phương mượn thủy lực, đâm xuyên qua cổ họng.

Giờ phút này Trương Hoằng Thiên mượn kiếm khí trường long, che giấu trường kiếm, hiệu quả như nhau.

- Phá!

Dục lão quỷ quả nhiên không có phát hiện trường kiếm, quỷ trảo ở trên không trung không ngừng lay động, ngăn cản kiếm khí.

Ông!

Trường long run lên, trường kiếm chui ra, ở trong con mắt hắn càng lúc càng lớn.

Bất quá, giờ phút này lực lượng của hắn đang suy kiệt, ở thời điểm lực mới chưa sinh, trốn tránh không được nữa, phốc một tiếng, xuyên qua cổ họng, lực lượng mênh mông trong đó không ngừng hủy diệt lấy sinh cơ trong cơ thể hắn.

- Ngươi... Ngươi... Làm sao lại biết, chiêu này của ta kết thúc, có một phần trăm cái hô hấp chân khí dừng lại?

Hai mắt Dục lão quỷ trợn tròn xoe, đến chết vẫn không tin nổi, liền bị giết như thế!

Một vạn năm qua, hai người không biết chiến đấu qua bao nhiêu lần, đối với thủ đoạn cùng năng lực của đối phương sớm đã rõ như lòng bàn tay, tên này là mạnh hơn hắn một ít, thế nhưng mạnh có hạn, thắng không nổi, bảo vệ tính mạng không khó...

Nhưng bây giờ...

Quỷ trảo của hắn liên hoàn, liên tục thi triển, thời điểm qua mười bảy chiêu, có một phần trăm hô hấp dừng lại, chỗ thiếu hụt này, bởi vì tốc độ quá nhanh, bằng hữu cùng nhau tu luyện cũng không biết, thậm chí Thần Linh Hoàng cũng không có phát giác.

Kẻ trước mắt này, đến cùng làm sao biết được, hơn nữa vừa vặn bắt lại thời gian ngắn ngủi này, một lần phá vỡ phòng ngự của mình?

- Ngươi thua!

Chẳng muốn trả lời đối phương, Trương Hoằng Thiên thở phào nhẹ nhõm, hai hàng lông mày bỗng nhiên giương lên.

Ầm ầm!

Trên thân kiếm ẩn chứa vô số kiếm khí lập tức nổ tung, Dục lão quỷ không chịu nổi, thân thể nổ tung.

Xì xì xì!

Đúng lúc này, một quyển sách bay tới, huyết nhục nổ tung lên lắc lư một cái, thôn phệ sạch sẽ.

Ngẩng đầu nhìn lại, ngay sau đó nhìn thấy Trương Huyền chẳng biết lúc nào đã luyện hóa áo tơi, ôm quyền nhìn lại:

- Chúc mừng tiên tổ!

- Có thể chém giết, là nhờ có ngươi!

Trương Hoằng Thiên cười ha ha một tiếng, tâm cảnh thả lỏng, không thể kiên trì được nữa, té ngã trên đất.

Mặc dù chém giết Dục lão quỷ, hắn cũng đã dầu hết đèn tắt, lực lượng triệt để hao hết.

- Lão tổ...

Vội vàng đi tới trước mặt, Thiên Đạo chân khí của Trương Huyền tràn vào, lại phát hiện vị Cổ Thánh trước mắt này thân thể giống như bao tải rách, không còn cách nào gánh chịu lực lượng chân khí.

- Điều đó không có khả năng...

Trương Huyền luống cuống, vội vàng lấy ra rất nhiều đan dược cấp chín, không cần tiền đưa vào trong miệng đối phương.

Thiên Đạo chân khí của hắn, mọi việc đều thuận lợi, thậm chí hoàn toàn có thể khởi tử hồi sinh, không có tác dụng gì, còn là lần đầu tiên gặp phải.

Trương Hoằng Thiên là Cổ Thánh lão tổ cuối cùng của Trương gia, bất luận tính tình hay bản tính đều cực kỳ hợp ý, ngàn vạn lần không thể có

sự tình.

- Ta đến xem...

Nhan Thanh Cổ Thánh bay tới, vịn Trương Hoằng Thiên ngồi dậy, ngón tay khoác lên mạch môn, nhìn phút chốc, trên mặt lộ ra vẻ ảm đạm, lắc đầu:

- Hắn... Tuổi thọ đã tới! Hết cách xoay chuyển...

- Cái này sao có thể? Hắn ở trong các ngươi, tuổi tác rất nhỏ, làm sao lại tuổi thọ tới...

Trương Huyền không tin.

Vị tiên tổ này thiên tư trác tuyệt, chừng năm trăm tuổi liền tu đến Cổ Thánh, mệnh danh siêu cấp cường giả thiên phú cao nhất lúc ấy, tuy sống một vạn năm, nhưng hầu như đều đang ngủ say, dựa theo tình huống bình thường, coi như tuổi thọ đến, cũng lâu hơn người khác rất nhiều.

Làm sao có thể người khác không có việc gì, hắn không chịu nổi trước?

- Cùng Thần Dung Hoàng đánh một trận, hắn liền tiêu hao tám chín phần mười tinh huyết trong cơ thể, vì chém giết Dục lão quỷ, càng là không giữ lại chút nào... Ta cũng không có biện pháp!

Tuy đã sớm biết, bọn họ sớm muộn cũng sẽ vẫn lạc, Nhan Thanh Cổ Thánh vẫn lộ ra vẻ cô đơn, nhịn không được lắc đầu.

Cổ Thánh có thể đoạn chi nối tiếp, tích huyết trùng sinh, nhưng vẫn không ngăn cản nổi tuổi thọ đại nạn.

Kỳ hạn tới, thực lực mạnh hơn cũng chỉ có thể hóa thành một nắm bụi bặm, mặc ngươi vương công tử tướng, mặc ngươi thăng đấu tiểu dân, đều tránh không khỏi.

Giống như Trương Hoằng Thiên, tuy tuổi tác ở trong rất nhiều Cổ Thánh tương đối nhỏ, nhưng mỗi lần chiến đấu đều không giữ lại chút nào, sinh cơ trong cơ thể đã sớm phá hủy.

Nếu không phải hai mươi năm trước thay đổi huyết dịch, khả năng sớm đã tử vong.

Có thể kiên trì lâu như vậy, thậm chí trải qua hai trận chiến đấu, đã vượt qua tưởng tượng.

- Dương sư, ngươi không phải có khả năng thay đổi huyết dịch ư? Máu của ta, còn có thể dùng không...

Trương Huyền vội vàng nhìn về phía Dương Huyền.

Thấy hắn bộ dáng này, Dương Huyền bất đắc dĩ lắc đầu:

- Sư huynh... Máu của ngươi đã thay qua một lần, đối với hắn mà nói, không còn tác dụng...

- Nhưng...

Trương Huyền còn muốn nói cái gì, nhưng bị Dương sư cắt đứt:

- Sinh lão bệnh tử, đây là quy luật, Cổ Thánh cũng không cách nào tránh khỏi, năm đó Trương gia chín đại Cổ Thánh, tung hoành thiên địa, mạnh mẽ biết bao, mà bây giờ, toàn bộ biến thành bài vị, chỉ có thể hưởng thụ hậu nhân ngưỡng mộ!

Trương Huyền nói không ra lời.

- Không cần bi thương!

Trương Hoằng Thiên khôi phục chút tinh thần, nhìn thấy hắn bộ dáng này, mỉm cười, trong mắt mang theo yêu thương:

- Ta vẫn muốn kiên trì, là bởi vì Trương gia chỉ còn lại có ta một vị Cổ Thánh, một khi tử vong, cả gia tộc sẽ suy yếu... Hiện tại ngươi xuất hiện,

nắm giữ trường đao cấp bậc Cổ Thánh, cùng đủ loại thủ đoạn, chân chính chém giết, so với ta cũng không yếu! Lại không có gì phải lo lắng!

- Ta...

Hốc mắt Trương Huyền đỏ lên.

- Có sinh thì có tử, sinh mệnh vô thường, điểm ấy ta đã sớm biết! Kể từ khi biết giữa thiên địa không còn Cổ Thánh lực, ta quyết định ngủ say... Trương Hoằng Thiên cũng đã chết! Kéo dài hơi tàn, chỉ là vì để tộc nhân, để Nhân tộc đi càng xa mà thôi.

Trương Hoằng Thiên nhìn lại:

- Hiện tại ta rốt cục có thể bỏ xuống trọng trách, không còn lo lắng, xem như giải thoát, còn có cái gì có thể thương tâm? Ngược lại là ngươi, mới Kim Thân cảnh đỉnh phong, liền gánh vác lên trách nhiệm thủ hộ gia tộc... So với ta càng thêm gian nan!

Nói xong những lời này, cảm nhận được sinh cơ trong cơ thể trôi đi mất, biết lại khó vãn hồi, Trương Hoằng Thiên quay đầu ngắm nhìn bốn phía, cười ha ha một tiếng.

- Được rồi, chư vị bằng hữu, chỉ mong đời sau còn có thể cùng một chỗ kề vai chiến đấu! Trương Hoằng Thiên ta có chút lười biếng, cáo từ trước...

Lời còn chưa dứt, con mắt đóng lại….

Trương Huyền hôn mê

dtv-ebook.com

- Hoằng Thiên Cổ Thánh...

Nhìn thi thể trước mắt, tất cả mọi người nói không ra lời, từng cái vẻ mặt ngưng trọng.

Đặc biệt là đám người Danh Sư đường, toàn bộ lặng im.

Bọn họ cùng một chỗ chiến đấu, duy trì một vạn năm, đã sớm biết sẽ có ngày này, nhưng chân chính đến, vẫn cảm thấy trong lòng có sự cảm thông.

- Cho dù cường đại như Cổ Thánh, vẫn chạy không khỏi thời gian pháp tắc!

Lắc đầu, Nhan Thanh Cổ Thánh than thở.

- Cổ Thánh không phải vượt qua Thiên Đạo sao? Làm sao sẽ còn bị thời gian ngăn cấm?

Trương Huyền quay đầu.

Cổ Thánh là tồn tại vượt qua Thiên Đạo, đã như vậy, sao lại bị thời gian khống chế, tuổi thọ không do bản thân?

- Cổ Thánh là vượt qua Thiên Đạo, nhưng vượt qua chỉ là bản thân lĩnh ngộ pháp tắc! Như Trương Hoằng Thiên, hắn lĩnh ngộ kiếm đạo vượt qua Thiên Đạo, nhưng trên tuổi thọ vẫn không làm được!

Ngạn thanh Cổ Thánh nói.

- Kiếm đạo? Ý của ngươi là... Chỉ cần lĩnh ngộ pháp tắc, có một bộ phận vượt qua Thiên Đạo, chẳng khác nào có thể đặt chân Cổ Thánh?

Trương Huyền sửng sốt.

Như thế nào đột phá Cổ Thánh, hắn nghe Hưng kiếm thánh nói qua, chỉ bất quá đối phương chỉ là Đại Thánh cấp, biết đều là tin đồn, Nhan Thanh Cổ Thánh là cường giả Chư Tử cảnh đỉnh cao, biết khẳng định càng thêm chuẩn xác.

- Không sai, lĩnh ngộ pháp tắc đột phá Thiên Đạo, mới có thể thành tựu Cổ Thánh, nếu không Cổ Thánh làm sao có thể nắm giữ loại lực lượng này?

Nhan Thanh Cổ Thánh gật đầu.

- Trương gia không phải am hiểu thời gian ư? Vì sao không dùng thời gian pháp tắc đột phá?

Trương Huyền hỏi lần nữa.

Trong huyết mạch Trương gia, đều ẩn chứa thời gian pháp tắc.

Đã như vậy, trên khống chế thời gian, đột phá Thiên Đạo, có thể kéo dài tuổi thọ hay không? Nhảy ra thời gian ràng buộc?

- Thời gian pháp tắc, không chỉ chảy ở trên thế giới Danh Sư đại lục, vị trí cổ chiến trường của Dị Linh tộc, vị diện cao hơn của Linh Thần, cũng đồng dạng tồn tại... Ngươi nhiều nhất chỉ lĩnh ngộ pháp tắc một thế giới, muốn vượt qua... Gần như không có khả năng làm được! Năm đó Khổng sư cũng không có hoàn thành, huống chi hậu nhân?

Nhan Thanh Cổ Thánh cười khổ một tiếng.

Thời gian, là pháp tắc cơ sở nhất trong vũ trụ, dù thế giới sụp đổ, ngũ hành trầm luân, không gian không tồn tại, nó vẫn tồn tại như cũ.

Đồ vật cường đại như thế, người khác sao dám tùy tiện lĩnh ngộ?

Khổng sư có thể lĩnh ngộ, cũng không có khả năng biến mất ở trong dòng sông lịch sử, cuối cùng không thấy tung tích.

- Cũng đúng!

Trương Huyền giật mình.

Hắn mượn lực lượng huyết mạch, là có thể điều động thời gian, thậm chí khống chế tốc độ phát sinh biến hóa, nhưng đối với bản chất thời gian mà nói, không có bất kỳ biến hóa nào.

Giống như muốn ở trong không gian gấp, bố trí tốc độ thời gian trôi qua khác biệt ngoại giới, liền không làm được!

- Thời gian pháp tắc quá khó, nếu ta có thể lĩnh ngộ, có lẽ vừa rồi liền có thể cứu Hoằng Thiên tiên tổ...

Trong lòng than thở, suy tư nội dung lĩnh ngộ trong thời gian chân giải, đang trầm tư, đột nhiên trong đầu chấn động kịch liệt, thư viện giống như động đất, phát ra thanh âm nổ vang.

- Nguy rồi...

Đồng tử co rụt, Trương Huyền cảm thấy mắt tối sầm, không dừng lại quá lâu, phù phù ngã trên mặt đất, ngất đi.

- Sư huynh...

Dương Huyền vội vàng đi tới trước mặt.

- Hắn là linh hồn nhận lấy một loại tổn thương nào đó...

Nhìn một hồi, Nhan Thanh Cổ Thánh cũng nhíu mày.

Cường giả Đại Thánh không có người đánh lén, không có công kích, vậy mà linh hồn bản thân lại bị tổn thương ngất đi, đến cùng chuyện gì xảy

ra?

- Ta am hiểu linh hồn, ta đến xem...

Cổ Thánh Tưởng gia đi tới trước mặt, linh hồn lực lan ra, còn không có đi vào trong cơ thể Trương Huyền, thân thể không tự chủ được run rẩy, nhanh chóng lui về phía sau mấy bước, khuôn mặt trắng bệch!

- Làm sao vậy?

Nhìn thấy hắn như vậy, đám người đồng loạt nhìn tới.

- Linh hồn của hắn đang bị một loại lực lượng đặc thù bảo vệ, ta... không cách nào dò xét!

Tưởng gia Cổ Thánh xiết chặt nắm đấm.

- Lực lượng đặc thù bảo vệ? Lực lượng gì có thể ngăn tại ngươi ở bên ngoài?

Nhan Thanh Cổ Thánh không hiểu.

Cổ Thánh am hiểu linh hồn, dưới tình huống cùng cấp bậc, muốn dò xét hắn rất khó chống cự, đối phương rơi vào hôn mê, lực lượng gì có thể ngăn cản, còn chấn thương hắn?

- Là...

Thân thể Tưởng gia Cổ Thánh cứng nhắc:

- Thiên Đạo!

- Thiên Đạo bảo vệ?

Tất cả mọi người ngây người tại chỗ, lần nữa nhìn về phía Trương Huyền, khiếp sợ nói không ra lời.

Một tiểu nhân vật cấp bậc Đại Thánh, lại có Thiên Đạo bảo vệ...

Đến cùng chuyện gì xảy ra?

- Dương sư, ngươi thủ hộ hắn, có chuyện gì trực tiếp liên hệ ta, ta cùng những người khác đi củng cố không gian bốn phía, mất đi Xuân Thu đại điển cùng Khổng sư lạc ấn trấn áp, toàn bộ Khổng miếu đã lâm vào thời không loạn lưu, không nhanh chóng mang về, tất cả mọi người sẽ không cách nào rời đi!

Liếc bầu trời một cái, phát hiện ngôi sao đã biến mất không thấy gì nữa, thần sắc trên mặt Nhan Thanh Cổ Thánh lo lắng nói.

- Vâng!

Dương sư gật đầu.

- Ừm...

Nhan Thanh Cổ Thánh không nhiều nói, mang theo cường giả còn lại xoay người rời đi.

Tuy Xuân Thu đại điển xuất thế, Khổng miếu hư hại không ít, lại liên tiếp đại chiến, nhưng bất kể nói thế nào, đây cũng là Khổng sư lưu lại di tích, không thể tổn hại.

- Sư huynh... Ngươi đến cùng làm sao vậy?

Đám người rời đi, Dương sư lần nữa nhìn về phía Trương Huyền hôn mê, lộ ra lo âu nồng đậm.

...

Không biết tình huống ngoại giới, thời khắc này Trương Huyền mê man, hình như ý thức bị tước đoạt ra thân thể.

- Nhược Hi...

Trước mắt phảng phất như xuất hiện thân ảnh nữ hài lần nữa, nhìn hắn, mang theo lo lắng nồng đậm, chính là Lạc Nhược Hi.

- Yên tâm, ta không sao...

Trương Huyền vội vàng mở miệng.

- Chiếu cố bản thân thật tốt, nhất định phải đeo đồ vật ta đưa cho ngươi ở trên người, một khắc cũng không thể tách ra...

Thanh âm nữ hài vang lên.

- Ngươi nói dây chuyền kia? Ta sẽ một mực mang theo...

Trương Huyền vội vàng gật đầu.

Trước khi đi vào Khổng miếu, Lạc Nhược Hi từng chuyên môn đưa cho hắn một dây chuyền, nói là lúc trước phụ thân cho, thời khắc mấu chốt có thể bảo vệ hắn một mạng.

Tuy cho rằng đối phương làm như vậy có chút quái lạ, nhưng vẫn cầm, hiện tại vẫn mang trên người.

- Vậy là tốt rồi, ta đi đây, trong thư viện nhiều ra đồ vật, là quà tặng ta đưa cho ngươi, cố gắng sử dụng, hi vọng chúng ta sớm ngày có thể gặp nhau...

Nghe hắn một mực mang theo, thân thể mềm mại của Lạc Nhược Hi càng ngày càng mỏng manh, bất cứ lúc nào cũng sẽ biến mất.

- Thư viện... Ngươi biết ta có thư viện?

Thân thể Trương Huyền cứng đờ.

Thân có thư viện, là bí mật lớn nhất của hắn, ai cũng không có nói cho, vốn cho rằng Lạc Nhược Hi cũng không hiểu rõ tình hình, không nghĩ tới vậy mà biết.

- Gặp lại, Trương Huyền!

Lạc Nhược Hi nhẹ nhàng cười một tiếng, cũng không giải thích, ánh mắt lộ ra không bỏ, biến mất không thấy gì nữa.

- Đừng đi...

Trương Huyền la hét một tiếng, bỗng nhiên ngồi dậy, lúc này mới phát hiện lại là một giấc mộng.

- Lão sư, ngươi đã tỉnh...

Trương Huyền quay đầu, ngay sau đó nhìn thấy Triệu Nhã, đám người Trịnh Dương đang đứng ở cách đó không xa, ánh mắt lộ ra lo lắng.

Hưng Mộng kiếm thánh cũng ở bên cạnh.

- Chúng ta đã rời Khổng miếu?

Nhìn hoàn cảnh bốn phía, Trương Huyền nhịn không được hỏi.

Tự sát ở Danh Sư đường

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

Đám người Triệu Nhã cùng hắn chung một chỗ từng tiến vào chủ điện, bởi vì không có thông qua khảo hạch, bị truyền tống ra ngoài, mặc dù không biết đi nơi nào, nhưng khẳng định không có nguy hiểm, nên không lo lắng.

Còn Trịnh Dương, sau khi đi vào Khổng miếu liền chưa thấy qua, nghe nói đạt được một loại gặp gỡ nào đó.

Hiện tại đồng thời xuất hiện ở đây, nói rõ đã rời Khổng miếu, đến địa phương khác.

- Ừm, chúng ta cùng rất nhiều Danh Sư đồng thời trở về, đến Danh Sư đường, lão sư đã hôn mê ba ngày...

Vương Dĩnh đi tới trước mặt, tràn đầy lo lắng.

- Hôn mê ba ngày?

Trương Huyền sửng sốt một chút, vội vàng nhìn lại thư viện, lại phát hiện chỗ dựa lớn nhất đã đóng cửa, ngay cả hắn tạm thời còn không thể nào vào được.

- Hắn là thăng cấp...

Trước đó từng có trải qua, nên không khẩn trương.

Lúc hôn mê, hắn đã biết nguyên nhân, là bởi vì thư viện thăng cấp, hiện tại hắn tỉnh lại, người sau dường như còn không có thăng cấp xong, muốn vào cũng vào không được.

Biết tạm thời vẫn chưa thể dùng, Trương Huyền liền lười đi quản, quay đầu nhìn về phía đám người.

- Xem ra lần này hành trình Khổng miếu, tất cả đều có cơ duyên không nhỏ...

Trương Huyền không khỏi khen ngợi.

Lúc này Trịnh Dương cùng đám người Triệu Nhã tương đồng, đạt đến Bất Hủ cảnh đại viên mãn, lực lượng trong cơ thể dâng trào như sông, tựa như lúc nào cũng có thể đột phá.

Lộ Xung cũng giống vậy, không chỉ hồn lực vô biên vô tận, tu vi bản thân cũng tương đồng.

Vương Dĩnh cũng đạt tới cảnh giới này.

Náo loạn hồi lâu, mình làm sư phụ ngược lại tu vi thấp nhất.

Suy nghĩ một chút cũng không khỏi tâm tắc.

Quay đầu nhìn về phía đám người cha mẹ, con mắt rất nhanh sáng lên.

Vốn lưu lại hai Bồ Đề quả, định cho bọn họ sử dụng, để họ tăng lên tâm cảnh, vì đột phá Cổ Thánh tăng lên xác suất, không nghĩ tới hai người này cũng không biết thu được cơ duyên gì, tâm cảnh đã đột phá!

Nói cách khác, khoảng cách Cổ Thánh càng gần.

- Ta chỗ này có một bộ kiếm pháp hợp kích, các ngươi thử tu luyện một chút, có lẽ đối với các ngươi đột phá có chỗ trợ giúp!

Chần chờ một chút, ngón tay điểm một cái, một đạo pháp quyết tu luyện truyền vào trong óc hai người.

Nhìn qua vô số thư tịch ở thư sơn, đối với kiếm pháp hợp kích của Hưng Mộng kiếm thánh, lần nữa có thay đổi, tuy cách vượt qua Thiên Đạo còn một đoạn, nhưng đã vô tận tới gần.

Chỉ cần cố gắng tu luyện, nhất định có thể càng ngày càng mạnh, cuối cùng sẽ có một ngày bước vào cảnh giới kia, tung hoành thiên hạ.

- Trịnh Dương, Vương Dĩnh, hai cái Bồ Đề quả này, nghĩ biện pháp luyện hóa, nơi này còn có một bộ pháp quyết tu luyện tâm cảnh, cùng một chỗ cầm lấy đi, cố gắng tu luyện!

Giao phó xong cha mẹ, cuối cùng đưa hai cái Bồ Đề quả ra ngoài.

Tâm cảnh của hắn đã đột phá Cổ Thánh, thứ này không còn tác dụng, giữ lại lãng phí, còn không bằng cho đệ tử mau chóng nghĩ biện pháp tấn cấp.

- Cái rễ cây này, là một trận tâm của Khổng miếu, nắm giữ năng lực khải linh cực mạnh! Vương Dĩnh, ngươi nghĩ biện pháp luyện hóa, đối với khải linh cảm ngộ sẽ càng sâu... cây trường thương này, là ta chém giết một vị cường giả Dị Linh tộc lấy được, mặc dù không bằng Long Cốt Thần Thương, nhưng cũng là bảo vật Đại Thánh cao nhất, đối với ngươi sẽ có trợ giúp thật lớn!

Mở ra rất nhiều trận tâm của chủ điện, bởi vì sớm đã luyện hóa, người khác không cách nào lấy đi, vừa rời chủ điện, liền toàn bộ bay tới, bị lần nữa thu vào nhẫn.

- Lộ Xung, đừng cho rằng vi sư bất công, linh hồn ngươi mạnh mẽ, tâm cảnh dễ dàng tăng lên, Bồ Đề quả đối với ngươi mà nói, hiệu quả không lớn, hiện tại ban tặng ngươi một cái Hồn Ấn, thứ này, có thể thôn phệ linh hồn, đối với lực lượng tiến hành bổ dưỡng, trong mọi người, tuy Viên Đào trải qua một lần Cổ Thánh kiếp, nhưng muốn nói ai có thể cái thứ nhất đột phá loại cảnh giới này, chỉ sợ vẫn là ngươi!

Hồn Ấn đại biểu thân phận cao nhất Vu Hồn nhất tộc, đưa tới cho đối phương.

Thứ này, có thể thôn phệ linh hồn, hóa thành lực lượng tinh thuần nhất, đối với Vu Hồn sư mà nói, tuyệt đối là bảo vật tốt nhất.

So với Bồ Đề quả quan trọng hơn không biết gấp bao nhiêu lần.

Băng hàn tinh thạch, mặc dù bây giờ đã không còn năng lực băng hàn, nhưng cùng Triệu Nhã cũng có thể hoàn mỹ dung hợp, Trương Huyền đồng dạng ban cho nàng.

Còn cá chép, ban cho Ngụy Như Yên.

Năm đại vương giả ban cho Viên Đào.

...

- Còn có, đây là Cổ Thánh lực, vừa rồi ta dùng bí pháp không gian gấp phong ấn một ít, chia làm tám phần, các ngươi một người một phần.

Chia xong toàn bộ bảo vật, Trương Huyền đi vào Xuân Thu đồ, quá một đoạn thời gian, vẻ mặt trở nên trắng bệch đi ra, cho mỗi người một bức tranh.

Khổng sư có thể cắt chém một bộ phận thiên địa, bỏ vào thư hoạ, treo trên tường vạn năm không hủy, hiện tại hắn xem xong toàn bộ thư tịch liên quan tới thư họa sư, lĩnh ngộ thư hoạ cũng đạt tới tình trạng không kém gì đối phương, cắt chém không gian trong Xuân Thu đồ cũng không khó.

Có những bức họa này, coi như mình không ở bên người, bọn họ cũng có cơ hội đột phá.

- Huyền nhi, ngươi có phải có tâm sự gì hay không?

Thấy nhi tử vất vả ở Khổng miếu lấy được bảo vật, toàn bộ phân ra cho mọi người, Mộng kiếm thánh nhịn không được nhìn qua, ánh mắt tràn đầy lo lắng.

Làm sao cảm giác giống như bàn giao hậu sự vậy?

Trương gia, tuy không còn lão tổ, nhưng Dương sư đã bắn tiếng, ai dám làm khó bọn họ, chính là đối nghịch hắn.

Lại thêm vũ khí của nhi tử cũng đột phá Cổ Thánh, thực lực Viên Đào cũng không yếu, lúc này Trương gia trên thực tế so với thời điểm Trương Hoằng Thiên còn, càng thêm cường đại.

Cũng không phải nói bọn họ tu vi cao, mà là Cổ Thánh của bọn họ không cần ngủ say, có thể sống tự do, tự do hoạt động... Mới có lực uy hiếp càng lớn.

Trương gia vững như thành đồng, lại là người thắng lớn nhất trong di tích Khổng miếu lần này, hoàn toàn có thể chậm rãi củng cố tu vi, mau chóng đột phá, đến cùng chuyện gì để hắn phân bảo vật cho đám người như vậy?

- Không có gì...

Trương Huyền cười cười, đứng dậy nhìn về phía mẹ:

- Hai ngày này Danh Sư đường có người tìm ta không?

- Danh Sư đường Nhậm đường chủ nói ngươi tỉnh lại, liền đi tìm hắn...

Hưng kiếm thánh nói.

- Ừm, các ngươi đều ở chỗ này tu luyện, tranh thủ sớm ngày đột phá Cổ Thánh, ta đi qua một chuyến...

Trương Huyền khoát tay áo, ra khỏi phòng.

- Lão sư, ta và ngươi cùng một chỗ...

Nhìn ra thần thái của lão sư không đúng, Triệu Nhã nhịn không được đi theo.

- Ai cũng đừng theo tới!

Trương Huyền bàn giao một câu:

- Hơn nữa, bất luận xảy ra chuyện gì, đều tuân theo Danh Sư đường quy định, ngàn vạn lần không thể gây rối!

- Chuyện gì xảy ra?

Mọi người hai mặt nhìn nhau, không biết chuyện gì xảy ra, chỉ có thể mặc cho người sau xoay người rời đi.

Thời điểm Lạc Nhược Hi hóa thân Linh Thần, cướp đi Xuân Thu đại điển, bọn họ đều đang tìm kiếm cơ duyên của mình, về sau lo lắng Trương Huyền tới nơi này, chuyện ngoại giới phát sinh, biết cũng không nhiều.

Thời điểm kỳ lạ, đến cùng xảy ra chuyện gì, một âm thanh vang dội, dường như truyền thấu toàn bộ đại lục.

- Trương gia Trương Huyền tộc trưởng, mang Linh Thần của Dị Linh tộc vào chủ điện, cướp đi Xuân Thu đại điển, tuy là vô tâm, nhưng cũng hủy cơ sở Nhân tộc, thẹn với Nhân tộc, đã tự sát ở Danh Sư đường, hậu nhân nhìn vào đây coi như dạy bảo, nhớ kỹ trách nhiệm của Danh Sư, làm việc nhìn rõ đúng sai, chớ nên một lần sai thiên cổ hận...

- Lão sư...

- Huyền nhi...

Mọi người mới biết chuyện gì xảy ra, cũng kìm nén không được, bỗng nhiên xông ra ngoài.

Gác chuông lời nói trong đêm

dtv-ebook.com

Danh Sư đại lục, Sóc Bắc cảnh, tuyết trắng tung bay.

Trong một gác chuông cũ nát, khách nhân đi đầy đường.

Nơi này là trong sáu đại Địa quật, vị trí Băng Hải, bình thường hiếm có người đến, có điều từ khi Dị Linh tộc đại quy mô rút quân, thành cứ điểm giao thông, mỗi ngày đều sẽ có vô số cường giả đến đây.

Tuy trong lòng đất có Huyết Nguyệt treo cao, sát lục chi khí nồng đậm, nhưng cũng có thể sinh trưởng ra thực vật ở Danh Sư đại lục không cách nào mọc ra, những vật này, bất luận là dược dụng hay xem như tài liệu vũ khí, đều cực kỳ trân quý.

Trước đó chiến sự mãnh liệt, Danh Sư lo lắng, không ai dám tiến vào bên trong tìm kiếm, lại thêm Danh Sư đường phong tỏa nghiêm mật, không cho phép người bình thường ra vào, tự nhiên không có cơ hội buôn bán gì.

Lúc này Dị Linh tộc rút lui, không ít thương nhân tu vi không kém, đã có thể du lịch trong đó, kèm theo những vật phẩm này được mang đi ra càng nhiều, một lần vang dội, đưa tới càng nhiều cường giả đến đây tìm kiếm.

Lúc này, những người đợi trong gác chuông, chính là võ giả muốn tìm kiếm cơ duyên.

- Phía ngoài gió tuyết càng lúc càng lớn, mỗi đến lúc này, Địa quật đều sẽ tự động phong bế, muốn vào cũng vào không được, chỉ có thể ở nơi này chờ đợi trời trong!

- Đúng vậy, Địa quật băng tuyết nằm ở trong Tuyết Sơn, thời điểm bông tuyết tung bay, chính là thời khắc lạnh nhất, quả thực không có cách nào đi vào!

- Đã đi không được, đợi cũng nhàm chán, ai có sự tình mới mẻ gì, nói nghe một chút, để mọi người mở mang kiến thức?

- Ngô huynh, ngươi mới từ Tổng bộ Danh Sư đường tới, có nghe qua tin tức gì không?

Nghe được xưng hô Ngô huynh, ánh mắt đám người đồng loạt tập trung ở trên người một trung niên.

Người trung niên này mặc trường bào Danh Sư, ngực treo bảy ngôi sao chói lóa mắt, lại là một vị Danh Sư thất tinh, nhìn tu vi, đạt tới Thánh Vực tứ trọng, Nguyên Thần cảnh đỉnh phong, ở trong thất tinh cũng được cho khá cao.

Thấy ánh mắt mọi người tập trung đến, Ngô huynh dừng lại một chút, nhìn quanh một vòng hỏi:

- Các ngươi có biết thế giới hiện nay, Danh Sư thiên tài nhất là ai không?

- Danh Sư thiên tài nhất? Hắn là Phùng Tử Dật a! Ta nghe nói lão sư hắn tấn cấp Cổ Thánh, tu vi của hắn cũng trực tiếp tăng vọt, sớm đã đạt đến tình trạng khó mà ngước nhìn!

- Ta cảm thấy là Triệu Mặc Hiên, người này ta gặp qua một lần, thiên tài như yêu, đối với thứ gì, đều lĩnh ngộ cực nhanh, hơn nữa một học liền tinh, trí tuệ không tầm thường!

- Ta cho rằng là Tưởng Phi Phi, lớn lên đẹp đẽ không nói, đối với chức nghiệp thiên công càng đạt tới hóa cảnh...

- Ta nghe nói là...

Mọi người nghị luận ầm ĩ.

Mỗi người đều có thần tượng bản thân sùng bái.

Bọn họ nói tới mỗi một cái tên, đều vang vọng đại lục, được thế nhân ngưỡng mộ.

- Chẳng lẽ các ngươi quên... Trương Huyền?

Đột nhiên, một thanh âm từ trong đám người vang lên.

- Trương Huyền?

Nghe được cái tên này, thanh âm vừa rồi thảo luận toàn bộ trầm mặc xuống.

- Thật sự hắn là Danh Sư thiên tài nhất, vài vạn năm đến nay, cũng chỉ có Khổng sư có thể so sánh, nhưng thông đồng Dị Linh tộc Linh Thần, cướp đi Xuân Thu đại điển, để Nhân tộc nằm ở bị động, chỉ điều này... Liền không xứng làm Danh Sư!

- Trong Danh Sư, không thể có bại hoại như vậy!

- Ta làm sao nghe nói, hắn cũng không phải thông đồng, mà là bị lừa, trước đó cũng không biết thân phận đối phương!

- Làm sư giả, cần chính chí, chính thân, chính hành, chính đức, coi như không biết thân phận, sau khi biết, cũng nên cắt bào đoạn nghĩa, mà hắn không có ngăn cản, càng không có đoạt lại đại điển, chỉ bằng vào điểm ấy, đã nói lên không phải Danh Sư hợp lệ!

- Loại người này, không đề cập tới cũng được!

...

Nghe được cái tên này, mọi người thảo luận càng nhiều.

- Ha ha!

Tiếng nghị luận càng lúc càng lớn, đột nhiên, một tiếng cười lạnh vang lên, chấn toàn bộ gác chuông không ngừng lay động, tựa như lúc nào cũng sẽ sụp đổ.

Nghe được thanh âm, cực kỳ trung khí, lực lượng hung mãnh, đám người không chịu được đồng loạt nhìn sang.

Ngay sau đó, nhìn thấy cười to chính là Danh Sư thất tinh “Ngô huynh” kia.

Lúc này Ngô huynh, trong ánh mắt mang theo lạnh lùng, lại không còn vui vẻ như vừa rồi, đứng dậy, nhìn về phía đám người:

- Các ngươi nói, Trương sư không xứng làm Danh Sư? Ai cho các ngươi lá gan nói như vậy?

- Chính mình cũng cho rằng có lỗi với Nhân tộc, xấu hổ tự sát ở trước Danh Sư đường, chẳng lẽ không phải bởi vì không xứng với Danh Sư?

Một trung niên trên mặt có sẹo khẽ nói.

Khoảng cách Trương Huyền tự sát ở Danh Sư đường, đã qua mười ngày, tin tức sớm đã truyền khắp toàn bộ đại lục.

- Không xứng?

Ngô huynh híp mắt lại:

- Ta hỏi ngươi, ngươi có biết, bây giờ chúng ta có thể nhẹ nhõm đi vào Địa quật băng tuyết, là bởi vì cái gì không?

- Cái này... Không phải là bởi vì Dị Linh tộc lui binh sao?

Người trung niên mặt sẹo nói.

Những người khác cũng đồng thời gật đầu.

Dị Linh tộc lui binh, bọn họ mới có can đảm đi vào, nếu không đi vào một cái chết một cái, ai cũng không phải rãnh rỗi, muốn đi tìm chết.

- Lui binh? Ha ha!

Ngô huynh cười nhạo:

- Vài vạn năm qua, Địa quật băng tuyết, Dị Linh tộc lui binh không có hơn ngàn lần, cũng có hơn trăm lần, nhưng vì sao chưa từng để người bình thường tiếp cận qua?

- Cái này...

Trung niên mặt sẹo nói không ra lời.

Hai bên giao chiến, vật tư cung cấp, nhân viên thương vong, đều là mấu chốt lui quân, Dị Linh tộc cũng rút lui qua nhiều lần, thế nhưng Danh Sư đường lại chưa bao giờ để người bình thường tiến vào, chẳng lẽ trong này còn có ý nghĩa khác gì?

- Ngô huynh, đến cùng xảy ra chuyện gì?

Một người nhịn không được nữa hỏi.

- Một tháng trước, ta vừa vặn vâng mệnh đi Tổng bộ Danh Sư đường làm việc, nghe được tin tức này!

Ngô huynh rơi vào trong hồi ức:

- Dị Linh tộc rút lui, nhưng tập kết hơn mười vạn binh lực, đang chuẩn bị phản công!

- Hơn mười vạn binh lực phản công?

Đám người líu lưỡi.

Dị Linh tộc mạnh mẽ, bọn họ thấm sâu trong người, thấu hiểu rất rõ, nhiều người như vậy một khi phản công, vô cùng có khả năng tạo thành

phá hoại khó có thể tưởng tượng, Danh Sư đại lục cũng có thể thủ không được.

- Không đúng... Đã tập kết nhiều lính như vậy, tại sao không có một điểm động tĩnh?

Đám người lần nữa nhìn tới.

Dị Linh tộc gây ra động tĩnh lớn như vậy, bọn họ lại không nghe nói qua, chuyện gì xảy ra?

Còn Khổng miếu, đó là sự tình giữa Tổng bộ Danh Sư đường cùng các đại nhân vật, không có quan hệ gì tới bọn họ, quan tâm thật ra cũng không nhiều.

- Đương nhiên không có động tĩnh... Là bởi vì có một vị Danh Sư, đơn thương độc mã xông vào hơn mười vạn binh sĩ, chém giết toàn bộ!

Trong ánh mắt Ngô huynh lộ ra vẻ kính trọng:

- Là hắn, phá hủy âm mưu của Dị Linh tộc, ép bọn họ tạm thời không còn dám tới! Là hắn chữa trị phong ấn, để Địa quật biến thành tồn tại chúng ta có thể tùy ý thăm dò, mà không phải Tu La Địa Ngục!

- Một người, giết hơn mười vạn Dị Linh tộc?

- Nghe nói những Dị Linh tộc này, tu vi thấp nhất cũng đạt đến Thánh Vực tam trọng...

- Cái này sao có thể? Ngô huynh, người này đến cùng là ai?

Mọi người kìm nén không được, lần nữa nhìn lại.

- Là người các ngươi nói không xứng làm Danh Sư...

Ngô huynh xiết chặt nắm đấm:

- Trương Huyền!

Hắn là Thiên Nhận Danh Sư

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

- Trương Huyền?

- Hắn, hắn...

Tất cả mọi người nói không ra lời, từng cái bờ môi run rẩy, khó có thể tin.

Sự tình Trương Huyền ở Khổng miếu, cùng Dị Linh tộc Linh Thần quan hệ, bị người tận lực truyền bá, không đến ba ngày, toàn bộ Danh Sư đại lục đều biết.

Người người đều thống hận, hắn làm Danh Sư, không có cố hết trách nhiệm cùng nghĩa vụ, này mới khiến Dị Linh tộc thừa dịp.

Bởi vậy lúc Danh Sư đường xét xử, không ít người cho rằng xử lý công bằng, tràn đầy vui vẻ.

Chỉ là... nằm mơ cũng không nghĩ đến, hiện tại bốn phía thái bình, người người an cư lạc nghiệp, thậm chí có thể đi Địa quật thám hiểm, đều là vị này làm ra cống hiến.

Vì Nhân tộc, cống hiến tất cả, kết quả lại bị Nhân tộc ép tự sát...

Lúc đó tâm tình của hắn, nhất định cực kỳ tuyệt vọng!

- Trương sư tự sát, học sinh của hắn xông vào Tổng bộ Danh Sư đường, tất cả Danh Sư cửu tinh đều đánh một lần, lại không một người dám đánh trả! Các ngươi biết tại sao không?

Ngô huynh nhìn qua.

Mọi người lắc đầu.

- Bởi vì bọn họ đều biết, không có Trương sư, liền không có cục diện hiện tại, không có Danh Sư đại lục phồn vinh giàu mạnh!

Ngô huynh xiết chặt nắm đấm.

- Cái kia... Ta có chút không rõ!

Một trung niên nhịn không được nữa:

- Danh Sư đường biết hắn cống hiến, chỉ cần cẩn thận giải thích, liền có thể loại bỏ hiểu lầm, vì sao nhất định ép hắn tự sát?

Những người khác đồng loạt nhìn qua.

Cống hiến lớn như vậy, giải thích ra ngoài, thông báo thiên hạ là được, tại sao nhất định bức tử người?

- Đoán không sai, hắn là Dị Linh tộc trợ giúp! Nghe nói lúc ấy Thần Tinh Hoàng cùng Thần Linh Hoàng đều ở Khổng miếu, cuối cùng trốn... Hắn là bọn họ tiết lộ tin tức ra ngoài.

Ngô huynh lắc đầu:

- Tin tức nghe sai đồn bậy, xúi giục không ít Danh Sư, toàn bộ hội tụ ở tổng bộ, để hắn giao người ra! Tuy Trương sư công lao cực lớn, nhưng mặc cho Linh Thần rời đi là sự thật, không cho phép từ chối, vì để cho rất nhiều Danh Sư không đối với Danh Sư đường mang khúc mắc trong lòng, không mất đi lòng tin, lúc này mới chủ động đoạn tuyệt, cho người trong thiên hạ một câu trả lời!

- Cái này... Thật là Danh Sư a!

- Tuân thủ lòng tin, không sợ hi sinh, loại tinh thần này...

- Hắn tự sát, thiên hạ có bàn giao, Dị Linh tộc liền không còn lý do cùng lấy cớ tiến hành xúi giục, Danh Sư đường cũng có thời gian thở dốc, lần nữa chỉnh hợp, tìm ra gian tế ẩn giấu ở đại lục... Có thể nói, làm như vậy, có thể khiến Nhân tộc càng tốt hơn, phát triển nhanh chóng hơn, chỉ là... Hi sinh quá lớn, đối với hắn quá không công bằng!

- Đúng vậy, nhân loại nợ hắn một cái công đạo!

...

Lúc này mọi người mới chợt hiểu.

Đây là nhân tính, Trương sư là Danh Sư, vì lẽ đó người người liền lấy tiêu chuẩn cao hơn yêu cầu đối đãi, một khi xuất hiện một điểm sai lầm, dù là tì vết rất nhỏ bé, đều sẽ bị phóng đại vô tận.

Có phải Danh Sư, Danh Sư đường sa đoạ hay không?

Loại người này, làm sao có tư cách làm Danh Sư?

Thật tình không biết... Danh Sư cũng là người, cũng có thất tình lục dục, không có khả năng vẫn luôn đúng, vẫn luôn tuân theo nhân nghĩa đạo đức...

Danh Sư biến thành tiêu chuẩn cho mọi người soi xét, nhưng lại mang đến cho bọn hắn cái gì?

Một người tốt, làm vô số chuyện tốt, không nhìn thấy, cảm thấy là đương nhiên, nhưng một chuyện xấu, rất nhiều người sẽ nói, nhìn đi, bản tính lòi ra, bản tính hắn rất xấu… còn một kẻ xấu, làm đủ trò xấu, thỉnh thoảng làm một chuyện tốt, liền sẽ có người nói, bản tính hắn cũng không xấu...

Trương sư gặp phải chính là cái này.

Cùng Dị Linh tộc Linh Thần yêu nhau, hơn nữa mặc cho đối phương cướp đi Xuân Thu đại điển... Chỉ điều này, bất kể như thế nào, cũng sẽ trở thành vết nhơ cùng chỉ trích lớn nhất, không cách nào rửa sạch.

Còn có, người yêu đột nhiên biến thành Dị Linh tộc, hơn nữa là Linh Thần cao cao tại thượng, tâm lý không chịu nổi...

Khả năng này cũng là nguyên nhân Trương sư tuyệt vọng tự sát!

Cũng mặc kệ nói thế nào, vị thiên tài chói mắt này, là chân chính chết đi.

- Đúng vậy, tuy Trương sư trẻ tuổi, lại làm ra cống hiến mà vô số Danh Sư không làm được, ta cả đời lấy hắn làm thần tượng, nguyện ý lấy sinh mệnh ngôn truyền sự tích của hắn, cả đời không quên!

Ngô huynh gật đầu, trong mắt tràn đầy kiên định.

- Ta trước đó không biết, còn tưởng rằng hắn phản bội Nhân tộc, giờ phút này đã biết, tự nhiên cũng sẽ làm như vậy, tuyệt không cho phép thanh danh hắn dính vết nhơ!

- Thêm ta một cái!

...

Trong gác chuông, tất cả mọi người vẻ mặt kiên định.

Nếu là người tốt, vậy thì dù bỏ mình, cũng không thể bị làm nhục!

...

Tổng bộ Danh Sư đường.

- Dương sư, ta không hiểu, tại sao Trương sư muốn làm như thế? Thậm chí ngay cả bản thân giải thích cũng không làm?

Nhậm Thanh Viễn đứng ở trước Dương sư, tràn đầy không hiểu.

Hắn là thật nghĩ mãi mà không rõ.

Rõ ràng giải thích là có thể giải quyết sự tình, sao cuối cùng nháo đến tình trạng tự sát.

- Ta cùng Hưng Mộng kiếm thánh hỏi thăm qua chuyện này, bọn họ nói cho ta biết, sư huynh từng ung dung luyện hóa huyết dịch của Hoằng Thiên Cổ Thánh!

Dương sư nói.

- Luyện hóa huyết dịch của Hoằng Thiên Cổ Thánh?

Đối phương không có trả lời hắn, ngược lại nói như vậy, vẻ mặt Nhậm Thanh Viễn nghi hoặc.

- Hoằng Thiên Cổ Thánh là cường giả tích huyết trùng sinh!

Dương sư nói.

- Tích huyết trùng sinh, luyện hóa máu của hắn, chẳng lẽ, chẳng lẽ...

Đồng tử của Nhậm Thanh Viễn co rụt lại, giống như rõ ràng cái gì, thân thể cứng đờ.

- Không sai!

Dương sư cũng không giải thích, nói:

- Sư huynh tự sát ở Danh Sư đường, đối với nhân loại là một loại bàn giao, chỉ sợ là có mục đích khác, nhưng cụ thể là gì, ta tài hèn học ít, không nghĩ ra được...

- Nói như vậy... Trương sư chưa chết?

Mặt mũi kích động, Nhậm Thanh Viễn xiết chặt nắm đấm.

Còn tưởng rằng đối phương thật qua đời, đã luyện hóa Cổ Thánh huyết tu vi tích huyết trùng sinh, muốn chết, chỉ sợ cũng không có dễ dàng như vậy.

- Chuyện này, không nên truyền ra ngoài!

Thấy hắn kích động, Dương sư bàn giao.

- Yên tâm!

Nhậm Thanh Viễn vội vàng gật đầu.

- Ừm!

Dương sư gật đầu, không nói nhiều nữa, đợi Nhậm Thanh Viễn đi rồi, thân thể xoay một cái, đi tới một không gian gấp đặc thù.

Trong không gian này tốc độ thời gian trôi qua cùng ngoại giới rõ ràng khác biệt, càng thêm chậm chạp, dường như bên ngoài qua mười ngày, nơi này mới qua một ngày.

- Ngươi đã đến...

Thấy hắn đi vào, một vị Cổ Thánh Danh Sư đường từ trong ngủ mê tỉnh táo, chậm rãi đứng dậy.

Ngay sau đó lại có mấy vị Cổ Thánh bay tới.

Chính là trong Khổng miếu chiến đấu còn thừa lại mấy cái, Nhan Thanh Cổ Thánh thế mà cũng ở trong đó.

- Ngươi lần trước nói, có chuyện muốn nói cho chúng ta biết, đến cùng là chuyện gì?

Nhan Thanh Cổ Thánh nhìn lại.

Dương sư từng nói qua, có một số việc không tiện nói tỉ mỉ, bây giờ ở nơi này, tuyệt đối cơ mật, đã có thể kỹ càng thảo luận.

- Ta là muốn nói cho các ngươi, thân phận chân chính của Trương sư!

Dương sư khom người thi lễ một cái, chậm rãi ngẩng đầu.

- Thân phận chân chính?

Đám người đồng thời nhíu mày, hơi nghi hoặc một chút.

Hắn không phải Danh Sư ư? Còn có thân phận gì?

- Không sai...

Dương sư gật đầu:

- Thật ra thì, hắn không chỉ là Danh Sư, còn là một vị... Thiên Nhận Danh Sư!

Cùng Dung Hoàng đi Địa quật

dtv-ebook.com

- Thiên Nhận Danh Sư?

Đám người Nhan Thanh Cổ Thánh đều cảm thấy yết hầu phát khô, tràn đầy khó tin:

- Ngươi nói là... Thiên Nhận Danh Sư giống như Khổng sư?

Không trách bọn họ không tin, từ Khổng sư đến nay, thiên hạ đã sớm không có Thiên Nhận Danh Sư, vị Trương Huyền này lại là?

- Đúng vậy!

Dương sư gật đầu:

- Thiên địa cũng công nhận Danh Sư!

- Nhưng hắn...

Đám người Nhan Thanh Cổ Thánh run rẩy, nói không ra lời.

Đường đường vài vạn năm mới xuất hiện một vị Thiên Nhận Danh Sư, tầm quan trọng so với Xuân Thu đại điển mạnh hơn quá nhiều, lại bị bọn họ ép tự sát...

Nếu như có thể lại làm lựa chọn, tình nguyện chết là bản thân.

- Một người, diệt đi mười một vạn cường giả Dị Linh tộc, dạy dỗ học sinh, mỗi một cái đều cường đại như vậy... Ta sớm nên nghĩ tới...

Nhan Thanh Cổ Thánh nói không ra lời.

Sớm biết hắn là Thiên Nhận Danh Sư, chắc chắn sẽ không ép hắn, cho Danh Sư đường một câu trả lời, mà bây giờ... Nói cái gì cũng đã trễ.

- May mắn hắn không chết... Chỉ là, hắn đi nơi nào?

Cũng biết Trương Huyền luyện hóa huyết dịch của Trương Hoằng Thiên, muốn chết không dễ dàng như vậy, Nhan Thanh Cổ Thánh tràn đầy nghi ngờ nhìn qua.

- Ta cũng không biết...

Dương sư lắc đầu, trong mắt tràn đầy lo lắng.

Sau khi sư huynh tự sát, hắn muốn đi cứu người, lại phát hiện “thi thể” hư không tiêu thất, lại tìm không đến tung tích.

Cụ thể đến nơi nào, đã biến thành một bí ẩn.

- Nắm chặt thời gian phái người đi tìm, sự tình Thiên Nhận Danh Sư, tạm thời vẫn chưa thể tiết lộ, trừ khi hắn đạt đến Cổ Thánh!

Dừng lại một chút, Nhan Thanh Cổ Thánh nói.

Đến Cổ Thánh, mới có năng lực tự vệ chân chính, nếu không, Dị Linh tộc biết, tuyệt đối sẽ so với Nhân tộc đạt được Xuân Thu đại điển càng kinh hoàng.

Phái Cổ Thánh tới ám sát cũng rất có thể.

- Ừm!

Dương sư gật đầu.

Điểm ấy hắn đã sớm biết, nếu không cũng sẽ không giấu tin tức ở trong lòng.

- Chỉ cần đạt tới Cổ Thánh, nói ra thân phận Thiên Nhận Danh Sư, tất cả hiểu lầm đều sẽ giải quyết...

Một vị Danh Sư nói.

Bởi vì Thần Linh Hoàng, Thần Tinh Hoàng tuyên truyền, hiện tại Nhân tộc đối với Trương Huyền thành kiến rất lớn, chỉ khi nào rõ ràng thân phận, những cái này sẽ lập tức tan thành mây khói, lại không nửa phần vết nhơ.

Ông trời cũng công nhận Danh Sư, ai dám nói hắn không xứng làm Danh Sư?

- Cũng chỉ có thể như vậy...

Dương sư than thở.

...

Người trong gác chuông lòng đầy căm phẫn, tất cả đều tự nguyện về sau vì Trương Huyền chính danh, lại không chú ý trong góc, hai bóng người nghiêng dựa vào tường đổ.

Là một thanh niên cùng một đồng tử.

Vẻ mặt đồng tử hơi trắng bệch, dường như bị thương rất nặng.

Nghe mọi người đối thoại vào trong tai, thanh niên mỉm cười lắc đầu, không lẫn vào đám người, mà quay đầu nhìn về phía đồng tử bên cạnh, mang theo quan tâm.

- Ngươi thế nào?

- Thiếu gia yên tâm, tạm thời còn chưa chết được!

Đồng tử lắc đầu, mắt sáng lên:

- Hắn có thể kiên trì đến thời điểm tìm được hai phản đồ kia!

Vị đồng tử này chính là Ngột Thần, cũng chính là Thần Dung Hoàng.

Bị Tinh Hoàng, Linh Hoàng trù tính, cùng đám người Nhan Thanh Cổ Thánh đại chiến một hồi, lại thêm bị hai người này đánh lén, cho dù Nhân tộc tha cho hắn không giết, cũng đã sớm đạt đến mức đèn cạn dầu.

Nếu không phải một lòng muốn tự tay giết kẻ thù, khẳng định đã sớm không kiên trì nổi.

- Ừm, vậy là tốt rồi!

Nghe hắn còn có thể kiên trì, thanh niên đối diện gật đầu.

- Thiếu gia ngươi thì sao?

Thần Dung Hoàng cũng có chút lo lắng:

- Tu vi không có đạt tới tích huyết trùng sinh, cưỡng ép phá hoại thân thể, tuy tính mạng không lo, lại gặp phải phá hoại cực lớn, trong thời gian ngắn khó mà khôi phục...

Thiếu gia trong miệng hắn, đương nhiên là Trương Huyền.

Cường giả tích huyết trùng sinh, bị chém giết cũng cần một đoạn thời gian cùng lực lượng mới có thể khôi phục, đối phương mới Kim Thần cảnh, cưỡng ép làm như vậy, bị tổn thương càng lớn.

- Nghỉ ngơi mười ngày, vẫn hết sức yếu ớt, hiện tại khả năng ngay cả Thánh Vực nhất trọng cũng không là đối thủ, có điều thương thế đã không sai biệt lắm sắp khôi phục, chỉ cần triệt để khôi phục, thực lực sẽ quay về...

Trương Huyền cười khổ.

Hắn cũng không nghĩ tới, tích huyết trùng sinh di chứng lớn như vậy.

Bất quá nắm giữ Thiên Đạo công pháp và vô số linh khí, chỉ cần thương thế tốt, khôi phục lại thực lực vô cùng đơn giản.

Thần Dung Hoàng không nói thêm nữa, gật gật đầu.

Mười một vạn binh sĩ bị vị trước mắt này chém giết, đều là của Thần Tinh Hoàng cùng Thần Linh Hoàng, cùng hắn không có liên quan quá nhiều, lại thêm đối phương là người tiểu thư vừa ý, càng là ân nhân cứu mạng hắn, tuy có chủng tộc cách xa, nhưng không có oán hận quá lớn.

Vẫn cam nguyện nghe theo dặn dò.

- Ngươi xác định tế đàn của Dị Linh tộc có thể câu thông Linh Thần?

Dừng lại một chút, Trương Huyền nhìn qua.

Tự sát ở Danh Sư đường, cũng không phải là không dám đối mặt sự tình gì, mà là hắn muốn nhân cơ hội giải quyết Dị Linh tộc uy hiếp, thuận tiện tìm kiếm tung tích của Lạc Nhược Hi.

Vì lẽ đó thay đổi dung mạo, thân thể vừa mới khôi phục một ít, liền để Thần Dung Hoàng dẫn đường, đến nơi này.

- Ừm, ta chính là cùng Linh Thần câu thông như vậy!

Thần Dung Hoàng gật đầu.

Linh Thần đã trở lại thế giới của mình, muốn câu thông, chỉ có thể thông qua tế tự đặc thù, mà cái này cần tế đàn càng lớn cùng đặc thù, trở lại Dị Linh tộc mới có thể thực hiện.

- Vậy là tốt rồi...

Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm.

Hắn muốn hỏi rõ ràng, Lạc Nhược Hi đến cùng ở nơi nào, sau đó lại đi tìm nàng.

Đã như vậy, Dị Linh tộc thành địa phương nhất định phải đi.

- Bất quá, thiếu gia, loại tế tự cỡ lớn này, nhất định phải có rất nhiều tộc nhân phối hợp, thậm chí còn cần Cổ Thánh, ta hiện tại sợ Thần Linh

Hoàng, Thần Tinh Hoàng đã tuyên bố tin tức cái chết của ta, hơn nữa bố trí xuống thiên la địa võng...

Thần Dung Hoàng lộ ra lo lắng.

Đổi lại thời kỳ toàn thịnh, đương nhiên sẽ không sợ hãi bất kỳ tình huống gì, nhưng bây giờ...

Một khi bị người vây công, thật chỉ có một con đường chết.

- Đi một bước nhìn một bước đi!

Trương Huyền lắc đầu.

Bây giờ nghĩ nhiều như vậy cũng vô dụng, chỉ có thể đi được tới đâu hay tới đó, đến lúc đó tùy cơ ứng biến.

Tin tưởng lấy năng lực ngụy trang của hai người, chỉ cần không chủ động biểu lộ thân phận, lẫn vào Dị Linh hoàng thất cũng không khó khăn!

- Chư vị, gió tuyết ngừng, bây giờ chúng ta liền tiến vào Địa quật băng tuyết, chư vị có cùng chúng ta đi không? Tại hạ Ngô Khoáng, Nguyên Thần cảnh đỉnh phong, đi theo đằng sau ta, có thể bảo đảm an toàn...

Thời điểm hai người nói chuyện phiếm, “Ngô huynh” trong đám người lần nữa đứng dậy, nhìn quanh một vòng.

Trong mọi người, thực lực của hắn mạnh nhất, Địa quật băng tuyết không còn Dị Linh tộc uy hiếp, Nguyên Thần cảnh đỉnh phong, quả thực có thể bảo hộ rất nhiều người an toàn.

Trương Huyền nhìn ra phía ngoài, phát hiện gió tuyết quả nhiên đã ngừng, hàn khí xuyên thấu qua gác chuông cũ nát, thổi quần áo đám người bay phất phới.

- Ta nguyện ý!

- Ta nguyện ý...

Mười mấy người đồng thời đứng dậy, từng cái con mắt sáng lên.

Đi theo đối phương cùng một chỗ thám hiểm, an toàn chí ít có thể được bảo đảm.

- Chúng ta vậy nguyện ý...

Hai người Trương Huyền đứng lên.

Phong Diệp Lan

dtv-ebook.com

- Các ngươi?

Ngô Khoáng nhíu mày.

Mặc dù hiện tại Địa quật không còn quân đội Dị Linh tộc, nhưng vẫn có không ít Dị Linh tộc sống sót trong đó, đã là thám hiểm, khẳng định sẽ có nguy hiểm, đồng đội quá yếu, đối với thực lực tổng hợp, đồng dạng có ảnh hưởng rất lớn.

Hai vị trước mắt này, đồng tử không cần phải nói, khuôn mặt trắng bệch, vừa nhìn liền biết bị trọng thương, thanh niên cũng ốm yếu, nhìn thực lực ngay cả Thánh Vực cũng không đạt tới, mang theo hai người này, tuyệt đối là vướng víu.

- Không biết các ngươi như vậy, vì sao muốn vào Địa quật, chẳng qua ta vẫn khuyên bảo một câu, tốt nhất đừng cầm tính mạng nói đùa!

Dừng lại một chút, Ngô Khoáng khuyên can.

- Ngô sư có ý tốt, chúng ta tâm lĩnh, nhưng chúng ta có mục đích cần đi vào Địa quật, chúng ta chỉ đi theo sau lưng các ngươi vào là được, còn nguy hiểm, bản thân gánh chịu, chắc chắn sẽ không liên lụy chư vị!

Trương Huyền cười khổ một tiếng, nói.

Đường đường Nhân tộc đệ nhất thiên tài, Kim Thân cảnh đại viên mãn, lại bị một Thánh Vực tứ trọng khinh bỉ... Suy nghĩ một chút cũng cảm thấy tâm tắc.

- Vậy là tốt rồi!

Ngô Khoáng không nói thêm nữa.

Sống chết có bản thân quyết định, khuyên cũng đã khuyên, đối phương còn muốn kiên trì, thật gặp phải nguy hiểm, cũng không thể trách nhóm người mình khoanh tay đứng nhìn.

Dù sao ai cũng không có nghĩa vụ phải đi cứu người.

- Không biết sống chết...

- Khẳng định là chưa ăn qua thiệt thòi, không biết cái gì là nguy hiểm!

Những người khác thấy hai người này muốn qua, tất cả đều lộ ra khinh thường.

Thực lực ngay cả Thánh Vực cũng không có, không phi hành được, thật gặp được nguy hiểm, năng lực chạy trốn cũng không có, không phải tự tìm cái chết là cái gì?

Không nói thêm lời, đám người đi ra gác chuông cũ nát, đi về kiến trúc phía trước, mới đi mấy bước, mấy vị Chiến Sư xuất hiện, ngăn lại đường đi.

- Danh Sư thất tinh Ngô Khoáng, đây là văn kiện thông hành của ta!

Ngô Khoáng đi tới trước mặt.

Một vị Chiến Sư nhận lấy văn kiện thông hành, cẩn thận kiểm tra một phen, lúc này mới gật đầu:

- Đi vào đi, chỉ có ba ngày, ba ngày nhất định phải trở về!

- Yên tâm!

Ngô Khoáng cười cười, mang theo đám người đi vào.

Tuy Địa quật mở ra, để Danh Sư cùng tu luyện giả bình thường đi vào, nhưng còn cần sớm chuẩn bị văn kiện thông hành, nếu không tu vi ngay

cả Thánh Vực cũng không đến, liền tiến vào trong đó, sẽ khó mà khống chế.

Lối vào Địa quật liền phong ấn ở trong kiến trúc, đám người đi một hồi, thuận lợi đi vào.

Giống như trước đó, Huyết Nguyệt treo cao, toàn bộ thế giới tràn đầy sát lục chi khí.

- Chư vị lần đầu tiên đi vào nơi này, cần điều chỉnh một đoạn thời gian, nếu không rất dễ dàng bị sát lục chi khí xâm nhập tinh thần, hình thành tâm ma!

Đi tới một chỗ chỗ trống, Ngô Khoáng cũng không tiếp tục đi tới, mà bàn giao nói.

Sát lục chi khí cực kỳ đáng sợ, tu luyện giả tâm cảnh không đủ, rất dễ dàng bị xâm nhập, tạo thành thương tổn không thể khôi phục.

Những người này lần đầu tiên đi vào, coi như tu vi không kém, cũng cần điều chỉnh một đoạn thời gian, mới có thể tiếp tục đi sâu.

- Chúng ta...

Thấy mọi người muốn nghỉ ngơi tại chỗ, Ngột Thần nhìn qua.

Tuy bọn họ bị thương, tu vi không có khôi phục, nhưng sát lục chi khí loại trình độ này, không đáng kể chút nào, không cần thiết bồi tiếp mọi người chậm trễ thời gian.

- Đừng có gấp, hiện tại trạng thái của ngươi ta, coi như lo lắng trở về, cũng không có biện pháp gì, không bằng vừa đi vừa khôi phục thực lực, chí ít nơi này coi như an toàn!

Trương Huyền nói.

Thần Dung Hoàng từ nhỏ sinh tồn ở trong hoàn cảnh Huyết Nguyệt, ở đây khôi phục so với Danh Sư đại lục nhanh hơn nhiều.

Ngột Thần gật đầu.

Loại trạng thái này, lo lắng xông tới, làm không cẩn thận sẽ còn rơi vào cạm bẫy của đối phương, đối phương ở ngoài sáng, hắn ở trong tối, còn không bằng đi được tới đâu hay tới đó.

Đám người không nói chuyện, riêng phần mình thích ứng sát lục chi khí, Trương Huyền thì tinh thần đi vào không gian gấp, bên trong dự trữ bảo vật linh khí, điều lấy ra, lặng lẽ rót vào huyệt đạo, chui vào trong cơ thể, rèn luyện Thiên Đạo chân khí.

Tích huyết trùng sinh, là có thể bảo đảm người sẽ không chết, nhưng chém giết một lần, liền sẽ tiêu hao tuổi thọ rất lớn, nguyên nhân chính là như vậy, mặc dù thực lực của Trương Hoằng Thiên cực mạnh, cuối cùng vẫn sẽ vẫn lạc.

Trương Huyền tự sát ở Danh Sư đường, thứ nhất đối với Nhân tộc có cái bàn giao, thứ hai, cũng có thể thần không biết quỷ không hay đi vào Dị Linh tộc, không đến mức bị phát hiện, càng thêm tuỳ cơ ứng biến.

Cô cô cô!

Linh khí điên cuồng tràn vào trong cơ thể, kèm theo chân khí càng ngày càng mạnh mẽ, thực lực cũng khôi phục nhanh chóng.

Rất nhanh thì đến Thánh Vực, tiếp lấy nhất trọng, nhị trọng...

Không đến nửa canh giờ, liền khôi phục đến tam trọng.

Sa sa sa!

Đang cố gắng khôi phục, thanh âm liên tiếp vang vọng bên tai, Trương Huyền mở mắt, nhìn lại nơi xa.

Ngột Thần cũng nhăn mày lại.

- Là cái gì?

Đối với hoàn cảnh của Dị Linh tộc, Trương Huyền hiểu rõ không nhiều, đành phải truyền âm hỏi thăm.

- Là Phong Diệp Lang, dựa vào thôn phệ lực lượng Huyết Nguyệt mạnh lên, Lang Vương nắm giữ thực lực Thánh Vực ngũ trọng Xuất Khiếu cảnh, cực kỳ hung tàn!

Ngột Thần nói.

- Phong Diệp Lang?

Trương Huyền gật đầu.

Dị Linh tộc ở cổ chiến trường, tuy hoàn cảnh tồi tệ, nhưng cũng có vô số linh thú cùng cây cối, Phong Diệp Lang gì kia, chưa từng nghe qua, nhưng có thể để cho Thần Dung Hoàng nói hung tàn, thì nhất định sẽ không đơn giản.

- Mọi người cẩn thận, hình như có đồ vật gì đó tới...

Bên này truyền âm, bên kia Ngô Khoáng dường như cũng phát hiện, kinh hô một tiếng, vội vàng đứng lên.

Rầm!

Tiếng nói mới vừa kết thúc, chỉ thấy bảy tám con sói đã phong tỏa bốn phía, vây quanh mọi người ở trong đó.

Những con sói này, toàn thân màu xám, chỉ có trên trán, có một túm bạch mao, như là lá phong.

Số lượng không nhiều, lại từng cái mang theo khí tức hung mãnh, để đám người sợ tới mức vẻ mặt trắng bệch.

- Không cần chống cự, ngoan ngoãn làm lương thực của chúng ta... Có thể cho các ngươi một cái thoải mái!

Một tiếng quát lạnh vang lên, ngay sau đó đằng sau đàn sói, một Lang Vương toàn thân trắng như tuyết đi ra, hai mắt ửng hồng.

- Thực lực Xuất Khiếu cảnh?

Đồng tử Ngô Khoáng co rụt lại, thân thể cứng ngắc.

Những người khác vẻ mặt cũng trắng bệch.

Không nghĩ tới vận khí đen đủi như vậy.

Vốn nghĩ đi vào nơi này, tìm được dược liệu bảo vật thích hợp, liền xoay người rời đi, kiếm một món hời, nằm mơ cũng không ngờ, vừa mới đi vào, ngay cả sát lục chi khí cũng không có thích ứng, liền gặp Thánh Thú cường đại như vậy!

Phong Diệp Lang ở dưới sát lục chi khí hun đúc, bản thân càng thêm hung tàn hơn Danh Sư cùng cấp bậc, hiện tại lại xuất hiện Lang Vương...

Chẳng lẽ vừa mới đi tới, liền phải chết ở đây?

- Chuẩn bị kỹ càng ác chiến...

Hít sâu một hơi, híp mắt lại, Ngô Khoáng khẽ đảo cổ tay, một thanh trường kiếm xuất hiện ở trong lòng bàn tay, đột nhiên nâng lên, đi đầu đâm tới Lang Vương.

Hiện tại cơ hội sống sót duy nhất, chính là nghĩ biện pháp đánh giết hắn, tên này vừa chết, Phong Diệp Lang khác liền không đáng sợ.

- Ngao ô!

Thấy nhân loại này, vừa ra tay liền đối phó bản thân, Lang Vương cười lạnh, ánh mắt lộ ra vẻ khinh miệt nồng đậm, móng vuốt nâng lên vỗ một cái.

Rầm!

Sát lục chi khí tuôn ra, một mùi máu tanh hung mãnh càn quét, Ngô Khoáng còn không có phản ứng lại, liền bay ngược ra ngoài, trùng trùng điệp điệp ngã xuống đất.

Danh Sư thất tinh đỉnh phong, vậy mà không phải đối thủ!

Một câu trách đi

dtv-ebook.com

Những người khác tất cả đều run lẩy bẩy, từng cái trên mặt tràn đầy vẻ hối hận.

Một mực nghe nói, Địa quật khắp nơi có bảo vật, chỉ cần đi vào, vận khí không quá nát, đều có thể kiếm lời lớn, đạt được đầy đủ tài nguyên tu luyện, làm sao cũng không nghĩ đến, mới đi không tới nửa canh giờ, liền gặp đàn sói lợi hại như vậy, ngay cả Ngô sư mạnh nhất trong bọn họ, cũng một chiêu tan tác.

Hắn cũng không phải đối thủ, nhóm người mình nên làm gì?

- Đồng loạt ra tay, nếu không thật sự phải chết ở chỗ này...

Một lão giả cắn chặt hàm răng, lấy ra một cây trường mâu, chân khí tràn vào, lực lượng mũi thương phun ra nuốt vào, tựa như trường xà.

Tu vi của hắn chỉ là Thánh Vực tứ trọng Nguyên Thần cảnh sơ kỳ, lại có thể thi triển ra khí mang, đổi lại bình thường, nhất định có thể đổi lấy reo hò, để cho người ta kinh thán không thôi, mà bây giờ, ở trong mắt đàn sói, buồn cười giống như hài đồng.

Phần phật!

Một con Phong Diệp Lang di động, không cần Lang Vương ra tay, sói bình thường hàm răng nhẹ nhàng khẽ cắn, liền nuốt mất mâu mang, đồng thời móng vuốt vung một cái, máu tươi phun mạnh, ngực vị lão giả này liền xuất hiện lỗ hổng khổng lồ.

- La công...

Thấy hắn bị thương, một trung niên bên cạnh hắn kìm nén không được, rút ra vũ khí vọt tới, những người khác không dám thất lễ, tất cả đều đồng loạt xông lên, từng cái thi triển ra tuyệt chiêu mạnh nhất.

Thình thịch thình thịch bành!

Thanh âm phá bao tải vang lên, đám người xông tới lấy tốc độ nhanh hơn bay ngược ra, từng cái rơi trên mặt đất, mặt đầy tro bụi, khóe miệng tràn ra máu tươi.

Thực lực chênh lệch quá lớn, lại chưa quen thuộc hoàn cảnh Huyết Nguyệt bao phủ xuống, mới bắt đầu, cũng đã kết thúc.

Nhìn thấy người bản thân dẫn dắt không chịu được một đòn như thế, Ngô Khoáng lộ ra tuyệt vọng.

Sớm biết, chỉ có một người đến đây, chí ít mục tiêu nhỏ một ít, cũng có thể tùy cơ ứng biến, trực tiếp rời đi.

Hiện tại tốt rồi, chỉ sợ sẽ vẫn lạc ở đây, không có khả năng đào tẩu.

Đang nghĩ ngợi, những đàn sói này nên làm gì đối phó bản thân, con mắt thoáng nhìn, ngay sau đó nhìn thấy hai người trước đó không nguyện ý mang, vẫn ngồi tại nguyên chỗ, chưa hề động một cái.

Giống như không phát hiện đàn sói tới vậy.

- Bọn họ...

Vừa định nổi giận, ngay sau đó than thở một tiếng:

- Quên đi, loại thực lực này, xông lại cũng vô dụng...

Một cái ốm yếu, một cái ngay cả Thánh Vực cũng không có đạt tới... Hắn là Danh Sư thất tinh đỉnh phong cũng chống lại không được Phong Diệp Lang, coi như bọn họ động thủ, thì có ích lợi gì?

- Danh Sư nhân loại, trong cơ thể lực lượng tinh thuần, ăn đại bổ, cái này để lại cho ta, cái khác các ngươi xử lý...

Thấy mọi người đã không còn sức phản kháng, Lang Vương hừ lạnh, cất bước đi về phía Ngô Khoáng.

Bất luận đối với Dị Linh tộc hay Thánh Thú sinh hoạt trong đó, chân khí tinh thuần trong cơ thể Danh Sư đều là đại bổ.

- Không nghĩ tới Ngô Khoáng ta lại chết ở chỗ này...

Thấy Lang Vương càng đi càng gần, biết tai kiếp khó thoát, ánh mắt Ngô Khoáng lộ ra một tia bi ai.

Còn tưởng rằng đi vào Địa quật, dựa vào thân phận Danh Sư thất tinh đỉnh phong, có thể có đất dụng võ, nằm mộng cũng nghĩ không ra, còn chưa kịp ra tay, đã triệt để kết thúc.

Thầm nghĩ, trong cơ thể lần nữa tuôn ra một cỗ lực lượng, muốn cùng Lang Vương đồng quy vu tận, đột nhiên mặt lay động, một thanh âm trầm muộn từ dưới đất phát ra, không biết từ đâu vang lên, chấn nhiếp linh hồn mỗi người.

- Cút!

Ầm ầm!

Thanh âm mang theo âm lãnh, dường như gió lốc bao phủ, Phong Diệp Lang Vương cùng con sói khác, lông tơ dựng lên, kìm lòng không được lui về sau mấy chục bước, thân thể to lớn không ngừng run rẩy, khóe miệng tràn ra máu tươi.

Một tiếng quát khẽ, vậy mà để bọn chúng đồng thời bị thương!

Trong mắt mang theo kinh hoàng, Lang Vương vội vàng nhìn bốn phía.

Huyết Nguyệt bao phủ, bốn phía mênh mông, không có nửa cái bóng người, gió nhẹ thổi, trên người bay lên một hơi khí lạnh.

Vừa rồi thanh âm kia, tuy âm u, lại cho nó một loại cảm giác đâm vào linh hồn, dường như thực có can đảm động thủ, sẽ bị trực tiếp chém giết, thần tiên khó cứu.

- Đi!

Biết vị cao thủ này, chẳng biết lúc nào sẽ ra tay, Lang Vương không ngừng run rẩy, cuối cùng không dám ra tay với đám người Ngô Khoáng, kẹp lấy đuôi xoay người bỏ chạy.

Vài Danh Sư nhân loại mà thôi, coi như chất thịt ngon, cũng không đáng giá bằng cái mạng nhỏ của mình.

- Đa tạ ân cứu mạng của tiền bối...

Thấy đàn sói rời đi, Ngô Khoáng cùng đám người nhìn nhau, mỗi người từ trên mặt lộ ra biểu lộ sống sót sau tai nạn, đồng loạt đứng dậy, quỳ rạp xuống đất.

Mặc dù không biết vị tiền bối này ở nơi nào, nhưng có thể mượn mặt đất truyền âm, hắn có thể nhìn thấy động tác của bọn hắn, nghe được bọn họ cảm kích.

Cảm kích hồi lâu, cũng không phát hiện có người xuất hiện, giống như vị tiền bối vừa rồi kia, căn bản không tồn tại.

- Ngô sư, làm sao bây giờ?

Thấy không có người trả lời, La công nhìn lại.

- Cao nhân làm việc, không phải chúng ta có thể phỏng đoán, nếu không muốn thấy chúng ta, thì nắm chặt thời gian rời đi đi...

Trầm tư một chút, Ngô Khoáng nói.

Hắn chuyên môn cảm kích, đối phương cũng không xuất hiện, nói rõ không nguyện ý lộ diện, cưỡng cầu cũng không có tác dụng gì.

- Ừm!

Có sự tình đàn sói, mọi người biết nơi này nguy cơ, không dám tiếp tục chờ lâu, đồng loạt đi thẳng về phía trước.

Đi gần nửa canh giờ, không gặp lại nguy cơ, đồng thời thở phào nhẹ nhõm.

- Ta biết một chỗ có dược liệu, chúng ta nhanh đi, đạt được liền về, nếu không thật sự đến không một hồi!

Trầm tư một chút, Ngô sư nói.

Đã đi tới nơi này, cũng không thể bởi vì sợ hãi nguy cơ liền lùi bước.

Thật muốn trực tiếp rời đi, không chỉ cái gì cũng không chiếm được, giống như binh sĩ không đánh mà chạy, đối với tâm cảnh cùng tu luyện sẽ có ảnh hưởng rất lớn.

Mọi người gật đầu.

- Trước khi xuất phát, ta muốn nói hai câu!

Một vị trung niên đi ra.

Đám người đồng loạt nhìn tới.

- Vừa rồi nguy cơ, hai vị này không nhúc nhích, mảy may cống hiến cũng không có, đi tìm dược liệu, ta đề nghị không dẫn bọn hắn!

Trung niên nhân hừ lạnh, chỉ Trương Huyền cùng Ngột Thần.

Hai người này thời điểm đàn sói tới, ngồi dưới đất giả chết, một chút cống hiến cũng không có... Hiện tại muốn đi tìm dược liệu, lại còn đi theo, da mặt thật là không phải dày bình thường!

- Không sai, không thể dẫn bọn hắn!

- Cái gì cũng không làm, mang theo cũng là vướng víu!

Lại có mấy người đồng thời gật đầu.

Bọn họ là tới mạo hiểm, trong đội ngũ càng mạnh càng tốt, hai người kia, cái gì cũng không làm, còn muốn đi theo nhào bột mì, chẳng lẽ thật muốn chờ đạt được dược liệu, phân cho bọn họ một bộ phận?

Nghe được lời của mọi người, Ngô Khoáng cau mày, nhìn về phía hai người:

- Các ngươi có lời gì muốn nói không?

Không phải là không muốn mang, mà là hai người này vừa rồi gặp phải đàn sói biểu hiện, thực sự quá kém.

- Ta không lời nào để nói...

Ngột Thần vừa định nói, Trương Huyền khoát tay áo.

- Vậy còn không mau cút!

Trung niên vừa rồi quát lạnh.

- Chư vị bảo trọng...

Không được đám người ưa thích, Trương Huyền lắc đầu, ôm quyền, vừa định rời đi, liền cảm thấy trên bầu trời có khí tức cường đại bỗng nhiên áp bức đến, ngay sau đó trên không một con kền kền to lớn chậm rãi bay thấp.

Thư viện thăng cấp xong

dtv-ebook.com

Giống như Phong Diệp Lang vương, là Thánh Vực ngũ trọng, hai mắt đỏ như máu, mang theo yêu dị, toàn thân lông dẹp, cứng rắn như sắt, treo ở trên người như một Thánh khí trung phẩm, đòn công kích bình thường, đừng nói đánh giết, ngay cả phòng ngự cũng không phá nổi.

- Là kền kền mắt đỏ!

- Lần này muốn xong...

Không nghĩ tới vừa mới trốn khỏi Lang Vương vây chặt, liền gặp cái này, đám người Ngô Khoáng không có công phu khó xử Trương Huyền và Ngột Thần, từng cái khuôn mặt trắng bệch.

Kền kền mắt đỏ, danh khí còn lớn hơn Phong Diệp Lang Vương, cũng không phải thực lực mạnh, mà là lúc giết người, không phải trực tiếp chém giết, mà là ngược sát.

Nói cách khác, rõ ràng có thể một cái đánh giết, lại để đối thủ bị thương khắp nơi, cuối cùng mất máu quá nhiều mà chết, cực kỳ hung tàn.

Nguyên nhân chính là như vậy, lại thêm có thể phi hành, tới lui như gió, đám người tình nguyện gặp phải mười con Lang Vương, cũng không nguyện ý gặp phải kẻ này.

Ở dưới Lang Vương vây chặt, vận khí tốt, có lẽ còn có thể chạy trốn, mà tên này, đừng nói chạy trốn, rời đi một bước cũng khó khăn!

- Liều chết đi!

Xiết chặt nắm đấm, Ngô Khoáng cắn răng.

Thật đúng là xuất sư bất lợi, người khác đi vào, đều là hữu kinh vô hiểm, thắng lợi trở về, bọn họ nằm mộng cũng nghĩ không ra, mới tiến vào chưa tới một canh giờ, đã gặp phải hai nhóm Thánh Thú mạnh mẽ.

- Ừm!

Mọi người đồng loạt lấy ra vũ khí, mỗi người bày thế trận chờ quân địch.

Kền kền mắt đỏ dường như nhìn ra đám người khẩn trương, trong ánh mắt đỏ tươi lộ ra một tia giễu cợt, cánh khổng lồ bỗng nhiên đập mạnh, mặt đất phảng phất như lập tức cuốn lên cuồng phong, vô số đá lập tức bị bao phủ, như đạn pháo bắn tới.

Đinh đinh đinh đinh!

Đá va chạm, đám người đều cảm thấy gan bàn tay run lên, trường kiếm trong tay tùy thời rời tay bay đi.

Liên tục lui về phía sau mấy bước, trong mắt tràn đầy tuyệt vọng.

Tùy tiện phẩy cánh, uy lực lại lớn như vậy, để cho người ta khó mà chống lại, thật muốn xông lại, bọn họ khẳng định không phải đối thủ, hẳn phải chết không nghi ngờ.

- Xem ra là thật tai kiếp khó thoát...

Ngô Khoáng tràn đầy buồn bã.

Trước một lần, có tiền bối cứu tính mạng, lần này khẳng định không có vận khí tốt như vậy, đối phương luôn không có khả năng rảnh rỗi, một mực đi theo sau lưng nhóm người mình.

- Cùng lắm thì tự bạo, cũng không thể để đối phương lăng nhục...

Biết kền kền mắt đỏ ưa thích để cho người ta thừa nhận đau khổ mà chết, hít sâu một hơi, Ngô Khoáng đang định tự bạo, giữ lại tôn nghiêm, ngay

sau đó chỉ nhìn thấy hai gia hỏa trước đó một mực xuất công không xuất lực, từ trong đám người đi ra.

Kền kền hung tàn nhìn thấy hai người, một mặt tức giận đang muốn động thủ, thanh niên đi ra thân ảnh lấp lóe, đi tới trước mặt, một cước đá vào trên mặt.

Bành!

Đầu kền kền cắm trên mặt đất, ở trên mặt đất vạch ra một cái rãnh sâu hoắm.

Đùng đùng!

Sau đó thanh niên một hồi quyền đấm cước đá.

Một lát sau, kền kền lần nữa đứng dậy, trong hai mắt đỏ như máu, đã không còn hung ác, mà là ôn nhu.

Thời điểm đối phó Phong Diệp Lang Vương, tu vi mới khôi phục đến Thánh Vực tam trọng, chưa hẳn có thể là đối thủ, chỉ có thể dựa vào linh hồn lực dọa đi, mà một chút thời gian này, đã khôi phục lại Thánh Vực tứ trọng, lại ra tay, đã trở nên hết sức dễ dàng.

- Đi thôi!

Hừ nhẹ một tiếng, không nói thêm lời, thanh niên cùng đồng tử ốm yếu rơi vào trên lưng thú, lúc này mới xoay người nhìn về phía đám người:

- Chúng ta còn có việc, cáo từ, có duyên gặp lại!

Tiếng nói kết thúc, kền kền mắt đỏ vỗ cánh, chậm rãi bay lên, thời gian nháy mắt biến mất ở chân trời, mất đi tung tích.

- ...

- Hắn mạnh như vậy?

- Vừa rồi ta còn muốn đuổi hắn đi...

Tất cả mọi người yết hầu phát khô, từng cái trong mắt dại ra.

Trước đó vẫn cảm thấy hai người kia cản trở, nằm mơ cũng không nghĩ đến, lại có thực lực cường đại như vậy!

Thánh Thú Thánh Vực ngũ trọng, bị đánh một hồi, trực tiếp thuần phục... Phần năng lực này, quả thực nghe rợn cả người.

- Vừa rồi đuổi Lang Vương đi... Hắn là bọn họ!

Ngô Khoáng đột nhiên mở miệng.

Đám người nói không ra lời.

Thật ra thì thanh niên vừa ra tay, bọn họ liền nghĩ minh bạch.

Trừ hắn thì ai nữa?

Cứu bọn họ một mạng, vậy mà không biết tốt xấu, còn muốn đuổi người ta đi... Quả thực vong ân phụ nghĩa.

Trong nháy mắt tràn đầy hối hận.

...

- Ngươi chỉ huy phương hướng, ta tiếp tục tu luyện...

Không đi quản ý nghĩ trong lòng mọi người, Trương Huyền khoanh chân ngồi ở trên lưng thú, dặn dò một câu.

Việc cấp bách, đương nhiên là khôi phục thực lực.

Ngột Thần gật đầu, điều khiển kền kền quyết định phương hướng, nhanh chóng phi hành.

Mười ngày sau.

Kền kền mệt ngồi phịch ở trên mặt đất, Trương Huyền lại thuần phục một Thánh Thú Thánh Vực cửu trọng, tiếp tục đi tới.

Lại qua năm ngày, thuần phục một Thánh Thú tu vi Đại Thánh nhị trọng.

- Rốt cục triệt để khôi phục...

Sau năm ngày, cảm nhận được trong cơ thể lực lượng mênh mông, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm.

Lúc này, khoảng cách tự sát ở Danh Sư đường đã qua một tháng, trải qua vô số bảo vật cùng Thiên Đạo công pháp duy trì, rốt cục lần nữa khôi phục lại đỉnh phong, thậm chí lực lượng mơ hồ, càng thêm cường đại.

- Hiện tại thư viện vẫn không có mở ra, đến cùng xảy ra chuyện gì?

Tinh thần khẽ động, thần thức đi tới trước mặt thư viện, phát hiện nơi này cửa đóng chặt, lông mày nhịn không được nhăn lại.

Trước kia thư viện cũng tăng cấp, nhưng dài nhất ba ngày liền kết thúc, lần này hơn một tháng, lại còn không cách nào mở ra, để cho người ta trăm mối vẫn không có cách giải.

- Trước mặc kệ, vừa vặn thư viện đóng chặt, không bằng nhân cơ hội xung kích Đại Thánh tam trọng, Tâm Huyết Lai Triều!

Nghiên cứu một hồi, không hiểu đến cùng xảy ra chuyện gì, Trương Huyền không suy nghĩ, mà mắt sáng lên.

Trước đó tích lũy đã sớm đầy đủ, chỉ bởi thư viện thân là Thiên Đạo, không cho phép hắn xung kích Tâm Huyết Lai Triều, hiện tại cửa đóng lại, vừa vặn có thể thử một chút.

Nhắm mắt lại, cổ tay khẽ đảo, lấy ra một giọt Cổ Thánh huyết.

Hắn tích lũy thực sự quá hùng hậu, dược vật bình thường đối với tăng thực lực lên hiệu quả đã không rõ ràng, cũng chỉ có thứ này, mới có thể

để cho hắn nhanh chóng tiến bộ.

Lần này lấy ra, chỉ là huyết dịch Cổ Thánh nhất trọng, ngón tay điểm một cái, huyết khí dọc theo huyệt đạo toàn thân tràn vào trong cơ thể, chuyển hóa thành lực lượng tinh thuần, hít sâu một hơi, lại không chần chờ.

Ầm ầm!

Lực lượng Kim Thân cảnh đại viên mãn, lập tức sôi trào lên, chân khí mạnh mẽ xung kích cảnh giới cao hơn.

Mặc dù cấp bậc Đại Thánh không có công pháp đối ứng, nhưng đã trải qua núi sách, biển học, lý giải tu luyện sớm đã sâu tận xương tủy, cảnh giới Tâm Huyết Lai Triều càng trì hoãn không biết bao nhiêu lần, xe nhẹ đường quen, quen không thể lại quen.

Tất cả nước chảy thành sông, không đến mười phút, liền cảm thấy trong đan điền như bom nổ, lần nữa khuếch trương, đã phá tan Kim Thân cảnh, đạt đến cảnh giới Tâm Huyết Lai Triều.

Đi vào loại cảnh giới này, tựa hồ đối với xung quanh càng thêm mẫn cảm, đối với Thiên Cơ từ nơi sâu xa cũng có nhận thức.

Biết cẩn thận cảm ngộ Thiên Cơ, sẽ dẫn tới thư viện phản phệ, Trương Huyền không dám quá phận thử nghiệm, lần nữa lấy ra một giọt Cổ Thánh huyết, tiếp tục nuốt.

Tâm Huyết Lai Triều sơ kỳ!

Tâm Huyết Lai Triều trung kỳ!

Tâm Huyết Lai Triều hậu kỳ!

...

Sau hai canh giờ, liền đạt đến Tâm Huyết Lai Triều đại viên mãn!

- Điều chỉnh một chút, tốt nhất có thể mau chóng xung kích Đại Thánh đệ tứ trọng Bất Hủ cảnh!

Con mắt Trương Huyền sáng lên, đang muốn tiếp tục lấy ra Cổ Thánh huyết, tiếp tục tu luyện, đột nhiên cảm thấy trong đầu lay động, thư viện trước đó đóng chặt chậm rãi xuất hiện một cái khe.

Thư viện đóng lại hơn một tháng, vậy mà ở sau khi hắn đột phá Tâm Huyết Lai Triều đại viên mãn, thăng cấp xong xuôi!

Xuân Thu đại điển?

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

Kẹt kẹt!

Kèm theo thời gian trôi qua, khe hở càng lúc càng lớn, Trương Huyền hơi chuyển động ý nghĩ một chút, vội vàng chui vào.

Duy trì hơn một tháng thăng cấp, hắn thật muốn nhìn một chút đến cùng xảy ra dạng biến hóa gì!

Đập vào mi mắt, vẫn như cũ là vô số giá sách cùng thư tịch, che khuất bầu trời, liếc mắt không nhìn thấy cuối cùng.

Thời điểm mới vừa đạt được thư viện, nơi này chỉ là chút sách hư ảo, mà bây giờ, đã bị sách chân thực lấp đầy, rực rỡ muôn màu, không biết bao nhiêu.

Cùng nhau đi tới, thời gian hơn một năm, nhìn qua sách, tuyệt đối được xưng tụng đại lục đệ nhất nhân, lại không người có thể trên hắn.

Nhất là ở trong núi sách, mặc dù thời gian không dài, nhìn thư tịch lại bao gồm tất cả kiến thức cùng biến thiên từ xưa đến nay, để cả người hắn bất luận tâm cảnh hay trí tuệ, đều có tăng lên trên diện rộng.

- Ừm? Nơi này nhiều hơn một cầu thang...

Dọc theo thư viện đi vào trong, đi tới không xa, ánh mắt lộ ra nghi ngờ.

Trước đó thư viện, tuy thoạt nhìn cao vút, nhưng chỉ có một tầng, mà bây giờ, vậy mà xuất hiện cầu thang, chẳng lẽ mặt trên còn có?

Bàn chân đạp đi lên cầu thang, mới đi một bước, kìm lòng không được lảo đảo, suýt chút nữa ngã sấp xuống.

- Đây là giả?

Vẻ mặt Trương Huyền trở nên khó coi.

Trước mắt xuất hiện bộ cầu thang này, vậy mà giống như thư tịch trước đó, là hư ảo, đừng nói đi lên, đụng chạm cũng đụng chạm không đến.

Trước đó không có, bây giờ lại nhiều ra một cầu thang hư ảo, làm cái gì?

- Chẳng lẽ giống như thư tịch trước đó, cần gặp phải cầu thang chân chính, mới có thể bổ sung hoàn chỉnh?

Trương Huyền âm thầm phỏng đoán.

Mới vừa đạt được thư viện, thư tịch chính là như vậy, thấy được bắt không, là về sau nhìn không biết bao nhiêu sách, mới bổ sung hoàn chỉnh, chẳng lẽ cái cầu thang này cũng tương đồng?

Chỉ là... Đọc sách hắn có kinh nghiệm, cầu thang làm sao bổ sung?

- Mặc kệ...

Nghĩ nửa ngày cũng không biết nên làm cái gì, Trương Huyền lắc đầu, tiếp tục đi đến phía trước, một lát sau lần nữa ngừng lại.

Không chỉ xuất hiện một cái cầu thang, dường như kết cấu bên trong cũng có biến hóa, chẳng biết lúc nào, chỗ sâu trong thư viện xuất hiện một gian phòng yên tĩnh.

Từ bên ngoài thoạt nhìn, giống như một bản thư tịch to lớn.

- Phòng đọc?

Lần nữa lộ ra nghi ngờ.

Thư viện bình thường, đều có địa phương đọc sách, trước đó nơi này không có, cũng không nghĩ nhiều, chẳng lẽ lần này sau khi thăng cấp, có loại vị trí này?

Có thể vào xem sách hay không, lại so với ngoại giới càng nhanh hơn một ít?

Đẩy cửa đi vào.

Cánh cửa này không giống cầu thang, có thể ung dung đẩy ra, vừa tiến vào trong, vẻ mặt lập tức thay đổi.

- Nơi này tốc độ thời gian trôi qua, vậy mà khác ngoại giới?

Lấy hắn lý giải thời gian pháp tắc, có thể tuỳ tiện cảm ngộ ra, nơi này tốc độ thời gian trôi qua, cùng ngoại giới hoàn toàn khác biệt.

- Có lẽ là... 1: 10!

Nắm đấm Trương Huyền xiết chặt.

Tốc độ thời gian trôi qua 1: 10, nói cách khác, ở đây tu luyện mười ngày, ngoại giới mới đi qua một ngày!

- Bất quá nếu như chỉ là ý thức đi vào, nhiều nhất có thể rèn luyện võ kỹ, đối với tu luyện không có trợ giúp quá lớn!

Sau khi hưng phấn, Trương Huyền cũng rõ ràng thiếu sót.

Thư viện chỉ có thể ý niệm tiến vào, cùng huyết trì của Trương gia có chút tương tự, nhiều nhất rèn luyện tinh thần, cùng lý giải võ kỹ, công pháp, đối với tu vi trên thực tế không có trợ giúp quá lớn.

Thiên Đạo công pháp, tu luyện vốn không phức tạp, coi như tăng thêm gấp mười lần, đối với hắn mà nói, hiệu quả cũng không lớn.

Một canh giờ tăng lên một cấp bậc, cùng mười hai phút tăng lên một cấp... Khác biệt rất lớn sao?

Dường như thật không tính là gì.

Dù sao một canh giờ thời gian, là không cảm thấy quá lãng phí.

Trương Huyền lắc đầu, đang cảm giác chức năng này cực kỳ gân gà, tinh thần đột nhiên động một cái, cảm thấy chân khí trong cơ thể, vậy mà kèm theo ý niệm của hắn, bắt đầu vận chuyển.

- Không đúng... Ở đây, ta có thể điều động lực lượng trong cơ thể, dựa theo tốc độ thời gian nơi này trôi qua tiến hành tu luyện, nói cách khác... Tuy bản thể không cách nào đi vào, lại đồng dạng nắm giữ tốc độ tu luyện tăng thêm gấp mười lần...

Con mắt Trương Huyền sáng lên, tràn đầy kích động.

Còn tưởng thứ này chỉ là gân gà, không nghĩ tới cường đại như thế!

Tự sát ở Danh Sư đường, khôi phục thực lực, hắn hao tốn trọn một tháng thời gian, có thứ này, ba ngày liền có thể triệt để khôi phục!

Bình thường đứt ngón tay, cụt tay, đoán chừng một hai cái hô hấp liền có thể khôi phục lại!

- Như vậy, không chỉ tốc độ tu luyện tăng tốc, tốc độ khôi phục cũng sẽ gia tăng thật lớn, lại không sợ bị thương...

Nắm giữ Thiên Đạo công pháp, tiến bộ khẳng định không chậm, chỉ khi nào làm bị thương căn bản, khôi phục mới chậm.

Giống như lần này, hao tốn trọn một tháng thời gian, nếu có người nhân cơ hội giết tới, cũng chưa chắc có thể chống lại.

Mà bây giờ, có gian phòng này, giải quyết triệt để.

Thời gian gấp mười lần, có thể lượng biến dẫn tới chất biến, để hắn tiến lên cao hơn.

- Không chỉ như vậy, tại đây tu luyện, tư duy càng thêm rõ ràng, cho người ta một loại cảm giác thân ở Khổng miếu...

Trương Huyền mỉm cười.

Ở trong phòng một hồi, cảm giác dường như có vô số văn vận tràn vào trong đầu, để tư duy của hắn càng thêm rõ ràng, cả người sảng khoái tinh thần, ý niệm thông suốt.

Tại chỗ củng cố tu vi một hồi, cảm thấy Tâm Huyết Lai Triều cảnh triệt để củng cố, bất cứ lúc nào cũng sẽ đột phá đến Bất Hủ cảnh.

Lần thăng cấp này, khó trách thời gian dài, so với trước kia quả thực ra sức hơn nhiều.

Mặc kệ cầu thang hay gian phòng này, đều tương đương với ở trong thư viện gia nhập nguyên tố mới.

Đẩy cửa ra khỏi phòng, ý niệm đang muốn quay về bản thể, đột nhiên Trương Huyền sững sờ tại nguyên chỗ.

- Đây là thư tịch, có thể sửa đổi thời gian, sẽ không phải là... Xuân Thu đại điển chứ?

Xuân Thu đại điển bị Lạc Nhược Hi luyện hóa, điểm ấy hắn tận mắt nhìn thấy, nhưng sau khi đối phương rời đi, hắn liền lâm vào hôn mê, thư viện bắt đầu thăng cấp.

Xuân Thu đại điển, nắm giữ năng lực sửa đổi thời gian, điểm ấy Danh Sư đỉnh phong của Danh Sư đại lục, người người đều biết, thư viện đột nhiên cũng xuất hiện loại năng lực này, để hắn không khỏi lộ ra nghi ngờ.

Vội vàng nhìn lại gian phòng trước mắt.

Cùng thư tịch giống nhau như đúc, vừa rồi không có chú ý, giờ phút này cẩn thận nhìn, quả nhiên giống Xuân Thu đại điển y hệt.

Mặc dù không có tiếp xúc qua đại điển, nhưng thời điểm xuất hiện, lại chuyên môn liếc mắt nhìn qua, mang đến cho hắn một cảm giác cùng gian phòng này không khác chút nào, chỉ bất quá... Người sau giống như bệnh liệt dương, không có khí tức nồng đậm mà thôi.

- Chẳng lẽ... Nàng đặt Xuân Thu đại điển ở nơi này, lúc này mới dẫn phát thư viện thăng cấp?

Nắm đấm xiết chặt, khắp khuôn mặt Trương Huyền là khó tin.

Lạc Nhược Hi biết thư viện tồn tại, hắn là ở cuối cùng mới biết, đã chấn kinh tột đỉnh, chẳng lẽ... còn có thể để Xuân Thu đại điển vào trong đó, để cả hai tương dung, hình thành một gian phòng như vậy?

Thật hay giả?

Nếu thực như thế, nàng đến cùng là người nào?

Lại cùng Thiên Đạo thư viện có quan hệ gì?

Trong nháy mắt, trong đầu Trương Huyền tràn đầy hoảng hốt, cả người ngây dại.

Gặp lại Lưu Dương

dtv-ebook.com

Vẻ mặt hốt hoảng, Trương Huyền nhớ lại cảnh tượng cùng Lạc Nhược Hi mới vừa gặp mặt.

Liếc thấy, liền tim đập thình thịch, giống như đã từng quen biết, tràn đầy thân thiết, từ đó rơi vào trong bể tình không cách nào tự kềm chế.

Sau đó trong sơn động, thi triển thư viện muốn tiến hành dò xét nàng, kết quả mới hơi sử dụng, liền lâm vào hôn mê...

Về sau ở Hồng Viễn Danh Sư học viện gặp phải, lần nữa sử dụng thư viện, đồng dạng hôn mê, thư viện cũng hoàn thành hai lần tấn cấp.

Liên tục trải qua hai lần, biết đối phương không thể dùng thư viện dò xét, cho là Diễn Hư thể, sau đó không đi sử dụng nữa.

Trước đó, không dám suy nghĩ những thứ này, lúc này đột nhiên cảm thấy... Hình như không có đơn giản như vậy!

Lạc Thất Thất có Diễn Hư thể, hắn dò xét qua, có thể kiểm tra! Vì sao hết lần này tới lần khác Lạc Nhược Hi không chỉ không thể nhìn, sẽ còn để hắn rơi vào hôn mê, thư viện thăng cấp?

Còn có loại cảm giác thân thiết...

- Thời điểm nàng rời đi, ta nắm tay của nàng, cảm thấy một dòng nước nóng tràn vào trong cơ thể, lúc ấy cũng không để ý, chẳng lẽ... lúc này nàng đã để Xuân Thu đại điển vào trong đầu của ta?

Một cái ý nghĩ xông ra.

Lạc Nhược Hi ở trước khi hắn xé rách không gian biến mất, lúc ấy vì cứu đối phương, vọt tới, muốn bắt lại, lại không làm được, sau khi đối phương biến mất, vận dụng thư viện mà rơi vào hôn mê...

Chẳng lẽ chính là khi đó, đối phương đưa Xuân Thu đại điển vào thư viện?

- Nàng là Linh Thần, đi tới Danh Sư đại lục, chính là vì Xuân Thu đại điển, tại sao lại đưa thứ này cho ta?

Đối phương có thân phận Linh Thần, đã xác định không thể nghi ngờ, mục đích tới nơi này, chính là vì Xuân Thu đại điển, đã như vậy... Vì sao lại để vào trong thư viện?

Hơn nữa, xem uy lực của Xuân Thu đại điển, giống như là bị giảm bớt... Lại làm được bằng cách nào?

Trương Huyền tâm loạn như ma.

Trước đó, đối phương một mực không nói thân phận, nói là vì tốt cho hắn, ở sâu trong nội tâm vẫn còn có chút khó chịu, mà bây giờ, lại cho rằng đối phương khả năng không có nói dối.

Dính dáng Thiên Đạo thư viện, dính dáng Xuân Thu đại điển... Tương đương với liên lụy đến Thiên Cơ, cái gọi là thiên cơ bất khả lộ... Có lẽ làm như vậy, quả thực có nỗi khổ tâm riêng của mình.

- Nhất định phải tìm được nàng...

Những nghi ngờ này, tất cả đều chôn ở đáy lòng, Trương Huyền thở ra một hơi.

Muốn biết đáp án, chỉ có thể tìm được đối phương, mà bây giờ thực lực của hắn, thực sự quá thấp.

Muốn tìm đối phương, ít nhất phải thành tựu Cổ Thánh, nắm giữ năng lực phá toái hư không mới được, nếu không, chỉ có thể đợi ở Danh Sư

đại lục, mãi mãi không cách nào rời đi.

Ý niệm trở lại thân thể, tâm cảnh vận chuyển, Trương Huyền dần dần khôi phục lý trí.

Tâm cảnh đạt tới Cổ Thánh, tin tức lại rung động cũng không đủ để hắn động dung.

- Thiếu gia, sắp đến vương thành Linh tộc rồi, chúng ta không thể bay thẳng đi qua như vậy, nếu không dưới tình huống không rõ thế cuộc, rất dễ dàng bị phát hiện!

Thấy hắn tu luyện hoàn tất, Ngột Thần quay đầu nhìn qua.

- Ừm!

Trương Huyền lên tiếng.

Hiện tại bọn họ ngồi chính là Thánh Thú tu vi Đại Thánh nhị trọng, loại cường giả này, bay thẳng vào vương thành tất nhiên sẽ dẫn tới chú ý, không bằng hạ xuống ở lân cận.

Dựa vào năng lực ngụy trang trên người bọn họ, hắn là sẽ không dẫn tới phiền phức.

Lại phi hành thời gian không dài, quả nhiên thấy vương thành đứng sừng sững ở trước mắt, khởi động Thánh Thú rơi xuống, thay đổi dung mạo, để cho người ta nhìn không ra, lúc này mới đi bộ về phía trước.

- Ngột Thần, đúng, ngươi đánh một quyền cho ta xem một chút...

Đi một hồi, đột nhiên nhớ tới cái gì, Trương Huyền nói.

- Đánh một quyền?

Ngột Thần sửng sốt một chút, không do dự, đánh ra một quyền.

Thân thể của hắn bị thương, không cách nào thi triển toàn lực, dù vậy không khí trước mắt vẫn phát ra tiếng nổ, xuất hiện một vết rách đen kịt.

Không để ý tới không gian biến hóa, Trương Huyền thì híp mắt lại, tràn đầy khiếp sợ.

Làm cho đối phương đánh quyền tự nhiên không phải rãnh rỗi, mà là muốn kiểm tra hiệu quả sau khi thư viện tấn cấp, lúc này vừa nhìn, quả nhiên xuất hiện biến hóa.

Trước đó, muốn xem Cổ Thánh thiếu hụt, cần tiếp xúc tinh huyết của đối phương, chỉ bằng vào thi triển võ kỹ, là không cách nào dò xét, mà bây giờ... Đối phương đánh một quyền, trong đầu lập tức nhiều hơn thư tịch, kỹ càng giới thiệu thiếu sót của Thần Dung Hoàng, thậm chí một chút thiếu sót đơn giản, còn có phương pháp giải quyết!

Trước kia, thư viện không thể quan sát Cổ Thánh, hơn nữa không có phương pháp giải quyết... Hiện tại xuất hiện, hiệu quả tấn cấp quá tốt!

Cổ Thánh cũng có thể dò xét... Nói cách khác, về sau Cổ Thánh ở trước mặt hắn, cũng không còn là bí mật, còn có gì có thể sợ?

Vẻ mặt Trương Huyền ửng hồng, tràn đầy kích động.

Vốn cho rằng, trong đầu nhiều ra một gian phòng gấp mười lần thời gian, liền đủ nghịch thiên, nắm giữ chỗ tốt to lớn, không nghĩ tới còn có biến hóa như thế!

Thiếu sót có phương pháp giải quyết cùng thủ đoạn nhằm vào, coi như tu vi kém Cổ Thánh, một khi vận dụng tốt, cũng có thể đưa hắn vào chỗ chết.

- Thiếu gia...

Thấy biểu lộ hắn kỳ lạ, Ngột Thần tràn đầy nghi ngờ nhìn qua.

- Không có gì...

Sự tình thư viện không thể nói nhiều, Trương Huyền lắc đầu, nhìn qua:

- Hiện tại nội thành thế cuộc không rõ, chúng ta nên làm cái gì? Trực tiếp đi vào tìm người hỏi thăm, hay ngươi có bố trí khác?

Vị trước mắt này, thoạt nhìn là đồng tử, trên thực tế là Dị Linh tộc Thần Dung Hoàng, hùng tài vĩ lược, sống không biết bao nhiêu năm, dám trở về, khẳng định sớm đã có so đo.

- Bẩm báo thiếu gia, ta quãng thời gian trước đi lại ở Danh Sư đại lục, thu một truyền nhân, tâm tính cùng thiên phú đều rất tốt, càng đối với ta trung thành một lòng, trước khi đến đã liên hệ đối phương, chúng ta ở đây chờ phút chốc, hắn hắn là rất nhanh liền đi ra, thông qua hắn, có thể biết tình huống nội thành! Đến lúc đó, lại nghĩ biện pháp làm ra đối sách.

Ngột Thần nói.

- Cũng tốt!

Trương Huyền gật đầu.

Nếu là truyền nhân, hắn có thể tin tưởng.

Không biết tình huống nội thành, nghĩ nhiều hơn nữa cũng vô dụng, chỉ có biết tin tức xác thật, mới có thể làm ra phương án nhắm vào.

Lại đi một hồi, đi tới địa phương ước định, hai người không tiến lên, chờ đại khái nửa canh giờ, quả nhiên thấy một Dị Linh tộc cao lớn từ nội thành đi ra.

Dị Linh tộc này toàn thân đen thui, đi tới trước mặt, lập tức khom người.

- Bái kiến bệ hạ!

- Ừm!

Ngột Thần gật đầu, bàn tay nhẹ nhàng vạch một cái, phong cấm bốn phía:

- Không có bị người phát giác chứ!

- Ta lặng lẽ đến, không có người phát giác...

Dị Linh tộc ôm quyền.

- Vậy là tốt rồi, ta giới thiệu cho ngươi một chút, vị này là thiếu gia của ta, về sau nếu như ta có gì bất trắc, nhất định phải nghe theo phân phó của hắn...

Nghe được không bị theo dõi, Ngột Thần thở phào nhẹ nhõm, chỉ Trương Huyền giải thích nói.

- Vâng!

Nghe được đường đường Thần Dung Hoàng, Dị Linh tộc đệ nhất nhân, lại còn có “thiếu gia”, Dị Linh tộc sửng sốt một chút, vội vàng nhìn về phía thanh niên trước mắt, nhịn không được sững sờ.

Mặc dù dung mạo đối phương chưa bao giờ thấy qua, nhưng khí chất cùng khí tức lại cho hắn một loại cảm giác giống như đã từng quen biết.

Thời điểm đang kỳ lạ, trong tai vang lên một truyền âm kinh ngạc:

- Lưu Dương... tại sao ngươi lại ở đây?

Dị Linh vương thành

dtv-ebook.com

Nghe được thanh âm này, thân thể Dị Linh tộc kia cứng đờ, thân thể kìm lòng không được run rẩy một cái, vội vàng ngẩng đầu.

- Ngươi là... Lão sư?

Thanh âm này quá quen thuộc, ngày đêm đều ở trong mơ xuất hiện, nghe xong liền biết là ai!

- Đúng là ta, ngươi làm sao biến thành Dị Linh tộc? Lại đến nơi này?

Trương Huyền tràn đầy nghi ngờ.

Vị Dị Linh tộc trước mắt này, tuy ngụy trang rất tốt, sát lục chi khí trong cơ thể thoạt nhìn cũng rất chính thống, nhưng không ẩn giấu được Minh Lý Chi Nhãn của hắn, liếc liền nhìn ra, chính là học sinh Lưu Dương ở Thanh Nguyên đế quốc không từ mà biệt!

Bởi vì những học sinh khác quá mức ưu tú, hắn không chịu nổi áp lực, không từ mà biệt, bản thân từng để đám người Triệu Nhã, Trịnh Dương phái người Băng Nguyên cung, Chiến Sư đường thậm chí Danh Sư đường đi tìm, nhưng không có bất cứ tin tức gì.

Nằm mơ cũng không nghĩ đến, lại bị Ngột Thần thu làm học sinh, mang về Dị Linh tộc!

- Chuyện này quay đầu lại sẽ nói rõ ràng cho lão sư... Thần Dung Hoàng cũng không biết thân phận chân thật của ta... Mong lão sư giữ bí mật!

Lưu Dương truyền âm.

- Ừm!

Trương Huyền gật đầu.

Cảnh tượng trước mắt, hắn cũng có thể nhìn ra, vì lẽ đó vừa rồi chỉ là truyền âm, không có mở miệng.

- Các ngươi quen biết?

Hai người truyền âm tốc độ rất nhanh, nhưng vẫn bị Ngột Thần phát hiện một ít đầu mối, lộ ra nghi ngờ.

- Không có, chẳng qua cảm thấy người học sinh này của ngươi, thiên phú dị bẩm, vì lẽ đó lặng lẽ hỏi thăm một ít vấn đề trong tu luyện...

Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng.

- Vấn đề trong tu luyện?

Ngột Thần sửng sốt, thấy hắn không nguyện ý nói nhiều, cũng không hỏi tới nữa, nhịn không được hỏi:

- Hiện tại nội thành tình huống thế nào?

Hiện tại hắn quan tâm nhất chính là cái này.

- Một tháng trước Linh Hoàng cùng Tinh Hoàng trở lại nội thành, đối ngoại tuyên bố, ngươi đã bị Nhân tộc chém giết, bọn họ cũng bị thương, hiện tại quân đội của bệ hạ, bị hắn nắm chắc, trong đó rất nhiều quan tướng cường đại đều bị thay đổi, coi như trở về, chỉ sợ cũng không cách nào điều động, nghe theo mệnh lệnh!

Lưu Dương nói.

Không nghĩ tới hai vị Hoàng giả này quả nhiên giống như phán đoán, chặt đứt toàn bộ đường lui của hắn, sắc mặt Ngột Thần tái xanh.

- Những quan tướng bị thay đổi kia, người ở nơi nào?

Những người này đều là cường giả trung thành với hắn, nếu như có thể tìm, có lẽ còn có cơ hội đảo ngược.

- Sau khi bọn họ bị cắt chức, trong một tháng, đều bị độc thủ, tất cả đều... không còn nữa!

Lưu Dương nói.

- Bị độc thủ?

Thân thể Ngột Thần run rẩy.

Sớm biết Linh Hoàng tàn nhẫn, không nghĩ tới ác như vậy!

Thật đúng là nhổ cỏ tận gốc, một cơ hội nhỏ nhoi cũng không lưu lại cho mình.

- Hai người bọn họ hiện tại tình trạng như thế nào?

Bình phục lửa giận, Ngột Thần tiếp tục hỏi.

Hai người này gặp phải bản thân đánh lén, tất cả đều bị trọng thương, tuy không có nghiêm trọng như mình, nhưng khẳng định cũng tổn thương cơ sở, không dễ dàng khôi phục như vậy.

Chỉ cần còn bị thương, liền có cơ hội.

Nói trắng ra là, đạt tới loại cảnh giới như bọn họ, thực lực bản thân mới là mấu chốt nhất, cái gọi là quân đội, chính quyền, tất cả đều không tính là gì.

Chỉ cần có thể đánh giết hai phản đồ này, sau đó tuyên bố bản thân quay về, những thuộc hạ kia còn không một lần nữa ngoan ngoãn nghe theo mệnh lệnh?

- Tình huống cụ thể hỏi thăm không ra, tình huống thân thể của bọn hắn, hiện tại là cơ mật tối cao...

Lưu Dương lắc đầu.

Ngột Thần cũng không kỳ lạ, nếu như loại cơ mật này dễ dàng biết được, hai người này cũng không có khả năng thiết kế để cho mình chật vật như thế, suýt chút nữa mất mạng tha hương.

- Bọn họ lôi kéo Cổ Thánh có chừng bao nhiêu, ngươi hẳn biết a!

Thần Linh Hoàng, Thần Tinh Hoàng làm ra chuyện phục sát mình, vì phòng ngừa bản thân không chết, tất nhiên sẽ lôi kéo một nhóm lớn Cổ Thánh.

Đây mới là lực lượng căn bản nhất.

- Theo ta tìm hiểu tin tức, Tắc Vương, Hòe Vương, Manh Vương… bị mời chào, triệt để đưa về trận doanh của bọn họ, nghe theo chỉ huy...

Lưu Dương nói tiếp.

- Tắc Vương, Hòe Vương, Manh Vương? Hừ!

Ngột Thần hơi vung tay.

Dưới trướng ba đại Hoàng giả, có mười bốn vị vương giả đỉnh phong, Tắc Vương, Hòe Vương… chính là cường đại nhất trong đó, mỗi một cái đều đạt đến Cổ Thánh, mạnh thậm chí đạt đến tam trọng tích huyết trùng sinh!

Bởi vì là phiên vương, bình thường lệnh bất động, không nghĩ tới vậy mà cùng đám người Thần Linh Hoàng, Thần Tinh Hoàng thông đồng.

- Tám đại vương giả thêm vào hai đại Hoàng giả, tương đương với mười đại Cổ Thánh... Bệ hạ không cần thiết hành động thiếu suy nghĩ, nếu không, thực sự quá mức nguy hiểm...

Lưu Dương vội nói.

Mười đại Cổ Thánh, nếu như Thần Dung Hoàng ở thời kỳ toàn thịnh, có lẽ không dám thế nào, mà bây giờ... Thật muốn xông tới, chết nhất định là người sau.

- Ta biết!

Ngột Thần nhíu mày.

Lần này trở về là muốn báo thù, nhưng đối phương tụ tập nhiều Cổ Thánh như vậy, lấy tình huống hiện tại của hắn, xông tới, tuyệt đối là dê vào miệng cọp, hắn phải chết không nghi ngờ.

- Ta muốn đi Nguyên Đãng sơn một chuyến!

Trầm mặc phút chốc, Ngột Thần nói.

- Nguyên Đãng sơn?

Lưu Dương nghi ngờ.

Đi tới nơi này, không nghĩ biện pháp đoạt quyền, vì sao muốn đi loại địa phương kia?

Nguyên Đãng sơn là hiểm địa của Dị Linh tộc, coi như Thần Dung Hoàng thời kỳ toàn thịnh, cũng không muốn tiến vào bên trong, giờ phút này lại muốn đi qua, để cho người ta không hiểu.

- Đúng, Nguyên Đãng sơn là hiểm địa không giả, có điều cũng là vị trí Bặc Huân Cổ Thánh tu luyện, hiện tại chỉ có thể nhìn một chút, hắn có thể ra tay giúp ta hay không... Thực lực của hắn, so với ta thời kỳ toàn thịnh cũng không kém bao nhiêu, xuất thủ, mới có hy vọng chiến thắng!

Ngột Thần dừng lại một chút, nói.

Lấy thực lực của hắn bây giờ, khẳng định không có cách nào vượt qua mười đại Cổ Thánh, chỉ có thể nghĩ biện pháp tìm kiếm giúp đỡ.

- Bặc Huân Cổ Thánh? Vị Cổ Thánh này ta nghe nói qua, không phải nói ba ngàn năm trước liền chết rồi sao?

Lưu Dương chấn động.

- Hắn không vẫn lạc, mà đi vào chỗ sâu trong Nguyên Đãng sơn, một mực không có đi ra mà thôi! Lúc trước thực lực tương đương ta, hiện tại cụ thể mạnh bao nhiêu, ai cũng không rõ ràng... Có lẽ đã vượt qua tích huyết trùng sinh!

Ngột Thần gật gật đầu.

- Đã hắn không nguyện ý đi ra, để hắn ra tay giúp đỡ... Hắn là rất khó!

Đối phương nấp đi ba ngàn năm, mặc kệ thực lực như thế nào, cũng thuyết minh không nguyện ý dính vào thế sự, ngươi ở thời kỳ toàn thịnh, cũng chưa chắc xin đi ra, hiện tại chỉ sợ càng khó.

- Khó, cũng phải mời đi ra, nếu không... chúng ta hắn phải chết không nghi ngờ, ngay cả ngươi cũng không giữ được!

Ngột Thần lắc đầu.

Hắn thật muốn tử vong, tất cả tộc nhân của Thần Dung Hoàng nhất mạch, đều sẽ gặp phải tàn sát, điểm ấy không thể nghi ngờ, vì lẽ đó đã không thể do dự.

- Ngột Thần nói không sai, Nguyên Đãng sơn ở nơi nào? Lại muốn dùng phương pháp gì mới có thể mời hắn ra?

Trương Huyền mở miệng.

Muốn Nhân tộc trường trì cửu an, thuận lợi tìm được Lạc Nhược Hi, Thần Linh Hoàng, Thần Tinh Hoàng nhất định phải chết, đã đi theo sau lưng đối phương tới nơi này, đã nói rõ không còn đường lui.

- Nguyên Đãng sơn ở cách nơi này mười vạn cây số, khoảng cách không xa, rất nhanh liền biết tới, chỉ bất quá Bặc Huân Cổ Thánh tính cách cổ quái, chỉ sợ không dễ dàng thuyết phục!

Ngột Thần xoa xoa mi tâm, nói.

Bặc Huân Cổ Thánh

dtv-ebook.com

- Đây là Nguyên Đãng sơn!

Thảo luận xong, Ngột Thần, Trương Huyền liền cáo từ Lưu Dương, chạy tới vị trí của Bặc Huân Cổ Thánh, sợ bị đám người Linh Hoàng phát hiện, cũng không dám dùng năng lực xé rách không gian, có điều nơi này cách vương thành không xa, chỉ dùng chưa tới một canh giờ liền đến.

Nói là núi, không bằng nói là vực sâu, nhìn một cái, đen kịt không thấy cuối cùng, tản mát ra khí tức âm lãnh băng hàn.

- Ta thử một chút đi!

Ngột Thần tiến về phía trước một bước, huyền phù ở trên vực sâu, hít sâu một hơi:

- Bặc Huân Cổ Thánh, bạn già Thần Dung đến đây viếng thăm!

Thanh âm ngưng tụ thành chỉ, truyền vào chỗ sâu, không biết lan ra bao xa.

Liên tục hô ba lần, dưới vực sâu dường như có mây đen cuồn cuộn, ngay sau đó, từng đạo hào quang năm màu từ phía dưới bắn lên, tựa như cực quang.

Những ánh sáng này vừa xuất hiện, hai người lập tức cảm thấy phi hành không ổn định, thân thể không ngừng lay động, chân khí không do bản thân khống chế, bất cứ lúc nào cũng sẽ từ không trung rơi xuống.

- Là lực lượng nguyên từ!

Trương Huyền nhướng mày.

Loại lực lượng này giống như nam châm, chỉ bất quá đối với chân khí trong cơ thể tu luyện giả có tác dụng phá hoại, làm cho không người nào có thể tự chủ khống chế.

- Hừ!

Ngột Thần nhướng mày, không còn ngụy trang, biến trở về bộ dáng Dị Linh tộc, sát lục chân khí tinh thuần sôi trào, rốt cục ổn định thân hình, chỉ bất quá hắn bị thương không có hoàn toàn khôi phục, vận dụng lực lượng, vẻ mặt lần nữa trở nên trắng bệch.

Trương Huyền khẽ đảo cổ tay, Yêu Dị Huyền Đao bay ra, đứng ở dưới chân, khống chế thân hình.

Loại lực lượng nguyên từ này, có thể tạo thành phá hoại chân khí, nhưng Yêu Dị Huyền Đao chỉ là vũ khí, không có chân khí, nên không bị ảnh hưởng.

Phía dưới quang mang ngũ thải lần nữa cuồn cuộn, tựa như sóng nước dâng lên, ngay sau đó liền thấy một người mặc hắc bào đứng ở trên quang mang, chậm rãi lơ lửng.

- Bặc Huân Cổ Thánh!

Thần Dung Hoàng ôm quyền.

Trương Huyền nhìn sang.

Vị trước mắt này toàn thân bao phủ ở dưới hắc bào, chỉ có hai con mắt, phát ra màu đỏ tươi, cho người ta một loại cảm giác quỷ dị, khí tức trên thân nồng đậm mà mạnh mẽ, nhìn không ra rốt cuộc mạnh cỡ nào, có điều so với Bặc Dục Cổ Thánh trước đó thì mạnh hơn.

Thậm chí so với Trương Hoằng Thiên cũng không hề yếu.

Khó trách được Ngột Thần tôn sùng, chỉ sợ ở cảnh giới tích huyết trùng sinh, cũng được cho là cường giả.

- Lão phu sớm đã không để ý tới thế sự, coi như ngươi tự thân tới cũng vô dụng!

Hai tay ẩn giấu ở bóng tối, Bặc Huân Cổ Thánh mặt không hề cảm xúc.

- Tình huống hiện tại ngươi cũng thấy được, mong Bặc Huân huynh có thể ra tay giúp ta!

Thần Dung Hoàng khom người.

Hắn bị trọng thương, sinh mệnh bất cứ lúc nào cũng sẽ tiêu hao sạch sẽ, chỉ cần là tu luyện giả liền có thể nhìn ra, không cần tận lực giải thích.

- Người người đều sẽ vẫn lạc, hoàng đế bệ hạ như vậy, bách tính phổ thông cũng giống vậy... Ngươi có thể ở trước khi chết gặp ta một lần, ta đã thỏa mãn, nếu như không có chuyện khác, xin lỗi ta không bồi tiếp!

Vẻ mặt Bặc Huân Cổ Thánh mang theo lạnh lùng, ngũ thải quang mang dưới chân không ngừng lấp lánh, thân ảnh dường như muốn lần nữa ẩn giấu ở trong bóng tối, biến mất không thấy gì nữa.

- Ta bị người làm hại, tính mạng đang như ngàn cân treo sợi tóc, chỉ cầu tự tay giết kẻ thù...

Không nghĩ tới tên này lạnh lùng như vậy, Thần Dung Hoàng tràn đầy gấp gáp.

Ta là muốn ngươi hỗ trợ ra tay, ai con mẹ nó trước khi chết tới nhìn ngươi?

Chúng ta giao tình còn không có thâm hậu như vậy...

- Ta sớm đã không để ý quyền lợi, cũng không muốn chạm phải những thứ này...

Bặc Huân Cổ Thánh lắc đầu, chẳng muốn nói nhảm, bàn tay vung lên, ngũ thải quang mang bao phủ toàn bộ vực sâu, bóng người đã đi vào trong bóng tối.

- Còn xin dừng bước!

Ngay thời điểm hắn sắp muốn hoàn toàn biến mất, Trương Huyền nhíu mày, ngón tay điểm một cái.

Ngũ thải quang mang trên không lập tức bị hắn lôi kéo tới trong tay, lực lượng nguyên từ trước đó để chân khí hắn khó mà vận chuyển, giờ phút này thay đổi phương hướng, vọt về phía bóng đen.

Rầm!

Bị cỗ lực lượng này chèn ép, Bặc Huân Cổ Thánh vừa mới biến mất từ trong bóng tối té ra ngoài, hình như ngũ thải quang mang bốn phía, đối với hắn tiến hành bài xích.

- Ngươi là ai... Sao có thể khống chế lực lượng nguyên từ?

Bặc Huân Cổ Thánh nhướng mày, tràn đầy khó tin.

Vì lĩnh ngộ lực lượng nguyên từ, hắn hao tốn không dưới ba ngàn năm, đến bây giờ mới coi như có chút tâm đắc, có thể điều khiển loại lực lượng này, thi triển ra uy lực để Cổ Thánh cùng cấp bậc sợ hãi.

Vị trước mắt này, vừa ra tay liền để ngũ thải quang mang bài xích mình... làm sao làm được?

- Ta cũng không phải khống chế, mà là tìm đúng thiếu hụt, để chân khí trong cơ thể có thể dung hợp lực lượng nguyên từ, cùng lực lượng nơi này tiến hành cộng hưởng!

Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng, ngón tay điểm một cái, Yêu Dị Huyền Đao dưới chân lập tức bị thu hồi, mà hắn vẫn lơ lửng giữa không trung, dường như không nhận lực lượng nguyên từ bốn phía ảnh hưởng.

Thiên Đạo chân khí ngay cả sát lục chân khí của Dị Linh tộc cũng có thể biến hóa, cải biến thành lực lượng nguyên từ, hơn nữa tới tương dung, không tính quá khó.

Vừa rồi thời điểm đối phương sử dụng, mượn thư viện dò xét một phen, đã có thể sử dụng.

- Tìm đúng thiếu hụt? Chân khí trong cơ thể dung hợp lực lượng nguyên từ?

Bặc Huân Cổ Thánh nhíu mày.

- Không sai!

Trương Huyền lên tiếng, hít sâu một hơi, song chưởng bỗng nhiên nâng lên.

Rầm!

Trong vực sâu vô số ngũ thải quang mang chiếu rọi, một mảng lớn cực quang xoay quanh hắn, tôn lên hắn như cự nhân.

Thiên Đạo chân khí sửa đổi thuộc tính, cùng lực lượng nguyên từ dẫn phát cộng hưởng, cái vực sâu này, hắn thấy tựa như một cội nguồn lực lượng ấm áp, có thể thả ra tu vi lực lượng vượt qua bản thân.

- Ngươi quả nhiên có thể khống chế lực lượng nguyên từ...

Cảm nhận được lực lượng mình chưởng khống, cũng không tinh thuần bằng đối phương, Bặc Huân Cổ Thánh rung động.

Hắn nghiên cứu trọn ba ngàn năm, vậy mà không bằng vị trước mắt này vừa tới.

- Nếu như ngươi có thể giúp Thần Dung Hoàng, loại phương pháp khống chế lực lượng nguyên từ này, ta có thể truyền thụ cho ngươi!

Thấy hắn biết thủ đoạn của mình, Trương Huyền nhìn qua.

- Cái này...

Bặc Huân Cổ Thánh dừng lại.

Vì lực lượng nguyên từ, hắn đợi ở chỗ này hơn ba nghìn năm, nếu quả thật có thể giống như vị trước mắt, thuận lợi khống chế, cũng sẽ không cần khổ cực như vậy.

Hơn nữa, hắn lĩnh ngộ lực lượng nguyên từ, mục đích là tìm được một con đường thích hợp bản thân, xung kích cảnh giới cao hơn, thật giống như đối phương nói, ung dung khống chế, có thể đoán được, thực lực nhất định đột nhiên tăng mạnh, đột phá tích huyết trùng sinh cũng chưa biết chừng!

- Là ai đả thương ngươi?

Có chút ý động, nhưng Bặc Huân Cổ Thánh cũng không gấp gáp làm ra quyết định, mà quay đầu nhìn về phía Thần Dung Hoàng.

Làm Linh tộc đệ nhất Hoàng giả, cũng bị thương thành như vậy, hắn mặc dù tự nhận thực lực không yếu, nhưng cũng rõ ràng, đối thủ nhất định sẽ không đơn giản.

Nếu như không có cơ hội chiến thắng, chắc chắn sẽ không vì đạt được công pháp cộng hưởng lực lượng nguyên từ, liền thân ở hiểm địa.

- Là Linh Hoàng cùng Tinh Hoàng! Bọn họ liên thủ Nhân tộc, tiến hành đánh lén ta!

Thần Dung Hoàng nói.

- Là bọn họ?

Nghe được là hai đại Hoàng giả, vẻ mặt Bặc Huân Cổ Thánh trở nên khó coi:

- Chuyện này, ta lực bất tòng tâm, vẫn là mời cao minh khác đi!

Nguyên từ đồng hóa

dtv-ebook.com

Hai đại Hoàng giả, mỗi một cái đều không yếu hơn hắn, càng bởi vì thân phận Hoàng giả, có vô số người ủng hộ, chạy tới đối nghịch bọn hắn...

Vì đạt được một bộ công pháp, liền đi tìm cái chết... Hắn còn không có nghĩ quẩn như vậy.

- Bặc Huân Cổ Thánh sợ?

Trương Huyền cười nhạt một tiếng.

- Hoàng giả tranh đấu, ta không muốn tham dự, cũng không hứng thú!

Bặc Huân Cổ Thánh khoát tay áo:

- Nếu như ngươi cho là ta sợ, vậy cũng không sao cả!

Có thể trở thành Cổ Thánh, tâm cảnh ít nhất đều đạt đến 30. 0, tuyệt không phải một đôi lời kích tướng, liền có thể ảnh hưởng quyết định.

- Bặc Huân Cổ Thánh đã nói như vậy, chúng ta cũng không bắt buộc, bất quá... Lực lượng nguyên từ, là thiên địa đản sinh một loại lực lượng đặc thù, ngươi muốn lĩnh ngộ mượn cơ hội xung kích phá toái hư không, không gì đáng trách, nhưng làm như vậy, tương đương với chính diện chống lại Thiên Đạo, linh hồn cùng thân thể đều sẽ gặp phải áp bức... Nếu như không đoán sai, những năm này, không phải ngươi không muốn rời vực sâu, mà là rất khó rời đi?

Con mắt Trương Huyền nâng lên.

Vừa rồi đối phương khống chế lực lượng nguyên từ, từ phía dưới bay ra, hắn liền nhân cơ hội mượn thư viện dò xét.

Vị trước mắt này, thoạt nhìn mạnh mẽ, trên thực tế lại bị lực lượng nguyên từ đồng hóa, một khi rời đi, tất nhiên sẽ dẫn tới thiên kiếp hạ xuống, sống không bằng chết.

Vì lẽ đó, đường đường Cổ Thánh tu vi tích huyết trùng sinh lại một mực co đầu rút cổ ở đây, không nguyện ý rời đi.

- Tuy thiên kiếp mạnh mẽ, nhưng lấy thực lực của ta bây giờ, chống lại sẽ không quá khó! Ta thật muốn đi, ai cũng ngăn không được!

Bặc Huân Cổ Thánh sửng sốt một chút, hừ lạnh.

Hắn là cường giả Cổ Thánh, liều mạng bị thương vẫn có thể vượt qua, chỉ là có nguyện ý hay không, tổn thất bao nhiêu mà thôi.

- Như vậy liền tốt, có điều vẫn khuyên bảo một câu, Nguyên Từ thạch tuy tốt, nhưng tốt nhất đừng hòa vào huyết mạch, nếu không, để lại tai hoạ vô tận... Đến lúc đó, kinh mạch thuế biến, ai cũng không cách nào khống chế!

Trương Huyền lắc đầu, không nói thêm lời, nhìn Thần Dung Hoàng nói:

- Chúng ta đi thôi!

- Đi?

Thần Dung Hoàng sững sờ.

Đi tới chỗ này, là muốn lôi kéo Bặc Huân Cổ Thánh đến trận doanh mình, lúc này mới nói vài câu, kết quả gì cũng không có, liền muốn rời khỏi, mất đi một cường giả như vậy trợ giúp, đi tìm hai vị kia, tuyệt đối tự tìm cái chết!

Hô!

Còn đang nghi ngờ, chỉ thấy Trương Huyền đã bay đi nơi xa, dừng lại một chút, nhưng cũng theo sau.

Trước đó cùng vị này từng tiến vào Bạch Khê sơn, biết hắn nắm giữ bản lĩnh siêu nhân, nói vài câu rời đi, nhất định có dụng ý của mình.

Phi hành một đoạn thời gian, quả nhiên thấy thanh niên ngừng lại, lơ lửng giữa không trung, cười khanh khách nhìn lại.

- Chúng ta...

Thần Dung Hoàng cau mày, nghi ngờ nhìn qua.

- Chờ một hồi, Bặc Huân Cổ Thánh có lẽ sẽ đổi ý!

Trương Huyền nói.

Thần Dung Hoàng tràn đầy kỳ lạ.

Nói đối phương rời vực sâu sẽ bị Thiên Đạo phản phệ, sao sẽ khả năng thay đổi chủ ý, bất chấp nguy hiểm trợ giúp bản thân?

Bất quá, vị trước mắt này đã nói như vậy, khẳng định là có tính toán, không tiện hỏi thăm, đành phải đợi tại nguyên chỗ, cũng nhìn sang phương hướng vực sâu.

...

- Cái tên này, làm sao biết ta luyện hóa Nguyên Từ thạch?

Thấy hai người Trương Huyền nói còn chưa dứt lời xoay người rời đi, Bặc Huân Cổ Thánh tràn đầy nghi ngờ.

Sở dĩ hắn có thể khống chế lực lượng nguyên từ nơi này, cũng không phải thiên phú cao bao nhiêu, mà là trốn ở chỗ sâu nhất, luyện hóa Nguyên Từ thạch.

Loại đá này giống như nam châm, có thể tản mát ra lực lượng nguyên từ, nắm trong tay loại lực lượng này, liền có thể khống chế chân khí đối thủ, để hắn không cách nào tranh đấu.

- Mặc kệ hắn giả thần giả quỷ... Bây giờ cách luyện hóa Nguyên Từ thạch chỉ kém một bước cuối cùng, phải tăng tốc độ...

Suy nghĩ một chút, không biết ý tứ của đối phương đến cùng là cái gì, Bặc Huân Cổ Thánh lắc đầu, không tiếp tục để ý, thân ảnh lần nữa hòa vào trong màu đen, sau một khắc, đã đi tới chỗ sâu nhất.

Một viên đá năm màu xuất hiện ở trước mắt, sáng bóng lấp lánh, dường như lực lượng nguyên từ bốn phía đều do nó phát ra.

Bàn tay khoác lên trên, hít sâu một hơi, lực lượng của Bặc Huân Cổ Thánh tuôn ra, nhanh chóng luyện hóa.

Vì tới gần hòn đá này, hắn hao tốn một ngàn năm, bàn tay có thể đụng vào, lại hao tốn một ngàn năm, hiện tại chỉ cần chân khí thuế biến thành lực lượng nguyên từ, liền có thể thành công luyện hóa!

Mà khoảng cách một bước này, chỉ kém nửa cước.

Có thể đoán được, một khi thành công, thì tương đương với người mang cả vực sâu, không cần lo lắng thiên kiếp công kích, gặp phải người cùng cấp bậc, cũng có thể ung dung nghiền ép.

Cô cô cô cục cục!

Chân khí truyền vào càng nhiều, cùng lực lượng nguyên từ phù hợp cũng càng nhiều, đột nhiên Nguyên Từ thạch trước mắt giống như triệt để bị luyện hóa, dần dần cùng bàn tay của hắn dung hợp.

- Thành công...

Con mắt Bặc Huân Cổ Thánh sáng lên, vội vàng khống chế sức mạnh, chậm chạp dung hợp.

Xì xì xì!

Hòn đá tản mát ra ngũ thải quang mang, triệt để hòa vào bàn tay của hắn, trong nháy mắt, cả người bị ánh sáng bao phủ, tựa như một bức tượng màu.

Cảm nhận được bản thân quả nhiên nắm trong tay lực lượng nguyên từ, Bặc Huân Cổ Thánh cười ha ha, đang muốn khống chế sức mạnh, thử sức chiến đấu hiện tại như thế nào, đột nhiên thân thể cứng đờ, chân khí trong cơ thể giống như lâm vào vũng bùn, không thuận buồm xuôi giá giống như trước.

- Chuyện gì xảy ra?

Đồng tử co rụt lại, vội vàng nhìn về phía phương hướng chân khí, vừa nhìn một cái, vẻ mặt lập tức đại biến.

Chỉ thấy kinh mạch của mình không còn mềm dẻo như trước đó, ngược lại giống như sắt thép, tản mát ra màu thanh đồng, cứng rắn, để chân khí khó mà thông suốt.

- Là đá... Ta sắp biến thành hòn đá?

Không chỉ kinh mạch, cơ bắp cùng huyết dịch toàn thân cũng bắt đầu cứng nhắc, hình như sắp mất đi cảm giác.

Giờ phút này, ngu nữa cũng hiểu được, đến cùng xảy ra chuyện gì.

Hắn vì luyện hóa Nguyên Từ thạch, chân khí cải biến thành lực lượng nguyên từ, trên thực tế lực lượng nguyên từ cũng lặng lẽ thay đổi hắn, tựa hồ muốn hắn biến thành một khối Nguyên Từ thạch to lớn hơn!

Giống như nam châm, đến gần sắt thép, thời gian lâu dài cũng sẽ xuất hiện từ lực, gọi là nhiễm từ.

Chính là bị thay đổi kết cấu bên trong.

Chỉ là... Đổi lại đá bình thường thì thôi, nhưng hắn là sinh mệnh, một khi thân thể kinh mạch toàn bộ biến thành đá, còn có thể chiến đấu, còn có

thể nói chuyện, nắm giữ ý thức độc lập ư?

- Linh hồn cũng bị xâm nhập...

Mồ hôi lạnh không ngừng từ trên đầu toát ra.

Trong khoảng thời gian ngắn, không chỉ kinh mạch cùng thân thể, thậm chí huyết dịch cùng linh hồn cũng nhận lấy xâm nhập, trở nên càng ngày càng cứng nhắc, lại không còn tinh, khí, thần như trước đó.

- Di hoạn vô tận, kinh mạch thuế biến... Vị kia nhất định biết cái gì...

Ngay thời điểm gánh không được, cho rằng bất cứ lúc nào cũng sẽ tử vong, Bặc Huân Cổ Thánh đột nhiên nhớ tới thanh niên trước đó nói, nắm đấm bỗng nhiên xiết chặt.

Đối phương không chỉ nhìn ra hắn luyện hóa Nguyên Từ thạch, dường như còn nhìn ra cái gì, lúc này muốn giải quyết khốn cảnh, chỉ sợ cũng chỉ có thể đi tìm đối phương.

Ầm ầm!

Rõ ràng điểm ấy, nào còn dám do dự, lập tức từ trong vực sâu bay ra, thẳng tắp xông về phương hướng đám người Trương Huyền biến mất.

Hắn là thiếu gia của ta

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

Một bên phi hành, một bên cảm thấy thân thể không do bản thân khống chế, trở nên càng ngày càng cứng rắn, bất cứ lúc nào cũng sẽ từ không trung rơi xuống.

Ngay thời điểm không kiên trì nổi, thân ảnh của Thần Dung Hoàng cùng thanh niên kia xuất hiện ở trong tầm mắt, dường như đã sớm biết bản thân sẽ đuổi theo, ở chỗ này chờ đợi.

- Còn xin đại nhân xuất thủ cứu ta...

Cảm thấy nội tạng đã biến thành tảng đá, Bặc Huân Cổ Thánh lại không để ý tới hình ảnh, đi tới trước mặt thanh niên, tràn đầy sợ hãi.

Cường giả tích huyết trùng sinh, tương đương với nắm giữ vô số sinh mệnh, nhưng toàn thân biến thành tảng đá, năng lực mạnh hơn cũng không thi triển ra được, cuối cùng chỉ có một con đường vẫn lạc có thể đi.

Tuy hắn không để ý tới thế sự, không muốn tham dự sự tình của Thần Dung Hoàng, nhưng còn không muốn chết nha.

- Tu vi của ta, chỉ có Tâm Huyết Lai Triều, muốn cứu ngươi, chỉ có thể dựa vào Dung Hoàng bệ hạ, chỉ là hắn... trên người gánh huyết hải thâm cừu, chỉ sợ không có thời gian!

Trương Huyền nhíu mày, xua tay.

Vừa rồi hắn chết sống không đáp ứng, như vậy giờ phút này bọn họ cũng bất lực.

- Ta...

Không nghĩ tới nhanh như vậy liền nâng tảng đá đập chân mình, vẻ mặt Bặc Huân Cổ Thánh lúc đỏ lúc trắng:

- Chỉ cần Dung Hoàng bệ hạ có thể cứu ta, nguyện nghe theo sai khiến!

Không đáp ứng, chết ngay bây giờ, đồng ý, còn có cơ hội sống, thậm chí vinh hoa phú quý dễ như trở bàn tay, lựa chọn ra sao, đã không cần suy nghĩ a.

- Nếu ngươi đồng ý, vậy thì dễ dàng...

Nhẹ nhàng cười một tiếng, Trương Huyền truyền âm qua.

- Như vậy có thể?

Nghe xong truyền âm, Thần Dung Hoàng nhíu mày, có chút không dám tin tưởng.

Trương Huyền gật đầu.

- Vậy được...

Thần Dung Hoàng hít sâu một hơi, cổ tay khẽ đảo, một thanh trường đao xuất hiện ở trong lòng bàn tay, bàn tay run lên.

Rầm!

Đao mang xé rách không gian, bổ về phía Bặc Huân Cổ Thánh, người sau thân thể cứng nhắc, phản ứng không kịp, liền bị đánh lên ngực, chém ra một vết thương thật lớn.

Máu tươi theo miệng vết thương chảy ra.

- Ngươi muốn làm gì?

Bặc Huân Cổ Thánh không nghĩ tới, vị trước mắt này trực tiếp động thủ, mắt nổ đom đóm.

- Còn có thể làm gì? Đương nhiên là cứu ngươi!

Mặt không hề cảm xúc, trong giọng nói của Trương Huyền hơi không kiên nhẫn:

- Nếu như không cho cứu, bây giờ chúng ta liền đi!

Bặc Huân Cổ Thánh run rẩy, suýt chút nữa từ không trung ngã xuống.

Ta trêu ai ghẹo ai, liền không công chịu một đao như thế?

- Còn xin đại nhân xuất thủ cứu giúp...

Lòng tràn đầy buồn bực, nhưng không dám nói nhiều, ôm quyền nói.

- Cái này còn tạm được!

Trương Huyền gật đầu, không nói thêm lời, đi tới trước mặt, ngón tay chỉ tới.

Huyết dịch vừa tiếp xúc đầu ngón tay của hắn, lần nữa thả ra ngũ sắc quang mang, giống như có đồ vật gì đó từ trên người đối phương bị rút ra.

Quang mang càng ngày càng thịnh, ở trên đầu ngón tay của Trương Huyền không ngừng xoay tròn, hội tụ, rất nhanh tạo thành hình dáng một tảng đá.

Chính là Nguyên Từ thạch trước đó Bặc Huân Cổ Thánh luyện hóa.

Kèm theo ngũ thải quang mang trong cơ thể càng ngày càng ít, người sau cảm thấy trước đó thân thể có chút cứng ngắc, lần nữa khôi phục tri giác.

Tảng đá trong tay đối phương, giống như phát giác bị người phá hủy chuyện tốt, không ngừng nhảy nhót, toả ra ý niệm dữ tợn kinh khủng, muốn phá tan chân khí của thanh niên, lại bất kể như thế nào cũng không làm được.

- Cái tảng đá này... Có ý niệm của mình?

Mí mắt của Bặc Huân Cổ Thánh nhảy lên.

Cùng tảng đá này ở chung không dưới ba ngàn năm, chưa hề phát giác được điểm ấy.

Ẩn chứa linh trí, liền giống như một ít vũ khí, luyện hóa càng thêm phức tạp, mà không phải dùng chân khí đồng hóa.

- Vốn không có, nhưng ngươi dùng chân khí luyện hóa nó, nó cũng đang dùng lực lượng của mình đồng hóa ngươi, thời gian lâu dài, ôn dưỡng ra ý niệm thuộc về mình!

Trương Huyền giải thích nói:

- Sở dĩ ngươi không cảm giác được, là bởi vì cỗ ý niệm này, là thời điểm ngươi luyện hóa mới vừa vặn thức tỉnh, triệt để biến ngươi thành Nguyên Từ thạch, nó chẳng khác nào có thân thể cùng linh hồn, ngươi liền triệt để chết rồi...

Vị trước mắt này luyện hóa tảng đá, tảng đá cũng luyện hóa hắn.

Nguyên Từ thạch là bảo vật do thiên địa sinh ra, xem như Cổ Thánh cũng không dễ dàng chiếm làm của riêng như vậy.

Nếu không, vực sâu Nguyên Đãng sơn cũng sẽ không tồn tại vài vạn năm, đều nay một mực tồn tại.

Bất quá dưới tình huống bình thường, coi như tảng đá này có thể sinh ra ý niệm, cũng cần không biết bao lâu, một Cổ Thánh biến thành tảng đá, càng không dễ dàng như vậy... Là Trương Huyền, lặng lẽ khống chế lực lượng nguyên từ, khải linh cho đối phương.

Loại thủ đoạn này, là mượn phương pháp rễ cây khải linh, tuy Bặc Huân Cổ Thánh mạnh mẽ, nhưng dưới tình huống không có phát giác, trực tiếp trúng chiêu.

Tuy làm như vậy có chút bức bách đối phương, nhưng cho dù không ra tay, kèm theo thời gian trôi qua, tình huống hiện tại vẫn sẽ xuất hiện, bởi vậy giờ phút này ra tay, là tương đương giúp hắn giải quyết tai hoạ ngầm.

Không nghĩ tới suýt chút nữa chết trên tay một tảng đá, khuôn mặt Bặc Huân Cổ Thánh trắng bệch.

- Lực lượng nguyên từ, là một loại lực lượng đặc thù, tuyệt không phải dễ dàng có thể luyện hóa như vậy...

Trương Huyền gật đầu, bàn tay nâng lên, ngũ thải quang mang trong tay hội tụ càng ngày càng nhiều.

Hòn đá dữ tợn không ngừng nhảy, muốn lao ra Thiên Đạo chân khí bao phủ, nhưng làm thế nào cũng không được.

- Luyện hóa thử một chút...

Thấy trong cơ thể đối phương dung hợp lực lượng nguyên từ, bị rút ra không sai biệt lắm, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, biết vị này sẽ không còn nguy hiểm tính mạng, trong lòng đột nhiên động một cái.

Khối Nguyên Từ thạch này, Bặc Huân Cổ Thánh muốn luyện hóa, rất khó, nhưng hắn nắm giữ Thiên Đạo công pháp, Thiên Đạo chân khí có thể sửa đổi thuộc tính, biến thành loại lực lượng này, có lẽ có thể thuận lợi hoàn thành.

Có ý nghĩ, tinh thần khẽ động, đi vào trong Xuân Thu đại điển trong Đồ Thư Quán, chân khí xoay một cái.

Xì xì xì!

Ngũ thải quang mang trong viên đá lập tức mắt thường có thể thấy được tiêu hao, hóa thành khí lưu, tràn vào trong cơ thể của hắn.

Ý niệm của hắn ở trong Xuân Thu đại điển tu luyện, tương đương với tốc độ gấp mười lần, phía ngoài Thần Dung Hoàng cùng Bặc Huân Cổ Thánh chỉ thấy ánh sáng đầy trời bao phủ, ngũ thải quang mang đại thịnh, đến cùng xảy ra chuyện gì, ngược lại không nhìn thấy.

- Chẳng lẽ... Nguyên Từ thạch muốn thôn phệ hắn?

Bặc Huân Cổ Thánh nhíu mày.

Thứ này, vừa rồi đồng hóa hắn suýt chút nữa mất mạng, bị vị trước mắt này rút ra, chẳng lẽ thẹn quá hoá giận, muốn đối phó đối phương!

Thật muốn như vậy, bọn họ cũng không có phương pháp cứu người.

- Cái này... Ta cũng không biết, có điều hắn đã có thể giải quyết lực lượng nguyên từ trong cơ thể ngươi, thì hắn có thể giải quyết cục diện bây giờ...

Thần Dung Hoàng cũng kỳ lạ, cuối cùng gật gật đầu.

Vị trước mắt này, có thể để cho Linh Thần lau mắt mà nhìn, tự nhiên có bản lĩnh không bình thường.

- Hắn... Là đệ tử ngươi mới thu?

Nghe Thần Dung Hoàng nói như vậy, Bặc Huân Cổ Thánh thở phào nhẹ nhõm, đồng thời tràn đầy nghi ngờ nhìn qua.

Hắn cùng vị trước mắt này đã sớm quen biết, trước kia chưa bao giờ thấy qua, chẳng lẽ mới thu học sinh?

Bất quá... học sinh sao có thể thay hắn làm chủ? Hơn nữa, nhìn hai người đối thoại, dường như thanh niên này địa vị cao hơn một chút.

- Đệ tử? Bặc huynh thật xem trọng ta... Vị này chính là thiếu gia của ta!

Thần Dung Hoàng nói.

- Thiếu gia?

Bặc Huân Cổ Thánh càng ngày càng kì quái.

Hỏa Tư Cổ Thánh

dtv-ebook.com

Tổ phụ của Thần Dung Hoàng, là Ngoan Nhân năm đó cùng Khổng sư tranh đấu, lưu danh vạn thế, không người có thể vượt qua!

Bởi vậy, tuy vị này cùng hắn đều là Cổ Thánh, nhưng từ nhỏ liền được xác lập làm Hoàng giả, địa vị kính trọng... Lúc nào toát ra cái thiếu gia?

Đường đường Linh tộc đệ nhất Hoàng giả, xưng hô người khác là thiếu gia...

Ai có tư cách này?

- Hắn là người yêu của Linh Thần...

Thần Dung Hoàng giải thích.

- Linh Thần?

Bặc Huân Cổ Thánh rụt cổ.

Linh tộc có thể truyền thừa xuống, chính là bởi vì Linh Thần, vị trước mắt này lại là người yêu của nàng... Lai lịch thật quá lớn.

Lần nữa nhìn về phía Trương Huyền, Bặc Huân Cổ Thánh tràn đầy kính sợ.

Thời khắc này Trương Huyền không quản hai người thảo luận, toàn tâm đắm chìm trong lực lượng nguyên từ rèn luyện.

Đại Thánh tứ trọng Bất Hủ cảnh, thân thể, linh hồn, bất hủ bất diệt, đổi lại bình thường, không có Thiên Đạo công pháp đối ứng, muốn tăng lên không biết tiêu phí bao lâu, mà bây giờ, trong Nguyên Từ thạch toả ra

lực lượng, vừa vặn có thể tiến hành rèn luyện, để hắn dần dần tới gần cảnh giới này.

Không biết qua bao lâu, thân thể lần nữa phát sinh thuế biến, bắp thịt, linh hồn phát ra hào quang chói sáng, thần thánh không thể xâm phạm.

Bất Hủ cảnh!

Còn tưởng rằng cảnh giới này không biết phải hao phí bao lâu, không nghĩ tới lực lượng nguyên từ nắm giữ công hiệu như vậy, một lần thành công.

Đột phá cảnh giới, Trương Huyền cũng không ngừng lại, tiếp tục thôn phệ ngũ thải quang mang lan ra ở bốn phía.

Cái tảng đá này, có thể để cho cường giả tích huyết trùng sinh bất lực, đủ thấy đáng sợ, kèm theo lực lượng đi vào cơ thể càng ngày càng nhiều, tu vi cũng mắt thường có thể thấy được nhanh chóng tăng thêm.

Bất Hủ cảnh sơ kỳ!

Bất Hủ cảnh trung kỳ!

...

Nửa canh giờ, liền đạt đến Bất Hủ cảnh đại viên mãn!

Cô cô cô!

Lực lượng hùng hồn ở trong người không ngừng cuồn cuộn, đạt tới bình cảnh, cũng không còn cách nào tiến bộ, lúc này Trương Huyền mới chậm rãi mở mắt.

Học sinh, cha mẹ, một cái tiếp một cái đạt tới loại cảnh giới này, rốt cục bản thân cũng đến.

Đạt tới Bất Hủ cảnh đại viên mãn, lực lượng so với trước đó mạnh mẽ gấp mấy lần, phối hợp thêm Long Cốt Thần Thương, cho dù không có

Yêu Dị Huyền Đao, Cổ Thánh tu vi huyết mạch kéo dài có lẽ cũng có thể đánh một trận!

Đương nhiên, Cổ Thánh mạnh mẽ chính là lĩnh ngộ đối pháp tắc, cùng lý giải đối với thiên địa, trên lực lượng ngược lại không có trọng yếu như vậy.

Nhưng chiến đấu, cùng chém giết đối phương, vẫn tồn tại một khoảng cách lớn.

- Tùy thời có thể xung kích Cổ Thánh...

Đạt tới loại cảnh giới này, lực lượng ngược lại là phụ, trọng yếu nhất chính là đại biểu, cách Cổ Thánh chỉ có một cước.

Hắn hiện tại tâm cảnh đã đột phá, trong tay cũng có Cổ Thánh lực, chỉ cần lĩnh ngộ một loại pháp tắc vượt qua Thiên Đạo, liền có thể đi thử.

Thời khắc này, chỉ có trở thành Cổ Thánh, mới tính là nhất phi trùng thiên, chân chính đứng ở đỉnh phong của thế giới.

Biết cần thời gian củng cố, tạm thời không có khả năng xung kích thành công, Trương Huyền ngừng lại.

Bàn tay vung lên, ánh sáng đầy trời tiêu tán, Nguyên Từ thạch xuất hiện lần nữa ở trong lòng bàn tay, chỉ bất quá rút nhỏ tiếp cận một nửa.

Trong thư viện tu luyện hơn nửa canh giờ, ngoại giới vẫn chưa tới mười phút.

- Tu vi của ngươi...

Quang mang tán hết, Thần Dung Hoàng nhìn ra thực lực bây giờ của Trương Huyền, trợn mắt hốc mồm.

Đây là... lại lên cấp?

Không phải mới đột phá Tâm Huyết Lai Triều sao?

Nhất thời có loại cảm giác ta là ai, ta ở đâu.

Người khác đột phá, cần tiêu phí tâm huyết cùng tinh lực, tên này giống như đùa giỡn...

Còn để cho người ta sống hay không?

Thật không biết đến cùng tu luyện như thế nào.

Không để ý tới hai người biểu lộ, Trương Huyền nhìn về phía Bặc Huân Cổ Thánh:

- Tai hoạ ngầm trên người ngươi đã giải quyết, khối Nguyên Từ thạch này cũng bị ta hủy diệt ý niệm, có thể trở thành pháp bảo tùy ý sử dụng, chỉ bất quá... Tốt nhất đừng thử nghiệm luyện hóa, nếu không, tình huống trước khả năng sẽ còn xuất hiện!

Nói xong đưa Nguyên Từ thạch tới.

Thứ này là đối phương hao tốn ba ngàn năm ôn dưỡng mới có bộ dáng bây giờ, tuy là bảo vật, nhưng đã chiếm được chỗ tốt, không tiện đoạt của người.

- Đa tạ ân cứu mạng...

Nhận lấy Nguyên Từ thạch, Bặc Huân Cổ Thánh thở phào nhẹ nhõm, lần nữa nhìn về phía Thần Dung Hoàng:

- Ngươi có kế hoạch gì, báo thù như thế nào, ta nghe ngươi!

Trước đó đáp ứng, hiện tại lại biết được thân phận chân thực của vị này, trong lòng không có nửa điểm do dự.

- Linh Hoàng cùng Tinh Hoàng, hai người tập hợp tám vị Cổ Thánh, chúng ta bây giờ vẫn quá yếu, tính toán đi mời Hỏa Tư Cổ Thánh, giúp ta một chút sức lực!

Suy tư phút chốc, Thần Dung Hoàng nói.

- Hỏa Tư Cổ Thánh?

Bặc Huân Cổ Thánh nhíu mày:

- Ngươi nói là vị lão tổ của Thánh Thú nhất tộc kia? Năm đó ngươi xuất binh chinh phạt, sớm đã kết xuống đại thù... Đi mời, hắn sẽ giết ngươi a!

Hỏa Tư Cổ Thánh, cũng không phải cường giả Linh tộc, mà là lão tổ của Thánh Thú nhất tộc sinh hoạt ở trong khu vực Linh tộc.

Thực lực so với hắn chỉ mạnh không yếu.

Chỉ bất quá, vị Thánh Thú này cùng Thần Dung Hoàng có đại thù, đi tìm nó quy thuận, không những sẽ không thành công, làm không cẩn thận, sẽ còn dẫn tới hiệu quả trái ngược!

- Cổ Thánh đạt tới cảnh giới tích huyết trùng sinh, hết thảy chỉ có mấy vị, có thể đếm được trên đầu ngón tay, không đi tìm nó, chúng ta không có khả năng chiến thắng...

Thần Dung Hoàng lắc đầu.

Rất nhiều vương giả khác, tuy mạnh mẽ, nhưng hắn liều mạng vẫn có thể chống cự... nhưng Linh Hoàng, Tinh Hoàng thực sự quá mạnh, nhất định phải có cường giả cùng cấp bậc mới có thể chống lại.

Tìm chút yếu, đi qua tự tìm đường chết, còn không bằng tìm cường giả cùng cấp bậc.

- Thánh Thú?

Trương Huyền nhìn qua.

- Bản thể là một Hỏa Diễm Cự Thú, so với ta cũng không kém quá nhiều, năm đó cùng Linh tộc chiến đấu, ta dẫn người đuổi hắn ra ngoài, hai bên có chút mâu thuẫn...

Thần Dung Hoàng nói.

Nếu có những người khác có thể lựa chọn, chắc chắn sẽ không tìm cái này, dù sao hai bên có mâu thuẫn, rất dễ dàng xuất hiện hiệu quả trái ngược.

- Thiếu gia, không phải đối với thuần thú có thủ đoạn đặc thù ư? Có lẽ...

Thần Dung Hoàng tràn đầy hi vọng nhìn qua.

Vị thiếu gia này, thời điểm ở Kim Thân cảnh, liền tuỳ tiện thuần phục Thánh Thú tu vi Bất Hủ cảnh đại viên mãn, tuy Hỏa Tư Cổ Thánh mạnh mẽ, không dễ thuần phục, nhưng giữ gìn mối quan hệ, hắn là có hi vọng.

- Giữa các ngươi mâu thuẫn lớn bao nhiêu?

Trương Huyền cũng không đồng ý, nhíu mày hỏi.

Mâu thuẫn không đội trời chung, không cách nào hóa giải, ai đi cũng vô dụng.

- Là chủng tộc tranh đấu, nó muốn dẫn dắt tộc nhân chiếm một khu vực của Linh tộc, ta không đồng ý, hai bên lấy thắng bại tới quyết định, ta bằng vào thực lực chiến thắng hắn, đuổi ra mấy ngàn vạn cây số...

Thần Dung Hoàng gãi đầu một cái, nói.

Năm đó trẻ tuổi nóng tính, cũng không nương tay, không chỉ đuổi đi, còn đánh nó bị thương nặng...

- Đuổi ra mấy ngàn vạn cây số? Toàn bộ chủng tộc di chuyển?

Đối phương nói chuyện, là hắn biết mâu thuẫn này hầu như không có cách nào hóa giải, bất đắc dĩ lắc đầu:

- Loại thù hận này, chỉ sợ ta cũng bất lực!

- Cái này...

Nghe hắn cũng không có phương pháp, Thần Dung Hoàng dừng lại một chút, hàm răng cắn chặt, ánh mắt lộ ra tàn nhẫn:

- Thực sự không được, ta đi qua chịu đòn nhận tội, mặc cho đối phương xử lý!

Ta cần Long huyết

dtv-ebook.com

Trương Huyền cau mày:

- Mặc cho xử lý cũng vô dụng, Thánh Thú thù dai mà nói, tuyệt không phải đi qua xin lỗi liền có thể giải quyết!

Thân là Thuần Thú sư, biết loại đại thù dời tộc này, liên lụy đến căn bản, tuyệt không phải chịu đòn nhận tội là có thể giải quyết.

Nếu hắn không có gặp công kích, lấy thực lực vô địch, cùng thân phận Dị Linh tộc đệ nhất Hoàng giả cấp cho hứa hẹn, đối phương tất nhiên sẽ đồng ý, mà bây giờ, không nhân cơ hội tìm ngươi phiền phức là tốt lắm rồi, hoài tưởng lôi kéo, tuyệt đối không thể.

- Vậy làm sao bây giờ?

Thần Dung Hoàng cũng rõ ràng điểm ấy, chỉ là ôm lấy một tia hi vọng mà thôi, giờ phút này nghe nói như thế, nhịn không được nhìn qua.

- Không có những biện pháp khác, trừ khi...

Vẻ mặt Trương Huyền nghiêm túc:

- Có thể tìm được huyết dịch cường giả Long tộc!

- Cái này...

Thần Dung Hoàng cùng Bặc Huân Cổ Thánh sững sờ.

- Hỏa Tư Cổ Thánh cùng Long tộc không có bất cứ quan hệ nào...

Mặc dù Long tộc là vạn thú chi vương, nhưng bản tôn của Hỏa Tư Cổ Thánh cùng Long tộc không có nửa xu quan hệ, cho dù có huyết mạch Long tộc, lại thế nào?

Cả hai căn bản không dính dáng gì ah.

Long tộc có huyết mạch áp chế, huyết mạch tinh thuần, có thể áp chế mỏng manh, để hắn thần phục, cái này mọi người rõ ràng, nhưng không phải cùng chủng tộc, liền không có hiệu quả gì.

- Ta muốn huyết dịch Long tộc, cũng không phải là áp chế nó, mà là mở ra phong ấn trên Long Cốt Thần Thương!

Trương Huyền nói.

Thuần thú pháp của hắn, muốn phục tùng Thánh Thú, nhất định phải ở trên thực lực nghiền ép.

Mấy ngày nay mặc dù tiến bộ rất nhanh, đạt đến Bất Hủ cảnh đại viên mãn, nhưng so sánh với Cổ Thánh tích huyết trùng sinh vẫn kém không biết bao xa.

Trừ khi phong ấn của Long Cốt Thần Thương giải trừ.

Phương pháp Long Cốt Thần Thương giải phong có hai cái, thứ nhất, bản thân đạt tới Cổ Thánh, dùng chân khí của Cổ Thánh không ngừng ôn dưỡng.

Thứ hai, tìm kiếm huyết dịch càng thêm tinh thuần, để cốt long lột xác ra thân thể!

Cái thứ nhất, trong thời gian ngắn rất khó làm được, tuy khoảng cách cảnh giới này chỉ kém một cước, nhưng cho đến trước mắt, còn không có chút đầu mối nào, không bằng tạm hoãn.

Cái thứ hai, chỉ cần cốt long lột xác ra thân thể, liền có thể mở ra Nhiễm Cầu Cổ Thánh lưu lại phong ấn, từ đó khôi phục thực lực Cổ Thánh chí

bảo.

Đến lúc đó, hoàn toàn có thể đánh bại Hỏa Tư Cổ Thánh, để hắn thần phục.

Tuy Ngoan Nhân luyện hóa cánh tay xong, đã mơ hồ đạt đến tích huyết trùng sinh cao nhất, nhưng muốn thuần phục Thánh Thú, cần chính là thực lực bản thân, dựa vào Ngoan Nhân, rất khó để hắn tin tưởng và nghe theo.

- Long tộc thuần túy, giống như Linh Thần, đều thuộc về Thần tộc... vị trí vị diện của Danh Sư đại lục không chịu nổi...

Biết mục đích của hắn, Thần Dung Hoàng cười khổ lắc đầu.

Danh Sư đại lục cùng vị trí cổ chiến trường của Linh tộc, Long tộc cơ bản huyết mạch đều không tinh thuần, ngay cả giao long cũng không bằng.

Nguyên nhân chính là như vậy, có thể nói ra Thiên Long Bát Âm chính tông liền có thể ung dung thần phục.

Không có Long tộc thuần khiết, huyết dịch Long tộc cũng đã rất khó tìm.

- Ta biết nơi nào có huyết dịch Long tộc!

Lời nói không có kết thúc, một bên Bặc Huân Cổ Thánh mở miệng nói.

Trương Huyền vội vàng nhìn tới.

- Ngươi cần có, hắn cũng không phải huyết mạch Long tộc chân chính, Long huyết đạt tới Cổ Thánh cũng có thể giải phong a?

Bặc Huân Cổ Thánh hỏi.

Long tộc chân chính, ở trên đại lục không có khả năng có, tìm thế nào cũng vô dụng, nhưng huyết dịch cường giả Long tộc đạt tới Cổ Thánh, còn có thể tìm tới.

Trương Huyền gật đầu.

Cổ Thánh đã là cường giả cao nhất của đại lục, loại huyết dịch cấp bậc này, lại phối hợp thủ đoạn nhất định, hắn có thể ung dung phá giải phong ấn.

- Nếu như chỉ là huyết mạch Long tộc tu vi Cổ Thánh, ta biết nơi nào có...

Bặc Huân Cổ Thánh nói.

- Chẳng lẽ ngươi nói chính là...

Giống như nhớ ra cái gì đó, vẻ mặt của Thần Dung Hoàng trở nên khó coi.

- Không sai, chính là chỗ đó!

Bặc Huân Cổ Thánh gật đầu, nói:

- Năm đó, tổ phụ Linh Hoàng, Doanh Hoàng bệ hạ, từng chém giết qua một Hắc Long tu vi Cổ Thánh, huyết dịch đặt ở huyết trì của Tẩm điện, không chỉ như vậy, còn mượn tinh huyết của hơn mười vị cường giả Cổ Thánh tiến hành ôn dưỡng... Mong đợi có thể đản sinh ra một Hắc Long, thuần phục làm thú sủng, nhưng chẳng biết tại sao, cuối cùng không có thành công! Về sau bệ hạ từ trần, cung điện này liền bị phong cấm, không người đi vào... Không có gì bất ngờ xảy ra, huyết dịch chắc còn ở đó!

Long tộc, đối với bất kỳ sinh linh mà nói, đều có lực hấp dẫn thật lớn, nếu như có thể thuần phục thành thú sủng, sức chiến đấu khẳng định gia tăng thật lớn.

Tổ phụ của Thần Linh Hoàng cực kỳ trầm mê, hao tốn không biết bao nhiêu tâm huyết, từ nơi nào tìm được một con Hắc Long có huyết mạch Giao Long, đánh chết, lại hao tốn vô số nhân lực tài lực, mong đợi có thể lấy huyết mạch, sinh ra một Long tộc Thánh Thú mới, nhân cơ hội thuần

phục, chỉ tiếc không biết nơi nào xảy ra sai sót, cuối cùng sắp thành lại bại.

- Những cái này đều chỉ là tin đồn, thời gian xa xưa, có phải thật hay không, cũng chưa biết chừng...

Thần Dung Hoàng cau mày.

Chuyện này, trong lịch sử Linh tộc có ghi chép, nhưng đã là sự tình mấy vạn năm trước, đến cùng phải thật hay không còn đáng giá thương thảo, há có thể khẳng định?

- Hẳn là thật, trước khi tới Nguyên Đãng sơn, ta từng đi qua Linh Hoàng điện, cầu lấy ra Long Lân Thảo, loại vật này, chỉ có ở nơi Long tộc sinh hoạt mới có thể sinh trưởng, Linh Hoàng điện không có cường giả Long tộc, lại có thể sinh trưởng vô cùng tốt, hẳn là vì cái này!

Bặc Huân Cổ Thánh khẳng định nói.

Long Lân Thảo, dược liệu đặc thù được Long khí tẩm bổ, nắm giữ tác dụng cường thân kiện thể, tăng cường huyết mạch, đặc biệt là đối với Thánh Thú, có hiệu quả cực lớn, cực kỳ trân quý.

Năm đó hắn tìm rất nhiều nơi cũng tìm không được, cuối cùng ở Linh Hoàng điện tìm được, trong lòng cũng có chút hoài nghi.

- Ngươi nói nơi này, ở chỗ của Linh Hoàng?

Nghe xong hai người đối thoại, Trương Huyền cũng hiểu được, nghi ngờ nhìn qua.

- Vâng!

Bặc Huân Cổ Thánh gật đầu.

Trương Huyền không nói thêm gì nữa, mà nhăn mày lại.

- Thiếu gia, Linh Hoàng bị thiệt lớn, khẳng định đề phòng rất nghiêm, cung điện của hắn càng là quan trọng nhất, muốn đi vào trong đó, gần như không có khả năng...

Thấy hắn hỏi thăm, biết có chút động tâm, Thần Dung Hoàng vội vàng nói.

- Quả thực rất khó, có điều không có nghĩa là không có cơ hội...

Tay trái vịn cái cằm, Trương Huyền nói.

- Nhưng...

- Như vậy đi, các ngươi trước đi tìm Cổ Thánh khác, nhìn xem có thể lôi kéo hay không, ta đi vương thành, yên tâm, lấy phương pháp ngụy trang của ta, coi như tìm không thấy huyết trì trong miệng các ngươi, chạy trốn hắn không khó!

Trương Huyền nói.

Hiện tại chỗ nguy hiểm nhất, chính là Dị Linh vương thành, lấy thực lực của hắn bây giờ, tốt nhất đừng đi mạo hiểm, nhưng nếu như có thể mượn cơ hội kích hoạt Long Cốt Thần Thương, sức chiến đấu có thể trực tiếp đạt tới cảnh giới tích huyết trùng sinh... tuyệt đối có giá trị!

- Cái này...

Nghe hắn nói phương pháp ngụy trang, Thần Dung Hoàng không nói thêm lời.

Linh Thần ban cho phù lục ngụy trang cực kỳ cường đại, lại thêm thiếu gia tiềm hành đến, hầu như không có người biết hắn còn sống, có lẽ thật có thể thành công.

Lưu Dương trải qua

dtv-ebook.com

- Thiếu gia nhất định phải cẩn thận!

Biết đối phương làm ra quyết định, không có người có thể sửa đổi, Thần Dung Hoàng lo lắng.

Vị này thật muốn có gì bất trắc, Linh Thần biết được, cả Linh tộc sẽ ở dưới cơn nóng giận triệt để hủy diệt.

Thực lực của Linh Thần, người khác biết không nhiều, nhưng hắn biết rất rõ ràng, chỉ là hàng lâm, liền có thể làm cho cả Danh Sư đại lục không chịu nổi mà tùy thời sụp đổ, thật muốn ra tay, đừng nói một chủng tộc, tất cả chủng tộc trên đại lục liên hợp cũng không đỡ được.

- Yên tâm!

Biết đối phương lo lắng, Trương Huyền khoát tay áo nói:

- Các ngươi đi tìm Cổ Thánh có thể lôi kéo khác đi, ta một thân một mình đi vào vương thành là được!

Đi tìm Long huyết, người càng ít càng tốt, dựa vào phù lục ngụy trang thần kỳ, thêm vào Ngoan Nhân, Yêu Dị Huyền Đao, coi như thật gặp được nguy hiểm, chạy trốn không khó lắm.

Thảo luận xong, hai bên chia ra hành động.

Lần nữa trở lại Dị Linh vương thành, Trương Huyền lần nữa tìm được Lưu Dương.

Bởi vì là Thần Dung Hoàng mang đến, mặc dù tài năng xuất chúng trong thế hệ trẻ tuổi, nhưng địa vị vẫn hết sức khó xử.

Nếu không phải danh khí cực lớn, có rất nhiều thủ đoạn, chỉ sợ sớm đã bị độc thủ.

- Đến cùng xảy ra chuyện gì?

Ngồi ở trong tĩnh thất, Trương Huyền phong cấm bốn phía, kìm nén không được nghi ngờ trong lòng.

Học sinh này của mình, ở Thanh Nguyên đế quốc để thư lại rời đi, sau đó liền bặt vô âm tín, vốn cho rằng bị cái gì bất trắc, hoặc lâm vào một ít hiểm địa, nằm mộng cũng nghĩ không ra, đến nơi này, còn được Thần Dung Hoàng truyền thừa.

Ở dưới Dị Linh tộc đệ nhất Hoàng giả toàn lực bồi dưỡng, tu vi vậy mà giống như rất nhiều đệ tử, cũng đạt tới Bất Hủ cảnh đại viên mãn, so với bản thân không kém chút nào.

Thấy lão sư hỏi thăm, Lưu Dương không có gấp trả lời, mà đầu gối mềm nhũn, quỳ rạp xuống đất:

- Học sinh không từ mà biệt, để lão sư lo lắng, tội đáng chết vạn lần!

Danh Sư đại lục tôn sư trọng đạo, lão sư càng đối với hắn ân trọng như núi, mà hắn làm học sinh, vậy mà xoay người rời đi, thực là đại bất kính.

- Không có việc gì liền tốt!

Trương Huyền khoát tay áo.

Tình huống lúc đó, mặc dù đối phương làm không đúng, nhưng cũng có thể hiểu.

Trịnh Dương trở thành chiến tử, tiền đồ vô lượng; Triệu Nhã trở thành Băng Nguyên cung thiếu cung chủ, hùng cứ một phương; Vương Dĩnh, Viên Đào, Ngụy Như Yên, Lộ Xung... mỗi một cái đều có con đường thuộc về mình.

Mà hắn, lại suýt chút nữa liên lụy mình bị Danh Sư đường bắt giam, trong lòng áp lực có thể tưởng tượng được.

- Đa tạ lão sư khoan dung độ lượng!

Thấy lão sư không có ý tứ trách tội, trong lòng Lưu Dương tràn đầy cảm động, cũng không đứng dậy, tỉ mỉ kể ra.

- Lúc ấy rời Thanh Nguyên thành, ta cảm thấy bản thân là phế vật, so sánh với những sư huynh đệ khác, cái gì cũng tệ, trong lòng vô cùng ảm đạm, không có nhìn phương hướng, ngộ nhập một sào huyệt Thánh Thú, suýt chút nữa bị giết, trong lúc vô tình nghịch hướng vận chuyển công pháp lão sư truyền thụ, kết quả thả ra sát lục chân khí có thể so với Dị Linh tộc!

- Nghịch hướng vận chuyển công pháp?

Trương Huyền sững sờ.

- Vâng!

Lưu Dương lên tiếng, chân khí trong cơ thể xoay một cái, Trương Huyền quả nhiên cảm thấy, một cỗ sát lục chân khí nồng đậm áp bức đến, cho người ta một loại cảm giác như Dị Linh hoàng thất.

Độ tinh thuần so với Thần Dung Hoàng vậy mà không hề yếu.

- Công pháp bản rút gọn, vậy mà cũng có công hiệu như thế?

Con mắt Trương Huyền sáng lên.

Trước đó vẫn cho là, ngụy trang ra sát lục chân khí của Dị Linh tộc, là năng lực đặc thù của Thiên Đạo chân khí, không nghĩ tới Thiên Đạo công pháp bản rút gọn, nghịch hướng vận chuyển, cũng có hiệu quả như thế.

Đương nhiên, khả năng cũng liên quan đến cá nhân, đám người Trịnh Dương, Triệu Nhã, đồng dạng tu luyện loại pháp quyết này, nhưng không có loại kỳ ngộ này.

- Ta nghịch chuyển công pháp, may mắn giết chết Thánh Thú, nhưng cũng bị trọng thương, bởi vì khí tức quá mức nồng đậm, đưa tới Dung Hoàng bệ hạ, hắn phát hiện thiên phú cùng năng lực của ta, muốn truyền thụ cho ta truyền thừa!

Lưu Dương rơi vào hồi ức:

- Lão sư nguyện vọng chính là diệt Dị Linh tộc, nếu như ta có thể lẫn vào trong đó, có lẽ sẽ có thể giúp trợ lão sư, liền đáp ứng...

Trương Huyền nhíu mày.

Lưu Dương tu luyện chính là mình truyền thụ cho Thiên Đạo công pháp bản rút gọn, thân thể sớm đã đạt được cải thiện, thể chất tăng cường, ở toàn bộ Danh Sư đại lục, thiên phú được cho khá cao.

Nghịch chuyển công pháp, hình thành sát lục chân khí, bị Thần Dung Hoàng tán thưởng, không gì đáng trách, nhưng... quá trùng hợp a!

Đường đường Dị Linh tộc đệ nhất Hoàng giả, ở Danh Sư đại lục, phát hiện một “Dị Linh thiên tài” chẳng lẽ không có mảy may nghi ngờ?

- Ta cùng Lạc Nhược Hi, từ Thanh Nguyên đế quốc rời đi, Nhược Hi là Linh Thần, Thần Dung Hoàng là thuộc hạ của nàng... Sẽ có chút liên quan hay không?

Trong lòng hơi động, kìm nén không được hỏi:

- Ngươi đi theo sau lưng Dung Hoàng, có thấy được Lạc Nhược Hi? Cũng chính là Lạc lão sư ở Hồng Viễn học viện không!

Lạc Nhược Hi ở Hồng Viễn Danh Sư học viện làm lão sư, gặp mặt qua đám người Lưu Dương, Vương Dĩnh.

Nếu như hai người gặp nhau, khẳng định có thể nhận ra.

- Chưa thấy qua Lạc lão sư...

Lưu Dương lắc đầu.

Trương Huyền nhíu mày.

Chẳng lẽ đoán sai?

Nếu như không phải, như vậy cũng bị Thần Dung Hoàng gặp, vận khí có phải quá tốt hay không?

- Cái kia... Ngươi có nghe nói qua Linh Thần không?

Trương Huyền lần nữa nói.

- Dị Linh tộc, người nào không biết Linh Thần?

Lưu Dương cười cười:

- Nàng là tín ngưỡng của Dị Linh tộc, xem như ba đại Hoàng giả cũng không dám láo xược! Sở dĩ Dung Hoàng bệ hạ có thể tìm được ta, nghe nói chính là đạt được Linh Thần chỉ dẫn... Bất quá, đối phương là Thần Linh, ta cũng chỉ nghe tin đồn, không có tư cách chiêm ngưỡng mà thôi!

- Linh Thần chỉ dẫn?

Trương Huyền cười cười.

Xem ra đoán không sai.

Thần Dung Hoàng có thể thu học sinh của mình làm truyền nhân, có cái bóng của Lạc Nhược Hi ở bên trong.

Chỉ bất quá, đối phương gặp qua Lưu Dương, biết hắn là Nhân tộc, để hắn lẫn vào Dị Linh tộc, đến cùng vì cái gì?

Càng nghĩ càng không hiểu.

- Đi tới nơi này, ta phát hiện nghịch chuyển công pháp, hấp thu lực lượng Huyết Nguyệt tiến bộ cực nhanh, Dung Hoàng bệ hạ đối với ta cũng vô cùng tốt, từng chuyên môn chủ trì tế tự, cho ta tăng thực lực lên! Bởi vậy, ngắn ngủi mấy tháng thời gian, đã đột phá Đại Thánh ràng buộc, đạt đến cảnh giới bây giờ!

Được Thiên Đạo chân khí bản rút gọn tẩy tủy, tư chất của Lưu Dương vốn rất tốt, lại có Lạc Nhược Hi lặng lẽ chăm sóc, càng đạt được Dị Linh tộc đệ nhất Hoàng giả tự tay bồi dưỡng, muốn không cường đại cũng khó khăn.

- Vì lẽ đó, ta từ trong thế hệ trẻ tuổi trổ hết tài năng... ở vương thành xông ra danh khí không nhỏ, về sau Dung Hoàng bệ hạ có chuyện rời đi, Linh Hoàng, Tinh Hoàng trở về, nói hắn đã bị Danh Sư đường chém giết, ta cũng bị gạt bỏ!

Lưu Dương giải thích tình hình hiện tại một chút.

Hắn là Dung Hoàng mang tới, lại tiếp nhận đối phương truyền thừa, nếu không phải bởi vì rất có danh khí, làm người lại cơ cảnh, khả năng đã sớm giống như những người khác, chết xương cốt không thừa.

Dù vậy, hiện tại cũng không dám đi ra ngoài, sợ hơi không cẩn thận, liền rơi vào cạm bẫy của đối phương.

Đương nhiên, cũng có thể là bởi vì hắn hiện tại không có thực quyền gì, Linh Hoàng cùng Tinh Hoàng mới không để ý tới, nếu như khống chế quân đội, khẳng định đã sớm dữ nhiều lành ít.

Chỉ điểm Lưu Dương

dtv-ebook.com

- Linh Hoàng cùng Tinh Hoàng mất đường lui, được ăn cả ngã về không, tình cảnh của ngươi quả thực rất nguy hiểm, có điều hiện tại chạy trốn, rất dễ dàng thêm vào tên tuổi phản bội, cũng không còn cách nào trở về...

Biết tình huống của hắn thời khắc này, Trương Huyền suy nghĩ phút chốc, nghĩ không ra biện pháp tốt hơn, đành phải khẽ đảo cổ tay:

- Nơi này là Cổ Thánh cấp bậc tích huyết trùng sinh lưu lại tinh huyết, mau chóng luyện hóa, thật có nguy hiểm, cũng tương đương có một cái mạng!

Nhận lấy huyết dịch, Lưu Dương tràn đầy kích động, không có quá nhiều do dự, há miệng nuốt vào.

Lực lượng huyết dịch lập tức ở trong cơ thể sôi trào lên, Trương Huyền đứng dậy, từng đạo chân khí tràn vào trong đó, sau nửa canh giờ, đã triệt để luyện hóa.

Dung hợp huyết dịch, chân khí chậm rãi lưu chuyển, lực lượng trở nên càng thêm cường đại, có điều cách có thể đột phá Cổ Thánh còn một đoạn.

- Đây là ta phong cấm một bộ phận không gian, ẩn chứa Cổ Thánh lực, có thể giúp ngươi xung kích Cổ Thánh! Đây là một bộ pháp quyết tăng lên tâm cảnh, cũng truyền thụ cho ngươi, tranh thủ mau chóng đột phá cảnh giới này.

Trương Huyền lần nữa lấy ra một bức tranh.

Dị Linh tộc bấp bênh, muốn bình yên vượt qua, tốt nhất có thể đạt tới Cổ Thánh!

Giờ phút này Lưu Dương ngụy trang thành Dị Linh tộc, Thần Dung Hoàng cũng không nhìn thấu, đối với hắn mà nói, quả thực là một cơ duyên rất lớn, có lẽ có thể ở trên con đường này càng đi càng xa.

Một khi ở trong Linh tộc nội chiến, đạt được đầy đủ địa vị, thậm chí khống chế chủng tộc không thể khống chế này, đối với Nhân tộc mà nói, tuyệt đối mạnh hơn trăm vạn hùng binh.

- Đa tạ lão sư!

Lưu Dương cảm động.

Tuy chỉ ở Dị Linh tộc mấy tháng, lại trải qua vô số kiếp nạn, sớm đã không còn là thiếu niên tùy hứng, tự ngạo trước kia.

Lão sư tiện tay lấy ra, thoạt nhìn đơn giản, thực tế mức độ trân quý không thể ước lượng, truyền đến bên ngoài, tuyệt đối sẽ dẫn tới vô số người tranh đoạt, Cổ Thánh cũng không ngoại lệ.

Hắn một đồ đệ bất tài như vậy, lão sư không những không trách tội, còn ban tặng đồ vật trân quý như thế... Nhất thời xấu hổ không chịu nổi, lời nói cũng nói không ra ngoài.

- Mỗi người kỳ ngộ đều không giống nhau, không cần hâm mộ người khác, như vậy sẽ chỉ làm tâm cảnh của ngươi bị hạn chế, khó mà tiến bộ, tầm mắt cũng càng ngày càng nhỏ hẹp, cuối cùng chẳng khác gì người thường!

Biết ý nghĩ của hắn, Trương Huyền giải thích, thanh âm xuyên thấu nội tâm, nhắm thẳng vào linh hồn.

Mặc kệ là tu luyện giả hay người bình thường, đều phải gắng giữ tâm bình thản, hâm mộ, ghen ghét, oán hận... Những suy nghĩ này, sẽ chỉ làm trong lòng hắn khó yên, cuối cùng biến thành khôi lỗi của cảm xúc.

Lưu Dương, ở trong rất nhiều đệ tử, không xuất chúng, lại thêm gây họa, khó tránh khỏi có chút tự ti, lúc này mới cắn răng xoay người rời đi, hy vọng có thể xông ra một thế giới thuộc về mình, cho sư phụ nhìn, cũng cho đám người Trịnh Dương, Triệu Nhã nhìn.

Loại tâm tình này, đối người rèn luyện có chỗ tốt, có thể khiến người ta cứng cáp hơn, nhưng cũng rất dễ dàng để hắn đi vào góc chết, đối đãi sự tình không toàn diện.

Trước đó hắn ở bên người, không có nói đến loại chi tiết này, giờ phút này vừa vặn giải thích một chút, nhắc nhở đối phương, không nên đi nhầm vào lạc lối.

- Vâng!

Vẻ mặt Lưu Dương nghiêm túc.

- Muốn trở thành cường giả chân chính, lòng dạ nhất định phải rộng lớn, sở dĩ Khổng sư vô địch thiên hạ, vạn thế không người có thể vượt qua, không phải hắn thiên phú cao bao nhiêu, mà là tâm hắn bao dung thiên hạ, tâm chứa muôn dân, hữu giáo vô loại! Thiên hạ không có người có loại lòng dạ như hắn, vì lẽ đó hắn có thể vượt qua cổ kim, trở thành đệ nhất nhân!

Trong mắt Trương Huyền mang theo ngưỡng mộ.

Tự mình tiến vào Khổng miếu, mới biết được vị cường giả này vĩ đại cùng đáng sợ.

Thực lực của hắn, tuy có một không hai cổ kim, nhưng hậu nhân nói đến, đều là truyền thụ thiên hạ, mà không nói thực lực, chỉ bằng vào điểm ấy, cũng có thể thấy được nhân cách mị lực.

Truyền thụ một hồi, thấy người học sinh triệt để rõ ràng, khúc mắc cũng thuận lợi mở ra, Trương Huyền mới thở phào nhẹ nhõm.

Học sinh này khuyết điểm lớn nhất chính là quá hiếu thắng, luôn so sánh với đám người Trịnh Dương.

Đồng môn sư huynh đệ, vốn nên giúp đỡ lẫn nhau, so đo quá nhiều, rất dễ dàng để tâm tính mất cân bằng, cuối cùng hoạ từ trong nhà.

- Học sinh rõ ràng!

Lưu Dương bừng tỉnh hiểu ra, không rầu rĩ chuyện này nữa, ánh mắt lộ ra vẻ áy náy, nghi ngờ nhìn lại:

- Lão sư lẻ loi một mình trở lại vương thành, là có sự tình gì?

- Ta tính toán đi Linh Hoàng điện, tìm kiếm Long huyết!

Đối với học sinh, Trương Huyền cũng không có gì phải giấu diếm.

- Linh Hoàng điện?

Lưu Dương nhíu mày:

- Lão sư, tuy nơi này ta chưa đi qua, lại biết phòng ngự rất nghiêm, người ngoài căn bản không có cách nào đi vào!

- Ta biết, có điều có lý do nhất định phải tiến vào!

Trương Huyền gật đầu.

Hắn tới Dị Linh tộc, mục đích không phải là vì giúp Thần Dung Hoàng báo thù, mà là muốn mượn tay đối phương, liên hệ Linh Thần, tìm kiếm Lạc Nhược Hi.

Mà muốn làm được điểm ấy, đầu tiên phải có thực lực, Long Cốt Thần Thương tuyệt đối là phương pháp tăng lên sức chiến đấu nhanh nhất.

Nhìn thái độ của lão sư, biết nhất định phải đi vào, Lưu Dương đứng dậy, mày nhíu lại thành cục:

- Linh Hoàng điện, chừng mười ba tầng phòng ngự, xem như Vu Hồn cũng không thể đi vào! Xông vào mà nói, Cổ Thánh cũng chưa chắc có thể thành công, hơn nữa mấu chốt nhất là, Long huyết ở nơi nào cũng không biết, xông vào, một khi bị phát giác mục đích, còn muốn tìm tới liền khó khăn.

Khẳng định không thể xông vào, không nói trước thực lực không đủ, một khi bị bắt, hắn phải chết không nghi ngờ, lại nói, Long huyết chỉ là tin đồn, cụ thể ở nơi nào, cũng không biết liền dùng sức mạnh, rất dễ dàng xuất hiện không may.

- Khẳng định phải trước nghĩ phương pháp trà trộn vào!

Chuyện này, Trương Huyền cũng cân nhắc rất nhiều lần, trong lòng đã sớm có phương pháp:

- Chỉ có đi vào cung điện của đối phương, mới có thể tìm cơ hội!

Thiên Đạo thư viện mạnh mẽ, cũng cần trước nhìn thấy mới có thể xuất hiện thiếu hụt.

Đối với Linh Hoàng điện, hoàn toàn không biết gì cả, liền xông vào, tuyệt đối là hành động của mãng phu.

- Ngươi giúp ta hỏi thăm một chút, gần đây có cơ hội gì tốt không. Tỷ như, hắn bị Thần Dung Hoàng gây thương tích, có thể tìm y sư hỗ trợ trị liệu?

Bị cánh tay Ngoan Nhân đâm thủng, thương tổn tới căn bản, mặc dù không nghe được tin tức thân thể Linh Hoàng đến cùng như thế nào, nhưng có thể suy đoán ra, tuyệt đối không có khôi phục nhanh như vậy.

Nói cách khác, đối phương vô cùng có khả năng còn trị liệu, liền có khả năng cần y sư trợ giúp.

Như vậy liền có cơ hội lẫn vào trong đó.

- Ta đi thăm dò!

Thấy trong lòng lão sư đã có so đo, Lưu Dương cũng không nhiều lời, xoay người đi ra ngoài.

Ở trong Dị Linh tộc mấy tháng, lại là truyền nhân Thần Dung Hoàng coi trọng nhất, sớm đã nắm giữ hệ thống tình báo thuộc về mình.

Chưa tới một canh giờ, đi trở về.

- Lão sư đoán không sai, Linh Hoàng điện quả thực nhận người, chỉ bất quá không phải y sư...

Mang trên mặt vẻ kỳ quái, dường như được tin tức, chính Lưu Dương cũng có chút không dám tin tưởng.

- Không phải y sư? Đó là cái gì?

Trương Huyền cau mày.

Thân thể bị trọng thương, khẳng định cần y sư trị liệu, người bình thường nếu như muốn chữa khỏi, hắn không dễ dàng như vậy, đoán chừng cần hội chẩn... Vì lẽ đó, hắn mới phỏng đoán có tìm y sư hay không.

Nếu như có, có thể nhân cơ hội lẫn vào trong đó.

- Là...

Lưu Dương dừng lại một chút, nói:

- Bọn họ tìm Giám Bảo sư!

...

Hung hăng Giám Bảo sư

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

- Giám Bảo sư?

Trương Huyền nhíu mày.

Chiêu y sư, độc sư, thậm chí một ít người nắm giữ năng lực đặc thù, cũng có thể lý giải, Giám Bảo sư... có thể làm gì?

Danh Sư đường quyết định chức nghiệp thượng, trung, hạ cửu lưu, ở Dị Linh tộc, mặc dù không thành hệ thống, cũng không có công hội đối ứng, nhưng có lưu lại truyền thừa, không ít người nắm giữ loại năng lực này.

Chỉ bất quá kém xa Danh Sư đại lục mà thôi.

Giám Bảo sư thuộc về bình thường trong hạ cửu lưu chức nghiệp, đối với trị liệu thương thế không có bất kỳ trợ giúp gì, tìm loại người này làm gì?

Có sai lầm hay không?

- Vâng, ta cũng không tin, chuyên môn phái người hỏi thăm nhiều lần, mới xác định được! Sau khi Linh Hoàng trở về, thâm cư không ra ngoài, nhưng một mực không có tìm y sư, mà đều là Giám Bảo sư!

Lưu Dương nói.

- Bị trọng thương, không tìm y sư trị liệu, lại tìm Giám Bảo sư... Chẳng lẽ ước định giá cả cho thương thế của mình?

Sự tình ra khác thường tất có yêu dị.

Việc này, chính tai nghe nói, cũng cho rằng khó tin.

Trong đầu nhất thời toát ra mấy cái Giám Bảo sư đứng ở một bên, nhìn Thần Linh Hoàng nằm ở trên giường.

- Cái thương thế này tốt ah, ít nhất giá trị tám trăm viên linh thạch tuyệt phẩm!

- Không đúng, ngươi nhìn thương thế kia, là Cổ Thánh lưu lại mấy vạn năm trước, tạo dáng kỳ lạ, vết thương mang theo hoa văn đặc thù, không có một vạn linh thạch tuyệt phẩm, tuyệt không thể bán ra...

- Một vạn liền muốn mua sắm? Nằm mơ a, Cổ Thánh bình thường cũng có cái giá tiền này, huống chi...

...

Làm sao càng nghĩ càng thấy hoang đường?

- Mặc kệ mục đích của hắn như thế nào, cũng phải đi qua nhìn một chút...

Lắc đầu, dứt bỏ ý nghĩ lung ta lung tung trong đầu, Trương Huyền nói.

- Lão sư có tính toán gì không?

Lưu Dương hỏi.

- Đã tìm Giám Bảo sư, những Giám Bảo sư này khẳng định sẽ có địa phương khảo hạch a? Mang ta đi nhìn một chút!

Dung Hoàng bị giết, Linh Hoàng đã là Dị Linh tộc đệ nhất Hoàng giả, cung điện của hắn muốn tuyển nhận Giám Bảo sư, chỉ cần thả ra tin tức,

nhất định có thể dẫn tới vô số người đến đây.

Người tới cũng không có khả năng toàn bộ đều thông qua khảo hạch, đã như vậy, vừa vặn đi qua nhìn một chút, thuận tiện kiếm cái thân phận.

- Quả thực có địa phương khảo hạch, ta có thể mang lão sư đi qua...

Lưu Dương gật đầu.

- Không cần, thân phận của ngươi bây giờ mẫn cảm, tụ tập không ít ánh mắt, ta một người đi, ngược lại càng thêm an toàn!

Trương Huyền xua tay.

- Cũng tốt!

Lưu Dương không có kiên trì.

Thân là truyền nhân được Thần Dung Hoàng coi trọng nhất, sớm đã bị người của Linh Hoàng cùng Tinh Hoàng nhìn kỹ, hiện tại nếu mang một người ra ngoài, quả thực phiền phức không ít.

Rời tĩnh thất, Trương Huyền đi tới vị trí Lưu Dương nói.

Là thương hội bán bảo vật, muốn đi vào Linh Hoàng điện, đầu tiên phải có thực học, mà ở trong đó có vô số bảo vật, vừa vặn là vị trí khảo hạch tốt nhất.

Ngụy trang thành một Dị Linh tộc bình thường, Trương Huyền đi theo đám người tiến vào bên trong.

Thương hội cực kỳ náo nhiệt, tuy so sánh với nhân loại thì kém không ít, nhưng bảo vật không kém chút nào, đủ loại dược liệu trân quý, khung xương Thánh Thú, xem như hắn, không ít cũng không gọi ra tên.

- Khó trách hấp dẫn không ít người đến đây mạo hiểm, những dược liệu này, dược hiệu quả thực vượt qua Danh Sư đại lục...

Vừa đi Trương Huyền vừa gật đầu.

Đám người Ngô Khoáng mạo hiểm đi tới Dị Linh tộc, tự nhiên không phải vì chơi.

Dược liệu nơi này, tuy số lượng thưa thớt hơn Danh Sư đại lục, nhưng bị Huyết Nguyệt cùng sát lục chi khí xâm nhập, dược lực càng thêm hùng hậu.

Giống như cây cối sinh trưởng trong sa mạc, sinh mệnh lực mạnh hơn.

Bất quá, những vật này đối với những khác người mà nói, cực kỳ trân quý, đối với hắn mà nói, không tính là cái gì, nhìn một hồi, liền dọc theo phương hướng Lưu Dương nói, tiếp tục đi về phía trước.

- Ta nói đồ vật này là phế phẩm, vậy chính là phế phẩm, làm sao, dám nghi ngờ ánh mắt của ta?

Còn chưa đi xa, liền nghe một thanh âm không vui vang lên, quay đầu nhìn lại, ngay sau đó nhìn thấy một lão giả hai tay chắp sau lưng, đứng ở trước một gian hàng, ánh mắt lạnh lùng.

- Đại nhân, gốc Thanh Diệp Hoàng này, thật sự là ta cửu tử nhất sinh mới được, còn bởi vậy làm mất đi một bàn tay... Tuyệt đối không có nửa điểm nói ngoa!

Một trung niên tràn đầy gấp gáp.

Theo tiếng nhìn lại, quả nhiên thấy tay trái của người nọ sớm đã đứt rời, thương thế đến bây giờ không có lành hẳn.

- Chỉ cần là thương nhân, đều sẽ nói như thế! Bản thân thê thảm cỡ nào cỡ nào, sau đó khuyếch đại một cái lai lịch, những thứ này... không cần ở trước mặt ta múa rìu qua mắt thợ.

Biểu lộ trên mặt lão giả không có biến hóa, lông mày nâng lên, vung ống tay áo:

- Thanh Diệp Hoàng cùng Đoạn Ngôn Thảo cực kỳ giống nhau, giá cả lại tăng không biết gấp bao nhiêu lần, của ngươi rõ ràng chính là Đoạn Ngôn Thảo, còn muốn giả mạo... Có tin hiện tại ta báo lên, lấy tội danh bán thuốc giả bắt ngươi hay không!

- Ta thật không có bán thuốc giả...

Người tàn tật nghe được muốn bắt người, sợ tới mức khuôn mặt trắng bệch.

- Tốt, niệm tình ngươi cũng không dễ dàng, cái này thuốc giả, tuy là không đáng giá, ta vẫn là thiện tâm, mua, hai cái Đại Dung tệ!

Nói xong ngón tay búng một cái, hai đồng tiền xu lăn xuống.

Đại Dung tệ, là kim tệ Thần Dung Hoàng phát hành, sức mua có hạn, mười đồng mới có thể mua sắm một viên hạ phẩm linh thạch, hai đồng Đại Dung tệ, tương đương với tặng không.

- Hai đồng... Thanh Diệp Hoàng của ta, có thể bán ra chí ít hai mươi vạn...

Người tàn tật vẻ mặt lo lắng.

Thanh Diệp Hoàng thật, có thể bán ra hơn hai mươi vạn Đại Dung tệ, hiện tại chỉ cho hai đồng, chênh lệch thực sự quá lớn.

- Ở đâu ra nói nhảm, lão gia nhà chúng ta là Giám Bảo sư thông qua Linh Hoàng thân khảo hạch, nói của ngươi là Đoạn Ngôn Thảo, chính là Đoạn Ngôn Thảo, lại nói nhảm, tin ta xốc sạp hàng của ngươi, cũng không ai dám nói cái gì hay không?

Thấy hắn còn muốn nói nhảm, một người hầu ở sau lưng lão giả hừ lạnh.

Chức nghiệp Giám Bảo sư, tuy không tính quá cao cấp, nhưng ở thương hội là nhất ngôn cửu đỉnh.

Nói đồ vật của ngươi là thật, giả cũng là thật, nói là giả, thật cũng là giả.

Danh Sư đại lục, bởi vì có công hội hạn chế, cả đời chỉ có ba cơ hội phạm sai lầm, mà ở đây không có hạn chế, đã thành tồn tại người người kính sợ trong thương hội.

- Xem ra tên này là không muốn dùng tiền, lại muốn cướp Thanh Diệp Hoàng của đối phương...

Trương Huyền lắc đầu.

Tuy đối với dược vật của Dị Linh tộc biết không nhiều, nhưng thân là Giám Bảo sư, linh tính cùng dược lực của dược liệu, vẫn có thể tuỳ tiện nhìn ra được.

Đối phương cướp đoạt cây dược liệu này, dược hiệu mạnh mẽ, tuyệt đối không chỉ hai đồng Đại Dung tệ.

Hiển nhiên, vị Giám Bảo sư này biết rõ ràng, cố ý dùng Đoạn Ngôn Thảo tới lừa gạt, muốn cứng rắn cướp.

Thật ra thì loại sự tình cố ý giám định thành giả, lừa gạt người bán, cuối cùng giá rẻ mua sắm, giá cao bán ra, ở kiếp trước nhìn mãi quen mắt, huống chi nơi này.

Người xung quanh cũng rõ ràng, lại không người dám nói cái gì.

Sợ vị này chạy tới, cũng tuỳ tiện giám định một lần... đồ vật của bọn họ liền không bán ra được.

- Đã như vậy, vừa vặn ta thiếu cái thân phận...

Vốn còn muốn tiếp tục đi xem địa phương Linh Hoàng khảo hạch Giám Bảo sư có cơ hội hay không, giờ phút này nhìn thấy tên kia, Trương Huyền mỉm cười, lại không tiến lên.

Dù sao tìm ai cũng là tìm, tên này đã quang minh chính đại bắt nạt người như vậy, liền không có gánh nặng trong lòng gì.

Linh Hoàng điện

dtv-ebook.com

Cướp đi Thanh Diệp Hoàng của đối phương, vị Giám Bảo sư này cũng không nói nhảm, ngửa đầu đi ra ngoài, Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng, theo sát tới.

Ra thương hội, đi một hồi, thấy hắn đi vào một ngõ nhỏ, cong ngón tay búng một cái.

Vị Giám Bảo sư hung hăng kia mắt tối sầm lại, giống như lâm vào một thế giới khác, ngay sau đó thân thể run rẩy, hôn mê bất tỉnh.

Hiện tại Trương Huyền là Bất Hủ cảnh đại viên mãn, đối phó một Giám Bảo sư Thánh Vực thất trọng, dễ như trở bàn tay.

- Sưu hồn!

Chẳng muốn nói nhảm, tinh thần lực lập tức xâm nhập trong đối phương óc, sau một khắc, đối với thân phận cùng lai lịch của hắn, đã rõ như lòng bàn tay.

Muốn lẫn vào Linh Hoàng điện, tùy tiện ngụy trang một cái thân phận, khẳng định là không thể thực hiện được, đối phương tất nhiên sẽ tỉ mỉ thẩm tra.

Trương Huyền tới đây, mục đích cũng không phải khảo hạch, mà là tìm một gia hỏa chân thực tồn tại, tiến hành ngụy trang.

Như vậy vô luận kiểm tra như thế nào, cũng không có chút sơ hở.

- Khai Ủng thành Giám Bảo sư, Ổ Thao... Đã thông qua được Linh Hoàng khảo nghiệm, đang định đi Linh Hoàng điện, như vậy tốt nhất, miễn đi không ít phiền phức...

Thông qua sưu hồn, rất nhanh biết toàn bộ nội tình của tên này, cười cười, bàn tay nhẹ nhàng vung lên.

Rầm!

Vị Giám Bảo sư ỷ thế hiếp người kia cùng hạ nhân của hắn lập tức biến thành tro bụi, triệt để biến mất khỏi thế giới, mà đồ vật đại biểu thân phận của hắn, xuất hiện ở trong tay Trương Huyền.

- Đi Linh Hoàng điện!

Phù lục ngụy trang lấp lánh, thân thể xuất hiện biến hóa, thời gian nháy mắt liền giống như Ổ Thao, thân nhất cũng không thể nhận ra, lúc này Trương Huyền mới thở phào nhẹ nhõm, dựa theo ký ức của đối phương, đi tới Linh Hoàng điện.

Dị Linh ba đại Hoàng giả, mỗi người có cung điện riêng, thành hình tam giác bao phủ vương thành, Linh Hoàng điện cách nơi này không tính quá xa, đi qua bảy tám đường phố, liền thấy thành cung nguy nga đứng sừng sững ở trước mặt.

Tay cầm lệnh bài đại biểu thân phận đưa tới, liên tục bị kiểm tra bảy tám lần, xác định là bản thân, lúc này mới thuận lợi tiến vào bên trong.

- Ổ Thao Giám Bảo sư, mời tới bên này...

Rất nhanh, một hộ vệ tiến lên đón.

Thông qua ký ức của đối phương, Trương Huyền cũng không tìm được mục đích Linh Hoàng mời Giám Bảo sư, hắn là vị Ổ Thao này cũng không rõ ràng, lúc này nhìn về phía hộ vệ trước mắt, thấp giọng:

- Không biết Linh Hoàng tìm chúng ta tới là vì chuyện gì? Ta cũng tiện sớm chuẩn bị, tranh thủ có thể có biểu hiện tốt hơn.

Nói xong, đưa qua một viên linh thạch tuyệt phẩm.

Hộ vệ cũng không tiếp nhận, mà thanh âm lạnh lùng:

- Để ngươi làm cái gì thì làm cái đó là được, nơi này không cần ngươi đùa nghịch khôn vặt!

- Đúng, đúng!

Trương Huyền vội vàng gật đầu:

- Ta chỉ là kết giao bằng hữu, không có ý tứ gì khác, mong huynh đệ nhận lấy...

- Ừm!

Chần chờ một chút, hộ vệ cầm linh thạch, cổ tay khẽ đảo, thu vào nhẫn:

- Lần sau không thể chiếu theo lệ này nữa!

Nói xong, tiếp tục đi đến phía trước, vừa đi thanh âm giảm thấp xuống truyền đến:

- Lần này tìm các ngươi tới, cần các ngươi tính toán giá trị chuẩn xác của mỗi một kiện bảo vật, không thể xuất hiện một chút sai lầm, lại không thể nói ra ngoài, nếu không, bị giết đừng trách ta không có nhắc nhở ngươi!

Trương Huyền vội vàng gật đầu.

Giám Bảo sư, tuy có thể chuẩn xác ước định giá trị bảo vật, nhưng cũng sẽ căn cứ thân phận chủ nhân của bảo vật khác biệt, kèm theo một ít giá trị đặc thù, như vậy liền không quá tinh chuẩn.

Giống như tranh tôm, hoạ sĩ bình thường cùng Tề Bạch Thạch, dù vẽ bản thân cũng không cách nào nhận ra, nhưng giá cả vẫn sẽ chênh lệch mấy chục lần, gấp trăm lần.

- Ghi nhớ liền tốt, ta trước mang ngươi tới, còn sẽ an bài nhiệm vụ gì, ta chỉ là hạ nhân, cũng không rõ ràng...

Hộ vệ nói một câu, lại không còn tiếng vang.

Xem ra hắn chỉ biết nhiều như vậy.

- Làm phiền!

Lại lấy ra một viên linh thạch tuyệt phẩm đưa tới, Trương Huyền nhíu mày.

Nghe giọng nói của đối phương, vậy mà thật để người ta tới giám bảo...

Ở trong Khổng miếu, vị Linh Hoàng này bị thương nặng là tận mắt nhìn thấy, không có vẫn lạc, cũng đã nói rõ tích lũy hùng hồn, trở lại nơi ở của mình, không tìm người trị thương, ngược lại tìm Giám Bảo sư...

Làm người ta trăm mối vẫn không có cách giải.

Theo sau lưng, thời gian không dài, đi tới một cung điện rộng lớn.

Trên giá đại sảnh bày đủ loại bảo vật, không ít Giám Bảo sư chạy ở trong đó, cẩn thận giám định.

- Trở ra, từ bảo vật thứ nhất bắt đầu, giám định xong, đưa ngươi tính ra giá trị, để vào trong rương đối ứng, không cho phép giao lưu, cũng đừng trò chuyện, một khi phát hiện, giết không tha!

Đi vào gian phòng, một hộ vệ khác tiến lên đón, trên người mang theo mùi vị thiết huyết băng lãnh.

Biết là quy củ của nơi này, Trương Huyền cũng không nhiều lời, gật gật đầu, theo sau lưng đi tới trước mặt giá đỡ chứa đựng bảo vật.

Phía trước bảo vật, quả nhiên có cái rương, có chút giống rương tuyển cử, chỉ có để đồ vật viết ra vào trong đó, bốn phía điêu khắc phong ấn đặc thù, thần thức không cách nào dò xét, cũng không nhìn thấy nội dung những người khác viết.

- Tìm nhiều Giám Bảo sư như vậy, mỗi một cái đều giám định bảo vật tương đồng... Chẳng lẽ vẫn như cũ là khảo nghiệm?

Ngẩng đầu nhìn về phía trước, chỉ thấy Giám Bảo sư trước đó tới, đã giám định xong bảo vật nơi này, để giấy vào rương, tiếp tục tiến lên.

Nói cách khác, mỗi một bảo vật nơi này, đều phải bị mỗi người giám định một lần, còn giá cả như thế nào, liền nhìn năng lực của người.

Nghĩ một lát nhưng không nghĩ ra, Trương Huyền biết không phải là thời điểm do dự, đi tới trước mặt kiện bảo vật thứ nhất.

Là một khoáng thạch đen thui, nhìn một cái, nhận không ra chất liệu.

Bàn tay Trương Huyền nhẹ nhàng chạm đến, trong đầu hiện ra một quyển sách.

- Lạc Tinh thạch, đặc sản của vực sâu Thiên Nam, nắm giữ tác dụng bình phục tâm ma...

Trên thư tịch ghi chép giá trị cùng thiếu sót cụ thể của tảng đá kia.

Xem xong nội dung, Trương Huyền cũng không gấp gáp viết, mà làm bộ nghiên cứu phút chốc, lúc này mới tay lấy ra thẻ trống, suy tính ra giá cả viết lên.

Tính toán đơn vị, đương nhiên là Đại Dung tệ cùng linh thạch tuyệt phẩm.

Để thẻ vào rương, đi thẳng về phía trước.

Đồng dạng là một khoáng thạch, số lượng cực kỳ thưa thớt, giá cả cùng không kém Lạc Tinh thạch nhiều.

Đi một hồi, phát hiện liên tục năm bảo vật, rõ ràng đều là tảng đá, Trương Huyền nhăn mày lại.

Giám định tảng đá không khó, chỉ cần số lượng kiến thức đủ lớn, rất dễ dàng biết giá trị, chỉ là tảng đá liên tiếp, hơn nữa giá cả đều không kém nhiều, đối phương đến cùng đang làm gì?

Liên tục mười cái, thì là một ít cây cối trân quý.

Có tươi mới, có niên kỉ lâu, sớm đã khô héo, phân biệt lên hết sức phức tạp, Trương Huyền ngụy trang thành Ổ Thao, biết năng lực của hắn, cố ý thả tốc độ chậm lại.

Có chút cây cối giả bộ như giám định không ra, lấy thư tịch xem xét tỉ mỉ, dường như muốn từ đó tìm ra đáp án.

- Tốt, ngày hôm nay đến đây là kết thúc, các vị mời đi về nghỉ, ngày mai tiếp tục...

Không biết qua bao lâu, một thanh âm vang lên, ngay sau đó một người trung niên đi tới trung tâm đại sảnh.

Dò xét Linh Hoàng cung

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

Quay đầu nhìn lại, Trương Huyền nhíu mày.

Người trung niên này vậy mà cũng giống như mình, cũng là Bất Hủ cảnh đại viên mãn.

- Rốt cục nghỉ ngơi...

- Vừa vặn ta trở về nghiên cứu một chút tư liệu!

- Những bảo vật này thực sự quá khó phân biệt...

...

Nghe được nghỉ ngơi, mọi người đều thở phào nhẹ nhõm, trong phòng vang lên tiếng nói thầm.

Bảo vật trong căn phòng, càng về sau càng khó giám định, cho dù mọi người nơi này đều là Giám Bảo sư đứng đầu nhất của Dị Linh tộc, cũng không ít không nhận ra.

Giờ phút này nghỉ ngơi, vừa vặn có thể đi kiểm tra tư liệu, nếu không, tuỳ tiện định giá, làm không cẩn thận thật sẽ bị chém giết.

- Chư vị, mời tới bên này!

Giao phó xong, lại có mười mấy hộ vệ đi vào, mỗi một cái đều dẫn theo một vị Giám Bảo sư, phía trước Trương Huyền cũng là một hộ vệ mặc hắc giáp.

Tuy trong lòng kỳ lạ, nhưng cũng biết, hỏi nhiều sẽ chỉ làm người nghi ngờ, lúc này cái gì cũng không nói, theo sát ở sau lưng, từng bước một tiến về phía trước.

Chỉ chốc lát đi tới một nơi ở, giống như ký túc xá của học sinh, chia làm từng gian phòng.

Hắn được an trí ở bên trong.

- Đừng đi ra ranh giới, không cho phép giao lưu, muốn kiểm tra thư tịch, có thể trước thời hạn xin, nếu như Linh Hoàng cung có, sẽ mang tới cho ngươi! Muốn tu luyện, khôi phục tinh lực, đồng dạng có thể xin dược vật trợ giúp!

Hộ vệ mở cửa ra, bàn giao nói.

- Vâng!

Trương Huyền gật đầu, đi vào gian phòng.

Trong gian phòng, nắm giữ trận pháp ngăn cách, ngọc phù đưa tin không cách nào sử dụng, xem ra đối phương vẫn lo lắng những Giám Bảo sư này trao đổi lẫn nhau.

Một khi giao lưu, giá cả liền có thể hoàn toàn tương đồng, lại không cách nào phán đoán giá trị chuẩn xác của bảo vật.

Kẹt kẹt!

Cửa phòng đóng lại, Trương Huyền ngồi xuống.

Tĩnh thất không lớn, chỉ có hơn bốn mươi mét vuông, bàn ghế, địa phương nghỉ ngơi, đầy đủ mọi thứ, tường bốn phía, có linh thạch tuyệt

phẩm sắp đặt mà thành trận pháp, cung cấp đầy đủ linh khí, dù là mỏi mệt, chỉ cần nghỉ ngơi một đoạn thời gian, cũng có thể ung dung khôi phục.

- Vừa vặn thừa cơ hội này, dò xét vị trí Long huyết một chút!

Hít sâu một hơi, thân thể Trương Huyền bất động, Vu Hồn từ mi tâm nhảy ra.

Hắn tới đây, không phải làm Giám Bảo sư, đã có nhàn rỗi, tự nhiên phải đi tìm vị trí cụ thể của Long huyết.

Vu Hồn vô hình vô chất, yên tĩnh huyền phù ở trong gian phòng, lặng lẽ đi thẳng về phía trước, vừa tới đến trước cửa, liền cảm thấy một cỗ lực lượng cản trở đường đi.

- Lại là trận pháp ngăn trở Vu Hồn...

Trương Huyền liếc mắt nhìn, giật mình.

Vu Hồn sư ở Danh Sư đại lục biến mất không thấy hình bóng, bởi vậy ở trên Danh Sư đường cùng đại lục đều không có thiết trí loại trận pháp này, nhưng Dị Linh tộc có loại nghề nghiệp này tồn tại.

Vì lẽ đó, không ít địa phương liền có trận pháp ngăn chặn Vu Hồn, để hắn không cách nào thông qua.

Xông vào mà nói, khẳng định sẽ dẫn tới phiền toái càng lớn.

- Minh Lý Chi Nhãn!

Trong mắt xuất hiện hoa văn, rất nhanh liền tìm được sơ hở trong trận pháp, nhẹ nhàng vụt qua, chui ra ngoài.

Hô!

Cửa phòng xuất hiện một khe hở, lặng yên không tiếng động chui ra.

- Ngươi ở nơi này...

Trong hành lang, vẫn như cũ có hộ vệ mang theo Giám Bảo sư đi tới, an bài chỗ ở.

Nhẹ nhàng vụt qua, Trương Huyền kề mặt tường, bay ra ngoài.

Vu Hồn của hắn giống như chân khí, đạt đến Bất Hủ cảnh đại viên mãn, muốn không cho những hộ vệ này phát hiện, thực sự quá đơn giản.

Rời kiến trúc, Trương Huyền không dám bay quá cao, đây là Linh Hoàng điện, trận pháp hắn cũng không sợ hãi, nhưng Cổ Thánh khẳng định nắm giữ không ít, một khi bị phát hiện, trốn chỉ sợ cũng trốn không thoát.

- Cung điện của Dị Linh tộc, tuy không giống Danh Sư đại lục chú ý địa lý, địa thế, nhưng đủ loại phù văn điêu khắc, đồng dạng vững như thành đồng... coi như Linh Hoàng bị thương nặng, thật muốn trốn ở chỗ này không ra, dựa vào đám người Dung Hoàng, muốn chém giết, gần như không có khả năng thành công!

Dọc theo hành lang đi về phía trước, trong đầu phác hoạ ra toàn bộ hình dáng phủ đệ, Trương Huyền âm thầm sợ hãi thán phục.

Kiến trúc của Danh Sư đại lục, trước khi xây dựng, bình thường sẽ tìm một nơi thích hợp, hội tụ phong thuỷ, sau đó mượn núi sông địa lý, linh khí trong thiên địa, tụ tập lại.

Phương thức của Dị Linh tộc lại khác biệt, trên tường mặt đất, đều điêu khắc phù văn đặc thù, mặc dù không có ưu thế địa lợi, lại đồng dạng có thể để cho toàn bộ phủ đệ linh khí đầy đủ, thích hợp tu luyện.

Cái trước, thuận theo tự nhiên, mặc dù hội tụ linh khí, lại không phá hư hoàn cảnh, thuộc về có thể phát triển lâu dài; mà người sau, tương đương với kéo ra linh khí của địa phương khác, không đi quản những người khác chết sống, có vẻ hơi tàn nhẫn, vô nhân đạo.

Có lẽ đây cũng là Dị Linh tộc cùng Nhân tộc khác biệt.

- Không có một chút khí tức Long huyết...

Đi tiếp cận hai canh giờ, Linh Hoàng điện hầu như đều bị xoay một lần, không tìm được tung tích Long huyết, thậm chí trước đó Bặc Huân Cổ Thánh nói Long Lân Thảo cũng không phát hiện.

Bặc Huân Cổ Thánh biết, là tin tức ba ngàn năm trước, chẳng lẽ Long huyết đã không tồn tại nữa?

- Chỉ còn lại có cung điện kia không tiến vào...

Lại phi hành một đoạn thời gian, Trương Huyền khóa chặt một chỗ cuối cùng.

Tẩm điện của Thần Linh Hoàng.

Bởi vì có khí tức Cổ Thánh, một mực không dám vào.

Địa phương khác, không có phát giác được Long huyết, nếu quả thật có, khả năng ngay ở chỗ này.

- Mặc kệ có Cổ Thánh hay không, cũng phải vào xem...

Hít sâu một hơi, Trương Huyền nhướng mày.

Vì Long huyết mà đến, không đi thăm dò, tương đương với công lao đổ biển.

Áp chế năng lượng toàn thân đến thấp nhất, Minh Lý Chi Nhãn vận chuyển nhìn sang cung điện.

Bốn phía mơ hồ có một đạo phong ấn đặc thù bao phủ, cho dù là Vu Hồn, tiến vào bên trong cũng sẽ bị phát giác.

Biết nguy hiểm, Trương Huyền cũng không gấp gáp, mà chờ đợi thời cơ.

Giấu ở trong một cây đại thụ, khí tức toàn thân ẩn nấp đi.

Tâm cảnh đạt tới Cổ Thánh, bất luận gặp được sự tình gì, cũng sớm đã không có chút rung động nào, tùy tiện xông vào, bị đối phương phát hiện, còn không bằng yên tĩnh chờ ở đây.

Chỉ cần có người cư trú, khẳng định sẽ có người ra vào, đối với hắn mà nói, chính là cơ hội.

- Những Giám Bảo sư giám kia thế nào rồi?

Chờ gần nửa canh giờ, quả nhiên nghe được có âm thanh vang lên.

Lặng lẽ nhìn lại, ngay sau đó nhìn thấy trung niên nhân tu vi Bất Hủ cảnh đại viên mãn trước đó ở đại điện, đang theo sau lưng một lão giả đi tới.

Vị lão giả này khí tức ẩn giấu ở trong cơ thể, nhìn không ra sâu cạn, có điều trong đôi mắt để lộ ra cảm giác áp bách nồng đậm, dường như bị nhìn lên một cái, bất kỳ ngụy trang cùng che giấu gì, đều sẽ bị phát giác, giấu diếm không xong.

- Cổ Thánh?

Đồng tử Trương Huyền co rụt lại.

Không có đoán sai, thực lực của lão giả này, khẳng định đạt đến Cổ Thánh.

Không hổ là tẩm cung của Linh Hoàng, quả nhiên có loại cường giả này tồn tại.

Xác định thực lực vị này, không dám có bất kỳ động tác, ngừng thở, Vu Hồn của Trương Huyền ẩn giấu ở trong cây cối, một cử động nhỏ cũng không dám, sợ để lộ ra cái gì, bị đối phương phát giác.

- Đã có người sắp giám định xong, chỉ bất quá, giá trị còn không dám xác định, Giám Bảo sư của Linh tộc chúng ta, so sánh với Danh Sư đại lục vẫn kém một đoạn rất lớn!

Trung niên nhân than thở.

Vu Hồn sư Cổ Thánh

dtv-ebook.com

- Danh Sư đại lục, làm bất cứ chuyện gì, đều chú ý quy củ, Linh tộc vừa vặn là địa phương không có quy củ, không ít Giám Bảo sư ăn nói lung tung, giá tiền của vật phẩm cũng vô cùng kỳ quặc, chướng khí mù mịt!

Lão giả Cổ Thánh lắc đầu, tựa hồ đối với loại sự tình này cũng có chút không ưa.

Dị Linh tộc mạnh được yếu thua, nghề nghiệp Giám Bảo sư này, dựa vào nhãn lực cùng thanh danh ăn cơm, thực lực chân chính chỉ có thể nói bình thường, đối với giám định một ít bảo vật bình thường, có lẽ có thể nói thật, nhưng một khi gặp được cường giả, sẽ có chút nghĩ một đằng nói một nẻo.

Ai cũng không biết, có thể bị cường giả dưới cơn nóng giận giết hay không.

Bởi vì nhãn lực không được, mua hàng giả, tìm Giám Bảo sư tới phân biệt, lại bởi vì người sau nói thật, mà bị xử tử... xuất hiện qua không ít.

Vì lẽ đó, Giám Bảo sư nói, bảy phần giả, ba phần thật.

Nhưng loại nghề nghiệp này, còn nhất định phải tồn tại, nếu không thị trường sẽ loạn hơn.

- Thời điểm ngươi an bài nhiệm vụ cho bọn hắn, có rõ ràng yêu cầu, muốn số liệu chân thực, mà không phải khoa trương hay không?

Cổ Thánh lão giả nói.

- Đặc biệt bàn giao, có điều vẫn còn có chút người viết ra giá cả, có chút không hợp thói thường!

Trung niên nhân nói.

- Không hợp thói thường, đẩy ra ngoài giết! Giết mấy người, chắc hẳn liền thành thật, không dám viết linh tinh!

Cổ Thánh hừ một tiếng, sát khí trên người lão giả lan tràn ra, bốn phía giống như trong nháy mắt lâm vào thế giới băng sương, Trương Huyền ẩn thân ở trong đại thụ, bị xâm nhập, lá cây trở nên khô vàng.

Cường giả Cổ Thánh quá cường đại, tùy tiện tiết lộ một tia lực lượng, cũng làm người khó có thể chịu đựng.

- Cỗ khí tức này...

Trong lòng Trương Huyền hơi động.

Đối phương toả ra mới nhìn như khí tức băng sương, trên thực tế lại mang theo cảm giác âm hàn, cho người ta một loại cảm giác rơi xuống địa ngục.

Có thể toả ra loại lực lượng này, chỉ có một... Vu Hồn sư!

Chẳng lẽ lão giả này, là Cổ Thánh trong Vu Hồn sư?

- Ừm?

Hắn phát giác được đối phương không đúng, lão giả dường như cũng phát giác được trong cây cối có Vu Hồn tồn tại, nhíu mày một cái.

- Mặc Linh Cổ Thánh, làm sao vậy?

Thấy hắn biểu lộ không đúng, trung niên nghi ngờ nhìn qua.

- Không có gì!

Khoát tay áo, Mặc Linh Cổ Thánh dặn dò một tiếng:

- Ngươi đi về trước đi, cứ dựa theo ý của ta, trước giết mấy cái, hơn nữa cho bọn họ nhìn, đoán chừng rất nhanh liền thành thật!

- Vâng!

Trung niên nhân gật đầu, không nói nhiều, xoay người quay trở về, thời gian không dài, biến mất tại nguyên chỗ.

Thấy hắn rời đi, lão giả cũng không tiến lên cũng không rời đi, mà đứng tại chỗ không nhúc nhích.

- Chẳng lẽ bị phát hiện?

Trương Huyền ẩn thân ở trong đại thụ, khóe miệng nhịn không được co lại.

Hắn ẩn nấp không dám nói thiên hạ đệ nhất, tâm cảnh đột phá 30. 0, Cổ Thánh muốn phát giác cũng rất khó.

Vừa rồi nghi ngờ, hồn lực ba động một chút, ngay sau đó liền bị áp chế lại, dựa theo tình huống bình thường, xem như Linh Hoàng đích thân đến, muốn phát hiện cũng không quá dễ dàng, vị này làm sao có thể phát giác?

- Đi!

Thấy lão giả đứng tại chỗ không nhúc nhích, tinh thần dường như khóa chặt bản thân, biết không trốn nữa, sẽ không có cơ hội, lúc này Trương Huyền không dám do dự, Vu Hồn vụt qua, thẳng tắp chui vào mặt đất.

- Nhịn không được ư?

Thấy hắn động đậy, lão giả Mặc Linh Cổ Thánh nhẹ nhàng cười một tiếng, con mắt đột nhiên mở ra, lóe ra quang mang chói mắt, tựa như nhật quang, ngay sau đó bàn chân bỗng nhiên đạp mạnh.

Ầm ầm!

Đại địa lập tức đung đưa, một làn sóng năng lượng từ dưới chân hắn nhộn nhạo ra, tựa như thủy văn.

Vu Hồn của Trương Huyền, mới vừa tiếp xúc mặt đất, vốn có thể ung dung chui vào, lần này lại giống như đâm vào tấm thép, bị thủy văn ngăn ở bên ngoài, lảo đảo té ngã trên đất.

- Nguy rồi...

Thấy đối phương tùy tiện một cước, liền chặn lại đường đi của hắn, vẻ mặt Trương Huyền khó coi.

Hắn hiện tại chỉ là Vu Hồn đơn thuần, Yêu Dị Huyền Đao, Ngoan Nhân, Long Cốt Thần Thương đều không có mang ở trên người, thật bị vị Cổ Thánh này vây ở đây, hắn phải chết không nghi ngờ!

Hô!

Biết mặt đất bị phong ấn, muốn chạy trốn gần như không có khả năng, Vu Hồn của Trương Huyền nhảy dựng, bỗng nhiên xông tới trên không.

- Để ngươi chạy mất, Cổ Thánh như ta cũng sẽ không cần làm...

Lão giả nhướng mày, cổ tay lăng không nâng lên.

Phần phật!

Một đạo khí tức âm hàn bao phủ bốn phía, Trương Huyền người còn chưa tới trên không, lần nữa cứng đờ, như rơi vào đầm lầy.

- Phá!

Ngón tay duỗi ra nhẹ nhàng điểm một cái.

Phần phật!

Không gian bốn phía kích động, xuất hiện vết rách.

Trước đó hắn cần phải mượn Long Cốt Thần Thương mới có thể phá vỡ không gian, hình thành thông đạo, hiện tại tu vi đạt tới Bất Hủ cảnh đại viên mãn, tiện tay một chỉ, liền có thể ung dung hoàn thành, cực kỳ đơn giản.

- Hừ!

Dường như sớm biết hắn sẽ có cử động như vậy, khóe miệng Mặc Linh Cổ Thánh nâng lên, bàn tay hợp lại.

Khe hở xé ra lập tức khôi phục như lúc ban đầu, vừa rồi còn có thể phá vỡ không gian, thời gian nháy mắt cứng rắn như sắt, cho dù thực lực của Trương Huyền cũng lôi kéo bất động.

Cổ Thánh thực sự quá cường đại, không có Ngoan Nhân, Yêu Dị Huyền Đao… lấy thực lực Trương Huyền bây giờ, căn bản không có cách nào chống lại.

- Thiếu hụt!

Biết bị nhốt lại, thật khả năng vẫn lạc, không dám tiếp tục giữ lại át chủ bài, tinh thần Trương Huyền nhanh chóng vận chuyển.

Rầm!

Thư viện chấn động, trong đầu nhiều ra một quyển sách.

Ngón tay vội vàng điểm, nội dung thư tịch lập tức chảy vào trong óc.

Thời gian nháy mắt, không gian trước mắt bị giam cầm, toàn bộ thiếu hụt xuất hiện ở trong trí nhớ.

- Thì ra là thế...

Trương Huyền giật mình.

Đối phương là mượn Vu Hồn phong cấm không gian, thoạt nhìn chắc chắn, trên thực tế lại có không ít sơ hở.

Vu Hồn lui về phía sau, bàn chân nhẹ nhàng điểm một cái.

Rầm!

Vừa vặn điểm một chỗ thiếu hụt, không gian vừa mới củng cố, xuất hiện vết rách.

- Ừm?

Không nghĩ tới một Vu Hồn chỉ có Bất Hủ cảnh, tuỳ tiện phá giải phong cấm của hắn, Mặc Linh Cổ Thánh nhíu mày, lại không cố kỵ thân phận, lăng không trảo một cái.

Liếc mắt nhìn ra đối phương tồn tại bảy tám cái thiếu hụt, Trương Huyền cũng không tránh né, bỗng nhiên xông lên.

Phần phật!

Thân ảnh đã đi vào khe hở, bất cứ lúc nào cũng sẽ xuyên toa không gian rời đi.

- Lưu lại cho ta!

Thấy tên này đối mặt công kích của mình cũng dám xé rách không gian rời đi, vẻ mặt Mặc Linh Cổ Thánh âm trầm, hai tay đại khai đại hợp.

Khe hở ở dưới lực lượng chèn ép, lần nữa hội tụ, chỉ cần không kiên trì nổi, liền sẽ bị quấy thành bụi phấn.

Trương Huyền không bối rối, phun ra một ngụm trọc khí, cánh tay Vu Hồn thời gian nháy mắt hóa thành dài hơn mười trượng, bỗng nhiên nhấn tới.

Lộc cộc lộc cộc lộc cộc lộc cộc!

Lực lượng của Mặc Linh Cổ Thánh lập tức gián đoạn, kìm lòng không được lui về sau hai bước.

- Hô!

Vu Hồn kìm nén không được, từ mi tâm nhảy ra ngoài.

Trong nháy mắt, toàn bộ sân nhỏ gió lạnh mãnh liệt, khí tức âm sâm bao phủ thiên địa.

- Cáo từ!

Phần phật!

Hắn Vu Hồn vừa mới rời thân thể, một thanh âm nhàn nhạt vang lên ở bên tai, ngay sau đó, khe hở trước mắt “Hô” biến mất, Vu Hồn vừa rồi đã mất đi tung tích.

Truy xét

dtv-ebook.com

Thân thể cứng đờ, Vu Hồn to lớn của Mặc Linh Cổ Thánh vội vàng nhảy đến trên không, nhìn quanh bốn phía, chỉ thấy rất nhiều sân nhỏ yên tĩnh, tất cả trận pháp không có một chút dấu vết xúc động, như không người đến qua.

- Chạy thoát rồi?

Đồng tử co rút lại, vẻ mặt Mặc Linh Cổ Thánh âm trầm như băng.

Hắn là người mạnh nhất trong Vu Hồn sư, một thân tu vi sâu không lường được, vốn cho rằng đối phương ở trước mặt mình múa rìu qua mắt thợ, tùy tiện liền có thể bắt lấy, làm sao cũng không nghĩ đến, Vu Hồn rời thân thể, cũng bị đối phương từ dưới mí mắt trốn mất.

- Khẳng định không có chạy đi...

Con mắt tựa như tia chớp, nhìn quanh một vòng, Vu Hồn nhẹ nhàng khẽ động, trận pháp bốn phía Linh Hoàng cung lập tức bị kích hoạt.

Vừa rồi hồn lực của hắn chèn ép, dù đối phương có thể xé rách không gian chạy trốn, lại khẳng định trốn không thoát cung điện này.

Hơn nữa, dựa vào hắn lý giải Vu Hồn, bản thể đối phương khẳng định ở chung quanh đây, nếu không đã sớm lộ ra dấu vết.

Rầm!

Vu Hồn quay về thân thể, hai mắt nhắm chặt chậm rãi mở ra.

- Có thể làm được không có chút khí tức âm lãnh nào, hơn nữa ở dưới ta chèn ép thuận lợi chạy trốn, người này đến cùng là ai?

Vu Hồn sư còn sống sót, hắn đều quen biết, coi như Cổ Thánh muốn từ trước mặt hắn chạy trốn cũng không làm được, gia hỏa đột nhiên xuất hiện đến cùng là ai?

Lại từ đâu tới?

- Người đâu!

Suy tư phút chốc, nghĩ không ra như thế nào, quay đầu hô một tiếng.

- Mặc Linh Cổ Thánh!

Một trung niên hắc giáp từ chỗ tối chui ra.

Mặc Linh Cổ Thánh nói:

- Mấy ngày nay, có người không rõ thân phận nào tới hoàng cung không?

Trung niên trả lời:

- Bẩm báo Cổ Thánh, từ khi Linh Hoàng bệ hạ bị thương, liền phong cấm cung điện, một tháng qua, có thể tiến vào chỉ có Giám Bảo sư, tổng cộng hai trăm ba mươi hai vị, hơn nữa những người này, không một cái rời đi!

- Giám Bảo sư?

Mặc Linh Cổ Thánh hừ một tiếng:

- Xem ra ở trong những người này... giao tất cả tư liệu bọn của hắn cho ta!

- Vâng!

Trung niên nhân gật đầu, đang muốn rời đi, liền nghe thanh âm của Cổ Thánh tiếp tục vang lên:

- Trước không vội, ta và ngươi cùng đi! Ta muốn đích thân thẩm tra!

...

- Nguy hiểm thật!

Nhẹ nhàng nhảy dựng, hồn phách từ mi tâm chui vào thân thể, Trương Huyền mở mắt, thở ra một hơi.

Không nghĩ tới gặp được một vị Cổ Thánh Vu Hồn sư, hơn nữa cảm ứng linh như vậy mẫn, một cái liền phát hiện tung tích của hắn.

May mắn, biết đối phương công kích thiếu hụt, nếu không, thật bị lưu lại, chết cũng không biết chết như thế nào.

Khó trách trước đó bọn người Thần Dung Hoàng, Lưu Dương nói, nơi này nguy cơ trùng trùng, xem ra vẫn là coi thường người trong thiên hạ.

Vu Hồn, tuy vô hình vô chất, là phương pháp dò xét cùng chạy trốn cực tốt, nhưng cũng không phải phương pháp ổn thỏa cùng an toàn nhất.

- Bị phát giác, đối phương vô cùng có khả năng nghi ngờ đến Giám Bảo sư, có muốn bây giờ rời đi hay không?

Trương Huyền nhíu mày.

Vu Hồn bị phát hiện, vị Cổ Thánh kia khẳng định sẽ nghi ngờ đến Giám Bảo sư, đoán trước không bao lâu sẽ điều tra tới.

Muốn chạy trốn nhất định phải mau chóng.

Nếu không, thật muốn tìm đến, khó đảm bảo sẽ không bị điều tra ra.

- Một khi rời đi, muốn vào lại gần như không có khả năng...

Thật vất vả ngụy trang thành Giám Bảo sư lăn lộn đến nơi đây, còn không có tìm được Long huyết, liền trực tiếp rời đi, thực sự không cam tâm.

Hơn nữa, có lần này cảnh giới, lần sau muốn đi vào chỉ sợ rất khó làm được.

- Tất cả Giám Bảo sư đều đi ra tập hợp!

Ngay thời điểm suy tư, có muốn chạy trốn hay không, liền nghe phía ngoài hét lớn một tiếng, ngay sau đó vô số tiếng bước chân truyền đến, dường như bên ngoài mỗi một gian phòng đều có hộ vệ.

- Không còn kịp rồi...

Trương Huyền lắc đầu, đứng dậy.

Xem ra vị Cổ Thánh này so với mình tưởng tượng phản ứng càng nhanh, trong nháy mắt liền phát giác vấn đề.

Bất quá như vậy cũng tốt, Vu Hồn của hắn cùng Vu Hồn sư bình thường hoàn toàn khác biệt, cùng thân thể hoàn mỹ dung hợp, lại thêm thân phận minh bạch, thuật ngụy trang thiên y vô phùng, coi như muốn kiểm tra, cũng chưa chắc có thể tra ra cái gì.

Nhấc chân ra khỏi phòng, quả nhiên thấy bên ngoài chất đầy hộ vệ, thấy hắn đi ra, lập tức mở miệng:

- Mời tới bên này!

Theo ở phía sau, rất mau tới một đại sảnh, bốn phía có hộ vệ canh gác, trung niên trước đó cùng vị Mặc Linh Cổ Thánh kia đều có mặt.

Trương Huyền cũng không hoảng hốt, đi theo sau lưng Giám Bảo sư khác, chậm rãi đi vào.

Vừa mới đi vào, liền cảm thấy con mắt của vị Mặc Linh Cổ Thánh kia tập trung tới, dường như muốn dò xét thân phận chân thật của hắn, có điều nhìn một hồi, cũng không phát hiện cái gì, đành phải lắc đầu.

Không đến năm phút đồng hồ, hơn hai trăm Giám Bảo sư liền tập trung ở cùng một chỗ.

Trung niên đưa tới danh sách.

Thần thức của Mặc Linh Cổ Thánh quét tới, rất mau nhìn nội dung một lần.

- Những Giám Bảo sư này, mỗi một cái chúng ta đều từng điều tra rất lâu, tất cả đều là ở địa phương có chút danh vọng, thân gia minh bạch, có thể tìm được đầu mối, hơn nữa cùng Dung Hoàng không có liên quan gì! Căn cứ trước đó điều tra, không có một vị là Vu Hồn sư...

Trung niên hộ vệ thấp giọng.

- Không có Vu Hồn sư? Chẳng lẽ vị kia vừa rồi, là đột nhiên xuất hiện?

Mặc Linh Cổ Thánh cười lạnh.

Linh Hoàng cung phòng ngự như thế nào, hắn biết rất rõ ràng, Cổ Thánh cũng mơ tưởng lẫn vào trong đó.

Một tháng qua, chỉ có những Giám Bảo sư này đi tới, trừ bọn họ, tuyệt không có khả năng có những người khác.

Nói cách khác, người vừa rồi chạy trốn, tám chín phần mười ngay ở trong đám này.

- Cái này... Cũng có khả năng có người ẩn giấu thân phận!

Trung niên gật đầu.

Hai người đồng loạt nhìn về phía các Giám Bảo sư.

Tất cả mọi người lộ ra vẻ mê man, cũng không biết tại sao lại bị triệu tập tới.

Tinh thần của Mặc Linh Cổ Thánh khẽ động, hồn lực mạnh mẽ lan tràn ra, hơn hai trăm người toàn bộ bao phủ ở bên trong.

Trương Huyền cảm thấy thân thể giống như bị một dây thừng ẩn hình khóa lại, chân khí trong cơ thể nhảy dựng, tính toán phản kháng, nhưng vội vàng áp chế lại.

Xì xì xì!

Hắn không phản kháng, Vu Hồn chỉ của đối phương dọc theo huyệt đạo chui vào thân thể, tựa hồ tiếp xúc linh hồn của hắn.

Biết loại phương pháp dò xét linh hồn này, có thể điều tra bản chất linh hồn của mỗi người, Trương Huyền vẫn không phản kháng.

Hắn lĩnh ngộ linh hồn chân giải, lại thêm tu luyện chính Thiên Đạo công pháp, Vu Hồn có thể tùy ý thay đổi khí tức, vừa rồi chạy trốn lưu lại linh hồn ba động, thời điểm trở về cũng đã ẩn núp, đối phương lại dò xét thế nào, cũng khó có khả năng tìm được dấu vết.

Quả nhiên, Vu Hồn chỉ ở trong người quay một vòng, chậm rãi trở lại thân thể.

- Mặc Linh Cổ Thánh...

Trung niên hộ vệ nhìn qua.

Lão giả lắc đầu, mày nhíu lại thành cục, dường như cũng có chút khó tin.

Vốn cho rằng, chỉ cần hồn lực dò xét, khẳng định có thể ung dung tìm được Vu Hồn sư kia, không nghĩ tới hồn lực của những người này chấn động, toàn bộ không phù hợp.

Dừng lại một chút, Mặc Linh Cổ Thánh đột nhiên nhớ tới cái gì, mở miệng nói:

- Ngày hôm nay Giám Bảo sư tới, có mấy cái?

Trong lòng Trương Huyền lộp bộp.

Bị phát hiện

dtv-ebook.com

Hắn nghĩ tới rất nhiều phương pháp ứng đối, cũng có thể bảo đảm, đối phương khó mà phát giác ra thân phận chân thật của mình.

Nhưng lại quên vấn đề thời gian.

Vừa mới xuất hiện biến cố, đương nhiên là Giám Bảo sư ngày hôm nay tới, nắm giữ hiềm nghi lớn nhất.

- Ngày hôm nay tới hết thảy bốn vị, theo thứ tự là Khai Ủng thành Ổ Thao, Hồ Hải thành Ma Vô Hữu...

Lấy ra danh sách, trung niên hộ vệ liếc mắt nhìn:

- Bốn người các ngươi ra khỏi hàng!

Trương Huyền nhấc chân đi ra.

Giờ phút này càng chột dạ, càng dễ dàng bị phát hiện, còn không bằng thản nhiên đối mặt.

Dù sao thân phận Ổ Thao của hắn trong sạch, cũng không sợ điều tra.

- Các ngươi là ngày hôm nay đến?

Mặc Linh Cổ Thánh chậm rãi đi tới trước mặt, con mắt quét bốn người một lần, cũng không phát hiện bất kỳ đặc thù gì.

Ở trên người Trương Huyền, tuy dừng lại phút chốc, vẫn không có phát giác gì.

Cau mày, thấy tất cả Giám Bảo sư đều lộ ra vẻ cảnh giác, Mặc Linh Cổ Thánh nhìn quanh một vòng, giải thích nói.

- Mọi người không cần khẩn trương! Chúng ta đang điều tra một nội gian lẫn vào Linh Hoàng cung, chỉ cần chư vị không có tâm tư khác, thì không cần lo lắng.

Nghe nói dò xét nội gian, mọi người đồng thời thở phào nhẹ nhõm.

Tuy bọn họ có đôi khi có chút lòng tham, nhưng là Giám Bảo sư thực sự, cùng nội gian không chút liên quan.

Nhìn biểu tình của tất cả mọi người ở trong mắt, Mặc Linh Cổ Thánh đồng dạng không có phát hiện bất cứ dị thường nào, chân mày nhíu càng chặt, nói tiếp:

- Vị nội gian này, là một Vu Hồn sư, bởi vậy linh nhục khẳng định không có phù hợp như tu luyện giả bình thường. Đây là bảo vật dò xét độ linh nhục phù hợp, chỉ cần các ngươi ở phía dưới đi một chuyến, liền có thể phân biệt ra được thân phận thật sự!

Nói xong, cong ngón tay búng một cái, một viên cầu xuất hiện trên không trung, xoay tròn, tản mát ra quang mang sáng tỏ.

- Bốn vị ngày hôm nay vừa tới, không bằng tới trước đi!

Nói xong, nhìn về phía đám người Trương Huyền.

- Được!

Trong đám người, một Giám Bảo sư đi ra.

Người này tên là Ma Vô Hữu.

Hai bước đi tới dưới viên cầu, thân thể bị ánh sáng bao phủ.

Ông!

Một hàng con số xuất hiện ở trong viên cầu.

Chín mươi bốn!

- Độ phù hợp vượt qua chín mươi, không phải là Vu Hồn sư... Đi xuống đi, vị kế tiếp!

Liếc mắt nhìn, trung niên hộ vệ nói.

Dựa theo tình huống bình thường, người vừa ra đời linh nhục là phù hợp nhất, cơ bản đều sẽ đạt tới một trăm, có điều kèm theo tu luyện, nguyên thần xuất khiếu, linh hồn sinh ra thuế biến, sẽ xuất hiện tình huống không quá dung hợp.

Mặc dù như thế, chỉ cần không phải Vu Hồn sư, độ phù hợp sẽ tuỳ tiện vượt qua chín mươi.

Thấy không phải bản thân, Ma Vô Hữu cũng không có cái gì ngoài ý muốn, xoay người đi trở về.

Ngay sau đó vị Giám Bảo sư thứ hai đi tới.

Chín mươi hai!

Đồng dạng phù hợp điều kiện.

Vị thứ ba, chín mươi sáu!

Đến phiên Trương Huyền, hít sâu một hơi, cũng đi tới.

Danh Sư đại lục, không có Vu Hồn sư, món bảo vật này chưa bao giờ thấy qua, cũng chưa từng đo lường qua, bởi vậy Trương Huyền cũng không biết, độ linh nhục phù hợp của mình đến cùng là bao nhiêu, có điều hắn tu luyện chính là Thiên Đạo công pháp, tuy Vu Hồn có thể rời thân thể, độ phù hợp hắn sẽ không thấp hơn người bình thường.

Đi tới dưới viên cầu, thân thể lập tức bị một đạo quang mang ôn nhuận bao phủ.

Hô!

Một nhóm chữ xuất hiện ở phía trên.

Một trăm!

- Ừm? Hoàn mỹ phù hợp?

Mặc Linh Cổ Thánh cùng trung niên hộ vệ sững sờ.

Một trăm, là hoàn mỹ phù hợp, loại tình huống này, bình thường chỉ xuất hiện ở trên người Thánh Vực ngũ trọng trở xuống, vị trước mắt này, tu vi đã đạt đến Thánh Vực thất trọng, làm sao còn có độ phù hợp cao như vậy?

- Linh nhục có thể hoàn mỹ phù hợp, nói rõ hồn phách căn bản không có cách nào rời thân thể, hắn không phải...

Mặc Linh Cổ Thánh lắc đầu.

Tuy nghi ngờ, nhưng trên đời này, dạng thiên tài gì cũng có, xuất hiện một ít hiện tượng quái dị chẳng có gì lạ.

Dù sao, vị giao thủ với hắn kia, là Vu Hồn sư thực sự, tu luyện Vu Hồn chi thuật, sao có khả năng cùng thân thể hoàn mỹ phù hợp?

- Tiếp tục kiểm tra...

Ngày hôm nay tới bốn người, toàn bộ dò xét một lần, cũng không phát hiện đặc thù, Mặc Linh Cổ Thánh đành phải khoát tay áo, tiếp tục tiến hành.

Rất nhanh, hơn hai trăm người trong phòng liền quét một lần.

Không có một cái nào thấp hơn chín mươi.

Nói cách khác, giống như tin tức trước đó, trong mọi người, không tồn tại Vu Hồn sư.

- Chẳng lẽ đoán sai?

Mặc Linh Cổ Thánh nhíu mày, cũng có chút nghi ngờ.

Người trong Linh Hoàng cung, trải qua không biết bao nhiêu lần kiểm tra, chắc chắn sẽ không có nội gian, cũng không phải những Giám Bảo sư này, như vậy Vu Hồn trước đó, đến cùng từ nơi nào xuất hiện?

- Cổ Thánh, làm sao bây giờ?

Thấy linh hồn, bảo vật dò xét, chơi đùa hồi lâu cũng không tìm được, trung niên hộ vệ lần nữa nhìn lại.

- Trước hết để cho bọn họ giám bảo! Đúng, bọn hắn trước đó giám định kết quả, lấy tới cho ta!

Mặc Linh Cổ Thánh khoát tay áo.

- Được!

Trung niên hộ vệ an bài mọi người tiếp tục giám bảo, đồng thời cầm tới kết quả trong rương.

- Những Giám Bảo sư này giám định giá cả, cực kỳ tiếp cận, chỉ có một số ít phán loạn.

Thấy hắn nhìn nội dung trên thẻ, trung niên hộ vệ cười cười.

Có thể thông qua khảo hạch, được tuyển chọn tới, khẳng định đều là người nổi bật trong Giám Bảo sư, một ít khoáng thạch, dược liệu bình thường, vẫn rất dễ dàng phân biệt ra giá cả chân thực.

- Lạc Tinh thạch, tổng hợp nhiều Giám Bảo sư như vậy, được giá cả chuẩn xác nhất, là 120 viên linh thạch tuyệt phẩm! Thủy Hàn thạch, thì là 250 viên linh thạch tuyệt phẩm...

Trung niên hộ vệ nói rõ chi tiết.

Mặc Linh Cổ Thánh gật đầu, quét tất cả đáp án mọi người một lần, đột nhiên dừng lại:

- Đáp án của Ổ Thao Giám Bảo sư, thật không ngờ tiêu chuẩn?

Khoáng thạch coi như chất liệu đồng dạng, nhưng lớn nhỏ, màu sắc, làm ra khác biệt, giá cả cũng có thiên địa khác biệt, trung niên hộ vệ ra giá cả, là hơn hai trăm vị Giám Bảo sư cho ra kết quả, dung hợp lại với nhau, bình quân được ra.

Cực kỳ tinh chuẩn.

Giám Bảo sư bình thường, một lần tình cờ, đối nghịch một cái ngược lại cũng thôi, nhưng Ổ Thao liên tục năm khoáng thạch, bảy, tám cây dược liệu, vậy mà đều giống như đáp án tiêu chuẩn, xem như hắn cũng cho rằng có chút kỳ quái.

- Đúng vậy, ta cũng rất tò mò, hắn là trình độ giám bảo cực cao!

Trung niên hộ vệ cười gật đầu.

- Không bài trừ khả năng này... Vị Ổ Thao này, có phải là người vừa rồi linh nhục độ phù hợp đạt tới một trăm hay không?

Mắt Mặc Linh Cổ Thánh sáng lên.

Tuy Giám Bảo sư có thể giám định bảo vật, biết giá cả, nhưng cũng chỉ là phạm vi đại khái, làm được không kém chút nào, là không có khả năng chuẩn xác như vậy a?

Liên tục mười mấy món bảo vật, không có một khối linh thạch chênh lệch, đã đạt đến mức làm người nghe kinh hãi.

Huống chi đối phương độ linh nhục phù hợp còn đạt đến trăm phần trăm để cho người ta kỳ quái!

- Vâng!

Trung niên hộ vệ cũng phát hiện được không đúng.

- Lấy thêm tư liệu của Ổ Thao Giám Bảo sư tới...

Mặc Linh Cổ Thánh nhướng mày, vội vàng nói.

Ngoan Nhân ra tay

dtv-ebook.com

Rất nhanh, tư liệu được đưa đến trước mặt.

Hết thảy hơn mười trang, bao gồm cuộc đời, sự tích giám bảo của đối phương.

Khép tư liệu, ánh mắt Mặc Linh Cổ Thánh híp lại.

Thông qua những cái này, đã có thể thấy được, Ổ Thao này, mặc dù là Giám Bảo sư không kém, nhưng cấp bậc giám bảo tuyệt đối sẽ không cao siêu như vậy, một lần có thể nói là vận khí, liên tục vài chục lần, đều chuẩn xác không sai, cũng không phải là vận khí có thể giải thích.

- Nếu không... bắt tên này tới thẩm vấn?

Nhìn nội dung một lần, trung niên hộ vệ cũng phát giác được có chút không đúng.

- Không cần, ta tự mình đi qua!

Mắt Mặc Linh Cổ Thánh sáng lên.

Hắn nắm giữ Vu Hồn truyền thừa hoàn chỉnh nhất, loại nghề nghiệp này, đổi lại trước kia, tuyệt đối cho rằng hắn gọi thứ hai, không ai dám nói số một!

Nhưng hôm nay loại quan điểm này triệt để đánh vỡ.

Một Vu Hồn chỉ có Bất Hủ cảnh, ẩn núp ngay ở trước hắn mặt, suýt chút nữa không có phát hiện không nói, giao thủ mấy chiêu, lại còn để hắn thuận lợi chạy trốn... Coi như hắn ở Bất Hủ cảnh, cũng khẳng định không làm được điểm ấy.

Tính như vậy, Vu Hồn cùng cấp bậc, chẳng lẽ so với mình còn cường đại hơn?

Hắn tràn đầy tò mò, đi tới gian phòng mọi người giám bảo, con mắt Mặc Linh Cổ Thánh lập tức phong tỏa trên người Ổ Thao.

Vị Giám Bảo sư này, thoạt nhìn không có bất kỳ đặc thù, một tay cầm dược liệu, cau mày, mà đổi thành một tay khác, thì không ngừng tra tư liệu.

Nhìn cử chỉ, động tác, tuyệt đối là Giám Bảo sư thực sự, không có bất kỳ sai lầm.

- Trước không vội giám định thứ này, ta vừa vặn có kiện bảo vật, không cách nào xác định đẳng cấp, không bằng giúp ta giám định một cái!

Mấy bước đi tới trước mặt, trên mặt mang nụ cười thản nhiên.

Vị này vừa tiến vào đại sảnh, Trương Huyền liền chú ý tới, khóe miệng kìm lòng không được giật giật.

Hắn ngụy trang thiên y vô phùng, vì sao đối phương một mực chú ý ở trên người hắn!

Chẳng lẽ nơi nào xuất hiện sơ suất?

Trong lòng nghi ngờ, nhưng trên mặt không có mảy may biến hóa, khẽ gật đầu một cái:

- Tốt!

Mặc Linh Cổ Thánh lật bàn tay, một đồ vật giống như cây thước xuất hiện ở trong lòng bàn tay.

Toàn thân vàng rực, vừa nhìn liền biết là pháp bảo không tệ, nhưng cụ thể cấp bậc, không có sử dụng, nhìn không ra.

Trương Huyền nhận lấy, ngón tay gõ một chút, một quyển sách xuất hiện ở trong óc.

- Phá Hồn Thước, Cổ Thánh chí bảo, có thể khóa chặt linh hồn, để cho người ta khó mà chạy trốn...

- Lại là Cổ Thánh chí bảo? Bất quá... Làm sao nhẹ như vậy?

Trong lòng Trương Huyền sững sờ.

Cổ Thánh chí bảo, giống như Cổ Thánh, ẩn chứa thiên địa pháp tắc, bị Thiên Đạo áp bức, trọng lượng cực lớn, cho dù thực lực bây giờ, muốn giơ lên cũng cần tiêu phí không ít công phu.

Cây thước này của đối phương, rõ ràng là loại bảo vật cấp bậc này, nhưng rất nhẹ, không giống Đại Thánh chí bảo bình thường, để hắn nhịn không được có chút kỳ quái.

- Là hồn lực của hắn...

Liếc mắt nhìn kỹ, trong lòng run lên.

Cũng không phải là Phá Hồn Thước này nhẹ, mà là đối phương lặng lẽ dùng hồn lực giơ lên, lúc này mới lộ ra không có trọng lượng.

Để cho mình giám định, lại cố ý đùa nghịch thủ đoạn, điều tra không rõ thuộc tính bảo vật chân chính, chẳng lẽ... Vị này đã phát giác cái gì?

Không hổ là Cổ Thánh, quả thực không dễ lừa gạt.

Trong đầu nhanh chóng vận chuyển, muốn cân nhắc ra phương pháp đào tẩu, kết quả lại phát hiện, đối phương cách mình gần như vậy, trừ khi vận dụng Yêu Dị Huyền Đao cùng Ngoan Nhân, triệt để liều chiến, nếu không tuyệt đối không thể.

- Thế nào?

Thấy hắn quan sát tỉ mỉ Phá Hồn Thước, Mặc Linh Cổ Thánh mỉm cười nhìn lại.

- Cây thước này, ta không nhìn ra được, nhìn chất liệu cùng lực lượng trong đó toả ra, vượt xa Đại Thánh chí bảo, nhưng lại không có nặng như Cổ Thánh chí bảo...

Trương Huyền giải thích, lời còn chưa dứt, liền nghe thanh âm Cổ Thánh vang lên:

- Nói như vậy, Ổ Thao Giám Bảo sư gặp qua Cổ Thánh chí bảo?

Trong lòng lộp bộp một cái, Trương Huyền biểu lộ không thay đổi:

- Cũng chưa gặp qua, lại nhìn qua thư tịch liên quan, nghe nói Cổ Thánh chí bảo trọng lượng cực lớn, một cái vũ khí lớn nhỏ như vậy, có thể so với một ngọn núi lớn vạn trượng...

Lời còn chưa dứt, thanh âm cười lạnh vang lên, ngay sau đó không gian bốn phía vặn vẹo, Trương Huyền giống như trong nháy mắt bị kéo vào một thế giới khác.

- Ha ha! Không cần ngụy trang, ngươi căn bản không phải Ổ Thao Giám Bảo sư!

- Tiền bối...

Trương Huyền lui về sau hai bước, tràn đầy bối rối.

- Giám Bảo sư Dị Linh tộc, truyền thừa vốn không toàn bộ, dưới tình huống bình thường, Đại Thánh chí bảo cũng giám định không ra, chớ nói chi là Cổ Thánh! Ngươi có thể giám định tất cả bảo vật không kém chút nào, lại có thể liếc mắt nhìn ra Phá Hồn Thước cấp bậc không thấp... Ổ Thao, nếu quả thật có loại bản lĩnh này, khẳng định đã sớm danh khắp thiên hạ...

Mặc Linh Cổ Thánh chắp hai tay sau lưng, mang theo bình tĩnh tự tin.

Nếu như nói trước đó còn hơi nghi ngờ, giờ phút này có thể khẳng định, vị trước mắt này, chính là Vu Hồn sư từ trong tay hắn chạy trốn.

Cũng không phải hắn giám định không ra Phá Hồn Thước, mà là... đối phương nói quá nhiều.

Tuy trong ánh mắt mang theo kinh hoàng cùng bối rối, nhưng tâm cảnh một chút ba động cũng không có, lại nhìn không ra cái gì, thì không cần làm Cổ Thánh.

Phải biết, Cổ Thánh là cường giả cao nhất thiên hạ, chỉ cần là tu luyện giả, đều tôn sùng cùng kính sợ, đối phương không có chút rung động nào, còn có tâm tình suy đoán trọng lượng của cây thước này, muốn nói không có vấn đề, hắn cũng không tin.

- Tiền bối nói, ta một chút cũng nghe không hiểu...

Trương Huyền lần nữa lui về phía sau, trong mắt mang theo bối rối, nhưng trong lòng kêu gọi Ngoan Nhân.

Tuy không tìm được Long huyết, nhưng cũng hết cách rồi, chỉ có thể đi đầu lẫn trốn.

- Ở lại đây đi!

Không để ý tới hắn “bối rối”, Mặc Linh Cổ Thánh lăng không trảo một cái, toàn bộ không gian lập tức trở nên u ám, một cỗ hồn lực to lớn bao phủ bốn phía, giống như muốn giam cầm hắn.

Xem ra, trước đó bị thiệt thòi, giờ phút này vừa ra tay, ngay cả lực lượng Vu Hồn cũng vận dụng.

- Phá!

Biết đã không cần phải tiếp tục ngụy trang, bàn tay Trương Huyền run lên, Yêu Dị Huyền Đao lập tức xuất hiện, bỗng nhiên bổ tới.

Tê lạp!

Hồn lực bị chém ra vết rách, không gian bị xé nứt, đao mang xuất hiện ở trước mặt Mặc Linh Cổ Thánh.

- Quả nhiên là gian tế!

Mặc Linh Cổ Thánh cười lạnh, Phá Hồn Thước trong tay nâng lên.

Đinh đinh đinh đinh!

Yêu Dị Huyền Đao tới đối đầu, Trương Huyền nhất thời cảm thấy gan bàn tay run lên, cái trước ông một tiếng bay ra ngoài.

Đều là Cổ Thánh chí bảo, cấp bậc huyền đao rõ ràng yếu hơn Phá Hồn Thước một đoạn dài.

Phần phật!

Huyền đao bị đánh bay, Phá Hồn Thước lần nữa nghiền ép xuống, Trương Huyền lập tức cảm thấy linh hồn giống như bị phong tỏa, bất cứ lúc nào cũng sẽ sụp đổ.

Phá Hồn Thước ngay cả linh hồn của cường giả Cổ Thánh cũng có thể nghiền ép, huống chi loại thực lực như hắn.

- Ra tay đi!

Biết lại không phóng thích át chủ bài, làm không cẩn thận sẽ chết ở đây, tinh thần Trương Huyền khẽ động, một quyển sách xuất hiện trên không trung, ngay sau đó một bàn tay từ bên trong chui ra, thẳng tắp bắt tới.

Phá Hồn Thước hủy diệt thiên địa, ở dưới thủ chưởng bao phủ, trong nháy mắt biến thành cừu non ôn nhuận, không còn lực lượng, nhảy lên hai cái, liền bị bóp ở đầu ngón tay.

Bái kiến hội trưởng

dtv-ebook.com

- Cái gì?

Thấy trong thư tịch duỗi ra bàn tay, một cái liền bắt lấy Phá Hồn Thước, da đầu Mặc Linh Cổ Thánh nổ tung.

Hắn cảm nhận được nguy hiểm.

Bàn tay trong thư tịch thực sự quá cường đại, cho dù thực lực của hắn, cũng không chống lại được.

Phần phật!

Không có ngừng lại, Vu Hồn từ mi tâm nhảy ra ngoài, hồn thể to lớn vừa xuất hiện, toàn bộ không gian lập tức bị khí tức âm hàn bao phủ.

- Buông tay!

Gầm thét một tiếng, tựa như kinh lôi nổ vang, Vu Hồn nhẹ nhàng vụt qua, xuyên toa không gian xuất hiện ở trước mặt bàn tay, bắt tới cây thước.

- Hắc!

Ngoan Nhân dường như đã sớm đoán ra hắn sẽ làm như vậy, bàn tay run lên, cây thước quét ngang.

Tê lạp!

Mặc Linh Cổ Thánh bị đánh trúng đầu, Vu Hồn to lớn lắc lư một cái, từ không trung rơi xuống, chỉ thoáng cái liền bị trọng thương.

Ngoan Nhân luyện hóa cánh tay, sớm đã đạt đến tích huyết trùng sinh đỉnh phong, so với Thần Dung Hoàng thời kỳ toàn thịnh cũng không hề yếu, Mặc Linh Cổ Thánh rất mạnh, nhưng vẫn kém một đoạn rất lớn.

- Đi!

Thấy một chiêu đắc thủ, Ngoan Nhân muốn đánh giết Cổ Thánh này, nhưng Trương Huyền khoát tay áo.

Giết tên này dễ dàng, một khi dẫn ra Cổ Thánh khác của Linh Hoàng điện, lại chạy trốn liền khó khăn.

Ngoan Nhân không dám vi phạm, nhẹ nhàng vạch một cái, phong cấm không gian nứt ra một cái khe, thân thể Trương Huyền nhảy lên, vừa định xông vào, chỉ thấy hồn thể của Mặc Linh Cổ Thánh lần nữa đứng lên.

- Thuộc hạ Mặc Linh, bái kiến hội trưởng!

- Hội trưởng?

Trương Huyền nhíu mày, ngừng lại, nghi ngờ nhìn qua.

- Đoán không sai, ngươi không phải Dị Linh tộc, mà là Danh Sư đại lục Trương Huyền Trương sư! Cũng chính là Vu Hồn sư công hội hội trưởng!

Mặc Linh Cổ Thánh khom người.

- Ngươi biết ta?

Trương Huyền sững sờ.

Luyện hóa Hồn Ấn của Vu Hồn sư công hội, nói mình là hội trưởng cũng không có gì sai.

Bất quá, hiện tại Hồn Ấn không ở trong tay hắn, mà truyền cho Lộ Xung.

- Tưởng Phương Du đã đưa tin cho ta, nói Vu Hồn nhất mạch lần nữa có hội trưởng mới... Quãng thời gian trước nghe được ngươi tự sát ở Danh Sư đường, liền suy tính ra, có thể sẽ tới Dị Linh tộc, không nghĩ tới quả nhiên chờ được!

Thần thái của Mặc Linh Cổ Thánh cung kính.

Trương Huyền nói không ra lời.

Hắn từ trong miệng Tưởng Phương Du biết lịch sử của Vu Hồn nhất tộc, năm đó Vu Hồn sư công hội hội trưởng chính là tự sát, mới che giấu Dị Linh tộc, lẫn vào trong đó.

Đoạn lịch sử này cực kỳ bí ẩn, biết không nhiều, nhưng mà làm Vu Hồn sư Cổ Thánh, khẳng định sẽ biết.

Vì lẽ đó, bản thân tự sát ở Danh Sư đường, đối phương lập tức nghĩ đến điểm ấy.

- Ngươi làm sao lại ở Linh Hoàng cung?

Biết lịch sử của Vu Hồn sư nhất mạch, rõ ràng bọn họ ẩn giấu ở Dị Linh tộc lòng chua xót, Trương Huyền ngừng lại, gia cố phong cấm bốn phía, lúc này mới lần nữa nhìn qua.

- Thần Dung Hoàng quá cường đại, hắn miễn là còn sống, Nhân tộc sớm muộn gì cũng sẽ không chống lại được, vì lẽ đó... ta cố ý lấy tín nhiệm của Linh Hoàng, xúi giục hắn vây công đối phương, lúc này mới đánh giết hắn!

Mặc Linh Cổ Thánh nói.

- Là kế hoạch của ngươi?

Trương Huyền chấn động.

Trước đó, liền cảm thấy kỳ lạ, Chư Tử bách gia là thông qua Vu Hồn sư liên hệ Dị Linh tộc, tìm được hành tung chuẩn xác của Thần Dung Hoàng, tiến hành mai phục.

Kết quả, Linh Hoàng cùng Tinh Hoàng lại nhân cơ hội đánh lén... Vậy thì nói rõ, Vu Hồn sư tồn tại, hắn khẳng định biết.

Náo loạn hồi lâu, tất cả căn do đều là vị Mặc Linh Cổ Thánh này thiết kế.

- Thật ra thì Linh Hoàng đã sớm có ý đồ không tốt, ta cũng chỉ là dựa thế dẫn dắt, trợ giúp mà thôi!

Mặc Linh Cổ Thánh giải thích.

- Ừm! Như vậy không sai, có điều ngươi có nghĩ tới, nếu như lần này Linh Hoàng không phải bị thương, mà hoàn hảo không chút tổn hại chém giết Dung Hoàng trở về, ngươi khả năng đã bị giết hay không...

Sắc mặt Trương Huyền nghiêm túc, nhìn qua.

Tuy cùng Thần Linh Hoàng tiếp xúc không nhiều, nhưng tên này tuyệt đối là phần tử cấp tiến, chiến tranh cuồng nhân.

Tuy Thần Dung Hoàng mạnh mẽ, nhưng làm việc có chừng mực, hắn còn sống, nhân loại gặp phải chiến hỏa còn ít một chút, nhưng đối đầu với vị này, làm không cẩn thận, lưỡng bại câu thương cũng sẽ liều mạng đánh xuống!

Mấu chốt nhất là, hắn thông qua Tưởng gia truyền lại tin tức cho Chư Tử bách gia, Linh Hoàng biết, hắn có thể liên hệ Nhân tộc, chẳng khác nào tiết lộ thân phận nội ứng, trước đó không giết chết Thần Dung Hoàng, không dám có cử động gì, một khi Dung Hoàng tử vong, còn không lập tức thanh lý hắn?

- Ta biết, có điều ta sớm biết, Dung Hoàng nắm giữ át chủ bài, cũng không nói cho Linh Hoàng cùng Tinh Hoàng!

Mặc Linh Cổ Thánh nói.

Trương Huyền bất đắc dĩ lắc đầu.

Khó trách Vu Hồn sư bị người kiêng kị, thực sự quá cường đại.

Dị Linh tộc ba đại Hoàng giả, lại bị đùa bỡn trong tay, chính tai nghe được cũng cho rằng khó tin.

- Hiện tại Linh Hoàng thế nào rồi? Thương thế có nặng hay không?

Dứt bỏ cảm xúc trong lòng, Trương Huyền hỏi.

- Linh Hoàng cùng Tinh Hoàng đều bị trọng thương, hiện tại cũng không có khôi phục, tình huống cụ thể... Hắn tựa hồ đề phòng ta, cũng điều tra không ra!

Mặc Linh Cổ Thánh nói.

- Như vậy... Triệu tập những Giám Bảo sư, này uốn làm gì?

Trương Huyền tiếp tục hỏi.

- Cụ thể ta cũng không rõ lắm, có điều đoán không sai, là muốn tế tự Linh Thần!

Vẻ mặt Mặc Linh Cổ Thánh nghiêm túc.

- Tế tự Linh Thần?

- Thương thế của hắn cực nặng, dựa vào tự nhiên khôi phục, không có mấy ngàn năm là không có khả năng hoàn thành, kế trước mắt, chỉ có tế tự Linh Thần, thu hoạch được lực lượng!

- Linh Thần, không phải cùng Thần Dung Hoàng chung một chỗ ư?

Trương Huyền kìm nén không được.

Linh Thần là Lạc Nhược Hi, cùng Thần Dung Hoàng quan hệ không ít, thật dám tế tự, đừng nói trị liệu, làm không cẩn thận sẽ còn tại chỗ xoá bỏ đối phương.

- Thần Linh là không có tình cảm, ở trong ánh mắt bọn họ, chúng ta cùng sâu kiến không có gì khác biệt, nhiều nhất là ai hiến tế đồ vật nhiều, ai hiến tế đồ vật ít, còn lại không có khác nhau gì! Trước kia, quả thực là Thần Dung Hoàng liên hệ Linh Thần, hơn nữa tiến hành hiến tế, nhưng hiện tại hắn không rõ sống chết, không còn tác dụng, Linh Thần sao sẽ để ý hắn?

Mặc Linh Cổ Thánh hừ lạnh.

Thần Linh vô tình, nếu như giống nhân loại, tình cảm phong phú, đoán chừng đã sớm chết không biết bao nhiêu lần.

- Lại nói, cũng bắt đầu chuẩn bị bảo vật, xác định giá trị, khẳng định là biết chuyện này có thể thực hiện, nếu không Linh Hoàng chắc chắn sẽ không làm như vậy!

Trương Huyền xiết chặt nắm đấm.

Hắn không tin Lạc Nhược Hi như vậy, nhưng đối phương nói lại rất có đạo lý.

Bất kể nói thế nào, cũng phải lần nữa nhìn thấy Lạc Nhược Hi, ở trước mặt hỏi thăm rõ ràng!

- Quên đi, hiện tại không có tính toán ra giá trị đồ vật, không dám tùy tiện hiến tế, vì lẽ đó còn có thời gian... Đúng, không biết hội trưởng tới Linh Hoàng cung vì chuyện gì?

Mặc Linh Cổ Thánh nhíu mày.

- Ta muốn tìm Long huyết, ngươi có biết Linh Hoàng cung nơi nào có không?

Trương Huyền hỏi.

Trước đó không tìm được, hiện tại có vị này làm nội ứng, có lẽ có thể thành công.

- Long huyết?

Mặc Linh Cổ Thánh tràn đầy nghi ngờ, lập tức nói:

- Thứ này, ta nghe qua tin đồn, cũng không biết ở nơi nào, có điều toàn bộ Linh Hoàng cung, đều cẩn thận quan sát qua, không có gì bất ngờ xảy ra, khẳng định ở Tẩm điện!

- Tẩm điện?

Trương Huyền híp mắt lại.

Trước hắn suy đoán, cũng là ở đây, hiện tại xem ra, hắn là chuẩn xác không lầm.

Lam Nhai Cổ Thánh

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

- Ta muốn đi vào Tẩm điện, hơn nữa tìm được Long huyết, ngươi có phương pháp gì không?

Trương Huyền tiếp tục hỏi.

- Cái này không dễ dàng, sau khi Linh Hoàng bị thương, Tẩm điện liền xem như ta cũng không dễ đi vào! Hiện tại chỉ có Lam Nhai Cổ Thánh có thể tự do tới lui, tình huống cụ thể của Linh Hoàng, khả năng cũng chỉ có hắn mới rõ ràng!

Dừng lại một chút, Mặc Linh Cổ Thánh tiếp tục nói:

- Vị Cổ Thánh này, từ nhỏ liền theo Linh Hoàng, là thuộc hạ trung thành nhất của hắn, mặc dù thực lực chỉ là nhất trọng huyết mạch kéo dài, nhưng ở Linh Hoàng nhất mạch, lại có địa vị cực cao!

Trương Huyền nhướng mày:

- Có thể nghĩ biện pháp hắn dẫn ra... giết hay không!

Vị này đã có thể đi vào Tẩm điện, không bằng giống như đối phó “Ổ Thao”, giết, ngụy trang thành bộ dáng của đối phương, lẫn vào trong đó.

Dị Linh tộc, lại là thuộc hạ của Linh Hoàng, giết nhiều hơn nữa cũng không có cảm giác áy náy!

- Giết?

Không nghĩ tới hội trưởng này tàn nhẫn như vậy, khóe miệng Mặc Linh Cổ Thánh co quắp một chút, lộ ra vẻ lo lắng:

- Giết hắn không khó, nhưng một khi bị Linh Hoàng phát giác, chúng ta có khả năng đều sẽ rơi vào đuổi giết, khó mà chạy trốn...

Lấy Linh Hoàng coi trọng Lam Nhai Cổ Thánh, thật chết rồi, còn không lật toàn bộ vương thành?

Trương Huyền chần chờ một chút nói:

- Chỉ cần sớm chuẩn bị tốt, không có người có thể phát hiện!

Tìm Long huyết, chẳng khác nào ở trên người đối phương quấn một đao, rận quá nhiều không ngứa, cũng không có gì có thể quan tâm.

- Tốt, hiện tại ta liền an bài!

Mặc Linh Cổ Thánh gật đầu, hồn thể vụt qua, trở lại thân thể.

Phần phật!

Trương Huyền cũng thu Ngoan Nhân và Yêu Dị Huyền Đao về, mới vừa làm xong những thứ này, không gian trước mắt lay động, ngay sau đó lần nữa nhìn thấy vô số Giám Bảo sư, cùng rất nhiều hộ vệ xuất hiện ở trước mắt.

Vừa rồi hai người chiến đấu, đều bị phong tỏa ở trong một không gian gấp đặc thù, người ngoại giới không biết xảy ra chuyện gì.

- Người đâu!

Trở lại đại điện, Mặc Linh Cổ Thánh hừ một tiếng.

Trung niên hộ vệ tiến về phía trước một bước.

- Ổ Thao này, ta điều tra, thân thế minh bạch, cũng không phải là người muốn tìm kia, các ngươi tiếp tục kiểm tra, một cái cũng không thể bỏ qua!

Mặc Linh Cổ Thánh khẽ nói.

- Vâng!

Trung niên hộ vệ vội vàng gật đầu.

Tuy Ổ Thao có chút khả nghi, nhưng Cổ Thánh cũng không tra được, hắn không có vấn đề.

- Ổ Thao Giám Bảo sư, chỗ ở của ta vừa vặn có mấy món bảo vật, đến bây giờ không biết là cái gì, nếu ngươi rãnh, không ngại giúp ta nhìn một chút!

Giao phó xong, Mặc Linh Cổ Thánh nhìn về phía Trương Huyền.

- Có thể vì tiền bối cống hiến sức lực, là vinh hạnh của ta!

Trương Huyền vội vàng khom người.

- Làm phiền...

Mặc Linh Cổ Thánh cười cười, lần nữa nhìn về phía trung niên hộ vệ:

- Hiện tại ta mang đi một người, sẽ không tạo thành phiền phức cho ngươi chứ!

- Đương nhiên sẽ không...

Trung niên hộ vệ liền vội vàng gật đầu.

Một Giám Bảo sư mà thôi, bên hắn còn có hơn hai trăm, đối với toàn thể tiến độ, không có ảnh hưởng quá lớn.

- Vậy thì tốt, hiện tại Ổ Thao Giám Bảo sư đi theo ta, các ngươi tiếp tục kiểm tra, tuyệt đối không được chậm trễ sự tình của Linh Hoàng!

Phân phó xong, Mặc Linh Cổ Thánh vồ một cái, Trương Huyền cảm thấy thân thể xiết chặt, lập tức bay lên bầu trời, sau một khắc, đã xuất hiện ở trước một cung điện to lớn.

- Đây là Linh Hoàng cung Cam Tuyền điện, trời sinh nguồn suối, linh tính cực kỳ, mỗi ngày Lam Nhai Cổ Thánh cũng sẽ ở thời gian cố định tới lấy nước, chắc hẳn liên quan đến Thần Linh Hoàng!

Mặc Linh Cổ Thánh nói.

Đẩy cửa tiến vào cung điện, Trương Huyền quả nhiên thấy trong đại điện có một nguồn suối, “cục cục, cục cục” hiện ra bọt nước.

Nước suối trong suốt, mang theo linh khí nồng nặc, nhấm nháp một ngụm, mang theo vị ngọt.

- Nước này không tệ!

Trương Huyền gật đầu.

Nước suối này, tuy không bằng linh dịch, lại do thiên địa tạo thành, sạch sẽ không tạp chất, luyện chế các loại đan dược, có thể có được xác suất thành công cao hơn.

- Hội trưởng, ngay ở chỗ này động thủ sao? Ta sợ cách Tẩm điện quá gần, quấy nhiễu những người khác!

Mặc Linh Cổ Thánh lo lắng.

Lực cảm ứng của Cổ Thánh cực kỳ đáng sợ, tu vi của Lam Nhai Cổ Thánh không cao, hắn toàn lực ra tay, có thể nhất kích tất sát, nhưng một khi có tin tức tiết lộ, hắn che giấu nhiều năm như vậy, đều sẽ công lao đổ biển.

Vừa rồi kéo Trương Huyền vào không gian gấp, tuy bí ẩn, người trước mặt không thể nhận ra, nhưng đây là đối thủ không muốn truyền tin tức, một khi truyền, xem như hắn cũng không ngăn cản nổi.

- Nơi này cách Tẩm điện quả thực không xa, ta trước sắp đặt cái trận pháp, như vậy liền sẽ không có bất kỳ khí tức tiết lộ!

Trương Huyền nói.

- Sắp đặt trận pháp? Hiện tại... Còn kịp?

Mặc Linh Cổ Thánh cau mày.

Bất luận là bày trận hay điêu khắc phù văn, đều là sự tình cực kỳ tiêu phí công phu, cần sớm chuẩn bị, chỉ là trận đồ, liền không biết phải cân nhắc bao lâu... Lại thêm trận pháp vây khốn Cổ Thánh, thấp nhất cũng phải đạt tới cấp chín đỉnh phong... Trận Pháp sư cửu tinh mạnh nhất, không có một hai tháng là làm không được.

Bây giờ chuẩn bị, có chút quá muộn đi!

- Không muộn... Một chút thời gian liền xong!

Biết hắn lo lắng cái gì, Trương Huyền cười cười, quay một vòng, ngón tay búng một cái, mấy trăm trận kỳ đồng thời xuất hiện ở trên không trung, yên tĩnh huyền phù.

- Đi!

Bàn tay vung lên.

Phần phật!

Rất nhiều trận kỳ nức nở, hướng bốn phía bay đi, thẳng tắp cắm vào bốn phía cung điện, lắc lư vài cái, biến mất không thấy gì nữa.

- Vậy thì xong rồi...

Mặc Linh Cổ Thánh trợn mắt lên.

Tuy chưa thấy qua Trận Pháp sư cửu tinh sắp đặt trận pháp, nhưng nghe qua, nháy mắt cắm trận kỳ vào mặt đất, vậy thì hoàn thành?

Có thể quá trò đùa hay không?

- Rất lâu không có bày trận, thủ pháp không quen tay một chút...

Trương Huyền áy náy.

Trong khoảng thời gian này, nhìn thư nhiều, đối với trận pháp lý giải càng ngày càng mạnh, nhưng quả thực rất lâu không ra tay sắp đặt trận pháp, nếu không căn bản không cần đo đạc, tùy tiện tế ra trận kỳ, liền có thể hoàn thành.

- Thủ pháp không quen tay...

Khóe miệng giật một cái, da mặt Mặc Linh Cổ Thánh nhảy lên.

Nhanh như vậy cũng không quen tay, thời điểm quen tay nên nhanh bao nhiêu?

Ngươi cái này có chút quá khoa trương a...

Cái tân nhiệm hội trưởng này... Hình như không quá đáng tin cậy ah!

Nhanh như vậy sắp đặt ra trận pháp, có phải không có tác dụng gì hay không, trong lòng thật đúng là không chắc.

Lộc cộc lộc cộc lộc cộc!

Đang muốn cẩn thận hỏi thăm, liền nghe được ngoài điện vang lên tiếng bước chân, dường như có người đi tới bên này.

- Lam Nhai Cổ Thánh tới...

Liếc mắt nhìn thời gian, chính là thời điểm Lam Nhai Cổ Thánh lấy nước, Mặc Linh Cổ Thánh vội vàng truyền âm.

- Ngươi lui về phía sau bảy bước, sau đó che đậy toàn bộ khí tức trên người, thời điểm ta để ngươi động thủ, động thủ liền được!

Cũng nghe được tiếng bước chân, Trương Huyền bàn giao.

- Lui về phía sau bảy bước?

Không biết đối phương trong hồ lô muốn làm cái gì, bất quá đối phương là hội trưởng, tự nhiên phải nghe theo mệnh lệnh, Mặc Linh Cổ Thánh dựa theo dặn dò, lui về phía sau đến địa điểm chỉ định, thu liễm khí tức toàn thân.

Kẹt kẹt!

Mới vừa làm xong, cửa đại điện từ từ mở ra, một bóng người cao lớn đi vào.

Chính là Lam Nhai Cổ Thánh.

Vị Cổ Thánh này đi vào đại điện, liếc mắt nhìn hai phía, trực tiếp đi về phía suối nước.

Đồng tử Mặc Linh Cổ Thánh co rụt lại.

Hắn đứng tại chỗ động cũng không động, cũng không che giấu... Đối phương lại giống như không thấy hắn?

Cái tên này... Lúc nào bị mù?

Lam Nhai Cổ Thánh chết không nhắm mắt

dtv-ebook.com

Tràn đầy khiếp sợ, vội vàng nhìn sang hội trưởng cách đó không xa, vừa nhìn xuống, càng ngẩn ngơ.

Hội trưởng cách Lam Nhai Cổ Thánh không đến ba mét, người sau lại giống không có chút phát giác, đồng dạng không hề phát hiện thứ gì.

- Là trận pháp...

Có ngu nữa cũng rõ ràng chuyện gì xảy ra.

Tu vi của hắn cao, ẩn núp, đối phương không phát hiện, có thể thông cảm được, nhưng hội trưởng... khoảng cách gần như vậy cũng không phát hiện được, chỉ có thể nói, trận pháp này thực quá mức nghịch thiên.

Thần thức lặng lẽ lan ra, muốn nhìn trận pháp một chút, đến cùng như thế nào ẩn nấp thân hình, lại kinh ngạc phát hiện, đảo qua Lam Nhai Cổ Thánh cùng Trương Huyền, không có cảm nhận được nửa cái bóng người, giống như đối phương không tồn tại.

Rõ ràng mắt thường có thể nhìn thấy, thần thức lại không cách nào phát giác.

- Đây là... Không gian trận pháp?

Đồng tử hắn co rụt lại.

Hắn đã sớm lĩnh ngộ Vu Hồn Xuyên Toa, càng có thể kéo người vào không gian gấp, nói rõ đối với không gian lĩnh ngộ không thấp, nhưng trận pháp này hiển nhiên càng cao minh hơn.

Ngay cả Lam Nhai Cổ Thánh cũng không có phát giác dị thường, thần thức của mình cũng dò xét không ra... Chẳng lẽ đã lĩnh ngộ không gian chân giải trong truyền thuyết?

Khó trách nói sắp đặt trận pháp liền xong, không nghĩ tới lợi hại như vậy.

Buồn cười hắn còn nghi ngờ, có phải đang khoác lác hay không.

- Động thủ!

Ngay thời điểm cảm xúc, bên tai lập tức vang lên thanh âm, thần sắc cứng lại, Phá Hồn Thước xuất hiện ở trong lòng bàn tay, lăng không vạch một cái, xông về phía Lam Nhai Cổ Thánh.

Bất quá còn chưa tới trước mặt, chỉ thấy thân thể vị Cổ Thánh này vụt qua, phù phù ngã trên mặt đất, đã cắt đứt hô hấp.

Khóe miệng giật một cái, vội vàng nhìn lại, chỉ thấy hội trưởng tay cầm một thanh trường đao, đứng tại chỗ, tràn đầy xấu hổ:

- Xấu hổ, không nghĩ tới tên này yếu như vậy, không cẩn thận, liền giết...

Vốn nghĩ đối phương là Cổ Thánh, muốn lặng yên không một tiếng động chém giết, ít nhất cũng là Ngoan Nhân cùng Mặc Linh Cổ Thánh phối hợp, không nghĩ tới, trường đao cùng một chỗ liền đâm xuyên qua trái tim...

Chỉ thoáng cái, liền treo... ngay cả câu lời thoại cũng không có, quá thảm a!

- Lam Nhai Cổ Thánh là Cổ Thánh huyết mạch kéo dài, làm sao có thể dễ dàng bị giết như vậy?

Không chỉ Trương Huyền kỳ lạ, Mặc Linh Cổ Thánh cũng ngẩn ngơ.

Vị này cùng hắn ở chung không biết bao nhiêu năm, mặc dù không có giao thủ qua, sức chiến đấu mạnh bao nhiêu lại biết rõ rõ ràng ràng, hội trưởng Bất Hủ cảnh đại viên mãn, phối hợp Yêu Dị Huyền Đao, có thể chạy trốn, thậm chí đánh một trận cũng nói qua được...

Nhưng một đao liền bị vùi dập... Làm sao lại trò đùa như vậy?

Có muốn đi qua bổ khuyết thêm hai thước hay không?

Như vậy sẽ có hiềm nghi lấy roi đánh thi thể hay không?

Tràn đầy nghi ngờ, lại không để ý tới ẩn tàng thân hình, vội vàng đi tới trước mặt, tinh thần quét qua, khóe miệng kìm lòng không được run rẩy.

Vị này... Quả nhiên đã chết, thần hồn câu diệt, một chút dấu vết cũng không có lưu lại.

- Kỳ lạ...

Xoa xoa mi tâm, Mặc Linh Cổ Thánh nghĩ mãi mà không rõ.

Đây chính là Cổ Thánh, bất luận Danh Sư đại lục, hay Dị Linh tộc, đều đứng ở hàng cao nhất, một đao đâm chết, một câu chưa nói, thậm chí kêu thảm cũng không có phát ra...

Để cho người ta có loại cảm giác dường như nằm mơ.

- Chẳng lẽ là giả?

Trương Huyền cũng nghi ngờ nhìn tới.

- Giả ngược lại không giả, ta cùng vị này ở chung mấy ngàn năm, hóa thành tro cũng sẽ không nhận sai, sở dĩ bị ngươi một đao đánh giết, hắn là bị thương nặng, cơ sở bị tổn thương! Một thân thực lực ngay cả một phần mười cũng chưa tới...

Nhìn kỹ một hồi, Mặc Linh Cổ Thánh nói.

Thông qua quan sát, có thể thấy được vị Lam Nhai Cổ Thánh này hết sức yếu ớt, trong cơ thể mang theo khí tức suy bại.

Vừa nhìn liền biết tổn thương cơ sở, coi như không động thủ, cũng có thể sống không bao lâu.

Thế nhưng quãng thời gian trước, mới thấy qua đối phương, long tinh hổ mãnh, nghe nói còn sắp đột phá Cổ Thánh tầng thứ hai... Làm sao một chút liền biến thành như vậy?

- Làm sao bây giờ?

Nghiên cứu một hồi, không biết đến cùng chuyện gì xảy ra, Mặc Linh Cổ Thánh đành phải bất đắc dĩ lắc đầu, nhìn lại.

- Vốn còn muốn bắt sống, sau đó sưu hồn, biết tình huống của Linh Hoàng, dò xét vị trí Long huyết, hiện tại đã chết, chỉ có thể quên đi...

Trương Huyền cười khổ.

Cổ Thánh khác đều lợi hại như thế, vị này, quá không đáng tin cậy!

Cầm đao chọc qua, vốn nghĩ đối phương sẽ né tránh và ngăn cản, nằm mơ cũng không có nghĩ đến, trực tiếp treo... Đằng sau chuẩn bị rất nhiều thủ đoạn, cũng không có cách nào thi triển, có loại cảm giác chọn nhầm đối tượng, suy nghĩ một chút liền tràn đầy tâm tắc.

Bất quá, nếu như ý nghĩ này của hắn cho Lam Nhai Cổ Thánh chết đi biết, khẳng định sẽ trực tiếp khóc lên... Làm sao, phương thức ta chết không đúng?

Có muốn cứu ta sống lại, lại chết một lần cho ngươi xem hay không,...

- Còn muốn ngụy trang thành hình dạng của hắn hay không?

- Đương nhiên, nếu không làm sao đi vào Tẩm điện?

Trương Huyền lắc đầu, tinh thần khẽ động, xương cốt toàn thân “cục cục” vang vọng, tính cả khí tức linh hồn, đều trở nên giống như Lam Nhai Cổ Thánh.

Đưa tay cởi ra quần áo của hắn, mặc ở trên người mình, trữ vật giới chỉ cũng lấy tới, mang trên ngón tay.

Liếc mắt nhìn, trong lòng Mặc Linh Cổ Thánh chấn động.

Còn tưởng rằng chỉ là hình dáng ngụy trang, để cho người ta khó phân biệt thư hùng, nằm mơ cũng không nghĩ đến, cử chỉ phong thái, khí tức linh hồn, thậm chí lực lượng tâm cảnh, cho người cảm giác, đều hoàn toàn tương đồng, nếu không phải Lam Nhai Cổ Thánh còn nằm trên mặt đất, không nhúc nhích, thật sự cho rằng căn bản không có chết!

Bình thường ngụy trang, chỉ là dung mạo giống nhau, linh hồn cùng tâm cảnh không có khả năng tương đồng, mà cái trước mắt này... Người thân nhất cũng không thể nhận ra!

Quá nghịch thiên!

- Lam Nhai Cổ Thánh, sau khi lấy nước suối về, bình thường sẽ đưa đến nơi nào?

Không để ý tới hắn khiếp sợ, Trương Huyền hỏi.

- Bình thường sẽ đi vào Tẩm điện, còn nơi nào, ta cũng không rõ ràng...

Mặc Linh Cổ Thánh vội vàng trả lời.

- Vậy là tốt rồi, vừa vặn đi qua điều tra một phen!

Ánh mắt Trương Huyền sáng lên.

Nếu là đi Tẩm điện, vừa vặn có thể quang minh chính đại tiến vào bên trong.

Lăng không trảo một cái, trong giới chỉ của Lam Nhai Cổ Thánh chuẩn bị hồ lô xuất hiện, rót đầy nước sạch.

Làm xong những thứ này, Trương Huyền liếc mắt nhìn Mặc Linh Cổ Thánh, bàn giao nói:

- Ta một người đi vào là được!

Đối phương bây giờ bị Linh Hoàng kiêng kị, tự do ra vào Tẩm điện cũng có chút khó khăn, còn không bằng chớ theo ở phía sau, bản thân dễ dàng hơn một ít.

Nếu không, vừa mới đi vào, chỉ sợ phải gặp đến nghi ngờ, bị người phát hiện.

- Quá nguy hiểm, ta sợ xảy ra vấn đề...

Mặc Linh Cổ Thánh tràn đầy lo lắng.

Hội trưởng chỉ là Bất Hủ cảnh đại viên mãn, Tẩm điện theo hắn biết, ít nhất có ba vị Cổ Thánh tồn tại, một khi bị phát giác, trốn cũng trốn không thoát!

- Yên tâm, thật muốn xảy ra vấn đề, ngươi xông tới chi viện...

Trương Huyền mỉm cười, thu thi thể Lam Nhai Cổ Thánh vào trữ vật giới chỉ.

Cổ Thánh một thân đều là bảo vật, không thể lãng phí.

Dừng lại một chút, biết thân phận của mình bây giờ dường như xấu hổ, đi qua quả thực sẽ dẫn tới phiền phức, Mặc Linh Cổ Thánh đành phải gật đầu.

Không nói đối phương có thân phận hội trưởng, chỉ nói Danh Sư thiên tài nhất Danh Sư đại lục, thật gặp phải nguy hiểm, liền không thể khoanh tay đứng nhìn.

- Ừm!

Làm ra quyết định, Trương Huyền không nói nhiều, thân thể vụt qua, đi ra cung điện, thẳng tắp bay về phía Tẩm điện.

Tìm được Long huyết

dtv-ebook.com

Trước đó Vu Hồn ở Linh Hoàng cung dạo qua một vòng, cung điện bố cục sớm đã ghi nhớ ở trong óc, thời gian không dài đi tới Tẩm điện.

Lấy ra lệnh bài, nhẹ nhàng vạch một cái, phong ấn chậm rãi mở ra, nhấc chân đi vào.

Tẩm điện cùng bên ngoài không có gì sai biệt, một cái sân rộng rãi, đủ loại cây cối rậm rạp sinh trưởng, trước mắt là một mảnh dược viên, trồng đủ loại dược liệu trân quý.

Thần thức lan ra, lặng lẽ nhìn một vòng, Trương Huyền nhíu mày.

Dược vật ở dươc viên này, chừng hơn mấy trăm loại, mỗi một cái đều ẩn chứa dược lực mạnh mẽ, nhưng không có Long Lân Thảo mà trước đó Bặc Huân Cổ Thánh nói.

Chẳng lẽ Long huyết căn bản không tồn tại?

Để Long Cốt Thần Thương ngụy trang thành đai lưng, cẩn thận cảm ứng, nơi nào có Long huyết, Trương Huyền dọc theo con đường, chậm chạp đi về phía trước.

- Lam Nhai, còn không mau một chút!

Đang từ từ tiến lên, dùng thần thức dò xét bốn phía, một thanh âm vang lên, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một lão giả vẻ mặt vô cùng nghi hoặc nhìn qua.

Hình dáng hơn sáu mươi tuổi, hai mắt thoạt nhìn có chút vẩn đục, khí tức trên thân thoạt nhìn không mạnh, nhưng vẫn cho người ta một loại áp bức đến từ linh hồn.

- Cổ Thánh nhị trọng, Chư Tử cảnh?

Trong nháy mắt rõ ràng thực lực cụ thể của đối phương.

Trong Khổng miếu, gặp qua hơn mười vị Cổ Thánh, trong giới chỉ càng để mấy thi thể Dị Linh Cổ Thánh, đối với cảnh giới của bọn hắn, sớm đã rõ như lòng bàn tay.

Vị lão giả trước mắt này, thoạt nhìn dung mạo không đáng để ý, tu vi vậy mà mạnh hơn Lam Nhai Cổ Thánh.

- Vâng!

Suy nghĩ ở trong óc lóe lên một cái rồi biến mất, Trương Huyền liền vội vàng gật đầu, vội vã đi tới.

Thấy hắn hành động có chút quái dị, lão giả nhíu mày, liếc mắt nhìn kỹ, chính là Lam Nhai Cổ Thánh, không có sai, lúc này mới thấp giọng:

- Hôm nay là ngày cuối cùng, ngàn vạn lần không thể phạm sai lầm, nếu không, chúng ta đều muốn đầu người rơi xuống đất!

- Ừm!

Mặc dù không biết đối phương nói có ý tứ gì, nhưng giờ phút này khẳng định không tiện hỏi thăm, Trương Huyền lên tiếng, đi theo sau lưng đối phương.

Đại điện không có dạ minh châu chiếu sáng, cũng không có nến, lộ ra đen thui, vừa tiến vào trong, giống như đi vào một thế giới khác, khí tức bốn phía ngăn cách toàn bộ.

- Phong ấn thật mạnh!

Mặt không đổi sắc, Trương Huyền lặng lẽ nhìn quanh một vòng.

Không hổ là sào huyệt của Linh Hoàng, phù lục khắc hoạ đâu đâu cũng có, bốn phía phong ấn hoàn mỹ, giống như cả cung điện đều hoàn toàn

tách biệt với thế gian.

Nếu như không đi vào đại môn, Cổ Thánh tam trọng chỉ sợ cũng không thể thăm dò tình huống thật nơi này.

Chính giữa đại điện, là một tế đàn hình tròn, phía trên có một đám lửa cháy hừng hực, bốn phía ngồi một vòng Dị Linh tộc mặc hắc giáp.

Vậy mà đều là Đại Thánh cấp, chừng trên trăm.

Trương Huyền nhíu mày.

Đại Thánh cấp, tuy không thưa thớt bằng Cổ Thánh, nhưng cũng được cho tồn tại đỉnh phong, lúc trước đánh chết mười một vạn Dị Linh tộc, loại cấp bậc này cộng lại cũng chỉ mấy chục, nơi này lại có trên trăm...

Nội tình của Linh Hoàng thâm hậu như vậy?

- Nước suối đâu?

Thấy hắn ngây người tại nguyên chỗ, lão giả nhíu mày:

- Còn không mau bỏ qua?

- Cho!

Cổ tay Trương Huyền rung lên, hồ lô bay về phía lão giả.

- Cho ta làm cái gì?

Đưa tay nhận lấy, lão giả ngẩn ngơ.

- Ngươi tới thả đi!

Trương Huyền nói.

Không biết thứ này sử dụng như thế nào, vạn nhất làm sai, khẳng định lộ tẩy, còn không bằng vung tay làm chưởng quỹ.

- Linh Hoàng bệ hạ tự thân bàn giao, để ngươi tới làm, ta thả, không phù hợp quy củ!

Lão giả nhíu nhíu mày.

- Bệ hạ sẽ không trách móc...

Trương Huyền gượng cười.

Nói đùa, nếu ta biết làm sao thả, cần ngươi tới nói nhảm?

- Ngươi...

Thấy hắn nói như vậy, lão giả tràn đầy kỳ lạ, đang muốn nói cái gì, liền cảm thấy mặt đất run rẩy, đài cao không ngừng lay động.

- Không còn kịp rồi...

Sầm mặt lại, lại không để ý tới cùng đối phương nói nhảm, nhổ nắp bình, nhẹ nhàng run lên.

Phần phật!

Trong đó rót đầy nước suối chảy ra, dọc theo hoa văn trên tế đàn, tạo thành một hoa văn đặc thù.

Hừng hực!

Hỏa diễm phía trên cùng dòng nước vừa tiếp xúc, lập tức thả ra nhiệt lượng kinh người, thiêu đốt càng thêm kịch liệt.

- Nhanh bắt đầu!

Hỏa diễm tăng cường, hoa văn xuất hiện biến hóa chói mắt, lão giả hô khẽ.

Các Đại Thánh Dị Linh tộc đều đồng loạt cắt đứt ngón tay, huyết dịch bắn tới.

Ông!

Vừa tiếp xúc huyết dịch, hỏa diễm thiêu đốt càng thêm hung mãnh, toàn bộ không gian cũng bắt đầu vặn vẹo.

Lúc này Trương Huyền mới phát hiện, chính giữa hỏa diễm, một đoàn máu đỏ tươi đang không ngừng nung khô, hình như dùng phương pháp đặc thù nào đó tiến hành tinh luyện.

Huyết dịch này, đại khái lớn nhỏ cỡ nắm tay, phía trên có lực lượng không cam lòng không ngừng gào thét, tựa như cự long vây quanh, không ngừng quanh quẩn.

- Chủ nhân, đây là Long huyết... Bọn họ tinh luyện Long huyết...

Trong lòng hơi động, một thanh âm lo lắng vang lên bên tai.

Long Cốt Thần Thương biến thành đai lưng, kích động không ngừng lay động.

- Đây là Long huyết?

Trương Huyền chấn động.

Vốn cho rằng còn cần tiêu phí công phu đi tìm, không nghĩ tới tự nhiên chui tới cửa.

Chỉ bất quá, nhiều người như vậy vây quanh, lại ở chính giữa tế đàn, muốn trộm đi, gần như không có khả năng.

- Bọn họ đang làm gì?

Xác định Long huyết, Trương Huyền tràn đầy nghi ngờ.

Đặt ở trên tế đàn, dùng máu tươi người tu luyện cùng hỏa diễm tiến hành nung khô, đối phương muốn làm cái gì?

- Tới lượt chúng ta, Lam Nhai, còn không mau...

Ngay thời điểm kỳ lạ, thanh âm của lão giả vang lên lần nữa, vội vàng quay đầu, chỉ thấy ngón tay đối phương búng một cái, đồng dạng một giọt tinh huyết bay đi.

Trương Huyền biết chậm sẽ bị nghi ngờ, cũng vội vàng lấy ra một giọt máu, bắn đi lên.

Xì xì xì!

Tế đàn thôn phệ máu của hắn, cả người giống như bị rút sạch, vẻ mặt trắng bệch, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy lão giả cùng rất nhiều Đại Thánh khác cũng thân thể run rẩy, hao tổn cực lớn.

- Không chỉ thôn phệ huyết dịch, còn có thể căn cứ huyết dịch, thôn phệ tinh, khí, thần của người?

Đồng tử Trương Huyền co rụt lại.

Hiện tại rốt cuộc minh bạch, vì sao vị Lam Nhai Cổ Thánh kia dễ giết như vậy.

Hắn chỉ cống hiến một giọt máu, liền cảm thấy tinh thần uể oải, lực lượng giảm bớt không ít, cái tên này một mực chủ trì tế đàn, không ngừng cống hiến tinh huyết, chỉ sợ thân thể sớm đã suy yếu không thành bộ dáng.

Nằm trong loại trạng thái này, lại đụng phải mình, tu vi bản thân có thể so với Cổ Thánh tầng một, lại có Cổ Thánh thần binh, đánh lén ra tay... Tự nhiên một chiêu liền bị vùi dập, ngay cả phản kháng cũng không làm được.

Cũng không thể nói đối phương quá thảm, mà là hắn quá mạnh... Ưu tú, chính là không che giấu được như vậy.

Rống rống!

Thôn phệ tinh huyết của hắn cùng ông lão, hình rồng trong máu càng thêm rõ ràng, tiếng gầm gừ càng lớn, hình như bất cứ lúc nào cũng sẽ phá không bay ra.

- Đây là...

Nhìn thấy một màn trước mắt, Long Cốt Thần Thương lập tức run rẩy, tràn đầy kích động cùng kinh ngạc:

- Đây không phải tinh luyện Long huyết, mà là sử dụng phương pháp đặc thù, tẩm bổ Long huyết, muốn cho Long huyết tăng lên một cấp bậc!

...

Long huyết tấn cấp

dtv-ebook.com

- Tăng lên cấp bậc?

Trương Huyền cau mày.

- Long tồn tại đẳng cấp, Long huyết cũng có độ tinh thuần khác biệt!

Long Cốt Thần Thương nói.

Trương Huyền gật đầu.

Thật ra thì Long tộc cùng tử đệ gia tộc ở Danh Sư đại lục có chút tương tự, huyết mạch càng tinh khiết càng hạch tâm, thiên phú liền càng cao, sức chiến đấu càng mạnh.

Phía trước, gặp phải đám Địa Ngục Thanh Long thú, tuy trong tên mang chữ Long, trên thực tế huyết mạch cực kỳ mỏng manh, giống như gia tộc bàng chi, không đáng giá nhắc tới, bởi vậy mới không chịu nổi Thiên Long Bát Âm, một lần thần phục.

Trước mắt Long huyết lớn chừng quả đấm, hẳn là Bặc Huân Cổ Thánh nói, huyết mạch Long tộc cấp bậc Cổ Thánh, quả nhiên càng thêm tinh thuần hơn Địa Ngục Thanh Long thú.

- Tinh luyện huyết dịch, có chút giống tấn thăng huyết mạch, dựa theo tình huống bình thường, là không thể nào làm được, nhưng bọn họ dung hợp huyết dịch của Cổ Thánh cùng rất nhiều tu luyện giả, lại lấy dòng nước sạch sẽ nhất phụ trợ, có lẽ thật có thể thành công, để huyết dịch trở nên càng thêm tinh thuần, đề thăng một cấp bậc...

Long Cốt Thần Thương tràn đầy kích động.

Dưới tình huống bình thường, huyết mạch tăng lên, gần như là không có khả năng, nhưng trước mắt nhiều cường giả như vậy, lại có hai vị Cổ Thánh hiến tế, có lẽ có thể thành công.

Ầm ầm!

Lời còn chưa dứt, Long huyết dung hợp dòng máu của Trương Huyền cùng ông lão, càng ngày càng cường đại, dường như có loại xu thế không nắm được, phá không mà ra.

- Thành công...

Ánh mắt sáng lên, lão giả tràn đầy kích động, vội vàng đứng lên, nhìn về phía Trương Huyền:

- Lam Nhai, sắp thành công, còn không mau tế tự...

- Tế tự?

Nhìn quanh một vòng, ngay cả một tế phẩm cũng không phát hiện, Trương Huyền đau cả đầu.

Mặc dù hắn đã gặp Dị Linh tộc tế tự, nhưng không có chủ trì qua, không biết bước đi, thật muốn tiến lên, sợ rằng sẽ lập tức lộ tẩy!

Dù sao ngụy trang giống, cũng không phải Dị Linh tộc chân chính, nếu như có thể tế tự thành công, cũng không đến mức đi theo sau lưng Thần Dung Hoàng tới nơi này.

Biết vừa rồi từ chối, đối phương đã có chút hoài nghi, giờ phút này lại đẩy, sợ rằng sẽ lập tức động thủ, Trương Huyền dừng lại một chút, đột nhiên hơi đỏ mặt.

- Phốc!

Phun ra một ngụm máu tươi, cả người lắc lư, bại liệt ở trên mặt đất.

- Ngươi...

Không nghĩ tới vị Lam Nhai Cổ Thánh này ở thời khắc quan trọng nhất lại không kiên trì nổi, lão giả tức đến run rẩy:

- Chuyện này kết thúc, ta nhất định sẽ báo Linh Hoàng, ngươi đợi tiếp nhận trừng phạt đi!

Nói xong, chẳng muốn tiếp tục chú ý tên này, bàn tay nâng lên.

Phần phật!

Thời gian nháy mắt, phía trên hắn xuất hiện vô số đạo kiếm khí, nhẹ nhàng vạch một cái.

Phốc! Phốc! Phốc!

Kiếm khí gào thét, chém xuống trên trăm cường giả Đại Thánh ở trên tế đàn.

Cùng thời khắc đó, trên trăm cái đầu bay lên, máu tươi chảy xuôi, vọt tới tế đàn.

Trương Huyền nhíu mày.

Trên trăm cường giả Đại Thánh, trực tiếp chém giết, khó trách vừa rồi tìm không thấy bảo vật... Nguyên lai là dùng sinh mệnh hiến tế!

Thật độc ác!

Ong ong ong!

Huyết dịch rót đầy hoa văn trên tế đàn, một tiếng nổ kịch liệt vang lên, vô số ánh sáng từ không trung hạ xuống, bao phủ người sau ở bên trong.

- Thần vĩ đại, chúng ta hiến tế sinh mệnh, chỉ cầu Long huyết trở nên càng thêm tinh thuần...

Thanh âm lão giả vang lên.

Nói là ngôn ngữ đặc thù của Dị Linh tộc, cho người ta một loại cảm giác quỷ dị khó lường, thẩm thấu nội tâm.

- Như ngươi mong muốn!

Trong quang mang có một thanh âm chậm chạp vang lên.

Trương Huyền vội vàng xuyên thấu qua ánh sáng nhìn lên, muốn nhìn có phải Lạc Nhược Hi hay không, lại phát hiện không có nửa cái bóng người, thanh âm cũng có chút hùng hậu, nghe không ra nam nữ.

Ầm ầm!

Thanh âm kết thúc, ánh sáng đột nhiên đại thịnh, một cỗ lực lượng đặc thù bao phủ xuống, Long huyết ở dưới ánh sáng chiếu rọi, không ngừng nhúc nhích, trong đó hình rồng giống như đạt được đại bổ dưỡng, đột nhiên tăng lớn một vòng, lực lượng càng thêm mạnh mẽ.

Tu luyện giả bình thường, muốn tinh luyện Long huyết cũng không làm được, nhưng Thần Linh có thể tuỳ tiện hoàn thành!

Tất cả lực lượng tập trung lại, lại lấy nhiều sinh mệnh như vậy hiến tế, lại là vì triệu hoán Thần Linh.

Cô cô cô cục cục!

Hình rồng mạnh mẽ, huyết dịch lại càng ngày càng nhỏ, mới vừa rồi tương đương nắm đấm, một lát sau, chỉ lớn chừng bằng móng tay.

Tuy rút nhỏ, nhưng trong đó toả ra lực lượng lại càng ngày càng mạnh mẽ, cho người ta một loại cảm giác nghiền ép, hình như đến từ một thế giới khác, bất cứ lúc nào cũng sẽ phá không bay đi.

Loại cảm giác này, Trương Huyền ở trên người Lạc Nhược Hi cảm thụ qua một lần.

Nắm giữ loại lực lượng này, Danh Sư đại lục không chịu nổi, chỉ có thể xoay người rời đi.

Rất rõ ràng, huyết dịch trước mắt đã đột phá cảnh giới tích huyết trùng sinh, đạt đến tầng thứ cao hơn.

- Chủ nhân, nếu như ta có thể thôn phệ, không chỉ phá giải phong ấn, còn có thể tiến thêm một bước, trực tiếp trùng kích Cổ Thánh tứ trọng...

Long Cốt Thần Thương tràn đầy kích động, không ngừng run rẩy.

- Chờ, chờ lực lượng của Thần Linh tán đi, chúng ta động thủ!

Vẻ mặt của Trương Huyền cũng đỏ lên, truyền âm bàn giao.

Vốn nghĩ có thể giải phong Long Cốt Thần Thương là tốt, nằm mơ cũng không nghĩ đến, vừa vặn đụng phải đối phương hiến tế, tăng lên cấp bậc Long huyết.

Hiện tại cấp bậc Long huyết tăng lên, một khi Long Cốt Thần Thương thôn phệ, nhất định giống như cá chép nhảy long môn, có biến hóa long trời lở đất.

Đến lúc đó, tay cầm trường thương, coi như Linh Hoàng khôi phục đỉnh phong, lại có sợ gì!

Cường giả lợi hại hơn nữa, cũng có thể một thương phá nát!

Bất quá, coi như muốn thôn phệ giọt máu này, cũng cần chờ lực lượng Thần Linh lui đi, nếu không Thần Linh giận dữ, không phải là hắn có thể chịu đựng.

- Ừm!

Long Cốt Thần Thương vội vàng gật đầu, cuộn ở bên hông Trương Huyền, tràn đầy kích động.

Lúc trước Nhiễm Cầu Cổ Thánh cũng không có loại cơ duyên này.

Nếu có thể tìm được loại huyết dịch này, phối hợp thêm thực lực của hắn, coi như không đuổi kịp Khổng sư, cùng Ngoan Nhân khẳng định cũng có thể chiến đấu.

Ầm ầm!

Hai người truyền âm, trên không khí tức Thần Linh như thủy triều biến mất, quang mang bao phủ tế đàn cũng dần dần tiêu tán.

Long huyết trong hỏa diễm, giờ phút này chỉ còn lại có một giọt, đỏ tươi như lửa, bất cứ lúc nào cũng sẽ từ trong tế đàn nhảy ra, bay lượn chân trời, biến mất không thấy hình bóng.

Bất quá, ở dưới trận pháp bao phủ, muốn chạy trốn lại không làm được.

- Thành công...

Con mắt lão giả đỏ lên, tràn đầy kích động.

Kiên trì tiếp cận một tháng, rốt cục hoàn thành, cảm thấy trên người mềm nhũn, bất cứ lúc nào cũng sẽ té ngã trên đất.

- Cung nghênh Linh Hoàng...

Nắm đấm xiết chặt, lão giả rống to một tiếng.

- Nguy rồi, chính là thời điểm này, nhanh đi cướp!

Nghe được hắn muốn cung nghênh Linh Hoàng, Trương Huyền biến sắc, một khi tên này xuất hiện, huyết dịch chẳng khác nào không có phần của mình.

Bàn tay vỗ một cái, Long Cốt Thần Thương lập tức từ bên hông vọt ra ngoài.

Nó dường như cũng biết tình cảnh nguy cấp, lại không để ý tới nói nhiều, hóa thành một cốt long màu đen bay về phía tế đàn.

- Ngươi... Ngươi không phải Lam Nhai Cổ Thánh? Đến cùng là ai?

Lúc này mới phản ứng lại, lão giả biến sắc, cũng nhịn không được nữa, bỗng nhiên bắt về phía trước.

Rầm!

Lực lượng Cổ Thánh rời thân thể, ở trên không tạo thành một bình chướng, ngăn Long Cốt Thần Thương ở bên ngoài.

Thần Linh Hoàng xuất hiện

dtv-ebook.com

- Phá!

Thấy hắn chặn Long Cốt Thần Thương lại, Trương Huyền biến sắc, không để ý tới che giấu tung tích, Yêu Dị Huyền Đao xuất hiện, giơ tay lên bổ tới.

Mặc dù lão giả là Cổ Thánh nhị trọng Chư Tử cảnh, nhưng vì tinh luyện Long huyết, tiêu hao rất nhiều, thực lực đã không bằng trước, chỉ thoáng cái, hình thành bình chướng liền bị Yêu Dị Huyền Đao phá vỡ ra.

- Phốc!

Máu tươi phun trào, lão giả cũng không lui về phía sau, con mắt trở nên đỏ thẫm, bàn tay lần nữa nâng lên.

Chân khí tuôn ra, Long Cốt Thần Thương bị nhốt trong đó, vậy mà trong thời gian ngắn không đến được trước mặt Long huyết.

- Ngươi muốn chết!

Không nghĩ tới tên này suy yếu như vậy, còn ngoan cường như thế, sắc mặt Trương Huyền giận dữ, Yêu Dị Huyền Đao lần nữa bổ xuống.

Chỉ cần giết tên này, đối phương hình thành ràng buộc tự nhiên sẽ tiêu tán.

- Hừ!

Biết hắn sẽ công kích, bàn tay lão giả vung ra.

Một đồ vật tựa như tơ lụa bay ra, thời gian nháy mắt che khuất bầu trời, bao phủ tới đao mang.

Là một pháp bảo, tuy không có đạt tới Cổ Thánh, lại đạt đến nửa bước Cổ Thánh, mang theo hiệu quả trói buộc rất mạnh, vừa xuất hiện Trương Huyền liền cảm thấy chân khí trong cơ thể giống như bị giam cầm, có chút thi triển không ra.

Phần phật!

Một Cổ Thánh Dị Linh tộc bất ngờ xuất hiện, lăng không một quyền, tiến lên đón.

Không phải người khác, chính là thi thể lúc trước Trương Huyền luyện hóa.

Tê lạp!

Tuy chỉ là thi thể, nhưng bị luyện hóa thành Vô Hồn Kim Nhân, nắm giữ sức chiến đấu cực mạnh, một quyền xuống, không gian nổ tung, tơ lụa màu đỏ bị kéo nát bấy.

Phốc!

Máu tươi dâng trào, lão giả vốn bị thương nặng, không thể kiên trì được nữa, bay ngược ra, trùng trùng điệp điệp ngã xuống đất, xem ra trong thời gian ngắn là không thể nhúc nhích.

- Nhanh đi!

Yêu Dị Huyền Đao liên tục bổ hai cái, lão giả lưu lại phong ấn bị xé ra, Trương Huyền lớn tiếng la lên.

- Vâng!

Long Cốt Thần Thương gào thét, xông về phía trước.

Thời gian nháy mắt đi tới trước mặt Long huyết, cốt long to lớn há miệng cắn về phía huyết dịch.

Hô!

Ngay thời điểm huyết dịch sắp tiến vào trong cơ thể nó, tất cả động tác giống như trong nháy mắt bị đóng băng, cốt long cứng ngắc ở trên không trung, huyết dịch cũng yên tĩnh huyền phù, hình rồng trong đó lại không gào thét.

- Nguy rồi...

Đồng tử Trương Huyền co rụt lại, vội vàng ngẩng đầu, ngay sau đó nhìn thấy một bóng người không biết từ chỗ nào đến, ngón tay điểm về phía trước.

Không gian trước mắt bị giam cầm, đúng là động tác của hắn.

Linh Hoàng!

Thần Linh Hoàng, lại vào lúc này xuất hiện, tuy vẻ mặt có chút trắng, thoạt nhìn không có hoàn toàn khôi phục, nhưng dù sao cũng là cường giả tích huyết trùng sinh đỉnh phong, Long Cốt Thần Thương căn bản không đỡ được!

- Ngươi là Trương Huyền? Lại dám tới Linh tộc, muốn chết...

Định trụ không gian, Thần Linh Hoàng nhướng mày, nhìn về phía Trương Huyền, ánh mắt lộ ra tức giận.

Long Cốt Thần Thương, Yêu Dị Huyền Đao, đây đều là đồ vật mang tính tiêu chí, coi như giờ phút này Trương Huyền ngụy trang thành Lam Nhai Cổ Thánh, cũng bị nhận ra được.

- Tìm chết hay không, không phải do ngươi định đoạt, Ngoan Nhân, ra tay đi!

Thấy đối phương xuất hiện, bàn tay Trương Huyền run lên, tế ra át chủ bài mạnh nhất.

Thiên Đạo chi thư xuất hiện, bàn tay của Ngoan Nhân từ trong thư tịch duỗi ra, đầu ngón tay nhẹ nhàng vạch một cái.

Tê lạp!

Không gian giam cầm lần nữa di động, miệng cốt long vội vàng khép lại.

Răng rắc!

Hàm răng đối đầu, chấn bốn phía lay động, nhưng lại chưa nuốt lấy Long huyết.

- Nhân tộc vậy mà lẻn vào nơi này, Linh Hoàng, phòng ngự của ngươi càng ngày càng kém...

Một thanh âm nhàn nhạt vang lên, ngay sau đó một thân ảnh xinh đẹp xuất hiện ở trong đại điện, giọt máu vừa rồi kia, ở đầu ngón tay của nàng xoay tròn.

Hiển nhiên, ở trong nháy mắt cốt long gần thôn phệ, giọt Long huyết này bị nàng cướp đi.

Là nữ tử, thoạt nhìn chừng ba mươi tuổi, tu vi sâu không lường được, giống như lão giả phía trước, đồng dạng đạt đến Cổ Thánh nhị trọng Chư Tử cảnh.

Lông mày Trương Huyền nâng lên.

Đã sớm đoán ra, Linh Hoàng Tẩm điện sẽ có mấy vị Cổ Thánh, nhưng mà không nghĩ tới nhanh như vậy.

- Đoạt huyết dịch lại...

Biết thời gian không đợi người, chờ lâu một giây đồng hồ, liền nhiều một giây nguy hiểm, Trương Huyền vội vàng ra lệnh.

Vèo!

Bàn tay trong Thiên Đạo chi thư lăng không bắt tới nữ tử.

Trảo một cái, không gian giam cầm, thân thể nữ tử trực tiếp bị đóng băng, không thể động đậy.

Bành!

Nữ tử hơi đỏ mặt, chỉ thoáng cái bay ngược ra.

- Cho...

Không nghĩ tới bàn tay này cường đại như thế, ngón tay nữ tử búng một cái, huyết dịch lập tức bay về phía Linh Hoàng.

Linh Hoàng vụt qua, đi tới trước mặt, đưa tay bắt tới.

Bàn tay trong thư tịch cũng phá không bắt đến.

Cả hai lực lượng khổng lồ đối đầu, trận pháp bốn phía không chịu nổi, nhao nhao nứt ra.

- Xảy ra chuyện gì?

- Linh Hoàng đang cùng người chiến đấu...

Rầm!

Trong nháy mắt, lại bay tới hai vị Cổ Thánh, giống như nữ tử, đều là Chư Tử cảnh, tuy cấp bậc không cao, nhưng hai người liên thủ, uy lực liền không đồng dạng.

Vốn Ngoan Nhân sắp cầm được huyết dịch, giờ phút này hai vị Cổ Thánh ngăn cản, lại không cách nào tiến lên mảy may, phảng phất như bị đóng ở tại chỗ.

- Trận pháp vận chuyển!

Bị lực lượng của Ngoan Nhân bài xích, Linh Hoàng cũng không lấy được Long huyết, hàm răng cắn chặt, bàn tay trảo một cái.

Ông!

Trong đại điện bố trí tốt trận pháp vận chuyển, vô số ánh sáng thời gian nháy mắt bao phủ Ngoan Nhân.

Đây là nơi ở của hắn, vì bố trí phù văn cùng trận pháp, hao tốn không biết bao nhiêu năm, tuy hiện tại Ngoan Nhân là đã khôi phục được tích huyết trùng sinh đỉnh phong, nhưng vẫn trong thời gian ngắn khó mà phá vỡ.

- Đây là ta tiêu phí vô số tâm huyết mới tinh luyện huyết dịch, há có thể bị ngoại nhân cướp đi?

Thấy Ngoan Nhân bị nhốt lại, Thần Linh Hoàng thở phào nhẹ nhõm, hừ lạnh một tiếng, lăng không trảo một cái, huyết dịch lập tức huyền phù ở trong lòng bàn tay, tản mát ra lực lượng cuồng bạo.

Lần nữa nhìn một chút, hình rồng trong đó phát ra thanh âm nghẹn ngào, giống như bị xóa đi linh trí.

Cổ tay khẽ đảo, há miệng muốn nuốt vào.

Hắn bị thương rất nặng, hủy cơ sở, không có gì bất ngờ xảy ra, không bao lâu liền sẽ tử vong, mà bây giờ có Long huyết tẩm bổ, hoàn toàn có thể khôi phục đến trước kia, thậm chí tiến thêm một bước!

- Ta...

Không nghĩ tới đến cuối cùng, còn bị cái tên này cướp đi, Long Cốt Thần Thương gào thét, vội vàng vọt tới.

Mạnh mẽ va chạm, để Thần Linh Hoàng lảo đảo, Long huyết từ ngón tay không tự chủ được rơi xuống.

- Ngươi muốn chết!

Nhướng mày, Thần Linh Hoàng vỗ xuống một chưởng.

Lạch cạch!

Cốt long chỗ nào chịu được, đầu cắm vào trên mặt đất, đập ra một cái lỗ to.

- Hừ!

Đánh bay Long Cốt Thần Thương, Thần Linh Hoàng lại vồ một cái, cầm lấy huyết dịch, vừa định đưa vào trong miệng, ngay sau đó cảm thấy đầu ngón tay chợt lạnh, dường như có gió xẹt qua.

Vội vàng cúi đầu, huyết dịch đã biến mất không thấy gì nữa.

- Cái gì?

Da đầu nổ tung, vội vàng nhìn lại, ngay sau đó nhìn thấy một cái hồ lô, chẳng biết lúc nào lơ lửng giữa không trung, thân thể uốn éo, lập tức nuốt huyết dịch xuống.

Mặc Linh Cổ Thánh ra tay

dtv-ebook.com

- Ngươi...

Thần Linh Hoàng bối rối.

Trương Huyền cũng đứng tại nguyên chỗ, cảm thấy trong lòng có mấy vạn con Thần thú bay lượn qua.

Cái hồ lô này, chính là Động Hư hồ lô lúc trước giấu ở trong đan điền của hắn, sau khi nuốt thiên ngoại phi thạch, một mực nằm ở trong giới chỉ, không nhúc nhích, giống như chết rồi, làm sao lại đột nhiên chạy đến?

Hơn nữa còn nuốt huyết dịch?

Đây chính là mấu chốt giải phong Long Cốt Thần Thương, cho nó nuốt, cốt long liền không cách nào diễn sinh huyết nhục, không cách nào phá giải phong ấn, chỉ bằng vào Ngoan Nhân, đừng nói chạy trốn, làm không cẩn thận sẽ chết ở đây!

- Máu, máu của ta...

Long Cốt Thần Thương ngã xuống đất, không ngừng lay động, nước mắt chảy ra, lay động quá lớn, đầu suýt chút nữa từ trên cổ rơi xuống.

Đây chính là mấu chốt để nó thuế biến cùng phá giải phong ấn, kết quả bị một cái hồ lô ăn...

Ngươi không phải không có miệng ư?

Làm sao nuốt xuống?

- Ợ...

Nuốt Long huyết, hồ lô ợ một cái, rất thỏa mãn nhẹ nhàng vụt qua, lần nữa lao về phía Trương Huyền.

- Trả Long huyết lại cho ta...

Giờ phút này Thần Linh Hoàng mới phản ứng lại, cả người muốn điên rồi, vẻ mặt phát điên lao đến, bàn tay duỗi ra, không gian đổ sụp một mảng lớn.

Trương Huyền mắt tối sầm lại.

Cổ Thánh tam trọng giao chiến, thực lực của hắn bây giờ, đã không cách nào nhúng tay, vì lẽ đó căn bản không có nghĩ đến xông tới đoạt huyết dịch.

Một mực ở một bên xem cuộc chiến, một khi cơ hội không tốt, xoay người bỏ chạy, ai biết cái hồ lô này cướp xong huyết dịch liền xông về phía mình, còn thuận tiện đưa Thần Linh Hoàng tới...

Cái gì thù, cái gì oán?

Hảo ý đặt ngươi ở đan điền, dùng chân khí tẩm bổ, lại cho thiên ngoại phi thạch... Liền đối đãi ta như thế?

Trong lòng suýt chút nữa chửi má nó, thân thể Trương Huyền vụt qua, muốn tạm thời tránh mũi nhọn, ai biết còn không có chạy trốn, thấy hoa mắt, hồ lô đã chui vào đan điền, tìm địa phương thoải mái nằm xuống.

- Ngươi...

Đầu nổ tung, Trương Huyền điên rồi.

Lúc này, lại không để ý tới đi tìm hồ lô phiền phức, huyết mạch Trương gia vận chuyển, thời gian trở nên chậm, đồng thời thi triển ra Thiên Đạo thân pháp, thời gian nháy mắt đi tới trước mặt Ngoan Nhân.

Đối mặt Thần Linh Hoàng, hiện nay đáng tin cậy nhất cũng chỉ có tên này.

- Chết!

Thấy hồ lô cướp đoạt huyết dịch chạy đến Trương Huyền liền biến mất, Thần Linh Hoàng biết chắc là tên này dùng thủ đoạn, tức giận đến run rẩy, song chưởng bài không vỗ xuống.

Không khí giống như bị rút sạch, Trương Huyền chỉ cảm thấy thân thể cứng nhắc, kìm lòng không được bay về phía đối phương, giống như chủ động tự tìm đường chết.

- Chủ nhân!

Ngoan Nhân lại không để ý tới cùng hai vị Cổ Thánh còn lại giao thủ, một bàn tay khác từ trong thư tịch bay ra, lăng không trảo một cái, khoác lên bả vai Trương Huyền, ngăn hắn tiến lên, cái tay còn lại ở trong sách nhấn một cái, một bộ khung xương tàn khuyết không đầy đủ từ đó chui ra.

Ký kết khế ước, chủ nhân chết, hắn hẳn phải chết không nghi ngờ, bất kể như thế nào, cũng phải cứu tính mạng đối phương.

Rầm!

Khung xương vừa xuất hiện, tựa như trung tâm cơn bão, vô số linh khí hội tụ tới, bàn tay bỗng nhiên áp bức tới.

Rời Thiên Đạo chi thư, sức chiến đấu của Ngoan Nhân tăng lên không ít, trái tim không ngừng nhảy lên, dâng trào mạnh mẽ, cùng công kích của Thần Linh Hoàng đụng một cái, người sau lập tức bay ngược ra.

Trước khi Thần Linh Hoàng bị thương, có thể sẽ không sợ hãi Ngoan Nhân còn không có khôi phục, nhưng giờ phút này... Căn bản không đỡ được!

Nhìn thấy Ngoan Nhân quả nhiên có thể ngăn cản đối phương, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, ý thức vội vàng tập trung ở đan điền, nhịn không được quát tháo:

- Ngươi không phải đồng ý ta không đi vào đan điền ư?

Phía trước, cho cái hồ lô này thiên ngoại phi thạch, ép đối phương đồng ý rời đan điền, nằm mơ cũng không nghĩ đến, thời khắc mấu chốt lại chui vào!

Hơn nữa... Còn dẫn Thần Linh Hoàng tới.

Tạo cái nghiệt gì ah!

Nếu không phải phản ứng nhanh, kích hoạt Trương gia huyết mạch, chỉ sợ hiện tại sớm đã không còn tính mạng.

- Ta chỉ nằm một hồi...

Hồ lô uốn éo cái mông, một bộ lợn chết không sợ bỏng nước sôi.

Tức đến cắn răng, Trương Huyền còn muốn mắng vài câu, đột nhiên cảm thấy sống lưng run lên, lực lượng huyết mạch lần nữa vận chuyển, nhanh chóng tiến lên.

Rầm rầm rầm!

Vừa rời đi, không gian phía trước, lập tức mất đi, gió lốc khuấy động, không gian vỡ vụn hình thành dư âm đập lênsống lưng, yết hầu ngòn ngọt, phun ra một ngụm máu tươi.

Vội vàng quay đầu, ngay sau đó nhìn thấy hai Cổ Thánh vừa rồi vây công Ngoan Nhân, chẳng biết lúc nào xuất hiện ở cách đó không xa.

Cùng Ngoan Nhân đối chiến, bọn họ khả năng chống lại không được, nhưng một Bất Hủ cảnh đại viên mãn, lại không giết được, thật sự không cần sống.

- Thời gian pháp tắc? Quả nhiên là Nhân tộc, chết!

Một vị Cổ Thánh nhìn thấy đánh lén cũng không thành công, cau mày, lần nữa vỗ xuống một chưởng.

Một vị khác cũng biết không thể bị dở dang, đồng dạng oanh kích tới.

Quyền chưởng còn chưa tới trước mặt, không gian bốn phía liền xuất hiện vặn vẹo, Trương Huyền tựa như rơi vào trong gió táp mưa rào, trốn cũng trốn không xong.

- Thật coi ta là quả hồng mềm sao?

Thấy Ngoan Nhân giờ phút này đang toàn lực ngăn cản Thần Linh Hoàng khống chế trận pháp, không thể cứu người, Trương Huyền cắn chặt hàm răng, cổ tay khẽ đảo.

Phần phật!

Hai thi thể Cổ Thánh lập tức xuất hiện ở phía trước, ngăn lại quyền chưởng.

Lúc trước Thần Dung Hoàng cùng mọi người đại chiến, hắn nhân cơ hội cầm đi mấy thi thể, tuy trong khoảng thời gian này một mực bị thương nặng, chưa kịp luyện hóa, nhưng làm lá chắn vẫn dư sức có thừa.

Bành! Bành!

Công kích đồng thời đánh vào trên thi thể, để hắn bay ngược ra, Trương Huyền tránh thoát một kiếp.

Mi tâm khẽ động, đang muốn sử dụng Thiên Đạo chi thư, đập chết hai Cổ Thánh, liền nghe trên không truyền tới tiếng gió dồn dập.

Ngay sau đó một đạo khí tức âm hàn cuốn tới, như dây thừng lôi kéo hắn, nhanh chóng bay ra ngoài điện.

- Hội trưởng, đi mau...

Thanh âm vang lên ở bên tai, Mặc Linh Cổ Thánh phát hiện không đúng, Vu Hồn rời thân thể vọt vào.

- Trốn chỗ nào...

Hai Cổ Thánh bị thi thể chặn lại công kích, giờ phút này có đề phòng, sao có thể để hắn thuận lợi rời đi, xoay người đồng loạt công kích.

Vu Hồn xoay người, một chưởng nghênh tiếp.

Linh Hoàng cung sụp đổ xuống, bụi đất tung bay, Mặc Linh Cổ Thánh mang theo Trương Huyền, cũng nhân cơ hội rời phạm vi cung điện.

Bản thân hắn là cường giả tích huyết trùng sinh, so với hai vị này thì cường đại hơn, chỉ cần Linh Hoàng không ra tay, hai người này muốn ngăn lại, gần như không có khả năng.

- Hội trưởng, ta đã mở ra trận pháp phía ngoài, ngươi mau rời đi, ta chặn lại hai vị này...

Rất mau đưa Trương Huyền ra phạm vi Tẩm điện, Mặc Linh Cổ Thánh vội vàng truyền âm.

- Long Cốt Thần Thương cùng Ngoan Nhân còn ở bên trong, rời đi, bọn chúng liền chạy không xong...

Thân thể vụt qua, Trương Huyền dừng ở tại chỗ.

Long Cốt Thần Thương bị thương, Ngoan Nhân cũng bị Thần Linh Hoàng cùng trận pháp vây khốn, trong thời gian ngắn không thể rời, bản thân thật muốn chạy, hai thứ này làm không cẩn thận sẽ không cách nào trở về.

Đã tổn thất ba thi thể Cổ Thánh, hai thứ này tuyệt không thể có sai lầm!...

Bày trận

dtv-ebook.com

- Thế nhưng nơi này chiến đấu chẳng mấy chốc sẽ truyền ra ngoài, một khi Cổ Thánh khác trong vương thành tới, lại trốn liền không có khả năng...

Mặc Linh Cổ Thánh gấp gáp.

Thần Linh Hoàng lôi kéo rất nhiều Cổ Thánh, còn có năm vị không ở chỗ này, vừa rồi có trận pháp ngăn cản, khả năng không phát hiện được, giờ phút này lực lượng tiết lộ, nhất định sẽ xông lại.

Đến lúc đó, còn muốn chạy trốn, sẽ rất khó làm được!

Vu Hồn thi triển, tuy thực lực rất mạnh, nhưng nhiều cường giả như vậy vây nhốt, Thần Dung Hoàng còn suýt chút nữa bị giết, huống chi là hắn!

Trong khuôn mặt mang theo khẩn trương, Trương Huyền thở ra một hơi:

- Coi như hiện tại muốn trốn cũng không kịp, vương thành lớn như vậy, căn bản chạy không thoát...

Coi như chạy ra Linh Hoàng cung cũng vô dụng, phạm vi vương thành bát ngát như thế, trên tường thành cũng bố trí đủ loại trận pháp, chạy trốn cũng sẽ bị bắt tới.

Hơn nữa cho dù trốn ra vương thành, bị hơn mười vị Cổ Thánh đuổi giết... Lại có thể chạy trốn tới nơi nào?

- Vậy làm sao bây giờ?

Biết ý tứ của hắn, Mặc Linh Cổ Thánh nhìn tới.

Suy tư một chút, Trương Huyền bàn giao:

- Ngươi chặn bọn họ mười cái hô hấp, còn lại giao cho ta...

- Mười cái hô hấp?

Sửng sốt một chút, Mặc Linh Cổ Thánh cuối cùng vẫn gật đầu:

- Được!

Rầm!

Hồn lực vận chuyển, linh khí bốn phía hội tụ thành vòng xoáy, Mặc Linh Cổ Thánh lập tức nghênh đón hai vị Cổ Thánh, ba người lực lượng khuấy động, không gian từng tầng từng tầng vỡ vụn.

Vừa chiến, Mặc Linh Cổ Thánh vừa quay đầu nhìn về phía hội trưởng, muốn nhìn hắn đến cùng có phương pháp gì tốt, chỉ thấy hắn lơ lửng giữa không trung, trong mắt hoa văn không ngừng hiện lên, rất nhanh phía trước hiện lên mấy ngàn cây trận kỳ.

Khổng miếu thu hoạch lớn, trận kỳ cấp chín, Trương Huyền đạt được không ít, mấy ngàn cây trước mặt, đều đạt đến cấp bậc này.

- Hắn... Tính toán bày trận? Hiện tại bày trận kịp ư? Hơn nữa...

Nhìn thấy cử động của đối phương, Mặc Linh Cổ Thánh run rẩy, suýt chút nữa từ không trung rơi xuống.

Đối phương bày trận, vừa rồi kiến thức qua, quả thực rất cường đại, nhưng đây là nơi nào?

Linh Hoàng Cung!

Bên trong đủ loại phù văn sớm đã hiện đầy, trận pháp sắp đặt, xuất hiện một chút sai lầm cũng không được, nhiều quấy nhiễu như vậy...

Đừng nói mười cái hô hấp, xem như một trăm vị Trận Pháp sư cửu tinh, tiêu phí một năm thời gian, cũng chưa chắc có thể thành công!

Ở trong mấy trăm trận pháp, tiếp tục sắp đặt trận pháp, đã là dung hợp trận pháp, cần lượng tính toán lớn, tuyệt không phải nhân loại có thể hoàn thành...

Hô hô hô!

Khiếp sợ còn không có kết thúc, chỉ thấy thanh niên lơ lửng giữa không trung, bàn tay huy vũ liên tục, trận kỳ bắn ra bốn phía.

Không đến ba cái hô hấp, mấy ngàn trận kỳ phân biệt rơi vào bốn phía Linh Hoàng Cung, cắm vào mặt đất biến mất không thấy gì nữa.

- Tốt, mau lui lại!

Làm xong, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, lớn tiếng la lên.

- Được!

Mặc Linh Cổ Thánh vội vàng bay tới.

Hắn muốn đi, hai vị Cổ Thánh còn lại sao có thể toại nguyện, lần nữa đồng loạt công kích.

Ô ô ô!

Đúng lúc này, trên không vang lên thanh âm ầm ầm sắc nhọn.

- Linh Hoàng, đây là người nào, lại bức ngươi thành như vậy?

- Ha ha, lần này hỗ trợ, đồ vật trước ngươi đồng ý, nhất định phải cho, cũng không thể chi ngoài miệng...

Liên tiếp mấy đạo ý niệm lan đến, ngay sau đó, cảm giác áp bách mạnh mẽ hạ xuống từ trên trời.

Năm vị Cổ Thánh đồng thời xuất hiện ở trên không Linh Hoàng Cung.

- Đừng nói nhảm, ta muốn sống, đừng để bọn họ chạy trốn... Đồng ý các ngươi liền nhất định sẽ thực hiện! Chạy trốn một cái, bất kỳ sự tình gì cũng không được nhắc lại...

Thần Linh Hoàng cắn răng.

Tuy mượn trận pháp trong đại điện, hắn có thể chống đỡ Ngoan Nhân, nhưng thương thế lúc trước quá nặng, giờ phút này đã có chút lực bất tòng tâm.

Tiếp tục nữa, Ngoan Nhân không dễ chịu, thương thế hắn khẳng định càng nặng, làm không cẩn thận sẽ trực tiếp vẫn lạc!

Vì lẽ đó, hiện tại bất luận tiêu phí bao nhiêu đánh đổi, cũng phải lưu lại những người này, nếu không chết nhất định là hắn!

Đặc biệt là, tiêu phí vô số tâm huyết, mới tinh luyện Long huyết, không tìm về được, thương thế của hắn muốn khôi phục, còn không biết năm nào tháng nào.

- Cái này có thể!

Năm vị Cổ Thánh cúi đầu nhìn sang, ngay sau đó nhìn thấy Mặc Linh Cổ Thánh và Ngoan Nhân đang cùng hai vị Cổ Thánh khác chiến đấu.

- Chúng ta đã trốn không thoát...

Thấy trong khoảng thời gian này chậm trễ, các Cổ Thánh triệt để đi tới trước mặt, đáy lòng Mặc Linh Cổ Thánh phát lạnh.

Đối mặt hai vị vừa rồi, hắn còn có cơ hội chạy trốn, trước mắt nhiều như vậy... Đã tuyệt không có khả năng.

- Ta cố ý chờ bọn hắn tới, nếu không quả thực trốn không thoát...

Vẻ mặt Trương Huyền trở nên trắng, mỉm cười.

Sắp đặt ra nhiều trận kỳ như vậy, coi như hắn nắm giữ Thiên Đạo thư viện, chân khí trong cơ thể vô tận, vẫn cảm thấy tràn đầy mệt mỏi.

- Cố ý chờ bọn hắn?

Mặc Linh Cổ Thánh sửng sốt.

Đã như vậy, còn có tâm tình nói đùa?

Cái này có thể chết người ngươi biết không...

- Các ngươi chính là những Cổ Thánh trợ giúp Linh Hoàng? Tại hạ là bằng hữu của Dung Hoàng, hắn không chết, mà là bị Linh Hoàng liên hợp Nhân tộc đánh lén bị thương nặng...

Không để ý tới Mặc Linh Cổ Thánh đã rối loạn, Trương Huyền ngẩng đầu nhìn về phía từng bóng người.

Có thể lôi kéo tốt nhất.

- Đừng nghe hắn nói bậy, hắn là gian tế của Nhân tộc, là một vị Danh Sư, nhanh động thủ, giết cho ta...

Lời còn chưa dứt, thanh âm của Thần Linh Hoàng lo lắng vang lên.

Mới vừa rồi còn tính toán lưu đối phương một mạng, hiện tại đã không quản được nhiều như vậy.

Những người này, hiện tại hiệu trung với hắn, nhưng từng cái bằng mặt không bằng lòng, dính dáng lợi ích, một khi Thần Dung Hoàng hứa hẹn chỗ tốt càng lớn, còn có thể điều khiển hay không, liền không nói được rồi.

- Danh Sư?

Nghe nói đối phương là Danh Sư, hơn nữa lẫn vào nơi này, rất nhiều Cổ Thánh biến sắc.

- Ta là Danh Sư? Linh Hoàng, lý do này của ngươi quá gượng ép đi, ta một thân sát lục chân khí tinh thuần nồng đậm, thực sự là huyết mạch hoàng thất Linh tộc, Danh Sư... uổng cho ngươi nói ra được!

Trương Huyền cười lạnh, chân khí trong cơ thể nhanh chóng vận chuyển.

Trong nháy mắt, sát lục chi khí tinh thuần từ trong cơ thể tuôn trào ra, huyết mạch tinh thuần, so với ba đại Hoàng giả chỉ mạnh không yếu.

- Cái này...

- Sát lục chân khí tinh thuần như vậy, nhân loại thật sự có thể ngụy trang ra sao?

- Có thể ngụy trang thành như vậy, chỉ sợ chúng ta không cần sống...

Mấy vị Cổ Thánh nổi lên nghi ngờ.

Điểm trọng yếu nhất phân biệt Dị Linh tộc, chính là sát lục chân khí, càng tinh khiết, nói rõ huyết mạch càng cao cấp, vị trước mắt này chân khí tinh thuần, so với bọn hắn còn mạnh hơn, thực là Danh Sư sao?

- Giết hắn, chuyện lúc trước đã đáp ứng, gấp đôi!

Thấy mấy vị Cổ Thánh do dự, tựa hồ tin đối phương, Thần Linh Hoàng cắn răng.

- Tốt, chẳng cần biết hắn là ai, động thủ!

Ánh mắt năm vị Cổ Thánh run lên.

Dị Linh tộc ở chung, hoàn toàn khác biệt Danh Sư đại lục, người sau chú ý quy củ, mà bọn hắn không có quy tắc.

Có chỉ là lợi ích.

Đối phương là người của Thần Dung Hoàng, hay Danh Sư, đối với bọn hắn mà nói, không sao cả.

Thần Linh Hoàng đồng ý đồ vật, tăng lên gấp đôi, tuyệt đối là Thần Dung Hoàng không cách nào cho.

Đã như vậy, còn có cái gì có thể suy tính?

Chết hay không, người này là ai, cũng không sao cả...

Chạy trốn

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

Ầm ầm!

Lực lượng từ trên bầu trời cuốn tới, nghiền ép về phía Trương Huyền.

Năm đại Cổ Thánh liên thủ, thiên địa như đun sôi, trước mắt không còn khe hở, mà đen kịt giống như đáy nồi, không gian như bụi bặm, lại như hạt cát, bị đụng tới, sẽ lập tức hồn phi phách tán, chết không có chỗ chôn.

Nhìn thấy cỗ lực lượng này, Mặc Linh Cổ Thánh sợ tới mức thân thể run lên, vẻ mặt trở nên trắng bệch:

- Đi mau...

Năm người này rõ ràng tu luyện một loại phương pháp hợp kích nào đó, nếu không không có uy lực này.

Chiêu này hạ xuống, tích huyết trùng sinh đỉnh phong cũng chưa chắc chống đỡ được, huống chi là hắn.

Còn nghĩ Vu Hồn sư công hội rốt cục xuất hiện hội trưởng, nhất định có thể giải quyết tai hoạ ngầm của Dị Linh tộc, khôi phục thân phận thật sự của bọn họ, để con cháu đời sau có tư cách lần nữa trở lại Danh Sư đại lục... Nằm mơ cũng không ngờ tới, tên này không đáng tin cậy như vậy, mới nhận nhau liền vẫn lạc.

Chuyện này là sao!

Vội vàng đi tới trước mặt đối phương, hồn thể kéo bàn tay của hắn, muốn tránh né công kích, lại thấy đối phương lắc đầu, cánh tay vung một cái, tránh thoát hắn lôi kéo.

- Đến hay lắm!

Ngay thời điểm nghi ngờ, chỉ nhìn thấy khóe miệng thanh niên nâng lên, biểu lộ tìm đường chết.

- ...

Da đầu hắn run lên.

Vu Hồn sư, đến cùng làm chuyện xấu gì, lại gặp được một hội trưởng không đáng tin cậy như vậy?

Buồn bực sắp bùng nổ, cuối cùng vẫn hội tụ lực lượng lần nữa bắt tới, còn không có tiếp xúc thân thể đối phương, chỉ thấy hai tay thanh niên giơ lên:

- Thu!

Ầm ầm!

Lực lượng màu đen rơi vào bàn tay đối phương, Trương Huyền cũng không giống như tưởng tượng, hóa thành bụi bặm, mà không nhúc nhích, năm đại Cổ Thánh liên hợp hình thành công kích, tại cả ở cách hắn không đến hai centimet, chia làm năm phần, vọt tới bốn phía.

- Đây là... Trận pháp?

Cảm nhận được lực lượng khổng lồ bảo vệ thân thể thanh niên, Mặc Linh Cổ Thánh vội vàng nhìn xuống dưới, ngay sau đó nhìn thấy, tất cả phù văn trong Linh Hoàng cung đồng thời sáng lên, tính cả trận pháp, cùng một thời khắc vận chuyển.

Vô số linh khí ở trên người thanh niên, tạo thành một lồng ánh sáng hình ngũ giác.

Công kích của đối phương, chính là bị lồng ánh sáng này hấp thu, lần nữa hội tụ đến trong trận pháp.

- Đây là... Cưỡng ép hấp thu lực lượng công kích của đối phương?

Thân thể Mặc Linh Cổ Thánh run lên, đứng chết trân tại chỗ, triệt để bối rối.

Năm đại Cổ Thánh liên hợp công kích, cường đại cỡ nào, trong lòng của hắn rõ ràng, coi như ba cái mình liên hợp chung một chỗ, cũng đừng hòng chống đỡ được.

Nhưng thanh niên trước mắt không chỉ ngăn lại, còn hấp thu cỗ lực lượng này, cái này... là trận pháp vừa rồi hắn sắp đặt ra?

Nhiều trận pháp như vậy vây quanh, sắp đặt ra một trận pháp đơn độc, liền rất không dễ dàng, hắn bố trí đại trận, vậy mà có thể dung hợp tất cả trận pháp lại với nhau, phát huy ra uy lực càng cường đại hơn...

Đã không phải là nghịch thiên có thể miêu tả!

- Phá!

Không đi quản vị Vu Hồn sư này khiếp sợ, hai tay Trương Huyền vỗ tới.

Trận pháp hình ngũ giác lập tức tụ lại lực lượng, hóa thành lồng giam to lớn, bay về phía năm người.

- Cái này...

- Nguy rồi...

Năm đại Cổ Thánh hiển nhiên cũng không nghĩ tới, bản thân liên hợp công kích, bị đối phương ung dung phá giải, hơn nữa bị lấy đạo của người trả lại cho người, từng cái vẻ mặt trắng bệch, lần nữa liên hợp lại.

Ầm ầm!

Lực lượng song phương đối đầu, năm đại Cổ Thánh phun máu tươi, đồng loạt lui về phía sau.

Trận pháp của Linh Hoàng Cung, vốn có thể phòng ngự tích huyết trùng sinh đỉnh phong, giờ phút này lại phối hợp trận pháp của Trương Huyền cùng mọi người công kích, phát ra lực lượng vượt khỏi tưởng tượng, cho dù bọn họ liên thủ, cũng không chống lại được.

- Ngoan Nhân, mang theo Long Cốt Thần Thương, đi theo ta...

Một kích thành công, Trương Huyền cũng không tiếp tục, mà quay đầu nhìn về phía Ngoan Nhân đang cùng Thần Linh Hoàng chiến đấu, nói một tiếng.

Cùng thời khắc đó, hình ngũ giác lần nữa thả ra một đạo hắc quang, lăng không bổ xuống.

Hắc quang chém xuống trận pháp, Ngoan Nhân nhẹ nhàng vụt qua, tránh thoát Thần Linh Hoàng áp chế, xương tay vồ một cái, thu lấy Long Cốt Thần Thương cùng ba thi thể Cổ Thánh.

- Đi!

Làm xong những chuyện này, bàn tay Trương Huyền lần nữa run lên, hình ngũ giác đâm rách không gian, Ngoan Nhân, Mặc Linh Cổ Thánh tính cả hắn, bỗng nhiên nhảy dựng, chui vào trong đó, thời gian nháy mắt biến mất không thấy gì nữa.

- Nhanh lưu hắn lại...

Thấy đối phương chạy trốn, Thần Linh Hoàng sắp nổ tung, lần nữa nhìn về phía năm đại Cổ Thánh.

- Ngươi vẫn là trước nghiên cứu một chút, vì sao hắn có thể khống chế trận pháp hộ cung của ngươi đi!

- Trận pháp này lợi hại như thế, liều mạng tới, chúng ta đều sẽ bị thương...

Năm đại Cổ Thánh hừ một tiếng.

Tuy rất muốn đạt được đồ vật trong miệng đối phương, nhưng bởi vậy bị trọng thương mà nói, tuyệt đối được không bù mất.

Bởi vậy, bị đối phương một đòn lui về phía sau, bọn họ liền ngừng lại, không phải đánh không lại đối phương, mà là có chỗ kiêng kị.

- Hừ...

Tức đến sắc mặt trắng bệch, Thần Linh Hoàng biết, cùng đối phương chỉ là liên minh, mà không phải phụ thuộc, có thể giúp đỡ ngăn cản một chút cũng rất không tệ, muốn bọn hắn bốc lên nguy hiểm tính mạng lưu người lại, quả thực không có khả năng hoàn thành.

Dị Linh tộc, trời sinh liền rất cường đại, tuổi thọ cũng dài, dựa theo tình huống bình thường, sống vài vạn năm, diệt Danh Sư đại lục cực kỳ ung dung, nhưng một mực không thành công, nguyên nhân chủ yếu nhất, chính là mỗi một cái đều quá ích kỷ!

Căn bản không liên hợp đến cùng một chỗ!

Không nói ba đại Hoàng giả bọn họ, triệu tập những vương giả này cũng giống như vậy, nếu như là Danh Sư, mọi người đồng tâm hiệp lực, một lòng đoàn kết, làm sao đến mức cố thủ ở đây.

Đương nhiên trọng yếu nhất vẫn là thiếu một tồn tại chí cường, có thể để cho tất cả mọi người thần phục, giống như Ngoan Nhân lúc trước.

Mặc dù Thần Dung Hoàng là Linh tộc đệ nhất nhân, nhưng không mạnh hơn người khác quá nhiều, không có lực chấn nhiếp chân chính.

Lấy ra một viên đan dược, ăn vào, vẻ mặt hơi khôi phục một chút, Thần Linh Hoàng nhìn lại trận pháp phía dưới.

Trận pháp Linh Hoàng Cung, là hắn cùng tiền bối của mình hao tốn không biết bao nhiêu tâm huyết, tiêu hao bao nhiêu nhân lực mới bố trí ra, chỉ nghe hắn hoặc là người chỉ định khống chế, làm sao lại nghe theo tên kia chỉ huy, chống lại năm đại Cổ Thánh?

Hơn nữa bạo phát ra lực lượng càng thêm cường đại...

Liếc mắt nhìn, nhìn không ra cái gì, ngón tay vạch một cái, một giọt máu lơ lửng giữa không trung.

Trận pháp này, mấu chốt khống chế là huyết mạch, chỉ cần thi triển ra huyết mạch, nhất định có thể triệt để khống chế, thuận lợi kích hoạt.

Ông!

Huyết dịch xuất hiện, trận pháp phía dưới quả nhiên đung đưa, từng đạo lực lượng lóe lên, nhanh chóng hội tụ về trung tâm.

Vừa định khống chế cỗ lực lượng này trong tay, lần nữa hình thành phòng ngự to lớn, bố trí tốt Linh Hoàng Cung phòng vệ, phía dưới lay động kịch liệt, ngay sau đó một âm thanh lớn vang lên, giống như muốn nổ nát vụn màng nhĩ.

Ầm ầm!

Lực lượng hùng hồn từ nơi trung tâm nhất khuấy động, kiến trúc vài vạn năm của Linh Hoàng Cung, trong tích tắc bị công kích to lớn, toàn bộ sụp đổ, biến thành tro tàn.

Trận pháp phía dưới, vậy mà không nghe hắn khống chế... tự bạo!

Uy hiếp hồ lô

dtv-ebook.com

- Hoàng cung của ta...

Nhìn hoàng cung trong chớp mắt biến thành phế tích, Thần Linh Hoàng nhịn không được nữa, phun ra một ngụm máu tươi.

Đây là địa phương hắn đời đời kiếp kiếp hao tốn vô số tâm huyết mới bố trí được, lại nổ như thế...

Ai có thể nói cho ta biết, xảy ra chuyện gì không?

- Linh Hoàng...

Hai vị Cổ Thánh trước đó chiến đấu với Mặc Linh Cổ Thánh vội vàng bay tới, một người vẻ mặt trắng bệch:

- Vừa rồi bệ hạ nói vị kia, gia hỏa gọi Trương Huyền, ở đây bố trí hơn ngàn trận kỳ... Sau đó, đại trận trong hoàng cung liền bị mượn... Hiện tại bùng nổ, có phải cũng là hắn làm hay không?

- Lần nữa bố trí trận pháp?

Thần Linh Hoàng vụt qua.

Toàn bộ Linh Hoàng cung tầng tầng lớp lớp, dính dáng mấy vạn loại phù văn, mấy trăm trận pháp lớn nhỏ không đều, nguyên nhân chính là có dựa dẫm này, mới có thể ngăn Thần Dung Hoàng cùng với cao thủ của hắn, hiện tại hư hoại, tương đương hắn trần trụi xuất hiện ở trước mặt mọi người, không còn bất kỳ bảo vệ...

Lại thêm trọng thương, Thần Dung Hoàng thật muốn trở về, còn không mặc kệ xâm lược?

- Ngay lập tức mang bảo vật mà những Giám Bảo sư kia giám định tới!

Ánh mắt Thần Linh Hoàng run lên, cắn răng nói.

- Bệ hạ, giá trị chuẩn xác của những bảo vật kia còn không có xác định được...

Vẻ mặt Cổ Thánh này trắng bệch, trong mắt tràn đầy lo lắng.

Thần Linh Hoàng vẫy tay một cái, nói.

- Không kịp xác định! Chờ bọn hắn giám định ra, ta đã bị giết rồi!

- Nhưng... Quy củ bệ hạ hắn phải biết, một khi tính toán không đúng, ta sợ không những không khôi phục được, sẽ còn đã rét vì tuyết lại lạnh vì sương...

- Bớt nói nhảm, toàn bộ tìm tới, hiện tại đã không có thời gian! Sống hay chết ở lúc này!

Thần Linh Hoàng gầm thét.

Long huyết bị cướp đi, hiện tại chỉ có thể sử dụng thủ đoạn mạo hiểm, nếu không... Thật vất vả được thành quả thắng lợi, có thể thủ vững hay không thật đúng là khó nói.

Năm vị Cổ Thánh trên không, thoạt nhìn đồng ý điều kiện của hắn, tới liên minh, nhưng thật muốn hư nhược không có sức phản kháng... Vô cùng có khả năng ăn hắn trước chính là bọn họ!

- Vâng...

Thấy bệ hạ khư khư cố chấp, Cổ Thánh chần chờ một chút, cuối cùng gật đầu, thân thể bay xuống.

- Ta sẽ không thua...

Trên mặt Thần Linh Hoàng hiện lên vẻ dữ tợn, xiết chặt nắm đấm.

...

Ông!

Khoảng cách vương thành không biết bao xa, không gian lay động, một vết nứt xuất hiện, ngay sau đó Trương Huyền từ bên trong lăn ra, trùng trùng điệp điệp ngã xuống đất.

- Hội trưởng...

Một Vu Hồn huyền phù ở bên người, nhìn chung quanh một chút, phát hiện vậy mà trốn thoát, mặt mũi khó tin, lần nữa nhìn về phía thanh niên trên đất, tràn đầy kính nể.

Chỉ là Bất Hủ cảnh đại viên mãn, nhưng từ trong tay nhiều Cổ Thánh như vậy chạy trốn, hơn nữa huyên náo long trời lở đất...

Cũng chỉ hắn mới có thể làm được.

- Cơ thể ngươi đâu?

Trương Huyền nhìn qua.

- Vu Hồn sợ nhất chính là thân thể bị đánh lén, vì lẽ đó ta chuyên môn mở ra một tiểu không gian, có thể theo hồn phách phi hành...

Mặc Linh Cổ Thánh cười cười.

Lúc này Trương Huyền mới phát hiện, ngón tay của hắn lại có một cái nhẫn do hồn lực ngưng tụ thành.

Hô!

Tinh thần câu thông, thân thể xuất hiện ở phía trước, Vu Hồn của Mặc Linh Cổ Thánh nhẹ nhàng vụt qua, chui vào.

- Không tệ...

Trương Huyền mắt sáng rực lên.

Có loại phương pháp này, quả thực không cần lo lắng thân thể.

Đặc biệt là hắn, hơi nhìn không được, liền chạy ra cùng người chiến đấu, có thứ này sẽ an toàn hơn không ít.

- Nơi này là Hỏa Vũ chiến trường, cách vương thành hơn ngàn vạn cây số, hắn đuổi không tới... Hội trưởng, bây giờ chúng ta làm gì?

Hắn cùng Linh Hoàng tương đương với triệt để trở mặt, đã không cách nào trở về, chỉ có thể đi theo vị hội trưởng này, nghe theo dặn dò.

- Đừng có gấp, điều chỉnh một chút, khôi phục lực lượng lại tính toán sau!

Trương Huyền xua tay.

Vừa rồi sắp đặt trận pháp, lại dẫn động toàn bộ đại trận của Linh Hoàng cung, tiêu hao rất nhiều, mấu chốt nhất là... Nguy hiểm giải trừ, nhất định phải tìm hồ lô nói chuyện, nếu không ai cũng chịu không được!

- Cũng đúng!

Đối phương nói, Mặc Linh Cổ Thánh cũng cảm thấy toàn thân mệt mỏi, ở chung quanh bố trí cấm chế, lúc này mới ngồi xuống, khôi phục hồn lực tiêu hao.

Thấy hắn tu luyện, Trương Huyền thu Thiên Đạo chi thư vào thư viện, rất nhiều thi thể Cổ Thánh cũng thu vào nhẫn, bắt đầu tu luyện.

Xuân Thu đại điển nắm giữ tốc độ tu luyện gấp mười lần, vài phút sau, tinh khí thần liền hoàn toàn khôi phục.

Lông mày Trương Huyền nhíu một cái, ý niệm đi tới đan điền.

Lúc này hồ lô vẫn nằm nghiêng ở trong đó, cực kỳ thoải mái dễ chịu, căn bản không có tính toán muốn đi.

Thấy tên này bộ dáng như thế, Trương Huyền giận không chỗ phát tiết:

- Còn không phun long huyết ra!

Tuy tên này từ trong tay Linh Hoàng cướp long huyết đi, nhưng đối với mình... vô dụng ah!

Nếu có thể cho Long Cốt Thần Thương nuốt, thì đâu cần chạy trốn, hoàn toàn có thể ở Linh Hoàng cung giết bảy vào bảy ra, Linh Hoàng cũng có khả năng một thương đâm chết.

- Không nên kích động... trong đan điền ngươi chân khí tinh thuần, cực kỳ thoải mái, chờ ta tiêu hóa long huyết xong liền ra ngoài...

Hồ lô vặn vẹo một cái.

- Hiện tại liền cút ra ngoài cho ta, lúc trước thời điểm ta cho ngươi Thiên Ngoại Phi Thạch, nói không tại đi vào đan điền, bây giờ muốn nuốt lời?

Trương Huyền tức giận sắp bùng nổ.

Đây là đan điền của ta, ngươi nương nhờ trong đó... Mặt đâu?

Ta mẹ nó một người có nguyên tắc như vậy, làm sao thu một bảo bối không biết xấu hổ như ngươi?

- Ra ngoài liền ra ngoài, Tiểu Hồ Hồ ta còn nói giữ lời...

Thấy hắn nổi giận, hồ lô nói thầm một tiếng, từ trong đan điền bay ra.

- Long huyết đâu?

Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, cắn chặt hàm răng:

- Nhanh phun ra!

Hồ lô nói khoác không biết ngượng:

- Ta đã luyện hóa!

- Luyện hóa? Mới vừa rồi ngươi còn nói chờ ngươi luyện hóa long huyết lại đi ra...

- Cái này... Tuy không có luyện hóa toàn bộ, nhưng đã luyện hóa một phần, mặt khác, là ta đoạt được, đương nhiên là của ta...

Hồ lô hùng hồn.

- Mặc kệ ngươi luyện hóa bao nhiêu, còn lại nhanh phun ra, cho Long Cốt Thần Thương, nếu không đừng trách ta không khách khí...

Trương Huyền khẽ nói.

- Đây là ta cướp được, chính là của ta, ngươi uy hiếp như vậy, có còn lương tâm hay không, người ta chỉ là một cái hồ lô...

Hồ lô vặn vẹo một cái, đột nhiên nghiêm mặt nói:

- Ta cảm thấy ngươi nói đúng, long huyết với ta mà nói quả thực tác dụng không lớn, chẳng qua cảm thấy dường như không thích, muốn đi ăn mà thôi... ah ah hiện tại ta phun ra ngay... Ngươi nhìn, như vậy được chưa?

Trương Huyền hừ một tiếng, thu hồi Yêu Dị huyền đao.

Cho thể diện mà không cần, lại nói nhảm, tin hay không một đao chém ngươi thành cái gáo?

Hồ lô vặn vẹo một cái, một giọt máu xuất hiện ở phía trước.

Quả nhiên giống như tên này nói, đã bị thôn phệ một bộ phận rất lớn, ngay cả một phần năm trước đó cũng chưa tới.

Một cái hồ lô, không hảo hảo nằm, ngay cả long huyết cũng nuốt... Quả thực không nhân tính ah!

Tuy chỉ có một phần năm, nếu như bởi vì được Linh Hoàng tế tự tấn cấp, vẫn tản mát ra uy áp mạnh mẽ, bàn tay Trương Huyền run lên, Long Cốt Thần Thương bay ra.

- Nhanh nuốt, nhìn xem có thể mượn cơ hội phá giải phong ấn hay không!

Ít là ít một chút, chung quy có còn hơn không..

Long Cốt Thần Thương đột phá

dtv-ebook.com

- Vâng!

Nhìn thấy còn lại chút ít, Long Cốt Thần Thương tràn đầy kích động, lần nữa hóa thành cốt long, há miệng nuốt xuống.

Huyết dịch đi vào trong cơ thể, thân rồng to lớn lập tức đung đưa, tựa như có vô số lôi đình ở mặt ngoài chảy xuôi, khí tức nhanh chóng tăng thêm, tựa như bất cứ lúc nào cũng sẽ phá vỡ đạo phong ấn trong cơ thể, khôi phục lực lượng của Cổ Thánh chí bảo.

Biết luyện hóa long huyết, đột phá phong ấn còn cần một đoạn thời gian, Trương Huyền không tiếp tục để ý, mà lần nữa nhìn về phía hồ lô, tràn đầy nghi ngờ.

Vốn cho rằng là cái Động Hư hồ lô, cấp bậc không cao, không nghĩ tới không những có thể sinh ra linh trí, nói ra ngôn ngữ nhân loại, còn có thể từ trong tay Linh Hoàng cướp huyết dịch...

Bất luận điểm này, cũng nói rõ tuyệt không phải phàm vật!

Chẳng lẽ là Đại Thánh chí bảo hoặc là... Cổ Thánh chí bảo?

Trương Huyền nhịn không được nữa hỏi:

- Ngươi... Đến cùng là cái gì?

Tên này đã sinh ra linh trí, có lẽ biết thân phận của mình.

- Hồ lô ah!

Hồ lô vặn vẹo.

Trương Huyền xạm mặt lại... làm sao cùng tên này nói chuyện, liền không nhịn được muốn đánh người nhỉ?

Trương Huyền cố nén xúc động rút đao:

- Ta muốn hỏi, là bảo vật cấp bậc gì?

Dừng lại một chút, hồ lô nói.

- Ta cũng không biết!

- Không biết?

- Hiện tại ta chỉ có ý thức, còn rất yếu, rất nhỏ, là đứa bé... Cần ăn rất nhiều thứ mới có thể khôi phục, ừm, đúng, chỉ cần ngươi cho ta đầy đủ thức ăn, một khi khôi phục liền biết là cấp bậc gì...

Hồ lô không ngừng lay động, dường như có nước bọt chảy ra.

- ...

Trương Huyền.

Đao của ta đâu?

Tin đánh chết ngươi hay không?

Cái này tổng cộng nếm qua hai vật, Thiên Ngoại Phi Thạch, không biết cấp bậc gì liền không nói, long huyết... là có thể để cho Long Cốt Thần Thương xung kích, Thần Linh Hoàng tu vi Cổ Thánh tứ trọng cũng liều tính mạng mới được...

Ngươi thôn phệ, chỉ là khôi phục?

Nói lớn không ngượng như thế... Không chém ngươi sao có thể tĩnh tâm!

Sau khi tức giận, Trương Huyền cũng có chút tò mò.

Loại vật này mới đáng giá nó ăn một lần... tên này đến cùng là quái vật cấp bậc gì?

Khó trách Khưu Ngô Cổ Thánh tự mình ra tay, sắp đặt ra không gian gấp, mượn thiên địa linh khí tẩm bổ vài vạn năm...

Chỉ sợ không phải đơn giản như vậy.

Làm không cẩn thận, là đồ vật không kém gì Cửu Thiên Liên Thai!

Đưa tay đụng chạm, muốn điều tra một cái, đối phương đến cùng là cái gì, lại không hình thành thư tịch.

Xem ra ý thức của đối phương thanh tỉnh, thư viện là không cách nào thành công.

Trừ khi thi triển ra võ kỹ, hoặc xoá bỏ ý thức của tên này.

Cuối cùng Trương Huyền lắc đầu.

Mặc kệ cấp bậc gì, là bảo vật là được, mặc dù có chút không đáng tin cậy...

- Tốt, ngươi nghỉ ngơi đi...

Biết hỏi không ra cái gì, chẳng muốn tiếp tục nói nhiều, Trương Huyền thu nó vào trữ vật giới chỉ, trước sưu tập thi thể Cổ Thánh Dị Linh tộc, toàn bộ thả ra.

Bị hai Cổ Thánh công kích, trước đó xem thi thể như lá chắn, đã tràn đầy vết rách, không thế nào sử dụng được, nhưng còn thừa lại vài đầu, hoàn hảo không chút tổn hại, vừa vặn nhân cơ hội luyện hóa.

Vu Hồn khẽ động, chui vào một thi thể trong đó.

Không đến nửa canh giờ, triệt để luyện hóa.

Sau đó cái kế tiếp...

Sau hai canh giờ, toàn bộ luyện chế thành Vô Hồn Kim Nhân.

Hết thảy bốn thi thể, mạnh nhất Cổ Thánh nhị trọng đỉnh phong, yếu thì nhất trọng đỉnh phong, có bọn chúng, gặp lại cục diện trước đó, cũng sẽ không hốt hoảng như vậy.

Mới vừa luyện hóa xong thi thể, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, liền thấy bầu trời trời u ám, không gian bốn phía bắt đầu vặn vẹo, như mưa to hạ xuống.

- Đây là Cổ Thánh kiếp! Long Cốt Thần Thương muốn đột phá...

Mặc Linh Cổ Thánh cũng đình chỉ tu luyện, đứng dậy.

Trương Huyền nhìn lại, quả nhiên thấy cốt long đã mọc đầy huyết nhục, lân phiến đen kịt, phản xạ ánh sáng, cho người ta một loại cảm giác sâm u.

- Mở ra phong ấn, cũng có thiên kiếp?

Trương Huyền nghi ngờ.

Long Cốt Thần Thương, bản thân là Cổ Thánh chí bảo, chỉ là bị Nhiễm Cầu Cổ Thánh phong ấn lực lượng mà thôi, hiện tại mở ra, vì sao còn dẫn tới hạo kiếp?

- Mở ra phong ấn bình thường, là ngươi tấn cấp Cổ Thánh, trừ đi trận pháp cấm chế phía trên... Mà nó là lột xác ra thân thể... Nói cách khác, hiện tại nó cũng không phải giải phong, mà là... Đột phá!

Mặc Linh Cổ Thánh nói.

- Đột phá?

Trương Huyền ngẩn ngơ.

Cũng đúng.

Long Cốt Thần Thương bị phong ấn, còn cường đại hơn Yêu Dị huyền đao chưa đột phá, hiện tại lại có long huyết lợi hại như thế, đản sinh ra huyết nhục, đột phá đến Cổ Thánh cảnh cực kỳ bình thường.

Còn Cổ Thánh lực... Bản thân nó chính là Cổ Thánh chí bảo, mặc dù bị phong ấn lực lượng, nhưng trong cơ thể khẳng định cũng ẩn chứa loại vật này, bởi vậy không cần mượn của mình.

Trong lúc hai người nói chuyện với nhau, thiên kiếp triệt để hạ xuống, Thiên Hỏa, lôi đình trộn lẫn cùng một chỗ, nhao nhao rơi xuống, cốt long... hiện tại có thể gọi là Hắc Long, gào lên một tiếng xông tới, thân thể khổng lồ vẫy vùng trong đó, hỏa diễm lôi đình không ngừng rèn luyện, lân phiến càng ngày càng chói mắt.

- Không hổ là tuyệt thế thần binh do Nhiễm Cầu Cổ Thánh chế tạo, mặc dù vừa mới đột phá Cổ Thánh cảnh, lại mượn nội tình bản thân thừa thế xông lên, xung kích đến cảnh giới tích huyết trùng sinh, còn cường đại hơn ta!

Giờ phút này cũng nhận ra lai lịch của Long Cốt Thần Thương, Mặc Linh Cổ Thánh nhịn không được cảm xúc.

Nhiễm Cầu Cổ Thánh, đệ tử chiến lực đệ nhất nhân của Khổng sư, Long Cốt Thần Thương càng được xưng là Thượng Cổ đệ nhất thương, quả nhiên không tầm thường.

Mặc dù vừa mới đột phá, nhưng mượn nội tình bản thân, trực tiếp đạt đến cảnh giới tích huyết trùng sinh.

Nếu như lại giải phong ấn, có lẽ thật có thể đột phá cảnh giới người người khát vọng, phá toái hư không.

- Chẳng lẽ... Nhiễm Cầu Cổ Thánh lưu hắn lại, cố ý phong ấn tu vi, chính là vì cái này?

Rõ ràng điểm ấy, trong lòng Trương Huyền đột nhiên khẽ động.

Hiện tại nếu hắn đột phá Cổ Thánh, giúp Long Cốt Thần Thương mở ra tu vi, tên này có lẽ có thể mượn cơ hội xung kích cảnh giới cao hơn.

Có lẽ đây mới là ước nguyện ban đầu của Nhiễm Cầu Cổ Thánh!

- Khó trách nói áp chế không nên gấp gáp đột phá, mới có thể tấn cấp cao hơn, quả thật như vậy!

Đột phá Cổ Thánh, xung kích một lần, sẽ có một lần chỗ tốt, số lần xung kích càng nhiều, cuối cùng thành tựu sẽ càng cao.

Khổng sư là trùng kích mấy lần, mới sáng tạo ra thực lực vô thượng.

Long Cốt Thần Thương, trước đó xung kích qua một lần, giờ phút này bị phong ấn tu vi, lại xung kích lần nữa, một khi hai cỗ lực lượng dung hợp, tất nhiên sẽ bộc phát ra sức chiến đấu kinh người.

- Tuy vẫn chưa thể phá giải phong ấn, trùng kích Cổ Thánh đệ tứ trọng, nhưng bây giờ... đầy đủ!

Nhìn thiên kiếp càng ngày càng nhỏ yếu, tựa như lúc nào cũng muốn vượt qua, con mắt Trương Huyền sáng lên.

Long Cốt Thần Thương, bây giờ có được lực lượng có thể so với tích huyết trùng sinh đỉnh phong, so với Ngoan Nhân thời khắc này cũng không hề yếu, một khi bản thân sử dụng, tích huyết trùng sinh cảnh sẽ không còn sợ hãi!

Gặp lại Thần Linh Hoàng cũng không cần sợ hãi, có thể nhẹ nhõm treo lên đánh.

Phần phật!

Lôi vân tiêu tán, Hắc Long độ kiếp xong xuôi, ưỡn ẹo thân thể ở trên không trung, thời gian nháy mắt biến thành một chuôi trường thương bay tới, rơi vào trước mặt Trương Huyền, nhẹ nhàng run lên, thái độ cung kính.

- Chủ nhân!

Tìm Hỏa Tư Cổ Thánh

dtv-ebook.com

Trương Huyền gật gật đầu, đưa bàn tay tới, nhẹ nhàng trảo một cái.

Lập tức cảm thấy một cỗ lực lượng vô tận từ trong cán thương lan ra, dường như nhẹ nhàng run lên, liền có thể đâm xuyên không gian, đi vào thế giới càng sâu xa hơn.

Lúc trước Cổ Thánh mạnh mẽ không thể địch nổi, giờ phút này, trong mắt hắn, một thương liền có thể đâm chết, không đỡ nổi một đòn.

- Ngươi có biết chỗ ở của Hỏa Tư Cổ Thánh ở phương hướng nào không?

Trường thương nơi tay, chiến ý của Trương Huyền tăng vọt, quay đầu nhìn về phía Mặc Linh Cổ Thánh.

- Nó là Thánh thú lão tổ, năm đó cùng Thần Dung Hoàng quyết đấu, bị đuổi ra khỏi vị trí cư trú của Dị Linh tộc, hình như ở lân cận Hỏa Vũ chiến trường!

Chẳng biết tại sao hắn lại hỏi như vậy, Mặc Linh Cổ Thánh chần chờ một chút nói.

Hắn sinh trưởng ở Dị Linh tộc, mặc dù không phải Dị Linh tộc, nhưng cũng không xê xích gì nhiều.

- Ngay ở chung quanh đây? Quá tốt rồi, mang ta đi sào huyệt của nó...

Trương Huyền cười ha ha một tiếng.

ục đích tấn cấp Long Cốt Thần Thương, chính là vì thuần phục tên này, vừa vặn ở lân cận, vậy thì thuận đường xử lý sự tình.

- Cái này...

Mặc Linh Cổ Thánh rầu rĩ:

- Nghe nói tên này tính tình không tốt lắm, tìm nó làm gì?

Tư duy của vị hội trưởng này rất khó lý giải a, đột nhiên muốn tìm Hỏa Tư Cổ Thánh làm gì?

- Ta còn thiếu một Thánh thú làm thú sủng, vừa vặn đi qua thuần phục tên này...

Trương Huyền cười cười.

- Thuần phục?

Mặc Linh Cổ Thánh tràn đầy im lặng.

Đối phương là Thánh thú lão tổ, năm đó Thần Dung Hoàng cũng không thể khuất phục, ngươi muốn thuần phục... Đùa giỡn sao?

- Hội trưởng... trận pháp của ngươi rất lợi hại, nhưng thuần thú, không phải đơn giản như tưởng tượng, cần thời gian dài lôi kéo tình cảm, duy trì thân mật, mới có thể để cho hắn chân chính thần phục...

Mặc Linh Cổ Thánh nhịn không được nữa khuyên can.

Người hội trưởng này, là rất lợi hại, thủ đoạn cũng rất nhiều, nhưng tư duy...

Đường đường Thánh thú lão tổ, nếu dễ dàng thuần phục như vậy, cũng không đến mức để Thần Dung Hoàng đau đầu.

- Ta biết, không đi qua thử một chút, làm sao biết nhất định không thành công?

Chẳng muốn giải thích, Trương Huyền mỉm cười.

- Được rồi!

Thấy hội trưởng quyết tâm muốn đi, Mặc Linh Cổ Thánh không nói thêm lời, lấy ra bản đồ cùng la bàn xác định phương vị, lúc này mới chỉ một chỗ:

- Hỏa Tư Cổ Thánh cùng rất nhiều Thánh thú ở cách nơi này không đến mười vạn dặm!

- Không đến mười vạn dặm? Được!

Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng, trường thương run lên.

Tê lạp!

Không gian xuất hiện một lối đi, thân thể nhảy lên chui vào:

- Đi thôi!

Mặc Linh Cổ Thánh theo sát.

Từ thông đạo chui ra ngoài, đã đi tới bên ngoài mười vạn dặm, hai người nhìn thấy một núi lớn hoang vu, quả nhiên có vô số Thánh thú bay lượn.

Thánh thú Dị Linh tộc, cùng Thánh thú của Danh Sư đại lục không kém nhiều, chỉ bất quá nhận lấy Huyết Nguyệt ảnh hưởng, tròng mắt đỏ hoe, thoạt nhìn càng thêm hung tàn thô bạo, lực lượng cũng càng thêm quỷ dị.

Thánh thú phi hành trong núi đa dạng, số lượng kinh người.

- Ngươi đi tới bái thiếp, nói đến đây viếng thăm Hỏa Tư Cổ Thánh!

Hai người ngừng lại, cũng không xông vào, Trương Huyền quay đầu nói.

Mặc Linh Cổ Thánh gật đầu, bàn tay run lên, một bái thiếp từ ngón tay bay ra, thẳng tắp lao đi, còn ở trên không liền tản mát ra thanh âm như sấm, vang vọng sơn cốc.

- Vu Hồn sư Mặc Linh Cổ Thánh, đi theo hội trưởng Trương Huyền, đến đây viếng thăm Hỏa Tư Cổ Thánh, mong gặp một lần!

Ầm ầm!

Không nghĩ tới đột nhiên có người viếng thăm, rất nhiều Thánh thú phi hành đồng thời quay đầu bay tới, lơ lửng giữa không trung, nhìn về phía hai người Trương Huyền, sắc mặt không tốt.

Bọn họ bị Thần Dung Hoàng đuổi tới chỗ hoang vu này, đã sớm tràn đầy oán hận.

Hội trưởng Trương Huyền, chưa nghe nói qua, nhưng danh khí của Mặc Linh Cổ Thánh ở toàn bộ Dị Linh tộc vẫn rất lớn.

- Lão tổ đang bế quan tu luyện không gặp khách, mời hai vị về đi!

Một Thánh thú tu vi Bất Hủ cảnh đại viên mãn bay tới.

- Không tiếp khách? Mong nói cho lão tổ các ngươi, lần này hai người chúng ta tới, là có tin tức tốt! Đối với Thánh thú nhất tộc các ngươi có trợ giúp cực lớn!

Trương Huyền cười cười.

- Tin tức tốt?

Thánh thú Bất Hủ cảnh đại viên mãn cười lạnh:

- Các ngươi trừ đùa nghịch tâm cơ, còn có thể có tin tức tốt gì? Còn xin lập tức rời đi, nếu không đừng trách chúng ta không khách khí!

Rầm!

Trên không bay lượn rất nhiều Thánh thú đồng thời tru lên, đằng đằng sát khí.

- Ngươi quá lo lắng!

Thấy đối phương tràn đầy cảnh giác, vẻ mặt Trương Huyền không thay đổi:

- Những ngày gần đây các ngươi có nghe nói, Thần Dung Hoàng bị nhân loại chém giết, Thần Linh Hoàng, Thần Tinh Hoàng bị thương nặng muốn chết, toàn bộ Linh tộc đã biến thiên không?

- Hơi có nghe nói!

Thánh thú Bất Hủ cảnh đại viên mãn không biết tại sao hắn lại đột nhiên nói như vậy, dừng lại một chút nói.

Tuy bọn chúng bị đuổi tới vị trí xa xôi, nhưng Dị Linh tộc xuất hiện biến cố lớn như vậy, vẫn nghe được một ít tin tức.

- Thần Dung Hoàng bị giết, ước định lúc trước tự nhiên có thể không cần tuân thủ, hiện tại chính là thời điểm Thánh thú nhất tộc quay về tốt nhất, chẳng lẽ chư vị muốn cả đời canh giữ ở chỗ hoang vu này, không có đồ ăn ngon miệng, linh khí còn mỏng manh như vậy... Cứ thế mãi, toàn bộ Thánh thú nhất tộc, chỉ sợ sẽ bởi vậy thực lực sụt giảm!

Trương Huyền cười nói.

- Cái này...

Thánh thú Bất Hủ cảnh đại viên mãn nói không ra lời.

Đối phương nói không sai.

Không có đồ ăn ngon miệng, không sao, nhưng linh khí mỏng manh, Thánh thú tấn cấp liền trở nên chậm, hơn nữa thành tựu cuối cùng cũng sẽ nhận hạn chế.

Trong thời gian ngắn, không tính là gì, nhưng thời gian dài dần dần suy yếu, đối mặt Dị Linh tộc sẽ không còn năng lực phản kháng.

- Ta biết ngươi không quyết định được, những lời ta nói này, cùng tin tức ngươi biết, nói cho lão tổ các ngươi biết, gặp hay không gặp, hắn tự nhiên sẽ có quyết định!

Thấy vẻ mặt nó như vậy, Trương Huyền lại không giải thích, mà khoát tay áo.

- Được!

Biết nếu như đối phương nói là thật, đối với Thánh thú nhất tộc quả thực có ý nghĩa to lớn, Thánh thú Bất Hủ cảnh đại viên mãn chần chờ phút chốc, cuối cùng gật đầu, thân thể khổng lồ xoay một cái, thẳng tắp bay đi.

Thấy nó rời đi, Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng.

Muốn thuần phục đối phương, đầu tiên phải nhìn thấy... Nếu như gặp mặt, tự nhiên phải có kỹ xảo.

Qua tiếp cận nửa canh giờ, thánh thú này mới chậm rãi bay tới, móng vuốt to lớn duỗi ra:

- Lão tổ cho mời!

- Đa tạ!

Trương Huyền không nói thêm lời, hai người theo sát ở phía sau bay tới đằng trước.

Sơn mạch trước mắt quả thực rất hoang vu, chỉ sinh trưởng một chút cây cối thưa thớt, tràn đầy gai nhọn, cỏ xanh, cây cối, thậm chí dược liệu hầu như không có.

Nếu như không phải có nham thạch cùng bùn đất, sẽ hoài nghi có phải đến sa mạc hay không.

Khe núi không có nước suối, không khí khô hanh, quả thực không thích hợp sinh tồn.

Rất nhiều Thánh thú đi lại, từng cái thoạt nhìn rất đói.

Giống như Thiên Huyền vương quốc ở Danh Sư đại lục, Thánh thú cao cấp đi qua, ở thời gian lâu dài, chỉ sợ cũng sẽ hạ thấp tu vi, lực lượng suy yếu.

Người giỏi buôn bán hơn nữa, lưu lạc đến đảo hoang hoàn toàn tách biệt với thế gian, cũng sẽ giống như dã nhân.

- Lão tổ ở trong động, ta chờ ở bên ngoài...

Rất mau đi tới trước mặt một sơn động, Thánh thú Bất Hủ cảnh đại viên mãn ngừng lại.

- Được!

Trương Huyền cũng không nhiều lời, cùng Mặc Linh Cổ Thánh bay vào.

Còn chưa tới trước mặt, liền cảm thấy một cỗ gió nóng đập vào mặt, tựa hồ muốn đốt người.

Làm thú sủng của ta là được

dtv-ebook.com

Bản thể của Hỏa Tư Cổ Thánh là đầu Hỏa Diễm Cự Thú, mượn dung nham lòng đất rèn luyện thân thể, lúc này mới đột phá cực hạn, xung kích đến cảnh giới Cổ Thánh.

Bởi vậy có nó ở, nóng là không thể tránh được.

Đi về phía trước một hồi, trên đầu Mặc Linh Cổ Thánh bắt đầu đổ mồ hôi.

Hắn là Vu Hồn sư, hồn thể âm hàn, sợ hãi nhất chính là loại lực lượng chí dương này, nếu không phải đạt đến Cổ Thánh, khẳng định còn chưa đi quá gần, hồn phách liền sẽ bị chấn rời thân thể.

Lặng lẽ nhìn hội trưởng, vừa nhìn liền tràn đầy bội phục.

Đối phương chỉ là Bất Hủ cảnh đại viên mãn, đối mặt loại lực lượng cực nóng này, lại giống như không có cảm giác.

Đừng nói mồ hôi, hồn phách cũng cực kỳ củng cố, không có chút khuấy động nào.

Nhớ tới lúc trước, độ phù hợp linh nhục đạt tới một trăm, liền nhịn không được nữa truyền âm tới:

- Hội trưởng, Vu Hồn của ngươi không sợ nóng?

- Lúc trước cũng sợ!

Trương Huyền dừng lại một chút:

- Về sau thiên hỏa thiêu đốt, loại nhiệt lượng này đã không coi vào đâu!

- Thiên hỏa thiêu đốt? Ngươi... Vu Hồn của ngươi dùng thiên hỏa thiêu đốt?

Thân thể Mặc Linh Cổ Thánh run rẩy, con mắt sắp lồi ra.

- Kim Thân cảnh, không phải cần trải qua thiên hỏa kiếp ư? Chẳng lẽ ngươi không dùng thiên hỏa rèn luyện Vu Hồn?

Trương Huyền nghi ngờ.

Hẳn là sự tình rất bình thường, làm sao bộ dáng của đối phương như vậy?

- Kim Thân cảnh... Đó là tu luyện giả bình thường mới trải qua, Vu Hồn sư chúng ta bình thường đều là thay mận đổi đào, sử dụng ngụy Kim Thân thay thế...

Mặc Linh Cổ Thánh nuốt ngụm nước bọt giải thích.

- Thay mận đổi đào?

Trương Huyền không hiểu.

- Là như vậy...

Mặc Linh Cổ Thánh giải thích cặn kẽ một lần.

Vu Hồn thuộc tính âm hàn, cưỡng ép xung kích thiên hỏa kiếp mà nói, rất dễ dàng bị đốt thành tro bụi, bởi vậy sau khi đạt tới Kiến Thần Bất Hoại đại viên mãn, bình thường sẽ đoạt xá một cường giả Kim Thân cảnh tới dung hợp, bồi dưỡng thành ngụy Kim Thân.

Người bị đoạt xá, hồn phách còn giữ lại, cũng không giết chết... Chờ thiên hỏa kiếp đến, bộ thân thể này xông lên, hỏa diễm tự nhiên sẽ công kích ngụy Kim Thân, cuối cùng lại lấy hồn phách đối phương thay thế mình... Tương đương hoàn mỹ vượt qua kiếp số.

Loại phương pháp độ kiếp này, tuy cổ quái, nhưng có thể bảo đảm Vu Hồn sư an toàn, là Vu Hồn sư nhất mạch sau khi đến Dị Linh tộc sáng tạo ra, còn công pháp Trương Huyền tu luyện, là Lộ Xung từ tổ địa mang về, không có phương pháp này, bởi vậy không rõ.

- Chúng ta đều mượn dùng thân thể cường giả Dị Linh tộc độ kiếp...

Sợ hội trưởng hiểu lầm, Mặc Linh Cổ Thánh giải thích.

- Độ kiếp như vậy, tuy nguy hiểm nhỏ rất nhiều, nhưng chỉ có Kiến Thần Bất Hoại cảnh, liền đi đoạt xá Kim Thân cảnh, cũng cực kỳ nguy hiểm... Như vậy đi, ta truyền thụ cho ngươi một bộ phương pháp, về sau Vu Hồn sư dựa theo phương thức này tu luyện, không chỉ không e ngại hỏa diễm, lôi đình, còn có thể thản nhiên đối mặt!

Trương Huyền dừng lại một chút, ngón tay điểm qua, truyền lại một bộ công pháp.

Đúng là Vu Hồn chi thuật được hắn sửa đổi, cũng chính là Lộ Xung hiện tại tu luyện.

Thân là Vu Hồn sư công hội hội trưởng, cái nghề nghiệp này, lại vì nhân tộc lập vô số công lao, truyền thụ cho hắn cũng không có gì.

- Công pháp?

Mặc Linh Cổ Thánh vốn không để ý lắm, khi thấy rõ trong đầu nhiều ra pháp quyết, thân thể chấn động mạnh một cái, đạo tâm có chút không ổn định.

Thân là Cổ Thánh, nghiên cứu Vu Hồn cả một đời, nhãn lực tự nhiên không cần nghi ngờ, hội trưởng truyền thụ cho bộ công pháp này, bác đại tinh thâm, thật muốn dựa theo tu luyện, Vu Hồn thậm chí có thể thoát ly ngũ suy, chân chính làm được bất hủ bất diệt!

Sau khi xem xong, hắn cũng sinh ra một loại cảm giác muốn hủy diệt tu vi bản thân, tu luyện lại từ đầu.

- Ngươi tu luyện lại từ đầu không còn kịp rồi, có điều nhằm vào công pháp thiếu hụt của ngươi, ta làm ra điều chỉnh, đây là đưa cho ngươi...

Dường như nhìn ra ý nghĩ của hắn, Trương Huyền khẽ điểm tới, truyền lại một bộ pháp quyết.

Xem xong nội dung, Mặc Linh Cổ Thánh kích động run rẩy.

Đối phương giống như biết thân thể của hắn thiếu hụt ở nơi nào, đưa cho ý kiến đều thẳng vào chỗ yếu hại, để hắn không cách nào phản bác.

Có thể đoán được, dựa theo cái này tu luyện, thiếu hụt trong cơ thể hắn sẽ trở nên hoàn mỹ vô khuyết, xung kích tích huyết trùng sinh đỉnh phong trở nên dễ như trở bàn tay!

- Chỉ là Bất Hủ cảnh đại viên mãn, nhưng có thể liếc mắt nhìn ra thiếu hụt cùng sơ hở trên người ta, hơn nữa sáng chế phương pháp trị tận gốc, cái này, cái này...

Lần nữa nhìn về phía thanh niên, Mặc Linh Cổ Thánh không biết nên nói cái gì.

Lúc trước liền biết vị hội trưởng này rất nghịch thiên, không nghĩ tới nghịch thiên như vậy!

Đã vượt ra khỏi tất cả mong đợi trong lòng.

Thời điểm đang rung động, một thanh âm nổ vang bên tai:

- Mặc Linh Cổ Thánh, sự tình ngươi nói là thật?

Vội vàng ngẩng đầu, chỉ thấy một Thánh thú huyền phù ở trên không dung nham, toàn thân màu vàng kim, mang theo vết rạn tựa như dung nham, thân dài hơn mười mét, tản mát ra uy áp to lớn, thực lực chân chính so với Thần Linh Hoàng thời kỳ toàn thịnh cũng không hề yếu!

Khó trách có thể thống lĩnh một tộc, khiêu chiến Thần Dung Hoàng.

- Mặc Linh gặp qua Hỏa Tư Cổ Thánh!

Biết tên này mạnh mẽ, Mặc Linh Cổ Thánh không dám kiêu ngạo, ôm quyền khom người, thái độ cung kính:

- Chuyện này là hội trưởng chúng ta nói, ta lấy hắn như Thiên Lôi sai đâu đánh đó!

Hội trưởng rốt cuộc muốn làm thế nào, hắn cũng không rõ ràng, muốn nói lúc trước còn hoài nghi, giờ phút này vừa mới nhìn qua pháp quyết đối phương truyền thụ, trong lòng lại có vẻ mong đợi.

Có lẽ vị này, thật có thể thuần phục đối phương.

Nếu thực như thế, Vu Hồn nhất mạch ở Dị Linh tộc, sẽ nắm giữ quyền hành càng lớn, coi như trở mặt với ba đại Hoàng giả cũng không cần sợ hãi.

Dị Linh tộc không có quy tắc, nhìn chính là thực lực.

Thực lực mạnh, chính là vương.

- Hội trưởng? Một tiểu oa nhi chỉ có tu vi Bất Hủ cảnh?

Hỏa Tư Cổ Thánh quay đầu lại, liếc mắt nhìn Trương Huyền cười lạnh:

- Vu Hồn sư các ngươi, không phải ngay cả Khổng sư cũng không phục, rất cuồng ngạo ư? Lúc nào nhận kẻ như vậy làm hội trưởng?

- Hỏa Tư Cổ Thánh, ngươi có thể làm nhục ta, nhưng làm nhục hội trưởng của chúng ta, chẳng khác nào đối nghịch Vu Hồn sư công hội chúng ta!

Mặc Linh Cổ Thánh sầm mặt lại.

- Ồ? Thật là hội trưởng của các ngươi?

Thấy hắn tức giận, Hỏa Tư Cổ Thánh sửng sốt một chút, lần nữa nhìn về phía Trương Huyền, thấy thế nào cũng bình thường không có gì lạ, không có bất kỳ đặc thù gì, có điều không hổ là vương giả một chủng tộc, vẫn áp chế được nội tâm nghi ngờ, mở miệng hỏi thăm:

- Sự tình của ba đại Hoàng giả, ta nghe nói qua, nhưng bọn hắn từng cái tâm cơ rất sâu, ta cùng Thần Dung Hoàng giao thủ qua, biết thủ đoạn của tên này, tuyệt không có khả năng bị giết như thế!

- Hơn nữa Dị Linh tộc cũng không chỉ có ba vị Hoàng giả, coi như chết hết, cũng còn có rất nhiều vương giả, chúng ta thật muốn đi qua, làm không cẩn thận sẽ gặp phải tàn sát... Mặc Linh Cổ Thánh đã lấy ngươi cầm đầu, vậy ngươi nói một chút, làm sao để Thánh thú nhất tộc chúng ta quay về!

- Rất đơn giản...

Trương Huyền mỉm cười:

- Ngươi làm thú sủng của ta là được!

Chiến Hỏa Tư Cổ Thánh

dtv-ebook.com

Ầm!

Sơn động đung đưa, dung nham tựa như sôi trào, không ngừng cuồn cuộn, hai mắt Hỏa Tư Cổ Thánh híp lại, trong thanh âm mang theo lực lượng nghiền nát thế giới:

- Ngươi lặp lại lần nữa?

- Ngươi muốn làm gì?

Mặc Linh Cổ Thánh vội vàng đi về phía trước.

Hội trưởng trực tiếp như vậy, hắn cũng bất ngờ, có điều đã lấy đối phương cầm đầu, thì đối phương làm cái gì, nói cái gì, cũng sẽ không lui về phía sau.

- Đã sớm nghe nói qua Vu Hồn sư các ngươi ngạo mạn, năm đó không phục Khổng sư, vì vậy dẫn đến Danh Sư đường đồ sát toàn tộc, cuối cùng chạy trốn tới nơi này... Vốn cho rằng là truyền thuyết, hiện tại xem ra hắn là thật!

Hỏa Tư Cổ Thánh tiến về phía trước một bước, sóng nhiệt bốn phía khuấy động, lần nữa cười lạnh, hơi nóng trên người muốn lôi kéo không gian thành mảnh vỡ.

Làm lão tổ mấy ngàn năm, còn là lần đầu tiên có người dám chạy tới, nói muốn thu nó làm thú sủng, lúc trước Thần Dung Hoàng cũng không dám nói như vậy, một Bất Hủ cảnh... lá gan thật là lớn!

Không dạy dỗ một hồi, mặt mũi ở đâu?

- Vu Hồn sư chúng ta làm cái gì, còn chưa tới phiên ngươi xen vào!

Mặc Linh Cổ Thánh hừ lạnh.

- Vậy sao?

Đầu lâu to lớn nhìn lại, một đạo hỏa quang trút xuống, đồng tử của Mặc Linh Cổ Thánh co rụt lại, hai tay nâng lên.

Bành!

Hỏa diễm cùng bàn tay đối đầu, dưới chân Mặc Linh Cổ Thánh xuất hiện một cái hố sâu to lớn, lui về sau mấy chục bước.

Không nghĩ tới tên này nói ra tay liền ra tay, không có chút dấu hiệu nào, Mặc Linh Cổ Thánh tức sắp nổ tung, thân thể chợt lóe, liền vọt lên, người ở giữa không trung lực lượng đã cuộn trào, trong sơn động, nhất thời âm phong vù vù, như muốn kết lên hàn băng.

Vu Hồn sư sợ lửa, nhưng học được pháp quyết do hội trưởng chỉ điểm, loại cảm giác áp bách này đã biến mất, chân chính đối chiến cũng chưa chắc thất bại!

- Vẫn là ta tới đi!

Còn chưa tới trước mặt, một thanh âm nhàn nhạt vang lên, Mặc Linh Cổ Thánh ngừng lại, nhìn về phía quái vật khổng lồ cách đó không xa, vẻ mặt cảnh giác.

Phần phật!

Trương Huyền đi tới trước mặt dung nham, nhìn về phía Hỏa Tư Cổ Thánh huyền phù ở trên không:

- Như vậy đi, ngươi ta đánh cược được không?

Hỏa Tư Cổ Thánh cũng không trả lời, chỉ nhìn chằm chằm hắn.

Mặc Linh Cổ Thánh nó chưa thấy, lại nghe nói qua, thực lực mạnh mẽ, cực kỳ cao ngạo, nhưng giờ phút này trung thành nghe theo vị này dặn dò, khẳng định có thủ đoạn hơn người.

- Ta cá cược rất đơn giản, ta cùng ngươi chiến đấu, ngươi thua, thần phục ta, làm thú sủng của ta. Ngươi thắng, ta mang Thần Dung Hoàng tới, để hắn tự mình đồng ý điều kiện có lợi với Thánh thú các ngươi!

Trương Huyền cười nhạt:

- Như thế nào? Chẳng lẽ thực lực như ta, ngươi cũng không dám nghênh chiến?

- Hừ!

Hỏa Tư Cổ Thánh hừ lạnh, móng vuốt to lớn lăng không đập tới:

- Vậy để ta lĩnh giáo một chút, thủ đoạn chân chính của Vu Hồn sư hội trưởng!

Ầm!

Không gian ở dưới móng vuốt vỡ vụn ra, lực lượng giống như thực chất, phong tỏa vị trí của Trương Huyền.

Mặc Linh Cổ Thánh xiết chặt nắm đấm, vẻ mặt lo lắng.

Uy lực chiêu này của đối phương, xem như hắn cũng khó mà chống lại.

Chẳng lẽ vị Hỏa Tư Cổ Thánh này mấy ngàn năm không thấy, tu vi lần nữa tăng lên?

- Là mượn địa lợi...

Sau khi hết khiếp sợ, rất nhanh liền hiểu được.

Cũng không phải thực lực của đối phương tăng bao nhiêu, tu vi đạt tới cảnh giới như bọn hắn, dù là một tia đột phá cũng rất khó.

Sở dĩ thoạt nhìn mạnh mẽ, chủ yếu là bởi vì đối phương mượn lực lượng dung nham trong sơn động, để ưu thế của Hỏa Diễm Cự Thú phát huy càng thêm tốt.

Có thể nói, đối phương nằm ở trong loại trạng thái này, hắn đã không phải là đối thủ.

Nhiều nhất có thể chạy trốn.

Hắn cũng khó chiến thắng, hội trưởng thì sao?

Vội vàng nhìn lại, ngay sau đó nhìn thấy hội trưởng nhẹ nhàng cười một tiếng, bàn tay run lên, trường thương xuất hiện ở trong lòng bàn tay.

Chỉ thấy đối phương giẫm lên dung nham bay tới, trường thương run lên, nhân thương hợp nhất, tựa như trong nháy mắt biến thành một cự long, vọt về phía móng vuốt.

Ầm!

Rồng ở trên không trung phát ra một tiếng kêu to, toàn bộ sơn động xuất hiện vết rách, vô số đá vụn từ bên trên bay xuống.

- Đây là... Thiên Long Bát Âm?

Mặc Linh Cổ Thánh dại ra.

Thanh âm này, chỉ thấy qua ở trong thư tịch, nghe nói là Chân Long có thể phát ra, vô số sinh linh không chịu nổi một tiếng, sẽ bị chấn vỡ tâm trí, trở nên điên điên khùng khùng.

Long Cốt Thần Thương không phải mới vừa đột phá ư?

Hơn nữa huyết mạch không thuần... Làm sao lại phát ra loại thanh âm này?

Lộc cộc lộc cộc lộc cộc lộc cộc!

Trong lòng của hắn rung động, Hỏa Tư Cổ Thánh dường như cũng không dám tin tưởng, kìm lòng không được lui về phía sau mấy bước, ánh mắt lộ ra ngạc nhiên.

Dù nó không có huyết mạch Long tộc, Thiên Long Bát Âm không có áp bức trên bản chất, nhưng loại thanh âm này từ trên người một con rồng phát ra, vạn thú chi hoàng mang tới chấn nhiếp, vẫn để tâm thần xuất hiện vết rách, không dám ngăn cản.

Phần phật!

Vừa mới lui về phía sau, liền thấy cái đuôi to lớn của Hắc Long khuấy động, dung nham phía dưới quay cuồng, như cơn lốc cuốn lên, tạo thành mấy chục Hỏa Long.

Nó quay đầu, lúc này mới thấy rõ, cũng không phải là lực lượng Hắc Long, mà là thanh niên đứng tại chỗ, trường thương trong tay xoay tròn, dung nham ở dưới thân thương nhanh chóng khuấy động, từng cự long nhanh chóng vọt tới.

- Đây là địa phương của ta, dùng đồ vật của ta đối phó ta, ngươi nghĩ quá đơn giản!

Không nghĩ tới chiến trường chính của mình bị đối phương mượn dùng, hơn nữa phát huy ra sức chiến đấu cường đại như thế, cái mũi của Hỏa Tư Cổ Thánh phun ra một đám lửa, hai chân nâng lên, bước ra một bước.

Ông!

Một đạo gợn sóng màu vàng kim nhộn nhạo lan ra, vô số dung nham cự long vừa tiếp xúc, lập tức nứt ra, lần nữa hóa thành giọt lửa rơi xuống phía dưới.

Nơi này nó ở mấy ngàn năm, địa hỏa dung nham bên trong đều là bản thân thiên chuy bách luyện, tuy trong thời gian ngắn nghe theo đối phương chỉ huy, nhưng chỉ cần nguyện ý, vẫn có thể tuỳ tiện khống chế.

- Vậy sao?

Trương Huyền thu thương mà đứng, mỉm cười, cũng không bởi vì đối phương lần nữa khống chế dung nham mà cảm thấy chán nản, ngược lại mang theo tự tin nồng đậm.

Hỏa Tư Cổ Thánh lần nữa nhìn qua, trong mắt không còn coi thường như lúc trước:

- Có thể trở thành Vu Hồn sư hội trưởng, quả nhiên không đơn giản... Bất quá, thực lực của ngươi quả thực chỉ có Bất Hủ cảnh đại viên mãn, sở dĩ có thể phát huy ra sức chiến đấu cường đại như thế, là bởi vì thanh trường thương kia?

Vừa giao thủ nó liền nhìn ra, cái gọi là hội trưởng kia, thực lực chân thật cũng không mạnh, có thể cùng hắn chiến đấu, chủ yếu bởi vì thanh thương kia.

- Không sai!

Trương Huyền cũng không phủ nhận.

- Vũ khí không có chủ nhân, không phát huy ra sức chiến đấu mạnh nhất, ngươi có thể thi triển ra tuyệt chiêu lợi hại như vậy, để cho ta cũng suýt chút nữa rơi vào chật vật, quả thực rất tinh mắt cùng kinh nghiệm chiến đấu thâm hậu...

Thấy hắn thừa nhận, Hỏa Tư Cổ Thánh thoả mãn gật đầu, sau đó khẽ nói:

- Bất quá chỉ như thế, muốn thắng ta... Vẫn là nghĩ quá đơn giản!

Tiếng nói kết thúc, dung nham phía dưới lần nữa sôi trào, từ dưới đất không ngừng dâng lên, tựa như thủy triều.

Hỏa Tư Cổ Thánh ngạo khí

dtv-ebook.com

Không chỉ như vậy, trên sơn động, cũng có vô số hỏa diễm rơi xuống, từng mảnh từng mảnh đốt không gian bốn phía thành Địa Ngục liệt diễm.

Mặc Linh Cổ Thánh liên tiếp lui về phía sau.

Tuy đạt được công pháp của hội trưởng, để năng lực phòng ngự hỏa diễm tăng lên một ít, nhưng biển lửa đầy trời kia vẫn không đỡ được, may mắn thân thể vẫn còn, hồn thể đi ra mà nói, chỉ sợ đã bị thương!

- Hội trưởng không có sao chứ!

Trên mặt không ngừng biến ảo, tràn đầy lo lắng, ngay sau đó nghe được tiếng cười to vang lên, chỉ thấy thân ảnh của hội trưởng yên tĩnh huyền phù ở trên không, chẳng những không có né tránh, ngược lại hít sâu một hơi.

- Đến hay lắm!

Phần phật!

Kèm theo thanh âm, một cỗ hấp lực to lớn từ trên người hắn lan ra, tựa như cá voi hút nước, ngân hà đổ ngược, lửa cháy ngập trời lao về phía hắn.

Mà thân thể hắn bỗng nhiên tăng vọt, cũng đạt tới cao hơn mười mét, dưới chân giẫm lên dung nham, toàn thân đỏ thẫm, tựa như một hỏa diễm cự nhân to lớn.

- Ngươi...

Hỏa Tư Cổ Thánh hiển nhiên cũng không nghĩ tới hắn cường đại như thế, sửng sốt một chút, đang muốn thi triển tuyệt chiêu, liền thấy hỏa diễm tràn vào trong cơ thể thanh niên bay ngược ra.

Hừng hực!

Hỏa diễm màu đỏ thắm từ trong cơ thể hắn dâng trào ra, gặp phải không khí kịch liệt thiêu đốt, rất nhanh nhiệt độ càng ngày càng cao, trở nên đen thui, dần dần tạo thành màu mực.

- Là... Chí Tôn Thiên Hỏa?

Cảm nhận được nhiệt độ của hắc hỏa, da đầu Hỏa Tư Cổ Thánh nổ tung, thân thể to lớn kìm lòng không được lui về phía sau.

Thân là Hỏa Diễm Cự Thú, lấy lửa mà sống, Thiên Hỏa kiếp tự nhiên trải qua, đối với những tu luyện giả khác là cực kỳ kinh khủng, nhưng đối với nó mà nói chỉ thường thôi.

Nhưng những Thiên Hỏa kia chỉ là Thiên Hỏa bình thường, còn loại Chí Tôn Thiên Hỏa này, coi như Hỏa Diễm Cự Thú cũng không chống lại được!

Xì xì xì xì...!

Lông tóc toàn thân chạm đến thoáng cái, giống như bị thiêu đốt, phát ra mùi vị cháy khét, Hỏa Tư Cổ Thánh lần nữa lui về phía sau.

Đối mặt chiêu này, nó... sợ hãi!

Vốn cho rằng đối phương là Vu Hồn sư, thiên tính âm hàn, sợ hãi lực lượng thuần dương, mượn hỏa diễm tùy tiện có thể gây khó dễ, nằm mơ cũng không ngờ tới... Bản thân am hiểu nhất hỏa diễm, đi vào trong cơ thể đối phương, vậy mà tạo thành đồ vật đáng sợ như vậy!

Chí Tôn Thiên Hỏa, không gì không thiêu cháy, cho dù thân là cường giả tích huyết trùng sinh, cũng không dám trực tiếp đối mặt.

- Ngươi không nói, điểm ấy thủ đoạn đối phó ngươi, quá đơn giản ư? Vậy cũng chớ lui!

Thấy nó lập tức liền muốn kề đến sơn động vách đá, Trương Huyền lần nữa cười một tiếng, trường thương trong tay phá không mà đi.

Ô ô!

Hắc Long gào thét, hắc hỏa đầy trời ở dưới nó khuấy động không ngừng cuồn cuộn, giống như mây đen áp thành.

Lúc này Mặc Linh Cổ Thánh đã chạy trốn tới bên ngoài sơn động.

Hỏa diễm bình thường hắn cũng không chịu nổi, huống chi là Chí Tôn Thiên Hỏa.

Dùng hỏa diễm mà Hỏa Tư Cổ Thánh am hiểu nhất, ép đối phương sắp phát điên, hội trưởng đến cùng làm sao làm được?

Thật ra thì Trương Huyền vốn cũng không nghĩ tới có thể như vậy, nhưng đối phương thi triển ra hỏa diễm, thân thể cùng linh hồn trải qua Chí Tôn Thiên Hỏa rèn luyện đột nhiên run rẩy lên, tựa hồ cực kỳ khát vọng với những cái này.

Ngay sau đó hút hỏa diễm vào trong cơ thể, phối hợp thêm Thiên Đạo chân khí, vậy mà trực tiếp diễn biến thành Chí Tôn Thiên Hỏa!

Nếu như đối phương thi triển là hỏa diễm bình thường, Thiên Đạo chân khí chính là khí oxy, sau khi gia trì lập tức sôi trào, bộc phát ra nhiệt lượng cao hơn.

Thình thịch thình thịch bành!

Bị ngọn lửa màu đen gắt gao đè ở trên vách tường, lông tóc toàn thân Hỏa Tư Cổ Thánh bị đốt trụi, máu tươi cũng dần dần bốc hơi, có nhiều chỗ lộ ra xương cốt kim sắc.

Xem ra chỉ cần tiếp tục nữa, Thánh thú lão tổ một đời dùng lửa vi tôn, sẽ bị ngọn lửa đốt thành tro bụi.

- Thần phục hay không?

Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng, nhìn lại.

- Trừ khi giết ta...

Hỏa Tư Cổ Thánh cắn răng.

Thân là Thánh thú lão tổ, cường giả tích huyết trùng sinh, nắm giữ kiêu ngạo thuộc về mình.

Thật muốn thần phục một Bất Hủ cảnh đại viên mãn, về sau còn có mặt mũi nào thống lĩnh tộc nhân, an tâm làm thú?

- Nói như vậy, ngươi là không thực hiện cá cược?

Trương Huyền nhìn qua.

- Cá cược là ngươi nói, ta không có đồng ý...

Thân thể Hỏa Tư Cổ Thánh run rẩy.

Mới vừa rồi đối phương nói cá cược, nhưng nó không có đồng ý liền bắt đầu động thủ.

Nói cách khác, cái gọi đánh cược không tính là gì.

- Ngươi thật muốn chết?

Trường thương liên tục công kích, Thiên Hỏa thiêu đốt, thương thế của Hỏa Tư Cổ Thánh càng ngày càng nặng, lại không có ý tứ thần phục, Trương Huyền nhíu mày.

Đánh thuần thú pháp của hắn, không chỉ bởi vì thực lực vượt qua Thánh thú, càng quan trọng hơn là Thiên Đạo chân khí, đối với chúng có tác

dụng tẩm bổ, có thể cải thiện huyết mạch, để hắn tăng lên cấp bậc.

Cũng chính là đại bổng thêm mứt táo.

Bây giờ muốn thuần phục Cổ Thánh, dựa vào Long Cốt Thần Thương cùng Thiên Hỏa, quả thực đối phương khó mà chống lại, nhưng hiệu quả của Thiên Đạo chân khí hầu như không còn.

Không còn cái này, chỉ bằng vào uy hiếp... Hiệu quả liền yếu đi rất nhiều.

Huống chi đối phương là Thánh thú lão tổ, sớm đã quen tự do, thà chết cũng không nguyện ý trở thành phụ thuộc nhân loại.

- Động thủ đi! Bất quá bọn đồ tử đồ tôn của ta không đắc tội ngươi, ngươi đường đường Vu Hồn sư công hội hội trưởng, cường giả có sức chiến đấu của Cổ Thánh, chắc hẳn sẽ không bỏ xuống mặt mũi đối phó bọn chúng!

Hỏa Tư Cổ Thánh cắn răng.

Tài nghệ không bằng người, chết thì chết, nhưng rất nhiều đồ tử đồ tôn ở phía ngoài, là tương lai của Thánh thú nhất tộc, nếu như tên này trắng trợn sát lục, thật sự không có người có thể chống lại.

Bất quá Cổ Thánh đối phó Cổ Thánh, tu luyện giả bình thường đối phó tu luyện giả bình thường, chắc hẳn vị này không đến mức bỏ đi mặt mũi, đi làm loại chuyện vô sỉ như vậy.

- Đồ tử đồ tôn?

Không nghe lời này còn tốt, nghe nói như thế, ánh mắt Trương Huyền đột nhiên sáng lên, nói:

- Ta không phải Cổ Thánh, chỉ là Bất Hủ cảnh đại viên mãn, không có quá nhiều mặt mũi... Ngươi cần phải nghĩ kỹ, thần phục ta, ta có thể mang Thánh thú nhất tộc các ngươi rời đi nơi này, thoát ly khốn cảnh,

không đồng ý... Ngươi chết, coi như ta không động thủ, Thánh thú nhất tộc cũng khó tránh khỏi gặp phải Linh tộc vây công!

- Chết sống có số, giàu có nhờ trời! Ta có thể bảo vệ bọn chúng nhất thời, không bảo vệ được bọn chúng vĩnh viễn... Nếu quả thật như vậy, ta cũng không thể nói gì hơn!

Hỏa Tư Cổ Thánh cắn răng.

Nhìn thái độ đối phương kiên quyết, căn bản không có khả năng thần phục, Trương Huyền cau mày, một lát sau như nhớ tới cái gì, con mắt đột nhiên sáng lên, mỉm cười:

- Ngươi không thần phục ta, là bởi vì phía sau ngươi có một chủng tộc, ngươi là lão tổ của bọn họ, không có khả năng trở thành thú sủng của người khác, nhưng nếu như tộc nhân của ngươi đều nguyện ý để ngươi làm sủng vật của ta thì sao?

- Tộc nhân của ta, từng cái cao ngạo, chính mình cũng sẽ không thần phục người, để cho bọn họ đồng ý ta thần phục? Nằm mơ...

Không nghĩ tới đối phương nói như vậy, Hỏa Tư Cổ Thánh chẳng thèm ngó tới.

Đầu óc không có hỏng a, tộc nhân của mình coi như ngu nữa, cũng không có khả năng đồng ý lão tổ trở thành thú sủng?

Thật muốn như vậy, tôn nghiêm ở đâu?

- Cái này chưa chắc!

Nhẹ nhàng cười một tiếng, bàn tay Trương Huyền run lên, Long Cốt Thần Thương xuất hiện ở trong lòng bàn tay, quay đầu dặn dò:

- Mặc Linh Cổ Thánh, ngươi ở đây bảo vệ Hỏa Tư, đừng để nó rời đi, ta ra ngoài một chuyến, chẳng mấy chốc sẽ trở về...

Nói xong, thân thể nhảy lên, biến mất tại nguyên chỗ.

Tất cả Thánh thú đều thần phục

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

- Ngươi muốn làm gì?

Thấy hắn lao ra, trong lòng Hỏa Tư Cổ Thánh toát lên dự cảm bất tường, muốn ngăn cản, nhưng cảm thấy một cỗ khí tức âm lãnh áp bức tới.

Đổi lại bình thường, loại lực lượng này, tuỳ tiện liền có thể hóa giải, thậm chí cho đối phương đầy đủ đau khổ, nhưng bây giờ thân bị trọng thương, muốn đối kháng nhưng một chút lực lượng cũng không thi triển ra được.

- Mặc Linh Cổ Thánh, chờ ta khôi phục, nhất định giết ngươi...

Mắt nổ đom đóm, Hỏa Tư Cổ Thánh gào thét.

- Có thể khôi phục rồi nói sau!

Không thèm để ý đối phương, lực lượng của Mặc Linh Cổ Thánh nghiền ép tới, đóng hắn ở trên tường.

Rống rống! Ô ô!

Hai người giằng co, bên ngoài sơn động vang lên thú minh liên tiếp, dường như sau khi vị hội trưởng kia lao ra, liền trắng trợn tàn sát.

- Không được...

Nghe được những tiếng kêu thảm này, Hỏa Tư Cổ Thánh không ngừng run rẩy:

- Ngươi nắm giữ sức chiến đấu Cổ Thánh, đối phó một đám Thánh thú kém xa ngươi, tôn nghiêm ở đâu...

Thanh âm truyền ra sơn động, truyền bá thật lâu.

Bất quá vị hội trưởng kia hình như không nghe thấy, tiếng kêu thảm của bọn đồ tử đồ tôn vẫn không dứt bên tai.

- Mặc Linh, ngươi ta đều là Cổ Thánh, dù chưa gặp mặt qua, lại nghe tên đã lâu, tính tình của ngươi ta biết một ít, làm người cương nghị, cương trực công chính... Hiện tại hội trưởng của các ngươi lấy lớn hiếp nhỏ, đối phó những đồ tử đồ tôn kia của ta, chẳng lẽ ngươi muốn trợ Trụ vi ngược?

Không trốn thoát được, hô cũng không nghe, Hỏa Tư Cổ Thánh tràn đầy gấp gáp nhìn về phía Vu Hồn sư đang trấn áp hắn.

- Cái này...

Khuôn mặt của Mặc Linh Cổ Thánh xấu hổ.

Hiển nhiên, hắn cũng không nghĩ tới hội trưởng sẽ trực tiếp lao ra, đối phó những Thánh thú bình thường kia.

Binh đối binh, tướng đối tướng, ngươi một người có thân phận như vậy, đi đối phó một đám tiểu lâu la... Quả thực có chút mất mặt.

Bất quá đối phương là hội trưởng, bất luận làm chuyện gì, cấp dưới chỉ có thể vâng mệnh.

Tuy lòng đầy nghi hoặc, nhưng không thể nói nhiều.

- Thật xin lỗi, ta chỉ là vâng mệnh làm việc!

Mặc Linh Cổ Thánh lắc đầu, lần nữa thi triển lực lượng, áp chế đối phương lại.

- Ngươi...

Hỏa Tư Cổ Thánh tức đến run rẩy:

- Nếu như hôm nay ta không chết, nhất định giết Vu Hồn sư nhất tộc các ngươi...

Nó là thật tức giận.

Siêu cấp cường giả ngay cả nó cũng không chiến thắng được, chạy tới đối phó những vãn bối cách Cổ Thánh không biết bao xa kia... Quả thực không biết xấu hổ đến cực hạn.

Không biết gầm thét bao lâu, chỉ thấy Trương Huyền lần nữa bay trở về, vẻ mặt ung dung.

- Giết tộc nhân của ta, diệt căn cơ của ta, hoặc là hiện tại ngươi giết ta, nếu không chờ ta khôi phục, nhất định diệt ngươi cửu tộc...

Nghe bên ngoài không còn thanh âm, trong lòng Hỏa Tư Cổ Thánh lạnh hơn một nửa, cắn răng nhìn qua, hận ý trong mắt như muốn bao phủ thiên địa.

- Giết tộc nhân của ngươi?

Thấy tên này tức giận như thế, Trương Huyền sửng sốt một chút, sau đó cười khổ lắc đầu:

- Ngươi cả nghĩ quá rồi, ta là người yêu quý hòa bình, dịu dàng hiền lành, làm sao lại chém chém giết giết? Mặc Linh Cổ Thánh, buông hắn ra, để hắn đi ra xem một chút!

- Cái này...

Mặc Linh Cổ Thánh dừng lại một chút, nhưng vẫn thu lực lượng.

Phần phật!

Hỏa Tư Cổ Thánh lắc lư một cái, từ trên vách tường rơi xuống, vội vàng đứng dậy, nhanh chóng xông ra ngoài động, hai người Trương Huyền theo sát.

Bên ngoài sơn động, ánh sáng Huyết Nguyệt có chút chói mắt, Hỏa Tư Cổ Thánh vội vàng nhìn lại, chỉ thấy rất nhiều đồ tử đồ tôn cũng không tử vong, ngược lại tập hợp chung một chỗ, từng cái hùng dũng oai vệ, khí phách hiên ngang, trong hai mắt đỏ như máu mang theo hưng phấn.

- Thực lực của các ngươi...

Thân thể Hỏa Tư Cổ Thánh cứng đờ.

Ngày ngày cùng những đồ tử đồ tôn này chung một chỗ, đối với thực lực của bọn chúng biết rất rõ ràng, sau khi bị bức ép đến nơi này, linh khí mỏng manh, có thể duy trì tu vi là tốt lắm rồi, hầu như tất cả Thánh thú đều mất đi khả năng tấn thăng...

Mà bây giờ, mấy vạn Thánh thú, vậy mà đều có tinh tiến, thực lực tổng hợp tăng một đoạn dài!

Đặc biệt là những người hắn coi trọng nhất, không chỉ đột phá, càng có lĩnh ngộ mới, tựa như lúc nào cũng sẽ lần nữa xung kích cảnh giới cao hơn.

Hơn nữa những người này, không còn bộ dạng xanh xao vàng vọt như lúc trước, từng cái thần thái sung mãn, hùng tráng mạnh mẽ...

Ngắn ngủi một hồi không gặp, cho nó một loại cảm giác dường như đã cách mấy đời.

- Bái kiến lão tổ!

Rất nhiều Thánh thú đồng thời quỳ gối.

- Các ngươi...

Bờ môi run rẩy, muốn nói gì, lại nói không ra.

- Bẩm báo lão tổ, chủ nhân nhân nghĩa, chúng ta đã nhận hắn làm chủ, xin lão tổ nhanh làm ra quyết định!

Thánh thú lúc trước dẫn Trương Huyền vào sơn động, quỳ mọp xuống đất.

- Nhận chủ?

Hỏa Tư Cổ Thánh không kịp phản ứng:

- Toàn bộ các ngươi nhận hắn làm chủ?

- Vâng!

Chúng thú đồng thời gật đầu, lần nữa quỳ gối:

- Bái kiến chủ nhân!

- Ừm!

Vẻ mặt Trương Huyền thoả mãn, quay đầu nhìn lại:

- Thế nào, hiện tại tộc nhân của ngươi đều đã nhận ta làm chủ, hơn nữa đều cổ vũ ngươi nhận ta làm chủ, không có gì có thể do dự a!

- Mong lão tổ đừng do dự!

Rất nhiều Thánh thú trong mắt lóng lánh hưng phấn.

- Các ngươi...

Hỏa Tư Cổ Thánh lui về phía sau mấy bước, da đầu giống như muốn nổ tung, nằm mơ cũng không dám tin tưởng nhìn thấy cảnh tượng là thật.

Những người này, đều là hậu bối tinh nhuệ nhất của nó, năm đó cùng Thần Dung Hoàng huyên náo hung tàn như vậy, giết đến trời đất mù mịt cũng không khuất phục... Bây giờ lại đồng loạt thần phục một Vu Hồn sư...

Không chỉ nó, ngay cả Mặc Linh Cổ Thánh cũng như vậy.

Hội trưởng lao ra, đi đi về về tổng cộng bao lâu?

Mười phút? Hai mươi phút?

Thuần phục mấy vạn con Thánh thú...

Vung lương thực cho gà ăn cũng không nhanh như vậy a?

Đã sớm biết, hội trưởng sắp đặt trận pháp rất nhanh, làm sao cũng không nghĩ đến, thuần thú càng nhanh!

- Lão tổ, nhận chủ nhân, chúng ta có thể nhanh chóng tăng thực lực lên... Tuyệt đối không nên do dự!

- Chủng tộc hưng suy, ở một ý niệm của ngươi, tuyệt đối không nên phụ ý tốt của chủ nhân!

- Có chủ nhân dẫn dắt chúng ta, nhất định có thể quét sỉ nhục trước kia, Thánh thú nhất tộc càng thêm lớn mạnh...

Rất nhiều Thánh thú, đồng thời rống lên.

- ...

Hỏa Tư Cổ Thánh nói không ra lời.

Lúc trước còn cảm thấy bọn hậu bối của mình rất có cốt khí, sẽ không khuất phục, làm sao cũng không nghĩ đến, nhanh như vậy liền làm phản rồi.

Ngày hôm nay không đồng ý, nhìn bộ dạng những người này, khẳng định sẽ ép bản thân đi vào khuôn khổ...

- Ngươi thủ vững tôn nghiêm của mình, đơn giản là muốn dựng nên tấm gương cho những hậu bối này, để bọn chúng nắm giữ tương lai tốt hơn... Hiện tại ta có thể làm được, nhận ta làm chủ, ta chính là chủ nhân của các ngươi, đương nhiên sẽ không bạc đãi!

Thấy nó do dự, Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng, cong ngón tay búng một cái:

- Ta cũng không cưỡng bách ngươi, nơi này có một bộ công pháp, không chỉ có thể để ngươi khôi phục như lúc ban đầu, còn có thể để ngươi không cần một mực mượn hỏa diễm, liền có thể phát huy ra sức chiến đấu siêu cường!

Hỏa Tư Cổ Thánh còn không có phản ứng lại, cảm thấy trong đầu chấn động, một bộ công pháp truyền vào.

- Cái này...

Liếc mắt nhìn, thân thể không tự chủ được run rẩy, vị Thánh thú lão tổ này kích động đến nói không ra lời.

Dung Hoàng tới

dtv-ebook.com

Đối phương truyền đến bộ công pháp này, không chỉ chỉ ra chỗ nhầm lẫn trong tu luyện, còn có bổ sung nhằm vào, dùng cái này tu luyện, coi như không cần dung nham, cũng có thể ung dung xung kích Cổ Thánh tứ trọng, thậm chí cao hơn!

Bộ công pháp này, quả thực chính là vì hắn làm ra, cố gắng tu luyện, khôi phục thương thế, tu vi cũng có thể đột nhiên tăng mạnh!

Trong đầu suy nghĩ một lần, giờ mới hiểu được, vị thanh niên trước mắt này mạnh mẽ, không có quá nhiều dừng lại, thân thể khổng lồ nhẹ nhàng vụt qua, sau đó nằm rạp trên mặt đất, một giọt tinh huyết thẳng tắp bay về phía mi tâm đối phương:

- Hỏa Tư... Bái kiến chủ nhân!

Muốn nói lúc trước còn có do dự, nhìn thấy bộ công pháp này, biết đối phương tuổi tuy nhỏ, tu vi cũng không cao, lại có thể tuỳ tiện làm chủ nhân, theo sau lưng, nhất định càng đi càng xa.

Luyện hóa huyết dịch, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm.

Xem ra lần này không uổng công, một Cổ Thánh tích huyết trùng sinh, thêm vào nhiều thú sủng như vậy... gặp lại Thần Linh Hoàng cũng có năng lực tự vệ chân chính.

...

Trên không, vài bóng người xé rách không gian, nhanh chóng tiến lên.

Cầm đầu chính là Thần Dung Hoàng lúc trước cùng Trương Huyền tách ra và Bặc Huân Cổ Thánh có thể thi triển lực lượng nguyên từ.

Bốn người đi theo phía sau, đều là Cổ Thánh nhị trọng.

Tuy thực lực không bằng hai người, nhưng tinh khí nội liễm, thuộc về một trong mấy cường giả cao nhất đại lục.

Đúng là Cổ Thánh mà bọn họ trong khoảng thời gian này lôi kéo đến.

- Dung Hoàng bệ hạ, bây giờ chúng ta đi nơi nào?

Thấy không gian trước mắt không ngừng nát vụn, thân ảnh nhanh chóng bay về phía trước, một vị Cổ Thánh nhịn không được mở miệng hỏi.

- Hỏa Vũ chiến trường!

Dừng lại một chút, Thần Dung Hoàng nói.

- Hỏa Vũ chiến trường? Nơi đó vắng vẻ như vậy, hắn không có Cổ Thánh nào a...

Cổ Thánh tra hỏi sững sờ.

- Ta nhớ được, Thánh thú nhất tộc Hỏa Tư Cổ Thánh cư trú trong đó...

Lại một vị Cổ Thánh nhớ tới cái gì, nhịn không được nói.

- Hỏa Tư?

Nghe được cái tên này, mấy người còn lại đồng thời rụt cổ một cái, đồng loạt nhìn về phía Thần Dung Hoàng.

Vị này cùng Hỏa Tư Cổ Thánh mâu thuẫn, toàn bộ đại lục có thể nói không ai không biết, hiện tại chạy tới tìm đối phương, không phải muốn chết sao?

- Hỏa Tư Cổ Thánh cùng ta có mâu thuẫn, nhưng thực lực của hắn không thể nghi ngờ, muốn vạch trần hành vi phạm tội của Linh Hoàng, Tinh Hoàng, hắn ắt không thể thiếu!

Nhìn ra ý nghĩ của mọi người, Thần Dung Hoàng giải thích.

Đã lôi kéo được đối phương, chẳng khác nào mặt trận thống nhất, không có gì có thể giấu diếm.

- Thế nhưng lúc trước ngươi cùng hắn huyên náo cương như vậy...

- Lại cương cũng hết cách rồi, chỉ có thể được ăn cả ngã về không!

Thần Dung Hoàng lắc đầu.

Bỏ qua tôn nghiêm, đi tìm trợ thủ, hắn cũng không muốn, nhưng đây là không còn cách nào, không còn lựa chọn khác.

- Trương Huyền tiền bối không phải nói... sau khi hắn tìm được long huyết, sẽ nghĩ biện pháp thuần phục Hỏa Tư Cổ Thánh ư? Chẳng lẽ không chờ hắn?

Bặc Huân Cổ Thánh nhìn lại.

- Thuần phục?

Thần Dung Hoàng cười khổ lắc đầu:

- Ngươi cho rằng, Hỏa Tư có thể cam tâm làm thú sủng?

Bặc Huân Cổ Thánh nói không ra lời.

Thánh thú khác hắn nói không chừng, nhưng Hỏa Tư Cổ Thánh... Thánh thú nhất tộc lão tổ, năm đó Thần Dung Hoàng sử dụng đủ loại thủ đoạn cũng không chịu uy hiếp, thà rằng đi tới chỗ linh khí mỏng manh cũng không thần phục... Đủ thấy kiên quyết.

Kiên quyết như vậy, sao có khả năng thần phục một tiểu nhân vật ngay cả Cổ Thánh cũng chưa tới?

- Thiếu gia chưa thấy qua Hỏa Tư, không biết tính tình của nó, nói như vậy không gì đáng trách, mà chúng ta, biết rất rõ ràng, thuần phục, tuyệt

đối là không thể nào!

Thần Dung Hoàng than thở một tiếng:

- Đã như vậy, chờ một ước định không có khả năng hoàn thành, còn có thể chọc giận hắn, còn không bằng trước đi qua một chuyến, tìm đối phương cố gắng nói chuyện! Năm đó là ta ép hắn đi xa, hiện tại, cũng chỉ có ta mới có thể để cho hắn quay về!

- Chỉ mong như vậy!

Bặc Huân Cổ Thánh gật đầu.

Không hổ là Dị Linh tộc đệ nhất Hoàng giả, suy nghĩ kín đáo.

Hắn là kẻ cầm đầu bức bách Hỏa Tư Cổ Thánh, tự mình ra mặt, quả thực vượt qua bất luận người nào.

- Đến...

Trong tiếng nghị luận, mấy đại Cổ Thánh đi tới lân cận Hỏa Vũ chiến trường, trước mắt là sơn mạch hoang vu.

- Đây là Hỏa Vũ chiến trường? Nơi này thật có thể ở lại?

Nhìn không gian bốn phía, linh khí mỏng manh có thể bỏ qua không tính, một vị Cổ Thánh kinh ngạc.

Không có tài nguyên, không có linh khí, ở đây sinh tồn, sống là tối đa, muốn tiến bộ đã không thể nào!

Đối phương chạy tới nơi này, hiện tại bản thân chán nản, lại muốn hắn xuống núi hỗ trợ... Cảm thấy nhiệm vụ lần này, so với trong tưởng tượng càng thêm gian nan.

- Tìm Thánh thú hỏi một chút, Hỏa Tư Cổ Thánh ở nơi nào!

Nhìn ra mọi người lo lắng, Thần Dung Hoàng cười khổ lắc đầu, thân thể vụt qua, rơi vào trước mặt một Thánh thú.

Đầu Thánh thú này vẻ mặt cảnh giác.

- Tại hạ là bằng hữu của lão tổ các ngươi, không biết hắn hiện tại nơi nào, có thể hỗ trợ dẫn đường hay không?

Thần Dung Hoàng vội vàng ngăn đối phương la lên, truyền âm tới.

- Lão tổ... hắn đang dẫn dắt tộc nhân thu dọn đồ đạc...

Bị chèn ép không cách nào đưa tin, con Thánh thú này đành phải ngoan ngoãn trả lời.

- Thu dọn đồ đạc?

Mọi người nhìn nhau, từng cái vẻ mặt kỳ lạ.

Đang yên đang lành, thu dọn đồ đạc làm cái gì?

- Muốn về vương thành!

Thánh thú này vội nói.

Cấp bậc của nó rất thấp, chỉ có Thánh Vực nhất trọng, hơn nữa ở bên ngoài sơn mạch, Trương Huyền chẳng muốn thuần phục, vì lẽ đó cũng không phải sủng vật của hắn.

- Về vương thành?

Trong lòng Thần Dung Hoàng chấn động, vẻ mặt thay đổi:

- Chẳng lẽ... Linh Hoàng đi đầu một bước, lôi kéo hắn rồi?

Khó trách hắn nghĩ như vậy, hiện tại vương thành ở trong khống chế của Thần Linh Hoàng, Hỏa Tư Cổ Thánh cùng mình có thù, muốn nói có thể được ai lôi kéo trước, Thần Linh Hoàng tuyệt đối đứng mũi chịu sào.

- Hắn muốn cùng ai chung một chỗ, ngươi có biết không?

Thần Dung Hoàng kìm nén không được, vội vàng hỏi.

- Cùng chủ nhân của lão tổ, còn có một vị tên là Mặc Linh Cổ Thánh!

Suy nghĩ một chút, Thánh thú này nói.

- Chủ nhân?

Thần Dung Hoàng sửng sốt một chút, vừa định hỏi thăm là ai, liền nghe Bặc Huân Cổ Thánh mở miệng:

- Mặc Linh Cổ Thánh, là người mạnh nhất của Vu Hồn sư nhất mạch hiện nay, đã sớm đầu nhập vào Thần Linh Hoàng, lần này có thể đánh lén ngươi thành công, nghe nói ra lực rất lớn...

Sau khi rời Nguyên Đãng sơn, hắn cũng hỏi thăm không ít tin tức, biết rất nhiều nội tình.

Mặc Linh Cổ Thánh thân là cường giả tích huyết trùng sinh, nên rất được chú ý.

- Mặc Linh Cổ Thánh quy thuận Thần Linh Hoàng, Thánh thú này đã xưng hô chủ nhân, chẳng lẽ là Linh Hoàng thuần phục Hỏa Tư Cổ Thánh?

Trong lòng hắn lộp bộp!

Thật muốn như vậy, phiền phức lớn rồi.

- Lặng lẽ qua nhìn một chút, tuyệt đối đừng để phát hiện...

Lại hỏi đôi câu, biết vị trí chuẩn xác của đối phương, ngón tay điểm một cái, làm cho Thánh thú này hôn mê, Thần Dung Hoàng quay đầu bàn giao.

Thần Linh Hoàng cũng có thể ngay ở phía trước, bất kể như thế nào, cũng phải đi qua nhìn một cái.

- Được!

Tất cả mọi người biết mức độ nghiêm trọng của sự việc, đồng thời gật đầu, che đậy khí tức, dán chặt lấy sơn mạch bay về phía trước.

Chuẩn bị trở về vương thành

dtv-ebook.com

Vòng qua mấy đỉnh núi, rất mau nhìn thấy Thánh thú khắp nơi, huyền phù ở trước một hang núi cách đó không xa, cực kỳ chỉnh tề, tựa như quân đội.

- Nơi này không phải linh khí mỏng manh sao? Đám Thánh thú này, vì sao tinh khí thần thống nhất như vậy, chiến lực sov trước đó thấy qua còn cường đại hơn không ít?

Thần Dung Hoàng lần nữa giật mình.

Năm đó thời điểm xua đuổi đám Thánh thú này, từng dẫn dắt quân đội chiến đấu qua, dù đám Thánh thú này không yếu, nhưng còn xa xa không bằng hiện tại.

Vốn cho rằng trục xuất tới nơi này, không suy yếu là tốt lắm rồi, không nghĩ tới thế mà trở nên cường đại như vậy.

Thời điểm hắn rung động, liền thấy không gian bên ngoài sơn động vặn vẹo, hai bóng người bất ngờ xuất hiện.

Đi đầu toàn thân thiêu đốt hỏa diễm, bộ lông màu vàng óng, để lộ ra hoa văn màu đen, đang có xu thế chuyển hóa thành màu đen.

Một thân tu vi kèm theo hỏa diễm, cho người ta một loại cảm giác đun sôi thời không.

- Thực lực của hắn...

Nắm đấm xiết chặt, vẻ mặt Thần Dung Hoàng nghiêm túc.

Vị trước mắt này, chính là Hỏa Tư Cổ Thánh hắn muốn tìm, năm đó bị bản thân đả thương, tu vi thế nào biết hết sức rõ ràng, vốn cho rằng lại khó tiến bộ, nằm mơ cũng không nghĩ đến, đã đạt đến loại cảnh giới này!

So với hắn thời kỳ toàn thịnh cũng không kém nhiều!

Đi tới chỗ vắng vẻ, không chỉ tộc nhân thực lực không bị tổn thương, thực lực bản thân còn trở nên mạnh hơn...

Chuyện gì xảy ra?

Lúc trước còn cho rằng dựa vào mấy người bọn họ, lấy lực áp, lấy tình động, có lẽ có thể lôi kéo, gia nhập trận doanh, nhìn thấy thực lực của đối phương, nhất thời cảm thấy không còn hi vọng.

- Vị kia chính là Mặc Linh Cổ Thánh? Làm sao tiến bộ nhiều như vậy, ba năm trước đây ta gặp qua một lần, không có lợi hại như vậy ah!

Cách đó không xa một vị Cổ Thánh đè thấp thanh âm hỏi.

Lúc này Thần Dung Hoàng mới chú ý tới vị Cổ Thánh bên người Hỏa Tư Cổ Thánh, vừa nhìn thấy, lông mày kìm lòng không được nhảy lên.

Mặc Linh Cổ Thánh hắn cũng đã gặp, Vu Hồn tiến bộ càng khó, nhưng bây giờ tu vi đạt tới tình trạng làm người ta không thể tưởng tượng...

Trời muốn vong ta?

- Cảm ơn ân tái sinh của chủ nhân! Chúng ta nguyện đi theo chủ nhân, xông pha khói lửa không chối từ!

Trên không, Hỏa Tư Cổ Thánh cũng không phát hiện đám người Thần Dung Hoàng ẩn giấu ở phía sau sơn phong, mà khẽ khom người nhìn sơn động ôm quyền.

Sau khi nhận chủ, hắn không có gấp rời đi, mà mượn dung nham lòng đất chữa thương.

Sử dụng phương pháp của chủ nhân, không chỉ thương thế khôi phục rất nhanh, tu vi dường như có xu thế tiến thêm một bước, để nó kích động không nói được, đối với vị chủ nhân trẻ tuổi này, ý cảm kích càng đậm.

- Không cần khách khí!

Thanh âm nhàn nhạt vang lên, một bóng người từ trong sơn động chậm rãi bay ra.

Nhìn thấy thân ảnh này, Thần Dung Hoàng chấn động mạnh một cái.

- Hắn là thiếu gia...

Vốn cho rằng là Thần Linh Hoàng, muốn tìm cơ hội đánh lén tới đồng quy vu tận, khi thấy rõ dung mạo xuất hiện, Thần Dung Hoàng bối rối.

Chính là vị thiếu gia đi vương thành tìm kiếm long huyết kia!

Không phải là đi hoàng cung của Thần Linh Hoàng sao?

Làm sao lại ở đây...

Chẳng lẽ đối phương nói tới chủ nhân kia là hắn?

Đã thuần phục Hỏa Tư Cổ Thánh?

Đường đường Dị Linh tộc đệ nhất Hoàng giả, từ trước tới nay trí tuệ vô song, mà bây giờ tựa như đứng máy, đầu óc không chuyển động được nữa.

- Đã tới, liền đến đi!

Thời điểm hắn khiếp sợ, tiếng cười vang lên, Trương Huyền nhìn lại.

Đám người Hỏa Tư Cổ Thánh không có phát hiện, nhưng Trương Huyền cảm nhận được lực lượng nguyên từ, Minh Lý Chi Nhãn xoay một cái, đã phát hiện đám người Thần Dung Hoàng.

Hô!

Thấy bị phát giác, mọi người không che giấu nữa, thẳng tắp bay tới.

- Dung Hoàng...

Thấy là đối thủ cũ, Hỏa Tư Cổ Thánh híp mắt lại, lửa giận thiêu đốt, bất cứ lúc nào cũng sẽ bùng nổ.

- Đừng động thủ!

Trương Huyền xua tay.

- Vâng!

Chủ nhân dặn dò, Hỏa Tư Cổ Thánh không dám vi phạm, nhưng trong lòng vẫn tức giận như cũ, đang kỳ lạ vì sao chủ nhân muốn ngăn cản, liền thấy Dị Linh tộc đệ nhất Hoàng giả đi tới trước mặt, ôm quyền khom người:

- Thiếu gia!

- Thiếu gia...

Con mắt Hỏa Tư Cổ Thánh trợn tròn, vội vàng nhìn về phía Mặc Linh Cổ Thánh, chỉ thấy hắn cũng không hiểu ra sao, dường như khó tin.

Xưng hô thiếu gia, chính là hạ nhân... Tuy địa vị cao hơn người hầu một chút, nhưng cũng không kém nhiều!

Đường đường Thần Dung Hoàng, Dị Linh tộc đệ nhất nhân, cam tâm làm hạ nhân, cái này... Làm sao cảm thấy không đúng nhỉ?

- Chủ nhân, hắn là hạ nhân của ngươi?

Hỏa Tư Cổ Thánh kìm nén không được hỏi.

Trương Huyền gật đầu, cười giới thiệu:

- Thần Dung Hoàng gọi ta là thiếu gia, xem như hạ nhân. Dung Hoàng, ta mới vừa thu Hỏa Tư Cổ Thánh làm thú sủng, trước kia có mâu thuẫn gì, xoá bỏ hết đi.

Nghe hắn thừa nhận, mặc dù Thần Dung Hoàng khó tin, nhưng vẫn kìm lòng không được gật đầu, nhìn về phía Hỏa Tư Cổ Thánh cách đó không xa, vẻ mặt phức tạp:

- Chúng ta lại gặp mặt...

Bọn họ đều là cường giả chói mắt nhất của Dị Linh tộc, cả hai giao đấu không ai không biết, không người không hay, mệnh danh trận chiến mạnh nhất mấy ngàn năm qua...

Hiện nay, cả hai một cái thành hạ nhân, một cái thành thú sủng...

Đều triệt để hiệu trung với Trương Huyền.

Suy nghĩ một chút cũng làm người thổn thức.

- Ừm...

Hỏa Tư Cổ Thánh gật đầu.

Vốn cho rằng chủ nhân nói, muốn dẫn dắt tộc nhân quay về, là một câu nói suông, nhìn thấy Thần Dung Hoàng cũng là hạ nhân, giờ mới hiểu được... Là thật.

- Dung Hoàng, ta đã đồng ý Hỏa Tư Cổ Thánh, để nó giúp ngươi đoạt lại thứ thuộc về mình, mà ngươi cũng phải hứa hẹn, Thánh thú và Dị Linh tộc cùng sinh tồn, không xem như dị loại!

Trương Huyền nhìn qua.

- Xin nghe thiếu gia dặn dò!

Thần Dung Hoàng vội vàng gật đầu.

Hiện tại coi như muốn phản bác cũng không có tư cách.

Khó trách có thể được Linh Thần ưu ái, vị thiếu gia này, quả thực quá cường đại!

Hỏa Tư Cổ Thánh ngay cả hắn cũng kiêng dè không thôi, thời gian nháy mắt liền bị thuần phục, nhanh như thế... Thật không biết làm được bằng cách nào.

- Tốt, hiện tại đã nắm giữ thực lực cùng Linh Hoàng, Tinh Hoàng quyết đấu, cũng nên đi vương thành!

Biết một người một thú muốn triệt để hóa giải mâu thuẫn còn cần không biết bao lâu, Trương Huyền cũng không thúc giục, mở miệng nói.

Hiện tại lực lượng của bọn hắn, Cổ Thánh tam trọng có bốn vị, Thần Dung Hoàng, Bặc Huân Cổ Thánh, Mặc Linh Cổ Thánh cùng Hỏa Tư Cổ Thánh, lại thêm Long Cốt Thần Thương và Ngoan Nhân mà nói, đã đạt đến sáu vị.

Cổ Thánh nhị trọng cũng có bốn cái.

Tính cả những Vô Hồn Kim Nhân kia, cấp bậc Cổ Thánh đã có hơn mười vị, so với bên Thần Linh Hoàng chỉ mạnh không yếu.

Coi như người sau thêm vào Tinh Hoàng, cũng không có bất kỳ sợ hãi.

Loại tình huống này, cũng là thời điểm trở lại vương thành, tuyên bố Thần Dung Hoàng còn sống, vạch trần chân tướng, quang minh chính đại đánh một trận!

- Vâng!

Vẻ mặt mọi người đều nghiêm túc gật đầu.

- Các con, các ngươi trước tiên chờ ở nơi này, chờ ta giải quyết sự tình vương thành, liền mang các ngươi trở lại chỗ ở trước kia...

Biết lần này quan hệ trọng đại, Hỏa Tư Cổ Thánh dặn dò một tiếng.

Nhiều Thánh thú như vậy, khẳng định không thể mang, dẫn tới cùng Dị Linh tộc đại chiến không nói, làm không cẩn thận sẽ toàn quân bị diệt.

Kế trước mắt chính là để bọn hắn ở đây bảo vệ, mọi người trở về, chỉ cần chém giết kẻ cầm đầu Linh Hoàng, Tinh Hoàng, lần nữa đoạt lại chính quyền, còn lại liền đơn giản.

Dung Hoàng không có chết?

dtv-ebook.com

Dị Linh vương thành.

Trong một phòng kín, bốn phía là cấm chế lít nha lít nhít, ngăn cách không gian cùng thần thức dò xét.

Bành!

Thanh âm vỗ bàn vang lên, sau đó một trung niên mày kiếm tức giận đứng lên.

- Mưu phản, đây quả thực là mưu phản!

- Linh tộc ba đại Hoàng giả, cùng nhau trông coi, nhưng hắn phá hủy loại quy tắc này, thông đồng nhân loại, phục sát Dung Hoàng bệ hạ, quả thực chính là bại hoại của Linh tộc! Nam nhi Linh tộc ta nhất định phải liên hợp lại lật đổ ngụy quyền!

Một Dị Linh tộc trẻ tuổi nhìn quanh một vòng, trong thanh âm mang theo lửa giận.

Nếu như Trương Huyền ở đây, khẳng định có thể nhận ra, tên này đúng là học sinh của hắn lẫn vào Dị Linh tộc... Lưu Dương!

Lúc này, đang tập hợp một đám “nhân sĩ có chí”, kể lể hành vi phạm tội của Thần Linh Hoàng cùng Thần Tinh Hoàng.

Hơn một tháng trước, thời điểm Thần Linh Hoàng trở về thông cáo thiên hạ, nói Dung Hoàng bị cường giả nhân tộc mai phục giết chết, hắn cùng Tinh Hoàng vì cứu người, bản thân bị trọng thương, kết quả vẫn không thể cứu vãn.

Lúc đó tất cả mọi người cho là thật, bất quá về sau không ít cường giả nhân tộc đi vào Địa quật, một tin tức khác nhanh chóng truyền ra, nói đúng là Thần Linh Hoàng cùng Chư Tử bách gia của nhân tộc liên thủ, mới chém giết Dung Hoàng.

Mới đầu tất cả mọi người cho rằng tin tức này là nhân tộc vì để cho Linh tộc nội loạn, cố ý lan ra, về sau Thần Linh Hoàng khống chế quân đội của Dung Hoàng, đồ sát tướng lĩnh, mọi người cảm thấy có chút không bình thường.

Một canh giờ trước, người thừa kế đắc ý nhất của Dung Hoàng triệu tập bọn hắn lại, sự tình trải qua hoàn chỉnh nói một lần, mọi người mới chợt hiểu, giận không nhịn nổi.

Dị Linh tộc, sở dĩ xưng bá thiên hạ, để nhân tộc kiêng dè không thôi, cũng bởi vì ba đại Hoàng giả như thể chân tay, bện thành một sợi dây thừng, bây giờ lại hãm hại lẫn nhau, cùng nhân tộc chung một chỗ thiết kế đồng tộc, quả thực chính là làm điều ngang ngược, tội không thể tha.

- Thực lực Linh Hoàng, Tinh Hoàng mạnh mẽ, ở trong Cổ Thánh đều đạt đến đỉnh phong, coi như chúng ta biết lại như thế nào? Căn bản không có cách nào đấu với bọn hắn!

Nhìn quần tình xúc động, một Dị Linh tộc nhịn không được lắc đầu.

Tâm tình của mọi người, có thể lý giải, nhưng coi như Linh Hoàng, Tinh Hoàng bị thương nặng hơn, cũng là Cổ Thánh đỉnh phong, không phải bọn họ có thể chống lại.

Ba đại Hoàng giả, có thể khống chế thiên hạ, không chỉ bởi vì quyền lực cùng thủ đoạn, càng quan trọng hơn là lực lượng để cho người ta không thể lay động.

- Điểm ấy ta cũng biết, có điều mọi người yên tâm, Dung Hoàng bệ hạ còn sống, tự nhiên sẽ trở về dọn dẹp phản đồ, chỉ cần đến lúc đó chúng ta

khống chế náo động, khống chế bốn phía, không cho thiên hạ náo động là được!

Lưu Dương nói.

- Không sai, chúng ta không cách nào khống chế bọn họ tranh đấu, lại có thể khống chế Linh tộc, không cho xuất hiện biến cố!

- Một khi loạn, nhân tộc vô cùng có khả năng nhân cơ hội vây quét, Linh tộc vài vạn năm cơ nghiệp sẽ có khả năng hủy hoại chỉ trong chốc lát!

Mấy vị Dị Linh tộc đồng thời gật đầu.

Ba đại Hoàng giả tranh đấu, bọn họ không cách nào nhúng tay, lại có thể khống chế một phương, giảm bớt náo động mang tới tai hại đến nhỏ nhất.

- Tất cả mọi người đã có ý tưởng này, chúng ta liên minh coi như thành lập... Nếu là liên minh, tự nhiên phải có một vị phụ trách làm minh chủ, thống nhất mệnh lệnh, nếu không mọi người mạnh ai nấy làm, chỉ có thể lung ta lung tung!

Thấy mọi người đồng ý quan điểm của hắn, Lưu Dương thở phào nhẹ nhõm nói.

- Tự nhiên cần minh chủ, Dương huynh là truyền nhân của Dung Hoàng, lại tu vi cao thâm nhất trong chúng ta, vị trí minh chủ, tự nhiên trừ ngươi ra không còn có thể là ai khác!

- Hiện tại cũng chỉ có ngươi mới có thể dẫn dắt chúng ta, lần nữa khống chế cục diện, không đến mức quá loạn!

...

Mọi người đồng thời ôm quyền.

Hiện tại trừ Cổ Thánh, thì vị này thế lực lớn nhất, nếu không, Linh Hoàng sớm đã chém giết hắn, do hắn làm minh chủ, có thể phục chúng nhất.

- Mọi người nói như vậy, ta cũng không chối từ, ta chỉ hy vọng mọi người ghi nhớ...

Lưu Dương đứng dậy, nắm đấm xiết chặt, để ở trước ngực, lông mi nâng lên, mang theo kiên định không thể lay động:

- Tất cả vì Linh tộc!

Đến Dị Linh tộc, tên tự nhiên không phải Lưu Dương, mà là Dương Lưu, mọi người xưng hô “Dương huynh” đúng là hắn.

Dù sao ở nhân tộc không có danh khí quá lớn, giờ phút này điên đảo họ tên, càng không người biết được.

Còn có, ngày hôm nay lôi kéo tất cả thế lực, nghĩ biện pháp khống chế Linh tộc, chính là trước lúc lão sư đi Linh Hoàng Cung đặc biệt giao phó.

- Tất cả vì Linh tộc!

Tất cả mọi người đồng thời đứng dậy, từng cái tràn đầy kích động.

Không hổ là truyền nhân Dung Hoàng nhìn trúng, quả nhiên là trụ cột vững vàng của Linh tộc!

- Liên minh thành lập, trước hết phải có trù tính, chúng ta nên làm như thế nào...

Thấy mọi người vui lòng phục tùng, Lưu Dương đang muốn tiếp tục nói chuyện, lông mày giương lên, cổ tay lật qua.

Hô!

Một ngọc bài đưa tin xuất hiện ở trong lòng bàn tay, liếc mắt nhìn, con mắt lập tức híp lại.

- Minh chủ, xảy ra chuyện gì?

Một Dị Linh tộc nhìn qua.

- Thần Linh Hoàng bốn phía bắt tu luyện giả Thánh Vực trở lên, ở trong thành dựng tế đàn, tiến hành hiến tế sinh mệnh, nghe nói đã liên tục chém giết ba vạn người...

Lưu Dương xiết chặt nắm đấm.

- Ba vạn người?

- Quả thực là cầm thú...

Mọi người trong căn phòng kìm nén không được, đồng loạt đứng dậy.

Dị Linh tộc, coi như thiên tư trác tuyệt, đạt tới Thánh Vực cũng là ít ỏi, lấy sinh mệnh tộc nhân hiến tế, hơn nữa một lần đồ sát chính là mấy vạn, cái tên này điên rồi sao?

- Minh chủ, chúng ta làm sao bây giờ?

Tất cả mọi người sắp bùng nổ, đồng loạt nhìn về phía Lưu Dương.

- Lấy sinh mệnh hiến tế, phối hợp thêm bảo vật, hắn hắn là muốn tế tự Linh Thần, van xin lực lượng, nhanh chóng khôi phục thương thế!

Lưu Dương nói.

Mọi người gật đầu.

Thần Linh Hoàng thương thế cực nặng, chỉ bằng vào bản thân tu dưỡng, không biết phải hao phí bao lâu, thậm chí có thể cả đời vô vọng, mà tế tự Thần Linh, có thể nhanh chóng hoàn thành!

Chỉ bất quá, tế tự cần tiêu hao quá lớn, đặc biệt là thu hoạch lực lượng, không chỉ bảo vật, còn muốn có máu tươi.

Giữa thiên địa, quy tắc vận chuyển, tất cả đều công bằng, muốn có được tự nhiên cần trả giá, Thần Linh cũng không thể ngoại lệ.

Biết tên này đồ sát mấy vạn người, mọi người rõ ràng, khẳng định là đang tiến hành một tế tự cực lớn.

- Chúng ta muốn làm chính là, lập tức tổ chức người, đi ngăn cản hắn tế tự, nếu không tùy ý tiếp tục, cái gì cũng đã trễ rồi...

Lưu Dương khẽ nói.

- Được!

Mọi người đồng loạt gật đầu.

Nhất định phải ngăn cản, nếu không một khi thành công, thương thế triệt để khôi phục, còn muốn phản kháng cũng làm không được.

Rầm rầm rầm!

Vừa định phá vỡ cấm chế bốn phía, đi ngăn cản Thần Linh Hoàng tế tự, liền nghe mặt đất lay động, dường như có cự lôi vang lên, lao ra gian phòng, nhìn lại hướng thanh âm vang lên, ngay sau đó nhìn thấy một cỗ lực lượng cường đại đến từ trung tâm vương thành, là vị trí Thần Linh Hoàng tế tự.

Nơi đó phát sinh bùng nổ, chẳng lẽ tế tự thất bại?

- Chuyện gì xảy ra?

Lưu Dương kìm nén không được, quay đầu nhìn về phía mấy hộ vệ trong viện.

Một hộ vệ tràn đầy kích động, thanh âm có chút sắc nhọn:

- Là Dung Hoàng... Dung Hoàng không có chết, lại trở về!

Phù chủng

dtv-ebook.com

- Dung Hoàng quả nhiên không có chết?

- Hắn trở về?

Tất cả mọi người đồng thời xôn xao.

Lúc trước bọn họ nghe Lưu Dương nói, trong lòng còn lo nghĩ, giờ phút này tất cả đều tan thành mây khói.

Dung Hoàng quả nhiên không chết, nói như vậy, Thần Linh Hoàng nói là giả... Sự thực là hắn thông đồng nhân loại, mưu sát hoàng thất, tội không thể tha!

- Mau qua!

Mọi người khiếp sợ, Lưu Dương thì cực kỳ vui vẻ.

Người khác không biết, nhưng hắn trước thời hạn liền tiếp xúc Dung Hoàng cùng lão sư, biết hai người chuẩn bị gì.

Liên hợp tất cả thế lực có thể liên hợp, giờ phút này tới, nói rõ đã tổ chức đội ngũ có thể chống lại Linh Hoàng, muốn lần nữa đoạt quyền.

Vèo!

Mọi người kìm nén không được, thẳng tắp bay về trong thành.

Những người khác thấy minh chủ tiến lên, cũng không dám do dự theo sát.

Thời gian không dài, đi tới chính giữa vương thành, địa phương chịu trách nhiệm tế tự là một đài cao, cao vút trong mây, trên bậc thang bốn phía máu tươi chảy xuôi, khuyếch đại thành màu sắc đỏ tươi, cho người ta một loại cảm giác yêu dị.

Cầu thang hình vòng, từng lá cờ cắm ở phía trên, bay phần phật theo gió, trên bầu trời u ám, vòng xoáy khổng lồ bao phủ, dường như có lực lượng vô tận hội tụ ở trung tâm vòng xoáy, bất cứ lúc nào cũng sẽ tuôn xuống.

Thần Linh Hoàng đang huyền phù ở trên đài cao, tùy ý khí lưu cuồng bạo dọc theo thân thể xoay tròn.

Dưới đài cao quỳ một mảnh Dị Linh tộc, tất cả đều giống như mất đi ý thức, không nhúc nhích, cộng lại chừng mấy vạn, xem ra chính là lấy tính mạng của bọn hắn hiến tế.

Bên cạnh là vô số bảo vật, dược liệu, khoáng thạch... Nhiều vô số kể, chính là lúc trước Trương Huyền ngụy trang thành Ổ Thao đi vào giám định.

- Linh Hoàng, ngươi liên hợp nhân tộc, tiến hành đánh lén ta, bây giờ đồ sát tộc nhân, tiến hành hiến tế, bỏ qua cơ nghiệp của tiền bối! Ngày hôm nay là giờ chết của ngươi!

Đối diện Thần Linh Hoàng, Thần Dung Hoàng yên tĩnh huyền phù, nhìn thi thể cùng máu tươi đầy đất, mắt nổ đom đóm.

Sớm biết tên này điên cuồng, không nghĩ tới điên cuồng như vậy.

Liên hợp nhân tộc, giết hắn thì cũng thôi đi, trực tiếp bắt mười vạn tộc nhân tiến hành hiến tế... tội lỗi chồng chất a!

- Giết ta? Chỉ bằng ngươi?

Thần Linh Hoàng cười lạnh, trong mắt mang theo khinh miệt.

Đổi lại Dung Hoàng lúc trước, hắn có thể sẽ kiêng kị, mà bây giờ, bị thương nặng muốn chết, bản thân ăn bữa hôm lo bữa mai, còn muốn giết người... Nằm mơ!

- Còn có chúng ta thì sao?

Vù vù!

Tiếng gió rít gào, vài bóng người bất ngờ xuất hiện, chính là đám người Mặc Linh Cổ Thánh, Hỏa Tư Cổ Thánh.

- Mặc Linh ngươi cái ăn cây táo rào cây sung...

Linh Hoàng híp mắt lại, lần nữa nhìn về phía Thần Dung Hoàng:

- Dung Hoàng, ngươi và hắn liên hợp, chắc hẳn không biết, sở dĩ có thể rơi vào cục diện ngày hôm nay, hắn không thể bỏ qua công lao a?

Nếu không phải Mặc Linh Cổ Thánh liên hệ cường giả Chư Tử bách gia, chỉ bằng hắn, tuyệt không có khả năng tổn thương Dung Hoàng mảy may.

- Hiện tại khiêu khích quan hệ giữa chúng ta, cho rằng hữu dụng sao?

Dung Hoàng khẽ nói.

Lúc trước Mặc Linh Cổ Thánh quả thực giúp đối phương, nhưng bây giờ đi theo ở sau lưng thiếu gia, mọi người mặt trận thống nhất, lại so đo đã không có ý nghĩa gì.

Hơn nữa, hiện tại kẻ thù lớn nhất của hắn chính là Linh Hoàng, giết đối phương, chết cũng nhắm mắt.

- Khiêu khích?

Linh Hoàng đang muốn tiếp tục nói chuyện, sau đó thấy được một Thánh thú ở cách đó không xa, vẻ mặt trở nên càng thêm khó coi:

- Hỏa Tư Cổ Thánh, năm đó Dung Hoàng đuổi tộc ngươi ra khỏi cố thổ, thù hận không đội trời chung, chẳng lẽ ngươi cũng muốn liên hợp với hắn? Chỉ cần ngươi giúp ta, ta không chỉ cùng ngươi chung sống hoà bình, chỗ ở lúc trước của Thánh thú nhất tộc các ngươi, cũng sẽ triệt để trả lại, thậm chí còn đền bù ngươi những năm này thua thiệt...

Một vị Mặc Linh Cổ Thánh không cảm thấy cái gì, cũng không sợ, nhưng lại thêm Hỏa Tư thì có chút khó giải quyết.

Hỏa Tư Cổ Thánh, sức chiến đấu chân chính, so với hắn thời kỳ toàn thịnh chỉ mạnh không yếu, gần với Thần Dung Hoàng, lúc này xông lên, thương thế hắn nặng như vậy, tuyệt đối không phải là đối thủ.

- Ta nói qua, Thánh thú nhất tộc có kiêu ngạo của Thánh thú nhất tộc, nếu như có thể cùng ngươi liên thủ, đã sớm đồng ý!

Hỏa Tư Cổ Thánh vẫy móng vuốt một cái.

Thật ra thì trước khi Thần Dung Hoàng tìm nó, Linh Hoàng liền đặc biệt tới mấy lần, chỉ bất quá đều bị ngăn ngoài cửa.

Linh Hoàng sầm mặt, mắt híp lại.

Vốn nghĩ Thần Dung Hoàng bị trọng thương, coi như có thể lôi kéo, cũng nhiều nhất binh tôm tướng cá, không đáng để lo, không nghĩ tới Mặc Linh Cổ Thánh ngang nhiên phản bội, Hỏa Tư Cổ Thánh cũng trực tiếp quy thuận...

Đổi lại lúc trước, nghĩ cũng không dám nghĩ.

Đến cùng làm sao làm được?

- Dung Hoàng, ngươi thật sự có chút thủ đoạn, so với ta tưởng tượng còn muốn lợi hại hơn một ít, bất quá chỉ bằng các ngươi, muốn giết ta còn không làm được!

Biết nói nhiều vô ích, Thần Linh Hoàng thở ra một hơi, lần nữa khôi phục tự tin:

- Các ngươi đều ra đi!

Rầm!

Tiếng nói kết thúc, rất nhiều Cổ Thánh Dị Linh tộc lúc trước ở Linh Hoàng Cung, Trương Huyền đã gặp phải đồng thời bay tới, đồng loạt đứng thành một hàng, tản mát ra khí tức cường đại.

Chính là rất nhiều vương giả trước kia.

- Không đúng...

Liếc mắt nhìn những người này, Thần Dung Hoàng cùng Mặc Linh Cổ Thánh liếc mắt nhìn nhau, vẻ mặt đồng thời ngưng lại.

Lúc trước sở dĩ những người này trợ giúp Thần Linh Hoàng, là trao đổi ích lợi, cái gọi là liên minh cũng không kiên cố, mà bây giờ lại kiên định canh giữ ở bốn phía, dường như chỉ cần bọn họ tiến lên, liền sẽ vọt thẳng tới, không quan tâm tính mạng của mình.

Lúc nào những người này trung thành như vậy?

- Bọn hắn bị khống chế...

Vẻ mặt Trương Huyền cũng nghiêm túc lên.

Lấy trình độ nghiên cứu linh hồn của hắn, tự nhiên có thể thấy được, những người này, tuy còn có ý thức của mình, cũng đã bị người khống chế, thành đồ vật cùng loại với khôi lỗi.

Nếu như chỉ là liên minh, uy hiếp dụ dỗ, cùng đủ loại đạo lý, có thể để cho đối phương sụp đổ, mà khôi lỗi, chỉ nghe theo lệnh lệnh... Liền không dễ dàng như vậy!

Làm không cẩn thận chính là một hồi ác chiến!

- Dùng linh hồn khống chế khôi lỗi? Cái này... Cái này sao có thể?

Mặc Linh Cổ Thánh khó tin.

Hắn cả đời đang nghiên cứu hồn phách, đối với linh hồn sớm đã lĩnh ngộ đến cốt tủy, nhưng để hắn khống chế Cổ Thánh... Vẫn như cũ không có khả năng hoàn thành.

Vị trước mắt này, thoáng cái khống chế nhiều Cổ Thánh thực lực không kém gì bản thân như vậy, thấy tận mắt cũng không dám tin tưởng.

- Là phù chủng!

Nhớ tới cái gì, thân thể Thần Dung Hoàng cứng nhắc, cắn răng nói.

- Phù chủng?

Đám người Trương Huyền đều lộ ra vẻ kỳ quái.

Thứ này, không riêng gì hắn, ngay cả đám người Hỏa Tư Cổ Thánh, Mặc Linh Cổ Thánh cũng không biết.

- Là vật cường giả Tiên Sứ lưu lại, có thể gieo trồng ở trong người, một khi kích hoạt, cho dù là Cổ Thánh cũng vô điều kiện nghe theo chỉ huy, nếu không phù chủng bùng nổ, hắn phải chết không nghi ngờ!

Thần Dung Hoàng nói.

- Tiên Sứ?

- Năm đó tổ phụ cùng Khổng sư quyết chiến bị giết, tộc nhân ăn bữa hôm lo bữa mai, bất cứ lúc nào cũng sẽ bị diệt, ngay sau đó tế tự trời cao, tiêu phí vô số đại giới, mời được cường giả Tiên Sứ, đối phương ra tay, vì khống chế cục diện, liền gieo loại vật này cho mỗi một vị Cổ Thánh, cha ta cũng trồng cái này!

Thần Dung Hoàng giải thích:

- Về sau Tiên Sứ bị Khổng sư bắt đi, tác dụng của phù chủng biến mất, mọi người mới may mắn thoát khỏi khó khăn! Nếu không hoàng thất Dị Linh tộc, ở năm đó chỉ sợ toàn quân bị diệt.

Cường giả Tiên Sứ

dtv-ebook.com

- Bị Khổng sư bắt đi?

Trương Huyền nghe tâm trì thần đãng.

Có thể gieo trồng phù chủng cho phụ thân của đám người Thần Dung Hoàng, thực lực tất nhiên vượt qua tích huyết trùng sinh... Loại cường giả cấp bậc này cũng bị Khổng sư bắt đi, vị vạn thế chi sư này, rốt cục mạnh đến mức nào?

Khó trách có thể trấn áp Dị Linh tộc, vài vạn năm không dám động đậy, loại thực lực này quả thực không ai dám phản kháng.

- Phù chủng cũng không đáng sợ, coi như bọn họ bị khống chế, liên hợp một lòng, chỉ cần chúng ta dùng hết toàn lực cũng có thể đánh bại, nhưng mà...

Ánh mắt của Thần Dung Hoàng lộ ra lo âu nồng đậm.

- Ngươi lo lắng nguồn gốc của phù chủng?

Trương Huyền nhìn qua.

Thứ này là năm đó Tiên Sứ thi triển, cũng cho thấy Cổ Thánh bình thường, cho dù là ba đại Hoàng giả cũng không có khả năng khống chế... Bây giờ đối phương lấy ra, khống chế được những người này, từ đâu mà đến?

Lại đại biểu cái gì?

- Vâng! Phù chủng xuất hiện, nói rõ Tiên Sứ cũng sẽ xuất hiện, đây chính là cường giả Cổ Thánh tứ trọng chân chính, đã có thể làm được

phá toái hư không, không gian vỡ vụn cũng lông tóc không thương... Nếu như loại người này giúp hắn, nhân số chúng ta nhiều hơn nữa cũng vô dụng!

Thần Dung Hoàng nói.

Cổ Thánh tứ trọng cùng tam trọng, chỉ kém một tiểu cảnh giới, nhưng cấp độ sinh mệnh hoàn toàn khác biệt.

Một cái có thể phá toái hư không, đi vào vị diện cao hơn, mà một cái, chỉ có thể ở lại chỗ này, đủ thấy chênh lệch.

Vài vạn năm qua, Dị Linh tộc, nhân tộc, đản sinh Cổ Thánh coi như không bằng cá diếc sang sông, nhưng ít nhất cũng hàng trăm hàng ngàn... Mạnh nhất chẳng qua tương đương hắn, đi đến tích huyết trùng sinh đỉnh phong, đệ tứ cảnh, chỉ có Khổng sư cùng Ngoan Nhân mà thôi.

Cái khác mạnh hơn cũng làm không được.

Nguyên nhân chính là chênh lệch lớn, lúc này nếu toát ra một vị, đừng nói báo thù, bọn họ có thể chạy thoát hay không cũng còn khó nói.

Đi đến loại cảnh giới này, tuyệt không phải nhiều người liền có thể chống lại.

- Trước đừng lo lắng, đã có quy tắc thế giới hạn chế, liền không có khả năng dễ dàng giáng lâm như vậy, chỉ cần động tác nhanh, giết Linh Hoàng, thì cái gì cũng không cần lo lắng!

Hỏa Tư Cổ Thánh hừ lạnh.

Cái gọi là cường giả Tiên Sứ, hắn cũng kiêng kị, nhưng không phải không xuất hiện đó sao?

Chỉ cần không xuất hiện, thì không cần lo lắng, Linh Hoàng chết, ai còn có thể làm gì bọn họ?

- Không sai!

Cũng biết đạo lý này, ánh mắt Thần Dung Hoàng ngưng trọng, bàn tay giơ lên, đang muốn phân phó mọi người cùng một chỗ động thủ, chỉ thấy Thần Linh Hoàng cười khanh khách nhìn qua.

Vừa rồi mọi người truyền âm, hắn cũng không ngăn cản, mà một mực nhìn.

Dường như đã sớm tính trước, cũng giống như cố ý để khủng hoảng lan tràn ở trong lòng đối thủ.

- Dung Hoàng, ngươi rơi vào cục diện hiện nay, có biết tại sao không?

Thần Linh Hoàng mở miệng.

Thần Dung Hoàng nhíu mày.

- Rất đơn giản, ngươi không có lòng dạ ác độc như ta! Thực lực của ta, mặc dù không bằng ngươi, nhưng tâm lợi hại hơn ngươi nhiều lắm! Ta có thể dùng vô số sinh mệnh của Linh tộc hiến tế, đổi lấy thương thế khôi phục, có thể liên hợp nhân tộc, tiến hành vây giết ngươi, cũng có thể lấy sinh mệnh của mình, hoàn toàn hiệu trung người khác, thậm chí linh hồn cũng không cần... Chỉ vì để ngươi chết! Mà ngươi, không làm được!

Thần Linh Hoàng cười lạnh.

- Ngươi... Có ý tứ gì?

Thần Dung Hoàng sầm mặt lại.

Lợi dụng vô số sinh mệnh Linh tộc hiến tế, thật sự là hắn làm không được, liên hợp nhân tộc, vây công Hoàng giả đồng tộc, hắn cũng không cách nào hoàn thành...

Hắn làm việc có nguyên tắc của mình, cũng không nhẫn tâm như vậy...

Những sự tình này hắn thừa nhận, nhưng cái gọi là sinh mệnh, linh hồn của mình, là dụng ý gì?

- Không có gì, chỉ là muốn nói cho ngươi... Vô độc bất trượng phu, từ xưa người làm việc lớn, không câu nệ tiểu tiết, lòng ta ác hơn ngươi, cho nên thắng lợi cuối cùng nhất, nhất định là ta!

Thần Linh Hoàng cười ha ha một tiếng, vung tay lên, trong mắt lóe lên tàn nhẫn:

- Giết tất cả bọn hắn cho ta!

- Vâng!

Phần phật!

Rất nhiều Cổ Thánh ngăn ở phía trước, nghe được mệnh lệnh đều đồng thời xông về trước tới, đánh tới đám người Trương Huyền.

Cùng thời khắc đó, năm ngón tay của Thần Linh Hoàng nhấn xuống dưới một cái.

Áp lực cực lớn từ trong lòng bàn tay hắn tuôn ra, trong tích tắc, toàn bộ vương thành ở dưới bao phủ của hắn, tựa như tận thế đã tới.

Bành bành bành bành!

Phía dưới quỳ rất nhiều cường giả Thánh Vực, đầu đồng thời nổ tung, máu tươi rơi vãi, chảy xuôi ở trên cầu thang, lần nữa nhuộm đỏ cả đài cao.

- Ngươi...

Không nghĩ tới tên này tàn nhẫn như vậy, lại tàn sát mấy vạn tộc nhân, Thần Dung Hoàng sắp điên rồi, tròng mắt đỏ hoe, rốt cuộc kìm nén không được, thẳng tắp lao về phía Thần Linh Hoàng.

Mặc dù thương thế của hắn cực nặng, nhưng giờ phút này cái gì cũng không quản được.

Trong lòng chỉ có một ý nghĩ, hoặc là hắn chết, hoặc là cùng chết!

Nếu không Linh tộc ở dưới gia hỏa này dẫn đầu, sẽ chỉ sinh linh đồ thán, cuối cùng có khả năng diệt tộc...

- Đối thủ của ngươi là ta!

Phần phật!

Bên này còn chưa tới gần đối phương, một vị Cổ Thánh cao ngất xuất hiện ở trước mắt, cổ tay rung lên, một cây trường côn thẳng tắp đánh tới Thần Dung Hoàng.

Chính là một trong mấy Cổ Thánh trúng phù chủng.

Mặc dù thực lực của người này, miễn cưỡng đến cảnh giới tích huyết trùng sinh, nhưng Thần Dung Hoàng đã trọng thương, toàn lực động thủ, người sau muốn vượt qua cũng không dễ dàng.

Trường côn như điện, vẽ ra từng đạo tàn ảnh, không gian bốn phía từng tầng từng tầng lật lên, như màn sân khấu bị đẩy ra.

Rơi vào vòng xoáy, vẻ mặt của Thần Dung Hoàng càng ngày càng trắng, hô hấp có chút không trôi chảy.

Đổi lại trước kia, loại thực lực tôm tép nhãi nhép này, một tay có thể chụp chết một đống lớn, nhưng bây giờ chỉ có thể bị động tránh né, suy nghĩ một chút cũng cảm thấy uất ức.

- Bệ hạ, chúng ta tới giúp ngươi!

Thời điểm sắp không kiên trì nổi, một tiếng hét lớn vang lên, ngay sau đó liền thấy đám người Lưu Dương mang theo vô số binh sĩ đi tới phía dưới.

Ầm ầm!

Mọi người liên thủ, lực lượng bắn thẳng đến thương khung, đánh vào trên trường côn của Cổ Thánh, người sau run một cái, bị bẻ gãy.

Thực lực Cổ Thánh cùng Đại Thánh chênh lệch không biết bao xa, không thể so sánh nổi, tình huống bình thường là không cách nào tiến hành chiến đấu.

Nhưng đám người Lưu Dương liên hợp chung một chỗ, bố trí thành trận pháp, phối hợp hơn vạn binh sĩ... Kết hợp với nhau đã đủ để chống lại.

Nhiều người lực lượng lớn, chân chính liên hợp cùng một chỗ, xem như cường giả tích huyết trùng sinh cũng sẽ kiêng kị.

Chỉ bất quá cho cường giả tích huyết trùng sinh đầy đủ thời gian, liền có thể đánh giết thống lĩnh trong đó, không cách nào ban bố mệnh lệnh, hết thảy cũng là uổng công.

- Tự tìm cái chết...

Thấy mình vũ khí bị một đám Đại Thánh, Thánh Vực đánh gãy, vị Cổ Thánh này lửa giận thiêu đốt, nổi giận gầm một tiếng, bàn tay bỗng nhiên đập về phía đám người Lưu Dương.

Chỉ cần đánh trúng, có thể đoán được, hắn phải chết không nghi ngờ!

- A!

Ngay thời điểm chưởng lực sắp tới gần Lưu Dương, một tiếng quát lạnh vang lên, một thanh trường thương không biết từ đâu xuất hiện.

Phốc!

Mũi thương đâm thủng bàn tay, máu tươi rơi xuống.

Ngay sau đó... Hắn cho rằng đối phương sẽ xông lại chém giết hắn, lại phát hiện thanh niên cầm thương lấy ra một cái bình ngọc, nghiêm túc

thu huyết dịch vẩy ra.

Một bên chứa, một bên hưng phấn.

- ...

Vị Cổ Thánh kia.

Lấy máu

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

Dị Linh tộc chết bao nhiêu Cổ Thánh, đối Trương Huyền mà nói, không tính là gì, hắn coi trọng nhất chính là máu tươi của cường giả tu vi tích huyết trùng sinh.

Chỉ cần thứ này đầy đủ, xung kích Cổ Thánh sẽ dễ dàng hơn không ít.

Vì lẽ đó, một thương đâm xuyên bàn tay tên này, một bên dùng bình ngọc chứa máu, bận bịu quên cả trời đất.

- Ngươi mẹ nó muốn chết...

Vị Cổ Thánh kia sắp phát điên.

Trúng phù chủng, mặc dù nghe theo mệnh lệnh của người khác, nhưng vẫn có ý thức của mình, đường đường Cổ Thánh tích huyết trùng sinh, một trong rất nhiều vương giả của Linh tộc, bị một Đại Thánh đâm thủng, vốn rất buồn bực, thế mà hung thủ không trốn, còn còn không kiêng nể gì thu máu như thế...

Trắng trợn khiêu khích ah!

Hàm răng cắn chặt, trong âm thanh nổi giận, vị Cổ Thánh này cũng không để ý tới đuổi giết Thần Dung Hoàng cùng đám người Lưu Dương, một bàn tay khác phá không đập xuống.

Hắn muốn trực tiếp đập chết gia hỏa vô pháp vô thiên này.

Lực lượng của Cổ Thánh tu vi tích huyết trùng sinh, giống như giang hải thủy triều, vô biên vô hạn, nuốt giận ra tay, thanh thế càng kinh người.

Phốc!

Lực lượng hùng hồn còn chưa tới trước mặt thanh niên kia, trường thương lần nữa phá không bay đến, chỉ thoáng cái, cái tay này cũng bị đâm xuyên.

Lạch cạch! Lạch cạch!

Máu tươi tuôn ra.

Cổ Thánh đau đớn la lên, lần nữa nhìn thấy thanh niên lao đến, lại lấy ra một cái bình ngọc, không ngừng tiếp lấy máu tươi, sợ lãng phí một giọt.

- ...

Hắn tức đến run rẩy, vận chuyển chân khí khóa mạch máu lại, mặc dù vết thương dữ tợn, nhưng đã không có máu tươi chảy ra.

Tu vi đạt tới cảnh giới như hắn, không muốn để cho huyết dịch chảy ra, thì sẽ không chảy ra một giọt.

- Ừm?

Bên này máu tươi dừng lại, thanh niên đang sưu tập nhíu mày, ngừng lại, vẻ mặt không vui.

- Tiểu tử, dám sưu tập máu tươi của ta, hôm nay ngươi phải chết...

Cổ Thánh thở phào nhẹ nhõm, khuôn mặt tràn đầy dữ tợn, lời còn chưa dứt, chỉ thấy thanh niên không quá cao hứng trảo một cái, trường thương xuất hiện, lần nữa đâm một phát.

Cũng không biết đâm về nơi nào, nhưng không gian vặn vẹo, mũi thương đã đi tới trước bắp đùi.

Phốc!

Lần nữa xuất hiện một cái động lớn.

Cổ Thánh ngẩn ngơ, sau đó lần nữa nhìn thấy thanh niên cầm bình ngọc bay tới, vẻ mặt đắc ý tiếp lấy máu tươi.

- Mẹ nó...

Vị Cổ Thánh này sắp khóc.

Cho tới giờ khắc này, hắn đã rõ ràng, đối phương muốn giết hắn, dễ như trở bàn tay, nhưng hết lần này tới lần khác không động thủ, cho rằng hắn là bình lấy máu.

Hắn kìm nén không được nữa, xoay người muốn chạy trốn.

Phốc!

Trên mông xuất hiện lỗ thủng, máu tươi phun ra.

Trương Huyền tiếp đầy một cái bình ngọc, tiếp tục chứa cái thứ hai, chỉ chốc lát, liền chứa hơn mười bình, mỗi lần đối phương ngăn huyết mạch lại, liền đâm ra một thương, dù sao đâm vào cũng không phải một chỗ, nên không thèm để ý.

Đâm đến sau cùng, vị Cổ Thánh này đã có kinh nghiệm, không trốn nữa, mà ngồi tại nguyên chỗ không nhúc nhích, hai mắt trừng trừng, giống như mất hồn, trên người có mười mấy cái lỗ thủng, giống như vòi hoa sen phun máu.

Dù sao tránh không khỏi, càng tránh né đâm vào càng nhiều, còn không bằng cứ như vậy đi...

Thời gian không dài, mất máu quá nhiều, vị Cổ Thánh này từ không trung ngã xuống.

Tu vi đạt tới loại cảnh giới này, bởi vì mất máu quá nhiều mà chết, đoán chừng là vị thứ nhất từ trước tới nay.

Chém giết một vị, Trương Huyền nhìn lại những người khác.

Hỏa Tư Cổ Thánh, Mặc Linh Cổ Thánh, cùng mấy vị Cổ Thánh khác liên hợp, chiến lực kinh người, coi như Thần Dung Hoàng bị thương nặng, không còn như lúc trước, cũng là một cỗ lực lượng không thể khinh thường.

Tuy rất nhiều Cổ Thánh bị gieo xuống phù chủng mạnh mẽ, nhưng hai bên đều có thủ đoạn, trong thời gian ngắn khó phân cao thấp.

Tu vi đạt tới cấp bậc như bọn họ, muốn đánh giết đối phương, đã không dễ dàng như vậy, tình huống bình thường đều là chiến đấu không biết bao nhiêu ngày, cuối cùng người thất bại bỏ trốn, người thắng trận cũng bị thương nặng, tuổi thọ tổn hao nhiều.

Nguyên nhân chính là như vậy, Cổ Thánh đối với nhân tộc cùng Dị Linh tộc, đều giống như đạn hạt nhân, chỉ dùng để uy hiếp, cơ hội chân chính chiến đấu cũng không phải rất nhiều.

Bên này chiến đấu say sưa, Thần Linh Hoàng lại không bị quấy rầy, vô số bảo vật trên tế đàn bởi vì tế tự, toàn bộ thiêu đốt lên, tạo thành liệt hỏa hừng hực.

Một cỗ lực lượng đâm thủng bầu trời hạ xuống, dọc theo huyệt đạo toàn thân của hắn, rót vào trong kinh mạch.

Lúc trước bị thương thế, quả nhiên ở dưới cỗ lực lượng này trùng kích dần dần khôi phục, thậm chí càng thêm cường đại.

- Nguy rồi, nhất định phải ngăn cản, mặc cho tên này khôi phục thương thế, lại nghĩ vượt qua liền khó khăn...

Trương Huyền nhíu mày.

Sức chiến đấu của Thần Linh Hoàng ở thời kỳ toàn thịnh, mặc dù không bằng Thần Dung Hoàng, nhưng cũng là đại cao thủ số lượng không nhiều của Dị Linh tộc, nếu không cũng không có khả năng khống chế một phương, vô số Cổ Thánh không dám phản bác.

Dưới tình huống bị thương nặng không tính lợi hại bao nhiêu, cầm Long Cốt Thần Thương trong tay liền có thể vượt qua, nhưng một khi khôi phục, còn muốn đánh giết liền phiền toái.

- Phá!

Trương Huyền kìm nén không được, trường thương run lên, thẳng tắp vọt tới Thần Linh Hoàng, Long Cốt Thần Thương phá vỡ không gian, thẳng tới đầu người sau, giống như muốn đâm xuyên hắn.

- Thiếu gia, không được...

Nhìn thấy hắn vọt thẳng qua, đồng tử của Thần Dung Hoàng co rụt lại, vội vàng la lên.

Bất quá lúc này đã chậm, trường thương còn chưa tới trước mặt Thần Linh Hoàng, một cỗ lực lượng từ không trung đánh xuống, cùng thân thương đụng một cái, Trương Huyền nhất thời cảm thấy gan bàn tay giống như muốn bị xé nứt, máu tươi chảy ra.

Trường thương cũng chấn động rời tay bay đi, ông một tiếng cắm vào trên mặt đất, đâm ra một cái lỗ thủng to lớn.

- Chuyện gì xảy ra?

Dưới tình thế cấp bách, lực lượng huyết mạch vận chuyển, vội vàng lui về phía sau, lúc này Trương Huyền mới tránh thoát ánh sáng bắn phá, trở lại trước mặt trường thương, rút nó lên, mặt đầy nghi ngờ.

Chỉ lần này, Long Cốt Thần Thương lại xuất hiện một vết rách nhỏ bé, dường như bị thương không nhẹ.

Bất quá đối với loại vũ khí cấp bậc này mà nói, chỉ cần Cổ Thánh huyết đầy đủ, rất nhanh liền có thể khôi phục.

- Thiếu gia, thời điểm tế tự, nối tiếp chính là Thần Linh ở một thế giới khác, ngươi xông tới cắt đứt, tương đương với đang mạo phạm Thần Linh, tự nhiên sẽ bị trừng phạt...

Thần Dung Hoàng vội vàng truyền âm tới.

- Mạo phạm Thần Linh?

Đồng tử Trương Huyền co rút lại.

Khó trách, Long Cốt Thần Thương cường đại như vậy cũng bị đánh bay, ngay cả lực lượng đánh trả cũng không có, không nghĩ tới còn có loại thuyết pháp này.

Bất quá, suy nghĩ một chút cũng phải.

Tế tự, tương đương với dâng hiến đồ tốt cho Thần Linh, Thần Linh lại căn cứ vật tư nhiều ít, cấp cho ban thưởng, thời khắc này là cùng Thần Linh kết nối... Lúc này xông tới làm loạn, tương đương với miệt thị Thần Linh, tự nhiên sẽ bị trừng phạt.

Khó trách Thần Dung Hoàng rõ ràng nhìn thấy tế tự bắt đầu, trong lòng tức giận, nhưng không dám xông tới, nguyên lai có tầng quan hệ này.

- Nếu như không ngăn cản, tùy ý nghi thức tế tự hoàn thành, thương thế của hắn khôi phục, chúng ta làm không cẩn thận đều sẽ chết ở chỗ này...

Trương Huyền nhíu mày.

Thần Linh quả thực là không thể mạo phạm, nhưng không ngăn cản, tùy ý lực lượng hoàn thành, thương thế của Thần Linh Hoàng triệt để khôi

phục, bọn họ sẽ không còn người có thể vượt qua.

Đến lúc đó, cái gọi là đoạt quyền, báo thù của bọn họ liền thành chê cười, làm không cẩn thận còn toàn bộ chết ở chỗ này.

Vu Hồn xung kích Cổ Thánh (1)

dtv-ebook.com

- Ta cũng biết! Nhưng bây giờ trừ chờ, thì không có những biện pháp khác!

Hai chưởng đẩy lùi một vị Cổ Thánh xông tới, Thần Dung Hoàng cũng bất đắc dĩ.

Hắn cũng muốn giết tên này, nhưng một khi tế tự bắt đầu, liền không dừng được, nếu không chính là miệt thị Thần Linh.

Bọn họ nhiều người như vậy, đối mặt Thần Linh Hoàng khôi phục, có lẽ còn có sức đánh một trận, nhưng đối mặt Thần Linh, chỉ có một con đường hắn phải chết có thể đi.

- Kế trước mắt, chính là giết toàn bộ những người này, hoặc là để hắn mất đi sức chiến đấu, đến lúc đó coi như Thần Linh Hoàng khôi phục, cũng chỉ là cô độc, chúng ta cũng có cơ hội càng lớn!

Thần Dung Hoàng nói tiếp.

- Ừm!

Trương Huyền gật đầu.

Quả thực, hiện tại biện pháp tốt nhất chính là như vậy.

Rút củi dưới đáy nồi, trước giết toàn bộ thuộc hạ của hắn, đến lúc đó khôi phục như lúc ban đầu, chỉ cần là cảnh giới tích huyết trùng sinh, dựa vào hắn, Hỏa Tư Cổ Thánh, Mặc Linh Cổ Thánh cùng Long Cốt Thần Thương, cuối cùng hươu chết vào tay ai, ai cũng khó mà nói.

Phần phật!

Trong quá trình hai người trò chuyện, một Cổ Thánh Dị Linh tộc nhào tới Trương Huyền.

Binh khí trong tay, là kiện phán quan bút, cũng đạt tới Cổ Thánh, lăng không quấy một cái, thiên địa xoay tròn, linh hồn như vỡ ra.

Xem ra, hắn là nhìn Trương Huyền thực lực không đủ, Long Cốt Thần Thương lại cực kỳ cường đại, định dùng thủ đoạn công kích linh hồn đánh giết.

Thần thương chỉ là vũ khí, có thể chặn lại công kích vật chất, nhưng phương diện linh hồn liền yếu đi.

Quả nhiên, công kích đến, Trương Huyền kìm lòng không được cảm thấy chóng mặt.

Hồn lực của hắn cùng cấp bậc không người có thể địch, nhưng đối mặt Cổ Thánh gia trì binh khí công kích, cũng có chút không đỡ được.

- Khà khà!

Một chiêu đắc thủ, Dị Linh Cổ Thánh này thẳng tắp lao đến, phán quan bút trong tay lần nữa khuấy động.

- Hội trưởng!

Thấy Trương Huyền trúng chiêu, Mặc Linh Cổ Thánh tràn đầy gấp gáp, muốn xông lại, nhưng cảm thấy áp lực đột nhiên tăng thêm, Cổ Thánh tới đối chiến liên tiếp thi triển tuyệt chiêu, đè ép hắn trở về.

Thần Dung Hoàng cũng đối mặt tình cảnh đồng dạng.

Vừa rồi đối phương nhìn thấy Trương Huyền một thương thương đâm mặc đồng bạn, biết hắn cầm binh khí trong tay, sức chiến đấu kinh khủng nhất, tính toán liên hợp lại đánh giết lại nói.

- Chết đi!

Biết những người khác ngăn cản đám người Thần Dung Hoàng không có khả năng duy trì bao lâu, vị Cổ Thánh này cười lạnh, thân thể xoay một cái vọt tới trước mặt, một chưởng đập xuống đầu Trương Huyền.

Lần này, một khi đánh trúng, coi như luyện hóa huyết dịch tích huyết trùng sinh, cũng sẽ đi đời nhà ma, khó mà khôi phục.

- Thiếu gia!

- Hội trưởng!

- Chủ nhân!

Ba Cổ Thánh đồng tử đồng thời co rút lại, muốn xông tới nhưng bất lực.

Thời điểm bọn hắn cho rằng lần này Trương Huyền nhất định khó mà chạy trốn, chỉ thấy thanh niên chóng mặt, dường như cái gì cũng không biết đột nhiên mỉm cười, trường thương bỗng nhiên nhảy lên.

Phốc!

Chỉ thoáng cái, liền đâm xuyên qua trái tim vị Cổ Thánh này, đinh hắn ở trên không trung.

Phần phật!

Máu tươi tung tóe.

Bình ngọc xuất hiện, vội vàng thu thập.

- ...

Tất cả mọi người đều ngẩn ngơ, ngay cả Dị Linh tộc ngăn cản mọi người cũng bối rối.

Vị Đại Thánh này, là dựa dẫm vào Long Cốt Thần Thương mới nắm giữ lực lượng tương đương cường giả tích huyết trùng sinh, dựa theo tình

huống bình thường, bị Cổ Thánh cận thân hắn phải chết không nghi ngờ, làm sao lại một thương đâm xuyên đối phương?

Chẳng lẽ vừa rồi chóng mặt là ngụy trang?

- Nguy hiểm thật...

Không để ý mọi người khiếp sợ, Trương Huyền một bên sưu tập máu tươi, một bên thở phào nhẹ nhõm.

Đối phương lấy pháp bảo công kích linh hồn, vừa rồi hắn quả thực trúng chiêu, sở dĩ có thể nhanh chóng khôi phục lại, là bởi vì Thánh Tích Thạch trong Khổng miếu!

Hồn ấn, hắn ban cho Lộ Xung, nhưng Thánh Tích Thạch vẫn luôn mang theo.

Thứ này có tác dụng thôn phệ linh hồn, tẩm bổ hồn phách, tuy công kích của đối phương lợi hại, đổi lại bình thường không cách nào khôi phục, nhưng có cái pháp bảo này, liền dễ dàng hơn nhiều.

Đâm xuyên vị Cổ Thánh kia, sưu tập sạch sẽ máu tươi, Trương Huyền chẳng muốn chần chờ, thu phán quan bút vào nhẫn, lúc này mới khẽ đảo cổ tay, Thánh Tích Thạch xuất hiện ở trong lòng bàn tay.

Tuy không có thứ này, Ngoan Nhân cũng sẽ ra tay, nhưng có thể hấp thu công kích linh hồn của đối phương, hóa thành chất tẩm bổ, thứ này trân quý có thể tưởng tượng được.

Cúi đầu nhìn lại, Thánh Tích Thạch tản mát ra quang mang ôn nhuận, màu sắc cũng có chút khác biệt, để lộ ra màu xanh da trời nhàn nhạt.

Minh Lý Chi Nhãn chiếu rọi, trong đó có từng đạo khí tức mạnh mẽ quanh quẩn, bàn tay tới tiếp xúc, linh hồn nhất thời cảm thấy ấm áp, giống như đi vào suối nước nóng.

- Đây là hồn lực thuần túy?

Đồng tử Trương Huyền co rụt lại.

Thân là Vu Hồn sư mạnh mẽ, hắn có thể ung dung nhận ra, trong này ẩn chứa không phải cái khác, chính là hồn lực tinh thuần, có thể tuỳ tiện cho linh hồn tẩm bổ, để hồn phách trở nên càng thêm cường đại.

Hắn nhớ rõ, trong Thánh Tích Thạch không có cái gì, làm sao lại đột nhiên nhiều ra nhiều hồn lực như vậy?

- Chẳng lẽ...

Vội vàng cúi đầu, Minh Lý Chi Nhãn chiếu rọi, từng tia khí tức lấy tảng đá làm trung tâm, chậm rãi hội tụ.

- Thần Linh Hoàng lấy mười vạn cường giả Thánh Vực của Dị Linh tộc tế tự, linh hồn của những người này, tất cả đều bị Thánh Tích Thạch nuốt...

Nhìn thấy cảnh này, ở đâu không hiểu chuyện gì xảy ra, Trương Huyền dở khóc dở cười.

Thánh Tích Thạch giống như hồn ấn, nắm giữ năng lực thôn phệ hơn nữa tinh lọc linh hồn, loại năng lực này đối tu luyện giả mà nói có chút tà dị, vì lẽ đó bị Danh Sư đại lục cấm sử dụng, Vu Hồn sư cũng bởi vậy bị người thống hận.

Trương Huyền thân là Danh Sư, tự nhiên khinh thường sử dụng loại phương pháp này, thật không nghĩ đến, Thần Linh Hoàng đánh giết mấy vạn tộc nhân, linh hồn lại bị tảng đá kia thôn phệ.

- Có nhiều hồn lực tinh khiết như vậy, linh hồn của ta có thể trực tiếp trùng kích Cổ Thánh hay không?

Trong lòng Trương Huyền tràn đầy kích động.

Tuy không đề xướng sử dụng Thánh Tích Thạch thôn phệ linh hồn người khác, nhưng nếu đã nuốt, lại luyện hóa thành hồn lực tinh thuần như thế,

lại cự tuyệt sử dụng, thì thật sự là kẻ ngu.

Vu Hồn của hắn đã sớm đạt đến Bất Hủ cảnh đại viên mãn, có nhiều hồn lực như vậy bổ sung, có lẽ có thể xung kích Cổ Thánh, đạt tới loại cảnh giới này.

- Thử một chút!

Trương Huyền nhịn không được nữa, hít sâu một hơi, bàn giao Long Cốt Thần Thương cùng Ngoan Nhân bảo vệ thân thể, tinh thần khẽ động, Vu Hồn từ mi tâm nhảy ra ngoài.

Xì xì xì xì...!

Vu Hồn vừa tiếp xúc Thánh Tích Thạch, hồn lực nóng hổi trong đó tuôn trào ra, hồn phách nguyên bản khó mà gia tăng, mắt thường có thể thấy được nhanh chóng tăng thêm.

- Không đúng... Ta còn không có phương pháp Vu Hồn đột phá Cổ Thánh!

Cảm nhận được hồn thể càng ngày càng cao lớn, cả người bị chống bất cứ lúc nào cũng sẽ bùng nổ, khóe miệng Trương Huyền giật một cái.

Nãy quá cao hứng, lúc này mới nhớ, trước kia nghiên cứu phương pháp đột phá Cổ Thánh, phần lớn là chân khí, còn liên quan tới Vu Hồn, vậy mà một quyển cũng không có nhìn qua.

Cũng không biết Vu Hồn đột phá nên trải qua cái gì, lại nên đi trình tự như thế nào.

- Mặc Linh Cổ Thánh, ngươi có kinh nghiệm cùng bí tịch Vu Hồn đột phá Cổ Thánh hay không? Nhanh cho ta mấy quyển...

Trương Huyền nhịn không được nữa, ngẩng đầu nhìn Mặc Linh Cổ Thánh hô lên.

Vu Hồn xung kích Cổ Thánh (2)

dtv-ebook.com

- Bí tịch Vu Hồn đột phá Cổ Thánh?

Mặc Linh Cổ Thánh ngẩn ngơ, suýt chút nữa ngã xuống đất.

Lá gan quá lớn đi!

Không có công pháp bí tịch, không có nhìn qua kinh nghiệm đột phá, liền trực tiếp xung kích...

Ngươi coi Cổ Thánh là tiểu cấp bậc khác, không có việc gì xung kích chơi đùa?

Vẻ mặt im lặng, cổ tay khẽ đảo, một đống thư tịch xuất hiện ở trên không trung, cong ngón tay búng một cái:

- Đây!

Vu Hồn sư ở Dị Linh tộc cũng không đoạn tuyệt truyền thừa, hắn càng là cường giả Cổ Thánh, loại thư tịch này nắm giữ không ít.

Vu Hồn của Trương Huyền nhúc nhích, bàn tay khổng lồ lăng không trảo một cái, bóp thư tịch ở trong lòng bàn tay, con mắt quét qua, vô số nội dung đi vào trong óc, biến thành kiến thức của mình.

Sau đó lắc đầu.

Những cái này quả thực đều là kinh nghiệm cùng phương pháp Vu Hồn đột phá Cổ Thánh, nhưng đối với hắn mà nói không thực dụng.

Hắn từ Dẫn Hồn quyết bắt đầu tu luyện chính là cấp bậc Thiên Đạo, cùng đối phương hoàn toàn khác biệt, thật muốn theo pháp quyết của đối

phương tiến hành đột phá, làm không cẩn thận sẽ tẩu hỏa nhập ma, tinh thần rối loạn.

- Chỉ có thể dựa vào chính mình... vị Vu Hồn sư thứ nhất có thể tìm được phương pháp đột phá Cổ Thánh, ta nhất định cũng có thể!

Trương Huyền lắc đầu, quên đi kiến thức mới vừa nhìn thấy, rơi vào trạng thái vô ngã vô vật.

Vị Vu Hồn sư thứ nhất có thể tìm ra phương pháp đột phá, hơn nữa thành công, hắn nhất định cũng có thể.

Cũng không phải tất cả mọi thứ đều phải dựa vào kinh nghiệm của tiền nhân.

Hồn lực trong Thánh Tích Thạch giống như sông lớn tuôn ra, tiến hành tẩm bổ hồn thể của hắn, bởi vì tuôn vào quá nhanh, ý niệm xuất hiện hỗn loạn.

Linh hồn của mấy vạn cường giả Thánh Vực hội tụ vào một chỗ, lực lượng đã vượt qua cảnh giới tích huyết trùng sinh, mặc dù hồn thể của Trương Huyền trải qua lôi đình, Chí Tôn Thiên Hỏa rèn luyện, nhưng vẫn có chút chống lại không được.

Trong đầu bắt đầu xuất hiện ảo giác.

Thánh Tích Thạch, có thể xóa sạch ý niệm trong linh hồn, để nó biến thành năng lượng tinh thuần, nhưng lại không cách nào bỏ đi oán hận trong đó!

Tu luyện không biết bao lâu, lại bị Thần Linh Hoàng bắt tới, xem như tế phẩm, những Dị Linh tộc này đều cực kỳ tức giận cùng không cam lòng.

Một hai cái không tính là gì, nhưng hội tụ vào một chỗ liền đáng sợ.

- Mang trong lòng thanh minh, ly khai thiên địa!

Bị oán hận xung kích, Trương Huyền cảm giác ý niệm giống như muốn tan rã, chỉ lưu lại một tia thanh minh, vẫy vùng ở trong hồng lưu linh hồn, cảm nhận lấy thế gian muôn màu.

Trải qua núi sách cùng biển học, nhìn qua vô số thư tịch, hiểu rõ không biết bao nhiêu kiến thức, linh hồn của hắn vốn mạnh hơn Danh Sư cửu tinh bình thường, thậm chí Cổ Thánh cũng không bằng.

Giờ phút này ý niệm mơ hồ, nhưng giữ vững được bản tâm.

Sát lục, chiến đấu, hồn lực mạnh mẽ vọt tới, để hắn phảng phất như đã trải qua vô số sinh mệnh, có điều mặc kệ trải qua bao nhiêu, thủy chung kiên trì bản thân là một Danh Sư, sinh mệnh có thể biến mất, nhưng điểm mấu chốt cùng nguyên tắc nhất định phải bảo vệ.

Giống như vô số cường giả ở Danh Sư đại lục.

Năm đó Khổng sư đánh giết Ngoan Nhân, sớm đã nắm giữ thủ đoạn diệt đi toàn bộ Dị Linh tộc, nhưng hắn không có làm như thế.

Cũng không phải hắn không thể, mà giết không phải mục đích, giáo hóa mới là trọng yếu nhất.

Mình cũng như vậy.

Lần này tới Dị Linh tộc, tìm kiếm Lạc Nhược Hi là một mục đích, nhưng càng quan trọng hơn là, nghĩ biện pháp giải quyết triệt để tai hoạ ngầm từ Dị Linh tộc.

- Một điểm nguyên thần bất diệt, một điểm linh trí vĩnh tồn... Dù thành tựu lại cao hơn, cũng không quên bản tâm, đây mới là ta!

Tới Danh Sư đại lục hơn một năm, trong đầu chảy xuôi mà qua, Trương Huyền chợt lóe linh quang.

Ầm ầm!

Ý niệm bất diệt giống như biến thành giọt nước kim sắc, không ngừng xoay tròn, dần dần tạo thành vòng xoáy, càng lúc càng lớn, càng ngày càng hùng hậu.

Tí tách! Tí tách!

Vòng xoáy giống như mây đen tích góp đến cực điểm, xuất hiện một giọt nước, sau đó càng ngày càng nhiều, giống như gió táp mưa rào tụ lại, chậm rãi chảy xuôi, tư dưỡng toàn thân.

- Vu Hồn dịch thể hóa, đây là tiêu chí phá tan Cổ Thánh...

Ánh mắt Trương Huyền sáng lên, rõ ràng tất cả, sắp xung kích Cổ Thánh thành công.

Vu Hồn vô hình vô chất, dưới tình huống bình thường, không phải Vu Hồn sư, không có Minh Lý Chi Nhãn, mắt thường là không cách nào nhìn thấy, trừ khi dùng thần thức dò xét!

Mà bây giờ, linh hồn hoá lỏng, hồn phách như ẩn như hiện, hình như biến thành một chất lỏng di động.

Đương nhiên, không phải là chất lỏng chân chính, mà Vu Hồn tinh thuần có biến hóa nghiêng trời lệch đất, có chất thuế biến.

Như vậy hồn lực càng thêm tinh xảo, lực lượng cũng càng ngày càng mạnh mẽ.

- Nhanh lên một chút!

Hít sâu một cái, hồn lực lúc trước để hắn phồng lên mãi, cảm thấy bất cứ lúc nào cũng sẽ bùng nổ, giờ phút này đã không còn loại cảm giác này, trong lòng hô khẽ, tăng thêm tốc độ thôn phệ.

- Cái này...

Nhìn thấy động tác của hắn, Mặc Linh Cổ Thánh đang chiến đấu lông mày kìm lòng không được nhảy lên vài cái.

Thánh Tích Thạch xuất hiện, hắn nhận ra được, trong đó ẩn chứa lực lượng mạnh mẽ, cho dù là hắn cũng không ngừng hâm mộ.

Thân là Vu Hồn sư cảnh giới tích huyết trùng sinh, nhiều hồn lực như vậy cũng không cách nào thôn phệ, cứng rắn nuốt mà nói, luyện hóa một phần mười, chỉ sợ cũng sẽ bạo thể mà chết, đối phương từ Đại Thánh viên mãn xung kích Cổ Thánh, dám không chút kiêng kỵ sử dụng như vậy...

Thân thể làm sao thừa nhận được...

Vốn nghĩ không kiên trì được bao lâu thì sẽ dừng lại, không nghĩ tới vị hội trưởng này càng nuốt càng nhiều, không đến ba phút, Thần Linh Hoàng chém giết mười vạn sinh mệnh tạo thành hồn lực, có tiếp cận một nửa bị chứa vào trong cơ thể.

Mà giờ khắc này hồn thể của đối phương cũng đạt tới hơn trăm mét, tựa như một cự nhân đỉnh thiên lập địa.

- Toàn bộ hoá lỏng, đột phá cho ta!

Ngay thời điểm Mặc Linh Cổ Thánh tràn đầy khiếp sợ, Vu Hồn hét lớn một tiếng, thân hình bắt đầu vụt nhỏ lại.

Cùng thời khắc đó, một bức tranh mở ra ở trên không, trong đó có khí tức mênh mông, tuyên cổ tuôn trào, cỗ lực lượng này không tồn tại ở thế gian, sớm đã biến mất không biết bao nhiêu năm.

Cổ Thánh lực!

Ở dưới lực lượng này bao phủ, mật độ hồn thể của Trương Huyền càng lúc càng lớn, tựa như toàn bộ biến thành chất lỏng.

Không đến mười phút liền khôi phục lại chân nhân, nhất cử nhất động giống như bất cứ lúc nào cũng sẽ xé rách không gian, mỗi một tấc hồn phách đều tản mát ra khí tức cổ xưa, như Tiên như Thánh.

- Cổ Thánh... hồn thể của Hội trưởng đột phá Cổ Thánh...

Nhìn thấy loại thuế biến này, Mặc Linh Cổ Thánh tràn đầy kích động, nhịn không được la lên.

Mặc dù phương pháp đột phá của đối phương khác biệt hắn thấy qua, nhưng hồn thể nắm giữ loại lực lượng này, loại khí tức này, rõ ràng đã phá tan bình chướng giữa Đại Thánh và Cổ Thánh, đi vào cảnh giới hoàn toàn mới.

Vu Hồn sư nhất mạch, tuy ở Dị Linh tộc đạt được truyền thừa, nhưng số lượng cực kì thưa thớt, đạt tới Cổ Thánh chỉ có hắn, hiện tại hội trưởng cũng đột phá, nói rõ chức nghiệp này lần nữa quật khởi, chỉ là vấn đề thời gian.

Ầm ầm!

Hắn bên này khiếp sợ, kèm theo hồn lực của Trương Huyền mạnh mẽ, bầu trời lập tức kích động, một mảng lớn mây đen chậm rãi hội tụ, vô số lôi đình, hỏa diễm không ngừng xuyên toa ở trong đó, bất cứ lúc nào cũng sẽ đánh xuống.

Cổ Thánh kiếp, đến rồi!

Lôi Binh kiếp

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

- Quả nhiên cường đại hơn Kim Thân kiếp!

Ngẩng đầu nhìn lên bầu trời, Trương Huyền không vui không buồn.

Đã trải qua nhân sinh muôn màu, tâm cảnh của hắn tiến thêm một bước, mặc dù lôi đình trước mắt nghiền ép thiên địa, muốn hắn xé thành bột phấn, lại không cách nào dao động bản tâm.

- Thử một chút!

Nghĩ tới điều gì, trong mắt lóe lên vẻ tàn nhẫn, Vu Hồn nhẹ nhàng vụt qua, chui vào thân thể.

- Hội trưởng muốn làm gì?

Mặc Linh Cổ Thánh chỉ cảm thấy đầu óc sắp nổ tung.

Hiện tại đối phương chỉ là Vu Hồn đột phá, thân thể vẫn như cũ là Bất Hủ cảnh đại viên mãn, Vu Hồn đi vào thân thể, chẳng khác nào hấp dẫn thiên kiếp tới, làm không cẩn thận sẽ bị chấn nát thân thể, tử vong tại chỗ.

- Hắn hắn là muốn mượn áp lực của Cổ Thánh kiếp, rèn luyện thân thể cùng chân khí, nhìn xem có thể xung kích cảnh giới này hay không!

Thần Dung Hoàng híp mắt lại, lộ ra vẻ kinh ngạc.

Sở dĩ hắn có thực lực bây giờ, nguyên nhân căn bản nhất là lúc còn trẻ vô cùng liều mạng, trải qua cửu tử nhất sinh, mới có thành tựu như thế, dám liều mới có thể thắng...

Nhưng cùng thiếu gia tỷ thí, bản thân liều cái gì cũng không tính!

Lấy thiên phú của hắn, đột phá Cổ Thánh chỉ là vấn đề thời gian, không cần quá mức rầu rĩ, nhưng hắn hết lần này tới lần khác dùng loại phương thức cực đoan nhất!

Thân thể chân khí, mượn áp lực của Cổ Thánh kiếp, ngạnh xông Cổ Thánh... Hơi không cẩn thận sẽ thân tử đạo tiêu, một chút cũng không qua loa được.

Quá điên cuồng!

Trong nháy mắt, song phương giao chiến đều bị cảnh tượng trước mắt thu hút, lại không để ý tới chiến đấu.

Ầm ầm!

Vu Hồn đi vào thân thể, chân khí sôi trào, thân thể xúi giục, lại có hai khối mây đen to lớn sinh ra, cùng cái trước dung hợp lại với nhau.

Thiên Hỏa, lôi đình như lưu tinh rơi xuống, không ngừng đập tới, ngọn lửa màu đen cháy hừng hực, rất nhanh hoàn toàn nuốt mất thân ảnh của Trương Huyền ở bên trong.

Chí Tôn Thiên Hỏa!

Hơn nữa nhìn bộ dáng so với Kim Thân cảnh lần trước càng thêm cường đại, nhiệt độ cao hơn, Cổ Thánh chí bảo bình thường muốn chống lại cũng không làm được.

- Cổ Thánh lực!

Trương Huyền gào lên một tiếng, quyển trục lần nữa mở ra, Cổ Thánh lực tràn vào trong cơ thể.

Trong nháy mắt, tinh huyết toàn thân giống như bị thiêu đốt, mồ hôi huyết dịch đồng thời ở dưới hoàn cảnh cực nóng bốc hơi.

Răng rắc! Xoạt xoạt!

Làn da cùng cơ bắp cháy đen, xuất hiện từng vết nứt màu đỏ ngòm.

Thân thể, chân khí của hắn còn chưa bắt đầu đột phá, mạnh hơn cũng chỉ là Bất Hủ cảnh đại viên mãn, cứng rắn nghênh đón Cổ Thánh kiếp, hơn nữa còn là kiếp nạn vượt qua người bình thường, căn bản không chịu nổi.

Nếu không phải Thiên Đạo chân khí không ngừng tẩm bổ, chỉ sợ sớm đã vỡ vụn thành từng mảnh vụn.

- Chẳng lẽ không được?

Cố nén đau nhức kịch liệt trên người, hàm răng Trương Huyền cắn chặt.

Hắn biết uy lực của Cổ Thánh kiếp, sở dĩ để Vu Hồn đi vào thân thể, là giống như Thần Dung Hoàng nói, muốn mượn áp lực của lôi đình, để tu vi chân khí đột phá.

Người khác biết hắn tu luyện hầu như không có chướng ngại, tiến bộ thần tốc, thành tựu Cổ Thánh chỉ là vấn đề thời gian.

Không có gì bất ngờ xảy ra, trong vòng trăm năm nhất định xung kích thành công.

Cổ Thánh một trăm tuổi... Bất luận Danh Sư đại lục hay Dị Linh tộc đều tuyệt đối là xếp hạng khá cao.

Nhưng hắn đợi không được lâu như vậy!

Hắn muốn tìm Lạc Nhược Hi, muốn đối phương chính miệng cho cái bàn giao... Thời gian không thể dở dang.

Bởi vậy dù mạo hiểm, dù có khả năng sẽ chết cũng không tiếc!

Ầm ầm!

Lôi đình, Thiên Hỏa tiếp tục kéo tới, Trương Huyền như bị nhốt vào lò luyện đan, thân thể phá hoại, chân khí tán loạn, đã sắp không thừa nhận được.

- Cổ Thánh huyết!

Trương Huyền há to miệng.

Rầm!

Cổ Thánh huyết giống như không cần tiền tràn vào trong cơ thể, bổ dưỡng lấy năng lượng tiêu hao, duy trì sinh mệnh.

- Tiếp tục xung kích!

Cảnh tượng Yêu Dị huyền đao, Viên Đào, Long Cốt Thần Thương xung kích Cổ Thánh xuất hiện ở trong óc.

Đối phương xung kích dễ dàng như vậy, vì sao hắn khó khăn như vậy?

Thân thể vụt qua, xông vào mây đen.

- Điên rồi, tuyệt đối là điên rồi...

Hỏa Tư Cổ Thánh không ngừng run rẩy.

Thánh thú nhất tộc, trời sinh huyết mạch cùng thân thể mạnh mẽ, mặc dù như thế, năm đó thời điểm xung kích Cổ Thánh cũng không dám xông vào lôi đình đối kháng.

Vị chủ nhân này, mới Đại Thánh cấp liền như thế làm, đây là cảm thấy mình chết không đủ nhanh sao?

Mặc dù Cổ Thánh mạnh mẽ, cần phải bởi vậy mất đi sinh mệnh, không có chút giá trị nào ah!

Tê lạp!

Mây đen trên bầu trời dường như cảm nhận được khiêu khích, bắt đầu nổi giận, một đạo lôi quang vạch phá không gian, lôi kéo ra một vết rách đen kịt, sau đó trong vết rách sấm sét càng dệt càng nhiều, hỏa diễm liên tục thiêu đốt, dần dần trở nên ngưng thực.

Từ xa nhìn lại, giống như một thanh đại đao lơ lửng ở giữa không trung.

- Là Lôi Binh kiếp! Nghe nói đây là xung kích Cổ Thánh tứ trọng, phá toái hư không mới có thể sinh ra, làm sao lại xuất hiện ở đây...

Vẻ mặt Thần Dung Hoàng trắng bệch, trái tim sắp nhảy ra cổ họng.

Thân là Dị Linh đệ nhất Hoàng giả, tổ phụ càng ngưu bức, nhìn qua thư tịch liên quan đến xung kích Cổ Thánh tứ trọng.

Nghe nói muốn đạt tới loại cảnh giới này, cần kinh nghiệm Lôi Binh kiếp, Thiên Hỏa, lôi đình hóa thành thực chất, thuế biến thành Thần binh.

Nhất cử nhất động, thiên địa vỡ nát, tích huyết trùng sinh đỉnh phong, cho dù là hắn ở thời kì cao nhất gặp phải, cũng sẽ bị chém thành hai khúc, bỏ mình tại chỗ.

Thiếu gia... Chỉ là xung kích Cổ Thánh, làm sao lại dẫn ra thứ này?

- Hết rồi...

Mặc Linh Cổ Thánh cùng Hỏa Tư Cổ Thánh sợ tới mức nói không ra lời.

Mặc dù bọn hắn không biết Lôi Binh kiếp là cái gì, nhưng trên không có lôi đình, Thiên Hỏa hình thành trường đao to lớn, tuyệt không phải bọn họ có thể chống lại, thậm chí nhìn một cái cũng cảm thấy trong đầu hỗn loạn, có chút không chịu nổi.

Thần Linh Hoàng ở trên tế đàn sợ hãi đình chỉ hấp thu lực lượng, lỗ đen dường như cũng có chút kính sợ, không tự chủ được rút nhỏ một vòng, loại thiên địa sinh ra lực lượng này, bất luận là ai cũng cảm thấy kính sợ.

- Bình thường Vu Hồn xung kích, sẽ không xuất hiện kiếp số cường đại như thế, thân thể, chân khí của ta đồng thời chống đỡ, chọc giận nó, tương đương với đối kháng ba lần lôi kiếp...

Da đầu Trương Huyền nổ tung.

Trương Hoằng Thiên cùng Nhan Thanh Cổ Thánh đều đã nói với hắn, xung kích Cổ Thánh số lần càng nhiều, về sau thành tựu càng lớn, năm đó Khổng sư trọn vẹn trùng kích bốn lần, lần thứ năm mới lựa chọn đột phá.

Viên Đào trùng kích một lần, về sau cố ý hạ thấp tu vi, không tuyển chọn thành công.

Vu Hồn của hắn đưa tới lôi đình, tình huống bình thường chỉ cần thả Vu Hồn ra, chẳng khác nào một lần lôi đình, mà bây giờ thân thể xông tới, thân thể và chân khí cố ý dẫn động lực lượng.

Này tương đương ba lần lôi kiếp điệp gia, mới xuất hiện thần binh cường đại như thế.

Nếu như có thể vượt qua, tương đương với một lần trùng kích ba lần Cổ Thánh, thân thể, chân khí, còn có Vu Hồn đều có chỗ tốt cực lớn, xông không qua, chỉ có thể thân tử đạo tiêu, triệt để diệt vong.

Lần này tuyệt đối là binh đi nước cờ hiểm, dùng phương thức cực đoan nhất.

- Thử một chút đi! Ta không tin ta không cách nào thành công...

Trương Huyền gào lên một tiếng, nắm đấm xiết chặt, thẳng tắp vọt tới đại đao.

Rầm!

Trường đao nhẹ nhàng vụt qua, phá không bổ tới, nắm đấm Trương Huyền mới đi đến trước mặt, lực áp bách to lớn bao phủ, để bàn tay hắn xuất hiện vết rách, máu tươi chảy xuôi, cơ bắp giống như bị tước đoạt, lộ ra bạch cốt âm u.

Truyền thụ công pháp cho lôi kiếp

dtv-ebook.com

Trường đao còn chưa tới trước mặt, cánh tay liền bị tróc ra!

Khó trách là hạo kiếp của phá toái hư không, thật đáng sợ!

Trương Huyền gào thét, vận chuyển toàn bộ lực lượng trong cơ thể, chân khí, thân thể, Vu Hồn... tam vị nhất thể, không gian trong nháy mắt sền sệt lên.

Cổ Thánh kiếp, là Thiên Đạo áp bức tu luyện giả, để bản thân tiến hành thuế biến, mượn binh khí hiệu quả sẽ yếu bớt, hơn nữa làm không cẩn thận còn dẫn ra thuế biến, để hạo kiếp trở nên càng thêm to lớn, không thể phỏng đoán.

Giống như Xuất Khiếu kiếp, một người độ, hai người độ, uy lực hoàn toàn khác biệt.

Nguyên nhân chính là như vậy, hắn không sử dụng Long Cốt Thần Thương, mà dùng lực lượng bản thân chống lại.

Tê lạp!

Công kích liên hợp rất cường đại, Cổ Thánh cảnh giới Chư Tử bách gia bình thường, trong khoảng thời gian ngắn cũng khó mà phá vỡ, nhưng ở trước mặt đại đao, lại giống như nhà chòi, chớp mắt liền bị xé nứt, sau đó cơ bắp trên người Trương Huyền bị lột, lộ ra bạch cốt.

Đau đớn!

Hiện tại hắn còn không phải cảnh giới tích huyết trùng sinh, cốt nhục chia lìa, đau đớn kịch liệt xâm nhập trong óc, để hắn cảm giác chóng mặt.

Hô!

Quần áo toàn thân hóa thành tro tàn, thời gian nháy mắt bốc hơi sạch sẽ, biến thành một khung xương khô quắt.

Lôi Binh kiếp thật đáng sợ, căn bản không phải cảnh giới như hắn bây giờ có thể chống lại.

Từ lúc đối kháng đại đao, đến cơ bắp huyết dịch tiêu hao sạch sẽ, chỉ kiên trì không đến hai cái hô hấp, mà giờ khắc này, trường đao còn không có triệt để hạ xuống.

Chỉ bằng vào khí tức liền để hắn biến thành như vậy, thật muốn đánh xuống, đoán chừng sẽ bị chém thành bột phấn.

- Chơi sai rồi...

Trong lòng Trương Huyền toát ra một ý nghĩ.

Vốn nghĩ mượn cơ hội này, có lẽ có thể xung kích thân thể, chân khí Cổ Thánh, không nghĩ tới chơi quá lớn, có chút ngăn không được.

- Muốn giết Trương Huyền ta, cũng không dễ dàng như vậy!

Biết còn giữ lại, hắn phải chết không thể nghi ngờ, tinh thần khẽ động, một thân thể giống nhau như đúc bất ngờ xuất hiện ở phía trước, thẳng tắp bay về phía trường đao.

Phân thân!

- Còn làm bản tôn, một cái lôi đình cũng đỡ không nổi, mất mặt không? Nhìn ta phá nó mà học hỏi!

Vừa xuất hiện, phân thân mặt đầy kiêu ngạo gào thét, thẳng tắp nghênh đón trường đao.

Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, lần nữa lấy ra Cổ Thánh huyết tẩm bổ toàn thân.

Lúc này hắn chỉ còn lại có khung xương, nếu không có thứ này, khẳng định đã sớm triệt để tử vong.

Huyết dịch tẩm bổ, lúc trước cơ bắp biến mất phục hồi từ từ, tốc độ rất chậm, xem ra không có thời gian mấy năm là khó mà triệt để hoàn thành, có điều chí ít có thể khôi phục, không bị chết ngay tại chỗ.

Trương Huyền lắc đầu, ngẩng đầu nhìn phân thân trên không.

Chỉ thấy phân thân cũng không chống lại đại đao được, chẳng qua thân thể của nó là Cửu Thiên Liên Thai luyện chế, trường đao chém thành hai khúc, liền lần nữa tổ hợp lại, giống như chất lỏng, để Lôi Binh kiếp trong thời gian ngắn không có biện pháp gì.

- Đây là phân thân?

- Phân thân cường đại như vậy, chẳng phải tương đương bất tử?

Mọi người lần đầu tiên thấy được phân thân, từng cái mặt đầy kinh ngạc.

Đặc biệt là Mặc Linh Cổ Thánh, càng kích động run rẩy.

Vu Hồn sư, muốn lấy được nhất chính là loại thân thể này, bất tử bất diệt, chỉ cần nắm giữ, chẳng khác nào có sinh mệnh vĩnh hằng, lại không sợ hãi.

- Vẫn quá yếu, không chống lại được...

Thấy bị phân thân ngăn cản, tuy tốc độ trường đao chậm không ít, nhưng vẫn không ngừng rơi xuống, không bao lâu đồng dạng sẽ đánh cho hắn hồn phi phách tán, Trương Huyền không quản được nhiều như vậy, cổ tay rung lên, Thánh Tích Thạch xuất hiện, thẳng tắp bắn tới phân thân.

Xì xì xì!

Trong Thánh Tích Thạch còn thừa lại tiếp cận một nửa hồn lực, cũng chính là hồn phách của năm vạn cường giả Thánh Vực, tràn vào trong cơ

thể đối phương.

Cái tên này, bản thân là một nửa hồn phách của Trương Huyền hình thành, đột nhiên dung hợp nhiều hồn lực như vậy, lực lượng lập tức tăng vọt.

Răng rắc! Răng rắc!

Hơn mười hô hấp sau, liền phá tan Bất Hủ cảnh đại viên mãn ràng buộc, xung kích Cổ Thánh.

Bức tranh mở ra, Cổ Thánh lực truyền vào.

Ầm ầm!

Phân thân rất nhanh phá tan hàng rào, xung kích đến cảnh giới cao hơn.

Cũng không phải thiên phú của phân thân mạnh hơn bản tôn, mà là bản tôn đã trải qua, lúc này không có giữ lại, linh hồn câu thông, kinh nghiệm cộng hưởng.

Lúc này mới một lần thành công.

Ầm!

Phân thân vừa đột phá, lại có mây đen kéo đến, trường đao hấp thu lôi đình cùng Thiên Hỏa, trở nên càng thêm cường đại.

- ...

Trương Huyền nhảy dựng.

Còn tưởng rằng để phân thân đột phá, có thể ngăn cản Lôi Binh kiếp, không nghĩ tới tên này vừa đột phá, lại đưa tới một lớp...

Hắn cùng mình là một linh hồn, tương đương với đã là lần lôi kiếp thứ tư...

Hấp thu hết lôi đình do phân thân dẫn tới, trường đao tăng lên gấp đôi, đen như mực, bầu trời bị chèn ép nát vụn, uy lực to lớn, Long Cốt Thần Thương cũng không dám chống lại.

Da đầu Trương Huyền run lên, khung xương bất cứ lúc nào cũng sẽ bị nghiền thành phấn.

- Mặc nó xuống, hắn phải chết không nghi ngờ!

Biết uy lực của trường đao, Trương Huyền đi theo sau lưng phân thân vọt tới.

Chuôi đao này thật đáng sợ, không ngăn trở, nhất định phải chết.

Xì xì xì!

Trường đao mang theo lực lượng tan rã tất cả, chém ở trên người phân thân, xé ra một vết rách to lớn.

Coi như tên này đột phá đến Cổ Thánh, cũng không cách nào chặn lại hạo kiếp cường đại như vậy.

Ầm ầm!

Cùng phân thân chống lại, cả hai xé rách không trung, xu thế của trường đao quả nhiên trở nên chậm.

Bất quá lấy lực lượng của bọn hắn, vẫn có chút không đỡ được.

- Nhanh đi tìm ai muốn đột phá, loại có thể dẫn tới lôi kiếp kia...

Biết mặc nó hạ xuống, khẳng định sẽ bị đánh chết, Trương Huyền quay đầu nhìn về phía Thần Dung Hoàng.

- Độ kiếp? Có thể dẫn tới lôi kiếp?

Mọi người ngẩn ngơ, có điều Thần Dung Hoàng biết thiếu gia làm như vậy, khẳng định có mục đích của mình, lúc này cũng không nhiều lời,

quay đầu nhìn về phía Lưu Dương:

- Nhanh đi tìm...

- Được!

Lưu Dương gật đầu, rất nhanh ở trong đội ngũ của mình tìm ra một cái có thể xung kích Thánh Vực cửu trọng, bất cứ lúc nào cũng sẽ đột phá.

Một cỗ lực lượng tràn vào trong cơ thể, lập tức xung kích thành công, đưa tới lôi đình dày đặc.

- Quá tốt rồi...

Nhìn thấy lôi kiếp, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, tinh thần khẽ động, vội vàng hô lên:

- Tiểu kiếp kiếp, là ngươi sao?

Lôi Binh kiếp trước mắt này, hiển nhiên không phải cái hắn quen thuộc, chỉ có thể tìm vị quen thuộc kia, xem các lôi đình có liên hệ gì không, để nó khuyên can một chút.

Ầm ầm!

Mây đen trên đầu nghe được tiếng la, lắc lư một cái, vặn vẹo thân thể, kìm lòng không được bay tới bên này.

- Ta có phương pháp tăng thêm sức mạnh sấm sét, hiện tại liền truyền thụ cho ngươi... Bất quá ngươi phải thay ta chặn lại chuôi đao này...

Trương Huyền thi triển ra sư ngôn thiên bẩm, rất nhanh nói hết một bộ pháp quyết.

Lúc trước liền nhìn qua tên này thiếu hụt, đã sớm chuẩn bị xong chỉ điểm thế nào, giờ phút này chỉ là làm từng bước, nói ra mà thôi.

- Đây là... Chỉ điểm lôi kiếp?

- Lôi kiếp là sủng vật của hắn?

Tất cả mọi người ngây ngốc.

Độ kiếp thành công

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

Bái kiến thuần thú, thuần người, thuần binh khí, còn lần đầu tiên gặp lôi kiếp cũng thuần phục.

Đám người Thần Dung Hoàng, Mặc Linh Cổ Thánh, Hỏa Tư Cổ Thánh đều khiếp sợ nói không ra lời.

Một màn trước mắt, đã lật đổ nhận thức.

Lôi đình, là đại diện của Thiên Đạo, dùng để trừng phạt tu luyện giả mưu toan đột phá, giờ phút này lại nghe một tu luyện giả dặn dò...

Đến cùng làm sao làm được?

- Người này là... lão sư của ta!

Lưu Dương tâm đãng thần trì.

Thủ đoạn của lão sư quả nhiên liên tiếp xuất hiện.

Ầm ầm!

Nghe xong Trương Huyền chỉ điểm, lôi đình lắc lư một cái, mây đen cuồn cuộn, quả nhiên cảm giác tốc độ cùng lực lượng hội tụ tăng lên không ít, đừng nói một người vừa mới đột phá Thánh Vực cửu trọng, lại đến mấy cái cũng có thể ung dung đánh chết.

Phía dưới người mới vừa đột phá Thánh Vực cửu trọng kia trắng bệch cả mặt.

Ta mẹ nó trêu ai ghẹo ai...

- Giúp ta chặn lại Lôi Binh kiếp...

Không để ý tới Dị Linh tộc bất cứ lúc nào cũng sẽ khóc, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, dặn dò một tiếng.

Chỉ điểm đối phương phương pháp, chỉ nhằm vào Dị Linh tộc, đối với Danh Sư nhân loại tác dụng không lớn, bởi vậy có lôi kiếp tọa trấn, có thể đoán được, cao thủ của Dị Linh tộc sẽ càng ngày càng ít, không đáng để lo.

- Ầm ầm!

Tiểu Kiếp Kiếp tràn đầy do dự, cuối cùng vụt qua, ngăn cản Lôi Binh kiếp.

Đại đao thấy một tiểu lôi kiếp Thánh Vực cửu trọng cũng dám tới ngăn cản, nhẹ nhàng run lên, mây đen bị đánh thành hai nửa.

Ầm ầm!

Tiểu Kiếp Kiếp gào lên một tiếng, lần nữa hội tụ.

Trương Huyền nhìn mà da đầu run lên, lần nữa quay đầu:

- Còn có ai muốn đột phá... Quên đi, vẫn là ta tới đi!

Nói xong, thân thể vụt qua, đi tới trên không mọi người:

- Phương pháp tu luyện cần chính tâm, chính đức, chính ngôn...

Người ở trên không trung bắt đầu giảng bài.

Thanh âm vang vọng bốn phía, rất nhiều tu luyện giả ở sau lưng Lưu Dương vừa mới bắt đầu không để ý lắm, nghe vài câu, tất cả đều chìm đắm trong đó, từng cái trên mặt vui vẻ, lúc trước không cách nào đột phá ràng buộc, sáng tỏ thông suốt.

Nhiều năm lo nghĩ cũng rõ ràng.

Răng rắc! Răng rắc! Răng rắc!

Liên tiếp có người đột phá, Xuất Khiếu cảnh, Động Hư cảnh, Vũ Không cảnh... Trời u ám, lúc trước Tiểu Kiếp Kiếp uy lực rất yếu, thêm vào những cái này, bắt đầu trở nên cuồng bạo, tàn phá bừa bãi.

Lôi đình hội tụ vào một chỗ, tựa như cự nhân.

Trương Huyền nói miệng đắng lưỡi khô, hơn mười phút đã có hơn hai ngàn người đột phá, trong đó có thể dẫn tới lôi kiếp vượt qua năm trăm.

Thời khắc này Tiểu Kiếp Kiếp lan tràn toàn bộ vương thành, lôi đình chừng mấy trăm trượng, nhẹ nhàng xé ra, liền có thể phá hoại không gian, giống như muốn sụp đổ thiên địa.

Lôi Binh kiếp trên bầu trời nhìn thấy tiểu gia hỏa lúc trước chẳng thèm ngó tới biến thành bộ dáng như thế, có chút rút lui, trường đao run rẩy một cái, còn không có bổ tới, liền bị lôi đình đánh trúng, liên tục run rẩy.

- Như vậy cũng được?

Thân thể đung đưa, đám người Thần Dung Hoàng giống như nhìn quái vật.

Lấy lôi đình phá lôi đình, đoán chừng cũng chỉ có vị Trương Huyền này mới có thể nghĩ ra, làm ra được.

- Chính ngươi gánh a, ta nghỉ ngơi một lát...

Thấy Lôi Binh kiếp tạm thời không rơi xuống nổi, phân thân thở phào nhẹ nhõm, lung lay một cái, thân thể vụt qua, biến mất tại nguyên chỗ.

Tuy mượn Thánh Tích Thạch đột phá đến Cổ Thánh, nhưng vì chống lại đại đao cũng bị thương rất nặng, cần trở về tĩnh dưỡng.

Thu hắn vào nhẫn, Trương Huyền cảm giác lực lượng toàn thân biến mất, đặt mông ngồi xuống.

Sớm biết thì không lỗ mãng như vậy.

Nếu không phải nơi này có nhiều Dị Linh tộc bất cứ lúc nào cũng sẽ đột phá như vậy, không phải lúc trước cùng Tiểu Kiếp Kiếp làm tốt quan hệ, thì lần này đã xong.

Ầm ầm!

Tiểu Kiếp Kiếp cùng Lôi Binh kiếp đối kháng một hồi, người sau bị hao mòn hết lực lượng, chậm rãi tiêu tán.

Cảm nhận được áp lực biến mất, Trương Huyền cảm thấy toàn thân có lực lượng mới toát ra, làm cho cấp độ sinh mạng phát sinh thuế biến.

- Áp chế!

Trương Huyền chần chờ một chút, cuối cùng không gấp gáp đột phá.

Mặc dù bây giờ đột phá, có thể thuận lợi trở thành Cổ Thánh, nhưng về sau tấn cấp nhất định sẽ bị ảnh hưởng.

Biết phương pháp đột phá của Khổng sư, hắn muốn học đối phương, áp chế nhiều mấy lần, về sau xung kích cảnh giới cao hơn.

Phần phật!

Lực lượng không ngừng nhảy lên, bị áp chế xuống, lần nữa khôi phục Bất Hủ cảnh đại viên mãn, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm.

- Ngươi về trước a, lần này cám ơn ngươi...

Hô!

Lôi kiếp cúi đầu liếc mắt nhìn đám người đột phá phía dưới, dừng lại một chút, cuối cùng lắc lư một cái, chậm rãi tiêu tán.

Thấy nó biến mất, lực lượng toàn thân Trương Huyền tiêu hao sạch sẽ, không có một tia khí lực.

Lần này đột phá, tuy để hắn tiếp xúc đến cấp bậc Cổ Thánh, tùy thời có thể thành công, nhưng cũng bị đánh cho chỉ còn lại có khung xương, sinh mệnh lực hao tổn cực lớn.

Coi như mượn huyết dịch Cổ Thánh, không có thời gian mấy năm, muốn triệt để khôi phục thân thể là không thể nào.

- Giết hắn...

Vừa mới ngồi xuống, còn chưa kịp nghỉ ngơi, một Cổ Thánh Dị Linh tộc ánh mắt lộ ra hung quang, lao đến, bàn tay bỗng nhiên đập xuống.

Kẻ trước mắt này đột phá trận thế quá khổng lồ, hiện tại không hắn chém giết, về sau nhất định trở thành tai hoạ ngầm to lớn, ai cũng không thể chiến thắng.

- Thiếu gia!

Không nghĩ tới đối phương phản ứng nhanh như vậy, trực tiếp động thủ, Thần Dung Hoàng hét lớn một tiếng, muốn cứu người, Long Cốt Thần Thương lắc lư một cái, cũng muốn ra tay.

Bất quá còn không có đi tới trước mặt, chỉ thấy Trương Huyền ngồi dưới đất kìm lòng không được giơ tay lên nghênh đón.

Lạch cạch!

Chỉ thoáng cái, cánh tay của vị Cổ Thánh này liền bị đập thành bụi phấn, ngay sau đó thân thể nổ tung, linh hồn không thể trốn đi.

- Cái này...

Tất cả mọi người sửng sốt.

Vị Cổ Thánh đánh lén kia, tuy không có đạt tới tích huyết trùng sinh, nhưng cũng là cảnh giới Chư Tử bách gia, bị một Bất Hủ cảnh đại viên mãn tiện tay đập chết...

- Ta?

Trương Huyền cũng không hiểu.

Trải qua Lôi Binh kiếp, lực lượng của hắn tăng lên không ít, nhưng không có đột phá Cổ Thánh, vốn cho rằng nhiều nhất tương đương tu vi huyết mạch kéo dài, làm sao cũng không ngờ tới, tiện tay một chưởng... tu vi Chư Tử bách gia liền bị đập chết!

- Đã có thể so với... Tích huyết trùng sinh sơ kỳ...

Cảm thụ lực lượng một chút, Trương Huyền tràn đầy kích động.

Không nghĩ tới còn không có đột phá, lực lượng đã có thể so sánh với tích huyết trùng sinh sơ kỳ, khó trách nói áp chế nhiều mấy lần, tu vi tăng trưởng sẽ có chỗ tốt to lớn.

Hiện tại xem ra, quả là thế!

- Động thủ...

Thấy Trương Huyền một tay đập chết một vị Cổ Thánh, Cổ Thánh còn lại bên Linh Hoàng triệt để sợ hãi, đám người Dung Hoàng không chần chờ, thời gian không dài, liền chém giết toàn bộ.

Thấy cảnh này, sắc mặt Thần Linh Hoàng tái xanh, hàm răng cắn chặt, không dám phân tâm nữa, nhanh chóng thôn phệ lực lượng từ lỗ đen lan

tràn tới, khôi phục thương thế.

- Đúng rồi... Tế tự xuất hiện lực lượng, có thể trợ giúp Thần Linh Hoàng khôi phục thương thế, có thể giúp ta khôi phục thương thế hay không?

Nhìn thấy bộ dáng của hắn, trong lòng Trương Huyền đột nhiên khẽ động.

Ngụy trang Thần Linh Hoàng

dtv-ebook.com

Hiện tại Trương Huyền bị thương, là Lôi Binh kiếp gây nên, cơ bắp, huyết mạch toàn bộ hủy hoại, có chút giống Ngoan Nhân, cho dù trẻ tuổi, lại có vô số Cổ Thánh huyết, muốn khôi phục như lúc ban đầu cũng làm không được.

Nhưng hắn không làm được, không có nghĩa là những người khác không làm được!

Lúc trước Thần Linh Hoàng bị thương càng nặng, mượn tế tự cũng có thể trong thời gian ngắn khôi phục, bản thân có phải cũng có thể mượn dùng loại lực lượng này hay không?

- Tế tự Thần Linh, nhất định có thể khóa chặt khí tức linh hồn cùng lực lượng bản thân, vừa rồi ta ngạnh xông, suýt chút nữa bị xoá bỏ...

Ý nghĩ này vừa ra, Trương Huyền kìm nén không được, trong lòng suy tính tỷ lệ thành công.

Thông qua tế tự, mượn lực lượng Thần Linh khôi phục bản thân, hắn không có trải qua, nhưng vừa rồi xông tới, muốn ngăn cản, biết trong đó lan ra lực lượng cường đại cỡ nào.

Cho dù thực lực bây giờ bạo tăng, sức chiến đấu có thể so sánh với tích huyết trùng sinh sơ kỳ, phối hợp thêm Long Cốt Thần Thương, phá toái hư không trở xuống không còn địch thủ, nhưng thật muốn cứng rắn đoạt, đoán chừng sẽ bị giết chết tại chỗ.

Trừ khi...

- Ngụy trang thành Thần Linh Hoàng! Chỉ cần khí tức, huyết mạch tất cả đều giống, Thần Linh cũng không nhận ra, liền có thể hấp thu lực lượng của đối phương...

Con mắt Trương Huyền chợt lóe.

Làm bừa không được, nhưng hắn có át chủ bài, chính là Lạc Nhược Hi cấp cho phù lục ngụy trang.

Thứ này, dù hiện tại biến thành khung xương vẫn có thể sử dụng, không hề biến mất.

- Thử một chút!

Trương Huyền kìm nén không được, chân khí toàn thân nhúc nhích, khung xương không ngừng thuế biến, rất nhanh biến thành hình dáng của Thần Linh Hoàng, bất luận hình dáng hay khí tức linh hồn, đều không có khác biệt mảy may.

- Thiếu gia?

Thần Dung Hoàng ngẩn ngơ.

Hắn một mực đi theo Linh Thần, biết đối phương linh phù ngụy trang ở đâu ra, không nghĩ tới ngay cả một khung xương cũng có thể biến thành Thần Linh Hoàng, để cho người ta nhìn không ra.

- Ừm!

Trương Huyền mỉm cười, chẳng muốn nói nhiều, thân thể bỗng nhiên vọt tới dưới lỗ đen.

Ong ong ong!

Lúc trước lỗ đen ngăn cản hắn, lần này không có chút ngăn cản nào, tuỳ tiện liền tiến vào trong đó.

- Quả nhiên...

Ánh mắt Trương Huyền sáng lên.

Xem ra Lạc Nhược Hi cho hắn phù lục ngụy trang, so với vị Thần Linh mà Thần Linh Hoàng tế tự kia, cấp bậc cao hơn, vì lẽ đó loại phương pháp ngụy trang này, đối phương cũng không nhìn ra, còn tưởng rằng là Thần Linh Hoàng, lúc này mới không có công kích.

- Ha ha!

Xuyên qua gợn sóng, Trương Huyền đi tới dưới lỗ đen, phía trên có lực lượng trút xuống, hấp thu vào trong cơ thể, quả nhiên cảm thấy thân thể lúc trước bị tước đoạt, mắt thường có thể thấy được khôi phục, tinh khí thần và sinh mệnh hao tổn cũng đã nhận được tẩm bổ cực lớn.

- Loại tốc độ này, không đến mười phút đồng hồ, liền có thể khôi phục như lúc ban đầu, thậm chí tiến thêm một bước...

Hai mắt Trương Huyền sáng lên.

Tuy thương thế của hắn rất nặng, nhưng quý ở trẻ tuổi, lại thêm năng lực khôi phục cùng tính đặc thù của Thiên Đạo công pháp, đồng dạng hấp thu lực lượng tế tự, nhưng thương thế khôi phục nhanh hơn Thần Linh Hoàng quá nhiều.

- Ngươi...

Thời điểm hắn hấp thu, cảm thấy cách đó không xa có ánh mắt phẫn nộ tràn đầy nóng rực, Trương Huyền quay đầu, nhìn thấy vẻ mặt của Thần Linh Hoàng giống như táo bón.

Tế tự Thần Linh, hạ xuống lực lượng, thuộc về Thần Linh chúc phúc, lúc này là không thể động thủ, nếu không dẫn tới Thần Linh nổi giận, khẳng định sẽ bị xé thành mảnh nhỏ, vì lẽ đó chỉ có thể nhìn.

Nhìn...

Nhưng trơ mắt nhìn tên này cướp đoạt lực lượng chữa thương của hắn, Thần Linh Hoàng cảm giác muốn tự tử.

Một cái khung xương, ngụy trang thành hắn, ngay cả Thần Linh cũng dò xét không ra... cái tình huống gì?

Ai có thể nói cho ta biết xảy ra chuyện gì không?

Ta là ai, ta ở đâu...

- Vô sỉ...

Thần Linh Hoàng nhịn không được nữa, hét lớn một tiếng.

- Ừm, Thần Linh Hoàng vô sỉ!

Trương Huyền gật đầu.

- Ta mới là Thần Linh Hoàng...

Thấy đối phương trực tiếp thừa nhận, còn thản nhiên như vậy, Thần Linh Hoàng sắp điên rồi, cắn răng nói.

- Tốt, ngươi là Thần Linh Hoàng!

Chẳng muốn nói nhãm với đối phương, Trương Huyền không ngừng hấp thu.

Tình huống hiện tại của đối phương, bất cứ lúc nào cũng sẽ phát điên... Vì lẽ đó vui vẻ là được rồi.

Ngươi nói cái gì đều đúng, ta chỉ để ý hấp thu.

Cô cô cô cục cục!

Lỗ đen toả ra lực lượng, xoay quanh ở bên cạnh hắn, hình thành vòng xoáy, rất nhanh bị hấp thu sạch sẽ.

Chân khí che lấp lại khung xương, cơ bắp không ngừng nhúc nhích, nhanh chóng khôi phục.

Đầu lâu, bả vai, cánh tay, lồng ngực... theo hấp thu lực lượng càng ngày càng nhiều, tựa như lần nữa phấn chấn tân sinh.

- Vừa vặn, sửa kinh mạch giống như Triệu Nhã...

Trong lòng Trương Huyền hơi động, xây dựng kinh mạch toàn thân giống Triệu Nhã như đúc.

Bởi vì kết cấu thân thể là cố định, tuy lúc trước có thể sửa đổi, lại chỉ là phạm vi nhỏ, hiện tại lần nữa sinh ra, phá rồi lại lập, hoàn toàn có thể tùy ý tổ kiến, so với Triệu Nhã dùng dây leo Động Hư hồ lô, sửa đổi càng thêm thuận lợi.

Kèm theo cơ bắp khôi phục càng ngày càng nhiều, kinh mạch sửa đổi càng ngày càng nhiều, sát lục chi khí tinh thuần không ngừng tuôn ra, tôn lên cả người như thần, như linh.

- Đây là sát lục chân khí tinh thuần nhất?

- Từ khi Ngoan Nhân tiền bối bị giết, lại không có xuất hiện qua lực lượng tinh thuần như thế!

- Chẳng lẽ... Hắn là Ngoan Nhân tiền bối chuyển thế?

- Loại lực lượng huyết mạch này, hoàn toàn xứng đáng là Hoàng giả...

...

Dị Linh tộc ở phía dưới vốn nghe được giảng bài, nghi ngờ Trương Huyền là Danh Sư, giờ phút này tất cả đều không nghi ngờ, vui lòng phục tùng.

Khí tức tinh thuần như thế, làm sao có thể là nhân tộc?

Cũng chỉ có Hoàng giả chân chính mới có loại năng lực này.

Rầm!

Phía dưới đồng loạt quỳ xuống một mảng lớn.

Bất luận là ân tình giảng bài, hay cảm nhận được cỗ sát lục chi khí tinh thuần này, mọi người đối với người trẻ tuổi kia không còn bất kỳ nghi ngờ, có chỉ là ngưỡng mộ cùng tôn sùng.

Thấy tên này không chỉ ngụy trang thành bản thân, ngay cả thần dân của mình cũng triệt để bái phục, Thần Linh Hoàng sắp điên rồi.

Người khác không biết tên này là ai, nhưng hắn biết rất rõ ràng, nhân tộc đệ nhất thiên tài... Danh Sư chân chính, lăn lộn đến Linh tộc, thế mà để cho người người tôn sùng, thời gian quả thực không có cách nào qua...

- Coi như mạo phạm Thần Linh, ta cũng phải giết ngươi...

Thấy đối phương càng hấp thu càng nhiều, thân thể vốn là khung xương, bất cứ lúc nào cũng sẽ triệt để khôi phục, Thần Linh Hoàng kìm nén không được, không để ý tới có thể bởi vậy đắc tội Thần Linh hay không, năm ngón tay như trảo bổ tới.

Đánh!

Không gian bị đánh nát.

Mặc dù hắn hấp thu lực lượng tốc độ kém đối phương, nhưng thời gian dài như vậy, thương thế cũng khôi phục bảy tám phần, lần nữa thể hiện ra uy lực của cường giả tích huyết trùng sinh đỉnh phong.

- Chờ một chút, ta còn kém hai cái bắp chân liền triệt để khôi phục, chờ ta khôi phục lại động thủ...

Không nghĩ tới cái tên này không giữ được bình tĩnh như vậy, Trương Huyền nhíu mày, thân thể tránh thoát công kích, huyệt đạo toàn thân mở ra, điên cuồng hấp thu.

Lần này tốc độ nhanh hơn.

Hiện tại hắn ngụy trang Thần Linh Hoàng, không thể mượn phân thân cùng vũ khí, thậm chí Ngoan Nhân, bởi vậy chém giết đối phương là không thể nào làm được, nhưng đối phương muốn giết chết bản thân, cũng không dễ dàng như vậy.

- Chờ em gái ngươi...

Thấy tên này đoạt lực lượng mà bản thân vất vả tế tự đổi lấy, còn lẽ thẳng khí hùng, Thần Linh Hoàng triệt để phát điên.

Thần Linh giáng thế (1)

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

Đây là của ta!

Đây là ta giết mười vạn tộc nhân, tiêu hao vô số bảo vật mới đổi lấy tế tự, ngươi mẹ nó... Còn muốn khôi phục bắp chân, khôi phục cái búa!

Thần Linh Hoàng giống như bị kinh phong.

Kẻ trước mắt này, tùy tiện một câu nói, liền có thể làm người tức không thở nổi...

Làm một giặc cướp, nhưng ăn trộm quang minh chính đại như vậy, còn là người sao?

Hàm răng sắp cắn nát, lần nữa vỗ tới một chưởng.

Răng rắc!

Trước mắt đen kịt, tuyệt chiêu của Thần Linh Hoàng để thiên địa run rẩy.

Trương Huyền lần nữa tránh thoát, nhìn đối phương càng ngày càng hung, bản thân hấp thu lực lượng trở nên khó khăn, cũng nhịn không được nữa trong lòng phẫn nộ, ngẩng đầu lên:

- Thần Linh, tên này ngụy trang ta, chiếm lấy lực lượng ngài ban cho không nói, còn không quan tâm tùy ý công kích, quả thực không để ngài

vào mắt, nhất định phải nghiêm trị...

Cái gì a, chẳng lẽ không thể yên tĩnh hấp thu lực lượng?

Yên tĩnh đợi một hồi, để tâm đi cảm thụ bốn phía tốt đẹp, không phải một việc rất thoải mái ư?

Tại sao muốn chém chém giết giết?

Còn Hoàng giả một tộc, không có chút bình tĩnh nào, đánh giá kém!

- Ta… *… con mẹ ngươi...

Thấy lời mình muốn nói, tên này đã nói trước, thân thể Thần Linh Hoàng run rẩy, lục phủ ngũ tạng sôi trào, bất cứ lúc nào cũng sẽ hộc máu, đại ca, nhớ kỹ thân phận của ngươi, ngươi là kẻ trộm... tại sao người có thể không biết xấu hổ như vậy?

Thần Linh Hoàng tức giận nắm tóc, biết cùng tên này nói càng nhiều, sẽ tức càng lớn, lần nữa đập tới.

Một chưởng này ẩn chứa toàn bộ tức giận, so với lực lượng trước đó mạnh mẽ gấp bội, Trương Huyền muốn né tránh, nhưng phát giác thân thể bị giam cầm, muốn nhúc nhích cũng không làm được.

- Liều mạng!

Biết lại không phản kháng, có thể sẽ bị đánh chết tại chỗ, Trương Huyền đành phải nhịn đau đình chỉ hấp thu, cổ tay khẽ đảo, bàn tay nâng lên, có điều chưởng lực còn không có trào ra, liền cảm thấy vòng xoáy phía trên lay động kịch liệt, giống như thuyền con gặp dòng nước xiết.

Ở trên không trung kìm lòng không được lảo đảo, suýt chút nữa ngã sấp xuống.

Công kích của Thần Linh Hoàng ở dưới cỗ khí tức kia cũng ba một tiếng, tan thành mây khói, biến mất không thấy hình bóng.

- Chuyện gì xảy ra?

Đồng tử Trương Huyền co rụt lại, toàn bộ ngẩng đầu nhìn về phía phương hướng lực lượng truyền đến.

Ngay sau đó nhìn thấy trên trời cao, lỗ đen không ngừng toả ra lực lượng trở nên càng thêm dữ tợn, một cánh tay chậm rãi đưa ra ngoài.

Lực lượng vừa rồi rung chuyển vòng xoáy, chính là do cánh tay này phát ra.

- Nguy rồi, quả nhiên có Thần Linh...

Thấy một cánh tay liền để hắn không đỡ được, lực lượng của đối phương tuyệt đối vượt qua tích huyết trùng sinh đỉnh phong, Trương Huyền sầm mặt lại, không dám nói nhảm, chân khí trong cơ thể vận chuyển, tiếp tục hấp thu lực lượng tán dật ở bốn phía.

Một khi tên này đi ra, liền không có cơ hội hấp thu.

Hiện tại thương thế đã khôi phục chín thành, chỉ còn lại có hai bắp chân, nhất định phải nhanh hoàn thành...

Nếu không để hắn tàn sát mười vạn người, tiêu phí vô số bảo vật tế tự... Khẳng định không làm được, cũng sẽ không đi làm.

Xì xì xì xì...

Cơ bắp trên bàn chân dùng tốc độ mắt thường có thể thấy được khôi phục, chỉ chốc lát chỉ còn lại hai cái chân.

Thấy tên này ở thời điểm cánh tay Thần Linh xuất hiện, vẫn như cũ không ngừng hấp thu, Thần Linh Hoàng là thật muốn điên.

Bái kiến tham tiền, nhưng chưa thấy qua tham như vậy...

Nói thật, nếu không phải thời điểm tế tự không có tính toán tốt giá trị bảo vật, lực lượng tặng lại nhiều hơn dự toán, tên này xông lên, tùy ý hấp thu

như vậy, căn bản không đủ bản thân khôi phục thương thế.

Dù vậy cũng chỉ khôi phục tám thành, cách triệt để khôi phục còn có một khoảng cách.

Nhưng đối phương khôi phục ít nhất hơn chín thành!

Biết Thần Linh tế tự sắp xuất hiện, nếu như lại tranh đấu, rất có thể thật bị đập chết, Thần Linh Hoàng không dám nói nhiều, cắn chặt răng, cũng tăng thêm tốc độ.

- Ngươi cái giặc cướp, đây đều là của ta!

Mới hấp thu hai cái, liền nghe đối diện có thanh âm tức giận la lên, ngay sau đó nhìn thấy tên trước mắt nâng bàn tay lên, đánh tới một chưởng.

Rầm!

Kiếm khí gào thét, bao phủ toàn bộ bốn phía.

- Ngươi...

Thần Linh Hoàng dừng lại hấp thu, thân thể run rẩy, muốn tránh né công kích của đối phương, lại phát hiện chỉ có bề ngoài, lực lượng xoay quanh ở trong lòng bàn tay, không có bắn ra.

Chỉ là hù dọa hắn.

Xì xì xì!

Đối phương tiếp tục hấp thu.

- Đáng ghét!

Thần Linh Hoàng tức giận run rẩy, lỗ chân lông toàn thân mở rộng, lần nữa muốn hấp thu, chỉ thấy đầu ngón tay của đối phương chỉ ra, một đạo kiếm khí tuôn trào.

Lần nữa né tránh... Đối phương lại không bắn ra.

- Tên này cũng không dám ra tay, chỉ là muốn cố ý chậm trễ ta hấp thu...

Giờ phút này Thần Linh Hoàng cũng rõ ràng.

Cánh tay Thần Linh xuất hiện, nói rõ có thể sẽ hạ xuống thế gian, coi như đối phương lại hổ báo, cũng không dám chân chính động thủ, mục đích làm như vậy, chính là quấy rầy hắn tu luyện, tốt độc chiếm tế tự ban cho lực lượng.

Nghĩ đến cái này, Thần Linh Hoàng không còn lo lắng, tiếp tục tăng thêm tốc độ hấp thu lực lượng tán dật ở bốn phía, đang hấp thu thoải mái, đột nhiên lông tơ toàn thân dựng lên, kìm lòng không được né tránh.

Phốc!

Trước ngực phát lạnh, một đạo kiếm khí đâm xuyên qua ngực, nếu không phải tránh né nhanh, khả năng trái tim cũng bị đâm xuyên.

- Mẹ nó!

Thần Linh Hoàng điên thật rồi.

Vừa rồi một bộ không dám ra tay, đủ loại thăm dò, làm sao bản thân vừa bắt đầu tu luyện, liền có kiếm khí đâm tới?

Chẳng lẽ ngươi không sợ Thần Linh trách tội?

Hay là nghĩ lôi kéo ta chết chung?

Thần Linh Hoàng tràn đầy tức giận, muốn xông tới, cùng tên này đánh nhau chết sống, chỉ thấy hắn đột nhiên ngừng lại, không hấp thu lực lượng, cũng không công kích, mà thần thái cung kính nhìn bàn tay trên không ôm quyền.

- Thần vĩ đại, tại hạ là thực tế không ưa đối phương giả mạo ta, hấp thu lực lượng mà tiền bối ban cho! Một gia hỏa ăn trộm trắng trợn như vậy, xin cho phép ta chém giết hắn, nếu không mặc cho như vậy, tôn nghiêm của tiền bối ở đâu!

Nói lại là cổ ngữ Linh tộc tinh thuần.

Ngay cả hắn muốn nói ra, cũng cần học tập rất lâu.

Tê lạp!

Nghe nói như thế, Thần Linh trong lỗ đen triệt để tức giận, vòng xoáy lần nữa lay động, ngay sau đó lại một bàn tay chậm chạp đưa ra ngoài, nhẹ nhàng khẽ đảo, chụp về phía Thần Linh Hoàng.

- Tiền bối...

Thần Linh Hoàng chỉ cảm thấy đầu to như cái đấu, xém ngất tại chỗ.

Đây chính là Thần Linh mà hắn một mực liên hệ tế tự, cùng Thần Dung Hoàng phục vụ Linh Thần hoàn toàn khác biệt, cũng không phải cùng một cái, nguyên nhân chính là như vậy, mới dám đối kháng Thần Dung Hoàng, không sợ đắc tội đối phương.

Một mực tế tự đủ loại bảo vật, cũng từ chỗ đối phương thu hoạch được lực lượng tẩm bổ...

Làm sao tên này chỉ nói mấy câu, liền ra tay với mình?

Chẳng lẽ ngươi nhận không ra, ta mới là thật ư?

Thần Linh Hoàng tức đến run rẩy, muốn vạch trần thân phận của đối phương, quay đầu nhìn sang Trương Huyền, liền thấy thanh niên kia chẳng biết lúc nào khoanh chân ngồi trên không trung, lỗ chân lông toàn thân mở rộng, tiếp tục hấp thu lực lượng.

Mà hai chân lúc trước còn thừa lại khung xương, giờ phút này chỉ còn lại có mười đầu ngón chân, cái khác đều đã tốt đẹp.

- Mẹ nó...

Trái tim Thần Linh Hoàng co lại, khóc ra thành tiếng.

Thần Linh giáng thế (2)

dtv-ebook.com

Không biết xấu hổ, đổi trắng thay đen, mấu chốt nhất là tốc độ hấp thu lực lượng, nhanh hơn hắn gấp bội a...

Lúc nào Nhân tộc xuất hiện một nhân vật khó chơi như vậy?

Sớm biết có tên này, tuyệt đối không đánh Dung Hoàng, không nội chiến, mà hai người liên thủ!

Mặc dù buồn bực, nhưng lại thở phào nhẹ nhõm.

Thương thế của tên này sắp khôi phục, một khi ngón chân khôi phục xong, hắn là sẽ không hấp thu nữa, đến lúc đó, bản thân liền có thể tăng thêm tốc độ.

Đợi thương thế tốt đẹp, nhất định phải chặt hắn thành mười mấy khối cho hả giận!

Trên mặt Thần Linh Hoàng lúc trắng lúc xanh, lại hấp thu một hồi, phát hiện ngón chân của đối phương hoàn toàn mọc ra, vừa định tăng thêm tốc độ, chỉ thấy gia hỏa ngụy trang thành mình lấy ra một bức tranh, đồng thời liên tục bắt lấy, trên không toả ra khí tức điên cuồng tràn vào trong.

Sát...

Thân thể Thần Linh Hoàng run lên, không ngừng run rẩy.

Ăn no còn muốn đóng gói?

Một ngụm máu tươi ở yết hầu bất cứ lúc nào cũng sẽ phun ra, Thần Linh Hoàng là thật muốn điên rồi.

Đây là Thần Linh ban cho, bức tranh của đối phương từ nơi nào xuất hiện, ngay cả loại lực lượng này cũng có thể thu?

- Là Khổng sư...

Thần Linh Hoàng liếc mắt nhìn, liền hiểu được.

Bức họa này, ẩn chứa không gian cùng thời gian pháp tắc, thuộc về thế giới độc lập, hẳn là Khổng sư lưu lại.

Lúc trước đối phương xung kích Cổ Thánh, chính là mượn Cổ Thánh lực phong ấn trong đó.

Cánh tay của đối phương huy vũ liên tục, tựa như biến thành Thiên Thủ Quan Âm, lực lượng trên không vốn càng ngày càng thưa thớt, đều bị rót vào bức tranh, tốc độ so với hắn hấp thu còn nhanh hơn không chỉ gấp mười lần!

Nói cách khác, đối phương gói như vậy, coi như hắn liều mạng thôn phệ, cuối cùng được cũng sẽ không vượt qua một phần mười!

Đây chính là của ta, của ta...

- Ta muốn giết ngươi...

Biết không chơi chết đối phương, thương thế của hắn sẽ không có khả năng khôi phục, Thần Linh Hoàng kìm nén không được, vọt tới.

Nhưng chưa đi tới trước mặt.

Răng rắc!

Bàn tay trong lỗ đen đập xuống.

Thân thể run rẩy bay ngược ra, miệng phun một ngụm máu tươi.

Miệng Thần Linh Hoàng há mở, nước mắt nhịn không được chảy xuôi.

Chẳng lẽ bản thân nhọc nhằn khổ sở tế tự Thần Linh, tin tưởng lời nói dối của đối phương?

Không hố người như vậy a...

- Ai...

Nhìn thấy biểu lộ của đối phương, Trương Huyền vẻ mặt than thở, lần nữa lắc đầu.

Thần Linh đương nhiên sẽ không tin tưởng lời của mình, sở dĩ động thủ, là bởi vì hắn phá hoại quy củ, không chút kiêng kỵ thi triển lực lượng.

Người ta đi ra làm trọng tài, nhưng ngươi vượt lên trước động thủ, không phải tự mình tìm phiền toái sao?

Khiêm tốn mới là vương đạo!

Ở trước mặt Thần Linh, đừng có quá nhiều động tác, phải có tâm bình tĩnh...

Ngươi nhìn ta, tâm cảnh rất bình thường ah!

Cảm xúc bản thân ưu tú một tiếng, quay đầu nhìn về phía lực lượng đặc thù trước mắt, con mắt lần nữa thả ra tinh quang.

Có thể để cho hắn dưới tình huống xương cốt toàn thân khôi phục nhanh như vậy, không hổ là đồ vật tế tự đổi lấy, quả nhiên lợi hại.

Hô hô hô!

Bàn tay tựa như quạt hương bồ, không ngừng bắt lấy bức tranh, không đến ba phút, lực lượng di tán trên không liền bị hút vào.

Có nhiều lực lượng như vậy, về sau coi như bị thương, cũng không cần lo lắng quá mức.

Thậm chí làm tốt, còn có khả năng để Ngoan Nhân triệt để khôi phục.

Làm xong tất cả, Trương Huyền ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy lỗ đen càng thêm dữ tợn, một bóng người cao to đã dò ra nửa người.

Không phải Lạc Nhược Hi, là một nam tử bộ dáng thanh niên.

Hình dáng không khác nhân loại bình thường bao nhiêu, nhưng khí tức càng thêm mạnh mẽ, không có bất kỳ động tác gì, nhưng không gian bốn phía từng tầng từng tầng nát vụn, hình như thế giới này căn bản không dung được lực lượng của hắn tràn ra.

- Là cường giả phá toái hư không cảnh!

Thần Dung Hoàng vội vàng truyền âm tới.

- Đây là phá toái hư không?

Trương Huyền híp mắt lại.

Lực lượng của đối phương mạnh mẽ tới cực điểm, quả thực để thế giới này khó mà dung hợp.

Nếu như so sánh thế giới là đại dương, đối phương chính là dầu, bất luận sóng nước lại lớn, cũng không cách nào bao phủ hắn, bất cứ lúc nào cũng sẽ trôi nổi ra ngoài.

- Phá toái hư không, còn gọi là Tiên Sứ, năm đó thời điểm Khổng sư chưa đi, từng có người tế tự trời cao phái Tiên Sứ đến, không nghĩ tới... lại tới!

- Hắn là vì Khổng miếu!

- Tiên Sứ hạ xuống, cùng Khổng miếu có quan hệ gì?

- Đương nhiên là có quan hệ, truyền thuyết Khổng miếu ẩn giấu ở trong hư không, phong ấn thông đạo kết nối giữa trời cao cùng nơi này, hiện tại Khổng miếu xuất hiện, giống như đồ vật tắc nghẽn trong đường ống được khơi thông, cường giả Tiên Sứ tự nhiên có thể hạ xuống!

- Nói như vậy, bố cục của toàn bộ đại lục sẽ biến hóa?

- Cũng không đến mức, cường giả Tiên Sứ hạ xuống khẳng định không dễ dàng như vậy, không chỉ phải hao phí đánh đổi to lớn, tu vi bản thân cũng bị phong ấn rất thấp, cho dù là phá toái hư không, đoán chừng cũng chỉ là sơ kỳ mà thôi, chỉ cần chúng ta liên hợp chung một chỗ, mọi người đồng tâm hiệp lực, hắn cũng chưa chắc có thể chiếm được thượng phong...

...

Hỏa Tư Cổ Thánh, Mặc Hư Cổ Thánh cùng mấy vị vương giả còn lại, ý niệm nhanh chóng giao lưu.

Người kia, chính là Tiên Sứ từ thượng giới đến, nếu như tên này thật trợ giúp Thần Linh Hoàng, bọn họ sẽ đối mặt nguy hiểm to lớn.

- Lạc Nhược Hi là loại thực lực này sao?

Minh Lý Chi Nhãn không ngừng lóe lên.

Cảnh tượng Lạc Nhược Hi lúc gần đi, tựa như màn nước hiện lên ở trước mắt.

Nàng đồng dạng là nghiền nát không gian, không bị không gian dung hợp, nhưng không quá giống cái trước mắt này.

Đồng dạng so sánh Danh Sư đại lục với đại dương mà nói, vị này là dầu, Lạc Nhược Hi thì giống như gỗ.

Đồng dạng không dung hợp, nhưng người sau càng kiên cố hơn, thoát ly nhanh hơn.

Nói cách khác... thực lực của Lạc Nhược Hi, khả năng so với vị trước mắt này càng thêm cường đại.

- Tiền bối, ta mới thật sự là Thần Linh Hoàng, hắn là giả...

Thần Linh Hoàng bị một bàn tay quất bay, qua thật lâu mới tĩnh hồn, nhìn thấy khí tức đặc thù trên không đã bị đối phương gói sạch sẽ, biết động thủ lần nữa đã không còn ý nghĩa, hàm răng cắn chặt, ôm quyền nói.

- Ta là thật, hắn là giả, hắn đang mạo danh ta, muốn lừa gạt tiền bối...

Trương Huyền không cam lòng yếu thế, vội vàng tiến lên.

Thân thể khôi phục, phù lục ngụy trang bao phủ, cùng đối phương giống nhau như đúc, đo lường huyết dịch cũng chưa chắc có thể điều tra ra, dù sao đã như vậy, còn không bằng một đường đi đến đáy.

Ầm ầm!

Lỗ đen lay động, Thần Linh ở trong quá trình trò chuyện triệt để đi ra, lơ lửng giữa không trung, hít sâu một hơi, hai con ngươi đen nhánh bỗng nhiên mở ra.

Răng rắc, răng rắc!

Mang theo sấm sét, một cỗ khí tức để cho người ta kinh hãi lan tràn, bất cứ lúc nào cũng sẽ đánh nát bầu trời.

Hình như cỗ lực lượng này, cũng không phải đến từ thế gian, mà đến từ một thế giới khác.

Tích huyết trùng sinh bình thường ở dưới cỗ lực lượng này, cũng sẽ không ngừng run rẩy, huống chi người bình thường.

- Một sinh mệnh ở thế giới cấp thấp, muốn ở trước mặt ta giả thần giả quỷ, còn không làm được...

Thần Linh hừ lạnh, hai mắt như điện, bỗng nhiên bao phủ về phía hai người.

Toàn thân Trương Huyền xiết chặt, như bị Hồng Hoang mãnh thú bao phủ, lông tơ toàn thân không tự chủ được dựng lên.

Thần Linh Hoàng nhận chủ

dtv-ebook.com

- Cũng chưa chắc thất bại, mặc kệ...

Dựa vào Long Cốt Thần Thương, Ngoan Nhân, Hỏa Tư Cổ Thánh, Mặc Linh Cổ Thánh... cho dù đối phương là phá toái hư không, muốn chém giết mọi người cũng chưa chắc có thể làm được, đã như vậy, còn có cái gì phải lo lắng?

Lòng khẩn trương một cái chớp mắt khôi phục lại, trên mặt không vui không buồn, để cho người ta nhìn không ra hỉ nộ ái ố.

Ánh mắt Thần Linh đảo qua hai người, một lát sau nhíu mày:

- Các ngươi hướng trời cao cầu nguyện, dùng chính là tinh huyết bản thân, cho ta huyết dịch, nhất định có thể tra ra thật giả!

Vốn cho rằng chỉ là một đám thổ dân, dựa vào năng lực cùng thân phận của hắn, tùy tiện liền có thể nhìn thấu, nằm mơ cũng không nghĩ đến, nhìn hồi lâu, cái rắm cũng không có nhìn ra.

Cảm giác hai cái này đều là thật.

Thiên hạ, không có khả năng có hai Linh Hoàng, nhưng nếu giả, cho dù ngụy trang giống như đúc, huyết mạch cũng không có khả năng triệt để tương đồng a?

Rất nhanh, hai giọt huyết dịch bay tới, thần thức đảo qua, sắc mặt Thần Linh trở nên mê mang.

Vậy mà cũng giống nhau như đúc!

Làm cái gì a?

- Thần Linh, tên này giả mạo ta, lừa gạt thượng sứ, tội không thể tha...

Thấy hắn quan sát huyết dịch, còn tưởng rằng quan sát ra điều gì, Thần Linh Hoàng cắn răng.

- Ngậm miệng!

Đùng!

Thần Linh tát một cái, đánh hắn quay mấy vòng.

Tên ngu ngốc này, ta nhận không ra đang rất khó xử, còn ở chỗ này lải nhải, muốn chết phải không?

- Ta...

Thần Linh Hoàng bụm mặt, tức giận run rẩy.

- Thần Linh Hoàng thật tế tự thượng giới, mới có thể để cho ta hạ xuống, giả khẳng định không biết cụ thể dùng bao nhiêu bảo vật, giá trị lại bao nhiêu... Hai người các ngươi đều viết ra, cho ta xem nội dung một chút, giá trị chính xác, tự nhiên là thật!

Thần Linh chần chờ một chút, nói.

Đã Thần Linh Hoàng tế tự thượng giới, van xin khôi phục thương thế, lại tiêu phí lớn đánh đổi, để cho mình hạ xuống, đối với tế tự mà ra chi phí, khẳng định biết rõ rõ ràng ràng.

- Cái này...

Thần Linh Hoàng sửng sốt một chút, sau đó gật đầu:

- Được!

Nói xong lấy ra một cái ngọc bài, tinh thần khẽ động, khắc ấn giá trị bảo vật mà bản thân biết lên.

Thấy hắn bắt đầu, Trương Huyền dừng lại một chút, cũng lấy ra một cái ngọc bài, bắt đầu viết.

Tế tự thế nào, làm sao câu thông thượng giới, lại cần tiêu phí bao nhiêu, hắn không rõ ràng, không thể không nói vị Thần Linh này rất thông minh, chỉ từ điểm ấy, liền tóm lấy điểm yếu của người ngụy trang.

Bất quá, lúc trước ngụy trang thành Giám Bảo sư Ổ Thao, tất cả bảo vật đều nhìn qua một lần, vừa rồi mọi người bởi vì tế tự mà chết, linh hồn đều bị Thánh Tích Thạch thôn phệ, bị hắn cùng phân thân hấp thu, số lượng, cấp bậc cụ thể, cũng đều rõ rõ ràng ràng.

Trầm tư một chút, lập tức ghi lại giá trị và số lượng chuẩn xác lên.

Đồng thời nhận lấy ngọc bài của hai người, thần thức quét tới, con mắt nhất thời nheo lại, nhìn chằm chằm Thần Linh Hoàng cách đó không xa, tựa như bất cứ lúc nào cũng sẽ giết người.

- Tiền bối...

Nhìn thấy bộ dáng của hắn, trong lòng Thần Linh Hoàng toát ra linh cảm không lành, lời còn chưa dứt, chỉ thấy bàn tay của đối phương phá không chụp xuống.

- Ngay cả ta cũng dám lừa gạt, ngươi muốn chết...

Ầm ầm!

Giống như thiên băng địa liệt, thân thể Thần Linh Hoàng bị giam cầm, chạy trốn cũng không làm được, sức mạnh vô cùng vô tận như muốn đập hắn thành thịt vụn.

- Không...

Không nghĩ tới Thần Linh mà mình tiêu phí đánh đổi to lớn xin xuống muốn giết mình, Thần Linh Hoàng buồn bực sắp chóng mặt, gào lên một

tiếng, huyệt đạo toàn thân mở ra, chân khí trong cơ thể hung mãnh tuôn trào.

Thời gian nháy mắt, thân thể liền trở nên cao hơn hai trượng, lực lượng tích huyết trùng sinh đỉnh phong giống như hỏa diễm thiêu đốt.

Lạch cạch!

Hỏa diễm dập tắt, Thần Linh Hoàng từ không trung rơi xuống, đập ở trong vương thành, tế đàn sụp đổ, xuất hiện một cái hố sâu to lớn.

- Thật mạnh...

Trương Huyền nhảy dựng.

Hắn ở bên cạnh, có thể rõ ràng nhìn ra, vị Thần Linh trước mắt này không có thi triển ra toàn lực, tiện tay vỗ một cái, tích huyết trùng sinh đỉnh phong dùng hết toàn lực cũng không đỡ được...

Đây là thực lực của phá toái hư không?

Lúc trước còn cho rằng dựa vào Long Cốt Thần Thương cùng đám người Hỏa Tư Cổ Thánh, hắn có thể chiến một trận, hiện tại mới hiểu... Không thể nào làm được.

Chênh lệch quá lớn, không phải nhiều người có thể giải quyết.

Giống như Cổ Thánh cùng Đại Thánh, kém là đẳng cấp sinh mệnh, mà không phải số lượng.

Trong lòng rung động, đồng thời tràn đầy lo nghĩ, chẳng lẽ Thần Linh Hoàng đối với đồ vật mình tế tự biết cũng không rõ ràng? Ngược lại bản thân viết đúng?

Nếu không, tại sao Thần Linh kia lại động thủ với hắn?

Trương Huyền đoán không sai, giờ phút này Thần Linh Hoàng là thật sụp đổ.

Hắn chuẩn bị vô số bảo vật, hầu như mời tới tất cả Giám Bảo sư có danh vọng của Linh tộc, nhưng vẫn không có làm rõ giá trị cụ thể... Vì cái gì người giả biết?

Dung mạo, linh hồn, huyết mạch... ngay cả cái này cũng không kém chút nào, chính hắn cũng cảm thấy mình là giả, đối phương là thật.

Ầm ầm!

Từ trong hố lớn vọt ra, Thần Linh Hoàng cắn răng, lau sạch máu tươi ở khóe miệng tràn ra, bỗng nhiên ngẩng đầu, khí tức trùng kích, tóc dựng lên, trong ánh mắt mang theo kiên định không cho phép dao động.

- Xem ra Thần Linh đến từ thượng giới cho rằng ta là giả?

- Thế nào, ngươi còn không muốn thừa nhận?

Thần Linh híp mắt lại, lòng bàn tay có lực lượng xoay tròn, bất cứ lúc nào cũng sẽ bạo liệt ra, đánh người sau thành bột phấn.

- Tiền bối cho rằng như vậy, ta không cách nào phản bác, chỉ có thể nói, đối phương ngụy trang quá mạnh, nhưng...

Thần Linh Hoàng hít sâu một hơi, khắp khuôn mặt là dữ tợn:

- Ta nguyện ý lấy sinh mệnh của mình hiến tế, dâng hiến cho Thần Linh, cam nguyện làm người hầu của ngươi, người hầu, cả đời nghe theo mệnh lệnh của ngươi, không oán không hối, mà hắn...

Nói đến đây Thần Linh Hoàng dừng lại một chút, lạnh lùng nhìn về phía Trương Huyền cách đó không xa:

- Dám sao?

Nói xong, một giọt tinh huyết lập tức từ mi tâm bay ra, thẳng tắp bay về phía Thần Linh.

Chỉ cần người sau tiếp thu, sẽ giống như Thánh thú kí kết khế ước, biến thành hạ nhân tùy thời kêu gọi.

Sinh tử cũng không do bản thân khống chế.

- Cái tên này...

Trong lòng Trương Huyền lộp bộp một chút.

Khó trách lúc trước tên này nói, Thần Dung Hoàng không có hung ác như hắn, hắn ngay cả sinh mệnh cũng có thể không cần... Lúc trước còn tưởng rằng nói là tế tự, không nghĩ tới đã sớm có quyết định, tính toán hiến tế cả người cho đối phương!

Khó trách những vương giả lôi kéo kia tử vong, hắn cũng không thèm để ý, cũng không có bất kỳ bối rối, nguyên lai át chủ bài lớn nhất chính là vị "Thần Linh" này.

Trở thành hạ nhân, tự nhiên trăm phần trăm thu hoạch được tín nhiệm, thân là chủ nhân, trợ giúp hạ nhân bình phục phản loạn, cũng là chuyện đương nhiên.

Phần phật!

Ngón tay Thần Linh duỗi ra, thu huyết dịch vào mi tâm, sau một khắc liền nắm giữ ý niệm cùng linh hồn của đối phương, có thể nhất niệm đánh giết.

Sau khi làm xong, quay đầu nhìn về phía Trương Huyền cách đó không xa, ánh mắt lại không còn ổn định như lúc trước, mà mang theo lạnh lùng.

Trái tim Trương Huyền xiết chặt.

Mạnh mẽ Thần Linh

dtv-ebook.com

- Ngươi là giả!

Thanh âm như kim thiết giao kích, vẻ mặt Thần Linh không có chút tình cảm nào.

Trương Huyền ở trước mặt hắn, đã không khác gì người chết.

Thân là người từ thượng giới đến, bị thổ dân hạ giới lừa gạt nhận không ra thật giả, truyền đi, mất mặt cũng mất chết rồi, trong lòng chắc hẳn đã tích luỹ một đống lớn lửa giận.

- Ha ha!

Biết Thần Linh Hoàng nhận chủ là át chủ bài lớn nhất, hắn tuyệt đối không có khả năng làm như vậy, ngụy trang khá hơn nữa cũng có sơ hở, Trương Huyền khó xử cười một tiếng, lăng không trảo một cái.

Hô!

Long Cốt Thần Thương lập tức xuất hiện ở trong lòng bàn tay, lông mày giương lên, một thương phá không đâm tới.

Ầm!

Trường thương mang theo lực lượng phá diệt thời không, truyền vào toàn bộ khí lực của Trương Huyền, thân thể, Vu Hồn, tính cả chân khí, hoàn mỹ tập trung ở cùng một chỗ.

Lần này, Thần Linh Hoàng cũng không thể chặn lại, sẽ bị xuyên qua tại chỗ.

Đã bị nhìn thấu thân phận, vậy trước tiên ra tay, nhìn có thể đánh giết tên này hay không lại nói.

Giết không chết, tương đương với chiếm cứ chủ động.

Nếu đối phương là Thần Linh Hoàng tế tự mang tới, giờ phút này lại trở thành chủ nhân của đối phương, khẳng định không còn đường lùi, cũng không cần thiết làm người tốt lành gì.

- Ôi!

Nhìn thấy cử động của hắn, Thần Linh cười nhạo một tiếng, hai tay chắp sau lưng, cũng không tránh né.

Ông!

Long Cốt Thần Thương đâm vào lồng ngực của hắn, còn chưa tới trước mặt, liền bị một cỗ khí lưu ngăn ở bên ngoài, giống như kiếm gỗ đâm vào thiết giáp, không có bất kỳ hiệu quả gì, càng không tiến lên được mảy may.

Da đầu Trương Huyền nổ tung.

Đã sớm nhìn ra tên này mạnh mẽ, không nghĩ tới lợi hại như vậy.

Chỉ bằng vào chân khí hộ thể, liền chặn lại công kích toàn lực của hắn.

Răng rắc! Răng rắc!

Vội vàng muốn rút trường thương về, lại phát hiện không gian trước ngực đối phương nghiền nát, trường thương giống như bị kẹt ở trong không gian vỡ vụn, muốn rút về cũng không làm được.

Ngay sau đó, thanh âm của Long Cốt Thần Thương vang lên ở bên tai:

- Chủ nhân, ta bị thương...

Vội vàng nhìn lại, quả nhiên thấy mũi thương mài mòn, vảy rồng bên ngoài thân xuất hiện vết rách, dường như máu tươi chảy ra.

- Quá mạnh, căn bản không có cách nào đánh...

Đối phương không có ra tay đã lợi hại như vậy, thật muốn ra tay, còn không phải dễ dàng bị xoá bỏ?

Vốn cho rằng nắm giữ sức chiến đấu cảnh giới tích huyết trùng sinh, phối hợp Long Cốt Thần Thương, Cổ Thánh đã không cần sợ hãi, hiện tại xem ra, căn bản không phải chuyện như vậy.

- Động thủ! Nếu không tất cả mọi người phải chết ở chỗ này!

Thấy cảnh này, Thần Dung Hoàng rõ ràng, lại không động thủ, có thể sẽ giống như lúc trước, bị ung dung giết chết, hắn kìm nén không được, trường đao trong tay vạch một cái, bổ xuống.

Hỏa Tư Cổ Thánh cũng nâng móng vuốt thô to lên, hỏa diễm thiêu đốt, tựa như muốn nung đỏ thiên địa.

Mặc Linh Cổ Thánh, mấy vị Cổ Thánh khác cũng không dám ngừng lại, đồng loạt ra tay.

Mấy người này xem như toàn bộ sức chiến đấu mạnh nhất của Dị Linh tộc, đồng thời ra tay, thiên địa giống như bị xuyên thủng.

Thần Linh nâng tay, cong ngón tay bắn tới.

Ba!

Một đoàn phong bạo nhanh chóng phá nát không gian, lực lượng công kích đến trong nháy mắt bị hóa giải vô hình, như chưa hề xuất hiện qua.

Trương Huyền nhân cơ hội rút trường thương về, trở lại bên cạnh đám người Thần Dung Hoàng, quay đầu nhìn, chỉ thấy mỗi người đều lộ ra vẻ kinh ngạc.

Nhiều cường giả như vậy liên thủ, Thần Dung Hoàng ở thời kỳ toàn thịnh cũng sẽ bị đánh giết, không có bất kỳ đường sống phản kháng, vị này vậy mà dùng ngón tay ung dung chặn lại, không có lui về phía sau một bước...

Đây là sức chiến đấu của phá toái hư không?

Làm sao lại cường đại như vậy.

- Rất tốt, còn có chút thực lực!

Thần Linh cười nhạt một tiếng, nhìn qua mọi người, đôi mắt đen nhánh không có chút tình cảm nào:

- Giống như hắn, thần phục ta, làm hạ nhân của ta, ta có thể không giết các ngươi! Nếu không, ngày hôm nay chính là tử kỳ của các ngươi!

- Thần phục? Đừng mơ tưởng!

Cố nén ngực sôi trào bất cứ lúc nào cũng sẽ bùng nổ, Thần Dung Hoàng cắn chặt hàm răng.

Hắn là đệ nhất Hoàng giả, nếu quả thật nguyện ý bỏ qua tôn nghiêm, có lẽ sẽ không biến thành cục diện như vậy.

- Vậy để ta xem một chút, ngươi có bao nhiêu cốt khí!

Thần Linh hừ nhẹ một tiếng, cong ngón tay búng một cái.

Cũng không thấy có bất kỳ thanh âm, cũng không thấy công kích, vẻ mặt Thần Dung Hoàng đột nhiên biến đổi.

Ầm!

Trước ngực lập tức nổ ra một cái động lớn, bay ngược ra, người ở trên không trung, máu tươi không ngừng phun mạnh.

Bản thân hắn bị thương rất nặng, bất cứ lúc nào cũng sẽ tử vong, nếu không phải thù hận cùng tức giận trong lòng gia trì, đoán chừng không trở về được nơi này.

Lần nữa bị công kích, thương càng thêm thương, chỉ thoáng cái đã cảm giác thân thể sắp sụp đổ, có chút không chịu nổi.

Trương Huyền vội vàng rót khí tức trị liệu thương thế vào trong cơ thể đối phương, kết quả lại phát hiện, một chút hiệu quả cũng không có, giống như dầu và nước, không thể dung hợp.

- Đây là Thần Linh Hoàng căn cứ thể chất của hắn, tế tự được lực lượng, những người khác không thể sử dụng, thiếu gia là bởi vì ngụy trang thành hắn, mới có thể chữa thương...

Thần Dung Hoàng lắc đầu, lấy ra một viên đan dược nuốt vào, vẻ mặt khá hơn một chút, mở miệng nói.

Đồ vật Thần Linh ban cho, chỉ có người tế tự mới có thể sử dụng, thiếu gia có thể ngụy trang giống nhau như đúc, hấp thu cỗ lực lượng này, nhưng hắn không làm được.

Đi Danh Sư đại lục, Linh Thần chỉ giúp hắn che giấu khí tức, che lấp thân phận Dị Linh tộc, cũng không ban tặng loại phù lục có thể ngụy trang này.

- Cái này...

Thu bức tranh về, Trương Huyền ngẩng đầu nhìn về phía Thần Linh.

Chỉ thấy đối phương cũng không tiếp tục công kích, mà lạnh lùng nhìn qua, giống như đã nắm giữ sinh tử của mọi người.

Nói thật, lấy thực lực của hắn bây giờ, quả thực không quan tâm những người này sống hay chết.

Tất cả mọi người liên hợp cũng không phải đối thủ, giết chết đối phương, tự nhiên càng không cần suy nghĩ.

- Các ngươi thì sao?

Thấy mọi người không lên tiếng, Thần Linh lần nữa cong ngón tay bắn ra.

Thình thịch thình thịch!

Hỏa Tư Cổ Thánh, Mặc Linh Cổ Thánh, cùng mấy vị Thánh giả còn lại đồng thời bay ngược, khuôn mặt trắng bệch, khóe miệng tràn ra máu tươi.

- Ta muốn giết các ngươi, dễ như trở bàn tay, mà các ngươi lại không thể làm gì... Đây là thực lực, mạnh được yếu thua, thế giới này coi trọng thực lực nhất, muốn chết, hay làm người hầu của ta, ta sẽ cho các ngươi một cơ hội lựa chọn, lựa chọn sai, liền đi về phía chung kết...

Bàn tay chắp tay sau lưng, Thần Linh lạnh lùng nhìn qua, trong thanh âm mang theo uy nghiêm làm cho không người nào có thể cự tuyệt.

Hình như ai không đồng ý, sẽ bị lập tức chém giết.

- Chỉ cần thần phục ngươi, sẽ không giết chúng ta?

Một vị Cổ Thánh ở sau lưng Hỏa Tư Cổ Thánh cắn răng nói.

- Đương nhiên, không chỉ sẽ không giết, sẽ còn giúp các ngươi thống nhất Linh tộc, thậm chí Danh Sư đại lục, cho các ngươi chân chính thống trị thiên hạ, có được quyền lợi vô thượng...

Thần Linh thản nhiên nói.

- Cái này...

Vị Cổ Thánh hỏi thăm kia dừng lại một chút, trên mặt lúc đỏ lúc trắng, hàm răng cắn chặt:

- Ta nguyện ý thần phục...

Hắn trợ giúp Thần Dung Hoàng, chỉ là ân tình, muốn lấy công hộ giá, thu hoạch lợi ích càng lớn, mà bây giờ Thần Linh xuất hiện, bất cứ lúc nào cũng sẽ tử vong, đương nhiên sẽ không tiếp tục kiên trì.

Sau cùng tuyệt chiêu

dtv-ebook.com

- Ngươi rất thông minh! Cũng rất thức thời!

Thấy một câu nói liền để một vị Cổ Thánh phản loạn, Thần Linh nhẹ nhàng cười một tiếng, lộ ra vẻ hài lòng, lần nữa nhìn tới những người khác:

- Các ngươi thì sao?

- Ta...

Ba vị Cổ Thánh được Thần Dung Hoàng đưa tới, từng cái thân thể run rẩy, không biết trả lời như thế nào.

Rõ ràng đã sắp thắng, lại toát ra cường giả như thế này, để cho bọn họ căn bản không có cách nào lựa chọn.

- Dung Hoàng, xin lỗi, lần này cũng không phải là ta không giúp ngươi... Nợ ân tình của ngươi, kiếp sau trả lại!

Dừng lại mấy hơi thở, một vị Cổ Thánh quay người bay về phía Thần Linh.

- Ở trước mặt sinh tử, các ngươi lựa chọn như thế nào đều do bản tâm...

Thần Dung Hoàng lắc đầu, nhìn về phía hai vị Cổ Thánh còn lại.

Lại thấy hai người đồng thời lắc đầu:

- Sống lâu như vậy, đã sớm chán ghét, nếu như có thể chết ở trong tay Thần Linh thượng giới, đủ để lưu danh sử sách, chuyến đi này không tệ! Dung Hoàng, ngươi từng cứu ta, ta và ngươi cùng tiến thối!

- Ta cũng vậy, Kim Tháp Cổ Thánh ta đồng ý theo ngươi, đã không có ý định sống trở về...

Có người tham sống sợ chết, cũng có người chân chính trung nghĩa.

Dị Linh tộc, cũng không thiếu người trung nghĩa.

- Đa tạ...

Thấy biết rõ hắn phải chết, còn nguyện ý đứng ở bên mình, Thần Dung Hoàng tràn đầy cảm kích, nhìn về phía Hỏa Tư Cổ Thánh.

- Nhìn ta làm gì? Lão tử không sợ trời không sợ đất, sợ nhất là lật lọng, Thần Linh thượng giới lại như thế nào? Muốn giết ta, cũng phải lột một lớp da!

Hỏa Tư Cổ Thánh cười lạnh, hàm răng âm u tĩnh mịch.

Hắn thừa nhận ân tình của chủ nhân, tự nhiên sẽ tới cùng tiến thối.

- Ngươi khẳng định cũng không cần nói...

Lần nữa nhìn về phía Mặc Linh Cổ Thánh, thấy ánh mắt hắn kiên định, Thần Dung Hoàng biết nói nhiều vô ích, nhìn về phía Trương Huyền:

- Thiếu gia, làm sao bây giờ!

- Còn có thể làm sao, đương nhiên là liều mạng!

Trương Huyền mỉm cười, hừ nhẹ một tiếng, trường thương lần nữa run lên.

- Phá!

Thẳng tắp vọt ra ngoài, trường thương như rồng, bốn phía lóe ra từng đạo hư ảnh, bao phủ Thần Linh ở bên trong.

- Động thủ!

Thần Dung Hoàng biết không đường lui, cũng lao ra nghênh tiếp.

Sáu đại Cổ Thánh liên hợp, thiên địa như tùy thời sụp đổ, toàn bộ Dị Linh vương thành giống như động đất, vô số kiến trúc sụp đổ, đủ loại trận pháp, phù văn… di tán ở bốn phía.

Cổ Thánh quá lợi hại, một người liền có thể hủy diệt vô số sinh linh, huống chi nhiều như vậy đồng thời ra tay.

- Một đám sâu kiến không biết trời cao đất rộng!

Bị vây công ở giữa, Thần Linh cười lạnh, hai tay cuồn cuộn, cũng không thấy có chiêu số gì, công kích của mọi người liền biến thành vô hình, không có chút hiệu quả nào.

Long Cốt Thần Thương bị đối phương gảy liên tục ba lần, gan bàn tay của Trương Huyền đổ máu, tinh thần khẽ động.

Một quyển sách xuất hiện, sau đó cánh tay lan ra ra, thẳng tắp bắt tới Thần Linh.

Phần phật!

Cùng bàn tay Thần Linh đối đầu, người sau một mực không có bất kỳ gợn sóng, con mắt sáng lên:

- Cường giả phá toái hư không?

Hiển nhiên, hắn liếc mắt liền nhìn ra thực lực của Ngoan Nhân khi còn sống, giống như hắn, cũng đạt tới phá toái hư không, thậm chí mạnh hơn hắn hiện tại.

Nơi linh khí mỏng manh như thế này, vậy mà có thể sinh ra cường giả lợi hại như thế... Suy nghĩ một chút cũng không dám tin tưởng.

- Lưu lại cho ta đi!

Thần Linh hít sâu một hơi, vồ liên tục về phía trước.

Tê lạp!

Không gian bị xé rách ra, cánh tay của Ngoan Nhân không cách nào chống lại, bị trói buộc tại chỗ.

Hiện tại khung xương nửa người trên của Ngoan Nhân đã triệt để thu thập hoàn chỉnh, còn thiếu hụt bắp đùi cùng chân, thực lực chân chính chỉ có tích huyết trùng sinh đỉnh phong, cùng đối phương tỷ thí kém một đoạn rất lớn, căn bản không phải đối thủ.

- Thiếu hụt!

Thấy Ngoan Nhân công kích, dẫn tới đối phương biểu hiện ra thực lực, Trương Huyền vội vàng câu thông thư viện.

Phần phật!

Thư viện lắc lư một cái, không xuất hiện thư tịch.

Trương Huyền nhảy dựng.

Nếu như biết thiếu hụt, có lẽ mọi người còn có thể đánh lén, thư viện không phát hiện được, còn đánh thế nào?

- Chẳng lẽ tên kia không phải người thế giới này, Thiên Đạo của thế giới này không cách nào dò xét?

Trong lòng Trương Huyền toát ra một ý nghĩ.

Đối phương từ một thế giới khác đến, không thuộc về thế giới này, thực lực lại cường đại quá phận...

Có thể bởi vì như vậy, mới không có cách nào dò xét hay không?

- Lui!

Không biết thiếu hụt, tiếp tục đánh xuống, làm không cẩn thận toàn bộ sẽ chết, Trương Huyền hô khẽ, trường thương vạch một cái, nhảy về phía

sau.

Đám người Thần Dung Hoàng đối với mệnh lệnh của hắn không có bất kỳ nghi ngờ gì, cũng đồng thời thả ra công kích mạnh nhất.

Ầm ầm!

Bầu trời tựa như nổ pháo hoa to lớn, sóng khí cuồng bạo để phạm vi vài trăm mét không ai dám tiếp cận, vừa mới dừng lại, Trương Huyền đang muốn đâm rách không gian, mang theo mọi người trốn đi, liền phát hiện không gian chắc chắn như sắt, đối phương dường như nhìn ra ý nghĩ của hắn, không gian trong phạm vi mấy trăm dặm bị giam giữ lại.

- Nếu để cho các ngươi chạy trốn, ta cũng không cần sống...

Thần Linh cười nhạt một tiếng, chậm rãi đi về phía trước, mỗi đi một bước, liền cho người ta cảm giác áp bách tăng cao.

Tên này quá mạnh, bất luận từ chỗ nào đều giống như không có thiếu hụt, hoàn mỹ không giống loài người.

- Cho ta khung xương cường giả phá toái hư không kia, ta có thể tha các ngươi không chết!

Thấy ở dưới áp bách của mình, mọi người không dám tiếp tục chạy trốn, Thần Linh nhẹ nhàng cười một tiếng.

- Chủ nhân, không thể bỏ qua bọn họ...

Đồng tử của Thần Linh Hoàng co rụt lại, vội vàng hét.

- Láo xược! Ta quyết định như thế nào, cần ngươi tới chỉ điểm sao?

Xoay người liếc mắt nhìn, Thần Linh Hoàng lập tức gặp phải trọng kích, lần nữa bay ngược ra, Thần Linh vung ống tay áo, hừ lạnh nói.

- Thế nào?

Xử lý xong đối phương, Thần Linh lần nữa nhìn về phía Trương Huyền.

Hắn đã nhìn ra, nắm quyền nói chuyện trong mọi người, chính là gia hỏa tu vi yếu nhất kia, khung xương kia hiển nhiên cũng nghe mệnh lệnh của hắn.

- Muốn khung xương?

Trương Huyền lắc đầu:

- Nằm mơ!

Ngoan Nhân từ rất sớm liền đi theo phía sau hắn, lập xuống công lao hiển hách, vì sinh mệnh bản thân liền tặng người... Tuyệt đối không thể!

- Vậy ta đành phải không khách khí...

Thấy hắn nói kiên quyết như thế, Thần Linh cười lạnh một tiếng, bàn tay nâng lên, thẳng tắp vỗ về phía Trương Huyền.

Vũ trụ sụp đổ, thiên địa trầm luân.

Trương Huyền cảm giác tinh thần cùng linh hồn của mình giống như bị tước đoạt, muốn triệt để tử vong.

- Liều mạng... Chết đi cho ta!

Biết không thể giữ lại, Trương Huyền cắn chặt hàm răng, tinh thần khẽ động.

Hô!

Một quyển sách từ mi tâm bay ra, thấy gió liền lớn, biến thành mấy chục trượng.

Một bản Thiên Đạo chi thư cuối cùng!

Ở lại thư viện, một mực vô dụng, giờ phút này cũng không quản được nhiều như vậy, trực tiếp tế ra.

- Đây là cái gì?

Không nghĩ tới đối phương sắp chết đến nơi, không còn thủ đoạn, cầm một quyển sách muốn đập chết bản thân, Thần Linh suýt chút nữa cười tắt thở:

- Ngươi cho rằng, một bản sách nát có tác dụng với ta? Có thể thương tổn được ta? Cười chết người...

Răng rắc!

Lời còn chưa dứt, quyển sách đập ở trên đầu.

Mắt Thần Linh tối sầm lại, cảm giác ý thức bắt đầu tán loạn.

Phù phù!

Nằm trên mặt đất, cắt đứt hô hấp.

- ...

Trong nháy mắt, bốn phía lặng ngắt như tờ.

Dung Hoàng kiêu ngạo

dtv-ebook.com

Tròng mắt của Thần Linh Hoàng sắp rơi ra, lỗ mũi đau xót.

Đây chính là hắn tiêu tốn vô số tâm huyết, thông qua tế tự đưa tới Thần Linh, vốn nghĩ có thể dựa dẫm đối phương, tung hoành Linh tộc, diệt đi tất cả thanh âm không phục, nằm mơ cũng không nghĩ đến... Bị một quyển sách đập chết tại chỗ...

Sắc mặt như táo bón, dùng sức vuốt mắt, sợ nhìn lầm.

Siêu cấp cường giả tu vi phá toái hư không, một bản sách nát... Cả hai chênh lệch lớn như thế, kết quả...

Lần nữa phun ra máu tươi.

Con mẹ nó, có cần hố như thế hay không?

Ngươi không phải rất ngưu bức, ai cũng không quan tâm sao?

Đùa bỡn mọi người ở trong lòng bàn tay sao?

Một sách liền bị vùi dập giữa chợ...

Thần Linh Hoàng tràn đầy khó tin, vọt tới trước mặt, thấy người này đầu nứt ra, tinh khí thần phảng phất như bị rút sạch, đã chết không thể chết lại.

Thần Linh Hoàng kìm nén không được, nước mắt chảy ra.

Làm sao lại xui xẻo như vậy...

Long huyết bị cướp, lực lượng khôi phục thương thế bị cướp, hiện tại chỗ dựa cũng bị giết...

Từ khi gặp được Trương Huyền, liền không có thuận lợi qua...

May mắn vị Thần Linh này không nghĩ tới sẽ chết, chưa kịp giết chết linh hồn của mình, nếu không khẳng định cũng theo đối phương...

- ...

Hỏa Tư Cổ Thánh, Mặc Linh Cổ Thánh, Thần Dung Hoàng… cũng nhìn lẫn nhau, không ngừng nháy con mắt.

Còn tưởng rằng lần này hắn phải chết không nghi ngờ, Thần Tiên khó cứu, không nghĩ tới sẽ có biến cố như vậy.

Chủ nhân (thiếu gia, hội trưởng) tùy tiện tế ra một quyển sách, liền đập chết đối phương...

Quá lợi hại!

Hai vị Cổ Thánh vừa mới đảo ngược theo Thần Linh cùng Thần Linh Hoàng, vẻ mặt càng như muốn chết.

Vốn là đại công đúc thành, chỉ cần tiếp tục đi theo, một bước lên trời. Kết quả... Không chỉ hủy, còn triệt để đắc tội Thần Dung Hoàng, về sau lại muốn có loại cơ hội này, là không thể nào.

- Thần Linh không phải vô địch ư? Thế nào cũng không đáng tin cậy như thế?

Không chỉ vẻ mặt mọi người như vậy, Trương Huyền cũng mộng bức.

Tế ra Thiên Đạo chi thư, chỉ là động tác bất đắc dĩ, nghĩ đến nhiều nhất là chặn lại đối phương một chút, không ngờ tới, tiện tay có thể đập chết.

Sớm biết gh này yếu như vậy, sớm đã lấy thứ này ra.

- Trước đó Thiên Đạo chi thư chém giết Cổ Thánh nhất trọng, cũng cảm nhận được lực cản, hiện tại đánh giết vị này, dễ như trở bàn tay... Có lẽ liên quan đến lần trước tấn cấp!

Trương Huyền suy tư.

Ở Thiên Cơ đường, đánh giết vị Cổ Thánh kia hao tốn không ít lực lượng, giết cái này, lại nhẹ nhõm vui vẻ, có lẽ liên quan đến hắn dung hợp Xuân Thu đại điển.

Nói cách khác, mặc dù thư viện không cách nào nhìn thấu Thần Linh, nhưng tạo thành Thiên Đạo chi thư lại vượt xa qua đối phương.

- Dung Hoàng, giao hắn cho ngươi...

Người này tử vong, tai hoạ ngầm diệt hết, Trương Huyền không nói thêm lời, thân thể nhoáng một cái đi tới trước mặt Thần Linh.

Thân thể cường giả phá toái hư không, nếu có thể luyện chế thành Vô Hồn Kim Nhân, thiên hạ sẽ không còn địch thủ!

Mấu chốt nhất là, có cơ hội nhờ vào đó đi vào vị diện cao hơn, đi tìm tung tích của Lạc Nhược Hi.

Còn ân oán giữa Thần Dung Hoàng cùng Thần Linh Hoàng, đã giúp đến đây, cũng nên để bọn hắn tự mình giải quyết.

- Cảm ơn thiếu gia!

Thấy thiếu gia không nhúng tay, cho hắn tự do, Thần Dung Hoàng cảm kích, lần nữa nhìn về phía Thần Linh Hoàng cách đó không xa:

- Linh Hoàng, ta tự hỏi không xử bạc với ngươi! Ngươi lại cấu kết nhân tộc phản loạn hại ta, loại tội danh này, không cần ta nhiều lời, ngươi hẳn là biết!

- Thắng làm vua thua làm giặc, đã thua, ta không lời nào để nói!

Thần Linh Hoàng quay đầu nhìn, mấy người Mặc Linh, Hỏa Tư Cổ Thánh phong bế không gian, biết muốn chạy trốn cũng trốn không thoát, hắn thở ra một hơi, thản nhiên nói.

Thắng, khống chế thiên hạ, thua... Cùng lắm thì chết một lần.

Lúc trước khởi sự, liền suy đoán qua kết quả này, vốn cho rằng sẽ không tiếp thu được, không nghĩ tới chân chính đi tới trước mặt, ngược lại lạnh nhạt hơn rất nhiều.

- Ta biết nguyên nhân ngươi muốn mưu phản!

Thấy bộ dáng của hắn, Thần Dung Hoàng cũng lộ ra bội phục nói:

- Linh tộc, ba đại Hoàng giả, từ xưa đến nay đều lấy Linh Hoàng nhất mạch ngươi làm chủ, từ khi tổ phụ ta hoành không xuất thế, trở thành người mạnh nhất Linh tộc, mạch các ngươi dần dần suy yếu... Ngươi ra đời, liền cho thấy thiên phú dị thường, ý định trung hưng tộc nhân, đáng tiếc... lại gặp ta! Muốn vượt qua ta, lần nữa khôi phục Linh Hoàng nhất mạch huy hoàng, đến cuối cùng không có thành công... Cho nên mới có quyết định này, nghĩ đến chỉ cần ta chết, liền có thể lần nữa hiệu lệnh thiên hạ, đáng tiếc, nước cờ này đi nhầm!

Thần Dung Hoàng lộ ra vẻ cảm khái.

Ba đại Hoàng giả, thời kỳ Thượng Cổ lấy Linh Hoàng làm chủ, bởi vậy mới mang theo chữ Linh, về sau nhân tộc đột nhiên xuất hiện Khổng sư, Linh tộc xuất hiện Ngoan Nhân, cả hai chống lại, lúc này đại quyền mới tập trung đến Dung Hoàng nhất mạch.

Thân là Hoàng giả từ xưa đến nay, Linh Hoàng tự nhiên không phục, dần dà mới náo động thành tình cảnh như vậy.

Nói ngẫu nhiên, thật ra thì đã là chú định.

- Ngươi muốn tăng thêm bất kỳ tội danh nào cho ta cũng không đáng kể, chết mà thôi, tùy ý ngươi!

Thần Linh Hoàng xua tay.

- Tăng thêm tội danh?

Thần Dung Hoàng lắc đầu:

- Ngươi cũng quá coi thường ta... ngươi đã nói, thắng làm vua thua làm giặc, ta lại cho ngươi một cơ hội. Cho ngươi thua tâm phục khẩu phục!

- Cơ hội?

- Rất đơn giản, ta sẽ không để cho những người khác động thủ, ngươi ta công bằng quyết đấu, thắng, sống rời đi, giữ được tính mạng! Thua... Chết ở chỗ này.

Thần Dung Hoàng nhìn qua.

Đối phương phản loạn, là bởi vì oán hận chất chứa đã lâu, cũng bởi vì tổ tiên, đã như vậy, liền bằng vào thực lực của mình giải quyết!

- Chuyện này là thật?

Thần Linh Hoàng ngẩng đầu, híp mắt lại.

Vốn cho rằng hắn phải chết không nghi ngờ, không nghĩ tới người này còn muốn công bằng quyết đấu.

Đổi lại trước kia, hắn khẳng định không phải đối thủ, nhưng đối phương thương thế nặng như vậy, mặc dù bản thân cũng bị trọng thương, nhưng còn có cơ hội chiến thắng.

- Tốt!

Thần Dung Hoàng gật đầu.

- Bệ hạ...

Thấy hắn làm ra quyết định này, Hỏa Tư Cổ Thánh sửng sốt một chút, nhịn không được nhìn qua.

Loại loạn thần tặc tử này, mọi người cùng nhau xông lên đánh chết là được, cần gì cho hắn cơ hội?

- Để hắn tùy ý!

Mặc Linh Cổ Thánh cũng muốn nói cái gì, chỉ thấy Trương Huyền cách đó không xa khoát tay áo.

Ý nghĩ của Thần Dung Hoàng, hắn biết rất rõ ràng.

Cả đời tung hoành, lần đầu tiên ăn thiệt thòi lớn như thế, hơn nữa còn là đồng bọn tín nhiệm... Trên người bị thương, không có đau hơn tổn thương trong lòng.

Đối phương một mực không phục hắn, như vậy thì dùng trận chiến cuối cùng để hắn biết thực lực chân chính của mình!

Cùng lắm thì chết một lần!

Đây cũng là kiên trì cùng kiêu ngạo của hắn.

- Vâng!

Mặc Linh Cổ Thánh cùng Hỏa Tư Cổ Thánh không nói thêm nữa, đồng thời nhẹ gật đầu.

Trương Huyền có thể nghĩ đến điểm này, bọn họ tự nhiên cũng hiểu được, chỉ là trong lòng đau thương không nói ra được.

Cùng Dung Hoàng một đường, biết thương thế của hắn đến cùng như thế nào, có thể kiên trì đến bây giờ, đã rất không dễ dàng, lại chiến đấu, hắn phải chết không nghi ngờ, Thần Linh cũng không cứu được.

Biết rõ hắn phải chết, còn muốn đi chiến, chỉ vì kiêu ngạo trong lòng...

Khó trách Dung Hoàng có thể ở Linh tộc nắm giữ uy tín lớn như thế, quả thực có chỗ hơn người.

Bàn giao hậu sự

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

Rầm rầm rầm!

Hai đại Hoàng giả bắt đầu quyết đấu, trên bầu trời xuất hiện từng vết rách, vô số lực lượng tuôn trào, như có máu tươi toác ra.

Mọi người nhìn về phía chỗ chiến đấu, sắc mặt Thần Dung Hoàng trắng bệch, tâm tình nặng nề.

Hắn bị đám người Nhan Thanh Cổ Thánh vây công, còn không có khôi phục lại đã trải qua nhiều chiến đấu như vậy, thậm chí còn bị Thần Linh đánh trúng... Sớm đã đến trình độ đèn cạn dầu.

Có thể tới hiện tại, tất cả dựa vào phần kiên trì trong lòng kia.

- Ai!

Trương Huyền lắc đầu, không nhìn nữa.

Thật ra thì đến loại tình trạng này, ai thua ai thắng đã không trọng yếu.

Nhưng hắn biết, Thần Dung Hoàng nhất định sẽ thắng, cũng nhất định sẽ tự tay chém giết Thần Linh Hoàng.

Đánh đến cuối cùng, liều chính là ý niệm, Dung Hoàng có loại ý niệm kiên trì này.

Đối với nhân tộc mà nói, Dung Hoàng chết là một may mắn, nếu không, có hắn ở đó, có thể thủ vững hay không thật đúng là còn chưa biết được.

Không nhìn bọn họ tiếp tục giao chiến, lực chú ý lần nữa tập trung ở trên thi thể trước mắt.

Vị Thần Linh này giống như Ngoan Nhân, mạnh mẽ vô song, không cách nào phá hư, tuy chết đi cũng tản mát ra uy thế người bình thường không thể đến gần.

Cho dù hiện tại Trương Huyền nắm giữ thực lực tích huyết trùng sinh, đi tới trước mặt cũng cảm thấy mang theo áp bức nồng đậm.

Rất nhanh liếc nhìn một lần, Trương Huyền bất đắc dĩ lắc đầu.

Còn tưởng rằng đối phương từ thượng giới đến, trên người sẽ có không ít đồ tốt, kết quả nghèo rớt mùng tơi, cái gì cũng không có.

Thậm chí ngay cả trữ vật giới chỉ cũng không phát hiện.

- Đoán chừng là không gian bích lũy quá mức mạnh mẽ, không cho phép mang bảo vật...

Trương Huyền cảm xúc một tiếng, đưa tay chộp một cái, thu thi thể vào nhẫn.

Mặc dù không có vật phẩm khác, nhưng cái thi thể này đối với hắn mà nói chính là bảo bối lớn nhất, tìm cơ hội luyện hóa thành Vô Hồn Kim Nhân, ngang dọc thiên địa sẽ không còn sợ hãi.

Bên này nghiên cứu xong thi thể Thần Linh, bên kia chiến đấu cũng đến hồi cuối, quả nhiên giống như hắn đoán, dù thương thế của Thần Linh Hoàng khôi phục không ít, nhưng vẫn không phải đối thủ của Dung Hoàng.

Phốc!

Một đao bổ tới, đầu lăng không bay lên, cho đến sắp chết cũng tựa hồ khó tin.

- Ngươi... Quả thực mạnh hơn ta...

Trong miệng Thần Linh Hoàng phát ra câu nói sau cùng, con mắt chậm rãi đóng lại.

Lúc sắp chết mới hiểu được, Thần Dung Hoàng quả thực mạnh mẽ hơn hắn quá nhiều, phản loạn là tự chịu diệt vong.

Phù phù!

Thi thể ngã trên mặt đất.

- Thiếu gia, tuy Linh Hoàng làm nhiều việc ác, nhưng dù sao cũng là Hoàng giả Linh tộc, ta muốn chôn cất hắn đến hoàng lăng...

Thấy thiếu gia nhìn về phía thi thể, con mắt lần nữa sáng lên, Thần Dung Hoàng vội vàng kéo lấy thân thể mệt mỏi đi lên phía trước.

Dù Thần Linh Hoàng phản loạn, làm ra sự tình nhân thần cộng phẫn, nhưng dù sao cũng là hoàng thất, thật muốn luyện chế thành Vô Hồn Kim Nhân, trên mặt hắn cũng không có bất kỳ hào quang.

- Thôi được!

Trương Huyền quay đầu đi.

Xem ra cái thi thể này không lấy được.

- Đa tạ thiếu gia!

Thần Dung Hoàng thở phào nhẹ nhõm, thoáng cái ngồi dưới đất, lúc này mới cảm thấy lực lượng toàn thân như thủy triều tản mát, tu vi không ngừng hạ xuống, bất cứ lúc nào cũng sẽ cắt đứt hô hấp.

- Dương Lưu, ngươi tới...

Thần Dung Hoàng quay đầu nhìn về phía truyền nhân mà mình lựa chọn kia.

- Bệ hạ...

Lưu Dương đi tới trước mặt, hốc mắt ửng hồng.

Tuy thời gian chung đụng không dài, nhưng là thành tâm đối với hắn, ân tình không nhỏ.

- Ta đại nạn sắp tới, ngươi đạt được nhất mạch ta truyền thừa hoàn chỉnh, đã như vậy... ta cho ngươi chỗ tốt cuối cùng!

Nói xong năm ngón tay mở ra, đưa tay về phía trước.

Phần phật!

Không gian bốn phía Lưu Dương bị giam cầm, muốn nhúc nhích cũng không làm được.

- Bệ hạ...

Dường như biết đối phương muốn làm gì, Lưu Dương tràn đầy lo lắng.

- Còn mượn Cổ Thánh lực của thiếu gia dùng một chút...

Cầm cố lại Lưu Dương, Thần Dung Hoàng quay đầu nhìn qua.

Trương Huyền cũng không chậm trễ, bàn tay run lên, bức tranh bay tới.

Thần Dung Hoàng nhẹ nhàng mở ra, một cỗ lực lượng bao phủ hắn ở bên trong, ngay sau đó thân thể run rẩy, bàn tay rơi vào đỉnh đầu Lưu Dương.

Ầm ầm!

Lực lượng toàn thân như mưa tràn tới.

- Là quán đỉnh! Hắn biết đến đại nạn, không muốn để cho tu vi của mình hóa thành dòng nước, tính toán giao cho truyền nhân...

Hỏa Tư Cổ Thánh lắc đầu.

Quán đỉnh chi thuật, là cường giả truyền tu vi của mình cho hậu bối, nói đơn giản, trên thực tế vô cùng phức tạp.

Đầu tiên, cả hai phải nhất mạch truyền thừa, như vậy lực lượng mới sẽ không xung đột. Tiếp theo, người quán đỉnh phải ôm quyết tâm quyết tử, nếu không, chỉ có thể hại người hại mình. Thứ ba, nhất định phải khống chế lực lượng cực kỳ tinh tế, không có chút sơ suất nào.

Lưu Dương tu luyện là công pháp Thiên Đạo bản tinh giản, mặc dù không giống Trương Huyền có thể ngụy trang bất kỳ lực lượng nào, nhưng cùng Thần Dung Hoàng là nhất mạch, bởi vậy mới có thể được hắn tán thưởng, dốc túi truyền thụ.

Nguyên nhân chính là như vậy, Thần Dung Hoàng mới dám làm như vậy, không lo lắng người sau không chịu nổi.

Ầm ầm!

Kèm theo lực lượng truyền vào, Lưu Dương vốn đạt tới Bất Hủ cảnh đại viên mãn, xuất hiện buông lỏng, ở dưới Cổ Thánh lực phối hợp, ầm một tiếng triệt để phá vỡ.

Cổ Thánh đến!

Biết lôi kiếp bất cứ lúc nào cũng sẽ đến, Thần Dung Hoàng không dám dừng lại, lực lượng điên cuồng nhanh chóng truyền vào.

Tu vi đạt tới Cổ Thánh, kinh mạch trong cơ thể trở nên càng thêm rộng lớn, hấp thu nhanh hơn.

Hơn mười phút sau, lực lượng của Dung Hoàng bị truyền vào sạch sẽ, không còn dư lại chút nào.

Răng rắc!

Lôi đình đến.

Lưu Dương bay lên chống lại.

Sau nửa canh giờ, hắn bay xuống, tuy thoạt nhìn có chút chật vật, nhưng thành công vượt qua lôi kiếp, trở thành một Cổ Thánh chân chính.

- Toàn bộ lực lượng của ta đều truyền cho ngươi, sau đó ngươi từ từ luyện hóa, trong một tháng đột phá đến cảnh giới tích huyết trùng sinh không khó...

Mất đi lực lượng, Thần Dung Hoàng phảng phất như già mấy chục tuổi, không còn hình dáng đồng tử như lúc trước, mà giống một vị lão giả thế tục.

- Đa tạ bệ hạ...

Lưu Dương quỳ xuống đất, nước mắt bất cứ lúc nào cũng sẽ nhỏ xuống.

Tuy Dung Hoàng bệ hạ bị thương nặng khó trị, nhưng có lực lượng, cố gắng tu dưỡng, sống thêm mấy năm có lẽ không có vấn đề, hiện tại toàn bộ truyền cho hắn, tương đương với tự đào mộ, hắn là không vượt qua được ngày hôm nay.

- Ta đi rồi, Linh tộc... Liền giao cho ngươi!

Thần Dung Hoàng mỉm cười, nhìn qua:

- Từ hôm nay trở đi, ngươi chính là Thần Dung Hoàng mới!

Nói xong bàn tay vung lên, một cái vương miện rơi vào đỉnh đầu của Lưu Dương, mang theo lực lượng để cho người ta không dám nhìn thẳng.

Vương miện đệ nhất vương giả của Dị Linh tộc.

Thần Dung Hoàng là phong hào, cũng không phải tên, ai kế thừa vương miện này, người đó là Dung Hoàng.

- Ta...

Thân thể Lưu Dương run lên, nói không ra lời.

- Được rồi, thời điểm ta nói cùng Thần Linh Hoàng quyết đấu, cũng đã làm xong quyết định này...

Thần Dung Hoàng lắc đầu, đang muốn giải thích vài câu, liền nghe nơi xa có tiếng gió dồn dập rít gào bay tới, một bóng người thẳng tắp lao đến.

- Thần Tinh Hoàng?

Nhìn thấy thân ảnh đột ngột xuất hiện kia, tất cả mọi người đều nhíu mày, sắc mặt cảnh giác.

Chém giết Tinh Hoàng

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

Tuy Tinh Hoàng ở giữa, ai cũng không muốn giúp trợ, nhưng lần này cùng Linh Hoàng liên thủ đánh lén Dung Hoàng, để hắn bị thương nặng, đã vi phạm đại nghĩa.

Vốn tính toán sau khi tru sát kẻ cầm đầu, lại đi tìm đối phương, không nghĩ tới vậy mà tự mình tới.

Mọi người ở đây âm thầm cảnh giác, cho rằng bất cứ lúc nào cũng sẽ chiến đấu, chỉ thấy Thần Tinh Hoàng trực tiếp quỳ xuống đất:

- Tội thần Thần Tinh, gặp qua Dung Hoàng bệ hạ, đây là xương đùi cùng chân xương của Ngoan Nhân tiền bối, ta đặc biệt tìm kiếm tới, hướng ngươi xin lỗi!

Cổ tay khẽ đảo, hai cái khung xương xuất hiện ở phía trước, tản mát ra khí tức cường đại.

Chính là xương đùi cùng bàn chân còn thừa lại của Ngoan Nhân.

Không nghĩ tới bị hắn sưu tập được.

- Nhìn thấy Linh Hoàng bị giết, mượn gió bẻ măng?

Hỏa Tư Cổ Thánh hừ lạnh.

Hắn từ trước tới nay tính tình nóng nảy, không ưa nhất loại tính cách ai mạnh nương tựa ai này.

Thần Linh Hoàng không dám phản bác, cắn răng:

- Ta nguyện ý tiếp nhận bất kỳ trừng phạt nào!

Thần Linh Hoàng tử vong, hắn lại bị trọng thương, không đến van xin tha thứ, sớm muộn gì cũng sẽ bị chém giết, còn không bằng đi đầu một bước.

- Vương thành gây ra động tĩnh lớn như vậy, ngươi cũng không có xuất hiện, chắc là muốn nhìn kết quả, ai chiến thắng liền quy thuận ai a?

Trương Huyền thản nhiên nói.

Cái tên này, nói mượn gió bẻ măng cũng là cất nhắc.

Vương thành động tĩnh lớn như vậy, tất cả kiến trúc đều sắp hủy, thân là một trong ba đại Hoàng giả, không có khả năng không biết.

Cuối cùng không có xuất hiện, chờ Linh Hoàng triệt để bị giết mới xuất hiện... Rõ ràng là đang chờ đợi kết quả.

Nếu như lần này bọn họ thua, giành thắng lợi là Thần Linh Hoàng, đoán chừng hắn cũng sẽ lấy ra bảo vật đồng dạng chạy tới cầu khẩn.

- Ta... Từ trước tới nay yếu nhất, chỉ có như vậy, mới có thể giữ được tính mạng!

Thần Tinh Hoàng cúi đầu.

Thần Dung Hoàng lắc đầu, cũng không nói chuyện, mà nhìn về phía Lưu Dương:

- Ngươi cho rằng hắn nên xử trí như thế nào?

Hỏi như vậy, tương đương với khảo nghiệm.

- Hắn cùng Linh Hoàng thông đồng đánh lén bệ hạ, bất chấp quy củ của Linh tộc, coi như bệ hạ có thể tha thứ, ngàn vạn tộc nhân cũng không có khả năng tha thứ...

Lưu Dương lắc đầu, trong mắt lóe lên vẻ tàn nhẫn:

- Nếu không quy củ làm sao lập, quy tắc làm sao định? Ý kiến của ta giống như Linh Hoàng, trực tiếp chém giết!

Không quy củ không thành sách.

Không giết răn đe, hậu nhân người người đều nghĩ mưu phản, làm Hoàng giả còn làm sao khống chế thiên hạ?

Để vạn dân thần phục?

- Xin Dung Hoàng tha mạng, ta cũng là bị Linh Hoàng mê hoặc...

Không nghĩ tới dâng ra xương đùi Ngoan Nhân cũng bị giết, Thần Tinh Hoàng giật nảy mình, sắc mặt trắng nhợt.

- Thân là cường giả tích huyết trùng sinh, càng là một trong ba đại Hoàng giả, bị người mê hoặc... Loại lời này, ngươi nói ra cảm thấy có người sẽ tin tưởng sao?

Lưu Dương lắc đầu.

Hoàng giả khống chế một tộc, là ai cũng có thể bị mê hoặc?

Thật muốn như vậy, tâm cảnh tu luyện vô số năm thật sự quá rẻ mạt.

Đây đều là lấy cớ.

Tình huống chân thật rất đơn giản, Linh Hoàng hẹn hắn động thủ, hắn cũng động tâm... Cho rằng giết Dung Hoàng, có thể khống chế quyền lợi của đối phương, kết quả đạt được loại kết cục này.

- Nghe theo mệnh lệnh của Dung Hoàng đi!

Thấy hậu nhân của mình sát phạt quả quyết, cũng không dây dưa dài dòng, Thần Dung Hoàng thở phào nhẹ nhõm.

Hắn chỉ lo lắng đối phương sẽ giống như bản thân, lo lắng quá nhiều, cuối cùng để Linh tộc đi về phía hủy diệt, đã quả quyết như vậy, mình liền triệt để yên tâm.

- Xin hai vị ra tay!

Thấy hắn đồng ý, Lưu Dương gật đầu, không nói thêm lời, mà ngẩng đầu nhìn về phía Mặc Linh Cổ Thánh cùng Hỏa Tư Cổ Thánh.

Ầm ầm!

Thấy đã quyết định vận mệnh, Thần Tinh Hoàng biến sắc, xoay người muốn chạy trốn.

Chẳng qua còn chưa đi xa, một đoàn lửa rơi xuống ngăn lại đường đi, ngay sau đó Hỏa Tư Cổ Thánh, Mặc Linh Cổ Thánh đồng thời ra tay.

Không đến mười phút đồng hồ, đã bị chém giết tại chỗ.

Thần Tinh Hoàng ở trong ba đại Hoàng giả vốn là yếu nhất, ban đầu ở Khổng miếu bị thương, lại không có khôi phục, ở đâu là đối thủ của hai vị này liên hợp.

- Thiếu gia...

Thấy Thần Tinh Hoàng đã chết, Thần Dung Hoàng lần nữa nhìn lại:

- Ta sẽ để Dương Lưu khống chế tộc nhân, cùng nhân tộc ngưng chiến, chung sống hoà bình, mong thiếu gia hạ thủ lưu tình...

Thật ra thì hắn lo lắng nhất không phải các Hoàng giả, mà là vị thiếu gia này.

Trưởng thành quá nhanh, thực lực quá mạnh, đợi một thời gian, nhất định là một vị Khổng sư khác.

Thật muốn hủy diệt Dị Linh tộc, chỉ ở trong nháy mắt.

Hắn còn sống, dựa vào công lao đi theo làm tùy tùng, chắc hẳn đối phương sẽ không ra tay, chết rồi, thực lực truyền nhân nông cạn, làm không cẩn thận sẽ bị đánh chết...

Đến lúc đó thật sự hết rồi.

Coi như không cam lòng cũng rõ ràng, chỉ cần vị thiếu gia này sống một ngày, Linh tộc sẽ không dám có bất kỳ động tác, nếu không hắn phải chết không thể nghi ngờ.

- Yên tâm...

Trương Huyền nói.

Nói thật, lần này tới, đã triệt để giải quyết tai hoạ ngầm của Dị Linh tộc.

Tiểu Kiếp Kiếp nhận ân huệ của mình, tốc độ hội tụ lôi đình càng nhanh, lực lượng mạnh, về sau ở Dị Linh tộc, cường giả Thánh Vực cửu trọng sẽ càng ngày càng ít, đã không thể chống lại nhân tộc.

Huống chi vị Dị Linh Hoàng tân nhiệm này là học sinh của mình, đối với mình nói gì nghe nấy!

Không đáng để lo, cũng không cần phải đuổi tận giết tuyệt.

Vừa vặn giữ lại, còn có thể cho Danh Sư đường áp lực, coi đây là đá mài đao, để nhân tộc sinh ra càng nhiều cường giả.

Nếu không, quá mức an nhàn, nhân tộc cũng sẽ dần dần suy yếu, ngược lại không được.

Khả năng đây cũng là ý đồ của Khổng sư lúc trước, mới không có triệt để hủy diệt Dị Linh tộc.

Nếu không Ngoan Nhân bị giết, Dị Linh mạnh hơn cũng không phải đối thủ, vì sao chỉ đuổi vào cổ chiến trường, gia cố phong ấn mà không diệt

tộc?

- Đa tạ thiếu gia...

Biết thiếu gia lời hứa ngàn vàng, không có khả năng nuốt lời, Thần Dung Hoàng thở phào nhẹ nhõm, quay đầu nói:

- Còn không cám ơn ân không giết của thiếu gia!

- Đa tạ!

Lưu Dương vội vàng quỳ gối.

- Không cần đùa nghịch những tâm cơ này, nói cho ta biết, như thế nào mới có thể liên hệ Lạc Nhược Hi, cũng mang ta tới!

Lười đi quản ý nghĩ của đối phương, Trương Huyền thản nhiên nói.

Xử lý sự tình Dị Linh tộc hoàn tất, cũng nên xử lý chuyện riêng của mình.

- Muốn liên hệ Linh Thần, nhất định phải ở trên Thiên Diệp sơn bày ra tế đàn...

Thần Dung Hoàng hữu khí vô lực giải thích.

- Thiên Diệp sơn?

Trương Huyền cau mày.

Ngọn núi này, thời điểm tới, nghe đối phương nói qua một lần, là sơn mạch hùng vĩ nhất Dị Linh tộc, chừng mấy vạn mét, đâm thủng bầu trời, giống như cầu thang kết nối thiên địa.

- Vâng, ngọn núi này cách thiên gần nhất, ở đây tế tự, mới có thể gần Thần Linh nhất...

Thần Dung Hoàng giải thích, phân phó nói:

- Dương Lưu, ta đã truyền thụ cho ngươi phương pháp tế tự, dẫn ta cùng thiếu gia đi, do ta tọa trấn, tiến hành một lần cuối cùng...

- Được!

Lưu Dương gật đầu, bàn tay trảo một cái, mang theo Thần Dung Hoàng bay lên, xoay người nhìn một Bất Hủ cảnh phân phó một câu, thấy đối phương nhanh chóng đi, lúc này mới nhìn về phía Trương Huyền, tràn đầy cung kính:

- Mời!

- Ừm!

Trương Huyền cũng không nhiều lời, dựa theo phương hướng đối phương chỉ bay về phía trước.

Mặc Linh Cổ Thánh, Hỏa Tư Cổ Thánh chần chờ một chút, cũng vội vàng đuổi theo.

Linh Thần lại xuất hiện?

dtv-ebook.com

Thiên Diệp sơn thẳng đứng vạn trượng, đâm vào bầu trời, như một cây trường thương xuyên phá vân tiêu.

- Nghe nói núi này, là năm đó Khổng sư cùng thiên nhân giao chiến, đối phương ném xuống một kiện binh khí biến thành...

Một bên bay đi, Mặc Linh Cổ Thánh nói.

Thán phục thiên nhiên quỷ phủ thần công, Trương Huyền cũng cảm khái.

Đoàn người nhanh chóng đi tới trên ngọn núi, là một khu đất bằng phạm vi hơn ba mươi mẫu, ở chính giữa có một bệ đá hình tròn đường kính khoảng ba mét, từ xa nhìn lại giống như là tế đàn tự nhiên.

- Đây là địa phương câu thông thượng giới?

Trương Huyền nhíu mày.

Thần Dung Hoàng nhẹ gật đầu, càng thêm hữu khí vô lực.

- Cần bảo vật gì tế tự? Ta đi chuẩn bị!

Thấy bộ dáng của hắn, Trương Huyền không tiện nói nhiều, mở miệng hỏi.

Thần Linh Hoàng tế tự, vô số dược vật, khoáng thạch, đồ vật trân quý... Càng thiêu đốt sinh mệnh của mười vạn người, mới phá vỡ không gian bích lũy, triệu hoán Thần Linh xuất hiện, mình muốn thấy Lạc Nhược Hi, hắn là cũng không dễ dàng như vậy.

- Không cần, đồ vật tế tự đã chuẩn bị xong...

Thần Dung Hoàng quay đầu nhìn về phía Lưu Dương.

Lưu Dương cũng không nhiều lời, đi tới trước mặt bệ đá, chờ chỉ chốc lát, cường giả Bất Hủ cảnh trước đó hắn phân phó đi tới trước mặt, đưa qua một chiếc nhẫn.

Cổ tay khẽ đảo, một đống lá cờ xuất hiện ở trước mặt, đâm vào bốn phía bệ đá.

- Bắt đầu đi!

Làm xong những sự tình này, Lưu Dương dặn dò một tiếng.

Cường giả Bất Hủ cảnh nhẹ gật đầu, xoay người rời đi, ước chừng qua một canh giờ, Trương Huyền đột nhiên cảm thấy trong lòng sợ hãi, vội vàng quay đầu, ngay sau đó nhìn thấy tám phương hướng chung quanh đều có một đạo quang mang bắn ra, giống như bị trận kỳ trên bệ đá thu hút.

- Là tám tòa thái miếu đồng thời tế tự, mấy vạn người đồng thời bẩm báo thượng giới, mọi người đồng tâm hiệp lực...

Nhìn một vòng, Mặc Linh Cổ Thánh hiểu được.

- Thái miếu?

- Là địa phương Dị Linh tộc tế tự tổ tiên, mỗi lần tế tự loại này, đều cần có người chuyên môn chủ trì, hơn vạn Dị Linh tộc tập hợp mới có thể hoàn thành, tám thái miếu đồng thời tế tự, cũng chỉ có Dung Hoàng mới có lực hiệu triệu như vậy, những người khác muốn hoàn thành, căn bản không làm được...

Mặc Linh Cổ Thánh giải thích.

Trương Huyền giật mình.

Trước đó, đối phương từng nói qua, muốn tế tự cần trước giúp hắn chém giết Linh Hoàng, Tinh Hoàng, đạt được toàn bộ Dị Linh tộc ủng hộ mới có thể hoàn thành, hiện tại xem ra quả thế.

Loại tế tự cỡ lớn này, không phải một hai cá nhân có thể hoàn thành.

Vừa rồi Lưu Dương dặn dò, hắn là vị cường giả Bất Hủ cảnh kia đi chuẩn bị.

Tám đạo ánh sáng hội tụ ở trên trận kỳ, rất nhanh bệ đá biến thành ôn nhuận, giống như gương, rất nhiều ánh sáng tụ lại, thẳng đứng chiếu xạ lên bầu trời.

- Tới phiên ta...

Thần Dung Hoàng cười nhạt một tiếng, đi tới ở chính giữa, khoanh chân ngồi xuống.

Nhìn thấy động tác của hắn, hốc mắt Lưu Dương đỏ bừng.

- Ta Ngột Thần, bằng lòng lấy sinh mệnh của mình tế tự, cầu nguyện thượng giới, khẩn cầu gặp mặt Linh Thần...

Ầm ầm!

Kèm theo thanh âm vang lên, trong cơ thể Thần Dung Hoàng giống như sinh ra một đám lửa, cháy hừng hực, đảo mắt liền thôn phệ hắn.

Trương Huyền biến sắc.

Còn tưởng rằng cái gọi là tế tự, chỉ cần tiêu tốn bảo vật liền có thể, không nghĩ tới cần hi sinh sinh mệnh của đối phương.

Dù đối phương trọng thương, ngày hôm nay chưa hẳn có thể sống qua, nhưng vì mình thấy Lạc Nhược Hi mà tự sát, cũng không phải hắn bằng lòng nhìn thấy.

Thân thể nhoáng một cái, đi tới trước mặt, Thiên Đạo chân khí trong cơ thể lập tức bao phủ đối phương.

- Dừng lại...

Muốn gặp Lạc Nhược Hi, nhưng không hy vọng vì thế chảy ra máu tươi.

Không nguyện ý nợ ân tình, dù là một chút, đây là nguyên tắc làm việc của hắn.

- Dù sao ta đã không còn sống lâu nữa, có thể vì thiếu gia làm việc, cam tâm tình nguyện!

Không có hấp thu Thiên Đạo chân khí của Trương Huyền tuôn qua, Thần Dung Hoàng cười nhạt một tiếng.

Khuôn mặt không thay đổi, giống như bùng cháy ở bốn phía thân thể không phải lửa, mà là ôn tuyền.

Đối với tu luyện giả, tự bạo dễ dàng, trong nháy mắt cắt đứt ý niệm, không cần lo lắng đau đớn cùng dày vò, nhưng như vậy, lấy bản thân hiến tế, dùng liệt diễm thiêu đốt từ trong ra ngoài, không thể chết nhanh được, khổ sở giống như lăng trì... Đây mới là thống khổ nhất.

- Ta gặp lại Nhược Hi, bản thân sẽ nghĩ biện pháp...

Trong lòng Trương Huyền khó chịu, vung tay lên, đối phương đã không đồng ý, vậy liền hủy đi bệ đá cùng trận kỳ, cưỡng ép ngăn cản.

Sinh mệnh đổi lấy tế tự, hắn không muốn tiếp nhận, cũng không nguyện ý.

Bất quá, lực lượng còn không có hạ xuống, một đạo khí tức mạnh mẽ từ trên trời hạ xuống, thời gian nháy mắt liền bao phủ Thần Dung Hoàng.

Bị khí tức bao phủ, hỏa diễm bùng cháy trên người Dung Hoàng dần dần tắt, linh hồn cùng thân thể không ngừng suy yếu vậy mà chậm rãi có sinh

cơ.

Ầm ầm!

Giữa thiên địa, như nhiều hơn một cánh cửa khổng lồ, một thân ảnh xuất hiện ở trên tế đàn, cực kỳ đồ sộ, đỉnh thiên lập địa, tản mát ra uy nghiêm không cho người khinh nhờn.

- Nhược Hi...

Trương Huyền vội vàng nhìn, sững sờ:

- Ngươi là ai?

Tế tự xuất hiện Linh Thần, cũng không phải Lạc Nhược Hi, mà là một người khuôn mặt xa lạ.

Bất kể khí tức hay ánh mắt, đều có thể xác nhận, chưa bao giờ thấy qua.

- Linh Thần đã trở lại địa phương thuộc về mình, ta chỉ là tôi tớ của nàng mà thôi!

Thân ảnh xoay đầu lại, nhìn về phía Trương Huyền:

- Ngươi hẳn là Trương Huyền!

Nắm đấm Trương Huyền căng thẳng.

Không cần hắn nói chuyện, thân ảnh trên không nhìn lại, vô hỉ vô bi:

- Trước khi Linh Thần đi bàn giao cho ta, nếu như cần trợ giúp gì, có thể ra tay... mặc dù ta không muốn nhưng vẫn đáp ứng! Bất quá vẫn muốn nhắc nhở ngươi một câu, Linh Thần địa vị kính trọng, tuyệt không phải một phàm phu tục tử như ngươi có thể nghĩ tới, khuyên ngươi... Vẫn là bỏ ý niệm này đi, nếu không, hại người hại mình!

Ầm ầm!

Trong tiếng nói mang theo cảm giác áp bách nồng đậm, mặc dù Trương Huyền nắm giữ bậc sức chiến tích huyết trùng sinh, nhưng vẫn cảm thấy huyết dịch toàn thân giống như bị giam cầm, một chút lực lượng phản kháng cũng không có.

Đối phương chỉ là hư ảnh, so với Thần Linh Hoàng trước đó triệu hoán đến Thần Linh thì mạnh mẽ hơn nhiều!

- Chuyện của ta... Còn không nhọc ngươi quan tâm! Ngươi chỉ cần nói cho ta biết, Linh Thần đến cùng là ai, ở nơi nào là được...

- Linh Thần tự nhiên ở Linh Thần cung! Được rồi, nói đến thế thôi, nếu như ngươi có thể phá vỡ không gian trói buộc, giống như Khổng sư gặp mặt ta, ta sẽ nói cho ngươi tung tích của nàng, làm không được, thì đừng nghĩ nhiều...

Thân ảnh hừ một tiếng, vung tay áo một cái, ánh sáng càng lúc càng mờ nhạt.

- Chậm đã!

Trương Huyền ngẩng đầu.

Thân ảnh dừng lại một chút.

- Linh Thần có phải dặn dò ngươi, cần trợ giúp gì, ngươi có thể ra tay hay không?

Trương Huyền nói.

Thân ảnh nhíu mày, bất quá vẫn nhẹ gật đầu:

- Tốt! Bất quá ta sẽ chỉ ra tay một lần, ngươi cần nghĩ kĩ yêu cầu, đừng lãng phí cơ hội.

- Ta nghĩ xong!

Trương Huyền khoát tay áo nói:

- Vị Ngột Thần này, là đồng tử của Linh Thần, bản thân bị trọng thương, bất cứ lúc nào cũng sẽ tử vong, xin xuất thủ cứu giúp...

- Thiếu gia...

Con mắt Thần Dung Hoàng đỏ lên.

Hắn là học trò ta

dtv-ebook.com

Thương thế của Thần Dung Hoàng rất nặng, không chỉ căn cơ hủy, linh hồn cũng đã bắt đầu tán loạn, vốn không có ý định tiếp tục sống sót, nằm mơ cũng không nghĩ đến, thiếu gia lại ban tặng hắn cơ hội quý giá, để đối phương cứu người!

Nếu như nói trước đó, thừa nhận đối phương là thiếu gia, là bởi vì Linh Thần, mà bây giờ là thật tâm thần phục!

Vị thiếu gia này, mặc dù làm việc có đôi khi không quá tin cậy, cũng không coi trọng quy tắc, nhưng làm người có điểm mấu chốt của mình, dù là khó khăn đi nữa, cũng sẽ không từ bỏ kiên trì!

Chỉ sợ đây mới là nhân cách mị lực chân chính của hắn, để vô số đệ tử, vô số thú sủng cam tâm tình nguyện theo sau lưng, đến chết cũng không hối hận.

- Lão sư...

Lưu Dương xiết chặt nắm đấm.

Đặt mình vào hoàn cảnh người khác, đổi lại là hắn, cũng sẽ không dễ dàng từ bỏ cơ hội Thần Linh ban cho, cầm đến cứu người... Cho nên lão sư là lão sư, mới có thể để cho người phục sát đất.

- Có chủ nhân như vậy, là chuyện may mắn của ta!

Hốc mắt của Hỏa Tư Cổ Thánh cũng đỏ lên.

Làm Thánh thú, sợ nhất là chọn sai người, chủ nhân vì tính mạng bản thân, không quan tâm thú sủng... Cùng nhau đi tới, vị chủ nhân này không những không có làm như vậy, ngược lại khắp nơi thay nó suy

nghĩ, nhận người như vậy làm chủ, dù thật chết rồi, cũng cam tâm tình nguyện!

Ý tưởng giống nhau xuất hiện ở trong óc Mặc Linh Cổ Thánh, mọi người nhìn một màn trước mắt, đều có suy nghĩ, thần thái phức tạp.

- Thiếu gia, ta đã không cứu nổi, khỏi cần vì ta lãng phí cơ hội...

Thân thể Thần Dung Hoàng run rẩy, giãy dụa lắc đầu.

Thần Linh bằng lòng ra tay, đối với tu luyện giả mà nói, nắm giữ dạng tác dụng cùng hiệu quả như thế nào hắn quá rõ ràng, hắn thân thể hấp hối, không đáng lãng phí cơ hội.

- Có phải lãng phí hay không, thiếu gia ta tự có quyết định!

Ngẩng đầu nhìn về phía bóng người trên không, Trương Huyền nói:

- Thế nào? Linh Thần đã dặn dò ngươi, phải xuất thủ giúp ta, ta nói yêu cầu, ngươi sẽ không phải không làm được chứ!

- Hắn...

Bóng người cúi đầu nhìn Thần Dung Hoàng, nhíu mày:

- Ngươi xác định là yêu cầu này?

- Xác định!

Trương Huyền gật đầu.

- Tốt...

Bóng người dừng lại một chút:

- Tính mạng hắn bị hao tổn nghiêm trọng, trong thế giới lực lượng thiếu thốn này, muốn sống sót gần như không có khả năng, trừ khi mang về thượng giới! Bất quá, không gian bích lũy chắc chắn, ta muốn dẫn người

tới, cũng sẽ bị quy tắc phản phệ... Như vậy đi, ta có thể mang linh hồn của hắn đi, nghĩ biện pháp cứu chữa, còn thân thể liền không có biện pháp gì!

- Linh hồn cũng được!

Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm.

Thân là Vu Hồn sư, trong lòng của hắn rõ ràng, chỉ cần hồn phách vẫn còn, chẳng khác nào sinh mệnh vẫn còn, nhiều nhất tiêu tốn chút công phu luyện chế thân thể là được.

- Tốt!

Bóng người không nói thêm lời, tay ngọc nhẹ nhàng vồ một cái.

Thần Dung Hoàng ngồi tại nguyên chỗ không nhúc nhích, đầu lâu nghiêng một cái, cắt đứt hô hấp, sau đó linh hồn xuất hiện ở trong lòng bàn tay đối phương, bị một cỗ lực lượng đặc thù phong ấn.

Ầm ầm!

Làm xong những sự tình này, bóng người mới chậm rãi bay đi, thân ảnh càng lúc càng mờ nhạt, tựa như lúc nào cũng sẽ lần nữa phá vỡ không gian bích lũy, biến mất khỏi thế giới này.

Đột nhiên nàng ngừng lại, đầu hơi nghiêng:

- Ta rốt cuộc minh bạch, vì sao Linh Thần lại ưa thích ngươi không rời... Bất quá, muốn tìm nàng, ngàn khó vạn khó, hi vọng ngươi có thể kiên trì...

Nói xong càng lúc càng mờ nhạt, bành một tiếng, biến mất tại nguyên chỗ, cũng không thấy tung tích nữa.

- Ta hiểu rồi...

Nhìn bóng người trước mắt mất đi, Trương Huyền xiết chặt nắm đấm.

Hô!

Quang mang tán đi, tế tự kết thúc.

Trương Huyền đứng tại chỗ, thất vọng mất mát.

Mặc dù lần này vẫn không được tin tức chính xác của Lạc Nhược Hi, nhưng đã rõ ràng, muốn chân chính cùng một chỗ, quả thực khó khăn tầng tầng, mà chủ yếu là trước tới phá toái hư không!

Chỉ có đạt tới loại cảnh giới này, mới có cơ hội đi vào thế giới cao hơn, đi vào thượng giới, đi tìm người yêu trong lòng.

- Chủ nhân...

- Hội trưởng!

Hỏa Tư Cổ Thánh cùng Mặc Linh Cổ Thánh đi tới trước mặt.

Trương Huyền quay đầu.

- Ba đại Hoàng giả của Dị Linh tộc, tất cả đều tiêu vẫn, hiện tại toàn bộ hoàng thất như rắn mất đầu, mặc dù Dương Lưu được xác nhận làm Dung Hoàng, nhưng tu vi cùng kinh nghiệm không đủ, ta xem không bằng...

Mặc Linh Cổ Thánh mắt sáng lên, trong mắt sát khí đằng đằng.

Vu Hồn nhất mạch, nằm gai nếm mật, tiềm phục ở trong Dị Linh tộc, nguyện vọng lớn nhất là hủy diệt đối phương, hiện tại thời cơ cuối cùng đã tới, bằng vào thực lực cùng danh vọng của hội trưởng, ra lệnh một tiếng, cướp lấy chính quyền dễ như trở bàn tay!

Không có trả lời hai người, Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng:

- Lưu Dương!

Lưu Dương đi tới trước mặt, đầu gối mềm nhũn quỳ mọp xuống đất:

- Đồ nhi Lưu Dương gặp qua ân sư!

- Đồ nhi? Ân sư?

Liếc mắt nhìn nhau, hai cổ thánh đều ngẩn ngơ.

Lúc nào thiếu gia (hội trưởng) thu Thần Dung Hoàng tân nhiệm làm đệ tử?

- Tại hạ là đệ tử thân truyền của ân sư, hơn một năm trước liền bái sư...

Lưu Dương nhẹ nhàng cười một tiếng, công pháp trong cơ thể khôi phục bình thường, sát lục chi khí trên người biến mất, thân thể cũng dần dần hạ thấp, rất nhanh biến thành bộ dáng lúc đầu.

- Ngươi, ngươi là nhân tộc?

Mặc Linh Cổ Thánh trợn mắt lên.

- Đúng!

Lưu Dương gật đầu.

Ở đây không có người ngoài, khỏi cần tiếp tục giấu diếm.

Mặc Linh cùng Hỏa Tư Cổ Thánh bối rối.

Thần Dung Hoàng đủ loại đề phòng, tốn tâm huyết tìm được truyền nhân, lại là học sinh của hội trưởng (chủ nhân), cái này chẳng phải tương đương khỏi cần cướp đoạt, Dị Linh nhất mạch cũng đã rơi vào trong tay?

- Phải, Lưu Dương là thân truyền của ta, vừa mới được xác định Dung Hoàng, khẳng định có không ít thanh âm phản kháng, các ngươi giúp một tay, trong một tháng bình định phản loạn, nhất thống Dị Linh tộc, thiết lập hắn làm Dị Linh Hoàng duy nhất!

Trương Huyền không nói thêm lời, dặn dò.

Mặc dù Linh Hoàng, Tinh Hoàng chết rồi, nhưng bọn hắn còn có không ít thuộc hạ, các nơi còn có không ít vương giả, cũng cần tiến hành thống nhất, Lưu Dương vừa mới tiếp nhận truyền thừa, cơ sở nông cạn, tự nhiên còn cần hai vị này nâng đỡ.

Có hai người bọn họ, Dị Linh nhất mạch không người có thể phản kháng, Lưu Dương trở thành Dị Linh Hoàng chân chính khống chế thiên hạ, chỉ là vấn đề thời gian.

- Chủ nhân (hội trưởng) yên tâm, chúng ta sẽ toàn lực giúp đỡ bình định!

Mặc Linh Cổ Thánh cùng Hỏa Tư Cổ Thánh đồng thời gật đầu.

- Đi đi, ta muốn bế quan một đoạn thời gian, sau khi các ngươi bình định náo động, chân chính khống chế Dị Linh tộc, tới nơi này tìm ta là được!

Trương Huyền xua tay.

Mọi người đồng thời gật đầu.

Thế lực ba đại Hoàng giả tụ tập cùng một chỗ, khẳng định khó khăn tầng tầng, có điều bằng vào uy thế chém giết Thần Linh, cùng Thần Dung Hoàng trước khi chết uỷ thác, Lưu Dương thành công cũng không khó.

Nhìn bọn họ rời đi, Trương Huyền yên tĩnh ngồi tại nguyên chỗ không biết qua bao lâu, thân thể nhoáng một cái, đi vào không gian gấp.

Hiện tại có thời gian nhàn rỗi, vừa vặn nhìn xem có thể luyện chế thi thể Thần Linh thành Vô Hồn Kim Nhân hay không!

Thuận tiện cho Ngoan Nhân xương đùi cùng chân xương luyện hóa, hơn nữa nghĩ biện pháp để hắn lột xác ra cơ bắp, bản thân cũng tiện học tập quan sát, tranh thủ sớm ngày đạt tới loại cảnh giới này, từ đó phá toái hư không!

Một tháng sau

dtv-ebook.com

Tinh thần ở trong thi thể to lớn bơi một lần, tâm cảnh của Trương Huyền càng ngày càng vững, linh hồn cũng càng ngày càng phù hợp.

Đây đã là ngày thứ hai mươi luyện hóa thi thể cường giả phá toái hư không này!

Thời điểm vừa mới lấy ra, đừng nói luyện hóa, linh hồn ngay cả tới gần cũng khó khăn, mà bây giờ, Vu Hồn đã có thể dạo chơi ở trong đó, tùy thời có thể triệt để khống chế.

- Phá toái hư không quả nhiên mạnh mẽ, thân thể từ trên bản chất hoàn toàn khác biệt...

Thời gian dài quan sát, Trương Huyền đã triệt để rõ ràng, loại cường giả cấp bậc này, không chỉ tinh thần cùng chân khí mạnh mẽ, thân thể cũng mạnh mẽ, chỉ có như vậy, mới có thể ở trong không gian nghiền nát du động, mà không bị đến xâm hại mảy may.

Dựa theo đạo lý bình thường, hắn tu luyện Thiên Đạo Kim Thân, thân thể đã cứng rắn tựa như Cổ Thánh chí bảo, nhưng cùng đối phương tỷ thí vẫn kém một đoạn dài.

Lúc trước Long Cốt Thần Thương đâm không phá chân khí phòng ngự liền rất khiếp sợ, hiện tại mới hiểu được, cho dù phá vỡ phòng ngự, cũng đâm không thủng thân thể, chớ nói chi là làm bị thương.

May mắn Thiên Đạo chi thư không có bị sử dụng, thời khắc mấu chốt mới có tác dụng xoay cục diện, nếu không đối mặt cường giả phá toái hư không thi triển ra toàn lực, chỉ sợ là dữ nhiều lành ít.

- Đặc biệt là kinh mạch trong cơ thể, vậy mà có chút giống ta...

Trải qua quan sát, hắn cũng phát hiện kinh mạch đối phương bố cục càng thêm hợp lý, cùng hắn sửa đổi thân thể giống nhau y hệt.

Như vậy tốc độ vận chuyển chân khí nhanh không ít, mới có thể tuỳ tiện làm được lực lượng quán thông, thi triển ra sức chiến đấu cường đại hơn.

- Cửa ải cuối cùng, luyện hóa!

Triệt để tiêu hóa những suy nghĩ trong đầu này, lại qua bảy tám ngày, biết thời cơ đã thành, lại không do dự.

Ầm ầm!

Vu Hồn triệt để đi vào thân thể đối phương, bên trong sót lại phòng ngự từng cái loại bỏ.

Phần phật!

Thi thể đồ sộ đứng lên, từ từ mở mắt, năm ngón tay mở ra, Trương Huyền khống chế hoạt động một chút, lập tức cảm thấy sức mạnh trong cơ thể vô cùng vô tận, muốn dâng trào ra.

- Tích huyết trùng sinh đỉnh phong, đoán chừng có thể một quyền đấm chết...

Con mắt Trương Huyền sáng lên, khó mà kìm lại vui sướng trong lòng.

Hiện tại hắn vẫn như cũ không có xung kích Cổ Thánh, mà tu vi tiếp tục áp chế ở Bất Hủ cảnh đại viên mãn.

Dựa vào loại thực lực này, khống chế thi thể, một quyền đấm chết tích huyết trùng sinh đỉnh phong, truyền đi cũng không có người dám tin tưởng.

- Đây là át chủ bài lớn nhất của ta...

Triệt để khống chế thi thể, cảm giác vận chuyển như một, lúc này Trương Huyền mới lưu luyến không rời từ trong cơ thể đối phương bay ra, trở lại thân thể bản thân.

Từ giờ trở đi, thi thể này sẽ là át chủ bài lớn nhất của hắn, tung hoành thiên hạ không sợ hãi.

- Chủ nhân, ta đã luyện hóa xương đùi cùng chân xương, lực lượng bây giờ cách khôi phục phá toái hư không chỉ kém một tia, tùy thời có thể vượt qua...

Trương Huyền đi tới trước mặt Ngoan Nhân.

Đi vào không gian gấp, liền cho đối phương xương đùi cùng chân xương, trải qua tiếp cận một tháng rèn luyện, đã triệt để luyện hóa, thực lực bất cứ lúc nào cũng sẽ đột phá.

- Nơi này có mười bình huyết dịch cấp bậc tích huyết trùng sinh, phối hợp luyện hóa cái áo này, hẳn là có thể để cho ngươi khôi phục thân thể, từ đó xung kích phá toái hư không thành công!

Cổ tay khẽ đảo, Trương Huyền lấy ra một đống bình ngọc đưa tới.

Lúc trước cùng Dị Linh tộc chiến đấu, sưu tập không ít Cổ Thánh huyết, đầy đủ Ngoan Nhân khôi phục.

- Đa tạ chủ nhân...

Nhận lấy huyết dịch, Ngoan Nhân mang theo cảm kích.

Lúc trước hắn muốn luyện hóa áo tơi, đáng tiếc thân thể không hoàn chỉnh, lại thêm lực lượng không đủ, một mực mắc cạn, hiện tại rốt cục có thể nghĩ biện pháp, triệt để khôi phục.

Giao phó xong đối phương, Trương Huyền lại không đi quản, khôi phục thế nào, làm sao mới có thể thi triển ra sức chiến đấu mạnh nhất, còn cần chính hắn trải nghiệm, nói nhiều hơn nữa cũng vô dụng.

Khoanh chân ngồi dưới đất, tiếp tục cảm ngộ những ngày này thu hoạch, khí tức bản thân càng ngày càng nội liễm, trở nên chất phác tự nhiên, lại không phong mang như lúc trước.

Giờ phút này cho dù là cường giả tích huyết trùng sinh, cũng rất khó coi ra thực lực chân chính.

- Thân thể, chân khí, Vu Hồn, lại thêm phân thân, ta tương đương với vượt qua bốn lần Cổ Thánh kiếp! Lại muốn xung kích, chỉ có thể nghĩ biện pháp ở trên pháp tắc, có cảm ngộ, lĩnh ngộ ra võ kỹ công pháp vượt qua Thiên Đạo!

Thời khắc này Trương Huyền trải qua Cổ Thánh kiếp rèn luyện, thân thể, chân khí, Vu Hồn, đều đã có thể so với Cổ Thánh, nguyên nhân chính là như vậy, mới có thể nắm giữ sức chiến đấu của cường giả tích huyết trùng sinh.

Bất quá, chỉ những cái này còn chưa đủ, hắn một mực không có tấn thăng, là muốn đợi lĩnh ngộ pháp tắc vượt qua Thiên Đạo.

Chỉ có như vậy mới hoàn mỹ nhất, mới có thể vượt qua thành tựu của Khổng sư năm đó, đạt tới đỉnh phong nhất của nhân tộc, phá toái hư không.

- Muốn sáng chế loại công pháp võ kỹ cấp bậc này, sao mà khó khăn...

Trương Huyền lắc đầu, cau mày.

Vượt qua Thiên Đạo chỉ có tìm ra con đường thuộc về mình mới có thể thành công, dù hắn thiên phú vô song, bất kỳ công pháp gì vừa học liền biết, một hồi liền tinh, nhưng bỗng dưng sáng chế thứ thuộc về mình, trong thời gian ngắn khó mà làm được.

Liên tục suy tư mấy ngày, không có bất kỳ đầu mối gì, lúc này mới rời đi không gian gấp, lần nữa trở lại đỉnh núi Thiên Diệp sơn.

- Coi như cũng tầm một tháng, không biết bên Lưu Dương thế nào rồi...

Khổ tu hơn một tháng, cảm giác thân thể tựa hồ có chút rỉ sét, Trương Huyền đang muốn đi xem đệ tử của mình, liền thấy sóng khí cuồn cuộn, hai bóng người bay tới.

Chính là Mặc Linh Cổ Thánh cùng Hỏa Tư Cổ Thánh.

Một tháng không gặp, tu vi của một người một thú càng thêm cao thâm, hơn nữa khí tức sát phạt trong cơ thể bất cứ lúc nào cũng sẽ bắn tung toé ra, vừa nhìn liền biết, trong khoảng thời gian này sinh mệnh chết trên tay bọn họ không biết bao nhiêu.

- Bái kiến chủ nhân (hội trưởng)!

Một người một thú đồng thời quỳ gối.

- Thế nào rồi?

Trương Huyền chẳng muốn nói nhảm, hỏi.

- Tiểu chủ nhân đã thành công bình định toàn bộ Linh tộc náo động, hôm nay là ngày đại điển kế vị, hắn muốn ở trước mặt mọi người kế thừa Dung Hoàng vị!

Hỏa Tư Cổ Thánh nói.

- Lúc này các phương chư hầu đều đi tới vương thành, hội trưởng có muốn đi qua một chuyến hay không?

Mặc Linh Cổ Thánh cũng nhìn qua, trong mắt mang theo trông đợi.

- Kế vị đại điển? Rất tốt!

Trương Huyền thoả mãn gật đầu.

Quả nhiên là trưởng thành, người học sinh này, so với trong tưởng tượng trầm ổn hơn không ít, tuy hắn tiếp nhận Thần Dung Hoàng uỷ thác, càng tiếp nhận đối phương quán đỉnh, nhưng bởi vì trẻ tuổi tu vi không đủ, nhất định có vô số cường giả nội tâm không phục.

Tùy tiện tiến hành đại điển kế vị, chẳng những không thể phục chúng, làm không cẩn thận sẽ còn gây ra truyện cười.

Hiện tại bình định bốn phía, không người dám tiếp tục làm loạn, mang theo đại thế kế thừa đại thống, trở thành Hoàng giả duy nhất của Dị Linh tộc, lực uy hiếp gia tăng thật lớn, nhất định không người dám nói thêm cái gì.

- Lưu Dương khống chế Dị Linh tộc, trở thành Dị Linh Hoàng, tự nhiên phải đi qua nhìn, đi thôi!

Trương Huyền mỉm cười, gật đầu.

Lưu Dương một mực tự ti, cho rằng không bằng những sư huynh đệ khác, hiện tại một mình khống chế một tộc, thành tựu lớn, làm lão sư của hắn cũng cảm thấy vinh hạnh, tự nhiên muốn đi nhìn xem.

Thích khách

dtv-ebook.com

Chư hầu, các đại vương tộc khắp nơi, ngày hôm nay tất cả đều tề tụ ở Dị Linh vương thành, chỉ có một mục đích, ăn mừng Dung Hoàng đời mới kế vị, khắp nơi đều là cảnh tượng náo nhiệt.

Trên đường phố rộng rãi, thỉnh thoảng đi qua một vị siêu cấp cường giả khí tức tĩnh mịch, Thánh Vực cửu trọng đứng ở phía trước cũng kìm lòng không được run lẩy bẩy, hiển nhiên đã đạt đến Đại Thánh.

Đổi lại bình thường, loại thực lực này ngang dọc thiên địa, hầu như không ai cản nổi, mà giờ khắc này ở đây cũng không dám láo xược, Dung Hoàng tân nhiệm bình định tứ hải, thống nhất Linh tộc, vô số cường giả thần phục, vạn tộc triều bái, ai cũng không biết trong khách sạn, hoặc là cửa hàng nào, liền có khả năng ngồi một vị Cổ Thánh người người kính sợ.

- Muốn nói tới vị Dung Hoàng tân nhiệm này, thật đúng là một vị Thần Nhân, Dung Hoàng đời trước bị Linh Hoàng, Tinh Hoàng thông đồng nhân tộc gây thương tích, hắn đột nhiên xuất hiện, không chỉ đánh bại âm mưu của đối phương, ngay cả Tiên Sứ từ thượng giới tới cũng đánh giết, đặt vững căn cơ vô địch...

Trên đường phố, một người kể chuyện tay cầm quạt xếp, sinh động như thật.

- Lời này không đúng a? Một tháng trước vương thành đại chiến, ta nhìn rõ ràng, lúc ấy Dung Hoàng chẳng qua Đại Thánh, căn bản không thể nào nhúng tay, là một Cổ Thánh không biết tên ra tay, mới chém giết Tiên Sứ!

Một người qua đường nghi ngờ nói.

Đại chiến mới qua một tháng mà thôi, không ít người tận mắt nhìn thấy, cùng người kể chuyện nói hoàn toàn khác biệt.

Cái trước một mực tuyên dương công tích của Dung Hoàng mới, mà trên thực tế, người nhìn thấy trận chiến đấu kia, tất cả đều rõ ràng, công thần lớn nhất không phải hắn, mà là một Cổ Thánh trước kia chưa hề xuất hiện qua.

- Vị Cổ Thánh không biết tên kia, ngươi biết là ai không?

Thấy hắn nghi ngờ, người kể chuyện cười nhìn lại.

- Ta... Không biết!

Người qua đường lắc đầu, những người khác cũng từng cái mê man.

- Người kia chưa nói qua tên của mình, từ sau ngày đó, càng không xuất hiện qua, chẳng lẽ ngươi biết là ai?

Một người hỏi.

Mọi người đồng loạt nhìn tới.

Toàn bộ vương thành đều tràn đầy nghi ngờ với vị cao thủ thần bí kia, đều muốn biết là từ đâu đột nhiên xuất hiện.

- Ta đương nhiên biết!

Nhìn thấy khẩu vị của mọi người bị treo lên, người kể chuyện cười cười, vuốt râu, ngón tay không ngừng gõ chiêng đồng.

- Mau nói đi!

Một thân ảnh mập mạp đầu mang mũ rộng vành, cổ tay rung lên, mấy Đại Dung tệ rơi vào trong đó, đập ra thanh âm leng keng.

Nhìn thấy có tiền, ánh mắt người kể chuyện sáng lên, vội vàng thu Đại Dung tệ vào ống tay áo, lúc này mới lần nữa lắc lư quạt xếp, nhẹ nhàng

cười một tiếng, hạ giọng:

- Nghe nói, vị Cổ Thánh thần bí này là ân sư thân truyền của Dung Hoàng bệ hạ, một vị ẩn sĩ cao nhân, Dung Hoàng bệ hạ chính là được hắn chỉ điểm tu luyện, mới có thành tựu như thế, đột nhiên xuất hiện, một lần bình định thiên hạ! Không chỉ như vậy, nghe nói vị này còn thuần phục Hỏa Tư Cổ Thánh, để hắn trở thành thú sủng, càng làm cho Mặc Linh Cổ Thánh thần phục, mới để cho bệ hạ đạt được hai người ủng hộ...

- Lão sư của Dung Hoàng bệ hạ?

- Cái này khoác lác a? Dung Hoàng bệ hạ đạt được Dung Hoàng đời trước truyền thừa, chẳng lẽ ân sư của hắn không phải Dung Hoàng đời trước?

Có người nghi ngờ.

- Dĩ nhiên không phải, Dung Hoàng đời trước là rất cường đại, để vô số người bội phục, nhưng còn chưa đủ tư cách làm lão sư của Dung Hoàng mới! Ta còn nghe nói... Lão Dung Hoàng nhìn thấy vị lão sư này, cũng phải khom người xưng hô một tiếng thiếu gia!

Người kể chuyện nói.

- Lão Dung Hoàng xưng hô thiếu gia? Ngươi thổi càng lợi hại a! Chẳng lẽ vị lão sư này của Dung Hoàng là Thần Linh?

Thân ảnh mập mạp cười nhạo.

- Đương nhiên là Thần Linh, nếu như không phải Thần Linh, làm sao có thể ung dung chém giết Tiên Sứ từ thượng giới tới?

Người kể chuyện hừ lạnh:

- Vài vạn năm qua, trừ Khổng sư, Ngoan Nhân tiền bối tộc ta, các ngươi nghe nói qua ai có loại lực lượng này?

Tất cả mọi người yên lặng.

Tiên Sứ thượng giới, chỉ nghe tên liền biết là biểu tượng vô địch, dựa vào lực lượng bản thân chém giết, vài vạn năm qua cũng chỉ có hai vị trong truyền thuyết kia.

Hiện tại đột nhiên toát ra Cổ Thánh, tuỳ tiện giết chết hắn, muốn nói không phải Thần Linh, người khác cũng không thể tin tưởng.

- Dung Hoàng bệ hạ, là Thần Linh thân truyền, lúc này mới có thể kế thừa đại thống, vâng mệnh trời, để vạn tộc tới chúc, đây là chuyện may mắn của Linh tộc nhất mạch ta, cũng là sự tình chúng ta đáng giá kiêu ngạo!

Người kể chuyện càng nói càng kích động.

- Đúng vậy, có thể cùng Dung Hoàng cùng thế hệ, là vinh hạnh của ta!

- Linh tộc chúng ta về sau sẽ càng ngày càng cường đại...

- Trời giúp tộc ta...

...

Mọi người đều tràn đầy kích động.

- Hừ! Cái gì Thần Linh, ta thấy chính là mê hoặc nhân tâm, cố ý làm thần quyền thiên bẩm, tới lừa gạt...

Khóe miệng mập mạp cong lên, đang muốn tiếp tục nói chuyện, liền cảm thấy sau lưng xiết chặt, bị người kéo thoáng cái.

Lông mày nhíu chặt, quay đầu nhìn lại, là nữ tử cao gầy mặc áo tơi:

- Trở về!

- Ta là đi ra hỏi thăm tin tức, không phải là tìm đồ ăn...

Mập mạp sửng sốt một chút, nhét vào trong miệng một cục thịt, đang muốn nói cái gì, liền nghe thanh âm của nữ tử mang theo băng lãnh:

- Sư tỷ để cho ta gọi ngươi trở về, không nghe mà nói, có thể tiếp tục ở đây!

- ...

Mập mạp run rẩy, tựa như lập tức đổi khuôn mặt:

- Ha ha, ngươi nói gì vậy, sư tỷ dặn dò, ta nào dám không theo, đi mau, đừng để sư tỷ chờ sốt ruột...

Chẳng muốn nói nhảm, nữ tử đi đầu dẫn đường, hai người chuyển mấy con hẻm, đi tới một tiểu viện, đẩy cửa đi vào.

Chỉ chốc lát đi tới một căn phòng kín mít, bốn phía đều bị dùng thủ đoạn đặc thù phong ấn, thanh âm thậm chí thần thức cũng không thể truyền lại.

Trong phòng ngồi mấy người, nhìn hình dáng lại không phải Dị Linh tộc, mà là nhân tộc.

- Ha ha, ta ra ngoài hỏi thăm tin tức...

Nhìn thấy nữ tử ở chính giữa nhíu mày, trong ánh mắt mang theo hàn ý, mập mạp khó xử vò đầu.

- Ngươi thăm dò được tin tức gì? Không ngại nói một chút...

Thanh niên ở một bên mỉm cười, phía sau hắn cắm một thanh trường thương, nghiêng dựa vào trên vách tường, thương mang mơ hồ, mang theo hàn quang.

- Cái này... Tân nhiệm Dung Hoàng quả thực là một nhân tài, không chỉ bình định thiên hạ, còn làm ra mánh lới thần quyền, để người kể chuyện tuyên dương khắp chốn, hiện tại hầu như toàn bộ vương thành, thậm chí

toàn bộ Dị Linh tộc, đều cho rằng hắn là thiên mệnh chi tử được Thần Linh phái xuống cứu tộc nhân, cả đám đều cực kỳ bội phục!

Suy nghĩ một chút, mập mạp nói.

- Chuyện này ta cũng nghe nói, vị tân nhiệm Dung Hoàng này là một nhân tài, Dị Linh nhất mạch ở dưới sự hướng dẫn của hắn, nhất định càng thêm huy hoàng, sợ rằng nhân tộc sẽ rơi vào nguy cơ!

Thanh niên cũng nhíu mày, quay đầu nhìn về phía nữ tử ở trung tâm:

- Sư tỷ, bây giờ chúng ta nên làm như thế nào?

- Vị tân nhiệm Dung Hoàng này vừa mới kế vị, muốn làm cho tất cả mọi người quy tâm, tự nhiên cần đủ loại tuyên dương, làm ra thanh thế như vậy cũng là bình thường!

Ngón tay nữ tử gõ bàn, đôi mi thanh tú nhíu lên, một lát sau:

- Bất quá, Trịnh Dương nói rất đúng, mặc cho như vậy, Linh tộc triệt để nhất thống, nhân tộc quả thực sẽ rơi vào nguy hiểm, vì lẽ đó... Chúng ta cần ra tay trước! Thừa dịp hắn kế vị xuất hiện hỗn loạn, ám sát!

Mọi người kế hoạch

dtv-ebook.com

- Ám sát?

Mọi người đều nghiêm túc.

Đại điển kế vị, hàng trăm cặp mắt đổ dồn vào động thủ, tương đương với bất chấp sinh tử, làm không cẩn thận sẽ toàn quân bị diệt.

- Tại sao phải lựa chọn lúc này?

Mập mạp nhìn qua, có chút không hiểu:

- Đổi lại lúc khác đánh lén, chẳng phải phần thắng lớn hơn một chút sao?

Đại điển kế vị, là thời điểm toàn bộ Dị Linh tộc phòng ngự nghiêm mật nhất, lúc này động thủ, thật phù hợp sao?

- Có ba chỗ tốt!

Lần này nói chuyện không phải sư tỷ ở trung tâm, mà là nữ tử vừa rồi dẫn hắn tới:

- Thứ nhất, đại điển kế vị là thời điểm Dị Linh tộc huy hoàng trang nghiêm nhất, lúc này thành công, đối phương nói dối thần quyền thiên bẩm sẽ bị vạch trần, Dị Linh tộc vừa mới ngưng tụ nhân tâm, sẽ không còn khả năng hội tụ, thậm chí còn có thể dẫn đến khắp nơi náo động, triệt để rơi vào loạn cục!

Mập mạp gật đầu.

Đối phương tuyên truyền đủ loại, vừa mới leo lên Thần đàn liền bị giết, quả thực lực ảnh hưởng lớn nhất, để cho người ta cảm thấy khủng hoảng.

- Thứ hai, Dị Linh tộc ở vài vạn năm qua, đều là Tam Hoàng chấp sự, cùng khống chế thiên hạ, hiện tại biến thành một người, khẳng định mang theo tranh luận cực lớn, dù đối phương nắm giữ thủ đoạn cùng lực lượng nghiền ép tất cả, nhưng để cho người ta khó mà tin tưởng và nghe theo, vì lẽ đó, mới có rất nhiều người kể chuyện xuất hiện!

Nữ tử nói tiếp:

- Những người này tuyên dương như vậy, không phải là vị Linh Hoàng mới sợ không trấn áp được cục diện sao? Lúc này động thủ, thoạt nhìn nguy cơ trùng trùng, nhưng có khả năng lại là an toàn nhất!

- An toàn?

Mập mạp không hiểu.

- Những Dị Linh tộc nội tâm không phục kia, ở thời điểm đại điển kế vị, khẳng định cũng xuất hiện, thấy có người ra tay với tân nhiệm Linh Hoàng, làm không cẩn thận không những không hỗ trợ, còn có khả năng làm loạn! Như vậy so với đánh lén càng thêm dễ dàng!

Nữ tử nói.

- Cái này...

Mập mạp nói không ra lời.

Muốn nói lý giải nhân tâm, hắn cùng vị sư tỷ này kém không biết bao xa.

Tính toán như vậy, quả thực có khả năng.

Người Tinh Hoàng, Linh Hoàng nhất mạch, coi như thủ lĩnh chết rồi, bị người dùng võ lực nhất thống, ở sâu trong nội tâm khẳng định cũng không cách nào thần phục... Giờ phút này có người tới làm loạn, để hắn không cách nào kế thừa đại vị, bọn họ tự nhiên vui nhìn.

- Còn thứ ba, ta nói đi!

Trên người sư tỷ tản mát ra khí tức vắng lặng, để cho người ta nhìn lên một cái, như rớt vào hầm băng:

- Buổi sáng hôm nay, ta chịu trách nhiệm quan sát Mặc Linh Cổ Thánh cùng Hỏa Tư Cổ Thánh trước sáng sớm liền vội vàng rời vương thành, mất đi tung tích. Hai người bọn họ là người mạnh nhất Linh tộc hiện nay, chỉ cần không có mặt, cơ hội của chúng ta càng lớn hơn!

- Đại điển kế vị đến, hai người này làm thủ hộ giả, vì sao đột nhiên rời đi?

Mập mạp kỳ lạ.

- Nguyên nhân cụ thể ta cũng không rõ ràng, có điều hắn là đi trấn áp phản loạn khác, để đại điển kế vị càng thêm thuận lợi...

Sư tỷ hừ một tiếng, tiếp tục nói:

- Hơn nữa, đại điển kế vị ta đặc biệt hỏi thăm, có một phân đoạn tế tự tiên tổ, trong phân đoạn này, tân nhiệm Linh Hoàng muốn lắng nghe tổ tông dạy bảo, thần thức không thể lan tràn ra ngoài, cũng không thể vận chuyển chân khí... Là thời khắc thực lực yếu đuối nhất, chỉ cần động tác nhanh, hoàn toàn có thể một lần thành công!

- Đã như vậy... Sư tỷ an bài là được, ta tất cả nghe theo ngươi!

Nghe xong phân tích, mập mạp gật đầu.

- Vậy là tốt rồi, đã xác định, chúng ta liền chuẩn bị động thủ!

Sư tỷ đứng dậy chắp hai tay sau lưng:

- Ta biết các ngươi nghĩ cái gì... Lão sư bị Chư Tử bách gia bức bách, nói hắn cùng Dị Linh thần có liên quan... Vì rửa sạch khuất nhục, tự sát ở Danh Sư đường... Chúng ta đều biết đây chỉ là thủ đoạn che giấu tai mắt người, trên thực tế là đi tới Dị Linh tộc! Nhưng thương thế của hắn quá nặng, trong thời gian ngắn như vậy khẳng định khó khôi phục, hiện tại

Dung Hoàng mới kế vị, Dị Linh tộc nhất thống chỉ ở sớm tối... Về thời gian đã không kịp tiếp tục tìm kiếm! Chúng ta phải dùng tốc độ nhanh nhất chém giết vị Hoàng giả tân nhiệm này!

- Chỉ có như vậy, mới có thể rửa sạch khuất nhục của lão sư, để Danh Sư đường cùng người trong thiên hạ biết, lão sư một lòng chống lại Dị Linh tộc, chưa bao giờ thay đổi! Cũng có thể để thanh danh của chúng ta truyền bá ra, lão sư biết mà tìm tới chúng ta.

Đã không biết lão sư ở đâu, vậy chúng ta liền đứng ở địa phương chói mắt nhất, để lão sư thấy được.

- Chúng ta rõ ràng!

Mấy cái này, chính là sáu đại thân truyền của Trương Huyền.

Triệu Nhã, Vương Dĩnh, Trịnh Dương, Ngụy Như Yên, Viên Đào cùng Lộ Xung.

Lão sư tự sát ởi Danh Sư đường, đã qua hơn hai tháng, sợ lão sư xảy ra chuyện, một tháng trước bọn họ cũng giống như những người khác, lẫn vào nơi này, khắp nơi tìm hiểu, chỉ bất quá thủy chung không được tin tức của lão sư.

Giờ phút này thấy Dung Hoàng mới sắp kế vị, lại không động thủ đã không kịp, lúc này mới tập hợp ở đây, thảo luận biện pháp.

- Đã rõ ràng, vậy bây giờ liền kiểm tra lại thực lực một chút!

Triệu Nhã gật đầu, nhìn qua:

- Sau khi lão sư rời đi, Trịnh Dương tự nhốt mình vào Xuân Thu điện tu luyện, hiện tại đã đạt đến Cổ Thánh nhất trọng, huyết mạch kéo dài đỉnh phong, sức chiến đấu so với nhị trọng Chư Tử bách gia cũng không hề yếu, điểm ấy nói không sai chứ!

- Vâng!

Trịnh Dương lên tiếng.

Lão sư tự sát ở trước mặt, cả người hắn sắp muốn điên rồi, nhốt bản thân vào Xuân Thu điện, điên cuồng tu luyện, cố gắng thêm vào thiên phú và cơ duyên, vậy mà một lần thành công, đột phá Cổ Thánh, lại thêm tiếp cận một năm củng cố, sớm đã đạt đến huyết mạch kéo dài đỉnh phong, bất cứ lúc nào cũng sẽ đột phá!

Sức chiến đấu càng mạnh mẽ vô song, so với nhị trọng bình thường cũng không hề yếu.

- Ngươi cùng ta chủ động xuất kích!

Nói xong, Triệu Nhã nhìn về phía một cô gái khác cách đó không xa:

- Ngụy Như Yên cũng đột phá Cổ Thánh, tuy không có sức chiến đấu mạnh như Lộ Xung, nhưng cũng không kém, đặc biệt là dùng độc, càng thêm xuất thần nhập hóa, cường giả Chư Tử bách gia gặp phải, cũng sẽ tuỳ tiện bị độc chết!

Cô gái này một mực không lên tiếng, thần tình lạnh nhạt.

Chính là Ngụy Như Yên nắm giữ Tiên Thiên độc thể.

Tuy không nói lời nào, nhưng người người đều biết, chân chính chiến đấu, trong mấy người tuyệt đối là kinh khủng nhất.

- Ừm, ta chịu trách nhiệm kiềm chế những người khác, ai dám xông lại, trực tiếp hạ độc chết, nếu không được, độc diệt toàn thành...

Trên mặt Ngụy Như Yên không có chút sóng gió nào, đặc biệt là nói đến độc diệt toàn thành, biểu lộ trên mặt giống như hạ độc chết một con kiến, không có bất kỳ cảm xúc gì.

Nàng là Tiên Thiên độc thể, được lão sư truyền thừa cùng Bồ Đề quả, tâm cảnh đột phá, cũng ở một tháng trước thành công đột phá đến Cổ

Thánh, dù không cường đại bằng Trịnh Dương, nhưng phối hợp khí độc, tuyệt đối là tai nạn của quần công.

Chỉ cần dám xông lại, nhiều người hơn nữa cũng không chống lại được.

- Không sai, ngươi chịu trách nhiệm kiềm chế, còn Viên Đào, chịu trách nhiệm phòng ngự... Đúng rồi, Cổ Thánh kiếp lần thứ hai của ngươi, đến cùng lúc nào có thể tới?

Triệu Nhã quay đầu nhìn về phía mập mạp cách đó không xa, nhíu mày.

Tên này lần trước ở Khổng miếu, xung kích qua Cổ Thánh một lần, nhưng cưỡng ép áp chế xuống, lần thứ hai đến bây giờ còn không có xuất hiện, nói cách khác... tuy tiềm lực của hắn rất lớn, nhưng đến hiện nay vẫn như cũ không có đột phá Cổ Thánh!

Động thủ

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

- Ta... Ta cũng không biết...

Viên Đào gãi đầu một cái, tràn đầy khó xử.

Rất nhiều sư huynh đệ, hầu như toàn bộ đột phá Cổ Thánh, chỉ có hắn ở cuối xe, cẩn thận nói ra cũng tràn đầy xót ruột.

Tấn cấp quá chậm... làm lão sư mất mặt.

- Hiện tại chỉ có thể hóa bi thống thành ham muốn thức ăn...

Trong âm thanh cảm xúc, lần nữa lấy ra một đống đồ vật, không ngừng ném vào mồm, miệng còn lầm bầm.

Không thèm để ý gia hỏa này, Triệu Nhã nhìn về phía Lộ Xung, trong đôi mắt mang theo một tia lo lắng:

- Một tháng qua, ngươi tiến bộ quá nhanh, có cái gì không đúng không?

Lộ Xung ở sau khi lão sư rời đi, đồng dạng không nói một lời, lặng im như băng, nhưng tu vi giống như ăn thuốc kích thích bạo tăng, Trịnh Dương mượn Xuân Thu điện cũng mới đạt tới Cổ Thánh nhất trọng huyết mạch kéo dài đỉnh phong, mà hắn lại đạt tới tam trọng tích huyết trùng sinh sơ kỳ!

Ngắn ngủi một tháng, loại cảnh giới này, truyền đi cũng không ai dám tin tưởng.

- Ta không sao!

Lộ Xung lắc đầu, tích chữ như vàng.

- Sau khi đạt tới Cổ Thánh, mỗi tấn thăng một bước, đều cần tiêu phí vô số lực lượng, tiến bộ nhanh như vậy, một khi tu vi củng cố không được, rất dễ dàng xuất hiện vấn đề lớn...

Trịnh Dương nhìn qua.

Vị sư đệ này, ở đâu cũng tốt, chỉ là ít nói, giống như hồ lô, để cho người ta kìm nén khó chịu.

Chuyện gì xảy ra, nói ra mọi người cùng thảo luận, hắn nhưng chỉ biết miệt mài khổ tu... Chỉ sợ trừ lão sư, ai cũng không biết hiện tại đến cùng thế nào rồi.

- Lão sư cho ta một cái hồn ấn!

Thấy biểu tình của mọi người, Lộ Xung dừng lại một chút nói.

- Ừm!

Mọi người đồng thời gật đầu.

Lúc lão sư gần đi, phân cho mọi người rất nhiều bảo vật.

Hồn ấn, là biểu tượng của hội trưởng Vu Hồn nhất mạch, lão sư truyền cho hắn, cũng không giấu diếm.

- Trong hồn ấn này, ẩn chứa mười một vạn linh hồn của Thánh Vực tam trọng trở lên, một tháng này ta từ từ hấp thu, hồn lực mới nhanh chóng tăng thêm...

Lộ Xung nói.

- Linh hồn của mười một vạn sinh mệnh?

- Tất cả đều là Thánh Vực tam trọng trở lên?

Tất cả mọi người chấn động.

Nhiều hồn lực như vậy, tính gộp lại, cường đại đến dạng cảnh giới gì, nghĩ cũng không dám nghĩ, khó trách có thể tiến bộ nhanh như vậy, có nhiều lực lượng hồn phách như vậy, thân là Vu Hồn sư, muốn không tiến bộ cũng khó khăn.

- Trước khi đi vào Khổng miếu, lão sư chém giết qua mười một vạn binh sĩ Dị Linh tộc, hóa giải nguy cơ lớn nhất của nhân tộc... những linh hồn kia, có thể là những người này hay không?

Trịnh Dương đột nhiên mở lời.

Chiến Sư đường quanh năm chinh chiến ở địa quật, chiến tích của lão sư hắn hết sức rõ ràng, mười một vạn Thánh Vực tam trọng trở lên, tuyệt đối không có khả năng bỗng dưng được tới, vừa vặn đối ứng lần chiến dịch kia.

- Giống như lão sư cũng không hấp thu, toàn bộ để lại cho ta...

Lộ Xung gật đầu, xiết chặt nắm đấm.

Nhiều lực lượng linh hồn như vậy, một chút cũng không hấp thu, toàn bộ để lại cho hắn, phần ân tình này quá lớn, lão sư chính là lão sư, vẫn luôn yêu thương học sinh, công chính vô tư như vậy.

- Lộ Xung sư đệ, thực lực tích huyết trùng sinh sơ kỳ, lại là Vu Hồn, liền cùng ta và Trịnh Dương chung một chỗ, tiến hành đánh lén, hơn nữa do ngươi chủ công, hai ta phụ trợ!

Biết lực lượng của hắn củng cố, cũng không đốt cháy giai đoạn, tham công liều lĩnh, lúc này Triệu Nhã mới thở phào nhẹ nhõm, an bài nói.

Lộ Xung gật đầu, biểu thị bản thân rõ ràng.

- Còn Vương Dĩnh... mặc dù ngươi vừa đột phá Cổ Thánh, nhưng đi tới vương thành hơn hai mươi ngày, chắc hẳn đã triệt để quen thuộc hoàn cảnh bốn phía a!

Triệu Nhã nhìn về phía Vương Dĩnh.

- Tất cả tường thành, tính cả kiến trúc lớn đều đã khải linh, hiện nay ẩn núp ở trên mặt đất đợi chờ mệnh lệnh! Chỉ cần đắc thủ, đường phố, tường thành đều sẽ xông lại, gây ra náo động càng lớn, để Dị Linh tộc rơi vào hỗn loạn!

Nữ hài cười cười.

Những ngày lẫn vào vương thành này, nàng cũng không nhàn rỗi, một mực khải linh bốn phía:

- Hơn nữa, ta còn chôn rễ cây ở trong lòng đất, chỉ một ý niệm, liền có thể làm cho cả vương thành biến thành sa mạc, trừ khi đạt tới Cổ Thánh, nếu không tuyệt đối khó mà chạy ra!

Lão sư từng cho nàng một cái rễ cây, chân chính đại sát khí quần công.

- Vậy là tốt rồi, tất cả mọi người an bài ổn thoả, hiện tại liền xuất phát, một khi vị Dung Hoàng kia kế vị, lập tức ra tay!

Triệu Nhã gật đầu.

- Tốt!

Mọi người đồng loạt đứng dậy, từng cái vẻ mặt nghiêm túc.

Lần chiến đấu này, có thể chết, có thể ở lại chỗ này, nhưng tuyệt không thể thất bại.

Lần nữa mang theo đủ loại ngụy trang, mọi người cất cao dáng người trở lại đường phố, quả nhiên thấy vô số Dị Linh tộc lao tới quảng trường

trước Dung Hoàng Cung.

Đi theo ở sau lưng tới trước mặt, chờ thời gian không dài, ngay sau đó nhìn thấy một Dị Linh tộc đồ sộ, huyền phù ở trên không mọi người.

- Từ hôm nay trở đi, ta kế thừa Dung Hoàng vị, thống ngự thiên hạ...

Trong thanh âm oai vệ, vị tân nhiệm Dung Hoàng này bay lên, xoay người đi đến đài cao.

Cách quảng trường rất xa, trong một căn phòng cao vút, Trương Huyền nhìn thân ảnh từng bước một đi đến địa vị cao nhất, âm thầm thở phào nhẹ nhõm.

Học sinh của mình chịu không được rất nhiều sư huynh đệ áp lực, ngang nhiên rời đi, không nghĩ tới cuối cùng thu được thành tựu to lớn như vậy.

Trở thành Dị Linh Hoàng, khống chế Dị Linh tộc, về sau cùng nhân tộc mâu thuẫn, không cần tiếp tục lo lắng.

- Có hắn ở đó, Dị Linh tộc có thể gối cao không lo...

Mặc Linh Cổ Thánh cũng cười lên.

Vu Hồn nhất mạch của bọn họ chịu nhục, ẩn núp nơi này vài vạn năm, chỉ vì một ngày này, không nghĩ tới để hắn chờ được.

- Đúng vậy!

Trương Huyền gật đầu, vừa định nói chuyện, đột nhiên lông mày nhíu một cái.

Phần phật!

Vẻ mặt của hắn còn không có kết thúc, liền nhìn thấy một đạo khí tức hung mãnh từ dưới đất sinh ra, tuôn tới tân nhiệm Dung Hoàng trên đài cao.

Ngay sau đó, một thanh trường thương cùng một thanh trường kiếm từ hai phương hướng đâm nhanh tới, không gian bốn phía bị phong tỏa.

- Có người đánh lén...

Mặc Linh Cổ Thánh cùng Hỏa Tư Cổ Thánh đồng thời híp mắt lại, sát khí sôi trào.

Bọn họ vất vả một tháng, mới có cục diện bây giờ, không nghĩ tới trên đại điển kế vị, lại có người không phục, đánh lén ra tay.

- Chủ nhân, hiện tại ta liền đi giết bọn hắn...

Móng vuốt thô to của Hỏa Tư Cổ Thánh vẫy một cái, muốn xông tới.

- Không cần khẩn trương, chúng ta ở đây yên lặng theo dõi kỳ biến là tốt rồi!

Trương Huyền sửng sốt một chút, mỉm cười.

- Yên lặng theo dõi kỳ biến?

Hai Cổ Thánh không hiểu.

- Không có gì, đây là một lần khảo nghiệm đối với Dung Hoàng mới, nếu như có thể vượt qua cửa này, ở Dị Linh tộc sẽ không người nào có thể dao động danh vọng, thất bại... lại ra tay cũng được!

Trương Huyền đứng dậy.

Lấy nhãn lực của hắn, tự nhiên đó có thể thấy được Vu Hồn cùng thương pháp đánh lén kia từ đâu đến, đã như vậy, cũng không có gì có thể lo lắng.

Hắn bên này lãnh đạm, bên kia tân nhiệm Dung Hoàng Lưu Dương nhìn thấy ba thân ảnh thẳng tắp đánh lén tới, cũng nhịn không được sững sờ.

- Những chiêu số cùng công pháp này...

Nắm đấm xiết chặt, ánh mắt nheo lại.

Ba đạo lực lượng kia quá quen thuộc.

Là Lộ Xung sư đệ, Triệu Nhã sư tỷ cùng Trịnh Dương sư đệ!

Sao bọn họ lại tới đây?

Đồng môn giao đấu

dtv-ebook.com

Trong đầu chấn kinh lóe lên một cái rồi biến mất, ngay sau đó liền hiểu được.

Hắn không phải Lưu Dương!

Mà là tân nhiệm Dị Linh Hoàng, mấy vị sư tỷ sư đệ này, thân là tinh anh của nhân tộc, tới đánh lén chém giết, liền không gì đáng trách.

- Đến hay lắm! Vừa vặn ta cũng muốn nhìn một chút, lâu như vậy không gặp, tất cả mọi người đến cảnh giới như thế nào!

Muốn truyền âm ngăn cản đám người, nhưng biết giờ phút này là thời khắc trọng yếu của đại điển kế vị, cùng kẻ đánh lén thừa nhận quan hệ sư huynh đệ, lão sư bố cục sẽ hủy hoại chỉ trong chốc lát, lập tức ngừng lại.

Đồng thời, trong lòng cũng sinh ra một cỗ ngạo khí.

Hắn muốn nhìn một chút, hơn nửa năm không gặp, các sư huynh đệ đến cùng đạt tới trình độ như thế nào.

Ầm ầm!

Bỗng nhiên xoay người, một quyền đập tới Vu Hồn.

Đại địa sụp đổ, lực lượng khổng lồ tựa như hai thế giới đối đầu, Vu Hồn của Lộ Xung vừa mới lộ diện liền bị đập rơi vào lòng đất.

- Thật mạnh...

Con ngươi co rụt lại, khuôn mặt của Lộ Xung như băng.

Loại quyền lực cuồng bạo này, hắn chỉ ở trên người lão sư cùng Lưu Dương sư huynh cảm thụ qua, không nghĩ tới vị tân nhiệm Dị Linh Hoàng này, vậy mà cũng có thể thi triển ra.

Khó trách có thể bình định toàn bộ chủng tộc, loại lực lượng này, có thể xưng kinh khủng.

Một quyền đẩy lùi Lộ Xung, khí thế của Lưu Dương như hồng, hai tay cùng lúc duỗi ra, đón lấy trường thương của Trịnh Dương cùng trường kiếm của Triệu Nhã.

Hai quyền nghênh đón hai vũ khí, Lưu Dương không hề yếu.

Tiếp nhận lực lượng toàn thân của Thần Dung Hoàng, thực lực của hắn bây giờ đã đạt đến Cổ Thánh tam trọng tích huyết trùng sinh hậu kỳ, cách đỉnh phong cũng chỉ kém một bước, mặc dù hai vị sư tỷ, sư đệ này trong khoảng thời gian qua tiến bộ cũng rất nhanh, nhưng so sánh với hắn vẫn kém một đoạn.

Bành bành!

Hai tiếng kêu rên, hai người đồng loạt lui về phía sau.

Rầm!

Các binh sĩ Dị Linh tộc nhìn thấy tân hoàng bị công kích, vội vàng lao về phía trước.

- Không có mệnh lệnh của ta, không cho phép động thủ!

Lưu Dương hừ lạnh một tiếng, ngăn cản binh sĩ chuẩn bị liên hợp công kích thích khách, bàn tay bỗng nhiên trảo một cái.

Lực lượng phá không, trường kiếm trong tay Triệu Nhã bất cứ lúc nào cũng sẽ rời tay bay đi.

Tú mi hơi giương, con ngươi của Triệu Nhã thu hẹp, hiển nhiên nàng không nghĩ tới, vị tân nhiệm Dung Hoàng này, thực lực không chỉ cường đại như vậy, nhãn lực cũng kinh người, liếc mắt liền nhìn ra vấn đề trong kiếm chiêu của nàng, muốn cướp trường kiếm đi.

- Mở!

Biết một khi để hắn thành công, lần này bọn họ đánh lén vô cùng có khả năng thất bại trong gang tấc, liền khẽ kêu một tiếng.

Ầm ầm!

Thuần Âm thể triệt để mở ra, trong nháy mắt, lấy nàng làm trung tâm, phạm vi hơn trăm dặm hạ xuống sương lạnh, tuyết trắng tung bay, bộ dáng trời đông giá rét đã tới.

Ở dưới áp lực cực lớn, tu vi đình trệ của nàng cũng thời gian nháy mắt đạt được đột phá.

Cổ Thánh đệ nhị trọng, cảnh giới Chư Tử bách gia!

Ở trong Khổng miếu, nàng liền đạt đến Bất Hủ cảnh đại viên mãn, lại thêm luyện hóa Bồ Đề quả cùng Băng Hàn Thủy Tinh mà lão sư ban cho, tu vi một đường tăng vọt, mặc dù không giống Trịnh Dương, nắm giữ Xuân Thu điện có thể sử dụng, nhưng cũng tiến bộ không chậm, thực lực chân chính của hai người không kém bao nhiêu.

Nếu không phải như thế, Viên Đào cũng không có khả năng nghe được đại sư tỷ gọi, liền sợ hãi như vậy.

Tu vi vừa đột phá, Triệu Nhã phong mang càng tăng, sức chiến đấu nhất thời tăng gấp bội, từng đạo kiếm khí tự nhiên, tựa như thác nước, làm cho không người nào có thể trốn tránh.

Trịnh Dương cũng bước tới phía trước, trường thương liên tục điểm ra, luyện thành một đầu quang mang, giữa trời đâm xuống, để cho người ta không có chỗ tránh né.

- Cái này...

Trương Huyền vốn là xem náo nhiệt, thấy cảnh này cau mày, kìm lòng không được lửa giận từ trong lòng bùng cháy.

Ngắn ngủi hơn hai tháng không gặp, đám bại gia này đều tu luyện thành bộ dáng gì?

Bản thân truyền thụ cho tuyệt chiêu, tất cả đều ném đến tận oa quốc không nói, còn giống thật mà giả, quả thực mất mặt!

- Này…

Trương Huyền cảm khái, công kích của hai người đã đến trước mặt Lưu Dương, song chưởng lăng không, quyền lực như cối xay nghiền ép.

Tạch tạch! Tạch tạch!

Trịnh Dương, Triệu Nhã lần nữa lui về phía sau.

- Sư tỷ!

- Sư huynh!

Ầm ầm!

Vương Dĩnh, Ngụy Như Yên, Viên Đào kìm nén không được, cũng đồng loạt lao đến.

Viên Đào lấy thân thể va chạm, mặc dù hắn không có đạt tới Cổ Thánh, nhưng thôn phệ Khổng sư lạc ấn, lại thêm trùng kích một lần Cổ Thánh kiếp, thân thể mạnh mẽ có thể so với Cổ Thánh thần binh, lấy thân thể làm vũ khí, uy lực cực kỳ mạnh mẽ.

Ngụy Như Yên thi triển Tiên Thiên độc thể, khí độc như rồng, làm cho không người nào có thể cận thân, không gian bốn phía vặn vẹo.

Mặc dù Vương Dĩnh không vận dụng đồ vật khải linh, nhưng thực lực bản thân cũng đạt đến Cổ Thánh, lại thêm tâm tư tỉ mỉ, mỗi một chiêu đều phối hợp những sư huynh đệ khác, cho người ta một loại cảm giác tận dụng mọi thứ, ngược lại làm cho Lưu Dương khó chịu nhất.

Lộc cộc lộc cộc lộc cộc!

Sáu người liên thủ, như một thể thống nhất, Lưu Dương không còn lực uy hiếp như trước đó, liên tiếp lui về phía sau.

Mặc dù tu vi của hắn vượt qua đám người rất nhiều, nhưng sáu người này đều là lão sư thân truyền, đều tu luyện võ kỹ tinh diệu nhất cùng lý giải công pháp khắc sâu, nếu như không dùng tuyệt chiêu lão sư truyền thụ cho, mà chỉ dùng Dung Hoàng truyền thừa, thật đúng là không chống lại được.

Nhưng vừa dùng tuyệt chiêu lão sư truyền thừa, làm đồng môn sư huynh đệ, nhất định có thể liếc mắt nhận ra, đến lúc đó, trận chiến đấu này cũng sẽ tự nhiên dừng lại.

Bành bành!

Trong lòng suy nghĩ ngàn vạn, trên người phản ứng chậm một chút, liên tục gặp phải hai chiêu công kích, lui về phía sau mấy bước, yết hầu ngòn ngọt, máu tươi từ khóe miệng tràn ra.

Hơn nửa năm không gặp, vốn cho rằng đạt được Dung Hoàng truyền thừa, nhất định có thể vượt qua mọi người, không nghĩ tới mọi người vẫn cường đại như vậy.

- Vị Dung Hoàng này có chút kỳ lạ...

Luân phiên công kích, đám người Triệu Nhã cũng phát giác có chút không đúng.

Sức chiến đấu của vị tân nhiệm Dung Hoàng này, so với các nàng tưởng tượng thì mạnh mẽ hơn nhiều, điểm ấy không thể nghi ngờ, thế nhưng vì

sao cảm giác hắn đối với mọi người phối hợp cùng chiêu số biết rõ ràng như vậy?

- Mặc kệ kỳ lạ hay không kỳ lạ, không nhanh chút, một khi Dị Linh tộc khác liên hợp, chúng ta thật sự phải bỏ mạng ở nơi này...

Trịnh Dương nhíu mày, trong mắt tràn đầy lo lắng.

Khó trách có thể thống nhất Dị Linh tộc, mặc dù người này trẻ tuổi, nhưng sức chiến đấu không thể nghi ngờ, vốn cho rằng đám người mình đã là nhân vật thiên tài nhất thế hệ trẻ tuổi, nằm mơ cũng không ngờ tới, Dung Hoàng mới tuổi tác không lớn hơn bọn họ, lại một người độc chiến sáu người, cũng không có lộ ra thua trận.

Chẳng lẽ... Thật sự là đệ tử của Thần Linh?

Nếu không vì sao cường đại như vậy?

Rầm rầm rầm!

Bảy người đại chiến, không khí lăn mình, không ngừng phát ra thanh âm sấm rền, phía dưới tất cả Dị Linh tộc đều nhìn đến sắc mặt đỏ lên, tràn đầy kích động.

Cổ Thánh hỗn chiến, hơn nữa cường đại như vậy... Hầu như chưa bao giờ thấy qua.

Trọng yếu nhất là, tân nhiệm Dung Hoàng lấy một địch sáu, vậy mà mạnh mẽ như thế!

- Đủ rồi!

Ngay thời điểm tất cả mọi người rung động không dứt, một thanh âm trầm thấp nổ vang, vang vọng toàn bộ vương thành.

Nghe được thanh âm này, đám người Trịnh Dương, Triệu Nhã đang vây công toàn thân cứng đờ, vội vàng lui về phía sau.

Tân nhiệm Dung Hoàng cũng ngây người tại chỗ.

Ầm ầm!

Một bóng người hai tay chắp sau lưng, chậm rãi từ không trung đi xuống.

Lão sư khủng bố

dtv-ebook.com

Bóng người này thoạt nhìn cũng không đồ sộ, cũng không có khí tức quá mạnh, vừa xuất hiện lại làm cho hai bên chiến đấu giống như đóng băng, từng cái dừng lại công kích, động cũng không dám động.

- Chuyện gì xảy ra?

Tất cả mọi người trên quảng trường đều sững sờ tại nguyên chỗ.

Chiến đấu mới vừa rồi, không chết không thôi, làm sao người này vừa nói, liền cùng lúc ngừng?

- Hắn là phong tỏa không gian, hoặc là dùng lực lượng đặc thù chế trụ hai bên, để cho bọn họ không thể động thủ!

Một lão giả xiết chặt nắm đấm, chậm rãi nói.

Tu vi đạt tới Vũ Không cảnh, lúc chiến đấu bình thường đều sẽ phong tỏa không gian, làm cho không người nào có thể động đậy, hiển nhiên người này cũng như vậy.

Bằng không hai bên chiến đấu không chết không thôi, tại sao lại đồng thời dừng lại?

- Phong tỏa không gian liền có thể áp chế mọi người không cách nào động thủ... Thực lực nên mạnh bao nhiêu?

- Chẳng lẽ vị này chính là lão sư Thần Linh của Dung Hoàng?

- Ngươi nói làm ta nhớ ra, thân ảnh kia thật đúng là giống nhau như đúc, ngày đó đại chiến, bọn họ bay quá cao, thấy không rõ lắm, hiện tại xem ra có thể là hắn!

- Khó trách có thể thoáng cái niêm phong lại mọi người, để cho bọn họ không cách nào chiến đấu...

...

Mọi người bừng tỉnh hiểu ra, từng cái tràn đầy bội phục.

Nếu như nói lúc trước nghe kể chuyện, nói Dung Hoàng có lão sư có thể so với Thần Linh, còn có điều không tin, thấy cảnh này, tất cả đều hiểu được.

Thực lực chân chính của vị này, chỉ sợ so với tưởng tượng còn muốn khủng bố.

- Thế nào?

Trong đám người che giấu một ít Cổ Thánh, cũng ý niệm giao lưu.

- Ta nhìn không ra tu vi, nhưng vừa xuất hiện liền có thể để nhiều người ngừng tay như vậy, động cũng không dám động, thực lực mạnh mẽ... Tuyệt đối vượt qua tích huyết trùng sinh!

- Trên đại lục còn có loại cường giả cấp bậc này?

- Đừng quên Ngoan Nhân tiền bối cùng Khổng sư, nếu như hai người bọn họ sống, chút tu vi ấy của chúng ta tính là gì...

- Này ngược lại cũng phải, Khổng miếu mở ra, Thần Linh giáng thế, xuất hiện dạng cường giả gì cũng có thể! Thi triển không gian cấm chế, để chúng ta nhìn không ra... Thực lực mạnh mẽ không dám tưởng tượng!

...

Tinh thần lóe lên, Cổ Thánh giấu giếm khuôn mặt trắng bệch.

Trên không xuất hiện thân ảnh, bọn họ nhìn không ra tu vi, chỉ bằng vào điểm ấy, cũng làm người ta kính sợ.

Không phải suy nghĩ nhiều, mà là chiến tích của vị này quá huy hoàng.

Tùy tiện ném ra một quyển sách, ngay cả Tiên Sứ từ thượng giới tới cũng bị đập chết... Một quyển sách cũng lợi hại như vậy, ném vũ khí chẳng phải càng không đỡ được?

- Lão sư...

Nhìn thấy người đi tới, Lưu Dương không dám động đậy, đang nghĩ lão sư muốn làm gì, chỉ thấy hắn một bước đi tới trước mặt Trịnh Dương, đạp tới một cước.

Người sau tựa như bị giam cầm tu vi, không ngừng run rẩy, nhưng không hề có một chút năng lực phản kháng nào, bị trực tiếp đạp bay, té ngã trên đất.

- Ngươi vừa rồi đánh thứ gì? Một thương kia, dừng lại một phần ba cái hô hấp, uy lực sẽ đại tăng, hết lần này tới lần khác gấp gáp ra tay, giành đầu thai sao?

- Còn có ngươi, một kiếm lơ lửng giữa trời, treo cái lông ah? Kiếm khí đâu? Kiếm ý đâu? Ngươi nói cho ta một chút, đâm mấy cái như thế, có thể làm gì?

- Phòng ngự vô địch, ngươi thật cho là mình bất tử sao? Dùng ngực chặn nắm đấm, thật là anh dũng ah? Nắm đấm của ngươi để làm gì, đầu để làm gì, không biết đập, không biết đụng người sao...

- Một đám bại gia, cái này cũng gọi chiến đấu? Tìm một đám heo, luyện tập ba ngày cũng mạnh hơn các ngươi.

...

Càng nghĩ càng giận, Trương Huyền quát tháo.

Đây là ý gì a?

Mấy ngày không gặp, liền luyện thành như vậy, quả thực bại gia không thể lại bại gia, truyền đi cũng không đủ mất mặt.

Trương Huyền hắn đường đường Danh Sư, làm sao dạy ra một đám ngu xuẩn như vậy?

Nghe lão sư quát tháo, đám người Triệu Nhã, Trịnh Dương vẻ mặt đỏ lên, hận không thể có khe đất chui vào.

Vốn cho rằng trong khoảng thời gian này khổ tu, lão sư sẽ thoả mãn, không nghĩ tới còn chọc hắn giận như vậy.

Chẳng qua lão sư nói rất đúng, mỗi người bọn họ thực lực tăng tiến rất nhiều, quả thực không còn phối hợp như lúc trước, có chút lung ta lung tung.

Nếu không dựa vào bọn họ ai cũng có sở trường riêng, một cái Thần Dung Hoàng, hắn là có thể ung dung nghiền ép.

- Còn có ngươi, làm thứ đồ gì? Bó tay bó chân, còn Hoàng giả, Hoàng cái rắm! Một chút khí phách cũng không có, nếu như vừa rồi không tránh né, một quyền liền có thể sụp đổ trường kiếm của nàng, đánh bay trường thương của tên này, đánh bại bọn hắn... Cái kia còn có nhiều chuyện đằng sau như vậy sao?

Quát đám người Trịnh Dương xong, quay đầu nhìn về phía Lưu Dương, Trương Huyền lần nữa quát.

Một tháng không thấy, luyện thành bừa bãi như vậy, muốn mình tức chết sao.

Vốn hắn vẫn rất có kềm chế cùng kiên nhẫn, nhưng nhìn đến đám người kia càng đánh càng loạn, thì nhịn không được nữa.

- Lão sư, ta...

Vẻ mặt Lưu Dương đỏ lên, muốn nói chuyện, lại nói không ra lời.

- Được rồi, ta trước mang mấy tên này đi, ngươi tiếp tục kế thừa hoàng vị, làm xong tới tìm ta!

Chẳng muốn nói nhảm, bàn tay Trương Huyền vồ một cái.

Phần phật!

Đám người Triệu Nhã bị thu vào không gian gấp, lúc này Trương Huyền mới vụt qua, biến mất tại nguyên chỗ.

- Bọn họ chiến đấu cường đại như vậy, ở trong mắt vị này, vậy mà chó má không bằng? Tức giận nhịn không được chỉ điểm?

- Niêm phong lại mọi người chiến đấu, bởi vì đánh không có bố cục, không nhìn nổi?

- Chiến đấu tinh diệu như vậy cũng không nhìn nổi, chúng ta muốn xuất thủ, chẳng phải bị miệt sát?

...

Phía dưới từng cái miệng run rẩy, nói không ra lời.

Vừa rồi Dung Hoàng cùng đối phương chiến đấu đặc sắc, ghi chép lại, truyền thừa vạn năm cũng sẽ tôn sùng là kinh điển... Nhưng ở trong mắt Thần Linh, lại giống như con nít buồn cười...

Đi qua hồi lâu, tất cả mọi người cũng không có tiêu hóa kịp.

- Thủ lĩnh, chúng ta còn... Động thủ ư?

Trải qua không biết bao lâu, một vị Cổ Thánh lặng lẽ nhìn về phía một vị khác ở cách đó không xa.

- Động cái rắm! Chiến đấu mới vừa rồi, ta cũng không xem hiểu... Liền bị chửi thành như vậy, thật muốn ra tay, còn không phút chốc bị đập chết? Truyền mệnh lệnh của ta, từ hôm nay trở đi, bất luận Dung Hoàng

có mệnh lệnh gì, nhất mạch chúng ta vô điều kiện nghe theo, tuyệt không phản kháng!

Vị thủ lĩnh này cắn răng nói.

Tuy đối phương tùy tiện nói vài câu, nhưng phối hợp lúc trước chiến đấu, lại thêm hắn lý giải, có thể phát hiện một chút sai lầm cũng không có, rất nhiều quả thực chính là thần lai chi bút, vô luận học như thế nào, cũng được ích lợi to lớn...

Thuận miệng nói cũng mạnh như vậy, loại tình huống này còn dám hỏi có động thủ hay không... Ngươi là sợ chết không đủ nhanh sao!

Động thủ, động cái rắm, đến tai người khác thì làm sao bây giờ? Ngày mai ta còn muốn đi làm đây này!

Một màn đồng dạng cũng xuất hiện ở địa phương khác.

Lúc trước, Dung Hoàng mới kế vị, nhân tâm xao động, không ít người nghĩ đến có thể hay cơ hội vớt chút chỗ tốt không nhân, nhưng lão sư của đối phương vừa xuất hiện liền niêm phong lại không gian, để hai bên không dám tranh đấu, càng không lưu tình chút nào quát tháo... Chỉ điểm chiến đấu thiếu hụt, tất cả đều sợ tới mức không dám tiếp tục động.

Thật nghi ngờ, dám động thủ nữa, cũng sẽ bị bắt đi, cuối cùng không rõ sống chết.

Vị lão sư này quá khủng bố.

Trương Huyền dạy học trò

dtv-ebook.com

- Nói đi, bình thường ta dạy các ngươi thế nào?

Nhìn mọi người quỳ thành một hàng, Trương Huyền nhịn không được lửa giận trong lòng.

Tu vi đạt tới Cổ Thánh, muốn tiến thêm một bước, cần không ngừng rèn luyện lực lượng, tâm tính, tu vi... sức chiến đấu đạt tới thống nhất mới có cơ hội xung kích phá toái hư không, đi vào vị diện cao hơn.

Đám người kia, không có áp chế chút nào, trực tiếp trùng kích Cổ Thánh, mấu chốt nhất là, sáu người liên thủ đánh lâu như vậy, cũng suýt chút nữa không có vượt qua Lưu Dương... Làm cái ngoạn ý gì?

Cái này mẹ nó cũng gọi phối hợp?

Ta xem như dạy một đám heo, cũng không đến mức đần như vậy a?

- Lão sư dạy dỗ chúng ta, trong lòng trung nghĩa...

Trịnh Dương nhỏ giọng.

- Đánh rắm! Ta nói là phối hợp, có phải cho rằng hiện tại các ngươi cũng trở thành Cổ Thánh, đuôi có thể vểnh lên trời hay không?

Trương Huyền xoay đầu lại, nhìn về phía Lộ Xung cách đó không xa:

- Ngươi tu vi cao nhất, dùng công kích mạnh nhất của ngươi tới đối phó ta!

- Ta?

Lộ Xung ngẩn ngơ:

- Lão sư mới Bất Hủ cảnh đại viên mãn...

Hắn là cảnh giới tích huyết trùng sinh, lão sư mới Bất Hủ cảnh đại viên mãn, để hắn ra tay, một khi lão sư bị thương...

- Làm sao? Cho rằng đã có thể xuất sư? Xem thường lão sư?

Trương Huyền sầm mặt lại.

- Không dám...

Lộ Xung vội vàng lắc đầu.

- Không dám thì đừng nói nhảm, động thủ!

Lông mày giương lên, Trương Huyền quát tháo.

- Vâng!

Lộ Xung cắn răng một cái, Vu Hồn từ mi tâm nhảy ra, thẳng tắp lao đến Trương Huyền.

Sóng khí cuồn cuộn, lực lượng tựa như cuốn lên cuồng phong.

Đám người Triệu Nhã đồng loạt nhìn qua, chuẩn bị ra tay, sợ lão sư bị thương.

Năng lực cùng thiên phú của lão sư, bọn họ bội phục, nhưng Bất Hủ cảnh cùng tích huyết trùng sinh, chênh lệch quá xa, ngộ nhỡ bởi vậy để hắn bị thương, thật sự trăm chết không đền tội được.

Thời điểm mọi người ở đây vì lão sư mà lo lắng, lão sư một mực không nhúc nhích lật bàn tay một cái, nhìn cũng không nhìn, đánh ra.

Lạch cạch!

Lộ Xung còn không có phản ứng lại, Vu Hồn to lớn liền kề sát mặt đất, giống như bị cự thạch ngàn cân ép lại, khẽ động cũng không thể động.

- Đây là tích huyết trùng sinh?

Trương Huyền nhíu mày.

- Ta...

Vẻ mặt Lộ Xung đỏ bừng, nói không ra lời.

Những người khác cũng từng cái mở to hai mắt nhìn, khắp khuôn mặt là vẻ khó tin.

Thực lực của Lộ Xung, trong lòng bọn họ rõ ràng, mạnh nhất trong mấy người, nhưng ở trong tay lão sư, thậm chí ngay cả một bàn tay cũng không tiếp được.

Lão sư thật chỉ là Bất Hủ cảnh đại viên mãn, ngay cả nửa bước Cổ Thánh cũng không phải?

- Tốt, đừng nói nhảm, cùng lên đi, chiêu số tựa như vừa rồi hợp kích Thần Dung Hoàng!

Bàn tay buông lỏng, thả ra áp chế cho Lộ Xung, Trương Huyền khẽ nói.

- Vâng...

Đám người Triệu Nhã cùng Trịnh Dương liếc mắt nhìn nhau, đồng thời gật đầu.

Nếu như lúc trước còn lo lắng lão sư thực lực thấp, bây giờ thấy hắn vừa ra tay, liền đánh Lộ Xung không có sức phản kháng, trong lòng lại không lo nghĩ.

Lão sư vẫn là lão sư trước kia, chỉ điểm bọn họ tu vi, để cho bọn họ trưởng thành, không có thay đổi chút nào.

Sáu người lần nữa liên hợp, khí tức ngưng tụ tựa như giang hải.

Phần phật!

Triệu Nhã đi đầu ra tay, kiếm khí ngang dọc, lực lượng mạnh mẽ như gió lốc, năm vị sư đệ sư muội còn lại phối hợp, để công kích của nàng trở nên càng hung hiểm hơn.

Đưa thân vào trong loại công kích này, Trương Huyền phảng phất như một cái hải đăng đứng sừng sững ở trong hải dương, bất cứ lúc nào cũng sẽ bị sóng biển cuồng bạo nuốt mất.

Người ngoài nhìn vào, cái này hoàn toàn là một hồi quyết đấu không công bằng.

Trên mặt không có bất kỳ biểu lộ gì, Trương Huyền đột nhiên bước về phía trước.

Ầm!

Gió dừng lại, sóng lớn trở nên ngoan ngoãn, đám người Triệu Nhã, Trịnh Dương đồng loạt lui về phía sau mấy bước, khí huyết sôi trào, khuôn mặt trắng bệch.

- Đây là thiếu hụt thứ nhất của các ngươi!

Trương Huyền chậm rãi đi về phía trước, nhìn quanh một vòng:

- Tiếp tục!

Mọi người lần nữa xông tới, còn chưa tới trước mặt, Trương Huyền cong ngón tay búng một cái, lần nữa đồng loạt lui về phía sau, bị thương nặng hơn.

- Tiếp tục!

Thời điểm mọi người có chút không kiên trì nổi, lại nghe thanh âm tức giận của lão sư vang lên.

Cắn răng, đành phải tiếp tục lao tới.

Thình thịch thình thịch!

Mỗi lần tiến lên không được hai cái hô hấp sẽ bị ung dung đánh trở về, thương thế mỗi người càng ngày càng nặng, sắp không kiên trì được nữa.

Liên tục tiến công mấy chục lần, lúc này Trương Huyền mới ngừng lại, hai tay khua, từng đạo chân khí từ đầu ngón tay bắn ra, đi vào trong cơ thể mỗi học sinh, đồng thời một cái bình ngọc bay lên không, vô số huyết dịch tinh thuần trút xuống.

Ầm ầm!

Hấp thu những cái này, thương thế của mọi người khôi phục nhanh chóng, dựa theo tình huống bình thường, tu vi cũng sẽ nhanh chóng tăng trưởng, nhưng chẳng biết tại sao, không những không có tăng trưởng, còn dần dần hạ thấp.

Trịnh Dương thực lực Chư Tử bách gia sơ kỳ, không được mười phút đồng hồ, lần nữa trở lại huyết mạch kéo dài đỉnh phong, thậm chí còn có xu thế tiếp tục rớt xuống.

Triệu Nhã cũng từ Cổ Thánh nhất trọng đỉnh phong biến thành trung kỳ...

Tuy cấp bậc hạ thấp, nhưng mọi người ngạc nhiên phát hiện, sức chiến đấu tăng lên rất nhiều, đặc biệt là Lộ Xung, trước hắn đã đạt đến tích huyết trùng sinh sơ kỳ, trải qua lão sư rèn luyện, lần nữa trở lại Chư Tử bách gia, tu vi hạ thấp gần tới một đại cấp bậc, nhưng sức chiến đấu so với trước đó càng thêm khủng bố.

Đặc biệt là hồn thể, thậm chí có xu thế thực chất hóa, một khi hiện hình, cường giả tích huyết trùng sinh cũng khó mà phát hiện, hiện tại hình thái chỉ là Vu Hồn.

- Tu luyện cũng không phải tiến bộ càng nhanh càng tốt, cũng không phải nhiều người liền có thể phát huy ra lực lượng càng thêm cường đại, nếu như không đánh cơ sở vững chắc, đi lại xa, cũng chỉ là nhà không móng.

Thấy mọi người như rõ ràng thứ gì, lúc này Trương Huyền mới chắp hai tay sau lưng, trong ánh mắt mang theo thâm ý.

Giáo thư dục nhân, là chỉ rõ cho đối phương một con đường càng tốt, càng thích hợp con đường của mình, những học sinh này, đã bước vào ngưỡng cửa, nhưng rời chỉ điểm của mình, vẫn rất dễ dàng rơi vào lạc lối.

Giờ phút này, cũng không phải giảng giải tu vi, cũng không phải để bọn hắn dựa theo con đường của mình tiến lên, mà để cho bọn họ biết, tu luyện không phải một sớm một chiều, một lần liền thành.

Cần phải có đầy đủ kiên nhẫn cùng tâm cảnh.

Giống như bản thân, vây ở Bất Hủ cảnh đại viên mãn tiếp cận một tháng, đồng dạng không có đột phá.

- Lão sư đối với các ngươi kỳ vọng, cũng không phải là Cổ Thánh, mà muốn đi đến cao hơn, càng xa!

Trương Huyền nhìn qua, ánh mắt ngưng trọng:

- Nếu như ngay cả phá toái hư không cũng không đạt tới, làm sao nói một mực đi theo? Đặc biệt là Lộ Xung, ngươi có nhiều hồn lực ủng hộ như vậy, lại càng dễ tích lũy, nhưng dùng ở tăng cao tu vi, thực lực phù phiếm lợi hại như thế, là trước kia ta truyền thụ sao? Loại tình huống như ngươi, một khi đạt tới tích huyết trùng sinh đỉnh phong, muốn phá vỡ hàng rào thế giới, xung kích cảnh giới cao hơn, sẽ bị thiên kiếp đánh cho không còn sót lại một chút cặn!

Mọi người đều xấu hổ.

Còn tưởng rằng toàn bộ có chỗ đột phá, lần nữa gặp được sư phụ sẽ được khen ngợi, không nghĩ tới là bị quát tháo.

Chẳng qua trải qua chuyện này, đã biết lão sư dụng tâm lương khổ, không trải qua một phen băng hàn triệt cốt, nào có mai hương xông vào mũi.

Tâm tính mọi người đều ở lúc này có biến hóa mới.

Dị Linh Hoàng

dtv-ebook.com

- Tốt, ngày hôm nay liền đến nơi này, mỗi người tu luyện đi!

Nói trong chốc lát, Trương Huyền phất tay.

Tu vi đạt tới Đại Thánh, đơn thuần truyền thụ đã không có tác dụng quá lớn, cần càng nhiều là thiên phú và lĩnh ngộ của mình.

Những học sinh này là bởi vì truyền thụ cho quá nhiều, từ đó mất đi năng lực sáng tạo bản thân nên có, mới làm ra trò cười như vậy.

- Lão sư, Thần Dung Hoàng cũng là học sinh của ngươi?

Tu luyện một chốc, Triệu Nhã nhịn không được nữa tò mò hỏi.

Những sư huynh đệ khác cũng đồng loạt nhìn lại.

Đã sớm nghe nói Dung Hoàng bệ hạ có một vị sư phụ có thể so với Thần Linh, vốn cho rằng là vì củng cố hoàng quyền mới bịa đặt ra, không nghĩ tới lại là lão sư của mình.

- Các ngươi đến bây giờ còn không có nhận ra hắn là ai?

Trương Huyền lắc đầu.

- Nhận ra?

Mọi người sửng sốt.

Vương Dĩnh nhớ tới cái gì, không khỏi biến sắc, miệng có chút run rẩy:

- Chẳng lẽ hắn là Lưu Dương... Sư đệ?

Lúc trước vẫn cho rằng vị tân nhiệm Dung Hoàng kia chiến đấu có chút cổ quái, rõ ràng đến nguy hiểm lại có thể biết thiếu hụt của bọn họ mà xoay cục diện, một hai lần là trùng hợp, nhưng luôn như vậy, liền ý vị sâu xa.

Vừa rồi nghi ngờ có phải đã từng thấy qua bọn họ hay không, hiện tại mới hiểu được, có thể là vị sư đệ lạc đường kia.

Chỉ là Lưu Dương không phải nhân tộc ư? Sao có thể biến thành Dị Linh Hoàng, hơn nữa ngụy trang đến bọn hắn nhìn không ra.

Những người khác hiển nhiên cũng không dám tin tưởng chuyện này, muốn từ trong miệng lão sư đạt được đáp án chuẩn xác.

- Không sai!

Trương Huyền không có phủ nhận:

- Hắn là Lưu Dương, xuất hiện một ít kỳ ngộ, mới có thân phận bây giờ, chẳng qua chuyện này ngàn vạn lần không thể tiết lộ, nếu không hắn sẽ gặp được phiền toái cùng nguy hiểm rất lớn.

Mặc dù hiện tại đối phương triệt để nắm Dị Linh tộc trong tay, nhưng xây dựng ở trên tiền đề hắn là Dị Linh tộc.

Một khi thân phận bị người khác biết, làm không cẩn thận chính quyền vừa mới ổn định sẽ bị lật đổ, lúc trước tất cả cố gắng đều sẽ thất bại trong gang tấc.

Vì lẽ đó, vẫn là khiêm tốn cho thỏa đáng.

Tựa như hắn, tuyết trắng mùa xuân, chưa bao giờ ưa thích khoe khoang, mãi mãi là hình dáng ôn nhuận kín đáo.

- Quả nhiên là...

Nghe được lão sư chính miệng xác nhận, đám người Triệu Nhã dở khóc dở cười.

Vốn cho rằng lão sư còn chữa thương, bọn họ muốn làm một số chuyện để chứng minh bản thân, nằm mơ cũng không nghĩ đến lão sư đã triệt để giải quyết Dị Linh tộc.

Có vị sư đệ hoặc là sư huynh này tọa trấn, Linh tộc triệt để biến thành phụ thuộc của nhân loại, chỉ là vấn đề thời gian sớm hay muộn.

Mọi người ở lại không gian gấp tiếp tục tu luyện, Trương Huyền lần nữa trở lại vương thành.

Đại điển kế vị vẫn tiếp tục, nếu như nói lúc trước không ít cao thủ, đối với Tam Hoàng hợp nhất còn có chút phê bình kín đáo, có trải qua vừa rồi, lại không ai dám nghi ngờ cùng phản bác.

- Đây chính là Hoàng giả của chúng ta, không ai có thể thay thế.

- Linh tộc thịnh thế sắp tới...

Trong mắt tất cả mọi người đều lộ ra trông đợi.

Chậm rãi ngồi ở trên vương tọa, Lưu Dương cảm xúc dâng trào, kích động không kiềm chế được.

Không có lão sư, hắn chỉ là một học viên phổ thông ở Thiên Huyền vương quốc, hiện tại khả năng ngay cả võ giả tam phẩm cũng không đạt tới, mà giờ khắc này nắm trong tay một chủng tộc, tất cả nguy hiểm uy hiếp nhân tộc biến thành của mình.

Đổi lại lúc trước nằm mơ cũng không dám suy nghĩ.

- Không có phản đối!

Trong lòng càng ngày càng kích động, Lưu Dương chậm rãi đứng dậy, nhìn quanh phía dưới:

- Hôm nay, ta là Dị Linh Hoàng...

...

- Ngươi nói Dị Linh tộc, Hoàng giả mới ở ngày kế vị tuyên bố cùng nhân loại tạm thời thủ tiêu tranh đấu? Trong 1000 năm chung sống hoà bình?

- Còn hy vọng Danh Sư đường có thể tiến hành hỗ trợ? Hơn nữa còn đặt thị trường ở trong lòng đất?

- Một khi giao thương, nhất định có đại lượng Danh Sư tràn vào trong đó, chẳng lẽ bọn họ không sợ nhân tộc nhân cơ hội mai phục? Nhổ tận gốc chúng nó?

- Những cái này nói thật cũng không tính là gì, chủ yếu nhất là, đề xướng tôn sư trọng đạo, phát triển lễ nghĩa liêm sỉ, Dị Linh tộc có thể đi nghe Danh Sư giảng bài, càng đề xướng cùng nhân tộc thông gia thành hôn, đây là tiết tấu muốn cải biến Dị Linh tộc thành nhân tộc...

Danh Sư đại lục Danh Sư đường, tất cả Cổ Thánh may mắn còn sống sót cũng không có ngủ say, mà hội tụ vào một chỗ, nhìn thấy tấu chương trước mắt, từng cái giống như quái lạ.

Dung Hoàng mới thống nhất thiên hạ, bọn họ đã làm tốt chuẩn bị chiến đấu... nhưng nằm mộng cũng không nghĩ tới vị tân nhiệm Hoàng giả này, lại có thể trực tiếp mở ra nhiều điều kiện có lợi với nhân tộc như vậy.

Những sự tình này một khi thi hành, dựa vào ưu thế cùng lực lượng đồng hóa của nhân tộc, từ nay về sau chiến sự sẽ không còn phát sinh.

- Ta cảm thấy có lẽ liên quan đến sư huynh!

Trầm mặc phút chốc, ai cũng không biết đến cùng xảy ra chuyện gì, một lão giả đột nhiên mở lời.

Dương Huyền Dương sư.

- Ngươi nói sư huynh, là Trương Huyền Trương sư?

Một vị Cổ Thánh nhịn không được hỏi.

Lúc trước sư huynh của Dương sư là Thiên Nhận Danh Sư, đã nói cho Cổ Thánh khác biết, không ít người biết vị thiên tài đột nhiên xuất hiện kia giống như Khổng sư, được thương thiên công nhận.

- Không sai, chính là hắn, căn cứ tình báo hắn đã đi vào Dị Linh tộc hơn hai tháng...

Dương sư nói.

- Ngươi sẽ không phải cho là hắn ở trong hơn hai tháng liền giải quyết Dị Linh tộc, hơn nữa làm cho đối phương có ý định cùng nhân tộc giao hảo?

Một vị Cổ Thánh cười nhạo.

Bọn họ nhiều người như vậy, tính cả vô số thế hệ tổ tiên, liên hợp cùng một chỗ kiên trì vài vạn năm cũng không làm được, một gia hỏa ngay cả Cổ Thánh cũng không đến, hai tháng liền hoàn thành, ngươi cho rằng là nhà chòi sao?

- Ly Thánh nói rất đúng, Dương sư có phải nghĩ sự tình quá đơn giản hay không?

Lại có Cổ Thánh phản đối.

- Có phải nghĩ đơn giản hay không, vừa phân tích liền có thể biết.

Dương sư cũng không có bất kỳ gấp gáp gì, mà nhàn nhạt nhìn qua:

- Vị tân nhiệm Dị Linh Hoàng này, tên gọi là gì chắc hẳn không cần ta nói nhiều, mọi người đều thấy được a!

- Gọi...

Cúi đầu liếc mắt nhìn tư liệu, một vị Cổ Thánh xác định gật đầu:

- Dương Lưu.

- Không sai, gọi Dương Lưu... Chư vị có biết sư huynh ta có tám vị thân truyền, trong đó có một học sinh mất tích, tên là Lưu Dương.

- Lưu Dương?

Mọi người hai mặt nhìn nhau:

- Dương Lưu? Ngươi nghi ngờ vị Dương Lưu này, chính là tân nhiệm Dung Hoàng... Lưu Dương?

- Không sai! Tên tiếp cận như vậy, hơn nữa vị Dung Hoàng này cũng toát ra một lão sư...

Dương sư nói ra suy đoán của mình:

- Mấu chốt nhất là trên đại điển kế vị đột nhiên xuất hiện sáu thích khách đánh lén, căn cứ tình báo miêu tả, hoàn toàn tương xứng đám người Triệu Nhã, Trịnh Dương, mà bọn họ lại nghe theo lời nói của lão sư đối phương, một chút cũng không phản kháng... trừ sư huynh, thì nghĩ không ra còn có người nào sẽ có được loại năng lực này.

Mọi người đồng thời trầm mặc.

Có thể tu luyện tới Cổ Thánh, trí tuệ đều không tầm thường, hiện tại nhiều chứng cớ như vậy đều đã rõ ràng như thế, lại phủ nhận quả thực là làm nhục trí thông minh.

Trương sư mang học sinh, đơn thương độc mã thống nhất Dị Linh tộc, làm sao cảm giác huyền huyễn như vậy nhỉ?

Cổ địa ảo diệu

dtv-ebook.com

Không biết thân phận chân thật đã bị đám người Dương sư đoán ra, giờ phút này Trương Huyền đang lơ lửng giữa không trung, sau lưng là rất nhiều đệ tử.

Khoảng cách Lưu Dương kế vị Dị Linh Hoàng, đã qua hơn một tháng.

Giờ phút này vừa qua năm mới, trong ngoài vương thành đều là không khí ăn mừng.

Trong khoảng thời gian này, Trương Huyền một mực chỉ điểm cho các đệ tử, phảng phất như thời gian lần nữa trở lại Thiên Huyền vương quốc.

Không có ân oán, không có trách nhiệm, không có đủ loại gánh nặng, thầy trò sống chung hòa hợp, mỗi ngày đều là vượt qua ở trong hải dương kiến thức, vì một chiêu số mới mà mừng rỡ, vì một công pháp mà hưng phấn.

Trải qua hệ thống học tập lần nữa, lực lượng đám người Triệu Nhã phù phiếm đạt được củng cố, thực lực đại tiến, sức chiến đấu tăng cao, Viên Đào cũng rốt cục hai lần xung kích Cổ Thánh thành công.

Còn Lưu Dương, đột phá đến tích huyết trùng sinh đỉnh phong, triệt để khống chế Dị Linh tộc, không còn thanh âm phản loạn.

Thực lực Trương Huyền vẫn chỉ là Bất Hủ cảnh đại viên mãn, nhưng khí tức càng thêm trầm ổn, tâm cảnh càng thêm củng cố, dường như muốn đột phá, nhất niệm liền có thể hoàn thành.

Hai tháng củng cố, để hắn đối với Cổ Thánh có lý giải càng sâu, sức chiến đấu cũng có tăng vọt cực lớn, phối hợp Long Cốt Thần Thương,

dưới phá toái hư không là vô địch thủ.

Coi như gặp lại Thần Linh lúc trước, cũng không còn là một chiêu không đỡ được.

Hắn tiến bộ nhanh, Ngoan Nhân tiến bộ càng lớn, khung xương bổ sung hoàn chỉnh, lại thêm áo tơi diễn sinh huyết nhục, đã nắm giữ sức chiến đấu của cảnh giới tích huyết trùng sinh, chỉ bất quá chẳng biết tại sao, không thể giống Lạc Nhược Hi trực tiếp rời đi.

- Hiện tại chỉ là nắm giữ không gian nghiền nát, thân thể không hao tổn năng lực, khoảng cách chân chính thoát ly thế giới này, hắn còn cách một đoạn, sớm nhất cũng phải đạt tới phá toái hư không đỉnh phong!

Củng cố một đoạn thời gian, Ngoan Nhân hiểu được, giải thích nói:

- Nếu như vừa đột phá loại cảnh giới này, liền có thể đi vào một vị diện khác, Khổng sư cũng không đến mức ở thời điểm Thần Linh hạ xuống thế giới, trực tiếp bắt đối phương đi!

Nghe được giải thích như vậy, Trương Huyền hiểu được.

Cũng đúng, trước khi Khổng sư rời Danh Sư đại lục, liền nắm giữ loại thực lực này, nói rõ loại cấp bậc này còn chưa đủ rời đi.

Nếu không, lúc trước Ngoan Nhân cũng không đến mức bị Khổng sư đánh giết, cuối cùng hài cốt phân tán các nơi, bản thân sưu tập hơn một năm mới hoàn toàn tìm được.

- Lão sư, ta tra xét tất cả thư tịch của Dị Linh tộc một lần, phát hiện Thần Linh lúc trước xuất hiện, cũng không phải là Thần tộc chân chính, cũng không phải Linh Thần, mà đến từ thượng giới!

Lưu Dương từ đằng xa bay tới, ôm quyền khom người.

Trong khoảng thời gian này, không chỉ chỉ điểm đệ tử, để cho bọn họ tu luyện, còn để Lưu Dương mượn thân phận Dị Linh Hoàng, bốn phía điều

tra, truyền thuyết cùng nội dung liên quan tới Thần Linh, để tìm kiếm ra hành tung cùng thân phận chân thật của Lạc Nhược Hi.

- Thượng giới?

- Là một vị diện đặc thù, hoàn toàn khác biệt Danh Sư đại lục, Thần Linh lần trước tới, ở thế giới này có rất nhiều. Nơi này có đầy đủ Cổ Thánh khí, tu luyện một ngày ngàn dặm, so với bảo địa cường đại nhất Danh Sư đại lục còn hơn gấp trăm ngàn lần!

Lưu Dương giải thích.

Dị Linh tộc nắm giữ năng lực câu thông Thần Linh, việc này tuy lưu truyền rất ít, phần lớn đều là truyền thuyết, nhưng cũng có không ít, là có dấu vết lần theo.

- Chẳng qua... thông đạo đi tới thượng giới đã triệt để phong bế, thiên lộ cắt đứt. Đối phương muốn xuống, cũng cần tiêu phí đánh đổi cực lớn, tiến hành tế tự mới có thể hoàn thành, còn chúng ta muốn đi lên, đã gần như không có khả năng hoàn thành...

Biết lão sư muốn làm thứ gì, Lưu Dương dừng lại một chút, giải thích.

- Thượng giới phong bế, thiên lộ cắt đứt?

Trương Huyền im lặng.

Điểm ấy hắn đã sớm đoán được, nếu không phải như vậy, vô số cường giả không có khả năng bị vây ở thế giới này, đến bây giờ không thể vượt qua.

- Còn người để cho ta kiểm tra chuyện Khổng sư năm đó... Hắn bắt lấy vị Tiên Sứ kia, cũng không lâu lắm liền mất đi tung tích, hiện tại suy đoán, hắn là đi thượng giới... Về sau Chư Tử bách gia cũng rời đại lục, đi một nơi đặc thù trấn thủ, một mực không trở lại đại lục... Ta cảm thấy, năm đó Khổng sư mất tích, Chư Tử bách gia khẳng định biết rõ ràng nhất!

Lưu Dương nói tiếp.

Trương Huyền chậm rãi gật đầu.

Muốn nói tới sự tình thượng giới, liên quan tới Khổng sư, ai biết nhiều nhất, tuyệt đối là Chư Tử bách gia!

Bọn họ nhất mạch truyền thừa, biết nhiều nhất.

- Ngươi có biết Chư Tử bách gia cụ thể ở nơi nào không?

Trương Huyền quay đầu nhìn về phía Mặc Linh Cổ Thánh.

Lúc trước hắn liên hệ người Chư Tử bách gia, lúc này mới mai phục Thần Dung Hoàng, tạo thành bố cục Dị Linh tộc hiện tại... Chư Tử bách gia cụ thể ở đâu, Danh Sư đường khả năng không rõ ràng, nhưng hắn không có khả năng không biết.

- Hắn là ở Côn Hư cảnh!

Mặc Linh Cổ Thánh suy nghĩ một chút nói.

- Côn Hư cảnh?

Trương Huyền nghi ngờ.

Bí cảnh, di tích nghe qua không ít, nhưng cái này thật đúng là lần đầu tiên nghe nói.

- Danh Sư đại lục có không ít cổ địa, chắc hắn hội trưởng cũng nghe nói qua, loại cổ địa này, không có xây dựng Danh Sư đường, nhưng nắm giữ lực lượng nguyên thủy nhất, thậm chí có thể để cho người huyết mạch bị tổn thương lần nữa khôi phục!

Mặc Linh Cổ Thánh nói.

Trương Huyền gật đầu.

Thiên Huyền vương quốc chính là cổ địa, bởi vậy huyết mạch hắn bị tước đoạt, mới có thể được đưa đến đó, đồng dạng còn có Viên Đào.

- Vị trí cụ thể của Côn Hư cảnh ở đâu, ta cũng không rõ ràng, chẳng qua khẳng định liên quan đến những vùng đất cổ xưa này... Có lẽ những vùng đất cổ xưa này chính là lối vào!

Dừng lại một chút, Mặc Linh Cổ Thánh nói.

Hắn chỉ là liên hệ đối phương, thậm chí không có rời Dị Linh tộc, vị trí cụ thể của Chư Tử bách gia cũng không biết.

- Liên quan đến cổ địa?

Trương Huyền nhíu mày, dừng lại phút chốc:

- Ta tính toán về Thiên Huyền vương quốc một chuyến, các ngươi ai nguyện ý đi theo?

Nói thật, có đôi khi hắn cũng kỳ lạ, tại sao hắn lại xuyên qua đến Thiên Huyền vương quốc, thu các học sinh, từng cái thiên tài như thế...

Chỉ sợ Danh Sư cổ địa kia không đơn giản như tưởng tượng, giờ phút này nghe đối phương nói, thì càng thêm khẳng định.

- Ta muốn trở về, đi ra hơn một năm, cũng nên về thăm phụ thân một chút rồi...

Triệu Nhã mỉm cười.

Đi theo lão sư, xa rời quê hương, giờ phút này trở thành đại lão một phương, thậm chí đạt đến Cổ Thánh, vừa vặn muốn trở về nhìn một chút.

- Ta cũng muốn đi!

Vương Dĩnh cũng gật đầu.

Mấy người còn lại cũng trăm miệng một lời, tất cả đều muốn trở về nhìn một chút.

- Lưu Dương thì đừng đi, ngươi tiếp tục tọa trấn Dị Linh tộc, những người khác cùng ta đi một chuyến!

Thấy mọi người đều có ý nghĩ này, Trương Huyền cười cười, dặn dò một tiếng.

Dù Dị Linh tộc thống nhất, nhưng bây giờ vẫn là thời buổi rối loạn, làm Hoàng giả duy nhất, không trấn giữ mà nói, rất dễ dàng xuất hiện biến cố.

- Vâng!

Lưu Dương không cam tâm, nhưng cuối cùng vẫn gật đầu.

- Hỏa Tư Cổ Thánh ở lại chỗ này, dẫn dắt tộc nhân phụ trợ Lưu Dương...

An bài xong đối phương, Trương Huyền lần nữa bàn giao.

Hỏa Tư Cổ Thánh gật đầu.

- Đi thôi!

Toàn bộ giao phó xong, lúc này Trương Huyền mới nhẹ nhàng cười một tiếng, lấy ra Long Cốt Thần Thương đâm một cái, một con đường xuất hiện, mọi người theo sát sau lưng đi vào.

Nữ hài không biết đồ quý

dtv-ebook.com

Đi ra thông đạo chính là Địa quật phong ấn, lần nữa trở lại Danh Sư đại lục, Trương Huyền phá vỡ không gian, hơn mười phút sau, đã đi tới trên không Thiên Huyền vương quốc.

Toàn bộ vương thành cho người ta một loại cảm giác tĩnh mịch, xuyên qua dòng người, dường như không ai biết trên không lơ lửng sinh mệnh cường đại nhất thế gian.

Đoàn người đi vào Hồng Thiên học viện lúc trước, học viện hơn một năm không thấy, dường như khuếch đại ra tầm vài vòng, trước đó nhiều nhất có thể tiếp nhận ba bốn vạn người, mà bây giờ, quy mô và số lượng ba bốn mươi vạn, cũng có thể chứa được.

- Nhanh lên, ngày hôm nay Lục Tầm lão sư tới giảng bài, lại không nhanh một chút liền không dự được!

- Hắn không phải vừa đột phá Danh Sư nhị tinh cần củng cố ư?

- Ai biết được, Danh Sư nhị tinh tự mình giảng bài là cơ hội hiếm có, tự mình đi nghe thoáng cái, đối với tu luyện khẳng định có chỗ tốt rất lớn... Tựa như Trương sư năm đó, ta nghe qua lớp của hắn, mặc dù chỉ mấy chữ ngắn ngủi, nhưng sớm đã được ích lợi không nhỏ!

- Ngươi còn nghe qua khóa của Trương sư?

- Đó là đương nhiên, ta không phải đã nói với ngươi sao, Trương sư là minh tinh giáo sư của trường học chúng ta, danh khí còn lớn hơn Lục Tầm lão sư...

...

Đang hành tẩu ở trong sân trường, một đám người vội vã từ bên cạnh bay qua.

Đám người Trương Huyền, Triệu Nhã tuổi tác cũng không lớn, cùng học sinh tuổi tác giống nhau, tùy tiện biến hóa dung mạo, làm cho đối phương không nhận ra cực kỳ bình thường.

Huống chi bọn họ đều rời trường hơn một năm.

- Lục Tầm đã là Danh Sư nhị tinh? Thật nhanh...

Nghe được người quen, Trương Huyền sửng sốt một chút, mỉm cười.

Lục Tầm này ở thời điểm hắn xuyên qua, là minh tinh giáo sư, Vương Dĩnh cùng Triệu Nhã đều muốn đi lớp học của hắn học tập, chỉ tiếc bị bản thân đào góc tường.

Hơn một năm trước, hắn chỉ là minh tinh giáo sư phổ thông, thực hiện danh ngạch trợ giáo, cách Danh Sư nhất tinh không biết bao xa, bây giờ đã đạt tới nhị tinh!

Biến hóa thật nhanh.

- Lão sư, chúng ta có muốn đi xem một chút hay không?

Triệu Nhã cười cười.

Trương Huyền gật đầu.

Vừa đến liền nghe người quen biết cũ, đương nhiên phải đến xem.

Tuy giữa hai người có chút không thoải mái, nhưng cuối cùng cũng triệt để hóa giải, đối với hắn mà nói, không coi vào đâu.

Đi theo sau lưng mọi người, đến địa phương nhiều người, thời gian không dài, quả nhiên thấy một thanh niên đứng ở trên đài cao, thần thái trang nghiêm.

Chính là Lục Tầm rất lâu không gặp.

Hắn lúc này, đã có khí chất đặc biệt thuộc về mình, mặc trường bào Danh Sư, trước ngực có hai ngôi sao lóng lánh chói lọi.

Danh Sư nhị tinh!

Đổi lại trước kia, loại địa phương như Thiên Huyền vương quốc này, cường giả như vậy là tuyệt đối không có khả năng xuất hiện.

- Mấy người các ngươi...

Đang muốn tới gần một ít, nghe vị lão sư thiên tài lúc trước muốn giảng thứ gì, chỉ thấy một nữ hài ngăn ở phía trước.

Khoảng mười ba mười bốn tuổi, quần áo màu nâu xanh, giữa hai lông mày mang theo oai hùng, cùng Triệu Nhã lúc trước có chút giống nhau.

- Chúng ta nghe nói Lục Tầm lão sư sắp giảng bài, đặc biệt tới nghe một chút...

Mấy người liếc mắt nhìn nhau, Vương Dĩnh cười nói.

- Muốn nghe khóa của Lục lão sư, cần thẻ học viên, hoặc giao nộp hai kim tệ... Đây không phải thu phí, mà Danh Sư nên có thù lao...

Nữ hài xòe bàn tay ra, hừ một tiếng.

- Kim tệ?

Đám người Trương Huyền giật mình.

Tuy chức nghiệp Danh Sư cao thượng, nhưng cũng cần sinh tồn, tu luyện, bởi vậy nhiều khi giảng bài là có thù lao.

Bọn họ đã sớm rời Hồng Thiên học viện, nơi nào còn có thẻ học viên, thế nhưng để bọn hắn lấy ra kim tệ, cũng quả thực khó màm được.

Giống Trương Huyền, trong trữ vật giới chỉ, đồ vật cấp thấp nhất cũng đã sớm đổi thành linh thạch tuyệt phẩm, kim tệ, đồ vật cấp bậc thấp như vậy, thật đúng là không có.

- Thẻ học viên chúng ta không có, kim tệ cũng không mang... Cái này có một viên đan dược, hiện tại đưa cho ngươi, nhìn xem có thể dàn xếp thoáng cái hay không?

Trương Huyền lặng hồi lâu, tìm ra một dược vật cấp bậc thấp nhất đưa tới.

- Đan dược?

Nữ hài trợn mắt lên.

Lão sư bình thường ban cho, đều là dược hoàn, đan dược là có cấp bậc, danh xưng mỗi một viên đều dị thường trân quý, những người trước mắt này, không bỏ ra nổi kim tệ, nhưng có thể lấy ra đan dược?

Nghi ngờ nhận lấy dược vật, nhìn một vòng, lông mày nhịn không được nhăn lại.

Đan dược trước mắt, thoạt nhìn bình thường không có gì lạ, cùng trước kia thấy qua linh khí tuôn trào hoàn toàn khác biệt, dường như chỉ là dược liệu phổ thông tích tụ thành.

- Lừa gạt ai đây? Đây cũng là đan dược? Đừng cho là ta chưa thấy qua việc đời!

Nữ hài hừ lạnh một tiếng, tràn đầy lửa giận.

Tuy nàng tuổi còn nhỏ, nhưng cũng gặp qua đan dược, một vị luyện đan sư vì nịnh bợ lão sư của nàng Lục Tầm, đưa tới qua một viên, lúc ấy nàng ở trước mặt, nhìn thật rõ ràng, bình ngọc mở ra, linh khí tuôn trào, cho người ta một loại cảm giác ôn nhuận.

Mà viên này, bình ngọc không có, tùy tiện lấy ra không nói, linh khí cũng không cảm giác được... Còn đan dược, nói đùa cái gì đó!

Muốn giả mạo để nàng thiếu mười bốn đồng tiền vàng, nằm mơ!

- Tiểu muội muội, đây quả thật là đan dược, hơn nữa còn có trợ giúp với ngươi, giá trị tuyệt đối vượt qua kim tệ...

Thấy nàng không nhận ra, còn nổi giận, Vương Dĩnh nhịn không được nói.

- Ta chỉ cần kim tệ, thứ này ta không muốn!

Nữ hài hừ một tiếng, bàn tay run lên, ném đan dược tới, vẻ mặt quật cường.

- Cái này...

Trương Huyền dở khóc dở cười.

Lấy thân gia của hắn hiện tại, tiện tay lấy ra đan dược, đặt ở tổng bộ Danh Sư đường, đoán chừng cũng có thể bán ra giá trên trời, đưa cho cô gái này, dùng để thay thế mười bốn kim tệ, vậy mà không muốn, cho rằng là đang lừa người...

- Như vậy đi, ta chỗ này có một gốc dược liệu, giá cả cũng không thấp, ngươi không muốn đan dược, bụi dược liệu này, hắn có thể để chúng ta nghe khóa a...

Thấy lão sư bị nghi ngờ gạt người, Vương Dĩnh đi về phía trước, lấy ra một gốc dược liệu đưa tới.

Hàn Tinh thảo năm trăm năm!

Thân là Khải Linh sư công hội hội trưởng, nàng cũng không bỏ ra nổi kim tệ.

- Chỉ bằng cây cỏ dại này? Đừng cho là ta nhỏ tuổi liền muốn gạt ta, lão sư ta là Danh Sư nhị tinh... Ngày hôm nay các ngươi coi như nói ra một đóa hoa cũng vô dụng, không lấy được kim tệ, liền lập tức cút đi, muốn nghe khóa, nằm mơ!

Thấy đối phương lấy ra đan dược giả thì cũng thôi, hiện tại càng lấy ra cỏ dại nàng không quen biết tới giả mạo, tiểu nữ hài tức giận đến xanh mặt.

- Ta...

Vẻ mặt Vương Dĩnh cũng rầu rĩ, nói không ra lời.

Thân phận của nàng bây giờ, đồ vật trong trữ vật giới chỉ cũng không có hàng tiện nghi rẻ tiền gì, muốn lấy ra một cái, giá cả hơn mười kim tệ, hơn nữa có thể để cho cô gái này nhận ra... Thật là quá khó khăn.

- Không có tiền? Xem ra các ngươi là muốn ở chỗ này làm loạn ah!

Thấy mọi người vẻ mặt rầu rĩ, nói không ra lời, tiểu nữ hài càng cho rằng mấy người là lừa đảo, liền kìm nén không được:

- Sư huynh, mấy người này muốn lừa gạt, còn không cho phí nghe giảng, xin đuổi bọn hắn đi ra!

Rầm!

Thanh âm kết thúc, một thiếu niên tay cầm trường thương đi ra.

Nhìn thấy thân ảnh này, thân thể Trịnh Dương cứng đờ, hốc mắt hơi đỏ lên:

- Mạc Hiểu, là ngươi?

Mạc Hiểu muốn tỷ thí

dtv-ebook.com

Xuất hiện ở trước mặt hắn, không phải người khác, chính là hảo huynh đệ Mạc Hiểu cùng nhau lớn lên kia!

Lúc trước hai người đồng thời lời thề son sắt đi tới Hồng Thiên học viện, đều muốn dự thi vào môn hạ của Vương Siêu lão sư, trở thành học viên của hắn, cuối cùng người sau thành công, mà hắn bởi vì phát huy không tốt, thi rớt, bị Trương Huyền thu làm học sinh.

Thoáng một cái hơn một năm, hai người ai cũng không nghĩ tới cục diện hôm nay.

nhưng người thành công, vẫn ở Thiên Huyền vương quốc, đối với toàn bộ đại lục mà nói, bừa bãi vô danh; Mà không thành công, ngược lại thành tựu Cổ Thánh, Chiến Sư đường đường chủ, thiên hạ có thể vượt qua lại không mấy người.

Nhân sinh gặp gỡ khác biệt, để cho người ta thổn thức.

- Ngươi là...

Thấy đối phương hô lên tên của mình, bộ dạng còn rất quen thuộc, Mạc Hiểu nhíu mày.

Thân là cường giả Cổ Thánh, không nguyện ý để cho người ta nhận ra, tu vi không đạt tới cấp bậc tương đồng, căn bản nhìn không ra đến cùng dáng dấp như thế nào, vì lẽ đó mặc dù thân là huynh đệ cùng nhau lớn lên, cũng không nhận ra được.

- Ta... Trịnh Dương!

Khí tức trên người tiêu tán, lộ ra dung mạo vốn có.

- Dương tử?

Thân thể Mạc Hiểu chấn động, hốc mắt đỏ lên.

Hai người từ trần truồng liền cùng nhau chơi đùa, cùng một chỗ luyện thương, đã hơn một năm không thấy, còn tưởng rằng đời này không thể gặp nhau, không nghĩ tới nhanh như vậy lần nữa gặp mặt.

- Ngươi không phải cùng... Trương sư rời đi sao? Làm sao...

Sau khi hưng phấn, hơi nghi hoặc một chút.

Lão sư của đối phương Trương Huyền, nghe nói thành công thi đậu danh sư, oai phong lẫm liệt, còn chuyện về sau, Thiên Huyền vương quốc quá bế tắc, biết không nhiều lắm.

- Vừa vặn có thời gian, trở lại thăm ngươi cùng vài bằng hữu khác một chút!

Trịnh Dương cười cười, cũng không có quá nhiều giải thích.

Nói thật, cũng không dám giải thích, nói với đối phương, hắn hiện tại đã là Chiến Sư đường đường chủ, cường giả Cổ Thánh...

Chiến Sư đường hiểu không? Cổ Thánh hiểu không?

Nói cũng là nói vô ích!

- Quá tốt rồi, ngươi đi theo Trương sư lâu như vậy, dựa theo đạo lý, hắn cũng đạt tới võ giả bát trọng Tông Sư cảnh a! Rất lâu không cùng ngươi luận bàn công phu, ta gần đây học được không ít thương pháp lợi hại, hơn nữa tu vi cũng đã đạt đến võ giả thất trọng Thông Huyền cảnh đỉnh phong, bất cứ lúc nào cũng sẽ đột phá! Để cho ta nhìn một chút một năm này ngươi tiến bộ thế nào!

Cổ tay rung lên, trường thương từ trên lưng rơi vào lòng bàn tay, Mạc Hiểu trong nháy mắt chiến ý như hồng.

Từ nhỏ đánh quen thuộc, hơn một năm qua, không có người luận bàn, đã sớm ngứa tay khó nhịn, giờ phút này nhìn thấy hảo hữu, đâu còn kiềm chế được.

- Tông Sư cảnh, Thông Huyền cảnh đỉnh phong? Thương pháp?

Trịnh Dương dở khóc dở cười:

- Thôi được rồi...

Tuy tuổi không lớn lắm, nhưng mà hai cảnh giới này, đã cách nhau thực tế quá xa, cũng có chút nhớ không rõ.

- Làm sao? Sợ ta làm bị thương ngươi? Không cần quá lo lắng, ta khống chế lực lượng rất tốt, ngươi không tiếp nổi, sẽ tùy thời dừng lại, chắc chắn sẽ không có vấn đề...

Trường thương run lên, Mạc Hiểu cười ha ha một tiếng.

- Cái này...

Trịnh Dương khó xử.

Đường đường Cổ Thánh, Chiến Sư đường đường chủ, cùng một Thông Huyền cảnh tỷ thí... Đánh như thế nào?

- Làm sao? Xem thường huynh đệ, hay sợ thắng không nổi ta, trên mặt không dễ nhìn?

Thấy hắn do dự, Mạc Hiểu nhíu mày.

- Dĩ nhiên không phải...

Thấy đối phương nói đến nước này, Trịnh Dương lại không cách nào cự tuyệt, bất đắc dĩ lắc đầu, cổ tay rung lên, tùy tiện lấy ra một thanh trường thương cấp bậc kém nhất:

- So ở đâu?

- Đã có không gian giới chỉ, không tệ, xem ra Trương sư không xử bạc với ngươi...

Thấy lòng bàn tay hắn bất ngờ xuất hiện trường thương, trong mắt Mạc Hiểu tràn đầy hâm mộ, sau đó gật đầu, tiện tay chỉ:

- Lão sư sắp giảng bài, chúng ta qua bên kia, nơi đó có tỷ thí đài...

- Ngay cả không gian giới chỉ cũng không có gặp qua...

Thấy hảo hữu ngày xưa như vậy, Trịnh Dương cười khổ, đành phải gật đầu đồng ý:

- Đi qua đi!

Nói xong đồng loạt đi đến đài cao cách đó không xa.

- Chúng ta cũng nhìn một chút!

Dù sao hiện tại giảng bài còn chưa bắt đầu, đám người Trương Huyền cũng rảnh đến nhàm chán, cùng một chỗ đi theo.

Nữ hài vừa rồi, gặp mấy lừa đảo vậy mà nhận thức sư huynh, chần chờ một chút, cũng theo sau.

Hai người nhảy lên đài cao, mỗi người tay cầm trường thương, lập tức hấp dẫn vô số người chú ý, vừa rồi mọi người chuẩn bị nghe giảng bài, đồng loạt xoay người lại.

Trịnh Dương thấy nhiều người như vậy nhìn qua, lần nữa che đậy khí tức cùng dung mạo, để cho người ta nhận không ra.

- Mạc Hiểu là thiên tài thương pháp nổi danh nhất học viện, một thân tu vi, lão sư, trưởng lão cũng không phải đối thủ, cái tên này ở đâu xuất hiện, cùng hắn so?

- Không biết, chờ nhìn bị đánh đi!

- Này ngược lại cũng phải...

Mọi người đều vui vẻ.

Một năm qua, Mạc Hiểu ở dưới Lục Tầm lão sư bồi dưỡng đột nhiên tăng mạnh, vô luận tu vi hay lý giải đối với thương pháp, đều sắp đạt tới cảnh giới tông sư, loại cấp bậc này, toàn bộ Hồng Thiên học viện cũng không có mấy người có thể vượt qua, huống chi thiếu niên không biết từ nơi nào xuất hiện kia.

Nhìn thấy Mạc Hiểu vậy mà ở trước khi hắn giảng bài khiêu chiến, Lục Tầm cười khổ lắc đầu, nhìn quanh một vòng:

- Tốt, bọn họ đã muốn tỷ thí, vừa vặn ta liền lấy bọn hắn chiến đấu làm đề, giảng cho mọi người vận dụng cùng kỹ xảo thương pháp trong thực chiến!

- Được!

- Rất ưa thích nghe Lục lão sư truyền thụ kỹ xảo thực chiến!

- Đây chính là biện pháp tốt nhất có thể tăng lên sức chiến đấu, lần này không uổng công...

Nghe Lục Tầm lão sư lại muốn truyền thụ phương pháp vận dụng thương pháp, phía dưới xôn xao, mọi người đều hưng phấn kích động, đồng loạt nhìn sang đài cao cách đó không xa.

- Ha ha, tới đi!

Thấy đưa tới chú ý lớn như vậy, lão sư cũng tự mình nhìn qua, trong mắt Mạc Hiểu chiến ý như hồng, trường thương run lên, phát ra thanh âm nghẹn ngào, thẳng tắp đâm tới Trịnh Dương.

Ô ô ô ô!

Bởi vì tốc độ quá nhanh, thương ở trên không trung đập ra tiếng gió phá không.

- Chiêu này của Mạc Hiểu không tệ, một chiêu ra mà không dừng lại, thương pháp chú ý chính là trôi chảy, không dây dưa dài dòng, một khi làm ra quyết định, thì Lôi Đình Vạn Quân, cho người ta một loại cảm giác thế không thể đỡ... chiêu này của Mạc Hiểu, tông sư bình thường cũng không đỡ được, thiếu niên đối diện hắn, đoán chừng phải xui xẻo...

Lục Tầm thoả mãn gật đầu, thanh âm vang vang.

Trịnh Dương mặt đầy rầu rĩ.

Tốc độ thương pháp này quá chậm, không khác gì ốc sên, hơn nữa lực lượng quá yếu, tùy tiện chặn cũng rất dễ dàng làm bằng hữu bị thương, để hắn rất khó xử.

Ngăn cản không phải, không ngăn cản cũng không phải... Thoạt nhìn thật là khó chịu ah!

- Ta nói không sai a, đối thủ của hắn đã hoảng hốt lo sợ, không biết như thế nào cho phải!

Nhìn thấy Trịnh Dương chưa hề đụng tới, Lục Tầm thoả mãn gật đầu:

- Ta truyền thụ cho thương pháp, chú ý chính là khí thế, như vậy mới có uy lực, vì rèn luyện Mạc Hiểu, ta từng dẫn hắn đi dưới thác nước, đối kháng hồng lưu, kiên trì ba tháng, mới có hiệu quả hôm nay, không cần nhìn, đối thủ của hắn sẽ nhận thua, thua, thua, thua...

Lời còn chưa dứt, cảm thấy bờ môi không khỏi khống chế, run rẩy.

Trong con mắt cho thấy một hình ảnh: trường thương của Mạc Hiểu đâm vào Trịnh Dương, sau đó...

Từng đoạn từng đoạn vỡ vụn.

Uy lực của đan dược

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

- ...

Trịnh Dương khó xử muốn chết.

Vừa rồi tràn đầy rầu rĩ, đang nghĩ nên ứng đối như thế nào, kết quả thương của đối phương liền cắm vào trên ánh mắt.

Ai nghĩ đến... Chân khí trong lúc vô tình tiết lộ một tia, thương của đối phương không chịu nổi, trực tiếp bể nát.

Vũ khí cấp bậc Phàm khí, quá yếu.

Đổi lại Đại Thánh chí bảo đâm tới... Mí mắt hắn sẽ nháy thoáng cái, sau đó lại đánh gãy...

Như vậy liền vỡ vụn, không biết có dùng lực quá lớn hay không?

Nhưng mấu chốt là, hắn còn không có dùng sức ah...

Lộc cộc lộc cộc lộc cộc lộc cộc!

Trường thương nghiền nát, Mạc Hiểu giật nảy mình, nhanh chóng lui về phía sau mấy bước, đột nhiên xoay người, đá ra một cước.

Một cước này của hắn nhan đến đỉnh phong, vừa nhìn liền biết ma luyện không biết bao nhiêu lần, bí mật mang theo hàn ý, đá tới ngực Trịnh

Dương.

Răng rắc!

Bàn chân rơi vào cổ họng đối phương, không có ngoài ý muốn, xương đùi bẻ gãy, tựa như đá vào miếng sắt.

- Ah...

Mạc Hiểu kêu thảm một tiếng, ngã xuống đất, trong mắt khó tin:

- Chẳng lẽ ngươi đã đột phá Tông Sư, đạt đến cảnh giới Chí Tôn?

- Ta...

Da mặt Trịnh Dương run lên.

Hắn một chiêu không ra, đối phương đối cứng tấn công, kết quả thương hủy, chân gãy... Này làm sao tỷ thí?

- Không nghĩ tới ngươi đã đạt đến loại cảnh giới này...

Thấy hắn không nói lời nào, còn tưởng rằng bản thân đoán đúng, trong mắt Mạc Hiểu tràn đầy hâm mộ.

Lúc trước người bạn thân này đi theo Trương lão sư, hắn từng đồng tình rất lâu, về sau hai vị lão sư náo mâu thuẫn, Vương Siêu lão sư để hắn bái nhập môn hạ của Lục lão sư, lại về sau phát hiện thương pháp của đối phương vượt qua mình, trong lòng nhẫn nhịn một hơi, đang suy nghĩ thời điểm nào lại tỷ thí một trận.

Vì lẽ đó, lần này vừa thấy được liền trực tiếp ra tay... Vốn cho rằng dựa vào hơn một năm cố gắng, có thể ung dung đánh bại, không nghĩ tới, đối phương vậy mà đạt đến cảnh giới Chí Tôn, công kích của hắn xa xa khó mà với tới.

Quả thực quá lợi hại.

- Ta...

Trịnh Dương muốn giải thích, cuối cùng vẫn lắc đầu.

Trong mắt đối phương, Chí Tôn hắn là mạnh nhất, nói như vậy, cũng không thể quở trách nhiều.

- Hắn cùng ngươi đã không phải là người của một thế giới...

Trong tai truyền đến lời của lão sư.

Trịnh Dương gật đầu, âm thầm ưu thương.

Mới vừa rồi còn vì nhìn thấy hảo hữu mà hưng phấn, bây giờ lại thất lạc không nói ra được.

Tuy ngắn ngủi hơn một năm không thấy, nhưng thế giới hai người khác biệt cách xa vạn dặm, hoàn toàn không thể so sánh.

Ở giữa kém không chỉ là một khoảng cách, mà là vô số.

Giống như hai bạn thân, ngươi phấn đấu, thành phú hào, mà đối phương vẫn là nông dân ở quê... Cả hai thảo luận nhất định không phải cùng một chủ đề, không còn tiếng nói chung.

Hiện tại Mạc Hiểu chính là như vậy.

Hắn còn nghĩ, hảo hữu trước mắt có phải đã đột phá Tông Sư đạt tới Chí Tôn hay không, lại không biết, đối phương đã đạt đến tình trạng để hắn không cách nào với tới, thậm chí tưởng tượng không được.

- Kèm theo ngươi phát triển, rất nhiều bằng hữu cuối cùng sẽ dần dần rời đi...

Trương Huyền tiếp tục nói.

Hiện tại Trịnh Dương có thể kết giao bằng hữu, là Cổ Thánh, mà không phải Mạc Hiểu.

Cũng không phải hắn thay đổi, mà là cấp độ chênh lệch quá lớn, bất luận ai tới làm bạn, đều sẽ có áp lực vô cùng vô tận.

- Đúng a, ta đạt đến Chí Tôn cảnh...

Nghe lão sư khuyên can, Trịnh Dương từ trong cảm xúc ảm nhiên khôi phục lại, nhẹ nhàng cười một tiếng, kéo hảo hữu từ dưới đất lên, đi tới trước mặt Trương Huyền:

- Lão sư, vừa rồi viên đan dược kia đâu? Mạc Hiểu bị thương, vừa vặn cho hắn dùng...

- Ừm!

Thấy hắn đi tới, Trương Huyền cong ngón tay búng một cái, đan dược lúc trước cho nữ hài kia liền bay tới.

- Ăn đi!

Tiện tay nhận lấy, Trịnh Dương đưa cho Mạc Hiểu.

- Ừm!

Mạc Hiểu gật đầu, vừa định nuốt dược vật vào, chỉ thấy nữ hài đi tới trước mặt, vẻ mặt lo lắng.

- Sư huynh, thứ này ta xem, một chút khí tức đan dược cũng không có, có thể là thuốc giả, không thể ăn bậy...

Nàng đặc biệt nhìn, thuốc này một chút khí tức dược vật cũng không có, sư huynh thật muốn ăn, ngộ nhỡ tẩu hỏa nhập ma thì làm sao bây giờ?

- Ngươi yên tâm, Dương tử sẽ không hại ta...

Mạc Hiểu cười cười, nuốt dược vật xuống.

Cùng bằng hữu trước mắt là từ nhỏ đến lớn, mặc dù cấp độ hai người xê xích nhiều, nhưng tình cảm trong lòng không có thay đổi.

Hắn tin tưởng, đối phương chắc chắn sẽ không hại mình.

- Tiểu Mộng nói không sai, ngươi sao có thể tuỳ tiện uống thuốc?

Lục Tầm hiển nhiên cũng không nghĩ tới, học sinh của mình tùy tiện ăn thuốc người khác cho, cau mày, đi tới trước mặt, bàn tay đáp lên bờ vai:

- Ta giúp ngươi kiểm tra một chút, thuốc này, có phải có vấn đề hay không!

Ầm ầm!

Chân khí lập tức dọc theo huyệt đạo, dũng mãnh lao tới trong cơ thể Mạc Hiểu, còn không có đi vào kinh mạch, đột nhiên thân thể chấn động, một cỗ sóng nhiệt to lớn từ trong cơ thể đối phương tuôn tới.

Bành!

Lục Tầm hơi đỏ mặt, bay ngược ra, trùng trùng điệp điệp ngã ở trên đài cao cách đó không xa, sống lưng đụng ra một cái lỗ to.

- Lực lượng thật mạnh...

Đồng tử co rút lại, giẫy giụa đứng dậy, vội vàng nhìn sang học sinh, ngay sau đó thấy lỗ chân lông toàn thân đối phương không ngừng kích động sóng khí, toàn thân giống như sắp thiêu đốt, linh khí cuồng bạo hội tụ, ở trên đỉnh đầu hình thành một vòng xoáy khổng lồ.

Răng rắc!

Không được ba cái hô hấp, tu vi trước đó giam cầm ở Thông Huyền cảnh đỉnh phong, trực tiếp đột phá, đạt đến Tông Sư cảnh.

Bất quá, cũng không ngừng lại.

Tông Sư sơ kỳ!

Tông Sư trung kỳ!

Tông Sư đỉnh phong...

Chí Tôn sơ kỳ!

Chí Tôn trung kỳ...

Rất mau tới Chí Tôn đỉnh phong, vẫn không dừng lại quá lâu, lần nữa đột phá, phá kính Hóa Phàm.

Cuối cùng ngừng lại ở Hóa Phàm nhị trọng Nguyên Khí cảnh, nhất cử nhất động, nguyên khí khuấy động, cho người ta một loại cảm giác mọc cánh thành tiên.

- Cái này, cái này...

Hai mắt trợn tròn xoe, toàn thân Lục Tầm không ngừng run rẩy, biểu lộ quái lạ, khó có thể tin:

- Vừa rồi đan dược kia, là... đan dược cấp sáu?

Chỉ sợ cũng chỉ có đạt tới cấp sáu, cấp bảy trở lên, mới có dược lực tinh thuần như thế, có thể để người ta thoáng cái đột phá mấy đại cấp, mà không bị tổn thương mảy may.

- Cấp sáu?

Trước mắt nữ hài biến thành màu đen.

Vừa rồi đối phương dùng viên đan dược này làm kim tệ đưa nàng, nàng cự tuyệt...

Còn cho rằng đang gạt người...

Nếu tiếp thu, hơn nữa nuốt, hiện tại đột phá đến Hóa Phàm cảnh hẳn là nàng!

- Dĩ nhiên không phải!

Thấy Lục Tầm mở lời, Trịnh Dương lắc đầu:

- Lão sư ta làm sao lại có dược vật cấp sáu!

- Không phải cấp sáu? Vậy làm sao khả năng, để cho người ta trực tiếp đột phá, mà không có di chứng mảy may? Mấu chốt nhất là, khí tức sung mãn, không phù phiếm?

Thấy hắn phủ nhận, Lục Tầm khó tin.

Là thuốc ba phần độc, đan dược cấp bậc cao, có thể khiến người ta tiến bộ rất nhanh, nhưng cũng có hại, nhưng viên đan dược này không có tình huống như vậy, chẳng lẽ còn không đạt tới cấp sáu?

- Tuy đan dược cấp sáu là lợi hại, nhưng sau khi dùng, cũng không cách nào để cho người ta khôi phục thương thế, hơn nữa tu vi đại tăng... Lão sư cho viên kia, là cấp tám, vì lẽ đó, chân của Mạc Hiểu chẳng những tốt, tu vi càng trực tiếp đột phá!

Trịnh Dương cười cười.

- Cấp tám?

Xung quanh yên lặng, từng người đều nói không ra lời.

Trịnh Dương gặp bạn gái (1)

dtv-ebook.com

Đan dược cấp tám, là Luyện Đan sư cấp tám mới có thể luyện chế ra, mỗi một viên đều giá trị liên thành, không nói cái khác, có đan dược như vậy, đưa cho quốc vương của Thiên Huyền vương quốc, bệ hạ khẳng định bảo tọa cũng không muốn ngồi lâu, trực tiếp tặng người.

Trân quý như thế... Liền tặng cho người dùng...

Cảm thụ được khí tức mênh mông trên người, cùng đùi phải hoàn hảo không chút tổn hại, Mạc Hiểu tựa như trong mộng, khó tin:

- Dương tử, cái này quá trân quý, ta không chịu nổi...

Còn tưởng rằng chỉ là đan dược chữa thương, nằm mơ cũng không dám nghĩ là dược phẩm cấp tám ah!

Sớm biết trân quý như vậy, đánh chết cũng không ăn!

- Đừng khách khí, một viên đan dược mà thôi, tình cảm hai ta còn đó, không tính là gì!

Trịnh Dương nhẹ nhàng cười một tiếng, vỗ vỗ bả vai hảo hữu.

Tuy thế giới quan của hai người khác biệt, không cách nào câu thông, nhưng tình nghĩa còn đó, vẫn như cũ là bằng hữu tốt nhất, ký ức năm đó cùng một chỗ luyện thương sẽ không quên.

- Mạc Hiểu, vị bằng hữu này của ngươi là...

Cũng ý thức được Trịnh Dương đáng sợ, Lục Tầm vội vàng đi tới trước mặt, trong mắt mang theo kính sợ.

Có thể thoáng cái lấy ra đan dược cấp tám, tiện tay tặng người... Thân phận cùng lai lịch không phải hắn một Danh Sư vừa mới tấn thăng nhị tinh có thể so sánh.

- Lão sư, hắn là...

Thấy lão sư vậy mà không có nhận ra bạn thân của mình, Mạc Hiểu tràn đầy nghi ngờ, vừa định giới thiệu, liền nghe bên tai vang lên truyền âm:

- Thân phận của ta đừng nói nữa, lúc trước cùng Lục lão sư huyên náo cũng không quá vui vẻ...

Mạc Hiểu ngừng lại.

Vị hảo huynh đệ này của hắn, bởi vì sự tình Lục Tầm lão sư làm nhục Trương sư, từng liên hợp đám người Triệu Nhã đánh Lục lão sư một trận, quan hệ có chút khẩn trương.

- Hắn là một bằng hữu ta ngẫu nhiên nhận thức, không nghĩ tới... Lại có đan dược trân quý như thế!

Mạc Hiểu hiểu được, vội vàng nói.

- Ừm!

Nhìn ra học sinh nghĩ một đằng nói một nẻo, Lục Tầm cũng không hỏi nhiều, mà nhìn đám người Trương Huyền một cái, như có điều suy nghĩ gật đầu.

- Đan dược có thể tăng lên tu vi của ngươi, chẳng qua còn cần cẩn thận củng cố, mới có thể vận dụng tự nhiên, ta sẽ không quấy rầy ngươi, sau này còn gặp lại!

Thấy được hảo hữu cùng Lục lão sư, biết tiếp tục chờ đợi cũng mất ý nghĩa, Trịnh Dương bàn giao một câu, cùng đám người Trương Huyền xoay người rời đi.

Lúc này mọi người làm sao không biết mấy vị này không đơn giản, đặc biệt là nữ hài kia, vội vã đuổi theo, muốn lần nữa tìm kiếm cơ duyên bỏ qua, nhưng mới đi mấy bước, liền cảm thấy thấy hoa mắt, bóng người biến mất, như chưa hề xuất hiện qua.

Lúc trước tất cả, đều như một giấc mộng, cẩn thận suy nghĩ, một chút cũng nghĩ không ra dung mạo của đối phương, chớ nói chi là dáng người đặc thù.

- Oa!

Nàng kêu to một tiếng, khóc ra thành tiếng.

Cơ duyên như vậy, lại bị nàng bỏ qua, thật hận không thể đào tròng mắt ra.

- Hắn là... Trương sư cùng đám người Trịnh Dương a!

Khác biệt đám người nữ hài, Lục Tầm truyền âm cho học sinh.

- Lão sư...

Mạc Hiểu hơi đỏ mặt.

Hảo huynh đệ của hắn không muốn tiết lộ thân phậnnnn bản thân lại không nguyện ý giấu lão sư.

- Ta sẽ không làm khó ngươi... sở dĩ ta có thể nhìn ra, là bởi vì trừ hắn, thực tế nghĩ không ra, còn có người nào sẽ đến nơi này, hơn nữa tiện tay cho ngươi một viên đan dược cấp tám!

Lục Tầm cười khổ, nói.

- Cố mà trân quý người bạn này, có thể nhận thức người như vậy, là của cải lớn nhất cả đời ngươi!

Khảo hạch đến Danh Sư nhị tinh, tiếp xúc được một số bí mật, thế mới biết vị Trương lão sư lúc trước cùng hắn tỷ thí, sau khi rời Thiên Huyền

vương quốc, đến cùng đã trải qua nhân sinh rực rỡ như thế nào, làm ra bao nhiêu sự tình nghịch thiên.

Hắn cái gọi là thiên tài, cùng đối phương tỷ thí... Vẫn là đừng so, so sẽ cảm thấy mình giống như con giun trong vũng bùn, mà đối phương là Thần Long bay lượn cửu thiên...

- Nếu lão sư biết... hắn nên biết, Dương tử, hắn không phải Chí Tôn, mà là... Cảnh giới cao hơn a!

Thấy lão sư biết, Mạc Hiểu rõ ràng giấu diếm cũng vô dụng, lại không kiềm chế được tò mò trong lòng.

Lúc trước, cho rằng người bạn thân này đã đột phá Tông Sư, về sau một thương đâm trúng con mắt đối phương, một chút thương tích cũng không có, ngược lại hắn bị thương nặng, cho rằng đối phương là Chí Tôn.

Về sau dùng đan dược, tu vi của hắn đạt tới Hóa Phàm nhị trọng Nguyên Khí cảnh, vẫn như cũ nhìn không ra thực lực của đối phương, giờ mới hiểu được... Vị bằng hữu từ nhỏ cùng nhau lớn lên kia, đã đạt đến tình trạng lão sư hắn cũng phải ngước nhìn.

- Cảnh giới của hắn... Không phải chúng ta có tư cách biết, ngươi chỉ cần rõ ràng, vừa rồi huynh đệ này của ngươi thật muốn đánh trả, toàn bộ Thiên Huyền vương quốc sẽ biến mất...

Lục Tầm bất đắc dĩ nói.

- Thiên Huyền vương quốc biến mất?

Mạc Hiểu không nói ra lời.

...

Rời địa phương Lục Tầm giảng bài, mọi người trở lại phòng học năm đó.

Cùng lúc trước không có bất kỳ biến hóa nào, vẫn có vẻ hơi nhỏ hẹp.

- Các ngươi đều đi gặp người thân đi!

Đi vào gian phòng, Trương Huyền khoát tay áo.

- Ừm!

Mọi người gật đầu, đám người Vương Dĩnh, Triệu Nhã bay ra ngoài.

Gia tộc Vương Dĩnh là tứ đại gia tộc của Thiên Huyền vương thành, ca ca, cha… đều còn. Phụ thân Triệu Nhã là Bạch Ngọc thành thành chủ, kiêu hùng chiếm cứ một phương, lần này trở về, tự nhiên phải đi thăm.

Ngụy Như Yên, Lộ Xung thì sớm đã không còn người thân, không có lo lắng.

- Như Yên sư muội, ngươi... Có thể theo ta đi ra ngoài một chuyến hay không?

Đám người Thấy Triệu Nhã rời đi, Trịnh Dương chần chờ một chút nói.

- Làm cái gì?

Ngụy Như Yên cau mày.

Mặc dù nàng tu luyện không phải công pháp thuộc tính băng hàn, nhưng từ trước tới nay băng lãnh, đồng môn sư huynh đệ cũng rất ít tâm sự.

Tuy cùng Trịnh Dương quan hệ quen thuộc, trên thực tế lại không nói qua bao nhiêu lời.

- Ta nghĩ... Để ngươi giúp ta một việc... kia cũng là khúc mắc của ta!

Dừng lại một chút, Trịnh Dương nói.

- Tốt!

Ngụy Như Yên đáp ứng.

Lão sư một mực dạy dỗ, đồng môn sư huynh đệ, nhất định phải cùng nhau trông coi, đã hắn có chuyện nhờ mình, đồng ý cũng không sao.

- Ta muốn dẫn ngươi gặp một người...

- Gặp người?

Ngụy Như Yên nghi ngờ.

Tính cách nàng lãnh đạm, trừ lão sư, ai cũng không muốn gặp, đối phương cũng không phải không biết, lại còn có yêu cầu này?

- Ngươi không cần nói chuyện, chỉ cần đứng tại chỗ là được...

Thấy bộ dáng của nàng, Trịnh Dương khó xử.

- Rốt cuộc là ai? Nếu như thực lực mạnh, có thể trình báo lão sư...

Thấy bộ dáng của hắn, Ngụy Như Yên nói.

- Thực lực không mạnh, trái lại còn rất yếu...

Trịnh Dương dừng lại một chút, cắn răng một cái:

- Nói thật cho ngươi biết a... Trước khi ta bái sư, từng thầm mến qua một nữ hài, rất thành tâm, kết quả lại gặp phải trào phúng cùng cự tuyệt... Lần này trở về, muốn gặp lại một lần, tuy không còn ưa thích, nhưng cũng muốn cắt đứt ý nghĩ này, để đạo tâm viên mãn...

- Vì lẽ đó muốn ta giả mạo bạn gái của ngươi đúng không?

Ngụy Như Yên cười nhạo.

Vị sư huynh này của nàng, đã là Chiến Sư đường đường chủ, cường giả Cổ Thánh, không nghĩ tới trên tình cảm lại còn ngu ngơ như vậy.

Đối phương cự tuyệt, liền muốn tìm đẹp hơn, giả mạo người yêu, để đối phương hối hận?

Ý nghĩ của tiểu hài tử.

Cực kỳ ngây thơ!

Đổi lại nàng... Không đồng ý, hạ độc chết là được, đơn giản bớt việc, nào có nói nhảm nhiều như vậy..

Trịnh Dương gặp bạn gái (2)

dtv-ebook.com

Trịnh Dương vò đầu, tràn đầy xấu hổ.

- Ta đồng ý!

Thấy bộ dáng của hắn, Ngụy Như Yên lắc đầu, trong mắt mang theo mong đợi:

- Cần ta hạ độc không? Bảo đảm lập tức liền chết, không có bất cứ dấu vết gì, còn có thể hỗ trợ hủy thi diệt tích, độc chết một nhà, cắt đứt khả năng trả thù...

- Không cần...

Trịnh Dương run thoáng cái, đột nhiên cảm thấy, tìm vị sư muội này, có vẻ như không quá ổn thoả.

- Không cần khách khí, nếu như bây giờ không muốn hạ độc chết, còn có thể luyện chế cho ngươi một ít, dược vật biến thành khôi lỗi, sau khi dùng, cam tâm tình nguyện trở thành đồ chơi của ngươi, sẽ không phản kháng...

Khuôn mặt Ngụy Như Yên không thay đổi.

- Khụ khụ...

Trịnh Dương nghiêm mặt:

- Sư muội, ta đột nhiên nhớ tới, ta còn có chuyện khác, nhìn ngươi cũng rất bận, liền không phiền toái, cáo từ...

Nói xong xoay người rời đi.

Không hổ là Độc điện điện chủ... không thể trêu vào!

Còn chưa đi xa, sau lưng tiếng gió rít gào, một thân ảnh nhàn nhạt tiếp tục đi theo tới, quay đầu nhìn lại, ba hồn dọa rơi mất hai hồn.

- Sư muội...

Trịnh Dương phát khổ.

- Tốt, không cần nói nhảm, ta chỉ là thuận miệng nói một chút, cũng không phải sát nhân cuồng ma! Coi như muốn giết người, cũng phải là Cổ Thánh mới được, người bình thường, còn không có hứng thú gì!

Ngụy Như Yên hừ một tiếng nói.

Nàng cũng chỉ là thuận miệng nói cho vui mà thôi, mặc dù thân là Độc điện điện chủ, nhưng cũng không phải người lạm sát kẻ vô tội, làm sao có thể tiện tay hạ độc chết người.

Thật muốn làm như vậy, đoán chừng lão sư là cái thứ nhất quất chết nàng.

- Nhưng...

Trịnh Dương phát khổ.

Tuy biết nàng khẳng định là đang nói đùa, nhưng một cường giả bất cứ lúc nào cũng sẽ phóng độc như vậy, cũng không dám tùy tiện dùng ah!

Ngộ nhỡ tức giận, hạ độc chết một mảnh, thì chết khó từ tội lỗi.

- Không có nhưng mà, dẫn đường, lại nói nhảm trước tiên độc câm ngươi!

Ngụy Như Yên vẫy tay một cái.

- ...

Trịnh Dương khóc.

Chuyện này là sao.

Sớm biết sẽ không nhiều lời với nàng... Lần này tốt, lên thuyền giặc, xuống cũng không nổi.

Hai người rất nhanh bay ra phạm vi Hồng Thiên học viện, thời gian không dài đi tới một chỗ, ngừng lại, xuất hiện ở trước mắt chính là một phủ đệ to lớn, liên miên chập trùng, không biết bao xa.

- Không đúng...

Đứng ở trên không nhìn chung quanh một vòng, Trịnh Dương lơ ngơ.

- Làm sao vậy?

Ngụy Như Yên đi tới trước mặt.

- Trước kia ta ở nơi này, là một khu bình dân, làm sao biến thành phủ đệ lớn như vậy?

Trịnh Dương kỳ quái rơi xuống.

Điều kiện gia đình hắn cũng không tốt, nếu không có giáo dục chính quy, cũng không đến mức ngay cả lớp học của Vương Siêu cũng thi không đậu.

Một năm rưỡi trước, nơi này chỉ là khu dân thường, lúc nào toát ra một phủ đệ lớn như vậy?

- Cái này còn không đơn giản, tìm người hỏi một chút không được sao...

Ngụy Như Yên khẽ hừ một tiếng, rơi xuống, mấy bước đi tới trước mặt một quán trà, nhìn về phía chủ quán:

- Vị bằng hữu này, ta muốn hỏi thoáng cái, tòa phủ đệ này, có phải vừa xây xong hay không?

Chủ quán vốn không muốn chú ý, nhưng nhìn thấy dung mạo của cô gái trước mắt, lập tức lộ ra vui vẻ:

- Cô nương là vừa tới Thiên Huyền thành a! Tòa phủ đệ này, một năm trước liền bắt đầu xây dựng, không được một tháng liền xây dựng hoàn thành, mời đều là công tượng đứng đầu nhất, ngươi nhìn kiến trúc bố cục, nghe nói còn vận dụng Lâm Viên sư, quả thực còn khí phách hơn hoàng cung!

- Còn vận dụng Lâm Viên sư?

Ngụy Như Yên cùng Trịnh Dương nhìn nhau.

Người khác không biết Lâm Viên sư, nhưng hai người bọn họ biết, vô cùng thưa thớt, coi như đại gia tộc Trương gia, tìm tới một vị cũng không quá dễ dàng, nơi này toát ra một cái, xây dựng biệt thự?

- Đây là nhà ai ở?

Trịnh Dương không kìm nén được, tò mò hỏi.

- Tô gia!

Chủ quán nói.

- Tô?

Trịnh Dương tràn đầy kỳ lạ:

- Thiên Huyền vương thành, lúc nào xuất hiện Tô gia?

Thiên Huyền vương thành tứ đại gia tộc, Vương, Lưu, Bạch, Đỗ, mỗi một cái đều tên tuổi lẫy lừng, chưa từng nghe nói qua Tô gia a?

- Tô gia ngươi cũng không biết? Gia chủ Tô Mậu Thanh!

Thấy vẻ mặt hắn nghi hoặc, chủ quán nhíu mày.

- Tô Mậu Thanh?

Thân thể Trịnh Dương thoáng một cái, giống như nghe được sự tình gì khó tin:

- Hắn... Con gái là Tô Phi Phi?

- Đúng vậy!

Chủ quán gật đầu:

- Nếu không phải nữ nhi của hắn tìm con rể tốt, Tô Mậu Thanh hắn có thể ở tòa nhà như vậy sao? Không nói gạt ngươi, hai năm trước, hắn đến nơi này của ta, ngay cả trà cũng uống không nổi, nghèo đến không có mấy bộ y phục, hiện tại vung tiền như rác, nghe nói hôm qua ăn bữa cơm, tốn trọn vẹn hơn mười kim tệ...

- Con rể?

Ngắt lời đối phương, Trịnh Dương xiết chặt nắm đấm.

- Đúng vậy, xem ra ngươi không rõ ràng, có điều hỏi ta liền hỏi đúng, ta ở đây làm ăn hơn mười năm, sự tình bốn phía đều biết rõ ràng!

Chủ quán giật ra máy hát, có loại xu thế không dừng được:

- Là nữ nhi của hắn Tô Phi Phi, không biết làm sao biết công tử ca của đế quốc, đối phương có tiền, lại mạnh mẽ, cho nên mới có biệt thự này, nếu không ngươi cho rằng chỉ bằng vào hai cha con bọn họ, có thể mua được địa phương lớn như vậy sao?

- Ta đã biết...

Trịnh Dương lắc đầu, dường như có khúc mắc gì sắp thả ra.

- Tô Phi Phi này chính là nữ hài ngươi ưa thích? Thoạt nhìn, ánh mắt cũng không cao a!

Ngụy Như Yên khẽ cười một tiếng, truyền âm tới.

Cái gì công tử ca đế quốc, xem như hoàng đế bệ hạ, so sánh với Trịnh Dương lại coi là cái gì?

Vị Tô Phi Phi này, vậy mà coi trọng người như vậy, bỏ qua châu ngọc trước mắt, thật không biết nghĩ như thế nào.

- Ta...

Trịnh Dương nói không ra lời.

Lúc trước khi hắn chưa bái lão sư, vừa mới chịu đựng ngăn trở, thổ lộ bị cự tuyệt, lúc này mới dẫn đến thương pháp cương mãnh trở nên do dự không tiến, cuối cùng không đi vào môn đình của Vương Siêu lão sư được.

- Mau nhìn, bọn họ đi ra...

Nhưng vào lúc này, phủ đệ trước mắt kẹt kẹt một tiếng từ từ mở ra, một thiếu nữ dung mạo xinh đẹp, kéo cánh tay một trung niên chậm rãi đi ra.

Thiếu nữ không tính quá đẹp, tư sắc trung thượng, đừng nói đám người Ngụy Như Yên, Triệu Nhã, ngay cả bọn người Thẩm Bích Như cũng kém xa tít tắp, trung niên bên người thì toàn thân mập mạp, dung mạo xấu xí, dáng người thoạt nhìn so với Viên Đào còn muốn khoa trương.

Cứ chồng như vậy, đổi lại người bình thường cũng sẽ cảm giác xấu hổ, mà nữ hài thì hùng dũng oai vệ khí phách hiên ngang, giống như kéo tay hoàng tử cao quý anh tuấn, trên mặt tự hào cùng kiêu ngạo không nói ra được.

Ngụy Như Yên cười nhạo:

- Xấu như vậy, già như vậy, cũng có thể gọi công tử ca?

Dưới cái nhìn của nàng, cái gọi là công tử ca, đều là anh tuấn phóng khoáng, tiêu tiền như nước, không nghĩ tới đã béo lại xấu, mấu chốt còn già, cô bé này làm sao coi trọng đối phương?

- Chúng ta đi thôi!

Trịnh Dương thở ra một hơi, quay đầu nói.

Đây là nữ hài thứ nhất hắn ưa thích, thầm mến không dưới năm năm, lần này trở về, chỉ muốn gặp một lần, hóa giải chấp niệm trong lòng, đã nhìn thấy, hơn nữa... rất hạnh phúc, xem như thỏa mãn, khúc mắc có thể mở ra.

- Đi? Trò hay còn không có nhìn, sao có thể đi?

Ngụy Như Yên nhẹ nhàng cười một tiếng, khóe miệng nâng lên.

Chim cùng rừng

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

Bất kể nói thế nào, Trịnh Dương cũng là sư huynh của nàng, lúc trước cảm mến đối phương, tìm sinh hoạt đường đường chính chính thì thôi, hiện tại tìm trung niên bụng phệ, bất kể nói thế nào, đều làm nàng khó chịu!

Để Độc điện điện chủ như nàng khó chịu, đối phương làm sao có thể thoải mái?

- Sư muội, đừng làm loạn, bọn họ chỉ là người bình thường...

Không nghĩ tới Ngụy Như Yên không muốn đi, còn một bộ không sợ phiền phức lớn, trong lòng Trịnh Dương sinh ra linh cảm không lành.

- Không sao, sẽ không chết người!

Không tiếp tục để ý, Ngụy Như Yên ngồi ở trên chỗ ngồi, nụ cười ngọt ngào:

- Ông chủ, cho một bình trà!

Nói xong, giống như người không việc gì yên tĩnh ngồi xuống, cẩn thận uống trà.

Thấy nàng không rời đi, biết cưỡng ép không được, Trịnh Dương đành phải che trán, bất đắc dĩ ngồi ở bên cạnh.

- Tường ca, chúng ta thật muốn đi hoàng cung?

Tô Phi Phi nhìn về phía trung niên bụng phệ.

- Để Thẩm Truy kiếm cho ta mấy tử sĩ, đến bây giờ còn không có làm được, ta nhìn tên này là không muốn làm quốc vương!

Trung niên béo Tường ca hừ lạnh, trong mắt lóe lên vẻ tàn nhẫn.

- Dám vi phạm lời nói của Tường ca, lá gan của Thẩm Truy này quả thực đủ lớn, không hảo hảo dạy bảo, khả năng thật đúng là cho rằng bản thân là hoàng đế đế quốc!

Tô Phi Phi che miệng cười khẽ, ánh mắt lộ ra khinh thường nồng đậm.

Trong mắt người khác, quốc vương bệ hạ vô cùng tôn kính, dưới cái nhìn của nàng, đã không tính là gì.

- Không tệ, chỉ là vương quốc nho nhỏ mà thôi, thật coi mình là nhân vật, cũng là ta không muốn lớn chuyện, nếu không, cái tên này đã sớm chết rồi...

Tường ca cười lạnh, vừa định nói chuyện, đột nhiên da mặt co lại, đầu gối mềm nhũn, phù phù một tiếng, quỳ rạp xuống đất.

- Tường ca...

Tô Phi Phi giật nảy mình, tràn đầy kinh hoàng.

Thực lực vị trước mắt này, nàng biết rất rõ ràng, còn cường đại hơn Thẩm Truy bệ hạ, vượt xa Chí Tôn cảnh, giờ phút này đột nhiên quỳ xuống... Muốn nói không có vấn đề, tuyệt không có khả năng.

- Ai ám toán ta?

Không nghĩ tới sẽ xuất hiện loại tình huống này, vẻ mặt Tường ca trở nên dữ tợn, nhìn quanh một vòng, cắn răng nói.

- Ngươi trúng Thần Quỷ Khi Tâm độc, muốn sống, cần phải có người cam tâm tình nguyện, dâng hiến ra máu tươi trong thân thể tới thay đổi, nếu không, trong một nén nhang thời gian, thất khiếu chảy máu mà chết, thần tiên khó cứu!

Một thanh âm nhàn nhạt vang lên.

Theo thanh âm, Tường ca vội vàng ngẩng đầu, sau đó nhìn thấy một thiếu nữ ngồi ở trước quán trà, chén trà trong tay bốc hơi nóng.

- Ngươi... Là ai? Hai ta không oán không cừu, vì sao muốn giết ta?

Không nghĩ tới đối phương có thể cách xa như vậy hạ độc hắn, để hắn không có chút năng lực phản kháng, hơn nữa khí tức cao thâm khó dò, khó mà nhìn thấu, Tường ca biết, khẳng định không cách nào đối kháng, không dám hành động thiếu suy nghĩ, cắn chặt hàm răng.

- Trên thế giới nào có nhiều thù oán như vậy, chẳng qua cảm thấy ngươi không vừa mắt mà thôi!

Một tay khẽ lướt qua sợi tóc, thanh âm của Ngụy Như Yên lãnh đạm:

- Thời gian của ngươi không nhiều, muốn sống thì nhanh chút, đừng trách ta không có nhắc nhở!

- Ta...

Chân khí vận chuyển ở trong người, va chạm mấy lần, phát hiện độc căn này vốn không thể hóa giải, chỉ sợ giống như đối phương nói, cần phải có người thay đổi máu tươi, sắc mặt tái xanh, quay đầu nhìn về phía Tô Phi Phi:

- Phi Phi, ngươi tới!

- Ta...

Biết đối phương nghĩ cái gì, Tô Phi Phi sợ tới mức vẻ mặt trắng bệch, liên tiếp lui về phía sau.

Ở trước sinh tử, tình yêu còn khó mà kháng trụ, huống chi loại lợi dụng nhau này.

- Thế nào, ngươi muốn làm trái mệnh lệnh của ta?

Thấy nàng rời đi, ánh mắt Tường ca híp lại.

- Ta...

Tô Phi Phi run rẩy.

- Dã nha đầu nông thôn mà thôi, chẳng lẽ thật cho rằng bản thân rất cao quý? Cho ngươi vinh hoa phú quý, thì biết sẽ bỏ ra cái gì! Nhanh tới, thay đổi máu tươi của ngươi, nếu như ta có thể khôi phục, còn có thể giống như trước kia cưng chiều ngươi, nếu không, hiện tại ta liền giết ngươi...

Lông mày giương lên, trong mắt Tường ca đằng đằng sát khí.

Cái gì Tô Phi Phi, cái gì Tô Mậu Thanh, đối với hắn mà nói, bất quá là công cụ có thể tùy ý sử dụng mà thôi.

- Đừng...

Biết thay đổi máu tươi, có thể sẽ trực tiếp tử vong, Tô Phi Phi lại lui về phía sau, vừa lui lại mấy bước, liền cảm thấy một cỗ lực lượng cuốn tới, khí tức của Tường ca đã bao phủ, còn dám lui về phía sau, tuyệt đối sẽ bị đánh chết tại chỗ.

Ánh mắt lập tức ảm đạm xuống, Tô Phi Phi tràn đầy đau buồn.

Một năm trước, từng có một người thành tâm thích nàng, thổ lộ với nàng, chỉ vì nghèo khổ, bị cự tuyệt tại chỗ... Ai biết vị này, bái cái lão sư

tốt, một đường bước lên mây xanh, ngay cả Thẩm Truy bệ hạ cũng phong làm khách quý.

Vốn cho rằng cơ hội như vậy mất đi, kết quả một năm trước gặp vị Tường ca này.

Đối phương đối với nàng rất tốt, càng xây dựng phủ đệ lớn như vậy, vốn cho rằng là thật tâm ưa thích, giờ phút này mới hiểu được... Đồ chơi mà thôi.

- Thế nào?

Không để ý tới hai người cãi lộn, Ngụy Như Yên vui vẻ nhìn về phía sư huynh.

Ở trước sinh tử, mới có thể khảo nghiệm hai người có tình cảm hay không, rất hiển nhiên... Hai người kia, đều là lợi dụng lẫn nhau mà thôi!

- Nàng... Lựa chọn như thế nào, là sự tình của nàng, ta đã can thiệp không được nữa...

Trịnh Dương chỉ cảm thấy trái tim như đao quấy.

Cô gái này, hắn từ ngây thơ bắt đầu, vẫn ưa thích, trước kia nguyện vọng lớn nhất chính là cùng một chỗ, nằm mơ cũng không nghĩ đến, lần nữa gặp mặt, sẽ là kết quả này.

- Ta cho ngươi một cơ hội anh hùng cứu mỹ nhân... Ngươi không phải muốn cho nàng hối hận sao? Hiện tại chính là thời cơ tốt nhất!

Ngụy Như Yên xem náo nhiệt không sợ phiền phức lớn.

- Không cần... Trong lòng ta đã triệt để bỏ xuống!

Trịnh Dương lắc đầu.

Làm cho đối phương hối hận lại như thế nào?

Hai người đã cách xa nhau mấy thế giới, lại không có khả năng cùng một chỗ.

Huống chi, đối phương ngại nghèo yêu giàu, coi như cùng một chỗ, cũng là ưa thích thân phận bây giờ, cùng bản thân hắn không có bất cứ quan hệ nào.

Đã như vậy, cần gì lại làm chuyện vô ích.

- Ngươi bỏ xuống vô dụng, không cứu người, nàng có thể sẽ chết ah!

Ngụy Như Yên tiếp tục uống trà, chẳng muốn nói nhảm.

Trịnh Dương vội vàng ngẩng đầu, ngay sau đó nhìn thấy vị Tường ca kia con mắt ửng hồng, bàn tay lăng không trảo một cái, kéo Tô Phi Phi tới trước mặt, chập ngón tay làm kiếm, nhẹ nhàng vạch một cái, trên cổ tay trắng tinh của nữ hài nhiệt huyết cuồn cuộn.

Thay đổi máu tươi, cùng thay đổi huyết mạch là hai việc khác nhau, chỉ là dùng máu của người khác, thay thế huyết dịch trúng độc của mình, một ít y sư nhị tinh cũng có thể hoàn thành, không tính phức tạp, vị Tường ca này thực lực mạnh mẽ, tuy thân trúng kịch độc, nhưng tu vi không bị áp chế, chỉ cần cẩn thận đề phòng, bản thân cũng có thể hoàn thành.

- Dừng tay!

Thấy thật muốn thay đổi, nữ hài hắn phải chết không nghi ngờ, Trịnh Dương nhịn không được nữa đứng dậy.

Tường ca quay đầu, tràn đầy dữ tợn.

- Trịnh Dương... Ngươi, ngươi trở về?

Nghe được thanh âm, thân thể nữ hài run lên, vội vàng nhìn về phía thân ảnh đi tới, nước mắt tràn mi mà ra.

Thanh âm quá quen thuộc, chính là thiếu niên lúc trước thổ lộ với nàng, nhưng bị cự tuyệt.

Giờ phút này, đang từng bước một đi tới, thân ảnh ở dưới ánh mặt trời, lộ ra vô cùng đồ sộ.

Thân phận của Tường ca

dtv-ebook.com

Tuy không muốn ra tay, nhưng Trịnh Dương biết tính tình của sư muội mình, thật có khả năng tùy ý Tường ca làm ẩu, cuối cùng dẫn đến Tô Phi Phi tử vong.

Mặc dù trong lòng sớm mất phần rung động lúc trước, nhưng cũng không đành lòng nữ hài đã từng ưa thích bị giết như thế.

- Trịnh Dương, cứu ta...

Thấy hắn đi tới, nữ hài giống như nắm lấy một cọng cỏ cứu mạng, cắn răng nói.

- Yên tâm!

Bàn tay Trịnh Dương nhẹ nhàng vung lên, lực lượng mà Tường ca bao phủ ở trên người nữ hài lập tức bị chém đứt.

- Ngươi là ai?

Tường ca lần nữa híp mắt lại.

Hắn chỉ có thời gian một nén nhang, không nhanh chút sẽ chết.

Cái tên này từ nơi nào xuất hiện, hơn nữa nhìn bộ dáng, cùng Tô Phi Phi có quan hệ gì không nói được, để trong lòng hắn cảnh giác.

- Ta là ai, ngươi không cần biết, ta chỉ muốn hỏi ngươi, đã không thích, vì sao muốn cùng với nàng, hơn nữa xây dựng một phủ đệ lớn như vậy!

Trịnh Dương nhìn qua, ánh mắt không có bất kỳ chấn động gì, tựa như phán quan khống chế sinh tử.

Tu vi đạt tới Cổ Thánh, càng chinh chiến vô số, tâm tính sớm đã rèn luyện như sắt thép.

Nếu không phải Tô Phi Phi là tâm kết của hắn, ước muốn thời thiếu niên, thì sẽ không tới.

- Ta là thật thích nàng, mới ở lại chỗ này, nếu không, thân phận của ta, làm sao có thể ở một vương quốc nho nhỏ...

Dừng lại một chút, Tường ca nói.

Vị này cùng người hạ độc kia ngồi cùng một chỗ, lại thêm nhìn không thấu tu vi, tuỳ tiện chặt đứt chân khí khống chế Tô Phi Phi, ngu nữa cũng rõ ràng, tuyệt không phải kẻ vớ vẩn.

Loại người này, lấy thực lực của hắn tuyệt không dám đắc tội.

- Thích nàng?

Trịnh Dương cười nhạo:

- Ưa thích, sẽ vì tính mạng của mình, không nói hai lời, mặc kệ sống chết của nàng...

Trước đó cũng cho rằng, hai bên là chân chính yêu nhau, nếu thật sự như thế, cũng không quan trọng, dù sao hắn đã thả ra.

Nhưng đối phương vì bản thân sống, bất chấp Tô Phi Phi sinh tử, thậm chí trong mắt không có chút cảm thông cùng tình nghĩa nào, để hắn triệt để tức giận.

Đây không phải ưa thích, mà là sử dụng!

Một cường giả đế quốc, chạy đến vương quốc xây dựng phủ đệ lớn như vậy, không vì tình nghĩa, vậy thì khẳng định có âm mưu.

- Ta là thật tâm ưa thích...

Tường ca vội nói.

- Không cần nghĩ đến gạt ta, thực lực của ngươi còn chưa đủ...

Chẳng muốn cùng đối phương nói nhảm, Trịnh Dương cong ngón tay búng một cái.

- Ah...

Tường ca kêu thảm, té ngã trên đất, trong cơ thể đau đớn kịch liệt, một đầu mồ hôi.

Chỉ thoáng cái hắn liền rõ ràng, cùng đối phương chênh lệch quá lớn, muốn giết hắn, một ý niệm mà thôi.

- Ngươi đến cùng là ai? Chúng ta có oán thù gì? Nếu như chỉ là bởi vì nàng, có thể trực tiếp cho ngươi...

Hàm răng cắn chặt, chỉ Tô Phi Phi.

Ở trước mặt sinh mệnh, nữ nhân yêu mến cũng có thể đưa tặng, huống chi không có tình cảm gì.

- Cho ta?

Vẻ mặt Trịnh Dương băng lãnh tựa như tuyết lạnh:

- Chẳng lẽ nàng ở trong mắt ngươi, chỉ là đồ vật có thể giao dịch? Chỉ là đồ vật có thể bảo mệnh? Tùy tiện liền có thể tặng người?

- Ta...

Hàm răng Tường ca run lên.

Đối phương ở dưới sự phẫn nộ, khí tức không có khống chế lại, lập tức cảm thấy giống như đối mặt với một hung thú to lớn, một ý niệm liền có thể bị nghiền thành bột phấn, không còn sót lại một chút cặn.

Tô Phi Phi này, hắn đặc biệt điều tra qua, tiểu nhân vật sinh trưởng ở Thiên Huyền vương thành, lúc nào toát ra một vị bằng hữu cường đại như vậy?

- Hắn...

Bên này sợ tới mức run rẩy, Tô Phi Phi ở một bên trong mắt cũng lộ ra mê man.

Trịnh Dương này ở hơn một năm trước, vẫn là con chó nàng xem thường, tùy tiện ném lên một đống cũng không thèm để ý chút nào, nào ngờ một năm sau, đã đạt đến loại tình trạng này.

Thẩm Truy hoàng đế cũng không dám đắc tội Tường ca, hét một tiếng, sắp dọa chết đối phương...

Thực lực mạnh như thế nào?

- Đừng trách ta không có nhắc nhở ngươi, gây ra mạng người, lão sư sẽ tức giận!

Thấy dưới khí áp, Tường ca bất cứ lúc nào cũng sẽ bị tươi sống đè chết, Ngụy Như Yên duỗi lưng một cái, cười khanh khách nói.

- Ừm!

Nghe được lão sư, Trịnh Dương thu hồi lại tinh thần lực, lần nữa nhìn về phía Tường ca, híp mắt lại:

- Ta chỉ cần ngươi nói thật, đừng nghĩ giở trò, hạ độc cho ngươi là sư muội ta, nếu như muốn lừa gạt, ta cũng có thể tìm sư đệ sưu hồn!

- Sưu hồn?

Thân thể run lên, Tường ca vội vàng quay đầu nhìn về phía Ngụy Như Yên cách đó không xa, thấy nàng cười khanh khách nhìn qua, lần nữa cứng đờ.

Sư muội cũng lợi hại như vậy, sư huynh chẳng phải càng thêm cường đại?

- Nói đi!

Chẳng muốn tiếp tục nói nhiều, Trịnh Dương lạnh lùng nhìn tới, đầu ngón tay không ngừng lấp lánh quang mang.

Thật ra thì không cần sưu hồn, hắn cũng có mấy trăm loại phương pháp làm cho đối phương nói thật.

Chiến Sư đường đường chủ, nếu như ngay cả năng lực thẩm vấn cũng không có, thế nào cùng Dị Linh tộc đối chiến vài vạn năm, mà không rơi vào thế hạ phong?

Nhìn thấy tia sáng này, Tường ca cảm giác chân khí toàn thân giống như bị đánh tan, từng cơn đau đớn.

Chỉ nhìn một cái liền có loại cảm giác này, một khi đi vào trong cơ thể, nhất định sống không bằng chết.

Biết tránh không khỏi, Tường ca cắn răng nói:

- Ta tên Vân Tường, là một vị Tầm Bảo sư! Trời sinh đối với bảo vật liền mẫn cảm, những năm gần đây, một mực ở xung quanh các quốc gia thăm dò, tìm kiếm đủ loại bảo vật... Cho đến nơi này!

- Tầm Bảo sư?

Liếc mắt nhìn nhau, Trịnh Dương cùng Ngụy Như Yên gật đầu.

Tầm Bảo sư, bọn họ trước đó nghe nói qua, ở trên đại lục nổi danh nhất chính là Thánh Nhân Vân gia.

Quả thực có thủ đoạn người thường khó có, có thể thuận lợi tìm tới vị trí cụ thể của bảo vật.

- Trải qua thăm dò, ta phát hiện dưới nơi ở của Tô Phi Phi, ẩn chứa năng lượng cường đại, hắn là có một chí bảo cực kỳ cường đại, vì lẽ đó ta liền thảo luận muốn mua tòa nhà của đối phương, bất quá... Ta một ngoại nhân chạy tới mua sắm, hơn nữa tìm kiếm bảo vật, là quá trình trường kỳ, rất dễ dàng bị ngoại nhân phát giác, trêu ra phiền phức, vì lẽ đó... liền nói dối coi trọng Tô Phi Phi, muốn cùng nàng song tê song phi...

Vân Tường nói:

- Có nàng che chở, mua phòng ở bốn phía liền đơn giản, tất cả mọi chuyện đều thuận lý thành chương, vì che giấu tai mắt người, lúc này mới xây dựng phủ đệ to lớn...

Tài không lộ ra ngoài, thực lực của hắn ở Thiên Huyền vương quốc, quả thực không người có thể địch, nhưng thông qua dò xét, món bảo vật phía dưới quá mức kinh người, một khi tiết lộ, đừng nói hắn, coi như gia tộc của hắn, cũng chưa chắc có thể chiếm thành của mình.

Vì lẽ đó... Lấy kết hôn làm lý do, bốn phía mua sắm nhà, xây dựng phủ đệ, sau đó bố trí ra đủ loại đại trận...

Như vậy liền không có người hoài nghi.

- Ngươi nói thích ta, chỉ là... vì bảo vật?

Nghe hắn nói ra lời này, khuôn mặt Tô Phi Phi trắng bệch, toàn thân vô lực, xụi lơ ngồi dưới đất.

Lúc trước đối phương hoa ngôn xảo ngữ, lại thêm đủ loại bảo vật, để nàng mê mẩn tâm trí, còn tưởng rằng bản thân thật mị lực vô tận, bây giờ mới biết, đối phương mưu đồ căn bản không phải nàng, mà là bảo tàng ở phía dưới.

Bia đá kinh khủng

dtv-ebook.com

- Loại tính cách chê nghèo yêu giàu như ngươi, dung mạo còn không bằng nha hoàn, thật cho rằng có thể để cho ta động tâm?

Biết hiện tại cùng đối phương quét càng sạch sẽ càng tốt, Vân Tường hừ một tiếng:

- Nếu không phải bởi vì phía dưới nhà ngươi có bảo tàng, ta sao có thể cùng ngươi hư tình giả ý đến bây giờ...

- Đủ rồi!

Trịnh Dương vung ống tay áo.

Bành!

Ngực gặp phải trọng kích, Vân Tường bay ngược ra, trùng trùng điệp điệp té ngã trên đất, hơi đỏ mặt, phun ra một ngụm máu tươi.

Trịnh Dương hừ lạnh:

- Trả lời ta muốn biết, không quan hệ, không cần nhiều lời!

- Vâng! Vâng!

Cố nén ngực sôi trào, Vân Tường biết triệt để rũ sạch liên quan, thở phào nhẹ nhõm, không còn dám nói nhảm:

- Bảo tàng là cái gì, ta cũng không biết, có điều tiếp cận một năm khai quật, sắp đào được, chỉ là trận pháp bốn phía quá lợi hại, thực lực của ta yếu, tạm thời không phá giải được...

Trịnh Dương nhíu mày:

- Dẫn chúng ta qua xem một chút!

Có thể để cho cường giả Thánh Nhân Vân gia phí lớn trắc trở ở đây khai quật, cái gọi là bảo tàng hẳn sẽ không đơn giản, đã biết, tự nhiên muốn đi qua kiến thức một chút.

- Vâng!

Vân Tường vội vàng gật đầu.

Mạng ở trong tay đối phương, không đáp ứng cũng không được.

Giải trừ lực lượng áp chế trên người Vân Tường, Trịnh Dương, Ngụy Như Yên đi theo, Tô Phi Phi chần chờ một chút, cuối cùng cũng theo sát phía sau.

Đi vào phủ đệ, quả nhiên thấy bố trí vô số trận pháp ngăn cách khí tức, trọn cái sân nhỏ bao phủ như thùng sắt, cái gì cũng toả không ra.

Thời gian không dài, đi tới một đại điện hùng vĩ rộng lớn, đẩy cửa tiến vào, lúc này mới phát hiện, toàn bộ mặt đất đều bị đào ra một cái động lớn, phía dưới bạch cốt trắng xoá, hoàn toàn tĩnh mịch.

- Vì bảo tàng, ngươi giết nhiều người như vậy?

Trịnh Dương híp mắt lại, sát khí sôi trào.

Chiến Sư đường, không chỉ đối kháng Dị Linh tộc, càng phải bảo vệ người bình thường bình yên, tên này vì bảo tàng, thế mà trắng trợn chém giết, đã xúc phạm điểm mấu chốt của Danh Sư đường.

- Không phải ta giết... Là ta dùng nhiều tiền mời tới công nhân, ai biết... Đào được một cái bia đá, chẳng biết tại sao, khí tức tiết lộ, trong nháy mắt hơn một trăm công nhân tử vong toàn bộ... Ta không dám để cho tin

tức tiết lộ, đành phải để thi thể bọn hắn hóa thành bạch cốt, lưu ở nơi đây...

Vân Tường vội vàng lắc đầu, vẻ mặt lo lắng:

- Gia đình công nhân, ta đều cho trợ cấp cực cao, tuy ta muốn bảo tàng, nhưng tuyệt không dám lạm sát kẻ vô tội...

- Bia đá?

Biết những người này chết rồi, tiếp tục kiểm tra là bản án hồ đồ, Trịnh Dương tiếp tục hỏi.

- Ở dưới bùn đất, ta đã phái mười tử sĩ đi qua dò xét, ai biết đến đó liền chết, ngay cả một chút tin tức hữu dụng cũng không có truyền ra, cụ thể chuyện gì xảy ra ta cũng không rõ ràng...

Vẻ mặt Vân Tường đắng chát.

Vốn cho rằng là đại bảo vật, nằm mơ cũng không nghĩ đến, người càng chết càng nhiều, đến bây giờ đã là đâm lao phải theo lao.

Muốn lui, đã tiêu phí nhiều như vậy, muốn tiến hành đã không có người dám dò xét, lúc này mới đi tìm Thẩm Truy bệ hạ, hy vọng có thể từ chỗ hắn kiếm chút tử sĩ, không nghĩ tới vừa ra khỏi cửa liền gặp hai vị cường giả này.

- Đi xuống xem một chút!

Nghe được bia đá, vậy mà giết nhiều người như vậy, Trịnh Dương càng thêm kỳ lạ.

- Ta... Thực lực quá thấp, hai vị đại nhân, vẫn là bản thân đi qua đi...

Sắc mặt Vân Tường trắng nhợt.

Những ngày gần đây, hắn vẫn không có đi xuống, thật muốn đi xuống, đoán chừng cũng giống như những người khác, biến thành bạch cốt.

- Ở đâu ra nói nhảm nhiều như vậy...

Ngụy Như Yên hừ lạnh một tiếng, bàn tay nhẹ nhàng nhấc lên, Vân Tường kêu thảm, theo sát ở sau lưng hai người, bay xuống hố sâu.

Cái hố sâu vài trăm mét, phía dưới hiện đầy dạ minh châu, chiếu rọi giống như ban ngày.

Đi tới đáy hố, nhìn quanh hai bên một vòng, Trịnh Dương cùng Ngụy Như Yên đồng thời nhíu mày.

- Cỗ khí tức này... Có chút kỳ quái!

Sau một lúc lâu, Trịnh Dương gật đầu.

- Là Cổ Thánh!

Ngụy Như Yên lên tiếng, quay đầu nhìn về phía Vân Tường:

- Bia đá ở đâu?

- Ngay ở phía dưới...

Nuốt ngụm nước bọt, Vân Tường chỉ cách đó không xa.

Trịnh Dương cũng cảm giác được chỗ này không đúng, hít sâu một hơi, trong tay bất ngờ xuất hiện trường thương, nhẹ nhàng run lên.

Phần phật!

Một mảng lớn bùn đất lật lên, ngay sau đó xuất hiện một cái bia đá to lớn.

Bia đá điêu khắc hoa văn, để cho người ta xem không hiểu, có điều từng đạo sát lục chi khí mạnh mẽ không ngừng lan ra, để cho người ta nhìn một cái, liền đau đầu muốn nứt.

Hai người cảm giác ứng khí tức Cổ Thánh, chính là như vậy phát ra.

- Chính là bia đá này... Hai vị đại nhân, thực lực của ta quá yếu, đi trước...

Vân Tường run rẩy, kìm nén không được xoay người muốn chạy trốn.

- Có chúng ta ở đây, ngươi không chết được! Nếu như chúng ta chết rồi, không có người giải độc, ngươi đồng dạng sẽ chết...

Ngụy Như Yên lãnh đạm nói.

Da mặt Vân Tường co lại, biểu lộ muốn khóc, thân thể cứng ngắc, không dám tiếp tục động đậy.

Đối phương nói không sai, hiện tại hắn trúng kịch độc, một khi hai người kia chết, hắn cũng hẳn phải chết, mặc kệ chạy trốn tới nơi nào cũng vô dụng.

- Ta trước đi qua nhìn một chút!

Hít sâu một hơi, trường thương ở trước ngực xoay tròn, Trịnh Dương hừ nhẹ, sải bước đi tới bia đá.

Còn chưa tới trước mặt, lập tức cảm thấy một cỗ sát khí nồng đậm phá không đến, giống như muốn lôi kéo hắn thành hai nửa.

Đổi lại cường giả Đại Thánh, chỉ sợ cũng không chịu nổi, đầu hỗn loạn mà chết, nhưng hắn đã đạt tới Cổ Thánh, càng là Chiến Sư đường đường chủ, đặc biệt tu luyện qua ý chí, dùng để đối kháng sát khí của Dị Linh tộc, mặc dù những khí tức này nồng đậm, nhưng đối với hắn mà nói, còn không tạo được uy hiếp tính mạng.

Đi tới trước mặt bia đá, không biết thứ gì điêu khắc thành, tản mát ra quang mang ôn nhuận, phảng phất như cất giữ trong lòng đất vài vạn năm, cũng không có tổn thương mảy may, tựa như mới điêu khắc.

- Đây là văn tự thời kỳ Thượng Cổ, ta không nhận ra!

Ngón tay nhẹ nhàng vuốt ve ở phía trên, Trịnh Dương lắc đầu.

Trên tấm bia đá điêu khắc đều là văn tự đặc thù thời kỳ Thượng Cổ, học thức của hắn có hạn, căn bản không có cách nhận ra, đổi lại lão sư ở đây, có lẽ có thể rõ ràng.

- Kẽo kẹt! Kẽo kẹt!

Thấy tên này lại dám vuốt ve bia đá, Vân Tường sợ tới mức hàm răng run lên.

Hắn phái ra công nhân, tử sĩ, cách bia đá rất xa liền tử vong, vị trước mắt này có thể đi tới trước mặt, thậm chí vuốt ve... Thực lực rốt cục mạnh đến mức nào?

Người lợi hại như vậy, vì sao đến địa phương nhỏ như Thiên Huyền vương quốc?

- Hắn nhận thức Tô Phi Phi, lại dùng thương... Vị sư muội này, am hiểu hạ độc, chẳng lẽ...

Đột nhiên thân thể cứng đờ, hai cái tên nhảy vào trong óc.

Thân là hậu nhân của Thánh Nhân Vân gia, mặc dù những năm này không ở gia tộc, tin tức bế tắc, nhưng sự tích của tên kia, cùng rất nhiều đệ tử của hắn, vẫn có chỗ nghe nói.

Dường như... Bọn họ đều từ Thiên Huyền vương quốc đi ra.

Chẳng lẽ vị trước mắt này, chính là Trịnh đường chủ của Chiến Sư đường?

Chỉ biết họ Trịnh, nhưng không rõ tên... Suy nghĩ kỹ một chút, hình như gọi Trịnh Dương...

Một nữ hài bình thường như Tô Phi Phi, để Chiến Sư đường đường chủ ưa thích?

Cái này...

Trên đầu Vân Tường không ngừng đổ mồ hôi, yết hầu phát khô, bất cứ lúc nào cũng sẽ ngất đi.

Thi thể Khổng sư

dtv-ebook.com

Không để ý tới Vân Tường sắp mệt lả, lông mày Trịnh Dương càng nhăn càng chặt, dọc theo bia đá dạo qua một vòng, nhìn về phía Ngụy Như Yên cách đó không xa.

Nữ hài gật đầu, trong mắt mang theo khẳng định.

Không do dự nữa, Trịnh Dương hít sâu một hơi, lui về phía sau mấy bước, thương bỗng nhiên điểm một cái.

Phần phật!

Không khí xuất hiện từng cơn sóng gợn, thương cắm vào một hoa văn trong tấm bia đá.

Răng rắc!

Thanh âm trận pháp xé rách vang lên, ngay sau đó bia đá đung đưa, mặt đất xuất hiện vết rách to lớn, một thông đạo hẹp dài lan tràn xuống dưới xuất hiện.

Trong thông đạo cũng không có khí tức mục nát, ngược lại cho người ta một loại cảm giác cổ xưa âm trầm, giống như thông hướng Địa Ngục.

- Đi xuống xem một chút!

Trịnh Dương kẻ tài cao gan cũng lớn, nhấc chân đi xuống.

Ngụy Như Yên theo sát.

Trong thông đạo âm u ẩm ướt, trước đó cảm thụ qua lực lượng Cổ Thánh lan ra, trên vách tường điêu khắc phù văn đặc thù, những khí tức này một

mực khóa ở trong đó, tu vi không đạt tới Cổ Thánh, đứng trên mặt đất căn bản không cảm thấy được.

- Cái này hẳn là thời đại Khổng sư xây dựng...

Vừa quan sát, Ngụy Như Yên vừa nói.

Tuy thoạt nhìn hoàn hảo không chút tổn hại, nhưng thủ pháp kiến trúc cùng phù văn trên vách tường, rõ ràng mang theo dấu vết Thượng Cổ.

Hẳn là thời đại kia xây dựng thành.

Vừa nhìn vừa đi, tốc độ cực nhanh, đi tiếp cận nửa canh giờ, đi xuống mấy chục cây số, một thạch thất to lớn xuất hiện ở phía trước.

Trịnh Dương để trường thương ở trước ngực, phòng bị biến cố lúc nào cũng có thể sẽ xuất hiện, đồng thời cong ngón tay búng một cái, mấy viên dạ minh châu khảm nạm lên vách tường, chiếu bốn phía sáng trưng.

Là một cung điện dưới đất đường kính hơn bốn mươi mét, chính giữa là một thạch quan bằng đá xanh, tản mát ra khí tức xa xăm.

- Là một cái thạch quan?

Ngụy Như Yên tràn đầy nghi ngờ.

Xây dựng một địa đạo sâu mấy chục cây số, bia đá phong cấm tất cả khí tức, chỉ là khóa lại một cái thạch quan?

Cái này có chút kỳ quái!

Cũng không nhiều lời, Trịnh Dương chậm rãi tới gần, vừa định dùng trường thương trong tay phá vỡ quan tài, đột nhiên bàn tay chấn động, một cỗ hấp lực to lớn từ trong quan tài sinh ra.

Ông!

Trường thương đi tới trước mặt thạch quan, nhẹ nhàng thoáng một cái, bái xuống dưới.

- Làm sao vậy?

Ngụy Như Yên vội vàng đi tới trước mặt, khí độc toàn thân lan ra, dường như nhìn thấy không đúng sẽ ra tay.

- Trường thương của ta nhận lấy thương ý quấy nhiễu, hình như trong quan tài có thương đạo chân giải cao thâm hơn!

Trịnh Dương nói.

Tuy trường thương của hắn không phải Cổ Thánh chí bảo, nhưng nhận thương ý của mình hun đúc, đối mặt Cổ Thánh chí bảo chân chính, cũng sẽ không yếu quá nhiều, dù vậy vẫn bị quan tài hút đi qua, rõ ràng trong đó nắm giữ chân giải càng cường đại hơn, để trường thương trong tay kìm lòng không được thuyết phục, thậm chí ngay cả năng lực phản kháng cũng không có.

- Thương pháp lợi hại hơn ngươi?

Ngụy Như Yên khó tin.

Vị sư huynh này của nàng, được lão sư truyền thừa, lý giải thương pháp đã sớm đạt đến tình trạng chân giải, có thể xưng người thứ hai đương thời, dù vậy cũng không chống lại được, trong quan tài đến cùng là cái gì, nắm giữ uy lực cường đại như thế?

- Mặc kệ là cái gì, cũng phải mở ra nhìn một chút mới có thể biết... Sư muội, một lát nữa ngươi ta đồng loạt ra tay, cưỡng ép vén lên!

Trịnh Dương nói.

Ngụy Như Yên gật đầu đồng ý, hai người phân trái phải ở hai bên thạch quan.

Liếc mắt nhìn nhau, riêng phần mình cho đối phương một ánh mắt, Trịnh Dương cùng Ngụy Như Yên đồng thời nhướng mày, riêng phần mình bắt tới.

Hai người đều là cường giả Cổ Thánh, lại trải qua Trương Huyền hơn một tháng đơn độc chỉ điểm, lực lượng sớm đã đạt đến tình trạng làm người kính sợ, Cổ Thánh tích huyết trùng sinh gặp cũng khó mà chống lại, huống chi một cái quan tài.

Kẹt kẹt!

Một tiếng chói tai vang lên, quan tài xuất hiện một vết nứt, một đạo khí tức mạnh mẽ phóng lên không, giống như muốn đánh nát Địa quật.

Bàn tay Trịnh Dương vồ một cái, phong ấn cỗ khí tức này lại, không cho tiết lộ mảy may, lúc này mới chậm rãi đi về phía trước.

Khí tức Cổ Thánh, hủy thiên diệt địa, dù tiết lộ một tia, cũng sẽ hủy diệt vô số, cỗ khí tức này đối với bọn hắn mà nói, tiện tay có thể diệt, nhưng tiết lộ đến Thiên Huyền vương thành, toàn bộ thành thị sẽ bị hủy diệt.

Đi tới trước mặt, đồng thời nhìn vào thạch quan, chỉ thấy nằm một cỗ thi thể, không nhúc nhích, tựa như ngủ thiếp đi.

- Là thi thể Cổ Thánh...

Lông mày hai người đồng thời nhảy dựng.

Cũng chỉ có Cổ Thánh sau khi chết, thi thể mới có uy lực như thế, mới có thể làm được vạn năm bất hủ, dung mạo không thay đổi.

- Đây là...

Trịnh Dương nhìn kỹ thi thể, sau một lúc lâu nhớ tới cái gì, khuôn mặt trắng bệch, nhịn không được lui về phía sau mấy bước.

- Làm sao vậy?

Ngụy Như Yên nghi ngờ.

Sư huynh muội ở chung lâu, đối với tên này cũng biết rất rõ ràng, từ trước tới nay không sợ trời không sợ đất, tùy ý làm bậy, làm sao thấy được một thi thể, lại thành bộ dáng này?

- Hắn là... Hắn là Nhiễm Cầu Cổ Thánh!

Nắm đấm xiết chặt, thân thể Trịnh Dương cứng ngắc.

- Nhiễm Cầu Cổ Thánh? Đệ tử Khổng sư chiến lực đệ nhất nhân, khai phái tổ sư của Chiến Sư đường?

Ngụy Như Yên sững sờ.

- Đúng!

Trịnh Dương thở ra một hơi, ổn định tâm cảnh hỗn loạn.

Nhiễm Cầu Cổ Thánh là môn hạ Khổng sư, một trong thập hiền, trừ Khổng sư chính là Cổ Thánh cường đại nhất, khai phái tổ sư của Chiến Sư đường...

Lúc trước thời điểm kế thừa đường chủ vị và chiến tử vị, từng đặc biệt quỳ lạy qua tượng thánh, cùng thi thể trước mắt giống nhau như đúc, bởi vậy chỉ nhìn thoáng qua liền nhận ra được.

Môn đồ đắc ý nhất của Khổng sư, thiên hạ đệ nhị Cổ Thánh, vậy mà chết ở chỗ này...

Đây là bất kỳ thư tịch nào cũng không có ghi lại.

Khó trách trường thương của hắn gặp quan tài, trực tiếp quỳ mọp xuống đất, Nhiễm Cầu Cổ Thánh dùng vũ khí chính là trường thương, Long Cốt thần thương đúng là hắn luyện chế thành.

Có thể luyện chế ra vũ khí cường đại như thế, lý giải thương pháp có thể tưởng tượng được, tuyệt đối cao hơn hắn không biết bao nhiêu.

- Sư muội, ta ở đây bảo vệ, ngươi nhanh đi báo lão sư!

Trịnh Dương xiết chặt nắm đấm, khôi phục lại, xoay người dặn dò.

Nơi này xuất hiện thi thể Cổ Thánh cường đại như thế, lấy kiến thức cùng lý giải của bọn họ, đã không có biện pháp gì, chỉ có tìm lão sư, để hắn làm chủ.

- Ừm!

Ngụy Như Yên cũng rõ ràng đạo lý này, thân thể mềm mại thoáng một cái, thẳng tắp bay ra ngoài.

Thấy nàng rời đi, Trịnh Dương dọc theo quan tài chậm rãi đi vòng, muốn cẩn thận chiêm ngưỡng tiền bối khai sáng Chiến Sư đường, đột nhiên thanh âm kẽo kẹt kẽo kẹt truyền đến, ngay sau đó lại một lối đi chậm rãi hiện lên ở dưới quan tài.

Chần chờ một chút, Trịnh Dương vội vàng đi vào, vừa mới đi vào, lần nữa nghe được thanh âm kẹt kẹt, trên đầu mất đi quang minh.

Thông đạo vậy mà ở trong nháy mắt đóng lại.

Trịnh Dương nhíu mày, lấy ra một dạ minh châu, chiếu sáng bốn phía, đi đến phía dưới, mấy bước sau, lại một đại sảnh rộng lớn xuất hiện ở phía trước, trước mắt vẫn nằm một cái quan tài, bố cục giống nhau như đúc.

Cắn răng một cái, lần nữa mở nắp quan tài, một thân ảnh xuất hiện ở trước mắt.

Nhìn rõ ràng hình dáng thi thể, da đầu Trịnh Dương nổ tung, kìm lòng không được liên tục lui về sau vài chục bước, sống lưng đâm vào trên tường cũng không có nhận ra.

Không biết qua bao lâu, thanh âm lẩm bẩm mới từ trong cổ họng chậm chạp phun ra:

- Khổng, Khổng sư?

Khổng sư chết rồi?

dtv-ebook.com

Nằm ở trong quan tài, không phải người khác, lại là vạn thế chi sư, Khổng sư!

Hắn không phải phi thăng tới vị diện cao hơn sao?

Làm sao thi thể sẽ nằm ở đây?

Chỉ cảm thấy toàn thân run rẩy, Trịnh Dương không dám suy nghĩ nhiều, sợ nghĩ quá nhiều, sẽ dẫn đến toàn bộ Danh Sư đường ầm ầm sụp đổ.

Khổng sư, là trụ cột tinh thần của Danh Sư đường, mất đi tung tích, tất cả mọi người cho rằng là phi thăng đến thế giới cao hơn, thành Thần, thành Tiên, nằm mộng cũng không nghĩ ra, sẽ chết ở đây, giống như tượng thánh đứng sừng sững ở phía ngoài, khóe miệng mang theo nụ cười thản nhiên, tựa như đang giảng bài.

Hình như ở thời điểm giảng bài, liền bị người chém giết.

Thực lực như hắn, đến cùng ai có thể giết chết?

Là ai an táng hắn ở đây, ngay cả Danh Sư đường, Chư Tử bách gia, cũng hoàn toàn không biết?

Trái tim nhanh chóng nhảy lên, yết hầu Trịnh Dương phát khô, muốn nói cái gì, nhưng một câu cũng nói không ra, đành phải khoanh chân ngồi dưới đất, động cũng không dám động.

Nhìn thấy thi thể Nhiễm Cầu Cổ Thánh, chỉ là khiếp sợ, mà giờ khắc này đã kinh hoàng.

Trên đời này, ai cũng có thể chết, nhưng tin tức Khổng sư chết này... Tuyệt đối sẽ để vô số người tín niệm sụp đổ.

Trong lúc nhất thời, trong lòng tràn đầy hoảng hốt, không biết như thế nào cho phải.

- Chờ lão sư tới liền rõ ràng...

Trịnh Dương đứng dậy, không dám suy nghĩ nhiều.

Đi theo lão sư nhiều năm, hắn biết, sự tình lại khó khăn, ở trước mặt lão sư cũng không tính là gì, hắn đã không nghĩ ra, vậy an tâm chờ đợi là tốt rồi, dọc theo thông đạo vừa định rời đi, dưới chân đột nhiên cứng đờ.

Giống như bị lực lượng gì bao phủ, mắt tối sầm lại.

Phù phù!

Trịnh Dương không còn tri giác.

...

Ngồi ở gian phòng giảng bài lúc trước, tâm cảnh của Trương Huyền thản nhiên, kèm theo suy nghĩ nhanh chóng lan ra nơi xa.

Kiếp trước hắn chỉ là nhân viên quản lý thư viện trường cao đẳng phổ thông, nằm mơ cũng không nghĩ đến, sau khi chết vậy mà xuyên qua một thế giới như vậy.

Thời điểm vừa đến, tràn đầy bàng hoàng cùng mê man, không biết nên làm gì, chỉ nghĩ có thể sống sót.

Hiện tại xem như triệt để vững chắc xuống, phù hợp thế giới này, thành một phần tử trong đó.

Xuyên qua, trùng sinh, thân mang Thiên Đạo thư viện...

Kiếp trước trùng trùng điệp điệp cùng kiếp này chậm chạp dung hợp, một loại cảm xúc không hiểu xuất hiện, trong lòng Trương Huyền sinh ra cảm ngộ, dường như lực lượng vượt qua Thiên Đạo bắt đầu nảy sinh, bất cứ lúc nào cũng sẽ đâm rách bùn đất, chui ra mặt đất.

Đang cảm ngộ, liền nghe một thanh âm dồn vang lên ở bên tai, từ từ mở mắt, thấy được thân ảnh của Ngụy Như Yên.

- Ngươi nói... Phát hiện thi thể của Nhiễm Cầu Cổ Thánh?

Nghe xong lời nói của đối phương, Trương Huyền đột nhiên đứng dậy.

Nhiễm Cầu Cổ Thánh, thực lực mạnh nhất trong hàng đệ tử của Khổng sư, tồn tại hắn vẫn kính ngưỡng, làm sao lại chết ở chỗ này, hơn nữa thi thể chôn giấu ở dưới đất mấy chục cây số?

- Đi qua nhìn một chút!

Theo sát sau lưng Ngụy Như Yên, thẳng tắp bay về phía thi thể, thời gian không dài đi vào cung điện dưới đất, thấy được quan tài.

Nhìn kỹ một cái, cau mày thật chặt:

- Nhìn dung mạo cùng khí tức, là Cổ Thánh...

Thời điểm ở Bạch Khê sơn, từng thấy tàn hồn Cổ Thánh, xem như có duyên gặp mặt một lần, thi thể trước mắt, giống nhau như đúc, không kém chút nào.

Xem ra, Ngụy Như Yên nói không sai, đây chính là thi thể của hắn.

- Ngươi đến xem!

Cổ tay rung lên, Long Cốt thần thương hóa thành một Thần Long huyền phù ở trên không, cúi đầu nhìn về phía quan tài, lắc người một cái, trực tiếp rơi trên mặt đất.

- Chủ nhân...

Không ngừng nghẹn ngào, thân rồng to lớn run rẩy.

Nó là vị trước mắt này luyện chế thành, vốn cho rằng người sau sớm theo Khổng sư phi thăng, nằm mơ cũng không nghĩ đến, thi thể lưu ở nơi này, không còn hô hấp.

- Xem ra là thật...

Thấy Long Cốt thần thương xác nhận, Trương Huyền lần nữa cau mày, nhìn về phía nữ hài bên người:

- Trịnh Dương đâu?

- Ta cũng không biết, tên kia nên ở đây a...

Ngụy Như Yên cũng sững sờ.

Đã để cho mình báo tin, hắn nên ở đây bảo vệ, vì sao ngay cả bóng người cũng không có?

Trương Huyền nhìn quanh một vòng, cũng không phát hiện tung tích của Trịnh Dương, lúc này mới đi tới trước thi thể Nhiễm Cầu Cổ Thánh, bàn tay nhẹ nhàng sờ tới.

Muốn làm rõ, biện pháp tốt nhất chính là mượn thư viện.

- Thiếu hụt!

Thư viện chấn động, Trương Huyền lắc đầu.

Không có sinh ra thư tịch.

Cũng không biết là bởi vì thi thể đối phương, hay nắm giữ lực lượng ngăn cách Thiên Đạo.

- Hắn là nơi này nắm giữ lực lượng ngăn cách Thiên Đạo...

Trương Huyền nhìn quanh hai bên.

Thi thể hắn cũng dò xét qua, dù dò xét không ra khi còn sống, nhưng phát giác đẳng cấp vẫn rất dễ dàng.

Điểm ấy cùng bảo vật dò xét có chút tương tự.

Hiện tại cái gì cũng không xuất hiện, chỉ nói rõ nơi này ngăn cách Thiên Đạo, nguyên nhân chính là như vậy, mới để cho vô số Thiên Cơ sư suy tính không ra, thậm chí không biết, vị này chết ở nơi đây.

- Nơi này là thượng cổ chi địa, nghe nói không có trải qua Dị Linh tộc chiến đấu tẩy lễ... có tỷ lệ khôi phục huyết mạch suy giảm, thi thể Nhiễm Cầu Cổ Thánh ở chỗ này, có phải có thuyết pháp gì hay không?

Càng nghĩ càng thấy kỳ lạ, Trương Huyền rơi vào suy nghĩ.

Cổ địa, trừ linh khí mỏng manh, không thích hợp tu luyện ra, thì có quá nhiều chỗ thần kỳ, thi thể Nhiễm Cầu Cổ Thánh, vậy mà cũng phát hiện ở nơi đây, bản thân cũng xuyên qua tới nơi đây, sẽ có liên quan gì hay không?

Minh Lý Chi Nhãn vận chuyển, Trương Huyền lần nữa dọc theo quan tài dạo qua một vòng.

- Phía dưới còn có thông đạo...

Lông mày giương cao, đột nhiên bước ra một bước.

Kẹt kẹt!

Quan tài di động, giống như Trịnh Dương vừa rồi, một thông đạo chậm rãi xuất hiện.

Cùng Ngụy Như Yên liếc mắt nhìn nhau, Trương Huyền không chần chờ chút nào, nhấc chân đi vào.

Nữ hài theo sát.

Cái thạch thất thứ hai cùng thứ nhất bố cục hoàn toàn tương đồng, phương vị thạch quan cũng giống nhau như đúc, cho người ta một loại cảm giác cổ xưa mênh mông.

Trong phòng rỗng tuếch, một bóng người cũng không có.

- Lão sư, hình như Trịnh Dương sư huynh tới qua nơi này...

Nhìn quanh một vòng, đột nhiên Ngụy Như Yên nói.

- Hắn tới qua?

Trương Huyền nhìn qua.

- Ừm, trên vách tường có người đụng ra dấu vết, nhìn hình dạng hắn là sư huynh lưu lại...

Ngụy Như Yên chỉ.

Trương Huyền nhìn lại, quả nhiên thấy trên vách tường có một cái hố thật sâu, dáng người không kém Trịnh Dương bao nhiêu, đoán không sai, là hắn dùng sống lưng đụng ra.

- Quả nhiên tới qua, hắn là thấy được thi thể trong quan tài, cảm thấy sợ hãi mới tạo thành...

Liếc mắt nhìn, Trương Huyền liền phân tích ra được, ánh mắt lộ ra tò mò.

Đến cùng trong quan tài này là cái gì, so sánh với thi thể Nhiễm Cầu Cổ Thánh còn muốn kinh hoàng?

- Mở ra nhìn một chút!

Trương Huyền kìm nén không được, đi tới trước mặt, bàn tay phát lực.

Kẹt kẹt!

Nắp quan tài chậm chạp mở ra, một bóng người xuất hiện, yên tĩnh an lành, giống như vừa mới cắt đứt hô hấp.

Đồng tử co rụt lại, toàn thân Trương Huyền xiết chặt.

Thi thể xuất hiện ở trong quan tài, lại là... Trịnh Dương!

Bình chướng mạnh mẽ

dtv-ebook.com

Nằm ở trong quan tài, khóe miệng Trịnh Dương mang theo mỉm cười, thi thể còn có nhiệt độ, hình như vừa mới cắt đứt hô hấp.

- Sư huynh...

Khí độc nồng đậm từ lỗ chân lông toàn thân tràn ra, mái tóc Ngụy Như Yên bay lên.

Nàng trong nóng ngoài lạnh, tuy vừa rồi Trịnh Dương nói muốn chết, nhưng thật nhìn thấy thi thể, đầu óc như xé rách, nếu như biết hung thủ, tuyệt đối sẽ không chút do dự xông lên, xé hắn thành mảnh nhỏ.

- Khống chế cảm xúc!

Trương Huyền khẽ quát một tiếng.

- Vâng!

Nghe được lão sư nói, Ngụy Như Yên khôi phục lại, nhìn về phía thi thể trong quan tài, vẫn không ngừng run rẩy.

- Đây không phải Trịnh Dương...

Thanh âm Trương Huyền tiếp tục vang lên.

Hắn nhìn cũng giật nảy mình, còn tưởng rằng Trịnh Dương chết, chẳng qua nhìn một hồi, lập tức cảm giác được không đúng.

Bởi vì quá chân thực.

Thi thể trước mắt này cùng Trịnh Dương khi còn sống giống nhau như đúc, nhưng người bình thường sau khi chết, tinh thần lực cắt đứt, mạnh hơn cũng sẽ không hoàn toàn tương đồng, huống chi Trịnh Dương thân là đệ tử của hắn, vô cùng quen thuộc, cho dù chết, sẽ không bình thản như vậy, người mạnh hơn cũng sẽ cắn xuống một khối xương!

Mấu chốt nhất là... trong cơ thể đối phương có Thiên Đạo chân khí hắn lưu lại, không có người có thể lặng yên giết chết hắn, mà để hắn không thể nhận ra.

- Không phải sư huynh, vậy...

Ngụy Như Yên sửng sốt, tràn đầy nghi ngờ.

Bộ thi thể trước mắt này, bất luận mắt thường quan sát hay bàn tay chạm đến, đều là sư huynh, không có bất kỳ khác biệt gì, nếu như không phải, này sẽ là ai?

- Hắn là ảo giác, một loại ảo giác có thể làm cho người nhận không ra thật giả, ngay cả Thiên Đạo cũng có thể lừa gạt...

Trương Huyền nhíu mày, ở trong thạch thất đi tới đi lui.

Không phải thi thể Trịnh Dương xuất hiện ở trước mắt, hắn cũng nhìn không ra sơ hở, phát hiện không ra là ảo giác.

Cảnh tượng trước mắt quá chân thực, chân thực đến thư viện cũng không thể phát giác.

- Ảo giác?

Liếc mắt nhìn hai phía, Ngụy Như Yên lại bấm lên mặt một cái... Đau!

- Long Cốt thần thương!

Trương Huyền hô khẽ một tiếng.

Phần phật!

Thần thương từ thông đạo bay vào, trường thương nơi tay, Trương Huyền lập tức cảm thấy sức mạnh vô cùng vô tận, mũi thương nâng lên, bỗng nhiên đâm tới thạch quan.

Ầm ầm!

Thạch quan bị đâm xuyên, thạch thất trước mắt giống như bọt biển, trong nháy mắt tiêu tán, sau một khắc liền thấy Trịnh Dương nằm nghiêng ở trong góc tường, không nhúc nhích, hắn là ngất đi.

Trước mắt cũng không phải thạch quan, mà là một bình chướng giống như tấm gương.

Hai người tựa như đi vào thế giới trong gương, nhận không ra chân thực hay hư ảo.

- Là ảo giác, nói cách khác... thi thể Nhiễm Cầu Cổ Thánh cũng là giả... Lão chủ nhân không tử vong?

Đâm rách ảo giác, thanh âm của Long Cốt thần thương mang theo hưng phấn vang lên.

Nhìn thấy thi thể lão chủ nhân xuất hiện ở trước mắt, nhận xung kích quá lớn, nếu đây đều là ảo giác, có thể cỗ thi thể kia cũng là giả hay không?

- Thi thể Nhiễm Cầu Cổ Thánh là thật, chính vì thi thể hắn lực lượng mạnh mẽ, mới có thể làm ra loại ảo giác này! Nếu như giả, không có khả năng giấu diếm Thiên Đạo...

Trương Huyền lắc đầu.

Dù không muốn để Long Cốt thần thương đau lòng, nhưng sự thật chính là sự thật.

Đâm rách hư ảo, đồng thời hắn đã hiểu được.

Một đại trận ngay cả hắn cũng nhận không ra, thậm chí Thiên Đạo cũng có thể giấu diếm, nhất định phải có đầy đủ lực lượng duy trì, mà trận tâm chính là thi thể Nhiễm Cầu Cổ Thánh.

Cũng chỉ có vị thiên hạ đệ nhị Thánh này, mới có loại năng lực kia, lấy giả đánh tráo, chính mình cũng trong thời gian ngắn không có phát hiện.

Chẳng qua hắn dù sao cũng là người thông minh, Thiên Đạo thư viện không cách nào điều tra, liền biết nhất định ẩn giấu đi đồ vật không thể thăm dò, lại thêm thi thể Trịnh Dương xuất hiện, muốn không phát hiện vấn đề cũng khó.

- Cổ Thánh... Thật đã chết rồi?

Cốt long đặt mông ngồi dưới đất, nói không ra lời.

Thi thể là thật, liền đại biểu thật đã chết rồi...

- Có phải thật chết hay không, còn khó nói, thi thể là thật, không có nghĩa là chết thật... giống như Dung Hoàng, thi thể đã chôn cất, tu vi cũng truyền cho Lưu Dương, là chết thật, nhưng linh hồn lại được Thần Linh cứu đi, không có nghĩa là không cách nào phục sinh!

Trương Huyền nói.

- Tu vi đến Nhiễm Cầu Cổ Thánh, muốn chết cũng không dễ dàng như vậy!

Ngoan Nhân vỡ thành xương cốt cũng có thể phục sinh, huống chi Nhiễm Cầu Cổ Thánh.

Xem như thi thể thật, chỉ cần linh hồn bất diệt, cũng không thể xưng tử vong.

- Cái này...

Nghe được giải thích như vậy, ánh mắt của Long Cốt thần thương có chút mê man khôi phục lại, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

- Trước tiên để Trịnh Dương tỉnh lại, để hắn hôn mê, nhất định là xảy ra chuyện gì...

Ngón tay điểm một chút, một đạo chân khí hòa vào trong cơ thể học sinh, một lát sau, Trịnh Dương chậm chạp tỉnh lại.

Học sinh của hắn sức chiến đấu kinh người, lực ý chí càng mạnh mẽ đáng sợ, như vậy cũng bị làm chóng mặt, khẳng định là nhận lấy cái gì kích thích, tâm cảnh xuất hiện chấn động.

- Lão sư!

Trịnh Dương hơi đỏ mặt, đi tới trước mặt.

- Ngươi tới địa cung này trước, đến cùng phát hiện cái gì, lại hôn mê bất tỉnh?

Ngụy Như Yên nhịn không được hỏi.

- Ta...

Xoa xoa đầu, Trịnh Dương hơi đỏ mặt:

- Ta thấy được quan tài giống như trên, mở ra xem, bên trong chứa đựng thi thể Khổng sư...

- Thi thể Khổng sư?

Trương Huyền nhíu mày.

Bọn họ nhìn thấy là thi thể Trịnh Dương, mà Trịnh Dương nhìn thấy là thi thể Khổng sư...

Giữa hai bên, sẽ có liên hệ gì hay không?

- Mặc kệ có liên lạc hay không, có lẽ đều liên quan đến bình chướng kia!

Nghĩ một lát, thủy chung nghĩ mãi mà không rõ, Trương Huyền biết nơi này, khẳng định liên quan đến Khổng sư, hắn bây giờ cách đối phương còn một đoạn, nghĩ mãi mà không rõ cũng rất bình thường, lúc này không nói thêm lời, ngẩng đầu nhìn về phía bình chướng cách đó không xa.

Thật muốn có đáp án, khẳng định ở đằng sau, hiện tại nên nghĩ làm sao mới có thể tiến vào bên trong.

- Thử một chút!

Lông mày nâng lên, Long Cốt thần thương nắm chặt, quát khẽ một tiếng, lần nữa đâm tới.

Phần phật!

Trường thương xé rách không gian, thiên địa phá vỡ, trong tiếng thét gào, đi tới trước mặt bình chướng.

Ầm!

Một cỗ lực lượng khổng lồ cuốn tới, thân thể Trương Huyền cứng đờ, bay ngược ra, sống lưng trùng trùng điệp điệp đâm vào trên vách tường, khuôn mặt trắng bệch, khí tức có vẻ hơi phù phiếm.

Chỉ thoáng cái liền bị thương không nhẹ.

- Vậy mà không được?

Trương Huyền ngạc nhiên.

Phối hợp Long Cốt thần thương, lúc trước vị Thần Linh kia gặp cũng có lực đánh một trận, toàn lực đâm một cái bình chướng, vậy mà không có tổn thương, ngược lại chấn hắn sắp hộc máu.

Quá lợi hại!

Bình phong này, đến cùng là cái gì, đáng sợ như thế?

- Chủ nhân, ta đi thử một chút...

Đang kỳ lạ, trong đầu vang lên thanh âm của Ngoan Nhân.

- Tốt!

Trương Huyền gật đầu, cổ tay khẽ đảo, thả hắn ra.

Cái tên này khung xương hoàn chỉnh, lại thêm luyện hóa áo tơi, sức chiến đấu đã có thể so với phá toái hư không sơ kỳ, hắn ra tay, có lẽ thật có thể phá vỡ bình chướng mà ngay cả mình cũng không thể dao động..

Muốn làm thiên địa sư

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

Một bàn tay thô to từ trong thư tịch đưa ra ngoài, chấn toàn bộ địa cung không ngừng lay động, tựa như động đất, ngón tay thô to bỗng nhiên bổ vào trên bình chướng.

Ầm!

Sóng khí cuồn cuộn, đám người Trương Huyền kìm lòng không được lui về phía sau mấy bước, lần nữa nhìn lại, chỉ thấy bình chướng vẫn hoàn hảo không chút tổn hại, không có một chút tổn thương, mà năm ngón tay của Ngoan Nhân lại toác ra máu tươi.

- Chủ nhân, ta thử lại lần nữa...

Một chưởng không phá vỡ, Ngoan Nhân có chút khó xử, mở miệng nói.

- Không cần, ngươi lại ra tay, đoán chừng địa cung sẽ sụp đổ!

Trương Huyền lắc đầu.

Hiện tại địa cung sắp thừa nhận không được, lại tiếp tục, nhất định không chịu nổi, tuy thực lực của bọn hắn sẽ không bị thương, nhưng người bình thường của Thiên Huyền vương quốc nhất định gặp phải liên luỵ.

Lực lượng của cường giả Cổ Thánh quá lớn, huống chi là phá toái hư không, hơi không khống chế được, dù một tia cũng đủ làm cho phạm vi

mấy vạn dặm biến thành Địa Ngục.

- Vậy làm sao bây giờ...

- Không thể ngạnh công, khẳng định có những biện pháp khác, lớp bình phong này, ngươi đạt tới phá toái hư không cũng không cách nào phá mở, từ xưa đến nay, cũng chỉ có Khổng sư mới có thể bố trí ra, biết điểm ấy liền dễ dàng!

Trương Huyền cười cười.

Để Ngoan Nhân ra tay, chỉ là thử một chút, bình phong này đến cùng có thể thừa nhận lực lượng mạnh cỡ nào, sau khi thử qua đã biết, nó liên quan đến Khổng sư.

Tiến về phía trước một bước, hít sâu một hơi, lực lượng Thiên Nhận Danh Sư trong cơ thể tràn vào trong đó.

Đều là Thiên Nhận Danh Sư, có lẽ có thể mở ra ràng buộc trước mắt.

Ông!

Lực lượng tràn vào trong đó, bình chướng đột nhiên lay động, vô số cảm ngộ trong kiến thức tràn vào trong đầu, để hắn trong nháy mắt lý giải chức nghiệp Danh Sư càng sâu, đối với thân phận lão sư càng thêm trầm mê.

Hình như trong nháy mắt, lý niệm giáo dục của Khổng sư đối với học sinh truyền vào trong óc.

- Lấy thiên địa vi sư, có thể chính nội tâm, quy tự nhiên, tuân theo vạn vật...

Thanh âm truyền vào trong óc, giống như ý niệm, lại giống như lĩnh ngộ của mình.

Thiên Nhận Danh Sư, là Danh Sư được thiên địa công nhận, sư tòng thiên địa, lấy Thiên Đạo vi sư, cất bước đơn giản, nhưng muốn vượt qua, độ khó lớn có thể tưởng tượng được.

Giống như đám người Lưu Dương, Trịnh Dương, muốn vượt qua bản thân, đời này cơ hồ không có khả năng.

Không phải bọn họ yếu, mà là tu tập công pháp, toàn bộ do bản thân truyền thụ, ở trong người tạo thành hình thức cố định, vượt qua bản thân, tương đương với lật đổ tất cả thành quả tu luyện trước đó.

Khổng sư môn đồ khắp thiên hạ, người nổi danh ba ngàn, không một người vượt qua, đạt tới thành tựu tương đồng cũng không có một cái, từ đó có thể biết độ khó.

- Ta hiểu, ta là Danh Sư được thiên địa công nhận, tương đương với lấy thiên địa làm sư, vì lẽ đó... Muốn lĩnh ngộ ra pháp tắc vượt qua Thiên Đạo, gần như không có khả năng! Đã như vậy... vì sao ta phải nhận thiên địa vi sư?

Trong lòng chấn động, Trương Huyền giật mình, cả người thể hồ quán đỉnh:

- Nhận ngươi vi sư, không cho phép ta đột phá, vậy ta liền làm... lão sư của thiên địa!

Đột phá Cổ Thánh, mượn thương đạo chân giải, đao đạo chân giải, thậm chí quyền đạo chân giải, đều có thể làm được, có điều một khi hoàn thành, lực lượng liền dừng lại, muốn tìm con đường thuộc về mình, gần như không có khả năng.

Nguyên nhân chính là như vậy, Trương Huyền một mực tìm kiếm thứ thuộc về mình, không ngừng áp chế tu vi, hơn hai tháng không có xung kích.

Mà bây giờ, trong lòng hiểu ra, rốt cục có phương hướng.

Thân phận của hắn là Thiên Nhận Danh Sư, thu hoạch được thiên địa công nhận... Cũng chứng minh thiên địa có linh!

Đã như vậy, vì sao phải để nó công nhận, mà không phải để nó bái sư?

Lấy thiên địa làm sư, cuối cùng sẽ giam cầm ở dưới thiên địa, mãi mãi không cách nào vượt qua, mà làm thiên địa sư, vừa bắt đầu liền đứng ở cực điểm, Cổ Thánh cũng có thể ung dung bước ra.

- Bất quá, muốn làm thiên địa sư, cũng không có đơn giản như vậy, cần hiểu rõ thiên địa, lĩnh ngộ thiên địa, biết thiếu sót của nó, chỉ có như vậy, mới có thể hoàn thành thụ nghiệp... Đương nhiên càng quan trọng hơn là, từ bỏ thân phận Thiên Nhận Danh Sư!

Trong đầu nhanh chóng vận chuyển, rất nhanh xác định phương hướng, lông mày nâng lên, lực lượng Thiên Nhận Danh Sư trong cơ thể lập tức phóng thích ra.

Muốn chứa hoàng kim, phải bạc ném trong túi đi.

Thiên Nhận Danh Sư, đối với người khác mà nói, không ngừng hâm mộ, đối với hắn mà nói, bỏ qua liền bỏ qua, không tính là gì!

Hắn dựa vào là cố gắng, phấn đấu, phẩm cách ưu tú, cùng nội tâm bất khuất, Thiên Nhận Danh Sư... Ha ha, mây trôi mà thôi!

Tâm cảnh trầm ổn, năm lần Thiên Nhận Danh Sư hấp thụ lực lượng, trong nháy mắt toả ra ngoài, một cỗ khí tức mạnh mẽ bắn ra, dọc theo mặt đất xông lên trên, bay thẳng Thiên Đình, chỉ nháy mắt, trên không trung nổ tung, hóa thành hàng tỉ khí lưu, tán loạn ở bốn phía.

Thiên Nhận Danh Sư, thiên địa công nhận, kèm theo lực lượng toả ra, Trương Huyền như hóa thân thiên địa, ý niệm huyền phù ở trên bầu trời, thừa nhận Thiên Đạo chèn ép cùng lôi kéo, hình như bất cứ lúc nào cũng sẽ vỡ vụn.

...

Danh Sư đường ở Bạch Giang đế quốc.

- Sư chi đạo, truyền ngôn thân hành tâm giáo, sở dĩ Khổng sư có thể truyền thụ thiên hạ, là đức tính hữu giáo vô loại, thiên địa bao dung, làm Danh Sư, các ngươi cũng hẳn lấy truyền đạo học nghề là trách nhiệm của bản thân, truyền thừa tiếp lực lượng của nhân loại, vạn cổ bất diệt...

Trước Phong Sư điện, một nhóm Danh Sư mới khảo hạch thông qua, đứng ở trước điện, một lão giả nhìn quanh một vòng, vẻ mặt nghiêm túc.

- Vâng!

Rất nhiều Danh Sư đồng thời gật đầu.

Trở thành Danh Sư, bọn họ liền hiểu trách nhiệm của bản thân, không cho phép lui bước.

Vài vạn năm nay, Danh Sư đường, có người sùng bái, có người nhục mạ, nhưng vẫn có thể sừng sững ở trên đỉnh đại lục, dựa vào chính là vô số hậu nhân thủ vững nội tâm không đổi.

- Rất tốt, hiện tại bắt đầu tế bái tiên tổ...

Lão giả thoả mãn gật đầu, vừa định tránh ra vị trí, để Danh Sư tân nhiệm tế bái bài vị Phong Sư điện, liền cảm thấy mặt đất không ngừng lay động, từng bài vị đứng sừng sững không biết bao nhiêu năm bắt đầu đung đưa.

Rầm!

Đồng loạt ngã xuống, đồng thời đối mặt một phương hướng.

- Chuyện gì xảy ra?

Đồng tử lão giả co rụt lại, vội vàng nhìn lại phương hướng bài vị quỳ gối, ngay sau đó nhìn thấy một bóng lưng do đám mây cùng cầu vồng

hội tụ, người mặc trường bào đứng sừng sững ở nơi xa xôi, đỉnh thiên lập địa, không nhìn thấy phần cuối.

Đối phương toả ra một loại khí thế để người không dám nhìn thẳng, để cho người ta tùy thời muốn quỳ gối.

- Là... Thiên Nhận Danh Sư!

Trong lòng lão giả chấn động, thân thể cứng ngắc.

Vạn cổ đến nay, một vị Thiên Nhận Danh Sư duy nhất là Khổng sư!

Về sau vô số Danh Sư, lại cố gắng thế nào, cũng không thể làm được, vốn cho rằng trừ hắn lại không người có thể hoàn thành, không nghĩ tới lúc này, lại có người hoàn thành.

Phù phù!

Hắn nhịn không được nữa, quỳ rạp xuống đất.

- Thiên Nhận Danh Sư xuất thế, nhân tộc đại hưng, còn không mau quỳ bái!

Nhìn về phía rất nhiều tân nhiệm Danh Sư còn đang ngẩn người, vội vàng quát tháo.

- Vâng!

Lúc này mọi người mới phản ứng lại, đồng thời quỳ gối.

Thiên Nhận Danh Sư, trước đó chỉ lưu truyền ở trong một vài Danh Sư đường, mà giờ khắc này, lại bị hàng tỉ người đồng thời tận mắt nhìn thấy.

Thân ảnh ở ngoài xa, đầu lâu cắm vào trong đám mây, đầu đội trời, chân đạp đất, thiên địa tới gần gũi, lại bị hắn ghét bỏ đẩy ra.

Lại ghét bỏ... Ông trời!

Danh Sư đường rung động

dtv-ebook.com

- Không đúng, Thiên Nhận Danh Sư, không phải thiên địa công nhận ư? Làm sao cảm giác, vị này... Xem thường ông trời?

Một vị Danh Sư quỳ lạy trên mặt đất, rốt cục nhìn ra không đúng.

Thiên Nhận Danh Sư bình thường, đạt được thiên địa bồi dưỡng, hưởng thụ thiên địa ban ân, mà vị trước mắt này, một mặt xem thường, gắng hết sức thoát khỏi, hình như muốn vứt bỏ thứ gì.

- Xem thường ông trời?

Lão giả sững sờ, vội vàng ngẩng đầu, quả nhiên thấy bóng người cao lớn, một mặt không kiên nhẫn, không ngừng lay động thân thể, quẳng bàn tay, không muốn để cho khí tức thiên địa công nhận nhiễm lên người.

- Ông trời muốn công nhận, hắn ghét bỏ... Không muốn làm?

Nuốt ngụm nước bọt, tròng mắt lão giả đỏ hoe.

Thiên Nhận Danh Sư, là có lịch sử có thể thẩm tra, loại cảnh tượng trước mắt này, tuyệt đối không có sai lầm, nhưng một màn trước mắt, lại khiến người ta kìm lòng không được miên man bất định.

Danh Sư khác nghe được đối thoại, cũng đều sắp khóc.

Đại ca, ngươi không muốn làm, chúng ta muốn làm ah!

Trực tiếp cự tuyệt, trở mặt với ông trời, thật được sao?

- Cút ngay!

Đang buồn bực, liền nghe bóng người trên bầu trời hét lớn một tiếng, một cước đạp tới thương thiên.

Ầm ầm!

Thiên địa xuất hiện khe hở.

- Quả nhiên là không muốn làm...

Mới vừa rồi còn hơi nghi hoặc, giờ phút này xác định không lầm.

Bóng người cao lớn kia, chính là không muốn làm Thiên Nhận Danh Sư, mà ông trời thì giống như bánh bột lọc, mặt dày mày dạn, nhất định muốn dính tới...

- Đây rốt cuộc là ai?

Lão giả nhịn không được nữa nhìn kỹ lại.

Ai con mẹ nó thất đức như vậy?

Vài vạn năm qua, ức vạn Danh Sư, ai không muốn đạt được thiên địa công nhận, danh dương thiên cổ, truyền thừa muôn đời... Cái tên này ngược lại tốt, giống như vứt thuốc cao, còn đạp đối phương...

Không kích thích người như vậy sẽ chết sao?

Phần phật!

Tràn đầy buồn bực, bóng người quay đầu, lộ ra dung mạo hoàn chỉnh, là thanh niên hai mươi tuổi, lông mi như kiếm, có chút anh tuấn.

- Là Trương Huyền... Trương sư! Hắn không phải... Đã chết rồi sao?

Lão giả ngây người.

Lúc trước Danh Sư đường thông báo thiên hạ, muốn tiến hành bắt hắn, chỉ cần là Danh Sư, cơ bản đều nhớ cái tên này, về sau sự tình huyên náo

càng lúc càng lớn, muốn không biết cũng khó khăn...

Hơn ba tháng trước, vị này mới vừa tự sát, tại sao sống lại, Thiên Nhận Danh Sư cũng không làm?

Xảy ra chuyện gì?

Một đám Danh Sư, tất cả đều choáng váng.

Một màn đồng dạng, cũng phát sinh ở Danh Sư đường khác.

Vô số Danh Sư, nhìn thân ảnh cao lớn trên không, hốc mắt ửng đỏ, từng cái khóc ròng ròng, cảm giác bản thân sống vô dụng.

Quá bỉ ổi.

Thiên Nhận Danh Sư, vậy mà không muốn...

Có thể lại trang bức một ít ư?

...

Tổng bộ Danh Sư đường.

Còn thừa lại rất nhiều Cổ Thánh cùng Danh Sư cửu tinh, toàn bộ ngồi ngay ngắn.

- Chính là chuyện như vậy, hiện tại Dị Linh tộc đã không sai biệt lắm thống nhất, không còn tai hoạ ngầm, Danh Sư đường chúng ta cũng nên điều chỉnh sách lược, càng thêm chuyên tâm giáo thư dục nhân...

Dương sư nhìn quanh một vòng nói.

- Dương sư nói là... Trương Huyền Trương sư, không những không phản bội nhân tộc, còn là một vị Thiên Nhận Danh Sư, mục đích tự sát ở Danh Sư đường chỉ là vì lẫn vào Dị Linh tộc, nhân cơ hội giải trừ tai hoạ ngầm?

Một vị Danh Sư cửu tinh há to miệng, tràn đầy khó tin.

- Đúng, có điều, trước mắt mà nói, đây đều là suy đoán, tuy không có xác định, nhưng có chín thành tin cậy!

Dương sư gật đầu.

- Không có xác định, liền có khả năng là giả... Nếu như hắn là Thiên Nhận Danh Sư, khẳng định đã sớm nói cho Danh Sư đường, vì sao muốn giấu diếm?

- Tuy hắn dạy học rất tốt, cũng có năng lực nhất định, nhưng muốn nói hắn là Thiên Nhận Danh Sư, ta còn không tin!

- Đúng vậy, nhân phẩm cùng bản tính của Khổng sư, chúng ta đều quen thuộc, cuộc đời Trương sư, ta xem qua... Cùng Thiên Nhận Danh Sư, không có chút móc nối nào, ông trời làm sao có thể công nhận?

...

Có Danh Sư nghi ngờ.

Cũng không phải bọn họ nghi ngờ Dương sư nói, mà là Thiên Nhận Danh Sư, vài vạn năm không xuất hiện, vị Danh Sư này có quan hệ với Linh Thần, lại là... Đổi lại ai cũng sẽ nghi ngờ.

- Ta nói những sự tình này, không phải để các ngươi tin tưởng, mà là mệnh lệnh!

Dương sư sầm mặt lại.

Hắn đi khắp thiên hạ, cũng là bởi vì không thích hành vi đã lệch khỏi quỹ đạo của Danh Sư đường, lần này muốn bình định lập lại trật tự, lại còn có người nghi ngờ...

- Ra lệnh cho chúng ta có thể tuân thủ, nhưng chúng ta tuyệt không tin tưởng hắn là Thiên Nhận Danh Sư, nếu như hắn có thể làm, chúng ta

chẳng phải bất luận người nào cũng có thể?

Một vị Danh Sư cửu tinh vung cánh tay, vừa định tiếp tục nói chuyện, đột nhiên mặt đung đưa.

Mọi người vội vã rời phòng, nhìn ra phía ngoài, sau đó nhìn thấy một bóng người quen thuộc, đỉnh thiên lập địa, trên bầu trời vô số lực lượng đặc thù bao phủ hắn, như muốn dính lên hắn.

Không phải Trương Huyền Trương sư thì là ai!

- Đây là... lực lượng Danh Sư?

- Không phải Danh Sư phổ thông, mà là Thiên Nhận Danh Sư...

Tất cả mọi người đạt đến cửu tinh, không cần giải thích, cũng không cần đi Phong Sư điện, chỉ liếc mắt nhìn liền có thể hiểu rõ chuyện gì xảy ra.

Giờ phút này, tất cả đều choáng váng.

Vừa nói xong Trương Huyền không thể nào là Thiên Nhận Danh Sư, hắn liền xuất hiện, không ngừng tản mát ra lực lượng Thiên Nhận Danh Sư...

Có cần trực tiếp như vậy hay không?

- Không đúng, hắn không phải thừa nhận bản thân là Thiên Nhận Danh Sư, mà là... thoát khỏi thân phận Thiên Nhận Danh Sư!

Rất nhanh có người nhìn ra.

- Đúng a, hình như là Danh Sư chi khí trong cơ thể phát ra, không muốn...

- Danh Sư chi khí của Thiên Nhận Danh Sư cũng không cần? Đây là điên sao?

Rất nhiều Danh Sư cửu tinh cùng Cổ Thánh, từng cái con mắt trợn tròn giống như trứng gà.

Chỉ thấy Trương Huyền vẻ mặt chán ghét, không ngừng vung ra Danh Sư chi khí trong cơ thể, hình như thứ này là giòi trong xương, làm cho ông trời tựa hồ cũng có chút mộng bức, không biết làm sao.

Thiên Nhận Danh Sư cũng không muốn đi làm... Đến cùng muốn làm cái gì?

- Hiện tại các ngươi còn cho rằng hắn không phải Thiên Nhận Danh Sư không?

Dương sư cũng nuốt ngụm nước bọt.

Sư huynh quả nhiên không tầm thường, làm việc đều để người bất ngờ.

Người khác cầu còn không được, hắn không muốn làm, tránh thoát...

Đổi lại bất luận người nào, ai cũng không làm được như vậy.

- Hắn là...

- Đúng, chúng ta có mắt không tròng...

Mấy vị Danh Sư cửu tinh vừa rồi chất vấn, giờ phút này đều thấy mặt đau rát đau, hận không thể có khe đất chui vào.

Vừa nói đối phương không thể nào là Thiên Nhận Danh Sư, đối phương liền đứng ra, gây ra một màn như vậy...

Nếu như hắn cũng không phải, còn có ai?

Nghe được mọi người thừa nhận, nhìn thấy việc làm của Trương Huyền, Dương sư bất đắc dĩ, sau đó lắc đầu, nhìn về phía vị Danh Sư cửu tinh mới vừa nói:

- Hiện tại hắn là Thiên Nhận Danh Sư... Trước kia là Thiên Nhận Danh Sư, nhưng rất nhanh liền không phải. Nếu không... Ngươi làm một chút thử xem?

Cự tuyệt Thiên Nhận Danh Sư, tránh thoát thân phận này, không muốn đi làm... Khắp thiên hạ đoán chừng cũng chỉ có một!

Vị sư huynh này, đã sáng tạo ra vô số kỳ tích, đến cùng còn có thể sáng chế bao nhiêu, là bọn họ nghĩ cũng nghĩ không ra?

- ...

Vị Danh Sư cửu tinh kia khóc.

Đi vào bình chướng

dtv-ebook.com

Thoát khỏi thân phận Thiên Nhận Danh Sư, khí tức năm lần thiên địa công nhận thả ra ngoài, toàn bộ đại lục trở nên sôi trào.

Trước đó, Trương Huyền đạt được thiên địa công nhận, đều là phạm vi nhỏ xuất hiện, sau đó bị Danh Sư áp chế xuống, hầu như không có quá nhiều người biết được, mà giờ khắc này, khí tức thiên địa công nhận lan ra, tất cả mọi người thấy được thân ảnh kia.

Đều không hiểu, choáng váng.

Ở trên đại lục vậy mà xuất hiện một vị Thiên Nhận Danh Sư, mấu chốt nhất là... tên này không muốn làm, muốn từ chức...

- Không hổ là lão sư...

Trong mắt Trương Cửu Tiêu lộ rõ sùng bái.

Sau khi biết thân phận của lão sư, hắn không chút do dự bái sư, kết quả... Lão sư đối với loại thân phận này, vậy mà không thèm để ý chút nào, nói không cần là không cần...

Quả nhiên là đức tính cao thượng, làm người ta kính nể!

Thiên hạ sợ hãi, coi là chuyện điên rồ, nhưng Trương Huyền không biết, vẫn ở trước mặt bình chướng, không ngừng tản mát ra lực lượng trong cơ thể.

Không toả lực lượng Thiên Nhận Danh Sư ra sạch sẽ, liền không khả năng làm thiên địa lão sư, đột phá Cổ Thánh!

Kẽo kẹt kẽo kẹt!

Thiên địa hạ xuống uy áp, tựa hồ muốn nghiền ép linh hồn của hắn nát bấy, trên mặt Trương Huyền không vui không buồn, để cho người ta nhìn không ra tâm tình tốt xấu.

Phủ nhận thân phận Thiên Nhận Danh Sư, thật ra thì trong lòng cũng có chút lo nghĩ, nhưng tiếp xúc đến bình chướng, đạt được Khổng sư giáo dục truyền thừa, đã rõ ràng, Khổng sư... khẳng định cũng đi qua con đường này!

Đối phương cũng là Thiên Nhận Danh Sư, cuối cùng bỏ cái thân phận này.

Nếu không mạnh nhất, cũng chỉ là trở thành Cổ Thánh của thế giới này, muốn thoát ly đại lục, đi vào vị diện cao hơn, gần như không có khả năng!

Bởi vì đạt được thiên địa này công nhận, chẳng khác nào bị giam cầm ở trong thiên địa này, muốn thoát ly, trước đánh vỡ gông xiềng bản thân.

Nói hắn nghĩ ra loại phương pháp này, còn không bằng nói là đi con đường của Khổng sư năm đó.

Theo dấu chân của hắn, một đường hướng về phía trước.

Răng rắc!

Danh Sư chi khí trong cơ thể toả ra sạch sẽ, thiên địa như chịu không được hắn khinh nhờn, xuất hiện mây đen, vô số lôi đình, hỏa diễm thiêu đốt, che lấp nhật nguyệt.

- Tới...

Trương Huyền đứng ở trong địa cung cũng không rời đi.

Giờ phút này ra ngoài, lực lượng lôi đình nhất định bao phủ toàn bộ Thiên Huyền vương quốc, quốc gia này sẽ biến thành Địa Ngục, vạn kiếp bất phục.

Đợi ở trong địa cung, đối phương muốn công kích mình, sẽ bị đại trận bao phủ, chỉ cần hắn gánh vác được, cổ địa sẽ không nhận bất cứ thương tổn gì.

Rầm!

Lôi đình ở trên không trung chậm chạp hội tụ, lần nữa tạo thành một trường đao to lớn, hỏa diễm và sấm sét không ngừng vây quanh, không gian ở phía trước không đỡ nổi một đòn, bất cứ lúc nào cũng sẽ hóa thành tro tàn.

Trong Cổ Thánh kiếp, làm người ta kinh khủng nhất... Lôi Binh kiếp, không nghĩ tới xuất hiện lần nữa.

Vèo!

Lôi binh hình thành, thẳng tắp lao đến địa cung, thời gian nháy mắt liền dừng ở trên đỉnh đầu Trương Huyền, chậm chạp cắt đi.

Tê lạp!

Trận pháp cùng không gian ở trong Địa cung, thời gian nháy mắt liền bị xé rách, tựa như giấy nát, không đỡ nổi một đòn.

- Chờ ngươi đã nửa ngày...

Trương Huyền hít sâu một hơi, hai hàng lông mày nâng lên, một quyền tới đón.

Lần trước đối mặt Lôi Binh kiếp, thực lực của hắn yếu, không cách nào chống lại, giờ phút này trở nên cường đại, tuy không thể vận dụng Long Cốt thần thương, nhưng thân thể, vu hồn, chân khí, từ lâu đã không kém gì tích huyết trùng sinh.

Ầm!

Nắm đấm cùng lôi binh đối đầu, kìm lòng không được lui về phía sau mấy bước, trên nắm tay Trương Huyền tràn đầy máu tươi.

Xem ra, cho dù tu vi tăng lên nhiều như vậy, cũng có chút chống lại không được.

Trước đó, vượt qua Lôi Binh kiếp, là mượn tiểu kiếp kiếp cùng mấy trăm người đồng thời đột phá, giờ phút này không có những vật này để mượn, nhưng không có nghĩa là Trương Huyền sẽ bó tay chịu trói.

Nhẹ nhàng nhoáng một cái, đi tới trước mặt bình chướng, lần nữa tiến lên đón.

Khí tức nhấp nhô, địa cung không ngừng lay động, bất cứ lúc nào cũng sẽ sụp đổ, vũ khí to lớn mang theo lôi đình cùng thiên hỏa, tựa hồ muốn đốt toàn bộ mặt đất thành không khí.

Lần nữa đối đầu, sống lưng Trương Huyền đâm vào trên bình chướng, dẫn tới một hồi chấn động như nước chảy.

Lực lượng lôi binh cũng không suy giảm, bổ vào trên bình chướng.

Ông!

Một tiếng nhẹ nhàng vang lên, bình chướng bị ăn mòn ra một lỗ thủng không lớn, ngọn lửa màu đen thiêu đốt chỉ chốc lát, bị bình chướng chặn lại.

- Quả nhiên hữu dụng...

Ánh mắt Trương Huyền sáng lên.

Lựa chọn ở đây dẫn tới lôi kiếp, cảm ngộ là một thứ, trọng yếu nhất là muốn mượn lực lượng Lôi Binh kiếp phá vỡ bình chướng, để chúng hai hai triệt tiêu.

Bình chướng ngay cả Ngoan Nhân cũng có thể chặn, chỉ bằng vào lực lượng loại bỏ, gần như không có khả năng, mặc dù là Khổng sư lưu lại, nhưng xem ra đối phương cũng không vì bản thân là Thiên Nhận Danh Sư mà chủ động mở ra.

Đã như vậy, vậy dùng Lôi Binh kiếp chém nát!

Thay quyền thành chưởng, lần nữa bổ tới lôi binh.

Răng rắc! Răng rắc!

Lôi binh lần lượt công kích hắn, nhưng mà lực lượng đều bị hắn truyền lại đến bình chướng sau lưng, trước đó bình chướng lông tóc không hao tổn, rốt cục không chịu nổi xuất hiện vết rách.

Bất quá bởi vì lực lượng truyền lại, thân thể Trương Huyền cũng nhận tổn thương cực lớn, bất cứ lúc nào cũng sẽ giống như lần trước, triệt để nghiền nát.

- Thần Linh Hoàng!

Tinh thần khẽ động, lần nữa biến thành hình dáng của Thần Linh Hoàng, mở nắp bình ra, thả ra lực lượng đặc thù lúc trước.

Cỗ lực lượng này là Thần Linh Hoàng tế tự Thần Linh đạt được, đối với khôi phục thương thế có hiệu quả rất tốt.

Hấp thu nửa bình, thương thế liền triệt để khôi phục, lần nữa công kích lôi binh.

Rầm rầm rầm!

Lôi binh lại bổ vào bình chướng, trước đó liền xuất hiện vết rách, hiện tại càng lúc càng lớn, bất cứ lúc nào cũng sẽ vỡ ra.

Mà giờ khắc này Lôi Binh kiếp cũng tiêu hao phần lớn lực lượng, thoạt nhìn suy yếu hơn không ít.

- Quả nhiên có thể tiêu hao lẫn nhau...

Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm.

Xem ra mạo hiểm là đáng giá, mặc dù hiện tại còn không làm được thiên địa lão sư, nhưng thành công thoát khỏi thân phận Thiên Nhận Danh Sư, thực lực tăng vọt.

Hơn nữa bình chướng cũng thuận lợi phá vỡ, mặc dù không biết phía sau là địa phương nào, nhưng bí ẩn như vậy, chắc hẳn có quan hệ tới Chư Tử bách gia.

Coi như không có, cũng khẳng định có liên hệ tới Khổng sư, chỉ cần đi theo bước chân của hắn, nhất định có thể rời vị diện này, đi vào thế giới cao hơn, tìm được Lạc Nhược Hi.

Răng rắc! Răng rắc!

Lôi Binh kiếp lại chém hai lần, khe hở càng lúc càng lớn, đã đủ để cho người đi qua, giờ phút này mây đen đầy trời cũng dần dần tiêu tán.

Lại qua mười cái hô hấp, không thể kiên trì được nữa, ầm ầm phá vỡ.

Lôi Binh kiếp không ngừng công kích cũng tiêu hao sạch sẽ năng lượng, mất đi lực lượng trước đó, bị Trương Huyền nhẹ nhàng điểm một cái, hóa thành khí lưu tán dật đầy trời.

- Đi vào đi!

Thấy rốt cục vượt qua lôi kiếp, không kịp quan sát lực lượng trong cơ thể, Trương Huyền dặn dò một tiếng, thân thể chui vào khe hở.

Trịnh Dương, Ngụy Như Yên gật đầu, sau khi đưa tin cho đám người Triệu Nhã, cũng theo sát vào.

Thanh Nha mạch

dtv-ebook.com

Xuất hiện ở trước mắt chính là một thế giới bát ngát, trời cao mây nhạt, cỏ mọc én bay, vô số cây cối trồng ở trong ruộng, một mảnh xanh biếc, linh khí dập dờn giống như thực chất, thậm chí nồng đậm hơn một ít Thánh địa.

- Đây là địa phương nào?

Ngụy Như Yên nhíu mày, tràn đầy nghi ngờ đi lên phía trước, chân khí trong cơ thể vận chuyển, sợ xuất hiện nguy hiểm.

- Hẳn là một cổ địa hoặc di tích!

Trịnh Dương đi theo nói.

Trương Huyền không có trả lời, ánh mắt lộ ra vẻ nghi hoặc, dọc theo bờ ruộng chậm rãi đi về phía trước, chỉ chốc lát đi tới trước cây cối, đưa tay từ dưới đất rút ra, nghiên cứu phút chốc, nhẹ nhàng cười một tiếng:

- Các ngươi có phát hiện gì không?

- Phát hiện gì?

Hai học sinh liếc mắt nhìn nhau, không hiểu.

Thấy trong mắt lão sư mang theo hỏi thăm, dừng lại một chút, Trịnh Dương nói:

- Cây lúa mì này, hình như tráng kiện hơn ở Danh Sư đại lục, năng lực hấp thu linh khí cũng càng mạnh!

- Là mạnh hơn một chút...

Ngụy Như Yên cũng gật đầu, hơi nghi hoặc, vì sao lão sư không đi quan tâm đây là địa phương nào, suy tính một chút, đằng sau nên làm cái gì, ngược lại để tâm một cây lúa mì.

Tu vi đạt tới cảnh giới như bọn họ, không ăn cơm cũng sẽ không đói, cách những cây nông nghiệp này, sớm đã cực kỳ xa xôi.

- Đây là một cây Thanh Nha mạch, ẩn chứa linh lực cực kỳ mạnh mẽ, người bình thường dùng lâu dài, có thể cải thiện thể chất, tăng cường huyết mạch, giống như Tiên Thiên độc thể của ngươi, nếu vừa ra đời liền có thứ này dùng, sẽ không bị khổ nhiều như vậy, mà ung dung kích hoạt...

Ngụy Như Yên bởi vì Tiên Thiên độc thể quá mức mạnh mẽ, mà không cách nào kích hoạt, dẫn đến từ nhỏ người yếu, bất cứ lúc nào cũng sẽ tử vong, nếu không phải phụ thân Ngụy Trường Phong phí hết tâm huyết, tìm kiếm bảo vật, khả năng kiên trì không được đến lúc Trương Huyền thu đồ.

Nếu như vừa ra đời liền dùng loại Thanh Nha mạch này, thể chất sẽ tăng cường mấy bậc thang, có lẽ... Không cần nhận nhiều đau khổ như vậy, Ngụy Trường Phong cũng sẽ không bởi vì một gốc dược liệu mà chết.

- Lợi hại như thế... Mang về Danh Sư đại lục, không phải tạo phúc thiên hạ sao?

Mắt Trịnh Dương sáng rực lên.

Thân là Chiến Sư đường đường chủ, nghĩ so với người khác nhiều hơn rất nhiều.

Có thể cải thiện thể chất, tăng cường huyết mạch, phổ cập ra, chẳng phải toàn bộ đại lục đều người người như rồng?

Nhân tộc cùng Dị Linh tộc đối chiến, dù là vô số Danh Sư, tốn hết tâm huyết, Danh Sư đường cũng rất khó hoàn toàn chiếm thượng phong,

nguyên nhân trọng yếu nhất chính là Dị Linh tộc quá mạnh.

Vừa ra đời liền đạt đến Hóa Phàm cảnh... Huyết mạch càng mạnh càng lợi hại, nhân loại tới tỷ thí, căn bản không ở cùng một cấp độ.

Có thể kiên trì ở dưới công kích của đối phương, mà không bị chiếm đóng, có thể nói đã hết toàn lực.

- Danh Sư đại lục không trồng được!

Biết hắn nghĩ cái gì, Trương Huyền lắc đầu.

Loại cây cối này, không thấy ghi chép ở Danh Sư đường, mà là hắn ở trong Thư Sơn nhìn thấy, là cây cối trong lý tưởng của Khổng sư, cũng không phải tồn tại thực tế, hắn cũng cẩn thận xác nhận rất lâu.

- Vì sao?

Trịnh Dương không hiểu.

Nơi này nhiều nhất linh khí đầy đủ một ít, dựa vào thực lực của bọn hắn, sắp đặt ra loại địa phương này không khó, vì sao không cách nào gieo trồng?

- Danh Sư đại lục cùng Dị Linh tộc chiến đấu, bốn phía đều có khí tức Dị Linh tộc, mà loại Thanh Nha mạch này, sợ nhất chính là sát lục chi khí, một khi tiếp xúc, sẽ bị hạ độc chết!

Trương Huyền giải thích một câu, đầu ngón tay bắn ra một đạo chân khí, ẩn chứa sát ý, nhẹ nhàng dính vào ruộng.

Phần phật!

Tựa như thuốc màu nhỏ vào nước sạch, thời gian nháy mắt, lấy ngón tay hắn làm trung tâm, nhanh chóng lan ra phía ngoài, trong nháy mắt mấy chục mẫu Thanh Nha mạch ở xung quanh chết héo, trở nên vàng như nến, như bị thiêu đốt.

- Cái này...

Đám người Trịnh Dương ngạc nhiên, ngay cả Trương Huyền cũng không nhịn được sững sờ.

Mặc dù biết thứ này cực kỳ mẫn cảm với sát lục chi khí, rất dễ dàng bị giết chết, không nghĩ tới hiệu quả mạnh như vậy.

Vừa rồi chân khí của hắn, khống chế vô cùng nhỏ yếu, vậy mà cũng có loại uy lực này, có thể đoán được, Danh Sư đại lục, chỉ cần tồn tại một chút xíu, cũng có thể ủ thành tai hoạ to lớn, dẫn đến không thu hoạch được một hạt nào.

Một khi không còn lương thực, cái gì cải thiện thể chất, cái gì tăng cường tu vi, đều là lời nói suông.

- Danh Sư đại lục, ẩn núp không ít Dị Linh tộc, trong không khí di tán loại khí tức này, mặc dù không nồng đậm, người bình thường không bị xâm hại, nhưng đối với Thanh Nha mạch mà nói, chính là tai hoạ ngập đầu...

Cảm xúc một câu, đám người Trịnh Dương đồng thời gật đầu, nói không ra lời.

Sở dĩ Danh Sư đại lục để Danh Sư đường trấn thủ bát phương, làm cho nhân loại càng thêm cường đại là một nguyên nhân, mặt khác là không hi vọng Dị Linh tộc có cơ hội ngóc đầu.

- Thiên Huyền vương quốc... Không có sát lục chi khí, có thể gieo trồng loại vật này hay không?

Ngụy Như Yên hỏi.

Đi vào Thiên Huyền vương quốc nàng liền phát hiện, loại cổ địa này, dường như có bình phong thiên nhiên, có thể tự động ngăn cách sát lục chi khí di tán ở trên không trung.

Nói cách khác, trong cổ địa này, là không có sát lục chi khí.

- Không có sát lục chi khí, nhưng linh khí thiếu thốn, hơn nữa chẳng lẽ ngươi không phát hiện ư? Nơi này không có lực lượng đặc thù để cho Danh Sư tấn cấp?

Trương Huyền nói.

- Cái này...

Ngụy Như Yên nói không ra lời.

Nàng là độc sư, nên không chú ý khí tức đặc thù để Danh Sư tiến bộ, nhưng lão sư nhắc nhở, quả nhiên phát hiện, thật đúng là loại tình huống này.

Thiên Huyền vương quốc không có sát lục chi khí, nhưng lực lượng đặc thù để Danh Sư tiến bộ cũng không có.

Muốn trở thành Danh Sư, chỉ có thể rời nơi này, đi địa phương khác.

Giống như Lục Tầm lão sư, trở thành Danh Sư nhị tinh, cũng là bởi vì đi vương quốc khác, không phải lưu ở nơi đây.

- Cổ địa, không chứa được khí tức đặc thù, cũng không có linh khí, mặc dù không có sát lục chi khí, nhưng không thích hợp gieo trồng Thanh Nha mạch, bởi vì coi như có thể sống, cũng sẽ không sinh trưởng!

Trương Huyền than thở.

Trước đó đối với cổ địa hiểu còn chưa đủ nhiều, sau khi từ bỏ lực lượng đặc thù của Thiên Nhận Danh Sư, nhìn sự tình so với trước kia càng thêm rõ ràng, liếc mắt liền nhìn ra mấu chốt.

Mặc dù không biết cổ địa tại sao lại như vậy, nhưng hiểu được, coi như mang thứ này ra ngoài, cũng không cách nào sinh trưởng.

Nếu không, Khổng sư khẳng định sớm đã biến cổ địa thành địa phương hạch tâm nhất của Danh Sư đại lục.

- Cổ địa không lớn, nhưng nơi này lớn như vậy, đến cùng là địa phương nào?

Trịnh Dương tràn đầy tò mò.

Đồ vật ở bất kỳ địa phương nào cũng không sống nổi, lại sống nơi này, chẳng lẽ nơi này có gì đặc thù?

- Đoán không sai, đây chính là vị trí của Chư Tử bách gia... Đã không giống với di tích cùng không gian gấp, mà được mở thành một thế giới mới!

Trương Huyền nói.

- Chư Tử bách gia?

Hai người liếc mắt nhìn nhau, riêng phần mình chấn động.

Ô ô ô!

Đang muốn hỏi thăm, vì sao lão sư có thể trực tiếp xác nhận, liền nghe nơi xa vang lên tiếng kèn, ngay sau đó nhìn thấy một đám người đồng loạt vọt tới bên này, từng cái mang theo tức giận.

Thôn hoa

dtv-ebook.com

Những người này, người mặc áo ngắn tay, thoạt nhìn hết sức bình thường, trong tay cầm cuốc, lưỡi hái, thuổng sắt… khí thế hùng hổ.

- Thực lực của bọn hắn...

Trịnh Dương sững sờ.

Những người trước mắt này, bình thường không thể tại bình thường, ở Danh Sư đại lục, ngay cả võ giả cũng không phải, mà những người trước mắt này, vậy mà từng cái đều đạt đến cấp bậc Tông Sư.

- Bọn họ không có tu luyện, trong cơ thể không có dấu vết chân khí...

Ngụy Như Yên cũng có chút kinh ngạc.

Lấy nhãn lực của nàng, có thể tuỳ tiện nhìn ra những người này, thân thể nặng nề, trong đan điền không có chân khí, hẳn là chưa hề tiếp xúc qua tu luyện.

Không có rèn luyện linh lực, không có thuế biến chân khí, càng không rèn luyện thân thể, liền có khí tức cấp bậc Tông Sư...

- Hẳn là quanh năm dùng Thanh Nha mạch, thể chất thay đổi, giống như Dị Linh tộc, không giống nhân loại bình thường...

Trương Huyền giải thích.

Xuất hiện loại tình huống này, có lẽ liên quan đến những lúa mạch kia, những người trước mắt, tổ tông dùng loại linh cốc này, thể chất trải qua thời gian đạt được thay đổi.

Giống như Dị Linh tộc, vừa ra đời, dù không tu luyện cũng nắm giữ thực lực Hóa Phàm cảnh.

Giống như tiền thân của hắn, tiểu thiên tài Trương gia, trời sinh Thánh giả, vừa ra đời liền đạt đến Thánh vực...

- Cái này...

Con mắt Trịnh Dương sáng lên.

Trước đó lão sư nói còn không để ý, giờ phút này nhìn thấy những người bình thường kia đều có loại lực lượng này, nhất thời tràn đầy hưng phấn.

Nếu như người Danh Sư đại lục cũng có thể như vậy, lần nữa đối mặt Dị Linh tộc, thật sự không cần sợ hãi.

Danh Sư mạnh hơn, học sinh không nguyện ý học, cũng không có khả năng bồi dưỡng hắn thành cường giả, Khổng sư ba ngàn môn đồ, đạt tới Cổ Thánh cũng chỉ có bảy mươi hai người mà thôi.

Mà quanh năm dùng loại thực vật này, có thể khiến người ta vừa ra đời liền nắm giữ thực lực tương đương Tông Sư...

Đã là người người như rồng.

- Các ngươi là ai, lại dám phá hoại hoa màu...

Mọi người đi tới trước mặt, tức giận la lên.

Cầm đầu là một lão giả, tuổi tác ít nhất tám mươi, nhưng tinh thần khỏe mạnh, sợi râu cùng tóc đều đen nhánh, cho người ta một loại cảm giác khí lực tràn đầy.

Đồng dạng không có tu luyện, thế mà đã đạt đến Chí Tôn cảnh!

Thiên Huyền vương quốc, có thể tu luyện tới Chí Tôn cảnh, quốc vương Thẩm Truy cũng có thể không để vào mắt, mà ở đây, kèm theo tuổi tác tăng trưởng có thể trực tiếp đạt tới...

Nói ra cũng không ai dám tin tưởng.

- Chúng ta không có ý định phá hoại, nguyện ý bồi thường...

Vẻ mặt Trương Huyền áy náy, cổ tay khẽ đảo, một đống dược liệu, vũ khí rơi xuống.

Tuy những vật này ở trong tay hắn là rẻ nhất, nhưng đặt ở bất kỳ địa phương nào, đều có giá trị không nhỏ.

Mọi người vốn khí thế hung hăng, thấy cảnh này, tất cả đều ngẩn ngơ.

Mặc dù bọn họ chưa thấy qua bảo vật ra dáng gì, nhưng những vật trước mắt toả ra linh khí cường đại, vẫn có thể cảm thụ được.

Sở dĩ xông lại, là bởi vì vừa rồi mấy người hủy hoại vài mẫu hoa màu của bọn họ, nhưng hủy hoại lúa mạch, so sánh với những vật phẩm này... Kém không chỉ một đoạn.

- Đền bù cho chúng ta?

Lão giả dừng lại một chút, vẫn như cũ khó tin.

- Đúng!

Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng:

- Các ngươi cầm đi, vừa vặn, ta còn có chuyện muốn hỏi thăm, còn hi vọng có thể được đáp án!

- Có chuyện gì cứ nói đừng ngại...

Phái người mang đi đồ vật đền bù, cẩn thận kiểm tra, xác định có giá trị không nhỏ, đám người lão giả vẫn cho rằng đang nằm mơ, vội vàng khom người.

Đã đền bù, lại bộ dáng này, quá hòa khí a.

- Ba người chúng ta lần đầu tiên tới nơi này, xin hỏi đây là nơi nào?

Trương Huyền đạo.

- Đây là địa phận Khai Minh phủ, Thạch Nham thôn!

Lão giả gật đầu.

- Thạch Nham thôn? Khai Minh phủ?

Trương Huyền nhíu mày:

- Xin hỏi... Khai Minh phủ thuộc về nơi nào?

- Là một nơi thuộc quản lý của Tử Trì Cổ Thánh!

Một trung niên chen vào nói.

- Tử Trì Cổ Thánh?

Trương Huyền gật đầu, thở phào nhẹ nhõm.

Tử Trì Cổ Thánh là một trong bảy mươi hai hiền, tuy danh khí kém xa Nhiễm Cầu, Bốc Thương, nhưng trong lịch sử cũng có ghi chép.

Am hiểu canh tác, có lẽ... Thanh Nha mạch là dựa theo Khổng sư suy nghĩ mà gieo trồng ra, là công lao của hắn.

Đã quy Tử Trì Cổ Thánh quản lý, nói cách khác, giống như suy đoán, nơi này thật là phạm vi của Chư Tử bách gia.

Vốn nghĩ sau khi đến Thiên Huyền vương quốc, cẩn thận tìm kiếm, không nghĩ tới bị đám người Trịnh Dương trong lúc vô tình phát hiện.

- Không biết làm sao mới có thể đi tới phủ đệ của Tử Trì Cổ Thánh?

Trương Huyền hỏi tiếp.

Vài vạn năm lịch sử, Cổ Thánh đã sớm không còn nữa, nhưng hậu nhân khẳng định còn sống, muốn tìm kiếm dấu chân Khổng sư, tìm “Thần Linh” hắn bắt, thì nhất định phải tìm được cường giả của Chư Tử bách gia.

- Phủ đệ Cổ Thánh ở Phàn thành, cách nơi này rất xa, ba vị không vội vã mà nói, ta để Tú Như trong thôn mang các ngươi đi qua!

Lão giả cười cười:

- Tú Như là thôn hoa của chúng ta, từng đặc biệt tu hành, thuần phục qua một linh thú, để nàng mang các ngươi đi, ngồi linh thú, tốc độ có thể nhanh một chút...

- Thôn hoa?

Trương Huyền cười khổ:

- Ngươi chỉ cần nói cho chúng ta biết phương hướng là được, không cần làm phiền...

- Sao có thể gọi làm phiền, Phàn thành là thành phố lớn, không phải ai cũng có thể tiến vào, nếu như không phải người nơi này, tùy tiện đi qua, rất dễ dàng bị bắt, vẫn là để Tú Như dẫn đường, nàng hết sức quen thuộc, sau khi đi qua, cũng có thể thuận tiện làm việc!

Lão giả nói mang theo không thể nghi ngờ.

Mấy người trước mắt làm hỏng hoa màu của bọn họ, nhưng tình nguyện đền bù, thái độ lại tốt, bọn họ tự nhiên cũng cực kỳ khách khí.

Thấy cố chấp không qua, Trương Huyền đành phải gật đầu.

Thạch Nham thôn, là thôn trang không lớn, chỉ có chừng một trăm hộ, nghe được có khách đến, tất cả đều cực kỳ nhiệt tình.

Rất nhanh, thấy được “thôn hoa” trong truyền thuyết, dung mạo chỉ có thể nói nhìn được, cùng Tô Phi Phi không sai biệt lắm, trung thượng chi tư, nhưng ở một thôn nhỏ, quả thực lộ ra siêu quần bạt tụy.

- Hóa Phàm nhị trọng!

Đối phương đi tới, Trịnh Dương nhìn ra tu vi.

Quả thực tu luyện qua, chân khí trong cơ thể di động, cho thấy thực lực chân chính, Hóa Phàm nhị trọng.

- Ta có thể mang các ngươi đi Phàn thành, chẳng qua trước thời hạn dặn dò một tiếng, phủ đệ của Tử Trì Cổ Thánh, không phải người nào cũng có thể đi qua, thật muốn viếng thăm, cần trước thời hạn đưa lên bái thiếp, tùy tiện xông tới, đắc tội người, ta cũng mặc kệ sinh tử của các ngươi!

Đi tới trước mặt, lông mày nâng lên, Tú Như ngạo nghễ nói.

Thân là thôn hoa, có sự kiêu ngạo cùng tôn nghiêm của mình.

- Yên tâm...

Trương Huyền gật đầu.

Tuy thực lực của bọn hắn đã đạt đến đỉnh phong nhất của thế giới, nhưng lần này tới là tìm kiếm đáp án, không phải đánh nhau, giết người, đương nhiên sẽ không lỗ mãng.

- Vậy là tốt rồi, còn nữa, trước thời hạn cảnh cáo các ngươi một câu, lần này ta là vâng lệnh thôn trưởng, mang các ngươi đi Phàn thành, cũng không phải là chủ ý của ta, không được bởi vì cùng một chỗ đi lại, liền lặng lẽ thích ta, ta chỉ tiếp thụ người trong thôn thổ lộ, tạm thời còn không có nghĩ tới muốn gả ra ngoài thôn!

Tú Như nghiêm mặt.

- ...

Đám người Trương Huyền tựa như táo bón.

Cáo từ

dtv-ebook.com

Tú Như thuần phục thú sủng là một Ưng Khẩu thú, dáng người rất lớn, mấy người ngồi ở trên lưng, cũng không cảm thấy chen chúc.

Đám người Trịnh Dương vốn định phi hành, nhưng nhớ tới tính cách khiêm tốn của lão sư, cuối cùng vẫn từ bỏ, ngồi ngay ngắn ở trên lưng thú, nhắm mắt nghỉ ngơi.

- Các ngươi cũng là tu luyện giả?

Thấy bọn họ điều chỉnh hô hấp, Tú Như nghi ngờ nhìn qua.

Còn tưởng rằng mấy vị này giống như thôn dân, không tiếp xúc qua chân khí, không nghĩ tới vậy mà có thể thu nạp linh khí.

- Xem như thế đi!

Trịnh Dương cười gật đầu.

Tú Như thở phào nhẹ nhõm, nhẹ nhàng cười một tiếng, khắp khuôn mặt là tự hào:

- Ta cũng tu luyện qua, hơn nữa đạt được lão thôn trưởng chân truyền, trong thôn nhiều người như vậy, chỉ có ta một người thông qua được khảo hạch...

- Lợi hại!

Trịnh Dương khen ngợi.

- Lão thôn trưởng từng được hậu nhân của Tử Trì Cổ Thánh truyền thừa!

Tú Như nói.

- Ồ?

Trương Huyền nhìn qua.

- Lúc tuổi còn trẻ lão thôn trưởng đi qua Phàn thành, từng chiếm được chỉ điểm, mặc dù bây giờ già, nhưng vẫn là người mạnh nhất trong thôn, đáng tiếc các ngươi không có thấy, nếu không, tuyệt đối sẽ khâm phục không ngớt!

Tú Như giải thích.

Bọn họ nhìn thấy chỉ là đương nhiệm thôn trưởng, thật ra thì trong thôn xóm bọn họ, mạnh nhất là lão thôn trưởng, nàng chính là cùng hắn tu hành, mới có tu vi hôm nay.

- Không biết... Tu luyện là loại công pháp nào? Là Danh Sư chỉ điểm?

Trương Huyền tò mò.

Tử Trì Cổ Thánh lưu lại truyền thừa, khẳng định không đơn giản, coi như đối phương tiếp xúc chỉ là da lông, lấy nhãn lực của hắn, hắn cũng có thể nhìn ra vài thứ.

- Danh Sư?

Tú Như nhíu mày, có chút không hiểu.

- Là một loại chức nghiệp, đặc biệt giảng bài, giúp người giải đáp nghi ngờ...

Trương Huyền nói.

- Chưa từng nghe qua...

Tú Như lắc đầu:

- Công pháp không phải đều là gia tộc truyền thừa, không tiết ra ngoài sao? Làm sao sẽ còn có người giảng bài? Coi như thật có loại địa phương này, hẳn là ở Đại Nho đường a, dù sao ta chưa thấy qua...

Lại hỏi thăm vài câu, Trương Huyền giờ mới hiểu được, ở chỗ Chư Tử bách gia, thế mà không có Danh Sư đường!

Muốn học tập công pháp, cần gia tộc truyền thừa, hoặc có tư cách đi vào Đại Nho đường.

Đại Nho đường giống như học viện, bất quá thu nhận cơ bản đều là thiên tài trong thiên tài, thôn hoa trước mắt này, hẳn không có hi vọng gì.

Lúc trước đám người Nhan Tiết, Nam Cung Nguyên Phong, chính là cao thủ của Đại Nho đường.

- Các ngươi hỏi tỉ mỉ như vậy, không phải là muốn đi Phàn thành tìm kiếm cơ hội chứ! Nói cho các ngươi biết, không có đơn giản như vậy, ta đi qua nhiều lần, nhưng ngay cả mặt của những cao thủ kia cũng không có nhìn thấy!

Thấy mọi người vẫn hỏi thăm, Tú Như lộ ra đồng cảm.

Tu luyện cần công pháp, nhưng những vật này không tự dưng mà có, cũng không phải ngươi muốn học liền có người truyền thụ.

Nàng có thể học được, có thực lực bây giờ, cũng là cơ duyên xảo hợp.

Biết chỉ là một đám người muốn đụng đại vận, nàng không còn nhiệt tình như trước đó.

Một canh giờ sau, một thành phố khổng lồ xuất hiện ở phía trước.

Phàn thành, đến!

Ở trong miệng vị thôn hoa này là siêu cấp đại thành, nhưng kiến thức qua Danh Sư đại lục phồn hoa, đám người Trương Huyền kìm lòng

không được lắc đầu.

Nơi này nhiều nhất có chút giống Thiên Huyền thành, so sánh với thành thị của Trương gia, Danh Sư đường, không đáng một đồng.

Trải qua kiểm tra đi vào nội thành, mọi người đi một hồi, đi tới trước mặt một phủ đệ to lớn, Tú Như chỉ về phía trước:

- Đây là phủ đệ của Tử Trì Cổ Thánh, mỗi ngày đều có không ít người tới tìm kiếm cơ hội, ngươi nhìn những cái kia, đều là muốn học tập, đáng tiếc, chỉ có thể thủ ở chỗ này, cái gì cũng không chiếm được!

Theo ánh mắt của nàng nhìn lại, quả nhiên thấy ngoài phủ đệ quỳ một đám thanh niên.

Từng người ánh mắt kiên nghị, có quỳ lâu, thân thể không ngừng lay động, tựa hồ có chút không kiên trì nổi, nhưng cắn răng như cũ.

Trương Huyền cau mày.

Nhiều người muốn học tập, hơn nữa kiên trì như vậy, nhưng phủ đệ trước mắt đại môn đóng chặt, giống như sẽ không mở ra.

- Khổng sư chú ý hữu giáo vô loại, truyền thừa thiên hạ, Chư Tử bách gia đều là học sinh của hắn, vì sao không truyền thừa công pháp ra ngoài?

Trương Huyền không hiểu.

Khổng sư chính bởi vì lòng dạ bao la, mới môn sinh thiên hạ, trở thành vạn thế chi sư, Chư Tử bách gia đã truyền thừa hắn, vì sao lại của mình mình quý, không nguyện ý truyền thụ công pháp ra ngoài?

Trong lòng đang nghi ngờ, liền nghe đại môn trước mắt kẹt kẹt mở ra, ngay sau đó mấy thân ảnh cao gầy đi ra.

Là ba thanh niên cùng một trung niên, thanh niên chẳng qua hai mươi tuổi, trung niên giữa hai lông mày mang theo nghiêm túc, tu vi sâu không lường được.

- Cường giả Đại Thánh...

Vị trung niên này lại là cường giả Đại Thánh, ba thanh niên cũng đều đạt đến Thánh Vực cửu trọng, thực là siêu cấp thiên tài.

- Đại Nho đường khảo hạch cực kỳ nghiêm khắc, các ngươi phải nhớ kỹ ta dạy bảo!

Nhìn ba thanh niên trước mắt, trung niên bàn giao.

- Vâng!

Ba người đồng thời gật đầu, từng cái vẻ mặt nghiêm túc.

- Đại Nho đường?

Trong lòng Trương Huyền hơi động.

- Là Phàn gia gia chủ đương thời cùng hậu bối của hắn, bọn họ vậy mà đều muốn khảo hạch Đại Nho đường... Quá lợi hại!

- Có thể đi vào Đại Nho đường, không có chỗ nào mà không phải thiên tài trong thiên tài, cường giả chân chính... Loại người này có thể chỉ điểm một câu, chết cũng đáng!

- Đáng tiếc, công pháp không truyền ra ngoài, chúng ta xuất thân thấp hèn, muốn học cũng học không được!

...

Bốn phía thảo luận.

Tử Trì Cổ Thánh chỉ là tôn xưng, hắn tên thật gọi Phiền Cần, Phàn gia trong miệng mọi người, chính là gia tộc mà Cổ Thánh truyền thừa.

- Vậy thì tốt, thuận buồm xuôi gió!

Trung niên không nói thêm lời, khoát tay áo.

Hô!

Ba thanh niên bay lên, thẳng tắp lao đi, thời gian nháy mắt liền mất tung tích.

- Lão sư...

Thấy mấy người đi xa, Trịnh Dương nhìn qua.

- Ừm, theo sau, muốn biết bí mật của thế giới này, Đại Nho đường hẳn là điểm đột phá!

Trương Huyền gật đầu.

Trước đó đám người Nam Cung Nguyên Phong đi vào Danh Sư đại lục, đều là cường giả Đại Nho đường, ở đây hỏi thăm thôn hoa gì kia, còn không bằng đi theo sau lưng những người này.

Chỉ cần đến Đại Nho đường, tất cả bí mật hẳn không tính là cái gì.

- Theo sau? Các ngươi không uống lộn thuốc chứ! Bọn họ là cường giả Thánh Vực, tốc độ bay nhanh như vậy, linh thú của ta coi như bay đứt cánh cũng đuổi không kịp! Thậm chí ngay cả cái bóng cũng không nhìn thấy...

Nghe được đối thoại của bọn họ, “Thôn hoa” cười nhạo một tiếng.

Nàng cũng muốn cùng ba thiên tài này học tập, nhưng cả hai căn bản không ở cùng một đẳng cấp, người ta không cần linh thú cũng có thể phi hành, đuổi cũng đuổi không kịp, làm sao học?

Coi như muốn học, cũng phải phù hợp thực tế.

- Đa tạ ngươi đưa chúng ta tới, Thánh thú phi hành của ngươi, chúng ta không ngồi nữa, cáo từ!

Cắt đứt lời nàng nói, Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng, thân thể nhoáng một cái.

Hô!

Thời gian nháy mắt bay lên, giống như thuấn di, mất đi tung tích.

- Ngươi...

Tròng mắt “thôn hoa” sắp rơi ra, không ngừng run rẩy, vội vàng quay đầu nhìn về phía Trịnh Dương cùng Ngụy Như Yên, chỉ thấy hai người cũng cười cười.

Hô!

Đồng dạng biến mất.

Phù phù!

Tú Như đặt mông ngồi dưới đất, thân phận “thôn hoa” cũng không quan tâm, triệt để choáng váng.

Vốn cho rằng là phàm nhân, nằm mơ cũng không nghĩ đến là vương giả, hơn nữa còn là Chí Tôn...

Phàn Tiểu Húc

dtv-ebook.com

Không đi quản “thôn hoa” kinh ngạc sắp phát điên, đám người Trương Huyền tăng thêm tốc độ, thời gian không dài, liền thấy ba thanh niên phi hành phía trước.

Ba người này, tuy không biết phá vỡ không gian phi hành, nhưng thi triển thân pháp đặc thù, tốc độ cũng cực nhanh.

- Có muốn ngăn lại hỏi thăm hay không?

Trịnh Dương theo sau lưng.

- Không cần, coi như hỏi, bọn họ cũng biết không nhiều, theo ở phía sau là được, đến lúc đó tự nhiên cái gì cũng hiểu!

Trương Huyền lắc đầu.

Mấy người này là muốn đi khảo hạch Đại Nho đường, thứ bọn họ muốn tìm quá mức cơ mật, coi như ngăn lại, khẳng định cũng không rõ, ngược lại làm cho người biết nhiều, tin tức dễ dàng tiết ra ngoài, không bằng theo sau, đến Đại Nho đường lại nói.

Biết lão sư quyết định không sai, Trịnh Dương không nói thêm lời.

Đoàn người cấp tốc phi hành, ba ngày sau, đi tới trước mặt một sơn mạch cao vút, lúc này nơi đây đã chất đầy người, thoạt nhìn chừng mấy ngàn.

Rơi trên mặt đất, Trịnh Dương đi hỏi thăm tin tức, Trương Huyền cùng Ngụy Như Yên thì nhìn bốn phía.

Đứng ở chỗ này mấy ngàn người, tuổi tác đều không vượt qua ba mươi, tu vi giống như ba người trước đó, toàn bộ đều là Thánh Vực cửu trọng, thậm chí có chút đạt tới nửa bước Đại Thánh.

Trẻ tuổi như vậy, liền nắm giữ loại thực lực này, Danh Sư đại lục trừ đám người Trịnh Dương, hầu như chưa từng thấy, ở đây lại một lần toát ra nhiều như vậy... Không hổ là Chư Tử bách gia, quả nhiên không tầm thường.

- Nắm giữ huyết mạch Cổ Thánh, lại thêm Khổng sư truyền thừa cùng Thanh Nha mạch, trong thế hệ trẻ tuổi, Danh Sư đại lục quả thực không cách nào so sánh...

Trương Huyền âm thầm gật đầu.

Danh Sư đại lục, thiên tài cũng không ít, nhưng có thể đạt tới Thánh Vực cửu trọng, coi như ở tam đại gia tộc cũng là cấp bậc trưởng lão, nhỏ tuổi nhất cũng không dưới hai trăm.

Không tới ba mươi liền có loại tu vi này, quả thực để cho người ta cảm thấy kinh diễm.

- Lão sư, bọn họ hình như đều từ trong chiến đấu đi ra, so với cường giả ở Danh Sư đại lục, càng thêm thích hợp chiến đấu!

Cũng nhìn ra cái gì, Ngụy Như Yên truyền âm tới.

Trương Huyền gật đầu.

Không cần nàng nói, hắn cũng nhìn ra điểm ấy.

Cường giả Danh Sư đại lục, phần lớn đều là Danh Sư, tuy sức chiến đấu cực mạnh, nhưng càng thích hợp dạy học, truyền thụ kiến thức, những người tu luyện trước mắt này, từng cái trong mắt mang theo lạnh lùng, trong lòng vắng lặng, cho người ta một loại cảm giác giống như Chiến Sư.

Xem ra, bọn họ không chỉ tu vi cao, lý giải đối với chiến đấu cũng không tầm thường.

- Lão sư, thăm dò được, Đại Nho đường không ở đây, mà ẩn giấu ở trong một không gian, muốn đi vào, nhất định phải trở thành một thành viên trong đó! Bọn họ chính là hậu nhân của bảy mươi hai Cổ Thánh, đến đây khảo hạch!

Chỉ chốc lát, Trịnh Dương đi tới trước mặt, truyền âm nói.

- Trở thành một thành viên?

- Nghe nói Đại Nho đường ở trong không gian đặc thù, muốn đi vào, nhất định phải trải qua khảo hạch trùng trùng điệp điệp, nếu không, bình chướng sẽ tự động bài xích ra ngoài.

Trịnh Dương nói.

Trương Huyền nhíu mày, Minh Lý Chi Nhãn vận chuyển, nhìn lại bốn phía, rất nhanh lắc đầu.

Tuy nơi này có trận pháp, lại không phải không gian gấp, xem ra, muốn lặng lẽ lẻn vào Đại Nho đường, cũng không dễ dàng như tưởng tượng.

- Chẳng lẽ phải ngụy trang thành người tham gia khảo hạch, trà trộn vào?

Trương Huyền bất đắc dĩ.

Nắm giữ sức chiến đấu mạnh nhất dưới phá toái hư không, Nhan Thanh Cổ Thánh cũng khó mà chống lại, nhưng muốn ngụy trang thành học sinh trà trộn vào... Làm sao cũng cảm thấy có chút khó xử.

Bất quá, không làm như vậy mà nói, Đại Nho đường ở nơi nào, không rõ ràng, trong đó phong ấn rốt cuộc mạnh cỡ nào, cũng không hiểu, tùy tiện xông vào, phiền phức càng lớn.

Vật Khổng sư lưu lại, cho dù hiện tại tu vi hắn tiến nhanh, cũng không dám tùy tiện động vào, giống như bình chướng trước đó, ngộ nhỡ Đại Nho đường cũng có loại vật này, cho dù có Ngoan Nhân trợ giúp, cũng rất khó chạy trốn.

- Đại Nho đường vô cùng nguy hiểm, các ngươi không biết ngụy trang, không có thân phận thích hợp, liền ở phụ cận tìm địa phương cư ngụ, ta trở ra, có tin tức, sẽ truyền lại cho các ngươi!

Trương Huyền dừng lại một chút, nhìn về phía hai học sinh.

Hắn có Lạc Nhược Hi cho phù lục ngụy trang, sau khi ngụy trang, huyết mạch cũng điều tra không ra, tuyệt đối có thể ung dung lẫn vào trong đó, Trịnh Dương, Ngụy Như Yên không làm được điểm ấy, cho dù dung mạo thay đổi, một khi có Cổ Thánh cẩn thận kiểm tra, đồng dạng sẽ lộ tẩy.

Như thế, còn không bằng để cho bọn họ ở bên ngoài.

- Được!

Biết bản lĩnh của lão sư, hai người không kiên trì, đồng thời gật đầu.

Thảo luận xong, đưa mắt liếc qua một cái, Trịnh Dương cùng Ngụy Như Yên cười tiến lên, rất mau dẫn hai thanh niên Phàn gia ra, lúc này Trương Huyền mới đi tới trước mặt, mang theo tươi cười.

- Phàn Tiểu Húc ngươi khỏe!

Ba ngày bám đuôi, sớm đã biết nội tình của ba người này, vị trước mắt này gọi Phàn Tiểu Húc, chính là trong ba người, cực kỳ có cơ hội thông qua khảo hạch, đi vào Đại Nho đường.

- Ngươi là...

Đám người Trương Huyền đi theo, cho dù Phàn Tiểu Húc là hậu nhân của Tử Trì Cổ Thánh, cũng khó có thể phát giác, thấy có người trực tiếp

hô lên tên, liền tràn đầy nghi ngờ.

- Là như vậy, ta là bằng hữu của phụ thân ngươi, là muốn cùng ngươi nói một chút kỹ xảo lần khảo hạch này!

Trương Huyền mỉm cười nói.

- Bằng hữu của cha ta?

Phàn Tiểu Húc lộ ra nghi ngờ.

Phụ thân hắn chính là người gia tộc Tử Trì Cổ Thánh, tộc trưởng hiện nay, nếu có bằng hữu mà nói, khẳng định đã sớm nói, làm sao hắn một chút tin tức cũng không biết.

- Đúng vậy, ở đây nhiều người phức tạp, mời qua bên cạnh nói chuyện!

Nhìn ra đối phương nghi ngờ, vẻ mặt Trương Huyền không thay đổi.

- Được!

Tuy kỳ lạ, nhưng Phàn Tiểu Húc vẫn gật đầu.

Không nói trước thực lực của hắn, đạt đến Thánh Vực cửu trọng đỉnh phong, chỉ nói nơi này đâu đâu cũng có cao thủ, cho dù đối phương có ý đồ xấu, hắn cũng không dám trực tiếp động thủ.

Lại nói, hắn chỉ là tiểu nhân vật không nổi danh, cũng không có gì đáng giá mưu đồ.

Theo sau lưng đi tới đằng sau một kiến trúc, Phàn Tiểu Húc vừa định hỏi thăm, liền thấy bàn tay của đối phương bao phủ xuống.

Mắt tối sầm lại, trực tiếp hôn mê bất tỉnh.

Trước khi hôn mê tràn đầy buồn bực... Thật có người dám động thủ ở chỗ này!

Thu hắn vào không gian gấp, lúc này Trương Huyền mới vận chuyển chân khí, thời gian nháy mắt biến thành bộ dáng của đối phương, thậm chí ngay cả y phục cũng giống như đúc.

Tuy tới thế giới này thời gian hơi ngắn, nhưng cũng biết quy luật.

Người Chư Tử bách gia mới có thể tu luyện, người bình thường căn bản không có công pháp, chớ nói chi là đạt tới Thánh Vực cửu trọng.

Giả mạo tán tu, khẳng định là không thể được, bởi vậy chỉ có thể oan ức vị này.

Bất quá, đối với hắn mà nói, khẳng định cũng có chỗ tốt.

Chí ít thay thế đối phương khảo hạch, trăm phần trăm có thể thông qua, không cần lo lắng xuất hiện chuyện ngoài ý muốn.

Trở lại nơi vừa nãy, hai thanh niên Phàn gia bị Trịnh Dương cùng Ngụy Như Yên lôi đi cũng đi trở về, vẻ mặt ngỡ ngàng.

Hiển nhiên không hiểu rõ, hai người kia tìm bọn hắn làm cái gì.

Thuận miệng lừa gạt vài câu, đứng tại nguyên chỗ, thời gian không dài, mấy bóng người cao lớn xuất hiện ở trên không trung, một cỗ uy áp nồng đậm bao phủ bốn phía.

Cao thủ Đại Nho đường đến rồi!

Hạng mục khảo hạch

dtv-ebook.com

Nhìn lại mấy người này, Trương Huyền mỉm cười.

Lại còn có hai người quen, chính là Nam Cung Nguyên Phong cùng Đạm Đài Chấn Thanh trước đó đi Trương gia, Lạc gia tìm phiền phức.

Tu vi đạt tới Cổ Thánh, phần lớn thời gian đều ngủ say, sự tình bình thường đều giao cho cường giả Đại Thánh xử lý, hai người này rõ ràng ở Đại Nho đường có địa vị không thấp.

- Chư vị đều là người thừa kế ưu tú của gia tộc Cổ Thánh, có thể từ trong tộc trổ hết tài năng, đi tới nơi này, chắc hẳn bỏ ra không ít!

Một vị cường giả Bất Hủ cảnh đỉnh phong, nhìn quanh một vòng, thanh âm tự nhiên vang lên:

- Bất quá, tài nguyên có hạn, tiêu chuẩn Đại Nho đường thu nhận, không cần ta nói, các ngươi cũng rõ ràng, hàng năm chỉ có một trăm danh ngạch, năm nay cũng sẽ không ngoại lệ.

- Lần này báo danh, hết thảy 2143 vị, nói cách khác, hơn hai mươi vị mới có thể thông qua một người, cực kỳ tàn khốc, sinh tử không phải do bản thân, nếu như lòng có sợ hãi, hiện tại liền lui ra!

- Chỉ thu nhận một trăm người?

Trương Huyền nhíu mày.

Hơn hai ngàn người có thể tới đây, đều là không đến ba mươi tuổi liền đạt tới Thánh Vực cửu trọng, ở Danh Sư đại lục, mỗi một cái đều kinh tài tuyệt diễm, đủ để vang danh thiên hạ, mà ở đây, lại bị đào thải nhiều như vậy, thậm chí không tính toán sinh tử...

Cái khảo hạch này, quá nghiêm khắc đi!

- Trước khi đến, tộc trưởng không phải nói ư? Đại Nho đường từ trước tới nay nghiêm khắc như vậy, thật ra thì... Gia tộc không phải cũng giống nhau sao?

Thấy hắn kỳ lạ, thanh niên ở bên cạnh nói.

Chính là một trong hai người Phàn gia khác, Phàn Tiểu Tinh, tuy tu vi không bằng Phàn Tiểu Húc, nhưng cũng đạt đến Thánh Vực cửu trọng đỉnh phong.

- Cái gì đồng dạng?

- Ta nói là tuyển chọn, hàng năm đều tiến hành khảo hạch, thất bại, không có tài nguyên cùng công pháp, từ đó mất đi tư cách tu luyện... Chúng ta có thể đi đến nơi này, cái nào không trải qua vô số chiến đấu!

Phàn Tiểu Tinh cười khổ lắc đầu, nghi ngờ nhìn qua:

- Nhiều chuyện như vậy, chẳng lẽ ngươi quên?

- Sao có thể quên, chỉ là cảm xúc mà thôi!

Trương Huyền cười nhạt một tiếng, trong lòng rung động như phiên giang đảo hải.

Hàng năm đều khảo hạch, thất bại không cung cấp tài nguyên cùng công pháp... Trong gia tộc thi hành cái này, có thể quá tàn khốc hay không?

Không nên người người như rồng sao?

Vì sao muốn chặt đứt tài nguyên tu luyện, hủy căn cơ người?

- Tốt, lời thừa thãi ta cũng không nhiều lời, lần này khảo hạch khác biệt trước kia, có điều càng thêm đơn giản, dễ dàng. Sơn phong phía trước, chư vị chắc hẳn đều thấy được, trước khi đi vào đó, sẽ ở trước ngực mỗi

người các ngươi, đeo một ngọc phù truyền tống đặc thù, một khi bóp nát, sẽ lập tức bị truyền tống ra, từ đó mất đi tư cách vào Đại Nho đường!

- Hơn hai ngàn người đồng thời đi vào sơn phong, có thể liên minh, cũng có thể động thủ với những khác người, chỉ cần bảo đảm bản thân không bị đào thải là được, đợi đào thải chỉ còn lại một trăm người, khảo hạch kết thúc, lưu lại liền thông qua, đi vào Đại Nho đường! Mà bị đào thải, không còn cơ hội!

Trung niên Bất Hủ cảnh nói.

- Trực tiếp đào thải?

- Như vậy không công bằng, nếu có người am hiểu ẩn nấp, vừa tiến vào sơn phong liền nấp đi, người cũng không tìm được, chẳng phải không cần chiến đấu, cũng thông qua được khảo hạch?

- Có người am hiểu sắp đặt trận pháp mà nói, bố trí tốt phòng ngự, tới một cái cho rơi đài một cái, người khác làm sao so?

- Tất cả mọi người nấp đi, không đi đào thải người khác thì sao?

Phía dưới lập tức vang lên thanh âm thảo luận.

Vốn cho rằng giống như trước đây, tiến hành khiêu chiến hoặc tỷ thí, không nghĩ tới trực tiếp đào thải.

- Mọi người không cần phải gấp, đã xác định quy củ, tự nhiên không cho phép xuất hiện loại vấn đề này, Đại Nho đường sẽ phái ra đội chấp pháp đặc biệt, có người che giấu hoặc tiêu cực biếng nhác, đồng dạng sẽ bị đào thải! Còn có, chỉ cho các ngươi ba canh giờ thời gian, trong khoảng thời gian này, không thể đào thải chỉ còn lại một trăm người, tất cả mọi người không cách nào thông qua!

Trung niên Bất Hủ cảnh tiếp tục nói.

- Ba canh giờ?

- Đội chấp pháp?

Sắc mặt mọi người đều biến đổi.

Vốn đang mang theo tâm lý may mắn, giờ phút này tất cả đều không còn ý nghĩ.

Ba canh giờ, đào thải hơn hai ngàn người, quá mức gấp gáp, thật muốn nấp đi, không những không cách nào thông qua, làm không cẩn thận đồng dạng sẽ bị đào thải.

Cho nên, muốn trở thành một thành viên trong trăm người, chỉ có tăng thêm tốc độ, cố gắng đào thải người khác.

- Còn có không hiểu sao?

Giải thích xong quy tắc, trung niên Bất Hủ cảnh lần nữa nhìn quanh.

- Rõ ràng!

Mọi người đồng loạt gật đầu.

- Rất tốt, hiện tại chư vị lấy thân phận gia tộc, đi nhận ngọc phù truyền tống!

Trung niên Bất Hủ cảnh vung tay lên, giữa đám người lập tức xuất hiện một cái đài cao, phía trên để mấy ngàn ngọc bài.

Một thanh niên đi lên phía trước, cắn nát đầu ngón tay, một giọt máu bay ra.

Ông!

Một tiếng kêu khẽ, trên đài cao cho thấy một nhóm chữ: huyết mạch Tử Kỳ Cổ Thánh.

Hô!

Huyết mạch được công nhận, một ngọc bài bay tới, rơi vào trước ngực đối phương.

Ngay sau đó người thứ hai đi lên phía trước.

- Quả nhiên không thể đầu cơ trục lợi...

Thấy cảnh này, Trương Huyền âm thầm vui mừng.

May mắn hắn đã sớm đoán ra, trước thời hạn giấu Phàn Tiểu Húc, ngụy trang thành bộ dáng của hắn, thật nếu để cho Trịnh Dương, Ngụy Như Yên cũng giả mạo, rất nhẹ nhàng liền bị phát giác ra được, lại nghĩ trà trộn vào liền khó khăn.

Đi theo sau lưng mọi người, chậm rãi đi về phía trước, thời gian không dài, đi tới trước mặt, lấy ra huyết dịch để vào đài cao, đồng dạng đạt được một ngọc phù.

Thấy huyết mạch của hắn không có vấn đề, mấy người Phàn Tiểu Tinh cũng không suy nghĩ nhiều.

Không quá nửa canh giờ, hơn hai ngàn người, tất cả đều nhận ngọc phù thân phận.

- Tốt, hiện tại đi qua đi, các ngươi có ba canh giờ thời gian!

Cường giả Bất Hủ cảnh đại viên mãn hừ một tiếng, vung tay lên.

Rầm!

Dường như có bình chướng gì mở ra, mọi người đồng loạt xông vào sơn phong.

Đi qua trước, chẳng khác nào chiếm cứ địa lợi chi thế, thông qua khảo hạch tỷ lệ tăng lớn không ít.

Hai người Phàn Tiểu Tinh vừa định xông tới, liền cảm thấy trên người xiết chặt, bị Trương Huyền kéo:

- Đến sơn phong, một gia tộc khẳng định sẽ bị chia lìa, các ngươi trước tìm địa phương trốn, ta sẽ đi tìm các ngươi!

Thông đạo đi vào sơn phong, có trận pháp truyền tống, Trương Huyền vừa rồi liền thấy, đoán không sai, hắn là người cùng một gia tộc sẽ bị ngẫu nhiên phân phối đến khắp nơi, tận lực không ở cùng một chỗ.

Nếu không, cùng một gia tộc liên hợp chung một chỗ, nhất định chiếm cứ ưu thế rất lớn.

- Trốn?

Hai người Phàn Tiểu Tinh nhíu mày.

Ba người bọn họ liên hợp cùng một chỗ, thực lực cũng không tính quá mạnh, có thể sống sót hay không còn khó nói, còn không bằng riêng phần mình phân tán, không để cho người chú ý.

- Nghe ta, bảo đảm các ngươi đều có thể thông qua khảo hạch!

Trương Huyền thản nhiên nói.

Đã ngụy trang thành Phàn Tiểu Húc, tự nhiên cũng phải cho hậu nhân của Tử Trì Cổ Thánh một ít chỗ tốt.

- Được!

Thấy hắn khẳng định như thế, đám người Phàn Tiểu Tinh dừng lại một chút, đồng thời gật đầu.

Trương Huyền cũng không giải thích, đối phương ẩn giấu đi, bản thân tìm được bọn họ như thế nào, nhẹ nhàng cười một tiếng, đi đầu bay tới đằng trước.

Phần phật!

Trận pháp chuyển động, sau một khắc, đã biến mất khỏi tại chỗ.

Pháp tắc sinh tồn tàn khốc

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

Thời điểm xuất hiện lần nữa, ở đằng sau một nham thạch, vừa mới đứng vững thân thể, liền cảm thấy một đạo hàn mang dán chặt lấy mặt đất, thẳng tắp đâm về ngọc bài trước ngực.

Chỉ cần đánh trúng, sẽ lập tức bị đào thải.

Xem ra tiến vào trước, sớm đã có người mai phục, chỉ chờ kẻ đến sau sa lưới.

- Tốc độ rất nhanh!

Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng, ngón tay duỗi ra, tiến lên đón.

Ông!

Hàn mang bị ngăn ở bên ngoài ngón tay, lại không cách nào tiến lên mảy may.

Hiện tại hắn thi triển lực lượng, dù chỉ có Thánh Vực cửu trọng, nhưng nhãn lực cùng phản ứng, cường giả Đại Thánh cũng khó mà chống lại, kẻ đánh lén trước mắt này, chẳng qua Vũ Không cảnh bình thường, làm sao có thể thành công!

Chặn lại đánh lén, Trương Huyền nhìn qua, là thanh niên hắc y, thấy hắn tuỳ tiện liền chặn lại hàn mang như thế, ánh mắt lộ ra vẻ hoảng sợ,

không dám có chiêu thứ hai, xoay người bỏ chạy.

Xem ra đã nhìn ra thực lực của mình, không trốn đi, chỉ có thể bị đào thải.

- Phản ứng rất nhanh, có điều, muốn đi, không còn kịp rồi...

Trương Huyền lộ ra khen ngợi, ngón tay điểm một cái:

- Định!

Rầm!

Tựa như mặt nước đóng băng, thanh niên mặc áo đen lập tức cứng ngắc ở trên không trung, không cách nào động đậy.

- Không gian phong cấm...

Thanh niên mặc áo đen tràn đầy kinh hãi.

Thánh Vực cửu trọng lĩnh ngộ loại năng lực này... hậu nhân bảy mươi hai gia tộc Cổ Thánh, tuyệt đối nằm trong top 10, làm sao xui xẻo như vậy, trực tiếp cho hắn gặp phải?

- Vị bằng hữu này, ta bị ma quỷ ám ảnh, mới động thủ với ngươi, ngươi đại nhân có đại lượng, còn xin tha ta một mạng...

Hàm răng cắn chặt, vội vàng cầu xin tha thứ.

Thực lực của hắn, ở gia tộc cũng là đỉnh tiêm, vốn nghĩ chỉ cần che giấu tốt, có thể tuỳ tiện bắt giết người tham gia khảo hạch, nằm mơ cũng không nghĩ đến, lần đầu tiên ra tay, lại đụng phải kẻ khó chơi như vậy.

Sớm biết như vậy, nấp đi là tốt rồi, động thủ cái gì ah...

- Tha cho ngươi một mạng, không phải là không thể được!

Trương Huyền nói.

- Có điều kiện gì, mời nói!

Thanh niên mặc áo đen cắn răng:

- Ta có thể dùng bảo vật mua lệnh, có điều, ngươi hẳn cũng biết, gia tộc cung cấp mỗi người đều có định số, ta cũng không có đồ vật quá tốt...

- Đồ vật ta không muốn, cho ngươi hai lựa chọn, thứ nhất, bóp nát ngọc bài, để ngươi bị đào thải! Thứ hai, nói cho ta biết sự tình ta muốn biết...

Trương Huyền nhìn qua:

- Yên tâm, ta hỏi ngươi, không dính dáng cơ mật gia tộc, cũng sẽ không để ngươi làm khó!

- Ta lựa chọn thứ hai!

Không chần chờ quá lâu, thanh niên mặc áo đen mở lời.

Có thể đi đến nơi này, hao phí gia tộc không biết bao nhiêu tài nguyên, nếu như vào không được Đại Nho đường, tất cả tài nguyên đều sẽ ngừng cung ứng, về sau lại nghĩ tiến bộ, hầu như không có khả năng!

Bất kể như thế nào, cũng không thể từ bỏ cơ hội.

- Rất tốt!

Hai tay chắp sau lưng, vẻ mặt Trương Huyền lạnh nhạt nhìn qua:

- Ngươi từ bắt đầu tu luyện, là làm sao từng bước một đi đến tình trạng ngày hôm nay? Bao quát mỗi một lần thí luyện, khảo hạch! Ta muốn biết tỉ mỉ!

- Cái này...

Còn tưởng rằng sẽ hỏi thăm cái gì, nghe được là sự tình hầu như người người đều biết, thanh niên mặc áo đen sửng sốt một chút, tuy tràn đầy kỳ lạ, nhưng vẫn thật lòng trả lời:

- Ta từ khi bắt đầu tu luyện đã trải qua hai mươi bảy lần khảo hạch, hầu như hàng năm đều có một lần! Mỗi một lần khảo hạch, cùng độ tuổi sẽ đào thải không ít người, bị đào thải, ngừng cung cấp tài nguyên và công pháp, an tâm tổ chức xí nghiệp gia tộc...

Rất nhanh, thanh niên mặc áo đen giải thích sự tình trải qua một lần.

Trương Huyền vừa nghe vừa nhíu mày.

Giống như trước đó đoán, Chư Tử bách gia cạnh tranh cực kỳ tàn khốc, khảo hạch, từ vừa mới bắt đầu tu luyện cũng đã bắt đầu, thông qua, được công pháp và tài nguyên tiếp sau, không thông qua, lại không có cách nào tu luyện.

Đây cũng không phải bồi dưỡng hậu bối, mà là nuôi cổ trùng.

Nghe nói người nuôi cổ trùng, sẽ dưỡng ra hơn vạn cổ trùng, sau đó cho chúng tự giết lẫn nhau, cuối cùng thắng được, mới là lợi hại nhất.

Hiện tại bảy mươi hai gia tộc Cổ Thánh, dường như dùng chính là như vậy, có thể đi tới nơi này tham gia khảo hạch Đại Nho đường, không có chỗ nào không trải qua trùng trùng điệp điệp đau khổ, mới từ trong gia tộc, trong vô số người trẻ tuổi trổ hết tài năng.

Khó trách vừa rồi liền nhìn ra những người này, từng cái ánh mắt lạnh lùng, có chút giống Chiến Sư, có loại kinh nghiệm này, nhân tính ở trong lòng khẳng định đã sớm lạnh lùng như một tờ giấy lộn, tùy thời có thể bỏ qua.

Cũng khó trách, lúc trước đám người Nhan Tiết có thể liên hợp với Dị Linh tộc, mà không có khúc mắc mảy may... Trong lòng bọn họ, chỉ sợ chỉ có thắng bại, sớm mất đạo đức đặc hữu của Danh Sư.

- Xem ra Chư Tử bách gia mới thật sự là nơi cường giả vi tôn, kẻ phù hợp mới có thể sinh tồn...

Trong lòng cảm xúc, lần nữa nhìn về phía thanh niên trước mắt:

- Ngươi mới vừa nói, tài nguyên cung cấp có hạn ngạch, có ý tứ gì?

- Thân là tử đệ gia tộc, ngươi lại không biết?

Thanh niên mặc áo đen lần nữa tràn đầy nghi ngờ, chẳng qua biết hiện tại ăn nhờ ở đậu, không thể làm gì khác hơn là nói:

- Đạt tới cấp bậc gì, đi qua loại khảo hạch nào, phân phối bao nhiêu tài nguyên, đều là số lượng nhất định, theo ta được biết, mỗi gia tộc đều là như vậy, ai cũng không thể ngoại lệ!

Nói xong lại giải thích một hồi.

Nghe xong lời này, Trương Huyền kinh ngạc, xem như rốt cục hiểu rõ, gia tộc Cổ Thánh cụ thể đưa vào mô thức hoạt động.

Vừa mới bắt đầu, chọn lựa tất cả hậu bối tiến hành tu luyện, trong vòng thời gian quy định, không đạt tới cấp bậc chỉ định sẽ bị đào thải, không cung cấp tài nguyên và công pháp, hàng năm đều là như vậy, muốn có được công pháp và tài nguyên, lại cần tiến hành đủ loại khảo hạch, thu hoạch được thành tựu, mới có thể nắm giữ.

Có thể nói... Thế giới này, khống chế tài nguyên để cho người ta tức lộn ruột!

- Chẳng lẽ không thể đi tìm kiếm một ít di tích, hoặc tìm kiếm bảo tàng?

Trương Huyền nhịn không được hỏi.

Tu luyện giả ở Danh Sư đại lục, cũng không có nhiều tài nguyên như vậy, nhưng bọn hắn sẽ tìm một ít di tích đặc thù, hoặc tầm bảo, coi như nguy hiểm, nhưng một khi thành công, đủ tu luyện thật lâu.

Người nơi này, vì sao không làm như vậy?

- Nào có di tích cùng bảo tàng? Tu luyện giả sau khi chết, tất cả tài nguyên đều sẽ bị gia tộc thu về! Giống như bây giờ ngươi giết ta, cũng

không cách nào cướp đi tài nguyên của ta, bởi vì lúc ta ra cửa, trên người mang đồ vật, mỗi một kiện đều phải đăng ký, một khi tử vong... Sẽ tới gia tộc của ngươi, tìm ngươi hỏi!

Thanh niên mặc áo đen nói.

- ...

Trương Huyền nhảy dựng.

Chư Tử bách gia, thân là hậu nhân Khổng sư, khống chế tài nguyên như vậy... Rốt cuộc muốn làm gì?

Chẳng lẽ tài nguyên của thế giới này thiếu thốn như vậy?

Lại hỏi thăm một hồi, bản thân muốn biết, đối phương giải thích, sau khi biết rõ ràng, lúc này Trương Huyền mới cong ngón tay búng một cái.

Hô!

Thanh niên mặc áo đen ngã trên mặt đất.

- Ta đi rồi ngươi sẽ tỉnh táo, tỉnh lại, vừa rồi trải qua, sẽ quên toàn bộ!

Trương Huyền cười nhạt một tiếng, bàn chân bước ra, thẳng tắp vọt lên phía trước, thời gian nháy mắt biến mất tại nguyên chỗ.

Tu vi đạt tới cấp bậc như hắn, đã có thể tuỳ tiện xóa đi trí nhớ của một người, vừa rồi hỏi nhiều như vậy, tuy không trọng yếu, nhưng về sau khẳng định sẽ mang đến phiền phức cho Phàn Tiểu Húc.

Đã như vậy, trước thời hạn miễn trừ, cũng có thể ít chút tai hoạ ngầm.

Phàn Tiểu Phong

dtv-ebook.com

- Thần thức bao phủ!

Rời đi thanh niên mặc áo đen, Trương Huyền đi về phía trước không xa, thần thức lan tràn ra, thời gian nháy mắt liền bao phủ cả ngọn núi.

Tuy nơi này có trận pháp hạn chế thần thức của tu luyện giả dò xét, nhưng người bày trận lý giải trận pháp không bằng hắn, lại thêm thực lực mạnh mẽ, thần thức lại thế nào bao phủ, sẽ không bị người phát giác.

Rất nhanh, liền bị hắn tìm được tung tích hai người.

- Phàn Tiểu Tinh vận khí không tệ, bị truyền tống đến một khe núi, ẩn giấu đi, người khác không phát hiện được, Phàn Tiểu Phong thì không may mắn như vậy...

Gia tộc Tử Trì Cổ Thánh tới ba người, Phàn Tiểu Húc, Phàn Tiểu Tinh cùng Phàn Tiểu Phong.

Cái trước thuận lợi che giấu, tạm thời không có bị những người khác phát giác, người sau giờ phút này nguy hiểm, bị hai cường giả đuổi giết.

May mắn hắn am hiểu tốc độ, thân pháp cũng cực nhanh, nếu không ngọc bài trên người khẳng định sớm đã bị người bóp nát, thảm tao đào thải.

Lần nữa thoáng một cái, Trương Huyền thẳng tắp bay về phía Phàn Tiểu Phong, biết bốn phía khẳng định có người theo dõi, tốc độ của hắn vẫn là Thánh Vực cửu trọng đỉnh phong, cũng không vượt qua.

Ô ô ô!

Từng đạo kình khí nổ tung ở bốn phía.

Người khác không làm gì được hắn, nhưng vẫn có cạnh tranh rất lớn, thỉnh thoảng có người chiến đấu, một cái tiếp một cái đào thải.

Không thể không nói, Đại Nho đường khảo hạch cực kỳ tàn khốc.

Tuy không hạn chế liên minh, nhưng vì bản thân có thể thông qua, tất cả liên hợp đều là giả, làm không cẩn thận sẽ bị đâm đao sau lưng.

Loại sự tình này, Trương Huyền thấy qua, ba người liên hợp, vốn gặp được người lạc đàn có thể nhẹ nhõm đào thải, ai biết một cái bên trong bởi vì đồng bạn bị thương, chủ động ra tay, đào thải đối phương.

Bị thương, chẳng khác nào có thiếu hụt, liên hợp không những không còn uy lực, làm không cẩn thận sẽ bị người vây chặt, không linh hoạt bằng đơn độc một người.

Bên này nhanh chóng tiến lên, bên Phàn Tiểu Phong trên đầu toát mồ hôi lạnh, không ngừng run rẩy.

Liên tục bị ba cường giả cùng cấp bậc công kích, hắn đã bị thương, lực lượng cũng tiêu hao hơn phân nửa, tràn đầy mệt mỏi.

- Đừng vùng vẫy, ngoan ngoãn bị đào thải... Đại Nho đường không phải loại thực lực như ngươi có thể tiến vào!

Một thanh niên mỉm cười nhìn qua.

Phía sau hắn còn có hai thanh niên, hiện hình quạt bao vây Phàn Tiểu Phong ở giữa.

- Muốn đào thải ta, liền động thủ! Coi như không tiến vào Đại Nho đường, ta cũng sẽ cho các ngươi bị thương...

Biết không có đường lui nữa, Phàn Tiểu Phong cắn chặt hàm răng, nhìn về phía ba người trước mắt, tựa như dã lang bị thương.

Vận khí cũng đủ thảm, vừa xuất hiện liền bị truyền tống đến nơi đây, bị ba người vây công... Có thể kiên trì đến bây giờ đã tận lực.

- Để chúng ta bị thương? Ngươi cũng xứng?

Thanh niên cầm đầu hừ nhẹ:

- Động thủ!

Rầm!

Kèm theo mệnh lệnh, ba người đồng loạt vây công, lực lượng như mưa to, bao phủ toàn bộ bốn phía, trốn cũng không thể trốn.

Thanh niên cầm đầu đã đạt đến nửa bước Đại Thánh, hai cái khác đều là Thánh Vực cửu trọng đỉnh phong, Phàn Tiểu Phong so sánh với bất kỳ một cái nào cũng kém một đoạn, đồng thời đối mặt ba người, lập tức luống cuống tay chân.

Bành!

Sắc mặt trắng nhợt, bị công kích, Phàn Tiểu Phong bay ngược ra, sống lưng trùng trùng điệp điệp đâm vào trên một nham thạch, thân thể có chút tiêu hao, rã rời tựa như bùn nhão.

- Được rồi, bóp nát ngọc bài, đi tìm cái kế tiếp!

Thanh niên cầm đầu thấy hắn đã không còn sức phản kháng, bàn giao một câu.

- Vâng!

Thanh niên bên trái cười cười, tung người đi tới trước mặt, ngón tay nâng lên, thẳng tắp nhấn tới ngọc bài trước ngực Phàn Tiểu Phong.

Nhìn lực lượng, chỉ cần đánh trúng, nhất định bị đào thải.

- Đáng tiếc, ta không hoàn thành được gia tộc phó thác...

Lộ ra vẻ bất đắc dĩ, biết tiếp tục tranh đấu, chỉ có thể thương thế càng nặng, Phàn Tiểu Phong đành phải bất đắc dĩ nhắm mắt lại.

Bất quá đợi một hồi, cũng không cảm thấy ngọc bài trước ngực vỡ vụn, vội vàng ngẩng đầu, sau đó nhìn thấy một thân ảnh chẳng biết lúc nào xuất hiện ở trước mắt, ngồi ở trên một tảng đá cách đó không xa, đùi phải nhẹ nhàng đong đưa, trong ánh mắt ẩn chứa vui vẻ.

Một thanh âm nhàn nhạt vang lên ở bên tai:

- Ba người vây công, có chút không quá công bằng a!

- Tiểu Húc...

Trong lòng Phàn Tiểu Phong chấn động.

Không phải người khác, chính là nhi tử của tộc trưởng, Phàn Tiểu Húc!

Vậy mà ở thời khắc nguy cơ chạy tới.

- Lại tới một cái muốn chết!

Thấy lại dám ở dưới bọn họ vây công cứu người, thanh niên cầm đầu cười lạnh, đưa mắt liếc ra ý, phối hợp hai người còn lại vây Trương Huyền vào giữa:

- Ngươi lập tức liền sẽ biết, cái gì gọi là công bằng!

Phần phật!

Biết thời gian quý giá, không có quá nhiều nói nhảm, ba người lao đến.

- Tiểu Húc, chạy mau, chỉ cần ngươi có thể thông qua khảo hạch là được, không cần phải để ý đến ta...

Thấy bị vây công, Phàn Tiểu Phong tràn đầy gấp gáp.

Thực lực của Tiểu Húc hắn biết rất rõ ràng, chỉ mạnh hơn hắn một tia, đối mặt ba người này, đồng dạng không có phần thắng, chờ bị đào thải, còn không bằng chạy trốn, vì gia tộc Tử Trì Cổ Thánh giữ lại một tia hi vọng.

Thình thịch thình thịch!

Tiếng nói còn chưa kết thúc, liền nghe thanh âm quyền cước vào thịt vang lên, tiếng gọi ầm ĩ câm ở cổ họng, không nói ra được.

Chỉ thấy ba người mới vừa rồi còn khí thế hung hăng, giờ phút này toàn bộ nằm trên mặt đất, trong mắt tràn đầy kinh hoàng.

Phàn Tiểu Húc ngồi ở trên nham thạch, hình như không nhúc nhích qua, cười khanh khách, trong ánh mắt mang theo cổ vũ:

- Tự mình đào thải bọn hắn đi!

- Ta?

Đầu óc Phàn Tiểu Phong choáng váng.

Đến thời khắc này cũng không hiểu rõ, Tiểu Húc mà mình quen thuộc, là làm sao lấy một địch ba, nhẹ nhõm đánh bại đối phương.

- Bọn họ không phải muốn đào thải ngươi sao? Đã như vậy, sự tình đào thải bọn họ, tự nhiên cho ngươi...

Trương Huyền nói.

Ra tay với người thực lực này, đã là ỷ lớn hiếp nhỏ, lại đào thải đối phương, quá xấu hổ.

Bất kể nói thế nào, cũng là người cần chút mặt mũi.

- Ta... Không phải là đối thủ!

Phàn Tiểu Phong hơi đỏ mặt, cắn răng.

Tuy ba người trước mắt bị thương, nhưng thương thế của hắn cũng không nhẹ, dù rất muốn đào thải đối phương, nhưng dựa vào thực lực bản thân, vẫn không cách nào hoàn thành.

- Yên tâm, ngươi dựa theo ta nói chiến đấu, đào thải ba người mà thôi, cực kỳ đơn giản!

Trương Huyền mỉm cười, trong ánh mắt mang theo cổ vũ.

- Đơn giản?

Không biết đối phương tại sao lại nói như vậy, dừng lại một chút, Phàn Tiểu Phong cắn răng:

- Tốt, ta thử một chút!

Dù sao hắn ở bên cạnh, nhìn thực lực, hắn sẽ không bị đào thải, đã như vậy liền không có gì phải lo lắng.

- Ngươi không ra tay?

Thanh niên cầm đầu đứng dậy, trong mắt mang theo kinh hoàng.

Đối phương một chiêu liền đánh bại ba người bọn họ, thực lực mạnh mẽ, thế hệ trẻ tuổi, trước đây chưa từng gặp, cùng người này đối chiến, khẳng định sẽ bị đào thải, nhưng cùng gia hỏa bị bọn họ đuổi sắp mệt lả chiến đấu, cực kỳ đơn giản.

- Ta sẽ không xuất thủ, các ngươi dùng hết toàn lực, nếu như có thể đào thải hắn, ta bỏ qua các ngươi, không làm được, vậy thì chờ bị đào thải đi!

Trương Huyền mỉm cười.

- Tiểu Húc, ngươi... Điên rồi sao?

Nghe nói như thế, thân thể Phàn Tiểu Phong nhoáng một cái, thiếu chút nữa ngất đi.

Nhan Nhất Tiếu

dtv-ebook.com

Vốn cho rằng đối phương là vì rèn luyện mình, không kiên trì nổi, sẽ đích thân lên, sẽ không để cho bản thân bị tổn thương, không nghĩ tới vậy mà cổ vũ đối thủ... Như vậy ba người này khẳng định dùng hết toàn lực, còn đánh thế nào?

Không bị đánh chết là tốt lắm rồi!

Nghĩ đến tên này là tới cứu hắn, không nghĩ tới, đào cái hố to như vậy...

Phàn Tiểu Phong rầu rĩ, khóc không ra nước mắt.

- Đừng lo lắng, theo ta nói đi làm, nhất định có thể thắng, nếu không, bị đào thải, đừng trách ta không ra tay hỗ trợ!

Thấy bộ dáng đối phương đau đớn, Trương Huyền dở khóc dở cười nói.

Hắn vươn ngón tay, muốn thua cũng khó khăn!

- Tốt a!

Thấy tên này không có nói đùa, trong lòng nguyền rủa không biết bao nhiêu lần, lúc này Phàn Tiểu Phong mới hít sâu một hơi, vẻ mặt bi tráng đi tới.

Cùng lắm thì bị đào thải, sau khi rời đi, nhất định nói chuyện phát sinh nơi này cho tộc trưởng...

Biết ở trước mặt Trương Huyền, bọn họ chạy trốn cũng khó khăn, đám người kia liếc mắt nhìn nhau, riêng phần mình lộ ra vẻ tàn nhẫn.

Hô!

Như từng cơn gió lốc, ba người đồng thời ra tay.

Thời gian nháy mắt, trong không khí trước mắt nhiều hơn sáu cánh tay, mỗi một cái đều mang lực lượng to lớn, phong tỏa toàn bộ lộ tuyến có thể chạy trốn của Phàn Tiểu Phong.

Thực lực của ba người này vốn mạnh hơn hắn, giờ phút này phối hợp dùng hết toàn lực ra tay, uy lực càng vô tận, Đại Thánh nhất trọng phổ thông đụng phải, đều khó mà trốn tránh.

- Mạng ta xong rồi...

Phàn Tiểu Phong lạnh cả người.

Còn tưởng rằng, nhiều nhất sẽ bị đánh bị thương nặng, lúc này có thể còn sống sót cũng là may mắn.

Thời điểm không cách nào kháng cự, tính toán nhắm mắt chờ chết, một truyền âm nhàn nhạt vang lên bên tai.

- Dựa theo phân phó của ta đi làm, Bộ Lý thân pháp thức thứ ba, phối hợp Thông Minh chưởng chiêu thứ năm thêm Thất Xảo quyền chiêu thứ hai!

Thanh âm lọt vào tai, liền biết là Phàn Tiểu Húc nói, mặc dù không biết vì sao đối phương để hắn thi triển mấy chiêu này, nhưng giờ phút này đã không còn đường lui khác, cắn răng một cái, trong lòng sinh ra tàn nhẫn:

- Liều mạng!

Có thể từ gia tộc khảo hạch tàn khốc, từng bước một đi đến tình trạng này, đã trải qua vô số đau khổ, thời gian nháy mắt tâm cảnh liền bình phục lại, phát ra ba bộ võ kỹ, dưới chân khẽ động, thân thể vận chuyển mây trôi nước chảy.

Hô!

Bộ Lý thân pháp thức thứ ba, để hắn đi tới điểm mù của ba người công kích, tay trái Thông Minh quyền, tay phải Thất Xảo quyền, vừa vặn rơi vào ngực hai thanh niên cách đó không xa.

Bành! Bành!

Ngọc bài trước ngực bị chấn nát, hai người khó tin, bị quang mang đặc thù bao phủ, biến mất tại nguyên chỗ.

- Cái này...

Phàn Tiểu Phong giật nảy mình, nhìn hai tay của mình, giống như nhìn quái vật.

Vốn cho rằng sẽ bị đánh chết tại chỗ, không nghĩ tới dựa theo đối phương nói, chỉ một chiêu, chẳng những phá giải vây công, còn đào thải đối thủ...

Lúc nào bản thân cũng lợi hại như vậy?

- Ngươi, ngươi...

Nhìn thấy đồng bạn trong nháy mắt biến mất, thanh niên cầm đầu lộ ra kinh hoàng, lại không để ý tới công kích, kìm lòng không được lui về phía sau.

Vừa rồi chiêu số của Phàn Tiểu Phong bất luận thời cơ, hay đối chiến phản ứng, đều diệu đến đỉnh phong, mới một lần đào thải hai người, thời gian ngắn như vậy, có thể làm được điểm ấy, cho dù là hắn cũng xa xa không kịp!

Hơn mười hô hấp trước, còn tùy ý xâm lược, chớp mắt liền đạt tới loại tình trạng này... Thật chẳng lẽ là dựa theo tên kia dặn dò làm?

Nhịn không được nhìn về phía thanh niên ngồi cách đó không xa, trong lòng nổi lên sóng gió ngập trời.

Tùy tiện chỉ điểm, thoáng cái tiến bộ nhiều như vậy... Cái tên này rốt cục mạnh đến mức nào?

- Đào thải tên này đi!

Cắt đứt Phàn Tiểu Phong rung động, Trương Huyền nói.

- Được!

Nếu như trước đó còn có chút nghi ngờ, giờ phút này Phàn Tiểu Phong đã vô điều kiện bội phục, tràn đầy kích động đi tới trước mặt thanh niên cầm đầu, năm ngón tay mở ra, lăng không bổ xuống.

Hai người lần nữa chiến đấu cùng một chỗ.

Lần này Trương Huyền không để hắn nhanh chóng chiến thắng, mà chỉ điểm đối phương, phân giải công kích của đối phương, để cho hắn chọn dùng loại phương thức nào tiến hành đối kháng.

Vừa mới bắt đầu, Phàn Tiểu Phong còn có chút không quen tay, tư duy theo không kịp, mười mấy chiêu sau đã thành thạo, thanh niên cầm đầu trước đó còn khó có thể nhìn theo bóng lưng, đã không còn là đối thủ.

Thình thịch thình thịch!

Ngọc bài trước ngực thanh niên cầm đầu bị một chỉ điểm nát, mặt không cam lòng, thân thể bị trận pháp truyền tống bao phủ, nhanh chóng biến mất.

- Tiểu Húc...

Nhìn thấy dựa vào thực lực của mình, vậy mà vượt qua một vị nửa bước Đại Thánh, khuôn mặt Phàn Tiểu Phong khó tin, lần nữa nhìn về phía thanh niên trước mắt, tràn đầy kính nể.

Khó trách vị này nói, muốn bọn họ chờ, không nghĩ tới mấy ngày không giao thủ, đã đạt đến loại tình trạng này.

Đang muốn nói vài lời cảm kích, chỉ thấy thanh niên trên tảng đá khoát tay áo, quay đầu nhìn về phía khe núi cách đó không xa, mang theo vui vẻ:

- Chư vị, nhìn cũng lâu rồi, có nên đi ra hay không?

Ba ba ba!

Tiếng nói kết thúc, thanh âm vỗ tay vang lên, ngay sau đó từ trong khe núi đi ra bảy người.

Nhìn thấy bên cạnh trốn nhiều người như vậy, hơn nữa hình dáng đã liên hợp, trong lòng Phàn Tiểu Phong lộp bộp, trở nên hơi trắng bệch.

Lúc này mới hiểu được, vì sao vừa rồi Tiểu Húc một mực không động thủ, hắn là đã sớm phát hiện có người theo dõi, thời khắc đề phòng.

- Chỉ bằng vào chỉ điểm, liền để gia hỏa tu vi bình thường, thắng liên tiếp ba người, Phàn Tiểu Húc, không nghĩ tới nhiều năm không gặp, ngươi đã đạt tới loại trình độ này! Không tệ, ngươi bây giờ, có tư cách gia nhập chúng ta!

Thanh niên đi ở trước nhất, toàn thân áo trắng, vừa rồi tiếng vỗ tay đúng là hắn đánh ra.

- Là... hậu nhân của Tử Uyên Cổ Thánh, Nhan Nhất Tiếu!

Nhìn rõ ràng hình dáng người này, thân thể Phàn Tiểu Phong băng lãnh, như rớt vào hầm băng:

- Người mạnh nhất trong lần khảo hạch này, không có cái thứ hai...

Đại Nho đường hàng năm khảo hạch, người tham gia khảo hạch có những ai, không ít người trước thời hạn đều sẽ tìm hiểu rõ ràng.

Muốn nói trong mọi người, không muốn nhất thấy, khẳng định chính là vị trước mắt này.

Tử Uyên Cổ Thánh, đệ nhất nhân trong bảy mươi hai Thánh, hoàn toàn xứng đáng đại sư huynh, ngay cả chiến lực đệ nhất Nhiễm Cầu Cổ Thánh, cũng phải nghe lời hắn, không dám vi phạm.

Vị Nhan Nhất Tiếu này, chính là con cháu đời sau, ở trong thế hệ trẻ tuổi tên tuổi lẫy lừng!

Không nghĩ tới, ở đây gặp được.

- Gia nhập các ngươi?

Trương Huyền không có khiếp sợ đối phương, cũng không có giác ngộ cái tên này là đệ nhất cao thủ, mà thản nhiên nhìn qua.

- Không sai, mấy vị này, đều là ta để mắt, ngươi, ta cũng coi trọng, gia nhập chúng ta, cùng một chỗ đào thải những người khác!

Nhan Nhất Tiếu chắp hai tay sau lưng, thản nhiên nói, trong giọng nói mang theo bá đạo không cho người chất vấn.

- Xấu hổ, ta không muốn bị người coi trọng, cũng không muốn gia nhập...

Thấy tên này tự chăm sóc mình như thế, Trương Huyền chẳng muốn nói nhiều.

- Nhan huynh để ngươi gia nhập, là để mắt ngươi, đừng không biết tốt xấu, không đáp ứng, tin hiện tại liền đào thải ngươi, không bất cứ cơ hội nào hay không?

Thấy bộ dáng của hắn, một thanh niên ở sau lưng Nhan Nhất Tiếu nhịn không được nữa, lên tiếng hét lớn.

Đội chấp pháp điều động

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

Tần Hiếu là hậu nhân của Tử Phi Cổ Thánh, một năm trước liền đạt đến Thánh Vực cửu trọng đỉnh phong, vốn cho rằng lần này Đại Nho đường khảo hạch, có thể nhẹ nhõm thông qua, không nghĩ tới lại đấu đào thải.

Xem như đào thải, chỉ cần cẩn thận, trước một trăm cũng có thể bảo đảm, đáng tiếc vận khí không tốt, mới đi vào không lâu, liền gặp phải Nhan Nhất Tiếu, rơi vào đường cùng, chỉ có thể bị đào thải.

- Nhan Nhất Tiếu, là người mạnh nhất lần khảo hạch này, thua ở trong tay hắn, không oan!

Bên ngoài sơn phong, trung niên trước đó cùng đám người Nam Cung Nguyên Phong đứng chung một chỗ đi tới trước mặt.

Chỉ cần bị đào thải, sẽ bị truyền tống đến nơi này, bọn họ có thể ở trong thời gian thực khống chế tình huống.

Hậu nhân của Nhiễm Ung Cổ Thánh, Nhiễm Phi.

- Ta biết không oan... Chỉ là có chút không cam lòng mà thôi!

Tần Hiếu tràn đầy khó xử.

Tài nghệ không bằng người, đây là chuyện không có cách giải quyết, chỉ bất quá mới đi vào không bao lâu là đến nơi này, thực sự có chút khó

chịu.

- Không có gì không cam lòng, Nhan Nhất Tiếu là đệ đệ của Nhan Tiết, từng chiếm được chỉ điểm của hắn, huống chi hiện tại tụ tập nhiều người như vậy, tu vi đạt tới Đại Thánh nhất trọng Kiến Thần Bất Hoại, muốn vượt qua cũng khó khăn, huống chi là ngươi!

Nhiễm Phi Đại Nho cười cười, an ủi:

- Không có gì bất ngờ xảy ra, hắn khẳng định sẽ cười đến cuối cùng, thành tích cao nhất...

Lần khảo hạch này, bảo đảm mình có thể lưu lại, là cơ bản nhất, đào thải càng nhiều người, thứ tự càng đến gần trước.

Nhan Nhất Tiếu này, thực lực bản thân có thể xưng thứ nhất trong hơn hai ngàn người, càng tụ tập sáu bảy cường giả thực lực đứng đầu, bất luận ai gặp phải, đều chỉ có con đường bị đào thải, không còn phương pháp gì khác.

- Đúng vậy, Tử Uyên Cổ Thánh nhất mạch, từ trước tới nay cường giả xuất hiện lớp lớp, đây cũng là chuyện không có cách giải quyết...

Tuy không muốn thừa nhận, Tần Hiếu vẫn tràn đầy khó xử gật đầu, lời còn chưa dứt, đột nhiên nhìn thấy trước mắt ánh sáng lấp lóe, một bóng người ngã ở cách đó không xa.

- Là hậu nhân của Tử Hằng Cổ Thánh, Thi Nguyên? Hắn không phải đi theo sau lưng Nhan Nhất Tiếu ư? Vừa rồi ta là bị hắn đào thải...

Nhìn rõ ràng gia hỏa đột nhiên rơi xuống, Tần Hiếu ngẩn ngơ.

Cái trước mắt này, hắn nhận thức.

Chính là một trong bảy người liên minh với Nhan Nhất Tiếu, làm sao lại đột nhiên bị đào thải, truyền tống đến nơi này?

Chẳng lẽ nhìn thấy Nhan Nhất Tiếu, còn có người dám động thủ sao?

Phù phù!

Đang khiếp sợ, trước mắt dập dờn, lại một bóng người rơi xuống, vẫn như cũ là một trong mấy người liên minh với Nhan Nhất Tiếu.

Phù phù! Phù phù! Phù phù! Phù phù!

Liên tiếp bốn tiếng, lại có bốn người rơi xuống, từng cái trên mặt khó xử.

- Bọn họ đều là...

Tần Hiếu ngây người.

Mấy người này, đều là người quen biết cũ, chính là mấy cái liên minh với Nhan Nhất Tiếu, làm sao... một cái nháy mắt, tất cả đều bị đào thải?

Những người này bị đào thải, là Nhan Nhất Tiếu ra tay, hay gặp được kẻ địch lợi hại gì?

Cũng nhịn không được nữa, vội vàng đi về phía trước:

- Các ngươi đây là...

Tiếng nói không có kết thúc, lại một thân ảnh rớt ở trước mắt.

Nhìn rõ ràng dung mạo người này, không chỉ Tần Hiếu con mắt trợn tròn, thân thể Nhiễm Phi nhoáng một cái, suýt chút nữa ngã sấp xuống.

Đúng là hậu nhân của Tử Uyên Cổ Thánh mà bọn họ cho rằng khẳng định là đệ nhất trong lần khảo hạch này, Nhan Nhất Tiếu!

Chỉ thấy vị nội định quán quân này, giẫy giụa từ dưới đất bò dậy, vẻ mặt tức giận chỉ sơn phong trước mắt, kìm nén không được phẫn nộ trong lòng:

- Phàn Tiểu Húc... Ta * ngươi...

Nhan Nhất Tiếu là thật muốn khóc.

Hắn là cường giả Kiến Thần Bất Hoại, nội định quán quân của lần khảo hạch này, vốn cho rằng có thể đại sát tứ phương, không nghĩ tới bị Phàn Tiểu Húc nắm cổ ném ra, giống như gà con, một chút sức phản kháng cũng không có...

Vô cùng nhục nhã!

- Nhiễm Phi lão sư, ta nghi ngờ... hậu nhân Tử Trì Cổ Thánh Phàn Tiểu Húc gian lận, mời đội chấp pháp đi vào dò xét...

Mắng xong, đi tới trước mặt Nhiễm Phi Đại Nho, ôm quyền nói.

- Gian lận?

- Không sai, ta nửa năm trước gặp qua Phàn Tiểu Húc, tuy thực lực không yếu, nhưng kém ta một đoạn dài, hiện tại không chỉ nhẹ nhõm đánh bại ta, những người này cũng không phải đối thủ...

Nhan Nhất Tiếu cắn răng.

- Tốt, ta sẽ báo tin đội chấp pháp, đi vào thẩm tra!

Nhiễm Phi Đại Nho gật đầu.

Mặc dù không biết gian lận thế nào, nhưng đã có người nói như vậy, hơn nữa còn là nội định quán quân, liền không thể bỏ qua.

Lấy ra ngọc phù đưa tin đặc thù, truyền mệnh lệnh qua.

- Yên tâm, nếu như gian lận, khẳng định sẽ có dấu vết lần theo, trốn không thoát pháp nhãn của Đại Nho đường...

An bài xong, Nhiễm Phi Đại Nho nhìn về phía Nhan Nhất Tiếu, an ủi.

Nếu là công bằng khảo hạch, tự nhiên không cho phép gian lận, nhưng nếu là thực lực chân chính, bị đào thải, vậy chỉ có thể nói học nghệ

không tinh.

- Ừm!

Nhan Nhất Tiếu thở phào nhẹ nhõm.

- Ngươi mới vừa nói... Phàn Tiểu Húc, ngươi gặp hắn mới bị đào thải? Bên cạnh hắn hết thảy bao nhiêu người, mới đánh bại tất cả các ngươi?

Nhiễm Phi Đại Nho hỏi.

Hắn thấy, vị trước mắt này có thể gom góp nhiều cường giả như vậy, đối phương khẳng định cũng được.

Nếu không, chỉ bằng vào một người, muốn đánh bại bảy người liên thủ... Đại Thánh nhị trọng cũng làm không được!

- Hắn...

Hơi đỏ mặt, da mặt Nhan Nhất Tiếu co rúm:

- Chỉ có một người... Còn có Phàn Tiểu Phong, nhưng không ra tay!

- Một người?

Nhiễm Phi Đại Nho ngẩn ngơ:

- Các ngươi đơn đả độc đấu?

- Không phải, là chúng ta vây công...

Nhan Nhất Tiếu mặt càng đỏ hơn.

Vốn thấy đối phương thực lực mạnh, hắn muốn mời gia nhập, kết quả gia hỏa này khó chơi, chọc giận bản thân, mới để cho người ra tay... Ai có thể nghĩ tới, hắn nhiều cường giả như vậy, vậy mà không có chống nổi một hiệp...

- Một đám người vây công một cái, bị hắn đơn thương độc mã đào thải?

Con mắt trợn tròn, Nhiễm Phi Đại Nho khó tin.

Nhan Nhất Tiếu không muốn thừa nhận, nhưng chỉ có thể gật đầu.

- Cái này...

Nhiễm Phi Đại Nho khiếp sợ không ngậm miệng được, một người đánh bại nhiều cường giả như vậy, chẳng lẽ Phàn Tiểu Húc đã đạt tới Đại Thánh nhị trọng?

Còn không có đi vào Đại Nho đường, liền đạt tới loại cảnh giới này...

Không phải là thật chứ!

Tràn đầy rung động, đang muốn cẩn thận hỏi thăm, liền cảm thấy trước mắt ánh sáng chấn động, lại một đám người như mưa rơi ở phía trước, từng cái cực kỳ chật vật.

- Là đội chấp pháp...

- Đội chấp pháp không phải đào thải người khác sao? Làm sao cũng... tới đây?

Đám người Tần Hiếu, Nhan Nhất Tiếu choáng váng.

Xuất hiện ở trước mắt, không phải người khác, chính là thành viên Đại Nho đường ở trong sơn phong chịu trách nhiệm chấp pháp.

Để cho bọn họ đi thẩm tra Phàn Tiểu Húc, không nghĩ tới... tất cả đều bị đào thải.

- Các ngươi không có ngọc bài a...

Nhiễm Phi kìm nén không được.

- Vị Phàn Tiểu Húc kia bắt chúng ta, bố trí truyền tống trận, ném chúng ta ra...

Giẫy giụa đứng dậy, người phụ trách đội chấp pháp vội vàng giải thích.

- Sắp đặt truyền tống trận... ném người ra?

Mọi người sững sờ.

...

Trong sơn phong.

Trương Huyền xoay người liếc mắt nhìn Phàn Tiểu Phong đang ngẩn người:

- Đi thôi, đi tìm Phàn Tiểu Tinh!

Hắn ngộ đến

dtv-ebook.com

Giờ phút này Phàn Tiểu Phong tựa như đang nằm mơ.

Tiểu Húc mạnh hơn hắn, thế nhưng chỉ lợi hại hơn một chút mà thôi, hiện tại không chỉ nhẹ nhõm đánh bại Nhan Nhất Tiếu, ngay cả đội chấp pháp tới dò xét cũng bị ném ra ngoài, quá mạnh đi?

- Đừng ngây ngô, có người cản đường!

Theo ở phía sau đi về phía trước một khoảng cách, nghe được thanh âm của Tiểu Húc vang lên, vội vàng nhìn lại, ngay sau đó nhìn thấy hai thanh niên ngăn đường đi.

- Ta không ra tay, dựa theo ta nói cho ngươi thử một chút!

Trương Huyền thản nhiên nói.

- Vâng!

Biết là cơ hội tốt rèn luyện bản thân, Phàn Tiểu Phong cắn răng một cái, xông về phía trước.

Mới vừa rồi cùng thanh niên cầm đầu chiến đấu, Tiểu Húc chỉ điểm không ít, để hắn có rất nhiều lĩnh ngộ chiến đấu, giờ phút này từng cái tiến hành ứng đối, quả nhiên thuận buồm xuôi gió.

Thời gian không dài, hai thanh niên cản đường liền bị đào thải.

- Dựa theo loại phương thức này chiến đấu, quả nhiên có thể để cho sức chiến đấu tăng gấp bội...

Nhìn kiệt tác trước mắt của mình, Phàn Tiểu Phong kích động khó tự kiềm chế.

Đổi lại trước kia, đừng nói đối mặt hai cái, một cái cũng khó mà chống lại, nhưng giờ phút này nhẹ nhõm đánh bại... Lần nữa nhìn về phía Phàn Tiểu Húc, đã không còn là bội phục, mà là sùng bái.

- Thực chiến mới là phương pháp tiến bộ nhanh nhất, đấu vòng loại này, tuy có không ít thiếu hụt, nhưng càng có thể kích phát ham muốn chiến đấu của người, để người thông qua khảo hạch trở nên càng thêm cường đại, càng thêm tự tin! Đối mặt vấn đề, không nghĩ tới trốn tránh, mà là ứng đối!

Biết hậu bối Phàn gia đã từ trong chiến đấu có lĩnh ngộ mới, Trương Huyền nói.

Loại đào thải này, cùng vận khí có quan hệ rất lớn, gặp phải cường giả chân chính, khả năng đi không được bao lâu sẽ bị đào thải, còn dư lại, chưa chắc là cường giả đỉnh phong chân chính trong hơn hai ngàn người, nhưng... Vậy thì sao?

Có thể kiên trì, đối với mình sẽ có tăng lên cực lớn, chân chính đi vào một trăm danh ngạch, về sau tu luyện tuyệt đối sẽ càng lúc càng nhanh.

Thiên phú không kém bao nhiêu, tâm cảnh, tự tin, lại thêm kỳ ngộ nhất định, có thể để người ta đi càng xa.

- Ừm!

Liên tục chiến thắng mấy cái thực lực không kém nhiều, Phàn Tiểu Phong so với trước đó tự tin hơn không ít.

Trước đó nhìn thấy đối thủ nghĩ đến nhiều nhất là chạy trốn thế nào, giữ được tính mạng thế nào, mà bây giờ, nghĩ tới càng nhiều hơn chính là... đào thải đối thủ như thế nào.

- Tấn công mới là phòng thủ tốt nhất!

Thấy hắn hiểu được, Trương Huyền mỉm cười.

Không hổ là thiên tài của Chư Tử bách gia, năng lực lĩnh ngộ vượt xa Danh Sư trước đó dạy dỗ qua.

Đương nhiên, so sánh với đám người Trịnh Dương, vẫn là kém không ít.

Một bên chỉ điểm Phàn Tiểu Phong, một bên tìm kiếm Phàn Tiểu Tinh, thần thức dò xét, biết đối phương an toàn, Trương Huyền cũng không gấp gáp.

Một đường tiến lên, phàm là gặp phải đều bị đào thải, kèm theo chiến đấu càng ngày càng nhiều, sức chiến đấu của Phàn Tiểu Phong cũng càng ngày càng mạnh, cả người càng thêm tự tin.

Sau nửa canh giờ, đi tới rừng rậm Phàn Tiểu Tinh ẩn thân.

Thời khắc này Phàn Tiểu Tinh không còn vận khí trước đó, bị mấy tử đệ gia tộc phát hiện.

Dù thực lực mấy người này thấp hơn hắn một ít, nhưng liên hợp cùng một chỗ, đã không phải là hắn có thể chống lại.

Vẻ mặt lo lắng, trên đầu phả ra mồ hôi lạnh.

Ngay thời điểm không kiên trì nổi, thoáng nhìn thấy được Phàn Tiểu Húc cùng Phàn Tiểu Phong đi tới, con mắt nhất thời sáng lên.

Vốn cho rằng đối phương sẽ trực tiếp xông lại hỗ trợ, thay hắn chặn mấy người vây công, lại thấy đối phương dừng ở bên cạnh rừng cây.

Phàn Tiểu Húc chỉ tới:

- Thấy không? Đối chiến, thường thường một chiêu dùng không tốt, sẽ rơi vào thế yếu khắp nơi!

- Đúng vậy, quả thực dùng cực kỳ kém cỏi!

Phàn Tiểu Phong gật đầu.

Trước đó, hắn cùng Phàn Tiểu Tinh so, tám lạng nửa cân, tu vi không kém bao nhiêu, không nghĩ tới ngắn ngủi nửa canh giờ không gặp, đã yếu thành như vậy.

- Đổi lại ngươi, sẽ dùng chiêu số gì?

Trương Huyền nhìn qua.

Đã là khảo nghiệm, cũng là rèn luyện.

- Ta sẽ dùng Thiển Thủy quyền thức thứ ba, phối hợp Linh Diệp thân pháp!

Không có suy nghĩ nhiều, Phàn Tiểu Phong vội nói.

- Thiển Thủy quyền, như nước cạn bắt cá, nắm chắc địch tình hết sức quen thuộc, mới có thể làm đến không có sơ hở nào, nhưng... Ngươi thấy rõ chiêu số đối phương, đối phương cũng thấy rõ ngươi, Linh Diệp thân pháp quá mức rườm rà, ngược lại không thích hợp!

Trương Huyền lắc đầu.

- Ta chỉ mới nghĩ ứng đối công kích của đối phương, quên Thiển Thủy quyền thiếu hụt, nói như vậy, Linh Diệp thân pháp cũng không tốt, phối hợp Thanh Ba chưởng, hắn là sẽ tốt hơn rất nhiều, đại khái... trong Bbảy chiêu, có thể giải quyết hai cái, còn lại hai cái, đại khái phải hao phí năm chiêu!

Tính toán một chút, Phàn Tiểu Phong nói tiếp.

- Ừm!

Trương Huyền gật đầu.

Một phen dạy dỗ cùng thực chiến, Phàn Tiểu Phong quả thực tiến bộ không nhỏ, nhanh như vậy đã có thể suy một ra ba.

Bọn họ bên này trò chuyện, cách đó không xa Phàn Tiểu Tinh sắp khóc.

Thiển Thủy quyền, Linh Diệp thân pháp, thiển em gái ngươi... Có thể lát nữa trò chuyện tiếp ưko? Không thấy ta sắp bị đánh chết sao?

Bành bành!

Tràn đầy buồn bực, trên mắt lần nữa bị đánh hai quyền, mặt bầm đen.

Cho rằng hai người khẳng định sẽ tới hỗ trợ, lại nghe được thanh âm đối thoại vang lên lần nữa.

- Quyền này đánh vào trên mặt, mặc dù sẽ để thị lực của đối thủ mù ngắn ngủi, thậm chí xuất hiện chóng mặt, nhưng đầu là vị trí phòng ngự trọng điểm, né tránh cực nhanh, không cách nào làm được để hắn chân chính bị thương, đổi lại ngươi, sẽ đánh ở đâu?

- Ta cảm thấy hắn là tấn công bắp chân, vừa rồi quyền này lực lượng cực kỳ mạnh, nếu như đánh vào đùi, tốc độ thân pháp lập tức giảm nhiều, coi như đánh không trúng, cũng sẽ dẫn lực chú ý của đối thủ phân tán, càng dễ đánh lén ngọc bài ở ngực!

- Không sai, đây không phải sinh tử chiến, mà là đào thải, ngọc bài mới là mấu chốt nhất...

Bành bành!

Trên mặt Phàn Tiểu Tinh lần nữa bị đập ra hai cái u, miệng đầy máu tươi.

- Quyền này thì sao?

- Mặc dù quyền này không quá thích hợp, nhưng đánh rất tốt, để đối thủ rơi vào trạng thái choáng váng, nếu như là ta, đánh trúng miệng, chân thuận thế đá ra, tấn công hạ âm, bởi như vậy, đối thủ trên dưới đều khó chú ý, ngọc bài cũng sẽ xuất hiện sơ hở!

- Chân thuận thế đá ra chiêu số, nhưng ngươi quên, chân khí của mình không có quán thông nhanh như vậy, nhất là công pháp ngươi tu luyện, một khi cưỡng ép tấn công, khí tức gián đoạn, ngược lại sẽ cho đối phương thừa dịp!

- Ây... vậy nên làm sao bây giờ?

- Suy nghĩ thật kỹ!

- Có phải muốn ta tay trái tấn công ngọc bài hay không?

- Dĩ nhiên không phải, tay trái tấn công ngọc bài xác suất thành công chỉ có ba thành, hơn nữa còn có thể sẽ bị đối phương đánh lén!

Trương Huyền không vui.

Vừa khen ngợi một chút, cảm thấy tên này học tập rất nhanh, lập tức liền sụp đổ...

Đều là người gì a!

Có thể dùng chút đầu óc hay không?

- Vậy phải làm thế nào?

Phàn Tiểu Phong lại nói hai loại phương pháp chiến đấu, đều bị phủ định, có chút hoảng hốt.

- Còn có thể làm sao?

Trương Huyền chỉ tiếc mài sắt không thành thép:

- Tiếp tục đánh mặt ah! Chiếm thượng phong, chỉ cần tiếp tục đánh, đối thủ sẽ mất đi chủ động, từ đó một mực nằm ở trạng thái bị động...

Thình thịch thình thịch!

Tiếng nói kết thúc, một bên trên mặt Phàn Tiểu Tinh lần nữa ăn mấy quyền.

- Ngươi nhìn, hắn ngộ ra rồi!

Trương Huyền gật đầu.

- ...

Phàn Tiểu Tinh khóc.

Sáng tạo cơ hội

dtv-ebook.com

- Quả thế!

Nhìn thấy Phàn Tiểu Tinh quả nhiên bị đánh đầu óc choáng váng, không phân rõ đông nam tây bắc, thậm chí hai mắt đẫm lệ, ánh mắt Phàn Tiểu Phong sáng lên, liên tục gật đầu.

Tiểu Húc quả nhiên lợi hại, liếc mắt liền nhìn ra nơi mấu chốt.

Nếu như dựa theo phương pháp của hắn, đối thủ làm không cẩn thận sẽ thừa dịp, mà bây giờ, liên tục mấy quyền, tuyệt đối sẽ choáng váng, cuối cùng mất đi cơ hội.

Tuy dùng chiêu số hơi nhiều, lại an toàn hơn không ít, thậm chí sớm kết thúc chiến đấu.

- Liên tục bị đánh mặt, có phải liền đại biểu không có cơ hội hay không?

Trong lòng cảm xúc, Tiểu Húc lại hỏi.

- Cái này... Ta quả thực không biết nên phản kích như thế nào!

Dừng lại một chút, Phàn Tiểu Phong tràn đầy khó xử.

Nếu như đổi lại hắn, bị đánh mấy quyền liên tục, đoán chừng tâm tính sẽ mất cân bằng.

Đánh người không đánh mặt, tuyệt đối là vô cùng nhục nhã.

- Thật ra thì không biết phản kích thế nào, mới là phản kích tốt nhất! Một mực tấn công mặt ngươi, địa phương khác nhất định yếu kém, tỷ như... Trước ngực hoặc dưới hông...

Trương Huyền nói.

- Cái này...

Phàn Tiểu Phong giật mình:

- Đúng vậy a, thời điểm chiến đấu, đầu lâu bảo vệ là nghiêm mật nhất, hắn một mực đánh, chứng minh thân thể đã tới gần, lúc này không đi quản tất cả, tấn công địa phương khác, nhất định có thể tạo được hiệu quả rất tốt!

Bành bành!

Thời điểm đối thoại, Phàn Tiểu Tinh lại bị đánh trúng đầu, trước mắt nổ đom đóm.

- Hai người này chỉ biết trang bức, không trông cậy vào được...

Nghe hai người càng nói càng nhiều, không có ý tứ ra tay giúp đỡ, Phàn Tiểu Tinh ngừng khóc.

Còn nghĩ đồng bạn tới, sẽ chịu khổ ít chút, không nghĩ tới càng nhận càng nhiều...

Chẳng qua đối phương nói cũng không tệ, mấy tên này một mực đánh mặt hắn, địa phương khác phòng ngự quả thực yếu đi một ít.

- Liều mạng!

Cắn răng một cái, cứng rắn chịu một quyền, lại không quản những người khác công kích, túc hạ sinh phong, một cước đạp ra ngoài.

Bành!

Vừa vặn đá trúng dưới hông một người, gia hỏa này một mực chăm chỉ không ngừng đánh hắn, trong nháy mắt như tôm luộc.

- Thành công?

Thấy nhẹ nhõm liền đạp lăn một cái, trong lòng Phàn Tiểu Tinh tự tin, tràn đầy hưng phấn...

Tuy hai người này không đáng tin cậy, nhưng nói phương pháp chiến đấu là thật hữu dụng.

Một bên dùng chân khí chặn lại mọi người công kích, một bên vểnh tai.

Đối thoại tiếp tục vang lên.

- Mấy người bọn họ liên hợp, vừa được hắn đạp lăn cái này làm chủ, cái khác làm phụ, mất đi lực công kích, trận pháp tự nhiên loạn, nếu như là ta, lúc này sẽ dùng Thanh Bình quyền pháp phối hợp Lưu Thủy chân ý, hắn có thể kiềm chế lại đối phương!

- Thanh Bình quyền pháp, phối hợp Lưu Thủy chân ý, quả thực là biện pháp tốt nhất, nhưng hiện tại hắn nên đánh người áo xám giải quyết lực lượng duy trì trận pháp vận chuyển kia a, chỉ cần hắn còn, trận pháp sẽ cực kỳ linh động, tiêu hao tiếp, ngươi làm sao thắng được bốn người?

- Đúng a! Vậy làm sao giải quyết người áo xám?

- Rất đơn giản, sử dụng Quỳ Viễn Bộ lui về phía sau, chập ngón tay làm kiếm, đánh lén tay trái ba phần, người áo xám tự nhiên sẽ chủ động xông lên, bị đánh trúng!

...

- Thử một chút!

Nghe đối phương nói, người áo xám sẽ chủ động xông lên bị công kích, Phàn Tiểu Tinh không tin, chẳng qua hiện tại đã không có đường lui, hàm răng cắn chặt, vận chuyển Quỳ Viễn Bộ, thời gian nháy mắt lui về sau hai mét, chập ngón tay làm kiếm, bỗng nhiên đâm ra.

Hắn vừa lui về phía sau, ba người duy trì trận pháp lập tức bị dẫn dắt, người áo xám chủ trì trận pháp thân thể thoáng một cái, nhanh chóng tiến

lên, vừa vặn đi tới phía trước, ngọc bài trước ngực đâm vào kiếm khí.

Răng rắc!

Ngọc bài vỡ vụn, trong ánh mắt khó tin, bị lực lượng truyền tống bao phủ, biến mất tại nguyên chỗ.

- Như vậy cũng được?

Phàn Tiểu Tinh ngẩn ngơ.

Còn tưởng rằng hai người đối thoại chỉ là nói mò, không nghĩ tới hai lần đều thành công, đơn giản giải quyết hai người, trong lòng nhất thời hừng hực.

Thẳng đến lúc này hắn mới phản ứng lại, đối phương vừa mới bắt đầu thảo luận là nói thẳng ra, tất cả mọi người có thể nghe được, mà bây giờ là truyền âm, chỉ có hắn nghe được.

Xem ra cũng không phải là không muốn cứu bản thân, mà là muốn mình giải quyết chiến đấu.

Chỉ là... hai người này, vốn cùng bản thân không kém nhiều, làm sao đột nhiên lợi hại như vậy?

Tùy tiện chỉ điểm, cũng có thể nhẹ nhõm chiến thắng?

Chẳng lẽ thật sự là trong nhà chưa tỏ, ngoài ngõ đã tường, ngoài cuộc tỉnh táo trong cuộc u mê?

Biết lúc này không phải thời điểm xoắn xuýt, lần nữa vểnh tai.

Đối thoại tiếp tục truyền đến.

- Tổ bốn người thành trận pháp đã phá giải, hiện tại có phải công kích một người trong đó không?

- Dĩ nhiên không phải, trận pháp phá hoại, hai người khẳng định sẽ chú trọng thiếu hụt của ngươi hơn, tấn công một người mà nói, rất dễ dàng bị một người khác đánh lén, hiện tại muốn làm, là ổn định bản thân, tận lực phòng ngự...

- Phòng ngự?

Vốn nghe đối phương nói, cảm thấy rất có đạo lý, thi hành hai lần, cũng rất có hiệu quả, giờ phút này Phàn Tiểu Tinh nhịn không được lắc đầu.

Hai người vây công, coi như không có trận pháp, hắn cũng không đỡ được, phòng ngự... Không phải muốn chết sao?

- Mặc kệ bọn hắn, hai người này, cũng không có khả năng một mực chính xác...

Nghĩ đến hai người không hỗ trợ, ngược lại ở một bên xem náo nhiệt, hàm răng liền ngứa, trong lòng hừ lạnh, bàn tay bỗng nhiên khẽ đảo, cuồng bạo tấn công một người trong đó.

Ba ba ba!

Bàn tay cùng nắm đấm của đối phương đối đầu, khí tức cuồn cuộn, Phàn Tiểu Tinh đang cảm thấy khí huyết toàn thân thúc dục tới đỉnh phong, sắp một lần thành công, trong lòng đột nhiên run lên, đồng tử co rút lại.

Một người khác chẳng biết lúc nào xuất hiện ở phía trước.

Bành!

Vừa vặn đá vào chỗ bạc nhược, trong đầu chóng mặt, đầu tựa vào mặt đất, suýt chút nữa ngất đi.

- Chủ động tấn công một người, thật đúng là bị một cái khác bắt lấy thiếu hụt...

Thanh âm Phàn Tiểu Phong tràn đầy hưng phấn vang lên.

- Đúng vậy, vừa rồi nếu như chỉ phòng ngự, hai người bởi vì không có trận pháp, lại bị giải quyết hai đồng bạn, khẳng định nóng lòng, lại thêm chúng ta ở một bên xem cuộc chiến, sau ba chiêu sẽ tăng nhanh tốc độ công kích, một khi như vậy, liền có thể thừa dịp... Lúc này, đừng đi tấn công người chủ động tấn công, mà tấn công người không chủ động công kích, ngươi chẳng khác nào chiến thắng!

Thanh âm Phàn Tiểu Húc vang lên:

- Chiến đấu, là tìm kiếm thời cơ, không có thời cơ, vậy thì sáng tạo thời cơ!

- Hiểu...

Phàn Tiểu Phong liên tục gật đầu.

- Thời cơ...

Cố nén đau đớn trên mặt, Phàn Tiểu Tinh không dám tiếp tục tìm đường chết, giẫy giụa đứng dậy, phòng ngự giọt nước không lọt.

Quả nhiên, hai người thấy hắn phòng ngự, đều lộ ra vẻ cảnh giác, từng cái mang theo lo lắng.

Một người trong đó nhịn không được nữa, xông về phía trước.

Hắn xông lại, thoạt nhìn lỗ mãng, trên thực tế là vì sáng tạo cơ hội cho người thứ hai...

Phàn Tiểu Tinh cắn răng, lần này không dám lỗ mãng, bỗng nhiên co rụt thân thể, vừa vặn đâm đến người thứ hai.

Người thứ hai thấy cái thứ nhất lộ ra sơ hở, đang muốn phối hợp, ai nghĩ tới đối phương căn bản không có mắc câu, còn không có phản ứng lại, liền bị đụng trúng mũi, nhất thời máu mũi chảy dài.

- Thật thành công...

Nhìn thấy dựa theo đối phương nói, quả nhiên không có thất bại, Phàn Tiểu Tinh kích động lệ rơi đầy mặt.

Hai gia hỏa này... Thật đúng là không có từ bỏ bản thân ah!

Tiểu lâu la đi qua một bên

dtv-ebook.com

- Ừm!

Thấy Phàn Tiểu Tinh dần dần lĩnh ngộ dụng ý của bản thân và Phàn Tiểu Phong đối thoại, Trương Huyền lộ ra nụ cười vui mừng.

Mượn thân phận của Phàn Tiểu Húc, tự nhiên phải cho hậu nhân Tử Trì Cổ Thánh một ít chỗ tốt... Mở miệng chỉ điểm, để cho bọn họ ở trong chiến đấu cảm ngộ, mới có thể lĩnh ngộ càng sâu, sau khi bản thân rời đi, cũng có thể tiến bộ tốt hơn.

Thình thịch thình thịch!

Kích thương hai người, đào thải một người, còn thừa lại một cái liền đơn giản, thời gian không dài, Phàn Tiểu Tinh đã giải quyết triệt để.

Bóp nát ngọc bài của ba người còn lại, tức giận đi tới trước mặt hai người, muốn chửi một hồi, cuối cùng vẫn ngừng lại, ôm quyền khom người:

- Đa tạ vừa rồi nhắc nhở...

Trương Huyền khoát tay áo.

Đối phương cảm kích hay không, hắn không thèm để ý, hắn chỉ là làm sự tình bản thân cảm thấy chính xác, bởi vì cho tới nay, đều là một người khiêm tốn, kín đáo, nội liễm mà có tiết tháo cùng đức tính.

- Chiến đấu mới vừa rồi nhanh như vậy, các ngươi... làm sao có thể liếc mắt nhìn ra bọn họ thiếu hụt, đồng thời cho ra phương pháp giải quyết chính xác?

Cảm ơn xong, Phàn Tiểu Tinh tràn đầy nghi ngờ.

Hắn cùng hai người này tu vi không kém nhiều, làm sao bản thân cũng nhìn không ra, ngược lại hai người nói mỗi một phương pháp chiến đấu, đều vô cùng chính xác?

Giống như có thể thăm dò nội tâm đối thủ vậy?

- Là Tiểu Húc dạy ta...

Phàn Tiểu Phong tràn đầy hưng phấn:

- Chiến đấu, phải quan sát ý đồ của đối thủ làm được liệu địch tiên cơ...

Trương Huyền nói tiếp mấy loại phương pháp.

Phàn Tiểu Tinh mê man.

Đối phương nói những cái này, chưa từng nghe thấy, thậm chí trong tộc chưa từng có truyền thừa, Phàn Tiểu Húc... Làm sao lại biết?

- Tu luyện phải suy nghĩ nhiều, không phải một mực miệt mài gian khổ!

Nhìn ra hắn nghi hoặc, Trương Huyền giải thích, tiếng nói chưa kết thúc, đột nhiên quay đầu nhìn bên cạnh.

Rầm!

Tiếng gió rít gào, ngay sau đó nhìn thấy rừng cây bốn phía, vây tới ba nhóm người.

Mỗi một nhóm đều có bốn cái, liên hợp cùng một chỗ, là đội ngũ mười hai người tạo thành, chia làm ba phương hướng, vây quanh ở bốn phía.

- Chính là bọn họ... Một đường đào thải không ít người, không liên thủ tiêu diệt, chúng ta sớm muộn gì cũng sẽ bị đào thải!

Một thanh niên cầm đầu hừ lạnh.

Là một gia hỏa cao mập, dáng người cực kỳ cường tráng, thanh âm ồm ồm, cho người ta cảm giác kim thiết giao kích.

- Khà khà, có thể đào thải nhiều người như vậy, là cọng rơm cứng!

Một thanh niên cầm đầu ở đội ngũ khác cười một tiếng, nhìn qua:

- Bằng hữu, làm việc phải chú ý có chừng có mực, thực lực các ngươi mạnh là không sai, nhưng cũng không thể một mực ăn thịt, không cho người khác uống canh!

- Làm sao, muốn khiêu chiến chúng ta?

Phàn Tiểu Tinh còn không có lý giải chuyện gì xảy ra, Phàn Tiểu Phong tiến về phía trước một bước, nhẹ nhàng cười một tiếng, trên mặt lộ ra tự tin nồng đậm:

- Vậy thì cùng lên đi!

Một đường chạy tới, bọn họ đào thải nhân số không dưới sáu bảy mươi người, không có gì bất ngờ xảy ra, thành tích đã chạy tới trước nhất, không để cho người chú ý cũng khó khăn.

Không bị người ghen là tầm thường.

Một đường nghiền ép, thậm chí còn có một người không ra tay, chiến tích như vậy, không ít đội ngũ liên hợp cùng một chỗ, muốn đào thải bọn hắn.

Bởi vì một khi thành công, những thành tích này sẽ chuyển dời đến trên đầu bọn họ, từ đó nhảy lên trở thành đệ nhất.

- Tiểu Phong...

Không nghĩ tới tên này lỗ mãng như vậy, xông lên nói trực tiếp như vậy, Phàn Tiểu Tinh sợ hãi đến mặt xanh ngắt.

Mười hai người liên hợp... Bị vây công, bị đào thải là tất nhiên, không nắm chặt thời gian chạy trốn, còn nói như vậy, muốn chết phải không?

Cùng tiến lên, lên em gái ngươi ah...

Ta hiện tại vừa chiến đấu xong, con mắt không mở ra được, lại cùng bọn họ động thủ, sẽ chết...

- Để chúng ta cùng tiến lên? Tiểu tử, đủ cuồng ah!

Thanh niên cường tráng cười lạnh:

- Các ngươi đã muốn chết, vậy cũng đừng trách chúng ta không khách khí... Động thủ!

Bọn họ đã vây công tới, khẳng định sớm thảo luận xong xuôi, kèm theo lời nói, mười hai người chậm chạp bước về phía trước, phong tỏa bốn phương tám hướng.

- Tiểu Húc...

Nhìn thấy nhiều người tuôn qua như vậy, Phàn Tiểu Phong chẳng những không cảm thấy căng thẳng, ngược lại càng ngày càng hưng phấn, quay đầu nhìn về phía Trương Huyền, chỉ thấy hắn mặt không hề cảm xúc, cho một cái biểu lộ khẳng định.

Phàn Tiểu Phong rít lên một tiếng, thẳng tắp vọt tới đám người.

- Không nên lỗ mãng...

Phàn Tiểu Tinh lạnh cả người.

Đây chính là mười hai người, mỗi một cái tu vi đều không thấp hơn hắn, ngươi quái khiếu xông tới, là không muốn sống ư?

- Tiểu Húc, nhanh nghĩ biện pháp chạy trốn...

Cũng nhịn không được nữa, quay đầu nhìn về phía Trương Huyền.

- Không cần trốn, nhìn Tiểu Phong a!

Trương Huyền lắc đầu.

Trải qua vừa rồi trò chuyện, Tiểu Phong dường như lại có lĩnh ngộ, lúc này muốn chạy trốn, trước đó xây dựng lòng tin chẳng phải trực tiếp sụp đổ?

Hắn tự nhiên không cho phép loại tình huống này xuất hiện.

- Chúng ta sẽ chết...

Không nghĩ tới vị này giống như đối phương, Phàn Tiểu Tinh lay động, cảm thấy cả người muốn hộc máu, đang không biết như thế nào cho phải, chỉ thấy thanh niên cường tráng tổ chức mọi người, đã vòng qua Phàn Tiểu Phong vọt tới trước mặt.

Phần phật!

Năm ngón tay mở ra, như một quạt hương bồ to lớn, thẳng tới đầu lâu của Phàn Tiểu Húc, giống như muốn trực tiếp đánh giết hắn.

Tên này không thi triển lực lượng, cho người cảm giác chỉ là Thánh Vực cửu trọng phổ thông, nhưng toàn lực phát huy mới phát giác, đã đạt tới nửa bước Kiến Thần Bất Hoại, thời thời khắc khắc đều có thể thi triển ra lực lượng mạnh nhất, làm cho không người nào có thể chống lại.

- Hết rồi...

Sắc mặt Phàn Tiểu Tinh trắng nhợt.

Vừa rồi hắn có thể thắng được bốn người kia, là bởi vì tu vi đối thủ yếu hơn hắn, dù vậy thiếu chút nữa cũng bị đánh thành bánh bao thịt...

Người trước mắt cuồng mãnh như vậy, bốn phía cũng đều là cường giả nhìn chằm chằm, lần này khẳng định tai kiếp khó thoát...

Đang kêu rên, nghĩ đến sau khi bị đào thải, đi đâu uống rượu tiêu sầu, chỉ thấy Phàn Tiểu Húc bị công kích nhướng mày, cũng không tránh né, một bàn tay nghênh đón tiếp lấy.

Đùng!

Tay của thanh niên còn chưa tới trước mặt, bàn tay của hắn đã quất vào mặt đối phương.

Cái trước tại nguyên quay hai vòng, chỉ cảm thấy trước mắt tràn đầy ngôi sao.

- Ngươi...

Quay vài vòng, khôi phục lại, thanh niên cường tráng nổi giận, đang muốn ra tay.

Đùng!

Lại một bàn tay quất vào mặt, lại quay hai vòng.

- Tiểu lâu la đi qua một bên, đừng tới đây làm loạn!

Trương Huyền hừ lạnh.

- Ta...

Thanh niên cường tráng muốn nói ngoan thoại, nhưng nghĩ tới đối phương hai tay như linh dương móc sừng không có dấu vết tìm kiếm, lập tức kìm nén sắc mặt đỏ lên, một câu cũng nói không ra.

Chẳng lẽ... Bản thân thật sự là tiểu lâu la? Không xứng đối phương ra tay?

Vội vàng nhìn lại Phàn Tiểu Phong xông vào đám người, chỉ thấy đã có bốn người nằm ở trên mặt đất, tuy tu vi tên này không bằng bản thân, nhưng chẳng biết tại sao, chiến đấu thuận buồm xuôi gió, như lang vào bầy dê, người của mình không ai có thể chống nổi ba chiêu!

- Tốt, ta đi chiến đấu với hắn...

Thanh niên cường tráng xoay người vọt tới Phàn Tiểu Phong.

- ...

Con mắt Phàn Tiểu Tinh trừng đến sắp rơi trên đất.

Ai con mẹ nó có thể nói cho ta biết, đến cùng xảy ra chuyện gì hay không?

Làm sao ngắn ngủi nửa canh giờ không gặp, Phàn Tiểu Húc cùng Phàn Tiểu Phong đều trở nên cổ quái như vậy... Ta không phải đang nằm mơ chứ?

Trong nháy mắt triệt để hoảng hốt..

Thật là đúng dịp ngươi cũng vậy!

dtv-ebook.com

Quảng trường ngoài sơn phong.

Thương Ngô ở dưới lực lượng truyền tống trận, không có khống chế tốt thân thể, ngã xuống đất, con mắt nhìn trừng trừng trên không, cảm giác có chút nghi ngờ nhân sinh.

Hắn là truyền nhân của Tử Tú Cổ Thánh, thiên chi kiêu tử chân chính, từ trong ngàn vạn tộc nhân trổ hết tài năng, nhưng đến nơi này... Phối hợp mấy đồng bạn, vây công người thực lực thấp hơn mình, kết quả bị đối phương nhẹ nhõm đào thải...

Càng nghĩ càng thấy xấu hổ không có cách nào gặp người.

Giẫy giụa đứng dậy, đang định bụm mặt, lặng lẽ rời đi, liền nghe một thanh âm kinh ngạc vang lên.

- Thương Ngô, ngươi cũng bị đào thải, không nghĩ tới ở đây nhìn thấy...

Ngay sau đó một bóng người đi tới trước mặt.

Nhìn rõ ràng bộ dáng người này, Thương Ngô sững sờ:

- Hề Uyên, sao ngươi cũng ở nơi đây?

Hề Uyên là hậu nhân của Tử Tích Cổ Thánh, hai người quan hệ khá tốt, thường xuyên cùng một chỗ giao đấu, thực lực không kém bao nhiêu, hắn bị đào thải nhanh như vậy, cảm thấy rất mất mặt, không dám gặp người, không nghĩ tới bạn thân còn bị đào thải nhanh hơn.

Vậy mà tới trước một bước.

- Ai, không nói, công kích một người thực lực yếu, muốn bảo vệ danh ngạch, không nghĩ tới bị đá ra...

Hề Uyên cười khổ lắc đầu.

- Ngươi cũng bị người thực lực thấp hơn đào thải?

Thương Ngô chấn động, kìm nén không được:

- Không biết người kia là ai?

- Không nói cũng thế, nói ra mất mặt, thực lực của người này, chỉ là Thánh Vực cửu trọng đỉnh phong phổ thông, cùng ta còn kém một đoạn dài...

Hề Uyên hơi đỏ mặt.

- Cũng là Thánh Vực cửu trọng đỉnh phong phổ thông? Đến cùng là ai?

Thương Ngô vội vàng nói.

- Là... hậu nhân của Tử Trì Cổ Thánh, Phàn Tiểu Phong!

Hề Uyên lúng túng nói.

- Quả nhiên là hắn... Ta cũng bị hắn đào thải!

Trong mắt Thương Ngô tràn đầy khó tin.

- Ngươi cũng bị Phàn Tiểu Phong đào thải?

Hề Uyên sửng sốt.

- Đúng vậy! Hắn một người cùng mười hai người chúng ta đối chiến, chúng ta toàn bộ đào thải...

Thương Ngô vội vàng giải thích, lời còn chưa dứt, một thanh âm ngạc nhiên vang lên.

- Ngươi cũng bị Phàn Tiểu Phong đào thải? Thật đúng dịp, chúng ta cũng bị hắn đào thải, hắn một người đánh ba người chúng ta liên thủ...

Ngay sau đó bốn người đi tới.

- Thật khéo, chúng ta cũng vậy!

Lại tới ba cái.

- Thật sự là trùng hợp, chúng ta cũng vậy, thật thê thảm ah!

Lại tới năm cái.

- Chúng ta không tính thảm, nhìn thấy đám người Nhan Nhất Tiếu không? Hình như cũng bị hậu nhân Tử Trì Cổ Thánh đào thải...

Lại có mấy người đi tới trước mặt.

Khóe miệng Thương Ngô giật một cái.

Đảo mắt, đã vây tới hơn bốn mươi người, vậy mà đều bị Phàn Tiểu Phong đào thải...

Chẳng lẽ tính sai?

Tấn công nhiều người như vậy, sẽ không bị thương, không hao tổn chân khí ư?

- Đừng chán nản, đi theo ta!

Thấy bộ dáng của hắn, một thanh niên cười đi tới trước mặt.

- Ừm!

Nhận ra thân phận người trước mắt, hậu nhân của Tử Tích Cổ Thánh Bá Tự, lúc này gật đầu, theo ở phía sau.

Bá Tự mang theo Thương Ngô, ở trong đám người đi tới trước mặt một đống thanh niên bị đào thải khác:

- Các ngươi tốt, chúng ta là bị hậu nhân của Tử Trì Cổ Thánh đào thải, không biết các ngươi là...

- Thật đúng dịp, chúng ta cũng vậy!

- Chúng ta cũng vậy!

- Đồng bệnh tương liên ah... sau này mọi người sẽ là bạn tốt!

Một hồi náo nhiệt, lại hơn mười người xông tới.

Rời khỏi đám người này, lại đi tới trước mặt một đám người khác, còn chưa kịp nói chuyện, chỉ thấy đối phương tiến lên đón:

- Bị Phàn Tiểu Phong đào thải sao! Chúng ta cũng vậy, rốt cuộc tìm được tổ chức...

Thương Ngô:

- ...

Hắn lúc này thật cảm thấy sắp khóc.

- Mọi người chú ý, chúng ta muốn thành lập một liên minh tên hậu nhân Tử Trì Cổ Thánh đào thải, có nguyện ý tham gia không?

Một thanh âm vang lên.

- Ta báo danh!

- Ta cũng tới!

...

Một hồi hưởng ứng.

- ...

Đột nhiên, Thương Ngô cảm thấy bị người tu vi thấp hơn mình đào thải, không những không xấu hổ, còn có chút đắc chí, tràn đầy vinh dự!

...

- Vậy thì hết rồi?

Trợn mắt nhìn về phía trước, Phàn Tiểu Phong không có biến hóa chút nào, Phàn Tiểu Tinh cảm thấy nhân sinh quan của mình triệt để lật đổ.

Đối mặt mười hai người này, hắn ngay cả cơ hội chạy trốn cũng không có, Tiểu Phong cùng mình thực lực tương đương, vậy mà xông tới đào thải toàn bộ...

Trong vòng nửa canh giờ ngắn ngủi, đến cùng đã trải qua cái gì, vì sao có biến hóa to lớn như vậy?

Phàn Tiểu Phong gật đầu, không để ý tới hắn, mà đi tới trước mặt Trương Huyền:

- Lần này... Ta đánh thế nào?

Trong ánh mắt mang theo căng thẳng, giống như học sinh thấy được lão sư.

- Thế nào?

Ánh mắt Trương Huyền hiu quạnh, không nhấc lên được tinh thần, khoát tay áo:

- Bình thường đi!

Cũng chẳng muốn nói.

Chỉ điểm lâu như vậy, trải qua nhiều chiến đấu như vậy, lại còn đánh thành bộ dáng này, may mắn không phải bản tôn, nếu không mất mặt

cũng muốn mất chết!

Trương Huyền hắn, truyền thụ cho nhiều đệ tử như vậy, cái nào không phải tên tuổi lẫy lừng, đối với chiến đấu có lĩnh ngộ siêu cường, mà cái này...

Trước đó còn nghĩ, hậu nhân của Chư Tử bách gia học tập rất nhanh, có thể suy một ra ba, ai biết... làm cho giống thật mà là giả.

- Ta... Ta sai rồi! Ta biết đánh không tốt...

Nhìn bộ dáng của hắn, Phàn Tiểu Phong biến sắc, trong thanh âm mang theo run rẩy.

Có thể có thành tựu hiện tại, đều là vị trước mắt này chỉ điểm, nếu không muốn nói, còn làm sao tiến bộ?

- Cái này còn gọi đánh không tốt?

Phàn Tiểu Tinh ngây ra như phỗng, nắm lấy tóc, vẻ mặt điên cuồng, theo không kịp tư duy của hai người.

- Biết là tốt rồi!

Trương Huyền xoay đầu lại:

- Vừa rồi chiêu thứ ba đi vào đám người, rõ ràng có thể dùng Thông Tí quyền, lấy tiêu hao đơn giản nhất, đào thải người áo xám kia, vì sao phải dùng Kinh Tiền thủ, đi công kích phía bên phải? Ngươi có biết như vậy, sẽ lãng phí ba chiêu, ba chiêu lâu như vậy, một khi người khác phản ứng lại, chết cũng không biết chết như thế nào! Còn có một cước kia, rõ ràng có thể trước thời hạn tránh đi, lại đón đỡ, lộ ra ngươi có chân khí hộ thể, hay thân thể cứng rắn...

Trương Huyền càng nói càng tức, nói một hơi bảy tám chỗ thiếu hụt, mỗi một cái đều thẳng vào yếu hại.

- Ta...

Phàn Tiểu Phong nói không ra lời.

Chiến đấu mới vừa rồi rất nhanh, không nghĩ tới Tiểu Húc một chiêu một thức đều nhớ rõ ràng, hơn nữa tất cả thiếu hụt đều khắc ở trong óc.

Vốn dùng sức một người đào thải mười hai người, tràn đầy kiêu ngạo cùng tự hào, nghe nói như thế, mới biết kém vẫn rất xa!

Còn có không gian tiến bộ càng lớn.

- Tiểu Phong đánh lợi hại như vậy, cũng có nhiều thiếu hụt thế kia, nhãn lực của Tiểu Húc...

Phàn Tiểu Tinh không ngừng nuốt nước bọt.

Cho tới giờ khắc này, hắn rốt cuộc minh bạch, vì sao ngắn ngủi nửa giờ không gặp, Phàn Tiểu Phong biến hóa lớn như vậy...

Đều là công lao của Phàn Tiểu Húc!

- Tiểu Húc, xin dạy ta, ta cũng muốn trở nên mạnh mẽ giống như Tiểu Phong...

Phàn Tiểu Tinh kìm nén không được, cũng tới trước mặt, thành khẩn ôm quyền, không còn tâm tính kiêu ngạo như trước đó.

Hậu nhân của Tử Lộ Cổ Thánh

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

Trọng Khánh là hậu nhân của Tử Lộ Cổ Thánh, lần đấu vòng loại này, là người phụ trách Đại Nho đường, trước đó ở trên không trung tuyên đọc quy tắc đúng là hắn.

Không giống các lão sư khác, sau khi hắn mở ra trận pháp, liền trở về phòng, cũng không đợi chờ ở khu đào thải.

Một lần tuyển chọn tân sinh mà thôi, biết kết quả là tốt, lấy thân phận của hắn, còn không đáng thời khắc chú ý.

Cầm lấy bút lông, chậm rãi viết công văn, mùi mực lan tỏa, thể chữ tinh tế mà ẩn chứa ý vị, vừa nhìn liền biết tâm cảnh của hắn yên bình như nước, không có chút gợn sóng nào.

Hô!

Một bóng người xuất hiện, nhìn hắn chậm rãi viết chữ, lông mày nhíu một cái:

- Trọng huynh, ngươi làm sao còn ở nơi này? Mau tới xem một chút đi, lần khảo hạch này có chút không đúng...

Nếu như Trương Huyền ở đây, khẳng định có thể nhận ra, người vừa mới tiến tới chính là lão bằng hữu... Nam Cung Nguyên Phong!

- Nguyên Phong, ngươi lại gấp gáp! Ta một mực nói ngươi, tâm cảnh không đủ vững, còn không tin. Bọn tiểu bối khảo hạch mà thôi, có gì khẩn trương? Nếu ngươi không thay đổi được loại cục diện này, sau này muốn tiến thêm một bước, gần như không có khả năng!

Đầu lâu không nhấc, cũng biết thân phận người trước mắt, bút lông trong tay Trọng Khánh không ngừng.

- Trọng huynh dạy phải... Nhưng bây giờ căn bản không an tĩnh được ah! Đấu vòng loại đã triệt để loạn...

Nam Cung Nguyên Phong vội nói.

- Loạn? Có gì mà loạn?

Trọng Khánh vẫn không ngẩng đầu, lãnh đạm hỏi.

- Bị đào thải quá nhanh, quá nhiều, ta sợ không kiên trì được ba canh giờ sẽ hoàn tất... Hơn nữa không ít người chúng ta trước đó để ý, hơn nữa thực lực mạnh đều bị đào thải, chân chính lưu lại, chưa chắc là thực lực xếp hạng trước một trăm...

Nam Cung Nguyên Phong có chút lo lắng.

Hắn ở hiện trường, nhìn rõ rõ ràng ràng.

Hạt giống đứng đầu nhất như Nhan Nhất Tiếu cũng bị đào thải, cao thủ khác trước đó để ý, cũng nhao nhao té ngựa...

Nguyên nhân chỉ có một... gặp hậu nhân của Tử Trì Cổ Thánh!

Chỉ cần gặp được, khẳng định sẽ bị đào thải, đã thành thiết luật, như vậy tuyển chọn một trăm người, không còn là công bằng, mà là xem vận khí có thể gặp phải bọn họ hay không...

Một hồi khảo hạch, diễn biến thành như vậy, để hắn làm sao không gấp gáp?

- Ồ? Như vậy chẳng phải càng tốt hơn!

Dường như đã sớm biết điểm ấy, Trọng Khánh cũng không ngoài ý muốn, bút lông lần nữa dính mực, dưới ngòi bút rồng bay phượng múa, nhẹ nhàng cười một tiếng:

- Rất nhiều hậu nhân của Chư Tử bách gia, chênh lệch cũng không lớn, chúng ta chỉ là muốn một trăm người mà thôi, còn là ai cũng không trọng yếu! Chỉ cần có thể thông qua khảo hạch, trải qua Đại Nho đường bồi dưỡng, đều sẽ càng đi càng xa...

- Cũng đúng...

Thấy đối phương bình tĩnh như vậy, lòng khẩn trương của Nam Cung Nguyên Phong cũng giảm bớt.

Bọn họ muốn chỉ là trước một trăm mà thôi, còn là ai... Có quan trọng sao?

Đấu vòng loại, là công bằng, ngươi bị đào thải, chỉ nói rõ không có thực lực, không trách được những người khác.

- Tuy như vậy, nhưng bây giờ phần lớn tu luyện giả đều bị cùng một nhóm người đào thải, hơn nữa càng ngày càng nhiều, bị đào thải thậm chí thành lập liên minh...

Nam Cung Nguyên Phong nói tiếp.

- Bị cùng một nhóm người đào thải? Ai? Nhan Nhất Tiếu, hay Đoan Mộc Hiểu?

Trọng Khánh hỏi.

- Cũng không phải, là hậu nhân của Tử Trì Cổ Thánh...

Nam Cung Nguyên Phong nói.

- Hậu nhân của Tử Trì Cổ Thánh?

Hiển nhiên cũng không nghĩ tới, Trọng Khánh sửng sốt một chút:

- Phàn Tiểu Húc, Phàn Tiểu Phong?

Đối với Chư Tử bách gia báo lên danh ngạch, đặc biệt nhìn qua, nhớ rất rõ ràng.

- Đúng...

Nam Cung Nguyên Phong gật đầu.

- Hậu nhân của Tử Trì Cổ Thánh, một mực không có quá nhiều người xuất chúng, lần này có thể trổ hết tài năng, cũng coi là hậu tích bạc phát! Quên đi, để cho bọn họ chơi đùa, tất cả mọi người đều có cực hạn, hiện tại dẫn trước, không có nghĩa là một mực dẫn trước! Chúng ta cần phải làm chính là nhìn, không cần thiết lẫn vào!

Cảm xúc một câu, vẻ mặt của Trọng Khánh vẫn không thay đổi, bút lông trong tay tiếp tục viết, mắt thấy một bộ thư pháp sắp hoàn thành.

- Tốt a, nếu ngươi có lời này, tâm cảnh lại vững như vậy, ta cũng không có gì đáng nói...

Thấy đối phương trầm ổn như vậy, Nam Cung Nguyên Phong thở phào nhẹ nhõm, vừa định rời đi đột nhiên nghĩ tới một việc, xoay đầu lại:

- A, đúng rồi, hội trưởng liên minh, hình như là cháu trai ruột của ngươi, Trọng Tử Huân!

Phần phật!

Bút lông bỗng nhiên cắm vào trên tờ giấy, vạch ra một vết mực đen kịt, Trọng Khánh ngẩng đầu lên.

Cháu trai hắn, năm nay cũng tham gia khảo hạch, vốn cảm thấy nhất định có thể lưu đến cuối cùng, cái này... hội trưởng liên minh, có ý tứ gì?

- Hắn bị đào thải?

Tuy khó tin, trên mặt vẫn giữ vững bình tĩnh, Trọng Khánh nhịn không được nói.

- Đúng vậy, bị đào thải rất sớm, cho nên cực kỳ tự hào, lại thêm thân là một trong mấy người tổ chức, phần lớn đều lấy hắn như Thiên Lôi sai đâu đánh đó!

Nam Cung Nguyên Phong giải thích.

- Súc sinh!

Trọng Khánh xiết chặt nắm đấm.

Làm sao sinh ra một bại gia như vậy?

Bị đào thải, không chỉ không lấy làm hổ thẹn, còn lấy làm vinh...

Trở về nhất định phải dạy dỗ!

- Quên đi, tùy hắn chơi!

Tức giận chợt lóe lên, sau đó Trọng Khánh lắc đầu:

- Dù sao lần này hậu bối ta phái tới khảo hạch, chừng tám người, Trọng Tử Huân bình thường bị ta làm hư, mới có loại hành động không ổn trọng này, những người khác, chắc chắn sẽ không xuất hiện vấn đề như thế...

- Những người khác?

Khóe miệng Nam Cung Nguyên Phong giật một cái:

- Ngươi nói là đám người Trọng Tử Phong, Trọng Tử Dư, Trọng Tử Hiên?

Trọng Khánh gật đầu:

- Mấy người bọn họ thận trọng...

- Bọn họ cũng sớm bị đào thải, là đám đầu tiên gia nhập liên minh, nếu không phải bọn họ bỏ phiếu, Trọng Tử Huân làm sao lên làm hội trưởng...

Nói đến đây, Nam Cung Nguyên Phong cảm xúc:

- Nói thật, Tử Lộ nhất mạch các ngươi, thật sự là quá đoàn kết, tâm cảnh cũng quá tốt, bị đào thải, người khác đều đau lòng, các ngươi có thể tổ chức thành liên minh, ta cũng cực kỳ bội phục...

Răng rắc!

Một tiếng vang giòn, bút lông trong tay Trọng Khánh bị bóp gãy, vẻ mặt xanh như cỏ non:

- Một đám nghiệt súc, hiện tại ta liền đi đánh chết bọn họ...

Hô!

Trong nháy mắt, thân ảnh Trọng Khánh biến mất.

- Ây...

Nhìn Trọng huynh mới vừa rồi còn trầm ổn như băng, trực tiếp nổ tung bay đi, Nam Cung Nguyên Phong gãi đầu một cái, vẻ mặt im lặng.

Náo loạn hồi lâu, cái gọi là tâm cảnh trầm ổn, là vì không quan hệ bản thân, có liên quan rồi, cũng không vững vàng a...

Bất quá, không thể không nói, Phàn Tiểu Húc, Phàn Tiểu Phong, Phàn Tiểu Tinh thật đúng là diệu nhân.

Tử Lộ Cổ Thánh nhất mạch khảo hạch tám người toàn bộ đào thải, thật chỉnh tề, thật là tuyệt!

Hơn nữa, mấu chốt nhất là, bất kể là ai, mặc kệ quan hệ sau lưng, chỉ cần gặp liền đào thải, không có chút lưu tình, làm như vậy, thật không sợ đi vào Đại Nho đường bị gây khó dễ?

Phải biết, mặc dù Đại Nho đường là bảy mươi hai Cổ Thánh liên thủ xây dựng, mỗi một vị Cổ Thánh đều có hậu nhân phân bố trong đó, nhưng thực lực cũng không cân đối.

Không nói cái khác, tựa như Tử Lộ Cổ Thánh nhất mạch của Trọng Khánh, ở trong đó có quyền lên tiếng rất lớn, cường giả rất nhiều.

Tùy tâm đào thải, không quan tâm... Đằng sau khẳng định không có thuận lợi như vậy, có điều nhìn hành động của ba người này, không có ăn thiệt thòi chút nào, đến cùng sẽ phát sinh cái gì, thật đúng là để người chờ mong ah!

Thông qua khảo hạch

dtv-ebook.com

Thình thịch thình thịch bành!

Liên tục đánh bại hơn mười hậu nhân Cổ Thánh liên hợp cùng một chỗ, đồng thời đào thải, Phàn Tiểu Tinh hưng phấn con mắt đỏ lên.

Cùng Tiểu Húc học chưa tới một canh giờ, chỉ bằng vào chính hắn, đã đào thải không dưới ba trăm người!

Loại tốc độ tiến bộ này, đổi lại trước kia, nằm mơ cũng không dám nghĩ, mà bây giờ chân chính thực hiện.

Bất quá, so sánh với Phàn Tiểu Phong, vẫn kém không ít, cái tên này đã đào thải không dưới bảy trăm người!

Còn Tiểu Húc, căn bản không có ra tay, một mực đi theo phía sau bọn họ, chỉ cần hai người mình hơi không đúng liền quát tháo, nguyên nhân chính là như vậy, mới có thể trong khoảng thời gian ngắn, nắm giữ tiến bộ to lớn như vậy.

- Lúc này mới ra bộ dáng, rèn luyện một chút, củng cố tu vi chân chính, hắn có thể đột phá...

Nhìn hai người đánh bại một nhóm cuối cùng, Trương Huyền thoả mãn gật đầu.

Tuy hai người này có chút ngốc, nhưng lấy năng lực của hắn, vẫn thành công để cho thực lực bọn họ tăng vọt không ít.

Sau lần khảo hạch này, bất luận tâm cảnh hay thực lực, hai cái này đều có bay vọt về chất, còn cuối cùng có thể đạt tới cảnh giới gì, thì không phải hắn có thể nắm trong tay.

- Đấu vòng loại chỉ còn lại một trăm người, khảo hạch trước thời hạn kết thúc!

Kèm theo âm thanh vang dội, mọi người cảm thấy bị một cỗ lực lượng đặc thù bao phủ, sau một khắc, đồng loạt xuất hiện ở trước quảng trường.

Trương Huyền nhìn hai bên, phát hiện bốn phía không nhiều không ít vừa vặn một trăm người, trừ ba người bọn họ, hầu như người người đều có thương tích, thoạt nhìn rất chật vật.

Có thể ở trong hơn hai ngàn người lưu lại, những người này thoạt nhìn phổ thông, thật ra thì từng cái đều có bản lĩnh đặc thù, đương nhiên, điều kiện tiên quyết là... không có gặp được ba người bọn hắn.

- Chúc mừng chư vị, trở thành học sinh mới của Đại Nho đường năm nay!

Con mắt Trọng Khánh đảo qua đám người Trương Huyền, da mặt co lại, tuy có loại xúc động muốn xông tới đánh người, nhưng cuối cùng vẫn ngừng lại.

Bị người đào thải, chỉ có thể nói hậu bối của mình tài nghệ không bằng người, đi làm khó người thắng trận, coi như hắn ở Đại Nho đường địa vị kính trọng, cũng khinh thường đi làm.

Trọng Khánh nói tiếp:

- Một lát nữa, mỗi người sẽ dựa vào ngọc bài đổi lấy một trữ vật giới chỉ, bên trong có con đường cùng phương pháp đi vào Đại Nho đường, cùng công pháp, tài nguyên tu luyện xung kích cảnh giới Kiến Thần Bất Hoại! Trong ba ngày, dựa vào thực lực bản thân đi vào Đại Nho đường, là học viên chân chính, cái này không tính khảo hạch, đối với các ngươi mà nói, hết sức dễ dàng, nhưng trước thời hạn nói cho một tiếng, đi vào càng sớm, càng có thể lựa chọn lão sư, đối với tu luyện về sau có trợ giúp càng lớn.

Nếu Đại Nho đường là học viện, thì giống như những học viện khác, lão sư lựa chọn học sinh, học sinh cũng có thể lựa chọn lão sư.

Mỗi lão sư danh ngạch học sinh là có hạn, người tiến vào trước, có cơ hội lựa chọn lão sư tốt hơn, được tài nguyên cũng khẳng định không giống.

- Tốt, giao ngọc bài trước ngực lên đi!

Kèm theo thanh âm, ngọc bài trước ngực mọi người đồng loạt bay lên, sau một khắc, một trăm trữ vật giới chỉ bay về phía mọi người.

Ngón tay Trương Huyền nhẹ nhàng bóp một cái, nhẫn rơi vào lòng bàn tay, tinh thần khẽ động, đồ vật bên trong xuất hiện.

Quả nhiên là công pháp đột phá Kiến Thần Bất Hoại, Danh Sư đại lục không có pháp quyết thống nhất, nơi này đồng dạng không có, nhưng công pháp này chỉ rõ phương hướng, chỉ cần chăm chú tu luyện, đột phá sẽ trở nên dễ dàng rất nhiều.

Trừ công pháp còn có một viên đan dược, Tố Lực đan cấp chín.

Sau khi dùng, có thể để thân thể và chân khí được rèn luyện, từ đó cảm nhận được cảnh giới Kiến Thần Bất Hoại, vì đột phá tăng thêm tỷ lệ thành công.

Cuối cùng là một ngọc bài.

Lấy ra, nhẹ nhàng điểm một cái, cái gì cũng không cảm ứng được.

- Trên ngọc bài này có trận pháp, muốn nhìn rõ nội dung bên trong, nhất định phải phá giải trận pháp mới được, thật ra thì cũng là một loại khảo hạch của Đại Nho đường!

Thấy hành động của hắn, Phàn Tiểu Phong dường như biết cái gì, giải thích nói.

- Khảo hạch? Nếu như có ít người không am hiểu trận pháp thì sao?

Trương Huyền nhìn qua.

Có người tinh thông trận pháp, liền có người không am hiểu, đối với loại người này dùng khảo hạch, có chút không quá công bằng!

- Trận pháp trên ngọc bài cũng không phức tạp, khó ở tinh tế, coi như tinh thông trận pháp cũng không có ưu thế quá lớn, cần khống chế chân khí từng chút một phá giải, tinh điêu tế trác, nói là khảo hạch, trên thực tế cũng là đốc xúc người đi vào Đại Nho đường, không chỉ coi trọng chân khí mạnh mẽ, độ chính xác cũng có yêu cầu rất lớn!

Phàn Tiểu Phong nói tiếp.

Trương Huyền hiểu được.

Phàn Tiểu Phong cùng Phàn Tiểu Tinh, từ khi đi vào sơn phong đến bây giờ, tu vi không tăng thêm, lượng chân khí cũng không có tăng cường, nhưng sức chiến đấu tăng không chỉ một lần, để vô số cường giả chịu thiệt, trọng yếu nhất chính là khống chế lực lượng chính xác.

Không lãng phí lực lượng, tấn công không kém mảy may, sức chiến đấu tự nhiên tăng lên gấp bội.

Thần thức đảo qua ngọc bài, quả nhiên thấy được vô số bí văn, một đạo tiếp một đạo, muốn giải khai, cần khống chế chân khí rất tỉ mỉ.

Đối với những người khác mà nói, rất khó, nhưng đối với hắn mà nói, không tính là gì, bàn tay nhẹ nhàng vỗ.

Phần phật!

Phong ấn lập tức mở ra, nội dung trong đó đi vào trong óc.

Chính là vị trí cùng phương pháp đi vào Đại Nho đường chuẩn xác.

Đại Nho đường quả nhiên không ở chung quanh đây, mà cách nơi này chừng một vạn dặm, muốn đi vào trong đó, cần phải mượn ngọc bài trong tay, tiến lên lộ tuyến đặc thù.

- Tốt, hiện tại chư vị có thể phá giải trận pháp trong ngọc bài...

Thấy tất cả mọi người lấy ra ngọc bài, Trọng Khánh nhìn quanh một vòng, nói:

- Đại Nho đường từ trước đến nay, một vị tiên tổ tốc độ nhanh nhất, từng ở trong ba canh giờ phá giải phong ấn, thành công tiến vào. Gần trăm năm nay, tốc độ nhanh nhất là hậu nhân Khổng sư, Khổng Thi Dao, ba canh giờ rưỡi, hoàn thành phá giải. Sau đó là hậu nhân của Tử Uyên Cổ Thánh, Nhan Tiết, bốn canh giờ! Trong các ngươi, chỉ cần có ở trong một ngày hoàn thành, coi như đột phá cực hạn!

Trận pháp trong ngọc bài, thoạt nhìn đơn giản, trên thực tế thao tác rất khó, không có tâm cảnh ổn định, cùng lực khống chế chân khí siêu cường, muốn làm được, gần như không có khả năng.

Cho dù hiện tại Đại Nho đường đệ nhất thiên tài Khổng Thi Dao, cũng dùng trọn vẹn ba canh giờ rưỡi.

- Trước thời hạn khuyên bảo một câu, không nên gấp cầu thành, nếu không nóng lòng, ba ngày không hoàn thành được, cho dù thông qua được tuyển chọn, cũng không cách nào trở thành đệ tử Đại Nho đường!

Trọng Khánh hừ một tiếng, bàn tay nhẹ nhàng vạch một cái.

Phần phật!

Trước mắt một bình chướng tựa như mặt kính xuất hiện ở trước mặt mọi người.

- Đây là truyền tống trận đặc thù, chỉ cần các ngươi phá giải phong ấn trong ngọc bài, sẽ bị hút vào trong đó, sau đó dựa theo phương pháp đặc

thù đi vào Đại Nho đường, hiện tại bắt đầu phá giải phong ấn, ta muốn nhìn, trong các ngươi nhanh nhất sẽ hao phí bao lâu...

Trọng Khánh hừ lạnh một tiếng, lời còn chưa dứt, đột nhiên nhìn thấy bình chướng lay động.

Ngay sau đó, một bóng người chậm rãi bay lên, bàn chân nhẹ nhàng chui vào.

- Đã phá giải?

Bốn phía lặng ngắt như tờ.

Trọng Khánh thăm dò

dtv-ebook.com

- Cái này...

Trương Huyền khó xử.

Hắn phá giải ngọc bài, nhưng lấy tính cách của hắn, khẳng định sẽ khiêm tốn chờ Phàn Tiểu Tinh và Phàn Tiểu Phong cùng một chỗ đi vào, ai ngờ đối phương không theo quy củ ra bài, làm ra cái bình chướng gì... Chỉ cần phá giải sẽ bị hút vào...

Không kịp chuẩn bị ah!

Nhìn phía dưới vô số khuôn mặt kinh ngạc tựa như muốn phát điên, Trương Huyền tràn đầy bất đắc dĩ, đành phải mở miệng cổ vũ:

- Mọi người cố gắng, ta đi đầu một bước, qua nhìn một chút!

- Đi đầu một bước? Ngươi cái này con mẹ nó là một bước ư? Là rất nhiều bước có được hay không?

- Khổng Thi Dao cũng dùng ba giờ rưỡi, hắn dùng... không đến một cái hô hấp?

- Ngọc bài của hắn có phải hỏng hay không?

- Ngươi cả nghĩ quá rồi, Đại Nho đường lấy ra đồ vật, sao có thể hỏng? Một cái hô hấp phá giải phong ấn, còn là người sao?

...

Phía dưới tất cả mọi người đồng thời nổ tung.

Trọng Khánh Đại Nho vừa nói xong ghi chép ít nhất là ba canh giờ, ngươi một cái hô hấp liền phá giải... Có cần nhanh như vậy hay không?

Không riêng gì mọi người, da mặt đám người Trọng Khánh cùng Nam Cung Nguyên Phong cũng co rúm.

Vốn cho rằng, trong khóa khảo hạch này, ra một người một ngày có thể tiến vào là tốt lắm rồi, làm sao cũng không ngờ tới, toát ra một quái thai như vậy.

- Đám người Trọng Tử Huân là bị tên này đào thải?

Trọng Khánh kìm nén không được hỏi.

- Ừm!

Nam Cung Nguyên Phong gật đầu:

- Bất quá, hắn không có ra tay, xuất thủ là Phàn Tiểu Phong cùng Phàn Tiểu Tinh, hắn ở bên cạnh chỉ điểm...

- Chỉ bằng vào chỉ điểm, để hai người này đào thải tám hậu nhân của ta...

Yết hầu căng lên, Trọng Khánh khó tin.

Người khác không biết thực lực tám hậu nhân của hắn, nhưng hắn rõ rõ ràng ràng, vì có thể thông qua lần khảo hạch này, còn đặc biệt huấn luyện cường hóa, dựa theo tình huống bình thường, coi như tám người bọn họ gặp được Nhan Nhất Tiếu, cũng có cơ hội chạy trốn, mà bây giờ cả ổ bị người bưng...

Hơn nữa không phải tự mình ra tay, chỉ bằng vào chỉ điểm... Loại năng lực này, xem như hắn cũng rất khó làm được.

- Có muốn lưu lại, kiểm tra ngọc bài của hắn một chút hay không?

Một trung niên đi tới.

- Không cần, có thể được bình chướng thu nạp, chứng minh là dựa vào bản lĩnh thật sự mở phong ấn, đằng sau còn có các lão sư khác, bình chướng xúc động, bọn họ khẳng định biết, giờ phút này ra tay ngăn cản, đã chậm...

Trọng Khánh lắc đầu, không nói thêm lời, mà nhìn về phía Phàn Tiểu Tinh cùng Phàn Tiểu Phong, tràn đầy nghi ngờ.

Hậu nhân của Tử Trì Cổ Thánh, từ trước tới nay đều ở cuối xe... Lúc nào trở nên lợi hại như vậy?

Nhẹ nhàng thoáng một cái, đi tới trước mặt:

- Hai người các ngươi, cộng lại đào thải một nửa nhân số, ta muốn nhìn, có phải thật siêu phàm thoát tục, không người có thể đối kháng hay không!

- Không biết Đại Nho đo lường thế nào?

Hai người Phàn Tiểu Phong đồng thời ôm quyền.

Đã trải qua đấu vòng loại, tâm cảnh của bọn hắn đều có biến hóa rõ ràng, nắm giữ tự tin mạnh hơn, cho dù đối mặt Đại Nho, cũng không có sợ sệt như vậy.

- Rất đơn giản, ta áp chế tu vi tương đương các ngươi, sau đó... Cùng tiến lên, thắng được ta, chứng minh quả thực nắm giữ lực lượng vô địch cùng cấp bậc!

Trọng Khánh nhàn nhạt nhìn qua.

Hắn là Bất Hủ cảnh đại viên mãn, cho dù đè thấp tu vi, tầm mắt cùng kiến thức cũng bày biện ở đó, dù hai người nghịch thiên, tới giao đấu cũng không có bất kỳ phần thắng nào.

- Được!

Liếc mắt nhìn nhau, hai người đồng thời gật đầu.

Thấy bọn hắn đồng ý, Trọng Khánh vẫy tay một cái, áp chế khí tức trên thân lại, mặc dù như thế, vẫn cho người cảm giác phiêu dật, để cho người ta không dám tùy tiện xâm phạm.

- Các ngươi động thủ trước đi!

Trọng Khánh đứng tại chỗ không động đậy, vẫy tay một cái.

Bất kể nói thế nào, hắn cũng là cao thủ, cường giả Đại Thánh sống mấy trăm tuổi, coi như đè thấp tu vi, cũng khinh thường chiếm tiên cơ của hậu bối.

- Vậy chúng ta liền không khách khí...

Trong nháy mắt chân khí trong cơ thể Phàn Tiểu Phong, Phàn Tiểu Tinh tăng lên tới cao nhất, hoàn thành thuế biến.

Đào thải cùng cấp bậc, thậm chí cao hơn một cấp, cộng lại chừng hơn một ngàn người, bọn họ sớm đã tạo thành bản năng phản ứng, biết vị trước mắt này đè thấp tu vi, cũng không thể nào là bọn họ có thể chống lại, vừa ra tay liền không giữ lại chút nào.

Phần phật!

Thân ảnh hai người như thiểm điện đi tới trước mặt, một trước một sau, một cái tấn công ngực, một cái tấn công phía sau lưng.

- Thật không tệ...

Nhìn thấy tốc độ của hai người, xuất thủ quả quyết, Trọng Khánh thoả mãn gật đầu.

Khó trách có thể đào thải nhiều người như vậy, mấy vãn bối của mình cũng không chịu đựng nổi, hai cái này, quả thực có bản lĩnh hơn người.

Không nói cái khác, chỉ nói ra tay liền ra tay, không có chút dây dưa dài dòng, liền để không biết bao nhiêu người hâm mộ mà không học được.

Bất quá... Chỉ là như vậy, muốn thắng hắn, gần như không có khả năng!

Bởi vì mục đích cùng chiêu số của hai người, đã sớm bị hắn nhìn thấu, không có chút bí mật đáng nói.

Thậm chí, sau đó sẽ thi triển chiêu số nào, cũng bị suy tính rõ rõ ràng ràng, muốn đánh tan liên thủ... Chỉ trong một chiêu mà thôi!

Than thở một tiếng, thân ảnh thoáng một cái, song chưởng tách ra, nhanh chóng ép xuống, muốn đồng thời đẩy lùi hai người, để cho bọn họ rõ ràng chênh lệch.

Bàn tay vừa mới tách ra, chân khí không có quán thâu, chỉ thấy hai người nhanh chóng vọt tới, đột nhiên biến thành hai bên trái phải, một cái quyền trái, một cái quyền phải, đồng thời đập tới khuôn mặt.

- Cái gì?

Đồng tử co rụt lại, Trọng Khánh thiếu chút nữa ngất đi.

Dựa theo hình thức chiến đấu bình thường, bọn họ không phải là công kích thăm dò, sau đó mượn lực lượng phối hợp, ép bản thân không cách nào chống cự ư?

Làm sao rõ ràng chiếm cứ vị trí tốt, lại đột nhiên biến chiêu?

Hơn nữa, đồng thời đánh mặt, thật được sao?

- Hừ!

Trong lòng tức giận, song chưởng bỗng nhiên nâng lên, chặn lại nắm đấm của hai người, vừa định cho hai người này một bài học, để cho bọn họ biết trời cao đất rộng, liền cảm thấy ngực cùng dưới hông đau đớn kịch liệt.

Vội vàng cúi đầu, lúc này mới phát hiện, bàn chân của Phàn Tiểu Tinh chẳng biết lúc nào đá vào lồng ngực hắn, chân của Phàn Tiểu Phong thì đá vào dưới hông.

- Ah...

Trọng Khánh kêu thảm, bay ngược ra, trùng trùng điệp điệp ngã xuống đất, như một con tôm luộc chín.

Mặc dù hắn là Bất Hủ cảnh, nhưng dưới hông dù sao cũng là vị trí không cách nào tu luyện, cực kỳ yếu kém, bị một cước đá trúng, không có vỡ vụn tại chỗ cũng rất không tệ.

Huống chi, hai người trước mắt sợ không cách nào đánh bại, đặc biệt tăng thêm lực lượng, đau đớn kéo tới, Trọng Khánh chỉ cảm thấy mồ hôi ứa ra.

Răng rắc! Răng rắc!

Chân khí giải phong, khôi phục lại Bất Hủ cảnh, lúc này mới phục hồi từ từ, vừa định nói chuyện, liền nghe hai người trước mắt đè thấp thanh âm nói.

- Cảm giác rất yếu ah!

- Không phải giả chứ, đây quả thật là Đại Nho...

Trong mắt Phàn Tiểu Tinh, Phàn Tiểu Phong đồng thời xuất hiện mê man, nghi ngờ nhân sinh.

Đại Nho của Đại Nho đường, trong lòng bọn họ đều là tồn tại vô địch, một chiêu không kháng nổi, liền bị đá như con tôm...

Làm sao để cho người ta khó tin như vậy?

- Rất yếu? Giả?

Trọng Khánh lắc lư một cái, trong miệng ngậm một ngụm máu tươi.

Tâm... triệt để loạn.

Chiêng đồng

dtv-ebook.com

Trọng Khánh từ trước tới nay chú trọng kiềm chế cùng tâm cảnh, lúc rảnh rỗi không ngừng luyện chữ, nguyên nhân chính là như vậy, thư pháp có trình độ kinh người, không ít cường giả đặc biệt tới cầu chữ của hắn, chỉ vì tĩnh tâm an thần.

Dựa theo tu vi cùng kiềm chế của hắn, một lần khảo hạch phổ thông, căn bản không có cách ảnh hưởng, nhưng tám hậu nhân của hắn, bao quát cháu trai ruột của hắn ở bên trong, đều bị đào thải, vốn muốn thử xem hai người kia sâu cạn, không nghĩ tới... Đường đường nhân vật nổi danh Đại Nho đường, thế mà bị... khinh bỉ!

Rất yếu...

Yếu em gái ngươi ah!

Ta yếu chỗ nào?

Tuy tức giận, nhưng cũng nhịn không được nhớ lại chiến đấu mới vừa rồi.

Mặc dù hai người sử dụng không phải trận pháp, nhưng phối hợp hoàn mỹ không một tì vết, hầu như không có thiếu hụt, cho dù hắn là Bất Hủ cảnh đại viên mãn, cũng không có nhìn ra bước tiếp theo, lúc này mới trúng chiêu.

- Đây là... Phàn Tiểu Húc chỉ điểm các ngươi?

Máu tươi sắp phun ra nuốt trở về, hít sâu một hơi, Trọng Khánh nhịn không được nhìn qua.

Tuy trước đó chưa thấy qua hai người này, nhưng nhìn qua tài liệu tương quan, dựa vào bản thân tuyệt đối không có khả năng lĩnh ngộ võ kỹ lợi hại như vậy.

- Vâng!

Hai người Phàn Tiểu Phong gật đầu.

Thật ra thì bọn họ cũng có chút choáng váng, vốn cho rằng Đại Nho giảm thấp tu vi cực kỳ cường đại, không nghĩ tới dùng phương pháp chiến đấu của Phàn Tiểu Húc, cũng yếu giống như gà con, không đỡ nổi một đòn!

Nói như vậy, chỉ cần bọn họ chăm chỉ tu luyện, cùng cấp bậc, đã có thể làm được vô địch?

- Vậy các ngươi có biết, những chiêu số này, là ai truyền thụ cho hắn không?

Trọng Khánh hỏi.

- Là chính hắn lĩnh ngộ!

Phàn Tiểu Phong nói.

Trước đó đặc biệt hỏi thăm qua, đối phương cũng trả lời, nói là trên đường tới, đốn ngộ tâm đắc.

- Bản thân lĩnh ngộ? Thiên tư này...

Ngẩng đầu nhìn về phía trên không, hô hấp của Trọng Khánh có chút dồn dập.

Chỉ bằng vào bản thân lĩnh ngộ, liền sáng chế kỹ xảo chiến đấu lợi hại như vậy, lại thêm trong nháy mắt phá giải trận pháp trên ngọc bài, thiên phú mạnh mẽ, quả thực nghe rợn cả người.

- Nguyên Phong, mấy người các ngươi nhìn bọn họ, ta về Đại Nho đường trước, nhìn xem đến cùng hắn chọn ai làm lão sư...

Hắn kìm nén không được, xoay người rời đi.

Mặc kệ vị này lựa chọn ai làm lão sư, mình cũng phải xử lý tốt quan hệ, chỉ cần không vẫn lạc, nhất định tiền đồ vô lượng!

...

Trương Huyền không biết Trọng Khánh đã bị hai người Phàn Tiểu Tinh đánh một trận, hắn giờ phút này, dựa theo ngọc bài bày ra phương hướng, không ngừng tiến lên.

Nói thật, hắn rất muốn khiêm tốn, đáng tiếc thực lực không cho phép ah!

Giờ phút này người thứ nhất đi vào Đại Nho đường, khẳng định giấu diếm không được.

Bất quá không quan trọng, chỉ cần không bày ra thân phận người từ ngoài đến, được đồ vật xong xoay người rời đi, chắc hắn cũng sẽ không dẫn tới náo động quá lớn.

Hô!

Phi hành phút chốc, trước mắt xuất hiện một tia sáng, ngay sau đó nhìn thấy một không gian gấp to lớn xuất hiện.

Cái không gian này càng thêm ổn định, cho người ta một loại cảm giác trở lại Danh Sư đại lục, linh khí cũng tương tự một ít Thánh địa, tiến vào bên trong, lỗ chân lông toàn thân không tự chủ được mở ra, tham lam hấp thu.

Trước mắt vô số cung điện đứng sừng sững, cả đám đều phong cách cổ xưa, tựa như kiến tạo vài vạn năm.

- Đến...

Biết đây chính là Đại Nho đường, Trương Huyền lắc người một cái, bay xuống dưới, còn chưa hạ xuống, chỉ thấy một đạo hào quang nhanh chóng bắn tới.

Quang mang không có tính tấn công, đi tới trước mặt liền ngừng lại, là cái chiêng đồng to lớn, thẳng tắp bay đến dưới chân, ngay sau đó một cỗ lực lượng khổng lồ không ngừng đè ép, giống như ngăn cản hắn rơi xuống đất, đưa hắn đến trên không.

- Cũng là khảo nghiệm?

Lông mày Trương Huyền giương lên.

Sắp đến Đại Nho đường, đột nhiên nhiều ra một cái chiêng đồng, muốn đẩy hắn trở về, rõ ràng là tiến hành khảo nghiệm a.

Tới cũng đã tới, khảo nghiệm lại coi là cái gì!

Trương Huyền lắc đầu, không nghĩ nhiều nữa, bàn chân bỗng nhiên bước ra, lực lượng trong cơ thể dọc theo bàn chân tuôn xuống.

Hô!

Chiêng đồng không chịu nổi, thẳng tắp xông xuống dưới.

Trương Huyền mỉm cười, theo sát bay xuống.

...

Đại Nho đường, lối vào, một hàng trung niên đứng thẳng, có nam có nữ, từng cái đều mặc quần áo tương tự đám người Nam Cung Nguyên Phong.

Vừa nhìn liền biết, là Đại Nho nơi này.

- Từ lúc khảo hạch xong đến khi bọn họ tới nơi đây, ít nhất cũng phải một ngày, đến sớm như vậy, có phải quá nóng lòng hay không?

Một trung niên phụ nhân cười khanh khách đi tới.

- Chúng ta sốt ruột, ngươi không phải như vậy sao... Không vội vã, vậy tới làm gì?

Nghe khẩu khí của nàng, một trung niên nói.

- Ta chỉ là muốn nhìn một chút, lần này có thiên tài gì hay không...

Trung niên phụ nhân hừ nhẹ một tiếng, lại không cùng hắn nói nhiều, mà quay đầu:

- Mật Tuyên, ngươi mang tới cái chiêng đồng kia làm gì?

Mọi người nhìn lại, quả nhiên thấy một trung niên nhanh chân đi đến, trên đầu có một cái chiêng đồng to lớn, không ngừng xoay tròn, che khuất ánh nắng.

Cái chiêng đồng này, là bảo vật Mật Tuyên vừa mới luyện chế thành công, không ở trong nhà nghiên cứu, mang tới làm cái gì?

- Ha ha, các ngươi đều hẳn phải biết, thiên phú huyết mạch của ta là lực lượng! Thứ này là ta chuyên môn dùng để khảo hạch tân sinh!

Mật Tuyên cười ha ha một tiếng.

- Khảo hạch tân sinh?

Trung niên phụ nhân cười lạnh:

- Thứ này vô cùng nặng nề, không phải là muốn dùng nó đập chết tân sinh chứ!

- Đương nhiên không thể!

Mật Tuyên lên tiếng:

- Bất quá ta sẽ để cái chiêng đồng này chấn thí sinh mới tới trở về, chỉ cần hắn có thể ở trên chiêng kiên trì mười cái hô hấp, liền có thể trở thành đệ tử của ta, truyền thụ y bát...

- Kiên trì mười cái hô hấp? Chưa tỉnh ngủ sao...

Nghe được hắn nói, mọi người đều hít vào một ngụm khí lạnh.

Cái tên này lực lớn vô cùng, chiêng đồng càng mạnh mẽ vô song, cả hai phối hợp, bọn họ cũng chưa chắc chống lại được, đừng nói Thánh Vực cửu trọng.

Ông!

Lời còn chưa dứt, trên không đột nhiên nổ vang, quang mang đại thịnh.

- Có người phá giải phong ấn, muốn thông qua, ngày hôm nay làm sao nhanh như vậy?

Tất cả mọi người ngẩn ngơ.

Còn tưởng rằng phải chờ thêm một ngày, không ngờ thời gian nháy mắt liền đến.

- Nhanh như vậy liền phá giải phong ấn, khẳng định lực lượng không yếu, vừa vặn để cho ta thử uy lực chiêng đồng một chút...

Mật Tuyên cười một tiếng, bàn tay run lên, chiêng đồng lập tức bay đi, nháy mắt liền che đậy mặt trời.

Ầm ầm!

Còn không có bay đến trên không, một tiếng càng thêm to lớn vang lên, bay ngược trở về.

Không nghĩ tới chiêng đồng còn không có chặn cửa vào, liền bay ngược trở về, lông tơ toàn thân dựng lên, Mật Tuyên vội vàng vận chuyển lực

lượng ngăn cản, lúc này mới cảm thấy trên chiêng đồng, dường như có một thế giới đang nghiền ép, căn bản không phải hắn có thể chống lại.

- Nhanh hỗ trợ...

Thân thể nhanh chóng hạ xuống, không thể kiên trì được nữa, vội vàng la lên.

Vẻ mặt tất cả mọi người đồng thời thay đổi, vội vã xông lên bầu trời nghênh đón.

Phốc! Phốc! Phốc!

Vừa tiếp xúc chiêng đồng, mọi người đều miệng phun máu tươi, bị một cỗ lực lượng nghiền ép.

Phù phù! Phù phù!

Một đám Đại Nho như sủi cảo rơi xuống trên mặt đất.

Ầm!

Chiêng đồng rơi trên mặt đất, mọi người toàn bộ lún xuống, không nhìn thấy tung tích.

Hô!

Đám người này vừa bị đập xuống dưới đất, một bóng người liền xuất hiện ở trên chiêng đồng.

Nhìn hai bên một vòng, mày nhăn lại.

- Không phải nói có rất nhiều Đại Nho lão sư nghênh tiếp ư? Làm sao một cái cũng không thấy được...

Trương Huyền lắc đầu, đầy mặt bất đắc dĩ, tiếp tục bay đi.

Phàn Tiểu Húc hung mãnh (1)

dtv-ebook.com

Xem ra quy tắc trên ngọc bài viết cũng không phải thật.

Dựa theo phía trên viết, đi vào Đại Nho đường, sẽ có lão sư nghênh đón, sau đó có cơ hội lựa chọn, mà tới trước mặt, mới phát hiện chỉ có một cái chiêng đồng, cái gì cũng không có.

- Hắn là tới quá nhanh, còn không người phản ứng lại...

Trương Huyền nói thầm một tiếng, không có tiếp tục chờ người, thẳng tắp bay về phía trước, rất nhanh biến mất tại nguyên chỗ.

Vừa tiến vào Đại Nho đường, cảm thụ không gian pháp tắc cùng nồng độ linh khí trước mắt, không có chú ý dưới chiêng đồng có người, một cước đạp xuống, dùng lực cũng không lớn... Cho nên một đám Đại Nho dù dùng hết toàn lực, lại không để hắn chú ý tới...

Giống như voi dẫm lên kiến, cũng không cảm giác được người sau dùng hết toàn lực phản kháng, chênh lệch quá lớn, đã có thể tự động không để ý.

Vèo!

Trương Huyền biến mất không lâu, Trọng Khánh xuất hiện ở trước chiêng đồng, mê man nhìn một vòng, lông mày đột nhiên nhảy dựng.

Vội vàng dùng lực, qua không biết bao lâu, chiêng đồng mới được nhấc lên lần nữa.

Phía dưới hơn mười vị Đại Nho, phảng phất như dùng hết lực lượng, nằm trên mặt đất không có chút hình tượng nào, từng cái vẻ mặt trắng bệch, khóe miệng tràn đầy máu tươi.

- Mật Tuyên... Đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?

Nhìn mọi người sắp tắt thở, Trọng Khánh nhịn không được nữa.

Những Đại Nho này, đều là cường giả siêu cấp của Đại Nho đường, dựa theo tình huống bình thường, hắn là bày ra bản lĩnh, nghênh đón tân sinh, làm sao đều nằm ở dưới chiêng đồng, giống như cá chết?

- Có phải có người phá giải phong ấn, đi vào hay không

Mật Tuyên giẫy giụa đứng dậy, biểu lộ muốn khóc.

- Ừm, hậu nhân của Tử Trì Cổ Thánh Phàn Tiểu Húc!

Trọng Khánh sửng sốt một chút, con mắt trợn tròn, tràn đầy khiếp sợ:

- Đây là... Hắn làm? Đến cùng xảy ra chuyện gì?

Mật Tuyên tràn đầy khó xử giải thích:

- Ta tế ra chiêng đồng, vốn định tìm kiếm một người có thể ở phía trên kiên trì mười cái hô hấp, không nghĩ tới bị người một cước đá xuống... Vì phòng ngừa bị lật đổ, tất cả mọi người liều mạng ngăn cản, kết quả... Ngươi cũng thấy đấy!

- Một cước đá bay chiêng đồng, các ngươi nhiều người như vậy, đều không có chặn lại?

Trọng Khánh có chút sụp đổ, sắp bị dọa sợ:

- Cái này sao có thể? Người tới chỉ có Thánh Vực cửu trọng đỉnh phong...

Chiêng đồng là Đại Thánh chí bảo, một cước bước lên, phá vỡ lực lượng của Mật Tuyên cùng hơn mười vị Đại Nho... ba cái như hắn gộp lại cũng không làm được, đối phương một Thánh Vực cửu trọng đỉnh phong... Đùa giỡn sao!

- Thánh Vực cửu trọng tuyệt đối không có loại lực lượng này, thậm chí Đại Thánh cũng không làm được, đây là Cổ Thánh mới có...

Mật Tuyên lắc đầu.

Cổ Thánh vô cùng nặng nề, tựa như một thế giới, nếu như thêm vào tốc độ phi hành mà nói, rất dễ dàng có thể làm ra cử động vừa rồi, thậm chí bản thân còn không hiểu rõ tình hình.

Nếu như vị này là Cổ Thánh, xuất hiện loại tình huống này, rất có thể, Thánh Vực cửu trọng mà nói, tuyệt đối không thể.

Trọng Khánh cau mày:

- Ta tự mình đo lường qua, Phàn Tiểu Húc là huyết mạch của Tử Trì Cổ Thánh, hơn nữa đám người Phàn Tiểu Phong có thể làm chứng, không thể giả được. Trọng yếu nhất là, thật có Cổ Thánh xông tới, trận pháp của Đại Nho đường sẽ tự động kích hoạt, Cổ Thánh ngủ say cũng sẽ tỉnh lại, nhưng bây giờ động tĩnh gì cũng không có...

Đại Nho đường giống như Danh Sư đường cùng đại gia tộc, phần lớn thời gian Cổ Thánh đều ngủ say, một khi có người cùng cấp bậc xông tới, sẽ kích động lực lượng, để hắn tỉnh táo.

Giờ phút này yên tĩnh như nước, liền có thể chứng minh không có Cổ Thánh xông vào.

Nhưng không phải mà nói, tình huống trước mắt lại giải thích như thế nào?

- Bất kể là ai, tìm được trước lại nói!

Biết nói nhiều hơn nữa vô dụng, nhất định phải tìm được người, mới có thể xác định, Mật Tuyên lại không nói nhảm, thu hồi chiêng đồng, thẳng tắp bay về phía trước, đám người Trọng Khánh theo sát phía sau.

Thời gian không dài, nhìn thấy một thân ảnh, đứng ở trên quảng trường cách đó không xa, một bên vò đầu, một bên tràn đầy nghi ngờ.

Chính là Phàn Tiểu Húc vừa rồi đi vào.

Rầm!

Mọi người rơi xuống, vây hắn vào giữa.

- Các ngươi là...

Trong ánh mắt tràn đầy mê man, Phàn Tiểu Húc một bộ vì cái gì ta ở đây.

- Nơi này là Đại Nho đường, ngươi vừa thông qua khảo hạch, phá giải phong ấn đi tới nơi này, hơn nữa để chúng ta bị thiệt lớn... Ngươi đến cùng là ai?

Trong đám người, một vị Đại Nho nhịn không được nữa.

- Đại Nho đường? Thông qua khảo hạch... Ta khảo hạch xong rồi?

Phàn Tiểu Húc giật nảy mình, càng thêm mê mang:

- Chịu thiệt, cái gì chịu thiệt?

- Giả ngu vô dụng, là thực lực gì, ta vừa đo liền biết!

Thấy hắn biểu tình như vậy, giống như mất trí nhớ, lại một vị Đại Nho cười lạnh, ngón tay câu ra, một quyển sách xuất hiện ở trên không, trang sách mở ra, ánh sáng bao phủ xuống.

Chí bảo Đại Nho đường Chính Thân bí điển!

Có thể dò xét tu vi thật sự cùng huyết mạch của một người, không cách nào giả mạo, nghe nói là năm đó Bốc Thương Cổ Thánh dựa theo nguyên lý Minh Lý Chi Nhãn viết thành, nắm giữ năng lực loại bỏ hư giả.

Ông!

Phàn Tiểu Húc giống như bị ánh sáng bao phủ, chân khí trong cơ thể lưu chuyển phương hướng cùng cường độ, rõ ràng hiển lộ ra, thậm chí màu sắc cùng đẳng cấp huyết mạch cũng có thể thấy rõ ràng.

- Quả thực là huyết mạch của Tử Trì Cổ Thánh, Thánh Vực cửu trọng đỉnh phong!

Mọi người nhăn mày lại, càng thêm kì quái.

Trải qua bí điển dò xét, thân phận người trước mắt này không có sai lầm chút nào, không thể giả được.

Nhưng Thánh Vực cửu trọng đỉnh phong, thật có thể để bọn hắn không hề có lực hoàn thủ? Một cái hô hấp liền phá vỡ phong ấn đi vào nơi đây, càng chỉ điểm người khác, tuỳ tiện đào thải hơn một ngàn người?

- Để cho ta thử thực lực của ngươi một chút!

Mọi người tràn đầy không hiểu, Trọng Khánh bước ra một bước.

Lần này hắn cũng không áp chế tu vi ở Thánh Vực cửu trọng, mà là Đại Thánh nhất trọng Kiến Thần Bất Hoại.

Phàn Tiểu Phong, Phàn Tiểu Tinh cùng cấp bậc đều để hắn chịu thiệt, vị này chỉ điểm người, đề cao một cấp thăm dò, dù sao lấy năng lực chưởng khống lực lượng của hắn, coi như đối phương muốn bị thương cũng không dễ dàng như vậy.

Ầm ầm!

Không cho Phàn Tiểu Húc bất kỳ cơ hội phản ứng nào, Trọng Khánh vỗ xuống một chưởng, giống như tinh thần rủ xuống, sông lớn sôi trào, dù áp chế tu vi đến Kiến Thần Bất Hoại, lấy tu vi của hắn, mọi người bốn phía cũng cảm thấy hô hấp gấp gáp, đồng loạt lui về phía sau.

Phàn Tiểu Húc càng biến sắc, sợ tới mức toàn thân run rẩy.

Trí nhớ của hắn chỉ dừng lại ở bên ngoài sơn phong, bị người kêu đi, sau đó... tỉnh lại là đến nơi này, một vị Đại Nho không nói hai lời liền ra tay... Đến cùng xảy ra chuyện gì?

Giờ phút này không cho phép hắn suy nghĩ nhiều, vội vàng lui về phía sau.

Đối phương là Kiến Thần Bất Hoại, tuyệt không phải hắn có thể chống lại, không tránh, vô cùng có khả năng bị đập thành bánh thịt.

Vèo!

Còn không có phản ứng lại, thân thể liền bay ngược ra, bước ra bảy tám trăm mét, giống như thuấn di.

Ầm!

Công kích của Trọng Khánh rơi trên mặt đất, đập ra một cái lỗ to.

- Cái này... Là chuyện gì xảy ra?

Không có phản ứng đến bản thân lại có tốc độ như vậy, sắc mặt Phàn Tiểu Húc trắng nhợt, thân thể cũng không nắm giữ được, dừng bước, không tự chủ té ngã trên đất.

Hắn chỉ muốn lui về phía sau một bước, dựa theo tình huống bình thường, có thể được hơn mười mét là tốt lắm rồi, hiện tại trực tiếp tăng gấp mấy chục lần, đi đến bảy tám trăm mét...

Làm sao làm được?

Ta là ai? Đây là đâu?

Phàn Tiểu Húc lại bắt đầu mê mang.

Phàn Tiểu Húc hung mãnh (2)

dtv-ebook.com

- Thân pháp này...

Mấy người Mật Tuyên thì đồng tử co rụt lại.

Bọn họ có thể nhìn ra, vị trước mắt này, chỉ vận dụng lực lượng Thánh Vực cửu trọng, nhưng nhoáng một cái, Đại Thánh nhất trọng cũng khó mà đuổi kịp, tốc độ nhanh nghe rợn cả người.

Một chiêu đánh hụt, Trọng Khánh không có kinh ngạc gì.

Cùng cấp bậc, ngay cả Phàn Tiểu Phong cùng Phàn Tiểu Tinh cũng đánh không lại, vị này chỉ điểm bọn hắn, có thể tránh né cũng không kỳ lạ, phun ra một ngụm trọc khí, đạp chân xuống, theo sát tới, như bóng với hình, bàn tay nâng lên, phối hợp thân hình mạn thiên phi vũ, tựa như bão tuyết bay tán loạn, để Phàn Tiểu Húc rơi vào trong đó, chạy trốn không được.

Vẻ mặt Mật Tuyên nghiêm túc:

- Là tuyệt kỹ độc môn của Trọng Khánh Đại Nho, Đại Tuyết Mạn Thiên... Đừng nói cùng cấp bậc, coi như áp chế đến Thánh Vực nhị trọng cũng không chống đỡ được!

Hắn am hiểu lực lượng, dốc hết sức phá vạn pháp, tu luyện võ kỹ đều cực kỳ đơn giản, chiêu số trước mắt quá mức phức tạp, liếc mắt nhìn liền choáng đầu hoa mắt, đổi lại hắn, chỉ có thể chạy trốn tránh né, căn bản không có cách nào ngăn cản.

Những người khác nghe nói như thế đồng thời gật đầu, từng cái cau mày, dường như cũng suy nghĩ phương pháp phá giải, rất nhanh, tất cả đều bất

đắc dĩ lắc đầu.

Trừ khi tu vi vượt qua đối phương, nếu không... Khó giải!

Đồng loạt nhìn sang thanh niên chỉ có Thánh Vực cửu trọng kia, chỉ thấy vẻ mặt hắn mê man, đang không biết như thế nào cho phải, nên chạy trốn hay nên nhận thua, đột nhiên thân thể run lên, nghĩ tới cái gì, bỗng nhiên đi vào trong bông tuyết.

Rõ ràng chui vào tuyết lớn đầy trời, nhưng tuyết đầy trời lại không dính vào trên người, sau một khắc, năm ngón tay lật qua lật lại, đè xuống.

Bông tuyết trong nháy mắt bị dẫn dắt, giống như tạo thành một tuyết cầu.

Bành!

Trọng Khánh bay ngược ra, miệng phun máu tươi.

Chỉ một chiêu... Thua!

- Cái này...

Đại Nho chung quanh đều lông mày nhảy loạn, triệt để bối rối.

Thân là Đại Nho đường siêu cấp cường giả, đè thấp tu vi, thậm chí cao nhất cái cấp bậc cùng tân sinh đối chiến, đều bị đánh bại dễ dàng... Cái tên này đến cùng làm sao làm được?

Chiêu số của đối phương, mọi người nhìn, bình thường không có gì lạ, nhưng mỗi một chiêu đều nhắm thẳng vào đại đạo, đổi lại bọn họ, muốn phòng ngự cũng không làm được...

Trên thế giới lại có loại võ công lợi hại này... Phàn Tiểu Húc học từ ai?

Không chỉ bọn họ khiếp sợ, Phàn Tiểu Húc nhìn bàn tay mình cũng khó tin.

Trước sơn phong, hắn bị người kêu đi, sau đó hôn mê, tỉnh lại, là đến nơi này.

Vừa rồi cảm thấy Trọng Khánh đột nhiên ra tay, có chút không nói lý, bản thân khẳng định không đỡ được, lại đột nhiên phát giác trong đầu nhiều ra một đoạn ký ức.

Ký ức liên quan tới kỹ xảo chiến đấu.

Dựa theo nội dung trong đó sử dụng, nhẹ nhõm đánh bại Trọng Khánh,.

- Ta là Trương Huyền, mượn thân thể ngươi dùng một chút, xử lý một số chuyện, đoạn ký ức này là đền bù, không nên tiết lộ ra ngoài!

Đang nghi ngờ, trong đầu vang lên một thanh âm nhàn nhạt.

Chính là người lúc trước kêu hắn đi lưu lại.

- Trương Huyền? Chẳng lẽ là... Cổ Thánh?

Trong lòng hắn chấn động.

Có thể ở trong lòng hắn lưu lại ký ức, hơn nữa không tổn thương mảy may... trừ Cổ Thánh, không có người có thể làm được!

Thậm chí Cổ Thánh của gia tộc bọn họ cũng không làm được, có thể nói, vị này thực lực mạnh mẽ, ở trong Cổ Thánh cũng là đỉnh phong.

Loại người này hoàn toàn có thể nhất niệm xoá bỏ hắn, lại không làm như vậy, đưa cho chỗ tốt... Chứng minh không phải làm ác, đã như vậy, dù nghi ngờ mục đích đối phương đi vào Đại Nho đường, cũng không cần thiết nói ra.

Sự tình của Cổ Thánh, tự có Cổ Thánh xử lý, mình chỉ là Thánh Vực cửu trọng, thật nói, cũng chưa chắc có người tin tưởng.

Hoàn toàn tiêu hóa ký ức đối phương lưu lại, Phàn Tiểu Húc tràn đầy vui sướng, lần nữa nhìn về phía mọi người trước mắt:

- Còn có muốn thăm dò tu vi của ta không? Ra tay đi! Không yên lòng... Các ngươi cùng tiến lên cũng được!

Có những kỹ xảo chiến đấu này, vừa rồi lại thí nghiệm, không có sai lầm chút nào, chiến ý lập tức đại tăng, muốn kiểm tra một chút, đến cùng tiến bộ bao nhiêu.

Thấy một tân sinh tùy tiện như vậy, đám người Mật Tuyên liếc mắt nhìn nhau, riêng phần mình đè thấp tu vi, đồng loạt xông tới.

Hơn ba mươi hô hấp sau, một đám Đại Nho nằm trên mặt đất.

Nhìn hai tay của mình, Phàn Tiểu Húc kích động hốc mắt đỏ hồng.

Thiên phú cùng thực lực của hắn, ở trong Chư Tử bách gia chỉ có thể nói trung du, tình huống bình thường, lần khảo hạch này, rất khó thông qua, không nghĩ tới được Cổ Thánh ưu ái, truyền thụ kỹ xảo chiến đấu, đè đánh một đám Đại Nho!

Loại thành tựu này, trước đó tuyệt không dám nghĩ.

Tùy tiện tiếp nhận ký ức, đã lợi hại như vậy, vậy thực lực của vị Cổ Thánh này, rốt cuộc mạnh bao nhiêu?

- Trương Huyền Cổ Thánh, đến cùng là vị nào?

Nhịn không được tâm đãng thần trì, hướng về không ngớt.

Chư Tử bách gia không có họ Trương, đương nhiên, cái tên này đến cùng phải thật hay không, hắn cũng không rõ ràng, chỉ biết mình học được tài nghệ của đối phương, tương đương với tiếp nhận ân tình của đối phương.

- Từ nay về sau, ngươi chính là ân sư cả đời của ta, sẽ không thay đổi...

Phàn Tiểu Húc ngầm hạ quyết định.

...

Hô!

Một bóng người chậm rãi hướng về phía trước, rõ ràng đi trong đám người, lại không một người phát hiện, hình như không gian bốn phía xuất hiện vặn vẹo, ánh sáng căn bản chiếu không tới trên người hắn.

Chính là Trương Huyền đi vào Đại Nho đường.

Mục đích của hắn là lặng yên không một tiếng động đi vào nơi này, hiện tại đã đi tới, liền không cần thiết tiếp tục ngụy trang.

Cho nên đi không bao xa, liền phóng thích Phàn Tiểu Húc ra, sợ chuyện lúc trước để lộ, còn đặc biệt cho một đoạn ký ức.

Được Vu Hồn sư truyền thừa, trồng vào ký ức, mà không làm thương hại đến bản tôn, đối với hắn mà nói, dễ như trở bàn tay.

Còn người sau dùng đoạn ký ức này, có thể chiến thắng bao nhiêu người, cuối cùng có thể nắm giữ sức chiến đấu như thế nào, hắn chẳng muốn so đo.

Loại truyền thụ như quán đỉnh này, tuy có thể khiến người ta trong thời gian ngắn sức chiến đấu đại tăng, nhưng cẩn thận nói đến, vẫn không bằng đám người Phàn Tiểu Phong được vô số thực chiến tới vững chắc.

Nói cách khác, trong thời gian ngắn, Phàn Tiểu Húc có thể vượt qua hai người, nhưng kèm theo thời gian trôi qua, hai người vô cùng có khả năng vượt qua hắn, càng ngày càng mạnh.

Đương nhiên, lúc này hắn có thể đã dò xét được bí mật của Khổng sư, rời đi nơi đây.

Không đi nghĩ chuyện này, tiếp tục đi về phía trước, dọc theo kiến trúc của Đại Nho đường dạo qua một vòng, con mắt rơi vào một gian phòng cao lớn.

- Từ đường Thánh Nhân... Nếu có bí mật mà nói, hắn ở đây!

Lông mày Trương Huyền giương lên.

Xuất hiện ở trước mắt, là kiến trúc đặc thù Danh Sư đường không có, Từ đường Thánh Nhân.

Bên trong chỉ trưng bày tượng Khổng sư, dùng để tế tự.

Muốn nói có bí mật gì muốn dò xét, hắn chỉ có nơi này.

Rõ ràng điểm ấy, Trương Huyền hít sâu một hơi, chậm rãi đi về phía trước.

Ông!

Còn chưa tới trước mặt, liền cảm thấy một đạo hào quang rơi xuống, dường như có trận pháp dò xét được không gian phong cấm, phát hiện hắn ẩn giấu ở trong hư không.

Ầm ầm!

Ngay sau đó, một bàn tay khổng lồ xé rách không gian, bắt về phía hắn, còn chưa tới đến trước mặt, không gian không ngừng sụp đổ, toàn bộ thế giới như sắp nổ tung.

Từ đường Thánh Nhân

dtv-ebook.com

Không nghĩ tới che giấu tốt như vậy cũng bị phát giác, vẻ mặt ngưng lại, Trương Huyền bỗng nhiên co rụt, một quyền đánh lên.

Dù hắn vẫn không có đột phá đến Cổ Thánh, nhưng sức chiến đấu đã có thể so với tích huyết trùng sinh, chân khí dọc theo kinh mạch bắn ra, ở trước mắt tạo thành một thiên la địa võng to lớn.

Ầm!

Quyền chưởng đối đầu, Trương Huyền lắc lư một cái.

Chủ nhân nắm đấm vậy mà không yếu hơn hắn, cũng là tích huyết trùng sinh.

- Không thể ngạnh chiến...

Mục đích tới đây là tìm kiếm tin tức Khổng sư bắt lấy “Thần Linh”, mà không phải tới quấy rối, tránh khỏi phiền phức, nhất định phải tốc chiến tốc thắng, nếu không bị Cổ Thánh của Chư Tử bách gia phát giác, muốn thuận lợi rời đi liền không dễ dàng như vậy.

Bàn tay run lên, Long Cốt thần thương xuất hiện, ẩn chứa khí tức toàn thân, phá không đâm tới nắm đấm.

Trong tích tắc, không gian xuất hiện vết rách nhỏ bé, tựa như cây kim đâm vào da, tuy uy lực cực mạnh, nhưng không có năng lượng tán dật ra ngoài, thậm chí cách từ đường mười mét, không tận mắt thấy, cũng phát hiện không ra có Cổ Thánh ở đây chiến đấu.

Bành!

Nắm đấm cùng thần thương đối đầu, người sau dường như bị thương, bàn tay lùi về, Trương Huyền bỗng nhiên vọt tới, một cước đạp vào.

Xuất hiện ở trước mắt là đại điện rộng rãi, chính giữa đứng sừng sững tượng Khổng sư, phía trước một người mặc khôi giáp, vẻ mặt nhìn về phía hắn, trong mắt ẩn chứa sát khí.

Vừa rồi công kích, đúng là hắn thả ra.

- Đây là... Sư tự kim binh?

Trương Huyền nhíu mày, sửng sốt.

Vốn cho rằng là cao thủ của Đại Nho đường thủ hộ từ đường, không nghĩ tới chỉ là một hộ vệ do chữ biến hóa thành.

Thứ này, trước đó ở di tích Nhiễm Cầu Cổ Thánh nhìn thấy qua một lần.

- Một chữ, liền có sức chiến đấu của Cổ Thánh tam trọng, chẳng lẽ là... Khổng sư lưu lại?

Trong lòng Trương Huyền khiếp sợ.

Thực lực Khổng sư, cổ kim đệ nhất, hắn cũng không phủ nhận, thật không nghĩ qua thế mà mạnh như vậy!

Viết một chữ, liền nắm giữ lực lượng Cổ Thánh tam trọng tích huyết trùng sinh, cùng mình đối đầu cũng không rơi vào thế hạ phong... Nếu như viết một mảng lớn, chẳng phải thiên hạ không có gì có thể ngăn cản?

Ý nghĩ này vừa ra, ngay sau đó lắc đầu.

Sư tự kim binh, dù rất lợi hại, nhưng cũng không phải tùy tiện liền có thể viết ra, không chỉ lý giải thư pháp có yêu cầu cực lớn, còn cần chân khí cùng tinh huyết tẩm bổ, lấy thực lực của hắn bây giờ, cũng nhiều nhất viết ra cấp bậc Bất Hủ cảnh đại viên mãn, số lượng không cao hơn ba cái.

Nhiều hơn nữa, cũng làm không được.

- Mạnh hơn cũng chỉ là một chữ!

Thần thức lan ra, phát hiện mới vừa rồi chiến đấu, cũng không dẫn tới những người khác chú ý, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, lông mày nâng lên, cũng không chậm trễ, tiến về phía trước một bước, lại một thương đâm tới.

Liên tục vài cái, mũi thương hội tụ lực lượng, hình thành một dòng xoáy xoay tròn.

Thương pháp của hắn phù hợp đại đạo, thoạt nhìn đơn giản, thực tế thi triển ra thiên biến vạn hóa, để cho người ta không thể nào phòng ngự.

Vì tốc chiến tốc thắng, lần này Trương Huyền không có biện pháp dự phòng, chân khí toàn thân dọc theo kinh mạch lao nhanh, tản mát ra lực lượng có thể so với cường giả phá toái hư không, không đến hai cái hô hấp, Sư tự kim binh trước mặt liền bị đánh tan, lần nữa biến thành một bãi mực nước, biến mất ở trước mắt.

Vội vàng ngẩng đầu, ngay sau đó nhìn thấy biến thành một chữ “Nho” to lớn, rơi vào trên vách tường sau lưng tượng.

Thấy chữ này tấn công xong thì không có công kích khác, cũng không có trận pháp, Trương Huyền đi tới trước tượng Khổng sư bái vài cái, lúc này mới nhìn lại bốn phía.

Vừa rồi Sư tự kim binh, có lẽ giống như ở di tích Nhiễm Cầu Cổ Thánh, thuộc về một loại khảo hạch, đánh tan nó, mới có tư cách ở lại chỗ này.

Trong từ đường trống rỗng, chỉ có một bức tượng, bên cạnh cửa là hành lang, trên vách tường tràn đầy phù điêu.

- Đây là... cuộc đời của Khổng sư?

Ánh mắt Trương Huyền sáng lên.

Phù điêu trước mắt, điêu khắc chính là cuộc đời của Khổng sư, từ lúc vừa ra đời bắt đầu, dọc theo các mốc thời gian chậm rãi hướng về phía trước.

Con mắt rơi ở phía trên, linh hồn của Trương Huyền phảng phất như rơi vào trong đó, xuyên qua thời gian cùng không gian ràng buộc, kèm theo Khổng sư, trải qua một đời ầm ầm sóng dậy của hắn.

Khổng sư giáng sinh, không hề giống như trong truyền thuyết là trời sinh Thánh Vực, bất luận từ nơi nào nhìn, đều hết sức bình thường, nhiều nhất thông minh hiếu học, thích xem sách.

Lúc đó Dị Linh tộc thống trị đại lục, địa vị của nhân tộc cực thấp, từ mới đầu bình thường, sau đó phảng phất như khai ngộ, tu vi đột nhiên tăng mạnh, trong một năm đột phá võ giả cửu trọng, Hóa Phàm cửu trọng thậm chí Thánh Vực cửu trọng!

Tốc độ tiến bộ, so với hắn cũng không hề yếu!

Tu vi một đường trưởng thành, Khổng sư không ngừng bước đi, chinh chiến các quốc gia, giải cứu nhân tộc từ trong tay Dị Linh tộc ra, trong lúc đó, truyền bá lý niệm sư đạo, thu nhận học sinh, thành lập Danh Sư đường, truyền thụ thiên hạ.

Dị Linh tộc cảm nhận được uy hiếp, nên ra sức vây quét, cùng rất nhiều môn đồ bị vây ở Trần Thái mấy tháng, suýt chút nữa không cách nào chạy trốn, ở dưới nguy cơ, sáng chế Xuân Thu đại điển, đột phá Cổ Thánh, một lần phá vỡ khốn khó, thậm chí thiết kế phục sát Ngoan Nhân, triệt để đuổi Dị Linh tộc vào cổ chiến trường, phong ấn nơi đó, lại không cách nào làm ác.

- Xem ra Khổng sư đột phá Cổ Thánh, cũng không phải là lĩnh ngộ thời gian pháp tắc...

Một đường tiến lên, Trương Huyền một bên suy tư.

Xuân Thu đại điển, ẩn chứa thời gian bí ẩn, Khổng miếu hắn cũng đi qua, bên trong tốc độ thời gian trôi qua, cùng ngoại giới xác thực không quá tương đồng.

Nhiễm Cầu Cổ Thánh đột phá, lĩnh ngộ hắn là thương pháp, Khưu Ngô Cổ Thánh lĩnh ngộ không gian... Trước đó một mực suy đoán, Khổng sư lĩnh ngộ cái gì, hiện tại xem ra, hắn là thời không, mà không phải chỉ là thời gian!

Trương gia tiên tổ, chính là lĩnh ngộ thời gian thành tựu Cổ Thánh, thực lực cực mạnh, nhưng so sánh với vạn thế chi sư, lại kém không biết bao nhiêu.

Trong lòng nghi ngờ, tiếp tục nhìn tới.

Đuổi Dị Linh tộc vào cổ chiến trường, bọn họ tế tự triệu hồi ra “Thần Linh”, sau đó Khổng sư bắt đối phương.

Nhìn thấy cảnh này, hô hấp của Trương Huyền hơi gấp rút.

Mục đích tới đây, chính là vì tìm cái này, không nghĩ tới sắp biết đáp án.

Vội vàng nhìn xuống dưới, trên phù điêu điêu khắc, Khổng sư mang theo “Thần Linh” rời Tổng bộ Danh Sư đường, đi tới một chỗ vắng vẻ.

Nơi này có chút hoang vu, linh khí cũng rất mỏng manh, hầu như không nhìn thấy kiến trúc cùng thành thị ra dáng.

Đi tới nơi này, “Thần Linh” cũng không biết là bị giết hay như thế nào, không thấy tung tích, Khổng sư dường như bị thương, dừng ở tại chỗ tu dưỡng.

Phía sau một chỗ phù điêu, thì điêu khắc đi vào một tiểu thế giới, đoán không sai, hắn là Côn Hư cảnh của Chư Tử bách gia.

Đây là bức cuối cùng.

- Côn Hư cảnh, chẳng lẽ...

Nhìn thấy bia đá cuối cùng là Côn Hư cảnh, Trương Huyền lần nữa nhìn về phía vị trí hoang vu mà Khổng sư dẫn “Thần Linh” đi, nhìn kỹ phút chốc, Trương Huyền nheo mắt.

Nơi này hắn nhận thức...

Chính là... Thiên Huyền vương quốc!

Gặp lại Nhan Thanh Cổ Thánh

dtv-ebook.com

- Chẳng lẽ vị trí Côn Hư cảnh của Chư Tử bách gia này, cũng không phải Khổng sư sáng tạo?

Trong lòng Trương Huyền hơi động.

Chư Tử bách gia rời Danh Sư đại lục, sinh hoạt ở trong tiểu thế giới Khổng sư làm ra, trước khi đến chỉ biết như thế, bởi vậy sau khi ở Thiên Huyền vương quốc phá vỡ phong ấn đi vào, cũng không cảm thấy kỳ lạ, nhìn thấy phù điêu trước mắt, giờ mới hiểu được, dường như... Cũng không phải như vậy.

Tiểu thế giới này, hình như tuyên cổ tồn tại, cũng không phải là Khổng sư sáng tạo.

Khổng sư ghi chép, từ nơi này biến mất, chẳng lẽ... có liên hệ gì tới đi vào Thượng Thương?

Tiếp tục đi về phía trước.

Sau phù điêu là gian phòng cực lớn, trên mặt tường tràn đầy bích hoạ, viết sự tình cường giả Chư Tử bách gia đi tới tiểu thế giới này, làm ra rất nhiều cống hiến.

Giống như suy đoán, Thanh Nha mạch quả thực là một vị Cổ Thánh bồi dưỡng ra, chẳng qua không phải Tử Trì Cổ Thánh, mà là một vị hậu nhân của hắn, trải qua hơn vạn năm cải tiến mới có hiệu quả hôm nay, dù không tu luyện, trưởng thành cũng có thể đi đến cảnh giới Tông Sư.

Thiên phú cao hơn, tốc độ tu luyện càng nhanh.

Xem xong bích hoạ, Trương Huyền càng thêm nghi ngờ.

Nơi này không còn bất kỳ ghi lại nào sau khi Khổng sư mất tích, hình như là triệt để đi, không còn bất cứ tin tức gì.

Cuối gian phòng không có vật gì khác nữa, lại chuyển một hồi, Trương Huyền tràn đầy bất đắc dĩ.

Nơi này cũng không phát hiện càng nhiều manh mối.

Đang muốn rời từ đường, đi tìm manh mối khác, thân thể đột nhiên nhoáng một cái, giấu ở đằng sau cửa, đồng thời ở xung quanh thân thể sắp đặt ra mười cái phong ấn, trong chốc lát thân ảnh biến mất, như chưa hề xuất hiện qua.

Rầm!

Vừa nấp kỹ, tiếng bước chân vang lên, vài bóng người đi vào.

Xuyên thấu qua cửa bên, Trương Huyền lặng lẽ nhìn lại.

Cầm đầu lại là người quen biết cũ, Nhan Thanh Cổ Thánh!

Mấy người sau lưng cũng đều biết, là những người lúc trước ở Khổng miếu vây quét Thần Dung Hoàng.

Thực lực của hắn bây giờ, thêm vào lĩnh ngộ không gian, ẩn núp đi, chỉ cần không chủ động phóng thích khí tức hoặc cùng người khác câu thông, những Cổ Thánh này là không phát hiện được.

- Hiện tại trạng thái của bọn họ, dường như không tốt lắm...

Không giống trước đó nhìn thấy, ban đầu ở Khổng miếu, mấy vị này mỗi cái khí tức ngập trời, có lực lượng cùng uy nghiêm của Cổ Thánh, mà bây giờ, từng cái khí lực suy bại, bất luận dung mạo hay chân khí đều cho người ta một loại cảm giác tùy thời sụp đổ.

Loại cảm giác này, có chút tương tự Trương Hoằng Thiên trước đó, phảng phất như tuổi thọ đi đến cuối.

- Chuyện gì xảy ra?

Trương Huyền tràn đầy kỳ lạ.

Trong Khổng miếu, bọn họ vây quét Thần Dung Hoàng, tuy chiến đấu quyết liệt, không ít người bị thương, nhưng đều không tính quá nặng, cho đầy đủ thời gian mà nói, có thể nhẹ nhõm khôi phục, không đến mức lưu lại tai hoạ ngầm quá lớn, làm sao ngắn ngủi mấy tháng không thấy, tất cả đều bộ dáng này?

Đặc biệt là Nhan Thanh Cổ Thánh, sắc mặt già yếu, ánh mắt cũng ảm đạm xuống, giống như gần đất xa trời, bất cứ lúc nào cũng sẽ tử vong.

- Khụ khụ!

Trong lòng đang kỳ lạ, thanh âm ho khan vang lên, khóe miệng Nhan Thanh Cổ Thánh tràn ra máu tươi.

- Nhan Thanh...

Một vị Cổ Thánh tràn đầy lo lắng nhìn qua.

- Còn chịu đựng được!

Nhan Thanh Cổ Thánh lắc đầu, cưỡng ép khống chế thương thế trên người, xoay đầu lại:

- Tế bái xong liền bắt đầu đi!

- Khẳng định phải làm như thế?

- Ừm, chỉ có thể như vậy, đây là sứ mệnh của Chư Tử bách gia chúng ta, cũng là trách nhiệm.

Nhan Thanh Cổ Thánh lắc đầu, trên mặt không vui không buồn, không nói thêm lời, khom người hành lễ với tượng Khổng sư, tiến hành tế bái.

- Chí Thánh tiên sư, tại hạ là huyền tôn thế hệ thứ bảy mươi ba của Tử Uyên Cổ Thánh, Nhan Thanh, tuân thủ cổ huấn, tận hết chức vụ, chưa hề có một ngày lười biếng, hiện tại Khổng miếu mở ra, đã đi đến điểm tới hạn mà tổ tông truyền miệng, không cho phép lùi bước, chúng ta nguyện ý dâng hiến sinh mệnh, mong tiên sư ở trên nhận được tin tức, phù hộ hậu nhân!

Nhan Thanh Cổ Thánh quỳ trên mặt đất, thần thái cung kính.

Tượng Khổng sư hình như không có bất kỳ ý thức gì, không nhúc nhích, yên tĩnh như cũ.

Tế bái xong, mọi người đứng dậy, Nhan Thanh Cổ Thánh thoạt nhìn càng thêm suy yếu:

- Đi qua đi!

- Ừm!

Trong mắt mọi người đều lộ ra bất đắc dĩ, lại không nói gì, đồng thời xoay người.

- Điểm giới hạn? Dâng hiến sinh mệnh?

Thấy bọn họ rời đi, Trương Huyền bỏ đi cấm chế ở chung quanh thân thể, không hiểu ra sao.

Dựa theo tình huống bình thường, những Cổ Thánh này hẳn là ngủ say, làm sao tới nơi này nói những lời kia? Thương thế trên người, lại là chuyện gì xảy ra?

Trước đó không phải nghe nói, bọn họ ở Khổng miếu tiến hành chữa trị, chẳng lẽ chữa trị Khổng miếu cũng sẽ thụ thương?

Trương Huyền kỳ lạ, theo sát ở phía sau đi ra ngoài.

- Long Cốt thần thương, giúp ta che giấu khí tức!

Bàn tay run lên, thần thương lần nữa biến thành đai lưng, bao phủ toàn thân, trong chớp mắt cả người giống như rút nhỏ, không có nửa điểm khí tức tiết lộ, cường giả tích huyết trùng sinh đỉnh phong cũng không thể phát giác.

Hiện tại sức chiến đấu của Trương Huyền, dù có thể so với tích huyết trùng sinh, nhưng không có đột phá đến Cổ Thánh, trên khống chế lực lượng còn có chút yếu, duy trì Bất Hủ cảnh đại viên mãn không khiến người ta phát hiện thì được, còn theo dõi cường giả đỉnh phong nhất đại lục, rất dễ bị dò xét ra.

Long Cốt thần thương thôn phệ long huyết, chỉ thiếu chút nữa liền đột phá đến phá toái hư không, sức chiến đấu chân chính còn cường đại hơn Nhan Thanh Cổ Thánh không ít, để nó hỗ trợ, đối phương lại nhạy bén cũng không có cách nào biết.

Rời từ đường Thánh Nhân, nhìn thấy đám người Nhan Thanh Cổ Thánh bay lên bầu trời, xé rách không gian, theo sát phía sau.

Phi hành không biết bao xa, đi tới một đài cao.

Phía trên rỗng tuếch, không có cái gì.

- Không gian nơi này... Di động tính thật nhanh!

Rơi vào phía trên, Trương Huyền nhíu mày.

Nhìn bằng mắt thường, trước mắt cực kỳ yên tĩnh, nhưng hắn lĩnh ngộ không gian đến tình trạng chân giải, có thể tuỳ tiện cảm nhận được, vùng trời trước mắt nhanh chóng di động, không ngừng biến hóa, hình như bất cứ lúc nào cũng sẽ không chịu nổi, triệt để sụp đổ.

Mấu chốt nhất là, không gian sau lưng cho người ta một loại cảm giác rùng mình, tựa như một loại lực lượng đặc thù đến từ linh hồn.

- Bắt đầu đi!

Đứng vững phương vị, Nhan Thanh Cổ Thánh nói.

Mọi người gật đầu, đồng thời cắn răng, vừa định thi triển lực lượng, nơi xa một cơn gió mạnh gào thét, hai bóng người thẳng tắp bay tới.

Nhìn thấy lúc này có người tới, mọi người dừng lại, đồng loạt nhìn qua, Trương Huyền cũng xoay đầu lại.

Hô!

Thân ảnh hạ xuống.

Đi đầu là một nữ hài, người cao thon, mái tóc đen nhánh bồng bềnh ở bên hông, cho người ta một loại cảm giác phiêu dật, thoạt nhìn hai mươi tuổi, đôi mắt đẹp mang theo lo lắng.

Phía sau nàng là một thanh niên khoảng hai mươi mấy tuổi, mặc áo xanh, Trương Huyền vừa vặn biết, chính là Nhan Tiết!

- Sao các ngươi lại tới đây?

Thấy là hai người, Nhan Thanh Cổ Thánh sầm mặt lại.

- Ta thân là hậu nhân của Khổng sư, xuất hiện loại tình huống này, làm sao có thể không tới...

Tiến về phía trước một bước, trong thanh âm của nữ hài mang theo mùi vị không cho cự tuyệt.

- Hậu nhân của Khổng sư?

Trương Huyền sững sờ:

- Chẳng lẽ chính là Khổng Thi Dao trong truyền thuyết?

Thi thể Nhan Hồi

dtv-ebook.com

Cái tên Khổng Thi Dao này, hắn nghe rất nhiều người nói qua, yêu nghiệt cường đại nhất Chư Tử bách gia, tu vi thiên phú đều đi đến tuyệt đỉnh, nghe nói so với hắn cũng không hề yếu.

Lúc trước từng cho rằng, Lạc Nhược Hi chính là đối phương, về sau mới biết được, cả hai không có bất cứ quan hệ nào.

Trước đó chỉ là nổi tiếng, giờ phút này đứng ở phía trước, kìm lòng không được nhìn kỹ lại.

Quả nhiên giống như trong truyền thuyết, không chỉ dung mạo mỹ lệ, hoàn mỹ không tì vết, trên người còn có một loại khí chất đặc biệt, như tiên như linh, để cho người ta nhìn một cái, liền khó mà tự kiềm chế.

Lạc Nhược Hi mang theo mùi vị vắng lặng, người lạ chớ quấy rầy, không dễ dàng tiếp cận; mà vị trước mắt này, có loại khí chất làm cho người tin phục, nguyện ý đi theo, dù chỉ thấy một lần, cũng có thể ném đầu lâu vẩy nhiệt huyết.

- Danh Sư lợi hại, dù không nói lời nào, đứng tại chỗ, cũng có thể thu hút chú ý của mọi người, không khiến người ta phân tán tinh thần... Khổng Thi Dao này, hiển nhiên có loại khí chất đặc biệt ấy, hắn là vì huyết mạch của Khổng sư...

Trương Huyền âm thầm gật đầu.

Không hổ là hậu nhân của Khổng sư, nhìn một cái liền không tầm thường.

Còn tu vi, Khổng Thi Dao cũng giống như mình, đều là Bất Hủ cảnh đại viên mãn, không đột phá đến Cổ Thánh, nhưng chân khí trong cơ thể cho người ta một loại cảm giác nặng nề, tụ mà không phát, sức chiến đấu chân chính so với mình chỉ sợ không yếu bao nhiêu.

Cùng nhau đi tới, còn là lần đầu tiên nhìn thấy, cường giả cùng cấp bậc có chút tương đương mình.

- Nếu ngươi biết thân là hậu nhân Khổng sư, thì nên rõ ràng, trên bờ vai gánh vác trách nhiệm, chúng ta có thể hi sinh, ngươi... Không được!

Nhan Thanh Cổ Thánh lắc đầu.

- Hậu nhân Khổng sư, không e ngại hi sinh!

Trong ánh mắt Khổng Thi Dao mang theo kiên định:

- Ta nắm giữ huyết mạch tinh thuần nhất mà Khổng sư lưu truyền tới nay, lần nữa ổn định nơi này thích hợp nhất, đừng có tranh giành!

Thấy nàng quyết tuyệt như vậy, Nhan Thanh Cổ Thánh than thở một tiếng:

- Thi Dao, ngươi còn trẻ, về sau đường phải đi rất dài, ta đã gần đất xa trời, chuyện này không cần nói nữa...

Đang nói đột nhiên ra tay.

Lực lượng cường đại chớp mắt liền bao phủ Khổng Thi Dao, cố định tại nguyên chỗ, khẽ động cũng không thể động.

- Nhan Thanh Cổ Thánh...

Không nghĩ tới hắn làm như vậy, Khổng Thi Dao tràn đầy gấp gáp, nước mắt chảy xuống.

Nhan Thanh Cổ Thánh không hề bị lay động, quay đầu nhìn về phía Nhan Tiết, trong mắt mang theo nghiêm khắc:

- Chăm sóc tốt nàng, ngươi có thể chết, nàng không thể có bất kỳ tổn thương gì!

- Vâng!

Nhan Tiết gật đầu.

Lúc này Nhan Thanh Cổ Thánh mới thở phào nhẹ nhõm, nhìn quanh một vòng:

- Bắt đầu đi!

Kèm theo lời nói, một cỗ khí tức kiên quyết mà cường đại từ trên người hắn tuôn ra, bốn phía lực lượng của rất nhiều Cổ Thánh phối hợp, thời gian nháy mắt hình thành một cột sáng to lớn, xông vào trời cao.

Bầu trời nguyên bản yên tĩnh, trong chớp mắt sấm sét vang dội, xuất hiện từng vết rách to lớn, vô số lực lượng mạnh mẽ, như muốn từ trong vết nứt chui ra, tràn vào thế giới này.

- Đây là... sát lục chi khí của Dị Linh tộc?

Cảm nhận được cỗ lực lượng này, Trương Huyền giấu ở một bên nhịn không được sững sờ, ngay sau đó lông mày nâng lên:

- Không đúng, so với sát lục chi khí càng thêm nặng nề, giống như thủy ngân, nếu như ta hấp thu, kinh mạch sẽ rất khó phụ tải...

Trương Huyền sầm mặt lại.

Đằng sau khe hở che giấu lực lượng, có chút tương tự sát lục chi khí, nhưng càng thêm cổ quái, cho dù hắn cũng không dám hấp thu.

Linh khí bình thường giống như dòng nước, ống nước có thể thừa nhận, bất quá đổi thành thủy ngân lại không được, đồng dạng là chất lỏng, nhưng đừng nói vận chuyển, vừa mới đi vào sẽ bị căng nứt.

Mà cỗ khí tức đặc thù tựa như thủy ngân kia, liền ẩn giấu ở đằng sau khe hở, bất cứ lúc nào cũng sẽ lan tới.

Có thể đoán được, một khi trút xuống, toàn bộ tu luyện giả của Chư Tử bách gia, làm không cẩn thận sẽ bạo thể, sống không bằng chết.

- Đến cùng xảy ra chuyện gì?

Trương Huyền tràn đầy ngạc nhiên.

Trên không lại có loại lực lượng cổ quái này, hơn nữa nhìn bộ dáng, bất cứ lúc nào cũng sẽ không phong ấn được, tuôn trào ra!

- Chặn lại!

Trong lòng của hắn kỳ lạ, trong đài cao, thân thể Nhan Thanh Cổ Thánh chậm rãi lơ lửng lên, mái tóc ở dưới cuồng phong bay phất phới, lực lượng hùng hồn không ngừng tuôn ra, sấm sét càng ngày càng nhiều, áp lực cũng càng ngày càng nặng, phảng phất như bầu trời sẽ không chịu nổi, rơi xuống.

Bốn phía rất nhiều Cổ Thánh khuôn mặt trắng bệch, tóc bạch càng nhiều.

- Bọn họ đây là thiêu đốt sinh mệnh...

Sắc mặt Trương Huyền nghiêm túc.

Khó trách từ lần trước nhìn thấy những người này, đến bây giờ, chẳng qua ba tháng, nhưng già lợi hại như thế, nguyên lai là dùng sinh mệnh duy trì phong ấn.

Kèm theo lôi đình trên không càng ngày càng dày đặc, Nhan Thanh Cổ Thánh cắt đầu ngón tay, máu tươi bay đi, ngay sau đó bầu trời đen kịt, một cái quan tài to lớn như ẩn như hiện.

Nhìn thấy cái quan tài này, vết rách bốn phía trở nên suy yếu hơn không ít, lực lượng thủy ngân bất cứ lúc nào cũng sẽ đổ xuống cũng giống như

có chút kiêng kị và sợ hãi, không còn cảm giác áp bách như trước đó.

- Cái quan tài này...

Trương Huyền tràn đầy nghi ngờ.

Trên không xuất hiện quan tài, vốn để cho người ta không hiểu, chớ nói chi là hình dáng quan tài, cùng trước đó đi vào nơi này, cái quan tài chứa thi thể Nhiễm Cầu Cổ Thánh kia… giống nhau như đúc.

- Không đúng, cái quan tài này là trận tâm phong ấn!

Sau khi hết khiếp sợ, Trương Huyền giật mình.

Cái quan tài trước mắt này, cũng không phải đơn giản chứa đựng thi thể, mà là trận tâm phong ấn, nguyên nhân chính là có nó trấn áp, lực lượng như thủy ngân mới không còn từ trên trời giáng xuống, áp bức chết người.

- Chỉ sợ trong này chứa đựng một vị Cổ Thánh không kém gì Nhiễm Cầu Cổ Thánh!

Một cái ý nghĩ xông ra.

Có thể ngăn cản lực lượng nặng nề như vậy, phong ấn tự nhiên rất mạnh mẽ, không thể nghi ngờ, làm trận tâm, tự nhiên càng thêm bất phàm.

Trước đó thi thể Nhiễm Cầu Cổ Thánh xem như trận tâm, lực lượng của cường giả phá toái hư không cũng phá không ra, cái phong ấn trước mắt này càng thêm cường đại, thi thể lại nên mạnh cỡ nào?

Kẹt kẹt!

Đang tràn đầy rung động, quan tài trên không nổ vang kịch liệt, chậm rãi rách ra một cái khe.

- Mở!

Nhìn thấy xuất hiện khe hở, trên trán Nhan Thanh Cổ Thánh nứt ra gân xanh, đầu ngón tay không ngừng phun máu tươi, máu tràn vào trong khe hở quan tài.

Mất máu quá nhiều, sắc mặt của hắn trở nên trắng bệch, thân thể kìm lòng không được run rẩy, tóc trắng càng nhiều, làn da càng thêm nhăn nheo, hình như trong nháy mắt già hơn mười tuổi.

Ầm!

Kèm theo huyết dịch tràn vào càng ngày càng nhiều, khe hở trên quan tài càng lúc càng lớn, một thi thể cao lớn chậm rãi hiện ra ở trước mắt tất cả mọi người.

Giống như dự đoán, trong quan tài này, quả nhiên chứa đựng một thi thể Cổ Thánh, người mặc trường bào, dung mạo bình thản, tuy ngủ say ở trong phong ấn vài vạn năm, nhưng giống như vừa mới tử vong, làn da tràn đầy co dãn, không có chút mục nát nào.

- Chẳng lẽ là...

Nhìn kỹ thi thể Cổ Thánh, trong đầu Trương Huyền lập tức hiện ra tên của một người, thân thể cứng đờ:

- Tử Uyên Cổ Thánh... Nhan Hồi?

Thực lực của Khổng Thi Dao

dtv-ebook.com

Tuy chưa có xem qua tượng Tử Uyên Cổ Thánh, nhưng không có nghĩa là hoàn toàn không biết gì cả.

Thân là đệ nhất chân truyền của Khổng sư, thực lực của hắn có thể không bằng Nhiễm Cầu Cổ Thánh, nhưng đức hạnh, phụ tu, hệ thống tu luyện truyền thừa của Khổng sư… tuyệt đối làm người ta kính nể, không người không thần phục.

Bộ thi thể trước mắt này, không có bén nhọn như thi thể của Nhiễm Cầu Cổ Thánh, nhưng giống như biển cả, có thể dung nạp bách xuyên, duy trì trận pháp, để lực lượng mạnh mẽ không lan ra được.

Khổng sư thân truyền bảy mươi hai hiền, có thể làm được điểm này, chỉ sợ chỉ có vị đại sư huynh kia!

Lại thêm vừa rồi huyết dịch của Nhan Thanh Cổ Thánh lan ra, không ngừng tẩm bổ thi thể, không cần đoán cũng có thể rõ ràng đến cùng là ai.

- Thi thể Tử Uyên Cổ Thánh, thi thể Nhiễm Cầu Cổ Thánh...

Toàn thân Trương Huyền rét run.

Hai vị Cổ Thánh này, danh hào vang vọng đất trời, vốn cho rằng đi theo Khổng sư rời đại lục, nào ngờ thi thể đều trưng bày ở đây, chưa hề rời đi.

- Hiến tế!

Ngay thời điểm khiếp sợ, trên không Nhan Thanh Cổ Thánh hét lớn một tiếng, ngay sau đó thân thể giống như đồ sứ vỡ ra, vô số máu tươi bắn tung toé, rất nhanh vọt tới thi thể trong quan tài.

Hấp thu huyết dịch, thi thể trở nên càng thêm mềm mại, hình như bất cứ lúc nào cũng sẽ sống lại, không chỉ như vậy, lực lượng cũng mạnh hơn, trước đó phong ấn còn có chút lay động, ở dưới lực lượng gia trì trở nên càng ngày càng củng cố.

- Nhan Thanh Cổ Thánh là hậu nhân của Tử Uyên Cổ Thánh, trong cơ thể nắm giữ huyết mạch truyền thừa của hắn, làm như vậy, là muốn tiếp tục duy trì lực lượng Cổ Thánh, để phong ấn không đến mức tán loạn...

Trương Huyền rốt cuộc minh bạch.

Khó trách vị Nhan Thanh Cổ Thánh này, luôn miệng nói muốn hi sinh.

Trận tâm là tiên tổ của hắn, dùng huyết mạch hậu bối tẩm bổ, có thể củng cố lần nữa.

Còn Khổng Thi Dao, nắm giữ huyết mạch Khổng sư, hắn là đối với thi thể Tử Uyên Cổ Thánh cũng có hiệu quả rất tốt, thậm chí mạnh hơn Nhan Thanh Cổ Thánh.

- Quả nhiên ổn định...

Thấy huyết dịch truyền vào, phong ấn dần dần ổn định, khí tức bất cứ lúc nào cũng sẽ áp bách xuống kia chậm chạp suy giảm, Nhan Thanh Cổ Thánh thở phào nhẹ nhõm.

Lúc này huyết dịch của hắn đã tiêu hao không sai biệt lắm, có chút không kiên trì nổi, bất cứ lúc nào cũng sẽ từ không trung rơi xuống, triệt để mất đi sinh mệnh.

Khổng Thi Dao bị phong cấm thấy cảnh này, trong mắt tràn đầy nước mắt, không ngừng lắc đầu, nhưng không thể động đậy.

Nhan Tiết cũng xiết chặt nắm đấm.

Ầm ầm!

Nhưng vào lúc này, đột nhiên xảy ra dị biến.

Mắt thấy tinh huyết truyền vào, thi thể Tử Uyên Cổ Thánh càng ngày càng mạnh, muốn triệt để củng cố phong ấn, đột nhiên một bàn tay khổng lồ từ trong vết nứt đưa ra ngoài.

Một màn này, có chút tương tự lúc trước Thần Linh Hoàng tế tự Thượng Thương, Thần Linh giáng thế.

Hô!

Bàn tay vươn ra, trên không trung nhẹ nhàng bóp một cái, Nhan Thanh Cổ Thánh đang truyền máu tươi cho thi thể Tử Uyên Cổ Thánh bị trọng kích, không chịu nổi nữa, thẳng tắp từ không trung rớt xuống, trùng trùng điệp điệp ngã xuống đất.

Phốc! Phốc! Phốc!

Bốn phía rất nhiều Cổ Thánh trợ giúp hắn cũng phun máu tươi, từng cái té ngã trên đất.

- Cường giả phá toái hư không...

Trương Huyền sầm mặt lại.

Chủ nhân bàn tay, thực lực so với vị trước đó bị Thiên Đạo chi thư đập chết kia, tựa hồ còn cường đại hơn.

Không có tế đàn triệu hoán, cách không gian liền muốn xông lại.

Chẳng lẽ... thế giới bên kia phong ấn, đúng là hắn muốn đi tới... Thượng Thương?

Đang nghi ngờ, bàn tay trên không liên tục đập xuống, phong ấn vừa mới gia cố, ở dưới lực lượng trùng kích vào, trở nên lung lay sắp đổ, dường như so với trước đó càng thêm không bằng.

- Mau ngăn cản!

Không nghĩ tới sắp hoàn thành, lại đột nhiên toát ra một bàn tay, Nhan Thanh Cổ Thánh không để ý tới khôi phục, trong tiếng gào thét, lần nữa xông tới trên không, đồng thời cổ tay khẽ đảo, một thanh trường đao bổ xuống.

Hắn biết, muốn tiếp tục duy trì phong ấn, nhất định phải chém bàn tay này xuống, thậm chí chém giết chủ nhân.

Nếu không không có những biện pháp khác.

- Hừ!

Cảm nhận được sát ý của hắn, chủ nhân bàn tay mở ra năm ngón tay, nhẹ nhàng bóp một cái.

Đao mang bị bóp ở đầu ngón tay, tựa như một con rắn độc bị bắt bảy tấc, bất kể đấu tranh như thế nào cũng không thoát được.

- Cùng tiến lên!

Cổ Thánh khác cũng rõ ràng tình huống nghiêm trọng, không để ý nói nhiều, đồng loạt đánh tới.

Mấy vị Cổ Thánh đồng thời ra tay, trước đó thiên địa vốn không vững chắc, lần nữa xuất hiện từng vết rách, vô số ngọn lửa màu đen từ không trung đập xuống, thời gian nháy mắt, đài cao tựa như biến thành địa ngục nhân gian.

- Nhan Tiết, thả ta ra, nếu không tất cả mọi người sẽ chết!

Thân thể không ngừng run rẩy, Khổng Thi Dao bỗng nhiên nhìn về phía thanh niên trước mắt.

- Ta...

Vẻ mặt Nhan Tiết vặn vẹo, trong lòng tràn đầy đấu tranh.

- Nhanh lên, nếu không vài vạn năm cơ nghiệp, đều sẽ hủy hoại chỉ trong chốc lát...

Thấy hắn do dự, Khổng Thi Dao tức đến sắc mặt chuyển hồng.

- Được!

Biết tình cảnh nguy cấp, không phóng thích nàng, một khi lão tổ cùng rất nhiều Cổ Thánh ngã xuống, phong ấn lại kiên trì không được, Côn Hư cảnh sẽ bởi vậy hủy diệt, ngón tay liên tục điểm tới.

Tu vi của Nhan Tiết chỉ là Bất Hủ cảnh đại viên mãn, nhưng phong ấn là lão tổ Ngạn Thanh Cổ Thánh lưu lại, đồng căn đồng nguyên, giải quyết cũng không phức tạp.

Rất nhanh, ánh sáng lóe lên, lực lượng giam cầm ở bốn phía Khổng Thi Dao biến mất không thấy hình bóng.

- Hừ!

Khẽ kêu một tiếng, đôi mi thanh tú của Khổng Thi Dao nâng lên, cả người giống như kích hoạt huyết mạch, thời gian nháy mắt có khí tức cường đại tuôn trào ra.

Thân thể nhoáng một cái, đi tới trên không, lòng bàn tay xuất hiện một thanh trường kiếm, thẳng tắp đâm tới bàn tay.

- Thật mạnh!

Nhìn một màn này ở trong mắt, Trương Huyền híp mắt lại.

Giống như dự đoán, Khổng Thi Dao thoạt nhìn tuổi không lớn lắm, tu vi cũng không cao, nhưng sức chiến đấu mạnh mẽ không thể phủ nhận.

Cùng mình vậy mà không kém bao nhiêu, cũng có thể so với tích huyết trùng sinh.

Đương nhiên, thanh kiếm của nàng cũng hết sức lợi hại, so với Long Cốt thần thương chỉ mạnh không yếu, hai hai điệp gia, để nàng phát huy ra sức chiến đấu có thể so với tích huyết trùng sinh đỉnh phong.

Đinh đinh đinh!

Kiếm khí rơi vào trên bàn tay, khuấy động ra vô số tia lửa.

Khổng Thi Dao không chậm chút nào, tiếp tục chém xuống.

- Không biết sống chết!

Chủ nhân bàn tay thấy tiểu lâu la hạ giới cũng dám động thủ với hắn, tức giận hừ lạnh, cong ngón tay búng một cái.

Bành!

Khổng Thi Dao bị đánh trúng, bay ngược ra, trùng trùng điệp điệp ngã xuống đất, khóe miệng tràn ra máu tươi.

Phá toái hư không cùng tích huyết trùng sinh, dù đều là Cổ Thánh, nhưng chênh lệch quá lớn, lúc trước Trương Huyền cùng mọi người liên thủ, cũng không phải đối thủ của vị “Thần Linh” kia, liền có thể thấy được.

Căn bản không thể so sánh nổi.

Tê lạp!

Một chỉ bắn bay Khổng Thi Dao, chấn đám người Nhan Thanh Cổ Thánh không cách nào phản kháng, bàn tay bỗng nhiên trảo một cái, thanh âm gấm lụa xé rách vang lên, khe hở vốn không củng cố trở nên càng lớn, lại một bàn tay ló ra, ngay sau đó toát ra một cái đầu lâu to lớn.

Người này giống như “Thần Linh” lúc trước, tính toán từ một thế giới khác chui vào.

Một lời thành quy tắc, vạn pháp tới đi theo

dtv-ebook.com

Ầm ầm!

Kèm theo đầu người này xuất hiện, lực lượng như thủy ngân trên không càng thêm nồng nặc, Trương Huyền vội vàng phong bế lỗ chân lông toàn thân, không dám hấp thu một tia.

Những lực lượng như thủy ngân kia, tương đồng sát lục chi khí, thuộc về một loại khí thể đặc thù, mặc cho hắn tràn vào trong cơ thể, có thể xé rách kinh mạch toàn thân, tu vi tổn hao nhiều, nghiêm trọng thậm chí có nguy hiểm tính mạng.

- Giết!

Không nghĩ tới không có ngăn cản được “Thần Linh” này, còn để hắn duỗi đầu lâu tới, đám người Nhan Thanh Cổ Thánh vẻ mặt trở nên khó coi, đồng thời gầm thét, tiếp tục vọt tới trước.

Đủ loại lực lượng cuốn lên, phong ấn không ngừng lay động, không gian cũng từng khối nghiền nát, “Thần Linh” duỗi ra ngón tay, chặn lại công kích của mọi người, cái tay còn lại thì cào lấy khe hở tiếp tục chui ra, rất nhanh, toàn bộ bả vai lộ ra.

Đối phó mọi người vây công, còn có lực lượng chui ra ngoài.

Chỉ bằng vào điểm này, vị kia quả thực cường đại hơn gia hỏa trước đó bị một sách đập chết không ít.

- Tiếp tục như vậy, không ngăn cản được!

Liên tục đâm mấy trăm kiếm, lực lượng trong cơ thể tiêu hao sắp hầu như không còn, Khổng Thi Dao răng ngà cắn chặt, bờ môi mơ hồ có chút tơ máu, đột nhiên tú mi hơi giương, âm thanh trong trẻo vang vọng đài cao:

- Nhan Thanh Cổ Thánh, trước không vội tấn công, dùng hết toàn lực mang thi thể Tử Uyên Cổ Thánh tới...

- Cái này...

Nhan Thanh Cổ Thánh run lên.

- Không có biện pháp, lại do dự mà nói, chúng ta đều có thể chết ở chỗ này!

Thấy hắn không có động tác, Khổng Thi Dao quát tháo.

Một khi vị trước mắt này xuyên qua khe hở tới, tất cả mọi người bọn họ sẽ bị tuỳ tiện chém giết không nói, Chư Tử bách gia cũng có thể bị tai nạn, không còn đường sống.

Kế trước mắt, chỉ có thể liều mạng, dù là... Bỏ mình!

- Nhưng... Ngươi là trong các hậu bối của Khổng sư, huyết mạch duy nhất độ tinh thuần vượt qua tám...

Nhan Thanh Cổ Thánh cắn răng.

Hắn biết ý nghĩ của đối phương, nhưng làm như vậy, có khả năng hi sinh!

Tuổi tác hắn lớn, chết thì chết, vị trước mắt này là huyết mạch Khổng sư, ngàn năm qua tinh thuần nhất, hơn nữa trùng kích ba lần lôi kiếp còn không có đột phá, chỉ cần cho đầy đủ thời gian, vô cùng có khả năng xung kích phá toái hư không, thật muốn chết ở chỗ này... Thế nào xứng đáng liệt tổ liệt tông?

- Một khi hắn đi ra, mọi người tất cả đều chết, huyết mạch tinh khiết đến đâu cũng vô dụng...

Khổng Thi Dao phun ra một ngụm máu tươi.

Mãnh liệt!

Máu tươi xuất hiện, lập tức thiêu đốt lên ở trên không, không gian, thời gian bốn phía giống như bị giam cầm, ngay cả “Thần Linh” muốn bò ra cũng ngừng lại, không có động tác khác.

Giống như bỗng chốc bị người ấn phím tạm dừng.

Khổng Thi Dao phun ra máu tươi, sắc mặt tái nhợt không ít, trên trán xuất hiện mồ hôi lạnh lít nha lít nhít, nhìn về phía thạch quan cách đó không xa, quát tháo:

- Còn không qua đây!

Hô!

Quan tài tựa hồ nghe được mệnh lệnh, phát ra nổ vang trầm muộn, lắc lư một cái, chậm rãi tới gần, thời gian qua một lát liền đến trước mặt.

- Cái này... Sư ngôn thiên bẩm?

Trương Huyền sững sờ.

Khổng Thi Dao phun ra máu tươi, vận dụng lực lượng huyết mạch, một mực suy đoán, hậu nhân Khổng sư sẽ có loại lực lượng nào, không nghĩ tới lại là... sư ngôn thiên bẩm Danh Sư cũng biết.

Có thể quá đơn giản hay không?

Trương gia lực lượng thời gian, Lạc gia lực lượng không gian, đều cường đại đến cực hạn, sư ngôn thiên bẩm... Thấy thế nào cũng không phù hợp thân phận hậu nhân Khổng sư.

- Không đúng!

Trương Huyền tràn đầy kỳ lạ, trong mắt hoa văn nhúc nhích, trong lòng chấn động mạnh một cái.

- Đây không phải sư ngôn thiên bẩm, mà là...

Sư ngôn thiên bẩm, là phải truyền thụ kiến thức được thiên địa công nhận, mới có thể để cho tu luyện giả kìm lòng không được nghe theo mệnh lệnh, hắn lĩnh ngộ sư giả chi tâm, dù có thể làm cho một ít đồ vật nghe theo chỉ huy, nhưng đầu tiên cũng phải khải linh cho đối phương.

Nói cách khác, muốn sư ngôn thiên bẩm, nhất định phải có linh tính, có thể tu luyện, hơn nữa nói ra công pháp, còn phải thích hợp đối phương, thoạt nhìn dễ dàng, điều kiện lại hết sức nghiêm khắc.

Lấy hắn làm thí dụ, muốn sư ngôn thiên bẩm, để cho người ta nghe theo mệnh lệnh, thứ nhất, tâm cảnh đối phương thấp hơn bản thân; Thứ hai, truyền thụ công pháp, đối với hắn có dẫn dắt rất lớn... Hai thứ này, thiếu một thứ cũng không được.

Thời khắc này Khổng Thi Dao, dù sức chiến đấu không yếu, nhưng tu vi chân chính chỉ có Bất Hủ cảnh đại viên mãn, coi như tâm cảnh đã đột phá đến Cổ Thánh, nhưng thạch quan đối diện là không có sinh mệnh, thi thể Tử Uyên Cổ Thánh, cũng không có bất kỳ ý thức nào, hét lớn một tiếng, có thể tới, chỉ có một khả năng!

- Là... Ngôn xuất pháp tùy!

Trương Huyền không ngừng run rẩy, trên mặt viết đầy ngạc nhiên.

Ngôn xuất pháp tùy, nói ra lời nói, có thể tự động hình thành pháp tắc, để cho người ta không tự chủ được tuân thủ, nhìn từ bề ngoài, có chút tương tự sư ngôn thiên bẩm, nhưng trên thực tế kinh khủng hơn nhiều.

Một lời thành quy tắc, vạn pháp tới đi theo... Thời gian pháp tắc, không gian pháp tắc, hết thảy không tính là gì.

Có thể đoán được, nếu như vận chuyển huyết mạch Trương gia tới chiến đấu, vị trước mắt này không cần động thủ, chỉ cần nói một câu “Định”, bản thân sẽ dừng ở tại chỗ, không cách nào động đậy.

Đây không phải khống chế thời gian, cũng không phải khống chế không gian, mà là khống chế cả người ngươi, để ngươi đứng tại chỗ, thành một loại quy tắc mới.

Đáng sợ!

Không nghĩ tới Khổng sư đột phá Cổ Thánh, lĩnh ngộ lại là cái này... Khó trách vô địch thiên hạ, vạn cổ đệ nhất!

Ầm ầm!

Bên này khiếp sợ, thạch quan bay đến trước mặt, lần nữa mở ra, thi thể Tử Uyên Cổ Thánh bay ra, đứng lơ lửng giữa không trung.

Dù hai mắt nhắm nghiền, nhưng trên người tản mát ra khí tức không cho người đến gần, tựa như phục sinh.

Phốc!

Làm xong những thứ này, Khổng Thi Dao phun ra một ngụm máu tươi, khuôn mặt càng thêm trắng bệch, thân thể mềm mại lắc lư vài cái, tựa hồ có chút không kiên trì nổi.

Lực lượng của huyết mạch Khổng sư, dù có thể ngôn xuất pháp tùy, để cho người ta nghe theo mệnh lệnh, nhưng tu vi của nàng vẫn quá thấp, cưỡng ép vận dụng thi thể Tử Uyên Cổ Thánh, sẽ thương tổn tới căn cơ.

- Ta tới!

Thấy Khổng Thi Dao đã động thủ, Nhan Thanh Cổ Thánh không nói thêm lời, gào lên một tiếng, thân thể bỗng nhiên sụp đổ.

Ầm ầm!

Một cái nháy mắt, thân thể bắn nhanh ra vô số huyết khí, thẳng tắp vọt tới thi thể Tử Uyên Cổ Thánh.

Kèm theo huyết dịch tràn vào càng ngày càng nhiều, trên người thi thể Cổ Thánh toả ra khí tức càng mạnh.

- Cho rằng mượn một thi thể, liền có thể vượt qua ta sao? Đừng có nằm mộng...

Khe hở bò ra “Thần Linh” cười lạnh, bàn tay bỗng nhiên bổ tới.

Lúc này hắn đã lộ ra ngực, xem ra cách triệt để leo ra đã không cần tiêu phí quá nhiều thời gian.

Bàn tay thẳng tới Tử Uyên Cổ Thánh, còn không có rơi xuống, không gian bốn phía liền sụp vào, như từng cái lỗ đen.

- Liều mạng với ngươi!

La hét một tiếng, mấy vị Cổ Thánh còn lại vọt thẳng tới, nghênh tiếp bàn tay.

Phần phật!

Lực lượng ép xuống, giống như thủy triều vọt tới, mấy vị Cổ Thánh còn không có phản ứng lại, liền biến thành từng khung xương, thân thể bị bốc hơi sạch sẽ.

Bất quá dù vậy, bọn họ cũng không có lùi bước, vẫn gắt gao bảo vệ trên không, không cho bàn tay rơi xuống.

Hắn đã đến

dtv-ebook.com

Bành bành bành!

Ngã trên mặt đất, mấy Cổ Thánh ném ra nguyên một đám hố to.

Tu vi đạt tới cấp bậc như bọn hắn, biến thành khung xương cũng sẽ không tử vong, nhưng bản thân bọn hắn ngủ say không biết bao nhiêu năm, lần trước vây công Thần Dung Hoàng, còn không có triệt để khôi phục, lại trải qua như vậy, không đủ Cổ Thánh lực, tuổi thọ sẽ triệt để hao hết, hắn phải chết không thể nghi ngờ.

Nói cách khác, bọn họ là chính thức dùng tánh mạng ngăn cản vị Thần Linh trước mắt này!

- Không thể để cho người Chư Tử Bách gia chết ở chỗ này...

Chứng kiến tiếp tục chiến đấu, mọi người khả năng đều tử vong, Trương Huyền hít một hơi thật sâu.

Tuy hắn và Chư Tử Bách gia không thân mật, thậm chí còn náo qua mấy lần không thoải mái, nhưng còn làm không được trơ mắt nhìn bọn họ tử vong.

Những Cổ Thánh này, hao phí tánh mạng, vì Nhân tộc, vì đại nghĩa, mà không phải vì mình.

Giống như Trương Hoằng Thiên lúc trước, đáng giá kính nể.

Vận chuyển lực lượng, đang muốn lặng yên không một tiếng động lao ra, cho vị Thần Linh kia một kích trí mạng, cách đó không xa Khổng Thi Dao lần nữa phun ra máu tươi, thanh âm sáng sủa vang lên.

- Không gian vững chắc, lui về phía sau!

Ầm ầm!

Nương theo lời của nàng, bầu trời vốn tràn đầy khe hở bắt đầu khép lại, không gian trở nên vững chắc.

Thần Linh vốn đã bò lộ ra vòng eo, giờ phút này vậy mà ở dưới một câu, rất nhanh lui về phía sau, lần nữa về tới vị trí bả vai.

Chẳng qua tu vi của nàng cùng đối phương chênh lệch quá lớn, cho dù vận dụng lực lượng huyết mạch, như trước làm không được một lần vất vả suốt đời nhàn nhã.

- Quả nhiên là huyết mạch của hắn, thật tốt quá, nếu như ta có thể đạt được, tông chủ tất nhiên sẽ thu ta làm thân truyền, cho ta đầy đủ tài nguyên...

Lui về phía sau sắp ly khai thế giới này, Thần Linh cũng không sợ hãi, ngược lại tràn đầy kích động, hưng phấn đến hai mắt phóng ra hào quang.

Nhưng vào lúc này, thi thể Tử Uyên Cổ Thánh tựa như phục sinh hấp thu đầy đủ máu huyết hậu nhân, chậm rãi bay ra thạch quan, nắm đấm xiết chặt, đánh về phía trước.

Ầm ầm!

Một quyền này, không có bất kỳ sức tưởng tượng, lại mang theo lực lượng làm cho không người nào có thể kháng cự, hiển nhiên đạt tới cảnh giới phá toái hư không.

- Hắc!

Thần Linh cũng không sợ hãi, ngược lại cười lạnh một tiếng, hai tay hợp lại.

Híz-khà-zzz!

Thi thể duy trì trận pháp, thời gian nháy con mắt bị xé nứt, vô số lực lượng giống như thủy ngân hạ xuống.

Bị cổ lực lượng này trùng kích, Nhan Thanh Cổ Thánh cũng ngã trên mặt đất, tựa như bị cự sơn đè nặng, lưng khẽ động cũng không thể di chuyển.

Những người khác cũng không khá hơn chút nào, Khổng Thi Dao bởi vì vận dụng lực lượng huyết mạch còn có thể kiên trì, sắc mặt Nhan Tiết lại trắng nhợt, toàn thân tràn ra máu tươi, còn không có động thủ, cũng sắp muốn qua đời.

Trương Huyền giấu ở trong hư không, tuy cũng nhận lấy áp lực, lại không nghiêm trọng, tăng thêm thực lực mạnh nhất, sớm che giấu lỗ chân lông toàn thân, ngược lại bị tổn thương nhỏ nhất.

Răng rắc! Răng rắc! Răng rắc!

Thần Linh cùng thi thể Tử Uyên Cổ Thánh liên tục giao thủ bảy tám lần, phong ấn nghiền nát, hơn nữa Nhan Thanh Cổ Thánh tiêu hao máu huyết hầu như không còn, lực lượng Cổ Thánh càng yếu, trái lại lực lượng giống như thủy ngân bao phủ toàn bộ đài cao, người phía trước như cá gặp nước, trở nên càng cường đại hơn.

Không lâu sau, “Ầm ầm!” một tiếng, thi thể Cổ Thánh bị kích quay về thạch quan, không cách nào nhúc nhích.

- Huyết mạch thiêu đốt...

Con mắt huyết hồng, Khổng Thi Dao tiếp tục hét lớn, lại có máu tươi bốc cháy lên, bất quá còn không có triệt để nổi lên, Thần Linh trước mắt cười lạnh:

- Vẫn là tỉnh lại đi, chết ở chỗ này, cho dù trảo trở về cũng vô ích...

Một chưởng đập rơi.

Phốc!

Thân thể mềm mại quơ quơ, Khổng Thi Dao thẳng tắp từ không trung rơi xuống.

Cố nén nguy hiểm kinh mạch nghiền nát, Nhan Tiết vọt lên đỡ lấy.

- Ha ha!

Đánh lui thi thể Tử Uyên Cổ Thánh, đánh rơi Khổng Thi Dao, Thần Linh lần nữa cười to, thân thể nhoáng một cái, theo khe hở vọt ra, lơ lửng trên không trung.

Vừa rồi có phong ấn ngăn cản, leo ra rất khó, hiện tại phong ấn bị xé nứt, thi thể Tử Uyên Cổ Thánh làm trận tâm lần nữa về tới thạch quan, đã không có đồ vật gì có thể tiến hành ngăn trở.

- Ta rất muốn biết, dạng địa phương gì có thể đản sinh ra cường giả nghịch thiên như vậy, tận mắt thấy, vậy mà quá thất vọng!

Tả hữu nhìn quanh một vòng, Thần Linh lạnh lùng cười cười, bàn tay khẽ đảo, bắt qua Khổng Thi Dao.

Nhan Tiết cắn răng lao đến, còn chưa tới trước mặt, đã bị một ngón tay bắn bay, ngã trên mặt đất, khung xương toàn thân vỡ vụn.

- Cùng ta rời đi!

Phần phật!

Lực lượng bao bọc Khổng Thi Dao, vô luận giãy giụa như thế nào cũng không được.

- Không...

Chứng kiến hậu bối của Khổng sư bị bắt, mọi người đều cắn răng.

Nhưng thực lực không đủ, không có bất kỳ biện pháp nào.

- Khổng sư sáng lập Côn Hư cảnh, chẳng lẽ muốn hủy ở trong tay của ta... Thật không cam lòng!

Nhan Thanh Cổ Thánh liên tục run rẩy.

Năm đó Khổng sư bình định Dị Linh tộc, vốn tưởng rằng Nhân tộc sẽ càng ngày càng mạnh, triệt để đi đến huy hoàng, lại không nghĩ đến, Chư Tử Bách gia cường đại nhất lại xuất hiện biến cố, tùy thời bị diệt.

Đổi lại trước khi Khổng miếu mở ra, thiên địa không có xuất hiện biến cố, phong ấn duy trì, khẳng định không cách nào vượt qua hàng rào che chắn, nhưng bây giờ, hàng rào trở nên mỏng manh, phong ấn bị xé bỏ... Cho dù hắn tiêu hao sạch tánh mạng, cũng không có lực xoay chuyển trời đất.

Nếu vị kia ở đây... Có thể cải biến kết cục hay không?

Đột nhiên, trong đầu toát ra một bóng người... Vị kia gọi là Trương Huyền, Thiên Nhận Danh Sư.

Người này, tuổi không lớn lắm, nhưng mỗi một lần đều có thể sáng tạo kỳ tích.

Căn cứ hắn biết rõ tin tức, Thần Linh Hoàng thông qua tế tự, cũng làm cho một vị Thần Linh phá trừ hàng rào, đi vào Dị Linh tộc, nhưng bị hắn đánh chết...

Nếu lúc này tới, cũng có thể giết chết hay không? Cứu vãn kiếp nạn của Chư Tử Bách gia?

- Hắn không ở đây, hơn nữa quan hệ với hắn cũng không vui vẻ...

Loại ý nghĩ này lóe lên tức thì, lập tức bất đắc dĩ lắc đầu.

Không nói trước, ngoại nhân không cách nào tiến vào nơi đây, cho dù có thể tiến vào, cũng chưa chắc sẽ ra tay trợ giúp.

Mặc dù vì diệt Dị Linh tộc, vì Nhân tộc, có thể mấy lần tranh chấp, hơn nữa người Chư Tử Bách gia tự kiềm chế thân phận cao quý, cùng vị Thiên Nhận Danh Sư này quan hệ cũng không có thân mật như tưởng tượng.

- Được rồi, cho dù liều chết, cũng phải cứu Khổng Thi Dao...

Biết rõ bây giờ nghĩ những thứ này không có tác dụng, cưỡng ép hội tụ lực lượng, Nhan Thanh Cổ Thánh vừa định hao hết một giọt máu tươi cuối cùng trong cơ thể, xông qua cứu người, chỉ thấy đài cao hơi nghiêng, một đạo hàn mang thẳng tắp xông tới.

Như nước sông phá đê, mãnh liệt thẳng lên, lại tựa như tia chớp, đâm nhanh mà đến, thẳng tắp đâm tới cổ họng của Thần Linh.

- Cái này...

Chứng kiến chẳng biết lúc nào đã ẩn tàng một vị cường giả, hơn nữa vừa ra tay rực rỡ tươi đẹp như thế, thân thể Nhan Thanh Cổ Thánh cứng đờ, vội vàng nhìn lại, lập tức chứng kiến một thân ảnh bướng bỉnh, tựa như tượng Khổng sư, chiếu rọi ở trong con mắt, vĩnh viễn không thể rút đi.

- Là... Trương Huyền!

- Hắn... Đã đến!

Mượn kiếm

dtv-ebook.com

Vốn cho rằng lần này hắn phải chết không nghi ngờ, làm sao cũng không nghĩ tới, Trương Huyền cùng bọn hắn không tính hòa thuận, bất ngờ xuất hiện, không chần chờ chút nào xông tới.

Nhìn một thương rực rỡ trên không, dốc hết lực lượng cả đời cũng không thi triển ra được, Nhan Thanh Cổ Thánh giật mình, trên mặt có vẻ xấu hổ:

- Đúng vậy, hắn là Danh Sư, vì nhân tộc, ân oán cá nhân không tính là gì, là ta tiểu nhân đo lòng quân tử!

Vị này vì nhân tộc, tình nguyện mang tiếng xấu, không tiếc giả chết lẻn vào Dị Linh tộc, bình định dị tộc, chỉ bằng vào điểm ấy, liền biết đức hạnh cao, so với Khổng sư cũng không kém chút nào.

Người cao thượng như vậy, thấy được cục diện trước mắt, sao có thể thấy chết không cứu?

Nhan Thanh Cổ Thánh xấu hổ, đám người Khổng Thi Dao thì khiếp sợ nói không ra lời, một thương này mạnh mẽ để các nàng không cách nào diễn tả bằng ngôn từ, hoàn mỹ phù hợp Thiên đạo, cho người ta một loại cảm giác tự nhiên thiên thành, trong tích tắc, đau đớn trên người suy yếu, tựa hồ không coi vào đâu, dường như toàn bộ tinh thần đều mất phương hướng, không cách nào tự kềm chế.

Thần Linh lơ lửng giữa không trung dường như cũng ngây người, không nghĩ tới nơi này còn ẩn tàng một cường giả mạnh như thế, so với hắn cũng không hề yếu, do dự giây lát, một thương đã đi tới trước cổ họng.

Phốc!

Máu tươi bay lên, trường thương đâm rách da của hắn, ghim đi vào, có điều đi vào vẫn chưa tới một xích, đã cảm giác giống như đâm vào trên miếng sắt, không cách nào tiến lên mảy may.

- Không nghĩ tới địa phương linh khí mỏng manh như vậy, lại còn có thể sinh ra người mạnh như thế, không tệ, không tệ, ngươi, ta cũng muốn...

Hàn mang chợt lóe, Thần Linh cười lạnh, lập tức bắt tới trường thương trước cổ họng.

Trường thương của Trương Huyền lắc một cái, thân thương đen nhánh lập tức hóa thành một cự long, trong nháy mắt quấn quanh toàn thân Thần Linh.

Không nghĩ tới chuôi thương này cường đại như thế, Thần Linh sửng sốt một chút, ngay sau đó tràn đầy nổi giận.

Đường đường cường giả Thượng Thương, lại bị một tiểu nhân vật ở hạ giới trói lại, quả thực là vô cùng nhục nhã:

- Ngươi tự tìm cái chết!

Hai tay dùng sức, bắp thịt toàn thân nhô lên, đang định chấn vỡ Hắc Long, đột nhiên mắt tối sầm lại, một viên gạch to lớn từ không trung rớt xuống, đập về phía khuôn mặt của hắn.

Bành!

Kim Nguyên đỉnh bị Trương Huyền luyện chế thành Đại Thánh chí bảo, ở Dị Linh tộc hơn một tháng, để hắn hấp thu Cổ Thánh lực, đã đột phá đến Cổ Thánh, dù cách phá toái hư không không biết kém bao nhiêu, nhưng thể trọng của nó mạnh mẽ, phối hợp chất liệu cứng rắn, coi như Thần Linh siêu phàm thoát tục, bị đập một phát cũng cảm thấy hoa mắt ù tai, suýt chút nữa ngất đi.

Đương nhiên, trọng yếu nhất chính là sỉ nhục!

Siêu cấp cường giả của Thượng Thương, bị một thổ dân dùng viên gạch đập mặt... buồn bực sắp nổ a.

Đang muốn tức giận, liền nghe thanh âm của “viên gạch” vang lên:

- Trước thời hạn tuyên bố, ta không phải viên gạch, ta là lô đỉnh, đập ở trên mặt ngươi là cái mông của ta!

Nói xong, còn cố ý dùng cái mông ở trên mặt hắn cọ xát vài cái.

Đám người Khổng Thi Dao đều nhìn ngây người.

Vị siêu cấp cường giả này, tại sao có thể có một kiện binh khí bỉ ổi như vậy?

Hơn nữa tên này nói nó là lô đỉnh, lô đỉnh cọng lông ah, rõ ràng chính là viên gạch cỡ lớn, có điểm nào giống đỉnh?

Chẳng lẽ chúng ta hoa mắt?

- Ah ah ah...

Cảm nhận được cái mông của đối phương không ngừng cọ lung tung ở trên mặt, dường như có xỉ than rơi vào mắt, Thần Linh triệt để điên rồi:

- Cút ngay...

Ầm!

Khí tức cường đại khuấy động, Long Cốt Thần Thương trói ở trên người cũng không chịu nổi, bị xung kích bay ngược ra, lần nữa hóa thành một thanh trường thương, bị Trương Huyền nắm trong lòng bàn tay.

Đông!

Một quyền đập ở trên người Kim Nguyên đỉnh.

- Cái mông của ta...

Kim Nguyên đỉnh rít lên một tiếng, thẳng tắp bay lên bầu trời, thân đỉnh không ngừng xoay tròn, dường như bị hỏa thiêu.

- Các ngươi đều phải chết...

Nghe tên này hô to cái mông, da mặt Thần Linh lần nữa lay động, kìm nén không được, bỗng nhiên đánh tới thanh niên trước mắt.

Thân thể nhoáng một cái, Trương Huyền kích hoạt huyết mạch Trương gia, nhẹ nhàng một chút, bước ra mấy trăm mét, trường thương lắc lư, lần nữa phá không đâm tới.

- Thời gian chân giải?

Thấy vị này giống như thuấn di tránh thoát công kích, Thần Linh hừ lạnh, vừa định dùng sức mạnh cầm cố lại, liền nghe trên không lần nữa "đinh đinh đang đang" vang lên, vội vàng ngẩng đầu, đồng tử kìm lòng không được co rút lại.

Chẳng biết lúc nào, đầy trời đều là vũ khí, trường kiếm, đại đao, chuỳ sắt, trường thương... Từng chuôi gộp lại, chừng mấy trăm kiện.

Rầm!

Ánh mắt hoa lên, đổ ập xuống.

- Ngươi cho rằng loại vũ khí rác rưởi này có thể thương tổn được ta?

Thần Linh cười lạnh.

Tuy chỉ liếc mắt nhìn, nhưng đã nhìn ra, một đống lớn vũ khí kia, tất cả đều là cấp bậc Đại Thánh, một cấp bậc Cổ Thánh cũng không có, loại vũ khí cấp bậc này, đừng nói tổn thương hắn, rơi vào trên người, ngay cả da cũng đâm không thủng.

- Không hi vọng có thể thương ngươi...

Trương Huyền lên tiếng.

Những binh khí này, đều là hắn đánh giết cường giả Dị Linh tộc, cùng ở Khổng miếu lấy được, số lượng rất nhiều, nhưng đối với Cổ Thánh phổ thông tác dụng không lớn, chớ nói chi là cường giả phá toái hư không.

- Không có hi vọng?

Thần Linh sững sờ, đang muốn nói chuyện, lần nữa cảm thấy trên người xiết chặt, vội vàng cúi đầu, liền thấy trường thương vừa rồi chẳng biết lúc nào, lại biến thành Hắc Long, trói hắn chặt chẽ vững vàng, muốn chạy trốn cũng không làm được.

- Ngươi...

Hàm răng cắn chặt, tức giận đến sắp bùng nổ.

Náo loạn nửa ngày, vũ khí công kích đầy trời, chỉ là chướng nhãn pháp, chiêu số chân chính ở đây!

Bất quá, trói mình lại như thế nào?

Chỉ cần dùng hết toàn lực, rất nhanh liền có thể tránh thoát, mà Hắc Long này, lại có thể kiên trì mấy lần?

Mặc dù nó là vũ khí, trải qua nhiều tầng rèn luyện, nhưng tu vi không bằng mình, cưỡng ép trói lại, mỗi một lần tránh thoát sẽ nhận một lần tổn thương, lấy ánh mắt của hắn có thể thấy được, tên này tuyệt đối chịu không được liên tục năm lần!

Đang muốn dùng hết lực lượng hất bay trường thương, chỉ thấy thanh niên trước mắt cúi đầu:

- Khổng Thi Dao đúng không, cho ta mượn trường kiếm dùng một chút!

- Trường kiếm?

Khổng Thi Dao sững sờ, biết tình cảnh nguy cấp, cũng không có do dự, cổ tay rung lên.

Hô!

Trường kiếm lập tức bay về phía Trương Huyền.

- Chuôi kiếm này của ta, là bảo vật truyền thừa của Khổng gia chúng ta, không có huyết mạch Khổng gia, không cách nào luyện hóa, ngươi muốn sử dụng, ta có thể cho mượn một giọt máu tươi...

Thấy thanh niên nắm trường kiếm muốn sử dụng, Khổng Thi Dao cắn răng, nhanh chóng nói.

Thanh trường kiếm này, là một vị tiền bối trong tộc luyện chế thành, đã đạt đến tích huyết trùng sinh đỉnh phong, cách phá toái hư không chỉ có một bước, huyết mạch không đủ, không cách nào khởi động, nàng cũng là luyện hóa tiếp cận ba năm, mới phá giải một phần lực lượng, không cách nào vận dụng toàn bộ.

Vị trước mắt này, thật muốn sử dụng, chỉ có thể mượn máu của mình.

- Không còn kịp rồi...

Trương Huyền lắc đầu, cổ tay rung lên.

Ông!

Trường kiếm vang lên một tiếng sắc nhọn, sau một khắc, ngoan ngoãn nghe lời, như chó nhà nuôi nhốt.

- Luyện, luyện hóa?

Miệng Khổng Thi Dao khó mà khép lại.

Hắn chính là Trương Huyền

dtv-ebook.com

Hiện tại sức chiến đấu của Trương Huyền, đạt đến tích huyết trùng sinh, mượn Long Cốt Thần Thương, càng có thể so với phá toái hư không, luyện hóa một thanh trường kiếm tích huyết trùng sinh đỉnh phong, dễ như trở bàn tay.

Trường kiếm bị luyện hóa, giơ lên giữa trời, mạnh mẽ bổ về phía Thần Linh bị nhốt.

Coong!

Một tiếng vang thật lớn, trên đầu người sau tia lửa văng khắp nơi, da đầu bị tước mất một tầng.

- Ah ah...

Con mắt Thần Linh thấu hồng.

Khổng Thi Dao ngẩn ngơ:

- Kiếm không phải dùng như vậy...

Người khác dùng kiếm, đều nhẹ nhàng làm chủ, hắn vung lên liền đập, giống như trảm cốt đao, vũ khí khá hơn nữa dùng như vậy cũng sẽ phế...

Đương đương đương!

Trường kiếm ở trong một cái hô hấp, thi triển ra trên trăm kiếm, toàn bộ đập ở cùng một nơi, đầu lâu của Thần Linh bị đánh xuất hiện vết rách, dường như thấy được óc.

Ầm!

Bị đánh phát điên, lực lượng toàn thân Thần Linh lần nữa chấn động, Long Cốt Thần Thương bị nứt ra, vừa định ra tay, viên gạch lại rơi xuống, mạnh mẽ đập ở trên mặt, lần này nhắm ngay vết thương, đập máu tươi đầy mặt.

- Ta thao...

Thần Linh điên rồi.

Phương thức chiến đấu của tên này, quả thực đê tiện không có điểm mấu chốt!

Chúng ta đều là cao thủ, Cổ Thánh đều được cho cường giả đỉnh phong, chiến đấu không có chút tác phong như vậy sao?

Ngươi đánh ta một quyền, ta đâm ngươi một kiếm, tác phong nhẹ nhàng, đều khoe anh hào... Nào có như vậy, cầm lấy trường kiếm, trường thương thậm chí viên gạch đập loạn?

- Ta trước hết giết bọn họ...

Vừa muốn ra tay, vị thanh niên này lại mượn lực lượng huyết mạch trốn rất xa, Thần Linh nhịn không được nữa, quay đầu nhìn về phía đám người Nhan Thanh Cổ Thánh, sát cơ sôi trào.

Khổng Thi Dao, hắn có thể giữ lại không giết, nhưng những người còn lại kia, hoàn toàn có thể giết chết.

Bỗng nhiên lao tới, còn không có rơi xuống, một thanh trường thương ngăn lại đường đi, Trương Huyền huyền phù ở trên không cười lạnh, ngón tay ngoắc ngoắc, mang theo khiêu khích.

- Có bản lĩnh, trước giết ta rồi nói sau!

Rầm!

Lập tức lại có vô số vũ khí bay tới, hình như binh khí trong tay của hắn vô cùng vô tận.

- Tốt, ta trước giết ngươi...

Ánh mắt Thần Linh run lên, bàn chân bước ra, bỗng nhiên vọt tới.

Tốc độ của hắn không nhanh, nhưng mỗi đi một bước lực lượng tuôn ra, bốn phía bắt đầu vỡ vụn, như đi ở trên băng, địa phương đi qua, những người khác không cách nào đi lại.

Dựa vào tốc độ, hắn đuổi không kịp Trương Huyền, nhưng chỉ cần nghiền nát không gian, người sau khẳng định cũng trốn không thoát.

- Đủ hung ác!

Thấy tên này trực tiếp chấn vỡ không gian, khóe miệng Trương Huyền co giật, quay đầu nhìn về phía đám người Nhan Thanh Cổ Thánh:

- Các ngươi nhanh khôi phục điều chỉnh, ta trước giết hắn lại nói...

Nói xong, giống như cá bơi bay đi nơi xa.

Thấy hắn chạy trốn, Thần Linh vừa định trở về bắt Khổng Thi Dao, Trương Huyền lập tức xoay người đánh lén, lô đỉnh, trường kiếm, trường thương một mạch ném qua, thậm chí thỉnh thoảng còn ném ra hai ba thi thể, đồng thời tự bạo.

Thần Linh choáng váng, không nhẫn được tức giận, nhanh chóng đuổi theo.

Cái tên này không chết, sớm muộn sẽ làm hắn tức chết, còn không bằng giết trước.

Rầm rầm rầm!

Một cái đuổi, một cái trốn, thỉnh thoảng giao thủ, toàn bộ Côn Hư cảnh không ngừng lay động.

...

Bành!

Lại một vị Đại Nho bay ngược ra, Phàn Tiểu Húc đứng tại chỗ, nhìn quanh một vòng, cô độc mà tiêu điều:

- Còn có ai, muốn thử thực lực của ta một chút sao?

Đám người Mật Tuyên là tới trước cổng chờ đợi tân sinh, ngoài ra còn có không ít Đại Nho không có tới, nghe nói một vị tân sinh cường đại như vậy, tất cả đều chạy tới, từng cái đè thấp tu vi chiến đấu, nhưng bi ai phát hiện, không có người có thể nhận lấy một chiêu!

Mấu chốt nhất là, Phàn Tiểu Húc này trải qua chiến đấu không ngừng, tựa hồ lĩnh ngộ càng ngày càng mạnh, cùng cấp bậc đã không có người có thể chống lại.

Thậm chí cao hơn một cấp bậc, cũng không phải đối thủ.

- Không cần, cùng cấp bậc ngươi là vô địch...

Cười khổ một tiếng, Trọng Khánh lắc đầu.

Chiến đấu đến loại tình trạng này, tỷ thí đã không có ý nghĩa gì.

- Cái kia... Ta nên lựa chọn ai làm lão sư đây?

Phàn Tiểu Húc nhìn quanh.

Tuy đánh bại nhiều Đại Nho như vậy, nhưng dù sao hắn vẫn chỉ là tân sinh, cần lão sư dẫn đường.

- Ta không làm được!

- Ta cũng không xứng...

Tất cả đều mặt mày xám xịt, mọi người từng cái tràn đầy khó xử.

Học sinh mạnh như vậy, ai cũng muốn nhận làm thân truyền, có thể... Đánh cũng đánh không lại, còn có mặt mũi gì đi giáo dục người ta?

Phàn Tiểu Húc chỉ cần nhìn về phía ai, người đó liền ngượng ngùng che mặt, qua thật lâu cũng không có người mở lời, bốn phía lặng ngắt như tờ.

- Trong lòng ta thật ra có một vị lão sư, không biết có thể bái hắn hay không!

Thấy mọi người không dám đáp ứng, trong lòng Phàn Tiểu Húc giống như gương sáng, mỉm cười nói.

- Không biết là người nào?

Nghe hắn nói đã có nhân tuyển muốn bái sư, Trọng Khánh nhìn lại.

- Hắn gọi Trương Huyền! Cụ thể là vị lão sư nào, ta cũng không rõ ràng!

Phàn Tiểu Húc nói.

- Trương Huyền? Đại Nho đường có họ Trương sao?

Trọng Khánh sững sờ.

Đại Nho đường, đều là hậu nhân của Chư Tử bách gia, nào có Trương Huyền?

- Ta biết một cái gọi Trương Huyền...

Nam Cung Nguyên Phong sửng sốt một chút, đột nhiên tiến lên.

Cái tên này ở Côn Hư cảnh Đại Nho đường, người biết không nhiều, nhưng ở Danh Sư đại lục, tuyệt đối là nổi tiếng.

- Ừm?

Trọng Khánh cùng Phàn Tiểu Húc đồng loạt nhìn qua.

- Hắn không phải người Chư Tử bách gia, mà là một vị siêu cấp Danh Sư ở Danh Sư đại lục, Trương gia gia chủ, chúng ta tìm truyền thế thiên phù, sở dĩ không thành công, chính là thua ở trên tay của hắn!

Nam Cung Nguyên Phong nói.

- Là hắn?

Trọng Khánh híp mắt lại.

Chư Tử bách gia đi tìm truyền thế thiên phù, đi vào Khổng miếu, kết quả sắp thành lại bại, chuyện này làm lão sư đỉnh phong của Đại Nho đường, tự nhiên biết một ít, không nghĩ tới là vị này.

- Ngươi... Làm sao biết tên của hắn?

Trọng Khánh nhìn chằm chằm thanh niên trước mắt.

Hắn cũng không có nghe qua, tên này nói ra, không thể không khiến người nghi ngờ.

- Ta...

Phàn Tiểu Húc cứng đờ.

Vốn hắn cho rằng, vị Trương Huyền này là Cổ Thánh Đại Nho đường, không nghĩ tới... Vậy mà không phải người Chư Tử bách gia!

Khó trách mượn nhờ thân thể của mình, đi tới nơi này.

- Ngươi sinh hoạt ở nơi này, chưa hề rời đi, lại biết tên của hắn, chẳng lẽ... Vị Trương Huyền kia đi tới Côn Hư cảnh?

Trọng Khánh nhảy dựng, ý nghĩ không ổn.

Vị trước mắt này đột nhiên trở nên lợi hại như vậy, còn nói ra Trương Huyền, thân là Bất Hủ cảnh đại viên mãn, rất dễ dàng liền liên tưởng đến Danh Sư của Danh Sư này đại lục, có phải hay không đã đến nơi này.

- Hắn...

Phàn Tiểu Húc đang không biết trả lời như thế nào, liền nghe trên không vang lên tiếng rít, ngay sau đó bầu trời trong xanh, bắt đầu không ngừng sụp đổ.

Mọi người đồng loạt ngẩng đầu, ngay sau đó nhìn thấy hai bóng người không ngừng giao chiến, mỗi một lần va chạm, bầu trời liền xuất hiện một vết rách dài đến mấy chục cây số, vô số tiếng sấm, tựa như thế giới cũng không chịu nổi.

- Ngươi đến cùng là ai, ta không giết hạng người vô danh!

Đằng sau một gia hỏa đầu đầy máu tươi cắn răng nói.

- Gia gia ngươi, Trương Huyền!

Thanh niên trước mặt cười hắc hắc.

- Hắn chính là Trương Huyền?

Tất cả mọi người ngây người.

Ta có đệ đệ

dtv-ebook.com

Phàn Tiểu Húc kích động.

Vốn cho rằng vị Trương Huyền này chỉ là một Đại Thánh, xem như Cổ Thánh hắn cũng không tính quá mạnh, bằng không thì sẽ không mượn bản thân đi vào nơi này, tận mắt thấy, mới biết được đáng sợ như thế!

Nhất cử nhất động, thiên địa đều không giam cầm được, như triệt để siêu thoát quy tắc, áp đảo ở bên ngoài Tam Giới.

Thình thịch thình thịch!

Hai người giao thủ, từng vết rách xuất hiện, Đại Nho đường không chịu nổi, bất cứ lúc nào cũng sẽ từ trong hư không tróc ra.

- Hắn, hắn là Trương Huyền? Trước đó ngươi cùng hắn tiến hành tỷ thí?

Trọng Khánh nuốt ngụm nước bọt, nhìn về phía Nam Cung Nguyên Phong.

- Lúc trước hắn giả mạo người Lạc gia, lấy tên Lạc Thiên Nhai, nhưng về sau xác nhận là hắn không thể nghi ngờ...

Nam Cung Nguyên Phong gật đầu, cũng sợ tới mức không ngừng run rẩy.

Mới mấy tháng không thấy?

Lúc nào trở nên cường đại như thế?

Nếu lúc trước tỷ thí lợi hại như vậy, đừng nói đánh, một ngón tay liền có thể bị nghiền chết tại chỗ... Loại thực lực này, xem như lão tổ của Chư

Tử bách gia Nhan Thanh Cổ Thánh, cũng không bằng được!

Tê lạp!

Đang khiếp sợ, hai người giao chiến đã xé toang không gian của Đại Nho đường, biến mất tại nguyên chỗ.

Sau một khắc, xuất hiện ở trước mặt sơn phong.

Nơi này, rất nhiều thí sinh thật vất vả đi qua tuyển chọn, đang ra sức phá giải phong ấn, nghe được động tĩnh, đồng loạt ngẩng đầu, ngay sau đó thấy được một màn để bọn hắn cả đời khó quên.

Hai đại cao thủ, trên người ẩn chứa sấm sét, một đường chinh chiến, mỗi một kích, bầu trời đều không ngừng lay động, tựa như thế giới hủy diệt, thanh niên đi đầu, tay cầm trường thương hoạt động phiêu dật, cường giả sau lưng mặt đầy máu, tức giận sắp nổ tung.

- Bọn họ là... Cổ Thánh?

- Cũng chỉ có Cổ Thánh mới có sức chiến đấu mạnh như vậy!

- Tại sao Cổ Thánh lại chiến đấu, hơn nữa nhìn bộ dáng không chết không thôi?

- Vậy thì không biết...

Phía dưới xôn xao.

Tất cả mọi người đều kìm lòng không được xiết chặt nắm đấm, từng cái tràn đầy hâm mộ.

Tu luyện giả, nên như vậy!

Chỉ cần hút luồng linh khí thứ nhất vào trong cơ thể, từ khi chân khí bắt đầu thuế biến, ai không muốn càng ngày càng mạnh?

Trước mắt hai bên chiến đấu, đúng là bọn họ tha thiết ước mơ.

Đại biểu đỉnh phong nhất đương đại.

- Đừng có tổn thương thầy ta!

Lúc này, hai tiếng hét to vang lên, hai thân ảnh so với bọn hắn còn trẻ xông tới.

Tiếng sấm đầy trời trở nên càng thêm kịch liệt.

Gia hỏa mặt đầy máu tươi, đối mặt ba người vây công, mảy may không rơi vào thế hạ phong, mấy chiêu sau, thiếu nam thiếu nữ vừa mới xông lên, đồng thời từ không trung rơi xuống.

- Các ngươi không phải đối thủ, không nên tới, giao người này cho vi sư là tốt rồi...

Thanh niên tay cầm trường thương, nhẹ nhàng cười một tiếng, bàn tay vạch một cái.

Nhảy vào vết nứt không gian, biến mất không thấy gì nữa.

- Chạy đi đâu...

Gia hỏa sau lưng vội vàng đuổi theo.

Nếu không phải trên không trung lưu lại vô số vết rách, mọi người sẽ không dám tin tưởng là thật.

...

- Ngươi nói bọn họ có thể là cao thủ?

Thôn trưởng Thạch Nham thôn, nhìn về phía thôn hoa Tú Như, lắc đầu:

- Cái này sao có thể, nếu như là cao thủ, ngươi cảm thấy sẽ khách khí như vậy, hơn nữa lễ phép bồi thường tổn thất cho chúng ta?

Vị thôn hoa trước mắt này, giống như choáng váng, vừa đến liền nói, trước đó nhìn thấy mấy người có thể là cường giả Thánh Vực.

Người cả thôn nghe nói như thế, không có một cái tin tưởng.

Nào có cường giả Thánh Vực khách khí như vậy, làm hỏng lúa mạch bồi thường? Nào có cường giả Thánh Vực, ngồi ở trên lưng linh thú đi tới Phàn thành?

Loại người cấp bậc này, cái nào không phong độ hiển hách, vênh mặt hất hàm sai khiến, không gì sánh được, con mắt sinh trưởng ở trên đầu, cùng dân chúng bình thường bọn hắn nói chuyện ôn hoà như vậy, ngươi nói là cường giả Thánh Vực... Thật đúng là không tin!

- Là thật, ta tận mắt thấy bọn họ không mượn bất kỳ vật gì phi hành, hơn nữa tốc độ cực nhanh...

Tú Như lo lắng giải thích.

Vì cái gì không có người tin tưởng mình chứ?

Hình ảnh mấy người kia trong nháy mắt biến mất, liên tục ở trong óc hiện lên, xem như nàng cũng khó mà tin.

Sớm biết là cường giả Thánh Vực, liền không trang bức, mà cố gắng thỉnh giáo công pháp tu luyện.

- Ta biết ngươi mắt cao hơn đầu, nhưng Thánh Vực chỉ tồn tại ở trong thế gia, chúng ta những người này, là không có cơ hội nhìn thấy...

Thôn trưởng lắc đầu, vừa định tiếp tục an ủi vài câu, để nàng đừng vọng tưởng, liền nghe trên không tiếng sấm rền vang.

Mọi người ngẩng đầu, ngay sau đó thấy được hai bóng người, toàn thân mang theo sấm sét xuất hiện ở trên không.

Hai bên giao chiến, mỗi một chiêu một thức, đều xé rách bầu trời, lộ ra dấu vết đen kịt.

- Người thanh niên kia không phải là...

Mọi người yên lặng.

Bọn họ đều nhận ra được, trên không tay cầm trường thương chiến đấu, chính là vị trước đó tiếp đãi kia!

Vừa rồi thôn hoa nói, bọn họ có thể là cao thủ, cường giả Thánh Vực, còn cảm thấy không tin, hiện tại xem ra... Thế này sao lại là Thánh Vực, Đại Thánh cũng không làm được a!

- Là cường giả Cổ Thánh!

Yết hầu thôn trưởng phát khô.

Mặc dù chỉ là thôn dân phổ thông, không có tư cách tu luyện, nhưng đẳng cấp cường giả vẫn biết một ít.

Đại Thánh không có uy thế cường đại như thế, hai người chiến đấu trên không kia, tuyệt đối là Cổ Thánh, hơn nữa còn là Cổ Thánh cường đại nhất!

- Từng cùng một Cổ Thánh ngồi chung ở trên lưng linh thú, ta chẳng những không thỉnh giáo, còn... xem thường hắn?

Hốc mắt đỏ lên, thôn hoa khóc.

Nàng một lòng muốn tu luyện công pháp cao hơn, bí quyết tốt hơn, kết quả bảo sơn ở trước mặt nhưng có mắt không biết... Thậm chí còn cảm thấy đối phương có muốn lấy lòng bản thân phải hay...

Loại hình dáng như nàng, trong thôn coi như không tệ, nhưng Cổ Thánh ai để ý ah...

Trong nháy mắt, lòng tràn đầy hối hận.

...

Cùng một ngày, toàn bộ Chư Tử bách gia hầu như đều thấy được song phương giao chiến trên không, đều nhớ hai thân ảnh mạnh mẽ, tựa như lạc ấn, điêu khắc thật sâu ở trong óc.

Thậm chí vài vạn năm sau, còn lưu lại truyền thuyết bất hủ.

- Làm sao một địa phương không có người cũng không tìm thấy...

Toàn bộ Côn Hư cảnh rung động, Trương Huyền lại có chút mày ủ mặt ê.

Một đường chạy trốn, cũng không phải cố ý khoe khoang khắp nơi, mà là muốn tìm một chỗ không người, tất cả tuyệt chiêu đồng thời thi triển ra, nhưng thế giới Chư Tử bách gia, thực sự quá chật chội, hầu như không có chỗ như vậy!

Không ít thủ đoạn của hắn, là không có cách nào bị người ngoài nhìn thấy.

Đành phải một đường chiến đấu một đường lui về phía sau.

Không biết đi bao lâu, một sơn mạch mênh mông xuất hiện ở trước mắt.

- Rốt cuộc tìm được...

Ánh mắt Trương Huyền sáng lên.

Thời gian không phụ người hữu tâm, xem như tìm được một chỗ, thân thể chuyển một cái, ném xuống từng cây trận kỳ, phong tỏa không gian bốn phía, khí tức không thể tiết lộ.

- Không trốn sao? Vậy thì chịu chết đi...

Thấy tên này không lẩn trốn, mà sắp đặt trận pháp, Thần Linh sửng sốt một chút, ngay sau dữ tợn.

Một đường đuổi theo, hắn đã xác định thực lực của đối phương, căn bản không phải đối thủ, chỉ cần không trốn, hoàn toàn có thể tuỳ tiện chém giết.

- Nhận lấy cái chết? Chờ một chút, ta còn có đệ đệ, cũng muốn cùng ngươi chiến đấu...

Nói xong, thân thể thoáng một cái.

Hô!

Một bóng người giống nhau như đúc xuất hiện ở trước mắt.

Lần nữa chém giết Thần Linh

dtv-ebook.com

- Đệ đệ?

Nhìn thấy trước mắt bất ngờ xuất hiện một người giống nhau như đúc, khí tức linh hồn giống nhau như đúc, Thần Linh sửng sốt:

- Đây là phân thân của ngươi? Có thể để cho phân thân cùng bản tôn thực lực tương đương, tuyệt đối là bảo vật hiếm có, quá tốt rồi, cũng thuộc về ta!

Thượng Thương cũng có người luyện chế phân thân, nhưng phần lớn đều là khôi lỗi, hữu hình mà vô thần.

Trước mắt cái này cùng bản tôn giống nhau như đúc, thậm chí còn có linh tính đặc biệt, chứng minh bảo vật luyện chế phân thân, coi như ở trên Thượng Thương, cũng thuộc về đứng đầu nhất, loại bảo vật này, chiếm được, luyện chế thành phân thân của hắn, tương đương với có thêm một tính mạng, rốt cuộc không cần lo lắng nguy hiểm!

Tròng mắt đỏ hoe, hai tay nâng lên.

- Từ hôm nay trở đi, ngươi là của ta...

Ầm ầm!

Lực lượng mãnh liệt cuốn tới phân thân, chẳng qua còn chưa tới trước mặt, ánh mắt kìm lòng không được hoa một cái.

Phân thân chẳng biết lúc nào đã xuất hiện ở trước mắt hắn, một cước đạp vào trên mặt:

- Muốn luyện hóa ta? Ngươi cho rằng ngươi là ai?

- Ngươi...

Khóe miệng Thần Linh co giật, vừa định nói chuyện, lại cảm thấy mắt tối sầm lại, chân thứ hai của đối phương cũng đạp tới.

Bành!

Cả người bay ngược ra.

- Điều đó không có khả năng...

Còn ở trên không, Thần Linh phát điên.

Không phải là bị đánh, mà là khó tin.

Phân thân của người khác, đều yếu hơn bản tôn, không phải đối thủ của bản tôn, phân thân tên này, làm sao mạnh mẽ hơn bản tôn nhiều như vậy?

Có thiên lý hay không?

- Không có gì không thể nào, bản tôn chính là một con gà yếu, ở đâu vượt qua ta...

Phân thân cười lạnh một tiếng, lần nữa lao đến, lại một cước đá ra!

Trương Huyền một mực áp chế tu vi, hiện tại cũng chỉ là Bất Hủ cảnh đại viên mãn, phân thân không giống, bản thân là thần vật, không cần áp chế, sớm ở hơn một tháng trước, liền mượn Cổ Thánh lực đột phá đến Cổ Thánh cảnh, tu vi tích huyết trùng sinh!

Thực lực tương đồng, Trương Huyền cũng không phải đối thủ, kém ba đại cấp, càng không khả năng so sánh, cũng chỉ có tay cầm Long Cốt Thần Thương mới có thể chiến đấu một hai chiêu.

- Như vậy càng tốt, luyện hóa ngươi, phân thân ta cũng càng thêm mạnh mẽ...

Liên tục bị đạp mấy cước, Thần Linh cũng không tức giận, ngược lại càng ngày càng hưng phấn, rít lên một tiếng, bỗng nhiên vọt tới, vừa định thi triển tuyệt chiêu, chém giết phân thân trang bức kia, trước mắt lần nữa tối sầm lại, một quyển sách phá không bay tới, sau đó bên trong một bàn tay đen thui đánh ra, mạnh mẽ đập vào trên mặt.

Đùng!

Chỉ thoáng cái, liên tục trúng hai quyền, phun ra một ngụm máu tươi.

- Đây là cái gì?

Thần Linh là thật muốn điên rồi.

Trong tay tên này đến cùng đều là dạng át chủ bài gì? Viên gạch, phân thân... Hiện tại lại làm ra một quyển sách...

Mấu chốt trong quyển sách này che giấu lực lượng, rõ ràng cảm nhận được, so với hắn cũng không hề yếu!

Hô!

Đang choáng váng, Trương Huyền ở một bên tay trái cầm thương, tay phải cầm kiếm, lần nữa lao đến, trong nháy mắt thương mang như rồng, kiếm khí như biển.

Đồng thời phân thân, Ngoan Nhân đồng loạt vây công.

Thình thịch thình thịch bành!

Không đến mười cái hô hấp, trên người Thần Linh liền trúng mấy trăm chưởng, nội tạng lệch vị, xương cốt vỡ vụn, toàn thân không một chỗ hoàn hảo.

- Không...

Thần Linh cảm thấy sợ hãi.

Vốn cho rằng thừa dịp khe hở xông ra, có thể ở đây được vô tận chỗ tốt, nằm mơ cũng không có nghĩ đến, bất cứ lúc nào cũng sẽ tử vong!

Một cái Trương Huyền, liền đánh có chút mệt mỏi, lại thêm hai cái thực lực tương đương, thậm chí mạnh hơn, hoàn toàn không có cách nào!

Ở sâu trong nội tâm, tuôn ra từng cơn khủng hoảng, vừa định chạy trốn, viên gạch lần nữa từ trên trời giáng xuống.

Cái tên này, hình như một mực ở trên trời, bất cứ lúc nào cũng sẽ đập vào trên mặt.

Bành!

Bị đập trúng đầu, sau một khắc, trường thương cùng trường kiếm đồng thời xuyên thấu lồng ngực, ngay sau đó một cái nắm đấm đầu đập xẹp lép, một bàn tay bóp nát trái tim.

Phù phù!

Vẻ mặt không cam lòng từ không trung rơi xuống, Thần Linh cắt đứt sinh cơ.

Tới hạ giới, chủ ý là cướp đoạt, cuối cùng mất mạng.

- Máu tươi cùng thi thể của loại cường giả này là đồ tốt...

Chém giết hắn, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, bàn tay trảo một cái, liền thu thi thể vào không gian gấp.

Vị này chính là cường giả phá toái hư không thực sự, lưu lại thi thể cùng máu tươi, đối với hắn đột phá Cổ Thánh, tuyệt đối có trợ giúp thật lớn.

Để phân thân cùng Ngoan Nhân cũng đi vào không gian gấp, lúc này mới nhẹ nhàng nhoáng một cái, lần nữa bay về.

...

Đài cao.

Điều chỉnh rất lâu, Nhan Thanh Cổ Thánh giẫy giụa đứng lên, nhìn về phía không gian nơi xa không ngừng nứt ra, mang theo vẻ lo lắng.

- Nhan Thanh Cổ Thánh, vị kia chính là Thiên Nhận Danh Sư của nhân tộc ngươi nói, Trương Huyền?

Khổng Thi Dao bay tới.

Liên tục vận chuyển huyết mạch, sắc mặt nàng trắng xám, dù có thể phi hành, nhưng cũng đã dùng hết toàn bộ lực lượng.

- Ừm!

Nhan Thanh Cổ Thánh gật đầu.

- Quả nhiên bất phàm...

Ánh mắt lộ ra bội phục, Khổng Thi Dao gật đầu.

Nàng trời sinh huyết mạch mạnh mẽ, từ nhỏ đã không có người vượt qua, vốn cho rằng dưới Cổ Thánh, không thể phủ nhận mạnh nhất, không nghĩ tới vị này càng hơn một bậc.

Trước đó nghe nói đối phương, liền sinh ra tâm tò mò tỷ thí, còn nghĩ sau khi đột phá Cổ Thánh, đi gặp một hồi, thậm chí chiến đấu một hồi, hiện tại xem ra đã không cần.

Nàng hao phí lực lượng huyết mạch, cũng không thể ngăn cản Thần Linh nửa bước, nhưng đối phương có thể chiến đấu, thu hút hắn đi, chỉ bằng vào điểm ấy, liền mạnh hơn nàng rất nhiều.

- Tuy hắn rất mạnh, nhưng so với Thần Linh, vẫn kém một ít, ta sợ... sẽ có nguy hiểm!

Một vị Cổ Thánh trong giọng nói mang theo lo lắng.

Hắn hiện tại đã bị tước đoạt thành một khung xương, tạm thời sẽ không chết, nhưng không có Cổ Thánh lực khôi phục, không bao lâu, đồng dạng sẽ lực lượng hao hết, hồn phi phách tán.

- Tình huống của húng ta bây giờ, không chỉ cứu không được người, thậm chí ngay cả trận pháp cũng khó mà ổn định...

Nhan Thanh Cổ Thánh cũng biết điểm ấy, cười khổ nhìn về phía trên không.

Thần Linh bị Trương Huyền thu hút đi, nhưng không có nghĩa là nguy hiểm giải trừ, trên không phong ấn do thi thể Tử Uyên Cổ Thánh duy trì đã phá vỡ, loại lực lượng như thủy ngân kia không ngừng lan tỏa, không nhanh khống chế, toàn bộ tu luyện giả ở Côn Hư cảnh, chỉ sợ đều sẽ bị chấn vỡ kinh mạch, từ đó phá thể mà chết.

Cái này đã liên quan đến diệt tộc.

- Loại lực lượng này là thay đổi một cách vô tri vô giác, không có nhanh như vậy, việc cấp bách là trước đánh giết vị Thần Linh kia, nếu không ta sợ không đến nửa ngày, Côn Hư cảnh sẽ bị lây nhiễm...

Khổng Thi Dao nói.

Lực lượng như thủy ngân hạ xuống, chỉ cần không hấp thu, trong thời gian ngắn không có việc gì, nhưng Thần Linh kia không chết, khắp nơi giết người, Chư Tử bách gia không có người chống đỡ được, nguy hiểm càng lớn!

- Đúng vậy, liều chết cũng phải diệt người này...

Mọi người đồng thời cắn răng, vừa định dựa theo phương hướng không gian vỡ nát đuổi theo, chỉ thấy một thanh niên tràn đầy phiêu dật bay tới.

Toàn thân áo trắng, không nhiễm một hạt bụi, khóe miệng mang theo mỉm cười, trên người không có nửa điểm tổn thương, hình như không phải đi chiến đấu, mà là đi nghỉ mát.

Không phải Trương Huyền thì là ai!

- Ngươi... Không có việc gì? Chẳng lẽ... Thần Linh bị giết?

Tất cả mọi người đều nói không ra lời.

Chữa trị trận pháp

dtv-ebook.com

- Đương nhiên không có việc gì!

Trương Huyền cười một tiếng.

Trên đường tới, thuận tiện dùng nước tắm một cái, thay quần áo khác, vừa rồi chiến đấu, mặc dù không bị tổn thương, nhưng cũng chảy không ít mồ hôi, dính dính nhơm nhớp, rất không thoải mái.

Hắn một mực chính là người yêu thích sạch sẽ như vậy.

Qua thật lâu, mọi người mới tiêu hóa sự thật Thần Linh bị vị trước mắt này đánh chết, lần nữa nhìn về phía đối phương, tràn đầy kính sợ.

Giết người mạnh như vậy, không bị tổn thương, còn có rảnh rỗi tắm rửa thay quần áo... Cái này cũng quá cường đại đi!

- Trương sư, ta biết ngươi đối với trận pháp có chỗ độc đáo, có thể phiền phức giúp chúng ta phong ấn tu bổ một chút hay không?

Sau khi hết khiếp sợ, Nhan Thanh Cổ Thánh tràn đầy xấu hổ.

Dựa vào thực lực của bọn hắn, tu bổ trận pháp vỡ vụn này, rất khó làm được, nhưng vị trước mắt này, có khả năng hoàn thành.

Chỉ bất quá... Đối phương một ngoại nhân, hơn nữa quan hệ với bọn hắn không có hòa thuận, vừa xuất hiện giúp một tay giải quyết đại phiền toái không nói, còn muốn thỉnh cầu chuyện này, thật không tiện.

- Tốt, chẳng qua... Các ngươi có trận đồ của trận pháp này, cùng phương pháp chữa trị hay không?

Trương Huyền hỏi.

Trận pháp này, hắn cũng là lần đầu tiên thấy, lấy thi thể Tử Uyên Cổ Thánh làm trận tâm, phong ấn thông đạo một thế giới, trình độ phức tạp vượt xa trước đó đã gặp.

Cho dù là hắn, không nhìn trận đồ, muốn sắp đặt ra cũng không dễ dàng như vậy.

- Có... Trong này ẩn chứa kết cấu trận đồ, cùng bút ký chữa trị của các đời tiên tổ!

Nhan Thanh Cổ Thánh đưa tới một cái ngọc bài.

Tiện tay nhận lấy, tinh thần của Trương Huyền đảo qua, lập tức khắc sâu nội dung bên trong vào óc.

Rất nhanh, liền rõ trận pháp này như lòng bàn tay.

Trận pháp này tên Huyền Quan Bổ Thiên đại trận, nghe nói là Khổng sư tự mình sáng chế, dùng để phong ấn không gian thông đạo yếu kém, một khi thành công, cường giả phá toái hư không cũng khó mà phá vỡ.

- Hiện tại học trận pháp, sau đó thử nghiệm chữa trị? Chẳng lẽ... ở trên học tập phụ tu, thiên phú của hắn cũng giống như ta, vừa học liền biết, một hồi liền tinh?

Thấy hắn muốn nhìn trận đồ, Khổng Thi Dao tràn đầy lo nghĩ.

Nàng nắm giữ huyết mạch tinh thuần nhất của Khổng sư, bất kỳ chức nghiệp phụ tu gì, thậm chí võ kỹ, cơ bản đều vừa học liền biết, một hồi liền tinh, không cần lãng phí quá nhiều thời gian.

Vị trước mắt này, không tiếp xúc qua trận đồ, lại một lời đáp ứng, sẽ không phải giống như mình nắm giữ thiên phú đồng dạng chứ!

- Bất quá, coi như có loại thiên phú này, trận đồ phức tạp như vậy, cũng cần ít nhất học tập hai ba ngày, kịp sao?

Nhìn khí tức như thủy ngân không ngừng truyền vào, Khổng Thi Dao có chút lo lắng.

Nếu đối phương là Thiên Nhận Danh Sư, cũng giống như mình nắm giữ loại bản lĩnh này, không tính kỳ lạ, nhưng trận đồ thực sự quá phức tạp, nàng từ bắt đầu học, đến học được, dùng trọn vẹn ba ngày, coi như đối phương không khác mình là mấy... Dù nhanh hơn gấp đôi, một ngày rưỡi xem xong cũng không kịp!

Lực lượng kia như nước sông tuôn ra, hiện tại chỉ bao phủ đài cao, một ngày sau, Côn Hư cảnh chí ít sẽ bị dìm ngập một phần ba, đến lúc đó... Tất cả cây nông nghiệp đều sẽ tử vong, linh khí phát sinh kịch biến, Chư Tử Bách Gia vài vạn năm cơ nghiệp, đều sẽ triệt để hủy hoại.

Khi đó, coi như có thể phong ấn cũng vô ích!

Huống chi chỉ học xong, có thể phong ấn hay không còn chưa biết được.

Tràn đầy lo lắng nhìn qua, chỉ thấy Trương Huyền đã trả lại ngọc bài, trên mặt nổi lên nụ cười tự tin:

- Tốt, ta đã triệt để nắm giữ, mời chư vị lui ra phía sau!

Khổng Thi Dao nháy con mắt.

Không đến ba cái hô hấp... Nắm giữ?

Ánh mắt tràn đầy không tin, đối phương bắt đầu động, năm ngón tay mở ra, lực lượng toàn thân hóa thành hồng lưu to lớn, dũng mãnh lao tới bầu trời, tựa như biến thành từng cầu vồng bảy màu, mà Trương Huyền thì đứng ở trung tâm cầu vồng, phụ trợ như Tiên như Thần.

Chậm rãi bay lên, ngón tay giống như một vị Ma Âm sư cao minh tấu nhạc khúc, phát ra thanh âm giống như tiếng gió, để cho người ta nhìn

lên một cái, nghe tới một chút, liền không tự chủ được say mê.

- Là... thanh âm Thiên Đạo?

Khổng Thi Dao run rẩy.

Truyền thuyết, thiên hạ bất kể loại nghề nghiệp nào, loại kỹ xảo nào, chỉ cần đạt tới tình trạng phù hợp Thiên Đạo, đều sẽ xuất hiện thanh âm Thiên Đạo, vị này, mới nhìn trận đồ ba cái hô hấp, không chỉ dung hội quán thông, học tập xong, còn thi triển ra loại kỹ xảo này...

Chẳng lẽ mình thật so với đối phương, kém nhiều như vậy?

Nàng là nắm giữ huyết mạch Khổng sư...

Tràn đầy không cam lòng, tiếp tục xem, chỉ thấy Trương Huyền trên không, ngón tay càng khuấy càng nhanh, sắp xuất hiện huyễn ảnh, cầu vồng đan xen chằng chịt, đè xuống trình tự đặc thù, không ngừng vũ động.

- Nhanh như vậy, không sợ phạm sai lầm sao?

Toàn thân nàng rét run.

Trận pháp cường đại phức tạp như vậy, dựa theo lối suy nghĩ của nàng, coi như đối phương học được, cũng phải tìm đám người mình giúp một tay, trước làm ra cái hình thức ban đầu, chặn lại lực lượng như thủy ngân, sau đó lại dần dần tu bổ, đại khái tiêu tốn một tháng thời gian...

Hiện tại, tốc độ tay của đối phương nhanh đến không nhìn thấy, một khi phạm sai lầm, không chỉ công lao đổ biển, bản thân phản phệ cũng sẽ rất lớn.

Lại đợi mấy hơi thở, tốc độ tay của đối phương không những không yếu bớt, còn có khuynh hướng càng lúc càng nhanh, Khổng Thi Dao cũng nhịn không được nữa, cổ tay khẽ đảo, lòng bàn tay nhiều ra một chiếc gương, nhẹ nhàng chiếu một cái.

Pháp bảo gia tộc Huyền Thiên kính, có thể dò xét lực lượng trận pháp mạnh yếu, từ đó suy đoán có phải có sai lầm hay không, nếu chính xác, lấp lánh bạch quang, sai lầm, mặt kính biến thành màu đen.

Ong ong ong!

Chiếu qua một cái, mặt kính không ngừng lấp lánh ánh sáng, từng hàng chữ viết nhanh chóng như nước chảy.

Chính xác!

Chính xác!

Chính xác...

Huyền Thiên kính trong tay liền bị chữ “chính xác” lấp đầy, kiểu chữ quá nhiều, giống như biến thành mặt trời, chiếu rọi bốn phương, tản mát ra hào quang chói sáng.

- Cái này...

Khóe miệng co quắp, Khổng Thi Dao sắp nghi ngờ nhân sinh.

Thiên tài không phải chưa thấy qua, thậm chí nàng là số một số hai đương đại, nhưng trận pháp nhìn một chút liền học được, bố trí nhanh như vậy, không có sai lầm chút nào... Còn là người sao?

Hô!

Chấn kinh cũng không lâu lắm, chỉ thấy thanh niên trên không ngón tay co rụt, ngừng lại.

Hai tay chắp sau lưng, nhàn nhạt nhìn lên bầu trời, không nhúc nhích.

- Làm sao vậy? Trận pháp này không thể gián đoạn, nếu không... Còn cần làm lại từ đầu...

Trong lòng Khổng Thi Dao căng thẳng, vội vàng la lên.

Trận pháp này cực kỳ phức tạp, hơn nữa ở giữa không thể đoạn, bởi vì một khi gián đoạn, lực lượng như thủy ngân sẽ tạc hủy bố trí trước đó, để tất cả cố gắng hủy hoại chỉ trong chốc lát.

Giống như xây đê đập, trước khi triệt để hoàn thành, là không thể nào để nước xông tới, nếu không kiến tạo nhiều hơn nữa cũng vô dụng.

- Không gián đoạn ah...

Nghe nàng nói, Trương Huyền xoay người lại, mỉm cười:

- Đã chữa trị hoàn thành!

- Hoàn thành?

Khổng Thi Dao không hiểu.

Thi thể Tử Uyên Cổ Thánh còn tại nguyên chỗ, lực lượng như thủy ngân vẫn như dòng nước chảy, làm sao lại hoàn thành?

Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng, lần nữa nhìn về phía trên không, thanh âm đột nhiên vang lên:

- Trận mở!

Ầm ầm!

Quan tài trước mắt lập tức chui vào trên không, biến mất không thấy gì nữa, không gian bốn phía chấn động vững chắc xuống, giống như cái gì cũng chưa từng xảy ra.

Trận pháp... Vậy mà ở trong một câu của hắn, triệt để kích hoạt!

- Ngôn xuất pháp tùy... huyết mạch Khổng sư?

Khổng Thi Dao run rẩy.

Dị Linh tộc cường hãn

dtv-ebook.com

Hoàn thành chữa trị trận pháp, ở dưới một lời của đối phương vận chuyển, chẳng lẽ huyết mạch giống như nàng, một lời thành quy tắc, vạn pháp tới đi theo?

Rất nhanh, Khổng Thi Dao liền hiểu được, cũng không phải như vậy.

Đối phương làm, thoạt nhìn tương tự lực lượng huyết mạch Khổng sư, trên thực tế không tương đồng, mà là một loại vận dụng của sư ngôn thiên bẩm.

Chỉ là Bổ Thiên đại trận này, ẩn chứa lực lượng Thiên Đạo, dùng tay kích hoạt cũng khó khăn, lời nói làm sao có thể khống chế?

Đang muốn mở lời, chỉ thấy Nhan Thanh Cổ Thánh ở một bên nhịn không được, hỏi lên vấn đề.

- Trận pháp cũ có chút không thích hợp, thời điểm bày trận đã làm một ít sửa chữa!

Trương Huyền mỉm cười.

- Sửa chữa?

Toàn thân Khổng Thi Dao cứng đờ:

- Điều đó không có khả năng... Trận pháp này là Khổng sư sáng tạo, không có khả năng phạm sai lầm...

Khổng sư lưu lại trận pháp, làm sao có thể sai lầm?

- Khổng sư lưu lại trận pháp, là không có sai, nhưng vài vạn năm qua, Côn Hư cảnh có biến hóa nghiêng trời lệch đất, trận pháp trước đó đã không thích hợp, nếu không cũng không cần vô số tiền bối một mực chữa trị!

Trương Huyền giải thích.

Thời gian thấm thoắt, thương hải tang điền.

Côn Hư cảnh mấy vạn năm trước, khẳng định không phải hình dáng hiện tại, thế giới cũng thay đổi, làm trận pháp phong ấn, sao có khả năng đã hình thành thì không thay đổi, vẫn luôn là chính xác?

Khổng Thi Dao nói không ra lời, sau đó lần nữa khiếp sợ tột đỉnh.

Sửa chữa... Hắn vậy mà sửa chữa trận pháp của Khổng sư!

Hơn nữa còn thành công!

Trước mắt chóng mặt, hai cái hô hấp học xong trận đồ, không đến hai mươi cái hô hấp bố trí tốt trận pháp, còn thuận tiện sửa chữa một chút... Đây là tốc độ của nhân loại ư?

Từ trước đến nay tự ngạo thiên tư, ở trước mặt đối phương... Không phải là cái gì!

- Tình huống ổn định, đến cùng xảy ra chuyện gì, Nhan Thanh Cổ Thánh, có thể cùng ta nói rõ chi tiết một chút hay không?

Thấy trận pháp củng cố, lực lượng như thủy ngân triệt để phủ kín, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, không để ý Khổng Thi Dao đã kinh ngạc tựa như gà gỗ, mà nhìn về phía Nhan Thanh Cổ Thánh.

Còn hậu nhân Khổng sư... một bộ như chưa thấy qua việc đời...

Hơn hai mươi cái hô hấp mới bố trí tốt trận pháp... Đã rất chậm, nếu tu vi đột phá Cổ Thánh, hai cái hô hấp cũng không cần...

- Vừa rồi cỗ lực lượng như thủy ngân kia, Trương sư cảm giác thế nào? Có thể hấp thu luyện hóa hay không?

Không có trả lời vấn đề của hắn, Nhan Thanh Cổ Thánh hỏi ngược lại.

- Cỗ lực lượng này có chút tương tự linh khí, trên thực tế hoàn toàn khác biệt, hấp thu, kinh mạch sẽ không chịu nổi, trực tiếp bạo liệt...

Trương Huyền ăn ngay nói thật.

Loại lực lượng giống như thủy ngân kia, vô cùng nặng nề, đừng nói người bình thường, xem như hắn cũng không chịu nổi.

- Cái đó là... linh khí của Thượng Thương!

Nghe hắn nói như vậy, Nhan Thanh Cổ Thánh cười khổ một tiếng nói.

- Linh khí ở Thượng Thương?

- Ừm, người Thượng Thương, vì sao thực lực mạnh hơn chúng ta? Bởi vì linh khí của bọn họ, cùng chúng ta hoàn toàn khác biệt, càng thêm nặng nề, quanh năm ở trong đó hun đúc, vừa ra đời liền có được sức chiến đấu siêu cường!

Nhan Thanh Cổ Thánh giải thích.

- Quanh năm hấp thu cái này... Thật không có việc gì?

Trương Huyền kinh ngạc.

Hắn là tích huyết trùng sinh, hấp thu một chút, cũng cảm thấy kinh mạch sắp bị xé nứt, xuất thân ở loại địa phương này, thật sự có thể hấp thu loại lực lượng kia mà không chết?

- Ngươi đi theo ta!

Thấy bộ dáng của hắn, Nhan Thanh Cổ Thánh lắc đầu, cố nén thân thể hư nhược, bay về phía một phương hướng.

Lần chiến đấu này, hắn mất máu quá nhiều, dù không có tại chỗ tử vong, nhưng tuổi thọ cũng không sai biệt lắm tiêu hao hầu như không còn, không còn bao nhiêu thời gian.

Theo sát ở sau lưng, phi hành một hồi, đi tới trước mặt một cung điện phong kín, đẩy cửa đi vào, phía trước là trận pháp phong bế, trong trận pháp là lồng sắt to lớn, không biết tài liệu gì luyện chế thành, khắc đầy phù văn đặc thù.

Trong lồng giam giữ hai thanh niên, nhìn thấy đám người Nhan Thanh Cổ Thánh, liền lộ ra hung ác, dường như hận không thể chém giết hắn.

Con mắt Trương Huyền quét tới, hai người này rõ ràng đều là Đại Thánh Bất Hủ cảnh đỉnh phong, cách Cổ Thánh chỉ có một tia, từ khí thế cùng lực lượng đến xem, so với Nhan Tiết cách đó không xa, cũng không kém chút nào!

- Cái này... Vì sao nhốt bọn hắn ở trong lồng?

Trương Huyền tràn đầy nghi ngờ.

Dù Chư Tử Bách Gia không tuân theo Khổng sư hữu giáo vô loại, nhưng cũng chủ trương nhân nghĩa, hai người này thiên phú mạnh như vậy, thực lực cao như thế, vì sao một mực nhốt ở trong lồng?

Chẳng lẽ làm sự tình thương thiên hại lí gì?

- Trương sư có thể nhìn ra thân phận của bọn hắn không?

Nhan Thanh Cổ Thánh hỏi.

Trương Huyền lắc đầu.

Chư Tử Bách Gia nhiều cường giả như vậy, hắn lại không nhận ra, làm sao biết thân phận của đối phương.

- Bọn họ là... Dị Linh tộc!

Nhan Thanh Cổ Thánh giải thích.

Trương Huyền cứng đờ:

- Cái này sao có thể? Chẳng lẽ là Dị Linh hoàng thất... Đặc biệt ngụy trang?

Toàn thân Dị Linh tộc đều là sát lục chi khí, cũng cao lớn hơn nhân loại bình thường, hai gia hỏa trước mắt không khác thường nhân, không có chút khí tức sát lục nào, thế nào lại là Dị Linh tộc?

Chẳng lẽ, là Dị Linh hoàng thất, dùng thủ đoạn đặc thù ngụy trang?

Cũng không đúng, ngụy trang mà nói, chỉ cần không phải Lạc Nhược Hi ra tay, Minh Lý Chi Nhãn của hắn có thể nhìn rõ rõ ràng ràng, sẽ không sai lầm.

Hai người trước mắt này, không có chút ngụy trang nào, hoàn toàn là hình dáng vốn có.

- Bọn họ thực sự là Dị Linh tộc, hấp thu lực lượng như thủy ngân kia tu luyện, liền biến thành bộ dáng này!

Thấy hắn không tin, Nhan Thanh Cổ Thánh nói.

- Cái này...

Trương Huyền chấn động.

Vừa rồi nghi ngờ, cỗ lực lượng kia có phải không thể hấp thu hay không, hiện tại không chỉ hấp thu, còn biến thành nhân loại bình thường... Đây là sự thực?

Hô!

Nhan Thanh Cổ Thánh cũng không nhiều lời, bàn tay lắc một cái, vừa rồi ở trên đài cao sưu tập lực lượng như thủy ngân, lập tức vọt tới hai thanh niên trong lồng.

Hai thanh niên không những không sợ hãi, ngược lại ánh mắt sáng lên, đồng thời ngồi xuống, huyệt đạo toàn thân mở ra, hấp thu rất nhanh.

Lực lượng tràn vào trong cơ thể đối phương, giống như nước sôi trào, khí tức cùng lực lượng của bọn hắn càng ngày càng mạnh, cũng càng ngày càng hùng hậu.

- Quả nhiên...

Trương Huyền xiết chặt nắm đấm.

Hắn cũng không có phương pháp hấp thu lực lượng thủy ngân, vậy mà Dị Linh tộc có thể tuỳ tiện hấp thu, hơn nữa tốc độ tu luyện cực nhanh!

Nhìn về phía lão giả trước mắt, muốn từ trong miệng hắn nghe được đáp án.

- Loại lực lượng này liên quan đến Tiên Thiên thể chất, chỉ cần Tiên Thiên thể chất mạnh, liền có thể thích ứng! Dị Linh tộc, ra đời liền đến Hóa Phàm, Tiên Thiên thể chất mạnh mẽ hơn nhân loại không biết gấp bao nhiêu lần, dù vậy ta thí nghiệm mười người, cũng chỉ sống sót hai cái này!

Nhan Thanh Cổ Thánh lắc đầu:

- Mà nhân loại, những năm này thí nghiệm không dưới một vạn người, tất cả đều chết!

Khuôn mặt Trương Huyền biến đổi.

Vốn cho rằng Dị Linh tộc, tuy mạnh mẽ hơn nhân loại, nhưng tu luyện tới cảnh giới nhất định, hầu như không có gì khác biệt, nằm mơ cũng không nghĩ đến, chênh lệch to lớn như thế!

Nếu như tùy ý loại lực lượng này rót vào toàn bộ Danh Sư đại lục...

Chẳng phải nhân loại diệt tuyệt, Dị Linh tộc càng ngày càng cường thịnh?

Trong lòng rung động, nhịn không được hỏi:

- Chẳng lẽ... Khổng sư dùng thi thể Tử Uyên Cổ Thánh sắp đặt thành đại trận, ngăn cản cỗ khí tức này, chính là vì phòng ngừa lực lượng trút xuống?

Nguồn gốc Cổ Thánh lực

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

- Đúng vậy!

Nhan Thanh Cổ Thánh không có phủ nhận, mà gật đầu:

- Côn Hư cảnh, thời điểm Khổng sư phát hiện, chỉ là thông đạo phổ thông, cỗ lực lượng này cũng không mạnh, nhân loại hấp thu, hẳn phải chết không thể nghi ngờ, nhưng Dị Linh tộc có khả năng sống sót, hơn nữa trở nên càng thêm cường đại! Bởi vậy, mới sinh ra nhân vật nghịch thiên như Ngoan Nhân!

- Vì phòng ngừa nhân loại bị triệt để diệt tộc, Tử Uyên Cổ Thánh tự nguyện dùng sinh mệnh phong ấn, mới có Huyền Quan Bổ Thiên đại trận trước mắt!

Trương Huyền giật mình, lần nữa nhìn tới, trong giọng nói mang theo hỏi thăm:

- Như vậy Thanh Nha mạch cùng bách tính phổ thông...

Biết hắn muốn hỏi thăm cái gì, Nhan Thanh Cổ Thánh nói:

- Trải qua nghiên cứu, Khổng sư biết được, muốn luyện hóa loại khí tức này mà không tử vong, chỉ có một phương pháp, đó chính là Tiên Thiên thể chất mạnh mẽ, mà thay đổi thể chất nhân loại, là quá trình quanh năm suốt tháng, không có khả năng một lần liền thành. Tử Trì Cổ Thánh cùng

con cháu đời sau, trải qua không biết bao nhiêu năm nghiên cứu, mới bồi dưỡng ra Thanh Nha mạch. Loại thực vật này, sau khi ăn, thể chất sẽ không ngừng tăng cường. Trải qua hơn vạn năm tẩm bổ, thân thể của nhân loại, quả thật có bay vọt về chất, chỉ bất quá cách Dị Linh tộc còn có khoảng cách nhất định! Vẫn không thể trực tiếp hấp thu!

Trương Huyền gật đầu.

Sự tình trước đó không hiểu, giờ phút này toàn bộ hiểu.

Khó trách Chư Tử Bách Gia phải ở trong Côn Hư cảnh không ra, nguyên lai là dùng sinh mệnh trấn thủ phong ấn, để lực lượng như thủy ngân không đến mức tiết ra ngoài.

Đồng thời bồi dưỡng ra nhân loại càng mạnh mẽ hơn, thích ứng loại lực lượng này, làm cho nhân loại đi càng xa.

Giống như Danh Sư đường, dù phương thức khác biệt, nhưng mục đích chỉ có một... Vì nhân tộc!

Nhan Thanh Cổ Thánh nói tiếp:

- Đây chỉ là tiểu thế giới, tài nguyên có hạn, lại thêm thể chất nhân loại không ngừng tăng cường, đối với linh khí cùng bảo vật cũng tăng cường không ít, cho nên không phải người người đều có tư cách tu luyện! Chỉ có thiên tài chân chính, mới có thể càng đi càng xa.

Côn Hư cảnh vì nuôi trồng Thanh Nha mạch, không thể câu thông với Danh Sư đại lục, bởi vậy cho dù tiểu thế giới này rất lớn, thời gian lâu dài, kèm theo tu luyện giả càng ngày càng nhiều, lực lượng vẫn như cũ sẽ khô héo.

Giống như trong lồng kính, dù đường kính mấy cây số, trồng nhiều cây cối hơn nữa, cũng không thể nào làm được tự cấp tự túc, không cần lực lượng ngoại giới.

Kiếp trước có khoa học gia đặc biệt làm qua thí nghiệm, bố trí một nhà kính to lớn, gieo trồng đủ loại cây cối, nuôi dưỡng không biết bao nhiêu động vật, kết quả không đến một năm, vòng sinh thái liền triệt để sụp đổ.

Côn Hư cảnh cũng như vậy, dù khu vực rất lớn, đường kính vượt qua trăm vạn cây số, nhưng dù sao chỉ là tiểu thế giới, người bình thường trưởng thành liền nắm giữ thực lực Tông Sư cảnh, đối với toàn bộ thế giới sẽ có tiêu hao cực lớn, cho nên số lượng tu luyện giả, nhất định phải kìm lại.

Nếu không, nhân loại còn không có thích ứng linh khí như thủy ngân, khả năng thế giới này liền sụp đổ trước.

- Thật ra thì, không chỉ Côn Hư cảnh như vậy, Danh Sư đại lục cũng giống như vậy, kèm theo cường giả càng ngày càng nhiều, sớm muộn gì cũng sẽ không chịu nổi...

Nhan Thanh Cổ Thánh nói tiếp.

Trương Huyền gật đầu.

Bất kỳ địa phương nào, hoàn cảnh đều có một điểm giới hạn không thể thừa nhận.

Nhân loại hấp thu linh khí, tiến hành tu luyện, giống như con rận trên thân trâu, một hai trăm ngàn còn cũng không có gì, nhưng mấy vạn, mấy trăm triệu thì sao?

Trâu cường đại tới đâu, cũng sẽ bởi vậy tử vong.

Côn Hư cảnh là đối mặt loại vấn đề này, cho nên nghiêm ngặt khống chế công pháp và tài nguyên, chỉ có thiên tài chân chính, mới có tư cách tiếp tục tu luyện.

Không hạn chế như vậy mà nói, đừng nói nhân tộc càng ngày càng mạnh mẽ, khả năng không đợi đến, sinh thái liền sụp đổ, thế giới cũng xong rồi.

- Nói như vậy... Danh Sư đại lục không cách nào sinh ra Cổ Thánh, có phải cũng là vì nguyên nhân này hay không?

Trương Huyền hiểu được, đột nhiên mở lời.

Bất luận là Danh Sư đại lục hay Côn Hư cảnh trước mắt, một vạn năm trước, đều không thể sinh ra Cổ Thánh, có thể cũng là bởi vì cái này hay không?

- Có nguyên nhân này, cũng không có liên quan quá nhiều!

Nhan Thanh Cổ Thánh lắc đầu, thấy Trương Huyền tràn đầy nghi ngờ, hắn giải thích nói:

- Muốn đột phá Cổ Thánh, nhất định phải có Cổ Thánh lực! Mà Cổ Thánh lực, bất luận Danh Sư đại lục hay Côn Hư cảnh, đều khó có khả năng tự chủ đản sinh... Đây là lực lượng đặc thù chỉ Thượng Thương mới có! Linh khí thủy ngân bị phong cấm, loại lực lượng này không cách nào đi vào đại lục, kèm theo càng hấp thu càng ít, cuối cùng một tia không còn, liền không cách nào sinh ra Cổ Thánh!

- Cổ Thánh lực, vậy mà ẩn giấu ở trong linh khí như thủy ngân?

Trương Huyền sững sờ.

Thời điểm ở trên đài cao, hắn hấp thu qua một tia, vừa tiến vào trong cơ thể, vô cùng nặng nề, kinh mạch suýt chút nữa vỡ vụn, ngay sau đó liền phong bế huyệt đạo, không dám hấp thu mảy may.

Nơi này có Cổ Thánh lực?

Ngón tay điểm một chút, nhịn không được lần nữa hấp thu một tia.

Cỗ lực lượng này, vẫn nặng nề như cũ, dò xét phút chốc, quả nhiên ở trong đó cảm nhận được một tia Cổ Thánh lực nhỏ yếu.

Dù rất ít, nhưng hấp thu nhiều, góp gió thành bão, đồng dạng có thể để người ta đột phá ràng buộc cuối cùng, trở thành cường giả đỉnh phong nhất đại lục.

Chỉ là...

Cỗ lực lượng này thực sự quá mạnh, hắn cũng không hấp thu được, huống chi những người khác.

- Không phong ấn lực lượng Thượng Thương, nhân loại sẽ diệt vong, Dị Linh tộc sẽ trở nên càng thêm mạnh mẽ... Phong ấn, nhiều nhất không xuất hiện Cổ Thánh, lựa chọn ra sao, không cần nhiều lời!

Nhan Thanh Cổ Thánh cười khổ.

Trương Huyền nói không ra lời.

Nhân tộc là muốn càng nhiều Cổ Thánh, nhưng không giải quyết lực lượng như thủy ngân, tương đương với tạo phúc Dị Linh tộc, một khi từ bỏ phong ấn, không chỉ Thần Linh tới, nhân loại cũng sẽ bởi vậy diệt tuyệt.

- Chẳng lẽ Dị Linh tộc giống như trong truyền thuyết, là hậu duệ Thần tộc?

Trong lòng kỳ lạ, Trương Huyền hỏi.

Dị Linh tộc có thể hấp thu cỗ lực lượng này, mà bọn họ không làm được, thật chẳng lẽ chỉ là vấn đề thể chất?

- Cụ thể ta cũng không rõ ràng, năm đó Khổng sư từng nói qua, Dị Linh tộc dường như là Thần tộc bị trục xuất! Bởi vì Danh Sư đại lục linh khí quá yếu, mới biến thành bộ dáng này, chỉ cần hấp thu linh lực càng tinh thuần, sẽ lập tức khôi phục như lúc ban đầu, trở nên càng thêm cường đại!

Nói đến đây, Nhan Thanh Cổ Thánh nhìn về phía hai thanh niên trước mắt, tràn đầy cười khổ:

- Bọn họ chính là như vậy! Thời điểm Bbắt tới, chỉ là Dị Linh tộc phổ thông, không có đặc thù gì, nhưng mà hấp thu linh khí thủy ngân ở Thượng Thương, không đến mười năm liền thuế biến đến loại trạng thái này, thực lực trở nên cường đại như thế! Thậm chí vượt qua nhân loại khổ tu, hơn nữa dung mạo cũng giống như người bình thường...

Nhân loại, nhọc nhằn khổ sở tu luyện mấy chục năm, mấy trăm năm, lại thêm thiên phú trác tuyệt, cũng mới có loại thực lực này, mà đối phương, chỉ hấp thu linh khí thủy ngân không chết, ổn định tu luyện, liền có thể đi đến...

Người so với người, tức chết người.

- Ở đằng sau phong ấn, có thể có Thần Linh đi qua, lại tiết lộ linh khí thủy ngân đặc thù ở Thượng Thương, chẳng lẽ sau lưng phong ấn chính là Thượng Thương? Chỉ cần chui qua, liền có thể đi vào một thế giới khác?

Trong lòng hơi động, đè nén kích động trong lòng, Trương Huyền nhìn lại.

Hi sinh

dtv-ebook.com

Tiêu phí vô số đại giới đi vào Côn Hư cảnh, mục đích chính là vì tìm kiếm thông đạo đi vào Thượng Thương, từ đó tìm tung tích của Lạc Nhược Hi.

Thông đạo trên đài cao, Thần Linh có thể đi qua, lại có linh khí đặc thù của Thượng Thương, có thể chính là cầu thang tiến vào bên trong hay không?

- Ta không rõ ràng!

Nhan Thanh Cổ Thánh lắc đầu.

- Vậy... Khổng sư, là làm sao rời Côn Hư cảnh, rời Danh Sư đại lục?

- Cái này...

Nhan Thanh Cổ Thánh hơi đỏ mặt.

Năm đó Khổng sư rời đi, ngay cả rất nhiều thân truyền của hắn cũng không rõ ràng, huống chi hắn là hậu nhân không biết bao nhiêu thế hệ.

- Tiên tổ là trước đạt đến phá toái hư không, sau đó rời nơi này, cụ thể đi đâu, gia tộc không có ghi chép, nhưng ta nghiên cứu qua cuộc đời của hắn, có lẽ liên quan đến phong ấn này!

Khổng Thi Dao đột nhiên mở lời.

Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm.

Xem ra muốn đi vào Thượng Thương, tám chín phần mười là thông đạo kia, nhưng muốn làm được điểm ấy, đầu tiên phải có thực lực phá toái hư

không!

Hắn rõ ràng còn chưa đủ!

- Trương sư, Côn Hư cảnh là Khổng sư tự thân lưu lại phong ấn, không cách nào ra vào, lần trước sở dĩ có thể rời đi nơi đây đi vào Danh Sư đại lục, là bởi vì Khổng miếu xuất hiện, chúng ta mượn lực lượng trong đó, ngươi là làm sao đi vào?

Trò chuyện một hồi, Nhan Thanh Cổ Thánh tràn đầy nghi ngờ nhìn qua.

Mọi người cũng có chút kỳ quái.

Bọn họ thân là sinh mệnh ở Côn Hư cảnh, muốn rời khỏi cũng không làm được, lần trước là mượn lực lượng Khổng miếu mới thành công, mà vị trước mắt này, đến cùng đi vào thế nào?

Không có gì phải giấu diếm, Trương Huyền nói:

- Ta... ở Thiên Huyền vương quốc phát hiện một phong ấn do thi thể Nhiễm Cầu Cổ Thánh trấn thủ, sau đó phá vỡ liền đến nơi này!

- Phá vỡ? Ngươi phá vỡ phong ấn kia?

Khuôn mặt đám người Nhan Thanh Cổ Thánh biến đổi.

- Làm sao vậy?

- Đi qua nhìn một chút!

Không để ý giải thích, Nhan Thanh Cổ Thánh nhảy vào không gian, mọi người theo sát phía sau.

Thời gian qua một lát, đến địa phương đám người Trương Huyền đi vào.

Phong ấn vẫn đứng sừng sững ở trước mặt, khe hở trước đó mọi người chui vào, giờ phút này không ngừng lay động, từng đoàn từng đoàn hắc hỏa không ngừng thiêu đốt, dường như có một cỗ lực lượng khổng lồ

không ngừng nghiền ép, bất cứ lúc nào cũng sẽ không chịu nổi, triệt để phá vỡ.

Trương Huyền sửng sốt:

- Đây là có chuyện gì?

Phong ấn mạnh mẽ hắn biết rất rõ ràng, mượn Lôi Binh kiếp siêu cường mới phá vỡ một vết nứt, làm sao đột nhiên xuất hiện hắc hỏa cường đại như vậy?

Hơn nữa có chút tương tự Thiên Hỏa?

Vẻ mặt Nhan Thanh Cổ Thánh nghiêm túc:

- Đây là Thiên Đạo phản phệ!

- Thiên Đạo?

- Côn Hư cảnh, tuy thoát ly Danh Sư đại lục, trên thực tế còn thuộc về một bộ phận trong đó, bồi dưỡng Thanh Nha mạch, làm cho nhân loại vừa thành niên liền nắm giữ tu vi Tông Sư cảnh, phá hủy sinh mệnh pháp tắc... thi thể Nhiễm Cầu Cổ Thánh ở lại bên ngoài, nói là phong ấn, càng nhiều hơn chính là vì ngăn cản Thiên Đạo dò xét... Bây giờ bị ngươi phá hoại, Thiên Đạo biết, tự nhiên sẽ điên cuồng công kích, sợ rằng sẽ triệt để hủy diệt toàn bộ Côn Hư cảnh!

Ánh mắt Nhan Thanh Cổ Thánh lộ ra lo âu nồng đậm.

Thân thể Trương Huyền cứng đờ, hiểu được.

Thiên Đạo có quy tắc của mình, ai dám phá hoại, liền nhận trừng phạt.

Giống như tu luyện giả xung kích cảnh giới cao hơn, xung kích Cổ Thánh, sẽ bị Thiên Đạo trừng trị.

Không nói thế giới này, chỉ nói kiếp trước, Vương Mãng làm người xuyên việt, muốn thay đổi thế giới, kết quả, Thiên Đạo liền phái ra vị

diện chi tử Lưu Tú, dễ như trở bàn tay liền hủy diệt hắn.

Quy tắc không thể phá hỏng, Cổ Thánh cũng không được.

Vốn cho rằng, Danh Sư đại lục người người tìm không thấy Côn Hư cảnh, là Chư Tử Bách Gia siêu thoát, hiện tại xem ra, là vì tránh né Thiên Đạo dò xét.

Một khi cho bọn hắn biết vị trí, hàng năm đều có cường giả tới, Thiên Đạo cũng rất dễ dàng phát giác, cuối cùng đừng nói Thanh Nha mạch, thế giới này có thể giữ vững được hay không cũng chưa biết chừng.

- Làm sao bây giờ?

Biết là bản thân dẫn tới tai hoạ, Trương Huyền nhìn qua:

- Có trận đồ hay không, ta lần nữa tu bổ trận pháp, ngăn cản đối phương dò xét!

- Trận đồ là có, nhưng đã không còn tác dụng!

Nhan Thanh Cổ Thánh lắc đầu:

- Không chỉ phong ấn phá giải, huyễn trận phía ngoài cũng phá vỡ, trước đó Thiên Đạo dò xét, trong quan tài sẽ hiện ra thân ảnh Khổng sư, để nó cho rằng Khổng sư đã chết, lại không tiếp tục đuổi kiểm tra. Hiện tại bình chướng vỡ ra, trận pháp mất đi tác dụng, tương đương với đối phương đã biết tất cả... Bổ sung lại, còn có tác dụng gì?

Trương Huyền im lặng.

Thời điểm tới, bên ngoài trừ bia đá, còn có hai cái thạch quan, cái thứ nhất là thi thể Nhiễm Cầu Cổ Thánh, dùng để duy trì huyễn trận.

Chiếc thứ hai, thời điểm Trịnh Dương nhìn thấy là thi thể Khổng sư, mà bọn họ nhìn thấy, là Trịnh Dương... Tự nghĩ biện pháp phá giải, mới phát hiện là bình chướng.

Hiện tại hai thứ này đều đã phá vỡ, Thiên Đạo của Danh Sư đại lục đã "thăm dò" đến nơi này, phong ấn chữa trị hay không, tự nhiên không còn bất cứ ý nghĩa gì.

- Chẳng lẽ chỉ có thể nhìn phong ấn bị xé nứt, sau đó Côn Hư cảnh hủy hoại chỉ trong chốc lát?

- Quả thực không có biện pháp tốt, trừ khi giống như thời kỳ Thượng Cổ, lừa gạt Thiên Đạo!

- Lừa gạt?

- Ừm, năm đó thời điểm Khổng sư mở ra thế giới này, lực lượng tiết lộ, đưa tới Thiên Đạo ham muốn, Nhiễm Cầu Cổ Thánh tự nguyện hiến thân, duy trì huyễn trận, cuối cùng che giấu Thiên Đạo!

Vẻ mặt Nhan Thanh Cổ Thánh nghiêm túc:

- Bây giờ muốn giải quyết tai hoạ ngầm, cũng chỉ có một phương pháp này... Chính là tìm tới một vị cường giả phá toái hư không, cam nguyện bị Thiên Đạo chém giết! Tạo ra giả tượng toàn bộ thế giới bị diệt... dù Thiên Đạo sẽ trừng phạt người không tuân thủ quy tắc, lại không có linh trí tự chủ, chỉ cần thủ đoạn cao minh, thiết kế hợp lý, là có cơ hội thành công!

Trương Huyền nhíu mày.

Toàn bộ Danh Sư đại lục thêm vào Côn Hư cảnh, giờ phút này không có một vị cường giả phá toái hư không, hắn phối hợp Long Cốt Thần Thương, sức chiến đấu chỉ là tiếp cận, nhưng thực lực chân chính có khoảng cách rất lớn, Thiên Đạo hắn là rất dễ dàng nhìn ra!

- Ta tới đi, dù sao không còn sống lâu nữa! Coi như không thể triệt để lừa qua đối phương, có thể kiên trì một ngày là một ngày!

Ngẩng đầu nhìn về phía trước, trong ánh mắt Nhan Thanh Cổ Thánh mang theo kiên định.

- Ngươi?

- Ừm, tuy ta không có đi đến phá toái hư không, nhưng cũng cực kỳ tiếp cận, linh hồn cùng thân thể tự bạo, hẳn có thể tạm thời tản mát ra lực lượng phá toái hư không, có lẽ có thể tạm thời giấu diếm được đối phương!

Nhan Thanh Cổ Thánh gật đầu.

- Tự bạo?

Khổng Thi Dao tràn đầy do dự:

- Một khi linh hồn thân thể tự vệ, sẽ vạn kiếp bất phục, không còn khả năng phục sinh...

Đi đến cảnh giới tích huyết trùng sinh, bị chém giết thành thịt vụn, cũng có thể phục sinh, nhưng linh hồn tự bạo, thì tương đương với hoàn toàn chết đi, hồn phi phách tán.

Dù Cổ Thánh lực lại đầy đủ, cũng không có cách nào quay về.

- Ta biết!

Nhan Thanh Cổ Thánh gật đầu:

- Chỉ cần có thể bảo vệ Côn Hư cảnh... Triệt để tử vong lại có cái gì!

Thân là Cổ Thánh nhân loại, đã sớm làm xong chuẩn bị hi sinh, nếu như mình chết, có thể đổi lấy càng nhiều người sống, tuyệt đối có giá trị.

- Trước không vội nghĩ đến hi sinh, ta trước xem một chút, có những biện pháp khác hay không!

Thấy đối phương tùy thời muốn xông tới, Trương Huyền nhíu mày, đi tới trước mặt ngọn lửa màu đen, ngón tay điểm một cái.

Ngươi có bằng lòng bái ta làm thầy hay không?

dtv-ebook.com

- Cẩn thận, đây là Thiên Hỏa...

Khổng Thi Dao giật nảy mình.

Thiên Hỏa không gì không thiêu cháy, ngay cả bình chướng lợi hại như vậy cũng có thể thiêu đốt, ngón tay đưa tới, chẳng phải tự tìm cái chết?

Thanh âm không có kết thúc, ngón tay của Trương Huyền đã đặt ở trên ngọn lửa, ngọn lửa màu đen ở đầu ngón tay hắn không ngừng vặn vẹo, giống như tân nương nũng nịu, thoạt nhìn mười phần xấu hổ, lại như tình nhân cũ ở chung nhiều năm, trong dung mạo mang theo phong tao.

Lông mày nhảy dựng, Khổng Thi Dao không đành lòng nhìn thẳng.

Làm sao cảm giác vật gì cùng vị Trương Huyền này tiếp xúc, liền lập tức trở nên bóp méo?

Thân là Thiên Nhận Danh Sư, nhân vật siêu tuyệt giống như lão tổ, luyện chế một viên gạch đặc biệt đánh mặt, một trường thương không ngừng trói người, cùng Thần Linh giao thủ, con mắt, cái cổ, hạ bộ... Chỉ cần địa phương có thể công kích, không có một chỗ lưu tình, một chút tác phong cũng không có.

Hiện tại, Thiên Hỏa người người kính sợ, lại là bộ dáng này, thật không còn gì để nói...

Nhận thức thế giới, sắp sụp đổ.

- Tiểu Hỏa Hỏa, là Đạo Đạo để ngươi tới sao?

Không để ý tới mọi người khiếp sợ, Trương Huyền nhìn về phía đầu ngón tay ngọn lửa.

Thiên Hỏa tựa hồ nghe hiểu hắn, vặn vẹo một chút.

Trương Huyền nhăn mày lại.

Tuy Thiên Hỏa không có ý thức đặc biệt của bản thân, nhưng cử động vừa rồi, đã biểu đạt rõ ràng, quả thực là Thiên Đạo phái tới, muốn hủy diệt Côn Hư cảnh.

Thế giới ở Danh Sư đại lục giống như thân thể, Thiên Đạo chính là hệ thống miễn dịch, chủ động loại bỏ đủ loại tai hoạ ngầm, Côn Hư cảnh vậy mà bồi dưỡng được đồ vật vượt qua quy tắc, tương đương với u ác tính, nhất định phải quét sạch, không có đường sống thảo luận nào.

Thiên Đạo không thể bị tiêu diệt, giống như hệ thống miễn dịch không thể bị thủ tiêu, một khi mất đi, toàn bộ thế giới không bao lâu sẽ sụp đổ.

Từ trong vết nứt chui ra, lần nữa trở lại Danh Sư đại lục, ngay sau đó nhìn thấy trên đầu tràn đầy mây đen, vô số lôi đình hỏa diễm, đang không ngừng hội tụ tới bên này, dường như không triệt để diệt Côn Hư cảnh, quyết không bỏ qua.

Quay đầu nhìn về phía Nhan Thanh Cổ Thánh theo tới, Trương Huyền nói:

- Dùng cường giả phá toái hư không tử vong, có thể thay thế Côn Hư cảnh đúng không?

- Ừm! Đây là phương pháp bày trận năm đó!

Nhan Thanh Cổ Thánh lần nữa đưa tới một ngọc bài.

Trương Huyền nhìn một lần, tinh thần khẽ động, một bóng người xuất hiện ở trước mắt.

- Đây là Thần Linh? Không đúng... Ngươi luyện chế Thần Linh thành Vô Hồn Kim Nhân?

Nhan Thanh Cổ Thánh giật nảy mình, thiếu chút nữa ngất đi.

Xuất hiện ở trước mắt, trên người tản mát ra khí tức sâu xa, vừa nhìn liền biết đạt đến phá toái hư không, so với Thần Linh vừa rồi tới chiến đấu, không kém mảy may!

Thần Linh ở Thượng Thương hạ giới, bị hắn đánh giết, còn luyện chế thành tượng đồng... Tin tức truyền trở về, tuyệt đối là khinh nhờn lớn nhất.

- Ừm!

Lấy ra thứ này, cũng không có gì có thể giấu diếm, Trương Huyền gật đầu, tinh thần khẽ động, Vu Hồn rời thân thể, chui vào tượng đồng.

Vô Hồn Kim Nhân, tương đương với một khôi lỗi, bản thân là không có cách nào động, muốn sử dụng, chỉ có thể Vu Hồn đi vào trong cơ thể, trước đó cùng Thần Linh chiến đấu, Vu Hồn không cách nào rời thân thể, liền không có lấy ra.

Giờ phút này, vừa vặn thử một chút, có thể thay thế trận tâm trong miệng đối phương nói hay không.

Bản thể của tên này là phá toái hư không, mặc dù dung hợp linh hồn của mình, nhận bản thân khống chế, nhưng sớm đã luyện hóa, không phân khác biệt, trên điều kiện hắn là phù hợp.

Ầm ầm!

Quả nhiên, hồn phách đi vào tượng đồng, mây đen đầy trời lập tức vây quanh, con mắt đám người Nhan Thanh Cổ Thánh đồng thời sáng lên, vừa cảm thấy tràn đầy kích động, chỉ thấy lôi đình đầy trời đột nhiên tnhoáng một cái, biến mất không thấy hình bóng, hình như chưa từng tới bao giờ.

- Chuyện gì xảy ra?

Trương Huyền ngẩn ngơ.

Dựa theo trên ngọc bài nói, cường giả phá toái hư không vừa xuất hiện, Thiên Đạo sẽ phẫn nộ toàn bộ thu hút tới, sau đó đi qua thủ đoạn đặc thù, thay thế Côn Hư cảnh chịu khổ, cho đến chết...

Làm sao vừa mới ra, liền chạy đi?

- Ta hiểu...

Ngốc tại chỗ, sửng sốt nửa ngày, Nhan Thanh Cổ Thánh phản ứng lại, vẻ mặt cười khổ:

- Cái thi thể này, là Thần Linh ở Thượng Thương hạ giới, không phải sinh mệnh của thế giới này, đối phương không dám công kích...

Trương Huyền hiểu được.

Giống như quốc tịch nước khác, cho dù phạm pháp, pháp luật bản thổ cũng không thể rập khuôn xử lý, mà phải liên hệ với đại sứ quán của đối phương.

Tượng đồng này, bản thể là sinh mệnh của Thượng Thương, mặc dù đạt đến phá toái hư không, nhưng vượt qua pháp tắc thế giới, Thiên Đạo ở Danh Sư đại lục không dám thương hại mảy may.

Nguyên nhân chính là như vậy, hai Thần Linh từ vết nứt không gian tới, liền có thể thi triển lực lượng siêu tuyệt, mà không trực tiếp dẫn tới lôi đình, bị đánh chết tại chỗ.

Cường giả nhân loại sinh trưởng ở địa phương, đi đến loại cảnh giới này, một khi sử dụng, rất dễ dàng dẫn tới Thiên Đạo uy hiếp, làm không cẩn thận, sẽ còn dẫn tới sấm sét công kích.

- Vậy như vậy có tính giải quyết hay không?

Rõ ràng chuyện gì xảy ra, Trương Huyền dở khóc dở cười.

Thiên Đạo nói đến công bằng công chính, coi vạn vật như cỏ rác, nhưng trên thực tế, vẫn là lấn yếu sợ mạnh.

Tỷ như Lạc Nhược Hi lúc trước, nhiều nhất chỉ là đuổi ra ngoài, mà không có hạ xuống lôi đình, Thiên Hỏa tới tấn công.

- Cái này... Trương sư, ngươi thử Vu Hồn rời tượng đồng một chút!

Nhan Thanh Cổ Thánh nói.

Cụ thể có giải quyết hay không, hắn cũng không rõ ràng, chỉ có thể thử một chút lại tính.

Biết ý tứ của đối phương, tinh thần của Trương Huyền khẽ động, Vu Hồn trở lại bản tôn, vừa mới hoàn thành, lần nữa nhìn thấy mây đen dày đặc đầy trời, lôi đình lần nữa tụ tập lại.

- Hình như không được...

Trương Huyền cười khổ lắc đầu.

Vu Hồn của hắn không có khả năng một mực ở trong tượng đồng không ra, mà một khi đi ra, lôi đình liền có thể phát giác... Nói cách khác, biện pháp này, cũng không thành công, đồng dạng là thất bại.

- Thực sự không được, ta chỗ này còn có một thi thể Thần Linh, các ngươi ai luyện hóa, trấn thủ ở đây...

Trương Huyền mở lời, còn chưa nói xong, kìm lòng không được dừng lại, lại nói không được.

Thật sự là hắn còn có một thi thể Thần Linh, còn chưa kịp luyện hóa, nhưng mọi người ở đây, cũng không phải Vu Hồn sư, xem như luyện hóa thi thể cường giả phá toái hư không, cũng không phải một sớm một chiều có thể hoàn thành.

Dù sao đối phương không có Thiên Đạo chi khí, Vu Hồn cũng tu luyện không phải Thiên Đạo công pháp.

Có thể nói, loại chuyện này trừ bản thân, đương đại hầu như không người có thể hoàn thành.

- Không có người có thể luyện hóa, giờ phút này lại tìm không thấy cường giả phá toái hư không sinh trưởng ở địa phương, vậy phải làm thế nào?

Nhìn mây đen không ngừng hội tụ, đại não của Trương Huyền nhanh chóng vận chuyển, tựa như muốn thả ra tia lửa.

- Đúng rồi, Thiên Đạo thư viện, bản thân liền đại biểu Thiên Đạo... Đã như vậy, Thiên Đạo chi thư có thể giải quyết phiền toái trước mắt hay không?

Linh quang chợt lóe, trong đầu toát ra Thiên Đạo chi thư.

Dị Linh tộc Linh Hoàng triệu hoán Thần Linh chính là bị thứ này đập chết.

Bất quá, thứ này hiện tại không có, muốn hình thành, cần người bái sư, thành tâm cảm kích mới có thể làm được...

Nghĩ đến cái này, Trương Huyền quay đầu nhìn về phía Khổng Thi Dao, trong mắt mang theo chân thành:

- Ngươi... Có bằng lòng bái ta làm thầy hay không?

- Không nguyện ý!

Khổng Thi Dao nói.

Thần côn

dtv-ebook.com

Khó xử.

Trương Huyền vò đầu.

Ở đây, đám người Nhan Thanh Cổ Thánh đều là nhân vật sống trên vạn năm, để cho bọn họ bái sư, rõ ràng không có khả năng, cũng không tiện mở lời, Nhan Tiết cùng hắn có mâu thuẫn, duy nhất phù hợp điều kiện là Khổng Thi Dao, vậy mà không chút do dự, trực tiếp cự tuyệt.

Thật ra thì cũng không trách đối phương, thân là huyết mạch Khổng sư, tu tập Khổng sư truyền thừa, bản thân liền đứng ở trên bờ vai cự nhân, Nhan Thanh Cổ Thánh cũng không có tư cách làm lão sư của nàng, huống chi người khác!

Dù vị trước mắt này, cũng là một Thiên Nhận Danh Sư.

Thiên phú không bằng đối phương, nhưng ngạo khí vẫn phải có.

- Việc quan hệ có thể giải quyết phiền phức của Côn Hư cảnh hay không...

Trương Huyền mặt dạn mày dày giải thích:

- Hơn nữa cũng không phải thu làm thân truyền, trong lòng thừa nhận ta làm lão sư là được!

Thiên Đạo chi thư, thí nghiệm qua nhiều lần, chỉ cần trong lòng thừa nhận bản thân là lão sư, chân tâm thật ý cảm kích, liền có thể hình thành, cũng không phải chỉ định thân truyền.

- Bái ngươi làm thầy, có thể giải quyết cục diện trước mắt?

Khổng Thi Dao cau mày.

Nếu không phải đối phương vừa mới chém giết Thần Linh, giải quyết phiền toái lớn, thật sự cho rằng là lường gạt.

- Ừm, như vậy đi, ta trước chỉ điểm cho ngươi, bái sư hay không, bản thân quyết định!

Nhìn nhìn mây đen trên đầu, tốc độ hội tụ càng lúc càng nhanh, biết thiên kiếp lần nữa sẽ hạ xuống, Trương Huyền nói.

Thời gian không cho phép cẩn thận giải thích, lại nói, Thiên Đạo chi thư dính dáng thư viện, cũng không thể giải thích, còn không bằng trực tiếp dùng kiến thức, để đối phương thuyết phục.

Nhìn về phía cô bé trước mắt, cũng không đợi đối phương mở lời, tiếp tục nói:

- Trong cơ thể ngươi nắm giữ huyết mạch tinh thuần nhất của Khổng sư, bất kỳ võ kỹ, công pháp gì, đều là vừa học liền biết, một hồi liền tinh, tốc độ tu luyện vượt xa người thường, hơn nữa nếu như không nhìn lầm, tuy ngươi đi đến Bất Hủ cảnh đại viên mãn không cao hơn ba năm, nhưng đã đưa tới ba lần thiên kiếp, hơn nữa đều không có xung kích Cổ Thánh, cưỡng ép áp chế lại tu vi!

Khổng Thi Dao gật đầu.

Những việc này, không phải bí mật, chỉ cần là cường giả Chư Tử Bách Gia, hầu như đều biết, đối phương có thể nhìn ra, chẳng có gì lạ.

- Ba lần xung kích thiên kiếp, dù tu vi một lần so với một lần mạnh, đối với về sau xung kích phá toái hư không, tránh thoát Thiên Đạo có sự giúp đỡ to lớn, nhưng ngươi có phát hiện hay không, kèm theo số lần xung kích nhiều, cũng xuất hiện tai hoạ ngầm rất lớn!

Trương Huyền tiếp tục nói:

- Đó chính là... lực lượng thiên kiếp đã hòa vào cốt tủy ngươi, trong cơ thể ngươi, đến bây giờ cũng còn còn sót lại lực lượng không cách nào quét sạch, như có gai ở sau lưng! Không nhìn lầm... lần thứ ba ngươi xung kích thiên kiếp, hẳn là ở hai năm trước, nói cách khác, trong một năm trùng kích ba lần lôi đình, nhưng lần thứ tư lại lặng im trọn hai năm, không đi làm, nhìn tình huống hiện tại, hẳn không phải là không muốn, mà là không dám...

Sắc mặt Khổng Thi Dao trắng nhợt, không tự chủ được lui về sau một bước, trong mắt tràn đầy khó tin.

Chuyện này, là bí mật lớn nhất trong nội tâm nàng, một mực không dám nói ra, nằm mơ cũng không nghĩ đến, bị vị trước mắt này vạch trần.

Ba năm trước đi đến Bất Hủ cảnh đại viên mãn, nàng muốn đi theo huy hoàng của tiên tổ, xung kích bốn lần thiên kiếp, lại đột phá Cổ Thánh... Ba lần trước tuy nguy hiểm, nhưng cuối cùng đều hữu kinh vô hiểm, có thể thành công, nhưng sau ba lần đó, đột nhiên phát hiện lực lượng thiên kiếp đã hòa vào cốt tủy, bất kể như thế nào cũng khu trừ không xong!

Nếu như lại xung kích mà nói, coi như hạo kiếp không cường đại, cũng sẽ đồng hóa lực lượng trong cơ thể, để nàng triệt để biến thành một bộ phận của thiên kiếp, đừng nói xung kích Cổ Thánh, làm không cẩn thận sẽ còn mất đi bản thân, triệt để tử vong.

Chính bởi vì biết loại tình huống này, nàng một năm xung kích ba lần lôi kiếp, bây giờ triệt để ngừng lại, không dám tiếp tục, hai năm không có tìm được biện pháp tốt hơn, thậm chí kèm theo thời gian trôi qua, lực lượng bị đồng hóa càng ngày càng nghiêm trọng.

Vì giải quyết phiền toái này, tra duyệt không biết bao nhiêu thư tịch cũng không có kết quả, đối phương một cái nói ra, chẳng lẽ... Có phương pháp giải quyết?

- Ta có thể nhìn ra, tự nhiên biết phương pháp giải quyết cùng mấu chốt!

Trương Huyền cười cười nói:

- Ngươi hẳn có thể thấy được, ta cũng trùng kích nhiều lần thiên kiếp, nhưng trong cơ thể không có loại bệnh trạng này!

Khổng Thi Dao giật mình, con mắt kìm lòng không được sáng lên.

Đối phương giống như nàng, đều là Bất Hủ cảnh đại viên mãn, lại có thể chiến đấu với cường giả phá toái hư không, cũng không hề rơi xuống hạ phong một chút nào.

Trừ thân phận Thiên Nhận Danh Sư, khẳng định cũng giống như mình, trùng kích nhiều lần Cổ Thánh kiếp, mà áp chế tu vi không đột phá.

- Không biết... loại tình huống này của ta, phải giải quyết như thế nào? Nếu như chính xác, bái ngươi làm thầy cũng không sao...

Khổng Thi Dao cắn chặt hàm răng nói.

Nếu có thể giải quyết tai hoạ ngầm, có thể xung kích bốn lần lôi kiếp, chẳng khác nào có thể đuổi theo tiên tổ, cuối cùng đột phá phá toái hư không!

Có loại thực lực này, phong ấn lại xuất hiện vấn đề, cũng không cần lo lắng.

Thậm chí, còn có thể truy đuổi bước chân của tiên tổ, đi vào thế giới cao hơn, càng đi càng xa.

- Thật ra thì rất đơn giản, ngươi trải qua Cổ Thánh kiếp, cũng không phải là Thiên Đạo của Danh Sư đại lục thi triển, mà là lực lượng Côn Hư cảnh tự có, thế giới này là Khổng sư mượn thông đạo sáng tạo, ẩn chứa lực lượng Khổng sư ở bên trong... Đối với những khác người mà nói, cùng thiên kiếp ngoại giới không có gì khác biệt, nhưng đối với ngươi mà nói, bản chất bản nguyên rất dễ dàng dung hợp, lại không cách nào khu trừ!

Trương Huyền nói.

Côn Hư cảnh, hai đại phong ấn ngăn cách Thiên Đạo của Danh Sư đại lục thăm dò, xung kích Cổ Thánh dẫn tới Cổ Thánh kiếp, tự nhiên cũng không phải Thiên Đạo thả ra.

Sở dĩ thoạt nhìn đồng dạng, tất cả đều là Khổng sư lưu lại.

Đồng dạng lấy nhà kính làm thí dụ, thiên kiếp này, tương đương với mưa nhân tạo hoặc khí hậu do người can thiệp, đối với cây cối mà nói, cùng ngoại giới không khác, nhưng đối với người mà nói, lại có chút khác biệt.

Trải qua thiên kiếp càng nhiều, lực lượng đồng nguyên càng mạnh, hấp thu cũng càng nhiều, tự nhiên khó xung kích cao hơn.

- Ta nên làm cái gì?

Khổng Thi Dao vội vàng nhìn tới.

Đối phương không nói, còn không rõ ràng lắm, giờ phút này nói rõ, nhất thời ý thức được nguyên nhân, trong lòng tràn đầy khủng hoảng.

- Muốn giải quyết triệt để kỳ thật cũng không khó, đó chính là... ở Danh Sư đại lục, lần nữa xung kích Cổ Thánh kiếp! Đương nhiên, tu vi của ngươi bây giờ, đã thâm hậu như thế, nếu như lần nữa xung kích mà nói, làm không cẩn thận sẽ tử vong! Đây là một thanh kiếm hai lưỡi, không xung kích, lực lượng càng trầm tích càng nhiều, cuối cùng triệt để mất đi cơ hội xung kích, xung kích mà nói, lôi kiếp ở Danh Sư đại lục chưa hề tiếp xúc qua, rất dễ dàng bị xoá bỏ tại chỗ!

Trương Huyền cười nhìn qua:

- Bất quá, nếu như ngươi bái ta làm thầy, ta có thể truyền thụ cho ngươi phương pháp đối phó Cổ Thánh kiếp ở Danh Sư đại lục!

- Cái này... Tốt, ta bái ngươi làm thầy, nhưng hi vọng ngươi không được giấu dốt!

Khổng Thi Dao không nói nhảm, trực tiếp quỳ gối, liên tục dập đầu mấy cái.

Liếc mắt nhìn, phát hiện không xuất hiện Thiên Đạo chi thư, biết đối phương không có chân chính cảm kích, Trương Huyền than thở một tiếng, nói:

- Thật ra thì, xung kích Cổ Thánh kiếp ở Danh Sư đại lục, cũng không phức tạp, trọng yếu nhất chính là, phải xem đối phương như sủng vật, bảo vệ nó, che chở nó, khắp nơi vì nó suy nghĩ, để tâm cảm thụ, dùng yêu sưởi ấm...

- ...

Khuôn mặt Khổng Thi Dao vặn vẹo, hận không thể đánh kẻ trước mắt này một quyền.

Làm sao... Giống như thần côn vậy?

Khổng Thi Dao xung kích Cổ Thánh (1)

dtv-ebook.com

- Khụ khụ, Trương sư, nói điểm chính!

Nhan Thanh Cổ Thánh không nhìn nổi.

Cổ Thánh kiếp là hạo kiếp lớn nhất của tu luyện giả, tương đương với vượt qua Thiên Đạo, không phải thiên tài tuyệt đỉnh, mặc dù có đầy đủ Cổ Thánh lực, cũng không cách nào đột phá.

Khổng Thi Dao có thể xung kích, là bởi vì các đại gia tộc phân phối tài nguyên, Khổng gia là hậu bối của Khổng sư, tài nguyên càng thêm phong phú, Cổ Thánh lực, gia tộc khác sớm đã cắt đứt, nhưng bọn họ vẫn bảo lưu lại một chút.

Cho dù như vậy, mỗi một lần xung kích đều bị công kích hoàn toàn thay đổi, bất cứ lúc nào cũng sẽ tử vong, tên này vậy mà nói... xem hạo kiếp như sủng vật, bảo vệ, che chở...

Có thể nói chuyện như người bình thường được không?

Nói như vậy, quá không tử tế đi!

- Ta nói chính là trọng điểm!

Trương Huyền lắc đầu, nhìn về phía mây đen ở trên bầu trời không ngừng cuồn cuộn, lăng không trảo một cái.

Một tia chớp lập tức bị lôi kéo xuống, rơi vào lòng bàn tay.

Răng rắc! Răng rắc!

Bị hắn bắt lấy, đạo lôi đình này không ngừng giãy dụa, muốn chạy đi, nhưng thủy chung không làm được.

Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng:

- Ngoan! Không được vùng vẫy, tất cả mọi người là bạn tốt, không được chạy trốn...

Thanh âm mang theo dịu dàng, giống như đối đãi sủng vật.

Sấm sét đang giãy dụa, đối mặt bộ dáng này của hắn, rầu rĩ một cái, không giãy dụa nữa, chậm rãi nằm xuống, hòa vào làn da, đi vào trong cơ thể của hắn.

Đám người Khổng Thi Dao trợn tròn mắt.

Cái này... Thật có thể?

Quá trò đùa a?

- Là như thế, phải có ái tâm, tốt nhất là không chống cự, hút lôi đình, Thiên Hỏa vào trong cơ thể, thu hoạch được tín nhiệm của đối phương, mới có thể để cho nó ngoan ngoãn nghe lời...

Bàn tay lắc một cái, sấm sét lần nữa xuất hiện ở trong lòng bàn tay, Trương Huyền vuốt ve, giống như vuốt ve một con mèo nằm ở trên cánh tay.

Mọi người không đành lòng nhìn thẳng, đồng thời lộ ra nghi ngờ.

Chẳng lẽ Cổ Thánh kiếp, thật có thể vượt qua như vậy?

Nếu thực như thế, vì sao vài vạn năm qua, không có một người dám làm như vậy?

- Hạo kiếp vừa xuất hiện đã mạnh mẽ như vậy, ai dám xem nó như sủng vật đối đãi? Yên tâm đi, tin tưởng ta, sẽ không sai! Một lát nữa, dẫn tới Cổ Thánh kiếp, trực tiếp mở rộng huyệt đạo toàn thân, đi thôn phệ, đi

hấp thu, tuyệt đối không nên có bất kỳ ngăn cản! Nhất định phải để tâm cảm thụ đối phương... Làm được những sự tình này, ta có thể bảo đảm, lần hạo kiếp này, có thể thành công vượt qua!

Nhìn ra ý nghĩ của mọi người, Trương Huyền giải thích.

- ...

Khổng Thi Dao vẫn tràn đầy do dự.

Không phải không tin đối phương, mà là đối phương nói, thực sự quá thần côn...

- Thế nào, không tin ta, hay không có lòng tin với mình? Nếu như cảm thấy xông không qua lần thiên kiếp thứ tư, vậy quên đi...

Trương Huyền khoát tay áo, ánh mắt lộ ra chút cô đơn:

- Khổng sư là thần tượng của ta, vốn cho rằng hậu nhân của hắn sẽ anh dũng không sợ giống như hắn, không nghĩ tới hèn nhát như thế...

- Không cần phép khích tướng!

Khổng Thi Dao hừ một tiếng:

- Cùng lắm thì chết một lần, hậu nhân Khổng môn ta, còn chưa hề sợ hãi qua! Tốt, nói ta nên làm sao bây giờ!

Thấy nàng đồng ý, lúc này Trương Huyền mới gật đầu, vẻ mặt thoả mãn, rất nói mau ra phương pháp của mình, vẫn là lời giải thích vừa rồi.

Dẫn tới Cổ Thánh kiếp, không cần chống cự, dẫn nó vào huyệt vị, kinh mạch, để tâm cảm thụ, dùng yêu che chở...

Da đầu Khổng Thi Dao run lên.

Tuy cảm thấy như vậy rất huyền ảo, có khả năng sẽ bị đánh chết tại chỗ, cuối cùng vẫn cắn răng:

- Ta thử một chút!

Nói xong, cũng không để ý đám người Nhan Thanh Cổ Thánh khuyên can, thân thể mềm mại run rẩy, thẳng tắp bay lên không, thời gian nháy mắt, liền đến trên không Thiên Huyền vương quốc.

- Không được ở đây, tìm vị trí yên tĩnh!

Biết nàng dẫn tới Cổ Thánh kiếp, rất dễ dàng triệt để phá hoại khu cổ địa này, Trương Huyền vội nói.

Thân thể mềm mại của Khổng Thi Dao run rẩy, mấy hơi thở sau đó, liền cách xa Thiên Huyền vương thành, đi tới một sơn mạch bỏ hoang không có người ở.

Đám người Trương Huyền đứng cách mấy chục cây số quan sát.

Hô hô!

Không chần chờ chút nào, lực lượng trong cơ thể Khổng Thi Dao tăng lên tới trạng thái đỉnh cao nhất, chân khí toàn thân phun ra, tựa như nước sôi, phát ra thanh âm như sấm rền.

Khí tức tăng cường, lập tức hấp dẫn Thiên Đạo của Danh Sư đại lục chú ý, mây đen cuồn cuộn, vừa rồi lôi đình hội tụ ở lối vào Côn Hư cảnh, toàn bộ tích tụ tới, hình như bất cứ lúc nào cũng sẽ xé rách nàng.

- Cái này...

Nhìn thấy mây đen càng tụ càng lớn, có cảm giác không khống chế được, Nhan Thanh Cổ Thánh cũng nhịn không được nữa nhìn lại:

- Trương sư, lôi đình lợi hại như vậy, thật sự có thể thuần phục, dùng yêu che chở?

- Đương nhiên không thể!

Trương Huyền lắc đầu.

- Không thể?

Thân thể mọi người run rẩy, suýt chút nữa ngã sấp xuống.

Không phải mới vừa nói thật tốt sao?

Làm sao đột nhiên lật lọng?

- Cổ Thánh kiếp, là Thiên Đạo trừng phạt tu luyện giả, một kẻ phá hoại, một chấp pháp giả, thuần phục đối phương... Cái này sao có thể? Dùng yêu che chở, để tâm cảm thụ... Đều là ta nói bậy mà thôi!

Trương Huyền nói.

- Nói bậy... nhưng ngươi để Khổng Thi Dao không chống cự, nàng sẽ chết...

Nhan Thanh Cổ Thánh suýt chút nữa nổ tung.

Nói đùa cũng phải có cái hạn độ a?

Khổng Thi Dao, trong hậu bối Khổng sư, huyết mạch duy nhất độ tinh thuần vượt qua “Tám”, một khi tử vong, có mặt mũi nào đi gặp liệt tổ liệt tông?

- Đừng có gấp, trước xem một chút lại nói!

Ngăn mọi người tùy thời tính toán xông tới cứu Khổng Thi Dao, Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng.

Giờ phút này, nữ hài đã tích súc đầy đủ lực lượng, lôi đình cùng hạo kiếp trên bầu trời không chịu nổi áp lực, thẳng tắp bổ tới.

Răng rắc!

Lôi đình kẹp lấy Thiên Hỏa, từ trên trời hạ xuống, trong chốc lát bao phủ phạm vi vài trăm mét.

- Hắn làm được, dựa vào cái gì ta không làm được?

Bắp thịt toàn thân Khổng Thi Dao kéo căng, chân khí bất cứ lúc nào cũng sẽ lao ra bên ngoài cơ thể, tiến hành chống cự, cuối cùng lại bị nàng cưỡng chế đè ép xuống.

Nếu quả thật muốn chống cự, coi như không chết, khẳng định cũng sẽ bị tên kia chê cười...

Vừa nghĩ tới sắc mặt tiện hề hề của hắn, liền không nhịn được nổi giận... Đường đường hậu nhân Khổng sư, đánh chết cũng không thể mất mặt!

Rầm rầm rầm!

Thiên Hỏa lôi đình rơi vào trên người nàng, mọi người sợ tới mức vội vàng che mắt, sợ sau một khắc nữ hài sẽ bị xé nứt thành thịt vụn!

Bất quá đợi nửa ngày, cũng không phát hiện loại tình huống này, nhịn không được nữa nhìn lại, vừa nhìn, tất cả đều kìm lòng không được ngốc tại chỗ.

Chỉ thấy nữ hài mở ra huyệt đạo toàn thân, không chống cự Cổ Thánh kiếp chút nào, giờ phút này đang đứng ở trong lôi đình đầy trời, tựa như tắm.

Thiên Hỏa cùng sấm sét tràn vào trong cơ thể của nàng, không có bùng nổ, cũng không có phá hoại, hình như cái gì cũng không có phát sinh, lẳng lặng ở trong huyết mạch chảy xuôi.

Như là bị thuần phục, yên tĩnh nghe lời.

Cái này... Xảy ra chuyện gì?

Tất cả mọi người đều giống như gặp quỷ, nhìn về phía thanh niên trước mắt, tràn đầy khó tin.

Vốn cho rằng là gạt người, làm sao cũng không nghĩ đến, lại là thật.

Nếu như vậy thật có thể, ta có phải cũng có thể đi thử xem hay không?

Nhan Tiết rục rà rục rịch.

- Trương sư...

Nhan Thanh Cổ Thánh cũng nhịn không được nữa, mở miệng hỏi:

- Đây rốt cuộc... là chuyện gì xảy ra?

Khổng Thi Dao xung kích Cổ Thánh (2)

dtv-ebook.com

- Ngươi không được, ngươi đi lên mà nói, sẽ bị đánh chết tại chỗ!

Không có trực tiếp trả lời, mà nhìn về phía Nhan Tiết, Trương Huyền chắp hai tay sau lưng, lần nữa nhìn về trên không, trong ánh mắt mang theo lãnh đạm.

- Vì cái gì ta không được?

Nhan Tiết cau mày.

- Thật ra thì, không chỉ ngươi, ngay cả ta cũng không làm được như vậy!

Trương Huyền nói:

- Khổng Thi Dao, trong cơ thể ẩn chứa huyết mạch Khổng sư, lại ở Côn Hư cảnh ra đời lớn lên, trải qua hạo kiếp... Trong cơ thể sớm đã hiện đầy lạc ấn của tiểu thế giới này!

Mọi người gật đầu.

Vừa rồi vị này đã nói, nữ hài trải qua ba lần Cổ Thánh kiếp, trong cơ thể sớm đã ẩn chứa năng lượng không cách nào khu trừ.

Một khi xung kích lần thứ tư, rất có thể sẽ bị lôi đình đồng hóa.

- Mà tiểu thế giới này là Thiên Đạo của Danh Sư đại lục không dung!

Trương Huyền nói tiếp:

- Dựa theo phương pháp độ kiếp bình thường, nàng dẫn tới lôi đình, liều mạng chống cự, làm như vậy, tương đương với chọc giận hạo kiếp, không những không thể diệt đi, sẽ còn dẫn tới bắn ngược, để nó càng ngày càng cường đại!

- Khổng Thi Dao xung kích Cổ Thánh, bản thân là khiêu chiến uy nghiêm của Thiên Đạo, so sánh nàng với tội phạm mà nói, trong cơ thể ẩn chứa lực lượng tiểu thế giới cũng là tội phạm, hơn nữa tội danh càng nặng!

- Lúc này, mạnh mẽ chống đỡ hạo kiếp, tương đương với lấy thân phận tội phạm, bao che một gia hỏa tội danh càng nặng khác, tự nhiên sẽ bị chấp pháp giả phản kích càng mạnh hơn...

- Mà ta để nàng hấp thu lôi đình, tương đương với mở rộng đại môn, để chấp pháp giả đi vào, phối hợp đối phương chấp pháp... Như vậy tội danh sẽ nhỏ hơn rất nhiều! Bị phản phệ cũng sẽ trở nên rất nhỏ, càng quan trọng hơn là... Còn có thể nhân cơ hội khu trừ lực lượng tiểu thế giới trong cơ thể, nhất cử lưỡng tiện!

- Cái này...

Hàm răng mọi người run lên.

Từ Thiên Đạo Danh Sư đại lục muốn hủy diệt Côn Hư cảnh, có thể thấy được cả hai quả thực thủy hỏa bất dung.

Có thể liếc mắt liền nhìn ra điểm ấy, hơn nữa mượn Cổ Thánh kiếp, làm hai bên lưỡng bại câu thương...

Làm tội phạm, lại cấu kết với công an bắt tội phạm, một khi làm không cẩn thận, khả năng ngọc đá cùng vỡ, vạn kiếp bất phục!

- Này giống như lấy độc trị độc, ngộ nhỡ hút lực lượng hạo kiếp nhiều, trong cơ thể nàng không có nhiều lực lượng tiểu thế giới như vậy, có thể đồng dạng bị xoá bỏ hay không?

Tuy hiểu được, nhưng Nhan Thanh Cổ Thánh vẫn tràn đầy lo lắng.

Nói đến đơn giản, làm lại hết sức phức tạp.

Lực lượng tiểu thế giới trong cơ thể nữ hài là cố định, hấp thu ít, không cách nào triệt để quét sạch, hấp thu nhiều, có thể dẫn đến bản thân bị giết chết...

- Cho nên ta bảo nàng để tâm cảm thụ!

Trương Huyền gật đầu:

- Thân là hậu nhân Khổng sư, Côn Hư cảnh đệ nhất thiên tài, nếu như ngay cả điểm ấy cũng cảm thụ không ra, hấp thu bao nhiêu cũng không nắm được... Cho dù chết, cũng không có cách nào! Dù sao loại năng lực này, coi như lần này có thể sống sót, lần sau độ kiếp, đồng dạng không thể thừa nhận!

Sự tình vừa rồi, không thể nói thẳng, một khi nói, trong lòng có suy tính, thân thể rất dễ dàng làm ra bản năng phản ứng, như thế ngược lại sẽ hoàn toàn phản tác dụng.

Đồng dạng lấy tội phạm làm thí dụ, mật báo công an tới, khẳng định phải điềm nhiên như không có việc gì, một khi hữu ý, bị tội phạm khác nhìn thấy, chỉ sợ công an còn chưa tới, bản thân liền bị xử lý.

- Cái này...

Mọi người giờ mới hiểu được, lần nữa nhìn về phía thanh niên, ánh mắt tràn đầy bội phục.

Tâm lý, thuộc tính thiên kiếp, trạng thái tinh thần... Trong nháy mắt đều bị hắn tính toán ở bên trong, không có chút khác biệt nào, loại nhãn lực cùng kiến thức này...

Không hổ là Thiên Nhận Danh Sư, quả nhiên có năng lực ngay cả Cổ Thánh cũng không thể với tới.

...

Mọi người nghe xong giải thích, khiếp sợ tới tột đỉnh, Khổng Thi Dao ở trên không, tự mình cảm thụ, đối với vị Thiên Nhận Danh Sư này tuổi tác thoạt nhìn còn nhỏ hơn nàng, xem như chân chính triệt để bội phục.

Giờ phút này, không cần nghe giải thích, cũng rõ ràng khổ tâm của đối phương.

Cổ Thánh kiếp của Danh Sư đại lục, lôi đình phối hợp Thiên Hỏa, ở trong cơ thể nàng không ngừng xung kích, lực lượng tiểu thế giới trước đó tích tụ, từng chút một tiêu hao, ma diệt!

Hai hai đối đầu, không những không có việc gì, ngược lại cẩn thận cảm ngộ lực lượng, vô luận tu vi hay kiến thức đều có tăng lên cực lớn.

Không biết qua bao lâu, trong cơ thể tích tụ lực lượng thiên kiếp của Côn Hư cảnh, triệt để bị tiêu hao sạch sẽ, nữ hài biết, tiếp tục hấp thu, khẳng định sẽ bị nổ chết, lúc này phong bế huyệt đạo toàn thân, máu trong cơ thể thiêu đốt!

- Lui!

Nàng quát tháo một tiếng.

Một lời thành quy tắc, vạn pháp tới đi theo!

Cổ Thánh kiếp ở trên trời, lực lượng bản thân liền tiêu hao không sai biệt lắm, giờ phút này không chịu nổi lực lượng thiên phú của nàng, chỉ thoáng cái, mây đen đầy trời tán loạn hơn phân nửa, sau đó chậm rãi tiêu tán.

Ầm ầm!

Mây đen rời đi, nữ hài không khống chế được lực lượng trong cơ thể, đột phá Bất Hủ cảnh đại viên mãn ràng buộc, đạt đến Cổ Thánh.

Hơn nữa sau khi đột phá Cổ Thánh, bởi vì tích lũy quá mức hùng hậu, nên một đường đi về phía trước.

Huyết mạch kéo dài sơ kỳ!

Huyết mạch kéo dài trung kỳ!

...

Thời gian nháy mắt liền đạt đến Cổ Thánh tầng thứ nhất huyết mạch kéo dài đỉnh phong, tiếp tục xung kích.

Chư Tử Bách Gia sơ kỳ, trung kỳ... Đỉnh phong!

Không đến một phút, vậy mà đạt đến Cổ Thánh tầng thứ hai Chư Tử Bách Gia đỉnh phong, lực lượng mới bắt đầu dần dần suy giảm.

- Thật mạnh...

Hàm răng Nhan Thanh Cổ Thánh run lên.

Bọn họ đột phá Cổ Thánh, bình thường đều chỉ đi đến huyết mạch kéo dài sơ kỳ, có thể xung kích trung kỳ, chính là thiên tài trong thiên tài, Khổng Thi Dao vậy mà một hơi vượt qua hai đại cấp bậc, đi đến tầng thứ hai đỉnh phong...

Trong lịch sử vài vạn năm của Côn Hư cảnh, cơ hồ không có xuất hiện qua!

- Có thể làm được điểm ấy, đều bởi vì vị này...

Lần nữa nhìn về phía Trương Huyền, đã không thể dùng bội phục để hình dung.

- Tiếp tục xung kích, ngươi tích lũy, hoàn toàn có thể trực tiếp trùng kích tích huyết trùng sinh!

Không thèm để ý vẻ mặt của mọi người, Trương Huyền nhướng mày, nhìn về phía trên không.

- Xung kích tích huyết trùng sinh?

Khổng Thi Dao sửng sốt một chút, cuối cùng lắc đầu:

- Lực lượng trong cơ thể ta đã đi đến cực hạn...

Dù nàng đã trải qua bốn lần Cổ Thánh kiếp, tu vi áp chế đến cực hạn, có thể một hơi đi đến Cổ Thánh tầng thứ hai đỉnh phong, đã hao phí toàn bộ tích góp, lại không có cách nào tinh tiến mảy may.

- Cực hạn, không có gì là cực hạn cả!

Trương Huyền cong ngón tay búng một cái, một giọt máu xuất hiện ở đầu ngón tay, thẳng tắp bắn tới đối phương:

- Nuốt vào!

- Vâng!

Thời khắc này Khổng Thi Dao đối với hắn trăm phần trăm tin tưởng và nghe theo, không chần chờ há miệng nuốt giọt máu này xuống.

Huyết dịch vừa tiến vào cổ họng, lập tức cảm thấy hừng hực, phảng phất như sắp thiêu đốt lên.

- Đây là... huyết dịch của vị Thần Linh kia?

Đôi mắt thanh tú trợn tròn.

Tinh huyết của cường giả tích huyết trùng sinh, những năm này nàng tu luyện, hấp thu qua không ít, bằng không thì cũng không có khả năng tích lũy đến thực lực như thế, nhưng đối phương cho huyết dịch càng thêm cường đại, năng lượng càng đầy, so với tích huyết trùng sinh mạnh mẽ không chỉ gấp mười lần!

Chỉ có một khả năng... huyết dịch của cường giả phá toái hư không!

Đồ vật trân quý như thế, vậy mà trực tiếp cho nàng...

Hơi đỏ mặt, biết giờ phút này không phải thời điểm suy nghĩ nhiều, lực lượng trong cơ thể Khổng Thi Dao bỗng nhiên vận chuyển, hấp thu rất nhanh.

Sau nửa canh giờ, ràng buộc lần nữa đánh vỡ, thuận lợi đột phá đến tích huyết trùng sinh, ở trung kỳ thì ngừng lại.

- Lão sư!

Cảm nhận được lực lượng trên người, thẳng tắp bay đến trước mặt, đầu gối mềm nhũn quỳ rạp xuống đất.

Lần này, chân chính phục tùng!

Ông!

Trong đầu Trương Huyền chấn động, một bản thư tịch kim sắc xuất hiện ở trong thư viện.

Tiểu sư muội

dtv-ebook.com

Thu Khổng Thi Dao làm đồ đệ, mục đích chính là tạo ra Thiên Đạo chi thư, trước đó tuy nàng bái sư, nhưng không có chân chính cảm kích, giờ phút này, tâm tình kích động, thần khí nghịch thiên kia quả nhiên thuận lợi hình thành.

- Đứng lên đi!

Đỡ nữ hài dậy, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm.

Có thứ này, có lẽ có thể giải quyết vấn đề của Côn Hư cảnh.

- Lão sư!

- Vị này là tiểu sư muội sao?

Đám người Triệu Nhã vây quanh, từng cái tràn đầy kích động.

Xung kích Cổ Thánh lôi đình to lớn như vậy, toàn bộ Thiên Huyền vương quốc đều chấn động, thân là cường giả Cổ Thánh, đám người Triệu Nhã lại không phát hiện được, thì đầu choáng váng rồi.

- Tiểu sư muội?

Khổng Thi Dao rầu rĩ.

Nàng là Côn Hư cảnh đệ nhất thiên tài, hậu nhân Khổng sư... Kêu một đám thiếu nam thiếu nữ nhỏ hơn mình là sư ca sư tỷ... Thực sự có chút không cách nào mở lời.

Đang không biết như thế nào cho phải, liền nghe Trương sư ở đối diện nói:

- Vẫn không tính là tiểu sư muội, nàng cũng không phải thân truyền của ta! Chỉ là tùy tiện thu học sinh!

- Tùy tiện thu...

Thân thể mềm mại của Khổng Thi Dao run rẩy.

Mới vừa rồi còn cảm thấy, làm tiểu sư muội có chút khó xử, kết quả... Náo loạn nửa ngày, ngay cả tư cách làm tiểu sư muội cũng không có...

Tức đến hàm răng cắn chặt, đang muốn nói chuyện, chỉ thấy Trương sư nhìn lại:

- Thế nào, cảm thấy ta khuất nhục ngươi?

- Học sinh không dám!

Khổng Thi Dao cắn răng.

Bất kể nói thế nào, nàng cũng là Phượng Hoàng của Côn Hư cảnh, ngay cả tư cách làm tiểu sư muội đều không có, quả thực là khinh người quá đáng.

- Không có gì không dám, ta biết ý nghĩ của ngươi, như vậy đi, Triệu Nhã này là học sinh thân truyền của ta, bàn về tuổi tác, hắn là nhỏ hơn ngươi không ít!

Trương Huyền chỉ Triệu Nhã:

- Các ngươi không cần vũ khí, chỉ bằng vào thực lực chiến đấu, nếu như có thể thắng... Thu ngươi làm thân truyền, thậm chí để ngươi làm đại sư tỷ cũng không có gì!

- Được!

Liếc mắt nhìn nữ hài cách đó không xa, đôi mi thanh tú của Khổng Thi Dao nhấc lên, trong mắt lấp lánh ra chiến ý nồng đậm.

Đối phương chỉ có mười bảy mười tám tuổi, nhỏ hơn nàng không ít, nếu như vậy cũng thắng không nổi, còn có tư cách gì làm hậu nhân Khổng sư?

- Cố gắng chiến đấu!

Thấy nàng đáp ứng, Trương Huyền cũng không nói nhảm, liếc mắt nhìn Triệu Nhã.

- Vâng!

Nữ hài gật đầu, thân thể mềm mại run rẩy, đi tới trên không:

- Mời!

Khổng Thi Dao theo sát tới.

Hai nữ chiến đấu, không có quá nhiều khuyếch đại, trực tiếp bắt đầu.

Khổng Thi Dao không vận dụng lực lượng huyết mạch, nhưng thân là siêu cấp thiên tài, lại thêm đột phá đến tích huyết trùng sinh, đủ loại võ kỹ tiện tay thi triển, cả người tựa như hồ điệp, không ngừng tung bay, ánh sáng chói mắt.

Thể chất Triệu Nhã triệt để mở ra, đầy trời đều bị hàn khí bao phủ, bông tuyết bay lả tả.

Tu vi của nàng, thời điểm đánh lén Dung Hoàng Lưu Dương, vừa mới đột phá Cổ Thánh nhị trọng Chư Tử Bách Gia sơ kỳ.

Một tháng qua, lão sư tự mình chỉ điểm, lại thêm Cổ Thánh huyết tu vi tích huyết trùng sinh, không giữ lại chút nào cung cấp, đã đạt đến đỉnh phong của cảnh giới này.

Dù cùng Khổng Thi Dao chênh lệch cực lớn, nhưng mượn lĩnh ngộ cùng kinh nghiệm chiến đấu, trong thời gian ngắn vậy mà không rơi vào thế hạ phong.

Chiến đấu một hồi, ánh mắt Khổng Thi Dao lộ ra gấp gáp.

Tu vi của nàng cao hơn đối phương hai tiểu cấp, càng là Khổng sư hậu đại, công bằng chiến đấu, dưới tình huống không có thi triển binh khí, vậy mà không chiếm được một chút thượng phong...

Thân truyền của Trương Huyền chỉ có mười bảy mười tám tuổi, làm sao lại cường đại như vậy?

- Không được, tiếp tục nữa, coi như chiến thắng cũng tương đương thua...

Tùy ý tiếp tục như vậy, coi như may mắn thắng được, khẳng định cũng không khác gì thua, dù sao tu vi của nàng cao hơn.

Khổng Thi Dao cắn răng, thân pháp bỗng nhiên biến đổi, bàn tay trong chốc lát giống như nhiều hơn mấy cái.

Võ kỹ mạnh nhất của nàng, Khổng sư tự thân sáng chế để lại cho hậu nhân... Bát Tí Phù Đồ!

Lộc cộc lộc cộc đạp!

Bị võ kỹ công kích, Triệu Nhã không thể kiên trì được nữa, liên tục lui về phía sau.

Dù vị trước mắt này vừa đột phá, nhưng dù sao cũng đã trải qua bốn lần Cổ Thánh kiếp, lại thêm tu vi bản thân rất mạnh, nếu không phải kinh nghiệm chiến đấu của mình phong phú, khẳng định đã sớm thất bại.

- Không nên gấp gáp, ngươi bây giờ chỉ là lực lượng không bằng... Đã như vậy, liền thuận tiện đột phá đi!

Trương Huyền cong ngón tay búng một cái, cho Triệu Nhã một giọt huyết dịch cường giả phá toái hư không.

Hô!

Nuốt huyết dịch vào cổ họng, lực lượng trong cơ thể Triệu Nhã nhanh chóng tăng lên.

Ầm ầm!

Không đến hai mươi cái hô hấp, quả nhiên phá tan Chư Tử Bách Gia ràng buộc, đạt đến tích huyết trùng sinh.

Tu vi đột phá, lực lượng đại tăng, Khổng Thi Dao không thể kiên trì được nữa, bị đánh trúng ngực, bay ngược ra ngoài, trùng trùng điệp điệp ngã xuống đất.

- Ta thua...

Sắc mặt Khổng Thi Dao tái nhợt, răng ngà cắn chặt.

Dù nàng còn có rất nhiều tuyệt chiêu không có thi triển ra, chân chính vật lộn sống mái, mượn lực lượng huyết mạch, đối phương khẳng định không chống lại được... Nhưng lúc này, thực sự xấu hổ lấy ra.

Võ kỹ của đối phương, dù không có cao minh như nàng tu luyện, nhưng mỗi một chiêu một thức, đều nhắm thẳng vào đại đạo, cho người ta một loại cảm giác đại đạo chí giản, mấu chốt nhất là, dường như có thể nhìn ra thiếu hụt của nàng, mỗi một chiêu đều đánh vào chỗ nàng không thể không phòng, hơn nữa lại không cách nào phòng vệ.

Trước đó còn có thể dựa dẫm tu vi cao, tạm thời áp chế, sau khi thực lực đối phương tăng lên, liền không có biện pháp gì.

Có thể nói... Vừa bắt đầu tỷ thí cũng đã chú định thất bại, buồn cười nàng không dám thừa nhận mà thôi!

- Thế nào? Hiện tại có nguyện ý làm tiểu sư muội không?

Thấy vị thiên tài kiêu ngạo nhất Côn Hư cảnh này, từ sâu trong nội tâm thừa nhận thất bại, Trương Huyền cười nhạt một tiếng:

- Đương nhiên, nếu như ngươi cho rằng, Triệu Nhã là mạnh nhất trong đám người, còn có thể khiêu chiến những người khác, chỉ bất quá phải đè thấp tu vi tới chiến đấu! Nếu không thì không đủ công bằng!

- Cái này...

Khổng Thi Dao nhìn mấy người còn lại.

Đám người Trịnh Dương, Viên Đào, Ngụy Như Yên từng cái ánh mắt hừng hực, tựa hồ cũng muốn xông lại tỷ thí, thuận tiện bắt nạt một chút, để nàng biết trời cao đất rộng.

- Không, ta nguyện ý làm tiểu sư muội...

Khổng Thi Dao quỳ gối.

Những người này đều là một lão sư giáo dục ra, trên phương thức chiến đấu khẳng định tương đồng, vừa rồi nàng ỷ vào tu vi cao, có thể áp chế Triệu Nhã, cùng cấp bậc đối mặt mấy gia hỏa này mà nói, khẳng định không chiếm được một chút thượng phong!

Làm không cẩn thận, đồng dạng thất bại.

Mất mặt như thế, còn không bằng trực tiếp thừa nhận.

- Vậy thì được!

Thấy nàng thừa nhận, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, mỉm cười:

- Triệu Nhã, Trịnh Dương, còn có mấy người các ngươi, từ hôm nay trở đi, Khổng Thi Dao chính là tiểu sư muội của các ngươi, vị thân truyền thứ chín của lão sư! Về sau sư huynh đệ phải cùng nhau trông coi, không nên gây hoạ từ trong nhà!

- Vâng! Xin nghe lão sư dạy bảo!

Mọi người đồng loạt ôm quyền.

Thấy hậu nhân Khổng sư cũng bái Trương Huyền làm thầy, Nhan Thanh Cổ Thánh nói không ra lời, qua nửa ngày mới mở miệng nói:

- Khổng Thi Dao đột phá Cổ Thánh, càng đạt đến tích huyết trùng sinh, có tư cách quản lý Côn Hư cảnh cùng Chư Tử Bách Gia...

Côn Hư cảnh vốn là Khổng sư lưu lại, tự nhiên phải về hậu nhân của hắn quản lý.

Những năm này, hắn sử dụng quyền lực, cũng chỉ là thay mặt khống chế mà thôi!

Hiện tại Khổng Thi Dao triệt để trưởng thành, cũng nên trả lại quyền lợi.

Lão sư đi đâu

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

Chư Tử Bách Gia từ trước tới nay lấy Khổng sư như Thiên Lôi sai đâu đánh đó, Khổng Thi Dao đột phá Cổ Thánh, nói trắng ra là, cũng không có gì có thể giao tiếp, tự nhiên liền thành thủ lĩnh cao nhất của bọn họ.

Như vậy cửu đại đệ tử của Trương Huyền, triệt để quản lý nhân tộc, Dị Linh tộc, Chư Tử Bách Gia.

- Lão sư, sự tình phong ấn cửa vào Côn Hư cảnh xử lý như thế nào?

Biết trách nhiệm trên bờ vai, Khổng Thi Dao cũng không từ chối, nhìn về phía lão sư.

Lão sư nói qua, chỉ cần bái hắn làm thầy, liền có biện pháp giải quyết.

- Ta thử một chút!

Trương Huyền lần nữa trở lại trước mặt phong ấn, tinh thần khẽ động, Thiên Đạo chi thư từ mi tâm bay ra.

Hô!

Cùng khe hở bình chướng dung hợp lại với nhau, thời gian nháy mắt, tạo thành một cánh cửa cao lớn xa xăm.

Thứ này vừa xuất hiện, lôi đình sôi trào trên bầu trời giống như thấy được Thần Linh kim thân, nhanh chóng tiêu tán, hình như chưa hề xuất hiện qua.

- Vậy thì giải quyết?

Mọi người đều ngẩn ngơ.

Còn nghĩ đi đâu tìm cường giả phá toái hư không, không nghĩ tới đơn giản như vậy, một quyển sách liền hoàn thành!

Sớm biết dễ dàng như vậy, sao không sớm lấy ra?

- Suy đoán là đúng...

Không để ý tới ý nghĩ của mọi người, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm.

Thiên Đạo thư viện, trước đó không cách nào nhìn thấu Cổ Thánh thiếu hụt, nói cách khác, không cách nào nhìn thấu đồ vật vượt qua Thiên Đạo của Danh Sư đại lục.

Về sau Lạc Nhược Hi rời đi, Xuân Thu đại điển dung hợp, loại tình huống này thuận lợi giải quyết.

Lúc đó liền nghi ngờ, có phải thư viện đã vượt qua của Thiên Đạo Danh Sư đại lục hay không, trải qua thí nghiệm vừa rồi, quả thật như vậy.

Giống như Thần Linh vượt qua Thiên Đạo, sẽ không hạ xuống lôi kiếp vậy.

Thư viện vượt qua Thiên Đạo của Danh Sư đại lục, chế tạo ra Thiên Đạo chi thư, có thể phủ kín Côn Hư cảnh, để người sau không dám xét xử.

Thiên Đạo chi thư làm cửa, trấn áp Thiên Đạo của Danh Sư đại lục không dám tới, che giấu Côn Hư cảnh hay không cũng không tính cái gì, Trương Huyền lần nữa tiến vào bên trong, dặn dò Khổng Thi Dao:

- Ta muốn đi Khổng gia nhìn một chút!

Khổng Thi Dao không có cự tuyệt, đi đầu dẫn đường.

Khổng gia ở lân cận Đại Nho đường, tiến vào bên trong, Trương Huyền chậm rãi đi tới.

Khổng gia tuân theo Khổng sư truyền thừa, phát triển tư tưởng cùng công pháp của hắn đến cực hạn, không khí văn hóa vô cùng nồng đậm, thong thả trong đó, từng bước một tiến lên, Trương Huyền giống như đi theo bước chân của Khổng sư, cảm ngộ tinh thần cùng tư tưởng của hắn.

Xem xong Khổng gia, Trương Huyền rời Côn Hư cảnh, lần này không mang theo đệ tử, mà là một mình tiến lên.

Khổng Tử đi khắp các nước, từ đó có cảm ngộ, mới luyện chế ra Xuân Thu đại điển, hắn cũng muốn tận mắt chứng kiến một chút, Danh Sư đại lục phồn hoa, tìm được thứ thuộc về chính mình.

Mỗi một thành thị, hắn đều sẽ lưu lại một đoạn thời gian.

Giải quyết Dị Linh tộc, đại lục thái bình, Danh Sư đường lúc này cũng dựa theo ý nghĩ Dương sư thay đổi, không phân danh lợi, chỉ vì truyền thụ thiên hạ.

Rất nhiều đệ tử của Trương Huyền, ở dưới hắn gợi ý, cũng truyền thụ tứ phương, rất nhiều học sinh ở Hồng Viễn Danh Sư học viện cũng chia ra các nơi, tiến hành dạy học, tất cả nghe qua chương trình học của Trương Huyền, đều càng thêm nổi bật, thành người tuyên truyền “Trương học”, trong lúc nhất thời, danh khí của vị thiên hạ đệ nhất Danh Sư này càng lúc càng lớn, thậm chí vượt qua Khổng sư.

Người người đều trông đợi hắn có thể lần nữa giảng bài, nhưng vị Trương sư để cho người ta ngưỡng mộ kia, lại giống như biến mất khỏi thế gian, triệt để mất đi tung tích.

Không chỉ Danh Sư đường không cách nào dò xét, ngay cả rất nhiều thân truyền của hắn, cũng không biết ân sư đến cùng đi nơi nào, truyền tin tức không trở về, phảng phất như triệt để biến mất khỏi thế giới này.

- Lão sư đi nơi nào?

Trịnh Dương từ cực nam của Danh Sư đại lục bay trở về, một mặt phong trần mệt mỏi, cũng không phát hiện bất kỳ tung tích nào.

Triệu Nhã từ tận cùng phía bắc trở về, cũng một mặt buồn bã, không thu hoạch được gì.

Cửu đại đệ tử, phân tán thiên hạ, tìm hơn bốn tháng, hầu như tất cả địa phương đều tìm, nhưng thủy chung không có phát hiện.

- Lão sư không liên hệ chúng ta, hắn là muốn sáng chế con đường của mình, chúng ta cũng không cần quá lo lắng!

Vương Dĩnh an ủi.

- Vương Dĩnh nói không sai, việc cấp bách của chúng ta, cũng không phải tìm kiếm, mà nghe lão sư dạy bảo, truyền thụ kiến thức của hắn đến các ngõ ngách của thế giới! Hơn nữa không được bỏ bê tu vi, tranh thủ sớm ngày đột phá đến tích huyết trùng sinh đỉnh phong, vì hắn chia sẻ ưu sầu!

Lộ Xung nói.

- Đúng vậy!

Mọi người đồng thời gật đầu, không nói thêm lời.

Thực lực của lão sư, Danh Sư đại lục đã không người có thể tổn thương, đã như vậy, không có gì có thể lo lắng.

Còn không bằng chân thật hoàn thành sự tình hắn giao phó, cố gắng tăng cao tu vi, không đến mức lão sư cùng Thần Linh chiến đấu, bị kéo chân

sau.

...

Mọi người khắp nơi tìm kiếm tung tích Trương sư, mà lúc này, một tiểu trấn xa xôi trên Danh Sư đại lục, Trương Huyền chậm rãi tiến lên.

Lúc này cách rời Chư Tử Bách Gia, đã hơn nửa năm, khoảng cách đi tới thế giới này, cũng đã tròn hai năm.

Hơn nửa năm qua, một đường tiến lên, thấy được vô số vui buồn ly hợp, có người vui vẻ, có người đau khổ, có người sung sướng, có người mất mác...

Cảm xúc cùng trải qua của bọn hắn, nhìn ở trong mắt, Trương Huyền giống như trải qua lần lượt vô số nhân sinh.

Đi tới trấn nhỏ này, đã ba ngày, cũng nên rời đi.

Dọc theo đường phố, muốn đi ra, nhưng nghe cả đường phố xôn xao, vô số người kích động nhanh chóng xông tới một phương hướng.

- Nhanh lên, có Danh Sư tới giảng bài!

- Nghe nói lần này giảng bài, muốn truyền thụ kiến thức của Trương sư, nhất định phải cố gắng nhớ kỹ! Tranh thủ trở nên nổi bật, ăn Thanh Nha mạch!

- Thứ này là Chư Tử Bách Gia gieo trồng, Danh Sư đại lục không thể trồng, cực kỳ trân quý, lần trước thợ rèn ở thôn bên cạnh chính ăn một bữa, trực tiếp có cảm ngộ, đột phá đến Tông Sư cảnh!

- Đúng vậy, hắn thật may mắn, có thể đột phá Tông Sư, giá trị tuyệt đối...

...

Mọi người nghị luận ầm ĩ.

- Giảng bài?

Trương Huyền lắc đầu, cũng không có hứng thú tới nhìn.

Hơn nửa năm nay, đi ngang qua vô số thành trấn, giảng bài tương tự thấy cũng nhiều.

Không ít Danh Sư, đều đánh tên tuổi của hắn truyền thụ kiến thức, có chính xác, có trăm ngàn chỗ hở, để cho người ta cho rằng là dạy hư học sinh.

Bất quá hắn không mở miệng ngăn cản, càng không biểu lộ thân phận.

Nếu đi ra lịch luyện, liền xóa sạch phù hoa cùng vinh dự trước đó trong lòng, an tâm trải nghiệm thế gian muôn màu, tình người ấm lạnh.

- Đi thôi!

Hắn không ngừng lại, đang muốn đi ra tiểu trấn, đi vào thành thị kế tiếp, con mắt thoáng nhìn, nhất thời ngừng lại.

- Là nàng?

Một thân ảnh xinh đẹp xuất hiện ở trong tầm mắt.

Mỹ lệ, động lòng người, dáng người thướt tha giống như hai năm trước, để cho người ta hướng về.

Chỉ bất quá, giờ phút này không còn là lão sư phổ thông, tinh anh giáo sư, mà là một vị Danh Sư thực sự, hơn nữa còn đạt đến tam tinh.

- Chư vị tốt, ta tên Thẩm Bích Như, là một vị Danh Sư tam tinh...

Đứng ở trên đài cao, nữ hài nhìn quanh một vòng, mỉm cười, lộ ra nụ cười mê người.

Cổ Thánh! Ta là thiên địa sư (1)

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

Thẩm Bích Như, là sau khi Trương Huyền xuyên việt, mỹ nữ lão sư của Hồng Thiên học viện, biết cô gái xinh đẹp thứ nhất, sau khi rời Thiên Huyền vương quốc, lại chưa thấy qua.

Nửa năm trước trở lại học viện, chỉ thấy được Lục Tầm, không tìm tới đối phương, không nghĩ tới ở đây gặp, hơn nữa đạt đến Danh Sư tam tinh.

Trương Huyền mỉm cười, dừng bước, thanh âm của nữ hài trên đài tiếp tục vang lên:

- Ta cùng Trương Huyền Trương sư, từng là đồng nghiệp!

- Đồng nghiệp?

- Nói cách khác, nàng biết Trương sư?

- Khoác lác a, mỗi lần người tới giảng bài, đều nói biết, thậm chí còn bái nhập Trương sư môn hạ, phần lớn đều là tâng bốc mình!

- Cũng phải, không nghĩ tới người xinh đẹp như vậy cũng lừa đảo!

...

Kèm theo danh khí của Trương Huyền càng lúc càng lớn, người giả mạo họ sinh không biết bao nhiêu, dù là tiểu trấn xa xôi cũng có sức miễn dịch.

Thấy mỹ nữ giáo sư không tranh quyền thế trong suy nghĩ, vậy mà vừa mở miệng liền nhắc tới mình, Trương Huyền lắc đầu, lộ ra vẻ thất vọng.

Trước đó còn cho rằng nàng, không màng danh lợi, không nghĩ tới giống như những người khác mua danh cầu lợi, dùng tên tuổi của mình, nâng cao địa vị bản thân.

Trong lòng mất mác, đang muốn rời đi, liền nghe thanh âm của nữ hài tiếp tục vang lên:

- Hiện tại hắn đã thành vạn thế chi sư, truyền thụ thiên hạ, vô số người đều lấy có thể nghe được kiến thức của hắn làm vinh... Nhưng ta không hâm mộ, cũng không cảm thấy cao thượng!

Trương Huyền dừng lại.

Mọi người vốn cho rằng là lừa đảo, tính toán rời đi, cũng đều xoay người lại, từng cái nhíu mày.

Trương sư đi sâu nhân tâm, trở thành tín ngưỡng của tất cả mọi người, ngươi nói không “cao thượng”, có ý tứ gì?

Trong lúc mơ hồ, đã có người bắt đầu không vui.

- Thế giới, là đa nguyên hóa, tựa như trấn nhỏ này của chúng ta, cần Danh Sư đứng ở trong mây, truyền thụ kiến thức, cũng cần lao động phổ thông giống như nhân viên khơi thông đường ống lòng đất, càng cần đồ tể, tiểu thương, vận chuyển, bán đồ vật... người các ngành các nghề. Người không có phân chia cao thượng cùng thấp kém, chức nghiệp cũng không có, có chỉ là, có nguyện ý ở trên đó bỏ ra tâm huyết cùng tinh lực chân chính hay không, có nguyện ý để tâm, đi yêu thích sự tình bản thân tham gia hay không!

- Trương sư, hắn ưa thích nghề nghiệp Danh Sư này, ưa thích truyền thụ kiến thức cho người ta, càng ưa thích nghiên cứu bí ẩn cao thâm, cho nên... hắn thành công, đi tới đỉnh phong của Danh Sư!

- Ta chỉ là người bình thường, không có loại thiên phú và năng lực kia, nhưng cũng không đại biểu ta kém đối phương rất xa, ta đồng dạng làm gương tốt, đồng dạng dạy dỗ học sinh, để cho học sinh mình nghiêm ngặt chuẩn mực, cố gắng học tập! Ta không cách nào truyền thụ thiên hạ, để càng nhiều người biết, nhưng có thể bảo đảm, bản thân dạy dỗ kiến thức, sẽ không dạy hư học sinh, bảo đảm truyền thụ học vấn, đều là bản thân tự mình thí nghiệm, chuẩn xác không sai... Vậy là đủ rồi!

- Người, phải thấy rõ năng lực của mình, đi con đường mình am hiểu! Những năm này, ta dạy học bốn phía, thấy không ít người, đều lâm vào chè chén say sưa, thời kì của chúng ta, quả thực sinh ra một vị vạn thế chi sư Trương Huyền, giống như Khổng sư năm đó, đại biểu nhân tộc đại hưng... Chúng ta sinh tồn ở thời kì tốt nhất, nhưng vậy thì đại biểu, ngươi nhất định sẽ trổ hết tài năng, trở thành cường giả sao?

- Không, không phải như vậy, cường giả, vô luận là ở thời kì nào, đều chỉ là số ít người mới có thể đi đến!

- Cái này...

Mọi người tràn đầy tức giận, tất cả đều nói không ra lời.

Bất kỳ thời kì nào, cũng khó có khả năng người người đều là cường giả.

Người người như rồng, chỉ là một loại trông đợi, không thể nào là sự thật.

Nếu không, tài nguyên ở đâu ra!

Bởi vì lực lượng nắm giữ ở trong tay số ít người, mới được gọi là cường giả, mới có thể thu hút vô số người hướng về.

- Không nghĩ tới lại có loại lĩnh ngộ này...

Trương Huyền cũng sững sờ.

Còn tưởng rằng nữ hài lấy bản thân ra, là muốn nâng cao thân phận của mình, không nghĩ tới lại trình bày loại đạo lý này.

Người, đáng sợ nhất không phải năng lực không đủ, mà là không cách nào nhận rõ bản thân.

Rõ ràng trí tuệ chỉ đủ làm tiểu binh, lại nhất định muốn làm nguyên soái, cuối cùng làm hại mình và người khác.

- Đừng nghe nàng nói bậy, ta nghe nói, Trương sư dạy dỗ học sinh, cũng có thiên phú không quá tốt, đồng dạng thành cường giả tuyệt thế!

- Không sai, lão sư tốt, có thể đi càng xa!

- Nói là đồng nghiệp của Trương sư, thì là phải sao? Bằng hữu của Trương sư, cái nào không phải nhân vật kinh thiên động địa? Làm sao có thể có bằng hữu chỉ là Danh Sư tam tinh!

...

Sau khi hết khiếp sợ, dưới đài càng thêm xôn xao.

Thẩm Bích Như nói, quấn tới chỗ sâu hèn mọn nhất của không ít người.

Rõ ràng thấy không rõ bản thân, thấy không rõ thực tế, hết lần này tới lần khác nói, ta là thời vận không đủ.

Tác phẩm do ta viết, vốn nên vạn cổ lưu truyền, bởi vì biên tập có mắt không biết, cho nên minh châu bị che mờ, cuối cùng ký hợp đồng cũng không làm được.

- Ta biết lời này, khả năng tổn thương không ít người, nhưng mọi người cho rằng thật sự là sai sao? Ta không bằng Trương sư, hắn trở thành vạn thế chi sư, truyền thụ thiên hạ, nhưng các ngươi thật cho rằng, hắn trải qua rất vui?

Nhìn ra mọi người phẫn nộ, Thẩm Bích Như lắc đầu nói:

- Năng lực càng lớn, trên bờ vai gánh vác trách nhiệm lại càng lớn, một năm qua, hắn để Danh Sư đường thay đổi quy tắc, bình định Dị Linh tộc phản loạn, ngay cả Chư Tử Bách Gia cũng cúi đầu nghe lệnh... Bên nào không trải qua cửu tử nhất sinh? Đổi lại các ngươi, chỉ muốn hưởng thụ cao cao tại thượng, sẽ đi mạo hiểm làm những sự tình này sao?

Mọi người kêu gào nói không ra lời.

Đúng vậy, nếu như bọn họ có địa vị này cùng thiên phú như Trương sư, chắc chắn sẽ không mạo hiểm xông vào Dị Linh tộc, càng sẽ không đi trêu chọc Chư Tử Bách Gia...

- Các ngươi cho rằng Trương sư rất nở mày nở mặt, nhưng thời điểm ta và hắn dạy ở cùng một trường học, hắn là lão sư bị người chỉ trích, người người phỉ nhổ, bởi vì khảo hạch giáo viên đếm ngược thứ nhất, bất cứ lúc nào cũng sẽ bị khai trừ... Đối diện với mấy cái này, hắn không có chút sợ hãi nào, từng bước một đi đến hiện tại, đổi lại các ngươi, có thể đối phó được áp lực trong lòng không?

Thẩm Bích Như tiếp tục nói.

Cuộc đời của Trương sư, sớm đã truyền ra, thậm chí bị người chỉnh lý thành sách, truyền tụng thiên hạ.

Hắn một đường đi tới, đã trải qua bao nhiêu nguy hiểm, bao nhiêu hiểm trở, nhưng không có ngừng lại mảy may, đổi lại bọn họ... Có thể làm được ư?

Không ít người trong lòng cân nhắc một cái, đồng thời lắc đầu.

Tâm cảnh kém, ở Hồng Thiên học viện liền có thể sẽ bị người mắng chết, không ngóc đầu lên được.

Tâm cảnh tốt, Thiên Vũ vương quốc cũng sẽ dừng bước...

Chớ nói chi là đằng sau ầm ầm sóng dậy.

Hâm mộ người khác có thể, nhưng người khác trải qua, ngươi khả năng trải qua không được.

Mặc sức tưởng tượng hải dương, lại không cách nào chịu đựng sóng lớn.

- Người người đều phải lựa chọn, nhận rõ bản thân trọng yếu nhất...

Không giống mọi người lặng im, Trương Huyền lòng có cảm xúc, hơn nửa năm tích lũy, giống như đốt cháy dây dẫn nổ, trong nháy mắt nổ tung.

Danh sơn đại xuyên, tình người ấm lạnh, nửa năm qua, nhìn qua địa phương, dung hợp thành ký ức, nối thành một mảnh, để cả người hắn giống như huyền phù ở trên không Danh Sư đại lục, nhìn xuống thiên địa, triệt để siêu thoát ngoại vật.

Không lấy vật thích, không lấy mình bi!

Trong nháy mắt Trương Huyền đi vào cảnh giới vong ngã, trước đó trong lòng rất nhiều mê man, trong chớp mắt phá giải, tu vi trong cơ thể giam giữ lại hơn nửa năm, giống như nước sông phá đê, cuồn cuộn chảy xuôi.

Cổ Thánh! Ta là thiên địa sư (2)

dtv-ebook.com

Nửa năm trước, sở dĩ Trương Huyền rời mọi người, du lịch thiên hạ, là bởi vì nội tâm mê man.

Khổng sư thực sự quá cường đại, bất kỳ người nào nhìn nhân sinh của hắn, đều sẽ lòng sinh khiếp ý, không dám so sánh.

Từ một người bình thường, ngắn ngủi mấy năm trở thành thiên hạ cự phách, đuổi Dị Linh tộc ra khỏi đại lục, phong ấn ở cổ chiến trường, môn đồ thiên hạ, truyền thừa thiên cổ... Mỗi một dạng, đều long trời lở đất, chói mắt vô cùng.

Trái lại bản thân, biết rõ trở thành thiên địa sư, là con đường trở thành Cổ Thánh, nhưng làm sao làm được? Thiên địa khổng lồ như vậy, nắm giữ Thiên Đạo quy tắc, nghe không hiểu lời của hắn, không có khả năng bái sư!

Càng rầu rĩ, liền càng không biết làm sao, mất con đường cùng phương hướng đi tới.

Tuy đây là tu luyện giả nhất định phải trải qua, nhưng trong lòng vẫn không qua được.

Từ trước đến nay, hắn tu luyện, đều dựa theo Thiên Đạo thư viện, sưu tập thư tịch, sửa sang lại công pháp, trên cơ bản không có bản thân sáng tạo, tiến bộ rất nhanh, nhưng cũng hạn chế phát triển.

Đặc biệt là dưới tình huống không còn công pháp.

Sửa sang lại công pháp, không có thiếu hụt, nhưng không có công pháp tham khảo, liền không cách nào tu luyện, cũng đã thành thiếu hụt lớn

nhất của hắn.

Thiên Đạo có thiếu, không có khả năng mọi chuyện hoàn mỹ.

Một đường quan sát, một đường vẫy vùng thiên địa.

Thường thấy nhân tình ấm lạnh, thói đời bạc bẽo, giờ phút này nghe Thẩm Bích Như nói, nhận rõ bản thân, giờ mới hiểu được.

Nửa năm qua tìm đáp án, cũng không ở địa phương khác, mà ngay ở trên người mình.

Làm tốt bản thân là được, cần gì đi quản người khác.

Khổng sư có kỳ ngộ của Khổng sư, những người khác có quỹ tích nhân sinh của những người khác, ta không cần thiết giống như hắn, cũng không cần thiết giống như những người khác, chỉ cần tuân theo nội tâm, một đường tiến lên là đủ rồi!

Công pháp không có hoàn mỹ, ta chỉ làm tốt hoàn mỹ bản thân là được!

- Cám ơn ngươi, Thẩm Bích Như!

Cảm nhận được biến hóa trong cơ thể, biết tìm được “đáp án”, đã có thể đột phá Cổ Thánh, Trương Huyền mỉm cười.

Bốn phía lặng ngắt như tờ, mặc dù thanh âm của Trương Huyền không vang dội, nhưng đưa tới vô số người chú ý.

Nghe được thanh âm, Thẩm Bích Như nhìn lại, đôi mắt thanh tú trợn tròn:

- Trương sư, sao ngươi ở đây?

Trương Huyền ngụy trang thân phận, không muốn để cho người khác nhận ra, người lại thân cũng không nhận ra được.

Giờ phút này, vì cảm kích đối phương, không cần thiết giấu diếm, cho nên nữ hài liếc mắt liền nhìn ra, vị trước mắt này, chính là vị hai năm trước ở Hồng Thiên học viện, bị người phỉ nhổ, bất cứ lúc nào cũng sẽ khai trừ… Trương Huyền!

Hai năm không thấy, dung mạo không có biến hoá quá lớn, chỉ là dáng người càng cao hơn, làn da càng thêm trắng ngần, hai mắt càng thâm thúy hơn.

- Ta lịch luyện đến đây, đã lâu không gặp...

Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng, gật đầu, từng bước một đi đến đài cao trước mắt.

- Đã lâu không gặp...

Thân thể mềm mại của Thẩm Bích Như run rẩy.

Còn tưởng rằng là hai thế giới, chênh lệch vạn dặm, cả đời khó có thể gặp lại, không nghĩ tới cứ như vậy gặp mặt.

Đối phương vẫn giống như trước kia, không có chút giá đỡ nào, trong tươi cười mang theo hồn nhiên.

- Trương sư?

- Vừa rồi nàng nói cùng Trương Huyền Trương sư là đồng sự, hiện tại lại làm bộ kinh ngạc như vậy, rất rõ ràng, là muốn nói vị này, chính là vị vạn thế chi sư Trương sư kia?

- Vừa rồi nói gần nói xa trang bức thì thôi, làm nhục trí thông minh của chúng ta như vậy liền quá đáng!

- Đúng vậy, quả thực là không thể tha thứ! Hắn là Trương sư, ta là Danh Sư đường đường chủ đây!

- Trương sư, nhân trung chi long, làm sao có thể đến tiểu trấn xa xôi như vậy, nữ nhân này, thoạt nhìn rất xinh đẹp, không nghĩ tới là loại tâm cơ...

...

Hai người đối thoại, không có tận lực che giấu, mọi người phía dưới xôn xao, đều sắp muốn nổ.

Trương sư, người người tôn sùng, nhưng cũng biết cách nhau rất xa.

Tựa như đường thẳng song song, vĩnh viễn không cùng xuất hiện.

Nữ nhân này, vậy mà tùy tiện đối với một người xưng hô “Trương sư”, chẳng phải biểu thị, gia hỏa thoạt nhìn không được tốt lắm kia, chính là Trương Huyền?

Nói đùa cái gì?

Trang bức có thể, nhưng làm nhục danh dự của Trương sư, liền tội không thể tha!

- Giả mạo Trương sư, phạm vào Danh Sư thiên hạ tối kỵ! Nhất định phải nghiêm trị, nếu không Danh Sư đường còn có uy tín gì thống trị thiên hạ?

Trong đám người, một vị Danh Sư cao giọng hét.

- Không sai, mọi người bắt lấy hai gia hỏa kia...

Lại một người hô, có điều tiếng la còn không kết thúc, liền nghe một thanh âm run rẩy vang lên:

- Trước đừng ầm ĩ, mau nhìn...

Mọi người tràn đầy tức giận, đồng loạt nhìn lại đài cao, sau đó liền thấy một màn để cho bọn họ khó tin.

Người thanh niên giả mạo “Trương sư” kia, trên mặt hiện ra nụ cười nhàn nhạt, thân thể chậm rãi bay lượn lên không.

Cứ như thế, ở trước mặt mọi người bay về phía bầu trời, yên tĩnh huyền phù.

Có thể bay... Chứng minh đã đạt đến Thánh Vực!

Chẳng lẽ người giả mạo này, là một vị cường giả Thánh Vực?

Thanh âm khiếp sợ còn không có kết thúc, bầu trời nổ vang, vô số mây đen bao phủ tới.

Mây đen diện tích rất lớn, rất nhanh bao phủ cả thành thị ở bên trong, hơn nữa còn không ngừng lan ra, phảng phất như kéo dài đến chân trời, không nhìn thấy phần cuối.

- Đây là... Lôi kiếp?

- Tại sao có thể có lôi kiếp lớn như vậy?

- Nghe nói Cổ Thánh kiếp, lợi hại nhất cũng chỉ bao phủ mấy vạn mẫu, cái này... Hẳn là có mấy trăm vạn mẫu, ngàn vạn mẫu đi?

Người phía dưới tất cả đều ngây người, nói không ra lời.

- Có thể dẫn tới lôi kiếp lớn như vậy... Sẽ không phải thật là Trương sư a?

Trong đám người vang lên một thanh âm, tất cả mọi người yên lặng.

Cũng chỉ có Trương sư chân chính, mới có thể gây ra động tĩnh lớn như vậy, thiên hạ khiếp sợ.

...

Băng Nguyên cung.

- Mẹ, ngươi yên tâm, ta sẽ chú ý thân thể, chắc chắn sẽ không lỗ mãng!

Một nữ hài tựa như tượng băng, nhìn về phía một nữ tử trung niên trước mắt, mỉm cười.

Băng Nguyên cung cung chủ, Triệu Nhã.

Mà nữ tử trước mặt nàng, là Thánh nữ đời trước, mẫu thân của nàng.

Sau khi ở Liên Minh đế quốc xác lập thân phận, trở về liền thả mẫu thân ra ngoài, nửa năm trước trở lại Thiên Huyền vương quốc đón cha về, người một nhà ở chung, vui vẻ hòa thuận.

- Liên tục bế quan, không ăn không uống, không ngừng tu luyện... Ta và mẹ ngươi sợ ngươi trên tinh thần tiêu hao quá lớn!

Một nam tử trung niên đi tới.

Cha của Triệu Nhã, Thiên Huyền vương quốc Bạch Ngọc thành thành chủ, Triệu Phong!

Đối kháng Trương sư không thấy, con gái của bọn họ giống như điên tìm kiếm, sau khi trở về liền bế quan tu luyện, không ăn không uống, cũng không nghỉ ngơi... Nhìn mà đau lòng.

Dù thực lực của con gái bây giờ, sớm đã đạt đến tình trạng bọn họ chỉ có thể ngước nhìn, nhưng điên cuồng tu luyện, chỉ cần có thể tăng thực lực lên, mặc kệ nguy hiểm hay không nguy hiểm... không khuyên can, sớm muộn sẽ xuất hiện nguy hiểm.

- Ta không sao, ta chỉ nghĩ chờ lão sư trở về, lấy thực lực mạnh hơn thấy hắn, mà không phải bỏ lỡ hắn dạy bảo...

Triệu Nhã cười cười, nghĩ tới cùng lão sư từng li từng tí, trong lòng lần nữa tràn đầy lực lượng, đang muốn khuyên can cha mẹ, tiếp tục bế quan, đột nhiên nhướng mày, vội vàng ngẩng đầu.

Ngay sau đó nhìn thấy vô số mây đen, từ đằng xa lan ra, thời gian nháy mắt bao phủ toàn bộ Băng Nguyên cung ở bên trong.

Cổ Thánh! Ta là thiên địa sư (3)

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

- Cái này...

Đột nhiên đứng dậy, Triệu Nhã kinh ngạc nói không ra lời.

Bởi vì nàng phát hiện... Mảnh mây đen này, lấy thực lực của nàng... Vậy mà không nhìn thấy phần cuối!

Nửa năm qua, nàng cố gắng tu luyện, đã đạt đến tích huyết trùng sinh đỉnh phong, tuy cách đột phá còn không biết bao xa, nhưng lực lượng chân chính, đã đứng ở đỉnh phong nhất của thế giới.

Tu vi như thế, vậy mà không nhìn thấy phần cuối của mây đen trước mắt...

Chẳng phải biểu thị, mảnh đám mây này, lan tràn không dưới mấy chục vạn cây số?

- Đây là cái gì? Tại sao có thể có mây đen lớn như vậy?

Hai vợ chồng Triệu Phong cũng nhìn ra không đúng, tràn đầy khiếp sợ.

- Hẳn là lôi kiếp... Là lão sư, nhất định là lão sư trở về!

Ánh mắt sáng ngời, Triệu Nhã nhảy dựng lên, lại không để ý tới tu luyện, thẳng tắp vọt tới trung tâm.

Nếu như đây là lôi kiếp, có thể dẫn tới lớn như vậy, thiên hạ trừ lão sư, thì nghĩ không ra cái khác!

Bởi vì thế giới này, chỉ có hắn độc nhất vô nhị!

...

- Sư chi đạo, ở chỗ truyền đạo học nghề giải thích nghi hoặc, Chiến Sư đường chúng ta, tuy không truyền thụ học vấn, lại truyền thụ cho ngươi kỹ xảo cùng bản lĩnh chiến đấu, đồng dạng thuộc về sư đạo, cho nên quy tắc đồng dạng phải tuân thủ!

Đứng ở trước đội ngũ trên vạn người, Trịnh Dương nhìn rất nhiều chiến sư mới thu nhận, lộ ra vẻ vui mừng.

Kèm theo thời gian trôi qua, Chiến Sư đường đã trở nên càng thêm cường đại.

Đặc biệt là truyền thụ kiến thức lão sư dạy dỗ, mỗi một cái đều sức chiến đấu cực mạnh, lấy một địch trăm.

- Vâng!

Mọi người đồng thời gật đầu, tràn đầy kích động.

Vị đường chủ trước mắt này, cùng lão sư hắn ở trên đại lục sáng lập ra huy hoàng, để vô số người hướng về.

Tận mắt nhìn đến, hơn nữa đi theo ở sau lưng, là sự tình tất cả mọi người thiết tha mơ ước.

- Bắt đầu huấn luyện!

Thấy mọi người nhiệt huyết sôi trào, Trịnh Dương không nói thêm lời, đột nhiên ngẩng đầu lên, ngay sau đó nhìn thấy mấy đen đầy trời.

- Đây là... Đột phá?

Sửng sốt một chút, hốc mắt đỏ lên:

- Là lão sư muốn đột phá Cổ Thánh...

Nhẹ nhàng chợt lóe, biến mất tại chỗ, cũng không thấy tung tích.

...

Vương thành Dị Linh tộc.

Lưu Dương ngồi ngay ngắn ở trên vương tọa.

- Dị Linh tộc cùng nhân tộc hữu nghị ở chung, không nên sinh ra tranh chấp, người vi phạm luật này, giết chết không cần luận tội!

- Xin nghe pháp chỉ của Dung Hoàng!

Tất cả Dị Linh tộc đồng thời quỳ gối.

Sau khi Dung Hoàng kế vị, liên tục mấy lần trừng trị, Dị Linh tộc cùng nhân tộc đã có thể mua bán qua lại, không còn căng thẳng như trước đó, mặc dù còn có chủng tộc khác biệt, nhưng đã không chiến đấu thảm liệt như trước.

Hai bên ở chung rất không tệ.

Mua bán qua lại, không chỉ nhân tộc được lợi, Dị Linh tộc cũng được lợi rất nhiều.

Mấu chốt nhất là, Dung Hoàng mới phát triển công pháp tu luyện mới, lúc này tộc nhân coi như không thôn phệ Danh Sư, không thôn phệ nhân loại, cũng có thể nhanh chóng tu luyện.

Không còn áp lực, mâu thuẫn hai tộc giảm nhiều.

- Tốt, ngày hôm nay liền đến nơi này!

Lưu Dương hơi vung tay đứng dậy, cũng ngẩng đầu nhìn lại, ngay sau đó mây đen từ đằng xa dày đặc tới, bao phủ tất cả.

- Lão sư...

Hốc mắt Lưu Dương đỏ lên, bàn tay vạch một cái, xé rách không gian, biến mất ở trước mặt mọi người.

Hơn nửa năm vất vả, Dị Linh tộc triệt để ổn định, cũng có tư cách lần nữa đi theo lão sư.

...

Một màn đồng dạng, cũng phát sinh ở Chư Tử Bách Gia Côn Hư cảnh.

Thân thể Khổng Thi Dao run rẩy, tràn đầy kích động.

Lão sư mất tích lâu như vậy, rốt cục xuất hiện?

- Ngươi ở đây trấn thủ, ta đi ra xem một chút...

Nói xong, thân thể mềm mại chuyển một cái, đã đến Danh Sư đại lục.

...

Biến mất nửa năm không người gặp, một khi đốn ngộ thiên hạ kinh!

Đây là Trương Huyền.

Vì đi càng xa, thậm chí chủ động từ bỏ thân phận Thiên Nhận Danh Sư!

- Là hắn...

- Quả nhiên là Trương sư, chúng ta lại có mắt không tròng, còn muốn bắt hắn...

- Ta gặp được Trương sư thật!

...

Trong tiểu trấn, một hồi giật mình, vô số người thân thể cứng ngắc.

Trước đó, Thẩm Bích Như nói nàng là đồng nghiệp của Trương sư, không có người tin tưởng, nói vị trước mắt này chính là Trương sư, vô số người khịt mũi coi thường, giờ phút này mới biết được... Là thật!

Nhân vật vang danh thiên hạ, để vô số người ngưỡng mộ bội phục, đang ở trước mắt.

- Hắn... Vẫn giống như trước kia, mãi mãi cũng là chói mắt nhất...

Thân thể Thẩm Bích Như cũng cứng nhắc, sau một lúc lâu, ý cười đầy mặt.

Từ khi biết nhau, vị này vẫn hấp dẫn ánh mắt mọi người, vốn cho rằng tu vi đi đến loại cảnh giới này, đã khiêm tốn, không nghĩ tới giống như trước đây, không có bất kỳ kín đáo cùng ngụy trang gì.

...

Mọi người kính sợ, Trương Huyền cũng không chú ý.

Mà cẩn thận cảm thụ lĩnh ngộ mới trong đầu, tựa như trong đêm tối, thấy được ánh nắng từ từ bay lên.

Chói lóa mắt, đâm xuyên tâm linh.

- Nguyên lai đây mới là ta theo đuổi...

Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng, ngẩng đầu nhìn về phía mây đen trước mắt, biết lôi kiếp lần này hủy thiên diệt địa, uy lực trước đó chưa từng có.

Tê lạp!

Lôi đình, Thiên Hỏa xé rách tất cả, tạo thành vô số vũ khí to lớn đập vào mặt.

Nhìn uy thế, phá toái hư không cũng không chống lại được.

Thậm chí trên đời này, không có người có thể ngăn cản, coi như hắn đốn ngộ cũng không được.

Chẳng qua... Không ngăn được, vì sao phải chặn?

Vẻ mặt Trương Huyền không có biến hóa chút nào, đột nhiên mở lời.

- Phá!

Thanh âm xuyên thủng hư không.

Rầm!

Vô số lôi binh kiếp giống như gặp đồ vật sợ nhất, lập tức tán loạn, như chưa hề xuất hiện qua.

Mây đen đầy trời, cũng ở dưới một tiếng quát tháo chậm rãi tiêu tán, bầu trời lần nữa khôi phục sáng sủa.

Trước đó độ kiếp, còn cần thi triển ra đủ loại thủ đoạn, giờ phút này, vậy mà một lời phá giải.

Tựa như Thiên Đạo của Danh Sư đại lục cũng cúi đầu xưng thần, thiên địa ở dưới khống chế của hắn, một lời quyết định.

Ngôn xuất pháp tùy, một lời định quy tắc!

Đột phá Cổ Thánh, là lĩnh ngộ một bộ phận pháp tắc vượt qua Thiên Đạo, mà giờ khắc này Trương Huyền, cả người đều siêu thoát, tựa như triệt để bao trùm ở trên Thiên Đạo, không có bất kỳ thiếu hụt gì.

Nhảy ra Tam Giới, không ở trong ngũ hành!

Cổ Thánh kiếp biến mất, lực lượng hùng hồn từ trong cơ thể hắn lăn ra, đâm thủng bầu trời, quân lâm thiên địa, trấn áp bát phương.

Ầm!

Lực lượng áp chế không nổi, nhanh chóng tấn thăng, thời gian nháy mắt liền từ Bất Hủ cảnh đại viên mãn, đột phá đến Cổ Thánh.

Cổ Thánh nhất trọng, huyết mạch kéo dài sơ kỳ, trung kỳ, hậu kỳ, đỉnh phong!

Cổ Thánh nhị trọng, Chư Tử Bách Gia sơ kỳ, trung kỳ, hậu kỳ, đỉnh phong!

Cổ Thánh tam trọng, tích huyết trùng sinh sơ kỳ, trung kỳ, hậu kỳ, đỉnh phong!

Trước đó mấy lần xung kích Cổ Thánh tích lũy, giờ phút này toàn bộ bày ra.

Không đến mười cái hô hấp, đã đột phá ba đại cấp bậc, không chỉ xung kích Cổ Thánh thành công, càng đạt đến tích huyết trùng sinh đỉnh phong!

So với Khổng Thi Dao lúc trước càng thêm đáng sợ!

Thậm chí... Khổng sư cũng chưa chắc có uy thế như vậy.

Cảm nhận được lực lượng trong cơ thể sau khi tấn thăng, yên tĩnh lơ lửng giữa không trung, khóe miệng Trương Huyền nâng lên, nhìn xuống thiên địa, tựa như siêu thoát ngoại vật, lại như không nhiễm một hạt bụi.

Qua không biết bao lâu, bốn phía yên tĩnh, bầu trời triệt để khôi phục sáng sủa, thanh âm lạnh nhạt từ trong miệng chậm chạp vang lên.

- Từ hôm nay, ta là thiên địa sư!

Triệu Nhã đặc thù

dtv-ebook.com

Đột phá Cổ Thánh, Trương Huyền cũng rõ ràng, đã bao trùm đến trên Thiên Đạo của Danh Sư đại lục, thành thiên địa chi sư.

Mỗi tiếng nói cử động, nhất cử nhất động, cũng có thể tiến hành ảnh hưởng đối với Thiên Đạo, thậm chí để nó sửa lại.

Ngôn xuất pháp tùy, một lời định quy tắc.

Vốn cho rằng đi ra con đường của Khổng sư, không nhận hắn ảnh hưởng, kết quả vẫn tuần hoàn theo dấu chân của hắn, từng bước một tiến lên.

Khổng sư ở thời kỳ Thượng Cổ, hắn cũng đạt đến loại cảnh giới này, nắm giữ loại lực lượng này, hậu bối mới có thể thi triển ra loại lực lượng huyết mạch kia, bỏ qua quy tắc.

Trương Huyền cười khổ lắc đầu, lại không rầu rĩ.

Làm tốt chính mình là tốt rồi, cần gì suy tính quá nhiều.

Nắm đấm xiết chặt, cảm thụ lực lượng trong cơ thể.

Tuy chỉ là tích huyết trùng sinh, nhưng vị Thần Linh xuất hiện ở Côn Hư cảnh kia, xuất hiện lần nữa mà nói, hoàn toàn có thể một ngón tay bóp chết.

Không hổ áp chế mấy lần, một khi đột phá, quả nhiên có chỗ tốt người thường khó có thể tưởng tượng.

Răng rắc!

Cổ tay lật qua lật lại, lòng bàn tay có một bức tranh vỡ vụn ra, biến thành tro tàn.

Vừa rồi xung kích Cổ Thánh, chẳng những Cổ Thánh lực trong quyển trục tiêu hao sạch sẽ, chém giết hai vị Thần Linh, gom góp tích luỹ huyết dịch cũng tiêu hao hầu như không còn, hắn giờ phút này, lần nữa khôi phục tình trạng nghèo rớt mùng tơi.

- Cáo từ!

Ngón tay điểm ra, bản thân sửa sang lại pháp quyết tu luyện rơi vào trong óc nữ hài, Trương Huyền không ngừng lại, thân thể chuyển một cái, biến mất.

- Tạm biệt... Trương Huyền!

Cảm nhận được trong đầu nhiều ra đồ vật, Thẩm Bích Như không ngừng run rẩy, hốc mắt nhất thời đỏ lên.

Nàng biết, lần này cùng đối phương là chân chính biến thành hai đường thẳng song song, không còn bất cứ cơ hội nào tương giao.

- Cung tiễn Trương sư!

Lòng nàng tràn đầy kích động, mọi người trong tiểu trấn xác nhận thân phận của thanh niên trên không, cũng kìm nén không được, đồng loạt quỳ rạp xuống đất.

Không hổ là vạn thế chi sư, phương thức độ kiếp cũng khác biệt, chỉ để lại vô số truyền thuyết, để cho người ta mơ màng.

...

Bay đến vị trí người bình thường không nhìn thấy, Trương Huyền ngừng lại, nhìn quanh một vòng, mỉm cười:

- Đều đi ra đi!

- Lão sư!

Triệu Nhã, Vương Dĩnh, Lưu Dương, Trịnh Dương, Viên Đào, Lộ Xung, Ngụy Như Yên, Trương Cửu Tiêu, Khổng Thi Dao... Chín đại thân truyền, đồng loạt quỳ trước mặt.

Trong vòng hai năm, thu chín người làm đồ đệ, mỗi một cái đều có thân phận cực cao, toàn bộ Danh Sư đại lục, thậm chí Dị Linh tộc, đều đứng ở đỉnh phong nhất.

- Đồng loạt ra tay, để cho ta nhìn một chút tiến bộ cùng thực lực của các ngươi!

Trương Huyền chắp hai tay sau lưng, thản nhiên nói.

Mọi người dừng lại một chút, đồng thời gật đầu.

Hô hô hô!

Chín người vây công lên.

Hơn nửa năm không thấy, chín người đều có tinh tiến, tu vi yếu nhất Viên Đào, cũng hoàn thành hai lần độ kiếp, đạt đến Chư Tử Bách Gia trung kỳ, những người khác càng thêm cường đại, Triệu Nhã, Khổng Thi Dao, Trịnh Dương, Lưu Dương đều đạt đến tích huyết trùng sinh.

Mọi người liên thủ, phong tỏa thời không, Thần Linh lúc trước rơi vào trong đó, cũng khó mà chống lại.

Nhưng bọn hắn công kích rơi vào trên người Trương Huyền, giống như không có bất kỳ uy lực gì, bị chân khí hộ thể dễ như trở bàn tay ngăn ở bên ngoài cơ thể.

Thậm chí chỉ cần Trương Huyền nguyện ý, nhất cử nhất động, cũng có thể để cho bọn họ thấy không rõ thân ảnh, bắt không được tung tích.

Lực lượng huyết mạch Trương gia, đã không có bất kỳ tác dụng nào, trái lại muốn tăng tốc thời gian, một ý niệm liền có thể hoàn thành.

- Phá!

Xác nhận thực lực mọi người cùng tu vi của mình, Trương Huyền biết không cần thiết tiếp tục chiến đấu, ngón trỏ duỗi ra nhẹ nhàng điểm một cái.

Rầm!

Chín người đồng thời lui về phía sau, từng cái khuôn mặt trắng bệch.

Bọn họ đại biểu quần thể sức chiến đấu mạnh nhất đương đại, liên hợp cùng một chỗ, thậm chí ngay cả một ngón tay của lão sư cũng không đỡ được.

- Triệu Nhã, Trịnh Dương tiến bộ không nhỏ, Khổng Thi Dao tiến bộ chậm nhất...

Trương Huyền cười cười.

Đám học sinh này đều rất cố gắng, mỗi người đều có tiến bộ không ít, muốn nói tiến bộ chậm nhất, ngược lại là Khổng Thi Dao thu đồ trễ nhất.

Sau khi thu nàng làm đệ tử, không có chăm chú chỉ điểm liền rời đi, kết quả cũng dẫn đến hơn nửa năm qua, chỉ từ tích huyết trùng sinh trung kỳ tấn cấp đến hậu kỳ, ngay cả đỉnh phong cũng không có đi đến.

- Ta...

Khổng Thi Dao nói không ra lời.

Lão sư nói không sai, trong khoảng thời gian này, nàng đích xác là tu luyện chậm nhất.

Trước đó còn cho rằng thân là hậu nhân Khổng sư, huyết mạch tinh thuần, có chút tự ngạo, khi thấy đám người Triệu Nhã, Trịnh Dương từ

không bằng bản thân, dần dần vượt qua, cũng đã rõ ràng, thiên phú khá hơn nữa, không đi cố gắng, đồng dạng sẽ lạc hậu hơn người.

Huống chi vị lão sư này, bản thân liền am hiểu sáng lập truyền kỳ!

- Tốt, đây là cảm ngộ gần đây của ta, truyền thụ cho các ngươi, có thể lĩnh ngộ bao nhiêu, liền nhìn người...

Ngón tay điểm ra, đột phá Cổ Thánh, thậm chí cảm ngộ thành tựu Cổ Thánh, truyền vào trong óc mọi người.

Tu vi đi đến loại cảnh giới này, không cần tay nắm tay giáo dục, mà để cho bọn họ tự lĩnh ngộ.

Sư phụ dẫn vào cửa, tu hành ở cá nhân.

Có thể đi bao xa, dựa vào là bản thân, lão sư nhiều nhất chỉ có thể dẫn đường.

Giống như trước đó, nuôi thả.

Không như vậy, bọn họ khẳng định cũng không có thực lực bây giờ.

Rất nhanh, mọi người nhìn kiến thức lão sư truyền thụ một lần, từng cái tràn đầy hưng phấn.

Có những cảm ngộ này, tốc độ tiến bộ của bọn họ chắc chắn nhanh hơn, tu vi cũng càng thêm củng cố cao thâm.

- Ta muốn đi chỗ phong ấn Côn Hư cảnh, các ngươi cũng cùng một chỗ đi!

Biết triệt để lĩnh ngộ, còn cần không ít thời gian, Trương Huyền không có nhiều thời gian lãng phí như vậy, mở miệng nói.

Mọi người đồng thời gật đầu.

Đoàn người nhanh chóng bay về phía Côn Hư cảnh, hơn mười phút, liền đi tới đài cao phong ấn.

Trải qua tu bổ, giống như trước đó, không có biến hoá quá lớn, loại này lực lượng như thủy ngân cũng không tiết lộ qua.

Hỏi thăm vài câu, biết trong lúc rời đi, không có Thần Linh xuất hiện lần nữa, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm.

- Đối diện phong ấn chính là Thượng Thương, trong đó che kín một loại linh khí như thủy ngân, các ngươi có thể thử một chút, có thể hấp thu hay không?

Duỗi ngón tay ra, nhẹ nhàng điểm một cái, phong ấn xuất hiện một lỗ đen không lớn, một cỗ khí tức mạnh mẽ hạ xuống, ép đài cao kẹt kẹt vang vọng.

Tu vi đột phá Cổ Thánh, để hắn nắm giữ sức chiến đấu có thể so với cường giả phá toái hư không, cũng nên rời nơi này, đi thế giới cao hơn xem một chút.

Nếu không tìm Lạc Nhược Hi, liền thành một câu nói suông.

Bất quá, muốn đi vào Thượng Thương, đầu tiên phải thích ứng những linh khí như thủy ngân này, hắn không chỉ bản thân muốn thử, cũng hi vọng các học sinh thử một chút, sớm có chỗ đề phòng.

Xì xì xì!

Lực lượng như thủy ngân hạ xuống, rất nhiều học sinh từng cái sắc mặt đỏ lên, dường như toàn thân sắp muốn căng nứt.

Loại lực lượng này thực đáng sợ, cho dù bọn họ đều đạt đến Cổ Thánh, hơn nữa mỗi một cái đều đứng ở đỉnh phong nhất đại lục, vẫn có chút không chịu nổi.

- Lão sư, những thứ linh khí này, ta có thể hấp thu!

Thời điểm Trương Huyền có chút thất vọng, một thanh âm nhàn nhạt vang lên, vội vàng quay đầu, ngay sau đó nhìn thấy Triệu Nhã sắc mặt như thường.

Linh khí như thủy ngân chậm rãi chảy trong cơ thể nàng, không xuất hiện bất kỳ bài xích.

Triệu Nhã đột phá phá toái hư không

dtv-ebook.com

- Tiếp tục tu luyện, đừng nên dừng lại!

Ánh mắt nhúc nhích, Trương Huyền nhìn lại nữ hài, linh lực như thủy ngân chảy xuôi ở trong cơ thể nàng, rèn luyện chân khí, để tu vi lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được tăng lên, thời gian qua một lát, liền có tiến bộ to lớn!

Không đến mười phút đồng hồ, vậy mà có thể so với một ngày tu luyện bình thường, lại còn hơn.

- Là... kinh mạch!

Trương Huyền giật mình.

Kinh mạch của Triệu Nhã đã từng nghiền nát, bản thân dùng dây leo Động Hư hồ lô hỗ trợ xây dựng kinh mạch mới, linh khí thủy ngân, tu luyện giả bình thường, kinh mạch sẽ không chịu nổi, trực tiếp bạo liệt, mà nàng... không dính dáng vấn đề này.

Dây leo không biết đến cùng là vật gì phẩm, hấp thu linh lực nặng nề như vậy, vẫn thành thạo như cũ, không có dấu hiệu hỏng mất chút nào.

Bởi vậy, đối với người khác mà nói, là đồ vật tính hủy diệt, nhưng đối với nàng mà nói, vậy mà có thể nhanh chóng tăng cao tu vi, để cảnh giới càng ngày càng cao thâm!

- Lão sư, ta cảm giác hấp thu như vậy, có thể nhẹ nhõm xung kích phá toái hư không!

Một lát sau, Triệu Nhã ngừng lại, trong hai con ngươi đen nhánh mang theo kích động.

Nửa năm qua, nàng cố gắng tu luyện, thực lực đã đạt đến tích huyết trùng sinh đỉnh phong, có điều loại cảnh giới này giống như đạt đến đỉnh phong mà thế giới này có thể gánh chịu, vô luận cố gắng như thế nào, cũng không thể tiến thêm một bước.

Giờ phút này, hấp thu loại linh lực kia, vậy mà mơ hồ có cảm giác bất cứ lúc nào cũng sẽ đột phá, để nàng khó có thể tin.

- Thì ra là thế...

Không nói gì, nhưng trong lòng Trương Huyền giống như gương sáng, triệt để hiểu được.

Linh khí ở Danh Sư đại lục so sánh với linh khí như thủy ngân, trọng lượng cùng chất lượng đều kém quá nhiều, nếu như so sánh bình chướng của phá toái hư không là cửa sắt, dòng nước bình thường xung kích, trừ khi nước chảy đá mòn, nếu không không thể nào làm được, mà người sau giống như sóng to gió lớn, tương đương với dùng chuỳ sắt va chạm, tự nhiên sẽ đơn giản hơn không ít.

- Xem ra muốn tiến thêm một bước, nhất định phải hấp thu loại linh khí này!

Trương Huyền âm thầm gật đầu.

Khó trách hai người từ khe hở chui vào, đều đạt đến phá toái hư không, căn nguyên ở trên loại chân khí thủy ngân này!

Chỉ cần tu luyện giả của Danh Sư đại lục có thể hấp thu, hoàn toàn có thể đột phá bình chướng, đi vào cảnh giới cao hơn.

- Ngươi tiếp tục hấp thu, xung kích phá toái hư không thử một chút!

Trương Huyền dặn dò.

Triệu Nhã gật đầu, cũng không nhiều lời, vận chuyển chân khí, nhanh chóng thôn phệ lực lượng như thủy ngân.

Mọi người khác lại thử mấy lần, phát hiện quả thực không cách nào hấp thu giống như đại sư tỷ, đành phải ngừng lại, vẻ mặt hâm mộ vây quanh ở bốn phía.

Biết tu luyện không phải chuyện một sớm một chiều, Trương Huyền cũng không thúc dục, mà Minh Lý Chi Nhãn phối hợp thư viện, không ngừng quan sát, sợ Triệu Nhã xuất hiện bất kỳ vấn đề gì.

Bất quá cơ sở nàng vững chắc, tu luyện chăm chú, không tham công liều lĩnh, tu vi trực tiếp tiến bộ, không đến nửa ngày liền đạt đến điểm giới hạn, cảnh giới phá toái hư không không ngừng lay động, bất cứ lúc nào cũng sẽ bước ra.

- Mở!

Cũng không biết qua bao lâu, tích góp đến cực điểm, nữ hài hơi giương tú mi, khẽ kêu một tiếng.

Sấm rền nổ vang, ràng buộc trong cơ thể bị đánh nát, phát ra thanh âm răng rắc, một cỗ khí tức vô địch lên như diều gặp gió, nhanh chóng kéo lên, càng ngày càng mạnh.

Càng nhiều linh khí thủy ngân tràn vào trong cơ thể, rèn luyện nhục thể cùng linh hồn của nàng, tựa như thể chất mở ra, nữ hài nguyên bản liền rất đẹp, lần nữa thuế biến, càng thêm đẹp không gì sánh được, đặc biệt là hai chân, giống như gia trì một loại ma chú nào đó, lại tăng lên năm sáu centimet.

Thời khắc này dáng người, vậy mà giống Lạc Nhược Hi không ngụy trang đến mấy phần.

Thân thể thuế biến, chân khí phát ra thanh âm triều tịch, khí tức cũng biến thành càng thêm cường đại, rất nhanh liền cho người ta một loại

cảm giác giống như Thần Linh, tựa như không thuộc về thế giới này.

Ầm ầm!

Tu vi đột phá, trên bầu trời hội tụ tới vô số lôi đình, rậm rạp chằng chịt lao qua, toàn bộ thế giới cũng đang không ngừng lay động, phảng phất như muốn bài xích cô gái trước mắt này ra ngoài.

Triệu Nhã hấp thu linh khí thủy ngân đột phá, từ giọt nước biến thành dầu, không cách nào dung hợp với Danh Sư đại lục được nữa.

- Đè thấp tu vi...

Trương Huyền vội vàng dặn dò.

Triệu Nhã cũng biết không làm như vậy, không chỉ bị bài xích, còn vô cùng có khả năng sẽ bị lôi đình vây công, lúc này lực lượng trong cơ thể xoay chuyển, tu vi vừa mới đột phá liền bị phong ấn xuống, người ngoài nhìn tới, lần nữa biến thành tích huyết trùng sinh.

Hô!

Quả nhiên, tu vi vừa giảm thấp, lôi đình chậm rãi tiêu tán, loại cảm giác bài xích cũng biến mất không thấy gì nữa.

- Thật là lấn yếu sợ mạnh...

Trương Huyền cười khổ lắc đầu, mặt bất đắc dĩ.

Sinh linh bản thổ đột phá phá toái hư không, thế giới này liền ra đủ loại lôi đình, đủ loại bài xích, mà Thượng Thương tới cường giả cùng cấp bậc, không có chút phản kháng, thậm chí còn có chút nịnh nọt... Không nghĩ tới Thiên Đạo của Danh Sư đại lục, cũng chỉ giỏi bắt nạt người một nhà.

- Năm đó ngươi có phải cũng như vậy, chỉ có thể áp chế tu vi, mới có thể sinh tồn ở trên đại lục?

Trương Huyền truyền âm hỏi thăm.

Lúc trước Ngoan Nhân cũng đạt tới phá toái hư không, cũng chính là cường giả Tiên Sứ cảnh trong miệng hắn, nguyên nhân chính là mạnh như vậy, mới có thể áp chế Khổng sư chật vật không chịu nổi, có mấy lần suýt chút nữa vẫn lạc.

- Ừm!

Ngoan Nhân gật đầu nói:

- Hấp thu loại lực lượng này, có thể để cho tu vi đột phá đến phá toái hư không, có điều cũng chỉ là sơ kỳ, lại nghĩ tiến bộ liền gần như không có khả năng! Căn cứ năm đó ta nghiên cứu, nhất định phải đi vào Thượng Thương, mượn lực lượng thiên địa trong đó, cải tạo bản chất sinh mệnh, mới có thể lần nữa tinh tiến, nếu không, chỉ có thể vây ở cảnh giới này cho đến chết!

- Không cách nào tinh tiến?

Trương Huyền sửng sốt một chút, nhìn về phía nữ hài cách đó không xa, như hỏi thăm.

Triệu Nhã cảm thụ một hồi, lắc đầu, trả lời chính xác:

- Bẩm báo lão sư, đi đến phá toái hư không sơ kỳ, quả thực là cực hạn, giờ phút này ta muốn tiếp tục tu luyện mà nói, Danh Sư đại lục bài xích là một nguyên nhân, càng quan trọng hơn là, dung lượng thân thể đạt đến phần cuối, không có cách nào chứa càng nhiều linh khí như thủy ngân!

Giống như hồ nước, chỉ lớn như vậy, nhiều nước tuôn qua, đồng dạng sẽ chảy đi.

Muốn giữ lại càng nhiều nước, phương pháp duy nhất là lần nữa mở mang hồ nước, thể tích càng lớn, nước tự nhiên cũng càng nhiều.

- Xem ra quả nhiên có vị diện chênh lệch...

Trương Huyền hiểu được.

Còn tưởng rằng có linh khí thủy ngân, có thể không ngừng hấp thu lực lượng, nhanh chóng tinh tiến, đi đến thực lực cao hơn, hiện tại xem ra, nghĩ thực sự quá đơn giản.

Nếu thực dễ dàng như thế, năm đó Khổng sư cũng không đến mức rời thế giới này, đi vào Thượng Thương.

- Ta thử một chút, có thể hấp thu hay không!

Đối với linh khí thủy ngân giải càng ngày càng nhiều, tâm tư của Trương Huyền lần nữa rung chuyển.

Trước đó không thể hấp thu, là bởi vì không có đột phá Cổ Thánh, hiện tại tu vi có tiến bộ, sức chiến đấu so với Triệu Nhã sau khi đột phá chỉ mạnh không yếu... thân thể cũng có thể thích ứng loại lực lượng này, thuận lợi hấp thu hay không?

Dù sao kinh mạch của hắn cũng sửa đổi, so với Triệu Nhã càng thêm hợp lý!

Nghĩ đến cái này, Trương Huyền không chút do dự, con mắt đóng lại.

Tầm quan trọng của kinh mạch

dtv-ebook.com

Xì xì xì!

Linh khí tràn vào huyệt đạo, đi vào kinh mạch.

Răng rắc! Răng rắc!

Kinh mạch trong cơ thể, giống như rót vào thủy ngân, xuất hiện vết rách, cả người trở nên nặng nề, vội vàng dùng Thiên Đạo chân khí chữa trị, có điều vẻ mặt càng ngày càng hồng, một lát sau, đồng tử co rụt lại, máu tươi từ khóe miệng phun ra.

- Không được...

Trương Huyền bất đắc dĩ lắc đầu, ngừng lại.

Vốn cho rằng tu vi tiến bộ, đã có thể hấp thu loại lực lượng này, hiện tại xem ra, vẫn không làm được.

Cưỡng ép hấp thu, kinh mạch sẽ triệt để vỡ vụn, đan điền sụp đổ, đừng nói luyện hóa thành chân khí, linh hồn đều có thể sẽ bị trấn áp không cách nào động đậy, triệt để sụp đổ.

- Đáng tiếc dây leo không còn...

Trương Huyền bất đắc dĩ.

Nếu dây leo Động Hư hồ lô còn, có thể mượn sửa đổi kinh mạch một chút, để cho mình cũng có thể thích ứng loại lực lượng này, đáng tiếc sớm đã sử dụng hết.

- Không đúng, Dị Linh tộc, trong mười người có hai người có thể hấp thu, lúc trước Ngoan Nhân cũng hấp thu loại lực lượng này mà không tử vong...

Đang muốn từ bỏ, trong lòng đột nhiên động.

Nhan Thanh Cổ Thánh làm qua thí nghiệm, mười Dị Linh tộc, hai cái hấp thu loại lực lượng này không tử vong, lúc trước Ngoan Nhân không có dây leo thay đổi kinh mạch, đồng dạng cũng thành công.

Có thể để chân khí cải biến thành sát lục chi khí, lại phối hợp kinh mạch sau khi thay đổi, hiệu quả sẽ khá hơn một chút hay không?

- Thử một chút!

Dù sao giờ phút này cũng không có công pháp có thể tham khảo, nghĩ đến liền làm, chân khí trong cơ thể xoay chuyển, sát lục chi khí từ trong huyệt đạo tuôn ra, cả người tựa như trong nháy mắt thuế biến thành một Hoàng giả Dị Linh tộc, chí cao vô thượng.

Sửa lại lực lượng chân khí, lần nữa mở ra huyệt đạo, chậm rãi hấp thu.

Xì xì!

Linh khí lần nữa đi vào trong cơ thể, không còn trầm trọng như trước đó, ngược lại cho hắn một loại cảm giác ôn nhuận thoải mái dễ chịu.

- Quả thế...

Trương Huyền xiết chặt nắm đấm, tràn đầy kích động.

Tuy Lưu Dương là Dị Linh Hoàng, hơn nữa có sát lục chân khí nồng đậm, nhưng kinh mạch hắn không sửa đổi qua, vẫn là kinh mạch nhân loại, bởi vậy đồng dạng không thể hấp thu.

Hắn khác biệt, lúc Dị Linh tộc cùng Thần Linh chiến đấu, bị chấn chỉ còn lại có khung xương, thời điểm mượn khí tức đặc thù trùng sinh, kinh

mạch sửa lại càng thêm phù hợp đại đạo.

Như vậy, lại hấp thu linh khí thủy ngân, vậy mà vô cùng trôi chảy.

Hấp thu một hồi, quả nhiên giống như Triệu Nhã, cũng cảm nhận được bình chướng.

- Đột phá!

Ngưng thần tĩnh tức, toàn bộ tinh thần đắm chìm trong Xuân Thu đại điển, thời gian tăng tốc, linh khí thủy ngân đầy trời giống như vòi rồng hạ xuống, tràn vào trong cơ thể của hắn.

Đám người Triệu Nhã, Khổng Thi Dao đều giật nảy mình, đồng loạt lui về phía sau.

Lão sư tản mát ra khí tức Dị Linh tộc, có thể hấp thu loại linh khí này tu luyện, chỉ là... tốc độ quá dọa người rồi!

Lực lượng hung mãnh như vậy, đài cao khả năng sẽ không chịu nổi, bị ép nát bấy.

Có Xuân Thu đại điển gia trì, tốc độ tu luyện của Trương Huyền cực nhanh, dù vậy cũng tiếp cận một ngày mới hoàn toàn thay đổi xong lực lượng trong cơ thể, tu vi củng cố đến điểm giới hạn.

Ầm ầm!

Lại nửa ngày, lực lượng nổ tung, giống như Triệu Nhã, bước ra một bước cuối cùng, đi đến phá toái hư không sơ kỳ.

Đi đến loại cảnh giới này, giống như nàng nói, bất luận hấp thu bao nhiêu, cũng không thể lại tiến bộ mảy may, hình như đan điền cùng kinh mạch đều đạt đến trạng thái bão hòa, nhiều một tia lực lượng cũng không thể hấp thu.

- Đáng tiếc!

Trương Huyền lắc đầu, đứng dậy.

Tu vi tiến bộ, để hắn đối với loại linh khí thủy ngân này cũng có hiểu rõ khắc sâu hơn.

Kinh mạch Nhân loại quá mức yếu kém, quả thực không cách nào thích ứng.

Dị Linh tộc không chỉ kinh mạch cao minh hơn nhân loại, tính bền dẻo của kinh mạch cũng hơn, có thể hấp thu loại linh khí này mà không tử vong là chuyện đương nhiên.

- Lão sư, chúng ta... Có thể tu luyện hay không?

Nhìn thấy sư tỷ cùng lão sư song song đột phá đến phá toái hư không, đám người Trịnh Dương, Khổng Thi Dao kìm nén không được trong lòng lửa nóng.

Bọn họ có thể hấp thu, có phải đại biểu nhóm người mình cũng có thể hoàn thành hay không?

- Các ngươi tạm thời còn không được!

Trương Huyền lắc đầu.

Triệu Nhã thành công là bởi vì dây leo Động Hư hồ lô, mà hắn, là bởi vì khí tức chữa thương của Thần Linh, không có thứ này, bị tước đoạt thành khung xương, liền không biết phải hao phí bao nhiêu thời gian mới có thể khôi phục, chớ nói chi là nhân cơ hội thay đổi kinh mạch.

Những người khác không có loại kỳ ngộ này, muốn thành công, không có dễ dàng như vậy.

Trong mắt mọi người lộ ra vẻ mất mát.

- Nhân loại bình thường quả thực không thể hấp thu loại lực lượng này, các đời cao thủ Chư Tử Bách Gia, đều đặc biệt làm qua thí nghiệm, dù

thiên tài lợi hại hơn nữa, cũng không có thể thành công!

Khổng Thi Dao cười khổ giải thích.

Muốn nói hiểu rõ loại lực lượng này, coi như Trương Huyền, cũng không bằng cường giả Côn Hư cảnh.

Bọn họ đời đời kiếp kiếp đều đang thủ hộ phong ấn này, sớm đã hiểu cỗ lực lượng này tới cốt tủy.

Nhiều hạng người kinh tài tuyệt diễm như vậy, cũng không thể làm được, Trương Huyền cũng không cho rằng bản thân chỉ tiếp xúc không đến hai ngày, liền có thể hoàn thành.

- Bất quá tuy không thành công, kèm theo thời gian trôi qua, có thể thừa nhận loại lực lượng này, thời gian cũng càng ngày càng dài!

Trương Huyền sững sờ.

- Đệ tử xem qua ghi chép mấy vạn năm trước, lúc đó người bình thường hấp thu loại lực lượng này, kiên trì không tới ba cái hô hấp kinh mạch sẽ nghiền nát, thậm chí tử vong, mà người bây giờ, dù không có tu luyện, cũng có thể kiên trì mười phút trở lên!

Khổng Thi Dao gật đầu.

Trương Huyền nhíu mày:

- Ta xem một chút!

Đều là người bình thường, hẳn là tương đồng, chẳng lẽ bởi vì người nơi này, quanh năm ăn Thanh Nha mạch, thể chất tăng cường, sức thừa nhận cũng biến thành mạnh mẽ?

Thần thức lan ra xuống, thời gian nháy mắt, bao phủ một phiến khu vực ở ngoài Đại Nho đường, nơi này sinh sống không ít người bình thường sinh trưởng ở Côn Hư cảnh.

- Thể chất của bọn hắn không chỉ tăng cường, kinh mạch vậy mà cũng hơi khác biệt người Danh Sư đại lục...

Nhìn một hồi, Trương Huyền tràn đầy kinh ngạc.

Trước đó gặp qua những người này, nhưng chưa hề nghĩ tới vấn đề kinh mạch, giờ phút này đặc biệt quan sát, quả nhiên phát hiện không hợp lý.

Côn Hư cảnh, trải qua hơn vạn năm bồi dưỡng, nhân tộc sinh trưởng ở địa phương, không chỉ thể chất thay đổi, trưởng thành liền có thể đi đến Tông Sư cảnh, kinh mạch vậy mà cũng có xu thế biến hóa như Dị Linh tộc, mặc dù không có hoàn toàn thay đổi, nhưng khác người bình thường ở Danh Sư đại lục rất lớn.

Khó trách có thể kiên trì thời gian càng dài.

- Nếu như nghĩ phương pháp thay đổi kinh mạch của đám người Trịnh Dương, bọn họ cũng có thể hấp thu loại lực lượng này, thành công đột phá đến phá toái hư không hay không?

Trong đầu xông ra một ý nghĩ.

Thể chất mạnh mẽ hay không, cùng kinh mạch liên quan rất lớn, nghĩ biện pháp thay đổi kinh mạch đối phương, hắn là sẽ đưa đến biến hóa về chất, thành công để mọi người đột phá.

Chỉ là...

Thay đổi kinh mạch, dính dáng huyết nhục, cho dù là đám người Trịnh Dương, một khi đi làm, cần Cổ Thánh lực khôi phục, sợ rằng cũng phải cần số lượng rất lớn, hắn căn bản không bỏ ra nổi.

Hơn nữa ngộ nhỡ bỏ thân thể, lại không làm được thì sao?

- Khổng Thi Dao, đám người Nhan Thanh Cổ Thánh ở đâu?

Trương Huyền hỏi.

Đi vào Thượng Thương

dtv-ebook.com

Sau khi cùng Thần Linh đối chiến, đám người Nhan Thanh Cổ Thánh bị tước đoạt thành khung xương, tuổi thọ tiêu hao hầu như không còn, trước khi Trương Huyền đi, tận mắt thấy Khổng Thi Dao đóng băng đối phương, thời gian nửa năm mà thôi, hắn là sẽ không tử vong.

Khổng Thi Dao gật đầu:

- Đang ngủ say...

- Dẫn ta ta đi xem một chút!

Trương Huyền xoay người trảo một cái, vô số linh khí như thủy ngân tụ ở trong lòng bàn tay, phân phó nói.

Khổng Thi Dao dẫn đường, thời gian không dài đi tới một không gian bịt kín, mấy cái khung xương song song nằm ở trên sân khấu đặc thù, phía dưới đủ loại bảo vật tích tụ, liên tục không ngừng cung cấp sinh cơ, để cho bọn hắn duy trì sinh mệnh.

Tuy làm như vậy không thể để cho tuổi thọ tăng thêm, nhưng có thể trì hoãn tử vong, sở dĩ bọn họ có thể sống sót vạn năm, chính là dựa vào cái này.

Đi tới trước mặt khung xương của Nhan Thanh Cổ Thánh, ngón tay Trương Huyền búng một cái, mở ra phong ấn, khung xương chậm rãi tỉnh lại.

- Trương sư!

Khung xương khom người.

- Ta tìm được một phương pháp giải quyết vấn đề của ngươi, bởi vì không có thí nghiệm qua, thành công, tuổi thọ kéo dài, thực lực tăng nhiều; Thất bại, có thể sẽ trực tiếp tử vong; Tiền bối, có muốn thử nghiệm một chút hay không?

Không có bất kỳ dây dưa dài dòng, Trương Huyền nói thẳng.

- Ta muốn thử!

Nhan Thanh Cổ Thánh gật đầu.

Sống nhiều năm như vậy, hắn đã sớm không để ý sinh tử.

- Vậy thì tốt, ta có một bộ công pháp vận chuyển chân khí, bây giờ ngươi bắt đầu tu luyện, hơn nữa ở thời điểm khôi phục thân thể, dựa theo kinh mạch đồ này lần nữa sắp đặt kinh mạch!

Ngón tay điểm ra, Thiên Đạo pháp quyết nghịch chuyển công pháp và kinh mạch đồ lúc trước, đi vào trong óc Nhan Thanh Cổ Thánh.

Hai thứ này cũng không phức tạp, học không tính khó khăn, hơn mười phút sau, Nhan Thanh Cổ Thánh đã triệt để hiểu, tuy trong lòng kỳ lạ, nhưng tin tưởng Trương sư sẽ không hại hắn, hít sâu một hơi, dựa theo nội dung công pháp, bắt đầu vận chuyển chân khí.

Xì xì!

Cong ngón tay búng một cái, vừa rồi Trương Huyền bắt lấy linh khí như thủy ngân thả ra ngoài, bao phủ bốn phía.

Nhìn thấy loại lực lượng này, khung xương của Nhan Thanh Cổ Thánh căng thẳng, không có quá nhiều rầu rĩ, cắn răng một cái, dựa theo phương thức vận chuyển chân khí của đối phương hấp thu, đang nghĩ có thể bị tươi sống đè chết hay không, ai biết thời gian không dài, liền lộ ra biểu lộ kỳ quái.

Dựa theo Trương sư cho công pháp tu luyện, linh khí như thủy ngân không cách nào lôi kéo kinh mạch, ngược lại cho hắn một loại cảm giác tẩm bổ thân thể, không ngừng hấp thu, sau hai canh giờ, thân thể vậy mà triệt để khôi phục.

Bởi vì kinh mạch thay đổi, trong cơ thể cũng thỉnh thoảng tản mát ra một cỗ sát lục chi khí nồng đậm, từ xa nhìn lại, giống như là một Dị Linh tộc.

- Rất tốt, thử xung kích phá toái hư không đi!

Thấy đối phương thành công, con mắt Trương Huyền sáng lên, phân phó nói.

Nhan Thanh Cổ Thánh gật đầu, tiếp tục hấp thu.

Hắn so với Triệu Nhã tích lũy càng thêm hùng hậu, chưa tới một canh giờ, quả nhiên cũng thành công đột phá, đạt đến Cổ Thánh tứ trọng, tuổi thọ lần nữa tăng thêm.

Trước đó nguy hiểm đến tính mạng, giải quyết triệt để.

- Đa tạ Trương sư...

Cảm nhận được trong cơ thể dâng trào lực lượng, Nhan Thanh Cổ Thánh tràn đầy kích động, kìm nén không được, quỳ mọp xuống đất.

Vốn cho rằng lần này bị thương nặng, hắn phải chết không nghi ngờ, nằm mơ cũng không nghĩ đến, vậy mà lấy loại phương thức kỳ lạ này sống sót, thậm chí còn đột phá tu vi, đạt đến cảnh giới thiết tha mơ ước.

- Linh khí thủy ngân quá mạnh, hấp thu vào trong cơ thể, không chỉ tăng tốc tu luyện, tốc độ khôi phục cũng nhanh hơn Cổ Thánh lực...

Thấy ý nghĩ trong lòng mình chuẩn xác không sai, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm.

Dựa theo tình huống bình thường, thời khắc này tuổi thọ của Nhan Thanh Cổ Thánh, coi như Cổ Thánh lực đầy đủ, cũng kiên trì không đến triệt để khôi phục thân thể.

Nhưng hấp thu linh khí thủy ngân lại khác biệt.

Loại linh khí này, không chỉ nặng nề, lực lượng ẩn chứa trong đó cũng vượt khỏi tưởng tượng, chỉ cần có thể hấp thu, tổn thương nặng hơn cũng có thể khôi phục rất nhanh.

Xác nhận khả thi, Trương Huyền lại không rầu rĩ, đánh thức mấy người còn lại, đưa đến đài cao, dựa theo bước đi đồng dạng, không tiêu tốn quá lâu, mấy vị Cổ Thánh bất cứ lúc nào cũng sẽ tử vong, phần lớn đều bước ra một bước cuối cùng, thành cường giả phá toái hư không.

Đương nhiên, cũng có ngoài ý muốn, trong đó hai vị Cổ Thánh lúc tu luyện, xuất hiện sai lầm, bị linh khí ép khung xương vỡ vụn, tử vong tại chỗ.

Liên tục thí nghiệm, biết con đường này có thể thực hiện, Trương Huyền triệu hoán các đệ tử tới, bàn tay bỗng nhiên vỗ một cái.

Lực lượng bao phủ tám đệ tử, tất cả mọi người đồng thời phun mạnh máu tươi, kinh mạch trong cơ thể bị chấn vỡ triệt để.

- Dựa theo cái này tu luyện, tuyệt đối không thể phạm sai lầm, nếu không chết rồi, đừng trách ta không có nhắc nhở!

Vừa rồi kết cục của hai người kia, khắc sâu vào trong óc mọi người, Trương Huyền thản nhiên nói.

Đám người Trịnh Dương thấy được đám người Nhan Thanh Cổ Thánh thuế biến, đều biết làm cái gì, lại thêm bọn họ sức quen thuộc công pháp Thiên Đạo tinh giản hết, dù không có nghịch chuyển tu luyện qua, nhưng tiếp xúc rất dễ dàng vào tay.

Khổng Thi Dao là cái thứ nhất triệt để khôi phục, hơn nữa đột phá đến phá toái hư không.

Ngay sau đó là Trịnh Dương, Ngụy Như Yên, Lộ Xung, Vương Dĩnh...

Sau năm ngày, tu vi yếu nhất Trương Cửu Tiêu, cũng thành công đột phá đến phá toái hư không!

Cho tới giờ khắc này, Trương Huyền tính cả chín đại đệ tử, đều biến thành Cổ Thánh tứ trọng sơ kỳ.

- Lão sư!

Mọi người thành công, từng cái tràn đầy kích động.

Sự tình năm đó Khổng sư không làm được, lão sư thế mà hoàn thành.

- Ta tính toán xuyên qua phong ấn, đi vào Thượng Thương, tình huống phía trên không rõ ràng, có thể sẽ trải qua vô số nguy hiểm, thậm chí cửu tử nhất sinh, các ngươi trước không vội đi qua, trấn thủ Danh Sư đại lục, chờ tin tức của ta!

Triệu tập mọi người tới bên cạnh, Trương Huyền nói ra quyết định của mình.

Rất nhiều đệ tử tu luyện thành công, mấy ngày nay hắn một mực tự hỏi nên đi nơi nào.

Ra kết luận, cũng nên rời đi nơi này, đi Thượng Thương nhìn một chút!

Muốn tìm kiếm Lạc Nhược Hi, nhất định phải đi đường này.

- Lão sư, chúng ta muốn cùng ngươi...

Triệu Nhã tiến về phía trước một bước.

- Đúng vậy, mặc kệ nguy hiểm cỡ nào, lão sư ở đâu, chúng ta ở đó, sẽ không lùi bước!

Trịnh Dương cũng gật đầu nói.

Mấy vị đệ tử khác, tuy không lên tiếng, lại từng cái đều mang theo kiên định không cho cự tuyệt.

Cùng nhau đi tới, có thể có thành tựu hiện tại, toàn bộ nhờ lão sư, lão sư cần trải qua nguy hiểm, bọn họ có thể nào an tâm ở lại.

- Tâm ý của các ngươi ta biết, nhưng tình huống Thượng Thương không biết không nói, Danh Sư đại lục cũng cần các ngươi đóng giữ, yên tâm, chờ ta làm rõ tình huống bên kia thông đạo, sẽ nghĩ biện pháp mượn Lưu Dương tế tự, báo tin các ngươi!

Biết ý nghĩ của các học sinh, Trương Huyền cười cười nói.

Thượng Thương cao thủ nhiều như mây, một mình hắn, bất luận gặp phải nguy hiểm hay cái gì, đều rất dễ dàng ứng phó, mang theo nhiều học sinh như vậy, liền không đơn giản nữa.

Huống chi những đệ tử này đều có trách nhiệm trên vai, cũng không phải nói đi liền có thể đi.

Tỷ như Lưu Dương, thân là Dị Linh Hoàng, Dị Linh tộc vừa mới ổn định, lúc này rời đi, làm không cẩn thận lại sẽ xuất hiện phản loạn, cùng nhân tộc lần nữa tiến hành tranh đấu bất tử bất diệt.

- Vậy... Lão sư bảo trọng!

Biết lão sư tâm ý đã quyết, không có người có thể thay đổi, vẻ mặt mọi người ảm đạm, tất cả đều lộ ra không bỏ.

- Trịnh Dương, Long Cốt Thần Thương trải qua linh khí thủy ngân rèn luyện, giờ phút này cũng đột phá đến phá toái hư không, hiện tại liền ban cho ngươi, sau khi ta rời đi, không biết những cái gọi là Thần Linh kia có tới nữa hay không, hi vọng ngươi có thể bảo hộ nhân tộc!

Cổ tay khẽ đảo, đưa Long Cốt Thần Thương tới.

Đi vào thông đạo Thượng Thương, bởi vì có thế giới cách xa, bảo vật trên người tính cả không gian giới chỉ, đều không thể mang theo, lại nói, tu vi đi đến cảnh giới như hắn, trường thương tác dụng đã không lớn.

- Vương Dĩnh, ngươi am hiểu khải linh, nhưng khải linh cần quá trình, Kim Nguyên đỉnh liền ban tặng ngươi, bảo vệ ngươi an nguy, tăng thêm thực lực của ngươi, sẽ an toàn hơn không ít!

Cổ tay rung lên, Kim Nguyên đỉnh xuất hiện ở trước mặt.

Gia hỏa bộ dáng viên gạch kia, trong khoảng thời gian này trải qua linh khí thủy ngân rèn luyện, dù không có đột phá phá toái hư không, nhưng cũng sắp, đã không thể mang theo, không bằng để lại cho nữ hài kia.

Tất cả bảo vật trên người, từng cái lấy ra, ban tặng mọi người, lúc này Trương Huyền mới thở phào nhẹ nhõm.

Chín đại đệ tử đều đi đến phá toái hư không, lại thêm những bảo vật này trợ giúp, coi như thật có Thần Linh hạ phàm, hắn là cũng có thể nhẹ nhõm ứng phó, không đến mức luống cuống tay chân.

Còn Ngoan Nhân, ẩn giấu ở trong Thiên Đạo chi thư, có thể thả lại thư viện, giấu vào trong óc, lại thêm tên này là nhân vật năm đó Khổng sư cũng kiêng kỵ, không còn bản thân hạn chế, vạn nhất gây họa một phương liền phiền toái, cho nên cũng không lưu lại.

Còn có cái hồ lô, giấu ở đan điền, không lấy ra được, đồng dạng lưu lại trong cơ thể.

Còn phân thân, là cơ mật lớn nhất của hắn, đi vào trong Xuân Thu đại điển.

Đây là không gian độc lập, giống như phòng đọc sách, có thể cho phép Trương Huyền hấp thu linh khí ngoại giới, linh hồn phân thân bản chất tương đồng, tự nhiên cũng có thể nhẹ nhõm đi vào.

Tất cả chuẩn bị ổn thoả, Trương Huyền phá vỡ phong ấn lúc trước lưu lại, thân thể nhảy lên, thẳng tắp chui vào.

Trước đó, cái phong ấn này đâu đâu cũng có linh khí thủy ngân, đối với thân thể cùng linh hồn đều có áp bức cực mạnh, giờ phút này đột phá đến phá toái hư không, lại thêm hấp thu nhiều như vậy, thân thể được cải tạo, lần nữa tiếp xúc, không những không còn khó chịu, ngược lại có loại cảm giác cá vào biển cả.

Răng rắc! Răng rắc!

Trong phong ấn, từng vết rách đen kịt, không gian vỡ thành vô số loạn lưu, như phong bạo càn quét về phía hắn.

- May mắn đạt đến phá toái hư không, nếu không còn chưa đi xa, sẽ bị không gian cuồng bạo xé thành bột phấn...

Hướng về phía trước phi hành một khoảng cách, ánh mắt Trương Huyền ngưng trọng.

Không gian phong bạo nơi này, so với Danh Sư đại lục mạnh mẽ hơn quá nhiều.

Đừng nói tích huyết trùng sinh, coi như phá toái hư không bình thường, khả năng cũng sẽ không chịu nổi, bị trực tiếp xé rách.

May mắn hắn tích lũy mạnh mẽ, sức chiến đấu vượt xa cấp bậc chân thực, nếu không khả năng cũng không chống lại được.

Dù vậy, toàn thân vẫn bị vết nứt không gian lôi kéo tràn đầy máu tươi, thương thế không nhẹ.

Cái lối đi này, không có đường, đâu đâu cũng có vết rách không gian, hắn có Thiên Đạo thư viện, có thể phân biệt ra được con đường an toàn, nếu không rơi vào trong lỗ đen, đến cùng sẽ phát sinh cái gì, ai cũng không biết.

Ầm ầm!

Bay về phía trước nửa tháng, một đạo lôi đình to lớn xuất hiện ở phía trước, triệt để phong tỏa lối đi.

Đang suy nghĩ làm sao đi qua, một đạo thiểm điện bổ tới, Trương Huyền mắt tối sầm lại, nhất thời ngất đi.

Suy nghĩ một chút đều cảm thấy kích thích

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

Đau đầu muốn nứt, Trương Huyền chậm rãi tỉnh lại.

Đập vào mắt, là gian phòng rộng rãi.

- Thực lực của ta...

Chậm rãi ngồi dậy, cúi đầu liếc mắt nhìn, trên người dán đầy băng gạc, toàn thân đau đớn kinh khủng, vừa nhìn liền biết thương thế không nhẹ, muốn vận chuyển lực lượng, lại phát hiện chân khí trong cơ thể ít đến thương cảm.

- Thủy ngân chân khí?

Cẩn thận quan sát, phát hiện còn sót lại chân khí vô cùng nặng nề, vận chuyển một chút, cũng tràn đầy khó khăn.

Trước đó hấp thu linh khí thủy ngân, thuế biến thành chân khí mình tu luyện, trên thực tế tương đương với linh khí nồng nặc, thay đổi thành chân khí mỏng manh, mà giờ khắc này, không biết sao, chân khí mạnh mẽ tựa như biển cả trong cơ thể, biến mất không thấy gì nữa, chỉ lưu giữ một chút chân khí tương tự như thủy ngân.

Dày nặng là dày nặng, nhưng điều kiện thân thể của hắn hiện tại, muốn điều động cũng rất khó làm được, chớ nói chi là dùng để khôi phục thương thế.

- Ta đi vào thông đạo Thượng Thương, bị lôi đình ngăn cản, sau đó... Mất đi tri giác...

Nhìn trong cơ thể một mảnh rối bời, trước đó trải qua hiện lên ở trong óc, đồng tử Trương Huyền co rụt lại:

- Chẳng lẽ... Đã đến Thượng Thương?

Tình huống bình thường hắn hắn là lưu động ở trong thông đạo không gian mới phải, bây giờ lại nằm ở trong phòng, trên người bị băng bó, chẳng lẽ... Đã thông qua được khu vực lôi đình, thuận lợi đi vào Thượng Thương?

Tinh thần khẽ động, thần thức muốn giãn ra, khóe miệng kìm lòng không được co lại.

Trước đó thần thức có thể lan ra mấy trăm vạn cây số, lại bị gắt gao giam cầm ở trong người, sống chết lan không đi ra!

- Không gian áp bức thật mạnh!

Không cần tiếp tục hắn cũng biết, hắn là đến Thượng Thương, không chỉ thần thức không cách nào lan ra, năng lực phi hành cũng nhận hạn chế, không gian chèn ép xuống, đi bộ cũng khó mà duy trì, chớ nói chi là bay lên.

Cô cô cô cục cục!

Trong bụng vang trầm, vậy mà đói bụng.

Từ khi tu luyện tới Hóa Phàm cảnh, hấp thu linh khí cũng đủ cung cấp năng lượng cho bản thân, có ăn cơm hay không đều không trọng yếu,

còn là lần đầu tiên cảm thấy đói khát như vậy, dường như toàn bộ thân thể bị móc sạch.

Thần thức không cách nào lan ra, tĩnh tâm cảm ứng, bốn phía quả nhiên tràn đầy linh khí như thủy ngân, rậm rạp chằng chịt, so với trước đó ở Côn Hư cảnh, nồng nặc không chỉ gấp mười lần.

Muốn hấp thu, rèn luyện thành chân khí, khôi phục thương thế, nhất thời cảm thấy hơi đỏ mặt, phun ra một ngụm máu tươi.

Một lát sau, Trương Huyền nhịn không được lắc đầu.

Thời điểm trên người không có tổn thương, hấp thu linh khí thủy ngân, có thể dựa vào thực lực bản thân đối kháng, không xuất hiện ngoài ý muốn, giờ phút này toàn thân không có một chỗ hoàn hảo, kinh mạch cũng xuất hiện vô số vết rách, hút một cái liền không chịu nổi, chớ nói chi là chuyển hóa thành nội tức.

- Xem ra chỉ có thể chờ đợi thương thế khá hơn một chút lại nói...

Biết gấp gáp cũng vô dụng, Trương Huyền bình tĩnh lại.

Bởi vì bị thương nặng, lại thêm chân khí hầu như không dư thừa, thực lực phá toái hư không không thi triển ra được, cả người thoạt nhìn giống như người bình thường.

- Trước tìm chút gì ăn...

Cảm giác trong bụng càng ngày càng đói, Trương Huyền giẫy giụa đứng dậy, xoa xoa cái bụng, chậm rãi ra khỏi phòng.

Hô hô hô!

Vừa đẩy cửa ra, liền nghe được trong viện có tiếng gió, giương mắt nhìn lại, ngay sau đó nhìn thấy một thiếu niên, tay cầm một thanh thiết kiếm, thi triển kiếm pháp.

Chân trái của hắn như gỗ cứng nhắc, cũng không biết là bị thương hay vốn như vậy, đi lại cực kỳ phiền phức, hoạt động không có bất kỳ cuốn hút gì, kiếm trong tay cũng không ngừng tung bay, cho người ta một loại cảm giác vui tai vui mắt.

- Kiến thức cơ bản còn được, kiếm pháp kém chút...

Liếc mắt nhìn, Trương Huyền nhíu mày.

Kiếm pháp của đối phương, tùy tiện kéo một Danh Sư tam tinh ra cũng vượt xa, quả thực không được tốt lắm, nhưng dưới tình huống thân thể bất tiện như vậy, còn có thể làm được điểm ấy, đã rất tốt.

Trong lòng than thở, nhịn không được làm ra chút tiếng vang, nghe được động tĩnh, thiếu niên đang luyện kiếm ngừng lại, vội vàng quay đầu, vẻ mặt vui mừng:

- Ngươi đã tỉnh!

Vừa quay đầu thấy rõ dung mạo.

Thiếu niên đại khái mười sáu mười bảy tuổi, thân hình không cao, dựa theo kiếp trước tính toán, khả năng còn chưa đủ một mét sáu, trên gương mặt bên trái, có một cái bớt màu đỏ lớn chừng nửa bàn tay, khuôn mặt vốn không tính thanh tú, bị che đậy hơn phân nửa.

Từ xa nhìn lại, không những không anh tuấn, còn có chút thê thảm.

- Đa tạ ân cứu mạng...

Trương Huyền ôm quyền.

- Không có gì, ta cũng là trong lúc vô tình nhìn thấy, mới cứu ngươi trở về... Vốn cho rằng thương thế nặng như vậy, hẳn phải chết không thể nghi ngờ, không nghĩ tới vậy mà tự mình khôi phục...

Thiếu niên gãi đầu một cái, nói chuyện không quá ăn khớp, vừa nhìn liền biết không am hiểu cùng người tiếp xúc.

- Tam thiếu gia...

Bên ngoài có một lão giả đi vào, nhìn thấy Trương Huyền, sửng sốt một chút, sau đó khom người:

- Vị công tử này, ngươi đã tỉnh!

Trương Huyền gật đầu đáp lễ.

Nhìn kỹ lão giả, trên quần áo tràn đầy vết dầu, khóe miệng có một vết rách, có dấu vết máu tươi, trên gương mặt cũng đầy máu ứ đọng, vừa nhìn liền biết, vừa bị người khác đánh cho một trận.

- Dịch lão, làm sao vậy?

Thiếu niên được xưng Tam thiếu gia thấy lão giả bộ dáng này, biến sắc, vội vàng thu kiếm đi tới, tràn đầy lo lắng.

- Bẩm báo thiếu gia, không có việc gì...

Vẻ mặt Dịch lão khó xử, không biết trả lời như thế nào, sau một lúc lâu mới nói.

- Là... Phủ thành chủ Nhị tiểu thư tới!

- Tiết Cầm tới?

Nghe được vị Nhị tiểu thư này, ánh mắt thiếu niên sáng lên, trong mắt mang theo vẻ kích động.

- Vâng...

Nhìn thấy thiếu gia biểu lộ như vậy, vẻ mặt Dịch lão càng thêm khó xử.

- Nàng tới... Cùng ngươi bị thương có quan hệ gì?

Sau khi vui vẻ, thiếu niên ý thức được không đúng.

- Ba ngày sau, không phải Lăng Vân Kiếm Các, thu nhận đệ tử tạp dịch ư?

Dịch lão rầu rĩ, cắn răng nói:

- Tiết Cầm Nhị tiểu thư, dựa vào phủ thành chủ quan hệ... Nói trước được danh ngạch...

- Được danh ngạch?

Thiếu niên vui mừng:

- Cái kia... Chẳng phải là chuyện tốt?

Lời còn chưa dứt, cúi đầu liếc mắt nhìn, bản thân bị què, vẻ mặt nhất thời ảm đạm xuống:

- Ta... Khẳng định là không có hy vọng...

- Được danh ngạch, khẳng định muốn đi Lăng Vân Kiếm tông, chẳng lẽ là tới tìm ta tạm biệt?

Lắc đầu, trong lòng dứt bỏ không thoải mái, thiếu niên hỏi.

- Nàng... Nàng...

Dường như không biết trả lời như thế nào, dừng lại phút chốc, Dịch lão lần nữa cắn răng:

- Nàng... Là tới cùng ngươi từ hôn!

- Từ hôn?

Vẻ mặt thiếu niên đột nhiên trở nên trắng bệch, thân thể lắc lư một cái, suýt chút nữa ngã sấp xuống:

- Nàng cũng bởi vì... Thành đệ tử tạp dịch của Lăng Vân Kiếm Các, liền muốn từ hôn?

Bị nữ tử từ hôn, vô luận là ở đâu, đều là sự tình đánh mặt.

- Thiên chi kiêu nữ không nhìn trúng vị hôn phu, đến đây từ hôn, thiếu niên bi thương quyết chí tự cường, ba mươi năm Hà Đông ba mươi năm Hà Tây?

Nghe đối thoại của hai người vào trong tai, khóe miệng Trương Huyền co giật.

Vừa đến Thượng Thương liền gặp phải loại sự tình này...

Suy nghĩ một chút cũng cảm giác kích thích ah...

Thiện Hiểu Thiên

dtv-ebook.com

- Được rồi!

Một lát sau, thiếu niên lắc đầu, trong thần sắc để lộ ra mất mác nồng đậm:

- Ta quả thực không xứng với nàng, từ hôn, chỉ là sớm muộn mà thôi...

Cái gọi là hôn ước, là năm đó tổ tông giao hảo, chỉ phúc vi hôn, về sau gia cảnh sa sút, bởi vì bị thương, nội tức bị phá hư, không cách nào tiếp tục tu luyện, chân trái phế bỏ, trị liệu không tốt, cả người liền tinh thần sa sút.

Huống chi dung mạo của hắn... cùng đối phương quả thực không phải lương phối.

Từ hôn, sớm muộn mà thôi.

Trong tiếng thở dài, xoay người đi vào gian phòng, một lát sau cầm một cái hộp ngọc đưa tới.

- Đây là thư đính hôn năm đó, đưa cho nàng, nói với nàng, từ hôm nay trở đi, chúng ta không còn quan hệ, cũng hi vọng nàng có thể tìm được ý trung nhân phù hợp...

- Tam thiếu gia...

Vẻ mặt đỏ lên, Dịch lão cắn bờ môi chảy máu, muốn nói điều gì, cuối cùng vẫn ngừng lại, gật gật đầu:

- Vâng!

- Vậy thì bỏ qua...

Trương Huyền nháy con mắt.

Vốn cho rằng sẽ dưới cơn nóng giận, diễn ra một vở kịch tức giận phấn đấu nào đó, không nghĩ tới vị Tam thiếu gia này, trực tiếp trao trả hôn thú... Tương đương với đưa mặt cho đối phương giày xéo... Làm người đứng xem cũng có chút không nhìn nổi.

Bất quá, hắn từ trước tới nay khiêm tốn, lại nói, vừa tới Thượng Thương vẫn không rõ tình huống, muốn nói cái gì, cuối cùng ngừng lại.

Cầm hôn ước, Dịch lão xoay người rời đi.

Giơ trường kiếm lên, trong lòng tam thiếu gia tràn đầy tức giận, bỗng nhiên chém xuống, nham thạch cách đó không xa lay động, bổ ra một vết nứt.

Thi triển ra lực lượng, Trương Huyền cũng nhìn ra thực lực của hắn, Thánh Vực lục trọng!

Mười sáu mười bảy tuổi Thánh Vực lục trọng, ở Danh Sư đại lục, tuyệt đối là thiên tài trong thiên tài, mà nhìn bộ dạng của vị Tam thiếu gia này, hắn thuộc về loại vô dụng nhất.

Bổ tới một kiếm, buồn bực trong lòng thiếu niên được phát tiết, dường như tâm tình tốt một chút, lúc này mới nghĩ tới cách đó không xa còn đứng một thanh niên, hơi đỏ mặt:

- Thực sự xấu hổ, việc vặt bản thân để ngươi chê cười... Đúng, ta còn không biết họ tên của huynh đài...

- Tại hạ Dược... phi, ta tên Trương Huyền!

(P/S: Lão Nhai nhây vl, định kêu Dược Trần à =))

Trương Huyền gật đầu.

- Nguyên lai là Trương huynh...

Thanh niên nói:

- Tại hạ Thiện Hiểu Thiên, Bạch Nghiệp thành Thiện gia tam thiếu gia...

- Thiện huynh!

Trương Huyền gật đầu, trong mắt mang theo vẻ nghi hoặc:

- Vừa rồi nghe Thiện huynh nói, Lăng Vân Kiếm Các... Chẳng lẽ là tông môn?

- Trương huynh không biết Lăng Vân Kiếm Các?

Nghe hắn hỏi như vậy, Thiện Hiểu Thiên sững sờ, khi lấy được đối xác trả lời chắc chắn, lúc này mới cười khổ:

- Trương huynh không phải tu luyện giả, không biết cũng rất bình thường, chúng ta nơi này, tên là Di Khí đại lục, nghe nói là thế giới bị Thần Linh vứt bỏ! Hết thảy có sáu đại tông môn, Lăng Vân Kiếm Các chính là một trong số đó! Hàng năm đều có vô số người muốn đi vào, dù trở thành một đệ tử tạp dịch, gia tộc sau lưng cũng sẽ một bước lên trời, trở thành một phương cường hào!

Vị “Trương huynh” này, thời điểm cứu trở về thoi thóp, trong cơ thể không cảm thấy được chân khí chấn động, hắn là người bình thường, không phải tu luyện giả.

Không phải tu luyện giả, không biết sáu đại tông môn cũng không kỳ lạ.

- Sáu đại tông môn... Nơi này không có Danh Sư đường?

Trương Huyền nhíu mày.

- Danh Sư đường? Đó là cái gì?

Lắc đầu, Thiện Hiểu Thiên lộ ra nghi ngờ.

- Ta tùy tiện nói một chút...

Nghe khẩu khí của đối phương, hắn là không có, Trương Huyền tiếp tục nói:

- Nói như vậy, Di Khí đại lục lấy sáu đại tông môn vi tôn?

- Ừm, chẳng qua trừ bọn họ, còn có một thế lực rất lợi hại, tên là... Thông Thần điện, là vài ngàn năm trước ngang trời xuất thế, do một vị cường giả thành lập, khống chế Thông Thần ngọc phù, tất cả tu luyện giả ở trên đại lục, muốn trở thành cường giả, muốn hối đoái tài nguyên, đều phải có thứ này!

- Thông Thần điện?

- Ừm, hầu như che kín mỗi một thành thị, có thể dựa vào lực lượng mua sắm Thông Thần ngọc phù, chỉ cần tiếp xúc thứ này, có thể thu nạp ý thức người vào trong đó, tiến vào trong Thông Thần điện giao dịch! Ở đây, chỉ cần có đầy đủ đánh đổi, có thể học tập công pháp, mua dược liệu, nghĩ biện pháp tăng lên lực lượng, thậm chí mua sắm sát thủ... Dù sao chỉ cần ngươi muốn, cái gì cần có đều có! Người sáu đại tông môn cũng đều đang sử dụng!

- Thu nạp ý thức?

Trương Huyền tràn đầy tò mò:

- Không biết Thiện huynh có thứ này không?

- Thực lực của ta yếu, không có thiên phú tu luyện, ngay cả vị hôn thê cũng từ hôn... Nào có tư cách nắm giữ thứ này!

Thiện Hiểu Thiên khó xử.

- Là ta lỗ mãng...

Trương Huyền ôm quyền, đổi chủ đề, lại hỏi thăm vài câu.

Hắn trải qua lôi đình hôn mê, hắn là xé rách không gian đến nơi này, chân khí trong cơ thể vì bảo vệ mình, tiêu hao hầu như không còn.

Vị Tam thiếu gia này, tuy không giỏi giao thiệp, ở sâu trong nội tâm cũng có chút tự ti, đáy lòng lại hết sức hiền lành, ra ngoài nhìn thấy mình trọng thương, không đành lòng liền cứu trở về, băng bó trên người, chính là vị “Dịch lão” trước đó lưu lại.

Từ khi cứu trở về đến bây giờ, đã qua ba ngày.

Di Khí đại lục tôn trọng thực lực, Thiện gia của Thiện Hiểu Thiên, hai mươi năm trước huy hoàng nhất thời, cùng phủ thành chủ nổi danh, thậm chí phủ thành chủ cũng phải dựa vào, đáng tiếc mười năm trước sau một lần tai nạn, cường giả gia tộc tử vong hầu như không còn, hai vị ca ca của hắn cũng chết.

Cho dù là hắn, cũng thương tổn tới căn cơ, biến thành bộ dáng hiện tại.

Gia cảnh sa sút, bị người gạt bỏ, thế lực trước đó giao hảo tới tấp phản bội, gia tộc lớn như vậy, không qua mấy năm liền triệt để sụp đổ, hiện tại Thiện gia, trừ hắn cùng lão nô Thiện Dịch (Dịch lão), hầu như không còn có cái gì nữa.

Phủ đệ hơn ngàn mẫu, cũng chỉ còn lại cái nội viện này cùng sân nhỏ phía ngoài, vinh quang không còn như lúc trước.

Nếu không phải bởi vì cùng phủ thành chủ có hôn ước, chỉ sợ chút địa phương ấy cũng không còn sót lại.

Bất quá kèm theo vị nhị tiểu thư kia từ hôn, chắc hẳn không bao lâu, kẻ thù trước kia sẽ lần nữa tìm tới cửa, đến lúc đó... Đất cắm dùi cũng hoàn toàn không có.

- Thì ra là thế...

Trương Huyền lắc đầu.

Bất kỳ địa phương nào, bất kỳ thế lực gì, không có thực lực cường đại thủ hộ, suy bại là tất nhiên.

- Trương huynh, tình huống hiện tại của ta ngươi cũng rõ ràng, vốn nghĩ Lăng Vân Kiếm Các phá lệ, thu nhận đệ tử tạp dịch ở đây, có lẽ có thể liều một lần, hiện tại xem ra, hoàn toàn không có hi vọng, lại thêm Tiết Cầm từ hôn... Nơi này, khẳng định cũng ở không được mấy ngày!

Thiện Hiểu Thiên cười khổ lắc đầu.

Hài tử nhà nghèo sớm biết lo liệu việc nhà, cùng Dịch lão sống nương tựa lẫn nhau nhiều năm như vậy, đã sớm nhận rõ tình người ấm lạnh.

- Nếu Trương huynh đã tỉnh lại, thì nắm chặt thời gian rời đi, miễn cho bị liên lụy...

Nói xong Thiện Hiểu Thiên từ trong túi áo lấy ra hai kim tệ đặc chế đưa tới:

- Đây là Thông Thần điện lưu thông Thông Thần tệ, tuy ít... Nhưng cũng có thể để ngươi ăn mấy bữa cơm, không đến mức đói bụng...

- Khách khí...

Thấy tình huống của hắn, còn nghĩ cho bản thân, trong lòng Trương Huyền khen ngợi một tiếng, nhịn không được nhìn lại:

- Thiện huynh, có thể thi triển kiếm pháp của ngươi một lần, để cho ta nhìn một chút hay không?

Khuất nhục

dtv-ebook.com

- Thi triển kiếm pháp?

Không nghĩ tới vị Trương huynh này, sẽ đưa ra yêu cầu như vậy, Thiện Hiểu Thiên không hiểu.

Ngươi một người không biết tu luyện, coi như ta thi triển kiếm pháp, cũng xem không hiểu ah!

- Vừa rồi ta nhìn kiếm pháp của Thiện huynh, lực lượng bị hạn chế, giẫm chân tại chỗ, muốn quan sát lại một chút, có lẽ có thể tìm ra phương pháp, ba ngày thời gian, có cơ hội tăng lên mà nói, trở thành đệ tử Lăng Vân Kiếm Các cũng không phải không có hi vọng!

Trương Huyền cười cười.

Vừa rồi đối phương thi triển kiếm pháp, dựa vào nhãn lực của hắn, đã nhìn ra một vài vấn đề, hiện tại bảo đối phương thi triển, là muốn thử xem, thư viện ở Thượng Thương có thể dùng hay không.

- Trương huynh... Hiểu được kiếm pháp?

Thiện Hiểu Thiên cau mày.

- Hiểu sơ một chút!

Trương Huyền gật đầu.

- Vậy được! Đệ tử Lăng Vân Kiếm Các, ta không nghĩ tới...

Nhìn chân trái của mình, Thiện Hiểu Thiên lắc đầu nói:

- Bất quá, nếu như Trương huynh hiểu kiếm pháp, trao đổi một chút, ngược lại là có thể! Từ khi không cách nào tu luyện, đều là tự mình tìm tòi, chưa hề cùng người trao đổi qua...

Hắn bởi vì tự ti, lại không cách nào tu luyện, cái gọi là kiếm pháp, chỉ là bản thân tiêu khiển, chưa hề cùng người bày ra, chớ nói chi là tỷ thí.

Vị trước mắt này đã hiểu kiếm pháp, trao đổi một chút cũng không có gì.

Hô!

Cổ tay khẽ đảo, trường kiếm rung ra kiếm hoa, hướng về phía trước đâm tới.

Ông!

Trong óc Trương Huyền khẽ động, một quyển sách xuất hiện.

Thư tịch mở ra, xem xong nội dung trong đó, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm.

Xem ra coi như ở Thượng Thương, thư viện cũng có thể dùng, có lẽ giống như trước đó đoán, Lạc Nhược Hi để Xuân Thu đại điển vào trong đó phía, cái trước có tấn cấp rất lớn, thăm dò Thiên Đạo của Thượng Thương, không có áp lực chút nào.

- Thật đúng là buồn cười, Thiện Hiểu Thiên, ngươi cũng luyện kiếm, thế nào, còn nghĩ Lăng Vân Kiếm Các có thể thu ngươi làm đệ tử sao?

Trong lòng đang suy tư, một tiếng cười lạnh từ bên ngoài vang lên, ngay sau đó hai bóng người sải bước vào.

Đi đầu là một nữ hài mười lăm mười sáu tuổi, váy dài màu vàng nhạt, ánh mắt lộ ra kiêu ngạo, cái cằm hơi nâng lên, tựa như công chúa, lời mới rồi chính là từ trong miệng nàng vang lên.

Phía sau là một trung niên khoảng bốn mươi tuổi, một thân áo tang, lông mày đen thui, bên hông buộc lấy trường kiếm, còn không có tới trước mắt, liền cho người ta một loại cảm giác kiếm khí áp bức.

- Tam thiếu gia...

Dịch lão vội vã từ phía sau chạy tới, tràn đầy áy náy cùng không cam lòng:

- Ta ngăn không được...

Trường kiếm dừng lại, Thiện Hiểu Thiên nhìn về phía cô bé trước mắt, bờ môi có chút nói lắp:

- Tiết, Tiết Cầm?

- Được rồi!

Ánh mắt lộ ra một tia chán ghét, nữ hài khoát tay áo:

- Thế nào, biết rõ ta tới, bản thân không đi ra, cho rằng phái hạ nhân mang hôn ước tới, như vậy liền muốn lừa gạt?

- Ngươi muốn hủy hôn, ta đã cho hôn ước... Còn muốn như thế nào nữa?

Vẻ mặt Thiện Hiểu Thiên đỏ lên.

- Không sao cả, rất đơn giản, ta muốn ngươi công bố toàn thành, là ngươi không xứng với ta, chủ động yêu cầu từ hôn, phủ thành chủ ta từ chối liên tục, sau đó tôn trọng ý kiến của ngươi, lúc này mới kết thúc hôn ước... Không phải ngươi trực tiếp lấy hôn ước ra, là muốn nói cho tất cả mọi người, Tiết Cầm ta không muốn gả cho ngươi? Làm cho tất cả mọi người đâm cột sống phủ thành chủ sao?

Tiết Cầm hừ một tiếng, nói.

Nếu như cho người khác biết, là bởi vì nàng thành đệ tử Lăng Vân Kiếm Các, mới cùng vị trước mắt này từ hôn, tất nhiên sẽ dẫn tới không ít dư

luận, đối với nàng cực kỳ bất lợi, nhưng đối phương trước tiên từ hôn, danh dự liền bảo vệ, không có một chút tì vết.

- Đủ hung ác...

Trương Huyền ở một bên nhịn không được lắc đầu.

Từ hôn đã để cho người ta nhận vũ nhục, cho hôn ước cũng không được, còn phải công bố toàn thành... Then chốt là, chẳng những muốn hủy hôn, còn muốn làm người tốt!

Quả thực chính là làm kỹ nữ còn muốn đền thờ trinh tiết.

Khuôn mặt Thiện Hiểu Thiên trắng bệch, nắm đấm xiết chặt.

Trương Huyền có thể nghĩ thông suốt, làm người trong cuộc, tự nhiên hiểu càng rõ ràng, cảm giác nhục nhã nồng đậm xông lên não.

Khuất nhục!

Ở trước mặt đánh mặt, hơn nữa còn tay năm tay mười!

Nhưng hắn vô lực phản kháng!

- Tốt, lần này tới, không phải cùng ngươi thảo luận, mà là mệnh lệnh! Trong ba ngày, nhất định phải thông cáo toàn thành, có kết quả, nếu không tự gánh lấy hậu quả!

Trung niên nhân không lên tiếng, vẻ mặt lạnh lùng nhìn lại.

- Ngươi là ai?

Thiện Hiểu Thiên nhìn qua, giống như dã lang bị thương.

- Ta là lão sư kiếm thuật của nhị tiểu thư, Tiết Trầm!

Trung niên nhân thản nhiên nói.

- Tiết Trầm? Ta biết ngươi...

Tựa hồ nghe qua cái tên này, trên mặt Thiện Hiểu Thiên lộ ra biểu lộ tự giễu:

- Để kiếm thuật tổng giáo tập của phủ thành chủ tới, quả thực có phân lượng... Chỉ là, không biết cái gọi là kết quả là cái gì?

Vị Tiết Trầm này, chính là tổng giáo tập của phủ thành chủ, một vị cường giả Cổ Thánh tam trọng!

- Không đáp ứng cũng rất đơn giản!

Tiết Trầm mặt không hề cảm xúc:

- Những năm này Thiện gia đắc tội không ít người, nếu như không cùng phủ thành chủ thông gia, thêm vào bản thân ngươi vô dụng, hắn là đã sớm diệt tuyệt...

Thiện Hiểu Thiên không nói lời nào.

Đối phương nói không sai.

Nếu như không phải bởi vì hắn, không cách nào tu luyện, lại cùng phủ thành chủ có hôn ước, sao có thể sống đến bây giờ!

Trước đó vô số kẻ thù, khẳng định đã sớm xông lại, nơi này san thành bình địa.

- Chỉ cần những người này muốn ra tay, chỉ bằng các ngươi một chủ một tớ, có thể chống đỡ được sao?

Tiết Trầm tiếp tục nói.

Thiện Hiểu Thiên không ngừng run rẩy:

- Ngươi đây là giết chúng ta diệt khẩu? Chẳng lẽ không sợ mọi người đàm tiếu?

- Mọi người đàm tiếu?

Tiết Trầm nhấc mí mắt:

- Sau khi các ngươi chết, thành chủ cực kỳ bi thương, sẽ đích thân phái người thay các ngươi báo thù, sau đó tiểu thư càng sẽ khóc rống nhiều ngày, cuối cùng thương tâm rời đi nơi đây, vào Lăng Vân Kiếm Các...

Kẽo kẹt! Kẽo kẹt!

Trái tim sắp bùng nổ, Thiện Hiểu Thiên lại nói không ra lời.

Hắn biết, một khi như vậy, danh dự của phủ thành chủ không những không bị tổn thương, sẽ còn trở nên càng thêm trọng tình trọng nghĩa, Tiết Cầm tiểu thư cũng sẽ càng thêm được tôn trọng.

Đã là đệ tử tạp dịch của Lăng Vân Kiếm Các, lại còn không thoái hôn, còn đau lòng thống khổ...

- Tốt, tốt, ta... Đáp ứng!

Móng tay cắm vào trong thịt, tất cả đốt ngón tay biến thành trắng như tuyết, dù Thiện Hiểu Thiên không cam lòng, nhưng cũng không có bất kỳ biện pháp nào.

Mạnh được yếu thua, đây là pháp tắc sinh tồn.

- Cái này còn tạm được!

Thấy hắn đồng ý, lúc này Tiết Cầm mới thoả mãn gật đầu, vẫy tay một cái, Tiết Trầm từ trong ngực lấy ra một phần văn thư đưa tới:

- Đây là nguyên do cùng thông cáo từ hôn của ngươi, ký tên vào, ngày hôm nay toàn bộ người trong thành sẽ biết! Không cần ngươi đi nói nhiều.

Nhận lấy văn thư, Thiện Hiểu Thiên nhìn lại.

Lý do cực kỳ đơn giản, nói hắn bị thương, không chỉ không cách nào tu luyện, còn không cách nào hành sự (*ý là mất đi năng lực nam nhân), là một phế nhân, không muốn chậm trễ đối phương, vì vậy thoái thác hôn ước, mong được tha thứ, bởi vì nói qua nhiều lần, phủ thành chủ nhớ tình nghĩa, một mực không đồng ý, mới ra hạ sách này, sớm báo cho toàn thành, mong rộng lòng tha thứ...

Không thể hành sự?

Là một phế nhân?

Khuất nhục mãnh liệt, để thân thể Thiện Hiểu Thiên run rẩy, huyết dịch trong nháy mắt xông vào trong óc, sắp bùng nổ.

Thiện Hiểu Thiên mê man

dtv-ebook.com

Có thể tưởng tượng, nếu quả thật phát phần thông cáo này ra ngoài, tôn nghiêm của hắn sẽ triệt để mất đi, lại không có khả năng xoay người, không biết nhận bao nhiêu chê cười, thậm chí Thiện gia mấy trăm năm qua lưu lại danh dự, cũng sẽ mất đi sạch sẽ.

Quả thực tương đương với lột sạch, không ngừng quất, không lưu một chút mặt mũi.

- Ký tên đi!

Nữ hài nhìn qua, mang theo lạnh lùng.

- Thiếu gia, ngươi không thể ký, một khi ký, Thiện gia chúng ta triệt để không ngẩng đầu được lên...

Cũng thấy rõ văn tự phía trên, Dịch lão khóc lóc quỳ xuống.

Hắn chết thì chết, nhưng để hắn nhìn thấy gia tộc hổ thẹn, vẫn là không làm được.

- Ta...

Thiện Hiểu Thiên tràn đầy bi ai.

Hắn làm sao không biết, sau khi ký, sẽ trải qua cái gì, không ký... Đối phương vẫn như từ hôn, thậm chí... Sẽ càng thêm thê thảm.

Đã không đường có thể đi.

Ngay thời điểm hắn không biết như thế nào cho phải, thậm chí tính toán chết, giải quyết khuất nhục trước mắt, một thanh âm nhàn nhạt vang lên.

- Thật không muốn ký, không ký là được...

Mọi người quay đầu, lúc này mới phát hiện, trước của phòng, một thanh niên bọc giống như xác ướp, nghiêng dựa vào cạnh cửa, một mặt ý cười nhìn qua.

Người thanh niên này, thoạt nhìn cũng không có tu vi gì, nhưng trong mắt mang theo vẻ không sợ hãi chút nào, phảng phất như phát sinh trước mắt chỉ là việc nhỏ.

- Ngươi là ai? Việc không liên quan đến mình, tốt nhất im miệng, cẩn thận họa từ miệng mà ra!

Tiết Trầm nhíu mày nói.

Lúc này, hắn không muốn gây thêm rắc rối, nếu không dám chen vào, đã trực tiếp ra tay dạy dỗ.

Trương Huyền lại cười nói:

- Ta chỉ là một tiểu nhân vật được Thiện huynh cứu mà thôi, vốn không muốn nói xen vào, có điều ta sợ một khi Thiện huynh ký, về sau sẽ hối hận, cho nên nhịn không được nhắc nhở!

- Trương huynh...

Ánh mắt Thiện Hiểu Thiên lộ ra vẻ cảm kích.

Hắn biết lúc này đối phương nói chuyện, tất nhiên sẽ đắc tội Tiết Trầm, làm không cẩn thận sẽ dẫn tới họa sát thân.

Biết rõ như vậy, còn tiếp tục mở miệng, hiển nhiên là đang giúp hắn.

- Hối hận? Như thế nào? Ngươi chẳng lẽ cho rằng, hắn cùng tiểu thư còn có thể đi đến cùng một chỗ?

Tiết Trầm cười nhạo:

- Đừng si tâm vọng tưởng, cũng không soi mặt vào trong nước tiểu mà xem, bản thân đức hạnh gì, con cóc muốn ăn thịt thiên nga!

- Đương nhiên không đi được cùng một chỗ!

Đối mặt với đối phương trào phúng, sắc mặt Trương Huyền không thay đổi nói:

- Vị nhị tiểu thư này, rất rõ ràng... Không xứng với Thiện huynh! Thật tiến tới cùng nhau, là làm nhục hắn!

- Ngươi nói cái gì?

Nghe được nửa câu đầu, còn cho rằng tên này thức thời, nghe được nửa câu sau, ánh mắt Tiết Trầm híp lại, để lộ ra sát ý nồng đậm.

- Ngươi không tin?

Trương Huyền nhìn qua:

- Không tin, ba ngày sau, chúng ta thấy kết quả!

- Muốn kéo dài, vô dụng!

Còn tưởng rằng đối phương sẽ nói ra cái gì, nghe được câu này, Tiết Trầm cười lạnh:

- Nếu như không ký, trong ba ngày, đừng nói tôn nghiêm, tính mạng cũng sẽ mất!

Trương Huyền nói:

- Mất liền mất... Thiện huynh chắc hắn sẽ không để ý!

- Ách?

Thiện Hiểu Thiên sững sờ.

Bản thân cứu vị Trương huynh này, hình như rất có chủ kiến ah... Vì sao kêu không còn liền không còn, sao không để ý... Chết là ta a...

- Đây là quyết định của ngươi?

Không để ý tới gia hỏa không biết từ nơi nào xuất hiện kia, Tiết Trầm nhìn về phía Thiện Hiểu Thiên, giống như hổ nhìn chằm chằm một con thỏ.

- Trương huynh quyết định, chính là của ta...

Thiện Hiểu Thiên cắn răng.

Tuy không biết vị Trương huynh này vì sao lại nói như vậy, nhưng giờ phút này đã không còn đường lui.

Ký, trở thành tội nhân gia tộc, cho dù chết cũng không cách nào cọ rửa ô danh... Không ký, giống như Trương huynh nói, chết mà thôi, không có gì ghê gớm.

Dù sao tình cảnh hiện tại, cũng không tốt hơn chết bao nhiêu.

- Rất tốt, có cốt khí!

Thấy hắn nói ra lời này, Tiết Trầm vung ống tay áo, quay đầu nhìn về phía nữ hài cách đó không xa, ôm quyền khom người:

- Tiểu thư, chúng ta đi thôi!

Thấy thiếu niên thái độ kiên quyết, biết không có cách nào thay đổi, gương mặt xinh đẹp của Tiết Cầm lạnh lùng:

- Hừ, đến lúc đó đừng khóc cầu ta!

Nói xong, thân thể mềm mại xoay người rời đi, nhìn cũng chưa từng nhìn Trương Huyền, giống như liếc mắt nhìn là làm nhục bản thân.

Rất nhanh đã đi xa.

- Lão sư...

Nữ hài lần nữa nhìn về phía trung niên trước mắt.

Nhìn quanh một vòng, thấy không có người theo, Tiết Trầm hừ lạnh:

- Yên tâm đi, không cần chờ ba ngày, một gia tộc suy yếu mà thôi, có thể chịu đựng qua đêm nay rồi nói sau!

Nghe được lời nói của đối phương, lúc này Tiết Cầm mới thở phào nhẹ nhõm:

- Vốn ta đối với hắn giác quan cũng không tệ lắm, không nghĩ tới không biết điều như vậy, chết thì chết, không có gì ghê gớm!

Ra ngoài, hai người lên một chiếc xe ngựa, thời gian nháy mắt liền biến mất tại nguyên chỗ, không thấy tung tích.

...

- Thiếu gia... Không được, chúng ta rời đi đi...

Hai người đi rồi, trong sân trầm mặc một hồi, Dịch lão nhịn không được nhìn lại.

Hắn biết Tiết Trầm nói là sự thật, cự tuyệt đối phương, thật sự có khả năng phái người tới đuổi tận giết tuyệt.

Hơn nữa còn có thể bảo đảm, không lưu lại dấu vết mảy may.

Phủ thành chủ, khống chế một thành, những năm này tuy thanh danh không tệ, nhưng làm lão nhân Thiện gia, không ít chuyện đều biết rất rõ ràng, thậm chí Thiện gia diệt vong, có thể cùng hắn có liên hệ nhất định.

Đã như vậy, không bằng đi thẳng một mạch, càng xa càng tốt.

- Rời đi? Ngươi cho rằng hiện tại còn đi được?

Thiện Hiểu Thiên cười khổ.

Vị nhị tiểu thư kia tự mình tới từ hôn, chứng minh đã phơi bày chân tướng, sao có khả năng tùy ý ngươi nhẹ nhõm rời đi?

Hôn ước không lui, bọn họ không được kết quả mong muốn, cứ thế mà đi, chẳng lẽ còn muốn cho vị nhị tiểu thư này tuổi già cô đơn cả đời?

- Trương huynh...

Lắc đầu, không có bất kỳ biện pháp nào, đành phải quay đầu nhìn thanh niên kia.

Đối phương dám mở miệng, còn nói ra “ba ngày”, có lẽ đã có phương pháp.

- Ta chỉ hỏi ngươi, có muốn ký hay không?

Trương Huyền cũng không trả lời, mà nhàn nhạt nhìn qua.

- Đương nhiên không muốn...

Thiện Hiểu Thiên lắc đầu:

- Thật muốn ký, cho dù ta chết, cũng không đối mặt được liệt tổ liệt tông...

Mặt mũi gia tộc ném sạch, chết cũng không yên.

- Vậy ngươi sợ chịu khổ không?

Trương Huyền tiếp tục hỏi.

- Chết cũng không sợ, ăn chút khổ lại coi là cái gì?

Mặc dù không biết tại sao đối phương lại hỏi như vậy, nhưng Thiện Hiểu Thiên vẫn thành thật trả lời.

- Vậy muốn báo khuất nhục hôm nay không?

- Đương nhiên, không chỉ muốn báo khuất nhục hôm nay, còn muốn báo tất cả khuất nhục sau khi phụ mẫu chết, nhưng mà...

Nhìn chân của mình, Thiện Hiểu Thiên không ngừng run rẩy.

Trên người gánh huyết hải thâm cừu, làm sao không muốn báo?

Nhưng chân của hắn... Thân thể lại bởi vì bị thương, không cách nào tu luyện, nói nhiều hơn nữa cũng vô dụng.

Nếu vẫn giống như trước kia, nào cần phải kéo dài hơi tàn như vậy...

- Nếu ngươi muốn, như vậy...

Trương Huyền nhìn qua:

- Liền bái ta làm thầy đi!

- Bái sư?

Vị Trương huynh này... Đầu óc có phải bởi vì bị thương làm hỏng hay không?

Thực lực gì cũng không có, ta bái sư... Ngươi có thể dạy cái gì?

Vừa rồi ngươi lời thề son sắt nói ba ngày lại nhìn... Chẳng lẽ chỉ chính là cái này?

Khóe miệng co giật, Thiện Hiểu Thiên mê mang.

Cổ trùng

dtv-ebook.com

Không chỉ hắn mê man, một bên Dịch lão khóe miệng cũng co giật, kìm nén không được:

- Trương công tử... Đừng đùa!

Đã sống chết trước mắt, còn nói đùa, sớm biết người này không đáng tin cậy như vậy, liền không cho thiếu gia cứu!

Nhìn thấy biểu lộ của hai người, Trương Huyền biết, đối phương khẳng định không tin, hai tay chắp sau lưng, muốn biểu hiện khí độ cao nhân, kết quả vết thương xé rách, khóe miệng nhịn không được co lại, suýt chút nữa té ngã trên đất.

Trương Huyền đình chỉ hoạt động, cố nén đau đớn:

- Kinh mạch trong cơ thể ngươi, bởi vì khi còn bé gây thương tích, không cách nào vận chuyển chân khí, đan điền cũng bị phá hoại, tích góp không được lực lượng, cho nên mới không cách nào tu luyện! Không biết ta nói đúng hay không?

Thiện Hiểu Thiên gật đầu.

Năm sáu tuổi, gia tộc gặp biến cố, đan điền, kinh mạch bị lực lượng chấn vỡ, cho tới bây giờ đều không thể khôi phục, cho nên tuy mỗi ngày luyện kiếm, trên thực tế lực lượng không có bất kỳ tiến bộ gì, tất cả chiêu số đều chỉ là bản năng võ giả mà thôi.

Tìm không biết bao nhiêu danh y, đều nói không có cách nào trị liệu, dần dà đã thành quen thuộc.

- Vậy ngươi có biết, kinh mạch cùng đan điền, là bị cái gì gây thương tích không?

Trương Huyền hỏi.

- Là một loại chân khí lợi hại, xâm nhập thân thể, có thể còn sống sót, đã rất may mắn...

Thiện Hiểu Thiên nói.

Những năm này nhiều lần chẩn bệnh, trong cơ thể đến cùng xảy ra chuyện gì, biết rõ rõ ràng ràng.

- Chân khí?

Trương Huyền lắc đầu:

- Nếu như chỉ là chân khí, ngươi mỗi ngày đều kiên trì tu luyện, hi vọng có một ngày có thể cải thiện tình huống trong cơ thể, nhưng nhiều năm như vậy, vì sao không có chút thay đổi nào?

Thiện Hiểu Thiên nói không ra lời.

Thật ra thì, đây cũng là hắn kỳ quái.

Mười năm qua, đủ loại danh y đều nhìn qua, dược tề, đan dược, châm cứu, tắm thuốc... Đủ loại thủ đoạn dùng không biết bao nhiêu, nhưng không có tác dụng mảy may, thân thể của hắn giống như bao tải rách, linh khí tiến vào bên trong, sớm muộn đều sẽ tản mất, căn bản là không có cách tích góp.

Dựa theo không ít danh y nói, thật sự là chân khí phá hủy thân thể, trị liệu như vậy, hắn có thể chữa trị, nhưng mảy may không có thấy hiệu quả... Để rất nhiều người đều cho rằng khó tin.

- Nếu như không phải chân khí xâm nhập, như vậy lại là đồ vật gì phá hủy kinh mạch cùng đan điền, mà sẽ không tử vong? Thậm chí sinh hoạt

bình thường, không bị ảnh hưởng?

Trầm mặc phút chốc, Thiện Hiểu Thiên nhìn qua.

Thương thế của hắn, trừ không thể tu luyện, cái khác một chút ảnh hưởng cũng không có, đối phương cái gọi là không thể hành sự là giả, mỗi sáng sớm đều có thể nhất trụ kình thiên, uy vũ bất phàm.

- Là cổ trùng!

Trương Huyền nói:

- Ngươi bị người hạ loại vật này, mới đưa đến dược vật vô dụng!

- Cổ trùng?

Thiện Hiểu Thiên khó tin:

- Ngươi ý tứ... côn trùng trong cơ thể ta, còn sống?

- Không chỉ sống... Hơn nữa những năm này không ngừng hấp thu lực lượng ngươi tu luyện ra, đã trở nên cực kỳ cường đại!

Trương Huyền nói.

Trải qua thư viện, hắn đã nhìn ra nguyên nhân mấu chốt của đối phương.

Cũng không phải thương tổn tới căn cơ, mà bị người hạ cổ trùng, hơn nữa cổ trùng này không ngừng xâm chiếm lực lượng hắn tu luyện ra được, lúc này mới dẫn đến mười năm tu luyện không có công hiệu.

- Sổ trùng sống...

Thiện Hiểu Thiên cùng Dịch lão liếc mắt nhìn nhau, trong mắt ngạc nhiên.

Vị trước mắt này nói thực sự quá mức kinh dị, để cho bọn họ khó tin.

Trong cơ thể lại có cổ trùng, hơn nữa ở mười năm... Nhiều danh y như vậy cũng không có điều tra ra, vị trước mắt này, làm sao nhìn ra được?

- Ta biết ngươi không tin, có điều, hiện tại có thể chứng minh!

Nhìn biểu lộ của hai người, biết khẳng định không tin, Trương Huyền cười cười nói:

- Không biết nơi này có châm bạc không?

- Có!

Dịch lão gật đầu, xoay người đi vào gian phòng, thời gian không dài, lấy tới một hộp châm bạc.

Bệnh lâu thành y, thiếu gia bệnh, ngày ngày trị liệu, những đồ vật này chuẩn bị sẵn, đều có thể tìm tới.

- Ừm, hiện tại ta giúp ngươi lấy nó ra...

Nhẹ nhàng cười một tiếng, Trương Huyền tiện tay nhặt lên một cái châm bạc, cong ngón tay búng một cái.

Đinh!

Châm bạc rơi ở trên mặt đất cách hắn không đủ ba mét.

- Khụ khụ, hiện tại ta không còn khí lực, ngươi tới gần một ít...

Thấy bốn phía yên tĩnh, Trương Huyền khó xử.

Cách không bắn châm quen thuộc, mới nghĩ tới chân khí không thể sử dụng, giờ phút này hắn giống như phế nhân.

- Được!

Tuy cho rằng vị trước mắt này không quá đáng tin cậy, nhưng Thiện Hiểu Thiên chần chờ một chút, vẫn đi tới.

Dù sao đã như vậy, lấy ngựa chết làm ngựa sống đi.

Lần nữa lấy ra một cái châm bạc, Trương Huyền hít sâu một hơi, dựa theo vị trí thư viện ghi lại, bỗng nhiên đâm tới.

Đinh!

Khóe miệng co giật.

Không còn khí lực, châm bạc vậy mà không có đâm thủng da của đối phương.

Thiện Hiểu Thiên dù không cách nào tu luyện, nhưng tu vi chân chính cũng tới Thánh Vực lục trọng, loại người này quanh năm được linh khí thủy ngân tẩm bổ, thân thể đã rèn luyện cứng rắn hơn sắt thép, tuyệt không phải hắn có thể tuỳ tiện đâm thủng.

- Phiền phức giúp một chút!

Trương Huyền quay đầu.

Dịch lão đi tới, ngón tay điểm ra, một đạo chân khí đưa vào châm bạc, thời gian nháy mắt, châm nhỏ uốn lượn trở nên thẳng tắp, vèo một chút, đâm vào trong cơ thể Thiện Hiểu Thiên.

Bành!

Trương Huyền vừa định khống chế châm bạc, liền phát hiện thứ này lấy tốc độ nhanh hơn bay ngược ra, trực tiếp cắm vào trên mặt tường, biến mất không thấy gì nữa.

Thiện Hiểu Thiên và Dịch lão con mắt trợn tròn, đặc biệt là cái trước, tràn đầy khó tin.

Thân là người trong cuộc, hắn biết mình không vận dụng bất kỳ lực lượng nào, nhưng châm bạc lấy tốc độ nhanh như vậy bay ra, chẳng lẽ... Trong cơ thể hắn thật sự có những vật khác tồn tại?

- Ngươi phải cảm nhận được, là cổ trùng đẩy châm bạc ra...

Trương Huyền giải thích.

Lấy lực lượng của hắn bây giờ, đánh giết cổ trùng khẳng định là không làm được, có điều cổ trùng phản kích một lần, cũng có thể làm cho đối phương rõ ràng cảm nhận được thứ này tồn tại.

- Thật sự có cổ trùng?

Thiện Hiểu Thiên nói không ra lời.

Muốn nói trước đó, không có chút nào tin tưởng, giờ phút này, có chút dao động.

Đừng nói hắn không có thi triển lực lượng, coi như thi triển, cũng tuyệt không có khả năng làm được như vậy.

- Vừa rồi đâm một cái, mặc dù không có làm bị thương mảy may, nhưng tương đương phát hiện vị trí của nó, không có gì bất ngờ xảy ra, thứ này sẽ lần nữa tìm một gia viên mới, mà thời điểm nó di động, ngươi sẽ cảm thấy lực lượng chân khí, chân bị thương cũng có thể được giảm bớt!

Trương Huyền nói:

- Đương nhiên, đây chỉ là ngắn ngủi, chờ nó dừng lại, còn có thể giống như trước kia, không có bất kỳ cái gì thay đổi, phương pháp duy nhất, chính là nghĩ biện pháp đánh giết nó!

- Cái này...

Thiện Hiểu Thiên có chút không dám tin tưởng, có điều thời gian không dài, con mắt lập tức trợn tròn, vẻ mặt như gặp phải quỷ.

Bởi vì trong cơ thể của hắn giống như đối phương nói, quả nhiên cảm nhận được chân khí di động, ngay sau đó, chân trái một mực mất cảm giác, hình như cũng có cảm giác.

Nhịn không được đi về phía trước mấy bước, vậy mà giống như người bình thường, không có chút trắc trở nào.

Chỉ là loại cảm giác này chỉ duy trì hơn mười hô hấp, liền ngừng lại, chân lần nữa trở nên giống như gỗ.

- Lần này, hắn tin tưởng đi...

Thấy bộ dáng này của hắn, Trương Huyền biết mình chẩn bệnh không có sai lầm chút nào, nhẹ nhàng cười một tiếng.

- Đồ nhi bái kiến lão sư!

Thiện Hiểu Thiên không còn do dự, quỳ mọp xuống đất.

Nhiều danh y như vậy nhìn qua, không có bất kỳ hiệu quả gì, vị trước mắt này, chỉ liếc mắt nhìn, thậm chí không có tới gần, đã tìm ra chỗ mấu chốt, tất cả đều giống nhau như đúc, chỉ bằng vào điểm ấy, liền biết là người có bản lĩnh lớn.

- Đứng lên đi!

Đợi đối phương chính thức hành lễ bái sư xong, Trương Huyền đỡ dậy.

Thu đối phương làm đồ đệ, cũng coi là báo đáp ân cứu mạng.

- Lão sư... Không biết cổ trùng này, phải giải quyết như thế nào?

Bái sư xong, Thiện Hiểu Thiên nhìn lại.

Trước đó không biết, vẫn không cảm giác được cái gì, giờ phút này biết trong cơ thể vậy mà có côn trùng, liền không chịu nổi, nếu như không nhanh chóng diệt trừ, sẽ ăn ngủ không yên.

- Chỉ cần thương thế của ta khôi phục, giải quyết rất dễ dàng...

Trương Huyền nói.

Nếu như không phải bị thương nặng, Thiên Đạo chân khí tràn vào trong cơ thể đối phương, cái gọi là cổ trùng, tuyệt đối không kiên trì được một cái hô hấp, nhưng bây giờ chân khí không thi triển ra được, biết rõ vị trí thứ này, cũng giết không chết.

Then chốt là, đối phương còn rất đắc ý bắn châm bạc ra, quả thực khiêu chiến ranh giới cuối cùng của hắn.

- Khôi phục thương thế?

Thiện Hiểu Thiên sửng sốt một chút, nói:

- Cái này đơn giản, ta chỗ này có không ít thuốc chữa thương trân quý, vốn định cho ngươi dùng, chỉ bất quá không có tỉnh, không dám sử dụng, hiện tại vừa vặn nuốt, chỉ cần ở trong người tan ra, không bao lâu liền có thể khôi phục hơn phân nửa!

Thuốc chữa thương lợi hại, dược lực quá mạnh, không thanh tỉnh dùng mà nói, ngược lại sẽ hoàn toàn trái ngược, trừ khi có đầy đủ chân khí, hỗ trợ hào tan dược lực.

Mà hắn, không cách nào tu luyện, cho nên vẫn luôn không có đi làm.

Dịch lão lần nữa đi vào phòng, rất nhanh lấy tới một cái bình ngọc, nhẹ nhàng mở ra, nhất thời một mùi thuốc nồng nặc nhẹ nhàng bay tới.

Là đan dược chữa thương cấp tám.

Trương Huyền nhận lấy, há miệng nuốt xuống, một lát sau, nhịn không được lắc đầu:

- Thuốc này, đối với ta vô dụng...

Hắn giờ phút này thoạt nhìn không có thực lực, trên thực tế là Cổ Thánh tứ trọng phá toái hư không, đan dược cấp tám, đối với Thánh Vực lục trọng, tuyệt đối là thánh dược chữa thương, nhưng đối với hắn mà nói, đã không có bất kỳ tác dụng nào.

- Vô dụng?

Thiện Hiểu Thiên lại bảo Dịch lão lấy thuốc chữa thương tốt nhất trong nhà, kết quả đều không có trợ giúp quá lớn.

- Nơi này có cửa hàng cỡ lớn nào không? Có thể mua sắm đan dược hoặc là dược liệu chữa thương?

Trương Huyền nhíu mày nói.

- Cửa hàng là có, bất quá... Bán ra dược liệu cùng đan dược, cấp bậc đều không cao, những thuốc này của ta, chính là từ nơi đó mua...

Thiện Hiểu Thiên gãi đầu một cái.

Những thuốc này, đối với vị trước mắt này một chút tác dụng cũng không có, coi như mua nhiều hơn nữa cũng vô dụng.

- Vậy nơi nào có đan dược cấp bậc cao hơn?

Trương Huyền hỏi.

Thương thế của hắn không khôi phục, liền không cách nào giúp đối phương trị liệu, trị liệu không tốt, đừng nói không kiên trì được ba ngày, tối nay có thể vượt qua hay không, cũng không tiện nói.

- Tu luyện giả mua sắm đan dược cao hơn, đều là mượn Thông Thần ngọc phù! Chỉ cần giao dịch thành công, đồ vật chẳng mấy chốc sẽ đưa tới, không chậm trễ bao lâu...

Thiện Hiểu Thiên nói.

- Thông Thần ngọc phù?

Trương Huyền dừng lại một chút nói:

- Chỗ nào có thể tìm được thứ này? Hoặc là có thể mua được?

Có muốn trút giận hay không? (1)

dtv-ebook.com

Đây là sau khi đi vào Thượng Thương, lần thứ hai nghe được loại vật này.

Đã dùng cái này có thể mua sắm đầy đủ đan dược, nhất định phải tìm được trước, mới có thể chữa khỏi thương thế trên người.

Chỉ cần thương thế ổn định, liền có thể hấp thu linh khí trên không, thuế biến thành Thiên Đạo chân khí, giải quyết tai hoạ ngầm của đệ tử, chỉ điểm kiếm thuật, đánh vỡ cục diện bây giờ.

- Huyền Giang thành, bởi vì quá nhỏ, không có tư cách thành lập Thông Thần điện, cũng không có địa phương bán ra... Cho nên không thể nào mua được!

Thiện Hiểu Thiên nói.

Trương Huyền sửng sốt.

Mua không được còn nói làm cái gì?

- Có những phương pháp khác lấy được hay không?

- Có là có... Chỉ bất quá cực kỳ khó khăn!

Thiện Hiểu Thiên nói:

- Hồng Nhạn thương hội, thời điểm vừa thành lập, vì mời chào buôn bán, từng lưu lại mười nan đề, thu hút vô số người tới, đồ vật ban thưởng không giống nhau, một đạo hiếm thấy nhất, chính là Thông Thần ngọc phù! Chín đạo trước mặt đều đã được giải quyết, cái cuối cùng... Bởi vì

quá khó, nhiều năm như vậy, đi qua không ít người, nhưng đều không giải quyết được!

- Dẫn ta nhìn một chút!

Trương Huyền nói.

Nói thật, thật có Thông Thần ngọc phù, cần mua, hắn nghèo rớt mùng tơi, cũng không bỏ ra tiền nổi.

Giải quyết vấn đề liền có thể được, đối với hắn mà nói, càng kinh tế.

Thiện Hiểu Thiên không biết những biện pháp khác, đành phải gật đầu đồng ý.

Hiện tại Trương Huyền thương thế quá nặng, đi bộ cũng khó khăn, chỉ có thể ngồi xe.

Đi ước chừng một canh giờ, một cửa hàng đồ sộ xuất hiện ở phía trước, xuống xe ngựa, ở dưới Thiện Hiểu Thiên nâng đỡ, rất mau tới địa phương trả lời vấn đề của Hồng Nhạn thương hội.

Quả nhiên chất đống không ít người.

Có thể miễn phí được Thông Thần ngọc phù, đối với không ít người mà nói, đều có hấp dẫn cực lớn.

- Ai, lại sai...

- Ngươi hai tháng tới hơn mười lần, không có một lần thành công, vẫn là đừng tới đây mất mặt...

- Ta mất mặt liên quan gì tới ngươi? Còn có mặt mũi nói ta, số lần ngươi tới ít hơn ta sao?

- Cái vấn đề khó khăn này nếu dễ dàng giải quyết như vậy, không có khả năng ở lại chỗ này bao nhiêu năm, cũng xử lý không được...

...

Rất nhanh, không ít người lắc đầu, từng cái tràn đầy mất mác.

Nơi này có chút tương tự bức tường nghi vấn khó xử lý lúc trước, trả lời vấn đề, sẽ có được phán xét tiêu chuẩn đối ứng, nguyên nhân chính là như vậy, mới hấp dẫn không ít người đến đây, thử vận khí một chút.

Trên đường, thông qua cùng Thiện Hiểu Thiên giao lưu, cũng biết Thông Thần ngọc phù trân quý, mỗi một viên đều giá cả không ít, xem như cường giả Cổ Thánh muốn mua, đều rất khó làm được.

Căn cứ đối phương miêu tả, giá cả cao, cho dù mang không gian giới chỉ tới, bán ra toàn bộ đồ vật bên trong, cũng chưa chắc mua được một cái.

Đương nhiên, trải qua giao lưu, cũng có nhận thức sâu hơn đối với Thượng Thương.

Sinh mệnh ở Thượng Thương, bởi vì vừa ra đời liền tiếp xúc linh khí như thủy ngân, thể chất càng thêm cường đại, vượt xa nhân loại bình thường ở Danh Sư đại lục, thậm chí vượt qua cường giả Dị Linh tộc.

Giống như tiền thân, sinh ra liền nắm giữ thực lực Thánh Vực, trưởng thành không sai biệt lắm liền đi đến Thánh Vực cửu trọng.

Như Thiện Hiểu Thiên, mới Thánh Vực lục trọng, có thể nói hầu như chú định không có tiền đồ quá lớn.

Trước đó Tiết Cầm đến tìm phiền phức, cùng hắn không kém bao nhiêu, đã đạt đến Đại Thánh tam trọng đại viên mãn, toàn bộ Huyền Giang thành thế hệ trẻ tuổi, cũng là thiên tài hiếm có.

Huyền Giang thành, chỉ là thành thị không lớn, lệ thuộc Lăng Vân Kiếm Các, Cổ Thánh đã được cho cường giả tuyệt đối, thành chủ cũng chính là cha của Tiết Cầm, Tiết Diêu, mệnh danh đệ nhất nhân, cũng chỉ giống như Trương Huyền, vừa mới đi đến Cổ Thánh tứ trọng phá toái hư không sơ kỳ.

Cho nên một khi Trương Huyền khôi phục thực lực, nội thành không người có thể ngăn cản.

- Nhìn một chút dạng đề mục gì, để nhiều người không có cách nào. như vậy..

Lắc đầu, ném những tin tức này ra khỏi đầu, Trương Huyền ngẩng đầu nhìn sang bức tường cách đó không xa.

- Luyện chế Bồi Dương đan, cho dù là cấp bậc hoàn mỹ, sau khi dùng cũng sẽ dương lực hung mãnh, không cách nào khống chế...

Rất mau nhìn xong.

Đề mục rất đơn giản, là một loại đan dược đặc thù, vấn đề khi luyện chế Bồi Dương đan.

Bồi Dương đan là dược vật thiết yếu của cường giả tu luyện công pháp dương thuộc tính, có thể làm cho người nguyên khí sung mãn, lực lượng cường đại.

Dược vật rất tốt, nhưng tác dụng phụ cũng rất rõ ràng, dù đi đến cấp bậc hoàn mỹ, sau khi dùng, cũng sẽ để cho người ta dương lực tích tụ, không cách nào phát tiết, nhất định phải tìm nữ tử tháo lửa, nhưng một khi phát tiết, lại tổn thất cực kỳ lớn.

Nguyên nhân chính là như vậy, đan dược này là vấn đề vô số luyện đan sư đều khó giải quyết, lưu giữ không biết đã bao nhiêu năm, không có người thành công.

- Bồi Dương đan?

Xem xong nội dung, Trương Huyền cũng nhíu mày.

Danh Sư đại lục, đủ loại đan dược, nhìn qua vô số kể, cũng không nghe qua loại thuốc này.

Đối phương dường như cũng hiểu không ít người không quá hiểu loại thuốc này, nên lưu lại đan phương cụ thể, cùng thủ đoạn luyện chế.

Rất mau thu vào thư viện, một quyển sách xuất hiện.

- Thì ra là thế...

Trương Huyền mỉm cười.

Tuy không ít dược vật ở Thượng Thương cùng Danh Sư đại lục đều không giống nhau, phương thức cùng phương pháp luyện đan cũng không có khả năng so sánh, nhưng thư viện rất ra sức, sau khi xem xét, nhẹ nhõm liền có thể phân biệt ra được, dược liệu cùng trình tự trước mắt, chỗ nào xuất hiện chỗ sơ suất cùng sai lầm.

- Lão sư... Biết vấn đề này giải quyết như thế nào không?

Thấy hắn nở nụ cười, Thiện Hiểu Thiên tò mò.

Hắn nghiên cứu không biết bao lâu, cũng không có kết quả, chẳng lẽ lão sư chỉ liếc mắt nhìn, liền có đáp án?

- Xem như biết...

Trương Huyền xác định ý nghĩ của hắn.

- Cái kia... Giải quyết như thế nào?

Thiện Hiểu Thiên khiếp sợ, nhịn không được nói.

- Thật ra thì không phức tạp như tưởng tượng, luyện chế Bồi Dương đan, có dược liệu Chước Hỏa Thảo, chỉ cần đổi dược liệu này thành Linh Mẫu thảo là được!

Trương Huyền hạ giọng giải thích.

- Linh Mẫu thảo... Đây là dược vật thuần âm, để ở chỗ này, có thể luyện chế thành Bồi Dương đan thuộc tính thuần dương?

Thiện Hiểu Thiên sửng sốt.

Bởi vì quanh năm sinh bệnh, hắn đối với đan dược và dược vật, cũng có nghiên cứu rất sâu, Chước Hỏa Thảo, ở trong rất nhiều dược liệu trước mắt, tuy không quá thu hút, nhưng cũng là đồ vật không thể thiếu luyện chế loại đan dược này, dùng Linh Mẫu thảo thuộc tính thuần âm thay thế... Không những sẽ không trở thành đan, làm không cẩn thận sẽ còn dương hỏa đốt sạch, từ đó mất đi dược hiệu.

- Cô âm không sinh, độc dương không dài! Linh Mẫu thảo, mặc dù là thuộc tính thuần âm, nhưng cùng chủ dược Hỏa Hồng hoa, có thể tiến hành trung hòa, ôn nhuận dược tính, như vậy để cho người ta có cảm giác sức sống tràn trề, sẽ hóa giải dược lực tiêu hao!

Trương Huyền nói.

Âm dương điều phối, ở Danh Sư đại lục, một ít luyện đan sư cao minh đều có thể làm đến, Huyền Giang thành vậy mà không có người phát hiện, thoạt nhìn nơi này chỉ là tu vi cao hơn, ở chức nghiệp khác còn không phồn hoa bằng Danh Sư đại lục.

Có muốn trút giận hay không? (2)

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

Giống như kiếp trước, võ lực cá nhân không đáng giá nhắc tới, mà ở đây, tùy tiện nói tiết khóa cho con gà, liền có thể để nó vô địch thế giới.

Nhưng ở trong hoàn cảnh như vậy, điện thoại, internet bao phủ, chỉ từ tin tức giao lưu, so với Danh Sư đại lục thuận tiện không biết gấp bao nhiêu lần.

Thuật nghiệp hữu chuyên công.

Danh Sư đại lục, Khổng sư mở ra vô số chức nghiệp, phát triển vài vạn năm, sớm đã trưởng thành, hiển nhiên Thượng Thương ở phương diện này còn xa xa không bằng.

- Cái này...

Thiện Hiểu Thiên còn tràn đầy không hiểu, đang muốn hỏi thăm, liền nghe sau lưng vang lên thanh âm rộn rộn ràng ràng, ngay sau đó một đám người từ bên ngoài đi vào.

- Đây là ai, thần khí như vậy?

Một trung niên nhướng mày.

- Xuỵt... Nói nhỏ chút, đây là cường giả Lăng Vân Kiếm Các lần này tới thu nhận đệ tử tạp dịch, nghe nói đối với luyện đan có nghiên cứu rất

sâu...

Một người biết chuyện vội vàng hạ giọng.

- Cường giả Lăng Vân Kiếm Các?

Vẻ mặt trung niên nói chuyện biến đổi, thân thể run rẩy, vội vàng đi ra ngoài, tránh ra vị trí.

Lăng Vân Kiếm Các ở Huyền Giang thành có uy tín cực cao, không người dám khiêu chiến uy nghiêm.

Trương Huyền quay đầu nhìn lại.

Là thanh niên khuôn mặt lạnh lùng, quần áo màu xám, bộ dạng hai mươi bốn tuổi, bên hông buộc lấy trường kiếm, hai mắt lóe ra một tia hàn mang, cho người ta một loại cảm giác sát phạt quả quyết.

Tuổi tác tuy không lớn, nhưng tu vi vô cùng thâm hậu, giống như hắn thời kỳ toàn thịnh, cũng đạt tới Cổ Thánh tầng thứ tư phá toái hư không.

Toàn bộ Danh Sư đại lục, trước đó một vị cường giả loại này cũng không có, ở đây tùy tiện nhìn thấy... Không hổ là Thượng Thương, quả nhiên đáng sợ.

- Nàng...

Đang cảm xúc, chỉ thấy Thiện Hiểu Thiên siết chặt nắm đấm, tròng mắt đỏ hoe, theo ánh mắt của hắn nhìn lại, lúc này mới phát hiện, Tiết Cầm trước đó tới từ hôn, bất ngờ đứng ở trong đám người, theo sát sau lưng thanh niên áo xám.

Dáng người mỹ lệ chăm chú bọc ở trong váy dài màu tím, cái cổ như thiên nga trắng tinh, đầu hơi nâng lên, mơ hồ mang theo tự hào cùng ngạo khí.

Có thể đi theo sau lưng cường giả Lăng Vân Kiếm Các, chứng minh đã xác định thân phận, ở Huyền Giang thành, cũng coi như triệt để trở nên nổi bật.

- Loại vấn đề này cũng có thể làm khó các ngươi lâu như vậy?

Dừng bước, con mắt thanh niên áo xám nhìn lướt qua vách tường, hừ một tiếng:

- Đi viết đáp án, Chước Hỏa Thảo đổi thành Linh Mẫu thảo là được!

- Được!

Phía sau hắn, một thanh niên khác lập tức đi ra, vội vàng đi tới bên tường.

Không nghĩ tới tên này cũng nhìn ra vấn đề, hơn nữa giống như lão sư nói, Thiện Hiểu Thiên lại không để ý tới tức giận, vẻ mặt lo lắng:

- Là chúng ta tìm được đáp án trước...

Mới vừa rồi còn đang hoài nghi lão sư nói đúng hay không, giờ phút này người Lăng Vân Kiếm Các tới cũng nói như vậy, khẳng định không có bất cứ vấn đề gì, có điều một khi cho đối phương viết đáp án, Thông Thần ngọc phù chẳng khác nào rơi vào trong tay đối phương, bọn họ không còn cách nào được.

- Không còn kịp rồi...

Đang muốn xông tới, liền cảm thấy cổ tay xiết chặt, bị lão sư kéo.

Thiện Hiểu Thiên ngẩng đầu, lúc này mới phát hiện, thanh niên vừa rồi đã viết xong nội dung, bàn tay ở trên tường nhẹ nhàng nhấn một cái.

Ông!

Một đạo ánh sáng màu đỏ lóng lánh phát sáng lên.

- Đáp đúng?

- Không hổ là cường giả Lăng Vân Kiếm Các tới, liếc mắt liền nhìn ra vấn đề!

- Sớm nghe nói cường giả kiếm các đều là nhân vật đứng ở trong mây, tận mắt nhìn thấy, quả nhiên danh bất hư truyền...

- Kiếm các mỗi lần chiêu người đều cực ít, không biết lần này Huyền Giang thành có thể có mấy người đi qua! Trở thành đệ tử tạp dịch, trở thành ngoại môn, sau đó là nội môn, thân truyền...

- Hẳn là sẽ không vượt qua ba cái! Trước kia đều là như vậy...

...

Tất cả mọi người đồng thời xôn xao.

Nan đề làm khó Huyền Giang thành mười mấy năm, vậy mà bị đối phương tuỳ tiện giải quyết.

Không hổ là cường giả Lăng Vân Kiếm Các, không phải tầm thường.

- Chúc mừng vị đại nhân này, giải quyết nan đề cuối cùng của Hồng Nhạn thương hội, đây là ban thưởng...

Rất nhanh, trong thương hội, một trung niên cười khanh khách đi ra, hai tay dâng một cái hộp gỗ, phía trên đặt một ngọc bài lớn chừng bàn tay.

Phía trên đủ loại phù lục vây quanh, tản mát ra linh khí nồng nặc.

- Đây là Thông Thần ngọc phù?

- Tùy tiện một viên, liền muốn mấy chục vạn Thông Thần tệ?

- Đời ta đoán chừng cũng mua không nổi...

...

Mặc dù là tu luyện giả sinh trưởng ở Thượng Thương, nhưng thứ này chỉ lưu truyền ở mtrong tay cường giả, toàn bộ Huyền Giang thành không có mấy cái, không ít người chưa bao giờ thấy qua.

Thanh niên áo xám mặt không hề cảm xúc, hai ngón tay cầm lấy ngọc bài, đầu ngón tay vận chuyển chân khí, trượt một chút, xác định là thật, lúc này mới thoả mãn gật đầu, ngón tay búng một cái, rơi vào lòng bàn tay Tiết Cầm:

- Cho ngươi...

Tiết Cầm hơi đỏ mặt, hô hấp lập tức tràn đầy gấp rút.

Đối phương đưa tặng đồ vật, không chỉ trân quý, quan trọng hơn là chứng minh địa vị cùng thân phận.

Có thể đi qua khảo hạch, trở thành đệ tử tạp dịch, đã có thể quang tông diệu tổ, còn đưa tặng đồ vật... Phần vinh dự này, tuyệt đối sẽ để vô số người hâm mộ.

Xiết chặt Thông Thần ngọc phù, Tiết Cầm vội vàng khom người:

- Đa tạ sư huynh!

Cảm ơn xong, đang muốn nói mấy câu, đột nhiên thấy được Thiện Hiểu Thiên trong đám người, đôi mắt thanh tú chợt lóe, mấy bước đi tới trước mặt, ánh mắt lộ ra chế nhạo, thấp giọng:

- Thế nào, ngươi cũng muốn Thông Thần ngọc phù? Đáng tiếc... Đây đã là của ta! Người phải tự biết mình, đồ vật không xứng được, đừng vọng tưởng, như vậy sẽ chỉ làm ngươi càng thêm mất mác!

Muốn nói trước đó, còn lo lắng từ hôn sẽ ảnh hưởng danh dự của nàng, hiện tại sư huynh của Lăng Vân Kiếm Các chăm sóc như vậy, nghiễm nhiên đạt đến một cấp độ khác, kẻ trước mắt này, lại đuổi theo thế nào cũng không đạt tới!

Đã là người của hai thế giới, còn có cái gì có thể lo lắng do dự?

Đương nhiên, nơi này hầu như đều là người của phủ thành chủ, cũng không ai dám truyền tin tức đi.

Những tán tu tới tìm vận may kia, chỉ cần cảnh giác đôi câu, tuyệt đối giữ mồm giữ miệng, không dám nói nhiều, huống chi, thanh âm của nàng không lớn, coi như nhìn thấy, cũng không biết nói thứ gì.

- Ngươi...

Thân thể Thiện Hiểu Thiên cứng nhắc.

Lần nữa bị nhục nhã.

- Hắn là ai?

Thanh âm của thanh niên áo xám vang lên.

- Một người bạn bình thường trước đó...

Tiết Cầm lui trở về, khom người đến cùng, thái độ so với Thiện Hiểu Thiên hoàn toàn khác biệt.

- Đi thôi!

Thanh niên áo xám hừ một tiếng, xoay người đi ra ngoài, Tiết Cầm theo sát.

- Lão sư, thật xin lỗi...

Thân thể run rẩy, sau một lúc lâu, Thiện Hiểu Thiên xoay người lại, nhìn về phía lão sư, vẻ mặt áy náy.

Lão sư nói phương pháp chính xác, nếu không phải vì giải đáp hắn tò mò, viên ngọc phù này, khẳng định đã tới tay.

- Tiện tay tặng người vật trân quý như vậy, còn để nàng ngoan ngoãn nghe lời... vị vị hôn thê này của ngươi, cái gọi là đệ tử tạp dịch, hình như có được, không có hào quang như vậy a...

Rõ ràng cái gì, Trương Huyền mỉm cười, nhìn về phía học sinh:

- Có muốn trút giận hay không?

- Trút giận?

Thiện Hiểu Thiên sững sờ.

Đối phương nhiều người như vậy, chỉ bằng bọn họ, làm sao trút giận?

Ngươi sai

dtv-ebook.com

- Nhìn là tốt rồi!

Trương Huyền cười một tiếng, cũng không giải thích, mà trực tiếp ngẩng đầu nhìn về phía phía trước, hô:

- Vị sư huynh Lăng Vân kiếm các này, còn xin dừng bước!

Thanh niên áo xám tiến lên lông mày nhíu một cái, xoay người nhìn qua.

Khóe miệng Trương Huyền nâng lên:

- Vị sư huynh này, ngươi cho đáp án, cũng không chính xác, liền cầm Thông Thần ngọc phù rời đi như thế, có sai lầm công bằng a!

Thanh âm của hắn cực lớn, thanh âm bốn phía lập tức bị đè ép xuống, mọi người cùng nhìn qua, biểu lộ giống như thấy quái vật.

Vị này chính là cao thủ Lăng Vân kiếm các, nói thẳng hắn sai...

Không muốn sống ư?

Thanh niên áo xám cũng nhíu mày, ngừng lại.

- Thiện Hiểu Thiên, không muốn chết liền quản tốt hạ nhân của ngươi...

Khuôn mặt trầm xuống, Tiết Cầm tức đến sắc mặt phát xanh.

Vị xác ướp này, chính là trước đó ở Thiện gia nói nhảm, bản thân không có chấp nhặt với hắn, không nghĩ tới còn dám ở đây nói chuyện.

- Hắn không phải hạ nhân, là lão sư của ta...

Thiện Hiểu Thiên sốt ruột, dường như lại có chút nói lắp.

- Lão sư? Thiện gia bất kể nói thế nào, cũng được cho uy phong nhất thời, lúc nào sa đọa đến a miêu a cẩu gì cũng có thể làm lão sư của các ngươi?

Tiết Cầm cười nhạo một tiếng, tràn đầy khinh thường.

- Thiện Hiểu Thiên bái ai là thầy, ngươi hắn không xen vào được! Chẳng lẽ... Ngươi còn muốn làm vị hôn thê của hắn?

Trương Huyền cười nhẹ nhàng nhìn qua.

- Ngươi...

Thân thể Tiết Cầm cứng đờ.

Thấy biểu lộ của nàng, thanh niên áo xám mắt sáng lên, lạnh lùng nhìn về phía xác ướp trước mắt:

- Ngươi nói đáp án của ta không chính xác?

- Không sai!

Trương Huyền nhìn qua:

- Có dám đánh cược hay không? Người thua, có thể tùy ý bị xử lý!

- Cùng ta nói lời như vậy, ngươi rất can đảm...

Thanh niên áo xám mặt không hề cảm xúc nhìn qua:

- Ta muốn biết, cái gọi là lý do không chính xác của ngươi!

- Không cần lý do! Chỉ cần tìm một vị luyện đan sư, đem những dược liệu này phối chế, dựa theo ngươi vừa cho ra đáp án, luyện chế một lần, cuối cùng thành đan, tìm người nuốt, liền sẽ biết kết quả!

Trương Huyền nói.

- Ngươi không tin, sao không tìm người thử một chút?

- Luyện đan?

Thanh niên áo xám nhíu mày, nhìn chung quanh một vòng, thấy mọi người bốn phía tuy không nói gì, nhưng từng cái lộ ra biểu lộ nghi ngờ, ngừng một chút, vẫy tay một cái:

- Tìm luyện đan sư tới!

Một thanh niên xoay người đi ra ngoài, thời gian không dài, trung niên cầm Thông Thần ngọc phù tới, mang theo hai vị luyện đan sư.

- Dựa theo phương pháp vừa rồi luyện chế!

Trung niên dặn dò.

Luyện đan sư rất nhanh chuẩn bị xong dược liệu, dựa theo phía trên viết trình tự luyện đan, gia nhập từng loại dược vật, thêm thời điểm Chước Hỏa Thảo, đổi thành Linh Mẫu thảo.

Dược vật vừa tiến vào đan lô, lập tức phát ra thanh âm “xì xì”, trong đó một vị luyện đan sư không nắm được, đan lô lay động kịch liệt, tại chỗ nổ lô.

May mắn có biện pháp bảo vệ, cũng không làm bị thương người.

Chẳng qua dù vậy, cũng cực kỳ mạo hiểm, sợ tới mức mọi người toàn bộ lùi về, từng cái trên mặt lo lắng.

Vị luyện đan sư thứ hai, thực lực mạnh một ít, khống chế được dược vật phản ứng, sau nửa canh giờ, đan dược ra lò, mặt ngoài nhộn nhạo quang mang, thế mà vận khí vô cùng tốt, không chỉ thành đan, còn đạt đến hoàn mỹ.

- Rất tốt!

Nhìn thấy đan dược, thanh niên áo xám thoả mãn gật đầu, xoay người nhìn về phía một thanh niên khác cách đó không xa:

- Ngươi tu luyện dường như là Thuần Dương công pháp, thử dược lực một chút!

- Vâng!

Há miệng nuốt đan dược xuống, dược lực rất nhanh tan ra, trên mặt thanh niên này lập tức hiện lên ửng hồng, vội vàng khoanh chân ngồi xuống, vận chuyển chân khí muốn hóa giải dược lực, ai biết càng áp chế bắn ngược càng lợi hại, thời gian nháy mắt, trên đầu toát ra khói mù màu trắng.

Không lâu, con mắt bắt đầu ửng hồng, có chút không chống đỡ được.

- Ah... Ta không chịu nổi...

Cũng nhịn không được nữa, thanh niên nhảy lên, vọt tới trước mặt một bác gái xem náo nhiệt, đưa tay lôi kéo tới.

Tê lạp!

Quần áo bị xé toang một khối lớn, thanh niên đang muốn xông tới, làm chút sự tình không thể miêu tả, sau gáy tê rần, nhất thời té xỉu trên đất.

Thanh niên áo xám của Lăng Vân kiếm các xuất thủ.

Gia hỏa này, uống thuốc xong biến thành như vậy, đã đủ để chứng minh hắn cung cấp đan phương không những không cách nào loại bỏ tai hoạ ngầm trong Bồi Dương đan, thậm chí còn ngày càng táo tợn, làm ra sự tình càng khó có thể khống chế hơn.

- Ta thay đổi phương thuốc, quả thực có chút vấn đề, nhưng ngươi thế nào biết được? Đáp án chính xác là cái gì?

Vẻ mặt thanh niên áo xám khó coi, nhìn lại.

Nói thật, cái vấn đề khó khăn này, trước khi hắn tới Huyền Giang thành liền nghe nói, đặc biệt nghiên cứu rất lâu, cũng không phải là mặt ngoài, liếc mắt nhìn liền giải quyết vấn đề.

Sở dĩ làm như vậy, là muốn cho người Huyền Giang thành xác lập một uy danh mạnh mẽ.

Chỉ là không nghĩ tới... Uy danh không có xác lập, ngược lại bị người đánh mặt.

Tuy không vui, nhưng cũng không thể nổi giận.

Nếu không sẽ chỉ càng mất mặt.

- Câu trả lời chính xác, rất đơn giản...

Trương Huyền cười cười, ở bên tai Thiện Hiểu Thiên nói một câu, người sau vẻ mặt kỳ quái nhìn qua, xác nhận không phải nói đùa, lúc này mới lần nữa đi ra phía trước, gỡ bút lông xuống, rất nhanh viết xong, đưa lên.

Đồng dạng hồng quang chiếu rọi.

Thanh niên áo xám nhíu mày:

- Người chịu trách nhiệm kiểm tra ngay ở chỗ này, trực tiếp đọc ra đi!

Người phụ trách Hồng Nhạn thương hội ngay ở chỗ này, lại đi kiếm đáp án có ý nghĩa gì?

Không bằng trực tiếp đọc ra, là chính xác hay sai lầm, một biện liền biết.

- Vâng!

Liếc mắt nhìn lão sư, thấy hắn xác nhận, Thiện Hiểu Thiên mới khó xử nói ra đáp án vừa rồi viết:

- Đổi Chước Hỏa Thảo, thành Linh Mẫu thảo!

- Cái này...

- Ta có nghe lầm không?

- Hình như cùng đáp án của vị cao thủ này giống nhau như đúc!

Bốn phía an tĩnh một hồi, nhất thời xôn xao.

Con mắt của thanh niên áo xám híp lại, trong ánh mắt để lộ ra sát khí nồng đậm:

- Ngươi đang đùa ta?

Lời thề son sắt nói mình sai, kết quả hắn cũng cầm đáp án tương tự, làm cái gì?

Không chỉ mọi người nổi giận, trong đầu Thiện Hiểu Thiên cũng choáng váng, không biết trong hồ lô của lão sư bán loại thuốc gì...

Cùng loại cường giả này nói đùa... sẽ chết người đấy!

- Ngươi cả nghĩ quá rồi...

Trương Huyền lắc đầu, nhìn về phía Thiện Hiểu Thiên:

- Đằng sau còn có ghi chú, nói tiếp ra đi!

- A...

Lúc này Thiện Hiểu Thiên mới gật đầu, nói.

- Không phải bản địa!

- Không phải bản địa? Có ý tứ gì?

Lần này tất cả mọi người đều có chút choáng váng, ngay cả thanh niên áo xám cũng không hiểu.

Chẳng lẽ Linh Mẫu thảo bản địa cùng không phải bản địa, còn có khác nhau sao?

- Đương nhiên là có khác nhau!

- Bồi Dương đan ái này, là tu luyện giả củng cố thuộc tính Thuần Dương trong cơ thể, nghĩ biện pháp đưa đến hiệu quả càng thêm củng cố, dưới tình huống bình thường, đổi Chước Hỏa Thảo thành Linh Mẫu thảo, quả thực là cách làm thích hợp nhất, thậm chí ở địa phương khác, luyện chế đan dược như vậy, có thể giải quyết tai hoạ ngầm trên vách tường nói!

Trương Huyền chậm rãi đi về phía trước, đi tới trước mặt lô đỉnh, ngón tay vê một cái, vừa rồi bùng nổ hình thành cặn thuốc, cười nhạt một tiếng:

- Nhưng mà... Ở đây không được!

- Huyền Giang thành, lưng tựa Huyền Giang mà đặt tên! Con sông này nối thẳng duyên hải, chảy không phải nước ngọt, mà là nước mặn! Là dòng sông nước mặn thực sự.

Mọi người đồng thời gật đầu.

Huyền Giang thành, tuy không tới gần duyên hải, nhưng Huyền Giang cùng biển tương thông, nước mặn chảy xuôi trong đó không thể tưới tiêu, không thể uống, nguyên nhân chính là như vậy, mặc dù giao thông tiện lợi, nhưng thành thị thủy chung phát triển không nổi, ở trong khu vực Lăng Vân kiếm các thống trị, chỉ tính là thành nhỏ tam lưu.

- Bởi vì toàn bộ sông đều là nước mặn, bốn phía thành thị tất cả đồng ruộng, đều mang theo vị muối, cây cối sinh trưởng cũng mang theo muối. Lấy những dược liệu luyện đan vừa rồi làm thí dụ, mọi người có thể nhìn một chút, những mẩu vụn thuốc này, cùng cặn thuốc khác có gì khác biệt?

Nói xong, Trương Huyền duỗi ra cặn thuốc.

Mọi người đồng loạt nhìn lại, quả nhiên thấy trên ngón tay đen kịt, mang theo một tầng bột phấn màu trắng, tuy rất mỏng, nhưng những người này đều là cao thủ Thánh vực trở lên, rất nhẹ nhàng có thể thấy được.

Thanh niên áo xám cũng tới bên cạnh cặn thuốc, sờ một cái, đầu ngón tay quả nhiên cũng lưu lại bột phấn màu trắng, dùng đầu lưỡi chạm đến cái, mang theo vị mặn nhàn nhạt.

- Không sai, đây là muối!

Trương Huyền nói tiếp:

- Linh Mẫu thảo sinh trưởng ở đầm lầy, hơn nữa thích âm không thích dương! Trong cành lá, bản thân ẩn chứa tính axit nhàn nhạt, vừa tiếp xúc những dược vật khác, lập tức trung hoà, phá hủy thuộc tính âm hàn của bản thân, như vậy không những không thể trung hoà những dược vật khác mang tới lực lượng nóng nảy, thậm chí còn bởi vì mất đi Chước Hỏa Thảo, trở nên càng thêm hung mãnh! Cho nên, vừa rồi vị bằng hữu kia mới như vậy! Bởi vì... Hắn thực sự đã đợi không kịp!

- Cái này...

- Còn có chuyện như vậy?

Bốn phía xôn xao.

Luyện đan mà thôi, cần phải tinh tế như vậy?

Thanh niên áo xám cũng không nhịn được sửng sốt.

Thật chẳng lẽ là bởi vì cái này?

Mấy bước đi tới trước mặt vài cây dược liệu luyện đan còn thừa lại, đầu ngón tay điểm ra, một đạo hỏa diễm thiêu đốt lên, lập tức đốt thành tro bụi, cúi đầu nhìn lại, giống như trước đó, quả thực có muối lưu lại.

- Luyện đan chi đạo, không thể có bất kỳ sai lầm, một vị thuốc, một trình tự làm việc sai, đều có thể dẫn đến cả bàn đều thua, vô số dược liệu hủy hoại chỉ trong chốc lát, nếu biết khu vực, đan lô, tâm cảnh thậm chí thủ pháp, đều hẳn là cân nhắc đi vào! Sai chính là sai, ta nghĩ... Vị sư huynh này nếu là người Lăng Vân kiếm các, hẳn là sẽ không đến mức không thừa nhận a?

Trương Huyền cười nói.

- Sai liền sai, ta sẽ thừa nhận!

Biết không có cách nào cãi lại, thanh niên áo xám vung ống tay áo, khẽ nói:

- Ngọc phù này về ngươi!

Nói xong cũng không cần Tiết Cầm phản ứng, bàn tay lắc một cái, ngọc phù trong tay nàng bay về phía Trương Huyền.

- Ta...

Khuôn mặt Tiết Cầm run rẩy, trên mặt đau rát.

Vừa được bảo vật, một canh giờ cũng chưa tới, liền... kết thúc.

- Vậy ta từ chối thì bất kính...

Cất ngọc phù vào trong ngực, Trương Huyền lần nữa nhìn qua, nhẹ nhàng cười một tiếng:

- Đúng, vừa rồi ta nói qua, muốn cùng ngươi đánh cược, người thua, có thể bị tùy ý xử lý... mặc dù ngươi không có rõ ràng đáp ứng, nhưng cũng không có rõ ràng bác bỏ... Đã như vậy, có phải hay không cho rằng, cá cược hữu hiệu?

Sầm mặt lại, thanh niên áo xám cũng không trả lời, mà trong mắt mang theo sát cơ.

Không nghĩ tới lại bị một gia hỏa ở địa phương nhỏ âm!

Dường như không thấy lửa giận của đối phương, Trương Huyền chỉ Tiết Cầm cách đó không xa:

- Ta cá cược, rất đơn giản, đánh Tiết Cầm này ba bạt tai là được!

- Cái gì?

Trò chuyện trên mạng cùng mua sắm qua mạng

dtv-ebook.com

Thật bị đánh, còn mặt mũi nào mà tồn tại!

Thân thể mềm mại Tiết Cầm của run rẩy, vội vàng quay đầu nhìn về phía thanh niên áo xám:

- Sư huynh, tuyệt đối không nên nghe tên này nói bậy, hắn chỉ là thuận miệng nói một chút, không có luyện chế thành đan dược, chưa hẳn chính là câu trả lời chính xác...

Lời còn chưa dứt, thanh niên áo xám bỗng nhiên xoay người, liên tục quất tới ba cái tát.

Đùng! Đùng! Đùng!

Mỗi một cái, đều vang vọng gian phòng, trong ánh mắt hoảng sợ của nữ hài, làn da nguyên bản vô cùng mịn màng, trong chốc lát sưng đỏ lên.

- Có thể chứ?

Làm xong những chuyện này, thanh niên áo xám chắp hai tay sau lưng, lạnh lùng nhìn qua.

Hắn cực kỳ tinh thông luyện đan, lại đặc biệt kiểm tra dược liệu, không cần tiếp tục luyện chế đã rõ ràng, đối phương nói có chính xác hay không.

Đã biết đáp án, lại không thừa nhận, mất không chỉ mặt mũi của hắn, càng là Lăng Vân Kiếm Các!

- Đánh nàng, chỉ là ta thuận miệng nói, một nữ hài tử, không có hôn ước với ta, lại không đặc biệt chạy tới từ hôn, không tính có thù... Đã như vậy thì thôi, cá cược cũng coi như thực hiện, sư huynh, mời...

Trương Huyền khom người.

Thanh niên áo xám lạnh lùng nhìn hắn một cái, không nói thêm lời, xoay người rời đi, mọi người đồng loạt đi theo, thanh niên té xỉu cũng có người cõng trên lưng.

Vốn định tới biểu diễn năng lực, làm cho cả Huyền Giang thành lòng sinh sợ hãi, không nghĩ tới bị đánh mặt.

Lửa giận trong lòng cháy hừng hực.

Rất đi ra thương hội, quay đầu nhìn về phía nữ hài vẻ mặt sưng đỏ, híp mắt lại:

- Đó là ai?

- Sư huynh, người này ta thật không nhận ra...

Tiết Cầm run run, vội vàng nói.

- Ta hỏi vị thiếu niên bị què kia!

Thanh niên áo xám nói.

- Hắn, hắn...

Vẻ mặt Tiết Cầm trở nên trắng bệch, vội vàng giải thích:

- Hắn... Cùng ta có hôn ước, là lão nhân trong tộc chỉ phúc vi hôn... Ở giữa không có cái gì, cũng chưa từng gặp qua mấy lần!

- Ngươi hắn phải biết vì cái gì thu ngươi làm đệ tử tạp dịch chứ!

Thanh niên áo xám hừ lạnh, không mang theo bất kỳ biểu lộ gì:

- Đệ tử nội môn, chỉ chú trọng tu luyện, cần phải có người hầu hạ sinh hoạt thường ngày! Dung nhan của ngươi còn tạm được, hơn nữa thân là xử nữ, tu vi không tệ, để ngươi đi vào Kiếm Các, là hầu hạ người, thậm chí xem như thị thiếp!

- Ta biết...

Tiết Cầm cúi đầu xuống.

- Biết là tốt rồi!

Thanh niên áo xám khoát tay áo, xoay người đi lên xe ngựa cách đó không xa, nhấc chân đi vào, sau đó âm thanh không có chút nào tình cảm từ bên trong tiếp tục vang lên:

- Xử lý tốt sự tình, không được truyền đến Kiếm Các! Còn có gia hỏa vừa rồi kia, đêm nay ta muốn biết lai lịch cùng thân phận của hắn! Ba ngày sau, Lục Vân trưởng lão đi ngang qua nơi đây, ta không hy vọng xuất hiện biến cố không cần thiết!

- Vâng...

Đầu lâu thấp đến trước ngực, Tiết Cầm thở mạnh cũng không dám.

Cộc cộc cộc!

Xe ngựa đi xa.

Lúc này Tiết Cầm mới cảm thấy phía sau lưng tràn đầy mồ hôi, lần nữa nhìn Hồng Nhạn thương hội trước mắt, lộ ra sát cơ nồng đậm.

- Trở về nói cho lão sư, đêm nay động thủ!

Sau lưng rất nhiều thanh niên đồng thời gật đầu:

- Vâng!

...

- Cám ơn lão sư...

Thấy Tiết Cầm làm nhục hắn mấy lần, bị ở trước mọi người đánh mặt mũi bầm dập, nói không ra lời, Thiện Hiểu Thiên biết lão sư là vì bản thân, tràn đầy cảm kích.

- Nếu là học trò ta, đương nhiên sẽ không để ngươi nhận oan ức!

Trương Huyền mỉm cười:

- Được rồi, giúp lão sư tìm gian phòng yên tĩnh, ta muốn thử Thông Thần ngọc phù này một chút!

- Vâng!

Thiện Hiểu Thiên gật đầu, tìm trung niên nhân trước đó, thời gian không dài, liền an bài một gian tĩnh thất.

Đi vào phòng, Trương Huyền nhìn một vòng, phát hiện bốn phía đều có trận pháp, cực kỳ yên tĩnh, lúc này mới thoả mãn gật đầu, ngọc phù lấy ra, cầm ở trong lòng bàn tay.

- Lão sư, ta nghe nói loại Thông Thần ngọc phù này, cần trình tự đặc biệt mới có thể đi vào trong đó, hơn nữa triệt để kích hoạt cần tiêu phí đánh đổi rất lớn...

Thiện Hiểu Thiên lời còn chưa dứt, chỉ thấy lão sư ở trên ngọc bài liên tục điểm vài cái, ngay sau đó ông một tiếng, ngọc bài lấp lánh ra hào quang sáng chói.

Triệt để kích hoạt!

Một giọt máu tươi tuôn ra, hơi dính ánh sáng, lập tức biến thành hoa văn đặc thù, thời gian nháy mắt khắc sâu vào mi tâm.

Thiện Hiểu Thiên ngẩn ngơ.

Căn cứ tin tức hắn biết, kích hoạt Thông Thần ngọc phù, không chỉ cần trình tự đặc biệt, còn cần vô số Thông Thần Tệ, thậm chí cần cao thủ, không nghĩ tới lão sư chỉ thoáng cái, liền hoàn thành kích hoạt nhận chủ, như trước kia làm qua rất nhiều lần.

Không để ý tới hắn khiếp sợ, cẩn thận cảm thụ hoa văn đi vào mi tâm, biết không bất kỳ nguy hại gì, lúc này Trương Huyền mới thở phào nhẹ nhõm, triệt để thả lỏng tinh thần.

Hô!

Sau một khắc, ý thức giống như rời đi thân thể, đi vào một không gian đặc thù.

- Cái này...

Cúi đầu nhìn sang, trước mắt là hư ảo, lại như chân thật, cho người ta một loại cảm giác khó mà nói rõ.

- Chào đón đi vào Thông Thần điện!

Đang kỳ lạ, trên không một thanh âm nhàn nhạt vang lên.

- Thanh âm này...

Trương Huyền nhướng mày, thân thể cứng đờ.

Thanh âm này, hắn vậy mà nghe qua!

- Là Khổng sư!

Âm thanh của Khổng sư!

Mặc dù biết Khổng sư khẳng định tới Thượng Thương, nhưng nằm mơ cũng không nghĩ liên quan đến Thông Thần điện, một trong mấy thế lực cường đại nhất Thượng Thương!

Chẳng lẽ... Thông Thần điện, là Khổng sư sáng tạo?

- Thiện Hiểu Thiên nói, Thông Thần điện là mấy ngàn năm trước, một vị siêu cấp cường giả sáng lập, nhưng Khổng sư đã rời Danh Sư đại lục mấy vạn năm...

Sửng sốt một chút, lông mày Trương Huyền đột nhiên nhảy dựng:

- Chẳng lẽ... tốc độ thời gian ở Thượng Thương trôi qua, khác biệt Danh Sư đại lục?

Đi tới liền hôn mê, sau đó tỉnh lại gặp được rất nhiều sự tình, cũng không cảm thụ tốc độ thời gian trôi qua chân thực của Thượng Thương.

Nói như vậy, tốc độ thời gian nơi này trôi qua, quả thực hoàn toàn khác biệt Danh Sư đại lục.

Những việc này ở trong óc chảy xuôi, thanh âm mới vừa rồi vang lên lần nữa:

- Ta sáng lập Thông Thần điện, chỉ vì tu luyện giả có thể giao lưu tốt hơn, ở đây có thể tùy ý thay đổi dung mạo cùng khí tức, không cần lo lắng người khác phát hiện! Chỉ cần tiêu phí đủ đánh đổi, liền có thể học tập công pháp mình muốn, mà không cần lo lắng có người biết thân phận chân thật của ngươi.

- Trong Thông Thần ngọc phù, mỗi người đi vào, đều là lực lượng tương đồng, cấp bậc tương đồng, không tồn tại cao thấp giàu nghèo, cũng có thể bình đẳng giao lưu, chân chính chúng sinh bình đẳng, không cần lo lắng địa vị cùng thực lực chênh lệch...

- ... Ta muốn nói chỉ có những thứ này, đi mua sắm, đi giao dịch đồ vật ngươi muốn đi!

Âm thanh kết thúc.

Nghe xong những lời này, Trương Huyền đã xác định.

Chỉ có Khổng sư mới có loại lòng dạ này, người người bình đẳng, người người như rồng!

Vốn cho rằng vài vạn năm sau đến Thượng Thương, tìm tin tức đối phương còn cần tiêu phí không biết bao lâu, không nghĩ tới một cái Thông Thần ngọc phù là biết.

Đè nén kích động trong lòng, Trương Huyền cẩn thận nhớ lại một lần, linh quang chợt lóe, một ý nghĩ cổ quái bất ngờ từ trong đầu xông ra.

- Bình đẳng giao lưu, không tính toán họ tên cùng thực lực, cái này không phải là... trò chuyện trên mạng cùng mua sắm qua mạng ư?

Thi đấu công khai

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

Kiếp trước trò chuyện trên mạng, mua sắm qua mạng, cách một mặt màn hình liền có thể hoàn thành, thường thường tán gẫu một năm, lão bà gọi không biết bao lâu, cũng không biết đối diện thật ra là một đại hán.

Thông Thần ngọc phù này nghe rất cường đại, dường như có nguyên lý đồng dạng.

Tiến vào bên trong, có thể che giấu dung mạo, nắm giữ thực lực tương đồng người khác, tương đương che giấu thân phận, có khả năng cùng ngươi trò chuyện rất lâu, cũng không biết đối phương là nam hay nữ, thậm chí là cao thủ hay người bình thường.

- Như vậy cũng được, không còn công danh lợi lộc cùng danh dự quấy nhiễu, không ít người có thể càng thả ra, có lẽ... Đây mới là mục đích lúc trước Khổng sư sáng chế thứ này!

Khổng sư hữu giáo vô loại, hi vọng trong thiên hạ người người như rồng, nhưng tài nguyên tu luyện nhất định, xuất thân, thiên phú, tài nguyên, kỳ ngộ khác biệt, điểm ấy không thể nào làm được.

Sáng lập Danh Sư đường, tăng cường nhân loại, truyền thụ thiên hạ, phát hiện Danh Sư đường cũng có công lợi ở bên trong; Sáng lập Côn Hư cảnh, khả năng cũng phát hiện không người có thể làm được chân chính

bình đẳng, lúc này mới ở Thượng Thương, sáng chế ra Thông Thần điện, Thông Thần ngọc phù!

Ở đây, mất đi thân phận vinh quang trước đó, nắm giữ thân phận cùng lực lượng bình đẳng nhất, tự nhiên cũng công bằng lên.

Tinh thần khẽ động, hình dáng trước mắt quả nhiên phát sinh biến hóa, thoạt nhìn càng thêm phổ thông, lúc này Trương Huyền mới xiết chặt nắm đấm, đánh ra một quyền.

Trong Thông Thần ngọc phù quy định lực lượng là Thánh vực nhất trọng.

Nói cách khác, chỉ cần đi vào nơi này, dù mạnh hơn, cũng chỉ có thể thi triển ra loại lực lượng này.

Thích ứng một chút, cảm giác thân thể này không có khác nhau quá nhiều, Trương Huyền đi thẳng về phía trước, một lát sau một cung điện to lớn xuất hiện ở phía trước.

Tinh Diệu thành, Thông Thần điện!

- Tinh Diệu thành là thành trấn nhị lưu, Huyền Giang thành vừa vặn về nó quản lý...

Thiện Hiểu Thiên giới thiệu, nhớ lại một chút, Trương Huyền mỉm cười:

- Xem ra, đây là mạng máy tính cục bộ...

Địa phương có Thông Thần điện, mới có thể quản lý Thông Thần ngọc phù, Huyền Giang thành không có, nơi này cho dù có ngọc phù, cũng chỉ có thể đi vào Tinh Diệu thành cao hơn một cấp.

Đẩy cửa đi vào, dòng người cuồn cuộn.

Quả nhiên giống như trò chuyện trên mạng, tuy dung mạo, dáng người mỗi người không giống nhau, nhưng lực lượng hoàn toàn bằng nhau.

Không ít người, thực tế khu vực cách nhau cực xa, nhưng ngồi cùng một chỗ, thảo luận tu luyện, thậm chí trò chuyện buôn bán.

Đi vào ngọc phù, tin tức cộng hưởng, tốc độ giao lưu cũng tăng nhanh không ít, đã theo kịp kiếp trước bùng nổ thông tin.

Tò mò một hồi, biết chữa thương trọng yếu nhất, Trương Huyền đi tới trước quầy Thông Thần điện, gọi nhân viên phục vụ.

- Các ngươi nơi này, có đan dược chữa thương không, ta muốn mua sắm một viên!

- Không biết vị công tử này muốn mua dược vật cấp bậc gì?

Nhân viên phục vụ là thanh niên y phục thống nhất, dung mạo có chút anh tuấn, đương nhiên, đây không phải dung mạo vốn có của hắn, giống như kiếp trước lên mạng, rất nhiều người đều ưa thích dùng ảnh chụp của Ngô Ngạn Tổ, hoặc một ảnh chụp đẹp làm ảnh chân dung.

- Có thể chữa trị thương thế của cảnh giới phá toái hư không!

Trương Huyền nói.

Trên đường đặc biệt hỏi qua Thiện Hiểu Thiên, Thượng Thương, Cổ Thánh cũng có bốn cấp bậc, tên tương đồng, còn cấp bậc cao hơn, hắn không có tư cách tiếp xúc liền không biết được.

- Có Bạch Mộc đan cùng Thanh Dương đan!

Thanh niên nói, sau đó đưa tới hai loại đan dược.

Mở bình ngọc ra, Trương Huyền lần lượt liếc mắt nhìn, nhịn không được khen ngợi.

Biết rõ nơi này là hư ảo, nhưng trong đó linh khí cùng dược lực đan dược, coi như rõ rõ ràng ràng, hình như chân thực tồn tại.

- Hai loại đan dược, trước đó chưa từng nghe qua, không biết loại nào đối với thương thế của ta, tác dụng càng lớn...

Thượng Thương cùng Danh Sư đại lục dù sao cũng là hai thế giới, hệ thống đan dược cũng khác biệt, hai loại thuốc, đều chưa bao giờ thấy qua, hiệu quả trị liệu thế nào cũng không rõ ràng, đang muốn cẩn thận hỏi thăm, đột nhiên trong lòng toát ra một ý nghĩ, ngón tay nhịn không được đụng chạm qua.

- Thiếu hụt!

Vu Hồn có thể sử dụng thư viện, nơi này có thể sử dụng hay không?

Ông!

Tinh thần khẽ động, quả nhiên cảm thấy trong đầu đung đưa, ngay sau đó một quyển sách xuất hiện.

- Quả nhiên...

Không nghĩ tới thật có thể dùng, con mắt Trương Huyền sáng lên, cúi đầu nhìn lại.

Tuy những đan dược này là giả, nhưng thư viện dường như có thể thích ứng hoàn cảnh trong Thông Thần ngọc phù, tự động đưa vào dược vật chân chính, thời gian nháy mắt, liền viết xuống dược vật thiếu hụt cùng sách giới thiệu.

- Bạch Mộc đan lấy Bạch Mộc thảo là tài liệu chủ yếu, đối với linh hồn cảnh giới phá toái hư không bị thương, có trợ giúp cực lớn...

- Thanh Dương đan lấy Thánh thú huyết làm nguyên liệu, đối với thân thể khôi phục cùng chân khí khôi phục, có hiệu quả rất tốt...

- Ta bị thương là thân thể cùng chân khí, linh hồn còn tốt, lựa chọn Thanh Dương đan đi!

Rất nhanh làm ra quyết định, Trương Huyền nói cho phục vụ viên trước mắt.

- Thanh Dương đan, hai vạn Thông Thần Tệ một viên, không biết công tử thanh toán thế nào? Có Thông Thần thẻ không?

Phục vụ viên mỉm cười.

- Hai vạn?

Trương Huyền nhíu mày.

Hắn một viên Thông Thần Tệ cũng không có, Thông Thần thẻ là cái gì cũng không rõ ràng, làm sao thanh toán?

Tỉnh táo lại, tiếp cận hai canh giờ, biết giá trị mua sắm của Thông Thần Tệ, hiện nay phủ đệ Thiện Hiểu Thiên cư trú, toàn bộ bán đi, giá trị nhiều nhất năm ngàn Thông Thần Tệ, đổi lấy một phần tư của viên đan dược này.

- Lại phải kiếm tiền...

Trương Huyền xoa xoa mi tâm, tràn đầy đau đầu.

Trước đó ở Danh Sư đại lục, tài sản còn cao hơn một gia tộc, một thế lực, đến nơi này, lại khôi phục như trước kia, suy nghĩ một chút liền cảm thấy bất đắc dĩ.

Lúc trước ở Thiên Huyền vương quốc, vì giải quyết vấn đề thể chất cho đám người Triệu Nhã, ngụy trang thành Dương sư, chỉ điểm, chữa bệnh cho người khác, chẳng lẽ đến Thượng Thương, lại phải như vậy?

Cũng phải ngụy trang ra một thân phận mới, dùng để kiếm lấy Thông Thần Tệ?

Nhưng hắn ở sâu trong nội tâm, là người cực kỳ khiêm tốn, không thích nhất chính là trang bức!

Tràn đầy bất đắc dĩ, ngẩng đầu nhìn về phía phục vụ viên:

- Xin hỏi, nơi này có con đường kiếm tiền nào không, có thể kiếm tiền nhanh một chút!

- Kiếm tiền?

Nghe nói như thế, phục vụ viên ý thức được vị trước mắt này khả năng mua không nổi đan dược, tuy trên mặt không có biểu hiện ra dị thường, nhưng trong ánh mắt lại không có nhiệt tình như vừa rồi.

Vừa mở miệng hỏi đan dược giá trị hai vạn, còn tưởng rằng là người giàu có, không nghĩ tới là người nghèo rớt mồng tơi.

- Kiếm tiền nhanh nhất chính là đánh thi đấu công khai! Dựa theo buổi diễn điệp gia, trận đầu 100 Thông Thần Tệ, chiến thắng không xuống đài, tiếp tục trận thứ hai mà nói, điệp gia đến 200, trận thứ ba 400, tóm lại, chỉ cần bất bại, trận tiếp theo sẽ gấp hai trận trước.

Phục vụ viên thản nhiên nói:

- Nếu như ngươi có thể kiên trì tám tràng bất bại mà nói, hẳn là có thể lấy đủ tiền đan dược!

- Cái này... người vào Thông Thần điện, tu vi không phải đều giống nhau ư? Thi đấu công khai lại là cái gì?

Trương Huyền sửng sốt.

Nhân vật nơi này thuộc tính toàn bộ tương đồng, tỷ thí có ý nghĩa gì?

Coi như so, thắng bại cũng từng người năm mươi phần trăm a!

- Tu vi là đồng dạng, lượng chân khí cũng tương đồng, nhưng mỗi người cảm ngộ tu vi khác biệt, phương thức chiến đấu khác biệt, lúc chiến đấu phản ứng cũng khác biệt, cấp bậc tương đồng, thực lực tương đồng, đồng dạng sẽ phân ra thắng bại! Bình thường tu vi càng cao, chiến thắng lại

càng lớn. Thánh vực nhất trọng phổ thông, có thể đánh qua cường giả Cổ Thánh điều khiển tu vi Thánh vực nhất trọng sao?

Thấy đối phương ngay cả vấn đề này cũng không hiểu, trong giọng nói của phục vụ viên hơi không kiên nhẫn.

- Cái này...

Trương Huyền sửng sốt.

Đúng a!

Tuy tu vi tương đồng, nhưng đối với lý giải cùng ý thức chiến đấu, là hoàn toàn khác biệt!

Tu vi càng cao, lĩnh ngộ chiến đấu càng cao, cùng cấp bậc khẳng định càng mạnh, tiến hành loại tỷ thí này càng chiếm tiện nghi.

- Tỷ thí ở đâu, hiện tại ta liền báo danh...

Rõ ràng điểm ấy, Trương Huyền nói.

- Nơi này liền có thể báo danh, chẳng qua sớm nhắc nhở ngươi một câu, chiến thắng khác biệt, đối thủ cũng không giống nhau, chiến thắng nhiều, đối thủ cũng giống như thế!

Thấy đối phương là cái gì cũng không biết, phục vụ viên nhắc nhở.

- Ừm!

Trương Huyền gật đầu.

Vậy thì giống như trò chơi kiếp trước, ngươi là vương giả, xứng đôi cho dù không phải vương giả, hắn cũng không kém nhiều, cho cái đồng đội heo, mạnh hơn cũng sẽ không có cách nào.

Bất quá... Bất kể hắn là vương giả, chí tôn gì, chỉ cần là cùng cấp bậc... Tới nhiều hơn nữa cũng phải quỳ!

Thư viện có thể dùng ở đây, người mạnh hơn, đối với hắn mà nói, đều không có bất kỳ ưu thế nào.

- Vậy thì tốt, giao phí báo danh đi! Một trận năm trăm Thông Thần Tệ.

Phục vụ viên nói.

- Năm trăm?

Trương Huyền nhíu mày:

- Làm sao đắt như thế?

- Loại tỷ đấu này, Thông Thần điện không chỉ cung cấp sân bãi, còn phải ghi chép, truyền tình huống chiến đấu ra ngoài, để cho tất cả mọi người quan sát... Mỗi một dạng, đều cần tiêu phí, tự nhiên phải thu phí!

Thanh niên nói.

- Nhưng ta... Không có năm trăm, có thể tìm cái gì thế chấp hay không? Hoặc là... Ngươi cho ta mượn, chờ ta đánh thắng sẽ trả gấp đôi...

Trương Huyền vò đầu.

Một phân tiền làm khó anh hùng a.

Trương sư ở Danh Sư đại lục, nhân vật giống như thần, vô số người ngưỡng mộ, ở đây, ngay cả năm trăm Thông Thần Tệ cũng không bỏ ra nổi, còn muốn mượn... Truyền đi, quả thực quá mất mặt.

- Không có thì đừng tham gia...

Thanh niên lắc đầu, lại không cách nào khắc chế coi thường trong mắt.

Năm trăm cũng không bỏ ra nổi ra, liền muốn mua đan dược giá trị hai vạn, càng muốn đi tỷ thí... Chỗ nào xuất hiện gia hỏa vô tri a?

Còn vay tiền... Nhận cũng không nhận ra, ở đây tất cả mọi người là bèo nước gặp nhau, làm sao có thể!

- Cái kia... Thông Thần ngọc phù của ta giá trị hắn vượt qua năm trăm Thông Thần Tệ a, coi đây là thế chấp, vay mượn năm trăm, có thể chứ...

Nhìn ra đối phương khinh miệt, đầy mặt bất đắc dĩ, Trương Huyền nói.

Thông Thần ngọc phù là Thông Thần điện bán ra, khẳng định có thể thế chấp, hơn nữa buôn bán.

- Cái này có thể, có điều ngươi phải rõ ràng, một khi thua, trong ba ngày trả không nổi, Thông Thần ngọc phù ngươi sử dụng sẽ bị phong tỏa, triệt để mất đi tác dụng!

Thanh niên nói.

Thông Thần điện có thể viễn trình phong bế Thông Thần ngọc phù, giống như công ty điện tín, có thể cắt internet nhà ngươi vậy.

- Ừm!

Trương Huyền gật đầu.

Thấy hắn đồng ý, thanh niên không nói thêm lời, rất nhanh bắt tay vào làm xử lý, thời gian không dài, một cái thẻ đưa tới.

- Đây là Thông Thần thẻ của ngươi, bên trong có 500 Thông Thần Tệ ngươi vay mượn! Chỉ cần báo danh tiến hành tỷ thí, tiền sẽ tự động khấu trừ, chiến thắng, ban thưởng cũng sẽ tự động đưa vào, không cần bận tâm.

Thấy thuận tiện như thế, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, cất kỹ thẻ, nhấc chân đi tới chỗ thi đấu công khai.

Ta tên Thiên Nhai

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

Thực chiến mãi mãi là phương pháp để tu vi tiến bộ nhanh nhất, vô luận là ở cũng giống nhau.

Thực chiến bình thường, rất dễ dàng tử vong, bị thương, mà ở đây, không dính dáng những vấn đề này, nguyên nhân chính là như vậy, thi đấu công khai ở trong Thông Thần ngọc phù, vĩnh viễn là hạng mục mà tu luyện giả thích nhất.

Còn chưa tới trước mặt, liền thấy vô số người tụ cùng một chỗ, nhìn màn hình thạch anh to lớn trước mắt, từng cái tràn đầy kích động.

Trong đó hai bóng người đang giao chiến.

Tu vi đều chỉ có Thánh vực nhất trọng, nhưng võ kỹ cùng chiêu số không giống nhau, đánh hừng hực khí thế, đều hiện ra lực khống chế cực mạnh đối võ kỹ cùng chiến đấu.

- Mục Phong đã liên tục thắng năm tràng, thật lợi hại!

- Đâu chỉ lợi hại, hắn khống chế võ kỹ quả thực nghe rợn cả người, mỗi một chiêu, tính toán chuẩn xác không sai, quá cường đại!

- Ta khẳng định không phải đối thủ!

- Nhìn hắn chiến đấu, có thể học tập không ít kỹ xảo, thực lực của mình cũng tăng thêm không ít...

...

Nghị luận ầm ĩ.

Thông Thần ngọc phù, sở dĩ có thể để cho vô số người đổ xô tới, không chỉ bởi vì có thể để người ta không cần sợ hãi bị thương chiến đấu, cũng có thể quan sát quá trình chiến đấu của người khác, từ đó có càng nhiều lĩnh ngộ.

Trương Huyền cũng không sốt ruột báo danh, mà nhìn song phương chiến đấu một hồi, nhịn không được gật đầu.

Thánh vực nhất trọng, có thể thi triển ra võ kỹ có hạn, song phương chiến đấu, xem ai nắm chắc thời cơ càng thêm tinh tế, vận dụng chiêu số càng thêm quả quyết cùng lăng lệ.

Hiểu rõ không ít, Trương Huyền đi tới chỗ ghi danh, đưa thẻ tới.

- Tên là gì... Ngoại hiệu cũng được!

Chịu trách nhiệm an bài tranh tài là một nữ tử hai mươi tuổi, hỏi.

- Ngoại hiệu?

Trương Huyền suy tư.

Loại tranh tài này, khẳng định cần tên hoặc ngoại hiệu, nếu không hai bên quyết đấu, cũng không biết là ai, liền không có ý nghĩa gì.

- Đã dùng Thông Thần ngọc phù, có thể giấu diếm thân phận, gọi Trương Huyền khẳng định không được...

Giống như lấy nickname kiếp trước, nào có ai ngốc đến dùng tên thật?

- Dương Huyền, Tôn Cường, Huyền Chương, Lạc Thiên Nhai...

Trước lấy tên giả từng cái chảy xuôi trong đầu, một lát sau, Trương Huyền gật đầu:

- Liền gọi ta... Thiên Nhai đi!

- Thiên Nhai?

Nữ tử gật đầu, ở trong sách vở trước mắt, rất nhanh viết xuống cái tên này.

Thời gian không dài, tỷ thí liền được an bài.

- Thiên Nhai, đối chiến Mặc Hành giả!

Kèm theo la lên, Trương Huyền đi đến đài tỷ thí.

Là khu vực hình tròn, bốn phía đều bị màn hình thạch anh to lớn phong tỏa, đi qua màn hình, mọi người phía ngoài có thể nhìn thấy tình huống cặn kẽ bên trong.

Đối thủ của hắn, là một trung niên nhân dáng người nhỏ gầy, mặc dù lực lượng cùng tu vi giống nhau, nhưng cho người ta một loại áp bức mạnh mẽ.

- Vị Mặc Hành giả này ta biết, mặc dù lần đầu tiên tham gia thi đấu công khai, chưa từng có chiến đấu qua, nhưng thực lực cực mạnh!

- Đúng vậy, vừa rồi ta cùng hắn tán gẫu, thậm chí còn lặng lẽ so tài, bất luận phản ứng hay tốc độ động thủ đều cực mạnh, thực lực bản thân, chỉ sợ ít nhất là phá toái hư không trung kỳ!

- Mạnh như vậy? Xem ra cũng không phải hạng người yên lặng vô danh ah!

- Cao thủ như thế, trận chiến đấu này nên nhìn, cũng không biết Thiên Nhai đối diện có lợi hại hay không!

- Nghe cái tên liền rất áp chế, hắn là rất yếu...

- Đúng vậy, Thiên Nhai, nhai cọng lông!

Trong Thông Thần ngọc phù, mặc dù không biết thân phận chân thật, nhưng trong giao lưu, thực lực mạnh yếu, địa vị cao thấp, chỉ cần không tận lực giấu diếm, còn có thể cảm thấy được.

Người gặp qua Mặc Hành giả đều biết, là một vị cường giả không kém.

Cho nên gia hỏa đối diện kia, khẳng định muốn xui xẻo.

- Bắt đầu đi!

Lạnh lùng thanh niên nhìn trước mắt, Mặc Hành giả cười nhạt một tiếng:

- Ta sẽ không hạ thủ lưu tình!

Hắn muốn đánh ra uy thế!

Giống như những cường giả nổi danh kia, nhị liên thắng, tam liên thắng, thậm chí... Năm thắng liên tiếp!

Để cái danh xưng Mặc Hành giả này vang vọng Tinh Diệu thành!

Trương Huyền đưa tay:

- Mời!

Hô!

Mặc Hành giả chạy tới, dưới chân đạp trên bộ pháp đặc thù, bóng người lấp lóe trên lôi đài.

Nhìn thấy đối phương ra tay, Trương Huyền lần nữa gật đầu.

Thượng Thương rất nhiều chức nghiệp khả năng không có tinh tế như Danh Sư đại lục, nhưng tu luyện giả lĩnh ngộ chiến đấu cùng khống chế võ kỹ, lại càng thêm cường đại!

Tuỳ ý một cái, đều hơn xa Danh Sư của Danh Sư đường, thậm chí Chiến sư cũng kém xa tít tắp!

Có thể làm được điểm ấy, khả năng có quan hệ tới Thông Thần ngọc phù, dù sao coi như Chiến Sư đường, cũng không có khả năng không tính toán bị thương một mực chiến đấu.

- Không thể thoáng một phát chiến thắng, nếu không đối thủ kế tiếp liền không dễ tìm...

Trong nháy mắt trong đầu Trương Huyền có suy tính.

Mặc dù chiêu số của đối phương huyền diệu, nhưng đối với hắn mà nói, không cần thư viện, liếc mắt liền nhìn ra ít nhất bảy tám chỗ thiếu hụt, muốn chiến thắng, dễ như trở bàn tay.

Nhưng đây là thi đấu công khai, một chiêu liền chiến thắng... đối thủ trận thứ hai liền không dễ tìm, còn làm sao kiếm tiền gấp bội?

Không có tiền, tổn thương không tốt, vừa thu đệ tử thứ mười, khả năng tối nay sẽ tạch.

Rõ ràng điểm ấy, thân thể Trương Huyền run rẩy, tiến lên đón.

Bành bành bành!

Thời gian nháy mắt chiến đấu cùng một chỗ.

- Ừm? Vị Thiên Nhai này thoạt nhìn cũng không yếu ah!

- Vừa rồi Mặc Hành giả thi triển không phải phá không cước pháp ư? Thánh vực nhất trọng có thể thi triển ra loại võ kỹ cấp bậc này?

- Đây là... Phiêu Nhứ chưởng? Tại sao có thể có loại hiệu quả này?

- Hai chiêu diệu đến đỉnh phong, vậy mà đều bị Thiên Nhai tránh khỏi, là vận khí hay thật có thực lực?

...

Chiến đấu bắt đầu, vốn người người đều cho rằng sẽ thiên về một bên, nhưng xuất hiện biến hóa làm tất cả mọi người mở to hai mắt nhìn, tràn đầy khó tin.

Mặc Hành giả giống như trước đó dự liệu, vô cùng cường hãn, một chiêu một thức đều có uy lực đặc thù, nhưng Thiên Nhai đối diện, mặc dù chiêu số phổ thông, nhưng mỗi một lần đều có thể tránh thoát công kích, thậm chí còn dành thời gian tiến hành phản kích!

Vậy thì đáng sợ!

Nếu như nói là vận khí, không có khả năng mỗi một lần đều chỉ kém chút xíu, nhưng muốn nói thực lực... Lại nên mạnh cỡ nào, mới có thể làm thành thạo như vậy?

- Mau nhìn, Thiên Nhai muốn phản kích!

Đột nhiên có người hô lên.

Vừa rồi liên tục chiến đấu hơn mười chiêu, đều là Mặc Hành giả chủ động tấn công, Thiên Nhai bị ép phản kháng, mà bây giờ thế cuộc thay đổi.

Cái trước liên tục công kích không có kết quả, phập phồng không yên, người sau dần dần nắm trong tay tiết tấu chiến đấu.

Chỉ thấy Trương Huyền vờ giơ tay trái, ngay sau đó tay phải bỗng nhiên đánh ra.

Mặc Hành giả giống như nhìn ra chiêu số của hắn, cũng không trúng kế, tay trái tiến lên đón.

Thời điểm song chưởng sắp tiếp xúc, tay phải Trương Huyền nhẹ nhàng phất một cái, tay trái từ trong tay áo đưa ra, trong lúc vô tình đã tới ngực đối phương.

Vừa rồi vậy mà vẫn là hư chiêu!

- Chiêu số lấy hư hóa thực... xem như Tinh Diệu thành thành chủ cũng làm không được điểm ấy?

- Có thể làm được, trước đây ít năm, ta xem qua thành chủ thi đấu công khai, từng dùng qua chiêu này... Rõ ràng là hư chiêu, không phòng bị chính là thực chiêu, đề phòng chính là hư chiêu... Hư hư thật thật chỉ ở một ý niệm... Chiêu số này, vô số người muốn học nhưng không làm được, ta luyện ba năm cũng không có hiệu quả... Thiên Nhai này lại trực tiếp thi triển ra?

- Thật đáng sợ, ta thu lời nói mới vừa rồi, Thiên Nhai này tuyệt đối là cao thủ!

- Tu luyện lấy hư hóa thực thành thạo như vậy, cái tên này, không phải thành chủ ngụy trang chứ?

- Làm sao có thể, ngoại hiệu thành chủ thi đấu công khai ta biết, căn bản không phải cái này... Lại nói, chiến tích của thành chủ thắng được không biết bao nhiêu tràng, không đến mức ngụy trang thành một tiểu nhân vật a!

...

Chiêu số lấy hư hóa thật, tuy nghe không khó, nhưng Tinh Diệu thành có thể làm được cũng không nhiều, một gia hỏa chưa từng nghe qua tên lại phát huy ra, làm sao không để cho người ta khiếp sợ?

Bành!

Liên tiếp lui về phía sau, khóe miệng Mặc Hành giả tràn đầy máu tươi.

Tuy người trong ngọc phù, sẽ không tử vong chân chính, nhưng sau khi bị thương, đồng dạng sẽ đau đớn, sẽ hộc máu, đối với niềm tin của mình cũng có đả kích thật lớn.

- Ta thua...

Biết tiếp tục nữa, sẽ chỉ thua thảm hại hơn, Mặc Hành giả trực tiếp thừa nhận.

Vốn định một lần nổi danh, không nghĩ tới trận đầu liền thua.

Trương Huyền gật đầu, sau đó nghe âm thanh của nữ tử phía bên ngoài vang lên:

- Là tiếp tục chiến đấu, hay lần sau khiêu chiến!

Chiến thắng một trận, có thể tiếp tục, cũng có thể bỏ quyền.

Trương Huyền mỉm cười:

- Tiếp tục tiến hành trận thứ hai!

Chiến đấu mới vừa rồi, mặc dù có chút tiêu hao, nhưng không lớn, lần này tới tiến hành khiêu chiến kiếm tiền, tự nhiên không có khả năng cứ như thế ra ngoài.

Rất nhanh, đối thủ thứ hai được an bài, lần này không phải lính mới, mà là một thanh niên giao đấu qua rất nhiều tràng, thắng bại không kém nhiều.

Đối phương dường như biết vị trước mắt này lợi hại, vừa ra tay liền lao đến, thi triển đủ loại thủ đoạn.

Trương Huyền liên tục né tránh.

- Là Hào Ly bộ!

Nhìn hắn tránh né, phía dưới lần nữa kinh hô.

- Hào Ly bộ, chính là né tránh công kích của đối thủ, mỗi lần chỉ kém chút xíu, làm như vậy có thể tiết kiệm thể lực, cũng có thể công kích tốt hơn... Nhưng cũng vô cùng nguy hiểm, hơi không cẩn thận sẽ bị thương

nặng! Tên này không chỉ thi triển lấy hư hóa thực, thậm chí ngay cả loại chiêu số này cũng dùng ra?

- Cái này không có mấy chục năm khổ tu là không làm được a!

- Đâu chỉ không làm được, có thể nói căn bản không hoàn thành được!

- Ta có một biểu ca, sùng bái nhất chính là Hào Ly bộ, tu luyện trọn ba mươi năm, thời điểm chiến đấu vẫn không dám dùng, cái này không riêng gì khống chế lực lượng tinh tế, càng quan trọng hơn là tâm cảnh bình tĩnh, có bản lĩnh Thái Sơn sụp ở trước mặt cũng không thay đổi, nếu không căn bản không thể nào làm được!

Không ít người đã nói không ra lời.

Lấy hư hóa thực, Hào Ly bộ, chỉ bằng vào hai thứ này, Thiên Nhai tuyệt đối là một siêu cấp cường giả.

Không biết dưới đài khiếp sợ, vị đối thủ thứ hai, Trương Huyền cũng không dùng thời gian quá dài, sau mười chiêu nhẹ nhõm đánh bại.

Nhìn thấy đối thủ lui xuống, tiếp tục trận tỷ thí thứ ba, lúc này Trương Huyền mới thở phào nhẹ nhõm, đối với mình biểu hiện hết sức hài lòng.

- Hắn là ngụy trang không tệ, người khác hắn không nhìn ra thực lực cụ thể của ta, như vậy tranh tài liền dễ dàng hơn... Đè thấp thực lực, chỉ phát huy một phần hai mươi, nói thật... vẫn là rất vất vả...

Trương Huyền lắc đầu, lần nữa nhìn về phía đối thủ thứ ba đi lên, là một nữ tử áo xanh.

Vứt kiếm

dtv-ebook.com

Nữ tử cũng rất nhanh bị thua.

Trận thứ tư là một thiếu niên cuồng ngạo, đồng dạng không có kiên trì mười chiêu.

Thấy mình phát huy không tệ, người tham gia thi đấu công khai cũng không bởi vậy sợ hãi, Trương Huyền thoả mãn.

Đương nhiên, hắn cũng không biết, đối với người khác mà nói, khiêu chiến một lần 500 Thông Thần Tệ mà thôi, giá cả thấp như vậy, có thể đổi lấy cơ hội cùng một vị cao thủ so chiêu, sao lại không làm?

Có thể nói kiếm lợi lớn.

Dù sao đánh như thế nào, bản tôn cũng sẽ không chết, tổn thất không quá nhiều.

- Sư huynh, ngươi thấy thế nào?

Bên ngoài bình chướng thủy tinh, hai bóng người dựa vào cây cột cách đó không xa.

Nói chuyện chính là thanh niên áo xanh, trong tay ôm một thanh trường kiếm, con mắt xoay tròn, tỏa ra kiếm ý bén nhọn.

Sư huynh đối diện hắn, đồng dạng tay cầm trường kiếm, kiếm ý trên người càng thêm nồng đậm, xem xét là cao thủ dùng kiếm.

Mặc kệ Huyền Giang thành hay Tinh Diệu thành, đều ở trong phạm vi quản hạt của Lăng Vân Kiếm Các, luyện kiếm rất nhiều, không ít người tham gia thi đấu công khai, dùng đều là kiếm pháp.

- Lấy hư hóa thực, Hào Ly bộ... Chứng minh hắn khống chế lực lượng đã đạt đến tình trạng cực kỳ tinh vi, so với ta cũng không kém quá nhiều, hắn là một cao thủ!

Sư huynh gật đầu, mỉm cười:

- Bất quá so sánh với đệ tử Lăng Vân Kiếm Các chúng ta, còn kém quá nhiều!

- Đúng vậy, lấy hư hóa thực, Hào Ly bộ, đây là nhập môn nhất định phải đạt được, rất nhiều đệ tử tạp dịch cũng có thể thi triển ra, cũng chỉ ở loại địa phương nhỏ này mới có thể dẫn tới khiếp sợ!

Sư đệ nói tiếp.

- Hoàng Thao sư đệ, ngươi đi báo danh, cho cái ra oai phủ đầu!

Sư huynh dặn dò.

- Yên tâm đi, trong vòng ba chiêu, không cho hắn nhận thua, ban đêm mời ngươi uống rượu! Luyện thêm mười lần Thông Hư kiếm!

Khóe miệng Hoàng Thao nâng lên.

- Không nên khinh địch...

Còn chưa nói xong, sư huynh cười nhạo một tiếng:

- Là ta nghĩ nhiều, tốc chiến tốc thắng, lần này cùng trưởng lão đi ra chọn đệ tử ngoại môn, đệ tử tạp dịch, thời gian dường như căng thẳng, đi vào Thông Thần điện, tương đương với bắt nạt người, bị trưởng lão biết, khẳng định sẽ trách móc!

Bọn họ là đệ tử thiên tài của đại tông môn, chạy đến địa phương nhỏ tham gia mạng máy tính cục bộ, giống như cao thủ đội trò chơi quốc gia, chạy đến quán net đánh dân mạng phổ thông, hoàn toàn không có tính khiêu chiến.

- Được!

Hoàng Thao gật đầu đi tới.

Một lát sau, báo danh ra, thành đối thủ thứ năm của Trương Huyền.

- Mau nhìn tỉ lệ chiến thắng của Kinh Đào kiếm khách!

- Một trăm tràng, chỉ thua năm tràng? Quá mạnh a!

- Loại chiến tích này quả thực kinh người, Thiên Nhai gặp được đối thủ...

- Vị này mang theo kiếm lên đài, khẳng định tỷ thí kiếm pháp... Vừa rồi chỉ thấy Thiên Nhai tay không chiến đấu, kiếm pháp thế nào liền không nói được rồi...

Mỗi cường giả tham gia thi đấu công khai, tình huống tranh tài chiến thắng đều sẽ biểu hiện ở phía trên, Kinh Đào kiếm khách, một trăm tràng chỉ thua năm tràng, lập tức đưa tới oanh động cực lớn.

Trước đó cảm thấy cục diện thiên về một bên, lần nữa chia làm hai nhóm.

Thiên Nhai đại lão này, mặc dù vừa rồi đánh nhau tay đôi rất mạnh, nhưng sử dụng vũ khí, cùng không sử dụng là hai loại khái niệm.

Đối phương mệnh danh kiếm khách, lại mang kiếm lên tràng, sức chiến đấu nhất định cực mạnh.

- Lấy kiếm đi!

Đứng ở trong võ đài, Hoàng Thao ôm trường kiếm, thản nhiên nói.

- Được!

Cũng không từ chối, Trương Huyền vẫy tay một cái, trường kiếm trên giá binh khí cách đó không xa bay tới, rơi vào lòng bàn tay, hàn mang

âm u tĩnh mịch.

Kiếm trong Thông Thần điện không có cấp bậc, chỉ là đồ vật dùng để diễn biến kiếm pháp mà thôi, không tồn tại khí linh gì cả.

- Trường kiếm của ta không ra khỏi vỏ, cho ngươi hai cơ hội xuất chiêu, nếu như ngay cả cận thân cũng không làm được, sẽ một kiếm đánh bại ngươi!

Hoàng Thao thản nhiên nói.

Thân là đệ tử Lăng Vân Kiếm Các, phong thái vẫn phải có.

- Trường kiếm không ra khỏi vỏ?

Trương Huyền sững sờ, nhíu mày:

- Ngươi như vậy, sẽ chết...

- Làm càn!

Hoàng Thao sầm mặt lại:

- Động thủ đi, nếu không ngươi sẽ không có cơ hội động thủ!

- Được rồi!

Trương Huyền có chút bất đắc dĩ, trường kiếm trong tay lắc một cái, kéo theo kiếm hoa, thân thể cũng không động đậy, đột nhiên cong ngón tay búng một cái.

Ông!

Trường kiếm lập tức bay ra ngoài.

Chiêu thứ nhất, vậy mà trường kiếm rời tay!

Cùng người chiến đấu, kiêng kỵ nhất chính là vũ khí rời tay, có thể đánh trúng người khác cố nhiên không tồi, một khi không thành công, lại rời thân thể, tương đương với người khác có vũ khí, ngươi tay không tấc sắt, ưu khuyết liếc mắt liền biết.

- Quá lỗ mãng!

- Cái tên này, là muốn chủ động nhận thua...

Mọi người nhìn tỷ thí, tất cả đều sững sờ, không rõ ràng cho lắm.

Còn chưa bắt đầu tỷ thí, liền ném trường kiếm đi, thấy cũng chưa thấy qua.

- Mau nhìn, Thiên Nhai vậy mà xoay người!

- Thật sự a, có ý tứ gì?

- Không phải là thật muốn nhận thua chứ? Không có tinh thần thi đấu như vậy?

Kèm theo kinh hô, cảnh tượng trước mắt càng thêm ly kỳ.

Chỉ thấy thanh niên sau khi ném ra trường kiếm, liền xoay người giơ hai tay lên, giống như ăn mừng cái gì, chẳng lẽ... Còn không có so chiêu, liền biết đối phương quá lợi hại, trực tiếp nhận thua?

Then chốt là nhận thua liền nhận thua, ăn mừng cái gì? Chẳng lẽ nhận thua còn quang vinh hay sao?

Hoàng Thao ở trên đài cũng có chút choáng váng.

Tên kia quăng trường kiếm ra, xoay người giơ hai tay lên, làm cái gì?

Coi như nhận thua, cũng phải nói vài câu tràng diện a!

Đang nghi ngờ, bên tai đột nhiên vang lên tiếng la dồn dập của sư huynh:

- Hoàng Thao không nên khinh thường, cẩn thận...

Hoàng Thao sững sờ, vừa tập trung tinh thần, liền thấy đối phương tiện tay ném ra trường kiếm, chậm rãi đi tới trước mặt.

Vừa mới bắt đầu rất chậm, thậm chí cho người ảo giác lơ lửng giữa không trung, nhưng đi tới địa phương cận thân ba mét đột nhiên tăng tốc, tựa như một đạo hào quang, bao phủ hai mắt.

Vội vàng buông ra cánh tay, muốn rút kiếm ngăn cản, nhưng sau đó liền cảm thấy đầu đau đớn kịch liệt.

Phù phù!

Thi thể nằm trên mặt đất, đầu đã bị trường kiếm đâm xuyên.

Hô!

Thi thể hóa thành điểm sáng, biến mất tại nguyên chỗ, chỉ còn lại có trường kiếm rơi dưới đất.

Ở Thông Thần điện tử vong, sẽ không chân chính tử vong, nhưng ngọc phù sẽ vỡ vụn, triệt để mất đi tác dụng, tinh thần tiến vào bên trong cũng biến mất không thấy gì nữa.

Nói cách khác, chết một lần, chẳng khác nào ngọc phù vô dụng.

Yên tĩnh!

Yên tĩnh như chết.

Tất cả mọi người choáng váng nhìn về phía đài tỷ thí.

Vốn cho rằng thanh niên tay cầm trường kiếm sẽ cùng Thiên Nhai long tranh hổ đấu, không nghĩ tới người sau tiện tay ném kiếm ra, lập tức đâm xuyên đầu...

Làm cái gì?

Phần phật!

Lặng im một lát sau, tựa như bùng nổ vang lên.

Mặc dù vừa rồi nhìn không hiểu, nhưng hiển nhiên Thiên Nhai thắng.

- Thiên Nhai uy vũ! Ta yêu ngươi chết mất! Ta là fan của ngươi, ta muốn sinh hầu tử cho ngươi!

- Chắc là vị Kinh Đào kiếm khách kia quá khinh địch, không nghĩ tới đối phương sẽ vứt kiếm...

- Còn tưởng rằng lợi hại bao nhiêu, nguyên lai là cái trang bức, một kiếm cắm vào đầu, đồ đần cũng làm không được a!

- Còn một trăm tràng chiến thắng tỉ lệ 95%... Ta nhìn chính là vai hề, tới chọc cười!

Trong mắt mọi người, vừa rồi Trương Huyền vứt kiếm, bình thường không có gì lạ, người sau lại bị đâm chết tại chỗ, chỉ có một khả năng, đó chính là... Cái tên này quá yếu!

- Điều đó không có khả năng...

Sư huynh dựa vào trên cây cột, bỗng nhiên đứng thẳng người.

Vừa rồi đối phương ném ra trường kiếm, hắn nhìn ra không đúng, trong đó ẩn chứa kiếm ý, có thể giết chết Hoàng Thao... Làm sao làm được?

Trong đầu không ngừng nhớ lại quỹ tích trường kiếm của đối phương, mồ hôi nhất thời từ trên đầu chảy xuống.

Đối phương vứt kiếm, như linh dương móc sừng, vậy mà một chút dấu vết cũng không tìm được!

Cho dù nhãn lực của hắn, cũng nhìn không ra một kiếm này, làm sao chiến thắng!

- Chẳng lẽ phải đối mặt chiến, mới có thể biết?

Nắm đấm xiết chặt.

Rất nhiều kiếm pháp lợi hại, chỉ có tự mình trải nghiệm, mới có thể biết mạnh mẽ, một chiêu này chỉ sợ cũng đạt đến loại cảnh giới kia.

Nghĩ đến cái này, cũng không chậm trễ, nhấc chân đi tới, báo tên xong xuôi, xuất hiện ở trên đài tỷ thí.

- Vân Phi Dương?

Nhìn về phía tin tức cách đó không xa biểu hiện, Trương Huyền nhíu mày.

Vừa giết một vị kiếm khách, lại xuất hiện một vị cầm kiếm, chẳng lẽ chọc tổ ong vò vẽ?

- Tại hạ Vân Phi Dương, là tên, cũng là ngoại hiệu!

Bàn tay Vân Phi Dương lắc một cái, trường kiếm xuất khiếu, trên thân kiếm lập tức hiện ra một đạo hàn khí mơ hồ:

- Động thủ đi!

Thấy vị này không nói nhảm, tự luyến giống như gia hỏa vừa rồi, Trương Huyền lần nữa lấy trường kiếm tới, nắm ở trong lòng bàn tay.

- Còn xin sử dụng kiếm pháp vừa rồi!

Vân Phi Dương gật đầu.

Hắn muốn tự mình cảm thụ một chút, kiếm thuật vừa rồi miểu sát sư đệ, đến cùng có loại uy thế nào, cũng nghĩ biện pháp phá giải.

- Kiếm pháp vừa rồi?

- Vâng!

- Cái này... Cũng được!

Trương Huyền bất đắc dĩ.

Vừa rồi là hắn tiện tay ném, không có quá nhiều hàm lượng kỹ thuật, dù vậy cũng tìm quỹ tích Thiên Đạo, phù hợp tinh túy của Thiên Đạo kiếm pháp, mới có thể cắm vào trên đầu đối phương, để hắn bị mất mạng tại chỗ.

Cái tên này, cũng muốn thử một chút?

Chẳng lẽ cảm thấy đầu mình đủ cứng?

Bất quá, mặc kệ mục đích của đối phương là gì, đã muốn quấn, không quan trọng.

Lúc này trường kiếm trong tay xóc một chút, yên tĩnh lơ lửng giữa không trung.

Hô!

Trường kiếm rời tay.

- Đến hay lắm...

Đồng tử Vân Phi Dương co rụt lại, quát to một tiếng, trường kiếm trong tay múa thành kiếm hoa.

Trong chốc lát, tiếng gió rít gào, kiếm ảnh tràn ngập, thân thể của hắn bị kiếm ảnh bao phủ, nước tát không lọt, mưa rơi không ướt.

- Thật mạnh...

- Cái kiếm pháp này quá nhanh...

- Mắt thường cũng không nhìn thấy, còn tấn công thế nào?

Mọi người phía dưới từng cái con mắt trợn tròn.

Kiếm pháp của Vân Phi Dương quá nhanh, hàn quang lập loè, tựa như ở xung quanh thân thể sắp đặt ra một quang cầu đường kính hơn hai mét.

Loại phòng ngự này, đả thương cũng không đả thương được.

Trong ánh mắt khiếp sợ, trường kiếm huyền phù trên không chậm rãi bay tới, chậm rãi đi tới khoảng ba mét.

Hô!

Một tiếng gió nhanh chóng, sau đó biến mất tại chỗ, chui vào trong kiếm quang.

- Chuyện gì xảy ra?

- Không có chặn lại? Hay đã ngăn lại?

Nhìn trường kiếm mất đi tung tích, quang cầu vẫn xoay tròn, mọi người hai mặt nhìn nhau.

Lấy nhãn lực của bọn hắn, căn bản nhìn không ra chuyện gì xảy ra trên đài.

Tiếng nói còn không có kết thúc, kiếm quang hình thành quang cầu tiêu tán, ngay sau đó mọi người liền thấy, thanh niên vừa rồi kiếm pháp hơn người, trên trán ghim một thanh trường kiếm, xuyên qua đầu.

Người đã không còn hô hấp.

Bành!

Thi thể té ngã trên đất, hóa thành điểm sáng biến mất.

Lần nữa lặng ngắt như tờ.

Biến cố

dtv-ebook.com

Tinh Diệu thành, phủ thành chủ.

Hai thanh niên vừa nói chuyện, vừa đi tới sân nhỏ trước mắt.

- Vân Phi Dương cùng Hoàng Thao đang làm gì đó? Hai người này, vừa ra liền thần thần bí bí, cái tụ hội gì cũng không tham gia. Nếu như biết lần này có nhiều cô gái xinh đẹp như vậy, đoán chừng hối hận phát điên a!

Bên trái một thanh niên mặc áo xanh cười nói.

Cái tên này thân thể có chút cao gầy, như thân trúc, cánh tay thật dài.

- Bọn họ mới không hối hận, vừa đến liền mua hai cái Thông Thần ngọc phù, dùng tên giả cái gì Kinh Đào kiếm khách, chạy tới tìm người khiêu chiến!

Thanh niên thứ hai có chút bất đắc dĩ nói, âm thanh có chút tráng kiện, hiển nhiên đối với cách làm của hai người, cũng không quá đồng ý.

- Khiêu chiến?

Thanh niên thân trúc suýt chút nữa cười chết:

- Đường đường đệ tử ngoại môn của Lăng Vân Kiếm Các, chạy tới khiêu chiến thổ dân địa phương nhỏ? Còn muốn mặt không? Thắng, cũng không có cảm giác thành tựu gì ah!

- Thật không biết bọn họ nghĩ như thế nào... Không nói cái khác, coi như Tinh Diệu thành thành chủ, cùng chúng ta tỷ thí kiếm pháp, cũng không

có niềm tin tuyệt đối chiến thắng, chạy tới khiêu chiến người bình thường... Xoạt loại cảm giác tồn tại này...

Bất đắc dĩ lắc đầu, thanh niên mặt chữ quốc cùng thanh niên thân trúc đã đi tới trước sân nhỏ, đẩy cửa đi vào.

Ngay sau đó nhìn thấy Hoàng Thao đang ngồi ở trước bàn đá, hai mắt trừng trừng ngây người.

- Có phải giết tu luyện giả Tinh Diệu thành, sợ chết khiếp, hô to anh hùng tha mạng hay không?

Thanh niên thân trúc mỉm cười, đi tới trước mặt.

- Ngươi từ trước tới nay có phong độ, lần này lại nhường mấy chiêu?

Mặt chữ quốc cũng vỗ bờ vai của hắn.

Thấy là hai người này, Hoàng Thao tràn đầy khó xử, chỉ mặt bàn trước mắt, âm thanh mang theo bất đắc dĩ cùng buồn bã:

- Ta... Thua!

Chỉ thấy trên bàn đá, một cái ngọc phù đặt ngang ở phía trên, đã vỡ vụn mấy khối.

- Ngươi ở bên trong bị người giết?

Đồng tử co rụt lại, hai người nhất thời rõ ràng chuyện gì xảy ra, tràn đầy khó tin.

Bọn họ là đệ tử Lăng Vân Kiếm Các, thực lực đồng dạng, tuyệt đối quét ngang, vốn nghĩ qua diễu võ giương oai, lại bị giết...

Làm sao không quá tin tưởng như vậy nhỉ?

- Ngươi dùng kiếm?

Mặt chữ quốc hỏi.

- Dùng, hơn nữa bị đối phương một kiếm đâm xuyên đầu, ngay cả kiếm pháp cũng không kịp thi triển...

Hoàng Thao muốn đào đất chui vào.

- Đồng dạng dùng kiếm, kiếm pháp cũng không có thi triển, bị đâm xuyên...

Hai người đều cho rằng có nghe lầm hay không.

- Vân Phi Dương sư huynh còn chưa đi ra, hắn là nhìn thấy ta bị giết, chạy tới cùng đối phương tỷ võ, chỉ cần hắn đi ra, hắn là có thể biết tất cả...

Biết bọn họ không tin, Hoàng Thao nói.

- Phi Dương cũng đi, hắn là trong bốn người chúng ta, cực kỳ có cơ hội trở thành đệ tử nội môn, kiếm pháp cực mạnh, chỉ cần hắn ra tay, hắn có thể rất nhẹ nhàng giải quyết...

An ủi một câu, ba người đồng thời đứng dậy, đi tới tiểu viện bên cạnh, vừa đẩy cửa đi vào, liền thấy trong miệng vị cường giả kiếm pháp kia giống như Hoàng Thao vừa rồi, nhìn ngọc bài nghiền nát, vẻ mặt mê man cùng đau buồn, thoạt nhìn có chút nghi ngờ nhân sinh.

- Ngươi... Chẳng lẽ cũng bị giết?

Khóe miệng co giật, mọi người vội vã đi tới trước mặt.

Vị này chính là kiếm thuật mạnh nhất trong bốn người bọn họ, cũng bị giết, người động thủ nên mạnh bao nhiêu?

- Ta thi triển ra kiếm pháp Lưu Thủy Vô Ngân, nhưng... Không có chống đỡ đượcmột kiếm! Một kiếm kia... Thật đẹp!

Nghĩ tới kiếm pháp vừa rồi, Vân Phi Dương vẫn chìm đắm trong đó.

- Lưu Thủy Vô Ngân?

Mọi người kinh hô.

Chiêu kiếm pháp này, ở trong hàng đệ tử ngoại môn của Lăng Vân Kiếm Các, được cho phòng ngự đỉnh tiêm, một khi thi triển, thân thể bao bọc bốn phía, vô luận công kích như thế nào cũng sẽ bị hơi nước dính lên, hoặc ngăn ở bên ngoài, hoặc thay đổi phương hướng.

Cùng cấp bậc, không người có thể phá.

Sử dụng ra chiêu này, không có chống đỡ một kiếm... Thật đáng sợ như vậy?

Then chốt là bị giết, còn cho rằng kiếm pháp rất đẹp... Một bộ say mê, làm sao cảm giác giống như bị điên thế nhỉ?

- Ta muốn tới kiến thức một chút... Phi Dương, ngươi nơi này còn có Thông Thần ngọc phù chưa sử dụng không?

Sau khi hết khiếp sợ, thanh niên thân trúc cùng mặt chữ quốc tràn đầy tò mò, cũng muốn kiến thức một chút.

- Sau khi ta tỉnh lại đã phái người đi mua, hẳn rất nhanh liền có thể cầm về...

Vân Phi Dương nói.

Mỗi một Thông Thần điện, nắm giữ Thông Thần ngọc phù thuộc về mình, sử dụng cái này, có thể đi vào cái gọi là mạng máy tính cục bộ.

Thời gian không dài, một người hầu vội vã đi tới, lấy ra trọn vẹn tám cái.

Một cái Thông Thần ngọc phù mấy vạn Thông Thần Tệ, đối với Thiện Hiểu Thiên mà nói là khoản tiền lớn, nhưng đối với mấy thiên chi kiêu tử này mà nói, không tính là gì.

Hô!

Bốn người rất nhanh tiến vào Tinh Diệu thành Thông Thần điện, lần nữa tới trước mặt đài tỷ thí thi đấu công khai.

- Trận thứ bảy, Thiên Nhai chiến thắng!

- Ta muốn tiến hành trận thứ tám!

Vừa tới, liền thấy Thiên Nhai đã tỷ thí xong trận thứ bảy, cũng lấy được thắng lợi.

Trận thứ bảy, chính là Mục Phong giả trước đó danh tiếng cực thịnh, cái tên này tốc độ cực nhanh, tựa như múa may theo gió, trên đài thấy không rõ hình bóng, có điều Thiên Nhai đạp một cái, liền đá trúng dưới háng của hắn, sau đó... không có sau đó.

- Còn có tiến hành trận khiêu chiến thứ tám hay không?

Bốn phía không có người trả lời.

Tuy cùng cao thủ tỷ thí, có thể tăng lên thực lực của mình, nhưng vừa lên đài liền bị miểu sát, chênh lệch quá lớn... Cũng không có người nguyện ý lãng phí tiền.

- Ta tới!

Đi lên phía trước, thanh niên thân trúc báo danh xong xuôi, đi vào đài tỷ thí.

Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm.

Liên tục bảy tràng chiến thắng, tuy kiếm lời không ít, nhưng vẫn không đủ mua đan dược, nếu không thêm trận thứ tám... Tiền không cách nào gom góp.

Đứng ở trên lôi đài, thanh niên thân trúc quan sát tỉ mỉ thanh niên trước mắt.

Hết sức bình thường, không có bất kỳ đặc thù gì, là hắn liên tục đánh bại hai vị sư huynh đệ?

- Vẫn dùng kiếm?

Thấy tên này vừa lên, liền lấy ra trường kiếm, Trương Huyền hỏi.

Thanh niên thân trúc gật đầu, trường kiếm ra khỏi vỏ, một tiếng hô khẽ, đâm tới.

Nghe Vân Phi Dương cùng Hoàng Thao nói, biết người trước mắt này là cao thủ, cũng không nói nhảm, trực tiếp tấn công.

Bất quá, trường kiếm còn chưa tới, trước mắt lập tức xuất hiện một đạo quang mang rực rỡ, tựa như cầu vồng, lại như mặt trời mới mọc, chói lóa mắt, để cho người ta trầm mê.

Bành!

Thi thể nằm trên mặt đất.

- ...

Khóe miệng thanh niên mặt chữ quốc giật giật.

Trước đó còn cho rằng đám người Vân Phi Dương có phải phóng đại hay không, không nghĩ tới không những không có khoa trương, so với bọn hắn nói càng thêm cường đại!

Vân Phi Dương phòng ngự, trong đệ tử ngoại môn được cho mạnh nhất, thanh niên thân trúc tấn công, tuyệt đối xếp ở phía trước, dù vậy ngay cả ống tay áo của đối phương cũng chưa đụng được, liền bị đánh chết...

Đã không thể dùng đáng sợ để hình dung!

- Sư huynh, ngươi có muốn đi lên thử một chút hay không?

Hoàng Thao nhìn qua.

- Ta...

Dừng lại một chút, thanh niên mặt chữ quốc cười khổ:

- Hai người bọn họ cũng không được, ta khẳng định càng không được... Thôi đi!

Thông Thần Tệ không là vấn đề, chỉ là trong đệ tử ngoại môn, hai cái cường đại nhất cũng không phải đối thủ, hắn đi lên, sẽ chỉ kết quả giống nhau.

- Tinh Diệu thành, lại có cường giả dùng kiếm lợi hại như thế, chuyện này nhất định phải thông báo trưởng lão!

Thanh niên mặt chữ quốc nói.

- Ừm!

Hai người còn lại đồng thời gật đầu, ba người rất nhanh biến mất tại nguyên chỗ, rời đi ngọc phù.

...

- Rốt cục tám vị...

Đâm chết thanh niên thân trúc, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, còn tưởng rằng không ai dám khiêu chiến, để hắn thu vào giảm nhiều, không nghĩ tới cuối cùng lại tới một cái, không thể không nói, trên đời này vẫn có rất nhiều người tốt!

Lại đợi một hồi, không có người tiến hành trận thứ chín, Trương Huyền đành phải bất đắc dĩ đi ra lôi đài.

Lần nữa trở lại quầy phục vụ, phục vụ viên vừa rồi tiếp đãi, vẻ mặt đã thay đổi.

Động tĩnh lớn như vậy, cái tên này đã biết.

Vốn cho rằng là người nghèo rớt mồng tơi, gà yếu, nằm mơ cũng không nghĩ đến, lại là cường giả lợi hại như thế!

Trên đầu không ngừng toát mồ hôi lạnh, thân thể có chút run rẩy, sợ đối phương thù dai, chẳng qua nhìn hắn một mặt hiền lành, cũng không vì chuyện vừa rồi tức giận, kìm lòng không được thở phào nhẹ nhõm.

- Thiên Nhai tiền bối, ngươi mua sắm một viên Thanh Dương đan, trong thẻ còn thừa lại 105500 Thông Thần Tệ!

Rất mau thu tiền tỷ thí vừa rồi vào, cùng tính tiền mua sắm đan dược, phục vụ viên vội nói.

- Mười vạn?

Trương Huyền sững sờ.

Tỷ thí tăng lên gấp bội, hắn thắng tám trận, không nên chỉ có 25500 Thông Thần Tệ, mua sắm xong, chỉ còn lại 5500 ư? Làm sao xuất hiện mười vạn?

- Bẩm báo tiền bối, cường giả trận thứ năm cùng thứ sáu, kiếm trong tay là bọn họ mua sắm, sau khi bị giết, không có cách nào thu về, tự động bán cho Thông Thần điện, mỗi một chuôi đều giá trị năm vạn Thông Thần Tệ, bởi vì là ngươi chiến thắng, cho nên giá cả tính ở trên thân thể ngươi, lúc này mới nhiều hơn mười vạn!

Phục vụ viên nói.

- Mua sắm? Kiếm của bọn hắn, thoạt nhìn cùng trên lôi đài không có gì khác biệt a...

Những kiếm này đều thuộc tính tương đồng, sẽ không càng thêm sắc bén, làm sao đắt như thế?

- Thuộc tính là tương đồng, nhưng trên kiếm của bọn hắn có hoa văn đặc thù, vỏ kiếm màu sắc cũng không giống, chỉ riêng những thứ này, liền

giá trị năm vạn...

Phục vụ viên giải thích.

Khóe miệng Trương Huyền co giật.

Nguyên lai nơi này cũng bán avatar như kiếp trước, hơn nữa giá cả cũng không rẻ.

Thật hố người.

Cũng đúng, người hư vinh đâu đâu cũng có, có tiền tự nhiên muốn không giống người khác, trên tu vi cùng thuộc tính không cách nào thay đổi, quần áo, vũ khí luôn có thể hiển lộ rõ ràng ra không giống nha.

- Ta mua đan dược, làm sao lấy ra?

Lại không rầu rĩ những sự tình này, Trương Huyền hỏi.

- Tiền bối rời Thông Thần điện, chỉ cần tinh thần câu thông Thông Thần ngọc phù, truyền tống trận pháp phía trên sẽ kích hoạt, tự động đưa đồ vật mua sắm đến trước mặt!

Phục vụ viên nói.

- Như vậy quá tốt!

Không nghĩ tới đơn giản như vậy, Trương Huyền thoả mãn gật đầu.

Đã mua đồ vật mua được, tinh thần khẽ động, thân thể hóa thành điểm sáng rời đi Thông Thần điện, sau một khắc, lần nữa xuất hiện ở trong tĩnh thất.

Khoanh chân ngồi xuống, Thông Thần ngọc phù đặt ở trước mặt, dựa theo phục vụ viên nói, tinh thần câu thông.

Ông!

Một tiếng vang nhỏ, quả nhiên thấy một cái bình ngọc xuất hiện ở trước mắt, chính là Thanh Dương đan vừa rồi ở trong Thông Thần điện nhìn thấy.

- Nuốt vào, hắn sẽ khôi phục...

Mở ra bình ngọc, đặt đan dược ở trong lòng bàn tay, Trương Huyền đang muốn nuốt vào, đột nhiên lòng bàn tay hơi lạnh, một cái hồ lô bất ngờ xuất hiện, miệng há ra, nuốt xuống đan dược.

- Ta sát...

Vẻ mặt Trương Huyền nhất thời xanh biếc.

Thiện Hiểu Thiên tấn cấp

dtv-ebook.com

Cái hồ lô này, chính là gia hỏa trước đó một mực nương nhờ đan điền không đi, lần trước nhảy ra nuốt long huyết mà Thần Linh Hoàng tế tự có được, bản thân tức sắp bùng nổ, lần này vậy mà sớm không ra, muộn không ra, lại nuốt đan dược chữa thương!

Ngươi quỷ chết đói đầu thai sao!

Làm sao có một gia hỏa không đáng tin cậy như vậy?

Tức đến thân thể run rẩy, Trương Huyền cắn răng:

- Phun ra cho ta!

Hai tay nắm hồ lô, không ngừng dùng sức.

Chỉ bất quá hắn bị thương nặng, lực lượng có hạn.

- Đã ăn, ta ị ra, ngươi có muốn hay không...

Hồ lô vặn vẹo cái mông.

- Ị muội muội ngươi...

Nhấc lên hồ lô mạnh mẽ đập xuống đất, dùng sức đạp hai cước, lúc này mới tiêu tan khẩu khí, mở miệng cảnh cáo:

- Ta dùng đan dược khôi phục thương thế, lại làm loạn, tin hiện tại liền ném ngươi vào ao phân hay không?

- Ngươi bị không gian phong bạo gây thương tích, trong cơ thể ẩn chứa vết nứt không gian, dùng đan dược này khôi phục thương thế? Muốn tới

năm nào tháng nào?

Nghe hắn nói muốn khôi phục thương thế, hồ lô khịt mũi coi thường, xoay đến càng mạnh.

- Ngươi ý tứ, viên đan dược này không khôi phục được thương thế của ta?

Trương Huyền cau mày.

Thư viện không cách nào kiểm tra tình huống bản thân, bởi vì chân khí không cách nào vận dụng, cũng chỉ biết mình tổn thương cực kỳ nghiêm trọng, đến cùng nặng đến loại trình độ nào, lại không hiểu rõ tình hình.

- Thương thế phổ thông khẳng định có thể, nhưng không gian phong bạo tạo thành... Đan dược này ăn một sọt, hiệu quả cũng không lớn!

Hồ lô nói.

- Cái kia... Cần dược vật cấp bậc gì?

Biết kẻ trước mắt này không cần lừa gạt mình, lửa giận tiêu tan một ít, Trương Huyền hỏi.

- Cần đan dược có thể trị liệu thương thế không gian, chẳng qua vô cùng thưa thớt, hơn nữa giá trị cực cao, căn bản tìm không thấy, như vậy đi... loại đan dược vừa rồi này, ngươi lấy thêm mấy cái tới, chỉ cần ta ăn no, sẽ nói cho ngươi biết trị liệu như thế nào...

Hồ lô kiêu ngạo nói.

Lời còn chưa dứt, chỉ thấy thanh niên trước mắt giẫy giụa đi ra tĩnh thất, la lên:

- Thiện Hiểu Thiên, mua cho ta cái dao phay tới!

- Dao phay?

- Ừm, ta có cái hồ lô, muốn thay đổi thành cái muôi, cần dùng đao bổ ra... Búa cũng được!

Trương Huyền nói.

- Được rồi, ta cho ngươi biết giải quyết như thế nào...

Thấy hắn đùa thật, cầm một cái búa đi vào chém loạn, hồ lô cũng nhịn không được nữa:

- Thật ra thì, hỏi ngươi muốn đan dược, cũng không phải là ta tham ăn, mà là hiện tại lực lượng của ta rất yếu, cần dùng dược vật khôi phục một ít, mới có thể giúp ngươi trị liệu thương thế!

- Đừng có giở trò...

Búa trong tay Trương Huyền đè ở trên hồ lô.

- Sẽ không giở trò...

Hồ lô vội vàng gật đầu.

Trương Huyền lần nữa trở lại Thông Thần ngọc phù, mười vạn còn lại đều mua sắm thành Thanh Dương đan, hết thảy năm viên, toàn bộ đưa tới.

Hồ lô thôn phệ xong, ợ một cái, lúc này mới lắc lắc đi tới:

- Chuẩn bị cái nồi lớn, đặt ta ở bên trong nấu, sau một canh giờ, uống nước bên trong, thương thế liền có thể khôi phục...

- Bắt ngươi đun nước uống?

Trương Huyền ngẩn ngơ.

Còn có phương pháp trị liệu như vậy?

- Ừm!

Hồ lô nói xong lười biếng nằm trên mặt đất:

- Không nhanh chút, ta liền trở về nghỉ ngơi...

Biết tên này tính nước tiểu, nói trở về thật đúng là có thể sẽ đi, Trương Huyền tràn đầy bất đắc dĩ, đành phải lần nữa dặn dò Thiện Hiểu Thiên canh giữ ở phía ngoài.

Chỉ chốc lát, đệ tử thứ mười mang nồi cùng nước đi vào.

Một bên bưng một bên nghi ngờ... Lão sư không phải nói muốn trị chữa thương thế sao? Lại muốn dao phay, búa, nồi hơi, đây là muốn... Ăn lẩu sao?

Nghĩ đến cái này, nhịn không được mở lời:

- Lão sư, có cần thịt dê cùng cá viên không? Cần, ta để cho người chuẩn bị...

- ...

Trương Huyền.

Thật vất vả trấn an đệ tử, Trương Huyền ném hồ lô vào, cái tên này trôi lơ lửng ở phía trên, một hồi bơi ngửa, một hồi lặn, chơi quên cả trời đất.

Nhìn đối phương vui vẻ, Trương Huyền che trán, không biết mình nghe nó đến cùng là đúng hay sai.

Tại Danh Sư đại lục, hô phong hoán vũ, đứng ở đỉnh phong nhất, đến nơi này, lại bị một cái hồ lô la lối om sòm...

Suy nghĩ một chút cũng cảm thấy tâm tắc.

Mấu chốt nhất là... Cái đồ chơi này đến cùng là cái gì?

Bảo vật của người khác đều là hô tới vung đi, cái tên này, một đầu đâm vào đan điền của mình, không kêu được, vừa ra liền ăn đồ ăn... Không có

chút nghiêm chỉnh nào, thật không biết bản thân đáng tin cậy như vậy, làm sao lại làm ra một đồ vật không đáng tin cậy như thế.

Một canh giờ thoáng cái liền qua, không cần bản thân vớt, hồ lô lần nữa chui vào đan điền.

Lấy nước ra, Trương Huyền uống vào mấy ngụm, quả nhiên cảm thấy trong cơ thể mát mẻ, trước đó có chút đau nhức hóa giải không ít.

- Thật hữu dụng...

Ánh mắt Trương Huyền sáng lên.

Vốn cho rằng đối phương là đang lừa bản thân, búa trong tay đã chuẩn bị xong, không nghĩ tới vậy mà thật có hiệu quả.

- Động Hư Hồ Lô... Bản thân liền dính dáng không gian, có lẽ có liên quan...

Mặc dù biết Động Hư Hồ Lô này, khẳng định không phải Động Hư cảnh, nhưng nghĩ nửa ngày cũng nghĩ không ra nguyên lý, đành phải an ủi bản thân.

Chỉ chốc lát, uống xong toàn bộ nước, cái bụng tròn xoe, thương thế trong cơ thể cũng mắt thường có thể thấy được từ từ khôi phục.

Không đến nửa canh giờ, chấn động toàn thân, băng vải trên người phân tán bốn phía, rơi xuống trên đất.

- Thương thế xem như toàn bộ tốt, chẳng qua thực lực còn không có khôi phục...

Xuyên qua không gian thông đạo lưu lại thương thế, giờ phút này hoàn hảo không chút tổn hại, chẳng qua chân khí tiêu hao sạch sẽ, còn không triệt để khôi phục.

Ngồi dưới đất, Trương Huyền cẩn thận cảm thụ khí tức thủy ngân bốn phía, lỗ chân lông toàn thân mở ra, chậm chạp hấp thu.

Xì xì xì!

Lực lượng rót vào trong cơ thể, chèn ép kinh mạch có chút phát nặng, chẳng qua không có cảm giác xé rách.

- Không nghĩ tới thương thế khôi phục, thân thể cũng thích ứng loại lực lượng này?

Trương Huyền mắt sáng rực lên.

Hiện tại hắn vận chuyển là Thiên Đạo công pháp bình thường, cũng không phóng thích sát lục chi khí, ban đầu ở Côn Hư cảnh tu luyện, căn bản không chịu nổi, không nghĩ tới thương thế tốt đẹp, kinh mạch dường như cũng biến thành chắc chắn, dù có chút nặng, nhưng đã không trở ngại.

Cô cô cô cục cục!

Linh khí đi vào trong cơ thể, nhanh chóng vận chuyển, thời gian không dài, liền cảm thấy thuế biến thành chân khí, đi khắp ở trong người.

- Trong ba ngày, hắn có thể triệt để khôi phục...

Cảm nhận được tốc độ linh khí hấp thu, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm.

Đi qua Phong Thánh, thiên địa chi sư, số lượng dự trữ chân khí trong cơ thể sớm đã đạt đến mức độ kinh người, lần này tiêu hao sạch sẽ, cho dù có Thiên Đạo công pháp hấp thu linh khí thủy ngân, cũng cần ít nhất ba ngày mới có thể hoàn toàn khôi phục.

Chẳng qua, chỉ cần có chân khí, dù chỉ có mấy đạo, tu vi cũng khôi phục tới phá toái hư không sơ kỳ, toàn bộ Huyền Giang thành, không có gì cần sợ hãi nữa.

Lại điều chỉnh một hồi, trong cơ thể dự trữ trên trăm đạo chân khí, lần nữa gọi Thiện Hiểu Thiên vào.

- Lão sư, ngươi khôi phục?

Nhìn thấy băng vải trên người lão sư diệt hết, tinh thần cũng không suy sụp như trước đó, ánh mắt thiếu niên sáng lên.

- Ừm, đánh một quyền cho ta xem một chút, để cho ta xác định vị trí cổ trùng, sau đó giúp ngươi chém giết!

Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng.

Thiện Hiểu Thiên vội vàng gật đầu, thi triển ra một bộ quyền pháp.

Nhìn một hồi, Trương Huyền xác định vị trí, bàn tay bỗng nhiên đè ép xuống, lăng không điểm ra.

Hô!

Một đạo Thiên Đạo chân khí lập tức vọt tới.

Dọc theo kinh mạch chui vào trong cơ thể, sau một khắc liền đến địa phương cổ trùng ẩn thân.

Xì xì xì xì...

Tựa như kịch độc ăn mòn, cổ trùng vốn đang nằm tràn đầy thoải mái, cảm nhận được cỗ lực lượng này, sợ tới mức lập tức trốn ra phía ngoài, còn chưa đi xa, lại một đạo chân khí vọt tới, bọc nó lại.

Thời gian không dài, hóa thành một đám nước mủ.

Ầm ầm!

Cổ trùng chết, Thiện Hiểu Thiên giống như biến thành bóng bay, thân thể không tự chủ được bành trướng.

- Lão sư, ta làm sao vậy...

Cảm nhận được lực lượng trong cơ thể dâng trào, bất cứ lúc nào cũng sẽ vỡ ra, sắc mặt Thiện Hiểu Thiên trắng nhợt.

- Ta trước đó đã nói, mười năm qua, ngươi chưa hề ngừng tu luyện, nhưng tu vi không có bất kỳ tăng trưởng, cũng không phải không đủ cố gắng, mà thu nạp linh khí đều bị cổ trùng thôn phệ... Mười năm khổ công, thôn phệ bao nhiêu lực lượng, có thể tưởng tượng được!

Trương Huyền cười cười:

- Hiện tại toàn bộ trả cho ngươi, tự nhiên sẽ cảm thấy bành trướng, đừng do dự, dựa theo bộ công pháp này tiến hành rèn luyện hấp thu!

Ngón tay lần nữa điểm ra, Thiên Đạo công pháp bản rút gọn đi vào trong cơ thể đối phương.

Không kịp nhìn kỹ, nhưng Thiện Hiểu Thiên biết lão sư chắc chắn sẽ không hại hắn, lập tức để chân khí ở trong người vận chuyển.

Hấp thu cỗ lực lượng này, lập tức phát hiện không đúng.

Bình thường thôn phệ linh khí, cần chuyển hóa, cần tinh luyện, thậm chí đủ loại thích ứng... Mà sau khi cổ trùng chết lực lượng chảy vào trong cơ thể, hoàn toàn không cần những bước đi này!

Hình như vốn là của hắn, có thể rất nhẹ nhàng khống chế, thu nạp!

- Bản thân cái chân khí này chính là ngươi vất vả tu luyện được, ngươi khống chế lại, tự nhiên như cá gặp nước, hoạt động nhanh lên một chút, trước khi trời tối, có lẽ có thể hoàn thành, mười năm khổ tu, nên đến được cảnh giới bình thường!

Nhìn ra hắn khiếp sợ, Trương Huyền cười nói.

- Vâng!

Không nói thêm lời, Thiện Hiểu Thiên vội vàng nhắm mắt lại nhanh chóng hấp thu.

Ầm ầm!

Kinh mạch trong cơ thể nhanh chóng mở ra, lực lượng đi khắp toàn thân, trước đó trì trệ không tiến, Thánh Vực lục trọng không cách nào tiến bộ, mắt thường có thể thấy được tăng trưởng.

Thánh Vực thất trọng!

Thánh Vực bát trọng!

Thánh Vực cửu trọng!

Không đến nửa canh giờ, liền đạt đến Thánh Vực cửu trọng, hơn nữa tiếp tục tiến lên.

- Hắn không có thiên kiếp?

Trương Huyền nhíu mày.

Danh Sư đại lục, đến Thánh Vực bát trọng sẽ dẫn tới Động Hư kiếp, Thánh Vực cửu trọng sẽ dẫn tới Vũ Không kiếp, lúc đó hắn vượt qua, đều hao tốn công phu rất lớn.

Vị đệ tử thứ mười này, tuỳ tiện xung kích thành công, vậy mà không có bất cứ động tĩnh gì.

- Hắn là Thiên Đạo ở Thượng Thương càng thêm cường đại, loại cảnh giới này, lúc trước ở Danh Sư đại lục chỉ như Tông Sư, Chí Tôn, không đủ để dẫn tới phản phệ...

Rất nhanh Trương Huyền liền hiểu được.

Người bình thường ở Thượng Thương, trưởng thành đều có thể đi đến Thánh Vực cửu trọng, loại cảnh giới này liền xuất hiện lôi đình mà nói, Thiên Đạo Thượng Thương còn không mệt chết?

Đang miên man suy nghĩ, chỉ thấy Thiện Hiểu Thiên đã đột phá đến Đại Thánh.

Ngay sau đó, Kiến Thần Bất Hoại, Kim Thân cảnh, Tâm Huyết Lai Triều...

Cho đến Đại Thánh tam trọng đại viên mãn mới chậm rãi ngừng lại.

Cổ trùng thôn phệ hắn mười năm lực lượng, toàn bộ thả ra ngoài, vậy mà để hắn từ Thánh Vực lục trọng, trực tiếp tấn thăng sáu đại cấp bậc, thực lực tương đương Tiết Cầm!

Lục Vân trưởng lão

dtv-ebook.com

- Không tệ!

Trương Huyền thoả mãn gật đầu.

Vị đệ tử này, giống như Lộ Xung lúc trước, có được lòng kiên định cực kỳ mạnh.

Không nói cái khác, đổi lại những người khác, gặp thảm biến, khẳng định sớm đã cam chịu, triệt để lưu đày, mà hắn, dưới tình huống biết rõ không thể tu luyện, vẫn mỗi ngày thu nạp linh khí, chưa từng ngừng nghỉ.

Phần nghị lực này, mới có thành tựu như thế!

Bỏ ra mới có thể có được, thiên hạ không có bữa trưa miễn phí.

- Lão sư!

Cảm nhận được lực lượng nối liền toàn thân, chân trái trước đó tựa như nham thạch khôi phục như lúc ban đầu, không còn ràng buộc, Thiện Hiểu Thiên cũng nhịn không được nữa, nước mắt cuồn cuộn chảy xuôi, quỳ rạp xuống đất.

Bất kể nói thế nào, hắn chỉ là thiếu niên mười mấy tuổi.

Vốn cho rằng, vị hôn thê từ hôn, nhất định bị khuất nhục, sau đó chết đi, không nghĩ tới vị lão sư trước mắt này, hoàn toàn thay đổi nhân sinh.

- Hảo tâm có báo đáp tốt, ngươi đã cứu ta, đây cũng là ngươi nên được...

Trương Huyền cười cười, lần nữa nhìn tới:

- Thực lực ngươi đạt đến Kiến Thần Bất Hoại, vi sư lại truyền thụ một chút võ kỹ phòng thân!

Chỉ có tu vi, không có võ kỹ, tương đương không có sức chiến đấu.

Giống như Hư Trúc lúc trước, cầm hai trăm năm công lực, không biết sử dụng, không tính là cao thủ, một cái Ô lão đại liền để hắn luống cuống tay chân.

- Thấy ngươi một mực luyện kiếm, vừa vặn, vi sư vừa sáng chế ra một bộ kiếm chiêu, ngươi thử xem có thể học hay không...

Thiện Hiểu Thiên từ mười tuổi bắt đầu, trừ tu luyện chính là luyện kiếm, dù kiếm pháp không quá tốt, nhưng binh khí này sớm đã sâu tận xương tủy, không cần thiết đi thay đổi, lại nói, vừa rồi ở Thông Thần ngọc phù sáng lập ra kiếm pháp, truyền thụ cho hắn cũng không tệ.

Rất mau học kiếm pháp ảo diệu một lần.

Lão sư truyền thụ chỉ có một chiêu, chính là ném trường kiếm ra phía sau, trải qua khống chế lực lượng tinh diệu, đâm vào sơ hở của đối phương, chém giết đối thủ.

Thoạt nhìn đơn giản, nhưng sau khi nghe qua mới hiểu được, muốn luyện thành, khó khăn chồng chất.

Đầu tiên, phải tìm hiểu kiếm chiêu, lực lượng, kiếm ý của đối thủ, mới có thể liệu địch tiên cơ. Thứ hai, tốc độ cũng có yêu cầu rất cao.

Hô hô hô!

Tuy khó khăn, nhưng bản thân Thiện Hiểu Thiên là người kiên nghị, một chiêu một thức, làm cẩn thận tỉ mỉ, sợ có một chút sai lầm, dẫn đến lão sư mất hứng.

- Ừm!

Thấy đệ tử vừa thu nhận, dù không có thiên phú như đám người Triệu Nhã, Viên Đào, Ngụy Như Yên, nhưng thắng ở cố gắng, Trương Huyền thoả mãn gật đầu.

Luyện hơn một canh giờ, thấy hắn đối với chiêu kiếm pháp này có hiểu biết nhất định, lúc này hai người mới rời tĩnh thất.

- Tiếp tục giả vờ què...

Trương Huyền truyền âm.

Thiện Hiểu Thiên vội vàng khôi phục hình dáng trước đó, lết lết tiến lên.

Tu vi đột phá, chân không chỉ tốt, chiều cao cũng tăng lên không ít, tuy không đồ sộ bằng Trương Huyền, nhưng không khác người bình thường, giờ phút này biết dụng ý của lão sư, cố ý bị què, thân thể cong lên, không phải hết sức quen thuộc, căn bản nhìn không ra, từ thương hội một vào một ra, không đến nửa ngày, đã có chất biến cùng bay vọt.

Giờ phút này, bên ngoài đã triệt để tối, Dịch lão chạy xe ngựa đến, nhìn rõ ràng hình dáng thiếu gia, nhịn không được sửng sốt.

Vừa định nói chuyện, chỉ thấy thiếu gia lắc đầu.

Rõ ràng ý tứ của hắn, Dịch lão cũng không nhiều lời, trực tiếp quỳ rạp xuống đất, cẩn thận dập đầu cho Trương Huyền, lúc này mới lần nữa đứng lên, gọi hai người lên xe.

Vốn thiếu gia muốn cứu vị này, hắn còn cho rằng có chút phiền phức, không nghĩ tới vậy mà mang đến cho thiếu gia tạo hóa nghiêng trời lệch đất.

- Lão gia, thiếu gia tốt rồi...

Hốc mắt đỏ lên, Dịch lão tự nói một tiếng, không nói thêm lời, lái xe ngựa, nhanh chóng chạy như bay về Thiện gia.

Bọn họ vừa rời đi, góc đường lập tức hiện lên mấy đạo nhân ảnh, tựa như khói xanh, thẳng tắp đi theo.

...

Tinh Diệu thành.

- Nghe nói không? Ngày hôm nay Thông Thần điện tới siêu cấp cường giả! Công khai khiêu chiến thi đấu, liên tục tám tràng chiến thắng, bởi vì không còn đối thủ mới rời khỏi?

- Liên tục tám tràng? Tinh Diệu thành đã mấy trăm năm không có xuất hiện qua cường giả lợi hại như vậy! Khoảng thời gian này, vừa vặn cao thủ Lăng Vân Kiếm Các tới thu nhận đệ tử ngoại môn, có phải là bọn họ hay không?

- Bọn họ ra sân không giả... Nhưng đều bị người này tuỳ tiện đánh chết! Hơn nữa đều là một chiêu mất mạng...

- Thật hay giả? Làm sao ngươi biết cao thủ Kiếm Các ra sân?

- Kiếm Các tới bốn cường giả, không phải có một người gọi Vân Phi Dương ư? Hắn không có thay đổi dung mạo, cũng không dùng ngoại hiệu, còn thi triển ra kiếm pháp của Kiếm Các, kết quả... một kiếm bị vị kia đâm trúng đầu, tại chỗ liền chết...

- Mạnh như vậy? Cao thủ tên gì?

- Gọi... Thiên Nhai!

- Quả nhiên là tên rất hay, nghe xong liền biết, xa xăm bao la, sâu không lường được!

- Chẳng lẽ không phải nhai cọng lông?

- ...

...

Tin tức truyền đi rất nhanh, Trương Huyền rời Thông Thần điện chưa tới một canh giờ, toàn bộ Tinh Diệu thành hầu như đều biết.

Trong nháy mắt, Thông Thần điện kín người hết chỗ, vô số cao thủ sử dụng kiếm đều trước đài ở tỷ thí chờ, hi vọng Thiên Nhai xuất hiện lần nữa, cũng để cho bọn họ mở mang kiến thức kiếm pháp chân chính một chút.

Tinh Diệu thành, phủ thành chủ.

Người Lăng Vân Kiếm Các tới, đều được an bài ở chỗ này.

Tiểu viện rộng lớn, một lão giả đang tay cầm trường kiếm, chậm chạp vung vẩy.

Động tác của hắn rất chậm, thoạt nhìn không có uy lực gì, nhưng mỗi một kiếm, đều cho người ta một loại cảm giác xé rách thiên địa, khí lưu trong viện bị trường kiếm khuấy động lên, không ngừng xoay tròn, tạo thành gió lốc.

Trong viện trồng không ít hoa, cỏ cây, sau gió lốc, hoa cùng lá cây đều không có bất cứ thương tổn gì, nhưng giọt nước phía trên nhưng giống bị bốc hơi.

Bỏ đi giọt nước, nhưng không làm hại hoa, phần lực khống chế này, quả thực kinh người.

Hô!

Ngừng lại, lão giả thu hồi trường kiếm, phun ra một ngụm trọc khí, tựa như lụa trắng lan tràn hơn mười trượng, cuối cùng biến mất ở trong trời đêm.

- Vào đi!

Rửa tay sạch sẽ, lão giả mở lời.

Vừa rồi thời điểm luyện kiếm liền phát hiện, lần này mang tới mấy hậu bối, đồng loạt đi tới bên ngoài, nhưng bởi vì tu luyện nên không để ý tới.

Kẹt kẹt!

Đám người Vân Phi Dương, Hoàng Thao đi vào, đồng thời khom người:

- Bái kiến Lục trưởng lão!

Vị lão giả này, chính là Lục Vân trưởng lão của Lăng Vân Kiếm Các chịu trách nhiệm thu học sinh lần này!

- Ừm!

Đi tới trước mặt bàn đá, Lục Vân trưởng lão ngồi xuống:

- Tới tìm ta có chuyện gì không?

Rời tông môn, những người này đều giống như chim ra khỏi lồng, bình thường gặp hắn trốn cũng không kịp, đồng loạt xuất hiện ở bên ngoài viện, muốn nói không có việc gì, hắn cũng không tin.

- Bẩm báo trưởng lão, vừa rồi Vân Phi Dương sư đệ cùng Hoàng Thao sư đệ, đi Tinh Diệu thành Thông Thần điện, cùng người tiến hành thi đấu công khai...

Dừng lại một chút, thanh niên mặt chữ quốc tiến về phía trước một bước nói.

- Tâm tư của các ngươi ta có thể lý giải, học nghệ nhiều năm, muốn khoe khoang một chút, nhưng thân là đệ tử Kiếm Các, học tập kiếm pháp mục đích là vì tăng thực lực lên, phát triển kiếm thuật, vì tông môn tranh đến vinh dự, sớm ngày tiến vào nội môn, mà không phải cho các ngươi dùng để thu hút ánh mắt người khác, thu hoạch được sùng bái...

Sắc mặt Lục Vân trưởng lão trầm xuống.

Cao thủ đến câu lạc bộ phổ thông, tự nhiên muốn bày ra mấy tay, thu hoạch ánh mắt của người khác... Nhưng làm như vậy thực sự quá ngây thơ.

Vân Phi Dương, Hoàng Thao hơi đỏ mặt.

- Lần sau không thể chiếu theo lệ này nữa, lần này bỏ qua!

Lục Vân trưởng lão khoát tay áo, đột nhiên phản ứng lại:

- Trước kia mang đệ tử ra, đều có loại tình huống này, không tính vi phạm quy định tông môn, làm sao vậy? Chẳng lẽ xông đại họa gì?

Vân Phi Dương khó xử:

- Bẩm báo trưởng lão, vừa rồi ta đi vào Thông Thần điện cùng người tỷ thí... Thi triển kiếm chiêu Lưu Thủy Vô Ngân!

- Lưu Thủy Vô Ngân? Đối phó tu luyện giả Tinh Diệu thành, còn cần đến chiêu này? Xem ra gặp được cao thủ!

Lục Vân trưởng lão sửng sốt một chút, bưng lên một cái ấm trà, rót đầy chén trà:

- Chiêu này, là năm đó ta quan sát lưu thủy, trong lúc vô tình sáng lập ra, tuy đơn giản, nhưng ẩn chứa đại đạo ở bên trong, tu hành cực kỳ không dễ, ngươi có thể thi triển, cũng xem là tốt... Đương nhiên, có thể ép ngươi thi triển ra chiêu này, đối phương cũng coi như có chút thực lực! Thi triển chiêu này ra, đối phương hẳn triệt để không có cách nào, đẩy kiếm nhận thua a!

Đặt chén trà ở bên miệng, uống một ngụm, Lục Vân trưởng lão ý cười đầy mặt.

Hắn đối với chiêu số mình sáng lập ra, có tự tin tuyệt đối, tu luyện giả ở Tinh Diệu thành mà thôi, thi triển ra chiêu này, khẳng định là sợ tới mức cúi đầu nhận thua, không dám tiếp tục nói nhảm.

Thấy trưởng lão tự chăm sóc mình như thế, Vân Phi Dương càng thêm khó xử nói:

- Ta thi triển ra chiêu này, hắn... Một kiếm đâm xuyên đầu của ta...

- Phốc!

Toàn bộ nước trà phun lên trên mặt thanh niên mặt chữ quốc, Lục Vân trưởng lão trợn mắt lên:

- Ngươi nói cái gì?

- Ta... Cùng hắn vừa giao thủ, liền thi triển ra chiêu này, sau đó... Tại chỗ bị đâm xuyên đầu, chết!

Vân Phi Dương giải thích.

- Cái này, cái này... Làm sao có thể?

Lục Vân trưởng lão sắp điên rồi.

Tuyệt chiêu phòng ngự lợi hại như thế, bị một chiêu phá giải, còn đâm xuyên đầu? Thật hay giả?

- Người kia am hiểu công kích?

Thấy đối phương không giống nói dối, Lục Vân trưởng lão vội nói.

- Vâng, năng lực tiến công cực mạnh!

Hoàng Thao gật đầu, hiện tại lòng còn sợ hãi.

- Nếu năng lực tiến công mạnh, chắc là dùng sai kiếm chiêu, Lưu Thủy Vô Ngân, phòng ngự không tệ, nhưng đối mặt tấn công tuyệt đối, chỉ cố thủ mà nói, đồng dạng sẽ xuất hiện sơ hở, giống như rút đao đoạn thủy, tuy nước tung tóe dưới thân đao, nhưng người sau vẫn bị chém đứt...

Nghe được tấn công cực mạnh, Lục Vân trưởng lão từ từ khôi phục lại:

- Đối phó loại người này, nên chủ động tấn công, sử dụng Lưu Tinh Bộ phối hợp Phá Trúc kiếm pháp, hắn là có thể nhẹ nhõm tới đối kháng, phá giải bị động cục diện!

- Cái này... Bẩm báo trưởng lão, ta cũng cùng hắn giao thủ, vừa bắt đầu liền thi triển ra Lưu Tinh Bộ phối hợp Phá Trúc kiếm pháp...

Thanh niên thân trúc trên mặt ửng hồng.

Cùng Thiên Nhai giao thủ, hắn vừa ra tay liền tấn công, dùng chính là hai chiêu số này.

Cũng là vị trưởng lão trước mắt này sáng lập ra.

- Thế nào? Có thế như chẻ tre, một lần đánh bại hắn hay không?

Lục Vân trưởng lão lần nữa uống một hớp nước.

Thanh niên thân trúc gãi đầu một cái:

- Còn chưa tới trước mặt... Cũng bị bể đầu...

Phốc!

Trên người thanh niên mặt chữ quốc lại ướt, tràn đầy u oán.

- Tấn công, phòng ngự đều bị đối phương một kiếm chém giết?

Chén trà rơi trên mặt đất, Lục Vân trưởng lão đột nhiên đứng dậy.

Thần xạ thủ

dtv-ebook.com

- Cho ta nhìn hình ảnh ghi chép của Thông Thần điện một chút!

Biết mấy đệ tử cùng một chỗ tới, không có khả năng nói dối, Lục Vân trưởng lão nói.

Vốn Thông Thần điện loại địa phương nhỏ này, hắn không thèm để ý, hiện tại bốn đệ tử liên tục bị bể đầu ba cái, hơn nữa còn đều dùng chiêu số hắn đắc ý nhất, bất kể như thế nào cũng phải nhìn một chút.

Nếu quả thật là thiên tài dùng kiếm, triệu hồi tông môn, làm chiêu sinh trưởng lão, tuyệt đối là một công lớn.

Lấy ra Thông Thần ngọc phù trước đó mua sắm, năm người lần nữa đi vào Thông Thần điện, rất nhanh mua được hình ảnh chiến đấu trước đó.

Thi đấu công khai, mỗi cuộc tỷ thí Thông Thần điện đều sẽ ghi chép, thuận tiện bán ra cùng thẩm tra.

Chỉ chốc lát, xem xong hình ảnh ba đệ tử cùng đối phương chiến đấu, Lục Vân trưởng lão rất nhanh hiểu được, nhìn về bốn người trước mặt, có chút chỉ tiếc mài sắt không nên kim:

- Đối phương đây là phát hiện chỗ sơ hở trong chiêu số của các ngươi, mới có thể mượn cơ hội thành công...

Đám người Vân Phi Dương cúi đầu.

Bọn họ cũng biết đạo lý này, nhưng muốn tránh né, muốn ngăn cản... Đối mặt một kiếm kia lại không làm được!

Kiếm chiêu thoạt nhìn đơn giản, tiện tay ném ra, cắm vào trên đầu... Nhưng chân chính thi triển, tự mình trải nghiệm, mới có thể chân thực cảm nhận được.

- Vân Phi Dương dùng Lưu Thủy Vô Ngân kiếm pháp, thi triển tinh diệu, nhưng chiêu số ăn khớp có vấn đề rất lớn, chỉ cần hơi hiểu kiếm thuật, liền có thể tìm tới sơ hở! Hồ Bân thi triễn Lưu Tinh bộ cùng Phá Trúc kiếm pháp, thoạt nhìn thuần thục, thực tế tu vi đè thấp đến Thánh Vực nhất trọng, phát huy không đến một phần mười uy lực, bị giết, liền không trách được người khác!

Lục Vân trưởng lão hừ lạnh một tiếng, nói:

- Trở về đêm nay đều đừng nghỉ ngơi, luyện hai bộ kiếm pháp cùng bộ pháp này trên một trăm lần! Thiếu một lần, đừng đến gặp ta!

- Vâng!

Bốn người đồng thời cúi đầu, trên mặt nhức nhối.

- Còn có, tỉ mỉ chú ý Thông Thần điện, một khi Thiên Nhai đi lên, lập tức cho ta biết!

Hai tay chắp sau lưng, trên người Lục Vân trưởng lão sinh ra khí tức vô địch:

- Tổn thương đệ tử Lăng Vân Kiếm Các ta, liền muốn rời đi? Nào có chuyện dễ dàng như vậy! Xem như mầm mống tốt, cũng phải trước tiên mài ngạo khí, cho hắn biết, Kiếm Các kiếm pháp đồ sộ sâu xa, tuyệt không phải là hư danh!

- Vâng...

Nghe hắn nói như vậy, đám người Vân Phi Dương thở phào nhẹ nhõm, con mắt đồng thời sáng lên.

Không cần nghĩ cũng biết, trưởng lão tính toán tự thân xuất thủ.

Lục Vân trưởng lão, mặc dù chỉ là trưởng lão chiêu sinh, bình thường chịu trách nhiệm đệ tử ngoại môn tu luyện, nhưng tu vi kiếm thuật không thể khinh thường, không nói cái khác, bọn họ cùng cấp bậc, ba cái cũng chưa chắc là đối thủ.

Hắn tự mình ra tay, Thiên Nhai khẳng định muốn xui xẻo.

Không chỉ đám người Lục Vân trưởng lão, bảo vệ Thông Thần điện, chờ Thiên Nhai xuất hiện, toàn bộ Tinh Diệu thành, thậm chí cao thủ vô số thành trấn cấp dưới, cũng đều nghe được tin tức, từng cái tràn đầy hưng phấn.

- Vân Phi Dương sư đệ, một chiêu đánh bại? Có chút ý tứ...

Huyền Giang thành phủ thành chủ, trước bàn sách, thanh niên áo xám nhìn tin tức vừa mới biết, trong mắt không ngừng lóe lên ánh sáng.

Cái này chính là gia hỏa Trương Huyền trước đó ở Hồng Nhạn thương hội nhìn thấy.

Đại sư huynh trong đệ tử ngoại môn của Lăng Vân Kiếm Các, Hoắc Giang Hà!

- Giúp ta nhìn chằm chằm, chỉ cần Thiên Nhai xuất hiện, bất luận ta đang làm gì, đều lập tức tới báo tin... gia hỏa nông thôn chưa thấy qua việc đời mà thôi, vứt kiếm không xác định quá nhiều, cũng có thể gọi kiếm thuật? Hừ, nhìn ta dốc hết sức phá vạn pháp!

Hai tay chắp sau lưng, đứng dậy, trong ánh mắt lóe lên kiếm khí.

Ông!

Đột nhiên, một đạo kiếm khí không khống chế được bắn ra, rơi vào trước bàn sách, cái bàn bị chém thành hai nửa!

- Thay mới...

Hoắc Giang Hà dặn dò một tiếng, xoay người đi ra ngoài.

...

- Ah! Nhẹ một chút?

Đùng!

Một cái bạt tai thanh thúy vang lên, Tiết Cầm nhìn nha hoàn bị một chưởng đánh ngã, trong mắt tràn đầy lửa giận.

Để tên này bôi thuốc, lại dám làm đau bản thân, quả thực tội không thể tha.

- Tiểu thư...

Toàn thân nha hoàn run rẩy, vội vàng quỳ rạp xuống đất.

- Cút ra ngoài!

Một chân đá vào ngực nữ hài, đạp đối phương ra ngoài, Tiết Cầm quay đầu nhìn về phía trong gương, khuôn mặt thanh tú đã sưng không tưởng nổi, tức giận đến không ngừng run rẩy, hận ý nồng đậm tựa như thủy triều chảy xuôi:

- Thiện Hiểu Thiên...

Bởi vì cùng một phế vật có hôn ước, từ nhỏ đến lớn đều nhận ánh mắt khó chịu của người khác.

Thật vất vả trở thành đệ tử ngoại môn của Lăng Vân Kiếm Các, được Hoắc Giang Hà sư huynh tán thưởng, kết quả... Lại bị biến thành như vậy!

Cái phế vật này, chẳng lẽ là khắc tinh của mình?

Nếu không phải bởi vì thông gia, hắn đã sớm chết, sao có thể sống đến bây giờ!

Ân cho sống, không những không báo đáp, còn cùng một xác ướp không biết từ nơi nào xuất hiện, để Hoắc sư huynh quất mặt... Mặt mũi ném sạch, quả thực tội không thể tha!

- Hắn phải chết! Gia hỏa gói thành bánh chưng kia cũng phải chết! Còn có người hầu kia, Thiện Dịch, cũng phải chết...

Hàm răng cắn vang vọng, Tiết Cầm nhìn về một bên.

- Yên tâm đi nhị tiểu thư, đã an bài! Bảo đảm để cho bọn họ không nhìn thấy mặt trời ngày mai...

Tiết Trầm đi vào.

- Vậy là tốt rồi!

Tiết Cầm thở phào nhẹ nhõm, lần nữa nhìn về phía mình trong gương:

- Lão sư, ngươi nói mặt của ta, sẽ không lưu sẹo chứ? Bị thương thành như vậy, nếu Hoắc sư huynh ghét bỏ, lại không có hứng thú với ta...

- Tiểu thư không cần lo lắng, đây là Hoắc sư huynh phái người đưa tới thuốc trị thương, bôi lên mặt, rất nhanh liền có thể khôi phục...

Tiết Trầm cười cười, đưa tới một cái bình ngọc.

- Sư huynh cho?

Con mắt Tiết Cầm sáng lên:

- Xem ra hắn cũng không ghét bỏ ta...

Nghe giọng nói của nàng, Hoắc sư huynh có ghét bỏ hay không, dung mạo nàng có mỹ lệ hay không, so với tính mạng của Thiện Hiểu Thiên còn trọng yếu hơn.

...

Cộc cộc cộc!

Xe ngựa ở trên đường phố nhanh chóng tiến lên.

Từ Hồng Nhạn thương hội đi ra, Dịch lão liền cảm nhận được không khí đè nén, dường như có nguy hiểm nồng đậm, bất cứ lúc nào cũng sẽ xuất hiện.

Nguyên nhân chính là có loại cảm giác này, hắn không dám ngừng lại, tăng tốc xe ngựa, nhanh chóng chạy về phủ đệ.

Sưu sưu sưu!

Đúng lúc này, âm thanh phá không liên tiếp gấp rút vang lên, vô số mũi tên từ hai bên đường bắn tới.

Mũi tên bình thường, đối với cường giả Thánh Vực không có tác dụng gì, nhưng đây đều là mũi tên đặc thù, mỗi một cây bắn ra, có thể so với công kích của Thánh Vực cửu trọng, nhiều như vậy đồng thời bay tới, cường giả Đại Thánh cũng không chống đỡ được.

- Lão sư...

Cảm nhận được tiếng xé gió của mũi tên, Thiện Hiểu Thiên biết đối phương động thủ, nắm đấm xiết chặt, nhìn về phía thanh niên trước mắt.

- Không được phân tâm, ngươi bây giờ cần phải làm là lĩnh ngộ kiếm quyết cùng kiếm pháp ta truyền thụ!

Trương Huyền thản nhiên nói.

- Vâng!

Thấy lão sư nói như vậy, biết chắc có biện pháp, Thiện Hiểu Thiên không nói nhiều, không ngừng nhớ lại chương trình học của lão sư, lĩnh ngộ kiếm thuật cũng đang bay vọt thăng cấp.

- Muốn thương tổn thiếu gia, ta liều mạng với các ngươi...

Hai người đối thoại, Dịch lão cũng không nghe được, nhìn thấy mũi tên đầy trời, kìm nén không được hét lớn một tiếng, nhấc lên roi ngựa, vung vẩy hai tay, như muốn chặn lại toàn bộ, không để thiếu gia bị thương.

Hắn biết thực lực của mình, tuy là Thánh Vực cửu trọng, nhưng những năm này vì chăm sóc thiếu gia, thân thể thiếu hụt, lại thêm năm đó cũng bị trọng thương, có thể phát huy ra lực lượng Thánh Vực bát trọng là tốt lắm rồi, đối diện mấy mũi tên này, khả năng ngay cả mấy hơi thở cũng đỡ không nổi.

Nhưng vậy thì thế nào?

Có lẽ thời gian lâu như vậy, thiếu gia liền có thể trốn thoát.

Ô ô!

Cả người như điên cuồng, đứng dậy, đang định roi ngựa không ngăn được, dùng thân thể cũng phải chặn lại, chỉ thấy mũi tên nhanh chóng phóng tới, lướt qua xe ngựa liền bay đi.

Chung quanh bắn tới đều giống nhau, một mảng lớn mũi tên, vậy mà không có một cái rơi vào trên xe ngựa, thậm chí ngựa lông tơ cũng không có bị thương.

- Cái này... là sát thủ?

Dịch lão choáng váng.

Vốn cho rằng tai kiếp khó thoát, hắn phải chết không nghi ngờ, không nghĩ tới bắn nhiều như vậy, một cái cũng không có bắn tới, giống như cố ý tránh ra xe ngựa...

Tại sao có thể có sát thủ kém như vậy?

Không chỉ hắn bối rối, thủ lĩnh chịu trách nhiệm chặn giết Thiện Hiểu Thiên cũng có chút nghi ngờ nhân sinh.

- Nhắm chuẩn chút cho ta!

Nhịn không được hét lớn một tiếng.

- Vâng!

Bên người hơn mười thuộc hạ lần nữa kéo cung, mũi tên nhanh chóng bắn ra.

Ô ô ô!

Sau một khắc, chuyện kỳ quái phát sinh lần nữa, mọi người giống như bị che mắt, mũi tên xẹt qua hình cung, vòng qua xe ngựa.

Phốc! Phốc! Phốc!

Lần này không có may mắn như vậy, toàn bộ bắn lên trên người mai phục, từng cái trên đầu cắm mũi tên, tựa như cắm nhang lớn.

- Ta không tin bắn không đến, tiếp tục bắn cho ta...

Lại ra lệnh một tiếng.

Lại một nhóm người nằm ở trên mặt đất.

- Tiếp tục...

- Lão đại, không thể tiếp tục, lại tiếp tục, chúng ta đều sẽ bị bắn chết...

Một thuộc hạ thanh âm mang theo tiếng khóc nức nở.

Thủ lĩnh vội vàng quay đầu, lúc này mới phát hiện, thuộc hạ bên người đã chết gần hết, mỗi một cái đều là trên đầu cắm tên, không nghiêng lệch, cực kỳ tinh chuẩn.

Bốn phía bày ra mai phục cũng mất động tĩnh, hiển nhiên đã bị đám người bản thân bắn không sai biệt lắm, mà phía bên mình, cũng bị đối phương bắn không còn mấy cái.

Ta muốn bắn chính là xe ngựa, bắn chính là Thiện Hiểu Thiên...

Bắn người một nhà làm cái quỷ gì?

Tức đến run rẩy, thủ lĩnh sắp điên rồi.

Hắn kìm nén không được, tiện tay cầm lấy một cung tên, nhắm chuẩn trái tim Dịch lão bắn tới.

Hắn là cường giả Đại Thánh nhị trọng, bắn ra trường tiễn, bí mật mang theo chân khí, giống như lưu tinh gào thét.

Đồng tử Dịch lão co rụt lại, thân thể cứng đờ, sau đó lần nữa phát hiện... Từ bên cạnh sát qua.

- Ah...

Một tiếng kêu thảm, mới vừa rồi còn có người không chết, giờ phút này treo.

- Gái tình huống gì a...

Lần nữa dựng cung, lần này cũng không nhắm Dịch lão, mà bắn lên bầu trời.

- Ah...

Hai cái hô hấp sau, bên cạnh kêu thảm một tiếng, dường như lại có gia hỏa may mắn còn sống sót trúng chiêu.

- ...

Thủ lĩnh nắm tóc, lại phân biệt bắn ra sau lưng hai mũi tên...

Sau đó lại có hai tiếng kêu thảm.

- Ta sát...

Thủ lĩnh điên rồi.

Hắn không am hiểu bắn tên, nguyên nhân chính là như vậy, lần này không có mang cung tên tới, lúc nào cũng thành thần tiễn thủ, chỉ cần tuỳ ý bắn, liền có thể cắm người một nhà?

Quan trọng là đằng sau Quỷ Ảnh cũng không có, tiễn còn có thể tự mình quay đầu, không nghiêng lệch, đều cắm vào trên đầu thuộc hạ...

Con mẹ nó...

Người giết ta, là ngựa vậy!

dtv-ebook.com

- Không được bắn, xông vào...

Ném cung tên trong tay xuống đất, thủ lĩnh hét lớn.

Tiếp tục bắn xuống, khẳng định tất cả đều tử vong, còn không bằng xông tới giết người.

Rầm!

Bốn phía còn thừa lại người, nghe được mệnh lệnh, tất cả đều cầm lấy vũ khí, không tiếp tục ẩn giấu nhảy ra ngoài.

Nhìn rõ ràng bóng người nhảy ra, thủ lĩnh tim như bị đao cắt.

Vì mai phục vị tam thiếu gia kia, hắn mang ra hơn ba mươi người, vốn cho rằng giết một phế vật giống như chơi, nhẹ nhõm vui vẻ, không nghĩ tới... Một lớp mưa tên xuống, bên hắn chỉ còn lại không tới tám cái, quan trọng là còn có hai cái trên đầu cắm tên, đi bộ lắc lư, xem ra bất cứ lúc nào cũng sẽ chết.

Con mẹ nó, biết sớm khó giết như vậy, liền không tiếp đơn, không làm cái buôn bán này.

Bọn họ là sơn tặc ngoài thành, xế chiều hôm nay có người mang đến Thông Thần Tệ, yêu cầu bọn họ giết người, vốn cho rằng là việc nhỏ, bắn tên liền có thể giải quyết, làm sao cũng không nghĩ đến, một tiễn cũng không có bắn trúng!

Cái này gọi là chuyện gì!

- Chặt người trong ngoài xe thành thịt vụn cho ta!

Càng nghĩ càng giận, nghiến răng hét lớn.

Phần phật!

Còn lại bảy người, đồng loạt vọt tới xe ngựa.

- Muốn giết thiếu gia ta, từ trên thi thể ta bước qua đi...

Dịch lão gào thét, vừa định nhảy xuống xe ngựa, có điều hắn nhanh, tuấn mã trước mặt nhanh hơn.

Dường như nó cũng bị những người này phóng thích mưa tên chọc giận, thân thể nhảy lên, liền từ trong càng xe nhảy ra ngoài, thân thể thần tuấn lăng không nhảy ra hơn mười thước, đi tới trước bảy người trừ thủ lĩnh.

Bành!

Móng vừa vặn đập lên hai gia hỏa mũi trúng tên, mũi tên thẳng tắp xuyên thấu qua đầu... Kêu thảm cũng không kịp phát ra, trực tiếp tử vong.

- Ta thao...

Năm người còn lại đều sắp điên rồi.

Đường đường sơn tặc, lại bị một con ngựa giẫm chết hai cái, nói ra cũng mất mặt ah!

Một trung niên nhân mập lùn, tay cầm trường đao thân thể nhảy dựng, nhắm ngay ngựa bổ tới, còn chưa tới trước mặt, tuấn mã vẩy móng lên.

Đùng!

Âm thanh trứng gà vỡ vụn, hai tay tên sơn tặc này lập tức che dưới hông, quỳ rạp xuống đất, khuôn mặt vặn vẹo có thể chèn chết con ruồi.

Hô hô hô hô!

Một người quỳ xuống, bốn người còn lại cũng tới trước mặt, tuấn mã giống như biết bọn họ muốn tiến công, lui về sau hai bước, lần nữa vểnh móng lên.

Bành bành!

Lại có hai người che háng quỳ trên mặt đất.

- Mẹ nó!

Hai người cuối cùng điên rồi.

Mũi tên bắn không đến, con mẹ nó ngựa cũng thành tinh!

Hai cái chân run lên, cũng không dám đối kháng, xoay người muốn chạy trốn, còn không có rời đi, tuấn mã gào lên một tiếng, lao đến.

Lạch cạch! Lạch cạch!

Sau một khắc, hai người cũng quỳ trên mặt đất.

Sau đó một móng một cái, không đến hai cái hô hấp, còn thừa lại tám sơn tặc trừ thủ lĩnh, tất cả đều chết trên mặt đất, cực kỳ thảm liệt.

Lạch cạch!

Roi ngựa trong tay Dịch lão rơi trên mặt đất, cả người choáng váng.

Vừa rồi ta dùng roi ngựa đánh ghg này?

Dưới háng xiết chặt, không dám tiếp tục nhặt roi ngựa lên.

Ngộ nhỡ đánh nó nổi giận, cho mình một cước, tuy già rồi, không còn dùng được thứ kia, không cần nối dõi tông đường... nhưng giữ lại làm kỹ niệm, lú rãnh rỗi sờ chơi, cũng tốt hơn bể nát a!

Lòng vẫn còn sợ hãi nhìn về phía thi thể đầy đất, cùng tuấn mã cách đó không xa hùng dũng oai vệ, khí phách hiên ngang, Dịch lão run rẩy.

Những sơn tặc này, công phu hắn nhìn rõ ràng, có Thánh Vực cửu trọng, có Đại Thánh nhất trọng... cứ như thế bị một con ngựa tươi sống đá chết...

Còn có thiên lý không?

Còn có vương pháp ư?

Lúc nào ngựa cũng trở nên lợi hại như vậy?

- Ngươi...

Nhìn thi thể đầy đất, thủ lĩnh càng sụp đổ... Vừa rồi trong lòng còn chửi chó nhật, nhìn thấy con ngựa này như vậy, mới biết được ngộ nhỡ chó cũng lợi hại như vậy, con mẹ nó không phải thảm sao...

- Ta đường đường sơn tặc, ngang dọc Huyền Giang thành hơn mười năm, không tin thua một con ngựa...

Tức đến run rẩy, trường đao giơ lên, hét lớn một tiếng vọt tới.

Tuấn mã cũng tiến lên đón.

Hô!

Còn chưa tới trước mặt,

Thân thể thủ lĩnh run rẩy, thân thể hóa thành một hư ảnh vọt tới, sau một khắc đã đi tới lân cận toa xe.

Không hổ là Đại Thánh nhị trọng, phản ứng hơn người, vừa rồi tấn công chỉ là hư chiêu, mục đích chủ yếu là nghĩ biện pháp đi tới trước mặt toa xe, giết chết Thiện Hiểu Thiên!

Chỉ cần tên này chết, nhiệm vụ lần này không coi thất bại, tổn thất còn có thể vãn hồi...

Nếu không, nhiều người như vậy, thật sự đều chết vô ích!

- Nguy rồi!

Dịch lão cùng tuấn mã đều không có nghĩ đến tên này hèn hạ như vậy, lúc này còn nghĩ giết người, tất cả đều phản ứng không kịp, muốn hỗ trợ đã không kịp.

Vèo!

Trường đao thẳng tắp đâm vào cửa sổ toa xe, một khi cắm vào trong đó, thiếu gia không có đề phòng mà nói, rất có thể bị giết chết tại chỗ.

Ầm ầm!

Ngay thời khắc nguy cơ, xe ngựa giống như đang lại, bỗng nhiên nhảy lên, một bánh xe đặt ở trên mặt thủ lĩnh, không ngừng xoay tròn.

Bành!

Gặp phải trọng kích, thủ lĩnh phun ra máu tươi, lui về phía sau, chỉ thấy thân xe nằm ngang, càng xe quất vào trên mặt.

Răng rắc!

Hàm răng rơi mất bảy tám cái, trường đao rời tay bay xa.

Liên tiếp lui về phía sau, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy càng xe giống như hai cánh tay, bày xong tư thế chờ hắn tới, liền động thủ đánh người.

- Mẹ nó...

Thủ lĩnh triệt để điên rồi.

Tiễn bắn không đến trên người, có chút cao thủ linh hồn cường đại, có thể thay đổi phương hướng, ta nhận! Ngựa đột nhiên chiến lực tăng mạnh, có thể là bởi vì huyết mạch tiến hóa, hoặc biến thành thú sủng, nghe theo chủ nhân mệnh lệnh, ta cũng nhận!

Nhưng cái xe ngựa này, đột nhiên nhảy dựng lên, một bộ ta biết công phu, hình dáng ta rất điểu, làm cái gì...

Ngươi để cho ta làm sao nhận?

Muốn nhận cũng nuốt không trôi ah!

- Đi!

Biết tiếp tục nữa, còn không biết muốn gặp được tình huống quỷ dị gì, cũng kìm nén không được trong lòng bi thương, cổ tay thủ lĩnh rung lên, bóp nát một cái ngọc phù.

Bành!

Một tia sáng lóe lên, vô số khói bụi bay ra, tạo thành một khí tường chắc chắn.

Làm sơn tặc, không chỉ phải biết ăn cướp, giết người, càng quan trọng hơn là chạy trốn, có đôi khi còn không có động thủ, đường lui liền chuẩn bị tốt, cái ngọc phù này là hắn tiêu phí không biết giá lớn bao nhiêu mua sắm, Cổ Thánh cũng có thể bị ngăn cản một chút, không đến mức đuổi tới.

Vèo!

Làm xong những cái này, đầu cũng không có chuyển, thẳng tắp nhảy qua tường cao, nhanh chóng xông ra ngoài.

Là thật không dám quay đầu, sợ quay đầu lại nhìn thấy cái gì ngựa, lừa, đuổi tới, bị cao thủ giết không có gì, nhưng nếu bị một con ngựa, một con lừa giết, mặt mũi gánh không nổi ah!

Cũng không biết là vừa rồi ngọc phù có tác dụng, hay đối phương căn bản không có đuổi, nhanh chóng chạy nửa ngày cũng không có người đuổi theo, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

- Đáng ghét, đều là tên kia hại...

Thời điểm nhận nhiệm vụ, đối phương nói là chuyện nhỏ, tiện tay có thể giết, bản thân cũng hỏi thăm một chút, Thiện Hiểu Thiên quả thực không ra sao, làm sao cũng không có nghĩ đến sẽ xuất hiện kết quả này!

Thiện Hiểu Thiên là không lợi hại, nhưng ngựa, xe nhà hắn ngưu bức ah!

Cái này còn giết thế nào?

Rất nhanh, chạy trốn tới ngoài thành, đi tới địa phương trước đó ước hẹn, đốt cháy một đống lửa, chờ đối phương hiện thân!

Ngày hôm nay không nói rõ ràng sự tình, ta không phải là người!

...

Dịch lão chỉ cảm thấy dùng sức quá mạnh, quai hàm rơi ra, miệng trong thời gian ngắn không cách nào khép lại.

Tối nay nhìn thấy một màn, vượt ra khỏi cả một đời nhìn thấy.

Một đám sơn tặc hung hãn tàn bạo, mai phục ám sát, vốn cho rằng hắn phải chết không nghi ngờ, làm sao cũng không nghĩ đến... tuấn mã cùng xe trong nhà đều thành tinh, hắn còn chưa kịp xuất thủ, đối phương liền triệt để sụp đổ...

Ma đản ah!

Có cần khoa trương như vậy hay không?

Đang khiếp sợ, liền thấy tuấn mã giết bảy người, mặt vẫn chưa thỏa mãn đi trở về, chủ động bọc càng xe lên người, đầu lâu nâng cao lôi kéo xe, tách tách đi thẳng về phía trước.

Bàn tay Dịch lão run rẩy.

Ngựa mạnh như vậy... lại còn kéo xe... Có thể coi là ngươi rồi, ta cũng không dám đánh ah...

- Trương công tử...

Dịch lão nhịn không được quay đầu.

Thật ra thì trong lòng đã có đáp án.

Trước đó nhiều năm như vậy, ngựa cùng xe không có vấn đề gì, đột nhiên biến thành như vậy, khẳng định liên quan đến vị Trương công tử này!

- Trở về rồi nói sau!

Thanh âm Trương Huyền nhàn nhạt vang lên.

Sớm biết sẽ có người mai phục, mới vừa lên xe ngựa, hắn liền thuần phục ngựa, khải linh xe.

Người bình thường Thượng Thương không tu luyện cũng có thể đi đến Thánh Vực cửu trọng, tuấn mã tốt một chút, thể chất còn mạnh hơn nhân loại, trưởng thành đã là Đại Thánh nhất trọng, chỉ là không có người thuần phục, không cách nào câu thông, mới có vẻ hơi dại ra, nghe không hiểu ngôn ngữ nhân loại.

Sau khi thuần phục, tinh thần câu thông, còn không cho nó làm cái gì thì làm cái đó?

Đừng nói đánh giết mấy tên sơn tặc, thủ lĩnh kia không phải trốn nhanh, đoán chừng cũng gà bay trứng vỡ.

- Vâng!

Rõ ràng là năng lực của vị Trương công tử này, Dịch lão tràn đầy kích động, không nói thêm nữa, xe ngựa dọc theo đường phố nhanh chóng chạy về Thiện gia.

...

Lửa trại thiêu đốt một hồi thật lâu, hai bóng người chậm rãi xuất hiện.

Đi đầu là một trung niên, chính là lúc trước cho hắn nhiệm vụ.

Một cái khác, tuy che mặt, nhưng dáng người cùng dáng vẻ cũng có thể nhìn ra, là nữ tử, hơn nữa dung mạo không tệ!

- Thế nào? Nhiệm vụ hoàn thành chưa?

Vừa đến trước mặt, trung niên nhân hỏi.

Vị trung niên nhân này, không phải người khác, chính là kiếm thuật tổng giáo đầu của phủ thành chủ, Tiết Trầm!

Mà nữ tử bên cạnh hắn, là Tiết Cầm.

Vốn loại sự tình này, không cần nàng ra mặt, nhưng mà nhận khuất nhục, muốn trước tiên nhìn thấy đầu của Thiện Hiểu Thiên cùng xác ướp kia!

Liền che mặt đi theo tới.

- Hoàn thành? Đây là nhiệm vụ đơn giản ngươi nói?

Thủ lĩnh rốt cuộc tìm được chỗ phát tiết, gầm thét một tiếng.

- Có ý tứ gì?

Tiết Trầm nhíu mày:

- Chẳng lẽ giết một gia hỏa bị thương nặng gần chết, một lão đầu cùng một phế vật, cũng không thành công?

- Phế vật cái rắm!

Thủ lĩnh nghiến răng:

- Hơn ba mươi huynh đệ của ta tất cả đều chết rồi, nếu không phải chạy nhanh, khẳng định cũng treo, khoản tổn thất này, các ngươi nhất định phải đền bù cho ta...

- Đều chết hết?

Con mắt trợn tròn, Tiết Cầm khó tin:

- Ngươi nói là... bọn ngươi Thiện Hiểu Thiên giết các ngươi toàn quân bị diệt? Hắn có loại thực lực này?

- Không phải hắn...

Thủ lĩnh khẽ nói.

- Không phải hắn thì là ai?

Tiết Trầm cũng nhìn lại, tràn đầy nghi ngờ.

Hắn đã dám tìm, khẳng định là điều tra qua.

Những sơn tặc này bình thường cướp bóc rất lợi hại, giết người lại thất bại?

Thủ lĩnh nhổ một cục đàm, trong mắt tràn đầy hận ý:

- Người giết ta... là ngựa! Không đúng, còn có xe!

Tiết Trầm, Tiết Cầm:

- ???

Tào Thành Lập khiếp sợ

dtv-ebook.com

Vốn cho rằng lần này thuê sơn tặc, nhất định dễ như trở bàn tay, nhẹ nhõm chém giết một người sa cơ thất thế, nhận khuất nhục, nhẹ nhõm vãn hồi...

Không nghĩ tới tất cả người đều chết, hơn nữa đầu lĩnh cũng hình như điên rồi...

Người giết ta, là ngựa! Còn xe...

Sao ngươi không nói sĩ, pháo, tượng?

Nói chuyện cẩn thận, cùng ta chơi cờ tướng có phải không?

- Ta hỏi ngươi ai giết người của ngươi!

Tiết Trầm kìm nén không được hỏi.

- Ta không phải đã nói rồi sao? Là một con ngựa, còn có... Một chiếc xe!

Thủ lĩnh tức sắp nổ tung.

- Ngựa?

- Xe?

Tiết Trầm cùng Tiết Cầm càng thêm mê mang.

- Ngựa của Thiện Hiểu Thiên, nắm giữ thực lực Đại Thánh nhất trọng, giết chết thuộc hạ của ta dễ như trở bàn tay, chiếc xe kia cũng rất lợi hại, tên chúng ta bắn ra một cái cũng không thể tới gần...

Biết rất huyền ảo, nhưng thủ lĩnh vẫn giải thích cặn kẽ một lần.

- Ngựa biết võ? Xe biết võ kỹ?

Sắc mặt Tiết Trầm tái xanh, cho rằng trí thông minh bị người đè xuống đất cọ xát:

- Coi như ngươi không muốn giết người, cũng tìm lý do hợp lý a!

- Ngươi... Ngươi cho rằng ta đang gạt ngươi?

Thủ lĩnh điên rồi.

Vì sao nói thật, lại không có người tin tưởng nhỉ?

- Tốt, đây là một tấm Thông Thần thẻ, bên trong có năm trăm Thông Thần Tệ, đủ bù đắp tổn thất của ngươi...

Chẳng muốn cùng gia hỏa đã có chút bệnh tâm thần này tiếp tục nói nhảm, Tiết Trầm tiện tay ném ra một cái thẻ.

Đối phương đơn giản là muốn đòi tiền mà thôi, cho là được!

- Hơn ba mươi huynh đệ, ngươi cho năm trăm?

Da mặt thủ lĩnh lắc một cái, sắp tức điên.

Chút tiền ấy, những mũi tên, cung tên kia cũng không đủ mua.

- Không hoàn thành nhiệm vụ, năm trăm đã nhiều, cút ngay, nếu không một phân tiền ngươi cũng không chiếm được!

Tiết Trầm híp mắt lại.

- Ngươi...

Thấy đối phương sát ý sôi trào, biết làm không cẩn thận thật sẽ ra tay, thủ lĩnh rõ ràng hảo hán không ăn thiệt thòi trước mắt, nắm thẻ lên, xoay người rời đi, chỉ chốc lát liền biến mất ở trong đêm tối.

- Lão sư, không giết chết cái tên này làm sao bây giờ?

Tiết Cầm nhìn qua.

- Một đám phế vật vô dụng! Dùng bọn họ chỉ là muốn miễn phiền phức mà thôi!

Tiết Trầm hừ một tiếng:

- Về trước đi, ta sẽ nghĩ biện pháp! Nhị tiểu thư yên tâm, cái tên này tuyệt đối sẽ không trở thành chướng ngại của ngươi! Làm xong, còn có thể thành tựu danh tiếng của ngươi, nhất phi trùng thiên!

...

Thủ lĩnh càng nghĩ càng giận, cả người sắp muốn nổ.

Nếu không phải lòng tham nhất thời, sẽ không đến mức toàn quân bị diệt, đến bây giờ chỉ còn lại có một mình.

Một đường phi nhanh, tốc độ cực nhanh, còn không có trở lại sơn trại, liền nghe một thanh âm nhàn nhạt, ở cách đó không xa vang lên.

- Chết nhiều huynh đệ như vậy, năm trăm Thông Thần Tệ liền đuổi ngươi đi?

- Ai?

Thủ lĩnh xiết chặt trường đao, vội vàng xoay người, liên tục dạo qua một vòng, lại không phát hiện nửa cái bóng người.

- Ai ở đây giả thần giả quỷ? Là hảo hán đi ra, Tào Thành Lập ta một chút nhíu mày, liền không xứng làm đại thủ lĩnh nhiều năm như vậy!

- Không cần la ó, ở trên chạc cây trước mặt ngươi!

Thanh âm nhàn nhạt tiếp tục vang lên.

Tào Thành Lập vội vàng ngẩng đầu, mượn ánh trăng, nhìn thấy trên chạc cây cách đó không xa, một quyển sách dựng đứng, không ngừng giãy dụa thân thể, tựa như thành tinh.

Thanh âm mới vừa rồi chính là từ bên trong truyền ra.

- Ngươi... Ngươi... Nói chuyện với ta?

Hàm răng có chút run lên, bờ môi Tào Thành Lập run rẩy.

Không run không được ah, đêm nay thấy được tên biết chuyển biến, ngựa có thể giết người, xe biết võ, vốn cho rằng đã đủ ác mộng, không nghĩ tới lại xuất hiện một quyển sách biết nói chuyện.

- Là ta!

Thư tịch nhảy một cái.

- Ta muốn giết ngươi...

Tào Thành Lập gào lên một tiếng, trường đao trong tay bỗng nhiên ném ra ngoài, thân thể không tự chủ được chạy trốn.

Hiện tại đã không quản được nhiều như vậy, chạy trốn mới là vương đạo.

Bành!

Còn không có rời đi, dưới chân đột nhiên lảo đảo, ngã xuống đất, ngay sau đó nhìn thấy quyển sách vừa rồi trên chạc cây, chẳng biết lúc nào đã đi tới trước mặt, yên tĩnh lơ lửng giữa không trung.

- Muốn chết nhanh một chút, liền chạy!

Kèm theo lời nói nhàn nhạt, một cỗ uy áp nồng đậm từ trong sách nghiền ép ra, vẻ mặt Tào Thành Lập cứng đờ, tựa như rơi vào hầm băng, không tự chủ được run rẩy:

- Không dám...

Cỗ khí tức này nghiền ép xuống, hắn nhất thời rõ ràng, thực lực của quyển sách này, tuyệt đối đạt đến Cổ Thánh, thậm chí là đỉnh phong nhất... Phá toái hư không!

Một quyển sách nắm giữ tu vi phá toái hư không?

Trước đó còn nghĩ trốn, hiện tại đã biết rõ, dùng ra tất cả thủ đoạn cũng trốn không thoát.

- Không dám là tốt rồi!

Thư tịch lắc lư một cái:

- Vừa rồi những người kia cố ý giấu diếm tình báo, để ngươi giết Thiện Hiểu Thiên, vô duyên vô cớ tổn thất nhiều người như vậy, chẳng lẽ không muốn báo thù?

- Muốn... Ta hận không thể chém bọn hắn thành muôn mảnh!

Khuôn mặt Tào Thành Lập vặn vẹo.

- Muốn giết người, cũng nên biết thân phận a, ngươi biết thân phận của bọn hắn sao?

Thư tịch hỏi.

- Ta...

Tào Thành Lập sửng sốt.

Hắn chỉ biết đối phương là người quen giới thiệu, có tiền, thân phận cụ thể lại không hiểu rõ.

- Hắn là còn chưa đi xa, theo dõi...

Thư tịch cười cười:

- Làm một đầu lĩnh sơn tặc, theo dõi thuận tiện ghi chép loại sự tình này, không khó lắm a!

- Ta đã biết...

Tào Thành Lập gật đầu.

Hắn là người thông minh, làm sao không rõ ràng.

Quyển sách này, giống như con ngựa, chiếc xe kia, hắn đều thuộc về Thiện Hiểu Thiên, sở dĩ không giết bản thân, khẳng định là còn có tác dụng.

- Đi đi!

Thư tịch lắc lư một cái.

Tào Thành Lập cắn răng, xoay người bay đi.

Tuy tu vi của hắn kém xa đám người Tiết Trầm, nhưng chuyện xấu làm nhiều, phương pháp tiềm hành và theo dõi rất khá, đi theo dấu chân, thời gian không dài đi tới trước một phủ đệ to lớn.

- Phủ thành chủ? Là phủ thành chủ, bỏ tiền để cho ta giết người?

Tào Thành Lập khó tin.

Thành chủ Tiết Nham, thanh danh vô cùng tốt, từ trước tới nay làm việc công chính, làm sao sẽ làm ra sự tình thuê sát thủ giết người?

Thân thể run rẩy, rơi vào đầu tường, vừa định đi vào, ngay sau đó liền thấy trong tường đồng loạt đứng một đám người, hai người mới vừa rồi gặp hắn, đang đứng ở trước đám người.

Đè thấp hô hấp, Tào Thành Lập mượn bóng đêm, hoàn mỹ che giấu bản thân.

Đứng ở phía trước, là một đám binh sĩ mặc khôi giáp, vừa nhìn liền biết là quân đội tinh nhuệ nhất của phủ thành chủ.

- Đổi những y phục này, nghe mệnh lệnh, đi giết người!

Thanh âm của trung niên trầm thấp vang lên, ngay sau đó một binh sĩ ôm một đống lớn quần áo đi tới.

- Vâng!

Rất nhiều binh sĩ nhận lấy quần áo, từng cái đổi lên người, nhìn rõ ràng bộ dáng quần áo, Tào Thành Lập suýt chút nữa từ trên tường rơi xuống.

Đúng là trang phục sơn trại của hắn!

Đường đường binh sĩ tinh nhuệ của phủ thành chủ, vậy mà giả mạo sơn tặc đi giết người!

Không phải tận mắt nhìn thấy, sẽ không dám tin tưởng!

- Để cho ta giết người lại là phủ thành chủ...

Thân thể Tào Thành Lập cứng ngắc, thở mạnh cũng không dám, dùng ngọc tinh ghi chép lại hết.

Rất nhanh, binh sĩ phủ thành chủ ngụy trang thành sơn tặc lặng lẽ rời sân nhỏ, chạy về phía Thiện gia.

Rất mau tới ngoài tường Thiện gia.

- Xông đi vào, một tên cũng không để lại!

Thủ lĩnh hạ giọng.

- Vâng!

Mọi người đồng loạt nhảy vào sân.

Tào Thành Lập theo sát, leo đến trên một cây đại thụ, mượn ánh trăng nhìn vào bên trong, ngay sau đó liền thấy một màn để hắn cả đời khó quên.

Một thiếu niên đứng ở trong viện, tay nắm một thanh trường kiếm, nhẹ nhàng lắc một cái, liền có một người đầu rơi trên mặt đất, cả viện tiếng gió rít gào, kiếm khí ngang dọc.

Không đến ba phút, phủ thành chủ xông vào năm mươi tinh nhuệ, toàn bộ bị một người một kiếm tuỳ tiện giết chết.

- Hắn chính là Thiện Hiểu Thiên? Hắn không có tu vi?

Vẻ mặt Tào Thành Lập trắng bệch, ngực cuồn cuộn, tùy thời có thể ngất xỉu:

- Người của phủ thành chủ, ta thao đại gia mày...

May mắn trước đó chỉ là ngựa và xe của đối phương xuất thủ, nếu không vị Thiện Hiểu Thiên này ra tay, chết cũng không biết chết như thế nào.

Khả năng đầu trong nháy mắt liền dọn nhà.

Kiếm pháp của đối phương, hóa phức tạp thành đơn giản, cao thâm khó dò, hắn từ nhỏ đến lớn còn không có gặp qua khủng bố như vậy!

- Lão sư...

Giết chết tất cả mọi người, chỉ thấy thiếu niên Thiện Hiểu Thiên tràn đầy khó tin đi tới trước một cửa phòng, lúc này Tào Thành Lập mới phát hiện, trước gian phòng dĩ nhiên ngồi một thanh niên, hắn lại từ đầu đến cuối không phát hiện!

Thanh niên này hai mươi tuổi, nhìn thấy thiếu niên đi tới trước mặt, đặt chén trà xuống, cau mày:

- Chỉ mấy người này, thế mà giết hơn hai phút, bình quân ba hô hấp một cái, năng lực lĩnh ngộ này, để ta làm sao truyền thụ kiếm thuật cao thâm hơn? Phạt ngươi tối nay một mực luyện kiếm, không được đi ngủ!

- Vâng!

Thiếu niên cúi đầu, vẻ mặt xấu hổ.

- Ba cái hô hấp giết một người, còn bị phạt?

Tào Thành Lập run rẩy.

Thiếu niên thiên tài, hắn gặp qua không ít, Thiện Hiểu Thiên tuyệt đối là đỉnh phong nhất, lại còn phải bị phạt, bị mắng... Vị lão sư này, cũng quá nghiêm khắc đi!

Thời điểm khiếp sợ, liền thấy con ngựa vừa rồi giết thuộc hạ hắn sợ chết khiếp, tách tách đi tới, ý cười đầy mặt, bưng trà rót nước cho thanh niên kia... Thậm chí còn giơ lên hai cái móng trước đấm lưng...

Hàm răng Tào Thành Lập run lên, cảm thấy thế giới quan của mình sụp đổ.

Cái này con mẹ nó... Là ngựa?

Ngựa có thể làm như vậy?

- Về sau Thiện gia tuyệt không thể gây, nói dễ nghe đi nữa cũng không được...

Trong lòng làm quyết định, vừa định lặng lẽ rời đi, liền nghe một thanh âm nhàn nhạt vang lên ở bên tai.

- Nên nói cái gì, nên làm cái gì, ngươi hắn phải biết?

Thanh âm này cực kỳ dịu dàng, nhưng nghe vào trong tai, lại làm cho lông tơ hắn dựng lên, vội vàng ngẩng đầu, ngay sau đó nhìn thấy thanh

niên ngồi trước phòng đang uống trà, cười khanh khách nhìn lại, ánh mắt như xuyên thấu đêm tối, rõ ràng tìm được vị trí ẩn thân của hắn.

- Ta, ta...

Tào Thành Lập nói không ra lời.

- Không cần khẩn trương, chuyện phát sinh ngày hôm nay, ngươi đều thấy được, đi nói thế nào, hắn là rõ ràng...

Bờ môi thanh niên không động, nhưng âm thanh rõ ràng vang lên ở bên tai.

- Ta biết...

Tào Thành Lập run rẩy.

- Đi đi! Ngươi cũng là nhận ủy thác của người, hết lòng vì việc người khác, cho nên ta không giết ngươi... Bất quá, từ hôm nay trở đi, nếu để cho ta biết ngươi lại làm xằng làm bậy, cẩn thận khó giữ được tính mạng...

Âm thanh của thanh niên tiếp tục vang lên.

- Vâng!

Tào Thành Lập không dám tiếp tục nói nhiều, xoay người bỏ chạy.

Lại vào Thông Thần điện

dtv-ebook.com

Thấy đối phương chạy trốn, Trương Huyền mỉm cười, đứng dậy, ống tay áo nhẹ nhàng vung lên.

Phần phật!

Thi thể nhất thời thiêu đốt lên, một lát sau biến thành tro tàn, theo dòng nước ngầm chảy đi.

Trong viện phảng phất như chuyện gì cũng chưa từng xảy ra, tất cả dấu vết đều biến mất không còn một mảnh.

Xoay người đi vào gian phòng, khoanh chân ngồi xuống, tiếp tục khôi phục chân khí trong cơ thể.

Không thể không nói, nấu hồ lô nước, quả thực hiệu quả không tệ, lần này thân thể khôi phục, xem như triệt để thích ứng không gian cùng linh khí của Thượng Thương, hấp thu trở nên trôi chảy không ít.

Tu luyện hơn một canh giờ, ngừng lại, tinh thần câu thông đan điền:

- Hồ lô, ngươi đến cùng là cái gì?

Hắn thực sự có chút hiếu kỳ.

Thương thế trên người nặng, có thể cảm thụ được, nấu nước hồ lô uống vào liền có thể khôi phục, cái tên này, chỉ sợ so với tưởng tượng còn muốn đáng sợ.

Nếu không, cũng không có khả năng để Khưu Ngô Cổ Thánh đặc biệt sắp đặt không gian trận pháp, bồi dưỡng vài vạn năm, thậm chí Khổng sư cũng lưu lại ý niệm.

- Nơi này có không ít thứ ta có thể ăn, chỉ cần cho đủ thức ăn, liền có thể đi ra, đến lúc đó ngươi sẽ biết...

Hồ lô ở trong đan điền vặn vẹo một chút, lần nữa tìm cái địa phương thoải mái nằm.

Lại hỏi vài câu, thấy tên này không thấy thỏ không thả chim ưng, Trương Huyền đành phải không để ý, từ trong ngực lấy ra Thông Thần ngọc phù, chần chờ một chút, tinh thần khẽ động, lần nữa chui vào.

...

- Làm sao còn chưa trở lại?

Phủ thành chủ, Tiết Trầm nhíu mày.

Dựa theo tình huống bình thường, phái đi tinh binh, hắn đã sớm giết tên phế vật kia trở về, làm sao hơn một canh giờ, một chút động tĩnh cũng không có?

- Ngươi đi qua nhìn một chút!

Bàn giao một hộ vệ một tiếng.

Hộ vệ mặc vào y phục dạ hành, bay lượn ra, thời gian không dài, vẻ mặt cổ quái trở lại:

- Bẩm báo huấn luyện viên, Thiện gia động tĩnh gì cũng không có, Thiện Hiểu Thiên cùng Thiện Dịch hoàn hảo không chút tổn hại!

Tiết Trầm ngẩn ngơ:

- Cái này sao có thể? Chẳng lẽ không rõ mệnh lệnh của ta?

Đặc biệt bàn giao rất lâu, dùng tốc độ nhanh nhất giết ba người kia, kết quả, đối phương chuyện gì cũng không có... Xảy ra chuyện gì?

- Đi thăm dò một chút, nhìn xem đám người này đến cùng đi nơi nào!

Tức sắp bùng nổ, quát lớn.

Hộ vệ lần nữa rời đi, một lát sau trở về:

- Căn cứ dấu chân cùng dấu vết, tất cả bọn họ đều đi vào Thiện gia, có điều không có rời đi... Suy đoán không sai... Khả năng đều bị giết, hơn nữa hủy thi diệt tích!

- Bị giết? Chỉ bằng ba người kia?

Tiết Trầm sửng sốt.

Hơn năm mươi tinh binh, mỗi một cái đều có thực lực Đại Thánh nhất trọng, đội trưởng cầm đầu càng là nhị trọng, liên hợp cùng một chỗ, Đại Thánh tam trọng, thậm chí tứ trọng cũng có thể chiến một trận, một đi không trở lại, một chút động tĩnh cũng không có phát ra...

Thiện Hiểu Thiên cùng thương binh kia, thật có thực lực mạnh như vậy?

- Chẳng lẽ... Hắn nói là sự thật?

Đột nhiên nhớ tới Tào Thành Lập nói.

Trong nhà Thiện Hiểu Thiên có một con ngựa rất lợi hại, còn giống như có một cái xe biết võ kỹ!

Chẳng lẽ, cái đồ chơi này thật tồn tại?

- Huấn luyện viên, chúng ta làm sao bây giờ? Có muốn tiếp tục phái người tới hay không?

Thấy hắn suy nghĩ, hộ vệ nhìn qua.

- Trước không cần... Nếu thật là bọn họ giết, đã có đề phòng, có thể giết nhiều người như vậy, không ngại giết chết càng nhiều!

Tiết Trầm lắc đầu, dứt bỏ suy nghĩ lung ta lung tung trong đầu, lông mày nhăn lại:

- Hơn nữa, trời đã sắp sáng rồi, gây ra động tĩnh, đối với danh tiếng của phủ thành chủ sẽ có tổn thương rất lớn!

- Cái này... Chẳng lẽ chết nhiều huynh đệ như vậy, cứ tính như thế?

Hộ vệ vội vàng nhìn qua.

Tuy phủ thành chủ tài đại khí thô, nhưng năm mươi hộ vệ, cũng hao tốn không biết bao nhiêu tâm huyết bồi dưỡng ra, bị giết sạch như thế, bọt khí cũng không bốc lên một cái, đổi lại ai cũng không tiếp thụ được.

Tiết Trầm âm trầm nói:

- Ngươi đi Hồng Nhạn thương hội một chuyến, trên đường cẩn thận tìm kiếm, nhìn xem có thể tìm tới tung tích hoặc thi thể sơn tặc hay không, dấu vết đánh nhau cũng được!

- Được!

Hộ vệ lần nữa đi ra ngoài, không tiêu tốn bao lâu liền về:

- Bẩm báo huấn luyện viên, ngõ hẻm đông nam quả thực phát hiện một chút thi thể, cùng cung tên binh khí thất lạc, chính là những sơn tặc kia chết đi.

- Ừm, phái người triệt để hủy diệt những thi thể sơn tặc này, sau đó binh khí, cùng một chút khôi giáp hộ vệ nhiễm máu, đưa đến địa phương lân cận Thiện gia, lặng lẽ chôn xuống!

Tiết Trầm hừ lạnh một tiếng, khóe miệng nâng lên.

- Chôn vũ khí?

Thấy hắn không hiểu, trong mắt Tiết Trầm lóe lên ánh sáng:

- Thiện Hiểu Thiên từ trước tới nay phế vật, thực lực Thiện Dịch mọi người đều biết, nếu như tra ra, phủ thành chủ có rất nhiều binh sĩ mất

tích, mà xung quanh phủ đệ bọn họ lại tìm ra vũ khí sơn tặc cùng khôi giáp hộ vệ dính máu, ngươi cho rằng sẽ có kết quả như thế nào?

- Cái này... Hắn thông đồng sơn tặc, giết chết hộ vệ của phủ thành chủ...

Mắt hộ vệ sáng rực lên.

Thật muốn làm như vậy, Thiện Hiểu Thiên không cần giết, cũng sẽ thân bại danh liệt, làm không cẩn thận, sẽ còn bởi vậy bị chém đầu răn chúng.

Sơn tặc gieo họa bách tính, đã sớm bị người căm thù đến tận xương tuỷ, nếu như biết hắn tới thông đồng, nhất định gặp phải phỉ nhổ.

Từ hôn, liền trở nên đương nhiên.

Phủ thành chủ cao cao tại thượng, làm sao có thể bôi nhọ người?

- Không sai, sáng mai lập tức thả ra tiếng gió, nói phủ thành chủ có năm mươi hộ vệ phát hiện tung tích sơn tặc, đi đuổi bắt, kết quả mất tung tích, cần toàn thành tìm kiếm... Chuyện này, huyên náo động tĩnh càng lớn càng tốt, tốt nhất người người đều biết!

Tiết Trầm cười cười:

- Chờ dư luận lên men, làm theo thông lệ, đi Thiện gia tìm kiếm, tìm được vũ khí cùng khôi giáp... Còn lại liền dễ làm!

- Vâng!

Nghe được huấn luyện viên nói, căn cứ tình huống bất lợi lập tức thiết kế ra bố cục tinh diệu như vậy, hộ vệ phục sát đất, đồng thời nhịn không được nói:

- Nếu như hắn không thừa nhận thì sao?

Ánh mắt Tiết Trầm run lên:

- Không phải do hắn không thừa nhận, chỉ cần lục soát ra, không thừa nhận cũng vô dụng! Vào phủ thành chủ, chữ quan hai cái miệng, muốn cho hắn tội gì, còn không phải chuyện dễ như trở bàn tay?

- Cũng phải...

Hộ vệ gật đầu:

- Thuộc hạ đi làm ngay!

...

- Nhị tiểu thư, ngươi tìm ta?

Tiết Trầm bên này an bài hãm hại Thiện Hiểu Thiên, Tiết Cầm thì trở lại khuê phòng của mình, rất lâu không cách nào chìm vào giấc ngủ, qua không biết bao lâu, một thanh niên chăm sóc đệ tử Lăng Vân Kiếm Các Hoắc Giang Hà tìm tới.

Người thanh niên này, cũng là người Lăng Vân Kiếm Các, giống như nàng, đều là đệ tử tạp dịch, tương đương với tôi tớ, chịu trách nhiệm đệ tử ngoại môn sinh hoạt thường ngày, miễn cho bị thế tục quấy nhiễu, không thể chuyên tâm tu luyện.

- Chút tiền ấy, là một chút tâm ý của ta, mong sư huynh vui lòng nhận!

Khoát tay, một nha hoàn đưa tới một túi kim tệ, rầm vang vọng, chừng hơn một trăm viên.

- Tất cả mọi người là sư huynh muội, nhị tiểu thư khách khí...

Ánh mắt thanh niên sáng lên, cầm cái túi ở trong lòng bàn tay.

Loại đệ tử tạp dịch như hắn, bình thường là không có chất béo gì, một lần cho nhiều như vậy, lập tức mừng rỡ như điên.

- Hoắc sư huynh, tối nay trở về có nói gì không?

Tiết Cầm nhìn qua.

- Sư huynh không nói gì...

Thanh niên giờ mới hiểu được mục đích của đối phương, sửng sốt một chút, nghĩ tới cái gì nói:

- Đúng rồi, hắn nói... Thông Thần điện Thiên Nhai gì kia, vừa xuất hiện liền báo tin hắn!

- Thiên Nhai?

Tiết Cầm nghi ngờ.

- Là như vậy...

Thanh niên biết chuyện từ đầu đến cuối, rất nhanh nói một lần.

- Thì ra là thế... Nếu như Thiên Nhai xuất hiện, hi vọng làm phiền sư huynh sớm nói với ta một tiếng, ta tự mình đi báo tin cho Hoắc sư huynh!

Tiết Cầm vẫy tay một cái, lại đưa tới một túi kim tệ.

- Cái này dễ nói!

Con mắt thanh niên sáng lên, liên tục gật đầu.

Chuyện này đối với hắn mà nói, không tính là gì, có thể có được chỗ tốt, sao lại không làm?

Lời còn chưa dứt, đột nhiên thanh niên cúi đầu, từ trong ngực lấy ra một cái ngọc phù, liếc nhìn, mắt sáng rực lên:

- Nhị tiểu thư quả nhiên vận khí tốt, vị Thiên Nhai kia đi vào Thông Thần điện, cùng ta đi tìm sư huynh đi!

- Được!

Tiết Cầm vội vàng đứng dậy, theo sát ở sau lưng thanh niên, đi tới tiểu viện của Hoắc Giang Hà.

Thời gian không dài đi tới trước mặt.

- Xuất hiện?

Nghe được hai người tới báo, ánh mắt Hoắc Giang Hà híp lại.

- Sư huynh, đây là Thông Thần ngọc phù của Tinh Diệu thành...

Tiết Cầm vội vàng lấy ra hai cái ngọc phù đưa tới.

Dù ngọc phù rất trân quý, nhưng đối với phủ thành chủ mà nói, không tính là gì.

- Ừm!

Thấy nữ hài thức thời như vậy, Hoắc Giang Hà đứng lên nói:

- Cùng ta đi vào a, vừa vặn cũng để cho ngươi mở mang kiến thức một chút, kiếm thuật chân chính của Lăng Vân Kiếm Các ta!

- Đa tạ sư huynh!

Thấy đối phương không có ý trách tội, lúc này Tiết Cầm mới thở phào nhẹ nhõm, câu thông ngọc phù.

Ông! Ông!

Hai người đồng thời tiến vào bên trong.

...

- Vẫn không tiện, nhìn có thể mua một cái không gian giới chỉ hay không!

Ở Danh Sư đại lục đã quen dùng không gian giới chỉ, nơi này không có cái gì, chứa đồ vật thực quá phiền toái, cho nên lần này Trương Huyền đi vào, chính là muốn hỏi một chút, nơi này có mua được hay không, giá cả lại bao nhiêu.

Tuy bên ngoài là nửa đêm, nhưng Thông Thần điện vẫn kín người hết chỗ, hơn nữa nơi này không có đêm tối, rất mau đến trước đài, hỏi mục đích của mình.

- Trữ vật giới chỉ, có thể mua được, một cái năm mươi vạn Thông Thần Tệ!

Phục vụ viên nói.

- Năm mươi vạn?

Trương Huyền nhíu mày.

Thật đắt!

Khó trách đại gia tộc như Thiện gia cũng không có một cái.

- Ta trước đó liên tục khiêu chiến tám tràng chiến thắng, hiện tại khiêu chiến, là từ trận đầu tính, hay tính trận thứ chín?

Trương Huyền dừng lại một chút, nhìn qua.

Thi đấu công khai đối với hắn mà nói, là phương pháp kiếm tiền nhanh nhất, chỉ bất quá... Hắn nửa đường rời đi, nếu như dựa theo trận đầu tính, thu vào rất nhỏ!

Dựa theo trận thứ tám mà nói, đoán chừng lại không người tới...

Tinh Diệu thành chỉ lớn như vậy, cao thủ chỉ bấy nhiêu, bản thân liên tục khiêu chiến nhiều người, không ít người đã không nguyện ý dùng tiền cố ý tìm thua.

- Ngươi liên tục chiến thắng tám tràng, tham gia tranh tài sơ cấp, khả năng đã không có người khiêu chiến, còn tỷ thí trung cấp, ngày hôm nay không có buổi diễn, sớm nhất cũng phải ngày mốt, lại nói đẳng cấp của ngươi cũng không đủ!

Phục vụ viên nhìn một chút nói.

- Tỷ thí trung cấp?

Trương Huyền nghi ngờ.

Sơ cấp, trung cấp, chuyện gì xảy ra?

Chẳng lẽ thi đấu công khai, còn muốn phân đẳng cấp?

Lần nữa đánh cược

dtv-ebook.com

- Đương nhiên phải phân cấp!

Phục vụ viên cười giải thích:

- Một số cao thủ liên tục chiến thắng, biết rõ nhất định thua, ai còn nguyện ý tới tỷ thí? Lại nói, cao thủ tới tôi luyện, cũng là vì rèn luyện kỹ xảo chiến đấu, tới một cái tuỳ ý giết chết, đối với hắn cũng không có hiệu quả thăng cấp! Cho nên thi đấu công khai, thoạt nhìn công bằng, trên thực tế cũng chia làm nhiều đẳng cấp.

Trương Huyền gật đầu.

Tựa như hắn, loại tỷ thí trình độ này, luôn đè thấp tu vi, căn bản là không có cách đưa đến hiệu quả tôi luyện.

- Bình thường mà nói, chia làm sơ cấp, trung cấp cùng cao cấp, từ lần đầu tiên bắt đầu tham gia khiêu chiến, liên tục chiến thắng mười tràng, một lần không thua, liền có thể đi vào trung cấp! Trong trung cấp đồng dạng liên tục mười tràng không thua, có thể đi vào cao cấp...

Phục vụ viên tiếp tục nói.

- Ngươi bây giờ liên tục tám tràng không thua, đã rất tiếp cận trình độ trung cấp, người bình thường đoán chừng không thể so với, thật muốn so mà nói, có thể sớm phát ra khiêu chiến, hơn nữa lưu lại tiền đặt cược, chỉ cần có người tiếp... Hơn nữa liên tục chiến thắng hai trận, liền có tư cách đi vào trung cấp thi đấu, cùng cường giả càng cao hơn tỷ thí!

Trương Huyền gật đầu.

Không thể không nói, thiết kế như vậy càng phù hợp đạo lý.

- Vậy ta phát ra khiêu chiến...

- Có thể, không biết ngươi muốn đặt cược bao nhiêu tiền?

Phục vụ viên lần nữa nhìn tới.

- 5500!

Trương Huyền đưa Thông Thần thẻ tới.

Bởi vì mua thuốc cho hồ lô, trước đó kiếm hơn mười vạn đều tiêu hết, chỉ còn lại chút xíu.

- 5500?

Phục vụ viên cười khổ một tiếng, nhìn qua:

- Tiền quá ít, đoán chừng không có người nguyện ý nhận...

Lợi ích động lòng người, áp quá ít, ai nguyện ý tiếp đơn?

Dưới tình huống bình thường, loại này đều áp lên ít nhất năm vạn.

Loại tình huống này, không ít người biết rõ nhất định thua, cũng sẽ tới thu được một chút cơ hội.

Hơn năm ngàn Thông Thần Tệ... Quả thực quá ít!

Ngay thời điểm phục vụ viên cho rằng, vị cao thủ trước mắt này quá mức hẹp hòi, chỉ thấy một thanh niên đi tới, âm thanh vang lên:

- Ta tiếp!

Bên cạnh thanh niên, đi theo một nữ hài dung mạo mỹ lệ, hình dáng mười sáu mười bảy tuổi, ôm một thanh trường kiếm.

Chính là Hoắc Giang Hà cùng Tiết Cầm mới vừa đi vào.

Chỉ bất quá hai người đều thay đổi dung mạo, Trương Huyền nhận không ra mà thôi!

- Ngươi muốn khiêu chiến?

Không nghĩ tới, nhanh như vậy đã có người khiêu chiến bản thân, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, mỉm cười:

- Đã khiêu chiến, có thể tiếp nhận cá cược hay không?

Nghe được lại là cá cược, Hoắc Giang Hà nhớ tới trước đó không thoải mái, nhíu mày:

- Loại cá cược nào?

- Rất đơn giản, ta thua, thua ngươi mười vạn Thông Thần Tệ, ngươi thua... Cho ta mười vạn Thông Thần Tệ!

Vốn muốn mở miệng năm mươi vạn, nhưng sợ dọa tên này đi, Trương Huyền nói ít một chút.

- Mười vạn Thông Thần Tệ? Ngươi có thể cầm ra được ư?

Hoắc Giang Hà hừ lạnh.

Tuy hắn là cao thủ Lăng Vân Kiếm Các, mười vạn Thông Thần Tệ đối với hắn mà nói, không tính là gì, thế nhưng không muốn bị người há mồm chờ sung rụng.

- Ngươi không cần phải để ý đến ta cầm ra được hay không được, ngươi có dám đánh cược hay không! Dám đánh cược, liền cùng ngươi tỷ thí, không dám, liền thôi...

Trương Huyền xua tay.

Tuy không biết đối phương là ai, nhưng trong ánh mắt kiếm khí khuấy động, nữ tử bên người lại ôm một thanh trường kiếm, vô cùng có khả

năng giống như đám người Vân Phi Dương trước đó chém giết, thuộc về đệ tử Lăng Vân Kiếm Các!

Loại người này, chạy tới tìm bản thân tỷ thí, đoán chừng là muốn trút giận, đã như vậy, không hố bọn hắn hố ai?

Lại nói, mục đích hắn tới là vì kiếm tiền, không có tiền, hắn không có thời gian rỗi.

Dù sao áp chế tu vi đến một phần hai mươi, rất nhiều tuyệt chiêu không thể thi triển, là cực kỳ vất vả, hơn nữa bất đắc dĩ.

Giống như đùa giỡn với kiến, sợ không cẩn thận nghiền chết.

- Làm càn, sư huynh muốn tỷ thí với ngươi, là vinh hạnh của ngươi, vậy mà thái độ như thế?

Thấy Thiên Nhai ngạo mạn như vậy, Tiết Cầm tức giận quát.

Đại sư huynh đệ tử ngoại môn của Lăng Vân Kiếm Các, không có gì bất ngờ xảy ra, sang năm nhất định trở thành đệ tử nội môn, loại cường giả này, muốn cùng ngươi tỷ thí, đã là phúc phận tu luyện mấy đời, lại còn ra sức khước từ, còn muốn đánh cược...

Quả thực không biết trời cao đất rộng!

- Tốt!

Hoắc Giang Hà cắt đứt Tiết Cầm nói, lạnh lùng nhìn qua:

- Đánh cược cũng không có gì... Bất quá, ngươi thua, ta không cần mười vạn Thông Thần Tệ, muốn ngươi thừa nhận, kiếm pháp của ngươi kém xa Lăng Vân Kiếm Các, hơn nữa, nguyện ý cùng ta trở về, trở thành đệ tử Kiếm Các!

Mười vạn Thông Thần Tệ đối với hắn mà nói, quả thực không tính là gì, nhưng vinh dự tông môn không thể sai sót.

Trước đó, tin tức đám người Vân Phi Dương thua trận đã truyền ra, xem như đại sư huynh, không ra tay mà nói, đệ tử Lăng Vân Kiếm Các ngay cả tán tu cũng không sánh bằng, chẳng phải rơi uy phong của tông môn?

Huống chi hạt giống tốt như vậy, tiến cử cho tông môn, hắn cũng có thể thu hoạch được chỗ tốt cực lớn.

- Được!

Trương Huyền gật đầu.

Thừa nhận không bằng cũng không có gì, đối với hắn không chút ảnh hưởng.

Huống chi...

Thua? Đây là không thể nào!

Cái chữ này, còn không biết viết đây này!

- Xin mời!

Làm tốt ước định, hai người đi tới lôi đài.

- Mau nhìn, Thiên Nhai tới... Lại muốn cùng người tỷ thí!

- Quá tốt rồi, lại có thể nhìn thấy võ kỹ của hắn, thật sự là kinh diễm ah...

- Nhanh đánh thức mấy phế vật kia, không báo tin bọn họ, bỏ qua Thiên Nhai tỷ thí, đoán chừng sẽ hận chết chúng ta...

- Muốn cùng hắn tỷ thí là ai?

- Nhất Nhãn Giang Hà? Không nhận ra... Bất quá, nữ hài bên cạnh hắn kia, Tuyết Dạ Phủ Cầm, ta hình như nghe nói qua!

- Là ai?

- Hình như là... nhị tiểu thư của Huyền Giang thành thành chủ, tên Tiết Cầm, là đại mỹ nữ, hơn nữa kiếm pháp cũng cực kỳ cao minh...

...

Bốn phía nghị luận ầm ĩ.

Hoắc Giang Hà lấy ngoại hiệu gọi “Nhất Nhãn Giang Hà”, bởi vì từ trước đến giờ chưa từng tới Tinh Diệu thành Thông Thần điện, cho nên không có người biết.

Tiết Cầm liền không giống, thân là con gái thành chủ, đã sớm tiến vào nơi này, cũng xông ra tên tuổi không nhỏ, nguyên nhân chính là như vậy, nhìn thấy tên, không ít người nhận ra được.

Giống như không ít dân mạng cùng cao thủ thi đấu kiếp trước, không chỉ nickname mọi người biết, bản thân cũng bị người tôn làm thần tượng.

Tỷ như Nhất Diệp Chi Thu, Diệp Tu, Mộc Vũ Chanh Phong, Tô Mộc Chanh, Hoành Tảo Thiên Nhai, Ngô Ngạn Tổ. (*Móa, con tác thổi mình kinh)

- Tiết Cầm?

Những lời này, không có che giấu, Trương Huyền nghe vào trong tai, nhịn không được sững sờ.

Chẳng lẽ trùng hợp như vậy!

Đến kiếm tiền mua cái trữ vật giới chỉ, cũng có thể đụng tới nữ nhân từ hôn?

Tuyết Dạ Phủ Cầm là nàng, vậy Nhất Nhãn Giang Hà, chẳng lẽ chính là vị kia, gia hỏa Lăng Vân Kiếm Các tới chiêu thu đệ tử!

Thấy lôi đài ngay ở trước mặt, Trương Huyền đột nhiên xoay người, bàn tay lăng không bắt tới Tiết Cầm cách đó không xa.

Động tác của hắn cực nhanh, nữ hài không nghĩ tới tên này lại đột nhiên ra tay, trường kiếm trong tay bỗng nhiên nâng lên, muốn ngăn cản, liền phát hiện đối phương đã thu tay về, khóe miệng lộ ra mỉm cười thản nhiên.

- Ngươi làm gì?

Đôi mi thanh tú nhíu lên, Tiết Cầm sắp bùng nổ.

Vốn cho rằng là cao thủ sư huynh coi trọng, sẽ thận trọng một ít, không nghĩ tới trực tiếp muốn ra tay với mình.

- Không có gì, nhìn thấy trên đầu ngươi có con muỗi, giúp ngươi xua đuổi một chút...

Trương Huyền nói.

- Ngươi...

Hô hấp gấp rút, Tiết Cầm tức đến ngực không ngừng chập trùng.

Con muỗi, muỗi em gái ngươi ah!

Nơi này là Thông Thần điện, chúng ta đều là ý niệm đi vào, từ đâu tới con muỗi?

Nói dối, có thể chăm chú một ít hay không?

Không để ý tới nàng phẫn nộ, Trương Huyền cười nhạt một tiếng, con mắt rơi vào thư viện xuất hiện trong đầu, xem xét, phía trên quả nhiên rậm rạp chằng chịt viết đầy thiếu hụt, còn có giới thiệu đơn giản.

- Tiết Cầm, nhị nữ nhi của Huyền Giang thành thành chủ...

Xem xong nội dung, khóe miệng Trương Huyền nâng lên.

Tuy Thông Thần điện có thể ngụy trang thân phận, nhưng không ẩn giấu được Thiên Đạo thư viện.

Nói cách khác, chỉ cần đối phương thi triển võ kỹ, ở trong mắt thư viện đều sẽ hiển lộ tên thực, không chỗ ẩn trốn.

- Nếu là nàng liền thú vị...

Biết thân phận xác thực của đối phương, Trương Huyền lần nữa nhìn về phía Nhất Nhãn Giang Hà cách đó không xa, chỉ Tiết Cầm nói:

- Vừa rồi nữ nhân này ngang nhiên vô lễ với ta, không bằng như vậy, ngươi thua, trừ mười vạn Thông Thần Tệ, đưa nàng cho ta làm nha hoàn thế nào?

Cha Tiết Cầm

dtv-ebook.com

- Ngươi...

Tiết Cầm suýt chút nữa tức điên.

Đường đường Nhị tiểu thư phủ thành chủ, nhân vật như minh châu, làm nha hoàn... Quả thực chính là làm nhục!

- Nàng không phải hạ nhân của ta, ta không có quyền làm chủ!

Hoắc Giang Hà nhíu mày nói.

- Vậy thì không có biện pháp, trước đó tới ba cái dùng kiếm, đều bị ta một chiêu đâm chết, cảm giác không khác giết gà, ngươi hẳn cũng không sai biệt lắm, không so cũng được!

Trương Huyền duỗi lưng một cái, ngừng lại:

- Nếu ngươi không làm chủ được, quên đi...

Hàn mang chợt lóe, Hoắc Giang Hà híp mắt lại:

- Thân là cao thủ sử dụng kiếm, làm sao có thể lật lọng?

- Nữ nhân này, vừa rồi xem thường ta, để cho trong lòng ta ấm ức, uất khí khó tiêu, không để nàng làm nha hoàn, nhẫn không được cơn giận này! Trong lòng tức giận, kiếm thuật liền không cách nào triệt để phát huy, giao đấu không còn ý nghĩa... sự tình trọng yếu như vậy, sao có thể nói trở mặt?

Hai tay chắp sau lưng, Trương Huyền mang theo đức tính cao thượng:

- Ta làm như vậy, cũng là vì có thể phát huy ra sức chiến đấu mạnh nhất, thi triển ra kiếm thuật cường đại nhất, cho đối thủ như ngươi tôn trọng lớn nhất! Ngươi một cao thủ sử dụng kiếm... Muốn cùng ta tỷ thí, nhất định là muốn thắng ta mạnh nhất, mà không phải muốn thừa lúc vắng mà vào... Như vậy cho dù thắng cũng không vẻ vang a!

Kẽo kẹt! Kẽo kẹt!

Hoắc Giang Hà cắn chặt hàm răng.

Nhìn tên này một bộ thổi da trâu mà không đỏ mặt, làm sao cảm giác muốn đánh người như vậy?

Thế nào, không đồng ý vụ cá cược này, ta bắt nạt người, coi như chiến thắng cũng thắng không vẻ vang gì?

- Sư huynh, ngàn vạn không thể đáp ứng...

Nghe tên này càng ngày nói càng kéo, Tiết Cầm sợ tới mức vẻ mặt trắng bệch.

- Không đáp ứng, quên đi, ta đồng dạng sẽ đáp ứng tỷ thí, suy yếu liền suy yếu! Dù sao ngươi chỉ là muốn thắng ta, có công bằng hay không, cũng không trọng yếu...

Trương Huyền lắc đầu, khí phách tiêu điều:

- Cường giả Lăng Vân Kiếm Các, cùng người so kiếm, vậy mà không quan tâm công bằng, ta cũng coi như thêm kiến thức...

- Đủ rồi, ta đáp ứng!

Hoắc Giang Hà vẫy tay một cái.

Tuy tên này nói đều là sự tình khó nghe, nhưng đã đại biểu Lăng Vân Kiếm Các, đối phương cũng rõ ràng đoán được, vậy thì công bằng công chính, tuyệt không thể có nửa điểm chỉ trích!

- Sư huynh...

Tiết Cầm run rẩy.

Nàng là Nhị tiểu thư của thành chủ, thiên chi kiêu tử... Có khả năng đi vào Kiếm Các nhất phi trùng thiên... Bị làm nha hoàn đánh cược, quả thực làm nhục tới cực điểm.

Chẳng qua, thanh âm vừa mới vang lên, liền nghe Hoắc Giang Hà quát:

- Ngậm miệng! Ngươi là cảm thấy ta không thắng được?

- Ta...

Khuôn mặt Tiết Cầm trắng bệch:

- Không dám... Sư huynh mạnh như thế, chỉ cần ra tay, nhất định thắng ngay từ trận đầu...

- Hừ!

Chẳng muốn tiếp tục nói nhiều, bàn tay trảo một cái, trường kiếm trong ngực Tiết Cầm xuất hiện ở trong lòng bàn tay, Hoắc Giang Hà sợ nói nhiều vài câu, sẽ bị tức chết, bàn chân điểm chút một, đã rơi vào trên võ đài, vẫy tay một cái:

- Xin mời!

- Sảng khoái!

Trương Huyền cười ha ha, theo sát tới.

- Mấy lần trước ngươi cùng sư đệ ta chiến đấu, dùng ra một chiêu kiếm pháp, ta muốn mở mang kiến thức chiêu này một chút!

Trường kiếm xuất khiếu, trên không trung phát ra tiếng long ngâm, Hoắc Giang Hà nói.

Đã muốn bù lại mặt mũi của tông môn, đương nhiên là ở dưới kiếm thuật mạnh nhất của đối phương, đánh bại hắn.

- Tốt!

Trương Huyền gật đầu, đi tới trước mặt giá binh khí, lần nữa lấy ra một thanh trường kiếm.

...

- Trưởng lão, trưởng lão, Thiên Nhai xuất hiện...

Tinh diệu thành, phủ thành chủ, Vân Phi Dương vội vã đi tới gian phòng.

- Xuất hiện? Tốt, cùng đi xem!

Ánh mắt Lục Vân trưởng lão sáng lên, lấy ra Thông Thần ngọc phù, tinh thần khẽ động, tiến vào bên trong.

Rất nhanh, đám người Vân Phi Dương cũng đều đi theo tới.

Đi vào Thông Thần điện, còn chưa tới trước mặt lôi đài, bốn phía thanh âm huyên náo vang lên.

- Mau qua, Thiên Nhai cùng Nhất Nhãn Giang Hà tỷ thí lập tức bắt đầu!

- Nhất Nhãn Giang Hà là ai?

- Ta cũng không biết, nghe nói kiếm thuật cực kỳ cao minh, long tranh hổ đấu, rất nhanh liền có kết quả!

- Biết rõ chiến tích của Thiên Nhai còn dám tới giao đấu, chứng minh thực lực khẳng định không kém, ai thắng ai thua, còn chưa biết được...

...

- Nhất Nhãn Thiên Nhai? Là đại sư huynh!

Ánh mắt Vân Phi Dương sáng lên.

- Tiểu tử Giang Hà này không tệ, hắn là biết mấy người các ngươi thua, muốn thay tông môn bù lại danh tiếng!

Lục Vân trưởng lão nhất thời rõ ràng chuyện gì xảy ra, thoả mãn gật đầu.

- Chúng ta xấu hổ!

Vẻ mặt mấy người đồng thời đỏ lên.

Bọn họ thua, lại làm cho đại sư huynh ra tay, thực sự mất mặt.

- Giang Hà, từ trước tới nay thận trọng, kinh nghiệm chiến đấu cũng tương đối phong phú, hắn ra tay, hắn có thể giải quyết ảnh hướng trái chiều do lần này mang tới...

Lục Vân trưởng lão vuốt sợi râu, cho dù ở Thông Thần điện, hắn cũng là hình ảnh lão giả.

- Thực lực của Đại sư huynh chúng ta bội phục, đã ra tay, khẳng định là có cách phá giải!

- Qua xem một chút đi, chỉ cần hắn ra tay, chắc hắn kết quả đã chú định...

Lục Vân trưởng lão gật đầu, mang theo bốn người nhanh chóng đi đến lôi đài.

Còn chưa tới trước mặt, liền nghe vô số thanh âm xôn xao xông thẳng lên trời.

- Hắn là có kết quả...

Năm người vội vã đi tới trước mặt, đang muốn nhìn một chút Hoắc Giang Hà chiến thắng thế nào, ngay sau đó nhìn thấy Nhất Nhãn Giang Hà chẳng biết lúc nào đã nằm trên mặt đất, trên đầu cắm một thanh trường kiếm.

Rất nhanh, thi thể hóa thành điểm sáng chậm rãi biến mất.

- Sư huynh...

Đám người Vân Phi Dương bối rối.

Lục Vân trưởng lão cũng ngốc tại chỗ.

Đây không phải mới bắt đầu chiến đấu ư?

Làm sao một cái chớp mắt liền kết thúc?

Sư huynh cũng không phải đối thủ, tuỳ tiện bị thuấn sát?

Mọi người khiếp sợ, Tiết Cầm thì toàn thân run rẩy, sắp điên rồi.

Vốn cho rằng lần này đánh cược, sư huynh có thể tuỳ tiện chiến thắng, làm sao cũng không ngờ tới, đối phương ném kiếm... Sư huynh ngã xuống đất... Hai cái hô hấp cũng chưa tới, đã kết thúc!

Nói như vậy, bản thân chẳng phải thành nha hoàn của đối phương?

- Tiện tỳ, còn không qua đây, đấm bóp cho thiếu gia?

Tràn đầy rầu rĩ, chỉ thấy thanh niên trên lôi đài đi xuống, đi tới trước mặt, vui vẻ nói.

- Ngươi...

Tiết Cầm tức đến cắn răng, lật bàn tay tát tới.

Để nàng làm nha hoàn, nằm mơ...

Bàn tay còn không có rơi vào trên mặt đối phương, liền cảm thấy cổ tay xiết chặt, đã bị đối phương bắt lấy, sau đó trên mặt tê rần.

Ba ba ba ba!

Liên tục bốn cái tát quất vào trên mặt, nguyên bản khuôn mặt vô cùng xinh đẹp lập tức sưng đỏ, tựa như cái mông.

Biết rõ nơi này là giả, không phải thế giới chân thật, nhưng Tiết Cầm vẫn cảm thấy trên mặt giống như đốt lửa, có khe đất mà nói, sẽ lập tức chui vào.

Vốn cho rằng, leo lên đùi Hoắc Giang Hà, ngoại môn đại sư huynh của Lăng Vân Kiếm Các, có thể nhất phi trùng thiên, chân chính thực hiện ước muốn nhân sinh, nằm mơ cũng không nghĩ đến...

So với trước kia càng thê thảm hơn.

- Hạ nhân dám đánh chủ nhân, lá gan thật lớn!

Tát xong đối phương, Trương Huyền hừ lạnh.

Đối với nữ nhân ác độc từ hôn còn muốn giết người này, hắn không có một chút hảo cảm, nếu không phải tính toán để lại cho học sinh dạy dỗ, đã sớm một bàn tay quất chết.

- Ta muốn giết ngươi...

Tròng mắt Tiết Cầm đỏ hoe, vừa định cùng người trước mắt này liều mạng, liền nghe một tiếng quát tháo vang lên:

- Được rồi, còn ngại mất mặt không đủ?

Thân thể nữ hài cứng đờ, vội vàng xoay người, ngay sau đó nhìn thấy một trung niên, chẳng biết lúc nào đi tới cách đó không xa.

- Cha...

Đầu gối nữ hài mềm nhũn quỳ rạp xuống đất.

- Gọi hắn cha? Chẳng lẽ vị này chính là... Huyền Giang thành Tiết Càn thành chủ?

- Tiết Càn thành chủ, là Cổ Thánh phá toái hư không, không nghĩ tới đích thân tới!

- Con gái thành nha hoàn của người khác, có thể ngồi yên mới gặp quỷ!

- Hắn xuất thủ, Thiên Nhai khẳng định xong rồi...

- Đúng vậy, làm nhục con gái thành chủ, hơn nữa đánh bạt tai, chỉ điều này, liền không có người cứu được...

...

Không để ý tới mọi người thảo luận, cũng không đi quản con gái quỳ trên mặt đất, trung niên ngẩng đầu nhìn về phía Trương Huyền:

- Vị bằng hữu này, tìm chỗ khoan dung mà độ lượng! Người trẻ tuổi có phong mang là chuyện tốt, nhưng phong mang quá mức, liền hăng quá hoá dở!

- Đúng vậy, tìm chỗ khoan dung mà độ lượng, ta từ trước tới nay không thích ép người quá đáng...

Trương Huyền gật đầu, đối với đối phương nói, biểu thị tán đồng:

- Đương nhiên, nếu như không phải người, không tính!

Con mắt Tiết Càn lập tức híp lại, trên người sát khí sôi trào.

Bốn phía đã nói ra thân phận của hắn, thân là thành chủ, chủ động chạy tới, rất cho mặt mũi, vậy mà nói như vậy!

Một chút mặt mũi cũng không cho!

Thật ra thì cũng không chỉ có thể trách Trương Huyền, nếu như không phải hắn ra tay, Thiện Hiểu Thiên khẳng định sớm đã bị giết.

Cũng bởi vì có hôn ước, không thoái hôn giết người...

Mấu chốt là phủ thành chủ thanh danh còn rất tốt... gia hỏa giả dối, ngụy quân tử như vậy, nếu như đơn giản bỏ qua, thật đúng là không làm được.

- Xem ra ngươi cực kỳ tự tin, như vậy ta và ngươi tỷ thí!

Thấy chung quanh xem náo nhiệt càng ngày càng nhiều, biết chuyện ngày hôm nay không có cách nào thiện, trung niên nhìn qua.

- Tốt! Rất đơn giản, tiền đặt cược, bốn mươi vạn Thông Thần Tệ! Đáp ứng liền so, không đáp ứng, ta trở về đi ngủ, hơn nửa đêm, vừa thu nô tỳ không thân mật, trở về liền tuyên dương chuyện này ra ngoài... Đường đường phủ thành chủ, ngay cả con gái cũng quản không tốt, sao có thể quản lý thành trì mấy triệu người?

Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng, trên mặt một bộ lợn chết không sợ nước sôi.

Dù sao phủ thành chủ các ngươi có tiền, có thể nuôi nhiều lính như vậy, đã như vậy... để các ngươi ra một chút máu.

Kẽo kẹt! Kẽo kẹt!

Ánh mắt như điện, Tiết Càn từ trước đến giờ không có khát vọng giết người như vậy.

Thân là thành chủ, được vạn người ngưỡng mộ, còn lần đầu tiên, gặp phải loại tình huống này.

Cái này đã là chỉ vào cái mũi mắng người, hơn nữa cố ý đánh nữ nhi hắn.

- Người trẻ tuổi, đối nhân xử thế lưu một đường, sự tình gì cũng không nên làm quá tuyệt, dù Thông Thần điện có thể giấu họ tên, nhưng cũng không phải tuyệt đối không tiết lộ tin tức!

Trong giọng nói Tiết Càn mang theo uy hiếp.

- Làm sao, không dám đánh cược? Vậy thì cuốn xéo... Ít chậm trễ thời gian của ta!

Trương Huyền duỗi lưng một cái.

- Ngươi...

Hít sâu một hơi, ép lại lửa giận trong lòng, Tiết Càn cắn chặt hàm răng:

- Tốt, ta cược với ngươi!

Bốn mươi vạn Thông Thần Tệ, đối với phủ thành chủ cũng là một khoản tiền lớn, nhưng nếu như không đánh cược, thật để cho hắn rời đi, tuyên dương khắp chốn, phủ thành chủ mấy chục năm xác lập uy tín, khẳng định triệt để phế.

Hơn nữa nhìn bộ đáng của đối phương... Thật đúng là sẽ làm như vậy...

Lúc nào phủ thành chủ đắc tội cao thủ không có chút điểm mấu chốt nào như vậy?

Vô tận số lẻ tuần hoàn

dtv-ebook.com

Phàm là cao thủ, đều chú ý quy tắc.

Cái tên này, rõ ràng không có để quy tắc vào mắt.

Tiết Càn lạnh lùng nhìn con gái, biết chắc là nha đầu này làm ra, nếu không không có khả năng cố ý nhằm vào nàng!

- Vậy thì tốt, bắt đầu đi...

Nghe được đáp ứng, Trương Huyền nở nụ cười, lần nữa tung người trở lại lôi đài:

- Xin mời!

- Chúng ta đánh cược, cũng không phải là thi đấu công khai, cần công bằng công chính, cho nên lấy sinh tử làm giới hạn!

Tiết Càn đi tới, cũng không sốt ruột động thủ, mà âm thanh lạnh lùng:

- Ta thua, cho ngươi bốn mươi vạn Thông Thần Tệ, nhưng thắng, ta muốn biết thân phận chân thật của ngươi! Hơn nữa tự mình đến phủ thành chủ xin lỗi tiểu nữ!

Chỉ cần biết thân phận đối phương, xin lỗi hay không, không có gì, dựa vào thực lực cùng thủ đoạn của hắn, không giết chết, không ra được cơn giận này!

- Được!

Trương Huyền gật đầu.

- Từng người lấy ra tiền đặt cược nghiệm chứng?

Tiết Càn búng ngón tay một cái, một Thông Thần thẻ từ ngón tay bay ra, rơi vào trước mặt nữ tử chịu trách nhiệm báo danh.

Ông!

Một đạo hào quang lóe lên, hiện ra trên thẻ có bốn mươi vạn, phù hợp điều kiện tiền đặt cược.

Thấy hắn sảng khoái, Trương Huyền cũng lười nói nhảm, cong ngón tay búng một cái, tin tức đại biểu thân phận cùng vị trí của mình đi tới trước mặt nữ tử.

Đồng dạng ánh sáng chợt lóe, cho thấy tin tức chính xác.

Tuy Thông Thần ngọc phù có thể giấu diếm thân phận, nhưng Thông Thần điện có thể căn cứ vị trí ngọc phù, cùng với huyết dịch, xác nhận người sử dụng là ai.

Giống như có thể căn cứ IP, tìm tới thiết bị của người sử dụng vậy.

- Bắt đầu đi!

Xác định tiền đặt cược, Tiết Càn không chần chờ, tung người đi tới trước mặt giá binh khí, bàn tay trảo một cái, một thanh trường đao xuất hiện ở trong lòng bàn tay.

Hắn am hiểu nhất không phải kiếm, mà là đao!

- Nếu tỷ thí, ta cũng không bắt nạt ngươi, ngươi dùng đao... Ta cũng dùng đao!

Trương Huyền cũng xoay người lấy ra một thanh trường đao đồng dạng.

- Hắn còn biết dùng đao?

- Kiếm thuật cao minh như thế, dùng đao... Chẳng phải là tự chém điểm mạnh?

Mọi người đều sững sờ.

Liên tục chín cuộc tỷ thí, tất cả mọi người biết, vị Thiên Nhai này là một cao thủ dùng kiếm, thậm chí cường đại hơn đệ tử Lăng Vân Kiếm Các!

Am hiểu kiếm pháp, nhưng cầm đao... Điên rồi đi?

- Đây là ngươi tự tìm cái chết!

Nếu như nói trước đó đối phương thi triển ra kiếm pháp, tuy hắn tự tin, nhưng cũng có chút kiêng kị, giờ phút này dùng đao... Tiết Càn nhất thời cười lạnh.

Đao kiếm, một cái nhẹ nhàng một cái nặng nề, bản thân cũng có chút thuộc tính trái lại, dưới tình huống bình thường, kiếm pháp cao minh, đao pháp bình thường, đao pháp cao minh kiếm pháp tầm thường...

Đao kiếm song tuyệt, rất ít gặp đến!

Kiếm pháp của ngươi cao minh như vậy, bỏ qua sở trường dùng điểm yếu, vậy liền để ngươi xem một chút, thực lực chân chính của ta!

Phần phật!

Cổ tay lay động, trường đao lập tức phát ra đao mang dài hơn một trượng, thời gian nháy mắt biến thành tơ bạc, phong tỏa toàn bộ chung quanh, cùng thời khắc đó, hóa thành một đạo băng khí, bổ về phía thanh niên cách đó không xa!

Sắc mặt Lục Vân trưởng lão ngưng lại:

- Khó trách có thể đứng đầu một thành, quả nhiên không tầm thường!

Chiêu đao pháp này của đối phương, thoạt nhìn đơn giản, trên thực tế tập hợp công kích phòng ngự làm một thể, ẩn chứa bảy bảy bốn mươi chín

biến hóa, bất kể đối phương xuất chiêu như thế nào, đều sẽ bị ràng buộc, thậm chí gặp phải phản kích!

Chiêu số lợi hại như thế, xem như hắn cùng cấp bậc, cũng chỉ có thể tạm tránh mũi nhọn, không dám mạnh mẽ chống đỡ.

- Đây là Tuyết Dạ Ngân Quang của thành chủ!

- Nghe nói Tiết thành chủ ở năm hai mươi bảy tuổi, quan sát trăng tròn treo ở trong tuyết, sáng lập ra đao pháp!

- Chiêu đao pháp này, như trăng tròn chiếu rọi đại địa, không chỗ có thể trốn, không chỗ có thể ẩn nấp, Tiết thành chủ chính là dựa vào chiêu này, quét ngang Thông Thần điện, hầu như không người có thể địch!

- Vừa ra tay liền thi triển chiêu này, Thiên Nhai có thể ngăn lạiko?

...

Có thể mua được Thông Thần ngọc phù đi vào nơi này, không có chỗ nào mà không phải cao thủ, dù so với Trương Huyền kém không biết bao xa, nhưng nhãn lực vẫn phải có.

Chiêu số của Tiết Càn, vừa ra tay liền biết không đơn giản, Thiên Nhai đối diện khẳng định không dễ dàng đối phó như vậy.

- Quả nhiên chiêu số tốt...

Trương Huyền cũng có chút ngoài ý muốn, mày nhăn lại, không khỏi suy nghĩ.

- Ta là nên dùng một phần mười lực lượng đây, hay một phần năm?

Vị trước mắt này dù sao không phải đồ ăn trước đó, có thể tuỳ tiện giết chết... Một phần mười lực lượng, có khả năng không đỡ được, nhưng một phần năm... vô cùng có khả năng lực lượng quá lớn, thuấn sát hắn!

Vừa ra tay liền thuấn sát một thành chủ...

Dường như không tốt lắm, lần sau khẳng định không có người tỷ thí, đưa tiền!

Lần này nhất định phải khiêm tốn!

- Được rồi... Trước dùng một phần tám lực lượng, chiến đấu một hồi, sau đó lại tìm cơ hội giết chết...

Biết không có quá nhiều thời gian chậm trễ, rất nhanh làm ra quyết định, trường đao trong tay Trương Huyền lập tức tiến lên đón.

Không có rực rỡ màu sắc, cũng không có bao nhiêu chiêu số lợi hại, trường đao trong tay của hắn thoạt nhìn bình thường không có gì lạ, nhưng mỗi một chiêu đều có thể chặn lại đối phương tấn công.

Một cái nháy mắt, liền đối chiến hơn hai mươi chiêu.

- Trưởng lão, bọn họ ai có thể chiến thắng?

Đám người Vân Phi Dương không hiểu rõ đao pháp lắm, đồng loạt nhìn qua.

- Không có gì bất ngờ xảy ra, Tiết thành chủ sẽ thắng!

Lục Vân trưởng lão gật đầu.

- Hắn chiến thắng?

- Ừm, tuy Thiên Nhai thoạt nhìn bất bại, có thể chống lại tất cả chiêu số của đối phương, nhưng bởi vì am hiểu dùng kiếm, trên lực lượng rõ ràng không đủ, mà Tiết thành chủ, đao pháp linh hoạt mang theo nặng nề, kèm theo chiêu số thi triển, lực lượng trên đao càng ngày càng dày tầng, đã có uy thế long trời lở đất, mặc cho hắn tích lũy, xem như ta cũng không dám ngay mặt ngăn cản!

Lục Vân trưởng lão lộ ra khen ngợi.

Khó trách có thể đứng đầu một thành, quả thực có năng lực người thường khó với tới.

- Thì ra là thế...

Đám người Vân Phi Dương giật mình.

Vừa nói như vậy, bọn họ cũng đã nhìn ra.

Lúc này trên đài cao, tựa như biến thành gió tuyết đầy trời, hàn khí bức người, đao pháp liên tục thi triển, lực lượng tầng tầng tăng cao, lôi đài tựa hồ cũng có chút không chịu nổi, xuất hiện vết rách.

- Thật mạnh!

Không giống mọi người rung động, con mắt Trương Huyền sáng lên.

Vốn cho rằng đối phương nhiều nhất thừa nhận một phần mười lực lượng của mình, không nghĩ tới... Một phần tám lực lượng lại không chiếm được thượng phong!

Thậm chí một phần bảy cũng không quá dễ dàng chống lại!

Chỉ có một phần sáu, mới có thể lực lượng ngang nhau.

Có thể tiếp nhận hắn thi triển ra lực lượng mạnh như vậy, đã coi như rất giỏi, sau khi đi tới Thượng Thương, gặp phải vị cao thủ thứ nhất...

Dù tỉnh táo lại, không đủ một ngày thời gian...

Hắn tràn đầy hưng phấn, nhưng Tiết Càn càng đánh tâm càng lạnh.

Bộ đao pháp kia, giống như những người khác nói, quả thực là trong tuyết tìm hiểu ra, bởi vậy đao pháp giống như tuyết cầu, càng lăn càng lớn, càng tích tụ lực lượng càng mạnh!

Kèm theo thi triển đao pháp, lực lượng tích tụ đến mình cũng sắp không chịu đựng nổi nữa, vốn cho rằng kẻ trước mắt rất nhẹ nhàng liền có thể

bị đánh chết, làm sao cũng không có nghĩ đến... Lực lượng vậy mà cũng càng ngày càng mạnh.

Tay của hắn bị chấn tê tê, gan bàn tay chảy ra máu tươi!

- Chết đi cho ta!

Biết tiếp tục nữa, khả năng chẳng những không thắng, còn có thể sẽ bởi vì bị thương, đi đầu thua trận, Tiết Càn gào lên một tiếng, trường đao bỗng nhiên lắc một cái.

Vo ve!

Trước đó ngưng tụ đao khí, lập tức tụ lại, tạo thành một vòng xoáy khổng lồ.

Chiêu Tuyết Dạ Ngân Quang này, mạnh nhất cũng không phải lực lượng tích tụ càng ngày càng nhiều, mà kèm theo đao pháp thi triển, mỗi một kích đều sẽ lưu lại đao khí, những đao khí này hội tụ vào một chỗ, lập tức để cho toàn bộ đao pháp nâng cao một bước, phát sinh chất biến!

- Có tuyệt chiêu gì, hiện tại liền thi triển đi ra, nếu không chỉ có một con đường chết...

Vòng xoáy hình thành, Tiết Càn thở phào nhẹ nhõm, hừ lạnh một tiếng.

- Tuyệt chiêu?

Thấy chiêu số của đối phương quả nhiên trở nên càng thêm cường đại, một phần sáu lực lượng cũng không ngăn được, Trương Huyền đành phải ngừng lại, trường đao trong tay lắc một cái.

- Quên đi, cũng là chiêu này a!

Suy nghĩ một chút, trước đó tu luyện Thiên Đạo đao pháp, uy lực quá mức mạnh mẽ, ngón tay Trương Huyền nhẹ nhàng bắn ra, trường đao lập

tức lơ lửng giữa không trung, giống như trường kiếm trước đó, tỏa ra khí tức làm người ta run sợ.

- Đao... Cũng có thể vứt?

Đám người Vân Phi Dương ngẩn ngơ.

Lúc này bọn họ cũng đã nhìn ra, đối phương rõ ràng giống như trước đó vứt kiếm, định ném đao ra.

Đao kiếm trọng lượng không giống, vứt như vậy... Thật có thể đi?

Trong lòng nghi ngờ còn không có kết thúc, chỉ thấy đao quang như dải lụa lóe lên, ngay sau đó không khí nghẹn ngào.

Phần phật!

Trường đao đã xuất hiện ở trước mặt Tiết Càn.

Hơi đỏ mặt, vội vàng muốn đi ngăn cản, lại phát hiện chém hụt.

Phốc!

Trường đao cắm vào đầu.

Tuy xuyên qua đầu, nhưng thực lực của hắn đạt đến phá toái hư không, tinh thần mạnh mẽ, trong thời gian ngắn thân thể cũng không sụp đổ, hóa thành điểm sáng.

- Ngươi... Đã sớm có thể thắng?

Tiết Càn tràn đầy khó tin, giẫy giụa nhìn qua, con mắt trừng đến sắp lòi ra.

Đối phương am hiểu nhất chính là vứt kiếm... Điểm ấy hắn cũng sớm được tin tức.

Vừa rồi một mực không có ném binh khí ra, vốn cho rằng dùng đao, không thể ném đao, nằm mơ cũng không nghĩ đến, đồng dạng dễ như trở bàn tay...

Đao này cường đại như thế, tích súc lực lượng lâu như vậy cũng không đỡ được, vừa ra tay liền thi triển, khẳng định càng không cách nào ngăn cản...

Nói cách khác, đối phương hoàn toàn có thể thuấn sát, nhưng cứ thế kéo tới hiện tại.

- Đúng vậy, có điều vừa ra tay liền thắng... Chẳng phải có lỗi với ngươi thua bốn mươi vạn Thông Thần Tệ? Đánh một hồi, có lẽ ngươi sẽ vui vẻ một chút...

Bị người nhìn thấu, Trương Huyền có chút xấu hổ.

- Phốc...

Tiết Càn phun ra máu tươi, điên rồi.

Vui vẻ em gái ngươi ah...

Thật muốn để cho ta vui vẻ, ngươi liền kín đáo một chút, nói cũng dùng toàn lực, hiện tại đối mặt nhiều người như vậy nói ra, đây là để cho ta vui vẻ, hay chọc cho tức chết?

Cố ý nhục nhã a!

- Ta bại tâm phục khẩu phục, nhưng cũng nhìn ra ngươi không có thi triển toàn lực, muốn hỏi một câu, đến cùng thi triển ra mấy thành lực lượng?

Bất cứ lúc nào cũng sẽ sụp đổ, lại nhịn không được hỏi.

Đối phương khẳng định không có thi triển ra toàn bộ lực lượng, bằng không thì không có khả năng kèm theo công kích của hắn, lực lượng dần

dần mạnh lên.

- Thi triển bao nhiêu?

Thấy đối phương khát vọng như vậy, Trương Huyền dừng lại một chút, từ tôn trọng đối phương, vẻ mặt thành khẩn nói thực.

- Một phẩy sáu sáu sáu sáu sáu... Số lẻ phía sau, vô tận tuần hoàn!

Nói thật cũng không được

dtv-ebook.com

- Ách?

Tiết Càn mộng bức.

Ta hỏi ngươi dùng mấy thành lực lượng, ngươi cùng ta nói toán học, nói số lẻ... Cái quỷ gì?

Vô tận tuần hoàn... Lại là cái gì?

Bành!

Hắn không chịu nổi, hóa thành điểm sáng đầy trời biến mất tại nguyên chỗ.

Bốn phía yên tĩnh, tất cả mọi người từng cái lông mày nhảy loạn.

Rất hiển nhiên, tất cả mọi người cho rằng Thiên Nhai nói không phải thực, mà là trêu đùa đối phương.

Nếu không lực lượng khống chế lại chính xác, cũng không có khả năng đến số lẻ a?

Còn vô tận tuần hoàn... tuần hoàn em gái ngươi ah!

Có thể đáng tin cậy một chút hay không?

Tiết Cầm thì sợ tới mức vẻ mặt triệt để thay đổi.

Hoắc Giang Hà sư huynh không đỡ được, có thể tiếp nhận, dù sao còn trẻ, mạnh mẽ chính là tiềm lực cùng tương lai!

Nhưng cha... Đứng đầu một thành, tu vi càng đạt đến Cổ Thánh tầng thứ tư sơ kỳ... lĩnh ngộ cùng lý giải tu luyện sớm đã đi đến mức lô hỏa thuần thanh, loại tình huống này, cùng cấp bậc cũng thắng không nổi Thiên Nhai...

Gia hỏa ở đâu xuất hiện? Làm sao lại mạnh như vậy?

Nếu Tinh Diệu thành thật có nhân vật như vậy, khẳng định đã sớm dương danh lập vạn!

- Cùng lắm thì gần đây không ra ngoài, hắn thực có can đảm chạy đến phủ thành chủ gây rối, liền giết...

Tiết Cầm hừ lạnh một tiếng, nắm đấm xiết chặt.

Cái gì nô tỳ hay không nô tỳ, chỉ cần không đi vào Thông Thần điện, đối phương có thể làm gì mình?

Dám đến phủ thành chủ, hiển lộ chân thân mà nói, vài phút giết chết!

Nghĩ đến cái này, Tiết Cầm thở phào nhẹ nhõm, tinh thần khẽ động.

Hô!

Quang mang chợt lóe, thân ảnh biến mất, triệt để rời đi.

- Ăn ngay nói thật cũng không được...

Thấy Tiết Càn cùng mọi người biểu tình như vậy, Trương Huyền biết mới vừa rồi nói, tương đương với nói nhảm, bất đắc dĩ lắc đầu.

Hắn chỉ dùng một phần sáu lực lượng, nói cho đúng, là một phẩy sáu sáu thành...

Muốn biết ta dùng bao nhiêu lực lượng, nói chuẩn xác lại không tin... Người tốt khó xử ah!

Đi xuống lôi đài, đồ vật đại biểu vị trí cụ thể hủy diệt, trở lại trước đài, đưa Thông Thần thẻ tới.

Bên trong quả nhiên đã có sáu mươi vạn Thông Thần Tệ (*đánh cược thắng năm mươi vạn, Hoắc Giang Hà cùng Tiết Càn đều mang vũ khí, một cái năm vạn).

Đổi một cái trữ vật giới chỉ, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, đang muốn rời đi, chỉ thấy Vân Phi Dương trước đó bị hắn đánh bại tiến lên đón, trong tay cầm một cái bái thiếp.

- Thiên Nhai tiền bối, Lục trưởng lão muốn tìm ngươi đơn độc nói chuyện, không biết có thuận tiện hay không?

- Lục trưởng lão?

Đối phương là người Lăng Vân Kiếm Các, vậy cái này, chẳng phải là Kiếm Các trưởng lão?

- Được!

Nghĩ tới những thứ này, không dừng lại quá lâu, Trương Huyền gật đầu.

Một trong sáu đại thế lực của Thượng Thương, đã có thể trở thành trưởng lão, khẳng định bất phàm, biết tin tức cũng nhiều, vừa vặn có thể hiểu rõ hơn một ít, hỏi thăm một chút sự tình liên quan tới Linh Thần Cung.

Ban đầu ở Dị Linh tộc, tế tự triệu hoán Linh Thần, tới một vị cường giả, nói Lạc Nhược Hi ở Linh Thần Cung!

Chỉ cần tìm được nơi này, hắn có thể tìm được đối phương.

Đi theo sau lưng Vân Phi Dương, rất nhanh tới một gian phòng kín.

Thông Thần điện, có thể cung cấp tỷ thí, cũng có thể cung cấp một ít chỗ đặc thù, để cho người ta an tâm tán gẫu, tránh khỏi quấy rầy, ở đây bất

luận nói cái gì, cũng sẽ không tiết lộ đến ngoại giới, tuyệt đối tư mật.

Trong phòng, một lão giả ngồi ngay ngắn ở trung tâm, trước đó mấy cái bị hắn đánh bại, đều đứng ở một bên, biểu lộ hơi có vẻ khó xử.

Nhất Nhãn Giang Hà Hoắc Giang Hà, giờ phút này cũng tìm Thông Thần ngọc phù mới, lần nữa xuất hiện.

- Tại hạ Lăng Vân Kiếm Các, trưởng lão ngoại môn Lục Vân!

Thấy hắn đi vào, Lục Vân trưởng lão nói một tiếng, đứng dậy, tự giới thiệu.

- Gặp qua Lục trưởng lão!

Trương Huyền ôm quyền, tự giới thiệu:

- Tại hạ Thiên Nhai!

Đối phương mục đích gì không rõ, tạm thời còn không muốn bại lộ thân phận.

Tại Thông Thần điện, thực lực của hắn rất mạnh, nhưng đi vào thực tế, Cổ Thánh tầng thứ tư sơ kỳ, cũng chỉ có thể ở Huyền Giang thành uy phong một chút, đi vào Tinh Diệu thành, cũng không biết có thể toát ra bao nhiêu cường giả, đánh bại hắn dễ dàng.

- Không cần cẩn thận!

Thấy hắn không nói ra tên thật của mình, mà là ngoại hiệu, biết còn có chút kiêng kị, Lục Vân trưởng lão cũng không để ý, cười cười:

- Ngươi cùng bọn hắn tỷ thí, ta đều nhìn qua hình ảnh, lý giải đối với kiếm thuật, đã đi đến cảnh giới xuất thần nhập hóa... Chẳng qua, bất kỳ công pháp gì đều giống nhau, đi đến loại tình trạng này, tài cao còn gắng sức hơn, cần truyền thừa cùng tài nguyên, mà tán tu, điểm ấy, rất khó hoàn thành...

- Không biết có hứng thú gia nhập Lăng Vân Kiếm Các hay không?

Từ kiếm thuật của đối phương, có thể thấy được tâm tính quả quyết, Lục Vân trưởng lão không dài dòng, trực tiếp nói thẳng mục đích đến.

- Gia nhập Kiếm Các?

Còn tưởng rằng đối phương muốn hưng sư vấn tội, không nghĩ tới muốn hắn gia nhập, Trương Huyền mang theo nghi ngờ.

- Hoắc Giang Hà, Tiết Càn, cùng cấp bậc, cũng không phải đối thủ của ngươi, loại thiên phú cùng năng lực này, đi vào tông môn, có thể trực tiếp xin danh ngạch đệ tử nội môn! Ở đây, có thể học tập kiếm thuật cao minh hơn, có càng nhiều đệ tử tỷ thí, đối luyện, tiến bộ khẳng định càng nhanh hơn!

Lục Vân trưởng lão nói.

Đối phương ngay cả ngoại môn đại sư huynh cũng có thể nhẹ nhõm đánh bại, đã có được tư cách tiến vào nội môn.

- Cái này... Ta cần cân nhắc!

Trương Huyền cũng không trực tiếp đáp ứng.

Tới Thượng Thương, mục đích là tìm kiếm Lạc Nhược Hi, cái gọi là tông môn, không có hứng thú quá lớn.

- Đây là việc lớn, quả thực cần cân nhắc...

Lục Vân trưởng lão gật đầu, cũng không gấp gáp.

- Lục trưởng lão, tại hạ muốn hỏi thăm ngươi một ít chuyện, không biết có thuận tiện hay không!

Không tiếp tục cái đề tài này, Trương Huyền nhìn qua.

- Mời nói!

- Không biết... Trưởng lão có nghe qua... Linh Thần Cung không?

Trương Huyền mang theo căng thẳng.

- Linh Thần Cung?

Lục Vân trưởng lão dừng lại một chút, sau đó lắc đầu:

- Chưa từng nghe qua!

Trương Huyền sững sờ.

Đẳng cấp tu luyện ở Thượng Thương

dtv-ebook.com

- Ta chỉ là ngoại môn trưởng lão của Kiếm Các, bình thường chịu trách nhiệm dạy dỗ học sinh, sự tình khác trên đại lục biết không nhiều... Tông môn có thư tịch đặc biệt giới thiệu rất nhiều môn phái cùng phân chia thế lực trên đại lục, chỉ cần thân phận đầy đủ, có thể tùy ý lật xem! Hắn là có thể tìm được ngươi muốn biết...

Lục Vân trưởng lão cười khổ một tiếng.

Mặc dù hắn mệnh danh Lăng Vân Kiếm Các trưởng lão, trên thực tế chỉ là chủng loại cấp thấp nhất, không có tư cách biết càng nhiều chuyện hơn.

Đối phương nói tới Linh Thần Cung, đã mang chữ Thần, khẳng định dính dáng cực cao, không phải hắn có thể lý giải.

- A!

Trương Huyền giật mình.

Cũng đúng, một trưởng lão chịu trách nhiệm thu nhận đệ tử tạp dịch, đệ tử ngoại môn, hắn không có khả năng biết, nếu không lúc trước triệu hoán vị Thần Linh kia cũng không đến mức im miệng không nói.

- Vừa vặn, ta còn có một nghi vấn trên việc tu luyện, tu luyện giả chia làm, Thánh Vực, Đại Thánh cùng Cổ Thánh... Không biết trên Cổ Thánh, còn có loại cảnh giới nào?

Trương Huyền tiếp tục hỏi.

- Cổ Thánh tối cao, là phá toái hư không, vượt qua loại cảnh giới này, là Hư Tiên cảnh! Nhất niệm thông suốt, hồn như chân kim, hỏa luyện vô hại! Ta hiện tại chính là Hư Tiên cảnh, Tinh Diệu thành thành chủ cũng là cảnh giới tương đồng. Hư Tiên đồng dạng chia làm bốn cấp bậc sơ, trung, hậu, đỉnh phong, vượt qua cấp bậc này là Chân Tiên! Đi đến Chân Tiên, ở cả đại lục cũng được cho cao thủ chân chính. Trưởng lão nội môn chính là loại cảnh giới này. Lại hướng lên là Tiên Quân cảnh, tiên chi quân vương... trưởng lão hạch tâm của Kiếm Các mới có loại lực lượng này!

Nói đến đây, Lục Vân trưởng lão cảm xúc một câu, tiếp tục nói:

- Ta biết chỉ là mấy cảnh giới này, lại hướng lên khẳng định còn có, nhưng đã không phải ta có thể tiếp xúc... Tu luyện vô bờ bến, muốn tiến bộ nhanh hơn, đi càng xa, không có tông môn chống đỡ, không đủ công pháp cùng kinh nghiệm tu luyện, thực sự quá khó khăn! Giống như những kiến thức này, là đệ tử phổ thông liền có thể biết, mà ngươi lại cần hỏi thăm.

- Cổ Thánh, Hư Tiên, Chân Tiên, Tiên Quân...

Trương Huyền gật đầu, ghi nhớ bốn cảnh giới này.

- Lấy kiếm thuật của ngươi, lại thêm ta tiến cử, tiến vào nội môn dễ như trở bàn tay, không biết ngươi bây giờ ở nơi nào? Thực sự không được, chúng ta gặp mặt đàm phán!

Lục Vân trưởng lão tiếp tục nói.

Trong này trò chuyện nhiều hơn nữa đều là giả, nhất định phải nhìn thấy chân nhân, mới có thể xác định đến cùng là loại thực lực nào, là nam hay nữ, thậm chí còn có thể là Thánh thú, Tiên thú!

- Ta ở Huyền Giang thành... Lục trưởng lão chỉ cần tới, tự nhiên sẽ gặp! Hơn nữa ta khả năng còn có chuyện cần phiền phức Hoắc sư huynh một chút!

Trương Huyền mỉm cười.

- Huyền Giang thành?

Lục Vân trưởng lão liếc mắt nhìn Hoắc Giang Hà, người sau hiển nhiên cũng có chút choáng váng.

Địa phương lạc hậu như vậy, lúc nào xuất hiện cường giả lợi hại như thế?

- Chỉ cần ta có thể làm được, cứ nói đừng ngại!

Hoắc Giang Hà ôm quyền.

- Là như thế này...

Trương Huyền rất nhanh nói ra sự kiện, giải thích xong, ôm quyền khom người:

- Chuyện này liền xin nhờ Hoắc sư huynh, hiện tại không quấy rầy chư vị, cáo từ!

Phóng ra ý tốt, muốn biết cũng hỏi thăm xong, Trương Huyền không ở lại nữa.

Lần nữa trở lại trước đài, tìm tới phục vụ viên:

- Không biết các ngươi có dược vật hoặc bảo vật khôi phục lực lượng nhanh chóng không?

- Có Tiên Nguyên đan hạ phẩm, một viên mười vạn Thông Thần Tệ!

Phục vụ viên nói.

- Hạ phẩm? Liền muốn mười vạn kim tệ?

Trương Huyền líu lưỡi.

Đi qua hỏi thăm, hắn xem như hiểu được.

Tiên Nguyên đan, là đồng tiền mạnh giao dịch của tu luyện giả, giống như linh thạch ở Danh Sư đại lục, chia làm bốn cấp bậc, hạ phẩm, trung phẩm, thượng phẩm cùng tuyệt phẩm.

Tiên Nguyên đan hạ phẩm, đối ứng dưới Hư Tiên, đều có công hiệu cực lớn, trung phẩm đối ứng Chân Tiên, thượng phẩm đối ứng Tiên Quân! Còn tuyệt phẩm, loại đan dược này thực sự quá mức thưa thớt, có thể ngộ nhưng không thể cầu, không bao nhiêu người gặp qua.

Một viên hạ phẩm liền muốn mười vạn, vốn cho rằng vừa rồi kiếm lời không ít, hiện tại xem ra, vẫn như cũ không đủ xài.

Tiền còn lại, mua một viên, Trương Huyền có chút hiếu kỳ, lần nữa nhìn lại.

- Thông Thần điện có thể bán ra đủ loại đồ vật, công pháp gì đó, có phải cũng có thể bán ra hay không?

- Đương nhiên!

Phục vụ viên gật đầu:

- Chẳng qua, đều là một ít thông dụng ở đại lục, cùng một ít công pháp vô chủ, pháp quyết hạch tâm của sáu đại tông môn, chúng ta không có!

Sáu đại tông môn, đều có tuyệt kỹ thuộc về mình, không có khả năng tiết ra ngoài, thậm chí coi như Thông Thần điện biết, cũng không dám bán ra.

Sáu đại tông môn có thể cho phép, ngươi để cho người ta ở bên trong tỷ thí, để cho người ta tu luyện, nhưng thật muốn dao động căn cơ, chỉ có thể diệt sát.

Nguyên nhân chính là như vậy, Thông Thần điện thành lập nhiều năm như vậy, một mực bình an vô sự.

Chính là thủ vững điểm mấu chốt cùng nguyên tắc này.

- Ta biết, công pháp thông dụng, vô chủ cũng được... Nếu như không mua sắm, chỉ quan sát, hơn nữa thời gian rất ngắn mà nói, đại khái tiêu phí bao nhiêu?

Trong lòng có chút kích động, Trương Huyền dò hỏi.

Tuy hắn đột phá đến cảnh giới phá toái hư không sơ kỳ, nhưng không có công pháp cảnh giới này, chớ nói chi là Hư Tiên, Chân Tiên, Tiên Quân...

Nếu như có thể mua được pháp quyết, Tiên Nguyên đan đầy đủ, hoàn toàn có thể trong vài canh giờ xung kích đến cảnh giới tối cao, có thực lực, lại tìm kiếm tin tức Lạc Nhược Hi, khẳng định càng đơn giản.

- Căn cứ đẳng cấp tu luyện khác biệt, giá cả cũng không giống, công pháp cảnh giới phá toái hư không, bình thường nhất đại khái năm vạn một bản, bình thường đều là mua sắm, còn không có quan sát...

Phục vụ viên lắc đầu.

- Năm vạn một bản? Vẫn là bình thường nhất?

Khóe miệng Trương Huyền co giật.

Còn tưởng rằng tiện nghi, trực tiếp mua một đống lớn, không nghĩ tới giá cả “rẻ” như vậy.

Năm vạn một bản... Còn bình thường nhất, một lần tu luyện cần hơn ngàn bản, đơn thuần tỷ thí kiếm tiền, mệt chết trên đài cũng không kiếm được!

Huống chi đã thu hoạch một nhóm rau hẹ, nhóm mới còn không biết lúc nào mới có thể xuất hiện.

Xem ra mua sắm thư tịch, hội tụ công pháp, có chút không phù hợp thực tế.

- Chẳng lẽ thật phải đi tông môn?

Trương Huyền xoa xoa mi tâm, tràn đầy bất đắc dĩ..

Bắt

dtv-ebook.com

Trong tông môn, khẳng định có vô số công pháp tu luyện, đừng nói gom góp một ngàn bản, mấy ngàn bản cũng rất dễ dàng... Chính bởi vì có loại tài nguyên này, mới để cho không biết bao nhiêu tu luyện giả, đều lấy tiến vào bên trong làm vinh.

Lấy thiên phú của hắn cùng lý giải đối với kiếm thuật, đi vào nội môn của Lăng Vân Kiếm Các, không khó lắm, nhưng thiên hạ không có cơm trưa miễn phí, gia nhập tông môn, hưởng thụ được tài nguyên tốt hơn, nhất định phải bị quy tắc của tông môn hạn chế.

Sự tình phổ thông ngược lại cũng thôi, ngộ nhỡ vi phạm sự tình tìm kiếm Lạc Nhược Hi, liền trái ước nguyện ban đầu.

- Không bằng... Để Thiện Hiểu Thiên gia nhập tông môn, ta làm tùy tùng, cũng có thể đi vào...

Ánh mắt Trương Huyền sáng lên.

Lăng Vân Kiếm tông, lần này là tới thu nhận đệ tử ngoại môn cùng đệ tử tạp dịch... đệ tử ngoại môn bình thường, cũng có thể phân phối mấy tùy tùng, nếu Thiện Hiểu Thiên thành công, bản thân cũng có thể tuỳ tiện lẫn vào trong đó.

Đến tông môn, muốn tìm kiếm cái gì, hoàn toàn có thể tùy cơ ứng biến, muốn thu hoạch được tài nguyên, cũng có thể mượn tay đồ đệ, như vậy làm người giật dây, không cần bị quy tắc hạn chế.

- Cứ làm như thế!

Cân nhắc một lần, như vậy càng thích đáng, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, rời đi Thông Thần điện.

Hắn làm ra quyết định, trong căn phòng, đám người Lục Vân trưởng lão cũng có quyết định.

- Hiện tại đi Huyền Giang thành... Chúng ta ngồi Thánh thú phi hành nhanh nhất, cũng cần buổi chiều mới có thể đến, ngày hôm nay liền bắt đầu tuyển chọn, chúng ta đại khái buổi chiều có thể tới, Giang Hà, đừng chờ chúng ta, bình minh liền bắt đầu tuyển chọn, tìm ra Thiên Nhai, nhất định không thể bỏ qua!

Lục Vân trưởng lão bàn giao.

- Vâng!

Hoắc Giang Hà vội vàng gật đầu.

Thiên tài lợi hại như vậy, thu nhận vào tông môn, còn mạnh hơn thu nhận mấy chục cái, thậm chí trên trăm thiên tài phổ thông, Một khi bỏ lỡ, để những tông môn khác nhặt chỗ tốt... Trở về khẳng định bị trừng phạt.

- Tốt, tất cả nhanh một chút!

Hô!

Mọi người đồng thời biến mất khỏi Thông Thần điện.

...

Về đến phòng, Trương Huyền lấy ra trữ vật giới chỉ vừa mua sắm cùng Tiên Nguyên đan hạ phẩm.

Toàn thân đan dược nổi màu bạc, ẩn chứa linh khí thủy ngân nồng đậm mà tinh thuần, hấp thu một cái, làm người ta cảm thấy cơ bắp nhảy lên, kinh mạch xuất hiện run rẩy.

Biết đối với hắn khôi phục thực lực, có trợ giúp cực lớn, Trương Huyền không do dự, há miệng nuốt viên thuốc xuống.

Tiên Nguyên đan vừa tiến vào trong cơ thể, một cỗ khí lưu ấm áp lập tức tràn đầy toàn thân, linh khí thủy ngân tinh thuần, dần dần thuế biến thành chân khí càng thêm tinh thuần.

Không ngừng tu luyện, Trương Huyền phát hiện, linh khí thủy ngân ngưng tụ thành chân khí, uy lực mạnh hơn, thi triển ra công kích cũng càng thêm mạnh mẽ.

Chân khí trong đan điền hoàn toàn khôi phục mà nói, số lượng chân khí dự trữ không có tăng thêm, nếu như nói trước đó là một vạn đạo, hiện tại vẫn như cũ là một vạn đạo... Nhưng mỗi một đạo lực lượng đều có biến hóa, sức chiến đấu cũng có tăng thêm cực lớn!

Khó trách Thượng Thương tùy tiện xuất hiện một cường giả đều cực kỳ mạnh mẽ, dùng hết tất cả thủ đoạn mới có thể chiến thắng, linh khí thủy ngân, không chỉ cải thiện thể chất đối phương, đối với chân khí cũng có hiệu quả rèn luyện tốt hơn.

Không ngừng tu luyện, không biết qua bao lâu, lực lượng Tiên Nguyên đan triệt để hao hết, lúc này Trương Huyền mới thở phào nhẹ nhõm, từ từ mở mắt.

Tiên Nguyên đan hạ phẩm dự trữ linh khí, dù hùng hậu, vẫn như cũ không có để hắn triệt để khôi phục.

- Xem ra còn cần một viên mới có thể...

Xoa xoa mi tâm, vẻ mặt bất đắc dĩ.

Chỉ là khôi phục thực lực, liền cần hai viên Tiên Nguyên đan, hai mươi vạn Thông Thần Tệ... Muốn đột phá, lại nên cần bao nhiêu?

Tu luyện quả nhiên là cái động không đáy, thu vào lại cao hơn cũng vô dụng!

Giương mắt nhìn ra phía ngoài, trời đã sáng, ra khỏi phòng, quả nhiên thấy Thiện Hiểu Thiên vẫn một chiêu một thức luyện kiếm.

Một đêm không có nghỉ ngơi, cũng không có chút mệt mỏi, ngược lại lực lượng bạo tăng được củng cố, hai mắt mơ hồ, chân khí trong cơ thể vận dụng tự nhiên, không có một chút trúc trắc.

- Không tệ!

Liếc mắt nhìn, Trương Huyền biết, đối phương chăm chú dựa theo hắn nói đi làm, không có một chút lười biếng.

Để hắn luyện kiếm một đêm, cũng không phải trừng phạt, mà một lần đột phá sáu đại cấp, bất luận thân thể hay phản ứng đều sẽ theo không kịp, không nghĩ biện pháp lắng đọng mà nói, sức chiến đấu sẽ không tăng quá nhiều.

Không ngừng luyện kiếm, đồng dạng một chiêu, liên tục thi triển mấy chục lần, thậm chí hơn ngàn lần, không ngừng cảm ngộ chân khí trong cơ thể vận chuyển, tự nhiên càng khống chế càng tinh tế hơn, càng khống chế càng thuận buồm xuôi gió.

Rất hiển nhiên, mục đích của hắn đạt đến.

Đi qua một đêm rèn luyện, Thiện Hiểu Thiên triệt để thích ứng cảnh giới Đại Thánh tam trọng, Tâm Huyết Lai Triều.

- Lão sư!

Nghe được tiếng mở cửa, Thiện Hiểu Thiên vội vàng xoay người, quỳ rạp xuống đất.

Cảm nhận được thân thể biến hóa, ở đâu không biết dụng ý của lão sư.

- Ừm?

Thấy hắn quỳ xuống, vừa định kéo hắn, Trương Huyền cảm thấy trong óc chấn động, một bản thư tịch kim sắc bất ngờ xuất hiện.

Thu làm đệ tử, truyền thụ công pháp, cho tới giờ khắc này mới xem như chân chính phục tùng, lại không hai lòng.

- Quả nhiên nơi này cũng có thể hình thành Thiên Đạo chi thư!

Còn tưởng rằng đi vào Thượng Thương, không cách nào làm được, không nghĩ tới vẫn có thể thành công.

Có thứ này, chẳng khác nào có át chủ bài bảo vệ tính mạng, dưới Thiên Đạo, không người nào có thể chống cự.

- Ta truyền thụ cho ngươi kiếm chiêu thế nào rồi? Thi triển cho ta xem một chút!

Tâm tình Trương Huyền thật tốt, cười nhìn qua.

Hôm qua ở Thông Thần điện sáng lập ra “ném kiếm” truyền thụ cho đối phương, cũng không biết một đêm này, tu luyện đến loại cảnh giới nào.

- Vâng!

Thiện Hiểu Thiên đứng dậy, tiến về phía trước một bước, trường kiếm trong tay lắc một cái, thẳng tắp bắn ra ngoài.

Vèo!

Mặc dù không có tốc độ như Trương Huyền, nhưng cũng như huyễn ảnh, thời gian nháy mắt cắm vào cây khô cách đó không xa, một tiếng nổ vang, đại thụ nổ cành lá bay tứ tung, xuất hiện một cái hố to lớn.

- Không sai, đã nhập môn! Nếu như muốn trở nên càng thêm cường đại, cần ở thời điểm chiến đấu nghiên cứu sơ hở của đối thủ, chỉ cần làm được liếc mắt nhìn ra sơ hở trong chiêu số của đối thủ, kiếm này coi như chân chính đại thành, cùng cấp bậc rất khó tìm được đối thủ!

Trương Huyền gật đầu.

Chiêu ném kiếm này, dù đơn giản, trên thực tế phù hợp Thiên Đạo quỹ tích, uy lực cực lớn, chỉ cần tìm đúng sơ hở của đối thủ, hầu như không ai cản nổi.

Nguyên nhân chính là như vậy, cao thủ như Hoắc Giang Hà cùng Tiết Càn cũng không có biện pháp gì.

- Vâng!

Thiện Hiểu Thiên tràn đầy kích động.

Đi qua tu luyện, hắn cũng biết chiêu này đến cùng mạnh bao nhiêu! Trước đó tu luyện những võ kỹ kia... Không đáng giá nhắc tới.

- Tốt, ta lại truyền thụ cho ngươi một ít kiếm thuật khác, nhiều loại kiếm thuật bổ sung lẫn nhau, mới có thể bước nhanh hơn...

Trương Huyền gật đầu, vừa định truyền thụ một ít kiếm pháp trụ cột, liền nghe ngoài cửa vang lên thanh âm rộn rộn ràng ràng, ngay sau đó kẹt kẹt một tiếng bị người đụng vỡ, hơn mười binh sĩ mặc khôi giáp đẩy cửa đi vào.

- Các ngươi ai là chủ nhân tòa phủ đệ này?

Một hộ vệ đi đầu, là thanh niên chừng ba mươi tuổi, tu vi đã đạt đến Cổ Thánh nhất trọng huyết mạch kéo dài.

- Ta!

Nhìn ra là binh sĩ phủ thành chủ, Thiện Hiểu Thiên nhíu mày, tiến về phía trước một bước.

- Người tới, bắt hắn lại cho ta!

Lông mày giương lên, thanh niên vung tay.

Rầm!

Sau lưng lập tức lao ra hai binh sĩ, đi tới trước mặt Thiện Hiểu Thiên, binh khí trong tay lóe lên hàn mang, trên mặt đằng đằng sát khí.

- Ta khuyên ngươi tốt nhất đừng phản kháng, nếu không có thể chém giết tại chỗ!

Một hộ vệ cười lạnh, lấy ra xích sắt, liền muốn còng lại Thiện Hiểu Thiên.

- Ta phạm vào tội gì? Các ngươi lại muốn bắt ta?

Không nghĩ tới xuất hiện loại biến cố này, Thiện Hiểu Thiên nhịn không được hỏi.

- Đêm qua phủ thành chủ tuần tra, phát hiện tội phạm Tào Thành Lập dẫn dắt sơn tặc lẻn vào nội thành cùng người tiếp xúc, ý đồ quấy rối! Phái năm mươi tinh nhuệ đi vây quét, ai biết... Toàn bộ bị tội phạm chém giết, trải qua điều tra nghe ngóng, phát hiện tinh nhuệ phủ thành chủ ở phương hướng phủ đệ này biến mất, bởi vậy ta nghi ngờ ngươi thông đồng sơn tặc, đồ sát binh sĩ!

Thanh niên thủ lĩnh lộ ra ý lạnh lùng.

- Thông đồng tội phạm? Nói vớ nói vẩn...

Thiện Hiểu Thiên sững sờ, đột nhiên giận dữ.

Buổi tối hôm qua, nếu không phải lão sư ra tay, hắn có thể bị tội phạm chém giết, hắn thông đồng? Nói đùa cái gì?

Thật muốn có người thông đồng, cũng hắn là đối phương đi!

- Ta biết ngươi sẽ không thừa nhận... Người đâu, mang vật chứng tới!

Thanh niên thủ lĩnh khoát tay chặn lại.

Rầm!

Mấy hộ vệ đi lên phía trước, tiện tay quăng ra.

Là một đống vũ khí cùng khôi giáp dính máu.

- Những vật này, là ở lân cận phủ đệ ngươi đào ra, có vũ khí sơn tặc cũng có giáp trụ phủ thành chủ, rất rõ ràng ở đây tiến hành giao chiến, có người cố ý ẩn núp vật chứng... Ngươi còn có lời gì để nói?

Thanh niên thủ lĩnh hừ lạnh.

- Cái này...

Thiện Hiểu Thiên sững sờ.

Những vật này, hôm qua lão sư đều xử lý xong, làm sao sẽ còn có?

- Những cái này quả thực là vũ khí sơn tặc, những y phục kia cũng vậy, lần trước ta chuyển hàng bị bọn họ bắt cóc, chắc chắn sẽ không nhận sai!

- Đúng vậy, những đồ vật kia là của sơn tặc, giáp trụ là phủ thành chủ, ta cũng có thể nhận ra...

- Thông đồng sơn tặc... Tội ác tày trời!

- Nhất định phải nghiêm thành, thẩm vấn ra mục đích của bọn hắn, thật nếu để cho bọn họ thành công, nội thành không biết có bao nhiêu người phải tao ương...

- Thiện gia anh hùng cả đời, không nghĩ tới xuống dốc thành như vậy, đời sau duy nhất, không thể tu luyện thì thôi, còn thông đồng sơn tặc, thật sự là mất hết vinh quang tổ tiên!

...

Thiện Hiểu Thiên còn chưa giải thích, đằng sau binh sĩ liền vọt tới một đám nhân vật có mặt mũi ở nội thành.

Thương hội, quán rượu, quán trà, dược liệu thương nghiệp, ông chủ Hồng Nhạn thương hội… thình lình xuất hiện.

Bọn họ làm ăn, ít nhiều gì đều bị sơn tặc làm hại, có quyền lên tiếng nhất.

- Còn có lời gì để nói?

Những người này xác nhận, thanh niên thủ lĩnh lần nữa xua tay:

- Bắt hắn về phủ thành chủ thẩm vấn!

Rầm!

Binh sĩ tay cầm xích sắt đi tới trước mặt.

- Muốn gán tội cho người khác...

Thiện Hiểu Thiên tràn đầy tức giận, vừa định nói nhiều, đột nhiên vẻ mặt khẽ động:

- Tốt, ta cùng các ngươi đi phủ thành chủ, hi vọng các ngươi có thể cho ta một cái minh bạch, thật, không thể giả, giả, thật không được!

- Đi thôi!

Thấy hắn không phản kháng, thanh niên thủ lĩnh lộ ra vẻ thất vọng, sau đó nhìn quanh một vòng:

- Thông đồng sơn tặc, phá hoại ổn định, dính dáng cực lớn, chư vị đều bị Tào Thành Lập hãm hại, cho nên hi vọng các ngươi có thể cùng nhau đi tới phủ thành chủ làm chứng... Cũng có thể thể hiện ra công chính công bằng! Chư vị yên tâm, phủ thành chủ sẽ không bởi vì có hôn ước, liền làm việc thiên tư!

- Tốt!

Mọi người gật đầu.

Muốn gán tội cho người khác

dtv-ebook.com

- Những người còn lại, có thể là đồng mưu, cùng một chỗ bắt...

Rất nhanh, binh sĩ cũng khóa Trương Huyền và Dịch lão lại, mang theo đi ra tiểu viện.

Trương Huyền cũng không phản kháng, mà lặng lẽ truyền âm qua, nghe được dặn dò, Thiện Hiểu Thiên không còn bối rối, lần nữa khôi phục hình dáng bị què, thân thể co lại thành một đoàn, có vẻ hơi thấp bé, thực lực trong cơ thể cũng mượn pháp quyết lão sư truyền thụ ẩn nấp đi, người ngoài nhìn tới, chỉ có Thánh Vực lục trọng.

Rời tiểu viện, đi vào xe ngựa, thời gian không dài đã đến phủ thành chủ.

Thời khắc này phủ thành chủ đã chất đầy người, rậm rạp chằng chịt chừng hơn ngàn, đều đang nghị luận sự tình sơn tặc.

Hiển nhiên, trước kia Tiết Trầm để cho người thả tin tức, đã làm ra hiệu quả.

- Sự tình sơn tặc vào thành, phủ thành chủ hết sức quan tâm, trải qua kín đáo điều tra nghe ngóng, phát hiện liên quan đến Thiện gia Thiện Hiểu Thiên, chư vị đều biết, Nhị tiểu thư chúng ta cùng hắn có hôn ước, vì tránh hiềm nghi, hiện tại tiến hành công khai thẩm vấn, tuyệt không thiên vị che chở!

Đứng ở trước đám người, Tiết Trầm lộ ra biểu lộ đại công vô tư.

- Không hổ là phủ thành chủ, nhanh như vậy liền tra ra được!

- Thông đồng sơn tặc, người người phải trừ diệt! Không nghĩ tới Thiện Hiểu Thiên sẽ làm như vậy!

...

Nhìn thấy bắt lấy chính là Thiện Hiểu Thiên, tất cả mọi người thấp giọng.

Sự tình hai bên thông gia, nội thành không ít người đều biết, thông đồng sơn tặc, huyên náo lớn như vậy, vậy mà tra được người một nhà, mọi người cũng muốn nhìn, thành chủ đến cùng có thái độ gì, còn có thể làm được công bằng công chính hay không.

Nhìn thiếu niên khập khiễng đi tới, Tiết Trầm nhấc mí mắt:

- Truyền vật chứng!

Tiếng nói kết thúc, mấy binh sĩ để giáp trụ cùng cung tên dưới đất, ngay sau đó một trung niên đi tới:

- Hồi bẩm đại nhân, những vật này ta đều đã kiểm tra qua, cung tên quả thực là đám người Tào Thành Lập sử dụng, phía trên còn có vân tay bọn họ lưu lại. Còn những giáp trụ này, là của binh sĩ phổ thông phủ thành chủ, thống nhất chế ngự, huyết dịch phía trên, là tối hôm qua lưu lại!

- Hồi bẩm đại nhân, đêm qua lúc ta tu luyện, nghe phía bên ngoài có động tĩnh, lặng lẽ đi qua cửa sổ liếc mắt nhìn, phát hiện không ít người mặc quần áo màu đen, thừa dịp ban đêm lẻn vào Thiện gia, xem ra giống như là đang tiến hành giao dịch nào đó!

Ngay sau đó một trung niên đi tới.

Thiện Hiểu Thiên liếc mắt nhìn, nhận ra đối phương.

Là hộ gia đình cách phủ đệ hắn không xa, bình thường ở chung cũng không tệ lắm.

- Đêm qua ta cũng nhìn thấy, có chừng mấy chục người, Lúc đó ta rất kỳ quái, vừa vặn mang theo ngọc tinh ghi chép, ghi xuống tình huống lúc đó!

Lại một người đi tới, cũng là hàng xóm của Thiện Hiểu Thiên.

Nói xong, kích hoạt lên ngọc tinh ghi chép, phía trên ghi chép hình ảnh, lập tức hiện ra ở phía trước tất cả mọi người.

Đêm trăng, một đám dạ hành nhân, quần áo sơn tặc thống nhất, lặng yên không tiếng động đi vào phủ đệ của Thiện Hiểu Thiên, sau đó không còn đi ra, cũng không có bất kỳ động tĩnh.

- Ta trước đó còn tưởng rằng, có phải có mâu thuẫn gì hay không, không nghĩ tới là thật!

- Vì sao Thiện Hiểu Thiên muốn thông đồng sơn tặc?

- Ta cũng cảm thấy kỳ quái, tuy Thiện gia xuống dốc, nhưng ấm no không lo, vì sao phải mạo hiểm?

Nhìn rõ ràng nội dung trong ngọc tinh ghi chép, bốn phía một hồi xôn xao.

Trước đó còn cảm thấy nghi ngờ, giờ phút này tất cả đều nhìn về phía Thiện Hiểu Thiên, tràn đầy khó tin.

Thiện gia, hơn mười năm trước, là gia tộc lớn nhất Huyền Giang thành, không có cái thứ hai!

Trong tộc cường giả nhiều vô số kể, cảnh giới phá toái hư không liền có ba vị, ngay cả phủ thành chủ cũng không dám đối địch, chỉ có thể thông gia.

Tuy trong vòng một đêm gặp biến cố, thảm tao diệt môn, cường giả hầu như chết hết, nhưng gia nghiệp còn đó, vì sao phải làm ra sự tình thông đồng sơn tặc?

Thật khiến người khó hiểu.

- Nhị tiểu thư...

Thời điểm mọi người ở đây nghi ngờ, một thanh âm gấp gáp vang lên, mọi người đồng loạt nhìn lại, ngay sau đó nhìn thấy Nhị tiểu thư Tiết Cầm vội vã đi tới.

Thấy là nàng, mọi người đều lộ ra vẻ cổ quái.

Có hôn ước với Thiện Hiểu Thiên, giờ phút này nên tránh hiềm nghi, nhưng vọt thẳng ra, chẳng lẽ có sự tình gì?

- Vì cái gì?

Không để ý tới nha hoàn ngăn cản, nhìn về phía Thiện Hiểu Thiên trong đại sảnh, hốc mắt ửng hồng, Tiết Cầm tràn đầy không dám tin tưởng.

- Ngươi ta từ nhỏ có hôn ước, tuy ngươi không thể tu luyện, nhưng ta chưa hề ghét bỏ, thủy chung như một! Lần này, Lăng Vân Kiếm Các đến đây chiêu thu đệ tử, ta cảm thấy là cơ hội, trải qua cố gắng, thông qua được Hoắc sư huynh tuyển chọn, trở thành đệ tử tạp dịch... Vốn nghĩ đến, chỉ cần đi vào tông môn, liền có khả năng tìm được dược vật tốt hơn, giúp ngươi khôi phục thương thế, để ngươi có thể tu luyện lần nữa, khôi phục uy danh gia tộc...

Tiết Cầm lộ ra bi ai:

- Vốn cho rằng là tin tức tốt, phái người báo tin ngươi! Nhưng ngươi vì sao phải thông đồng sơn tặc, ngăn cản chuyện này? Thậm chí còn bắt ta, đánh ta, để cho ta thay đổi chủ ý... chẳng lẽ ngươi cho rằng, ta đi vào tông môn, liền sẽ quên ngươi? Cố ý muốn để cho ta mất đi cơ hội lần này? Nhưng ngươi có biết hay không... sở dĩ ta muốn đi vào tông môn, cũng là vì ngươi...

Nói xong, nước mắt từ trong hốc mắt chảy ra, trong mắt ai oán, ta thấy mà yêu.

- Nguyên lai là Nhị tiểu thư thông qua được Lăng Vân Kiếm Các tuyển chọn, Thiện Hiểu Thiên lòng sinh tự ti, tính toán ngăn cản chuyện này!

- Thiện gia không ít kẻ thù, sở dĩ Thiện Hiểu Thiên có thể sống đến hiện tại, chủ yếu bởi vì phủ thành chủ cùng Nhị tiểu thư che chở, một khi Nhị tiểu thư rời đi, đi vào tông môn, sau đó hắn sẽ sống thế nào, ai cũng không biết, khả năng lo lắng gặp phải nguy hiểm, lúc này mới bí quá hoá liều, làm ra loại sự tình này a!

- Chỉ cần Nhị tiểu thư mất tích, không cách nào cùng đám người Hoắc sư huynh rời đi, chẳng khác nào mất đi cơ hội lần này, từ đó một mực ở lại phủ thành chủ, thậm chí kết hôn... Như vậy hắn cũng an toàn, sẽ không xuất hiện bất kỳ biến cố!

- Nguyên nhân ở đây, khó trách... Ngươi nhìn mặt Nhị tiểu thư, tựa hồ có chút sưng đỏ, khẳng định bị những sơn tặc kia bắt cóc, bị không ít tội!

- Đúng vậy, nếu không, đường đường Nhị tiểu thư phủ thành chủ, ai dám đánh nàng?

- Sơn tặc chỉ cần đưa tiền, liền sẽ làm việc, ai cũng không nghi ngờ đến trên đầu hắn, thật đúng là kế hay!

...

Nghe được khóc lóc kể lể, tất cả mọi người mới chợt hiểu ra, lần nữa nhìn về phía Thiện Hiểu Thiên tràn đầy chán ghét.

Một nữ nhân, vì ngươi làm nhiều như vậy, thế mà không biết cảm ơn, còn làm ra loại sự tình này, mất mặt xấu hổ!

- Lợi hại!

Trương Huyền Bị khóa ở một bên, vốn buồn ngủ, nhìn thấy vị Nhị tiểu thư này vừa xuất hiện, lập tức điều động cảm xúc của mọi người, nhịn không được tán thưởng một tiếng.

Người lợi hại cỡ này, kiếp trước không làm diễn viên, là có tài mà không phát huy được.

Người người đều có tâm lý đồng cảm kẻ yếu cùng nữ nhân, huống chi nữ nhân xinh đẹp, nước mắt như mưa.

Vốn cái gọi là vật chứng, nhân chứng, còn chưa đủ định tội Thiện Hiểu Thiên, dù sao động cơ của hắn không đủ, vì sao phải đắc tội Phủ thành chủ, đi thông đồng sơn tặc giết người như ngóe?

Giờ phút này, tất cả lý do đều đủ.

Vừa vặn cũng giải thích sự tình Nhị tiểu thư đi qua Lăng Vân Kiếm Các khảo hạch!

Như vậy, Tiết Cầm không những trên danh khí không có tổn hại, còn thành nữ nhân trung liệt, để cho người ta khâm phục.

Thiện Hiểu Thiên thành nam nhân cặn bả, từ hôn đã thành đương nhiên.

Kế sách hay, mưu kế hay!

Một chiêu đổi trắng thay đen, dùng thật sự là trôi chảy, không có chút không hài hòa nào.

Nhìn một màn này ở trong mắt, Thiện Hiểu Thiên cũng tức sắp nổ.

Chủ động từ hôn, ta đồng ý, không hài lòng, để cho ta lãng phí bản thân! Không đồng ý, liền giết người. Kết quả giết người không thành, lại giội nước bẩn...

Thật đúng là dùng bất cứ thủ đoạn nào.

- Tiểu thư, không nên tức giận, loại người này, không xứng ngươi thương tâm!

Thấy dư luận đã bị nhóm người mình khống chế, Tiết Trầm biết kế hoạch của mình thành công, Thiện Hiểu Thiên nói nhiều hơn nữa cũng vô dụng, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, hai bước đi tới trước mặt, an ủi một câu, nhìn về phía nha hoàn cách đó không xa:

- Còn không mau mang tiểu thư trở về?

- Vâng!

Nha hoàn vội vã đi tới trước mặt.

Làm xong những sự tình này, lúc này Tiết Trầm mới quay đầu nhìn về phía thiếu niên cách đó không xa, trong ánh mắt mang theo băng lãnh:

- Hiện tại chứng cứ vô cùng xác thực, ngươi còn có lời gì muốn nói?

- Dựa theo ý của các ngươi, là ta, bởi vì Tiết Cầm tiểu thư đi qua Lăng Vân Kiếm Các khảo hạch, lòng sinh tự ti, mới thông đồng sơn tặc, phá hoại nàng trở thành đệ tử tạp dịch đúng không?

Biết giờ phút này nói nhiều hơn nữa, đều là nguỵ biện, Thiện Hiểu Thiên thản nhiên nhìn tới.

- Biết là tốt rồi, làm sao, dưới chứng cứ vô cùng xác thực, còn muốn phủ nhận?

Tiết Trầm âm lãnh cười.

- Phủ nhận?

Thiện Hiểu Thiên lắc đầu:

- Ta... Muốn gặp Lăng Vân Kiếm Các Hoắc Giang Hà sư huynh!

- Làm càn! Ngươi một phế vật, có tư cách gì gặp Hoắc sư huynh?

Còn tưởng rằng hắn sẽ không thừa nhận, nói ra sự tình trước đó từ hôn, thật nói như vậy, cũng đã chuẩn bị cẩn thận đối sách, có thể để cho đối phương rơi vào cạm bẫy, không còn khả năng xoay người!

Nhưng đối phương không nói chuyện này, ngược lại muốn gặp Hoắc sư huynh... Muốn làm gì?

- Ta không có tư cách... Chẳng qua ta nghe nói, Lăng Vân Kiếm Các chiêu thu đệ tử, chỉ cần đi qua Hoắc sư huynh khảo hạch, coi như trở thành đệ tử trong đó... Ta thân là người Huyền Giang thành, hơn nữa tuổi tác phù hợp, cũng có tư cách tham gia khảo hạch nha!

Thiện Hiểu Thiên cười nói.

- Bất luận người nào đều có cơ hội, đi qua khảo hạch là có thể trở thành đệ tử Lăng Vân Kiếm Các... Mà ngươi, không có cơ hội nhất! Không được nói chuyện viển vông!

Nghe được hắn nói, Tiết Trầm lập tức cười ha hả, giống như nghe được chuyện cười.

Một phế vật chỉ có Thánh Vực lục trọng, vậy mà muốn tham gia khảo hạch Lăng Vân Kiếm Các, ai cho lá gan?

- Huống chi Hoắc sư huynh là nhân vật như giao long, ngươi cảm thấy sẽ đặc biệt vì một phế vật như ngươi, tiến hành khảo hạch?

Tiết Trầm tiếp tục nói.

- Thật sự là không biết trời cao đất rộng!

- Có thể tham gia khảo hạch, không có chỗ nào mà không phải rồng phượng trong loài người, tên này bị què, còn không thể tu luyện... Thật muốn cười chết người ư?

- Hoắc sư huynh đang bề bộn tuyển chọn thiên tài chân chính, nào có thời gian tới khảo hạch một phế vật!

- Đoán chừng là đầu óc hư mất...

Phía dưới một hồi xôn xao, lộ ra vui vẻ nghiền ngẫm.

- Được rồi, ngoan ngoãn nhận tội, có thể miễn nỗi khổ da thịt... Hoắc sư huynh không có khả năng đặc biệt tới, khảo hạch một phế vật như

ngươi...

Cắt đứt mọi người thảo luận, Tiết Trầm hét lớn một tiếng, vừa định nói tiếp, liền nghe đến bên ngoài viện vang lên một thanh âm nhàn nhạt.

- Vì sao ta không thể tới khảo hạch?

Ngay sau đó, một bóng người cao to sải bước đi vào.

Chính là Hoắc Giang Hà.

Đảo ngược

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

Sau lưng Hoắc Giang Hà, đi theo một vị trung niên, thân hình cao lớn, một thân giáp trụ, trong ánh mắt để lộ ra uy nghiêm nồng đậm, Tiết Cầm đang muốn rời đi nhìn thấy người này, nhất thời ngừng lại, khom mình hành lễ:

- Cha! Hoắc sư huynh!

Chính là Huyền Giang thành thành chủ Tiết Càn, bị Trương Huyền một đao đánh chết.

Sau lưng hai người, là hơn mười người trẻ tuổi, đều mười sáu mười bảy tuổi, từng cái thực lực bất phàm.

Đều là trẻ tuổi tuấn kiệt lần này tới tham gia khảo hạch.

- Giang Hà hiền chất...

Thấy đi tới nơi này, cắt đứt Tiết Trầm thẩm vấn, Tiết Càn thành chủ nghi ngờ nhìn qua.

Huyền Giang thành tuyển chọn nhân tài, làm thành chủ phải đích thân đi cùng, ai biết vừa mới tiến hành xong lần đầu thử nghiệm, còn không có tiến hành thi vòng hai, Hoắc Giang Hà nhất định muốn chạy đến nơi đây, để hắn không hiểu ra sao, không hiểu rõ nổi.

- Thi vòng hai ngay ở chỗ này tiến hành, vừa vặn nhiều người nhìn như vậy, cũng càng có thể biểu hiện công bằng, công chính!

Hoắc Giang Hà gật đầu, quay người ngồi ở vị trí chính giữa.

Tiến hành khảo hạch, hắn đại biểu là Lăng Vân Kiếm Các, cho dù Tiết Càn là thành chủ, cũng chỉ có thể ngồi ở bên trái.

Vẻ mặt Tiết Trầm choáng váng.

Đang thẩm vấn, chạy tới khảo hạch, phía dưới hắn nên làm cái gì?

- Hoắc sư huynh, ta thân là một thành viên của Huyền Giang thành, có thể tham gia khảo hạch hay không?

Thiện Hiểu Thiên cất cao giọng nói.

- Tự nhiên có thể!

Hoắc Giang Hà gật đầu.

- Hoắc công tử, Thiện Hiểu Thiên chỉ có Thánh Vực lục trọng, thực lực thấp, huống chi thông đồng sơn tặc, gieo họa bách tính, nhân phẩm thấp kém, để hắn tham dự khảo hạch, quả thực chính là làm nhục Kiếm Các...

Tiết Trầm tràn đầy sốt ruột.

Tuy biết rõ tên này coi như khảo hạch, cũng không cách nào bị tuyển chọn, nhưng thật để cho người này khảo hạch, thẩm vấn sẽ trở nên dở dở ương ương.

- Ngươi nói thực lực của ta thấp?

Thiện Hiểu Thiên nhìn qua.

- Không sai! Bị què, Thánh Vực lục trọng, người bình thường cũng không bằng, không phải thấp là cái gì?

Lông mày Tiết Trầm giương lên.

- Đã nói như vậy, vậy ta muốn hỏi một chút... Nhị tiểu thư Tiết Cầm thực lực thế nào?

Thiện Hiểu Thiên thản nhiên nói.

- Tiểu thư nhà ta là thiên tài, năm nay chẳng qua mười sáu tuổi, đã đến Đại Thánh tam trọng đại viên mãn, bất cứ lúc nào cũng sẽ đột phá!

Tiết Trầm kiêu ngạo.

- Ha ha!

Lông mày Thiện Hiểu Thiên đột nhiên giương lên.

Ong ong ong!

Từng đạo kiếm khí từ trong đầu ngón tay bắn ra, xích sắt trên cổ tay cùng kiếm khí đụng một cái, lập tức gãy thành từng đoạn từng đoạn!

Phá vỡ ràng buộc, khí tức trên người thiếu niên không ngừng kéo lên, thời gian nháy mắt ngừng lại ở Đại Thánh tam trọng đại viên mãn, sống lưng cúi xuống cũng dần dần thẳng tắp, vừa rồi thoạt nhìn chỉ khoảng một mét sáu, hoàn toàn giãn ra, mặc dù không có cao như Trương Huyền, nhưng cũng có 1m75.

Mấu chốt nhất là, chậm rãi tiến lên, trên đùi đâu còn có bộ dạng bị què!

Thậm chí ngay cả dung mạo tựa hồ cũng có biến hóa, càng thêm cương nghị tuấn tú, mười thiếu niên trước đó tới tỷ thí, vậy mà tất cả đều lấy làm xấu hổ.

- Điều đó không có khả năng...

Tròng mắt sắp rơi trên mặt đất, Tiết Cầm muốn điên rồi.

Cái tên này ở trong lòng nàng, chính là đại danh từ nhỏ yếu, vô dụng, nằm mơ cũng không nghĩ đến, sẽ biến hóa nghiêng trời lệch đất, quả thực giống như biến thành người khác!

Không để ý tới nữ hài khiếp sợ, Thiện Hiểu Thiên đi vài bước, nhìn về phía Tiết Trầm cách đó không xa, khóe miệng nâng lên:

- Đồng dạng cấp bậc, ta là phế vật, nhị tiểu thư chính là thiên tài... Không biết Tiết Trầm giáo đầu, là lấy cái gì phán đoán? Đầu ngón chân hay cái mông?

- Ngươi...

Tiết Trầm lui về sau một bước, run rẩy.

Cái tên này lúc nào có thể tu luyện? Hơn nữa còn là... Đại Thánh tam trọng đại viên mãn?

Không riêng gì bọn họ, mọi người bốn phía cũng lặng ngắt như tờ.

Trước đó cho ra lý do, là bởi vì tên này không thể tu luyện, muốn dựa dẫm phủ thành chủ bảo vệ tính mạng, mới thông đồng sơn tặc, ngăn cản Tiết Cầm trở thành đệ tử Kiếm Các, hiện tại... Hắn nắm giữ thực lực, hơn nữa mạnh như vậy, lý do tự nhiên không còn sức thuyết phục!

- Các ngươi đồng loạt ra tay, tới đối phó ta...

Thiện Hiểu Thiên cười nhạt một tiếng, nhìn về phía Hoắc sư huynh mang tới hơn mười thiếu niên.

- Đồng loạt ra tay?

Mọi người sửng sốt một chút, thấy Hoắc sư huynh gật đầu đồng ý, tất cả đều mắt sáng lên, tay nắm trường kiếm đồng loạt đâm tới.

Thiện Hiểu Thiên chập ngón tay làm kiếm, đưa tay về phía trước, tựa như ưng trảo, lập tức từ trong tay một thiếu niên nắm tới trường kiếm, cổ

tay rung lên, kéo ra kiếm hoa.

Xì xì xì xì...

Hơn mười đạo kiếm khí từ mũi kiếm bắn ra.

Tuy chỉ cùng lão sư học một chiêu “vứt kiếm”, nhưng lão sư giảng giải không ít cơ sở liên quan tới kiếm đạo, không thi triển ra tuyệt chiêu, sức chiến đấu cũng cực mạnh.

Giống như Tiểu Lý Phi Đao, cũng không phải chỉ biết ném phi đao, không còn phi đao, đồng dạng là cường giả bài danh rất cao trong thiên hạ.

Leng keng! Leng keng! Leng keng!

Kiếm khí bay ra, âm thanh trường kiếm rơi xuống đất, hơn mười thiếu niên đồng thời ôm cổ tay, từng cái trong mắt tràn đầy kinh hoàng.

Vừa rồi Thiện Hiểu Thiên tiện tay thi triển ra kiếm chiêu, vậy mà ở trong nháy mắt đâm thủng toàn bộ bọn họ!

May mắn hạ thủ lưu tình, không dùng lực lượng, nếu không chỉ sợ cổ tay sẽ rơi trên mặt đất.

Hô!

Ngón tay búng một cái, trường kiếm như thiểm điện nghiêng cắm ở trước mặt Tiết Cầm, không ngừng lay động, phát ra thanh âm nghẹn ngào, Thiện Hiểu Thiên một thân ngạo khí, tựa như Bạch Dương cắm ở trong gió:

- Không biết... nhị tiểu thư thân là thiên tài, có thể làm được hay không?

- ...

Một hồi yên lặng.

Mười mấy người vây công, tiện tay đoạt kiếm, thân thể không động, một kiếm đâm thủng cổ tay mọi người... Phần thực lực cùng kiếm thuật này, quả thực nghe rợn cả người!

Loại người này nếu là phế vật... Bọn họ tính là gì?

Gương mặt xinh đẹp tái đi, thân thể mềm mại của Tiết Cầm run rẩy.

Tuy đều là Đại Thánh tam trọng đại viên mãn, nhưng nàng tuyệt đối không làm được điểm ấy!

Thật muốn xông tới, có thể sẽ giống như những người khác, trong nháy mắt bị thua.

- Coi như ngươi không phải phế vật... nhưng thông đồng sơn tặc là sự thật, hàng xóm ngươi cũng có thể làm chứng, đêm khuya có sơn tặc ẩn hiện ở trong phủ đệ của ngươi...

Tiết Trầm nghiến răng.

- Các ngươi đều tận mắt thấy, có sơn tặc đi vào phủ đệ của ta?

Không trả lời hắn, Thiện Hiểu Thiên quay đầu nhìn về phía hai nhân chứng vừa rồi đi ra.

- Vâng... Chính xác trăm phần trăm!

- Chúng ta thật... thấy được!

Bị ánh mắt của hắn nhìn chằm chằm, cái cổ hai người đồng thời co rụt lại.

Nếu như đối phương thủy chung không thể tu luyện thì thôi, nhưng biết tu luyện, hơn nữa thiên tư cao như vậy, nghĩ tới uy thế của Thiện gia năm đó... Nhất thời tất cả đều có chút sợ hãi, nói chuyện cũng không hùng hồn như trước đó.

Thời điểm bọn hắn sợ mất mật, âm thanh của Thiện Hiểu Thiên vang lên:

- Nhìn thấy, vậy là đúng rồi... Chứng minh các ngươi thực sự nói thật!

- Ừm?

Hai người đồng thời ngẩn ngơ.

Đúng?

Ngươi biết bản thân đang nói cái gì không?

Như vậy chẳng khác nào thừa nhận thông đồng sơn tặc, cho dù thiên phú rất cao, thực lực rất mạnh, đạo đức có hại, Lăng Vân Kiếm Các cũng không có khả năng thu làm đệ tử.

Những người khác cũng xôn xao.

- Ha ha, thừa nhận là tốt rồi, đã thừa nhận, vậy thì không có gì có thể nói, người tới, còn không bắt gia hỏa thông đồng sơn tặc này lại...

Tiết Trầm cũng sửng sốt, ngay sau đó vẻ mặt mừng rỡ.

Vốn cho rằng đối phương triển lộ thực lực, sẽ chết sống không thừa nhận, như thế kế hoạch của hắn sẽ cực kỳ bị động, nằm mơ cũng không ngờ tới, tên này giống như thiếu thông minh, trực tiếp nhận!

Mà ở đây nhiều người thấy như vậy!

Lần này, lại không có đường lùi... Tương đương tự mình chụp mũ, hắn phải chết không nghi ngờ!

- Bắt lại?

Thiện Hiểu Thiên cười lạnh, đột nhiên ôm quyền khom người:

- Hoắc sư huynh, bây giờ ta muốn truyền một nhân chứng, mong đáp ứng!

- Ừm!

Hoắc Giang Hà gật đầu.

- Vào đi!

Thiện Hiểu Thiên nhìn ra phía ngoài.

Kèm theo lời nói, một người mặc hắc bào, mang theo mũ rộng vành từ bên ngoài đi vào, đi tới trước mặt mọi người, chậm rãi hái mũ xuống.

- Là Tào Thành Lập!

- Vị đầu lĩnh sơn tặc kia...

- Hắn lại dám tới phủ thành chủ, giết hắn...

- Thiện Hiểu Thiên bảo hắn đi vào, xem ra hai người thật sự có cấu kết...

...

Nhìn rõ ràng bóng người, phía dưới nhất thời xôn xao.

Không phải người khác, chính là sơn tặc đầu lĩnh... Tào Thành Lập!

Cái tên này từ trước tới nay giấu ở trong rừng sâu núi thẳm, phủ thành chủ mấy lần vây quét cũng vô công trở lại, giờ phút này lại dám chạy đến nơi đây, lá gan quá mập!

- Mọi người thấy không? Tào Thành Lập này lại nghe hắn nói, hiển nhiên sớm đã thông đồng...

Tiết Trầm kích động suýt chút nữa nhảy dựng lên.

Trước đó tất cả mọi chuyện đều không có chứng thực, nhiều nhất chỉ là một ít chứng cứ ngụy tạo, hiện tại tên này vậy mà mang đầu sỏ sơn tặc đến...

Khẳng định không cách nào biện giải!

- Thông đồng?

Thiện Hiểu Thiên cười nhạo một tiếng, nhìn về phía sơn tặc:

- Đến cùng ai thông đồng ngươi... Còn xin Tào trại chủ tự mình trả lời đi!

- Là hắn...

Tào Thành Lập tiến lên một bước, chỉ Tiết Trầm cùng Tiết Cầm:

- Còn có nàng...

- Ngươi nói bậy bạ gì đó? Đừng ngậm máu phun người...

Lông mày Tiết Trầm giương lên.

- Ngậm máu phun người?

Tào Thành Lập xiết chặt nắm đấm, tiến về phía trước một bước:

- Hôm qua, Tiết Trầm này đặc biệt tới gặp ta, ủy thác ta giết một người, chỉ cần thành công, thù lao năm vạn Thông Thần Tệ! Ta hỏi thăm một chút, người muốn giết này không có thực lực gì, là cái phế vật, liền đáp ứng...

- Giết người?

- Phế vật?

Trong đám người không ít người thông minh, đã đoán ra, đồng loạt nhìn về phía Thiện Hiểu Thiên cách đó không xa.

Những năm này, cũng chỉ có hắn gánh vác cái thanh danh kia.

- Không tệ, chính là Thiện Hiểu Thiên công tử!

Tào Thành Lập nói tiếp:

- Ta ban đêm liền đi mai phục, kết quả... thực lực của Hiểu Thiên công tử vượt qua tưởng tượng, ta tự nhiên không có khả năng thành công! Cho nên toàn quân bị diệt, đều bị hắn chém giết...

Ngựa cùng xe giết người, chuyện này thực nghe rợn cả người, nói ra khẳng định không có người tin tưởng, như vậy không bằng không nói.

- Vận khí ta tốt, chạy thoát, lần nữa tìm tới Tiết Trầm, hắn chỉ cho ta năm trăm Thông Thần Tệ... lúc ấy ta cực kỳ tức giận, liền muốn nhìn một chút đến cùng là ai, liền lặng lẽ đi theo, phát hiện hai người bọn họ đi vào phủ thành chủ, hơn nữa vừa vặn dùng ngọc tinh ghi chép một màn...

Cổ tay rung lên, Tào Thành Lập thả ra hình ảnh đêm qua ghi chép.

Mọi người lập tức nhìn thấy, trong phủ thành chủ, Tiết Trầm đứng ở mặt trước đám người, để rất nhiều hộ vệ thay đổi trang phục sơn tặc, hơn nữa nghiêm túc bàn giao, chém giết một nhà Thiện Hiểu Thiên!

Lục trưởng lão đến!

dtv-ebook.com

Hình ảnh tiếp tục.

Đám mặc sơn tặc trang phục hộ vệ này, dọc theo đường phố lặng lẽ lẻn vào phủ đệ của Thiện Hiểu Thiên.

- Cái hình ảnh này hình như giống vừa rồi hắn thả ra...

- Đúng vậy... Ta cho rằng thật sự là sơn tặc, không nghĩ tới lại là hộ vệ của phủ thành chủ...

- Hộ vệ phủ thành chủ ngụy trang thành sơn tặc, cố ý giết người...

...

Rất nhanh, có người nhận ra cảnh tượng trong hình ảnh ghi chép, cùng trước đó nhân chứng ghi chép giống nhau như đúc.

Vốn cho rằng là sơn tặc, không nghĩ tới, nhìn toàn bộ nội dung mới biết được... Lại là hộ vệ phủ thành chủ ngụy trang!

Hô!

Hộ vệ đi vào phủ đệ, hình ảnh ngừng lại, Tào Thành Lập cầm ngọc tinh ghi chép ở trong lòng bàn tay, lần nữa nhìn về phía Tiết Trầm:

- Ngươi còn có lời gì để nói?

- Ngươi... Đây là giả tạo!

Sắc mặt Tiết Trầm trắng nhợt.

Hiển nhiên nằm mơ cũng không nghĩ đến, loại sự tình này vậy mà bị người theo dõi, còn ghi chép xuống.

- Giả tạo? Ngươi giả tạo một chút thử coi!

Thiện Hiểu Thiên đi về phía trước.

Ngọc tinh ghi chép, ghi chép nội dung đều là thật sự phát sinh, không có cách nào giả tạo, nguyên nhân chính là như vậy, mới có tính công chính.

- Ta...

Tiết Trầm lui về sau một bước:

- Ngươi cùng tam tiểu thư có hôn ước, thực lực ngươi mạnh tự nhiên rất nhất, vì sao chúng ta muốn giết ngươi, làm như vậy, chẳng phải làm bẩn thanh danh của phủ thành chủ...

- Cũng đúng ah...

Mọi người sững sờ, đồng loạt nhìn tới.

Hai bên có hôn ước, thật không thích hợp, từ hôn là được, làm gì tìm sơn tặc giết người?

Bản thân gánh nồi đen trên lưng?

- Tại sao muốn giết ta? Nếu như ngươi quên, có thể nhìn cái này một chút!

Thiện Hiểu Thiên khẽ cười một tiếng, cũng từ trong ngực lấy ra một ngọc tinh ghi chép, ngón tay điểm chút, phóng thích hình ảnh bên trong ra.

- Làm sao, biết rõ ta tới, không tự mình đi ra, cho rằng phái cái hạ nhân, lấy hôn ước tới, liền muốn lừa gạt?

Trong hình ảnh, Tiết Cầm một mặt lãnh ngạo, cao quý như công chúa.

- Không có gì, rất đơn giản, ta muốn ngươi toàn thành công bố, là ngươi không xứng với ta, chủ động yêu cầu từ hôn, phủ thành chủ từ chối liên tục, sau đó tôn trọng ý kiến của ngươi, lúc này mới giải trừ hôn ước... nếu không, ngươi trực tiếp lấy hôn ước ra, là muốn nói cho tất cả mọi người, Tiết Cầm ta không muốn gả cho ngươi? Làm cho tất cả mọi người đâm cột sống phủ thành chủ sao?

- Không đáp ứng cũng rất đơn giản! Những năm này Thiện gia đắc tội không ít người, nếu như không cùng phủ thành chủ thông gia, thêm vào bản thân ngươi chính là củi mục, hắn đã sớm diệt tuyệt... những người này muốn ra tay, chỉ bằng một chủ một tớ các ngươi, có thể chống đỡ được?

Tiết Trầm cười lạnh.

- Sau khi các ngươi chết, thành chủ cực kỳ bi thương, sẽ đích thân phái người thay các ngươi báo thù, sau đó tiểu thư càng sẽ khóc thật nhiều ngày, cuối cùng thương tâm rời đi nơi đây, vào Lăng Vân Kiếm Các...

...

Trong ngọc tinh, ghi chép rõ rõ ràng ràng hình ảnh hai người tới phủ diễu võ giương oai, không kém chút nào!

- Cái này...

- Nguyên lai nàng muốn từ hôn, đối phương lui còn không hài lòng, còn muốn thanh danh của mình, không tiếc giết người...

- Quả thực lòng dạ rắn rết!

- Những năm này phủ thành chủ thanh danh rất tốt, không nghĩ tới vậy mà làm ra loại sự tình này...

- Mất mặt, ta xấu hổ tới làm bạn...

...

Xem xong một màn này, tất cả mọi người rõ ràng chuyện gì xảy ra, lần nữa nhìn về phía Tiết Trầm cùng Tiết Cầm, tràn đầy địch ý.

- Ngươi, ngươi...

Gương mặt xinh đẹp trắng bệch, Tiết Cầm chỉ cảm thấy toàn thân mềm nhũn, tê liệt ngã xuống trên mặt đất.

Vốn nghĩ không chỉ có thể từ hôn, thoát khỏi phế vật này, còn có thể thu hoạch được thanh danh tốt, nằm mơ cũng không nghĩ đến... lại bị vạch trần.

Từ giờ khắc này, thanh danh của nàng, xem như triệt để xấu!

Không muốn gả người, không tiếc thông đồng sơn tặc, tàn sát vị hôn phu...

Loại thanh danh này truyền đi, ai còn dám lấy nàng?

Thật muốn cười, ngộ nhỡ có sơn tặc đập cửa... Chẳng phải nguy rồi?

- Ăn nói bừa bãi, hôm nay ta sẽ dạy gia hỏa ăn nói vớ vẩn như ngươi...

Hàm răng cắn chặt, thân thể Tiết Trầm nhảy lên, lập tức lao đến Thiện Hiểu Thiên.

Tiếng gió rít gào, chưởng lực mạnh mẽ.

Hiện tại cảnh tượng như thế này, đã triệt để lâm vào bị động, phương pháp duy nhất chính là, giết chết Thiện Hiểu Thiên cùng Tào Thành Lập, không có chứng cứ.

Hắn là Cổ Thánh tam trọng, vừa ra tay, gian phòng lập tức giống như bị giam cầm, toàn thân hai người băng lãnh, không thể động đậy.

- Làm càn!

Không nghĩ tới đối phương lại dám ở trước mặt hắn giết người, con mắt Hoắc Giang Hà run lên.

Quả thực không coi đệ tử Lăng Vân Kiếm Các như hắn vào mắt.

Cổ tay rung lên, trường kiếm xuất khiếu, đang muốn ngăn cản đối phương, liền cảm thấy cánh tay trầm xuống, thành chủ Tiết Càn ngồi ở bên cạnh cười khanh khách nhìn lại:

- Giang Hà hiền chất không nên gấp gáp, Tiết Trầm chỉ muốn hù dọa một chút, sẽ không làm ẩu, ngươi thân là đệ tử Kiếm Các, nhúng tay sự tình nội thành của ta, ngược lại mất thân phận!

Hoắc Giang Hà híp mắt lại.

Tiết Trầm sát khí ngang dọc, đương nhiên sẽ không hù dọa, không tự mình ra tay, tùy ý chưởng lực của đối phương tập sát, hai người phía trước khẳng định sẽ bị đánh chết!

Sau đó... Tiết Càn thành chủ có thể nói quản giáo thuộc hạ vô phương, nhiều nhất giam giữ Tiết Trầm răn đe...

Lúc này, Thiện Hiểu Thiên cùng Tào Thành Lập tất cả đều chết, lời còn không tùy ý phủ thành chủ nói?

Không bao lâu, khẳng định sẽ thả ra tin tức, một chút sự tình cũng không phát sinh...

- Không được...

Bên này Hoắc Giang Hà bị ngăn cản, nhìn thấy chưởng lực uy lực vô cùng, khuôn mặt Tào Thành Lập trắng bệch, sợ tới mức sắp ngã sấp xuống.

Hắn là nghe mệnh lệnh của thư tịch, tới giúp Thiện Hiểu Thiên giải oan, cũng không đại biểu bản thân muốn chết ah...

Ngay thời điểm cảm giác lần này không còn cách nào trốn, hắn phải chết không nghi ngờ, chưởng lực tiêu tán không thấy hình bóng, vội vàng ngẩng đầu nhìn, ngay sau đó nhìn thấy, vị kiếm thuật tổng giáo tập, Cổ Thánh tam trọng chẳng biết lúc nào, đã té ngã trên đất, cắt đứt hô hấp, trên trán cắm một cây cỏ xanh biếc.

- Chết?

Thân thể cứng đờ, vội vàng nhìn lại, sau đó nhìn thấy cỏ xanh từ con mắt đối phương đâm vào, đâm ra lỗ tai, triệt để xuyên qua đại não, hủy diệt sinh cơ, nhất thời mất mạng!

Cỏ xanh mềm mại như vậy, đâm xuyên con mắt... Chém giết một vị Cổ Thánh tam trọng...

Đây là thực lực gì?

Tào Thành Lập lạnh cả người, không dám động đậy.

Một bên Hoắc Giang Hà cũng đột nhiên đứng dậy, tràn đầy khó tin.

Hắn là Cổ Thánh tứ trọng sơ kỳ, giống như Tiết Càn thành chủ, nhưng muốn làm được điểm ấy, không được.

Cỏ xanh mềm mại, không thể dùng lực, cũng không thể ẩn chứa chân khí, nhưng lại có thể trong nháy mắt phá vỡ chân khí hộ thể của Cổ Thánh tam trọng, đâm xuyên đầu...

Mấu chốt nhất là...

Lấy nhãn lực của hắn, vậy mà từ đầu đến cuối không thấy đến cùng ai ra tay, cỏ xanh lại từ chỗ nào xuất hiện!

Giống như thứ này lăng không đi ra.

Không chỉ hắn khiếp sợ, thành chủ Tiết Càn ngăn hắn cũng lạnh cả người.

Hiển nhiên, hắn cũng không nhìn ra cỏ xanh từ đâu xuất hiện.

Cẩn thận nhớ lại một chút, đổi lại hắn, chỉ sợ cũng không cách nào ngăn cản!

- Lão sư... thật mạnh!

Thiện Hiểu Thiên thở phào nhẹ nhõm.

Lão sư bảo hắn không cần lo lắng, nhưng cảnh tượng vừa rồi vẫn làm hắn lau mồ hôi.

Sớm biết lão sư khẳng định không đơn giản, chỉ là không nghĩ tới cường đại như thế!

Áp chế lại khiếp sợ cùng kích động, Thiện Hiểu Thiên vừa định nói tiếp, chỉ thấy thành chủ Tiết Càn đột nhiên đứng dậy, lòng đầy căm phẫn:

- Tiết Trầm thân là kiếm thuật tổng giáo tập, vậy mà làm ra loại sự tình này, là ta bỏ bê quản giáo, thẹn đứng đầu một thành... Loại bại hoại này, nhất định phải giết chết răn đe!

Thiện Hiểu Thiên sững sờ.

Nghe khẩu khí của hắn... Tiết Trầm chính là hắn giết?

Có xấu hổ hay không?

- Hiểu Thiên hiền chất, chuyện này ta cũng không hiểu rõ tình hình, may mắn ngươi thông minh cơ cảnh, vạch trần thủ đoạn của tên này! Mới để cho phủ thành chủ ta bảo vệ danh dự!

Tiết Càn đi tới trước Thiện Hiểu Thiên, một bộ trưởng bối ôn hoà:

- Hôn ước của ngươi cùng tiểu nữ, là lúc trước đám người phụ thân ngươi tự mình xác định, hiện tại tổ tiên qua đời, hậu nhân làm sao có thể vi phạm bọn họ trông đợi? Lại nói, sở dĩ tiểu Cầm làm ra loại quyết định

này, khẳng định là nhận lấy Tiết Trầm mê hoặc, tên này am hiểu nhất chính là mê hoặc nhân tâm...

Thấy hắn nói ra lời này, phản ứng cấp tốc như vậy, Thiện Hiểu Thiên cười lạnh.

Khó trách có thể làm thành chủ, không hổ là lão hồ ly.

Lão sư khiêm tốn, không nguyện ý hiển lộ ra.

Mà giờ khắc này, Tiết Trầm bị giết, tất cả mọi người ở đây, lấy vị thành chủ này thực lực cao nhất, mọi người khẳng định cảm thấy là hắn ra tay.

Người đã chết, toàn bộ tội danh đẩy lên người đối phương, sau đó lại tìm lý do, liền không có liên quan quá nhiều với phủ thành chủ... Đến lúc đó, lại nghĩ biện pháp tạo nên ân huệ, chắc hẳn dư luận sẽ duy trì không được bao lâu!

Dưới tình thế xấu như vậy, có thể nhanh như vậy làm được điểm ấy, vị Tiết Càn này thật độc ác.

- Thành chủ nói đùa...

Thiện Hiểu Thiên nhịn không được nữa, khẽ nói:

- Phủ thành chủ phái ra năm mươi tinh nhuệ, trong vòng một đêm toàn bộ tử vong, ngươi nói là thuộc hạ tự tiện làm, sẽ có người tin tưởng?

Năm mươi tinh nhuệ, đối với phủ thành chủ mà nói, cũng không phải số lượng nhỏ, tất cả đều chết, làm sao có thể không biết?

Thiện Hiểu Thiên nói thẳng ra, tương đương xé tấm màn che.

- Hừ!

Không nghĩ nói những lời này, đối phương không cảm kích, còn nói như vậy, Tiết Càn sầm mặt, ánh mắt híp lại, truyền âm tới:

- Làm sao, Tiết Trầm chết còn chưa đủ, muốn đẩy ngã ta? Ngươi có chứng cứ, chứng minh ta tham dự việc này sao?

Thiện Hiểu Thiên nói không ra lời.

Tiết Cầm chỉ từ hôn, cái khác tất cả đều là Tiết Trầm làm, không có bất kỳ chứng cớ nào biểu hiện liên quan đến vị thành chủ này, thậm chí Tiết Cầm cũng có thể từ chối sự tình, nhiều nhất chỉ là từ hôn!

Không thích hợp bản thân, vì hạnh phúc, chạy tới từ hôn, nhiều nhất nhận đạo đức khiển trách, cũng không có xúc phạm pháp luật!

- Không có chứng cứ, tốt nhất ngoan ngoãn chớ nói nhảm! Ta biết sau lưng ngươi có cường giả, mới có thể tuỳ tiện chém giết Tiết Trầm, nhưng thành chủ ta, là Lăng Vân Kiếm Các sắc phong! Chỉ có trưởng lão mới có tư cách xử lý... cao thủ sau lưng ngươi dám động thủ với ta... Tương đương đánh mặt Kiếm Các, ngươi cảm thấy bọn họ sẽ bỏ qua người khiêu chiến quyền uy của sáu đại tông môn? Hay cảm thấy, người sau lưng ngươi có thể chống cự áp lực của sáu đại tông môn?

Tiết Càn cười lạnh một tiếng, tiếp tục truyền âm tới:

- Không muốn để cho vị sau lưng ngươi kia, bởi vì chuyện của ngươi bị liên lụy, liền ngoan ngoãn nghe ta, việc ngày hôm nay coi như thôi! Mọi người tất cả đều vui vẻ! Hôn ước của ngươi cũng sẽ như cũ, sẽ không xuất hiện biến cố...

Con mắt Thiện Hiểu Thiên thấu hồng, nắm đấm bóp vang vọng, nói không ra lời.

Thật ra thì hắn cũng biết, đám người cha mẹ chết, cùng vị Tiết thành chủ này có quan hệ cực kỳ lớn, đã sớm muốn báo thù!

Đáng tiếc... Đối phương nói đúng!

Phủ thành chủ, thực lực vị trước mắt này mạnh nhất, thật vận dụng binh sĩ, tiến hành đại đồ sát, hắn cùng lão sư căn bản không có cách ngăn cản!

Nếu lão sư thật ra tay, giết đối phương, tương đương đắc tội Lăng Vân Kiếm Các...

Dù thực lực của lão sư rất mạnh, hắn cũng không cho rằng có thể đối kháng một trong sáu đại tông môn!

- Tốt, không cần ta nói nhiều, ngươi cũng rõ ràng nên nói như thế nào!

Thấy hắn dao động, Tiết Càn hừ một tiếng:

- Muốn động ta, trừ khi trưởng lão Kiếm Các có thể nghe được cầu nguyện của ngươi, xuất hiện ở đây, nếu không, đừng không biết tự lượng sức mình...

Hô!

Lời còn chưa dứt, trên không một Thánh thú kêu to, ngay sau đó vài bóng người từ trên lưng thú rơi xuống.

- Lục trưởng lão!

Nhìn thấy mấy người này, ánh mắt Hoắc Giang Hà sáng lên, vội vàng tiến về phía trước một bước, ôm quyền khom người.

Lục Vân trưởng lão, từ Tinh Diệu thành đến!

Thân thể Tiết Càn cứng đờ, lời đang nói lập tức nghẹn ở cổ họng..

Khảo hạch đệ tử nội môn

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

Tuy Lục Vân trưởng lão chỉ là trưởng lão phụ trách ngoại môn, nhưng thực sự là cường giả Hư Tiên cảnh, vốn chỉ phụ trách khảo hạch đệ tử ngoại môn ở Tinh Diệu thành, Huyền Giang thành loại địa phương chỉ có thể thu nhận đệ tử tạp dịch, tình huống bình thường, là căn bản sẽ không tới!

Mặc dù có tình huống đặc biệt, cũng chỉ là đi ngang qua, mang người đi...

Làm sao đột nhiên đi tới trước mặt?

Tiết Càn tràn đầy khó tin, nhưng không dám thất lễ, vội vàng tiến lên, khom người bái kiến.

- Huyền Giang thành thành chủ, Tiết Càn, gặp qua Lục Vân trưởng lão?

- Ừm!

Lục trưởng lão không thèm để ý, tùy ý khoát tay áo, nhìn về phía Hoắc Giang Hà:

- Thế nào? Hắn có xuất hiện?

- Bẩm báo trưởng lão, cụ thể là ai thì không rõ ràng, chẳng qua... Có lẽ liên quan đến Thiện Hiểu Thiên!

Hoắc Giang Hà chỉ một chút.

Tối hôm qua ở Thông Thần điện, Thiên Nhai nhờ hắn hỗ trợ, chính là để hắn đúng giờ xuất hiện ở đây, kết quả có hắn tọa trấn, Thiện Hiểu Thiên mới có thể cọ rửa oan khuất, rực rỡ hào quang... Bởi vậy vị này coi như không phải Thiên Nhai, khẳng định cũng có liên hệ cực lớn.

- Hắn?

Lục Vân trưởng lão mang theo nghi ngờ.

Lấy nhãn lực của hắn, tự nhiên có thể liếc mắt nhìn ra, thực lực cụ thể của vị này... Đại Thánh tam trọng đại viên mãn!

Thực lực như vậy, liền có thể giết rất nhiều đệ tử của hắn quăng mũ cởi giáp?

- Là như vậy...

Thấy đối phương không tin, Hoắc Giang Hà nói rõ chi tiết một lần.

Nghe xong giới thiệu, lông mày Lục Vân trưởng lão trầm xuống.

Thiên tài như thế, ở trong phạm vi Lăng Vân Kiếm Các quản lý, lại bị người thiết kế, nhận đãi ngộ không công bằng như vậy, tương đương trực tiếp đánh mặt của hắn.

Cố nén không vui nhìn lại:

- Ngươi là Thiện Hiểu Thiên?

- Vâng!

Thiện Hiểu Thiên hành lễ.

- Có nguyện ý gia nhập Lăng Vân Kiếm Các hay không?

Lục Vân trưởng lão hỏi.

Thiện Hiểu Thiên sửng sốt, lặng lẽ quay đầu nhìn lão sư cách đó không xa, thấy hắn âm thầm gật đầu, vội vàng khom người:

- Nguyện ý!

- Rất tốt!

Lục Vân trưởng lão gật đầu:

- Từ giờ trở đi, ngươi chính là đệ tử Kiếm Các! Ai dám bắt nạt ngươi, chính là đối nghịch Kiếm Các, cần thừa nhận lửa giận của Kiếm Các!

- Ách...

Thiện Hiểu Thiên ngẩn ngơ.

Còn tưởng rằng cần lần nữa khảo hạch, thi triển thực lực, không ngờ tới đơn giản như vậy.

Nếu không biết đối phương thật sự là trưởng lão, còn tưởng rằng là diễn hí kịch.

Sớm nghe nói trưởng lão ngoại môn Lục Vân của Kiếm Các chịu trách nhiệm thu nhận học sinh, tính cách hùng hùng hổ hổ, không nghĩ tới như vậy...

- Chúc mừng Hiểu Thiên hiền chất trở thành đệ tử Kiếm Các...

Tiết Càn phản ứng cực nhanh, vội vàng cười ha hả đi tới trước mặt, không có chút khó xử nào như trước đó.

Không để ý tới đối phương, Thiện Hiểu Thiên hít sâu một hơi, giống như hạ quyết định gì đó, hít sâu một hơi, trực tiếp quỳ rạp xuống đất:

- Bẩm báo trưởng lão, xin vì đệ tử làm chủ!

- Cứ nói đừng ngại!

Lục Vân trưởng lão vẫy tay một cái.

- Thiện gia ta, là đại gia tộc của Huyền Giang thành, bởi vì chiến lực quá mạnh, bị phủ thành chủ ham muốn, thi triển quỷ kế, dẫn đến cả nhà diệt tuyệt... Đây là chứng cứ!

Thiện Hiểu Thiên từ trong ngực lấy ra một cái ngọc bài đưa tới.

Gia tộc bị hủy diệt, Dịch lão vẫn chưa ngừng nghỉ, bốn phía sưu tập chứng cứ, kèm theo sưu tập càng nhiều, càng biểu hiện liên quan đến vị thành chủ trước mắt.

Trước đó không dám nói ra, giờ phút này trưởng lão Lăng Vân Kiếm Các tới, đã không có bất kỳ băn khoăn nào.

Mấu chốt là ý tứ của lão sư.

Nhận lấy ngọc bài, cúi đầu liếc nhìn, con mắt của Lục Vân trưởng lão nhất thời híp lại.

Phía trên ghi lại chứng cứ, từng cái cực kỳ rõ ràng, không có bất kỳ sơ xuất cùng sai lầm.

Mỗi một cái đều cho thấy, Thiện gia trên trăm nhân khẩu, đều cùng thành chủ Tiết Càn, có quan hệ không thể dứt bỏ.

- Ngươi có lời gì để nói?

Quay đầu nhìn lại, tiện tay ném ngọc bài tới trước mặt.

Tiết Càn vội vàng cầm lấy liếc mắt nhìn, đồng tử đột nhiên co rút lại, quỳ mọp xuống đất:

- Lục trưởng lão, oan uổng... Hai nhà chúng ta sớm kết thân, xuống tay với bọn họ, đối với ta cũng không có chỗ tốt gì! Cái này nhất định là gia nữ không hiểu chuyện, chạy tới từ hôn, dẫn đến Hiểu Thiên hiền chất không vui, mới gây ra hiểu lầm... Còn xin trưởng lão minh giám!

- Minh giám? Tốt! Ta sẽ cho ngươi trả lời thoả mãn!

Hừ một tiếng, Lục trưởng lão không nhiều nói, cũng không để ý tới thành chủ quỳ trên mặt đất, mà nhìn về phía Thiện Hiểu Thiên:

- Ngươi viết chứng cớ này, tuy có lý có cứ, nhưng thời gian lâu dài, rất nhiều đã điều tra không ra, lại thêm đối phương thân là thành chủ, cố ý che giấu dấu vết mà nói, xem như ta cũng bất lực!

- Vâng

Thiện Hiểu Thiên cúi đầu.

Hắn biết điểm ấy.

Gia tộc thảm tao hủy diệt đã qua mười năm, trong vòng mười năm, Huyền Giang thành không biết phát sinh bao nhiêu biến hóa, cho dù những chứng cớ này là đúng, cũng đã vật đổi sao dời, thẩm tra không tới.

Huống chi, vị thành chủ này mua danh cầu lợi, vì danh tiếng, ngay cả sự tình từ hôn cũng làm ra được, diệt môn dính dáng lớn như vậy, khẳng định đã sớm xử lý giọt nước không lọt, muốn kiểm tra cũng không thể nào tra được.

- Không có chứng cớ xác thật, liền muốn giết chết một vị thành chủ, tương đương miệt thị uy nghiêm của Lăng Vân Kiếm Các!

- Chẳng qua... Bất cứ chuyện gì cũng có ngoại lệ!

Mắt Lục Vân trưởng lão sáng lên:

- Đó chính là... Có đầy đủ thực lực! Để Lăng Vân Kiếm Các cũng vì đó kiêng kị! Đương nhiên sẽ không bởi vì một thành chủ thành thị tam lưu nho nhỏ mà đắc tội! Còn có... Trở thành đệ tử nội môn của Lăng Vân Kiếm Các! Một khi thành công, Kiếm Các có nghĩa vụ giúp mình đệ tử xử lý phiền phức, để cho hắn an tâm tu luyện.

- Đệ tử nội môn?

Thiện Hiểu Thiên sững sờ.

Lăng Vân Kiếm Các, ở Huyền Giang thành chỉ thu nhận đệ tử tạp dịch.

Ngay cả một nhân vật hầu hạ người như thế, đi qua khảo hạch, Tiết Cầm đuôi cũng muốn vểnh trên trời, tự cho là một bước lên trời, trông mong chạy tới từ hôn, thật muốn trở thành đệ tử nội môn, địa vị còn trên đám người Hoắc Giang Hà, so với Huyền Giang thành thành chủ, trọng yếu hơn gấp trăm lần!

Tự nhiên sẽ được Kiếm Các bảo vệ.

Chỉ là... thực sự quá khó khăn.

Hoắc Giang Hà đường đường Cổ Thánh tầng thứ tư phá toái hư không, cũng không vào được, hắn chỉ có Đại Thánh tam trọng đại viên mãn, làm sao có thể?

- Không sai, đệ tử nội môn của Lăng Vân Kiếm Các, mỗi một vị đều là tài sản của Kiếm Các, địa vị so với ta chỉ mạnh không yếu... Chỉ cần ngươi thành công, cho dù không có chứng cứ, giết vị thành chủ này, cũng không có người sẽ nói cái gì!

Lục Vân trưởng lão thản nhiên nói.

Pháp luật mãi mãi chỉ giam cầm tiểu nhân vật, cường giả chân chính, quy tắc căn bản khống chế không đến, chớ nói chi là chứng cớ!

Giết liền giết.

Một thành chủ thành trấn tam lưu mà thôi, chết một cái, khẳng định sẽ có người thay thế, so sánh với đệ tử nội môn, cái nào nặng cái nào nhẹ, liếc mắt liền biết.

- Cái này...

Không nghĩ tới Lục Vân trưởng lão nói ra lời này, lông mày Tiết Càn nhảy loạn.

Chẳng lẽ đối phương là muốn... Để Thiện Hiểu Thiên khảo hạch trở thành đệ tử nội môn?

Chẳng qua, độ khó khảo hạch đệ tử nội môn, hắn biết, cái tên này, dù thiên tư không tệ, nhưng muốn thành công, gần như không có khả năng!

- Xin hỏi trưởng lão, đệ tử nội môn khảo hạch thế nào? Ta nguyện ý thử một lần!

Trầm tư phút chốc, Thiện Hiểu Thiên nói.

- Khảo hạch nội môn, không nhìn tu vi, mà nhìn tiềm lực cùng thiên tư! Tiềm lực cùng thiên tư cao, dù tu vi thấp một ít, cũng có thể trực tiếp tiến vào, không cần đi qua ngoại môn lịch luyện. Tình huống bình thường, cần khảo hạch có hai cái... Thứ nhất, trước mười bảy tuổi trở thành Cổ Thánh! Thứ hai, thông qua nội môn khảo hạch kiếm thuật!

Lục Vân trưởng lão thản nhiên nói:

- Ngươi bây giờ bao nhiêu?

- Ta mười sáu tuổi, chẳng qua...

Sửng sốt một chút, Thiện Hiểu Thiên vừa định nói tiếp, liền bị lão giả cắt đứt:

- Không đến mười bảy là được, hiện tại là Đại Thánh tam trọng đại viên mãn, chứng minh mười bảy tuổi có cơ hội đột phá đến cấp bậc này! Còn nội môn khảo hạch kiếm thuật... Hoắc Giang Hà là đệ tử ngoại môn đại sư huynh, kiếm thuật đã phù hợp tiêu chuẩn nội môn, chỉ cần cùng cấp bậc, có thể chiến thắng... Liền đại biểu thông qua!

- Cùng cấp bậc chiến thắng?

Thiện Hiểu Thiên có chút khẩn trương.

Hắn chỉ cùng lão sư học một đêm kiếm pháp, đối phương là cao thủ Kiếm Các, luyện kiếm không dưới hai mươi năm.

Cùng cấp bậc muốn thắng được, chỉ sợ rất khó!

Lục Vân trưởng lão nói:

- Không sai, ngươi có dám thử một chút không?

- Nguyện ý thử một lần!

Không chần chờ quá lâu, Thiện Hiểu Thiên gật đầu.

Chuyện này với hắn mà nói, là một cơ hội!

Chỉ cần bỏ lỡ, lại nghĩ báo thù, gần như không có khả năng!

Dù sao Tiết Càn biết mình muốn giết hắn, lại biết đi vào Kiếm Các, há có thể một mực đợi ở chỗ này chờ chết?

Khẳng định đã sớm chạy trốn.

Thế giới lớn như vậy, một khi trốn đi, lại nghĩ tìm tới, không thể nghi ngờ là mò kim đáy biển!

- Rất tốt!

Lục Vân trưởng lão gật đầu, nhìn về phía Hoắc Giang Hà:

- Đè thấp tu vi giống như hắn, dùng ra toàn lực chiến đấu, không được hạ thủ lưu tình!

- Vâng!

Hoắc Giang Hà gật đầu, mấy bước đi tới trước mặt, tu vi thời gian nháy mắt liền áp chế đến Đại Thánh tam trọng.

- Mời!

Hai người tách ra đứng vững, riêng phần mình tay cầm trường kiếm.

- Lão sư...

Lần đầu tiên cùng loại cường giả này tỷ thí, Thiện Hiểu Thiên có chút nóng nảy, nhìn về phía lão sư, chỉ thấy người sau, trên tay vẫn mang theo xích sắt, híp mắt lại, một bộ việc không liên quan đến mình.

Xem ra... Hắn căn bản không quản!

- Liều mạng...

Thiện Hiểu Thiên cắn răng một cái, trong ánh mắt lộ ra kiên định.

Lão sư đã cho hắn nhiều như vậy, có thể trở thành đệ tử nội môn hay không, mấu chốt nhìn hắn, không thể lùi bước.

Hô!

Chỉ một chút thời gian, Hoắc Giang Hà đối diện đã cầm trường kiếm đi tới trước mặt, kiếm mang lóe lên, hóa thành giang hà.

Thiện Hiểu Thiên vốn cho rằng khẳng định phải hết toàn lực, nhìn rõ ràng kiếm pháp của đối phương, nhịn không được sững sờ.

Kiếm chiêu của đối phương biến hóa, dù phức tạp, nhưng lão sư dường như tất cả đều nói qua, trước mắt chiêu số hoa lệ, giống như mỹ nữ mặc trang phục tiệc tối, lại hoa lệ, lại đoan trang... sau khi cởi xuống, cũng giống những nữ nhân khác như đúc.

Sẽ không nhiều ra một cái linh kiện, cũng sẽ không thiếu một bộ phận.

Biết những cái này, còn lại liền đơn giản.

Loại bỏ hư vọng, nhắm thẳng vào bản chất, thời gian nháy mắt, Thiện Hiểu Thiên tìm ra bảy tám loại phương pháp phá giải.

Trường kiếm đưa về phía trước.

Lập tức đâm vào một chỗ trong giang hà.

Hoắc Giang Hà sững sờ, nhịn không được nhảy về phía sau.

Thấy phương pháp lão sư quả nhiên hữu hiệu, Thiện Hiểu Thiên lần nữa đâm ra một kiếm.

Cái trước lần nữa lui về phía sau.

Một cái tiến lên một cái lui về phía sau, liên tục hơn hai mươi chiêu, trường kiếm không có chạm, Hoắc Giang Hà lại lui hơn bốn mươi bước!

- Cái kiếm pháp này...

- Thật mạnh!

Đám người Hồ Bân, Hoàng Thao, tất cả đều sững tại nguyên chỗ, hai mặt nhìn nhau, tựa như quái vật..

Thiện Hiểu Thiên sinh nhật

dtv-ebook.com

Trước đó ở Thông Thần điện, cùng Thiên Nhai giao đấu.

Kiếm pháp của đối phương, như Thần Long không nhìn thấy quỹ tích, tuy biết rất mạnh, nhưng không biết mạnh ở nơi nào.

Cũng chính cái gọi là, biết bề ngoài mà không biết bề trong!

Mà Thiện Hiểu Thiên này dùng kiếm, bọn họ có thể rõ ràng nhìn ra mục đích cùng chiêu số của đối phương, mỗi một cái, đều đâm vào chỗ chiêu số thiếu hụt của sư huynh Hoắc Giang Hà!

Ngắn ngủi hơn mười hô hấp, đâm ra hơn hai mươi chiêu, để Hoắc sư huynh ngay cả phản kháng cũng không thể...

Coi như đệ tử nội môn chân chính, cũng không có loại kiếm thuật này!

Cái này đã không thể dùng đáng sợ để hình dung!

- Có phải Thiên Nhai hay không?

Cũng nhịn không được nữa, thanh niên mặt chữ quốc hỏi.

Hắn không cùng Thiên Nhai giao thủ qua, cũng không biết chiêu số cùng thủ đoạn của đối phương, nhưng mấy người khác đều đối chiến qua, có lẽ có thể nhìn ra dấu vết để lại.

- Thiên Nhai vừa động thủ, chúng ta liền chết... chiêu số phổ thông, không có thi triển qua, cho nên nhìn không ra, trừ khi thi triển chiêu kia, mới có thể xác nhận!

Vân Phi Dương nói.

Không phải bọn họ nhãn lực không được, mà chiêu ném kiếm kia, thực sự quá mạnh.

Vừa ra tay liền kết thúc, nhìn không ra thực lực người thi triển. Hiện tại kiếm thuật phổ thông, là không cách nào nhìn ra.

- Hiện tại loại tình huống này, dường như... Hoắc sư huynh, còn không cách nào ép đối phương thi triển ra chiêu kia!

Hoàng Thao cười khổ.

Mọi người yên lặng.

Không ra chiêu kia liền ép sư huynh liên tiếp lui về phía sau, không cần thi triển, sư huynh khẳng định cũng sẽ thua, như vậy liền thủy chung không cách nào xác nhận, đối phương có phải hay không.

- Thật ra thì cũng không phải không có cách nào, xem ta...

Buồn bực phút chốc, thanh niên mặt chữ quốc đột nhiên ngẩng đầu, nhìn về phía trước, trực tiếp hô lên:

- Sư huynh, dùng Nhất Nhãn Giang Hà!

Nhất Nhãn Giang Hà, không riêng gì ngoại hiệu của Hoắc Giang Hà ở Thông Thần điện, còn là kiếm chiêu hắn am hiểu nhất.

Thi triển chiêu này, tựa như liếc mắt nhìn sang sông hồ, thao thao bất tuyệt, thanh thế kinh người.

Dựa dẫm chiêu kiếm pháp này, Hoắc Giang Hà ở ngoại môn một đường nghiền ép, hầu như không người có thể địch, cũng bởi vậy đánh ra địa vị đại sư huynh.

- Tốt!

Nghe được tiếng la, Hoắc Giang Hà rõ ràng ý tứ của các sư đệ, lúc này hét dài một tiếng, trường kiếm lăng không, chân khí đi khắp, phía trước

phảng phất như lập tức xuất hiện một con sông rộng lớn, đá vụn bắn tung trời, sóng lớn vỗ bờ.

Nhìn vị trước mắt này thi triển tuyệt chiêu, Thiện Hiểu Thiên không chần chờ chút nào, trường kiếm trong tay lắc một cái, lập tức huyền phù lên.

Đối phương đứng ở đối diện sống, muốn đánh bại, chỉ có thể sử dụng phi kiếm!

Hô!

Một kiếm phá không.

Một kiếm này hắn tu luyện trọn một đêm, không dưới hơn ngàn lần, thân kiếm lay động, trong nháy mắt biến mất tại chỗ, xuất hiện lần nữa, đã đi tới trước cổ họng Hoắc Giang Hà.

- Nguy rồi...

Đồng tử co rụt lại, Hoắc Giang Hà không dám áp chế, lực lượng toàn thân lập tức bùng nổ trùng kích ra.

Thánh Vực tứ trọng phá toái hư không!

Lực lượng khôi phục, lúc này mới ngăn kiếm của đối phương ở bên ngoài, sợ chảy mồ hôi lạnh.

Nếu như cùng cấp bậc, chỉ sợ một chiêu này đã chết.

- Là hắn...

Nhìn thấy thi triển ra chiêu này, mọi người đều tràn đầy kích động.

Đã không cần đoán, Thiện Hiểu Thiên chính là Thiên Nhai!

Thân thể Tiết Càn thoáng một cái, té ngã trên đất.

Từ đêm qua trở về vẫn nghĩ, siêu cấp cao thủ tên là Thiên Nhai kia đến cùng là ai, nằm mơ cũng không ngờ tới... Chính là con rể bị hắn ghét bỏ, xem thường!

Tiết Cầm càng sắp phát điên.

Cái tên này là Thiên Nhai... Chẳng phải đại biểu, mình đã bại làm tỳ nữ đối phương?

Vị hôn thê không muốn làm, thành tỳ nữ...

Hận không thể lập tức móc hai mắt của mình ra!

Rõ ràng là châu ngọc, lại bị xem như gạch ngói vụn, tùy tiện vứt bỏ!

- Thiện Hiểu Thiên chiến thắng...

Nhìn toàn bộ trận chiến ở trong mắt, Lục Vân trưởng lão tràn đầy cao hứng gật đầu, tuyên bố kết quả.

Khó trách vị này, trước đó không có trực tiếp đáp ứng gia nhập Lăng Vân Kiếm Các, nguyên lai là chờ hiện tại, muốn triệt để đánh mặt thành chủ!

Để hắn vì sự tình lúc trước làm mà sám hối!

Người trẻ tuổi, hỏa khí luôn lớn...

Chẳng qua, bị hại đến cửa nát nhà tan, đổi lại ai cũng sẽ làm như vậy!

- Thành công đánh bại Hoắc Giang Hà, nhất định có thể nhẹ nhõm thông qua đệ tử nội môn khảo hạch, dưới tình huống không đủ tài nguyên, mười sáu tuổi liền đến Đại Thánh tam trọng đại viên mãn, đi vào tông môn, trước mười bảy tuổi tấn cấp Cổ Thánh, không khó lắm!

Nhìn về phía vị trước mắt này, Lục Vân trưởng lão càng xem càng thoả mãn:

- Hiện tại ta tuyên bố, đặc biệt tuyển ngươi thành đệ tử nội môn của Lăng Vân Kiếm Các, nắm giữ tất cả quyền lợi của đệ tử nội môn...

- Đa tạ trưởng lão!

Thiện Hiểu Thiên thở phào nhẹ nhõm, trực tiếp quỳ rạp xuống đất.

Có thân phận này, cho dù không có chứng cớ xác thật, cũng có thể chém giết thành chủ, vì cha mẹ báo thù!

- Ngươi muốn làm gì, giữa chúng ta có quan hệ thông gia, ta là nhạc phụ của ngươi...

Thấy ánh mắt hắn nhìn tới, Tiết Càn biến sắc, liên tiếp lui về phía sau.

- Còn xin Hoắc sư huynh ra tay hắn bắt, ta muốn vì gia tộc chín mươi bảy sinh mệnh, báo thù!

Hàm răng cắn chặt, trong ánh mắt Thiện Hiểu Thiên mang theo sát ý.

Thời điểm ngươi giết tộc nhân ta, vì sao không nói là nhạc phụ của ta?

Thiết kế hại ta, suýt chút nữa bị sơn tặc giết chết, vì sao không nói là nhạc phụ của ta?

Bây giờ lại muốn nói, đã chậm!

Đám người Hoắc Giang Hà đồng loạt ra tay, dù Tiết Càn rất mạnh, nhưng thực lực đám người Vân Phi Dương, Hoàng Thao không hề yếu, lại thêm thân là đệ tử Kiếm Các, kiếm thuật hơn người, dễ như trở bàn tay liền chế ngự.

- Ta không giết người vô tội, nơi này không chỉ có chứng cứ ngươi đối phó Thiện gia chúng ta, còn có những năm này làm chuyện ác!

Lần nữa lấy ra một ngọc bài, chân khí của Thiện Hiểu Thiên tràn vào, bên trong bay ra một mảng lớn văn tự, viết rõ ràng tội danh đối phương.

- Sự tình ở Thu Thảo Nguyên lại là hắn làm? Ta vẫn cho là sơn tặc gây nên...

- Liễu gia chủ lại bị hắn cướp sạch, giết một nhà bọn hắn hơn bốn mươi người!

- Vị tiểu thư Trần gia kia, trước khi chết gặp phải lăng nhục, thua thiệt hắn có mặt nói là hái hoa đạo tặc, thân là thành chủ, vậy mà làm ra sự tình rắn rết như vậy...

- Buồn cười ta một mực lấy hắn làm thần tượng, cảm thấy là thành chủ cương trực công chính, không nghĩ tới sau lưng che giấu nhiều chuyện xấu như thế...

...

Nhìn rõ ràng văn tự phía trên, mọi người xôn xao.

Thành chủ Tiết Càn, những năm này làm công việc mặt mũi rất nhiều, trong thành rất có uy tín, trên thực tế sau lưng làm sự tình, lại khiến người ta tức lộn ruột!

Giờ phút này toàn bộ vạch trần ra, tất cả mọi người đều có một loại cảm giác lật đổ.

- Ngươi còn có lời gì để nói?

Tiết Càn thấy cảnh này, vẻ mặt trắng bệch, Thiện Hiểu Thiên cũng nhịn không được nữa, tay cầm trường kiếm đi tới trước mặt, chỉ cần mũi kiếm vươn ra, liền có thể nhẹ nhõm đâm xuyên cổ họng đối phương, triệt để báo thù.

- Ta...

Thân thể run lên, Tiết Càn nói không ra lời.

Tuy những năm này hắn nấp rất kỹ, nhưng việc này toàn bộ vạch trần ra, chỉ cần xem kỹ, khẳng định vẫn có dấu vết để lại.

Nếu như đối phương chỉ là người bình thường, hoàn toàn có thể một tay che trời, mà bây giờ thành đệ tử nội môn, đã không có khả năng xoay người.

- Ngươi không thể giết cha ta...

Ngay thời điểm hắn nhắm mắt đợi chết, Tiết Cầm điên cuồng lao đến, cao giọng gào thét.

- Không thể giết?

Thiện Hiểu Thiên hơi híp mắt.

- Không sai, ngươi không có tư cách trở thành đệ tử nội môn của Lăng Vân Kiếm Các! Tự nhiên không cách nào xử quyết cha ta...

Tiết Cầm cắn răng.

- Không có tư cách? Ngươi ý tứ, nói là khảo hạch của ta, không có tính công chính?

Thiện Hiểu Thiên còn chưa lên tiếng, sắc mặt của Lục Vân trưởng lão không khỏi trầm xuống.

Hắn ở trước mặt nhiều người như vậy tiến hành khảo thí, Hoắc Giang Hà cũng thi triển ra toàn lực, sao có thể hoài nghi?

- Tiểu nữ không dám...

Tiết Cầm ngẩng đầu nhìn tới:

- Vừa rồi Lục trưởng lão nói, muốn trở thành đệ tử nội môn, cần hai điều kiện, vừa rồi khảo hạch kiếm pháp, công bằng công chính, không dám có bất kỳ dị nghị, nhưng trước mười bảy tuổi đi đến Cổ Thánh, cũng chính là điều kiện thứ nhất trưởng lão nói tới, ta không đồng ý!

- A?

Lục Vân trưởng lão nhìn qua.

- Ta cùng Thiện Hiểu Thiên có hôn ước, cho nên biết ngày sinh tháng đẻ của hắn, sinh nhật của hắn chính là giờ Thân hôm nay! Nói cách khác, qua giờ Thân là mười bảy tuổi.

Tiết Cầm xiết chặt nắm đấm:

- Bây giờ cách giờ Thân, chỉ còn lại hơn một canh giờ, hắn chỉ có Đại Thánh tam trọng đại viên mãn, làm sao có thể ở trước mười bảy tuổi đi đến Cổ Thánh? Không đạt tới, có phải liền không cách nào trở thành đệ tử nội môn hay không?

- Cái này...

Lục Vân trưởng lão sửng sốt, nhìn Thiện Hiểu Thiên, chỉ thấy người sau hơi đỏ mặt.

- Sinh nhật của ta, quả thực là giờ Thân hôm nay...

Thiện Hiểu Thiên khó xử.

Vừa rồi hắn muốn nói, kết quả bị Lục trưởng lão cắt đứt.

Nghĩ đến vì có thể báo thù, có thể không câu nệ tiểu tiết, chỉ cần về sau cố gắng là được, không nghĩ tới bị Tiết Cầm nói ra.

Thấy hắn thừa nhận, Lục Vân trưởng lão nhịn không được ngẩng đầu nhìn mặt trời cách đó không xa, chỉ thấy mặt trời đã ngã, buổi trưa đã quá nửa, nói cách khác, cách sinh nhật đối phương mười bảy tuổi, đã không đủ một canh giờ rưỡi!

Thời gian ngắn như vậy, từ Đại Thánh tam trọng đại viên mãn tấn cấp đến Cổ Thánh...

Quả thực không có bất kỳ khả năng gì!

Mười bảy tuổi không đạt tới Cổ Thánh, liền không có tư cách trở thành đệ tử nội môn của Lăng Vân Kiếm Các, tự nhiên cũng không có tư cách xử quyết vị thành chủ trước mắt này.

Cái gọi là báo thù, đã thành chuyện cười.

- Xem ra đây là thiên ý...

Lục Vân trưởng lão cười khổ lắc đầu.

Còn tưởng rằng có thể thu nhận một vị đệ tử nội môn, không nghĩ tới xuất hiện loại biến cố này.

- Chẳng qua ngươi cũng không cần lo lắng, hiện tại không thành được đệ tử nội môn, trở về chỉ cần cố gắng tu luyện, đuổi ở trước ba mươi tuổi, đi đến Cổ Thánh tứ trọng, đồng dạng có cơ hội...

Đệ tử nội môn, cũng không phải vơ đũa cả nắm, một đòn chết chắc, nếu không đám người Hoắc Giang Hà cũng không có cơ hội.

Chỉ cần trước ba mươi tuổi đi đến Cổ Thánh tứ trọng, kiếm thuật đi qua khảo hạch, đồng dạng có thể tiến vào.

Chẳng qua như vậy, thù khẳng định là báo không được nữa.

Hắn thân là trưởng lão, tuy có thể báo lên việc xấu của vị thành chủ này, nhưng chờ Kiếm Các phái ra đoàn điều tra, tra rõ ràng việc này, không biết năm nào tháng nào.

Ở trong lúc này, có thể xuất hiện biến cố hay không, ai cũng không biết.

- Vâng...

Hốc mắt Thiện Hiểu Thiên đỏ lên, xiết chặt nắm đấm.

Vốn cho rằng ngày hôm nay có thể báo đại thù, nằm mơ cũng không nghĩ đến, cuối cùng vẫn sắp thành lại bại, thất bại trong gang tấc.

Nhưng vào lúc này, một thanh âm nhàn nhạt vang lên.

- Còn có một canh giờ rưỡi, ai nói ngươi không cách nào đột phá đến Cổ Thánh?

Vội vàng ngẩng đầu, ngay sau đó nhìn thấy lão sư một mực ngủ gật, chẳng biết lúc nào đứng lên, trên tay còn mang theo xích sắt, trên mặt lộ ra nụ cười lãnh đạm mà tự tin..

Thiện Hiểu Thiên xung kích Cổ Thánh

dtv-ebook.com

- Lão...

Thiện Hiểu Thiên tràn đầy kích động, vừa định hô lên “Lão sư”, chỉ thấy đối phương khe khẽ lắc đầu, nhịn không được ngừng lại.

Vừa rồi lão sư đặc biệt truyền âm nói với hắn, bản thân làm người khiêm tốn, không nguyện ý xuất đầu lộ diện, lén lút có thể hành lễ thầy trò, nhưng trước người ngoài, liền nói là bạn.

Lấy tuổi tác của hai người bọn họ, chắc hẳn không ai sẽ nghi ngờ.

- Tại hạ Trương Huyền, là bằng hữu của Thiện Hiểu Thiên, gặp qua Lục trưởng lão...

Trương Huyền chậm rãi đi tới.

Thấy rõ dung mạo của hắn, Hoắc Giang Hà lộ ra biểu lộ mất tự nhiên.

Hồng Nhạn thương hội, hai người giao thủ qua, lúc ấy đối phương bọc một thân băng gạc, che đậy dung mạo, bởi vậy vừa rồi không nhận ra, giờ phút này thanh âm nói chuyện lại thêm dáng người, chỗ nào không biết là ai.

- Ngươi nói trong vòng một canh giờ rưỡi, Thiện Hiểu Thiên có thể đột phá Cổ Thánh?

Lục Vân trưởng lão nhíu mày.

- Vâng!

Trương Huyền gật đầu:

- Ta bị thương là hắn cứu, biết thực lực chân chính của hắn! Trên thực tế đã sớm đột phá đến Cổ Thánh, nhưng vì giúp ta chữa thương, hao tổn quá lớn, mới hạ thấp về Đại Thánh tam trọng! Chỉ cần xử lý thoả đáng, một canh giờ rưỡi, khôi phục như lúc ban đầu, không khó lắm!

- Bản thân vốn là Cổ Thánh?

Tràn đầy nghi ngờ, Lục Vân trưởng lão lần nữa nhìn về phía thiếu niên trước mắt...

Cổ Thánh mà như vậy? Biên nói dối cũng phải có cái tiêu chuẩn a... há miệng nói bậy, thật được sao?

Thiện Hiểu Thiên cũng ngẩn ngơ, triệt để bối rối.

Hắn hôm qua vẫn chỉ là Thánh Vực lục trọng, sau khi giết chết cổ trùng, bạo tăng đến Đại Thánh tam trọng đã rất nghịch thiên, lão sư lại nói, bản thân vốn là Cổ Thánh...

Ta lúc nào thành Cổ Thánh?

Sao chính ta không biết?

- Cho ta một canh giờ rưỡi, tuyệt đối không thể có người quấy rầy, bảo đảm để hắn khôi phục như lúc ban đầu!

Thấy mọi người không tin, Trương Huyền nói.

Muốn nói một canh giờ rưỡi, giúp người tăng lên hai đại cấp bậc, biến thành Cổ Thánh, khẳng định không ai tin... Thật muốn làm được, bề ngoài khẳng định không được, làm không cẩn thận còn bị người chộp tới làm chuột bạch, cẩn thận nghiên cứu.

Suy đi nghĩ lại, chỉ có nói dối xưng đối phương vốn là Cổ Thánh!

Khôi phục thực lực, khẳng định không có để cho người ta khiếp sợ như nhanh chóng tăng lên.

Ai, vì khiêm tốn, thật sự là phí sức khổ tâm, Trương Huyền ta, chính là làm việc tốt không lưu danh như vậy, người gặp người thích, hoa gặp hoa nở tuyệt thế mỹ nam tử.

- Không để người quấy rầy, lại có gì khó!

Thấy hắn nói lời thề son sắt, tuy không quá tin tưởng, nhưng Lục Vân trưởng lão vẫn gật đầu, nhìn về phía Hoắc Giang Hà:

- Đưa bọn hắn đến một vị trí yên tĩnh, vừa vặn thừa dịp hiện tại, khảo hạch thí sinh khác một chút!

- Vâng!

Hoắc Giang Hà lên tiếng, dẫn đường.

Hắn ở phủ thành chủ đã mấy ngày, hết sức quen thuộc, đối phương an bài cho mình tiểu viện cực kỳ yên tĩnh, người ngoài chắc chắn sẽ không tới quấy rầy.

Rất mau tới trong sân, an bài xong, Hoắc Giang Hà xoay người rời đi, đi vào phòng, Thiện Hiểu Thiên đóng cửa, xoay người quỳ gối trước mặt lão sư:

- Lão sư, ta căn bản không phải Cổ Thánh ah...

- Có phải cho rằng vừa rồi ta là đang nói dối hay không?

Trương Huyền nhìn qua.

- Cái này...

Thiện Hiểu Thiên hơi đỏ mặt.

Thân là đệ tử, cho rằng lão sư nói dối, bản thân là đại bất kính.

- Ngươi thật sự không có đi đến Cổ Thánh, nhưng không có nghĩa là một canh giờ, không cách nào tấn cấp đến cấp bậc này!

Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng.

- Một canh giờ tấn cấp hai đại cấp bậc?

Thiện Hiểu Thiên tràn đầy mê man.

Không phải không tin, mà là khó tin.

Nếu như tu vi dễ dàng tấn cấp như vậy, cao thủ khẳng định đâu đâu cũng có.

- Từ giờ trở đi, hoàn toàn nghe theo mệnh lệnh của ta, đừng có phản kháng, ta để ngươi làm cái gì thì làm cái đó.

Trương Huyền nói.

- Vâng!

Thiện Hiểu Thiên gật đầu.

Từ một khắc bái sư kia, hắn đã có quyết định, tuyệt không chống lại mệnh lệnh của lão sư.

Trương Huyền nhìn qua nói:

- Mặc dù mười năm qua ngươi hấp thu linh khí, không chuyển hóa thành chân khí, lưu ở trong cơ thể, nhưng không ngừng rèn luyện linh khí, để ngươi thân thể kinh mạch vượt xa người bình thường, đã có thể so sánh với Cổ Thánh, chỉ cần nghĩ biện pháp sửa đổi kinh mạch một chút, để tu vi đột phá cũng không khó!

- Thay đổi... kinh mạch?

Thiện Hiểu Thiên càng thêm mơ hồ.

Cái này cũng có thể thay đổi?

Kinh mạch không phải vừa ra đời liền cố định, một khi thay đổi, rất dễ dàng tử vong sao?

Cái gọi là tẩu hỏa nhập ma, trên thực tế chính là tu luyện không đúng phương pháp, chân khí đi vào kinh mạch sai lầm...

Chỉ là chân khí đi nhầm liền như thế, thay đổi kinh mạch, thật có thể sống?

- Không sai! Đây là ta vừa phát hiện, còn chưa có thử nghiệm qua, ngươi có nguyện ý thử một lần hay không? Thành công, một bước lên trời, đi đến Cổ Thánh; Không thành công... Có khả năng biến thành phế nhân, lại không cách nào tu luyện!

Vẻ mặt Trương Huyền nghiêm túc.

- ...

Thiện Hiểu Thiên chỉ cảm thấy da đầu nổ tung, khóc không ra nước mắt.

Náo loạn nửa ngày, những cái này chỉ tồn tại ở trong lý luận, căn bản không có người thí nghiệm qua...

Như vậy liền để hắn thí nghiệm...

Vị lão sư này, tâm thật đủ lớn!

Tuy cho rằng bái vị lão sư này có chút không đáng tin cậy, Thiện Hiểu Thiên vẫn gật đầu, trong ánh mắt không có lo nghĩ:

- Cái mạng này của ta là lão sư cho, không có lão sư, đừng nói Đại Thánh, khả năng người đã sớm chết, có gì không dám!

- Đã dám, còn lại liền đơn giản...

Trương Huyền thoả mãn gật đầu.

Hắn cũng không nói dối, cái gọi là phương pháp, quả thực là vừa mới nghĩ ra.

Dưới tình huống bình thường, dựa theo hắn chỉ điểm tu luyện, chỉ cần tài nguyên đủ, trong vòng vài ngày đột phá đến Cổ Thánh, rất dễ dàng làm được, muốn một canh giờ... Hai cái cấp bậc, trừ khi Thiên Đạo công pháp!

Nhưng loại công pháp này trừ hắn, người bình thường căn bản tu luyện không được, coi như truyền thụ, cũng không cách nào làm được, làm không cẩn thận còn sẽ bị Thiên Đạo trực tiếp nghiền chết.

Cho nên chỉ có thể nghĩ con đường khác.

Đi qua quan sát, hắn phát hiện kinh mạch của người Thượng Thương càng thêm chính xác hơn Dị Linh tộc, nhưng vẫn không có đi đến tình trạng hoàn mỹ vô khuyết.

Kinh mạch Nhân tộc sai lầm rất nhiều, trưởng thành chỉ là người bình thường; nhân loại ở Chư Tử bách gia sai lầm ít chút, trưởng thành đi đến Tông Sư cảnh; Dị Linh tộc sai lầm càng ít, trưởng thành đi đến Hóa Phàm cảnh; người sinh trưởng ở Thượng Thương, sai lầm ít nhất, trưởng thành là Thánh Vực cửu trọng!

Trải qua những cái này có thể suy đoán, nếu như kinh mạch thay đổi, trở nên không có thiếu hụt, lại phối hợp đủ chân khí, có thể giống như Thánh thú thay đổi huyết mạch, từ đó tu vi nhanh chóng tăng thêm hay không?

Trước đó đám người Trịnh Dương, cũng bởi vì sửa lại kinh mạch, lúc này mới nhanh chóng đột phá đến phá toái hư không, phá vỡ ràng buộc ở Danh Sư đại lục không cách nào đột phá.

Đương nhiên, đây đều là suy luận, cũng chưa thành công qua, chỉ có thể lấy vị trước mắt này làm thí nghiệm.

Cổ tay khẽ đảo, một cái nồi lớn cùng củi xuất hiện ở trong gian phòng, ngay sau đó ra ngoài xách thùng nước, đốt sôi sùng sục.

Có trữ vật giới chỉ, biết về sau có thể sẽ bị thương, sớm chuẩn bị xong nồi củi...

- Ngoan, đi ra tắm rửa...

Tinh thần câu thông đan điền, rất nhanh một cái hồ lô xuất hiện ở phía trước, rơi vào trong nước sôi trào.

Thiên Đạo chân khí của hắn, dù cũng có thể khôi phục thương thế nhanh chóng, nhưng người sinh trưởng ở Thượng Thương, kinh mạch vỡ vụn, xem như hắn cũng không dám bảo đảm, có thể ở trong vòng một canh giờ khôi phục như lúc ban đầu hay không.

Cho nên nghĩ đến nước hồ lô tắm.

Cái đồ chơi này đối với hắn cũng có công hiệu cực lớn, Đại Thánh khẳng định càng không có vấn đề.

Bên này đun nước, bên kia Trương Huyền nhìn lại, vẻ mặt nghiêm túc:

- Chịu đựng đau đớn!

- Vâng!

Thiện Hiểu Thiên gật đầu, dựa theo dặn dò khoanh chân ngồi dưới đất, không nhúc nhích.

Tiến về phía trước một bước, bàn tay Trương Huyền ép xuống.

Chân khí thời gian nháy mắt, dọc theo huyệt đạo chui vào trong cơ thể đối phương, chấn động mạnh một cái.

Phốc!

Thiện Hiểu Thiên phun máu tươi.

Trong nháy mắt, kinh mạch trong cơ thể bị lão sư chấn vỡ.

Đau đớn mãnh liệt, để trước mắt hắn tối sầm lại, suýt chút nữa ngất đi.

Đổi lại những người khác khẳng định đã sớm không chịu nổi, nhưng hắn sáu tuổi bị tai nạn, tâm tính sớm đã cứng rắn như sắt, mặc dù như thế, cũng cảm thấy tùy thời hôn mê.

- Nhịn xuống, ngàn vạn lần không thể hôn mê!

Thấy bộ dạng của hắn, Trương Huyền bàn giao, Thiên Đạo chân khí tiếp tục truyền vào, kinh mạch đứt gãy dựa theo đường đi hoàn mỹ kết nối.

Rèn luyện linh khí thủy ngân, hình thành Thiên Đạo chân khí càng thêm tinh thuần, chạy ở trong thân thể trọng thương của đối phương, rất nhanh liền lần nữa tạo dựng một bộ kinh mạch mới.

- Quả nhiên có thể thực hiện, bất quá Thiên Đạo chân khí hỗ trợ khôi phục thương thế, quả thực không có nhanh như vậy...

Kinh mạch hoàn thành, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, phát hiện mình suy đoán là đúng, Thiên Đạo chân khí khôi phục thương thế, tốc độ rất nhanh, nhưng điều kiện tiên quyết là thực lực đối phương không bị tổn thất quá lớn, hiện tại vị đồ đệ này, nội tức toàn bộ hủy, tương đương với không có một chút thực lực... Loại tình huống này, giống như hắn lúc trước biến thành khung xương, hiệu quả chân khí trở nên yếu đi không ít.

Không có mười ngày nửa tháng, không cách nào thành công!

Lại qua một canh giờ, đối phương liền qua mười bảy tuổi, thời gian khẳng định không kịp.

Bưng nước hồ lô tắm tới:

- Hây...

Không có quá nhiều do dự, Thiện Hiểu Thiên nghiến răng uống vào.

Thân thể của hắn giống như Trương Huyền nói, mười năm rèn luyện sớm đã không khác Cổ Thánh, chỉ uống nước sôi mà nói, còn không đả thương được.

Cô cô cô!

Nước tắm đi vào trong cơ thể, trước đó bị thương nặng, mắt thường có thể thấy được khôi phục, không đến một phút đồng hồ, khôi phục như lúc ban đầu.

- Cái này...

Thiện Hiểu Thiên mở to hai mắt nhìn, nằm mộng cũng nghĩ không ra, nước tắm của một cái hồ lô, sẽ lợi hại như vậy.

- Nhanh hấp thu linh khí, nhanh chóng đột phá!

Thấy hắn khiếp sợ, Trương Huyền cau mày quát.

- Vâng!

Thiện Hiểu Thiên tập trung tinh thần.

Vừa rồi kinh mạch vỡ vụn, lực lượng bị hủy, nhưng chân khí vẫn dự trữ ở trong đan điền, cũng không có một hao tổn chút, lúc này hấp thu linh khí, nhất thời kích hoạt cỗ lực lượng này, lần nữa khôi phục đến Đại Thánh tam trọng đại viên mãn.

Trước đó rất khó phá vỡ bích chướng, trong nháy mắt rục rà rục rịch, bất cứ lúc nào cũng sẽ mở ra.

- Phá!

Không chần chờ chút nào, vận chuyển chân khí, bỗng nhiên xung kích.

Trong chốc lát, phá vỡ ràng buộc, đạt đến Đại Thánh tứ trọng Bất Hủ cảnh.

Tu vi mau chóng tiến bộ.

Bất Hủ cảnh sơ kỳ, trung kỳ, hậu kỳ, đỉnh phong, viên mãn, đại viên mãn...

Chưa tới một canh giờ, liền cách Cổ Thánh chỉ có một chân, bất cứ lúc nào cũng sẽ đột phá.

Bất quá vào lúc này, Trương Huyền rõ ràng cảm giác được lực lượng trong cơ thể Thiện Hiểu Thiên không còn hung mãnh như trước đó, như thủy triều chảy trở về, chỉ kém một bước cuối cùng, lại không cách nào đi qua.

- Xem ra vẫn còn nghĩ quá đơn giản... Cổ Thánh là một đại cấp bậc, dù ở Thượng Thương cũng không dễ dàng...

Trương Huyền sầm mặt lại, trong lòng căng thẳng.

Thành công

dtv-ebook.com

Đột phá Cổ Thánh, cần Cổ Thánh lực, loại lực lượng này ở Thượng Thương đâu đâu cũng có, không cần lo lắng, nhưng đây là đại cấp bậc, tương đương với Tông Sư ở Danh Sư đại lục, cần đủ tích lũy!

Tâm tính, thiên phú của Thiện Hiểu Thiên đều không yếu, thiếu hụt chính là thời gian tích tụ.

Nếu như cho một tháng thời gian, không cần bảo vật, bản thân cũng có thể đột phá, nhưng thời gian không đợi người, bây giờ cách mười bảy tuổi, đã không đến nửa canh giờ, một khi cỗ thủy triều này triệt để chảy về, liền không thể thành công được nữa!

- Nuốt!

Lông mày nâng lên, giữa ngón tay Trương Huyền toát ra kiếm khí, bỗng nhiên vạch cổ tay một cái, máu tươi phun ra, hóa thành một đoàn huyết cầu, thẳng tắp bay về phía đối phương.

Mất máu quá nhiều, vẻ mặt cả người có chút trắng xám.

Hốc mắt Thiện Hiểu Thiên đỏ lên, há miệng nuốt máu tươi vào, lập tức cảm thấy vô số linh khí khuấy động ở trong người, lực lượng vốn lui bước, trong nháy mắt lần nữa thiêu đốt, sôi trào mãnh liệt.

Trương Huyền thân là Cổ Thánh tứ trọng, mỗi một giọt tinh huyết đều ẩn chứa năng lượng to lớn, thoáng cái cho nhiều như vậy, giá trị lớn, so với Tiên Nguyên đan chỉ mạnh không yếu, bởi vậy không đến một cái hô hấp, vị đệ tử mới thu này lần nữa khôi phục đến đỉnh phong, chân khí càng ngày càng mạnh.

Ầm!

Rốt cục, bình chướng Cổ Thánh không chịu nổi, trong nháy mắt nổ tung, khí tức nhanh chóng tăng vọt cũng không bởi vậy ngừng, vẫn kéo lên như cũ.

Duy trì một phút, lúc này mới chậm rãi dừng lại.

Lúc này thực lực của Thiện Hiểu Thiên đã đạt đến Cổ Thánh nhất trọng huyết mạch kéo dài đỉnh phong, cách Chư Tử bách gia chỉ kém một bước.

- Lão sư...

Tu vi củng cố, Thiện Hiểu Thiên không để ý tới kích động, vội vàng nhìn về phía thanh niên trước mắt.

Vì để cho hắn đột phá, lão sư bỏ ra rất nhiều.

Cả một đời cũng không thể trả lại!

- Ta không sao, thời gian sắp tới, mau đi ra, thực lực của ngươi đi đến Cổ Thánh, hơn nữa còn là nhất trọng đỉnh phong, hắn lại không người nghi ngờ... Khụ khụ!

Trương Huyền mỉm cười, nhịn không được ho khan mấy tiếng.

Lần này quả thực thua thiệt lớn.

Chỉ riêng mất đi những tinh huyết ẩn chứa năng lượng kia, không có ngoài ý muốn, liền có thể làm hắn tiêu phí ít nhất mấy tháng thời gian khôi phục.

- Lão sư, ngươi nghỉ ngơi trước!

Thiện Hiểu Thiên gật đầu, xoay người rời đi.

Thấy hắn đi xa, lúc này Trương Huyền mới bất đắc dĩ lắc đầu, vừa định hấp thu linh khí khôi phục lực lượng, ngay sau đó nhìn thấy nồi lớn cách đó không xa, vừa rồi nấu hồ lô nước, cũng không uống hết a.

Chần chờ một chút, bưng lên một chén uống vào.

Trong cơ thể nổ vang, thân thể hư nhược, mắt thường có thể thấy được khôi phục, thời gian nháy mắt liền khôi phục như lúc ban đầu, hình như chưa hề bị thương qua.

- Cái này...

Trương Huyền ngây người.

Thiên Đạo chân khí có thể chữa thương, nhưng chữa trị không được thân thể thiếu hụt, nước hồ lô tắm, vậy mà có thể nhẹ nhõm làm được, như đậu tiên trong Dragon Ball vậy (*Bảy viên ngọc rồng)...

Vậy thì có chút quá nghịch thiên.

- Ngươi đến cùng là cái gì?

Lần nữa kìm nén không được, nhìn về phía hồ lô.

- Nói thật cho ngươi biết, hồ lô chỉ là biểu tượng của ta, bản thân ta là Thần thú tuyệt đỉnh ngang dọc thiên địa, quát tháo phong vân, còn không nhanh tới bái kiến...

Hồ lô uốn éo cái mông.

- ...

Nghe đối phương thổi, không có đáng tin cậy chút nào, Trương Huyền bất đắc dĩ cất nước còn thừa lại, thu nồi lớn đi ra ngoài.

Trong nháy mắt đẩy cửa phòng ra, vẻ mặt lần nữa trở nên vàng như nến, đi bộ cũng không ngừng lay động, hình như bất cứ lúc nào cũng sẽ ngã sấp xuống.

Nói Thiện Hiểu Thiên trước đó chính là Cổ Thánh, để cho người ta tin tưởng rất khó, nhiều nhất nửa tin nửa ngờ, giờ phút này tu vi đột phá, nếu hai người đều hoàn hảo không chút tổn hại ra ngoài... Chẳng phải dẫn tới sóng to gió lớn?

Còn không bằng giả bộ như bị thương nặng, khiến người khác rõ ràng cưỡng ép tăng thực lực lên, cần bỏ ra đánh đổi cực lớn, đánh loại tâm tư này, khẳng định cũng ít đi.

...

- Ngươi cho rằng... Hắn có thể thành công hay không?

Tuyển chọn đệ tử tốc độ rất nhanh, đám người Lục Vân trưởng lão rất nhanh liền nhàn rỗi, Hoàng Thao ở một bên nhìn về phương hướng đám người Trương Huyền biến mất, một bên nhịn không được hỏi.

- Một canh giờ rưỡi, từ Đại Thánh tam trọng trở thành Cổ Thánh... Đây là chuyện không thể nào!

Vân Phi Dương lắc đầu.

- Đúng vậy, coi như ở Lăng Vân Kiếm Các cũng không có nghe qua loại sự tình này, dù sao ta cũng không tin!

Thanh niên mặt chữ quốc cũng nói.

Không riêng gì bọn họ, ngay cả Lục Vân trưởng lão cũng duy trì thái độ hoài nghi.

- Không cần chờ, một canh giờ rưỡi, có thể để cho hắn đột phá đến Cổ Thánh, trừ khi Thần Linh tự mình ra tay...

Biết Thiện Hiểu Thiên lập tức liền muốn tới mười bảy tuổi, vô vọng trở thành đệ tử nội môn, Tiết Càn mất đi kính sợ, cười lạnh liên tục.

Tiếng nói còn không có kết thúc, tiếng bước chân vang lên, ngay sau đó nhìn thấy thiếu niên chậm rãi đi tới.

- Thế nào?

Lục Vân trưởng lão vội vàng nhìn qua.

- May mắn không làm nhục mệnh!

Thiện Hiểu Thiên mỉm cười, vận chuyển chân khí, lực lượng trong cơ thể lập tức nổ tung lên, khí tức bay thẳng không trung.

Ầm!

Chân khí xung kích quá nhanh, toàn bộ đại sảnh không ngừng lay động.

Trước đó vây xem hơn nghìn người, cảm nhận được áp lực thật lớn, tất cả đều cảm thấy hai chân như nhũn ra, bất cứ lúc nào cũng sẽ quỳ xuống.

- Cổ Thánh nhất trọng... Đỉnh phong?

Tiết Càn cứng đờ, lời vừa rồi muốn nói, toàn bộ nuốt ở trong miệng, phảng phất như sắp choáng váng.

Cách đó không xa, Tiết Cầm lần nữa phù phù một tiếng, bại liệt trên mặt đất, bờ môi không ngừng run rẩy, một câu cũng nói không ra được.

Vị hôn phu nàng xem thường, trong một ngày, lấy phương thức hung hăng nhất đánh tôn nghiêm của nàng không còn lại chút nào, hơn nữa còn là chủng loại chà đạp kia...

Hiểu Thiên báo thù

dtv-ebook.com

Sớm biết như vậy, sao lúc trước còn làm...

Nếu hôm qua không não tàn chạy tới từ hôn, sẽ không náo thành như vậy...

- Hiểu Thiên hiền chất, giữa chúng ta còn có quan hệ thông gia...

Vùng vẫy một hồi, Tiết Càn mặt dạn mày dày.

- Quan hệ thông gia?

Thiện Hiểu Thiên cười lạnh:

- Xấu hổ... Đây là thư bỏ vợ của ta, Tiết Cầm hành vi không ngay thẳng, định giết ta, đã bị ta từ hôn!

Ngón tay búng một cái, một trang giấy lập tức bay đi, bồng bềnh trên không trung, phía trên ghi hai chữ từ hôn, giống như càng thêm điên cuồng đập lấy khuôn mặt nữ hài.

Từ hôn không được, ngược lại bị từ... Trên thế giới mất mặt nhất, chỉ sợ là nàng a!

Toàn tâm toàn ý muốn mặt mũi, kết quả thành buồn cười lớn nhất Huyền Giang thành.

Phốc!

Tiết Cầm nhịn không được nữa, phun mạnh máu tươi.

- Lục trưởng lão, ta từ giờ phút này, xem như thông qua đệ tử nội môn khảo hạch a?

Không tiếp tục để ý đối phương, Thiện Hiểu Thiên tiếp tục nhìn qua.

Lục Vân trưởng lão gật đầu.

- Vậy là tốt rồi, còn xin làm phiền Giang Hà sư đệ, huỷ bỏ tu vi của Tiết Càn, treo ở bên ngoài phủ thành chủ, ghi rõ tội lỗi, chém đầu răn chúng!

Thiện Hiểu Thiên thản nhiên nói.

- Vâng!

Hoắc Giang Hà gật đầu.

Đối phương là đệ tử nội môn, hắn chỉ là ngoại môn, liền biến thành sư đệ, đối với lời mình nói, phục tùng vô điều kiện.

- Cha, mẫu thân, tổ phụ, tổ mẫu... Ta rốt cục vì các ngươi báo thù...

Thời gian không dài, thấy đầu Tiết Càn bị mang đến, Thiện Hiểu Thiên quỳ rạp xuống đất, nước mắt chảy ròng.

Bất kể nói thế nào, hắn chỉ là thiếu niên vừa tròn mười bảy tuổi, thù hận chôn giấu trọn mười năm, một khi được báo, không thể kiên trì được nữa.

Quay đầu liếc mắt nhìn, ngay sau đó nhìn thấy lão sư sắc mặt trắng bệch đi tới.

Vội vàng đứng dậy, tiến lên đón.

Nếu như không phải vị trước mắt này, hắn khả năng không gặp được mặt trời hôm nay, sớm đã bị Tiết Trầm phái sơn tặc giết.

Người không còn, chớ nói chi báo thù, tu luyện, đột phá Cổ Thánh...

Có thể nói, hôm nay tất cả, đều là đối phương cho!

Rất muốn hiện tại liền nói cho tất cả mọi người... Đây là ân sư của ta, Thiện Hiểu Thiên ta có thể có thành tựu hiện tại, đều là hắn ban tặng...

Tràn đầy kích động, còn chưa tới trước mặt, chỉ thấy lão sư đang run rẩy đứng ở trước đám người Vân Phi Dương, xòe bàn tay ra:

- Thiện Hiểu Thiên trở thành đệ tử nội môn, các ngươi thân là đệ tử ngoại môn, chẳng lẽ mỗi người không nên cho mấy viên Tiên Nguyên đan, chúc mừng thoáng cái sao? Đây cũng không phải thu lễ, mà là tìm kiếm che chở! Chỉ cần hắn ở nội môn đứng vững bước chân, các ngươi được chỗ tốt càng lớn...

- ...

Thiện Hiểu Thiên cứng đờ.

Đây là tại thu... phí bảo hộ?

Đây thật là lão sư khiêm tốn, nghiêm cẩn, cương trực công chính của ta?

Làm sao cảm giác xốc nổi như vậy đâau?

- ...

Mấy người Vân Phi Dương cũng mộng bức.

Vốn thấy Thiện Hiểu Thiên quả nhiên ở trong vòng một canh giờ rưỡi đột phá hai đại cấp bậc, suy đoán khẳng định là công lao của vị này, muốn cẩn thận hỏi thăm, lại thấy hắn một mặt hưng phấn tới đòi hỏi đan dược...

Lại không có tâm tình gì.

Xem ra Thiện Hiểu Thiên ở trước kia đã đi đến Cổ Thánh... Đối phương chỉ là dùng phương pháp đặc thù, cọ rửa để khôi phục thực lực mà thôi!

Nếu không cao thủ có thể khiến người ta nhanh chóng tấn cấp, sẽ không biết xấu hổ, trước mặt nhiều người như vậy, công khai đòi phí bảo hộ?

Quá căng đi!

- Khụ khụ!

Lục Vân trưởng lão không nhìn nổi, ho khan một tiếng, phá vỡ khó xử:

- Hiểu Thiên, đệ tử nội môn, có thể mang người hầu, đệ tử tạp dịch về tông môn, theo chúng ta đi đi! Huyền Giang thành đối với ngươi mà nói, đã không có gì đáng giá lưu luyến...

- Vâng!

Thiện Hiểu Thiên gật đầu.

Gia cừu được báo, nơi này xác thực không có gì có thể lưu luyến, cũng nên đi thế giới càng lớn, vật lộn phong vân.

- Ta muốn mang theo Dịch lão cùng Trương huynh! Những người khác liền thôi...

Trầm tư một chút, Thiện Hiểu Thiên làm ra quyết định.

Lão sư khẳng định phải mang, đây là nhất định, Dịch lão một mực đi theo mình, cũng không thể bỏ xuống, thật ra thì có hai người này là đủ rồi, đệ tử tạp dịch có muốn hay không không quan trọng.

Dù sao lão sư ưa thích khiêm tốn, nhiều người, quấy rầy cũng không tiện.

- Vậy thì tốt, ngươi trở về chuẩn bị một chút, một canh giờ sau, chúng ta đúng giờ xuất phát!

Lục Vân trưởng lão gật đầu.

Thiện Hiểu Thiên gật đầu, đi tới trước mặt lão sư, chỉ thấy lão sư tràn đầy bất đắc dĩ lắc đầu.

Rất hiển nhiên, vừa rồi phí bảo hộ không có thu được.

- Lão sư, chúng ta về nhà một chuyến, trở về liền đi Lăng Vân Kiếm Các!

Thiện Hiểu Thiên nói.

Bây giờ cách đám người Lục Vân trưởng lão đã xa, hạ giọng đối phương không nghe được, không cần thiết tiếp tục che giấu.

Trương Huyền gật đầu.

Hắn chạy tới thu phí bảo hộ, là vì chuyển di lực chú ý, hiện tại xem ra hiệu quả cũng không tệ lắm.

- Cũng không biết có thể che giấu bao lâu... Quá ưu tú, cũng có chút sầu người!

Xoa xoa mi tâm, trong lòng tràn đầy buồn phiền.

Quá ưu tú có đôi khi cũng là bất đắc dĩ, nói thật, hắn thật không muốn làm cho người chú ý, nhưng vừa ra tay là kinh diễm như vậy... Cũng là địa phương hắn khó chịu nhất a!

Đang thời điểm cảm xúc, liền thấy cách đó không xa, sơn tặc Tào Thành Lập bước nhanh đi tới trước mặt, quỳ rạp xuống đất, trong mắt mang theo chân thành cùng lửa nóng.

- Thiếu gia, xin nhận ta, ta nguyện ý làm tôi tớ của ngươi, vĩnh viễn không nuốt lời!

- Ngươi nhìn... Quả nhiên quá ưu tú, ngay cả sơn tặc cũng kìm lòng không được...

Trương Huyền càng thêm buồn phiền.

Tôn ngiêm đâu

dtv-ebook.com

Người khác không biết thân phận của Trương Huyền, nhưng Tào Thành Lập là tận mắt thấy, Thiện Hiểu Thiên xưng hô lão sư.

Để một phế vật Thánh Vực lục trọng không thể tu luyện, ngắn ngủi không tới một ngày, đi đến Cổ Thánh nhất trọng đỉnh phong... Tận mắt thấy, cũng cảm giác giống như nằm mơ.

Đi theo loại người này, tuyệt đối có thể nhất phi trùng thiên!

Huống chi, hiện tại thuộc hạ của hắn hầu như chết hết, xung quanh vây quanh nhiều người như vậy, dám rời đi, rất có thể sẽ bị dân chúng tức giận đánh chết tại chỗ.

Những năm này, chiếm núi làm vua, chuyện xấu làm không ít, không biết bao nhiêu người muốn giết cho thống khoái!

- Làm người hầu của ta?

Trương Huyền nhíu mày:

- Tỉnh lại đi! Hảo hảo làm sơn tặc a!

Lưu hắn không chết, chỉ là muốn mượn tay đối phương, vạch trần âm mưu của đám người Tiết Trầm, chuyện bây giờ kết thúc, một sơn tặc không chuyện ác nào không làm mà thôi, chết thì chết, liên quan gì đến hắn?

- Chủ nhân không nhận ta... Ta tình nguyện quỳ chết ở chỗ này...

Tào Thành Lập nghiến răng.

- Vậy thì quỳ đi...

Trương Huyền xua tay.

- Chủ nhân...

Không nghĩ tới đối phương kiên quyết như vậy, vẻ mặt Tào Thành Lập đau buồn:

- Thật ra thì ta cũng có nỗi khổ tâm, ta vốn là một người làm ăn lương thiện, một lần uống say, lão bà không cho vào cửa, ngủ ở bên ngoài xe ngựa, nửa đêm rét tỉnh, mới không có cách nào đi thanh lâu, kết quả, đồng thời muốn bảy nữ nhân, cảm giác kia thật sự sảng khoái, về sau...

- Tốt, không cần bán thảm, lão sư làm người thánh khiết, cương trực công chính, những năm này ngươi làm đủ trò xấu, thu ngươi làm tôi tớ, chỉ biết ảnh hưởng tới danh dự... Cút đi! Nếu không, tin hiện tại liền giết ngươi hay không?

Lông mày Thiện Hiểu Thiên giương lên.

Lão sư là loại nhân vật nào?

Giống như giao long trên trời, thật thu ngươi làm hạ nhân, về sau thanh danh chẳng phải nhận tổn thương?

Lại nói, ngươi đây là bán thảm ư?

Làm sao giống như đang khoe khoang?

Thấy Thiện Hiểu Thiên bất cứ lúc nào cũng sẽ động thủ, sắc mặt Tào Thành Lập trắng nhợt, biết muốn trở thành tôi tớ của đối phương, khẳng định không có cơ hội, liền xòe bàn tay ra:

- Nếu như chủ nhân không nhận ta làm tôi tớ, ta khẳng định sẽ bị những người này đánh chết tươi, dù sao cũng là một lần chết, những năm này ta làm sơn tặc, cướp cơ bản đều là nhà giàu có tiền, thu hoạch tương đối

khá, trong trữ vật giới chỉ có mười viên Tiên Nguyên đan, là những năm này để dành tích góp... Nguyện ý dâng hiến cho chủ nhân...

- Ít cầm những vật này hối lộ lão sư, không mắc bẫy đâu...

Thấy tên này bán thảm không được, lại lấy tiền hối lộ, Thiện Hiểu Thiên cau mày, vừa định động thủ đuổi đi, chỉ thấy trước mắt lão sư sắc mặt trắng bệch, đột nhiên tránh thoát hắn đỡ, đứng thẳng người, lấy tư thế sét đánh không kịp bưng tai, nhanh chóng cầm trữ vật giới chỉ tới.

Xóa đi linh hồn ấn ký, liếc mắt nhìn, Trương Huyền không tự chủ được gật đầu, một mặt thoả mãn.

- Tốt, từ hôm nay trở đi, ngươi là tôi tớ của ta, đi theo đi!

Một viên Tiên Nguyên đan mười vạn Thông Thần Tệ, mười viên chính là một trăm vạn, lại thêm trữ vật giới chỉ... Không nghĩ tới tên sơn tặc này thu hoạch thật phong phú.

Nhiều tiền như vậy, chỉ là làm tôi tớ, không có gì.

- Lão sư...

Thiện Hiểu Thiên bối rối.

Đây quả thật là lão sư ta?

Làm sao cảm giác... Mất mặt như vậy chứ?

Tuỳ tiện để cho người ta tấn cấp hai đại cấp bậc, lại có kiếm thuật cùng y thuật cao thâm khó dò... người thanh cao như vậy, tuỳ tiện mấy viên đan dược liền lấy lòng...

Điểm mấu chốt đâu?

Tôn nghiêm cao thủ đâu?

...

Trong tộc không có gì có thể thu thập, thời gian không dài, Thiện Hiểu Thiên liền mang theo đám người Dịch lão lần nữa trở lại phủ thành chủ.

Con ngựa cùng chiếc xe kia liều mạng muốn đi theo, cuối cùng đều bị cự tuyệt, phóng thích hoang dã.

Lần này đi Lăng Vân Kiếm Các, khẳng định phải ngồi phi hành Thánh thú, mang cái xe ngựa, thực sự có chút không tiện lắm.

Còn Tiết Cầm, thân phận đệ tử tạp dịch tự nhiên bị thủ tiêu, hiện tại cha chết, nàng bình thường chưa làm qua việc ác gì, miễn trừ tai nạn, nhưng mất đi phủ thành chủ che chở, chắc hẳn thời gian sẽ không tốt lắm.

Loại tình huống này, Thiện Hiểu Thiên không có đi truy cứu.

Mặc dù không có tình cảm, nhưng dù sao hai người từng có hôn ước, đuổi tận giết tuyệt mà nói, đối với hắn không có tốt chỗ gì.

- Đi thôi!

Chuẩn bị ổn thoả, Thánh thú phi hành to lớn vỗ cánh, mang theo đám người Trương Huyền rời Huyền Giang thành, bay về phía Lăng Vân Kiếm Các.

- Lăng Vân Kiếm Các cách nơi này, đại khái muốn phi hành mười ngày!

Trong phòng, Thiện Hiểu Thiên ngồi ở trước mặt lão sư, thân là người sinh trưởng ở Thượng Thương, tuy Lăng Vân Kiếm Các thần bí, nhưng vẫn biết không ít.

Thánh thú phi hành đã đạt đến Cổ Thánh tứ trọng phá toái hư không!

Thánh thú cường đại như thế, một ngày có thể nhẹ nhõm bay ra mấy chục vạn cây số... Như vậy cũng phải phi hành mười ngày, Lăng Vân Kiếm Các khoảng cách thật xa.

Xem ra diện tích thế giới bị Thần Linh vứt bỏ, so với Danh Sư đại lục, chỉ lớn không nhỏ.

Thời điểm phi hành, Trương Huyền nuốt hai viên Tiên Nguyên đan mà Tào Thành Lập cho, tu vi xem như triệt để khôi phục, hơn nữa còn loáng thoáng đạt đến phá toái hư không sơ kỳ đỉnh phong, bất cứ lúc nào cũng sẽ đột phá.

Bởi vì không có công pháp tu luyện thích hợp, cưỡng ép áp chế xuống.

Trải qua mấy ngày nghiên cứu, hắn vậy phát hiện, tốc độ thời gian trôi qua ở Thượng Thương cùng Danh Sư đại lục, quả thực không tương đồng, đại khái là 1: 10.

Nói cách khác, Thượng Thương một ngày, Danh Sư đại lục mười ngày!

Danh Sư đại lục vài vạn năm, nơi này mới mấy ngàn năm, vừa vặn đối ứng Khổng sư sáng lập Thông Thần điện.

Tốc độ thời gian trôi qua khác biệt, thêm vào linh khí thủy ngân nặng nề, tuổi thọ của tu luyện giả cũng nhận hạn chế.

Đến Lăng Vân Kiếm Các

dtv-ebook.com

Cường giả Thánh Vực, ở Danh Sư đại lục có thể sống hơn ngàn năm, mà ở đây một trăm tuổi chính là đại nạn.

Cổ Thánh có thể sống hai ngàn năm, mà ở đây hai trăm tuổi là đến phần cuối.

Còn Hư Tiên như Lục Vân trưởng lão, tuổi thọ cũng chỉ có ba trăm tuổi.

Những ngày gần đây, Trương Huyền trừ tự mình tu luyện, chính là chỉ điểm Thiện Hiểu Thiên cùng Tào Thành Lập, còn Dịch lão, lớn tuổi, lại thêm trước đó thiếu hụt quá lợi hại, cần thời gian dài điều dưỡng, không thích hợp tu luyện.

Thời gian mười ngày, thoáng một cái đã qua.

Hôm nay mặt trời mới từ đường chân trời bay lên, mọi người nhìn thấy một sơn môn to lớn xuất hiện ở trước mắt.

Cao hơn vạn mét, độ rộng cũng có mấy ngàn mét, đứng sừng sững ở trong tầng mây, tựa như Nam Thiên môn to lớn.

Chính giữa cửa chính, một thanh trường kiếm to lớn do đá tạo dựng xuyên qua.

Còn chưa tới trước mặt, liền có thể cảm thấy kiếm khí gào thét, loáng thoáng muốn xé nát không gian, cho người ta một loại cảm giác tinh thần áp bức, khó mà động đậy.

- Thật mạnh...

Trương Huyền có chút ngây người.

Không hổ là một trong Thượng Thương sáu đại tông môn, chỉ bằng vào cánh cửa này cùng thanh trường kiếm kia, Danh Sư đại lục liền không có khả năng kiến tạo ra, chớ nói chi là ẩn chứa kiếm ý mạnh mẽ.

Đạo kiếm ý này, so với kiếm đạo chân giải hắn tu luyện, không biết cường đại hơn gấp bao nhiêu lần, có thể đoán được, nếu thật gặp phải cao thủ sử dụng loại kiếm pháp này, sẽ bị tuỳ tiện đánh bại.

Đáng sợ!

Minh Lý Chi Nhãn nhúc nhích, nhìn lại trường kiếm trước mắt, tựa như thấy được một thanh trường kiếm giả lập che giấu trong đó.

Chính là kiếm ý.

Thanh trường kiếm này hình thành ý cảnh có chút tương tự Thiên Đạo kiếm pháp hắn tu luyện, chẳng qua càng cao minh hơn, cho người ta một loại cảm giác càng thêm siêu thoát.

Vừa quan sát, một bên cảm thụ, Trương Huyền nhất thời cảm thấy mình lý giải kiếm đạo lại có hiểu biết mới, trở nên càng thêm cường đại.

Tuy chỉ liếc mắt nhìn, không có khả năng trực tiếp lý giải, nhưng ý vị ẩn chứa trong đó, cùng Thiên Đạo kiếm pháp nhất mạch tương thừa, chỉ cần cho đủ thời gian, hoàn toàn có thể hòa vào trong đó, để kiếm thuật phát sinh bay vọt về chất!

- Đây là Lăng Vân Kiếm Các! Chuôi kiếm này, là khai phái tổ sư lưu lại, trong đó ẩn chứa lĩnh ngộ cùng kiếm ý của hắn, vô số hậu nhân sợ hãi thán phục!

Lục Vân trưởng lão đi tới trước mặt, nhìn về phía cánh cửa khổng lồ cùng trường kiếm trước mắt, ánh mắt lộ ra thành kính cùng tôn kính.

Thân thể Thiện Hiểu Thiên cứng nhắc, tròng mắt đỏ hoe.

Lúc trước thời điểm luyện kiếm, nằm mộng cũng muốn đi tới nơi này, ngày hôm nay cuối cùng đã tới.

- Trước khi đi vào tông môn, trước cùng các ngươi nói một ít quy củ!

Thấy Thánh thú bay vào sơn môn còn cần một đoạn thời gian, Lục Vân trưởng lão nhìn lại.

- Lăng Vân Kiếm Các, chia làm đệ tử tạp dịch, đệ tử ngoại môn, đệ tử nội môn cùng đệ tử hạch tâm! Đệ tử nội môn, đã xem như rất mạnh mẽ, nhưng hạch tâm mới là tồn tại chói mắt nhất của toàn bộ Kiếm Các!

- Đệ tử hạch tâm?

Con mắt lóe lên một cái, Thiện Hiểu Thiên xiết chặt nắm đấm.

- Đệ tử Kiếm Các, chỉ cần khảo hạch qua, cơ bản không có chuyện gì làm, bình thường đều ở chỗ của mình luyện kiếm, tu hành, nếu như cần học tập, có thể đi Tàng Thư Các mượn đọc, cũng có thể đặc biệt viếng thăm sư huynh, trưởng lão. Đương nhiên, những cái này đều cần tiêu phí Kiếm Các tệ!

Lục Vân trưởng lão nói.

- Kiếm Các tệ?

- Là Kiếm Các phát hành một loại tiền ảo chỉ có thể ở nội bộ Kiếm Các lưu truyền, có thể ở trong tông môn mua sắm tất cả đồ vật ngươi muốn, đan dược, vũ khí, công pháp, thậm chí trưởng lão giảng bài, cái gì cần có đều có! Bất quá kiếm khá phiền toái, hoặc là tham gia thi đấu công khai, hoặc làm nhiệm vụ, hoặc giúp người giải đáp vấn đề, chỉ điểm tu vi... Tóm lại ở đây, cái gì đều cần Kiếm Các tệ, không có tiền, nửa bước khó đi. Mà có tiền, tài nguyên tu luyện sẽ lấy không hết, dùng mãi không cạn. Tốc độ tu luyện cũng càng nhanh hơn người khác!

Lục Vân trưởng lão tiếp tục nói.

Thiện Hiểu Thiên khiếp sợ.

Vốn cho rằng tới loại thế lực lớn như Lăng Vân Kiếm Các sẽ chuyên tâm tu luyện, không nghĩ tới tham tiền như vậy...

- Có thể tham gia thi đấu công khai, trưởng lão ý là... Lăng Vân Kiếm Các có tồn tại như Thông Thần điện?

Thi đấu công khai, là chiến đấu giả lập ở trong Thông Thần điện, chẳng lẽ Lăng Vân Kiếm Các cũng có loại vật này tồn tại?

- Lăng Vân Kiếm Các tự nhiên không có Thông Thần điện, có điều có Thông Thần ngọc phù, có thể ở bên trong chiến đấu, giao dịch, tiến hành mọi chuyện, tương tự Thông Thần điện ở ngoại giới! Bất quá do Kiếm Các khống chế, không thể kết nối ngoại giới!

Lục Vân trưởng lão gật đầu.

Trương Huyền giật mình.

Thật ra thì chính là một mạng máy tính cục bộ càng lớn.

Đệ tử nơi này, có thể tu luyện, có thể chiến đấu, thậm chí mua sắm bán ra dược liệu, nhưng không bị Thông Thần điện quản lý, không kết nối với đối phương.

- Còn nữa, ở trên thực lực có khác biệt rất lớn! Thông Thần ngọc phù ở nơi này, chỉ có đệ tử nội môn trở lên mới có thể sử dụng. Bởi vậy ý niệm tiến vào bên trong, thực lực cơ sở không còn là Thánh Vực nhất trọng, mà là... Cổ Thánh nhất trọng!

Lục Vân trưởng lão nói tiếp.

Thông Thần ngọc phù ở Tinh Diệu thành, chỉ cần đi vào, mặc kệ tu vi mạnh cỡ nào, đều là Thánh Vực nhất trọng, nơi này không giống, mặc kệ mạnh cỡ nào, tiến vào đều là Cổ Thánh nhất trọng.

Chỉ là Thánh Vực nhất trọng mà nói, không ít tuyệt diệu kiếm pháp không có cách nào thi triển, thi đấu công khai liền không còn ý nghĩa.

- Đương nhiên giống như Thông Thần điện địa phương khác, đi vào nơi này, đồng dạng có thể mai danh ẩn tích, để người khác không biết là ai, có điều người khác không biết ngươi là ai, ngươi cũng không biết đối phương là ai... Có khả năng cùng ngươi tán gẫu là một vị trưởng lão, thậm chí... Tông chủ! Bởi vậy ở đây, tuyệt đối không nên làm càn, dù trưởng lão, tông chủ sẽ không thù dai, nhưng đắc tội, khẳng định phiền phức không ít!

Lục Vân trưởng lão trịnh trọng bàn giao.

- Trưởng lão, tông chủ?

Nghe được giải thích của hắn, Trương Huyền chẳng những không có căng thẳng, ngược lại con mắt sáng lên, trong lòng mặc sức tưởng tượng:

- Đánh loại người này một trận... Có thể thoải mái hơn đánh người bình thường một ít hay không?

Thập Lý Kiếm Thần

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

Cùng cấp bậc, Trương Huyền hầu như vô địch.

Đồng dạng áp chế ở Cổ Thánh nhất trọng, coi như đối phương là tông chủ, hoặc trưởng lão, có thể thắng qua bản thân hay không đều không nhất định!

Đã như vậy, hoàn toàn có thể tìm bọn họ cuồng loạn một trận... Những người này đồ tốt không ít, biết tin tức khẳng định cũng nhiều, đánh bại đối phương, liền có thể cẩn thận hỏi thăm!

Có lẽ tin tức của Lạc Nhược Hi, liền có phương pháp.

Xem ra sau khi đến tông môn, nhất định phải nhanh tìm tới Thông Thần ngọc phù thích hợp, đi vào hệ thống của đối phương, sau đó tìm tông chủ hoặc trưởng lão cao cấp nhất đánh!

Nghĩ đến cái này, Trương Huyền nhịn không được vỗ đùi, đứng dậy:

- Quá tốt rồi, cứ làm như thế!

- Làm cái gì đó?

Lục Vân trưởng lão nghi ngờ nhìn qua.

Ta cảnh cáo ngươi một câu, nói sẽ gặp được tông chủ và trưởng lão... Ngươi hưng phấn cái gì?

Cái tên này sẽ không phải là đầu óc tối dạ achứ?

Trước đó còn nghĩ, có muốn thu hắn vào Kiếm Các hay không, ở chung mấy ngày, phát hiện đối phương thỉnh thoảng bạo phát bệnh tâm thần... Ý nghĩ thế này liền dập tắt.

- Ách, không có gì... Thuận miệng nói một chút!

Khó xử gãi đầu một cái, Trương Huyền cười ha ha.

Thiện Hiểu Thiên che mặt.

Thánh thú phi hành rất nhanh rơi vào một sơn phong cao lớn, từ trên lưng thú đi xuống, Lục Vân trưởng lão an bài một phủ đệ.

- Các ngươi trước tiên ở nơi này nghỉ ngơi, Thiện Hiểu Thiên đi theo ta, ta mang ngươi đi khảo hạch!

Để Trương Huyền, Tào Thành Lập và Dịch lão ở lại, Lục Vân trưởng lão nói.

- Khảo hạch?

- Trước đó khảo hạch của ta, chỉ nói ngươi có tư cách trở thành đệ tử nội môn, chân chính tiến vào nội môn, còn cần đi Kiếm Thần đường thử kiếm!

Lục Vân trưởng lão nói.

- Kiếm Thần đường?

- Là địa phương đệ tử khảo hạch, bất luận là đệ tử tạp dịch muốn tiến vào nội môn, hay đệ tử nội môn muốn trở thành thân truyền, đều cần đi qua kiểm tra, đạo lý giống như trước đó ta để ngươi cùng Hoắc Giang Hà tỷ

thí, chỉ là nơi này khảo nghiệm càng thêm tiêu chuẩn! So chiến đấu, càng thêm phù hợp thực lực bản thân.

Lục Vân trưởng lão cười giải thích:

- Chiến đấu, bởi vì trạng thái, tâm cảnh, lâm trận phản ứng các loại, có thể sẽ xuất hiện chênh lệch, nhưng Kiếm Thần đường khảo hạch sẽ không! Chỉ cần ngươi lĩnh ngộ kiếm pháp đủ, đi đến cấp bậc, liền có thể tuỳ tiện đo ra.

Thiện Hiểu Thiên giật mình.

- Đi thôi!

Lục Vân trưởng lão nói xong cũng muốn dẫn Thiện Hiểu Thiên rời đi.

- Lục trưởng lão, ta cũng muốn đi xem nhìn, không biết được không?

Trương Huyền đi tới.

Kiếm Thần đường, có thể kiểm tra lý giải đối với kiếm đạo, hắn đối với kiếm thuật cũng coi như có lý giải nhất định, vừa vặn có thể đi nhìn một chút.

- Cái này...

Lục Vân trưởng lão chần chờ một chút:

- Cũng được!

Dưới tình huống bình thường, Kiếm Thần đường không cho phép người ngoài tiến vào, có điều đệ tử tạp dịch có thể ở đây khảo hạch, đệ tử nội môn cũng có thể khảo hạch, dù Trương Huyền không phải đệ tử Kiếm Các, nhưng là bằng hữu của Thiện Hiểu Thiên, đi qua nhìn một chút cũng không sao.

Lần nữa ngồi lên lưng thú, phi hành một hồi, đi tới một sơn phong đồ sộ.

Chính giữa, một thanh trường kiếm giống như kiến trúc, cắm trên mặt đất, như là cao lâu.

- Nơi này chính là Kiếm Thần đường, mỗi ngày đều sẽ có không ít đệ tử tạp dịch, đệ tử ngoại môn, đệ tử nội môn tới kiểm tra!

Đi vào cửa chính, quả nhiên thấy không ít người đứng ở trong đó, tất cả đều cõng trường kiếm, trên người kiếm khí mơ hồ, phần lớn thực lực, vậy mà đều không thua Trương Huyền.

- Không hổ là một trong Thượng Thương sáu đại thế lực, cao thủ quả nhiên không ít...

Trương Huyền nhịn không được cảm xúc.

Hắn là Cổ Thánh tứ trọng sơ kỳ đỉnh phong, vốn cho rằng không tệ, không nghĩ tới ở đây, thế mà ngay cả tên cũng không xếp hạng tới.

Đây vẫn chỉ là tới tìm vận may, khảo nghiệm, cường giả chân chính bế quan đến cùng có bao nhiêu, lại có thực lực gì, có thể tưởng tượng được.

- Nơi này đâu đâu cũng có gian phòng, mỗi một gian phòng có một Kiếm Thần đài, chỉ cần cho đủ Kiếm Các tệ, liền có thể mở ra cửa phòng đi vào kiểm tra!

Biết bọn họ ngày đầu tiên đến, không hiểu rõ tình hình Kiếm Thần đường, Lục Vân trưởng lão tiếp tục giới thiệu:

- Đương nhiên, lần đầu tiên khảo hạch là miễn phí, phía sau khảo hạch mới cần dùng tiền!

- Ah!

Hai người đồng thời thở phào nhẹ nhõm.

Bọn họ mới đến Kiếm Các, ngay cả Kiếm Các tệ bề ngoài ra sao cũng không biết, thật muốn dùng tiền, cũng không bỏ ra nổi.

- Ta mở cho các ngươi một gian phòng, có thể kiểm tra hai lần, Thiện Hiểu Thiên đi vào trước, Trương Huyền tiểu huynh đệ, cũng muốn thử một chút mà nói, chờ hắn đi ra, lại đi! Kiếm Thần đài một lần chỉ có thể kiểm tra một người, nhiều sẽ làm kiếm ý hỗn loạn!

Giới thiệu xong xuôi, Lục Vân trưởng lão đi tới, thời gian không dài, mang theo hai người tới trước mặt một gian phòng:

- Sau khi tiến vào, nắm chặt trường kiếm, lập tức phóng thích kiếm ý trong cơ thể, vận chuyển lý giải đối với kiếm đạo... Kiếm ý vượt qua một mét, liền có thể trở thành đệ tử tạp dịch, mười mét, có thể trở thành đệ tử ngoại môn, ba mươi mét, có tư cách trở thành đệ tử nội môn! Hiện tại mục tiêu của ngươi chính là vượt qua khoảng cách này!

- Ba mươi mét?

Thiện Hiểu Thiên ngây thơ gật đầu.

- Ba mươi mét, biểu thị lý giải đối với kiếm đạo, cũng không phải là kiếm khí, lấy tu vi của ngươi, kiếm khí không có khả năng lan ra dài như vậy...

Lục Vân trưởng lão cười nói.

- Vâng!

Thiện Hiểu Thiên khó xử.

Lấy hắn lý giải đối với kiếm đạo, phóng thích ra kiếm khí, hai ba mét có thể hoàn thành, ba mươi mét, khẳng định không làm được.

Cái gọi là kiếm ý, hắn không phải cái này.

Kẹt kẹt!

Thiện Hiểu Thiên đẩy cửa đi vào.

Thấy hắn rời đi, Trương Huyền tràn đầy tò mò nhìn qua:

- Chiều dài kiếm ý, đệ tử nội môn cực hạn là bao nhiêu?

Ba mươi mét đi qua tuyển chọn, như vậy cực hạn lại là bao nhiêu?

- Dưới tình huống bình thường, chỉ cần kiếm ý đi đến một trăm mét, liền có tư cách trở thành đệ tử hạch tâm! Nhưng không ít đệ tử nội môn đã vượt qua khoảng cách này. Những cái đứng đầu nhất kia, đều vượt qua hai trăm mét, ba trăm mét, thậm chí càng xa!

Lục Vân trưởng lão nói.

- Ba trăm mét?

Trương Huyền líu lưỡi.

Mặc dù không biết chiều dài kiếm ý này đến cùng làm sao tính toán, nhưng đệ tử nội môn bình thường, ba mươi mét cũng khó khăn, có ít người lại có thể đi đến gấp mười lần, sự đáng sợ có thể tưởng tượng được.

- Đúng vậy, có điều trong đệ tử hạch tâm, có ít người càng thêm cường đại, vượt qua năm trăm mét, vượt qua loại khoảng cách này, liền có thể gọi là Kiếm Thần! Bởi vậy cũng có các loại xưng hào Nhất Lý Kiếm Thần, Nhị Lý Kiếm Thần... Nghe nói trong lịch sử Kiếm Các, một vị thiên tài nhất đã từng kiếm ý đi đến mười dặm, bởi vậy được xưng là Thập Lý Kiếm Thần!

Con mắt thả ra tinh quang, Lục Vân trưởng lão tràn đầy tôn sùng.

- Thập Lý Kiếm Thần?

Trương Huyền khiếp sợ.

Người bình thường còn vì mấy chục mét sầu muộn, vị thiên tài này, vậy mà đạt đến mười dặm... Suy nghĩ một chút cũng để người khó tin.

- Không biết... kiếm ý của Lục trưởng lão có thể lan ra bao xa?

Sau khi hết khiếp sợ, Trương Huyền tràn ngập tò mò.

- Ta?

Nghe được hỏi thăm, Lục Vân trưởng lão cười khổ một tiếng:

- Ta thiên phú không tốt, lúc còn trẻ khảo hạch đệ tử nội môn cũng không có làm được, dựa vào hậu thiên cố gắng, mới đạt tới tu vi hiện tại, lăn lộn được một vị trí trưởng lão ngoại môn... Mặc dù luyện kiếm nhiều năm, vẫn như không cách nào đột phá một trăm mét, đến bây giờ cũng chỉ có chín mươi bảy mét!

- Chín mươi bảy mét? Đã rất lợi hại...

Trương Huyền gật đầu, nhịn không được nhìn cửa phòng trước mắt...

Vị đồ đệ này, chỉ cùng mình học tập một đêm kiếm pháp, chỉ nhớ kiếm chiêu, đối với kiếm đạo, kiếm ý lý giải không sâu... Không biết có thể đi đến bao nhiêu mét?

...

Thiện Hiểu Thiên đi vào phòng, lập tức nhìn thấy trước mắt có một cái đài không lớn, trung tâm cắm một thanh trường kiếm.

Hắn là Kiếm Thần đài.

Ngay phía trước, là một vùng quê mênh mông.

Nguyên lai gian phòng này không có bức tường, khó trách có thể làm cho kiếm ý lan ra mấy chục mét, nếu không xây dựng lớn như vậy, hơn nữa mênh mông, gian phòng không cách nào ngăn cản kiếm ý, cũng cần tiêu phí không biết bao nhiêu công phu.

Nhấc chân bước lên, rút trường kiếm ra, cầm ở trong lòng bàn tay, hít một hơi thật sâu, tinh thần Thiện Hiểu Thiên tập trung cao độ, vận chuyển lực lượng trong cơ thể.

Cái gọi là kiếm ý, chính là lý giải của mình đối với kiếm pháp.

Hắn từ nhỏ đến lớn, một mực luyện kiếm, khổ tu hơn mười năm, đối với kiếm pháp sớm đã có lĩnh ngộ cùng tình cảm thuộc về mình.

Nắm trường kiếm ở trong lòng bàn tay, nhất thời có một loại cảm giác nước sữa giao hòa, hình như cánh tay kéo dài.

Ông!

Cảm nhận được ý cảnh của hắn, trường kiếm phát ra nghẹn ngào vang lên, một đạo quang mang trắng tinh vận chuyển ở dưới Kiếm Thần đài, chậm chạp hội tụ, lan về phía trước.

Híp mắt lại, không ngừng vận chuyển lực lượng.

Ba!

Kiếm ý lan về phía trước, ngừng lại, nhìn rõ ràng khoảng cách, vẻ mặt Thiện Hiểu Thiên cứng đờ.

- Một thước? Cũng chính là... Một phần ba mét?

Thi triển lực lượng toàn thân, kiếm ý vậy mà chỉ có một phần ba mét... Nói như vậy, chẳng phải tương đương hắn lý giải kiếm đạo, ngay cả đệ tử tạp dịch cũng không đạt tới?

- Không có khả năng... Cùng cấp bậc Hoắc Giang Hà cũng không phải đối thủ của ta...

Có chút choáng váng, Thiện Hiểu Thiên cảm thấy đầu lâu sắp nổ tung.

Lục Vân trưởng lão một mực nói, Kiếm Thần đường công bằng thế nào thế nào, nhưng bản thân thử qua kiếm pháp, cùng cấp bậc Hoắc Giang Hà cũng không đỡ được, tới kiểm tra, làm sao có thể ngay cả một mét cũng không đạt tới?

- Ta là vứt kiếm đánh bại Hoắc Giang Hà, thử chiêu này một chút...

Rầu rĩ một hồi, đột nhiên nghĩ tới một chiêu cường đại nhất, hít sâu một hơi, ngón tay nhẹ nhàng điểm một cái.

Ông!

Trường kiếm rời tay huyền phù.

Ầm ầm!

Trường kiếm vừa rời bàn tay, một cỗ kiếm ý mạnh mẽ lập tức từ trên người hắn thả ra ngoài, cả phòng hội tụ ra vô số sương mù màu trắng, điên cuồng phun trào, giống như gió lốc.

- Cái này...

Khóe miệng Thiện Hiểu Thiên co giật, ngây người.

Vừa rồi kiếm ý trong cơ thể dùng hết toàn lực, cũng mới lan ra một phần ba mét, hiện tại sử dụng vứt kiếm mà lão sư truyền thụ, kiếm còn không có rời đi, đã hung mãn như vậy triệt để thi triển ra chiêu số, nên có bao nhiêu lợi hại?

Lão sư truyền thụ cho cùng mình suy nghĩ ra được... Sẽ không kém lớn như vậy chứ...

- Đi!

Khuôn mặt khó xử, ngón tay điểm một cái, trường kiếm thẳng tắp bay tới đằng trước.

Ầm ầm!

Kiếm ý bạch sắc nhanh chóng tuôn ra, thời gian nháy mắt, liền biến mất op cuối tầm mắt, không thấy tung tích.

Cái này...

Thiện Hiểu Thiên nháy con mắt.

Kiếm ý của hắn, một thước đến đỉnh, thi triển kiếm pháp của lão sư, bay ra mất tung tích... Nhìn bằng mắt thường không thấy...

Cái này rõ ràng vượt qua ba mươi mét, năm mươi mét thậm chí một trăm mét a!

- Còn bay?

Chờ một hồi, kiếm ý dường như còn không có phi hành đến phần cuối, Thiện Hiểu Thiên không biết như thế nào cho phải.

Một mực bay đi, có phải đại biểu bản thân không có thành tích hay không?

Ông!

Ngay thời điểm hắn xoắn xuýt, bức tường bên cạnh lắc lư một cái, xuất hiện thành tích.

- 499m!

499m, kém một bước là thành Kiếm Thần!

Trương Huyền kiểm tra

dtv-ebook.com

- Xem ra ta chỉ là học được kiếm chiêu của lão sư, đối với kiếm ý, hầu như không có lý giải gì...

Sau khi hết khiếp sợ, Thiện Hiểu Thiên xem như hiểu được, vẻ mặt cười khổ.

Trong nhà ma luyện mười năm kiếm pháp, vốn cho rằng trở thành đệ tử tạp dịch của Kiếm Các không khó, hiện tại xem ra, vẫn còn có chút ý nghĩ hão huyền.

Chênh lệch không phải lớn bình thường!

Cũng khó trách, Tiết Cầm ở phủ thành chủ, tài nguyên chưa từng thiếu thốn, lại có kiếm thuật giáo tập như Tiết Trầm, không ngừng truyền thụ, cũng chỉ miễn cưỡng trở thành đệ tử tạp dịch, hắn một mình đóng cửa học tập, thậm chí ngay cả chân khí cũng không thể vận dụng...

Một phần ba mét, chỉ sợ cũng là những ngày này tăng thêm, tình huống thật, một xích cũng không có.

- Kiếm chiêu của lão sư, chỉ học tập chiêu số, biết nó như thế mà không biết giá trị, liền có thể kiếm ý lan ra xa như vậy, thật muốn triệt để lý giải, lại nên mạnh cỡ nào?

Hiện tại Thiện Hiểu Thiên như hài tử chỉ biết chữ, ghi nhớ kiếm chiêu lão sư truyền thụ cho, nhưng thi triển ra, vì sao phải thi triển như vậy, thi triển như vậy lại ẩn chứa bí ẩn gì... Một chữ cũng không biết!

Đọc Hiệp Khách Hành lại dễ nghe, ngâm xướng có ý vị, cũng không thể chứng minh đã thành thi nhân, có thể giống như Lý Bạch, viết ra thiên cổ

danh ngôn.

Chỉ biết đọc thuộc lòng, kiếm ý liền tiếp cận năm trăm mét, triệt để lý giải... Lại nghịch thiên ra sao?

Nói như vậy, lão sư chẳng phải tuỳ tiện vượt qua năm trăm mét, thậm chí đi đến càng xa?

- Đổi hắn tới thử một chút...

Trở nên kích động, vội vàng đi ra ngoài.

Tuỳ tiện học được một hai ngày kiếm pháp đã lợi hại như vậy, lão sư tự mình ra tay, nhất định long trời lở đất.

- Thế nào? Có vượt qua ba mươi mét hay không?

Thấy hắn đi ra, Lục Vân trưởng lão mang theo khẩn trương nhìn qua.

Tuy suy đoán đối phương khẳng định có thể đi qua, nhưng không gặp được đáp án xác thực, vẫn còn có chút không an lòng.

- Vượt qua...

Thiện Hiểu Thiên gật đầu, có chút xấu hổ.

Dựa theo lý giải kiếm đạo của hắn, chỉ có một phần ba mét, nhưng thật muốn nói thật, đoán chừng sẽ bị đuổi ra ngoài... Suy đi nghĩ lại, vẫn mặt dạn mày dày thừa nhận!

- Cụ thể bao nhiêu?

Nghe được thông qua, Lục trưởng lão thở phào nhẹ nhõm, lần nữa nhìn tới, tràn đầy tò mò.

Kiếm pháp của Thiện Hiểu Thiên, hắn thấy tận mắt, tựa như Thần Long thấy đầu không thấy đuôi, ngay cả ngoại môn đại sư huynh Hoắc Giang Hà cũng không đỡ được!

Có thể hiểu được loại kiếm pháp này, hơn nữa thuận lợi thi triển, trong nội môn tuyệt đối được cho khá cao!

- Đây là... Thành tích!

Từ trong ngực lấy ra một cái ngọc bài đưa tới.

Vừa rồi xuất hiện thành tích, đã ghi lại ở phía trên.

- Không có việc gì, bao nhiêu cũng không đáng kể, ngươi còn trẻ, chỉ cần vượt qua ba mươi mét, về sau hảo hảo tu luyện học tập, sẽ có không gian tiến bộ càng lớn...

Thấy hắn xấu hổ, lại không nguyện ý nói thẳng, lấy ra ngọc bài, còn tưởng rằng thành tích rất bình thường, Lục Vân trưởng lão cười an ủi một câu, tiếng nói còn không có kết thúc, mắt suýt chút nữa rơi trên mặt đất:

- Bốn, bốn trăm chín mươi chín mét?

- Ừm!

Sắc mặt Thiện Hiểu Thiên như hỏa thiêu.

Ở trước mặt nói dối, thật đúng là làm người ta ngượng ngùng...

- ...

Nhìn loại vẻ mặt này của hắn, Lục Vân trưởng lão cúi đầu nhìn ngọc bài một chút, phát điên nắm lấy tóc.

Ngươi có bị bệnh không!

Vẻ mặt xấu hổ, ta còn tưởng rằng vừa qua ba mươi mét, hoặc là ba mươi mốt mét...

Kết quả con mẹ nó, bốn trăm chín mươi chín mét... Thành tích này, mẹ nó rất nhiều đệ tử hạch tâm cũng không làm được ah!

Cái này đã sắp trở thành Kiếm Thần có được hay không?

Cường đại như vậy... Vậy mà ngượng ngùng xấu hổ, còn xấu hổ nói... Xấu hổ em gái ngươi, xấu hổ em rể ngươi ah!

Lục Vân trưởng lão chỉ cảm thấy khuôn mặt của mình bị đối phương treo lên hung hăng đánh, qua lại chà đạp.

Thấy qua thành tích kém mất mặt, còn lần đầu tiên thấy, thành tích tốt như vậy cũng mất mặt.

Giống như thành tích cuộc thi công bố, nhìn thấy bạn học cao giọng khóc lớn, làm sao cũng không ngừng được, chạy tới an ủi, rất lâu đối phương mới nói ra tình hình thực tế thương tâm... kiểm tra một trăm điểm, chỉ thi chín mươi chín...

Mà người chạy tới an ủi, chỉ được chín điểm...

Hắn giờ phút này, xấu hổ hận không thể có khe đất chui vào.

Nhanh chóng hít thở hai cái:

- Ngươi cho rằng... Rất xấu hổ?

- Đúng vậy a... Quá xấu hổ...

Thiện Hiểu Thiên che mặt.

Lục Vân trưởng lão che ngực, trái tim run rẩy sắp tắt thở, lại không muốn cùng kẻ trước mắt này nói chuyện:

- Trương Huyền tiểu huynh đệ, nếu không ngươi đi qua kiểm tra một chút đi! Nếu không ta sợ sẽ động thủ đánh người!

- Cái này... Được!

Trương Huyền gật đầu, nhấc chân đi vào.

Vừa đi vừa âm thầm cảm xúc.

Vừa thu học sinh này, kiếm thuật không có học được bao nhiêu, nhưng khiêm tốn, ngược lại có mấy phần giống mình, cực kỳ không tệ.

Trẻ nhỏ dễ dạy.

Đóng cửa phòng, đi tới Kiếm Thần đài.

- Làm sao không có kiếm?

Dạo qua một vòng, trong phòng rỗng tuếch, một thanh kiếm cũng không thấy.

Chẳng lẽ kiểm tra kiếm ý không cần kiếm?

- Không có kiếm, cũng có thể làm ra bốn trăm chín mươi chín mét, tiểu tử này không tệ...

Khó trách nhìn thấy người bên ngoài đều cõng kiếm, nguyên lai nơi này không có cung cấp... Loại tình huống này, đệ tử cũng có thể để kiếm ý lan ra tiếp cận một dặm, lý giải đối với kiếm đạo không cho bản thân mất mặt.

Không có kiếm liền không có kiếm, mặc dù sẽ có chút ảnh hưởng, nhưng đệ tử cũng có thể làm được, thân là lão sư, không có khả năng không hoàn thành được!

Hít sâu một hơi, lông mày giương lên, một cỗ kiếm ý lập tức từ trên người phóng thích ra.

Danh Sư đại lục, lĩnh ngộ kiếm đạo chân giải, trong đầu không ngừng xoay quanh, ngón tay điểm về phía trước.

Một đạo kiếm khí ngưng tụ ở đầu ngón tay.

Kèm theo kiếm khí xuất hiện, kiếm ý bạch sắc tụ lại, bắt đầu kéo dài về phía trước, chẳng qua rất nhanh cùng kiếm mang ở đầu ngón tay dung

hợp, nhưng không bắn ra.

Hình như cái gọi là kiếm ý này đã thần phục ở dưới kiếm mang, không dám hướng về phía trước.

Khóe miệng Trương Huyền co giật.

Chuyện gì xảy ra?

Nếu như vậy, hắn ngay cả một mét cũng chưa tới...

Không có khả năng ngay cả học sinh của mình cũng không bằng a!

Thật muốn như vậy, liền mất mặt.

- Phải hội tụ càng nhiều kiếm ý, đột phá kiếm mang ràng buộc mới được...

Lông mày giương lên, cẩn thận nhớ lại ban đầu ở Kiếm Trì lĩnh ngộ kiếm thuật, Trương gia lĩnh ngộ kiếm thuật, thậm chí mới vừa tiến vào tông môn, cảm nhận được đạo kiếm ý kia...

Vô số kiếm đạo chân giải ở trong đầu không ngừng quanh quẩn, một cỗ khí tức vô địch lập tức từ trên người thả ra ngoài, trong nháy mắt, hình như hắn chính là kiếm, một thanh trường kiếm đâm rách thiên địa mà không sờn lòng.

Ầm ầm!

Kèm theo kiếm ý trên người không ngừng tăng cường, sương mù màu trắng bốn phía càng hội tụ càng nhiều, thời gian nháy mắt, cả phòng đều giống như sương mù che kín, kiếm ý dày đặc, xuất hiện ngưng tụ, thậm chí tạo thành chất lỏng.

- Vẫn không đến một mét? Không có khả năng...

Cảm thụ kiếm ý trong cơ thể đã tích tụ đến đỉnh điểm, lần nữa nhìn về phía trước, khóe miệng Trương Huyền co lại, thiếu chút nữa ngất đi.

Mất công phu như vậy, hao tốn khí lực lớn như vậy, kiếm ý trước mắt... Vậy mà vẫn không tới một mét!

Chẳng lẽ kiếm thuật lợi hại như vậy, ở đây ngay cả một đệ tử tạp dịch cũng không bằng!

Thật muốn như vậy.. Thiện Hiểu Thiên loại tam lưu kiếm thuật, làm sao đến 499 m?

- Ta không tin, ngàn vạn kiếm ý, làm việc cho ta!

Đầy mặt phát điên, gầm nhẹ một tiếng, chân khí cùng linh hồn của Trương Huyền đều hóa thành trường kiếm, không ngừng hấp thu kiếm ý tán dật xung quanh, để chúng mau chóng lan ra!

Đệ tử của hắn không sử dụng kiếm, cũng có thể làm ra xa như vậy, làm lão sư không làm được mà nói, mất mặt cũng sẽ mất chết!

Tuyệt không thể thua!

Vì danh tiếng, cũng vì sư đạo tôn nghiêm!

...

Kiếm Thần đường.

Một thanh niên ngạo nghễ đứng ở trong đám người.

Nhìn thấy hắn, bốn phía không ai dám tới gần, phảng phất như có được khí tràng tự nhiên, đẩy ra đám người chen chúc.

- Diệp Liên sư đệ, ngày hôm nay lại tới kiểm tra? Có hứng thú cùng ta tỷ thí hay không?

Tiếng cười sang sảng vang lên, đám người tản ra, lại một vị thanh niên cõng trường kiếm đi tới.

Thanh niên này dáng người cường tráng, đứng ở trong đám người, tựa như hạc giữa bầy gà, rõ ràng cao hơn một đầu.

- Hạ Nham sư huynh muốn so, sư đệ tiếp là được!

Thanh niên tên Diệp Liên gật đầu.

- Mời!

Hạ Nham đi đầu vào một gian phòng.

Diệp Liên theo sát, đi vào một căn phòng khác bên cạnh.

Tuy cách tường, nhưng lấy thực lực của bọn hắn, lại thêm phương hướng kiếm ý lan ra, không có bức tường, có thể tuỳ tiện nhìn thấy kiếm ý của đối phương kéo dài khoảng cách, cũng có thể so sánh tốt hơn.

- Bọn họ chính là Diệp sư huynh cùng Hạ sư huynh nổi danh trong đệ tử hạch tâm?

Thấy hai người khí chất như vậy, một đệ tử nội môn mới tới nhịn không được hỏi.

- Ừm, chính là bọn họ, nghe nói hai người đều đang trùng kích Kiếm Thần, lẫn nhau so sánh, cũng đã duy trì năm năm!

Một đệ tử hiểu rõ tình hình gật đầu.

Diệp Liên cùng Hạ Nham, ở trong đệ tử hạch tâm đều rất nổi danh, có danh vọng cực cao, có điều hai người tranh đấu nhiều năm, đều cách Kiếm Thần chỉ thiếu chút nữa.

Cho nên tất cả đều ở trong bóng tối phân cao thấp, muốn nhìn một chút, ai có thể trước một bước bước vào.

- Hạ sư huynh, ngươi bắt đầu trước đi!

Không đi quản mọi người thảo luận, Diệp Liên đi vào phòng, đứng ở trên Kiếm Thần đài, rút ra trường kiếm, nhàn nhạt nói một câu.

Kiểm tra chỉ có thể sử dụng kiếm trên Kiếm Thần đài, bọn họ thời khắc cõng trường kiếm, là vì có thể cùng kiếm dung hợp tốt hơn, chân chính làm được nhân kiếm hợp nhất.

- Đồng thời bắt đầu đi...

Hạ Nham cười ha ha một tiếng, trường kiếm trong tay xiết chặt, chấn động mạnh một cái.

Ầm ầm!

Kiếm ý vô cùng vô tận từ huyệt đạo bắn ra, dọc theo mũi kiếm lan ra nơi xa.

Tê lạp!

Chỉ thoáng cái, liền vọt ra khỏi phòng, bắn tới hơn mấy chục mét.

Thấy kiếm ý của sư huynh bắn ra, Diệp Liên cũng không lùi bước, kiếm ý trong nháy mắt theo sát tới, trên không, kiếm ý giống như hai dải lụa trắng tinh, nhanh chóng tiến lên.

- Tốc độ không chậm, xem ra nửa năm qua sư đệ tiêu phí không ít công phu!

Nhìn thấy đối phương cái sau vượt cái trước, mơ hồ muốn vượt qua bản thân, Hạ Nham nhẹ nhàng cười một tiếng.

- Sư huynh thoạt nhìn cũng không có nhàn rỗi, kiếm ý của ngươi lan ra, tốc độ so với lần trước nhanh không biết bao nhiêu!

Diệp Liên không cam lòng yếu thế.

- Cũng vậy, vậy thì xem ai trước xung kích đến năm trăm mét, trở thành Kiếm Thần!

Hét dài một tiếng, kiếm ý trên người Hạ Nham bạo phát, dải lụa màu trắng lấy tốc độ nhanh hơn lao nhanh về phía trước, có điều còn không có đi xa, đột nhiên lay động, giống như tiểu xà gặp Thần Long, cảm giác áp bách to lớn kéo tới, chấn nhiếp không cách nào tiến lên.

Đồng tử co rụt lại, vội vàng nhìn qua Diệp Liên, chỉ thấy kiếm ý của đối phương cũng ngừng lại, bị áp bức không ngừng run rẩy.

Loại hình dáng này, giống như Thánh thú cấp thấp gặp Tiên thú.

- Chuyện gì xảy ra?

Hạ Nham sững sờ… bành!

Đúng lúc này, kiếm ý lan ra nổ vang, trong nháy mắt nổ thành bột phấn.

Phốc!

Phun ra máu tươi, vị đệ tử hạch tâm mạnh mẽ này nhất thời té ngã trên đất.

Thiên Đạo khóa kiếm ý

dtv-ebook.com

- Đây là... Kiếm ý nghiền ép?

Cố nén thương thế trên người, Hạ Nham đứng dậy.

Thân là thiên tài kiếm đạo, đệ tử hạch tâm của Lăng Vân Kiếm Các, lập tức rõ ràng, đây là nhọc nhằn khổ sở tu luyện ra được kiếm ý, bị người khác toàn phương vị nghiền ép, mới xuất hiện tình huống như vậy!

Hắn tu luyện chính là kiếm ý vô thượng của Kiếm Các...

Lại bị người khác nghiền ép, đến cùng xảy ra chuyện gì?

- Diệp Liên, là ngươi?

Hạ Nham sầm mặt lại.

Lần này đệ tử hạch tâm tới khảo hạch, chỉ có hắn cùng Diệp Liên, chẳng lẽ là đối phương tu luyện kiếm ý lợi hại gì, mới làm bản thân kém xa tít tắp?

Vội vàng nhìn lại, chỉ thấy kiếm ý ở căn phòng cách vách dường như nhận lấy áp bức, nằm ngang giữa không trung, mềm như rắn, động cũng không dám động.

- Không phải ta... Ta cũng không chịu nổi... Phốc!

Âm thanh còn không có kết thúc, Diệp Liên phun ra một ngụm máu tươi, kiếm ý đầy trời lập tức tán loạn.

Khuôn mặt Hạ Nham trắng bệch, thân thể run rẩy.

Kiếm ý là một loại ý cảnh, có người lĩnh ngộ thấp, tự nhiên có người lĩnh ngộ cao.

Đương nhiên đây chỉ là ví von, kiếm ý chân chính giống như huyết mạch Thánh thú, thấp gặp được cao, sẽ tự động cảm thấy sợ hãi!

Huyết mạch áp chế, đánh như thế nào?

Hắn cùng Diệp Liên, thân là người nổi bật của Kiếm Các, lại có người thi triển ra kiếm ý, tuỳ tiện nghiền ép bọn hắn một chút lực lượng phản kháng cũng không có, đến cùng xảy ra chuyện gì?

Là ai nắm giữ loại năng lực này?

- Ta không tin có người có thể vượt qua ta nhiều như vậy...

Hạ Nham cắn răng một cái, lần nữa gào thét, kiếm ý trong cơ thể lần nữa tuôn ra.

Bành!

Lần này còn không có hình thành bạch mang, liền cảm thấy một thanh cự kiếm vắt ngang ở trong óc, chỉ cần dám phản kháng sẽ lập tức đánh xuống, để hắn chết không có chỗ chôn!

Rầm!

Trên đầu toát ra mồ hôi lạnh, Hạ Nham không dám tiếp tục động đậy.

Cho tới giờ khắc này, rốt cuộc minh bạch, hắn lĩnh ngộ chút kiếm ý này, cùng đối phương tỷ thí, quả thực chính là ánh nến so sánh hạo nhật!

Không ở cùng một khái niệm!

Cưỡng ép so sánh mà nói, chỉ biết tự rước lấy nhục!

Lúc nào Kiếm Các toát ra một vị cường giả siêu cấp như vậy?

Xem như mấy quái vật trong đệ tử hạch tâm, cũng làm không được...

...

Một màn đồng dạng, cũng phát sinh ở những căn phòng khác.

Trong nháy mắt, ở Kiếm Thần đường, tất cả người tham gia khảo hạch, kiếm ý đều bị áp bức không thể động đậy.

Kêu thảm liên tục.

...

Lăng Vân Kiếm Các, Kiếm Thư đường!

Từng đống thư tịch bày đầy phòng.

Vi trưởng lão sửa sang lại không biết bao nhiêu ngày, rốt cục phân loại hoàn chỉnh.

- Vi trưởng lão vất vả, như vậy khi thẩm tra sẽ thuận tiện hơn nhiều!

Một lão giả đi vào.

Một vị trưởng lão khác của Kiếm Thư đường, Giang Nguyên.

- Đúng vậy, tất cả thư tịch của Kiếm Thư đường, đều là kiếm ý của các đời tiền bối lưu lại! Mỗi người thiên tư khác biệt, năng lực khác biệt, lĩnh ngộ kiếm ý liền không hoàn toàn giống nhau, sửa sang phân loại lại, quả thực rất khó!

Vi trưởng lão duỗi lưng một cái, cười khổ một tiếng:

- May mắn hoàn thành... Bất quá cũng chỉ lần này, nếu để cho ta sửa sang lại lần nữa, không bằng tự sát!

- Kiếm ý phong tồn ở trong thư tịch, hậu bối muốn học tập, chỉ cần mở ra cẩn thận cảm ngộ, liền có thể trải nghiệm lực lượng của các tiền bối,

quả thực rất thuận tiện, nhưng... Kiếm ý chủng loại phong phú, không cố gắng phân loại, một khi cầm nhầm, dễ dàng tạo thành khí tức xâm nhập, cuối cùng vô ích với tu vi, ngược lại có tổn thương rất lớn!

Giang Nguyên trưởng lão gật đầu:

- Ngươi phân loại cặn kẽ như vậy, hơn nữa phía trên còn ghi chú loại hình cùng kiếm pháp, quả thực hao tốn công phu cực lớn, không thể bỏ qua công lao!

- Đúng vậy, cảm giác con mắt sắp muốn mù...

Vi trưởng lão nói:

- Ngươi trước nhìn, ta đi nghỉ ngơi một hồi...

- Ừm!

Giang Nguyên trưởng lão lên tiếng, đang muốn bàn giao một câu, đột nhiên biểu lộ cứng đờ.

Rầm rầm!

Âm thanh thư tịch sôi trào, hai người đồng thời nhìn về phía trước, chỉ thấy kiếm thư vừa mới chỉnh lý tốt, giờ phút này tất cả như nhận lấy cái gì triệu hoán, đồng loạt lơ lửng, từng đạo kiếm ý khuấy động, tỏa ra thanh âm đao kiếm va chạm.

Thân thể Vi trưởng lão cứng ngắc, cảm giác cả người sắp muốn khóc lên.

Thật vất vả chỉnh lý xong, các đại ca, các ngươi nhảy lên làm gì?

Rầm!

Khiếp sợ không có kết thúc, rất nhiều thư tịch đồng thời hành lễ, hướng về một phương hướng bái xuống, tựa như dân thường thấy được vương giả!

Đùng đùng!

Sau khi bái xong, thư tịch chỉnh lý tốt lần nữa chất thành một đống, thậm chí ở dưới lực trùng kích, giá sách cũng ngã lăn, cả phòng tràn đầy hỗn loạn.

- Ta... Thao!

Mắt tối sầm lại, thân thể Vi trưởng lão run rẩy, suýt chút nữa nhịn không được phun ra một ngụm lão huyết.

Là chơi ta đúng không?

Thật vất vả sửa sang lại, làm sao bây giờ...

- Chắc là... Có người lĩnh ngộ kiếm ý cấp bậc cao hơn! Những kiếm ý phong tồn trong kiếm thư kia tập thể triều bái...

Giang Nguyên trưởng lão phản ứng lại, nói.

- Ta biết... nhưng không tới sớm không tới trễ... Vừa chỉnh lý tốt...

Vi trưởng lão nắm tóc.

Liếc mắt nhìn giá sách cùng thư tịch lộn xộn đầy đất, Giang Nguyên trưởng lão cũng bất đắc dĩ:

- Nếu không sửa sang lại lần nữa? Được rồi... Ngươi vẫn là tự sát đi!

Vi trưởng lão:

- ...

...

Lăng Vân Kiếm Các, ở trước cánh cửa khổng lồ, hai bóng người lơ lửng giữa không trung.

Là hai lão giả thoạt nhìn hơn năm mươi tuổi.

Vị bên trái cẩm y đai ngọc, trong lông mi mang theo kiếm khí sắc bén, tựa hồ muốn xé rách thiên địa.

Vị bên phải vẻ mặt mượt mà, tràn đầy nụ cười, có chút ôn hoà.

Không gian Thượng Thương củng cố, lực áp bách lớn, Lục Vân trưởng lão Hư Tiên cảnh cũng không thể phi hành, hai người nhẹ nhõm huyền phù giữa không trung, thực lực mạnh mẽ có thể xưng kinh khủng.

- Hà trưởng lão, ngươi ở đây liên tục cảm ngộ hơn ba mươi năm, có thể cảm ngộ ra tiên tổ lưu lại kiếm ý không?

Lão giả vẻ mặt mượt mà cười nói.

- Kiếm ý của tiên tổ nào có dễ dàng tiếp xúc như vậy...

Hà trưởng lão lắc đầu:

- Ở đây quan sát, chỉ là muốn mượn kiếm ý của tiền bối, áp bức tinh thần của ta, để cho ta lĩnh ngộ kiếm pháp càng thêm tinh thuần mà thôi...

- Đúng vậy, thiên tư của tiên tổ, không ai bằng...

Lão giả vẻ mặt mượt mà gật đầu, lời còn chưa dứt, đồng dạng sửng sốt, vội vàng ngẩng đầu, nhìn lại cự kiếm trước mắt.

Ầm ầm!

Trường kiếm to lớn không ngừng lay động, tựa như bất cứ lúc nào cũng sẽ phá không bay đi, cửa chính mấy vạn mét cũng có chút không chịu nổi.

Đồng tử hắn co rụt lại.

Chuôi cự kiếm này, là tượng trưng của Lăng Vân Kiếm Các, một khi sụp đổ, năm đại tông môn khác khẳng định sẽ chết cười.

- Là kiếm ý... Tiên tổ lưu lại kiếm ý, hình như cảm ứng được cái gì...

Hà trưởng lão cũng nhìn lại, nắm đấm xiết chặt.

- Kiếm ý tiên tổ có thể cảm ứng cái gì?

Trưởng lão vẻ mặt mượt mà sửng sốt, lần nữa nhìn lại, đột nhiên thân thể cứng ngắc:

- Nguy rồi...

Rầm!

Tiếng nói kết thúc, cự kiếm trước mắt giống như mất đi ủng hộ, không chịu nổi ầm ầm sụp đổ. (*Đi tới đâu phá tới đó.)

Đại kiếm như vậy, tự nhiên không phải thật, mà từ nham thạch, gạch ngói… tích tụ thành, sở dĩ có thể sừng sững mấy ngàn năm không ngã, chính là bởi vì trong đó có tiên tổ lưu lại kiếm ý duy trì!

Giờ phút này, đạo kiếm ý kia khuấy động, bất cứ lúc nào cũng sẽ phá thể bay ra, tương đương với tảng đá không còn chống đỡ, chỗ nào còn chịu đựng được.

Ầm ầm!

Trường kiếm sụp đổ, cánh cửa khổng lồ cũng không chịu nổi sập xuống, vô số đá vụn tung bay, rơi trên mặt đất, đập ra vô số hố to.

Kiếm ý mất đi ràng buộc, vèo một cái, phá không biến mất, không thấy tung tích.

- Đến cùng xảy ra chuyện gì...

Nhìn phế tích đầy đất, cùng khói mù tung bay, hai vị trưởng lão đồng thời điên rồi.

Sơn môn nguy nga hùng vĩ, để các đệ tử kiêu ngạo... Liền hủy như thế?

...

- Vẫn không được...

Cảm thụ qua tất cả kiếm ý, toàn bộ ở trong đầu vận chuyển một lần, Trương Huyền nhìn bạch mang trước mắt, thủy chung không có vượt qua một mét, buồn bực sắp nổ.

Đệ tử của mình, tài năng và học vấn không đến một buổi tối, chỉ học được một chiêu, liền có thể làm ra 499 m, mà hắn... Từ Danh Sư đại lục liền mệnh danh thiên tài kiếm đạo, đến nơi đây, một mét cũng không làm được...

Mất mặt ah!

Trương Huyền buồn bực, thật không muốn sống nữa.

- Cứ như vậy đi...

Trương Huyền bất đắc dĩ, vừa định thu kiếm mang về, con mắt đột nhiên hoa một cái, có vật gì bắn vào trong óc, tựa như lúc nào cũng có thể xé rách tinh thần của hắn.

Hô!

Đúng lúc này, trong thư viện bay ra một bản thư tịch.

Lạch cạch!

Đồ vật xông tới bị bắt lại ở trong đó.

- Thiên Đạo chi thư của ta...

Mắt tối sầm lại, Trương Huyền xém ngất đi.

Quyển sách này, là thu Thiện Hiểu Thiên mới được, xem như chỗ dựa cùng át chủ bài lớn nhất, vì khôi phục thương thế... Tình nguyện đi đánh thi đấu công khai, uống nước hồ lô tắm cũng không muốn dùng...

Giờ phút này vậy mà đột nhiên chạy đến nhốt thứ gì đó... Lãng phí hết...

Một hồi đau lòng kịch liệt, suýt chút nữa dừng lại hô hấp.

Có cần hố như vậy hay không?

Vốn còn nghĩ, có Thông Thần ngọc phù của Lăng Vân Kiếm Các, hảo hảo dạy dỗ tông chủ, trưởng lão…. một chút, không còn Thiên Đạo chi thư, bạo dạn ra tay như vậy, đoán chừng không cách nào sống đi gặp mặt trời ngày mai!

Dù Thông Thần ngọc phù có thể che giấu thân phận, nhưng đây là mạng máy tính cục bộ, quản trị mạng muốn kiểm tra ID, có lẽ còn rất dễ dàng!

- Là thứ đồ gì, lãng phí bảo bối của ta...

Tức đến nghiến răng, Trương Huyền lại không để ý tới tiếp tục kiểm tra chiều dài kiếm ý, vội vàng thu kiếm khí về, tinh thần khẽ động, mở Thiên Đạo chi thư ra.

Chỉ thấy trong thư tịch, một đạo kiếm ý tinh thuần không ngừng dạo chơi, giống như Kim Ngư đi vào vại cá.

- Chỉ là thứ này?

Tâm Trương Huyền càng đau.

Suy nghĩ cả nửa ngày, một mét cũng không có đi đến, liền đủ tâm tắc, nằm mơ cũng không nghĩ đến, át chủ bài lớn nhất, lãng phí ở trên cái này...

- Đạo kiếm ý này, cùng trong cự kiếm ẩn chứa, có chút tương tự a!

Tràn đầy buồn bực, Trương Huyền nhìn kỹ, phát hiện thứ này có cảm giác đã từng quen biết.

Vừa định đưa ngón tay tới, cảm ngộ thoáng cái, liền nghe ngoài cửa vang lên tiếng gõ cửa dồn dập.

- Trương Huyền tiểu huynh đệ, ngươi không sao chứ?

Quay đầu nhìn lại, chỉ thấy cửa phòng không ngừng lay động, hình như bản thân không ra ngoài, Lục Vân trưởng lão cùng Thiện Hiểu Thiên sẽ xông tới.

- Ta không sao...

Thấy bọn họ gấp gáp như vậy, Trương Huyền đành phải từ bỏ tiếp tục quan sát, nhấc chân đi ra ngoài.

Thời điểm ngươi khảo hạch có kiếm?

dtv-ebook.com

Mở cửa phòng, lập tức nhìn thấy Lục Vân trưởng lão cùng Thiện Hiểu Thiên tràn đầy khẩn trương nhìn tới.

- Làm sao vậy?

Thấy bộ dáng của bọn hắn, Trương Huyền nhíu mày.

Chẳng phải khảo nghiệm một lát ư? Còn khẩn trương như vậy?

- Ngươi không bị thương?

Thấy hắn bình yên vô sự, Lục Vân trưởng lão thở phào nhẹ nhõm, tràn đầy nghi ngờ.

- Bị thương?

Trương Huyền yên lặng:

- Kiểm tra kiếm ý... còn bị thương sao?

Chẳng lẽ kiểm tra kiếm ý còn có kỹ xảo gì bị thương, không bị thương liền làm không xa?

- Không phải, ngươi nhìn...

Thấy lão sư ngỡ ngàng, Thiện Hiểu Thiên gãi đầu một cái, chỉ bốn phía.

Trương Huyền ngẩng đầu nhìn lại, sau khi xem xét, không khỏi ngẩn ngơ.

Chỉ thấy gian phòng kiểm tra bốn phía, mỗi một tu luyện giả đi ra đều hộc máu, khuôn mặt trắng bệch, giống như tinh khí thần bị nghiền ép.

Trương Huyền ngẩn ngơ.

- Kiểm tra kiếm ý... Cần khoa trương như vậy sao? Vừa rồi hình như ngươi không có hộc máu ah...

Trương Huyền nhịn không được nhìn qua.

Thời điểm Thiện Hiểu Thiên khảo nghiệm không có hộc máu, sao nhiều người lại bị?

- Không phải nguyên nhân khảo nghiệm, là vừa rồi thời điểm khảo nghiệm, đột nhiên xuất hiện một đạo kiếm ý cực kỳ cường đại! Những người khác bởi vì quá yếu, nhận lấy áp chế, mới xuất hiện loại tình huống này!

Lục Vân trưởng lão nói.

Hắn thân là trưởng lão ngoại môn, đối với kiếm pháp lĩnh ngộ cực cao, biết cũng nhiều, dù không tiến vào khảo nghiệm, nhưng cỗ kiếm ý kia mạnh mẽ, vẫn rõ ràng cảm nhận được.

Giống như giao long bao quát chúng sinh, ở đây nhiều đệ tử lĩnh ngộ kiếm ý như vậy... ở trong mắt đối phương, đều như sâu kiến.

- Kiếm ý mạnh mẽ? Chẳng lẽ... Có thể đi đến cấp bậc Kiếm Thần?

Trương Huyền sững sờ, nhịn không được nhìn tới.

- Đâu chỉ như vậy, đáng sợ có thể đi đến mười dặm!

Lục Vân trưởng lão gật đầu.

Hắn chưa bao giờ thấy qua Thập Lý Kiếm Thần, nhưng lịch sử tông môn ghi chép lợi hại nhất chính là trị số như vậy, vừa rồi cảm giác áp bách,

một đạo kiếm ý khiêu chiến tất cả mọi người, không có người có thể chống lại... Đủ để chứng minh mạnh mẽ!

Đoán chừng cho dù không phải Thập Lý Kiếm Thần, cũng không kém nhiều!

Còn cao hơn... Nghĩ cũng không dám nghĩ.

Dù sao Lăng Vân Kiếm Các mấy ngàn năm lịch sử, vượt qua cấp bậc này, một vị cũng không có xuất hiện qua.

- Thập Lý Kiếm Thần?

Trương Huyền líu lưỡi, trong mắt thả ra tinh quang:

- Trưởng lão có biết là vị nào không?

Hắn ngay cả một mét cũng không đạt tới, nhưng đối phương có thể để cho kiếm ý đi đến mười dặm... Thực lực mạnh mẽ có thể xưng kinh khủng!

Loại nhân vật này, nhất định phải nhìn một chút!

Trước đó còn nghĩ, dựa vào hắn cùng cấp bậc vô địch, đi vào Thông Thần điện, liền lập tức quét ngang, tới cái ngoại hiệu Hoành Tảo Thiên Nhai, hiện tại xem ra, sợ là không dễ dàng như vậy! (*ta khinh lão nhai)

Thập Lý Kiếm Thần ah...

Đây chính là tuyệt thế thiên tài có thể ngộ nhưng không thể cầu, coi như mình gặp được Thập Lý Kiếm Thần, đoán chừng cũng phải quỳ!

- Không biết...

Lục Vân trưởng lão lắc đầu.

Kiểm tra kiếm ý, trừ khi tận mắt nhìn thấy, cầm được ngọc bài, cũng chỉ có liền nhau mới có thể nhìn thấy thành tích từng người, người ngoài

không có khả năng biết.

- Đúng rồi, vừa rồi ngươi kiểm tra, thành tích là bao nhiêu?

Nhịn không được nhìn lại.

Hắn đối với Trương Huyền vẫn còn có chút tò mò.

Thiện Hiểu Thiên đối với hắn nói gì nghe nấy, coi như hai người là bạn tốt, cũng không đến mức nghe lời như vậy!

Mấu chốt nhất là, Tào Thành Lập cùng Dịch lão cũng vô cùng tôn trọng.

Chỉ bất quá Trương Huyền vẫn luôn rất biết điều, hỏi mánh khóe cũng không tìm hiểu ra, làm việc lại có lúc mơ mơ hồ hồ, hình như đối với đại lục không ít chuyện, là hoàn toàn không biết gì cả, liền không hỏi tới nữa.

Lần này nhất định muốn tới kiểm tra, hắn cũng là mang theo tâm tư khảo nghiệm mới đáp ứng.

Nếu không, người người đều muốn tới kiểm tra, xem như trưởng lão ngoại môn cũng chi không nổi tiền, tốn hao tinh lực ah!

- Ta?

Mặt Trương Huyền thoáng cái xanh biếc:

- Không đề cập tới việc này, chúng ta vẫn là bạn bè!

- Ngươi không nói ta nhìn một chút liền biết...

Thấy hắn không muốn nói, Lục Vân trưởng lão lắc đầu, đẩy cửa đi vào, một lát sau, cầm một cái ngọc bài đi ra, phía trên viết thành tích đối phương vừa mới khảo nghiệm.

Mỉm cười, cúi đầu nhìn lại, liếc mắt nhìn, khóe miệng co giật.

- Hai thước năm? Không đến... Một mét?

Lục Vân trưởng lão xấu hổ.

Khó trách đối phương không muốn nói, thành tích này, quả thực nói không nên lời!

Thiện Hiểu Thiên liếc mắt nhìn, lần nữa nhìn về phía lão sư, ý khâm phục càng đậm.

Lão sư một mực nói mình khiêm tốn, vốn cho rằng là ngoài miệng nói một chút, nhìn thấy giờ mới hiểu được, là thật khiêm tốn ah!

Tuỳ ý truyền thụ bản thân kiếm pháp, cũng có thể làm ra 499 m, bản thân đi lên, ngay cả một mét cũng không tới... Cái này cần trái tim mạnh mẽ bao nhiêu, phẩm chất cao thượng cỡ nào, không quan tâm danh dự cỡ nào...

Lão sư chính là lão sư!

Không hề xốc nổi giống như mình!

Bản thân rõ ràng không làm được, ngược lại giả vờ giả vịt... Là thật ngượng ngùng ah!

Thấy cái tên này lấy ra ngọc bài, ngay ở trước mặt đồ đệ bêu xấu, Trương Huyền hận không thể đập đầu chết.

Danh Sư đại lục thu nhiều đồ đệ như vậy, cũng không có mất mặt qua như vậy!

- Trở về đi!

Lục Vân trưởng lão đánh vỡ xấu hổ.

Vừa rồi nhìn thấy nhiều người hộc máu, chỉ vị này không có việc gì, còn nghĩ có phải hắn chính là vị Thập Lý Kiếm Thần kia hay không, nhìn thấy ghi chép trên ngọc bài mới hiểu được... Cả nghĩ quá rồi!

Ngay cả một mét cũng chưa tới, tương đương với không có, không có kiếm ý, tự nhiên không cảm ứng được đối phương mạnh mẽ, sẽ không bị thương!

Còn đến cùng ai là Kiếm Thần, hắn chỉ là trưởng lão ngoại môn, cấp độ quá cao đã tiếp xúc không tới, tra hỏi như thế nào, tự nhiên sẽ có cao tầng tông môn quyết định.

Lần nữa trở lại chỗ ở, Lục Vân trưởng lão xoay người cáo từ.

Thiện Hiểu Thiên khảo hạch xong, hắn còn muốn mang theo ngọc bài đi trưởng lão hội, hỗ trợ xin lệnh bài đệ tử nội môn, mới nhập môn có thể kiếm ý lan ra 499m, tông môn ban thưởng có thể tưởng tượng được.

Có lẽ có thể nhờ vào đó, đột phá ràng buộc hiện tại, tấn cấp thực lực cao hơn, từ đó trở thành trưởng lão nội môn!

Ngồi Thánh thú phi hành một đường bay nhanh, thời gian không dài đi tới Trưởng Lão điện.

Còn chưa tới trước mặt, liền thấy mấy vị trưởng lão quen thuộc, tất cả đều gấp gáp chạy tới.

Mấy vị này đều là trưởng lão nội môn, từng cùng hắn là bạn, chỉ bất quá đột phá đạo ràng buộc kia, tấn cấp thực lực cao hơn, tiếp xúc liền càng ngày càng ít.

- Mộc trưởng lão, gấp gáp như vậy làm gì? Xảy ra chuyện gì sao?

Nhìn mỗi người đều vội vã, vẻ mặt lo lắng, Lục Vân trưởng lão nhịn không được ngăn lại một vị trước đó quan hệ tốt nhất, mở miệng hỏi.

- Xảy ra chuyện lớn như vậy, ngươi không biết?

Mộc trưởng lão là một lão nhân hơi khô gầy, râu màu xanh, mặc trường bào màu xám nhạt:

- A, cũng đúng, ngươi chỉ là trưởng lão ngoại môn, là không có tư cách tham gia hội nghị trưởng lão, không biết cũng rất bình thường...

- ...

Lục Vân trưởng lão xấu hổ.

- Không nên tức giận, ngươi cũng biết, ta nói chuyện từ trước tới nay thẳng như vậy, có cái gì thì nói cái đó...

Mộc trưởng lão mặt không hề cảm xúc:

- Đại trưởng lão Hà Thiên, ngươi nghe nói qua chứ!

- Ừm!

Lục Vân trưởng lão gật đầu.

Hà Thiên là trưởng lão hạch tâm nhất của tông môn, hơn nữa còn là đại trưởng lão, thời điểm tông chủ không ở tông môn, nắm giữ quyền xử lý mọi chuyện.

- Không biết cũng không quan hệ, không cần xấu hổ, dù sao thân phận của ngươi bày biện ở nơi đó, không cần thiết cứng rắn chống đỡ...

Mộc trưởng lão nói tiếp.

- Khụ khụ, ngươi vẫn là nói chuyện của Hà Thiên trưởng lão gì đi!

Biết vị bằng hữu này nói chuyện hay lảm nhảm, thật không có ác ý, Lục Vân trưởng lão vội vàng cắt đứt.

- Là như vậy, Hà trưởng lão vừa đưa tin, nói sơn môn cùng cự kiếm sập!

Mộc trưởng lão gật đầu:

- Ngươi cấp bậc quá thấp, không có tư cách đạt được thông báo...

- Sơn môn sập?

Phía sau đối phương nói, Lục Vân trưởng lão không có nghe tiếp, mà mở to hai mắt nhìn.

Sơn môn cùng cự kiếm, là tượng trưng của Lăng Vân Kiếm Các, đại biểu cho lăng ân chi chí, thẳng phá cửu thiên!

Sập...

Đối với uy nghiêm của tông môn, sẽ là tổn thương rất lớn!

- Tại sao lại sập?

Cắt đứt đối phương nói, vội vàng nhìn qua.

- Ta cũng không biết, vừa rồi có một cỗ kiếm ý cường đại vô song đột nhiên xuất hiện, ngươi hắn cũng cảm nhận được, hình như đạo kiếm ý này trao đổi với kiếm ý trong cự kiếm, vì vậy dẫn đến sụp đổ...

Mộc trưởng lão cũng không hiểu ra sao, lắc đầu:

- Được rồi, không nói chuyện này, hiện tại ta phải đi tham gia trưởng lão hội, không cùng ngươi trò chuyện...

Nói xong, đầu cũng không quay, thời gian nháy mắt biến mất tại nguyên chỗ.

- Cái tên này, vẫn giống như trước kia, một chút cũng không thay đổi...

Lục Vân trưởng lão bất đắc dĩ.

Cái tên này bởi vì miệng tiện, đắc tội không ít người, không nghĩ tới nhiều năm không thấy, vẫn giống như trước kia, nói chuyện không lọt tai như vậy.

Bất quá trải qua miệng của hắn, cũng biết sơn môn sập, cái tin tức này nghe rợn cả người!

- Kiếm ý, chẳng lẽ là vị Thập Lý Kiếm Thần vừa rồi kia?

Trong lòng hơi động.

Cỗ kiếm ý kia, hắn cũng rõ ràng cảm nhận được, biết bất phàm, thật không nghĩ đến bất phàm như vậy!

Ngay cả kiếm ý khóa lại trong cự kiếm cũng có thể câu thông...

Đến cùng là ai?

- Các trưởng lão đều đang họp, bây giờ ta đi qua báo đệ tử nội môn khảo hạch, có thể không thích hợp hay không?

Tất cả mọi người thảo luận việc lớn, hắn một trưởng lão ngoại môn, đột nhiên xông vào, chỉ vì báo một đệ tử nội môn, dường như không quá phù hợp.

- Mặc kệ, vẫn đi vào một chuyến a, Thiện Hiểu Thiên lần đầu tiên kiểm tra, khoảng cách 499m, mạnh hơn rất nhiều đệ tử hạch tâm không biết bao nhiêu lần, quan trọng là hiện tại tu vi của hắn mới Cổ Thánh nhất trọng... Tất cả trưởng lão đều ở đây, khẳng định sẽ càng thêm coi trọng, ta được ban thưởng sẽ càng nhiều!

Chần chờ một chút, Lục Vân trưởng lão nghiến răng.

Trưởng lão nhiều, cũng được, hắn báo chính là thiên tài chân chính, cũng không phải giả gì, có lẽ có thể bởi vậy đạt được coi trọng càng lớn!

Lại không rầu rĩ, vội vã bay về phía Trưởng Lão điện.

...

Lục Vân trưởng lão đi Trưởng Lão điện, Trương Huyền nhìn đệ tử trước mắt, kìm nén không được nghi ngờ trong lòng.

- Ngươi... Là làm sao để kiếm ý ra hơn bốn trăm mét?

Hắn ngay cả một mét cũng chưa tới, nhưng học sinh nửa vời có thể làm được xa như vậy, thực sự không nghĩ ra.

- Ta...

Nghe lão sư hỏi thăm, Thiện Hiểu Thiên xấu hổ:

- Ta dùng kiếm pháp lão sư truyền thụ, trực tiếp ném thanh kiếm kia ra ngoài, cũng không nghĩ tới kiếm ý sẽ chạy xa như vậy!

- Vứt kiếm? Chiêu kiếm ý này quả thực không kém... Chờ một chút!

Khóe miệng Trương Huyền co giật, nhìn lại:

- Ngươi nói... thời điểm ngươi khảo hạch, có kiếm?

Trương Huyền tẩu hỏa nhập ma

dtv-ebook.com

- Đương nhiên là có kiếm ah, không có kiếm làm sao thi triển kiếm ý, tiến hành khảo hạch?

Tiếng nói không có kết thúc, con mắt Thiện Hiểu Thiên đột nhiên trợn tròn, miệng co lại:

- Sau khi ta vào phòng, ném kiếm đi mất... Lão sư sẽ không không có kiếm liền khảo nghiệm chứ?

Hắn bởi vì thi triển kiếm pháp bình thường, không cách nào phát huy ra kiếm ý mạnh mẽ, cho nên... Đi vào phòng không lâu, liền ném trường kiếm đi, bởi vì phía trước không có tường, kiếm cũng không biết bay đi đâu, không có cách nào thu về.

Lúc đó không nghĩ nhiều như vậy, lão sư đột nhiên hỏi như thế, để hắn triệt để bối rối...

Không có kiếm làm sao thi triển kiếm ý?

Này giống như bắt trâu đực vắt sữa, sữa cũng không có, làm sao vắt?

Nhưng dù vậy, lão sư đồng dạng có thành tích, làm ra hai phần ba mét...

Tương đương với bắt trâu đực vắt ra gần nửa thùng sữa...

Làm sao làm được...

Thiện Hiểu Thiên muốn điên rồi.

- Khụ khụ...

Thấy hắn xác nhận, Trương Huyền đau ngực.

Con mẹ nó, người khác đều là hố cha, ngươi đây là hố lão sư ah!

Làm sao thu một đệ tử không đáng tin cậy như vậy!

Khó trách làm sao cũng không vượt qua một mét, náo loạn nửa ngày, chuyện như vậy...

- Chuyện này không cần truyền đi... Ta muốn bế quan tu luyện!

Biết nói tiếp, tôn nghiêm sư đạo không còn sót lại chút gì, Trương Huyền khoát tay áo, không tiếp tục để ý đối phương, xoay người trở về gian phòng của mình.

Điều chỉnh một hồi, áp chế buồn bực trong lòng xuống, ngón tay điểm một cái, Thiên Đạo chi thư lại xuất hiện ở trong lòng bàn tay.

Lãng phí một quyển sách, ngăn lại một đạo kiếm ý, ngược lại muốn xem xem đến cùng chuyện gì xảy ra!

Nhẹ nhàng mở sách ra, lần nữa nhìn thấy đạo kiếm ý kia trườn ở trong đó, nhẹ nhàng điểm một cái.

Hô!

Một cỗ lý giải kiếm đạo, theo đầu ngón tay đi vào mi tâm, trong tích tắc liền xâm nhập thức hải, tựa hồ muốn căng nứt đầu của hắn, đồng thời một âm thanh giống như hoàng chung đại lữ lập tức vang vọng trong óc.

- Kiếm đạo, kiếm chi đạo vậy, không thuộc về thiên địa đại đạo, mà là con người sáng lập ra một loại đạo...

Âm thanh vang lên, Trương Huyền nghe một hồi, lập tức chìm đắm trong đó.

So sánh với kiếm đạo này, trước đó hắn tu luyện Thiên Đạo kiếm pháp, quả thực chính là trò trẻ con, tiểu vu gặp đại vu.

Tuy không sai, nhưng hắn luyện nhiều nhất là Thiên Đạo ở Danh Sư đại lục công nhận không sai, ở trước mắt kiếm pháp này, trăm ngàn chỗ hở.

Giống như ngươi tiểu học học kiến thức lại chuẩn xác, đến đại học, liền nhất định chính xác ư?

Chưa hẳn!

Định luật Newton, để cho người ta tín ngưỡng ba trăm năm, đồng dạng bị nghi ngờ, cuối cùng xuất hiện thuyết tương đối.

Cổ đại, trời tròn đất vuông, người người đều cho rằng là chân lý, sau đó là lý thuyết trái đất ở trung tâm vũ trụ.

Sau đó... Phát hiện mặt trời là trung tâm, đồng dạng buồn cười.

Kiến thức tiến bộ, Thiên Đạo cũng như vậy.

Cái gọi là chân lý, trăm năm sau có lẽ chính là chuyện cười.

Mấy trăm năm trước, tất cả mọi người cho rằng, không thể có đồ vật tốc độ vượt qua âm thanh, bây giờ thì sao?

Thiên Đạo của Danh Sư đại lục công nhận, kiếm pháp không có chút nào sai lầm, ở Thượng Thương, cũng không phải như vậy.

- Khó trách... cho dù ta tu luyện Thiên Đạo công pháp, cũng không cách nào thích ứng linh khí Thượng Thương, nguyên lai đối với Thiên Đạo Thượng Thương mà nói, ta tu luyện công pháp không có chính xác như vậy, thậm chí trăm ngàn chỗ hở!

- Nói như vậy, mỗi Thiên Đạo đều có đúng sai thuộc về mình, như vậy đến cùng cái gì là thật, cái gì là giả?

Thân thể chấn động, Trương Huyền có chút mê man.

Mỗi quốc gia có luật pháp riêng, ở quốc gia này, có thể là phạm pháp, sẽ bị xử bắn, nhưng ở quốc gia khác, làm chuyện giống vậy, khả năng

không những không có việc gì, sẽ còn được khen ngợi, giống như hút và buôn bán ma túy, ở đa số các quốc gia trên thế giới là tội tử hình, nhưng tới Tiều Tiên và một số nước trồng thuốc phiện lại được khuyến khích ca ngợi.

Chẳng lẽ Thiên Đạo cũng như vậy?

Thiên Đạo của Danh Sư đại lục cho rằng chính xác, Thiên Đạo Thượng Thương chưa hẳn công nhận?

- Chẳng lẽ ta tự tu luyện... Đều là sai?

Trong đầu đau đớn, Trương Huyền không biết làm sao.

Từ hai năm trước bắt đầu tu luyện, một mực tin tưởng Thiên Đạo công pháp không nghi ngờ, nội tâm một mực tin tưởng vững chắc, chính xác vô cùng, bây giờ lại đột nhiên phát hiện, chỉ là Thiên Đạo ở Danh Sư đại lục cho rằng chính xác, cũng không phải là chân chính chính xác...

Để hắn lâm vào khủng hoảng.

Công pháp trong cơ thể vừa định vận chuyển, liền trở nên hoảng hốt, tựa như có thanh âm đang không ngừng nhắc nhở: Đây là sai!

Võ kỹ vừa định thi triển, đồng dạng có âm thanh vang lên: Sai, sai, đều là sai!

Con mắt lập tức đỏ lên, trên đầu hơi nước sôi trào, chân khí trong cơ thể không ngừng lay động, tựa như sắp nổ tung, bất cứ lúc nào cũng sẽ không chịu nổi.

Nếu có người thấy cảnh này, tất nhiên sẽ rõ ràng...

Tẩu hỏa nhập ma!

Trương Huyền một mực tu luyện Thiên Đạo công pháp, vậy mà đi tới Thượng Thương, không đến nửa tháng, liền lâm vào cảnh giới tẩu hỏa

nhập ma!

Hơn nữa nhìn bộ dáng, bất cứ lúc nào cũng sẽ không chịu nổi, triệt để sụp đổ.

Ầm ầm!

Kèm theo ý niệm hắn không hiểu, toàn bộ Thiên Đạo thư viện không ngừng đung đưa, hình như đã trải qua động đất, bất cứ lúc nào cũng sẽ sụp đổ.

Hắn nghi ngờ chân khí trong cơ thể, chẳng khác nào đang chất vấn Thiên Đạo thư viện, nghi ngờ tất cả kiến thức trước kia.

Phốc!

Thư viện chấn động, thân thể không chịu nổi, phun ra một ngụm máu tươi.

Ông!

Ngay thời điểm nội tức hắn hỗn loạn, chân khí điên cuồng, bất cứ lúc nào cũng sẽ không chịu nổi, trên cổ mang theo một sợi dây chuyền đột nhiên tỏa ra quang mang ôn nhuận, bao phủ hắn ở bên trong.

Bị ánh sáng này bao phủ, tâm cảnh hoảng loạn lập tức trầm ổn, con mắt Trương Huyền chầm chậm khôi phục như lúc ban đầu.

Thư viện lay động phảng phất như bị một loại lực lượng nào đó trấn an, triệt để ổn định.

Ý thức thanh tỉnh, phảng phất như đạt được một loại hiểu ra nào đó, trước đó lo nghĩ đã nhìn rõ ràng hơn.

- Thì ra là thế, cũng không phải sai lầm, mà là có vật tham chiếu, trở nên càng thêm vĩ mô, nhìn vấn đề càng thêm toàn diện...

Người mù sờ voi, mò tới bắp đùi, nói voi là cây cột, mò tới cái bụng nói là mặt tường, mò tới đuôi nói là con rắn...

Sai sao?

Nhằm vào người đó mà nói, không sai, nhưng đáp án chân chính là sai.

Đây là dùng tầm mắt và kiến thức càng rộng hơn đối đãi một vấn đề.

So sánh Thiên Đạo của Danh Sư đại lục với định luật Newton mà nói, Thiên Đạo Thượng Thương chính là thuyết tương đối, thích hợp với phạm vi càng lớn, giải thích rõ ràng vì sao cơ học ở vĩ mô vũ trụ sinh ra nghịch lý.

Lấy một thí dụ, dựa theo định luật Newton phân tích, một đoàn tàu lửa lấy tốc độ một phần ba tốc độ ánh sáng tiến lên, người ngoài nhìn ánh đèn trên xe, tốc độ ánh sáng nhất định sẽ tăng tốc, gấp ba bốn lần trước đó.

Mà sự thật là, tốc độ ánh sáng cố định không thay đổi, bất luận tốc độ xe lại nhanh như thế nào, kết quả khảo nghiệm cũng sẽ hoàn toàn tương đồng.

Trước đó là quy luật chính xác, vào lúc này đã không thể dùng, nhưng cẩn thận nói ra, lại không có sai lầm, chỉ là liên lụy đến thế giới càng thêm hùng vĩ, cùng với kiến thức càng thâm ảo hơn.

Giống như kiếm ý này.

So với trước đó hắn lĩnh ngộ cao minh hơn không biết bao nhiêu, cũng không phải trước kia kiếm pháp của hắn sai lầm, mà là kiếm ý này đứng ở chỗ cao hơn! Nhìn cũng rõ ràng hơn.

- Thì ra là thế...

Trong lòng hiểu ra, đạo kiếm ý này cùng cả người hắn triệt để dung hợp, lý giải đối với kiếm đạo càng thêm cường đại.

Trước đó cái gọi là tốc độ chân giải, tấn công chân giải, phòng ngự chân giải... Như nước chảy dung hợp ở trong đầu, không phân lẫn nhau.

- Khó trách Danh Sư đại lục, không người có thể học rất nhiều chân giải, dung hợp lại với nhau, bởi vì rất nhiều thuộc tính hoàn toàn khác biệt... Nguyên lai không phải thiên tư, mà là đứng ở độ cao quá thấp!

Lý giải kiếm đạo tiến thêm một bước, Trương Huyền giật mình.

Trước đó ở Danh Sư đại lục, phụ thân từng đặc biệt nói qua, lĩnh ngộ hai loại chân giải rất ít người, ba loại, hầu như không tồn tại, chớ nói chi là có thể dung hợp.

Trước đó vẫn cho rằng không làm được, là bởi vì thiên phú, không có thư tịch đối ứng...

Hiện tại xem ra, ở Danh Sư đại lục, quả thực không hoàn thành được, cùng thiên phú không quan hệ, mà là độ cao chưa đủ!

Newton, có thể phát hiện định luật vạn vật hấp dẫn, là bởi vì táo đập ở trên đầu?

Không đúng, là bởi vì hắn đứng ở trên bả vai cự nhân, trước mặt hắn có vô số nhà khoa học, kiến thức đã tích tụ đến trình độ này, chỉ thiếu hắn đẩy cửa ra.

Ông!

Lĩnh ngộ rất nhiều chân giải ở trong người hoàn mỹ dung hợp, khí tức cả người nhanh chóng tăng lên, giống như biến thành một thanh trường kiếm sắc bén, bất luận thân thể, chân khí hay linh hồn đều được rèn luyện to lớn.

- Quá tốt rồi, lĩnh ngộ loại kiếm đạo này, ta có thể chân chính cùng cấp bậc vô địch!

Trước đó, Thông Thần điện không người có thể chặn, là bởi vì loại địa phương như Tinh Diệu thành quá mức xa xôi.

Đi vào Lăng Vân kiếm các, cảm nhận được ý cảnh ở sơn môn mới hiểu được, thực lực cũng không mạnh như tưởng tượng... Mà giờ khắc này, triệt để dung hợp kiếm đạo chân giải, coi như Thập Lý Kiếm Thần thật xuất hiện, cùng cấp bậc cũng chưa chắc có thể là đối thủ!

Ông!

Kiếm ý cùng hắn triệt để dung hợp, bị hắn lĩnh ngộ, Thiên Đạo chi thư giống như khói mỏng thiêu đốt, sau một khắc liền mất đi tung tích.

- Không những không chịu thiệt, còn kiếm lời...

Nhẹ nhàng cười một tiếng, Trương Huyền mở mắt ra.

Vừa rồi vẫn cảm thấy Thiên Đạo chi thư bị lãng phí, buồn bực muốn chết, chân chính lĩnh ngộ đạo kiếm ý này, tựa như thoáng cái nhảy tới bả vai cự nhân... Lúc này mới hiểu được, không những không có lãng phí, ngược lại kiếm lợi lớn!

Nếu không chỉ bằng vào hắn đi lĩnh ngộ loại kiếm ý cấp bậc này, mười năm, trăm năm, cũng chưa chắc có thể làm được.

- Nhược Hi, cám ơn...

Cầm dây chuyền ở trong lòng bàn tay, Trương Huyền mỉm cười.

Vừa rồi tẩu hỏa nhập ma, ý thức hỗn loạn, thư viện suýt chút nữa không chịu đựng được, thời khắc mấu chốt là dây chuyền của Nhược Hi bảo vệ một mạng.

Đối phương có thể đặt Xuân Thu đại điển ở trong thư viện, có thể đã sớm đoán ra, bản thân sẽ xuất hiện loại tình huống này hay không?

Sớm làm ra dự đoán?

Cúi đầu nhìn lại, trong mặt dây chuyền, đỏ tươi giống như huyết dịch, vẫn sặc sỡ loá mắt, lại không biết vì sao, cảm giác dường như so với trước kia ảm đạm hơn một chút.

- Ngươi đến cùng có thân phận gì?

Biết thư viện, hơn nữa dự đoán đến loại tình huống này, Nhược Hi đến cùng là ai?

- Không thể chậm trễ, nhất định phải tìm tông chủ, trưởng lão khiêu chiến, nhanh tìm hiểu tin tức của Linh Thần Cung...

Nghiên cứu phút chốc, Minh Lý Chi Nhãn, thư viện đều không thể tra được dây chuyền, không có bất kỳ biện pháp nào, Trương Huyền kìm nén không được, đứng dậy đi ra ngoài cửa.

- Tào Thành Lập, ta cho ngươi nhiệm vụ thứ nhất, đi tìm hiểu một chút, làm sao đạt được Thông Thần ngọc phù của Lăng Vân kiếm các, thuận tiện lấy tới mấy cái...

Trở lại sân trong, tìm tới thuộc hạ chủ động hiệu trung, Trương Huyền đưa ra nhiệm vụ thứ nhất.

Khổng sư? (1)

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

Trưởng Lão điện, tất cả trưởng lão nội môn trở lên của Kiếm Các ngồi vây quanh ở trong gian phòng, bầu không khí ngưng trọng.

- Kiếm Thư đường, thật vất vả chỉnh lý tốt thư tịch, cảm ứng được kiếm ý, đồng thời xuất hiện động tác triều bái, từ trên giá sách đổ sụp xuống...

Vi trưởng lão nói.

- Tổ sư khai phái lưu lại cự kiếm, triệt để sụp đổ, dẫn đến sơn môn cũng không chịu nổi...

Lão giả vẻ mặt mượt mà nói.

- Rất nhiều đệ tử tới Kiếm Thần đường khảo nghiệm, kiếm ý trong cơ thể tất cả đều bị áp bức, bị thương...

Lại một vị trưởng lão ôm quyền.

- Chắc hẳn chư vị đối với chuyện phát sinh, đều có tìm hiểu nhất định...

Đợi mọi người báo xong chuyện phát sinh, Hà trưởng lão đứng dậy, nhìn quanh một vòng.

- Vâng!

Mọi người gật đầu.

- Lăng Vân Kiếm Các ta, từ khi thành lập đến nay, trừ tổ sư khai phái, có thể lĩnh ngộ Thần chi kiếm ý, còn lại hậu bối cực kỳ có thiên tư, cũng nhiều nhất chỉ có thể để kiếm ý mười dặm! Hiện tại, có người lĩnh ngộ kiếm ý của tiên tổ, để cự kiếm không chịu nổi, tất cả kiếm thư thần phục... Chư vị, có gì muốn nói không?

Hà trưởng lão nói.

- Xuất hiện dạng thiên tài này, là chuyện may mắn của Lăng Vân Kiếm Các ta! Năm đó tổ sư khai phái đột nhiên xuất hiện, một trận chiến vang danh thiên hạ, từ Thần Điện cướp đoạt nửa chữ, như vậy mới có Kiếm Thần đường, mới có danh xưng Kiếm Thần này!

Một vị trưởng lão đứng dậy, tràn đầy kích động:

- Mấy ngàn năm qua, hậu bối đều muốn khôi phục vinh quang, đáng tiếc một mực không có tạo thành, hiện tại có người lĩnh ngộ kiếm ý của tiền bối, chứng minh Kiếm Các ta lần nữa quật khởi, chỉ là vấn đề thời gian!

- Không sai, sáu đại tông môn, cho dù có thể câu thông Trục Tinh cung của Thần Linh, nhưng tông môn không dám dùng chữ Thần, duy chỉ Kiếm Các ta có Kiếm Thần đường! Hiện tại, có người đồng dạng lĩnh ngộ Thần chi kiếm ý, chỉ cần hảo hảo bồi dưỡng, Kiếm Các ta có lẽ có thể bù đắp nửa chữ, Kiếm Các vô cùng có khả năng trở thành Kiếm Thần các, sánh vai với Thông Thần Điện!

- Vì nửa chữ này, Kiếm Các ta vô số hậu bối, anh dũng phấn đấu, hao hết máu tươi, từ đầu đến cuối không có thành công, hiện tại... Đã thấy hi vọng...

Mấy vị trưởng lão đồng thời đứng dậy, từng cái tràn đầy kích động.

- Lĩnh ngộ Thần chi kiếm ý, mới có thể từ Thần Điện cướp đoạt nửa chữ còn lại, để tông môn mang theo chữ Thần! Đây là vinh dự của cả Kiếm Các ta!

Hà trưởng lão gật đầu, nắm đấm không tự chủ được xiết chặt.

Di Khí đại lục, là địa phương Thần Linh vứt bỏ, muốn thu hoạch được Thần Linh công nhận, chỉ có một phương pháp, đó chính là thu hoạch được Thần Linh ban chữ!

Lăng Vân Kiếm Các, là duy nhất trong sáu đại tông môn được ban chữ, chỉ bất quá... nửa chữ, không có tư cách đặt ở trên tông môn, chỉ có thể đặt ở một cung điện kiểm tra bình thường.

Hắn đứng ở trước sơn môn hơn ba mươi năm, chẳng phân biệt nóng lạnh, chính là vì trải nghiệm tiên tổ ý vị, nắm giữ loại kiếm ý thiên hạ vô địch kia.

Đáng tiếc, thủy chung không bắt được trọng điểm.

Hiện tại có người thành công, cho dù không phải hắn, đối với toàn bộ tông môn mà nói, cũng là chuyện may mắn lớn nhất!

- Truyền lệnh xuống, lập tức tỉ mỉ điều tra, cỗ kiếm ý này, đến cùng là ai lĩnh ngộ! Tra ra người này, lập tức trình báo, không được sai sót!

Hà trưởng lão dặn dò:

- Mặt khác, chuyện này thuộc về cơ mật tuyệt đối, ai cũng không thể truyền ra ngoài, nếu như có tiết lộ, coi là phản bội tông môn, gặp phải Kiếm Các tru sát!

- Vâng!

Mọi người biến sắc.

Hà trưởng lão gật đầu:

- Tản đi đi, lặng lẽ đi thăm dò là vị đệ tử nào, ai điều tra ra trước, ta sẽ báo chuyện này cho tông chủ, để lão nhân gia tự mình ban thưởng!

- Tông chủ tự mình ban thưởng?

Con mắt mọi người đỏ lên.

Tông chủ thực lực sâu không lường được, hắn tự mình ban thưởng, chỗ tốt lớn không cần nghĩ cũng biết.

Thời điểm mọi người ở đây tràn đầy kích động, một giọng nói vang lên.

- Hà trưởng lão, trưởng lão ngoại môn Lục Vân cầu kiến!

- Lục Vân?

Hà trưởng lão nhíu mày.

Lăng Vân Kiếm Các có rất nhiều trưởng lão, trưởng lão ngoại môn địa vị quá thấp, cơ bản không có tư cách gặp mặt.

- Chuyện gì?

- Hắn nói phát hiện một thiên tài kiếm đạo, chuyên tới bẩm báo, hỗ trợ xin danh ngạch đệ tử nội môn!

Thanh âm nói.

- Thiên tài kiếm đạo?

Lông mày Hà trưởng lão giương lên:

- Để hắn đi vào!

Để mọi người tới họp, mục đích chính là vì tìm kiếm siêu cấp thiên tài kia, vị này đột nhiên xuất hiện, nói phát hiện một vị, lập tức tràn đầy kích động.

Rất nhanh, Lục Vân trưởng lão đi tới trước mặt.

- Ngươi nói thiên tài kiếm đạo là có ý gì?

Hà trưởng lão nhìn qua.

- Là như vậy, ta chịu trách nhiệm thu nhận đệ tử ngoại môn cùng đệ tử tạp dịch, thời điểm đi ngang qua Tinh Diệu thành...

Lục Vân trưởng lão nói tất cả mọi chuyện một lần, bao quát Thiên Nhai quét ngang tất cả mọi người, cùng với Thiện Hiểu Thiên nhẹ nhõm đánh bại Hoắc Giang Hà, hơn nữa để kiếm ý lan ra đến 499 m.

- Đây là ngọc phù hắn ở Kiếm Thần đường lưu lại...

- Mới Cổ Thánh nhất trọng, liền có thể kiếm ý lan ra tiếp cận một dặm?

Hà trưởng lão chấn động.

Không chỉ hắn, tất cả trưởng lão trong đại sảnh đều trợn mắt lên, tràn đầy khó tin.

Kiếm đạo ý cảnh, lĩnh ngộ cao thâm hay không, liên quan đến thiên phú cùng với năng lực một người, nhưng không có thực lực siêu cường, khẳng định không cách nào khóa kiếm ý ở trong người... Một Cổ Thánh nhất trọng, lĩnh ngộ kiếm ý tiếp cận một dặm...

Còn cường đại hơn rất nhiều đệ tử hạch tâm, thật là đáng sợ!

- Có phải là hắn hay không?

Lão giả vẻ mặt mượt mà nhìn lại.

- Cổ Thánh nhất trọng, mười bảy tuổi, hắn không cách nào lĩnh ngộ Thần chi kiếm ý, coi như có thể lĩnh ngộ, cũng không chịu nổi lực lượng cường đại như thế... Nhưng không thể không thừa nhận, là thiên tài tuyệt đỉnh!

Hà trưởng lão gật đầu.

Thần chi kiếm ý, loại cảnh giới như hắn cũng chưa chắc có thể thừa nhận được, đối phương một Cổ Thánh nhất trọng mười bảy tuổi, làm sao làm được?

Hắn không phải.

- Nếu là thiên tài, Kiếm Các ta sẽ không bạc đãi, Thiện Hiểu Thiên này, lập tức trở thành đệ tử nội môn, hơn nữa lấy đãi ngộ đệ tử hạch tâm đối đãi, đợi hắn đến Hư Tiên cảnh, có thể không thông qua khảo hạch, trực tiếp tấn thăng!

Dừng lại một chút, Hà trưởng lão nói:

- Lục Vân trưởng lão vì tông môn phát hiện nhân tài như vậy, không thể bỏ qua công lao, ban tặng một viên Chân Tiên đan, Ngô trưởng lão, Bạch trưởng lão hộ pháp, trợ giúp hắn xung kích Chân Tiên cảnh! Thành công, lập tức tấn cấp trưởng lão nội môn!

- Đa tạ Hà trưởng lão...

Nghe được ban thưởng to lớn như vậy, Lục Vân trưởng lão nhịn không được nữa, lập tức quỳ rạp xuống đất.

Chân Tiên đan, là một trong mấy đan dược quý báu nhất của tông môn, mỗi một viên đều vô cùng trân quý, không phải dùng tiền liền có thể mua được.

Cường giả Hư Tiên cảnh đỉnh phong, dùng một viên có thể gia tăng hai mươi phần trăm cơ hội đột phá, tu vi của hắn đã sớm đi đến cuối, nếu có thứ này phụ trợ, tỷ lệ đột phá tuyệt đối gia tăng thật lớn!

Huống chi còn có hai vị trưởng lão hộ pháp!

Có thể nói, thực lực tăng vọt, trở thành trưởng lão nội môn đã không còn bất kỳ khó khăn!

- Có công liền thưởng, có tội tất phạt, đây là quy củ Kiếm Các, không cần khách khí! Đợi ngươi trở thành trưởng lão nội môn, Thiện Hiểu Thiên này, vẫn như cũ do ngươi liên hệ cùng tiếp xúc, lại có gì đặc thù, lập tức trình báo!

Hà trưởng lão bàn giao.

- Vâng!

Lục Vân tràn đầy hưng phấn lui xuống.

- Ừm!

Thấy hắn rời đi, Hà trưởng lão lần nữa nhìn quanh:

- Được rồi, chư vị giải tán đi, ghi nhớ lời ta mới vừa nói, chỉ cần tìm được vị thiên tài kia, ban thưởng tuyệt đối phong phú hơn Lục trưởng lão rất nhiều!

- Vâng!

Mọi người đồng loạt lui ra ngoài.

Đối với mọi người mà nói, dù Thiện Hiểu Thiên thiên tài, nhưng Lăng Vân Kiếm Các không thiếu nhất chính là loại người này, trong đệ tử hạch tâm, vượt qua một dặm, hai dặm đều có khối người.

Tuy khiếp sợ, nhưng không có dẫn tới chú ý quá lớn.

Mọi người đều rời đi, rất nhanh gian phòng chỉ còn lại Hà trưởng lão cùng lão giả khuôn mặt mượt mà.

- Ngươi muốn đưa tin cho tông chủ?

Lão giả khuôn mặt mượt mà nhìn qua.

- Chuyện này, quan hệ trọng đại, nhất định phải nhanh báo tin tông chủ...

Hà trưởng lão gật đầu.

- Hiện tại tông chủ đang cùng tông chủ của những tông môn khác thảo luận sự tình Thông Thiên Kiều trăm năm một lần! Lúc này đưa tin, chẳng phải quấy rầy...

Lão giả khuôn mặt mượt mà có chút lo lắng.

- Hắn sẽ không... Loại sự tình này, chúng ta không truyền qua, những tông môn khác khẳng định cũng sẽ truyền lại, đợi người khác đuổi tới trước, tông chủ không biết liền phiền toái!

Hà trưởng lão gật đầu, không nói thêm lời, lấy ra một ngọc bài đặc thù nhẹ nhàng điểm một cái, một đạo tin tức lập tức in lên, tựa như thiêu đốt biến mất ở trước mắt.

...

Trên một ngọn núi không biết cao bao nhiêu, mây trắng lượn lờ, tiên hạc bay lượn, dưới thương tùng có vài bóng người ngồi ngay ngắn thành một vòng tròn.

Dòng nước vang lên, bốn phía mùi thơm vây quanh, từ xa nhìn lại như là tiên cảnh.

- Ta cảm thấy dựa theo quy luật trước kia là được, không cần thiết chơi đùa lần nữa!

Một nữ tử dung mạo mỹ lệ, nâng ly trà lên, thản nhiên nói.

- Quy luật trước kia rất không tệ, cũng rất hợp lý, nhưng nhiều năm như vậy chưa hề thành công, tiếp tục sử dụng, ta sợ sẽ giẫm lên vết xe đổ!

Một lão giả nói.

- Không dựa theo trước kia, các ngươi có biện pháp gì? Không ngại nói ra nghe một chút!

Nữ tử cười nhạo một tiếng.

- Đỗ Thanh Diên, Trục Tinh cung các ngươi, là duy nhất trong sáu đại tông môn có thể câu thông vị trí Thần Điện, các ngươi hắn hiểu rõ nhất, mọi người tập hợp ở đây, thật ra chính là muốn nghe ý tứ của ngươi,

ngươi là không muốn nói, hay muốn ở lại chỗ này, một đường ra cũng không cần? Nếu như ta tính toán không sai, tuổi thọ của ngươi, hẳn cũng sắp đi đến cực hạn a!

Đối diện một trung niên nhíu mày.

- Chúng ta có thể câu thông Thần Điện, nhưng các ngươi phải rõ ràng, Thần Điện là dạng tồn tại gì, có thể câu thông không có nghĩa là tìm hiểu... Mặt khác, tuổi thọ của ta sắp đến cực hạn, nhưng nếu như ngươi cho rằng, Trục Tinh cung ta nhất định có biện pháp, muốn bắt nạt một chút, không ngại ngươi ta chiến đấu một hồi! Người nào thắng lại nói tiếp!

Nữ tử Đỗ Thanh Diên nhíu mày.

- Được rồi, mọi người tập hợp một chỗ là thảo luận sự tình, không phải cãi lộn!

Lão giả trước đó nói chuyện lắc đầu:

- Tần môn chủ, ngươi nói ít đi một câu. Đỗ cung chủ, ngươi cũng biết, Tần môn chủ nói chuyện từ trước tới nay như vậy, không nên tức giận! Chuyện này, chúng ta thảo luận như vậy, khẳng định không có kết quả... vừa rồi ta đã liên hệ Thông Thần Điện Khổng điện chủ, không có gì bất ngờ xảy ra, rất nhanh cũng sẽ tới...

Lời còn chưa dứt, một trung niên nhân mặc trường bào, khuôn mặt nho nhã, bất ngờ xuất hiện ở trước mặt mọi người, trên mặt lộ ra nụ cười thản nhiên.

- Xem ra vẫn là Hàn huynh hiểu ta...

Khổng sư? (2)

dtv-ebook.com

Nhìn thấy vị trước mắt này, mọi người đều đồng loạt đứng dậy.

Tuy bọn họ thân là môn chủ sáu đại tông môn, nhưng so sánh với vị trước mắt này, vẫn kém một đoạn dài.

Sáu đại tông môn, như sáu quốc gia to lớn, từng người khống chế một phương, nhưng Thông Thần Điện trải rộng thiên hạ, nơi có người, liền có Thông Thần Điện, Thông Thần ngọc phù...

Dù không tranh tấc đất, nhưng trên thực tế nắm thiên hạ trong tay.

Huống chi thực lực người trước mắt này, rốt cục mạnh đến mức nào, không có người biết.

Tu luyện giả bình thường đều có tuổi thọ hạn chế, nhưng vị trước mắt này giống như thủy chung sẽ không thay đổi, vài ngàn năm trước, liền uy danh hiển hách, thiên hạ không ai không biết, hiện tại dung nhan, vậy mà không thay đổi chút nào.

Cho dù mấy người sớm đã đứng ở đỉnh phong nhất của đại lục, trong lòng vẫn mang tôn kính và kiêng kị.

- Gặp qua Khổng điện chủ!

Mấy người ôm quyền.

- Không cần khách khí!

Thông Thần Điện điện chủ cười cười, ngồi xuống.

- Lần này phiền phức điện chủ tới, chính là muốn thương thảo sự tình Thông Thiên kiều trăm năm một lần, nên làm như thế nào, tiếp tục tuân thủ ước định trước kia, hay là đánh vỡ quy luật...

Lão giả được xưng “Hàn huynh”, mở miệng nói.

- Đúng vậy, điện chủ hơn bốn ngàn năm trước lẻ loi một mình, xông qua Thông Thiên kiều, đánh bại cường giả Thần Điện, một mình đạt được một chữ, sáng lập Thông Thần Điện, nên cực kỳ thấu hiểu đối với Thần Điện, ngươi có thể giải thích nghi hoặc cho chúng ta, không thể thích hợp hơn!

Tần môn chủ nói.

- Ta từng tiến vào Thần Điện, nhưng trong đó đáng sợ, không phải một hai lời có thể miêu tả, Thông Thiên kiều, trăm năm xuất hiện một lần, nhiều năm như vậy đều không có thành công, cũng nên cải biến một chút...

Thông Thần Điện điện chủ cười cười, vừa định tiếp tục nói chuyện, chỉ thấy cổ tay “Hàn huynh” khẽ đảo, một ngọc phù xuất hiện ở trong lòng bàn tay.

Cúi đầu liếc mắt nhìn, con mắt Hàn huynh nhịn không được sáng lên.

- Làm sao vậy, Hàn huynh?

Tần môn chủ nhìn qua.

- Là người trong tông môn báo, nói Kiếm Các xuất hiện một vị thiên tài, lĩnh ngộ tiên tổ lưu lại kiếm ý!

Hàn huynh cười nói.

- Kiếm ý tiên tổ? Chẳng lẽ là... Thần chi kiếm ý?

Thông Thần Điện điện chủ sững sờ.

- Đúng vậy!

Hàn huynh gật đầu.

- Thần chi kiếm ý, nghe nói Thần Linh mới có thể lĩnh ngộ cùng thi triển, lĩnh ngộ loại này... Về sau nhất định bất phàm! Không biết... vị môn nhân này của Hàn huynh, họ gì tên gì?

Mắt sáng lên, Thông Thần Điện điện chủ cười nhìn qua.

- Cái này... Ta cũng không rõ lắm, thuộc hạ cũng chưa điều tra ra, chỉ là kiếm ý tiên tổ xuất hiện cộng hưởng!

Hàn huynh gật đầu.

- Ah!

Thông Thần Điện điện chủ cười cười, không tiếp tục truy vấn:

- Đã xuất hiện người tài giỏi như thế, Thông Thiên kiều, có lẽ thật muốn thay đổi thoáng cái, bất quá nếu như thay đổi, còn cần Hàn huynh tìm vị thiên tài này tới lại nói, xác thực biết là ai, nắm giữ dạng năng lực cùng thực lực gì, mới có thể kế hoạch tốt hơn!

- Cũng phải...

Mọi người đồng thời gật đầu.

- Vậy thì tốt, liền như thế đi, lần sau lại tụ họp!

Thông Thần Điện chủ nói.

- Ừm!

Thảo luận xong, mọi người không nói thêm lời, đều rời đi, Hàn huynh vừa bay xa, liền cảm thấy sau lưng tiếng gió rít gào, Thông Thần Điện chủ ngăn ở phía trước.

- Khổng điện chủ!

Hàn huynh vội vàng ôm quyền.

- Hàn huynh đừng có gấp, người có thể lĩnh ngộ Thần chi kiếm ý, về sau nhất định có ảnh hưởng cực kỳ trọng yếu với Thông Thiên kiều, mặc dù không biết bây giờ thực lực thế nào, nhưng thân là trưởng bối, đã biết, dìu dắt thoáng cái ắt không thể thiếu... Đây là lệnh bài đại biểu thân phận của ta, nếu như tìm được người này, xin ban cho hắn, có thể ở trong Thông Thần Điện tùy ý mua sắm bảo vật tấn cấp tu vi, không cần dùng tiền!

Ngón tay điểm ra, một ngọc phù xuất hiện ở phía trước, Thông Thần Điện chủ mỉm cười.

- Đa tạ Khổng điện chủ!

Ánh mắt Hàn huynh sáng lên.

Thông Thần Điện trải khắp thiên hạ, ngọc bài này có thể tùy ý mua sắm đồ vật tấn cấp tu vi không cần dùng tiền, giá trị lớn, không cho phép đánh giá!

Có thể nói, nắm giữ ngọc phù này, chẳng khác nào nắm giữ của cải lớn nhất thiên hạ, tu luyện không cần lo lắng!

Ân tình thực sự quá lớn!

- Khách khí! Ngươi hắn cũng biết, ý nghĩa Thông Thần Điện tồn tại, chính là vì để tu luyện giả càng thêm cường đại, loại thiên tài này xuất hiện, ta sẽ ra tay trợ giúp...

Thông Thần Điện chủ cười cười, trên mặt lộ ra ôn hoà.

- Khổng điện chủ đại nghĩa, ta một mực lòng sinh khâm phục! Nếu như không có chuyện gì khác, trước hết cáo từ...

Hàn huynh nói xong, thân thể run rẩy, biến mất tại nguyên chỗ.

Nhìn hắn rời đi, hai tay Thông Thần Điện điện chủ chắp sau lưng, ánh mắt thiểm thước, không biết nghĩ cái gì.

Một lát sau, ngẩng đầu nhìn về phía bầu trời, giống như đang cùng người khác nói chuyện, lại giống như tự lẩm bẩm:

- Nhiều năm như vậy, ngươi rốt cục xuất hiện, hơn nữa loại bỏ không gian bích chướng, đến nơi này... Nhanh một chút xuất hiện đi, ta đã đợi quá lâu...

Hô!

Cảm xúc xong, Thông Thần Điện chủ biến mất không thấy gì nữa.

Nếu như Trương Huyền ở đây, nhất định có thể nhận ra, dung mạo của vị điện chủ này, cùng Khổng sư hắn thấy qua, giống nhau như đúc, không có chút khác biệt nào.

Chẳng lẽ vài ngàn năm trước, Khổng sư đi tới Thượng Thương, một mực ở chỗ này?

Đã như vậy, vì sao không trở về Danh Sư đại lục?

Thậm chí ngay cả một chút tin tức cũng không có?

...

Trưởng lão điện cùng trên ngọn núi phát sinh tất cả, Trương Huyền đều không biết, giờ phút này đang nhìn Tào Thành Lập.

Phái tên này đi tìm hiểu tin tức, kết quả gia hỏa này vậy mà sưng mặt sưng mũi trở về, nếu không phải trước đó ban cho một tia Thiên Đạo chân khí, khả năng đã chết rồi.

- Chỉ là hỏi thăm tin tức, tại sao có thể như vậy?

Trương Huyền kìm nén không được.

Trước đó quản gia Tôn Cường, chỉ cần ra ngoài làm việc, khẳng định có thể hoàn thành, tuy có đôi khi ưa thích trang bức, không quá đáng tin cậy, nhưng chí ít không có ra ngoài chưa đến nửa canh giờ đã bị người đánh thành như vậy!

- Cái này... Ta...

Tào Thành Lập xấu hổ.

Rất nhanh nghe rõ đối phương giải thích, Trương Huyền không còn gì để nói.

Cái tên này xuất thân sơn tặc, đến chết không đổi, tìm người hỏi thăm tin tức liền hỏi thăm, kết quả nhìn thấy một đệ tử tạp dịch xinh đẹp, liền tràn đầy phấn khởi đi qua đùa giỡn...

Sau đó, có thể tưởng tượng được, không có bị đánh chết tại chỗ là tốt lắm rồi.

- Trên đầu chữ sắc một cây đao, nơi này là Lăng Vân Kiếm Các, không phải Huyền Giang thành...

Trương Huyền im lặng.

Lá gan của gia hỏa này cũng không tránh khỏi quá lớn đi!

Đệ tử tạp dịch của Lăng Vân Kiếm Các, ít nhất cũng phải Đại Thánh tam trọng, loại thực lực như ngươi, cũng dám đùa giỡn... Thật sự là không biết sống chết.

Nếu không phải người khác biết, hắn là người của Thiện Hiểu Thiên, đoán chừng hiện tại đã có thể nhặt xác.

- Nhưng thiếu gia... Ngươi cũng biết, ta… ta, cái này đã nhẫn nhịn hơn mười ngày...

Tào Thành Lập hơi đỏ mặt.

Hắn lúc trước đi thanh lâu có thể thoáng cái tìm bảy người, chứng minh "rất mạnh", sau khi trở thành sơn tặc, mỗi ngày không gái không vui... Dù tìm đều là chút ít gái lầu xanh, hoặc cam tâm tình nguyện, thế nhưng không có nhàn rỗi...

Cùng thiếu gia đi tới nơi này, trên đường mười ngày, đã sớm kìm nén hung ác.

Vốn cho rằng dựa vào bộ mặt của hắn, có thể dụ dỗ một cái trở về, ai biết mới mở miệng liền bị đánh... đau buồn không nói ra được.

Thấy tên này hùng hồn, Trương Huyền che trán.

Thiện Hiểu Thiên nói rất đúng, lúc trước không nên thu tên này...

Mất mặt ah!

- Ngậm miệng, để ngươi làm sự tình thế nào rồi?

- Cái này... Bẩm báo thiếu gia, ta đã nghe ngóng, Thông Thần ngọc phù của Lăng Vân Kiếm Các, ở trong thị trường giao dịch của đệ tử nội môn có bán ra, mỗi một cái giá cả đều là hai mươi Kiếm Các tệ!

Thấy thiếu gia tức giận, Tào Thành Lập không dám nói nhiều, xấu hổ gãi đầu nói.

- Hai mươi Kiếm Các tệ?

Trương Huyền cau mày.

Thoạt nhìn số lượng không lớn, nhưng giá trị mua sắm của Kiếm Các tệ, hắn lại không rõ ràng.

- Một Tiên Nguyên đan hạ phẩm, đại khái giá trị bao nhiêu Kiếm Các tệ?

Trương Huyền nhịn không được hỏi.

- Cái này... Ta còn không có hỏi thăm!

Tào Thành Lập xấu hổ cười một tiếng.

- Thị trường giao dịch ở đâu?

Trương Huyền tiếp tục hỏi.

- Cái này... Ta cũng không có hỏi thăm!

Khóe miệng Tào Thành Lập co quắp.

- Vậy ngươi hỏi thăm cái gì?

Sắc mặt Trương Huyền dần dần xanh lại.

- Cô nương vừa rồi đánh ta kia, là thuộc hạ của một đệ tử nội môn tên Lưu Lộ Kiệt, người cao 1.70 m, ba vòng 85, 74, 88, chân ít nhất một mét, vừa mảnh lại trắng, quan trọng là còn ngọc bích... Thiếu gia, ta nói cho ngươi, ta duyệt nữ vô số, đây là ta gặp qua đôi chân tốt nhất, không có cái thứ hai...

Con mắt Tào Thành Lập sáng lên.

- Đủ rồi...

Trương Huyền suýt chút nữa nổ tung.

Cái gì a...

Để hắn hỏi thăm chính sự, một chút cũng không làm, cái đồ chơi này ngược lại làm rõ ràng...

Em gái ngươi ah...

Ghi nhớ thân phận, là tới tu luyện, hầu hạ thiếu gia, không phải tán gái!

- Hiện tại ra ngoài, tìm kiếm địa phương đệ tử nội môn giao dịch, tìm không thấy, ta sẽ thiến ngươi!

Trương Huyền hừ lạnh một tiếng, cong ngón tay búng một cái, một đạo kiếm khí từ ngón tay bay ra, không ngừng xé rách không khí.

- Vâng...

Cảm nhận được kiếm khí, mang theo lạnh lẽo thấu xương, không ngừng ở dưới hông hắn loạn chuyển, Tào Thành Lập sợ tới mức sắc mặt trắng nhợt, vội vàng kẹp chặt hai chân.

- Buổi tối hôm nay, còn tìm không thấy... Ta liền đi tìm một con ngựa đực, để nó cưỡng gian ngươi!

Trương Huyền nói tiếp.

Hoa cúc Tào Thành Lập xiết chặt, mồ hôi lạnh ứa ra.

Chủ nhân của mình thoạt nhìn rất nghiêm chỉnh, làm sao một khi quyết tâm... Gay gắt như vậy?

Ngựa đực cưỡng gian hắn...

Nghĩ tới đêm hôm đó, con ngựa kia biết võ công, biết bưng trà rót nước... Thật muốn cưỡng gian hắn, khả năng thật đúng là không chống lại được!

Tuyệt không thể như vậy!

- Ta lập tức đi ngay...

Không dám tiếp tục nói nhảm, xoay người bỏ chạy ra ngoài.

Lần này có uy hiếp, thời gian không dài liền hỏi thăm tin tức rõ ràng.

- Thiếu gia, nơi đệ tử nội môn giao dịch, ngay ở dưới chân ngọn núi này, giá cả Tiên Nguyên đan hạ phẩm, ta cũng đã hỏi, một viên đại khái hai

Kiếm Các tệ!

Tào Thành Lập nói.

- Một Tiên Nguyên đan hai Kiếm Các tệ? Thông Thần ngọc phù... Muốn hai mươi viên? Cái này... Giá cả khác biệt thực sự quá lớn a!

Trương Huyền ngây người.

Tiên Nguyên đan, Tinh Diệu thành Thông Thần Điện, mười vạn Thông Thần tệ một viên, Thông Thần ngọc phù mới hai vạn!

Đến nơi này, ngọc phù hai mươi, Tiên Nguyên đan mới hai... Chênh lệch gấp mười lần.

Nói cách khác, Tiên Nguyên đan đồng dạng, giá cả kém năm mươi lần... Thật hay giả!

- Ta cũng không biết chuyện gì xảy ra, dù sao giá cả ta hỏi thăm, chính là như vậy...

Tào Thành Lập vội vàng giải thích, đồng thời kẹp chặt hai chân, sợ vị thiếu chủ này một lời không vui, giúp hắn cắt thứ kia đi.

- Mang ta đi nơi giao dịch của đệ tử nội môn, ta muốn đích thân xem một chút!

Biết ở đây nói nhiều cũng không có tác dụng gì, Trương Huyền đứng dậy, nói một tiếng, đi ra ngoài.

Bán nước tắm

dtv-ebook.com

Chợ giao dịch của đệ tử nội môn, là đệ tử nội môn tự phát hình thành, có thể ở đây bán ra cùng mua sắm bảo vật cần thiết cho tu luyện, cực kỳ thuận tiện.

Ở dưới Tào Thành Lập dẫn dắt, rất nhanh tới địa phương.

Thoạt nhìn cực kỳ đơn sơ, chỉ là một cái tiểu viện không lớn dưới núi, đưa ra lệnh bài, tiến vào bên trong, ngay sau đó nhìn thấy không ít quầy hàng bày ở trên mặt đất, lẻ tà lẻ tẻ bày đặt một ít vật tư.

Trường kiếm, công pháp bí tịch, thiên tài địa bảo, đan dược sủng vật... Cái gì cần có đều có!

Bất quá, những cái này không phải của tông môn, mà là đệ tử nội môn khi thí luyện đạt được, hoặc là đồ vật gia tộc.

- Chúng ta nơi này, chỉ lấy Kiếm Các tệ, không nhận Tiên Nguyên đan...

Hỏi mấy quầy hàng, Trương Huyền đạt được trả lời giống nhau.

Đối phương bán ra những bảo bối này, mục đích chính là vì đi vào Kiếm Thư Đường, Luyện Kiếm Đường... Học tập kiếm thuật cao minh hơn, mà muốn đi vào những địa phương này, chỉ có Kiếm Các tệ mới được.

- Không có Kiếm Các tệ làm sao bây giờ?

Trương Huyền buồn bực.

Vốn cho rằng Tào Thành Lập cống hiến mấy viên Tiên Nguyên đan, có thể coi như tiền bạc hối đoái, không nghĩ tới, cái đồ chơi này, người ta căn bản không nhận!

Lăng Vân Kiếm Các, tu vi cũng không trọng yếu, trọng yếu là lĩnh ngộ kiếm ý, kiếm pháp, chỉ cần hai thứ này mạnh lên, cùng cấp nổi bật, tự nhiên sẽ đạt được tông môn dốc sức nâng đỡ, tài nguyên không thiếu.

Nguyên nhân chính là như vậy, loại dược vật tăng cao tu vi như Tiên Nguyên đan, ở đây ngược lại không trân quý.

- Thiếu gia, nếu không... Chúng ta cướp a, vừa rồi ta xem mấy người, thực lực đều không mạnh như ngươi, chỉ cần nghĩ biện pháp lừa gạt bọn hắn đến một góc, giết chết cướp sạch, cái gì cũng có...

Nhìn thấy thiếu gia ưu sầu, Tào Thành Lập đi tới trước mặt, hạ giọng.

- Cướp... Cướp em gái ngươi!

Trương Huyền suýt chút nữa tức ngất đi.

Có thể sử dụng tư duy bình thường cân nhắc sự tình không?

Nơi này là Lăng Vân Kiếm Các, môn quy không cho phép cướp đoạt... Thực có can đảm động thủ, chết cũng không biết chết như thế nào!

Còn lừa gạt đến xó xỉnh... Ngươi cho rằng đệ tử nội môn đều là thằng ngốc sao?

Có thể trở thành đệ tử Lăng Vân Kiếm Các, cái nào không có chút thủ đoạn, cướp người khác, không bị người khác đoạt cũng đã không tệ...

- Nếu không như vậy... Vừa rồi ta nhìn thấy một đệ tử nội môn xinh đẹp bán đồ vật, ta đi thi triển mỹ nam kế...

Tào Thành Lập lời thề son sắt.

Trương Huyền che trán, thật hận không thể một chân đạp chết gia hỏa kia.

- Ngươi đi thi triển a, đừng bị đánh chết là được...

Không thèm để ý gia hỏa này, dọc theo quầy hàng đi thẳng về phía trước.

Lại hỏi thăm mấy nhà, Thông Thần ngọc phù nơi này, giá cả giống như đối phương nói, đại khái hai mươi Kiếm Các tệ, Tiên Nguyên đan quả thực là hai Kiếm Các tệ, cả hai chênh lệch trọn vẹn gấp mười lần.

Nói cách khác, coi như có thể lấy vật đổi vật, Tiên Nguyên đan trong tay hắn, cũng không đủ mua sắm một cái Thông Thần ngọc phù.

- Lấy Thông Thần ngọc phù làm tiêu chuẩn mà nói, vì sao giá cả Tiên Nguyên đan chênh lệch lớn như vậy?

Cũng kìm nén không được, hỏi một vị đệ tử nội môn đang bán ra vật tư.

- Ngươi nói là Thông Thần ngọc phù địa phương nhỏ a! Loại Thông Thần ngọc phù này, ngầm thừa nhận thực lực, là Đại Thánh nhất trọng, giá cả rất thấp! Mà đệ tử trong Kiếm Các bán ra, thừa nhận là Cổ Thánh nhất trọng, giá cả tự nhiên cao gấp mấy chục lần! Đến hạch tâm, đệ tử hạch tâm sử dụng Thông Thần ngọc phù, ngầm thừa nhận tu vi là Hư Tiên cảnh... Giá cả cao hơn!

Vị đệ tử nội môn này lắc đầu, giải thích nói.

- Nha...

Trương Huyền giật mình.

Một mực nghi ngờ, không nghĩ tới đáp án đơn giản như vậy.

Hắn lấy giá cả Thông Thần ngọc phù là tiêu chuẩn, cân nhắc giá cả Tiên Nguyên đan, lại không biết Thông Thần ngọc phù nơi này đã khác biệt ngoại giới.

Tài khoản đồng dạng, một cái vương giả, một cái thanh đồng, giá cả có thể giống nhau ư?

Lại hỏi thăm một hồi, quen thuộc một ít, Trương Huyền nhịn không được hỏi:

- Ta muốn mua sắm một Thông Thần ngọc phù, không biết có phương pháp gì kiếm Kiếm Các tệ nhanh nhất?

- Phương pháp nhanh chóng? Ta cũng đang tìm... Có thể tìm được, liền không ở nơi này bày quầy bán hàng...

Đệ tử nội môn kia trừng mắt.

Trương Huyền xấu hổ.

Còn tưởng rằng sẽ giống như một ít thương hội, trả lời vấn đề liền có thể kiếm tiền, hiện tại xem ra, cả nghĩ quá rồi.

- Hiện tại chỉ có bảy viên Tiên Nguyên đan, một trữ vật giới chỉ... Dựa vào bán thứ này, kiếm lấy hai mươi Kiếm Các tệ, đoán chừng không làm được...

Thực sự không được, liền giống như những người khác bày quầy bán hàng, nhưng trên người hắn không có bảo vật ah!

Trữ vật giới chỉ, ở Huyền Giang thành thuộc về tư nguyên khan hiếm, nhưng ở nơi này, hầu như mỗi đệ tử nội môn đều có một cái, bây giờ không có, thậm chí có thể ở tông môn thuê... Căn bản không có thị trường!

Còn Tiên Nguyên đan... Hết thảy bảy viên, toàn bộ bán, cũng mua không nổi Thông Thần ngọc phù!

- Đúng rồi, nước tắm hồ lô, có hiệu quả trị liệu thương thế, nếu như có thể bán thứ này đi, hắn có giá trị không nhỏ!

Rầu rĩ rất lâu, đột nhiên ánh mắt Trương Huyền sáng lên.

Đi tới Thượng Thương hết thảy chừng mười ngày, chưa hề đi ra ngoài, cũng hầu như không cùng người chiến đấu qua, nghèo rớt mùng tơi, muốn nói còn có đồ vật gì, lần trước nấu hồ lô lưu lại nước tắm, còn có mấy bình.

Thứ này, dùng để chữa thương cực kỳ kỳ hiệu, thậm chí so với một ít đan dược cũng có tác dụng hơn, nếu có thể bán đi, làm không cẩn thận, có thể mua được Thông Thần ngọc phù.

- Liền như thế!

Nghĩ đến cái này, lại không do dự, từ trong giới chỉ lấy chút vải vóc, tạm thời dựng cái quầy hàng, lấy bình ngọc đựng nước tắm hồ lô ra ngoài, bày ở bên trên, dừng lại một chút, lại lấy ra một tấm vải, viết bốn chữ lớn “thần dược chữa thương”, sau đó ngồi xuống.

- Thần dược chữa thương? Huynh đệ, ngươi thật sự là không sợ chết... cái chữ ‘Thần’ này, không phải tuỳ tiện có thể dùng! Nếu không một khi bị Thần Linh phát hiện, sẽ bị xoá bỏ tại chỗ!

Đệ tử nội môn ở bên cạnh, nhìn thấy hắn làm ra bảng hiệu như vậy, nhịn không được lắc đầu.

- Không thể tuỳ sử dụng? Kiếm Các còn có Kiếm Thần đường a!

Trương Huyền nhìn qua.

- Chữ ‘Thần’ ở Kiếm Thần đường kia, là năm đó tổ sư khai phái Kiếm Các, từ Thần Điện dựa vào thực lực đoạt tới, bởi vì chỉ là nửa chữ, cho nên chỉ có thể mệnh danh một phân đường, mà không thể dùng ở tông môn! Ở trên đại lục, chỉ có Thông Thần Điện mới có tư cách, nghe nói là vị điện chủ kia một người đơn thương độc mã xông vào Thần Điện, đối mặt Thần Linh, cứng rắn cướp lại!

Vị đệ tử nội môn kia giải thích.

- Chữ... Còn cần đoạt?

Trương Huyền tràn đầy kỳ lạ, hỏi thăm một hồi, giờ mới hiểu được chuyện gì xảy ra, nhịn không được hít khí lạnh.

Thượng Thương trong mắt của hắn, mệnh danh Di Khí đại lục, nghe nói là bị Thần Linh vứt bỏ, bởi vậy bất luận là sáu đại tông môn, hay người bình thường, đều không có tư cách sử dụng chữ “Thần”, muốn sử dụng, chỉ có một phương pháp, đó chính là... nghĩ biện pháp đi vào Thần Điện, từ trong tay Thần Linh cứ thế mà đoạt chữ!

Mấy ngàn năm qua, sáu đại tông môn thêm vào Thông Thần Điện, cũng chỉ có Lăng Vân Kiếm Các, từng chiếm được nửa chữ, Thông Thần Điện chiếm được một chữ... Những tông môn khác, cho dù cũng rất mạnh mẽ, nhưng chưa hề thành công qua!

Đoạt chữ khó như vậy, Thần Điện mạnh mẽ có thể tưởng tượng được.

Xem ra chữ “Thần” quả thực không phải dùng linh tinh.

Hai chữ “Thần dược”, đổi thành “Tiên dược”, lại ở phía dưới viết một dòng “Đủ loại thương thế, thuốc đến bệnh trừ!”, lúc này mới lần nữa đợi chờ khách hàng.

Tiếp cận một canh giờ, không ít người sang đây xem qua, nhưng mở nắp bình ra, đều lắc đầu rời đi.

Thuốc chữa thương của người khác, đều linh khí bức người, hắn giống như nước phổ thông, có thể có người mua mới kì quái.

Trời dần dần tối, thời điểm Trương Huyền cảm giác, bán hàng quả nhiên không có tiền đồ gì, một nữ hài đi tới.

Khoảng hai mươi tuổi, dáng người cao gầy, dung mạo cực kỳ mỹ lệ, mặc dù kém đám người Triệu Nhã, nhưng cũng xem như mỹ nữ trong trăm có một, chỉ hơi cau mày, tựa hồ vì sự tình gì lo lắng.

- Thuốc chữa thương của ngươi, thật có hiệu quả?

Chuyển vài vòng, đi tới trước mặt Trương Huyền, ánh mắt sáng rực nhìn lại.

- Đương nhiên!

Trương Huyền gật đầu:

- Bất kỳ thương thế nào cũng có thể chữa khỏi! Trị không khỏi, trả tiền lại...

- Một thân nhân của ta bị Tiên Thú gây thương tích, dùng không ít dược vật chữa thương đều vô dụng, ngươi cái này... bán thế nào?

Nữ hài dừng lại một chút nói.

Thật ra thì, nàng cũng là cái gì cũng có thể thử khi tuyệt vọng, dùng không biết bao nhiêu đan dược cũng vô dụng, nhìn thấy vị này, vậy mà viết ra tiên dược chữa thương, hơn nữa thuốc đến bệnh trừ, ôm tâm lý may mắn tới tìm hiểu.

Dù sao chỉ là thử một chút, không được vậy thì thôi.

- Một bình, hai mươi Kiếm Các tệ!

Trương Huyền nói.

- Hai mươi Kiếm Các tệ? Tại sao ngươi không đi cướp?

Nữ hài giật nảy mình.

Đan dược chữa thương phổ thông, cho dù là Hư Tiên cảnh, cũng không cao hơn mười Kiếm Các tệ, một bình như vậy, giống như nước sạch, vậy mà hai mươi... Quá hắc đi!

- Tiền nào của nấy, đều là đệ tử nội môn, ta dám ra giá tiền này, khẳng định có hiệu quả trị liệu đặc thù, nếu không... Còn không bị giết chết?

Trương Huyền nhấc mí mắt:

- Ngươi có thể lựa chọn không mua, nhưng giá tiền này, sẽ không thay đổi!

Nói xong con mắt đóng lại, một bộ có thích mua hay không, không mua cuốn xéo.

Tuy chưa làm qua buôn bán, nhưng nhìn qua vô số thư tịch, biết sáo lộ của thương nhân, đuổi theo vội vàng mua, đối phương chưa hẳn muốn, thậm chí còn có thể nửa tin nửa ngờ, cho rằng có phải gạt người hay không.

Bắt được giá đỡ, cho người ta một loại cảm giác cao thâm khó lường, ngược lại càng khiến người ta tin tưởng.

Huống chi thứ này của hắn, vốn không phải giả.

Quả nhiên, nhìn thấy bộ dáng của hắn, nữ hài dừng lại.

Nếu như không có dược vật trị liệu thích hợp, người thân của nàng có thể sẽ tử vong... Bằng không thì cũng sẽ không gấp gáp chạy đến địa phương đệ tử nội môn giao dịch mua thuốc...

Nhưng lấy nhãn lực của nàng, thực nhìn không ra bình nước này có công hiệu gì.

- Tốt, ta mua, nếu như không có công hiệu, sẽ tới tìm ngươi, để ngươi biết kết quả lừa gạt ta!

Chần chờ phút chốc, nữ hài cầm lấy một bình, khẽ nói.

- Yên tâm, không có công hiệu, không cần ngươi nói chuyện, ta cũng sẽ phá hủy sạp hàng của mình...

Trương Huyền thản nhiên nói.

Dù sao hắn cũng chỉ bán một lần, có Thông Thần ngọc phù, còn thiếu tiền sao?

Nói đùa!

Công khai thi đấu cày tiền, hắn tuyệt đối là chuyên nghiệp!

- Vậy thì tốt...

Nữ hài thở phào nhẹ nhõm, cầm lấy bình ngọc, lấy ra một cái túi tiện tay ném tới:

- Đây là 20 Kiếm Các tệ!

Nói xong, thân thể mềm mại chuyển một cái, trực tiếp rời đi.

Mở túi ra, phát hiện bên trong quả nhiên có 20 kim tệ, ánh mắt Trương Huyền sáng lên.

Còn tưởng rằng cần chờ lâu chút, không nghĩ tới dễ dàng như vậy.

Đứng dậy, đang muốn thu quán, tìm địa phương mua ngọc phù, chỉ thấy đệ tử nội môn bên cạnh mặt đồng tình nhìn qua:

- Nhanh cút đi, nghĩ biện pháp rời Kiếm Các, nếu không ta sợ rất nhanh ngươi sẽ bị đánh thành thịt vụn!

Bạch Diệp trưởng lão

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

- Huynh đệ cớ gì nói ra lời ấy?

Thấy bộ dáng của hắn, Trương Huyền nghi ngờ.

- Cớ gì nói ra lời ấy?

Vị đệ tử nội môn kia vẻ mặt đồng cảm:

- Ngươi có biết nữ hài vừa rồi kia là ai không?

Trương Huyền lắc đầu.

- Cháu gái ruột của Bạch Diệp trưởng lão, một trong tam đại trưởng lão, Bạch Nguyễn Khanh!

Vị đệ tử nội môn kia lắc đầu:

- Nói thật cho ngươi biết, vừa rồi thoạt nhìn rất dịu dàng, trên thực tế là nữ bạo long, trong đệ tử hạch tâm cũng có tên tuổi lẫy lừng, không ai dám trêu chọc! Dám tốn nhiều tiền như vậy, mua một bình nước của ngươi, chỉ cần ngươi còn ở tông môn, liền chạy không xong... Không rời tông môn, tốt nhất lập tức về nhà, chuẩn bị tang sự, nếu không... Ai cũng không cứu được ngươi!

- Nữ bạo long?

Lông mày Trương Huyền nhảy dựng.

Vừa rồi đối phương thái độ ôn hoà, mảy may không nhìn ra ah!

- Làm sao, không tin? Năm ngoái đệ tử hạch tâm Tô Thông chạy tới thổ lộ, bị kéo qua khiêu chiến, phía dưới bị đá bể nát, hiện tại cũng không có khôi phục! Đệ tử hạch tâm Tấm Hoan, bởi vì sự tình gì đắc tội nàng, cũng bị đánh một tháng không xuống giường được, muốn bao nhiêu thê thảm liền bấy nhiêu thê thảm; A, đúng, đệ tử hạch tâm Tiết Hải, bởi vì bán thuốc giả, bị nhét vào trong nước sông, dìm đến mất nửa cái mạng, còn không có kết thúc, thậm chí bị cắt đầu lưỡi... Đệ tử hạch tâm còn như vậy, ngươi một đệ tử nội môn, lại dám lừa nàng, không phải tự tìm cái chết thì làm gì?

Đệ tử nội môn bên cạnh hừ lạnh.

- Cái này...

Trương Huyền vò đầu.

Chỉ nhìn chân đối phương rất dài, rất thẳng, lớn lên cũng rất đẹp, thật đúng là không nhìn ra tàn nhẫn như vậy.

- Thực lực của nàng là gì? Ngươi biết không?

Trương Huyền nhịn không được nữa hỏi.

Nếu thực lực tương đương mình, thật cũng không sợ! Nói thật, cùng cấp bậc, trừ phân thân, thật đúng là chưa sợ qua ai!

- Năm ngoái thời điểm cùng Tô Thông tỷ thí, liền đến Hư Tiên cảnh đỉnh phong, năm nay cảnh giới gì, không rõ ràng!

Đệ tử nội môn kia kéo quầy hàng ra xa:

- Ta trước cách ngươi xa một chút, ngộ nhỡ đến tìm phiền phức, cũng có thể trốn được, không bị tai bay vạ gió! Ai, thời đại này, buôn bán càng

ngày càng khó khăn, bản thân khiêm tốn, nhưng phải đề phòng người khác tìm đường chết... Thật sự là ưu sầu ah!

- ...

Trương Huyền im lặng.

- Được rồi, không đợi ở nơi này, ta mua Thông Thần ngọc phù xong, cũng quả thực phải rời khỏi...

Chẳng muốn cùng đối phương tiếp tục nói nhiều, thu quầy hàng lại, Trương Huyền đứng dậy.

Chạy đến thị trường giao dịch, mục đích lớn nhất là kiếm tiền mua Thông Thần ngọc phù, hiện tại đủ tiền, mua đồ vật liền có thể trở về.

- Bán cho ta một cái Thông Thần ngọc phù, đây là hai mươi Kiếm Các tệ!

Đi tới trước mặt đệ tử nội môn kia, ném túi tiền xuống nói.

- Hai mươi không bán... Lên giá, hai mươi lăm!

Vị đệ tử nội môn kia lắc đầu.

- Tăng giá? Vừa rồi không phải nói hai mươi ư?

Trương Huyền nhịn không được cau mày.

- Mới vừa rồi là hai mươi, nhưng bây giờ ngươi đắc tội Bạch Nguyễn Khanh, đã xen như tử hình... Bán đồ vật cho ngươi, ngộ nhỡ bị nàng biết, tìm ta phiền phức thì làm sao bây giờ? Tăng thêm năm cái, là phí an ủi tâm lý, cũng là tiền mua thuốc trị thương, đây là nể mặt ngươi quen, mới thêm tiền bán cho ngươi, đổi lại người khác, cũng chưa chắc chịu bán!

Vị đệ tử nội môn kia lẽ thẳng khí hùng nói.

- Ngươi...

Da mặt Trương Huyền co rúm.

Vị nữ bạo long kia, thật có đáng sợ như vậy?

Tràn đầy không tin, xoay người đi đến quầy hàng khác có Thông Thần ngọc phù, kết quả một vòng, quả nhiên không có một người nguyện ý bán.

Rất hiển nhiên, tin tức mình đắc tội vị nữ bạo long kia đã truyền ra, vì phòng ngừa ngoài ý muốn, lại không có người cùng hắn làm ăn.

- Đám người kia...

Hàm răng ngứa ngáy, Trương Huyền thật hận không thể giống như Tào Thành Lập nói, đoạt những này người.

Còn tưởng được hai mươi Kiếm Các tệ, có thể mua, không nghĩ tới lấy không đến tay.

- Được rồi...

Trương Huyền bất đắc dĩ, đang lo lắng có muốn tìm những biện pháp khác hay không, liền nhìn thấy Tào Thành Lập đi tới trước mặt:

- Thiếu gia, đây là Thông Thần ngọc phù ngươi muốn, cho...

Nói xong đưa hai cái tới.

Nắm vật trong tay, con mắt Trương Huyền trợn tròn.

Hắn bày quầy bán hàng, suy nghĩ cả nửa ngày, ngay cả một cái cũng không có mua lại, thuộc hạ không đáng tin cậy này, làm sao lấy được hai cái?

- Không phải mới vừa cùng ngươi nói ư? Ta nhìn trúng một đệ tử nội môn xinh đẹp...

Tào Thành Lập gãi đầu, cười hắc hắc, vừa định giải thích, Trương Huyền liền thấy một nữ tử đại khái chừng ba trăm cân đi tới:

- Thân yêu, chúng ta nhanh lên một chút, giường nhà ta vừa lớn vừa tròn, mấu chốt còn rất mềm a...

- Tốt, lập tức...

Tào Thành Lập liên tục gật đầu, sau đó khoát tay áo:

- Thiếu gia, ta đi qua một chuyến, quay đầu lại cùng ngươi nói rõ chi tiết...

Nói xong vẻ mặt hưng phấn đi theo nữ tử ra ngoài.

- ...

Trương Huyền lần nữa che trán.

Mả mẹ nó...

Cái gì ah!

Cái này gọi là đẹp đẽ?

Thế nào cảm giác, trước đó ở Huyền Giang thành thuần phục con ngựa kia, cũng đẹp mắt hơn nữ nhân kia a?

Háo sắc liền háo sắc, chí ít có chút phẩm vị được không?

Chẳng qua, tuy thưởng thức không được tốt lắm, nhưng hiệu suất làm việc vẫn rất mạnh, bản thân chơi đùa hơn một canh giờ, ngay cả một cái Thông Thần ngọc phù cũng không có được, đối phương không chỉ được hai cái, ngay cả giường cũng lên...

Người so với người, tức chết người!

Lắc đầu, Trương Huyền đầy mặt bất đắc dĩ, chậm rãi đi về.

...

Tiểu viện của Bạch Diệp trưởng lão.

Một tiếng thú minh sắc nhọn, Bạch Nguyễn Khanh từ trên lưng thú nhảy xuống, đẩy cửa đi vào đại điện.

- Tiểu thư...

Một lão giả tiến lên đón.

Người hầu của Bạch Diệp trưởng lão, Bạch Phong.

Cùng Bạch Diệp trưởng lão cùng nhau lớn lên, đồng thời đi vào Lăng Vân Kiếm Các, mặc dù ở trong tông môn không có danh khí gì, nhưng tu vi ai cũng không biết cao thâm bao nhiêu.

Biết tiểu thư lại đi ra ngoài tìm kiếm dược vật chữa thương, Bạch Phong than thở một tiếng, đi tới trước mặt:

- Tâm tình của tiểu thư, ta cũng biết, nhưng lão gia tổn thương, là Hãm Không thành lưu lại, mang theo sức mạnh quỷ dị khó lường, tất cả phương pháp của tông môn đều dùng qua, tiểu thư ở nội môn, ngoại môn mua những thuốc kia, có thể có hiệu quả gì?

Bạch Phong nhịn không được lắc đầu.

Hãm Không thành, một trong mấy nơi thần bí nhất đại lục, mặc dù bảo vật nhiều, nhưng nguy hiểm cũng lớn.

Lão gia của mình, chỉ là thương thế phổ thông, dựa vào thân phận tam đại trưởng lão, cho dù trị không khỏi, chí ít có thể bảo đảm, qua cuộc sống của người bình thường, đáng tiếc thương thế quá nặng, đã dùng hết tất cả phương pháp, cũng không có hiệu quả, hơn nữa càng ngày càng nghiêm trọng, không có gì bất ngờ xảy ra, sẽ không kiên trì được mấy ngày.

Nguyên nhân chính là như vậy, tiểu thư mỗi ngày đều ra ngoài tìm kiếm đủ loại cổ phương, kỳ trân diệu dược, mong xuất hiện kỳ tích... Trên thực tế, chỉ là tốn công vô ích mà thôi!

- Ta biết, chỉ là...

Bạch Nguyễn Khanh xiết chặt tú quyền.

Đối phương nói, nàng làm sao không biết.

Nhưng để nàng trơ mắt nhìn thân nhân duy nhất chết đi, thực sự không cam tâm.

- Ai!

Biết tâm tư của tiểu thư, Bạch Phong than thở một tiếng:

- Lần này tiểu thư lại tìm đến thuốc gì, có thể để cho ta nhìn một chút hay không!

- Là cái này...

Cổ tay khẽ đảo, Bạch Nguyễn Khanh vừa mua được nước tắm đưa tới.

Tiện tay nhận lấy, mở nắp bình ra, Bạch Phong ngửi một cái, nhịn không được lắc đầu:

- Tiểu thư, đây là thuốc? Ta sống một trăm năm mươi tuổi, đủ loại dược vật, gặp qua không ít... một chút linh khí cũng không có, sẽ không phải là có người cố ý lừa gạt chứ!

Dược vật, muốn có dược hiệu, nhất định phải có linh khí ở bên trong, trước mắt đồ vật trong bình ngọc, giống như nước sạch, một chút linh lực cũng không có, làm sao có thể là thuốc?

Tiểu thư sẽ không phải là quá mức gấp gáp, bị người lừa chứ!

- Là một đệ tử nội môn bán cho ta, nghe nói là tiên dược chữa thương, đối với bất kỳ thương thế nào cũng có hiệu quả...

Bạch Nguyễn Khanh gật đầu.

Thời điểm nàng mua cũng hoài nghi, nhưng gia gia sắp không chịu nổi, dù là có một chút hi vọng, cũng không nguyện ý bỏ qua.

Huống chi người bán thuốc tự tin, không giống nói dối!

Dù sao danh tiếng của nàng lớn như vậy, nội môn, hạch tâm, không ai không biết, không người không hiểu... Chỉ cần nhìn thấy, nên rõ ràng kết quả lừa gạt, biết những cái này, còn dám khoe khoang khoác lác như vậy! Khẳng định có dựa dẫm nhất định!

- Hiệu quả? Một chút linh khí cũng không có, liền dám bán cho ngươi... lá gan người này thật đúng là đủ lớn! Bao nhiêu tiền?

Bạch Phong khẽ nói.

- 20 Kiếm Các tệ!

Bạch Nguyễn Khanh nói.

- 20?

Bạch Phong sững sờ, sau đó nổi giận đùng đùng:

- Tiểu thư, ta cơ bản có thể xác nhận, ngươi khẳng định bị lừa! 20 Kiếm Các tệ, Tiên Nguyên đan hạ phẩm cũng có thể mua sắm mười viên, chỉ mua một bình nước như vậy, đối phương là đệ tử nội môn do trưởng lão nào quản lý? Hiện tại liền đi tìm bọn hắn, để bọn họ cho cái bàn giao! Chẳng lẽ Bạch trưởng lão bị thương, liền có thể tùy tiện bắt nạt?

Ầm ầm!

Dưới cơn giận dữ, lực lượng hùng hồn từ huyệt đạo toả ra, toàn bộ phủ đệ không ngừng lay động, tựa như lúc nào cũng sẽ không chịu nổi lực

lượng bạo ngược của hắn.

Tuy Bạch trưởng lão bị thương nặng, bất cứ lúc nào cũng sẽ không chịu nổi, nhưng còn có hắn, dám khi dễ tiểu thư như vậy, chính là tự tìm cái chết!

- Ta... Ta là tự nguyện mua, cũng không bị lừa gạt...

Bạch Nguyễn Khanh hơi đỏ mặt.

Đối phương rõ ràng nói, có thích mua hay không, không ép buộc, cũng không nhiều lời.

- Tự nguyện? Khẳng định là hoa ngôn xảo ngữ...

Bạch Phong vẫn lửa giận ngập trời.

- Được rồi, mặc kệ có linh khí hay không, nếu đã mua, liền cho gia gia thử một chút...

Cắt đứt đối phương nói, Bạch Nguyễn Khanh nhấc chân đi về phòng, chỉ chốc lát đi tới trước giường.

Một lão giả nằm trên giường, khuôn mặt đã có vẻ hơi tiều tụy, ngực có một vết thương to bằng cái bát, đã bắt đầu thối rữa, tản mát ra khí tức khó ngửi.

Vị lão giả này, giờ phút này đang hôn mê bất tỉnh, dường như hai người vừa rồi đối thoại, một chút cũng không nghe thấy.

- Gia gia, ngươi nhất định phải tốt lên!

Đã không có biện pháp nào khác, cũng không quan trọng thí nghiệm thuốc, đỡ lão giả dậy, Bạch Nguyễn Khanh đút chất lỏng trong bình ngọc cho đối phương.

Uống xong, đợi một hồi, thấy vết thương vẫn thối rữa, không có bất kỳ khởi sắc gì, vẻ mặt Bạch Nguyễn Khanh ảm đạm xuống.

- Một chút linh khí cũng không có, khẳng định là giả... Tiểu thư, về sau tuyệt đối không nên tin tưởng những sự tình này, trong tông môn trưởng lão am hiểu y thuật đều thử qua, không hiệu quả gì, một ít đệ tử phổ thông bán ra đồ vật, làm sao có thể tin tưởng...

Nhìn một màn này ở trong mắt, Bạch Phong lắc đầu hừ lạnh, tiếng nói còn không có kết thúc, liền nghe một thanh âm hư nhược chậm rãi vang lên.

- Khụ khụ... Các ngươi cho ta uống cái gì?

Thân thể cứng đờ, Bạch Nguyễn Khanh cùng Bạch Phong vội vàng nhìn lại, chỉ thấy Bạch Diệp trưởng lão hôn mê bất tỉnh, chẳng biết lúc nào mở mắt.

Dù vẫn suy yếu, nhưng đã tỉnh táo lại.

Đánh bạc (1)

dtv-ebook.com

- Thuốc này hữu hiệu?

Hốc mắt Bạch Nguyễn Khanh đỏ lên.

Thương thế của gia gia, nàng biết rất rõ ràng, nếu không phải tu vi cao thâm, khẳng định đã sớm chết, dù vậy cũng đến phần cuối sinh mệnh, không có gì bất ngờ xảy ra, hai ngày sau nhất định không kiên trì nổi... Giờ phút này, uống một bình nước sạch liền tỉnh lại, còn có thể nói chuyện, sau khi hết khiếp sợ, là tràn đầy khó tin.

Coi như Tục Mệnh đan cao minh nhất của tông môn, cũng không có hiệu quả lợi hại như vậy a!

- Lão gia...

Bạch Phong cũng vội vàng đi tới trước mặt, đỡ Bạch Diệp trưởng lão dậy, chân khí phun trào, đưa vào trong cơ thể đối phương dò xét.

Một lát sau, con mắt trợn tròn:

- Thương thế trong cơ thể lão gia, vậy mà khôi phục một chút...

Tuy khôi phục không rõ ràng, nhưng dù sao cũng khôi phục, đặc biệt là lực lượng quỷ dị không ngừng ăn mòn nội tạng, chân khí, linh hồn trong cơ thể, không cách nào khu trừ, vậy mà bị áp chế!

Đây chính là lực lượng đặc thù của Hãm Không thành... Bất kỳ dược vật nào, cơ hồ đều vô hiệu, không nghĩ tới tiểu thư lấy ra bình nước sạch kia làm được!

- Tiểu thư, bình thuốc này của ngươi... mua ở nơi nào?

Vội vàng nhìn lại.

- Mua ở thị trường giao dịch...

Bạch Nguyễn Khanh nói.

- Mua một bình?

Vừa rồi lão gia uống quá ít, cho nên chỉ khôi phục một tia, nhưng bình nước sạch này, có tác dụng áp chế thương thế, hết sức rõ ràng, chỉ cần số lượng đủ, có thể đoán được, bị thương làm cho cả tông môn đều bó tay toàn tập, có thể hoàn mỹ khôi phục!

- Ta cho là giả... Cho nên mua ít...

Bạch Nguyễn Khanh hơi đỏ mặt.

- Không những không phải giả, còn là thần dược, mau dẫn ta đi qua, có bao nhiêu mua bao nhiêu, chỉ cần số lượng nhiều, lão gia tuyệt đối có thể khôi phục...

Bạch Phong kìm nén không được.

- Tốt!

Thấy bộ dáng này của đối phương, Bạch Nguyễn Khanh cũng biết, lần này khẳng định là tìm được thuốc tốt, lúc này xoay người đi tới Thánh thú.

- Quá chậm, ta mang ngươi tới!

Còn chưa tới trước mặt, âm thanh của Bạch Phong vang lên, ngay sau đó liền cảm thấy trên người chợt nhẹ, bị lão bộc của gia gia nắm lấy, thẳng tắp bay tới thị trường giao dịch của đệ tử nội môn.

Mấy hơi thở sau, đi tới thị trường, Bạch Nguyễn Khanh vội vã đi tới địa phương vừa rồi mua thuốc, lại phát hiện đã trống không.

- Người bán thuốc vừa rồi đâu?

Quay đầu nhìn về phía đệ tử nội môn bên cạnh, Bạch Nguyễn Khanh nhíu mày.

Nhìn thấy vị nữ bạo long này, nhanh như vậy liền trở lại, hơn nữa còn mang theo lão giả biết bay, đệ tử nội môn bên cạnh giật nảy mình:

- Mới vừa đi...

- Ngươi có biết hắn là chi mạch nào, môn hạ đệ tử của trưởng lão nào không?

Nữ hài tiếp tục hỏi.

- Không biết...

Đệ tử nội môn bên cạnh vẻ mặt căng thẳng:

- Hắn là ngày hôm nay mới tới, chúng ta không quen, coi như bán thuốc giả... cũng không quan hệ với ta...

- Đúng vậy, chúng ta thật không nhận ra, biết tên này không đáng tin cậy, muốn mua đồ vật của chúng ta, chúng ta cũng không có bán...

- Vừa nhìn liền biết không phải người tốt lành gì... Lần sau tới, ta nhất định đuổi ra ngoài, tuyệt không để hắn đi vào...

Mấy vị đệ tử nội môn ở cách đó không xa, cũng vội vàng nói.

Vừa rồi thời điểm Trương Huyền bán thuốc, bọn họ đều thấy được, giờ phút này nữ bạo long vội vã xông lại, khẳng định là muốn tìm phiền toái, đương nhiên là trước phủi sạch quan hệ, thuận tiện lại giả mạo người tốt.

Thấy mọi người đều lòng đầy căm phẫn, Bạch Nguyễn Khanh sửng sốt một chút:

- Ta tại sao phải giận chó đánh mèo?

- Hắn không phải bán thuốc giả cho ngươi ư?

Có đệ tử nội môn nhìn qua.

- Là thuốc thật, ta tới, là muốn mua nhiều mấy bình...

Bạch Nguyễn Khanh lắc đầu:

- Thuận tiện cảm ơn hắn một chút!

- Thuốc thật? Cảm ơn?

Một đám đệ tử nội môn đều choáng váng.

Viết khoa trương như vậy, tuỳ ý bày hàng, giống như trò đùa... Thật?

- Hắn không phải bán đồ ư? Sao đi nhanh như vậy?

Thấy vẻ mặt mọi người không đúng, Bạch Nguyễn Khanh nhíu mày:

- Ta muốn nghe lời thật, các ngươi hẳn phải biết kết quả lừa gạt ta!

- Cái này... Hắn bán thuốc mục đích là muốn mua Thông Thần ngọc phù, kết quả chúng ta không bán, còn để hắn nhanh rời đi, cho nên...

Một đệ tử nội môn sắp khóc.

- Để hắn rời đi?

Bạch Nguyễn Khanh rốt cuộc minh bạch, gương mặt xinh đẹp trầm xuống:

- Ân nhân cứu mạng gia gia của ta, bị các ngươi đuổi đi, đã như vậy...

Hô!

Bóng người lóe lên, sau một khắc, rất nhiều đệ tử nội môn đều nằm trên mặt đất, kêu thảm liên tục.

Nữ bạo long quả nhiên vẫn là nữ bạo long, một lời không hợp liền động thủ... Hơn nữa ác như vậy...

Rất nhanh ngừng lại, nữ bạo long chống nạnh, nhìn quanh một vòng, âm thanh băng lãnh:

- Đều đi tìm hắn cho ta, trước khi trời tối, tìm không thấy, ta sẽ tiếp tục ra tay, lại đánh các ngươi một trận! Đừng nghĩ trốn, ta muốn đánh người... Chỉ cần không rời tông môn hoặc chết rồi, hiện nay còn không người thoát khỏi!

- ...

Mọi người.

Đại ca bán thuốc... Có thể có chút phẩm đức nghề nghiệp hay không?

Bán chút thuốc giả không được sao?

Bán thuốc giả, muốn đánh cũng chỉ đánh ngươi... Chúng ta mẹ nó trêu ai ghẹo ai?

...

Trương Huyền trở lại chỗ ở.

Lấy Thông Thần ngọc phù ra, nhỏ máu tươi vào nhận chủ, tinh thần khẽ động, tiến vào bên trong.

Lần này xe nhẹ đường quen, cực kỳ đơn giản.

Ngọc phù này khác biệt Thông Thần Điện trước đó, không có Khổng sư giới thiệu, tiến vào bên trong, cảm ứng tình huống thân thể một chút, giống như mọi người nói, thực lực là Cổ Thánh nhất trọng!

Tu vi quá thấp, không ít võ kỹ cùng chiêu số không có phương pháp thi triển thuận lợi, Thông Thần ngọc phù Cổ Thánh nhất trọng, ở Lăng Vân Kiếm Các đã được cho yếu nhất.

- Lần này không thể gọi Thiên Nhai...

Dừng lại một chút.

Trước đó ở Tinh Diệu thành Thông Thần Điện, lấy tên Thiên Nhai, bọn người Lục Vân trưởng lão tưởng lầm là Thiện Hiểu Thiên, lúc này lại lấy tên này xuất hiện, rất dễ dàng bị phát giác, đến lúc đó còn làm sao quyền đánh tông chủ, chân đá trưởng lão?

Còn làm sao ẩn nấp thân phận, điều tra vị trí Linh Thần Cung của Lạc Nhược Hi?

- Dù sao đều là ngoại hiệu, Thiên Nhai không được, Dương Huyền không cần thiết... Vậy thì dựa theo tính cách của ta tới đi... Gọi Ta Rất Biết Điều!

Trầm tư phút chốc, Trương Huyền lấy một ngoại hiệu thoả mãn.

Trước đó Thiên Nhai, thực sự rất khó nghe!

Đặc biệt là bị người xưng hô... thiên cọng lông, nhai cọng lông... Quả thực chính là làm nhục!

Ta Rất Biết Điều... Đã phù hợp khí chất, lại phù hợp tính cách không kiêu căng của hắn.

Lấy tên rất hay, Trương Huyền đi thẳng về phía trước, đồng dạng là một ngôi đại điện, phía trên viết Lăng Vân Kiếm Các Thông Thần Điện.

Đẩy cửa đi vào, người đông nghìn nghịt, không biết bao nhiêu, trên người đều cõng trường kiếm, kiếm khí ngút trời.

Tìm người hỏi thăm một chút.

Giống như Thông Thần Điện phổ thông, phương pháp kiếm Kiếm Các tệ nhanh nhất chính là một đối một tỷ thí, thấy đơn giản như thế, rất mau tới chỗ so kiếm.

Đinh đinh đinh đinh!

Trên đài có hai người trẻ tuổi đang tỷ thí.

Bởi vì dung mạo trong này không phải bản thân, hai bên chiến đấu đến cùng là ai, không ai biết được, vì dễ phân chia, một cái thanh y, một cái bạch y.

Thanh niên bạch y trường kiếm lay động, kiếm mang lăng lệ, thân ảnh như gió, kiếm khí như hồng.

Hai người đấu lực lượng ngang nhau.

- Không tệ!

Nhìn một hồi, Trương Huyền không khỏi gật đầu.

Không hổ là đệ tử nội môn của Lăng Vân Kiếm Các, kiếm thuật quả nhiên cao minh hơn đám người Hoắc Giang Hà không biết bao nhiêu, một chiêu một thức, đều tự thành pháp luật, đã có phong thái tông sư.

Loại kiếm thuật này, nếu như đến Danh Sư đại lục, đám người Hưng Mộng kiếm thánh khả năng cũng xa xa không kịp.

- Huynh đệ, có muốn đặt cược hay không?

Đang muốn nghiên cứu kiếm thuật cùng kiếm chiêu của song phương một chút, liền nghe cách đó không xa có một âm thanh đè thấp vang lên, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một thanh niên mặc khôi bào, vẻ mặt lén lén lút lút đi tới trước mặt.

Dung mạo trong Thông Thần Điện đều là giả, nhìn không ra đẹp xấu, có điều tên này, ánh mắt lóe lên, có vẻ hơi hèn hạ.

- Đặt như thế nào?

Trương Huyền nhìn qua.

Lăng Vân Kiếm Các, một trong sáu đại tông môn, làm việc quang minh chính đại, dưới tình huống bình thường, là không cho phép đệ tử so kiếm đặt cược, cho nên nơi này cũng không có công khai đánh bạc, tên này quỷ quái như vậy, khẳng định cũng là sợ bị người phát hiện, muốn nhân cơ hội kiếm ít tiền lẻ.

- Rất đơn giản, thanh y 1:1.5, bạch y, 1:1.1, hoà nhau gấp năm lần!

Thanh niên khôi bào nói.

- Bạch y, vì sao kém như vậy?

Trương Huyền nghi ngờ.

- Hắn chiến thắng tỉ lệ lớn, giao đấu qua ba trăm trận, thắng được hơn hai trăm trận, kiếm thuật khẳng định cao minh hơn một ít!

Thanh niên khôi bào cười hắc hắc:

- Có muốn cược một ít chơi đùa hay không?

- Có thể!

Nhìn hai người trên đài, Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng, duỗi ra hai ngón tay:

- Ta mua thanh y chiến thắng, hai mươi viên Kiếm Các tệ!

- Hai mươi viên?

Không nghĩ tới gia hỏa lạ mặt này, vừa ra tay đã xa xỉ như vậy, thanh niên khôi bào giật nảy mình.

Giống như Trương Huyền biết, Kiếm Các là không cho phép đánh bạc, có điều một ít đệ tử tiểu đả tiểu nháo, cũng không có người đi quản, dưới tình huống bình thường, so kiếm đặt cược như vậy, hai ba Kiếm Các tệ là cực kỳ bình thường, năm cái coi như nhiều, một hơi áp hai mươi viên, còn là lần đầu tiên thấy.

Trương Huyền gật đầu.

- Mua xong rời tay, liền không thể nuốt lời...

Thanh niên khôi bào ngẩng đầu nhìn về phía trên đài, bạch y rõ ràng chiếm thượng phong, thanh y liên tục bại lui, bất cứ lúc nào cũng sẽ thua, cười hắc hắc, lấy ra một cái thẻ mệnh giá hai mươi đưa tới:

- Tiền cho ta, sau khi tỷ thí kết thúc, cầm thứ này hối đoái... Đương nhiên, nếu như thua, một phân tiền cũng không có!

- Ừm!

Trương Huyền gật đầu.

Lúc tiến vào, liền chuẩn bị xong Thông Thần thẻ nơi này, hai mươi Kiếm Các tệ, tất cả đều để vào trong đó, nhẹ nhàng điểm một cái, số hai mươi trên thẻ bị cắt mất.

- Khà khà!

Nhìn trong tay nhiều ra hai mươi Kiếm Các tệ, thanh niên khôi bào nhẹ nhàng cười một tiếng, xoay người rời đi.

- Thế nào?

Mới vừa đi tới một bên, lại một thanh niên mặc quần áo tương đồng đi tới trước mặt.

- Gặp được một thằng ngốc, vừa mua thanh y chiến thắng, còn hai mươi viên Kiếm Các tệ!

Thanh niên khôi bào hạ giọng.

- Hai mươi? Thật là ngốc!

Sửng sốt một chút, thanh niên thứ hai con mắt sáng lên:

- Người khác không biết trên đài chiến đấu là ai, ta nhưng điều tra rõ ràng, bạch y là Mạt Giang sư huynh, thanh y là Hồ Tiếu sư đệ, người sau mới nhập môn không đến hai năm, làm sao có thể là đối thủ của Mạt sư huynh!

- Đúng vậy, hai mươi Kiếm Các tệ này xem như tự nhiên kiếm được...

Thanh niên khôi bào cười hắc hắc, cảm giác gặp được một thằng ngốc, kiếm lời nhiều như vậy, ngay sau đó nhìn thấy thanh y ở trên đài liên tục bại lui, kiếm khí đột nhiên quét ngang.

Phốc!

Bạch y bị đâm trúng ngực, bay ngược ra ngoài.

Thanh y, chiến thắng!

Đánh bạc (2)

dtv-ebook.com

- Cái này...

Hai người đang mỉm cười, đồng thời cứng ngắc, liếc mắt nhìn nhau, nói không ra lời.

Làm sao chiến thắng?

Rõ ràng lập tức thua, làm sao sẽ thắng?

- Thanh y biết rõ ở lý giải kiếm thuật không bằng đối phương, cố ý chiêu chiêu bại lui, để hắn lơ là bất cẩn, sau đó mới một lần đắc thủ!

- Đúng vậy, mỗi một lần so kiếm chính là sinh tử đấu, hơi không cẩn thận, liền có thể cả bàn đều thua!

Bốn phía vang lên tiếng nghị luận.

Tất cả mọi người là đệ tử Kiếm Các, quan sát người khác so kiếm, cũng là quá trình học tập.

Thanh y lý giải kiếm thuật, rõ ràng không bằng bạch y, nhưng cười đến cuối cùng, tâm tính có đôi khi cũng rất quan trọng.

Nếu không, kiếm thuật ai cao liền nhất định chiến thắng, tiền đặt cược liền không còn ý nghĩa.

- Cái tên này, thật sự là vận khí cứt chó...

Rất nhanh rõ ràng chuyện gì xảy ra, khóe miệng thanh niên khôi bào co giật vài cái.

Gia hỏa lạ mặt kia, vận khí thật đúng là quá tốt.

Lần đầu tiên cược, liền thắng!

Buồn cười bản thân còn tưởng rằng người ta là kẻ ngu... Náo loạn nửa ngày, ngốc chính là mình!

- Đến, đổi tiền cho ta!

đang buồn bực, chỉ thấy đối phương đi tới trước mặt, đưa thẻ đánh bạc tới.

1:1.5, cho đối phương ba mươi Kiếm Các tệ, vừa xử lý xong, chỉ thấy lại có người lên đài.

- Có muốn tiếp tục đặt cược hay không?

Mắt sáng lên, thanh niên khôi bào khẽ nói.

Đánh bạc, thắng một lần, hai lần không tính là gì, chỉ cần tiếp tục cược, khẳng định tất cả tiền đều về trong tay nhà cái.

- Tốt!

Trương Huyền gật đầu.

Chỉ ở nơi này không đến một phút đồng hồ, ngay cả lôi đài cũng không cần lên, liền kiếm lời mười Kiếm Các tệ, phương pháp kiếm tiền nhanh như vậy, tự nhiên phải tiếp tục.

- Rất tốt, lần này chỉ hai người chúng ta đặt, ta không cầm cái, cũng công bằng một ít! Ta cược... người áo xanh chiến thắng!

Liếc mắt nhìn, thanh niên khôi bào mỉm cười nói.

- Vậy thì tốt, ta mua áo trắng chiến thắng, ba mươi Kiếm Các tệ!

Trương Huyền vừa kiếm được tiền, toàn bộ áp vào.

- Tốt, ta cùng ngươi cược ba mươi viên!

Thanh niên khôi bào hừ lạnh.

Bởi vì thường xuyên mở sòng bạc, thực lực của hai bên trên đài, cùng thân phận chân thật, biết rất rõ ràng.

Lần này hai vị đi lên, hắc y chính là nội môn Chu sư huynh, bạch y chính là Vương sư huynh.

Hai người này xưa nay gặp mặt qua, cũng giao thủ qua, Chu sư huynh chiến thắng tỷ lệ càng lớn, Vương sư huynh thì bại nhiều thắng ít.

Xác định tiền đặt cược, trên đài tỷ thí đã bắt đầu.

Chu sư huynh quả nhiên giống như thanh niên khôi bào đoán, vừa ra tay liền vô cùng sắc bén, mỗi một chiêu công kích đều cho người ta một loại áp bức cực mạnh, Vương sư huynh thì liên tục bại lui, hình như không có bất kỳ sức hoàn thủ.

- Khà khà, chờ thua đi!

Thanh niên khôi bào thở phào nhẹ nhõm.

Vừa thua mười Kiếm Các tệ, xem ra lần này liền có thể kiếm về...

Liên tục lui bảy tám bước, bạch y Vương sư huynh thấy tiếp tục lui có thể sẽ rơi xuống, thân thể đột nhiên run rẩy, linh động như báo, nghiêng mình nhảy đến một bên.

Hắc y Chu sư huynh một kiếm đánh hụt, vừa định xoay người, chỉ thấy trường kiếm đối phương đâm nghiêng tới, đáp lên trên cổ của hắn.

Hắc y thua!

- Xấu hổ!

Trương Huyền cười nhạt một tiếng.

Thua liền hai trận, da mặt thanh niên khôi bào co giật, tuy không tình nguyện, nhưng vẫn cắn răng lấy ra ba mươi Kiếm Các tệ đưa tới.

- Còn dám tiếp tục hay không?

Trong Kiếm Các, muốn tỷ thí, liên tiếp xuất hiện, hầu như mỗi thời mỗi khắc đều có, bên này vừa mới kết thúc, lại có người xông tới.

Dừng lại một chút, thanh niên khôi bào tiếp tục nhìn qua.

Ở đây đặt cược buôn bán, từ trước tới nay đều kiếm lời không ít, còn là lần đầu tiên thua thảm như vậy.

- Đương nhiên, lần này ta tuyển trước a!

Trương Huyền cười nhạt một tiếng.

- Mời!

Thanh niên khôi bào gật đầu.

- Lần này ta vẫn chọn bạch y chiến thắng! Đặt sáu mươi viên Kiếm Các tệ!

Trương Huyền chỉ.

Thanh niên khôi bào nhìn sang, một lát sau gật đầu:

- Tốt! Ta mua hắc y!

Lần này hai người lên đài, hắn chỉ nhận ra một cái, cũng chính là hắc y Đỗ sư huynh, còn bạch y là ai, hắn không rõ ràng.

Bất quá thực lực của Đỗ sư huynh cực mạnh, toàn bộ nội môn có thể bằng vào kiếm thuật thắng được, không cao hơn mười cái, đối diện đã nhận không ra, cũng không thuộc về một trong mười vị, cái trước chiến thắng không khó!

Hai bên bắt đầu giao chiến, thời gian không dài, chiến đấu kết thúc.

Giống như đối phương đoán, bạch y chiến thắng, Đỗ sư huynh thua!

- Cái này... Không có khả năng...

Thua liền ba trận, thanh niên khôi bào có chút khẩn trương.

Mấy năm qua, lặng lẽ đánh bạc, tuy kiếm lời không ít, thế nhưng chịu không được thua như vậy!

- Có muốn tiếp tục hay không?

Thấy bộ dáng của hắn, Trương Huyền tiếp tục xem tới.

- Cái này...

Liếc mắt nhìn, trên đài lại đi tới hai người, thanh niên khôi bào ứa ra mồ hôi.

Thua liền ba trận, 100 Kiếm Các tệ, xem như hắn cũng có chút sợ hãi.

Bất quá không cá cược mà nói, một trăm Kiếm Các tệ kia, chẳng khác nào toàn bộ bị mất, hắn cắn răng, hạ ngoan tâm:

- Cược thì cược... Lúc này ta tuyển trước!

Thật ra thì đây là tâm lý dân cờ bạc.

Thua càng nhiều, càng muốn trở mình, như rơi vào đầm lầy, càng giãy dụa hãm càng sâu!

- Mời!

Trương Huyền gật đầu.

- Lần này ta chọn bạch y...

Dừng lại một chút, thanh niên khôi bào nói.

Hai người trên đài, giống như vừa rồi, hắn chỉ nhận thức một cái, cũng chính là bạch y La sư đệ.

Vị sư đệ này, kỳ tài ngút trời, tới tông môn không đến hai năm, đã ở nội môn xông ra danh khí không nhỏ, xem như hắn tới đối chiến, cũng chỉ có thể đẩy kiếm nhận thua.

Nếu như muốn nói tới hai người ai chiến thắng khả năng lớn nhất, không thể nghi ngờ là hắn.

- Nếu ngươi lựa chọn bạch y, vậy ta...

Trương Huyền dừng lại một chút:

- Ta lựa chọn hoà nhau có được hay không?

- Hoà nhau?

Thanh niên khôi bào sững sờ.

Loại tỷ thí Thông Thần ngọc bài này, không giống như tranh tài thực tế, vì để tránh cho thương vong, dưới tình huống thực lực không kém bao nhiêu, sẽ chọn hoà nhau.

Ở đây, không nhận thua, cơ bản đều là lấy một cái chết kết thúc!

Hoà nhau... Hầu như rất ít xuất hiện.

Cái tên này, lại muốn lựa chọn hoà nhau... Là đầu óc có vấn đề a?

Ánh mắt sáng lên, cố nén mừng rỡ:

- Ngươi xác định?

- Xác định, bất quá... Hoà nhau tương đối ít thấy, có phải bội suất lớn hơn một ít hay không?

Trương Huyền gật đầu.

- Không sai, dưới tình huống bình thường, hoà nhau đều là gấp năm lần!

Thanh niên khôi bào gật đầu.

- Vậy thì tốt, ta đặt 120 Thông Thần tệ!

Trương Huyền lần nữa đè lên tất cả Thông Thần tệ trên người.

- Tốt!

Trong lòng cười hắc hắc, thanh niên khôi bào sợ hắn hối hận, vội vàng gật đầu đáp ứng.

Cái tên này đặt hoà nhau, cơ bản tương đương với trả tiền cho mình!

Bên này cá cược xong, trên đài đã bắt đầu tỷ thí.

Hai bên đều là cao thủ, kiếm khí ngang dọc, không ai nhường ai, từng chiêu kiếm thuật tinh diệu, thi triển ra dẫn đến phía dưới từng cơn khen ngợi.

Tuy thực lực của bạch y La sư đệ mạnh mẽ, chiêu số hung mãnh, nhưng vị đối diện kia, rõ ràng cũng không yếu, từng chiêu tuy chật vật, vậy mà toàn bộ cản lại.

Liên tục hơn ba trăm chiêu không có phân ra thắng bại.

- La sư đệ, cố gắng lên...

Trên đầu mồ hôi càng ngày càng nhiều, thanh niên khôi bào có chút khẩn trương.

Đánh ra thời gian dài như vậy, một tháng cũng chưa chắc có thể nhìn thấy một lần, không nghĩ tới cho hắn đụng phải.

Hai bên lại chiến đấu hơn một trăm chiêu, khí lực đều tiêu hao không sai biệt lắm.

Bạch y La sư đệ lui về phía sau:

- Vị bằng hữu này, kiếm thuật của ngươi không phải bình thường, tại hạ khâm phục, có điều tiếp tục đánh xuống, ngươi ta hai bên, một phương may mắn chiến thắng cũng vô cùng thê thảm, không bằng như vậy, dùng bình thủ kết thúc, chúng ta ngày khác lại hẹn nhau luận bàn!

- Tốt!

Người áo xanh gật đầu đồng ý.

- ...

Thanh niên khôi bào chỉ cảm thấy mắt tối sầm lại, suýt chút nữa ngất đi.

Mấy tháng không gặp được một lần hoà nhau, thế mà xuất hiện... Hơn nữa hắn còn cùng người cược...

- Xấu hổ, ta thắng...

Trương Huyền nhìn lại.

Sở dĩ hắn có thể thắng, không chỉ bởi vì nhãn lực cao cường, có thể nhìn ra song phương giao chiến kiếm thuật mạnh yếu, càng quan trọng hơn là, thư viện có thể tuỳ tiện nhìn ra thân phận song phương giao chiến, lĩnh ngộ kiếm pháp, võ kỹ, cùng với tâm cảnh.

Cấp bậc tương đồng, chân khí cùng lực lượng tương đồng, lĩnh ngộ kiếm pháp cùng võ kỹ càng lợi hại, tâm cảnh càng cao, tự nhiên tỷ lệ chiến thắng càng lớn!

Bởi vậy liên tục cược mấy lần, đều dễ như trở bàn tay thu hoạch được thành công.

- Ta đặt hoà nhau, gấp năm lần, cũng chính là... Ngươi cần cho ta sáu trăm Kiếm Các tệ!

Nhàn nhạt nhìn qua, Trương Huyền nói.

- Sáu trăm?

Thân thể cứng ngắc, thanh niên khôi bào sắp điên rồi.

Cái tên này bật hack a!

Hoà nhau cũng có thể đoán đúng...

Cái này còn cược thế nào?

Từ trước tới nay dựa vào đánh bạc kiếm tiền, nằm mơ cũng không nghĩ đến, mới mấy lần đã thua sạch sẽ trơn tru, sắp điên rồi.

Trở thành đệ tử nội môn tiếp cận mười năm, đủ loại thí luyện, lặng lẽ chạy tới tìm người đặt cược... Hết thảy tích góp không đến một ngàn, không nghĩ tới lần này, còn kém không nhiều toàn bộ thua trận!

- Nhiều Kiếm Các tệ như vậy, ta không có...

Sầm mặt lại, cắn chặt răng.

- Không có? Có chơi có chịu, ngươi định quỵt nợ?

Trương Huyền mỉm cười.

- Không sai, quỵt nợ lại như thế nào?

Thanh niên khôi bào hừ lạnh một tiếng:

- Ngươi biết thân phận của ta sao? Biết ta là ai không?

Bởi vì Lăng Vân Kiếm Các không cho phép đánh bạc, cho nên mỗi lần hắn đánh cược, đều sẽ đổi một Thông Thần ngọc phù, lấy thân phận mới lần nữa tiến vào.

Trừ mấy người thường xuyên cùng hắn đánh cược, biết thân phận, những người khác căn bản không thể nào biết.

- Ha ha...

Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng, đột nhiên đạp tới.

- Thế nào, muốn động thủ với ta?

Thấy hắn đột nhiên ra chân, thân thể thanh niên khôi bào run rẩy, tránh thoát công kích, trong ánh mắt lóe lên tàn nhẫn:

- Ghi nhớ, nơi này là Thông Thần Điện, coi như giết ta, cũng chỉ là tổn thất một ngọc phù mà thôi... Ngươi có thể làm khó dễ được ta?

- Đương nhiên không có cách nào làm gì ngươi...

Trương Huyền ngừng tay, lộ ra nụ cười hiền hòa:

- Bất quá, nếu như ta đi Bạch Vân phong, tìm Hàn trưởng lão, nói cho hắn biết, đệ tử nội môn trong phạm vi hắn quản hạt, vậy mà lấy đệ tử nội môn so kiếm làm tiền đặt cược, bốn phía mở đánh cược... Mưu cầu kiếm lợi! Ngươi nói hắn có thể tỉ mỉ tra một chút đến cùng ai làm hay không? Lại có thể trực tiếp đuổi gia hỏa này ra khỏi sơn môn hay không? Ngươi nói có đúng không Chu Ngôn Chi sư huynh?

- Ngươi...

Đồng tử co rụt lại, thanh niên khôi bào Chu Ngôn Chi liên tục lui về phía sau mấy bước, mồ hôi lạnh chảy đầy sống lưng, suýt chút nữa ngất đi:

- Ngươi, làm sao ngươi biết ta là ai?

Lại cược

dtv-ebook.com

Lăng Vân Kiếm Các, chia làm rất nhiều chi mạch, đều có trưởng lão đối ứng quản lý, khống chế.

Thanh niên khôi bào này, chính là đệ tử do Bạch Vân phong Hàn Nhất Quần trưởng lão quản lý, tên là Chu Ngôn Chi.

Hắn nấp rất kỹ, lại thay đổi dung mạo cùng thanh âm, dưới tình huống bình thường là không có người có thể biết, nhưng vị trước mắt này hô lên tên của hắn, thậm chí ngay cả nội tình cũng rõ ràng... Làm sao không khiếp sợ?

- Không chỉ biết ngươi là ai, ngươi nơi này, còn có chín trăm bảy mươi ba Kiếm Các tệ, thua sáu trăm, liền nói không có, gạt người, cũng chân thành một chút a!

Trương Huyền nhấc mí mắt, thản nhiên nói.

Chu Ngôn Chi lui về sau một bước, lạnh cả người.

Nội môn lặng lẽ đánh cược, hết thảy chỉ mấy người, nếu như đối phương chăm chú điều tra, có khả năng tra ra thứ gì, nhưng tiền của hắn, hết thảy có bao nhiêu, thuộc về bí mật chỉ có mình mới biết, bằng hữu tốt nhất cũng không rõ ràng... Kẻ trước mắt này, làm sao có thể biết?

- Ngươi là ai? Đặc biệt tới kiểm tra ta?

Nắm đấm xiết chặt.

Đối phương không biết thân phận, cùng lắm thì trực tiếp rời đi Thông Thần Điện, dù sao cũng tìm không thấy, hiện tại nói ra tên, trốn khẳng định vô dụng.

- Ta tên, Ta Rất Biết Điều! Điều tra ngươi... Ngươi cả nghĩ quá rồi, chỉ trả tiền cho ta, mới chẳng muốn biết ngươi là ai...

Trương Huyền giới thiệu tên của mình.

- Ta Rất Biết Điều?

Chu Ngôn Chi mắt tối sầm lại trong đầu chóng mặt.

Người khác lấy ngoại hiệu, đều là mình thích, hoặc có ngụ ý đặc thù, cái tên này quả thực...

Khiêm tốn em gái ngươi ah!

Vừa lên, chừng mười phút liền thắng ta hơn bảy trăm Kiếm Các tệ, cái từ khiêm tốn này... Cùng ngươi có quan hệ cọng lông?

Có thể đừng làm nhục hai chữ này hay không?

- Ta có chơi có chịu, ngươi có phải thật như vừa rồi nói, không nói ra sự tình của ta hay không?

Tràn đầy buồn bực, cuối cùng vẫn cắn răng, chăm chú nhìn qua.

Thông Thần Điện, đối phương giết, cũng chỉ là tổn thất một Thông Thần ngọc phù, bản tôn còn sống, đồng dạng sẽ truyền tin tức đi, không thể giải quyết vấn đề căn bản.

Phương pháp duy nhất, chính là làm ra một loại ước định nào đó, mọi người bình an vô sự.

- Đương nhiên!

Trương Huyền gật đầu.

Đối phương đánh cược hay không, không có quan hệ gì tới hắn, hắn cũng không phải tông chủ, cũng không phải trưởng lão... Khiêm tốn kiếm tiền là được.

- Tốt!

Thấy đối phương đáp ứng, Chu Ngôn Chi thở phào nhẹ nhõm, lấy thẻ ra nhẹ nhàng vạch một cái, Trương Huyền nhìn thấy trên thẻ của mình nhiều ra 600 Kiếm Các tệ, lúc này mới thoả mãn gật đầu, cao hứng nhìn qua:

- Nếu như lần sau còn muốn cược, tiếp tục tới tìm ta... Có những người khác muốn đánh cược mà nói, cũng có thể mang tới...

- Ta sát...

Khuôn mặt Chu Ngôn Chi xanh xám, xoay người rời đi.

Thật không dám ở lại chỗ này, sợ dưới cơn nóng giận, tiếp tục cược, sau đó... thua thảm hại hơn.

Mấy bước đi tới trước mặt thanh niên khôi bào vừa rồi, vị này thấy hắn tới, mỉm cười:

- Thế nào? Thằng thằng ngốc kia bao nhiêu tiền?

- Thằng ngốc?

Khóe miệng Chu Ngôn Chi giật một cái, suýt chút nữa khóc ra thành tiếng:

- Ta thua...

Hơn mười phút trước, còn tràn đầy hưng phấn cho rằng, gặp một kẻ ngốc, có thể mạnh mẽ làm thịt, kiếm một món hời, kết quả không nghĩ tới, bản thân biến thành thằng ngốc, thua quần lót cũng không còn.

- Ngươi thua?

Sửng sốt một chút, niên khôi bào thứ hai thanh nghe đối phương giảng xong sự tình, con mắt sắp rơi trên mặt đất:

- Ngươi nói tên này... Không chỉ đoán đúng kết quả chiến đấu, không kém chút nào, còn biết lai lịch của ngươi?

- Đúng!

- Thật có chút thủ đoạn, xem ra là điều tra chúng ta rất lâu, cố ý tới phá đám, hừ! Tưởng như vậy, là có thể lấy tiền đi? Quá đơn giản, Ngôn Chi, có muốn đòi tiền về hay không?

Trầm tư một chút, vị thanh niên khôi bào thứ hai mắt sáng lên.

- Đương nhiên muốn, nhưng làm sao muốn?

Chu Ngôn Chi bất đắc dĩ.

- Rất đơn giản, tiếp tục cược!

Khóe miệng thanh niên khôi bào thứ hai nâng lên.

- Cược?

Khóe miệng Chu Ngôn Chi co giật, im lặng:

- Đối phương ngay cả hoà nhau cũng có thể đặt đúng, đánh cược như thế nào?

- Ngươi ngốc ah, hắn có thể biết tình huống thắng thua trên đài, khẳng định biết tin tức, so với chúng ta còn rõ ràng, thậm chí... Có khả năng liên hợp người trên đài gian lận!

Vị thanh niên khôi bào thứ hai nói.

- Cái này...

Chu Ngôn Chi sửng sốt.

Mười lần đánh cược chín lần thua, có thể một mực chiến thắng, trừ gian lận, chính là gian lận.

Đối phương ngay cả hoà nhau cũng có thể cũng đoán rõ ràng, không sai chút nào, mới vừa rồi còn không chú ý, bây giờ đối phương nói chuyện, nhất thời rõ ràng... Gian lận!

Vô cùng có khả năng, song phương giao chiến, sớm đã cùng hắn có một loại ước định nào đó!

Nếu không, nào có trùng hợp như vậy, mấy tháng không xuất hiện một lần hoà nhau, bị hắn đoán đúng?

- Ngươi nói làm sao bây giờ?

Rõ ràng điểm ấy, tâm sợ hãi diệt hết, Chu Ngôn Chi tràn đầy tức giận.

Cả ngày đánh nhạn, không nghĩ tới lần này bị nhạn mổ mắt!

- Hắn có thể điều khiển giao đấu trên đài, nhưng điều khiển không được ngươi, cũng không điều khiển được ta! Chúng ta có thể tới ước đấu, chỉ cần xác định quy củ, thua, tiền lấy tới, hơn nữa giữ miệng giữ mồm, không cho phép tiết tin tức ra ngoài là được! Trước đó thua nhiều hơn nữa, chỉ cần có thể thắng một hồi, liền có thể toàn bộ trở về!

Vị thanh niên khôi bào thứ hai cười nói.

- Cái này... Ngươi có thể xác định, hắn sẽ đánh cược? Hơn nữa, chúng ta liền nhất định có thể thắng?

Chu Ngôn Chi có chút chần chờ.

Thật muốn thắng, tự nhiên tốt nhất, thua nữa... Thật sự sạch sẽ trơn tru, cái gì cũng không có!

- Yên tâm, hắn khẳng định sẽ cược! Chúng ta không biết thân phận của hắn, nhưng có thể cùng những người trên đài kia liên thủ gian lận... Điều tra ra không khó! Dùng cái này uy hiếp, không lo hắn không đáp ứng! Còn có thể thắng hay không... Thì càng không cần lo lắng! Huống chi thắng, dĩ nhiên tốt nhất, thua, cũng không mất mát gì!

Vị thanh niên khôi bào thứ hai cười nhạt một tiếng:

- Kiếm thuật của hai ta, ở trong nội môn, dù không tính quá mức cao cường, nhưng cũng không tính yếu, vừa ra tay liền dùng hết toàn lực mà nói, không thắng được, cũng có thể ép hắn thi triển ra tuyệt chiêu! Chỉ cần át chủ bài lộ ra, đoán ra là ai còn không dễ dàng? Biết thân phận chân chính... Muốn cầm tiền trở về, còn không cực kỳ đơn giản?

- Cái này...

Chu Ngôn Chi mắt sáng rực lên.

Đúng a!

Chỉ cần đối phương dám cược, lấy thực lực của hai người bọn họ, trong nội môn, cùng cấp bậc, muốn không dùng ra tuyệt chiêu liền đánh bại, hầu như không có khả năng!

Ra tuyệt chiêu, lại thêm cùng La sư đệ quan hệ không tệ, tìm ra là ai, liền dễ dàng hơn nhiều!

Khóa chặt mục tiêu, đối phương không chỉ đánh bạc, còn thao túng tỷ thí bình thường, tội danh càng lớn, làm không cẩn thận sẽ bị phế võ công... Dùng cái này uy hiếp, không tin không đi vào khuôn phép!

Đừng nói trước đó thua tiền, coi như đối phương vơ vét sạch, cũng khẳng định không dám phản kháng!

- Cứ làm như thế...

Ở trong đầu cân nhắc một phen, phát hiện không có vấn đề chút nào, càng nghĩ càng hưng phấn, Chu Ngôn Chi cùng vị thanh niên khôi bào thứ hai chung một chỗ, lần nữa đi tới trước mặt Trương Huyền.

- Vị bằng hữu này, ta còn muốn cùng ngươi cược một hồi?

Lông mày giương lên, hạ giọng.

- Đánh cược như thế nào?

Thấy tên này thua thảm như vậy, lại chạy tới cược, Trương Huyền mắt sáng rực lên.

Không hổ là đệ tử Kiếm Các, sức thừa nhận tâm lý quá mạnh!

- Rất đơn giản, huynh đệ chúng ta, mỗi ngươi chiến đấu một hồi, ngươi có thể thắng được, chúng ta nhận thua, đặt bao nhiêu đều nhận! Nếu như chúng ta may mắn chiến thắng... Hi vọng vừa rồi thua tiền, toàn bộ trả lại, hơn nữa đối với thân phận của ta, giữ miệng giữ mồm, không thể tiết ra ngoài!

Chu Ngôn Chi nói.

Vì lý do an toàn, vẫn quyết định đối phương thắng hai người bọn họ mới coi như chân chính chiến thắng!

Trong nội môn, có thể thắng được một người trong bọn họ không ít, nhưng có thể xa luân chiến, tương đồng cấp bậc thắng được, hầu như không có!

Nói cách khác, như vậy trải qua, chỉ cần đối phương dám đáp ứng, vô luận so như thế nào, bọn họ cũng sẽ không thua!

- Chiến đấu? Thắng hai người các ngươi, đặt bao nhiêu cũng nhận?

Ánh mắt sáng lên, Trương Huyền suýt chút nữa cười ra tiếng.

Thật sự là ngủ gật tặng gối... muốn đến kiếm tiền, bọn họ liền chạy tới!

Quả nhiên vẫn là người tốt nhiều!

- Không sai, nếu như ngươi không đáp ứng, vừa rồi tỷ thí hoà nhau...

Sợ hắn từ chối, Chu Ngôn Chi vừa định uy hiếp, chỉ thấy thanh niên trước mắt hưng phấn liên tục gật đầu:

- Ta đáp ứng, ta có 720 Kiếm Các tệ, toàn bộ áp lên, các ngươi thua, trả tiền là được!

- Ây...

Không nghĩ tới đối phương sảng khoái như vậy, Chu Ngôn Chi cùng thanh niên khôi bào thứ hai chuẩn bị xong ngôn ngữ đành phải nghẹn ở trong miệng, đều có chút bối rối.

Bất quá, vừa nghĩ tới trong nội môn, muốn thắng được bọn họ xa luân chiến hầu như không tồn tại, lần nữa thở phào nhẹ nhõm:

- Báo danh đi!

Rất nhanh báo tên xong xuôi, đều là ngoại hiệu.

Chu Ngôn Chi ngoại hiệu gọi chuẩn xác.

Cái thứ hai gọi Nhập Dạ!

Cũng không phải tên thật.

Rất nhanh đến phiên bọn họ.

- ‘Chuẩn xác’ đối chiến ‘Ta Rất Biết Điều’...

- ‘Chuẩn xác’, dù rất kéo, chí ít còn có thể nghe được, ‘Ta Rất Biết Điều’ cái quỷ gì?

- Không biết, thật khó nghe!

- Đúng vậy, khiêm tốn, khà khà, ta muốn nhìn tên này, đến cùng có bao nhiêu khiêm tốn...

...

Nhìn thấy tên song phương giao chiến, phía dưới một hồi xôn xao.

Bình thường người lấy ngoại hiệu, đều ưa thích đại khí, chí ở cao xa, gọi "Ta Rất Biết Điều"... Quả thực chính là khác loại!

- Bắt đầu!

Hai bên đứng ở trên đài, ánh mắt Chu Ngôn Chi run lên, trường kiếm lắc một cái, thời gian nháy mắt liền đâm ra tám kiếm, bao phủ bốn phía.

Tuyệt chiêu độc môn của hắn, Nhất Kiếm Tiêu Tương!

Chiêu này tu luyện tới đỉnh phong nhất, có thể một lần đâm ra chín kiếm, ẩn chứa chín chín tám mươi mốt loại biến hóa, thật muốn tu luyện tới loại tình trạng này, nội môn hầu như không người có thể ngăn cản.

Dù còn không có luyện thành, nhưng đâm ra tám kiếm, tám tám sáu tư loại biến hóa, cũng tuyệt đối được xưng tụng cường giả đỉnh phong!

Đặc biệt là Cổ Thánh nhất trọng, thi triển ra, hầu như không thể nào chống cự!

Không biết đối phương tu vi thế nào, lại dính dáng tiền đặt cược lớn như vậy, không dám xem thường, bởi vậy Chu Ngôn Chi vừa ra tay, liền dùng ra chiêu số mạnh nhất.

Thấy chiêu này của đối phương gay gắt như vậy, Trương Huyền nhịn không được gật đầu.

Khó trách dám cùng bản thân đánh cược lớn như vậy, quả thực có chút năng lực!

Bất quá dùng để đối phó hắn, vẫn còn có chút yếu.

Cũng không né tránh, bước về phía trước một bước.

Trước mắt rõ ràng lóe lên kiếm quang, hơn nữa kiếm trong tay đối phương, tựa như biến thành tám chuôi, nhưng lại không có một cái nào rơi vào trên người, giống như cố ý tránh né, từ một bên đâm tới.

Vượt qua vạn bụi hoa, mảnh diệp không dính vào người.

- Hắn... Tìm được khe hở của kiếm thứ chín? Cái này... Gia hỏa này đến cùng là ai?

Đồng tử của Chu Ngôn Chi co rụt lại.

Xin gọi ta Cao Tiến

dtv-ebook.com

Nhất Kiếm Tiêu Tương, ở trong tất cả kiếm pháp của nội môn, được cho đỉnh tiêm, đặc biệt là chín kiếm hợp nhất, triệt để thi triển ra, cùng cấp bậc tuyệt đối trước ba.

Dù Chu Ngôn Chi chỉ tu luyện tám kiếm, nhưng vẫn cực kỳ cường đại, bất quá đối phương... Dường như biết nội tình kiếm này của hắn, vừa động thủ xông vào khe hở của kiếm thứ chín không cách nào thi triển ra!

Bởi vì không có luyện thành, thành sơ hở lớn nhất của kiếm chiêu!

Một chiêu bắt đầu, tìm đến nơi này, để hắn muốn thương tổn người cũng không làm được... Làm sao làm được?

Coi như nội môn xếp hàng thứ nhất, cũng không cách nào hoàn thành!

Khắp khuôn mặt là sốt ruột, trường kiếm chuyển một cái, muốn biến thành tuyệt chiêu khác, chém đối phương xuống, chỉ thấy trường kiếm trong tay thanh niên đột nhiên nâng lên, đâm tới mi tâm của hắn.

Một chiêu này, không chỉ có thể phá giải Nhất Kiếm Tiêu Tương, còn có thể nhẹ nhõm chặt đứt hắn biến chiêu, để hắn không có bất kỳ đường sống phản kháng.

Nói cách khác, kiếm này thật rơi xuống, không cần biến chiêu, càng không cần tiếp tục thi triển, tuyệt đối sẽ bị một kiếm xuyên qua mi tâm, mất mạng tại chỗ!

- Ta...

Thân thể băng lãnh, Chu Ngôn Chi sợ hãi.

Còn tưởng rằng vừa ra tay thi triển tuyệt chiêu, nhất định có thể làm cho đối phương để lộ nội tình, không nghĩ tới, ngay cả nửa chiêu cũng không chịu đựng nổi, liền bị chém giết!

Loại thực lực này, hai người bọn họ thật có thể tra ra thân phận xác thực của đối phương?

Không tra được... Hưng sư động chúng chạy tới tỷ thí, chẳng phải lại muốn thua tiếp?

Tràn đầy hối hận, đang nghĩ ngợi không nên nghe người khác, tiếp tục đánh cược, chỉ thấy một kiếm trước mắt bất cứ lúc nào cũng sẽ đâm chết hắn đột nhiên ngừng lại.

Nhìn qua, chỉ thấy khuôn mặt “Ta Rất Biết Điều” rầu rĩ.

Chu Ngôn Chi trở về từ cõi chết, vội vàng lui về sau một bước, tránh đi sát chiêu, lần nữa chuyển một cái, lại một tuyệt chiêu thi triển ra.

Nhất Kiếm Tiêu Tương, dù lợi hại, nhưng bị người phá giải, liền không uy hiếp nữa, lần này thi triển ra chiêu số, trên uy lực không bằng trước người, nhưng thắng ở một chữ “nhanh”.

Tật Phong Khoái Kiếm!

Một chiêu so với một chiêu nhanh, liên tục mười chiêu, gió táp mưa rào, căn bản không đỡ được.

Chiêu này, Cổ Thánh tứ trọng thi triển ra thích hợp nhất, chân khí, thân thể của Cổ Thánh nhất trọng thi triển, áp lực rất lớn, nhưng tình cảnh nguy cấp, chỉ có thể dùng ra.

Ô ô ô!

Khoái kiếm bí mật mang theo gió táp, hóa thành từng đạo kiếm ảnh, phá không mà đến, Chu Ngôn Chi vốn cho rằng thi triển chiêu này, coi như không thắng, đối phương cũng sẽ chật vật không chịu nổi, ngay sau đó

phát hiện... Đối phương không có bất kỳ động tác dư thừa gì, lần nữa tiến về phía trước một bước, lại một kiếm ép xuống.

Đại xảo bất công, vừa vặn đánh vào điểm yếu kém của khoái kiếm, đồng dạng chỉ cần thân kiếm rơi xuống, hắn tất sẽ bị một kiếm chém thành hai khúc, tại chỗ bỏ mình.

Nói cách khác, dù thi triển khoái kiếm ra, cũng lần nữa bị đối phương một chiêu phá giải!

Chu Ngôn Chi sắp điên rồi!

Ngay thời điểm nhắm mắt đợi chết, chỉ thấy “Ta Rất Biết Điều” lần nữa rầu rĩ, trường kiếm ngừng lại.

Vội vàng lăn một vòng, tránh thoát một kiếp, miệng lớn thở hổn hển, Chu Ngôn Chi lại thi triển ra một tuyệt chiêu.

Ở Lăng Vân Kiếm Các nhiều năm như vậy, kiếm chiêu lợi hại học được không biết bao nhiêu, mỗi một chiêu đều có uy lực cực lớn.

Giống như vừa rồi, mới thi triển ra một thức, đối phương lại giống như phá giải, trường kiếm theo tới, chỉ cần rơi xuống, liền có thể giết người, nhưng cuối cùng đều ngừng nửa chừng.

Liên tục đổi bảy bộ thân pháp, mười hai bộ kiếm thuật, mỗi lần đều như vậy, Chu Ngôn Chi sắp phát điên.

Không chỉ hắn như vậy, người phía dưới cũng từng cái nhìn nhau, tất cả đều trợn mắt hốc mồm.

- Rõ ràng một chiêu liền có thể thắng... Vì sao mỗi lần thi triển đến một nửa đã dừng lại?

- Không biết... Chỉ cần thi triển ra, nhất định có thể thắng ah!

- Vốn ta tưởng thi triển ra nửa chiêu, liền bị ‘Chuẩn xác’ áp chế không cách nào nhúc nhích, hiện tại xem ra, căn bản không phải lý do này!

- ‘Chuẩn xác’ bị đánh không có sức đánh trả chút nào, hắn là cố ý dừng lại, nhưng... Thực sự không nghĩ ra, vì sao phải ngừng...

...

Lại nhìn một hồi, tất cả mọi người đều có chút mờ mịt.

Trên đài “Ta Rất Biết Điều”, rõ ràng một chiêu liền có thể chiến thắng, nhưng mỗi lần đều dừng lại, giống như rõ ràng kích thích điểm cao nhất, chỉ cần tiếp tục, liền có thể nghiêng trời lệch đất, lại một mực... muốn nghỉ ngơi.

Một lần có thể nói là nhường, nhưng nhiều lần như vậy, lại thành làm nhục rồi!

- Ngươi rốt cuộc muốn làm gì...

Người phía dưới choáng váng, trên đài Chu Ngôn Chi không chịu nổi, sau khi quay người, cũng nhịn không được nữa nhảy ra ngoài.

Tỷ thí nhiều trận như vậy, còn là lần đầu tiên muốn bị người một kiếm chém chết như thế!

- Không phải đang cùng ngươi tỷ thí sao?

Thấy hắn dừng tay, Trương Huyền ngừng lại.

- Tỷ thí... Rõ ràng có thể một kiếm đánh chết ta, tại sao phải dừng lại...

Chu Ngôn Chi nói.

Dù sao tất cả mọi người đã nhìn ra, cũng không có gì có thể giấu diếm.

- Cái này...

Trương Huyền gãi đầu một cái:

- Xem tên của ta, ngươi hẳn phải biết, một kiếm liền giết ngươi... Không phù hợp tính cách? Ta không muốn dẫn tới oanh động!

- Không muốn dẫn tới oanh động?

Chu Ngôn Chi thiếu chút nữa ngất đi.

Ngươi quản cái đồ chơi gọi khiêm tốn này?

Tốn cái rắm ah!

Mỗi một chiêu, đều tìm đến sơ hở, một chút không sai... Đây không phải khiêm tốn, mà là cố ý tới trang bức, khoe khoang kiếm pháp của ngươi cao minh a!

Còn không muốn dẫn tới oanh động?

Ngươi là cho rằng oanh động còn chưa đủ a...

Người phía dưới, mỗi cái miệng có thể nhét vào trứng gà... So với một kiếm giết ta còn muốn để cho người ta oanh động có được hay không?

- Ta nhận thua...

Biết tiếp tục đánh sẽ bị tươi sống tức chết, Chu Ngôn Chi cắn răng, xoay người rời đi.

Không phải là không muốn so, mà là thực sự chịu không được áp lực này!

Cùng đối phương tỷ thí, trong lòng một mực có cảm giác... Đó chính là, nhanh đánh chết ta đi, đánh chết ta đi...

- Ai, ta là thật không muốn quá lộ liễu...

Thấy hắn không tin, Trương Huyền bất đắc dĩ lắc đầu.

Thật ra thì làm cho đối phương thi triển nhiều mấy chiêu, chỉ là một nguyên nhân... thua nhiều tiền như vậy, một kiếm đánh chết... Thực sự xấu hổ!

Bất kể nói thế nào, hắn cũng là người có lễ phép.

Tiền kiếm lời, tự nhiên cũng phải để cho người ta thi triển nhiều mấy chiêu, ý tứ một chút.

“Chuẩn Xác” nhận thua, thanh niên khôi bào thứ hai “Nhập Dạ” đi tới.

- Ngươi rất mạnh...

“Nhập Dạ” tay cầm trường kiếm, đứng ở trên đài tỷ thí, híp mắt lại.

Vốn nghĩ, hai người bọn họ thay nhau công kích, đối phương mạnh hơn, cũng khẳng định sẽ thi triển ra tuyệt chiêu, từ đó khó mà che giấu thân phận, nằm mơ cũng không ngờ tới, Chu Ngôn Chi chiến đấu một hồi, đối phương một điểm tổn thương cũng không có, thậm chí ngay cả nguy hiểm cũng không có tạo thành!

Như vậy trải qua, áp lực toàn bộ tập trung ở trên người hắn.

- Ta hi vọng, ngươi không cần lưu thủ, dùng công kích mạnh nhất đánh bại ta!

Lông mày giương lên, “Nhập Dạ” nói.

- Dùng công kích mạnh nhất?

Thấy đối phương đưa ra yêu cầu này, Trương Huyền do dự.

- Không sai!

“Nhập Dạ” gật đầu.

Chỉ cần thi triển ra công kích mạnh nhất, dù hắn thua, cũng có thể suy đoán ra thân phận, không tính chịu thiệt.

- Cái này... Tốt a!

Thấy đối phương ánh mắt chân thành, Trương Huyền gật đầu.

- Bắt đầu!

Hít sâu một hơi, “Nhập Dạ” vận chuyển chân khí toàn thân, trường kiếm lay động, vừa định động thủ, liền cảm thấy hoa mắt, một thanh kiếm đã đi tới trước cổ, kiếm mang sắc bén cắt làn da, dường như chỉ cần khẽ động, sẽ bị chém giết tại chỗ.

- ...

Nhập Dạ ngỡ ngàng.

Mẹ nó!

Đại ca, ngươi lúc nào thì tới?

Ngươi họ gì?

Dùng chiêu số gì?

Vì sao ta lại bị kiếm gác ở trên cổ?

...

Vốn cho rằng đối phương sẽ thi triển ra tuyệt chiêu, để hắn nhìn ra manh mối, kết quả... Người ta đặt kiếm ở trên cổ, bản thân thậm chí ngay cả dùng chiêu số gì cũng không rõ ràng...

Có cần nhanh như vậy hay không?

- Ngươi thua...

Trương Huyền nói.

Vốn còn nghĩ, chiến đấu mấy chiêu, sau đó chiến thắng đối phương, đã có loại yêu cầu này, dù sao bọn họ trả tiền, chỉ cần cho sảng khoái, yêu cầu gì cũng có thể tiếp nhận!

- Ta...

Nhập Dạ muốn tự tử.

Kiếm dựng đến trên cổ, không thừa nhận cũng không được, khẳng định là thua.

Hai trận tỷ thí, một chút uy hiếp cũng không có đưa đến, chớ nói chi là nhìn ra kiếm chiêu cụ thể!

Bất quá, dù cuối cùng không có xác định là ai, nhưng cũng xác định phạm vi.

Có thể có loại thực lực này, nội môn tuyệt không vượt qua năm cái!

Nhưng người có loại thực lực này, được tông môn bồi dưỡng, tài nguyên không thiếu, Kiếm Các tệ, muốn kiếm cũng hết sức dễ dàng, chắc chắn sẽ không vì một chút tiền nhỏ mà tham gia đánh bạc, dù sao có tương lai sáng lạn, bởi vì chút lợi nhỏ hủy diệt mà nói, được không bù mất...

Nhưng vị trước mắt này, giống như tham tiền, một phân tiền cũng không buông tha...

Cùng mấy vị kia, hoàn toàn không dích chút nào a!

Nghĩ như thế nào, cũng có chút choáng váng.

- Các ngươi thua, cho ta 720 Kiếm Các tệ!

Rời đài tỷ thí, Trương Huyền nhìn qua.

Thân phận chân thực của hai người trước mắt, đi qua tỷ thí, toàn bộ biết, không sợ bọn họ không trả tiền.

- Cho...

Ăn trộm gà bất thành còn mất nắm gạo, Chu Ngôn Chi cùng Nhập Dạ vô cùng đau đớn, nhưng cũng hết cách rồi, đành phải trả nợ.

- Hi vọng lần sau tiếp tục cùng ta đánh cược...

Thấy đi tới không đến hai mươi phút, kiếm lời hơn 1400 Kiếm Các tệ, Trương Huyền thoả mãn, hết sức cao hứng nhìn hai vị thần tài trước mắt.

- ...

Nhìn thấy đối phương ánh mắt chân thành, Chu Ngôn Chi cùng Nhập Dạ đồng thời cảm thấy trái tim đau nhức.

Chúng ta không phải đưa tiền, mà là muốn thắng tiền...

Làm sao cảm giác trong mắt hắn, giống như “thằng ngốc” thế nhỉ...

Suy nghĩ kỹ một chút, ngắn ngủi khoảng hai mươi phút, liền đưa ra ngoài tích góp nhiều năm như vậy... Còn giống như là thằng ngốc a, hơn nữa còn là loại vô cùng ngốc kia...

- Có thể nói cho ta biết... tên thật của ngươi hay không?

Thấy hắn thắng tiền muốn rời khỏi, Chu Ngôn Chi nhịn không được nữa, mở miệng hỏi.

- Ta? Tên thật?

Liếc mắt nhìn, thấy ánh mắt hai người bọn họ mong chờ, Trương Huyền đưa tay vuốt tóc, hai tay chắp sau lưng, để lại cho đối phương một cái bóng lưng:

- Xin gọi ta... Cao Tiến!

Nói xong không tiếp tục để ý hai người vẻ mặt mộng bức, tinh thần khẽ động, rời đi Thông Thần Điện.

Lần này tới, mục đích là vì kiếm tiền, bây giờ có 1440 Kiếm Các tệ, hắn là đủ tiêu một đoạn thời gian, không cần thiết tiếp tục ở lại.

- Cao Tiến?

- Có đệ tử nội môn gọi Cao Tiến? Đi thăm dò...

Tràn đầy nghi ngờ, hai người vội vàng đi thăm dò, một lát sau, từng cái nghiến răng nghiến lợi...

Cái tên này đang gạt bọn họ!

- Lần sau không để ngươi ăn của chúng ta phun ra, ta liền không gọi Chu Ngôn Chi...

Càng nghĩ càng giận, Chu Ngôn Chi nghiến răng.

- Thực lực hắn mạnh như vậy, chúng ta có thể làm sao?

Nhập Dạ cũng tức sắp bùng nổ, nhưng không có biện pháp gì.

- Rất đơn giản, hắn lợi hại, nội môn cũng chưa chắc có thể xếp lên đầu tiên... Đã như vậy, chúng ta có thể đi tìm mấy vị kia... Liền nói cho bọn hắn, Thông Thần Điện xuất hiện một vị cao thủ tuyệt thế, để cho bọn họ động thủ! Sau đó... Chúng ta đặt cược!

Chu Ngôn Chi mắt sáng lên.

- Đúng!

Ánh mắt Nhập Dạ sáng lên:

- Cứ làm như thế!

Tuy “Ta Rất Biết Điều” này lợi hại, nhưng cũng chưa hắn có thể ở trong nội môn xếp đầu tiên... Đã như vậy, sao không để mấy vị yêu nghiệt kia tới?

...

Trương Huyền lần nữa về phòng, suy tư phút chốc, lần nữa đi ra cửa phòng.

Tu vi tấn cấp phá toái hư không rất lâu, là thời điểm nên xung kích cảnh giới cao hơn!

Bất quá muốn xung kích cảnh giới cao hơn, cần đủ công pháp, ở Thông Thần Điện mua sắm, giá cả không ít, còn không bằng đến tàng thư khố của Kiếm Các nhìn!

Nguyên nhân chính là như vậy, mới để cho Thiện Hiểu Thiên trở thành đệ tử Lăng Vân Kiếm Các.

Ra khỏi phòng, còn không có rời tiểu viện, liền nghe cửa chính mở ra, Lục Vân trưởng lão tràn đầy hưng phấn đi vào.

Lúc này Lục Vân trưởng lão một thân khí tức mơ hồ, cao thâm khó dò, mấy canh giờ không thấy, vậy mà đã đột phá Hư Tiên cảnh, đạt đến Chân Tiên cảnh!

Tam thiếu gia kiếm

dtv-ebook.com

- Chúc mừng Lục trưởng lão!

Nghe được âm thanh, Thiện Hiểu Thiên ra khỏi phòng.

- Đây là lệnh bài đại biểu thân phận của ngươi!

Lục Vân trưởng lão đưa tới lệnh bài mới vừa từ Trưởng Lão điện lấy được, mỉm cười:

- Có thứ này, chỉ cần tiêu phí số lượng Kiếm Các tệ nhất định, liền có thể đi tàng thư khố, Kiếm Thư Đường… tùy ý quan sát! Cũng có thể nhận lấy đệ tử nội môn thí luyện, kiếm lấy ban thưởng! Tóm lại, vị trí sơn phong của đệ tử nội môn, có thể tuỳ ý đi! Mặt khác, đây là ban thưởng ngươi trở thành đệ tử nội môn, Tiên Nguyên đan hạ phẩm, năm viên! Một thanh trường kiếm Tiên Khí hạ phẩm! Đan dược chữa thương, khôi phục chân khí, mỗi loại một bình! Còn có trữ vật giới chỉ này, là cá nhân ta tặng cho ngươi!

Nói xong, lại đưa qua một cái trữ vật giới chỉ.

- Đa tạ Lục trưởng lão!

Ánh mắt Thiện Hiểu Thiên sáng lên.

- Cái này...

Nhìn thấy trở thành đệ tử nội môn, một cái đạt được nhiều chỗ tốt như vậy, ngay cả trữ vật giới chỉ cũng đưa tặng, Trương Huyền nhướng mày.

Hưởng thụ tài nguyên tông môn, khẳng định phải tiếp nhận nghĩa vụ trong đó, thiên hạ không có cơm trưa miễn phí.

Dù sao chỉ cần tham gia tỷ thí, kiếm tiền rất nhanh, cũng không có gì có thể hâm mộ.

- Đây là công pháp tu luyện của tông môn cùng Lăng Vân kiếm quyết, ngươi trước học tập một chút, có cái gì không hiểu, có thể tùy thời tìm ta...

Lục Vân trưởng lão lại lấy ra hai quyển thư tịch:

- Lăng Vân Kiếm Các chúng ta, tu luyện công pháp gọi Lăng Vân công, ở toàn bộ đại lục, cũng được cho uy danh hiển hách! Còn kiếm quyết, càng là thiên hạ đệ nhất! Chẳng qua công pháp và kiếm quyết lợi hại, không có nghĩa là ngươi tu luyện liền rất cường đại, còn cần bản thân không ngừng cố gắng lĩnh ngộ!

Thiện Hiểu Thiên gật đầu.

Lão sư truyền thụ chương trình học hoàn toàn tương tự, đồng dạng sẽ xuất hiện học bá cùng cá biệt.

Công pháp lợi hại, kiếm quyết lợi hại, chưa hẳn sẽ biến thành cao thủ.

- Đương nhiên, Kiếm Các cũng không hẹp hòi, nếu như ngươi có công pháp hoặc kiếm pháp càng thích hợp mình, cũng có thể tu luyện, chỉ cần có thể đi qua một năm một lần khảo hạch, liền sẽ không hạn chế ngươi!

Lục Vân trưởng lão nói tiếp.

Chiêu vứt kiếm kia của đối phương, Hoắc Giang Hà cũng không đỡ được, thậm chí thôi diễn qua, cùng cấp bậc, hắn chưa hẳn có thể tiếp lấy...

Từ đó có thể biết, khẳng định có bí mật thuộc về mình.

Lăng Vân Kiếm Các, đối với mấy cái này, sẽ không nghiên cứu kỹ.

Chỉ cần thực lực mạnh, có thể đi qua khảo hạch, không xúc phạm môn quy, sẽ không hạn chế đệ tử đi học tập những pháp quyết khác.

Có đôi khi, học tập nhiều những công pháp khác, dùng để tham khảo, ngược lại sẽ đi càng xa.

Lại nói môn quy một hồi, lúc này Lục Vân trưởng lão mới xoay người rời đi.

Vừa mới đột phá Chân Tiên cảnh, hắn cũng cần hảo hảo củng cố.

- Lão sư...

Thấy đối phương rời đi, Thiện Hiểu Thiên đưa Lăng Vân công cùng kiếm quyết tới.

Ngón tay điểm một cái, hai quyển sách đồng dạng xuất hiện ở trong óc, lật xem nhìn một lần.

Lục trưởng lão sợ tu luyện xuất hiện sai lầm, Lăng Vân công chỉ cho Cổ Thánh nhất trọng, dù số lượng sai lầm ít hơn ở Danh Sư đại lục rất nhiều, xem như cực kỳ đỉnh tiêm, nhưng so sánh với Thiên Đạo công pháp, còn kém một đoạn rất lớn, không tu luyện cũng thế!

Kiếm quyết, giống như đối phương nói, thật không tệ, nhưng so với lý giải của hắn giờ phút này, vẫn không tính là gì.

- Công pháp, ngươi tu luyện ta truyền thụ cho ngươi, không cần thay đổi, còn kiếm quyết, tiếp tục tu luyện ‘vứt kiếm’ liền có thể, triệt để nắm giữ bộ kiếm thuật này, lại truyền thụ cho ngươi cảnh giới tiếp theo!

Trương Huyền nói.

- Vâng!

Thiện Hiểu Thiên gật đầu.

Từ khi bắt đầu bái sư, liền triệt để tin tưởng và nghe theo lão sư, để hắn luyện như thế nào, liền làm theo thế ấy.

- Đúng rồi, lão sư, ngươi truyền thụ cho ta chiêu vứt kiếm... Đến cùng tên gọi là gì?

Thấy lão sư giao phó xong, tính toán rời đi, Thiện Hiểu Thiên nhìn qua.

Lão sư chỉ truyền kiếm pháp, nhưng tên cụ thể còn không có.

Kiếm thuật lợi hại như thế, cũng không thể gọi “vứt kiếm” a!

- Cái này...

Trương Huyền nhíu mày.

Chiêu kiếm pháp này, là hắn ở Thông Thần Điện tuỳ ý sáng tạo ra, không có đi qua quá nhiều suy nghĩ... hỏi danh chữ, thật đúng là không biết trả lời như thế nào.

- Ngươi là Thiện gia tam thiếu gia... Đã như vậy, chiêu này liền gọi ‘tam thiếu gia kiếm’ a!

Dừng lại một chút, Trương Huyền nói.

- Tam thiếu gia kiếm? Cái này... Không thích hợp a!

Da mặt Thiện Hiểu Thiên co giật.

Quá qua loa!

Nào có kiếm pháp tên như vậy?

Huống chi chiêu này là lão sư sáng tạo, sao có thể dùng thân phận của mình mệnh danh?

- Có cái gì không thích hợp, dù sao tên kiếm chiêu là tuỳ tiện lấy, gọi cái gì cũng được, tam thiếu gia kiếm, cũng không tệ!

Trương Huyền khoát tay áo, chẳng muốn tiếp tục dây dưa.

Cha hắn Trương Chấn Hưng, là lấy tên tùy ý, bằng không thì cũng sẽ không cho hắn cái tên Trương Điêu Phi!

Loại gen di truyền này, hắn cũng không khá hơn chút nào, bằng không thì cũng không biết cái gì Thiên Đạo công pháp, Thiên Đạo kiếm pháp, Thiên Đạo kim thân... Ngoại hiệu cũng là Dương Huyền, Thiên Nhai, Ta Rất Biết Điều...

- Tốt a!

Thấy lão sư qua loa như vậy, tên xác định rồi, Thiện Hiểu Thiên đành phải thôi.

- Ngươi cho ta mượn lệnh bài đệ tử nội môn...

Cầm lệnh bài, Trương Huyền rời tiểu viện, đi tới tàng thư khố.

Thuần phục hồ lô

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

(*Hình như thiếu 1 đoạn, nhưng tất cả các wed Trung đều tìm không thấy text, mong các VIP thông cảm)

- Đừng động!

Thấy hồ lô bất cứ lúc nào cũng sẽ xông lại, nuốt đan dược vào, Trương Huyền sầm mặt lại.

Bị gia hỏa này giật đồ đến sợ.

Chỉ cần có đồ tốt, so với mũi chó còn tinh, thoáng cái liền xuất hiện... đan dược dùng hai trăm Kiếm Các tệ mới mua được, bị ngươi nuốt, ta còn đột phá tu vi thế nào?

- Cho ta ăn...

Hồ lô vặn vẹo uốn éo:

- Ta không phải nói cho ngươi sao? Hồ lô chỉ là biểu tượng, bản thân ta là tuyệt đỉnh Thần thú ngang dọc thiên địa, quát tháo phong vân, chỉ cần khôi phục lực lượng, có thể mang ngươi rong ruổi thiên địa, không người có thể chống lại... Cho ta ăn, so với ngươi tăng thêm một chút tu vi phải tốt hơn nhiều...

- Cút sang một bên!

Thấy tên này phí miệng như vậy, gân xanh trên trán nhảy loạn, Trương Huyền đá văng nó đi, vội vàng nuốt đan dược xuống.

Muốn gạt ta ăn thuốc, nghĩ hay lắm!

Cô cô cô!

Đan dược vào cổ họng liền tan, một cỗ lực lượng hùng hồn lan ra toàn thân, lực lượng trước đó trì trệ không tiến, lần nữa có tiến bộ.

Phá toái hư không hậu kỳ!

Phá toái hư không đỉnh phong!

Nuốt vào hai viên Tiên Nguyên đan trung phẩm, tu vi liền đạt đến Cổ Thánh tứ trọng đỉnh phong, khoảng cách Hư Tiên cảnh chỉ kém một bước.

Cảm nhận được trong cơ thể tràn đầy lực lượng, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm.

Loại thực lực này, tuy ở trong Lăng Vân Kiếm Các không tính là gì, nhưng trong hàng đệ tử nội môn, tuyệt đối ít có.

Còn thừa lại ba viên Tiên Nguyên đan, cho phân thân dùng hai viên, để hắn thuận lợi đột phá, lại cho Ngoan Nhân một viên, hai người đều thuận lợi tấn cấp đến phá toái hư không đỉnh phong.

Hai cái này, đều là lá bài tẩy của hắn, gặp được nguy hiểm, tương đương với thực lực thoáng cái bạo tăng gấp hai, không thể coi nhẹ.

- Ta thì sao...

Thấy năm viên đan dược rất nhanh chia xong, hồ lô tràn đầy u oán.

- Chỉ có biết ăn, không có tác dụng gì, không còn đan dược...

Trương Huyền xua tay.

- Ngươi uống qua nước tắm của ta!

Hồ lô nói.

- Ta không cần phế vật, ngươi cả ngày trừ ăn ra, đã làm sự tình gì sao? Gặp được nguy hiểm, cũng không ra hỗ trợ, vì sao phải cho ngươi đan dược?

Trương Huyền tức giận nói.

- Ngươi uống qua nước tắm của ta!

Hồ lô nói.

- Ngươi mỗi ngày trốn ở trong đan điền của ta, vụng trộm hấp thu Thiên Đạo chân khí, đừng cho là ta không biết! Quả thực chính là ký sinh trùng, làm sao, còn lẽ thẳng khí hùng? Không có đuổi ngươi đi ra là tốt lắm rồi...

Trương Huyền nghiến răng.

- Ngươi uống qua nước tắm của ta!

Hồ lô nói.

- ...

Trương Huyền run rẩy:

- Ta có thể không đề cập tới sự tình nước tắm không?

- Nước tắm của ta, giúp ngươi chữa khỏi tổn thương! Ngươi còn bán cho người khác kiếm tiền!

Hồ lô tiếp tục nói.

Trương Huyền nhức đầu:

- Được rồi, ngươi nói ngươi là Thần thú ngang dọc thiên địa, như vậy đi, chỉ cần ngươi nhận chủ, về sau nghe lời ta, hiện tại liền mua sắm Tiên Nguyên đan trung phẩm cho ngươi, thậm chí dược vật tốt hơn! Giúp ngươi mau chóng khôi phục!

- Nhận chủ?

Hồ lô vặn vẹo.

- Không sai, thiên hạ không có bữa trưa uổng phí, chỉ cần ngươi trở thành thú sủng của ta, chân khí của ta, tuỳ ý hấp thu, ta cũng sẽ cố gắng kiếm tiền, cho ngươi đủ đan dược, để ngươi mau chóng khôi phục!

Trương Huyền nói.

Cái hồ lô này, tuy không biết cấp bậc gì, cũng không biết cụ thể là cái gì, nhưng nấu canh thoáng cái, liền có thể chữa trị thương thế, hiệu quả mạnh hơn Thiên Đạo chân khí, cấp bậc khẳng định không thấp!

Coi như không giống nó nói, là Thần thú ngang dọc thiên địa, hắn cũng sẽ không quá kém!

Nếu không, cũng không có khả năng cướp đoạt đồ vật, giấu vào đan điền, ngay cả hắn hiện tại cũng không thể ra sức.

Bởi vậy đồ vật gay gắt như vậy, trước thu làm sủng vật, ký kết khế ước lại nói.

Nếu không, một khi thật muốn khôi phục, khẳng định sẽ không bị khống chế.

- Ta là tuyệt đỉnh Thần thú ngang dọc thiên địa, quát tháo phong vân, ngươi không quỳ bái ta là tốt lắm rồi, lại còn muốn phục tùng ta? Quả thực nằm mơ...

Hồ lô hừ một tiếng, lời còn chưa dứt, chỉ thấy Trương Huyền trầm tư phút chốc, bàn tay khẽ động, cầm một viên Tiên Nguyên đan trung phẩm

ở trong lòng bàn tay.

- Hừ, ta là Thần thú ngang dọc thiên địa, quát tháo phong vân, ngươi cho rằng sẽ vì một viên đan dược mà khuất phục?

Nước bọt chảy ròng, hồ lô cố gắng khắc chế.

Không nói thêm gì nữa, cổ tay Trương Huyền khẽ đảo, lòng bàn tay lại thêm ra một viên Tiên Nguyên đan trung phẩm.

Còn thừa lại bốn trăm Kiếm Các tệ, lại mua hai viên.

- Hai viên đan dược cũng không được, ít nhất... Ít nhất... Ít nhất cũng phải hai mươi viên, không, một trăm viên đan dược mới được!

Hồ lô ngạo kiều đi lòng vòng.

- Một trăm viên? Tốt a, ngươi đi chơi đi, ta nghỉ ngơi trước một hồi...

Trương Huyền chẳng muốn tiếp tục nói nhảm, lật bàn tay một cái, lần nữa thu đan dược vào trữ vật giới chỉ.

Một viên Tiên Nguyên đan trung phẩm, giá cả hai trăm Kiếm Các tệ, một trăm viên, cần hai vạn... Coi như hắn mệt chết ở trên đài tỷ thí, cũng không kiếm được ah!

Đã như vậy, quên đi.

- Cái này, thật ra thì sự tình đan dược dễ nói...

Không ngừng chảy nước bọt, hồ lô vội vàng xoay người, âm thanh lại không còn kiên định như vừa rồi, ngược lại mang theo lấy lòng:

- Nếu không như vậy, ngươi trước tiên cho ta hai viên này... Lại cho ta mười viên tám viên gì đó, ta liền cân nhắc nhận ngươi làm chủ nhân...

Vị trước mắt này, tu vi đối với nó mà nói, tuy không cao, nhưng chân khí trong cơ thể cho nó một loại cảm giác thoải mái dễ chịu, lại mơ hồ mang

theo một cỗ lực lượng siêu thoát tự nhiên, nói nhận chủ cũng có thể...

Chỉ là, đối phương nói liền nhận, chẳng phải lộ ra nó không có giá trị bản thân?

- Cho!

Thấy nó nhả ra, Trương Huyền không nói thêm lời, cong ngón tay búng một cái, hai viên đan dược xuất hiện ở đầu ngón tay, thẳng tắp bay đi.

Hô!

Nuốt vào bụng, hồ lô nấc một cái, vẫn chưa thỏa mãn:

- Mặc dù dược vật này không tệ, nhưng cấp bậc vẫn quá thấp, với ta mà nói, càng cao càng tốt...

Trương Huyền lông mày nhảy loạn.

Hắn nuốt hai viên, tu vi nhẹ nhõm từ phá toái hư không hậu kỳ đi đến đỉnh phong, cái tên này, thế mà một chút hình dáng cũng không có thay đổi... Cũng quá có thể ăn đi!

Chẳng lẽ thật muốn cho nó một trăm viên, hoặc cấp bậc cao hơn?

- Có thể nhẹ nhõm nuốt vào Tiên Nguyên đan trung phẩm, một chút biến hóa cũng không có, cấp bậc của tên này khẳng định còn cao hơn tưởng tượng... Trước thuần phục lại nói!

Biết tên này không giống Linh thú, Thánh thú trước kia thuần phục, đánh thuần thú pháp, căn bản không có tác dụng, Trương Huyền dừng lại một chút, để tên này lần nữa trở lại đan điền, bản thân thì tinh thần khẽ động, lần nữa trở lại Thông Thần Điện.

Vốn cho rằng vừa đánh cược kiếm lời hơn một ngàn bốn trăm Kiếm Các tệ, đủ tiêu một hồi, trải qua cuộc sống sung túc, nằm mơ cũng không có nghĩ đến, mới ra ngoài không đến hai canh giờ, lần nữa sạch sẽ trơn tru.

Tính toán đâu ra đấy, chỉ có 32 Kiếm Các tệ, một phần năm đan dược cũng mua không được.

- Vẫn là phải kiếm tiền ah...

Bất đắc dĩ xoa xoa mi tâm, lần nữa đi tới phương hướng tỷ võ.

...

Sơn phong cao nhất của đệ tử nội môn.

Một tiểu viện đứng sừng sững ở trên vách núi, một thanh niên khoanh chân ngồi dưới đất, hai mắt nhắm nghiền.

Trên bầu trời linh khí hùng hậu, ở chung quanh hắn chậm chạp hội tụ, hình thành một vòng xoáy khổng lồ.

Huyệt đạo toàn thân mở ra, thôn phệ lấy những linh khí này, tựa như dòng suối hội tụ hồ nước, không biết qua bao lâu, bỗng nhiên há mồm ra.

Ô!

Một đạo khí kiếm thẳng tắp bắn ra ngoài, rơi vào nham thạch cách đó không xa, đánh ra một vết nứt.

Nếu như nhìn kỹ, tia kiếm khí này chính là những linh khí vừa rồi nuốt vào kia, không kém chút nào.

Hắn hấp thu linh khí, cũng không ngưng tụ thành chân khí, mà trải qua phương thức khác phun ra.

Làm xong những thứ này, từ từ mở mắt, sau đó nhìn thấy một thanh niên đi tới, trên mặt mang nụ cười thản nhiên.

- Làm sao? Vẫn không đột phá? Ngươi muốn áp chế tu vi tới khi nào?

- Ta muốn tiếp tục rèn luyện kiếm ý, còn đột phá, sau này hãy nói!

Thanh niên thứ nhất đứng dậy.

- Ngươi đã rèn luyện ba năm a!

Thanh niên thứ hai nói.

- Ba năm vẫn quá ít, Kiếm Các đã từng xuất hiện Thập Lý Kiếm Thần, trước khi đột phá Hư Tiên cảnh, tôi luyện kiếm ý trọn mười năm! Lúc này mới một kiếm xuất khiếu long trời lở đất! Tuy ta không đuổi kịp thiên phú của hắn, cũng muốn đi càng xa một ít!

Thanh niên thứ nhất lên tiếng, lúc này mới nhìn về phía thanh niên thứ hai hỏi:

- Làm sao có thời gian tới tìm ta? Có muốn tỷ thí một trận hay không?

- Không thể so sánh, dù sao cũng không sánh bằng... Vừa rồi Chu Ngôn Chi cùng Ngụy Tùy Phong tới tìm ta! Nói một việc, ta cảm thấy rất thú vị, ngươi có muốn nghe thoáng một chút hay không?

Thanh niên thứ hai mỉm cười.

- Hai người bọn họ, từ trước tới nay đầu cơ trục lợi, không cố gắng tu luyện, có thể có chuyện gì? Ta còn muốn tu luyện...

Thanh niên thứ nhất lắc đầu, tựa hồ đối với hai người kia không quá ưa thích.

- Đừng có gấp, nghe ta nói hết lời...

Dường như sớm biết hắn sẽ có phản ứng này, thanh niên thứ hai nói:

- Bọn họ nói, ở Thông Thần Điện đệ tử nội môn, gặp một cao thủ sử dụng kiếm, hai người bọn họ xa luân chiến, thậm chí ngay cả tuyệt chiêu của đối phương cũng không có bức ra!

- Xa luân chiến, không có ép đối phương ra tuyệt chiêu?

Sửng sốt một chút, thanh niên thứ nhất nhướng mày:

- Chu Ngôn Chi cùng Ngụy Tùy Phong, dù tiểu tâm tư không ít, nhưng nhập môn rất sớm, thực lực chân chính đều đạt đến phá toái hư không đỉnh phong, lý giải kiếm thuật ở nội môn, cũng xem là tốt... Hai người xa luân chiến, cùng cấp bậc, đối phương ngay cả tuyệt chiêu cũng không có thi triển liền đánh bại? Cái này... Không thể nào!

- Ta xem rồi, xác thực như vậy, bọn họ còn mang theo hình ảnh, ngươi có muốn nhìn một chút hay không?

Thấy hắn bắt đầu tò mò, thanh niên thứ hai nói.

- Để bọn hắn vào đi!

Không nói thêm lời, thanh niên thứ nhất khoát tay áo.

- Ừm!

Thanh niên thứ hai lên tiếng, thời gian qua một lát, hai bóng người đi vào.

Chính là Chu Ngôn Chi cùng Nhập Dạ trước đó Trương Huyền ở Thông Thần Điện giao thủ.

Nhập Dạ chỉ là ngoại hiệu, tên thật Ngụy Tùy Phong.

- Gặp qua Lưu sư huynh, Vương sư huynh!

Đi tới trước mặt, hai người hành lễ.

Hai vị trước mắt, chính là trong đệ tử nội môn xếp hàng thứ nhất Lưu Lộ Kiệt, cùng bài danh thứ ba Vương Kiệm Đông!

- Ngươi nói Thông Thần Điện xuất hiện một cao thủ?

Lưu Lộ Kiệt vẻ mặt lạnh nhạt nhìn lại.

- Vâng!

Chu Ngôn Chi gật đầu, cổ tay khẽ đảo lấy ra một ngọc tinh ghi chép, đưa tới:

- Đây là hình ảnh chúng ta giao chiến, xin sư huynh xem qua!

Ngẩng đầu nhìn Vương Kiệm Đông, thấy hắn không nói gì, ngón tay Lưu Lộ Kiệt điểm ra, một đạo chân khí tiến vào bên trong.

Ông!

Hình ảnh kích hoạt, hình ảnh hai bên giao chiến xuất hiện.

- Liếc mắt liền nhìn thấu thiếu hụt... Có tài khống chế?

Con mắt rơi vào phía trên, một lát sau, lông mày Lưu Lộ Kiệt đột nhiên nâng lên.

Ta khiêu chiến tất cả cá ngươi

dtv-ebook.com

Thân là đệ tử cường hãn nhất nội môn, lĩnh ngộ kiếm thuật sớm đã đi đến cảnh giới xuất thần nhập hóa, tuy quá trình hai bên giao chiến không dài, nhưng liếc mắt có thể nhìn ra, vị “Ta Rất Biết Điều” kia lý giải kiếm thuật, tuyệt không ở dưới hắn!

Nhất Kiếm Tiêu Tương, chín kiếm hợp nhất, lại bị nhìn ra sơ hở, cho dù là hắn cũng rất khó làm được.

Đương nhiên... Cũng có khả năng sớm nghiên cứu qua bộ võ kỹ này, dù sao là đệ tử nội môn, chỉ cần có đầy đủ Kiếm Các tệ, đều có cơ hội đi học tập.

Nhưng nghiên cứu một bộ Nhất Kiếm Tiêu Tương, không có khả năng ở khoái kiếm cũng nghiên cứu qua!

Huống chi phía sau tất cả kiếm chiêu, đối phương đều giống như xe nhẹ đường quen, nhẹ nhõm tìm ra sơ hở, một kiếm liền có thể phá giải!

Lăng Vân Kiếm Các, truyền thừa mấy ngàn năm, kiếm pháp, võ kỹ liên tiếp xuất hiện, không có mấy chục vạn, cũng có mấy vạn loại, vì có thể ở trong tất cả đệ tử bộc lộ tài năng, nhiều tu luyện giả đều sẽ lựa chọn sử dụng tuyệt chiêu cường đại luyện tập, tranh thủ một tiếng hót lên làm kinh người.

Coi như đối phương nghiên cứu qua Nhất Kiếm Tiêu Tương, nhưng nhiều kiếm chiêu như vậy, không có khả năng đều nghiên cứu qua!

Không nói cái khác, thời gian cũng không đủ!

Chỉ bằng vào điểm ấy, cũng có thể thấy được, đối phương không phải quen thuộc, mà là lý giải kiếm thuật cao thâm.

Tiếp tục xem đi, rất mau nhìn đến cùng Nhập Dạ đối chiến, một kiếm nhẹ nhõm đánh bại!

- Thực lực của người này, so với ta cũng không kém chút nào!

Ném ngọc tinh ghi chép cho Chu Ngôn Chi, ánh mắt của Lưu Lộ Kiệt híp lại.

- Đúng vậy, thực lực của người này, quả thực rất mạnh, ta cũng là xem xong mới đến tìm ngươi...

Vương Kiệm Đông cười cười:

- Thế nào, có hứng thú cùng hắn so một hồi hay không?

- Đương nhiên!

Ánh mắt như điện, Lưu Lộ Kiệt lộ ra chiến ý nồng đậm:

- Ta lý giải kiếm thuật, sớm đã tích lũy đến cực hạn, cần cùng một người thực lực không kém bao nhiêu đối chiến, mới có thể kích phát tiềm lực, mượn cơ hội đột phá, người này... Chính là đối thủ tốt nhất!

Sở dĩ hắn một mực áp chế tu vi không đột phá, chính là bởi vì muốn rèn luyện kiếm ý tốt hơn, để kiếm pháp càng cao minh hơn.

Chẳng qua, trong nội môn đã không có đối thủ, muốn cùng người luận võ, cũng phải tận lực áp chế, giờ phút này, người kia xuất hiện, để hắn tràn đầy kích động.

Có lẽ thật có tư cách cùng hắn chiến một trận!

- Lý giải kiếm thuật mạnh như vậy, trước kia làm sao chưa thấy qua? Ngươi nói, có phải là đệ tử hạch tâm ngụy trang hay không?

Vương Kiệm Đông tò mò nhìn tới.

- Sẽ không...

Lưu Lộ Kiệt lắc đầu:

- Đệ tử hạch tâm, tự trọng thân phận, rất ít nhàm chán như vậy, chạy đến Thông Thần Điện nội môn làm loạn!

- Nhưng người lợi hại như vậy, thật muốn có, chúng ta ở Kiếm Các nhiều năm như vậy, khẳng định gặp qua!

Vương Kiệm Đông không hiểu.

Đối phương nói những sự tình này, hắn cũng rõ ràng.

Đệ tử hạch tâm, mỗi một cái đều đứng ở đỉnh cao nhất của Kiếm Các, làm sao có thể nhàm chán như vậy, chạy tới đùa giỡn một ít đệ tử nội môn, tự hạ giá trị bản thân?

- Lăng Vân Kiếm Các, truyền thừa mấy ngàn năm, cao thủ không biết bao nhiêu, có không ít đệ tử tu luyện kiếm ý thuần khiết, tâm tính lãnh đạm, không nguyện ý tranh danh đoạt lợi! Bên ngoài, ta là nội môn đệ nhất nhân, nhưng trên thực tế, không ít đệ tử che giấu, phát huy ra thực lực chân chính, không kém ta chút nào!

Lưu Lộ Kiệt nói.

Mặc dù hắn mệnh danh nội môn đệ nhất nhân, nhưng lại chưa từng tự đại.

Đệ tử Lăng Vân Kiếm Các, có không ít là kiếm tu chân chính.

Cái gọi là kiếm tu, giống như khổ hạnh tăng, bỏ qua tất cả xa hoa, dùng hoàn cảnh gian khổ nhất tới rèn luyện tâm cảnh của mình, rèn luyện kiếm ý, để hắn lý giải kiếm thuật càng thuần túy!

Người như vậy, nhiều nhất chỉ hoàn thành tông môn khảo hạch, đối với đệ tử xếp hạng không thèm để ý, bởi vậy thứ tự không cao!

Nhưng thực lực không để khinh thường!

Cho dù là hắn, thật muốn gặp phải, cũng không dám xem thường.

- Đúng vậy, những gia hỏa khổ tu này, quả thực đáng sợ...

Vương Kiệm Đông gật đầu.

- Vị 'Ta Rất Biết Điều' này lúc nào đi Thông Thần Điện, cho ta biết, ta muốn tự mình gặp gỡ!

Cảm xúc xong, Lưu Lộ Kiệt nhìn về phía đám người Chu Ngôn Chi.

- Yên tâm đi sư huynh, ta đã sắp xếp xong, một khi hắn qua, lập tức báo tin cho ta...

Chu Ngôn Chi mỉm cười, vừa định nói hết lời, đột nhiên cổ tay khẽ đảo, một ngọc bài đưa tin xuất hiện, cúi đầu liếc mắt nhìn, con mắt nhất thời sáng lên:

- Sư huynh, 'Ta Rất Biết Điều' đi vào Thông Thần Điện!

- Kiệm Đông, cùng đi xem đi!

Ánh mắt Lưu Lộ Kiệt lấp lóe, lấy ra ngọc bài đưa tin, trực tiếp đi vào Thông Thần Điện, những người khác theo sát.

Hô! Hô! Hô! Hô!

Bóng người lấp lóe, bốn người đồng thời xuất hiện ở trong Thông Thần Điện, đi tới đài tỷ thí.

- Lưu sư huynh, vị kia chính là 'Ta Rất Biết Điều'.

Chu Ngôn Chi chỉ về phía trước.

Lưu Lộ Kiệt nhìn lại, ngay sau đó nhìn thấy một thanh niên, buồn bực ngán ngẩm đứng ở trước lôi đài, không ngừng ngáp dài, hình như trên đài tỷ thí, mảy may không nhìn nổi, có chút chán ghét.

Bên cạnh một vị đệ tử thấy bộ dáng của hắn, không khỏi sầm mặt lại:

- Muốn nhìn liền nhìn, không muốn xem liền cút...

Lời còn chưa dứt, “Ta Rất Biết Điều” một mặt ý cười nhìn qua:

- Muốn cùng ta đánh cược không? Không cần đánh cược lớn, mấy trăm Kiếm Các tệ là được...

- Ngươi...

Vị đệ tử kia xiết chặt nắm đấm.

Kiêu ngạo!

Quá phách lối!

Người khác coi như đặt cược, mở đánh cược, cũng đều là lặng yên không một tiếng động, khiêm tốn làm việc, cái tên này, vậy mà trực tiếp hỏi như vậy...

Quả thực không để quy củ của Kiếm Các vào mắt!

- Mấy trăm kiếm Kiếm Các tệ... tại sao ngươi không đi cướp!

Vẻ mặt đỏ lên, vị đệ tử kia quát.

- Ách... Có thể cướp sao?

“Ta Rất Biết Điều” dừng lại một chút, có chút xấu hổ.

- Có thể!

Bị thái độ của đối phương chọc cho tức cười, đệ tử kia hừ lạnh:

- Nơi này nhiều người như vậy, chỉ cần ngươi có thể dựa vào một người một kiếm, đánh bại toàn bộ, Kiếm Các tệ trên người bọn họ có thể về ngươi!

- Thật?

“Ta Rất Biết Điều” mắt sáng rực lên:

- Làm như vậy... Không trái môn quy chứ?

- Ăn cướp một người, đương nhiên là trái môn quy, nhưng ngươi thật có thể dựa vào một người một kiếm, đánh bại tất cả mọi người, coi như trách tội, cũng chỉ trách chúng ta học nghệ không tinh, ngươi cho rằng sẽ tìm ngươi trách phạt sao?

Vị đệ tử kia khẽ nói.

Tuy hắn tức giận, nhưng nói là sự thật.

Đệ tử Lăng Vân Kiếm Các là không cho phép cướp đoạt... Chẳng qua, nếu như một người, có thể đơn thương độc mã khiêu chiến tất cả mọi người, hơn nữa thắng... Cướp đi Kiếm Các tệ của tất cả mọi người, cũng không có người sẽ nói cái gì.

Giết một người là tội, giết vạn người là hùng, giết trăm vạn là hùng trong hùng!

Thắng làm vua thua làm giặc, mạnh một chút bị người ghen ghét, mạnh vô biên, cũng chỉ có thể sùng bái.

Thật có loại chuyện này phát sinh, Lăng Vân Kiếm Các chỉ biết trừng phạt người thất bại, tuyệt đối sẽ không vì vậy trách tội người chiến thắng.

Kiếm Các từng có tiền lệ như vậy, năm đó vị Thập Lý Kiếm Thần kia, từng một người đồng thời khiêu chiến ba mươi vị đệ tử nội môn, nhẹ nhõm chiến thắng, bởi vậy danh dương nội môn.

Vị đệ tử này nói ra, vốn cho rằng gia hỏa đối diện sẽ ngừng công kích, không dám nói nhảm, lại thấy cặp mắt của hắn càng ngày càng sáng, tràn đầy kích động:

- Thật muốn như vậy, cũng quá tốt...

- Quá tốt rồi?

Thấy bộ dáng của hắn, vị đệ tử kia triệt để bối rối.

Gia hỏa này có phải thiếu thông minh hay không?

Đệ tử nội môn tàng long ngọa hổ, cường giả không biết bao nhiêu, một người khiêu chiến tất cả mọi người... Đây cơ hồ là sự tình không có khả năng hoàn thành!

Thậm chí đứng đầu nhất trong đệ tử hạch tâm tới, cũng không làm được!

Không phải bởi vì lý giải kiếm thuật không đủ, mà là ngươi sử dụng thân thể này, tu vi hoàn toàn tương đồng những người khác, số lượng chân khí cũng giống vậy, đối chiến một hai người chiến thắng, không có vấn đề, năm ba người cũng có khả năng, mười mấy cái... Hoàn toàn không có hi vọng!

Chân khí không đủ!

Huống chi mọi người đều là thiên tài, kiếm thuật không kém thắng một cái cũng khó khăn, còn muốn khiêu chiến tất cả mọi người, cướp Kiếm Các tệ của tất cả mọi người... Quả thực nằm mơ!

Đang muốn cùng đối phương nói, để hắn tỉnh táo một chút, không được choáng váng, chỉ thấy “Ta Rất Biết Điều” cười ha ha một tiếng, nhìn quanh một vòng, âm thanh vang vang, đột nhiên vang vọng lên:

- Ta muốn khiêu chiến tất cả mọi người các ngươi, lấy Kiếm Các tệ trên người mọi người làm tiền đặt cược, các ngươi có dám tiếp hay không...

- Khiêu chiến tất cả chúng ta?

- Còn muốn lấy Kiếm Các tệ trên người chúng ta làm tiền đặt cược?

- Đây là muốn ăn cướp ư?

- Không chỉ ăn cướp, còn muốn cướp tất cả tích góp trên người chúng ta... Cái tên này là ai, lá gan lớn như vậy?

- Coi như nội môn đệ nhất Lưu sư huynh, cũng không dám nói như vậy...

- Quá phách lối, quả thực quá phách lối... Ta so với ngươi!

...

Nghe được thanh âm lớn lối như thế, các đệ tử ở đây đều nổ tung.

Ở đây quan sát giao đấu, không có một ngàn cũng có tám trăm, một gia hỏa không biết từ đâu xuất hiện, một hơi muốn khiêu chiến nhiều người như vậy... Quả thực không biết trời cao đất rộng, bản thân tự tìm cái chết!

- Cái này... Gọi khiêm tốn?

Nhìn một màn này ở trong mắt, Lưu Lộ Kiệt cùng Vương Kiệm Đông liếc mắt nhìn nhau, suýt chút nữa phun ra máu tươi.

Mẹ nó!

Vừa rồi nghe được ngoại hiệu của đối phương, còn tưởng rằng thật rất biết điều, cho nên nhiều năm không có tiếng tăm gì, xem như bọn họ cũng không rõ ràng cụ thể là ai...

Kết quả, vừa mở miệng liền muốn khiêu chiến tất cả mọi người, còn rõ ràng là tiết tấu muốn cướp tiền a...

Cái này cùng “khiêm tốn” nửa xu quan hệ cũng không có a!

Thậm chí có thể nói là cực kỳ phách lối!

- Chúng ta lên hay không?

Sửng sốt nửa ngày, miệng của Vương Kiệm Đông mới khép lại, nhịn không được nhìn qua.

Lá gan thật lớn.

Hắn tự nhận ở trong nội môn có thể thắng được bản thân không nhiều, cũng tuyệt không dám ở đây nói khoác!

Coi như những người này sẽ không cùng lúc vây công, xa luân chiến, chân khí, thân thể, tinh thần cũng chịu không được ah!

- Đối phương đã khiêu chiến tất cả mọi người, chúng ta ở đây, không chấp nhận cũng nói không qua, nhất định sẽ bị tất cả mọi người xem thường... Kiệm Đông, ngươi cầm thẻ của ta tới, đặt ở trước đài... Nếu như có thể đánh bại ta, cướp đi Kiếm Các tệ của ta, không tính là gì! Thắng không nổi, không cần chúng ta ra tay, Kiếm Các cũng sẽ không bỏ qua, khẳng định sẽ cho trừng phạt nghiêm trọng nhất!

Ánh mắt Lưu Lộ Kiệt run lên.

Khiêu chiến tất cả mọi người, ngang nhiên cướp đoạt Kiếm Các tệ của nhiều người như vậy, thắng, tông môn sẽ không nói cái gì, nhưng nếu thua... Tuyệt đối sẽ nhận trừng phạt vô cùng thê thảm.

Cho dù là thiên tài, cũng không cách nào may mắn thoát khỏi!

Nếu không, người người bắt chước, quy củ Kiếm Các đặt ở nơi nào?

Khiêu chiến một đám

dtv-ebook.com

- Vâng!

Vương Kiệm Đông gật đầu, lấy ra thẻ trên người, đi về phía trước đài.

Lúc này, tất cả mọi người ở đây đều bị đối phương chọc giận, từng cái lấy Kiếm Các tệ trên người, thế chấp ở trước đài, làm như vậy, coi như bị giết, cũng có thể hoàn thành cá cược.

- Cái tên này là bản thân tự tìm cái chết...

Thấy cảnh này, Chu Ngôn Chi, Ngụy Tùy Phong hưng phấn sắp nổ tung.

Vốn tới tìm Lưu Lộ Kiệt và Vương Kiệm Đông, dụng ý rất đơn giản, là muốn mượn tay bọn hắn dạy dỗ gia hỏa kia một hồi, để hắn hiển lộ thân phận, sau đó thua tiền thắng trận trở về, không nghĩ tới tên này tự mình tìm đường chết... Một người muốn khiêu chiến tất cả đệ tử nội môn!

Quả thực điên rồi!

Thực lực của người này không tệ, nhưng hai quyền khó địch bốn tay, huống chi nơi này có hơn một ngàn tay...

- Lần này tên kia, coi như không thi triển tuyệt chiêu, cũng khẳng định không phải đối thủ của nhiều người như vậy, bị tông môn trừng phạt là nhất định...

Trong lòng hai người thăng bằng không ít.

Tiền bị đối phương thắng, vốn cảm thấy rất tức giận, bây giờ thảm trạng của đối phương có thể đoán được, lại không còn phẫn nộ như trước đó.

- Cái tên này, tuy não tàn, nhưng lá gan xác thực đủ lớn...

- Đúng vậy, một người khiêu chiến nhiều như vậy, đổi thành ta cũng không dám!

- Lần này cho dù chết, đoán chừng cũng muốn danh chấn cả Kiếm Các...

...

Tuy mọi người tức giận, nhưng cũng có không ít khâm phục dũng khí của “Ta Rất Biết Điều” này.

Chí ít, làm hành động chịu chết như vậy, toàn bộ Lăng Vân Kiếm Các, đã nhiều năm không có xuất hiện qua.

- Ai tới trước!

Không để ý tới mọi người khen chê không đồng nhất, con mắt Trương Huyền sáng lên, tràn đầy kích động nhảy lên đài tỷ thí, nhìn quanh một vòng.

Sớm biết khiêu chiến tất cả mọi người, chỉ cần chiến thắng có thể cướp sạch, hắn đã sớm động thủ, cũng không đến mức rầu rĩ hơn mười phút!

- Thật phách lối... Ta nhịn không được, ta trước giết chết hắn!

Một đệ tử nội môn nhịn không được nữa, tung người nhảy lên.

- Tại hạ Ngô Phong, lần trước nội môn đại bỉ, xếp hạng thứ một trăm năm mươi bảy, tu vi không cao, nhưng tuyệt không chịu nhục!

Vị đệ tử nội môn này hét dài một tiếng, trường kiếm trong tay múa ra kiếm hoa, nhìn về phía “Ta Rất Biết Điều”, ánh mắt lộ ra sát ý nồng đậm.

Đối phương dám nói như vậy, thực lực khẳng định không đơn giản, hắn đoán chừng không phải đối thủ, nhưng... Vậy thì sao? Chết thì chết mà thôi, tuyệt không tiếp nhận làm nhục!

Phần phật!

Một cái nháy mắt, đâm ra mười tám kiếm, một kiếm nhanh hơn một kiếm!

Võ kỹ, Sơn Lộ Thập Bát Loan!

Là võ kỹ mạnh nhất của hắn, dùng chiêu này, chém giết qua không ít kẻ địch cùng cấp bậc.

Lúc này thi triển ra, xe nhẹ đường quen, kiếm khí gào thét.

- Xuất kiếm đi!

Kiếm khí bảo vệ toàn thân, Ngô Phong cao giọng rống to.

- Xuất kiếm?

Trương Huyền đứng tại chỗ, ngượng ngùng gãi đầu một cái:

- Ta đã ra ah...

- Ra?

Ngô Phong sững sờ, lúc này mới cảm thấy cổ họng đau đớn kịch liệt, vừa định cúi đầu, máu tươi phun tới, lạch cạch một tiếng, đầu rơi trên mặt đất.

- Cái này... Điều đó không có khả năng!

Hóa thành điểm sáng đầy trời, biến mất tại nguyên chỗ.

Hắn thi triển ra một kiếm toàn lực, đối phương chẳng những không có ngăn cản, còn cắt đầu hắn xuống... Làm sao làm được?

Không riêng gì hắn, dưới đài một hồi yên lặng.

Trước đó, tất cả mọi người cho rằng tên này quá mức ngạo mạn, hiện tại xem ra, quả nhiên có thực lực ngạo mạn.

Chí ít, trước đó một kiếm kia, đến cùng làm sao ra tay, lại cắt đứt đầu Ngô Phong như thế nào, không có người nhìn ra.

- Thật lợi hại!

- Lợi hại thì có ích lợi gì? Chúng ta xa luân chiến, không tin chân khí của hắn có thể dùng lâu như vậy!

- Đúng vậy, mọi người không cần sợ, cùng lắm thì tổn thất một cái Thông Thần ngọc phù mà thôi!

- Trước cùng hắn đối chiến, ta không tin hắn có thể kiên trì mấy chiêu!

...

Sau khi hết khiếp sợ, trong đám người vang lên gào thét, lại có người nhảy lên đài.

Nếu như là thật bị giết, có lẽ còn có người sẽ do dự, nhưng trong Thông Thần Điện, nhiều nhất tổn thất Thông Thần ngọc phù, chỉ cần có thể giết tên này, xa luân chiến cũng sẽ tiêu hao chân khí của hắn hầu như không còn!

- Tại hạ...

Đệ tử nội môn nhảy lên đài, nâng kiếm dài bằng bàn tay lên, vừa định nói hai câu hung ác, cổ họng ngưa ngứa, ngay sau đó thấy được gót chân của mình...

Đầu rơi mất.

- Các ngươi đi lên nhanh một chút, như vậy ta cũng có thể tiết kiệm thời gian, nếu không từng cái nhảy lên, nhiều người như vậy, phải giết tới lúc nào?

Chém giết đối phương, Trương Huyền nhíu mày nhìn lại.

Dưới đài chừng hơn tám trăm người, sau khi nghe được tin tức, lại có không ít người chạy tới, từng cái nhảy lên mà nói, giết tới ngày mai cũng giết không hết, còn không bằng để cho bọn họ cùng lên.

- Tự tìm cái chết...

Phía dưới tức giận đến sắp nổ tung.

Từng cái lên, tuy thời gian khôi phục rất ngắn, nhưng ít ra còn có khả năng khôi phục chân khí, rất nhiều người cùng tiến lên mà nói, cũng không phải xa luân, mà là vây công!

- Chúng ta cùng một chỗ!

Rầm!

Năm đệ tử nội môn nhảy lên.

Năm cái này, tu vi đều không yếu, hầu như đều xếp ở 300 người đứng đầu.

- Yên tâm, chúng ta sẽ không thi triển chiêu số hợp kích... Sẽ từng người cùng ngươi đối chiến!

Cầm đầu hừ lạnh.

Nhiều người như vậy vây công, liền rất mất thân phận, nếu lại sử dụng chiến pháp hợp kích, thực sự không vứt được mặt mũi.

- Không quan trọng, nhanh một chút liền tốt!

Trương Huyền gật đầu, giơ kiếm lên, nhẹ nhàng run rẩy, từ trong năm người đi tới:

- Tốt, đám tiếp theo...

Phù phù! Phù phù! Phù phù! Phù phù! Phù phù!

Tiếng nói kết thúc, năm cái đầu người rơi trên mặt đất, thân thể hóa thành điểm sáng biến mất.

Mọi người biết xa luân chiến, vây công sẽ đại lượng tiêu hao chân khí, Trương Huyền tự nhiên cũng hiểu, đổi lại bản tôn của hắn, tu luyện Thiên Đạo công pháp, lại trải qua Phong Thánh, chân khí vô cùng vô tận, không cần lo lắng, nhưng Thông Thần Điện ban cho thân thể, liền không có mạnh như vậy!

Cho nên vừa ra tay liền trực tiếp giết chết, không cho cơ hội chiêu thứ hai!

Có thể tiết kiệm không ít thể lực.

- Tiếp tục!

- Kiếm của tên này rất nhanh, đừng tìm hắn nói nhảm, đi lên trực tiếp thi triển kiếm chiêu mạnh nhất!

- Không sai, mọi người không nên lưu tình, thi triển ra công kích lợi hại nhất, coi như giết không chết hắn, cũng phải bảo đảm có thể để cho hắn tiêu hao khí lực nhiều hơn...

Không nghĩ tới năm người còn chưa kịp vây công, liền bị cắt đứt đầu, phía dưới lần nữa xôn xao, lại có năm người vọt lên.

Giờ phút này mọi người đều biết thực lực đối phương, quả thực rất đáng sợ.

Nhưng vẫn không tin, dựa vào lực lượng một người hắn, có thể chém giết nhiều người như vậy!

Coong coong coong coong ông!

Lần này năm người vừa lên đài, không có một câu nói nhảm, từng người kiếm khí ngang dọc, phát huy ra kiếm chiêu mạnh nhất.

Dù không có thể thi triển trận pháp hợp kích, nhưng người người đều là cao thủ, vừa ra tay, năm đạo kiếm khí vẫn liên hợp cùng một chỗ, chung quanh Trương Huyền bị phong tỏa.

Nhìn thấy mấy người này thông minh hơn trước, Trương Huyền cười nhạt một tiếng, thân thể run rẩy, lập tức chui vào trong kiếm võng.

Hắn khẽ động, kiếm võng lập tức vũ động.

Liên tục lung lay hai cái.

Phốc! Phốc!

Không thấy hắn động kiếm, liền có hai người đầu rơi trên mặt đất, lần nữa lui về phía sau một bước, lại có một người bị chém giết.

Còn thừa lại hai cái liền đơn giản hơn nhiều, trường kiếm ra tay, không có qua một cái hô hấp, đồng dạng biến mất khỏi đài tỷ thí.

- Cái này...

Dưới đài, Lưu Lộ Kiệt thấy cảnh này, thân thể run rẩy, đồng tử co rút:

- Hắn là liên hợp với năm người, xem như một thể thống nhất, mượn tay người khác chém giết đối phương!

- Làm như vậy, có thể tiết kiệm không ít chân khí, tiêu hao giảm bớt thấp nhất!

Vương Kiệm Đông gật đầu, con mắt cũng trừng như đèn lồng, biểu lộ quái lạ.

Mấy người vây công, mượn kiếm khí mất khống chế của đối phương, chém giết người khác, mượn lực đả lực... Nghe rất đơn giản, trên thực tế làm thực sự quá khó khăn.

Thứ nhất, cần tìm hiểu chiêu số của năm người cực sâu, biết hướng đi của từng chiêu, cùng động tác bước tiếp theo! Như vậy mới có thể xông vào bầy kiếm, mà bảo đảm bản thân không bị thương!

Thứ hai, biết tuyệt chiêu của mỗi người, cùng với như thế nào mới có thể ép hắn thi triển... Như vậy mới có thể mượn kiếm chiêu của đối phương, giết chết người của đối phương!

Thứ ba, đối với phương hướng chiêu số tấn công, khống chế đến lông tóc không sai, tâm cảnh cần vô cùng kiên định, nếu không, hơi có chút hoảng loạn, đừng nói chém giết mọi người, khả năng bản thân sẽ bị giết chết tại chỗ!

Ba điểm này, thiếu một thứ cũng không được, thực lực của hắn, tuy có thể thắng được năm người, nhưng một màn này, tuyệt đối không làm được!

Hắn nhịn không được nữa, nhìn về phía Lưu Lộ Kiệt, muốn biết vị nội môn đệ nhất nhân này, có thể hoàn thành hay không.

- Ta cũng không làm được... Hắn chém giết năm người kia, chỉ dùng một đạo chân khí liền hoàn thành, ta ít nhất cần năm đạo...

Lưu Lộ Kiệt lắc đầu.

Hắn cũng có thể xông vào trong năm người mượn lực lượng của đối thủ chém giết đối thủ, nhưng tuyệt đối không làm được như đối phương, cử trọng nhược khinh!

Thậm chí làm như vậy, tiêu hao chân khí càng lớn!

- Bất quá chỉ cần tìm ra tuyệt chiêu cùng át chủ bài mạnh nhất của hắn, ta dùng lực lượng mạnh nhất công kích, hắn là có thể giết chết!

Dừng lại một hồi, Lưu Lộ Kiệt nói.

Dù chiêu số của đối phương rất nhanh và quỷ dị, nhưng hắn cũng có thể làm được, chỉ là thân thể này số lượng chân khí có hạn, nhất định phải tốc chiến tốc thắng mới được.

Chỉ cần nhìn ra chiêu số đối phương am hiểu nhất là cái gì, sớm làm ra đề phòng, dựa vào thực lực của hắn, chiến thắng không khó lắm!

- Mọi người cẩn thận, tuyệt đối không nên thi triển trận pháp hợp kích, cũng không được liên thủ công kích, nếu không sẽ bị hắn mượn lực...

Hắn cùng Vương Kiệm Đông nhìn ra Trương Huyền mượn chiêu giết người, những người khác cũng nhìn ra, đồng thời kinh hô.

Người một nhà giết người một nhà, còn làm sao tiêu hao chân khí của hắn, cứ thế mà mài chết hắn?

- Làm sao bây giờ?

- Không thể cùng một chỗ công kích, từng cái đi lên, chết thảm hại hơn...

Trong nháy mắt, đại điện yên tĩnh, không có người tiếp tục xông lên.

Từng cái đi qua không được, một đống người đi qua, không phối hợp không được, phối hợp càng không được... này không có cách nào đánh ah!

Đánh như thế nào cũng thua!

- Ta tới đi...

Thấy không có người động đậy, lại liếc mắt nhìn Lưu Lộ Kiệt, thân thể Vương Kiệm Đông kéo dài, nhấc chân đi lên đài.

Còn chưa đi xa, liền đè thấp âm thanh truyền tới:

- Ta dùng hết toàn lực, nghĩ biện pháp ép hắn thi triển ra tuyệt chiêu, ngươi xem thật kỹ, nghĩ ra phương pháp phá giải, sau đó... một đòn giết chết!

- Tốt!

Biết mục đích của hắn, Lưu Lộ Kiệt gật đầu.

Trước đó xông tới thực lực không tính quá cao, đệ tử nội môn xếp hạng năm mươi vị trí đầu, một cái cũng không có.

Vương Kiệm Đông bài danh thứ ba, một khi đi lên, nhất định có thể ép ra lai lịch của đối phương, để hắn nhìn ra vài thứ.

Như vậy hắn lại đến, liền có thể có nắm chắc càng lớn!

- Tại hạ Vương Kiệm Đông, để cho ta mở mang kiến thức một chút tuyệt chiêu của các hạ!

Đi tới trên đài, Vương Kiệm Đông lại không còn hình dáng bình thường như trước đó, chân khí trong cơ thể gào thét, trong nháy mắt khí tức ngút trời, tựa như Chiến Thần.

Trường kiếm trong tay phát ra thanh âm nghẹn ngào, dường như bị kiếm ý trong cơ thể hắn lây nhiễm, giống như cự long gào thét.

- Vương Kiệm Đông sư huynh?

- Hắn vậy mà cũng tới, quá tốt rồi...

- Đệ tử nội môn xếp hạng thứ ba, kiếm pháp hơn người, hắn ra tay, tên này khẳng định sẽ bị chém giết!

- Coi như không chết, cũng sẽ hao tổn nhiều chân khí...

Nghe được tên, tất cả mọi người đều trở nên hưng phấn.

Lưu Lộ Kiệt cùng Vương Kiệm Đông, dùng đều là ngoại hiệu, không báo tính danh, những người khác nhận không ra.

- Vương Kiệm Đông? Thứ ba?

Nghe được thảo luận, Trương Huyền nghi ngờ nhìn qua.

- Không sai, động thủ đi...

Trường kiếm trong tay Vương Kiệm Đông lắc một cái, kiếm khí gào thét.

- Tốt!

Trương Huyền tiến về phía trước một bước.

Lạch cạch!

Vương Kiệm Đông đầu rơi trên mặt đất.

Bốn phía lặng ngắt như tờ.

Hắn là nội môn đệ nhất

dtv-ebook.com

- Sát...

Đầu rơi trên mặt đất, con mắt của Vương Kiệm Đông trừng đến sắp rơi ra.

Cho đến sắp chết, cũng không dám tin đây là sự thực.

Kiếm ý trong cơ thể vận chuyển, kiếm chiêu đã thi triển ra, vốn nghĩ gia hỏa đối diện, bất kể nói thế nào cũng phải nghĩ phương pháp ngăn cản, sau đó... Đại chiến mấy hiệp!

Kết quả... Đối phương vừa động thủ, hắn liền thấy mũi chân của mình, sau đó... Tự nhiên không có sau đó.

Đối phương xuất kiếm thế nào, lại giết hắn thế nào... Hoàn toàn không biết!

Nhanh như vậy... Còn là người sao?

Lộ Kiệt, xin lỗi... vốn định thăm dò ra chiêu số của đối phương, cho ngươi làm tham khảo, dường như thực lực như ta, ở trong mắt đối phương, không khác đứng tại chỗ làm bia ngắm.

Lòng tràn đầy buồn bực hóa thành điểm sáng, Vương Kiệm Đông biến mất tại nguyên chỗ, dưới đài Lưu Lộ Kiệt lông mày nhảy dựng, mắt tối sầm lại, suýt chút nữa không có tại chỗ ngất đi.

Đây chính là cường giả nội môn thứ ba a...

Một chiêu liền bị giết chết, ngay cả ra chiêu cũng không nhìn thấy...

Làm sao làm được?

Ta có thể ngăn cản kiếm của hắn sao?

Trong nháy mắt, rơi vào trầm tư.

Dường như thật không ngăn được!

- Ta hiểu...

Đột nhiên, ánh mắt run lên, trong mắt Lưu Lộ Kiệt chiến ý càng đậm.

Có thể trở thành nội môn đệ nhất nhân, tâm lý tố chất cực kỳ mạnh mẽ, không có khả năng còn chưa giao chiến, liền sớm nhận thua.

- Kiệm Đông, ngươi không có chết phí công, tuy không có ép hắn sử dụng ra tuyệt chiêu, nhưng ta... Xem như rõ ràng thiếu hụt cùng sơ hở trong chiêu số của hắn!

Nắm đấm xiết chặt, chân khí trong cơ thể sôi trào, trong mắt chiến ý như bếp lò thiêu đốt.

Kẻ trước mắt này, cái gọi là tuyệt chiêu, thật ra thì chỉ có một cái... Đó chính là nhanh!

Nhanh đến để cho người ta không kịp phản ứng!

Đoán không sai, chắc là lĩnh ngộ tốc độ chân giải.

Thiên hạ võ công, vô kiên bất phá, chỉ nhanh không phá!

Vừa rồi tò mò, đối phương thi triển ra loại chiêu số nào, không nghĩ tới, đối phương thật ra thì chỉ có một chiêu, đó chính là... Nhanh, càng nhanh, nhanh nhất!

Chỉ cần nhanh đến mức cực hạn, cao thủ như Vương Kiệm Đông cũng sẽ bị một chiêu chém cổ, tại chỗ bỏ mình.

- Muốn phá giải khoái kiếm, chỉ có một phương pháp, đó chính là tiên phát chế nhân, hắn nhanh... Ta càng nhanh!

Biết vị trí thiếu hụt của đối phương, trong lòng Lưu Lộ Kiệt đã có phương pháp phá giải cùng đáp án.

Ngăn được khoái kiếm, phòng ngự, khẳng định là không làm được, chỉ có một phương pháp, chính là lấy nhanh chế nhanh, hắn nhanh, bản thân càng nhanh, mới có thể ép đối phương không thể không phòng, từ đó chân chính lộ ra thiếu hụt.

Nhắm mắt lại, chiêu kiếm cùng thủ đoạn công kích của mình ở trong đầu qua một lần, Lưu Lộ Kiệt cho rằng chỉ cần thi triển, cơ hội chiến thắng vượt qua bảy thành, nhịn không được mới thở phào nhẹ nhõm.

Hắn cân nhắc, trên đài lại liên tục xông tới hơn hai mươi người, đều không ngoại lệ, bị chém đầu tại chỗ, mỗi người ngay cả một cái hô hấp cũng không kiên trì nổi!

Giờ phút này, tất cả mọi người run rẩy.

Ngắn ngủi không đầy ba phút, Ta Rất Biết Điều ở trên đài đã chém giết không dưới bốn mươi người, trong đó xếp hạng trước một trăm không dưới bảy cái, trong đó còn có một vị bài danh thứ ba Vương Kiệm Đông...

Nhiều người như vậy, không mang đến cho đối phương một chút tổn thương, thậm chí đến bây giờ còn không có nhìn ra, đến cùng là thi triển kiếm chiêu như thế nào, lại giết chết người!

Muốn nói trong lúc đó, tất cả mọi người cho rằng dựa vào chiến thuật biển người, nhất định có thể giết chết đối phương, mà bây giờ... Đều sợ hãi!

Trong mắt mọi người, tên này căn bản không phải người bình thường, mà là máy thu hoạch sinh mệnh!

Chỉ cần ra tay, sẽ có đầu người rơi xuống đất!

Lên nhiều hơn nữa cũng vô dụng!

- Mọi người không cần khẩn trương, hắn chỉ có một người, chúng ta nhiều người, cho dù đứng ở chỗ này để hắn giết, hắn có thể giết chết bao nhiêu?

Thấy sĩ khí đê mê, Lưu Lộ Kiệt hét lớn một tiếng.

- Đúng vậy... Hắn chỉ có một người!

- Chúng ta không thể thua, nếu không mặt mũi đệ tử nội môn đặt ở nơi nào?

- Thật muốn thua, tiền bị cướp là chuyện nhỏ, khẳng định còn sẽ bị tông môn ngăn cấm cùng trừng phạt...

...

Nghe được tiếng la, mọi người đồng thời hiểu được, từng cái lần nữa thiêu đốt chiến ý.

- Chư vị, hắn thật ra chính là tốc độ nhanh, muốn giết hắn, không phức tạp như tưởng tượng, chỉ cần nhanh hơn hắn là được!

Lông mày nâng lên, Lưu Lộ Kiệt nhấc chân chậm rãi đi lên đài:

- Hiện tại ta liền chém giết hắn, cho chư vị nhìn một chút, trong môn phái chúng ta cũng có cao thủ!

Tất cả mọi người là cao thủ, nghe hắn nói như vậy, nhất thời hiểu được, từng cái bừng tỉnh hiểu ra.

Đúng vậy, đối phương nhanh, vậy chúng ta càng nhanh, nhất định có thể giết chết!

Khoái kiếm, tuy rất lợi hại, nhưng đối với thể lực tiêu hao cũng cực lớn, một mực duy trì, lại có thể kiên trì bao lâu?

- Liếc mắt liền nhìn ra những thứ này, vị bằng hữu kia cũng là cao thủ!

- Chỉ là không biết có thể thắng Ta Rất Biết Điều hay không!

- Thắng không nổi cũng không sao, biết hắn chỉ biết khoái kiếm, lại muốn giải quyết liền đơn giản...

...

Nhìn thấy Lưu Lộ Kiệt đi đến bậc thang, mọi người nhao nhao tránh ra, từng cái âm thầm gật đầu.

Hiện tại Lưu Lộ Kiệt dùng chính là Thông Thần ngọc phù mới, ngoại hiệu cũng không giống trước kia, bởi vậy tất cả mọi người không có liên hệ hắn với nội môn đệ nhất nhân!

- Khoái kiếm?

Thấy vị này tự tin như vậy, Trương Huyền nhịn không được cười lên.

Hắn là khoái kiếm gì ah!

Chỉ là trước đó lĩnh ngộ đạo kiếm ý kia, kiếm chiêu bình thường nhất mà thôi.

Khoái kiếm chân chính... thân thể Cổ Thánh nhất trọng cũng không kiên trì nổi, không thi triển ra được!

Kiếm ý càng cường đại, yêu cầu với chân khí, thân thể, linh hồn càng cao.

Giống như đạo mà Thiên Đạo chi thư bắt được kia... Chân chính thi triển ra, Cổ Thánh tứ trọng đỉnh phong cũng chịu không được!

Cho nên hiện tại hắn chỉ có thể phát huy một chút lực lượng da lông trong đó mà thôi!

Chẳng qua tuy chỉ dùng một chút lực lượng, nhưng đối phương có thể nhìn ra bí quyết khoái kiếm, chắc cũng là một vị cao thủ không kém.

Chỉ là thân thể này của hắn thực quá kém, lãng phí lực lượng không được, coi như chiến đấu, cũng không có khả năng nhường, mau chóng kết thúc.

- Bắt đầu đi!

Những tư tưởng này ở trong đầu xoay tròn, Lưu Lộ Kiệt đã đi tới trên đài, trường kiếm lắc một cái.

Hô!

Người và trường kiếm giao hòa cùng một chỗ, hóa thành một đạo gió lốc nhanh chóng, đồng thời mũi kiếm phát ra thanh âm như sấm sét, đâm tới Trương Huyền.

- Thật nhanh!

- Chiêu này nhìn thật quen mắt, hình như ở nơi nào gặp qua...

- Là Lôi Minh kiếm pháp!

- Trong truyền thuyết, tiền bối sáng chế kiếm chiêu này, nhìn thấy sấm sét trên bầu trời, biểu lộ cảm xúc, thi triển một kiếm, tựa như tia chớp mau lẹ, như sấm sét rung động...

- Kiếm pháp này, ở trong nội môn sắp xếp lên ba, chỉ là quá khó khăn, vô số người muốn học cũng không làm được, chỉ có một người thành công...

- Chẳng lẽ trên đài là...

...

Nhìn thấy kiếm pháp trên đài, cấp tốc để cho người ta phản ứng không kịp, phía dưới xôn xao.

Chiêu kiếm pháp này, toàn bộ tông môn, chỉ có Lưu Lộ Kiệt sư huynh học được, vị trên đài thi triển ra, thân phận cơ bản đã xác nhận!

Không ưa tên này kiêu ngạo, nội môn đệ nhất nhân tự mình xuất thủ!

- Chết chắc...

- Đường Kiệt sư huynh ra tay, muốn chạy trốn cũng không làm được...

Con mắt tất cả mọi người đồng thời sáng lên, từng cái hưng phấn tràn đầy kích động.

Lưu Lộ Kiệt sư huynh, trong lòng bọn họ, chính là thần thoại bất bại, nội môn đệ nhất liên tục bảy năm, một mực không có người có thể rung chuyển!

Người mạnh như thế, tự thân ra tay, Ta Rất Biết Điều đoán chừng chẳng mấy chốc sẽ bị giết chết, lại không có cách nào giống trước đó lớn lối như vậy!

- Hiện tại còn bất động, tự tìm cái chết...

Trên đài, Lưu Lộ Kiệt không để ý tới mọi người phía dưới đã nhận ra thân phận của mình, hết sức chăm chú thi triển kiếm pháp.

Kiếm khí gào thét, khoảng cách mười mấy thước, trong nháy mắt liền vọt tới, Ta Rất Biết Điều cũng không biết là sợ choáng váng, hay phản ứng không kịp, đứng tại chỗ không nhúc nhích.

Tốc độ của hắn nhanh như vậy, đối phương không nhúc nhích, xem ra đoán đúng... Chiêu số của hắn đã bị phá giải!

Thắng chắc!

Rầm!

Ý nghĩ này vừa xoay quanh, đột nhiên trên đầu tê rần.

Vội vàng ngẩng đầu, chỉ nhìn thấy trường kiếm của đối phương chẳng biết lúc nào xuất hiện ở phía trước, lưỡi kiếm đặt ở một vị trí không cách nào tránh né, chờ hắn tới đụng vào.

- Ah???

Tốc độ quá nhanh, lại không có cách nào xoay người, còn chưa kịp nói chuyện, Lưu Lộ Kiệt chỉ cảm thấy mắt tối sầm, đầu bị trường kiếm chém thành hai nửa.

Phù phù!

Thi thể rơi trên mặt đất.

- Cái kế tiếp!

Một chiêu chém Lưu Lộ Kiệt thành hai khúc, Trương Huyền nhìn quanh một vòng.

Tốc độ của đối phương rất nhanh, cho nên hắn sớm bày kiếm ở vị trí đối phương phải đi ngang qua... Kết quả tự mình đánh tới, so với giết những người khác còn nhẹ nhõm hơn không ít.

- Lưu Lộ Kiệt sư huynh bị một kiếm bổ?

- Quan trọng nhất là... Hắn không có hao tổn một tia chân khí, chỉ nắm kiếm, tìm đúng vị trí, vỗ tới là được?

- Không phải nói lấy nhanh chế nhanh ư?

Mọi người lần nữa run lên, tất cả mọi người đã sắp sụp đổ.

Nội môn đệ nhất nhân, đối phương chém giết, vẫn giống như giết gà, không có khó khăn gì, Ta Rất Biết Điều này đến cùng lợi hại bao nhiêu?

- Làm sao vậy? Không có người lên, tất cả mọi người nhận thua sao?

Chém giết Lưu Lộ Kiệt, thấy bốn phía lặng ngắt như tờ, không có người trả lời, Trương Huyền nhịn không được nhíu mày.

Vừa rồi chém giết Vương Kiệm Đông kia, cũng không có cái dạng này ah?

Chẳng lẽ người vừa giết, ở nội môn có rất danh khí?

Lại nhịn không được, nhìn về phía một đệ tử nội môn:

- Ta vừa giết... ở nội môn địa vị rất cao sao?

- Ngươi, ngươi...

Nghe được câu này, vị đệ tử nội môn kia mắt tối sầm lại:

- Chẳng lẽ ngươi không có cho rằng thực lực của hắn rất cường đại?

Nội môn đệ nhất, xông tới muốn giết ngươi, ngươi không có phát giác ra thực lực của hắn bất phàm, để cho người ta khó mà chống lại?

- Mạnh mẽ?

Vẻ mặt Trương Huyền vô cùng nghi hoặc, không biết tại sao đối phương lại hỏi như vậy:

- Không có cảm giác ah! Chẳng qua tốc độ rất nhanh... Làm sao vậy?

Vị này tốc độ nhanh hơn một chút, nhưng giết cũng vô cùng đơn giản, giống như nhân loại muốn giết chết kiến, rất khó phát hiện ai là cường giả trong kiến a.

Dù sao đều không khác mấy, không tạo được bất kỳ ảnh hưởng gì.

- Hắn, hắn... Là nội môn đệ nhất Lưu Lộ Kiệt sư huynh!

Vị đệ tử nội môn kia không ngừng run rẩy.

- Đứng hàng thứ nhất?

Trong mắt Trương Huyền mang theo nghi ngờ:

- Yếu như vậy? Không có cảm giác có gì thực lực ah...

- ...

Mọi người.

Bạch Nguyễn Khanh tới

dtv-ebook.com

Nội môn.

Vương Kiệm Đông mở mắt, trong đầu chóng mặt.

- Cảm giác bị người chém đầu, thật không tốt lắm...

Điều tức thoáng cái, khôi phục lại, vẻ mặt cười khổ.

Nội môn chiến đấu, từ trước tới nay đều là hắn chém giết người khác, lớn như vậy, còn là lần đầu tiên bị người chém đứt đầu, tuy ở trong Thông Thần Điện sẽ không tổn thương tính mạng, nhưng một khắc này, trên tâm lý mang tới áp lực, đến bây giờ cũng có chút hoảng sợ.

- Mặc dù tổn thất một Thông Thần ngọc phù, Lộ Kiệt sư huynh hắn nhìn ra một vài vấn đề, có cơ hội chiến thắng!

Rất nhanh đã khôi phục tự tin.

Đối với nội môn đệ nhất Lưu Lộ Kiệt sư huynh, hắn khâm phục từ nội tâm.

Những năm gần đây, bất luận hắn học được bao nhiêu chiêu số lợi hại, thi triển ra công kích cường đại cỡ nào, ở trước mặt đối phương, đều giống như hài đồng, không có chút tác dụng nào.

Nói cách khác...

Thực lực của đối phương, sâu không lường được!

Giống như ngươi thi 99 điểm, học bá thi 100 điểm, cả hai chênh lệch không phải chỉ có một điểm, mà là chỉ có một trăm điểm, thực lực chân

chính của học bá xa xa không chỉ như vậy.

Người mạnh như thế, sớm nhìn chiêu số của đối phương, chém giết còn không nhẹ nhàng?

Đông đông đông!

Đang cảm xúc, bên ngoài tiểu viện vang lên tiếng đập cửa.

- Lúc này ai tới?

Lộ ra một tia nghi ngờ, Vương Kiệm Đông đứng dậy, đi ra ngoài.

Đây là trong sân của Lưu Lộ Kiệt sư huynh, dựa theo tình huống bình thường, hắn không nên vượt quá chức phận, làm thay việc của người khác, nhưng bây giờ sư huynh đang ở trong Thông Thần Điện, chém giết Ta Rất Biết Điều kia, chỉ có thể hắn đi mở cửa.

Kẹt kẹt!

Tiểu viện mở ra, mấy đệ tử nội môn cúi đầu run rẩy nhìn qua:

- Lưu sư huynh bớt giận, chúng ta không phải cố ý quấy rầy...

Tiếng nói còn không có kết thúc, nhìn rõ ràng hình dáng vị trước mắt này, xấu hổ cười một tiếng:

- Nguyên lai là Vương sư huynh, không biết Lưu sư huynh có đó không?

- Chuyện gì?

Vương Kiệm Đông cau mày.

Mấy người này, ở trong nội môn thực lực ngay cả trước một ngàn cũng không xếp hạng tới, tuy biết, nhưng lại chưa bao giờ tiếp xúc qua, lúc này chạy tới, tìm Lưu sư huynh muốn làm gì?

- Lưu sư huynh là nội môn đệ nhất nhân, lực ảnh hưởng lớn, chúng ta muốn phiền phức hắn một việc...

Hơi đỏ mặt, đệ tử nội môn mới vừa nói lo lắng mở miệng.

- Không rảnh!

Không nghĩ tới lại có yêu cầu này, Vương Kiệm Đông sầm mặt lại, muốn đóng cửa.

Nội môn thứ nhất, lực ảnh hưởng là rất lớn, nhưng mà đệ tử phổ thông tới tìm xin giúp một tay mà nói, còn có uy tín gì?

Cái khởi đầu này, tuyệt đối không thể mở.

- Không rảnh? Khí thế thật lớn, đệ tử nội môn, hiện tại cũng lợi hại như vậy?

Cửa còn không có đóng, một thanh âm vang lên, Vương Kiệm Đông vội vàng ngẩng đầu, ngay sau đó nhìn thấy một nữ tử vóc người nóng bỏng đi tới, mang trên mặt không vui.

- Bạch sư tỷ...

Nhìn rõ ràng dung mạo người này, Vương Kiệm Đông lông mày nhảy loạn, vội vàng ôm quyền hành lễ.

Xuất hiện ở trước mắt không phải người khác, chính là nữ bá vương tên tuổi lẫy lừng, Bạch Nguyễn Khanh!

Trong đệ tử hạch tâm, mặc dù thực lực của nàng không phải cao nhất, thiên phú cũng không phải mạnh nhất, nhưng nàng có ông nội lợi hại, cũng chính là một trong tam đại trưởng lão Bạch Diệp trưởng lão!

Dù gần đây Bạch trưởng lão bị thương, nhưng địa vị bày ở nơi đó, vẫn không ai dám coi thường.

Nguyên nhân chính là như vậy, Bạch Nguyễn Khanh đả thương qua không ít đệ tử hạch tâm, nhưng không ai dám thế nào, ngược lại cả đám đều tránh xa xa, không dám phí lời.

Bình thường cùng nàng không có quan hệ gì, lúc này đột nhiên tới tìm làm gì?

- Ta tới, là muốn Lưu Lộ Kiệt hỗ trợ tìm một đệ tử nội môn, chuyện này hắn có thể làm không?

Bạch Nguyễn Khanh hừ một tiếng.

- Bạch sư tỷ có chuyện dặn dò là được, Lưu sư huynh và ta sẽ không từ chối...

Vương Kiệm Đông vội vàng gật đầu.

Không dám không đáp ứng ah!

Ngộ nhỡ gia hỏa này tức giận, một chân đá nát tiểu đệ của hắn... Cũng chỉ có thể nhẫn nhịn!

Đừng nói nội môn, hạch tâm cũng sẽ không có người nói lý với ngươi.

- Mời sư tỷ vào...

Đi vào trong viện, hai bên vào chỗ, Vương Kiệm Đông có chút hiếu kỳ:

- Không biết đệ tử nội môn không có mắt nào đắc tội sư tỷ, chỉ cần nói ra, ta lập tức tìm người thăm dò...

- Ta tìm hắn có chuyện!

Bạch Nguyễn Khanh nhíu mày, cũng không giải thích, cong ngón tay búng một cái, một bức họa xuất hiện ở trong lòng bàn tay:

- Đây là bộ dáng của hắn!

Nàng không chỉ tu vi cực cao, còn là một vị cao thủ đan thanh, vẽ dung mạo Trương Huyền giống như đúc, không kém chút nào.

- Vị này?

Nhìn sang, Vương Kiệm Đông rất nhanh cau mày:

- Thực xấu hổ, vị này... Ta chưa bao giờ thấy qua!

Nhập môn thời gian vô cùng lâu, đệ tử nội môn, hắn hầu như tất cả đều biết, nhưng cái này, chưa bao giờ thấy qua.

- Ngươi cũng chưa từng thấy qua? Lưu Lộ Kiệt đâu? Hắn đi chỗ nào? Để hắn đi ra phân biệt thoáng cái!

Bạch Nguyễn Khanh nói.

- Lưu sư huynh đang ở trong Thông Thần Điện cùng người giao đấu!

Vương Kiệm Đông vội nói.

- Giao đấu?

Bạch Nguyễn Khanh nhíu mày:

- Hắn không phải nội môn đệ nhất ư? Ở trong Thông Thần Điện giao đấu với ai?

Nội môn thứ nhất, chạy đến Thông Thần Điện, chẳng phải là nghiền ép? Có ai có thể đánh được?

- Cùng một gia hỏa ngạo mạn, gọi Ta Rất Biết Điều... Bất quá không quan trọng, chỉ cần sư huynh ra tay, khẳng định có thể chém giết...

Vương Kiệm Đông cười cười, tiếng nói còn không có kết thúc, liền nghe trong phòng vang lên âm thanh ghế ngã xuống đất, vội vàng ngẩng đầu, ngay sau đó nhìn thấy Lưu Lộ Kiệt sư huynh, vẻ mặt trắng bệch đi ra.

- Sư huynh...

Vội vàng đứng dậy, mấy đệ tử nội môn khác cũng đồng thời đứng lên.

- Ngươi chính là Lưu Lộ Kiệt?

Bạch Nguyễn Khanh nhìn qua.

- Gặp qua Bạch sư tỷ...

Lưu Lộ Kiệt vội vàng ôm quyền.

- Sư huynh, thế nào? Giết người kia chưa?

Vương Kiệm Đông tò mò nhìn qua.

Lưu Lộ Kiệt lắc đầu:

- Ta bị giết!

- Ngươi... Bị giết?

Đồng tử co rụt lại, con mắt Vương Kiệm Đông trợn tròn:

- Sư huynh... Có ép hắn thi triển ra tuyệt chiêu không?

- Cái này...

Lưu Lộ Kiệt cười khổ:

- Ta xông tới, liền bị đối phương một kiếm chém thành hai khúc, sau đó... liền chết!

- Một kiếm chém thành hai khúc?

Vương Kiệm Đông choáng váng.

Hắn không phải đối thủ, hắn nhận! Nhưng vị này là Lưu sư huynh, nội môn đệ nhất nhân a... Đồng dạng bị một kiếm đánh chết...

Cái tên này đến cùng là ai?

Chỗ nào xuất hiện?

- Chuyện gì xảy ra?

Lúc này Bạch Nguyễn Khanh cũng phát hiện không hợp lý, nghi ngờ nhìn qua.

- Bẩm báo Bạch sư tỷ, là như vậy...

Lưu Lộ Kiệt nói rõ chi tiết một lần.

- Có người ở nội môn Thông Thần Điện diễu võ giương oai, muốn khiêu chiến tất cả các ngươi?

Bạch Nguyễn Khanh ngẩn ngơ:

- Thật còn có người cuồng hơn ta?

Quá mạnh a?

Đệ tử nội môn, cộng lại chừng mấy vạn... Một người khiêu chiến nhiều như vậy, thật hay giả?

Nàng bởi vì dựa dẫm ông nội, ở trong tông môn đã đủ cuồng, không nghĩ tới còn có người cuồng hơn nàng!

Quan trọng là chảnh như vậy, còn gọi Ta Rất Biết Điều...

Đủ hung ác!

Quả thực chính là kiêu ngạo tới cực điểm.

- Ta muốn kiến thức tên này một chút...

Đột nhiên đứng dậy, ánh mắt của Bạch Nguyễn Khanh lộ ra ý chí chiến đấu dày đặc.

Sở dĩ được xưng là nữ bạo long, không chỉ bởi vì tính tình bạo, càng quan trọng hơn là, ưa thích chiến đấu, thực lực lại mạnh!

Nội môn thoáng cái toát ra một siêu cấp cường giả, ngay cả đứng hàng thứ nhất cũng tuỳ tiện đánh bại, nàng làm sao không động lòng, không đi qua thử một chút?

- Sư tỷ là... Đệ tử hạch tâm, đi qua mà nói, xem như trái quy tắc...

Lưu Lộ Kiệt hơi đỏ mặt.

Bất kể nói thế nào, đây là đệ tử nội môn tranh đấu, Bạch sư tỷ đường đường đệ tử hạch tâm, chẳng phải vượt quá chức phận, làm thay việc của người khác?

- Ta đi qua nhìn một chút, xem cái kia có phải đệ tử hạch tâm giả mạo nội môn, đến tìm các ngươi phiền phức hay không!

Bạch Nguyễn Khanh vung tay lên:

- Đương nhiên, cũng thuận tiện nhìn một chút, đến cùng dùng chiêu số gì, để ngươi cũng không thể phản kháng!

- Cái này...

Lưu Lộ Kiệt sửng sốt một chút.

Tuy hắn trên miệng nói, đối phương không thể nào là đệ tử hạch tâm, nhưng ngộ nhỡ có kẻ khốn nạn như vậy thì sao?

Bạch sư tỷ là nữ bạo long danh khí lớn nhất hạch tâm, đi qua nhìn một chút, ngược lại cũng không sao, chí ít có thể nhìn ra thân phận chân thực của đối phương, có phải vượt qua nội môn hay không.

Nếu như vậy, cái gọi là tỷ thí cũng không có ý nghĩa gì.

- Vậy thì phiền phức Bạch sư tỷ!

Rõ ràng điểm ấy, không nói thêm lời, lại lấy ra hai cái Thông Thần ngọc phù, một cái bản thân giữ lại, một cái đưa tới.

Thứ này, có thể ngụy trang thân phận tốt hơn, đệ tử bình thường đều chuẩn bị mấy cái đặt ở trên người, để phòng bất cứ tình huống nào.

Giống như một người không chỉ có một ID vậy.

- Không phiền phức, ta giúp ngươi nhìn tên kia là ai, thuận tiện giúp ngươi tìm ra chiêu số thiếu hụt, cho các ngươi đánh bại hắn, mà các ngươi, giúp ta tìm người kia là được...

Bạch Nguyễn Khanh gật đầu:

- Ta không thiếu người ân tình, như vậy tính là hòa nhau!

- Tốt!

Lưu Lộ Kiệt gật đầu, cùng đám người Vương Kiệm Đông lần nữa trở lại Thông Thần Điện.

Lần này dùng một khối ngọc phù khác, dung mạo cũng khác biệt lần trước, vì phòng ngừa người khác nhận ra, Bạch Nguyễn Khanh cũng thay đổi dung mạo.

Ba người đi vào đại điện, không có một người nhận ra.

Giờ phút này, trước đài tỷ thí đã tích tụ người đông nghìn nghịt.

Trước đó đệ tử nội môn không biết tin tức, lúc này tất cả đều vây quanh, từng cái giận dữ, không ngừng tích tụ.

- Hắn đã giết bao nhiêu?

Nhìn thấy trên đài, mười mấy người lên đài một lượt, thời gian nháy mắt liền bị Ta Rất Biết Điều chém giết, một tốp tiếp theo một tốp, như thủy triều, Lưu Lộ Kiệt cũng nhịn không được nữa, hỏi một đệ tử nội môn.

- Hắn là vượt qua hai trăm... Chỉ cần lên đài, liền bị chém giết trong nháy mắt, không có người có thể chống nổi! Ngay cả Lưu Lộ Kiệt sư huynh cũng bị hắn một kiếm chém thành hai nửa...

Đệ tử nội môn này nhịn không được nói.

Tuy đối với gia hỏa kia lớn lối, lòng đầy căm phẫn, nhưng thực lực của đối phương rất mạnh, không phục không được!

Nội môn đệ nhất nhân, cũng bị tuỳ tiện chém giết, những người khác càng không phải đối thủ... Hiện tại chỉ hy vọng có thể báo tin càng nhiều người đi vào, dựa vào chiến thuật biển người, triệt để giết chết hắn.

- Vượt qua hai trăm?

Lưu Lộ Kiệt nhảy dựng.

Hắn vừa rời đi bao lâu? Ba phút? Năm phút?

Cái tên này lại giết một trăm bảy tám mươi người?

Mẹ nó!

Có cần mạnh như vậy hay không?

Đệ tử nội môn, ở trong tay đối phương, quả thực giống như sâu kiến!

- Bạch sư tỷ, vị này... Có phải đệ tử hạch tâm ngụy trang hay không?

Cũng nhịn không được nữa, nhìn về phía Bạch Nguyễn Khanh.

- Cái này...

Nhìn một hồi, Bạch Nguyễn Khanh nhịn không được lắc đầu:

- Các ngươi không có cách nào ép hắn thi triển ra tuyệt chiêu, ta nhìn không ra!

Các ngươi cùng lên đi!

dtv-ebook.com

Đối phương ngụy trang thân phận, dung mạo, động tác đều không giống bất luận đệ tử hạch tâm nào, không ép hắn, thi triển ra tuyệt chiêu hoặc bản lĩnh chân chính, muốn nhìn ra, gần như không có khả năng!

Thật giống Hacker tuyệt đỉnh, đi hack tài khoản một cá nhân, một chút áp lực cũng không có, khẳng định dấu vết gì cũng sẽ không lưu lại, làm sao kiểm tra cũng không tra được, trừ khi có Hacker cấp bậc tương đồng vây quét, lúc này mới có thể để hắn lưu lại sơ hở, cuối cùng dò ra thân phận cụ thể của đối phương.

Ta Rất Biết Điều rrên đài kia, chiêu số chém giết tất cả đệ tử nội môn, giống như đập muỗi không có gì khác nhau, một kiếm một cái, thỉnh thoảng hai cái, không có bất kỳ chiêu số gì mà nói, coi như nàng đối với tất cả đệ tử hạch tâm rõ như lòng bàn tay, cũng không cách nào nhận ra.

- Nhưng chúng ta không có cách nào tạo thành áp lực cho hắn...

Lưu Lộ Kiệt cười khổ.

Vương Kiệm Đông xông tới, cho rằng có thể ép sử dụng ra tuyệt chiêu, bị một kiếm chém đầu, bản thân xông tới, tại chỗ chém thành hai khúc... Hai người bọn họ một cái xếp hàng thứ nhất, một cái bài danh thứ ba cũng không làm được, những người khác càng đừng hy vọng!

Ngắn ngủi mấy phút, giết hơn hai trăm đệ tử nội môn, thở mạnh cũng không có... Dựa vào chiến thuật biển người, ép đối phương thi triển tuyệt chiêu khả năng không lớn!

Dù sao tuyệt chiêu đối với chân khí cùng thể lực yêu cầu cực cao, giết tới cuối cùng, khẳng định sẽ hao hết lực lượng, đến lúc đó, coi như để hắn

thi triển, cũng không thi triển ra được!

- Ta thử một chút!

Mắt sáng lên, Bạch Nguyễn Khanh lộ ra vẻ hưng phấn.

Thân là đệ tử hạch tâm, cháu gái một trong tam đại trưởng lão, tuổi không lớn lắm, nhưng lý giải kiếm đạo vô cùng cao thâm, thanh niên trên đài, một kiếm một cái, đơn giản như bổ dưa thái rau, nàng cũng có thể làm được, nhưng Thông Thần Điện phân phối thân thể này, chân khí có hạn, muốn giết nhiều người như vậy, vẫn sừng sững không ngã liền không làm được!

Nói cách khác, gia hỏa trên đài có khả năng còn mạnh hơn nàng... Cao thủ như vậy, làm chiến đấu cuồng, nữ bạo long, đương nhiên muốn tự thân ra tay thăm dò!

- Sư tỷ...

Lưu Lộ Kiệt cùng Vương Kiệm Đông nhìn nhau, tràn đầy xấu hổ:

- Ngươi là đệ tử hạch tâm, nhúng tay đệ tử nội môn tranh đấu, một khi bị phát hiện...

Đối phương có thể là đệ tử nội môn khổ tu, nhiều người như vậy tới chiến đấu đã rất không công bằng, còn tìm đệ tử hạch tâm tới... Bị phát hiện, mặt của bọn hắn đặt chỗ nào?

Mất mặt cũng sẽ mất chết!

- Ta dùng Thông Thần ngọc bài của ngươi, chỉ cần hai người các ngươi không nói, sẽ không có người biết!

Bạch Nguyễn Khanh chặn lại:

- Không cần nói nhiều, ta đi lên chỉ là thăm dò thoáng cái, ép hắn thi triển ra tuyệt chiêu, từ đó xác định thân phận! Chỉ cần xác định hắn

không phải đệ tử hạch tâm, liền sẽ nhận thua. Sẽ không phá hoại đệ tử nội môn các ngươi chiến đấu! Đương nhiên, nếu xác định là đệ tử hạch tâm, sẽ trực tiếp động thủ giết, cũng không tính làm trái quy củ!

- Cái này...

Chần chờ một chút, Lưu Lộ Kiệt khom người:

- Vậy làm phiền Bạch sư tỷ!

Đối phương nói không sai, đi lên chỉ là thăm dò, không hạ sát thủ mà nói, quả thực không tính trái quy tắc.

- Sư tỷ cẩn thận, kiếm tên này rất nhanh...

Thấy xác định được, Vương Kiệm Đông hạ giọng nói.

- Nhanh? Ta không sợ nhất chính là nhanh! Nói thật cho các ngươi biết, ta năm tuổi, Bạch Phong gia gia liền truyền thụ cho ta Trầm Tuyết kiếm pháp, trong tuyết luyện kiếm, hàng năm đều sẽ đi cực bắc một tháng tiến hành tôi luyện, cho tới bây giờ đã mười lăm năm, sớm đã tu luyện tới đại thành! Có kiếm pháp này, các ngươi cho rằng tốc độ của hắn, ta sẽ sợ hãi?

Hai tay chắp sau lưng, ánh mắt của Bạch Nguyễn Khanh lộ ra ngạo khí.

Tốc độ của đối phương rất nhanh, nhưng đối với nhanh, nàng am hiểu hơn!

Nếu không cũng không có khả năng một chân đá nát chỗ hiểm của đệ tử hạch tâm, đối phương còn không cách nào phản kháng.

- Trầm Tuyết kiếm pháp?

Biết thực lực của Bạch Nguyễn Khanh rất mạnh, tính tình còn nóng bỏng hơn dáng người, nhưng cụ thể tu luyện kiếm pháp gì lại không hiểu rõ

tình hình, nghe được cái tên này, ánh mắt của Lưu Lộ Kiệt cùng Vương Kiệm Đông đồng thời sáng lên.

Trầm Tuyết kiếm pháp, ở trong tông môn tên tuổi lẫy lừng, là hơn một ngàn năm trước, một vị tiền bối ở trong tuyết rơi sáng lập ra, tu luyện tới cảnh giới tối cao, trong nháy mắt bông tuyết rơi, có thể xuất liên tục sáu kiếm, tước sạch sáu cạnh của bông tuyết!

Bông tuyết không còn sáu cạnh, sẽ giống như tuyết cầu, tốc độ hạ xuống đương nhiên tăng tốc, lại không giống trước đó phất phới, nên tên là Trầm Tuyết, để tuyết rơi nặng!

Tuyết rất nhẹ, một chút gió cũng có thể làm cho nó bay đi, xuất liên tục sáu kiếm, không chỉ yêu cầu khống chế lực lượng tinh tế, tốc độ xuất kiếm cũng nghĩ mà biết!

Loại kiếm pháp này tu luyện tới đại thành... Tốc độ, lực khống chế, ánh mắt, đã đi đến cảnh giới bọn họ không thể lý giải!

- Sư tỷ tu luyện loại kiếm pháp này tới đại thành, Ta Rất Biết Điều khẳng định không phải đối thủ...

Lưu Lộ Kiệt lần nữa khom người, vẻ mặt chân thành:

- Còn xin sư tỷ thăm dò ra thân phận của hắn liền dừng tay, để đệ tử nội môn chúng ta chém giết hắn!

Bất kể nói thế nào, đối phương cũng là khiêu chiến đệ tử nội môn, vũ nhục nhiều đệ tử nội môn như vậy, nếu sư tỷ giết hắn, nhóm người mình mất hết mặt mũi.

- Quá phí lời, yên tâm, sẽ để lại cho các ngươi!

Bạch Nguyễn Khanh hơi không kiên nhẫn, tùy ý khoát tay áo, cầm lấy trường kiếm đi lên đài.

- Những người khác trước không vội đi lên, ta muốn cùng vị Ta Rất Biết Điều này đơn đả độc đấu!

Đi tới đài cao, Bạch Nguyễn Khanh nói.

Thân là đệ tử hạch tâm, lý giải kiếm thuật vượt xa tất cả mọi người ở đây, dù không ra tay, đồng dạng cho người ta một loại áp bức khó mà nói rõ.

- Mặc dù không biết là vị sư tỷ nào, nhưng tu vi không thấp, ta cảm giác kiếm ý của mình bị áp chế không dám động đậy!

- Ta cũng vậy, có thể là khổ tu giả, xếp hạng không hiện, cũng không có danh khí gì, nhưng kiếm thuật chân chính, so với Lưu Lộ Kiệt sư huynh cũng không hề yếu!

- Nhìn a, có lẽ có thể giết chết gia hỏa kia, thay chúng ta trút giận!

...

Nghe nói như thế, mọi người vốn tính toán xông lên vây công ngừng lại, từng cái âm thầm gật đầu.

Trong đệ tử nội môn, khổ tu không ít, bình thường không lộ diện, không có danh khí gì, nhưng thực lực chân chính thi triển ra, xếp hạng mười vị trí đầu cũng chưa chắc có thể là đối thủ!

Vị nữ sư tỷ này mới vừa lên đài, hẳn giống như vị Ta Rất Biết Điều kia, nếu không giải thích như thế nào, nội môn đột nhiên xuất hiện cao thủ cấp bậc như vậy?

- Muốn động thủ thì nhanh chút, giết ngươi xong, ta còn phải tiếp tục giết những người khác!

Thấy lại xông lên một cái tự cho là đúng, Trương Huyền lắc đầu.

Đơn đả độc đấu, thật quá lãng phí thời gian.

- Rất lâu chưa thấy qua người cuồng vọng như vậy, tự tìm cái chết!

Khẽ kêu một tiếng, trường kiếm trong tay Bạch Nguyễn Khanh đâm ra.

Trầm Tuyết kiếm pháp!

Vừa ra tay chính là công kích mạnh nhất, kiếm khí gào thét, trên đài tựa như tạo thành một cơn bão tuyết, bông tuyết tung bay, để cho người ta thấy không rõ lắm.

- Thế nào? Có phải nhanh hơn ngươi hay không?

Thi triển ra kiếm pháp, Bạch Nguyễn Khanh cũng không sốt ruột tấn công, mà tự tin lộ ra tươi cười.

Nàng khoe khoang với đám người Lưu Lộ Kiệt, nói tu luyện Trầm Tuyết kiếm pháp đến đại thành, trên thực tế còn kém chút hỏa hầu, không phải mỗi một lần đều có thể thi triển cường đại như vậy.

Lần này nhìn thấy đối phương chém giết đệ tử nội môn giống như giết gà, dưới áp bức lại có chút đột phá, bình thường thi triển ra mười lần, cũng chưa chắc có thể sử dụng một lần uy lực, lần này vậy mà thuận lợi, trong lòng liền tràn đầy hưng phấn.

Đổi lại trước đó, thật đúng là không dám nói, có thể nhẹ nhõm giết chết, lúc này thi triển ra, kiếm khí, kiếm ý của đối phương, toàn bộ bao quát trong đó, chiến thắng hẳn là rất đơn giản!

- Nhanh?

Sửng sốt một chút, gật đầu, Trương Huyền đối với cô bé trước mắt tương đối hài lòng:

- Nhanh tốt, ta không có thời gian!

Nói xong trường kiếm đâm ra.

Phốc!

Kiếm của hắn vừa ra tay, Bạch Nguyễn Khanh vừa định ngăn cản, nhưng cảm giác cổ họng tê rần, ngay sau đó ánh mắt của mình nhìn thấy gót chân mình.

Phù phù!

Thi thể nằm trên mặt đất.

- Quên đi, như vậy quá chậm, các ngươi cùng lên! Không được, lôi đài quá nhỏ, vẫn là ta xuống cùng các ngươi chiến đấu a!

Một kiếm đâm chết Bạch Nguyễn Khanh, Trương Huyền giống như đâm chết một con kiến bé nhỏ không đáng kể, thấy bốn phía đệ tử nội môn càng hội tụ càng nhiều, tốc độ hắn giết xa xa không đuổi kịp nghe tin chạy tới, vẻ mặt u oán, tung người nhảy vào đám người.

Lôi đài quá nhỏ, tối đa chỉ dung mười người, nhiều hơn nữa liền chật chội, coi như một đợt mười người... giết chết toàn bộ mấy ngàn người, cũng không biết phải bao lâu!

Huống chi còn thỉnh thoảng có chút khoe anh hùng, chạy tới đơn đả độc đấu...

Phiền toái như vậy, không bằng xông vào đám người, tốc độ có thể nhanh một chút.

- Ngươi tự tìm cái chết...

- Mọi người cùng nhau ra tay, ta không tin hắn có thể mọc ra mười cánh tay...

...

Không nghĩ tới vị sư tỷ cường hãn kia đồng dạng một cái hô hấp cũng không có chống đỡ, liền bị giết chết, Ta Rất Biết Điều càng vọt thẳng tới, mọi người tất cả điên rồi.

Trên lôi đài nhỏ, tất cả mọi người không xông lên được, thật ra thì cũng cho đối phương thuận tiện, không đến mức hai mặt thụ địch, khó mà chống cự, nhưng tên này ngược lại tốt... Vọt thẳng vào đám người, bốn phía đều là đệ tử nội môn, đều là trường kiếm, từng cái phương hướng đều có thể tấn công...

Còn chặn thế nào?

Tốc độ lại nhanh, cũng không có khả năng nhanh hơn hai mươi thanh trường kiếm, ba mươi thanh, thậm chí năm mươi thanh, một trăm thanh a!

Rầm!

Trong nháy mắt, đủ loại kiếm khí, như mưa bay xuống.

- Bạch sư tỷ...

Nhìn thấy nữ bá vương trong đệ tử hạch tâm, thi triển ra Trầm Tuyết kiếm pháp cũng không có chặn lại một giây, Lưu Lộ Kiệt cùng Vương Kiệm Đông triệt để điên rồi.

Trước đó còn nghĩ, để Bạch sư tỷ nương tay... Kết quả, nhìn bộ dạng của đối phương, giống như không khác chém giết bọn họ quá nhiều, một chút áp lực cũng không có ah!

Đệ tử hạch tâm đều là Chân Tiên cảnh, tuỳ ý chém giết...

Coi như mọi người thực lực tương đồng, tên này cũng có chút quá nghịch thiên đi!

- Không thể không thừa nhận, tên này rất lợi hại, nhưng quá mức tự mãn, quá mức kiêu ngạo, cứ như thế xông vào đám người... Ta không tin hắn có thể ngăn lại nhiều người như vậy!

Sau khi hết khiếp sợ, nhìn thấy Ta Rất Biết Điều không biết sống chết xông vào đám người, Vương Kiệm Đông nói.

Hai quyền khó địch bốn tay, coi như lại nghịch thiên, cũng có cái hạn độ a!

Đám người xông vào, nhiều người như vậy đồng thời vây công, không phải đang tìm cái chết là làm gì?

- Hắn là không ngăn được...

Lưu Lộ Kiệt gật đầu, hiển nhiên hắn đối với hành động này của đối phương cũng không coi trọng.

- Lộ Kiệt sư huynh, người ở đây thật nhiều... Loạn như vậy, chúng ta có muốn nhân cơ hội đánh lén hay không?

Con mắt chợt lóe, Vương Kiệm Đông làm cái động tác chém đầu.

Mộc trưởng lão

dtv-ebook.com

- Không được!

Lưu Lộ Kiệt lắc đầu:

- Vừa rồi chúng ta đơn độc khiêu chiến đã thất bại, lần này lại đi vào Thông Thần Điện, chỉ là quần chúng, không thể động thủ lần nữa! Nếu không mỗi người sau khi bị giết, đều thay nhau lên, còn có công bằng gì đáng nói?

Đối phương một người khiêu chiến toàn bộ nội môn, bọn họ luân xa chiến đã rất mất mặt, nếu cường giả như hắn chết rồi, thay ngựa giáp xông lên, chết đổi lại cái bí danh, bị những người khác biết, còn không bị chê cười chết?

Thua cũng phải thua có tôn nghiêm!

Đây là kiêu ngạo của đệ tử Lăng Vân Kiếm Các, cũng là kiên trì trong lòng!

- Sư huynh dạy phải... Là ta càn rỡ...

Lui về sau một bước, Vương Kiệm Đông xấu hổ.

Là hắn quá muốn giết chết đối phương mới toát ra ý tưởng, giờ phút này suy nghĩ một chút quả thực không thích hợp.

Kiếm, vạn binh chi vương, muốn luyện kiếm, trước luyện tâm, nếu như ngay cả ngạo khí cùng kiên trì cũng không có, còn có tư cách gì thu hoạch được kiếm ý công nhận, trở thành cao thủ kiếm đạo chân chính? Từ đó danh chấn thiên hạ?

- Ừm! Lần này là cùng sư tỷ tới, sư tỷ đã bị giết, chúng ta cũng nhanh trở về đi, nếu không ta sợ nàng tức giận...

Thấy đối phương rõ ràng, Lưu Lộ Kiệt thở phào nhẹ nhõm, gật đầu, đang muốn rời Thông Thần Điện, trở lại thực tế, đột nhiên cổ họng tê rần, muốn quay đầu, lại phát hiện đầu lần nữa thấy cái mông cùng gót chân...

- Mẹ nó!

Con mắt nhìn qua nhìn lại, chỉ thấy Ta Rất Biết Điều vừa rồi xông vào đám người, không những không có bị chém giết, ngược lại giống như máy ủi đất, không ngừng đi thẳng về phía trước, mỗi đi về phía trước một bước, liền có một đám lớn đầu bị chặt xuống.

Sở dĩ bị giết, chính là bởi vì cách đối phương quá gần, kiếm khí tán dật ra tiện tay chém đầu hắn xuống...

Người ta giết những người khác, phát ra một đạo kiếm khí nhỏ yếu, liền có thể giết hắn... Còn muốn đánh lén!

Lén cái rắm ah!

Thế thì còn đánh như thế nào?

Vẻ mặt u oán, đầu rơi trên mặt đất, giống như bóng da bắn vài cái, ngay sau đó nhìn thấy đầu của Vương Kiệm Đông cũng giống như mình, ở trên mặt đất không ngừng bắn qua bắn lại...

Nhìn biểu lộ của đối phương cũng đầy bi thương...

Ta là tới xem náo nhiệt... Vô tội a...

Người vô tội cũng giết, còn biết xấu hổ hay không, có thiên lý hay không?

Hô!

Ý thức lần nữa quay về, Lưu Lộ Kiệt càng thêm buồn bực.

Lần đầu tiên đụng kiếm của người ta, bị tại chỗ chém thành hai khúc, lần thứ hai, đi qua xem náo nhiệt, bị kiếm khí tán dật chém đầu...

Hắn là nội môn đệ nhất nhân liên tục bảy năm a, tuyệt thế thiên tài dốc lòng muốn đuổi theo Thập Lý Kiếm Thần, lúc nào không có cảm giác tồn tại như vậy?

Trong lòng phát điên, ngẩng đầu nhìn lại, nhìn thấy sư tỷ Bạch Nguyễn Khanh, thân thể mềm mại không ngừng run rẩy, trong phòng đã một mảnh hỗn độn.

Xem ra không chỉ hắn không tiếp thu được, mới xuất chiêu liền bị người chém đầu, vị trước mắt này càng chịu không được, đang lấy đồ dùng trong nhà hắn trút giận.

May mắn những vật này đều không đáng tiền, nếu không lần này thua thiệt lớn.

- Xin sư tỷ bớt giận...

Vội vàng đứng dậy ôm quyền.

- Bớt giận? Ta không có lửa giận, làm sao bớt?

Vẻ mặt như hàn băng, Bạch Nguyễn Khanh răng ngà cắn vang vọng, lạnh lùng nhìn lại.

Thấy loại vẻ mặt này của nàng, trong lòng Lưu Lộ Kiệt lạnh lẽo, vừa cho rằng không tốt, liền thấy hoa mắt.

Đùng đùng!

Một hồi âm thanh quyền cước vào thịt, trước đó mấy đệ tử nội môn cùng với nàng tới, bao quát Chu Ngôn Chi cùng Ngụy Tùy Phong, tất cả đều nằm trên mặt đất, từng cái mặt mũi bầm dập, vô cùng thê thảm.

- Tốt, ta thuận khí rồi...

Đánh xong những người này, Bạch Nguyễn Khanh dường như thoải mái hơn không ít, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, thân thể mềm mại chuyển một cái:

- Ta muốn ngươi hỗ trợ tìm người, ngươi để tâm một chút, mặt khác, sự tình ngày hôm nay, không hy vọng có người truyền đi, cho ta nghe được tin tức... Các ngươi hẳn phải biết kết quả!

Đám người Lưu Lộ Kiệt, Vương Kiệm Đông, Chu Ngôn Chi đồng thời rụt cổ, dưới háng xiết chặt.

- Ta đi trước...

Phần phật!

Lời còn chưa dứt, bóng người lẻn ra ngoài, ngay sau đó rơi vào trên lưng một Thánh thú phi hành, biến mất ở trước mặt mọi người.

Đường đường đệ tử hạch tâm chạy đến Thông Thần Điện của đệ tử nội môn, đi dạy dỗ đệ tử nội môn, kết quả bị người ta đập phát chết luôn...

Tiếp tục đợi ở chỗ này, sẽ chỉ càng mất mặt, còn không bằng rời đi!

...

- Chúng ta làm sao bây giờ?

Thấy vị nữ bạo long này xoay người rời đi, Vương Kiệm Đông cười khổ nhìn qua.

- Còn có thể làm sao? Chuyện này huyên náo lớn như vậy, đã giấy không thể gói được lửa, chỉ có thể trình báo trưởng lão!

Lưu Lộ Kiệt nói.

Nếu như vừa rồi bọn họ giết được Ta Rất Biết Điều, coi như nghiêm trọng, cũng sẽ không huyên náo quá lớn, hiện tại bị giết vài trăm người,

thậm chí đệ tử hạch tâm tự mình ra tay, cũng bị làm thịt... Lại không báo trưởng lão, bọn họ cũng đảm đương không nổi ah!

- Đúng vậy, phải thông tri trưởng lão, để cho bọn họ tới xử lý...

Vương Kiệm Đông cũng gật đầu.

Thảo luận xong, hai người đang muốn hành động, liền nghe trên không xuất hiện âm thanh gào thét, vội vàng ra khỏi phòng, ngay sau đó nhìn thấy hơn mười vị lão giả từ trên lưng Thánh thú phi hành rơi xuống.

Chính là mấy vị trưởng lão chủ yếu chịu trách nhiệm quản lý đệ tử nội môn!

- Lưu Lộ Kiệt, Vương Kiệm Đông, Thông Thần Điện xảy ra chuyện gì?

Một lão giả đi đầu hơi khô gầy, màu trường bào xám nhạt, nhìn thấy hai người, lông mày nâng lên.

Trong nội môn, Mộc trưởng lão thực lực mạnh nhất, quyền lợi lớn nhất!

Cũng là người quen biết cũ của Lục Vân trưởng lão, lần trước đi Trưởng Lão điện gặp phải kia.

Nếu như Trương Huyền ở đây, khẳng định cũng có thể nhận ra, trong hơn mười vị lão giả này, Lục Vân trưởng lão thình lình xuất hiện.

Hắn vừa mới tấn thăng thành nội môn trưởng lão, dựa theo tình huống bình thường, là không có tư cách đi theo sau lưng mọi người, nhưng bởi vì thu một hậu bối thiên tư mạnh mẽ, được tông môn coi trọng, mới may mắn đi theo.

- Bẩm báo Mộc trưởng lão, có người khiêu chiến toàn bộ đệ tử nội môn...

Nhìn thấy trưởng lão đi tới tiểu viện của hắn, Lưu Lộ Kiệt không dám do dự, nói rõ chi tiết sự tình vừa rồi.

Ta Rất Biết Điều kia từ bắt đầu khiêu chiến, hắn đều nhìn ở trong mắt, biết nguyên nhân hậu quả.

- Một người khiêu chiến tất cả mọi người, giết vài trăm người, hai ngươi đều lên, vẫn không đỡ được?

Mộc trưởng lão nhướng mày, tràn đầy lửa giận:

- Thiệt thòi ta giáo dục ngươi nhiều năm như vậy, làm sao rác rưởi như thế?

- Chúng ta...

Lưu Lộ Kiệt hơi đỏ mặt, nói không ra lời.

- Mặc kệ thân phận cụ thể của tên này, là đệ tử nội môn hay hạch tâm, đi vào Thông Thần Điện chính là cấp bậc tương đồng, đều là Cổ Thánh nhất trọng sơ kỳ!

Mộc trưởng lão hừ lạnh:

- Cấp bậc đồng dạng, một người khiêu chiến vài trăm người... Quả thực mất mặt xấu hổ! Xem ra ta bình thường truyền thụ cho các ngươi, một chút cũng không có ghi ở trong lòng, cũng không có học được!

- Trưởng lão, không phải chúng ta yếu, là tên này quá mạnh...

Vương Kiệm Đông không phục.

- Nói láo! Mạnh hơn có thể mạnh bao nhiêu? Mạnh hơn thi triển cũng là kiếm thuật của Lăng Vân Kiếm Các!

Mộc trưởng lão cắt đứt đối phương:

- Thực lực thấp, chính là thực lực thấp, không nên nguỵ biện!

- Cái này... vâng!

Vương Kiệm Đông còn muốn nói hai câu, nhưng bị Lưu Lộ Kiệt kéo góc áo, đành phải không cam lòng gật đầu.

Thật ra thì hắn cũng biết, tuy Mộc trưởng lão nói khó nghe, nhưng thực tế chưa hẳn chính là nghĩ như vậy... nhưng bị châm chọc ở trước mặt, vẫn còn có chút nhịn không được.

- Mộc trưởng lão, vậy chúng ta làm sao bây giờ?

Chờ vị lão giả này mắng xong, Lưu Lộ Kiệt nhìn lại.

Chỉ chửi vô dụng, chuyện này nhất định phải xử lý, nếu không mất mặt không riêng gì đệ tử nội môn, còn có những trưởng lão này.

Hưởng thụ nhiều tài nguyên của tông môn như vậy, bồi dưỡng thế hệ sau, kết quả bị một người tận diệt... Truyền đi, cũng không dễ nghe ah!

- Đã tới, chúng ta cũng đi qua nhìn một chút, tên này đến cùng từ nơi nào xuất hiện, lại làm việc không theo quy củ như vậy?

Mộc trưởng lão xua tay.

Thực lực ngươi mạnh, thu hoạch được tài nguyên, tấn cấp hạch tâm là được, mạnh hơn, thậm chí có thể trở thành trưởng lão tông môn, thủ vệ một phương...

Lợi hại như vậy, khiêu chiến đệ tử nội môn, quá không theo lẽ thường a!

Bọn họ cũng muốn nhìn một chút, đến cùng là ai không có chừng mực như vậy!

- Xác định thân phận đối phương, sau đó lại đi tìm bản tôn, hỏi thăm rõ ràng tình huống... Tận lực tiêu trừ chuyện này, nếu không ảnh hưởng lớn, các ngươi đều sẽ bị ghi vào sử sách, để tiếng xấu muôn đời!

Mộc trưởng lão khẽ nói.

- Vâng!

Đám người Lưu Lộ Kiệt gật đầu.

- Đi chuẩn bị chút Thông Thần ngọc phù của đệ tử nội môn, chúng ta thân là trưởng lão, công khai đi qua không tốt lắm...

Mộc trưởng lão bàn giao.

Thông Thần Điện của đệ tử nội môn, là nơi giao dịch cùng giao đấu của đệ tử nội môn, dưới tình huống bình thường, trưởng lão sẽ không tiến vào!

Lại thêm sự tình lần này náo lớn như vậy, nếu như lấy thân phận trưởng lão đi vào, người khác thấy thế nào?

- Trưởng lão chờ một lát...

Lưu Lộ Kiệt quay người đi vào gian phòng, chỉ chốc lát lấy ra mười mấy Thông Thần ngọc phù.

Mấy đệ tử nội môn mới vừa rồi bị Bạch Nguyễn Khanh đánh một trận, đều là ở thị trường giao dịch bày quầy bán hàng, trong tay nắm giữ rất nhiều ngọc phù, trưởng lão cần, không ai dám từ chối.

Nhỏ máu xác nhận, tinh thần khẽ động, ý niệm tiến vào bên trong.

Lần này đi vào Thông Thần Điện, bọn họ cũng không dám bày ra dung mạo chân thực, mà ngụy trang thành hình dáng đệ tử nội môn phổ thông.

Mười mấy vị trưởng lão đi theo sau lưng đám người Lưu Lộ Kiệt, rất mau tới lân cận sân thi đấu.

Lúc này toàn bộ đấu trường đều bị dìm ngập, kiếm khí gào thét như gió lốc, vô số đầu người không ngừng rơi trên mặt đất, từng đệ tử nội môn hóa thành quang ảnh tiêu tán.

Khoảng cách đám người Lưu Lộ Kiệt rời đi nơi đây, không đến mười phút đồng hồ, lại có ít nhất bảy tám trăm người bị giết!

Nói cách khác, ngắn ngủi mời phút, đệ tử nội môn đã bị giết một phần mười, hơn một ngàn người!

Đây cũng quá hung tàn đi!

- Thật giống như chân khí cùng lực lượng trong cơ thể hắn, vẫn như cũ không có tiêu hao quá lớn...

Nhìn về phía Ta Rất Biết Điều bị vây công ở giữa đám người, đám người Lưu Lộ Kiệt không ngừng nhảy loạn.

Tận mắt nhìn thấy, cũng cảm giác muốn điên rồi.

Một người, liên tục chém giết hơn ngàn cường giả cùng cấp bậc, lực lượng hao tổn không lớn... Đổi lại trước đó, đánh chết cũng không tin, nhưng bây giờ thực sự phát sinh!

- Mộc trưởng lão, các ngươi cũng nhìn thấy, hiện tại quần tình xúc động phẫn nộ, thực sự không có cách nào...

Lưu Lộ Kiệt đi tới trước mặt.

Hiện tại không chỉ Ta Rất Biết Điều đại sát bát phương không dừng được, tất cả đệ tử nội môn cũng triệt để thiêu đốt, không quan tâm tính mạng, đừng nói hắn, Mộc trưởng lão tự mình mở miệng, cũng chưa chắc khuyên can được!

- Ngươi không có cách nào, là bởi vì thực lực ngươi yếu, xem ta!

Trên mặt không vui, Mộc trưởng lão hừ lạnh một tiếng:

- Chư vị trưởng lão đi theo đằng sau ta, ngăn cản tên này tiếp tục giết người!

- Vâng!

Hơn mười vị nội môn trưởng lão cường đại nhất đồng thời gật đầu, đồng loạt đi về phía trước.

Tuy bọn họ trẻ tuổi giống như đệ tử nội môn, nhưng kiếm ý trong cơ thể bày biện ở nơi đó, mọi người đang vây công, thấy bọn họ đi tới nhao nhao tránh ra.

- Tốt, dừng tay đi...

Đi tới trước mặt, Mộc trưởng lão nhìn về phía Trương Huyền, trường kiếm trên tay vũ động, kiếm khí gào thét, bao phủ bốn phía.

- Lại tới một nhóm? Chẳng lẽ lại muốn đơn đả độc đấu? Ta thật không có nhiều thời gian lãng phí như vậy!

Thấy toát ra nhiều như vậy, còn ngăn cản mọi người, Trương Huyền sững sờ, sau đó lắc đầu, trường kiếm trong tay bỗng nhiên lắc một cái.

- Ngươi...

Không nghĩ tới tên này sẽ ra tay với bọn họ, ngay cả lời cũng không cho nói xong, Mộc trưởng lão giận dữ, kiếm trong tay giương lên, đang muốn xuất chiêu, cổ họng đột nhiên tê rần.

Ngay sau đó, đầu rơi trên mặt đất, ý thức còn không có biến mất, ngay sau đó nhìn thấy tất cả trưởng lão đi theo phía sau hắn, từng cái đồng loạt té ngã trên đất, không còn đầu.

Xác thực là đệ tử nội môn!

dtv-ebook.com

- Mộc trưởng lão...

Lưu Lộ Kiệt cùng Vương Kiệm Đông cứng ở tại chỗ.

Đám người Mộc trưởng lão, là tới xử lý chuyện, kết quả mới ra tay, đồng dạng bị giết...

Đây chính là đám người cường đại nhất nội môn a!

Đại ca...

Giết bọn hắn, ngươi thật không sợ?

Chẳng lẽ không có cho rằng kiếm ý trong cơ thể bọn họ rất cường đại?

Nắm giữ kiếm ý như vậy, chắc chắn sẽ không phải đệ tử đơn giản ah...

Tiện tay liền giết?

Mấu chốt là... đám người Mộc trưởng lão rõ ràng phản kháng, làm sao giống như nhóm người mình, không có tạo thành bất kỳ ngăn trở nào?

Giống như bóp chết sâu kiến...

Nghi ngờ đệ tử hạch tâm Chân Tiên cảnh không phải đối thủ, có thể nhịn... trưởng lão Chân Tiên cảnh đỉnh phong, bị một kiếm đánh chết mười cái, thực sự nhẫn không được ah!

Rốt cục mạnh đến mức nào?

Buồn cười hắn, còn cảm thấy không khác mình là mấy...

Lưu Lộ Kiệt không ngừng run rẩy.

Nói thật, có chút nghi ngờ nhân sinh rồi.

Ngẩng đầu tiếp tục nhìn Ta Rất Biết Điều, chỉ thấy hắn cùng những người khác tiếp tục chiến đấu.

Mảy may không có bị chém giết hơn mười vị trưởng lão ảnh hưởng, thậm chí khả năng, cũng không biết đối phương là trưởng lão!

Người bình thường, ở trong mắt đối phương, quả nhiên không có chút cảm giác tồn tại nào!

...

- Người quá nhiều...

Giống như đối phương đoán, Trương Huyền quả thực không có phát hiện đối phương là trưởng lão.

Ăn mặc quần áo giống như đệ tử nội môn, tuổi tác thoạt nhìn cũng chỉ hai mươi tuổi, nói là trưởng lão, cũng phải tin tưởng mới được!

Vốn từ từ đánh cũng không quan trọng, nhưng thân thể này chân khí quá ít, không nhanh chóng chém giết mà nói, càng ngày càng nhiều, làm không cẩn thận sẽ bại!

Một khi thua, tiền liền lấy không đến... ba mươi hai Kiếm Các tệ của mình cũng sẽ thua hết!

Đây đã là toàn bộ gia sản của hắn...

Quyết không cho phép phát sinh!

Cho nên không có thể cho bọn họ kéo dài thời gian!

Đơn đả độc đấu...

Miễn đi!

Nói nhảm...

Đồng dạng miễn đi!

Các ngươi bất kể là ai, chỉ cần có thể chống đỡ được ta công kích, đánh đơn cũng không quan trọng, không ngăn được, giết!

Còn đám người Mộc trưởng lão... Trong mắt hắn, không khác giết đệ tử phổ thông, đều là một kiếm một cái, nhiều nhất mấy người này càng thêm nhảy nhót mà thôi.

- Chân khí đã tiêu hao một phần ba, cần tốc độ càng nhanh hơn...

Ngẩng đầu nhìn, người từ bảy tám trăm, đã hội tụ đến bốn năm ngàn, kèm theo thời gian tích tụ, đệ tử nội môn tuôn qua khẳng định cũng càng nhiều, không chậm trễ nổi!

Hô!

Thân thể hóa thành hư ảnh, tốc độ của Trương Huyền càng nhanh.

...

- Mộc trưởng lão cũng không phải đối thủ, muốn ngăn gần như không có khả năng, chúng ta cũng nhanh trở về đi, nếu không trưởng lão khẳng định sẽ nổi giận...

Sau khi hết khiếp sợ, Lưu Lộ Kiệt nói.

- Ừm!

Vương Kiệm Đông gật đầu.

Thời khắc này đã không phải bọn họ có thể khống chế, tiếp tục chờ đợi, sẽ chỉ biến thành chê cười.

Thân thể run rẩy, hai người đang muốn rời rời Thông Thần Điện, một đạo kiếm mang từ trong đám người bay tới.

Lạch cạch! Lạch cạch!

Cổ họng đau đớn, Lưu Lộ Kiệt cùng Vương Kiệm Đông mắt tối sầm lại, hai cái đầu lần nữa rơi trên mặt đất, giống như bóng da đàn hồi.

- Mẹ nó...

- Đã ba lần...

Hai người nước mắt ào ào.

Cái này mcn trêu ai ghẹo ai... Liên tục bị chặt đầu ba lần.

Thật **!

Từ khi bắt đầu luyện kiếm, nhiều năm như vậy, đánh rắm không có, nhưng Ta Rất Biết Điều đi ra gần hai mươi phút, liên tục “chết” ba lần...

Hai đại cao thủ lạnh cả người, đã có loại cảm giác sắp phát điên.

Ý thức tiêu tán, lần nữa về gian phòng, chỉ thấy đám người Mộc trưởng lão đồng loạt ngồi ở trên ghế, không có một câu, trong phòng yên tĩnh tiếng kim rơi cũng có thể nghe được.

- Trưởng lão...

Lưu Lộ Kiệt đứng dậy.

Tất cả trưởng lão mới phản ứng lại.

- Bị tên kia chém?

- Hình như là vậy...

- Làm sao sẽ nhanh như vậy?

- Ta không có phản ứng kịp...

- Ta cũng không có phản ứng kịp...

...

Hơn mười vị trưởng lão, tất cả đều miệng run rẩy, như thấy quỷ.

Bọn họ đều là Chân Tiên cảnh, lý giải kiếm thuật, coi như kém những đệ tử hạch tâm thiên tài kia, nhưng chìm đắm nhiều năm, bất luận thực lực hay lý giải kiếm thuật, đã vượt xa người thường, cho dù đều là Cổ Thánh nhất trọng, cũng tuyệt không phải đệ tử nội môn có thể chống lại!

Mà bây giờ... Một câu chưa kịp nói xong, đầu liền bị chặt xuống...

Tất cả đều có chút nghi ngờ nhân sinh!

Đặc biệt là Mộc trưởng lão, xấu hổ hận không thể có khe đất chui vào.

Vừa rồi còn lời thề son sắt nói, Lưu Lộ Kiệt là bởi vì thực lực thấp, không cách nào ngăn cản vị kia... Hắn ra tay nhất định nhẹ nhõm hoàn thành... Kết quả, còn không có nói xong, liền bị chém...

Mất mặt ah!

Làm trưởng lão nhiều năm như vậy, chưa hề mất mặt qua như vậy!

- Bây giờ chúng ta làm sao bây giờ?

Trầm mặc hồi lâu, một trưởng lão nhìn qua.

- Cái này...

Mộc trưởng lão do dự, quay đầu nhìn về phía Lưu Lộ Kiệt:

- Người này tên là gì?

- Ta Rất Biết Điều!

Lưu Lộ Kiệt gật đầu.

- Biết điều?

Che trái tim, Mộc trưởng lão chỉ cảm thấy toàn thân run rẩy, có chút không nhịn được muốn ngất đi.

Một người khiêu chiến toàn bộ nội môn, gây ra động tĩnh lớn như vậy không nói, ngay cả trưởng lão cũng giết...

Biết điều...

Sao giác cái từ này chói tai như vậy?

- Đừng nói cho bất luận người nào chúng ta tới qua...

Nhịn xuống xúc động sắp bùng nổ, Mộc trưởng lão đứng dậy.

- Chưa từng tới?

Lưu Lộ Kiệt kinh ngạc.

Đây có phải là đại biểu... các ngươi cũng mặc kệ hay không?

- Đi thôi...

Tiếng nói kết thúc, đám người Mộc trưởng lão xoay người rời đi, sau một khắc, liền biến mất khỏi tiểu viện, giống như chưa từng tới qua.

- Sư huynh...

Vương Kiệm Đông tái mặt.

- Mộc trưởng lão làm như vậy cũng không có cách nào... Thân là trưởng lão, vốn nên xử lý chuyện này, kết quả bị giết... Hiện tại chỉ có thể giả bộ như không biết, nếu không... Còn để cho bọn họ sống thế nào?

Lưu Lộ Kiệt cười khổ.

Không phải bọn hắn không muốn quản, mà là thực sự không quản được ah!

Đường đường trưởng lão, cùng cấp bậc bị đệ tử giết... Truyền đi, mất mặt cũng muốn mất chết!

...

- Chúng ta thật mặc kệ?

Trên lưng Thánh thú phi hành, trưởng lão trước đó nói chuyện nhịn không được nữa, nhìn về phía Mộc trưởng lão.

- Dĩ nhiên không phải, hiện tại đi Kiếm Các đình, tra tình huống của Ta Rất Biết Điều một chút!

Mộc trưởng lão lắc đầu.

- Kiếm Các đình, là địa phương tông môn khống chế Thông Thần Điện, quả thực có thể tra ra vị trí cùng phương hướng chuẩn xác của đối phương, nhưng chúng ta chỉ là trưởng lão nội môn, quyền hạn quá thấp, không có tư cách thu hoạch những tin tức này!

Trưởng lão tra hỏi dừng lại một chút nói.

So sánh Thông Thần ngọc phù như một diễn đàn, như vậy Kiếm Các đình chính là tổng server.

Tìm server, quả thực có thể tra được IP chuẩn xác của đối phương, nhưng Lăng Vân Kiếm Các sử dụng hình thức Thông Thần Điện, thân phận đối phương chính là bảo mật!

Bọn họ chỉ là trưởng lão nội môn mà thôi, căn bản không có tư cách thẩm tra!

Thậm chí xem như tông chủ, cũng không thể tuỳ tiện đi điều tra, nếu không rất dễ dàng dẫn tới trong tông môn nhân tâm di động, tạo thành

tổn thất không thể vãn hồi.

Dù sao ẩn nấp thân phận đi giao đấu, mới có thể không có gánh nặng trong lòng, cũng không cần lo lắng hư danh ảnh hưởng, thứ này vạch trần ở trước mặt tất cả mọi người, toàn bộ Thông Thần Điện của Lăng Vân Kiếm Các sẽ sụp đổ.

- Ta không cần thu hoạch tin tức chuẩn xác của hắn...

Mộc trưởng lão lắc đầu:

- Chỉ cần biết thực lực cụ thể là tốt rồi!

- Thực lực cụ thể?

Kích hoạt Thông Thần ngọc phù, cần nhỏ máu nhận chủ, cho nên thực lực chân chính có thể đo lường ra, hơn nữa cực kỳ chính xác.

- Ngươi là muốn xác nhận hắn có phải đệ tử nội môn hay không?

Có người phản ứng lại.

- Phải, kiếm thuật cao như vậy, ta nghi ngờ có phải đệ tử hạch tâm chạy tới đùa giỡn hay không... Nếu như tu vi không đến Hư Tiên... Chính là đệ tử nội môn, chuyện này liền không cần quản!

Mộc trưởng lão nói.

Mọi người giật mình.

Đúng.

Nếu như là đệ tử hạch tâm, bọn họ mặc kệ, đối với toàn bộ nội môn sẽ có lực trùng kích cực lớn.

Nhưng đệ tử nội môn mà nói, mặc dù sẽ mất mặt, nhưng chí ít đệ tử nội môn thua đệ tử nội môn... Không đến mức quá mất tôn nghiêm!

Thậm chí tổn thất, còn có thể vãn hồi.

Chỉ cần sau đó nói cho các đệ tử khác, nội môn cũng có thể tu luyện tới mạnh như vậy, làm không cẩn thận sẽ còn dẫn tới cuồng triều tu luyện.

Thánh thú phi hành rất nhanh đến Kiếm Các đình, Mộc trưởng lão đưa tới trưởng lão ấn đại biểu thân phận.

- Ta muốn kiểm tra một người ngoại hiệu Ta Rất Biết Điều, thực lực cụ thể!

Hít sâu một hơi, Mộc trưởng lão nói ra mục đích của mình.

Ông!

Bức tường trước mắt lóe lên hào quang, ngay sau đó một nhóm chữ hiện lên… phá toái hư không đỉnh phong!

- Cổ Thánh tứ trọng đỉnh phong?

- Nói như vậy, hắn thật sự là... Đệ tử nội môn?

- Đệ tử hạch tâm yêu cầu thấp nhất là Hư Tiên cảnh, phá toái hư không đỉnh phong, rõ ràng còn không có đến...

- Nội môn lúc nào xuất hiện người cường đại như vậy?

...

Tất cả mọi người xôn xao.

Đối phương mạnh như vậy, trong lòng bọn họ cũng có chút nghi ngờ, có phải những cường giả nghịch thiên ở hạch tâm tới làm loạn hay không, nhìn thấy cái này, triệt để rõ ràng, thực sự là đệ tử nội môn!

Chỉ là... Nội môn tại sao có thể có cường đại như vậy, bọn họ thân là trưởng lão lại không biết?

...

- Thế nào? Vị bán thuốc kia đã tìm được chưa?

Tiểu viện Bạch Diệp trưởng lão, Bạch Phong nhìn thấy Bạch Nguyễn Khanh trở về, đi tới trước mặt.

Hắn còn cần chăm sóc lão gia, đưa nữ hài đến chợ giao dịch của đệ tử nội môn, liền trực tiếp trở về.

- Không có...

Bạch Nguyễn Khanh hơi đỏ mặt, lắc đầu.

- Chuyện gì xảy ra?

Thấy trạng thái tinh thần của nàng rõ ràng không đúng, Bạch Phong nhịn không được nói.

- Vâng... Vừa rồi đệ tử nội môn có người khiêu chiến, ta đi vào Thông Thần Điện của bọn họ, tới tỷ thí một hồi...

Bạch Nguyễn Khanh nói một lần.

- Ngươi nói... Thi triển Trầm Tuyết kiếm pháp ta truyền thụ cho ngươi, bị đối phương một chiêu thuấn sát?

Con mắt Bạch Phong trợn tròn.

- Vâng...

Bạch Nguyễn Khanh có vẻ xấu hổ:

- Kiếm của đối phương, để cho ta cho rằng, cái gọi là tuyệt học Trầm Tuyết kiếm pháp, quá kém...

- Cái này sao có thể? Bộ kiếm pháp kia, ở Lăng Vân Kiếm Các coi như không phải nổi danh nhất, nhưng toàn lực thi triển, cũng sẽ không phải

nội môn có thể chống lại...

Bạch Phong nhíu mày, dừng lại phút chốc, đột nhiên mở miệng nói:

- Ngươi có Thông Thần ngọc phù nội môn không? Ta muốn đích thân đi qua nhìn một chút!

Toàn bộ chém giết

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

- Không có...

Bạch Nguyễn Khanh lắc đầu, nhìn lại:

- Phong lão cũng muốn đi xem?

- Trầm Tuyết kiếm pháp, ảo diệu vô tận, ta không tin sẽ bị người tuỳ tiện phá vỡ, ta xem tên kia đến cùng dùng âm mưu quỷ kế gì! Coi như có thể phá giải ngươi, ta cũng có tự tin, để hắn không cách nào phá giải của ta!

Bạch Phong nói.

Mặc dù Bạch Nguyễn Khanh cố gắng, nhưng bị giới hạn tuổi tác, ảo diệu của Trầm Tuyết kiếm pháp, lĩnh ngộ chỉ là da lông!

Hắn tự mình ra tay, thi triển bộ kiếm thuật này, khẳng định có thể tuỳ tiện chém giết, mà không phải thất bại tan tác quay về.

- Hắn chỉ là đệ tử nội môn... mặc dù Phong lão không phải trưởng lão, nhưng thực lực cường đại hơn nhiều trưởng lão hạch tâm... Tự mình ra tay, không quá phù hợp!

Bạch Nguyễn Khanh hơi xấu hổ.

Nàng ra tay đã rất mất mặt, Phong lão lại ra tay, mặc kệ thắng thua, đều cực kỳ khó chịu nổi.

- Ta chỉ là đi xem kiếm thuật của gia hỏa kia, không nhất định ra tay!

Bạch Phong lắc đầu nói:

- Lại nói, ta chỉ là lão nô, cũng không phải trưởng lão, không có gì thích hợp hay không thích hợp!

Kiếm thuật của hắn lại cao hơn, cũng chỉ là hạ nhân.

Không có đại biểu Lăng Vân Kiếm Các.

- Cái này...

Thấy Phong lão muốn đi, biết khuyên can không được, Bạch Nguyễn Khanh dừng lại một chút, gật đầu:

- Tốt!

Lần nữa trở lại trụ sở của Lưu Lộ Kiệt.

Nhìn thấy bọn người Mộc trưởng lão mới đi, nữ bạo long lại xuất hiện lần nữa, con mắt Lưu Lộ Kiệt ê ẩm, có chút muốn khóc.

Ngươi tới làm gì...

Ta chỉ là đệ tử mà thôi, không phải mở khách sạn...

- Ta đi tìm...

Rõ ràng ý tứ của đối phương, Lưu Lộ Kiệt không dám nói nửa chữ “không”, lần nữa tìm đến Thông Thần ngọc phù của đệ tử nội môn, tinh thần khẽ động, mấy người lần nữa đi vào trong điện.

Nói thật, hắn thực sự không muốn đi vào, nhưng Bạch Nguyễn Khanh nhìn chằm chằm, không đi vào liền có thể động thủ, cùng Vương Kiệm

Đông mặt đầy bất đắc dĩ, lần nữa dẫn đường, đi tới trước đài tỷ thí.

Ngắn ngủi hơn mười phút, đệ tử nội môn lại bị giết hơn nghìn người.

Rất rõ ràng, vây tới càng ngày càng ít.

Đệ tử nội môn coi như lại oán giận, lại nổi giận, liên tục bị giết hơn hai ngàn người, cũng cảm thấy có chút sợ hãi.

Trong mắt bọn hắn, Ta Rất Biết Điều giống như động cơ vĩnh cửu, không biết mệt mỏi, tới nhiều người, ở trước mặt hắn đều là uổng công.

- Cái kiếm pháp này...

Nhìn một hồi, Bạch Phong nhíu mày.

Kiếm pháp của vị trước mắt này, đơn giản hiểu rõ, liếc mắt liền có thể nhìn ra không có bất kỳ kỹ xảo gì, giống như hài đồng vung vẩy, cho người ta một loại cảm giác không biết dùng kiếm.

Nhưng chẳng biết tại sao uy lực cực lớn, chỉ cần thi ra, sẽ làm người ta không cách nào ngăn cản, chỉ có thể trơ mắt bị giết.

Loại kiếm pháp này, cho dù là hắn, cũng nhìn không ra tốt xấu.

Hai bên đối chiến chênh lệch quá lớn, nếu như đội bóng thôn đấu với đội tuyển quốc gia, coi như chiến thắng, cũng nhìn không ra kỹ thuật bóng mạnh mẽ hay không, không phải không hảo hảo thi triển, mà là... Đối thủ quá yếu!

Một quyền đánh khóc trẻ ba tuổi, chứng minh ngươi rất mạnh ư?

- Phong lão...

Bạch Nguyễn Khanh nhìn qua.

- Kiếm pháp của hắn rất mạnh... Bất quá muốn chân chính biết mạnh yếu, cần tự thân tới tỷ thí!

Bạch Phong nói.

- Tự thân tỷ thí?

Lưu Lộ Kiệt nhảy dựng:

- Phong lão, ta nhìn thôi được rồi, ta sợ...

- Sợ cái gì? Yên tâm, ta sẽ không giết hắn, cho các ngươi khó chịu...

Bạch Phong cau mày.

- Ta không phải sợ ngươi giết hắn, mà là sợ... Hắn ngươi giết, như thế càng khó chịu nổi...

Lưu Lộ Kiệt cười khổ.

- Làm càn! Phong lão thực lực gì ngươi có biết không? Làm sao sẽ bị giết?

Bạch Nguyễn Khanh giận dữ.

Mặc dù Phong lão không phải trưởng lão tông môn, nhưng thực lực không phải trưởng lão bình thường có thể so!

Đối mặt dạng cường giả này, dám nói như thế, quả thực muốn bị đánh!

- Ta chỉ là thuận miệng nói, không tin, liền thử một chút đi...

Lưu Lộ Kiệt lắc đầu.

Vừa rồi đám người Mộc trưởng lão tới cũng bị chém... Vị Phong lão này coi như rất mạnh, cùng cấp bậc, cũng chưa chắc thắng được hơn mười vị nội môn trưởng lão!

Bất quá đối phương đã không tin, không cần thiết tiếp tục nhắc nhở.

Nếu không cũng không tiện giải thích, tại sao lại xác nhận như vậy... Dù sao trước khi đi Mộc trưởng lão đặc biệt bàn giao, đừng nói bọn họ tới.

- Giết ta? Cùng cấp bậc, trừ lão gia, cùng mấy vị trưởng lão trong môn phái, ta còn thực chưa hề sợ những người khác!

Thấy đệ tử nội môn này nói như vậy, Bạch Phong nhịn không được cười lên.

Bởi vì hắn không phải trưởng lão, ở trong tông môn danh khí cũng không lớn, nhưng không có nghĩa là thực lực yếu!

Lão gia tự mình chỉ điểm, tu luyện hơn một trăm năm, lý giải kiếm thuật sớm đã trong sáng thánh khiết, chưa từng sợ qua bất luận người nào!

Thân thể nhẹ nhàng run rẩy, kiếm ý trong cơ thể lan tràn, sải bước đi tới.

Hắn không cần chứng thực bản thân với người khác, chỉ muốn xác nhận một chút, đối phương phá giải Trầm Tuyết kiếm pháp của hắn như thế nào mà thôi!

Thấy hắn xông tới tìm Ta Rất Biết Điều, khóe miệng của Lưu Lộ Kiệt cùng Vương Kiệm Đông co quắp, đồng loạt lui về phía sau mấy bước, trốn ở biên giới đại sảnh.

- Làm gì?

Bạch Nguyễn Khanh cau mày.

- Không có gì... Bạch sư tỷ, nếu không... ngươi cũng đến đây đi, dù sao bằng vào nhãn lực của chúng ta, cũng có thể nhìn rất rõ ràng, không cần thiết gần như vậy...

Lưu Lộ Kiệt xấu hổ.

Liên tục bị chặt đầu ba lần, hắn cũng không muốn lại bị giết.

- Đồ hèn nhát, còn nội môn đệ nhất, mất mặt...

Nhìn ra ý nghĩ của đối phương, Bạch Nguyễn Khanh chẳng muốn tiếp tục chú ý, ngẩng đầu nhìn qua.

Cũng không biết Phong lão thi triển thủ đoạn gì, trước đó mọi người vây quanh Ta Rất Biết Điều, giờ phút này tất cả đều tránh ra, xuất hiện một con đường.

Phần phật!

Người còn chưa đi tới trước mặt, trường kiếm trong tay Phong lão run run, kiếm khí như cầu vồng, mang theo thanh âm nghẹn ngào, đầy trời lần nữa rơi ra kiếm khí hình thành gió tuyết.

Ta Rất Biết Điều nhìn thấy kiếm pháp này sửng sốt một chút, tiến về phía trước một bước, đâm ra một kiếm.

Phốc!

Phong lão đầu rơi trên mặt đất.

- ...

Bạch Nguyễn Khanh trợn tròn mắt.

Phong lão thi triển ra võ kỹ mạnh nhất cũng không chặn được?

Xoa xoa con mắt, đang muốn xác nhận có phải thật hay không, liền cảm thấy cổ họng tê rần...

Đầu rơi trên mặt đất.

Tới chết cũng không dám tin tưởng.

Khoảng cách đối phương chừng hơn ba mươi mét... Liền bị giết?

Khó trách... đám người Lưu Lộ Kiệt trốn đến góc tường, xem ra hẳn là đã sớm đoán được có thể như vậy...

Đầu trên không trung hạ xuống khe hở, nhịn không được nhìn sang hai người sau lưng, ngay sau đó nhìn thấy lại một đạo kiếm mang bay lượn qua.

Phốc! Phốc!

Vẻ mặt hai người u oán, đầu đồng dạng rơi trên mặt đất.

Trốn đến góc tường cũng vô dụng... Đồng dạng bị giết!

...

- Thật không biết xấu hổ...

Trương Huyền nhịn không được lắc đầu.

Liên tục giết nhiều người như vậy, hắn có chút mệt mỏi.

Thông Thần Điện cho thân thể này, cùng bản tôn có cách nhau một trời một vực, liên tục tiêu hao, chân khí trong cơ thể đã tổn thất tiếp cận một nửa, tinh thần cũng mệt mỏi.

Đơn độc chém giết, không cảm thấy cái gì, nhưng có chút đệ tử nội môn không biết xấu hổ, bị giết xong đổi ngọc phù, lần nữa chui vào, đổi ngọc phù lại chui vào...

Một mực như vậy, phải giết tới lúc nào?

Còn có công bằng đáng nói hay không?

Đặc biệt là hai cái không biết xấu hổ kia, đã giết bọn hắn ba lần, lại còn xông tới... Tuy thay đổi dung mạo, nhưng kiếm ý còn có thể phân biệt ra được!

Còn có nữ nhân vừa giết chết kia, trước đó cũng từng giết!

Quả thực không biết xấu hổ đến cực hạn!

- Được rồi...

Nhịn không được lắc đầu, đối phương không biết xấu hổ như vậy, nhưng hắn là quân tử chính nhân, biết điều kín đáo có đức tính, cùng lắm thì lần sau gặp được, trực tiếp giết, không cần thiết tức giận.

Chỉ là một mực như vậy, hắn thật hao không nổi, đây cũng không phải giết người, mà là giết Thông Thần ngọc phù!

- Chỉ có thể tốc chiến tốc thắng!

Lông mày nâng lên, trong lòng Trương Huyền có quyết định.

Giết từng cái, đối phương ra ngoài tìm ngọc phù mới trở lại, chỉ cần còn ngọc phù, liền mãi mãi giết không hết... Muốn giải quyết loại tình huống này, chỉ có một phương pháp, đó chính là dùng phương thức nhanh nhất động thủ!

Có thể trong vòng một phút, giết chết tất cả mọi người, hắn có thể triệt để giải quyết tai hoạ ngầm!

- Còn có tiếp cận ba ngàn người... Một phút đồng hồ làm sao có thể giết chết toàn bộ?

Hơn hai ngàn người, hắn liền giết gần nửa giờ, còn thừa lại ba ngàn, lại thêm lực lượng đã tiêu hao tiếp cận một nửa, căn bản không thể nào làm được!

- Xem ra chỉ có thể thi triển chiêu kia...

Trương Huyền cắn chặt răng.

Đối phó quần công, hắn còn có một chiêu.

Nhưng chiêu này tiêu hao rất nhiều chân khí, một khi thi triển, chân khí toàn thân sẽ hao tổn không còn, bởi vì có người liên tục không ngừng đi vào, cho nên một mực không dám sử dụng.

Bất quá đều bức đến mức này, bây giờ không có biện pháp khác!

Không nhanh chóng giải quyết, sau khi đối phương chết liên tục không ngừng đi vào, vĩnh viễn không có phần cuối ah!

- Liều mạng!

Trong lòng tính toán một chút, không chần chờ, trường kiếm trong tay Trương Huyền rời khỏi tay.

Nhìn thấy hắn đột nhiên không dùng trường kiếm, mọi người vây công tất cả đều sửng sốt, quên mất tiếp tục tiến công.

Tinh thần nhanh chóng vận chuyển, đầu ngón tay Trương Huyền bỗng nhiên điểm ra.

Hô!

Một đạo tinh thuần kiếm khí lập tức từ chỉ bắn ra, đi tới trên không, thời gian nháy mắt phân tán, biến thành mấy ngàn đạo, từng đạo lơ lửng ở bốn phía, không nhúc nhích!

Chiêu này, cũng không phải Thần chi kiếm ý vừa mới lĩnh ngộ, mà là ở Danh Sư đại lục kiên trì học được Nhất Kiếm Phá Hải, Nhất Kiếm Uông Dương cùng Nhất Kiếm Lăng Thiên!

Trước đó, hắn chỉ có thể thi triển ra một chiêu, giờ phút này lĩnh ngộ Thần chi kiếm ý, ba chiêu hợp nhất, hơn nữa trao cho lực lượng mới, đồng dạng là một chiêu kiếm pháp, nhưng uy lực so với trước đó mạnh mẽ không biết gấp bao nhiêu lần!

Lúc trước liền có thể mượn trên trăm thanh trường kiếm, mỗi một chuôi đều thi triển ra kiếm thuật khác biệt tiến hành công kích, làm cho không người nào có thể phòng ngự, giờ phút này càng hơn một bậc, càng thêm cường đại!

Dù vậy thân thể này, khống chế ba ngàn đạo kiếm khí, cũng đạt tới cực hạn, lại cao hơn cũng sẽ trực tiếp sụp đổ.

- Hắn có chút cổ quái, mọi người mau ra tay...

Nhìn thấy thoáng cái thi triển ra nhiều kiếm khí như vậy, các đệ tử nội môn da đầu nổ tung, nhịn không được thở dài.

Tiếng la còn không có kết thúc, liền nghe Ta Rất Biết Điều quát khẽ một tiếng:

- Đi!

Hô!

Vô số kiếm khí lập tức từ đầu ngón tay hắn bắn ra.

Phốc! Phốc! Phốc! Phốc!

Ba ngàn người, đầu đồng thời rơi xuống đất, hóa thành điểm sáng biến mất, toàn bộ đại điện, trong nháy mắt trống không.

Tình hình chiến đấu cụ thể (1)

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

- Phong lão, hắn... Thực lực thế nào?

Bạch Nguyễn Khanh kìm nén không được nhìn lại.

Bọn họ từ Thông Thần Điện rời đi đã hơn mười phút, ý thức vừa trở về, Phong lão liền nhắm mắt lại, không biết nghĩ cái gì, mọi người ai cũng không dám nói chuyện.

- Diệu! Thật sự là diệu!

Từ từ mở mắt, hai mắt Phong lão sáng lên.

- Diệu?

Khóe miệng mọi người đều co giật.

Vị này... Chẳng lẽ bị sợ choáng váng!

Bị chặt, không những không tức giận, còn hô “diệu” ?

Là cho rằng chém đứt đầu rất hay sao?

Lưu Lộ Kiệt cùng Vương Kiệm Đông nhìn nhau, kìm lòng không được sờ lên cổ, mặc dù biết là giả, nhưng liên tục bị chặt bốn lần, vẫn cảm thấy có chút hoảng sợ.

Sợ hãi còn không kịp, “diệu” cọng lông ah!

- Trầm Tuyết kiếm pháp, ta tu luyện vượt qua một trăm năm, càng luyện càng khâm phục, không chỉ tốc độ nhanh, càng quan trọng hơn là chân khí trong cơ thể, ẩn giấu ở trong kiếm thể, khống chế thành thạo, mảy may không tiết ra ngoài! Một khi bắn ra, kiếm khí vào mây, lực lượng như hồng, quỷ thần khó lường!

Ánh mắt xa xăm, thanh âm của Bạch Phong mang theo khâm phục cùng tôn sùng:

- Cho tới nay, ta đều cho rằng, chiêu này là không có thiếu hụt, uy lực vô tận, không nghĩ tới, đối phương một chiêu phá tan! Một kiếm kia của hắn... Thật diệu! Tuyệt không thể tả!

Tuy bị một kiếm đánh giết, nhưng cũng nhìn ra kiếm thuật của đối phương, quả thực cao minh, thành tâm khâm phục.

- Cái này...

Mọi người nháy mắt, Bạch Nguyễn Khanh hơi đỏ mặt nhìn qua:

- Phong lão... Ngươi không tức giận?

Bị một tiểu nhân vật ngay cả Hư Tiên cũng không có đến vừa thấy mặt liền chém giết, cao thủ như ngươi chẳng lẽ không cảm thấy trên mặt tối tăm, rất mất mặt, rất tức giận?

- Nhìn thấy kiếm pháp lợi hại như thế, cảm ơn còn không kịp, vì sao phải tức giận?

Bạch Phong sững sờ, nhìn thấy vẻ mặt của mọi người, dường như biết ý nghĩ của bọn hắn, nhẹ nhàng cười một tiếng:

- Thân là tu luyện giả, nhất định phải khiêm tốn, mà không phải tự cho là đúng! Kiếm đạo bao la, không biết phần cuối, ngươi ta cố gắng cả đời, cũng không thể thăm dò hết, cần gì một chút mặt mũi không tồn tại mà

ảnh hưởng cảm xúc? Không nên bị danh lợi ảnh hưởng, nếu như ta mua danh cầu lợi, hiện tại ít nhất cũng là trưởng lão hạch tâm!

- Vâng!

Sắc mặt mọi người đều đỏ lên.

Dựa theo thực lực, vị Bạch Phong này, hoàn toàn có thể làm trưởng lão hạch tâm, nhưng hắn vẫn chăm sóc Bạch Diệp trưởng lão, thời khắc làm một người hầu, chưa từng vượt qua, phần tâm tính này đáng giá được kính nể.

- Phong lão, Ta Rất Biết Điều này lý giải kiếm pháp... Rất cao sao? Chẳng lẽ còn lợi hại hơn ngươi?

Bạch Nguyễn Khanh tò mò nhìn qua.

- Ta?

Bạch Phong lắc đầu:

- Ta không có tư cách tới đánh đồng! Được rồi, lần tỷ thí này, thu hoạch tương đối khá, ta đi về trước... Nguyễn khanh, ngươi tiếp tục tìm kiếm vị đệ tử bán thuốc kia!

Nói xong đứng dậy, nhẹ nhàng nhảy lên, bay ra ngoài, thời gian nháy mắt biến mất tại nguyên chỗ.

Không nghĩ tới Phong lão nói đi là đi, không chần chờ chút nào, Bạch Nguyễn Khanh sửng sốt một chút, nhìn về phía Lưu Lộ Kiệt:

- Vị Ta Rất Biết Điều này, dù sao các ngươi cũng đánh không lại, đừng quản nữa, đi giúp ta thẩm tra vị này là ai đi!

Lần nữa lấy chân dung ra ngoài.

- Hiện tại các đệ tử, đều cùng Ta Rất Biết Điều giao đấu, muốn thẩm tra cũng không dễ dàng... Đợi tỷ thí xong, ta lập tức tìm người hỏi thăm!

Lưu Lộ Kiệt đứng dậy.

Bạch Nguyễn Khanh nhíu mày:

- Ta vừa rồi nhìn một chút, ít nhất còn ba ngàn người, còn có không ít đệ tử nội môn liên tục không ngừng tiến vào bên trong, triệt để giao đấu xong cần rất lâu a!

- Mặc kệ bao lâu, chúng ta khẳng định cũng sẽ kiên trì, chắc chắn sẽ không nhận thua! Đây là sự kiêu ngạo cùng kiên trì của chúng ta!

Trong ánh mắt Lưu Lộ Kiệt mang theo kiên định:

- Ta tin tưởng, chỉ cần kiên trì, Ta Rất Biết Điều lợi hại hơn nữa, cũng sẽ bị hao hết lực lượng, tươi sống giết chết, mà thắng lợi cuối cùng, thuộc về chúng ta...

Thời điểm dõng dạc bảo đảm, chỉ thấy Vương Kiệm Đông khẽ đảo cổ tay, lòng bàn tay nhiều ra một ngọc bài, liếc mắt nhìn, da mặt không ngừng vặn vẹo, dường như có lời gì muốn nói, nhưng nói không ra miệng.

- Làm sao vậy?

Lưu Lộ Kiệt hỏi.

- Khụ khụ, Lưu sư huynh, tỷ thí kết thúc... Ta Rất Biết Điều một kiếm chém giết ba ngàn người còn lại... Hiện tại đã quyết định thắng bại...

Vương Kiệm Đông nhịn không được nói.

- Một kiếm, một kiếm chém giết? Ba ngàn người?

Thân thể run rẩy, Lưu Lộ Kiệt suýt chút nữa ngã sấp xuống, tròng mắt trừng đến sắp rơi trên mặt đất:

- Ngươi xác định?

Không chỉ hắn, Bạch Nguyễn Khanh cũng choáng váng.

Một kiếm giết một cái, giết hai cái, thậm chí giết mười cái, đều có thể tiếp nhận... Giết ba ngàn...

Đây là đùa giỡn sao?

- Tin tức đã xác định, bây giờ mọi người bị chém giết đều lần nữa trở lại Thông Thần Điện, chờ phán quyết...

Vương Kiệm Đông nói.

Thân là đệ tử nội môn xếp hạng thứ ba, có bản thân thuộc hạ trung thành, nguồn tin tức chuẩn xác không sai.

- Cái này...

Lông mày nhảy dựng, Lưu Lộ Kiệt vội vàng ôm quyền:

- Bạch sư tỷ, tất cả mọi người đồng thời bị giết, chứng minh cá cược đã hoàn thành, chúng ta những người đánh cược này, cần đi vào Thông Thần Điện tiếp nhận phán quyết, mong được tha thứ...

- Đi đi!

Biết quy củ, Bạch Nguyễn Khanh không có nói nhiều, mà khoát tay áo.

Nói thật, đến bây giờ nàng cũng khó tin đây là sự thực.

Song quyền đánh tan nội môn, một kiếm chém giết ba ngàn...

Vị Ta Rất Biết Điều này đến cùng là ai?

Quan trọng là làm ra chuyện này, huyên náo toàn bộ nội môn gà chó không yên...

Cùng “biết điều” có nửa xu quan hệ?

...

Kiếm Các đình, đám người Mộc trưởng lão cuối cùng từ trong khiếp sợ khôi phục lại.

Nơi này cho thấy thực lực của đối phương, chứng minh người này xác thực là đệ tử nội môn, một đệ tử nội môn, khiêu chiến toàn bộ nội môn, liên tục giết hơn một ngàn người, không những không bại, còn giết bọn họ... Quả thực biến thái tới cực điểm.

- Bất quá lợi hại hơn nữa, cũng không có khả năng chiến thắng, đệ tử nội môn có hơn vạn, tin tức truyền ra, vì tôn nghiêm, tới sẽ chỉ càng ngày càng nhiều, chỉ cần không thể chém giết toàn bộ người trong đại điện, liền không có khả năng thành công!

Mộc trưởng lão lắc đầu:

- Cho nên... Bất luận kiên trì bao lâu, cũng chỉ có thua!

Mọi người đồng thời gật đầu.

Một người khiêu chiến toàn bộ nội môn... Lại là cùng cấp bậc, thành công... Quá khó khăn!

Dù lại nghịch thiên cũng vậy.

Ông!

Đang cảm xúc, ngọc bài đưa tin phát ra âm thanh, Mộc trưởng lão cúi đầu nhìn lại, ngay sau đó ngốc tại chỗ:

- Cái này, cái này... có kết quả rồi? Ta Rất Biết Điều một kiếm chém giết ba ngàn người, tranh tài kết thúc... Làm sao có thể?

- Một kiếm chém giết ba ngàn?

Lặng ngắt như tờ, tất cả trưởng lão đều choáng váng.

...

Hô hô hô!

Thông Thần Điện, vô số thân ảnh xuất hiện.

Tham dự giao đấu, sau đó bị giết, hầu như đều ở sau khi nghe được tin tức đều chạy về, nhìn thanh niên ở chính giữa có chút xụi lơ, từng cái ánh mắt phức tạp.

Vừa nghe đối phương nói, muốn khiêu chiến tất cả mọi người, đều cho rằng là ngạo mạn, bị hóa điên... Chân chính trải qua chiến đấu mới hiểu được... Đối phương thật có thực lực diệt toàn bộ nội môn!

- Giao đấu kết thúc, lúc ấy Ta Rất Biết Điều khiêu chiến tất cả mọi người ở đây, lấy Kiếm Các tệ trên người mọi người làm tiền đặt cược, hiện tại đã có kết quả...

Một nhân viên quản lý chịu trách nhiệm tỷ thí đi ra, âm thanh vang lên:

- Ta Rất Biết Điều chiến thắng!

- Như vậy liền chiến thắng? Toàn bộ nội môn cũng không thắng được hắn?

- Cái này chỉ sợ là một ngày sỉ nhục nhất của nội môn!

- Năm ngàn đệ tử, đều thua... Tại sao có thể như vậy?

Nghe được kết quả, ở đây không ít người tâm tính mất cân bằng, có chút sụp đổ.

Thân là đệ tử Lăng Vân Kiếm Các, đều có kiêu ngạo thuộc về mình, mà bây giờ những kiêu ngạo này, bị một người dễ như trở bàn tay đánh vỡ.

- Ta không phục, ta nghe được tin tức liền chạy tới, còn không có tham gia giao đấu, không tin một mình hắn có thể thắng được năm ngàn người! Coi như có thể thắng được, đám người Lưu Lộ Kiệt sư huynh

khẳng định cũng không có xuất hiện, nếu không sao có thể dễ dàng như vậy!

Có người hô lên.

Nghe được đệ tử nội môn tranh đấu, không ít người đuổi đến, nhưng xuất phát từ đủ loại nguyên nhân, vẫn như cũ có hơn phân nửa đệ tử nội môn không có xuất hiện!

Không ít người, vừa mới đi vào, liền nghe nói chiến đấu kết thúc, rõ ràng không có tham dự, nhưng phải gánh tội danh sỉ nhục, cực kỳ không cam tâm.

- Lưu Lộ Kiệt sư huynh, liên tục nội môn đệ nhất bảy năm, ta không tin hắn ra tay, Ta Rất Biết Điều có thể thắng!

Có người quát.

Trước đó Lưu Lộ Kiệt ra tay, chưa kịp nói liền bị chém giết, không ít người chẳng qua là cảm thấy kiếm pháp giống, nhưng kiếm pháp tương tự, liền nhất định đúng ư?

Chưa hẳn!

Nghe được kêu la như vậy, không khỏi hi vọng, có phải Lưu sư huynh thật không có xuất hiện hay không?

Mới để cho tên này thắng?

- Chẳng lẽ các ngươi muốn không thừa nhận cá cược?

Người phụ trách Thông Thần Điện nhướng mày.

- Không thừa nhận cá cược ngược lại không đến nỗi, thật sự là hắn rất lợi hại, nhưng cũng chỉ thắng được tất cả mọi người ở đây, mà không phải thắng được toàn bộ nội môn chúng ta! Trong nội môn, những cao thủ chân chính thật muốn xuất thủ, hắn chưa hẳn có thể kiên trì đến bây giờ!

Người nói chuyện trước đó cao giọng nói.

Vô luận nguỵ biện như thế nào, cũng không che giấu được thảm bại bị giết năm ngàn người, đã như vậy, chỉ cần không thừa nhận thắng được toàn bộ nội môn, chí ít còn có thể kéo chút mặt mũi.

- Nội môn hết thảy hơn một vạn người, hơn năm ngàn người bị giết, cái này còn không phải thắng được nội môn? Là thắng được cái gì? Nói ra lời này, không cảm thấy xấu hổ ư?

Người phụ trách Thông Thần Điện sầm mặt lại.

Bọn họ là trưởng lão tông môn, không thuộc về nội môn, hạch tâm hay ngoại môn đều là giải quyết việc chung, sẽ không làm việc thiên tư.

- Chúng ta nói là, trong đệ tử nội môn, mấy vị lợi hại nhất không ra tay! Bọn họ không có ra tay, nói thắng được toàn bộ nội môn, liền không có căn cứ!

Đệ tử kia nghiến răng.

- Ngươi làm sao phán định bọn họ không ra tay?

Người phụ trách Thông Thần Điện nói.

- Ta không cách nào phán định, cho nên xin Thông Thần Điện công bố tình hình chiến đấu cụ thể! Như vậy, coi như thua, cũng tâm phục khẩu phục!

Người này tiếp tục nói.

- Không sai, xin lấy ra tình hình chiến đấu cụ thể, chúng ta đều muốn biết, đến cùng ai tham gia chiến đấu, cuối cùng dẫn đến thua, chúng ta chưa kịp tham gia, cũng không muốn cõng nồi...

- Đưa ra cái này, mới có thể biểu hiện công bằng!

- Nếu như tham gia chiến đấu, đều là đệ tử vừa tiến vào nội môn, thực lực không mạnh, thua rất bình thường, làm sao để chúng ta tin tưởng và nghe theo?

Không ít người nói.

Tình hình chiến đấu cụ thể (2)

dtv-ebook.com

Những người nói chuyện, hầu như đều là nghe được tin tức chạy tới, kết quả lại không tham gia chiến đấu.

Một người đơn đấu năm ngàn người, hơn nữa ngắn ngủi nửa giờ liền đạt được thắng lợi... Thực sự để cho người ta quá không dám tin tưởng!

Không nhìn tình hình chiến đấu cụ thể mà nói, không có người sẽ phục!

- Các ngươi xác định?

Nghe được yêu cầu này, người phụ trách Thông Thần Điện nhíu mày.

Người ở Thông Thần Điện đều ẩn nấp thân phận, tình hình chiến đấu cụ thể lại có thể rõ ràng hiển lộ ra thân phận chân thật cùng với tỉ lệ chiến thắng!

Tuy sẽ không tỉ mỉ đến trong chiến đấu, nhưng tên đã bày ra, cũng là xúc phạm việc riêng tư.

- Không sai! Chúng ta đồng ý!

- Chúng ta cũng đồng ý, tuy thua, cũng muốn biết đến cùng hắn thắng được những người nào!

- Biết hổ thẹn sau đó dũng, như vậy mới có thể xác định, hắn có phải thật thắng được nhiều người như vậy hay không!

...

Một hồi xôn xao.

- Đã có yêu cầu này, lấy ra cũng không sao...

Người phụ trách Thông Thần Điện nhìn quanh một vòng, quay đầu phân phó một câu.

Một thanh niên xoay người rời đi, thời gian rất dài, một cái ngọc bài được mang tới.

- Đây là danh sách Ta Rất Biết Điều trong vòng nửa canh giờ chém giết! Các ngươi có thể nhìn một chút...

Thanh niên lắc bàn tay một cái.

Rầm!

Một danh sách xuất hiện ở trước mặt mọi người, lơ lửng giữa không trung, phía trên ghi chú rậm rạp chằng chịt cái tên.

- Mau nhìn... Lưu Lộ Kiệt sư huynh ở phía trên...

Có người hô lên.

Vội vàng nhìn lại, mọi người nhìn thấy một cái tên xếp ở phía trước, lộ ra chói mắt như vậy:

- Lưu Lộ Kiệt, bốn lần!

- Nói như vậy, Lưu Lộ Kiệt sư huynh đã tới? Chỉ là... Phía sau bốn lần, có ý tứ gì?

Có người nhịn không được tò mò hỏi.

- Bốn lần này, là nói rõ... Hắn bị liên tục chém giết bốn lần! Bị giết chết một lần không cam tâm, đổi Thông Thần ngọc phù, ngụy trang thành thân phận khác, lần nữa tới, lại bị giết, như vậy trọn bốn lần!

Người phụ trách Thông Thần Điện mặt không hề cảm xúc.

- Bị giết liên tục bốn lần? Ta sát! Quá không biết xấu hổ a!

- Hắn không phải không biết xấu hổ, mà là quá con mẹ nó không biết xấu hổ!

- Mau nhìn, Vương Kiệm Đông sư huynh cũng bị giết bốn lần?

...

Sắc mặt mọi người đều đỏ lên.

Người trước đó hô to, Lưu Lộ Kiệt sư huynh không có tham gia tỷ thí, hận không thể có khe đất chui vào.

Còn tưởng rằng vị nội môn đệ nhất Lưu sư huynh này không có tới, ai nghĩ đến... Bị giết một lần, chạy tới, bị giết một lần chạy tới...

Mất mặt a!

- Ừm? Bạch Nguyễn Khanh là ai? Nội môn thật giống như không có cái tên này... Nàng cũng bị giết hai lần!

Lại có người hô.

- Nàng hình như là... cháu gái ruột của Bạch Diệp trưởng lão, đệ tử hạch tâm!

- Đệ tử hạch tâm cũng vụng trộm chạy tới khiêu chiến, còn bị giết hai lần?

...

Dưới đài lần nữa xôn xao.

Trước đó còn cho rằng Lưu Lộ Kiệt bị giết liên tục bốn lần, liền đủ để cho người ta không ngóc đầu lên được, không nghĩ tới, đệ tử nội môn tỷ thí, đệ tử hạch tâm cũng chạy tới, quan trọng là còn bị chém hai lần!

- Bạch Nguyễn Khanh là đệ tử hạch tâm, như vậy Bạch Phong là ai? Thật giống như chưa từng nghe qua...

- Bạch Phong ta nghe qua, là... người hầu của Bạch Diệp trưởng lão, tuy không phải trưởng lão, nhưng nghe nói thực lực cường đại hơn trưởng lão hạch tâm...

- Cường đại hơn trưởng lão hạch tâm, cũng chạy tới khiêu chiến, bị giết?

...

Tiếp tục nhìn xuống, tất cả đệ tử nội môn đã gần muốn sụp đổ.

Nếu chỉ là Lưu Lộ Kiệt liên tục bốn lần bị giết, bọn họ nhận, dù sao cũng là vì danh tiếng nội môn, không muốn chút mặt, không gì đáng trách.

Đệ tử hạch tâm chạy tới liên tục bị giết hai lần, một người thực lực có thể so với trưởng lão hạch tâm chạy tới cũng bị giết, có chút khoa trương a!

- Huyên náo lớn như vậy, vì sao trưởng lão nội môn không có người quản?

- Đúng vậy, nửa giờ, coi như các trưởng lão tin tức lại lạc hậu, cũng hẳn là biết a...

Mọi người đồng thời toát ra nghi ngờ.

Ngay cả đệ tử hạch tâm cũng chạy tới chiến đấu, bị giết, nội môn nhiều trưởng lão như vậy, vì sao cái gì cũng không nói, cũng không khuyên giải ngăn trở?

- Mau nhìn, phía dưới còn có tên...

Đang kỳ lạ, lại có người hô lên.

Mọi người đồng loạt nhìn lại.

Chỉ thấy trên màn hình lại có không ít tên chậm rãi xuất hiện.

Mộc Tuyền, Hoàng Hữu, Trương Lăng Ba, Lục Vân...

- Mộc Tuyền hình như là... Mộc trưởng lão!

- Hoàng Hữu là trưởng lão của chúng ta!

- Trương Lăng Ba là trưởng lão của chúng ta...

...

Trong lúc nhất thời, tất cả mọi người vẻ mặt biến thành màu đen, suýt chút nữa trái tim không chịu nổi, trực tiếp bạo liệt.

- Ta còn tưởng rằng các trưởng lão không quản, không nghĩ tới, bọn họ cũng giả mạo đệ tử chạy tới khiêu chiến, kết quả... bị giết!

- Truyền thụ cho chúng ta kiếm thuật, lại bị giết chết...

- Vị Ta Rất Biết Điều này rốt cục mạnh đến mức nào?

...

Thật muốn điên rồi.

Đặc biệt là đệ tử trước đó gào to phải xem tình hình chiến đấu cụ thể, hận không thể một tay quất chết mình.

Vốn định vì nội môn cứu danh dự, lần này tốt rồi...

Đường đường đệ tử nội môn cùng người ta đánh cược, kết quả... Đệ tử hạch tâm tới không nói, ngay cả trưởng lão cũng tự mình động thủ...

Quan trọng là, thắng thì thôi, còn thua!

Giống như nhà trẻ đánh nhau, một đứa bé khiêu chiến toàn bộ nhà trẻ, lão sư, phụ huynh chẳng những không giúp đỡ khuyên can, chạy tới đồng dạng bị đánh...

Mất mặt!

Vô cùng xấu hổ!

Không muốn tình hình chiến đấu cụ thể còn tốt, muốn... Hận không thể tại chỗ đi chết.

...

Mọi người đối thoại, cùng tình hình chiến đấu cụ thể, Trương Huyền cũng nhìn ở trong mắt, không khỏi ngây người.

Lúc nào đệ tử nội môn, trưởng lão cũng xuất hiện?

Làm sao một chút cảm giác cũng không có?

Theo lý thuyết, những người này xuất thủ, khẳng định rất mạnh, sẽ tạo thành ảnh hưởng với bản thân ah... nhưng chiến đấu nửa giờ, hầu như đều là một kiếm một cái, không có gặp được chống cự gì ra dáng ah!

- Quên đi, chỉ cần kiếm tiền là được...

Nghĩ một lát, nghĩ mãi mà không rõ, chẳng muốn tiếp tục chú ý, nhìn về phía thẻ mình, con mắt sáng lên.

Lần này chém giết hơn năm ngàn người, dựa theo cá cược, những người này đều phải giao tất cả Kiếm Các tệ cho mình, tính như vậy, khẳng định kiếm rất lớn.

Ngón tay xiết chặt, nhìn lại.

Phía trên rất nhanh hiện ra một chuỗi con số.

283764!

- Hơn 28 vạn Kiếm Các tệ?

Trương Huyền suýt chút nữa cười ra tiếng.

Quả nhiên loại cá cược này, tiền tới nhanh nhất!

Hơn năm ngàn người, mỗi người bình quân hơn năm mươi Kiếm Các tệ, nửa giờ kiếm lời hơn 28 vạn... Tương đương với của cải của toàn bộ nội môn, bị vơ vét tiếp cận một nửa!

Dùng số tiền này mua sắm đan dược, thuần phục hồ lô, nên dễ như trở bàn tay!

- Cáo từ...

Thấy thân thể này đã đi đến mức đèn cạn dầu, bất cứ lúc nào cũng sẽ sụp đổ, Trương Huyền đi tới trước đài mua số lượng Tiên Nguyên đan trung phẩm nhất định, tinh thần khẽ động, rời đi Thông Thần Điện.

Kết quả đi ra, tiền cũng tới tay, không cần thiết tiếp tục đợi ở chỗ này.

Về phòng, lấy đan dược ra, lần nữa thả hồ lô.

- Đây là mười Tiên Nguyên đan trung phẩm... Nhận ta làm chủ, lập tức cho ngươi ăn!

Mở bình ngọc ra, bên trong linh khí nồng nặc, hồ lô lòng ngứa ngáy khó nhịn.

- Thế nào, trước đó nói, không tính toán gì hết?

Thấy nó có chút chần chờ, Trương Huyền cười cười.

- Đương nhiên giữ lời, nhận ngươi làm chủ nhân, không có gì, nhưng ngươi phải cho ta đủ dược vật, bảo vật, giúp ta khôi phục!

Hồ lô xoay xoay cái mông.

- Đây là đương nhiên!

Trương Huyền gật đầu.

Hồ lô nhẹ nhàng run rẩy, một giọt chất lỏng màu vàng óng bất ngờ bay ra, rơi vào mi tâm Trương Huyền.

Ông!

Tinh thần tới tiếp xúc, Trương Huyền lập tức ký kết khế ước, tinh thần cùng hồ lô có thể rõ ràng câu thông, coi như không cần lên tiếng, cũng có thể ý niệm giao lưu.

- Ngươi rốt cuộc là thứ gì?

Bất quá cho dù có thể giao lưu, Trương Huyền vẫn không có phát giác đối phương là cái gì, đồ vật cùng hắn tinh thần câu thông, giống một quả trứng, muốn tiếp xúc bên trong, căn bản không làm được.

- Không phải nói cho ngươi biết ư? Ta chính là Thần thú ngang dọc thiên địa, quát tháo phong vân...

Hồ lô tràn đầy kiêu ngạo.

- Không cần khoác lác, những thuốc này cho ngươi ăn...

Thấy tên này càng thổi càng lớn, Trương Huyền không còn gì để nói, bàn tay lắc một cái, đan dược bay ra.

Há miệng nuốt đan dược vào trong bụng, hồ lô lần nữa trông mong nhìn lại:

- Ta còn muốn...

- Cho!

Thấy bộ dáng của nó, Trương Huyền không còn gì để nói, dù sao hiện tại nhiều tiền, cũng không quan trọng, lại mua chín mươi viên, tiếp cận đủ một trăm, toàn bộ ném cho đối phương, để nó từ từ ăn, bản thân thì ổn định lại tâm thần, yên tĩnh suy nghĩ.

Lần này lấy thực lực cùng cấp bậc, khiêu chiến năm ngàn người, đối với hắn mà nói, cũng được lợi rất nhiều.

Lý giải kiếm thuật càng cao thâm hơn, khống chế lực lượng càng thêm tinh chuẩn.

Vận chuyển tu vi một hồi, lập tức cảm thấy chân khí trong cơ thể rục rà rục rịch, bất cứ lúc nào cũng sẽ đột phá Cổ Thánh tứ trọng đỉnh phong, xung kích Hư Tiên cảnh.

- Thông Thần Điện luyện kiếm, vậy mà cũng có trợ giúp với tu vi...

Con mắt Trương Huyền sáng lên.

Dưới tình huống bình thường, hắn ở mấy canh giờ trước mới xung kích phá toái hư không đỉnh phong, muốn triệt để củng cố, cho dù là Thiên Đạo công pháp cũng cần mấy ngày thời gian ôn dưỡng, mà bây giờ, trải qua trước đó chiến đấu, chân khí trong đan điền có chút phù phiếm, khống chế tự nhiên, nguyên bản khoảng cách Hư Tiên cảnh rất xa, lại có loại cảm giác tùy thời sẽ đột phá!

Nói cách khác, chỉ cần tìm được công pháp thích hợp, có thể tuỳ tiện xung kích Hư Tiên, đi đến cảnh giới cao hơn!

- Xung kích Hư Tiên cảnh, liền có tư cách trở thành đệ tử hạch tâm... Như vậy sẽ có cơ hội xung kích cảnh giới cao hơn!

Công pháp tu luyện trong tàng thư khố của đệ tử nội môn, chỉ có Hư Tiên cảnh trở xuống, muốn xung kích cảnh giới cao hơn, chỉ có thể tìm kiếm đối sách.

- Thiện Hiểu Thiên mới Cổ Thánh nhất trọng đỉnh phong... cách Hư Tiên cảnh quá xa!

Hắn làm người biết điều, không muốn bại lộ thân phận cùng tu vi, trách nhiệm trở thành đệ tử hạch tâm, chỉ có thể ủy thác đệ tử, nhưng vị đồ đệ này, mới Cổ Thánh nhất trọng, kém có chút xa.

Coi như lấy công pháp của hắn tu luyện, tài nguyên không lo, tấn thăng đến Hư Tiên cảnh, ít nhất cũng phải một hai tháng!

Nếu không, tiến bộ quá nhanh, dẫn đến lực lượng phù phiếm, đối với về sau tu luyện có ảnh hưởng rất lớn.

Mặc dù bản thân có nhu cầu, cũng không thể hại học sinh.

- Thật ra thì... xung kích Hư Tiên cảnh, trừ đi hạch tâm, còn có một phương pháp, chính là đi Lạc Vũ cốc, rất nhiều đệ tử nội môn muốn đột phá đều sẽ tới đây, nơi này nắm giữ không ít tâm đắc cùng trải nghiệm đột phá Hư Tiên cảnh!

Đồ đệ dựa vào không được, chỉ có thể dựa vào bản thân, Trương Huyền nhìn qua thư tịch ở trong đầu nhớ lại một lần, mắt sáng rực lên.

Đệ tử nội môn, muốn xung kích Hư Tiên cảnh, là có công pháp đối ứng, chỉ bất quá số lượng quá mức đơn lẻ, đối với hắn mà nói tác dụng không lớn, nhưng rất nhiều đệ tử đều sẽ lựa chọn ở Lạc Vũ cốc đột phá, sau đó nơi này liền lưu lại không ít kinh nghiệm đột phá.

Coi như không phải công pháp, nhưng chỉ cần chỉnh lý tốt mà nói, đồng dạng có thể để cho hắn thuận lợi xung kích Hư Tiên.

Đi đến cảnh giới này, liền có thể vụng trộm lẫn vào đệ tử hạch tâm, đi vào tàng thư khố, quan sát bí tịch, không cần lo lắng thân phận bại lộ.

- Đi qua nhìn một chút!

Nghĩ đến cái này, không chần chờ nữa, nhấc chân ra khỏi phòng.

- Thiếu gia...

Lúc này, Tào Thành Lập đã cùng vị đệ tử nội môn ba trăm cân kia giao thủ xong xuôi, lần nữa trở lại tiểu viện.

Lần này giao thủ, để cả người hắn có chút uể oải, xem ra đối phương cũng không phải kẻ yếu, cho dù vị thống lĩnh sơn tặc này rất mạnh, nhưng giờ phút này thân thể suy nhược, chân run run, có chút gánh không được.

- Thiện Hiểu Thiên đâu?

Không thèm để ý cái tên này, nhìn một vòng, không có phát hiện đệ tử, Trương Huyền cau mày.

- Đệ tử nội môn khẩn cấp tổ chức đại hội, tiểu thiếu gia đã qua!

Tào Thành Lập khom người.

Thẩm tra ai là Ta Rất Biết Điều

dtv-ebook.com

- Tổ chức đại hội?

Trương Huyền nghi ngờ.

- Thật giống như không biết từ nơi nào xuất hiện cái hai hàng, một người đơn đấu toàn bộ nội môn, các trưởng lão hết sức tức giận, hô người qua điều tra!

Tào Thành Lập gật đầu.

Lúc hắn cùng đệ tử nội môn ba trăm cân kia “chiến đấu”, có hạ nhân trình báo, cho nên đối với chuyện này, biết rất rõ ràng.

- Hai hàng?

Lông mày Trương Huyền nhảy dựng.

Ngươi mới là hai hàng, cả nhà đều là hai hàng!

Chỉ là đánh cược mà thôi, điều tra... Cần thiết hay không?

- May mắn, ta sớm thay tên, nếu không thật muốn tra được, liền phiền toái...

Trong lòng âm thầm cảnh giác.

Thực lực của hắn bây giờ, cùng cấp bậc vô địch, nhưng tổng thể tu vi vẫn quá yếu, trước đó nghe được có thể kiếm tiền, chơi quá liều, một khi bị tra ra thân phận, vì sao nắm giữ kiếm thuật mạnh như vậy, vì sao cùng cấp bậc vô địch... Sẽ khó mà giải thích.

Thiên Đạo thư viện, là bất kể như thế nào cũng không thể tiết lộ.

- Ngươi có nghe được tin tức gì, tỷ như vị cường giả khiêu chiến toàn bộ nội môn kia ở nơi nào, thân phận gì hay không?

Trương Huyền mặt không đổi sắc, ngoài miệng hỏi.

- Chỉ nghe nói người này tên Ta Rất Biết Điều, dù sao hai hàng như vậy, tên là biết điều, trên thực tế ai cũng không có kiêu căng bằng hắn... Còn cụ thể là ai thì không rõ ràng!

Tào Thành Lập lắc đầu.

Thấy đối phương cũng không hiểu rõ tình hình, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, hỏi tiếp:

- Cái kia... Đệ tử nội môn đại hội mở ở chỗ nào biết không?

- Ở trên diễn võ trường!

Tào Thành Lập nói.

- Ta đã biết...

Trương Huyền gật đầu, đột nhiên xoay người.

Đùng!

Tào Thành Lập bụm mặt, giật nảy mình:

- Thiếu gia, ngươi, ngươi... Tại sao lại đánh ta?

Một tát này, đánh rất ác độc, răng cũng buông lỏng, khóe miệng tràn ra máu tươi...

Ngươi hỏi cái gì, ta nói cái đó, không có một chút giấu diếm, lần này tin tức cũng tới rất đúng lúc, không có vấn đề gì, sao lại đánh người?

- Không có gì, vừa rồi sau khi ngươi vào cửa, chân trái bước vào trước, hỏng quy củ của ta!

Chẳng muốn giải thích, Trương Huyền xoay người đi ra ngoài.

- Chân trái bước trước?

Con mắt Tào Thành Lập trợn tròn, có chút phát điên... Cái này con mẹ nó là cái quy củ gì a?

Quan trọng là... Lúc nào nói qua có loại quy củ cổ quái này?

- Ghi nhớ, ghi nhớ, ghi nhớ... Lần sau nhất định phải chân phải vào trước...

Cắn răng, cố nén nội tâm đau buồn, Tào Thành Lập thầm nghĩ.

...

Rời đi tiểu viện, Trương Huyền không có đi Lạc Vũ cốc, mà thẳng tắp đi tới diễn võ trường.

Xem xem đối phương làm sao kiểm tra bản thân, lại tra đến bước nào, nếu không nằm ở trong nguy hiểm cũng không tự biết, thật sự là phiền toái.

- Biết điều mới là vương đạo! Lần sau ngàn vạn lần không thể như vậy...

Trương Huyền âm thầm cảnh giác.

Vừa rồi khiêu chiến đánh thật thoải mái, một người diệt cả nội môn, thoải mái là thoải mái, nhưng thật bị truy xét ra, liền xong đời!

Về sau loại sự tình này, nhất định phải cẩn thận, không thể lỗ mãng.

...

Trưởng Lão điện.

Hà Thiên trưởng lão ngồi ở giữa, bên cạnh mấy vị lão giả, tất cả đều khí tức hùng hậu, cho người ta cảm giác nghiền ép.

Phía dưới cùng ngồi, chính là nội môn Mộc trưởng lão.

Thực lực của hắn, mặc dù không yếu, nhưng so sánh với mấy người này, còn kém quá lớn, căn bản không phải một cấp độ, ngồi ở phía dưới, vẫn cảm thấy áp lực nồng đậm, trên đầu không ngừng toát mồ hôi lạnh.

- Hà trưởng lão, gấp gáp như vậy kêu chúng ta đến, là vì chuyện gì?

Lại một lão giả sải bước đi vào.

- Người đã đến đông đủ, Mộc trưởng lão, liền làm phiền ngươi thuật lại lần nữa đi!

Hà Thiên trưởng lão nhìn qua.

- Vâng!

Mộc trưởng lão vội vàng đứng dậy:

- Trưởng lão nội môn Mộc Tuyền gặp qua chư vị! Trước đó trong đại hội trưởng lão, Hà trưởng lão để mọi người tìm kiếm thiên tài lĩnh ngộ kiếm thuật siêu tuyệt, nội môn chúng ta mới xuất hiện một vị! Ta nghi ngờ, là vị thiên tài lĩnh ngộ Thần chi kiếm ý kia!

- Ồ? Căn cứ vào cái gì?

Một trưởng lão nhíu mày nói.

Thần chi kiếm ý, ảo diệu vô song, coi như thực sự có người lĩnh ngộ, cũng hẳn là ở hạch tâm, nội môn... không khả năng.

- Nội môn Thông Thần Điện, hắn một người khiêu chiến tất cả đệ tử nội môn, trong nửa giờ, chém giết năm ngàn người...

Mộc trưởng lão nói rõ chi tiết một lần.

Xác định đối phương chiến thắng, một kiếm diệt sát ba ngàn, liền rốt cuộc kìm nén không được.

Hà trưởng lão vừa nói xong, có người lĩnh ngộ Thần chi kiếm ý, tên này liền xuất hiện, gây ra động tĩnh lớn như vậy, có thể chính là người này hay không?

Nếu là thật... Nội môn không những sẽ không bị chê cười, chỉ sợ còn được ngợi khen!

Bại bởi nhân vật siêu tuyệt giống như tổ sư, không những không mất mặt, còn là một loại vinh dự.

- Cùng cấp bậc, nửa giờ, chém giết năm ngàn đệ tử? Ngươi... xác định không có nói dối?

Đồng thời chấn động, mấy vị trưởng lão tràn đầy khó tin.

Thông Thần Điện, cấp bậc tương đồng, ai cũng không cách nào thay đổi, một người diệt sát năm ngàn, chỉ dùng nửa giờ... Quá nghịch thiên?

- Đây là hình ảnh tỷ thí!

Mộc trưởng lão đưa tới một ngọc tinh ghi chép.

Lăng Vân Kiếm Các Thông Thần Điện, giống như ngoại giới, sẽ ghi chép chiến đấu, dùng để bán ra.

Vì báo cáo tốt hơn, hắn đã mua hình ảnh Ta Rất Biết Điều cùng đệ tử nội môn chiến đấu tới.

Chân khí nhẹ nhàng vạch một cái, ngọc tinh lập tức truyền phát ra tình hình chiến đấu, vì không có thời gian, chiến đấu trước mặt thoáng một cái đã qua, một kiếm cuối cùng phá không, vô số kiếm khí diễn biến ra từng đạo kiếm pháp, trong nháy mắt chém xuống ba ngàn người.

Nhìn thấy một kiếm này, tất cả mọi người lông mày nhảy dựng.

Một kiếm này, coi như bọn họ đè thấp đến tu vi tương đồng, cũng khẳng định không làm được!

Nhưng đối phương tuỳ tiện hoàn thành... Lý giải kiếm thuật, nên mạnh bao nhiêu?

- Đạo kiếm ý này, cũng không phải Thần chi kiếm ý của tiên tổ, có điều có thể thi triển kiếm pháp đến loại cảnh giới này, không phải hắn, cũng tám chín phần mười...

Trưởng lão kia nói.

Tuy nghi ngờ, vì sao đệ tử nội môn có thể lĩnh ngộ kiếm ý cao minh như thế, nhưng sự thật ở phía trước, không thừa nhận không được.

Hà trưởng lão gật đầu:

- Có thể... Cho nên ta muốn tiến hành định vị chuẩn xác Ta Rất Biết Điều! Từ đó xác định thân phận.

- Thông Thần Điện, là không cho phép thẩm tra người, làm như vậy, sẽ phá hư quy củ...

Trưởng lão kia cau mày.

Thông Thần Điện, không cách nào tra ra cụ thể là ai, nhưng căn cứ ngọc phù định vị, còn có thể làm được, nhưng làm như vậy, phá hủy quy củ, dễ dàng dẫn tới hoảng loạn.

- Ta biết, cho nên triệu tập chư vị tới, cùng thương nghị một chút, nên làm như thế nào!

Hà trưởng lão nói:

- Loại thiên tài này, dính dáng quá lớn, ngộ nhỡ chúng ta không tìm được, bị cường giả Thần Điện phát giác, ta sợ... Sẽ xuất hiện biến cố không cần thiết!

- Lĩnh ngộ Thần chi kiếm ý, mặc cho trưởng thành, nhất định có thể khiêu chiến thần quyền, cường giả Thần Điện vô cùng có khả năng sớm ra tay!

- Trong lịch sử cũng không phải không có xuất hiện qua loại sự tình này... Không ít cường giả thiên tư trác tuyệt, đều bởi vì bảo vệ bất lực, mà bị chém giết!

...

Gian phòng một hồi trầm lắng, bầu không khí có chút đè nén.

Thân thể Mộc trưởng lão cứng ngắc, thở mạnh cũng không dám.

Hắn chỉ là trưởng lão nội môn phổ thông, rất nhiều chuyện không hiểu rõ tình hình, có điều từ tất cả trưởng lão nói chuyện với nhau, thật giống như rõ ràng không ít.

Những vật này, là tuyệt đối không thể truyền ra ngoài.

Nếu không, chết cũng không biết chết như thế nào.

- Ta đề nghị chuyện này, vẫn là trước liên hệ tông chủ, để hắn quyết sách mới là phương thức ổn thỏa nhất!

Trầm lắng phút chốc, một vị trưởng lão nói.

- Tông chủ quyết sách là tốt nhất...

Có người gật đầu.

- Ta đã đưa tin cho tông chủ, đây là hắn trả lời!

Cổ tay Hà trưởng lão khẽ đảo, một ngọc phù xuất hiện ở lòng bàn tay, phía trên viết bốn chữ lớn:

- Tự mình xử lý!

- Cái này...

- Tông chủ đã nói như vậy, vậy thì kiểm tra đi!

- Tra ra vị trí chính xác, tìm được người này, cũng có thể bảo hộ càng tốt...

Thấy tông chủ uỷ quyền cho bọn hắn, mấy vị trưởng lão không có phí lời, đồng thời gật đầu.

- Đi Kiếm Các đình!

Thấy mọi người làm ra quyết định, Hà trưởng lão đứng dậy.

Mọi người tung lên, đồng loạt bay ra ngoài.

Tu vi của Mộc trưởng lão quá thấp không cách nào phi hành, Hà Thiên trưởng lão phân ra một đạo chân khí, bọc hắn lại, theo sát tới.

Vị thiên tài kia có thể là đệ tử nội môn, làm trưởng lão nội môn đệ nhất nhân, có tư cách biết vị trí chuẩn xác của đối phương.

Rất mau đến Kiếm Các đình, không có nói nhảm quá nhiều, mấy vị trưởng lão đưa tới lệnh bài đại biểu thân phận.

- Thẩm tra vị trí chính xác của Ta Rất Biết Điều!

Hà trưởng lão nói.

Ông!

Một tiếng thanh minh, bức tường trước mắt lắc lư một cái.

Cái gì cũng không xuất hiện.

- Chuyện gì xảy ra?

Đồng tử co rụt lại.

Dựa vào bọn họ nhiều trưởng lão như vậy liên hợp, thẩm tra vị trí xác thực của đối phương, nên cực kỳ đơn giản, làm sao sẽ không có biểu hiện?

- Hiện tại hắn không ở Thông Thần Điện, cho nên không cách nào thẩm tra!

Một thanh âm nhàn nhạt vang lên, mọi người vội vàng xoay người, nhìn thấy một lão giả bay thấp xuống.

Chính là Lăng Vân Kiếm Các Hàn tông chủ!

Hắn trở về!

- Gặp qua tông chủ!

Mọi người đồng loạt quỳ gối, Hà Thiên trưởng lão nhìn qua:

- Tông chủ vừa nói, không có ở trong Thông Thần Điện, là có ý tứ gì?

Đi qua Thông Thần Điện thẩm tra người, bọn họ ai cũng chưa làm qua, cho nên rất nhiều chuyện không hiểu rõ tình hình.

- Thông Thần Điện, là ý niệm người đi vào, mới có thể tra ra vị trí thân thể cụ thể, nếu như ý niệm không ở bên trong, làm sao kiểm tra?

Hàn tông chủ giải thích.

Đám người Hà trưởng lão giật mình.

Trước đó Mộc trưởng lão thẩm tra tu vi của đối phương, hắn còn ở trong đó cùng người tỷ thí, dễ dàng liền thành công, mà bây giờ, hắn vắng mặt, đương nhiên là cái gì cũng không tra được.

Giống như đang online, ngành công an tuỳ tiện có thể tra ra vị trí cụ thể của điện thoại, không online mà nói, thủ đoạn lợi hại hơn nữa, cũng khó có thể xác định.

- Không cần khẩn trương, ở đây bảo vệ, chỉ cần Ta Rất Biết Điều lại đi vào Thông Thần Điện, rất dễ dàng phát hiện...

Tông chủ cười nhạt một tiếng.

Mọi người gật đầu, đồng thời thở phào nhẹ nhõm.

Đối phương khiêu chiến nhiều người như vậy, xông ra danh khí lớn như vậy, kiếm lời nhiều Kiếm Các tệ như vậy, khẳng định sẽ xuất hiện lần nữa, chỉ cần ôm cây đợi thỏ, không tin không tìm ra được!

Dù sao cũng không quan tâm một ngày hai ngày.

- Vậy chúng ta ở chỗ này bảo vệ, Mộc trưởng lão, chuyện này dính dáng cực lớn, ngươi cũng đừng trở về, cùng một chỗ chờ đợi đi!

Rõ ràng chuyện gì xảy ra, Hà trưởng lão lại không rầu rĩ, cười cười.

- Vâng!

Mộc trưởng lão không dám nói nhiều, vội vàng gật đầu.

Trong lúc nhất thời, chư vị cường giả đứng ở đỉnh phong nhất của toàn bộ Lăng Vân Kiếm Các, tất cả đều chờ đợi Trương Huyền đi vào Thông Thần Điện.

Là hắn là hắn chính là hắn!

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

Trương Huyền thân là người trong cuộc, lại không biết loại tình huống này, mà một đường đi nhanh, thời gian không dài, đi tới diễn võ trường.

Nơi này đã người đông nghìn nghịt, hơn vạn đệ tử nội môn nhận được tin tức, tất cả đều ngừng tu luyện chạy đến.

Đi theo sau lưng mọi người, Trương Huyền tìm nơi hẻo lánh, dù sao hiện tại nhiều người, cũng không có người chú ý một người bình thường như hắn.

- Chư vị chắc hẳn đều đoán được, tìm bọn ngươi đến là vì chuyện gì!

Giữa đám người, một lão giả nhìn quanh một vòng, âm thanh truyền vào lỗ tai mỗi người.

Trưởng lão nội môn thứ hai, Hoàng Hữu!

Tất cả đệ tử nội môn, nghe được trưởng lão nói, đều hơi đỏ mặt, cúi đầu xuống.

Vừa bị người ở Thông Thần Điện đánh bại, trưởng lão liền triệu tập tới, ngu nữa cũng rõ ràng chuyện gì xảy ra.

- Nội môn Lăng Vân Kiếm Các, truyền thừa mấy ngàn năm, lần đầu tiên xuất hiện loại tình huống này! Mặc dù không biết, vị Ta Rất Biết Điều

kia là ai trong các ngươi, nhưng có thể lấy sức một người, chiến thắng năm ngàn người cùng cấp bậc, cũng coi như mở ra tiền lệ của Kiếm Các! Hắn là đáng giá khen ngợi, nhưng những người khác, năm ngàn người vây công, ngay cả một người cũng giết không được... Ta chỉ muốn hỏi một chút, những năm này các ngươi học cái gì? Ngày ngày ở tông môn ăn không ngồi rồi sao?

Nhìn về phía mọi người, trên mặt Hoàng Hữu không có bất kỳ biểu lộ gì, cũng không biết là tức giận, hay vui vẻ.

Nghe được quát tháo, vẻ mặt mọi người đều đỏ lên, khuôn mặt xấu hổ.

Năm ngàn người vây công, lại bị một người giết chết... Quả thực vô cùng nhục nhã, vô luận cãi lại như thế nào, cũng cãi không xong.

Chỉ là...

Ngươi vụng trộm chạy tới cũng bị người ta giết, mọi người là chó chê mèo lắm lông a.

- Vị Ta Rất Biết Điều này, chúng ta thực không phải đối thủ, chỉ là... có phải đệ tử hạch tâm ngụy trang hay không?

Một đệ tử nội môn nhịn không được hỏi.

Lời này vừa ra, lập tức đưa tới không ít người cộng hưởng.

Đệ tử nội môn có bao nhiêu lợi hại, tất cả mọi người rõ ràng, mạnh mẽ hơn người bình thường một chút, để cho người ta tin tưởng, nhưng mạnh mẽ nhiều như vậy, cũng có chút khó hiểu.

- Ta cùng đám người Mộc trưởng lão đặc đi Kiếm Các đình tra xét, thực lực của đối phương chỉ là phá toái hư không đỉnh phong! Đây là kết quả thẩm tra...

Dường như biết mọi người nghi ngờ, vẻ mặt Hoàng Hữu lãnh đạm, ngón tay điểm ra.

Ông!

Một hình ảnh ghi chép hiện lên ở trên không, chính là tình cảnh trước đó mấy vị trưởng lão đi thăm dò, rất nhanh bức tường hiện ra thực lực, cùng hắn nói giống nhau như đúc.

- Phá toái hư không đỉnh phong... Đệ tử nội môn!

- Nội môn thật có thể mạnh như vậy?

- Cùng cấp bậc có thể cường đại như vậy?

...

Xem xong một màn này, mọi người rõ ràng, Ta Rất Biết Điều thực sự là đệ tử nội môn, trước đó nghi ngờ, tất cả đều tan thành mây khói.

- Bây giờ còn có gì để nói?

Phát ra hình ảnh xong xuôi, Hoàng Hữu trưởng lão lạnh lùng nhìn qua, trong thanh âm mang theo lạnh lùng:

- Không sánh bằng, liền cảm thấy đối phương là hạch tâm... Các ngươi có từng nghĩ nguyên nhân ở bản thân?

Không cần mọi người trả lời, khí tức trên người càng ngày càng lăng lệ, càng ngày càng dày, ép người không thở nổi:

- Cùng cấp bậc, vì cái gì Ta Rất Biết Điều có thể cường đại như vậy? Là bởi vì, hắn giống như ngoại hiệu của mình, biết điều không có người biết, không có người chú ý! Chưa từng tham gia tỷ thí, chưa từng cùng người tranh phong, thậm chí không ra tay! Một lòng chỉ có tu luyện, tu luyện, lại tu luyện! Hao tốn tâm huyết cùng mồ hôi gấp người khác không biết bao nhiêu lần, mới đổi lấy thành tựu của ngày hôm nay! Mà các ngươi thì sao?

Âm thanh càng thêm vang dội:

- Cả ngày giao đấu, hiển lộ thân phận, lấy dẫn tới người khác chú ý làm mục đích chủ yếu, nhưng tu vi chưa bao giờ để tâm... Làm sao có thể tu luyện ra tuyệt thế kiếm thuật? Trở thành cường giả chân chính?

Mọi người đồng thời xấu hổ.

Trương Huyền vịn cằm.

Bản thân chưa từng tham gia trận đấu, chưa từng cùng người tranh phong... Là bởi vì mới đến Kiếm Các không tới một ngày...

Bất quá, tu luyện hao tốn tâm huyết không biết gấp người khác bao nhiêu lần cùng biết điều... Ngược lại là thật.

- Cho nên thất bại không nên ôm oán hận, đó là bởi vì các ngươi bỏ ra còn chưa đủ, còn không có cố gắng bằng người khác!

Âm thanh của Hoàng trưởng lão tiếp tục vang lên:

- Từ hôm nay trở đi, ta hi vọng các ngươi có thể vứt bỏ sỉ nhục, lần nữa dấy lên tự tin, để nội môn chúng ta trở nên càng thêm cường đại! Có thể làm được hay không? Có lòng tin hay không?

- Có thể!

- Có!

Từng cái xiết chặt nắm đấm, cắn chặt răng.

Thấy bọn họ khí thế như hồng, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm.

Còn tưởng rằng tra ra thân phận của mình rồi, sợ tới mức vội vàng chạy tới, náo loạn nửa ngày, là lấy mình làm nhân vật phản diện, khích lệ khí thế của mọi người.

- Nói đến thế thôi, các ngươi đã có lòng tin, vậy ta liền mỏi mắt mong chờ!

Hoàng Hữu trưởng lão gật đầu, vung tay lên:

- Mặt khác, các ngươi ai là Ta Rất Biết Điều, có thể chủ động tới tìm ta...

Thấy không có tra được thân phận cụ thể, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, từ chỗ ẩn thân đi ra, vừa định rời đi, liền nghe một tiếng la gấp gáp vang lên:

- Là hắn, là hắn, chính là hắn, ta tìm được...

Thanh âm này vang lên vô cùng bất ngờ, hơn nữa rất sốt ruột, lập tức đưa tới vô số người chú ý.

Trương Huyền cũng quay đầu, vừa xem xét, lông tơ lập tức dựng lên, thiếu chút nữa ngất đi.

Chỉ thấy gia hỏa hô đang chỉ mình, ánh mắt các đệ tử đều đồng loạt nhìn lại.

- Sát...

Da đầu nổ tung, Trương Huyền điên rồi.

Chẳng lẽ bị người nhận ra!

Nếu thực như thế, còn biết điều thế nào?

Trọng yếu nhất là, xác nhận thân phận, cũng không cần tu luyện, mỗi ngày chạy tới khiêu chiến liền không biết bao nhiêu, phiền cũng có thể phiền chết...

Dù sao người người đều muốn dương danh lập vạn, trở nên nổi bật, chém giết năm ngàn người, không làm được, chỉ cần đánh bại bản thân, chẳng khác nào thu được thành tựu cao hơn...

- Không phải ta, không phải ta, ngươi nhận lầm...

Trương Huyền quay đầu chạy, tốc độ nhanh tựa như ngựa hoang mất cương, thời gian nháy mắt liền mất đi tung tích.

- Đừng chạy...

Đệ tử nội môn kia hô lên, thấy tên này trốn nhanh như vậy, cũng kìm lòng không được ngây người.

Vừa định đuổi theo, liền cảm thấy bên cạnh có một cỗ áp lực nồng đậm kéo tới, Hoàng Hữu trưởng lão chẳng biết lúc nào đã đi tới trước mặt:

- Ngươi mới vừa nói, là hắn, hắn là ai?

- Là một gia hỏa bán thuốc giả... A, không, bán thuốc thật!

Vị đệ tử này vội vàng khom người.

- ...

Da mặt Hoàng Hữu trưởng lão co giật, hận không thể quất chết gia hỏa trước mắt này.

Bản thân đang nói Ta Rất Biết Điều, cái tên này liền “là hắn, là hắn” kêu loạn, đối phương càng sợ tới mức sốt ruột chạy trốn... Còn tưởng rằng tìm được vị cường giả kia, không nghĩ tới, chỉ là gia hỏa bán thuốc...

Thấy được bán thuốc, không đến mức kích động như vậy a!

- Vâng... Bạch Nguyễn Khanh sư tỷ tìm hắn, một mực tìm không thấy, vừa nhìn thấy, cho nên có chút kích động...

Nhìn thấy sắc mặt của Hoàng trưởng lão không đúng, vị đệ tử này vội vàng nói.

Vị này, mặc dù không phải gia hỏa ở gần Trương Huyền bày quầy bán hàng lúc trước, nhưng cũng là một thành viên khi ấy, gặp qua hình dáng của Trương Huyền.

Chỉ bất quá Trương Huyền không chú ý đối phương mà thôi.

- Bạch Nguyễn Khanh tìm hắn?

Hoàng Hữu trưởng lão cau mày.

Bạch Nguyễn Khanh là đệ tử hạch tâm, hắn xem như trưởng lão cũng có nghe nói, cháu gái ruột của Bạch Diệp trưởng lão, tìm một đệ tử nội môn làm gì?

- Vâng, hình như là mua thuốc của hắn, hiệu quả cũng không tệ lắm, muốn tìm hắn mua một ít...

Vị đệ tử này trả lời.

- Đi giúp Bạch Nguyễn Khanh tìm, chớ chọc nàng tức giận...

Còn tưởng rằng là Ta Rất Biết Điều, đã không phải, Hoàng Hữu trưởng lão không còn hứng thú, bất đắc dĩ khoát tay áo.

- Ừm...

Vị đệ tử này vội vàng gật đầu, không kịp đi tìm đám người Lưu Lộ Kiệt, cấp tốc đuổi theo.

...

- Nguy hiểm thật...

Chạy không biết bao xa, không phát hiện có người đuổi theo, lúc này Trương Huyền mới ngừng lại, xoa xoa mi tâm.

Hắn chỉ muốn làm người bình thường, biết điều sống... Khó khăn như thế sao?

Ta là thật không muốn ưu tú như vậy ah!

- Có người phát hiện, thân phận khẳng định bại lộ...

Trương Huyền suy tư.

Mặc dù không biết là tiết lộ thế nào, nhưng chỉ cần bản thân không thừa nhận, không hiển lộ thực lực, đối phương hẳn là tìm không thấy chứng cứ, chứng minh mình là Ta Rất Biết Điều!

- Nhất định phải hủy diệt Thông Thần ngọc phù của Ta Rất Biết Điều...

Không hủy diệt, một khi bị đuổi kịp, chỉ cần thẩm tra đối chiếu, rất nhẹ nhàng liền có thể tìm tới thân phận, đến lúc đó thật sự hết đường chối cãi.

- May mắn, trước đó đánh cược lấy Kiếm Các tệ, dùng một tấm thẻ không ký danh, đối phương thẩm tra không đến, không cần lo lắng thứ này không tìm về được...

Cổ tay khẽ đảo, lấy ra Thông Thần ngọc phù của Ta Rất Biết Điều, tiện tay bóp nát, lúc này Trương Huyền mới thở phào nhẹ nhõm.

Trong Thông Thần ngọc phù, thường xuyên luận võ, bị giết là chuyện thường xảy ra, bởi vậy không ít người đều trong đó giao dịch tiền bạc, đặt ở trên thẻ không ký danh, bất luận đổi bao nhiêu ngọc phù, tiến vào bên trong đều có thể nhẹ nhõm tìm về.

Cho nên cho dù hủy ngọc phù, tiền cũng sẽ không tổn thất.

Làm xong những việc này, Trương Huyền yên lòng, lúc này phát hiện, vừa rồi người chỉ vào hắn kia đã đuổi theo.

Nhìn lại sau lưng đối phương, cũng không phát hiện có nhiều người, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, tràn đầy nghi ngờ.

Cái tên này hô lên bản thân là Ta Rất Biết Điều, vị Hoàng Hữu trưởng lão kia cùng những người khác hẳn đều sẽ đuổi tới a?

Vì sao chỉ có một người?

Chẳng lẽ là sợ hù dọa bản thân?

Bất quá bất kể như thế nào, mặc kệ đối phương nói thế nào, không thừa nhận là được!

Dù sao ngọc phù đã bị bóp nát, không có chứng cứ...

- Vị huynh đệ kia, ngươi chạy thật nhanh...

Vị đệ tử kia đi tới trước mặt, miệng thở hổn hển.

Tuy vừa rồi Trương Huyền chạy trốn, vì phòng ngừa người khác nhìn ra dị thường, đã dùng tốc độ rất chậm, cũng không phải đối phương có thể tuỳ tiện đuổi theo.

- May mắn ta nhận ra ngươi, hơn nữa đuổi tới, ha ha, lần này ta phát đạt...

Con mắt sáng lên, vị đệ tử này nhìn về phía Trương Huyền, giống như thấy được bảo tàng.

- Nhận ra ta? Ngươi cũng đừng nói bậy, ta không phải Ta Rất Biết Điều, vị kia vô cùng anh hùng, mạnh mẽ vô song, anh tuấn tiêu sái, hắn như mặt trời chói mắt... Mà ta chỉ là đệ tử nội môn phổ thông, không đáng giá nhắc tới... Nói lung tung, sẽ chết người đấy!

Trương Huyền vội vàng xua tay.

- Ta Rất Biết Điều ? Ta chưa nói ngươi là Ta Rất Biết Điều a?

Vị đệ tử này sững sờ, có chút ngây người.

Nhất định phải gả cho hắn

dtv-ebook.com

- Ách?

Trương Huyền cứng đờ:

- Vậy ngươi đuổi theo ta làm gì?

Ngươi không phải nhận ra ta là Ta Rất Biết Điều, chạy nhanh như vậy đuổi tới làm gì?

Sợ tới mức ta ngay cả ngọc phù cũng bóp nát?

- Ngươi không phải bán một bình thuốc chữa thương cho Bạch Nguyễn Khanh sư tỷ sao? Nàng để chúng ta tìm ngươi, nếu không liền đánh tơi bời... Ngươi nhìn tổn thương trên người ta, đều là bị nàng đánh... Nhìn thấy ngươi, tự nhiên phải đuổi theo...

Sửng sốt một chút, đệ tử này phản ứng lại, chỉ khuôn mặt mình nói.

Liếc mắt nhìn, trên người đối phương quả nhiên có thương tích, nước mắt Trương Huyền sắp chảy ra.

Sớm biết là chuyện như vậy, chạy cái rắm ah!

Ngay cả ngọc phù cũng bị bóp nát... Đây chính là 20 Kiếm Các tệ a!

Sợ bóng sợ gió một hồi...

May mắn tiền không có tổn thất, nếu không thật muốn nhảy lầu tự sát.

- Nàng tìm ta làm gì?

Trương Huyền buồn bực, nhịn không được nói.

- Ta cũng không rõ ràng, hình như là thuốc đối chữa thương của ngươi hữu dụng, muốn tiếp tục mua sắm...

Vị đệ tử này nói.

- Mua thuốc?

Lúc này Trương Huyền mới thở phào nhẹ nhõm.

Chỉ cần không có bị phát hiện thân phận Ta Rất Biết Điều Cái liền tốt... Còn dược vật, nước tắm hồ lô đương nhiên là có hiệu quả, bằng không thì cũng không có khả năng để thương thế của hắn tốt nhanh như vậy!

- Đúng vậy! Làm phiền ngươi đi với ta tìm Lưu Lộ Kiệt sư huynh, để hắn hỗ trợ liên hệ Bạch sư tỷ...

Vị đệ tử này vội vàng gật đầu.

Trương Huyền vốn không muốn đáp ứng, đột nhiên nghĩ tới một việc, tâm tư sinh động:

- Vị Bạch Nguyễn Khanh sư tỷ này, hình như là cháu gái ruột của Bạch Diệp trưởng lão, ở trong hạch tâm địa vị cũng rất cao đúng không?

Tin tức nữ bạo long này, trước hắn nghe qua.

Đã có địa vị, lại là đệ tử hạch tâm, nếu như có thể mượn thân phận của nàng, đi tàng thư các của đệ tử hạch tâm một chuyến, chẳng phải không cần đi Lạc Vũ đài?

Tiết kiệm ít nhất hai bước.

- Đúng vậy, địa vị xác thực rất cao, thuốc của ngươi, nàng có thể công nhận, hơn nữa đặc biệt tới tìm, về sau khẳng định sẽ được coi trọng, một bước lên trời ở trong tầm tay! Về sau đừng quên ta là được...

Vị đệ tử này hâm mộ cười nói.

Bọn họ gặp được Bạch sư tỷ, bị đánh hoàn toàn thay đổi, đối phương khẳng định không giống, nguyên nhân chính là như vậy, thái độ mới cung kính như vậy.

- Đi thôi...

Xác định điểm ấy, ánh mắt Trương Huyền sáng lên, gật đầu đồng ý.

Đi theo sau lưng đối phương, thời gian không dài đi tới tiểu viện của Lưu Lộ Kiệt.

- Ngươi chính là người bán thuốc cho Bạch sư tỷ?

Lưu Lộ Kiệt cùng Vương Kiệm Đông nhìn thanh niên trước mắt, dường như so với mình còn nhỏ, hơn nữa tràn đầy lạ lẫm, chưa bao giờ thấy qua, cũng có chút khiếp sợ.

- Là ta trong lúc vô tình có được đồ vật, đã dùng không sai biệt lắm, đối với chữa thương có hiệu quả không kém, bởi vì thiếu tiền dùng, mới bức bách bán ra... Không nghĩ tới cũng hữu dụng với Bạch sư tỷ!

Trương Huyền vội nói.

Hắn biết thất phu vô tội, mang ngọc có tội, trước đó bán ra nước tắm hồ lô, là vì bất đắc dĩ, giờ phút này không thiếu tiền, không dám tiết lộ quá nhiều, trước báo số lượng không nhiều lắm lại nói, nếu không người người đều đi cầu thuốc, ắt phải tiết lộ nhiều bí mật hơn.

- Ta đã báo tin Bạch sư tỷ, nàng một lát liền đến... loại thuốc chữa thương này, ngươi tốt nhất nên còn, nếu không... Ta cũng không giữ được ngươi!

Nghĩ tới vị Bạch sư tỷ kia thô bạo, Lưu Lộ Kiệt nói.

- Vâng!

Trương Huyền gật đầu.

- Ở chỗ này chờ a, ta còn có việc...

Giao phó xong, Lưu Lộ Kiệt không nói thêm lời, đi vào trong viện.

Bị Ta Rất Biết Điều Liên tục chém giết bốn lần, hắn cảm nhận được áp lực nồng đậm, dù có chút sợ hãi Bạch sư tỷ, nhưng giờ phút này một chút thời gian cũng không muốn lãng phí.

Đi tới trong viện, cầm lấy trường kiếm, cùng Vương Kiệm Đông nghiên cứu và thảo luận.

- Vị Ta Rất Biết Điều kia, là thi triển kiếm pháp như thế này...

Trường kiếm trong tay Vương Kiệm Đông lắc một cái, kiếm khí gào thét.

- Không đúng, ta cảm thấy là như thế này...

Lưu Lộ Kiệt nhíu mày, thi triển ra chiêu số khác biệt.

Hai người ngươi tới ta đi, căn cứ nhớ lại, nghiên cứu tuyệt chiêu của Ta Rất Biết Điều, đồng thời thảo luận thiếu hụt trong chiêu số bản thân.

- Thiên phú cũng không tệ lắm...

Nhìn một hồi, Trương Huyền âm thầm gật đầu.

Hai người kia, thiên phú là thật không tệ, mạnh hơn Thiện Hiểu Thiên không biết gấp bao nhiêu lần.

Chỉ bằng vào nhìn chiến đấu, liền phân tích ra nhiều như vậy, rất không dễ dàng.

Nhưng kiếm pháp của hắn ảo diệu vô tận, Bạch Phong cũng lý giải không đầy đủ, đối phương hai đệ tử nội môn, làm sao có thể lĩnh ngộ tinh túy, trò chuyện một chút liền xuất hiện sai lầm, hơn nữa càng ngày càng xa.

Trương Huyền nhìn mà mí mắt run rẩy, cố nén xúc động muốn mắng người.

Làm lão sư làm quen, nhìn thấy hai người này, càng làm càng sai, thực sự có chút nhịn không được.

Nhưng một khi mở miệng, thân phận nhất định tiết lộ, được rồi, nhịn một chút a...

Hô!

Đúng lúc này, trên không có tiếng thú minh, Bạch Nguyễn Khanh đến.

Trương Huyền nhịn không được thở phào nhẹ nhõm.

May mắn tới, bằng không thật sợ mình nhịn không được, chạy tới mắng một trận, sau đó lại mạnh mẽ dạy dỗ.

Kiếm pháp của mình mạnh như vậy, bị lý giải sai lầm, vặn vẹo thành bộ dáng này, quá đáng hận.

- Cuối cùng tìm được ngươi... còn có thuốc chữa thương lần trước bán ta hay không?

Từ trên lưng thú nhảy xuống, Bạch Nguyễn Khanh nhận ra Trương Huyền, tràn đầy hưng phấn đi tới trước mặt.

Lần trước gia gia uống một bình nhỏ, liền có hiệu quả trị liệu, nếu như nhiều hơn một ít, có lẽ có thể triệt để khôi phục.

- Ta cũng chỉ còn lại ba bình...

Trương Huyền khẽ đảo cổ tay, lấy ra bình ngọc.

- Ba bình ta muốn lấy hết...

Bạch Nguyễn Khanh vội vàng gật đầu, nhận lấy bình ngọc nhìn một chút, xác nhận giống như lần trước, vẻ mặt mong đợi nhìn qua:

- Không biết những thuốc này, là ngươi chế biến hay từ nơi nào lấyđược?

- Ta trong lúc vô tình lấy được trong di tích, chỉ còn lại mấy bình này, nếu không phải thiếu tiền, thì không có khả năng lấy ra...

Trương Huyền lần nữa nói một lần.

Dù sao hồ lô trong đan điền, chỉ cần không nấu, đối phương cũng không phát hiện được.

- Đáng tiếc...

Còn tưởng rằng có thể mua nhiều một ít, thấy đối phương nói như vậy, Bạch Nguyễn Khanh kìm lòng không được có chút thất lạc, lấy ra Thông Thần tệ đưa tới.

- Đây là sáu mươi Kiếm Các tệ!

Trương Huyền không có đi nhận tiền, nhìn lại:

- Bạch sư tỷ, tiền này ta không lấy, chỉ muốn làm phiền ngươi một việc, không biết có được không!

Bạch Nguyễn Khanh nhíu mày, lại không còn vui vẻ như vừa rồi, mơ hồ mang theo không vui:

- Chuyện gì?

Thu tiền, là một giao dịch, không lấy tiền, khẳng định sự tình mong muốn là tiền không cách nào giải quyết.

Chẳng qua loại thuốc này của đối phương có thể cứu mạng gia gia, xem như ân nhân, không tiện từ chối lắm.

- Sư tỷ hẳn là có thể thấy được, tu vi của ta đã đi đến Cổ Thánh tứ trọng đỉnh phong, khoảng cách đột phá chỉ kém một bước cuối cùng...

Trương Huyền nói.

- Ngươi muốn ta giúp ngươi đột phá?

Bạch Nguyễn Khanh cau mày:

- Cổ Thánh tứ trọng đến Hư Tiên, là nội môn cùng hạch tâm chênh lệch, giá trị tuyệt không phải sáu mươi Kiếm Các tệ!

- Dĩ nhiên không phải chuyện này...

Trương Huyền cười cười:

- Ta là kiến thức đạt đến bình cảnh, tàng thư khố bên nội môn tìm rất lâu, cũng không tìm được nội dung muốn tìm, muốn hỏi sư tỷ một chút, có thể mang ta đi tàng thư khố của đệ tử hạch tâm một chuyến hay không, không cần nhiều, chỉ nhìn ba canh giờ là được...

- Đi tàng thư khố?

Còn tưởng rằng yêu cầu gì, nghe được là cái này, Bạch Nguyễn Khanh sững sờ.

Vừa rồi tuy nàng nói, hỗ trợ đột phá giá trị không chỉ sáu mươi Kiếm Các tệ, nhưng đối phương mãnh liệt yêu cầu, nàng khả năng vẫn sẽ hỗ trợ mua sắm Phá Chướng đan để hắn đột phá, tỷ lệ lớn hơn một chút!

Thậm chí sẽ còn truyền thụ một ít kinh nghiệm đột phá...

Đối phương chỉ muốn đi tàng thư khố đọc sách ba canh giờ?

- Đổi một cái a, quá đơn giản!

Bạch Nguyễn Khanh lắc đầu.

- Mong sư tỷ tác thành!

Trương Huyền ôm quyền.

Đối với hắn mà nói, không có gì quý hơn đọc sách.

Chỉ cần có sách, đột phá tu vi, đơn giản giống như uống nước.

- Tốt!

Thấy vẻ mặt hắn thành thật, Bạch Nguyễn Khanh gật đầu, ánh mắt lộ ra vẻ tán thưởng.

Người người đều biết tu luyện, hiếm thấy người này có thể khu trừ xốc nổi, biết đọc sách, đúng là không tệ.

- Sư tỷ!

Thấy hai người nói xong, chuẩn bị rời đi, Lưu Lộ Kiệt ngừng tu luyện đi tới.

- Các ngươi đang nghiên cứu kiếm chiêu của Ta Rất Biết Điều?

Bạch Nguyễn Khanh nói.

Sau khi nàng thua, trong lòng cũng yên lặng cân nhắc không biết bao nhiêu lần, từ trên Thánh thú phi hành hạ xuống, nhìn thấy hai người diễn luyện, chỗ nào không hiểu.

- Vâng!

Lưu Lộ Kiệt gật đầu thừa nhận.

- Có thu hoạch gì không?

Bạch Nguyễn Khanh cười cười.

- Có một chút thu hoạch, cũng có chút nghi ngờ, vừa định lĩnh giáo Bạch sư tỷ!

Lưu Lộ Kiệt vội nói.

Mặc dù hắn là nội môn đệ nhất nhân, nhưng trước mắt là đệ tử nội môn, tu vi càng có khả năng đạt đến Chân Tiên cảnh... Lý giải kiếm thuật,

khẳng định mạnh hơn hắn không biết gấp bao nhiêu lần.

- Mời nói!

Bạch Nguyễn Khanh gật đầu.

- Ta Rất Biết Điều thi triển một chiêu này, đơn giản suôn sẻ, thoạt nhìn tốc độ không nhanh, nhưng lại làm cho không người nào có thể tránh né, ta cùng Vương Kiệm Đông thương nghị rất lâu, cũng không có lý giải đến cùng thi triển thế nào...

Trường kiếm trong tay Lưu Lộ Kiệt lắc một cái, thi triển ra một động tác, liên tục thi triển ba lần, đều có chút dở dở ương ương, dường như làm sao cũng không nghĩ ra.

Trương Huyền tràn đầy im lặng.

Chiêu này cũng không phải kiếm pháp, mà là hắn tiện tay thi triển ra chiêu số, trường kiếm đặt ngang quét về phía trước, vừa vặn có thể chém xuống toàn bộ kiếm khí công kích đến, chiêu số cực kỳ đơn giản, có thể chuyển hóa bị động thành chủ động, phòng ngự biến thành tấn công.

Tiện tay thi triển ra, đối phương nghiên cứu thời gian dài như vậy... Còn không có hiểu rõ...

Vừa rồi bản thân còn khen thiên tài...

- Chiêu này tập hợp phòng ngự cùng tấn công làm một thể, là kiếm thuật cực kỳ cao minh, ngươi lý giải không được cũng rất bình thường...

Bạch Nguyễn Khanh mở miệng nói.

- Đừng nói ngươi, cho dù là ta, đặc biệt cùng Phong lão thảo luận qua, đến bây giờ vẫn hiểu biết lơ mơ! Chẳng qua, cố hết sức có thể thi triển ra!

Nói xong, cổ tay khẽ đảo, một thanh trường kiếm xuất hiện ở trong lòng bàn tay, nhẹ nhàng lắc một cái, đẩy ngang ra.

Tuy không quá giống, nhưng cũng có ba bốn phần hình dáng.

- Chiêu kiếm pháp này, không phải là kiếm chiêu đặc biệt, rõ ràng là vị Ta Rất Biết Điều tiện tay thi triển ra…

Trong mắt Bạch Nguyễn Khanh mang theo hưng phấn:

- Tiện tay thi triển đã lợi hại như vậy, để cho người ta khó mà đoán, thật không biết vị Ta Rất Biết Điều này đến cùng đạt đến cảnh giới gì, trong các ngươi nếu như điều tra ra cụ thể là ai, nhất định phải trước tiên nói cho ta biết... Loại thiên tài này, là thần tượng ta tôn kính cùng sùng bái nhất, cho nên, ta nhất định phải gả cho hắn!

Bạch Diệp trưởng lão muốn thu đồ

dtv-ebook.com

- Gả?

Da mặt co lại, Trương Huyền kìm lòng không được lui về sau một bước, suýt chút nữa bị dọa chết tươi.

Đại tỷ, chuyện cười không phải mở như vậy!

Trái tim ta chịu không được...

Nói thật, Bạch Nguyễn Khanh này cũng không xấu, ngược lại rất đẹp, đặc biệt là cặp chân dài kia, thẳng đứng thon dài, nhưng hắn là người có bạn gái, huống chi vị này chính là nữ bạo long, hơi không hài lòng liền đánh một trận... Người sắt cũng gánh không được ah!

Chí ít, hắn không có khuynh hướng bị tra tấn!

- Ngươi làm sao vậy?

Thấy hắn ngạc nhiên biến sắc, giống như gặp quỷ, Bạch Nguyễn Khanh đang đắm chìm trong tôn sùng nghi ngờ nhìn lại.

Ta muốn gả cho Ta Rất Biết Điều, ngươi lui lại kinh hoàng có ý tứ gì?

- Không có gì...

Lau mồ hôi lạnh trên đầu, Trương Huyền xấu hổ cười một tiếng, trong lòng âm thầm quyết định, nhất định phải bảo vệ thân phận Ta Rất Biết Điều này, ngàn vạn không thể tiết lộ!

- Chiêu kiếm pháp này, Phong lão cùng ta nói rõ chi tiết qua, hắn là như vậy...

Không để ý tới hắn khiếp sợ, Bạch Nguyễn Khanh giải thích vài câu, dính dáng bí ẩn chiêu vừa rồi, đám người Lưu Lộ Kiệt bừng tỉnh hiểu ra.

Nghe một hồi, Trương Huyền cố nén xúc động muốn phun ra, quay đầu đi, mắt nhìn mũi mũi nhìn tâm, giả bộ như cái gì cũng nghe không được.

Kiếm thuật tốt như vậy, bị lý giải thành như vậy... Tiếp tục nghe, thật không biết có thể nhẫn nại được muốn đánh người hay không!

Nói thật, nếu không phải thực lực không đủ, khẳng định sớm đã cạy quan tài của tổ sư khai phái Lăng Vân Kiếm Các ra nhìn một chút, làm sao bồi dưỡng được một đám hậu nhân như vậy.

- Quên đi, thực sự không được, tìm cơ hội hảo hảo chỉ điểm cho bọn hắn...

Đứng tại chỗ đợi một hồi, Bạch Nguyễn Khanh rốt cục giảng xong, vẻ mặt thỏa mãn nhảy lên lưng thú, Trương Huyền theo sát tới.

Sơn phong của đệ tử hạch tâm, cách nội môn không tính quá xa, nửa đoạn cắm vào trong mây, tiên khí lượn lờ, cho người ta một loại cảm giác thế ngoại đào nguyên.

Ngồi ở trên lưng thú, Trương Huyền cảm thụ một chút, nơi này linh khí rõ ràng càng thêm mạnh mẽ hơn nội môn, tu luyện càng hơn gấp rưỡi.

- Phía trước chính là tàng thư khố, đây là lệnh bài đại biểu thân phận ta, ngươi cầm liền có thể đi vào... sau ba canh giờ ta tới đón ngươi!

Thánh thú rơi vào trước tàng thư các, Bạch Nguyễn Khanh bàn giao.

Nàng mệnh danh nữ bạo long, loại chuyện đọc sách này, từ trước tới nay không có kiên nhẫn gì, cùng hắn ở chỗ này chờ, còn không bằng mau chóng cầm thuốc về cho gia gia, để gia gia nhanh khỏi.

- Đa tạ!

Trương Huyền gật đầu.

Đối phương không đi theo không còn gì tốt hơn, dù sao phương thức hắn đọc sách, khác biệt tất cả mọi người.

Giống như tàng thư khố của đệ tử nội môn, chỉ cần giao nộp đủ Kiếm Các tệ, liền có thể đi vào.

Nội môn là bốn Kiếm Các tệ một canh giờ, mà ở đây trọn vẹn tăng gấp mười lần, đạt đến bốn mươi Kiếm Các tệ một giờ.

Bất quá hiện tại hắn tài đại khí thô, cũng không quan tâm chút ấy, trực tiếp cho 120 viên, định ba canh giờ.

Tàng thư khố của đệ tử hạch tâm, ghi lại công pháp và kiếm pháp, quả nhiên ảo diệu hơn nội môn không biết bao nhiêu, công pháp tu luyện Hư Tiên cảnh thình lình xuất hiện, hai mắt Trương Huyền sáng lên, từng hàng đảo qua, thu sạch thư tịch vào thư viện.

Bất kể như thế nào, công pháp và tu vi mới là trọng yếu nhất.

Chỉ cần có thể hình thành Thiên Đạo pháp quyết, dựa vào của cải hiện tại, tăng cao tu vi sẽ cực kỳ đơn giản.

...

Bạch Nguyễn Khanh trở lại tiểu viện, đi tới trước mặt Bạch Diệp trưởng lão.

- Gia gia, mua được thuốc...

Nói xong đưa tới ba cái bình ngọc.

- Lần trước cho ta uống chính là cái này?

Nhận lấy bình ngọc, Bạch Diệp trưởng lão mở nắp bình ra, nhìn kỹ một hồi, có chút mê man.

Tông môn vô số y sư, chế biến ra vô số đan dược trân quý, đều không có tác dụng gì với hắn, còn tưởng rằng có thể làm cho hắn thức tỉnh, sẽ là thứ càng quý giá, không nghĩ tới, vậy mà giống như nước sạch, một chút linh khí cũng không cảm ứng được!

Thậm chí ngay cả một chút dược lực cũng phát giác không ra!

Cái này... Thật hữu dụng?

- Thoạt nhìn không đáng chú ý, lại có thể chữa khỏi thương thế của ngài, nhanh uống vào đi!

Thấy bộ dáng của hắn, Bạch Nguyễn Khanh cười cười.

Lúc trước nàng cũng không nhận ra được, nếu không phải cái gì cũng có thể thử khi tuyệt vọng, chắc chắn sẽ không tin tưởng dược vật của một đệ tử nội môn, có thể trị liệu thương thế trên người trưởng lão.

- Ta thử một chút!

Đã sớm nghe Bạch Phong cùng cháu gái nói, Bạch Diệp trưởng lão không chần chờ nữa, bưng bình ngọc lên, ngửa đầu uống cạn.

“Dược dịch” đi vào cổ họng, lập tức cảm thấy thương thế trong cơ thể xuất hiện giảm bớt, lực lượng làm nội tạng không ngừng hư thối trở nên mỏng manh.

- Thật lợi hại...

Con mắt sáng lên, Bạch Diệp trưởng lão lại không nghi ngờ, mở ra hai bình còn lại nuốt vào.

- Thế nào?

Nhìn gia gia liên tục uống ba bình, Bạch Nguyễn Khanh mang theo khẩn trương nhìn qua.

Hô!

Không có trả lời, Bạch Diệp trưởng lão nằm ở trên giường, bàn tay nhẹ nhàng nhấn một cái, cả người giống như huyễn ảnh xuất hiện ở giữa sân, lòng bàn tay nhiều ra một thanh trường kiếm.

Xì xì xì xì...

Kiếm khí gào thét, linh khí trong viện tụ đến, tựa như gió lốc, một chiêu tiếp lấy một chiêu, trường kiếm ở trong tay Bạch Diệp trưởng lão, tựa như nước chảy mây trôi, nhìn dáng vẻ của hắn, chỗ nào giống như bị thương!

- Gia gia, ngươi khỏe hẳn rồi?

Nhìn thấy lão nhân vừa rồi còn nằm ở trên giường không cách nào động đậy, chạy đến trong viện luyện kiếm, hốc mắt Bạch Nguyễn Khanh lập tức đỏ lên.

- Khoảng cách khỏe hẳn còn kém một ít, có điều lực lượng trước đó không cách nào loại bỏ, đã triệt để loại bỏ, chỉ cần hảo hảo điều dưỡng, trong một tháng hẳn có thể khôi phục như lúc ban đầu!

Dừng lại, trong mắt Bạch Diệp trưởng lão khó mà kìm nén hưng phấn.

Sau khi bị thương nặng, bất cứ lúc nào cũng sẽ tử vong, vốn cho rằng kiếp này liền xong, không nghĩ tới loại dược dịch thoạt nhìn không chút nào thu hút, lại nắm giữ công hiệu kỳ lạ như vậy!

- Chúc mừng gia gia!

Bạch Nguyễn Khanh vội nói.

- Người bán thuốc này, đối với ta có ân cứu mạng! Không biết bây giờ ở nơi nào, ta muốn gặp mặt!

Lại tu luyện một hồi, cảm giác tinh khí thần phục hồi từ từ, lúc này Bạch Diệp trưởng lão mới dừng lại, quay đầu hỏi.

- Là đệ tử nội môn, vừa rồi ta đưa đến tàng thư các của đệ tử hạch tâm!

Bạch Nguyễn Khanh nói.

- Tàng thư các?

Thấy gia gia không hiểu, Bạch Nguyễn Khanh nói rõ chi tiết một lần.

- Lấy ra dược vật lợi hại như vậy, chỉ yêu cầu đọc sách...

Bạch Diệp trưởng lão có chút không dám tin tưởng:

- Thực lực cao như vậy, còn muốn đọc sách, không có tâm nông nổi... Còn có loại người này?

- Vâng!

Bạch Nguyễn Khanh gật đầu.

Đối phương chỉ yêu cầu đọc sách, nói thật, nàng cũng rất khiếp sợ.

Cơ hội tốt như vậy, đổi lại người khác, tuỳ tiện yêu cầu, đi vào hạch tâm hẳn dễ như trở bàn tay.

- Đi tàng thư khố xem một chút...

Lại tỉ mỉ hỏi thăm vài câu, Bạch Diệp trưởng lão gật đầu, vừa nói xong, đột nhiên dừng lại một chút:

- Trước không vội, a Phong!

- Lão gia!

Bạch Phong đi tới trước mặt.

- Nơi này có một viên Dịch Dung đan, sau khi phục dụng, có thể duy trì một canh giờ, để ngươi biến thành một hình dáng khác, áp chế tu vi đến giống như vị bằng hữu kia, tìm cơ hội thăm dò một chút...

Cổ tay khẽ đảo, trên tay Bạch Diệp trưởng lão nhiều ra một bình ngọc.

- Thăm dò?

Nhận lấy đan dược, ánh mắt Bạch Phong sáng lên:

- Lão gia, đây là... tính toán thu hắn làm đệ tử?

Thân là trưởng lão tông môn, không có khả năng vô duyên vô cớ đi dò xét đệ tử, huống chi đối phương có ân!

Làm như vậy, chỉ có một mục đích, đó chính là... Tính toán thu đồ!

- Biết Nguyễn Khanh mua sắm, không có nhân cơ hội vơ vét, đức hạnh không tệ. Lại thêm cứu mạng ta, chỉ để hắn đi vào tàng thư khố mà thờ ơ, mạng của ta chẳng phải quá không đáng tiền?

Hai tay chắp sau lưng, Bạch Diệp trưởng lão thản nhiên nói.

Bất kể nói thế nào, hắn cũng là một trong tam đại trưởng lão của Lăng Vân Kiếm Các, toàn bộ đại lục cũng là nhân vật tên tuổi lẫy lừng.

Được người cứu mạng, chỉ làm điểm ấy, truyền đi cũng không đủ mất mặt.

- Ý tứ của lão gia ta rõ ràng!

Bạch Phong cười cười, biết đối phương dụng tâm lương khổ:

- Thương thế ở Hãm Không thành, từ trước tới nay không cách nào trị liệu, hiện tại hắn bán ra thuốc chữa khỏi lão gia, coi như thật sử dụng hết dược vật, đối với những khác người cũng là hấp dẫn rất lớn, lão gia sợ

hắn bởi vậy gặp tai họa, mới thu làm đệ tử, cho cái danh phận! Xem như một loại che chở!

Hãm Không thành, bảo vật nhiều vô kể, là địa phương vô số cường giả hướng về, nhưng nguy hiểm cũng cực lớn, tiến vào bên trong, có thể sống đi ra, trăm không còn một, coi như sống sót, cơ bản đều bị thương nặng, cuối cùng nuốt hận mà chết.

Mấy ngàn năm nay, Di Khí đại lục, vô số hạng người kinh tài tuyệt diễm thử qua, nhưng không có bất kỳ biện pháp nào.

Lúc này, một khi tin tức đối phương nắm giữ dược vật có thể chữa thương truyền đi, khẳng định sẽ trở thành đối tượng vô số người mơ ước, đến lúc đó nguy hiểm không nhỏ.

Thu làm đệ tử, coi như người khác muốn động, cũng phải nhìn mặt mũi Bạch trưởng lão, xem như một hồi tai họa tiêu trừ trong vô hình.

Hít sâu một hơi, vẻ mặt Bạch Diệp trưởng lão xa xăm:

- Tuy ở trong Kiếm Các tương đối an toàn, nhưng lòng dạ khó lường không ít, vẫn phải cẩn thận một chút! Như vậy cũng coi như báo đáp ân cứu mạng, không đến mức làm cho đối phương bởi vậy chịu tội! Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là, thực lực đủ! Nếu như lý giải kiếm thuật quá yếu, thu làm đệ tử, ta sẽ thật mất mặt.

- Vâng, ta đi làm ngay!

Bạch Phong gật đầu, thân ảnh run rẩy, biến mất tại nguyên chỗ.

- Gia gia, thật muốn thu hắn làm đồ?

Bạch Nguyễn Khanh rầu rĩ:

- Như vậy... Ta chẳng phải thấp hơn hắn một bối phận?

- Ừm, cho tới nay, ta không có thu đệ tử qua, chỉ mong vị này, có thể đi qua Bạch Phong khảo hạch!

Nhìn thấy cháu gái ăn quả đắng, Bạch Diệp trưởng lão cười cười:

- Chỉ cần thành công, liền là sư thúc của ngươi! Thân là vãn bối, đừng làm loạn, ngươi ở hạch tâm gây sự, ta đã nghe qua không ít!

- Sư thúc...

Bạch Nguyễn Khanh nghiến răng.

Vốn đang cho rằng gia hoả kia có chút thật thà đáng yêu, vừa nghĩ tới tuổi tác nhỏ hơn mình, lại trở thành sư thúc, liền tức giận không thôi.

- Gia gia, nếu ngươi không có chuyện gì, ta đi tu luyện trước...

Nhãn châu xoay động, Bạch Nguyễn Khanh nói.

- Đi đi!

Bạch Diệp trưởng lão khoát tay áo.

Vừa mới khôi phục, thân thể của hắn vẫn còn có chút suy yếu, cần cẩn thận điều dưỡng.

Rời tiểu viện, hình dáng ngoan ngoãn của Bạch Nguyễn Khanh lập tức thay đổi, răng nanh lộ ra, ánh mắt hung dữ:

- Trước đi giáo huấn hắn một trận... Cùng lắm thì trước mặt gia gia xưng hô sư thúc, lúc không có người, để hắn gọi ta sư tỷ!

Nàng được xưng nữ bạo long, từ nhỏ đến lớn chỗ nào thua thiệt qua, kêu một người tu vi thấp hơn mình, nhỏ tuổi hơn mình là sư thúc... Thực sự nhẫn không được!

Quản hắn là ai, trước dạy dỗ lại nói...

Dù sao gia gia cũng muốn khảo hạch, coi như trước thời hạn...

Thánh thú phi hành lần nữa rơi vào trước tàng thư khố, dựa vào thân phận của nàng, không cần lệnh bài, liền có thể trực tiếp đi vào.

- Hắn không phải nói đang đọc sách ư?

Đi vào cửa phòng, Bạch Nguyễn Khanh nhíu mày.

Toàn bộ tàng thư khố dị thường yên tĩnh, thật giống như không người đến qua, không nghe được âm thanh lật sách.

Dọc theo giá sách đi vào trong, đi hơn phân nửa, lúc này mới phát hiện thanh niên kia, đang đứng ở trước một hàng giá sách, trong tay không có cầm sách, cũng không nhìn tới, mà theo phương hướng thư tịch, không ngừng đung đưa đầu.

- Ngươi đang làm gì?

Nhìn một hồi, thấy tên này không có ý tứ lấy sách ra, Bạch Nguyễn Khanh nhịn không được.

- A, ngươi đã đến...

Thấy là nàng, Trương Huyền cười cười:

- Ta đang tìm thư tịch...

Không hổ là tàng thư khố của đệ tử hạch tâm, số lượng thư tịch rất nhiều, thời gian dài như vậy, cũng mới thu nhận không đến một nửa.

Xem ra thu sạch, khả năng thật đúng là cần ba canh giờ.

Đập choáng Bạch Nguyễn Khanh

dtv-ebook.com

- Ở tàng thư các này, ta tới qua nhiều lần rồi, ngươi cần tìm dạng thư tịch gì, nói với ta, ta giúp ngươi tìm!

Bạch Nguyễn Khanh nhíu mày nói.

Ở đây không có cách nào động thủ, đối phương một mực tìm đi, cũng không thể một mực đi theo a!

- Ta cũng là tuỳ ý chọn, cũng chưa có xác định muốn tìm quyển nào, không cần phải để ý đến ta, tuỳ ý nhìn một chút, sau ba canh giờ, liền ra ngoài...

Trương Huyền xua tay.

Thật vất vả tới đây một lần, đương nhiên là ghi chép tất cả thư tịch, như vậy đối với công pháp, võ kỹ, đều sẽ có tăng lên cực lớn.

- Nếu không... Ngươi tới đây một chút!

Thấy kẻ trước mắt này đang khi nói chuyện con mắt đã quét qua giá sách trước mặt, đi vào hàng tiếp theo, toàn bộ tìm hết như vậy, không biết năm nào tháng nào, Bạch Nguyễn Khanh có chút kìm nén không được.

Nàng từ trước tới nay không có kiên nhẫn, nén một hai canh giờ, đầu sẽ nổ tung.

- Đi đâu?

Thấy nàng biểu lộ cổ quái, Trương Huyền hơi nghi hoặc nhìn qua:

- Chuyện gì?

- Đến tĩnh thất bên kia!

Bạch Nguyễn Khanh chỉ tĩnh thất dùng để đọc sách, tu luyện trong Tàng Thư các.

- Tĩnh thất?

Trương Huyền rầu rĩ:

- Cô nam quả nữ... Không tốt lắm đâu?

Lông mày nhảy dựng, Bạch Nguyễn Khanh có loại xúc động muốn bóp chết gia hỏa này:

- Chỉ là hỏi thăm ngươi một ít vấn đề trong tu luyện...

- Ah!

Lúc này Trương Huyền mới thở phào nhẹ nhõm.

Hắn rất chú ý tiết tháo, ngàn vạn lần không thể mất ở đây.

- Ngươi...

Thấy hắn như trút được gánh nặng, Bạch Nguyễn Khanh suýt chút nữa không có khống chế nổi, tại chỗ ra tay.

Bất kể nói thế nào, nàng cũng là mỹ nữ trong trăm có một, toàn bộ hạch tâm, không biết bao nhiêu người muốn âu yếm, đơn độc ở chung... Bản thân hẹn đối phương đi tĩnh thất, cái tên này lại còn bộ dáng như thế...

Ngươi có ý tứ gì?

Cho rằng ta sẽ ăn ngươi?

Sợ bị đối phương nhìn ra cái gì, cố nén ngực sắp bùng nổ, gấp rút hít thở hai cái, ép lại lửa giận trong nội tâm, đi thẳng về phía trước.

Tuy cùng tên này tiếp xúc ít, nhưng cũng coi như kiến thức, mỗi nói một câu, liền có thể làm người ta tức chết, đáng đời độc thân!

Đi vào tĩnh thất, đợi Trương Huyền tiến vào, kẹt kẹt một tiếng đóng cửa lại.

- Làm gì?

Trương Huyền che ngực cùng cổ áo, vẻ mặt cảnh giác.

- ...

Mắt Bạch Nguyễn Khanh tối sầm lại, nghiến răng nhịn xuống, kích hoạt cấm chế cách âm trong căn phòng, lúc này mới nhìn lại:

- Ta muốn hỏi, ngươi tên là gì, tu vi cụ thể cao bao nhiêu?

- Trên đường ta không phải đã nói rồi sao? Ta tên Trương Huyền! Tu vi hiện tại là phá toái hư không đỉnh phong!

Trương Huyền giải thích nói.

Thời điểm tới hạch tâm, đối phương hỏi thăm qua, nghĩ đến cũng không có gì cần che giấu, liền nói tên thật.

Còn tu vi, tu vi cao một chút liền có thể nhìn thấu, càng không cần tận lực giấu diếm.

- Phá toái hư không đỉnh phong đúng không...

Bạch Nguyễn Khanh cắn chặt răng ngà, tu vi toàn thân lập tức như thủy triều hạ xuống, sau một khắc đã giống như hắn, đều là phá toái hư không đỉnh phong:

- Hiện tại ta áp chế tu vi giống như ngươi, cùng ngươi tỷ thí một trận! Thua, từ hôm nay trở đi, phải đối với người thắng nói gì nghe nấy, không cho phép nuốt lời!

- Tỷ thí?

Trương Huyền không hiểu rõ nổi.

Còn tưởng rằng là thèm nhỏ dãi sắc đẹp của hắn, không nghĩ tới muốn tỷ võ.

Chỉ là... nữ bạo long này, lại phát thần kinh gì a?

- Không sai!

Bạch Nguyễn Khanh gật đầu.

- Nói gì nghe nấy... Chẳng lẽ ngươi muốn ta tự sát, ta cũng phải tuân thủ?

Trương Huyền lắc đầu.

Tuy cùng cấp bậc chắc thắng, loại cược này cũng không muốn đánh.

Biết điều mới là bổn phận của hắn, là vương đạo!

- Yên tâm, ta sẽ không để cho ngươi tự sát, muốn ngươi mặc kệ về sau có thân phận gì... cũng phải gọi ta là sư tỷ! Giống như sư đệ khác tôn trọng ta, nghe mệnh lệnh của ta!

Hoạt động một chút, xương cốt toàn thân Bạch Nguyễn Khanh kẽo kẹt vang vọng.

Không hiểu ra sao, Trương Huyền lắc đầu:

- Hiện tại ta xưng ngươi là sư tỷ ah... Ta thật muốn xem sách...

Nói xong xoay người muốn đi ra gian phòng.

Hiện tại hắn là “đệ tử nội môn”, nhìn thấy đệ tử hạch tâm, khẳng định phải xưng hô sư tỷ!

- Chạy đi đâu!

Khẽ kêu một tiếng, chẳng muốn phí lời, trường kiếm xuất hiện ở trong lòng bàn tay, nhẹ nhàng lắc một cái, thẳng tắp đâm tới Trương Huyền.

Quản hắn thừa nhận hay không, trước thu phục lại nói!

Kiếm khí không ngừng phụt ra hút vào, tu vi áp chế đến phá toái hư không đỉnh phong, so với Cổ Thánh nhất trọng, có thể thi triển ra càng nhiều kiếm pháp, lực lượng cũng càng thuận buồm xuôi gió, kiếm chiêu vừa ra, so với lúc ở Thông Thần Điện, mạnh mẽ không biết gấp bao nhiêu lần, trong nháy mắt liền đóng kín tất cả đường lui của Trương Huyền.

Nàng cũng không muốn giết người, mà là muốn đánh đối phương thần phục, về sau không dám lấy thân phận "sư thúc" mệnh lệnh mình.

Không nghĩ tới nàng trực tiếp ra tay, Trương Huyền tràn đầy im lặng.

Khó trách được người xưng là nữ bạo long, quả nhiên không theo đạo lý nào.

Nhẹ nhàng run rẩy, từ trong kiếm mang né tránh ra, Trương Huyền lắc đầu:

- Sư tỷ, ta thật không phải đối thủ của ngươi, không cần tiếp tục so!

- Ừm?

Thấy mình dùng ra kiếm chiêu hung mãnh như vậy, đối phương nhẹ nhõm tránh thoát, chẳng những không có sợ hãi, còn nhàn nhã nói chuyện, Bạch Nguyễn Khanh sầm mặt lại:

- Lấy kiếm của ngươi ra, để ta xem thực lực chân chính của ngươi một chút, nếu không... Đừng trách ta không khách khí!

Sưu sưu sưu!

Tiếng nói kết thúc, liên tục ba kiếm, một chiêu nhanh hơn một chiêu, toàn bộ tĩnh thất bị kiếm khí che kín.

Thời điểm xây dựng tàng thư khố, sợ tu luyện giả xem xong sách có lĩnh ngộ, thả ra lực lượng quá mạnh, hủy tàng thư, cố ý xây dựng tĩnh thất cực kỳ chắc chắn, trận pháp bên trong, cho dù là đệ tử hạch tâm cũng không thể tổn thương, bởi vậy kiếm khí của Bạch Nguyễn Khanh, mặc dù lợi hại, nhưng không đâm rách mặt tường.

Trương Huyền lấp lóe, tránh thoát ba kiếm, vẻ mặt chân thành:

- Ngươi nhìn, ta thật không phải đối thủ...

- ...

Thấy kiếm pháp nhanh như vậy, đối phương nhẹ nhõm tránh thoát, còn bộ dáng này, Bạch Nguyễn Khanh có chút phát điên:

- Nhanh xuất kiếm, nếu không ta động thủ thật...

Hô!

Kiếm khí gào thét, tốc độ trường kiếm tấn công càng nhanh.

Nàng có thể tu luyện Trầm Tuyết kiếm pháp, chứng minh khống chế tốc độ đã đạt đến tình trạng vô cùng cao thâm, giờ phút này toàn lực thi triển, tĩnh thất xuất hiện từng đạo huyễn ảnh, dường như rơi vào trong đó, người lại mạnh cũng chạy trốn không xong.

Kiếm nàng nhanh, bóng người càng nhanh, bất kể công kích như thế nào, cũng giống như cùng đối phương kém một tia, bất luận trường kiếm hay kiếm khí, đều không đả thương được mảy may.

- Ta không tin...

Sắc mặt dần dần xanh lại, động tác càng nhanh, vốn cho rằng vị Trương Huyền này, sẽ không thong dong giống vừa rồi, lại thấy hắn ngáp một

cái, bàn tay vỗ miệng:

- Ta là thật đánh không lại ngươi, ngươi bảo làm sao rút kiếm? Đây không phải bức ta tự sát ư?

- Ah ah ah...

Bạch Nguyễn Khanh muốn điên rồi.

Nếu như ngươi chật vật không chịu nổi, đầu đầy mồ hôi, nói đánh không lại, ta tin!

Một bên ngáp, một tay đập miệng, một tay gãi ngứa, thậm chí trên mặt còn mang theo sầu khổ... Nói như vậy, là đùa ta đúng không?

Tròng mắt đỏ hoe, kiếm pháp càng lúc càng nhanh, đối phương ngoài miệng nói không phải đối thủ, thân ảnh lại giống như thuyền trong bọt sóng, bất luận sóng lớn ngập trời, ta tự theo gió nhấp nhô, nước thủy chung không cách nào bao phủ.

- Xuất kiếm...

Liên tục ra hơn hai mươi chiêu, ngay cả góc áo của đối phương cũng không có đụng phải, lại nhịn không được, Bạch Nguyễn Khanh triệt để tơi bời:

- Nếu không, chết đừng trách ta...

Hô!

Trường kiếm lắc một cái, lần nữa thi triển ra Trầm Tuyết kiếm pháp mạnh nhất.

Nàng vốn không có quá nhiều kiên nhẫn, nếu không cũng không có khả năng liên tục đá bể mấy đệ tử hạch tâm.

Liên tục thi triển ra nhiều công kích như vậy, cũng không có làm bị thương mảy may, vốn không có nhiều kiên nhẫn, bị triệt để tiêu hao hầu

như không còn.

Kiếm khí đầy trời hình thành bông tuyết, không khí trong căn phòng lập tức lạnh lẽo xuống, cho người ta một loại cảm giác thấm nhuần tận xương.

- Ai...

Dạo bước ở trong kiếm chiêu của đối phương, Trương Huyền xoa xoa mi tâm, nhịn không được thở dài một tiếng:

- Ta thật rất muốn biết điều... nhưng tại sao phải bức ta?

Hắn chỉ muốn an tĩnh đọc sách, yên tĩnh tấn cấp, yên tĩnh làm một mỹ nam tử...

Khó khăn như thế sao?

Xem sách, chạy tới luận võ...

Ta chỗ nào trêu chọc ngươi?

Phải làm như vậy sao?

- Ngươi nói cái gì...

Thấy hắn lầm bầm lầu bầu, ngay cả tuyệt chiêu mạnh nhất của mình cũng không thèm để ý, nhẹ nhõm tránh né, trái tim của Bạch Nguyễn Khanh bỗng nhiên co rút lại, một ý nghĩ xông ra:

- Chẳng lẽ ngươi là...

Cùng cấp bậc, nàng thi triển ra Trầm Tuyết kiếm pháp, Lưu Lộ Kiệt cũng không chống đỡ được!

Một gia hỏa nội môn không biết tên, không những không đả thương được, còn đi bộ nhàn nhã...

Nàng không tự chủ được nhớ tới Ta Rất Biết Điều kia!

Chẳng lẽ vị thần bí nhân kia, chính là gia hỏa trước mắt này?

Đang khiếp sợ, vừa định nói ra suy đoán trong lòng, liền nghe thanh niên trước mắt lần nữa than thở:

- Đã ẩn giấu không nổi, chỉ có thể xấu hổ...

Hô!

Tiếng nói còn không có kết thúc, bàn tay lăng không đè ép xuống.

Cánh tay của hắn không dài, nhưng trong nháy mắt đã đột phá kiếm khí phong tỏa, đi tới phía trước, cảm giác áp bách mạnh mẽ, Bạch Nguyễn Khanh hô hấp dồn dập, có chút không kịp thở.

- Không...

Không nghĩ tới phá toái hư không có thể thi triển ra lực lượng như vậy, đồng tử của Bạch Nguyễn Khanh co rụt lại, không áp chế tu vi trong cơ thể.

Răng rắc! Răng rắc!

Một cái chớp mắt, tu vi liền từ phá toái hư không khôi phục lại Hư Tiên cảnh, nhanh chóng bay lên!

Hư Tiên cảnh sơ kỳ, trung kỳ, hậu kỳ, đỉnh phong!

Chân Tiên cảnh sơ kỳ!

Giống như suy đoán, nàng quả thật đã đột phá Hư Tiên cảnh, đạt đến Chân Tiên cảnh!

Chân Tiên, chân khí liên tục không ngừng, coi như ở Lăng Vân Kiếm Các, cũng có thể trở thành trưởng lão nội môn, được cho một phương cường giả.

Hô!

Tu vi của nàng khôi phục như lúc ban đầu, không để ý tới tiếp tục tiến công, thân ảnh nhanh chóng lui về phía sau, nhưng chẳng biết tại sao, bàn tay của đối phương giống như đã biết hướng đi của nàng, bất kể né tránh như thế nào, cũng nghiền ép đến, để cho người ta không kịp trách né.

- Làm sao có thể? Ngươi thật chỉ là... Phá toái hư không đỉnh phong?

Da mặt không ngừng lay động, Bạch Nguyễn Khanh sắp muốn điên rồi.

Thực lực của đối phương, nàng có thể rõ ràng cảm nhận được, chỉ có phá toái hư không đỉnh phong, không có tăng trưởng, nhưng nàng khôi phục cảnh giới Chân Tiên sơ kỳ, vậy mà làm sao cũng không tránh khỏi một chưởng này!

Giống như tất cả chiêu số cùng thân pháp của nàng, đối phương rõ như lòng bàn tay!

Tại sao có thể như vậy?

Lăng Vân Kiếm Các, thiên tài vô số, quả thực có không ít người có thể vượt cấp khiêu chiến, nhưng vượt qua một hai tiểu cấp, hiếm khi thấy, dù sao tất cả mọi người là cao thủ, tu luyện cũng là công pháp và kiếm pháp tương đồng!

Phá toái hư không đối chiến Chân Tiên, trong lòng mình sinh ra cảm giác bất lực...

Rốt cục mạnh đến mức nào?

- Ta không tin...

Lực lượng trong cơ thể lần nữa bạo phát, cả người sắp bùng nổ, chân khí Chân Tiên cảnh kích động, trận pháp của tĩnh thất tựa hồ cũng có chút không chịu nổi.

- Chớ phản kháng, ngoan...

Bên tai vang lên thanh âm nhàn nhạt của thanh niên, bàn tay hô! một chút biến mất, Bạch Nguyễn Khanh chỉ cảm thấy mắt tối sầm lại.

Phù phù!

Té ngã trên đất, ngất đi.

- Làm sao bây giờ?

Xoa xoa mi tâm, Trương Huyền thu tay mà đứng.

Đối phương một mực bức bách, không thi triển chiêu số, khẳng định sẽ bị đối phương yêu cầu làm một ít chuyện bản thân không muốn làm!

Nhưng xuất thủ, lại sẽ bị phát giác thân phận...

Nếu là đệ tử phổ thông, giết là được... Nhưng vị trước mắt này, là cháu gái ruột của một trong tam đại trưởng lão, có gì sơ xuất, căn bản trốn không thoát!

Chẳng lẽ mới đi đến Lăng Vân Kiếm Các không đến một ngày, liền biến thành tồn tại toàn bộ Kiếm Các truy nã?

- Người ưu tú, cuối cùng có phiền não đếm không hết, ai...

Trong mắt Trương Huyền tràn đầy bất đắc dĩ.

Ngươi quá yếu!

dtv-ebook.com

Nếu như không phải mạnh như vậy, bị khuất nhục liền chịu, chỉ có thể chịu đựng.

Nhưng đối phương rõ ràng không phải đối thủ, còn muốn để hắn chịu nhục, khẳng định không được ah!

Nhưng bây giờ đánh ngất xỉu, hơi xử lý không tốt, phiền phức càng lớn!

- Hai con đường, thứ nhất, giết, hủy thi diệt tích... Bất quá, đối phương đi vào tàng thư khố, lại cùng ta chung một chỗ đi vào tĩnh thất, thật muốn biến mất, rất dễ dàng bị người tra ra!

- Thứ hai, ép nàng lập xuống khế ước, không cho phép nói ra bí mật! Xem ra chỉ có thể đi loại thứ hai...

Dừng lại một chút, ngón tay Trương Huyền điểm một cái, một đạo Thiên Đạo chân khí chui vào trong cơ thể đối phương, lần nữa nhẹ nhàng phất một cái, nữ hài hôn mê chậm rãi tỉnh lại.

- Ngươi là đệ tử hạch tâm, ta không muốn giết ngươi, nhưng ngươi phải thề, không thể...

Thấy nàng mở mắt, Trương Huyền đang muốn khống chế Thiên Đạo chân khí, để đối phương ngoan ngoãn nghe lời, chỉ thấy trong mắt nữ hài lóe lên vẻ hưng phấn, ùng ục bò dậy, quỳ mọp xuống đất:

- Trương sư huynh... A, không đúng, Trương sư thúc, ngươi có thể dạy ta kiếm pháp hay không? Chỉ cần ngươi truyền thụ cho ta kiếm pháp, để cho ta làm cái gì cũng được...

- Sư thúc?

Trương Huyền ngẩn ngơ, lời muốn nói nuốt đến trong miệng.

Là chó sao?

Trở mặt nên quá nhanh a!

Mới vừa rồi còn chém chém giết giết, nhất định phải giết chết bản thân, thời gian nháy mắt liền như thế...

Làm cái gì?

Lại nói... danh xưng Sư thúc này, ngươi từ nơi nào luận?

Bất quá, mục đích của hắn là làm cho đối phương không nói ra bí mật của mình, chỉ cần có thể giữ mồm giữ miệng, xưng hô như thế nào cũng không đáng kể.

Trầm tư một chút nói:

- Ngươi thật muốn ta truyền thụ cho ngươi kiếm pháp?

Bạch Nguyễn Khanh liên tục gật đầu.

Trong nháy mắt bị đập choáng, nàng liền xác nhận, trước mắt khẳng định là Ta Rất Biết Điều, cũng chỉ vị này, tuỳ tiện phá giải Trầm Tuyết kiếm pháp của nàng, thậm chí tu vi bạo tăng cũng không thèm quan tâm!

Kiếm pháp của người này, so với Phong lão còn cường đại hơn không biết gấp bao nhiêu lần, có thể theo hắn học tập, kiếm thuật nhất định biến chuyển từng ngày, không cần tiếp tục lo lắng mấy vị biến thái của hạch tâm, thậm chí vượt qua cũng chưa biết chừng!

Loại cơ hội này, sao có thể bỏ lỡ!

- Muốn ta truyền thụ cho ngươi kiếm chiêu cũng không phải không thể, nhưng ta có một điều kiện!

Minh Lý Chi Nhãn vận chuyển, thấy đối phương nói chân tâm thật ý, không có chút ngụy trang nào, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm nói:

- Ta làm người biết điều, không muốn thân phận chân thật của mình tiết lộ ra ngoài, nếu ngươi có thể bảo vệ bí mật này, ta có thể bảo đảm, để kiếm thuật của ngươi, trong thời gian ngắn đại tăng, trở thành hạch tâm đệ nhất nhân, dễ như trở bàn tay!

- Sư thúc yên tâm...

Thấy bị nhìn thấu tâm tư, khuôn mặt Bạch Nguyễn Khanh đỏ lên, sống lưng thẳng tắp, bàn tay giơ lên, ánh mắt lộ ra vẻ ngưng trọng:

- Bạch Nguyễn Khanh ta thề, tuyệt không tiết lộ nửa điểm tin tức của sư thúc, nếu như làm trái, nguyện bị vạn tiễn xuyên tâm mà chết!

Thấy nàng chủ động thề, hơn nữa chính thức như vậy, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm.

Trong khoảng thời gian đi tới Thượng Thương này, cũng coi như biết rõ.

Thề với Thần Linh, là không ai dám làm trái, một khi vứt bỏ, vô cùng có khả năng bị Thần Linh thăm dò, từ đó hạ xuống trừng phạt.

Đương nhiên, chỉ là nói như vậy, cụ thể thế nào, liền không được biết rồi.

- Trước đó ngươi giảng giải chiêu kia cho Lưu Lộ Kiệt không đúng, hiện tại ta nói với ngươi một chút...

Trương Huyền trước kìm nén khó chịu, nói ra một lần.

Nghe xong giải thích, Bạch Nguyễn Khanh kích động đến thân thể mềm mại run rẩy.

Nằm mơ cũng không dám nghĩ, kiếm pháp còn có thể dùng như vậy.

Đơn giản như vậy, lại phát huy ra lực lượng vượt quá tưởng tượng.

- Tốt, ngươi ở đây từ từ lĩnh ngộ, ta tiếp tục xem sách...

Thấy đối phương rơi vào suy nghĩ, từng chiêu không ngừng thí nghiệm, Trương Huyền xoay người đi ra ngoài.

Lần nữa trở lại trước kệ sách, tiếp tục xem sách, một canh giờ sau, tất cả thư tịch toàn bộ khắc sâu vào trong óc.

- Chính xác!

Hô nhỏ một tiếng, công pháp tu luyện liên quan tới Hư Tiên cảnh lập tức hội tụ vào một chỗ, hình thành một quyển sách.

Mở ra nhìn một lần, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm.

Giống như suy đoán, thư tịch nơi này, nhẹ nhõm tạo thành Thiên Đạo công pháp Hư Tiên cảnh hoàn chỉnh, nói cách khác, chỉ cần đủ Tiên Nguyên đan, có thể trực tiếp đột phá, trở thành cường giả Hư Tiên cảnh!

Thậm chí công pháp Chân Tiên cảnh, cũng tạo thành một nửa.

- Trở về lại đột phá...

Nhìn đồng hồ, đi vào thư viện đến bây giờ, đã tiếp cận ba canh giờ, Trương Huyền duỗi lưng một cái, lần nữa tới trước tĩnh thất, đẩy cửa đi vào.

Mới vừa vào đi, liền thấy kiếm khí gào thét, Bạch Nguyễn Khanh đang thí nghiệm kiếm chiêu trước đó truyền thụ.

Trường kiếm quét ngang, thoạt nhìn chậm chạp, lại tạo thành một bình chướng đặc thù, phong tỏa ngăn cản không khí trước mặt, làm cho không người nào có thể tới gần, cùng thời khắc đó, kiếm khí đột nhiên nổ lên, cắt chém về phía trước.

Lực lượng tựa như giao long.

- Không tệ...

Trương Huyền âm thầm gật đầu.

Mới luyện hơn một canh giờ, cô bé này đã ra dáng, tuy kém hắn một đoạn rất lớn, nhưng cũng có sáu bảy phần uy lực.

- Sư thúc...

Thấy hắn đi vào, Bạch Nguyễn Khanh dừng lại tu luyện, vội vàng ôm quyền.

Kiếm pháp của đối phương, càng luyện càng biết mạnh mẽ, giờ phút này đã phục sát đất.

Trước đó còn nghĩ muốn gả cho đối phương, giờ phút này hoàn toàn mất hết ý nghĩ.

Loại người ưu tú này, căn bản là nàng không xứng.

- Ừm, ta xem sách xong, muốn trở về tu luyện...

Trương Huyền bàn giao:

- Sự tình của ta, hi vọng ngay cả gia gia, còn có Phong lão của ngươi cũng không được nói ra...

- Vâng!

Bạch Nguyễn Khanh liên tục gật đầu.

Bí mật này đương nhiên là bản thân nàng biết tốt nhất, nếu không, người người đều chạy tới bái sư, còn làm sao có thể một tiếng hót lên làm kinh người, trở nên nổi bật?

- Vậy là tốt rồi...

Thấy nàng đáp ứng, Trương Huyền gật đầu.

Dù sao trong cơ thể đối phương còn có một đạo chân khí của mình, cũng không sợ lặng lẽ làm loạn.

- Sư thúc, không vội đi, không có gì bất ngờ xảy ra, Phong lão hắn đang canh giữ ở trên đường trở về, tính toán thăm dò thực lực cùng kiếm pháp của ngươi!

Thấy sư thúc muốn đi, Bạch Nguyễn Khanh cắn môi, vội vàng nói.

- Thăm dò ta?

Trương Huyền nghi ngờ.

Chẳng lẽ tiết lộ thân phận?

Coi như tiết lộ, cũng phải trưởng lão nội môn tìm kiếm, không cần đến Phong lão ra tay a!

- Là thuốc của ngươi chữa khỏi thương thế của gia gia, lão nhân gia tính toán thu ngươi làm đệ tử, lại sợ thực lực ngươi quá yếu, cho nên để Phong lão tới thăm dò một chút!

Bạch Nguyễn Khanh vội nói.

Trương Huyền giờ mới hiểu được.

Khó trách nữ nhân này, vừa đến liền muốn động thủ, lại muốn ép bản thân xưng sư tỷ, là sợ gia gia nàng thu mình làm đồ đệ, chẳng biết tại sao nhiều ra một vị sư thúc...

Như vậy cũng giải thích, muốn bản thân truyền thụ kiếm thuật, nhưng vì sao không xưng hô sư phụ, mà là sư thúc.

- Phong lão... Tu vi gì?

Trương Huyền nhịn không được hỏi.

Vị trước mắt này, coi như khôi phục thực lực, dựa vào hắn năng lực vượt cấp khiêu chiến, chỉ cần chiếm được tiên cơ, đồng dạng có thể nhẹ nhõm đánh bại, nhưng thực lực của Phong lão cụ thể cao bao nhiêu, hắn không rõ ràng, chỉ sợ muốn làm như vậy, gần như không có khả năng làm được.

- Hắn giống như gia gia... là cường giả Tiên Quân cảnh!

Bạch Nguyễn Khanh nói.

- Tiên Quân?

Khóe miệng Trương Huyền co quắp:

- Hắn nhất định sẽ ra tay?

Tiên Quân cảnh, tiên chi quân vương, thực lực trưởng lão hạch tâm mới có, mặc dù tu vi hắn tiến nhanh, nhưng gặp loại cường giả cấp bậc này, cũng có thể chạy bao xa liền chạy, căn bản không có khả năng chiến thắng.

- Vâng!

Bạch Nguyễn Khanh gật đầu:

- Gia gia tự mình bàn giao, Phong lão không có khả năng từ chối!

Trương Huyền suy nghĩ.

Đè thấp tu vi thăm dò, cùng cấp bậc bản thân thắng được, khẳng định sẽ bại lộ thân phận Ta Rất Biết Điều, tu vi hiện tại, lại không đủ để làm cho đối phương im miệng không nói.

Mà thắng không nổi, Bạch Diệp trưởng lão lại vô cùng có khả năng thu làm đệ tử...

Nhưng hắn không nguyện ý trở thành học sinh người khác.

Thật muốn làm như vậy, ở Danh Sư đại lục cũng không biết bái bao nhiêu người làm sư.

- Như vậy đi, ta cần ngươi phối hợp ta diễn một tuồng kịch!

Dừng lại một chút, Trương Huyền nói.

- Tốt!

Không chần chờ chút nào, Bạch Nguyễn Khanh gật đầu đáp ứng.

Thảo luận xong, Trương Huyền một thân một mình đi ra tàng thư các, một đường phi nhanh, từ sơn mạch của đệ tử hạch tâm, chạy như bay về nội môn.

Không mượn Thánh thú phi hành, chỉ bằng vào đi đường mà nói, đại khái phải đi một canh giờ.

Một đường tiến lên, Trương Huyền tận lực khống chế tốc độ ở phá toái hư không đỉnh phong bình thường.

Đi gần nửa canh giờ, đi tới một vị trí không có bóng người, đột nhiên cảm thấy bốn phía có lực lượng nồng đậm áp bức tới, vội vàng dừng bước, ngay sau đó nhìn thấy một bóng người tuổi trẻ, chẳng biết lúc nào xuất hiện ở trước mắt.

Chính là Bạch Phong chờ ở chỗ này!

Đã sử dụng Dịch Dung đan, dung mạo hoàn toàn thay đổi.

Bất quá ở dưới Minh Lý Chi Nhãn chiếu rọi, tướng mạo có thể thấy rõ ràng.

Phần phật!

Không có bất kỳ lời gì, Bạch Phong nhấc tay, một thanh trường kiếm đâm tới.

Tu vi sớm đã áp chế tương đồng, đều là phá toái hư không đỉnh phong.

- Ah... Ngươi là ai, tại sao muốn động thủ với ta? Nơi này là Lăng Vân Kiếm Các...

Dường như không nghĩ tới đối phương sẽ trực tiếp ra tay, Trương Huyền sợ tới mức sắc mặt trắng nhợt, liên tiếp lui về phía sau, dưới chân mềm nhũn, té ngã trên đất.

Hô!

Trường kiếm của Bạch Phong đã đáp lên trên cổ của hắn.

Mày nhăn lại, vẻ mặt Bạch Phong khó coi.

Thật vất vả lão gia muốn nhận đệ tử, không nghĩ tới vị này thực lực kém như vậy!

Dưới tình huống cùng cấp bậc, lực lượng dùng không đến một thành, liền bị đánh bại dễ dàng... Loại người này, coi như thật thành đệ tử của lão gia, khẳng định cũng sẽ mất mặt xấu hổ.

- Cầm lấy kiếm của ngươi, không ngăn được chiêu kiếm của ta, ngày hôm nay chỉ có một con đường chết!

Lui về sau một bước, Bạch Phong lạnh lùng nói.

- Phong lão, ta tới đi...

Ngay lúc này, một nữ tử mặc áo trắng, che mặt xuất hiện ở trước mắt.

Nghe được truyền âm, Bạch Phong biết là tiểu thư, nhíu mày, cuối cùng lui về sau một bước.

Phần phật!

Bạch Nguyễn Khanh tiến về phía trước một bước, ném ra một thanh kiếm, rơi vào trước mặt Trương Huyền, ngay sau đó một kiếm đâm tới.

Trương Huyền vội vàng cầm lấy trường kiếm, rung ra một đạo kiếm hoa, thi triển kiếm chiêu giống thật mà là giả, vừa nhìn liền biết không có khắc khổ tu luyện.

Không chỉ thực lực không mạnh, chân khí còn quá yếu, trường kiếm trong tay của hắn bị trường kiếm của nữ hài đụng một cái, lập tức rời khỏi tay, cắm vào trên mặt đất cách đó không xa, phát ra thanh âm vo ve.

Trường kiếm rời tay, lại không còn sức phản kháng, thân thể Trương Huyền cứng đờ, lần nữa bị trường kiếm để ở trên cổ.

- Ngươi...

Bạch Nguyễn Khanh lắc đầu, thu trường kiếm lại, xoay người đến trước mặt Bạch Phong, ánh mắt lộ ra thất lạc nhàn nhạt, âm thanh để lộ ra thất vọng nồng đậm:

- ... Quá yếu!

Diễn kịch

dtv-ebook.com

- Ta...

Vẻ mặt đỏ lên, Trương Huyền đứng tại chỗ, chân tay luống cuống.

- Phong lão, chúng ta đi thôi!

Bạch Nguyễn Khanh nói.

Phong lão nhíu mày, cuối cùng vẫn lên tiếng, thân thể hai người run rẩy, biến mất tại nguyên chỗ.

- Hắn là lừa qua...

Thấy bọn họ đi xa, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm.

Hắn cũng không muốn làm đệ tử trưởng lão gì!

Nếu Bạch Diệp trưởng lão nguyện ý bái sư, ngược lại có thể thu một chút.

Cho nên cùng Bạch Nguyễn Khanh liên hợp diễn kịch, cùng cấp bậc cố ý đánh không lại đối phương, như vậy cho thấy thực lực yếu, Bạch Nguyễn Khanh tự mình trở về trình báo, Bạch Diệp trưởng lão liền rất có thể sẽ từ bỏ ý nghĩ thu đồ.

Cho dù không cách nào ngăn cản, kiếm thuật yếu như vậy, khẳng định cũng có thể trì hoãn sự tình thu đồ.

Giải quyết vấn đề, Trương Huyền cấp tốc chạy như bay về nội môn.

Thiện Hiểu Thiên vẫn đang luyện kiếm, chiêu “tam thiếu gia kiếm” đã luyện đến xuất thần nhập hóa, nắm giữ chín thành ý vị, hiện tại có đủ tiền, cho hắn mấy viên Tiên Nguyên đan hạ phẩm, lại chỉ điểm một hồi, tu vi cũng có đột phá.

Thuận lợi tấn cấp đến Cổ Thánh nhị trọng.

Còn Tào Thành Lập, mặc dù háo sắc, trên việc tu luyện lại cố gắng hơn Tôn Cường nhiều.

Thân là sơn tặc, biết tầm quan trọng của tu vi, có đủ đan dược, công pháp cấp bậc cao, tiến bộ liền cực nhanh.

Trên đường tới thêm vào tiến nhập sơn môn, ngắn ngủi chừng mười ngày, tu vi đã đột phá Đại Thánh tam trọng, rảo bước tiến lên tứ trọng, không có gì bất ngờ xảy ra, trong vòng vài ngày, liền có thể xung kích Cổ Thánh!

Bàn giao hai người vài câu, để cho bọn họ tiếp tục tu luyện, bản thân thì lần nữa về phòng.

- Nên đột phá...

Dùng Thông Thần ngọc phù thứ hai, Trương Huyền mua trọn một trăm viên Tiên Nguyên đan trung phẩm, lúc này mới mở ra Thiên Đạo công pháp, ổn định lại tâm thần chuẩn bị tu luyện.

Đan dược đi vào trong cơ thể, hóa thành từng đạo linh khí, chạy ở trong kinh mạch, trước đó liền đạt đến phá toái hư không d0ỉnh phong, bất cứ lúc nào cũng sẽ đột phá, giờ phút này có công pháp, không còn bất kỳ do dự, tất cả ràng buộc nhẹ nhõm phá vỡ, lực lượng phát sinh thuế biến.

Hơn mười phút phía sau, lực lượng liền tích góp đến cực điểm, ầm một tiếng, phá vỡ ràng buộc, đạt đến Hư Tiên Chi cảnh.

Tiếp tục nuốt đan dược vào.

Thiên Đạo công pháp tiêu hao rất nhiều Tiên Nguyên đan, bất quá giờ phút này hắn tài đại khí thô, cũng không quan tâm.

Chỉ cần cảm thấy lực lượng kém, liền nuốt, Thiên Đạo công pháp cấp tốc vận chuyển, tu vi liên tục tăng lên.

Hư Tiên cảnh sơ kỳ!

Hư Tiên cảnh trung kỳ!

...

Một canh giờ sau, đã tăng lên trọn một đại cấp bậc, đạt đến Hư Tiên Cảnh đỉnh phong!

Lúc này, mua sắm một trăm viên Tiên Nguyên đan trung phẩm, cũng tiêu hao không sai biệt lắm. Hơn nữa, loại đan dược cấp bậc này, đối với hắn tu luyện, dường như không còn hiệu quả quá lớn, còn muốn tấn cấp, chỉ sợ cần đan dược cao hơn mới được.

- Nhất niệm thông suốt, hồn như chân kim, hỏa luyện vô hại... Đây là Hư Tiên!

Cảm nhận được lực lượng trong cơ thể biến hóa, Trương Huyền cực kỳ vui vẻ.

Tuy chỉ đột phá một đại cấp bậc, nhưng thực lực gia tăng là không có gì sánh kịp.

Hư Tiên cảnh, cùng phá toái hư không, có chất chênh lệch, là “Thánh” cùng “Tiên” khác nhau, bất luận tuổi thọ hay lực lượng, đều hoàn toàn khác biệt.

Nếu như trước đó sử dụng là chân khí, mà bây giờ đã là tiên lực!

Lực lượng Tiên gia.

- Có thể đánh ngất xỉu Bạch Nguyễn Khanh... Thật đúng là may mắn...

Cảm nhận được lực lượng bây giờ, nhớ tới trước đó có thể đánh ngất xỉu Bạch Nguyễn Khanh, Trương Huyền âm thầm vui mừng.

Không phải chiếm được tiên cơ, mặc cho đối phương khôi phục lực lượng mà nói, thua khẳng định là bản thân.

Không nói Chân Tiên, chỉ nói Hư Tiên, liền mạnh mẽ hơn phá toái hư không không chỉ gấp mười lần.

Tu vi bạo tăng, lĩnh ngộ "Thần chi kiếm ý" càng cao thâm hơn, thi triển ra chiêu kiếm pháp này, Chân Tiên cảnh đỉnh phong cũng có thể tuỳ tiện xoá bỏ!

Còn Tiên Quân, chưa hề giao thủ qua, cũng không thấy bọn họ động thủ, lực lượng cụ thể biết không nhiều, chỉ từ thư tịch ghi lại suy luận, tạm thời hắn là còn không phải đối thủ.

- Ngoan Nhân cùng phân thân cũng nên đột phá...

Lại mua đủ đan dược, thả phân thân cùng Ngoan Nhân ra tu luyện.

Còn hồ lô, sau khi nuốt một trăm viên Tiên Nguyên đan trung phẩm, dường như còn xa xa không đến tình trạng "khôi phục", thấy Trương Huyền thả hắn ra, liền khóc lóc hô hào muốn ăn.

Chê nó ồn ào, liền ném vào Trữ vật giới chỉ, chẳng muốn tiếp tục chú ý.

Hắn một người ngay thẳng như vậy, thật không biết tạo cái nghiệt gì, thu phục một sủng vật ăn hàng như vậy.

Mấu chốt nhất là, trừ nước tắm có thể chữa thương ra, không biết đến cùng có tác dụng gì...

Lần sau thực sự không được, tìm cường giả Tiên Quân chém thử một chút, chết đáng đời, chém không ra... có thể cân nhắc xem như lá chắn, về sau cùng người chiến đấu, đặt ở phía trước bị đánh cũng không tệ.

...

Bên này Trương Huyền tu luyện, Bạch Nguyễn Khanh cùng Bạch Phong đã trở lại tiểu viện của Bạch Diệp trưởng lão.

- Thế nào?

Thấy hai người trở về, Bạch Diệp trưởng lão hỏi.

- Tiểu thư tự mình ra tay thăm dò, vẫn là tiểu thư nói đi...

Bạch Phong lui về sau một bước.

- Gia gia, Trương Huyền này kiếm pháp cực kém, ngay cả kiếm pháp cơ sở nhất cũng thi triển không tốt, dưới tình huống cùng cấp bậc, ta tuỳ ý thi triển một bộ kiếm pháp liền chế trụ hắn... Căn bản không có tư cách làm học sinh của ngươi!

Bạch Nguyễn Khanh vội nói.

Nói ra câu nói này, trong lòng khâm phục “sư thúc” lại tăng lên mấy phần.

Trong tông môn, muốn trở thành đệ tử gia gia nhiều vô số kể, vị “sư thúc” này vậy mà từ chối, không tiếc phiền toái như vậy... Thật sự là quá vô danh!

Loại tính cách này, khẳng định là tấm gương của chúng ta!

Bạch Diệp trưởng lão nhíu mày.

- Đây là vừa rồi ta dùng ngọc tinh ghi chép lại tình huống chiến đấu, ngươi nhìn!

Bạch Nguyễn Khanh nói xong, lấy ra một ngọc tinh đưa tới.

Nhận lấy tinh thạch, ngón tay Bạch Diệp trưởng lão điểm một cái, cảnh tượng lập tức xuất hiện ở phía trước, rất mau nhìn xong.

- Ta không có lừa gạt ngươi chứ! Thực lực của hắn quả thực không được, gia gia muốn thu hắn làm đệ tử mà nói, ta sợ sẽ mất đi uy nghiêm...

Bạch Nguyễn Khanh nói.

- Ta đã biết, ngươi đi xuống trước đi, ta còn có việc cùng tiểu Phong thảo luận!

Mặt không hề cảm xúc, Bạch Diệp trưởng lão nói.

- Vâng!

Bạch Nguyễn Khanh không nói thêm lời, xoay người rời đi.

Nàng vừa rời phòng, Bạch Diệp trưởng lão liền nhìn tới:

- Ngươi thấy thế nào?

- Ta tự tin ngụy trang không có bất kỳ sơ xuất gì, nhưng đối phương thật giống như sớm biết ta sẽ xuất hiện, ánh mắt thoạt nhìn hoảng loạn, trên thực tế lại cực kỳ trầm ổn, không lo lắng bị giết chút nào...

Bạch Phong Dừng lại một chút nói.

Hắn cùng lão gia đều là Tiên Quân cảnh, mặc dù đối phương che giấu rất tốt, vẫn bị tuỳ tiện nhìn ra.

- Nếu như là thật sợ hãi, khẳng định sẽ nghĩ biện pháp chạy trốn, Hoặc đưa tin ra ngoài, mà không phải bộ dáng này...

Bạch Diệp trưởng lão gật đầu.

Hắn cùng đối phương cách nhìn nhất trí.

- Cái kia... Lão gia...

Bạch Phong nói.

- Cháu gái này của ta, bị ta làm hư! Làm việc từ trước tới nay lỗ mãng, lúc học tập kiếm pháp cơ sở từ trước tới nay không vững chắc, lần này lại có thể chạy tới, cùng người tỷ thí, thậm chí còn thi triển ra kiếm chiêu có linh tính như vậy, muốn nói nàng cùng Trương Huyền không có sớm giao lưu, ta cũng không tin!

Vuốt vuốt râu mép, Bạch Diệp trưởng lão cười khổ.

- Sớm đã giao lưu? Lão gia có ý tứ là...

Bạch Phong nhíu mày.

- Ngươi đi rồi, nha đầu này cũng đi, ta thuận tiện tìm người điều tra một chút, nàng đi tàng thư các, cùng Trương Huyền đi vào tĩnh thất, đợi chừng nửa canh giờ...

Cổ tay khẽ đảo, Bạch Diệp trưởng lão ném qua một cái ngọc bài.

Bạch Phong vội vàng nhận lấy, liếc mắt nhìn, khóe miệng nhịn không được co lại.

Một nam một nữ, dùng chung một gian tĩnh thất... Hơn nữa còn lâu như vậy, sẽ không phải là có cái gì chứ?

- Lão gia nghi ngờ... Tiểu thư cùng Trương Huyền này có quan hệ gì?

Bạch Phong nhịn không được hỏi.

- Mấy ngày nay, ngươi lặng lẽ đi theo phía sau nàng, nhìn nàng muốn làm gì, có tin tức, lập tức trình báo cho ta! Còn có vị Trương Huyền kia, cũng lưu tâm nhiều một ít... Một đệ tử nội môn, vậy mà có thể để cho cháu gái không sợ trời, không sợ đất của ta ngoan ngoãn nghe lời, phối hợp hắn diễn kịch, thật muốn biết, đến cùng có dạng mị lực gì!

Bạch Diệp trưởng lão nhẹ nhàng cười một tiếng.

Có thể trở thành tam đại trưởng lão của Lăng Vân Kiếm Các, Bạch Diệp trưởng lão tuyệt không phải tu vi cao đơn giản như vậy, nhãn lực cũng cực kỳ hơn người.

Cháu gái nghe xong tin tức bản thân muốn thu đồ, xoay người rời đi, hắn sợ gây ra loạn gì, liền đặc biệt phái người đi theo... Về sau chuyện phát sinh ở tàng thư khố, tự nhiên liền biết.

Đơn độc ở chung nửa canh giờ, thời điểm Bạch Phong đi ra, lại đột nhiên xuất hiện, nói đối phương rất kém cỏi... Ngu nữa cũng biết, khẳng định có vấn đề.

Bạch Phong gật đầu, xoay người muốn rời khỏi.

- Không nên áp sát quá gần, không nên bị nàng phát hiện, nếu không, nha đầu này khẳng định lại muốn làm ầm ĩ! Mặt khác, tra lai lịch cùng thân phận của Trương Huyền! Trong tất cả đệ tử nội môn, thật giống như không có tên của hắn!

Bạch Diệp trưởng lão lần nữa xua tay.

- Vâng!

Bạch Phong xoay người rời đi.

...

Bạch Nguyễn Khanh không biết, cùng “Sư thúc” diễn trò đã để lộ, giờ phút này đang ở trong phòng của mình, tiếp tục luyện kiếm.

Liên tục mười mấy chiêu, đôi mi thanh tú của nàng nhăn nhăn.

“Sư thúc” truyền thụ kiếm chiêu, cực kỳ cao minh, vừa mới bắt đầu lý giải rất nhanh, tiến bộ cũng rất lớn, nhưng càng về sau, lý giải càng thêm khó khăn.

- Tìm hắn hỏi một chút...

Lại tu luyện hơn một canh giờ, cảm giác không có cách nào tiến bộ, cắn răng, bước lên lưng thú, thẳng tắp bay về phía đệ tử nội môn.

Trước đó rời đi, đặc biệt hỏi thăm qua đối phương ở nơi nào, phương hướng cụ thể đã biết.

Thời gian không dài, đi tới bên ngoài tiểu viện, từ trên lưng thú nhảy xuống, gõ gõ cửa sân.

- Kẹt kẹt!

Một trung niên ra đón, thấy dung mạo của nàng, ánh mắt sáng lên:

- Ngươi là...

- Ta đến tìm Trương Huyền sư... Sư đệ!

Bạch Nguyễn Khanh nói.

Sư thúc biết điều, không nguyện ý hiển lộ thân phận, cho nên trước người ngoài, nàng không dám xưng hô sư thúc.

- Tìm thiếu gia?

Sửng sốt một chút, trung niên nhân giật mình.

Người này dĩ nhiên chính là quản gia Tào Thành Lập.

Vốn cho rằng nữ tử xinh đẹp như vậy tới tìm hắn, cao hứng hụt một hồi.

Bất quá thiếu gia cũng rất lợi hại ah...

Vốn cho rằng hắn một bộ mặt lạnh ăn tiền, tính cách lại quái dị, đời này khả năng ngay cả người yêu cũng không tìm được, không nghĩ tới mới đến Lăng Vân Kiếm Các không đến một ngày, liền cấu kết một muội tử cực phẩm như vậy.

Thật đúng là người không thể xem bề ngoài, đại dương không thể đo bằng đấu!

- Thiếu gia ở bên trong, mời...

Nói một tiếng, vừa định bước qua ngưỡng cửa, đột nhiên nhớ tới cái gì, lảo đảo một cái, đổi thành chân phải đi vào.

Bạch Nguyễn Khanh khiêu chiến hạch tâm (1)

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

Vừa bước một bước, Tào Thành Lập quay đầu nhìn nữ hài:

- Mong vị sư tỷ này thứ lỗi, thời điểm bước qua khung cửa, xin dùng chân phải!

- ???

Bạch Nguyễn Khanh.

- Đây là thiếu gia quyết định quy củ, mong được tha thứ

Tào Thành Lập tràn đầy chân thành.

Bạch Nguyễn Khanh nhíu mày, suy nghĩ một chút, vẫn không dám làm trái, chân phải vượt qua ngưỡng cửa đi vào.

Vừa tiến vào tiểu viện, lập tức nhìn thấy một thiếu niên đang luyện kiếm, trên đầu tràn đầy mồ hôi, hẳn là luyện quá lâu.

- Cái kiếm pháp này...

Đứng tại chỗ nhìn một hồi, thân thể Bạch Nguyễn Khanh cứng nhắc, sau lưng toát ra mồ hôi lạnh.

Vị trước mắt này, chỉ có mười sáu mười bảy tuổi, hơn nữa tu vi chỉ là Cổ Thánh nhị trọng, hết sức bình thường, nhưng kiếm pháp liên miên không ngớt, chiêu số đơn giản, lại ẩn chứa đại đạo, tang thương cổ điển, thật giống như đắm chìm trong kiếm thuật, ít nhất lâu đến mấy chục năm.

Thậm chí một ít chiêu số, so với Phong lão thi triển càng thêm lão luyện, huyền diệu hơn!

Thiếu niên mười mấy tuổi, thi triển ra kiếm chiêu, kiếm ý có thể so với gia gia, nàng tu luyện kiếm pháp nhiều năm như vậy, cảm giác ở trước mặt đối phương, giống như em bé ngây thơ buồn cười!

- Hắn... Chính là Thiện Hiểu Thiên?

Bờ môi trắng bệch hỏi.

- Ừm, hắn chính là Hiểu Thiên tiểu thiếu gia...

Tào Thành Lập gật đầu.

- Hắn cùng Trương sư... đệ, học tập kiếm thuật bao lâu?

Nhịn không được nhìn qua.

Kiếm thuật cao minh như vậy, chẳng lẽ tên này vừa ra đời liền cùng Trương sư thúc học tập!

- Bao lâu?

Bẻ ngón tay, Tào Thành Lập nghĩ nửa ngày, duỗi ra năm ngón tay, dừng lại một chút, lại rụt về hai ngón:

- Đại khái thời gian dài như vậy a!

- Ba năm? Mới ba năm đã lợi hại như vậy?

Đồng tử co rút lại, Bạch Nguyễn Khanh giật nảy mình.

Nàng từ ba tuổi liền bắt đầu luyện kiếm, đến bây giờ đã tu luyện tiếp cận hai mươi năm!

Trong khoảng thời gian này, gia gia cùng Phong lão tay nắm tay dạy dỗ, dùng vô số dược vật trân quý, mới có thành tựu như thế, đối phương mới tiếp nhận chỉ điểm ba năm, thoạt nhìn càng thêm cường đại hơn mình?

Làm sao làm được?

- Ba năm?

Tào Thành Lập sửng sốt một chút:

- Không phải ah, ba canh giờ!

Thiếu gia mỗi ngày đều rất bận, mặc dù tiểu thiếu gia là học sinh của hắn, nhưng thời gian chỉ điểm tu luyện không lâu, bình thường đều là nói vấn đề trong tu luyện, sau đó cho cái ngọc bài tự mình học tập... Bởi vậy bái sư hơn mười ngày, chân chính chỉ điểm, tính toán đâu ra đấy, không cao hơn ba canh giờ!

- ... Giờ?

Bạch Nguyễn Khanh lắc lư một cái, thiếu chút nữa ngất đi.

Học ba canh giờ, kiếm thuật cao minh như vậy?

Miệng há mở, sắp điên cuồng!

Bên này khiếp sợ nói không ra lời, cách đó không xa Thiện Hiểu Thiên nhìn thấy khách tới, mỉm cười, ngừng lại giải thích nói:

- Thật ra thì thời gian lão sư chân chính chỉ đạo ta, cũng chỉ hơn một canh giờ... Ba canh giờ, Tào quản gia nói nhiều!

Đối phương có thể tìm tới nơi này, hơn nữa biết mình, chứng minh đã hiểu thân phận của hắn, không có gì có thể giấu diếm.

- Một giờ...

Khiếp sợ đến có chút mất cảm giác, Bạch Nguyễn Khanh qua một hồi thật lâu, mới mở miệng lần nữa:

- Ta có thể cùng ngươi tỷ thí kiếm pháp hay không?

- Đương nhiên có thể!

Thiện Hiểu Thiên vội vàng gật đầu.

Hắn vẫn luôn tự mình tu luyện, có người có thể tỷ thí, không thể tốt hơn!

- Bắt đầu đi!

Áp chế tu vi đến Cổ Thánh nhị trọng sơ kỳ, cùng đối phương tương đồng, Bạch Nguyễn Khanh lấy ra trường kiếm.

Hô!

Thân thể mềm mại khẽ động, đâm về phía trước.

Vừa rồi gặp qua đối phương luyện kiếm, biết ảo diệu vô tận, không dám khinh thường, vừa ra tay liền thi triển ra chiêu số mạnh nhất, tốc độ nhanh như thiểm điện.

Ông!

Ngay thời điểm nàng cho rằng hắn có thể chiến thắng đối phương, Thiện Hiểu Thiên đột nhiên xuất thủ, ánh mắt hoa lên, sau đó...

Sau đó... trên đầu chẳng biết lúc nào, nhiều ra một thanh kiếm!

Vẻ mặt trắng bệch, không dám tiếp tục áp chế tu vi, tu vi thời gian nháy mắt liền khôi phục lại Chân Tiên cảnh, hộ thể chân khí trùng kích, trường kiếm bị kích ra ngoài!

Nếu không phải phá giải tu vi tốc độ nhanh, khả năng đầu đã bị xuyên thủng.

Tất cả đều là mồ hôi lạnh, thân thể Bạch Nguyễn Khanh cứng ngắc.

Kiếm trong tay đối phương bắn ra thế nào, lại làm sao đi tới đỉnh đầu của nàng... Vậy mà mảy may không thấy!

Nói cách khác, nếu quả thật cùng cấp bậc, người... Đã sớm chết!

Đáng sợ!

Tràn đầy hoảng sợ nhìn sang.

Còn tưởng rằng vừa rồi đối phương tu luyện kiếm pháp rất lợi hại, nằm mộng cũng nghĩ không ra, chiêu phi kiếm này, càng thêm cường đại!

Cùng cấp bậc, một chiêu thuấn sát!

- Ta luyện lâu như vậy, chưa hề cùng người khác chiến đấu qua, không biết lực lượng mạnh yếu, lại thêm không thể tự do khống chế, thực xin lỗi...

Thiện Hiểu Thiên vò đầu.

Hắn vốn nghĩ, trường kiếm đâm qua liền dừng tay, không nghĩ tới lý giải đối với kiếm pháp vẫn quá yếu, căn bản không dừng được.

May mắn nàng kia phản ứng nhanh, chân khí hộ thể ngăn lại, nếu không khách nhân mới đi đến, trên đầu cắm thanh kiếm đi gặp lão sư... Chắc là phải bị mắng chết!

- Học được một canh giờ, ta cùng cấp bậc không đỡ được...

Bạch Nguyễn Khanh nuốt ngụm nước bọt, nhớ tới một việc:

- Ta cũng cùng Trương sư thúc học một hồi, hắn cũng truyền thụ ta phương pháp sử dụng kiếm... Tuy ta luyện qua loa, không được tinh túy,

nhưng chiêu này uy lực lớn bao nhiêu?

Mặc dù biết, chiêu giơ kiếm này rất lợi hại, nhưng chưa hề thí nghiệm, cũng không cùng người khác giao thủ, có muốn thử một chút hay không?

Nghĩ đến cái này, liếc mắt nhìn Thiện Hiểu Thiên, cuối cùng lắc đầu.

Nàng cũng không muốn lại bị kiếm của đối phương cắm vào đầu, vừa rồi phản ứng nhanh, xem như không có việc gì, ngộ nhỡ thất thần, khả năng giờ phút này đã biến thành thi thể.

- Nơi này có gian phòng yên tĩnh không, an bài cho ta một gian?

Ngẩng đầu hỏi.

- Cái kia không người ở, ngươi trước ở lại, lão sư đang bế quan, chờ hắn xuất quan, ta sẽ gọi ngươi!

Thiện Hiểu Thiên chỉ.

Đệ tử nội môn, bởi vì cần hạ nhân chăm sóc, tiểu viện cư trú bình thường đều có mười gian phòng, cực kỳ rộng rãi.

Không nói thêm lời, Bạch Nguyễn Khanh đi vào gian phòng, chuẩn bị ổn thoả, cổ tay khẽ đảo, lấy ra một cái Thông Thần ngọc phù.

Thông Thần ngọc phù của đệ tử hạch tâm!

Hơi chuyển động ý nghĩ một chút, tiến vào bên trong.

- Đệ tử hạch tâm thi đấu khiêu chiến khác biệt nội môn, có thể công khai, cũng có thể tự mình tỷ thí... lần trước ta ở giải thi đấu hạch tâm, chỉ xếp thứ mười bảy, mười sáu Vương Hạo, ta không phải đối thủ... Giờ phút này có thể thử một chút!

Đứng ở trong Thông Thần Điện, mắt Bạch Nguyễn Khanh sáng lên.

Nàng ở trong đệ tử hạch tâm, danh khí rất lớn, người người kính sợ, là bởi vì gia gia Bạch Diệp trưởng lão, trên thực tế thực lực chân thật ngay cả mười vị trí đầu cũng không xếp hạng tới.

Đặc biệt là trong hạch tâm, mấy biến thái ở top đầu, rất nhiều trưởng lão cũng không nhất định là đối thủ!

Lần trước đệ tử hạch tâm đại bỉ, nàng thua ở trong tay người thứ mười sáu Vương Hạo, cuối cùng chỉ là mười bảy, vừa vặn có thể mượn tay hắn, đi thử kiếm thuật mà Trương sư thúc truyền thụ cho đến cùng thế nào!

Tinh thần khẽ động, đi tới trước đài:

- Giúp ta phát ra lời mời, ta muốn khiêu chiến người thứ mười sáu Vương Hạo!

Thời gian không dài, Vương Hạo đi tới nơi này, khóe miệng nâng lên:

- Làm sao đột nhiên muốn cùng ta tỷ thí? Chẳng lẽ mới học kiếm chiêu gì, cho rằng có thể thắng được ta? Không cần thử, nửa tháng trước mới so qua, ngươi không phải đối thủ...

- Ta là học được kiếm chiêu mới, muốn thử xem...

Bạch Nguyễn Khanh cũng không có chối:

- Thua cùng lắm thì lần sau lại đến!

Chiêu số của Trương sư thúc rốt cục mạnh đến mức nào, nàng chỉ là đơn độc tu luyện, không cùng người khác thử qua, tìm Vương Hạo, cũng chỉ là thí nghiệm một chút, còn có thể thắng hay không, trong lòng không rõ ràng.

- Nếu ngươi không quan tâm, vậy thì bắt đầu đi!

Thấy bộ dáng của nàng, Vương Hạo nhẹ nhàng cười một tiếng, hai người tìm tỷ thí tràng tư mật, tiến vào bên trong.

Đệ tử hạch tâm, mỗi một vị đều là tồn tại chói mắt nhất của tông môn, nắm giữ địa vị cực cao cùng vô số bí pháp, bởi vậy đệ tử nội môn sử dụng công khai thi đấu, đối với bọn hắn cũng không áp dụng.

Dù sao một khi thất bại, sẽ tạo thành ảnh hưởng rất lớn.

Cho nên không ít người, sẽ ở Thông Thần Điện mở tranh tài riêng tư, còn kết quả... Chỉ có song phương giao chiến biết.

Vương Hạo nhìn qua:

- Bắt đầu đi!

Phần phật!

Trong khi nói chuyện, trường kiếm lay động, một đạo kiếm mang bổ xuống.

Vị trước mắt này, mặc dù một mực thua hắn, nhưng dù sao cũng là cháu gái ruột của Bạch trưởng lão, thực lực cực mạnh, hắn không dám khinh thường, vừa ra tay liền thi triển ra chiêu số mạnh nhất.

- Kiếm mang bổ tới?

Nhìn thấy đối phương thi triển ra chiêu này, Bạch Nguyễn Khanh sững sờ.

Nàng học tập giơ kiếm, chính là nhằm vào loại chiêu số này, giờ phút này thi triển, thật đúng là ngủ gật đưa gối...

Không có ngừng nghi, trước đó tu luyện mấy chục lần giơ kiếm, vạch ra.

- Ngươi cẩn thận, chiêu này của ta, tuy còn không có rèn luyện, nhưng uy lực hắn rất khá...

Nhẹ nhàng cười một tiếng, trường kiếm bay tứ tung, đang muốn nhắc nhở đối phương, lời còn chưa nói hết, liền cảm thấy phía trước bóng người run rẩy, lực lượng trên tay buông lỏng...

Răng rắc!

Một cái đầu rơi ở dưới chân cách đó không xa, thi thể Vương Hạo nằm ở trên mặt đất.

- A?

Bạch Nguyễn Khanh giật nảy mình.

Chiêu này của nàng còn không có rèn luyện, mấu chốt nhất là, còn không có thi triển xong... Trước đó Vương Hạo vẫn luôn chiến thắng, đầu liền mất...

- Ngươi... Chuyện gì xảy ra?

Đang khó tin, Vương Hạo bị chém giết dùng một cái Thông Thần ngọc phù khác đi tới trước mặt.

Nói thật, hắn cũng bối rối.

Đối phương từ trước tới nay không phải đối thủ, lần này mới một chiêu liền bị chém đầu... Tự mình trải qua, cũng có chút phát điên.

- Ta cũng không biết...

Bạch Nguyễn Khanh đờ đẫn.

Nàng là thật không biết, chỉ là dần dần từng bước thi triển kiếm chiêu Trương sư thúc truyền thụ cho, nằm mơ cũng nghĩ không ra, chiêu số không dùng hết, đầu đối phương liền mất.

- Lại đến... Lần này ta sẽ không thả lỏng, vừa ra tay liền dùng ra công kích mạnh nhất...

Thấy bộ dáng này của nàng, còn tưởng rằng đang cố ý nhục nhã, Vương Hạo cao giọng gào thét, lần nữa rút trường kiếm lao đến.

Hô hô hô!

Kiếm khí như gió, kiếm mang như nước.

Có thể trở thành đệ tử hạch tâm, xếp hạng thứ mười sáu, lý giải kiếm thuật cực mạnh, vừa ra tay liền làm người ta cảm thấy tuyệt vọng.

Biết đối phương thi triển ra toàn lực, dùng chiêu số trước khẳng định không cách nào chiến thắng, Bạch Nguyễn Khanh cắn răng một cái, lần nữa phát huy giơ kiếm của Trương sư thúc truyền thụ.

Lạch cạch!

Chiêu số còn không dùng hết, đầu Vương Hạo lại rớt xuống, lần này giống như bóng da, lăn càng xa.

- Cái này...

Bạch Nguyễn Khanh sững sờ.

Dường như học chiêu này, đầu của đối phương cũng không quá kiên cố, tuỳ ý chém một cái, liền rơi mất...

Bạch Nguyễn Khanh khiêu chiến hạch tâm (2)

dtv-ebook.com

Sơn phong của đệ tử hạch tâm.

Đường Viêm ở trong đó, tên tuổi lẫy lừng, lần trước đại bỉ xếp hạng thứ bảy, Vô Trần kiếm pháp ở ngoại giới càng rất có danh khí, để vô số người kính sợ.

Đã từng một người một kiếm, đuổi một đạo tặc Chân Tiên cảnh đỉnh phong, ngang dọc nam bắc năm mươi vạn dặm, sư môn, thế lực sau lưng hắn, đều chém trừ tận gốc, từ đó danh chấn thiên hạ.

Năm nay năm mươi mốt tuổi, nhưng dung mạo thoạt nhìn giống như hai mươi tuổi, chân khí tinh thuần viên mãn, kiếm khí bất cứ lúc nào cũng sẽ phá thể mà ra, cho người ta một loại uy áp nồng đậm.

Danh khí, địa vị, lực lượng cái gì cần có đều có.

Hắn giờ phút này, đang đứng ở trong viện, trường kiếm trong tay vạch ra từng đạo dấu vết, tựa như Thư Họa sư cao minh, đang tiến hành vẽ tranh, cho người ta một loại hưởng thụ tươi đẹp.

Hô!

Kiếm ngừng, thu kiếm mà đứng.

Dấu vết vẫn bồng bềnh ở trên không, tựa như khói xanh.

Oa oa!

Một con chim rừng trong lúc vô tình bay vào trong đó.

Bành!

Giống như đi vào cối xay thịt, máu tươi bắn tung toé, thời gian nháy mắt liền bị vỡ thành bột phấn, máu tươi chảy đầy đất.

- Chúc mừng sư huynh, Vô Trần kiếm pháp rốt cục đạt đến đại thành!

Âm thanh vỗ tay vang lên, một thanh niên cười đi tới.

Hạch tâm xếp thứ tám Quách Nghị!

Vị này thoạt nhìn chừng hai mươi tuổi, trên thực tế số tuổi thật sự cũng vượt qua năm mươi.

Sau khi đến Hư Tiên, tuổi thọ liền vượt qua ba trăm, Chân Tiên cảnh, mặc dù tuổi thọ không có tăng thêm, lực lượng lại mạnh hơn, thanh xuân cũng duy trì càng lâu, bởi vậy năm mươi, xem như thanh niên mà thôi.

- Khổ tu ba mươi năm, hôm nay rốt cục có thành tựu... Lần sau đệ tử hạch tâm khảo hạch, nhất định có thể xung kích năm vị trí đầu!

Đường Viêm cười cười, vẻ mặt ngạo nghễ.

Lần trước khảo hạch, hắn một mực không có luyện chiêu kiếm pháp này đến đỉnh phong, mới xếp thứ bảy, giờ phút này đạt đến đại thành, năm vị trí đầu không khó lắm!

Lăng Vân Kiếm Các lấy chiến đấu xưng danh, có thể trở thành năm vị trí đầu của hạch tâm, toàn bộ đại lục, chỉ sợ cũng có thể tiến vào hai mươi.

Thế hệ trẻ tuổi, xem như chân chân chính chính bước vào đỉnh cao!

- Năm vị trí đầu hạch tâm, mỗi một vị đều có cơ hội trở thành trưởng lão hạch tâm của Lăng Vân Kiếm Các, ta ở đây liền sớm chúc mừng Đường sư huynh...

Quách Nghị ôm quyền.

Trưởng lão hạch tâm khống chế Lăng Vân Kiếm Các, tiền thân đều là năm người đứng đầu của đệ tử hạch tâm.

Giống như Bạch Diệp trưởng lão, một trăm năm trước, ở trong đệ tử hạch tâm, một mực xếp hạng trước ba, cũng chỉ hơi yếu hơn Hà Thiên trưởng lão một tia mà thôi!

- Ta trở thành trưởng lão hạch tâm, khẳng định có chỗ tốt của ngươi...

Đường Viêm mỉm cười, nhìn lại:

- Thế nào, ngày hôm nay làm sao có thời gian tới tìm ta?

- Là như vậy, sư huynh không phải một mực ưa thích Bạch Nguyễn Khanh không rời ư?

Quách Nghị nói.

- Ừm...

Đường Viêm cũng không phủ nhận.

Mặc dù tính tình của Bạch Nguyễn Khanh không tốt, nhưng xuất thân tốt, người lại xinh đẹp, nếu như có thể lấy về nhà, đối với hắn về sau phát triển, hoàn toàn có giúp đỡ to lớn.

Có lẽ sớm liền có thể tiếp quản Kiếm Các, thực sự trở thành đám người đỉnh phong nhất đại lục.

- Nàng xếp hạng thứ mười bảy, ngày hôm nay không biết làm sao, đột nhiên khiêu chiến Vương Hạo...

- Vương Hạo xếp hạng thứ mười sáu?

Đường Viêm cười nhạt một tiếng, cấp cho phê bình:

- Thực lực của người này không tính quá mạnh, nhưng một chiêu Như Thủy Kiếm vẫn cực kỳ đáng sợ, kiếm ý như nước, phòng ngự vô địch,

xem như ta muốn phá giải, cũng cần tiêu phí một ít công phu, khiêu chiến hắn... Tự mình chuốc lấy cực khổ!

- Vương Hạo rất mạnh... Nhưng vừa mới truyền đến tin tức, liên tục hai lần đều bị Bạch Nguyễn Khanh chém đầu, tổng cộng dùng... Không cao hơn ba chiêu!

Quách Nghị nói.

- Không cao hơn ba chiêu, chém giết Vương Hạo hai lần?

Sửng sốt một cái, Đường Viêm khó tin.

Thực lực của Bạch Nguyễn Khanh cùng Vương Hạo, hắn biết rất rõ ràng, dưới tình huống bình thường, người sau chắc thắng... Làm sao có thể không đến ba chiêu, liền bị giết hai lần?

Lúc nào vị nữ bạo long này trở nên cường đại như vậy?

- Sau khi giết Vương Hạo, Bạch Nguyễn Khanh không có đình chỉ, tiếp tục khiêu chiến, trước khi ta đến, nghe được tin tức là, đồng dạng một chiêu chém giết xếp hạng thứ mười lăm Tôn Kiện! Thứ mười bốn Dương Hổ, thứ mười ba Đỗ Nhược!

Quách Nghị cười khổ một tiếng, nói tiếp.

- Chỉ dùng một chiêu, từ mười sáu giết tới mười ba?

- Cái này sao có thể?

Đường Viêm khó có thể tin:

- Cùng đi nhìn một chút!

- Tốt!

Quách Nghị lên tiếng.

Đến tìm sư huynh, mục đích chính là cái này, hai người lấy ra Thông Thần ngọc phù, đồng thời đi vào Thông Thần Điện.

Rất nhanh, đi tới gian phòng tỷ thí, ngoài cửa phòng thấy được mấy người, tất cả đều ủ rũ.

- Hồng Thanh, ngươi... làm sao cũng ở đây?

Thanh niên phía trước kêu Hồng Thanh, đệ tử hạch tâm xếp hạng thứ mười, mặc dù là tên sau cùng của mười vị trí đầu, nhưng có thể đi vào trong đó, đã không tầm thường.

Dù sao mười vị trí đầu đại biểu ý nghĩa khác biệt, cạnh tranh càng thêm quyết liệt.

Tình huống bình thường, một là một hàng, hai, ba là một hàng, bốn, năm, sáu một hàng, bảy, tám, chín, mười một hàng, mười một đến hai mươi lại là một hàng!

Tất cả cấp bậc, mỗi một cấp độ, đều đại biểu cường giả khác nhau.

Hắn xếp thứ bảy, tương đương với hàng thứ tư của hạch tâm, đủ để cho vô số người tuyệt vọng.

Dù vậy, cũng chỉ cùng một cấp độ với Hồng Thanh, không phải mới vừa nói, Bạch Nguyễn Khanh chỉ giết đến thứ mười ba sao?

Xếp hạng thứ mười đứng ở trước cổng, là làm gì?

- Ta vừa bị... Bạch sư tỷ một kiếm chém xuống đầu...

Hồng Thanh cười khổ.

Bất luận hạch tâm hay nội môn, thực lực thấp, phải xưng hô thực lực cao là sư huynh, sư tỷ, cái này sớm đã thành quy củ.

- Nàng khiêu chiến ngươi, hơn nữa chiến thắng?

Quách Nghị nhảy dựng.

- Đúng vậy, một đường khiêu chiến tới, ta bị một chiêu chém đầu!

- Ta cũng thế...

Mấy thanh niên phía trước đồng thời nói, Đường Viêm nhìn sang, sau đó nhìn thấy xếp hạng thứ mười hai, mười một cũng đều đứng ở trong đó, vẻ mặt bất đắc dĩ.

Hiển nhiên, bọn họ đồng dạng không có chặn lại kiếm pháp của Bạch Nguyễn Khanh.

- Thông Thần Điện của đệ tử hạch tâm, tu vi mọi người như nhau, là Hư Tiên cảnh sơ kỳ... Một mình nàng một kiếm, từ mười sáu giết tới hạng mười... Nói cách khác, liên tục giết bảy người, còn có khí lực?

Đường Viêm khó có thể tin.

Trong Thông Thần Điện, tất cả mọi người là Hư Tiên cảnh sơ kỳ, lực lượng có hạn, liên tục giết bảy người, lại còn có thể tiếp tục...

Làm sao mấy ngày không thấy, kiếm pháp của Bạch Nguyễn Khanh cao minh đến loại tình trạng này?

- Các ngươi thủ ở chỗ này, chẳng lẽ nàng...

Không giống hắn khiếp sợ, nghĩ tới điều gì, Quách Nghị có chút muốn khóc.

- Đúng vậy, nàng đang khiêu chiến xếp thứ chín Lỗ Càn! Một khi thành công, hắn là sẽ đến lượt ngươi...

Hồng Thanh gật đầu, còn chưa nói xong, liền thấy cửa phòng mở ra, một cô gái lộ đầu ra, hướng ra phía ngoài nhìn nhìn:

- Quách Nghị, ngươi tới vừa vặn, đến lượt ngươi...

- ...

Quách Nghị.

Nghe đối phương nói, làm sao cảm giác khiêu chiến giống như đùa giỡn vậy nhỉ?

Ngươi đây là khiêu chiến đệ tử hạch tâm, không phải nấu cơm, đến phiên ta... Liên tục khiêu chiến cũng không cần nghỉ ngơi sao?

- Đừng đi vào, ngay ở chỗ này tỷ thí đi!

Đường Viêm đột nhiên mở miệng.

- Không sai, mặc kệ thắng thua, công khai so đấu a, như vậy mọi người cũng có thể nhìn thấy, dù sao chỉ mấy người chúng ta, không có gì có thể giấu diếm!

Lại có người nói.

Đều bị một người chém, còn có cái gì có thể giấu diếm?

Bí mật tranh tài, còn không bằng tất cả mọi người nhìn, cũng xem như có cái đề phòng.

- Ngươi ý tứ là, công khai so đấu?

Bạch Nguyễn Khanh nhìn qua.

- Ý tứ của Đường sư huynh chính là của ta, ta cũng chủ trương công khai!

Quách Nghị cắn răng một cái, gật đầu.

- Vậy được!

Thấy hắn đáp ứng, Bạch Nguyễn Khanh không nói thêm lời, xách theo trường kiếm đi ra.

Quách Nghị nói:

- Đi đài tỷ thí đi...

- Không cần phiền toái như vậy...

Trường kiếm trong tay nhấc lên, Bạch Nguyễn Khanh nhẹ nhàng quét ngang, cả người đã đi tới trước mặt.

- Động thủ ở đây?

Không nghĩ tới, nàng trực tiếp ra tay, căn bản không quan tâm lôi đài, Quách Nghị giật nảy mình, sầm mặt lại, trường kiếm nâng lên.

Bất quá kiếm còn chưa tới trước mặt đối phương, cổ họng đau xót.

Lạch cạch!

Đầu rơi trên mặt đất, con mắt trừng tròn xoe, chết không nhắm mắt.

Cho đến bị giết, cũng không dám tin tưởng đây là sự thực.

- Tốt, tới lượt ngươi...

Một kiếm chém giết Quách Nghị, Bạch Nguyễn Khanh nhìn về phía Đường Viêm cách đó không xa.

Vừa mới bắt đầu, đối với Trương sư thúc truyền thụ cho giơ kiếm còn có chút lạ lẫm, không biết uy lực thế nào, liên tục chém giết mấy vị đệ tử hạch tâm, hơn nữa đều là thuấn sát, lòng tin đại tăng!

Sư thúc chỉ điểm nàng vài phút, đã mạnh như vậy...

Khó trách thắng không nổi Thiện Hiểu Thiên...

Tiếp nhận chỉ điểm hơn hai canh giờ, không dám tưởng tượng!

- Ta... Cũng ở nơi đây?

Khuôn mặt Đường Viêm trầm xuống.

- Ngay ở chỗ này đi... Tránh phiền phức!

Bạch Nguyễn Khanh nói.

- Không nên quá ngạo mạn...

Lông mày Đường Viêm nhảy loạn.

Đổi lại trước kia, hắn coi như mạnh hơn Quách Nghị, cũng mạnh không đến chỗ nào, hiện tại tu luyện Vô Trần kiếm pháp tới đại thành, sớm đã không phải tên ngố trước đó.

- Ta không có thời gian, còn muốn khiêu chiến năm vị trí đầu, đừng chậm trễ...

Bạch Nguyễn Khanh khoát tay áo.

- ...

Vẻ mặt Đường Viêm đỏ lên, lông mày nhảy loạn:

- Đã như vậy, đừng trách ta không khách khí!

Trường kiếm lắc một cái, từng vết kiếm xuất hiện ở trước mặt mọi người.

- Vô Trần kiếm đại thành?

- Thật lợi hại...

- Loại kiếm pháp này, chỉ sợ sẽ xếp hạng đến năm vị trí đầu!

- Đúng vậy...

Tất cả mọi người là người thức kiếm, vừa nhìn thấy chiêu này, tất cả đều tràn đầy kích động.

Không nghĩ tới không chỉ Bạch Nguyễn Khanh tiến bộ, Đường Viêm cũng tiến bộ lớn như vậy.

- Lợi hại!

Nhìn thấy chiêu kiếm pháp này, Bạch Nguyễn Khanh ngừng lại.

Vô Trần kiếm, đâu đâu cũng có vết kiếm, xông tới sẽ bị thương, mặc dù giơ kiếm của nàng không tệ, lại vừa vặn không đối ứng, hoàn toàn không có đỉnh phong thể hiện.

- Không nghĩ tới Vô Trần kiếm pháp của ngươi tu luyện tới loại tình trạng này... Đừng có gấp, ngươi chờ một lát, ta đi ra ngoài một chút, trở về tiếp tục cùng ngươi tỷ thí!

Nói xong, thân thể mềm mại run rẩy, hóa thành quang ảnh, biến mất tại chỗ.

- Cái này...

Mọi người ngươi nhìn ta, ta nhìn ngươi, tất cả đều không hiểu ra sao.

Đường Viêm cũng ngây người.

Còn tưởng rằng đối phương sẽ xông lại, chém đầu hắn xuống, thật muốn như vậy, hắn cũng có thể chém giết đối phương, chỉ xem ai động tác càng nhanh, càng nhanh chóng...

Nằm mơ cũng không nghĩ tới, đối phương không theo lẽ thường an bài, chuyển thân rời đi!

Còn để hắn chờ đợi...

- Sư huynh...

Quách Nghị dùng Thông Thần ngọc phù khác đi vào, vẻ mặt cũng choáng váng.

- Ở chỗ này chờ, ta không tin chờ một chút, nàng liền có thể chiến thắng...

Đường Viêm cắn răng.

Bị đoán ra thân phận

dtv-ebook.com

Lắc đầu, Bạch Nguyễn Khanh tỉnh táo lại, ngồi tại nguyên chỗ chần chờ một chút, đẩy cửa đi ra ngoài.

Trong viện, Thiện Hiểu Thiên vẫn luyện kiếm.

Hơn mấy chục mét, trên đầu Tào Thành Lập đội một quả hạch, hai chân run lên.

Vèo!

Một thanh trường kiếm bay đi, sau một khắc, cắm vào trên đầu của hắn, cách quả hạch còn có mấy tấc, máu tươi chảy ra.

- Ta hình như bị thương...

Tào Thành Lập sờ lên máu trên đầu, nói.

- Không có việc gì, ai không bị thương!

Thiện Hiểu Thiên mỉm cười:

- Tiếp tục đội...

- Ta là thật bị thương...

Lời còn chưa dứt, lại một thanh trường kiếm cắm vào vị trí tương đồng.

Nhìn máu tươi từ trên mặt chảy xuống đất, Tào Thành Lập phát điên:

- Ah, ta sắp chết...

- Yên tâm đi, lần này ta khống chế lực lượng rất chuẩn, chỉ là đâm rách da đầu, không có làm bị thương xương cốt, chớ nói chi là đầu...

Thiện Hiểu Thiên cười nhạt một tiếng, đi tới trước mặt, rút xuống từng cây trường kiếm.

Quả nhiên giống như hắn nói, chỉ đâm rách da đầu, xương cốt cũng không có làm bị thương, tự nhiên sẽ không chết.

Lão sư chỉ điểm, hắn vẫn luyện tập khống chế, hiện tại đã có chút thành tựu, nếu không sẽ không dùng Tào Thành Lập làm thí nghiệm.

Nhìn mà da đầu run lên, Bạch Nguyễn Khanh đi tới trước mặt, có chút xấu hổ:

- Thiện sư đệ, ngươi có thể truyền thụ cho ta tuyệt chiêu vứt kiếm hay không?

Thiện Hiểu Thiên sửng sốt một chút, sau đó gật đầu:

- Tốt...

Lão sư tiếp xúc thời gian không nhiều, nhưng biết lòng dạ hắn rộng lớn, chiêu kiếm pháp này, mặc dù lấy tên của mình mệnh danh, nhưng cũng truyền thụ qua Tào Thành Lập, Dịch lão... truyền nhiều một người, hắn là sẽ không suy tính.

Hắn chính là uyên bác như vậy, mạnh mẽ như vậy, xem danh lợi như cặn bã!

- Chiêu này gọi ‘tam thiếu gia kiếm’, một lần khả năng không học được, chẳng qua ngươi trước tiên có thể học phương thức phát lực cùng cách vận chuyển chân khí, thi triển kiếm pháp ra lại nói, còn trong chiến đấu xuất hiện biến hóa cùng ứng đối, về sau từ từ nghiên cứu...

Thiện Hiểu Thiên nói.

Chiêu “tam thiếu gia kiếm” này phát lực cực kỳ đơn giản, nguyên nhân chính là như vậy, hắn ở Đại Thánh liền có thể học được thi triển.

Đi qua chỉ điểm, không cần ba phút, Bạch Nguyễn Khanh liền hiểu rõ.

Vèo!

Trường kiếm lắc một cái, hóa thành hàn mang, sau một khắc đã xuất hiện ở trên vách tường bên cạnh Tào Thành Lập.

- Ah...

Tào quản gia bại liệt trên mặt đất, tại chỗ sụp đổ.

Tốc độ cùng lực lượng của một kiếm này, thật muốn cắm vào trên đầu, có thể sẽ trực tiếp cúp máy.

- Tam thiếu gia kiếm, không ra tay thì thôi, vừa ra tay nhất định phải làm được nhất kích tất sát, giết người thế nào, liệu địch tiên cơ thế nào, sớm đã tiến hành dự phán, tìm tới thiếu hụt đánh tan, trọng yếu nhất...

Thấy nàng học được phát lực, Thiện Hiểu Thiên giải thích.

Chiêu này, sở dĩ mạnh mẽ, cũng không phải kiếm bay ra tốc độ nhanh, mà là liệu địch tiên cơ, lấy kiếm chiêu công kích thiếu hụt.

Đây mới là nội công tâm pháp, vứt kiếm, chỉ là chiêu số nông cạn mà thôi.

- Học được cần bao lâu?

Thấy hắn muốn tỉ mỉ giảng giải, Bạch Nguyễn Khanh nhíu mày.

Còn có một đám người ở Thông Thần điện chờ mình, nếu tỉ mỉ học tiêu phí thời gian quá lâu, không phù hợp.

- Lão sư giảng giải mà nói, nửa canh giờ liền có thể hoàn thành, bản thân ta lý giải liền không quá toàn diện, lại nói cho ngươi, khả năng cần hai

ngày...

Thiện Hiểu Thiên gãi đầu, mang theo xấu hổ.

Dù chiêu này đã luyện tập hơn mười ngày, cũng ban đầu thành công, nhưng so với lão sư, còn kém không biết bao xa.

Căn bản không ở cùng một cấp bậc.

Lão sư giảng giải, vi ngôn đại nghĩa, lấy đạo lý rõ ràng, tạo dựng hệ thống to lớn, đổi lại hắn... liền không dễ dàng như vậy.

- Được rồi, ta quay đầu lại học, trước đi thử một chút...

Nghe lâu như vậy, Bạch Nguyễn Khanh lắc đầu, lần nữa về phòng.

Nàng vốn là người phập phồng không yên, không có kiên nhẫn gì, bằng không thì cũng sẽ không đạt được xưng hào Nữ bạo long, để người khác chờ, tốn mấy ngày học tập một bộ kiếm pháp, khẳng định không có khả năng.

Hô!

Lần nữa trở lại địa phương trước đó giao đấu, quả nhiên thấy đám người Đường Viêm đang đứng tại nguyên chỗ, cũng không rời đi.

- Ta tới, tiếp tục...

Cầm trường kiếm trong tay, Bạch Nguyễn Khanh bày ra tư thế.

Thấy nàng một cái qua lại, chỉ dùng không đến năm phút, trên mặt Đường Viêm lộ ra nghi ngờ, bất quá vẫn gật đầu, trường kiếm trong tay lắc một cái, lần nữa thi triển ra Vô Trần kiếm.

Vết kiếm đầy trời, tựa như như khói xanh bao phủ.

- Mặc kệ, thử một chút...

Tuy không có học nội công tâm pháp đối ứng, nhưng kiếm thuật của Bạch Nguyễn Khanh rất mạnh, lại thêm gia gia là trưởng lão, am hiểu rất nhiều kiếm pháp trong tông môn, chiêu này thiếu hụt cùng sơ hở, cũng giảng giải qua cho nàng.

Chỉ là trước đó không có cách nào phá giải mà thôi.

Giống như biết rõ quyền vương Tyson, một súng có thể bắn chết, nhưng đối mặt với đối phương, ngươi chưa hẳn có thể làm được.

Trước đó, muốn phá giải những thiếu hụt này, cần xông qua vết kiếm như khói xanh, mà thật muốn đi qua, tất nhiên sẽ giống như con chin lúc trước, bị công kích, bị thương nặng.

Mà bây giờ... Có tuyệt chiêu phi kiếm, liền không giống lúc trước.

Lại không chần chờ, cổ tay rung lên.

Hô!

Trường kiếm rời tay mà bay.

- Ném kiếm đi?

Đường Viêm sững sờ, vừa định chặn lại trường kiếm bay tới, liền cảm thấy đầu tê rần.

Vèo!

Phía trên ghim một thanh trường kiếm, thân thể run rẩy, ngã trên mặt đất.

Tốt!

- Vậy thì chết?

- Đường Viêm cũng bị một kiếm chém giết?

- Vừa rồi phi kiếm tốc độ thật nhanh, cho người ta một loại cảm giác kinh diễm... Lăng Vân Kiếm Các hình như không có chiêu kiếm pháp này a!

- Ta cũng chưa nghe nói qua, không chỉ chiêu này, chiêu số trước đó giết chết chúng ta, hình như cũng chưa từng thấy qua...

...

Bốn phía xôn xao.

- Thành công?

Mọi người nói không ra lời, Bạch Nguyễn Khanh cũng giật nảy mình.

Chiêu này chỉ học vài phút, dường như vội vàng, vốn chỉ nghĩ có thể hù dọa đối phương một chút, để hắn thu lực lượng về, lại tìm cơ hội tấn công... Không nghĩ tới chỉ thoáng cái, đối phương liền treo...

Quá lợi hại!

- Tiếp tục...

Hai mắt sáng lên, Bạch Nguyễn Khanh lần nữa khôi phục lòng tin, tiếp tục hạ chiến thư, khiêu chiến hạng sáu.

...

Trưởng lão viện.

- Thế nào?

Bạch Diệp trưởng lão nhìn về phía Bạch Phong.

- Ta theo dõi tiểu thư, quả nhiên thấy nàng đi nội môn, chẳng qua đệ tử nội môn này, không gọi Trương Huyền, mà là... Thiện Hiểu Thiên!

Bạch Phong đưa tới một ngọc bài:

- Đây là tư liệu của hắn!

- Thiện Hiểu Thiên?

Trong mắt cảm thấy rất ngờ vực, Bạch Diệp trưởng lão rất mau nhìn một lần:

- Người này ta biết, là Lục Vân trưởng lão đưa tới, thời điểm hội nghị trưởng lão đặc biệt báo qua, mặc dù ta không có tham gia hội nghị, nhưng nhìn qua ghi chép hội nghị truyền tới. Chỉ là Cổ Thánh nhất trọng, nhưng có thể để cho kiếm ý lan ra 499 mét, kém một bước là Kiếm Thần!

- Là hắn... Theo ta điều tra, hắn còn mang theo một bằng hữu đi vào tông môn, người bạn này gọi Trương Huyền, nhưng tu vi phá toái hư không sơ kỳ, hơi không hợp!

Bạch Phong lại đưa qua một phần tư liệu khác.

Lấy thân phận của Bạch Diệp trưởng lão, muốn điều tra một người, cực kỳ đơn giản.

Trương Huyền lấy thân phận tùy tùng đi theo sau lưng Thiện Hiểu Thiên, tới Lăng Vân Kiếm Các, dù thời gian không dài, nhưng cũng đăng ký tạo sổ, ghi lại trong danh sách.

- Hắn là hắn...

Xem xong nội dung, Bạch Diệp trưởng lão gật gật đầu, mặc dù không biết, vì sao phía trên đăng ký cùng chân thực lại có khoảng cách, nhưng tin tức khác tất cả đều có thể nối liền.

Chắc là cùng một người.

- Nguyễn Khanh đi tiểu viện của Thiện Hiểu Thiên, hắn là tìm Trương Huyền... Tiếp tục đi xem một chút, Trương Huyền không phải đệ tử nội môn, nhưng giả mạo, ta sợ mưu đồ quấy rối...

Bạch Diệp trưởng lão nói.

- Vâng!

Bạch Phong đứng dậy, vừa định rời đi, liền thấy một lão giả vội vã đi vào:

- Bạch Diệp trưởng lão, thương thế của ngươi khôi phục, chúng ta đều rất cao hứng, nhưng ngươi cũng phải quản cháu gái của ngươi một chút a!

- Cháu gái? Làm sao vậy?

Bạch Diệp trưởng lão sững sờ.

- Bớt ở chỗ này giả bộ hồ đồ, nàng đi vào Thông Thần điện hạch tâm, từ người thứ mười sáu bắt đầu khiêu chiến, tất cả tới giao chiến, đều một chiêu chém giết... Đã giết tới năm người đứng đầu!

Vị lão giả này khoát tay chặn lại.

- Giết tới năm vị trí đầu?

Bạch Diệp trưởng lão cùng Bạch Phong ngẩn ngơ.

Thực lực của Bạch Nguyễn Khanh, bọn họ biết rõ ràng nhất, vị trí mười bảy đã coi như rất miễn cưỡng... Một hơi giết tới năm vị trí đầu?

Làm sao có thể?

- Đây là hình ảnh nàng cùng người khác đối chiến, chính ngươi xem đi...

Lão giả nói xong ném qua một ngọc tinh ghi chép.

Bạch Diệp trưởng lão vội vàng mở ra, nhìn xuống.

Ngay sau đó nhìn thấy Bạch Nguyễn Khanh, tay cầm trường kiếm, một chiêu một cái, giết đến đệ tử hạch tâm đều nghi ngờ nhân sinh.

Cháu gái của mình, lặp đi lặp lại chỉ có hai chiêu, một cái là giơ kiếm, một cái khác là vứt kiếm, chỉ cần bị đánh trúng, đầu nhất định rơi trên mặt đất.

Hai chiêu này ảo diệu vô song... học ai?

- Là... Là tuyệt chiêu của hắn!

Một bên đồng tử của Bạch Phong co rụt lại.

- Ai?

Bạch Diệp trưởng lão nhìn qua.

Bạch Phong vội vàng truyền âm:

- Chiêu giơ kiếm này, là 'Ta Rất Biết Điều' thi triển ra, ta đặc biệt nghiên cứu qua, còn cùng tiểu thư giảng giải... Chỉ là không nghĩ tới, nàng dùng so với ta hiểu càng thêm huyền diệu, cảm giác, cảm giác...

- Cảm giác cái gì?

- Cảm giác hình như là 'Ta Rất Biết Điều' tự thân thi triển!

Bạch Phong nói.

- Ta Rất Biết Điều

Sự tích này, toàn bộ Lăng Vân Kiếm Các không ai không biết không người không biết, dù Bạch Diệp trưởng lão bị thương ở nhà, nhưng cháu gái liên tục bị chặt hai lần, lão bộc cũng bị chém giết một lần, sớm đã biết.

Có thể là nhân vật tuyệt đỉnh lĩnh ngộ Thần chi kiếm ý, thân là một trong tam đại trưởng lão, sao có thể không chú ý!

Giờ phút này, cháu gái thi triển ra kiếm chiêu, vậy mà giống như hắn...

- Ngươi ý tứ... Có khả năng ‘Ta Rất Biết Điều’ tự mình truyền thụ kiếm pháp cho Nguyễn Khanh, sau đó... Nàng mới khiêu chiến đệ tử hạch tâm?

Đồng tử co rụt, Bạch Diệp trưởng lão phản ứng lại.

Không giải thích như vậy, bây giờ không có lý do khác.

- Vâng!

Bạch Phong gật đầu.

- Toàn bộ tông môn đều đang tìm ‘Ta Rất Biết Điều’, nhưng hắn truyền thụ Nguyễn Khanh kiếm pháp, mượn tay nàng khiêu chiến hạch tâm... Có ý tứ, có ý tứ!

Bạch Diệp trưởng lão cười khổ, lần nữa nhìn qua:

- Ngươi nói... tên này sẽ là ai?

- Ta không rõ ràng...

Bạch Phong lắc đầu, lời mới nói một nửa, đột nhiên mở to hai mắt nhìn về phía lão gia, bờ môi không tự chủ được run rẩy:

- Lão gia chẳng lẽ nghi ngờ là... Trương Huyền?

- Trừ hắn...

Bạch Diệp trưởng lão gật đầu:

- Còn có thể là ai?

Trương Huyền xuất quan

dtv-ebook.com

- Cái này...

Nghe được lão gia xác nhận, Bạch Phong nói không ra lời.

Vừa nghĩ như thế mà nói, quả thực hoàn toàn phù hợp!

Tiểu thư rõ ràng đi qua tìm phiền toái, kết quả lại cam tâm tình nguyện phối hợp Trương Huyền diễn kịch, sau khi trở về, liền học được kiếm thuật của Ta Rất Biết Điều, ngang dọc hạch tâm, không người có thể địch!

Vị “Trương Huyền” này còn lấy ra dược vật có thể cứu chữa lão gia...

Đi vào Lăng Vân Kiếm Các, không đến một ngày, mà trong ngày này, có người lĩnh ngộ Thần chi kiếm ý, có người khiêu chiến toàn bộ nội môn...

Suy nghĩ kỹ một chút, tất cả mũi nhọn đều chỉ về phía đối phương, không thừa nhận cũng không được!

- Trước không vội làm ầm lên, có phải là hắn hay không, còn cần đi dò xét...

Bạch Diệp trưởng lão truyền âm:

- Ta tự mình đi!

- Vâng, lão gia!

Bạch Phong gật đầu.

Hai người giao lưu đều là truyền âm, bởi vậy lão giả đối diện không hiểu rõ tình hình.

- Các ngươi không muốn quản?

Thấy hai người này một mực truyền âm, không để ý tới mình, lão giả càng giận.

- Đương nhiên phải xen vào, chúng ta trước đi qua nhìn một chút...

Bạch Diệp trưởng lão gọi Bạch Phong một tiếng, người sau lấy tới hai Thông Thần ngọc phù của đệ tử hạch tâm, tinh thần khẽ động, đồng thời đi vào Thông Thần điện.

Trưởng lão hạch tâm đi vào Thông Thần điện của đệ tử hạch tâm, cũng giống như đám người Mộc trưởng lão, dùng tới ngụy trang, người ngoài nhìn không ra.

Lúc này, địa phương giao đấu đã đổi, đến trước đài công khai tỷ thí.

Đệ tử hạch tâm cũng nhận được tin tức, tích tụ càng ngày càng nhiều, dưới đài đã có vài chục vị, lại thêm trưởng lão lặng lẽ tới quan sát, ai cũng không biết cụ thể là ai.

Giờ phút này, Bạch Nguyễn Khanh đang cùng Mặc Hương Vân xếp hạng thứ năm giao đấu!

Mặc Hương Vân, giống như nàng, cũng là nữ đệ tử, chẳng qua dung mạo hơi kém một chút, lôi thôi lếch thếch, cả người thân hình cao lớn, so với nam sĩ bình thường còn uy mãnh hơn.

Không nghe được tên, sẽ cho là nam.

Không chỉ dung mạo như vậy, chiêu số cũng có chút tương tự nam sĩ, kiếm pháp đại khai đại hợp, cho người ta một loại uy hiếp giống như rìu đục.

- Bắt đầu đi!

Hai bên đứng vững, Mặc Hương Vân chẳng muốn phí lời, thân thể giống như xe tăng nghiền ép, cùng thời khắc đó trường kiếm trong tay điên cuồng chém tới!

Kiếm của nàng không giống bình thường, dài chừng bảy thước, không biết nặng bao nhiêu, vừa rơi xuống, không khí phát ra âm bạo, tựa như bất cứ lúc nào cũng sẽ bị xé nứt.

Bạch Nguyễn Khanh không dám đón đỡ, trường kiếm trong tay quét ngang, chặn lại chiêu thứ nhất, đồng thời lật tay, phá không mà ra, thẳng tắp bắn tới đối phương.

Hiện tại nàng mạnh nhất chính là hai chiêu này, chiêu số khác đến loại cảnh giới của năm vị trí đầu, tiện tay liền có thể ngăn cản, thậm chí còn có thể bởi vậy rơi vào bị động, bởi vậy trực tiếp sử dụng, không dám bảo lưu.

- Ha ha, chiêu này vô dụng với ta!

Trường kiếm trong tay Mặc Hương Vân bỗng nhiên nâng lên.

Leng keng!

Phi kiếm liền bị cản lại, Bạch Nguyễn Khanh nhanh chóng lui về phía sau, miệng lớn thở hổn hển.

Không hổ là cường giả năm vị trí đầu, mỗi một cái đều có tuyệt chiêu thuộc về mình, không phải nàng học chút da lông liền có thể đánh bại.

Huống chi đối phương còn nhìn nàng giao chiến, sớm có đề phòng.

- Có dám ở đây chờ ta một hồi... Ta một lát nữa cùng ngươi đại chiến hay không?

Biết hai chiêu này không đủ để đánh bại đối phương, Bạch Nguyễn Khanh dừng lại một chút, nói.

- Được...

Mặc Hương Vân gật đầu.

Trước đó đối phương cũng từng có loại kinh nghiệm này, vài phút mà thôi, chờ được.

Ôm quyền khom người, Bạch Nguyễn Khanh biến mất ở trên đài tỷ thí, sau một khắc, lần nữa trở lại tiểu viện.

- Hiểu Thiên sư đệ, nhanh truyền thụ cho ta hai chiêu...

Vừa ra cửa phòng liền hô lên, ngay sau đó nhìn thấy một bóng người, vẻ mặt xấu hổ:

- Sư thúc!

Xuất hiện ở trước mắt, không phải người khác, chính là Trương Huyền!

Tu vi thành công tấn cấp đến Hư Tiên cảnh đỉnh phong... Thuận lợi xuất quan!

- Chuyện gì xảy ra?

Trương Huyền nhíu mày.

Nữ nhân này, làm sao chạy đến nhà mình? Hơn nữa còn để Thiện Hiểu Thiên truyền thụ nàng kiếm thuật?

- Ta dùng kiếm pháp sư thúc truyền thụ... Ở Thông Thần điện hạch tâm cùng người so kiếm...

Bạch Nguyễn Khanh hơi đỏ mặt, nói rõ chi tiết sự tình một lần.

Nghe nàng nói xong, Trương Huyền nhìn qua:

- Có đánh cược hay không?

- Không có...

Bạch Nguyễn Khanh mê man, lắc đầu.

Ta đang nói, dùng kiếm chiêu ngươi truyền thụ cho cùng người tỷ thí, ngươi hỏi ta đánh cược... Cái quỷ gì?

- Không có đánh cược, có gì có thể so?

Trương Huyền chỉ tiếc mài sắt không thành thép.

Vốn nghĩ tìm cơ hội đi vào hạch tâm, làm thịt một bút... Cái tên này ngược lại tốt, thậm chí ngay cả cược cũng không đánh!

Còn có thể vui vẻ vui đùa sao?

- ...

Thấy biểu tình này, da mặt Bạch Nguyễn Khanh run rẩy.

Từ trước đến nay, đều cho rằng Ta Rất Biết Điều rất biết điều, thật là cao nhân, xem danh lợi như mây trôi... Náo loạn nửa ngày, tham tiền như vậy!

Ta tỷ thí, chỉ là vì nghiệm chứng kiếm pháp, làm sao tới trong miệng ngươi, lại thành đoạt tiền?

Đường đường cháu gái trưởng lão, cần đoạt tiền?

- Còn có Thông Thần ngọc phù hạch tâm không? Cho ta một cái, ta đi qua khiêu chiến một chút... Đúng, đệ tử hạch tâm, có phải từng cái đều rất có tiền hay không?

Không để ý tới đối phương buồn bực, Trương Huyền hỏi.

Vẫn là sớm hỏi rõ ràng tốt hơn.

- Vâng...

Bạch Nguyễn Khanh che trán.

Làm đệ tử hạch tâm của Lăng Vân Kiếm Các, tu vi kém cỏi nhất cũng đạt đến Hư Tiên cảnh, mức độ sung túc, khẳng định không phải đệ tử nội môn có thể so sánh được.

- Vậy là tốt rồi, Thông Thần ngọc phù đâu?

Trương Huyền đưa tay.

- Thông Thần điện của đệ tử hạch tâm, yêu cầu thấp nhất là Hư Tiên cảnh sơ kỳ, nói cách khác... Không đến cấp bậc này, là không vào được...

Thấy hắn muốn ngọc phù, Bạch Nguyễn Khanh do dự một chút.

Tu vi của đối phương, hơn hai canh giờ trước mới phá toái hư không đỉnh phong, mà muốn đi vào Thông Thần điện của đệ tử hạch tâm, cần Hư Tiên cảnh sơ kỳ, rõ ràng còn chưa đủ!

- Không có việc gì, ta đã đột phá...

Khí tức trong người Trương Huyền bừng lên.

- Hư Tiên cảnh... Đỉnh phong?

Bạch Nguyễn Khanh thiếu chút nữa ngất đi.

Thời điểm Phong lão chặn đường, thật giống như là phá toái hư không đỉnh phong a? Ngắn ngủi hơn một canh giờ, liền biến thành Hư Tiên cảnh đỉnh phong, tăng lên trọn một đại cấp bậc... Làm sao làm được?

Cắn thuốc cũng không có nhanh như vậy a!

- Thiếu gia uy vũ!

Một bên con mắt Tào Thành Lập sáng lên, Thiện Hiểu Thiên cũng xiết chặt nắm đấm.

Sớm biết thiếu gia (lão sư) rất mạnh, thật không nghĩ đến, mạnh đến loại tình trạng này.

- Thiếu gia, tiến bộ nhanh như vậy, kiếm pháp cũng cao minh, nhất định có thể đánh bại hai hàng 'Ta Rất Biết Điều' kia!

Kích động một hồi, Tào Thành Lập nói.

Hắn một mực nghe nói vị Ta Rất Biết Điều kia lợi hại bao nhiêu, nhưng lợi hại hơn nữa, lợi hại qua thiếu gia sao?

Ngắn ngủi không tới một ngày, từ phá toái hư không đỉnh phong, tấn cấp đến Hư Tiên cảnh đỉnh phong...

Lăng Vân Kiếm Các, cũng không có tồn tại cường đại như vậy a!

Đùng!

Vừa cảm xúc hết, đột nhiên cảm thấy trên mặt tê rần, lại bị đánh quay hai vòng, vội vàng ngẩng đầu nhìn thấy thiếu gia, mặt đen như đáy nồi:

- Vừa rồi ta nhìn thấy ngươi, sau khi vào cửa dùng chân phải, phá hủy quy củ của ta, cho nên đánh!

- Chân trái làm hư quy củ, chân phải cũng hư?

Con mắt tối sầm lại, Tào Thành Lập suýt chút nữa khóc.

Chân trái không thể vào cửa, chân phải cũng không thể vào, cái này còn làm sao vào cửa...

- Đi thôi!

Không thèm để ý sơn tặc trong đầu đều là nữ nhân, không nghĩ chính sự, Trương Huyền cùng Bạch Nguyễn Khanh về đến phòng, ngón tay điểm

một cái, huyết dịch đi vào ngọc phù, ý thức tại nguyên chỗ biến mất, sau một khắc đi tới Thông Thần điện của đệ tử hạch tâm.

- Lần trước kêu ‘Ta Rất Biết Điều’, huyên náo động tĩnh rất lớn, Lăng Vân Kiếm Các khẳng định tra xét, cái tên này lại không có thể sử dụng...

Đứng tại chỗ dừng lại một chút, Trương Huyền suy nghĩ.

Ta Rất Biết Điều, một người khiêu chiến toàn bộ nội môn, huyên náo người ngã ngựa đổ, tên này khẳng định không thể lại xuất hiện, bởi vậy nhất định phải nghĩ ngoại hiệu mới mới được.

- Ngoại hiệu không dễ lấy, ‘biết điều’ không thể dùng, xem ra chỉ có thể mượn ưu thế của bản thân ta...

Rầu rĩ một hồi, không biết nên lấy tên gì tốt, một lát sau, làm ra quyết định:

- Liền kêu ‘Ta Rất Tuấn Tú’... Tuy không có điệu thấp như vậy, nhưng cũng ăn ngay nói thật, không tính nói dối!

Thoả mãn gật đầu.

Cái tên Ta Rất Biết Điều này, hắn là hài lòng nhất, hoàn mỹ biểu đạt tâm lý cùng nguyện vọng của hắn, chẳng qua cái Ta Rất Tuấn Tú này cũng phù hợp khí chất, xem như nói còn nghe được.

Bạch Nguyễn Khanh nhìn thấy hắn lấy ngoại hiệu, lần nữa che trán...

Đại ca... có thể lấy tên êm tai một ít, khiêm tốn một ít sao?

Có thể đừng không biết xấu hổ như vậy hay không...

Vẻ mặt xấu hổ đi vào Thông Thần điện, đi tới địa phương tỷ thí.

- Hiện tại ta đang cùng Mặc Hương Vân tỷ thí, nên làm cái gì?

Vừa đi, Bạch Nguyễn Khanh một bên truyền âm.

Cái gì cũng không có học liền trở lại, khẳng định không phải là đối thủ.

- Rất đơn giản, đánh cược với đối phương, thua, tất cả Kiếm Các tệ đều thua ngươi... Sau đó ta chỉ điểm ngươi làm sao thi triển kiếm pháp, từ đó chiến thắng!

Trương Huyền truyền âm qua.

- Chỉ điểm? Lúc tỷ đấu chỉ điểm?

Khóe miệng Bạch Nguyễn Khanh co giật.

Chiến đấu thay đổi trong nháy mắt, lúc này chỉ điểm, đã chậm a!

Siêu cấp cao thủ như gia gia, cũng không dám làm như vậy, ngươi xác định làm như vậy... Ta sẽ không bị giết?

Vốn giết không sao, dù sao bản thân cũng chết không ít... nhưng đánh cược thua, sẽ nghèo rớt mồng tơi!

- Không sai!

Trương Huyền gật đầu:

- Đi đi, sẽ không thua...

- Được rồi!

Cũng không biết nghe đối phương là đúng hay sai, Bạch Nguyễn Khanh đành phải cắn răng, nhấc chân đi trở về đài tỷ thí.

- Đã trở về, vậy thì tiếp tục...

Mặc Hương Vân gật đầu, trường kiếm trong tay lần nữa phát ra thanh âm nghẹn ngào.

- Trước không vội...

Thấy sư thúc dưới đài ánh mắt kiên định, Bạch Nguyễn Khanh cắn chặt bờ môi:

- Đã tỷ thí, ta muốn đánh cược!

- Đánh cược?

Mặc Hương Vân nhíu mày.

- Không sai, chính là... ta thắng, tất cả Kiếm Các tệ ngươi trên người đều thua ta! Ta thua... tất cả Kiếm Các tệ trên người ta đều cho ngươi!

Vẻ mặt Bạch Nguyễn Khanh đỏ hồng.

Tuy sư thúc nói không dám vi phạm, nhưng thật nói ra, ngượng ngùng a!

- Cược tất cả tiền?

Con mắt Mặc Hương Vân trợn tròn:

- Ngươi là muốn ăn cướp?

- Ừm...

Bạch Nguyễn Khanh gật đầu:

- Xem như thế đi!

...

- Tôn nữ của ngươi... Đây là thiếu tiền thiếu điên rồi sao?

Vị lão giả đi cùng Bạch Diệp trưởng lão kia, quay đầu nhìn về phía hắn hỏi.

- Ây...

Bạch Diệp trưởng lão cũng ngây người.

Tỷ thí đánh bạc, còn ở trước mặt nhiều người như vậy... Đây thật cháu gái nghe lời, có hiếu tâm của mình?

Lưu Ngọc Liên

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

Khóe miệng Bạch Phong run rẩy, hận không thể có khe đất chui vào.

Lão gia, một trong Lăng Vân Kiếm Các tam đại trưởng lão, khống chế quyền thế mạnh mẽ, toàn bộ đại lục cũng tên tuổi lẫy lừng, ngươi là thiếu ăn, hay thiếu tiền dùng?

Nhất định phải cùng người khác đánh bạc?

Quan trọng là loại giao đấu ăn cướp này...

- Vừa rồi thắng không nổi Mặc Hương Vân, lần này ra ngoài, không đến hai phút đồng hồ, hắn cũng thắng không nổi!

- Biết rõ thắng không nổi, vẫn còn đánh cược như vậy, chẳng lẽ Bạch Nguyễn Khanh điên rồi!

- Điên thì không đến mức, hắn là cố ý nhục nhã Mặc Hương Vân, để nàng tức giận...

- Có khả năng, hai bên chiến đấu, tâm lý cũng rất quan trọng, chỉ là... Tu vi đi đến loại tình trạng như Mặc Hương Vân sư tỷ, tâm tính cũng rất cường đại, cá cược như vậy, căn bản không có cách chọc giận!

...

Ý nghĩ khác biệt hai người Bạch Diệp trưởng lão, những người khác hai mặt nhìn nhau.

Cùng cấp bậc luận võ, tâm lý cũng rất quan trọng, chỉ bất quá, có thể trở thành năm vị trí đầu của hạch tâm, cái nào không thân kinh bách chiến? Chút khiêu khích ấy, nếu như hoảng loạn, sớm không biết thua bao nhiêu lần, không có khả năng một mực hùng cứ vị trí này, được người khâm phục.

Quả nhiên, giống như mọi người đoán, Mặc Hương Vân không những không tức giận, ngược lại lộ ra vui vẻ nghiền ngẫm.

- Ngươi muốn cướp tiền ta, vậy thì tốt, ta đáp ứng, ta cũng cướp tiền ngươi, hai bên công bằng đấu!

- Được...

Vẻ mặt Bạch Nguyễn Khanh đỏ lên, xấu hổ muốn chết.

Mặc dù nàng tùy tiện, tính tình ngay thẳng, cũng chịu không được loại hành vi mất mặt này.

Vốn chỉ là muốn thí nghiệm kiếm pháp, nhìn xem có uy lực bao lớn, kết quả... Sư thúc tới liền biến chất!

Trở nên giống như đánh lôi đài kiếm tiền!

May mắn ở Thông Thần điện tỷ thí, gia gia không biết, nếu không trở về khẳng định sẽ bị đánh đòn.

Bất quá việc đã đến nước này, đã không cách nào vãn hồi, chỉ có thể kiên trì lên.

- Vậy bắt đầu đi...

Mặc Hương Vân hừ lạnh một tiếng, trường kiếm đại khai đại hợp, lần nữa bổ tới.

Giống như chiêu số vừa rồi, uy lực đồng dạng.

Bạch Nguyễn Khanh cắn răng, vừa muốn thi triển giơ kiếm ngăn cản, liền cảm thấy lỗ tai khẽ động, một truyền âm vang lên.

- Vứt kiếm!

Nói chuyện chính là sư thúc!

- Cái này...

Lông mày nhảy dựng, thân thể Bạch Nguyễn Khanh cứng đờ.

Đại kiếm của Mặc Hương Vân xen lẫn tiếng sấm bổ tới, lập tức liền rơi vào đỉnh đầu, lúc này không ngăn cản, mà đi vứt kiếm... Một khi không đánh trúng, bản thân hẳn phải chết ah!

Dù sao một khi trường kiếm rời tay, chẳng khác nào không còn bất kỳ phòng ngự, trần trụi hiện ra ở trước mặt đối thủ.

- Nhanh lên một chút!

Đang rầu rĩ, âm thanh của sư thúc tiếp tục vang lên.

- Mặc kệ...

Nghĩ tới vị này ở nội môn sáng lập kỳ tích, Phong lão cũng bị một chiêu chém giết, Bạch Nguyễn Khanh cắn chặt răng ngà, không đi quản đại kiếm sắp rơi vào trên mặt, cổ tay rung lên.

Hô!

Trường kiếm rời khỏi tay.

- Ừm?

Mặc Hương Vân cũng không nghĩ tới, đối phương không đi ngăn cản, vốn cho rằng nhất định có thể đánh chết tại chỗ, đầu tê rần, ngay sau đó

nhìn thấy trên đầu cắm một thanh trường kiếm.

Vèo!

Trường kiếm trong tay nàng, vừa tới địa phương cách Bạch Nguyễn Khanh chưa tới một chỉ, thân thể liền hóa thành quang ảnh, biến mất tại nguyên chỗ.

Chỉ kém một tia!

- Nguy hiểm thật...

Bạch Nguyễn Khanh ngây người.

Còn tưởng rằng lần này hắn phải chết, không nghĩ tới, sư thúc tính toán tinh xác như vậy!

Trước đó đồng dạng hai chiêu, không cách nào chiến thắng, chỉ điểm chút, một chiêu liền thành công... Nắm giữ kiếm thuật tuyệt thế, nắm giữ thời cơ chiến đấu tinh diệu!

Giống như sư thúc cùng nàng giao chiến, kiếm chiêu bình thường nhất, cũng có thể nhẹ nhõm chiến thắng.

- Thắng?

- Mặc Hương Vân thua như thế?

- Lực khống chế thật chính xác, thoạt nhìn lưỡng bại câu thương, trên thực tế kém một tia...

- Một tia này, chính là mấu chốt chiến thắng, lúc nào Bạch Nguyễn Khanh trở nên lợi hại như vậy?

...

Dưới đài lần nữa huyên náo.

Tất cả mọi người là cao thủ, đối với kiếm thuật đều có lực khống chế cực mạnh, có thể ở dưới tình huống tu vi hai bên không kém nhiều, một đòn chém giết, phần tâm trí này, phần khống chế lực lượng chính xác kia, để cho người ta khó có thể tin.

- Công kích của nàng đại khai đại hợp, thời điểm tấn công hung mãnh nhất, cũng là lúc phòng ngự yếu nhất, lúc này là cơ hội tốt nhất! Tốt, tiếp tục khiêu chiến hạng tư, đừng quên đánh cược!

Tiêu hóa thành quả vừa rồi, trong tai vang lên sư thúc truyền âm.

- Ừm!

Trong lòng lên tiếng, Bạch Nguyễn Khanh nhìn quanh một vòng, nhìn về phía một thanh niên đang xem náo nhiệt:

- Hồ sư huynh, đến phiên ngươi!

Hạch tâm thứ tư, Hồ Thần!

Biết một khi nữ nhân này chiến thắng, khẳng định sẽ tiếp tục khiêu chiến, mấy người xếp hạng trước đều không có sử dụng ngoại hiệu, mà dùng tên thật.

Hồ Thần tung người nhảy lên đài tỷ thí.

Nắm đấm đánh tới trên mặt, không có khả năng từ chối.

- Giống như vừa rồi, ta nguyện ý dùng tất cả Kiếm Các Tệ trên người làm tiền đặt cược, không biết Hồ sư huynh có nguyện ý hay không?

Bạch Nguyễn Khanh nói.

- Như ngươi mong muốn!

Hồ Thần gật đầu.

- Bắt đầu!

Hừ nhẹ một tiếng, hai bên đứng vào vị trí, từng người lấy ra trường kiếm.

Bạch Nguyễn Khanh vừa định thi triển công kích, bên tai vang lên thanh âm của sư thúc.

- Lui về phía sau bảy bước, vứt kiếm về phía bên trái!

- Lui về phía sau? Vứt kiếm?

Bạch Nguyễn Khanh không hiểu ra sao.

Trước mắt Hồ Thần còn không có động đậy, tựa hồ ấp ủ chiêu số gì, không có chiêu số, liền để ta lui về phía sau, vứt kiếm?

Đây không phải tìm thua ư?

Tràn đầy không hiểu cùng nghi hoặc, nhưng sư thúc có lệnh, nàng không dám làm trái, bỗng nhiên lui về phía sau.

Hô!

Ngay trong nháy mắt nàng lui, Hồ Thần không biết dùng chiêu số gì, thật giống trực tiếp biến mất.

- Là... Quỷ Kiếm bộ!

Dưới đài vẻ mặt Bạch Diệp trưởng lão nghiêm túc.

- Quỷ Kiếm bộ? Tám trăm năm trước vị kỳ tài Quỷ Kiếm kia, sáng lập ra phương pháp Quỷ Kiếm?

Lão giả cách đó không xa giật mình:

- Chiêu này, lúc trước danh chấn thiên hạ, nhưng mấy trăm năm qua, không người có thể luyện thành, chẳng lẽ Hồ Thần thành công?

- Hắn là luyện thành, nếu không không có khả năng có tốc độ nhanh như vậy, ngay cả ta cũng nhìn không ra hắn từ chỗ nào biến mất, lại từ đâu xuất hiện!

Bạch Diệp trưởng lão nói.

- Quỷ Kiếm, giống như quỷ mị, dùng đánh lén ám sát làm chủ, mặc dù bị không ít cường giả khinh thường, nhưng thực sự rất mạnh mẽ!

Lão giả cảm xúc một tiếng:

- Tôn nữ của ngươi, đoán chừng phải thua...

- Ừm!

Bạch Diệp trưởng lão gật đầu.

Mặc dù Bạch Nguyễn Khanh nhìn ra chiêu này của đối phương mạnh mẽ, sớm lui về phía sau, nhưng... Quỷ Kiếm bộ cường đại nhất ở chỗ "tựa như quỷ mị", thân hình cũng không thể phát hiện, còn chiến đấu thế nào?

Chờ ngươi thật phát hiện đối phương, khả năng đã chết!

Chiêu này, trong cùng cấp bậc có thể nói hầu như khó giải!

Lúc trước ba hạng đầu có thể chiến thắng, là sớm thi triển ra kiếm chiêu áp chế hắn.

Mà cháu gái hắn vừa học hai chiêu kiếm pháp, một cái quét ngang, một cái vứt kiếm... Tựa hồ không có tác dụng quá lớn.

Trong tiếng nghị luận, Bạch Nguyễn Khanh lui về sau bảy bước, vẫn không thấy nhân ảnh của đối phương, có điều lúc này không quản được nhiều như vậy, cắn răng một cái, dựa theo sư thúc nói, bỗng nhiên cầm trường kiếm trong tay ném qua bên trái.

Hô!

Kiếm như sao băng.

- ...

Lông mày Bạch Diệp trưởng lão nhảy dựng.

Tuy biết tỷ lệ cháu gái chiến thắng rất nhỏ, nhưng không có nhìn thấy người liền ném kiếm đi... Quá trò đùa a!

Ngay thời điểm hắn cho rằng lần này nhất định thua không thể nghi ngờ, không khí trước mắt vặn vẹo, một bóng người bất ngờ xuất hiện ở trên con đường trường kiếm phi hành.

- Chết!

Hồ Thần quát to một tiếng, trường kiếm đâm ra, lời còn chưa dứt, mắt tối sầm lại, một thanh trường kiếm xuất hiện ở trên đầu.

- Bà mẹ nó...

Kêu thảm một tiếng, thi thể ngã trên mặt đất, hóa thành điểm sáng đầy trời.

- ...

Bốn phía lặng ngắt như tờ.

Lại một chiêu chết luôn!

Đây chính là Hồ Thần xếp hạng thứ tư, Quỷ Kiếm bộ, vô cùng đáng sợ, trước ba gặp được cũng đau đầu...

Một chiêu miểu sát, có cần ác như vậy hay không?

- Ta thắng?

Hiển nhiên cũng không nghĩ tới, Bạch Nguyễn Khanh giật nảy mình.

Vốn cho rằng hắn phải chết, không nghĩ tới nghiêm ngặt dựa theo sư thúc nói, nhẹ nhõm chiến thắng!

Vị sư thúc tuổi tác còn nhỏ hơn mình kia, giống như có thể sớm dự báo chiêu số của đối phương, sớm chuẩn bị, từ đó nhất kích tất sát!

- Lưu sư tỷ! Tới phiên ngươi!

Liên tục hai lần đều nhẹ nhõm thành công, Bạch Nguyễn Khanh lòng tin đại tăng, nhìn về phía một cô gái nói.

Đệ tử hạch tâm xếp hạng thứ ba Lưu Ngọc Liên!

Dung mạo của Lưu Ngọc Liên cực kỳ mỹ lệ, so với Bạch Nguyễn Khanh cũng không kém chút nào, hơn nữa mang theo vẻ đẹp cổ điển, cho người ta một loại cảm giác mềm yếu thẹn thùng!

Dung mạo như vậy, nhưng người tới giao thủ qua đều biết, kiếm pháp của nàng cường đại cỡ nào!

Trường kiếm thi triển ra, kín không kẽ hở, có thể xưng phòng ngự vô địch, lúc trước Quỷ Kiếm bộ Hồ Thần liên tục mấy lần cũng không phá nổi phòng ngự, cuối cùng bị tìm được cơ hội đánh bại.

Lưu Ngọc Liên nhảy lên đài tỷ thí.

- Liên Diệp kiếm pháp của sư tỷ, nước nhỏ không ướt, ta đã sớm muốn lĩnh giáo...

Bạch Nguyễn Khanh nhẹ nhàng cười một tiếng.

Lá sen, nổi trên mặt nước, mà không dính nước, kèm theo khí khái, tuyệt chiêu của Lưu Ngọc Liên Liên Diệp kiếm pháp, chính là dùng ý cảnh này tu luyện thành.

- Khách khí, nếu sư muội có thể phá vỡ chiêu kiếm pháp này của ta, ta chủ động nhận thua, Kiếm Các Tệ trên người đều cho ngươi!

Lưu Ngọc Liên gật đầu.

Biết đối phương khẳng định sẽ đánh cược, chờ bị động, còn không bằng sớm nói ra.

- Đa tạ sư tỷ!

Bạch Nguyễn Khanh hơi đỏ mặt, gật đầu.

Ai, sau lần tỷ thí này, đoán chừng danh dự của nàng cũng triệt để xấu...

Nàng vốn rất đơn thuần, chỉ là khiêu chiến hạch tâm, tranh thủ xếp hạng cao hơn, hiện tại ở trong mắt người khác, đã biến thành đánh cược, ăn cướp!

Quả nhiên danh dự khó có thể duy trì...

Muốn phá hoại, một phút đồng hồ cũng không cần.

- Bắt đầu đi!

Lưu Ngọc Liên cũng không nhiều lời, bàn tay lắc một cái, chung quanh thân thể lập tức xuất hiện vô số kiếm hoa, từng đoá từng đoá chậm chạp nở rộ, tựa như hoa sen ở trong bùn mà không nhiễm.

Liên Diệp kiếm pháp!

Tu luyện tới đại thành, kiếm khí diễn sinh ra hoa sen, ảo diệu vô tận.

Nhìn thấy kiếm pháp trước mắt, Bạch Nguyễn Khanh chỉ cảm thấy da đầu run lên, không biết chiến đấu thế nào.

Kiếm khí của đối phương tầng tầng lớp lớp, không biết mạnh mẽ ra sao, cũng không biết sâu dày, căn bản không nhìn thấy phần cuối, một khi chiêu số phạm sai lầm, rất dễ dàng rơi vào trong đó, lại không cách nào rời khỏi.

- Vứt kiếm!

Ngay thời điểm nàng không biết nên chiến đấu thế nào, làm sao phá giải kiếm chiêu này, bên tai vang lên âm thanh của sư thúc.

Lần này không chần chờ chút nào, trường kiếm trong tay thẳng tắp bắn ra ngoài.

Phốc!

Hoa sen cùng lá sen đồng thời biến mất, trên đầu Lưu Ngọc Liên ghim một thanh trường kiếm, đôi mi thanh tú trừng tròn xoe, mặt khó tin, thi thể nặng nề té ngã trên đất.

Hạch tâm thứ ba, thua!

Nhìn ta không đánh chết ngươi!

dtv-ebook.com

- Đây thật là... Tôn nữ của ngươi? Không phải người khác ngụy trang?

Dưới đài yên tĩnh, tất cả mọi người sợ tới mức nói không ra lời, lão giả cũng kìm nén không được, nhìn về phía Bạch Diệp trưởng lão.

Tình huống của Bạch Nguyễn Khanh, hắn đã biết rất sớm, coi như học tập hai chiêu kiếm pháp mới, cũng không đến mức mạnh như vậy a!

Lưu Ngọc Liên cũng bị một kiếm bể đầu...

Chẳng phải cho thấy, cô bé này, đã có năng lực hạch tâm trước ba?

Mỗi một lần trước ba... ở trong lịch sử toàn bộ Lăng Vân Kiếm Các, cũng là tên tuổi lẫy lừng.

Từ thứ mười bảy, một đường giết tới, nửa giờ cũng chưa tới...

- Hình như là vậy...

Bạch Diệp trưởng lão cũng có chút phát điên.

Tuy đoán ra cháu gái khả năng đạt được “Ta Rất Biết Điều” truyền thụ, nhưng dựa vào hai chiêu, một hơi giết tới trước ba, vẫn khó có thể tin.

Sau khi Lưu Ngọc Liên bị đánh bại, đệ tử hạch tâm xếp hạng thứ hai chủ động đi tới.

Thực lực của hắn không kém Lưu Ngọc Liên nhiều, ở dưới Trương Huyền chỉ điểm, đồng dạng một chiêu, bị đâm trúng đầu, bỏ mình tại chỗ.

- Hạch tâm hạng nhất, gọi Hà Tĩnh Hiên, là cháu trai ruột của đệ nhất trưởng lão Hà Thiên!

- Tỷ thí lần này hẳn là tranh đoạt hạch tâm đệ nhất a!

- Coi như Bạch Nguyễn Khanh ở trong Thông Thần điện đạt được thứ nhất, thực lực chân chính cũng không phải đệ nhất, dù sao ở đây là đè thấp tu vi, trên thực tế Hà Tĩnh Hiên nghe nói đã đạt đến Chân Tiên cảnh đỉnh phong, khoảng cách Tiên Quân cảnh, cũng chỉ kém một bước!

- Bạch Nguyễn Khanh cũng đạt tới Chân Tiên cảnh, chỉ cần trên kiếm pháp có thể vượt qua Hà Tĩnh Hiên cùng cấp bậc, dựa vào thân phận của Bạch Diệp trưởng lão, trong ngắn hạn tu vi tăng lên tới Chân Tiên cảnh đỉnh phong, không khó lắm!

- Cùng cấp bậc đột phá, so với vượt qua cấp bậc dễ dàng hơn nhiều...

...

Nhìn thấy Hà Tĩnh Hiên đại biểu chiến lực mạnh nhất hạch tâm đi đến đài tỷ thí, mọi người đều hạ giọng.

Nếu như vị này lại thua, toàn bộ hạch tâm, tương đương với bị một người xuyên qua, toàn quân bị diệt.

- Ta đồng dạng cùng ngươi cược...

Không bị thất bại phía trước ảnh hưởng, Hà Tĩnh Hiên nhàn nhạt nhìn qua.

- Đa tạ Hà sư huynh!

Bạch Nguyễn Khanh gật đầu, trường kiếm trong tay quét ngang:

- Bắt đầu đi!

- Ừm!

Hà Tĩnh Hiên hít sâu một hơi, kiếm chiêu lay động, đi đầu cất bước tới.

Bộ pháp của hắn không nhanh, kiếm chiêu thoạt nhìn không có bất kỳ hoa tiếu gì, lại cho người ta một loại cảm giác như phong tựa bế, thật giống như đối mặt với một Huyền Quy, bất kể đâm như thế nào cũng không phá, chém không ra.

- Là Linh Quy kiếm pháp!

Có người nhận ra được.

- Linh Quy kiếm pháp, chỉ ở phòng thủ, xem ra Hà sư huynh cũng có chút kiêng kị phi kiếm của đối phương...

- Không kiêng kị không được ah, lệ vô hư phát, một khi ra tay, liền bị đâm trúng đầu, ai chống đỡ được?

- Này cũng phải, dù sao ta gặp chỉ có một con đường chết...

...

Nghị luận ầm ĩ.

Tuy là Linh Quy kiếm pháp, ý nghĩa phòng thủ, nhưng không ai nói Hà Tĩnh Hiên yếu ớt, ngược lại đều cho rằng chiêu này dùng vô cùng tốt.

Cùng người chiến đấu, mặt mũi, mặt mũi là thứ yếu, chỉ có chiến thắng mới có tôn nghiêm, vì mặt mũi, vừa ra tay liền tấn công, ngược lại rất dễ dàng bị người ta tóm lấy nhược điểm, cuối cùng chỉ có một con đường bị thua.

Nhìn thấy kiếm pháp của đối phương như rùa đen, không có cách nào công kích, Bạch Nguyễn Khanh lo lắng.

Không biết làm sao công kích?

Còn làm sao chiến thắng?

Đang rầu rĩ, bên tai lần nữa vang lên âm thanh của sư thúc:

- Ngươi giết qua rùa đen chưa?

- Cái này...

Bạch Nguyễn Khanh không có trả lời.

Tuy nàng chưa từng giết rùa, lại nghe người khác nói qua.

- Cần dùng đồ ăn, đi thu hút đối phương, để đầu nó lộ ra, sau đó nghĩ biện pháp động thủ, giải quyết dứt khoát...

Âm thanh sư thúc tiếp tục nói:

- Loại tình huống trước mắt này cũng như vậy! Đối phương muốn thắng ngươi, phải chủ động xuất kích, cho nên phải dùng bản thân đi thu hút đối phương, một khi tấn công, cũng là lúc công kích ngươi tốt nhất... Đạo lý ta đã dạy ngươi, có thể chiến thắng hay không, liền nhìn chính ngươi!

- Vâng...

Bạch Nguyễn Khanh giật mình, trong mắt tràn đầy biết ơn.

Nàng biết đây là sư thúc cho tôi luyện.

Chiến thắng thế nào đã nói, nếu như còn không làm được, coi như tranh xuống thứ nhất, sớm muộn cũng sẽ bị người khác đoạt lại!

Mà chỉ cần thành công, bất luận kiếm thuật hay tâm lý, đều sẽ có chất bay vọt, chân chính làm được không người có thể đối kháng!

Giống như kiếm pháp của Tây Môn Xuy Tuyết, so ra kém Diệp Cô Thành, tuy mạnh mẽ, cũng không coi là thứ nhất, nhưng sau khi giết Diệp Cô Thành, tâm tính thay đổi, kèm theo thời gian trôi qua, chân chân chính chính thành một đời kiếm thần, vô địch thiên hạ.

Nàng gặp phải chính là loại tình huống này.

Sư thúc một mực chỉ điểm, coi như chiến thắng, trong lòng cũng có ỷ lại, cho rằng không phải dựa vào bản lĩnh của mình chiến thắng, nhu cầu cấp bách một hồi thắng lợi thuộc về mình, xác định nội tâm.

Xác định kiếm pháp của mình!

Vèo!

Biết "Sư thúc" dụng tâm lương khổ, Bạch Nguyễn Khanh lại không phí lời, thẳng tắp vọt tới Hà Tĩnh Hiên.

- Đây là... Dùng thân cho kiếm ăn?

Đồng tử Bạch Diệp trưởng lão co rụt lại.

Trương Huyền có thể nhìn ra Hà Tĩnh Hiên thiếu hụt, làm một trong tam đại trưởng lão, đương nhiên cũng có thể rõ ràng, chỉ là không nghĩ tới... cháu gái mình quả quyết như vậy!

Trực tiếp xông tới, tương đương với dùng bản thân làm mồi nhử, hơi không cẩn thận sẽ bị chém giết.

- Trước đó ta cảm thấy, tôn nữ của ngươi có thể chiến thắng, dựa vào là học tập chiêu kiếm pháp kia, coi như trở thành trước ba, cũng không tính thực lực chân chính, mà bây giờ... Ta cảm thấy bản thân nhìn lầm!

Cách đó không xa lão giả cười khổ.

Đối phương từ người thứ mười sáu khiêu chiến, liên tục nhiều lần đều dùng hai chiêu, không phải quét ngang chính là vứt kiếm... Không có bất kỳ kỹ thuật gì.

Coi như thu hoạch được thứ nhất, cũng sẽ không đạt được bản thân công nhận.

Mà hiện tại, nhìn ra đối phương thiếu hụt, dùng thân cho kiếm ăn, không sợ tử vong, chỉ bằng vào điểm ấy, đủ để chứng minh lý giải đối với kiếm đạo đạt đến tình trạng cao thâm hơn, mà không phải kiếm chiêu mạnh mẽ đơn thuần.

Hô hô hô!

Hai người nói chuyện phiếm, cảnh tượng trên đài phát sinh biến hóa, Hà Tĩnh Hiên dường như biết mục đích của đối phương, vẫn không có tấn công, mà chậm rãi lui về phía sau.

Xem ra hắn cũng biết đối phương tìm cơ hội, không cho bất kỳ khả năng đánh lén.

- Cái ứng đối này, không tệ...

Nhìn một màn này ở trong mắt, Trương Huyền không khỏi gật đầu.

Nói thật, Bạch Nguyễn Khanh làm không tệ, Hà Tĩnh Hiên đối diện cũng rất cường đại, khó trách có thể trở thành thứ nhất, tâm tính quả nhiên không tầm thường.

Giờ phút này, hắn giống như một thợ săn kiên nhẫn, yên tĩnh canh giữ ở trong bụi cỏ, chờ đợi thời cơ tốt nhất, nhất kích tất sát!

Đổi lại mình đối chiến, khẳng định sẽ thi triển thủ đoạn bạo lực, ép đối phương xuất hiện sơ hở, sau đó tiến hành công kích, mà công kích của Bạch Nguyễn Khanh chưa tới, chỉ có thể giống như đối phương, kiên nhẫn chờ đợi.

Hiện tại tỷ thí, đã không phải kiếm pháp, mà là ai kiên nhẫn tốt hơn.

Liên tục thăm dò mười mấy chiêu, bất kể như thế nào, đối phương cũng không ra tay trước, nội tâm của Bạch Nguyễn Khanh xuất hiện nôn nóng.

Nàng vốn không có quá nhiều kiên nhẫn, hiện tại lại bị nhiều người nhìn như vậy, đã có chút không tiếp thụ được.

- Đúng lúc này...

Hà Tĩnh Hiên thấy nàng cảm xúc càng ngày càng không đúng, mắt sáng rực lên, đột nhiên động một cái, trường kiếm bắn ra.

Tựa như báo săn xuất kích, bất động thì thôi, khẽ động, nhanh để cho người ta thấy không rõ.

- Đến rồi!

Bạch Nguyễn Khanh răng cắn chặt, trường kiếm trong tay bắn ra.

Trong lòng hấp tấp là có, nhưng cũng nhớ sư thúc nói, chờ đợi đối phương ra vấn đề.

Phốc!

Trường kiếm của đối phương đâm vào ngực, mà kiếm của nàng, cũng rơi vào trên đầu Hà Tĩnh Hiên, trực tiếp xuyên qua.

Lạch cạch!

Hà Tĩnh Hiên, chết.

Bạch Nguyễn Khanh, chết!

Lại lưỡng bại câu thương, đồng quy vu tận!

- Vẫn là quá kém...

Trương Huyền lắc đầu.

Đã nói phương thức chiến đấu, vốn cho rằng nữ nhân này có thể chiến thắng, không nghĩ tới... Chỉ đánh hoà nhau.

Thật sự là mất mặt!

May mắn không phải học sinh của hắn, nếu không thật muốn một bàn tay đánh chết.

Đáng tiếc... Vốn có thể quét sạch tiền của đối phương, lần này hiển nhiên không có cơ hội.

Không giống hắn buồn bực, phía dưới một hồi yên lặng, tất cả mọi người ở đây đều khiếp sợ nói không ra lời.

Rất rõ ràng, Bạch Nguyễn Khanh có thể cùng Hà Tĩnh Hiên bất phân thắng bại, để cho bọn họ khó mà tin được.

- Chúc mừng, ngươi có một cháu gái tốt!

Nhìn thấy trên đài, thân ảnh song phương giao chiến hóa thành điểm sáng biến mất, lão giả nhịn không được ôm quyền.

- Ha ha, là nàng gần đây khai ngộ...

Bạch Diệp trưởng lão vui vẻ.

Cháu gái ruột, có thể cùng hạch tâm thứ nhất chiến bình, trên mặt hắn tràn đầy kiêu ngạo.

- Là rất cường đại, chỉ là... hành động đánh cược để cho người ta thua sạch tất cả Kiếm Các Tệ không tốt lắm! Truyền đi có hại uy danh của ngươi!

Lão giả nói.

Tỷ thí liền an tâm tỷ thí, còn muốn đánh bạc...

Mất mặt ah!

Ngươi là tam đại trưởng lão của Lăng Vân Kiếm Các, cho cháu gái chút tiền không được sao, nàng làm như vậy, truyền đi, ngươi cũng không tiện nghe ah!

- Cái này... Ta trở về sẽ hảo hảo giáo huấn nàng!

Bạch Diệp trưởng lão gật đầu.

- Lão gia, trở về dạy dỗ chỉ sợ đã không kịp...

Một bên Bạch Phong nói.

Bạch Diệp trưởng lão sửng sốt một chút.

Quả thực, trở về giáo huấn mà nói, chuyện này khẳng định đã truyền ra ngoài, đến lúc đó, coi như cháu gái cùng đệ nhất đánh hoà nhau, cũng sẽ bị người chỉ trích.

- Hiện tại ta liền xử lý!

Nghĩ đến cái này, không do dự nữa, tiến về phía trước một bước:

- Chư vị...

Âm thanh vang vang, ánh mắt của mọi người lập tức tập trung tới.

- Vừa rồi Bạch Nguyễn Khanh cùng chư vị đánh cược, thắng được tất cả Kiếm Các Tệ, chỉ là lời nói đùa, mục đích ở chỗ để các vị dùng hết toàn lực, có thể thi triển ra chiêu số mạnh nhất, từ đó bảo đảm giao đấu công chính!

Bạch Diệp trưởng lão cười nhạt một tiếng:

- Bởi vì là nói đùa, cho nên tiền đặt cược vừa rồi coi như thôi, mọi người không cần căng thẳng...

- Coi như thôi?

Tiếng nói của hắn chưa dứt, một âm thanh tràn đầy không vui vang lên:

- Ngươi nói coi như thôi liền coi như thôi? Ngươi cho rằng ngươi là ai?

Bạch Diệp trưởng lão nhướng mày, quay đầu nhìn lại, ngay sau đó nhìn thấy một thanh niên đi tới.

- Ta là... Chỉ là một đệ tử bình thường mà thôi, cho rằng Bạch Nguyễn Khanh là loại ý nghĩ này, không biết ngươi là...

Thấy hắn không nể mặt mũi như thế, hơn nữa nổi giận đùng đùng, Bạch Diệp trưởng lão vừa định nói ra thân phận của mình, nhưng vẫn ngừng lại, nghi ngờ hỏi.

Hắn là trưởng lão, tốt nhất đừng bại lộ thân phận, nếu không thanh danh sẽ bị tổn thương.

- Tại hạ ‘Ta Rất Tuấn Tú’! Là bằng hữu tốt nhất của Bạch Nguyễn Khanh, ta nói chính là ý tứ của nàng.

Trương Huyền gật đầu:

- Đã đánh cược, thì phải đưa tiền, không muốn đưa tiền, cũng được, vậy thì nhìn kiếm của ta một chút, có đáp ứng hay không!

Thật vất vả kiếm tiền, từ bỏ?

Mở cái chuyện cười gì!

Ai dám bảo ta từ bỏ, nhìn ta không đánh chết ngươi!

Chém giết tất cả đệ tử hạch tâm

dtv-ebook.com

- Làm càn, ngươi có biết đang nói chuyện với ai hay không?

Lão giả kia thấy gia hỏa này không biết từ nơi nào xuất hiện, nói chuyện ngạo mạn như vậy, không khỏi sầm mặt lại.

Vị này là gia gia của Bạch Nguyễn Khanh, thay đối phương nói chuyện là đương nhiên... Chỉ là thân phận đặc thù, không tiện nói ra, ngươi là từ đâu xuất hiện? Quản việc không đâu?

- Chúng ta nói chuyện, ngươi qua một bên đợi đi!

Trường kiếm lắc một cái, Trương Huyền đâm tới.

Không nghĩ tới tên này dám động thủ với hắn, lão giả không những không giận mà còn cười:

- Thật can đảm, tới, để cho ta nhìn một chút, ngươi đến cùng có thực lực gì, có thể tiếp ta ba chiêu, ta liền thừa nhận ngươi không kém...

Phù phù!

Còn chưa nói xong, đầu rơi trên mặt đất.

Trường kiếm trong tay mới vừa vặn rút ra, muốn ngăn cản trường kiếm của đối phương, hiển nhiên... Không có chặn lại!

- Nói nhảm nhiều như vậy...

Một kiếm chém đầu của đối phương, Trương Huyền giống như giết con gà:

- Cái tên này nói vớ nói vẩn, mọi người không nên tin, thiếu nợ thì trả tiền, thiên kinh địa nghĩa! Thua quỵt nợ, còn thể thống gì?

- Chuyện này chúng ta muốn nghe Bạch Nguyễn Khanh chính miệng nói, ngươi là ai? Có thể thay nàng nói chuyện?

Một đệ tử hạch tâm khẽ nói.

Thật vất vả tích lũy tiền, ai cũng không nguyện ý cho người khác, vừa rồi người kia nói, đang âm thầm vui vẻ, cái tên này chạy tới làm loạn, trong lòng mọi người đều có chút phê bình kín đáo.

Còn lão giả bị đối phương một kiếm giết chết, bởi vì giết quá mức đơn giản, kiếm chiêu lợi hại gì cũng không có thi triển, đối phương lại ngụy trang thành người trẻ tuổi, còn tưởng rằng là gia hỏa không quan trọng, không đáng nhìn một cái, căn bản không nghĩ tới là trưởng lão của bọn họ.

Bởi vậy căn bản không có ý thức được, kẻ trước mắt này rốt cục mạnh đến mức nào.

- Làm sao? Nghe ý tứ của ngươi, là muốn trốn nợ?

Sắc mặt Trương Huyền tái xanh.

Không nghĩ tới đệ tử hạch tâm cũng vô sỉ!

Đã đánh cược, bởi vì Bạch Nguyễn Khanh bị giết, không có trở về, liền không thừa nhận... Không muốn đưa tiền, thật sự là một chút tiết tháo cũng không có!

- Có phải quỵt nợ hay không, không phải ngươi nói tính, chúng ta nghe vị bằng hữu này, hắn đã nói Bạch Nguyễn Khanh chỉ vì cho chúng ta áp lực mới đánh cược, liền nhất định có đạo lý của hắn!

Vị đệ tử hạch tâm này nhìn về phía Bạch Diệp trưởng lão ngụy trang thành người trẻ tuổi cách đó không xa:

- Đúng không, vị bằng hữu này?

- Đúng...

Bạch Diệp trưởng lão gật đầu:

- Nguyễn Khanh làm như vậy, chỉ là vì cho người ta áp lực, để cho người ta phát huy ra lực lượng tốt hơn, không phải là thật kiếm tiền...

Lời còn chưa dứt, một đạo kiếm mang lóe tới.

- Cái gì...

Vội vàng quay đầu, ngay sau đó nhìn thấy “Ta Rất Tuấn Tú” cách đó không xa lần nữa rút trường kiếm ra, đâm tới hắn.

Lông mày nhíu một cái, trong lòng sinh ra một tia không vui, vừa định rút kiếm ngăn cản, đột nhiên cổ tay mát lạnh.

Ngay sau đó nhìn thấy bàn tay của mình, chẳng biết lúc nào bị đối phương cắt đứt, trường kiếm cũng không cầm nổi, leng keng rơi trên mặt đất.

- Cái này...

Đồng tử co rút lại, thân thể cứng ngắc.

Thân là một trong Lăng Vân Kiếm Các tam đại trưởng lão, thực lực của hắn sớm đã đạt đến Tiên Quân cảnh, toàn bộ đại lục cũng là đỉnh phong nhất!

Đặc biệt là kiếm pháp, càng xuất thần nhập hóa, cùng cấp bậc, chỉ bằng vào kiếm thuật có thể thắng được không nhiều...

Mà bây giờ, còn chưa kịp ra tay, liền bị chém cổ tay!

Dù mang theo thành phần đánh lén, nhưng kiếm pháp này, quá lợi hại, quá khủng bố!

Khó trách vừa rồi lão hữu sẽ bị một kiếm chém giết, còn tưởng rằng đối phương sợ tiết lộ thân phận, không có phản kháng, hiện tại xem ra, là kiếm thuật của đối phương quá mạnh, căn bản vô lực phản kích!

Toàn bộ tông môn, có thể để cho lão hữu vô lực, một kiếm tước mất tay mình... trừ tông chủ, chỉ sợ cũng chỉ có vị siêu cấp thiên tài lĩnh ngộ Thần chi kiếm ý kia, hoặc là nói, là vị... “Ta Rất Biết Điều”!

- Ta Rất Tuấn Tú, Ta Rất Biết Điều...

Hai cái tên ở trong óc chuyển một cái, nhất thời hiểu được:

- Nguyên lai là ngươi, ngươi là ‘Ta Rất...’

Trước đó không nghĩ tới, không phải là bởi vì ngốc, mà là... “Ta Rất Biết Điều” là phá toái hư không đỉnh phong, mà tiến vào Thông Thần điện hạch tâm yêu cầu thấp nhất là Hư Tiên cảnh sơ kỳ!

Cả hai thực lực khác nhau, không nghĩ tới đều là đối phương.

Giờ phút này, thi triển ra kiếm thuật cao minh như thế, lại nghĩ không đến, thật sự choáng váng!

Còn chưa nói xong, đầu lưỡi đau đớn kịch liệt, chỉ thấy một thanh trường kiếm, đã cắm vào miệng, nhẹ nhàng quấy một cái, đầu lưỡi răng toàn bộ bị kiếm khí bật nát, đau đớn kịch liệt kéo tới, nhịn không được phun mạnh máu tươi.

- Ta quả thực rất ác độc! Hung ác lên, chính mình cũng sợ!

Trương Huyền thản nhiên liếc mắt nhìn.

- Ô ô...

Đầu lưỡi bị xoắn nát, Bạch Diệp trưởng lão muốn nói chuyện, lại không nói ra được.

Thông Thần điện, tuy là hư ảo, nhưng đau đớn gì đó là tồn tại chân thực, bị người một kiếm chém xuống cổ tay, vốn đau tận xương cốt, hiện tại lại bị trường kiếm cắt đứt đầu lưỡi, xoắn nát răng, đường đường tông môn xếp hạng trước ba trưởng lão, đau đến mồ hôi từ trên trán xông ra, không ngừng run rẩy, có chút phát điên.

Cường giả Tiên Quân cảnh, toàn bộ đại lục cũng tên tuổi lẫy lừng, bị người hai kiếm biến thành như vậy, quả thực còn khó chịu hơn giết.

- Ngươi tự tìm cái chết...

Một màn này phát sinh ở trong hai cái hô hấp ngắn ngủi, Bạch Phong cách đó không xa, lúc này mới phản ứng lại, tức sắp bùng nổ.

Quá cả gan làm loạn... động thủ với Bạch Diệp trưởng lão, quả thực chính là khiêu khích toàn bộ Lăng Vân Kiếm Các.

Hô!

Trường kiếm ra tay, đâm về phía Trương Huyền, thời điểm mũi kiếm cách người sau còn một đoạn, cổ họng tê rần.

Lạch cạch!

Đầu rơi trên mặt đất.

- Ngươi là...

Con mắt nhìn thấy gót chân, hắn rốt cục cũng phản ứng lại đối phương là ai...

Không nghĩ tới, liên tục hai lần bị giết, đều là cùng một người...

Con mẹ nó còn có thiên lý không?

Thật muốn khóc.

- Cái tên này đã không thể nhiều lời, hiện tại ai còn cho rằng, Bạch Nguyễn Khanh đánh cược không phải thật?

Xử lý sạch ba người quản việc không đâu, Trương Huyền nhìn quanh một vòng.

Vốn hắn chỉ muốn khiêm tốn, không muốn nhiều chuyện... Kết quả không trả tiền... Đây không phải tìm kích thích ư?

Thúc có thể nhẫn, thím không thể nhịn!

Cho nên vừa ra tay, liền giết gà dọa khỉ, trước thu thập người nhảy nhót, cho cái ra oai phủ đầu lại nói.

- Vị bằng hữu này, ra tay tàn nhẫn như vậy, có chút không chân chính a! Không biết... ngươi là vị nào trong hạch tâm?

Một đệ tử hạch tâm đi tới.

Thấy hắn ra mặt, tất cả mọi người đều an tĩnh lại.

Chính là hạch tâm xếp hạng thứ ba Lưu Ngọc Liên!

Nsk nàng bị chém giết, dùng một cái Thông Thần ngọc phù khác lần nữa đi vào, để cho tiện mọi người biết, còn dùng dung mạo cùng hình dáng trước đó.

- Ngươi cũng không muốn đưa tiền có đúng không?

Trương Huyền hừ lạnh.

- Ta tin tưởng nhân phẩm của Bạch Nguyễn Khanh, giao đấu, cũng không phải vì đánh cược...

Lưu Ngọc Liên gật đầu, vừa định nói tiếp, cái cổ đau xót, hô… thấy được cái mông của mình.

Lạch cạch!

Đầu rơi trên mặt đất, liền lăn lông lốc vài vòng.

- Tốt, còn có không muốn đưa tiền sao? Không muốn trả, cũng không quan trọng, chỉ cần dám đến Thông Thần điện, ta gặp một lần, giết một lần! Giết tới các ngươi trả mới thôi!

Chẳng muốn nói nhảm, Trương Huyền vỗ kiếm một cái, thản nhiên nói.

Các ngươi muốn trốn nợ... Nằm mơ!

- Ngươi...

Trước đó, đám người Bạch Diệp trưởng lão ngụy trang, bọn họ nhận không ra, cho rằng có thể là một ít đệ tử hạch tâm không biết tên, bị một kiếm chém giết... Cũng không có bởi vậy cho rằng vị “Ta Rất Tuấn Tú” này cường đại, giờ phút này Lưu Ngọc Liên bị một kiếm chém đầu...

Tất cả mọi người sợ hãi!

Giờ mới hiểu được, vị trước mắt này đến cùng lợi hại bao nhiêu!

- Cái tên cổ quái này, cùng một chỗ động thủ giết hắn!

- Hắn khả năng không phải đệ tử hạch tâm của chúng ta...

Có người hô lên.

Đệ tử hạch tâm, mạnh nhất là Hà Tĩnh Thiên, cũng không có khả năng một kiếm chém đầu Lưu Ngọc Liên!

Nhưng người trước mắt này làm được, khẳng định có cổ quái...

- Không biết sống chết!

Không nghĩ tới đám người kia, vậy mà thật không có ý định đưa tiền, còn muốn giết người, Trương Huyền thật nổi giận.

Cho các ngươi mặt, còn muốn thế nào?

Đã như vậy, vậy thì toàn bộ chết hết đi!

Dù sao bản thân có Thông Thần ngọc phù của đệ tử hạch tâm, không trả tiền, liền lần lượt giết, giết tới bọn họ không dám vào mới thôi!

Hô!

Thân thể khẽ động, chui vào đám người.

Trong lúc nhất thời, kiếm khí gào thét, đất rung núi chuyển.

Bạch Diệp trưởng lão bị cắt đầu lưỡi, chặt đứt cổ tay, nhìn trước mắt kiếm khí gào thét, toàn bộ Thông Thần điện hạch tâm đều sắp phải ngã sập, vẻ mặt dần dần biến trắng.

- Cái tên này, quả thực vô pháp vô thiên, náo xong nội môn, lại muốn ồn ào hạch tâm...

Cố nén đau đớn trên người, Bạch Diệp trưởng lão đang muốn dùng phương pháp gì bày ra thân phận, cái cổ tê rần.

Lạch cạch!

Đối phương giết đệ tử hạch tâm, kiếm khí tán dật cắt đầu hắn xuống.

- ...

Bạch Diệp trưởng lão.

Mở mắt ra, phát hiện đã lần nữa trở lại tiểu viện của mình, trước mắt Bạch Phong cùng một lão giả khác đang đối mặt nhìn nhau, vẻ mặt phát điên, đồng thời giống như già mười mấy tuổi.

Bọn họ đều là cường giả chân chính, tu vi đạt đến Tiên Quân cảnh, nhưng vừa chạm mặt, liền bị chặt rơi đầu...

Tất cả đều có chút gánh không được!

- Ngươi... Cũng bị giết!

Thấy hắn tỉnh lại, lão giả nhìn qua.

- Ừm...

Bạch Diệp trưởng lão gật đầu.

- Mấy chiêu?

Lão giả vội vàng hỏi.

Hắn bị giết sớm nhất, sự tình phía sau cũng không rõ ràng.

Bạch Diệp trưởng lão duỗi ra ngón tay.

- Ba chiêu? Rất nhiều...

Nghĩ đến bản thân một chiêu bị giết, lão giả buồn bực muốn chết, thấy đối phương vậy mà chống ba chiêu, tràn đầy không tin:

- Ngươi dùng kiếm pháp gì, có thể chống đỡ ba chiêu?

Lúc nào bản thân cùng vị trước mắt này chênh lệch lớn như vậy?

Hắn là một chiêu cũng không chịu đựng nổi!

- Ta không có sử dụng kiếm pháp!

Bạch Diệp trưởng lão cười khổ.

- Không dùng?

Lão giả lắc đầu:

- Điều đó không có khả năng, kiếm pháp của đối phương nhanh như vậy, cùng cấp bậc căn bản không ngăn được, không sử dụng kiếm pháp, làm sao làm...

- Chiêu thứ nhất, hắn chặt đứt cổ tay ta, kiếm của ta rơi trên mặt đất!

Bạch Diệp trưởng lão nói:

- Chiêu thứ hai, đâm đến miệng ta, xoắn nát đầu lưỡi của ta, không cho ta nói chuyện!

Da đầu lão giả nổ tung, tê dại một hồi:

- Nhưng cái này không phải sát chiêu...

- Đúng vậy, không phải sát chiêu, bởi vì không muốn giết ta, cho nên ta không có chết...

Bạch Diệp trưởng lão nói.

- Vậy ngươi...

Lão giả tiếp tục xem tới.

- Hắn đi chém giết đệ tử hạch tâm khác, ta muốn bày ra thân phận, đi qua khuyên can, bị kiếm khí tán dật chém đầu...

Bạch Diệp trưởng lão nói.

- Kiếm khí tán dật...

Lão giả ngây người.

Ma đản, có cần ác như vậy hay không...

Không muốn giết, kiếm khí tán dật liền giết chết một trong tam đại trưởng lão...

Còn có thiên lý hay không?

Có vương pháp hay không?

- Hắn là vị thiên tài lĩnh ngộ Thần chi kiếm ý kia?

Đồng tử co rụt lại, lão giả hiểu được..

Bạch Diệp trưởng lão sụp đổ

dtv-ebook.com

Hắn tuy là trưởng lão hạch tâm, nhưng kiếm pháp, ở toàn bộ tông môn không tính là đặc biệt nổi bật.

Bị đối phương một kiếm chém giết, mặc dù buồn bực, nhưng cũng có thể tiếp nhận.

Nhưng Bạch Diệp trưởng lão, thân là một trong tam đại trưởng lão, bị kiếm khí tán dật chém đầu... Đối phương rốt cục mạnh đến mức nào?

Ngu nữa cũng có cái đại khái!

Năng lực như vậy, ngay cả tông chủ cũng không làm được, khả năng duy nhất chỉ có một...

Đó chính là, đối phương chính là vị siêu cấp thiên tài trước đó để các trưởng lão điên cuồng kia...

- Có lẽ vậy!

Bạch Diệp trưởng lão gật đầu.

Trước đó một mực nghe Bạch Phong nói, vị “Ta Rất Biết Điều” kia có bao nhiêu lợi hại, từ đầu đến cuối đều cảm thấy có chút khoa trương, chân chính đối mặt mới biết được, đến cùng có bao nhiêu đáng sợ!

Kiếm pháp của đối phương, thoạt nhìn bình thường không có gì lạ, lại nhắm thẳng vào hạch tâm, để tất cả chiêu số của hắn đều trở nên không còn tác dụng!

Ở trước mặt kiếm pháp của đối phương, thật giống như bị lột trần trụi, không còn bất kỳ ngụy trang.

- Không đúng, ngươi mới vừa nói, hắn chém giết đệ tử hạch tâm khác? Chẳng lẽ... giống như nội môn, muốn khiêu chiến tất cả mọi người?

Đồng tử co rụt lại, lão giả ý thức được không đúng, vội nói:

- Nhanh ngăn cản...

- Không còn kịp rồi...

Bạch Diệp trưởng lão cười khổ:

- Đệ tử hạch tâm đã bị giết sạch...

- Giết sạch?

Lão giả, Bạch Phong đều sững sờ.

Bọn họ đi ra chẳng qua chừng một phút... Hơn mười vị đệ tử hạch tâm, đều bị giết?

- Vậy báo tin đám người Hà trưởng lão, bọn họ còn không biết việc này, lúc này hắn là ở Kiếm Các đình, tìm kiếm tung tích cuối cùng ‘Ta Rất Biết Điều’...

Sau một lúc lâu, lão giả nói.

- Không cần tra xét, ta đã đoán ra là ai, hiện tại liền đi qua tìm hắn...

Đứng dậy, Bạch Diệp trưởng lão dặn dò một tiếng:

- Ngươi đi tìm Hà trưởng lão, tỉ mỉ trình báo sự tình phát sinh, sau đó để bọn họ về Trưởng Lão điện, ta cùng Bạch Phong đi tìm vị thiên tài kia, không có gì bất ngờ xảy ra, rất nhanh liền có thể mang hắn về...

Nói xong, thân thể nhảy lên, bay ra ngoài.

...

Bạch Nguyễn Khanh tìm một cái Thông Thần ngọc phù, lần nữa trở lại Thông Thần điện hạch tâm.

- Người đâu?

Nhìn thấy lôi đài trống rỗng, có chút bối rối.

Mới vừa rồi còn có rất nhiều người ở đây, làm sao chỉ ra ngoài một chuyến, liền không thấy?

Đang buồn bực, bóng người lay động, Hà Tĩnh Hiên vừa cùng nàng đồng quy vu tận cũng đờ đẫn xuất hiện ở cách đó không xa.

- Chuyện gì xảy ra?

Bạch Nguyễn Khanh nhìn qua.

- Vừa rồi có một gia hỏa tên ‘Ta Rất Tuấn Tú’, chém giết tất cả đệ tử hạch tâm...

Hà Tĩnh Hiên nói.

Mới vừa rồi ở bên ngoài, nghe được tin tức, muốn chạy tới hỗ trợ, không nghĩ tới nhanh như vậy... Tất cả mọi người cũng đã chết sạch!

Kiếm thuật này... Quá nghịch thiên đi!

- Tất cả đều giết? Ta Rất Tuấn Tú?

Bạch Nguyễn Khanh run rẩy, suýt chút nữa ngã sấp xuống.

Sư thúc... Ngươi đây là muốn nghịch thiên a!

Nội môn một người đơn đấu còn chưa đủ nghiền, lại đơn đấu hạch tâm...

Có phải ngày mai liền đi khiêu chiến trưởng lão Thông Thần điện, giết sạch tất cả bọn hắn hay không?

- Ta đi ra xem một chút...

Lại nhịn không được, tinh thần khẽ động, rời khỏi Thông Thần điện, lần nữa về phòng, vừa vặn nhìn thấy Trương Huyền duỗi lưng mỏi, đứng lên.

- Sư thúc... Ngươi giết sạch tất cả đệ tử hạch tâm ở Thông Thần điện?

- Bọn họ đánh cược thua, vậy mà muốn không trả tiền, ta liền giết toàn bộ, dù sao ở trong Thông Thần điện sẽ không chết, xem như cho bọn hắn một bài học...

Trương Huyền thản nhiên nói.

- ...

Bạch Nguyễn Khanh phát điên.

Chỉ vì chút chuyện nhỏ này?

- Đúng rồi, ngươi xem một chút, bọn họ trả tiền chưa? Trả mà nói, chuyển qua cho ta... Không trả, ta chờ bọn hắn đi vào, lại giết một lần!

Trương Huyền khoát tay áo.

- ...

Bạch Nguyễn Khanh kìm nén ngực đau nhức, có chút không thở nổi.

Một cao thủ lợi hại như vậy, chém giết toàn bộ đệ tử hạch tâm... chỉ vì tiền...

Lắc đầu, lấy ra ngọc phù liếc mắt nhìn, một lát sau ngẩng đầu lên:

- Tiền đã cho, đại khái chừng mười vạn Kiếm Các Tệ!

- Mười vạn?

Trương Huyền sững sờ:

- Quả nhiên đệ tử hạch tâm có tiền...

Giết năm ngàn đệ tử nội môn, cũng mới hơn hai mươi vạn, hạch tâm mười mấy cái, liền mười vạn... Căn bản không ở cùng một đẳng cấp!

Xem ra sau này phải giết đệ tử hạch tâm kiếm tiền...

Trong lòng cảm xúc, chỉ chốc lát, tiền liền quay tới, Trương Huyền thoả mãn gật đầu, nhìn về phía nữ hài trước mắt:

- Vừa rồi kiếm pháp của ngươi dùng không tệ, có điều Thiện Hiểu Thiên giảng giải, thiếu hụt rất nhiều, hiện tại ta giúp ngươi sửa lại thoáng cái, quay đầu đi vào tiếp tục khiêu chiến, kiếm nhiều tiền một chút...

- ...

Bạch Nguyễn Khanh.

Vốn tràn đầy phát điên, nghe được muốn giảng giải kiếm pháp, vội vàng đứng thẳng người, muốn cẩn thận lắng nghe, liền nghe phía ngoài vang lên tiếng đập cửa, ngay sau đó tiếng quát tháo của Tào Thành Lập truyền vào:

- Các ngươi là ai?

- Chúng ta đến tìm Trương Huyền!

Một thanh âm vang lên.

Nghe được thanh âm này, da đầu Bạch Nguyễn Khanh nổ tung, bờ môi run rẩy:

- Sư thúc... Là gia gia, hắn đến rồi!

- Gia gia ngươi?

Trương Huyền sững sờ:

- Bạch Diệp trưởng lão?

Một trong tam đại trưởng lão của Lăng Vân Kiếm Các, cường giả đỉnh phong chân chính!

Cái tên này, làm sao chạy tới?

Chẳng lẽ trước đó diễn không tốt... Đối phương còn muốn thu bản thân làm đệ tử, thậm chí đích thân đến?

Hẳn là như vậy!

Dù sao tới Lăng Vân Kiếm Các mới một ngày, hắn vẫn luôn rất biết điều, không có làm chuyện khác người gì! Hắn là sẽ không bị nghi ngờ.

- Vâng!

Bạch Nguyễn Khanh gật đầu.

- Hắn tới là muốn nhận ta làm đệ tử, như vậy... Một lát nữa, ngươi giả bộ như giảng giải kiếm pháp cho ta, thuận tiện dạy dỗ ta một hồi, nói kiếm pháp ta làm sao yếu như vậy, phụ lòng gia gia ngươi tín nhiệm...

Trương Huyền nhìn qua.

- Cái này...

Bạch Nguyễn Khanh rầu rĩ.

Giả vờ giả vịt, nàng không am hiểu a!

- Cứ làm như thế, nếu không ta không truyền thụ ngươi kiếm thuật...

Trương Huyền nói.

- Được rồi...

Bạch Nguyễn Khanh đành phải đáp ứng.

Không có cách nào... Kiếm thuật của đối phương thực quá đáng sợ, chỉ học hai chiêu, hơn nữa còn là nông cạn nhất, liền để nàng cùng hạch tâm đệ nhất đánh thành hoà nhau, học nhiều một ít, rốt cục mạnh đến mức nào, ai cũng không biết!

Loại cơ hội này, tuyệt không thể từ bỏ.

...

Bên này thảo luận, Bạch Phong tiến lên một bước, lấy ra lệnh bài trong tay.

- Làm sao? Không nói lời nào, cho rằng lấy ra cái lệnh bài, liền có thể vào cửa?

Tào Thành Lập nhíu mày.

Vừa bị thiếu gia liên tục tát hai lần, bản thân còn có chút tức giận, hai người này làm gì, cứ thế chạy tới?

Hỏi thân phận cũng không nói, cái phá lệnh bài kia, ở đây khoe khoang... Có gì có thể khoe khoang?

- Ta là trưởng lão Lăng Vân Kiếm Các... Đến tìm thiếu gia của ngươi Trương Huyền!

Thấy đối phương không nhận ra lệnh bài trưởng lão, Bạch Diệp trưởng lão cũng không tức giận, thản nhiên nói.

Đối phương vừa tới Kiếm Các một ngày, chưa thấy qua lệnh bài trưởng lão cao cấp như vậy, có thể thông cảm được.

- Trưởng lão?

Tào Thành Lập giật nảy mình, sắc mặt trắng nhợt, vội vàng khom người:

- Mời vào bên trong...

Hắn không giống Tôn Cường.

Thân là sơn tặc, trải qua bao nhiêu lần sinh tử, biết trưởng lão Lăng Vân Kiếm Các đáng sợ!

Thật muốn động thủ, chết cũng không biết chết như thế nào!

Trang bức...

Vẫn là thôi đi!

Có thể còn sống, có nữ nhân, khẳng định mạnh hơn chết nhiều.

Bạch Diệp trưởng lão gật đầu, vừa định qua cửa, chỉ thấy quản gia trước mắt ngăn đường đi:

- Đúng rồi... Hai vị chờ một lát, thiếu gia nhà chúng ta có quy định, thời điểm qua cửa, không thể dùng chân trái, cũng không thể dùng chân phải... Mong được tha thứ!

Nói xong đi đầu nhảy vào.

- Cái này...

Bạch Diệp trưởng lão cùng Bạch Phong hai mặt nhìn nhau.

Còn có người có quy định kỳ hoa như vậy?

- Thiên tài đều có chút quái dị, có lẽ là thật...

Bạch Phong gật đầu.

Năm đó Quỷ Kiếm tính cách cực kỳ quái dị, hiện tại Trương Huyền này, có thể lĩnh ngộ “Thần chi kiếm ý”, tính cách quái đản một ít, cũng có thể thông cảm được.

Phù phù! Phù phù!

Hai người nhảy vào sân.

Vừa tới, muốn hỏi Trương Huyền ở nơi nào một chút, liền nghe một tiếng quát tháo vang lên.

- Ngươi làm sao đần như vậy? Bộ kiếm pháp cơ sở này, ta nói thời gian dài như vậy, ngươi một chút cũng không học được... Loại trình độ này, còn muốn để gia gia ta thu ngươi làm đệ tử, nằm mơ!

Bành!

Lời còn chưa dứt, cửa phòng mở ra, một nữ hài nổi giận đùng đùng đi ra.

Đi theo phía sau là một thanh niên, đầu cúi xuống, vẻ mặt xấu hổ.

- ...

Bạch Diệp trưởng lão cùng Bạch Phong trưởng lão nhìn nhau...

Con mẹ nó!

Lại huyên náo một màn này?

- Gia gia, Phong lão, sao các ngươi lại tới?

Ngay thời điểm nghi ngờ, Bạch Nguyễn Khanh giống như vừa nhìn thấy bọn họ, tràn đầy kinh ngạc đi tới.

- Chúng ta tới...

Bạch Diệp trưởng lão chần chờ một chút, vừa định nói ra mục đích, lại nghe được cháu gái nói:

- Gia gia, ngươi tới vừa vặn, vị này chính là Trương Huyền bán ta dược vật, kiếm pháp thực sự quá kém... Ta đã dạy thời gian dài như vậy, ngay cả kiếm chiêu cơ sở nhất cũng không có học được...

Trong mắt Bạch Nguyễn Khanh mang theo chỉ tiếc mài sắt không nên kim:

- Nhanh lên một chút, vừa rồi ta dạy cho ngươi kiếm pháp, thi triển cho gia gia nhìn một chút! Gia gia của ta chính là một trong tam đại trưởng lão Bạch Diệp trưởng lão, ngươi không phải muốn bái hắn làm sư ư? Đã như vậy, còn không động tác nhanh lên một chút!

- Vâng!

Trương Huyền xấu hổ, cầm lấy trường kiếm, ở trên không trung vẽ hai cái.

Động tác rất xấu, cũng không có kiếm khí, thậm chí ngay cả kiếm chiêu cũng không bằng.

- ...

Bạch Diệp trưởng lão lần nữa nhìn về phía Bạch Phong.

Chúng ta... Giống như thằng ngốc như vậy?

Muốn lừa gạt, cũng phải diễn thật một chút a!

- Được rồi, gia gia ngươi nhìn, hắn ngốc như vậy, thực sự không xứng làm học sinh của ngươi, nếu không cứ tính như vậy... Tuy ân cứu mạng nhất định phải báo... nhưng cho ít tiền là được rồi!

Thấy gia gia cùng Phong lão đều không có nói chuyện, giống như khiếp sợ, Bạch Nguyễn Khanh còn tưởng kỹ xảo của mình qua ải, thở phào nhẹ nhõm, vội vàng thuật lại một lần.

- Ngốc?

- Không xứng?

Bạch Diệp trưởng lão sặc nước bọt ho khan.

Không biết thực lực chân thực của Trương Huyền này, ngược lại cũng thôi!

Vừa bị một đạo kiếm khí tán dật cắt đầu, ngay cả lực đánh trả cũng không có... Nói người ta không xứng...

May mắn không có khe nứt, nếu không, khẳng định muốn chui vào!

- Đúng vậy, ta rất ngốc, kiếm pháp thật không học được... phụ trưởng lão ưu ái...

Trương Huyền vội vàng gật đầu, biểu lộ trên mặt thoạt nhìn tràn đầy khát vọng, lại có chút tự ti, nội tâm có tức giận, nhưng lại biết tình huống bản thân, không dám nói nhiều...

Hiện ra tình cảm phong phú, tràn đầy phong cách chủ nghĩa hiện đại.

Bạch Diệp trưởng lão cùng Bạch Phong sắp ra nội thương.

Làm cái gì a!

Đại ca, không nghĩ tới ngươi không chỉ kiếm thuật cao minh, còn là diễn viên xuất sắc...

Vua màn ảnh, xứng!

- Kiếm pháp của ngươi thật rất yếu mà nói, quả thực không thể nhận làm đệ tử!

Nhẫn nhịn một hồi lâu, Bạch Diệp trưởng lão mở miệng:

- Bất quá... Kiếm pháp được xưng vạn binh chi vương, có tác dụng không thể thay thế, nếu như ngươi bái ta làm thầy, có thể từ cơ sở bắt đầu truyền thụ... Rất nhanh, bảo đảm để kiếm thuật của ngươi trở nên giống như Nguyễn Khanh...

- Cái này...

Không nghĩ tới giả làm như vậy, đối phương còn muốn thu làm đệ tử, Trương Huyền im lặng, vội vàng xua tay:

- Không cần, ta đần như vậy, khẳng định không học được... Không muốn phụ lòng trưởng lão ưu ái!

- Không có gì... Ngươi có ân cứu mạng, báo đáp ngươi, là nên...

Thấy hắn một mực không thừa nhận, Bạch Diệp trưởng lão đè nén tâm sắp sụp đổ, nói:

- Chẳng lẽ ngươi muốn học những binh khí khác, không muốn học kiếm?

Nghe được đối phương tìm ra lý do thích hợp như vậy, ánh mắt Trương Huyền sáng lên, vội vàng gật đầu:

- Đúng vậy a, ta đối với kiếm, không quá cảm thấy hứng thú, mà là... Muốn học đao pháp!

- Đao?

Bạch Diệp trưởng lão cùng Bạch Phong nhìn nhau, tất cả đều sững sờ.

Ngươi một gia hỏa lĩnh ngộ “Thần chi kiếm ý”, nói muốn học đao...

Mặt không đỏ sao?

Gặp tông chủ

dtv-ebook.com

- Thật, ta là thật muốn học đao, đao pháp đại khai đại hợp, lực lượng cuồng bạo, phù hợp tính cách và khí chất...

Còn tưởng rằng đối phương tin tưởng, Trương Huyền vội vàng gật đầu.

Kiếm pháp nhẹ nhàng, đao pháp nặng nề, dưới tình huống bình thường, cả hai không thể đều học được.

Đối phương muốn mình học kiếm, nói không am hiểu, ưa thích đao pháp thì tốt rồi... Dù sao cũng không phải đệ tử Lăng Vân Kiếm Các, không có gì làm trái nguyên tắc.

Chỉ cần bày ra, mình am hiểu đao pháp, đối phương khẳng định sẽ từ bỏ ý thu đồ!

- Khụ khụ... Không biết đao pháp của ngươi thế nào? Có thể bày ra cho chúng ta nhìn một chút hay không?

Cảm giác trong lòng có một vạn con Thần Thú bay qua, Bạch Diệp trưởng lão cố nén buồn bực hỏi.

Kiếm pháp ngươi mạnh như vậy, không muốn trở thành đệ tử của ta, có thể lý giải, nhưng nói muốn học đao... Ngược lại muốn xem xem, làm sao thi triển!

Không thi triển ra được, hoặc trong đao pháp mang theo kiếm ý, nhìn ngươi làm sao xuống đài!

Bị người cự tuyệt như vậy, thân là một trong tam đại trưởng lão, ở sâu trong nội tâm cũng có chút không vui.

- Ta không có đao...

Trương Huyền xua tay, nói còn chưa dứt lời, chỉ thấy Bạch Diệp trưởng lão đưa tới một thanh trường đao:

- Ta có!

Mặc dù hắn là trưởng lão Lăng Vân Kiếm Các, vũ khí ngoài kiếm cũng đều có mang theo.

Đá ở núi khác có thể công ngọc.

Muốn cho kiếm pháp càng cao minh hơn, nhất định phải biết ưu khuyết của những binh khí khác.

Giống như trong Độc Cô Cửu Kiếm, có Phá Đao thức, Phá Tiên thức, Phá Tiễn thức, Phá Chưởng thức...

Muốn phá giải, đương nhiên cần càng hiểu hơn.

- Tốt thôi!

Không còn đường lui, nhận lấy trường đao, Trương Huyền nhẹ nhàng lắc một cái, một cỗ đao ý cường đại lập tức từ trên người lan ra, ngay sau đó cả người giống như biến thành một thanh trường đao sắc bén vô song, bất cứ lúc nào cũng sẽ bổ thương thiên ra một lỗ thủng.

- ...

Liếc mắt nhìn nhau, đồng tử Bạch Diệp trưởng lão cùng Bạch Phong co rút lại:

- Cái này... Con mẹ nó cũng được?

Trong nháy mắt bọn họ cảm nhận được, kiếm ý trong cơ thể mình bị đao ý trước mắt chèn ép không ngẩng đầu được lên!

Nói cách khác...

Đối phương lý giải đao ý, tới một mức độ nào đó, so với kiếm ý của bọn hắn càng thêm tinh thuần, mạnh mẽ!

Vị trước mắt này, là siêu cấp nhân vật lĩnh ngộ “Thần chi kiếm ý”, có khả năng trở thành Kiếm Thần...

Vậy mà lĩnh ngộ đao ý mạnh như vậy...

Làm sao cảm giác những năm này bản thân khổ tu, đều học trên thân chó a?

- Ta có phải tương đối am hiểu đao pháp hay không...

Lần nữa run đao một chút, Trương Huyền nhẹ nhàng thu lực lượng về trong cơ thể nói.

Nhìn bộ dáng khiếp sợ của đối phương, hắn là tin tưởng...

Vì không làm đệ tử đối phương, thật sự là liều mạng...

- Là am hiểu đao pháp...

Nuốt ngụm nước bọt, Bạch Diệp trưởng lão áp chế lại khiếp sợ trong lòng, không muốn giấu diếm:

- Thật ra thì, lần này ta tới, cũng không phải muốn thu ngươi làm đồ đệ! Mà là xác nhận thân phận của ngươi, muốn mang ngươi đi Trưởng Lão điện!

- Thân phận?

Trương Huyền cứng đờ:

- Thân phận gì?

- Không có đoán sai, ngươi hắn là ‘Ta Rất Biết Điều’, ‘Ta Rất Tuấn Tú’ a?

Bạch Diệp trưởng lão nói.

- Cái gì ‘Ta Rất Biết Điều’, ‘Ta Rất Tuấn Tú’ ?

Da đầu Trương Huyền nổ tung, nhưng trên mặt không có bất kỳ biểu lộ gì, vội vàng xua tay:

- Ta không biết các ngươi nói cái gì...

- Không cần phủ nhận! Cháu gái của ta, tình huống gì, ta chẳng lẽ không rõ ràng? Tính cách tùy tiện, học kiếm pháp không có chút chăm chú nào... Nếu không cũng sẽ không chỉ có trình độ hiện tại! Đi theo sau ngươi, ngắn ngủi nửa canh giờ, liền có năng lực khiêu chiến hạch tâm đệ nhất, loại trừ ‘Ta Rất Biết Điều’, vị siêu cấp thiên tài lĩnh ngộ Thần chi kiếm ý, thực sự nghĩ không ra những người khác!

Bạch Diệp trưởng lão nói.

- Ta...

Trương Huyền nổi giận.

Bà mẹ ngươi ah!

Nếu đã xác định, vừa đến liền nói ah...

Để cho ta thi triển đao pháp, diễn kịch, đầu đầy mồ hôi... Khỉ làm xiếc sao?

- Ta không có ác ý, nếu như có, đã sớm động thủ, mặc dù ngươi lĩnh ngộ Thần chi kiếm ý... nhưng không có gì bất ngờ xảy ra, cũng mới Hư Tiên cảnh sơ kỳ, hắn còn lâu mới là đối thủ của ta!

Bạch Diệp trưởng lão nói.

Mặc dù đối phương không biết dùng bí pháp gì áp chế tu vi, thoạt nhìn chỉ có phá toái hư không đỉnh phong, trên thực tế có thể đi vào Thông Thần điện đệ tử hạch tâm, chứng minh thực lực đã đạt đến Hư Tiên cảnh.

- Tốt thôi... Ta thừa nhận!

Thấy đối phương không nhìn ra tu vi của mình, Trương Huyền cũng không giải thích, đành phải gật đầu.

Đã bị nhìn ra, tiếp tục giấu diếm cũng không có ý nghĩa gì, còn không bằng sảng khoái một chút.

Đối phương nói không sai, mặc kệ mình là Hư Tiên cảnh sơ kỳ hay đỉnh phong... ở trước mặt cường giả Tiên Quân, không có một tia năng lực phản kháng, thật muốn ra tay, căn bản trốn không thoát!

- Quả nhiên...

Thấy hắn thừa nhận, Bạch Diệp trưởng lão xiết chặt nắm đấm.

Mặc dù trong lòng đã xác nhận, nhưng nghe hắn thừa nhận, vẫn tràn đầy kích động.

Thần chi kiếm ý...

Lăng Vân Kiếm Các thành lập mấy ngàn năm, người thứ hai trừ tổ sư ra!

- Nếu là ngươi, có thể cùng ta đi Trưởng Lão điện hay không... Lĩnh ngộ Thần chi kiếm ý, đối với Kiếm Các mà nói, cực kỳ quan trọng... Không có gì bất ngờ xảy ra, tương lai sẽ trở thành tông chủ của chúng ta!

Bạch Diệp trưởng lão ôm quyền.

Lăng Vân Kiếm Các lựa chọn tông chủ phương pháp rất đơn giản, căn cứ kiếm pháp cao thấp quyết định.

Lĩnh ngộ Thần chi kiếm ý, chỉ cần tu vi đủ, trở thành tông chủ, chắc chắn không có bất kỳ dị nghị gì.

- Trở thành tông chủ?

Trương Huyền sửng sốt.

Còn tưởng rằng đối phương nhận ra mình, là bởi vì sự tình nội môn cùng hạch tâm, tiến hành trừng phạt, không nghĩ tới muốn tìm bản thân đi qua làm tông chủ...

Thật muốn có loại thân phận này, không chỉ an toàn không ít, càng quan trọng hơn là... Đứng ở đỉnh phong chân chính của Thượng Thương, đang tìm tung tích của Lạc Nhược Hi liền đơn giản!

- Ừm!

Bạch Diệp trưởng lão gật đầu.

- Vậy thì tốt, ta theo ngươi đi Trưởng Lão điện... Bất quá, không hy vọng quá nhiều người biết!

Dừng lại một chút, Trương Huyền nói.

Mặc dù tin tưởng lão giả trước mắt này, nhưng vẫ phải cẩn thận một chút.

Đạo lý cây có mọc thành rừng gió vẫn thổi bật rễ, hắn hiểu.

Nếu không, cũng sẽ không cho tới nay, đều biết điều như vậy.

- Điểm ấy yên tâm, chúng ta chắc chắn sẽ không truyền ra ngoài!

Bạch Diệp trưởng lão cũng gật đầu.

Không cần hắn nói, thân là nhân vật đỉnh phong nhất đại lục, cũng rõ ràng điểm ấy.

- Nguyễn Khanh, chuyện ngày hôm nay, không được truyền ra ngoài, ta cùng Trương huynh đệ đi một lát sẽ trở lại!

Bàn giao Bạch Nguyễn Khanh một câu, Bạch Diệp trưởng lão mới nhìn tới lần nữa:

- Đi thôi!

Nói xong, nhẹ nhàng vồ một cái, lực lượng bao bọc Trương Huyền, thời gian nháy mắt đã biến mất ở chân trời.

- Lão sư (thiếu gia)... Có khả năng trở thành tông chủ Lăng Vân Kiếm Các?

Nhìn một màn này ở trong mắt, Thiện Hiểu Thiên cùng Tào Thành Lập đều bối rối.

Tuy trong lòng bọn họ, một mực đánh giá cao thanh niên này, cho rằng thiên phú hắn cực cao, thực lực cực mạnh...

Nhưng nằm mơ cũng không nghĩ đến, vậy mà lĩnh ngộ Thần chi kiếm ý!

Tuổi còn trẻ liền có cơ hội trở thành người cầm lái của Lăng Vân Kiếm Các, một trong sáu đại tông môn!

Đặc biệt là người sau, thân thể run rẩy, không tự chủ được ngã trên mặt đất.

Khó trách “quy củ” của thiếu gia kỳ quái như thế, không để cho chân trái vào cửa, cũng không để cho chân phải vào cửa...

Mình nói “Ta Rất Biết Điều” là cái hai hàng... Không phải tương đương với mắng hắn ư?

Không có đánh chết tại chỗ, coi như kiềm chế cực cao.

...

Kiếm Các đình.

Đám người Tông chủ, Hà trưởng lão đang ngồi ở trước mặt tường, trông mòn con mắt.

Lộc cộc lộc cộc lộc cộc lộc cộc!

Một tiếng bước chân dồn dập vang lên.

- Vị ‘Ta Rất Biết Điều’ xuất hiện?

Hà trưởng lão vội vàng mở mắt ra, nhìn về phía một vị lão giả đi tới.

- Không phải... Là có người một người khiêu chiến tất cả đệ tử hạch tâm...

Lão giả vội vàng nói.

Vị này chính là vị trưởng lão trước đó tìm Bạch Diệp kia.

- Khiêu chiến tất cả đệ tử hạch tâm? Chẳng lẽ là... Ta Rất Biết Điều?

Hà trưởng lão đứng dậy, đồng tử co rụt:

- Không đúng, hắn không phải phá toái hư không đỉnh phong ư?

- Người kia gọi... ‘Ta Rất Tuấn Tú’! Một hơi khiêu chiến hơn mười vị đệ tử hạch tâm, tất cả đều chém giết tại chỗ, ta cùng Bạch Diệp trưởng lão lặng lẽ qua... Cũng bị chém đầu...

Lão giả hơi đỏ mặt.

- Chém giết hơn mười đệ tử hạch tâm, ngươi cùng Bạch Diệp cũng chém giết...

Hàn tông chủ mở miệng:

- Khẳng định là vị thiên tài lĩnh ngộ Thần chi kiếm ý, thẩm tra ‘Ta Rất Tuấn Tú’ ở đâu...

Đơn thuần chém giết hơn mười đệ tử hạch tâm, hắn có thể làm được dễ dàng, nhưng tuỳ tiện chém giết Bạch Diệp trưởng lão cùng vị trước mắt này, xem như hắn cũng không dễ dàng như vậy!

Không cần nghĩ, vị “Ta Rất Tuấn Tú” này cùng “Ta Rất Biết Điều” hắn là một người!

Ông!

Nghe được dặn dò, mặt tường lắc lư một cái, nhưng không biểu hiện nội dung.

- Bẩm báo tông chủ, sau khi hắn chém giết hết tất cả đệ tử hạch tâm, liền rời Thông Thần điện!

Lão giả vội vàng giải thích:

- Bất quá Bạch Diệp trưởng lão nói đã xác định là ai, đi qua tìm, bảo các ngươi về Trưởng Lão điện chờ, không có gì bất ngờ xảy ra, rất nhanh liền có thể mang về!

- Bạch Diệp xác định?

Mấy người nhìn nhau, khó có thể tin.

Bạch Diệp trưởng lão một mực trọng thương, ngay cả trưởng lão hội nghị cũng không có tham gia, làm sao có thể xác định trước bọn hắn?

- Là như vậy...

Lão giả vội vàng giải thích.

Sự tình Bạch Nguyễn Khanh mua thuốc, hắn không biết, có điều lại biết sự tình nàng dựa vào hai chiêu khiêu chiến hạch tâm.

Có lẽ Bạch Diệp trưởng lão chính là căn cứ cái này, xác định thân phận đối phương.

- Bạch Nguyễn Khanh, chỉ học được hai chiêu, từ hạch tâm thứ mười bảy một hơi giết tới hạng nhất, cháu của ta cũng bị đánh ngang?

Hà trưởng lão trợn mắt lên.

Nếu như trước đó còn có chút nghi ngờ, hiện tại cơ bản đã xác định.

- Nhanh trở về...

Biết những sự tình này, mọi người không nói thêm lời, vội vã trở lại Trưởng Lão điện.

Vừa mới ngồi xuống, liền thấy Bạch Diệp trưởng lão mang theo một thanh niên bay tới.

- Tông chủ, ngươi trở về...

Nhìn thấy người đang ngồi ở chủ vị, ánh mắt Bạch Diệp trưởng lão sáng lên, nói một tiếng, vội vàng giới thiệu:

- Vị này chính là... siêu cấp thiên tài lĩnh ngộ Thần chi kiếm ý, Trương Huyền!

- Trương Huyền?

Mọi người tràn đầy tò mò nhìn lại.

Lúc này mới phát hiện, người trước mắt này, chỉ chừng hai mươi tuổi, trẻ không tưởng nổi.

- Trương Huyền, vị này chính là Lăng Vân Kiếm Các đương kim tông chủ, Hàn Kiếm Thu!

Bạch Diệp trưởng lão giới thiệu.

- Tông chủ?

Trương Huyền nhìn sang.

Hàn Kiếm Thu này, là lão giả hơn sáu mươi tuổi, mặc áo xanh, trên người kiếm ý nồng đậm, khí tức càng mạnh mẽ như trụ, để cho người ta nhìn không ra sâu cạn.

Mặc dù không biết tu vi gì, nhưng cũng biết vượt xa Bạch Diệp trưởng lão cùng Hà trưởng lão!

- Chẳng lẽ là một vị cường giả vượt qua Tiên Quân?

Trong lòng Trương Huyền hơi động.

Treo lên đánh Trưởng Lão điện (1)

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

Vượt qua Tiên Quân cụ thể là cấp bậc gì, trong thư tịch nhìn qua không có ghi chép, Lục Vân trưởng lão cũng không nói, nhưng vị trước mắt này, rõ ràng đã đi đến.

Loại người này, sâu không lường được, thật muốn động thủ với hắn, nhất niệm liền có thể xoá bỏ.

- Trương Huyền tiểu hữu, không biết ngươi có tiện hay không, biểu diễn kiếm pháp, cho chúng ta nhìn một chút?

Thời điểm khiếp sợ, tiếng cười của Hàn Kiếm Thu tông chủ vang lên.

- Không biết tông chủ, để cho ta bày ra thế nào?

Trương Huyền cau mày.

- Tu vi của ngươi, chỉ có Hư Tiên cảnh sơ kỳ... Không cách nào đi vào Thông Thần điện đặc thù của trưởng lão, như vậy đi, chúng ta cùng một chỗ đi vào Thông Thần điện của đệ tử hạch tâm, mọi người lực lượng tương đồng, tu vi tương đồng, tỷ thí một trận, như vậy cũng có thể bày ra kiếm pháp tốt hơn!

Hàn Kiếm Thu cười cười nói.

Trưởng lão có Thông Thần điện thuộc về trưởng lão, hạch tâm có thuộc về hạch tâm, tu vi của đối phương rõ ràng còn chưa đủ tư cách tiến vào khu trưởng lão, chỉ có thể tiến vào thấp một cấp bậc.

- Đi vào Thông Thần điện... được rồi, không bằng các ngươi đè thấp tu vi, ngay ở chỗ này so với ta a!

Thấy đối phương không nhìn ra bản thân cố ý áp chế tu vi, Trương Huyền mỉm cười nói.

- Ở đây? Ngươi xác định?

Hàn tông chủ còn chưa lên tiếng, Hà trưởng lão nhíu mày, mở miệng nói:

- Ở trong Thông Thần điện, tu vi mọi người tương đồng, số lượng chân khí dự trữ tương đồng, là công bình nhất... Mà ở đây, cho dù chúng ta đè thấp tu vi, nhưng cường độ thân thể, cường độ linh hồn, độ tinh thuần cùng số lượng chân khí dự trữ, là không cách nào khống chế...

Thông Thần điện, chỉ là một tia ý thức tiến vào, phân phối thân thể, thuộc tính tất cả đều giống nhau như đúc, có chút tương tự khôi lỗi phụ thể, giao đấu mới có thể chân chính biểu hiện ra kiếm pháp mạnh yếu.

Mà ở đây, cho dù đè thấp tu vi, thân thể, linh hồn của Tiên Quân cảnh là cực kỳ đáng sợ, căn bản không phải một Hư Tiên cảnh sơ kỳ có thể chống lại.

- Không sao!

Trương Huyền nói.

Đi vào Thông Thần điện, dù thư viện có thể nhìn thấu thân phận, lại cũng chỉ có thể xác nhận thi triển kiếm pháp, mà ở đây, biết càng thêm tỉ mỉ, thậm chí tổ tông mười tám đời cũng có thể đào ra... Vạn nhất xuất hiện biến cố, những vật này có lẽ có thể trở thành dựa dẫm bảo vệ tính mạng!

- Hừ, nếu ngươi quyết định như vậy, vừa vặn chúng ta cũng muốn nhìn một chút, Thần chi kiếm ý đến cùng mạnh bao nhiêu!

Một vị trưởng lão đi đầu đứng lên.

Thần chi kiếm ý, tổ sư khai phái lĩnh ngộ, vừa tiến vào Kiếm Các liền biết cao không thể chạm... một mực không có người lĩnh ngộ, cho dù bọn họ là cường giả lợi hại nhất tông môn, cũng không biết loại kiếm ý này, đến cùng lợi hại ở nơi nào, lại đến cùng mạnh bao nhiêu!

Vị trước mắt này, đã muốn ở chỗ này tỷ thí, liền không còn gì tốt hơn!

Cũng có thể tự mình cảm thụ một chút.

Dù sao lấy thực lực của bọn hắn, cho dù đè thấp tu vi, đối phương muốn làm bị thương cũng không có khả năng!

- Tại hạ Cừu Hỏa, đại trưởng lão trong trưởng lão hạch tâm, thực lực Tiên Quân cảnh đỉnh phong, thử chiêu kiếm của ngươi một chút!

Cừu Hỏa trưởng lão đi tới trước mặt, rất nhanh liền áp chế tu vi đến giống như Trương Huyền, trường kiếm trong tay lắc một cái, phát ra thanh minh, thản nhiên nhìn tới.

Kiếm của bọn hắn, đều là Trưởng Lão điện thống nhất chế biến, thuộc tính cũng như nhau, không tồn tại tình huống dựa dẫm vũ khí sắc bén, mà chiếm được tiên cơ.

- Một mình ngươi không đủ, các ngươi cùng một chỗ xuống đây đi!

Trương Huyền liếc mắt nhìn, cũng không rút kiếm, mà nhẹ nhàng cười một tiếng.

- Không đủ?

Mấy vị trưởng lão, tất cả đều lông mày nhảy dựng.

Đặc biệt là Bạch Diệp trưởng lão, che cái trán.

Cái tên này lấy ngoại hiệu... “Ta Rất Biết Điều”, cái này con mẹ nó khiêm tốn chỗ nào a?

Ở đây, không riêng gì cường giả đỉnh phong nhất của Lăng Vân Kiếm Các, mỗi một cái, ở trên đại lục cũng tên tuổi lẫy lừng, coi như kiếm thuật của ngươi rất mạnh, khiêu chiến một cái thăm dò sâu cạn thì cũng thôi đi... muốn tất cả mọi người xuống, bao quát tông chủ...

Không nên phách lối như vậy a!

- Làm sao, không dám?

Lông mày Trương Huyền giương lên.

- Thần chi kiếm ý là mạnh mẽ, nhưng ta có thể trở thành đại trưởng lão của trưởng lão hạch tâm, cũng không phải chỉ hư danh, huống chi chỉ là đè thấp tu vi, không phải là Thông Thần điện... Muốn khiêu chiến những người khác, trước thắng ta rồi nói sau!

Vẻ mặt Cừu Hỏa khó coi.

Hắn đi đầu hạ tràng, đè thấp tu vi khiêu chiến một Hư Tiên cảnh sơ kỳ, vốn có chút mất mặt, đối phương lại còn khinh thường tỷ thí...

Quả thực chính là tại chỗ đánh mặt!

- Thắng ngươi lại nói? Cũng được!

Thấy những người khác không có ý tứ xuống, tựa hồ đối với vị trước mắt này rất có lòng tin, Trương Huyền cười nhạt một tiếng, duỗi ra một ngón tay.

- Có ý tứ gì? Ngươi một chiêu đánh bại ta?

Cừu Hỏa sững sờ, giận quá mà cười:

- Có phải có chút quá cuồng vọng hay không?

- Một chiêu? Ngươi cả nghĩ quá rồi!

Trương Huyền lắc đầu:

- Ta nói là, không sử dụng kiếm, không cần những bộ phận khác của thân thể, một ngón tay, trong một cái hô hấp đánh bại ngươi!

- Ngươi...

Cừu Hỏa sắp nổ tung.

Thân là đại trưởng lão của trưởng lão hạch tâm, bình thường tu tâm dưỡng tính, sớm đã đi đến tình trạng không có chút rung động nào, nhưng đối phương nói chuyện thực sự quá khinh người!

Quan trọng là ánh mắt cùng động tác, nhất cử nhất động... Đều giống như nhìn một con kiến hôi...

Hắn là Tiên Quân đỉnh phong!

Một trong mấy người mạnh nhất đại lục a...

Làm sao cảm giác ở trong mắt đối phương trái ngược?

- Tốt, đã như vậy, ta liền lĩnh hội cao chiêu, để cho ta nhìn một chút, trong một cái hô hấp, dựa vào một ngón tay, đánh bại ta thế nào...

Cừu Hỏa trưởng lão tràn đầy tức giận, cuối cùng nhịn xuống.

Thực lực đi đến tình trạng như hắn, sớm đã có thể tùy ý khống chế tâm tính, sẽ không bị cảm xúc chi phối.

- Có chút cuồng ah...

- Nào chỉ là cuồng, quả thực cuồng không giới hạn...

Hai người thảo luận, Hàn Kiếm Thu cùng Hà trưởng lão liếc mắt nhìn nhau, từng người cười khổ.

Một tiểu tử Hư Tiên cảnh, nhìn thấy nhiều Tiên Quân đỉnh phong như vậy, không những không sợ, còn ngạo mạn, kiêu ngạo thành như vậy...

Là đầu óc thiếu dây, hay là kẻ tài cao gan cũng lớn?

- Thần chi kiếm ý, có thể đối kháng Thần Linh... Chỉ mong thực lực thật sự có thể để chúng ta kinh diễm!

- Xem một chút đi!

Lần nữa nhìn về phía trước.

...

- Đáng tiếc...

Thấy lời nói nói thành như vậy, vẫn không có người xuống, Trương Huyền có chút thất vọng.

Không phải hắn cuồng, mà là... Cố ý làm như vậy.

Chỉ cần cùng một chỗ xuống, thi triển võ kỹ, thư viện liền có thể điều tra rõ ràng, từng cái xuống, ngộ nhỡ biết kiếm pháp mình mạnh mẽ, còn lại lo lắng mặt mũi, không ra sân, chẳng phải không cách nào quan sát?

Loại sự tình này, cũng không phải sẽ không phát sinh.

- Được rồi, trước giải quyết cái này, tiếp tục khiêu chiến tất cả mọi người, hắn là đều sẽ xuống...

Thấy mọi người từng cái ngồi yên lặng, Trương Huyền biết, lại để cho bọn hắn xuống, gần như không có khả năng, lúc này cười nhạt một tiếng:

- Bắt đầu đi!

Hô!

Tiếng nói kết thúc, Cửu Hỏa động.

Dù áp chế đến Hư Tiên cảnh sơ kỳ, tốc độ vẫn nhanh tựa như gió lốc, đặc biệt là trường kiếm trước người, phá vỡ không gian ràng buộc, trong tích tắc liền đến trước mắt.

Mặc dù là cùng cấp bậc, nhưng so với Hà Tĩnh Thiên trước đó, mạnh mẽ không biết gấp bao nhiêu lần.

Ngay thời điểm trường kiếm của đối phương sắp tới cổ họng, ngón tay Trương Huyền nhấc lên, điểm về phía trước.

Động tác không nhanh, nhưng cho người ta một loại cảm giác càng lúc càng lớn, càng ngày càng nặng, giống như sao băng hạ xuống, trong nháy mắt ở trong lòng Cừu Hỏa, đốt lên một loại ảo giác không thể đối kháng.

- Làm sao có thể?

Đồng tử co rụt lại, con mắt Cừu Hỏa trợn tròn.

Hắn là Tiên Quân đỉnh phong, dù đè thấp tu vi, nhưng tâm lý tố chất bày biện ở nơi đó, tuyệt không có khả năng bị áp chế xuất hiện ảo giác, nhưng tay của đối phương thật cho hắn một loại lực lượng không cách nào chống lại.

Đến cùng làm sao làm được?

Răng rắc! Răng rắc!

Trong lòng gào thét, đầu ngón tay của đối phương mang tới cảm giác áp bách nhào tới trước mặt, chân khí Hư Tiên cảnh không chịu nổi, trường kiếm không tự chủ được uốn lượn, thời gian nháy mắt xuất hiện vết rách, gãy thành vô số mảnh vỡ.

Mà thân thể hắn giống như bị giam cầm, không cách nào động đậy, chỉ có thể trơ mắt nhìn ngón tay của đối phương điểm tới mi tâm.

- Cái tên này... Có ý tứ!

Hắn tràn đầy khiếp sợ, khó tin, trên đài Hàn Kiếm Thu đột nhiên sững sờ, ngay sau đó mỉm cười.

- Tông chủ, cái này...

Thấy hắn hiểu được, Hà trưởng lão vẫn tràn đầy nghi ngờ.

Mọi người thực lực tương đồng, Trương Huyền này, một ngón tay, không chỉ đánh nát kiếm, lực lượng của đối phương cũng giống như bị phong bế... Đến cùng là nguyên lý gì?

- Không nhìn lầm, hắn không chỉ tinh thông kiếm thuật, đối với trận pháp cũng biết rất nhiều!

Hàn Kiếm Thu giải thích.

- Trận pháp?

Hà trưởng lão càng mơ hồ hơn.

- Ừm, một chỉ này của hắn, không chỉ dùng kiếm, còn mượn toàn bộ trận pháp của Trưởng Lão điện, lấy trận pháp thai nghén kiếm ý, mới để cho lực lượng cường đại như vậy...

Hàn Kiếm Thu nói.

- Vừa rồi cố ý dùng ngôn ngữ kích đối phương, trên thực tế là đang trì hoãn thời gian, kiếm ý ẩn giấu ở trong trận pháp...

Nói đến đây, nhịn không được cảm xúc:

- Khó trách có thể lĩnh ngộ Thần chi kiếm ý, loại vận dụng đối với hoàn cảnh này, quả thực nghe rợn cả người!

- Cái này...

Da mặt Hà trưởng lão lắc một cái.

Hắn mới đến đại điện bao lâu?

Nhiều nhất không cao hơn mười phút...

Không chỉ nhận ra trận pháp, còn ẩn chứa kiếm ý trong đó, mượn đại thế của trận pháp...

Cái này... Quá nghịch thiên đi!

Trước đó còn nghĩ, cùng cấp bậc, đối phương một người không có khả năng thắng được bọn họ nhiều như vậy, hiện tại xem ra, còn thật sự có khả năng!

Bành!

Bên này kinh ngạc nói không ra lời, hai người chiến đấu đã có kết quả, Trương Huyền một chỉ rơi xuống, Cừu Hỏa bay ngược ra, người ở trên không trung liền giải phong tu vi.

Nếu không khẳng định sẽ bị nội thương nghiêm trọng.

- Thế nào?

Thu tay lại, vẻ mặt Trương Huyền ngạo nghễ.

Từ ra chỉ, đến đối phương bị đánh bay, không nhiều không ít, vừa vặn một cái hô hấp.

- Ta... Thua!

Ngực đau rát, dù Cừu Hỏa cho rằng chiêu này của đối phương không phải kiếm pháp đơn thuần, nhưng cũng không tiện nói nhiều.

Bị Hư Tiên cảnh một chỉ đánh bại, đã rất mất thể diện, còn nói nhiều, thực sự không ngẩng đầu lên được.

- Ha ha!

Thấy hắn thừa nhận, Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng, đột nhiên nhìn quanh một vòng, thanh âm nhàn nhạt.

- Không biết chư vị có thể nể mặt, cùng một chỗ xuống... Để cho ta một người một kiếm, lần lượt đánh một hồi hay không?

Treo lên đánh Trưởng Lão điện (2)

dtv-ebook.com

- Ngươi...

- Quá phách lối, tại sao ta cảm giác, muốn đánh người như vậy nhỉ?

- Ta cũng vậy, sống hai trăm tuổi, gặp qua không biết bao nhiêu thiên tài, cũng không có gặp qua muốn ăn đòn như vậy!

- Tìm hắn đến, chúng ta không phải làm sai chứ?

Nghe nói như thế, đám người Hàn tông chủ, Hà trưởng lão suýt chút nữa tức giận nghi ngờ nhân sinh.

Nghe có người lĩnh ngộ Thần chi kiếm ý, tìm kiếm khắp nơi, không tiếc phá hoại quy củ... Kết quả tìm tới... Cũng quá con mẹ nó khinh người!

Ý tứ chính là chúng ta cộng lại không phải là đối thủ của ngươi?

Kiêu ngạo!

Ngạo mạn!

Ta Rất Biết Điều... Biết em gái ngươi ah!

- Một chiêu đánh bại Cừu trưởng lão, mặc dù mượn trận pháp Trưởng Lão điện, nhưng cũng chứng minh lý giải chiến đấu cực sâu, ta đi thử một chút...

Cố nén ngực sắp bùng nổ, Hà trưởng lão đứng dậy.

- Hắn muốn khiêu chiến tất cả chúng ta, vẫn là mọi người cùng nhau tới!

Lắc đầu, Hàn Kiếm Thu tông chủ đứng dậy.

- Tông chủ...

Vẻ mặt mấy vị trưởng lão còn lại đều cứng đờ.

Bọn họ đều là cường giả đỉnh phong nhất đại lục, cùng một chỗ đè thấp tu vi khiêu chiến một Hư Tiên cảnh... Truyền đi, gánh không nổi mặt mũi ah!

- Lĩnh ngộ Thần chi kiếm ý, chứng minh tinh thần đã có thể câu thông Thần Minh, chúng ta đồng loạt ra tay, không tính mất mặt!

Hàn Kiếm Thu nói.

- Vâng!

Chần chờ một chút, mọi người cuối cùng cũng gật đầu.

Đây là đại lục bị Thần Linh vứt bỏ, lĩnh ngộ Thần chi kiếm ý, chứng minh tinh thần đã đạt đến tình trạng cực kỳ cao thâm, mặc dù tu vi của bọn họ cao cường, nhưng cũng không cách nào so sánh.

Nếu không, cũng không có khả năng Lăng Vân Kiếm Các thành lập mấy ngàn năm, chỉ có tổ sư thành công.

Rầm!

Mấy người đồng thời đi vào đại sảnh, từng người lấy một thanh trường kiếm.

Hàn Kiếm Thu tông chủ, Hà trưởng lão, Bạch Diệp trưởng lão, còn có hai vị trưởng lão, tính gộp lại, hết thảy năm người.

Năm người này, đại biểu đỉnh phong nhất của Lăng Vân Kiếm Các, trên đại lục cũng hoàn toàn có thể xếp trước ba mươi!

- Trước không vội...

Trương Huyền cũng không căng thẳng, ngược lại thở phào nhẹ nhõm:

- Chư vị đáp ứng đồng loạt ra tay với ta, không bằng sớm nói tốt... Chúng ta đánh cược!

- Đánh cược?

Bạch Diệp trưởng lão nhảy dựng, trong lòng toát ra một linh cảm không lành.

Chẳng lẽ gia hỏa tham tiền này, lại muốn ra cái yêu thiêu thân gì, tới ăn cướp a?

Đường đường tông chủ của một trong sáu đại tông môn, thêm vào bốn vị trưởng lão liên hợp, nếu như lại bị người đoạt... Thật sự không mặt mũi sống a.

Truyền đi, tuyệt đối sẽ trở thành chuyện cười lớn nhất của đại lục từ trước tới nay!

- Đánh cược, cược cái gì?

Hàn Kiếm Thu tông chủ nhìn qua.

- Rất đơn giản, chỉ cần ta thắng, hỏi thăm các ngươi một việc, nếu như các ngươi biết, thành thật trả lời là được! Ta thua... xin lỗi các ngươi!

Trương Huyền nói.

- Không phải đánh bạc liền tốt...

Nghe đối phương không có nói tới chuyện tiền, Bạch Diệp trưởng lão thở phào nhẹ nhõm.

Nói thật, đã bị đối phương đánh cược đánh sợ.

- Hỏi thăm một việc? Nếu như có thể nói, trả lời ngươi cũng không sao!

Hàn Kiếm Thu gật đầu:

- Bất quá, thua xin lỗi cũng không cần, chỉ cần chuyện ngày hôm nay, giữ miệng giữ mồm, không nói ra là được!

- Một lời đã định!

Trương Huyền gật đầu.

- Một lời đã định!

Hàn Kiếm Thu nói.

- Bắt đầu đi!

Trương Huyền hít sâu một hơi, cổ tay rung lên, trường kiếm ra khỏi vỏ.

Đánh cược, đương nhiên là muốn hỏi thăm Lạc Nhược Hi, đối phương đã đáp ứng, còn lại liền dễ làm.

Cho nên tỷ thí lần này, quyết không thể thua!

Ngoài miệng nói nhẹ nhõm, nhưng hắn cũng biết, thực lực mấy người này... Đánh bại một cái, rất dễ dàng, năm người liên thủ thuận lợi đánh bại, tuyệt không phải đơn giản như vậy.

- Bắt đầu!

Hàn tông chủ nhìn những khác người gật đầu:

- Hắn lĩnh ngộ là Thần chi kiếm ý, không thể khinh địch! Vừa ra tay liền dùng toàn lực đi!

- Vâng!

Vẻ mặt mọi người nghiêm túc.

Tổ sư khai phái, có thể từ Thần điện cướp đoạt nửa chữ, đủ thấy loại kiếm ý này đáng sợ, mặc dù đối phương chỉ có Hư Tiên cảnh sơ kỳ, vẫn không thể xem thường.

Vèo!

Trường kiếm của Hàn tông chủ nhảy ra, đi đầu đâm tới.

Tuy áp chế đến Hư Tiên cảnh, nhưng kiếm ý kéo dài không dứt, giống như hải dương, để cho người ta rơi vào trong đó, tựa như rơi vào vực sâu, muốn chạy trốn cũng không làm được.

Đồng tử Trương Huyền co rụt lại.

Không hổ là tông chủ, lý giải kiếm đạo so với trưởng lão vừa rồi mạnh mẽ hơn quá nhiều.

Vừa ra tay, liền cho mình áp lực nồng đậm.

- Thiếu hụt!

Không có vội xuất chiêu, Trương Huyền câu thông trong óc.

Một lần đơn đấu nhiều người như vậy, mục đích lớn nhất chính là nhìn rõ ràng thiếu sót của mọi người, giờ phút này thời cơ vừa vặn.

Ông!

Một quyển sách xuất hiện ở trong óc, ngón tay điểm một chút, kiến thức chảy vào trong óc.

- Hàn Kiếm Thu, tông chủ thứ hai mươi ba của Lăng Vân Kiếm Các, cường giả Ngụy Thần cảnh! Lĩnh ngộ kiếm ý Bích Ba Triều Thủy, kiếm thuật triền miên, thao thao bất tuyệt, thiếu hụt mười hai chỗ, theo thứ tự là...

- Cường giả Ngụy Thần cảnh?

Trương Huyền giật mình:

- Nguyên lai trên Tiên Quân là Ngụy Thần cảnh!

Trước đó liền nhìn ra, thực lực vị tông chủ này vượt xa đám người Bạch Diệp trưởng lão, Hà trưởng lão, nhìn thấy giờ mới hiểu được, đã đạt đến Ngụy Thần chi cảnh.

Mặc dù mang theo chữ “Ngụy”, nhưng trong cảnh giới có thể có chữ “Thần”, đủ thấy đáng sợ!

Bất quá thực lực rất cường đại, nhưng áp chế đến Hư Tiên cảnh, chân khí cũng chỉ tương đương mình, thậm chí còn kém xa tít tắp.

Còn kiếm pháp... Trước đó không có đầu mối, hiện tại mười hai chỗ thiếu hụt hiện lên ở trong óc, chiến đấu không có bất kỳ áp lực.

Trường kiếm lay động, đâm tới một chỗ thiếu hụt.

Kiếm khí như rồng, bí mật mang theo uy thế vô địch của Thần chi kiếm ý.

Lĩnh ngộ đạo kiếm ý kia, trước đó tu vi thấp, có thể dùng ra không nhiều, mà bây giờ đến Hư Tiên cảnh đỉnh phong, đã hoàn mỹ cùng thân thể dung hợp, có thể tuỳ tiện thi triển ra bảy tám phần ý cảnh!

- Ừm?

Không nghĩ tới vị trước mắt này, vừa xuất kiếm liền xem thấu sơ hở của hắn, Hàn Kiếm Thu sửng sốt một chút, kìm lòng không được lui về phía sau một bước.

- Đồng loạt ra tay!

Những người khác cũng chuẩn bị ổn thoả, không nói thêm nữa, bốn thanh kiếm từ bốn phương tám hướng đồng thời đâm tới.

Trong lúc nhất thời, kiếm mang gào thét, trong phòng phát ra thanh âm nghẹn ngào.

- Thiếu hụt!

Nhẹ nhàng khẽ động, Trương Huyền tránh thoát công kích liên hợp, thư viện lay động, bốn bản thư tịch rơi xuống.

Rất nhanh đều có hiểu rõ nhất định đối với bốn người.

Hà trưởng lão là trừ Hàn tông chủ tu vi cao nhất, đã đi đến nửa bước Ngụy Thần cảnh.

Bạch Diệp trưởng lão cùng người tên Hoàng trưởng lão tu vi tương đương, đều là Tiên Quân cảnh đỉnh phong, bất cứ lúc nào cũng sẽ đột phá nửa bước Ngụy Thần.

Còn lại một cái, cùng họ với hắn, gọi Trương Vô Hại, tu vi rõ ràng thấp hơn những người khác, chỉ có Tiên Quân cảnh hậu kỳ.

Bất quá tu vi thấp, không có nghĩa là không cường đại, trái lại, kiếm thuật càng hơn Hà trưởng lão một bậc, mặc dù kém Hàn tông chủ, nhưng cũng chênh lệch không tính quá xa, bởi vậy áp chế tu vi tương đồng mà nói, uy hiếp ngược lại lớn nhất.

- Kiếm pháp của năm người đều có thiếu hụt cùng sơ hở, nhưng ánh mắt cùng phản ứng thực sự quá nhanh, bên này còn chưa kịp phá giải một chiêu, chiêu số khác sẽ bổ sung...

Liên tục giao chiến mấy chiêu, vẻ mặt Trương Huyền càng ngày càng ngưng trọng.

Trước đó cảm thấy không dễ thắng, hiện tại xem ra, thật đúng là như vậy.

Không hổ là Lăng Vân Kiếm Các truyền thừa mấy ngàn năm, đám người Hà Tĩnh Hiên so sánh, kém không biết gấp bao nhiêu lần.

- Xem ra chỉ có thể dựa theo một thể thống nhất, tới tính toán thiếu hụt...

Tinh thần khẽ động, lại một quyển sách xuất hiện.

Danh Sư đại lục, hắn liền làm qua thí nghiệm, cùng nhiều người giao chiến, phá giải phương pháp hợp kích, có thể xem đối phương như một thể thống nhất, như vậy so với chiến thắng một người càng thêm thuận tiện.

Thư tịch xuất hiện, bên trong thiếu hụt rậm rạp chằng chịt xuất hiện ở trong óc.

- Thì ra là thế...

Biết vị trí sơ hở của năm người liên thủ, Trương Huyền chạy trong đó, càng ngày càng rõ ràng.

Hô!

Một mảnh vải đen xuất hiện ở trong lòng bàn tay.

- Hắn muốn làm gì?

Đám người Hàn Kiếm Thu tấn công, đang kế hoạch làm sao công kích, có thể thương tổn được đối phương, không đến nỗi thua trận, nhìn thấy động tác của hắn, tất cả đều nhíu mày, cảm thấy lẫn lộn.

- Tông chủ, Hà trưởng lão, nhanh tấn công, hắn đây là muốn... Bịt mắt!

Cừu Hỏa trưởng lão không có tham gia chiến đấu, nhịn không được hét lớn.

- Bịt mắt?

- Bị chúng ta tấn công, hắn còn muốn che mắt?

- Ta sát... Ta muốn giết tiểu tử này...

...

Mọi người đầu tiên là sững sờ, ngay sau đó từng cái tức giận trên đầu bốc khói.

Không nên làm nhục người như vậy a!

Chúng ta năm người liên hợp tấn công, đã đủ mất mặt, ngươi lại còn muốn bịt mắt cùng chúng ta chiến đấu...

Sưu sưu sưu sưu!

Dưới sự phẫn nộ, kiếm mang của năm người càng hơn một bậc, Trương Huyền trên dưới trái phải, toàn bộ phong tỏa, hơi sai một bước, liền sẽ bị đâm ra mấy lỗ thủng, chết cũng không biết chết như thế nào.

Nhưng chẳng biết tại sao, đối phương một bên che vải đen, dưới chân tránh né, mỗi một bước đều giống như dùng thước đo, không kém chút nào, cho dù tấn công giống như thủy triều, không có chút dấu vết nào, cũng dính không tới người hắn nửa phần.

Đối phương chính là vật cách điện, vẫy vùng ở trong lôi đình lửa giận, nhưng không có một chút tổn thương.

Hô!

Vải đen che mắt, Trương Huyền tiếp tục chạy, thân pháp càng thêm phiêu dật.

Không còn tầm mắt quấy nhiễu, không cần đi quản những hư chiêu kia, cũng không cần đi quản phương pháp tấn công dụ địch của đối phương, chỉ nhìn thư viện hình thành thiếu hụt, một kiếm tiếp lấy một kiếm đâm tới.

Lộc cộc lộc cộc lộc cộc lộc cộc!

Bị đâm trúng thiếu hụt, năm người liên hợp lập tức xuất hiện tán loạn.

Năm người, bốn người thực lực tương đương, Hàn Kiếm Thu tông chủ tu vi cao nhất, giống như nguyên lý thùng gỗ, đây là sơ hở lớn nhất!

- Phá!

Trường kiếm lắc một cái, Thần chi kiếm ý hàm chứa trong đó, liên tục đâm ra tám kiếm.

Mỗi một kiếm, đều nhắm ngay sơ hở.

Leng keng! Leng keng! Leng keng!

Âm thanh trường kiếm rơi xuống đất liên tiếp, năm đại cao thủ đều thấy cánh tay tê rần, kiếm đồng thời rơi trên mặt đất, Trương Huyền giống như hóa thành năm đạo quang ảnh, năm đạo kiếm khí phân biệt điểm vào cổ họng của bọn hắn, chỉ cần khẽ động, liền có thể đâm vào!

Dùng thân thể Tiên Quân cảnh của bọn họ, loại kiếm khí cấp bậc này, khẳng định không cách nào đâm xuyên, nhưng Hư Tiên cảnh liền không nói được rồi!

Đối phương thật muốn nguyện ý, hoàn toàn có thể nhất kích tất sát!

- Chúng ta thua...

Cảm nhận được trước cổ, kiếm quang mang tới hàn khí, Hàn Kiếm Thu cười khổ.

Lăng Vân Kiếm Các, tông chủ, đại trưởng lão... sáu người mạnh nhất, lại bị đối phương một người một kiếm, bịt mắt treo lên đánh...

Thực lực của Trương Huyền này... Dường như so với trong tưởng tượng càng thêm đáng sợ!

Ta còn không phải đệ tử Kiếm Các

dtv-ebook.com

Thấy tông chủ nhận thua, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, lấy vải đen xuống.

Cùng năm người này chiến đấu, thoạt nhìn đơn giản, thực tế so với chém giết năm ngàn người nội môn còn muốn phức tạp, hơi không cẩn thận, liền có thể thất bại, từ đó thất bại trong gang tấc!

May mắn thành công!

- Thần chi kiếm ý, quả nhiên mạnh mẽ!

Lần nữa trở lại trên chỗ ngồi, Hàn Kiếm Thu tông chủ cười nhạt một tiếng, trên mặt không có chút rung động nào, dường như vừa rồi thất bại căn bản không có để hắn sinh ra nôn nóng, thất lạc...

- Là chư vị nhường nhịn...

Trương Huyền ôm quyền.

- Thua thì thua...

Hàn Kiếm Thu lắc đầu:

- Muốn hỏi cái gì, nói thẳng đi!

- Ta muốn hỏi thăm Hàn tông chủ một chút, có nghe qua... Linh Thần Cung hay không!

Trương Huyền hít sâu một hơi, cả người có chút căng thẳng.

Vị trước mắt này, là tông chủ Lăng Vân Kiếm Các, một trong những nhân vật đỉnh phong nhất Thượng Thương, biết tin tức khẳng định nhiều hơn Lục Vân trưởng lão không biết bao nhiêu.

Người sau không rõ ràng, có lẽ hắn có thể nhẹ nhõm giải đáp.

- Linh Thần Cung?

Hàn Kiếm Thu lắc đầu:

- Chưa từng nghe qua...

Trương Huyền sững sờ.

Hàn Kiếm Thu nói:

- Đại lục sáu đại tông môn, theo thứ tự là: Lăng Vân Kiếm Các, Trục Tinh cung, Vạn Thú môn, Thất Tinh lâu, Huyền Kính môn cùng Phiêu Miễu tiên tông! Trong đó có tư cách sử dụng chữ ‘Thần’, chỉ có Kiếm Thần đài của Lăng Vân Kiếm Các chúng ta! Năm đại tông môn khác, đều không cho phép sử dụng.

- Vượt qua sáu đại tông môn, bao trùm ở phía trên... Chỉ có Thông Thần điện! Là Khổng điện chủ ở hơn bốn ngàn năm trước thành lập, lúc ấy hắn chỉ bằng một người, đi vào Thần điện, đoạt một chữ ‘Thần’.

- Nguyên nhân chính là như vậy, Thông Thần điện mới có thể trải rộng thiên hạ, sáu đại tông môn cũng không dám tới đối địch! Sau đó... Mấy ngàn năm qua, lại không người có thể thông qua Thông Thiên kiều, chớ nói chi là đi vào Thần điện, cướp đoạt chữ phong! Không có người đi vào, đương nhiên cũng không ai dám dùng chữ ‘Thần’. Ngươi nói Linh Thần Cung này, hoặc là không tồn tại, hoặc không ở Di Khí đại lục!

Hàn Kiếm Thu nhìn qua.

Đại lục bởi vì bị Thần Linh vứt bỏ, sử dụng chữ ‘Thần’ hết sức cẩn thận, không được Thần điện cho phép, bất kỳ thế lực nào cũng không dám sử

dụng.

Nếu Linh Thần Cung tồn tại, không có khả năng chưa từng nghe qua.

Sắc mặt Trương Huyền trắng nhợt.

Chẳng lẽ lúc trước triệu hoán Linh Thần tới, nói là giả?

Căn bản không có Linh Thần Cung?

- Ngươi... Ở nơi nào nghe được nơi này?

Thấy vị trước mắt này, đối với “Linh Thần Cung” cực kỳ để tâm, Hàn Kiếm Thu nhìn lại.

- Ta... Trong lúc vô tình nghe được...

Trương Huyền tràn đầy thất lạc, lắc đầu.

Vị trước mắt này, thân phận như vậy cũng không có nghe qua, chỉ sợ cả Thượng Thương, người nghe qua hầu như không có!

Linh Thần Cung kia, đến cùng ở đâu?

Lạc Nhược Hi, lại đến cùng đi nơi nào?

- Nếu như ngươi nghe được tin tức không phải giả, như vậy Linh Thần Cung chân chính tồn tại, có lẽ... Đi hỏi thăm Đỗ Thanh Diên, nàng có thể biết!

Dừng lại một chút, Hàn Kiếm Thu nói.

- Đỗ Thanh Diên?

Trương Huyền sững sờ.

- Nàng là cung chủ Trục Tinh cung! Tìm hiểu Thần điện rất sâu, thậm chí còn từng cùng Thần Linh chân chính câu thông, từng chiếm được khen

thưởng!

Hàn Kiếm Thu gật đầu.

- Cùng... Thần Linh chân chính câu thông?

Trương Huyền cứng đờ, trong lòng có một thanh âm vang lên:

- Lạc Nhược Hi không ở Thượng Thương... Có phải là một vị Thần Linh chân chính hay không?

Vị bạn gái thần bí này, có thể biết hắn nắm giữ thư viện, thậm chí còn có thể để Xuân Thu đại điển cùng hắn dung hợp... Thủ đoạn cao chỉ sợ vị Hàn tông chủ trước mắt này cũng không làm được!

Đã như vậy... Có phải là Thần Linh chân chính hay không!

- Bất quá, Đỗ cung chủ... Tính tình cũng không tính quá tốt! Lại thêm dính dáng Thần Linh, đối phương chưa chắc sẽ nói...

Hàn Kiếm Thu lắc đầu:

- Hơn nữa Thần Linh đã khu trừ chúng ta, mất hứng nhất chính là tỉ mỉ tìm hiểu... Một khi tin tức tiết lộ, ta sợ người Thần điện sẽ tới tìm phiền toái!

Trương Huyền cau mày.

Đi qua đọc sách, đối với Di Khí đại lục cũng coi như hiểu rõ một chút.

Truyền thuyết, khối đại lục này vi phạm quy tắc Thần Linh, bị lưu đày xuống, tất cả sinh mệnh đều như vậy.

Hậu bối cố gắng tu luyện, tranh thủ khôi phục vinh quang trước đó, quay về Thần giới!

Chỉ tiếc... Thông Thiên kiều kết nối Thần giới đứt mất, trăm năm mới có thể kết nối một lần, hơn nữa ở sau cầu trấn áp một tòa Thần Điện.

Không ít thủ hộ giả bảo vệ trong đó.

Lúc trước Khổng điện chủ cùng tổ sư khai phái của Lăng Vân Kiếm Các, chỉ ở đây tranh đoạt một chữ, cùng nửa chữ!

- Thần điện phong tỏa thế giới này, phong tỏa thông đạo chúng ta muốn trở thành Chân Thần! Không chỉ như vậy, nếu có người tìm hiểu bí ẩn Thần Linh, bị đối phương phát giác, sẽ gặp được nguy hiểm! Thậm chí...

Hàn Kiếm Thu thấp giọng:

- Giống như ngươi lĩnh ngộ Thần chi kiếm ý, cũng sẽ gặp phải kiêng kị, có khả năng dẫn tới bọn họ sớm ra tay!

- Vì cái gì?

Trương Huyền không hiểu.

- Ta không biết, cũng có thể là Thần điện quyền uy không cho phép khiêu chiến! Lĩnh ngộ Thần chi kiếm ý, mặc cho trưởng thành, liền có tư cách khiêu chiến bọn hắn, bọn họ đương nhiên không cho phép loại chuyện này phát sinh... Tóm lại, sự tình liên quan tới Thần Linh, tốt nhất không nói thì không nói, không nên hỏi thăm thì đừng đi tìm hiểu!

Hàn Kiếm Thu nhìn qua, mang theo mùi vị giao phó:

- Bởi vậy... Thân phận của ngươi, vẫn như cũ là bí mật lớn nhất, trước khi không có thực lực tự vệ chân chính, không thể nói ra!

- Cái này...

Không nghĩ tới Thần điện vậy mà lại làm như vậy, Trương Huyền xiết chặt nắm đấm, một lát sau thở ra một hơi:

- Ta chắc chắn sẽ không nhiều lời!

- Không chỉ không nhiều lời, tốt nhất đừng tuỳ tiện tiết lộ thực lực, không thể quá kiêu căng...

Hàn Kiếm Thu tiếp tục nói.

Ngươi có thể không nói, nhưng ở bên ngoài thi triển ra Thần chi kiếm ý, cũng rất dễ dàng bị người phát hiện!

Đồng dạng sẽ dẫn tới phiền phức.

- Yên tâm đi, ta người này từ trước tới nay rất biết điều!

Trương Huyền nói.

- Khụ khụ!

Nghe nói như thế, Hàn Kiếm Thu kìm nén sắc mặt đỏ lên, không biết trả lời như thế nào.

Trong một ngày, đầu tiên là làm sơn môn sụp đổ, giấy không gói được lửa... Ngay sau đó đơn đấu toàn bộ nội môn cùng hạch tâm, hiện tại lại đơn đấu Trưởng Lão điện, đè đám người tông chủ và đại trưởng lão xuống đất cọ xát...

Một ngày làm sự tình, so với người khác cả một đời còn nhiều...

Vậy mà không biết xấu hổ nói, biết điều?

Mặt đâu?

- Đây là Thông Thần điện Khổng điện chủ, biết có người lĩnh ngộ Thần chi kiếm ý, đưa tặng lệnh bài! Sử dụng thứ này, ở trong Thông Thần điện mua sắm tài nguyên tấn cấp gì, đều không nhận bất kỳ chi phí!

Biết nói tiếp sẽ bị tức ngất, cổ tay Hàn Kiếm Thu khẽ đảo, lấy ra một cái lệnh bài.

Chính là trước đó Khổng điện chủ đưa tặng.

- Khổng điện chủ đưa tặng?

Thân thể Trương Huyền xiết chặt:

- Khổng sư? Hắn... Hắn còn ở đại lục?

Tuổi thọ của Hư Tiên cảnh chỉ có ba trăm, coi như Tiên Quân cảnh, thậm chí cường giả Ngụy Thần cảnh, tuổi thọ cũng sẽ không tăng thêm bao nhiêu.

Khổng sư rời khỏi Danh Sư đại lục vài vạn năm, dựa theo Thượng Thương mười so một thời gian lưu tốc, chí ít mấy ngàn năm, chẳng lẽ... Còn sống?

Hơn nữa còn sống ở đại lục này, không rời khỏi?

- Khổng sư? Trước kia có người xưng hô như vậy!

Hàn Kiếm Thu tông chủ cười cười:

- Hắn đương nhiên còn ở đại lục... Còn ở nơi nào, ta cũng không rõ ràng, chỉ biết hắn hành tung lơ lửng không cố định, mấy ngàn năm qua, không xuất hiện qua mấy lần, cũng là mấy chục năm này, mới một lần nữa đi ra... Tất cả mọi người mới biết hắn còn chưa chết!

- Cái này...

Con mắt Trương Huyền sáng lên.

Khổng sư không chết, hơn nữa ở Thượng Thương, xem như ngày hôm nay nghe được tin tức tốt nhất.

Chỉ cần còn sống, gặp mặt, hắn là chuyện sớm hay muộn.

Đưa tay nhận lấy lệnh bài, nhẹ nhàng vuốt ve một chút, cảm thấy một dòng nước ấm tràn vào trong cơ thể.

- Là hắn...

Nắm đấm Trương Huyền xiết chặt.

Nếu như trước đó còn nghi ngờ, Khổng điện chủ có phải Khổng sư hay không, chạm đến lệnh bài liền hiểu.

Tuyệt đối là cùng một người!

Cùng hắn đều là Thiên Nhận Danh Sư, lại cùng từ Danh Sư đại lục đi ra, trong lòng đã sớm có ăn ý đặc thù nào đó.

- Thông Thần điện điện chủ, đối với thiên tài đều có hậu tặng như thế, ta thân là tông chủ, nếu như không có biểu thị, chẳng phải bị người chê cười?

Thấy hắn nhận lấy lệnh bài, Hàn Kiếm Thu cười cười, một thanh trường kiếm xuất hiện ở trong lòng bàn tay:

- Chuôi kiếm này, tên là Đồng Thường, tuy không bằng Nguyễn Thiên ta sử dụng, nhưng cũng đạt đến Tiên Quân đỉnh phong, hiện tại tặng cho ngươi, cẩn thận rèn luyện, một khi luyện hóa, đối với tu vi cùng thực lực sẽ có trợ giúp cực lớn!

Hô!

Đồng Thường kiếm nhẹ nhàng trôi lơ lửng ở phía trước, mang theo cảm giác áp bách nồng đậm.

Tựa như một vị Tiên Quân xuất hiện ở trước mắt.

- Đa tạ tông chủ...

Trương Huyền hành lễ.

Trước đó còn lo lắng, tu vi không đủ, thật có người giết hắn, ai cũng cứu không được, có chuôi kiếm này, tương đương với một vị Tiên Quân bảo vệ, không cần tiếp tục lo lắng!

Chỉ là...

Vũ khí đi đến loại cấp bậc này, nhất định là có linh tính, thực lực bây giờ, muốn thuần phục, chỉ sợ không dễ dàng như vậy.

Bất quá có Thiên Đạo thư viện, ép đối phương ngoan ngoãn nghe lời, không khó lắm.

Tinh thần khẽ động, thu vào trữ vật giới chỉ.

Đối phương hắn là gia trì cấm chế đặc thù nào đó, nếu không loại vũ khí cấp bậc này, tinh thần lực của hắn coi như muốn nhận vào trữ vật giới chỉ, cũng không làm được.

- Đúng rồi, ngươi bây giờ ở đâu? Vị nào trưởng lão chịu trách nhiệm?

Thấy hắn nhận kiếm, Hàn Kiếm Thu gật đầu, đột nhiên nhớ tới một việc, tò mò hỏi.

Có thể bồi dưỡng ra một đệ tử thiên tài như vậy, công lao của vị trưởng lão này không nhỏ, nhất định phải hảo hảo ban thưởng.

- Taoo ... đỉnh núi của đệ tử nội môn cư trú... Trưởng lão nha... Là Lục Vân trưởng lão!

Dừng lại một chút, Trương Huyền nói.

- Lục Vân...

Hàn Kiếm Thu nhíu mày.

- Trước đó là trưởng lão ngoại môn, tiến cử thiên tài có công, nhận ban thưởng, ngày hôm nay mới đột phá tu vi, đi đến Chân Tiên cảnh, đã được mời làm trưởng lão nội môn...

Thấy hắn chưa từng nghe qua, Hà Thiên trưởng lão vội vàng trả lời.

Trưởng lão ngoại môn cực thấp, thân là tông chủ, không biết rất bình thường.

- Trưởng lão ngoại môn, vừa đột phá? Nói như vậy... Trước ngươi là đệ tử ngoại môn?

Hàn Kiếm Thu tràn đầy không tin nhìn về phía thanh niên trước mắt.

Đệ tử ngoại môn, lĩnh ngộ Thần chi kiếm ý?

Thật hay giả?

Lúc nào ngoại môn của Lăng Vân Kiếm Các lợi hại như vậy?

Khó trách muốn treo lên đánh nội môn, hạch tâm, thậm chí trưởng lão... Nguyên lai là không được trọng dụng!

- Ngoại môn?

Trương Huyền xấu hổ:

- Ta còn không phải đệ tử Kiếm Các...

Nói xong, thấy vẻ mặt mọi người dại ra, rầu rĩ một chút, cắn răng nói:

- Nếu không, lệnh bài cùng Đồng Thường kiếm này, ta từ bỏ, đều trả lại ngươi?

Điều kiện Đồng Thường Kiếm tấn cấp

dtv-ebook.com

Bạch Diệp trưởng lão biết thân phận chân thực của Trương Huyền, còn chưa kịp báo, liền muốn thử kiếm, sau đó liền phát sinh những sự tình này.

Bởi vậy, ở đây ai cũng không nghĩ tới, vị siêu cấp thiên tài lĩnh ngộ Thần chi kiếm ý này, không ở hạch tâm, không ở nội môn, không ở ngoại môn... Thậm chí, ngay cả đệ tử Lăng Vân Kiếm Các cũng không phải!

Vậy thì xấu hổ.

Một gia hỏa ngay cả đệ tử cũng không phải, lĩnh ngộ kiếm ý của tổ sư khai phái không nói, còn đánh bọn họ từ đệ tử đến tông chủ một trận!

Nghe xong giới thiệu, đám người Hàn Kiếm Thu cùng Hà trưởng lão từng cái vẻ mặt kìm nén đỏ lên, hô hấp không quá thông thuận, có chút muốn tự sát.

Chuyện này là sao...

Truyền đi, cũng không đủ mất mặt!

- Ngươi... Thật chỉ tới Kiếm Các có một ngày? Hơn nữa là thời điểm đi ngang qua sơn môn, cảm ngộ được kiếm ý?

Hà trưởng lão muốn khóc.

Hắn đứng ở sơn môn, liên tục cảm ngộ hơn ba mươi năm, nóng lạnh không ngừng, kết quả... Cọng lông cũng không có cảm ngộ một cái, người ta ngược lại tốt, đi ngang qua liếc mắt nhìn liền lĩnh ngộ...

Không nên đả kích người như vậy!

- Đúng vậy, đại khái dùng mấy hơi thở!

Trương Huyền gật đầu.

- ...

Con mắt Hà trưởng lão biến thành màu đen.

- Xem ra Thần chi kiếm ý, cũng không phải thời gian càng lâu, càng có thể thành công cảm ngộ!

Thấy Hà trưởng lão một bộ không muốn sống, Hàn Kiếm Thu tông chủ an ủi một câu, nhìn lại:

- Lĩnh ngộ kiếm ý tiên tổ, chẳng khác nào thành đời tông chủ tiếp theo, không người nào có thể thay thế... Không phải đệ tử vừa vặn! Từ giờ trở đi, chính là trưởng lão hạch tâm của tông môn, hưởng thụ tất cả đặc quyền của trưởng lão!

Mấy ngàn năm qua, vị thứ nhất lĩnh ngộ kiếm ý tiên tổ, Lăng Vân Kiếm Các có thể biến thành Lăng Vân Kiếm Thần Các hay không, khả năng còn phải dựa vào vị trước mắt này, khẳng định không thể để cho hắn rời khỏi.

Không phải đệ tử, lại thu nhận làm nội môn, hạch tâm đều không thích hợp... Dù sao một mình đấu tông chủ, đại trưởng lão, toàn bộ tông môn không có người có tư cách truyền thụ cho hắn kiếm pháp!

Đã như vậy, còn không bằng trở thành trưởng lão.

Mọi người ngồi ngang hàng, về sau kế vị tông chủ cũng đơn giản không ít.

- Trưởng lão?

Trương Huyền ngẩn ngơ.

Như vậy liền thành trưởng lão?

- Không sai, bất quá... Cái thân phận trưởng lão này, tạm thời không thể công bố, đợi tu vi đến Tiên Quân, mới có thể nói ra!

Hàn Kiếm Thu nói.

Tin tức Thần chi kiếm ý bị người lĩnh ngộ đã bị tiết lộ, bây giờ nhiều ra một vị trưởng lão trẻ tuổi như vậy, không khiến người ta nghi ngờ là giả.

Vì lý do an toàn, vẫn là biết điều một ít cho thỏa đáng.

- Cái kia... Ta có thể tới quan sát tàng thư khố của trưởng lão hay không?

Dừng lại một chút, Trương Huyền hỏi.

Công bố hay không, không đáng kể, dù sao hắn không thích nói toạc, chỉ cần có sách nhìn, mặt khác đều là việc nhỏ.

- Đương nhiên...

Hàn Kiếm Thu gật đầu, cổ tay khẽ đảo:

- Đây là lệnh bài đại biểu thân phận trưởng lão, không ghi chú tên của ngươi, nhưng có ấn ký đặc thù của ta, địa phương trưởng lão hạch tâm có thể đi, ngươi cũng có thể đi qua! Cũng có thể mượn tài nguyên tông môn cho mình sử dụng, nhưng kihông thể quá nhiều!

- Đa tạ tông chủ!

Trương Huyền nhận lấy lệnh bài.

Có thứ này, liền có thể đi sưu tập công pháp Chân Tiên cảnh, thành công đột phá!

Chỉ cần đến Chân Tiên cảnh đỉnh phong, dựa vào năng lực vượt cấp chiến đấu, cường giả Tiên Quân cảnh cũng có thể chiến một trận, coi như ở toàn bộ đại lục, cũng coi như được an toàn.

- Ừm, dựa theo đạo lý bình thường, mỗi trưởng lão đều có thuộc biệt viện của mình, bất quá... Vì an toàn, trước tạm thời không chuẩn bị cho ngươi, vẫn ở nội môn a...

Dừng lại một chút, Hàn Kiếm Thu tông chủ mang theo lúng túng nói.

Là tông chủ tương lai... nhưng đãi ngộ thực sự có chút không cách nào mở miệng.

- Tốt!

Trương Huyền không thèm để ý.

Nếu như bây giờ cho biệt viện trưởng lão, chẳng khác nào công bố thân phận, không làm cho người khác chú ý cũng khó khăn.

Tất cả giao phó xong, Hàn tông chủ dừng lại phút chốc:

- Bây giờ ngươi đã là trưởng lão, Thông Thần điện hạch tâm, nội môn cũng đừng đi...

Trương Huyền đáp ứng.

Có Khổng sư đưa tặng lệnh bài, tài nguyên tu luyện không thiếu, khẳng định chẳng muốn đi chơi đùa hạch tâm, nội môn.

- Cáo từ...

Nên hỏi đã hỏi, đối phương cũng xác nhận thân phận mình, Trương Huyền không nói thêm lời, xoay người đi ra Trưởng Lão điện.

Bạch Diệp trưởng lão đi theo ra ngoài, đưa hắn về.

Hắn vừa rời đi, gian phòng liền an tĩnh lại.

Qua không biết bao lâu, Hà trưởng lão nhìn về phía lão giả trước mắt:

- Tông chủ, lĩnh ngộ Thần chi kiếm ý, tốt nhất là trực tiếp đi vào Kiếm Ý cung tu luyện, như vậy tiến bộ sẽ nhanh hơn một ít, hắn hiện tại cũng có tư cách này, vì sao ngươi...

Kiếm Ý cung, là nơi thần bí nhất Lăng Vân Kiếm Các, sau khi trở thành tông chủ, sẽ tiến vào bên trong rèn luyện kiếm ý, từ đó đột phá đến Ngụy Thần cảnh, tu vi đại tăng!

Vị Trương Huyền này, đã lĩnh ngộ Thần chi kiếm ý, trở thành tông chủ là sự tình ván đã đóng thuyền, không ai dị nghị, vì có thể để cho nhanh chóng tấn cấp, đi vào Kiếm Ý cung là lựa chọn tốt nhất, vì sao tông chủ không nói?

- Kiếm Ý cung, lưu giữ vô số kiếm ý quý giá của tiên tổ Lăng Vân Kiếm Các, hậu nhân tiến vào bên trong, có thể chiêm ngưỡng, học tập, hơn nữa rèn luyện lực lượng bản thân, quả thực có thể khiến người ta cấp tốc tiến bộ, nhưng...

Hàn Kiếm Thu tông chủ cười khổ một tiếng:

- Trương Huyền đã lĩnh ngộ Thần chi kiếm ý, ý cảnh cao hơn tất cả tiên tổ... Ta sợ tiến vào bên trong, không những không tạo nên tác dụng rèn luyện, sẽ còn hủy diệt cả Kiếm Ý cung... Dù sao trong một ngày... Nội môn, hạch tâm, thậm chí Trưởng Lão điện chúng ta đều bị đơn đấu, vẫn là... Cho tiên tổ chút mặt mũi đi!

- ...

Hà trưởng lão nhảy dựng.

Cũng đúng.

Cái tên này làm ầm ĩ vô cùng, nội môn, hạch tâm đều bị đá, ngộ nhỡ chạy đến Kiếm Ý cung, không phải đi học tập, mà là đơn đấu, để tất cả tiên tổ còn mặt mũi nào tồn tại?

Vẫn là tông chủ suy tính chu toàn, nếu không... Làm hậu bối, mất mặt cũng mất chết rồi.

- Hà trưởng lão, Cừu trưởng lão, trong Kiếm Các, ta sợ cũng không có an toàn như vậy, làm phiền hai người các ngươi để ý, chăm sóc Trương Huyền một chút! Mới đi đến tông môn một ngày... Liền lĩnh ngộ Thần chi kiếm ý, có lẽ Lăng Vân Kiếm Các chúng ta, không chỉ có thể khôi phục vinh quang của tiên tổ, càng có thể giống như Thông Thần điện, bao trùm ở trên năm đại tông môn khác!

Trong mắt Hàn Kiếm Thu tràn đầy kích động.

Tuy Trương Huyền thoạt nhìn không đáng tin cậy, nhưng thực lực là thực sự mạnh mẽ!

Đặc biệt là lý giải kiếm pháp, cao minh hơn bọn hắn không biết gấp bao nhiêu lần.

Chỉ cần hắn trưởng thành đến cảnh giới nhất định, Lăng Vân Kiếm Các lần nữa đoạt nửa chữ, trở thành đứng đầu sáu đại tông môn, thậm chí vượt qua Thông Thần điện cũng chưa biết chừng!

- Tông chủ yên tâm!

Đám người Hà trưởng lão gật đầu.

Vì tông môn, không thể đổ trách nhiệm cho người khác!

...

Trở lại tiểu viện của Thiện Hiểu Thiên, chỉ điểm đám người Bạch Nguyễn Khanh một hồi, Trương Huyền trở lại gian phòng của mình.

Bốn phía bố trí xong cấm chế, lúc này mới khẽ đảo cổ tay, lệnh bài của Khổng sư xuất hiện ở trong lòng bàn tay.

Máu tươi nhỏ lên, luyện hóa, rất nhanh hiểu rõ công dụng.

Đó cũng không phải Thông Thần ngọc phù, cũng không cách nào đi vào Thông Thần điện, mà là một loại tín vật.

Chỉ cần luyện hóa, đi vào Thông Thần điện ngoại giới, liền có thể tùy ý mua sắm bảo vật tăng cao tu vi, bao nhiêu cũng không cần dùng tiền!

Có thể nói, đối phương vừa ra tay, liền cho một thẻ vàng tiêu hao vô tận, tuỳ ý cà!

Không hổ là Khổng sư... Thật hào phóng!

- Bây giờ ở trong Lăng Vân Kiếm Các, chờ rời đi nơi này lại nói...

Lưu luyến không rời thu lệnh bài về nhẫn.

Hiện tại hắn ở trong Lăng Vân Kiếm Các, cho dù có Thông Thần ngọc phù, tiến vào cũng là “mạng máy tính cục bộ”, muốn đi vào Thông Thần điện ngoại giới, hưởng thụ kim tệ vô tận, nhất định phải rời khỏi phạm vi đặc biệt.

Luyện hóa lệnh bài, biết hiện tại không thể dùng, Trương Huyền lần nữa lật tay, Đồng Thường Kiếm xuất hiện.

Trường kiếm vừa xuất hiện, không gian bốn phía lập tức xuất hiện vết rách, dường như không chịu nổi trên thân kiếm toả ra lực lượng, bất cứ lúc nào cũng sẽ bị xé nứt.

Không hổ là vũ khí Tiên Quân đỉnh phong, uy lực lớn kinh người.

- Tiểu tử, ta là nhận mệnh lệnh, đi theo bên cạnh ngươi, muốn luyện hóa ta... Thực lực ngươi bây giờ còn kém xa lắm! Khuyên ngươi đừng phí công, mặt khác, không có việc gì tốt nhất đừng lấy ta ra, nếu không ta sợ sẽ không khống chế được đánh ngươi một chầu!

Đồng Thường Kiếm vặn vẹo một chút, khẽ nói.

Thân là vũ khí Tiên Quân cảnh đỉnh phong, muốn nhận một Hư Tiên cảnh làm chủ, quả thực chính là vô cùng nhục nhã.

- Đánh ta?

Trương Huyền cười cười, ngón tay ở trên kiếm phong nhẹ nhàng vạch một cái:

- Nếu như không nhìn lầm, ngươi hẳn là đúc kiếm sư xếp hạng thứ ba, Âu Dương Thanh Phong rèn đúc thành a!

- Không sai!

Đồng Thường Kiếm lắc lư một cái.

Âu Dương Thanh Phong, là đúc kiếm sư nổi danh đại lục, danh khí cực lớn, cả đời trường kiếm Tiên Quân cảnh rèn đúc trọn vẹn bảy chuôi, trở thành truyền kỳ.

Nguyên nhân chính là như vậy, một mực dùng cái thân phận này tự ngạo.

- Đúc kiếm thuật của Âu Dương Thanh Phong đại sư, quả thực rất mạnh, dùng Huyền Dương thiết cùng Thâm Hải huyền tinh, lại phối hợp phương pháp rèn đúc cao minh, cấp bậc của ngươi, vốn có thể tiến thêm một bước, lại chỉ là Tiên Quân đỉnh phong... Có biết vì sao không?

Trương Huyền nhìn qua.

Trường kiếm trước mắt, sử dụng chất liệu đều là hi hữu hiếm thấy trên đại lục, cực kỳ trân quý, thủ pháp rèn đúc cũng rất cao minh, tình huống bình thường, vận khí tốt, có cơ hội tấn cấp Ngụy Thần cảnh, mà bây giờ chỉ là Tiên Quân đỉnh phong, không thể không nói cực kỳ đáng tiếc.

- Tiến thêm một bước? Ngụy Thần cảnh, toàn bộ đại lục cũng không có mấy món, muốn thành công sao mà khó khăn, đừng dùng những lời này tới mê hoặc ta...

Đồng Thường Kiếm lay động một cái:

- Nếu như ngươi muốn dựa vào mấy câu liền để ta thần phục, vẫn là tỉnh lại đi...

Đi đến cấp bậc như nó, không có khả năng tuỳ tiện nhận chủ.

Cho dù chủ nhân trước đó của nó, cũng hao tốn không biết bao nhiêu tâm huyết, mới thành công thu hoạch được công nhận, cuối cùng luyện hóa.

- Mê hoặc? Ngươi cả nghĩ quá rồi, ta chỉ là trình bày một sự thật mà thôi! Dùng chất liệu của ngươi, phối hợp thêm phương pháp luyện khí, tình huống bình thường, tấn cấp Ngụy Thần cảnh khả năng chỉ có một phần mười! Hơn nữa còn phải có lực lượng đặc thù gia trì...

Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng, nhìn lại:

- Bất quá... ta chỗ này, chỉ cần ta nguyện ý, có thể để cho ngươi trăm phần trăm đến Ngụy Thần cảnh!

- Ồ? Vì sao ngươi có tự tin như vậy? Nói nghe một chút!

Đồng Thường Kiếm bộ dáng lười biếng, căn bản không tin.

Vũ khí Ngụy Thần cảnh, nếu như dễ dàng tấn cấp, trên đại lục sẽ không ít như vậy!

Hàn Kiếm Thu cũng không làm được, không tin một Hư Tiên cảnh có thể hoàn thành.

- Rất đơn giản...

Cũng không phí lời, Trương Huyền chập ngón tay làm kiếm, nhẹ nhàng điểm một cái, một đạo kiếm ý lập tức tản mát ra.

Chính là Thần chi kiếm ý trước đó lĩnh ngộ!

Cảm thụ kiếm ý, trùng trùng điệp điệp, như Thần Linh tự thân thi triển, ẩn chứa huyền diệu vô cùng vô tận, Đồng Thường Kiếm cứng đờ:

- Ngươi lĩnh ngộ... Thần chi kiếm ý?

- Không sai, ngươi hẳn rõ ràng, Thần chi kiếm ý, Thần Linh mới có thể thi triển, ta dùng loại kiếm ý này tẩm bổ ngươi, ngươi tấn cấp Ngụy Thần cảnh bao lớn!

Trương Huyền nói.

Trường kiếm Tiên Quân cảnh, muốn tấn cấp cảnh giới cao hơn, kiếm ý tẩm bổ là tốt nhất, mà Thần chi kiếm ý của hắn, chính là đồ vật tốt nhất, không có loại thứ hai.

- Là tỷ lệ lớn, nhưng bây giờ tu vi ngươi quá thấp, ta vẫn không thần phục ngươi...

Dừng lại một chút, Đồng Thường Kiếm vẫn trực tiếp từ chối.

Hô!

Đúng lúc này, một cái hồ lô bất ngờ xuất hiện ở phía trước, nhẹ nhàng run rẩy, liền nuốt trường kiếm xuống.

- Cùng nó phí lời như vậy làm gì, không thần phục, nuốt là được...

Âm thanh hồ lô vang lên.

Tàng thư khố trưởng lão

dtv-ebook.com

- Ngươi...

Không nghĩ tới cái hồ lô này hung tàn như vậy, há miệng liền nuốt trường kiếm Tiên Quân đỉnh phong, Trương Huyền tức giận vội vàng tiến lên, lấy ra một cái búa, mạnh mẽ bổ tới:

- Nhanh phun ra...

Chuôi kiếm này, là hắn dùng để bảo vệ tính mạng, thật muốn bị nuốt, tổn thất lớn không gì sánh kịp!

Còn cái tên này... Không có chút tin cậy nào, căn bản không trông cậy được!

- Một cái phá kiếm, ở đây chém gió tự kỷ, vẫn là cho ta ăn đi...

Hồ lô giãy dụa.

- Nhanh nhổ ra, nếu không có tin ta không cho ngươi đồ ăn hay không...

Trương Huyền tức giận sắp nổ tung.

Cái ngoạn ý gì a!

Cả ngày chỉ biết ăn!

Bất quá tuy buồn bực, nhưng trong lòng cũng cực kỳ khiếp sợ.

Trước đó vẫn cảm thấy cái hồ lô này cực kỳ không đáng tin cậy, nhiều nhất nước tắm có thể dùng chữa thương, mặt khác không có tác dụng quá lớn, không nghĩ tới vũ khí Tiên Quân cảnh cũng có thể nuốt!

Có thể làm được điểm ấy, chẳng phải chứng minh... cường đại hơn vũ khí Tiên Quân cảnh?

Thấy chủ nhân nói quyết tuyệt như vậy, chần chờ một chút, hồ lô nhẹ nhàng run rẩy, đầy vẻ không muốn phun Đồng Thường Kiếm ra.

Không nhổ không được, vị chủ nhân trước mắt này về sau đưa cho đồ vật, khẳng định nhiều hơn thôn phệ một thanh kiếm.

Lựa chọn thế nào, trong lòng nó hiểu rõ.

Không nói cái khác, chỉ nói chân khí có thể để cho nó khôi phục nhanh chóng, cũng không phải một thanh kiếm có thể so sánh.

- Ngươi là ai...

Đồng Thường Kiếm bị phun ra sắp sợ choáng váng.

Đường đường Tiên Quân đỉnh phong, lợi khí nổi danh thiên hạ, lại bị một cái hồ lô nuốt!

Suy nghĩ một chút liền không rét mà run.

- Không nhận chủ, tin lại ngươi ăn hay không, biến thành một đống phân ị ra...

Hồ lô khó chịu.

- Ta...

Đồng Thường Kiếm run run phút chốc, đột nhiên cả người chính khí:

- Ta lần đầu tiên nhìn thấy chủ nhân, liền biết hắn uy vũ bất phàm, trực tiếp muốn nhận chủ, vừa rồi sở dĩ làm như vậy, là muốn khảo nghiệm một chút mà thôi!

- ...

Trương Huyền che trán.

Không nghĩ tới vũ khí Tiên Quân cảnh cũng không biết xấu hổ như vậy!

Rất nhanh nhận chủ xong, cảm giác trường kiếm triệt để nhận mình khống chế, Trương Huyền nháy con mắt.

Xem ra cái hồ lô này, cũng không phải chỉ ăn cơm không, vẫn có tác dụng nhất định!

Tuy dựa vào thư viện nhìn ra thiếu hụt, Đồng Thường Kiếm sớm muộn cũng có thể luyện hóa, nhưng khẳng định không có thuận lợi như vậy!

- Kiếm của Tiên Quân cảnh, uy lực quá lớn, cho dù nắm giữ Thần chi kiếm ý, cũng không cách nào khởi động bình thường...

Luyện hóa trường kiếm, rốt cuộc minh bạch Đồng Thường Kiếm đáng sợ bao nhiêu.

Khó trách không muốn nhận mình làm chủ.

Thực lực Hư Tiên cảnh, ở trước mặt đối phương, không mạnh mẽ hơn sâu kiến quá nhiều.

Có thể nói, thực lực bây giờ, ngay cả một phần trăm uy lực của đối phương cũng phóng thích không ra.

Dù vậy dùng chuôi kiếm này, đánh bất ngờ mà nói, Tiên Quân cũng có thể chém giết!

Có thể nói, Tiên Quân trở xuống, muốn giết hắn gần như không có khả năng! Thậm chí Tiên Quân cũng không cần lo lắng quá mức.

Chân chính có năng lực bảo vệ tính mạng.

- Thu!

Tinh thần khẽ động, kiếm bị bắt vào nhẫn.

- Lần này làm không tệ, ta sẽ mua một ít đan dược cho ngươi ăn, xem như ban thưởng!

Thoả mãn nhìn hồ lô một chút.

Nếu không phải tên này, không có khả năng luyện hóa nhanh như vậy, lần này xem như lập công.

Trấn an hồ lô vài câu, lần nữa thu về đan điền, Trương Huyền ra khỏi phòng.

Biết Lạc Nhược Hi có thể là Thần Linh, áp lực của hắn trở nên càng lớn, nhất định phải nhanh tăng cao tu vi.

Giờ khắc này đột phá Hư Tiên đỉnh phong đại khái hơn một canh giờ... Cũng coi như có một đoạn thời gian, nên đi tìm sách nhìn, tranh thủ nhanh đột phá!

Chỉ cần đến Chân Tiên cảnh, dựa vào Thiên Đạo chân khí tinh thuần, Thần chi kiếm ý cùng với Đồng Thường Kiếm, Tiên Quân cũng có thể chiến một trận.

Đi ra tiểu viện, mượn Thánh thú phi hành của Bạch Nguyễn Khanh, bay về nơi ở trưởng lão.

Thư tịch ở tàng thư khố của đệ tử nội môn, phần lớn đều là Hư Tiên cảnh trở xuống, đệ tử hạch tâm, hầu như đều là Chân Tiên cảnh trở xuống, muốn xem Chân Tiên cảnh, thậm chí công pháp Tiên Quân cảnh, chỉ có thể đi tàng thư khố của trưởng lão.

Đi vào trước mặt, lấy ra lệnh bài của Hàn Kiếm Thu, quả nhiên thuận lợi tiến vào.

Tàng thư khố trưởng lão, không có hùng vĩ như như tàng thư khố của đệ tử hạch tâm, chỉ có hai tầng lầu nhỏ, rất thưa thớt, mấy cái giá sách trưng bày trong đó.

Trương Huyền cau mày, nhìn sang.

Bí pháp Chân Tiên cảnh, quả nhiên ở bên trong, chẳng qua số lượng không phải rất nhiều.

Rất nhanh thu vào thư viện.

- Chỉ có hơn sáu trăm bản?

Trương Huyền dừng lại.

Tàng thư khố trưởng lão, công pháp tu luyện liên quan tới Chân Tiên cảnh, chỉ có hơn sáu trăm bản, thiếu xa số lượng một ngàn bản.

Đi đến lầu hai.

Là công pháp Tiên Quân tu luyện, có điều số lượng càng ít... Chỉ có hơn mười bản.

- Cái này...

Trương Huyền rầu rĩ.

Người khác tu luyện, chỉ cần quyết định một môn công pháp, cố gắng nghiên cứu là được, mà hắn, cần càng nhiều thư tịch, tấn cấp Thiên Đạo pháp quyết, mới có thể tiếp tục...

Nói thật, hơn sáu trăm bản công pháp Chân Tiên cảnh, trừ đại tông môn như Lăng Vân Kiếm Các, địa phương khác căn bản không có khả năng tìm được, số lượng đã rất nhiều... Nhưng đối với hắn mà nói, vẫn còn thiếu rất nhiều!

- Chính xác!

Tinh thần khẽ động, công pháp Chân Tiên cảnh hội tụ vào một chỗ, tạo thành một bản bí tịch, mở ra xem xét, Trương Huyền lắc đầu.

Giống như suy đoán, sai lầm thực sự quá nhiều, chừng bảy chỗ!

Chỉ có bảy chỗ, đối với người khác mà nói, đã được cho bí tịch tuyệt thế, hắn lại khó mà tu luyện.

- Xem ra còn phải tìm kiếm đủ bí tịch...

Xoa xoa mi tâm.

Muốn loại bỏ bảy chỗ thiếu hụt, chỉ sợ ít nhất phải ba bốn trăm bản công pháp Chân Tiên cảnh nữa, mà loại pháp quyết này, mua, giá trị không biết bao nhiêu, vừa mới kiếm chút Kiếm Các Tệ kia, khẳng định không đủ.

Lại chuyển vài vòng, thu sạch tất cả thư tịch vào trong óc, phát hiện quả thực không cách nào hình thành Thiên Đạo công pháp, Trương Huyền đành phải bất đắc dĩ đi ra.

Một bên bay về, một bên suy tư.

Chân Tiên, ở địa phương như Lăng Vân Kiếm Các, cũng đủ làm trưởng lão nội môn, trong hạch tâm, có thể đi đến loại cấp bậc này cũng không nhiều... Có thể nói, ở toàn bộ đại lục, cũng được cho một phương cường hào!

Đổi lại Danh Sư đại lục, đã có thể so sánh với Đại Thánh.

Đi đến loại cấp bậc này, công pháp thưa thớt, cực kỳ bình thường... Có thể tìm tới hơn sáu trăm bản, đủ để chứng minh Lăng Vân Kiếm Các mạnh mẽ.

Nhưng thu thập không đủ, liền không có cách nào tu luyện.

Để hắn tu luyện công pháp có bảy chỗ thiếu hụt, còn không bằng giết được rồi!

- Khổng sư cho lệnh bài kia, có thể tuỳ ý mua sắm đan dược dùng để tấn cấp... Không biết công pháp có thể mua hay không!

Trong lòng hơi động, một cái ý nghĩ xông ra.

Khổng sư cho lệnh bài, căn cứ Hàn Kiếm Thu tông chủ nói, có thể tùy ý mua sắm đan dược dùng để tấn cấp, tiêu hao vô tận... Đã như vậy, có thể dùng để mua sắm công pháp Chân Tiên cảnh hay không?

Trước đó mua không nổi, nhưng có thứ này, hoàn toàn có thể tuỳ ý mua!

Nghĩ đến cái này, con mắt sáng lên, có điều rất nhanh thì cười khổ:

- Cần rời khỏi Lăng Vân Kiếm Các mới được...

Cái lệnh bài này, ở nội bộ Lăng Vân Kiếm Các không thể sử dụng, muốn chân chính phát huy hiệu quả, phải đi Thông Thần điện bên ngoài.

- Trước đi hỏi một chút...

Trở lại tiểu viện, thấy Bạch Nguyễn Khanh còn không có rời khỏi, Trương Huyền hỏi:

- Không biết... thành trấn cách Kiếm Các gần nhất ở hương hướng nào? Nơi đó có Thông Thần điện không?

- Ngươi muốn đi ra ngoài?

Bạch Nguyễn Khanh sững sờ.

- Có quyết định này...

Trương Huyền cũng không phủ nhận.

- Thành trấn cách Kiếm Các gần nhất gọi Ô Hải thành, cách đây đại khái hơn ba ngàn dặm, bởi vì tới gần Ô Hải mà đặt tên, thành thị rất lớn, coi là nhất lưu, có Thông Thần điện!

Bạch Nguyễn Khanh nói.

- Không xa lắm...

Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm.

Ba ngàn dặm, Thánh thú phi hành hơn một canh giờ liền có thể đến, xem như rất gần.

- Là không xa, chỉ là Kiếm Các không cho phép đệ tử tùy tiện rời đi, thật muốn ra ngoài, phải tiêu phí công phu rất lớn, thậm chí còn phải được Trưởng Lão điện xem xét, không có vài ngày là không làm được!

Bạch Nguyễn Khanh giải thích.

- Mấy ngày?

Trương Huyền nhíu mày, thời gian dài như vậy, quả thực rất phiền toái:

- Đệ tử ra ngoài phiền toái như vậy, trưởng lão thì sao? Có thể tùy ý rời khỏi hay không?

- Cũng không được, trưởng lão không có sự tình đặc thù, cũng không cho phép tùy ý rời khỏi tông môn...

Bạch Nguyễn Khanh giải thích:

- Trừ khi...

Gia gia của nàng là một trong tam đại trưởng lão Bạch Diệp trưởng lão, đối với quy củ biết rất rõ ràng.

- Trừ khi cái gì?

- Trừ khi ra ngoài làm nhiệm vụ! Bình thường mà nói, mặc kệ là trưởng lão hay đệ tử, có thể rất dễ dàng rời khỏi, sẽ không bị làm khó!

Bạch Nguyễn Khanh nói.

- Nhiệm vụ?

- Bất luận đệ tử nội môn hay đệ tử hạch tâm, không có Kiếm Các Tệ sử dụng, đều sẽ đi Nhiệm Vụ điện nhận lấy, có nhiệm vụ bài, có thể tùy thời rời khỏi tông môn, mà sẽ không bị người hạn chế!

Bạch Nguyễn Khanh giải thích.

Trương Huyền giật mình.

Làm nhiệm vụ kiếm tiền, trước đó liền nghe nói qua, nhưng ngại tiền quá chậm, mới không có đi làm.

- Sư thúc, ngươi thật muốn ra ngoài, ta có thể đi lĩnh nhiệm vụ, sau đó chúng ta đến Ô Hải thành!

Bạch Nguyễn Khanh cười cười.

Nàng đã sớm muốn rời sơn môn ra ngoài xông xáo, đáng tiếc gia gia một mực không cho phép, nhiệm vụ rời khỏi tông môn, dù nhận không ít, nhưng cách không bao xa, nếu như lần này có thể cùng sư thúc chung một chỗ, chắc hẳn gia gia sẽ không ngăn cản.

Ô Hải thành, là thành thị phồn hoa nhất lân cận Lăng Vân Kiếm Các, nàng nghe tiếng đã lâu, cực kỳ muốn qua.

- Vậy ngươi nhận nhiệm vụ, chúng ta cùng đi xem...

Trương Huyền gật đầu đồng ý.

Thân phận của hắn nhận lấy nhiệm vụ cũng không tiện, Bạch Nguyễn Khanh mà nói, vừa vặn có thể giải quyết vấn đề này.

- Đi thôi!

Thấy hắn đáp ứng, Bạch Nguyễn Khanh nhảy lên lưng thú, hai người bay về phía Nhiệm Vụ điện.

Nhiệm Vụ điện, là địa phương phân phối nhiệm vụ của Lăng Vân Kiếm Các, sẽ căn cứ độ khó nhiệm vụ khác biệt, thiết trí đẳng cấp cùng số

lượng Kiếm Các Tệ.

Đi vào trong đó, tìm một hồi, phát hiện không ít nhiệm vụ ở Ô Hải thành.

Nhiệm vụ ở Ô Hải thành, bình thường mà nói, đều tương đối khó, nhưng thanh toán thù lao rất mê người.

- Ô Hải thành Ô Hải thương hội, nhiệm vụ giám bảo, giá trị ba mươi Kiếm Các Tệ! Cái này đi...

Tuyển một hồi, Trương Huyền mỉm cười.

Những nhiệm vụ khác, đều cần tiêu phí không ít thời gian cùng tinh lực, nhưng nhiệm vụ này, chỉ là giám bảo, hắn cực kỳ nhẹ nhõm, đi qua hoàn thành nhiệm vụ, cũng không chậm trễ hắn đi vào Thông Thần điện.

Hàn tông chủ khiếp sợ

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

- Sư thúc, cái này chỉ sợ không có đơn giản như vậy!

Đôi mi thanh tú của Bạch Nguyễn Khanh hơi nhíu lên:

- Ô Hải thành có hết thảy mười bảy nhiệm vụ, phần lớn đều khoảng hai mươi Kiếm Các Tệ, ngay cả cứu chữa con gái thành chủ, cũng mới giá trị hai mươi lăm, một cái giám bảo, vậy mà trân quý như thế, không cảm thấy có chút kỳ quái sao?

Nàng bình thường không so đo cái gì cũng nhìn ra vấn đề, chẳng lẽ sư thúc không nhìn ra?

- Không sao cả!

Trương Huyền xua tay.

Hắn đương nhiên sớm đã nhìn ra, nhưng Giám bảo, có thư viện, lại khó cũng không phải vấn đề.

Nhiều nhất là mò hay không mò mà thôi.

- Sư thúc làm ra quyết định, vậy ta liền mặc kệ, dù sao ta giám bảo một chữ cũng không biết!

Thấy đối phương bình tĩnh như vậy, Bạch Nguyễn Khanh không phí lời nữa.

Hiện tại nàng đối với vị sư thúc trước mắt này, có một loại sùng bái mù quáng, đối phương đã không thèm để ý, khẳng định không có gì.

Xác định nhiệm vụ, sau đó chính là nhận lấy, Bạch Nguyễn Khanh dù rất ít đi làm, lại từ nhỏ đi theo sau lưng gia gia, xe nhẹ đường quen.

Rất nhanh liền lấy lệnh bài nhiệm vụ đến trong tay, một khi hoàn thành, lệnh bài sẽ tự động phản hồi tin tức, từ đó thanh toán ban thưởng.

Đương nhiên, cũng có thời gian hạn chế, Ô Hải thành tương đối gần, giám bảo cũng không dính dáng thám hiểm, ba ngày không hoàn thành được, không những không kiếm được tiền, ngược lại sẽ bồi thường ba Kiếm Các Tệ.

Mang theo lệnh bài nhiệm vụ, ngồi lên Thánh thú phi hành, hai người rời khỏi tông môn, bay về phía Ô Hải thành.

...

Nghe trưởng lão báo cáo, Hàn Kiếm Thu xoa xoa mi tâm.

Vị tông chủ tương lai này, thật đúng là không bớt lo, vừa bàn giao không nên đi gây họa nội môn, hạch tâm thậm chí Trưởng Lão điện... Liền chạy tới Ô Hải thành...

Không thể thành thành thật thật ở trong tông môn, hảo hảo tu luyện sao?

Lĩnh ngộ Thần chi kiếm ý, chứng minh lý giải đối với kiếm đạo, đã đi đến đỉnh phong... Hiện tại phải làm nhất là tu luyện, tăng cao tu vi, chỉ cần thực lực tăng lên tới Tiên Quân cảnh... mình cũng chưa hẳn có thể là đối thủ, ngang dọc thiên địa, không ai cản nổi...

Cái tên này ngược lại tốt, bắt nạt xong nội môn thì bắt nạt hạch tâm, bắt nạt xong hạch tâm đi bắt nạt trưởng lão cùng tông chủ, tất cả đều bắt nạt

xong... Lại con mẹ nó chạy Ô Hải thành!

Một ngày không trang bức sẽ chết sao?

Lại nói, coi như không tu luyện, vừa cho ngươi một thanh trường kiếm, tốt xấu cũng bồi dưỡng một chút tình cảm, vì về sau luyện hóa làm chuẩn bị a!

- Có cần bắt trở lại, để hắn hảo hảo tu luyện hay không?

Hà trưởng lão cũng tức giận sắc mặt xanh xám.

- Tốt nhất bắt trở lại...

Hàn Kiếm Thu gật đầu, đột nhiên nhớ tới một việc hỏi:

- Tốc độ tu luyện của hắn ra sao? Hai mươi tuổi, tu vi có thể đi đến Hư Tiên cảnh sơ kỳ, cũng không tính yếu! Nếu có tính toán tu luyện thuộc về mình, chúng ta cũng đừng có can thiệp, quá chậm, ngược lại có thể để cho hắn tĩnh tâm!

Lĩnh ngộ Thần chi kiếm ý, có thành phần ngộ tính cùng vận khí, mà tu luyện chân khí cùng tiên lực, thì cần một bước một dấu chân, mạnh mẽ tiến lên.

Đối phương có thể bằng chừng ấy tuổi đi đến Hư Tiên cảnh sơ kỳ, hắn là cũng tính chăm chỉ, làm sao hiện tại xem ra, như vậy không tuân quy củ như thế?

- Nguyễn Khanh cùng với hắn một chỗ, ta hỏi một chút!

Bạch Diệp trưởng lão nói.

Hàn Kiếm Thu gật đầu.

Đưa tin qua, rất nhanh tiếp thu được tin tức, nhìn rõ ràng nội dung, Bạch Diệp trưởng lão dùng sức vuốt mắt, sợ nhìn lầm.

- Làm sao vậy?

Thấy hắn như vậy, mọi người vây quanh.

- Nguyễn Khanh nói cho ta biết, nàng nghe bọn người Lục Vân trưởng lão nói... hôm qua thời điểm Trương Huyền vừa tiến vào Kiếm Các, chỉ là Cổ Thánh tứ trọng sơ kỳ!

Bạch Diệp trưởng lão cười khổ.

- Cổ Thánh tứ trọng sơ kỳ? Ý của ngươi là... Một ngày, hắn từ sơ kỳ, tấn cấp đến Hư Tiên cảnh sơ kỳ, trọn một đại cấp bậc?

Đồng tử Hàn Kiếm Thu co rụt lại.

Cổ Thánh tứ trọng, dù không tính quá cao, nhưng muốn trong một ngày liền hoàn thành, vẫn rất khó làm được.

- Không chỉ như vậy... Nguyễn Khanh truyền tin tức nói, hình như là... hiện tại hắn đã là Hư Tiên cảnh đỉnh phong!

Bạch Diệp trưởng lão nói.

- Đỉnh phong?

Mọi người đều sững sờ.

Nửa canh giờ trước, cùng bọn hắn tỷ đấu, không phải sơ kỳ sao? Lúc nào biến thành đỉnh phong?

- Để Lục Vân trưởng lão tới...

Suy nghĩ phút chốc, Hàn Kiếm Thu dặn dò.

Tông chủ có mệnh lệnh, thời gian không dài, Lục Vân trưởng lão đi vào trước mặt.

- Sự tình ngươi đi Huyền Giang thành thu học sinh, nói rõ chi tiết một lần...

Hàn Kiếm Thu nói.

- Vâng...

Lục Vân trưởng lão biết, nhìn thấy, nói rõ chi tiết một lần.

- Ngươi nói... Khoảng một canh giờ, Trương Huyền để Thiện Hiểu Thiên, từ Đại Thánh tam trọng đạt đến Cổ Thánh?

Mọi người lần nữa hai mặt nhìn nhau, từng cái da mặt lay động.

Bọn họ thân là cường giả Tiên Quân cảnh, kiến thức rộng rãi, nhưng một canh giờ, để cho người ta tấn thăng hai đại cấp bậc, còn chưa từng nghe qua!

- Vâng, ta tận mắt nhìn thấy, tuyệt sẽ không sai!

Lục Vân trưởng lão gật đầu:

- Thời điểm đó Trương Huyền, cũng đúng là... Cổ Thánh tứ trọng sơ kỳ!

- Tốt, ngươi nghỉ ngơi trước đi, sự tình hôm nay, ai cũng không được nói!

Khoát tay áo, an bài Lục Vân trưởng lão rời khỏi, gian phòng liền an tĩnh lại.

Còn tưởng rằng tên này suốt ngày chỉ biết trang bức, không chăm chỉ tu luyện, nằm mộng cũng nghĩ không ra... Người ta một ngày, liền từ Cổ Thánh tứ trọng sơ kỳ, đạt đến Hư Tiên cảnh đỉnh phong!

Loại tốc độ tiến bộ này... Tổ sư khai phái gặp cũng sẽ cảm giác xấu hổ, không dám so sánh!

- Vậy... Còn bắt trở lại không?

Lặng im phút chốc, một vị trưởng lão nhịn không được hỏi.

Vừa rồi Hà trưởng lão cùng tông chủ đều chủ trương bắt trở lại, làm cho đối phương hảo hảo tu luyện, đừng đi ra ngoài ngao du, hiện tại... tốc độ tu luyện của người ta nhanh dọa chết người, ở trước loại tốc độ này, mọi người không khác cặn bã... sự tình bắt người, còn muốn tiếp tục không?

- Hắn có thể có tốc độ tu luyện nhanh như vậy, khẳng định có hệ thống tu luyện cùng phương pháp của mình... Trước không bắt! Cừu trưởng lão, ngươi lặng lẽ theo ở phía sau, không nên để bị phát hiện, nhất định bảo đảm an toàn của hắn!

Dừng lại một chút, Hàn Kiếm Thu bàn giao.

- Vâng!

Cừu trưởng lão gật đầu, xoay người bay ra ngoài, thời gian nháy mắt biến mất ở chân trời.

Mọi người lần nữa lặng im.

Nói thật, vị tông chủ tương lai này ngày hôm nay cho bọn hắn rung động, thực sự quá lớn.

Kiếm thuật vô địch, tốc độ tu luyện vô địch...

Đến cùng còn có bao nhiêu năng lực không muốn người biết?

- Thật giống... Hắn lý giải đao đạo cũng rất cường đại, thi triển ra đao ý, ngay cả kiếm ý của ta, cũng có thể nhẹ nhõm áp chế...

Nhớ tới sự tình ngày hôm nay gặp phải, Bạch Diệp trưởng lão nhịn không được nói.

- Đao ý áp chế kiếm ý? Nói nghe một chút?

Mọi người nhìn lại.

Rất nhanh Bạch Diệp trưởng lão nói rõ chi tiết một lần.

- ...

Mọi người lần nữa im lặng.

Kiếm pháp, trận pháp, đao pháp... Cái gì cũng mạnh, cái tên này... Đến cùng làm sao làm được?

- Đi tìm Thiện Hiểu Thiên tới...

Lần nữa dừng lại phút chốc, Hàn tông chủ dặn dò.

Rất nhanh, Thiện Hiểu Thiên cũng tới trước mặt.

- Nói thực cho chúng ta biết, ngươi am hiểu ném kiếm, có phải học với Trương Huyền hay không?

Hàn Kiếm Thu hỏi.

- Vâng, đối ngoại tuyên bố, hắn là bằng hữu của ta, trên thực tế là lão sư của ta...

Biết giấu diếm không được, Thiện Hiểu Thiên nói.

- Quả nhiên...

Hàn Kiếm Thu gật đầu:

- Như vậy, chúng ta đè thấp tu vi cùng ngươi tỷ thí, ngươi tận lực thi triển chiêu ném kiếm kia, để chúng ta nhìn uy lực một chút!

- Ta chỉ cùng lão sư học mấy canh giờ, lĩnh ngộ còn không tính quá tốt, có điều nếu tông chủ so mà nói, ta có thể thử một chút!

Thiện Hiểu Thiên đáp ứng.

- Chỉ học mấy canh giờ? Không sao, chúng ta sẽ hạ thủ lưu tình...

Hàn Kiếm Thu mỉm cười.

...

Sau ba phút, Thiện Hiểu Thiên rời khỏi Trưởng Lão điện.

Trong gian phòng, trên đầu đám người tông chủ, Hà trưởng lão đều ghim một thanh trường kiếm, tuy không có làm bị thương chỗ hiểm, nhưng cũng đâm rách da, máu tươi chảy xuôi.

Đưa tay nhổ kiếm xuống, gian phòng lần nữa yênn tĩnh giống như chết.

- Học mấy canh giờ... Chúng ta cũng không phải đối thủ?

Không biết qua bao lâu, âm thanh của Hàn Kiếm Thu vang lên, khàn khàn, có chút khóc không ra nước mắt.

Trải qua Lục Vân trưởng lão nói, bọn họ biết, Thiện Hiểu Thiên ở trước khi biết Trương Huyền, kiếm thuật gì cũng không biết, nhưng chỉ dạy mấy canh giờ, bọn họ cùng cấp bậc cũng không phải đối thủ...

Còn Bạch Nguyễn Khanh, học không đến nửa canh giờ, đơn đấu hạch tâm, hầu như không người có thể địch...

Có cần khoa trương như vậy hay không?

Làm sao cảm giác, những năm này khổ tu, đều đi đường quanh co nhỉ?

Trong nháy mắt, toàn bộ Trưởng Lão điện đè nén không thể thở nổi.

- Nếu không... Chờ hắn trở về, giảng bài cho chúng ta?

Kìm nén không được, Hà trưởng lão nói.

Trước đó, bọn họ đều cho rằng coi như đối phương lĩnh ngộ Thần chi kiếm ý, cũng chỉ là kiếm pháp mạnh mẽ, lý giải đối với kiếm đạo chân chính, cũng không bằng bản thân chìm đắm không biết bao nhiêu năm, hiện tại xem ra, nhóm người mình kém xa tít tắp!

Đã như vậy...

Không bằng bỏ đi tôn nghiêm, chờ hắn trở về, hảo hảo nghe hắn truyền thụ một phen, có lẽ có thể có tiến bộ càng lớn!

- Tốt, chờ hắn trở về... lên lớp cho chúng ta!

Lại trầm ngâm lần nữa, Hàn Kiếm Thu cuối cùng gật đầu.

...

Không biết sự tình bản thân ngụy trang thực lực đã bị Bạch Nguyễn Khanh tiết lộ, lúc này Trương Huyền nhìn thành trấn to lớn trước mắt, tràn đầy kích động.

Ô Hải thành trước mắt không hổ là thành thị lớn nhất lân cận Lăng Vân Kiếm Các, so với thành trấn của Danh Sư đường cũng hùng vĩ hơn.

Lan tràn hơn ngàn cây số, thành trì to lớn, trận pháp cao minh, cao thủ liên tiếp xuất hiện, đều cho thấy thành phố này đáng sợ.

- Ô Hải thành thành chủ, là một vị cường giả Tiên Quân cảnh, nghe nói không yếu hơn gia gia của ta!

Thấy hắn khiếp sợ, Bạch Nguyễn Khanh nói.

Tuy nàng chưa từng tới nơi này, lại nghe gia gia nhắc qua, trong lòng đã sớm có chuẩn bị, cũng không lộ ra quá giật mình.

- Cường giả Tiên Quân cảnh?

Trương Huyền líu lưỡi.

Khó trách có thể trở thành thành thị nhất lưu, thực lực của phủ thành chủ, cũng có thể thấy được manh mối.

Cần cường giả Tiên Quân tọa trấn, chứng minh Chân Tiên ở nơi này khẳng định không ít.

- Đúng vậy!

Bạch Nguyễn Khanh lên tiếng, nhìn qua:

- Bởi vậy mặc dù chúng ta là đệ tử Lăng Vân Kiếm Các, cũng cần hành sự cẩn thận...

- Ừm!

Cường giả nhiều, liền ngư long hỗn tạp, ai cũng không dám bảo đảm an toàn.

- Vậy... Sư thúc, bây giờ chúng ta liền đi Ô Hải thương hội hoàn thành nhiệm vụ giám bảo chứ?

Thấy sư thúc rõ ràng, Bạch Nguyễn Khanh không cần phải nhiều lời nữa, tò mò nhìn qua.

- Không cần nóng nảy đi Ô Hải thương hội, Thông Thần điện nơi này ở đâu? Mua một cái Thông Thần ngọc phù lại nói!

Trương Huyền cười cười.

Thu đồ

dtv-ebook.com

- Mua Thông Thần ngọc phù?

Không nghĩ tới sư thúc gấp gáp như vậy, Bạch Nguyễn Khanh dừng lại một chút, lên tiếng:

- Tốt!

Dù sao nhiệm vụ trong ba ngày hoàn thành là được.

Lại nói, lần này là đi ra mở mang kiến thức, có thể hoàn thành hay không không quan trọng.

Lấy ra bản đồ chuẩn dọn xong, tìm một vòng, Bạch Nguyễn Khanh xác định phương vị, điều khiển Thánh thú phi hành, phi hành tiếp cận nửa giờ, hai người tới một cung điện cao lớn.

Chính là Thông Thần điện thực thể.

- Ô Hải thành mua sắm đồ vật, dùng cũng là Thông Thần Tệ đặc thù, khác biệt Huyền Giang thành trước kia, giá trị cao hơn! Đại khái cùng Kiếm Các Tệ, có thể làm được một so một hối đoái! Bởi vậy ở đây, có thể trực tiếp dùng Kiếm Các Tệ tiến hành mua sắm...

Bạch Nguyễn Khanh cười cười.

Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm.

Vốn đang lo lắng có cần lại nghĩ biện pháp kiếm tiền hay không, hiện tại xem ra không cần.

Kiếm Các Tệ của hắn rất nhiều, mua ngọc phù mà thôi, hắn cực kỳ đơn giản.

Đi tới trước đài, tìm tới nhân viên phục vụ.

- Thông Thần ngọc phù, cảnh giới khác biệt, giá cả khác biệt, Cổ Thánh tứ trọng hai mươi Thông Thần Tệ, Hư Tiên cảnh hai trăm, Chân Tiên cảnh hai ngàn! Cứ tăng lên gấp mười lần!

Phục vụ viên giải thích.

Giá cả cùng Lăng Vân Kiếm Các không kém bao nhiêu.

- Mua hai Thông Thần ngọc phù Hư Tiên cảnh...

Trương Huyền đưa Kiếm Các Tệ tới.

Có Thông Thần ngọc phù của Lăng Vân Kiếm Các, có thể tùy thời lấy ra Kiếm Các Tệ.

Chỉ chốc lát, nhân viên phục vụ đưa tới hai ngọc phù:

- Bên kia có tĩnh thất, tuyệt đối không có người quấy rầy, một canh giờ một Thông Thần Tệ!

Trương Huyền thuê một gian, cùng Bạch Nguyễn Khanh tiến vào bên trong.

Thông Thần ngọc phù xe nhẹ đường quen, hai người rất mau tiến vào trong đó.

Kết cấu của Thông Thần điện bên trong giống ngoại giới như đúc, để cho người ta sinh ra cảm giác hoảng hốt, Trương Huyền lần nữa đi tới trước đài, tìm nhân viên, thuận tiện lấy lệnh bài của Khổng sư ra.

- Giúp ta nhìn một chút, có thể mua gì!

Phục vụ viên nhận lấy lệnh bài, trong mắt tràn đầy khiếp sợ nhìn lại:

- Tiền bối, mời tới bên này, cái lệnh bài này quy cách thực sự quá cao, ta không có quyền hạn, cần trưởng lão chúng ta tự mình tới phục vụ!

Mang theo hai người đi vào một gian phòng rộng lớn, đợi một hồi, một lão giả vội vã đi tới trước mặt.

- Tại hạ, Ô Hải thành Thông Thần điện trưởng lão, tiền bối ngươi tốt, lệnh bài của ngươi ta xem qua, là điện chủ tự mình ban tặng, có thể mua sắm bất kỳ bảo vật, dược vật tấn cấp, không cần thu bất kỳ chi phí!

Khom người đến cùng, lão giả cung kính đưa lệnh bài tới.

Nhìn thấy lệnh bài này như nhìn thấy điện chủ, cho dù là hắn cũng cực kỳ khiếp sợ.

Bởi vậy người trước mắt này, mặc dù là hình dáng tuổi trẻ, nhưng hắn cũng không dám thất lễ chút nào.

- Ừm!

Thấy lệnh bài là thật, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, mỉm cười:

- Lấy cho ta một trăm viên Tiên Nguyên đan thượng phẩm!

Đột phá đến Hư Tiên cảnh đỉnh phong, Tiên Nguyên đan trung phẩm hiệu quả đã yếu đi, muốn tiếp tục, nhất định phải Tiên Nguyên đan thượng phẩm mới được.

Mà ở Lăng Vân Kiếm Các mua, một Tiên Nguyên đan thượng phẩm, cần hai vạn Kiếm Các Tệ, tuy hắn khiêu chiến nội môn cùng hạch tâm kiếm lời không ít, cũng không mua được mấy viên.

- Một trăm?

Lão giả nhảy dựng:

- Tiên Nguyên đan thượng phẩm, đối với cường giả Tiên Quân cũng có công hiệu, Ô Hải thành Thông Thần điện chúng ta... Tạm thời còn không

bỏ ra nổi nhiều như vậy!

- Vậy có thể cầm bao nhiêu?

Trương Huyền cau mày.

- Đại khái... Hai mươi viên!

Lão giả dừng lại một chút, nói tiếp:

- Nếu như tiền bối không sốt ruột, trong ba ngày hắn có thể gom góp...

- Trước cho ta hai mươi viên đi, còn lại mau chóng thu thập!

Trương Huyền dặn dò một tiếng.

Tuy vô công bất thụ lộc, nhưng hiện tại hắn nhu cầu cấp bách tăng thực lực lên, cùng lắm thì thực lực đi đến Tiên Quân, hoặc cao hơn, nhìn thấy Khổng sư, dùng đồ vật trả lại là được.

- Vâng!

Thời gian không dài, lão giả lần nữa trở về, đã chuẩn bị đủ đan dược.

- Không biết tiền bối còn có cái gì cần?

- Ta cần công pháp Chân Tiên cảnh tu luyện, không biết lệnh bài này có thể mua sắm hay không?

Trương Huyền nói.

- Lệnh bài này, chỉ có thể mua sắm đan dược dùng để tấn cấp, thư tịch là không có cách nào mua sắm...

Dừng lại một chút, lão giả nói tiếp:

- Hơn nữa, mua sắm đan dược, không thể bán ra, chỉ có thể dùng cho bản thân tu luyện, nếu không một khi bị phát hiện, sẽ bị đóng băng, về sau

không cách nào sử dụng!

Trương Huyền cười khổ.

Trước đó liền đoán ra, khả năng không được, chính tai nghe xác nhận, vẫn không khỏi có chút thất lạc.

Không thể mua sắm thư tịch, lại không có vật tư mua sắm tu luyện, Trương Huyền đành phải lui ra Thông Thần điện, trải qua truyền tống trận trên ngọc phù lấy dược vật ra.

Tiên Nguyên đan thượng phẩm quả nhiên linh khí nồng đậm, vừa lấy ra, liền cho người ta một loại cảm giác dâng trào, đan dược trung phẩm phổ thông tới so sánh, kém không biết gấp bao nhiêu lần.

- Cho!

Tiện tay ném cho Bạch Nguyễn Khanh một viên.

- Đa tạ sư thúc...

Nữ hài hơi đỏ mặt.

Loại dược vật cấp bậc này, chỉ ở chỗ gia gia nhìn thấy qua, bởi vì quá mức quý giá, chưa hề sử dụng.

Trong lòng đã sớm kích động, há miệng nuốt vào trong bụng.

Cô cô cô!

Linh khí to lớn phóng thích ra, đồng tử cả người co rụt lại, thân thể mềm mại không ngừng run rẩy, mồ hôi cuồn cuộn chảy xuôi.

- Xảy ra chuyện gì?

Thấy bộ dạng của nàng không đúng, Trương Huyền nhíu mày.

- Sư thúc, viên đan dược này linh khí quá mức nồng đậm, ta... Không chịu nổi...

Vẻ mặt trắng bệch, Bạch Nguyễn Khanh vội nói.

Nàng dùng Tiên Nguyên đan trung phẩm, mỗi một viên cũng cần tiêu hóa rất lâu mới có thể hoàn thành, thượng phẩm ẩn chứa linh khí quá cường đại, căn bản chịu không được.

Giống như một xe đồ vật, cứ thế mà nhét vào trong miệng ếch, hơi không cẩn thận sẽ bạo thể mà chết!

Lúc này nàng rốt cuộc minh bạch, vì sao gia gia không cho nàng sử dụng loại dược vật cấp bậc này, không phải không bỏ được, mà là nàng mới Chân Tiên cảnh sơ kỳ, cho cũng là lãng phí, làm không cẩn thận sẽ còn xuất hiện tai hoạ!

- Ah...

Lời còn chưa dứt, liền kêu thảm một tiếng.

Lực lượng quá mức hung mãnh, lực lượng tàn phá bừa bãi từ huyệt đạo phun ra, toàn thân Bạch Nguyễn Khanh ửng hồng, thân thể giống như bóng bay bành trướng, bất cứ lúc nào cũng sẽ nổ tung.

Lông mày Trương Huyền nhảy dựng.

Loại tình huống này, hắn cũng đoán không kịp.

Vốn chỉ nghĩ, đối phương giúp đại ân như vậy, có đan dược cho một viên, cũng coi như báo đáp... Không nghĩ tới, sẽ xuất hiện loại tình huống này.

Thật muốn bị đan dược làm chết... Trở về làm sao bàn giao với Bạch Diệp trưởng lão?

- Đánh một bộ võ kỹ cho ta xem...

Thấy đối phương sắp không chịu nổi, Trương Huyền vội vàng nói.

Mặc dù không biết mục đích của đối phương làm như vậy, nhưng tình cảnh nguy cấp, bây giờ không có những biện pháp khác, Bạch Nguyễn Khanh cắn răng một cái, thi triển ra một đạo kiếm pháp.

Vội vàng nhìn thư tịch vừa mới hình thành, lông mày Trương Huyền nhăn lại.

Giống như đối phương nói, Tiên Nguyên đan thượng phẩm linh khí thực quá nồng nặc, hiện tại trong cơ thể linh lực quá mức mạnh mẽ, không nghĩ biện pháp khơi thông, vô cùng có khả năng nổ tung tại chỗ, cuối cùng dẫn đến vẫn lạc.

- Phương pháp duy nhất chính là tu luyện, để những linh khí bạo ngược này hình thành tiên lực, tụ hợp vào đan điền...

Giống như hồng thủy vỡ đê, muốn giải quyết, lấp không bằng khai thông, vạn thủy chảy về biển, liền có thể loại bỏ tai hoạ ngầm.

Chỉ là làm như vậy, đối với công pháp có hạn chế rất lớn.

Công pháp phổ thông giống như ống hút, đối mặt Giang Hà như đại dương, nhiều tới mấy chục cây cũng không có tác dụng gì.

Hiện tại muốn làm chính là, tìm kiếm một loại công pháp mạnh mẽ, cấp tốc hội tụ linh khí không cách nào khống chế!

- Xem ra chỉ có thể thu học sinh!

Ánh mắt lộ ra bất đắc dĩ, Trương Huyền than thở một tiếng.

Truyền thụ đối phương kiếm thuật, một chiêu hai chiêu, tiết lộ ra ngoài cũng không khẩn yếu, không bái sư cũng được, nhưng Thiên Đạo công pháp liền không giống, liên lụy đến bí mật lớn nhất của bản thân, tuyệt không thể có một tia sơ sẩy, nhất định phải thu làm đệ tử, mới có thể truyền thụ.

Nếu không một khi xảy ra vấn đề, bản thân khẳng định sẽ trở thành đối tượng cho tất cả mọi người nghiên cứu, sinh tử không do bản thân điều khiển.

- Thiên Đạo công pháp của Chân Tiên cảnh, dù có bảy chỗ thiếu hụt, đối với ta mà nói, khó mà tu luyện, nhưng đối với nàng, hẳn cường đại hơn không biết gấp bao nhiêu lần...

Ở Lăng Vân Kiếm Các sửa sang lại Thiên Đạo công pháp, Chân Tiên cảnh có bảy chỗ thiếu hụt, đã phù hợp tiêu chuẩn Thiên Đạo công pháp bản rút gọn.

Dù sao pháp quyết chân chính hoàn mỹ, trừ hắn, bất luận người nào cũng không thể luyện thành.

Nghĩ tới những thứ này, không do dự nữa, ngẩng đầu nhìn về phía nữ hài trước mắt bất cứ lúc nào cũng sẽ không chịu nổi, truyền âm qua:

- Ta có thể giải quyết tai hoạ ngầm của ngươi bây giờ, nhưng nhất định phải bái ta làm thầy, truyền thụ cho ngươi công pháp độc môn mới được!

- Đồ nhi bái kiến lão sư...

Không chần chờ chút nào, Bạch Nguyễn Khanh lập tức quỳ rạp xuống đất.

Nàng đã sớm muốn bái sư, bất quá đối phương không có ý tứ này, một mực không dám có động tác, lúc này mở miệng, nào dám lo nghĩ.

Nói thật, vui vẻ cũng không kịp.

- Ừm, đây là công pháp của ta...

Thừa nhận nàng quỳ lạy, ngón tay Trương Huyền điểm một cái, trước đó sưu tập Thiên Đạo công pháp, lập tức truyền vào trong óc đối phương, cùng thời khắc đó, cong ngón tay búng một cái, vô số châm bạc rơi vào

huyệt đạo của đối phương, Thiên Đạo chân khí theo kinh mạch truyền vào.

Cô cô cô cục cục!

Linh khí bạo ngược, ở dưới Thiên Đạo chân khí dẫn lập tức trở nên suôn sẻ, không còn cảm giác bành trướng như trước đó.

- Công pháp này...

Lúc này Bạch Nguyễn Khanh cũng xem xong pháp quyết đối phương vừa mới truyền đến, đồng tử nhịn không được co rút lại.

Bộ công pháp này, thoạt nhìn cùng công pháp Lăng Vân Kiếm Các đồng căn đồng nguyên, có chút tương tự, nhưng cao minh không biết gấp bao nhiêu lần.

Pháp quyết trước đó, di động chân khí, nhiều nhất chỉ như dòng suối, mà bây giờ, rộng lớn giống như giang hải, không thể so sánh nổi.

Biết công pháp trân quý, không dám do dự, vội vàng nhắm mắt lại, dựa theo yêu cầu phía trên vận chuyển lực lượng.

Tu vi trong nháy mắt cấp tốc tăng thêm.

Chân Tiên cảnh sơ kỳ!

Chân Tiên cảnh trung kỳ!

...

Không đến ba canh giờ, không có bất kỳ ràng buộc gì, trực tiếp đạt đến Chân Tiên cảnh đỉnh phong!

Tu vi đi đến loại cảnh giới này, lực lượng của Tiên Nguyên đan thượng phẩm cũng gần như bị tiêu hao không còn.

- Thực lực của ta...

Cảm nhận được lực lượng trong cơ thể dâng trào, bất cứ lúc nào cũng sẽ bùng nổ ra, Bạch Nguyễn Khanh lần nữa nhìn về phía thanh niên trước mắt, đè nén kích động trong lòng, cũng nhịn không được nữa, trực tiếp quỳ rạp xuống đất:

- Đồ nhi, bái kiến lão sư, tạ ơn lão sư cứu mạng...

Ông!

Nàng bên này quỳ xuống, thư viện nhẹ nhàng chấn động, trong đầu nhiều ra một bản thư tịch màu vàng.

Thiên Đạo chi thư!

Ô Hải thương hội

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

- Đã vào môn hạ ta, phải nghe theo ta dặn dò, không thể có mảy may làm trái!

Vẻ mặt Trương Huyền nghiêm túc nói.

- Ta truyền thụ cho ngươi công pháp, không cho phép truyền ra ngoài, Bạch Diệp trưởng lão cũng không thể nói, có làm được không?

- Có thể!

Bạch Nguyễn Khanh vội vàng gật đầu.

Sư mệnh như núi, không thể phản nghịch; Sư ân như biển, không thể quên được.

- Ừm, ngươi trước ở lại chỗ này củng cố tu vi, ta đi ra ngoài một chuyến...

Biết đã có thể hình thành Thiên Đạo chi thư, khẳng định là thật tâm thực lòng cảm ơn, sẽ không tiết lộ bí mật, Trương Huyền dặn dò một tiếng, đẩy cửa rời phòng.

Đan dược có, còn cần tìm kiếm công pháp Chân Tiên cảnh, nơi này đã không có, có lẽ trong Ô Hải thương hội sẽ có bán ra thư tịch.

Dù sao hắn không cần mua, chỉ cần nhìn một cái, thu vào thư viện, bổ sung bảy chỗ thiếu hụt còn lại là được.

Trước đó đã nhìn bản đồ, Ô Hải thương hội cách nơi này không tính quá xa, cũng không có ngồi Thánh thú phi hành, đi bộ không đến nửa canh giờ, liền đến trước mặt.

Không hổ là thành trì nhất lưu của Thượng Thương, dòng người cuồn cuộn, ngựa xe như nước, còn chưa tới cửa chính, đã tràn đầy chen chúc.

Lầu một là một ít quầy hàng phổ thông, dược liệu, khoáng thạch trân quý, vũ khí… cái gì cần có đều có, ở bên trong đi một vòng, Trương Huyền nhịn không được lắc đầu.

Giả thực sự quá nhiều, coi như không cần thư viện, đơn thuần Minh Lý Chi Nhãn cũng có thể nhìn thấu.

Hơn nữa cấp bậc đều là Hư Tiên cảnh trở xuống, đối với hắn tác dụng không lớn.

- Không biết nơi này có địa phương bán ra công pháp bí tịch hay không?

Tìm một vị chủ quán, cho một Kiếm Các Tệ, Trương Huyền hỏi thăm.

- Công pháp bí tịch, bình thường đều ở phòng đấu giá...

Con mắt chủ quán sáng lên, vội vàng trả lời.

Một Kiếm Các Tệ, nửa tháng cũng chưa chắc có thể kiếm được.

- Công pháp phổ thông là được, không cần đặc biệt trân quý...

Trương Huyền cắt đứt lời nói của hắn.

Có thể được phòng đấu giá tiến hành bán đấu giá, khẳng định cực kỳ quý.

Công pháp quý giá, thưa thớt hay không, đối với hắn mà nói, tác dụng không lớn, hắn muốn là số lượng, mà không phải chất lượng!

Đương nhiên, công pháp chất lượng cao, thiếu hụt khẳng định càng ít, càng dễ bổ sung Thiên Đạo công pháp hoàn chỉnh, nhưng loại công pháp này thứ nhất số lượng quá hi hữu, thứ hai, giá cả quá mức trân quý, hoàn toàn không cần thiết.

- Công pháp phổ thông? Bên Thư Tuyên Các có không ít, chỉ cần một Thông Thần Tệ, liền có thể ở bên trong đọc thoải mái một ngày, chẳng qua công pháp và bí tịch nơi đó đều hết sức bình thường, ngay cả ta cũng không luyện, chúng ta đi qua, đều là tìm những sách kia nhìn...

Chủ quán tăng thêm hai chữ “sách kia”, trong tươi cười mang theo mịt mờ.

Vị trước mắt này có thể tiện tay cầm một Kiếm Các Tệ làm tiền boa, khẳng định là thiên tài Lăng Vân Kiếm Các, có thể là đệ tử hạch tâm!

Người mạnh như thế, ánh mắt nhất định cực cao, công pháp trong tông môn cũng không nhìn, pháp quyết ngay cả người dựa vào bán thuốc giả sống như mình cũng chướng mắt, sao lại lại đi tu luyện!

- Mang ta đi nhìn một chút!

Không để ý tới hắn ngôn ngữ mịt mờ, Trương Huyền nói.

- Tốt!

Chủ quán cười hắc hắc, không nói thêm lời dẫn đường, chỉ chốc lát đi tới một phòng sách:

- Chính là chỗ này...

Trương Huyền nhìn sang, bên trong quả nhiên trưng bày không ít thư tịch, có công pháp, võ kỹ, cũng có bút chí kỳ quái, danh nhân giai thoại,

tin tức văn hóa... Đương nhiên, càng nhiều hơn chính là “sách kia” hắn nói, còn có trang bìa, tranh minh hoạ, vô cùng hương diễm.

Đưa một Kiếm Các Tệ, Trương Huyền đi vào.

Con mắt đảo qua, rất mau tất cả công pháp thư tịch tu luyện, thu sạch ghi chép trong óc.

Một lát sau, vẻ mặt cười khổ.

Là có không ít công pháp, nhưng thực sự quá thấp, Hư Tiên cảnh coi như cao nhất, công pháp Chân Tiên cảnh một bản cũng không có, chớ nói chi là loại bỏ thiếu hụt trong Thiên Đạo công pháp.

Bất đắc dĩ ra khỏi phòng.

- Thế nào, chướng mắt a, những công pháp này, đều quá kém...

Vừa rồi chủ quán còn chưa rời đi, thấy hắn đi vào liền đi ra, cũng lắc đầu:

- Nếu như ngươi thật muốn công pháp cao thâm, ngược lại có một phương pháp!

- A?

- Phòng đấu giá Ô Hải thương hội, quãng thời gian trước đạt được một bảo vật, tìm không ít người, đều giám định không được, nếu như có thể nhận ra là loại đồ vật nào, liền có tư cách đi tàng thư khố của phòng đấu giá, tùy ý lựa chọn một bản công pháp bí tịch!

Chủ quán thấp giọng.

- Giám định bảo vật?

Trương Huyền ngẩn ngơ.

Đối phương nói cái này, dường như chính là nhiệm vụ của hắn lần này tới Ô Hải thành...

Sớm biết có loại cơ hội này, đã sớm tới.

Chẳng qua nên sớm tìm hiểu, suy nghĩ một chút, Trương Huyền hỏi:

- Phòng đấu giá có không ít công pháp? Ngươi biết có Chân Tiên cảnh tu luyện hay không?

Vẫn nên sớm hỏi, nếu không sẽ giống như vừa rồi, dở khóc dở cười.

- Công pháp khẳng định rất nhiều, phòng đấu giá Ô Hải thương hội, có hơn năm trăm năm lịch sử, cao thủ trong đó dùng để bảo vệ bảo vật, mạnh nhất cũng đạt đến nửa bước Tiên Quân cảnh, công pháp Chân Tiên cảnh, khẳng định có, hơn nữa có không ít!

Chủ quán vội vàng gật đầu:

- Nơi này hàng năm đều sẽ đấu giá không ít pháp quyết, theo ta phỏng đoán, bọn họ đều lặng lẽ ghi chép...

Dưới tình huống bình thường, phòng đấu giá bán đấu giá công pháp, là không cho phép ghi chép, nhưng cũng có ngoại lệ.

Công pháp ở trong tay đối phương, ai cũng không rõ ràng, đến cùng có lưu lại bản sao hay không.

Trên thực tế, sao chép công pháp sớm đã là quy tắc ngầm của phòng đấu giá, không ít người đều biết, chỉ là không nguyện ý vạch trần mà thôi.

Thấy hắn nói như vậy, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm.

Có công pháp Chân Tiên cảnh liền tốt, dù sao cái nhiệm vụ giám bảo này, hắn cũng phải tiếp.

Hỏi rõ ràng vị trí phòng đấu giá, tạm biệt đối phương, Trương Huyền đi tới.

- Có thư mời không?

Còn không có tiến vào bên trong, đã bị một thanh niên ngăn đường đi.

- Tại hạ đệ tử Lăng Vân Kiếm Các, nhận lấy nhiệm vụ giám bảo của phòng đấu giá, cố ý tới giám định bảo vật!

Cổ tay khẽ đảo, lấy ra lệnh bài nhiệm vụ, Trương Huyền nói.

- Mời tới bên này...

Liếc mắt nhìn lệnh bài nhiệm vụ, thanh niên lập tức khom người, thái độ cung kính.

Lăng Vân Kiếm Các là một trong sáu đại tông môn, Ô Hải thành lại thuộc về phạm vi quản hạt, có thể trở thành đệ tử trong đó, không có chỗ nào mà không phải thiên tài trong thiên tài, cùng cấp bậc vô địch, không dám chậm trễ chút nào.

Theo sau lưng, đi tới một gian phòng, trong đó một vị lão giả đang đứng ở trước mặt một kiện bảo vật, cẩn thận quan sát.

- Hạc lão, vị này là đệ tử Kiếm Các, lĩnh nhiệm vụ giám bảo mà tới!

Thanh niên đi tới trước mặt.

- Để hắn chờ một lát...

Đầu cũng không chuyển, Hạc lão tiếp tục xem đồ vật, ngón tay nhẹ nhàng vuốt nhẹ, tràn đầy kích động.

Thấy tên này không để ý tới mình, Trương Huyền nhìn sang.

Hạc lão này hơn sáu mươi tuổi, thân tu vi mạnh mẽ tinh thuần, lại là một vị Chân Tiên cảnh.

Trước mặt hắn là một bức tượng cao hơn một thước, dung mạo không thể nhận ra, dù sao hắn không nhận ra, trên tượng mang theo khí tức mờ

mịt, nhìn một cái, cho người ta một loại cảm giác an thần, yên tĩnh.

Tượng hiện ra màu sắc rực rỡ, họa công thâm hậu, ở Danh Sư đại lục, ít nhất Thư Họa sư cửu tinh mới có thể hoàn thành.

- Tốt, tốt!

Nghiên cứu phút chốc, Hạc lão nhịn không được vuốt râu không ngừng gật đầu.

Cách đó không xa, một trung niên thấy bộ dáng này của hắn, con mắt sáng lên, cung kính nhìn lại:

- Hạc lão... Không biết đây có phải là thật hay không?

- Đi qua ta giám định, pho tượng này, là Đỗ Hà Tiên Quân lưu lại, dùng Tĩnh Tâm Thạch điêu khắc thành, coi đây là trận tâm, sắp đặt thành trận pháp mà nói, có thể để người ta tĩnh tâm an thần, tu luyện không nhận tâm ma quấy nhiễu...

Hạc lão gật đầu, cười nói.

- Đa tạ Hạc lão...

Nghe được là thật, trung niên nhân tràn đầy hưng phấn vẫy tay, sau lưng một hạ nhân lập tức đi tới, đưa tới một cái túi Thông Thần Tệ, số lượng không ít.

- Vương Hành Chủ, khách khí!

Hạc lão xua tay.

- Nên nên, làm phiền Hạc lão giám bảo, đây là giá cả...

trung niên nhân gọi Vương Hành Chủ vội vàng gật đầu, mấy bước đi tới trước tượng, thận trọng muốn nhặt thứ này lên mang về.

Thấy cảnh này, Trương Huyền nhịn không được lắc đầu, chẳng qua cũng không nói chuyện.

Giám định xong, Hạc lão xoay đầu lại, thấy là một thanh niên, lông mày không khỏi nhăn lại:

- Ngươi chính là đệ tử Lăng Vân Kiếm Các lĩnh nhiệm vụ?

Trương Huyền gật đầu:

- Không biết quý phòng đấu giá cần giám định bảo vật gì!

Chẳng muốn nói nhảm, nhanh giám định xong, xong đi đọc sách.

- Trước thong thả!

Hạc lão xoay người ngồi ở trên ghế cách đó không xa, nâng ly trà lên, mặt lạnh nhạt nhìn qua:

- Đệ tử Kiếm Các, kiếm pháp là rất cao minh, nhưng giám bảo liền không ra sao, lần trước tới hai cái, cái gì cũng không có nhìn ra, liền bị ta đuổi trở về! Ngươi cũng muốn đi thử một chút? Không biết có bản lĩnh gì? Có thể thuận tiện biểu diễn một chút không?

Trương Huyền cau mày.

Giám bảo cũng không phải khỉ làm xiếc, tuỳ tiện bày ra cho ngươi xem!

Mấu chốt là thái độ của đối phương, mang theo khinh miệt, rõ ràng không coi trọng mình.

- Ta nói chuyện khả năng không dễ nghe, nhưng đây là sự thật! Dù Ô Hải thành quy Kiếm Các quản lý, nhưng đệ tử trong đó mỗi ngày chỉ biết luyện kiếm, giám bảo... đừng làm nhục cái nghề nghiệp này!

Hạc lão lắc đầu, bàn tay nhấc nhấc:

- Viễn Thanh, cầm hai Kiếm Các Tệ đưa cho vị thiên tài kiếm thuật này, để hắn rời đi a! Ta không cần có người thêm phiền phức...

- Vâng!

Thanh niên dẫn dắt Trương Huyền đi vào vội vàng khom người, từ trong túi lấy ra hai Kiếm Các Tệ, đưa tới:

- Mời

- Thêm phiền phức?

Trương Huyền cau mày.

Hắn vốn không muốn nói... nhưng tại sao tên này phải đưa mặt tới, chờ bị đánh chứ?

Chẳng lẽ không bị đánh, liền không thoải mái?

Không thèm để ý thanh niên đưa Kiếm Các Tệ, quay người đi tới trước mặt trung niên nhân đang thu thập tượng:

- Vị bằng hữu này, ta khuyên ngươi, trước không vội lấy thứ này đi!

- A?

Vương Hành Chủ dừng lại, nhíu mày.

Vừa rồi đối thoại, hắn cũng nghe được, Hạc lão không sợ đắc tội đệ tử Kiếm Các, nhưng hắn không dám.

- Không có việc gì, chỉ là muốn nói với ngươi một tiếng... thứ này, căn bản không phải Đỗ Hà Tiên Quân lưu lại gì, càng không phải Tĩnh Tâm Thạch điêu khắc, thật muốn sắp đặt thành trận pháp, sợ ngươi không bao lâu sẽ tẩu hỏa nhập ma, chết cũng không biết chết như thế nào!

Trương Huyền cười nhạt một tiếng.

- Ta vừa mới giám định xong, là Đỗ Hà Tiên Quân lưu lại không thể nghi ngờ, ngươi nói không phải, làm sao, ngươi cho rằng ta giám định không đúng?

Khuôn mặt Hạc lão trầm xuống.

Hắn giám bảo trên trăm năm, hầu như không có xuất hiện qua sai lầm gì, đối phương một tiểu tử hai mươi tuổi, muốn tìm phiền phức, còn non chút.

- Nào chỉ không đúng...

Khóe miệng Trương Huyền nâng lên:

- Quả thực chính là rắm chó không kêu, nói vớ nói vẩn, nếu Vương Hành Chủ này quả thật tin lời của ngươi, có thể bảo đảm, trong ba ngày hắn phải chết không nghi ngờ!

Huyết Tinh Thạch

dtv-ebook.com

- Làm càn!

Hạc lão tức đến sắc mặt đỏ lên.

Hắn tọa trấn phòng đấu giá tiếp cận trăm năm, bảo vật qua tay không có một vạn cũng ít nhất bảy tám ngàn, cho dù thỉnh thoảng có học thức không đến, xuất hiện sơ suất, nhưng sẽ không xuất hiện vấn đề lớn, đối phương vậy mà nói, tin lời của hắn, trong ba ngày hắn phải chết... Quả thực chính là ở trước mặt làm nhục!

- Là ngươi làm càn a! Giám bảo gho người ta, giám định sai lầm, làm cho đối phương tẩu hỏa nhập ma, gây ra mạng người... Tin tưởng không cần ta nói nhiều, kết quả thế nào, ngươi cũng hiểu được...

Trương Huyền thản nhiên nói.

Xem xong vô số thư tịch của Lăng Vân Kiếm Các, đối với Thượng Thương có rất nhiều am hiểu, chức nghiệp Giám Bảo sư nơi này, dù không giống Danh Sư đại lục hình thành hệ thống đặc thù, cả đời chỉ có ba lần phạm sai lầm, nhưng cũng cực kỳ nghiêm khắc.

Một khi tính sai, danh dự mất hết, lại không cách nào giám bảo không nói, còn phải bồi thường tổn thất, làm không cẩn thận táng gia bại sản, thậm chí nghiêm trọng còn bị tiếp nhận xử phạt.

Tỷ như trước mắt, bởi vì hắn giám bảo vấn đề, thật muốn có người tử vong, vô cùng có khả năng tu vi sẽ bị tước đoạt, sinh tử không do bản thân khống chế.

- Ăn nói bừa bãi!

Thấy thanh niên nói ra lời này, Hạc lão biến sắc, vung ống tay áo, nổi giận đùng đùng:

- Giám định sai lầm kết quả là rất nghiêm trọng, nhưng ngươi cũng biết, hủy hoại danh dự người khác, sẽ phải tiếp nhận dạng trừng phạt gì? Ngày hôm nay không cho ta cái bàn giao, coi như nháo đến Lăng Vân Kiếm Các, nháo đến chỗ Hàn tông chủ, ta cũng không sợ chút nào!

Giám Bảo sư sai lầm, là có kết quả rất nghiêm trọng, nhưng tùy ý hủy tiếng tăm người, tội danh cũng không nhỏ.

Cho dù đối phương là đệ tử Lăng Vân Kiếm Các, cũng sẽ nhận trừng phạt nghiêm trọng!

- Hủy danh dự?

Lộ ra vui vẻ nghiền ngẫm, Trương Huyền nhịn không được lắc đầu:

- Ngươi cả nghĩ quá rồi!

Nói xong, mấy bước đi tới trước mặt Vương Hành Chủ.

Lúc này Vương Hành Chủ cũng có chút ngây người, đi cũng không được, không đi cũng không phải.

Bất luận đệ tử Lăng Vân Kiếm Các hay Hạc lão, hắn đều không dám đắc tội, cũng đắc tội không nổi.

- Ngươi nói lão sư giám định sai lầm, có phương pháp chứng minh không? Nếu như không có, chính là nói xấu!

Dù Viễn Thanh cực kỳ sợ hãi đệ tử Kiếm Các, nhưng vẫn cắn răng, đi lên phía trước.

Làm nhục lão sư của hắn, làm đệ tử, tương đương nhận lấy nhục nhã.

Sư đạo truyền thừa, Thượng Thương giống như Danh Sư đại lục, quy củ nghiêm ngặt, không ai dám đi làm trái.

- Chứng minh?

Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng:

- Cái này đơn giản!

Nói xong nhìn quanh một vòng:

- Các ngươi nơi này, có vật dùng thí nghiệm thuốc không?

Địa phương chế thuốc ở Danh Sư đại lục, bình thường đều sẽ nuôi một ít yêu thú chuyên môn dùng để thí nghiệm thuốc, dùng để đo lường dược vật vừa ra lò, lúc trước Trương Huyền ở Thiên Huyền vương quốc biện đan, liền từng sử dụng qua.

Nơi này dù không chế thuốc, lại đấu giá dược vật hoặc bảo vật được trong cổ mộ, di tích, loại đồ vật thí nghiệm thuốc này, hẳn là có.

- Có!

Viễn Thanh nhìn lão sư, thấy hắn không nói gì, xoay người đi ra ngoài, thời gian không dài lấy tới một Thánh thú hình dáng hơn nữa thỏ.

Chỉ có tu vi Thánh vực nhất trọng, ở đây xem như không có thực lực gì.

Trương Huyền không tiếp tục để ý đối phương, mà nhìn về phía Vương Hành Chủ, mỉm cười:

- Không biết có thể đặt pho tượng lên bàn không?

Chần chờ một chút, Vương Hành Chủ để xuống.

Cũng không động vào tượng, Trương Huyền tiện tay lấy ra một cây lông bút, nhẹ nhàng ở bốn phía vẽ lên đồ hình kỳ quái.

Nhìn thấy động tác của hắn, Hạc lão sững sờ, cười nhạo:

- Là Tĩnh Tâm Trận? Dùng... Bút vẽ trận?

Đối phương vẽ thứ này, hắn biết, là một loại trận pháp tĩnh tâm an thần, phối hợp pho tượng này vừa vặn có thể phát huy ra hiệu quả lớn nhất.

Vừa rồi, hắn đã đặc biệt nói với Vương Hành Chủ.

Chỉ là...

Sắp đặt Tĩnh Tâm Trận, cần trận kỳ cùng với đủ loại bảo vật bày trận, lấy lông bút, tuỳ ý vẽ một cái, có thể có hiệu quả gì?

Nói đùa, cũng không phải mở như vậy a!

- Dùng bút vẽ trận, uy lực sẽ nhỏ một chút, nếu không ta sợ Thánh thú này một cái hô hấp cũng không chịu nổi...

Trương Huyền rất nhanh vẽ xong, thu bút lông về, nhẹ nhàng điểm một cái, một đạo chân khí rót vào.

Ông!

Bút lông vẽ ra hình vẽ, lập tức lấp lánh hào quang, cùng tượng hoàn mỹ dung hợp, chỉ nháy mắt, trong phạm vi tranh vẽ, nhộn nhạo ra một cỗ lực lượng để cho người ta yên tĩnh tâm thần, tựa hồ ở bên trong tu luyện, có thể càng thêm mau lẹ.

- Cái này...

Không nghĩ tới dùng bút lông phổ thông cũng có thể vẽ trận, lông mày Hạc lão hơi nhúc nhích một chút.

Cái này không chỉ cần am hiểu trận pháp cực sâu, càng phải đối với hoàn cảnh chung quanh, tượng trước mắt có khắc sâu tìm hiểu, sai một chút cũng không được, đừng nói hắn, coi như người am hiểu trận pháp nhất Ô Hải thành tới, cũng chưa chắc có thể hoàn thành.

Đối phương cử trọng nhược khinh, thành thạo... Làm sao làm được?

Trong nháy mắt, trong lòng toát ra linh cảm không lành.

Trận pháp kích hoạt, Trương Huyền nhìn về phía Viễn Thanh:

- Phiền phức dẫn dụ Thánh thú kia đến!

Viễn Thanh cũng không nói chuyện, đưa thỏ tới, để vào trong hình vẽ, lực lượng trong đó để cho người ta tĩnh tâm, trong nháy mắt bao phủ nó.

Cảm nhận được cỗ lực lượng này, thỏ vốn có chút nôn nóng an tĩnh lại, con mắt khép, dường như sắp ngủ thiếp đi.

- Ngươi không phải nói là giả ư?

Nhìn thấy hình dáng của thỏ, Hạc lão hừ nhẹ.

Hắn giám định, suy đoán ra pho tượng này phối hợp trận pháp, có thể làm cho người an tâm thần, có ích với tu luyện, đối phương lại nói giả, còn sẽ chết người... Hiện tại thỏ trong trận pháp an nhàn như vậy, rõ ràng chứng minh bản thân là đúng.

- Đừng có gấp, từ từ xem!

Trương Huyền cười nhạt một tiếng, lui về phía sau mấy bước, khuôn mặt thản nhiên ngồi ở trên ghế, nhìn về phía thanh niên cách đó không xa:

- Còn trà không, pha cho ta một ấm!

- ...

Viễn Thanh sững sờ, xiết chặt nắm đấm.

- Đi đi!

Hạc lão khẽ nói.

Tuy khó chịu tên này, nhưng hắn là đệ tử Lăng Vân Kiếm Các, trước khi kết quả không có đi ra, không dám quá mức thờ ơ.

Lão sư lên tiếng, Viễn Thanh lui ra ngoài, rất nhanh pha một bình trà đi vào.

Nhẹ nhàng thưởng trà, đợi đại khái nửa canh giờ, thỏ tựa như ngủ say, con mắt chậm rãi mở ra, cảm xúc có chút nôn nóng.

- Chuyện gì xảy ra?

Hạc lão sững sờ.

Tình huống bình thường, ở dưới bảo vật tĩnh tâm an thần bao phủ, sẽ một mực rất yên tĩnh, tạp niệm không sinh, nhưng giờ phút này xuất hiện cảm xúc nôn nóng, rõ ràng có chút không đúng.

Hô!

Không có trả lời hắn, con thỏ đột nhiên đứng dậy, trong ánh mắt ửng hồng, đột nhiên nhảy lên, nhảy về phía tượng.

Răng rắc!

Đụng đầu vào trên tượng, chân liên tục co giật vài cái!

Cắt đứt hô hấp.

Đồng tử mọi người co rụt lại, Vương Hành Chủ đồng dạng ngồi uống trà, răng rắc một tiếng, bóp nát chén trà trong tay, nước trà từ đầu ngón tay chảy xuôi trên mặt đất.

- Hạc lão... Đây là có chuyện gì?

Có thể đoán được, nếu như hắn dùng cái này tu luyện, hắn cũng giống như con thỏ, trực tiếp đâm chết.

Hạc lão cũng choáng váng.

Dựa theo hắn giám định, không hề có một chút vấn đề, tại sao lại xuất hiện loại tình huống này?

Toàn bộ quá trình nhìn ở trong mắt, đệ tử Lăng Vân Kiếm Các chỉ vẽ trận pháp, cái gì khác cũng không có làm.

Dù trận pháp quái dị, nhưng hắn biết trận đồ, vừa vặn có thể phát huy ra lực lượng của tượng, không có tác dụng phụ gì.

Nói cách khác...

Đối phương bất cứ chuyện gì cũng không có nhúng tay!

Con thỏ này chết, khẳng định liên quan đến tượng!

- Chuyện gì xảy ra?

Thấy Hạc lão trả lời không ra, Vương Hành Chủ vội vàng nhìn về phía thanh niên trước mắt.

- Muốn biết nguyên nhân?

Trương Huyền cười nhạt một tiếng.

- Vâng

Vương Hành Chủ gật đầu.

Thực sự quá khủng bố!

Tốn giá tiền rất lớn mua tượng, mục đích đúng là vì tĩnh tâm an thần, loại bỏ tâm ma, từ đó xung kích cảnh giới cao hơn, kết quả thấy cảnh này... Còn tu luyện như thế nào?

Không hiểu rõ mà nói, pho tượng này khẳng định không còn dám dùng!

- Muốn biết mà nói, rất đơn giản... Cầm lấy tượng!

Trương Huyền nói.

- Tốt...

Vương Hành Chủ cầm tượng lên.

Tuy bị thỏ đụng một cái, phía trên không có tổn thương mảy may, nhân vật sinh động như thật, tựa như bất cứ lúc nào cũng sẽ sống lại.

- Nâng qua đỉnh đầu!

Trương Huyền nói.

Vương Hành Chủ giơ lên.

- Dùng hết lực lượng toàn thân, ném xuống đất!

Trương Huyền nói tiếp.

- Ném?

Vương Hành Chủ ngẩn ngơ.

Tuy tượng dùng Tĩnh Tâm Thạch điêu khắc thành, cực kỳ chắc chắn, nhưng ném như vậy mà nói, đồ vật lợi hại hơn nữa cũng sẽ vỡ vụn!

Tốn nửa đời người tích góp mua đồ vật, trực tiếp ném?

- Không sai... Ngươi không phải muốn biết nguyên nhân sao? Ném đi.

Trương Huyền nhấp một ngụm trà, cười nhạt một tiếng:

- Không nỡ mà nói, thì cầm về đi, dựa theo Hạc lão nói, đi sử dụng!

- ...

Da mặt Vương Hành Chủ co giật, thân thể Hạc lão cứng nhắc, muốn phản bác, lại nói không ra được.

Vừa nhìn thấy thỏ đập đầu chết, ai còn dám dùng?

- Ném bể, nếu như ngươi không giải thích được, có phải sẽ bồi thường Vương Hành Chủ hay không!

Hạc lão nói.

- Nếu giải thích được, có phải ngươi sẽ đền cho Vương Hành Chủ hay không?

Trương Huyền nhìn tới.

- Nếu như ngươi có thể giải thích, là ta nhìn lầm, ta nguyện ý bồi thường!

Hạc lão gật đầu.

Đối phương thật có thể chứng minh mình xem sai, bồi thường cũng không có gì.

Dù sao đối với Giám Bảo sư mà nói, nói sai, phải tiếp nhận trừng phạt.

- Không giải thích được, ta cũng nguyện ý bồi thường!

Trương Huyền nói.

- Tốt...

Thấy hai người đối chọi gay gắt, lời nói nói đến nước này, Vương Hành Chủ cắn răng, bàn tay lắc một cái.

Răng rắc!

Tượng rơi trên mặt đất, lập tức chia năm xẻ bảy.

Hô!

Tảng đá vỡ vụn, một cỗ sát khí nồng đậm từ trong đó lan ra ra, làm mọi người giật mình.

Hạc lão vội vàng cúi đầu nhìn lại, chỉ thấy chỗ vết rách vỡ vụn, đỏ thẫm như máu, đồng tử co rụt lại, vẻ mặt trở nên trắng bệch.

- Đây là... Huyết Tinh Thạch?

Huyết Tinh Thạch, xuất hiện ở chiến trường hoặc lò sát sinh, bị máu tươi nhiễm đỏ, năm này tháng nọ, máu tươi thâm nhập trong đó, ẩn chứa sát lục chi khí nồng đậm.

Trọng yếu nhất chính là, có oan hồn quấn quanh, lực lượng nhỏ yếu, đừng nói tới gần, cách rất xa cũng bị sát khí trong đó tổn thương, nhẹ thì tẩu hỏa nhập ma, nặng thì sinh ra uất ức, tự sát mà chết.

Thứ này, cùng Tĩnh Tâm Thạch hoàn toàn trái lại...

Vừa rồi rõ ràng nhìn chính là cái trước, vì sao rơi vỡ sẽ biến thành cái sau, đến cùng xảy ra chuyện gì?

Trong nháy mắt, Hạc lão triệt để bối rối.

Trương Huyền giải thích

dtv-ebook.com

Không chỉ hắn không hiểu, những người khác cũng choáng váng.

Dù Vương Hành Chủ không phải Giám Bảo sư, biết giám bảo không nhiều, nhưng mua sắm pho tượng này, chứng minh tìm hiểu Tĩnh Tâm Thạch không ít, tự nhiên cũng có thể phân biệt ra được, tới đối ứng Huyết Tinh Thạch.

Mua Tĩnh Tâm Thạch, lại trở thành thứ này, quan trọng là Hạc lão còn nói chính xác!

Thật không gặp được thanh niên này, lấy về... Sợ thời gian không dài, thực sẽ bị oan hồn quấn quanh, tâm tình uất ức, rất có thể sẽ giống như con thỏ kia, tại chỗ tự sát!

- Đến cùng xảy ra chuyện gì? Hạc lão, ngươi... Đây là ngươi giám định không có sai lầm?

Lửa giận tuôn trong lòng, quay đầu nhìn lão giả trước mắt, tức sắp nổ tung.

Bình thường lấy thân phận của hắn, khẳng định không dám nói chuyện với đối phương như vậy, nhưng giờ phút này suýt chút nữa chết, đổi lại ai cũng sẽ không tiếp thụ được.

- Ta...

Thân thể run rẩy, Hạc lão không biết trả lời như thế nào, ngồi xổm xuống, nhặt mảnh tượng lên, bất luận nhìn thế nào cũng là Huyết Tinh Thạch, cùng Tĩnh Tâm Thạch không có nửa xu quan hệ.

Trong nháy mắt giống như già đi mười tuổi, run run phút chốc, nhìn về phía Trương Huyền nói.

- Không biết... Các hạ xưng hô như thế nào?

- Đệ tử hạch tâm Lăng Vân Kiếm Các, Trương Huyền!

Trương Huyền gật đầu.

Thân phận trưởng lão tạm thời không thể nói, nếu không sợ là dọa chết đối phương.

- Trương tiểu huynh đệ, pho tượng này, ta rõ ràng thấy là Tĩnh Tâm Thạch, sao...

Đã không còn cao ngạo trước đó, xưng hô cũng biến thành “tiểu huynh đệ”, Hạc lão khom người.

Hắn thoạt nhìn không có bất kỳ sai lầm nào, nhưng kết quả biến thành như vậy, đối phương có thể sớm biết, khẳng định là nhìn ra vấn đề.

Trước đó cũng đã gặp qua đệ tử nội môn Lăng Vân Kiếm Các tiếp nhiệm vụ tới đụng đại vận, kết quả cái gì cũng không biết, còn làm ra không ít chê cười, thậm chí còn tiêu hủy một bảo vật giá trị cực cao, làm hại hắn chịu phạt.

Nguyên nhân chính là như vậy, mới có chút ác cảm với đệ tử Kiếm Các.

Nhìn thấy tên này tuổi tác không lớn, nghĩ đến giống như những người khác, cũng là tới đụng đại vận, lừa gạt nhiệm vụ, không nghĩ tới... Lại là Giám Bảo sư chân chính!

Nhãn lực cao hơn hắn không biết gấp bao nhiêu lần.

Thấy hắn không còn vênh váo tự đắc, Trương Huyền chẳng muốn nói nhiều, tiện tay nhặt lên một khối đá vụn, cầm ở trong lòng bàn tay:

- Tĩnh Tâm Thạch cùng Huyết Tinh Thạch, cả hai trái ngược, lại đều có thể toả ra lực lượng, ảnh hưởng tinh thần cùng tâm trí của người khác! Điểm ấy, không cần ta nói nhiều, các ngươi đều rõ ràng!

Mọi người gật đầu.

Tĩnh Tâm Thạch cùng Huyết Tinh Thạch, đều thuộc về linh thạch, linh thạch phổ thông có thể dự trữ linh khí, cung cấp cho người ta năng lượng tu luyện, mà thứ này, dự trữ chính là đồ vật ảnh hưởng tinh thần!

- Hạc lão giám định không sai, quả thực là Đỗ Hà Tiên Quân lưu lại, cũng là hắn tự mình điêu khắc, thậm chí màu sắc phía ngoài, cũng là hắn tô...

Trương Huyền nói tiếp.

- Là hắn lưu lại, vậy...

Hạc lão kì quái.

Nói như vậy, bản thân không có lầm ah!

Nhưng kết quả, vì sao cùng suy đoán cách nhau một trời một vực?

- Các ngươi ai biết vị Đỗ Hà Tiên Quân này là ai?

Không có trả lời nghi vấn của hắn, Trương Huyền nhìn qua.

- Ta biết...

Viễn Thanh nhịn không được mở miệng:

- Đỗ Hà Tiên Quân, là y đạo thánh thủ trăm năm trước, làm người lương thiện, cả đời cứu người vô số, nguyên nhân chính là như vậy, không ít người đều thờ phụng tượng hắn, thứ nhất đền ơn, thứ hai cầu bình yên! Loại người này, làm sao sẽ làm ra đồ vật Huyết Tinh Thạch, độc hại hậu nhân?

Đỗ Hà Tiên Quân, là một vị siêu cấp cường giả, y sư trăm năm trước xuất hiện ở Ô Hải thành, nắm giữ danh vọng rất lớn, cứu người vô số, làm sao sẽ cố ý hại người?

Dùng Huyết Tinh Thạch điêu khắc chân dung của hắn, hơn nữa cho người ta một loại tác dụng an thần tĩnh tâm, rõ ràng là lừa dối!

- Độc hại? Ngươi nói sai!

Trương Huyền lắc đầu:

- Hắn làm ra thứ này, cũng không phải hại người, mà giống như ngươi mới vừa nói, là đang cứu người!

- Cứu người?

Mọi người càng thêm mê hoặc.

- Thứ này, là Huyết Tinh Thạch điêu khắc thành, bên ngoài dùng lực lượng đặc thù vẽ tranh, mặt ngoài tăng thêm màu sắc, thoạt nhìn để tảng đá trở nên sinh động như thật, trên thực tế giống như vừa rồi ta vẽ tranh, dùng bút lông vẽ trận pháp đặc thù, áp chế sát lục chi khí trong đó! Không chỉ như vậy, còn có thể cung cấp lực lượng, không ngừng toả ra khí tức tĩnh tâm, làm cho tâm thần người an bình.

Thấy mọi người không hiểu, Trương Huyền giải thích:

- Tình huống bình thường, những sát lục chi khí này, sẽ nhìn không ra, cho nên Hạc lão mới cho rằng đây là thực!

Hạc lão gật đầu.

Thật sự là hắn không có nhìn ra còn có sát lục chi khí.

- Tình huống bình thường, sát lục chi khí sẽ không toả ra, nhưng mượn trận pháp, để cho khí tức tĩnh tâm thả ra ngoài, lại không được... Trận pháp dung hợp, tương đương phá hủy trận đồ trên tượng, mới bắt đầu

không cảm giác được cái gì, nhưng theo thời gian trôi qua, sát lục chi khí sẽ từ từ thâm nhập vào trong cơ thể tu luyện giả. Nếu như vừa rồi Vương Hành Chủ trở về sử dụng đồ vật này, không chỉ bản thân sẽ mất đi ý thức mà tự sát, làm không cẩn thận sẽ còn giết chết toàn bộ thân hữu, người nhà, cùng một chỗ chôn theo!

Vương Hành Chủ run rẩy, trên đầu tràn đầy mồ hôi.

Có chút bảo vật, dùng tốt, có thể khiến người ta cấp tốc tiến bộ, dùng không tốt... Chết cũng không biết chết như thế nào!

Giống như cái này!

Nguyên nhân chính là như vậy, chức nghiệp Giám Bảo sư mới nắm giữ địa vị cực cao, kiếm tiền cũng cực nhanh.

- Mặc dù ta không tính am hiểu Đỗ Hà Tiên Quân, nhưng hắn làm ra thứ này, nếu như không đoán sai, cũng không phải dùng để hại người, mà là muốn cứu trị bệnh nhân rơi vào ngủ say!

Không để ý tới hắn sợ hãi, Trương Huyền nói tiếp:

- Bệnh nhân rơi vào hôn mê, bất luận thủ đoạn nào cũng không gọi tỉnh mà nói, kích thích tinh thần là biện pháp tốt nhất! Pho tượng này, vừa mới bắt đầu phóng thích lực lượng an thần tĩnh tâm, để cho người ta không có bất kỳ đề phòng gì, sau đó... Sát lục chi khí lặng lẽ xâm nhập, liền có thể thuận lợi kích thích hồn phách, để đối phương cấp tốc tỉnh táo!

Lúc trước Ngụy Như Yên bởi vì không khống chế được Tiên Thiên độc thể, rơi vào hôn mê, bất kể như thế nào cũng không gọi tỉnh, cuối cùng dùng dược vật đặc thù mới thành công.

Nếu như lúc đó có thứ này, hắn có thể đưa đến tác dụng.

Coi như thân thể hôn mê, cũng có cơ chế bảo vệ bản thân, sẽ tiến hành phản kháng kẻ xâm nhập, tỷ như thân thể của hắn, Vu Hồn rời thân thể,

cảm nhận được nguy hiểm, cũng có thể một mình chiến đấu!

Nước ấm nấu ếch.

Vừa mới bắt đầu tỏa ra khí tức làm cho tâm thần người yên tĩnh, thân thể sẽ dần dần mất đi đề phòng, lúc này lại tiến hành kích thích, hiệu quả càng tốt!

Nguyên nhân chính là như vậy, hắn mới nói, đối phương làm ra cái này, là vì cứu người, không phải hại người.

- Cái này... Đỗ cuộc đời của Hà Tiên Quân, ta nghiên cứu qua, tiểu nữ nhi của hắn một lần ngoài ý muốn, hôn mê bất tỉnh, ngủ trọn nửa năm, đủ loại thủ đoạn đều dùng qua, nhưng không có hiệu quả, về sau không biết dùng phương pháp gì tỉnh lại, hắn cũng không có truyền ra ngoài, trở thành một đại bí ẩn... Chẳng lẽ chính là cái này?

Hạc lão sững sờ tại nguyên chỗ.

Làm Giám Bảo sư, biết rất nhiều sự tình, cuộc đời của Đỗ Hà Tiên Quân, đặc biệt nhìn qua thư tịch liên quan, biết sự tình của con gái hắn.

Vốn không nghĩ tới, nghe được vị trước mắt này nói, bừng tỉnh hiểu ra.

- Có lẽ vậy, đồ vật không có phân thiện ác, phải xem có biết dùng hay không, dùng thứ này, cứu chữa người hôn mê bất tỉnh, hiệu quả rất tốt, nhưng dùng để tu luyện... Rất dễ dàng tẩu hỏa nhập ma!

Trương Huyền gật đầu.

- Thì ra là thế...

Hạc lão hiểu được, lần nữa nhìn về phía thanh niên trước mắt, ánh mắt lộ ra biểu lộ phức tạp, một lát sau nhịn không được gật đầu:

- Ta thua... Vương Hành Chủ, ta sẽ bồi thường!

- Hạc lão khách khí!

Vương Hành Chủ vội vàng đáp lễ.

Xử lý xong xuôi, nhìn về phía Trương Huyền, ánh mắt mang theo cảm ơn:

- Trương huynh, không chỉ cứu Vương Hành Chủ, cũng đã cứu ta!

Đối phương ở thời khắc mấu chốt ngăn Vương Hành Chủ lại, dù vừa rồi cực kỳ tức giận, nhưng suy nghĩ cẩn thận, này tương đương với cứu hắn.

Nếu không, đối phương thật muốn tu luyện, xuất hiện biến cố, làm người giám bảo, khẳng định cũng sẽ nhận phán quyết!

- Không biết hiện tại ta có tư cách đi hoàn thành nhiệm vụ tông môn cho ra không?

Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng, nói.

- Đương nhiên là có...

Hạc lão vội vàng gật đầu:

- Mời tới bên này!

Đồ vật hắn cũng không có nhìn ra được, đối phương liếc mắt liền nhận ra, nhãn lực mạnh mẽ, lợi hại không biết gấp bao nhiêu lần.

Có lẽ... Thật có thể giải quyết sự kiện hắn một mực bất lực kia...

- Ừm!

Trương Huyền đi theo sau lưng đối phương ra ngoài.

Liên quan tới Lạc Nhược Hy

dtv-ebook.com

Chỉ chốc lát đi tới một phòng kín, bốn phía đâu đâu cũng có trận pháp, do bốn vị Chân Tiên cảnh hộ vệ.

Một trung niên nhân mặc áo khoác, lông mi đen nhánh tiến lên đón.

Hạc lão giới thiệu nói:

- Vị này chính là Ô Hải thương hội Hồ phường chủ, phường chủ, vị này là đệ tử hạch tâm của Lăng Vân Kiếm Các, Trương Huyền! Là một vị giám bảo đại tông sư còn lợi hại hơn ta!

- Giám bảo đại tông sư?

Hồ phường chủ sửng sốt một chút, cẩn thận nhìn thanh niên trước mắt.

Hạc lão là Giám Bảo sư của phòng đấu giá, hai người ở chung không dưới mấy chục năm, tính tình biết rất rõ ràng, giới thiệu long trọng như vậy, khẳng định có chỗ hơn người!

Chỉ là, giám bảo giống như y thuật, tuổi tác càng già, càng lộ ra trân quý, hai mươi tuổi... Có thể giám định ra cái gì?

Trong lòng mang theo nghi vấn, nhưng trên mặt không có khinh thường mảy may, vội vàng đi tới trước mặt:

- Trương huynh đệ, tuổi còn trẻ liền có loại bản lĩnh này, thật đúng là anh hùng xuất thiếu niên!

- Hồ phường chủ khách khí.

Trương Huyền nhàn nhạt trả lời.

Vị trước mắt này, tu vi không thấp, trong cơ thể tiên lực chảy xuôi, dù áp chế không có chút nào tiết lộ, nhưng ở dưới Minh Lý Chi Nhãn, vẫn có thể rõ ràng phát hiện, đã đạt đến nửa bước Tiên Quân!

Loại tu vi này, ở Ô Hải thành chỉ sợ cũng rất cao.

- Mời tới bên này...

Khách khí đôi câu, ba người đi vào phòng.

- Trương huynh đệ, ta muốn giám định chính là vật phẩm này...

Biết mục đích đến, không có quá nhiều khách khí, Hồ phường chủ chỉ về phía trước.

Chính giữa gian phòng, là một đồ vật do miếng vải đen bao bọc, đại khái cao cỡ một người, đi tới trước mặt, nhẹ nhàng lôi kéo, lộ ra hình dạng.

Là một tảng đá màu xanh, bề mặt sáng bóng trơn trượt, tựa như rèn luyện qua, quang mang lóng lánh giống như huyết ngọc, lại hoàn toàn khác biệt.

- Là một tảng đá?

Trương Huyền cau mày.

Lăng Vân Kiếm Các, nhiệm vụ giá cả cao như thế, Hạc lão cũng giám định không ra, còn tưởng rằng là vật trân quý gì... Lại là một tảng đá!

Khó trách trước đó Bạch Nguyễn Khanh liền nói có chút cổ quái.

- Chớ xem thường tảng đá kia, thoạt nhìn giống huyết ngọc, nhưng huyết ngọc không có ôn nhuận như vậy, sờ tới sờ lui giống Huyết Huyền Tinh, nhưng Huyết Huyền Tinh lại không lớn như vậy... Ta lật xem vô số thư tịch, đều có khác biệt, sang đây xem qua Giám Bảo sư, cũng chừng trên trăm, đều nói không ra được lai lịch cùng tên, cho nên mới xin Kiếm Các giúp đỡ!

Hạc lão nói.

Còn vì sao không ra giá cao xin trưởng lão tông môn giúp đỡ, bọn họ khẳng định càng biết nhiều rộng rãi, lại làm thành nhiệm vụ đệ tử... Rất đơn giản, trưởng lão thực lực đều cực mạnh, đặc biệt là trưởng lão hạch tâm, hầu như đều là cường giả Tiên Quân cảnh!

Một khi phát giác bảo vật này giá trị cao, lên lòng tham, bọn họ cũng không có cách nào.

Mạnh được yếu thua, không sợ cường giả ăn cướp trắng trợn, mà là sợ bọn họ ghi nhớ.

Chỉ đệ tử mà nói, tương đối dễ dàng một ít.

Trương Huyền lên tiếng.

Thời điểm nói chuyện, hắn dùng Minh Lý Chi Nhãn nhìn một hồi, cho dù là hắn cũng không có nhận ra.

Tàng thư khố của nội nội, hạch tâm, trưởng lão Lăng Vân Kiếm Các toàn bộ xem xong, đơn thuần luận kiến thức mà nói, cao thủ sinh trưởng ở Thượng Thương cũng xa xa không kịp, ngay cả Minh Lý Chi Nhãn cũng nhận không ra, cái tảng đá này, chỉ sợ thật có chút quái dị.

- Thứ này, có thuộc tính gì, các ngươi có đo lường qua chưa?

Cũng không sốt ruột tiến lên, Trương Huyền nhìn qua.

Nếu như chỉ là giám định tảng đá phổ thông, đối phương khẳng định không có khả năng tiêu phí đánh đổi như vậy, lại triệu tập Giám Bảo sư, xin Kiếm Các giúp đỡ... Khẳng định là phát hiện thứ này không tầm thường, chỉ cần xác định tên, cuối cùng đấu giá giá tiền sẽ cao hơn!

- Đo lường qua, cái tảng đá này, luyện khí sư mạnh nhất Ô Hải thành, dùng hỏa diễm lợi hại nhất cũng đốt không được, vũ khí cấp bậc Tiên Quân cũng không cách nào lưu lại dấu vết...

Hạc lão nói.

Biết giám bảo giống như xem bệnh, cần biết thuộc tính, mới có thể phán đoán càng tốt hơn, Hạc lão cũng không giấu diếm.

- Hỏa diễm đốt không được? Vũ khí Tiên Quân không gây thương tổn?

Trương Huyền giật mình.

Vũ khí Tiên Quân, ở toàn bộ đại lục xem như đỉnh phong nhất, vậy mà cũng không cách nào lưu lại vết thương, chẳng lẽ tảng đá này, là đồ vật đi đến loại cấp bậc kia?

Khó trách... Cam lòng tiêu phí đánh đổi như vậy, xem ra đối phương là muốn biết đồ vật xác thực, bán đi cái giá trên trời.

- Mong Trương huynh hỗ trợ, nhìn xem cụ thể là vật gì...

Hạc lão ôm quyền.

- Tốt!

Trương Huyền không nói thêm lời, đi tới trước tảng đá.

Tảng đá huyết hồng sắc, mang theo nặng nề, cho người ta một loại cảm giác áp bách kịch liệt, tuy không có đụng chạm, lại có thể tuỳ tiện để hắn cảm giác ra, thực lực bây giờ, chỉ sợ không thể giơ lên.

Hư Tiên cảnh đỉnh phong, có thể so với Chân Tiên cảnh đỉnh phong, cũng cầm không được... Tảng đá kia, quả nhiên không tầm thường.

- Trương huynh, có cần công cụ gì không?

Thấy hắn cái gì cũng không cầm, liền đếni đến trước mặt, Hạc lão nghi ngờ.

Giám định khoáng thạch, dưới tình huống bình thường, cần Huyền Tàng Thước, các loại đồ vật đo mật độ, có thể chuẩn xác đo đạc mật độ, chất

lượng cùng với thuộc tính của đồ vật, cũng có thể xác nhận đồ vật tốt hơn.

Tay không tấc sắt, chỉ bằng vào con mắt... Có thể nhìn ra cái gì?

- Trước không cần...

Dọc theo tảng đá dạo qua một vòng, Trương Huyền xòe bàn tay ra, nhẹ nhàng sờ một cái.

Ông!

Trong đầu lập tức xuất hiện một quyển sách.

Ngón tay tiếp xúc thư tịch, con mắt rơi vào văn tự, đồng tử co rụt lại, thân thể không tự chủ được cứng ngắc tại nguyên chỗ.

- Hạc lão, người này đáng tin cậy không...

Thấy thanh niên kia cái gì cũng không dùng, chỉ sờ một chút, Hồ phường chủ nhíu mày.

Thân là phường chủ thương hội, Giám Bảo sư gặp qua không biết bao nhiêu, trẻ tuổi như vậy, hơn nữa giám định bảo vật như vậy, còn là lần đầu tiên thấy.

- Nhãn lực cao minh hơn ta không biết gấp bao nhiêu lần!

Hạc lão gật đầu.

Bức tượng vừa rồi, cũng là tảng đá, tranh vẽ trận pháp, đối phương liếc mắt cũng có thể nhìn ra, đủ để chứng minh thực lực.

Cái tảng đá này, hẳn cũng có thể nhìn ra chút manh mối!

Thời điểm hai người trò chuyện, chỉ thấy thanh niên xoay đầu lại, bắp thịt toàn thân kéo căng:

- Thứ này... Các ngươi từ nơi nào đạt được?

- Là một vị tán tu bán cho ta... Nghe hắn nói, hình như là đến từ Trục Tinh Hải!

Thấy bộ dáng của hắn, giống như nhìn ra cái gì, Hồ phường chủ nói.

- Trục Tinh Hải?

Trong thư tịch của Lăng Vân Kiếm Các, chỉ có bố cục trong phạm vi Kiếm Các, Trục Tinh Hải, chưa bao giờ thấy qua.

- Một trong sáu đại tông môn Trục Tinh cung, thật ra là một đảo hoang trong hải dương, Trục Tinh Hải, chính là hải dương xung quanh bọn họ...

Thấy hắn không biết, Hạc lão giải thích.

- Trục Tinh cung... Đỗ Thanh Diên?

Nắm đấm Trương Huyền xiết chặt.

Trước đó, Hàn Kiếm Thu tông chủ từng nói qua, muốn biết càng nhiều sự tình của Thần Linh, Trục Tinh cung cung chủ Đỗ Thanh Diên là thí sinh tốt nhất, chỉ bất quá, đối phương chưa chắc sẽ nói.

Dính dáng Thần Linh, ai cũng không nguyện ý nhiều lời.

Hiện tại thứ này, lại xuất hiện ở Trục Tinh Hải...

Sẽ có liên quan gì hay không?

- Trương huynh, có phải nhận ra tảng đá này hay không?

Hạc lão nói.

Từ vừa mới bắt đầu, thanh niên trước mắt này liền lộ ra không có chút rung động nào, hình như chuyện gì cũng không thể để hắn sinh ra gợn

sóng, mà bây giờ bộ dáng kia... Chẳng lẽ nhận ra thứ này đến cùng là vật gì?

- Ừm!

Trương Huyền ép lại kích động trong lòng, gật đầu.

- Vật gì?

Lần này không chỉ Hạc lão kích động, Hồ phường chủ cũng vội vàng nhìn lại.

- Đây là một Thần Huyết Thạch.

Nhắm mắt lại, Trương Huyền mở miệng nói.

- Thần Huyết Thạch?

Hạc lão cùng Hồ phường chủ liếc mắt nhìn nhau, tất cả đều sững sờ.

Chữ Thần này tuyệt đối không thể dùng linh tinh, tất nhiên sẽ gặp phải Thần Linh xoá bỏ!

Thần Huyết Thạch... Bọn họ nghe cũng không có nghe qua, trên thư tịch cũng chưa từng ghi chép... Thật có loại vật này?

- Không sai.

Trương Huyền gật đầu.

Vừa rồi sở dĩ hắn kích động, cũng không phải bởi vì thứ này liên quan đến Thần Linh... Mà là khả năng liên quan đến Lạc Nhược Hi!

Sở dĩ nói như vậy, cũng không phải trên thư tịch viết ra tên của nàng, mà là... Chỉ có ba chữ “Thần Huyết Thạch”, đằng sau ghi chép gì cũng không có!

Sau khi thư viện tấn cấp, bảo vật Tiên Quân đỉnh phong cũng có thể nhẹ nhõm nhận ra, nhưng đồ vật liên quan tới Lạc Nhược Hi, nhiều nhất có thể dò xét cái tên, còn lai lịch, tất cả hoàn toàn không có.

Giống như tảng đá trước mắt này!

Giống như dây chuyền trên cổ, dùng thư viện lặng lẽ dò xét qua nhiều lần, xuất hiện thư tịch, cùng trước mắt không có gì khác nhau!

Bởi vậy Thần Huyết Thạch gì kia, vô cùng có khả năng liên quan đến nàng!

Đương nhiên, chỉ bằng vào những thứ này, còn chưa đủ để xác định, nhưng tới gần tảng đá, dây chuyền trên cổ xuất hiện ấm áp, lại không phản ứng được, vậy thì thật sự choáng váng.

- Thần Huyết Thạch... liên quan đến Thần Linh?

Cũng kìm nén không được, Hồ phường chủ nhìn lại, ánh mắt lộ ra một tia kinh hoàng.

Nếu như chỉ là bảo vật phổ thông, hắn có tự tin có thể bán đi giá cao, nhưng liên lụy đến Thần Linh...

Có chút do dự!

Làm người ở Di Khí đại lục, Thần Linh kiêng kỵ nhất chính là, lan ra sự tình cùng đồ vật có liên quan tới bọn hắn.

Cái tảng đá này, thật muốn liên quan đến Thần Linh, ngang nhiên đấu giá, làm không cẩn thận sẽ dẫn tới Thần điện chú ý... Đến lúc đó, chết cũng không biết chết như thế nào!

- Có thể gọi cái tên này, nhất định liên quan đến Thần Linh, còn hình thành thế nào, có công hiệu gì, ta cũng không rõ lắm...

Trương Huyền lắc đầu.

Thư viện chỉ xuất hiện cái tên, cũng không tỉ mỉ miêu tả thiếu hụt, bởi vậy thứ này có thể luyện chế thành vũ khí hay không, lại có bao nhiêu năng lực, cho dù là hắn cũng hoàn toàn không biết.

Nhưng có thể khẳng định... Thư viện cũng dò xét không ra tin tức hoàn chỉnh, nhất định liên quan đến Thần Linh!

- Cái này...

Hồ phường chủ do dự.

Đây chính là hắn dùng nhiều tiền mua, vì giám định, càng tốn vô số của cải, thật liên quan đến Thần Linh, nên làm cái gì?

Bán hay không bán?

- Ngươi nói nó gọi Thần Huyết Thạch... có bằng chứng gì không?

Dừng lại một chút, Hồ phường chủ nghiến răng:

- Trương huynh không nên hiểu lầm, ta cũng không phải nghi ngờ ngươi, mà là có chữ kia, dính dáng cực lớn, ta không thể không cẩn thận...

- Bằng chứng...

Biết ý nghĩ của đối phương, Trương Huyền nói.

- Có!

- Loại phương pháp nào?

Hồ phường chủ vội nói.

- Rất đơn giản... Nếu là Thần Huyết Thạch, khẳng định liên quan đến huyết dịch của Thần Linh, ngươi có thể tìm huyết dịch Tiên thú hung mãnh nhất trên đại lục tới thử một chút... Nếu như bản năng sinh ra sợ hãi, đã nói lên... Phán đoán của ta không sai lầm chút nào!

Trương Huyền gật đầu.

Thiên Đạo công pháp Chân Tiên cảnh

dtv-ebook.com

Tuy không biết thuộc tính thứ trước mắt này, nhưng hắn đối với Thánh thú, Tiên thú hiểu rõ rất nhiều.

Tảng đá kia đã có hai chữ “Thần Huyết”, nhất định liên quan đến huyết dịch Thần Linh, Tiên thú cường đại tới đâu gặp phải, chỉ sợ cũng phải nhượng bộ lui binh.

Loại phương pháp này, là từ Lăng Vân Kiếm Các truyền tới.

Trong đó Kiếm Thần đường, Tiên thú lợi hại hơn nữa, cũng không dám tới gần.

Chính là bởi vì trong đó có tổ sư khai phái lưu lại hai chữ “Kiếm Thần”.

- Cái này... Ta hiện tại liền đi tìm!

Phương pháp không khó, Hồ phường chủ cùng Hạc lão nhìn nhau, cái trước gật đầu, vội vã rời đi.

Hắn rất muốn xác định, đến cùng có phải Thần Huyết Thạch hay không.

Nếu như là thật, lần này coi như thua thiệt lớn, cũng không dám bán đấu giá.

Dù sao tiền so sánh với mạng, người sau rõ ràng quan trọng hơn một ít.

Không đến nửa canh giờ, Hồ phường chủ cầm mấy cái bình ngọc đi tới.

- Mấy cái này đều là huyết dịch Tiên thú Tiên Quân cảnh...

Tiên thú Tiên Quân cảnh, số lượng không nhiều, tìm được một con, hơn nữa mang tới rất khó, nhưng huyết dịch không quá phức tạp.

Huyết dịch Tiên thú ẩn chứa năng lượng to lớn, đối với tăng cao tu vi cũng có trợ giúp rất lớn, chỉ cần nguyện ý bỏ tiền, còn rất dễ dàng mua được từ Thông Thần điện.

- Bình huyết dịch Mặc Hổ Tiên thú này, trưởng thành là Tiên Quân đỉnh phong...

Cầm qua một bình ngọc, một giọt máu đổ tới tảng đá.

Mặc dù chỉ là một giọt máu, nhưng ẩn chứa linh lực nồng đậm, nặng nề giống như hoàng kim, lăng không nhỏ xuống, ép không khí phát ra vù vù vang vọng.

Hô!

Mắt thấy huyết dịch liền muốn rơi vào trên tảng đá, đột nhiên nhẹ nhàng run rẩy, bay đến một bên, giống như thấy được đồ vật gì để nó sợ hãi, trốn ở một bên, phát ra thanh âm nghẹn ngào.

Da mặt Hồ phường chủ cứng đờ.

Nếu như nói trước đó còn có nghi ngờ, giờ phút này trong lòng đã tin tưởng bảy tám phần.

Hắn mua sắm mấy loại huyết dịch, Mặc Hổ Tiên thú cường đại nhất, huyết dịch khác gặp nó đều run lẩy bẩy không dám gần, nhưng bây giờ, còn chưa tới trước tảng đá, liền bộ dáng này...

Chứng minh trong viên đá nhất định tỏa ra một loại lực lượng để nó kính sợ!

Trừ Thần Linh, thật đúng là không tưởng tượng ra được!

Huyết dịch còn lại trong bình ngọc nhỏ lên, tất cả đều giống nhau như đúc, sợ hãi không dám tới.

- Quả nhiên là Thần Huyết Thạch...

Trong lòng không còn nghi ngờ, nhìn về phía thanh niên trước mắt tràn đầy kính sợ.

Công cụ gì cũng không cần, liếc mắt liền nhìn ra liên quan đến thần huyết, nhãn lực của đối phương, quả thực mạnh mẽ đáng sợ.

- Thứ này... Ngươi có biết, lúc nào đạt được, vị trí cụ thể ở nơi nào không?

Trương Huyền không nói thêm lời, lúc này cũng dẹp loạn kích động trong lòng, nhìn lại.

- Lúc ta mua, người kia chỉ nói, Trục Tinh Hải, cái khác thì không tiết lộ tỉ mỉ...

Hồ phường chủ lắc đầu.

- Người bán ra tảng đá này, bây giờ còn có thể tìm được không? Ta có chút nghi vấn muốn hỏi thăm!

Trương Huyền nói.

- Ta thử một chút!

Hồ phường chủ lấy ra ngọc bài đưa tin, đưa tin cho đối phương, đợi một hồi, nhưng không trả lời tin tức, đành phải bất đắc dĩ lắc đầu:

- Hắn bán cho ta tảng đá, liền biến mất, hắn là sẽ liên lạc không được!

Trương Huyền than thở.

Còn tưởng rằng có thể tìm được đối phương, hỏi thăm một chút, tìm được vị trí cụ thể, đi qua tự mình thăm dò, hiện tại xem ra là không thể

nào.

Lại hỏi thăm vài câu, cũng không đạt được đầu mối hữu dụng, Trương Huyền kìm lòng không được có chút thất lạc.

- Vậy ngươi có biết, tảng đá này, đối phương đạt được, đại khái thời gian bao lâu không?

Trương Huyền hỏi.

- Ta mua lại, tiếp cận một tháng, Lúc đó hắn nói, đạt được hơn một tháng... Nói cách khác, tảng đá này đến trong tay hắn, đến bây giờ, đã có hai tháng thời gian!

- Hai tháng?

Trương Huyền sửng sốt, nắm đấm lần nữa xiết chặt.

Lạc Nhược Hi ở Danh Sư đại lục hơn một năm.

Sau khi nàng rời đi, bản thân lại đợi ba bốn tháng, mới đi vào Thượng Thương.

Dựa theo thời gian ở Thượng Thương cùng Danh Sư đại lục mười so một, một năm rưỡi, tương đương với Thượng Thương hơn năm mươi ngày... Đi tới Thượng Thương cũng qua hơn mười ngày, tính toán đâu ra đấy, vừa vặn hơn hai tháng!

Thoạt nhìn...

Thứ này vô cùng có khả năng liên quan đến nàng.

Đương nhiên, phải hay không phải, còn cần tự mình đi Trục Tinh Hải điều tra.

Rõ ràng những thứ này, thở ra một hơi, Trương Huyền tiếp tục hỏi:

- Hồ phường chủ, ngươi nơi này có công pháp Chân Tiên cảnh tu luyện không? Số lượng càng nhiều càng tốt, cho ta xem một chút? Ta chỉ liếc mắt nhìn là được, sẽ không sao chép, cũng sẽ không mang đi!

Tới hỗ trợ giám định bảo vật, mục đích sẽ vì cái này, mà muốn đi Trục Tinh Hải, tìm kiếm tung tích của Lạc Nhược Hi... Tu vi cực kỳ quan trọng!

Chỉ có đến Chân Tiên, mới coi như có năng lực tự vệ.

- Công pháp Chân Tiên cảnh tu luyện?

Thấy hắn đưa ra yêu cầu này, Hồ phường chủ dừng lại một chút, gật đầu:

- Thứ này chỗ ta có một ít, đều là phòng đấu giá ghi chép bản sao... Nếu như Trương huynh muốn nhìn, vui vẻ còn không kịp!

Vị trước mắt này, ngay cả đồ vật như vậy cũng có thể nhận ra, giám định thuật mạnh mẽ, làm người ta líu lưỡi.

Nếu như có thể lôi kéo đến thương hội bọn họ, về sau bất kỳ bảo vật gì cũng sẽ không xuất hiện sơ suất!

Bởi vậy, đối phương nói chuyện, lập tức đáp ứng.

Huống chi đối phương chỉ là nhìn một chút, cũng không phải sao chép....

- Đa tạ phường chủ!

Thấy hắn đồng ý, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, ngay sau đó nhìn về phía tảng đá cách đó không xa:

- Thần Huyết Thạch này, dính dáng Thần Linh, phường chủ tốt nhất không nên đấu giá, tìm trận pháp đặc thù phong tồn, tuyệt đối không nên để tin tức tiết lộ! Nếu như về sau, ta xác thực biết phương pháp luyện chế hoặc phương pháp sử dụng, sẽ nói tỉ mỉ cho phường chủ.

- Làm phiền Trương huynh...

Hồ phường chủ vội vàng gật đầu.

Thật ra thì không cần đối phương nói, hắn cũng đã sớm quyết định.

Đồ vật dính dáng Thần Linh, cho hắn mười cái lá gan cũng không dám tiết lộ.

Tuy tu vi đạt đến nửa bước Tiên Quân, nhưng so sánh với cường giả Thần điện... Kém không biết bao nhiêu, căn bản không ở cùng một cấp bậc.

Mấu chốt nhất là... coi như Thần điện mặc kệ, cường giả sáu đại tông môn biết tin tức, khẳng định cũng sẽ tới.

Hắn chỉ là thương nhân, đối diện với mấy cái này, khẳng định không chống lại được.

Phiền phức như vậy, không bằng phong tỏa tin tức, cái gì cũng không nói.

Sắp xếp người cất Thần Huyết Thạch, Hồ phường chủ mang theo Trương Huyền đi tới một gian phòng.

Bên trong quả nhiên rậm rạp chằng chịt bày không biết bao nhiêu thư tịch, tuy số lượng kém Trưởng Lão điện, nhưng cũng rất nhiều.

- Chỉ có hơn bảy mươi bản...

Rất nhanh thu nhận trong óc, Trương Huyền lắc đầu.

Thư tịch rất nhiều, nhưng đến Chân Tiên cảnh, chỉ có hơn bảy mươi bản.

Hơn sáu trăm bản cũng còn lại bảy chỗ thiếu hụt, coi như hơn bảy mươi bản nữa, khả năng tác dụng cũng sẽ không quá lớn.

- Chính xác!

Hô khẽ một tiếng, thư viện lay động, hơn bảy mươi bản cùng trước đó sưu tập dung hợp lại với nhau.

Không ôm hy vọng quá lớn cầm lấy thư tịch, liếc mắt nhìn, con mắt kìm lòng không được sáng lên.

Trước đó còn thừa lại bảy chỗ thiếu hụt, vậy mà toàn bộ bổ sung, Thiên Đạo công pháp Chân Tiên cảnh trong tay, vậy mà hoàn mỹ vô khuyết, không còn sơ hở!

- Cái này...

Trương Huyền có chút không dám tin tưởng.

Vốn nghĩ hơn bảy mươi bản, có thể bổ sung một hai nơi là tốt lắm rồi, toàn bộ bổ sung xong, đến cùng làm sao làm được?

Vội vàng lật xem bảy mươi bản mới thu một lần, lập tức bừng tỉnh hiểu ra.

Phòng đấu giá sưu tập những cái này, dù không mạnh mẽ bằng Kiếm Các, nhưng đều là loại pháp quyết thưa thớt, kỳ quái, loại này dùng chính là bàng môn tả đạo, đi cũng không phải con đường tu luyện bình thường.

Nguyên nhân chính là như vậy, mới có thể bán ra giá cao, để rất nhiều tu luyện giả vây đỡ.

Kiếm Các hơn sáu trăm bản, thiên hướng chính thống, hơn bảy mươi bản này kiếm tẩu thiên phong... Cả hai bổ sung, Thiên Đạo công pháp liền triệt để hình thành.

- Không biết Trương huynh muốn xem thư tịch phương diện nào, ta có thể lấy ra...

Hồ phường chủ cười nói.

- Ta đã xem xong, đa tạ!

Trương Huyền ôm quyền.

- Xem xong?

Hồ phường chủ ngẩn ngơ.

Hai người vừa mới đi vào, thanh niên trước mắt này cũng chỉ nhìn lướt qua thư tịch trước mặt...

Giống như mang đối phương đi thanh lâu, bên này quần còn không có cởi ra, bên kia liền đứng dậy, nói cho người khác biết đã chơi xong...

Quá nhanh a!

Ngươi xác định là tới chơi gái... à không, là đến xem sách?

Có cần nhanh như vậy hay không?

- Ta chỉ là có chút nghi vấn khó xử lý trên việc tu luyện, không nghĩ thông, muốn tới đây tìm kiếm thư tịch, nhìn có thể dung hội quán thông hay không... Nhìn thấy những sách này của ngươi, phát hiện cùng ta đều không thích hợp, đi nhìn, nhiễu loạn tư tưởng, còn không bằng không nhìn!

Trương Huyền cười nói.

- Cái này... Cũng đúng, những công pháp này của ta cùng pháp quyết chính thống của Kiếm Các, có không ít khác biệt.

Nghe được lý do này, Hồ phường chủ gật đầu.

Tu luyện, cũng không phải học càng nhiều càng tốt, tham thì thâm, không ít nhìn sách nhiều, ngược lại không cách nào phân biệt thật giả, cuối cùng dẫn đến tẩu hỏa nhập ma.

- Trương huynh, lần này nhờ có ngươi phân biệt ra Thần Huyết Thạch, để cho ta miễn trừ tai hoạ, chỉ là một chút tâm ý, mong không nên từ chối...

Rời phòng, Hồ phường chủ đưa tới một túi Thông Thần Tệ, xem ra chừng trên trăm.

Một hơi lấy ra nhiều như vậy, vì lôi kéo Trương Huyền, cũng coi như bỏ hết cả tiền vốn.

- Phường chủ khách khí, ta cũng là vì hoàn thành nhiệm vụ...

Khoát tay áo, Trương Huyền không có tiếp thu.

Quân tử thích tiền, ăn cướp là được.

Chút Thông Thần Tệ ấy, hắn còn chướng mắt.

Đương nhiên, chủ yếu là không muốn cùng đối phương có nhân quả quá sâu.

- Cáo từ, về sau có cơ hội gặp lại!

Thoái thác đối phương thịnh tình chiêu đãi, Trương Huyền xoay người rời thương hội.

Lần này tới mục đích là tìm kiếm công pháp, bổ sung Thiên Đạo pháp quyết Chân Tiên cảnh, hiện tại hoàn thành, nên trở về tìm Bạch Nguyễn Khanh, đồng thời mau chóng tăng cao tu vi!

Chỉ cần đến Chân Tiên cảnh đỉnh phong, phối hợp thanh kiếm kia, cường giả Tiên Quân đỉnh phong cũng có thể chiến một trận, lại đi Trục Tinh Hải, tìm kiếm tung tích Lạc Nhược Hi, cũng không cần phải lo lắng.

Rời đi thương hội mới phát hiện, bên ngoài trời đã đen, minh nguyệt huyền phù, tinh thần lấp lóe, bốn phía tĩnh mịch.

Dọc theo đường phố, đi tới Thông Thần điện, mới đi không có mấy bước, đồng tử đột nhiên co rụt lại.

- Người nào?

Vội vàng quay đầu, ngay sau đó nhìn thấy đường phố trước mắt nguyên bản bằng phẳng, một hồi vặn vẹo, tất cả kiến trúc giống như trong nháy mắt biến mất, xuất hiện ở vùng hoang vu, ngay sau đó vài bóng người bất ngờ xuất hiện ở phía trước.

Đột phá Chân Tiên

dtv-ebook.com

- Lực lượng không gian?

Trương Huyền sầm mặt lại, lông tơ toàn thân dựng lên.

Loại tình huống trước mắt này, đổi lại những người khác, cho dù là Chân Tiên cảnh, thậm chí Tiên Quân cảnh phổ thông, cũng chưa chắc có thể nhận ra, nhưng hắn từ Danh Sư đại lục tới, lúc trước đã sớm nắm trong tay lực lượng không gian, biết nguồn gốc một màn này!

Là sử dụng lực lượng không gian, phong bế bốn phía!

Nói cách khác, hiện tại hắn đã bị bắt đến một không gian đặc thù, ở đây, coi như huyên náo động tĩnh lại lớn, bên ngoài cũng sẽ không có người phát giác!

Ở Danh Sư đại lục, chỉ cần là Cổ Thánh, có thể tùy ý điều động lực lượng không gian... Nhưng ở Thượng Thương, cường giả Tiên Quân cảnh cũng chưa chắc có thể hoàn thành!

Bây giờ lại bị bắt tới, chẳng lẽ...

Vội vàng nhìn về phía mấy bóng người đi tới, hết thảy bốn vị, tất cả đều mặc trường bào màu đen, thấy không rõ dung mạo, trên người tỏa ra khí tức vắng lặng, cho người ta một loại cảm giác đến từ địa ngục.

- Ba vị Chân Tiên đỉnh phong, một vị Tiên Quân?

Trương Huyền lạnh cả người.

Hắn chỉ có Hư Tiên cảnh đỉnh phong, coi như Thiên Đạo công pháp vô địch, có thể chống lại cường giả Chân Tiên cảnh, nhưng ba vị đỉnh

phong, một vị Tiên Quân, hoàn toàn không cách nào ngăn cản!

Đây là người nào?

Vì sao muốn giết mình?

- Các ngươi muốn tới giết ta?

Tâm cảnh vận chuyển, vẻ hốt hoảng tiêu hết, trên mặt không vui không buồn, Trương Huyền cau mày hỏi.

Trên người đối phương sát cơ cường thịnh, người bình thường cũng không che giấu được, huống chi Minh Lý Chi Nhãn.

- Giao cho ngươi, ghi nhớ lời nói của chủ nhân!

Cũng không giải thích, cường giả Tiên Quân cảnh nhìn về phía một vị Chân Tiên cảnh đỉnh phong cách đó không xa nói.

- Vâng!

Nghe được mệnh lệnh, một vị Chân Tiên cảnh thân ảnh run rẩy, đi tới trước mặt, năm ngón tay mở ra, lăng không áp bức tới.

Ầm!

Lực lượng cuồng bạo như vòi rồng bao phủ, còn chưa tới trước mặt, Trương Huyền liền cảm thấy ngực khó chịu, có chút không thở nổi.

- Thật mạnh!

Đồng tử co rụt lại, lỗ chân lông toàn thân nổ tung.

Tuy không chân chính chiến đấu qua với cường giả Chân Tiên cảnh, nhưng ở Thông Thần điện, Trưởng Lão điện cùng cường giả cấp bậc cao hơn tỷ thí kiếm thuật, đối với tu vi bọn hắn đã có khái niệm!

Mặc dù hắn là Hư Tiên, có thể dựa vào Thiên Đạo công pháp và chân khí đối kháng Chân Tiên cảnh đỉnh phong, không thành vấn đề... Bây giờ lại có chút hô hấp không ra... Người trước mắt này, tuyệt không phải Chân Tiên phổ thông!

Thực lực chân chính, chỉ sợ so với Tiên Quân bình thường, chỉ mạnh không yếu!

- Lui!

Tình cảnh nguy cấp, thời gian không cho phép suy nghĩ nhiều, thân thể bỗng nhiên co rụt lại, cấp tốc lui về phía sau, đồng thời chập ngón tay làm kiếm, điểm về phía trước.

Rầm!

Thiên Đạo chân khí hình thành kiếm khí, giống như thực chất, thời gian nháy mắt liền phá vỡ lực lượng công tới của đối phương, đâm tới mi tâm của người áo đen Chân Tiên cảnh.

Đối phương muốn giết hắn, hơn nữa còn có cường giả Tiên Quân cảnh tọa trấn, bởi vậy vừa ra tay, cũng không có lưu tình, dùng ra lực lượng mạnh nhất.

Kiếm khí sắc bén vô song, ẩn chứa lý giải đối với kiếm đạo của hắn, lại xuất hiện bất ngờ như vậy, không có gì bất ngờ xảy ra, người trước mắt này sẽ bị tuỳ tiện chém giết, chỉ cần giết cái này, hoàn toàn có thể thừa dịp đối phương không có vây tới, nghĩ biện pháp trốn khỏi không gian phong tỏa, nhân cơ hội bỏ trốn.

- Coi như có chút bản lĩnh, xem ra lần này tới, không tính quá vô vị!

Thời điểm kiếm khí sắp đâm vào mi tâm đối phương, người áo đen đối diện nhẹ nhàng cười một tiếng, ngón tay bóp một cái, kiếm khí đâm đến giống như rắn bị bắt lại bảy tấc, bất kể giãy dụa như thế nào, cũng chạy trốn không xong.

Khuôn mặt Trương Huyền trầm xuống.

Tuy kiếm khí của hắn không có ẩn chứa Thần chi kiếm ý, nhưng tu luyện chính là Thiên Đạo công pháp, uy lực vô cùng cường hãn, vừa rồi đột nhiên sử dụng ra, đệ tử hạch tâm của Lăng Vân Kiếm Các cũng sẽ bị nhất kích tất sát...

Đối phương lại đưa tay nắm lại, tựa như bắt trùng...

Nên mạnh bao nhiêu?

- Đi!

Ngay thời điểm khiếp sợ, người áo đen nhẹ nhàng cười một tiếng, nắm lại kiếm khí, thay đổi phương hướng thẳng tắp đâm tới.

Hô!

Vội vàng lui về phía sau, thân thể Trương Huyền co lại.

Phốc!

Bả vai xuất hiện vết máu, máu tươi chậm rãi chảy ra.

Kiếm khí của mình công kích đối phương, lại bị đối phương bắt tới phản kích, để hắn bị thương!

- Phản ứng rất nhanh...

Thấy không có đánh giết hắn, người áo đen dường như cũng rất kỳ quái, ánh mắt lộ ra vẻ tán thưởng.

- Thiếu hụt!

Đè nén khiếp sợ trong lòng, hít sâu một hơi, trong đầu Trương Huyền thở nhẹ.

Thực lực của đối phương, thực sự quá quái dị, tìm kiếm thiếu hụt, tiến hành sử dụng, có lẽ mới có thể phá giải tình thế nguy cấp trước mắt.

- Ông!

Thư viện lắc lư một cái, nhưng không xuất hiện thư tịch.

- Cái gì?

Cơ bắp Trương Huyền kéo căng.

Thư viện không cách nào xuất hiện thư tịch, chứng minh... Đối phương hoặc là vượt qua Thiên Đạo, hoặc có phương pháp đặc thù che đậy thiên cơ!

- Chẳng lẽ là không gian gấp này?

Lúc ở Danh Sư đại lục, ở Thiên Cơ sư công hội cũng gặp phải loại tình huống này, hiện tại thân ở trong không gian gấp, vô cùng có khả năng, đối phương dùng chính là thủ đoạn tương đồng!

Thiên Cơ bị che đậy, thư viện không có bất kỳ tác dụng nào, muốn điều tra đối phương thiếu hụt, liền thành trang trí!

Chẳng lẽ đối phương biết mình có thư viện, cố ý bố trí loại mai phục này?

- Chắc là... Sợ bị người khác biết, đặc biệt là Lăng Vân Kiếm Các, bởi vậy cố ý che đậy Thiên Cơ!

Rất nhanh hiểu được.

Thư viện trừ Lạc Nhược Hi, không có người biết, không có khả năng bởi vì việc này, đối phương làm như vậy, chắc là sợ cường giả Lăng Vân Kiếm Các phát hiện, từ đó nhúng tay.

- Nghe nói ngươi am hiểu dùng kiếm, vậy ngươi xem xem kiếm thuật của ta đến cùng thế nào!

Tất cả tư tưởng ở trong đầu xoay tròn rất nhanh, chỉ thấy người áo đen trước mắt cong ngón tay bắn ra.

Ô ô ô!

Năm đạo kiếm khí từ năm ngón tay bắn ra, tựa như ngũ thải cầu vồng, đâm về năm nơi huyệt đạo trên người.

Mũi chân điểm một cái, thân ảnh Trương Huyền tránh qua một bên.

Thiên Đạo thân pháp, giống như quỷ mị.

Hắn nhanh, năm đạo kiếm khí càng nhanh, bất kể né tránh như thế nào, tựa như quyết định, theo sát mà tới, làm sao cảm giác thoát khỏi không xong.

- Lực khống chế thật mạnh...

Trong lòng Trương Huyền lại không may mắn.

Tu vi đi đến loại cảnh giới như hắn, tự nhiên biết chiêu này của đối phương, cũng không phải là kiếm khí đi theo, mà là kiếm ý khóa chặt! Đối phương dùng kiếm ý, khóa chặt bản thân, cho nên vô luận trốn như thế nào, cũng khó có khả năng tránh thoát!

Chiêu này hắn cũng biết, nhưng nhất định phải sử dụng Thần chi kiếm ý mới có thể làm được... Đối phương dễ như trở bàn tay liền có thể hoàn thành, kiếm pháp mạnh mẽ, vậy mà lợi hại hơn đám người Bạch Nguyễn Khanh rất nhiều!

Lăng Vân Kiếm Các, là nơi am hiểu dùng kiếm nhất Thượng Thương, kiếm thuật có thể xưng thiên hạ đệ nhất!

Trong đó người có thể cùng hạch tâm đệ nhất chiến bình, cũng không bằng vị trước mắt này... Hắn đến cùng là ai?

Lại từ đâu mà tới, vì sao muốn giết mình?

- Các ngươi là người Thần điện?

Nghĩ tới cái gì, đáy lòng Trương Huyền lạnh ngắt.

Trước đó Hàn Kiếm Thu tông chủ đặc biệt nói qua, chuyện của hắn không thể tiết lộ, nếu không Thần điện tất nhiên sẽ để mắt tới, làm không cẩn thận sẽ còn bị giết!

Lúc đó còn cho rằng có chút doạ người, không phải là thật!

Hiện tại xem ra... Vô cùng có khả năng!

Nếu không, đối phương đến cùng làm thế nào biết thân phận của mình, sao lại tới nhanh như vậy, trực tiếp xác nhận, không có chút nghi ngờ nào?

Hô!

Không có trả lời lời nói của hắn, người áo đen lần nữa cong ngón tay búng một cái, lại có mấy đạo kiếm khí đâm tới.

Mấy đạo này cùng năm đạo trước mặt điệp gia, lực lượng nhất thời tăng lên không chỉ một lần, ngay lúc sắp phá vỡ phòng ngự của hắn, đâm xuyên thân thể.

- Vỡ!

Ngực bỗng nhiên nhô lên, chân khí từ huyệt đạo của Trương Huyền phun ra, tiến lên đón.

- Không thể đợi thêm nữa...

Liên tục lui về phía sau mấy bước, ngực đau rát.

Vì chặn lại kiếm khí của đối phương, áp súc chân khí trong cơ thể, cưỡng ép tuôn ra, chỉ lần này liền bị thương nhẹ.

Thấy đối phương thành thạo, còn không có hạ sát chiêu, Trương Huyền biết chậm trễ nữa hắn phải chết không nghi ngờ, hít sâu một hơi, lập tức lấy ra một viên Tiên Nguyên đan thượng phẩm nuốt vào cổ họng.

Cô cô cô cục cục!

Trong cơ thể sôi trào, tựa như nồi hơi.

- Ừm?

Thấy hắn sắp bị giết, không nghĩ tới chạy trốn được, lại còn uống thuốc, người áo đen sửng sốt một chút, đang muốn tiếp tục công kích, liền cảm thấy chân khí trong cơ thể thanh niên trước mắt, giống như tích góp đến cực điểm, đột nhiên nổ tung!

Ầm!

Tựa như sấm sét vang động, tu vi Hư Tiên cảnh đỉnh phong chớp mắt công bị đột phá.

Thực lực của Trương Huyền đã sớm đi đến Hư Tiên cảnh đỉnh phong, nếu có công pháp, sớm đã là cường giả Chân Tiên cảnh, giờ phút này tình cảnh nguy cấp, lại không để ý tới cái khác, tu vi tăng lên lại nói.

- Lâm trận đột phá? Có ý tứ!

Người áo đen sững sờ, chẳng qua cũng không khiếp sợ, ngược lại lông mày nâng lên, công kích lần nữa đi tới.

Giết một tiểu gia hỏa Hư Tiên cảnh, cũng không làm được mà nói... Lần sau nhiệm vụ gì cũng không có.

Ầm ầm!

Lần này lực công kích mạnh hơn, kiếm khí càng thêm sắc bén, tuy không dùng binh khí, nhưng lực lượng ở đầu ngón tay hắn giống như tăng lên gấp đôi, trong tích tắc liền phá không tới, thẳng đến ngực Trương Huyền.

- Hô!

Trương Huyền đứng tại chỗ không nhúc nhích, phun ra một ngụm trọc khí, Chân Tiên cảnh quả nhiên mạnh mẽ hơn Hư Tiên cảnh không biết gấp bao nhiêu lần.

Tiên lực của Hư Tiên cảnh giống như bông tuyết, tích tụ cùng một chỗ, dù cao núi như, vật nặng rơi lên cũng sẽ xuất hiện cái hố to.

Chân Tiên cảnh khác biệt, bông tuyết hòa tan, biến thành dòng sông, dù mật độ vẫn không bằng tảng đá, không bằng sắt thép, nhưng có thể liên tục không ngừng, uy lực tăng không chỉ một lần!

Hơn nữa, không chỉ lực lượng tăng thêm, linh hồn, thân thể đều được rèn luyện, phản ứng càng thêm nhanh chóng, tư duy cũng càng thêm nhạy bén.

Thấy kiếm mang đi tới trước mặt, bất cứ lúc nào cũng sẽ đâm rách lồng ngực, lúc này Trương Huyền mới nhẹ nhàng tránh thoát, đầu ngón tay bỗng nhiên đâm một cái.

Rầm!

Hàn mang xuất hiện, lớn chừng cánh tay, vọt tới người áo đen.

Đồng dạng là kiếm mang, nhưng đạo lực lượng này, so với vừa rồi hùng hồn không biết gấp bao nhiêu lần, tựa như hồng lưu.

- Hừ!

Người áo đen hừ lạnh một tiếng, lật bàn tay một cái, lăng không đập xuống.

Không biết chiêu số gì, so với kiếm khí vừa rồi mạnh mẽ gấp mấy lần, không khí bị xé nứt, kiếm khí của Trương Huyền còn chưa tới trước mặt, đã từng khúc tan rã.

Mặc dù tu vi hắn đột phá đến Chân Tiên cảnh, cũng chỉ là Chân Tiên cảnh sơ kỳ, đối phương là đỉnh phong, vẫn kém một đoạn.

- Nên kết thúc...

Một chiêu để kiếm khí của Trương Huyền rạn nứt, trên mặt người áo đen hiện lên cười lạnh, lực lượng toàn thân ép xuống, vừa định bắt thanh niên trước mắt, đột nhiên cảm thấy lỗ chân lông toàn thân trong nháy mắt nổ tung, một cảm giác nguy hiểm xông lên óc, để lông tơ toàn thân hắn nổ lên.

Vội vàng nhìn về phía trước, ngay sau đó nhìn thấy dưới kiếm mang bị đánh tan, chẳng biết lúc nào ẩn giấu một thanh trường kiếm, đã đi tới trước ngực!

Hồ lô nuốt kiếm

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

Người áo đen biến sắc, vội vàng lui về phía sau.

Không nghĩ tới, vừa rồi kiếm khí của đối phương chỉ là hư chiêu, sát chiêu chân chính ẩn giấu ở trong kiếm khí!

Cũng chính là thanh trường kiếm này!

- Vũ khí Tiên Quân cảnh!

Chuôi kiếm này của đối phương, mang theo tiêu sát chi khí, vậy mà đã đạt đến Tiên Quân!

Loại binh khí này, mỗi một cái đều có linh tính thuộc về mình, mang theo kiên quyết, thần phục một Hư Tiên?

Làm sao có thể?

Bất quá lúc này, không phải lúc nghĩ những thứ kia, cánh tay nâng lên, thân thể nhanh chóng thối lui.

- Chạy đi đâu!

Lông mày giương lên, Thần chi kiếm ý trong cơ thể Trương Huyền lập tức khởi động, trường kiếm trong tay trở nên mơ hồ, tựa như huyễn ảnh,

thật giống như chân trời bay tới đám mây, tới lui theo gió, không lưu bất luận tung tích gì.

Phốc!

Máu tươi rơi vãi, người áo đen kêu thảm một tiếng.

Ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy một cánh tay của đối phương bị chém xuống, máu chảy ra.

Chém xuống cánh tay của đối phương, Trương Huyền cũng không cảm thấy vui vẻ, ngược lại vẻ mặt càng thêm u sầu.

Mượn kiếm khí, sử dụng Đồng Thường Kiếm, thúc giục Thần chi kiếm ý, hầu như tất cả át chủ bài ra hết... Vốn cho rằng có thể nhất kích tất sát, nằm mơ cũng không ngờ tới, mới chém xuống một cánh tay!

Lúc trước Khổng Thi Dao, cùng cấp bậc tựa hồ cũng kém xa tít tắp!

- Ngươi... Ngươi vậy mà có thể gây tổn thương cho ta?

Nhìn cánh tay rơi trên mặt đất, người áo đen dường như cũng khó tin, vẻ mặt trở nên dữ tợn, gào lên một tiếng, trên cái tay còn lại, bất ngờ xuất hiện một thanh trường kiếm.

Vừa rồi hắn một mực không dùng binh khí, là cho rằng đối phương không đáng, hiện tại rốt cuộc minh bạch, lại không dùng kiếm, hắn phải chết không thể nghi ngờ.

Rầm!

Trường kiếm xuất hiện, trên không trung nhẹ nhàng vạch một cái, không gian giống như bị xé nứt, xuất hiện thanh âm nghẹn ngào, kiếm khí màu vàng óng lan ra vài chục trượng, bổ về phía Trương Huyền.

- Vũ khí Tiên Quân cảnh?

Trương Huyền lui về phía sau.

Kiếm trong tay đối phương, vậy mà giống như Đồng Thường Kiếm, cũng đạt tới Tiên Quân cảnh!

Vũ khí Tiên Quân cảnh vô cùng kiêu ngạo, nếu như không phải hồ lô, hắn không có khả năng thuần phục, đối phương Chân Tiên cảnh đỉnh phong, vậy mà cũng có thể thành công luyện hóa...

Quả thực đáng sợ!

Lần nữa lấy ra hai viên Tiên Nguyên đan thượng phẩm nuốt vào yết hầu.

Dù đột phá đến Chân Tiên sơ kỳ, nhưng thực lực của đối phương bày biện ở nơi đó, vượt qua một cái cũng khó khăn, huống chi còn thừa lại ba người.

Một bên tránh né kiếm mang, một bên nhìn về phía mấy người còn lại, sợ bọn họ nhân cơ hội đánh lén, lại thấy ba người tất cả đều đứng ở cách đó không xa, không có bất kỳ biểu lộ gì, giống như đồng bạn đứt cánh tay không tồn tại, mảy may không để ý.

- Như vậy tốt nhất...

Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, tránh thoát kiếm mang, trường kiếm lay động, liên tục bổ ra.

Đương đương đương đương!

Song kiếm giao chiến, không khí bốn phía nổ tung, hồn lực, chân khí, thân thể của Trương Huyền toàn bộ vận chuyển, lực lượng trên cánh tay dường như có thể xé rách tinh cầu, nhưng mỗi một chiêu đều bị đối phương chặn lại... Kẻ trước mắt này, lực lượng tựa như vô cùng vô tận, bất luận công kích như thế nào cũng sẽ bị đỡ được.

Vẻ mặt càng ngày càng ngưng trọng.

Hắn từ bắt đầu tu luyện, chính là Thiên Đạo công pháp, cơ sở vô cùng vững chắc, càng trải qua Phong Thánh kiếp, tu luyện công pháp Khổng

sư... tu vi vượt cấp giết địch dễ như trở bàn tay.

Nhưng cùng vị trước mắt này, cấp bậc tương đồng, vũ khí tương đồng, vậy mà cùng mình thế lực ngang nhau... quá cường đại đi!

Dù còn kém đối phương mấy tiểu cấp bậc, nhưng đều là Chân Tiên, không hề rơi xuống hạ phong một chút nào... Lăng Vân Kiếm Các, vị hạch tâm đệ nhất Hà Tĩnh Hiên kia, cũng hoàn toàn không làm được!

Thậm chí tông chủ Hàn Kiếm Thu, có thể làm được hay không, cũng không nhất định!

Xem ra không cần đoán, khẳng định là người Thần điện.

Trừ nơi khiến sáu đại tông môn cũng sợ hãi kia, địa phương khác, không có khả năng xuất hiện cường giả lợi hại như thế.

- Kịch đấu như vậy, đừng nói giết chết bọn hắn, khả năng thật sẽ chết ở chỗ này!

Cảm nhận được chân khí trong cơ thể cấp tốc tiêu hao, cho dù nuốt Tiên Nguyên đan thượng phẩm, tốc độ cũng xa xa không bằng, vẻ mặt Trương Huyền càng ngày càng ngưng trọng.

Đối phương mạnh mẽ vượt ra khỏi tưởng tượng, tiếp tục nữa, chân khí tiêu hao hầu như không còn, chạy trốn cũng không làm được.

- Nhất định phải nhanh tìm tới sơ hở của không gian gấp, nghĩ biện pháp chạy trốn mới được...

Đối phương còn có ba người không có động thủ, càng có một vị cường giả Tiên Quân, cùng một Chân Tiên đánh thành như vậy, không trốn đi, chỉ còn một con đường chết!

Mà muốn chạy trốn, nhất định phải rời khỏi nơi này.

Chỉ cần thành công, dựa vào phù lục ngụy trang thần kỳ của Lạc Nhược Hi, lẫn vào đám người, đối phương còn muốn tìm, gần như không có khả năng!

Đối phương đã dùng thứ này bắt mình vào, đã nói lên không muốn để cho càng nhiều người biết, trốn đi nơi này, gần như liền an toàn.

Chỉ là... Thư viện ở đây không thể dùng... Làm sao tìm được thiếu hụt?

- Minh Lý Chi Nhãn!

Đồng tử hiện lên hoa văn, tìm kiếm bốn phía.

Rất nhanh lắc đầu.

Thứ này có thể áp chế thư viện, dù Minh Lý Chi Nhãn không yếu, muốn xem ra sơ hở, vẫn không làm được.

- Ta lĩnh ngộ qua lực lượng không gian, dù không gian ở Danh Sư đại lục không có cách nào so sánh với nơi này... Nhưng cũng có chỗ tương đồng...

Trong đầu cẩn thận nhớ lại, trước đó lĩnh ngộ không gian pháp tắc, lần nữa nhìn về phía trước.

Một cái nháy mắt, Minh Lý Chi Nhãn chiếu rọi, không gian giam cầm giống như lần nữa biến thành hạt căn bản đặc thù.

- Nơi này, tựa hồ có chút yếu kém...

Rất nhanh phát hiện một chỗ hạt căn bản rõ ràng khác biệt địa phương khác, trường kiếm của Trương Huyền đâm một cái, đánh người áo đen liên tiếp lui về phía sau, trở tay đâm tới địa phương yếu kém.

Đinh!

Phát ra một tiếng kim thiết giao kích, Trương Huyền cảm thấy đối diện có một cỗ lực lượng khổng lồ tuôn đến, kìm lòng không được lui về phía

sau mấy bước.

Hô!

Địa phương vừa rồi đâm trúng vặn vẹo, một bóng người bất ngờ xuất hiện.

- Cừu Hỏa trưởng lão?

Trương Huyền sững sờ.

Không phải người khác, chính là Lăng Vân Kiếm Các Cừu Hỏa trưởng lão, cùng hắn tỷ thí qua, bị ngược rất thảm.

Đối phương một mực đi theo đằng sau Trương Huyền, bảo vệ hắn, nhìn thấy bị tóm vào không gian gấp, muốn vọt qua, đáng tiếc không gian của đối phương quá cường đại, cho dù hắn là cường giả Tiên Quân cũng tìm không được, vẫn là Trương Huyền đâm trúng không gian sơ hở, mới để cho hắn thuận lợi đi vào.

Đi vào không gian, Cừu Hỏa trưởng lão cầm trường kiếm trong tay, nhìn thấy Trương Huyền không tổn hao gì, nhất thời thở phào nhẹ nhõm:

- Ngươi không có việc gì liền tốt!

Nói xong ngăn ở phía trước, nhìn về phía mấy người trước mắt.

- Đường đường Tiên Quân, Chân Tiên của Thần điện, lại đi đối phó một Hư Tiên nho nhỏ, truyền đi có hại thanh danh a?

Cừu Hỏa trưởng lão nói.

Trương Huyền còn có chút không xác định đối phương có phải cường giả Thần điện hay không, hắn một cái liền nhận ra được.

- Giết, không được tiết lộ tin tức!

Không có trả lời hắn, vị Tiên Quân kia quay đầu nhìn về phía hai vị cường giả Chân Tiên cảnh trước mặt.

- Vâng!

Hai người đồng thời ôm quyền.

Hô! Hô!

Không chần chờ chút nào, lòng bàn tay hai người đồng thời nhiều ra hai thanh trường kiếm, giống như người áo đen vừa rồi, đều đạt đến Tiên Quân.

Kiếm ra, người động, sau một khắc, hai bên trái phải đi vào trước mặt Cừu Hỏa trưởng lão.

Đinh đinh đinh đinh!

Ba người giao chiến cùng một chỗ.

- Cái này...

Liếc mắt nhìn, lông mày Trương Huyền nhảy lên.

Hai Chân Tiên cảnh đỉnh phong, cùng Cừu Hỏa là Tiên Quân cảnh đỉnh phong đối chiến, vậy mà không rơi vào thế hạ phong, thậm chí còn mơ hồ chiếm ưu thế!

Tình huống bình thường, Chân Tiên cùng Tiên Quân, giống như Đại Thánh cùng Cổ Thánh, có khác nhau một trời một vực, không thể đánh đồng!

Một Tiên Quân sơ kỳ, có thể tuỳ ý quét ngang hơn mười Chân Tiên đỉnh phong.

Đối phương hai Chân Tiên, liền đối kháng Tiên Quân đỉnh phong... Tận mắt nhìn thấy, cũng có chút khó tin.

Bất quá thời gian không cho phép hắn nhìn nhiều, người áo đen mới vừa rồi bị hắn chém rụng cánh tay lần nữa đi vào trước mặt, từng kiếm đâm nhanh.

Trương Huyền liên tục lui về phía sau.

Đối phương trọng thương, không những sức chiến đấu không có yếu bớt, ngược lại giống như kích phát vật gì đó trong cơ thể, trở nên càng thêm cường đại, một kiếm tiếp lấy một kiếm, gần như điên cuồng.

- Hồ lô! Đừng giả bộ chết...

Bị chấn cánh tay run lên, Trương Huyền nhịn không được nữa truyền âm qua.

- Chuyện gì?

Hồ lô lười biếng dạo chơi ở trong đan điền.

- Ngươi không phải muốn ăn trường kiếm ư? Đi ra nuốt kiếm của tên này cho ta...

Trương Huyền nói.

Cái tên này, trước đó giành ăn Đồng Thường Kiếm, bây giờ đối phương công kích lợi hại như vậy, chỉ cần nuốt kiếm, dựa vào khả năng hiện giờ, chém giết không khó lắm!

- Được...

Hồ lô giãy dụa một chút:

- Đây chính là ngươi nói, đừng chờ ta ăn, lại để cho ta phun ra...

- Sẽ không!

Trương Huyền nói.

- Ngươi để cho ta nuốt trường kiếm Tiên Quân đúng không, ta thật sẽ động thủ...

Hồ lô nói tiếp.

- Bớt nói nhảm, động tác nhanh lên...

Trương Huyền tức giận quát.

Cái tên này, thật sự là nói nhiều.

Nếu không phải không biết cấp bậc của đối phương, búa lại chém không ra, khẳng định đã sớm mạnh mẽ dạy dỗ nó một trận.

- Ừm...

Thấy hắn đáp ứng, lúc này hồ lô mới lần nữa giãy dụa một chút, lộ ra vẻ hưng phấn nồng đậm.

- Cho ta khuất nhục, nhất định phải để cho ngươi trả lại...

Bên này câu thông với hồ lô, người áo đen đối diện thấy hắn suy nghĩ viển vông, tức giận đến hàm răng sắp cắn nát, gào lên một tiếng, trường kiếm lần nữa điên cuồng bổ xuống.

Kiếm pháp của hắn lăng lệ, hung mãnh, mỗi một kiếm đều mang quỹ tích đặc thù, khác biệt Thiên Đạo kiếm pháp, nhưng lại có uy lực cực mạnh.

Hắn là chiêu số đặc thù của Thần điện.

Hô!

Ngay thời điểm kiếm chém xuống, trước mắt đột nhiên hoa một cái, lòng bàn tay buông lỏng, trường kiếm trong tay giống như không còn tồn tại, biến mất không thấy gì nữa.

- A?

Người áo đen lảo đảo, suýt chút nữa ngã sấp xuống, mở to hai mắt nhìn, vội vàng nhìn lại trong tay, giống như gặp quỷ.

Chuôi kiếm này, là hắn hao tốn vô số tâm huyết luyện hóa, mới vừa rồi còn trong tay, làm sao thời gian nháy mắt đã không thấy tăm hơi?

Vội vàng quay đầu tìm bốn phía, trống không, không phát hiện bất kỳ tung tích nào.

Đang thi triển kiếm pháp, nắm ở trong tay mình... Kết quả, kiếm không thấy!

Ai có thể nói cho ta biết xảy ra chuyện gì không?

Kiếm đâu?

- Ngươi dùng chiêu số cổ quái gì?

- Đáng ghét, ngươi tự tìm cái chết...

Đang kỳ lạ, ngay sau đó nghe được hai tiếng gào thét, vội vàng nhìn lại, chỉ thấy hai vị Chân Tiên cảnh đồng bạn, trường kiếm trong tay cũng biến mất, trong tay không có cái gì, giống như căn bản không có xuất hiện qua.

- Không phải ta... Ta cũng không thấy...

Ngay sau đó, đối diện một âm thanh đờ đẫn vang lên, vội vàng nhìn lại, ngay sau đó nhìn thấy kiếm trong tay Cừu Hỏa Tiên Quân cũng mất tích.

Có dám đánh cược hay không?

dtv-ebook.com

Trương Huyền suýt chút nữa tức ngất đi.

Sớm biết hồ lô không đáng tin cậy, không nghĩ tới không đáng tin cậy như vậy!

Ta bảo ngươi nuốt lấy kiếm trong tay người Thần điện, ngươi nuốt kiếm của Cừu Hỏa trưởng lão làm gì?

Hắn là trưởng lão Lăng Vân Kiếm Các, am hiểu nhất chính là kiếm pháp, trường kiếm không còn, còn đánh thế nào?

Bành bành bành bành!

Ý nghĩ còn không có kết thúc, bên kia hai vị Chân Tiên hắc bào lần nữa cùng Cừu Hỏa trưởng lão đối chiến.

Cừu Hỏa trưởng lão không còn trường kiếm, sức chiến đấu quả nhiên nhận lấy ảnh hưởng, ở dưới hai Chân Tiên vây công, dần dần rơi vào thế yếu.

- Mau chóng giết cái này, đi qua hỗ trợ...

Biết thời gian không thể bị dở dang, Trương Huyền lại không rảnh bảo hồ lô phun ra, Đồng Thường Kiếm lắc một cái, đâm tới hắc y nhân.

Không còn kiếm, chiến lực của hắc y nhân bị giảm mạnh, liên tục mấy chiêu, trên người lần nữa bị đâm ra mấy lỗ hổng.

Một bên tấn công, một bên lặng lẽ nhìn về phía vị cường giả Tiên Quân cảnh kia, thấy đối phương không đến hỗ trợ, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, uy lực trên kiếm tăng lớn.

Phốc!

Ba chiêu sau, một kiếm đâm xuyên mi tâm đối phương, nhẹ nhàng khuấy một cái.

Bành!

Hắc y nhân lập tức nổ tung, tại chỗ cắt đứt hô hấp.

Vị cường giả Tiên Quân kia vẫn không động, giống như không liên quan chuyện của mình.

- Người Thần điện, từ trước tới nay lạnh lùng, chỉ để ý nhiệm vụ có thể hoàn thành hay không, đồng bạn chết hay không, đều không quan trọng...

Tràn đầy kỳ lạ, liền nghe Cừu Hỏa trưởng lão truyền âm ở bên tai.

Trương Huyền xách theo trường kiếm đi vào trước mặt, đâm tới một vị Chân Tiên cảnh.

Tu vi hắn đột phá đến Chân Tiên, lại có Đồng Thường Kiếm, sức chiến đấu so với cường giả Tiên Quân bình thường cũng không hề yếu, thời gian nháy mắt liền chiến đấu chung một chỗ, khó phân cao thấp.

- Đồng Thường Kiếm... Ngươi luyện hóa?

Cừu Hỏa trưởng lão áp lực giảm bớt, liên tục mấy chưởng chém lui hắc y nhân trước mặt, tràn đầy nghi ngờ nhìn qua.

Chuôi kiếm này, là tông chủ vừa đưa, đối phương cái gì cũng không có làm, liền chạy tới Ô Hải thành, Thông Thần điện, giám bảo, đủ loại chơi đùa... Làm sao vừa lấy ra liền luyện hóa? Hơn nữa nhân kiếm hợp nhất, Đồng Thường Kiếm hoàn mỹ công nhận đối phương?

Trường kiếm Tiên Quân cấp, dễ dàng luyện hóa như vậy?

Thật sự như vậy... thời điểm bản thân luyện hóa chuôi kiếm này, vì sao hao tốn nhiều như vậy?

Máu tươi tiêu hao mấy lít, tài nguyên càng vô số kể...

Không nghĩ đến còn tốt, vừa nghĩ tới tiêu phí nhiều tinh lực cùng máu tươi như vậy, thật vất vả luyện hóa bảo kiếm, đột nhiên biến mất, trái tim Cừu Hỏa trưởng lão liền run rẩy đau đớn, lần nữa nhìn về phía hắc y nhân Chân Tiên cảnh trước mắt, lửa giận thiêu đốt.

Khẳng định là đám người kia giở trò quỷ!

Nếu không, như thế nào thời điểm chiến đấu với bọn họ không thấy?

- Trả kiếm lại cho ta...

Bành bành bành bành!

Chưởng lực càng ngày càng hùng hậu, một chiêu so với một chiêu mạnh mẽ.

Bản thân hắn chính là Tiên Quân đỉnh phong, toàn lực thi triển, toàn bộ không gian tựa hồ đang lắc lư, tựa như lúc nào cũng sẽ không chịu nổi.

Phốc!

Bị đập liên tục phun mấy ngụm máu, hắc y nhân muốn điên rồi.

Con mẹ nó có bệnh sao... Kiếm không phải ta cầm...

Coi như ta cầm, cũng chỉ lấy của ngươi, làm gì ngay cả chính ta cũng chơi không còn?

- Trả kiếm lại cho ta...

Cừu Hỏa trưởng lão tựa như điên cuồng.

Thấy đối phương không có cách nào giảng đạo lý, hắc y nhân cũng triệt để nổi giận:

- Ta nói không có cầm liền không có cầm, hắn là ngươi trả kiếm cho ta...

Hí dài một tiếng, vừa định xông tới liều mạng, đột nhiên hoa cúc đau đớn, vội vàng quay đầu, liền nhìn thấy Trương Huyền đang cùng một đồng bạn khác chiến đấu, chẳng biết lúc nào xuất hiện ở sau lưng mình, một kiếm đâm vào.

- Ah ah ah...

Máu tươi phun ra, hắc y nhân sắp phát điên.

- Xấu hổ, cắm sai...

Vừa định động thủ, chỉ thấy thanh niên vẻ mặt xấu hổ, bàn tay lắc một cái, rút ra trường kiếm, tiếp tục đâm tới đồng bạn.

- Ngươi...

Tức giận phát điên, nhưng phía trước còn có một cường giả Tiên Quân, không dám khinh thường, đành phải tiếp tục tấn công Cửu Hỏa trưởng lão, mới đánh hai chiêu, hoa cúc lần nữa tê rần, vội vàng quay đầu, chỉ thấy Trương Huyền lần nữa áy náy nhìn qua:

- Lại cắm sai!

- Cắm sai em gái ngươi...

Cái tên này thật muốn điên rồi.

Ngươi đang cùng người khác chiến đấu, lại chạy tới cắm ta...

Còn cắm sai?

Có lỗi không hợp thói thường như vậy sao?

Hoàn toàn chính là cố ý!

Sắp nổ tung, vừa định ra tay với hắn, nhưng cảm thấy phía trước áp lực lại đến, Cừu Hỏa trưởng lão lần nữa lao đến.

Liên tục mấy chưởng chèn ép không thể động đậy, máu tươi phun ra, kinh mạch trong cơ thể bị chấn lung ta lung tung, đã bị trọng thương.

- Không được, tiếp tục như vậy sẽ chết...

Vẻ mặt khó coi, đang nghĩ nên giải quyết như thế nào, hoa cúc tê rần.

Quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Trương Huyền lại đầy mặt áy náy xua tay:

- Sơ xuất sơ xuất...

- Xuất em gái ngươi ah...

Lại kìm nén không được, không để ý tới đối phó Cừu Hỏa trưởng lão, thẳng tắp lao đến thanh niên trước mắt, có điều lực lượng còn không có tấn công, liền cảm thấy một đạo kiếm khí, theo trường kiếm của đối phương thẳng tắp tràn vào trong cơ thể, trong nháy mắt nổ tung.

Phốc!

Kinh mạch trong cơ thể lập tức bị chấn nát, trong ánh mắt mang theo khó tin, thi thể tầng tầng lớp lớp té ngã trên đất.

Thấy hắn bị giết, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm.

Cường giả Thần điện sức chiến đấu thực sự quá đáng sợ, cho dù hắn đến Chân Tiên cảnh sơ kỳ, phối hợp Đồng Thường Kiếm, muốn trong trăm chiêu đánh giết đối phương, cũng rất khó làm được.

Cho nên hắn cố ý dẫn đi một cái, thừa dịp một cái khác cùng Cừu Hỏa trưởng lão chiến đấu, quấy rối đánh lén.

Liên tục mấy lần, đối phương lên cơn giận dữ, phòng ngự hạ thấp, lúc này mới một lần thành công đánh giết!

Giết vị này, còn lại cái kia liền đơn giản, cùng Cừu Hỏa trưởng lão liên thủ, chỉ chốc lát giết chết.

Liên tục đánh giết ba vị cường giả Chân Tiên cảnh đỉnh phong, vị Tiên Quân cảnh kia vậy mà không có bất kỳ ý tứ ngăn cản, ngược lại lộ ra nụ cười thản nhiên:

- Có thể ở trong thời gian ngắn như vậy, giết chết ba dũng sĩ của Thần điện, quả thực có bản lĩnh hơn người, khó trách thủ lĩnh muốn bắt sống ngươi!

Từ từ đi tới.

- Bắt sống?

Trương Huyền cau mày.

Còn tưởng mục đích của đối phương là sẽ chém giết bản thân, không nghĩ tới là sống bắt!

Khó trách những hắc y nhân kia, vì sao không ở mới đầu liền lấy vũ khí ra, nguyên lai là sợ giết mình, về sau cho rằng không dùng binh khí không cách nào thắng được, mới phải vận dụng thủ đoạn càng mạnh hơn!

Dù vậy cũng không dùng tới chiêu số tự bạo, hiển nhiên là có do dự.

- Đúng!

Trong thanh âm của hắn y nhân Tiên Quân cảnh mang theo thản nhiên:

- Vốn nghĩ, mấy người bọn hắn, liền có thể bắt ngươi lại, không cần ta ra tay, hiện tại xem ra, thực lực của ngươi vượt quá tưởng tượng, đã như vậy... Vậy thì tự mình động thủ, cũng coi là vinh hạnh của ngươi!

- Muốn động thủ với hắn, trước qua một cửa của ta đã...

Lông mày Cừu Hỏa trưởng lão nâng lên, lực lượng trong cơ thể sôi trào, mặc dù không có trường kiếm, nhưng kiếm ý lại tựa như bất cứ lúc nào cũng sẽ đâm rách không gian:

- Đã sớm nghe nói, cường giả Thần điện cùng cấp bậc vô địch, ta vẫn muốn thử một chút!

- Ngươi?

Hắc y nhân Tiên Quân cảnh lần nữa cười một tiếng, cong ngón tay búng một cái.

Bành!

Cừu Hỏa trưởng lão phun ra một ngụm máu tươi, trong nháy mắt bay ngược ra, thân thể gắt gao treo ở trên không, muốn nhúc nhích cũng không thể làm được.

Đồng tử co rút lại, trong mắt mang theo kinh hoàng.

Cường giả Thần điện, cùng cấp bậc vô địch, vừa rồi Chân Tiên cảnh liền có thể đánh hòa nhau, liền biết vị trước mắt này khẳng định không đơn giản, nhưng nằm mơ cũng không nghĩ đến, đáng sợ như vậy!

Tuỳ ý ra tay, liền giam cầm lực lượng trong cơ thể hắn, ngay cả phản kháng cũng không làm được...

- Dường như còn chưa đủ tư cách!

Một chỉ phong cấm Cừu Hỏa trưởng lão, hắc y nhân Tiên Quân cảnh tiếp tục nói.

Từ khi ra tay đối phó hắn, đến nói cho hết lời, không có chút dừng lại nào, nói cách khác, một trong mấy trưởng lão đỉnh phong nhất Lăng Vân

Kiếm Các, ở trước mặt đối phương, một cái hô hấp cũng không chống được, liền bị đóng ở trên không, không thể phản kháng!

Khó trách, vừa rồi ba vị cường giả Chân Tiên cảnh kia bị giết, cũng không có bất kỳ động tác gì, phần thực lực này, căn bản không cần cùng những người khác liên thủ, cũng hoàn toàn không cần thiết!

- Ngươi là bản thân theo ta đi, hay chờ ta ra tay?

Một chỉ niêm phong Cửu Hỏa trưởng lão, để hắn không cách nào động đậy, hắc y nhân nhìn về phía Trương Huyền, không có bất kỳ hấp tấp gì.

Tu vi đi đến loại cảnh giới này của hắn, đã không cần nói ngoan thoại gì, chỉ cần ra tay, ngươi liền vô lực phản kháng, so với nói cái gì cũng mạnh hơn!

Không có trả lời hắn, hít sâu một hơi, Trương Huyền nhìn qua:

- Tại sao thủ lĩnh của các ngươi muốn bắt ta? Bởi vì ta lĩnh ngộ Thần chi kiếm ý?

- Cái này ngươi không cần biết!

Trong ánh mắt của hắc y nhân mang theo lạnh lùng.

- Tốt thôi, ta cũng biết, ngươi chắc chắn sẽ không nói...

Trương Huyền lắc đầu:

- Nói thật, thực lực của ngươi rất mạnh, trừ Hàn tông chủ, hắn là cường đại nhất ta gặp qua... Nhưng vẫn không phải là đối thủ của ta, muốn giết ngươi, nhất niệm liền có thể hoàn thành!

- Không phải đối thủ?

Hắc y nhân sững sờ, suýt chút nữa bật cười:

- Ngươi xác định?

Sức chiến đấu của đối phương, quả thực rất mạnh, thậm chí cùng cấp bậc, so với võ sĩ Thần điện bọn hắn còn muốn đáng sợ!

Nhưng Chân Tiên cảnh sơ kỳ, thực sự quá yếu!

Cùng Tiên Quân cảnh đỉnh phong như hắn tỷ thí, hoàn toàn không ở một cấp bậc!

Nói mình không phải đối thủ...

Nói đùa cái gì?

Không chỉ hắn bộ dáng này, Cửu Hỏa trưởng lão bị giam cầm cũng không còn gì để nói.

Đại ca, đã đến sống chết trước mắt... có thể không khoác lác được không?

Nếu như khoác lác có thể thổi chết người, ta đã sớm làm như vậy... Không thấy, ta còn chưa kịp thổi, liền bị đóng ở nơi này không có cách nào nhúc nhích sao?

- Không sai, không tin, chúng ta đánh cược?

Trương Huyền lãnh đạm.

- Cược gì?

Cường giả Tiên Quân chắp hai tay sau lưng.

Thực lực đi đến cấp bậc như hắn, căn bản không sợ đối phương có quỷ kế gì.

- Rất đơn giản... Ngươi đứng tại chỗ, không chạy trốn, nếu như có thể ngăn cản ta công kích, ta liền ngoan ngoãn đi theo ngươi... Không ngăn được, chỉ có thể bị ta chém giết!

Trương Huyền nói.

- Chặn lại công kích của ngươi?

Tiên Quân hắc y nhân nhìn qua:

- Chẳng lẽ ngươi còn có vũ khí cấp bậc cao hơn Tiên Quân?

Đối phương dám nói như vậy, khẳng định là có nắm chắc, vô cùng có khả năng có một vũ khí Ngụy Thần cảnh!

Bất quá... Cho dù đến Ngụy Thần cảnh, muốn giết chết bản thân, cũng không dễ dàng như vậy!

- Không phải vũ khí, là một quyển sách... Nếu như ngươi có thể ngăn cản sách của ta, ta tùy ngươi xử lý, không ngăn được... Cái kia cũng đừng trách ta hạ thủ không lưu tình!

Trương Huyền nhướng mày.

- Sách?

Tiên Quân hắc y nhân cười nhạo:

- Ngươi đang nói đùa? Ngươi cho rằng sách... Có thể giết chết ta?

Chém giết Tiên Quân

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

- Có dám đánh cược hay không?

Trương Huyền nói:

- Coi như không dám, hiện tại ta bắt đi là được, dù sao ta cũng không phản kháng được! Bất quá... Đường đường cường giả Tiên Quân của Thần điện, ngay cả ta một Chân Tiên cảnh sơ kỳ cũng sợ hãi, cái gọi là Thần điện, thoạt nhìn cũng chỉ như thế!

- Chân Tiên cảnh sơ kỳ?

Cừu Hỏa trưởng lão bị đinh trụ, nghe nói như thế, mới chú ý tới tu vi của Trương Huyền, lần nữa sửng sốt.

Vừa rồi chiến đấu say sưa, bất cứ lúc nào cũng sẽ tử vong, không chút suy nghĩ, hiện tại xem ra, vị Trương Huyền này, vậy mà lại đột phá...

Thời điểm tới Lăng Vân Kiếm Các, mới phá toái hư không sơ kỳ, hơn một ngày, đột phá trung kỳ, hậu kỳ, đỉnh phong, lại thêm Hư Tiên, trực tiếp đi đến Chân Tiên...

Đại ca, ta nhìn ngươi trừ ngày ngày gây chuyện, làm loạn, không có tu luyện qua ah...

Tu vi đến cùng làm sao tăng?

Mấu chốt nhất là... Định dùng sách đập chết đối phương, ngươi là chăm chú?

Hắn sống hai trăm năm, thấy qua sách, không có mấy trăm vạn quyển, cũng có vài chục vạn quyển... Còn chưa bao giờ thấy qua, có thể đập chết người.

- Phép khích tướng vô dụng với ta!

Trên mặt hắc y nhân Tiên Quân cảnh không có quá nhiều biểu lộ.

- Ta biết vô dụng, nhưng ngươi cũng không nên xem nhẹ quyết tâm của ta, không đáp ứng cá cược... Cùng lắm thì ta tự sát, cũng sẽ không đi theo ngươi!

Trương Huyền nói.

- Tự sát? Ngươi cho rằng ở trước mặt ta, ngươi có cơ hội tự sát?

Hắc y nhân Tiên Quân cảnh cười nói.

- Có cơ hội hay không, không phải ngươi nói tính!

Trương Huyền gật đầu:

- Vừa rồi những trường kiếm Tiên Quân cấp kia, không phải cũng là không có trải qua ngươi đồng ý, liền biến mất sao?

Nghe nói như thế, con mắt hắc y nhân Tiên Quân cảnh lập tức híp lại.

Thật ra thì lấy thực lực của đối phương, hắn căn bản không cần phí lời, trực tiếp có thể xoá bỏ, thậm chí bắt lấy, sở dĩ không có động thủ, là bởi vì vừa rồi mấy thanh trường kiếm kia biến mất quá mức cổ quái!

Cho dù là thực lực như hắn, cũng không có nhìn ra, đến cùng chuyện gì xảy ra!

Bởi vậy một mực nghi ngờ, có phải có lực lượng mạnh hơn ẩn giấu ở xung quanh hay không, cẩn thận đề phòng, lúc này mới trơ mắt nhìn rất nhiều thuộc hạ bị giết, cũng không có động thủ.

- Ta có thể đánh cược với ngươi, có điều, chỉ lấy thực lực của chính ngươi, nếu có cao thủ xuất hiện, vậy cũng đừng trách ta không khách khí...

Hừ lạnh một tiếng, cường giả Tiên Quân cảnh nói.

Thực lực của đối phương bày biện ở nơi đó, cho dù có bài tẩy gì, muốn giết hắn, cũng gần như không có khả năng, hiện tại duy nhất kiêng kỵ chính là vị "cao thủ" cướp đi trường kiếm kia.

Chỉ cần tên này không xuất hiện, liền không có vấn đề gì.

Đương nhiên, coi như đối phương xuất hiện, cũng chưa hẳn là đối thủ của mình!

Dù sao ở trong không gian này, hắn chính là chúa tể, trừ khi tu vi chân chính đạt đến Ngụy Thần, nếu không bất luận là ai, tới một cái chết một cái!

Thậm chí, cho dù là Lăng Vân Kiếm Các Hàn tông chủ tự mình tới, cũng sẽ không sợ hãi.

- Có thể!

Trương Huyền gật đầu.

Hắn muốn dùng đương nhiên là Thiên Đạo chi thư.

Sở dĩ phí lời nhiều, là bởi vì nơi này Thiên Cơ bị che đậy, ngộ nhỡ không có uy lực như trước đó, đánh không được, thì thật sự treo ở nơi này!

Hơn nữa, thực lực của đối phương mạnh như vậy, thủ đoạn bảo mệnh khẳng định rất nhiều, tốc độ cũng nhanh thấy không rõ, thật muốn sớm

phát hiện Thiên Đạo chi thư đáng sợ, chạy trốn, cũng không đuổi kịp ah!

Dù sao hiện tại hắn trong tay chỉ có một tấm vương bài.

Hơn nữa còn là một lần, không thể sai sót.

Trước dùng ngôn ngữ ổn định hắn, sau đó xác định vị trí tiến công!

- Tốt thôi, ta liền đứng ở chỗ này, nhìn một chút ngươi có thủ đoạn gì!

Hắc y nhân Tiên Quân cảnh đứng tại chỗ không nhúc nhích, nhàn nhạt nhìn qua.

Mặc dù không có bất kỳ cử động nào, nhưng tiên lực trong cơ thể lại một mực vận chuyển, dường như chỉ cần vị cao thủ che giấu kia xuất hiện, liền lập tức phản kích.

- Tới...

Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, tinh thần khẽ động, Thiên Đạo chi thư lơ lửng, thời gian nháy mắt xuất hiện ở trên đỉnh đầu hắc y nhân.

- Thật là sách?

Hắc y nhân ngẩn ngơ.

Còn tưởng rằng đối phương đùa giỡn, nói là sách, trên thực tế có thể là những binh khí khác, không nghĩ tới thật sự là sách.

Nhìn kỹ lại, muốn nhìn một chút làm bằng vật liệu gì, cấp bậc gì, lại phát hiện lấy nhãn lực của hắn, vậy mà nhìn không thấu.

Sách trên không, giống như không có bất kỳ thực lực gì, nhưng lại cho người ta một loại cảm giác áp bức nồng đậm, muốn phản kháng, nhưng bất kể như thế nào cũng không làm được.

- Nguy rồi, trúng kế, quyển sách này không đơn giản...

Đồng tử co rụt lại.

Quyển sách này, tuy không phải vũ khí Ngụy Thần cảnh, chỉ sợ cấp bậc không thấp chút nào.

Thật muốn đập xuống, lấy tu vi của hắn hiện tại, chưa hẳn có thể chống đỡ được.

- Phá!

Nhướng mày, trong tay xuất hiện một thanh trường kiếm, thân thể hóa thành kiếm mang, trực tiếp đâm tới!

Mặc kệ đối phương cấp bậc gì, tiên hạ thủ vi cường!

Tê lạp!

Lực lượng của hắn quá mạnh, không gian nguyên bản củng cố trong nháy mắt xuất hiện vết rách, giống như thiên địa sụp đổ.

- Rơi!

Tinh thần Trương Huyền khẽ động.

Hô!

Thiên Đạo chi thư trực tiếp nghênh đón.

Răng rắc!

Rơi vào trên đầu hắc y nhân Tiên Quân cảnh, trong nháy mắt, đầu người sau nổ tung.

Phù phù!

Thi thể rơi trên mặt đất.

- ...

Thân thể Cừu Hỏa trưởng lão buông lỏng, lực lượng đè ở trên người biến mất, cùng thời khắc đó, vẻ mặt trắng bệch, sợ tới mức lời cũng nói không ra.

Vị cường giả Tiên Quân cảnh trước mắt này, so với tông chủ cũng không hề yếu, vậy mà thật bị một quyển sách đập chết...

Dứt khoát như vậy, một chút phản kháng cũng không có...

Lần nữa nhìn về phía Trương Huyền cách đó không xa, tràn đầy kính sợ.

Nếu như trước đó chỉ xem đối phương như đệ tử, vãn bối đối đãi, mà bây giờ, hoàn toàn trở thành cường giả cùng cấp, thậm chí cho rằng, so với mình càng thêm đáng sợ!

- Thành công...

Khác biệt hắn khiếp sợ, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm.

Sợ đối phương chạy, mới cố ý nói nói nhảm nhiều như vậy, hiện tại xem ra, Thiên Đạo chi thư vẫn ra sức như cũ!

Mặc kệ cường giả cấp bậc gì, trình độ gì, một sách liền treo!

Thân thể run rẩy, đi vào trước mặt đối phương, ở trên thi thể nhẹ nhàng lau một cái.

Hô!

Thi thể bị thu vào trữ vật giới chỉ.

Ngay sau đó đi vào trước mặt ba cường giả Chân Tiên cảnh còn lại, lần lượt lấy đi thi thể.

Loại cường giả cấp bậc này, toàn thân là bảo, hảo hảo lợi dụng, thủ đoạn bảo mệnh sẽ lần nữa tăng thêm.

Trước đó không cảm thấy cái gì, hiện tại Thần điện phái người tới, muốn tóm lấy mình... Không cẩn thận không được a.

Răng rắc!

Cường giả Tiên Quân cảnh tử vong, thi thể bị lấy đi, không gian gấp cũng duy trì không được, trực tiếp sụp đổ, một lát sau, Trương Huyền cảm thấy tiếng huyên náo biến mất lần nữa đi vào lỗ tai, vội vàng nhìn lại, phát hiện lần nữa trở lại trên đường phố ở ngoài thương hội.

Cừu Hỏa trưởng lão đang đứng ở cách đó không xa, vẻ mặt dại ra.

- Trương trưởng lão, trước về tông môn...

Cừu Hỏa trưởng khôi phục lại, lão vội vàng nói.

Quá nguy hiểm!

Hắn vẫn cho là thực lực bản thân rất mạnh, nhưng lần này đối mặt hắc y nhân kia, sinh ra cảm giác bất lực nồng đậm.

Đều là Tiên Quân cảnh đỉnh phong, khác biệt không biết bao lớn.

Trương Huyền gật đầu.

Chỉ có một tấm Thiên Đạo chi thư, quả thực không dám lơ là, nếu không vừa rồi loại cấp bậc cường giả kia, lại xuất hiện mấy cái, chết cũng không biết chết như thế nào.

Thấy hắn đồng ý, Cừu Hỏa trưởng lão không nói thêm lời, bàn tay trảo một cái, lực lượng bọc hắn lại, hai người trong nháy mắt biến mất tại chỗ, cấp tốc bay về phía Lăng Vân Kiếm Các.

- Cừu Hỏa trưởng lão, ngươi mới vừa nói, cường giả Thần điện từ trước tới nay lạnh lùng là có ý gì?

Nuốt vào mấy viên Tiên Nguyên đan thượng phẩm, Trương Huyền hỏi.

- Đối với Thần điện, ta biết không nhiều, trước kia nghe tông chủ đề cập qua một câu, võ sĩ trong đó giống như nuôi cổ, muốn sống só, cần phải trải qua vô số lần chiến đấu cùng máu tươi tẩy lễ! Cho nên trong mắt bọn họ, chỉ có nhiệm vụ, đã sớm không có tình cảm nhân loại, đồng bạn chết hay không, không quan trọng!

Cừu Hỏa trưởng lão tràn đầy kính sợ.

Trước đó không có cùng đối phương tiếp xúc qua, không cảm thấy cái gì, tự mình chiến đấu mới hiểu được, đến cùng có bao nhiêu đáng sợ!

Giống như người cùng hắn chiến đấu, bị Trương Huyền cắm cái mông mạnh mẽ đâm chết, đổi lại những người khác, cắm lần đầu tiên, liền khẳng định không có sức chiến đấu, đối phương lại càng đánh càng hăng, thật giống như không cảm giác được đau đớn.

Còn có người trước đó bị chém xuống cánh tay, mất đi một cánh tay, sức chiến đấu không hề yếu, ngược lại càng thêm hung mãnh...

Không có chỗ nào không chứng minh, đối phương trải qua huấn luyện tàn khốc.

- Bởi vì ta lĩnh ngộ Thần chi kiếm ý, sợ ta trưởng thành, sẽ đi xung kích quyền uy của Thần điện, liền sớm muốn giết ta?

Trương Huyền không hiểu.

Thần điện, thời điểm vừa nghe nói, hắn là cao cao tại thượng, không để ý tới khói lửa nhân gian... Biết mình, liền phái người tới, có phần quá mất thân phận đi!

- Cái này... Ta cũng không biết, nhưng hắn có liên hệ nhất định! Nếu không tông chủ sẽ không khẩn trương như vậy, để cho ta theo tới, thời khắc bảo vệ!

Cừu Hỏa trưởng lão nói.

- Biết ta lĩnh ngộ Thần chi kiếm ý, hết thảy chỉ có những người ở Trưởng Lão điện kia, vì sao bọn họ biết, hơn nữa biết ta ở Ô Hải thành, tới đuổi giết?

Trương Huyền tiếp tục nói.

Đây cũng là nghi vấn của hắn, thực sự không nghĩ ra.

Mấy vị trưởng lão của Lăng Vân Kiếm Các, hắn đều dùng thư viện dò xét qua tuyệt đối đáng tín nhiệm.

Bản thân tới Ô Hải thành, cũng là tạm thời nảy lòng tham, không có bất kỳ chuẩn bị gì... Đối phương làm sao biết, hơn nữa chính xác giết tới?

- Trở về gặp tông chủ rồi nói sau!

Cừu Hỏa trưởng lão suy nghĩ một chút, cũng cảm thấy tràn đầy không hiểu, đành phải lắc đầu.

- Đúng rồi, Bạch Nguyễn Khanh còn ở tĩnh thất của Thông Thần điện tu luyện, còn muốn làm phiền ngươi nói cho nàng một tiếng, để nàng tự trở về...

Thấy đối phương trả lời không được, Trương Huyền không hỏi thêm nữa, lần nữa nuốt hai viên Tiên Nguyên đan, bàn giao nói.

Cừu Hỏa trưởng lão gật đầu, tăng thêm tốc độ.

Hơn mười phút sau, lần nữa trở lại Trưởng Lão điện.

- Ngươi nói... Thần điện đã phái người đuổi giết Trương Huyền trưởng lão?

Rất nhanh, Hàn Kiếm Thu đi vào trước mặt, nghe Cừu Hỏa trưởng lão báo cáo, không khỏi biến sắc.

- Đúng!

Cừu Hỏa trưởng lão gật đầu:

- Đối phương phái một cường giả Tiên Quân cảnh cùng ba cường giả Chân Tiên cảnh đỉnh phong, đồng loạt ra tay!

- Tiên Quân? Chân Tiên cảnh đỉnh phong?

Hàn Kiếm Thu giật nảy mình, lần nữa nhìn về phía hai người trước mắt, tràn đầy khó tin:

- Đội hình đối phương cường đại như thế... hai người các ngươi, làm sao trốn về?

- Nói ra thật xấu hổ, ta không có giúp đỡ quá nhiều, là Trương Huyền trưởng lão, lâm nguy đột phá đến Chân Tiên cảnh sơ kỳ, mượn Đồng Thường Kiếm ngươi đưa cho hắn, chém giết ba vị Chân Tiên cảnh đỉnh phong, sau đó, sau đó...

Cừu Hỏa trưởng lão giải thích, mới nói một nửa, nhìn về phía thanh niên cách đó không xa, đột nhiên ngẩn ngơ, con mắt sắp rơi trên mặt đất.

- Ngươi, ngươi... Lúc nào đột phá Chân Tiên cảnh đỉnh phong?

Lăng Vân Thần Kiếm Quyết

dtv-ebook.com

Hắn thực sự nói thật.

Vốn đi theo là muốn bảo vệ Trương Huyền an toàn, kết quả, ba vị Chân Tiên cảnh đỉnh phong, đối phương một mình giết chết một vị, thừa dịp cùng mình chiến đấu, đâm chết một vị, còn lại một cái, cũng là bị hắn chặt chết.

Còn cường giả Tiên Quân cảnh, càng là bị kẻ trước mắt này, một sách đập chết.

Cẩn thận nói ra, thật không có giúp gì nhiều.

Nhiều nhất chính là lôi kéo một cái, hấp dẫn bộ phận thù hận.

Đương nhiên, trang bị cũng không có cầm lại, đều bị đối phương lấy đi.

Vừa rồi một mực khiếp sợ, tốc độ tiến bộ của đối phương thực quá nhanh, làm sao... thời gian một cái nháy mắt, lại từ sơ kỳ biến thành đỉnh phong?

- Trên đường về, cảm giác thực lực của mình quá thấp, liền ăn một chút Tiên Nguyên đan đột phá!

Thấy tu vi thật sự triển lộ ra, đối phương sợ đến như vậy, Trương Huyền giải thích.

Nếu như vừa rồi đến Chân Tiên cảnh đỉnh phong, ba võ sĩ Thần điện kia liên hợp cùng một chỗ, cũng chưa chắc là đối thủ của mình, cũng sẽ không cần phiền phức như vậy.

Cho nên vì bảo vệ bản thân, trên đường tới, không ngừng nuốt Tiên Nguyên đan, có Thiên Đạo công pháp, lại thêm vừa rồi chiến đấu rèn luyện, thời gian không dài, liền từ sơ kỳ đạt đến đỉnh phong.

Trước đó không có bày ra, giờ phút này đi tới Trưởng Lão điện, đã an toàn, cho rằng không cần thiết tiếp tục giấu diếm, không nghĩ tới, làm cho đối phương kinh ngạc như vậy.

- Ăn một chút... Tiên Nguyên đan, đã đột phá?

Không chỉ Cừu Hỏa trưởng lão phát điên, mấy người Hàn Kiếm Thu, Hà Thiên trưởng lão cũng lắc lư, suýt chút nữa hộc máu.

Trước đó, còn cho rằng đối phương không cố gắng tu luyện, có chút mất hứng, biết đối phương một ngày tấn cấp tiếp cận hai đại cấp bậc, khiếp sợ sắp hôn mê, cái này còn chưa hết... Mới ra ngoài bao lâu? Hai canh giờ? Ba canh giờ?

Liền đột phá Chân Tiên, còn đến đỉnh phong?

Mấu chốt là thái độ của đối phương...

Ăn một chút Tiên Nguyên đan, đã đột phá!

Tới tới tới, ta chỗ này còn có một chậu, ta ăn, vì cái gì một chút động tĩnh cũng không có?

- Không đúng, ngươi mới vừa nói... Trương Huyền trưởng lão, mượn Đồng Thường Kiếm... Kiếm này hắn luyện hóa?

Sau khi hết khiếp sợ, nghĩ tới sự tình càng thêm khó tin, Hàn tông chủ lần nữa nhìn tới.

Đồng Thường Kiếm là bảo vật của hắn, tính cách có bao nhiêu cương quyết, biết rõ ràng nhất.

Hắn muốn luyện hóa, cũng cần tiêu phí công phu cực lớn, ngại phiền phức mới không có đi làm, thời điểm đối phương cầm tới tay, mới là Hư Tiên, liền thành công?

Quan trọng là mới bao lâu?

- Ừm, thời điểm ta gặp được, cũng đã luyện hóa...

Cừu Hỏa trưởng lão cười khổ gật đầu.

Đi theo sau lưng tên này, tất cả tự tin đều sẽ bị đả kích, không còn tồn tại.

Rất nhanh, sự tình vừa rồi tự mình trải qua, tỉ mỉ nói một lần.

Nghe được vị cường giả Tiên Quân kia của Thần điện, một chỉ đánh bại Cừu Hỏa trưởng lão, tất cả mọi người khiếp sợ tột đỉnh, được nghe lại bị vị trước mắt này, một sách đập chết, tất cả đều nói không ra lời.

- Cái thư tịch kia, là pháp bảo hộ thân lão sư cho ta, sử dụng hết liền không có...

Trương Huyền nói.

Sự tình thư viện, không có cách nào giải thích, chỉ có thể lần nữa cho mình một “lão sư” không tồn tại.

Dù sao Lăng Vân Kiếm Các, cũng không truy cứu môn hạ đệ tử, học tập công pháp môn phái khác.

Mọi người từng cái lộ ra nghiêm mặt.

Trước đó một mực kỳ lạ, vị thanh niên trước mắt này, vì sao chỉ có hai mươi tuổi, liền nắm giữ tu vi cùng kiếm đạo cao như thế, nghe được có lão sư, đều thở phào nhẹ nhõm.

Khẳng định có siêu cấp cường giả bồi dưỡng, mới nắm giữ loại bản lĩnh này.

Không có sư thừa, ai cũng không tin.

- Thần điện từ trước tới nay bá đạo, chẳng qua... Bình thường cũng sẽ đợi tu luyện giả đến Tiên Quân cảnh, mới có thể tới, một Hư Tiên liền phái ra Tiên Quân, Chân Tiên tới, thậm chí còn phong tỏa không gian... xem như ta trước đó cũng không có nghe qua!

Giải thích xong, Trương Huyền lại hỏi thăm Hàn tông chủ, người sau cũng nhăn mày, tràn đầy nghi ngờ.

- Càng quan trọng hơn là, biết thân phận của ngươi, đều ở trong đại điện, không có người rời đi, đối phương làm sao biết? Thần điện, cho dù cao cao tại thượng, cũng không phải toàn trí toàn năng!

Lại thương nghị một hồi, xác thực không biết chuyện gì xảy ra, đành phải thôi.

- Nếu như... Thần điện phái người tới, Kiếm Các có thể chống đỡ được hay không?

Trương Huyền hỏi.

Hiện tại hắn quan tâm cái này, ngộ nhỡ Kiếm Các không ngăn được, lúc này lại không có Thiên Đạo chi thư bảo vệ tính mạng, đến lúc đó, chết cũng không biết chết như thế nào.

- Hẳn là sẽ không!

Hàn tông chủ lắc đầu:

- Chúng ta là bị Thần điện trục xuất, cũng chính là Thần Khí chi tộc, Thần điện cao cao tại thượng, lặng lẽ động thủ, ngược lại cũng thôi, quang minh chính đại xông vào tông môn, tất nhiên sẽ dẫn tới tất cả mọi người bắn ngược, đến lúc đó cho dù Thần điện mạnh mẽ, cũng không khống chế được!

- Lại nói... Lăng Vân Kiếm Các, vô số tiên tổ gia trì lực lượng, cho dù là cường giả Tiên Quân của Thần điện, tiến vào bên trong, cũng không cách nào làm mưa làm gió, chỉ có một con đường chết!

Lúc này Trương Huyền mới thở phào nhẹ nhõm.

An toàn liền tốt.

Suy nghĩ một chút cũng đúng, nếu như đối phương thật muốn công khai, cũng sẽ không trước kéo bản thân vào không gian đặc thù, lại đi động thủ!

- Không biết... trừ Trưởng Lão điện, chúng ta nơi này, còn có công pháp Tiên Quân cảnh tu luyện không, càng nhiều càng tốt, ta đối với tu luyện còn có chút địa phương không hiểu, muốn nhìn nhiều...

Lại hỏi thăm vài câu, Trương Huyền hỏi.

Thực lực, còn là nắm giữ ở trong tay mình tốt nhất.

Nếu như đi đến Tiên Quân, cường giả Thần điện tới nhiều hơn nữa, cũng không cần lo lắng.

Cho nên việc cấp bách, là nghĩ biện pháp đột phá.

- Tông pháp Tiên Quân cảnh tu luyện, đều ở Trưởng Lão điện...

Hàn Kiếm Thu tông chủ lắc đầu.

Tiên Quân, đã đứng ở đỉnh phong nhất của Di Khí đại lục, mỗi một bộ công pháp, đều vô cùng thưa thớt, làm sao có thể có rất nhiều?

- Chỉ có mười mấy bản?

Trương Huyền sửng sốt.

Trưởng Lão điện tàng thư khố, hắn đi qua, đặc biệt nhìn qua pháp quyết tu luyện Tiên Quân cảnh, chỉ có hơn mười bản mà thôi, Thiên Đạo công

pháp căn bản không có cách hình thành... Như vậy, còn tu luyện thế nào?

- Ừm!

Hàn Kiếm Thu gật đầu:

- Trừ một bộ Lăng Vân Thần Kiếm Quyết tông chủ mới có tư cách tu luyện, cái khác đều ở tàng thư khố!

- Lăng Vân Thần Kiếm Quyết?

Ánh mắt Trương Huyền sáng lên:

- Ta... có tư cách học tập không?

Hàn tông chủ nói.

- Ngươi lĩnh ngộ Thần chi kiếm ý, chính là tông chủ tương lai của Kiếm Các, tự nhiên có tư cách! Chẳng qua, bộ công pháp này không có bí tịch... Muốn học tập, chỉ có tự mình cảm thụ, đi theo ta!

Theo sau lưng ra đại điện.

Hiện tại tăng thực lực lên mới là vương đạo, cái khác đều là giả.

Rất mau tới một phòng kín mít, lấy ra lệnh bài tông chủ mới có, mở phong cấm, tiến vào bên trong.

Trong phòng là một hàng tượng, chừng mười hai cái, mỗi một cái đều tay cầm trường kiếm, thi triển ra kiếm chiêu khác biệt.

- Đây là Lăng Vân Thần Kiếm Quyết?

Trương Huyền cau mày.

- Ân, bộ Lăng Vân Thần Kiếm Quyết này, là căn bản lĩnh ngộ Thần chi kiếm ý, công pháp cũng ẩn chứa trong đó!

Hàn Kiếm Thu nói.

Trương Huyền nhìn lại, tượng trước mắt hình dáng khác nhau, động tác toàn bộ không giống, đã không có ghi chú tình huống tiên lực vận chuyển, cũng không có hướng đi lực lượng, thoạt nhìn không có bất cứ quan hệ nào với công pháp.

- Mười hai cái này, đều là kiếm chiêu, nhưng mỗi một chiêu đều hết sức kỳ quái, vi phạm với cấu tạo thân thể học, chỉ cần nghiêm ngặt dựa theo những động tác này tiến hành tu luyện, trong cơ thể sẽ tự nhiên hình thành đường đi tiên lực vận chuyển... Mà cái này, không riêng gì Kiếm Các, là pháp quyết cao nhất đột phá Tiên Quân, càng là căn bản đột phá Ngụy Thần!

Hàn Kiếm Thu giải thích.

Trương Huyền nhìn kỹ lại, quả nhiên thấy những kiếm chiêu này động tác cực kỳ cổ quái.

Mỗi một cái, đều giống như vi phạm với cấu tạo thân thể, hiện ra độ khúc khó tin.

- Ngươi có thể từ chiêu thứ nhất bắt đầu thí nghiệm, một chiêu so một chiêu khó, Lúc trước ta vì hoàn thành chiêu thứ nhất, hao tốn trọn ba ngày!

Hàn Kiếm Thu tông chủ cười khổ.

- Ba ngày?

Trương Huyền nhìn về phía động tác thứ nhất, sống lưng bẻ ra sau, trường kiếm từ trên đầu đâm ra, hết sức không được tự nhiên.

- Đúng vậy, đây đã là đơn giản nhất, động tác thứ hai ta dùng mười ngày, thứ ba một tháng... mười hai tượng, ta toàn bộ học xong, dùng trọn mười lăm năm!

Hàn Kiếm Thu tông chủ giải thích.

Công pháp cao thâm nhất Lăng Vân Kiếm Các, năm đó tổ sư khai phái lưu lại võ học ảo diệu, hắn có thể dùng mười lăm năm học xong, xem như cực nhanh, cực kỳ có thiên phú.

Trương Huyền líu lưỡi.

- Không nên xem thường tốc độ này, trong các đời Kiếm Các tông chủ, mười lăm năm có thể toàn bộ luyện qua, ta tuyệt đối trước mười...

Thấy hắn biểu lộ không đúng, Hàn Kiếm Thu nghiêm mặt nói.

Có thể trở thành tông chủ, thiên phú tự nhiên không kém, nếu không cũng không có khả năng thắng được những người khác, đi tới nơi này!

Mười lăm năm, nghe rất chậm, nhưng đối với tu luyện Lăng Vân Thần Kiếm Quyết mà nói, đã được cho cực nhanh.

- Có đúng không?

Tràn đầy nghi ngờ, cổ tay Trương Huyền khẽ đảo, Đồng Thường Kiếm xuất hiện ở trong lòng bàn tay, sống lưng uốn cong, một đạo kiếm khí từ mũi kiếm lan ra, động tác cùng bức tượng giống nhau như đúc.

- ...

Hàn Kiếm Thu nhảy dựng.

Vừa nói xong ba ngày mới hoàn thành, đối phương một cái sử dụng ra... Để hắn có loại linh cảm không lành.

- Chiêu thứ nhất tương đối đơn giản... Ngươi lĩnh ngộ Thần chi kiếm ý, thi triển ra không khó lắm, phía sau hắn không dễ dàng như vậy...

Tràn đầy xấu hổ, vội vàng nói.

- Ta thử một chút...

Thân thể Trương Huyền chuyển một cái, thân thể lần nữa vặn vẹo thành một khúc độ khó tin, hoàn thành chiêu thứ hai!

Sau đó, chiêu thứ ba!

Chiêu thứ tư!

Chiêu thứ năm!

...

Thời gian nháy mắt, liền đi tới chiêu thứ mười.

- ...

Hàn Kiếm Thu thật muốn điên rồi.

Đối phương hoàn thành chiêu thứ nhất, có thể nói là chiêu này đơn giản, chiêu số còn lại một hơi làm được, cái quỷ gì?

Chẳng lẽ trước đó luyện qua?

Tuyệt đối không có khả năng này!

Nơi này trừ tông chủ, tuyệt đối không có những người khác tới qua.

Vù vù!

Đang khiếp sợ nói không ra lời, chỉ thấy thanh niên trước mắt cũng thi triển xong hai động tác còn lại, tràn đầy nghi ngờ nhìn qua:

- Cái này rất đơn giản ah... Ngươi thật tu luyện mười lăm năm?

- Ta...

Hàn Kiếm Thu hận không thể có khe đất chui vào.

Bản thân hao tốn mười lăm năm, còn ba hoa chích choè, dương dương tự đắc, cho rằng xếp hạng mười vị trí đầu... Kết quả đối phương chỉ dùng

không đến mười lăm cái hô hấp...

Người so với người, tức chết người!

Đang không biết như thế nào cho phải, liền nghe thanh niên trước mắt tràn đầy nghi ngờ tiếp tục vang lên.

- Chẳng qua... Ngươi tu luyện mười lăm năm, chẳng lẽ không có phát hiện, những kiếm chiêu này trình tự là sai?

- Sai?

Hàn Kiếm Thu ngẩn ngơ tại chỗ.

Phi hành

dtv-ebook.com

Mười hai chiêu kiếm pháp, dựa theo độ khó theo thứ tự tăng lên, lúc tu luyện, chân khí trong cơ thể vận chuyển phương hướng cũng liền miên không ngừng, chưa từng xuất hiện loại hình khó chịu, mấu chốt nhất là, sau khi tu luyện, lý giải đối với kiếm đạo cùng tu vi, đều đột nhiên tăng mạnh, trình tự làm sao sẽ sai?

- Chiêu thứ nhất cùng chiêu thứ bảy, đổi một chút mà nói, sẽ để cho chân khí hội tụ tốc độ càng nhanh, chiêu thứ tám cùng chiêu thứ mười đổi một chút, có thể để cho kiếm ý càng thêm mạnh mẽ! Chiêu thứ sáu cùng chiêu thứ ba đổi, lại càng dễ để tinh thần chuyên tâm...

Trương Huyền tiện tay chỉ đi.

Tràn đầy nghi ngờ, Hàn Kiếm Thu dựa theo đối phương nói, thay đổi trình tự tu luyện.

Ầm ầm!

Lực lượng trong cơ thể sôi trào, địa phương trước đó không cách nào tu luyện tới, thời gian nháy mắt dung hội quán thông, lĩnh ngộ kiếm ý cũng lập tức càng hơn một bậc, tựa như lúc nào cũng sẽ xé rách không gian.

- Đúng thật...

Hàn Kiếm Thu ngốc tại chỗ, triệt để bối rối.

Tu luyện bộ công pháp này, vượt qua tám mươi năm, nhưng chưa bao giờ nghĩ tới, trình tự sẽ không đúng, càng không nghĩ tới, đổi một chút, sẽ nắm giữ công hiệu lợi hại như thế, thậm chí lực lượng giam giữ hắn thật lâu, cũng có chút buông lỏng!

Dù những buông lỏng này cực kỳ nhỏ yếu, nhưng kèm theo thời gian trôi qua, khẳng định sẽ càng lúc càng lớn, cuối cùng hình thành biến chất, giống như vị trước mắt này nói, lĩnh ngộ Thần chi kiếm ý, cũng không phải không có khả năng!

Sau khi hết khiếp sợ, lần nữa nhìn về phía thanh niên cách đó không xa, trong mắt hiện ra khó tin.

Hắn tiêu phí 15 năm, mới học được kiếm chiêu, đối phương một cái nháy mắt luyện thành... Mấu chốt nhất là còn có thể nhìn ra sai lầm cùng sơ hở trong đó...

Cái này... Không phải người a?

Trước đó còn nghĩ, đối phương lĩnh ngộ Thần chi kiếm ý, là nhờ vận khí, hiện tại xem ra, cùng vận khí không có nửa xu quan hệ, mà là thiên tư của đối phương quá mạnh mẽ!

Thậm chí... Đã có thể so sánh với Thông Thần điện điện chủ!

Truyền thuyết, vài ngàn năm trước, Thông Thần điện điện chủ ngang trời xuất hiện, ngắn ngủi mấy tháng không đến, liền quét ngang thiên hạ, không người có thể địch, càng lẻ loi một mình xông vào Thần điện, cướp đoạt một chữ...

Loại bản lĩnh này, mấy ngàn năm chỉ có một người, không nghĩ tới vị thứ hai xuất hiện ở tông môn bọn họ!

- Như vậy... sau khi Thông Thiên kiều, thiên tài sáu đại tông môn hội tụ, Lăng Vân Kiếm Các chúng ta nhất định có thể lấy thứ nhất, một kiếm trấn áp quần hùng...

Trong mắt lóe ra vẻ hưng phấn, Hàn Kiếm Thu tông chủ xiết chặt nắm đấm.

Trước kia, Thông Thiên kiều mở ra, dù Lăng Vân Kiếm Các bọn họ nắm giữ nửa chữ Thần, nhưng thiên tài không đủ cường đại, thủy chung

không cách nào thống soái toàn cục, bây giờ có vị này, nhất định có thể một tiếng hót lên làm kinh người, chân chính nắm giữ quyền nói chuyện!

Tràn đầy hưng phấn, nhìn về phía thanh niên cách đó không xa, chỉ thấy hắn yên tĩnh đứng tại chỗ, dường như có cảm ngộ.

Biết loại cảm ngộ này có thể ngộ nhưng không thể cầu, Hàn Kiếm Thu không nói thêm gì nữa, xoay người lui ra ngoài.

...

Giống như hắn đoán, Trương Huyền quả thực có cảm ngộ.

Bộ Lăng Vân Thần Kiếm Quyết này, đối với hắn đột phá Tiên Quân không có trợ giúp quá lớn, nhưng lại để hắn có thể càng thêm dễ dàng khống chế Thần chi kiếm ý.

Thu đồ Thiện Hiểu Thiên hình thành Thiên Đạo chi thư, ngăn lại đạo kiếm ý xông tới kia, để hắn đối với Thần chi kiếm ý có lý giải hoàn mỹ, nhưng cho tới nay, bị giới hạn thực lực, cùng lực lượng linh hồn, đạo kiếm ý này cũng không thể thi triển ra toàn bộ uy lực.

Giờ phút này, mười hai động tác trước mắt nối liền cùng một chỗ, đạo kiếm ý kia thế mà đột phá Thiên Đạo chi thư phong cấm, cùng thân thể hoàn mỹ dung hợp.

Nói cách khác, đạo kiếm ý này, triệt để dung hợp ở trong cơ thể, thành một bộ phận của hắn, dung hội quán thông, có thể tùy ý thi triển, lại không nhận ràng buộc.

- Nguyên lai bộ kiếm pháp kia, mới là chìa khoá mở ra Thần chi kiếm ý...

Cảm nhận được thân thể biến hóa, Trương Huyền giật mình.

Thời điểm cùng ba vị Chân Tiên cảnh hắc y nhân chiến đấu, Thần chi kiếm ý một mực không cách nào thi triển xong, mới có hơi bị động, một

khi có thể hoàn mỹ thi triển, cho dù không đột phá đến Chân Tiên, cũng có thể chém giết đối phương.

Cô cô cô cục cục!

Hòa tan vào thân thể, kiếm ý ở trong người chảy xuôi, cả người tựa hồ trở nên sắc bén, thật giống như bất cứ lúc nào cũng sẽ đâm thủng bầu trời.

Hô!

Kiếm ý như sóng lớn, trong tích tắc Trương Huyền hóa thân thành một thanh trường kiếm, lơ lửng tại chỗ.

- Có thể bay...

Mắt Trương Huyền sáng lên, tràn đầy kích động.

Không gian áp lực ở Thượng Thương, so với Danh Sư đại lục lớn hơn không biết bao nhiêu, chỉ có đi đến Tiên Quân mới có thể phi hành!

Dù hắn chỉ là Chân Tiên cảnh đỉnh phong, nhưng mượn Thần chi kiếm ý trong cơ thể, hoàn toàn có thể hóa thân trường kiếm, tung hoành ngang dọc, tốc độ thậm chí mau hơn Cừu Hỏa trưởng lão không ít!

- Có thể phi hành, lại thêm tu vi đến Chân Tiên cảnh đỉnh phong, hoàn toàn khống chế Thần chi kiếm ý... Tiên Quân đỉnh phong, cũng có thể chiến một trận! Trước đó vị hắc y nhân Tiên Quân cảnh kia, muốn lưu ta lại, cũng không dễ dàng như vậy...

Cảm nhận được lực lượng trong cơ thể biến hóa, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm.

Tuy không có sưu tập thành Thiên Đạo công pháp Tiên Quân cảnh, nhưng mười hai động tác này, để hắn hiểu rõ Thần chi kiếm ý càng sâu, sức chiến đấu lần nữa bạo tăng.

Trước đó đám người Bạch Diệp trưởng lão để hắn kính sợ, chân chính đối chiến, cũng chưa chắc có thể là đối thủ.

- Đúng rồi, hồ lô, ngươi nuốt những trường kiếm kia đâyu? Không lưu cho ta mấy thanh sao?

Suy nghĩ từ trên tu vi khôi phục lại, vội vàng nhìn về phía hồ lô trong đan điền.

Bản thân để tên này thôn phệ trường kiếm đối thủ, giải quyết nguy cục lúc đó... Nó vừa ra tay, ngay cả Cừu Hỏa trưởng lão cũng không bỏ qua... Vừa rồi tình cảnh nguy cấp, không kịp hỏi kỹ, hiện tại có thời gian, vừa vặn nhìn một chút đến cùng thế nào rồi.

Hồ lô lộ ra cảnh giác:

- Ngươi không phải nói, không để cho ta phun ra ư? Chẳng lẽ muốn đổi ý?

- Dĩ nhiên không phải, chỉ là muốn hỏi một chút, nuốt nhiều như vậy, có ăn no không tiêu hay không...

Vẻ mặt Trương Huyền không đỏ nói.

- Không no, vừa tiêu hóa xong...

Hồ lô giãy dụa một chút.

- Tiêu hóa xong?

Lông mày nhảy dựng, Trương Huyền vội vàng nhìn lại, quả nhiên thấy hồ lô lần nữa lười biếng nằm trong đan điền, mảy may không có hình dáng no căng.

- Được rồi...

Biết bị đối phương nuốt vào, muốn đòi về đã không thể nào, Trương Huyền im lặng khẽ đảo cổ tay, mấy cái thi thể xuất hiện ở phía trước.

Chính là Tiên Quân, cùng ba vị Chân Tiên cảnh đỉnh phong trước đó vây giết hắn.

Vù!

Thi thể mới vừa xuất hiện, một thanh trường kiếm trực tiếp đâm tới mi tâm của Trương Huyền.

Chính là vũ khí của vị Tiên Quân hắc y nhân kia sử dụng, chủ nhân bị một sách đánh chết, không có phản ứng lại, liền bị thu vào trữ vật giới chỉ, giờ phút này gặp kẻ thù xuất hiện, liền kìm nén không được.

Hô!

Duỗi ra ngón tay, nhẹ nhàng bóp một cái.

Trường kiếm lập tức bị bóp ở đầu ngón tay.

Vũ khí Tiên Quân cấp, lúc ở Hư Tiên cảnh không thể làm gì, hiện tại Chân Tiên đỉnh phong, càng triệt để lĩnh ngộ Thần chi kiếm ý, Tiên Quân đỉnh phong chân chính cũng chưa chắc là đối thủ, một thanh kiếm mà thôi, không thành vấn đề.

- Ngươi, ngươi...

Trường kiếm dường như khó tin.

Không đến nửa giờ, cái tên này làm sao mạnh mẽ nhiều như vậy?

Không thèm để ý đối phương, nắm trường kiếm lại, Trương Huyền nhìn đúng mấy chỗ, ngón tay gảy ra.

Vù vù!

Mấy đạo kiếm ý lập tức dọc theo thân kiếm tràn vào trong cơ thể trường kiếm, trường kiếm liền phát ra một tiếng nghẹn ngào, ngay sau đó linh tính tiêu tán.

Linh tính của thanh trường kiếm này đã bị đối phương luyện hóa, coi như thuần phục, cũng có khả năng phản bội, hắn cũng không muốn ở thời điểm cùng người chiến đấu, binh khí của mình quay giáo phản kích, giết chết bản thân.

Cho nên vì để tránh cho phiền phức, trực tiếp diệt linh tính.

- Ngươi làm như vậy, chuôi kiếm này chẳng khác nào phế...

Nhìn thấy cử động của hắn, Đồng Thường Kiếm giật nảy mình, không ngừng run rẩy.

Thực lực của nó cùng đối phương không kém bao nhiêu, một cái nháy mắt, chủ nhân liền diệt linh tính đối phương, chẳng phải cho thấy, bản thân cũng sẽ bị đánh giết?

Chỉ là...

Không còn linh tính, kiếm chẳng khác nào không còn hồn phách, nhiều nhất chỉ là phẩm chất cứng rắn một ít, rất nhiều kiếm pháp không thể thi triển, không còn uy lực của binh khí Tiên Quân cảnh.

- Yên tâm, sẽ không phế...

Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng, ngón tay nhẹ nhàng bắn ra, hai cái hô hấp sau, trường kiếm bỗng nhiên nhảy dựng, lần nữa phát ra thanh minh.

Lần này tựa như chim tước ca hát, mang theo hưng phấn.

- Lần nữa có linh tính?

Đồng Thường Kiếm run rẩy, suýt chút nữa từ không trung rơi xuống.

Linh tính một thanh kiếm, cần không biết bao nhiêu năm ôn dưỡng mới có thể xuất hiện, ngón tay đối phương vẽ ra, linh tính hủy diệt, vẽ lần nữa, linh tính mới xuất hiện...

Đồng Thường Kiếm không ngừng run rẩy, không dám nói nhiều nửa câu.

Trước đó nó có ngạo khí, là bởi vì kiếm không còn nó, chẳng khác nào phế, chỉ cần là người, luyện kiếm không có khả năng đoạn tuyệt đường lui.

Nhìn thấy cử động của đối phương, mới hiểu được...

Cái này nha, không thể dùng phương thức người bình thường để cân nhắc!

Tiện tay xoá bỏ linh tính... Quan trọng là xóa xong, còn có thể làm ra một cái...

Nói cách khác, dựa dẫm nó kiêu ngạo nhất, ở trước mặt đối phương, cái gì cũng không bằng...

Xem ra sau này, ngàn vạn lần không thể trang bức, nếu không chết cũng không biết chết như thế nào.

Giờ khắc này, Đồng Thường Kiếm hoàn toàn thần phục, cũng không dám có tâm tư đặc thù.

- Từ hôm nay trở đi, ngươi gọi... Trường kiếm!

Nhẹ nhõm luyện hóa linh tính vừa mới mở ra, Trương Huyền thoả mãn nhìn binh khí trong tay.

Giống như Đồng Thường Kiếm, cũng là một thanh vũ khí đến Tiên Quân đỉnh phong.

- Trường kiếm?

Run rẩy một chút, trường kiếm suýt chút nữa từ không trung rơi xuống.

Có cần tùy ý như vậy hay không?

Tốt xấu cũng là vũ khí Tiên Quân cấp, toàn bộ đại lục cũng phải kể đến...

Liền lấy cái danh tự như vậy?

- Chủ nhân, có cần... Đổi lại cái tên hay không? Cái này... Thực sự quá tùy ý!

Thực sự nhịn không được, trường kiếm nói.

- Tùy ý? Cái này...

Trương Huyền nhíu mày:

- Nếu không gọi... Tiểu Kiếm Kiếm đi!

- Phù phù!

Trường kiếm không có ổn định, rơi trên mặt đất, khóc ra thành tiếng.

Ma đản, còn không êm tai bằng tên thứ nhất a...

Bất quá lúc này cũng rõ ràng, chủ nhân trước mắt là cặn bã đặt tên, nói nhiều hơn nữa cũng vô dụng, đành phải rưng rưng nhịn xuống.

- Nhìn một chút trong giới chỉ đối phương có đồ vật gì tốt...

Thu trường kiếm vào trữ vật giới chỉ, Trương Huyền không tiếp tục để ý, ngẩng đầu nhìn về phía bốn thi thể cách đó không xa.

Đối phương là cường giả Thần điện, hơn nữa tu vi đều mạnh như vậy, trong trữ vật giới chỉ sẽ có bảo vật gì hay không?

Ngón tay ngoắc ngoắc, bốn chiếc nhẫn lập tức bay tới, rơi vào lòng bàn tay của hắn.

Quyết định đi Trục Tinh cung

dtv-ebook.com

Chủ nhân tử vong, trữ vật giới chỉ chẳng khác nào biến thành vật vô chủ, máu tươi nhỏ lên, rất nhanh luyện hóa.

Vội vàng nhìn lại.

Chỉ chốc lát, Trương Huyền cười khổ lắc đầu.

Còn tưởng rằng nhiều cao thủ như vậy, khẳng định bảo vật không ít, nằm mơ cũng không có nghĩ đến, nghèo rối tinh rối mù.

Loại trừ trường kiếm trước đó bị hồ lô nuốt lấy, trong giới chỉ đối phương hầu như không có cái gì!

Nhiều nhất mấy viên đan dược chữa thương, thức ăn và nước mát, cùng với mấy bộ quần áo.

- Đây là... Thông Thần ngọc phù?

Rất mau lục lọi mấy cái nhẫn một lần, không có quá nhiều đáng giá, chẳng qua để hắn thấy được một vật quen thuộc.

Thông Thần ngọc phù!

Đối phương là võ sĩ Thần điện... Cũng dùng thứ này?

Chẳng lẽ Thần điện cao cao tại thượng, cũng dùng Thông Thần điện?

Làm sao cảm giác quái dị như vậy?

Trương Huyền nhíu mày, cầm lấy ngọc phù, ngón tay nhẹ nhàng điểm một cái, tính toán nhỏ máu tươi lên, luyện hóa nhìn một chút, máu tươi

mới cùng ngọc phù tiếp xúc, người sau lập tức phát ra âm thanh vỡ vụn, biến thành từng khối rơi trên mặt đất.

Trương Huyền lắc đầu.

Thông Thần ngọc phù, cũng không phải vũ khí, sau khi chủ nhân chết, thuế biến thành vật vô chủ, người phía sau còn có thể luyện hóa.

Thứ này, huyết dịch những người khác tiếp xúc, sẽ sinh ra bài xích, tại chỗ hủy diệt.

Nói cách khác, biết là Thông Thần ngọc phù, cũng nhìn không được.

- Được rồi...

Rất nhanh, bốn khối ngọc phù toàn bộ vỡ thành bột phấn, Trương Huyền đành phải bất đắc dĩ ngừng lại.

Thần điện sử dụng Thông Thần ngọc phù, để hắn nhịn không được cảm thấy Khổng sư mạnh mẽ, cái khác, có nhìn hay không cũng không trọng yếu.

- Mặc dù không có bảo vật, nhưng những thân thể này, đều là bảo bối!

Trong trữ vật giới chỉ không có quá nhiều bảo bối, nhưng con mắt rơi vào trên thi thể mấy người, Trương Huyền lần nữa nở nụ cười.

Đối với hắn mà nói, mấy thi thể này, có thể luyện hóa thành Vô Hồn Kim Nhân, đối với hắn mà nói, chính là bảo vật lớn nhất.

Khoanh chân ngồi dưới đất, tinh thần khẽ động, Vu Hồn từ mi tâm nhảy ra ngoài.

- Luyện hóa!

Hồn phách bắt đầu luyện chế thi thể.

...

Thượng Thương, không trung không biết xa xôi bao nhiêu.

Một cửa chính u ám, kẹt kẹt một tiếng mở ra, một thân ảnh hắc bào gấp rút đi vào.

Một lát sau, đi tới một đại điện, bên trong hỏa diễm thiêu đốt, sáng tối chập chờn, một cái bóng lưng cao lớn đứng ở trong phòng.

- Chủ nhân...

Hắc bào quỳ rạp xuống đất.

- Thế nào?

Bóng lưng cao lớn không nhúc nhích, thanh âm trầm ổn từ đó truyền ra.

- Thất bại... Bốn người, toàn quân bị diệt, bị đánh chết tại chỗ!

Thân thể hắc bào run rẩy.

Vừa tiếp được tin tức này, hắn căn bản khó tin, xác nhận nhiều lần, mới biết được là thật!

Đường đường võ sĩ Thần điện, một Tiên Quân, ba Chân Tiên cảnh đỉnh phong, lại bị một Hư Tiên cảnh giết...

Quả thực để cho người ta khó tin.

- Tất cả đều chết?

Sửng sốt một chút, thân ảnh đồ sộ dường như cũng không cảm thấy bất ngờ, nhịn không được gật đầu:

- Không hổ là người thiên tuyển, số mệnh nghịch thiên... Giống như hắn! Chẳng qua càng như vậy, càng để cho ta động lòng...

Nghe được đối phương cảm xúc, hắc y nhân không dám trả lời.

- Hiện tại hắn đi nơi nào?

- Bẩm báo chủ nhân, chắc là về Lăng Vân Kiếm Các...

Hắc y nhân nói.

- Đi Kiếm Các, thì tạm thời không nên động...

Thân ảnh phân phó nói.

- Vâng...

Hắc bào cúi đầu xuống:

- Vậy nếu như... Hắn một mực không ra, thì làm sao bây giờ?

- Yên tâm, hắn sẽ ra!

Trong giọng nói của thân ảnh mang theo tràn đầy tự tin.

- Vậy được, ta một mực chờ, một khi xuất hiện hắn, lập tức động thủ...

Hắc y nhân gật đầu.

- Ừm, lần sau xuống mấy cái đắc lực, vẫn là câu nói kia, ta muốn sống, chẳng qua bị thương cũng không sao, chỉ cần không chết là được!

Thân ảnh phân phó nói.

- Vâng!

Hắc y nhân khom người lui ra ngoài, ngay sau đó, thân ảnh đồ sộ phía trước càng nhạt, cuối cùng chậm rãi biến mất.

...

Chuyện bên kia, Trương Huyền tự nhiên không biết, giờ phút này hắn xoa xoa mi tâm, đứng dậy.

- Ba thi thể Chân Tiên cảnh, luyện hóa tương đối dễ dàng, Tiên Quân cảnh còn kém một ít...

Ba võ sĩ Thần điện Chân Tiên cảnh, chỉ chốc lát liền triệt để luyện hóa, biến thành Vô Hồn Kim Nhân, nhưng Tiên Quân cảnh, bất kể như thế nào cũng không thành công được.

- Vu Hồn còn quá yếu...

Trương Huyền nhịn không được lắc đầu.

Hắn tại Trưởng Lão điện, tìm được hơn sáu trăm bản công pháp Chân Tiên cảnh tu luyện, ở Ô Hải thương hội, lại tìm mấy chục bản tới xứng đôi, lúc này mới hình thành Thiên Đạo công pháp tu luyện chân khí!

Vu Hồn, liền không có may mắn như vậy.

Hiện tại cũng chỉ là Hư Tiên cảnh đỉnh phong, không có công pháp đối ứng, là không cách nào đột phá.

Lăng Vân Kiếm Các, tu luyện là kiếm pháp cùng kiếm ý, đối với hồn lực yêu cầu không cao, cho nên loại thư tịch này cũng không nhiều, bởi vậy dù nhìn nhiều sách như vậy, vẫn cách hiên Đạo cấp bậc rất lớn.

- Xem ra, nhất định phải tìm kiếm công pháp tu luyện linh hồn...

Bất đắc dĩ thu thi thể Tiên Quân cảnh vào nhẫn, Trương Huyền đứng dậy.

Hồn lực theo không kịp, muốn đột phá Tiên Quân cảnh khả năng không lớn.

Mặc dù không có sưu tập đến Thiên Đạo công pháp cấp Tiên Quân, nhưng đối với cấp bậc này, cũng hiểu chút rõ ràng.

Giống như Cổ Thánh lúc trước, cần linh hồn, thân thể, chân khí hoàn mỹ dung hợp mới có thể thành công!

Người khác không tu luyện Vu Hồn, không dính dáng vấn đề này, mà hắn, Vu Hồn có thể rời thân thể, độc lập với thân thể, lực lượng không đạt tới, đột phá liền nói chuyện viển vông.

Cho nên việc cấp bách là tìm kiếm công pháp tu luyện linh hồn, sau đó mới là Tiên Quân cảnh...

Đứng lên, ra khỏi phòng.

Lăng Vân Thần Kiếm Quyết gì kia, đã toàn bộ học được, cũng lĩnh ngộ Thần chi kiếm ý, tiếp tục đợi ở chỗ này không còn bất cứ ý nghĩa gì.

- Cảm ngộ thế nào?

Hàn Kiếm Thu đang đứng ở ngoài cửa, thấy hắn nhanh như vậy đi ra, cũng không ngoài ý muốn, mỉm cười.

- Còn tốt... Đúng rồi Hàn tông chủ, không biết đại lục chúng ta, trong sáu đại tông môn, tông môn nào am hiểu bí pháp linh hồn?

Dừng lại một chút, Trương Huyền hỏi.

Tất cả thư tịch của Lăng Vân Kiếm Các đều nhìn qua, khẳng định thu thập không đủ Vu Hồn Chân Tiên cảnh, trừ khi tìm được tông môn am hiểu linh hồn bí pháp, đi nghiên cứu học tập, nếu không muốn cho hồn lực tiến bộ, gần như không có khả năng!

- Cái này...

Không biết hắn hỏi như vậy, mục đích ở đâu, Hàn Kiếm Thu suy tư một chút nói.

- Muốn nói trong sáu đại tông môn, linh hồn mạnh nhất, đương nhiên là Trục Tinh Cung! Các nàng có thể câu Thông Thần Linh, thậm chí có thể sử dụng tế tự, để Thần Linh hạ giới, muốn nói am hiểu linh hồn, trừ bọn họ, không có người nào nữa!

- Trục Tinh Cung?

Trương Huyền sững sờ.

Đã rất nhiều lần nghe được tên tông môn này.

- Không sai, sáu đại tông môn, đều có thuộc tính cùng lực lượng của mình, Trục Tinh Cung, cũng không phải người bị Thần tộc đuổi, mà là sinh mệnh sinh trưởng ở địa phương, trời sinh linh hồn liền rất cường đại! Kiếm Các, ngươi cũng biết, am hiểu dùng kiếm, trên vũ khí rất mạnh, hồn phách còn kém một ít! Vạn Thú Môn, tên như ý nghĩa, thuần thú hung mãnh, mỗi đệ tử hạch tâm đều có một con, hoặc vài con thú sủng, sức chiến đấu không thể khinh thường. Thất Tinh Lâu, hoàn vũ chấn thất tinh, Thượng Thương đệ nhất lâu! Bán ra đủ loại bảo vật, chiến lực bình thường, nhưng là tông môn dồi dào nhất đại lục. Huyền Kính Môn, am hiểu luyện chế vũ khí, Đồng Thường Kiếm của ngươi, chính là Huyền Kính Môn luyện chế thành! Còn Phiêu Miểu Tiên Tông, ở Bắc Hải, môn nhân am hiểu thân pháp, đối với hồn phách cũng không quá am hiểu!

Hàn Kiếm Thu đơn giản giới thiệu một chút, tình huống của Thượng Thương sáu đại tông môn.

- Thì ra là thế...

Trương Huyền giật mình.

Sáu đại tông môn, trước đó nghe nói qua một lần, tên đều biết, nhưng tình huống cụ thể không quá rõ ràng.

Không nghĩ tới, có Vạn Thú Môn am hiểu thuần thú, Huyền Kính Môn am hiểu luyện khí, cùng với Thất Tinh Lâu bán ra đủ loại bảo vật.

- Sinh trưởng ở địa phương... Cũng không phải Thần tộc đuổi, không biết ý là gì?

Trương Huyền tò mò.

Liên tục mấy sự tình, đều liên quan đến Trục Tinh Cung, để hắn đối với tông môn này sinh ra hứng thú nồng đậm.

- Vị trí đại lục của chúng ta, tên là Di Khí đại lục, người sinh hoạt ở nơi này, bị Thần Linh vứt bỏ, chẳng qua ở trước chúng ta, liền có một ít nhân loại sinh hoạt ở trong đó, mà những người này, chính là người sinh trưởng ở địa phương! Trục Tinh Cung do các nàng thành lập, trời sinh hồn phách mạnh mẽ, có thể câu Thông Thần Linh!

Hàn Kiếm Thu nói.

Trương Huyền giật mình.

Nhân loại ở Danh Sư đại lục, là thuộc về sinh linh bản thổ, Dị Linh tộc làm kẻ xâm lấn, xâm nhập trong đó, áp bức nhân tộc, cuối cùng bị Khổng sư lật đổ.

- Ngươi muốn học tập công pháp phương diện linh hồn?

Hàn Kiếm Thu hỏi.

- Ừm!

Trương Huyền gật đầu, cũng không phủ nhận:

- Trục Tinh Cung đã có, ta muốn đi qua nhìn một chút!

- Cái này...

Hàn Kiếm Thu nhíu mày:

- Lăng Vân Kiếm Các, cách Trục Tinh Cung chừng hơn ngàn vạn dặm, coi như Tiên thú phi hành, cũng cần ít nhất hơn mười ngày mới có thể đến... Hiện tại Thần điện đã chú ý ngươi, hơn nữa Trục Tinh Cung cực kỳ bài ngoại, muốn học tập, chỉ sợ rất khó...

Trương Huyền gật đầu.

Trước khi mở miệng, hắn liền nghĩ đến những sự tình này.

Nếu là người sinh trưởng ở địa phương thành lập tông môn, khẳng định cực kỳ bài xích người từ ngoài đến.

Muốn qua học tập, rất khó hoàn thành.

Thêm vào Thần điện đã đánh lén một lần, bây giờ rời Lăng Vân Kiếm Các, nhất định cực kỳ nguy hiểm.

Nhưng nếu như không đi tìm công pháp liên quan tới linh hồn, Vu Hồn liền mãi mãi không cách nào đột phá Chân Tiên cảnh, muốn xung kích Tiên Quân, thì càng không có khả năng!

Về thời gian chậm trễ rất nhiều.

Dù sao tới Thượng Thương đã hơn mười ngày, đổi lại Danh Sư đại lục, đã sắp nửa năm.

Lại nói, phát giác Thần Huyết Thạch khả năng liên quan đến Lạc Nhược Hi, cái gọi là Trục Tinh Cung, hắn nhất định phải đi.

Còn nguy hiểm... Dù sợ hãi, chỉ cần vận dụng phương pháp ngụy trang, không bày ra Thần chi kiếm ý, Thần điện muốn tìm được bản thân, chỉ sợ cũng không dễ dàng như vậy.

- Nếu như ngươi khăng khăng muốn đi mà nói, ta cùng ngươi đi! Dù Đỗ Thanh Diên không dễ nói chuyện, nhưng ta cùng nàng có chút duyên phận, chỉ là học tập pháp quyết liên quan tới linh hồn, hắn là có thể dàn xếp...

Chần chờ một chút, Hàn Kiếm Thu tông chủ gật đầu nói.

Nếu như đối phương nhất định muốn đi, hắn tự mình đi cùng, dựa vào thực lực Ngụy Thần cảnh của hắn, cùng kiếm pháp siêu cường, Thần điện chắc hẳn cũng không dám làm khó.

- Vẫn là ta tự mình tới a...

Trương Huyền lắc đầu.

Đối phương là tông chủ, thật muốn theo sau lưng, không cần nghĩ, thân phận nhất định tiết lộ.

Ngược lại không bằng ngụy trang một chút, trôi qua lặng lẽ tốt.

Đương nhiên, mấu chốt nhất là, hắn muốn hỏi thăm tin tức Thần Huyết Thạch cùng Lạc Nhược Hi, chuyện này không muốn để cho càng nhiều người biết.

Trương Huyền làm tông chủ

dtv-ebook.com

- Quá nguy hiểm...

Hàn Kiếm Thu sốt ruột.

Trương Huyền nói:

- Ta lĩnh ngộ Thần chi kiếm ý, sớm muộn cũng sẽ trở thành Kiếm Các tông chủ, hướng đi càng xa, một mực ẩn nấp ở dưới các ngươi che chở, như thế nào mới có thể trưởng thành? Huống chi, người luyện kiếm, phải có khí thế một đi không trở lại, bởi vì sợ hãi, mà rụt rè, kiếm ý cũng duy trì không được!

- Cái này...

Hàn Kiếm Thu yên lặng.

Đối phương nói không sai.

Kiếm ý, đại biểu tinh, khí, thần, ý chí của một người luyện kiếm, mũi kiếm đến nhất định chiến thắng!

Một khi làm bất cứ chuyện gì, bó tay bó chân, mất đi tinh thần, kiếm ý mạnh mẽ cũng sẽ ảm đạm xuống.

Lăng Vân Kiếm Các, từng xuất hiện qua loại ví dụ này, một ngàn năm trước, một vị tông chủ, kiếm ý thông huyền, thiên hạ hiếm có đối thủ, kết quả vì một chuyện nhỏ, giết lầm hảo hữu chí giao, cực kỳ tự trách mình, đối với tu luyện sinh ra nghi ngờ, cuối cùng dẫn đến kiếm ý trong cơ thể sụp đổ, tu vi giảm nhiều, cuối cùng buồn bực sầu não mà chết.

Vị trước mắt này, lĩnh ngộ là Thần chi kiếm ý, khẳng định có khí thế một đi không trở lại, quyết tâm thiên hạ không ai cản nổi, không thể có bất kỳ sợ hãi cùng ràng buộc.

Sát người bảo vệ, là vì an toàn của hắn, nhưng một khi bị hủy kiên trì, ngược lại được không bù mất.

- Cái kia... ta lấy Tiên thú phi hành tốc độ nhanh nhất trong tông môn cho ngươi!

Hàn Kiếm Thu nói.

- Không cần, làm như vậy, đồng dạng làm cho người chú ý!

Chần chờ một chút, Trương Huyền hỏi:

- Không biết lân cận nơi nào có Tiên thú am hiểu phi hành ẩn hiện? Ta đi thuần phục một con!

Cường giả Thần điện, không biết ẩn giấu ở nơi nào, lúc này ngồi Tiên thú phi hành nhanh nhất của tông môn đi ra, không phải là trở thành bia sống sao?

Còn không bằng thay đổi hình dáng, lặng lẽ rời khỏi, tuỳ ý tìm địa phương thuần phục một con, đồng dạng tốc độ không chậm.

- Thuần phục?

Hàn Kiếm Thu nhảy dựng:

- Tiên thú bình thường đều cực kỳ cương quyết, thuần thú, khả năng cần tiêu phí thời gian rất lâu, không dễ dàng như tưởng tượng...

Lăng Vân Kiếm Các nuôi nhốt thú sủng, cơ bản đều là từ Vạn Thú môn mua sắm tới, bọn họ chỉ am hiểu kiếm pháp, đối với thuần thú, hầu như chưa hề tiếp xúc qua.

Bất quá dù vậy, cũng biết độ khó.

Rất nhiều đệ tử Vạn Thú môn am hiểu thuần thú, thuần phục một con cũng cần tiêu phí không biết bao lâu, huống chi vị trước mắt này.

Tuy ngồi mài đao không làm mất kỹ thuật đốn củi, nhưng tiền đề là phải có đao đi mài ah!

Trước đi đào quặng sắt, nghĩ biện pháp luyện thành đao, cuối cùng mới đi đốn củi... Đoán chừng đã sớm chết đói!

- Ta biết, chỉ là đi thử xem!

Trương Huyền mỉm cười, cũng không giải thích.

- Cái này... Nếu ngươi quyết định, ta cũng không ngăn trở, đây là ngọc phù phòng thân ta luyện chế, lúc nguy hiểm, kích hoạt chân khí, có thể hình thành phòng ngự, chống lại một đòn của cường giả Ngụy Thần cảnh!

Thấy đối phương ý chí kiên quyết, Hàn Kiếm Thu bất đắc dĩ lắc đầu, lấy ra một ngọc bài đưa tới.

- Đa tạ...

Biết là bảo vật bảo vệ tính mạng, Trương Huyền cũng không từ chối, đưa tay nhận lấy.

- Vừa rồi ngươi hỏi thăm Tiên thú phi hành, trên Lăng Vân sơn cách nơi này năm ngàn cây số, ở vài con Tiên Quân cấp, cũng có Chân Tiên cảnh... Vạn Thú môn từng mấy lần phái người đi thuần phục, đều không có thành công, tóm lại... Ngươi thật muốn đi qua nhìn một chút, nhất định phải cẩn thận!

Hàn Kiếm Thu tiếp tục bàn giao.

Trương Huyền gật đầu.

Cẩn thận hỏi thăm phương hướng Trục Tinh cung, đối phương từng cái trả lời.

Muốn biết, đã hỏi rõ, Trương Huyền lại không ở lâu, trở lại tiểu viện của Thiện Hiểu Thiên.

Lúc này Bạch Nguyễn Khanh đã nhận được tin báo, từ Ô Hải thành trở lại.

- Hiểu Thiên, ta đã thu Nguyễn Khanh làm đồ đệ, từ hôm nay trở đi, nàng là sư tỷ của ngươi!

- Gặp qua sư tỷ!

Thiện Hiểu Thiên ôm quyền.

- Đây là công pháp và kiếm thuật về sau hai người các ngươi tu luyện, có không hiểu hỏi thăm, ta sẽ giải đáp cho các ngươi!

Trương Huyền cong ngón tay búng một cái, hai cái ngọc bài rơi ở phía trước hai người.

Bên trong ẩn chứa công pháp và phương hướng về sau hai người tu luyện.

Thiện Hiểu Thiên cùng Bạch Nguyễn Khanh vội vàng nhìn lại, càng xem càng say mê.

Bên trong ghi chép công pháp và kiếm thuật, thực sự quá mức ảo diệu, chỉ cần chăm chú tu luyện, có thể đoán được, thực lực nhất định cấp tốc tiến bộ.

Rất mau xem xong nội dung, từng người hỏi thăm ra nghi ngờ không hiểu.

Trương Huyền từng cái chỉ điểm.

- Đây là Tiên Nguyên đan các ngươi sau này tu luyện cần có, mỗi người hai bình, ta hi vọng lần sau gặp được, tu vi đều đạt đến ta dự trù!

Đi vào Kiếm Các Thông Thần điện, lấy ra hai bình Tiên Nguyên đan trung phẩm cùng hai bình thượng phẩm, phân biệt cho hai đệ tử.

Tất cả an bài ổn thoả, trời dần dần sáng lên.

Bất tri bất giác, đã đi tới Lăng Vân Kiếm Các hai ngày hai đêm, thời gian không tính ngắn.

Bất quá tu vi cũng từ phá toái hư không sơ kỳ, tấn cấp đến Chân Tiên cảnh đỉnh phong, càng lĩnh ngộ Thần chi kiếm ý, luyện hóa hai thanh vũ khí Tiên Quân cảnh đỉnh phong, ba Vô Hồn Kim Nhân Chân Tiên cảnh đỉnh phong... Thu hoạch không nhỏ.

- Tuyệt không phụ lòng lão sư mong đợi!

Biết lão sư muốn ra ngoài, Bạch Nguyễn Khanh, Thiện Hiểu Thiên từng cái hốc mắt ửng hồng, đồng thời quỳ gối.

Trương Huyền thoả mãn gật đầu.

Thượng Thương đối với hắn mà nói, thủy chung chỉ là đi ngang qua.

Hắn muốn làm, là tìm kiếm Lạc Nhược Hi.

Hai đệ tử này, dù cũng coi là thân truyền, lại không có khả năng giống đám người Triệu Nhã, mang theo bên người, cẩn thận dạy dỗ.

Còn về sau, cuối cùng có thể đi tới loại tình trạng nào, chỉ có thể dựa vào chính bọn hắn.

- Tào Thành Lập, sau khi ta rời đi, chiếu cố tiểu thiếu gia cùng tiểu thư thật tốt, đây là pháp quyết tu luyện cùng đan dược của ngươi! Đừng luôn nghĩ đến nữ nhân, hi vọng lần sau gặp được, cũng có có chỗ tiến bộ, mà không phải khoe khoang nữ nhân gì với ta!

Gọi Tào Thành Lập tới.

- Khụ khụ!

Tào Thành Lập xấu hổ gãi đầu một cái, một lát sau, nghi ngờ nhìn qua:

- Đúng rồi, thiếu gia, ngươi bây giờ là...

Lông mày nhảy dựng, vẻ mặt tối sầm.

Trương Huyền hừ lạnh một tiếng, nói:

- Nghe nói ngươi gần đây nhảy vào cửa, còn thể thống gì? Về sau để ta biết, cắt đứt chân chó của ngươi!

- Không thể nhảy?

Tào Thành Lập khóc.

Chân trái không thể vào cửa, chân phải không thể vào, hiện tại không thể nhảy... Chẳng lẽ ta ra không được, cũng không cách nào đi vào?

Không thèm để ý gia hỏa kia, Trương Huyền lại bàn giao vài câu, rời khỏi tiểu viện, đi tới ngoài sơn môn.

Ngày mới vừa sáng, cũng đã đi ra sơn môn, biến mất ở trong rừng núi mênh mông, không thấy tung tích.

Hắn vừa biến mất chỉ chốc lát, sau lưng hai lão giả bất ngờ xuất hiện, hai mặt nhìn nhau, vẻ mặt mê hoặc.

Chính là Hà trưởng lão cùng Cừu Hỏa trưởng lão.

Tuy Hàn Kiếm Thu đáp ứng Trương Huyền, để hắn một mình rời khỏi, lại thật không dám làm như vậy, vừa trở về liền an bài hai người này theo tới, lặng lẽ bảo vệ, phòng ngừa Thần điện đánh lén, ai biết mới đi ra khỏi tông môn liền mất dấu...

- Nhanh tìm...

Phóng lên trời, hai người tới trên không, tìm kiếm khắp nơi.

Trống không, đâu còn có hình bóng của Trương Huyền.

Sau hai canh giờ, hai người xấu hổ trở lại Trưởng Lão điện.

Theo dõi một Chân Tiên, mất dấu...

Thật không biết làm sao bàn giao với tông chủ.

- Không có đuổi theo?

Thấy hắn hai người trở về, Hàn Kiếm Thu dường như đã sớm biết, cười khổ nói.

- Vâng...

Hà trưởng lão, Cừu Hỏa trưởng lão không dám ngẩng đầu.

- Hắn đã đoán ra, các ngươi sẽ theo dõi...

Hàn Kiếm Thu nói.

- Đoán được?

Hai người tràn đầy nghi ngờ, đồng thời ngẩng đầu.

- Ừm, đây là của các ngươi...

Hàn Kiếm Thu cong ngón tay búng một cái, hai ngọc bài xuất hiện ở trong lòng bàn tay.

Chân khí truyền vào, ngay sau đó thanh âm nhàn nhạt của Trương Huyền vang lên:

- Hai vị trưởng lão đừng đi theo, ta có thể tự mình bảo vệ an toàn! Đây là ta nhằm vào kiếm pháp của các ngươi thiếu hụt, lần nữa sáng tạo kiếm

pháp cho các ngươi, dựa theo cái này tu luyện, có thể để cho các ngươi lý giải kiếm đạo càng cao thâm hơn, đi càng xa...

- Cái này...

Vội vàng nhìn lại, rất mau nhìn hết, hai đại trưởng lão đều khiếp sợ nói không ra lời.

Kiếm pháp trong ngọc bài, vừa vặn nhằm vào kiếm chiêu thiếu hụt của bọn họ, dựa theo cái này tu luyện, kiếm thuật nhất định có thể càng hơn một bậc! Thậm chí tu vi có thể tiến thêm một bước!

- Hắn, hắn làm sao nhìn ra được?

Con mắt trợn tròn, hai người nói không ra lời.

Bọn họ tu luyện thiếu hụt, chỉ có bản thân biết, người thân nhất cũng không biết, đối phương chỉ cùng bọn hắn tỷ thí qua một lần liền rõ ràng, viết không kém chút nào không nói, còn tiến hành sửa lại, hoàn mỹ phù hợp pháp quyết bản thân tu luyện...

Cái này cần lý giải rất cao thâm mới có thể hoàn thành?

Công pháp, kiếm chiêu, hỗ trợ lẫn nhau, rõ ràng chỉ là sửa đổi một chỗ thiếu hụt, nhưng chỉ cần hơi có sai lầm, liền có thể mang đến tai hoạ càng lớn.

Cho nên bọn họ biết rõ thiếu hụt mà không đi thay đổi, cũng không phải là không muốn thay đổi, mà là không thể thay đổi!

Đối phương dễ dàng hoàn thành...

- Cái này... Ân tình thực sự quá lớn!

Hốc mắt đồng thời đỏ lên.

Vốn nghĩ đến bảo vệ đối phương, kết quả người ta không những không cần, còn nặng lễ vật như vậy, thực sự xấu hổ tiếp nhận.

- Không riêng gì các ngươi, chúng ta mỗi người đều có...

Hàn Kiếm Thu cười khổ, ánh mắt nhìn về phía ngoài điện, dường như muốn truy tìm thân ảnh thanh niên kia, nhưng thủy chung tìm không đến.

Đối phương tựa như Thần Linh giáng lâm thế gian, lắc người một cái, lại biến mất.

Lúc này hai người mới phát hiện, trong tay tông chủ và các trưởng lão khác cũng có ngọc bài, phía trên đều ghi chép thiếu hụt liên quan tới bản thân, cùng phương pháp thay đổi.

- Hảo hảo tu luyện, đừng phụ ý tốt của hắn!

Hàn Kiếm Thu đứng dậy:

- Lĩnh ngộ Thần chi kiếm ý, nhìn ra thiếu hụt của chúng ta, trợ giúp thay đổi công pháp... Tin tưởng Lăng Vân Kiếm Các, về sau ở dưới sự hướng dẫn của hắn, sẽ càng đi càng xa!

- Đúng vậy!

Mọi người gật đầu, từng cái tràn đầy kích động.

Vốn nghĩ đối phương lĩnh ngộ Thần chi kiếm ý, chỉ là bản thân mạnh mẽ, không nghĩ tới... Không chỉ bản thân tự tu luyện, còn có thể truyền thụ đồ vật lĩnh ngộ ra!

Vậy thì đáng sợ!

Một người thiên phú cao, biết tu luyện, nhiều nhất là cái dấu hiệu, để cho người ta kiêng kị... nhưng chỉ điểm người khác, tương đương với có thể dẫn dắt toàn bộ tông môn càng thêm huy hoàng!

- Ta quyết định...

Thấy bộ dáng của mọi người, Hàn Kiếm Thu cười nhạt một tiếng.

- Tông chủ, ngươi... xác định?

Biết hắn muốn làm gì, Hà trưởng lão tràn đầy khiếp sợ nhìn qua.

- Không sai!

Hàn Kiếm Thu gật đầu:

- Trước kia, ta còn lo lắng hắn có thể quá mức ngang tàng hay không, có cần rèn luyện một chút hay không, bây giờ thấy, trực tiếp truyền thụ cho chúng ta lĩnh ngộ kiếm đạo, không giữ lại chút nào... Đủ để chứng minh nhân phẩm, không thể nghi ngờ!

Cảm xúc một tiếng, bàn tay Hàn Kiếm Thu nhẹ nhàng vồ một cái, một lệnh bài đại biểu thân phận chưởng môn, lập tức lơ lửng giữa không trung.

Ngay sau đó thanh âm hùng hậu của hắn, thời gian nháy mắt vang vọng toàn bộ Lăng Vân Kiếm Các.

- Từ hôm nay, Trương Huyền là tông chủ của Kiếm Các ta!

Trương Huyền là ai?

dtv-ebook.com

Lăng Vân Kiếm Các, đỉnh núi của đệ tử hạch tâm.

Một thanh niên, trường kiếm trong tay không ngừng quét ngang về phía trước, đột nhiên buông lỏng tay, gào thét bắn ra ngoài, cắm ở trên cành cây cách đó không xa.

- Hà sư huynh, học được chiêu số của nàng chưa?

Một thanh niên tràn đầy hưng phấn từ nơi không xa đi tới.

Nếu như Bạch Nguyễn Khanh ở đây, khẳng định có thể nhận ra hai người.

Chính là trong đệ tử hạch tâm đứng hàng thứ nhất Hà Tĩnh Hiên cùng xếp hạng thứ tư Hồ Thần.

Sau khi cùng Bạch Nguyễn Khanh chiến đấu qua, Hà Tĩnh Hiên một mực nghiên cứu hai chiêu của đối phương, thẳng đến lúc này, mới coi như có chút manh mối.

- Hai chiêu này quả thực quỷ phủ thần công, làm người ta sợ hãi thán phục...

Hà Tĩnh Hiên lắc đầu.

Vốn cho rằng chỉ là tiện tay ném kiếm, chiêu số đơn giản, kết quả càng nghiên cứu càng đáng sợ.

Chiêu kiếm pháp này của đối phương, tựa như ẩn chứa đại đạo bí ẩn, bất luận hắn dùng loại chiêu số nào ứng đối, cũng sẽ gặp phải phản kích càng thêm kịch liệt.

- Đúng vậy, nếu không toàn bộ hạch tâm chúng ta cũng sẽ không bị một mình nàng quét ngang...

Hồ Thần cười khổ lắc đầu, cũng cực kỳ bất đắc dĩ.

Không thừa nhận Bạch Nguyễn Khanh mạnh mẽ, là đánh mặt của mình, nhưng thừa nhận... Đối phương chỉ hai chiêu lợi hại, để trong lòng mỗi người đều có oán khí trong bụng.

- Đúng rồi, để ngươi điều tra, nàng học chiêu này với ai, ngươi tra ra được chưa?

Không đi nghĩ những việc này, Hà Tĩnh Hiên hỏi.

- Tra xét... Đoán không sai, chính là ‘Ta Rất Biết Điều’ quét ngang nội môn kia!

Hồ Thần nói.

- Là hắn?

Hà Tĩnh Hiên nhíu mày:

- Hắn không phải... Chỉ có phá toái hư không đỉnh phong ư?

Sự tình “Ta Rất Biết Điều” đại náo nội môn, hắn cũng biết một ít, càng nghe nói tin tức, đối phương là phá toái hư không.

- Hắn là đột phá đến Hư Tiên cảnh sơ kỳ, ‘Ta Rất Tuấn Tú’ đánh bại chúng ta kia, vô cùng có khả năng...

Hồ Thần gật đầu, vừa định nói ra suy đoán của mình, liền nghe một âm thanh vang vọng toàn bộ đỉnh núi.

- Từ hôm nay, Trương Huyền là tông chủ Kiếm Các ta!

- Là âm thanh của tông chủ!

- Trương Huyền thành tông chủ? Trương Huyền... là ai?

Hai người đều ngẩn ngơ.

Tông chủ nhường ngôi, tất cả mọi người nghe qua, nhưng muốn nhường ngôi cũng là cho một vị trưởng lão hoặc là người biết tên, cái tên này, từ nơi nào xuất hiện?

Đang nghi ngờ, liền nghe âm thanh của Hàn Kiếm Thu tông chủ tiếp tục vang lên.

- Ta biết rất nhiều người đều không biết, Trương Huyền là ai! Hắn chính là 'Ta Rất Biết Điều' hoành gánh hạch tâm, 'Ta Rất Tuấn Tú' một người một kiếm, hoành gánh nội môn!

- Ta Rất Biết Điều?

Hà Tĩnh Hiên sững sờ:

- Hắn không phải vừa mới đột phá Hư Tiên cảnh sao?

Hôm qua đối phương khiêu chiến nội môn, mới phá toái hư không đỉnh phong, loại thực lực này... Cũng có thể trở thành tông chủ?

- Để hắn trở thành tông chủ, là bởi vì hắn lĩnh ngộ Thần chi kiếm ý, dù tu vi chỉ là Chân Tiên cảnh đỉnh phong, lại tự tay chém giết một vị Tiên Quân cảnh đỉnh phong, ba vị Chân Tiên cảnh đỉnh phong, cùng cấp bậc, càng là một người một kiếm, đánh bại toàn bộ Trưởng Lão điện cùng tứ đại trưởng lão,...

Âm thanh của Hàn Kiếm Thu tiếp tục vang lên.

- Chân Tiên cảnh đỉnh phong?

- Chém giết cường giả Tiên Quân cảnh đỉnh phong?

- Đánh bại Hàn tông chủ và mấy vị trưởng lão khác?

Hà Tĩnh Hiên cùng Hồ Thần nhìn nhau, không tự chủ được lắc lư một cái.

Thực lực mạnh như vậy?

Chúng ta nghĩ tới không phải cùng là một người a...

Hôm qua mới phá toái hư không đỉnh phong, tính toán đâu ra đấy, đột phá Hư Tiên cảnh sơ kỳ, rất lợi hại, Chân Tiên cảnh đỉnh phong là cái quỷ gì?

Quan trọng là... Chém giết Tiên Quân cảnh đỉnh phong, lại xảy ra chuyện gì?

- Nói những cái này, chỉ là nói cho các ngươi biết, vị trí Tông chủ, là thật tâm thành ý nhượng ra, không có chút không cam lòng nào, mong về sau các ngươi có thể đi theo sau lưng Trương Huyền tông chủ, phát dương quang đại Lăng Vân Kiếm Các ta...

Âm thanh chậm rãi biến mất.

Hồ Thần nhìn về phía Hà Tĩnh Hiên.

- Nghe theo mệnh lệnh tông chủ đi... Về sau tông chủ của chúng ta, chính là... Trương Huyền!

- Nhưng mà...

- Trương tông chủ này... Đến cùng như thế nào? Tuổi tác ra sao?

Hà Tĩnh Hiên cùng Hồ Thần đồng thời lâm vào mê man.

Để chúng ta tôn kính vị tông chủ này...

Cũng nên nói hắn đến cùng hình dáng gì a!

Cái gì cũng không cho biết, chúng ta biết là người nào?

...

Đỉnh núi của đệ tử nội môn.

Tào Thành Lập đang ngồi ở bên cạnh khung cửa, mặt xoắn xuýt nghiên cứu.

- Không thể chân trái, không thể chân phải, không thể nhảy... xem ra chỉ có thể bò qua...

Đang bất đắc dĩ lắc đầu, trên không vang lên âm thanh.

- Thiếu gia... Thành tông chủ của Lăng Vân Kiếm Các?

Cả người ngẩn ngơ, phù phù ngồi dưới đất, dùng sức xoa lỗ tai, khó tin.

Thiếu gia rất lợi hại, ban đầu ở Huyền Giang thành liền kiến thức, nhưng nằm mơ cũng không nghĩ tới, lợi hại như vậy!

Mới đến Lăng Vân Kiếm Các hai ngày, liền từ tùy tùng một đệ tử nội môn, biến thành tông chủ...

Làm sao làm được?

Không chỉ hắn khiếp sợ, Bạch Nguyễn Khanh cùng Thiện Hiểu Thiên đang tu luyện cũng ngẩn ngơ, ngay sau đó ánh mắt lộ ra hừng hực nồng đậm.

Lão sư, thành tông chủ!

Làm thân truyền của hắn, quyết không thể mất mặt!

Nhất định phải càng thêm cố gắng mới được!

...

Một màn đồng dạng, xuất hiện ở tất cả đỉnh núi của Kiếm Các.

Trong nháy mắt, các đệ tử trưởng lão, đồng thời ghi nhớ cùng một cái tên... Trương Huyền!

Đột nhiên xuất hiện, hai ngày... Liền thành tông chủ Lăng Vân Kiếm Các!

Có thể xưng nhanh nhất trong lịch sử, cũng không quá đáng.

...

- Hàn trưởng lão, làm như vậy... Không phải để tông chủ trực tiếp đi vào tầm mắt của Thần điện, càng bị bọn họ kiêng kị sao?

Hàn Kiếm Thu công bố tông chủ mới, tự động thành trưởng lão, Hà Thiên trưởng lão kìm nén không được hỏi.

Trước đó một mực ẩn giấu không nói, chính là sợ Thần điện chú ý, bây giờ lại trực tiếp công bố...

Có phải quá kiêu căng hay không?

- Thần điện đã phái người động thủ, giấu diếm, còn không bằng công bố, như vậy coi như muốn chém giết tông chủ của Lăng Vân Kiếm Các, khẳng định cũng phải cân nhắc một chút...

Hàn Kiếm Thu chắp hai tay sau lưng nói.

Nếu như Trương Huyền không có thân phận, Thần điện giết liền giết, không ai biết có một người như vậy.

Nhưng biến thành tông chủ Lăng Vân Kiếm Các, liền không giống lúc trước.

Thần điện thật muốn động thủ, phải cho toàn bộ đại lục một câu trả lời!

Nếu không... Dựa vào cái gì giết người?

Người người kính sợ Thần điện, thật muốn làm như vậy, liền biến thành sát thủ, thế giới sẽ xuất hiện hoảng loạn...

Hà trưởng lão giật mình, giờ mới hiểu được.

...

Trục Tinh cung.

Trăng sáng như gương, một thân thể mềm mại đứng ở trong hành lang lơ lửng giữa trời, đầu lâu nâng lên, nhìn về phía trên không, không biết nghĩ cái gì, mái tóc đen nhánh theo quần áo trắng tinh trải xuống, tựa như in mực trên giấy tuyên thành.

- Tông chủ!

Một cô gái chợt lóe lên, quỳ gối phía trước.

- Làm sao vậy?

Thân thể mềm mại quay mặt lại, là một nữ tử dung mạo mỹ lệ, dịu dàng động lòng người.

- Lăng Vân Kiếm Các truyền đến tin tức, Hàn Kiếm Thu từ vị trí Tông chủ!

Nữ tử ôm quyền.

Sáu đại tông môn, đều có mạng lưới tình báo của từng người, mượn Thông Thần điện, trong nháy mắt liền có thể truyền tin tức đến các ngõ ngách của đại lục.

- Từ vị? Hắn... Muốn làm gì?

Tông chủ cau mày.

Lăng Vân Kiếm Các, có thể duy trì một trong sáu đại tông môn, hơn nữa xếp ở trước ba, cùng vị tông chủ này có quan hệ mật thiết.

Người mạnh như thế, từ vị trí Tông chủ, không có lý do phù hợp, sẽ để cho toàn bộ tông môn nhân khí giảm lớn, thậm chí xuất hiện hoảng loạn.

- Không biết, căn cứ tin tức truyền đến... Là bất ngờ tuyên bố, sớm không có bất kỳ dấu hiệu gì!

Nữ tử giải thích.

- Người kế vị, có phải vị lĩnh ngộ Thần chi kiếm ý kia hay không? Đại điển kế nhiệm tiến hành lúc nào?

Tông chủ nhìn qua.

Có thể để cho Hàn Kiếm Thu làm ra loại quyết định này, nhất định là tìm được người càng thêm thích hợp, nghĩ đến tin tức vị cường giả lĩnh ngộ "Thần chi kiếm ý" kia xuất hiện, hiện lên ở trong óc.

- Vâng! Hàn tông chủ nói, tân nhiệm tông chủ, lĩnh ngộ Thần chi kiếm ý, tên gọi...

Nữ tử chần chờ một chút, gật đầu nói:

- Trương Huyền!

- Trương Huyền?

Tông chủ sững sờ.

Bệ đá dưới chân phát ra thanh âm răng rắc, tựa như lúc nào cũng sẽ vỡ vụn.

Xem ra, nàng dưới sự kích động, không có khống chế lực lượng trong cơ thể.

- Tông chủ...

Nữ tử giật nảy mình, vội vàng khom người.

- Không có việc gì, chỉ là không nghĩ tới nhanh như vậy...

Tông chủ khôi phục lại, bệ đá phía dưới cũng dừng vỡ vụn:

- Người của chúng ta, có thể thấy vị tân nhiệm tông chủ kia không? Biết thực lực cụ thể của hắn không?

- Tân nhiệm tông chủ không có xuất hiện, cũng không có nói chuyện, theo Hàn tông chủ tiết lộ, người này chỉ có Chân Tiên cảnh đỉnh phong, nhưng lại đánh giết một vị Tiên Quân đỉnh phong, cùng ba vị Chân Tiên đỉnh phong...

Suy nghĩ một chút, nữ tử nói.

Thám tử tiềm phục ở Lăng Vân Kiếm Các, Hàn Kiếm Thu tông chủ nói, thuật lại cực kỳ tỉ mỉ, không có sai sót mảy may.

- Chân Tiên cảnh đỉnh phong, giết một vị Tiên Quân, ba vị Chân Tiên cảnh đỉnh phong?

Tông chủ sững sờ, trên gương mặt xinh đẹp mỹ lệ tràn đầy khó tin:

- Lúc này mới bao lâu? Liền mạnh mẽ như vậy...

Răng rắc! Răng rắc!

Bệ đá lần nữa nổ tung.

- Tông chủ... Ngươi biết Trương Huyền tông chủ?

Nữ tử nhịn không được nói.

Trong ấn tượng, tông chủ của các nàng, bất kỳ sự tình gì cũng không có chút rung động nào, ngày hôm nay lại liên tục thất thố hai lần.

Tông chủ lắc đầu, lần nữa khôi phục lại, cười một tiếng:

- Cũng không tính biết! Đúng rồi, ngươi bảo Ngột Thần tới!

- Vâng!

Nữ tử lui ra ngoài, một lát sau, một đồng tử theo sau lưng, đi vào trước mặt.

- Gặp qua tông chủ!

Đồng tử quỳ mọp xuống đất.

Hai tay tông chủ chắp sau lưng, cũng không nhiều lời, nhìn về phía hài đồng chỉ có mười ba mười bốn tuổi, thản nhiên nói:

- Hắn đến rồi!

Ánh mắt đồng tử sáng lên, lần nữa quỳ gối:

- Tông chủ, ta muốn đi theo hắn, xông pha khói lửa, muôn lần chết không chối từ, mong ngài tác thành!

- Đi theo hắn? Ngươi có biết hiện tại hắn ở đâu sao? Có loại thực lực nào sao?

Tông chủ cười cười.

Đồng tử lắc đầu.

- Hắn hiện tại là tông chủ Lăng Vân Kiếm Các, lĩnh ngộ Thần chi kiếm ý, tu vi đạt tới Chân Tiên cảnh đỉnh phong, liền chém giết cường giả Tiên Quân đỉnh phong...

Tông chủ nói.

- Cái này...

Đồng tử giật nảy mình, tràn đầy khó tin:

- Nhanh như vậy?

- Đúng vậy, trước đó ta vẫn cho là, Linh Thần nhìn lầm, một tiểu nhân vật ở hạ giới, có tài đức gì để nàng ưu ái, hiện tại xem ra... Quả nhiên có năng lực cùng thiên phú phi thường! Chỉ sợ so với Khổng sư năm đó, cũng không kém chút nào!

Tông chủ nói xong, từ bệ đá đi qua cửa, đi vào trước mặt đồng tử:

- Đi thôi, đi với ta về Lăng Vân Kiếm Các, ta muốn nhìn, tân nhiệm tông chủ kia, có phải là hắn hay không!

Nói xong thân thể mềm mại run rẩy, mang theo đồng tử biến mất tại nguyên chỗ.

Lăng Vân sơn

dtv-ebook.com

Thượng Thương, Thần điện.

Ánh lửa chiếu rọi đại sảnh u ám, thân ảnh đồ sộ xuất hiện lần nữa.

- Chủ nhân!

Hắc y nhân quỳ trên mặt đất.

- Chuyện gì!

Thân ảnh đồ sộ thấy không rõ dung mạo, âm thanh không có tình cảm chút nào.

- Lăng Vân Kiếm Các, Hàn Kiếm Thu truyền vị trí Tông chủ cho Trương Huyền, chúng ta... Có muốn tiếp tục hay không!

Hắc y nhân nói.

- Truyền vị?

Thân ảnh đồ sộ hừ lạnh:

- Tính toán khá lắm, cho rằng như vậy liền có thể để chúng ta sợ ném chuột vỡ bình? Không cần phải để ý đến, chỉ cần hắn xuất hiện, bắt là được!

- Cái này...

Hắc y nhân chần chờ một chút nói:

- Động một tông chủ, ta sợ... Sẽ dẫn tới tất cả mọi người phản phệ...

Bành!

Lời còn chưa dứt, hắc y nhân bay ngược, tầng tầng lớp lớp ngã xuống đất, máu tươi từ khóe miệng tràn ra, vẻ mặt trắng bệch.

- Cần ngươi dạy ta?

Bóng người cao lớn híp mắt lại.

- Thuộc hạ không dám...

Hắc y nhân cuống quít dập đầu.

- Không dám liền tốt, ta muốn sống... Xuất hiện một chút sai lầm, ta sẽ lột da ngươi!

Bóng người cao lớn khoát tay chặn lại, thân ảnh lần nữa phai mờ, biến mất tại nguyên chỗ.

Hắc y nhân giẫy giụa đứng dậy, xoa xoa mồ hôi lạnh trên đầu, vội vàng lui ra ngoài.

...

Ô Hải thành, Trương Huyền ngụy trang thành hình dáng khác, nhanh chân đi vào thương hội.

Rời khỏi Lăng Vân Kiếm Các, mượn năng lực phi hành của Thần chi kiếm ý, hơn mười phút là đến nơi này, bởi vậy tin tức Hàn tông chủ truyền hắn làm tông chủ, cũng không biết.

- Vị đại gia này, không biết cần thứ gì?

Phục vụ viên trước đài vui vẻ.

- Ta muốn thuê một Thánh thú phi hành!

Trương Huyền nhàn nhạt nhìn qua.

Hắn ngụy trang hình dáng là một trung niên chừng ba mươi tuổi, mặt trắng không râu, dáng người thon dài, cho người ta một loại cảm giác lạnh lùng.

Mặc dù Lăng Vân sơn cách nơi này không tính quá xa, lấy năng lực phi hành của hắn bay đi mà nói, không cao hơn mười phút, nhưng Ô Hải thành là bước đầu tiên hắn thoát khỏi Thần điện giám sát, bay thẳng qua, trên người lại mang kiếm ý, khẳng định để người chú ý.

Cho nên biện pháp tốt nhất, chính là thuê một Thánh thú phi hành.

Ô Hải thành lớn như vậy, mỗi ngày có không biết bao nhiêu Thánh thú bay đi, giống như xe ngựa phổ thông, coi như đối phương biết mình ở đây, cũng khẳng định không tra được!

- Mời tới bên này!

Phục vụ viên vội vàng gật đầu.

Thương hội không chỉ bán ra đủ loại bảo vật, cũng cung cấp thuê và bán Thánh thú.

Theo ở phía sau, chỉ chốc lát đi vào địa phương nuôi dưỡng Thánh thú phi hành.

Còn không có đi vào, liền thấy một chữ “Thú”.

- Không biết vị đại gia này muốn đi nơi nào...

Một tiểu nhị tiến lên đón.

- Lăng Vân sơn!

Trương Huyền gật đầu.

- Mười Thông Thần Tệ!

Tiểu nhị gật đầu.

- Tốt!

Trương Huyền cong ngón tay búng một cái, mười Thông Thần Tệ rơi vào lòng bàn tay đối phương.

Đi vào Ô Hải thành, liền lặng lẽ đổi Kiếm Các Tệ.

Ánh mắt tiểu nhị sáng lên, đi vào vị trí Thánh thú phi hành, rất nhanh dắt ra một con.

- Đi thôi!

Đi vào lưng thú, điều khiển Thánh thú trực tiếp bay về phía Lăng Vân sơn.

Trương Huyền nhìn chung quanh một vòng, phát hiện toàn bộ thành trấn, một ngày Thánh thú phi hành ra chừng mấy trăm, không khỏi thở phào nhẹ nhõm.

- Ngươi là đệ tử Vạn Thú môn?

Không có nguy hiểm, con mắt Trương Huyền lần nữa rơi vào trên người tiểu nhị, trước ngực đối phương có huy chương, giống như vừa rồi nhìn thấy, là chữ “Thú”.

Có thể có loại tiêu chí này, lại có thể khống chế Thánh thú phi hành, chỉ sợ chính là đệ tử Vạn Thú môn.

- Là đệ tử tạp dịch bình thường nhất Vạn Thú môn, lớn tuổi, không có tiền đồ tu luyện gì, được phái đến nơi này, kiếm chút tiền sinh hoạt...

Tiểu nhị gật đầu.

Trương Huyền hỏi tiếp:

- Thánh thú này là ngươi thuần phục?

Mỗi tông môn đều có vô số đệ tử tạp dịch, không tấn cấp được, lớn tuổi, chỉ có thể tự tính đường ra.

Đệ tử Vạn Thú môn, am hiểu nhất chính là thuần thú cùng điều khiển, dùng để mang tu luyện giả không biết phi hành, kiếm lấy thù lao, quả thực là đường ra tốt nhất.

Dù sao coi như làm ăn, một tháng cũng chưa chắc có thể kiếm lấy mười Thông Thần Tệ.

Phi hành một chuyến, một cái qua lại, không cao hơn một canh giờ, liền có thể đạt được, xem như thù lao cực cao.

- Dĩ nhiên không phải, loại thực lực như ta làm sao có thể thuần phục Thánh thú lợi hại như vậy... Là Ô Hải thương hội từ Vạn Thú môn mua sắm, ta chỉ là người điều khiển...

Tiểu nhị cười khổ giải thích.

Thật giống như lái xe xe buýt, xe thuộc về công ty, chỉ có tư cách điều khiển.

Lại hỏi thăm vài câu, đối phương chỉ là đệ tử tạp dịch phổ thông, đối với thuần thú hiểu rõ cũng không nhiều, có thể điều khiển Thánh thú, đã coi như học không tệ.

Trương Huyền lắc đầu, không nói thêm lời.

Bất luận là Lăng Vân Kiếm Các, hay Vạn Thú môn, đều là tông môn thế lực bá chủ, đệ tử nội môn liền hơn vạn, chớ nói chi là tạp dịch.

Loại người này, quả thực học không được cái gì.

- Vị đại gia này, Lăng Vân sơn hung thú không ít, ngươi muốn đi nơi nào? Quá sâu, ta cũng không dám mang ngươi tới...

Hai người quen thuộc, thanh niên nhịn không được nói.

- Ngươi hiểu rõ Lăng Vân sơn?

Trương Huyền tò mò nhìn tới.

- Đi qua mấy lần...

Thanh niên cười khổ nói:

- Nơi này Thánh thú, Tiên thú ngang dọc, có thể nói là chỗ thú vui chơi! Vốn ôm hi vọng đi thuần phục một con, kết quả... Suýt chút nữa chết ở bên trong, về sau không dám đi qua!

Thân là người điều khiển, tự nhiên hi vọng có Thánh thú thuộc về mình, giống như lái xe, muốn một chiếc xe thuộc về mình vậy.

Chỉ tiếc, thực lực của hắn quá mức nhỏ yếu, thủ đoạn thuần thú lại không cao... Muốn thành công, thực sự quá khó khăn!

- Nếu ngươi hiểu rõ, nói cho ta một chút tình huống, hữu dụng, ta có thể giúp ngươi thuần phục một con...

Trương Huyền cười cười.

- Hỗ trợ thuần phcu5 một con?

Thanh niên nghi ngờ nhìn qua:

- Vị đại gia này là... đệ tử hạch tâm của Vạn Thú môn?

- Ta là người như thế nào, không cần hỏi thăm...

Trương Huyền lắc đầu:

- Dám nói như vậy, chắc chắn sẽ không lừa ngươi!

- Được...

Thấy đối phương nói chắc như đinh đóng cột, thanh niên dừng lại một chút nói:

- Lăng Vân sơn, sở dĩ xưng là thú sơn, không ai dám đi làm loạn, chủ yếu là bởi vì có bốn Tiên thú tu vi Tiên Quân cảnh trấn thủ!

- Bốn Tiên Quân?

- Bốn Tiên thú này, đều đạt đến Tiên Quân đỉnh phong, trong đó mạnh nhất là một Giao Long, Giao Long chân chính, mà không phải loại nắm giữ huyết mạch!

Thanh niên nói.

Trương Huyền gật đầu.

Danh Sư đại lục lúc trước thuần phục Thanh Long thú, đều là nắm giữ huyết mạch của rồng, cũng không phải Chân Long, mặc dù Giao Long cũng không phải Chân Long, nhưng miễn cưỡng tính là một thành viên Long tộc.

Giao Long chân chính, sức chiến đấu khẳng định vượt xa Tiên thú phổ thông.

- Mặt khác thì sao?

- Cường đại thứ hai, nghe nói một đầu là Cửu Đầu Hỏa Phượng thú, nắm giữ thú huyết Hỏa Phượng! Thứ ba cùng thứ tư, theo thứ tự là Thất Vĩ Kiếm Xỉ Hổ cùng Bạch Nhĩ Hồ...

Thanh niên dừng lại một chút nói:

- Bốn Tiên thú này, đừng xem Bạch Nhĩ Hồ xếp ở cuối cùng, nhưng Giao Long xếp ở thứ nhất cũng nghe nàng! Vạn Thú môn từng mấy lần muốn tới đây thuần phục Giao Long, đều bị nàng thiết kế, cuối cùng không công mà lui!

- Bạch Nhĩ Hồ?

Trương Huyền gật đầu.

Giao Long

dtv-ebook.com

Trong mấy trăm vạn thư tịch của Lăng Vân Kiếm Các, có ghi chép quan hệ tới Bạch Nhĩ Hồ.

Là một loại Tiên thú trưởng thành liền có thể đi đến Tiên Quân, thực lực mạnh, trí tuệ cao, có thể làm ra huyễn cảnh, ảo giác, để cho người ta mất phương hướng, cường giả Tiên Quân cũng khó mà may mắn thoát khỏi, rất nhiều người muốn thuần phục, đáng tiếc nhìn chung lịch sử Thượng Thương, cũng không có người thành công qua.

Cho dù là thiên tài thuần thú lợi hại nhất Vạn Thú môn, ở trước mặt đối phương, cũng chỉ có thể lấy thất bại kết thúc.

Nguyên nhân chính là như vậy, Bạch Nhĩ Hồ cũng được xưng là Tiên thú không cách nào thuần phục.

Trên núi này, lại có một gia hỏa như vậy, khó trách có thể phát triển thành thú sơn, nhân loại cũng không thể làm gì.

- Vị đại gia này, nếu như ngươi muốn thuần thú mà nói, tránh khỏi khu vực bốn đại Tiên thú, có lẽ còn có thể thành công, nếu không sẽ có nguy hiểm tính mạng...

Giới thiệu xong, thanh niên hảo tâm nói.

- Khu vực bọn chúng quản lý, phân biệt ở nơi nào của sơn mạch?

Trương Huyền hỏi.

- Toàn bộ Lăng Vân sơn, lan ra mấy trăm cây số, cực kỳ to lớn, bọn chúng phân biệt chiếm bốn đỉnh núi trong đó...

Thanh niên lấy ra một bản đồ, bốn đại Tiên thú, vị trí chỗ ở của cụ thể, tỉ mỉ giới thiệu một chút.

Trương Huyền âm thầm ghi nhớ.

Trò chuyện một hồi, đối với toàn bộ Lăng Vân sơn có hiểu biết mới, ngay sau đó nhìn thấy một sơn mạch mây mù vây quanh xuất hiện ở trước mắt.

- Khách quan, ta chỉ có thể đưa ngươi đến nơi này, lại sâu, sợ sẽ gặp nguy hiểm...

Đi vào sơn mạch không xa, nhìn thấy ngay phía trước, dường như ẩn giấu vô số con mắt đỏ ngầu, thanh niên ngừng lại.

Hắn chỉ là người điều khiển, tu vi không cao, thực lực cũng không mạnh, Thánh thú dưới thân cũng không am hiểu chiến đấu, lại xâm nhập, rất có thể sẽ bị Thánh thú khác công kích, chết cũng không biết chết như thế nào.

- Vậy thì dừng ở đây, có điều ta đáp ứng giúp ngươi thuần phục một Thánh thú, sẽ không nuốt lời...

Trương Huyền cười cười.

- Giúp ta thuần phục?

Thanh niên sửng sốt một chút, vốn cho rằng đối phương chỉ là thuận miệng nói một chút, chẳng lẽ là thật?

Chỉ là... Thuần thú dường như không dễ dàng như vậy a!

Cũng không trả lời, Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng, bàn tay trảo một cái, một tảng đá bay lên, trực tiếp đập xuống rừng rậm.

Rống! Rống! Phần phật!

Bị tảng đá quấy nhiễu, trong nháy mắt, đủ loại thú kêu liên tiếp, vừa rồi ánh mắt che giấu, từng cái đi ra.

Vậy mà đều là Thánh thú phá toái hư không, có am hiểu phi hành, có am hiểu tấn công... Từng cái mặt lộ vẻ dữ tợn, mang theo mùi máu tanh.

- Ta...

Thanh niên sợ tới mức vẻ mặt trắng bệch, Thánh thú phi hành ở sau lưng cũng dùng cánh che kín đầu, không dám mở mắt nhìn.

Nhiều Thánh thú như vậy, thời gian nháy mắt liền sẽ bị xé xác, chạy trốn khẳng định là không thể nào.

Sớm biết đối phương lỗ mãng như vậy, đánh chết cũng không tiếp công việc này ah...

Thời điểm hắn nghĩ phải chết không nghi ngờ, sắp khóc ra thành tiếng, trung niên nhân trước mắt thanh âm nhàn nhạt vang lên:

- Nhiều Thánh thú như vậy, ngươi coi trọng con nào? Nói với ta...

- Coi trọng?

Thanh niên lảo đảo.

Coi trọng có tác dụng gì, coi trọng con nào, sẽ bị con đó ăn sao?

Như vậy cũng được, chí ít không bôi nhọ bản thân.

- Nếu như hắn phải chết không nghi ngờ, ta tình nguyện bị Hỏa Liệt Ưng kia ăn, ta mơ ước lớn nhất chính là có một Thánh thú như vậy, hiện tại khẳng định không làm được, nhưng có thể chết ở trong miệng nó, cũng coi như đáng giá...

Thanh niên cắn răng, chỉ một con trong đó.

- Hỏa Liệt Ưng?

Trương Huyền gật đầu:

- Vậy thì tốt, liền nó...

Hô!

Bóng người biến mất tại nguyên chỗ, thanh niên nghi ngờ, ngay sau đó liền thấy Hỏa Liệt Ưng to lớn, chẳng biết lúc nào đã đầu cắm vào cách đó không xa, vẻ mặt kinh hoàng.

- Tốt, nhận hắn làm chủ đi...

Trương Huyền xuất hiện ở đằng sau.

- Tíu tíu!

Vẻ mặt Hỏa Liệt Ưng cương quyết, đầu lâu thấp xuống, trong nháy mắt quỳ gối.

- ...

Con mắt trợn tròn, thanh niên bối rối.

Tuy hắn không phải đệ tử chân chính của Vạn Thú môn, thế nhưng gặp qua người khác thuần thú, bộ dáng của Hỏa Liệt Ưng, rõ ràng là hoàn toàn thần phục, nói cách khác... Tính toán trở thành thú sủng của mình!

Tại sao có thể như vậy?

Đánh một trận... Liền thuần phục thành công?

Thánh thú... Có thể dễ thuần như vậy?

- Tốt, đáp ứng ngươi đã hoàn thành, cáo từ!

Đang cảm giác kỳ lạ, muốn nhìn vị trước mắt, kết quả như có ma lực gì, liền nghe thanh âm hắn nhàn nhạt vang lên lần nữa, ngay sau đó, nhìn thấy hóa thành một đạo hắc tuyến, trực tiếp xông về đàn thú.

Răng rắc! Răng rắc!

Rất nhiều Thánh thú vốn nhe răng trợn mắt muốn xé rách hắn, thời gian nháy mắt, ngoan ngoãn giống như mèo nhà, nằm sấp trên mặt đất, lè lưỡi, làm hình dáng chó xù.

- Liền ngươi, đi thôi!

Tùy ý chọn một Thanh Ban Báo, Trương Huyền nhảy lên sống lưng, thời gian nháy mắt liền biến mất ở trước mắt, đi vào chỗ sâu trong rừng rậm.

- ...

Nhìn bóng lưng đi xa, thanh niên nắm tóc, rất lâu không có lấy lại tinh thần.

Xông vào đàn thú, tất cả Thánh thú đều cam tâm tình nguyện bị thuần phục... Đây là người sao?

Coi như tông chủ Vạn Thú môn, cũng không có loại bản lĩnh này a!

- Ta nghe nói... Lần này Vạn Thú môn đưa ra cho tất cả trưởng lão một khảo hạch khó khăn nhất, bất luận là ai, chỉ cần có thể thuần phục bất kỳ một con nào trong bốn đại Tiên thú, liền có cơ hội trở thành môn chủ kế tiếp... Chẳng lẽ vị này, là trưởng lão tông môn, tới cạnh tranh cái danh ngạch này?

Trong lòng hơi động, nhớ tới trước mấy ngày vừa mới biết tin tức.

Lăng Vân Kiếm Các, tuyển chọn môn chủ kế tiếp, dựa vào là kiếm pháp, lĩnh ngộ kiếm đạo.

Có thể vượt qua tất cả mọi người, liền thông qua khảo hạch, không lời nào để nói.

Vạn Thú môn, tỷ thí không phải thực lực, mà là năng lực thuần thú, cùng với thú sủng mạnh mẽ... bốn đại Tiên thú trong Thú sơn, không thể nghi

ngờ là mạnh nhất, thuần phục cũng khó khăn nhất... Ai có thể thành công, bất luận thuần thú hay thực lực thú sủng, đều nhất định trổ hết tài năng, trở thành tông môn đệ nhất...

Cho nên trở thành môn chủ kế tiếp, không ai dám nói cái gì.

- Khẳng định là...

Nghĩ đến đây, thanh niên liền giật mình.

Khó trách có thuần thú thuật mạnh như vậy, trưởng lão Vạn Thú môn, thậm chí có thể xung kích tông chủ, loại năng lực này, chẳng có gì lạ.

...

Tiếng gió gào thét bên tai, tốc độ của Thanh Ban Báo cực nhanh, thời gian nháy mắt liền bay vút lên một đỉnh núi, sải bước chạy như bay tới sơn mạch của Giao Long.

Đã muốn đi qua thuần thú, tự nhiên thuần phục mạnh nhất!

Huống chi nắm giữ Thiên Long Bát Âm, đối với Long tộc cũng có tác dụng nhất định, thuần phục sẽ càng thêm đơn giản hơn Tiên thú.

Thanh Ban Báo là Thánh thú trong Lăng Vân sơn, một đường chạy băng băng, không có quá nhiều Thánh thú ngăn cản, thỉnh thoảng có không có mắt, một đạo kiếm khí đi qua, lập tức nằm trên mặt đất không cách nào động đậy, mảy may không có giảm bớt tốc độ.

Thời gian không dài, liền đến giữa sườn núi.

Giờ phút này Thanh Ban Báo lộ ra cảnh giác, ngập ngừng không dám đi về phía trước.

Biết là sợ hãi đối với Tiên thú, Trương Huyền nhảy xuống lưng thú:

- Ngươi không cần lên, ở đây nghỉ ngơi đi!

Nói xong thân thể nhảy lên, hóa thành một đạo lợi kiếm, trực tiếp bay về phía đỉnh núi.

- Ừm, không đúng...

Đi một hồi, Trương Huyền ngừng lại, lông mày hơi nhíu lên.

Trước mắt, bốn phía rừng rậm, thoạt nhìn cùng trước đó không có gì khác nhau, nhưng ở dưới Minh Lý Chi Nhãn chiếu rọi, có thể rõ ràng thấy có dấu vết người, không ít địa phương bố trí trận pháp cùng cạm bẫy.

Bố trí những cái này, rõ ràng là muốn bắt Tiên thú, tính toán thuần phục đối phương...

Chẳng lẽ, trước mặt mình, có người tính toán nhanh chân đến trước?

- Đi qua nhìn một chút...

Tìm ra vị trí trận pháp thiếu hụt, lặng lẽ xuyên qua, tới gần đỉnh núi.

Thời gian không dài, quả nhiên thấy sáu bảy lão giả, đứng ở đằng sau một nham thạch to lớn, trong đó một vị tay nắm trận kỳ, sắp đặt trận pháp.

- Tốt, chỉ cần nó tới, khẳng định sẽ bị trận pháp vây khốn, thuần phục sẽ đơn giản hơn không ít, đương nhiên, nếu như gặp phải nguy hiểm, những trận pháp này, đối với chúng ta cũng có tác dụng bảo vệ...

Ngừng lại, lão giả bày trận thở phào nhẹ nhõm, mỉm cười.

- Làm phiền Liêu trưởng lão...

Trong đám người một vị trung niên ôm quyền.

- Không cần khách khí, hai vị trưởng lão trong tông môn có cơ hội, ta càng thêm coi trọng ngươi, có thể trở thành tông chủ, Vạn Thú môn

chúng ta cũng tiến thêm một bước! Chúng ta cũng không phải giúp ngươi, cũng là vì Vạn Thú môn mà thôi!

Liêu trưởng lão cười nói.

- Vâng!

Trung niên nhân vội vàng gật đầu:

- Vậy hiện tại ta liền dẫn nó tới!

Nói xong cổ tay khẽ đảo, lấy ra một cái bình ngọc, nhẹ nhàng mở nắp bình ra.

Một mùi máu nồng nặc truyền ra tới.

- Là... Long huyết?

Trương Huyền giấu ở cách đó không xa, lông mày giương lên.

Đồ vật trong bình ngọc, mặc dù hắn không thấy, nhưng loại khí tức đặc thù này, biết rất rõ ràng.

Lúc trước Thần Linh Hoàng mượn phương pháp tế tự, tinh thuần qua Long huyết, chính là loại vị đạo này.

Hơn nữa... Trước mắt dường như càng thêm tinh thuần nồng đậm!

- Viên trưởng lão, đây là... Chân Long huyết?

Không chỉ hắn khiếp sợ, Liêu trưởng lão bày trận hiển nhiên cũng không nghĩ tới, vị trước mắt có thể lấy ra thứ này, giật nảy mình.

Chân Long, toàn bộ Di Khí đại lục cũng không có một đầu, huyết dịch lại càng không cần phải nói, mặc dù Vạn Thú môn là tông môn thuần thú lợi hại nhất thiên hạ, cũng không ai thấy qua.

- Cũng không phải Chân Long huyết chân chính, mà là huyết dịch Giao Long, tiến hành tinh luyện! Ta dùng một thùng máu Giao Long, tinh luyện thành mười giọt... Mặc dù còn không bằng Chân Long huyết, nhưng cũng chênh lệch không xa...

Trung niên nhân mỉm cười, trong lời nói lộ ra kiêu ngạo.

Tinh luyện Long huyết, nói đơn giản, làm rất khó.

Long huyết, là thiên hạ đệ nhất huyết dịch, người bình thường dính lên một giọt, sẽ bị xé rách mà chết, chớ nói chi là tinh luyện...

Hắn có thể làm được điểm ấy, cũng là hao tốn không biết bao nhiêu công phu và tâm huyết.

- Rất lợi hại...

Liêu trưởng lão gật đầu:

- Có thứ này, Giao Long tất nhiên sẽ xuất hiện, chỉ cần tới, rơi vào cạm bẫy... Thuần phục ở trong tầm tay!

Sở dĩ Giao Long không có người có thể thuần phục, là bởi vì nó quá mức cẩn thận, từ trước đến giờ không cho người nắm lấy, chỉ cần bị bắt, còn lại liền đơn giản.

Dựa vào rất nhiều thủ đoạn của Vạn Thú môn, thuần phục một Tiên thú, hắn là còn không khó.

Rống!

Thời điểm đối thoại, không trung có tiếng sét đùng đoàng, ngay sau đó, mọi người liền thấy một Giao Long to lớn, lơ lửng ở phía trên, con mắt như đèn lồng rơi vào trên bình ngọc, để lộ ra hừng hực!

Là Giao Long kia, quả nhiên bị Long huyết tinh luyện thu hút, xuất hiện!

- Tới...

Con mắt Viên trưởng lão sáng lên, bắp thịt toàn thân đột nhiên kéo căng.

Viên trưởng lão trúng kế

dtv-ebook.com

Đám người Viên trưởng lão cũng không che giấu, Giao Long lơ lửng giữa không trung, cũng dường như biết bọn họ tồn tại, lạnh lùng nhìn qua, âm thanh tựa như tiếng sấm:

- Nhân loại, ngươi cho rằng dùng Long huyết liền có thể thu hút ta?

- Không sai, ta biết lấy năng lực của ngươi, khẳng định đã sớm thấy được chúng ta, lại một mực không xuất hiện, khẳng định cũng là muốn nhìn một chút, chúng ta đến cùng có thể lấy ra bảo vật gì!

Tiến về phía trước một bước, lực lượng trên người Viên trưởng lão cuồn cuộn, tựa như xé rách trời cao.

- Tiên Quân cảnh đỉnh phong?

Trương Huyền nhướng mày.

Viên trưởng lão thoạt nhìn chỉ chừng bốn mươi tuổi, không nghĩ tới lại là cường giả Tiên Quân cảnh đỉnh phong, nhìn khí tức trên thân, so với Cừu Hỏa trưởng lão chỉ mạnh không yếu!

Khó trách rất nhiều lão giả cách đó không xa đều ủng hộ hắn, quả nhiên không tầm thường.

- Không sai, tu vi đi đến loại cảnh giới này, tất cả đều là giả, muốn để cho ta thần phục, nhất định phải nắm giữ sức chiến đấu mạnh hơn ta...

Giao Long khẽ nói.

Đối phương toát ra nhiều người như vậy, là vì thuần phục nó, thân là Giao Long, tự nhiên biết rõ, sở dĩ không có xuất hiện, chính là muốn

nhìn một chút, bọn họ mang đồ vật có đáng giá ra tay hay không.

Nếu như không có lực hấp dẫn, những Thánh thú, Tiên thú thuộc hạ kia, liền có thể đuổi ra ngoài.

Có lực hấp dẫn mà nói, không ngại chiến đấu một hồi.

Thân có huyết mạch Long tộc, chiến đấu cùng cấp bậc, còn chưa hề sợ hãi qua.

- Sức chiến đấu?

Viên trưởng lão cười cười:

- Bàn về sức chiến đấu, ta khẳng định không bằng ngươi, nhưng... Ta không chỉ có thể tinh luyện ra Long huyết này, còn có thể tinh luyện Long huyết trong cơ thể ngươi!

- Tinh luyện Long huyết trong cơ thể?

Sửng sốt một chút, Giao Long trên không đồng tử co rút lại.

Sở dĩ Long tộc mạnh mẽ, chủ yếu là bởi vì huyết mạch.

Nếu như đối phương có thể tinh luyện, nó liền có cơ hội đột phá Giao Long ràng buộc, trở thành Chân Long!

Chuyện này đối với bất luận Long tộc nào mà nói, đều là hấp dẫn cực lớn.

- Ngươi có biện pháp nào có thể chứng minh...

Giao Long khẽ nói.

- Rất đơn giản, những Long huyết tinh luyện này chính là chứng minh... Chắc hẳn lấy nhãn lực của ngươi, nhất định đã nhìn ra, những cái này trước đó đều là Giao Long huyết bình thường, nhưng ta có thể thành

công, đủ để chứng minh năng lực! Cơ hội thuế biến Chân Long, chỉ có một... Có nắm chắc hay không, liền xem ngươi lựa chọn!

Viên trưởng lão nhẹ nhàng cười một tiếng, lộ ra tự tin nồng đậm.

Tinh luyện huyết dịch, từ Giao Long thuế biến thành Chân Long, chỉ cần là Long tộc, không có người có thể từ chối.

Hắn không tin, đối phương có thể đối phó được cám dỗ.

- Chỉ mong ngươi nói là thật...

Giao Long hừ lạnh một tiếng:

- Nhưng xem như thật, muốn thuần phục ta, cũng cần có đầy đủ thực lực... Có bản lĩnh gì liền thi triển ra đi! Nếu như không có, ngày hôm nay liền lưu ở trên núi, đừng trở về...

Ầm ầm!

Tiếng nói kết thúc, móng vuốt bỗng nhiên xé rách xuống.

Trong nháy mắt, không gian bốn phía tựa như bị đọng lại, lực lượng cuồng bạo tràn ngập bốn phía, tựa như gió lốc.

- Thật mạnh...

Đồng tử co rụt lại, Viên trưởng lão nhẹ nhàng cười một tiếng:

- Ta đã dám tới thuần phục ngươi, tự nhiên biết ngươi sẽ dùng chiêu này...

Bàn chân bỗng nhiên bước ra, cổ tay khẽ đảo, một viên cầu xuất hiện ở trong lòng bàn tay, tỏa ra hào quang chói sáng.

- Bắc Hải Long Châu?

Liêu trưởng lão sững sờ, tất cả trưởng lão khác cũng từng cái lộ ra khiếp sợ nồng đậm.

Bắc Hải Long Châu, là bảo vật đặc thù của Bắc Hải, có gây ảo ảnh, đối với Long tộc có lực hấp dẫn cùng lực sát thương cực mạnh.

Nghe nói năm đó, Thông Thần điện điện chủ từng dùng vật này, ở Thần điện câu ra một Ngụy Long!

Long tộc đẳng cấp sâm nghiêm, loại hình như Thanh Long thú, chỉ là nắm giữ huyết mạch Long tộc, không tính là Long tộc.

Phía trên mới là Giao Long, lại lên là Ngụy Long, Chân Long!

Có thể đi đến Ngụy Long, gần như chính là Ngụy Thần cảnh!

Loại Bắc Hải Long Châu này, ngay cả Ngụy Long cũng có thể câu, đủ thấy lực hấp dẫn đối với Long tộc, không thể ngăn cản!

Chỉ là Bắc Hải mấy ngàn vạn cây số, địa vực rộng lớn, thứ này lại cực kỳ thưa thớt, có ít người cả một đời cũng không thể nhìn thấy, trong lịch sử cũng không có mấy cái lấy được... Bởi vậy, thứ này chỉ tồn tại trong truyền thuyết, tất cả mọi người không nghĩ tới... Viên trưởng lão vậy mà tìm được!

Xem ra vì thuần phục Giao Long, phí không biết bao nhiêu tinh lực đi chuẩn bị!

Chiếu theo tình huống trước mắt, vị trí tông chủ, sợ là đã để trống chỗ.

Hô!

Long châu vừa xuất hiện, trong mắt Giao Long hiện lên vẻ mờ mịt, giống như lâm vào say mê.

- Khà khà!

Dường như đã sớm đoán như vậy, Viên trưởng lão nhẹ nhàng cười một tiếng, tung người đi vào trên không, cổ tay rung lên, Bắc Hải Long Châu bay đi, Giao Long theo sát, tựa như nhập ma.

Hô hô hô!

Hắn không ngừng đong đưa Long châu, Giao Long một khắc cũng không dám ngừng lại, phảng phất như bị cái trước dính lên, thủy chung cách nhau hơn mười mét, liên tục ở trên không giãy dụa thân thể, xé rách không khí, phát ra gào thét.

- Đây là... Long châu hí long!

Liêu trưởng lão mỉm cười, con mắt sáng lên:

- Long tộc kiêu ngạo mạnh mẽ, mỗi một con đều có tôn nghiêm thuộc về mình, dưới tình huống bình thường, dù bị người đánh bại, cũng không có khả năng thần phục, Viên trưởng lão dùng Long châu thu hút đối phương, sau đó tiến hành đùa giỡn, mục đích đúng là vì đánh vỡ kiên trì trong lòng nó, để nó mất hết thể diện! Đồng thời tiêu hao thể lực, không cách nào phản kháng...

Mọi người gật đầu.

Thuần phục Giao Long, nắm giữ rất nhiều phương pháp, nhưng long châu hí long, tiêu hao tinh khí thần cùng tôn nghiêm của đối phương là tốt nhất.

Long tộc kiêu ngạo, nhưng nếu ngươi có thể tiêu hao sạch sẽ lực lượng của nó, cũng sẽ không chậm trễ chút nào thần phục, không dám phản bác.

Hô hô hô!

Phía dưới trò chuyện, trên không Giao Long ở dưới Long châu trêu đùa, động tác càng lúc càng lớn, càng bay càng cao, cách nơi này cũng càng ngày càng xa.

Thấy một người một rồng dần dần tạo thành một điểm đen, lông mày Trương Huyền nhịn không được nhíu lại.

- Có chút không đúng...

Hắn từ đầu đến cuối đều cảm thấy có chút không đúng, nhưng muốn cẩn thận nói, lại không nói ra được.

Nói trắng ra là, chính là Giao Long kia quá dễ dàng bị lừa!

Trước đó thanh niên kia nói với hắn, Vạn Thú môn không biết có bao nhiêu cao thủ, đều muốn thuần phục đối phương, kết quả đều không có thành công, đã như vậy, đối phương hẳn phải biết, vị Viên trưởng lão này khẳng định có rất nhiều thủ đoạn...

Nhưng vì sao sẽ còn dễ dàng mắc lừa như vậy?

Thoáng cái liền bị Long châu thu hút?

Chẳng lẽ thứ này, thật có ma lực to lớn như vậy?

- Bị tinh huyết thu hút, nói ra khiêu chiến, cũng có chút lỗ mãng...

Hắn thuần phục qua Thánh thú, Linh thú ẩn chứa Long huyết không ít, biết những người này nội tâm kiên trì, Viên trưởng lão tinh luyện tinh huyết, dù lợi hại, vẫn còn không đến mức để chúng tới!

Hơn nữa, cho dù xông lại, khẳng định cũng sẽ trực tiếp ra tay, không có khả năng nói nhảm nhiều như vậy, làm cho đối phương thừa lúc vắng mà vào...

Cho nên, bất luận từ chỗ nào nhìn, đều có chút khó tin.

Nhưng vừa rồi dùng Minh Lý Chi Nhãn nhìn, trên không đích thật là Giao Long, không thể giả được!

Trong lòng kỳ lạ, Trương Huyền cũng không sốt ruột ra ngoài, mà tiếp tục nhìn.

Chỉ thấy Viên trưởng lão cầm Long châu trong tay trêu đùa Giao Long, cũng không biết là Giao Long dẫn dắt, hay là động tác của mình, khoảng cách càng ngày càng xa, có chút không thấy được rồi.

Hô!

Đúng lúc này, trên không đột nhiên vang lên một thanh âm dồn dập, ngay sau đó một lão giả quần áo lam lũ đi vào trước mặt.

Còn chưa rơi xuống đất, liền phun mạnh máu tươi, ngực có lỗ máu to lớn, ục ục chảy máu tươi.

Đã bị trọng thương.

- Liêu trưởng lão không tốt, đi mau...

Bành!

Lão giả rơi trên mặt đất, mang theo lo lắng.

- Vương trưởng lão, ngươi không phải cùng Lưu trưởng lão đi thuần phục Cửu Đầu Hỏa Phượng thú ư? Làm sao đến nơi này, những người khác đâu?

Vội vàng đi vào trước mặt, Liêu trưởng lão tiện tay cho hắn nuốt hai viên đan dược, áp chế lại thương thế, lo lắng hỏi.

Lần này khảo hạch tông chủ, hai trưởng lão tuổi trẻ nhất ra tay, những lão gia hỏa bọn họ chỉ là giúp đỡ mà thôi.

Vị Vương trưởng lão này, chính là trợ giúp Lưu trưởng lão thuần phục Cửu Đầu Hỏa Phượng thú, làm sao sẽ đột nhiên xuất hiện ở đây, hơn nữa bị trọng thương?

- Chúng ta trúng kế... Cửu Đầu Hỏa Phượng thú, Giao Long cùng với Thất Vĩ Kiếm Xỉ Hổ liên hợp cùng một chỗ tấn công chúng ta, Lưu

trưởng lão bị giết tại chỗ, mấy vị trưởng lão khác cũng đều bị trọng thương, chỉ có ta chạy trốn tới nơi này...

Khôi phục một chút, Vương trưởng lão vội vàng nói.

- Ba đại Tiên thú liên hợp? Chuyện khi nào?

Đồng tử co rụt lại, Liêu trưởng lão vội vàng hỏi.

- Ngay vừa rồi, ta chạy nhanh, mấy vị trưởng lão khác liều chết lưu bọn họ lại, nếu không khẳng định đã giết tới...

Vương trưởng lão tràn đầy lo lắng:

- Đi nhanh một chút, nếu không sợ không còn kịp rồi...

- Vừa rồi? Không đúng... Viên trưởng lão vừa dẫn Giao Long đi, nó làm sao có thể cùng Cửu Đầu Hỏa Phượng thú liên hợp vây giết ngươi?

Liêu trưởng lão khó tin.

Giao Long đã đến nửa ngày, một mực bị Bắc Hải Long Châu của Viên trưởng lão thu hút, lúc nào chạy tới chém giết các ngươi?

- Ta không biết...

Lắc đầu, Vương trưởng lão vừa định tiếp tục thúc giục mọi người rời khỏi, đồng tử co rụt lại, thân thể cứng ngắc, theo ánh mắt của hắn, mọi người nhìn lại, ngay sau đó nhìn thấy một Giao Long, một Tiên thú tựa như Phượng Hoàng cùng một cự hổ đạp không mà đến, đã xuất hiện ở trên mọi người.

- Giao Long?

Toàn thân băng lãnh, Liêu trưởng lão vội vàng nhìn về phía Viên trưởng lão, chỉ thấy hắn vẫn cầm Long châu vung vẩy, mà phía trước, một Giao Long khác không ngừng bay lượn.

Viên trưởng lão mang đi một cái, làm sao lại toát ra một cái?

Chẳng lẽ... Lăng Vân sơn có hai Giao Long?

Không có khả năng!

Một núi không thể chứa hai hổ, tự nhiên cũng không có khả năng chứa đựng hai con rồng...

- Ngươi chẳng lẽ là...

Đồng tử co rụt lại, Liêu trưởng lão giống như rõ ràng cái gì, thân thể cứng ngắc:

- Mới vừa rồi bị Viên trưởng lão dùng Long châu thu hút đi là... Bạch Nhĩ Hồ?

Bạch Nhĩ Hồ, sức chiến đấu không mạnh, nhưng am hiểu huyễn cảnh cùng ảo giác.

Chẳng lẽ... Giao Long vừa rồi kia là nó huyễn hóa ra?

Nếu không, bốn đại Tiên thú, đã tới ba cái, cái này trí mưu nhiều nhất, vì sao một mực không xuất hiện?

- Ngươi còn không tính ngốc, có điều bây giờ nghĩ đến đã chậm...

Giao Long trên không hừ lạnh một tiếng, móng vuốt lăng không trảo một cái, bình ngọc đựng đầy tinh huyết lập tức rơi vào móng vuốt, ngay sau đó đuôi rồng quét qua.

Lạch cạch!

Lập tức gặp phải trọng kích, Liêu trưởng lão bay ngược ra, té ngã trên đất.

Ta gọi ngươi một tiếng, ngươi dám đáp lại không?

dtv-ebook.com

- Nghiệt súc!

Mấy vị trưởng lão khác đột nhiên giận dữ, nhao nhao ra tay.

Cửu Đầu Hỏa Phượng Thú kêu to, cánh lấp lóe, hỏa diễm lập tức như mưa to rơi xuống, một vị trưởng lão vừa mới bay lên, liền bị đánh trúng ngực, té ngã trên đất, ngực xuất hiện một lỗ thủng to lớn.

Thất Vỹ Hổ Nha Kiếm, móng vuốt bay tứ tung, xông vào đám người, thời gian qua một lát, cái bụng của hai trưởng lão liền bị vạch ra một lỗ hổng lớn, máu tươi cuồn cuộn chảy xuôi.

Dù bọn chúng đều là Tiên Quân cảnh đỉnh phong, nhưng thân là Thánh thú, tuổi thọ càng thêm lâu đời, sức chiến đấu cũng càng thêm mạnh mẽ, mấy vị trưởng lão Vạn Thú Môn, sức chiến đấu bản thân không coi là quá mạnh, tất cả đều không phải đối thủ, ngắn ngủi mấy hơi, toàn bộ bị thương nằm trên mặt đất.

- Trận pháp!

Biết tiếp tục nữa, khẳng định không kiên trì nổi, Liêu trưởng lão chặt răng cắn, gầm thét một tiếng, thẳng tắp chạy trốn tới trận pháp.

- Ông!

Trận pháp vận chuyển.

Thuần thú, đã muốn thuần phục đối phương, thì phải nghĩ đến có thể sẽ gặp phải phản phệ, bị đối phương chém giết.

Cho nên trận pháp này, đã có thể vây khốn đối phương, cũng có thể liên hợp cùng một chỗ, chống lại Tiên thú tấn công, từ đó toàn thân trở ra.

Chư vị trưởng lão khác cũng đồng loạt lui vào.

- Rõ ràng nhìn thấy các ngươi bày trận, còn lưu các ngươi sống sót, ngươi cho rằng trận pháp này thật có hiệu quả?

Giao Long hừ lạnh, bỗng nhiên rống một cái.

Mặt đất giống như có cái gì nghe được mệnh lệnh, vang lên âm thanh sột soạt, sau một khắc, trận pháp đám người Liêu trưởng lão ẩn thân lay động, tán loạn ra, trước đó bố trí tốt trận kỳ bây giờ đung đưa, ngã trên mặt đất.

Một đám kiến!

Đã sớm ẩn giấu ở dưới mặt đất, cứ thế mà nuốt!

Trận kỳ bị hủy, trận pháp không còn hiệu quả, đám người Liêu trưởng lão xuất hiện.

- Một lòng muốn thuần thú, không nghĩ tới, lại bị thú thiết kế...

Nhìn thấy ba đại Tiên thú, cùng tất cả Thánh thú triệt để phong tỏa bốn phía, trước đó bố trí trận pháp, tất cả đều hủy hoại chỉ trong chốc lát, vẻ mặt Liêu trưởng lão trắng bệch, lộ ra một tia tuyệt vọng.

Bọn họ vì thuần thú mà tới, vốn nghĩ coi như không thành công, cũng có thể thuận lợi thoát thân, nằm mơ cũng không ngờ tới, trúng kế sách đối phương.

Bạch Nhĩ Hồ sử dụng năng lực bản thân, huyễn hóa thành Giao Long, thu hút Bắc Hải Long Châu đi, Giao Long chân chính thì liên hợp Cửu Đầu Hỏa Phượng Thú, Thất Vỹ Hổ Nha Kiếm, đánh lén một nhóm người khác.

Sau khi thành công, thuận lợi nghiền ép nhóm người mình...

Vốn chuẩn bị xong một vở kịch thuần thú, vậy mà biến thành đồ sát!

Đủ loại thủ đoạn muốn phục tùng người ta, không nghĩ tới, bị đối phương tương kế tựu kế...

- Bạch Nhĩ nói cho ta biết, nhân tộc tham lam! Trước đó ta còn có chút không tin, hiện tại xem ra quả nhiên!

Nghe được hắn cảm xúc, Giao Long cũng không trực tiếp tấn công, mà hừ lạnh:

- Nếu như các ngươi không chia binh hai đường, dùng đại sát khí kia đối phó Cửu Đầu Hỏa Phượng Thú, mà trực tiếp dùng để đối phó ta... Ai thắng ai thua, còn chưa biết được!

Dùng để đối phó nó là Bắc Hải Long Châu, đối phó Cửu Đầu Hỏa Phượng Thú là kiện đại sát khí, không chia binh hai đường, coi như bọn chúng liên hợp, cũng sẽ rất dễ dàng bị đánh tan, không bị thuần phục, cũng có khả năng khó thoát một kiếp.

Nhưng bọn họ tốt, chia hai bộ phận, kết quả bị Bạch Nhĩ Hồ nhìn thấu, cũng lặng lẽ phân tán ra, trước diệt một chỗ, lại đến tấn công chỗ thứ hai liền đơn giản.

- Là chúng ta quá tham lam...

Liêu trưởng lão cười khổ.

Bốn đại Tiên thú, một con cũng khó mà thuần phục, Lưu trưởng lão, Viên trưởng lão lại phân cao thấp, xem ai có thể thuần phục trước... Bản thân là biểu hiện của kiêu ngạo.

Kiêu binh tất bại, loại ý nghĩ này vừa xuất hiện, liền đã chú định kết cục thất bại.

Không nói cái khác, trong bọn họ thực lực mạnh nhất Viên trưởng lão, giờ phút này còn dùng Bắc Hải Long Châu trêu đùa Bạch Nhĩ Hồ... Thậm chí không biết bên mình đã lâm vào nguy hiểm, đến cùng là ai đang trêu đùa ai... Không cần nhiều lời cũng đã rõ ràng.

- Liều mạng đi, dù bọn chúng rất mạnh, muốn không bị thương chút nào giết chúng ta, cũng làm không được...

Biết loại tình huống này, chạy trốn rất khó, chỉ có thể liều mạng, Liêu trưởng lão thở ra một hơi, ánh mắt lộ ra kiên quyết.

- Vâng!

Chư vị trưởng lão khác đồng thời gật đầu, cổ tay khẽ đảo, trong tay mỗi người đều nhiều ra một cái túi lớn chừng bàn tay.

Ngón tay nhẹ nhàng bóp một cái.

Hô!

Từng Tiên thú xuất hiện ở trước mặt.

- Đây là... Túi Thú sủng?

Trương Huyền giấu ở cách đó không xa, lông mày nâng lên.

Thời điểm tới, thanh niên kia từng nói qua, đệ tử hoặc trưởng lão lợi hại của Vạn Thú Môn đều có túi Thú sủng đặc thù, giống như không gian gấp của Danh Sư đại lục, có thể chứa đựng thú sủng trong đó, mang theo bên người, thời điểm chiến đấu, triệu hoán ra là được.

Hiện tại xem ra, trong tay bọn họ chính là thứ kia!

Để Tiên thú vào trong đó, không bị tổn thương mảy may, quả nhiên bất phàm.

Rống! Rống! Rống!

Mấy vị trưởng lão thả thú sủng ra, sức chiến đấu lập tức đại tăng, dù vẫn không phải đối thủ của đám thú Giao Long, nhưng đối phương muốn giết bọn họ, cũng không dễ dàng như vậy.

- Chặn bọn họ lại …

Thả thú sủng ra, đám người Liêu trưởng lão đồng thời hét lớn.

Dù phần lớn thú sủng đều ở Tiên Quân cảnh sơ kỳ, nhưng sức chiến đấu không thể khinh thường, đồng loạt bay đến trên không, Giao Long, Cửu Đầu Hỏa Phượng Thú, trong thời gian ngắn cũng không cách nào đột phá phòng ngự.

- Đều là Tiên thú, vậy mà các ngươi nguyện ý làm phụ thuộc nhân loại, nghe theo mệnh lệnh của bọn hắn, quả thực chính là sỉ nhục...

Thấy chúng thú ngăn bên mình lại, Giao Long cũng không tấn công, mà hừ lạnh, há miệng nuốt máu rồng tinh thuần vào, ngay sau đó, một cỗ uy áp cường đại tới cực điểm lan ra bốn phía.

Bị cỗ uy áp này bao phủ, tất cả trưởng lão vừa mới thả ra Tiên thú, từng cái không ngừng run rẩy, vậy mà trong thời gian ngắn, không có một con dám động thủ, tựa như trong nháy mắt mất đi sức chiến đấu.

- Là lực lượng huyết mạch Long tộc...

Vẻ mặt Trương Huyền nghiêm túc.

Long tộc, là vạn thú chi vương, không chỉ trong cùng huyết mạch mang theo khoảng cách không thể vượt qua, đối với những Tiên thú, Thánh thú khác, cũng có uy hiếp cực lớn.

Long tộc thuần túy, trời sinh Hoàng giả, một khi xuất thế, vạn thú không ai dám không phục, dù Giao Long cách Chân Long rất xa, nhưng nuốt máu rồng trong bình ngọc, khí thế không kém Ngụy Long chút nào, tất cả thú sủng, giờ phút này ở trước mặt đối phương, không hề có lực chiến đấu.

Có thể nói, cỗ uy thế này vừa ra, những thú sủng kia đã thành trang trí!

Ầm ầm!

Cửu Đầu Hỏa Phượng Thú, Thất Vỹ Hổ Nha Kiếm đồng thời vọt xuống.

Mấy hơi thở sau, đám người Liêu trưởng lão, từng cái toàn thân máu tươi, nằm trên mặt đất, tất cả đều bị trọng thương.

- Bắt bọn hắn về động... trao đổi phương pháp tinh luyện máu rồng!

Thấy mọi người bị đánh bại, Giao Long hừ lạnh.

Vừa rồi Viên trưởng lão nắm giữ phương pháp tinh luyện máu rồng, những người này liền tạm thời không giết, dùng để trao đổi.

Chắc hẳn đối phương không có khả năng không cố kỵ tính mạng đồng môn.

- Quả nhiên thông minh...

Tất cả nhìn ở trong mắt, Trương Huyền cười khổ lắc đầu.

Khó trách những Tiên thú này không có người thuần phục thành công, thực sự quá gian trá!

So sánh với nhân loại, cũng không hề yếu.

Vạn Thú Môn nhiều trưởng lão như vậy đồng thời tới, đều bị thiết kế, tới một cái, hai cái, muốn thành công, gần như không có khả năng!

- Ta chỉ sợ cũng không phải đối thủ, thôi được rồi... Tuỳ tiện thuần phục một Tiên thú phi hành a!

Trong lòng sinh ra thoái ý.

Hắn tới, cũng không nhất định phải thuần phục bốn vương giả, thuần phục Tiên thú phổ thông cũng không quan trọng.

Dù sao đều là dùng để đi đường.

Hắn là Chân Tiên cảnh đỉnh phong, phối hợp Thần chi kiếm ý, Thiên Đạo công pháp, thắng được Giao Long vấn đề không lớn, nhưng toàn lực thi triển, rất có thể sẽ bị cường giả Thần điện phát hiện.

Có khả năng tiết lộ thân phận, còn không bằng cứ tính như thế.

Vừa định giấu đi, tùy ý các thú Giao Long bắt đám người Liêu trưởng lão đi, đột nhiên trong tai vang lên âm thanh gấp gáp:

- Chủ nhân, chỉ cần bắt được Cửu Đầu Hỏa Phượng Thú, nuốt tinh huyết, ta liền có thể phá vỡ hồ lô, lộ ra hình dáng bản tôn...

- Phá vỡ hồ lô?

Trương Huyền cúi đầu, ngay sau đó nhìn thấy hồ lô trong đan điền tràn đầy sốt ruột, dường như từ trước đến giờ không có khát vọng qua như vậy.

- Vâng, hồ lô chỉ là phong ấn phía ngoài, bản thể của ta là siêu cấp Thần thú ngang dọc cửu thiên, một khi khôi phục, Thần điện gì đó, căn bản không cần sợ hãi...

Hồ lô không ngừng lay động.

- Ngươi xác định?

Ánh mắt Trương Huyền sáng lên, trong lòng sinh ra hừng hực.

Hồ lô này, tuy không đáng tin cậy, nhưng thực lực quả thực rất đáng sợ.

Theo nó có thể nhẹ nhõm nuốt lấy trường kiếm Tiên Quân cấp liền thấy được.

Nếu như nó nói, thật có thể phá vỡ phong ấn, bày ra bản thể, có lẽ thật rất mạnh, không nói có thể chống đỡ cường giả Thần điện, ít nhất cũng vượt xa Tiên Quân!

Nếu không, trước đó cũng sẽ không để vị Tiên Quân kia kiêng kỵ, đứng tại chỗ, cứ thế bị sách đập chết.

- Xác định!

Hồ lô lên tiếng.

- Vậy được...

Nghe đối phương xác nhận, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, cắn răng một cái, lại không che giấu, thân thể nhảy ra ngoài:

- Chậm đã!

Âm thanh vang lên, Giao Long cùng Cửu Đầu Hỏa Phượng Thú thậm chí đám người Liêu trưởng lão, đồng loạt nhìn sang, tất cả đều sững sờ.

Hiển nhiên bọn họ (bọn chúng) đều không nghĩ đến, nơi này còn ẩn giấu một người.

- Chân Tiên cảnh đỉnh phong... Cũng đi ra tự tìm đường chết? Đã như vậy, cùng một chỗ bắt...

Sửng sốt một chút, Giao Long hừ lạnh.

Vốn cho rằng nó cũng không phát hiện, khẳng định thực lực cực mạnh, hoặc nắm giữ thủ đoạn đặc thù nào đó, không nghĩ tới, chỉ là Chân Tiên cảnh bình thường.

Loại cấp bậc này, một móng vuốt liền có thể bóp chết mấy cái, không đáng để lo.

Hô!

Nghe được dặn dò, Cửu Đầu Hỏa Phượng Thú lập tức bay tới, toàn thân tràn đầy ngọn lửa rừng rực.

Nhìn thấy nó bay tới, Trương Huyền cũng không sốt ruột ra tay, mà nhìn về phía Giao Long mỉm cười:

- Giao Long, ta gọi ngươi một tiếng, ngươi dám đáp lại không?

- Ách?

Không biết ý gì, Giao Long sửng sốt.

Tên này đầu óc không có vấn đề chứ?

Ta muốn bắt ngươi, ngươi gọi ta làm gì?

- Um, Hồng...

Đang nghi ngờ, Thiên Long bát âm đột nhiên vang lên.

Mặt đất giống như nổ tung, âm thanh to lớn, cuốn lên gió lốc, thẳng tắp vọt tới.

Âm thanh truyền vào trong tai, thân thể Giao Long cứng đờ, huyết mạch toàn thân giống như bị đóng băng, không thể kiên trì được nữa.

Lạch cạch!

Toàn thân run rẩy, rơi trên mặt đất.

Hồ Lô cường hãn

dtv-ebook.com

- Lão đại...

Không nghĩ tới trong bọn họ, Giao Long thực lực mạnh nhất bị một lời quát từ không trung rơi xuống, không có chút năng lực phản kháng nào, Cửu Đầu Hỏa Phượng Thú cùng Thất Vĩ Kiếm Xỉ Hổ… đều giật nảy mình.

- Là Thiên Long Bát Âm!

- Chân Long?

Lần nữa nhìn về phía Trương Huyền, tràn đầy kinh hoàng.

Thân là Tiên thú đứng đầu nhất đại lục, đối với Long tộc biết rất nhiều, Thiên Long Bát Âm là ngôn ngữ Chân Long nhất tộc mới có thể thi triển ra, đối phương dễ dàng nói ra, chẳng phải biểu lộ thân phận, là cường giả Chân Long?

Chân Long, tương đương với Chân Thần... Thế thì còn đánh như thế nào?

Đang tràn đầy khó tin, chỉ thấy thanh niên cách đó không xa đi vào trước mặt Giao Long, trong thanh âm mang theo mê hoặc:

- Ngoan! Ngoan ngoãn nghe lời...

- Để cho ta nghe lời, có thể trước lấy kiếm từ trên cổ ta ra hay không...

Giao Long giãy dụa.

Trương Huyền lộ vẻ ngại ngùng thu Đồng Thường Kiếm về.

- Ngươi có phải Chân Long hay không...

Cảm giác được trong thân thể còn bị một cỗ lực lượng áp chế, Giao Long nghiến răng hỏi.

- Không phải, có điều có thể thi triển ra Thiên Long Bát Âm...

Trương Huyền nói:

- Hơn nữa, ta cũng có thể nhẹ nhõm tinh luyện Long huyết trong cơ thể ngươi, để ngươi có cơ hội đột phá cảnh giới cao hơn! Lựa chọn ra sao, nhìn ngươi!

Hắn không phải Chân Long, nói dối cũng không có ý nghĩa gì, một khi bị phát hiện, ngược lại sẽ chôn xuống tai hoạ ngầm.

- Ta thần phục...

Không dừng lại quá lâu, Giao Long gật đầu.

Thiên Long Bát Âm, là đặc thù của Long tộc, đối phương có thể kêu ra, cho dù không phải Chân Long, nhất định cũng cùng Long tộc có quan hệ đặc biệt, thần phục đối phương, tương đương với huyết mạch áp chế, cũng sẽ không ảnh hưởng Giao Long tự tôn cùng kiêu ngạo.

Huống chi kiếm khí của đối phương, vừa rồi đã chui vào trong cơ thể, thật không đáp ứng, khả năng bất cứ lúc nào cũng sẽ bộc phát.

Dù vị trước mắt này thoạt nhìn chỉ là Chân Tiên đỉnh phong, nhưng từ lực lượng kiếm khí của đối phương đến xem, nó chưa hẳn có thể gánh vác được.

- Vậy thì tốt!

Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, rất nhanh hoàn thành quá trình nhận chủ.

Vốn còn nghĩ, đối phương đã là Giao Long, Thiên Long Bát Âm hiệu quả khả năng không lớn, không nghĩ tới uy lực vẫn vô tận.

Xem ra, chỉ cần không có đến Chân Long, cho dù là Ngụy Long xuất hiện, cũng có thể một câu từ không trung rơi xuống.

- Cái này... Liền nhận chủ?

- Người kia là ai?

- Thật giống không đệ tử Vạn Thú môn...

...

Đám người Liêu trưởng lão trọng thương, từng cái hai mặt nhìn nhau.

Vốn cho rằng lần này hắn phải chết không nghi ngờ, không nghĩ tới đột nhiên giết ra Chân Tiên, trong vòng một phút liền để Giao Long nhận chủ...

Vì thuần phục tên này, Viên trưởng lão tinh luyện tinh huyết, tìm kiếm Bắc Hải Long Châu, hao tốn không dưới ba mươi năm, tiêu hao tài nguyên càng vô số kể... Kết quả, toàn quân bị diệt!

Cái tên này ngược lại tốt, vừa xuất hiện hô một tiếng, sau đó... Đối phương thần phục!

Có cần chênh lệch lớn như vậy hay không?

- Có thể thi triển ra Thiên Long Bát Âm, thần phục Long tộc cực kỳ bình thường...

Tuy buồn bực, nhưng mọi người cũng biết, loại tình huống này cũng không ngoài ý muốn.

Thân là trưởng lão Vạn Thú môn, Thiên Long Bát Âm cũng đã được nghe nói, đại sát khí đại biểu thân phận Chân Long, đối phương một

nhân loại có thể la ra, mặc kệ từ chỗ nào, đối với Long tộc cũng có lực uy hiếp không thể cự tuyệt.

- Ngươi tạm thời nghỉ ngơi, ta thuần phục Cửu Đầu Hỏa Phượng Thú!

Triệt để thuần phục Giao Long, Trương Huyền khoát tay áo, nhìn về phía hai đại Thánh thú trên bầu trời tràn đầy rung động.

Giao Long có thể cùng đối phương chung một chỗ, mai phục người Vạn Thú môn, chứng minh quan hệ không tệ, thân là chủ nhân, lệnh nó ra tay sẽ để cho hai bên khó xử.

Cho nên thuần phục Cửu Đầu Hỏa Phượng Thú, chỉ có thể tự mình đi làm.

- Đa tạ chủ nhân!

Giao Long lộ ra vẻ cảm động.

Nó sợ vị chủ nhân mới này lệnh ra tay, không đáp ứng chính là làm trái mệnh lệnh, đáp ứng, hư hại tình nghĩa huynh đệ...

Chủ nhân không nói, rõ ràng là đang chiếu cố mặt mũi của nó!

- Thuần phục ta? Trong cơ thể ta nắm giữ huyết mạch Thiên Phượng, Thiên Long Bát Âm vô dụng với ta!

Nghe nói như thế, Tiên thú trên không cũng không rời khỏi, ngược lại cười lạnh.

Long tộc là vạn thú chi Hoàng, nhưng Thiên Phượng nhất tộc cũng không yếu, Phượng tộc chân chính ở Thần giới, cũng là tên tuổi lẫy lừng.

Thiên Long Bát Âm, đối với Long tộc, đối với những khác Thánh thú nắm giữ tác dụng áp chế nhất định, nhưng đối với nó, hầu như hoàn toàn không có hiệu quả.

Bởi vậy nhân loại trước mắt này, có thể thuần phục Giao Long thực lực mạnh nhất, nhưng muốn thuần phục nó, không có khả năng!

- Không cần Thiên Long Bát Âm...

Trương Huyền hít sâu một hơi, bước ra một bước.

Rất nhiều trận kỳ ở trên mặt đất bị kiến phá đồng thời bay lên, trong chớp mắt ở dưới tiên lực khống chế, hiện lên ở bốn phía.

- Ra!

Quát khẽ một tiếng, trận kỳ trực tiếp bay đi bốn phía, trong chốc lát cắm vào mặt đất.

Những trận kỳ này, phần lớn đều đã hư hỏng, nhưng còn có một phần nhỏ hoàn hảo không chút tổn hại, đồng thời cắm vào bùn đất, phạm vi hơn mười cây số lập tức bị một trận pháp bao phủ.

- Là trận pháp ngăn cách khí tức?

Mọi người sững sờ.

Giao Long cùng hai đại Thánh thú ở trên không cũng có chút nghi ngờ.

Còn tưởng rằng hắn sẽ sắp đặt sát trận, mê trận, huyễn trận gì, có thể sinh ra ảnh hưởng đối với chiến đấu, không nghĩ tới chỉ là ngăn cách khí tức.

Loại trận pháp này, có thể phòng ngừa người bên ngoài thăm dò, nhưng cái này tựa hồ đối với thuần thú không có tác dụng quá lớn a!

- Mượn địa hình đặc thù của núi lớn, có thể duy trì ba mươi cái hô hấp...

Trương Huyền thở ra một hơi, mỉm cười:

- Đủ rồi!

- Cái gì đủ?

- Ngươi ý tứ là nói, ba mươi hô hấp, liền có thể thuần phục ta? Nói đùa cái gì đó...

Trên không, Cửu Đầu Hỏa Phượng Thú kém chút tức điên.

Chân Tiên nho nhỏ này cũng quá cuồng vọng đi!

Ngươi có thể thuần phục Giao Long, đó là bởi vì Thiên Long Bát Âm, cùng tu vi của ngươi cùng nhân cách mị lực, không có nửa xu quan hệ.

Vừa mở miệng nói muốn thuần phục ta, xem ở trên mặt mũi Giao Long, không có chấp nhặt với ngươi, làm sao... Cho ngươi mặt mũi còn không biết xấu hổ?

Ba mươi hô hấp...

Liền muốn để cho ta thần phục...

Nằm mơ!

Hô!

Đang tức sắp bùng nổ, chỉ thấy phía dưới bóng người run rẩy, tiểu tử ngạo mạn kia đã xuất hiện ở phía trước.

- Ngươi biết bay?

Cửu Đầu Hỏa Phượng Thú sững sờ.

Không chỉ nó, tất cả mọi người ở đây cũng ngây người, ngay cả Giao Long cũng không có nghĩ đến.

Chân Tiên cảnh, ở đại lục dù được cho một phương hào hùng, nhưng chân chính nắm giữ địa vị quyết định, vẫn phải đi đến Tiên Quân!

Bởi vì thực lực đi đến loại cảnh giới này, có thể bay, chiến đấu không lại, hoàn toàn có thể chạy trốn, vô tung vô ảnh, để cho người ta khó mà truy lùng.

Kẻ trước mắt này, mới Chân Tiên cảnh đỉnh phong, làm sao bay lên?

Hơn nữa... Tốc độ nhanh như vậy?

- Động thủ đi, để cho ta nhìn một chút thực lực của ngươi, đến cùng như thế nào!

Lười trả lời nó, Đồng Thường Kiếm xuất hiện ở trong lòng bàn tay, Trương Huyền quát khẽ một tiếng, lăng không chém qua.

Hồ Lô đã chỉ đích danh muốn huyết dịch gia hỏa này, chiến đấu khẳng định không cách nào tránh khỏi!

Giao Long, có thể sử dụng Thiên Long Bát Âm... Đối phương, cũng chỉ có thể sử dụng thú pháp đánh thuần am hiểu nhất!

Vừa vặn cũng có thể kiểm tra thành quả lần tu luyện này!

Chỉ là toàn lực thi triển sức chiến đấu, rất dễ dàng tiết lộ thân phận, bị Thần điện phát hiện, cho nên mới sớm dùng trận pháp phong tỏa bốn phía, miễn cho bị người khác thăm dò.

Phần phật!

Trường kiếm xuất khiếu, kiếm khí lập tức lan ra dài chừng mười trượng, bổ về phía Hỏa Phượng Thú.

Không nghĩ tới Chân Tiên nho nhỏ thực có can đảm động thủ với nó, hơn nữa vừa ra tay kiếm khí mạnh mẽ như vậy, Hỏa Phượng Thú lui về sau một bước, miệng há mở, phun hỏa diễm cực nóng ra ngoài.

- Cho ta...

Trương Huyền vừa định chém hỏa diễm, liền nghe thanh âm lo lắng vang lên, ngay sau đó một Hồ Lô bất ngờ xuất hiện, ngăn ở phía trước hỏa diễm.

Nhẹ nhàng chuyển một cái.

Phần phật!

Hỏa diễm đầy trời biến mất không thấy hình bóng, đều bị nuốt xuống.

Trương Huyền sững sờ.

Cái tên này... Không chỉ có thể nuốt vũ khí, ngay cả lửa cũng có thể nuốt?

Không chỉ hắn như vậy, Cửu Đầu Hỏa Phượng Thú càng giật nảy mình.

Huyết mạch Hỏa Phượng, am hiểu hỏa diễm công kích, loại lửa ẩn chứa huyết mạch này, vô cùng nóng, cường giả Tiên Quân cảnh cũng ngăn không nổi.

Nguyên nhân chính là như vậy, vừa rồi chỉ thoáng cái, liền đánh một vị trưởng lão của Vạn Thú môn trọng thương...

Lửa lợi hại như vậy... Bị một cái Hồ Lô nuốt... Dường như không có tác dụng gì!

Chuyện gì xảy ra?

- Ta nhìn ngươi có thể nuốt bao nhiêu...

Hừng hực!

Cửu Đầu Hỏa Phượng Thú gầm thét, trong nháy mắt biến thành chín cái đầu, mỗi một cái đều phun ra hỏa diễm, chín Hỏa Long hội tụ vào một chỗ, không gian đều bị xé nứt ra từng vết rách.

- Thật mạnh...

Cảm nhận được nhiệt độ của hỏa diễm, Trương Huyền liên tiếp lui về phía sau.

Sử dụng Thần chi kiếm ý, phối hợp Đồng Thường Kiếm, là có thể ngăn cản đạo hỏa diễm này, nhưng khẳng định cũng sẽ nhận tổn thương.

Hồ Lô có thể gánh vác được hay không?

Kiếm ý vận chuyển, cảm thấy chỉ cần đối phương không kiên trì nổi liền xông lên, ngay sau đó nhìn thấy Hồ Lô lần nữa vặn vẹo uốn éo.

Hô!

Hỏa diễm vọt tới lần nữa biến mất không thấy, lại bị nuốt sạch sẽ.

- ...

Trương Huyền triệt để sửng sốt.

Gia hỏa này từ trước tới nay không đáng tin cậy, có phần quá ra sức a!

Hỏa diễm hung mãnh như vậy cũng có thể nuốt, chẳng phải biểu thị kiếm thuật mạnh nhất của mình, cũng chưa chắc có thể làm gì đối phương?

Khó trách tên này một mực kiêu ngạo, khoác lác, xem ra thật có bản lĩnh nhất định.

- Ngươi, ngươi là quái vật gì?

Liên tục hai đạo hỏa diễm, đều bị một cái Hồ Lô nuốt lấy, Cửu Đầu Hỏa Phượng Thú cũng cảm nhận được sợ hãi.

Kẻ trước mắt này, tuỳ ý một câu liền để Giao Long thần phục, hiện tại lấy ra một cái Hồ Lô có thể tùy ý thôn phệ hỏa diễm...

Chuyện gì xảy ra?

- Hồ Lô lợi hại hơn nữa, cũng chỉ là pháp bảo, khẳng định bị tên này khống chế... Chỉ cần đánh bại hắn, có thể nuốt lửa, cũng mất uy lực...

Sau khi hết khiếp sợ, ánh mắt chợt lóe.

Cái Hồ Lô này, khẳng định là một loại pháp bảo lợi hại, giống như Bắc Hải Long Châu nhằm vào Giao Long, có thể kiềm chế hoả diễm của mình.

Bất quá pháp bảo lợi hại hơn nữa, cũng không phải thực lực của bản tôn, chỉ cần có thể đánh bại tên này, pháp bảo tự nhiên cũng mất đi hiệu quả.

Rõ ràng điểm ấy, không nói thêm lời, cánh chấn động lao đến Trương Huyền, móng vuốt nâng lên, phá không bắt đến.

Không gian giống như màn sân khấu bị xé nứt, tê lạp một cái, rách ra một vết rách, Trương Huyền híp mắt lại, trường kiếm trong tay bỗng nhiên nghênh đón.

Thần chi kiếm ý trong cơ thể vận chuyển, đang định thi triển ra, đánh tan chiêu này của đối phương, liền nghe âm thanh của Hồ Lô vang lên lần nữa.

- Đối thủ của ngươi là ta...

Hô!

Sau một khắc, xuất hiện ở trên đầu Hỏa Phượng.

Lạch cạch! Lạch cạch...

Liên tiếp chín tiếng.

Cửu Đầu Hỏa Phượng lập tức từ không trung rơi xuống, nằm rạp trên mặt đất, toàn thân run rẩy, bằng phẳng tựa như thịt vịt nướng trong nồi hơi.

Từ Trương Huyền động thủ, đến nó nằm rạp trên mặt đất, tổng cộng cộng lại... Mười cái hô hấp!

Liêu trưởng lão thỉnh cầu

dtv-ebook.com

- Ây...

Không nghĩ tới Hồ Lô thật muốn động thủ sẽ đáng sợ như vậy, Trương Huyền ngây người tại nguyên chỗ, không biết làm sao.

Mấy lần muốn thi triển kiếm ý, đều không có thành công, bởi vậy còn chưa có thử ra thực lực đến cùng cao bao nhiêu, đối phương liền gần như sắp ngỏm rồi.

- Khà khà!

Đánh rơi Cửu Đầu Hỏa Phượng Thú, Hồ Lô nhẹ nhàng vạch một cái, Tiên thú trên mặt đất máu tươi phun mạnh.

Hồ Lô giãy dụa thân thể, từng ngụm từng ngụm nuốt chửng huyết dịch.

- Ngươi muốn làm gì...

Cảm nhận được mất máu, thân thể càng ngày càng suy yếu, Cửu Đầu Hỏa Phượng Thú sợ hãi, muốn đứng dậy, lại phát hiện Hồ Lô ngồi ở trên người giống như núi lớn, bị đối phương trấn áp xuống, bất kể như thế nào cũng không thể động đậy.

- Ngoan, để cho ta uống chút...

Hồ Lô giãy dụa một cái, tiếp tục từng ngụm từng ngụm nuốt.

Thấy huyết dịch trong cơ thể càng hao tổn càng nhiều, bất cứ lúc nào cũng sẽ mất máu quá nhiều mà chết, Cửu Đầu Hỏa Phượng Thú cũng nhịn không được nữa, vội vàng ngẩng đầu nhìn về phía Trương Huyền cách đó không xa:

- Ta nhận chủ... Ta nhận chủ...

Không nhận không được ah!

Tuy nó rất kiêu ngạo, nhưng gánh không được Hồ Lô cổ quái kia!

Không chỉ có thể thôn phệ hỏa diễm, ngay cả huyết dịch cũng có thể nuốt...

Lại không thần phục, không bao lâu liền sẽ bị nuốt, chết cũng không biết chết như thế nào.

Đổi lại trước kia, khả năng vì kiêu ngạo, cận kề cái chết không hàng, hiện tại lão đại của bọn nó, Giao Long cũng thần phục, nhiều hơn mình một cái, cũng không tính mất mặt...

- Nhận chủ?

Trương Huyền vò đầu.

Còn muốn sử dụng đánh thuần thú pháp, ba mươi hô hấp đấu tranh để nó thần phục, không nghĩ tới, Hồ Lô ra tay, cũng chưa tới mười lăm cái hô hấp, đối phương đã sợ.

- Trước dừng lại đi!

Đi vào trước mặt, dặn dò Hồ Lô.

- Ách!

Hồ Lô lắc lư, ợ một cái.

- Chủ nhân, ta trước tiêu hóa một chút, nói sau...

Nói xong, nhẹ nhàng run rẩy, lần nữa biến mất, sau một khắc lại xuất hiện ở trong đan điền, ngủ say như chết.

Thấy tên này vẫn giống như trước kia không đáng tin cậy, Trương Huyền lắc đầu, ngón tay điểm một chút, hoàn thành nghi thức nhận chủ với Cửu Đầu Hỏa Phượng Thú.

- Ngươi đây?

Giải quyết xong hai Thánh thú, hầu như không chút ra tay, Trương Huyền có chút dở khóc dở cười lần nữa nhìn về phía trên không.

Bạch Nhĩ Hồ còn chưa trở lại, chỉ còn lại có Thất Vĩ Kiếm Xỉ Hổ.

Mà giờ khắc này, nội tâm nó đã sụp đổ.

Lăng Vân sơn, nó chỉ xếp lão tam, thực lực so với hai cái trước chênh lệch rất lớn, Giao Long cùng Cửu Đầu Hỏa Phượng Thú, cộng lại ngay cả một phút đồng hồ cũng không chịu đựng nổi, thuận lợi thần phục, nó... Cũng không biết nên làm gì bây giờ!

Là thần phục? Hay không thần phục?

Không thần phục, có khả năng giống như hai vị lão đại trước mặt, bị hung hăng đánh trên mặt đất, thậm chí cắt thịt lấy máu... nhưng nói một câu liền nhận chủ, thực sự quá mất mặt, có sai lầm uy nghiêm!

- Ngươi để Giao Long lão đại thần phục, là dùng Thiên Long Bát Âm, để Thiên Phượng lão đại thần phục mượn pháp bảo... Ta muốn cùng ngươi dựa vào thực lực chân chính chiến đấu một hồi, nếu như có thể vượt qua ta... Ta liền thần phục!

Thất Vĩ Kiếm Xỉ Hổ cắn răng nói.

- Chiến đấu một hồi? Cũng được!

Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, bước ra một bước, lần nữa lơ lửng giữa trời, trường kiếm lắc một cái, Thần chi kiếm ý ở trong cơ thể áp chế thật lâu, lập tức phá không bay ra.

Không thấy kiếm ảnh, cũng không thấy kiếm chiêu, Đồng Thường Kiếm liền bất ngờ xuất hiện ở trước mặt Thất Vĩ Kiếm Xỉ Hổ.

Phốc!

Chỉ thoáng cái, ba cái răng bị chặt đứt tận gốc, cái mũi cũng bị kiếm khí sắc bén cắt ra, máu tươi phun mạnh.

- Không đánh nữa, ta nhận chủ...

Thất Vĩ Kiếm Xỉ Hổ sợ tới mức rụt lại, vội vàng mở miệng, mồ hôi lạnh chảy đầy thân.

Còn tưởng rằng đối phương chỉ là dựa vào bàng môn tà đạo, không nghĩ tới kiếm pháp chân chính đáng sợ như vậy!

Vừa rồi kêu không nhanh, đừng nói răng, đầu khả năng cũng bị mất...

Không chỉ nó khiếp sợ, Giao Long cùng Cửu Đầu Hỏa Phượng Thú cũng nuốt ngụm nước bọt.

Còn tưởng rằng vừa rồi thần phục chủ nhân, loại trừ biết Thiên Long Bát Âm cùng nắm giữ pháp bảo mạnh mẽ, thực lực cũng không thế nào, thấy cảnh này mới hiểu được...

Coi như không cần hai loại kia, dựa vào sức chiến đấu, bọn chúng cũng không phải đối thủ!

Vừa rồi kiếm kia quá cường đại, mang theo huyền diệu không cách nào lĩnh ngộ, căn bản là ngăn cản không nổi.

Hô!

Trận pháp tiêu tán.

Ba mươi cái hô hấp, đến!

- Ba Tiên thú đều thuần phục?

- Tổng cộng cộng lại cũng chỉ hơn hai phút?

Nhìn thấy Thất Vĩ Kiếm Xỉ Hổ cũng thuận lợi nhận chủ, đám người Liêu trưởng lão triệt để điên rồi.

Bọn họ là tông môn thuần thú đệ nhất thiên hạ, trưởng lão đỉnh tiêm của Vạn Thú môn...

Phối hợp Viên trưởng lão có khả năng trở thành tông chủ đời kế tiếp tới thuần thú...

Một đám người toàn quân bị diệt, Viên trưởng lão còn ngu xuẩn bị Bạch Nhĩ Hồ trêu đùa, trung niên trước mắt này, đã thuần phục ba đại Tiên thú...

Đến cùng ngươi là Vạn Thú môn, hay chúng ta là?

Làm sao cảm giác, ở trên thuần thú kém đối phương nhiều như vậy?

Trong nháy mắt, mọi người đều cảm thấy tâm tắc, nói không ra lời.

Liêu trưởng lão đầy mặt cười khổ:

- Tông chủ nói qua... Bất luận Viên trưởng lão hay Lưu trưởng lão, ai thuần phục bất kỳ một cái nào trong bốn Tiên thú trước, liền có tư cách kế thừa chức môn chủ... Hiện tại chết một cái, lại có một cái bị Bạch Nhĩ Hồ đùa giỡn... Làm sao trở về bàn giao?

- Tông chủ ra vấn đề khó khăn này mục đích chủ yếu là vì khảo nghiệm hậu nhân, mong đợi người thừa kế có thể ở thuần thú chi đạo, cùng với trên thực lực có thể phục chúng... Viên trưởng lão cùng Lưu trưởng lão đều thất bại, nhưng vị trước mắt này thành công a!

Một vị trưởng lão hạ giọng.

- Có ý tứ gì?

Liêu trưởng lão cùng mấy vị trưởng lão còn lại đồng thời nhìn qua.

- Rất đơn giản... Nếu như vị trước mắt này không có tông môn mà nói, hoàn toàn có thể chiêu vào Vạn Thú môn... Chỉ cần hắn trở thành trưởng lão trong môn phái, lấy tuần thú thuật lợi hại như vậy, thêm vào thực lực Chân Tiên cảnh liền có thể chiến thắng Tiên Quân đỉnh phong... Trở thành tông chủ, ai còn dám nói cái gì?

Trưởng lão vừa rồi nói.

- Cái này...

Mọi người lặng im.

Quả thực.

Vạn Thú môn, cường đại nhất là thuần thú.

Trung niên trước mắt này, vượt xa tất cả mọi người bọn hắn, thuần thú chi thuật so với tông chủ, cũng mạnh mẽ không biết gấp bao nhiêu lần!

Nhân vật như vậy... Không phải tông môn mình, về sau Vạn Thú môn làm sao ra ngoài gặp người?

- Nhất định phải kéo hắn vào Vạn Thú môn chúng ta...

Liêu trưởng lão gật đầu.

- Ừm!

Mọi người đồng thời lên tiếng.

Làm ra quyết định, Liêu trưởng lão cũng không chậm trễ, đang muốn nói chuyện, chỉ thấy Trương Huyền thuần phục rất nhiều Tiên thú đi vào trước mặt:

- Chư vị, bọn chúng đã bị ta thuần phục, sẽ không ra tay với các ngươi, các ngươi có thể rời đi... Bất quá trước lúc rời đi, muốn phiền phức một việc, mong được đáp ứng!

- Ngươi cứu tính mạng của bọn ta, có chuyện dặn dò là được, chúng ta sẽ không từ chối...

Liêu trưởng lão vội vàng khom người.

Nếu không phải vị trước mắt này, bọn họ khẳng định sớm đã bị ba đại Tiên thú dằn vặt bất cứ lúc nào cũng sẽ tử vong.

Nói là ân cứu mạng cũng không quá đáng.

- Ta người này khá khiêm tốn, không thích hiển lộ thân phận... Cho nên mong mấy vị sau khi rời khỏi, có thể giữ mồm giữ miệng...

Trương Huyền nói.

Vừa rồi thi triển ra Thần chi kiếm ý, cho thấy hiệu quả nghịch thiên, một chiêu liền để Thất Vĩ Kiếm Xỉ Hổ thần phục, dù sử dụng dường như mịt mờ, để cho người ta nhìn không ra kiếm ý, nhưng một khi tin tức tiết lộ ra ngoài, khẳng định vẫn có người có thể phát giác.

Một khi Thần điện biết, chỉ sợ lại phải đối mặt đủ loại nguy hiểm.

Cho nên vẫn là để những người này đừng truyền ra ngoài cho thỏa đáng.

- Cái này...

Còn tưởng đối phương yêu cầu chuyện gì, nghe được là cái này, đám người Liêu trưởng lão đều lộ ra vẻ khâm phục.

Bọn họ những người này, nếu thuần phục được một vương giả ở Lăng Vân sơn, sẽ hận không thể tuyên dương khắp nơi, để cả thế giới đều biết, đối phương một mạch thuần phục ba con, nhưng không có bất kỳ kiêu ngạo...

Phần khiêm tốn, tính cách trầm ổn này, để cho người ta khâm phục!

- Không biết các hạ xưng hô như thế nào?

Liêu trưởng lão tò mò.

- Tại hạ Trương...

Vừa định nói ra tên của mình, Trương Huyền nghĩ tới Thần điện khả năng đã biết thân phận mình, dừng lại một chút, lúc này mở miệng:

- Ta tên Trịnh Dương!

Tạm thời đặt tên, khẳng định không lấy ra được, trực tiếp cầm tên học sinh giả mạo!

Dù sao bây giờ hắn không còn ở Danh Sư đại lục, nói cái tên này, cũng không có người biết.

- Nguyên lai là Trịnh Dương huynh đệ...

Trong đầu nhanh chóng suy tư nghĩ nửa ngày, cũng không nghĩ tới cái tên này ở nơi nào nghe qua, lúc này Liêu trưởng lão mới kìm nén không được trong lòng tò mò:

- Không biết Trịnh huynh... Hiện tại ở tông môn nào tu hành?

Trước làm rõ lai lịch của đối phương lại nói.

- Tại hạ là tán tu...

Trương Huyền lắc đầu.

Mặc dù hắn là trưởng lão Lăng Vân Kiếm Các, nhưng thân phận đặc thù vẫn chưa thể nói, huống chi hiện tại là ngụy trang thân phận, lại lấy tên giả Trịnh Dương...

Nói là Lăng Vân Kiếm Các, đối phương tra không có, ngược lại càng dễ lộ tẩy.

Không bằng nói là tán tu.

Dù sao Thượng Thương rất nhiều người dùng kiếm, cường giả Thần điện cũng dùng kiếm, tán tu dùng kiếm, hơn nữa kiếm pháp cũng không yếu, chỗ nào cũng có, sẽ không bởi vậy nghi ngờ.

- Tán tu?

Mắt đám người Liêu trưởng lão sáng rực lên.

Nếu như là người những tông môn khác, sẽ không tiện mời chào, tán tu liền đơn giản!

Để hắn gia nhập Vạn Thú môn một trong sáu đại tông môn, thậm chí còn có cơ hội trở thành tông chủ, chắc chắn sẽ không từ chối!

- Đúng vậy!

Không biết bọn họ nghĩ những thứ này, Trương Huyền gật đầu, lần nữa hỏi:

- Sự tình vừa rồi...

- Trịnh huynh yên tâm, chuyện này chỉ cần ngươi không để cho chúng ta nói, chúng ta tuyệt không tiết lộ, chỉ là...

Liêu trưởng lão dừng lại một chút.

- Chỉ là cái gì?

- Chỉ là chúng ta có thể không nói, nhưng sự tình ba đại vương giả ở Lăng Vân sơn bị người thuần phục, khẳng định giấu diếm không được... Đến lúc đó, tin tức truyền đi, Vạn Thú môn ta nhiều trưởng lão như vậy, cũng không có thành công, ngược lại làm cho một ngoại nhân thành công, sợ môn nhân sẽ xuất hiện xao động!

Liêu trưởng lão xấu hổ.

- Vậy làm sao bây giờ?

Trương Huyền cau mày.

Đối phương nói không sai.

Vạn Thú môn, chính là môn phái thuần thú đệ nhất thiên hạ, phái ra mười mấy vị trưởng lão tới, cuối cùng thất bại tan tác quay trở về, bản thân một cái đi ngang qua, ngược lại thuần phục tất cả Tiên thú, bọn họ làm sao nói với môn nhân?

Không nói, cũng không phải, nói cũng không phải...

- Rất đơn giản... Trịnh huynh, có thể cùng chúng ta về Vạn Thú môn một chuyến, làm một vị trưởng lão của Vạn Thú môn chúng ta hay không, như vậy trong môn phái nhất định sĩ khí đại tăng! Yên tâm, chỉ cần mang ba Tiên thú bày ở trước mặt mọi người một cái là được...

Liêu trưởng lão nói:

- Cũng coi như cho môn nhân cùng thiên hạ một câu trả lời!

Hồ Lô nhu cầu

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

- Cái này...

Không nghĩ tới đối phương có yêu cầu này, Trương Huyền ngập ngừng:

- Ta tính toán đi phương bắc một chuyện, không có thời gian...

- Chỉ bày ra một chút liền tốt, sẽ không chậm trễ quá lâu... Hơn nữa, Vạn Thú môn ngay ở phía bắc, tiện đường!

Liêu trưởng lão nói.

- Nếu như... Ta thừa nhận là trưởng lão Vạn Thú môn, bày ra ba đại Tiên thú... có tư cách đi tàng thư khố của Vạn Thú môn các ngươi, tìm kiếm sách muốn xem học tập hay không? Thậm chí... Có thể mua sắm túi thú sủng hay không?

Trong lòng hơi động, Trương Huyền nói.

Vạn Thú môn, thân là một trong sáu đại tông môn, nhất định giống như Lăng Vân Kiếm Các, tồn tại vô số công pháp tu luyện, đi tới quan sát, có lẽ có thể để cho công pháp Tiên Quân cảnh tiến thêm một bước.

Cho dù không thể vào bước, sưu tập pháp quyết nhiều, thực lực tăng lên cũng sẽ có trợ giúp càng lớn.

Còn túi thú sủng, ba đại Tiên thú một mực theo sau lưng, thực sự quá mức phong cách, muốn khiêm tốn cũng khiêm tốn không được, vừa rồi thấy mấy người sử dụng túi thú sủng cực kỳ thuận tiện.

Nếu như có thể có một cái, đặt toàn bộ thú sủng vào, thời điểm đi đường thả ra, tới chỗ thu hồi, coi như cường giả Thần điện cũng chưa chắc có thể phát hiện.

- Đương nhiên! Trịnh huynh là tán tu, không có môn phái, một khi trở thành trưởng lão Vạn Thú môn, chính là trưởng lão chân chính, hưởng thụ đãi ngộ trưởng lão, túi thú sủng không cần mua sắm, có thể trực tiếp ban tặng! Mặt khác, đừng nói đọc sách, thậm chí còn có cơ hội tranh vị trí tông chủ, trở thành người cầm lái chân chính của một trong sáu đại tông môn Vạn Thú môn!

Liêu trưởng lão cười nói.

- Có thể có túi thú sủng liền tốt, tranh vị trí tông chủ? Thôi được rồi...

Trương Huyền nói.

Thượng Thương hắn chỉ là khách qua đường, chỉ muốn đơn giản đi qua, khiêm tốn làm việc, tìm kiếm Lạc Nhược Hi, đối với tông chủ, trưởng lão gì, căn bản không có hứng thú.

Liêu trưởng lão cau mày.

Tranh vị trí tông chủ không có hứng thú gì, ngược lại cảm thấy hứng thú với một cái túi thú sủng không đáng giá...

Trở thành tông chủ, cái đồ chơi này còn không phải muốn bao nhiêu có bấy nhiêu?

- Đây đều là nói sau...

Hắn xấu hổ cười một tiếng nói.

Chuyện này cũng chỉ là mấy người bọn hắn thuận miệng nói một chút, cụ thể quyết định như thế nào, còn phải do tông chủ tự mình quyết định, bọn họ chỉ phụ trách người dẫn đi, nguyện ý làm trưởng lão là được.

Bị ba đại Tiên thú tấn công, thương thế của đám người Liêu trưởng lão cũng không nhẹ, cùng Trương Huyền nói xong, tất cả đều ngồi tại nguyên chỗ khôi phục lực lượng.

Trương Huyền cũng nhân cơ hội nhìn về phía Cửu Đầu Hỏa Phượng Thú cách đó không xa.

Bị Hồ Lô liên tục đập chín lần, trên đầu Tiên thú này mọc chín cái u lớn, vết thương trên người cũng dữ tợn, máu tươi không ngừng chảy xuôi.

Đối phương đã thần phục, thành thú sủng của mình, không có gì có thể giữ lại, Trương Huyền lấy ra mấy cái bình ngọc đưa tới:

- Uống cái này...

Nước Hồ Lô tắm, vì phòng ngừa ngoài ý muốn, trên đường tới lại nấu không ít.

Hỏa Phượng Thú ngẩng đầu uống nước trong bình ngọc, không cần phút chốc, thương thế trên người hoàn toàn khôi phục, thậm chí lực lượng so với vừa rồi càng thêm cường đại.

- Đa tạ chủ nhân...

Con mắt sáng lên, Hỏa Phượng Thú tràn đầy kích động.

Lần này nó bị thương, sử dụng kỹ năng chín đầu mạnh nhất, phun ra hỏa diễm, lại mất đi nhiều tinh huyết như vậy... Vốn cho rằng muốn khôi phục không có mười năm tám năm, là không thể hoàn thành, nằm mơ cũng không có nghĩ đến, mấy bình nước liền làm được...

Nhận chủ, quả nhiên là lựa chọn tốt nhất.

- Bảo Bạch Nhĩ Hồ trở về đi...

Thấy ba đại Thánh thú khôi phục như lúc ban đầu, Trương Huyền phân phó nói.

- Vâng!

Thân thể Giao Long khẽ động, bay đến không trung, long ngâm một tiếng, mặt đất không ngừng rung động.

Ngay sau đó, mọi người liền thấy một người “một rồng” vừa rồi bay đi lần nữa bay trở về, Viên trưởng lão vẫn cầm Long Châu như cũ, không ngừng trêu đùa, bận bịu đầu đầy mồ hôi.

Hiển nhiên đến bây giờ, còn không có phát giác ra được Giao Long trên không là giả.

- Làm sao còn có một đầu?

Trở lại trên không mọi người, lúc này Viên trưởng lão mới nhìn thấy Giao Long chân chính, kìm lòng không được ngây người.

- Bạch Nhĩ Hồ, chúng ta đã thần phục chủ nhân, ngươi làm như thế nào?

Không để ý tới Viên trưởng lão choáng váng, Giao Long thản nhiên nói.

- Thần phục?

Bạch Nhĩ Hồ sững sờ, từ hình dáng Giao Long biến trở về bộ dáng của mình, là một hồ ly màu nâu xanh to lớn, chỉ là lỗ tai màu tuyết trắng.

- Ta nguyện ý thần phục!

Một lát sau, Bạch Nhĩ Hồ khom người đến cùng.

Lăng Vân sơn ba đại Tiên thú đều trong khoảng thời gian ngắn nhận chủ, thực lực nó yếu nhất, lại bị nhìn thấu ảo giác, khẳng định kiên trì không được, để bị giết, còn không bằng quả quyết một ít.

Dù sao trước đó cũng là phụ thuộc ở dưới Giao Long, Hỏa Phượng Thú mới có địa vị bây giờ.

Bạch Nhĩ Hồ nhận chủ, Viên trưởng lão rốt cục hiểu rõ chuyện gì xảy ra, dại ra tại nguyên chỗ, ngũ vị tạp trần.

Vốn cho rằng chuẩn bị nhiều năm như vậy, thuần phục Giao Long dễ như trở bàn tay, nằm mơ cũng không nghĩ đến, bị một Bạch Nhĩ Hồ đùa bỡn...

Mấu chốt nhất là, trong khoảng thời gian ngắn, vị Trịnh Dương trước mắt này đã thuần phục ba Tiên thú, thành người thắng lớn nhất.

- Thuần thú, không chỉ cần hợp ý, càng quan trọng hơn là cần đối phương vui lòng phục tùng vớingươi, Bắc Hải Long Châu cùng Long huyết, dù nắm giữ chỗ tốt có thể làm cho Giao Long thần phục, nhưng cuối cùng muốn hắn cúi đầu nghe theo mệnh lệnh, vẫn phải nhìn tu vi cùng thực lực của bản thân!

Thấy hắn tràn đầy không hiểu ngây người, Trương Huyền nói.

Đánh thuần thú pháp của hắn sở dĩ mười lần như một, nguyên nhân chủ yếu nhất chính là... mạnh hơn đối phương!

Không phục, liền đánh ngươi!

Phục, cho ngươi chỗ tốt!

Lựa chọn ra sao, ngu nữa cũng có thể rõ ràng.

Chuẩn bị nhiều đồ tốt hơn nữa, nhưng thực lực không đủ, coi như có thể may mắn thuần phục, đối phương lại có mấy phần thành tâm?

- Ta hiểu... Đa tạ Trịnh huynh chỉ điểm!

Bản thân Viên trưởng lão là thiên tài của Vạn Thú môn, bằng không thì cũng sẽ không tuổi còn trẻ liền trở thành người dự bị tông chủ, giờ phút

này nghe được Trương Huyền nói, bừng tỉnh hiểu ra, trong mắt tràn đầy biết ơn.

Vạn Thú môn, kiếm pháp không bằng Lăng Vân Kiếm Các, linh hồn không bằng Trục Tinh cung, tài lực không bằng Thất Tinh Lâu, thân pháp không bằng Phiêu Miễu Tiên Cung...

Chỗ ỷ lại chỉ có thuần thú, nguyên nhân chính là như vậy, mỗi một đệ tử đều lấy có thể thuần phục Thánh thú, Tiên thú mạnh hơn mình làm vinh.

Hiện tại xem ra... Tất cả đều sai!

Mạnh nhất vẫn là thực lực bản thân, thú chỉ là phụ trợ... Vì Giao Long này, chuẩn bị vô số thời gian, hao phí vô số tài nguyên tu luyện... Nếu như chuyên tâm tu luyện, khẳng định so với hiện tại càng thêm cường đại, cũng không đến mức bị lừa gạt mà không hay biết.

- Đi thôi!

Thuần phục bốn đại Tiên thú, lại không nhiều đợi, mọi người đồng loạt bay về phía Vạn Thú môn.

Trước đó Tiên thú của mọi người tốc độ phi hành đều không đủ nhanh, Trương Huyền liền bảo Giao Long chở đi, cấp tốc phi hành.

Ba ngày sau, một tông môn to lớn xuất hiện ở trước mắt.

So sánh với Lăng Vân Kiếm Các cũng không hề yếu, sơn môn là cái đầu rồng to lớn, đằng sau đủ loại kiến trúc lee, xa hoa, lan tràn nối liền cùng một chỗ, tựa như thân rồng cùng đuôi rồng, chừng mấy trăm cây số, còn chưa tới trước mặt, liền cho người một loại cảm giác áp bách to lớn.

- Tráng lệ...

Trong lòng Trương Huyền rung động, đứng ở trên lưng Giao Long mắt sáng lên.

Thời điểm vừa tới Lăng Vân Kiếm Các, bị cánh cửa khổng lồ cùng cự kiếm khiếp sợ, không nghĩ tới Vạn Thú môn cũng không kém mảy may.

Đầu rồng chừng hơn vạn mét, thân rồng mấy trăm cây số, nhìn từ đằng xa, giống như một cự long còn sống, bất cứ lúc nào cũng sẽ bay lượn.

- Tổ sư khai phái của Vạn Thú môn, nghe nói từng thuần phục qua một Ngụy Long, những kiến trúc này, chính là lúc trước hắn lưu lại, bắt chước thân thể Ngụy Long chế tạo thành, mang theo uy áp Long tộc đặc biệt, bất luận Tiên thú, Thánh thú nào, mặc kệ giống loài gì, phàm là đi tới nơi này, đều sẽ lòng sinh sợ hãi, không dám suồng sã!

Liêu trưởng lão tràn đầy ngưng trọng giới thiệu.

Trương Huyền gật đầu.

Long tộc chính là vạn thú chi Hoàng, loại kiến trúc này, tụ tập long khí, Thánh thú, Tiên thú sinh hoạt ở trong đó, quả thực không dám suồng sã.

- Trịnh huynh, ngươi trước tiên ở lại nơi này, chúng ta đi báo cáo tông chủ...

Đi vào một tiểu viện rộng rãi, Liêu trưởng lão ôm quyền cáo từ.

Đã tới, Trương Huyền cũng không cần nóng nảy, đợi bọn hắn rời khỏi, an bài tốt bốn đại thú sủng, lúc này thân thể mới run rẩy đi vào phòng, tinh thần khẽ động, Hồ Lô xuất hiện ở phía trước.

- Thế nào?

Cái tên này sau khi hấp thu hết hỏa diễm cùng máu tươi của Cửu Đầu Hỏa Phượng Thú vẫn không có động tĩnh, hiện tại đã ba ngày.

- Tinh huyết của Hỏa Phượng Thú vẫn kém một ít, kém một bước...

Hồ Lô lung lay, có chút bất đắc dĩ.

- Kém một bước? Chuyện gì xảy ra?

Trương Huyền cau mày.

- Ta chính là ngang dọc thiên địa...

Hồ Lô giải thích.

- Được rồi...

Tiếng nói bị Trương Huyền cắt đứt:

- Ta biết ngươi rất mạnh, muốn biết, tại sao lại bị phong ấn, như thế nào lại ở trong Hồ Lô?

Cái tên này, ngay cả trường kiếm Tiên Quân cấp cũng có thể nhẹ nhõm nuốt lấy, Cửu Đầu Hỏa Phượng Thú cũng nhẹ nhõm đánh bại, thực lực có thể tưởng tượng được...

Chỉ là hắn kỳ lạ, đối phương đến cùng bị ai phong ấn, như thế nào lại xuất hiện ở Danh Sư đại lục.

- Ta cũng không biết, có thể là thực lực không có khôi phục, rất nhiều ký ức không được đầy đủ, chỉ biết là vừa tỉnh, ngay ở trong Hồ Lô...

Hồ Lô nói.

- Quên đi, ngươi liền nói một chút, còn cần cái gì mới có thể phá vỡ Hồ Lô?

Thấy tên này cái gì cũng nói không ra, Trương Huyền biết hỏi nhiều hơn nữa cũng vô dụng, liền nói ngay.

- Lực lượng còn chưa đủ... Tìm thêm chút Tiên Nguyên đan thượng phẩm cho ta ăn, có lẽ có thể một lần phá vỡ...

Hồ Lô nói.

- Tiên Nguyên đan thượng phẩm? Cần bao nhiêu?

Trương Huyền nhíu mày.

Thứ này trong tay hắn còn có một số, chẳng qua số lượng không nhiều.

Trước đó tính toán ở Ô Hải thành Thông Thần điện làm đủ một trăm, đáng tiếc thành thị quá nhỏ, dược vật trong thời gian ngắn thu thập không đủ, sau đó sốt ruột rời khỏi, cũng chỉ có thể coi như thôi.

Trừ đưa cho Bạch Nguyễn Khanh cùng Thiện Hiểu Thiên, cùng với bản thân nuốt vào một bộ phận, hiện nay trong tay chỉ còn lại có năm viên.

Vốn tính toán Vu Hồn đột phá sẽ dùng, nếu như đối phương muốn dùng, cho cũng không có gì.

Dù sao nắm giữ lệnh bài Khổng sư ban cho, trên tài nguyên tu luyện, chỉ cần có Thông Thần điện liền có thể vô cùng vô tận không biết bao nhiêu, không cần lo lắng.

- Đại khái hai trăm viên...

Hồ Lô nói.

- Hai trăm?

Lông mày Trương Huyền nhảy dựng.

Thật là điên rồi.

Ở thành phố lớn như Ô Hải thành, cũng chỉ có thể lấy ra hai mươi viên, ngươi vừa mở miệng liền muốn hai trăm...

Đi đâu tìm cho ngươi?

- Chỉ có thể tiếp tục sử dụng lệnh bài của Khổng sư, cùng lắm thì về sau trả lại...

Trương Huyền xoa xoa mi tâm, mặt đầy bất đắc dĩ.

Tần Nguyên môn chủ

dtv-ebook.com

Thực lực của Hồ Lô là không thể nghi ngờ, hiện tại bất kể như thế nào, trước để cho nó phá vỡ phong ấn lại nói.

Khổng sư cho lệnh bài kia, khẳng định sẽ không quan tâm hắn sử dụng bao nhiêu.

Đã như vậy, Tiên Nguyên đan thượng phẩm coi như thưa thớt, chỉ cần mở miệng, Thông Thần điện vẫn như cũ có thể cầm ra được.

Đoán chừng cũng chỉ là phiền toái một chút mà thôi!

- Bất quá, bây giờ ở trong Vạn Thú môn, Thông Thần ngọc phù cũng không có thể sử dụng...

Vạn Thú môn có lẽ giống như Lăng Vân Kiếm Các, nắm giữ mạng máy tính cục bộ thuộc về mình, Thông Thần điện Thông Thần ngọc phù ở đây tác dụng không lớn.

Lại nói, thực lực của hắn bây giờ, đã đạt đến Chân Tiên cảnh, muốn mua càng nhiều dược liệu, cũng Thông Thần ngọc phù cần sử dụng ở cảnh giới này, hiện nay còn không có.

Xem ra chỉ có thể rời Vạn Thú môn, tìm thành trấn lớn một chút lại nói.

- Cho nên phải nhanh xem sách xong, rời đi nơi này...

Xoa xoa mi tâm.

...

Trương Huyền bên này hỏi thăm Hồ Lô, đám người Liêu trưởng lão đã đi vào Trưởng Lão điện của Vạn Thú môn.

- Môn chủ!

Phía trước bọn họ là trung niên nhân thoạt nhìn chỉ khoảng bốn mươi tuổi.

Tuy thoạt nhìn tuổi không lớn lắm, nhưng khí tức trong người đã rõ ràng xuất hiện già yếu, thật giống bất cứ lúc nào cũng sẽ tán loạn.

- Thú đan của Trường Thanh thú, dù có thể làm cho người thoạt nhìn vĩnh viễn giữ gìn trẻ tuổi, nhưng thân thể là thành thật, ta bị qua trọng thương, tuổi thọ tổn hại, nhiều nhất chỉ có năm năm tuổi thọ, không thể kiên trì được nữa!

Trung niên nhân lắc đầu than thở một tiếng, xoay người nhìn về phía đám người Liêu trưởng lão:

- Thế nào? Có kết quả chưa? Nhanh như vậy trở về, là Viên Châu thành công, hay Lưu Nhiên?

Viên Châu chính là Viên trưởng lão lấy ra Bắc Hải Long Châu, bị Bạch Nhĩ Hồ trêu đùa, Lưu Nhiên thì bị Giao Long trước đó vây công đánh chết.

Nếu không phải tuổi thọ tới gần, cũng không có khả năng gấp gáp như vậy tìm kiếm truyền nhân, thậm chí để môn nhân nằm ở trong nguy hiểm.

- Bẩm báo môn chủ... Hai người bọn họ đều không có thành công!

Liêu trưởng lão nói rõ chi tiết sự tình một lần.

- Ngươi nói... tán tu Trịnh Dương kia, ngắn ngủi hai phút đồng hồ thuần phục Giao Long, Cửu Đầu Hỏa Phượng Thú cùng Thất Vĩ Kiếm Xỉ Hổ,

ba Tiên thú Tiên Quân cảnh đỉnh phong, mà tu vi bản thân hắn... Chỉ có Chân Tiên cảnh đỉnh phong?

Trung niên môn chủ sửng sốt một chút, nhịn không được nói.

- Vâng!

Liêu trưởng lão gật đầu:

- Viên trưởng lão, Lưu trưởng lão tự thân xuất mã, chúng ta lại nhiều người như vậy giúp đỡ, cũng không có thành công, ngược lại thương vong tiếp cận một nửa... Một khi tin tức tiết lộ, đối với Vạn Thú môn nhất định là đả kích trí mạng, cho nên ta mời Trịnh Dương tới, chỉ cần hắn thừa nhận là trưởng lão của tông môn chúng ta, đối với thanh danh của tông môn mà nói, chẳng những không có tổn thương, còn có thể bởi vậy đại thịnh!

- Ừm!

Trung niên nhân gật đầu, đứng dậy:

- Ta bởi vì tuổi thọ gần tới, Vạn Thú môn ở trong sáu đại tông môn, một mực nằm ở yếu thế, vị Trịnh Dương này, thật lợi hại như các ngươi nói, vậy kế thừa tông môn cũng có thể! Lăng Vân Kiếm Các truyền đến tin tức, tông chủ vị của Hàn Kiếm Thu, vừa mới nhường cho một người trẻ tuổi gọi Trương Huyền! Chỉ vì hắn lĩnh ngộ Thần chi kiếm ý... Chỉ cần có người thích hợp, thoái vị nhượng chức, ta cũng có thể làm được!

- Bất quá... Còn cần khảo nghiệm một chút!

- Môn chủ sợ hắn là... người Thần điện?

Vẻ mặt Liêu trưởng lão nghiêm túc.

- Thần điện từ trước tới nay cao cao tại thượng, không để ý tới khói lửa nhân gian, nhưng chẳng biết tại sao, những năm gần đây có xu thế muốn từng bước xâm chiếm sáu đại tông môn, không thể không phòng!

Trung niên nhân nói.

- Làm sao khảo nghiệm?

Liên quan tới Thần điện, Liêu trưởng lão không dám nói nhiều, hỏi.

- Đưa hắn đến Vạn Thú sảnh, mời lão tổ Thanh Minh thú ra, nó đối với người Thần điện trời sinh mẫn cảm, nếu như phải, khẳng định có thể nhìn ra!

Trung niên nhân gật đầu.

- Vâng!

Liêu trưởng lão lên tiếng.

Thanh Minh thú lão tổ, là thú sủng của môn chủ đời thứ mười bảy của Vạn Thú môn, dù thực lực không tính mạnh nhất, nhưng linh tính không ai bằng.

Đối phương thật muốn từ Thần điện đến, trên người nhất định có khí tức đặc thù, có thể dễ dàng điều tra ra.

- Chỉ cần không phải người Thần điện, loại bản lĩnh thuần thú này, đủ có thể khiến hắn trở thành tông chủ, năng lực như vậy, chỉ cần đột phá, có lẽ có thể thuần phục thú sủng mạnh hơn, Vạn Thú môn ta lo gì không vượt qua Lăng Vân Kiếm Các? Lần sau gặp được Hàn Kiếm Thu, cũng có thể tự hào nói cho hắn biết... Không chỉ bọn họ có thiên tài, chúng ta cũng có!

Trung niên nhân xiết chặt nắm đấm.

Liêu trưởng lão lui xuống, một canh giờ sau, vẻ mặt phức tạp đi tới.

- Thế nào?

Trung niên nhân nhìn qua.

- Dựa theo môn chủ dặn dò, chúng ta dẫn Trịnh Dương tới Vạn Thú sảnh, kết quả...

Da mặt Liêu trưởng lão co rúm.

- Kết quả làm sao? Thanh Minh thú lão tổ có nhìn ra hắn... Có phải người Thần điện hay không?

- Nhìn ra hay không ta không biết, chỉ biết là... Thanh Minh thú lão tổ... Đòi nhận chủ, nhưng bị chúng ta kéo lại...

Liêu trưởng lão xấu hổ.

- Đòi nhận chủ?

Trung niên nhân ngẩn ngơ.

- Không chỉ như vậy... Vạn Thú sảnh là địa phương Thánh thú, Tiên thú của các đệ tử tông môn tụ tập, Trịnh Dương đi một vòng, đã có hơn ba trăm Thánh thú, mười hai Tiên thú muốn nhận chủ, hiện tại toàn bộ tông môn sắp loạn, không ít trưởng lão đều có ý kiến...

Liêu trưởng lão vội nói.

- Nhận chủ? Đến cùng xảy ra chuyện gì? Ta chỉ bảo ngươi dẫn hắn đi Vạn Thú sảnh, trêu chọc những Thánh thú, Tiên thú kia làm cái gì?

Trung niên nhân ngẩn ngơ, sắp điên rồi.

Hắn chỉ bảo đối phương xác nhận người, làm sao mới một canh giờ, nhiều thú như vậy muốn nhận chủ?

Vạn Thú môn, sở dĩ mạnh mẽ, là bởi vì đệ tử hạch tâm, đệ tử nội môn, trưởng lão, hầu như người người đều có thú sủng, tu vi bản thân phối hợp sủng vật, cùng cấp bậc cơ bản không người có thể vượt qua...

Nếu như những thú sủng này đều bị một người thuần phục, toàn bộ tông môn còn không trực tiếp sụp đổ?

Tất cả đều muốn sụp đổ!

- Là Thanh Minh thú lão tổ, nghe nói Trịnh Dương có thể trong thời gian ngắn thuần phục đám người Giao Long, không quá tin tưởng, truyền tin tức lại cho rất nhiều Thánh thú, Tiên thú, bọn chúng mới tiến hành vây công hắn, sau đó... Ta nhất thời không có ngăn cản, liền biến thành như vậy!

Nhớ tới chuyện lúc trước, Liêu trưởng lão cảm thấy mình sắp khóc.

Không phải hắn không muốn ngăn cản, mà là căn bản không ngăn cản được!

Nhiều Thánh thú, Tiên thú như vậy xông lên, không đến ba phút liền bị Trịnh huynh đánh ngã... Vốn cho rằng đánh rồi thì thôi... Ai có thể nghĩ tới, chỉ cần là bị đánh, tất cả đều vọt thẳng qua, giống như chó xù muốn nhận chủ...

Thanh Minh thú lão tổ cũng không ngoại lệ...

Nó là Tiên thú cấp bậc lão tổ... Nhận đối phương làm chủ, vai vế của bọn họ làm sao bây giờ?

Chẳng phải thoáng cái muốn thấp một đoạn thật lớn?

Vốn Trịnh huynh kêu rất tốt, bây giờ đổi giọng gọi lão tổ... Chịu không nổi ah!

Không nghĩ tới ngắn ngủi một canh giờ xuất hiện nhiều chuyện như vậy, con mắt trung niên trợn tròn:

- Dẫn ta đi gặp Trịnh Dương!

...

- Thật khó chịu...

Nhìn Thánh thú, Tiên thú quỳ đầy đất, Trương Huyền rầu rĩ.

Liêu trưởng lão rời khỏi không lâu, đến tìm hắn, nói muốn dẫn hắn đi Vạn Thú sảnh, ai biết mới đi đến nơi này, liền bị rất nhiều Thánh thú công kích.

Vì tự vệ, đành phải đánh những người này một trận...

Sau đó... Bọn chúng liền thần phục!

Khiêm tốn thật khó!

Chỉ là hiện tại đến bây giờ cũng không hiểu, mục đích của Liêu trưởng lão là cái gì?

Chẳng lẽ chỉ vì để cho mình tới thuần thú?

Nhưng hắn có đám thú Giao Long là được, không cần nhiều như vậy ah!

- Các ngươi đều đi thôi, ta đã có thú sủng, sẽ không thu nhiều!

Nhiều như vậy, thật muốn mang đi ra ngoài, cũng sắp đuổi kịp một tông môn, còn làm sao lặng yên không một tiếng động?

Chỉ sợ còn chưa đi xa, liền bị Thần điện phát hiện, trực tiếp tru sát.

- Không nhận bọn họ, nhận lấy ta đi, thực lực của ta đã đến Tiên Quân cảnh, mặc dù không bằng đám thú Giao Long, nhưng khứu giác nhạy bén, trời sinh mẫn cảm, có thể cảm thấy được nguy hiểm, sớm dự phòng!

Thanh Minh thú bò lổm ngổm đi tới, trong mắt mỉm cười.

Trương Huyền cau mày.

Thanh Minh thú này, dù thực lực chỉ là Tiên Quân sơ kỳ, nhưng giống như nó nói, quả thực trời sinh mẫn cảm, đối với nguy hiểm có thể sớm dự phòng.

- Vậy thì tốt, ngươi liền làm thú sủng của ta...

Dừng lại một chút, Trương Huyền gật đầu, vừa định hoàn thành nghi thức nhận chủ, chỉ thấy một trung niên vội vã bay tới:

- Trịnh Dương tiểu huynh đệ, xin chậm!

Trương Huyền ngừng lại.

- Trịnh huynh, vị này là Tần Nguyên môn chủ của Vạn Thú môn ta!

Liêu trưởng lão theo ở phía sau vội vàng giới thiệu.

- Môn chủ?

Trương Huyền sững sờ, vội vàng ôm quyền:

- Gặp qua Tần môn chủ!

- Tiểu huynh đệ không cần khách khí...

Tần Nguyên môn chủ cười khổ:

- Bản lĩnh thuần thú của ngươi, ta thật phục...

Thân là tông chủ Vạn Thú môn, cả thiên hạ thuần thú có thể vượt qua hắn, hầu như không, vốn cho rằng đã đi đến cực hạn, nhìn thấy vị trước mắt này mới hiểu được... Kém quá nhiều!

Thuần thú thuật vẫn lấy làm kiêu ngạo, ở trước mặt đối phương, cái gì cũng không bằng... Không đáng giá nhắc tới!

Vốn nghĩ, Liêu trưởng lão ít nhiều có chút khoa trương, tận mắt thấy một màn trước mắt mới hiểu được, không những không có khoa trương, còn nói thiếu!

Mấy trăm Thánh thú, Tiên thú đồng thời thần phục một người...

Nhìn chung lịch sử Vạn Thú môn, đều chưa bao giờ có.

- Thuần thú, thật ra thì cũng không phức tạp như tưởng tượng!

Trương Huyền nói.

- Xin lắng tai nghe...

Tần Nguyên môn chủ ôm quyền.

- Rất đơn giản, thú giống như người, cũng cần tôn trọng, cũng có tôn nghiêm...

Trương Huyền chậm rãi giải thích.

Danh Sư đại lục, hắn thuần thú liền đạt đến đỉnh phong không ai bằng, thấy hai người muốn nghe, lập tức êm tai nói.

Nghe một hồi, thân thể Tần Nguyên môn chủ chấn động, trong mắt tràn đầy khó tin.

Hắn nghiên cứu thuần thú nhiều năm, không nghĩ tới còn có lý luận cao thâm như vậy.

Nghe một hồi, cảm giác hiểu ra, lý giải thuần thú tăng tiến không chỉ một bước!

- Môn chủ, hắn có tư cách trở thành môn chủ kế tiếp không?

Qua không biết bao lâu, Liêu trưởng lão nhịn không được truyền âm tới.

- Đương nhiên!

Tần Nguyên môn chủ tràn đầy kích động.

Có thể để cho Thanh Minh thú lão tổ cam tâm tình nguyện nhận chủ, chứng minh khẳng định không phải người Thần điện, hiện tại lại có phương pháp thuần thú cao thâm như vậy, sửa sang lại truyền thừa cho tông môn mà nói, trình độ thuần thú của toàn bộ Vạn Thú môn sẽ tăng lên một đoạn dài!

Có thực lực, thuần thú mạnh, cũng không phải người Thần điện... Tuyệt đối là lựa chọn thích hợp nhất trở thành tông chủ!

Nghĩ đến cái này, cũng nhịn không được nữa, nhìn về phía thanh niên trước mắt, âm thanh có chút phát run:

- Trịnh Dương tiểu huynh đệ, ngươi có hứng thú trở thành tông chủ Vạn Thú môn, quản lý toàn bộ Vạn Thú môn hay không?

- Trở thành tông chủ?

Trương Huyền ngẩn ngơ.

Đi vào mới một canh giờ, liền để mình làm tông chủ... tông môn Thượng Thương, đều trò đùa như vậy sao?

Kế nhiệm môn chủ

dtv-ebook.com

Trước đó ở Lăng Vân Kiếm Các, hắn đánh hết nội môn đánh hạch tâm, đánh hết hạch tâm đánh trưởng lão, một đường dùng kiếm pháp khiêu chiến qua mới đến tôn trọng, nhưng dù vậy... Cuối cùng cũng chỉ để hắn làm thiếu tông chủ, cái gọi là người thừa kế tông môn...

Vạn Thú môn, tính toán đâu ra đấy tới chẳng qua một canh giờ, ngay cả mình là ai cũng không làm rõ, liền để làm tông chủ...

Xác định không có nói đùa?

Đây chính là sáu đại tông môn, thế lực lớn nhất trên Thượng Thương, là đang chọn tông chủ, mà không phải chọn cải trắng?

Chẳng lẽ cảm thấy tông môn sống thời gian quá lâu, tính toán trước chơi chết lại nói?

Nếu không, không đến mức làm như vậy a!

Nếu không phải trước đó tới, tận mắt thấy sơn môn hùng vĩ, thật nghi ngờ có phải vào tổ chức bán hàng đa cấp hay không.

- Đúng!

Tần môn chủ gật đầu, tràn đầy lửa nóng nhìn tới.

Tận mắt nhìn thấy, đã có thể xác nhận, vị trước mắt này tuyệt đối là thích hợp làm tông chủ Vạn Thú môn nhất, so với hắn còn muốn thích hợp.

Đặc biệt là tuần thú thuật kinh người, có thể truyền thừa xuống, thực lực tổng hợp của tông môn sẽ tiến thêm một bước.

Thấy hắn một mặt chân thành, không giống muốn lừa gạt mình, huống chi bản thân cũng không có gì để lừa gạt, Trương Huyền trầm ngâm phút chốc, cũng không sốt ruột đáp ứng:

- Ta có việc gấp, cần phải đi Trục Tinh Hải, khả năng ở đây không được bao lâu, hơn nữa... Đối với quản lý tông môn, một khiếu không hiểu...

Hắn đã làm Danh Sư đường đường chủ, Danh Sư học viện viện trưởng, Trương gia gia chủ, nhưng chưa hề quản qua sự tình, cho tới nay đều là tu luyện.

Hiện tại làm tông chủ... Thật đúng là không làm được.

- Thật ra thì đối với quản lý tông môn, ta hoàn toàn không hiểu, tông chủ chỉ là tượng trưng, trấn thủ tông môn mới có thể để cho đệ tử an tâm, chuyện cụ thể, có trưởng lão các phong đi làm, không cần bận tâm quá nhiều!

Tần môn chủ nói.

Trương Huyền sửng sốt một chút, ngay sau đó giật mình.

Cũng đúng, tông chủ là tượng trưng của một tông môn, cũng không cần nhiều biết quản lý, chỉ cần có đầy đủ thực lực, đủ mạnh mẽ, có thể để cho mọi người tin phục là được.

Thấy hắn rõ ràng, Tần môn chủ tiếp tục nói:

- Hơn nữa, nếu như ngươi thật muốn đi Trục Tinh Hải, thì càng cần thân phận tông chủ Vạn Thú môn!

Trương Huyền nghi ngờ.

- Trục Tinh Hải, là đại bản doanh của Trục Tinh cung, bên trong có vô số hòn đảo, trên mỗi đảo đều có chủng tộc bản thổ của Di Khí đại lục, bọn họ không quá thân thiện, đặc biệt là đối với người ngoại lai, cực kỳ bài

xích. Bởi vậy người từ ngoài đến tử vong xác suất rất lớn, cho dù là cường giả Tiên Quân, ngã xuống chỗ nào cũng có!

Tần môn chủ giải thích:

- Mà có thân phận tông chủ Vạn Thú môn, bất luận làm chuyện gì, đều giống như có bảo đảm, chí ít không ai dám tìm phiền toái!

Một trong sáu đại tông môn, tông chủ Vạn Thú môn, chí ít còn không người dám không nể mặt mũi.

Trương Huyền gật đầu.

Trên đường tới, đã đặc biệt hỏi thăm Liêu trưởng lão một ít tình huống Trục Tinh Hải, giống như đối phương nói.

Không chỉ bài ngoại, nghe nói người trong đó còn am hiểu sát lục, tính tình cũng không quá tốt.

Tùy tiện đi vào, linh hồn bí pháp rất khó học được không nói, sự tình Lạc Nhược Hi khẳng định cũng không nghe được.

- Trở thành tông chủ, có thể tùy ý điều động rất nhiều đệ tử ẩn giấu ở Trục Tinh Hải, muốn tìm hiểu tin tức cũng sẽ trở nên dễ dàng...

Thấy hắn biểu lộ, Tần môn chủ dường như nhìn ra cái gì, tiếp tục nói.

- Cái này...

Ánh mắt Trương Huyền sáng lên:

- Đã như vậy... Ta có thể đáp ứng!

Một mình hắn muốn hỏi thăm tin tức, không biết năm nào tháng nào, thành tông chủ, Vạn Thú môn vô số đệ tử, tìm hiểu lên liền sẽ đơn giản nhiều!

Không nói cái khác, loại tiểu nhị mang mình tới Lăng Vân sơn kia, cả Thượng Thương liền không biết có bao nhiêu.

Chỉ cần địa phương có thương hội, có thuê Thánh thú, thì đều có... Nguồn tin tức tuyệt đối rộng lớn!

Nhiều người như vậy, dùng để sưu tập công pháp, tìm hiểu tin tức Thần Huyết Thạch, nhất định có thể làm ít công to, không có bất kỳ trắc trở.

- Quá tốt rồi, hiện tại ta chuẩn bị, một tháng sau tổ chức đại điển kế nhiệm...

Tần môn chủ vội vàng gật đầu.

- Một tháng sau?

Trương Huyền lắc đầu:

- Ta không chờ được thời gian dài như vậy... đại điển kế nhiệm cũng không cần, hiện tại ta còn chưa tiện xuất đầu lộ diện!

- Không tiện?

Tần môn chủ cau mày.

Muốn kế nhiệm tông chủ, cũng không phải sự tình vi phạm gì, làm sao cảm giác hắn có chút lo lắng?

- Hiện tại ta chỉ là Chân Tiên cảnh đỉnh phong, dù thi triển bí pháp nào đó, có thể may mắn vượt qua Tiên thú Tiên Quân đỉnh phong, nhưng tu vi vẫn quá thấp, sợ quá mức khoa trương, dễ dàng dẫn tới Thần điện chú ý...

Dừng lại một chút, Trương Huyền giải thích nói:

- Nghe nói Lăng Vân Kiếm Các, vị thiên tài lĩnh ngộ Thần chi kiếm ý kia, đã bị Thần điện đánh lén, suýt chút nữa bị giết.

Không cẩn thận không được.

Hiện tại ở trong tay không có Thiên Đạo chi thư, ngộ nhỡ lại toát ra cường giả Tiên Quân lợi hại, nhất định cực kỳ bị động.

Tất cả cẩn thận cho thỏa đáng.

- Thần điện đánh lén?

Tần môn chủ hiểu được, híp mắt lại:

- Chuyện này ta đã nhận được Hàn Kiếm Thu đưa tin...

Hắn sở dĩ lo lắng đối phương là cường giả Thần điện, chính là bởi vì những năm này người sau bức bách, lại thêm tin tức của Hàn Kiếm Thu.

Hắn cùng người sau tương giao nhiều năm, biết bản tính đối phương, không có dấu hiệu nào, trực tiếp xác lập tân nhiệm tông chủ, rõ ràng không đúng lắm.

Hỏi thăm mới biết, có người muốn ra tay với môn nhân lĩnh ngộ Thần chi kiếm ý.

Dù không nói rõ chi tiết, cũng có thể đoán ra, nhất định là Thần điện không thể nghi ngờ.

Lăng Vân Kiếm Các toát ra một vị thiên tài, Thần điện tàn nhẫn như vậy...

Vạn Thú môn cũng xuất hiện một vị, có thể sẽ xuất hiện tình huống đồng dạng hay không?

Suy nghĩ ở trong óc dạo qua một vòng, Tần môn chủ nói:

- Ngươi lo lắng đúng, đã như vậy, không bằng thế này... hiện tại ta liền đối ngoại tuyên bố, truyền tông chủ vị cho ngươi, còn giới thiệu ngươi, là trưởng lão tông môn một mực khổ tu, tu vi đã sớm đạt đến Tiên Quân

cảnh đỉnh phong... Bởi vậy mới có thể nhẹ nhõm thuần phục đám thú Giao Long!

- Đa tạ Tần môn chủ...

Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm.

Nếu như nói thực lực bản thân chính là Tiên Quân đỉnh phong, thuần phục ba đại Tiên thú, cũng là chuyện đương nhiên, chẳng phải nghịch thiên, nên sẽ không dẫn tới Thần điện chú ý.

- Ừm!

Tần môn chủ gật đầu, không nói thêm lời, cổ tay khẽ đảo, lòng bàn tay lơ lửng một lệnh bài, ngay sau đó âm thanh lớn vang vọng cả sơn mạch.

- Từ hôm nay trở đi, vị trí tông chủ Vạn Thú môn, truyền thừa trưởng lão Trịnh Dương! Hắn vừa mới thuần phục bốn đại Tiên thú của Lăng Vân sơn, thuần thú thuật khoáng tuyệt cổ kim...

Tỉ mỉ giới thiệu Trương Huyền một chút, Tần môn chủ nói cùng vừa rồi thảo luận hoàn toàn tương đồng.

- Chúng ta cũng thay đổi tông chủ?

- Trịnh Dương trưởng lão, trước đó sao ta chưa nghe nói qua?

- Tông chủ không phải mới vừa nói sao? Là một vị trưởng lão khổ tu? Khổ tu giả, đừng nói đệ tử, rất nhiều trưởng lão cũng không nhận ra ah!

- Cũng đúng...

...

Kèm theo âm thanh vang lên, các đệ tử đều ngẩn ở tại chỗ.

Đối với Trịnh Dương đột nhiên lên làm tông chủ, tràn đầy tò mò.

Bất quá có tiền lệ của Lăng Vân Kiếm Các, lần này tuy khiếp sợ, lại không gây ra động tĩnh quá lớn.

Khổ tu giả, từ trước tới nay không có danh khí gì, rất nhiều đệ tử nội môn khổ tu, không ít cũng không nhận ra, chớ nói chi là trưởng lão.

...

- Tông chủ truyền vị?

Mặc dù đám người Viên trưởng lão đã đoán được tông chủ rất có thể đồng ý, nhưng lại không nghĩ tới nhanh như vậy!

Vị Trịnh Dương này, đi vào Vạn Thú môn tính toán đâu ra đấy hơn một canh giờ, liền trực tiếp truyền vị...

Hiệu suất quá cao!

- Mau nhìn, Giao Long!

- Hắn là ở Lăng Vân sơn, còn có Cửu Đầu Hỏa Phượng Thú cùng Thất Vĩ Kiếm Xỉ Hổ...

- Đúng vậy, quả nhiên đã bị trưởng lão trong môn phái thuần phục, Trịnh Dương tông chủ thật lợi hại!

Ngay thời điểm khiếp sợ, liền nghe phía ngoài từng cơn ồn ào, ngẩng đầu nhìn lại, ngay sau đó nhìn thấy Tiên thú Lăng Vân sơn toàn bộ lơ lửng ở giữa không trung, tựa hồ hiển lộ rõ ràng công lao và thành tích của Trịnh Dương.

Vốn đối với vị Trịnh trưởng lão đột nhiên xuất hiện này, còn có chút lo nghĩ cùng bài xích, thấy cảnh này, toàn bộ vui lòng phục tùng.

- Chư vị, tại hạ Trịnh Dương, là môn chủ mới của các ngươi, ta đối với phương pháp học tập thuần thú trước kia của chư vị, làm chút cải tiến, hiện tại các đệ tử đi tới chỗ trưởng lão đối ứng nhận lấy lần nữa...

Ngay sau đó trên không vang lên âm thanh của tân nhiệm tông chủ.

Trong nặng nề mang theo trầm ổn, làm cho lòng người ngưỡng mộ.

- Phương pháp thuần thú mới?

- Thuần thú pháp của Vạn Thú môn truyền thừa mấy ngàn năm, trực tiếp thay đổi, có phải có chút trò đùa hay không?

- Ta cũng cảm thấy như vậy...

Các đệ tử, tất cả đều tràn đầy nghi ngờ, không biết vị tân nhiệm tông chủ này đến cùng muốn làm gì.

...

Mục Hứa là đệ tử nội môn của Vạn Thú môn, tổng hợp xếp hạng chừng một ngàn.

Cái hạng này đối với hơn một vạn đệ tử nội môn mà nói, không tính dựa vào sau, nhưng bây giờ hắn lại phải đối mặt vấn đề khó khăn lớn nhất...

Từ bỏ thân phận đệ tử nội môn!

Không phải bởi vì hắn phạm sai lầm, cũng không phải bởi vì bất kính với tông môn, mà là trong ba năm trở thành đệ tử nội môn, không có thuần phục một Thánh thú đối ứng thực lực!

Dựa theo Vạn Thú môn quy định, tuổi tác không đến hai mươi, tu vi đi đến Cổ Thánh tứ trọng, liền có thể trở thành đệ tử nội môn, nhưng cần trong ba năm, đồng dạng thuần phục một Thánh thú phá toái hư không, mới có thể bảo vệ danh ngạch.

Một khi thời gian vượt qua, sẽ tự động từ bỏ thân phận đệ tử nội môn, thậm chí phải rời tông môn, không cho phép trở về.

Thời gian ba năm, thoạt nhìn dư dả, trên thực tế đối với thuần thú mà nói, cực kỳ căng thẳng.

Dù sao thuần thú cần tìm kiếm, bắt, bồi dưỡng tình cảm... Mỗi một bước đều không dễ dàng như vậy.

Sau khi trở thành đệ tử nội môn, hắn liền bắt đầu tìm kiếm, cho đến năm ngoái mới tìm được Thánh thú thích hợp bản thân... Một Thạch Viêm Thú phá toái hư không đỉnh phong!

Thánh thú này có thể cùng công pháp, thân pháp hắn tu luyện hoàn mỹ phối hợp, phát huy ra sức chiến đấu càng cường đại hơn, chỉ là... tính cách đối phương cao ngạo, không chịu thần phục, bất luận hắn dùng bao nhiêu thủ đoạn, đối phương cũng thờ ơ.

Các món ăn ngon, bảo vật... Chuẩn bị không biết bao nhiêu, đối phương nhìn cũng không nhìn một cái, thật giống như hắn không tồn tại.

Trong một năm, thủ pháp thuần thú đổi không dưới hai mươi loại, đều không có thành công.

Ngày hôm nay đã là kỳ hạn cuối cùng.

Lại không thành công, cũng chỉ có thể rời khỏi nội môn, rời khỏi Vạn Thú môn.

- Liều mạng!

Than thở một tiếng, trong ánh mắt lộ ra kiên định, Mục Hứa cắn răng đẩy cửa đi vào gian phòng.

Trong phòng, trong một cái lồng lớn, giam giữ một Thánh thú làn da nham thạch, cương quyết đứng tại chỗ, không nhúc nhích, như một pho tượng.

Rời khỏi Vạn Thú môn

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

- Ta lại tới, vẫn hi vọng có thể thần phục, ta...

Cười khổ một tiếng, cổ tay khẽ đảo, Mục Hứa lấy ra một bình ngọc:

- Đây là Huyết Thanh Dịch, có thể thoải mái kinh mạch của ngươi, để nó càng thêm mềm yếu, càng dễ đột phá ràng buộc...

Thạch Viêm Thú, bởi vì thân thể như tảng đá, kinh mạch trong cơ thể cũng cực kỳ cứng rắn, sau khi thành niên đột phá vô cùng phiền phức.

Phương pháp duy nhất chính là mua sắm Huyết Thanh Dịch, tiến hành thoải mái trong cơ thể.

Có thể nói dược liệu này, đối với loại Thánh thú này có lực hấp dẫn lớn lao.

Chỉ bất quá... Thực sự quá đắt!

Vì một bình này, hắn hao phí thời gian nửa năm, làm mười lăm nhiệm vụ, mỗi một lần đều cửu tử nhất sinh, nếu không phải vận khí tốt, khả năng hiện tại đã sớm biến thành đất vàng.

- Huyết Thanh Dịch quả thực có thể để cho kinh mạch ta trở nên mềm dẻo, nhưng bởi vậy liền muốn để cho ta thần phục, vẫn là tuyệt vọng đi, ta tình nguyện chết, cũng sẽ không thần phục nhân loại...

Thạch Viêm Thú hừ lạnh.

- Ngươi không sợ ta giết ngươi?

Thấy đối phương nói chăm chú, quả thực sẽ không thần phục, Mục Hứa bất đắc dĩ nhìn qua.

- Sống có gì vui, chết cũng gì buồn, Thạch Viêm ta Thánh thú tốt đẹp, cho dù chết, cũng sẽ không khúm núm... Muốn giết cứ giết!

Nói xong, Thạch Viêm Thú nâng đầu lâu lên, lần nữa biến thành hình dáng tảng đá, đối với bất cứ chuyện gì cũng thờ ơ lãnh đạm.

- Ngươi...

Cầm trường kiếm trong tay, hận không thể chặt tên này tại chỗ, nhưng trong ánh mắt đối phương không có biến hóa chút nào, rất hiển nhiên căn bản không có coi sinh tử thành chuyện gì to tát...

- Tốt thôi, ta thua, từ hôm nay trở đi, ta sẽ rời khỏi Vạn Thú môn, ngươi cũng coi như tự do...

Thấy đối phương căn bản không có ý tứ thần phục, Mục Hứa tràn đầy bất đắc dĩ lắc đầu, trong mắt không nói ra được thất lạc, vừa định ra khỏi phòng, liền nghe trên không vang lên âm thanh.

- Từ hôm nay trở đi, tông chủ Vạn Thú môn truyền thừa cho trưởng lão Trịnh Dương...

- Tông chủ đổi người? Có điều đổi ai cũng cùng ta không quan hệ rồi...

Hít sâu một hơi, tinh thần suy sụp, âm thanh trên không tiếp tục vang lên:

- ... Ta cải tiến phương pháp thuần thú… hiện tại đệ tử có thể đi tới chỗ trưởng lão đối ứng lần nữa nhận lấy...

- Cải tiến phương pháp thuần thú?

Mục Hứa ngừng lại:

- Ngày mai mới không phải đệ tử Vạn Thú môn, nói cách khác, bây giờ còn có tư cách học tập, đi qua nhìn một chút...

Tuy không ôm bất kỳ hi vọng, nhưng hắn vẫn tìm trưởng lão nội môn, bắt đầu học tập.

Thủ pháp thuần thú của tân nhiệm tông chủ rất đơn giản, bốn chữ liền có thể khái quát… đánh nó nhừ xương!

Nói trắng ra là, sau khi làm đủ loại thủ đoạn lấy lòng đều không được, có thể thử nghiệm, đánh tới chết!

Sau đó cho nó bảo vật thích hợp.

- Loại đánh này, vô dụng...

Rất mau nhìn xong nội dung truyền thụ cho, Mục Hứa bất đắc dĩ.

Loại phương pháp đánh thuần thú này, trong tông môn cũng có, hắn cũng thử qua, nhưng không những không thành công, còn dẫn tới đối phương nóng nảy, suýt chút nữa đập đầu chết...

Nói cách khác, không có tác dụng!

- Phương pháp mới của Tông chủ, phải phối hợp viên đan dược này...

Thấy hắn một mặt chán nản, trưởng lão đưa tới một bình ngọc.

- Đan dược?

Mục Hứa mở nắp bình, nhìn một hồi, càng thêm mê mang.

Chỉ là đan dược chữa thương phổ thông, Thánh Vực cửu trọng dùng cũng không có hiệu quả quá lớn, đánh một trận cho Thánh thú dùng cái này... Sẽ bị xem như làm nhục a!

- Thử một chút đi!

Trưởng lão bàn giao.

Dù sao ngày mai sẽ bị trục xuất tông môn, chỉ có thể lấy ngựa chết làm ngựa sống, Mục Hứa cắn răng một cái:

- Liều mạng!

Cầm bình ngọc đi vào gian phòng, lười tiếp tục phí lời, dựa theo phương pháp thuần thú mới, mạnh mẽ vọt tới.

Một hồi đất rung núi chuyển, Thạch Viêm Thú bị trường kiếm đâm đến toàn thân máu tươi, bất cứ lúc nào cũng sẽ tử vong.

- Ngươi cho ta nhục nhã, chỉ cần ngươi không giết ta, ta nhất định phải trả về...

Vẻ mặt Thạch Viêm Thú dữ tợn, nghiến răng nghiến lợi, cả đầu thú đều sắp muốn nổ tung.

Đối phương quả thực chính là nhục nhã nó...

- Ngậm miệng!

Dựa theo phương pháp của tân nhiệm tông chủ, Mục Hứa cắn răng, mạnh mẽ nhét đan dược trong bình ngọc vào miệng đối phương.

Đã đến nước này, cũng không quản được nhiều như vậy.

- Ngươi cho ta ăn cái gì? Ta muốn giết ngươi...

Thấy cho nó nuốt đồ vật, Thạch Viêm Thú không ngừng run rẩy, tức giận gào thét, ngay thời điểm Mục Hứa cảm thấy, một người một thú không còn đường sống, Thánh thú đột nhiên run run, kỳ quái nhìn về phía thanh niên trước mắt.

- Chủ nhân, ta là Tiểu Viêm Viêm ngươi thương yêu, chớ đi... Xin hãy nhận lấy ta đi...

- Ách?

Da mặt Mục Hứa co lại, ngốc tại chỗ.

Cái này... Biến hóa quá nhanh đi!

Rất nhanh, quá trình nhận chủ xong xuôi, cảm nhận được trong đầu nhất niệm liền có thể cùng kẻ trước mắt này câu thông, thậm chí nhất niệm để hắn tử vong, Mục Hứa cũng không có phản ứng lại.

Thuần một năm không có thành công, dựa theo phương pháp mới của tông chủ, hơn mười phút liền hoàn thành...

Nguyên lý là cái gì?

Bất quá, mặc kệ nguyên lý gì, khổ cực một năm cũng không thể thành công thuần thú, phương pháp của tông chủ mới liền hoàn thành, đã nghiệm chứng thần kỳ.

- Tông chủ... Ta phục!

Nhớ tới một năm qua lòng chua xót, hắn quỳ rạp xuống đất, lệ rơi đầy mặt.

Từ hôm nay trở đi, hắn đối với vị tân nhiệm tông chủ này, thật lòng khâm phục, lại không nửa điểm nghi ngờ.

...

Một màn đồng dạng cũng xuất hiện ở một đỉnh núi khác.

Nếu như nói trước đó, chẳng qua là cảm thấy tân nhiệm tông chủ bản thân thuần thú mạnh mẽ, đối với tông môn không có ích lợi quá lớn, mà bây giờ, đã triệt để không còn ý nghĩ này.

Lúc này cũng triệt để hiểu, khó trách Tần môn chủ không nói hai lời liền thoái vị...

Có một vị tông chủ như vậy, Vạn Thú môn lo gì không càng thêm cường đại!

- Trước đó ta còn không cam lòng, hiện tại mới hiểu được, cùng hắn tỷ thí, kém quá nhiều, có hắn làm tông chủ, thật sự là chuyện may mắn của Vạn Thú môn...

Viên trưởng lão tràn đầy kích động.

Đối phương không đột nhiên xuất hiện mà nói, hắn chính là người nhậm chức môn chủ kế tiếp, vốn trong lòng đang mang oán hận, mà bây giờ loại cảm giác này, biến mất không thấy hình bóng, cảm thấy cực kỳ mảy may.

Người như vậy mới là lựa chọn của Vạn Thú môn.

Bản thân kém xa tít tắp!

...

- Ha ha, ta nhìn về sau Hàn Kiếm Thu ở trước mặt ta còn làm sao khoác lác, Vạn Thú môn ta cũng có thiên tài chân chính thuộc về mình...

Tần Nguyên trưởng lão hưng phấn không ngừng run rẩy.

Trước đó, Hàn Kiếm Thu nói Lăng Vân Kiếm Các có thiên tài lĩnh ngộ Thần chi kiếm ý, hắn cực kỳ hâm mộ, mà bây giờ, Vạn Thú môn cũng có thiên tài không kém bao nhiêu...

Nhìn đối phương còn có tư cách gì khoe khoang ở trước mặt mình!

- Chờ môn chủ làm xong sự tình, từ Trục Tinh Hải trở về, liền để hắn đi gặp vị tân nhiệm môn chủ kia của Lăng Vân Kiếm Các, Chân Tiên cảnh

đánh giết Tiên Quân đỉnh phong... Lợi hại là lợi hại, ta không tin có thể xử lý được bốn Tiên thú Tiên Quân cảnh vây công!

Tần Nguyên trưởng lão cười lạnh một tiếng, tràn đầy vui vẻ.

Hàn Kiếm Thu khen tân nhiệm tông chủ thành một đóa hoa.

Nhưng lợi hại hơn nữa, cũng không có khả năng xử lý được Giao Long, Cửu Đầu Hỏa Phượng Thú… công kích a!

Huống chi thực lực của Trịnh Dương môn chủ cũng rất mạnh!

Còn nữa, Trịnh Dương cùng Trương Huyền kia đều là Chân Tiên cảnh đỉnh phong, lại nắm giữ thực lực Tiên Quân... Hắn cũng hoài nghi, nhưng hai người tuổi tác khác biệt, tướng mạo khác biệt, tên cũng không giống nhau, khẳng định không phải cùng là một người!

Di Khí đại lục rộng lớn vô biên, thiên tài không biết bao nhiêu, toát ra một vị hai vị cũng chẳng có gì lạ.

Hàn Kiếm Thu không phải kiêu ngạo ư?

Chờ môn chủ làm xong việc trở về, liền nghĩ biện pháp để hắn đi khiêu chiến Trương Huyền kia, không đánh tên kia quỳ khóc, làm sao biểu hiện Vạn Thú môn bọn họ cũng biến thành mạnh mẽ?

...

Đi vào Vạn Thú môn ngày thứ hai, Trương Huyền xoa xoa mi tâm, đi vào trước mặt Tần Nguyên trưởng lão.

Một ngày một đêm, hắn đã sửa sang lại phương pháp thuần thú của mình thành sách truyền đi xuống, đồng thời cũng xem xong tất cả thư tịch của Trưởng Lão điện.

Giống như dự đoán, công pháp Tiên Quân cảnh quả nhiên thu thập không đủ, chẳng qua cũng để hắn đối với cấp bậc này có hiểu rõ càng

sâu.

Đối với lực chiến đấu tăng tiến không lớn, nhưng lần nữa gặp được cường giả cùng cấp bậc, chí ít sẽ không giống trước bị động như vậy.

- Hiện tại môn chủ liền muốn rời khỏi?

Thấy hắn tìm đến, Tần Nguyên trưởng lão nói.

- Ừm, ta quả thực có việc gấp, không thể dở dang...

Trương Huyền gật đầu.

- Vậy được... Ta cùng môn chủ đi!

Tần Nguyên trưởng lão nói.

- Không cần, có đám thú Giao Long đi theo, hắn là không người dám làm gì ta!

Vỗ túi thú sủng bên hông, Trương Huyền mỉm cười.

Trở thành tông chủ, đương nhiên có túi thú sủng thuộc về mình, hơn nữa cực kỳ to lớn, bốn Tiên thú rất dễ dàng để vào trong đó, không cảm thấy chen chúc mảy may.

Tần Nguyên trưởng lão suy nghĩ một chút, cuối cùng gật đầu.

Đối phương nói không sai, bốn Tiên thú bảo vệ, hắn là không người dám làm gì hắn.

Huống chi thân phận cùng chân dung của hắn sớm đã bàn giao mấy vị trưởng lão hiểu rõ tình hình, không thể tiết lộ, bây giờ rời đi, người khác cũng cảm thấy chỉ là Chân Tiên cảnh đỉnh phong phổ thông, sẽ không cảm thấy hắn là Vạn Thú môn môn chủ.

- Không để cho ta đi cùng cũng được, ta sẽ phái một vị đệ tử cùng một Tiên thú, mang ngươi cùng đi, tông chủ đừng từ chối, cũng không thể để

ngươi tự mình điều khiển Tiên thú a!

Tần Nguyên trưởng lão cười nói.

Tin tức Giao Long bị Vạn Thú môn môn chủ thuần phục đã truyền ra, giờ phút này lại ngồi Giao Long rời khỏi, người khác sẽ biết hắn chính là tông chủ, cho nên chỉ có thể dùng Tiên thú phổ thông trong tông môn.

- Tốt!

Thấy đối phương nói chân thành, Trương Huyền lại không từ chối.

Rất mau giao phó xong sự tình, trực tiếp bay về phía bắc.

Tần Nguyên trưởng lão tìm là một thú sủng loại ưng Tiên Quân sơ kỳ phổ thông, đệ tử điều khiển cũng đạt tới Chân Tiên cảnh đỉnh phong, hai người một thú rời khỏi Vạn Thú môn, cấp tốc tiến lên.

Liên tục phi hành ba ngày.

- Môn chủ, cách đó không xa chính là Bích Viễn thành, sáu đại tông môn Thất Tinh lâu ngay ở trong đó, là thành thị lớn nhất trong phạm vi trăm vạn cây số, được cho siêu nhất lưu! Nếu như muốn đi Thông Thần điện mua sắm đồ vật, hoàn toàn có thể tới nơi này!

Đệ tử điều khiển Tiên thú cười chỉ về phía trước.

Trong ba ngày, hai người quen thuộc, vị đệ tử này cũng triệt để rõ ràng thân phận vị trước mắt này.

- Bích Viễn thành? Thất Tinh lâu?

Trương Huyền nhìn về phía trước, quả nhiên thấy một thành thị cực lớn, chậm rãi lơ lửng ở trước mắt, so với Ô Hải thành trước đó, bao la không biết gấp bao nhiêu lần.

- Đi xuống xem một chút!

Dặn dò một tiếng, con mắt Trương Huyền lóe sáng.

Hồ Lô cần hai trăm viên Tiên Nguyên đan thượng phẩm, có lẽ ở đây liền có thể gom góp!

Thần điện lại đến

dtv-ebook.com

Hàn Kiếm Thu từng giới thiệu với hắn qua tình huống cụ thể của sáu đại tông môn, nói rõ chi tiết của Thất Tinh lâu, hoàn vũ chấn thất tinh, Thượng Thương đệ nhất lâu! Là thị trường giao dịch lớn nhất toàn bộ đại lục, bán ra đủ loại bảo vật, tiên binh!

Hai trăm Tiên Nguyên đan thượng phẩm, ở bất luận địa phương nào cũng là số lượng lớn, Ô Hải thành không có hi vọng, nơi này lại chưa hẳn.

Tiên thú phi hành rất nhanh bay xuống.

Trước mắt là quảng trường to lớn, chắc là chỗ phồn hoa nhất của toàn bộ Bích Viễn thành.

- Môn chủ, đó chính là Thất Tinh lâu...

Đệ tử kia hết sức quen thuộc Bích Viễn thành, chắc là thường xuyên tới, mỉm cười chỉ về phía trước.

Trương Huyền theo ngón tay nhìn lại, ngay sau đó nhìn thấy một kiến trúc thật cao xuất hiện ở phía trước, hết thảy bảy tòa, dựa theo phương thức thất tinh bố cục, cùng bầu trời chiếu rọi, tạo thành một trận pháp to lớn.

- Rất không đơn giản...

Trương Huyền ở trong bóng tối run lên.

Khó trách có thể trở thành một trong sáu đại tông môn, quả nhiên không phải kẻ vớ vẩn.

Tuy nơi này không rộng lớn khí phách như Lăng Vân Kiếm Các cùng Vạn Thú môn, nhưng cùng thất tinh liên hợp, tương đương cùng thiên địa hô ứng, có người muốn bất lợi, ngược lại càng khó có thể làm được hơn.

- Môn chủ có muốn qua nhìn một chút hay không?

Vị đệ tử kia cười nói.

- Không cần... Bích Viễn thành Thông Thần điện ở đâu? Mang ta tới!

Trương Huyền lắc đầu.

Hắn không cần mua sắm bảo vật gì, đối với Thất Tinh lâu không có quá nhiều để ý.

Lại nói, ngộ nhỡ đi qua, người ta nhất định ép làm tông chủ, từ chối hay không từ chối?

Cái đồ chơi tông chủ này, một cái liền tốt, nhiều, cũng phiền phức ah!

Dù sao người ưu tú đi tới chỗ nào, đều giống như đom đóm trong bóng tối chói mắt, trốn cũng không tránh khỏi.

- Thông Thần điện ngay ở bên cạnh Thất Tinh lâu...

Trương Huyền nhìn lại, quả nhiên thấy một kiến trúc cao lớn khác, trưng bày ở cách Thất Tinh lâu không xa, mặc dù không có khí thế, dòng người cuồn cuộn như cái trước, nhưng cũng không hề yếu.

Đi theo đằng sau đám người vào.

- Thông Thần ngọc phù Chân Tiên cảnh, bao nhiêu tiền một cái?

- Hai ngàn Thất Tinh tệ hoặc Thông Thần tệ!

Phục vụ viên nói.

- Mua một cái...

Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm.

Xem ra Thông Thần tệ nơi này tương đương Ô Hải thành, không có biến động quá lớn, hai ngàn không đắt lắm.

Mua xong Thông Thần ngọc phù, thuê một gian tĩnh thất, để đệ tử Vạn Thú môn ở bên ngoài bảo vệ, bản thân thì bố trí mấy cái trận pháp ngăn cách khí tức, khoanh chân ngồi xuống.

Xe nhẹ đường quen, tinh thần lần nữa đi vào Thông Thần điện.

- Ta muốn mua đồ vật!

Đưa lệnh bài Khổng sư ban cho tới.

- Chờ một lát...

Phục vụ viên của Thông Thần điện nhìn thấy lệnh bài, vẻ mặt thay đổi, vội vã rời đi, thời gian không dài, một vị trưởng lão đi tới trước mặt, thần thái cung kính, quỳ mọp xuống đất.

- Vị khách quý này, tay ngươi cầm tín vật của điện chủ, tương đương với điện chủ đích thân tới, không biết muốn mua vật gì?

- Hai trăm viên Tiên Nguyên đan thượng phẩm!

Trương Huyền nói.

- Hai trăm?

Trưởng lão giật nảy mình.

Gặp qua mua sắm Tiên Nguyên đan, nhiều nhất mười viên mười viên mua, một hơi hai trăm viên, làm đường đậu ăn sao...

Hơn nữa Tiên Nguyên đan thượng phẩm giá cả cực cao, mỗi một viên đều giá trị hai vạn Thông Thần tệ, một hơi hai trăm viên, chính là hơn bốn trăm vạn...

Nhiều tiền như vậy, đã có thể mua xuống một thành trì.

- Không sai, ngươi chỉ nói các ngươi có thể lấy ra hay không thì tốt rồi...

Trương Huyền nhíu mày.

- Cái này...

Dừng lại một chút, trưởng lão gật đầu:

- Toàn bộ Bích Viễn thành tụ hết mà nói, hẳn là có thể, chẳng qua cần xin bên tổng bộ Thông Thần điện, ngươi chờ một lát...

- Ừm!

Trương Huyền gật đầu.

Thời gian không dài, trưởng lão xin ý kiến xong xuôi, mang trên mặt vui vẻ:

- Hai trăm Tiên Nguyên đan tổng bộ đã phê duyệt, vị khách quý này, chỉ cần trở về kích hoạt truyền tống trận trên ngọc phù, liền có thể lấy đan dược ra!

- Làm phiền...

Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, tinh thần khẽ động, rời đi Thông Thần điện.

Lần nữa trở lại tĩnh thất, ngón tay ở trên ngọc phù nhẹ nhàng điểm một cái.

Hô!

Hai mươi bình ngọc xuất hiện ở phía trước, mỗi một cái đều chứa mười viên.

- Đây là hai trăm viên Tiên Nguyên đan thượng phẩm, nếu như ngươi nuốt, không phá nổi phong ấn, xem ta thu thập ngươi như thế nào!

Trương Huyền hừ lạnh một tiếng, để Hồ Lô từ đan điền bay ra.

- Yên tâm đi, ta là Thần thú ngang dọc thiên địa, chỉ là tạm thời bị vây ở trong Hồ Lô, chỉ cần số lượng lớn đủ, hoàn toàn có thể phá không mà ra, đại triển thần uy...

Hồ Lô giãy dụa thân thể, khẽ nói.

- Tốt, động tác nhanh một chút...

Chẳng muốn nghe đối phương khoác lác, Trương Huyền xua tay.

Nghe được dặn dò, Hồ Lô bỗng nhiên xoay tròn, một cỗ hấp lực to lớn lan ra tới, hai trăm viên Tiên Nguyên đan lập tức bay đi.

Kẽo kẹt! Kẽo kẹt!

Bị nuốt vào trong bụng, Hồ Lô cũng không cảm thấy khó chịu, ngược lại lực lượng càng ngày càng mạnh, khí tức cũng trong nháy mắt bạo tăng.

Trước đó tên này nuốt, cũng chỉ là Tiên Nguyên đan hạ phẩm, giờ phút này trực tiếp tấn cấp đến thượng phẩm, lực lượng chênh lệch gấp mấy trăm lần, trong tích tắc, Hồ Lô không ngừng lay động, tựa như bất cứ lúc nào cũng sẽ nổ tung.

Ầm ầm!

Ngay sau đó, một cỗ khí tức vô địch lan ra, xung quanh Hồ Lô xuất hiện từng vết rách, hình như không gian cũng không chịu nổi.

- Thật mạnh...

Con mắt Trương Huyền sáng lên.

Xem ra Hồ Lô này cũng không lừa gạt mình.

Chỉ bằng vào cỗ khí tức này, liền thật vượt qua Tiên Quân, còn cường đại hơn người Thần điện trước đó!

Cái tên này không có nói láo, hai trăm viên Tiên Nguyên đan thượng phẩm cũng không có lãng phí.

May mắn trước đó liền bố trí trận pháp ngăn cách khí tức, nếu không cái động tĩnh này, khẳng định sẽ dẫn tới không ít người.

Lực lượng càng ngày càng mạnh, trên vách Hồ Lô có một vết rách nhỏ bé, từ trên xuống dưới lan ra, tựa như lúc nào cũng sẽ vỡ.

- Lập tức liền muốn phá vỡ...

Trương Huyền trợn mắt lên, vội vàng nhìn lại.

Đối với cái Hồ Lô này, hắn tràn ngập tò mò, muốn biết bên trong đến cùng có thể đi ra thứ gì.

Dựa theo ngữ khí của nó, là Thần thú ngang dọc thiên địa a.

Tiên thú cũng cường đại như vậy, Thần thú chưa bao giờ thấy qua, thật không biết là hình dáng uy vũ bực nào.

Răng rắc! Răng rắc!

Vết rách càng ngày càng to, đột nhiên ngừng lại, không cách nào tiếp tục.

- Làm sao vậy?

Thấy khí tức tăng vọt dừng lại, Trương Huyền cau mày, vẻ mặt vô cùng nghi hoặc.

- Cái này...

Hồ Lô xấu hổ cười một tiếng:

- Thật giống như ta tính sai, năng lượng còn có chút không đủ... Nếu không ngươi chuẩn bị hai trăm viên Tiên Nguyên đan thượng phẩm cho ta, ha ha, lần này bảo đảm có thể phá vỡ Hồ Lô, tuyệt không gạt người...

- Lại hai trăm?

Thân thể Trương Huyền run rẩy, thiếu chút nữa ngất đi.

Ngươi thật coi Tiên Nguyên đan thượng phẩm là đường đậu sao...

Một hơi hai trăm viên, vậy mà cũng không đủ... Có muốn ác như vậy hay không?

Lại nói... Khổng sư cho ngọc phù, mặc dù là vô hạn, có thể mua sắm vô số bảo vật tấn thăng tu vi, nhưng Bích Viễn thành lấy ra hai trăm Tiên Nguyên đan này, cũng đã là cực hạn, lại muốn hai trăm...

Đoán chừng Khổng sư sẽ cầm đao đuổi giết mình a!

- Ngươi vẫn là ở trong Hồ Lô đi...

Trương Huyền im lặng, khoát tay áo.

Còn nghĩ lần này tới, có thể để cho Hồ Lô phá vỡ phong ấn, bản thân nhiều ra một Thần thú ngang dọc thiên địa làm thú sủng... Hiện tại xem ra, cả nghĩ quá rồi!

Cái đồ chơi này, hoàn toàn như trước đây không đáng tin cậy!

- Không có đan dược, vũ khí cũng được, chuôi Đồng Thường kiếm kia cũng không tệ...

Hồ Lô vội vàng mở miệng.

Đồng Thường kiếm ở trong trữ vật giới chỉ run rẩy.

Không thèm để ý gia hỏa không đáng tin cậy này, lần nữa thu hắn vào trữ vật giới chỉ, lúc này Trương Huyền mới từ tĩnh thất đi ra.

Tới Bích Viễn thành mục đích lớn nhất, chính là muốn cho Hồ Lô phá vỡ phong ấn, kết quả gia hỏa này vẫn không hoàn thành, suy nghĩ một chút cũng có chút buồn bực.

- Môn chủ!

Thấy hắn đi ra, đệ tử vội vàng tiến lên đón.

- Tiếp tục lên đường!

Chẳng muốn nói nhiều, Trương Huyền bất đắc dĩ lắc đầu.

Đã không cách nào để cho nó phá vỡ phong ấn, vậy thì tiếp tục lên đường, chờ đến Trục Tinh Hải lại nói.

Dù sao hiện tại hắn ngụy trang thân phận, Thần điện cũng không cách nào phát giác, cũng không có nguy hiểm như trước đó.

- Tốt!

Đi ra Thông Thần điện, đệ tử Vạn Thú môn vỗ tay một cái, từ trong túi thú sủng lấy ra Thánh thú phi hành nhảy lên.

Trương Huyền theo sát, vừa định nhảy tới, đột nhiên đồng tử co rụt lại, thấy lạnh cả người xông lên đầu.

- Nguy rồi, chạy mau...

La hét một tiếng, âm thanh còn chưa hô ra, ngay sau đó liền thấy thú sủng cách đó không xa, thân thể lập tức bành trướng.

Ầm!

Tại chỗ nổ tung!

Tiên thú Tiên Quân cảnh sơ kỳ bùng nổ, lực lượng mạnh mẽ như thủy triều tản ra, đệ tử trên lưng thú còn chưa kịp chạy trốn, liền bị nổ bay, ném tới nơi xa, không rõ sống chết.

Bành!

Vận chuyển chân khí, ở bên ngoài thân hình thành lồng ánh sáng, chặn lại lực lượng xung kích, Trương Huyền vừa lui về phía sau mấy bước, ngay sau đó lần nữa cảm thấy sau lưng lạnh lẽo.

Sưu sưu sưu!

Liên tiếp sáu đạo lực lượng hùng hồn, chia trước sau trái phải trên dưới tấn công tới, hình như muốn trong nháy mắt ép hắn thành bánh thịt.

- Đáng ghét...

Nắm đấm xiết chặt, Trương Huyền cho rằng cả người sắp nổ tung.

Cổ tay khẽ đảo, Đồng Thường kiếm xuất hiện ở trong lòng bàn tay.

Thời gian nháy mắt, thi triển ra kiếm pháp phòng ngự, phòng ngự cả người như viên cầu.

Bành bành bành!

Sáu cỗ lực lượng rơi vào trên thân kiếm, tựa như bị xe lửa va chạm, mỗi một cái, Trương Huyền đều cho rằng gan bàn tay sắp xé nát, ngực khó chịu, sắp ngất đi.

Phốc!

Chặn lại đạo lực lượng thứ sáu, hắn cũng không chịu nổi, phun ra một ngụm máu tươi.

- Có thể ở dưới tình huống bị động như thế, chặn lại công kích của ta, cũng không tệ lắm...

Một thanh âm vang lên.

Thiên Đạo chân khí trong cơ thể vận chuyển, thương thế khôi phục nhanh chóng, Trương Huyền ngẩng đầu.

Ba bóng người xuất hiện ở phía trước, đều là hình dáng thanh niên, giống như người Thần điện áo đen trước đó, đều là Tiên Quân cảnh đỉnh phong, nhưng dường như càng thêm cường đại, cho người ta một loại cảm giác bất cứ lúc nào cũng sẽ xé rách không gian.

Toàn thân Trương Huyền cứng ngắc, nhìn lại bốn phía.

Giống như lần trước, chẳng biết lúc nào đã sớm được kéo xuống một không gian gấp, vừa rồi Thánh thú bùng nổ, không có tiết lộ mảy may.

- Tại sao các ngươi đánh lén ta?

Trương Huyền híp mắt lại, trong mắt tràn đầy lửa giận.

- Vì cái gì? Không nhìn lầm... Ngươi hẳn là tân nhiệm tông chủ của Lăng Vân Kiếm Các... Trương Huyền a!

Thanh niên đi đầu thản nhiên nói.

- Các ngươi là người Thần điện?

Đồng tử Trương Huyền co rút lại, lạnh cả người.

Ngụy trang tốt như vậy, có thể bảo đảm mảy may không có tiết lộ, nhưng đối phương hô lên tên, lại thêm có loại thực lực này, lại đoán không ra là ai, thì thật sự quá đần!

Chỉ là... Đối phương làm sao phát giác bản thân, hơn nữa tìm tới?

Pháp bảo Ngụy Thần cảnh

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

Từ lần trước bị phục kích, tất cả đều rất cẩn thận, từ Lăng Vân Kiếm Các một đường bay ra ngoài, đi không dưới mấy trăm vạn cây số, dùng linh phù ngụy trang của Lạc Nhược Hi thay đổi dung mạo, khí tức linh hồn, âm thanh... Thậm chí huyết mạch!

Dưới tình huống bình thường, Hàn Kiếm Thu tận mắt thấy cũng không nhận ra!

Vì sao đối phương có thể nhìn ra, xác định như vậy, không giữ lại chút nào tấn công?

Đến cùng chỗ nào lộ ra sơ hở?

- Không sai!

Thanh niên nói chuyện nhìn lại:

- Ngươi có thể giết chết bốn vị võ sĩ của chúng ta, chứng minh thực lực không tệ, bất quá... Ngày hôm nay không may mắn như thế nữa!

Trương Huyền nhìn quanh.

Có kinh nghiệm lần trước bị Thần điện đánh lén, biết bị không gian này vây khốn, không giết chết mấy người trước mắt, muốn chạy ra khả năng không lớn.

Lần trước chỉ là một Tiên Quân, liền để hắn chật vật không chịu nổi, suýt chút nữa chết rồi, lần này tới ba cái, hơn nữa từng cái thực lực đều đáng sợ hơn, muốn giết chết, độ khó tăng lên không chỉ gấp mười lần!

- Cùng một chỗ động thủ đi, nếu như lần này lại thất bại, chủ nhân khẳng định sẽ giết chúng ta!

Không để ý tới Trương Huyền khẩn trương, thân thể thanh niên run rẩy, lăng không vồ xuống.

Năm ngón tay tựa như năm ngọn núi lớn, từ trên không trung hạ xuống, hai người còn lại cũng không chần chờ, hai bên trái phải đồng thời tấn công, không gian lần nữa bị phong tỏa.

- Ra!

Bàn tay Trương Huyền vỗ túi thú sủng một cái.

Vừa mới thuần phục bốn Tiên thú lập tức bay ra.

Móng vuốt Giao Long to lớn đánh về phía thanh niên trước mặt, Hỏa Phượng Thú phun hỏa diễm trường long, bao phủ một cái khác.

- Chút tài mọn!

Nhìn thấy thú sủng xuất hiện, thanh niên đi đầu hơi kinh ngạc, có điều thời gian nháy mắt liền khôi phục như thường, nhẹ nhàng cười một tiếng, bàn tay tiếp tục công kích.

Chưởng lực hạ xuống, Giao Long Tượng trong tích tắc liền bị núi ép lại, lực lượng toàn thân không thi triển ra được, không thể động đậy.

- Chết!

Đúng lúc này, Trương Huyền bay tới.

Thần chi kiếm ý lan ra, cả người giống như biến thành một thanh trường kiếm sắc bén.

Ba Tiên Quân đỉnh phong, hắn không dám khinh thường, nhất định phải nhất kích tất sát.

Nếu không rơi vào vây công, thật là số kiếp đã định.

Nói thật, dù tu vi đạt đến Chân Tiên đỉnh phong, Tiên Quân cảnh phổ thông không phải đối thủ, nhưng đối mặt Tiên Quân đỉnh phong của Thần điện, hắn ngay cả một đối một thắng được nắm chắc cũng không có... Huống chi ba chọi một!

Trước đó có Thiên Đạo chi thư, với tư cách át chủ bài, trong lòng thả lỏng không ít, hiện tại không có cái gì, thật muốn bị bắt, khả năng thật chạy không xong!

- Lợi hại!

Thanh niên cầm đầu hiển nhiên không nghĩ tới, vị trước mắt này quả quyết như vậy, nắm chắc vi diệu như thế, vừa vặn ở thời điểm hắn đánh tan Giao Long đồng thời xuất kiếm.

Lông mày giương lên, lòng bàn tay nhiều ra một thanh trường kiếm, trực tiếp tiến lên đón.

Kiếm của hắn dày đặc khí lạnh, cho người ta một loại cảm giác âm lãnh, vừa xuất hiện, lực lượng liền tăng thêm cấp số nhân.

Vũ khí Tiên Quân đỉnh phong!

Thậm chí càng sắc bén hơn Đồng Thường kiếm,.

Vo ve!

Trường kiếm xuất hiện, kích phát ra vô số kiếm khí, từng đạo hình thành đường cong, thời gian nháy mắt hội tụ vào một chỗ, đâm tới.

Nhìn lực lượng, chỉ cần bị đánh trúng, Trương Huyền khẳng định không ngăn cản nổi, đánh lén không được, ngược lại cánh tay cũng có thể bị đối

phương chặt đứt.

- Hừ!

Đối mặt với công kích uy thế như thế của đối phương, Trương Huyền cũng không lui về phía sau, ngược lại hừ lạnh một tiếng, tiếp tục hướng phía trước.

- Đây là ngươi tự tìm cái chết...

Thanh niên cười lạnh, lực lượng toàn thân toàn bộ tập trung ở trên kiếm, vừa định đánh tan công kích của đối phương, đột nhiên cảm thấy lòng bàn tay buông lỏng.

- Sượt?

Thân thể cứng ngắc.

Trường kiếm Tiên Quân đỉnh phong vừa rồi một mực bắn ra vô số kiếm khí, vậy mà... Mất rồi!

Lúc nào biến mất?

Phốc!

Không còn trường kiếm, kiếm khí tiêu tán, còn không có phản ứng lại, trường kiếm của Trương Huyền liền từ lòng bàn tay của hắn đâm vào, đi ngang qua toàn bộ cánh tay.

- Phá!

Lông mày nâng lên, vô số kiếm ý đột nhiên bắn ra.

Bành!

Nổ vang một tiếng, bàn tay của đối phương trong nháy mắt liền nổ thành vô số thịt vụn, bắn tung toé đâu đâu cũng có.

- Ah...

Thanh niên cầm đầu kêu thảm, vội vàng lui về phía sau.

Trương Huyền vừa định truy kích, thân thể vội vàng co rụt lại, kiếm khí lơ lửng.

Hô!

Rút ra ba bốn trượng, tránh thoát công kích, nhìn xuống dưới, chỉ thấy Giao Long, Cửu Đầu Hỏa Phượng Thú… giờ phút này tất cả đều nằm rạp trên mặt đất, hiển nhiên đã bị đối phương đánh bị thương.

Tấn công hắn, chính là hai thanh niên còn thừa lại.

Hắn chỉ đánh lén thanh niên cầm đầu một chiêu, hai người này liền đánh bại bốn Tiên thú...

Tốc độ thật nhanh!

Hơn nữa đánh bại bốn Tiên thú, bọn họ thật giống như một chút tổn thương cũng không có.

Nói cách khác, vừa mới thuần phục vài Tiên thú, không có tạo thành quấy nhiễu đối phương một chút, thanh niên cầm đầu cũng chỉ tổn thất một cánh tay, sức chiến đấu coi như hạ thấp một ít, cũng sẽ không yếu quá nhiều!

Giao thủ một chiêu, thoạt nhìn bản thân chiếm thượng phong, trên thực tế càng thêm nguy hiểm.

- Động tác nhanh lên một chút!

Thanh niên cầm đầu trong nháy mắt đã khôi phục bình tĩnh, tinh thần khẽ động, máu tươi ngừng lại, cổ tay lần nữa khẽ đảo, một cái thiết ấn hiện ra ở trong tay.

Cái thiết ấn này, không có cấp bậc cao như thanh trường kiếm vừa rồi, nhưng cũng đạt đến Tiên Quân cảnh trung hậu kỳ, lại thêm phẩm chất nặng nề, cho người ta một loại cảm giác nghiền ép.

- Đi!

Thiết ấn lăng không ném ra ngoài.

Hô!

Trương Huyền lập tức cảm thấy bị núi lớn bao phủ, thân thể như bị dây thừng trói lại, bất kể như thế nào cũng tránh thoát không được.

Thiết ấn không có cấp bậc cao như Đồng Thường kiếm, nhưng quá dày nặng, cho dù kiếm pháp của Trương Huyền tốt cũng không dám mạnh mẽ chống đỡ, giống như chuỳ sắt sắc bén khẳng định không bằng trảm cốt đao, nhưng mà một búa đi xuống, người sau đồng dạng sụp đổ.

- Ha ha, xuống đây cho ta đi!

Thấy hắn bị thiết ấn giam cầm, bất cứ lúc nào cũng sẽ bị đè chết, hai vị Tiên Quân còn lại nhẹ nhàng cười một tiếng, lắc người xuất hiện ở trước mặt Trương Huyền, vỗ tới một chưởng.

Hắn tính toán nhặt chỗ tốt.

Dù sao tên này cũng đã bị thiết ấn bao phủ, trốn không thoát, chỉ cần bị hắn tập trung, không nói hắn phải chết, nhưng cũng sẽ trọng thương.

- Ta nhìn vẫn là ngươi đi xuống đi!

Thấy bàn tay hắn đi vào trước mặt, Trương Huyền đột nhiên cười ha ha một tiếng.

Cùng thời khắc đó, thiết ấn ở trên không trấn áp hắn giống như trường kiếm, biến mất không thấy hình bóng, cổ tay Trương Huyền khẽ đảo, kiếm mang chớp mắt bắn ra.

Phốc! Phốc! Phốc!

Thanh niên nháy mắt bị kiếm khí bắn thành cái sàng, con mắt mang theo không cam lòng nồng đậm, từ không trung rớt xuống.

Nằm mơ cũng không nghĩ đến, thiết ấn trên không lại đột nhiên biến mất, gia hỏa nguyên bản không thể di chuyển có thể động đậy, hơn nữa đã tích luỹ kiếm khí mạnh mẽ như vậy.

- Hô!

Chém giết một vị, Trương Huyền há mồm thở dốc, không dám có chút thả lỏng.

Vì thu hút tên này mắc lừa, cố ý cứng rắn chịu thiết ấn áp bức, lại thêm vừa rồi kiếm khí bộc phát quá mạnh, kinh mạch trong cơ thể đã bị chấn bể không biết bao nhiêu.

Bất quá hiện tại còn không phải lúc nghỉ ngơi, một Tiên Quân cảnh khác đã đi tới trước mặt, lòng bàn tay chẳng biết lúc nào đặt ở phía sau lưng hắn.

Chưởng lực đột nhiên bộc phát, tựa như lựu đạn nổ tung lên, sắc mặt Trương Huyền trắng nhợt, trong nháy mắt bay ngược ra ngoài.

Người ở trên không trung, tựa như đã tử vong, thân thể cứng ngắc lại không bất kỳ phản ứng nào.

- Ừm?

Thanh niên này nhíu mày.

Vừa rồi hắn công kích, cũng không dùng hết toàn lực, chính là sợ đối phương chết, không có cách nào bàn giao với thủ lĩnh...

Bây giờ biến thành như vậy, chẳng lẽ thật bị giết?

Thật muốn chết rồi, nhiệm vụ thất bại, hắn có khả năng sẽ bị thủ lĩnh đập chết tại chỗ.

Hô!

Thân thể run rẩy, vội vàng bay về phía Trương Huyền, muốn nhìn một chút tên này đến cùng xảy ra chuyện gì, trước mắt lần nữa hoa một cái, một bóng người bất ngờ ngăn ở phía trước.

- Ngươi...

Bóng người mặc áo bào đen, quần áo tương đồng, chỉ bất quá không phải một trong ba người bọn họ, mà là trung niên nhân trước đó nhiệm vụ thất bại kia.

Phần phật!

Đang nghi ngờ, cái tên này tại sao lại đột nhiên xuất hiện ở đây, hơn nữa ở trước mặt mình, cảm thấy cổ họng đột nhiên đau đớn kịch liệt.

Cúi đầu xem xét...

Lạch cạch! Đầu rớt xuống.

Đối phương vậy mà ở thời điểm xuất hiện, thi triển ra kiếm pháp, một chiêu chém đầu hắn xuống.

Dưới tình huống bình thường, thực lực của hắn mạnh hơn đối phương, muốn giết hắn, gần như không có khả năng thành công, vừa rồi Trương Huyền một chút trở nên cứng nhắc, hắn cho rằng bị mình đánh chết, trong lòng tràn đầy căng thẳng, hơn nữa đối phương thật giống như một binh khí, bất ngờ xuất hiện, không có chút nào đề phòng, lúc này mới trúng chiêu.

Phốc! Phốc! Phốc!

Đánh giết xong tên này, cường giả Tiên Quân cảnh đỉnh phong kia lần nữa biến mất không thấy, Trương Huyền cứng ngắc cũng không khống chế được, tầng tầng lớp lớp ngã xuống đất, liên tục phun ra ba ngụm máu tươi.

Mượn bản lĩnh của Hồ Lô, thôn phệ hết trường kiếm cùng thiết ấn trong tay đối phương, mượn cơ hội phế bỏ bàn tay một người, giết chết một người, mượn Vô Hồn Kim Nhân xuất quỷ nhập thần, lần nữa chém giết một cái...

Giao thủ không đến năm cái hô hấp, dù thành quả chiến đấu to lớn, nhưng thân thể hắn cũng sắp không kiên trì nổi.

Đặc biệt là vì thu hút đối phương mắc lừa, chống đỡ được một chưởng!

Nếu không phải Thiên Đạo chân khí mạnh mẽ, chỉ sợ đã không còn hít thở.

Cổ tay khẽ đảo, một bình ngọc nước tắm xuất hiện ở trong lòng bàn tay, ngẩng đầu uống vào, cảm nhận được thương thế đang thong thả khôi phục, lúc này Trương Huyền mới thở phào nhẹ nhõm, nhìn về phía thanh niên đứt rời cánh tay.

- Tại sao thủ lĩnh của các ngươi muốn bắt ta...

Tuy suy đoán là bởi vì Thần chi kiếm ý, đối phương mới động thủ với hắn, vẫn nghĩ mãi mà không rõ.

Thần chi kiếm ý, dù rất lợi hại, nhưng trước kia cũng xuất hiện qua, không cần thiết bản thân chỉ là Chân Tiên cảnh, lại nhiều lần phái người đánh lén!

Hơn nữa, xem ra đã đạt đến tình trạng không từ thủ đoạn.

Cùng Thần điện trong sách ghi lại, hoàn toàn không giống.

- Ngươi không có tư cách biết...

Thanh niên cụt tay cũng không nghĩ tới, thực lực vị trước mắt này so với hắn thấp hơn một cấp bậc, mới ngắn ngủi hai ba cái hô hấp, không chỉ chém cánh tay hắn, còn chém giết hai đồng bạn, sắc mặt không khỏi tái xanh.

Lần trước thất bại, lần này nếu như thất bại nữa...

Sợ rằng sẽ nhận trừng phạt cực kỳ nghiêm trọng!

Thậm chí sẽ... Sống không bằng chết!

Hít sâu một hơi, híp mắt lại.

- Thủ lĩnh đoán không sai, ngươi quả nhiên đủ mạnh, vốn không muốn động dùng bảo vật thủ lĩnh ban cho, hiện tại xem ra, đã không có biện pháp khác...

Hô!

Cổ tay khẽ đảo, một đồ vật tựa như vòng tròn lập tức lơ lửng ra, mới vừa xuất hiện, không gian liền xuất hiện vết rách.

- Pháp bảo Ngụy Thần cảnh?

Toàn thân Trương Huyền băng lãnh.

Hồ Lô phá phong ấn

dtv-ebook.com

Dù chưa thấy qua loại pháp bảo cấp bậc này, nhưng có thể vừa xuất hiện liền để không gian hiện vết rách, mang đến cho hắn một cảm giác giống như Hàn Kiếm Thu, vòng tròn kia, nhất định vượt qua Tiên Quân đỉnh phong!

Vũ khí hình mâm tròn, thả ra ánh sáng bao phủ tứ phương, Trương Huyền lập tức cảm thấy toàn thân cứng nhắc, chân khí không thể vận chuyển.

- Có thể để cho ta sử dụng Kim Linh Tỏa Khấu, ngươi đủ kiêu ngạo...

Ánh mắt của thanh niên cầm đầu mang theo lạnh lùng.

Giống như Trương Huyền đoán, đây chính là kiện pháp bảo Ngụy Thần cảnh, Kim Linh Tỏa Khấu!

Món bảo vật này, có thể khóa lại sinh mệnh đang tiến hành chiến đấu, thậm chí linh hồn, chân khí cũng không thể chạy trốn.

- Mở...

Trương Huyền tràn đầy lo lắng, không ngừng điều động lực lượng trong cơ thể.

Nhưng chẳng biết tại sao, những lực lượng này giống như hồng lưu bị giam cầm ở trong đê đập, dù bọt sóng ngập trời, nhưng thủy chung trút không ra.

Không có lực lượng, lại không cách nào chiến đấu, chỉ có bị bắt, hoặc là bị giết chết.

- Đi!

Kim Linh Tỏa Khấu từ trên không rơi xuống, còn chưa tới trước mặt Trương Huyền, toàn thân hắn liền bị chèn ép sắp rách nát, máu tươi từ trong huyệt đạo phun ra, thân thể xuất hiện vết rách.

Vù!

Một tiếng kêu khẽ, Hàn Kiếm Thu tông chủ cho ngọc bài vỡ vụn, ở bên ngoài thân tạo thành một vòng sáng hình tròn.

Hô!

Lực áp bách biến mất, vẻ mặt Trương Huyền trắng bệch, vội vàng uống một bình nước tắm, lúc này mới cảm giác khôi phục một chút, toàn thân tràn đầy cảm giác bất lực.

Vốn cho rằng hắn có thể cùng Tiên Quân cảnh đỉnh phong chiến đấu, cách Ngụy Thần cũng không xa, tiếp xúc đến kiện binh khí này mới hiểu được, chênh lệch tựa như thiên địa, không thể so sánh nổi!

Khó trách Thượng Thương đối với “Thần” cực kỳ sợ hãi, dù không phải Chân Thần, như trước cường đại để cho người ta căn bản không thể phản kháng.

- Cường giả Ngụy Thần cảnh dùng tinh huyết luyện chế hộ thân phù? Là đồ tốt, bất quá có thể kiên trì bao lâu?

Nhìn thấy trên người hắn xuất hiện vòng sáng, thanh niên cầm đầu cười lạnh, tiên lực trong cơ thể không ngừng truyền vào Kim Linh Tỏa Khấu.

Ầm ầm!

Kim Linh Tỏa Khấu tiếp tục nghiền ép, không gian xuất hiện từng vết rách đen kịt.

Trương Huyền cảm thấy ngực khó chịu, vòng sáng chung quanh thân thể bị bóp xẹp, bất cứ lúc nào cũng sẽ nổ tung.

- Không được, tiếp tục như vậy hắn phải chết không nghi ngờ...

Loại hộ thân phù này, năng lượng là nhất định, mặc dù có thể kháng trụ cường giả Ngụy Thần cảnh công kích, nhưng cũng có thời gian hạn định, một khi rạn nứt, vòng tròn đè xuống, khẳng định ngăn cản không nổi!

- Còn không đi lên ăn vật kia đi!

Trong lòng Trương Huyền sốt ruột la lên.

- Ngụy Thần cảnh quá cường đại, trừ khi để nó ngừng công kích, ta mới có thể vụng trộm ăn đi, nếu không... Ta cũng không chống đỡ được...

Hồ Lô giãy dụa.

- Ngừng công kích?

Sắc mặt Trương Huyền tái xanh.

Nếu hắn có thể chặn lại đối phương, cũng không đến mức hiện tại chật vật như vậy.

- Còn không ra hỗ trợ...

Trương Huyền cắn răng một cái, lại không để ý che giấu, tinh thần khẽ động.

Hô!

Phân thân lập tức xuất hiện ở cách đó không xa, lông mày nâng lên, trực tiếp đâm đến thanh niên cầm đầu.

Dù cũng bị Kim Linh Tỏa Khấu bắn ra quang mang bao phủ, lại ảnh hưởng không lớn.

Phân thân là từ Cửu Thiên Liên Thai luyện chế thành, mạnh mẽ chính là thân thể, mà không phải linh hồn, Kim Linh Tỏa Khấu có thể khóa lại linh hồn, lại không ảnh hưởng được thân thể, cho nên đối với hắn mà nói, sức chiến đấu cũng không suy giảm quá nhiều.

- Đây là phân thân?

Không nghĩ tới Trương Huyền có phân thân lợi hại như vậy, thanh niên cầm đầu sửng sốt một chút, cười lạnh một tiếng, một quyền nghênh đón.

Bành!

Nắm đấm rơi vào trên đầu đối phương.

Lạch cạch!

Đầu phân thân bị đánh bẹp, có điều thật giống không có cảm giác, tiếp tục đánh tới.

Răng rắc! Răng rắc!

Bị đâm vào trên ngực, xương sườn của thanh niên cầm đầu lập tức đứt mấy cái.

- Ngươi...

Giật nảy mình, hắn vội vàng ngẩng đầu, ngay sau đó nhìn thấy đầu đối phương bẹp lần nữa khôi phục, vậy mà một chút tổn thương cũng không có.

- Bất tử thân?

Đồng tử co rút lại, sống lưng mồ hôi chảy ròng ròng.

Bất tử thân, nghe nói là năng lực Thần Linh mới có, một phân thân của đối phương lại có thể làm được, chuyện gì xảy ra?

- Ta không tin là thật bất tử...

Cắn răng một cái, thân thể hóa thành huyễn ảnh, lần nữa lao đến.

Hắn chỉ có một cánh tay, đã cực kỳ bị động, phân thân của đối phương lợi hại như vậy, lại có cường giả Ngụy Thần cảnh luyện chế ngọc phù phòng hộ, làm không cẩn thận, nhiệm vụ không hoàn thành được, còn sẽ chết ở chỗ này!

Không dám có chút lơ là.

Bàn tay vung vẩy, tựa như biến thành mấy cánh tay, tiên lực tuôn ra, không khí bốn phía trở nên nặng nề.

Gãy mất cánh tay, thật giống như cũng không để thực lực của hắn giảm bớt quá nhiều, vẫn cực kỳ đáng sợ.

- Chút tài mọn! Xem ta tiện tay phá đi!

Phân thân đầy mặt ngạo khí, không có động tác khác, lần nữa ngạnh xông tới.

Bành bành bành!

Nắm đấm của thanh niên cầm đầu lần nữa đập ở trên mặt hắn, ngực, bụng... Đập ra vô số hố to, có điều vẫn không có ngăn cản được đối phương đánh tới.

Phốc!

Máu tươi phun ra, bay ngược ra ngoài, trong lòng thanh niên cầm đầu buồn bực sắp bùng nổ.

Cái này căn bản không gọi chiến đấu, mà là đối phương ỷ vào bất tử thân, mạnh mẽ đâm tới...

Từ khi bắt đầu tu luyện, còn là lần đầu tiên đánh uất ức như vậy!

- Có bản lĩnh, đừng có dùng bả vai va chạm, cùng ta minh đao minh thương chiến đấu một hồi!

Răng cắn chặt, gào lên một tiếng.

- Không dùng bả vai?

Phân thân suy tư một chút:

- Tốt!

Đặt mông ngồi tới.

Lạch cạch!

Trên mặt đau rát, thanh niên cầm đầu hộc máu.

Không để cho ngươi dùng bả vai đụng, ngươi dùng cái mông ngồi... tôn nghiêm của cao thủ đâu?

Bên này đánh hừng hực khí thế, Trương Huyền bị Kim Linh Tỏa Khấu khóa lại nhịn không được thở phào nhẹ nhõm.

Cùng phân thân chiến đấu, quyền khống chế Kim Linh Tỏa Khấu liền giảm bớt, muốn đánh lén là vào thời khắc này, nghĩ đến cái này, Trương Huyền nhịn không được nữa, trong lòng vội vàng hô khẽ:

- Còn không mau đi...

- Tốt!

Trong đan điền, Hồ Lô lên tiếng, bỗng nhiên lao ra, hô một cái, Kim Linh Tỏa Khấu còn không có phản ứng lại, liền biến mất tại nguyên chỗ.

Đã bị nuốt lấy.

Răng rắc!

Cùng thời khắc đó, hộ thân phù sinh ra vòng sáng năng lượng cũng trong nháy mắt tiêu tán.

May mắn hắn phản ứng nhanh, nếu không lần này bất tử, cũng không xê xích gì nhiều!

Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, ngẩng đầu, đang định đi qua giúp phân thân đánh giết Tiên Quân cuối cùng lại nói, liền cảm thấy không gian trên đỉnh đầu lay động kịch liệt, một cỗ khí tức vô địch mà cường đại lan tới.

Phân thân cùng thanh niên cầm đầu ngừng chiến đấu, đồng loạt nhìn lên không.

Ngay sau đó, nhìn thấy một cái Hồ Lô yên tĩnh lơ lửng, thôn phệ vũ khí Ngụy Thần cảnh, giống như trong nháy mắt mở ra một loại gông xiềng nào đó, phong ấn cũng không chịu nổi.

- Là nó nuốt vũ khí?

Sắc mặt thanh niên cầm đầu trắng nhợt, thân thể run rẩy.

Trường kiếm Tiên Quân cảnh đỉnh phong, đại ấn Tiên Quân cảnh, Kim Linh Tỏa Khấu Ngụy Thần cảnh... Vậy mà đều bị tên này ăn!

Thật là một cái Hồ Lô?

- Thành công?

Lúc trước tên này nuốt hai trăm viên Tiên Nguyên đan thượng phẩm, liền nói sắp đột phá, kết quả còn kém một bước, không nghĩ tới sau khi nuốt vũ khí Ngụy Thần cảnh, rốt cục đạt đến cực hạn.

Thật muốn nhìn một chút, đến cùng là dạng Thần thú gì có thể có uy thế cùng lực lượng như thế.

Thượng cổ Thần Long? Thao Thiết? Hay Tỳ Hưu?

Con mắt Trương Huyền sáng lên.

Nhìn giọng nói cùng năng lực thôn phệ binh khí của đối phương, khẳng định không đơn giản, hắn điều tra thư tịch liên quan, trong đầu cũng coi như có khái niệm, một mực ở trong mấy cái này quanh quẩn.

Thượng cổ Thần Long, vừa ra đời liền nắm giữ lực lượng Chân Thần, cao thâm khó dò.

Thao Thiết Thần thú, thôn phệ vạn vật, trong bụng kèm theo không gian, không có gì không ăn.

Tỳ Hưu Thần thú, chỉ ăn không nhổ, bao quát vạn vật...

...

Mặc kệ là ba loại nào, một khi triệt để phá vỡ phong ấn, đều thật có thể ngang dọc thiên địa, không ai cản nổi!

Chí ít, dù Thần điện có Chân Thần xuất hiện, cũng không cần lại sợ hãi!

Trương Huyền tràn đầy kích động, không tự chủ được ngẩng đầu nhìn lại.

Phía trên lực lượng càng ngày càng mạnh, không gian gấp sắp không chịu nổi, bất cứ lúc nào cũng sẽ vỡ nát, trên không Hồ Lô vốn chỉ lan ra chút khe hở, tiếp tục lan xuống, trong tai mọi người tựa hồ nghe được thanh âm răng rắc răng rắc.

- Đi!

Thấy lực lượng đi đến loại cấp bậc này, một khi đồ vật bên trong đi ra, khẳng định chống lại không được, thân thể thanh niên cầm đầu xiết chặt, xoay người muốn phá vỡ không gian gấp, rời khỏi nơi đây.

Nhiệm vụ thất bại, nhất định phải nhanh nói cho chủ nhân, cái tên này nắm giữ pháp bảo lợi hại như thế!

- Đi ư?

Trương Huyền sao có thể để hắn toại nguyện, Đồng Thường kiếm nhảy dựng, Thần chi kiếm ý lần nữa vận chuyển lên, đâm tới.

Phân thân, Hồ Lô, Vô Hồn Kim Nhân, hộ thân phù... Tất cả át chủ bài đều thi triển, lại để cho tên này chạy trốn, về sau còn có bí mật gì đáng nói?

Nhất định phải giết chết, tuyệt không thể lưu!

Đinh đinh đinh đinh!

Thanh niên cầm đầu lại không để ý tới chạy trốn, chưởng lực tự nhiên, ngăn cản kiếm khí bên ngoài.

Dù uy lực của Thần chi kiếm ý vô song, nhưng thực lực của Trương Huyền,vẫn yếu một ít, cùng đối phương đối chiến, vẫn như cũ không chiếm được ưu thế.

Vèo!

Hắn bên này giao chiến, phân thân lần nữa đánh tới.

Vẻ mặt thanh niên cầm đầu tối sầm lại, lại bị đụng gãy mấy chiếc xương sườn.

- Ah ah ah!

Tức giận sắp nổ.

Quả thực quá oan uổng!

Từ lúc chào đời tới nay, đối mặt thực lực cao hơn hắn, cũng có thể nhẹ nhõm chiến thắng, còn lần đầu tiên gặp được người tu vi thấp hơn mình, đánh uất ức như vậy.

- Cùng lắm thì đồng quy vu tận!

Thấy đối phương cùng phân thân phối hợp càng ngày càng tốt, biết còn muốn chạy trốn gần như không có khả năng, rất có thể sẽ bị giết chết tại chỗ, thanh niên cầm đầu cũng không chịu nổi, gào lên một tiếng, tiên lực trong cơ thể sôi trào, tính toán tự bạo.

Coi như trốn không thoát cũng muốn tự bạo, cho chủ nhân cảnh báo, cho hắn biết gia hỏa này, so với tưởng tượng càng thêm đáng sợ!

- Nguy rồi...

Đồng tử Trương Huyền co rụt lại, cổ tay liên tục đong đưa, thi triển ra kiếm pháp phòng ngự, bốn phía thân thể tạo thành một viên cầu kiếm khí khổng lồ.

Loại cường giả cấp bậc này tự bạo, căn bản là ngăn cản không được, chỉ hy vọng có thể bị thương nhẹ một chút.

Ầm!

Tự bạo còn chưa bắt đầu, tiên lực tán dật tạo thành cảm giác áp bách liền lật đổ đến, Trương Huyền chỉ cảm thấy hổ khẩu xuất hiện vết rách, tùy thời bắt không được trường kiếm.

Huyết dịch toàn thân giống như bị đặt ở trên vách mạch máu, bất cứ lúc nào cũng sẽ không chịu nổi, tại chỗ nổ tung.

- Đây là uy lực cường giả Tiên Quân đỉnh phong tự bạo?

Đồng tử co rút lại, Trương Huyền khó tin.

Còn là lần đầu tiên gặp được cường giả Tiên Quân đỉnh phong tự bạo... Không nghĩ tới mạnh mẽ như vậy!

Cho dù thi triển kiếm pháp phòng ngự, thậm chí trong đó bí mật mang theo Thần chi kiếm ý, thật muốn nổ tung, khẳng định cũng sẽ trong thời gian ngắn khó khôi phục thương thế.

Áp lực càng ngày càng mạnh, ngay thời điểm cảm giác sắp không chịu nổi, đột nhiên toàn thân buông lỏng, lực lượng như thủy triều biến mất.

Đối phương tính toán tự bạo mang tới cảm giác áp bách, vậy mà toàn bộ biến mất, không thấy hình bóng.

Tiểu Hoàng Kê

dtv-ebook.com

- Chẳng lẽ không phải tự bạo?

Trương Huyền vội vàng ngẩng đầu.

Chẳng lẽ tên này cố ý giả tự bạo, muốn nhân cơ hội chạy trốn.

Trương Huyền tràn đầy lo lắng, con mắt rơi vào trên người thanh niên cầm đầu, nhìn rõ ràng bộ đáng của đối phương, đồng tử không khỏi co rụt lại, con mắt phồng ra.

Chỉ thấy gia hỏa quyết định tự bạo kia, chẳng biết lúc nào trên trán nhiều ra một cái gáo, mạnh mẽ khảm nạm trong đó, nửa cái đầu bị đập không còn.

Lực lượng còn không có tích góp đến, liền bị cái gáo đập chết.

Khó trách không cách nào tự bạo...

- Thật uất ức...

Nhìn chằm chằm trên trán nhiều ra cái gáo, thanh niên cầm đầu tràn ngập không cam lòng.

Phù phù!

Thi thể từ không trung rớt xuống.

Hắn nghĩ tới bị Trương Huyền giết chết, nghĩ tới tự bạo mà chết, nhưng nằm mơ cũng không nghĩ tới, bị một cái gáo đập chết...

Đường đường võ sĩ Thần điện, cường giả Tiên Quân đỉnh phong, bị cái gáo chết, không, bị cái gáo giết chết...

Thật là mất mặt ah!

Vốn cho rằng bị phân thân va chạm, là đánh uất ức nhất, sớm biết cách chết này, còn không bằng bị đối phương giết chết a...

Truyền đi, một cái gáo mà chết... Uy nghiêm hủy hết.

- Phá vỡ phong ấn?

Nhìn rõ ràng kiểu chết của thanh niên cầm đầu, hai mắt Trương Huyền sáng lên, vội vàng nhìn về phía Hồ Lô.

Ngay sau đó, nhìn thấy một đạo quang mang kim sắc, tựa như hỏa diễm chói mắt, ngay sau đó, một thân ảnh tựa như chim tước chậm rãi mở cánh ra.

Hỏa diễm vây quanh, ánh sáng chiếu xạ, trong lúc nhất thời thấy không rõ lắm đến cùng là cái gì, có điều từ uy thế toả ra, có thể cảm giác được, cực kỳ cường đại!

Khó trách có thể thôn phệ vũ khí Tiên Quân đỉnh phong, thậm chí vũ khí Ngụy Thần cảnh cũng ăn, cái tên này, quả nhiên không có khoác lác, coi như không phải siêu cấp Thần thú ngang dọc vạn giới, Thượng Thương có thể thương tổn hắn cũng không nhiều!

- Ta thành công, rốt cục phá vỡ cái đồ chơi này...

Một tiếng cười to hưng phấn, quang ảnh lay động, hào quang chói sáng trở nên ảm đạm, thân ảnh trên không cũng càng ngày càng rõ ràng.

Phân thân cũng vội vàng nhìn lại, tràn ngập tò mò.

Cái Hồ Lô này hắn đã sớm biết, nói thật, rất muốn biết bên trong đến cùng phong ấn cái gì.

Hô!

Quang mang tiêu tán, thân ảnh bên trong triệt để hiện ra ở trước mặt hai người.

- Ngươi chính là... Thần thú ngang dọc thiên địa?

Thấy rõ bộ đáng của đối phương, răng Trương Huyền suýt chút nữa cắn đầu lưỡi, từ không trung rơi xuống.

- Làm sao vậy? Không giống ư?

Một Tiểu Hoàng Kê tựa như vừa ra vỏ trứng, chậm rãi đi tới, đầu lâu nâng lên, kiêu ngạo tựa như Khổng Tước.

Dùng sức dụi dụi con mắt, Trương Huyền cùng phân thân nhìn nhau, đều suýt chút nữa không có giật tóc xuống.

Thượng cổ Thần Long đâu?

Thao Thiết đâu?

Tỳ Hưu đâu?

Hoàng Kê...

Đến, ngươi nói cho ta biết, ngươi con mẹ nó chỗ nào giống Thần thú?

- Gà... Cũng có thể trở thành Thần thú?

Trương Huyền sắp cắn nát răng.

Vốn cho rằng, là Thần Long gì đó, thân là chủ nhân, cưỡi lên oai phong lẫm liệt, ai không phục đánh ai...

Kết quả làm ra một cái ngoạn ý như vậy...

Thú sủng của người khác đều uy vũ khí phách, khí phách bất phàm, vừa tế đi ra, để cho người ta nhìn mà sợ hãi, mà hắn ném con gà ra... Làm gỏi sao?

Trước đó nói lợi hại như vậy, làm sao sẽ đi ra cái đồ chơi này?

Chẳng lẽ phương thức mở ra Hồ Lô không đúng?

- Ngươi mới là gà, cả nhà ngươi đều là gà!

Gà con tức giận run rẩy, đầu lâu nâng lên:

- Ta chính là Thần thú ngang dọc thiên địa, còn là cái gì, trí nhớ không có triệt để khôi phục, cũng không rõ ràng, nhưng có thể khẳng định... Tuyệt không phải gà!

- Ngươi vui vẻ là được rồi...

Nhìn gia hỏa trước mắt này, cùng Tiểu Hoàng Kê giống nhau như đúc, còn không thừa nhận sự thật bản thân là gà, Trương Huyền ngẩng đầu nhìn lại, thấy không gian gấp bất cứ lúc nào cũng sẽ rạn nứt, tinh thần khẽ động, phân thân, thú sủng, thi thể ba người cùng cái gáo, thu vào trữ vật giới chỉ.

Không có cách nào tán gẫu, tiếp tục trò chuyện xuống, sẽ cảm thấy bị tức chết.

- Trước về đan điền đi!

Trương Huyền nói.

- Ta phá vỡ phong ấn, không cần lại trở về...

Gà con một mặt thần khí.

- Cút về!

Trương Huyền nắm nó lại:

- Không đi, thì đến trong trữ vật giới chỉ...

- Tốt thôi!

Gà con run rẩy, lần nữa tiến vào đan điền.

Hô!

Vừa làm xong những cái này, đường phố bên ngoài Thông Thần điện xuất hiện ở trước mắt lần nữa, không gian gấp sụp đổ, giống như trước đó, người bên ngoài cũng không phát hiện bất cứ dị thường nào.

Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, vội vàng đi vào trước mặt đệ tử Vạn Thú môn, thấy hắn chỉ trọng thương, cho một bình nước tắm Hồ Lô, để hắn hảo hảo điều dưỡng, lúc này ánh mắt mới tràn đầy ngưng trọng.

Ngụy trang thành như vậy, không có nửa điểm hình bóng, người Thần điện cũng có thể phát hiện, hơn nữa tìm tới...

Sơ hở là cái gì?

Lại căn cứ cái gì xác nhận?

Nếu như không xác nhận điểm ấy, bất cứ lúc nào cũng sẽ gặp được nguy hiểm.

- Ngươi về tông môn trước, đừng theo tới...

Thấy đối phương uống xong nước Hồ Lô, khôi phục lại, Trương Huyền bàn giao một câu, thân thể run rẩy, chui vào đám người, thời gian không dài, lần nữa biến đổi một bộ dáng khác.

Muốn thử xem Thần điện đến cùng có phải thật xem thấu hắn ngụy trang hay không.

Đi dạo hơn một canh giờ, không có phát hiện nguy hiểm, Trương Huyền ngừng lại.

- Hẳn không phải!

Nếu như nhìn thấu ngụy trang, thời điểm thuần phục đám thú Giao Long, đối phương nên ra tay, huống chi rời khỏi Vạn Thú môn liên tục đi ba ngày!

- Quên đi, thực sự không nghĩ ra được...

Suy nghĩ thật lâu, đến cuối cùng cũng không có làm rõ, đến cùng chỗ nào lộ ra chân tướng, Trương Huyền đành phải lắc đầu.

Lần nữa trở lại Thông Thần điện tìm một tĩnh thất.

Bố trí tốt phong ấn, lúc này tinh thần mới khẽ động, Tiểu Hoàng Kê xuất hiện lần nữa ở phía trước.

- Ngươi... Có năng lực gì? Thực lực bây giờ... Mạnh bao nhiêu?

Mặc kệ gà có thể trở thành Thần thú hay không, Trương Huyền quyết định, vẫn là trước hỏi thăm một chút cho thỏa đáng.

Cũng coi như có cái đề phòng.

Nếu không, cường giả Thần điện lần nữa đánh tới, ngay cả năng lực của thú sủng cũng không biết, làm sao sử dụng?

- Năng lực của ta?

Gà con nghiêng đầu, con mắt nhìn qua:

- Ta cũng không rõ lắm...

- Có thể bay không?

Gà con run rẩy hai cánh lớn chừng ngón cái một chút, đùng chít chít ngã xuống đất:

- Thật giống như không thể!

- Sức chiến đấu thì sao?

Đùng!

Trương Huyền tát qua một cái, gà con nằm rạp trên mặt đất, tựa như đánh tan lòng đỏ trứng.

- Lực lượng đâu?

Trương Huyền cảm giác sắp khóc, ném ra một thi thể Tiên Quân.

Gà con lần nữa nằm rạp trên mặt đất, chỉ lộ ra một cái chân gà, không ngừng run rẩy...

Sau mười phút, Trương Huyền sụp đổ.

- Đây là ngang dọc thiên địa ngươi nói?

Cái tên này thời điểm ở trong Hồ Lô, một mực khoác lác, bao nhiêu lợi hại bao nhiêu lợi hại, chân chính nhìn thấy, không chỉ dung mạo không đáng chú ý, càng chết người chính là... Một chút lực lượng cũng không có, tiện tay liền có thể đập bẹp...

Bất quá, thật giống như năng lực khôi phục rất mạnh, thi thể Tiên Quân đè ở dưới thân cũng không tử vong, ngược lại cực kỳ trung khí.

- Ta... Khẳng định là Thần thú ngang dọc thiên địa, chỉ là... Hiện tại vừa phá giải phong ấn, lực lượng hao hết, không có khôi phục thôi, như vậy đi, ngươi lại cho ta hai trăm viên Tiên Nguyên đan thượng phẩm, a, không, là hai trăm viên Tiên Nguyên đan tuyệt phẩm cho ta ăn, hắn có thể khôi phục một ít...

Thấy bộ dáng của hắn, gà con cũng có chút xấu hổ, vội vàng nói.

- Hai trăm viên tuyệt phẩm... Ngươi vẫn là đi chết đi!

Trương Huyền im lặng.

Hai trăm viên Tiên Nguyên đan thượng phẩm cũng không dễ làm, còn tuyệt phẩm... quên đi...

Tuy buồn bực, nhưng cũng biết, cái tên này nói có thể là thật, dù sao đối phương ngay cả vũ khí Ngụy Thần cảnh cũng có thể nuốt, không có khả năng chỉ là gà con phổ thông.

- Đã thành thú sủng, tự nhiên phải có cái tên, cũng không thể một mực xưng hô ngươi tiểu *!

Biết sốt ruột cũng vô dụng, Trương Huyền nói.

- Ừm ừm!

Gà con vội vàng gật đầu:

- Ta hiện tại có lẽ còn có phong ấn chưa giải trừ, đối với mình là loại vật gì, vẫn như cũ không rõ ràng, nhưng tuyệt đối không phải gà! Khẳng định là Thần thú ngang dọc thiên địa, chúa tể một phương!

Tuy phá vỡ Hồ Lô, nhưng bây giờ nó vẫn không biết mình là cái gì, có điều có thể xác định, khẳng định không phải gà.

Gà lợi hại hơn nữa, cũng không có khả năng thuận miệng nuốt vũ khí Ngụy Thần cảnh!

Cho nên chủ nhân một mực gọi nó “gà con”, thực sự rất khó nghe.

Một mặt chờ mong, muốn nhìn một chút chủ nhân có thể lấy cái tên uy vũ khí phách gì.

- Bất kể có phải hay không, nhưng bây giờ là hình dáng gà, vừa rồi ngươi cũng nói, bản thân có thể là Thần thú, chúa tể một phương, không bằng về sau liền gọi ngươi...

Trương Huyền trầm ngâm:

- Kê Bá!

- ...

Chân gà mềm nhũn, Tiểu Hoàng Kê té ngã trên đất.

Ngươi xác định... Đây là tên của Thần thú?

Thông Thiên kiều trước thời hạn mở ra

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

Tranh thủ nửa ngày, bảo lưu lại cái tên “Tiểu Kê” này, nó tràn đầy vui mừng.

Hiện tại xem như thật sự hiểu, vị chủ nhân này, lấy tên đến cùng có bao nhiêu cặn bã.

May mắn là tên tranh thủ tới, nếu không, mặc kệ là Kê Bá, hay giống như tiểu kiếm kiếm… đều không thể tiếp nhận!

Nếu không về sau đối diện Thần thú.

- Ta chính là siêu cấp Thần thú cửu thiên thập địa, ngang dọc vạn giới, Hoang Cổ Thần Long, Ngạo Thiên!

- Ta chính là siêu cấp Thần thú đốt diệt bát hoang, đun sôi đại dương, Cửu Đầu Hỏa Phượng… Hỏa Thiên Vũ!

...

Đến phiên nó...

- Ta chính là Thần thú... Kê Bá!

...

Thật muốn như vậy, không cần đánh, bản thân sẽ hộc máu bỏ mình.

Cái này gọi là chuyện gì...

Làm sao tìm được chủ nhân không đáng tin cậy như vậy...

Cúi đầu liếc mắt nhìn, thân thể của mình...

Dường như, thật đúng là giống Tiểu Kê! Hơn nữa còn là loại vừa ra vỏ trứng kia...

Quan trọng là trí nhớ cũng bị mất... Ta đến cùng là Thần thú gì?

Tiểu Kê lâm vào suy tư thật sâu.

Không thèm để ý gia hỏa này rầu rĩ, Trương Huyền lấy ra ba thi thể Tiên Quân vừa mới ám sát hắn.

Không gian giới chỉ của đối phương, giống như võ sĩ Thần điện trước đó, không có thứ gì đáng giá, cũng chỉ gửi hi vọng luyện hóa những người này, liên tục bị Thần điện đánh lén hai lần, đến bây giờ cũng không hiểu từ nơi nào tiết lộ thân phận, tràn đầy sốt ruột.

Từ khi tu luyện đến nay, còn chưa bao giờ có khát vọng thực lực vội vã bức bách như vậy!

Dù mỗi lần chỉ có thể sử dụng một Vô Hồn Kim Nhân, nhưng số lượng nhiều, đối với mình an toàn cũng có trợ giúp rất lớn, tỷ như trước đó tên kia tự bạo, Vô Hồn Kim Nhân nhiều, hoàn toàn có thể bày thành một hàng làm hộ thuẫn, cũng sẽ tương đối an toàn.

...

Thần điện cổ xưa yên tĩnh.

Bóng người cao lớn lần nữa lấp lóe, hỏa diễm vây quanh xuất hiện ở giữa đại sảnh.

- Lại thất bại?

Đôi mắt nhìn chằm chằm hắc y nhân trước mắt, mang theo lạnh lùng.

- Vâng...

Hắc y nhân run rẩy.

- Xem ra còn đánh giá thấp hắn, Thiên Tuyển giả, quả nhiên có đại khí vận...

Híp mắt lại, thân ảnh đồ sộ hừ lạnh:

- Ngươi tự thân ra tay đi! Nếu như thất bại nữa... Đừng gặp ta, trực tiếp tự sát! Mặt khác, tra rõ ràng cho ta, hắn đến cùng có loại át chủ bài gì, ba vị Tiên Quân Thần điện cũng không thể thành công!

- Vâng, chủ nhân!

Hắc y nhân vội vàng gật đầu, quay người lại, liền muốn rời khỏi.

- Chậm đã...

Thân ảnh vẫy tay một cái:

- Truyền tin tức mới nhất của Thần điện, Thông Thiên kiều quyết định... Nửa tháng sau mở ra!

- Nửa tháng sau? Trước thời hạn?

Hắc y nhân sững sờ.

Tình huống bình thường, mở ra Thông Thiên kiều còn cần một đoạn thời gian, nửa tháng sau liền mở ra, có phải quá nhanh hay không?

- Lăng Vân Kiếm Các đã xác lập hắn làm tông chủ, khẳng định là muốn cho hắn trở thành người khiêu chiến, khiêu chiến Thông Thiên kiều, bình thường mở ra mà nói, còn một đoạn thời gian rất dài, ta sợ ở trong lúc này, hắn hoàn toàn có thể đột phá Tiên Quân, đến lúc đó các ngươi có thể là đối thủ sao!

Ánh mắt thân ảnh phát lạnh:

- Tuyệt không thể để hắn thành công, nếu không, các ngươi đều phải chết!

- Vâng! Thuộc hạ hiểu...

Vẻ mặt hắc y nhân nghiêm túc, không nói thêm lời, xoay người rời đi.

...

Trên không Lăng Vân Kiếm Các, một cái thuyền nhỏ thon dài lơ lửng giữa không trung, phía trên an tĩnh đứng một cô gái, phía sau đi theo một đồng tử.

- Đỗ cung chủ, làm sao đích thân tới?

Trên không lay động, bóng người bất ngờ xuất hiện, chính là Hàn Kiếm Thu.

- Ta là vì tân nhiệm tông chủ của các ngươi mới tới!

Hai tay chắp sau lưng, nữ tử thản nhiên nói.

Vị này chính là Trục Tinh cung cung chủ, Đỗ Thanh Diên!

- Tông chủ?

Hàn Kiếm Thu cau mày.

- Vâng! Có thể để hắn đi ra gặp ta hay không?

Đỗ Thanh Diên gật đầu.

- Cái này...

Hàn Kiếm Thu dừng lại một chút:

- Đỗ cung chủ thực sự xin lỗi, tông chủ hắn... Đang tu luyện Lăng Vân Kiếm Thần quyết, bế tử quan, tạm thời không tiện gặp khách...

Tin tức tông chủ rời khỏi tông môn, nhất định phải phong tỏa ngăn cản, nếu không một khi Thần điện biết tin tức, đi qua đuổi giết, làm không cẩn thận, vừa mới thu hoạch được hi vọng, lại muốn biến mất.

- Bế tử quan?

Đỗ Thanh Diên cau mày.

Lăng Vân Kiếm Các tân nhiệm tông chủ, là muốn học tập Lăng Vân Kiếm Thần quyết, điểm ấy nàng đã sớm biết, cho nên đối phương nói như vậy, cũng không có gì nghi ngờ.

Dù sao chuyện này, lúc trước Hàn Kiếm Thu cũng trải qua, bế quan mười lăm năm.

Trương Huyền này, coi như thiên phú mạnh, khẳng định cũng sẽ không quá nhanh, nhưng cũng không thể để nàng ở chỗ này chờ thật nhiều năm a!

- Ngươi có chân dung của hắn không, cho ta xem một chút!

Hàn Kiếm Thu nghi ngờ nhìn qua:

- Không biết Đỗ cung chủ đặc biệt tới tìm tông chủ, đến cùng vì chuyện gì?

Dựa theo tình huống bình thường, Đỗ Thanh Diên, một trong sáu đại tông môn, Trục Tinh cung cung chủ, tu vi đi đến Ngụy Thần cảnh, so với mình cũng không hề yếu! Trương Huyền không trở thành tông chủ, chỉ

là tiểu nhân vật, cả hai hắn không có bất kỳ liên quan mới phải, bây giờ nàng đặc biệt chạy tới hỏi thăm, vì cái gì?

- Chẳng qua là cảm thấy tên này có chút quen thuộc, giống một vị cố nhân mà thôi, muốn xác nhận có phải là hắn hay không!

Đỗ Thanh Diên nói.

Nếu như Trương Huyền ở đây, khẳng định có thể nhận ra, Đỗ Thanh Diên này, chính là lúc trước Lạc Nhược Hi đi rồi, Trương Huyền mượn thủ đoạn của Thần Dung Hoàng, tế tự xuất hiện vị "Thần Linh" Thượng Thương kia.

Cuối cùng, mang linh hồn Thần Dung Hoàng đi, không biết dùng bí pháp gì, lần nữa chế tạo thân thể, cũng chính là đồng tử đứng ở đuôi thuyền, Ngột Thần!

- Cố nhân?

Hàn Kiếm Thu lần nữa cau mày.

Tông chủ, toàn tâm toàn ý muốn đi Trục Tinh Hải, ngăn cũng ngăn không được, Trục Tinh cung cung chủ lại đuổi tới nơi này, chẳng lẽ hai người thật sự là quen biết cũ?

Dừng lại một chút, cổ tay khẽ đảo, một ngọc bài hiện lên, nhẹ nhàng điểm một cái, hình dáng Trương Huyền xuất hiện.

- Đây chính là tông chủ của chúng ta, Trương Huyền!

Dù Trục Tinh cung cùng Lăng Vân Kiếm Các quan hệ không tính quá tốt, nhưng Đỗ Thanh Diên không có tiếng xấu, hắn là sẽ không bất lợi với tông chủ.

Huống chi lại không nói cho nàng tông chủ đi nơi nào, coi như biết hình dáng cũng không có gì.

- Quả nhiên...

Liếc mắt nhìn, ánh mắt Đỗ Thanh Diên sáng lên, đồng tử Ngột Thần sau lưng càng mặt đầy kích động.

- Đỗ cung chủ biết?

Hàn Kiếm Thu hỏi.

- Từng có gặp mặt một lần...

Đỗ Thanh Diên gật đầu, xoay người phân phó nói:

- Ngột Thần, nếu như ngươi muốn ở lại chỗ này, ta có thể cùng Hàn tông chủ nói một chút...

- Đa tạ cung chủ!

Ánh mắt Ngột Thần sáng lên, vội vàng gật đầu.

- Ừm!

Đỗ Thanh Diên lên tiếng, vừa định nói chuyện, đôi mi thanh tú đột nhiên nhăn lại, đồng thời nhìn Hàn Kiếm Thu ở đối diện, đồng dạng sửng sốt một chút, một lát sau sắc mặt trắng nhợt:

- Thông Thiên kiều... Trước thời hạn mở ra? Nửa tháng sau?

- Cái này, cái này quá nhanh!

Thân thể Hàn Kiếm Thu cứng nhắc.

Thông Thiên kiều, trăm năm mở ra một lần, là đường tắt duy nhất đi vào Thần miếu, một khi bỏ lỡ, sẽ phải đợi thêm trăm năm!

Vị tân nhiệm tông chủ Lăng Vân Kiếm Các này, tu vi cấp tốc, kiếm pháp hơn người, không có gì bất ngờ xảy ra, dựa theo thời gian bình thường

mở ra, tuyệt đối có thể tấn cấp đến Tiên Quân đỉnh phong, thu hoạch được tư cách xung kích!

Một khi như vậy, đoạt lại nửa chữ thuộc về Kiếm Các, dễ như trở bàn tay.

Nhưng nửa tháng sau mở ra, căn bản không kịp!

Huống chi hắn đã đi Trục Tinh Hải, hiện tại ở đâu cũng không rõ ràng, cũng không liên lạc được...

Nên làm cái gì?

- Đi vào Thông Thần điện!

Không chần chờ nữa, Hàn Kiếm Thu lập tức lấy ra một Thông Thần ngọc phù, tinh thần khẽ động, tiến vào bên trong, Đỗ Thanh Diên cũng không ngừng lại, theo sát sau lưng.

Đây là Thông Thần ngọc phù chỉ cường giả đỉnh phong nhất đại lục mới có tư cách sử dụng, có thể càng nhanh hơn hội tụ vào một chỗ, thảo luận sự tình.

Còn lúc trước vì sao phải bản tôn hội tụ, thảo luận sự tình Thông Thiên kiều, là bởi vì Thông Thần điện dù sao cũng là bảo vật của những tông môn khác, vẫn có khả năng tiết lộ tin tức.

Giờ phút này chỉ là gặp mặt đơn giản, vấn đề không lớn.

Thông Thần điện phòng kín, bóng người xuất hiện, mấy vị tông chủ khác hiển nhiên cũng nhận được tin tức, vội vã chạy tới.

- Chư vị đều có tính toán gì?

Thấy sáu đại tông chủ đến đủ, Hàn Kiếm Thu nhìn quanh một vòng.

- Thông Thiên kiều mở ra, sáu đại tông môn tự nhiên phải hảo hảo ứng đối, Hàn tông chủ, tân nhiệm tông chủ của Lăng Vân Kiếm Các các

ngươi, không phải đã lĩnh ngộ Thần chi kiếm ý ư? Vì sao không tới?

Một lão giả nhìn qua.

Lăng Vân Kiếm Các, tân nhiệm tông chủ Trương Huyền, lĩnh ngộ Thần chi kiếm ý, đã truyền toàn bộ đại lục, người người đều biết, dựa theo tình huống bình thường, đã có thể có tư cách tham gia hội nghị như vậy.

- Hắn đang bế tử quan, còn không có báo tin...

Hàn Kiếm Thu nói.

- Vậy tân nhiệm tông chủ Trịnh Dương của các ngươi đâu?

Vị lão giả này lần nữa nhìn về phía Tần Nguyên môn chủ cách đó không xa.

- Hắn... Cũng bế tử quan!

Tần môn chủ gật đầu.

- Đều bế quan?

Lão giả cau mày:

- Có thể thông qua Thông Thiên kiều, đi vào Thần điện hay không, trăm năm mới có một cơ hội, hai vị tông chủ có hi vọng nhất đều đang bế quan, làm sao bây giờ?

Thời điểm hai vị tông chủ kế vị, hai đại tông môn đều mang cảm xúc mạnh mẽ cực lớn, làm sao... Thời khắc mấu chốt đều bế quan?

- Như vậy đi, chúng ta nghĩ biện pháp báo tin tông chủ, các ngươi cũng nhanh tuyển chọn đệ tử tu vi cao nhất, thiên tư mạnh nhất trong môn phái, sau mười ngày, ở Tiếp Thiên Thạch của Trục Tinh Hải tập hợp, thừa dịp Thông Thiên kiều không có mở ra, trước thời hạn kiểm tra thực lực các phái, sau đó lại xác định lấy ai dẫn đầu!

Dừng lại một chút, Hàn Kiếm Thu nói.

- Quyết định như vậy đi...

Đám người đồng thời gật đầu.

Đây chính là biện pháp tốt nhất.

Vị trí Thần điện ở trên Trục Tinh Hải, địa phương Thông Thiên kiều xuất hiện cũng ở nơi đây.

Sáu đại tông môn, muốn có cường giả tiến vào bên trong, chỉ có thể trước thời hạn đi vào.

- Làm như vậy tốt nhất! Hội tụ vào một chỗ, cũng có thể tìm ra đối sách tốt hơn...

Ngay lúc này, một thanh âm nhàn nhạt vang lên, sau đó hình bóng khẽ động, một bóng người cao to xuất hiện ở trong gian phòng.

Nhìn thấy thân ảnh này, mọi người đồng thời đứng dậy ôm quyền:

- Khổng điện chủ!

Chính là Thông Thần điện điện chủ!

- Ừm, không cần khách khí, ta cũng nghe nói tin tức... Chư vị mau chóng đưa cường giả đến Tiếp Thiên Thạch, chỉ cần chọn lựa ai dẫn đầu, ta sẽ đơn độc tỉ mỉ kể ra sự tình Thông Thiên kiều, cùng với Thần điện!

Khổng điện chủ cười cười, nhìn về phía Hàn Kiếm Thu:

- Đặc biệt là tân nhiệm tông chủ Trương Huyền của các ngươi, chờ hắn đến Tiếp Thiên Thạch, mong Hàn tông chủ thay mặt giới thiệu một chút, lĩnh ngộ Thần chi kiếm ý, thiên tài bậc này, ta rất muốn kiến thức một phen!

- Nhất định để hắn tới cảm tạ Khổng điện chủ!

Hàn Kiếm Thu gật đầu.

Quy củ Thất Tinh lâu

dtv-ebook.com

- Tốt, Tiếp Thiên Thạch gặp lại!

Khổng điện chủ cười nhạt một tiếng, biến mất.

Đám người theo sát rời khỏi.

- Hàn tông chủ, ta cũng muốn nhanh trở về, tuyển chọn ra tu luyện giả thích hợp, cáo từ!

Rời khỏi Thông Thần điện, Đỗ Thanh Diên khôi phục lại, nhìn về phía Hàn Kiếm Thu ôm quyền.

Vốn còn muốn nhìn Trương Huyền một chút, Thông Thiên kiều đã mở ra, vị này khẳng định sẽ đi qua, đến lúc đó gặp lại cũng giống như vậy.

- Cáo từ!

Hàn Kiếm Thu gật đầu.

- Ngột Thần này, cùng tân nhiệm tông chủ Trương Huyền của các ngươi, trước đó liền quen biết, mong thay mặt chăm sóc...

Đỗ Thanh Diên cười nhạt một tiếng, điều khiển thuyền nhỏ trực tiếp bay đi, thời gian qua một lát, liền biến mất tại nguyên chỗ.

- Ngươi quen biết tông chủ?

Hàn Kiếm Thu tràn đầy nghi ngờ nhìn về phía đồng tử trước mắt.

Ngột Thần gật đầu.

- Đi thôi...

Bàn tay trảo một cái, ổn định đồng tử ở trên không trung, trực tiếp bay về phía Kiếm Các.

Bây giờ tông chủ không có ở tông môn, nhất định phải nhanh nghĩ biện pháp báo tin mới được!

Chỉ là...

Làm sao báo tin?

Rời khỏi tông môn chừng mấy ngày, cũng đã đi xa, khoảng cách xa như vậy, ngọc phù đưa tin phổ thông căn bản truyền không đến, chỉ có thể mượn Thông Thần điện!

Nhưng nếu như tông chủ không lên Thông Thần điện, không nhìn thấy tin tức thì sao?

- Hắn đi Trục Tinh Hải, chỉ cần đến lúc đó đưa tin hắn có thể thu được...

Rầu rĩ không bao lâu, Hàn Kiếm Thu thở phào nhẹ nhõm.

Mặc dù không biết bây giờ tông chủ ở nơi nào, nhưng lại biết hắn đi Trục Tinh Hải, đã như vậy liền đơn giản.

Nhóm người mình có thể đi qua trước, đến lúc đó lại đưa tin mà nói, nhất định có thể thu được.

Có quyết định, không chần chờ nữa, trở lại tông môn, liền bắt đầu tìm kiếm người phù hợp.

Muốn đi vào Thông Thiên kiều, hạn chế lớn nhất chính là tu vi không thể vượt qua Tiên Quân đỉnh phong, nói cách khác, không thể đến Ngụy Thần!

Hơn nữa, tuổi tác không thể vượt qua một trăm tuổi, sức chiến đấu càng mạnh càng tốt.

Hai hạn chế liền có thể bỏ đi không biết bao nhiêu, trong tông môn, điều kiện phù hợp cũng không nhiều.

Rất mau tìm đến mấy vị, xem như dự bị khi tìm không thấy tông chủ, lúc này Hàn Kiếm Thu mới mang theo đám người Ngột Thần, ngồi trên Tiên thú phi hành, trực tiếp bay về phía Trục Tinh Hải.

...

Một màn đồng dạng cũng phát sinh ở Vạn Thú môn.

Tông chủ của bọn họ không thấy, đưa tin liên lạc không được, cũng chỉ có thể tìm những người khác thay thế.

...

Thở ra một hơi, Trương Huyền đứng dậy.

Đi qua một phen khổ cực, rốt cục luyện chế ba Tiên Quân cảnh thành Vô Hồn Kim Nhân.

Có những cái này, tuy sức chiến đấu không có tăng cường, nhưng chỉ cần Thần điện không phái ra cường giả Ngụy Thần cảnh, muốn giết hắn đã không có dễ dàng như vậy.

Vừa muốn đi ra cửa phòng, Tiểu Kê đi theo tới.

- Chủ nhân... trải qua ta suy tư, hắn là phát hiện năng lực của mình...

Cánh run rẩy vài cái, nhảy lên bả vai Trương Huyền, con mắt đen nhánh nhìn xéo tới, vẻ mặt Tiểu Kê tự tin.

- Năng lực gì?

Trương Huyền vội vàng nhìn tới.

- Biết ăn...

Tiểu Kê gật đầu, tràn đầy tự hào:

- Nếu như ngươi lại có thể tìm tới pháp bảo Ngụy Thần cảnh, ta cũng có thể ăn đi...

- ...

Trương Huyền che ngực.

Từ trước tới nay đều là bản thân làm người khác tức giận, không nghĩ tới, gặp được con gà này, liên tục bị tức không biết bao nhiêu lần.

Bản thân người đáng tin cậy như vậy, vì sao thu thú sủng như thế chứ...

Nếu là Thánh thú, Tiên thú phổ thông, đã sớm ném đi, hoặc là giết hầm canh ăn, nhưng đối phương là Thần thú, nấu lên, canh còn có thể chữa thương...

Quên đi, mặc dù năng lực này có chút gân gà, nhưng lúc chiến đấu cũng dùng rất tốt.

Trước đó gặp phải hai lần Thần điện đánh lén, nếu không phải tên này có thể nuốt lấy vũ khí đối thủ, để hắn đánh bất ngờ, chết là ai thật đúng là không rõ ràng.

- Trừ ăn ra, chiến đấu thì sao? Giống như trước đó, ngươi dùng Hồ Lô đập Cửu Đầu Hỏa Phượng Thú thần phục...

Trương Huyền hỏi tiếp.

- Cái kia thật giống như không có rồi! Có thể đập nó chóng mặt, là bởi vì Hồ Lô phong ấn ta cực kỳ cứng rắn, nếu không ta cũng không có khả năng không cách nào phá mở. Còn có, lúc ấy nuốt hỏa diễm nó phun ra, nếu như còn có ngọn lửa này, có lẽ có thể làm được!

Tiểu Kê nói.

- Hỏa diễm?

Dừng lại một chút, Trương Huyền vỗ túi thú sủng, Cửu Đầu Hỏa Phượng Thú xuất hiện ở phía trước.

- Phun lửa đốt nó!

Trương Huyền dặn dò.

- Vâng!

Hỏa Phượng Thú gật đầu, huyễn hóa ra chín cái đầu, chín đạo hỏa diễm phun ra ngoài, hội tụ vào một chỗ, hình thành một đạo hồng lưu to lớn, thời gian nháy mắt bao phủ Tiểu Kê.

Phút chốc, hỏa diễm biến mất.

Một cục than đen lớn chừng quả đấm xuất hiện ở phía trước, tỏa ra mùi thịt nồng đậm.

- Ừm???

Lông mày Trương Huyền nhảy loạn.

Cái này con mẹ nó là... Nướng chín?

Không phải mới vừa nói, có thể thôn phệ hỏa diễm, trở nên lợi hại ư?

Làm sao một nướng liền chín?

Hơn nữa thơm như vậy, để cho người ta nước bọt chảy ròng...

- Chủ nhân, ta... ta không biết nó yếu ớt như vậy...

Hỏa Phượng Thú giật nảy mình, sắp khóc.

Vốn Tiểu Kê này từ trong Hồ Lô xuất hiện, nó cũng cho rằng tu vi thông thiên, không nghĩ tới hỏa diễm vừa đốt liền thơm... thiêu chết thú sủng của chủ nhân...

- Ta cũng không biết...

Trương Huyền tràn đầy bất đắc dĩ, ngón tay đưa tới, muốn nhìn một chút, cái tên này còn sống không, thật muốn chết rồi, dù lại thơm cũng không có cách nào ăn, chôn a...

Ngón tay đụng một cái, lập tức xuất hiện thanh âm đồ sứ vỡ vụn.

Răng rắc! Răng rắc!

Ngay sau đó nhìn thấy than đen trước mắt xuất hiện vết rách, sau một khắc, bóng gà màu vàng xuất hiện lần nữa.

Lần này Tiểu Kê dường như lớn hơn một vòng, hơn nữa trên người cùng trước đó cũng có khác biệt, một cỗ khí tức nhàn nhạt từ trong cơ thể tản ra.

Cánh đong đưa, bay lên, lần nữa rơi vào đầu vai.

- Ngươi đây là... Tiên Quân cảnh đỉnh phong?

Trương Huyền sửng sốt.

Tiểu Kê này bị Cửu Đầu Hỏa Phượng Thú đốt một lần, sau đó từ trước kia không có bất kỳ thực lực gì, đạt đến... Tiên Quân đỉnh phong!

Cùng Hỏa Phượng Thú giống nhau như đúc!

- Đúng vậy a!

Tiểu Kê gật đầu, vẻ mặt đắc ý.

- Quả nhiên dùng lửa đốt có thể để thực lực ngươi tăng thêm, tiếp tục...

Con mắt Trương Huyền sáng lên, vội vàng để Hỏa Phượng Thú, tiếp tục phun lửa.

Thời gian không dài, ngừng lại.

Dường như Tiểu Kê chỉ là lần đầu tiên bị đốt, mới có thể tiến bộ, lần thứ hai liền không có hiệu quả.

- Quên đi, Tiên Quân đỉnh phong, còn có thể thôn phệ vũ khí, xem như rất mạnh mẽ...

Lại nghiên cứu nửa ngày, phát hiện đối phương cũng chỉ là thực lực tăng thêm, sức chiến đấu còn giống như trước đó, Chân Tiên cảnh cũng chưa chắc ngăn cản được, Trương Huyền đành phải lắc đầu, lại không rầu rĩ.

Có thể có loại thực lực này, không cản trở, còn có thể thôn phệ vũ khí, lúc chiến đấu đã có thể phát huy tác dụng cực lớn, không cần thiết yêu cầu cao hơn.

Cất nó vào túi, rời phòng.

Đi vào trước đài Thông Thần điện, tìm phục vụ viên.

- Ta muốn tìm một Tiên thú phi hành, không biết Bích Viễn thành chỗ nào có thể thuê?

Đám thú Giao Long đã dán lên nhãn mác Vạn Thú môn môn chủ, khẳng định không thể dùng, Tiên thú phổ thông tốc độ lại quá chậm, sớm biết ngụy trang thân phận lần nữa bị Thần điện phát giác, còn không bằng ban đầu ở Lăng Vân sơn thuần phục vài đầu.

Cho dù Lăng Vân sơn số lượng Tiên thú có hạn, Vạn Thú môn cũng được ah!

Lúc đó cảm thấy vô dụng, hiện tại chân chính muốn nhờ phi hành, liền không có biện pháp.

- Tiên thú phi hành, coi như ở Bích Viễn thành, số lượng cũng không tính quá nhiều... Hơn nữa cơ bản phương hướng phi hành đều cố định, không biết ngươi muốn đi phương hướng nào? Muốn cấp bậc Tiên thú gì...

Phục vụ viên cười nhìn qua.

- Chính bắc, Trục Tinh Hải!

Trương Huyền nói.

- Chính bắc?

Phục vụ viên sửng sốt một chút nói:

- Trục Tinh Hải, người đi không nhiều, Tiên thú hướng này tương đối ít, ta giúp ngươi tra một chút...

Nói xong lật lên một quyển sách, cúi đầu nhìn một hồi, ngay sau đó cười nói:

- Ba ngày sau có một chuyến, Tiên thú phi hành Chân Tiên cảnh sơ kỳ, muốn bay qua, chỉ cần hơn một tháng liền có thể bay đến...

- Ba ngày sau? Chân Tiên cảnh sơ kỳ?

Trương Huyền nhíu mày:

- Còn có càng nhanh hay không?

Chậm như vậy, món ăn cũng đã lạnh.

Thần điện chú ý tới hắn, ai cũng không biết lần sau lúc nào ra tay, hắn cần mau chóng đuổi tới Trục Tinh cung, tìm thư tịch liên quan tới linh hồn, tấn cấp Vu Hồn đến Chân Tiên cảnh đỉnh phong, thật một lần đột phá Tiên Quân.

Dùng Giao Long phi hành, chừng bảy ngày liền có thể đến, ngồi tên này, hơn một tháng, khẳng định không được!

Phục vụ viên lắc đầu:

- Hết rồi! Người Trục Tinh Hải không quá hữu nghị, cho nên đi rất ít người, lại thêm giá cả Tiên thú cực cao, có rất ít người ngồi...

Tu vi cao, đều có thú sủng thuộc về mình, lại cao hơn, có thể bản thân phi hành, không cần Tiên thú phi hành.

Lại thêm người Trục Tinh Hải không quá thân thiện, cũng chỉ thành phố lớn như Bích Viễn thành mới có giao lưu, rất nhiều thành thị cấp một cũng không mở ra.

- Nếu như ta đơn độc thuê một Tiên thú Tiên Quân cấp đi tới Trục Tinh Hải, đại khái cần bao nhiêu Thông Thần tệ?

Trương Huyền nói.

- Cái này...

Phục vụ viên chần chừ nói:

- Ta trước đó không tiếp xúc qua, chờ hỏi trưởng lão một chút!

Nói xong xoay người rời khỏi.

Chỉ chốc lát, một vị lão giả theo ở phía sau đi tới.

- Vị bằng hữu này, ngươi muốn đi Trục Tinh Hải?

Lão giả nhìn qua.

Trương Huyền gật đầu:

- Các ngươi có Tiên thú Tiên Quân cấp cho thuê không?

- Tiên thú Tiên Quân cấp ngược lại là không, có điều vừa vặn, ta nghe nói Thất Tinh lâu cũng có người muốn đi Trục Tinh Hải, ngày mai liền xuất phát, bọn họ ngồi chừng năm ngày, liền có thể đến Trục Tinh Hải!

Trưởng lão cười nói.

- Năm ngày?

Trương Huyền sững sờ.

Tốc độ này còn muốn nhanh hơn Giao Long

Chỉ sợ ít nhất phải đến Tiên Quân cảnh đỉnh phong!

- Đúng vậy!

Trưởng lão gật đầu.

- Còn xin trưởng lão thay mặt giới thiệu, như thế nào mới có thể đi cùng bọn hắn...

Trương Huyền ôm quyền.

Tốc độ nhanh như vậy, đối với hắn mà nói vừa vặn phù hợp.

Chỉ là có thể ngồi Tiên thú nhanh như vậy, người Thất Tinh lâu muốn đi Trục Tinh Hải, thân phận và địa vị nhất định không đơn giản, muốn theo sau, tiêu phí đánh đổi nhất định sẽ không nhỏ.

- Thất Tinh lâu, mặc dù là một trong sáu đại tông môn, nhưng bán ra đủ loại bảo vật, am hiểu nhất chính là buôn bán, chỉ cần có thể cấp nổi giá cả, tất cả đều dễ nói chuyện...

Trưởng lão cười cười.

Thất Tinh lâu, không quá tương đồng những tông môn khác, những tông môn khác môn quy nghiêm ngặt, mà ở trong đó, chỉ cần đưa tiền, rất nhiều chuyện đều có thể hoàn thành.

Thậm chí có người dùng tiền mua sắm danh ngạch, trở thành đệ tử hạch tâm trong đó.

- Cái này...

Nghe được đưa tiền liền có thể làm việc, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, chẳng qua ngay sau đó cau mày.

Dường như... Tiền lại không nhiều lắm!

Nếu không đi Thất Tinh lâu, khiêu chiến đệ tử hạch tâm cùng trưởng lão một lần?

Ta muốn kiếm tiền

dtv-ebook.com

Lăng Vân Kiếm Các, đơn đấu nội môn, hạch tâm, kiếm lời không ít Kiếm Các tệ, có điều trước khi đi, cảm thấy không có tác dụng gì, phần lớn đều mua sắm Tiên Nguyên đan, đưa cho Thiện Hiểu Thiên cùng Bạch Nguyễn Khanh.

Coi như còn thừa lại chút, cũng đặt ở trong Thông Thần ngọc phù của Kiếm Các, không có lấy ra.

Có thể nói, giờ phút này hắn sạch sẽ trơn tru, xấp xỉ lần nữa nghèo rớt mùng tơi.

Bất quá đã tốn tiền có thể ngồi Tiên thú phi hành của Thất Tinh lâu, còn lại đơn giản, dù sao cũng là ngày mai mới đi, cùng lắm thì nghĩ biện pháp kiếm chút.

Nghĩ đến cái này, nhịn không được nhìn lại:

- Đại khái cần giá cả như thế nào?

- Đây là tọa kỵ Thất Tinh lâu lâu chủ mới có tư cách ngồi, hơn nữa hướng bay chính là Trục Tinh Hải, ít nhất cũng phải... Hai vạn Thông Thần tệ!

Tính toán một chút, trưởng lão nói.

- Hai vạn?

Trương Huyền cau mày.

Thông Thần ngọc phù Chân Tiên cảnh cũng mới hai trăm một cái, hai vạn Thông Thần tệ, đã có thể mua sắm một thanh binh khí Chân Tiên

cảnh.

Không thể không nói, giá cả cực cao.

- Ừm!

Trưởng lão cười cười:

- Nói thật cho ngươi biết, ta rút ra một vạn, đối phương chỉ cần một vạn là được! Bất quá không có ta giới thiệu, cho dù có hai vạn Thông Thần tệ, cũng chưa chắc có thể dính vào Thất Tinh lâu!

Trương Huyền gật đầu.

Hắn chỉ là người từ ngoài đến, ở Thất Tinh lâu không có một người quen, không dựa vào đối phương, đừng nói đáp lên quan hệ, ngay cả tin tức này cũng sẽ không biết.

- Tốt, hiện tại ta đi chuẩn bị, kiếm ít tiền trở về, một lát nữa tìm ngươi!

Trương Huyền lên tiếng, xoay người đi tới tĩnh thất.

An toàn là số một, không bị Thần điện phát hiện, tiêu ít tiền không tính là gì, còn làm sao kiếm tiền, chỉ cần là Thông Thần điện, liền có thi đấu công khai, lấy năng lực cùng cấp bậc vô địch của hắn, kiếm tiền còn không phải rất dễ dàng?

Không bại lộ Thần chi kiếm ý, Thần điện cũng chưa chắc có thể tra ra.

Ở trong tĩnh thất bố trí tốt trận pháp ngăn cách, hơi chuyển động ý nghĩ, tiến vào bên trong.

Thông Thần điện giả lập, cùng ngoại giới bố cục hầu như giống nhau như đúc, đi thẳng tới vị trí thi đấu công khai.

Bích Viễn thành thuộc về thành thị siêu nhất lưu, cao thủ nhiều như mây, cường giả Chân Tiên cảnh, ở Ô Hải thành được cho đỉnh tiêm, nhưng ở

nơi này, số lượng rất nhiều, bởi vậy thi đấu công khai, thời khắc đều là kín người hết chỗ.

Báo danh ra, Trương Huyền đợi không đến mười phút đồng hồ, liền đến đài tỷ thí.

...

- Trưởng lão, Thất Tinh lâu thật phái người đi Trục Tinh Hải?

Trương Huyền rời khỏi, phục vụ viên tò mò nhìn về phía trưởng lão cách đó không xa.

Trục Tinh cung cùng sáu đại tông môn khác quan hệ cũng không tính quá tốt, phái người tới làm gì?

- Đây là tin tức nội bộ, không cần thiết tiết ra ngoài! Nghe nói tông chủ cũng đích thân đi qua, thật giống như thảo luận đại sự gì...

Trưởng lão nói.

Bích Viễn thành Thông Thần điện, do hắn chịu trách nhiệm, tu vi đã sớm đạt đến Tiên Quân đỉnh phong, địa vị kính trọng, nhưng sự tình nội bộ Thất Tinh lâu, vẫn có rất nhiều không biết rõ tình hình.

- Nha...

Nghe được là bí mật, phục vụ viên không dám hỏi nhiều, cười cười, nói sang chuyện khác:

- Cũng không biết tên vừa rồi kia, có thể lấy ra hai vạn Thông Thần tệ hay không?

- A!

Trưởng lão cười nhạo:

- Không đến Tiên Quân, không có khả năng có người cầm ra được!

- Vậy...

Phục vụ viên nháy con mắt.

- Để hắn biết khó mà lui thôi! Ngồi Tiên thú phổ thông cũng chỉ một tháng thời gian, giá cả không cao hơn hai trăm, cái này lại muốn hai vạn, ai cũng sẽ không vì hơn hai mươi ngày thời gian, liền lãng phí gấp trăm lần giá cả!

Trưởng lão lắc đầu.

Tu vi đi đến cảnh giới như bọn họ, tuỳ ý bế quan, chính là mấy tháng... Vì tiết kiệm hai mươi ngày, lãng phí hai vạn Thông Thần tệ, điên rồi sao?

- Này cũng phải...

Phục vụ viên gật đầu:

- Hơn nữa, nghe giọng nói của hắn, thật giống như không đủ tiền, để trưởng lão ngươi ở chỗ này chờ một chút, tìm cách kiếm tiền!

Trưởng lão khẽ nói:

- Thông Thần điện, phương pháp kiếm tiền nhanh nhất, chính là thi đấu công khai, dựa theo tiền đặt cược năm Thông Thần tệ, tiến hành gấp bội! Thắng liền năm trận cũng kiếm không bao nhiêu! Huống chi đệ tử hạch tâm của Thất Tinh lâu cũng thường xuyên tới tỷ thí, thắng liền bốn trận cũng không nhiều.

Bích Viễn thành Thông Thần điện, cùng Thất Tinh lâu giao hòa, bởi vậy đệ tử Thất Tinh lâu cũng thường xuyên ra ngoài tham gia thi đấu công khai.

Có bọn họ ra tay, thắng liền bốn trận cũng không nhiều, huống chi năm trận.

- Một trận đặt 5 viên Thông Thần tệ, thắng liền năm trận, thêm vào gấp bội cũng chỉ 80 Thông Thần tệ, khoảng cách hai vạn, còn kém không biết bao xa!

Phục vụ viên cười cười.

Chiến phí thi đấu công khai khiêu không tính quá bất hợp lí, chỉ có năm Thông Thần tệ, như vậy sẽ hấp dẫn càng nhiều người tới tham gia tỷ thí.

Chiến thắng một trận, tiền đặt cược gấp bội, người kế tiếp muốn khiêu chiến, sẽ phải bỏ ra giá tiền cao hơn.

Trưởng lão cười nhạt một tiếng:

- Tốt, ta đi nghỉ trước, có chuyện gì lại tới gọi ta...

Nói xong, không cần đối phương trả lời, xoay người đi vào trong phòng, đi vài bước, chỉ thấy một phục vụ viên khác vội vã đi vào trước mặt:

- Trưởng lão...

- Làm sao vậy?

Thấy hắn bối rối như thế, trưởng lão nhíu mày.

- Vừa rồi có người ở Thông Thần điện khiêu chiến, thắng liền... Mười trận!

Phục vụ viên vội nói.

- Mười trận?

Trưởng lão giật nảy mình:

- Liên tục thắng nhiều như vậy, đã rất lâu chưa từng thấy, là đệ tử Thất Tinh lâu?

Đối với Bích Viễn thành mà nói, có thể liên tục chiến thắng mười trận, cơ bản đều là đệ tử hạch tâm Thất Tinh lâu.

Dưới tình huống bình thường, những cường giả này, mặc dù sẽ xuất hiện, cũng rất ít liên tục khiêu chiến, dù sao đối với tu luyện giả khác mà nói, không quá công bằng... Thật giống như tuyển thủ chuyên nghiệp treo lên đánh nghiệp dư, thắng cũng không vẻ vang, chẳng lẽ quy củ thay đổi?

- Không phải đệ tử Thất Tinh lâu, đây là... Triệu Mông chính miệng nói...

Phục vụ viên nói.

Triệu Mông là đệ tử hạch tâm Thất Tinh lâu, xếp hạng còn rất cao.

- Cái này... Đi qua nhìn một chút!

Sửng sốt một chút, trưởng lão vội vã về phòng, lấy ra ngọc phù, tinh thần khẽ động, tiến vào bên trong.

Mấy bước đi vào vị trí thi đấu công khai, ngẩng đầu nhìn qua.

Ngay sau đó nhìn thấy hai bóng người đang giao chiến.

Bên trái là quần áo màu nâu xanh, chưởng lực đại khai đại hợp, thanh niên bên phải cũng không đánh trả, mà thân thể lay động, không ngừng né tránh.

- Là hạch tâm Thất Tinh lâu xếp hàng thứ nhất Mạnh Hàm?

- Đúng vậy, không nghĩ tới hắn đích thân đến!

- Cái tên này liên tục khiêu chiến mười hai trận, đều nhẹ nhõm chiến thắng, trong đó ba vị vẫn là đệ tử Thất Tinh lâu, vị xếp hàng thứ nhất này, khẳng định không ở lại được nữa...

...

Mới đi đến trước đài, liền nghe bốn phía thảo luận.

- Đây là trận thứ mười ba?

Trưởng lão sửng sốt.

Vị trước mắt này, không phải vừa tới nói cho hắn biết, có người thắng liền mười trận ư? Làm sao biến thành liên tục chiến thắng mười hai trận?

- Vừa rồi ta đi tìm trưởng lão, hắn lại đánh thắng hai trận...

Lúc này phục vụ viên hiểu được, trên mặt viết đầy khó tin:

- Ta từ khi ra ngoài, đến lần nữa đi vào, không đến một phút đồng hồ...

- ...

Khóe miệng trưởng lão giật một cái.

Không đến một phút đồng hồ, liên tục đánh bại hai vị đệ tử hạch tâm Thất Tinh lâu?

- Mau nhìn...

Đang tràn đầy tin tưởng, chỉ thấy thanh niên trên đài một mực tránh né, đột nhiên duỗi ra nắm đấm.

Bành!

Đệ tử hạch tâm Mạnh Hàm xếp hàng thứ nhất Thất Tinh lâu nằm rạp trên mặt đất, không ngừng run rẩy, đầu đã bẹp đi xuống.

- Liền thua như thế?

Trưởng lão ngây người.

Mạnh Hàm, ở đầu bảng thi đấu công khai ít nhất ba năm, nằm mơ cũng không nghĩ đến, mới lên đài liền bị đối diện một quyền đánh giết.

Quá đơn giản a!

Không chỉ hắn khiếp sợ, phía dưới tất cả mọi người đều bối rối.

Một chiêu liền bại... Triệt để như vậy, không có người tin tưởng là thật.

...

Thất Tinh lâu, Trưởng Lão điện.

Bành bành bành bành!

Hai vị trung niên nhân đối chiến, khí tức xung kích, trận pháp bốn phía gào thét, thỉnh thoảng lấp lánh ra hoa văn cùng ánh sáng, khuấy động lực lượng sôi trào.

Hai người thoạt nhìn, bốn năm mươi tuổi, tu vi tất cả đều đạt đến Tiên Quân đỉnh phong, nhất cử nhất động đều kèm theo quy tắc.

Hô!

Trưởng lão áo xanh ngón tay chỉ trên cổ họng trưởng lão áo xám, khoảng cách không đến một chỉ.

- Ta thua...

Người sau gật đầu.

- Đã nhường!

Trưởng lão áo xanh thở phào nhẹ nhõm, nhìn quanh một vòng:

- Còn có người nguyện ý cùng ta tỷ thí không?

Lặng ngắt như tờ.

- Tỷ thí lần này, Hồng Vũ trưởng lão xếp hàng thứ nhất, lần này liền do hắn cùng ta đi Trục Tinh Hải!

Một lão giả đi ra.

Thất Tinh lâu tông chủ Khôi Hiểu!

- Vâng, tông chủ!

Tất cả mọi người đều ôm quyền.

Một canh giờ trước, tông chủ hội tụ tất cả trưởng lão đạt tới Tiên Quân đỉnh phong lại không đến một trăm tuổi tới đây, tiến hành luận võ, cuối cùng Hồng Vũ trưởng lão được thứ nhất.

Bởi vậy đối với thực lực của hắn, tất cả mọi người tin tưởng và nghe theo, không có bất kỳ dị nghị gì.

- Ta có lời đơn độc cùng Hồng Vũ trưởng lão nói, những người khác lui ra đi...

Khôi Hiểu tông chủ khoát tay áo.

Đám người gật đầu, lui về phía sau.

Còn chưa đi tới cửa, một vị trưởng lão vội vã đi vào trước mặt:

- Tông chủ... Xảy ra chút sự tình!

- Ồ?

Khôi Hiểu tông chủ cau mày.

Vị trưởng lão trước mắt này, là Thất Tinh lâu đại trưởng lão, mặc dù tu vi không bằng bản thân, nhưng cũng đạt đến Tiên Quân đỉnh phong nhất.

Thực lực như thế, tâm tính sớm đã trầm ổn như sắt, giờ phút này lại vội vàng tới, khẳng định là chuyện rất trọng yếu.

- Bích Viễn thành Thông Thần điện tới một cao thủ, liên tục khiêu chiến, Chân Tiên cảnh không người có thể chống lại, đã thắng liền mười ba trận, hạch tâm Mạnh Hàm ra tay, cũng bị một quyền đánh bại...

Trưởng lão hạ giọng.

- Mạnh Hàm không phải đối thủ?

Khôi Hiểu tông chủ sửng sốt.

Mạnh Hàm không riêng gì Thất Tinh lâu hạch tâm đệ nhất nhân, còn là đệ tử của hắn, không có gì bất ngờ xảy ra, vô cùng có khả năng trở thành đại trưởng lão, thậm chí kế thừa vị trí của hắn!

Thực lực như thế, Chân Tiên cảnh hầu như vô địch, lại bị một quyền đánh bại... Thật hay giả?

- Đi qua nhìn một chút...

Khôi Hiểu tông chủ kìm nén không được, nói.

- Tốt!

Đại trưởng lão đã sớm chuẩn bị xong Thông Thần ngọc phù, trực tiếp lấy ra.

Cầm lấy ngọc phù, vừa định tiến vào bên trong, nhớ tới cái gì, Khôi Hiểu tông chủ nhìn về phía Hồng Vũ trưởng lão cách đó không xa:

- Ngươi cũng cùng một chỗ đi!

Nói xong, ném qua một cái.

- Vâng, tông chủ!

Nhận lấy ngọc phù, Hồng Vũ trưởng lão gật đầu đáp ứng.

Đột nhiên toát ra vị này, ngay cả Mạnh Hàm cũng có thể đánh bại, hắn cũng muốn nhìn một chút rốt cuộc mạnh cỡ nào.

- Người đánh bại Mạnh Hàm tên gì?

Cắn nát ngón tay, nhỏ ra máu tươi, chuẩn bị đi vào Thông Thần điện, Khôi Hiểu tông chủ nói.

- Tên gọi...

Đại trưởng lão suy nghĩ một chút nói.

- Lưu Dương!

Hóa Long chưởng

dtv-ebook.com

- Lưu Dương?

Khôi Hiểu tông chủ nhíu mày.

Cái tên này, có vẻ như... Chưa từng nghe qua!

- Vào xem đi!

Biết ở bên ngoài hỏi nhiều hơn nữa, cũng không biết rõ ràng bằng đi vào, sau một khắc, đã đi tới địa phương Thông Thần điện thi đấu công khai.

Quả nhiên thấy một thanh niên đứng ở trên đài, nhìn quanh một vòng:

- Còn có ai muốn cùng ta tỷ thí không?

Bốn phía vắng lặng.

Đối phương liên tục khiêu chiến mười mấy trận, ngay cả đệ tử hạch tâm xếp hàng thứ nhất của Thất Tinh lâu cũng đánh bại, mọi người đã biết thực lực, hiểu khẳng định không cách nào chiến thắng, liền không ai dám tiếp tục.

- Ta đi thử một chút!

Hồng Vũ trưởng lão nhướng mày.

Vừa mới khiêu chiến tất cả trưởng lão, hoàn toàn thắng lợi, trong cơ thể chiến ý đang nồng.

- Cẩn thận một chút!

Khôi Hiểu tông chủ bàn giao.

Báo danh, rất mau tới đài tỷ thí, Hồng Vũ trưởng lão nhìn đối thủ trước mắt.

Là thanh niên khoảng hai mươi tuổi, có điều Thông Thần điện đều có thể ngụy trang, nhìn như vậy cũng không phát hiện được cái gì.

Nhưng dưới tình huống bình thường, người trẻ tuổi rất ít ngụy trang thành lão giả, lão giả cũng không thích ngụy trang trẻ tuổi.

Hiện tại hình dáng của đối phương, thoạt nhìn không đủ hai mươi, bản thân hắn cũng không lớn, chắc chắn sẽ không vượt qua năm mươi!

- Tại hạ Thất Tinh lâu Hồng Vũ, không biết có phải cùng các hạ trước kia liền quen biết hay không?

Nhịn không được truyền âm qua.

- Hồng Vũ?

Thanh niên lắc đầu:

- Không biết!

Hồng Vũ trưởng lão sững sờ.

Mặc dù hắn không bằng Khôi Hiểu tông chủ, thân là Ngụy Thần, danh chấn thiên hạ, nhưng cũng là nhân vật danh khí cực lớn ở toàn bộ Thất Tinh lâu, toàn bộ Bích Viễn thành, hầu như không ai không biết không người không hiểu.

Người trước mắt này vậy mà nói, không biết...

Chẳng lẽ không phải người Bích Viễn thành?

Thấy hắn không tin, thanh niên đối diện chần chờ một chút, trên mặt lộ ra rầu rĩ nói:

- Chỉ cần ngươi xác định, một lát nữa có thể thua 2560 Thông Thần tệ cho ta, ta nói quen biết cũng được!

Thi đấu công khai, khiêu chiến đến mười thắng liên tiếp, Thông Thần tệ không hề tiếp tục gấp bội.

Nói cách khác, cái thứ mười, mười một, mười hai thậm chí về sau tới khiêu chiến, đều nhiều nhất chỉ thua 2560 Thông Thần tệ.

Liên tục chiến thắng mười bốn trận, Trương Huyền hiện tại đã kiếm lấy 15353 viên Thông Thần tệ, khoảng cách hai vạn cực kỳ tiếp cận.

- Động thủ đi!

Lông mày chớp chớp, Hồng Vũ trưởng lão vung tay.

Có thể tán gẫu hay không?

Quen biết liền quen biết, không biết liền không biết... Thế nào, ta còn xin ngươi biết ta sao?

Mấu chốt là, có thể thua 2560 Thông Thần tệ... Ngươi xác định ta sẽ thua như vậy?

Lười nói nhiều, thân thể run rẩy, đã xuất hiện ở trước mặt đối phương, năm ngón tay mở ra, lăng không đập xuống.

Vô Hoa Chưởng!

Tiên lực tập hợp, tựa như từng cây dây leo, lan tới thanh niên đối diện.

Dù tu vi đè thấp đến Chân Tiên cảnh, nhưng Vô Hoa Chưởng của hắn vẫn thi triển ra uy lực mạnh nhất, dây leo đầy trời, sóng biếc cuồn cuộn, không có hoa tươi, không có phong mang, lại làm cho người rơi vào trong đó, tựa như bị ác mộng cuốn lấy, không cách nào chạy trốn.

Không rễ, không hoa, trong hư vô đến, trong hư vô đi!

Trước đó, có thể từ trong tất cả trưởng lão trổ hết tài năng, dựa vào chính là chiêu này!

- Còn có thể!

Nhìn thấy chiêu số của đối phương, Trương Huyền gật đầu.

Liên tục đánh mười mấy trận, võ kỹ của vị trước mắt này, xem như mạnh nhất.

Đồng dạng một chưởng tiến lên đón.

Cùng cấp bậc, căn bản không cần Thiên Đạo thư viện, tiện tay liền có thể phá giải.

Rầm!

Chưởng lực hạ xuống, tựa như mang theo hỏa diễm, dây leo đầy trời bị thiêu đốt, đồng tử của Hồng Vũ trưởng lão co rụt lại, muốn lui về phía sau, ngay sau đó cảm thấy thân thể giống như bị một cỗ khí lực đặc thù dính chặt, không cách nào chạy trốn.

Lạch cạch!

Đầu vỡ vụn, thi thể nằm trên mặt đất.

- Tốt, còn có ai hay không?

Đánh giết tên này, phát hiện tài sản bản thân quả nhiên nhiều thêm 2560 Thông Thần tệ, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, lần nữa nhìn quanh.

Đã 17915 Thông Thần tệ, chỉ cần lại vượt qua một người, liền có thể đủ hai vạn!

- Hồng Vũ thua... Nhanh như vậy?

Khôi Hiểu tông chủ và đại trưởng lão nhìn nhau, tất cả đều hít khí lạnh.

Hồng Vũ trưởng lão, vừa mới khiêu chiến toàn bộ trưởng lão tông môn, chưa bại một lần... Đối mặt tên này, một quyền liền bị đánh giết...

- Người này đến cùng là ai?

- Hắn không phải đệ tử Thất Tinh lâu, nếu không khẳng định đã sớm biết!

Khôi Hiểu tông chủ cau mày.

Đối phương có thể đi vào Chân Tiên cảnh Thông Thần điện, chứng minh tu vi chân chính nhất định đạt đến Chân Tiên cảnh, ở Thất Tinh lâu thấp nhất cũng là đệ tử hạch tâm... Hồng Vũ trưởng lão không phải đối thủ, hạch tâm xếp hàng thứ nhất Mạnh Hàm bị dễ dàng chém giết, nếu Thất Tinh lâu thật có dạng cường giả này, khẳng định đã sớm bộc lộ tài năng, không có khả năng không có tiếng tăm gì!

- Lưu Dương...

Suy nghĩ thật lâu, trong ấn tượng cũng không có cái tên này.

- Ta đi qua thử một chút!

Thấy không có người tiến lên, đại trưởng lão dừng lại một chút, đi đến đài cao.

Tuổi của hắn đã sớm vượt qua một trăm tuổi, đơn thuần tu vi mà nói, vượt xa Hồng Vũ trưởng lão, đối phương thất bại, hắn muốn thử xem, có thể đánh bại thanh niên trên đài hay không.

- Bắt đầu đi!

Thấy lại có người đi lên, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm.

Hắn sợ nhất là kém cái cuối cùng, lại không ai dám ra tay.

Như vậy làm sao góp đủ Thông Thần tệ?

Còn vì sao lấy tên Lưu Dương... Hắn thích loại hình “Ta Rất Biết Điều”, “Ta Rất Tuấn Tú” nhất, nhưng rất dễ dàng bại lộ, dù sao cái tên “Trịnh Dương” đã dùng qua, cũng không thèm để ý dùng tên Lưu Dương.

Chỉ cần không phải Triệu Nhã, Ngụy Như Yên là được.

Trực tiếp dùng, so với đặt tên dễ dàng hơn nhiều.

- Bắt đầu!

Thất Tinh lâu đại trưởng lão gật đầu, lông mày giương lên, hai tay đại khai đại hợp.

Trong nháy mắt, trên không xuất hiện mấy chục hình bóng bàn tay, kết nối cùng một chỗ, tựa như một xiềng xích.

Hóa Long chưởng!

Truyền thuyết, chiêu này thi triển đến đại thành, chưởng lực có thể hóa thành Thần Long, hủy thiên diệt địa, để cho người ta khó mà chống lại.

- Không sai, không nghĩ tới mấy năm không cùng hắn tỷ thí, đã tu luyện tới loại tình trạng này, khoảng cách đại thành cũng không xa...

Khôi Hiểu tông chủ âm thầm gật đầu.

Từ khi đột phá Ngụy Thần cảnh, rất ít cùng đại trưởng lão tỷ thí, bởi vậy không biết đối phương tu luyện đến loại cảnh giới nào.

Nhìn thấy chiêu này, nhịn không được khen ngợi.

Hóa Long chưởng là một trong mấy võ kỹ khó tu luyện nhất của Thất Tinh lâu, có thể thi triển thành như vậy, cùng cấp bậc xem như hắn, muốn vượt qua cũng không có hoàn toàn chắc chắn!

- Đáng tiếc, tuổi tác vượt qua một trăm tuổi, nếu không... Hồng Vũ trưởng lão khẳng định không cách nào vượt qua!

Lắc đầu.

Muốn trở thành Ngụy Thần, đơn thuần tu luyện là không thể nào làm được, coi như thiên tư lại cao hơn cũng không được.

Biện pháp duy nhất, chính là Thông Thiên kiều, Thần điện!

Hắn có thể đi đến cảnh giới bây giờ, cũng bởi vì trăm năm trước tiến vào bên trong...

Hồng Vũ trưởng lão, dù tu vi không tệ, thiên phú cũng rất cao, Thất Tinh lâu cùng cấp bậc không người có thể địch, nhưng cách hắn năm đó, vẫn là kém một ít.

Chớ nói chi đại trưởng lão hiện tại!

Chỉ tiếc, đại trưởng lão tuổi tác vượt qua trăm tuổi, coi như cùng cấp bậc rất mạnh, cũng không cách nào đi vào Thông Thiên kiều.

- Sáu đại tông môn, cũng chỉ có Lăng Vân Kiếm Các tốt một chút...

Nghĩ đến cái này, lần nữa cảm xúc.

Người sáu đại tông môn, mục tiêu lớn nhất chính là đi vào Thần điện, cướp đoạt chữ “Thần”.

Đoạt chữ, cũng không chỉ để tông môn trở nên càng cao hơn, nghe êm tai hơn, trọng yếu là có chữ “Thần”, mới có thể đột phá Ngụy Thần!

Tông môn không có chữ, chỉ có thể mượn Thông Thiên kiều trăm năm mở ra một lần.

Nếu không, dù trong môn phái thiên tài nhiều hơn nữa, thiên tư mạnh hơn, cũng không có khả năng đi đến Ngụy Thần!

Khai phái tổ sư Lăng Vân Kiếm Các, từng ở Thần điện cướp đoạt nửa chữ, bởi vậy Lăng Vân Kiếm Thần quyết của bọn họ, tu luyện tới cực

hạn, hoàn toàn có thể đột phá Tiên Quân ràng buộc, thành tựu Ngụy Thần!

Dù tỷ lệ không lớn, nhưng cũng đại biểu hi vọng.

Không giống Thất Tinh lâu bọn họ cùng những tông môn khác, lợi hại hơn nữa cũng không làm được!

Còn Thông Thần điện...

Tổng bộ ở nơi nào, có cường giả gì, không người có thể biết!

Nhưng có thể khẳng định, năm đó Khổng điện chủ có thể cướp đoạt một chữ, trong đó khẳng định có thể sinh ra cường giả Ngụy Thần cảnh, thậm chí... Mạnh hơn!

Những suy nghĩ này ở trong đầu cấp tốc xoay tròn, lần nữa ngẩng đầu nhìn lại đài cao.

Đại trưởng lão thi triển ra Hóa Long chưởng, cả người tựa như du long, thân ảnh cấp tốc không nhìn thấy dấu vết.

Mọi người giống như thấy được một cự long vắt ngang ở trên đài cao, không ngừng bơi, đủ loại công kích bốn phương tám hướng, để cho người ta không kịp nhìn.

- Lợi hại!

Ánh mắt Trương Huyền ngưng lại.

Quả nhiên không thể coi thường bất kỳ một cao thủ nào.

Trước đó liên tục chiến đấu mười mấy trận, cảm thấy cao thủ Bích Viễn thành cũng không ngoài như thế, khó tránh khỏi sinh ra lòng khinh thị, hiện tại xem ra, cũng không phải như vậy!

Không nói mặt khác, chỉ nói chưởng pháp của đối phương, hơi không cẩn thận, liền có khả năng thua hết!

Vẫn không dùng thư viện, Minh Lý Chi Nhãn nhúc nhích, rất mau nhìn ra sơ hở trong chiêu số, lông mày giương lên, chập ngón tay làm kiếm, bỗng nhiên đâm tới.

Vì phòng ngừa tiết lộ, chiêu này không có thi triển Thần chi kiếm ý.

Bất quá cũng sử dụng Thiên Đạo kiếm pháp, một kiếm đâm ra, như thiên ngoại phi tiên, không có dấu vết, không có chiêu số, giống như linh dương móc sừng, vừa xuất hiện, liền rơi vào vị trí tiến lên của Hóa Long chưởng.

Hô!

Du long trên không giống như bị cái gì thu hút, theo kiếm khí cấp tốc hướng về phía trước.

Trương Huyền cười nhạt một tiếng.

Chiêu này là hắn nhớ tới Viên trưởng lão dùng Bắc Hải Long Châu trêu đùa “Giao Long”, biểu lộ cảm xúc, tiện tay sáng lập ra.

Lấy kiếm khí hội tụ thành Long Châu, chưởng lực Hóa Long chưởng quả nhiên nhận thu hút, không bị đối phương khống chế.

- Đi!

Kiếm khí lắc một cái.

Hô!

Hóa Long chưởng theo sát.

Ầm!

Một tiếng bùng nổ kịch liệt, toàn bộ lôi đài không ngừng lay động.

Đại trưởng lão hiển nhiên không nghĩ tới, chưởng lực của mình sẽ bị kiếm khí của đối phương thu hút mà thoát ly khống chế, đang khiếp sợ,

ngay sau đó cảm thấy nơi cổ họng đau rát.

Vội vàng cúi đầu, lại nhìn thấy kiếm khí của đối phương, chẳng biết lúc nào đã đâm xuyên qua cổ họng của hắn.

- Thủ đoạn công kích thật lợi hại, kiếm thật nhanh...

Trong cổ họng phát ra thanh âm cục cục, trong mắt tràn đầy khó tin, thi thể đại trưởng lão ngã trên mặt đất.

Cho đến trước khi chết, cũng không dám tin tưởng, tuyệt chiêu lợi hại như vậy của hắn, bị một đạo kiếm khí của đối phương nhẹ nhõm phá giải.

- Cái này...

Thân thể Khôi Hiểu tông chủ cứng nhắc, rung động to lớn để hắn nói không ra lời.

Một chiêu phá giải Hóa Long chưởng, hơn nữa đánh giết đại trưởng lão...

Vị này đến cùng là ai?

Tu vi như thế, ta đi lên, có thể chiến thắng sao?

Lựa chọn kiểu chết

dtv-ebook.com

- Gom góp đủ!

Nhìn trên thẻ đã vượt qua hai vạn Thông Thần tệ, Trương Huyền tràn đầy vui sướng.

Còn tưởng rằng bày ra thực lực quá mạnh, sẽ để cho tu luyện giả ở Thông Thần điện cảm thấy sợ hãi, không dám tiến lên nữa, giờ phút này xem ra, cả nghĩ quá rồi.

Vẫn có rất nhiều người tốt...

- Có tiếp tục tiến hành khiêu chiến hay không?

Một vị trưởng lão Thông Thần điện chịu trách nhiệm đài tỷ thí nhìn lại.

- Không cần...

Trương Huyền mỉm cười xua tay, đi xuống dưới đài.

- Chậm...

Một thân ảnh xuất hiện ở trước mắt:

- Ta muốn cùng ngươi tỷ thí!

Chính là Khôi Hiểu tông chủ đứng ở phía dưới.

Đại trưởng lão cũng bị đánh bại, đưa tới lòng hiếu thắng của hắn, ai biết bên này tên vừa mới báo xong, liền phát hiện đối phương không muốn so, hắn kìm nén không được nhảy lên.

- Ta còn có việc...

Tiền đủ rồi, lại không còn động lực, Trương Huyền tùy ý khoát tay áo.

- So với ta lại đi! Ta muốn nhìn một chút tu vi chân chính của ngươi đến cùng cao bao nhiêu...

Hai tay chấn động, tiên lực xông ra, muốn bao phủ đường đi, lông mày Khôi Hiểu tông chủ nâng lên.

Đối phương nhẹ nhõm đánh bại Hồng Vũ trưởng lão cùng đại trưởng lão, trong lòng của hắn không khỏi toát ra ý nghĩ đặc biệt.

- Không rảnh...

Trương Huyền lắc đầu.

Vẫn là nhanh đưa tiền qua, cùng Thất Tinh lâu chung một chỗ đi tới Trục Tinh Hải, không có rảnh ở đây chậm trễ quá lâu.

- Động thủ đi!

Khôi Hiểu tông chủ hừ lạnh một tiếng, bổ xuống một chưởng.

Mặc dù chưởng pháp của hắn không có khí thế như Hóa Long chưởng, lại vô cùng tinh diệu, phảng phất như một chiêu ép Trương Huyền không thể không phản kích, không thể không hoàn thủ, hơi chần chừ liền sẽ bị thương.

Trương Huyền nhíu mày, nhích qua một bước nhỏ.

Chỉ một bước nhỏ này, Khôi Hiểu tông chủ công kích, lập tức bị hóa giải thành vô hình.

- Hảo công phu!

Con mắt Khôi Hiểu tông chủ sáng lên.

Khó trách có thể nhẹ nhõm đánh bại đại trưởng lão, đơn giản như vậy liền phá giải công kích của hắn, hóa mục nát thành thần kỳ, xem như hắn

cũng không kịp chuẩn bị.

Đổi lại người ngoài, khẳng định sẽ cảm thấy chỉ nhích một bước mà thôi, không đến mức kinh ngạc như thế!

Nhưng thân là người thi triển chưởng pháp, biết rõ vừa rồi một chiêu kia, đến tiếp sau hết thảy có 136 loại biến hóa, bất kể ứng đối như thế nào, đều có công kích đối ứng, để hắn rơi vào thế yếu, lại không khả năng cứu vãn!

Đối phương bước này, vừa vặn không ở trong những biến hóa này, thậm chí vừa khéo bước vào chỗ chiêu số vận chuyển, để cho lực lượng của mình không có cách nào quán triệt.

Chiêu số một cách tự nhiên liền bị phá giải!

Tránh thoát tấn công, phá giải chiêu số, một động tác nhẹ nhõm hoàn thành... Đối phương lý giải chiến đấu cùng vận dụng, quả thực nghe rợn cả người.

- Nếu như ngươi khăng khăng muốn tỷ thí mà nói, thua, bồi ta 2560 Thông Thần tệ...

Thấy đối phương lần nữa thi triển ra chiêu số, không để cho hắn rời khỏi, Trương Huyền nhíu mày nói.

Vốn đang sợ bản thân quá mạnh, sợ tới mức người khác chạy trốn, không kiếm được tiền, không nghĩ tới vị trước mắt này tốt như vậy, nhất định muốn lưu hắn lại.

- Nếu ngươi có thể thắng, ta cho ngươi một vạn Thông Thần tệ!

Khôi Hiểu tông chủ hừ lạnh.

Thông Thần tệ mà thôi, thân là một tông tông chủ, sống tiếp cận hai trăm năm, gom góp tích luỹ không biết bao nhiêu!

Chỉ cần đối phương nguyện ý tỷ thí, tiền không phải vấn đề!

- Một vạn?

Trương Huyền ngẩn ngơ:

- Ta làm sao không biết xấu hổ...

Bình thường tỷ thí, chỉ có thể kiếm 2560, kẻ trước mắt này, thoáng cái muốn cho bốn lần, để hắn có chút không biết làm sao.

- Trước thắng rồi nói sau...

Hô hô hô!

Thấy cái tên này, một bộ bản thân thắng chắc, sắc mặt Khôi Hiểu tông chủ tái xanh, tức giận đến sắp nổ tung, quát tháo một tiếng, chưởng lực như gió, so với vừa rồi tăng nhanh gấp đôi.

Nhẹ nhàng lay động, Trương Huyền ở mỗi một chiêu đều né qua, đồng thời vịn cái cằm nhìn lại:

- Ngươi thua nhiều như vậy, ta cũng không chiếm tiện nghi của ngươi... Như vậy đi, ngươi có thể lựa chọn một loại phương thức bị đánh bại!

- Ừm?

Khôi Hiểu tông chủ ngẩn ngơ, thiếu chút nữa ngất đi.

Để cho ta lựa chọn một loại phương thức bị đánh bại?

Có ý tứ gì?

Chẳng lẽ ngươi ý tứ, liền nhất định có thể thắng ta? Hơn nữa, còn có thể tùy ý lựa chọn phương thức đánh bại ta?

Nói đùa cái gì?

- Không cần quá mức vui vẻ, thực lực ngươi mạnh, phương thức đánh chết ngươi có thể để cho lựa chọn không nhiều...

Thấy hắn biểu lộ không đúng, Trương Huyền cười giải thích.

Khách hàng chính là thượng đế, ai bảo đối phương một mạch liền lấy ra một vạn chứ?

Thời đại này, liều chính là phục vụ, tự nhiên phải cho đối phương hưởng thụ không giống.

- Không nhiều?

Răng sắp cắn nát, Khôi Hiểu tông chủ điên rồi.

Nghe khẩu khí của ngươi, ta mạnh như vậy, ngươi còn có mấy loại phương pháp đánh bại ta? Vậy thì tốt, ta ngược lại muốn xem xem, ngươi làm sao đánh bại ta!

Buồn bực sắp nổ tung, đang muốn nói chuyện, thanh niên đối diện mở miệng lần nữa.

- Đúng vậy, đại khái là một trăm bảy mươi ba loại... Có một quyền bể đầu, một chưởng nát đầu, kiếm khí đâm xuyên yết hầu, một chân đá vỡ trái tim... Nói đơn giản chút, có vật lý công kích chém giết, cũng có phương diện tinh thần chém giết, không biết ngươi ưa thích loại nào, đều có thể để ngươi thỏa mãn!

- Một trăm bảy mươi ba loại?

Khôi Hiểu tông chủ phun ra lão huyết.

Vốn cho rằng một hai loại liền nghịch thiên.

Mở miệng nói nhiều như vậy...

Ngươi là nghiêm túc?

Ở trên đại lục có thể vượt qua hắn, có thể đếm được trên đầu ngón tay, cho dù cùng cấp bậc cũng sẽ không quá nhiều... Vừa cùng hắn chiến đấu, một bên để hắn lựa chọn phương pháp bị giết...

Chỗ nào xuất hiện gia hỏa?

- Có bản lĩnh, một chiêu giết ta...

Lười cùng đối phương dài dòng, song chưởng đồng thời lăn mình, đè về phía trước.

Võ kỹ mạnh nhất của hắn... Bôn Lôi Ách Vân!

Song chưởng lật qua lật lại, tựa như tiếng sấm, thi triển đến đại thành, sấm sét có thể bị một chưởng đánh tan, đám mây cũng có thể bị kìm lại.

Chiêu này, hắn không dễ dàng thi triển, cùng cấp bậc, trong môn phái không có người có thể chặn lại một đòn.

Kẻ trước mắt này thực quá cuồng vọng, nhịn không được thi triển ra.

Rầm!

Hai bàn tay tựa như hai ngọn núi lớn, nghiền ép mà tới, không gian bốn phía tựa như bị giam cầm, người bị bao phủ, mạnh hơn cũng không thể tránh né.

- Muốn một chiêu chết? Đơn giản!

Thanh niên đối diện, phảng phất như không nhìn ra chiêu này mạnh mẽ, cười nhạt một tiếng, đột nhiên ra tay.

Hô!

Bàn tay của hắn mềm mại vô lực, thật giống gió nhẹ lướt qua.

Bôn Lôi Ách Vân, ngay cả mây cũng có thể ngăn lại, nhưng không kìm được gió!

Giờ phút này đối phương giống như gió mát, núi lại cao hơn, lại cứng rắn, cũng có thể nhẹ nhõm bay đến phía trên, không ngăn cản được.

Đùng!

Hai bàn tay còn chưa tới trước mặt đối phương, tay của đối phương đã đi tới trên đầu của hắn, Khôi Hiểu tông chủ chỉ cảm thấy mắt tối sầm lại, sau một khắc, đầu... Chui vào lồng ngực.

Phù phù!

Thi thể ngã trên mặt đất.

- Còn có người hi vọng bị một chiêu giết chết... Thật sự là yêu cầu kỳ quái!

Chụp đầu vào ngực, Trương Huyền không nhiều nói, lắc đầu, đi xuống đài tỷ thí.

Nói thật, thực lực của người này cũng không tệ lắm, không vận dụng thư viện, tạo thành cho hắn áp lực nhất định.

Bất quá bị cường giả Thần điện phục kích, để hắn lý giải chiến đấu lần nữa sâu hơn không ít, cho dù không mượn thư viện, cùng cấp bậc hầu như không người có thể chống lại.

Đây mới là vốn liếng cùng dựa dẫm hắn dám đến tham gia thi đấu công khai.

Có bằng lòng trở thành trưởng lão hay không?

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

Thông Thần điện hiện thực.

- Nhanh tra một chút, vị này đến cùng là ai?

Vẻ mặt trắng bệch, một lão giả nhìn về phía phục vụ viên bên người.

Hắn chính là vị trưởng lão Thông Thần điện đáp ứng Trương Huyền hơn nữa yêu cầu hai vạn Thông Thần tệ, vừa rồi nghe được tin tức, đi vào Thông Thần điện giả lập, tận mắt thấy đối phương một người một chưởng, thắng liền mười sáu trận, một điểm tổn thương cũng không có!

Mặc dù không biết đằng sau tới mấy người, là đại trưởng lão cùng tông chủ của Thất Tinh lâu, nhưng căn cứ đối phương thi triển võ kỹ cùng lực chiến đấu, vẫn có thể đoán ra một ít.

Nói cách khác, có người ở Bích Viễn thành Thông Thần điện, một người quét ngang toàn bộ Thất Tinh lâu!

Tông chủ Ngụy Thần cảnh, cũng không phải đối thủ...

Truyền đi, tuyệt đối sẽ lập tức nháo lật trời!

- Trưởng lão, đối phương dùng một loại trận pháp nào đó, ngăn cách tin tức, chúng ta chỉ tra được có khả năng ở trong tĩnh thất Thông Thần điện, cụ thể là ai thì không thể nào biết được!

Phục vụ viên dừng lại một chút, hồi đáp.

Bắt đầu khiêu chiến, bọn họ liền dò xét, chỉ tiếc đối phương phảng phất như trước thời hạn biết cử động của bọn hắn, dùng trận pháp ngăn cách khí tức, phong tỏa Thông Thần ngọc phù, chỉ có thể tra ra phạm vi đại khái.

- Nơi này, hết thảy có hơn một vạn ba ngàn bảy trăm tĩnh thất, hiện tại tra cho ta, người ở bên trong là lúc nào đi vào, Chân Tiên cảnh trở lên lại có bao nhiêu vị, trong đó có ai gọi Lưu Dương hay không...

Trưởng lão tiếp tục nói.

Nhiều người như vậy, dù điều tra ra khả năng rất nhỏ, nhưng có thể rất nhanh thu nhỏ phạm vi.

- Sau khi tìm được, hảo hảo tiếp đãi, tuyệt đối không nên để hắn rời khỏi, ta sẽ lập tức tới bái kiến...

Trưởng lão nói tiếp.

Có thể cùng cấp bậc đánh bại tông chủ Thất Tinh lâu, người này nhất định không đơn giản, tuyệt không phải hắn một người phụ trách Thông Thần điện nho nhỏ có thể đắc tội.

Phục vụ viên gật đầu, vừa định đi làm, liền nghe âm thanh phục vụ viên trước đó ở trước đài vang lên:

- Trưởng lão, vị bằng hữu vừa rồi muốn đi Trục Tinh Hải kia đến tìm ngươi...

- Tìm ta?

Trưởng lão nhướng mày xua tay, mang theo không kiên nhẫn:

- Nói cho hắn biết, hiện tại không rảnh! Không có tiền không nên qua đây phiền ta!

Việc cấp bách là nhanh tìm tới vị cao thủ kia, một tiểu tử Chân Tiên cảnh mà thôi, không đủ tiền, ai cùng ngươi chơi?

- Hắn nói...

Âm thanh của phục vụ viên tiếp tục vang lên:

- Bẩm báo trưởng lão, hắn nói đã góp đủ Thông Thần tệ, hiện tại tới giao tiền...

- Gom góp? Nhanh như vậy?

Trưởng lão sững sờ, đột nhiên nghĩ đến cái gì, cảm thấy đầu óc trong nháy mắt nổ tung, con mắt trợn tròn:

- Chẳng lẽ là hắn? Nhanh để hắn đi vào...

Chân Tiên cảnh, phù hợp điều kiện!

Hắn nói muốn kiếm tiền, để cho mình chờ một chút, sau đó... Thông Thần điện giả lập liền có người tiến hành thi đấu công khai, thắng liền mười mấy trận... Bên kia đánh xong, bên này chạy tới nói tiền góp đủ! Thời gian quá khớp!

Mấu chốt nhất là, người trên đài kia sau khi thắng liền 15 trận, nói tiền đủ rồi, không đánh!

Căn cứ tính toán, lúc ấy trong tay vừa vặn có hơn hai vạn Thông Thần tệ!

Số lượng tiền cũng vừa khớp!

Trong lòng đang suy tính, ngay sau đó nhìn thấy thanh niên vừa rồi kia đi vào, vừa vào gian phòng, đưa tới một cái thẻ.

- Trong này có hai vạn Thông Thần tệ...

Vội vàng nhận lấy, trưởng lão tra xét một phen, quả nhiên có hai vạn, thân thể xiết chặt hỏi:

- Không biết... Các hạ xưng hô như thế nào? Là như vậy... Đã muốn ngồi Tiên thú phi hành của Thất Tinh lâu, khẳng định phải biết họ tên lai lịch...

- Nên!

Trương Huyền gật đầu:

- Ta tên Lưu Dương!

Phù phù!

Trưởng lão từ dưới đất lần nữa bò dậy, con mắt chớp chớp, có chút muốn khóc.

Sớm biết tên này lợi hại như vậy, đánh chết cũng không kiếm tiền của hắn ah!

Thoạt nhìn hết sức bình thường, tuổi tác cũng không lớn... Lại một người bưng toàn bộ Thất Tinh lâu, không người có thể chống lại...

- Vừa rồi... Thi đấu công khai chính là ngươi?

Hắn nhịn không được hỏi.

- Ngươi nói cần hai vạn, trong lúc nhất thời nghĩ không ra con đường gì kiếm tiền tốt, liền khiêu chiến một chút... May mắn, đối thủ đều không mạnh lắm, nếu không khả năng còn thu thập không đủ!

Trương Huyền cười gật đầu.

Vừa rồi không có thi triển Thần chi kiếm ý, cũng không có cho thấy thân phận tông chủ Vạn Thú môn... Cho nên không có gì có thể phủ nhận.

Cũng không thể vì tránh né Thần điện, ngay cả một chút xíu năng lực cũng không sử dụng a!

- Không mạnh lắm?

Trưởng lão lung lay thoáng cái, suýt chút nữa hộc máu.

Đại trưởng lão, tông chủ Thất Tinh lâu... Còn không gọi mạnh?

Vậy cái gì gọi là cường giả?

- Sớm biết ngươi có thực lực lợi hại như vậy, tiền khẳng định không thu... Yên tâm, hiện tại ta liền liên hệ Thất Tinh lâu!

Xác nhận đối phương chính là gia hỏa vừa rồi bưng cả ổ Thất Tinh lâu kia, hắn vội vàng trả thẻ lại.

Không phải là không muốn thu, mà là không dám thu!

Nhân vật lợi hại như thế, đã không phải hắn có thể đắc tội.

Lấy ra ngọc phù đưa tin, một lát sau nhìn lại:

- Tiền bối, Thất Tinh lâu Khôi Hiểu tông chủ muốn đích thân gặp ngươi, chúng ta đi qua đi...

Báo chuyện vừa rồi, đối phương lập tức phát tin tức tới, để hắn người dẫn đi.

Lúc này chỗ nào không hiểu, trọng lượng của vị trước mắt này ở trong mắt đối phương, không dám tiếp tục phí lời, xưng hô cũng biến thành tiền bối.

- Được...

Trương Huyền đi theo.

Thất Tinh lâu cách Thông Thần điện không xa, không đến mười phút, hai người liền tiến vào trong Thiên Xu điện đại biểu chủ điện.

Trong phòng, Khôi Hiểu tông chủ, đại trưởng lão, Hồng Vũ trưởng lão ngồi ngay ngắn trong đó, thấy hai người đi tới, tất cả ánh mắt đều tập trung ở trên người Trương Huyền.

Trong Thông Thần điện giả lập thân ảnh trẻ tuổi, vị này, thoạt nhìn càng trẻ tuổi, tính toán đâu ra đấy, không cao hơn ba mươi tuổi.

Không đến ba mươi tuổi Chân Tiên cảnh đỉnh phong, hơn nữa cùng cấp bậc, bọn họ cũng không phải đối thủ...

- Ngươi... Chính là Lưu Dương vừa rồi ở trong Thông Thần điện, thắng liền mười sáu trận?

Khôi Hiểu nhịn không được nói.

Hình dáng trong Thông Thần điện cùng bản thân là khác biệt, cho dù tận mắt thấy cũng không xác nhận.

- Ừm!

Trương Huyền gật đầu:

- Ta có chút sự tình, muốn đi Trục Tinh Hải, Khôi tông chủ, có thể tiện thể đi cùng hay không? Ta sẽ dựa theo giá thị trường trả thù lao...

Trên đường tới, trưởng lão trước đó đã cùng hắn nói, vị trước mắt này, chính là Thất Tinh lâu Khôi tông chủ!

Đổi lại trước kia, nhìn thấy cường giả Ngụy Thần cảnh, sẽ còn cảm thấy kính sợ, gặp qua Hàn Kiếm Thu cùng Tần Nguyên môn chủ, lại thêm liên tục chém giết bốn vị Tiên Quân Thần điện, Tiểu Kê càng nuốt một vũ khí cấp bậc này, sớm đã không còn tâm mang sợ hãi.

- Ngươi cũng muốn đi Trục Tinh Hải?

Khôi Hiểu tông chủ nhíu mày, nhịn không được nhìn tới:

- Không biết Lưu huynh là thiên tài tông môn nào? Xin lỗi ta kiến thức nông cạn, trước đó thực sự chưa từng nghe qua cái tên này!

Trục Tinh Hải bài ngoại, cao thủ bình thường rất ít đi qua, đối phương lại chủ động đi, liên tưởng đến Thông Thiên kiều bất cứ lúc nào cũng sẽ mở ra, vị này sẽ không phải là thiên tài tông môn nào đó muốn đi khiêu chiến chứ!

Thật muốn như vậy, Hồng Vũ trưởng lão phía bên mình muốn chiến thắng, chỉ sợ rất khó!

Tiên Quân... Dù tấn cấp không quá dễ dàng, nhưng tập hợp lực lượng một tông, để hắn đột phá, có lẽ còn không khó!

- Ta chính là tán tu!

Trương Huyền vội vàng ôm quyền.

Nói là Lăng Vân Kiếm Các, rất dễ dàng bị người liên tưởng đến Thần chi kiếm ý, nói là Vạn Thú môn... Lại dễ dàng bị nghĩ đến là vị tân nhiệm tông chủ kia...

Còn không bằng nói là tán tu, tận lực khiêm tốn một ít.

Kiếm Các gây ra động tĩnh, bị đuổi giết, Vạn Thú môn gây ra động tĩnh, xuất hiện một màn đồng dạng...

Hiện tại muốn làm, chính là che kín, không để cho người khác phát giác.

- Tán tu?

Ánh mắt Khôi Hiểu tông chủ sáng lên, ngay sau đó nhíu mày hỏi:

- Không biết... Lưu huynh đi Trục Tinh Hải vì chuyện gì?

- Có chút việc tư...

Trương Huyền lắc đầu.

- Việc tư...

Lúc này Khôi Hiểu tông chủ mới thở phào nhẹ nhõm.

Nếu là việc tư, liền không quan hệ tới Thông Thiên kiều, hắn không phải là người những tông môn khác.

- Lưu huynh đã là tán tu, không biết có hứng thú gia nhập Thất Tinh lâu chúng ta hay không?

Dừng lại một chút, ánh mắt Khôi Hiểu tông chủ lấp lánh nhìn qua.

- Gia nhập Thất Tinh lâu?

Trương Huyền sững sờ.

Làm sao đối phương cũng muốn hắn gia nhập?

Sau khi đi vào Bích Viễn thành, một mực rất biết điều ah!

Ngay cả vừa rồi liên tục chiến đấu hơn mười trận, cũng chỉ là đánh thắng một ít tiểu nhân vật thực lực không mạnh mà thôi... Loại chiến đấu trình độ này, hắn là sẽ không dẫn tới một vị tông chủ coi trọng a!

- Không sai, chỉ cần ngươi trở thành trưởng lão Thất Tinh lâu chúng ta, thay thế Thất Tinh lâu cùng người giao đấu một hồi, ta có thể tập hợp tất cả lực lượng, để ngươi trong mười ngày đột phá đến Tiên Quân đỉnh phong!

Khôi Hiểu tông chủ cười nói.

- Giúp ta đột phá Tiên Quân đỉnh phong?

Đồng tử Trương Huyền co rụt lại.

Hắn gấp gáp đi Trục Tinh Hải như vậy, thứ nhất là vì dò xét sự tình Thần Huyết Thạch, thứ hai chính là muốn tìm công pháp tăng lên Vu Hồn, mau chóng đột phá Tiên Quân!

Liên tục bị Thần điện vây giết hai lần, xem như hắn cũng cảm nhận được áp lực nồng đậm, nhất định phải nhanh tăng thực lực lên.

Đi vào Thượng Thương hơn hai mươi ngày, mới từ phá toái hư không sơ kỳ tấn cấp đến Chân Tiên đỉnh phong, đối với người khác mà nói, nhanh không gì sánh kịp, nhưng đối với hắn mà nói, vẫn còn có chút quá chậm!

Dù sao thời gian cùng Danh Sư đại lục khác biệt, hơn hai mươi ngày, người sau đã qua tiếp cận một năm.

- Không sai!

Khôi Hiểu tông chủ gật đầu.

Đột phá Tiên Quân, đối với bất kỳ một Chân Tiên cảnh nào, đều có lực hấp dẫn không thể ngăn cản.

- Ngươi nói giao đấu là cái gì? Có nguy hiểm tính mạng hay không?

Trương Huyền đừng lại một chút nói.

Thiên hạ không có cơm trưa miễn phí.

Để hắn đột phá Tiên Quân, khẳng định không dễ dàng như vậy, đối phương đã đáp ứng, làm điều kiện trao đổi, khẳng định cũng không có đơn giản như vậy.

- Yên tâm đi, chỉ là sáu đại tông môn liên hợp cùng một chỗ giao đấu, tất cả mọi người là cấp bậc tương đồng, không có nguy hiểm tính mạng! Chỉ cần nhận thua, không có người sẽ đuổi tận giết tuyệt!

Khôi Hiểu tông chủ nói:

- Hơn nữa, nếu như chuyện này làm tốt, vô cùng có khả năng kế thừa vị trí tông chủ, trở thành người cầm lái chân chính của Thất Tinh lâu!

Hậu bối cường hãn nhất của sáu đại tông môn, tuyển chọn ra nhân viên đi vào Thông Thiên kiều, cơ bản đều là chạm đến liền thôi, bị thương cũng sẽ không, chớ nói chi là nguy hiểm!

Còn đi vào Thông Thiên kiều khiêu chiến võ sĩ Thần điện...

Có rất nhiều cơ hội đột phá Ngụy Thần, tuy nguy hiểm, nhưng một khi thành công, kết quả lại không có gì sánh kịp.

Tựa như hắn, cùng Vạn Thú môn Tần Nguyên môn chủ, đi vào nơi này, mới đạt tới cảnh giới bây giờ.

Chỉ cần đột phá Ngụy Thần, vị trí tông chủ Thất Tinh lâu khẳng định chạy không thoát.

- Kế thừa vị trí tông chủ?

Trương Huyền lắc đầu, nhớ tới một việc, không khỏi mỉm cười nhìn lại:

- Cái này liền thôi... Chỉ cần ngươi nói giao đấu không nguy hiểm, ta trở thành trưởng lão Thất Tinh lâu cũng không sao... Mặt khác, trở thành trưởng lão, tàng thư trong Thất Tinh lâu, hắn cũng có thể xem a?

Hắn có phải là Trương Huyền hay không?

dtv-ebook.com

- Đương nhiên!

Khôi Hiểu tông chủ gật đầu.

Rất nhiều bí tịch của Thất Tinh lâu cũng có thể bán ra, thân là trưởng lão, thậm chí có thể là tông chủ tương lai, tự nhiên có thể đi nhìn.

- Vậy không có vấn đề, ta đáp ứng...

Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm.

Nếu như đối phương có thể giúp bản thân mau chóng đi đến Tiên Quân, tất cả vấn đề đều dễ dàng giải quyết.

Dù sao ở Lăng Vân Kiếm Các, bản thân cũng là trưởng lão, đồng dạng làm tông chủ Vạn Thú môn.

Dù sao hiện tại là ngụy trang thân phận, cùng lắm thì để phân thân đi qua giả mạo bản tôn là được.

Chỉ cần không phải tông chủ... trưởng lão phổ thông, vấn đề không lớn!

Thấy hắn đáp ứng, Khôi Hiểu tông chủ thở phào nhẹ nhõm.

Còn lại dính dáng đến cơ mật của Thất Tinh lâu, trưởng lão Thông Thần điện tự nhiên không thể chờ lâu, xoay người cáo từ.

Thấy hắn rời khỏi, Khôi Hiểu tông chủ khẽ đảo cổ tay, một bình ngọc xuất hiện ở trong lòng bàn tay:

- Đây là một viên Phá Chướng đan Tiên Quân cấp, có thể để cho ngươi tăng thêm hai mươi phần trăm tỷ lệ đột phá Tiên Quân! Ta nhìn ngươi đã đạt đến Chân Tiên đỉnh phong, chỉ cần chuẩn bị kỹ càng, như vậy đột phá không khó lắm!

Đột phá Tiên Quân, đừng xem chỉ tăng thêm hai mươi phần trăm tỷ lệ, nhưng đối rất nhiều người mà nói, đã có thiên đại hiệu quả.

Huống chi đối phương cùng cấp bậc vô địch, chứng minh lý giải võ kỹ cùng công pháp vô cùng hơn người.

Loại người này, cộng thêm đan dược, đột phá căn bản là ván đã đóng thuyền!

- Đa tạ!

Đưa tay nhận lấy bình ngọc, Trương Huyền mắt sáng rực lên.

Tuy chưa bao giờ thấy qua, nhưng nhìn qua không ít sách, biết loại Phá Chướng đan này trân quý.

Đơn thuần một viên, giá cả không thua một vũ khí Tiên Quân cảnh!

Dược vật trân quý như thế, tiện tay đưa tặng, nhân tình có thể nói không nhỏ.

Xem ra đối phương để hắn giao đấu, nhất định phải tận tâm.

- Không cần khách khí! Trong tông môn còn có một tĩnh thất do Tĩnh Tâm Thạch chế tạo, ở đây tu luyện, tâm ma không sinh, có thể đột phá tốt hơn... Nếu như Lưu trưởng lão cần, ta có thể hiện tại liền mang ngươi tới...

Khôi Hiểu tông chủ tiếp tục nói.

- Vậy thì không cần... Ta chỉ là trên việc tu luyện hơi nghi hoặc một chút, chỉ cần đọc sách, nghĩ biện pháp giải quyết, liền có thể thuận lợi đột phá,

không biết... Thất Tinh lâu tàng thư khố ở nơi nào? Ta có thể đi qua nhìn hay không?

Trương Huyền lắc đầu.

Tu luyện Thiên Đạo công pháp, không có tâm ma, bởi vậy cũng sẽ không đụng phải phản phệ.

Duy nhất xuất hiện một lần, cũng bị dây chuyền của Lạc Nhược Hi đánh tan.

Cho nên tĩnh thất Tĩnh Tâm Thạch, đối với hắn mà nói, không có một chút tác dụng nào, đi cùng không đi, đều không quan trọng.

- Đọc sách?

Còn tưởng rằng vị trước mắt này đạt được đan dược, sẽ lập tức dùng, mượn cơ hội đột phá, không nghĩ tới còn muốn nhìn sách, giải quyết nghi ngờ trong lòng... Khôi Hiểu tông chủ nhịn không được gật đầu, lộ ra vui mừng.

Có thể nhịn được đột phá, tìm tới phương pháp thích hợp nhất... Khó trách cùng cấp bậc mạnh mẽ như vậy!

Xem ra trước đó bản thân lo lắng có chút dư thừa.

- Đại trưởng lão, ngươi mang Lưu trưởng lão đi qua đi, nếu như cần, những tàng thư che giấu kia cũng có thể quan sát!

- Vâng!

Đại trưởng lão gật đầu.

Thất Tinh lâu, không chỉ có tàng thư thuộc về tông môn, còn có một số sẽ lấy ra đi đấu giá, bán ra, nguyên nhân chính là như vậy, bọn họ tàng thư cực kỳ phong phú.

Chỉ bất quá, tàng thư có thể bán ra, không ít đều dính đến những tông môn khác hoặc là bí pháp, đệ tử hoặc trưởng lão trong môn phái không cho phép quan sát, sợ xuất hiện không may.

Giờ phút này đối phương tâm tính kiên định như vậy, đi xem một chút cũng không sao.

Đá ở núi khác có thể công ngọc, có lẽ có thể mượn cơ hội xung kích Tiên Quân thành công!

Tàng thư khố ở Thiên Quyền điện, đi theo sau lưng đại trưởng lão, trực tiếp tiến vào bên trong.

- Ngươi tuỳ ý xem đi, ta đi về trước!

Nói xong đại trưởng lão xoay người rời khỏi.

Trương Huyền ngẩng đầu nhìn lại.

Cái tàng thư khố này, so với Lăng Vân Kiếm Các càng thêm rộng lớn, thư tịch cũng nhiều hơn, đủ loại công pháp rực rỡ muôn màu, không đơn nhất giống Vạn Thú môn cùng Kiếm Các.

Rất mau ở tầng thứ nhất thu sạch tất cả thư tịch vào trong óc.

Ngay sau đó tầng thứ hai, tầng thứ ba.

Sau ba canh giờ, tất cả thư tịch trong tàng thư khố, liền thu sạch vào thư viện.

- Công pháp tu luyện linh hồn Chân Tiên cảnh, nơi này có một ít, nhưng xa xa không đạt tới cấp bậc Thiên Đạo!

Tìm ở giữa tĩnh thất, ngồi ngay ngắn trong đó, Trương Huyền cẩn thận chải vuốt thư tịch vừa mới thu thập.

Công pháp của Thất Tinh lâu dường như lộn xộn, thư tịch chủ công linh hồn chừng mấy trăm bản, nhưng vẫn không cách nào gom góp cấp bậc

Thiên Đạo.

Còn công pháp Tiên Quân cảnh, dù nhiều hơn Vạn Thú môn cùng Lăng Vân Kiếm Các, lại cũng chỉ có chừng ba mươi bản, cách Thiên Đạo không biết còn xa bao nhiêu.

- Xem ra trong thời gian ngắn, vẫn không có cách nào đột phá...

Xoa xoa mi tâm, Trương Huyền có chút buồn bực.

Xem ra Trục Tinh cung nhất định phải đi.

...

Trương Huyền bên này nhìn sách, trong Thiên Xu điện, không khí ngột ngạt.

- Tông chủ ý tứ, là muốn cho người từ ngoài đến này, thay ta đi cùng những tông môn khác chiến đấu?

Sắc mặt Hồng Vũ trưởng lão xanh xám:

- Ta không phục!

- Thông Thần điện, ngươi cũng chiến đấu, ngay cả một chiêu của đối phương cũng đỡ không nổi, có gì không phục?

Khôi Hiểu tông chủ cau mày.

- Hắn không phải người Thất Tinh lâu ta, dựa vào cái gì thu hoạch được danh ngạch toàn bộ tông môn trăm năm một lần?

Hồng Vũ trưởng lão lắc đầu:

- Người này nói mình gọi Lưu Dương, nhưng lai lịch thân phận cụ thể, tất cả đều là mê đề, điều tra không ra, vạn nhất là cường giả Thần điện ngụy trang, chúng ta chẳng phải tự tát mặt mình? Không được, ta nhất định phải dạy dỗ hắn, để hắn nói ra mục đích chân thực của bản thân...

Biết đối phương tên thật gọi Lưu Dương, hắn đặc biệt phái người tra xét, nhưng cho tới bây giờ, một chút tin tức hữu dụng cũng không có!

Giống như người này đột nhiên xuất hiện!

Dựa theo tình huống bình thường, Chân Tiên cảnh đỉnh phong, lực chiến đấu mạnh mẽ giống như vậy, không có khả năng bừa bãi vô danh.

Không tra được, thực sự để cho người ta không yên lòng.

Dù sao Thông Thiên kiều quan hệ tương lai trăm năm của tông môn, một khi xuất hiện sơ suất, Thất Tinh lâu còn có thể đứng hàng một trong sáu đại tông môn hay không, cũng chưa biết chừng.

- Ta cùng cường giả Thần điện giao thủ qua, công pháp cùng võ kỹ của hắn không phải!

Khôi Hiểu tông chủ lắc đầu:

- Có điều, cái tên Lưu Dương này hắn là giả, ta đã để đại trưởng lão căn cứ hình dạng của hắn đi tra, không có gì bất ngờ xảy ra, chẳng mấy chốc sẽ có tin tức!

Đối phương có thể nghĩ đến, hắn tự nhiên cũng có thể nghĩ đến.

Cho đối phương thay thế Hồng Vũ trưởng lão đi Thông Thiên kiều mà nói, chẳng khác nào trước thời hạn xác lập thân phận tông chủ, khẳng định phải cẩn thận.

Hô!

Tiếng nói vừa kết thúc, đại trưởng lão lần nữa đi vào gian phòng.

- Thế nào?

Khôi Hiểu tông chủ nhìn qua.

- Ta đã truyền tin tức tới tất cả phân bộ Thất Tinh lâu, cũng không phát giác được thiên tài dung mạo cùng khí tức linh hồn tương đồng Lưu Dương!

Đại trưởng lão ôm quyền.

Thất Tinh lâu không giống Lăng Vân Kiếm Các, mà giống như thương hội, toàn bộ đại lục, không biết có bao nhiêu phân bộ.

Tu luyện giả có thể ở trong đó mua sắm bảo vật, công pháp!

Nguyên nhân chính là như vậy, nguồn tin tức cực lớn.

- Không có?

Khôi Hiểu tông chủ nhíu mày nói:

- Hình dáng cùng khí tức linh hồn của Trương Huyền tông chủ và Trịnh Dương tông chủ thì sao?

- Ở đây...

Đại trưởng lão lấy ra một cái ngọc bài đưa tới.

Ngón tay Khôi Hiểu tông chủ nhẹ nhàng phất một cái, lập tức hiện ra hai thân ảnh, chính là Trương Huyền cùng Trịnh Dương hắn ngụy trang!

Trương Huyền ở Lăng Vân Kiếm Các thời gian tương đối dài, bị người tìm được hình dáng cùng khí tức linh hồn không gì đáng trách, nhưng ở Vạn Thú môn tính toán đâu ra đấy thời gian không cao hơn một ngày, hơn nữa không có người nào nhìn thấy, vậy mà đối phương cũng có thể tìm được... năng lực sưu tập tin tức của Thất Tinh lâu quả nhiên cường đại đến đáng sợ!

- Tông chủ nghi ngờ... Lưu Dương này có thể là Trương Huyền tông chủ hoặc Trịnh Dương tông chủ ngụy trang?

Thấy hắn cẩn thận quan sát, đại trưởng lão nhịn không được nhìn qua.

Khôi Hiểu tông chủ gật đầu.

- Trương Huyền tông chủ, là Chân Tiên cảnh đỉnh phong, cùng Lưu Dương tương xứng, chỉ là hắn lĩnh ngộ Thần chi kiếm ý, kiếm pháp hơn người... Vị trước mắt này, chỉ bằng vào hai tay liền nhẹ nhõm đánh bại ngươi ta... trong chiêu số không có chút kiếm ý nào, hắn là sẽ không đúng?

Đại trưởng lão nhíu mày:

- Còn... Trịnh Dương tông chủ, căn cứ tin tức truyền đến, hắn là Tiên Quân cảnh đỉnh phong, mới có thể nhẹ nhõm thuần phục Giao Long, Cửu Đầu Hỏa Phượng Thú... Cùng Lưu Dương càng không tương xứng! Huống chi, ta đặc biệt quan sát, khí tức linh hồn của ba người không có bất kỳ cái gì giống nhau...

Hắn không hiểu, vì cái gìTông chủ có thể nghi ngờ như vậy.

Rất rõ ràng, hoàn toàn khác biệt ah.

- Hãm Không chi thành sinh trưởng một loại cỏ, tên là Hóa Dung Thảo, sau khi phục dụng, không chỉ có thể thay đổi màu da dung mạo, còn có thể để khí tức linh hồn cùng lúc trước hoàn toàn khác biệt!

Khôi Hiểu tông chủ nói:

- Thứ này, ta từng gặp một lần, chỉ bất quá không cách nào đạt được!

- Tông chủ nghi ngờ... Lưu Dương dùng Hóa Dung Thảo?

Đại trưởng lão sửng sốt.

- Cũng không phải, ta chỉ là muốn nói, dung mạo cùng khí tức linh hồn hoàn toàn khác biệt, không có nghĩa là không phải một người!

Khôi Hiểu tông chủ nhăn mày lại:

- Ta chẳng qua là cảm thấy có chút kỳ quái!

- Kỳ lạ?

- Lăng Vân Kiếm Các, vừa mới tìm được một vị tông chủ lĩnh ngộ Thần chi kiếm ý, Vạn Thú môn liền toát ra một thiên tài tuyệt đỉnh, thuần thú mạnh mẽ vượt qua tổ sư khai phái, thậm chí còn có thể sửa chữa pháp quyết thuần thú mấy ngàn năm qua đã hình thành thì không thay đổi... Sau đó Thất Tinh lâu ta lại bất ngờ toát ra một vị, Chân Tiên cảnh vô địch, ai cũng không phải đối thủ...

Khôi Hiểu tông chủ lắc đầu:

- Ngươi không cảm thấy... Những thiên tài này, đều xuất hiện quá kì quái ư?

Đại trưởng lão ngẩn ngơ.

Đối phương không nói còn không có chú ý, vừa nói ra, quả thật như vậy.

Tình huống bình thường, loại thiên tài cấp bậc này, mấy trăm năm toát ra một cái liền rất nghịch thiên, giờ phút này ngắn ngủi chừng mười ngày ba cái...

Quả thực có chút không bình thường.

- Tông chủ cũng cảm thấy hắn khả nghi?

Hồng Vũ trưởng lão nghe được tông chủ nói như vậy, mắt sáng rực lên.

Còn tưởng rằng tông chủ có chút hồ đồ, đối với một gia hỏa vừa gặp qua một lần tốt như vậy, hiện tại xem ra, vẫn cơ trí giống như trước đây.

Chí ít những cái này, hắn đều không có nghĩ đến.

- Cũng không phải cảm thấy khả nghi...

Khôi Hiểu tông chủ lắc đầu:

- Ta vừa rồi tỉ mỉ hỏi thăm trưởng lão Thông Thần điện, vị Lưu Dương này, mới đầu là muốn thuê Tiên thú phi hành, để nhanh chóng đi Trục Tinh Hải, là hắn giới thiệu, mới quyết định cùng chúng ta một đường. Thông Thần điện muốn kiếm lấy lợi nhuận, ra giá quá cao, bởi vì không có tiền, hắn mới tiến hành thi đấu công khai! Cho nên hắn tiến hành khiêu chiến, cũng không phải là vì thu hút chúng ta chú ý, cũng không có ý khác với Thất Tinh lâu. Hơn nữa... theo ta quan sát, thời điểm chúng ta tới tỷ thí, đối phương cũng không biết, người bị giết là chúng ta!

- Cái này...

Đại trưởng lão cùng Hồng Vũ trưởng lão đồng thời ngậm miệng.

Không biết đám người mình là ai, cho nên... Một chưởng một cái?

Phương pháp lắc đầu tu luyện

dtv-ebook.com

Cẩn thận nhớ lại, thời điểm chiến đấu, đối phương dường như... Thật đúng là không có quản bọn họ là ai!

Nếu như trước thời hạn biết, tất nhiên sẽ có chút kiêng kị, không đến mức một chút mặt mũi cũng không cho.

Không phải cố ý tiếp xúc, nói cách khác... Âm mưu không thành lập.

- Cũng có thể là phương pháp ngụy trang của hắn quá cao, ngay cả ta cũng có thể giấu diếm được...

Khôi Hiểu tông chủ lắc đầu, mày nhăn lại tới:

- Cho nên ta mới ban tặng hắn Phá Chướng đan, cũng hứa hẹn giúp hắn đột phá Tiên Quân, muốn mượn cơ hội nhìn phản ứng của hắn, kết quả... Hắn không có đưa càng nhiều yêu cầu, mà là muốn... Đọc sách!

Đám người Đại trưởng lão trầm ngâm.

Nguyên lai tông chủ đã sớm có suy tính.

Trực tiếp ban tặng Phá Chướng đan trân quý như thế, cũng hứa hẹn hỗ trợ đột phá Tiên Quân, nói rõ coi trọng, giờ phút này coi như đưa ra một ít yêu cầu quá mức, hắn là cũng sẽ đáp ứng!

Nhưng đối phương lại giống như không biết, muốn đi đọc sách...

Thư tịch là trân quý, nhưng cần tháng ngày tích lũy, tuyệt không phải một sớm một chiều liền có thể nhìn ra cái gì, lĩnh ngộ gì gì đó.

Cho nên... Đối phương yêu cầu cái này, cái gì cũng không tính!

- Hiện tại thế nào rồi?

Cảm xúc một câu, Khôi Hiểu tông chủ hỏi.

- Còn đọc sách, đi vào tàng thư khố liền không có đi ra qua!

Đại trưởng lão ôm quyền.

- Như vậy đi, nghĩ biện pháp điều tra thoáng cái, hắn đang nhìn sách gì, trở về báo...

Dừng lại một chút, Khôi Hiểu tông chủ nói.

- Vâng!

Đại trưởng lão xoay người rời đi, thời gian không dài, một mặt xoắn xuýt đi tới.

- Làm sao?

- Đây là... Tàng thư khố thu ảnh tượng, tông chủ có thể tự mình nhìn...

Đại trưởng lão kìm nén sắc mặt đỏ lên.

Khôi Hiểu tông chủ nhận lấy ngọc phù, tiện tay điểm một cái, nội dung bên trong lập tức hiện lên.

Chỉ thấy Lưu Dương đứng ở trong tàng thư khố, không ngừng hất đầu.

Hình ảnh ghi chép hơn mười phút, liền vung đầu hơn mười phút, một giá sách, có mấy hàng sách liền vung đầu mấy lần, sau đó đi vào hàng tiếp theo tiếp tục vung...

- Đây là... Bị kinh phong?

Hai mặt nhìn nhau, Khôi Hiểu tông chủ, Hồng Vũ trưởng lão không rõ ràng cho lắm.

Không phải luôn mồm muốn xem sách ư?

Như thế nào đi vào nơi này, bắt đầu hất đầu?

Nghiêm túc như vậy, mất hồn như vậy.

- Tiếp tục kiểm tra...

Nghiên cứu nửa ngày cũng không hiểu, hất đầu đến cùng ý gì, Khôi Hiểu tông chủ đành phải tiếp tục dặn dò.

Tiếp tục kiểm tra, Trương Huyền trong hình ảnh tiếp tục vung.

- Thật giống như cũng không phải chiếm lấy công pháp bí ẩn của Thất Tinh lâu…

Qua không biết bao lâu, đại trưởng lão kìm nén sắc mặt đỏ lên nói.

Chiếm lấy công pháp bí ẩn mà nói, khẳng định sẽ lấy ra thư tịch cẩn thận nghiên cứu, sau đó lặng lẽ sao chép, tên này ngược lại tốt, vừa tiến vào tàng thư khố liền hất đầu, vung hơn hai canh giờ, một bản cũng không có nhìn...

Chiếm lấy bí ẩn, thật muốn hất đầu liền có thể làm được, tất cả tông môn đều không có bí mật gì đáng nói.

- Kiên trì hai canh giờ như vậy, khẳng định có mục đích... Ta thử một chút!

Hồng Vũ trưởng lão cũng nhịn không được nữa, cổ tay khẽ đảo, một đống thư tịch xuất hiện ở cách đó không xa, hít sâu một hơi, giống như Trương Huyền trong hình ảnh, bắt đầu hất đầu.

Khôi Hiểu tông chủ, đại trưởng lão vội vàng nhìn qua, đợi hắn liên tục vung nhiều lần, nhịn không được mở miệng:

- Thế nào? Có thể phát hiện gì không?

- Choáng đầu... Muốn ói!

Hồng Vũ trưởng lão.

- ...

Khôi Hiểu tông chủ, đại trưởng lão.

Nghiên cứu đến canh giờ thứ ba, chỉ thấy Lưu Dương một mực hất đầu ngừng lại, khoanh chân ngồi tại nguyên chỗ, không nhúc nhích, giống như đang nghỉ ngơi.

- Rốt cục cũng ngừng...

Đám người thở phào nhẹ nhõm, nói thật, tên này không chóng mặt, bọn họ nhìn cũng chóng mặt, thật không biết làm sao kiên trì được.

- Tu luyện!

Lưu Dương ngồi xuống, đám người rất nhanh hiểu được.

Hắn là tên này vung mệt mỏi, định khôi phục một chút.

- Đây là dùng... Tiên Nguyên đan thượng phẩm?

Trong hình ảnh, Lưu Dương xếp bằng không lâu, liền bắt đầu nuốt đan dược, một viên, hai viên, ba viên... Liên tục nuốt năm viên, đột nhiên đứng dậy.

- Dược lực này... Hắn chỉ là Chân Tiên, có thể tiêu hóa sao?

Da mặt Đại trưởng lão tái đi.

Tiên Nguyên đan thượng phẩm, là dược vật hữu dụng với cường giả Tiên Quân, cho dù là hắn nuốt một viên, cũng phải tiêu hóa hơn mười ngày, mới có thể hoàn toàn hóa giải... Đối phương chỉ có Chân Tiên cảnh, một mạch nuốt năm viên...

Không sợ chết sao?

- Sẽ không phải là muốn đột phá Tiên Quân chứ?

Khôi Hiểu tông chủ nhíu mày, đang cảm giác kỳ lạ, chỉ thấy Lưu Dương ngồi dưới đất đột nhiên đứng dậy.

Hô hô hô!

Quyền chưởng đong đưa, gào thét sinh gió.

- Đây là... Hóa Long chưởng của ta?

Đại trưởng lão ngẩn ngơ.

Đối phương thi triển đúng là Hóa Long chưởng hắn am hiểu nhất, hơn nữa dường như vận dụng càng thêm tinh diệu, càng thêm nhanh chóng.

Hắn tu luyện không biết bao nhiêu năm, mới luyện thành chiêu này, đối phương lần đầu tiên thi triển, còn mạnh hơn hắn...

- Không đúng... thi triển sai, hả? Làm sao cảm giác... Hắn thi triển càng thêm hợp lý? Uy lực mạnh hơn?

Nhìn một hồi, không khỏi nhíu mày.

Đối phương rõ ràng thi triển không giống hắn, cũng không giống bí tịch, nhưng chẳng biết tại sao, lại cho người ta một loại cảm giác nước chảy mây trôi, giống như bản thân thi triển sai, mà đối phương mới là chính xác.

- Ta thử một chút...

Vội vàng đứng lên, dựa theo động tác đối phương thi triển, lần nữa thi triển Hóa Long chưởng một lần.

Ầm ầm!

Một tiếng nổ vang, tiên lực quán thông toàn thân, một cỗ khí tức vô địch từ trong cơ thể bắn ra.

- Cái này... Đại thành?

Đại trưởng lão muốn điên rồi.

Hóa Long chưởng, hắn chìm đắm trong đó mấy chục năm, nhưng cách đại thành một mực có khoảng cách rất xa... Vốn cho rằng cả đời vô vọng, nằm mơ cũng không nghĩ đến, chỉ bắt chước động tác đối phương làm một lần, lập tức đột phá...

Quá nhanh đi!

Vội vàng ngẩng đầu, ngay sau đó liền thấy vị kia trong hình ảnh đã thoát khỏi Hóa Long chưởng, thi triển ra Vô Hoa Chưởng.

Một bên Hồng Vũ trưởng lão cũng ở bên cạnh, bắt chước đi theo.

Ầm ầm!

Đồng dạng qua không lâu, lực lượng đại tăng, thật giống như đột phá một loại ràng buộc nào đó.

Ngay sau đó, Lưu Dương trong hình ảnh thi triển ra Bôn Lôi Ách Vân tông chủ am hiểu nhất, sau đó... Khôi Hiểu tông chủ bắt chước, chỉ chốc lát đồng dạng đột phá.

- Ở chỗ này hất đầu ba canh giờ, không chỉ học sạch võ kỹ cao thâm nhất của tông môn... Còn lần nữa sửa đổi một phen, trở nên càng thêm huyền diệu, uy lực càng lớn...

Không biết qua bao lâu, Khôi Hiểu tông chủ từ trong khiếp sợ khôi phục lại, tự lẩm bẩm:

- Chẳng lẽ hất đầu có thể khiến người ta đầu óc tỉnh táo, học vũ kỹ càng nhanh?

Vừa rồi hắn cũng vụng trộm thử một chút hất đầu, chỉ biết choáng đầu hoa mắt, thấy không rõ lắm... Đối phương làm sao làm được?

- Hắn là một loại bí pháp học tập cấp tốc nào đó!

Đại trưởng lão trầm ngâm phút chốc, nói:

- Thông qua hất đầu, kích hoạt tư duy, lĩnh ngộ võ kỹ càng nhanh...

- Nhưng hắn chưa có xem qua sách ah, những vũ kỹ này làm sao biết?

Hồng Vũ trưởng lão kỳ lạ.

Đối phương vung đầu ba canh giờ, sách cũng không có mở thoáng cái, học lúc nào? Làm sao có khả năng một cái nháy mắt liền đạt đến đại thành? Còn mạnh hơn bọn hắn chìm đắm mấy chục năm?

- Có thể là... thời điểm cùng chúng ta chiến đấu học trộm, có chút người thiên phú cao, đã gặp qua là không quên được, rất nhiều võ kỹ, chỉ cần nhìn một cái, liền có thể học được! Nghe nói lúc trước Khổng điện chủ cũng có loại bản lĩnh này...

Khôi Hiểu tông chủ dừng lại một chút nói.

Hiện tại cũng chỉ có loại giải thích này.

Nếu không, thật không biết, đối phương chỉ hất đầu, vì sao có thể học được võ kỹ, hơn nữa lợi hại như vậy.

Thời điểm cảm xúc, âm thanh của đại trưởng lão tràn đầy khẩn trương vang lên.

- Tông chủ... Ngươi nhìn!

Khôi Hiểu tông chủ ngẩng đầu, ngay sau đó nhìn thấy Trương Huyền trong hình ảnh thi triển xong Bôn Lôi Ách Vân, nắm đấm bóp một cái, lại bắt đầu thi triển một bộ võ kỹ khác.

- Hồng Trần Vạn Lý?

- Tử Dương Huyền Giang?

- Bách Điểu Triều Dương?

- Vạn Tung Câu Diệt...

...

Đủ loại võ kỹ đứng đầu nhất Thất Tinh lâu, ở trong miệng ba người từng cái nói ra, thanh niên trong hình ảnh giống như trong chớp mắt biến thành tổ sư khai phái của Thất Tinh lâu, vô số võ kỹ, công pháp hạ bút thành văn, mỗi một chiêu đều đạt đến cảnh giới đại thành!

Lặng ngắt như tờ.

Không biết qua bao lâu, âm thanh của Khôi Hiểu tông chủ có chút khàn khàn.

- Thất Tinh lâu, võ kỹ đỉnh tiêm chừng hai mươi ba loại, các đời tông chủ, trưởng lão, có thể tu luyện thành một loại cũng đủ để dương danh lập vạn, thiên hạ hiếm có đối thủ... Hắn toàn bộ tu luyện?

Ở Thất Tinh lâu, võ kỹ cấp bậc tương đồng Bôn Lôi Ách Vân cũng không ít, nhưng tất cả đều cực kỳ khó tu luyện, mỗi một loại đều cần tiêu phí không biết bao nhiêu tinh lực, bao nhiêu tâm huyết.

Tựa như hắn, vì tu luyện Bôn Lôi Ách Vân, từng đặc biệt đi Nam Cương, quan sát lôi đình mưa to, đã từng đi Tây Vực, truy tìm đám mây hình thành cùng rơi xuống, càng đặc biệt đi Hãm Không thành tìm kiếm đáp án, thậm chí suýt chút nữa ngã xuống.

Đối phương... Chỉ ở tàng thư khố vung đầu ba canh giờ, liền học được toàn bộ...

Hơn nữa mỗi một bộ, đều đáng sợ hơn bọn hắn tu luyện trăm năm, phảng phất như tìm ra thiếu hụt trong chiêu số, hơn nữa tiến hành sửa lại...

Thiên hạ thật có thiên tài như vậy?

- Nếu hắn thành tông chủ của chúng ta, Thất Tinh lâu ta biến thành Thất Tinh Thần lâu ở trong tầm tay...

Hồng Vũ trưởng lão cũng khó mà khép miệng lại.

- Trở thành tông chủ?

Khôi Hiểu tông chủ nhìn qua:

- Ngươi không phải muốn dạy dỗ hắn sao?

Trước đó tên này mở miệng nói, muốn hảo hảo dạy dỗ đối phương.

- Cái này...

Sắc mặt Hồng Vũ trưởng lão đỏ lên:

- Dù ta cao hơn hắn một cấp bậc, nhưng khẳng định không phải đối thủ...

Đối phương nắm giữ nhiều võ kỹ như vậy, lại thêm lý giải chiến đấu...

Hắn hiểu được, cho dù tu vi cao một cái đại cấp bậc, hai bên giao chiến, hắn vẫn như cũ thất bại rất thảm.

Hoàn toàn không có khả năng so sánh.

Bởi vậy cái gọi là dạy dỗ, cũng đã thành chê cười.

- Ngươi cao hơn một cấp cũng không phải đối thủ, nếu như hắn đột phá thành công, đi đến Tiên Quân đỉnh phong... Sáu đại tông môn liên hợp tỷ thí, có khả năng thu hoạch được đệ nhất hay không?

Đại trưởng lão mắt sáng rực lên.

- Cái này...

Khôi Hiểu tông chủ trầm ngâm:

- Lăng Vân Kiếm Các Trương Huyền, lĩnh ngộ Thần chi kiếm ý, đồng dạng có thể làm được Chân Tiên cảnh chém giết Tiên Quân; Vạn Thú môn tân nhiệm tông chủ Trịnh Dương, mặc dù là Tiên Quân đỉnh phong, lại có thể thuần phục vô số Tiên thú để bản thân sử dụng, sức chiến đấu cũng không bình thường... Nếu như Lưu Dương không phải một trong hai vị đó ngụy trang, ngược lại có thể cùng bọn hắn cân sức ngang tài, nhất thời tranh sáng!

- Có phải hay không thật ra thì cũng rất đơn giản... chỉ cần tông chủ đi vào Thông Thần điện, hỏi thăm Hàn Kiếm Thu cùng Tần Nguyên chẳng phải rõ ràng?

Đại trưởng lão nói.

Thất Tinh Tiên Thảo

dtv-ebook.com

- Cũng đúng!

Khôi Hiểu tông chủ sửng sốt một chút, ngay sau đó gật đầu.

Đại trưởng lão nói không sai, cái tên này có phải hai người kia ngụy trang hay không, chỉ cần hỏi thăm một cái liền được.

Chắc hẳn sẽ không dấu diếm.

Nghĩ đến cái này, lấy ra Thông Thần ngọc phù đặc thù tông chủ mới có thể khống chế, tinh thần khẽ động tiến vào bên trong.

Đứng ở bên trong, lay động trang bị đặc thù, một lát sau, Hàn Kiếm Thu cùng Tần nguyên môn chủ nhận được triệu hoán, đồng loạt đi tới trước mặt.

- Khôi tông chủ triệu hoán chúng ta là vì chuyện gì?

Tần nguyên môn chủ nói.

- Không biết hai vị có biết người này hay không?

Ngón tay điểm một cái, một hư ảnh hiện lên ở phía trước, chính là Trương Huyền ngụy trang.

- Không biết!

Hai người đồng thời lắc đầu.

Khôi Hiểu tông chủ thở phào nhẹ nhõm, nhìn về phía Hàn Kiếm Thu:

- Hàn huynh, không biết tân nhiệm tông chủ Trương Huyền của các ngươi, hiện tại có ở Lăng Vân Kiếm Các không?

- Khôi tông chủ cớ gì nói ra lời ấy?

Hàn Kiếm Thu nhăn mày lại:

- Tông chủ ta đang tu luyện Lăng Vân Kiếm Thần Quyết, ít ngày nữa liền có thể đột phá, tự nhiên ở trong tông môn, nếu không còn có thể đi đâu?

Tin tức Tông chủ không ở tông môn, khẳng định không thể tiết lộ, nếu không sẽ dẫn tới Thần điện đuổi giết.

Trước khi Thông Thiên kiều mở ra, tuyệt không cho phép lại xuất hiện một lần sơ xuất, để tông chủ rơi vào nguy hiểm.

- Ta chỉ là tùy tiện hỏi một chút...

Thấy hắn nói chém đinh chặt sắt, Khôi Hiểu tông chủ lần nữa nhìn về phía Tần môn chủ cách đó không xa:

- Tần huynh, không biết... Trịnh Dương tông chủ hiện tại cũng ở trong tông môn?

- Đương nhiên!

Tần Nguyên nói:

- Tông chủ vừa mới thuần phục đám thú Giao Long, đương nhiên là nghĩ biện pháp phối hợp lẫn nhau, để nghênh đón Thông Thiên kiều tỷ thí, làm sao, Khôi tông chủ còn cho rằng ta nói láo phải không?

- Ta không phải ý này...

Khôi Hiểu tông chủ cười khổ.

Hỏi rõ ràng kết quả, biết hai vị tông chủ, tất cả đều ở trong tông môn từng người bế quan tu luyện, nghênh đón Thông Thiên kiều, Khôi Hiểu tông chủ hài lòng rời Thông Thần điện, lần nữa về đến phòng, hăng hái:

- Trương Huyền tông chủ và Trịnh Dương tông chủ đều ở trong tông môn, Lưu Dương này có lẽ thật sự là một vị tán tu...

Đại trưởng lão trầm ngâm nói:

- Thuật nghiệp hữu chuyên công, ta không tin có người có thể lĩnh ngộ Thần chi kiếm ý, trên thuần thú cũng cường đại đến cực điểm, thậm chí ngay cả võ kỹ cũng xem xét liền biết, một hồi tinh thông!

Trên đời này mạnh mẽ chính là nhân tài, mà không phải toàn tài.

Hắn không tin, một người đã tinh thông kiếm pháp, lại tinh thông thuần thú cùng võ kỹ.

Thật muốn như vậy, người này đã sớm danh khắp thiên hạ, mà không phải mới nghe nói qua.

- Chỉ cần không phải hai vị kia, Lưu Dương này đáng giá chúng ta dùng lực lượng lớn nhất bồi dưỡng...

Xác định thân phận, Khôi Hiểu tông chủ không rầu rĩ, cười cười, tràn đầy đấu chí.

Trước đó nghe được Lăng Vân Kiếm Các có người lĩnh ngộ Thần chi kiếm ý, ở sâu trong nội tâm là có chút hâm mộ.

Không nghĩ tới ông trời đối đãi hắn không tệ, thời khắc mấu chốt, đưa tới một vị siêu cấp thiên tài như vậy!

Cùng cấp bậc vô địch, mình cũng không phải đối thủ, càng luyện thành hơn hai mươi loại võ kỹ đứng đầu nhất của tông môn... Một khi đột phá, thiên hạ ai có thể chặn?

Vị Trương Huyền tông chủ kia lĩnh ngộ Thần chi kiếm ý, cũng chưa chắc có thể là đối thủ!

...

Thở ra một hơi, Trương Huyền đi ra ngoài.

Thất Tinh lâu tàng thư khố, tuy không có để tu vi hắn đột phá, nhưng để hắn đối với võ kỹ, chiến đấu có lý giải càng sâu, sức chiến đấu cũng càng tiến một bước.

Đặc biệt là hơn hai mươi bộ võ kỹ kia, dù hơi kém Thần chi kiếm ý, nhưng toàn bộ nắm giữ, uy lực không thể khinh thường.

- Lưu trưởng lão, tông chủ muốn gặp ngươi!

Vừa ra khỏi phòng, đại trưởng lão liền tiến lên đón.

Trương Huyền đi theo.

- Lưu trưởng lão, ngươi xem sách tiếp cận một đêm, không biết có cảm ngộ mới gì không, đột phá Tiên Quân mà nói, cần trợ giúp gì không?

Đi vào đại điện trước đó, Khôi Hiểu tông chủ một mặt ý cười nhìn qua.

- Hiện tại tu vi chân khí cùng thân thể của ta, không có bất kỳ ràng buộc gì, chỉ là phương diện linh hồn còn có chút không đủ...

Dừng lại một chút, Trương Huyền nói.

Nếu có thể để Vu Hồn đột phá đến Chân Tiên cảnh, cho dù không có Thiên Đạo công pháp Tiên Quân cảnh, mượn đan dược đột phá chắc cũng không khó khăn lắm.

Chỉ tiếc công pháp phương diện linh hồn, dù Thất Tinh lâu sưu tập không ít, nhưng cũng không đủ để hình thành Thiên Đạo pháp quyết.

- Phương diện linh hồn không đủ?

Khôi Hiểu tông chủ bừng tỉnh hiểu ra.

Khó trách vị trước mắt này rõ ràng có đan dược nhưng không nuốt, không đột phá, náo loạn nửa ngày, là cho rằng linh hồn hơi yếu kém.

- Phương diện linh hồn, muốn tiến bộ quả thực không quá dễ dàng, chẳng qua trấn lâu chi bảo của Thất Tinh lâu ta… Thất Tinh Tiên Thảo, đối với linh hồn có hiệu quả rất tốt, không bằng mang ngươi tới thử một chút!

- Thất Tinh Linh thảo?

Trương Huyền sững sờ.

Nhìn qua vô số thư tịch, cũng không có ghi chép liên quan tới thứ này.

- Đây là trấn lâu chi bảo của Thất Tinh lâu, mấy ngàn năm qua, chúng ta có thể sừng sững ở trong sáu đại tông môn không ngã, chính là bởi vì có nó trấn áp số mệnh, để đệ tử một đời tiếp một đời hưng thịnh không dứt!

Khôi Hiểu tông chủ cảm xúc.

Thất Tinh Tiên Thảo, hấp thu lực lượng thất tinh trên trời, phối hợp đại trận tông môn, có thể thả ra khí tức để cho người ta tinh thần an tâm, nguyên nhân chính là như vậy, Thất Tinh lâu dù nằm ở trung tâm Bích Viễn thành phồn hoa, tiến vào bên trong, vẫn như cũ cho người ta một loại cảm giác rời xa huyên náo.

Mới có thể để cho tất cả đệ tử an tâm tu luyện, không bị thế tục làm bẩn, chống lại các đại tông môn, mảy may không rơi vào thế yếu.

- Làm phiền Khôi tông chủ...

Trương Huyền khom người.

Hắn cũng không tính nhận không ân huệ của người, vừa rồi thời điểm đọc sách, đã phát hiện có người thăm dò, lúc này mới cố ý ở tàng thư

khố dùng tốc độ chậm nhất thi triển võ kỹ ra.

Làm như vậy, cũng coi như chiêu số hắn lĩnh ngộ, dốc túi truyền cho, báo đáp các loại ân tình.

- Thân là Thất Tinh lâu trưởng lão, đều có cơ hội tu luyện...

Khôi Hiểu tông chủ không nói thêm lời, phía trước dẫn đường, thời gian không dài đi tới vị trí đối ứng Bắc Cực tinh.

Là một sân nhỏ rộng rãi, phá vỡ phong ấn, một tiên thảo thất thải quang mang xuất hiện ở trước mắt.

Hết thảy có bảy lá cây, mỗi một lá đều lóng lánh màu sắc khác biệt, gió nhẹ vỗ động, không gian xuất hiện từng đạo gợn sóng.

Một cây thực vật, vậy mà đạt đến... Tiên Quân đỉnh phong!

- Đối với linh hồn quả nhiên có trợ giúp rất lớn...

Đi về phía trước mấy bước, đi tới trước mặt, con mắt Trương Huyền nhịn không được sáng lên.

Mới tiến vào viện chỉ mấy hơi thở, Vu Hồn giam cầm ở Hư Tiên cảnh đỉnh phong, lại có xúc động muốn đột phá.

Không hổ là trấn lâu chi bảo của Thất Tinh lâu, quả nhiên không đơn giản.

Khôi Hiểu tông chủ giải thích nói:

- Đây là Thất Tinh Tiên Thảo, trưởng lão trong lâu đến Chân Tiên cảnh đỉnh phong, bình thường đều sẽ lựa chọn ở đây đột phá, được tiên thảo che chở, có thể tâm ma không sinh, hồn lực càng thêm viên mãn như ý, đột phá dễ dàng không ít!

Trương Huyền gật đầu.

Tiên thảo này giống như Danh Sư đại lục Thánh Vực Bồ Đề Thụ, đối với linh hồn có hiệu quả rất tốt, ở đây tu luyện Vu Hồn mà nói, dù không có công pháp Chân Tiên cảnh, để hắn đột phá đến Chân Tiên cảnh cũng không khó lắm!

- Bây giờ cách trời sáng còn có một canh giờ, ngươi ngay ở chỗ này tu luyện a, bình minh chúng ta liền xuất phát, đi tới Trục Tinh Hải...

Lại giải thích vài câu, Khôi Hiểu tông chủ bàn giao một câu, xoay người rời đi.

Thấy hắn ra sân, lúc này cổ tay Trương Huyền mới khẽ đảo, mấy cái trận kỳ xuất hiện ở trong lòng bàn tay.

Nhẹ nhàng bắn ra.

Ông!

Bốn phía quang mang lóe lên, khí tức hoàn toàn bị ngăn cách.

Những trận kỳ này đương nhiên là ở chỗ Vạn Thú môn Liêu trưởng lão lấy được, đối phương am hiểu bày trận, cái đồ chơi này cực nhiều.

Khoanh chân ngồi xuống, Vu Hồn từ mi tâm nhảy ra.

Cô cô cô cục cục!

Lực lượng vận chuyển, lực lượng tẩm bổ linh hồn lập tức lao qua hồn thể.

Hấp thu phút chốc, lông mày không khỏi nhíu một cái.

Trên không phát ra lực lượng tẩm bổ linh hồn nhiều vô cùng, giống như ban đầu ở ao nước Huyễn Vũ Đế quốc, dưới tình huống bình thường, linh hồn tiến vào bên trong, lực lượng liền sẽ chậm rãi tăng thêm.

Nhưng không biết vì sao, Vu Hồn xuất khiếu, vận chuyển công pháp, hấp thu tới lực lượng lại không thể để bản thân sử dụng.

Mở mắt nhìn về phía tiên thảo trước mắt, chỉ thấy đối phương không ngừng lay động, khí tức tẩm bổ linh hồn vừa rồi, vậy mà một chút cũng tìm không thấy.

- Chuyện gì xảy ra?

Trương Huyền sầm mặt lại.

Rất hiển nhiên, Thất Tinh Tiên Thảo này đang giở trò.

Hô!

Vu Hồn đi vào trong cơ thể, Trương Huyền vừa định đi qua đó xem chuyện gì xảy ra, liền cảm thấy linh khí trên không chấn động, cỗ khí tức quen thuộc trước đó lần nữa lao qua.

Vẫn như cũ là lực lượng tẩm bổ linh hồn.

Híp mắt lại, Vu Hồn lần nữa từ mi tâm nhảy ra, vừa định hấp thu, lại phát hiện lực lượng tẩm bổ linh hồn lại biến thành, không cách nào hấp thu.

Mà Vu Hồn trở lại thân thể, lại lần nữa tới.

- Quả nhiên là tên này giở trò...

Cẩn thận quan sát một cái, quả nhiên là tên này đang quấy rối, Trương Huyền nhíu mày.

Hiện tại không có pháp quyết Vu Hồn Chân Tiên cảnh, muốn đột phá, nhất định phải nắm giữ đại lượng lực lượng tẩm bổ linh hồn, không ngừng cọ rửa Vu Hồn, để nó biến càng thêm tinh thuần, mới có thể một lần đột phá bình chướng.

Vốn cho rằng tiên thảo thả ra lực lượng cường đại như vậy, hoàn toàn có thể giúp hắn một lần thành công đột phá.

Ai biết đối phương giống như cố ý cùng hắn chơi trốn tìm, Vu Hồn đi vào thân thể liền toả ra, đi ra liền biến mất, căn bản không có cách nào tu luyện.

Vu Hồn ở trong người mà nói, tốc độ tu luyện cực chậm không nói, sẽ còn ảnh hưởng hắn đột phá cảnh giới.

- Chỉ sợ Khôi Hiểu tông chủ chưa nói thực... Thất Tinh Tiên Thảo này, cũng không chỉ tẩm bổ linh hồn đơn giản như vậy...

Trương Huyền hừ một tiếng, không sốt ruột tu luyện, mà đi tới trước mặt tiên thảo.

Ngón tay lặng lẽ đưa tới, muốn chạm đến một cái, xác định thuộc tính cùng đặc điểm của tên này, tiên thảo nhẹ nhàng run rẩy, từ trước mắt biến mất, xuất hiện ở địa phương hơn mấy chục mét.

- Ừm?

Không nghĩ tới tiên thảo có thể chạy, Trương Huyền sửng sốt một chút, lần nữa đi tới trước mặt, xòe bàn tay ra.

Hô!

Tiên thảo lại chạy tới một bên khác, hình như tay của hắn có độc, căn bản không cho tiếp xúc.

- Có ý tứ...

Trương Huyền mỉm cười.

Thực vật nắm giữ tu vi Tiên Quân đỉnh phong, quả nhiên không có đơn giản như vậy, không phải muốn gì cứ lấy.

- Nhìn ngươi có thể chạy đi đâu...

Trương Huyền hít sâu một hơi, quyết định phương hướng, dưới chân lần nữa khẽ động, vừa định xông tới nắm lấy, trước mắt đột nhiên hoa một

cái, lá cây bảy màu đột nhiên tăng vọt, từ dưới đất bỗng nhiên lan ra giống như dây leo, trong nháy mắt thắt cổ tay cùng cổ chân của hắn.

Phần phật!

Trương Huyền bị treo ngược ở giữa không trung.

Ăn tiên thảo

dtv-ebook.com

Thiên Xu điện.

Đại trưởng lão nhìn về phía Khôi Hiểu trước mắt:

- Tông chủ, tuy Thất Tinh Tiên Thảo là tiên vật trấn áp số mệnh Thất Tinh lâu, nhưng bản tính cổ quái, ngươi đi qua cũng hờ hững lạnh lẽo, để Lưu trưởng lão đi qua, sẽ không ra tay với hắn chứ?

Từ khi tông môn xây dựng, tiên thảo liền tồn tại, sống mấy ngàn năm, đã sớm tạo thành tính cách cao ngạo, tông chủ kỳ trước đi qua bái kiến, cũng chưa chắc có thể cho sắc mặt tốt, Lưu trưởng lão trẻ tuổi như vậy, tu vi lại chỉ có Chân Tiên cảnh đỉnh phong, khẳng định sẽ mất hứng.

- Ngươi cũng không phải không cùng tiên thảo tiếp xúc qua, chỉ ưa thích trêu người, đợi nó chơi xong, đương nhiên sẽ thả lực lượng tẩm bổ linh hồn ra ngoài!

Khôi Hiểu tông chủ cười cười:

- Lưu trưởng lão tuổi còn trẻ liền đến Chân Tiên đỉnh phong, sức chiến đấu lại mạnh như vậy, khó tránh khỏi sẽ sinh ra tâm kiêu căng, để hắn rèn luyện thoáng cái, mài giũa một chút, đối với linh hồn tăng trưởng cũng có ích lợi rất lớn!

- Ừm!

Sửng sốt một chút, đại trưởng lão gật đầu.

Muốn để hồn lực tăng thêm, đơn thuần nhuệ khí là không được, có đôi khi cần rèn luyện nhuệ khí, trở nên dày nặng, mới có thể tích góp đại thế, càng đi càng xa.

- Tiên thảo trêu đùa Lưu trưởng lão không quan trọng... Ta sợ Lưu trưởng lão hủy diệt tiên thảo liền phiền toái...

Một bên Hồng Vũ trưởng lão nhịn không được nói.

Tuy cùng vị Lưu trưởng lão này tiếp xúc rất ít, nhưng vừa nhìn liền biết đối phương không phải đèn đã cạn dầu.

Nếu không cũng không có khả năng ở Thông Thần điện đại sát tứ phương, nhóm người mình cũng bị nhẹ nhõm đánh bại.

- Yên tâm đi, tiên thảo sống mấy ngàn năm, lại ở địa phương lực lượng hội tụ của Thất Tinh lâu, xem như ta muốn nắm lấy cũng không làm được, huống chi Lưu trưởng lão chỉ có Chân Tiên cảnh... Chỉ có nó trêu đùa người khác, người khác muốn thương tổn nó... Toàn bộ đại lục, trừ vị Khổng điện chủ kia, thật đúng là nghĩ không ra có người nào có thể làm được!

Khôi Hiểu tông chủ vuốt râu.

Thất Tinh lâu, bảy tòa lầu các, chiếm cứ vị trí Thất Tinh, tất cả lực lượng vừa vặn hội tụ ở Bắc Cực tinh, vị trí tiên thảo chính là nơi đây.

Bởi vậy tiên thảo tẩm bổ tất cả mọi người Thất Tinh lâu, tinh, khí, thần của tất cả mọi người cũng tẩm bổ đối phương, mới có thể để cho một thực vật đến Tiên Quân đỉnh phong.

Hồng Vũ trưởng lão thở phào nhẹ nhõm.

Tông chủ là cường giả Ngụy Thần cảnh, ngay cả hắn cũng bắt không được đối phương, nói như vậy đối phương khẳng định không có vấn đề.

- Nếu như còn cảm thấy không yên lòng, ta ở bên trong lặng lẽ lưu lại ngọc tinh ghi chép, có thể đồng bộ truyền hình ảnh tới, vừa vặn có thể nhìn một chút hắn tu luyện như thế nào, tiên thảo tiền bối lại làm sao trêu đùa đối phương...

Khôi Hiểu tông chủ mỉm cười, ngón tay điểm ra, một ngọc tinh ghi chép hiện lên ở phía trước hai người, tiên lực dập dờn, ánh sáng lấp lánh, trong đại sảnh lập tức hiển lộ ra tình huống ở vị trí tiên thảo.

Bất quá đâu đâu cũng có sương mù, cái gì cũng không nhìn thấy.

- Đây là trận pháp ngăn cách khí tức?

Khôi Hiểu tông chủ sửng sốt.

Trước kia đều là muốn nhìn liền có thể nhìn, bây giờ lại bị ngăn cách, chẳng lẽ là Lưu Dương bố trí?

Chỉ là trong sân đã có không biết bao nhiêu trận pháp, ở trong đó gia trì trận pháp ngăn cách khí tức, thuộc về điệp gia, xem như hắn muốn thành công cũng cần nghiên cứu không biết bao lâu, đối phương làm sao làm được?

Hơn nữa lúc này mới bao lâu?

Tốc độ sắp đặt trận pháp có chút quá nhanh đi!

- Đã ngăn cách, vậy thì nhìn không được, đoán chừng là Lưu trưởng lão không muốn để cho cảnh tượng bản thân khó chịu bị chúng ta phát giác...

Khôi Hiểu tông chủ lắc đầu, vừa định thu hồi ngọc tinh ghi chép, chỉ thấy đại trưởng lão cách đó không xa vẻ mặt nghiêm túc.

- Mau nhìn, sương mù đang lắc lư...

Ngẩng đầu nhìn lại, quả nhiên thấy sương mù không ngừng lay động, dường như có người ở bên trong giao thủ.

Rất nhanh mặt đất cũng xuất hiện vết rách, kèm theo tiếng kêu của Tiểu Kê, từng đạo khí lưu không ngừng bắn ra phía ngoài, phảng phất như chiến đấu cực kỳ quyết liệt.

- Cái này...

Đại trưởng lão, Hồng Vũ trưởng lão nhìn nhau.

Tiên thảo trêu đùa đối phương, bọn họ biết, trước đó đều trải qua, chỉ là Tiểu Kê kêu to là cái quỷ gì?

Lưu trưởng lão còn mang gà đi qua?

- Yên tâm đi, tiên thảo có chừng mực, sẽ không làm Lưu trưởng lão bị thương...

Thấy biểu lộ của hai người, Khôi Hiểu tông chủ cười cười, lời còn chưa dứt, sương mù trước mắt chậm rãi tiêu tán, cảnh tượng bên trong xuất hiện...

Trương Huyền ngụy trang Lưu Dương, trước ngực vây quanh khăn quàng cổ, tay cầm đũa, đang ngồi khoanh chân trên mặt đất, phía trước chẳng biết lúc nào nhiều hơn một cái nồi sắt, hỏa diễm cuồn cuộn, nước bên trong đã sôi sùng sục, trong nước nổi lơ lửng một cái tiên thảo bảy màu, toàn thân bị nấu thấu hồng, mắt thấy sẽ chín.

Tiên thảo không ngừng giãy dụa, vừa định từ trong nồi nhảy ra, một Tiểu Hoàng Kê ở trong nước dạo chơi liền mổ một cái.

Chỉ thoáng cái, tiên thảo liền ngoan ngoãn nằm ngửa, rất nhanh luộc chín giống như rong biển, không còn động tĩnh.

Lưu trưởng lão dừng lại một chút, lấy ra một cái chén nhỏ, bên trong thả dầu cải, vừng, tương ớt, đậu phộng, dấm... Dùng đũa kẹp lên một lá cây tiên thảo, nhúng nhúng, há miệng nuốt xuống.

- ...

Đám người Khôi Hiểu tông chủ, con mắt trợn tròn.

- Không tốt... Nhanh đi cứu tiên thảo...

Một lát sau, mọi người phản ứng lại, kìm nén không được nữa, nhanh chóng lao ra ngoài.

Thời gian nháy mắt đi vào sân nhỏ, ngay sau đó nhìn thấy Trương Huyền đang đầu đầy mồ hôi.

- Tới thật đúng lúc, mùi vị không tệ, cùng ăn đi...

Thấy bọn họ đi vào, Trương Huyền cầm đũa, tràn đầy hiếu khách.

- Ngươi...

Không để ý tới nói nhiều, Khôi Hiểu tông chủ vội vàng đi vào trước mặt, đưa tay từ trong nồi vớt tiên thảo ra...

Lúc này tiên thảo bảy cái lá cây đã mất bốn lá, tràn đầy uể oải, khẽ động cũng không muốn động.

Vội vàng để dưới đất, phát hiện còn chưa chết, chỉ là tổn thất nghiêm trọng, mất đi tiếp cận nửa cái mạng.

Kìm nén không được, quay đầu nhìn lại:

- Lưu trưởng lão, Thất Tinh Tiên Thảo là trấn lâu chi bảo của Thất Tinh lâu... Ngươi làm sao ăn...

Ta để ngươi tới hấp thu lực lượng tiên thảo thả ra tu luyện, tẩm bổ linh hồn, ngươi làm sao giống như tới tiệm lẩu, nấu nó?

Mấu chốt nhất là...

Thất Tinh Tiên Thảo, xem như hắn muốn nắm lấy cũng khó khăn, đối phương làm sao bỏ vào trong nồi? Hơn nữa loại nước sôi nhiệt độ này, Chân Tiên phổ thông cũng không đả thương được, tiên thảo là Tiên Quân đỉnh phong, làm sao luộc chín?

- Ta muốn hấp thu lực lượng tẩm bổ hồn phách, nó không chỉ không cho, còn ra tay với ta... Ta cảnh cáo mấy lần, hết cách rồi, đành phải nấu ăn!

Trương Huyền gật đầu.

Cái tên này một mực trêu đùa hắn, thậm chí còn nắm hắn lên, nếu không phải Tiểu Hoàng Kê xuất hiện mổ vài cái, đoán chừng mình cũng chưa hắn có thể là đối thủ!

Còn nấu ăn, là Tiểu Hoàng Kê đề nghị.

Chờ đối phương thả ra loại khí tức kia, không biết năm nào tháng nào, ăn mà nói, hiệu quả càng tốt hơn.

Giống như đối phương nói, vừa ăn một cái lá cây, Vu Hồn hắn liền thuận lợi đột phá Chân Tiên cảnh, lại ăn ba cái, cho dù không có tu luyện công pháp, lực lượng Vu Hồn cũng đạt tới Chân Tiên cảnh đỉnh phong.

Nói cách khác, hắn hiện tại chỉ cần hồn lực cùng tiên lực hoàn mỹ dung hợp, liền có thể xung kích Tiên Quân!

Khôi Hiểu tông chủ sắp điên rồi:

- Thất Tinh Tiên Thảo vô cùng trân quý, nấu ăn, ngươi, ngươi... Cũng không có cái gì muốn nói?

Trấn tông chi bảo, các đời tông chủ bọn họ đều kính như Thần Minh, không dám đắc tội, cái tên này thế mà trực tiếp nấu... chẳng lẽ tâm lý một chút áy náy cũng không có?

- Muốn nói?

Trương Huyền dừng lại một chút:

- Nói thật, mùi vị cũng không tệ lắm... Có chút giống rong biển, chẳng qua dai hơn rong biển!

- ...

Khôi Hiểu tông chủ phát điên.

- Yên tâm đi, ta đã ăn, khẳng định sẽ để nó khôi phục...

Biết đối phương muốn nói cái gì, Trương Huyền cười cười, bàn tay trảo một cái, thu Tiểu Hoàng Kê vào túi thú sủng, nhẹ nhàng bắn ra, cầm nồi nước sôi đi vào trước mặt Thất Tinh Tiên Thảo.

Ầm!

Nước sôi đổ vào.

Tiên thảo ở trong đất bùn uể oải, cũng không bị bỏng chết, ngược lại giống như hấp thu năng lượng đặc thù nào đó, lá cây uể oải giãn ra, bị ăn sạch bốn cái lá cây cũng xuất hiện chồi non, bất cứ lúc nào cũng sẽ lần nữa mọc ra.

Đám người Khôi Hiểu tông chủ, đại trưởng lão đều ngây người.

Loại tiên dược như Thất Tinh Tiên Thảo, bị ăn còn có thể mọc ra? Hơn nữa nhanh như vậy?

- Đại khái cần chừng một tháng liền có thể mọc tốt...

Trương Huyền lắc đầu nói:

- Loại tiên thảo này thật ra thì giống như thịt rượu, cắt ăn, ăn hết rồi sẽ còn dài ra, giữ lại không ăn làm gì?

Không có chạm đến tiên thảo, không biết thuộc tính của nó, tiếp xúc Thiên Đạo thư viện hình thành thư tịch, tự nhiên tất cả đều hiểu.

Thứ này thoạt nhìn vô cùng cao ngạo, trên thực tế chính là một gốc dược liệu mà thôi.

Nếu là dược liệu, tự nhiên phải bị ăn.

Dưới tình huống bình thường, bị ăn sạch bốn lá cây, muốn triệt để khôi phục, mọc ra chồi non, không có trên trăm năm không cách nào làm

được, nhưng có nước tắm của Tiểu Hoàng Kê tẩm bổ, chữa trị tổn thương, mấy hơi liền có thể hoàn thành.

- Cái này...

Khóe miệng Khôi Hiểu tông chủ co giật.

Thật ra thì hắn cũng biết, tiên thảo có thể ăn, ăn đối với linh hồn hiệu quả cực lớn, nhưng cũng phải bắt lấy mới ăn được ah!

Hắn đường đường Ngụy Thần cũng bắt không được, đối phương lại bắt, thậm chí đặt ở trong nồi nấu...

Tận mắt thấy cũng không dám tin tưởng.

- Không biết... Lưu trưởng lão ăn tiên thảo, hiệu quả như thế nào?

Tiên thảo đã không có việc gì, đám người thở phào nhẹ nhõm, Khôi Hiểu tông chủ nhịn không được nhìn qua.

- Hiệu quả không tệ, linh hồn đã được tẩm bổ...

Trương Huyền nói rõ sự thật.

- Cái kia liền tốt... Hiện tại trời cũng sáng, chúng ta lên đường đi...

Đối phương đã chiếm được mình muốn, tiếp tục đợi cũng không có ý nghĩa, Khôi Hiểu tông chủ thở phào nhẹ nhõm nói.

Một đêm chơi đùa, giờ phút này mặt trời từ đường chân trời bay lên, đã sáng.

Trương Huyền không nói thêm lời.

Tiên thú phi hành của Thất Tinh lâu hết thảy tám đầu, lôi kéo một xe ngựa to lớn, phá không mà lên, mọi người ngồi vào trong đó, vẫn cực kỳ rộng rãi.

Xuyên thấu qua cửa sổ, Trương Huyền nhìn một chút, tốc độ quả nhiên nhanh hơn Giao Long.

Biết là bay về phía Trục Tinh Hải, Trương Huyền ngồi xuống bắt đầu tu luyện, hai ngày sau Vu Hồn cùng tiên lực triệt để dung hợp.

- Là thời điểm xung kích Tiên Quân...

Cổ tay khẽ đảo, Khôi Hiểu tông chủ cho Phá Chướng đan xuất hiện ở trong lòng bàn tay.

Chân khí, thân thể, Vu Hồn, đều đạt đến Chân Tiên cảnh đỉnh phong, hơn nữa hoàn mỹ giao hòa, là thời điểm xung kích cảnh giới cao hơn.

Chỉ cần đến Tiên Quân, ở đây xem như chân chính có năng lực tự vệ, cho dù cường giả Ngụy Thần cảnh của Thần điện đánh lén, cũng sẽ không cần quá mức lo lắng!

Tiên Quân cảnh!

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

Chỉ là cho dù sưu tập tất cả công pháp của ba đại tông môn, bí tịch đột phá Tiên Quân vẫn không có đi đến cấp bậc Thiên Đạo, còn có chút chênh lệch.

- Chờ đã không kịp...

Trương Huyền lắc đầu.

Kèm theo tu vi càng ngày càng cao, số lượng công pháp khẳng định càng ngày càng ít, cũng không thể không có Thiên Đạo công pháp, liền không đi tu luyện?

Danh Sư đại lục, cũng không có Thiên Đạo pháp quyết cấp bậc Cổ Thánh, đồng dạng cũng đột phá cảnh giới!

Hiện tại cũng đối mặt loại tình huống này, không nhanh chóng tu luyện, thực lực căn bản không đủ để ứng đối nguy hiểm sắp đối mặt.

- Bắt đầu!

Không nghĩ nhiều nữa, mở ra nắp bình, há miệng nuốt Phá Chướng đan xuống.

Ầm ầm!

Trong đan dược lực lượng hùng hồn, thời gian nháy mắt lan ra toàn thân, trong chốc lát như là lửa đốt.

Tinh thần tập trung, khống chế lực lượng toàn thân, thẳng tắp vọt tới đại môn Tiên Quân cảnh.

Thiên Đạo công pháp giống như chìa khoá, chỉ cần cầm tới, mặc kệ đại môn dày nặng cỡ nào cũng có thể nhẹ nhõm mở, hiện tại không, chỉ có thể dùng man lực ngạnh xông!

Chỉ cần lực lượng đủ, đồng dạng có thể thuận lợi thành tựu Tiên Quân.

Vù!

Một tiếng vang thật lớn, chân khí đánh tan ra, miệng mũi Trương Huyền lập tức phun ra máu tươi.

- Thật kiên cố...

Trương Huyền sầm mặt lại.

Còn tưởng rằng dựa vào tu vi cùng lực lượng của hắn, xung kích Tiên Quân hắn rất dễ dàng, không nghĩ tới đại môn trước mắt vững chắc giống như sắt thép, dùng hết toàn lực cũng không thể rung chuyển mảy may.

- Ngươi... Man lực xung kích?

Nhìn thấy cử động của hắn, đám người Khôi Hiểu đều bối rối.

Tiên Quân cảnh, là đại cấp bậc khó mà vượt qua của Di Khí đại lục, vô số cường giả tiêu phí không biết bao nhiêu tâm huyết cũng không thể thành công, một chút kỹ xảo đều không có, ngạnh xông... giống như đơn thương độc mã va chạm tường thành cao mấy trăm thước...

Làm sao có thể làm được!

- Chư vị có Tiên Nguyên đan tuyệt phẩm không?

Liên tục trùng kích mấy lần, phát hiện hiệu quả không lớn, Trương Huyền nhìn về phía mấy người trước mắt.

Tiên Nguyên đan thượng phẩm, đối với hắn xung kích Tiên Quân đã không hiệu quả gì, muốn thành công, cần dược vật cấp bậc cao hơn, càng thêm tinh thuần.

- Ta có hai viên!

Khôi Hiểu tông chủ lấy ra một bình ngọc.

Loại dược vật cấp bậc này, toàn bộ đại lục cũng không có bao nhiêu, cho dù là hắn cũng không nhiều.

- Mượn trước dùng một chút, đến Trục Tinh Hải liền trả lại ngươi...

Biết muốn thành công, nhất định phải đủ lực lượng, tuyệt không thể bỏ dở nửa chừng, Trương Huyền cũng không khách khí, đưa tay nhận lấy bình ngọc, đồng thời nuốt xuống hai viên đan dược.

- ...

Khôi Hiểu tông chủ nhịn không được nhảy lên.

Loại cấp bậc như hắn, một viên Tiên Nguyên đan tuyệt phẩm cũng phải luyện hóa ba ngày trở lên, đối phương một Chân Tiên đỉnh phong, mở miệng nuốt hai viên, không sợ nguy hiểm?

- Mọi người tập trung tinh thần...

Cắn răng một cái, đi vào trước mặt Trương Huyền, Khôi Hiểu tông chủ phân phó nói.

Cứng rắn đột phá Tiên Quân như vậy, nguy hiểm cực lớn, nhất định phải có người thủ hộ, nếu không một khi xuất hiện không may, hơi không cẩn thận liền có khả năng tẩu hỏa nhập ma.

Đám người Đại trưởng lão, Hồng Vũ trưởng lão đồng loạt vây quanh.

Vị này là hi vọng của Thất Tinh lâu, đột phá thành công, cái gì Trương Huyền tông chủ, Trịnh Dương tông chủ, khẳng định cũng không là đối thủ, cho nên có thể dốc hết toàn lực, không có người sẽ từ chối.

Ầm!

Lực lượng của hai viên Tiên Nguyên đan tuyệt phẩm nổ tung ở trong người, giống như hồng lưu tàn phá bừa bãi.

Vừa rồi Phá Chướng đan chỉ là sông lớn mà nói, như vậy giờ phút này đã thuế biến thành sóng biển, lần nữa đánh tới đại môn Tiên Quân.

Rầm rầm rầm!

Mỗi một lần xung kích, Trương Huyền đều giống như tiếp nhận công kích, miệng mũi chảy ra máu tươi, liên tục mấy lần, môn hộ Tiên Quân cũng không phá vỡ, mà hắn thì đã bị trọng thương, sắp không kiên trì nổi.

Lấy ra một bình ngọc, uống hết nước tắm Hồ Lô, hơi khôi phục một chút, răng cắn chặt, trong ánh mắt lộ ra vẻ tàn nhẫn.

Hô!

Lại có mấy cái bình ngọc hiện ra.

Vừa xuất hiện ở phía trước, lập tức tỏa ra lực lượng mạnh mẽ.

Tinh huyết Tiên Quân đỉnh phong của võ sĩ Thần điện!

Chém giết bọn hắn, trước khi luyện chế Vô Hồn Kim Nhân sưu tập không ít, thứ này ẩn chứa lực lượng của cường giả Tiên Quân đỉnh phong, đối với hắn hiệu quả không kém Tiên Nguyên đan tuyệt phẩm quá nhiều.

Bành!

Bình ngọc nổ tung, tinh huyết hóa thành sương mù, dọc theo huyệt đạo, thẳng tắp quán thâu vào trong cơ thể.

Làn da của Trương Huyền lập tức biến thành đỏ tươi, thân thể cũng xuất hiện khô quắt, thật giống như lực lượng quá mạnh, không phải hắn hấp thu đối phương, mà là đối phương muốn thôn phệ máu tươi của hắn.

- Hừ!

Lông mày giương lên, Thiên Đạo công pháp Chân Tiên cảnh vận chuyển ở trong người, tinh thần tập trung cao độ, Trương Huyền cố nén đau nhức kịch liệt do toàn thân bị xé nứt, khống chế thủy triều trong cơ thể, lần nữa vọt tới đại môn Tiên Quân.

Kẹt kẹt!

Dung hợp rất nhiều lực lượng, đại môn bắt đầu lay động, tựa hồ có chút không chịu nổi.

- Lay động liền tốt...

Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, con mắt sáng lên, tiếp tục khống chế lực lượng xung kích.

Bình cảnh Tiên Quân, so với hắn tưởng tượng đáng sợ hơn nhiều.

Đổi lại cảnh giới khác, lực lượng cuồng bạo như vậy, nhẹ nhõm liền có thể đột phá, mà giờ khắc này liên tục xung kích nhiều lần cũng không có thành công, đủ thấy chắc chắn.

- Lần đầu tiên không thành công, đằng sau còn muốn đột phá liền khó khăn, mọi người cùng nhau ra tay...

Khôi Hiểu tông chủ hét lớn một tiếng.

Bàn tay duỗi ra, một cỗ tiên lực tinh thuần dọc theo cánh tay, lan vào trong cơ thể Trương Huyền.

Xung kích Tiên Quân giống như xung kích Cổ Thánh, lần đầu tiên xung kích không thành công, lần thứ hai độ khó sẽ tăng thêm, kèm theo số lần càng nhiều, khó khăn càng lúc càng lớn.

Vị trước mắt này, liên tục xung kích mấy lần cũng không có đột phá, một khi các lực lượng ổn định xuống, còn muốn thành công, liền gần như không có khả năng.

Cho nên coi như tập hợp lực lượng mọi người, cũng phải để hắn thuận lợi đột phá!

Đám người Đại trưởng lão cũng vội vàng vây quanh.

Xì xì xì!

Chân khí của bọn hắn vừa tiến vào trong cơ thể đối phương, lập tức bị sóng biển thôn phệ, bao phủ cùng một chỗ, hội tụ thành hồng lưu càng lớn.

- Đa tạ...

Không nghĩ tới đám người không tiếc tiêu hao tu vi bản thân cũng muốn giúp mình xung kích Tiên Quân, Trương Huyền xiết chặt nắm đấm, khống chế hồng lưu, xung kích đại môn trước mắt.

Kẽo kẹt! Kẽo kẹt!

Lần nữa phát ra âm thanh, có mấy đại cao thủ trợ giúp, bình cảnh Tiên Quân dần dần dao động.

Bất quá lực lượng trong cơ thể quá mức trộn lẫn, thân thể như đồ sứ, dần dần có chút không chịu nổi, bất cứ lúc nào cũng sẽ nổ tung.

Lại liên tục sử dụng mấy bình nước tắm, tiếp tục xung kích.

Ầm!

Không biết nhiều bao lâu, đầu tựa như nổ tung, một cỗ lực lượng cường đại từ mi tâm không ngừng truyền vào trong cơ thể, khí tức của Trương Huyền trong nháy mắt bạo tăng.

Đại môn Tiên Quân, mở!

Mượn Phá Chướng đan, Tiên Quân tinh huyết, Tiên Nguyên đan tuyệt phẩm... Lại thêm đám người Khôi Hiểu trợ giúp, rốt cục triệt để mở ra!

Cô cô cô cục cục!

Tiên lực trong cơ thể, trong nháy mắt tựa như sôi trào, nước biến thành hơi nước, phát sinh bay vọt về chất.

Càng thêm tinh thuần, càng thêm cường đại.

Thân thể trọng thương, bị tiên lực tinh thuần tẩm bổ khôi phục nhanh chóng, linh hồn cùng thân thể cũng cấp tốc tăng cường.

- Tiên lực thật tinh thuần...

Cỗ lực lượng này chạy ở trong người, Trương Huyền cảm giác toàn thân đều là tinh lực.

Không hổ là cảnh giới khó đột phá nhất Thượng Thương, quả nhiên không tầm thường, so với Chân Tiên cảnh mạnh mẽ không biết gấp bao nhiêu lần.

Không có Tiên Nguyên đan tuyệt phẩm, đành phải tiếp tục thôn phệ tinh huyết Tiên Quân cảnh, liên tục mười mấy bình, lúc này lực lượng trong cơ thể mới vững chắc xuống.

Tuy đột phá Tiên Quân, đạt đến Tiên Quân sơ kỳ, nhưng Không có Thiên Đạo công pháp đối ứng, đằng sau lại không cách nào tu luyện.

Bất quá dù vậy, sức chiến đấu cũng rất mạnh.

Nếu như cường giả Tiên Quân đỉnh phong trước đó ở Bích Viễn thành đánh lén hắn xuất hiện lần nữa, cho dù không mượn lực lượng của Tiểu Hoàng Kê, chỉ dùng cái gáo cũng có thể đập chết.

Sau khi Tiểu Hoàng Kê phá xác, cái gáo liền vô dụng, tuy nhìn không ra cấp bậc đến cùng cao bao nhiêu, nhưng có thể đập chết cường giả Tiên Quân đỉnh phong, chắc chắn sẽ không thua Đồng Thường kiếm.

- May mắn thành công...

Tu vi vừa mới củng cố, liền nghe âm thanh Khôi Hiểu tông chủ khẩn trương vang lên.

Ngẩng đầu nhìn lại, ngay sau đó nhìn thấy mấy lão giả trợ giúp hắn khuôn mặt trắng bệch, lực lượng trong cơ thể sắp tiêu hao hầu như không còn.

- Đa tạ Khôi tông chủ và chư vị trưởng lão...

Trương Huyền vội vàng khom người.

Nếu không phải bọn họ hào hiệp giúp đỡ, dùng chân khí giúp mình phá tan huyền quan, khả năng hiện tại vẫn như cũ chỉ là Chân Tiên cảnh đỉnh phong, cách Tiên Quân còn không biết bao xa.

Đưa cho mỗi người một bình ngọc nước tắm:

- Nhanh ăn vào, đối với các ngươi hắn là có trợ giúp...

Tất cả mọi người là lực lượng hao tổn quá lớn, nhưng nước tắm của Tiểu Hoàng Kê vô cùng thần kỳ, ngay cả Thất Tinh Tiên Thảo cũng có thể trợ giúp, đối với bọn hắn hắn cũng sẽ có tác dụng.

Đám người cũng không từ chối, há miệng uống vào, sắc mặt tái nhợt quả nhiên rất nhanh khôi phục.

Cho dù cực kỳ suy yếu, cấp tốc tiêu hao tiên lực mang tới ám thương cũng tốt đẹp như lúc ban đầu.

- Thuốc này...

Thuốc này hiệu quả đã vượt qua bọn họ nhận thức.

- Đây là thuốc chữa thương đặc biệt ta chế biến... Xuất hiện nguy hiểm, bị thương cũng có thể dùng!

Trương Huyền lại lấy ra mấy bình, mỗi người cho một bình.

Đám người vì giúp hắn, không tiếc tiêu hao chân lực bản thân, hắn tự nhiên cũng không keo kiệt.

Đột phá thành công, Trương Huyền tiếp tục ngồi xuống củng cố tu vi, đám người cũng nuốt đủ loại dược vật khôi phục tiêu hao trước đó.

Ba ngày sau, lực lượng của tất cả mọi người triệt để khôi phục, Trương Huyền cũng triệt để củng cố tu vi Tiên Quân sơ kỳ, sức chiến đấu đại tăng.

- Đột phá Tiên Quân... Không có thiên kiếp ư?

Thấy mọi người khôi phục, Trương Huyền có chút không hiểu nhìn qua.

Danh Sư đại lục, tu vi đột phá đến Thánh Vực bát trọng liền sẽ dẫn tới lôi đình, làm sao nơi này, đột phá Tiên Quân cũng không có xuất hiện?

- Di Khí đại lục, là địa phương Thần Linh vứt bỏ, mặc dù đã không còn Thần Linh chân chính, nhưng vẫn cực kỳ cường đại, Tiên Quân còn không cách nào chạm đến thiên địa quy tắc, dẫn tới thiên địa đố kị, từ đó giáng xuống trừng phạt. Trừ khi là muốn xung kích Thần Linh chân chính!

Khôi Hiểu tông chủ nói.

- Thần Linh chân chính?

- Nếu chúng ta bị lưu đày, tự nhiên không có tư cách trở thành Chân Thần... Một khi muốn đột phá, tất nhiên sẽ dẫn tới Thần điện phản phệ, cùng với thiên địa kiêng kị, giáng lâm vô số hạo kiếp, lôi đình chỉ là đơn giản nhất, còn có Thiên Hỏa, Thiên uy... Không ít nhân vật kinh tài tuyệt diễm muốn xung kích, cuối cùng đều lấy ngã xuống kết thúc!

Khôi Hiểu tông chủ cười khổ lắc đầu:

- Cho nên toàn bộ Di Khí đại lục, mạnh nhất chỉ có Ngụy Thần! Ngụy Thần cũng chính là Bán Thần, khoảng cách Chân Thần... Kém không biết bao xa! Hơn nữa cho dù là Ngụy Thần, cũng cần Thần điện trợ giúp mới có thể hoàn thành, chỉ bằng vào thiên phú cá nhân, căn bản không làm được!

Ngụy Thần cảnh bí ẩn

dtv-ebook.com

- Thần điện trợ giúp?

Trương Huyền không hiểu.

- Muốn trở thành Thần Linh, cần Thần Linh công nhận! Đây cũng là nguyên nhân sáu đại tông môn đều muốn tiến vào Thần điện cướp đoạt chữ ‘Thần’! Có chữ, dù chỉ có nửa chữ, cũng có vốn liếng tấn cấp Ngụy Thần...

Khôi Hiểu tông chủ giải thích nói.

Trương Huyền hiểu được.

Khó trách sáu đại tông môn đều muốn cướp đoạt chữ “Thần”, vốn cho rằng chỉ là vì êm tai, hiện tại xem ra là vì trở nên càng thêm cường đại.

Cũng coi như hiểu, vì sao vị trí tông chủ Vạn Thú môn, trưởng lão Lăng Vân Kiếm Các cùng Thất Tinh lâu tới dễ dàng như vậy.

Chỉ sợ tất cả mọi người gửi hi vọng ở trên người hắn, muốn hắn đi cướp đoạt chữ “Thần”, một khi thành công, Tiên Quân đỉnh phong trong tông môn không cách nào đột phá, cũng có thể đột phá, bất luận tuổi thọ hay tu vi, đều sẽ gia tăng thật lớn.

Nếu như hắn không thành công, đối phương nhất định cũng không cách nào hoàn thành.

- Lăng Vân Kiếm Các, chỉ lấy được nửa chữ, không cách nào đặt tên tông môn, chỉ có thể làm ra một Kiếm Thần đường...

Trương Huyền nhịn không được hỏi:

- Nửa chữ, cũng có thể để cho người ta đột phá Tiên Quân?

- Có thể, có điều trình độ khó khăn lớn hơn rất nhiều! Toàn bộ đại lục, cũng chỉ có Thông Thần điện đạt được một chữ, mới có thể chân chính sinh ra Ngụy Thần, cho nên sáu đại tông môn, cũng không dám phản bác, lấy nó đứng đầu!

Khôi Hiểu tông chủ nói.

Trương Huyền giật mình.

Sáu đại tông môn đều có phạm vi, đều bá chủ ở trong phạm vi, những tông môn khác không thể nhúng tay, nhưng Thông Thần điện lại trải rộng cả Thượng Thương, nguyên lai một chữ "Thần" đáng sợ như vậy.

- Không có chữ, liền không cách nào đột phá, nhưng ta quan sát, tu vi của tông chủ có vẻ như sớm đã đạt đến Ngụy Thần cảnh...

Trương Huyền không hiểu.

Tông chủ của sáu đại tông môn, hắn gặp qua ba cái, đều là cường giả Ngụy Thần cảnh.

Nếu không có chữ không cách nào đột phá, bọn họ lại làm sao đi đến loại cảnh giới này?

- Vậy thì dính dáng tới nguyên nhân chúng ta muốn tìm ngươi!

Khôi Hiểu tông chủ mỉm cười.

- Tìm ta?

- Mỗi hơn trăm năm, Thần điện đều sẽ xuất hiện một Thông Thiên kiều, người Di Khí đại lục thông qua cầu này, có thể đi vào Thần điện, từ đó có cơ hội cướp đoạt Thần tự... Chiến thắng một trận, liền có liền hấp thu Thần Linh chi khí, đột phá Ngụy Thần... Ta chính là trăm năm trước, tiến vào bên trong khiêu chiến!

Khôi Hiểu tông chủ nói.

Trương Huyền gật đầu:

- Chiến thắng một trận, có cơ hội hấp thu Thần Linh chi khí, hơn nữa đột phá, như vậy thất bại thì sao?

- Người thất bại... Cơ bản sẽ tử vong!

- Tử vong?

Trương Huyền ngẩn ngơ:

- Cuối cùng tông chủ sáu đại tông môn, đều chiến thắng qua một trận...

Tần Nguyên môn chủ là Ngụy Thần, Hàn Kiếm Thu là Ngụy Thần, vị trước mắt này cũng là Ngụy Thần, tông chủ ba đại tông môn còn lại, cho dù chưa thấy qua, tu vi khẳng định cũng không thấp, chẳng lẽ bọn họ đều chiến thắng?

Võ sĩ Thần điện hắn tới giao thủ qua, biết cực kỳ đáng sợ.

Cùng cấp bậc, có thể xưng vô địch, tuyệt không phải người bình thường có thể đối phó, coi như Hàn Kiếm Thu, vị Khôi tông chủ trước mắt này cũng không tệ, một cái chiến thắng, vận khí tốt, sáu cái đều chiến thắng qua, rất không có khả năng a!

- Tông chủ sáu đại tông môn, là đều chiến thắng qua một trận, nhưng không phải khiêu chiến cùng một lúc! Giống như Trục Tinh cung Đỗ Thanh Diên, là ngàn năm trước thành tựu Ngụy Thần, đằng sau Trục Tinh cung nhiều lần xung kích, tất cả đều thất bại!

- Ngàn năm trước?

Đồng tử Trương Huyền co rút lại:

- Ngụy Thần có thể sống lâu như vậy?

Tiên Quân bình thường giống như Hư Tiên, ba trăm tuổi là cực hạn, Đỗ Thanh Diên lại là ngàn năm trước thành tựu Ngụy Thần, chẳng phải cho thấy, sống hơn một ngàn năm?

Đổi lại Danh Sư đại lục, chính là hơn một vạn tuổi!

Quả thực đáng sợ.

- Ngụy Thần bình thường là 500 tuổi, sống không được lâu như vậy, người Trục Tinh cung thể chất đặc thù, cho nên mới có thể sống càng lâu, dù vậy cũng gần như tuổi thọ sắp đến cuối cùng, không có gì bất ngờ xảy ra, sống không được mấy năm... Đồng dạng còn có Tần Nguyên môn chủ, tuổi thọ cũng sắp đến cực hạn!

Khôi Hiểu tông chủ lắc đầu:

- Cho nên bọn họ đều hi vọng lần Thông Thiên kiều này, có thể lần nữa sinh ra Thần Linh mới, trấn áp tông môn, nếu không lịch sử của sáu đại tông môn tất nhiên sẽ sửa chữa...

Trương Huyền nói không ra lời.

Khó trách Tần Nguyên môn chủ quả quyết để mình làm tông chủ như vậy, nguyên lai là nguyên nhân này.

Tuổi thọ gần tới, chỉ có thể ký thác vào trên ngườmình hy vọng có thể thông qua Thông Thiên kiều, thành tựu Ngụy Thần.

Dù sao không còn Ngụy Thần cảnh trấn áp, địa bàn sớm muộn sẽ bị người khác cướp đoạt, thiên tài cũng sẽ bị cướp đi, dần dà, coi như những tông môn khác không ra tay đối phó, môn phái này cũng sẽ biến thành thế lực nhị lưu, từ đó biến mất ở trong dòng sông lịch sử.

- Trước đó Khôi tông chủ nói, cùng những tông môn khác tỷ thí, hơn nữa không có nguy hiểm, đây là ý gì?

Trong lòng cảm xúc, hỏi lần nữa.

Trước đó đối phương rõ ràng nói qua, để hắn tham gia chính là cùng những tông môn khác tỷ thí, mà không phải Thông Thiên kiều.

- Ngươi không phải mới vừa kỳ lạ, vì sao sáu đại tông môn đều có cường giả Ngụy Thần cảnh sao?

Khôi Hiểu tông chủ giải thích nói:

- Trấn thủ Thông Thiên kiều, là năm võ sĩ Thần điện, nếu như ngươi có thể ở trong sáu đại tông môn tỉ thí, trổ hết tài năng, trở thành thủ lĩnh của những tông môn khác, liền có cơ hội lựa chọn... Để năm người khác đối phó võ sĩ, bản thân đi vào Thần điện, cũng chính là không cần chiến đấu, liền chiến thắng một trận... Từ đó có cơ hội thành tựu Ngụy Thần...

- Bản thân đi vào? Không cần đấu? Như vậy...

Trương Huyền giật mình:

- Năm người khác?

- Bọn họ cơ bản đều sẽ tử vong!

Khôi Hiểu tông chủ nói:

- Cho nên hậu bối của sáu đại tông môn, nếu như thực lực không kém nhiều, bình thường không cần luận võ, dựa theo trình tự chọn lựa một cái là được, nói cách khác, năm nay Lăng Vân Kiếm Các, sang năm chính là Vạn Thú môn, năm sau chính là Thất Tinh lâu chúng ta... Nguyên nhân chính là đều có cơ hội, mọi người mới có thể giúp đỡ nhau, cùng đối kháng Thần điện... Sáu đại tông môn cũng có thể duy trì một cân bằng tiềm ẩn!

- Đương nhiên, nếu thực lực chênh lệch rất lớn, trình tự tự nhiên sẽ bị đánh loạn! Giống như Khổng điện chủ lúc trước, cùng với tổ sư khai phái Lăng Vân Kiếm Các, vượt qua những người khác quá nhiều, cho dù không cần danh ngạch, đồng dạng có thể xông qua Thông Thiên kiều, đi vào Thần điện! Loại tình huống này, cơ hội thành tựu Ngụy Thần sẽ trở

nên rất lớn, coi như sáu người không có khả năng đều thành công, chí ít cũng có thể thành tựu hai ba vị!

Trương Huyền lần nữa gật đầu.

Người những tông môn khác nhìn thấy bản thân, kích động như vậy, trực tiếp ban tặng thân phận trưởng lão, đủ loại tài nguyên không keo kiệt, hiển nhiên đều là muốn cho bản thân thay bọn họ tranh đoạt danh ngạch, thành tựu Ngụy Thần.

Bảo vệ một tông trăm năm an toàn.

Loại cảm giác này, thật giống kiếp trước nhìn qua một quyển sách, tuyển chọn tông chủ đi hiệp khách đảo.

Chỉ cần có người nguyện ý uống cháo mồng 8 tháng chạp, liền có thể làm tông chủ, căn bản không quản phẩm hạnh làm sao, có trung thành hay không...

- Lưu trưởng lão, đến lúc đó nhất định phải dùng hết toàn lực, chúng ta cũng sẽ toàn lực ủng hộ, giúp ngươi mau chóng đột phá Tiên Quân đỉnh phong!

Nên nói toàn bộ nói rõ ràng, Khôi Hiểu tông chủ chờ mong nhìn qua.

Thực lực tương đồng, đơn đấu đám người hắn và đại trưởng lão, mảy may mỏi mệt cũng không có, một chiêu liền có thể chiến thắng, một khi tham gia tỷ thí lần này, nghiền ép những tông môn khác thành kết cục đã định.

Đến lúc đó, thành tựu Ngụy Thần, thậm chí còn có khả năng vì tông môn cướp tới nửa chữ, vậy thì thật ghi tên sử sách, thiên thu trăm đời.

- Yên tâm đi!

Trương Huyền gật đầu.

Nếu không phải đối phương vô tư dâng hiến lực lượng, hắn không có khả năng đột phá tu vi hiện tại, trở thành Tiên Quân chân chính.

Phần ân tình này, đủ có thể khiến hắn toàn lực xuất thủ.

Lời nói rõ, không cần nhiều nói, Tiên thú phi hành toàn lực tăng tốc, không đến nửa ngày, một đại dương to lớn xuất hiện ở trong tầm mắt.

- Đến Trục Tinh Hải...

Khôi Hiểu tông chủ đứng dậy.

Trương Huyền cũng đến trước cửa sổ.

Chỉ thấy mặt nước màu xanh thẳm hiện lên ở trước mắt, từ xa nhìn lại, giống như cùng bầu trời giao hòa chung một chỗ, không phân khác biệt, mà bọn họ đang phi hành ở giữa vũ trụ cùng đại dương, ánh nắng phản xạ gợn sóng, đủ loại cá chim bay lượn, đẹp không sao tả xiết.

- Đây là Trục Tinh Hải?

Trương Huyền kinh ngạc.

Cảnh đẹp thế kia, ở trên đại lục nhiều cường giả như vậy, vậy mà đều không nguyện ý tới.

- Đúng vậy, nếu như đến buổi tối, lái thuyền dạo chơi ở trên mặt biển, liền sẽ phát hiện Tinh Thần tựa như rơi xuống, lái thuyền tốc độ nhanh mà nói, tùy thời có thể đuổi theo, để cho người ta có loại xúc động truy đuổi, bởi vậy mới gọi Trục Tinh Hải...

Khôi Hiểu tông chủ gật đầu:

- Có điều địa phương càng mỹ lệ càng là nguy hiểm, chúng ta ngồi cái này, mang theo tiêu chí Thất Tinh lâu, lại thêm nhiều Tiên thú Tiên Quân cấp lôi kéo, không có Tiên thú, giặc cướp đánh lén, đổi lại người bình thường sẽ không được, khả năng mới đi vào Trục Tinh Hải, liền sẽ gặp

được vô số nguy hiểm, sống cũng sống không nổi, ai còn quan tâm cảnh đẹp?

- Cái này...

Trương Huyền nói không ra lời.

Trong hải dương, nguy cơ trùng trùng, ban đầu ở Danh Sư đại lục liền biết.

Phía dưới mặt biển thoạt nhìn yên tĩnh, trên thực tế trong đó ẩn chứa không biết bao nhiêu Tiên thú mạnh mẽ, tùy tiện đi vào phạm vi của bọn chúng, quả thực cực kỳ nguy hiểm.

- Trục Tinh cung ở nơi nào?

Nhìn một vòng, thấy Tiên thú càng bay đi càng xa, dần dần đi vào chỗ sâu trong đại dương, Trương Huyền hỏi.

- Ở trong hải dương, có một nơi tên Trục Tinh đảo, Trục Tinh cung cùng thổ dân của Di Khí đại lục đều ở chỗ này...

Khôi Hiểu tông chủ giải thích.

Tiên thú tiếp tục phi hành, đi vào không đến một ngàn cây số, Trương Huyền quả nhiên thấy được không ít Tiên thú Tiên Quân cảnh dạo chơi ở trong hải dương, nhìn bên này rục rà rục rịch, bất cứ lúc nào cũng sẽ công kích.

Nếu không phải Khôi Hiểu tông chủ thỉnh thoảng tỏa ra lực lượng Ngụy Thần cảnh tiến hành chấn nhiếp, chỉ sợ sớm đã có Tiên thú xông tới.

Khó trách không ai dám tới gần, còn không có nhìn thấy người Trục Tinh cung, chỉ những Tiên thú này liền có thể để vô số người lùi bước.

Lại nửa ngày sau, quả nhiên thấy một hòn đảo cực lớn xuất hiện ở trong tầm mắt.

Đường kính chừng mấy ngàn cây số, phía trên đứng sừng sững một thành trì cực lớn, không biết bao nhiêu người sinh sống trong đó.

Từ xa nhìn lại, trên hòn đảo có một cỗ lực lượng đặc thù lan tràn ra, tựa như tạo thành một từ trường, cho người ta một loại cảm giác người lạ chớ quấy rầy.

- Loại khí tức này có chút quen thuộc...

Liếc mắt nhìn, Trương Huyền nhịn không được sửng sốt.

Loại từ trường đặc thù này, trước hắn ở nơi nào nhìn thấy qua, hết sức quen thuộc.

Minh Lý Chi Nhãn nhúc nhích, tập trung tinh thần.

Ầm ầm!

Đồng tử Trương Huyền đột nhiên co rút lại, thân thể xiết chặt.

- Đây là... khí tức Dị Linh tộc?

Tiên thú Ngụy Thần cảnh

dtv-ebook.com

Trên hòn đảo to lớn, bay lên, để hắn cảm thấy lực lượng quen thuộc, không phải cái khác, chính là sát lục chi khí đặc thù của Dị Linh tộc!

Sở dĩ không có thoáng cái phát giác, là bởi vì cỗ khí tức này cùng linh khí thủy ngân của Thượng Thương dung hợp lại cùng nhau, trở nên không nóng nảy như trước đó, ngược lại cho người một loại cảm giác ấm áp.

Có sát lục chi khí, liền có Dị Linh tộc, chẳng lẽ... thổ dân trong miệng Khôi Hiểu tông chủ nói tới, thật ra là... Bọn họ?

Lời như vậy, cũng có thể giải thích Dị Linh tộc từ đâu tới!

Khẳng định là thông qua khe hở thời không đặc thù nào đó đi vào Danh Sư đại lục, lúc này mới khuấy động phong vân, để nhân tộc gặp tai họa to lớn.

Nghĩ đến cái này vội vàng nhìn lại nội thành, thân ảnh bên trong lập tức xuất hiện ở trong tầm mắt.

Bất quá sau khi xem xong, Trương Huyền không khỏi kinh ngạc.

Thân ảnh bên trong, tất cả đều giống như người bình thường, cũng không có bất kỳ chỗ đặc biệt gì, cũng không tồn tại tình huống sát lục nóng nảy.

Chẳng lẽ... Bản thân cảm ứng sai?

- Dị Linh tộc ở Danh Sư đại lục, hấp thu linh khí thủy ngân sẽ trở nên giống như thường nhân, lại không còn nóng nảy giống như trước đó, bọn họ hẳn chính là loại tình huống này...

Một cái ý nghĩ toát ra.

Lúc trước đám người Nhan Thanh Cổ Thánh làm qua thí nghiệm, Dị Linh tộc hấp thu linh khí thủy ngân sẽ trở nên giống như thường nhân, không có nóng nảy trước đó, đoán chừng người nơi này cũng như vậy.

- Trục Tinh cung ngay ở giữa hòn đảo này, nếu như chúng ta đi qua như vậy mà nói, rất dễ dàng dẫn tới mâu thuẫn, trực tiếp đi xuống đi!

Không biết ý nghĩ của hắn, Khôi Hiểu tông chủ dặn dò một tiếng.

Tiên thú phi hành mang theo xe ngựa lập tức chạy như bay, rất nhanh rơi vào trên một bình đài.

Vừa hạ xuống, mấy hộ vệ mặc thiết giáp liền đi lên.

Hồng Vũ trưởng lão đi lên phía trước, đưa tới một lệnh bài, đối phương liếc mắt nhìn, tránh ra con đường.

Ánh mắt lóe lên, Trương Huyền cẩn thận nhìn lại hai hộ vệ trước mắt.

Quả nhiên giống như hắn đoán, là Dị Linh tộc hấp thu linh khí thủy ngân, hơn nữa ăn mặc giống sứ giả Thượng Thương lúc trước hạ giới như đúc.

Dị Linh tộc tế tự... sứ giả Thượng Thương hạ giới, có thể chính là bọn họ hay không?

Nói như vậy, vị nữ tử mang Thần Dung Hoàng đi, biết tin tức của Lạc Nhược Hi kia, có thể chính là cường giả của Trục Tinh cung hay không?

Xem ra phải tìm người hỏi thăm một chút.

- Thất Tinh lâu chúng ta ở đây có phân bộ, Lưu trưởng lão, ta mang ngươi tới, sau đó tìm kiếm thoáng cái, đồ vật có thể giúp ngươi đột phá đến Tiên Quân đỉnh phong, tranh thủ để ngươi mau chóng đột phá!

Khôi Hiểu tông chủ nói.

Trương Huyền gật đầu.

Đoàn người rời khỏi Tiên thú phi hành, dọc theo đường phố đi về phía trước.

Thành thị rất lớn, còn hùng vĩ hơn Bích Viễn thành, nếu như nói hộ vệ trước đó không dám trăm phần trăm xác định, đi ở trên đường phố, hầu như có thể chân chính xác nhận.

Sinh mệnh nơi này, quả thực là Dị Linh tộc hấp thu linh khí thủy ngân thuế biến.

Bất quá khí tức nóng nảy trong cơ thể vẫn tồn tại như cũ, nguyên nhân chính là như vậy, mới bài xích người từ ngoài đến, cùng những tông môn khác chung đụng không nhiều.

- Chúng ta đều thuộc về người từ ngoài đến, chỉ cùng bọn hắn mua sắm, bán ra đồ vật, nhưng không cách nào giao lưu quá nhiều! Cũng không được nghĩ đến giao lưu quá nhiều, nếu không chết cũng không biết chết như thế nào...

Thấy hắn một mực quan sát bốn phía, Khôi Hiểu tông chủ truyền âm tới.

Trương Huyền lòng có cảm xúc.

Hắn cùng Dị Linh tộc tiếp xúc rất nhiều, Danh Sư đại lục cũng nhìn qua vô số thư tịch, biết tính tình của bọn hắn.

Chính là chủng tộc hiếu chiến, làm không cẩn thận sẽ cãi vã, thậm chí ra tay đánh nhau.

Đối phương nói không sai, có thể không tiếp xúc, tận lực bớt tiếp xúc, nếu không bị giết cũng rất bình thường.

Ở Danh Sư đại lục, hắn là tồn tại vô địch, nhưng ở nơi này, vượt qua hắn không biết bao nhiêu, vẫn cẩn thận cho thỏa đáng.

Đi hơn một canh giờ, một Thất Tinh lâu xuất hiện ở phía trước, giống như tổng bộ trước đó thấy qua, cũng bán đủ loại bảo vật, nhưng chủng loại rõ ràng không bằng cái trước.

Tiến vào bên trong, có người tới nghênh đón, an bài chỗ ở tốt nhất.

- Lưu trưởng lão, ngươi trước tiên ở nơi này đợi, ta đi chuẩn bị đồ vật giúp ngươi tấn thăng!

Khôi Hiểu tông chủ nói.

- Tiên Quân sơ kỳ cùng Tiên Quân đỉnh phong, mặc dù là cùng một cấp bậc, nhưng đột phá cũng không dễ dàng như vậy, không biết Khôi tông chủ chuẩn bị cái gì? Nghe giọng nói của ngươi, có thể để cho ta cấp tốc đột phá?

Trương Huyền tò mò.

Tiên Quân sơ kỳ cùng đỉnh phong, thoạt nhìn chênh lệch ba tiểu cấp bậc, đột phá không khó, nhưng trên thực tế lại hết sức phức tạp.

Chân Tiên giống như hồ nước, Tiên Quân chính là đại dương, để cái trước lấp đầy nước, không tính quá khó, lấp đầy cái sau... chỉ sợ phải hao phí cực lớn!

Hơn nữa hiện tại hắn thiếu hụt không chỉ là đồ vật, còn có công pháp!

Đại dương lại lớn, các sông lớn không ngừng gia trì, sớm muộn cũng có thể lấp đầy, nhưng hắn ngay cả dòng suối cũng không có, chỉ dựa vào nước mưa... Muốn năm nào tháng nào?

Loại tình huống này, đối phương nói có thể trợ giúp bản thân tấn thăng, thật có chút hiếu kỳ, đến cùng là vật gì.

- Trục Tinh Hải... Nghe nói xuất hiện qua Tiên thú Ngụy Thần cảnh, chỉ cần nắm lấy nó, tước đoạt huyết dịch cùng tinh hạch trong đó, để ngươi đột phá đến Tiên Quân đỉnh phong, không khó lắm...

Khôi Hiểu tông chủ nói.

- Tiên thú Ngụy Thần cảnh?

Trương Huyền cau mày:

- Ngươi không phải nói, muốn thành Ngụy Thần, nhất định phải thông qua Thần điện sao?

Đối phương trước đó còn nói, muốn trở thành Ngụy Thần, nhất định phải đi vào Thông Thiên kiều, sau đó tiến vào Thông Thần điện mới có cơ hội, làm sao xuất hiện loại Tiên thú cảnh giới này?

Bọn chúng cũng không có cơ hội đi vào Thông Thiên kiều a!

- Tình huống bình thường là như thế, bất quá hơn hai tháng trước, không gian trên hải vực của Trục Tinh Hải sụp đổ, dường như có đồ vật gì đó rơi lả xuống, tảng đá tiếp xúc trở nên đỏ tươi không gì sánh được, lửa đốt đao chém cũng không thể tổn thương mảy may, Tiên thú Tiên Quân đỉnh phong tiếp xúc, lại có cơ hội đột phá, trở thành Ngụy Thần...

Nhìn quanh hai bên một vòng, Khôi Hiểu tông chủ truyền âm tới.

- Tảng đá trở nên đỏ tươi? Chẳng lẽ là... Thần Huyết Thạch?

Đồng tử Trương Huyền co rụt lại, toàn thân xiết chặt.

Tới Trục Tinh Hải, một mục đích khác đúng là hỏi thăm lai lịch thứ này, không nghĩ tới Khôi Hiểu tông chủ biết.

Chỉ là tảng đá bình thường biến thành Thần Huyết Thạch, không đủ để chứng minh cái gì, nhưng ngay cả Tiên thú cũng có thể đột phá, nói không khiến người ta kỳ lạ đó chính là giả.

- Ngươi biết Thần Huyết Thạch?

Khôi Hiểu tông chủ nhìn qua.

- Nghe nói qua...

Trương Huyền gật đầu.

- Ta cũng là ở trong thư tịch thượng cổ thấy qua ghi chép, những tảng đá kia, có thể là Thần Huyết Thạch, tảng đá không trọng yếu, nếu như có thể nắm lấy những Tiên thú Ngụy Thần cảnh kia, hơn nữa săn giết, huyết dịch cùng tinh hạch trong cơ thể, cho dù không thể đột phá Ngụy Thần, nhưng để cường giả Tiên Quân tấn thăng tu vi không khó lắm!

Khôi Hiểu tông chủ nói.

Thân là tông chủ Thất Tinh lâu, biết rất nhiều hiệu quả của đủ loại bảo vật.

Vị trước mắt này, cho dù không có công pháp tu luyện thích hợp, chỉ cần có thể tìm được huyết dịch cùng tinh hạch, hỗ trợ đột phá đến Tiên Quân đỉnh phong, cũng có thể làm được!

Chỉ là...

Đối phương cùng mình tu vi tương đồng, không nói trước độ khó chém giết, đối phương thật muốn trốn, cho dù là hắn cũng khẳng định không cách nào truy sát.

Cho nên chỉ là một loại hi vọng, không dám trăm phần trăm bảo đảm.

- Không biết... Vùng biển đó ở đâu?

Trương Huyền nhịn không được nhìn qua.

Dính dáng đến Lạc Nhược Hi, hắn có chút kìm nén không được.

- Vị trí cụ thể ta cũng không rõ lắm, bất quá từng có một Tiên thú Ngụy Thần cảnh, ở hải vực cách đó không xa xuất hiện qua... Muốn biết chỗ kia, chỉ có thể nắm lấy đối phương, tỉ mỉ tra hỏi! Ta bây giờ muốn ra

ngoài dò xét một phen, nghiên cứu một chút thực lực của nó, nếu như yếu, có cơ hội nắm lấy, tự nhiên tốt nhất!

Khôi Hiểu tông chủ nói.

Đều là Ngụy Thần cảnh, thực lực khẳng định cũng có cao có thấp.

Giống như hắn, khẳng định không phải đối thủ của Hàn Kiếm Thu, nhưng Ngụy Thần cảnh phổ thông muốn thắng hắn, cũng không dễ dàng như vậy.

Đối phương mới tấn cấp đến Ngụy Thần cảnh hơn hai tháng, xem như Tiên thú, chỉ cần không phải loại huyết mạch nghịch thiên, hắn có tự tin bắt.

- Ta muốn cùng đi với ngươi nhìn một chút...

Trương Huyền nói.

- Ngươi?

Khôi Hiểu tông chủ nhíu mày.

- Tông chủ yên tâm, cho dù ta chỉ là Tiên Quân sơ kỳ, nhưng năng lực tự vệ vẫn phải có, nếu như đối phương quá mạnh, chắc chắn sẽ không biến thành tồn tại kéo chân ngươi!

Biết đối phương lo lắng cái gì, Trương Huyền nói.

- Cái này... Cũng được!

Dừng lại một chút, Khôi Hiểu tông chủ gật đầu.

Dù sao cũng là vì vị trước mắt này có thể đột phá đến Tiên Quân đỉnh phong, hắn thật muốn nhìn, mang theo đi qua liền tốt, cùng lắm thì để hắn tránh xa xa.

- Đi thôi!

Nói xong, thân thể Khôi Hiểu tông chủ run rẩy, tu vi đè thấp đến Tiên Quân đỉnh phong, thẳng tắp bay ra phía ngoài.

Trương Huyền theo sát.

Hiện tại hắn đột phá Tiên Quân, cho dù không sử dụng Thần chi kiếm ý, cũng có thể lơ lửng giữa trời phi hành, không cần lo lắng bại lộ thực lực.

Hai người một trước một sau, sau hai canh giờ đi vào một hải vực vô biên.

Lúc này trời đã triệt để tối, quả nhiên giống như đối phương nói, tinh đấu đầy trời chiếu rọi ở trong hải dương, tựa như rơi xuống, phi hành trên biển, dường như đưa tay liền có thể lấy được, để cho người ta kìm lòng không được sẽ lao xuống.

- Tông chủ...

Tại nguyên chỗ ngừng một hồi, một con thuyền chậm rãi bồng bềnh tới.

Phía trên đứng một lão giả, toàn thân bao phủ ở dưới thanh bào.

Trương Huyền nhìn lại, tu vi người này vậy mà không cách nào nhìn thấu.

Chỉ sợ cũng ở trên hắn, đạt đến Tiên Quân đỉnh phong, so với đám người Hồng Vũ trưởng lão chỉ mạnh không yếu.

- Thế nào rồi?

Khôi Hiểu tông chủ vội vàng hỏi.

- Bẩm báo tông chủ, một tháng trước ta liền để đồ vật ngươi cho vào biển sâu, quả nhiên có hiệu quả, Tiên thú Ngụy Thần cảnh kia trước mấy ngày đã tới, có điều lòng cảnh giác rất mạnh, một mực không dám động...

Lão giả ôm quyền nói.

- Ừm, có thể ở trong hải dương sống sót, hơn nữa đến Tiên Quân đỉnh phong, mặc kệ là Tiên thú gì, không có loại cảnh giác này, khẳng định đã sớm chết!

Khôi Hiểu tông chủ mỉm cười, dường như cũng không ngoài ý muốn.

Tiên thú sinh tồn, so với nhân loại càng tàn khốc hơn, hiện tại đối phương là Ngụy Thần cảnh, nhưng trước đó cũng phải đến Tiên Quân đỉnh phong mới có cơ hội.

Có thể làm được điểm ấy, nhất định vô cùng cơ cảnh, nếu không trong quá trình trưởng thành, tồn tại có thể giết nó quá nhiều.

- Tông chủ, bên kia ta bố trí xong trận pháp, chỉ cần cẩn thận, đối phương hẳn sẽ xuất hiện, có điều không xác định lúc nào...

Lão giả mỉm cười, nói tiếp.

- Tốt, đi qua nhìn một chút!

Khôi Hiểu tông chủ gật đầu, đi đầu rơi vào trên thuyền, Trương Huyền cũng theo sát.

Phong Thiêm trưởng lão

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

- Lưu trưởng lão, vị này là Phong Thiêm trưởng lão, Phong trưởng lão, vị này là Lưu Dương trưởng lão, Thông Thiên kiều do hắn ra tay!

Đi vào trên thuyền, Khôi Hiểu tông chủ giới thiệu một chút.

- Lưu Dương trưởng lão!

Nhìn về phía Trương Huyền, Phong Thiêm trưởng lão khẽ nhíu mày.

Vốn cho rằng là đệ tử tông chủ, không nghĩ tới sẽ tham gia Thông Thiên kiều.

Quyết định như vậy, cũng cho thấy vị trước mắt này là đệ nhất nhân dưới trăm tuổi trong tông môn?

Chừng hai mươi tuổi đệ nhất nhân?

Lúc nào Thất Tinh lâu trò đùa như vậy?

- Đã quyết định để ngươi tham gia Thông Thiên kiều, nhất định nổi bật, để cho người ta khâm phục, tại hạ vừa vặn có chút không hiểu trên việc tu luyện, không biết Lưu trưởng lão có thể giải đáp thoáng cái hay không!

Tầm mắt buông xuống, hai tay ôm quyền.

Khôi Hiểu tông chủ cũng không nói chuyện.

Tham gia Thông Thiên kiều, chỉ cần không ngã xuống, về sau sẽ là tông chủ Thất Tinh lâu, Phong Thiêm là lực lượng bí ẩn của tông chủ, nhất định phải hoàn toàn thần phục mới được.

Cho nên đây là đối phương khảo nghiệm Lưu trưởng lão, cũng là thời cơ Lưu trưởng lão xác lập uy tín tốt nhất.

Một khi nắm chắc không được, lực lượng bí mật cường đại nhất của tông chủ Thất Tinh lâu sẽ không khống chế được, vị trí tông chủ cũng không dễ dàng đạt được như vậy.

- Mời nói!

Trương Huyền gật đầu.

Phong Thiêm trưởng lão nói:

- Thuộc hạ tu luyện Thất Tinh chưởng, luyện đến tầng thứ ba, liền khó mà tiếp tục, không biết Lưu trưởng lão có đề nghị gì tốt không?

Thất Tinh chưởng, là một trong mấy võ kỹ trấn tông của Thất Tinh lâu, uy lực cực lớn, không ít trưởng lão đều tu luyện.

- Vấn đề này có chút quá sơ lược...

Trương Huyền vẫn chưa trả lời, Khôi Hiểu tông chủ nhịn không được mở miệng.

Muốn thuộc hạ thần phục, khảo hạch thoáng cái không gì đáng trách, nhưng ít nhất cũng phải nói rõ vấn đề a.

Tu luyện Thất Tinh chưởng, chỉ tới tầng thứ ba, liền không cách nào tiếp tục, nguyên nhân ít nhất có mấy trăm loại, bản thân tình huống gì cũng không nói, để cho người ta trả lời như thế nào?

Cho dù là bản thân cũng không hiểu ra sao.

- Không sao cả!

Trương Huyền cắt đứt Khôi Hiểu tông chủ nói, mỉm cười:

- Không nhìn lầm, Phong Thiêm trưởng lão ở tám mươi mốt năm trước, nội tức từng bị tổn thương, gần như tử vong!

- Vâng!

Phong Thiêm trưởng lão gật đầu, liếc mắt nhìn Khôi Hiểu tông chủ.

Tám mươi mốt năm trước, hắn bị kẻ thù vây công, suýt chút nữa tử vong, là vị trước mắt này cứu hắn, mới hoàn toàn hiệu trung, cam nguyện ẩn cư ở phía sau màn, vì đối phương chịu tất cả gian nan khổ cực.

Chuyện này vốn là cơ mật, không nghĩ tới Khôi tông chủ nói cho đối phương biết.

- Ta... không có nói...

Biết ý tứ trong ánh mắt của hắn, Khôi Hiểu tông chủ vội vàng xua tay.

Trước khi đến, vị này ngay cả ngươi là ai cũng không biết... Tại sao lại biết tám mươi mốt năm trước ngươi trọng thương, ta cũng rất mê hoặc ah...

Đang muốn giải thích cặn kẽ, một bên Trương Huyền liền ngắt lời hắn:

- Không cần người khác nói, nhìn liền có thể nhìn ra, lúc ấy hao tốn không ít bảo vật, cho dù thực lực cùng tu vi của ngươi đều đã khôi phục, trên thực tế lại chôn giấu tai hoạ ngầm cực lớn! Nếu như không nhìn lầm, tiên lực ngươi chạy thật chậm, lúc qua giang dũng huyệt, sẽ cảm thấy toàn thân tê liệt, mà Thất Tinh chưởng, huyệt đạo này rất là trọng yếu, thân thể tê liệt, kinh mạch tắc nghẽn, tự nhiên không cách nào luyện thành tầng thứ tư!

- Cái này...

Phong Thiêm trưởng lão sững sờ.

Đối phương nói những cái này là thuộc về cơ mật của hắn, ngay cả Khôi tông chủ cũng không có nói qua, đối phương vậy mà mở miệng nói ra... Thật chẳng lẽ có thể nhìn ra?

- Không chỉ như vậy, cánh tay trái của ngươi, mấy năm gần đây cũng không dễ dùng a, có phải thường xuất hiện cứng nhắc, không nghe bản thân khống chế hay không?

Trương Huyền tiếp tục nói.

Thần sắc Phong Thiêm trưởng lão cứng lại.

Đối phương vẫn như cũ nói đúng.

Hai năm này tay trái của hắn chẳng biết tại sao, thường xuyên không tự chủ run rẩy, trở nên cứng nhắc không gì sánh được, không biết dùng bao nhiêu thủ đoạn, nhưng một chút hiệu quả cũng không có, thậm chí tìm không ít danh y cũng vô dụng, đối phương làm sao biết được?

- Công pháp ngươi tu luyện là Bích Ba công, chính là tiền bối quan sát sóng biển sáng tạo thành, sau khi nội tức bị tổn thương, ngươi cảm thấy bộ công pháp này uy lực không đủ, lại thêm chân khí trong cơ thể tiêu hao hầu như không còn, cưỡng ép sửa chữa pháp quyết, chuyển thành hiện tại tu luyện Liệt Dương quyết... Uy lực là tăng cường, nhưng từ khi bắt đầu tu luyện, kinh mạch liền bị sóng biếc tẩm bổ, đột nhiên đổi thành liệt dương, như đất đai phì nhiêu bị mặt trời chói chang thiêu đốt, hơn nữa không cách nào cấp nước... Ngươi cảm thấy sẽ xuất hiện loại tình huống nào?

Trương Huyền mỉm cười.

- Cái này...

Đồng tử của Phong Thiêm trưởng lão co rụt lại:

- Sẽ dẫn đến đất đai khô nứt, phì nhiêu biến mất...

- Phì nhiêu biến mất là đơn giản nhất, thời gian lâu dài, sẽ biến thành tử địa, không có một ngọn cỏ!

Trương Huyền gật đầu.

- Không có một ngọn cỏ? Sẽ không nghiêm trọng như thế chứ!

Khôi Hiểu tông chủ cau mày.

Đối phương thay đổi công pháp, hắn là biết, lúc trước Phong trưởng lão lòng như tro nguội, chỉ cần có thể báo thù, cái gì cũng nguyện ý làm.

Cho nên hắn mới mạo hiểm ban cho Liệt Dương quyết, trong quá trình tu luyện xuất hiện qua không đúng, nhưng sau khi hắn đến Ngụy Thần, đặc biệt điều dưỡng qua cho đối phương, cũng hao tốn không biết bao nhiêu bảo vật, vốn cho rằng tất cả đều giải quyết, không nghĩ tới còn có tai hoạ ngầm tồn tại.

- Thân thể luôn có hạn độ có thể tiếp nhận!

Trương Huyền chắp hai tay sau lưng:

- Nội tức của hắn toàn bộ bị phá hủy, bản thân bị thương tích, loại tình huống này, không cố gắng ôn dưỡng, để thực lực phục hồi từ từ, lại cứng rắn sửa pháp quyết tu luyện, không có bị mất mạng tại chỗ đã chứng minh vận khí tốt lắm rồi!

- Nói thật cho ngươi biết a, cánh tay cứng nhắc, chỉ là triệu chứng vừa bắt đầu, trong vòng hai năm, hai chân của ngươi cũng sẽ cứng nhắc, xương cột sống biến hình, đi bộ cũng khó khăn, không nhanh chóng nghĩ biện pháp giải quyết, trong vòng năm năm, kinh mạch toàn thân sẽ không chịu nổi lực lượng, toàn bộ rách nát! Một thân huyền công hủy hoại chỉ trong chốc lát...

- Ngươi... Nói là thật?

Phong Thiêm trưởng lão nhíu mày.

Tuy cánh tay trái của hắn xuất hiện cứng nhắc, nhưng không tin tưởng đối phương nói là sự thật.

Nghe quá mức rợn cả người.

Trong vòng năm năm tu vi hủy hết... vì sao bản thân một chút cảm giác cũng không có?

- Không tin, ta có thể cho ngươi thử một chút!

Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng, chập ngón tay làm kiếm, đột nhiên đâm tới.

Hắn chỉ là dùng chiêu số phổ thông, không có kiếm khí, cũng không có tiên lực, chỉ nhẹ nhàng điểm một cái, rơi vào bả vai của Phong Thiêm trưởng lão, người sau liền cảm thấy toàn thân cứng ngắc, thật giống như bị định trụ, trên đầu toát ra mồ hôi lạnh, nhịn không được lui về phía sau một bước, muốn né tránh, chỉ thấy tay của đối phương theo sát đến, hướng về một chỗ khác trên ngực.

Vừa định động đậy, khí tức trong cơ thể tựa như bị kiềm chế, kinh mạch đau đớn như tê liệt.

- Phốc!

Phun ra một ngụm máu tươi, vẻ mặt có chút uể oải.

- Hiện tại cảm giác như thế nào?

Trương Huyền thu tay lại, thản nhiên nói.

- Ta... Cảm thấy kinh mạch toàn thân bất cứ lúc nào cũng sẽ rách nát...

Phong Thiêm trưởng hít thở mấy ngụm, lần nữa nhìn về phía thanh niên trước mắt, ánh mắt lộ ra khâm phục nồng đậm:

- Còn xin Lưu trưởng lão chỉ điểm sai lầm, giúp ta giải quyết tai hoạ ngầm, nếu như thành công, ta cam tâm tình nguyện phụng ngươi làm tông chủ, lại không hai lòng!

Chỉ nhìn một cái, liền nhìn ra trong cơ thể hắn nhiều vấn đề như vậy, hơn nữa tìm được nguyên nhân, bất luận thực lực hay nhãn lực đều đáng kính nể.

- Rất đơn giản, ngươi tu luyện Bích Ba công lại từ đầu!

Trương Huyền cười nói.

- Tu luyện từ đầu? Cái này... Làm sao có thể?

Lần này không chỉ Phong Thiêm trưởng lão không hiểu, Khôi Hiểu tông chủ cũng sửng sốt.

Hắn hiện tại tu luyện Liệt Dương quyết, lại tu luyện Bích Ba công, rất dễ dàng dẫn tới hai loại công pháp xung đột, hơi không cẩn thận, đừng nói trị liệu thương thế, rất có thể tại chỗ tẩu hỏa nhập ma, trực tiếp tử vong.

- Dĩ nhiên không phải tu luyện Bích Ba công trước kia, mà là loại ta sửa chữa...

Cổ tay Trương Huyền khẽ đảo, lấy ra một cái ngọc bài, ngón tay điểm một cái, một đạo ý niệm tiến vào bên trong, ghi chép một bộ pháp quyết hoàn chỉnh.

Phong Thiêm trưởng lão nhận lấy, liếc mắt nhìn, tiên lực trong cơ thể kìm lòng không được dựa theo vận chuyển, một lát sau, phun ra ba ngụm máu đen, cảm thấy toàn thân nhẹ nhõm, không còn ràng buộc như trước đó, cánh tay cũng không cứng ngắc.

- Cái này...

Nắm đấm xiết chặt, lần nữa nhìn qua, đã không phải bội phục, mà là kinh hoàng cùng tôn sùng.

Tu vi tới trình độ như hắn, biết rất rõ ràng thân thể của mình, đối phương ban cho công pháp, chỉ tu luyện một hồi, liền có loại hiệu quả này, thật muốn tuân thủ nghiêm chỉnh mà nói, tai hoạ ngầm trong cơ thể có thể bảo đảm toàn bộ giải trừ.

Tai hoạ ngầm quấy nhiễu hắn hơn tám mươi năm, hao tốn tông môn không biết bao nhiêu bảo vật cũng không có giải quyết, đối phương chỉ nhìn một cái, cho bộ pháp quyết liền triệt để loại bỏ...

Phần năng lực này quả thực nghe rợn cả người!

Không chỉ hắn như vậy, Khôi Hiểu tông chủ cũng triệt để bối rối.

Trước đó còn lo lắng đối phương còn quá trẻ, không cách nào phục chúng, không nghĩ tới vừa ra tay lợi hại như vậy.

Không chỉ tu luyện võ kỹ thiên phú cao, lý giải y đạo cùng tu luyện cũng đạt tới tình trạng để cho người ta khó có thể tưởng tượng, thậm chí hắn cũng xa xa không kịp.

- Được rồi, nghiêm ngặt dựa theo bộ công pháp này tu luyện, trong vòng nửa năm liền có thể giải quyết toàn bộ tai hoạ ngầm trong cơ thể, thậm chí có thể để cho tu vi của ngươi cao hơn một tầng!

Trương Huyền khoát tay áo.

Đối với hắn mà nói, tiện tay mà thôi.

Đối phương điều động thuyền đi lại, liền vận dụng võ kỹ, cho nên liếc mắt một cái thấy ngay tai hoạ ngầm tiềm ẩn, kết hợp những ngày này nhìn qua bí tịch, cho ra một phương pháp giải quyết cũng không khó.

- Đa tạ Lưu trưởng lão!

Phong Thiêm trưởng lão khom người.

- Phía trước hắn là trận pháp cùng phong ấn ngươi lưu lại a?

Biết trong lòng đối phương đã khâm phục, nói tiếp cũng không có ý nghĩa gì, Trương Huyền cười nhạt một tiếng, nhìn về phía trước.

Thời điểm hai người nói chuyện, thuyền đã du tẩu trên trăm cây số, một mặt nước tựa như kính xuất hiện ở phía trước.

- Đây là Tiểu Kính hải, trận pháp cùng phong ấn quả thực mai phục ở nơi này...

Phong Thiêm trưởng lão gật đầu.

Tiểu Kính hải, dưới nước ẩn chứa rong biển đặc thù, tôn lên toàn bộ mặt nước tựa như kính, sắp đặt ra trận pháp, phong ấn, cường giả Ngụy Thần cảnh cũng không phát hiện được, vị trước mắt này làm sao có thể nhìn ra?

Thời điểm nghi ngờ, muốn hỏi thăm, thanh niên trước mắt tiếp tục nói.

- Nhất Thủy Nhị Ba trận, đặt ở trong hải dương, quả thực có thể vàng thau lẫn lộn, để cho người ta không phát hiện được, uy lực cũng rất mạnh, nhưng muốn vây khốn cường giả Ngụy Thần cảnh, còn yếu chút ít! Mấu chốt nhất là... Đối phương là sinh mệnh quanh năm sinh hoạt ở trong nước, khống chế dòng nước rất mạnh, một khi trận pháp này bị đối phương phát giác, chỉ sợ không phải vây khốn, ngược lại có thể mượn uy lực sóng nước trong đó, thuận lợi chạy trốn, sẽ không cách nào đuổi kịp!

- Ngươi có thể nhìn ra ta bố trí trận pháp gì...

Phong Thiêm trưởng lão ngẩn ngơ.

Tiểu Kính Hải bí ẩn

dtv-ebook.com

Nhất Thủy Nhị Ba trận, lấy giọt nước đặc chế làm trận kỳ, sắp đặt ở trong hải dương, theo sóng nước không ngừng dập dờn, cường giả Ngụy Thần cảnh dùng thần thức đặc biệt liếc nhìn, cũng không phát hiện được.

Vị trước mắt này, mới đi đến trước mặt liền nhìn ra... Hơn nữa nói ra trận pháp thiếu hụt, cái nhãn lực này... Quả thực kinh khủng!

- Lưu trưởng lão, Tiên thú Ngụy Thần cảnh ở lân cận là một Huyền Bối Quy, không am hiểu tốc độ, lực lượng Nhất Thủy Nhị Ba trận chấn động, vừa vặn có thể vây khốn đối phương...

Khôi Hiểu tông chủ xen vào nói.

Đã muốn bắt Tiên thú trong hải dương, đối phương mượn thế nước, khẳng định đã sớm cân nhắc đến, sở dĩ vẫn sử dụng trận pháp này, là bởi vì đối tượng muốn bắt là Huyền Bối Quy, loại Tiên thú này bản thân liền không am hiểu tốc độ, cho dù có thế nước, khó mà mượn không nói, chỉ cần khống chế gợn sóng trong đó, ngược lại có thể hình thành gông xiềng, triệt để vây khốn thân thể khổng lồ của nó.

- Huyền Bối Quy hình thể to lớn, am hiểu phòng ngự, tốc độ không tốt, dùng Nhất Thủy Nhị Ba trận quả thực rất tốt, nhưng không nên quên, nơi này là Tiểu Kính Hải, tối nay là đêm trăng tròn, ánh trăng sáng rực...

Trương Huyền cười nói.

- Cái này...

Nhìn nhau, Khôi Hiểu tông chủ và Phong Thiêm trưởng lão đều ngây người.

Nói sự tình trận pháp cùng Huyền Bối Quy, ngươi nói Tiểu Kính Hải cùng mặt trăng làm gì?

- Các ngươi có suy nghĩ hay không, Huyền Bối Quy cũng không phải cảnh giác, mà là đã sớm phát hiện ngươi bố trí trận pháp, chờ đợi trăng tròn đêm nay?

Trương Huyền nói.

Trước đó Phong Thiêm trưởng lão nói, Tiên thú Ngụy Thần cảnh vô cùng cảnh giác, hắn cũng có chút kỳ lạ.

Đối phương là Ngụy Thần, muốn không bị bắt, ai có thể tổn thương nó?

Tình huống như vậy còn đang do dự, khẳng định không phải cảnh giác!

Tận mắt thấy trận pháp cùng cảnh tượng mặt biển, giờ mới hiểu được.

- Đến cùng xảy ra chuyện gì?

Khôi Hiểu tông chủ cũng nhịn không được nữa.

Đối phương nói chưa dứt lời, bọn hắn càng thêm mê mang.

- Tiểu Kính Hải, tựa như mặt kính, các ngươi hẳn đều biết nguyên nhân, cũng không phải tảo biển, mà là mặt nước sinh tồn một loại sinh vật gọi Ngân Diệp Phù Du!

Trương Huyền nói.

Hai người gật đầu.

Ngân Diệp Phù Du, bọn họ đã sớm nghe nói qua, vô cùng nhỏ, nhỏ bé giống như bụi bặm, toàn thân màu bạc, lúc này mới tôn mặt biển lên như kính.

- Đồ ăn của loại phù du này, không phải thực vật, cũng không phải động vật, mà là một loại năng lượng khoáng thạch đặc thù, phía dưới vùng

biển này tất cả đều là loại khoáng thạch kia, mới dẫn tới phù du một mực không rời đi, sáng tạo ra Tiểu Kính Hải kỳ lạ!

Trương Huyền nói tiếp.

Lần này chỉ có Phong Thiêm trưởng lão gật đầu.

Hắn đến địa phương này thời gian rất lâu, đặc biệt dò xét qua, quả thực giống như đối phương nói.

- Những phù du này, bình thường không có cái gì, nhưng một khi khoáng thạch phía dưới xuất hiện chấn động hoặc biến cố, các ngươi cảm thấy sẽ xuất hiện tình huống gì?

- Cái này... Khoáng thạch xuất hiện biến cố, phù du khẳng định sẽ nghĩ biện pháp cứu...

Khôi Hiểu tông chủ nói.

Căn cơ bọn chúng sinh tồn dao động, tự nhiên phải bảo vệ.

- Không sai, khẳng định sẽ cứu, một khi đại lượng phù du di động, ngươi xác định Nhất Thủy Nhị Ba trận của ngươi còn có tác dụng?

Trương Huyền cười nói.

Phong Thiêm á khẩu không trả lời được.

Nhiều phù du như vậy, mỗi một cái đều giống như bụi bặm, một hai cái không quan trọng, số lượng vô số đồng thời động, trận pháp cường đại tới đâu cũng sẽ trong nháy mắt sụp đổ, làm không cẩn thận còn trở thành ràng buộc của mình, đừng nói bắt Tiên thú, làm không cẩn thận chính mình cũng sẽ bị giam ở trong đó, lại không cách nào chạy trốn.

- Những quáng thạch này chôn sâu ở đáy biển không biết đã bao nhiêu năm, từ trước đến giờ không động, hẳn là sẽ không xuất hiện biến cố! Lại nói... Cùng trăng tròn có quan hệ gì?

Khôi Hiểu tông chủ hỏi.

Nếu như những quáng thạch này dễ dàng xảy ra biến cố, khẳng định đã sớm xuất hiện, một mực không có, chứng minh vô cùng ổn định.

- Trước kia không có xuất hiện qua, không có nghĩa là hiện tại sẽ không xuất hiện, hơn nữa nguyên nhân xuất hiện, liên quan đến các ngươi!

Trương Huyền nói.

- Cùng chúng ta liên quan đến?

Hai người nhìn nhau, lần nữa mê hoặc.

Cái này đến cùng là gì a, tại sao lại liên quan tới chúng ta?

- Huyền Bối Quy, thích nhất chính là đồ vật lóe sáng, không có đoán sai, các ngươi đặt ở đáy biển, dùng để hấp dẫn nó, hẳn là một ít Ngân Toản Tinh Thạch vô cùng trân quý a!

Trương Huyền nói:

- Loại tinh thạch này, đặt ở trong biển sâu, so với dạ minh châu còn chói mắt hơn mấy trăm lần, dù cách nhau vạn dặm cũng có thể thu hút Huyền Bối Quy đến, nhưng các ngươi có bao giờ nghĩ tới, chỉ cần là năng lượng, thì sẽ không bỗng dưng xuất hiện! Dạ minh châu cũng cần ban ngày hấp thu ánh sáng Thái Dương, mới có thể ở buổi tối thả ra quang minh! Ngân Toản Tinh Thạch chói mắt như vậy, năng lượng từ đâu đến? Không muốn nói với ta, là những Ngân Diệp Phù Du này, ngươi dám hấp thu năng lượng trong cơ thể những vật kia, nó tuyệt đối sẽ nuốt ngươi tại chỗ!

- Cái này...

Hai người ngẩn ngơ.

Bọn họ vẫn cho là từ bên trong phù du hấp thu năng lượng, chẳng lẽ không phải?

Dường như nhìn ra ý nghĩ của bọn hắn, Trương Huyền nói tiếp:

- Cái đồ vật này, là từ trong khoáng thạch hấp thu lực lượng, mà đêm trăng tròn, trăng tròn giữa trời, chính là thời điểm Ngân Diệp Phù Du phản xạ ánh trăng mãnh liệt nhất, khi đó bọn chúng suy yếu nhất, hấp thu năng lượng cũng lớn nhất! Lúc này, phía dưới lại toát ra một Ngân Toản Tinh Thạch cũng đang hấp thu... năng lượng khoáng thạch cung cấp có hạn, rất dễ dàng xuất hiện biến cố! Nhẹ thì mặt đất lay động, nặng thì Tiểu Kính Hải sẽ xuất hiện vòng xoáy khổng lồ, thôn phệ sinh mệnh lui tới!

- Nếu là như vậy, trận pháp của ta quả thực sẽ mất đi tác dụng, nhưng Huyền Bối Quy khẳng định cũng sẽ bị hạn chế, làm không cẩn thận đồng dạng rơi vào trong đó không thể chạy trốn...

Phong Thiêm trưởng lão hỏi.

Một khi những phù du này bạo động, đối với trận pháp là có chỗ xấu, nhưng đối với Huyền Bối Quy cũng chưa hẳn tốt ah, vì sao nhất định phải đợi đến đêm trăng tròn?

- Không có cách nào chạy trốn?

Trương Huyền cười nhạo:

- Ngươi quá coi thường Tiên thú Ngụy Thần cảnh! Nó phòng ngự vô địch, một khi xuất hiện bạo động, chỉ cần ba cái hô hấp, đối phương liền có thể nuốt lấy Ngân Toản Tinh Thạch của ngươi, tinh thạch đi vào trong cơ thể nó, lại có phương pháp tiêu hóa, liền thành năng lượng của nó, các ngươi cảm thấy những phù du kia sẽ làm sao?

- Khẳng định sẽ công kích nó...

Phong Thiêm trưởng lão nói một câu, đồng tử đột nhiên co rút lại:

- Ngươi ý tứ... Huyền Bối Quy đã sớm phát hiện kế hoạch của ta, cố ý đợi đến đêm trăng tròn, không chỉ muốn phá trận pháp, còn muốn mượn cơ hội nuốt Ngân Diệp Phù Du, thậm chí... Còn có ta?

Phù du công kích Huyền Bối Quy, đương nhiên sẽ bị thôn phệ, lúc này trận pháp đã phá hoại, mình bị vây ở trong phù du, không thể chạy trốn... Vốn muốn đi săn, lúc này vô cùng có khả năng ngược lại biến thành con mồi!

Nếu thực như thế liền đáng sợ!

Bản thân vẫn cảm thấy nắm giữ toàn cục, đối phương nhất định sẽ dính đòn, không nghĩ tới, dĩ nhiên ở trong thiết kế của đối phương.

- Ngươi? Thực lực của ngươi, hẳn là nó còn không để vào mắt, thật muốn ăn ngươi, đã sớm động thủ, nó càng muốn ăn hơn có thể là... Khôi tông chủ!

Trương Huyền gật đầu.

- Ta?

Khôi Hiểu sững sờ.

- Nếu như ta không ở đây, bây giờ chỉ sợ ngươi đã đi vào đáy biển, chờ Huyền Bối Quy mắc câu a!

Trương Huyền cười nói:

- Các ngươi đợi đối phương, nếu như lúc này, toàn bộ Ngân Diệp Phù Du vọt tới, phong tỏa huyệt đạo cùng kinh mạch toàn thân ngươi thì sao?

- Cái này...

Toàn thân Khôi Hiểu tông chủ cứng đờ.

Đối phương nói không sai.

Nếu như Lưu trưởng lão không đến, hắn rất có thể sẽ cùng Phong Thiêm trưởng lão chờ ở trong biển, đến lúc đó một khi phù du phát sinh rung chuyển, lấy thân thể giống như hạt bụi của bọn chúng, phủ kín huyệt đạo, để tiên lực hắn trong thời gian ngắn không cách nào vận chuyển, là vô cùng bình thường!

Dù sao hắn không có phòng ngự mạnh mẽ như Huyền Bối Quy.

Lúc này Tiên thú Ngụy Thần cảnh kia nhân cơ hội đánh lén... Thực lực bản thân coi như rất mạnh, khẳng định cũng sẽ trúng chiêu!

Tình huống đối phương nói, toàn bộ ở trong đầu thôi diễn một lần, thân thể Khôi Hiểu tông chủ càng ngày càng lạnh.

Nếu thực như thế, hắn bị giết, bị đối phương nuốt lấy, tỷ lệ có thể đến tám thành!

Nói cách khác...

Giống như vị Lưu trưởng lão trước mắt này nói, mình thiết kế Huyền Bối Quy, đối phương cũng thiết kế mình... Cho rằng người ta là con mồi đơn giản, nằm mộng cũng nghĩ không ra, chân chính biến thành con mồi chính là mình!

Một khi không có phát hiện, ngày hôm nay chết, vô cùng có khả năng chính là mình, coi như dựa dẫm bảo vật có thể chạy thoát, khẳng định cũng nguyên khí tổn hao nhiều!

Đáng sợ!

Khó trách có thể trở thành cường giả Ngụy Thần cảnh, những Tiên thú sinh tồn ở trong đại dương này, quả nhiên không thể coi thường...

- Lưu trưởng lão, cái kia... Bây giờ nên làm gì?

Trầm tĩnh phút chốc, Phong Thiêm trưởng lão nhịn không được nhìn qua.

Giờ phút này hắn đối với Lưu trưởng lão phục sát đất, thậm chí vượt qua Khôi Hiểu tông chủ.

Thời điểm không biết làm sao, trực tiếp hỏi ra.

- Rất đơn giản, trận kỳ ngươi sắp đặt Nhất Thủy Nhị Ba trận còn không?

Trương Huyền cười nói.

- Còn...

Cổ tay khẽ đảo, lòng bàn tay lơ lửng ra mấy chục giọt nước.

Thoạt nhìn giống nước như đúc, nhưng thật ra là trận kỳ đặc biệt luyện chế, có thể hòa vào trong nước, hình thành trận đồ đặc thù, tùy thời kích phát ra lực lượng trận pháp.

- Có thứ này liền tốt, nó muốn thiết kế chúng ta, chúng ta vừa vặn thay đổi trận pháp, âm lại nó...

Trương Huyền cười nhạt một tiếng, ngón tay ngoắc ngoắc, giọt nước trong tay Phong Thiêm trưởng lão lập tức bay đi.

- Đi!

Lông mày giương lên, chân khí Trương Huyền run lên.

Phần phật!

Mấy chục giọt nước lập tức rơi lả tả ở trong Tiểu Kính Hải, biến mất không thấy gì nữa.

- Cái này...

Thấy hắn thoáng cái liền bắn tất cả giọt nước ra, không chần chờ chút nào, Phong Thiêm trưởng lão ngẩn ngơ.

Còn là lần đầu tiên nhìn thấy bày trận như vậy!

Tốc độ quá nhanh đi!

- Đi xuống chờ xem...

Làm xong, Trương Huyền cũng không nhiều lời, nhẹ nhàng cười một tiếng.

- Cứ chờ như thế?

Khôi Hiểu tông chủ có chút khó tin.

- Vâng, chờ Huyền Bối Quy xuất hiện, tất cả giống như trước đó ngươi thiết kế, đừng có động tác khác...

Trương Huyền gật đầu.

- Dựa theo hắn nói làm đi!

Thấy hắn tự tin, trước đó lại nói rõ chi tiết sự tình, Khôi Hiểu tông chủ dừng lại một chút, nói.

- Vâng!

Phong Thiêm trưởng lão không nói nhiều, điều khiển thuyền nhỏ, thẳng tắp chạy tới giữa Tiểu Kính Hải.

Rất mau đến chính giữa.

- Ngay ở chỗ này...

Phong Thiêm trưởng lão gật đầu, tay trảo một cái, một cái vòng xoáy xuất hiện, đi đầu bay vào, thuyền nhỏ cũng bị hắn thu vào nhẫn.

Trương Huyền cùng Khôi Hiểu tông chủ theo sát, thời gian không dài, liền đến đáy biển u ám.

Huyền Bối Quy thông minh

dtv-ebook.com

Mặt biển sóng nước lấp loáng, trọc lãng ngập trời, đáy biển lại gió êm sóng lặng, không có một tia gợn sóng, yên tĩnh tựa như tĩnh thất.

Tiếp tục xuống dưới, thời gian không dài, quang mang chói mắt xuất hiện, chính là Ngân Toản Tinh Thạch đối phương bố trí tốt.

Phong Thiêm trưởng lão thiết kế vô cùng tinh diệu, để thứ này thoạt nhìn giống như tự nhiên sinh trưởng ở trong địa mạch, sở dĩ hiển lộ, là bởi vì động đất nổ tung, cho dù là bản thân, không phải trước thời hạn biết là đối phương sắp đặt, cũng cho là tự nhiên hình thành, từ đó mất đi lòng cảnh giác.

- Chúng ta trốn ở chỗ này là được...

Đi vào cách Ngân Toản Tinh Thạch không xa, Phong Thiêm trưởng lão vồ một cái, một vòng xoáy xuất hiện, đi đầu chui vào, hai người theo sát phía sau.

Vừa mới đi vào, vòng xoáy biến mất, giống như ba người chưa hề xuất hiện qua.

- Trận pháp không gian?

Khó trách Phong Thiêm trưởng lão tự tin đối phương không phát hiện được nhóm người mình như vậy, nguyên lai đã sớm chuẩn bị xong trận pháp không gian, tiến vào bên trong, chỉ cần tìm không thấy trận cơ, không phá hư kết cấu trận pháp, sẽ rất khó phát hiện.

Người ngoài không nhìn thấy bọn họ, bọn họ lại có thể rõ ràng nhìn thấy Ngân Toản Tinh Thạch, biết tình huống bên ngoài như lòng bàn tay.

- Thứ này không dễ tìm cho lắm a!

Nhìn tinh thạch cách đó không xa, tỏa ra ánh sáng khiến người ta say mê, Trương Huyền nhịn không được hỏi.

Loại tinh thạch này không cách nào luyện chế vũ khí, cũng không có cách nào hòa tan, nhưng là đồ vật xinh đẹp nhất cả Thượng Thương, chỉ riêng giá trị một viên, liền vượt qua vũ khí Tiên Quân đỉnh phong, hơn nữa còn có tiền mua không được.

Trong lịch sử Thượng Thương đại lục ghi lại, thứ này tổng cộng chỉ xuất hiện qua ba viên, hơn nữa lớn nhất chỉ cỡ long nhãn, cái trước mắt này lớn hơn nắm đấm, giá trị không thể đánh giá.

Vì Tiên thú Ngụy Thần cảnh, Thất Tinh lâu thật đúng là bỏ ra đủ vốn liếng.

- Vì cái này, Thất Tinh lâu vận dụng tiếp cận một vạn người, hao tốn vô số bảo vật mới lấy thành công...

Khôi Hiểu tông chủ gật đầu.

Chuyện này vốn là lấy hắn làm chủ đạo.

Cho dù tiêu phí to lớn, nhưng nếu có thể bắt hoặc đánh giết một Tiên thú Ngụy Thần cảnh, tuyệt đối đáng giá!

Không nói cái khác, chỉ nói huyết dịch, tinh hạch, da thú, khung xương... Có thể chế ra bảo vật do Thất Tinh lâu đấu giá, tuyệt đối có thể để cho tổn thất trước đó vượt lên ít nhất gấp mười lần!

Mấu chốt nhất là, trước kia chỉ có Thần điện mới xuất hiện qua Thần thú Ngụy Thần cảnh, địa phương khác không có phát hiện qua, bởi vậy cũng chưa từng có người săn giết thành công, máu, thân thể của nó, sẽ có ảnh hưởng với bản thân hay không?

Có thể để cho tu vi tiến thêm một bước hay không?

Một khi có ích, tiêu phí lại lớn cũng đáng giá.

Cho nên nghe có tin tức Tiên thú, liền bắt đầu chuẩn bị, Lưu trưởng lão chẳng qua vừa lúc gặp mà thôi.

Trương Huyền gật đầu.

Không cần đối phương giải thích, hắn cũng hiểu vì viên Ngân Toản Tinh Thạch này, khẳng định hao tốn không biết bao nhiêu, đoán chừng toàn bộ đại lục, cũng chỉ có thế lực bá chủ như Thất Tinh lâu mới có thể làm đến.

Đương nhiên, Thông Thần điện khẳng định cũng có thể làm được, chỉ bất quá đối phương càng thêm thần bí, rõ ràng thành thị nhị lưu trở lên đều có phần bộ, nhưng tổng bộ ở đâu, lại có bao nhiêu cường giả, hầu như không người biết được.

Ầm ầm!

Ngay thời điểm trò chuyện, kèm theo trăng tròn bay lên, mặt biển quả nhiên xuất hiện khuấy động giống như động đất.

Mặt nước tựa như kính đang sôi trào, không ngừng vặn vẹo, chiếu rọi bốn phía, tựa như tinh đấu đầy trời toàn bộ rơi xuống ở đây, ở trong nước chơi đùa.

- Bắt đầu...

Trương Huyền nhướng mày.

Đám người Khôi Hiểu tông chủ đồng thời gật đầu.

Quả nhiên giống như hắn nói, trăng tròn bay lên, mặt biển xuất hiện biến cố, những phù du kia không ngừng lay động, Nhất Thủy Nhị Ba trận thật muốn tiếp tục sử dụng mà nói, vô cùng có khả năng mất đi hiệu quả.

Âm thanh Phong Thiêm trưởng lão vang lên.

- Tới...

Đám người ngẩng đầu, ngay sau đó nhìn thấy một con rùa biển to lớn từ đằng xa chậm chạp bơi tới.

Con rùa biển này hình thể to lớn, đường kính vượt qua trăm mét, dạo chơi ở trong hải dương, tựa như một chiếc tàu chiến to lớn, phù du trên Tiểu Kính Hải phản xạ ánh sáng đều che chắn xuống.

- Quả nhiên là Ngụy Thần cảnh...

Trương Huyền gật đầu.

Đại gia hỏa trước mắt quả nhiên là cường giả Ngụy Thần cảnh, thoạt nhìn cồng kềnh, nhưng chỉ nói tới sức mạnh, so với Khôi Hiểu tông chủ chỉ mạnh không yếu, nếu như đối mặt va chạm, đối phương không nói cái khác, mạnh mẽ đâm tới, ba người bọn họ liền không ngăn cản nổi!

Tu vi hiện tại của hắn, cho dù đột phá Tiên Quân, có thể bảo đảm tu vi cùng cấp bậc vô địch, nhưng so với Ngụy Thần vẫn chênh lệch quá lớn, cả hai đã là hai loại sinh mạng thể hoàn toàn khác biệt, không thể so sánh.

Cho nên gặp được loại cường giả cấp bậc này, vẫn là có thể chạy được bao xa thì chạy, ngàn vạn lần không thể mạnh mẽ chống đỡ!

- Chuẩn bị khởi động trận pháp đi...

Thấy Huyền Bối Quy càng ngày càng gần, vẻ mặt Khôi Hiểu tông chủ nghiêm túc, lực lượng toàn thân vận chuyển, bất cứ lúc nào cũng sẽ phối hợp trận pháp, cho đại gia hỏa kia một kích trí mạng.

Loại Tiên thú cấp bậc này, thuần phục là không thể nào, cùng hắn bỏ phí công phu, còn không bằng bắn chết tại chỗ, thu hoạch được chỗ tốt càng lớn.

- Có chút không đúng...

Trương Huyền đột nhiên nhíu mày.

- Không đúng?

Hai người nghi ngờ nhìn qua.

Giờ phút này Huyền Bối Quy cách đã rất gần, nếu như không khởi động trận pháp mà nói, đối phương vô cùng có khả năng xung kích một cái, liền cướp đi Ngân Toản Tinh Thạch, chỉ cần trốn ra khu vực trận pháp bao phủ, trước đó bố cục sẽ hủy hoại chỉ trong chốc lát.

Trương Huyền nói:

- Huyền Bối Quy mục tiêu đã là Ngân Toản Tinh Thạch, giờ phút này mặt biển rng chuyển, chính là thiết kế tốt, tình huống bình thường vừa đến nên xông lại cướp, giờ phút này lại một mực quanh quẩn, các ngươi không cảm thấy kỳ quái sao?

- Cái này...

Phong Thiêm trưởng lão sững sờ, đồng thời nhìn lại, quả nhiên cũng nhìn ra không đúng.

Huyền Bối Quy rõ ràng đã đi tới trước mặt tinh thạch, nhưng lại không thôn phệ, mà xoay quanh vòng quanh, thật giống như không nhìn thấy.

Đối phương thiết kế tốt, thời điểm trăng tròn phù du náo động cướp đoạt tinh thạch, thuận tiện đánh giết đám người Phong Thiêm trưởng lão, cơ hội đang ở trước mắt, lại không động đậy, khẳng định có ý nghĩ của mình.

- Khà khà, khó trách một mực đi bên này, nguyên lai là phát hiện thứ này, người chết vì tiền, chim chết vì ăn, súc sinh chính là súc sinh, vì một viên tinh thạch mất mạng, đừng trách ta không khách khí...

Ba người tràn đầy kỳ lạ, một thanh âm nhàn nhạt từ đằng xa truyền đến, ngay sau đó ánh sáng lấp lánh, một bóng người phá vỡ mặt nước, thẳng

tắp đi vào trên Huyền Bối Quy.

- Cường giả Ngụy Thần cảnh?

Trương Huyền híp mắt lại.

Xuất hiện ở mắt này, giống như Khôi Hiểu tông chủ và Huyền Bối Quy, vậy mà cũng là một vị cường giả Ngụy Thần cảnh!

Khó trách người sau một mực xoay quanh, lại không thôn phệ tinh thạch, nguyên lai bị đối phương truy lùng.

- Là tông chủ Huyền Kính môn, Bạch Huyền Sanh!

Sửng sốt một chút, Khôi Hiểu tông chủ truyền âm tới.

Trương Huyền quay đầu:

- Tông chủ Huyền Kính môn?

Sáu đại tông môn Huyền Kính môn, am hiểu luyện chế vũ khí, Đồng Thường kiếm chính là xuất từ tay đối phương, trước đó chưa hề tiếp xúc qua, không nghĩ tới vậy mà ở nơi này trực tiếp gặp môn chủ của đối phương.

- Tại sao hắn lại ở chỗ này?

Phong Thiêm trưởng lão không hiểu.

- Tiên thú Ngụy Thần cảnh xuất hiện, chúng ta có thể được tin tức, đối phương khẳng định cũng có thể...

Khôi Hiểu tông chủ lắc đầu.

Loại Tiên thú cấp bậc này trân quý, người người đều biết, hắn muốn chém giết, đối phương khẳng định cũng muốn, dù sao không phải vật phẩm tư nhân của hắn, không có quyền một mình chiếm hữu.

- Khởi động trận pháp không?

Không nghĩ tới nửa đường giết ra Trình Giảo Kim, trước bố cục toàn bộ xáo trộn, sắc mặt Phong Thiêm trưởng lão khó coi.

- Trước không cần...

Trương Huyền xua tay:

- Đổi lại Nhất Thủy Nhị Ba trận trước kia, dưới ở phù du xúc động, khả năng đã kích hoạt, thậm chí mất đi tác dụng! Bị ta sửa lại thoáng cái, càng thêm củng cố, ta không kích hoạt, rất khó vận chuyển! Như vậy chẳng khác nào lưu lại cho chúng ta át chủ bài cuối cùng!

- Át chủ bài?

- Trước đó ta một mực cảm giác, Huyền Bối Quy là muốn mượn đêm trăng tròn thiết kế Khôi tông chủ, hiện tại xem ra, cũng không phải như vậy! Khôi tông chủ tới hay không, nó không biết rõ tình hình, nhưng Bạch Huyền Sanh hắn là theo dõi rất lâu, nó đã sớm muốn giết chết hắn!

Trương Huyền mỉm cười, hiểu được.

Trên đường tới, hắn đã biết tin tức Thông Thiên kiều trước thời hạn mở ra, tình huống bình thường, cho dù Khôi Hiểu tông chủ tới nơi này, khẳng định cũng không gấp gáp như vậy, cho nên Huyền Bối Quy chưa chắc là đang chờ hắn!

Giờ phút này nhìn thấy Bạch Tông chủ, lập tức giật mình.

Đoán chừng tên này đã sớm thiết kế tốt, đối phương sẽ đuổi tới nơi này, sau đó cố ý chờ đợi, mượn lực lượng phù du chém giết.

Ầm ầm!

Trong quá trình nói chuyện, mặt đất lay động càng thêm lợi hại, Ngân Toản Tinh Thạch hấp thu lực lượng càng ngày càng mạnh, phù du phía

trên càng thêm sôi trào, đại địa xuất hiện khe hở.

Huyền Bối Quy không để ý tới trên không lơ lửng Bạch Huyền Sanh tông chủ, nhìn quanh hai bên một vòng, phát hiện Nhất Thủy Nhị Ba trận không kích động, trong ánh mắt lộ ra vẻ lo lắng.

Bất quá giờ phút này cũng biết không cách nào chờ đợi, cắn răng một cái, thân thể to lớn bỗng nhiên xông về phía trước.

Hô!

Giống như thuấn di, xuất hiện ở trước Ngân Toản Tinh Thạch, há miệng nuốt xuống.

- Cái này gọi tốc độ... Không nhanh?

Khóe miệng Trương Huyền giật một cái.

Trước đó Khôi Hiểu tông chủ nói, hải quy này bởi vì hình thể to lớn, chỉ là lực phòng ngự mạnh, tốc độ bình thường, hắn cũng rất tán thành... Nằm mơ cũng không nghĩ đến nhanh như vậy!

So với hắn thi triển ra toàn bộ lực lượng, cũng muốn mau hơn không ít!

Thật muốn chiến đấu, coi như đối phương không có bất kỳ động tác gì, chỉ lấy tốc độ vừa rồi va chạm, bọn hắn cũng chịu không được!

- Cái này...

Vẻ mặt Khôi Hiểu tông chủ xấu hổ, quay đầu nhìn về phía Phong Thiêm trưởng lão cách đó không xa.

- Ta... Lần trước thấy nó, tốc độ nó không nhanh, cùng ta gần như...

Phong Thiêm trưởng lão vội vàng giải thích.

Sắp đặt cạm bẫy ở chỗ này, chính là vì đối phó đại gia hỏa kia, khẳng định đã sớm biết tốc độ của nó đến cùng nhanh bao nhiêu.

Chỉ là không nghĩ tới, đối phương căn bản không có phát huy ra thực lực chân chính!

- Xem ra, nó thông minh hơn chúng ta tưởng tượng nhiều lắm...

Trương Huyền cười khổ.

Biết vờ kém cỏi, thu hút người khác cắn câu, sau đó mượn trăng tròn cùng trận pháp của Phong Thiêm trưởng lão, đối phó Bạch Huyền Sanh tông chủ... Huyền Bối Quy này, thoạt nhìn vụng về, trên thực tế lại lộ ra trí tuệ.

Khó trách có thể đến Ngụy Thần cảnh, quả nhiên không có một cái nào đơn giản!

- Làm sao bây giờ?

Hai người cũng hiểu được, Khôi Hiểu tông chủ nói.

- Huyền Bối Quy đã ra tay, liền để hai người bọn họ đánh nhau, chúng ta ngư ông đắc lợi!

Trương Huyền cười nhạt một tiếng.

Ngư ông đắc lợi

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

Dựa theo kế hoạch lúc trước, Huyền Bối Quy vừa tiến vào địa phương mai phục, lập tức dẫn động trận pháp, đến lúc đó mượn lực lượng phù du cùng đám người Khôi Hiểu tông chủ đánh giết, thậm chí bắt sống cũng sẽ không quá khó!

Giờ phút này toát ra Bạch Huyền Sinh tông chủ, xuất hiện biến số, có điều ảnh hưởng không lớn!

Ngược lại có thể để cho bọn họ đợi tại nguyên chỗ, chờ ngư ông đắc lợi.

Thời điểm nói chuyện, Huyền Bối Quy thôn phệ Ngân Toản Tinh Thạch, hấp thu lực lượng khoáng thạch không giảm, phù du kìm nén không được, nhao nhao lao qua, toàn bộ mặt nước đều không ngừng lay động, tựa như sắp nổ tung.

Không chỉ nó bị phù du công kích, Bạch Huyền Sinh tông chủ cũng bị phù du vây vào giữa, thả ra chân khí hình thành vòng bảo hộ, nhìn quanh một vòng.

- Phía dưới ẩn núp bằng hữu, cùng đi ra đi, Huyền Bối Quy này hình thể to lớn, chúng ta liên thủ đánh giết, chỗ tốt có thể chia đều!

Âm thanh ở trong nước khuấy động, rõ ràng truyền đến trong tai đám người Trương Huyền.

- Hắn phát hiện chúng ta?

Phong Thiêm trưởng lão sững sờ.

- Chưa hẳn, có điều Huyền Bối Quy có thể nhìn ra Ngân Toản Tinh Thạch xuất hiện không đúng, hắn là cường giả Ngụy Thần cảnh, khẳng định cũng phát hiện, biết có người giống như hắn, muốn mai phục, cho nên kêu đi ra, lừa gạt chúng ta ra tay... Trước không cần phải để ý đến hắn!

Trương Huyền lắc đầu.

Ngân Toản Tinh Thạch vô cùng trân quý, nếu nơi này có, sớm đã bị người đào hết, làm sao có khả năng đợi đại gia hỏa này thu.

Cho nên Bạch Huyền Sinh hơi tưởng tượng, liền có thể đoán ra, khẳng định có người giống như hắn, chuẩn bị giết chết Tiên thú này.

Chỉ là không biết đối phương là ai, lại là thế lực nào mà thôi.

Đánh!

Nghe được tiếng la, thấy trận pháp không có khởi động, không cách nào mượn lực lượng, Huyền Bối Quy biết, một khi người sau thật tới liên thủ, ngày hôm nay nhất định chết ở chỗ này, lại không chần chừ, gầm lên giận dữ, thẳng tắp vọt tới Bạch Huyền Sinh.

Lần này tốc độ càng nhanh, giống như thuấn di, thời gian nháy mắt xuất hiện ở trước người đối phương, thân thể khổng lồ phối hợp thêm mai rùa, cho người ta một loại cảm giác tinh cầu rơi xuống.

Một khi bị đụng vào, Tiên Quân đỉnh phong cũng có thể biến thành bánh thịt, chết không thể chết lại.

- Đến hay lắm!

Bạch Huyền Sinh dường như đã sớm biết nó có chiêu này, cười nhạt một tiếng, trong nháy mắt xuất hiện một lá chắn. to lớn

Lá chắn thấy nước liền dài, đường kính đi đến vài trăm mét, cùng rùa biển va chạm, phát ra âm thanh tựa như chuông lớn, phù du bốn phía trong nháy mắt bị chấn thành bột phấn, không biết chết bao nhiêu.

Khôi Hiểu tông chủ xiết chặt nắm đấm:

- Cái lá chắn này là... vũ khí Ngụy Thần cảnh?

Hắn cùng Bạch Huyền Sinh nhận thức nhiều năm, đã sớm hết sức quen thuộc, tu vi cùng hắn không kém nhiều, hai người chiến đấu, tỉ lệ năm năm, chẳng phân biệt được sàn sàn nhau.

Lúc nào toát ra một binh khí Ngụy Thần cảnh?

Có đồ vật cấp bậc này, giao thủ lần nữa, bản thân khẳng định chống không lại!

Khó trách dám đơn thương độc mã đến bắt Huyền Bối Quy, có thứ này, lại phối hợp tu vi bản thân, mạnh mẽ đáng sợ!

- Khóa!

Chặn lại đối phương ngạnh xông, Bạch Huyền Sinh lần nữa cười một tiếng, tấm chắn trong tay bỗng nhiên xoay tròn.

Phần phật!

Nó biến thành lưới đánh cá, từng đạo xích sắt bao phủ Huyền Bối Quy, một mực khóa ở trong đó.

Vũ khí Ngụy Thần cảnh này, vậy mà không phải hình dáng cố định, mà là có thể thay đổi!

- Nguy rồi...

Phong Thiêm trưởng lão sốt ruột.

Chuẩn bị tiếp cận một tháng, vốn định nhất kích tất sát đại gia hỏa kia, nằm mơ cũng không nghĩ đến, lại bị người khác cướp đi.

- Không cần phải gấp, nếu Huyền Bối Quy nhẹ nhàng bị bắt như vậy mà nói, khẳng định đã sớm chết...

Thấy bộ dáng của hắn, Trương Huyền cười an ủi.

Huyền Bối Quy dễ dàng bị bắt như vậy mà nói, căn bản không trốn được tới nơi này.

Lời còn chưa dứt, Huyền Bối Quy há miệng ra, Ngân Toản Tinh Thạch vừa bị nuốt đến trong bụng lần nữa hiện lên ở phía trước.

Trở nên càng thêm chói lóa mắt.

Ầm ầm!

Mặt đất lay động trở nên càng thêm kịch liệt, trên mặt biển sôi trào lên sóng lớn hơn trăm mét.

Tên này không chỉ có thể nuốt tinh thạch, lại còn có biện pháp để nó càng thêm sáng chói, hấp thu càng nhiều lực lượng khoáng thạch.

Hô hô hô!

Kèm theo mặt đất lay động, Ngân Diệp Phù Du trên mặt biển trở nên càng thêm điên cuồng, đồng loạt lao đến, thời gian nháy mắt bao phủ Huyền Bối Quy cùng tinh thạch.

- Nguy rồi...

Nhìn thấy những phù du này như thủy triều vọt tới, Bạch Huyền Sinh biến sắc:

- Cút ngay!

Bàn tay đánh ra, đồng thời tay còn lại trảo một cái, muốn thu xích sắt trói Huyền Bối Quy về, lại phát hiện người sau bị phù du ngăn cách, giống như thoát khỏi cảm nhận.

Rầm!

Vũ khí Ngụy Thần cảnh mất đi hiệu quả, từ trên người Huyền Bối Quy rơi xuống, chìm xuống đáy biển.

- Lưu trưởng lão, đây là có chuyện gì...

Lần này không chỉ Phong Thiêm trưởng lão không hiểu, Khôi Hiểu tông chủ cũng sửng sốt.

Vũ khí Ngụy Thần cảnh, đã có ý thức thuộc về mình, mạnh mẽ vô song, làm sao có thể bị những phù du này dính lại, liền mất đi hiệu quả, không cách nào khốn người?

Thậm chí ngay cả năng lực phi hành cũng không có?

- Vũ khí lợi hại hơn nữa, cũng là do kim loại luyện chế thành, xích sắt trong tay hắn cũng thế! Ngân Diệp Phù Du, thoạt nhìn là sinh vật, thật ra thì kim thuộc tính trong cơ thể vô cùng cao, bằng không thì cũng sẽ không thả ra quang mang ngân sắc, như là cái gương!

Trương Huyền cười cười, giải thích nói:

- Thứ này vô cùng nhỏ bé, lại có thể tỏa ra một loại từ trường đặc thù dùng để liên hệ, cho nên mới có thể hình thành một trận hình trật tự. Nhưng phàm là vũ khí, một khi tới gần, khải linh trong đó sẽ lập tức bị loại từ trường này cắt đứt liên hệ, uy lực cường đại tới đâu cũng bị cầm cố lại! Huyền Bối Quy hắn là đã sớm biết điểm ấy, mới cố ý thu hút tên này đến đây, định một hòn đá ném hai chim!

Hai người đồng thời chấn động.

Vốn cho rằng chỉ là phù du phổ thông, không nghĩ tới vũ khí Ngụy Thần cảnh bị vây lại, cũng sẽ mất đi hiệu quả.

Nhóm người mình xông lên, có thể đồng dạng bị ngăn chặn huyệt đạo hay không, từ đó mất đi sức chiến đấu hay không?

- Khó trách nói sinh mệnh ở trong đại dương, người không quen thuộc, tuyệt đối không nên chạm phải, thì ra là thế...

Khuôn mặt Khôi Hiểu tông chủ trắng bệch, nhịn không được lắc đầu.

Mức độ nguy hiểm của Trục Tinh Hải không thua gì Hãm Không thành, lưu lại không biết bao nhiêu tin đồn, chỉ là hắn cảm thấy tu vi đạt đến Ngụy Thần cảnh, đã không có gì có thể sợ hãi, hiện tại xem ra tu vi mạnh hơn cũng phải cẩn thận.

Hơi không cẩn thận, liền có thể ngã xuống!

Huyền Bối Quy là Tiên thú sinh trưởng ở địa phương, tự nhiên đã sớm biết những vật này, lúc này mới cố ý dẫn Bạch Huyền Sinh tông chủ tới, dụ hắn thi triển ra vũ khí, lại một lần đánh bại!

- Đúng rồi, Phong Thiêm trưởng lão, làm phiền ngươi phá vỡ trận pháp không gian ẩn núp...

Âm thanh của Trương Huyền tiếp tục vang lên.

Phong Thiêm trưởng lão sững sờ, vừa định gật đầu đáp ứng, chỉ thấy thanh niên đối diện lắc đầu:

- Không còn kịp rồi, ta tự mình tới đi...

Nói xong, tiến về phía trước một bước.

Vù!

Trên trận pháp không gian lập tức xuất hiện một vòng xoáy khổng lồ, giống như lúc vừa rồi bọn họ đi vào.

Lông mày nhảy dựng, Phong Thiêm trưởng lão há miệng, không cách nào khép lại.

Trận pháp này, hắn hao tốn không biết bao nhiêu tâm huyết sắp đặt ra, tay hắn cầm tín vật trong nháy mắt mở ra cũng không làm được, đối phương cái gì cũng không có, dậm chân liền ngừng vận chuyển...

Chẳng lẽ... Cũng bị phá giải?

Khiếp sợ còn không có kết thúc, thanh niên trước mắt trảo một cái.

Hô!

Vũ khí Ngụy Thần cảnh biến mất không thấy gì nữa.

- Khải!

Lấy đi xích sắt, bàn chân Lưu trưởng lão đạp một cái, trận pháp không gian lần nữa vận chuyển, ba người biến mất.

- Vũ khí Ngụy Thần cảnh... Cướp đi?

Phong Thiêm trưởng lão cùng Khôi Hiểu tông chủ nhìn nhau, nháy con mắt.

Vũ khí Ngụy Thần cảnh bị lấy đi như thế, sẽ triệt để đắc tội chết Huyền Kính môn a!

Hơn nữa mấu chốt nhất là, loại vũ khí cấp bậc này, trữ vật giới chỉ thật sự có thể thu lại sao?

Coi như có thể thu vào, chỉ cần đối phương không nguyện ý, cũng có thể lập tức phá vỡ trốn ra!

Không chỉ bọn họ khó tin, phía trên Bạch Huyền Sinh tông chủ cũng triệt để điên rồi.

Binh khí của hắn thoát ly khống chế, cũng đã để cho người ta phát điên, làm sao cũng không dám nghĩ, người phía dưới trực tiếp lấy đi, không có một chút chần chừ!

Kiện binh khí này, là Huyền Kính môn hắn hao tốn vô số đại giới, thậm chí không tiếc làm trái rất nhiều thề ước mới được, bỗng chốc bị lấy đi... Suýt chút nữa không có tại chỗ điên mất.

- Các ngươi đến cùng là ai, trả lại cho ta...

Gào lên một tiếng, muốn vọt tới đáy biển.

Trận pháp không gian của đối phương, lúc mở lúc đóng, chỉ có trong nháy mắt, cho dù là tu vi của hắn cũng chỉ thấy được một cái bàn tay khổng lồ, nhưng không nhìn rõ ràng bên trong đến cùng ẩn giấu người nào.

Bất quá bất kể là ai, dám cướp binh khí của hắn, nhất định phải chết!

Hắn bên này muốn xông lại, Huyền Bối Quy sao có thể để hắn toại nguyện, thật vất vả thiết kế, hủy diệt vũ khí Ngụy Thần cảnh, lại không do dự, bỗng nhiên vọt tới.

Lần này còn chưa tới trước mặt, đầu lâu liền chui vào mai rùa.

Răng rắc!

Mai rùa dày nặng cùng Bạch Huyền Sinh tông chủ đụng vào nhau, chỉ thoáng cái, vẻ mặt người sau trắng bệch, xương sườn vỡ vụn tận mấy cái, phun ra máu tươi.

Cho dù đều là Ngụy Thần cảnh, tu vi của hắn thậm chí còn cao một chút, nhưng đụng cứng như vậy, vẫn không chống lại được!

Bành bành bành!

Một chiêu đắc thủ, Huyền Bối Quy liên tục va chạm đến, Bạch Huyền Sinh tông chủ không ngừng lui về phía sau, tiên lực khuấy động, liều mạng chặn lại.

Thật vất vả chặn lại công kích liên tiếp, thời điểm cảm giác thả lỏng, trước mắt đột nhiên hoa một cái, một tinh thạch lóng lánh ánh sáng xuất hiện, đâm đến con mắt có chút hoa.

- Nguy rồi...

Hồn phách suýt chút nữa bay ra ngoài, Bạch Huyền Sinh tông chủ vội vàng lui về phía sau, chẳng qua đã chậm, phù du bốn phía đã vây quanh.

Trong nháy mắt cảm thấy tiên lực hộ thể bị thôn phệ sạch sẽ, huyệt đạo toàn thân bị vô số côn trùng màu bạc chất đầy.

- Lực lượng của ta...

Huyệt đạo bị phong ấn, thật giống như động cơ không cách nào hấp thu khí oxy, sức ngựa mạnh hơn cũng mất tác dụng, thân thể không khỏi chao đảo, từ không trung rơi xuống dưới.

Bành!

Nhưng vào lúc này, Huyền Bối Quy lần nữa đánh tới.

Hai tay Bạch Huyền Sinh vội vàng nghênh đón.

Răng rắc! Răng rắc!

Hai tay bị chấn nát, vẻ mặt trắng bệch, đường đường cường giả Ngụy Thần cảnh, một đầu cắm vào đáy biển, đập ra một cái hố to, tóe lên vô số bùn nhão.

Tiểu Quy Quy, nhận chủ đi

dtv-ebook.com

- Thật mạnh...

Nhìn một màn này ở trong mắt, thân thể Khôi Hiểu tông chủ và Phong Thiêm trưởng lão run lên.

Vốn cho rằng đối phương là thịt cá, chỉ cần thiết kế tốt, có thể nhẹ nhõm bắt, thậm chí chém giết, nằm mộng cũng nghĩ không ra... Nhóm người mình mới là bị thiết kế.

Không mượn phù du, tên này muốn thắng được Bạch Huyền Sinh tông chủ, chưa hẳn có thể làm được, nhưng có thứ này "hỗ trợ", mấy chiêu trong lúc đó, một trong sáu đại tông chủ, siêu cấp cường giả trong thiên hạ, liền biến thành như vậy.

Không còn sức phản kháng chút nào nữa.

Lưu trưởng lão không sớm nhìn ra vấn đề, bọn họ liền đần độn xông lên, khẳng định cũng sẽ dẫn đến kết quả giống nhau, thậm chí càng thêm thê thảm!

Bởi vì Nhất Thủy Nhị Ba trận là khốn trận, một khi vận chuyển, coi như tu vi lại cao hơn, trong thời gian ngắn cũng chạy trốn không xong, vô cùng có khả năng bị tươi sống chém giết.

Ầm ầm!

Liên tục đắc thủ, Huyền Bối Quy cũng không thả lỏng mà chân đầu lần nữa lùi về mai rùa, tiếp tục đánh tới Bạch Tông chủ.

- Ta muốn ngươi chết...

Người săn thú, bị thú săn lại, Bạch Huyền Sinh oa oa la hét, tinh thần khẽ động, ba thanh trường kiếm huyền phù ra, ở dưới ý niệm khống chế, thẳng tắp đâm về phía trước.

Không hổ là Huyền Kính Môn tông chủ, ba thanh trường kiếm rõ ràng đều là Tiên Quân đỉnh phong!

Đinh đinh đinh!

Trường kiếm rơi vào trên lưng Huyền Quy, ngay cả vỏ cũng không có cắt được, thậm chí tốc độ không có ngăn cản mảy may.

Đồng tử co rút lại, Bạch Huyền Sinh nào còn dám nói nhảm, xoay người bỏ chạy.

Nắm giữ vũ khí Ngụy Thần cảnh, lúc không bị tổn thương cũng không phải đối thủ, hiện tại hai tay vỡ vụn, xương ngực không biết chặt đứt bao nhiêu cây, nội tạng cũng nghiền nát không biết bao nhiêu, tiếp tục nữa, hắn phải chết không nghi ngờ.

Ầm!

Còn chưa đi xa, Huyền Bối Quy mạnh mẽ đâm vào trên lưng hắn, thân thể chao đảo, đầu đập vào mặt đất.

- Động thủ đi!

Nhìn thấy chiến đấu gần như sắp đến hồi kết thúc, Trương Huyền cười nhạt một tiếng, lần nữa bước ra, trận pháp không gian che giấu lần nữa xé rách, đi đầu chui ra ngoài.

Khôi Hiểu, Phong Thiêm theo sát.

Huyền Bối Quy nhìn thấy người che giấu đi ra, không sốt ruột tấn công, cũng không có bơi tới, mà trong ánh mắt mang theo lạnh lùng.

- Khôi tông chủ, liền nhìn ngươi...

Trương Huyền cười nhạt một tiếng, quay đầu.

- Ừm!

Khôi Hiểu tông chủ hít sâu một hơi, gật đầu.

Lòng bàn tay tựa như nhiều hơn một tia chớp, lực lượng khổng lồ khuấy động đại dương, trước đó tất cả phù du ngưng tụ ở chung quanh Huyền Bối Quy, trong nháy mắt bị đánh bay khắp nơi.

Trên đường đi, bọn họ giúp Lưu trưởng lão đột phá đến Tiên Quân, làm báo đáp, Lưu trưởng lão cũng dốc túi truyền cho võ kỹ bản thân lĩnh ngộ, dù chỉ có mấy ngày ngắn ngủi, lại làm cho võ kỹ của hắn có bước tiến dài!

Đồng dạng một chiêu, so với vài ngày trước mạnh mẽ không chỉ một lần!

Lúc này thi triển ra, lôi đình lấp lánh, thô bạo vô song.

Cái cổ của Huyền Bối Quy lần nữa co rụt lại, thân thể xoay tròn, Chưởng Tâm Lôi của Khôi Hiểu tông chủ rơi vào phía trên trực tiếp bị bắn ngược ra, cũng không thương tổn đến nội tạng.

- Lợi hại!

Trương Huyền âm thầm gật đầu.

Cái tên này, tốc độ nhanh, lại có quy xác, đâm không thủng, chém không thấu... Coi như thực lực của Khôi Hiểu tông chủ mạnh mẽ, trong thời gian ngắn muốn phân ra thắng bại cũng không có khả năng!

Thời gian nháy mắt, hai bên giao chiến hơn mười chiêu, Tiểu Kính Hải giống như bị triệt để đun sôi, lực lượng trùng kích, mặt nước không ngừng toát ra hơi nước.

Hai cường giả Ngụy Thần cảnh chiến đấu, uy lực to lớn, có thể hủy diệt phạm vi vạn dặm.

Nếu không phải ở đáy biển, loại chiến đấu này khẳng định đã sớm quấy nhiễu không biết bao nhiêu cao thủ.

- Cái tên này làm sao không va chạm tới?

Nhìn một hồi, Phong Thiêm trưởng lão nhịn không được cau mày.

Mới vừa rồi cùng Bạch Huyền Sinh tông chủ chiến đấu, gia hỏa kia không ngừng va chạm, cứ thế đụng phế người, nhưng giờ phút này một mực đợi tại nguyên chỗ, xem ra là chiến đấu, trên thực tế lại mạnh mẽ chống đỡ, không giống trước đó hung mãnh ah!

- Nó kiêng kị Nhất Thủy Nhị Ba trận, không dám!

Trương Huyền cười nói.

Phong Thiêm trưởng lão sửng sốt một chút, sau đó bừng tỉnh hiểu ra.

Đại hải quy này còn rất cẩn thận, vị trí là ở biên giới trận pháp, coi như vận chuyển cũng không thể làm bị thương mảy may.

- Không đúng... trước đó nó không phải đợi trận pháp vận chuyển, muốn triệt để vây khốn Bạch Huyền Sinh tông chủ, muốn chém giết hắn sao?

- Vừa rồi muốn vây khốn, là bởi vì lực lượng nó đỉnh phong, hiện tại khác biệt!

Trương Huyền nói.

Phong Thiêm trưởng lão cau mày.

Đại gia hỏa này đánh nửa ngày, chỉ là va chạm, không thi triển tiên lực, cũng không có thi triển thiên phú, hắn là khí lực cường đại, bất đồng ở nơi nào a?

- Những Ngân Diệp Phù Du này tuỳ dính lên, vũ khí Ngụy Thần cảnh cũng sẽ trực tiếp rơi xuống, dù phòng ngự của đại gia hỏa này vô địch, ngươi cho rằng sẽ không tiêu hao, liền có thể chống lại?

Trương Huyền nói.

Giờ phút này còn có không biết bao nhiêu Ngân Diệp Phù Du dính vào trên người Huyền Bối Quy, vũ khí Ngụy Thần cảnh cũng không chống đỡ được, đối phương phòng ngự lại mạnh, khẳng định cũng tổn thương cực lớn, không có hung mãnh như trước đó.

- Đã như vậy... Chúng ta cùng lên đi!

Nghe được chiến lực của đối phương không lớn bằng lúc trước, Phong Thiêm trưởng lão thở phào nhẹ nhõm, ánh mắt lộ ra nhiệt huyết.

Có thể tự tay săn giết một Tiên thú Ngụy Thần cảnh, đối với bất kỳ người tu luyện nào mà nói, đều có lực hấp dẫn cực lớn.

- Đừng có gấp, nó đang chờ cơ hội... Chúng ta cũng phải chờ cơ hội!

Trương Huyền khoát tay áo.

Thấy hắn tự tin, Phong Thiêm trưởng lão không hỏi tới nữa, tiếp tục nhìn phía trước.

Khôi Hiểu tông chủ và Huyền Bối Quy, lúc này đã chiến đấu hơn hai mươi chiêu, tiên lực trong cơ thể cái trước không còn tinh thuần cùng hung mãnh như vừa rồi, người sau cũng thoạt nhìn mỏi mệt, thở hồng hộc.

Nhưng vào lúc này, miệng của Huyền Bối Quy lần nữa há to.

Hô!

Ngân Toản Tinh Thạch trước đó rơi vào trong ngực Bạch Huyền Sinh, để hắn bị thua lần nữa bay tới đằng trước.

- Hừ!

Khôi Hiểu tông chủ đã sớm đề phòng thứ này, làm sao để hắn toại nguyện, thân thể run rẩy, vừa định tránh thoát đi, trước mắt một bóng đột nhiên xuất hiện.

- Chớ núp...

Trương Huyền xuất hiện ở phía trước, nhẹ nhàng cười một tiếng, bàn tay bỗng nhiên trảo một cái.

Hô!

Ngân Toản Tinh Thạch lập tức biến mất ở trước mắt, bị thu vào trữ vật giới chỉ.

- Cái này...

Lần này không chỉ Khôi Hiểu tông chủ sửng sốt, Huyền Bối Quy cũng ngây người.

Cứng rắn chịu nhiều đòn như vậy, là vì chiêu này, không nghĩ tới trong nháy mắt bị đối phương thu vào trữ vật giới chỉ...

Hắn một Tiên Quân sơ kỳ, làm sao chống đỡ được tinh thạch ẩn chứa lực lượng của mình?

Lại như thế nào chịu đựng được, không nổ tung ra?

Nếu dùng nhẫn có thể tùy thời thu đồ vật tấn công tới, ai còn dám tế ra binh khí?

- Có phải kỳ quái hay không, vì sao ta có thể thu viên tinh thạch này hay không?

Nhìn ra nghi ngờ của nó, Trương Huyền cười nhạt một tiếng, cổ tay khẽ đảo, tinh thạch vừa bị tịch thu lập tức xuất hiện ở trong lòng bàn tay, yên tĩnh huyền phù.

- Phốc!

Huyền Bối Quy phun ra một ngụm máu tươi, vẻ mặt khó tin:

- Ngươi luyện hóa tinh thạch?

Nó có thể mượn lực lượng thứ này, dẫn dụ phù du, là bởi vì vừa rồi nuốt vào trong bụng, tinh huyết nhen lửa, liều mạng tiêu hao cực lớn luyện hóa...

Làm sao chỉ chớp mắt, bản thân còn chưa chết, thứ này liền đầu hàng người khác?

Ngân Toản Tinh Thạch, loại bảo vật cấp bậc này, dù không phải vũ khí, nhưng cũng có linh tính thuộc về mình, một khi hiệu trung, trừ khi chủ nhân tử vong, nếu không sẽ không phản, đến cùng xảy ra chuyện gì?

- Phải! Ta xoá bỏ linh tính trước đó, lại vừa khéo hỗ trợ mở linh tính mới, cho nên nó liền thần phục ta...

Trương Huyền cười nhạt một tiếng, cong ngón tay búng một cái.

Ông!

Linh thạch lập tức bay về phía Huyền Bối Quy.

Phần phật!

Ngân Diệp Phù Du kích động lần nữa lao đến, rậm rạp chằng chịt vây Huyền Bối Quy vào giữa.

- Coi như ngươi lợi hại...

Nhìn Trương Huyền thật sâu, Huyền Bối Quy không dám tiếp tục ở lại, xoay người muốn chạy trốn.

Vốn nghĩ cũng đánh giết Khôi Hiểu tông chủ, mượn lực lượng hai đại cường giả Ngụy Thần cảnh, để nó lần nữa tăng lên, không nghĩ tới bị tên

này phá hoại, hiện tại lực lượng đã tiêu hao gần như, chỉ có thể rời đi trước.

- Muốn đi, hiện tại đã chậm...

Trương Huyền nhẹ nhàng bước ra một bước.

Ông!

Mặt biển bốn phía sôi trào lập tức an tĩnh lại, bị một cỗ lực lượng đặc thù phong ấn, ngay cả phù du cũng an tĩnh lại.

Huyền Bối Quy vội vàng va chạm, thời gian nháy mắt liền bị một cỗ lực lượng đặc thù bắn ngược trở về, biến sắc, nhịn không được nhìn qua:

- Là trận pháp gì? Sao có thể cường đại như vậy...

Trước đó nó đặc biệt nhìn qua, bốn phía lưu lại chính là Nhất Thủy Nhị Ba trận, loại khốn trận này dù có thể vây khốn nó nhất thời, hết toàn lực mà nói, vẫn có thể chạy đi.

Trước mắt đây là cái gì?

Dùng hết toàn lực, lại bị bắn ngược trở về...

Đến cùng là trận pháp gì?

Lại nói, trận pháp là cần năng lượng, nơi này rõ ràng không có năng lượng ba động, làm sao sẽ hình thành bình chướng cứng rắn như thế?

- Nhất Thủy Nhị Ba trận, chỉ là khốn trận phổ thông, khẳng định giữ không nổi ngươi, cho nên ta sửa lại một cái, tăng lên phạm vi cùng uy lực, các ngươi ba đại cường giả Ngụy Thần cảnh không ngừng chiến đấu, toả ra lực lượng, đều bị trận pháp hấp thu, cho nên trận pháp này, trừ khi ta tự mình mở ra, nếu không tương đương với ba vị Ngụy Thần ngăn cản ngươi, căn bản trốn không thoát!

Trương Huyền giải thích nói.

Phong Thiêm trưởng lão bố trí trận pháp, muốn triệt để vây khốn đối phương, tự nhiên không làm được, cho nên hắn liền sửa lại một cái.

Vừa rồi một mực không nhúng tay vào Khôi Hiểu tông chủ và đối phương chiến đấu, chính là vì để trận pháp hấp thu càng nhiều lực lượng, giờ phút này lực lượng đầy đủ, đối phương muốn chạy trốn, khẳng định là không được.

- Hấp thu lực lượng Ngụy Thần cảnh... Ngươi rốt cuộc là ai?

Lại thử mấy lần, giống như đối phương nói, lúc toàn thịnh cũng trốn không thoát, hiện tại khẳng định không có hi vọng, vẻ mặt Huyền Bối Quy trở nên hết sức khó coi.

Vị trước mắt này, tu vi không cao, chớp mắt luyện hóa tinh thạch, lại sắp đặt ra loại đại trận này, tất cả đều ở trong tính toán, đến cùng là ai?

Vốn nghĩ có thể mượn Tiểu Kính Hải này một lần giết chết hai vị Ngụy Thần, chấn nhiếp thiên hạ, làm cho nhân loại không dám tiếp tục tìm nó phiền phức, nằm mơ cũng không nghĩ đến, thiết kế tới thiết kế đi, dưới tình huống tất cả không có sơ hở, lại bị kẻ trước mắt này thiết kế.

- Muốn biết ta là người như thế nào không?

Trương Huyền mỉm cười, nhìn lại:

- Tiểu Quy Quy, nhận chủ a! Nhận ta làm chủ, tự nhiên sẽ nói cho ngươi biết ta là ai!

Có bằng lòng làm tông chủ của chúng ta hay không?

dtv-ebook.com

- Nhận chủ?

- Lưu trưởng lão muốn để nó nhận chủ?

Khôi Hiểu tông chủ, Phong Thiêm trưởng lão nhìn nhau, tràn đầy kinh ngạc.

Tiên thú Ngụy Thần cảnh, kiêu ngạo không gì sánh được, bọn họ chỉ nghĩ tới chém giết, nhận chủ... Ngươi cũng không phải đám thuần thú đại sư kia của Vạn Thú môn, làm sao có thể thiết kế nó thoáng cái, liền nhận chủ!

Huống chi, loại Tiên thú cấp bậc này, xem như tân nhiệm tông chủ của Vạn Thú môn Trịnh Dương tự thân tới, cũng không cách nào thuần phục!

Quả nhiên giống như bọn hắn đoán, nghe Trương Huyền nói, khuôn mặt của Huyền Bối Quy trở nên đen thui, tựa như núi lửa bất cứ lúc nào cũng sẽ bắn ra:

- Muốn ta nhận chủ? Liền nhìn ngươi có thực lực này hay không...

Ầm ầm!

Gào lên một tiếng, bỗng nhiên lao đến.

- Phong!

Trương Huyền cũng không động đậy, ngón tay điểm một cái.

Phần phật!

Năng lượng bốn phía hội tụ, Huyền Bối Quy liền bị phong cấm ở trong nước cách đó không xa, thật giống như cá bị đóng băng, bất kể giãy dụa như thế nào cũng không có biện pháp gì.

- Thần phục với ta, hoặc là bị giết!

Dùng trận pháp phong cấm lại đối phương, Trương Huyền nói.

- Có bản lĩnh ngươi giết ta!

Huyền Bối Quy co rụt cái cổ lại, đầu lâu cùng tứ chi thu sạch vào mai rùa.

Thân là cường giả Ngụy Thần cảnh, mai rùa của nó có thể so với vũ khí Ngụy Thần cảnh, căn bản không phá hư được, chỉ cần chui vào, coi như đối phương vây khốn lại như thế nào?

Đồng dạng giết không được!

Ngụy Thần cảnh cũng có tôn nghiêm thuộc về mình, nhận một cái tu vi thấp hơn mình nhiều làm chủ... Nằm mơ!

Huống chi trận pháp niêm phong lại nó cần năng lượng duy trì, chỉ cần kiên trì một đoạn thời gian, không ngạnh xông, cũng sẽ tự động phá giải.

- Cho rằng như vậy ta liền không có biện pháp?

Đã sớm đoán được tên này sẽ làm như vậy, tay Trương Huyền vỗ một cái:

- Tiểu Hoàng Kê, đi ra tiếp khách!

- Tới ngay!

Tiểu Hoàng Kê uốn éo cái mông đi ra.

Khôi Hiểu tông chủ, Phong Thiêm trưởng lão nháy con mắt.

Tiểu Kê Tiên Quân đỉnh phong?

Con gà này coi như cấp bậc không thấp, nhưng chỉ lớn chừng bàn tay, có thể có ích lợi gì?

Không để ý tới hai người khiếp sợ, Hoàng Kê lên chít chít bò lên lưng rùa, mới bò lên không đến nửa mét, dòng nước phun trào, ngã xuống đất.

Cánh lớn chừng ngón cái quạt quạt, lần nữa leo lên, lại bò lên nửa mét, đồng dạng ngã xuống đất.

- ...

Khôi Hiểu tông chủ nắm tóc.

Cái đồ chơi này... Có thể đối phó Huyền Bối Quy Ngụy Thần cảnh?

Ngươi hù ta đi!

Không chỉ hắn vẻ mặt này, Huyền Bối Quy cũng từ trong mai rùa lặng lẽ thò đầu ra, vẻ mặt mộng bức.

Ngươi có thể thuần phục ta... Nhưng không nên vũ nhục ta a!

Bất kể nói thế nào, ta cũng là Tiên thú Ngụy Thần cảnh ngang dọc đại lục, thực lực siêu tuyệt!

Hai vị tông chủ Ngụy Thần cảnh ở trước mặt ta cũng bất lực...

Muốn thuần phục, có thể dùng đủ loại thủ đoạn, kết quả lại... Kêu con gà!

Quan trọng là gia hỏa kia làm gì, đây là thứ đồ gì?

A, cũng đúng, cái này con mẹ nó là gà!

Không thể giả được.

Huyền Bối Quy cực kỳ buồn bực.

Nếu không phải thực lực tổn thất lớn, thân thể bị thương, không phá nổi phong ấn, khẳng định đã sớm xông lên xé con gà kia thành bột phấn, nào cho phép nó làm nhục!

Lại bò lên hai lần, liên tục ngã xuống đất, Tiểu Hoàng Kê mặc kệ, quay đầu nhìn về phía Trương Huyền:

- Ngươi không biết gà không biết bơi sao? Còn không qua đây hỗ trợ!

- ...

Trương Huyền.

Thời điểm ngươi ở trong nồi nấu, không phải bơi cực kỳ vui vẻ sao?

Chẳng muốn cùng đối phương suy tính, đi về phía trước hai bước, nắm cái cổ Tiểu Hoàng Kê vung một cái:

- Đi đi!

Hô!

Tiểu Hoàng Kê lập tức rơi vào trên mai rùa to lớn, “Bẹp!”, ngã làm một đoàn.

- Được rồi, động tác nhanh lên một chút...

Trương Huyền nhíu mày.

- Yên tâm đi!

Tiểu Hoàng Kê gật đầu, đứng ở trên mai rùa, đột nhiên mở ra miệng nhỏ.

Hô!

Cái miệng vốn chỉ bằng ngón út, trong nháy mắt trở nên lớn mấy trăm mét, mai rùa to lớn thoáng cái liền bị mổ xuống.

Sau đó... bên ngoài thân Huyền Bối Quy tựa như mọc đầy lông vàng.

- Ân thật ngon...

Cái cánh của Tiểu Hoàng Kê không ngừng chớp động.

- Ăn... Ta để ngươi hỗ trợ thuần phục, ai bảo ngươi ăn nó?

Trương Huyền im lặng.

Cái tên này quả nhiên vẫn giống như trước kia không đáng tin cậy...

Ta để ngươi hỗ trợ thuần phục, hù dọa một chút, không có bảo ngươi ăn ah!

Ăn, ta thuần phục ai đây?

Trương Huyền quất tới:

- Còn không phun ra, còn không phun ra...

- Được rồi!

Tiểu Hoàng Kê buồn bực, cái bụng cổ động, lần nữa phun ra Huyền Bối Quy.

Rùa biển to lớn đã có chút thoi thóp, đầu từ trong mai rùa nhô ra, tràn đầy mê man.

Ta là ai, ta ở đâu?

- Thần phục ta!

Trương Huyền đi vào trước mặt.

- Ngươi nằm mơ...

Rùa biển nghiến răng.

- Tốt, ngươi tiếp tục ăn đi!

Trương Huyền xua tay:

- Ta không có ý kiến...

Tiểu Hoàng Kê lần nữa mở miệng ra.

- Ta... Nhận chủ!

Huyền Bối Quy run run, vội vàng mở miệng.

Không nhận thua không được ah, đường đường cường giả Ngụy Thần cảnh, bị một con gà ăn... Gánh không nổi cái mặt này ah!

- Cái này còn tạm được!

Trương Huyền thoả mãn gật đầu, tiến hành nghi thức nhận chủ.

Một bên Khôi Hiểu tông chủ và Phong Thiêm trưởng lão miệng há mở, giống như gặp quỷ.

Vậy thì thuần phục?

Tiểu Kê này... Mạnh như vậy?

Vốn còn tưởng rằng đối phương tế ra Tiểu Kê, chỉ là vì buồn nôn đối thủ, không nghĩ tới thứ này có thể thuận miệng nuốt Huyền Bối Quy... Đến cùng làm sao làm được?

Chẳng lẽ...

Trước đó Lưu trưởng lão có thể thu xích sắt Ngụy Thần cảnh, cũng là bởi vì Tiểu Kê này?

- Tốt, quá lớn, thu nhỏ chút!

Nhận chủ xong, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, nhíu mày nói.

- Vâng!

Huyền Bối Quy nhẹ nhàng run rẩy, biến thành đường kính hai mét.

Cổ tay Trương Huyền khẽ đảo, lấy ra mấy bình nước tắm Hoàng Kê đưa tới:

- Nuốt đi...

Chủ nhân có lệnh, Huyền Bối Quy không dám từ chối, nuốt xuống, một lát sau vẻ mặt kinh ngạc.

Vừa rồi thương thế cực nặng, liên tục va chạm, nội tạng bị tổn thương, trạng thái thân thể rất suy yếu, làm sao cũng không nghĩ đến, uống thứ này, thời gian nháy mắt liền triệt để khôi phục.

Hiện tại lần nữa tràn đầy lực lượng!

- Thần Linh? Thần thú?

Lần nữa nhìn về phía chủ nhân trước mắt, ánh mắt lại không đồng dạng.

Vừa rồi chẳng qua là cảm thấy không thể mất mặt rùa, bị bức ép bất đắc dĩ nhận chủ, trong lòng không phải chân chính thần phục, mà bây giờ tràn đầy sợ hãi.

Tiểu Hoàng Kê kia, có thể nhẹ nhõm nuốt lấy nó, tuy thoạt nhìn cấp bậc chỉ là Tiên Quân đỉnh phong, nhưng trên thực tế nhất định vượt xa nó!

Nó đã là Ngụy Thần cảnh, vượt xa... trừ Thần thú, cũng không nghĩ ra được cái khác a!

Thuần phục Thần thú ấu niên... vị chủ nhân trước mắt này, khẳng định cũng không đơn giản!

Không để ý tới Huyền Bối Quy khiếp sợ, thân thể Trương Huyền run rẩy, đi vào cách đó không xa, vừa rồi Bạch Huyền Sinh bắn ra ba thanh trường kiếm Tiên Quân đỉnh phong bóp ở đầu ngón tay, nhẹ nhàng bắn vài cái, một lát sau, ba trường kiếm kêu to, toàn bộ thần phục.

Hô!

Thu vào trữ vật giới chỉ.

Làm xong những cái này, lần nữa lấy ra một cái túi thú sủng, đặt Huyền Bối Quy cùng Tiểu Hoàng Kê vào, trở lại trước mặt Khôi Hiểu tông chủ:

- Viên Ngân Toản Tinh Thạch này, là các ngươi tiêu phí đánh đổi lấy được, hiện tại nguyên vật hoàn trả...

Huyền Bối Quy thuần phục, không có khả năng tặng người, thứ này là đối phương tiêu phí đại đánh đổi lấy được, lấy đi có chút xấu hổ.

- Cái này...

Đưa tay nhận lấy, Khôi Hiểu tông chủ hơi đỏ mặt.

Vốn cho rằng loại thực lực này của hắn, lại trước thời hạn sắp đặt, lần này đánh giết Huyền Bối Quy dễ như trở bàn tay, nằm mơ cũng không nghĩ đến, suýt chút nữa ngã xuống ở đây.

Vị trước mắt này, chỉ dùng một cái trận pháp, một con gà, liền nhẹ nhõm giải quyết, thậm chí còn thuần phục, năng lực mạnh mẽ có thể xưng kinh khủng!

- Xử lý Bạch Huyền Sinh tông chủ như thế nào?

Trương Huyền nhìn qua.

Vừa rồi Bạch Tông chủ bị Huyền Bối Quy đụng nửa chết nửa sống, giờ phút này vẫn đầu cắm vào trong bùn, hôn mê bất tỉnh.

- Nếu như cho hắn biết chúng ta thuần phục Huyền Bối Quy, hai đại tông môn quan hệ nhất định làm căng... Không bằng bây giờ rời đi!

Chần chờ một chút, Khôi Hiểu tông chủ nói.

Sau khi đối phương hôn mê, bọn họ mới từ chỗ tiềm ẩn xuất hiện, nói cách khác, đối phương cũng không biết đám người mình.

Thất Tinh lâu cùng Huyền Kính môn, quan hệ từ trước tới nay không tệ, ngộ nhỡ bởi vậy gây ra mâu thuẫn, liền được không bù mất.

Dù sao vị trước mắt này lấy đi vũ khí Ngụy Thần cảnh, ngộ nhỡ tỉnh lại đòi, trả hay không trả?

Còn không bằng giả bộ hồ đồ, dù sao đối phương cũng không biết là ai!

- Rời khỏi?

Trương Huyền nhíu mày, đột nhiên run rẩy, đi vào trước mặt Bạch Huyền Sinh tông chủ hôn mê, đưa tay rút hắn từ trong bùn ra, ánh mắt sáng lên, trực tiếp lấy xuống trữ vật giới chỉ:

- Ai...

Nhẫn bị lấy xuống, Bạch Huyền Sinh đột nhiên giật mình tỉnh giấc, gầm thét một tiếng, có điều mí mắt còn không có mở ra, sau gáy tê rần.

Phù phù!

Lần nữa ngất đi.

Trương Huyền thu tay về, cầm trữ vật giới chỉ, lần nữa trở lại trước mặt Khôi Hiểu tông chủ:

- Chúng ta đi thôi!

Cái tên này, tiện tay ném ra vũ khí Ngụy Thần cảnh cùng ba thanh trường kiếm Tiên Quân đỉnh phong, không cần phải nói liền biết là thổ

hào.

Đã không biết mình là ai, ăn cướp sạch sẽ lại nói!

Về sau coi như biết, cũng chỉ có thể biết ơn, nhóm người mình cứu tính mạng của hắn, nếu không sớm đã bị Huyền Bối Quy giết.

- Cái này...

Không nghĩ tới Lưu trưởng lão tham tiền như vậy, Khôi Hiểu tông chủ bất đắc dĩ lắc đầu, cuối cùng vẫn không nói gì, thẳng tắp bay đi.

Rời khỏi Tiểu Kính Hải, nhìn trăng tròn phản chiếu mặt nước, đám người Phong Thiêm trưởng lão đều cảm thấy sống lưng phát lạnh.

Những phù du tựa như kính kia, vốn trong mắt bọn hắn, chỉ là vật nhỏ bé không đáng kể, làm sao cũng không nghĩ đến, nắm giữ lực lượng kinh người như thế!

Một khi liên hợp lại, vũ khí Ngụy Thần cảnh cũng không chịu nổi!

Nếu không phải Lưu trưởng lão trước thời hạn phát giác, lần này có thể sẽ giống như Bạch Huyền Sinh, không chỉ sạch sẽ trơn tru, hôn mê bất tỉnh, thậm chí có khả năng chết ngay tại chỗ!

Hiểu những cái này, lần nữa nhìn về phía thanh niên trước mắt, lòng tràn đầy khâm phục.

- Thế nào?

Đột nhiên, Khôi Hiểu tông chủ quay đầu nhìn về phía Phong Thiêm trưởng lão hỏi.

- Rất tốt!

Dường như biết hắn có ý tứ gì, Phong Thiêm trưởng lão gật đầu:

- Ta phục!

- Như vậy là được!

Khôi Hiểu tông chủ cười cười, lần nữa nhìn về phía Trương Huyền:

- Lưu trưởng lão, tại hạ có một điều thỉnh cầu, không biết có thể đáp ứng hay không?

Trương Huyền cau mày.

- Không biết...

Dừng lại một chút, Khôi Hiểu tông chủ không chần chờ nói thẳng:

- Ngươi có bằng lòng tiếp nhận vị trí của ta, làm tông chủ Thất Tinh lâu hay không!

Vô Nhân Hải

dtv-ebook.com

Không nghĩ tới đối phương đưa ra yêu cầu này, Trương Huyền sững sờ, vội vàng lắc đầu:

- Cái này... Thực xấu hổ, ta nhàn vân dã hạc đã quen, làm tông chủ, sợ năng lực không đủ!

Không phải hắn không muốn làm tông chủ, mà là... Đã là tông chủ Vạn Thú môn, đón thêm một cái, thực sự xấu hổ.

- Nếu ngươi năng lực không đủ, ta thật không đất dung thân...

Khôi Hiểu tông chủ cười khổ.

Đối mặt Huyền Bối Quy, hắn bất lực, đối phương lại có thể nhẹ nhõm thuần phục, nếu ngươi không có năng lực, ta tính là gì?

- Mong Lưu trưởng lão đừng từ chối!

Phong Thiêm trưởng lão cũng ôm quyền nói.

- Cái này...

Trương Huyền cau mày.

Trước đó Vạn Thú môn như vậy, hiện tại Thất Tinh lâu cũng như vậy...

An tâm làm trưởng lão là khó khăn như thế sao?

Ưu tú, cũng là sai lầm ư?

Bây giờ suy nghĩ một chút, vẫn là Lăng Vân Kiếm Các tốt, đơn thuần trưởng lão, không cần gánh vác lên trách nhiệm của một tông môn.

Thấy hắn chần chừ, Khôi Hiểu tông chủ nói:

- Cường giả Ngụy Thần cảnh, tuổi thọ có hạn, không có khả năng lâu dài bảo vệ tông môn, nhưng Tiên thú Ngụy Thần cảnh có thể, đặc biệt là Huyền Bối Quy, tuổi thọ không dưới mấy ngàn năm, nếu như ngươi có thể trở thành tông chủ, do nó trấn thủ tông môn, Thất Tinh lâu mấy ngàn năm cũng không cần lo lắng...

- Cái này...

Trương Huyền gật đầu.

Nguyên lai mục đích của đối phương là cái này.

Hắn sớm muộn cũng phải đi vào Thần điện, đi tìm Lạc Nhược Hi, Thượng Thương đối với hắn mà nói, chỉ là đi ngang qua mà thôi, nếu như Huyền Bối Quy này thật có thể trấn thủ Thất Tinh lâu, bản thân đi rồi, đưa cho đối phương cũng không sao!

Dù sao có thể nhanh như vậy đột phá Tiên Quân, hơn nữa đạt được pháp bảo Ngụy Thần cảnh, thuần phục Huyền Bối Quy, đều là nhờ đối phương.

Nghĩ đến cái này, chần chờ một chút nói:

- Làm tông chủ cũng không sao, bất quá ta nhàn hạ đã quen, khả năng không quản được quá nhiều chuyện...

- Cái này không sao, mục đích của tông chủ chỉ là vì chấn nhiếp đạo chích, tông môn sự vụ lớn nhỏ, đều do đại trưởng lão đi làm, không cần lo lắng!

Thấy hắn đồng ý, ánh mắt của Khôi Hiểu tông chủ sáng lên, cười một tiếng.

Phong Thiêm lần nữa lấy ra thuyền nhỏ, ba người rơi vào phía trên, cấp tốc đi về phía Trục Tinh đảo.

Trở lại phân bộ của Thất Tinh lâu, Trương Huyền lần nữa lấy Huyền Bối Quy từ túi thú sủng ra, để nó cắt chút thịt thả chút máu, lúc này mới khoanh chân ngồi xuống, ngón tay điểm một cái, một giọt máu hóa thành hơi nước, tràn vào trong lỗ chân lông toàn thân.

Xì xì xì!

Vừa tiến vào thân thể, khí tức mênh mông, cơ bắp toàn thân toàn bộ kích hoạt, Trương Huyền lập tức cảm thấy một cỗ lực lượng mãnh liệt, tụ hợp vào kinh mạch toàn thân, chạy vào đan điền, để lực lượng Tiên Quân cảnh sơ kỳ hắn nhanh chóng bành trướng!

Vẻ mặt lúc đỏ lúc trắng, không ngừng vận chuyển tiên lực.

- Không tốt, không có công pháp Tiên Quân cảnh, coi như lực lượng mạnh hơn cũng vô dụng...

Một lát sau, toàn thân Trương Huyền xiết chặt.

Còn tưởng rằng có huyết dịch của Tiên thú Ngụy Thần cảnh, cho dù không có công pháp, dựa vào lực lượng cứng rắn chồng chất cũng có thể giống như trước đó đột phá, xung kích cảnh giới cao hơn, hiện tại xem ra không có đơn giản như vậy!

Thật muốn làm như vậy, làm không cẩn thận, tu vi không có đi lên, người trước hết nổ tung!

- Không cách nào tăng cao tu vi, trước tẩm bổ thân thể đi!

Biết không có cách nào tấn cấp, Trương Huyền đành phải từ bỏ.

Huyền Bối Quy, mạnh nhất là phòng ngự, máu tươi của nó đối với thân thể có tác dụng tẩm bổ rất lớn, khống chế sức mạnh chạy toàn thân, thân thể trở nên càng ngày càng cường đại.

Một canh giờ sau, lực lượng thân thể đã có thể so với Tiên Quân đỉnh phong!

Lúc này Trương Huyền mới thở phào nhẹ nhõm, lấy xích sắt ra ngoài.

Mượn Tiểu Hoàng Kê thôn phệ cùng với Thiên Đạo thư viện thiếu hụt uy hiếp, thời gian không dài, xích sắt cũng thuận lợi luyện hóa.

- Ngươi gọi Tiểu Quy Quy, ngươi liền gọi Xích Sắt đi!

Trương Huyền xác định tên của hai Ngụy Thần.

- ...

Huyền Bối Quy.

- ...

Xích Sắt.

Làm xong những cái này, thả đám thú Giao Long ra.

- Đây là huyết dịch của Ngụy Thần cảnh, các ngươi mỗi cái mười giọt, có thể đột phá, hoặc tấn cấp hay không, liền dựa vào chính các ngươi...

Cong ngón tay búng một cái, đưa tinh huyết của Huyền Bối Quy qua.

Mấy gia hỏa này tất cả đều đạt đến Tiên Quân đỉnh phong, huyết mạch bản thân cũng rất cường đại, không biết nuốt huyết dịch Tiên thú Ngụy Thần cảnh vào sẽ có hiệu quả gì.

Có thể đột phá Ngụy Thần cảnh tốt nhất, không cách nào đột phá, cũng không tổn thất cái gì.

Đám thú Giao Long đều biết ơn, vội vàng nuốt tinh huyết.

Sau hai canh giờ, cho dù tu vi tiến bộ không ít, nhưng như cũ không có đột phá ràng buộc cuối cùng.

Xem ra Ngụy Thần quả thực không phải dễ dàng đột phá như vậy, nếu không loại cường giả này cũng sẽ không số lượng ít như vậy.

Thấy chúng nó không cách nào đột phá, thu vào túi thú sủng, Trương Huyền lần nữa thả Huyền Bối Quy ra.

- Ngươi làm sao có thể đột phá Ngụy Thần cảnh, lại ở nơi nào đột phá, giải thích sự tình tỉ mỉ đi...

Trương Huyền hỏi.

Sở dĩ không giết đối phương, nghĩ biện pháp thuần phục, chính là vì chuyện này.

Từng trải qua Thần Huyết Thạch, một mực nghi ngờ liên quan đến Lạc Nhược Hi.

- Ta là ở Vô Nhân Hải đột phá...

Huyền Bối Quy không có giấu diếm nói.

- Vô Nhân Hải?

- Ừm, cách nơi này chừng hơn một trăm vạn cây số, là một hải vực mênh mông, không có hòn đảo, không có nhân loại, bởi vậy tên là Vô Nhân Hải!

Huyền Bối Quy giải thích.

- Xa như vậy? Vì sao ngươi có thể đột phá? Ngụy Thần cảnh không phải không đi vào Thần điện, không có cách nào thành công sao?

Trương Huyền cau mày.

- Ngụy Thần cảnh là không đi vào Thần điện không cách nào đột phá, ta là ở hơn hai tháng trước, trong lúc vô tình nuốt lấy một giọt máu tươi mới thành công...

Huyền Bối Quy giải thích.

- Máu tươi?

Nắm đấm Trương Huyền xiết chặt.

- Là một vị cường giả Ngụy Thần cảnh xuất hiện ở hải vực này, không biết sử dụng phương pháp gì tiến hành tế tự, sau đó thiên địa xuất hiện vết rách, có bóng người từ không trung giáng lâm, lúc ấy bóng người kia thật giống như bị thương, rơi vãi không ít máu tươi ở trên mặt biển... Ta cùng mấy con Tiên thú Tiên Quân đỉnh phong nuốt, đều thuận lợi đột phá...

Huyền Bối Quy tỉ mỉ giảng giải một lần.

- Bóng người? Loại hình dáng nào? Ngươi có biết hiện tại đi nơi nào không?

Trương Huyền tràn đầy lo lắng.

- Là nữ tử, cụ thể dung mạo thấy không rõ lắm... Đi nơi nào, cũng không rõ, sau khi nuốt huyết dịch, ta liền lâm vào hôn mê, tỉnh lại liền có thực lực Ngụy Thần cảnh, còn làm sao đột phá, thật không biết...

Huyền Bối Quy tràn đầy xấu hổ.

Ngụy Thần của nó đến cùng làm sao đến, thật không hiểu.

Về sau suy đoán, khẳng định liên quan đến nữ tử từ trên trời giáng xuống kia, có lẽ nàng là Thần Linh chân chính, cho nên huyết dịch mới có loại uy lực này, để Tiên Quân cảnh đỉnh phong trực tiếp tấn cấp.

- Dung mạo của nàng là như vậy?

Trương Huyền cong ngón tay búng một cái, dung mạo cùng dáng người của Lạc Nhược Hi không có ngụy trang xuất hiện ở trước mặt.

- Thật nhớ không rõ... Thật giống như nhìn qua liền quên...

Huyền Bối Quy lắc đầu.

Cái thân ảnh kia từ trên trời giáng xuống, có thể nhớ tinh tường, nhưng dung mạo, dáng người cụ thể, muốn nhớ lại, lại phát hiện cái gì cũng nhớ không rõ.

Có lẽ chính là thủ đoạn của Thần Linh.

- Mang ta đi Vô Nhân Hải ngươi nói!

Thu lại hình ảnh, Trương Huyền nói.

Huyền Bối Quy sững sờ:

- Hiện tại bên trong không chỉ có ta là Tiên thú Ngụy Thần cảnh, còn có cái khác... cực kỳ nguy hiểm!

Tuy nó đột phá đến Ngụy Thần cảnh, nhưng ở Vô Nhân Hải cũng không phải cường đại nhất, thôn phệ huyết dịch nhiều, so với nó càng thêm cường đại, Ngụy Thần chân chính cũng không dám tiến vào, chủ nhân qua... Chỉ sợ nguy hiểm tầng tầng lớp lớp.

- Ta biết, nhưng mà ta phải đi!

Trương Huyền cũng không giải thích.

Có thể làm cho đối phương trực tiếp đột phá đến Ngụy Thần cảnh, nuốt khẳng định là thần huyết, hơn hai tháng trước, đổi lại thời gian ở Danh Sư đại lục, cũng chính là hơn sáu trăm ngày, gần hai năm, về thời gian vừa vặn!

Vị Thần Linh từ trên trời giáng xuống kia, vô cùng có khả năng chính là Lạc Nhược Hi!

Chỉ có tự mình đi qua nhìn, mới có thể xác định.

- Được...

Thấy chủ nhân kiên định, không cách nào dao động, Huyền Bối Quy nhớ tới Tiểu Hoàng Kê có thể nuốt nó, cùng với vũ khí Ngụy Thần cảnh,

trong lòng buông lỏng không ít, đầu lâu to lớn cuối cùng gật xuống.

- Đi thôi!

Trương Huyền một khắc cũng đợi không được, bước lên lưng Huyền Bối Quy, truyền âm nói cho Khôi Hiểu tông chủ một tiếng, thẳng tắp bay về phía Vô Nhân Hải.

Huyền Bối Quy, thân là cường giả Ngụy Thần cảnh, vừa tiến vào đại dương tốc độ nhanh như tia chớp, hơn một trăm vạn cây số, cường giả Tiên Quân đỉnh phong muốn phi hành ít nhất một ngày, nhưng ở dưới nó toàn lực, không đến nửa ngày liền đến.

Lơ lửng giữa không trung, nhìn về phía Vô Nhân Hải.

Giống như đối phương nói, quả nhiên phạm vi vạn dặm không có một bóng người, hòn đảo cũng không nhìn thấy một cái, đâu đâu cũng có đại dương, cùng bầu trời giao hòa chung một chỗ, không phân khác biệt.

Đại dương nơi này không quá tương đồng địa phương khác, hiện ra hồng sắc nhàn nhạt, cho người ta một loại cảm giác có máu tươi hòa vào trong đó.

- Trước đó vùng biển này cũng là lam sắc, từ khi máu tươi của bóng người kia nhỏ vào, liền biến thành như vậy, đã hơn hai tháng cũng không khôi phục...

Huyền Bối Quy nói.

Thân thể Trương Huyền run rẩy, đi vào trong đại dương, Minh Lý Chi Nhãn chiếu rọi, cẩn thận quan sát.

Đại dương phát ra hồng sắc nhàn nhạt, linh khí đầy đủ, cho người ta một loại cảm giác thế ngoại đào nguyên, bất luận Tiên thú hay thực vật, đều cường đại hơn hải vực khác, cực kỳ linh tính.

Giống như đối phương nói, có lẽ liên quan đến huyết dịch Thần Linh.

Bơi tới đáy biển, quả nhiên phát hiện một ít tảng đá đỏ thẫm.

Chính là Thần Huyết Thạch trước đó nhìn thấy.

Loại tảng đá này số lượng không phải rất nhiều, hơn nữa phần lớn đều không có lực lượng tinh thuần như trước đó thấy qua.

Tiện tay rút ra một khối, đặt ở trong tay, trong thư viện xuất hiện thư tịch, giới thiệu hoàn toàn tương đồng.

- Lúc ấy... Bóng người kia xuất hiện tại vị trí nào?

Nhìn một vòng, phát hiện mặt nước hồng sắc phạm vi cũng không phải rất lớn, Trương Huyền hỏi.

- Ở chính nam, có điều chủ nhân, ta khuyên ngươi chớ đi, chỗ kia bị ba huynh đệ Giao Sa chiếm cứ, lúc đầu ta chính là bị chúng đuổi ra ngoài...

Huyền Bối Quy hơi đỏ mặt.

- ba huynh đệ Giao Sa?

Trương Huyền cau mày.

- Là bá vương của Vô Nhân Hải, ba con Giao Sa thú, ban đầu ở Tiên Quân đỉnh phong liền rất cường đại, ta không phải đối thủ, chỉ bất quá lúc ấy phòng ngự mạnh, cũng không gây chuyện, mọi người bình an vô sự... Về sau nuốt huyết dịch, đều đột phá đến Ngụy Thần cảnh, bọn chúng càng thêm cường đại, lại thêm số lượng nhiều, muốn cướp đoạt địa bàn của ta, ta đánh không nổi, đành phải rời khỏi...

Huyền Bối Quy nói.

- Ý của ngươi là... Bọn chúng đều là Ngụy Thần cảnh?

Trương Huyền sầm mặt lại.

Vương giả hải dương

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

- Vâng!

Huyền Bối Quy gật đầu.

Nó ở trước đám người Khôi Hiểu tông chủ, thực lực mạnh mẽ, để mọi người không có bất kỳ biện pháp nào, nhưng ở trước mặt Giao Sa, liền không có biện pháp gì.

Đều là cường giả sinh tồn trong nước, điểm yếu lẫn nhau đều rõ ràng, bị ba gia hỏa kia vây công, không rời đi nơi này, khẳng định đã sớm chết.

- Không chỉ là Ngụy Thần cảnh, còn cường đại hơn ta, ta am hiểu phòng ngự, bọn chúng am hiểu công kích. Trước đó Bạch Huyền Sinh tông chủ bị bao vây, không kiên trì được ba con hô hấp, liền có thể bị giết!

Đồng tử Trương Huyền co rụt lại.

Bạch Huyền Sinh tông chủ, ở trong sáu đại tông chủ không tính là người mạnh nhất, nhưng cũng không tính yếu nhất, loại thực lực này, không kiên trì được ba con hô hấp... ba Giao Sa kia, so với tưởng tượng càng thêm đáng sợ!

- Chủ nhân... Chúng ta trước chớ đi, đợi thực lực ngươi đột phá Tiên Quân, lại đi cũng không muộn...

Huyền Bối Quy khuyên can.

Dù chủ nhân này thủ đoạn rất nhiều, Tiểu Hoàng Kê cũng rất lợi hại, nhưng nó vẫn không yên lòng, dù sao đối phương là ba con, coi như Tiểu Hoàng Kê có thể thôn phệ một con, đối mặt ba con, khẳng định cũng bất lực.

- Ngươi trước giấu vào túi thú sủng, ta lặng lẽ nấp đi qua... Chỉ là đi qua nhìn một cái, không quấy nhiễu đối phương liền đi!

Dừng lại một chút, Trương Huyền nói.

Đã đến nơi này, không dò xét rõ ràng, làm sao có thể trực tiếp rời đi!

Cái tên này, thân là Ngụy Thần cảnh, hơn nữa hình thể to lớn, rất dễ dàng bị phát hiện, bản thân chỉ cần vận chuyển công pháp Thiên Đạo, che giấu khí tức, cho dù đối phương là Ngụy Thần, muốn phát giác chỉ sợ cũng không dễ dàng như vậy.

Huyền Bối Quy bất đắc dĩ, đi vào túi thú sủng, lúc này Trương Huyền mới tinh thần khẽ động, che dấu khí tức toàn thân, thẳng tắp bay về phía trước.

Trong biển sâu, hắn tựa như một con cá, theo hải lưu chậm rãi bơi về phía trước.

Tảo biển cùng thảm thực vật ở dưới vùng biển này, rõ ràng càng thêm dồi dào, đồ sộ hơn địa phương khác.

- Nếu thật là Lạc Nhược Hi phá vỡ giới vực ràng buộc, từ nơi này đi vào Thượng Thương, như vậy... Tế tự tiếp đón nàng là ai?

Một bên tiến lên, một bên suy tư.

Nếu giống như suy đoán, Lạc Nhược Hi là ở đây đi tới Thượng Thương, như vậy người tế tự là ai?

Có thể tế tự, chứng minh nhất định là sinh trưởng ở địa phương!

Nhưng người này, vì sao để nàng tới, tại sao nàng lại bị thương, máu tươi chảy tới trong hải dương, xuất hiện loại biến hóa này?

Liên quan tới Lạc Nhược Hi, giống như bí ẩn, ở trong đầu không ngừng quanh quẩn, để hắn phân biệt không rõ, đến cùng xảy ra chuyện gì.

Thậm chí cũng không phân rõ, mình thích cô gái này, đến cùng là người tốt, hay là người xấu.

Trước ngực mang theo dây chuyền, từ trong quần áo lấy ra ngoài.

Chất lỏng màu đỏ bên trong, cảm nhận được linh khí trong hải dương, giống như phát giác được cái gì, dần dần biến thành ấm áp.

- Khẳng định liên quan đến nàng...

Trong lòng chấn động, Trương Huyền không do dự, cấp tốc bơi đi.

Hơn mười phút sau, ngừng lại trước một khe rãnh đáy biển.

Dựa theo Huyền Bối Quy nói, sào huyệt của ba con Giao Sa kia ở chỗ này.

Ngẩng đầu nhìn lại trong khe rãnh, màu nước càng thêm đỏ thẫm, linh khí càng thêm nồng đậm, thảm thực vật bên trong rậm rạp nối liền, cho người ta một loại cảm giác che khuất bầu trời.

- Chắc là địa phương thần huyết rơi vãi nhiều nhất...

Nhìn quanh một vòng, Trương Huyền xác định.

Nơi này tựa như là nơi bắt đầu linh khí, tinh thuần hơn bốn phía, hơn nữa mặt dây chuyền càng thêm khô nóng.

Nếu như muốn điều tra, có liên quan đến Lạc Nhược Hi hay không, hắn là ở chỗ này.

Biết bên trong vô cùng có khả năng nắm giữ ba con Tiên thú Ngụy Thần cảnh, Trương Huyền cũng không sốt ruột đi vào, mà mà trốn ở đằng sau một nham thạch lặng lẽ quan sát.

Phía dưới thảm thực vật rậm rạp, vô cùng thô to, ngăn lại tầm mắt, loáng thoáng có thể nhìn thấy vô số sinh mệnh xuyên qua trong đó, cụ thể cái nào là Giao Sa, sào huyệt lại ở nơi nào, căn bản tìm không thấy tung tích.

Trên đường tới, đã truyền âm trao đổi qua với Huyền Bối Quy.

Ba con Giao Sa này, là dự định thu nó làm thuộc hạ, nó không đồng ý, mới gặp phải vây công.

Nếu không phải mai rùa cứng rắn, lại thêm trốn nhanh, làm không cẩn thận đã sớm chết.

Dù hai bên giao thủ qua, nhưng đối với tình huống trong sào huyệt của ba con Giao Sa thế nào, nó không hề rõ ràng, cũng không cách nào cung cấp tin tức hữu dụng.

- Mặc kệ...

Nhìn không ra thứ gì, tiếp tục chờ ở đây cũng vô dụng, Trương Huyền nhảy lên, dọc theo khe rãnh chui vào.

Khe rãnh to lớn, giống như sơn cốc bên ngoài, không biết bao sâu, không có ánh sáng chiếu xạ, đen như mực!

Thực lực của Trương Huyền bây giờ, đã đạt đến Tiên Quân cảnh, lại thêm Minh Lý Chi Nhãn mạnh mẽ, chút hắc ám ấy, tạm thời còn không ảnh hưởng tới, dán chặt lấy vách đá, chậm rãi du động.

Toàn bộ khe rãnh cực kỳ an tĩnh.

Trước đó nhìn thấy vô số Thánh thú, Tiên thú, giờ phút này giống như biến mất, vậy mà đều không thấy tung tích.

Biết năng lực ẩn nấp của mình, Ngụy Thần cũng không phát hiện được, Trương Huyền cũng không ngại, một bên chạy, một bên không ngừng quan sát.

Cũng không biết là nhận lấy thần huyết ảnh hưởng, hay nguyên nhân khác, thảm thực vật nơi này không chỉ thô to, còn cực kỳ cứng cỏi, nắm lấy một dây leo, tiện tay lôi kéo, cho dù là hắn, muốn một cái xé rách ra cũng rất khó làm được.

Đã có thể so với binh khí Chân Tiên cảnh!

- Chắc là thần huyết, không chỉ để Tiên thú Tiên Quân cảnh thuế biến thành Ngụy Thần, thực vật cũng nhận ảnh hưởng, trở nên cứng cáp mạnh mẽ hơn...

Vẻ mặt Trương Huyền nghiêm túc, trong lòng suy đoán.

Càng tiến vào khe rãnh, linh khí bên trong cũng càng nồng đậm, kèm theo đi sâu, Trương Huyền cảm thấy tế bào toàn thân nhảy lên, như muốn thôn phệ năng lượng trong đó.

Biết một khi hấp thu, khẳng định sẽ bị phát hiện, Trương Huyền ngừng thở, tiếp tục bơi xuống.

Đại khái bơi hơn hai ngàn mét, rốt cục thấy được mặt đất.

Một vách đá to lớn xuất hiện, ngay phía trước là một hang động to lớn.

Minh Lý Chi Nhãn nhúc nhích, quét một vòng, vẻ mặt nghiêm túc.

- Tiểu Quy Quy nói ba con Giao Sa, hẳn là ở chỗ này...

Trong nham động, cho người ta một loại khí tức ngột ngạt, loại cảm giác này giống như Huyền Bối Quy cùng Khôi Hiểu tông chủ, ba con Ngụy Thần cảnh ở trong đó, trước đó nhìn thấy tất cả Tiên thú, Thánh thú, cũng có khả năng ở bên trong.

Lần nữa sờ lên dây chuyền trước ngực, phát hiện càng thêm khô nóng, tới gần hang động, nhiệt lượng tăng lên.

- Chẳng lẽ... Còn có thần huyết chưa bị luyện hóa?

Đồng tử Trương Huyền co rụt lại.

Đoạn đường này, cũng coi như phát hiện quy luật, đại dương thần huyết càng nồng đậm, nhiệt lượng của dây chuyền càng rõ ràng, thời khắc này sơn động để cho nó càng thêm khô nóng, chứng minh vô cùng có khả năng, nắm giữ huyết dịch còn không có luyện hóa!

Nếu như có thể tìm được, dùng thư viện giám định... Chỉ cần không cách nào xác nhận là ai, liền vô cùng có khả năng liên quan đến Lạc Nhược Hi!

- Đi vào!

Chần chờ không đến một phút, Trương Huyền nghiến răng bơi đi.

Đường kính sơn động vài trăm mét, bơi ở trong đó, trên cơ bản không nhìn thấy tung tích, đi một hồi, quả nhiên thấy được không ít Thánh thú, Tiên thú, đang xếp thành đội hình, từng cái huyền phù ở trong động.

Lặng lẽ nhìn sang, những gia hỏa này, thực lực yếu nhất cũng đạt đến Chân Tiên cảnh đỉnh phong, Tiên Quân cảnh chừng mấy trăm.

- Mấy trăm Tiên Quân...

Trái tim Trương Huyền run rẩy.

Loại đội hình này, so với bất kỳ một cái nào của sáu đại tông môn, đều cường đại hơn!

- Lấy thực lực của chư vương, chúng ta hoàn toàn có thể thống trị hải dương, làm cho nhân loại không cách nào đi vào!

- Không sai, ba vị vương giả đều đạt đến Ngụy Thần cảnh, nhân loại sáu đại tông môn cũng kém xem, chỉ cần hiệu lệnh một tiếng, chúng ta liền giết chết toàn bộ nhân loại dám xông vào hải dương, cho bọn hắn cái ra oai phủ đầu, để cho bọn họ biết, ở đây, đến cùng là ai định đoạt!

...

Các Tiên thú lớn tiếng la lên.

Theo thanh âm, Trương Huyền lặng lẽ nhìn lại, ba vương tọa to lớn, đứng sừng sững ở chỗ sâu nhất trong sơn động.

Ba con Giao Sa xếp bằng ở phía trên, cả người tỏa ra uy áp nồng đậm.

Cường giả Ngụy Thần cảnh!

Quả nhiên mỗi một cái đều mạnh hơn Huyền Bối Quy!

Một cái cũng lợi hại như vậy, ba con liên thủ, suy nghĩ một chút cũng không rét mà run.

- Các ngươi nói không sai, lần này triệu tập bọn ngươi tới, chính là muốn nói cho tất cả mọi người, hải dương, là thuộc về chúng ta, nhân loại không thể tiến vào, nếu không, chết...

Trên vương tọa, một con Giao Sa hừ một tiếng, âm thanh chấn toàn bộ sơn động vang lên ong ong.

- Không sai! Thuộc về chúng ta!

- Đuổi sáu đại tông môn đi ra!

- Đặc biệt là Trục Tinh Cung!

...

Tất cả Tiên thú, Thánh thú nghe được “Vương” nói như vậy, tất cả đều hưng phấn không ngừng gào thét.

Trong lúc nhất thời quần ma loạn vũ.

- Bọn chúng đây là muốn thành lập tông môn hoặc chính quyền thuộc về hải dương?

Nghe một hồi, Trương Huyền lắc đầu.

Trước đó, tuy hải dương mạnh mẽ, chủng loại phong phú, nhưng không có đi đến Ngụy Thần cảnh, cho nên ở trước mặt sáu đại tông môn, vẫn không có lực lượng chống lại.

Giờ phút này, một lần toát ra ba con, lại thêm Tiên thú Tiên Quân cảnh nhiều như vậy, liền kìm nén không được dã tâm.

Tính toán thành lập chính quyền thuộc về hải dương, cùng sáu đại tông môn địa vị ngang nhau.

Khó trách vừa rồi nhìn thấy nhiều Tiên thú tụ tập như vậy, chắc là nghe được triệu hoán, đồng thời chạy tới.

- Đầu tiên phải đối phó là Trục Tinh Cung, Trục Tinh đảo bọn họ ngay ở trong hải dương, ta cùng hai vị vương khác thương nghị, tính toán đi qua vây quét, trước cho bọn hắn cái ra oai phủ đầu, để bọn hắn biết, sinh mệnh của hải dương lợi hại! Chỉ cần thành công, sáu đại tông môn liền không ai dám ra tay với chúng ta, tìm chúng ta phiền toái!

Giao Sam lên tiếng trước nói.

Hải dương tài nguyên phong phú, tinh hạch của không ít Thánh thú, Tiên thú có trợ giúp tu luyện rất lớn, bởi vậy dù nơi này nguy hiểm, nhưng sáu đại tông môn vẫn sẽ thỉnh thoảng phái người đến đây săn giết, sưu tập đủ loại bảo vật.

Đặc biệt là Trục Tinh Cung, ở trên đảo hoang, lấy hải dương mà sống.

Trong đó cư trú sinh mệnh, từ trước tới nay lấy săn giết sinh mệnh hải dương, bán khoáng vật trong đó, kiếm tài nguyên sinh tồn.

Thật muốn thống nhất hải dương, để sáu đại tông môn coi trọng bọn họ, nhất định phải lấy bọn hắn khai đao!

- Ra oai phủ đầu cho Trục Tinh Cung là tốt nhất, nhưng... Vương chẳng lẽ quên một màn hơn hai tháng trước, theo ta điều tra... nữ tử triệu hoán Thần Linh, chính là Trục Tinh Cung cung chủ Đỗ Thanh Diên!

Đột nhiên trong đám Tiên thú, một con cá nheo đầu mọc ra mấy cái lỗ tai mở miệng nói.

Gà không đáng tin cậy

dtv-ebook.com

- Là nàng?

Giao Sa sửng sốt một chút:

- Ngươi xác định?

Huynh đệ bọn chúng có thể đột phá Ngụy Thần, chính là bởi vì Thần Linh được Đỗ Thanh Diên triệu hoán đến, nhỏ xuống mấy giọt máu tươi.

- Ta phái ra hơn mười vạn thuộc hạ, bốn phía tìm hiểu, có thể trăm phần trăm xác định!

Cá nheo nói.

- Có thể triệu hoán Thần Linh lại như thế nào? Tình huống lúc đó ta thấy được, vị Thần Linh kia mới đi vào Thượng Thương không bao lâu, liền phá vỡ không gian đi địa phương khác, sau đó không có xuất hiện qua! Chỉ cần Thần Linh không có, chúng ta đều là Ngụy Thần tới chiến đấu, ai thắng ai thua, còn chưa nhất định!

Giao Sa hừ lạnh.

- Đại ca nói không sai! Nơi này là Di Khí đại lục, Thần Linh tới, sẽ bị lây nhiễm, từ đó thực lực rớt xuống! Nguyên nhân chính là như vậy, trừ Thần điện, không có Thần Linh nào sẽ tới, cho dù Trục Tinh cung có thể câu thông, cũng không có khả năng để Thần tới giúp bọn hắn chiến đấu!

Giao Sa thứ hai nói:

- Đã như vậy, thì có gì phải sợ? Trục Tinh cung cung chủ mạnh hơn, cũng chỉ một người mà thôi, huynh đệ chúng ta ba người, giết nàng dễ

như trở bàn tay!

- Ông trời để huynh đệ chúng ta đột phá, chứng minh số mệnh đã xuất hiện ở đại dương, không thể dài chí khí người khác, diệt uy phong nhà mình! Thời đại thuộc về đại dương, lập tức liền muốn tới, đối phương săn giết bao nhiêu hải quái, chúng ta liền săn giết bao nhiêu nhân loại! Để cho bọn họ biết, đại dương không thể bắt nạt!

Giao Sa thứ ba nói.

- Không thể bắt nạt!

Trong nháy mắt, bầu không khí bị nhen lửa, vô số Tiên thú, Thánh thú tôm, bạch tuộc, cua, trai... Không ngừng giãy dụa, vô cùng kích động.

Mấy ngàn năm qua, nhân loại xây dựng sáu đại tông môn, quản lý thiên hạ, sinh vật biển không dám tùy tiện lên bờ, nếu không nhẹ thì bị giết, nặng thì diệt tộc... Hiện tại, bọn chúng rốt cục cũng có cường giả Ngụy Thần cảnh tọa trấn, không cần tiếp tục lo lắng!

- Trục Tinh cung cung chủ?

Trương Huyền giấu ở phía sau cau mày.

Trục Tinh cung, là Dị Linh tộc sáng lập, nếu Lạc Nhược Hi là Linh Thần của bọn họ... Nhận triệu hoán, liền vô cùng bình thường!

Trước đó suy đoán nếu như đều đúng, vị cung chủ kia triệu hoán Linh Thần hạ giới, Linh Thần Lạc Nhược Hi đi vào Thượng Thương, đi vào danh sư đại lục, cướp đoạt Xuân Thu đại điển...

- Xem ra muốn biết tất cả, nơi này không phải quan trọng, Đỗ Thanh Diên cung chủ mới là trọng yếu nhất!

Suy đoán Thần Huyết Thạch khả năng liên quan đến Lạc Nhược Hi, liền vội vàng đi tới nơi này, giờ phút này mới phát hiện, đi nhầm phương hướng.

Đỗ Thanh Diên là người triệu hoán, làm sao không biết Lạc Nhược Hi là ai? Ở nơi nào?

Muốn điều tra tin tức chuẩn xác nhất, tìm nàng hỏi thăm rõ ràng, sẽ không có bất kỳ nghi vấn!

- Đi về trước đi...

Xác nhận chuyện này, Trương Huyền lại không chờ lâu.

Không nói bên trong có ba con Tiên thú Ngụy Thần cảnh, chỉ nói mấy trăm Tiên Quân, hắn cũng không chống lại được!

Mục đích tìm kiếm thần huyết, chính là xác nhận Lạc Nhược Hi có tới Thượng Thương hay không, người lại đi nơi nào... Đã có thể từ trong miệng vị cung chủ kia biết được tin tức này, liền không cần tiếp tục chờ đợi ở đây!

Dù sao quá mức nguy hiểm, tuy hắn kẻ tài cao gan cũng lớn, nhưng còn không có ngốc đến muốn tự tìm đường chết.

Thân thể co rụt lại, vừa định bơi ra sơn động, đột nhiên cảm thấy trong động linh lực khuấy động, một cỗ năng lượng to lớn nhộn nhạo, dây chuyền trên cổ bỗng nhiên xiết chặt, tỏa ra khí tức để cho người ta nóng hổi.

Vội vàng quay đầu, ngay sau đó nhìn thấy Giao Sa thứ nhất, đuôi to nhẹ nhàng run lên, một giọt máu đỏ xuất hiện ở trước tất cả Tiên thú, Thánh thú.

Huyết dịch chỉ lớn bằng hạt mè, không đạt tới tiêu chuẩn một giọt, mặc dù như thế, vẫn tỏa ra lực lượng để cho người ta kinh dị, tựa như ẩn chứa một thế giới, chỉ cần thả ra, toàn bộ đại dương sẽ không chịu nổi, triệt để sôi trào.

- Đây là thần huyết...

Giao Sa nhìn quanh một vòng:

- Huynh đệ chúng ta, chính là nuốt thứ này, mới tấn cấp Ngụy Thần! Chỉ cần các ngươi trung thành hiệu trung, huynh đệ chúng ta sẽ không keo kiệt!

- Đại vương yên tâm, chúng ta nhất định lòng son dạ sắt, tuyệt không làm trái!

Nhìn thấy thần huyết xuất hiện, rất nhiều Tiên thú ánh mắt mập mờ, hưng phấn không ngừng gào thét.

Huyết dịch Thần Linh chân chính, nuốt một giọt, liền có thể xung kích Ngụy Thần... đối với bất kỳ sinh mệnh nào đều có lực hấp dẫn lớn lao.

Nhìn thấy hình dáng của chúng thú, Giao Sa thoả mãn gật đầu.

Thực lực siêu tuyệt, lại thêm hi vọng, cấp dưới tất nhiên sẽ trung thành tuyệt đối, không dám tiếp tục phản kháng.

- Tu vi đi đến Ngụy Thần, quả nhiên đều không thể khinh thường...

Trước đó Huyền Bối Quy bày kế, Khôi Hiểu tông chủ và Bạch Huyền Sinh đều trúng chiêu, Giao Sa này, vậy mà cũng thuần thục thủ đoạn chưởng ngự cấp dưới, xem ra đi đến Ngụy Thần cảnh, mạnh mẽ không chỉ thực lực, mưu trí cũng không thể coi nhẹ.

- Đi thôi!

Tuy muốn điều tra thuộc tính cụ thể của thần huyết, nhưng nắm giữ ở trong tay Giao Sa, thực lực của hắn khẳng định lấy không được, không cần thiết mạo hiểm, thân thể Trương Huyền lần nữa chuyển một cái, vừa định rời khỏi, liền nghe một âm thanh nổi giận vang lên.

- Ai!

Ầm ầm!

m thanh rất lớn, tựa như tiếng sấm, chấn toàn bộ sơn động không ngừng lay động, tựa như bất cứ lúc nào cũng sẽ sụp đổ, ngay sau đó ba cỗ khí tức cường đại đến cực điểm lan ra, giống như muốn xé rách không gian.

- Chuyện gì xảy ra?

Trương Huyền cau mày.

Hắn một mực áp chế khí tức, dựa theo tình huống bình thường, cho dù đối phương là cường giả Ngụy Thần cảnh, cũng không phát hiện được mới phải, phát hiện đã sớm phát hiện, làm sao vừa muốn đi liền như vậy?

Trong lòng nghi hoặc, vội vàng quay đầu, chỉ nhìn một cái, da đầu Trương Huyền suýt chút nữa nổ tung.

Chỉ thấy giọt thần huyết vừa rồi lơ lửng ở trước mặt chúng thú, chẳng biết lúc nào biến mất không thấy gì nữa, toàn bộ sơn động, tất cả Tiên thú, Thánh thú đều xuất hiện hoảng loạn.

Ba con Giao Sa Ngụy Thần cảnh càng nổi giận, lực lượng mạnh mẽ khuấy động bốn phía, tựa hồ muốn xé người trộm đi huyết dịch thành bột phấn.

- Ở nơi đó...

Đột nhiên, một Tiên thú hô lên, ngay sau đó một dòng nước thẳng tắp bắn lên hang núi, trên vách đá, đá vụn bắn tung toé.

Theo dòng nước, Trương Huyền ngẩng đầu nhìn lại, thân thể run rẩy, suýt chút nữa từ trên vách đá rơi xuống.

Chỉ thấy góc tường cách đó không xa, một Tiểu Hoàng Kê đang vụng về bơi trong nước, một bên bơi lội, một bên ợ một cái, lực lượng thần huyết ở trong người khuấy động, hiển nhiên vừa rồi giọt thần huyết kia, bị tên này vụng trộm nuốt mất...

- Ngươi tìm đường chết, ta không cùng ngươi...

Trương Huyền có chút phát điên, nào còn dám do dự, xoay người bỏ chạy.

Cái này quá không đáng tin cậy a!

Mấy trăm Tiên Quân, ba con Ngụy Thần... Quang minh chính đại chạy tới nuốt thần huyết của người ta, không phải muốn chết sao?

- Chủ nhân, chờ ta...

Bên này còn chưa đi xa, âm thanh của Tiểu Hoàng Kê vang lên, sau một khắc...

Đã đi tới trước mặt.

- Uy lực của thần huyết quá lớn, ta có chút không chịu nổi, chạy không nổi rồi, muốn nghỉ ngơi một lát...

Hô!

Nói còn chưa dứt lời, thân thể, Tiểu Hoàng Kê trực tiếp chui vào túi thú sủng.

- ...

Nhìn rất nhiều Tiên thú vẻ mặt ngây người, Trương Huyền sắp khóc.

Sao lại thu một gia hỏa không đáng tin cậy như thế chứ?

Ngươi là trực tiếp ngủ, ta con mẹ nó làm sao bây giờ?

- Trốn!

Tức giận sắp nổ tung, hận không thể ngay lập tức lấy gia hỏa kia ra nướng ăn.

Bất quá cũng biết lúc này không phải thời điểm tức giận, không dám do dự, thi triển ra Thiên Đạo thân pháp, xoay người bỏ chạy.

Không trốn nữa, mạng sẽ bị mất...

- Bắt hắn lại!

- Nhân loại lại dám tới đây, còn cướp đi thần huyết, tự tìm cái chết!

- Chặt hắn thành thịt nát cho chó ăn!

- Đừng cho chó ăn, lãng phí, cho ta ăn...

Từng tiếng gào thét, rất nhiều Tiên thú đều điên rồi.

Bọn chúng vừa lời thề son sắt muốn chém giết nhân loại, đuổi nhân loại ra đại dương, kết quả liền toát ra một cái, không chỉ lẻn vào sào huyệt, còn cướp thần huyết đi.

Rầm rầm rầm!

Vô số lực lượng ở bên người không ngừng nổ tung, da đầu Trương Huyền run lên, muốn khóc ra thành tiếng, một bên né tránh, một bên phóng ra ngoài.

Chỉ là tới xem một chút, đánh đấm giả bộ cho có khí thế...

Thần huyết, thật không phải ta cầm...

- Nói đến là đến, nói đi là đi, thật muốn như vậy, uy danh của chúng ta ở đâu!

Giao Sa cũng triệt để nổi giận.

Con Giao Sa màu nâu xanh gào lên một tiếng, đuôi bỗng nhiên cuốn một cái, giống như thuấn di xuất hiện ở trước Trương Huyền, ngăn lại đường đi.

Cho dù Thiên Đạo thân pháp của Trương Huyền mạnh mẽ, nhưng ở trong nước cũng bị ngăn cản, vốn không cách nào phát huy tốc độ mạnh nhất, huống chi đối phương còn là Ngụy Thần cảnh, một mực sống ở trong nước!

Có thể nói ở trước mặt đối phương, tốc độ của hắn không còn sót lại chút gì!

- Chết!

Xuất hiện ở phía trước, cái đuôi của Giao Sa bỗng nhiên co lại, lực lượng hùng vĩ trút xuống, không gian xuất hiện đổ sụp, xem ra một khi bị đánh trúng, coi như tu vi của hắn đã tấn cấp đến Tiên Quân sơ kỳ, cũng khẳng định không chịu nổi!

Cường giả Ngụy Thần cảnh am hiểu công kích, quả nhiên mạnh mẽ hơn Huyền Bối Quy không chỉ gấp đôi!

Trương Huyền tràn đầy lo lắng.

Trước đó cảm thấy tốc độ của Huyền Bối Quy rất nhanh, lúc này mới phát hiện, ở trước mặt đối phương, chậm giống như ốc sên.

Khó trách trước đó Phong Thiêm trưởng lão nói, đại gia hỏa kia ở trong hải dương tốc độ không nhanh... Nguyên lai là so sánh với hải yêu!

Cúi đầu liếc mắt nhìn, phía dưới đã chất đầy rất nhiều Tiên thú Tiên Quân cảnh, rậm rạp chằng chịt, không biết bao nhiêu, sau lưng hai Giao Sa Ngụy Thần cảnh cũng bay lên, đằng đằng sát khí.

Hắn phản ứng rất nhanh, tốc độ cũng không chậm, nhưng nơi này dù sao cũng là sào huyệt của đối phương, mới không đến một cái hô hấp đã lâm vào bao vây, lại khó trốn thoát.

- Ra!

Tình huống nguy cấp, không cho phép hắn suy nghĩ nhiều, ngón tay bỗng nhiên bắn ra.

Hô hô hô hô hô!

Năm chuôi trường kiếm Tiên Quân đỉnh phong xuất hiện ở phía trước.

Hướng lên trên chỉ một cái, năm chuôi trường kiếm ẩn chứa Thần chi kiếm ý lập tức đâm tới.

Giao Sa công kích quá mạnh, khẳng định không thể đón đỡ, bởi vì một khi không tiếp nổi, tất nhiên sẽ bị công kích vào sơn động, mất đi thời cơ chạy trốn tốt nhất, còn muốn rời khỏi, liền không thể nào làm được!

Cho nên...

Lúc này muốn chạy trốn, chỉ có thể dùng những biện pháp khác!

Trước sau đều là Giao Sa Ngụy Thần cảnh, phía dưới cùng trái phải đều là Tiên thú Tiên Quân cảnh... Đường ra duy nhất chính là bức tường phía trên!

Chỉ cần có thể đục ra một cái lỗ thủng, hoàn toàn có thể đi vào hạp cốc, mượn vô số thảm thực vật bỏ trốn!

Dù sao dáng người hắn so với những hải yêu to lớn kia, bé nhỏ không đáng kể, chỉ cần thoát ly nơi đây, mượn thủ đoạn ngụy trang ẩn núp, không bị phát hiện còn có hi vọng nhất định!

Giao Sa vây công

dtv-ebook.com

Ầm!

Năm chuôi trường kiếm Tiên Quân đỉnh phong, đồng thời thả ra Thần chi kiếm ý, uy lực vượt xa các loại chiêu số như Nhất Kiếm Uông Dương lúc trước, trên bức tường, thời gian nháy mắt liền bị khuấy lên một cửa động.

Trương Huyền chui vào.

Vừa tiến vào, phía dưới bạo liệt, địa phương trước đó xuất hiện vết nứt màu đen, không gian mẫn diệt.

- Nhanh!

Biết chỉ là thừa dịp đối phương không sẵn sàng, một khi phản ứng lại, dùng lực lượng đánh nát vách đá, mình cũng sẽ chạy trốn không xong, lực lượng liều trong cơ thể mạng vận chuyển, năm chuôi trường kiếm giống như biến thành cối xay thịt, nham thạch phía trước tới đụng một cái, lập tức vỡ thành bột phấn, dung hòa vào đại dương, trở nên đục ngầu.

- Trốn chỗ nào...

Rầm rầm rầm!

Kèm theo gào thét, vách đá phía dưới lay động, toàn bộ sào huyệt của Giao Sa xuất hiện từng vết rách, bất cứ lúc nào cũng sẽ sụp đổ.

Xem ra Giao Sa cũng không nghĩ tới hắn sẽ trực tiếp chui vào vách đá, theo sát vọt lên.

Dáng người Trương Huyền nhỏ, cửa động cũng chỉ đủ hắn một người chui vào, Giao Sa dáng người lớn, muốn xông lại, chỉ có thể dựa vào lực lượng bản thân mở ra.

Chân khí không ngừng bộc phát, ba cái hô hấp sau, Trương Huyền từ trong vách đá chui ra, đi tới bên ngoài sào huyệt.

Bàn tay lớn vồ một cái, thu trường kiếm vào nhẫn, vội vã bay vào trong thảm thực vật.

Còn chưa đi xa, sơn động phía dưới phát ra nổ vang trầm muộn, tất cả sụp đổ, Giao Sa theo sát ở sau lưng từ trong nước biển đục ngầu vọt tới, miệng bỗng nhiên mở ra, gầm thét một tiếng.

Ầm!

Dòng nước điên cuồng dâng lên, thảm thực vật trước đó Trương Huyền cho rằng vô cùng chắc chắn, ở dưới dòng nước kia yếu ớt tựa như bọt biển.

- Chém!

Thấy lực lượng tới quá nhanh, căn bản chạy trốn không xong, sắc mặt Trương Huyền tái xanh, Đồng Thường kiếm xuất hiện ở trong lòng bàn tay, bỗng nhiên bổ xuống.

Kiếm khí rộng lớn, cùng dòng nước đụng một cái, liền cảm thấy gan bàn tay run lên, tuy ngăn lại công kích của đối phương, nhưng ngực khó chịu, cả người bay về phía sau.

- Thật mạnh...

Đồng tử Trương Huyền co rút lại, thân thể cứng ngắc.

Đây là lần đầu tiên hắn cùng cường giả Ngụy Thần cảnh chiến đấu chính thức.

Trước đó thuần phục Huyền Bối Quy, là mượn lực lượng của Tiểu Hoàng Kê, hiện tại tên này đưa tới tai họa, trốn vào túi thú sủng, bản thân một mình đối mặt loại cường giả cấp bậc kia, giờ mới hiểu được đáng sợ như thế!

Cho dù đột phá đến Tiên Quân sơ kỳ, thân thể đạt tới Tiên Quân đỉnh phong... Ở trước mặt đối phương, vẫn không đỡ nổi một đòn!

Khống chế lại thân thể lăn mình, Trương Huyền tiếp tục lao nhanh ra ngoài.

Một Ngụy Thần đã đáng sợ như thế, ba con toàn bộ đi ra, lại thêm mấy trăm Tiên Quân, không trốn, cũng chỉ có thể chết ở chỗ này.

- Đoạt đồ vật liền muốn trốn, nơi nào có chuyện tốt như vậy!

Lần nữa nghe được âm thanh như sấm rền, ngẩng đầu nhìn lại, một cái miệng to lớn xuất hiện ở phía trước, vô số hàm răng sắc nhọn, tựa như vũ khí, mang theo cảm giác băng hàn.

Hai con Giao Sa khác đã lấy tốc độ nhanh hơn rời sơn động, ngăn ở trên đường chạy trốn của hắn!

m thanh kết thúc, một dòng nước càng thêm to lớn từ bên trên trút xuống.

Không dám tiếp tục giữ lại, cổ tay Trương Huyền khẽ đảo, trước đó luyện hóa vũ khí Ngụy Thần xích sắt, tích tụ cùng một chỗ, tạo thành một lá chắn to lớn.

Mạnh mẽ nổ vang, vô số thảm thực vật, nham thạch vỡ thành bột phấn.

Ở dưới trùng kích to lớn, hai tay Trương Huyền run lên, có loại cảm giác không nhấc lên nổi.

Vũ khí Ngụy Thần cảnh, cho dù ngăn lại công kích của đối phương, nhưng cũng chấn hắn lục phủ ngũ tạng lay động, bị trọng thương.

- Tạo cái nghiệt gì a...

Trương Huyền khóc không ra nước mắt.

Hắn thật chỉ là muốn dò xét, không muốn quấy nhiễu đối phương, cũng xác thực dựa theo cái này làm, ai có thể nghĩ tới... Tiểu Hoàng Kê không đáng tin cậy như vậy?

Đổi lại trước kia, không đáng tin cậy, liền không đáng tin cậy, chí ít có thể giải quyết vấn đề...

Nhưng hiện tại ngươi nuốt thần huyết tìm địa phương ngủ, ta lại bị ba cường giả Ngụy Thần cảnh đuổi giết...

Thật có loại cảm giác muốn điên!

- Vũ khí Ngụy Thần cảnh?

Nhìn thấy hắn tế ra lá chắn, con mắt Giao Sa sáng lên:

- Một giọt thần huyết, đổi lấy một kiện binh khí, đáng giá...

Thần huyết mạnh hơn, sau khi hấp thu một giọt đột phá Ngụy Thần, tiếp tục hấp thu, hiệu quả cũng không lớn!

Nhưng nếu như luyện hóa vũ khí Ngụy Thần cảnh, thực lực có thể bạo tăng gấp đôi.

Rầm rầm rầm!

Ba Tiên thú Ngụy Thần cảnh đồng thời ra tay, dòng nước từ ba phương hướng nghiền ép.

- Huyền Bối Quy, mau dẫn ta chạy trốn...

Dùng xích sắt biến thành lá chắn lần nữa chặn lại, Trương Huyền bị chấn đến toàn thân bại liệt, cả người sắp muốn sụp đổ, tinh thần khẽ động, Huyền Bối Quy xuất hiện ở phía trước.

Hô!

Trong nháy mắt nó tăng tới hơn trăm mét, mang theo Trương Huyền xông tới biển mặt.

Tốc độ của nó nhanh hơn Trương Huyền nhiều, có điều nó nhanh, ba con Giao Sa càng nhanh, lực lượng tấn công không ngừng, tựa như muốn đè nát đại dương.

- Lão Quy, không nghĩ tới ngươi không thần phục chúng ta, vậy mà thần phục nhân loại, thật sự là bại hoại của đại dương!

- Coi như thần phục nhân loại, tìm cường giả thì cũng thôi, một cái Tiên Quân sơ kỳ... Làm sao càng lăn lộn càng kém cỏi thế hả?

- Thứ không biết chết sống, đã tới thì đừng đi, cùng chủ nhân mới nhận của ngươi chết ở đây đi!

...

Cười lạnh từ bốn phía vang lên, làm đối thủ cũ, giờ phút này nhìn thấy Huyền Bối Quy nhận chủ, ba con Giao Sa đều mở miệng châm chọc.

- Chủ nhân, chúng ta khả năng không trốn thoát được...

Bị liên tục công kích vài cái, tốc độ giảm mạnh, ngay cả khe hở cũng chưa chạy ra, Huyền Bối Quy bất đắc dĩ truyền âm tới.

Trước đó nó có thể chạy trốn, là bởi vì gặp công kích xoay người bỏ chạy, hơn nữa đối phương không có ý tứ đuổi tận giết tuyệt, mới may mắn thoát khỏi.

Hiện tại, vị chủ nhân này, cướp đi thần huyết của người ta, sào huyệt san thành bình địa...

Thù hận không đội trời chung, làm sao trốn được?

- Là trốn không thoát...

Trương Huyền ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy thời điểm hai bên chiến đấu, những Tiên thú Tiên Quân cảnh vừa rồi ở trong đại điện, đã phong tỏa tất cả thông đạo có thể chạy trốn.

Nói cách khác, bất luận từ con đường nào đi, đều sẽ gặp phải công kích, mà cuối cùng sẽ rơi vào ba con Giao Sa bao vây.

- Làm sao bây giờ?

Huyền Bối Quy sắp khóc.

Trước đó liền khuyên chủ nhân đừng đi qua, kết quả... đối phương không nghe, lần này tốt!

Chẳng lẽ thật vất vả trốn đi, kết quả vẫn chết ở chỗ này?

- Đã không có cách nào trốn, vậy thì chiến đấu đi...

Trương Huyền từ trên mai rùa đứng thẳng người.

Mặc dù đối phương là ba cường giả Ngụy Thần cảnh, nhưng hắn có vũ khí Ngụy Thần cảnh, thú sủng Ngụy Thần cảnh, lại có phần thân cùng rất nhiều Vô Hồn Kim Nhân, đối phương thật muốn lưu lại nhóm người mình, cũng không dễ dàng như vậy!

- Chiến đấu?

Thân thể Huyền Bối Quy lay động:

- Đánh như thế nào? Ta nhiều nhất ngăn lại một con...

- Ngươi ngăn lại một con, ta nghĩ phương pháp chém giết một con, chỉ cần chết đi một cái, bọn chúng sẽ kiêng kị...

Trương Huyền nói.

Ba con Giao Sa, tuy liên minh, nhưng hắn không tin có tình nghĩa chân chính gì, một khi một con tử vong, hai con còn lại tất nhiên sẽ kiêng kị,

Tiên thú Tiên Quân cảnh vây chung quanh cũng sẽ cảm thấy sợ hãi.

Đến lúc đó, liền có cơ hội chạy trốn!

Dù sao mục tiêu của hắn là rời đi nơi này, cũng không phải giết toàn bộ.

- Tốt!

Huyền Bối Quy cắn răng, đầu cùng tứ chi lần nữa rúc vào mai rùa, bỗng nhiên vọt tới một con Giao Sa trong đó.

Tay Trương Huyền run lên, lá chắn lần nữa biến trở về xích sắt, đi theo sát.

- Đối thủ của ngươi là ta!

Bơi không bao xa, một con Giao Sa lao đến, đuôi lớn quét qua.

Trương Huyền bay ngược, tầng tầng lớp lớp đâm vào trên vách đá, đập ra một cái hố to.

- Hừ!

Lau đi máu tươi tràn ra khóe miệng, tinh thần Trương Huyền khẽ động, một con Vô Hồn Kim Nhân lập tức bay ra, thẳng tắp vọt tới Giao Sa.

- Thế nào, còn có giúp đỡ?

Giao Sa sững sờ, miệng há lớn, mở miệng nuốt Vô Hồn Kim Nhân vào trong bụng:

- Đây không phải giúp đỡ, mà là đồ ăn a...

- Hừ...

Tinh thần Trương Huyền khẽ động.

Ầm!

Vô Hồn Kim Nhân bị đối phương nuốt vào trong bụng, trong nháy mắt tự bạo ra.

Hắn khống chế thứ này để đối phương ăn, chính là vì thế.

- Phốc!

Ở dưới vụ nổ, Giao Sa phun ra máu tươi, hàm răng sắc bén mất một cái, tràn đầy chật vật.

- Lại dám làm tổn thương ta, ta muốn ngươi chết...

Cảm nhận được trong cơ thể đau rát, Giao Sa sắp điên rồi.

Từ khi tu vi đi đến Ngụy Thần cảnh, còn chưa hề nhận qua thương nặng như vậy!

Vèo!

Thẳng tắp lao đến Trương Huyền, miệng lớn mở ra, muốn nuốt kẻ trước mắt này.

- Như vậy cũng không sao...

Mí mắt Trương Huyền nhảy loạn.

Vô Hồn Kim Nhân Tiên Quân đỉnh phong tự bạo, Tiên Quân đỉnh phong bình thường ở trong phạm vi trăm mét, đều sẽ bị nổ chết, tên này ở trong bụng bùng nổ, vậy mà chỉ phun một ngụm máu, mất cái răng liền không sao... Ngụy Thần cảnh thật mạnh mẽ như vậy?

Xích sắt lần nữa hóa thành lá chắn, chặn lại đối phương cắn xé, Trương Huyền vừa định lại ném một con Vô Hồn Kim Nhân đi vào trong miệng đối phương, liền thấy một con Giao Sa khác đi tới sau lưng.

- Chỉ có thể dùng phân thân...

Biết một khi đối phương công kích, hai mặt thụ địch, Tiểu Hoàng Kê lại không đáng tin cậy, vô cùng có khả năng chết ở chỗ này, Trương Huyền cắn chặt răng, vừa định tế ra phân thân và Ngoan Nhân chặn lại người sau, liền thấy Giao Sa vội vã xông tới đột nhiên ngừng lại, âm thanh vang vọng toàn bộ hải vực.

- Tất cả đều dừng lại!

Ầm ầm!

Chính là con trước đó ngồi ở vương tọa thứ nhất, trong ba con Giao Sa thực lực mạnh nhất.

Nghe được quát tháo, con Giao Sa muốn nuốt lấy Trương Huyền nhịn không được ngừng lại, con cùng Huyền Bối Quy chiến đấu cũng lơ lửng giữa không trung.

- Lão đại, nhân loại này xông đến đây, cướp đi thần huyết, tội không thể tha, nhất định phải giết chết...

Giao Sa rụng răng tức giận nói.

- Đúng vậy lão đại, tại sao phải dừng lại, tuy thủ đoạn của bọn hắn nhiều, nhưng chỉ cần chúng ta liên thủ, vẫn có thể giết chết...

Con Giao Sa thứ hai theo sát nói.

- Câm miệng cho ta!

Giao Sa được xưng lão đại hét lớn một tiếng, cắt đứt hai tiểu đệ la ó, lần nữa nhìn về phía Trương Huyền, đôi mắt thật to đánh giá, không dám có chút bỏ sót.

Thấy bộ dáng này của đối phương, không biết là dụng ý gì, Trương Huyền híp mắt lại, tiên lực trong cơ thể vẫn vận chuyển, sợ đối phương đánh lén.

Ngay thời điểm hắn tràn đầy không hiểu, không biết làm sao, Giao Sa kia đột nhiên khom người, quỳ mọp xuống đất.

- Thuộc hạ bái kiến chủ nhân!

Thuần phục Giao Sa

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

- Chủ nhân?

- Thuộc hạ?

Huyền Bối Quy cùng Trương Huyền liếc mắt nhìn nhau, tất cả đều ngây người.

Mới vừa rồi còn không chết không thôi, lúc nào thành thuộc hạ?

Không riêng gì hai người bọn họ, bốn phía rất nhiều Tiên thú, Thánh thú cũng bối rối.

Vương giả của bọn họ, căm thù nhân loại đến tận xương tuỷ, hận không thể đuổi tận giết tuyệt, mới vừa rồi còn định ra dạy dỗ sáu đại tông môn... Thế nào trong nháy mắt liền làm phản rồi?

Thân thể cung giống như tôm chín, xưng hô một nhân loại làm chủ?

- Lão đại, ngươi làm sao nhận một tiểu nhân vật như vậy làm chủ...

Hai con Giao Sa còn lại cũng không dám tin tưởng.

- Ngậm miệng!

Giao Sa gầm thét:

- Còn không nhanh tới, bái kiến chủ nhân!

Hai con Giao Sa không biết lão đại đến cùng là dụng ý gì, có điều không dám vi phạm mệnh lệnh, đuôi vặn vẹo uốn éo, bơi tới trước Trương Huyền, liếc mắt nhìn, đồng tử co rụt lại, đồng loạt quỳ gối:

- Thuộc hạ, bái kiến chủ nhân!

- Cái này...

Trương Huyền không biết đối phương là dụng ý gì, chần chờ một chút, mở miệng nói:

- Nhận chủ đi!

Mặc kệ thành tâm hay óng kịch, chỉ cần nhận chủ, liền không cách nào thay đổi.

- Vâng!

Không chần chờ chút nào, ba Giao Sa đều tế ra tinh huyết của mình.

Tiếp nhận tinh huyết, hoàn thành nghi thức nhận chủ, trong đầu nổ vang, lúc này mới phát hiện, đối phương không có chút quỷ kế nào, chân tâm thật ý nhận hắn làm chủ.

- Các ngươi đây là...

Mới vừa rồi còn đánh khó bỏ khó phân, hận không thể xé hắn thành mảnh nhỏ, sau một khắc biến thành thú sủng của mình, cam tâm tình nguyện, Trương Huyền có chút không hiểu rõ nổi.

Cái tính tình này cũng rất cổ quái, chẳng lẽ... bản thân thật rất có mị lực, chỉ nhìn một cái, liền có thể để bọn chúng cúi đầu xưng thần?

Quan trọng là mình không có toả ra khí tức bá vương gì ah!

- Sở dĩ chúng ta có thể đột phá Ngụy Thần cảnh, là bởi vì nuốt huyết dịch Thần Linh, trên người chủ nhân mang theo tín vật của Thần Linh, chúng ta tự nhiên phải phụng ngươi làm chủ!

Giao Sa thực lực mạnh nhất, nhìn ra hắn nghi hoặc, giải thích nói.

- Tín vật?

Trương Huyền cúi đầu nhìn về phía dây chuyền trước ngực, trước đó là đặt ở trong quần áo, bởi vì cảm nhận được thần huyết, sinh ra khô nóng, lấy ra ngoài, giờ phút này đang treo ở trên cổ.

- Vâng!

Giao Sa cung kính gật đầu.

Trương Huyền giật mình.

Trước đó liền suy đoán ra, thần huyết liên quan đến Lạc Nhược Hi, hiện tại xem ra, đã xác định.

Giao Sa nuốt máu tươi của nàng rơi vãi, mới đột phá đến Ngụy Thần, nhìn thấy tín vật của nàng, tự nhiên có cảm ứng, không còn dám tiến hành công kích.

Còn Huyền Bối Quy, lúc trước vì sao không nhận ra được, là bởi vì trước đó vẫn giấu ở dưới quần áo, đối phương căn bản không có nhìn thấy.

- Để bọn chúng trước tản đi đi! Ta có chuyện muốn hỏi ngươi!

Đã nhận chủ, sẽ không còn nguy hiểm, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, dặn dò một tiếng, uống một bình nước tắm Tiểu Hoàng Kê, lúc này mới cảm thấy thương thế khôi phục lại.

Giao Sa dặn dò vài câu, rất nhiều Tiên thú Tiên Quân vây chung quanh, cho dù không cam lòng, nhưng vẫn nghe theo mệnh lệnh, lui ra ngoài.

Tất cả Tiên thú rời khỏi, lúc này Trương Huyền mới nhìn về phía ba con Giao Sa:

- Đã thần phục ta, thì lấy cái tên, mới có thể thuận tiện ghi nhớ... Ngươi gọi Đại Sa, ngươi gọi Nhị Sa, ngươi gọi Tam Sa!

- ???

Ba huynh đệ Giao Sa.

- Ngươi nói Trục Tinh cung cung chủ làm sao tế tự Thượng Thương, Thần Linh làm sao giáng thế, cuối cùng lại đi nơi nào, tỉ mỉ nói một lần...

Không để ý tới huynh đệ Tam Sa buồn bực, Trương Huyền hỏi.

- Hơn hai tháng trước, Trục Tinh cung cung chủ đột nhiên xuất hiện ở đây, lúc ấy chúng ta cũng không biết, thấy có nhân loại đi vào khu không người, tất cả đều vô cùng tức giận, chạy tới tìm nàng phiền phức, kết quả... đều bị đả thương!

Nhớ tới tình huống hôm đó, Đại Sa nói.

Lúc đó nó chỉ là Tiên Quân đỉnh phong, tự nhiên không phải đối thủ của cường giả Ngụy Thần cảnh.

- Sau đó nàng lấy máu tươi của rất nhiều Tiên thú tế tự, xé rách không trung, tiếp đón Thần Linh. Lần đầu tiên không thành công, lại thử một lần, bởi vì hao hết lực lượng toàn thân, trong nháy mắt biến thành bà lão. Chúng ta vốn cho rằng sẽ chết đi, kết quả... Thần Linh xuất hiện!

Nói đến Thần Linh, Đại Sa run lẩy bẩy, không chỉ kích động, còn vì sợ hãi.

- Bởi vì lực lượng của Trục Tinh cung cung chủ không đủ, cho dù thi triển hai lần tế tự, không gian bích lũy quá cường đại, Thần Linh không cách nào xuyên qua tới, bất quá... Vị Thần Linh này vô cùng quả quyết, liều mạng bị không gian bích lũy trọng thương, mạnh mẽ đi tới nơi này... Không gian phong bạo phản phệ rất cường đại, mới để cho nàng chảy xuống không ít máu tươi...

- Huynh đệ chúng ta vốn bị thương, nhìn thấy Thần Linh nhỏ xuống huyết dịch, nghĩ đến dù sao cũng chết một lần, mỗi cái nuốt một giọt, sau đó... lâm vào hôn mê, chuyện về sau cũng không rõ ràng!

- Không rõ ràng? Ngươi không phải mới vừa nói... Vị Thần Linh kia rời đi sao?

Trương Huyền cau mày.

- Đúng ta nhìn thấy...

Tam Sa bơi tới:

- Lá gan của ta tương đối nhỏ, thôn phệ huyết dịch hơi trễ, loáng thoáng nhìn thấy vị Thần Linh kia, tay ở trên người Trục Tinh cung cung chủ vỗ vỗ, người sau lập tức từ lão giả biến trở về trẻ tuổi! Nói một câu gì đó, về sau dường như lại có người tiến hành tế tự, xé rách không gian đi vào...

- Lại có người tế tự?

Trương Huyền suy nghĩ.

Hẳn là Thần Dung Hoàng tiến hành tế tự, sau đó Lạc Nhược Hi xuyên qua hàng rào, đi vào Danh Sư đại lục.

Có lẽ chính là bởi vì liên tục xuyên qua hai hàng rào giới vực, thương thế nghiêm trọng, lúc này mới ngụy trang thành Danh Sư lục tinh...

Đương nhiên đây chỉ là suy đoán, cụ thể tình huống gì, chỉ có thể nhìn thấy Trục Tinh cung cung chủ, mới có thể tỉ mỉ hỏi thăm.

Lần nữa lấy hình ảnh của Lạc Nhược Hi, để ba thú nhận ra, kết quả bọn chúng giống như Huyền Bối Quy, chuyện khi đó có thể ghi nhớ, nhưng nói đến dung mạo hoặc chi tiết cụ thể, thì toàn bộ quên.

- Các ngươi làm sao nhận ra thứ này, là tín vật Thần Linh?

Ba con Giao Sa đều không nhớ ra được hình dáng của vị Thần Linh kia, vì sao có thể nhận ra dây chuyền?

- Thần Linh có thể phá vỡ không gian bích lũy, đi tới nơi này, chính là dùng dây chuyền này! Thứ này chói mắt như Thái Dương, chúng ta nhìn

ở trong mắt, không có khả năng không nhớ được...

Đại Sa nói.

Cảnh tượng hơn hai tháng trước, coi như quên chi tiết, nhưng sự kiện lớn chắc chắn sẽ không quên.

Trục Tinh cung cung chủ bởi vì hao hết lực lượng, tế tự không có triệt để hoàn thành, dưới tình huống bình thường, vị Thần Linh kia là không cách nào xuyên qua, lúc ấy chính là mượn dây chuyền này, đánh nát không gian bích lũy, mới lấy được thành công.

Bởi vì ghi nhớ, nhìn thấy thanh niên trước mắt này đeo, mới cảm thấy kinh hoàng, không dám tiếp tục động thủ!

Một giọt máu của Thần Linh, liền để bọn chúng đột phá, cho dù vị trước mắt này không phải Thần Linh, nhưng nhất định có quan hệ với Thần Linh, nhận hắn làm chủ, tuyệt đối không sai.

Cương quyết, có cốt khí, uy vũ không khuất phục?

Ở trước mặt Thần Linh, không tồn tại.

- Cái dây chuyền này, có thể phá vỡ không gian bích lũy?

Nắm ở trong lòng bàn tay, Trương Huyền cảm nhận được phía trên vẫn tràn đầy khô nóng, tinh thần khẽ động, tiên lực rót vào trong đó, lại phát hiện không có bất kỳ biến hóa nào.

Thần Thạch, Minh Lý Chi Nhãn, tiên lực, tất cả đều sử dụng một lần, thứ này giống như dây chuyền bình thường, cũng không biểu hiện ra bất kỳ uy lực gì.

- Có lẽ là tu vi của ta không đủ...

Nhớ tới trước đó tẩu hỏa nhập ma, Trương Huyền lắc đầu.

Lạc Nhược Hi đã thận trọng đưa thứ này cho mình, khẳng định bất phàm, bằng không thì không có khả năng, ngay cả thư viện sinh ra tâm ma, cũng có thể áp chế xuống.

- Các ngươi đã thần phục ta, liền đi theo ta! Vừa vặn có không ít sự tình cần các ngươi!

Lần nữa giấu kỹ dây chuyền trong người, Trương Huyền nói.

Có ba con Giao Sa hiệu trung, chẳng khác nào nắm giữ bốn Tiên thú Ngụy Thần cảnh, lại thêm xích sắt, tương đương với có năm Ngụy Thần bảo vệ.

Như vậy, coi như Thần điện còn muốn đánh lén, khẳng định cũng sẽ cân nhắc thoáng cái.

Lấy ra nước tắm Tiểu Hoàng Kê, cho Giao Sa bị thương chữa thương.

Làm xong, lần nữa hỏi thăm sự tình thần huyết.

Khi biết chỉ có bọn chúng cùng Huyền Bối Quy thuận lợi tấn cấp, huyết dịch còn lạ, hòa vào đại dương tiêu tán, chỉ bảo tồn nuốt giọt mà Tiểu Hoàng Kê trộm, Trương Huyền nhịn không được lắc đầu.

Còn huyết dịch, có lẽ có thể nghiên cứu một chút, không còn, chỉ có thể coi như thôi.

Tuy tiếc nuối, nhưng muốn để Tiểu Kê phun ra... Hẳn là rất khó làm được.

Từ trong cơ thể ba con Giao Sa rút lấy không ít huyết dịch, cho đám thú Giao Long dùng, người sau vẫn không đột phá.

Xem ra Ngụy Thần quả thực không phải dễ dàng thành công như vậy, dù có cường giả Ngụy Thần cảnh làm chỗ dựa, đồng dạng khó mà hoàn thành.

Xử lý xong chuyện bên này, lại không tiếp tục chờ lâu, thu đám thú Nhị Sa, Tam Sa cùng Huyền Bối Quy vào túi thú sủng, ngồi Đại Sa cấp tốc bay về phía Trục Tinh đảo.

...

Trương Huyền bên này đi Vô Nhân Hải, đám người Vạn Thú môn ngồi Tiên thú phi hành chạy tới, cũng nhận được đưa tin đến từ Thất Tinh Lâu.

- Tần Nguyên trưởng lão, có chuyện gì sao?

Liêu trưởng lão nói.

- Thất Tinh Lâu cũng xác lập tông chủ mới...

Tần Nguyên trưởng lão nhìn ngọc phù đưa tin ở trong lòng bàn tay.

Liêu trưởng lão sửng sốt:

- Là ai?

- Một người trẻ tuổi tên Lưu Dương, Tiên Quân sơ kỳ, lại dung hội quán thông tất cả võ kỹ của Thất Tinh Lâu, thiên tư vô song, tu vi cực mạnh!

Tần Nguyên trưởng lão nói.

Không nghĩ tới Vạn Thú môn bọn họ vừa tìm tới một vị tông chủ thiên tư trác tuyệt, Thất Tinh Lâu cũng tìm được một vị!

Loạn thế ra anh hùng, xem ra thế giới không thái bình như trước nữa!

- Lưu Dương... Chưa từng nghe qua!

Liêu trưởng lão gật đầu.

Tin tức đồng dạng, cũng truyền đến trong tai mọi người Lăng Vân Kiếm Các.

Lần này Lăng Vân Kiếm Các tới, chỉ có Hàn Kiếm Thu, đại trưởng lão… rải rác mấy người.

Bất quá đồng tử Ngột Thần của Trục Tinh cung tới tìm kiếm tông chủ, bất ngờ theo ở phía sau.

- Chúng ta vừa xác lập tông chủ mới Trương Huyền, Vạn Thú môn, Thất Tinh Lâu liền nhao nhao bắt chước...

Nhìn thấy tin tức mới vừa nhận được, Hàn Kiếm Thu cười khổ lắc đầu.

- Bắt chước? Có ý tứ gì?

Đại trưởng lão Hà Thiên nghi ngờ nhìn qua.

- Vạn Thú môn, mấy ngày trước vừa mới xác lập một vị tông chủ trẻ tuổi, gọi... Trịnh Dương! Không phải sao, Thất Tinh Lâu cũng theo sau, tuyên bố tin tức xác lập một tông chủ trẻ tuổi... Gọi Lưu Dương!

Hàn Kiếm Thu giải thích nói.

- Trịnh Dương? Lưu Dương? Trương Huyền...

Ngột Thần đi theo phía sau đám người, vốn tràn đầy tâm sự, giờ phút này nghe được tin tức này, khóe miệng co giật, trên mặt lộ ra biểu tình cổ quái:

- Tại sao ta cảm giác... Giống như là cùng một người thế nhỉ?

Gặp Trục Tinh cung cung chủ

dtv-ebook.com

Trên đời nhân khẩu đâu chỉ hàng tỉ, trùng tên rất nhiều, nhưng trẻ tuổi tuấn kiệt, Trịnh Dương, Lưu Dương, Trương Huyền... Ba cái đều trùng, tuyệt đối không có khả năng trùng hợp như vậy!

Mấy đệ tử của Trương Huyền tên gọi là gì, người khác không rõ ràng, nhưng Ngột Thần biết... Thượng Thương thế giới khó thông qua như vậy, Trương sư có thể đi vào cũng không dễ dàng, mấy đệ tử làm sao có thể toàn bộ theo kịp.

Nói cách khác... Hai người kia, có thể là giả, đều do vị Trương sư này ngụy trang thành!

Cái tên này, ở Danh Sư đại lục có vẻ như... có rất nhiều thân phận, Dương Huyền, Lạc Thiên Nhai, Tôn Cường... Rất ưa thích ngụy trang.

- Cùng là một người? Có ý tứ gì?

Nghe được hắn lẩm bẩm, Hàn Kiếm Thu nhìn lại.

- Không có gì...

Ngột Thần vội vàng lắc đầu:

- Ta thuận miệng nói một chút...

Hàn Kiếm Thu không tiếp tục để ý, cảm khái nói:

- Xem ra lần này Thông Thiên Kiều sẽ náo nhiệt, thật không biết Trương tông chủ của chúng ta, cùng Lưu Dương, Trịnh Dương ai mạnh hơn! Ba tuấn kiệt trẻ tuổi, cùng đài luận võ... Thật đúng là đáng giá người mong đợi!

- Đúng vậy, đáng để mong chờ!

Ánh mắt mọi người hướng về.

Ánh mắt Ngột Thần hơi co lại, khóe miệng co giật, đáp lời một tiếng, có điều thầm nghĩ:

- Vâng... Đáng để mong chờ! Bất quá... Ta cảm thấy, hắn hẳn là sẽ không nghĩ như vậy...

...

Nửa ngày sau, Trương Huyền lần nữa trở lại Trục Tinh đảo.

- Bái kiến tông chủ...

Khôi Hiểu tông chủ tới đón.

Hắn cũng không biết đối phương đi nơi nào, còn tưởng chỉ là ở bên ngoài dạo qua một vòng.

- Tông chủ?

Trương Huyền cau mày.

- Ta đã phân phó, tin tức truyền cho năm tông môn khác, từ giờ trở đi, ngươi đã là tân nhiệm tông chủ của Thất Tinh Lâu ta!

Khôi Hiểu tông chủ cười nói:

- Mà ta, tự động trở thành trưởng lão...

Không nghĩ tới đối phương tốc độ nhanh như vậy, Trương Huyền cười khổ.

Bất quá trước đó đã đáp ứng đối phương, giờ phút này đương nhiên sẽ không từ chối, hơn nữa có thân phận tông chủ, cũng càng tiện đi làm một ít chuyện.

- Thất Tinh Lâu cùng Trục Tinh cung quan hệ như thế nào?

Suy nghĩ một chút, Trương Huyền hỏi.

- Trục Tinh cung cùng năm đại tông môn quan hệ đều không tính quá tốt, Thất Tinh Lâu cũng chỉ ở thời điểm cùng bọn hắn kinh thương giao dịch mới liên hệ, bình thường là không liên hệ!

Khôi Hiểu tông chủ, cũng chính là Khôi Hiểu trưởng lão hiện tại nói.

- Nói như vậy, quan hệ rất bình thường?

Trương Huyền nhíu mày.

- Vâng!

Khôi Hiểu trưởng lão nói:

- Tông chủ muốn làm cái gì, nếu như không dính dáng quá lớn, dựa vào mặt mũi của Thất Tinh Lâu tông chủ, hắn là sẽ không khó xử!

Cùng thuộc sáu đại tông môn, cho dù quan hệ không tốt, mặt mũi vẫn phải cho.

Nếu không xấu hổ chính là hai bên.

- Ta muốn đi tìm Trục Tinh cung cung chủ, hỏi thăm một ít chuyện.

Trương Huyền nói.

- Chỉ là hỏi thăm sự tình, hắn sẽ rất dễ dàng!

Khôi Hiểu trưởng lão cười cười:

- Chỉ cần không dính dáng tế tự cùng Thần Linh, thì không có vấn đề... Trục Tinh cung cường đại nhất chính là có thể tế tự thượng thiên, câu thông Thần Linh... Dính dáng những cái này, đối với bọn hắn mà nói là cơ mật, hắn sẽ không mở miệng!

Lúc trước sáu đại tông chủ tập hợp, thảo luận sự tình Thông Thiên Kiều, Tần Nguyên môn chủ chỉ nói một câu, lại thiếu chút nữa đánh nhau.

Bởi vậy liên quan tới sự tình Thần Linh, đối với đối phương mà nói là nghịch lân, chỉ cần không đụng chạm, vấn đề không lớn.

- Cái này...

Lông mày khóa chặt, Trương Huyền không biết nên trả lời như thế nào.

Hắn muốn hỏi chính là liên quan tới hai cái này.

- Chẳng lẽ tông chủ muốn hỏi thăm cái kia?

Thấy hắn khó xử, Khôi Hiểu trưởng lão sửng sốt.

- Đúng là muốn hỏi thăm một ít sự tình liên quan tới phương diện này, xác định một cái suy đoán...

Trương Huyền dừng lại một chút:

- Ngươi có biết làm sao liên hệ vị cung chủ này không?

Coi như đối phương không nhất định nói, hắn cũng phải qua thử một chút.

Thân là tông chủ, cùng cấp hỏi thăm, chí ít so với ngụy trang thành đệ tử, tìm hiểu càng thêm dễ dàng.

Thấy tông chủ thật muốn hỏi thăm những việc này, Khôi Hiểu trưởng lão xoa xoa mi tâm, cuối cùng vẫn mở miệng nói:

- Liên hệ nàng không khó, ta có thể giúp ngươi hẹn ngày, bất quá... Tông chủ nhất định phải cẩn thận, tính tình của Đỗ Thanh Diên cung chủ nóng nảy, một khi xuất hiện tranh chấp, còn xin không nên vọng động, vì tông môn an toàn suy nghĩ...

Đỗ Thanh Diên rất cường đại, nhưng vị tân nhiệm tông chủ này của bọn hắn có vũ khí cùng Tiên thú Ngụy Thần cảnh, hai bên giao chiến, ai có thể chiến thắng còn chưa biết được.

Bất quá tốt nhất đừng gây ra mâu thuẫn, một khi làm như thế, hai đại tông môn nhất định chịu ảnh hưởng.

- Yên tâm, ta chỉ hỏi thăm sự tình, sẽ không gây chuyện...

Trương Huyền cười nhạt một tiếng.

Hắn làm người khiêm tốn, bình thường đều là người không phạm ta, ta không phạm người, sẽ không dễ dàng gây chuyện, huống chi dính dáng đến hai đại tông môn.

- Vậy thì tốt!

Nghe tông chủ hứa hẹn, nhớ tới vị này ở Tiểu Kính Hải biểu hiện, Khôi Hiểu trưởng lão thở phào nhẹ nhõm:

- Hiện tại ta giúp ngươi liên hệ...

Nói xong lấy ra ngọc bài, nhẹ nhàng điểm một cái, một lát sau ngẩng đầu lên:

- Tông chủ, Đỗ cung chủ đã đồng ý, có điều, muốn ngươi đi Trục Tinh cung gặp mặt...

Trương Huyền gật đầu.

Đi đâu đối với hắn mà nói không quan trọng, chỉ cần có thể gặp là được.

Khôi Hiểu trưởng lão dẫn đường, hai người một trước một sau phi hành, thời gian không dài, đi vào Trục Tinh cung.

Không giống tông môn khác thấy qua, chỉ là cung điện phổ thông, đứng sừng sững ở giữa Trục Tinh đảo, thoạt nhìn không có uy nghiêm, có điều tỉ mỉ quan sát, vẫn có thể phát hiện, nơi này không riêng gì trung tâm của

cả hòn đảo, linh khí phạm vi mấy trăm vạn dặm hải vực không ngừng hội tụ, nghiễm nhiên ẩn chứa một trận pháp to lớn.

Khó trách có thể sừng sững không ngã, sáu đại tông môn, quả nhiên đều không đơn giản.

Đưa lên bái thiếp, thuận lợi đi vào một đại điện, thời gian không dài, một nha hoàn đi vào trước mặt:

- Lưu tông chủ, tông chủ chúng ta chỉ gặp ngươi, làm phiền Khôi trưởng lão ở đây chờ đợi!

- Tốt!

Biết tông chủ khẳng định có sự tình cơ mật muốn hỏi thăm, không tiện đi qua, Khôi Hiểu trưởng lão gật đầu, cho một cái ánh mắt cẩn thận, ở gian phòng ngồi xuống.

Nha hoàn dẫn dắt, Trương Huyền theo sát phía sau, vòng qua hành lang, đi vào một đại điện khác.

Trong cung điện yên tĩnh, chính giữa có một bình phong to lớn che chắn tầm mắt.

- Vừa mới nhận được tin tức của Thất Tinh Lâu, Lưu tông chủ kế nhiệm, tông chủ liền đến... Không biết vì chuyện gì?

Đối diện bình phong, một thanh âm nhàn nhạt vang lên:

- Trục Tinh cung ta cùng Thất Tinh Lâu từ trước tới nay có quan hệ mậu dịch, có thể để cho Lưu tông chủ sốt ruột chạy tới, khẳng định không đơn giản, ta có thể làm được mà nói, nhất định không cự tuyệt...

Thấy vị Đỗ cung chủ này vậy mà dùng bình phong che chắn, giọng nói thái độ kia, Trương Huyền hơi có chút không vui, nhưng vẫn gật đầu, ôm quyền nói:

- Tại hạ tới, quả thực là có chuyện muốn nhờ!

Người đối diện nói:

- Lưu tông chủ mời nói!

- Ta nghe nói hơn hai tháng trước, Đỗ cung chủ từng tế tự Thượng Thương, dẫn đường một vị Thần Linh giáng thế! Ta muốn hỏi thăm một ít tin tức cụ thể liên quan tới vị Thần Linh này, mong cung chủ báo cho!

Trương Huyền nói.

Tới cũng tới, tự nhiên phải hỏi trong lòng nghi vấn.

- Không biết Lưu tông chủ từ chỗ nào có được tin tức... Chuyện này ta cũng không hiểu rõ tình hình! Tự nhiên không cách nào báo cho ngươi!

Bình chướng đối diện, thanh âm nhàn nhạt vang lên.

Trương Huyền nhíu mày:

- Tại hạ đã đi qua Vô Nhân Hải, hỏi thăm rõ ràng, hơn hai tháng trước cung chủ quả thực đi qua, hơn nữa thông qua tế tự, để một vị Thần Linh giáng lâm, thậm chí bị thương lưu lại vô số thần huyết...

- Lưu tông chủ khẳng định là nghe lầm, những năm này tại hạ một mực ở Trục Tinh cung, không đi qua Vô Nhân Hải, ngươi nói những thứ này, tất cả đều không biết rõ tình hình!

Sau tấm bình phong âm thanh nhàn nhạt vang lên:

- Nếu như Lưu tông chủ chỉ là hỏi chút sự tình hư vô mờ mịt này, vậy xin lỗi tại hạ không thể tiếp! Tiểu Thanh, tiễn khách!

- Lưu tông chủ, mời!

Nha hoàn vừa rồi đi tới.

- Đỗ cung chủ đã không nguyện ý nói nhiều, Lưu mỗ đành phải vô lễ!

Trương Huyền hừ lạnh một tiếng, không thèm để ý nha hoàn trước mắt, đột nhiên đứng dậy.

Đối phương không thừa nhận, hắn đã sớm đoán được, nhưng dính dáng Lạc Nhược Hi, ngày hôm nay xem như trở mặt, cũng muốn hỏi ra kết quả.

Đổi lại trước đó, khả năng còn kiêng kị, bây giờ có được năm Ngụy Thần bảo vệ, đối phương không nói, vậy thì ép nàng nói ra!

Sự tình khác có thể đợi, chuyện này, chắc chắn sẽ không chờ lâu.

- Vô lễ?

m thanh phía sau trở nên băng lãnh:

- Lưu tông chủ ý gì? Chẳng lẽ muốn ở Trục Tinh cung ta làm càn?

- Phải!

Trương Huyền gật đầu, vẫy tay một cái.

Phần phật!

Bốn Tiên thú Ngụy Thần cảnh đồng thời xuất hiện:

- Mời Đỗ cung chủ tới cho ta!

- Vâng!

Cho dù Giao Sa, Huyền Bối Quy đều là hải yêu, nhưng tu vi đến Ngụy Thần, trên lục địa đồng dạng có thể sinh hoạt, chỉ là thực lực không mạnh mẽ bằng ở trong nước mà thôi.

Ầm ầm!

Bốn Tiên thú đồng thời thả ra tiên lực, lực lượng mạnh mẽ, xông thẳng lên trời.

- Làm càn!

Sau tấm bình phong vang lên thanh âm, hiển nhiên không nghĩ tới vị tông chủ Thất Tinh Lâu này cả gan làm loạn như vậy, một câu không hợp liền động thủ, khẽ kêu một tiếng.

Rầm!

Bốn phía đại điện vang lên tiếng gió, mấy vị trưởng lão Tiên Quân cảnh đỉnh phong lao đến.

- Cút!

Đại Sa gào thét, mặt đất chấn động, tựa như tiếng sấm.

Bành bành bành bành!

Tiên Quân trưởng lão vừa mới tiến tới, đồng thời bay ngược ra, từng cái ngã xuống đất, bị trọng thương.

Tiên Quân cùng Ngụy Thần cảnh chênh lệch thực sự quá lớn, cho dù Đại Sa ở trên đất bằng tu vi nhiều nhất phát huy tám thành, cũng không phải bọn họ có thể chống lại.

Hô!

Thời điểm đẩy lùi mấy vị Tiên Quân, Nhị Sa, Tam Sa, Huyền Bối Quy đã vây quanh thân ảnh ở sau tấm bình phong, lực lượng khuấy động, thời gian nháy mắt liền bị giam cầm, mang ra ngoài.

- Ngươi không phải... Đỗ Thanh Diên cung chủ? Ngươi là ai?

Nhìn rõ ràng thân ảnh bị ba thú mang tới, Trương Huyền nhíu mày.

Tuy chưa thấy qua Đỗ Thanh Diên, cũng chưa từng nghe qua hình dáng cụ thể, nhưng trước mắt bị bắt, là nữ tử chỉ chừng hai mươi tuổi, rõ ràng hoàn toàn khác biệt Đỗ cung chủ.

ữ tử này, người mặc váy dài màu tím nhạt, dáng vẻ thướt tha, dung mạo không cao hơn hai mươi lăm, số tuổi thật sự cũng sẽ không vượt qua trăm tuổi, mấu chốt nhất là tu vi chỉ có Tiên Quân cảnh sơ kỳ, ngay cả đỉnh phong cũng không đến, làm sao có thể là Trục Tinh cung cung chủ?

Phải biết Đỗ cung chủ, tu vi chân chính còn cường đại hơn Khôi Hiểu tông chủ!

Trong sáu đại tông chủ, cho dù không xếp hạng tới thứ nhất, trước ba khẳng định có thể đứng hàng.

Thần điện khách tới

dtv-ebook.com

- Ngươi dám ở Trục Tinh cung làm càn... Chẳng lẽ muốn dẫn tới hai đại tông môn phát sinh chiến tranh?

Không nghĩ tới vị Lưu tông chủ này không nói đạo lý như vậy, bất chấp uy nghiêm của hai đại tông môn, trực tiếp ra tay bắt nàng, nữ tử tức giận sắc mặt đỏ lên, cắn chặt răng.

Trương Huyền tiến về phía trước một bước, hừ lạnh nói:

- Ta thành tâm thăm hỏi Đỗ cung chủ, các ngươi lại dùng người khác tới lấy lệ, là các ngươi vô lễ trước, làm sao hiện tại lại nói ta làm càn? Làm sao, đây là khi dễ Thất Tinh Lâu chúng ta không người?

Bất kể nói thế nào, hắn cũng đại biểu Thất Tinh Lâu đến, hơn nữa đưa lên bái thiếp, làm đủ lễ tiết, kết quả... Đối phương không thấy thì thôi, làm cái giả lấy lệ, có phần quá phận rồi!

Khó trách không để cho Khôi Hiểu trưởng lão tới, lại làm bình phong!

Hiển nhiên là bắt nạt hắn vừa mới kế nhiệm tông chủ, không quen biết Đỗ Thanh Diên chân chính.

- Ngươi...

Nữ tử không ngừng run rẩy, muốn nói điều gì, nhưng không nói ra được.

Chuyện này là các nàng đuối lý.

- Cung chủ của các ngươi ở nơi nào, để nàng đi ra gặp ta, chuyện này coi như thôi! Nếu không, coi như nháo đến những tông môn khác, ta cũng có lý!

Hai tay chắp sau lưng, Trương Huyền khẽ nói.

Hắn chỉ là muốn hỏi thăm tin tức, không muốn làm lớn chuyện, cũng không muốn hai đại tông môn sinh linh đồ thán.

Nhưng đối phương rõ ràng khinh người quá đáng!

Nữ tử nghiến răng, một câu không nói.

- Không nói, vậy cũng đừng trách ta không khách khí...

Trương Huyền vugn tay.

Bốn đại Tiên thú vây quanh.

Có thể trở thành chúa tể trong hải dương, bốn Tiên thú này, bất luận cái nào đều dính đầy máu tươi, lúc này khí tức bắn ra, nữ tử chỉ cảm thấy vẻ mặt trắng bệch, hô hấp có chút không trôi chảy.

- Lưu tông chủ, còn xin bớt giận!

Đúng lúc này, một giọng nói vang lên, ngay sau đó một bà lão bay vào đại sảnh, Tiên Quân cảnh đỉnh phong, một thân vải thô, đi vào trước mặt Trương Huyền, khom người nói.

- Tại hạ là Trục Tinh cung đại trưởng lão Triệu Nguyệt, vị này là đệ tử thân truyền của cung chủ Sở m, có chỗ mạo phạm, xin hãy tha lỗi!

Trương Huyền cau mày.

- Hôm nay Cung chủ có sự tình, không ở trong cung! Mấy ngày nay, sáu đại tông môn lần lượt đến đây, ngộ nhỡ biết tin tức này, sợ sẽ xuất hiện biến cố gì không cần thiết, cho nên mới để cho nàng tạm thời ngụy trang, mong được tha thứ!

Triệu Nguyệt đại trưởng lão ôm quyền.

Trương Huyền nghi ngờ nhìn tới.

Cung chủ không ở tông môn, dưới tình huống bình thường, không tính là gì! Nói rõ sự thật là được, vì sao phải mạo danh thay thế?

Làm như vậy, rất dễ dàng hạ thấp tín nhiệm của những tông môn khác đối với Trục Tinh cung, tác dụng hoàn toàn ngược lại!

Huống chi, coi như sáu đại tông môn lần lượt đi vào, cung chủ không ở tông môn, tất cả trưởng lão ở đây, căn cơ còn đó, cũng sẽ không có biến cố gì!

Luôn không có khả năng tông chủ không có mặt, những tông môn khác liền phái binh tiến đánh ah!

- Sở dĩ ra hạ sách này, là thực có khó khăn khó nói... Mong Lưu tông chủ thứ lỗi!

Nhìn ra hắn nghi hoặc, Triệu Nguyệt trưởng lão cười khổ.

- Việc khó nói?

- Xin lỗi ta không tiện nói nhiều, cung chủ không ở đây, mời Lưu tông chủ về trước, lần này là Trục Tinh cung chúng ta thất lễ, cung chủ quay về, nhất định tỉ mỉ nói rõ, để nàng tự mình đi Thất Tinh Lâu tạ lỗi!

Triệu Nguyệt đại trưởng lão nói.

- Thôi được!

Thấy đối phương thái độ chân thành, Trương Huyền dừng lại một chút, cuối cùng gật đầu.

Hắn chỉ là muốn tới hỏi thăm tin tức Lạc Nhược Hi, cũng không muốn cùng Trục Tinh cung là địch, đối phương đã nói như vậy, tiếp tục truy cứu, ngược lại lộ ra hẹp hòi.

Vung tay lên, mấy con Tiên thú lập tức bị thu vào túi thú sủng.

- Cáo từ...

Nói xong thân thể nhảy lên, thẳng tắp bay ra ngoài.

Trở lại đại điện, chỉ thấy Khôi Hiểu trưởng lão tràn đầy gấp gáp nhìn qua.

- Vừa rồi ta cảm giác bên kia có năng lượng ba động, chuyện gì xảy ra?

Hắn sợ vị này cùng Đỗ Thanh Diên cung chủ náo lên, vẫn luôn có chút đứng ngồi không yên.

- Trở về rồi nói sau!

Trương Huyền cũng không giải thích.

Hai người rời khỏi Trục Tinh cung.

Bay không bao xa, Trương Huyền ngừng lại.

- Tông chủ...

Thấy vẻ mặt hắn không đúng, Khôi Hiểu trưởng lão tràn đầy nghi ngờ nhìn tới:

- Vừa rồi đến cùng xảy ra chuyện gì? Ngươi có thấy Đỗ cung chủ không? Vừa rồi năng lượng ba động lại là chuyện gì xảy ra?

Chẳng lẽ đã đánh nhau?

Tông chủ, trước đó ngươi cũng đã có nói, sẽ không lỗ mãng...

- Đỗ cung chủ, ta không có thấy!

Trương Huyền lắc đầu, nói rõ chi tiết chuyện vừa rồi một lần.

- Đỗ cung chủ không ở tông môn, đệ tử giả mạo thân phận của nàng gặp mặt ngươi?

Nghe xong chuyện đã xảy ra, Khôi Hiểu trưởng lão sửng sốt.

Tông chủ thường xuyên không ở tông môn, giống như Thất Tinh Lâu, tông chủ ở đây, khẳng định cũng không ở tổng bộ ah...

Vì sao để cho người giả mạo?

Rõ ràng không đúng!

Một đại tông môn đứng sừng sững không biết bao nhiêu năm, dựa theo tình huống bình thường, không nên làm ra quyết định vụng về như vậy!

- Ta chẳng qua là cảm thấy có chút kỳ quái, Khôi trưởng lão, ngươi về trụ sở Thất Tinh Lâu trước, ta muốn đi Trục Tinh cung một chuyến, dò xét thoáng cái!

Trương Huyền nói.

Bất luận từ chỗ nào nhìn, Trục Tinh cung đều có chút cổ quái.

Không hiểu rõ, thực sự không yên lòng.

Vị Đỗ cung chủ này, là người duy nhất biết chuyện Lạc Nhược Hi giáng lâm, bất kể như thế nào, cũng phải tìm được.

- Ta cũng đi!

Khôi Hiểu trưởng lão cũng có chút lo lắng.

- Ta sợ xuất hiện biến cố, Thất Tinh Lâu còn cần ngươi tọa trấn...

Trương Huyền xua tay.

- Cũng được, tông chủ cẩn thận!

Nghe hắn nói như vậy, Khôi Hiểu trưởng lão không có quá nhiều kiên trì.

Nơi này là Trục Tinh đảo, Trục Tinh cung chiếm cứ sân nhà,cũng xuất hiện tình huống quái dị như vậy... Thất Tinh Lâu không có cường giả Ngụy Thần cảnh trấn giữ mà nói, quả thực không quá an toàn.

Không nói thêm lời, Trương Huyền nhảy lên, rơi vào ngõ nhỏ không người, lần nữa đi ra, đã thay đổi dung mạo, cùng “Lưu Dương” trước đó hoàn toàn khác biệt.

Ngụy trang hoàn thành, lần nữa bay tới Trục Tinh cung.

Che đậy khí tức, ngay cả cường giả Ngụy Thần cảnh cũng khó mà phát hiện, huống chi đám người Trục Tinh cung, thời gian không dài, lần nữa trở lại cung điện kia.

Thân thể run rẩy, lặng lẽ bay vào trong đó, giấu ở trên xà nhà.

Mấy vị trưởng lão vừa rồi bị thương, tất cả đều biến mất không thấy gì nữa, dấu vết chiến đấu cũng triệt để loại bỏ.

Chỉ còn lại Triệu Nguyệt đại trưởng lão cùng đệ tử Sở m.

- Đại trưởng lão, ta nói qua như vậy không được... Lưu tông chủ cũng có thể nhìn ra, đối phương khẳng định cũng có thể nhìn ra!

Sở m lo lắng:

- m thanh của sư phụ, ta có thể bắt chước, nhưng phong thái cùng uy thế là sống chết cũng bắt chước không được...

- Ta biết ngươi bắt chước không được, nhưng bây giờ không có những biện pháp khác, chỉ có một cách này, có thể kéo một phần là một phần, kéo một canh giờ, là một canh giờ!

Triệu Nguyệt đại trưởng lão nói.

- Ta biết... Vậy ta nên làm cái gì?

Rầu rĩ một hồi, Sở m cắn chặt răng.

- Đây là ngọc phù ẩn chứa chân khí của cung chủ, đến lúc đó ngươi chỉ cần đặt ở lòng bàn tay thôi thúc, trên người sẽ đản sinh ra khí tức Ngụy Thần, cùng tông chủ không khác nhau chút nào! Vừa rồi sở dĩ bị Lưu

tông chủ nhìn thấu, là bởi vì hắn trực tiếp động thủ, chỉ cần có thể ngăn chặn, không để cho đối phương động thủ... sẽ thành công!

Triệu Nguyệt đại trưởng lão nói.

- Ta tận lực!

Sở m gật đầu, nắm ngọc bài ở trong lòng bàn tay, khí tức trên thân quả nhiên lập tức thay đổi, như trong nháy mắt biến thành một người khác, trời sinh lạnh lùng, tỏa ra lực lượng để cho người ta không dám tới gần.

- Cứ như thế, một lát nữa, bất luận xảy ra chuyện gì cũng phải bình tĩnh, thực sự không tốt, ta có thể giúp ngươi trả lời...

Triệu Nguyệt đại trưởng lão nói, lời còn chưa dứt, Trương Huyền cảm thấy một cỗ khí tức cuồn cuộn, bất ngờ xuất hiện ở trước điện.

m thanh của đại trưởng lão ngừng lại, vội vàng để Sở m đi vào sau tấm bình phong.

- Không biết Đỗ cung chủ suy tính như thế nào?

Vừa làm xong những cái này, một thanh âm nhàn nhạt vang lên, ngay sau đó ở cửa đại điện, vài bóng người chậm rãi đi vào.

Hết thảy năm người, đi đầu là trung niên, mặc trường bào màu xám, tu vi tựa như đại dương, cho người ta một loại cảm giác sâu không lường được.

- Bọn họ...

Xuyên thấu qua khe hở xà nhà, Trương Huyền nhìn lại, nhíu mày, thân thể không khỏi chấn động:

- Đến từ... Thần điện?

Nắm đấm lớn là đạo lý quyết định

dtv-ebook.com

Hắn cùng người Thần điện đánh qua hai lần, từng đánh chết mấy vị Tiên Quân đỉnh phong đã sớm rõ như lòng bàn tay.

Năm người trước mắt, dù trang phục khác biệt trước đó thấy qua, nhưng lực lượng trong cơ thể, khí tức đặc thù, sắc bén, chỉ liếc mắt nhìn, liền có thể nhận ra, chắc chắn sẽ không phạm sai lầm.

- Một Ngụy Thần cảnh, bốn Tiên Quân đỉnh phong... đội hình rhật lớn!

Vẻ mặt Trương Huyền trầm thấp, híp mắt lại.

Nhận ra thân phận đối phương, tu vi cũng xuất hiện ở đáy mắt.

Trung niên đi đầu giống như đám người Hàn Kiếm Thu, đã đạt đến Ngụy Thần cảnh, bốn vị sau lưng là Tiên Quân đỉnh phong!

Võ sĩ Thần điện, hắn từng đánh chết rất nhiều, cùng cấp bậc có thể xưng vô địch, xem ra là Tiên Quân đỉnh phong, trên thực tế so với Ngụy Thần cũng không hề yếu!

Giờ phút này, một vị Ngụy Thần, bốn vị Tiên Quân đỉnh phong... Đội hình không thể bảo là không xa hoa.

Ngay cả Đỗ Thanh Diên cung chủ thật sự ở nơi này, cho dù đây là sào huyệt của Trục Tinh Cung, chỉ sợ cũng rất khó ứng đối.

Chẳng qua, có thể trở thành một trong sáu đại tông môn, trấn thủ một phương, nhất định có chỗ hơn người, chỉ nhìn trả giá bao lớn mà thôi.

Giống như Lăng Vân Kiếm Các, bên ngoài chỉ có cường giả Ngụy Thần cảnh là Hàn Kiếm Thu, bản thân mang theo bốn đại Tiên thú, có thể nhẹ

nhõm hủy diệt, trên thực tế hắn lại biết, thật muốn làm như vậy, chết nhất định là bản thân!

Trong đó Kiếm Thư đường, ẩn chứa vô số kiếm ý của tiền bối, một khi thả ra ngoài, bốn Tiên thú Ngụy Thần cũng chưa chắc có thể kháng trụ!

Huống chi còn có Thần chi kiếm ý của tổ sư khai phái ẩn chứa trong đó, đây cũng là nguyên nhân Thần điện không dám tuỳ tiện đụng chạm.

Đương nhiên, những thứ này cơ bản đều là một lần, một khi kích phát, đại biểu tiền bối lưu giữ vô số trân bảo triệt để tiêu hao hầu như không còn, hậu bối lại muốn học tập cũng làm không được, Kiếm Thư đường hủy hoại, đại biểu truyền thừa hủy hoại.

Thật làm như vậy, Kiếm Các mấy ngàn năm truyền thừa, sẽ trực tiếp trôi đi, từ đó lui ra sáu đại tông môn.

Cho nên nếu như không phải tai nạn hủy diệt, những át chủ bài này, cơ bản không có người đi động.

Trục Tinh Cung làm thổ dân, có thể ở dưới năm đại tông môn nhìn chằm chằm, sừng sững không ngã, truyền thừa mấy ngàn năm, loại át chủ bài này khẳng định tồn tại, huống chi... Bọn họ có thể câu thông Thần Linh, ai biết có Thần Linh nào cho pháp bảo lợi hại hay không?

- Lão thân đã suy nghĩ kỹ, điều kiện của các ngươi, Trục Tinh Cung ta rất khó hoàn thành!

Sau tấm bình phong, âm thanh của Sở m vang lên.

Ngữ điệu so với vừa rồi trầm ổn hơn không ít, để lộ ra nặng nề.

- Rất khó?

Trung niên Thần điện cười lạnh một tiếng, nói.

- Ngươi hẳn rõ ràng, Thần điện kiên nhẫn có hạn, không nắm chặt cơ hội, kết quả sẽ thế nào!

- Ta biết kết quả, chỉ là có chút không hiểu!

m thanh sau tấm bình phong tiếp tục vang lên:

- Thần điện các ngươi, từ trước tới nay cao cao tại thượng, không lẫn vào sự tình của sáu đại tông môn cùng phàm tục, vì sao lần này lại tìm Trục Tinh Cung chúng ta?

- Đến lúc ngươi biết, sẽ cho ngươi biết, không nên biết, hỏi cũng vô dụng, chúng ta cũng chỉ vâng mệnh làm việc!

Trên mặt không có một chút biểu lộ, trung niên Thần điện nói.

- Không được mang tâm lý may mắn! Thần điện đã mở miệng, coi như không đồng ý, cũng có biện pháp đạt được. Cho cung chủ một ngày cân nhắc, chẳng qua là không muốn huyên náo dư luận xôn xao, để quá nhiều người biết mà thôi!

m thanh sau tấm bình phong nói.

- Ngươi tự mình ra tay, ta khẳng định không cách nào ngăn cản! Nhưng thật muốn làm như vậy, tin tức khó tránh khỏi tiết lộ ra ngoài, uy danh cao cao tại thượng của Thần điện sẽ chịu ảnh hưởng!

- Biết liền tốt!

Trung niên Thần điện nhìn qua:

- Mặc dù Thần điện sợ uy danh chịu ảnh hưởng, nhưng cũng không sợ phản kháng! Thật muốn không nghe lời, cho dù Trục Tinh Cung có át chủ bài, Thần điện muốn diệt, cũng sẽ không tiêu phí quá nhiều công phu!

Sợ uy danh ảnh hưởng, thế nhưng không quan trọng.

Nắm giữ thực lực siêu cường, thanh danh gì đó, tất cả đều không quan trọng, một tông môn dám thảo luận, diệt một cái, sáu cái dám thảo luận, diệt sáu cái!

Thiên hạ dám thảo luận, thiên hạ đều có thể diệt!

Ở trước mặt võ lực tuyệt đối, người nghi ngờ không tính là gì.

- Thần điện thật là khí phách!

Nắm đấm xiết chặt, vẻ mặt Trương Huyền trầm thấp.

Tuy lời này chói tai, nhưng hắn biết, đối phương nói rất đúng.

Cái này có chút tương tự Mãn Thanh kiếp trước, lưu đầu không lưu tóc, lưu tóc không lưu đầu, không lưu có thể, giết tới ngươi lưu mới thôi.

Thần điện hiển nhiên cũng như vậy.

Ta có võ lực tuyệt đối, nghe lời thì thôi, không nghe lời, diệt, lần nữa nâng đỡ nghe lời.

Có xương cốt cứng, vậy thì luôn có xương cốt mềm.

Nắm đấm lớn, mới là đạo lí quyết định!

- Các ngươi thực có can đảm động thủ với Trục Tinh Cung?

Nữ tử sau tấm bình phong không nghĩ tới đối phương nói ra lời này, trong thanh âm có chút khẩn trương.

- Chúng ta không cần tự mình ra tay, chỉ cần đánh giết cường giả Ngụy Thần cảnh như ngươi, tin tưởng không ít tông môn nguyện ý nhìn thấy các ngươi hủy diệt, cuối cùng thay vào đó!

Trung niên Thần điện vẻ mặt lãnh đạm.

Mạnh được yếu thua, có cường giả Ngụy Thần cảnh tọa trấn, không ai dám nói cái gì, một khi xảy ra chuyện, xông tới khẳng định không biết bao nhiêu.

Đây là thực tế.

- Ngươi...

Người sau tấm bình phong trầm mặc xuống, một lát sau:

- Ta có thể đáp ứng các ngươi, chỉ là thứ ngươi muốn, dính dáng căn bản của Trục Tinh Cung ta, không có khả năng trực tiếp làm ra quyết định!

- Đỗ cung chủ có ý tứ là...

- Lại cho ta một ngày, ta cùng tất cả trưởng lão thảo luận xong, ngày mai nhất định cho ngươi trả lời chắc chắn!

m thanh sau tấm bình phong nói.

- Đỗ cung chủ còn muốn một ngày?

Trung niên Thần điện cười lạnh:

- Chỉ sợ người sau tấm bình phong cũng không phải thật sự là Đỗ cung chủ, lại cho càng nhiều ngày hơn, cũng không làm chủ được a!

Phần phật!

Tiếng nói kết thúc, một đạo kiếm khí gào thét ra, bình phong bị đánh thành hai nửa, lộ ra thân ảnh của Sở m.

- Ngươi...

Thấy bị nhìn thấu, thân thể Sở m nhẹ nhàng run rẩy.

Nàng tự nhận ngụy trang rất giống, đã để đối phương tin, không nghĩ tới căn bản không có mắc lừa.

- Có phải kỳ quái vì sao ta biết ngươi là giả hay không?

Trung niên Thần điện hừ lạnh.

Sở m xiết chặt nắm đấm, cách đó không xa thân thể đại trưởng lão cũng cứng nhắc.

- Hôm qua Đỗ cung chủ cùng thoái thác ta một ngày, sẽ cho ta kết quả, ta liền biết các ngươi nghĩ cái gì... chẳng lẽ ngươi thật nghĩ, cường giả Thần điện dễ lừa gạt như vậy?

Trung niên nhân khẽ nói:

- Vừa rồi bất quá là cùng ngươi diễn trò mà thôi, không nghĩ tới, ngươi tuổi không lớn lắm, âm thanh, khí tức ngụy trang Đỗ cung chủ không kém chút nào, xem ra bình thường bỏ công sức không ít!

- Hôm qua liền biết, vậy các ngươi...

Sở m sửng sốt.

Hôm qua đã biết, vì sao còn muốn đáp ứng một ngày ước hẹn, hiện tại mới tới? Lại vì sao không trực tiếp đuổi theo, ngược lại lưu ở nơi này?

- Rất đơn giản, ta muốn các ngươi tự mình lấy đồ vật tới... Đỗ cung chủ rời đi, người Thần điện đã đi theo, không có gì bất ngờ xảy ra, cung chủ của các ngươi vô cùng có khả năng đã bị bắt, hoặc bị giết!

Trên mặt trung niên Thần điện lộ ra cười lạnh:

- Sở dĩ không đi, chỉ là lơ là các ngươi mà thôi, thật chẳng lẽ tưởng là, chút quỷ kế ấy có thể lừa dối?

Trong nháy mắt khuôn mặt của Sở m cùng đại trưởng lão trắng bệch, kìm lòng không được lui về phía sau mấy bước.

Nếu thực như thế... Tông chủ chẳng phải nguy hiểm?

Cường giả Thông Thần điện

dtv-ebook.com

- Bắt các nàng!

Giải thích xong, trung niên Thần điện không nói thêm lời, vẫy tay một cái.

Sau lưng bốn vị cường giả Tiên Quân đỉnh phong đồng loạt đi tới.

- Bảo vệ đại trưởng lão...

Gian phòng xông ra hơn mười vị Tiên Quân đỉnh phong.

Sau ba phút, toàn bộ đám người nằm trên mặt đất, từng cái bị trọng thương, trong thời gian ngắn mất đi sức chiến đấu.

Đều là Tiên Quân, võ sĩ Thần điện mạnh mẽ hơn trưởng lão tông môn quá nhiều, căn bản không ở một cấp bậc.

Tất cả trưởng lão bị đánh bại, Sở m cùng đại trưởng lão bị bắt.

- Mang về, bắt được Đỗ cung chủ thì thôi, không bắt được, để nàng mang đồ vật tới đổi người!

Hừ lạnh một tiếng, trung niên Thần điện xoay người đi ra ngoài.

Chân khí trong cơ thể Trương Huyền chậm chạp vận chuyển, định từ trong tay Thần điện cứu người.

Mặc dù đến bây giờ không có thấy rõ, Thần điện đến cùng muốn cái gì, nhưng nếu như tùy ý đối phương bắt người đi, Đỗ Thanh Diên nhất định rơi vào nguy cơ, đến lúc đó, muốn hỏi thăm sự tình cũng sẽ trở nên vô cùng phiền phức.

Huống chi, hắn cùng Thần điện cũng có cừu oán, lần nữa nhìn thấy, sao có thể để đối phương dễ dàng rời khỏi.

Đồng Thường kiếm cùng bốn trường kiếm Tiên Quân đỉnh phong khác, đồng thời xuất hiện ở trong lòng bàn tay, đang định đánh lén giết chết bốn Tiên Quân của đối phương, lại tập hợp toàn bộ lực lượng đối phó Ngụy Thần, liền nghe trên không có một thanh âm dồn dập vang lên, ngay sau đó một cỗ uy áp cường đại, từ đằng xa lan tới.

- Lại là Ngụy Thần?

Lông mày Trương Huyền giương lên, chân khí vận chuyển chậm rãi ngừng lại, tiếp tục che giấu khí tức.

Đột nhiên xuất hiện cảm giác áp bách, tuyệt không phải cường giả Tiên Quân có thể thi triển, nói cách khác, lại có cường giả Ngụy Thần cảnh xuất hiện!

- Người nào?

Giờ phút này trung niên Thần điện cũng phát hiện đối phương, ngừng lại, ngắm nhìn bốn phía.

- Vị bằng hữu này, tìm chỗ khoan dung mà độ lượng, lưu lại người Trục Tinh cung đi!

Thanh âm nhàn nhạt vang lên, cho người ta một loại cảm giác dịu dàng, một lão giả mặc thanh y, xuất hiện ở cửa đại điện, chậm rãi đi tới.

Bộ dáng hơn sáu mươi tuổi, để râu ba chỏm, cho người ta một loại cảm giác tiên khí mờ mịt.

Tu vi giống như Trương Huyền cảm ứng, đã đạt đến Ngụy Thần cảnh, hơn nữa cho người ta một loại cảm giác tĩnh mịch nhìn không thấu, chỉ sợ so với đám người Hàn Kiếm Thu, Tần Nguyên tông chủ, chỉ mạnh không yếu!

- Cái này... Lại từ đâu xuất hiện?

Trương Huyền cau mày.

Tông chủ của sáu đại tông môn, hắn đã gặp bốn cái, chỉ còn lại Đỗ cung chủ cùng tông chủ của Phiêu Miễu tiên tông.

Căn cứ tin tức trước đó biết, Ngụy Thần trong thiên hạ cũng chỉ sáu vị này... Đại Sa, Nhị Sa, Huyền Bối Quy là bởi vì thần huyết xuất hiện biến cố, không tính ở trong đó, Thần điện nắm giữ Ngụy Thần, không gì đáng trách...

Nhưng vị này, chỗ nào đi ra?

Sở m cùng vị đại trưởng lão kia cũng không làm rõ, trong mắt lộ ra nghi hoặc.

- Lưu lại? Phải nhìn ngươi có thực lực này hay không...

Cũng không nghĩ tới đột nhiên toát ra một vị, trung niên Thần điện hừ lạnh.

Hô!

Lời còn chưa dứt, hai vị Tiên Quân đỉnh phong của Thần điện thân thể đồng thời run rẩy, trường kiếm trong tay nâng lên, thẳng tắp đâm tới Ngụy Thần kia.

Hai võ sĩ này, cho dù không có tận lực phối hợp, nhưng tu vi đi đến cảnh giới như bọn họ, nhất cử nhất động kèm theo bố cục, hai đạo kiếm ý thời gian nháy mắt dung hợp lại với nhau, không gian trước mặt xuất hiện vết rách đen kịt.

Kiếm khí như rồng, kiếm ý như biển.

Hai người lý giải kiếm đạo, so với đám người Lăng Vân Kiếm Các cũng không kém chút nào.

Trương Huyền cảm nhận được hai người mang tới áp lực, cũng không chịu được xiết chặt nắm đấm.

Tuy gần đây tiến bộ rất lớn, có thể xưng Tiên Quân cùng cấp bậc vô địch, nhưng đột nhiên gặp được loại tiến công này, nhất định cũng sẽ rơi vào hoảng loạn, không biết như thế nào cho phải.

Thậm chí xem như đám thú Huyền Bối Quy, cũng rất khó chống đỡ.

Tập trung tinh thần nhìn lão giả, muốn nhìn một chút người này ứng đối ra sao.

Hô!

Ở dưới nhìn chăm chú, lão giả di động, trên mặt hiện ra cười nhạt, tay nâng lên, giống như xuyên qua bụi hoa, nhẹ nhàng phất một cái.

Bành! Bành!

Hai vị Tiên Quân đỉnh phong bay ngược ra, tầng tầng lớp lớp ngã xuống đất, từng cái khuôn mặt trắng bệch, máu tươi phun mạnh.

Chỉ một chiêu, liền bị trọng thương!

Thân thể Trương Huyền chấn động.

Vốn cho rằng vị này nhiều nhất thực lực tương đương Hàn Kiếm Thu, hiện tại xem ra, chỉ sợ càng thêm đáng sợ!

Thoạt nhìn một chưởng bằng phẳng không có gì lạ, nằm mộng cũng nghĩ không ra, lại nắm giữ loại uy lực khó mà tin nổi này.

Đánh hai võ sĩ bị thương, lão giả cũng không ngừng, trong chốc lát đi vào trước mặt võ sĩ khống chế Sở m cùng đại trưởng lão, lần nữa phất một cái.

Chiêu số đơn giản, lại ẩn chứa không biết bao nhiêu loại biến hóa, tất cả ứng đối của người sau đều bị bao phủ.

Bành! Bành!

Đồng dạng hai tiếng kêu rên, hai võ sĩ bay ra ngoài, té ngã trên đất, từng cái thương thế không nhẹ, xem ra trong thời gian ngắn là không cách nào tiếp tục chiến đấu.

- Hai vị bị sợ hãi...

Nhẹ nhàng cười một tiếng, lão giả một tay vạch một cái, lực lượng phong tỏa ở trên người Sở m, đại trưởng lão bị loại bỏ sạch sẽ.

- Đa tạ ân cứu mạng của tiền bối...

Hai người vội vàng khom người.

- Không sao...

Cười nhạt một tiếng, lão giả tiến về phía trước một bước, nhìn về phía trung niên Thần điện:

- Ra tay đi!

- Thực lực không tệ...

Trung niên nhân híp mắt lại.

Không nghĩ tới vị trước mắt này, nắm giữ loại thực lực như thế, bốn vị Tiên Quân đỉnh phong, cho dù thực lực như hắn, muốn vượt qua cũng không có dễ dàng như vậy.

Lão giả lao đến.

Trung niên nhân cũng nghênh đón.

Rầm rầm rầm!

Hai cường giả Ngụy Thần cảnh chiến đấu, xé rách thiên địa, may mắn trong đại điện có trận pháp bảo vệ, nếu không chỉ sợ toàn bộ Trục Tinh

đảo đều sẽ bởi vì giao thủ, mà dìm vào đáy biển.

Trương Huyền giấu ở phía trên, biết loại cường giả cấp bậc này giao chiến, có thể ngộ nhưng không thể cầu, vội vàng vận chuyển Minh Lý Chi Nhãn nhìn kỹ.

Lực lượng của trung niên nhân cương mãnh, chiêu số của lão giả xảo diệu.

Trong nháy mắt, hai người đánh khó bỏ khó phân, chẳng phân biệt được cao thấp.

- Chiêu số của lão giả này, vì sao cho ta một loại cảm giác quen thuộc?

Nhìn một hồi, Trương Huyền nhíu mày.

Chiêu số của lão giả này, thoạt nhìn đơn giản, lại có thể thẳng vào chỗ yếu hại, công kích địa phương người khác không thể không phòng, tình huống bình thường, lực lượng cùng chân khí tinh thuần của hắn, kém xa trung niên nhân đối diện, nhưng chiến đấu xuống, người sau lại liên tục lui về phía sau, tựa hồ có chút không kiên trì nổi.

- Võ kỹ của lão giả này, có chút giống võ kỹ Thiên Đạo tinh giản, có thể hóa phức tạp thành đơn giản, thi triển ra sức chiến đấu cường đại hơn...

m thầm gật đầu.

Khó trách có loại cảm giác quen thuộc, nguyên lai võ kỹ của lão giả này, có chút giống công pháp Thiên Đạo của hắn.

Đều nhắm thẳng vào đại đạo, công kích địa phương người khác không thể không phòng, để cho người ta mệt mỏi ứng đối.

- Xem ra hắn muốn thắng...

Ý tưởng này vừa xuất hiện, chỉ thấy trung niên Thần điện sắc mặt trắng nhợt, bị một chưởng đánh trúng ngực, lộc cộc lộc cộc liên tục lui về phía

sau mấy bước.

- Ăn ta một chiêu cuối cùng...

Lòng bàn tay của trung niên Thần điện nhiều ra một thanh trường kiếm, kiếm khí gào thét, thẳng tắp đâm tới lão giả.

Nhìn uy thế của kiếm này, hẳn là thi triển tuyệt chiêu mạnh nhất, không chết không thôi.

Vẻ mặt nghiêm túc, lão giả vừa định nghênh đón, liền cảm thấy hoa mắt, bốn Tiên Quân đỉnh phong, tính cả trung niên nhân đồng thời biến mất không thấy gì nữa.

- Tha cho ngươi một lần, lần sau đừng để ta đụng tới...

m thanh quanh quẩn, năm cường giả Thần điện đã mất đi dấu vết.

- Cái này...

Hiển nhiên không nghĩ tới, đường đường cường giả Thần điện, vậy mà thi triển ra chiêu số giương đông kích tây, trực tiếp chạy trốn, lão giả nhịn không được cười lên, bất đắc dĩ lắc đầu, bay đến trên không tỉ mỉ quan sát một phen, xác định đối phương quả thực rời khỏi, lúc này mới lần nữa đến trước mặt Sở m, Đại trưởng lão.

- Đa tạ ân cứu mạng của tiền bối...

Hai người quỳ gối.

- Không cần khách khí, ta cũng là nghe lệnh tông chủ tới hỗ trợ, để Trục Tinh cung không đến mức suy sụp...

Lão giả mỉm cười.

- Tông chủ?

Hai người liếc mắt nhìn nhau, đại trưởng lão khom người:

- Còn chưa thỉnh giáo họ tên của tiền bối, cùng với tông môn...

Thân là Trục Tinh cung đại trưởng lão, cường giả đỉnh cao của sáu đại tông môn, cơ bản đều biết.

Vị trước mắt này đến Ngụy Thần, lại còn không phải tông chủ, đến cùng là ai? Lại từ đâu đi ra?

- Tại hạ Phù Trầm Tử...

Ánh mắt lão giả lộ ra tự hào:

- Chính là trưởng lão Thông Thần điện!

- Thông Thần điện?

Sở m, đại trưởng lão đồng thời sững sờ.

Đoán nửa ngày, không nghĩ tới lại là người Thông Thần điện!

Trương Huyền cũng hơi kinh ngạc.

Sớm biết Khổng sư sáng lập Thông Thần điện này, cao thủ khẳng định không ít, không nghĩ tới... Một trưởng lão liền đạt đến Ngụy Thần cảnh!

Hơn nữa ở thời khắc mấu chốt, cứu người Trục Tinh cung.

Không hổ là hái được chữ “Thần” hoàn chỉnh.

- Không sai...

Phù Trầm Tử trưởng lão gật đầu nói:

- Khổng điện chủ phát hiện Thần điện dị động, phái ta đến đây trợ giúp Trục Tinh cung, may mắn không có tới muộn...

- Đa tạ Khổng điện chủ, đa tạ Phù Trầm Tử trưởng lão...

Đại trưởng lão lần nữa ôm quyền.

- Khách khí!

Phù Trầm Tử đáp lễ, ngay sau đó cau mày, tựa hồ có chút không hiểu:

- Thần điện từ trước tới nay không để ý thế sự, chẳng biết tại sao đột nhiên lại tìm Trục Tinh cung phiền phức?

- Cái này...

Đại trưởng lão chần chừ.

- Không tiện nói thì thôi!

Thấy biểu lộ của nàng, vẻ mặt Phù Trầm Tử như thường, gật đầu nói:

- Có điều, hiện tại Đỗ cung chủ vô cùng có khả năng rơi vào nguy hiểm, không biết chuyện cụ thể mà nói, sẽ rất khó ra tay trợ giúp...

- Đại trưởng lão, là trưởng lão Thông Thần điện vừa rồi đã cứu chúng ta...

Sở m nhìn về phía đại trưởng lão.

Hiện tại trọng yếu nhất là cứu sư phụ, thực lực của các nàng, khẳng định không làm được, duy nhất có thể hoàn thành, chỉ có vị trước mắt này.

Đã tới loại cục diện này, vì sao đại trưởng lão còn muốn chần chừ giấu diếm.

- Thôi được!

Nghe nàng nói như vậy, đại trưởng lão lắc đầu nói:

- Phù Trầm Tử tiền bối là cường giả Thông Thần điện, nói cho cũng không sao!

Tuy Thông Thần điện thần bí, lại vẫn luôn vì đại lục, chưa từng nghe nói qua cùng Thần điện có gì liên quan.

Cũng chưa từng nghe qua có việc xấu gì.

- Thật ra thì lần này Thần điện tới, là muốn cướp đoạt chí bảo trấn cung của Trục Tinh cung chúng ta!

- Chí bảo trấn cung?

Phù Trầm Tử trưởng lão cau mày.

- Không sai, chính là... tế đàn Trục Tinh cung dùng để tế tự!

Đại trưởng lão giải thích nói.

Hãm Không thành

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

- Tế đàn?

Phù Trầm Tử run lên.

Sở dĩ Trục Tinh cung để những tông môn khác kiêng kị, nguyên nhân lớn nhất, là có thể tế tự Thần Linh, hơn nữa câu thông.

Mà muốn thành công, tế phẩm chỉ là một khâu trong đó, tế đàn xem như vật dẫn, mới là không thể thiếu hụt nhất.

Thần điện, tới Trục Tinh cung bức bách, muốn lại là thứ này!

- Đây là gốc rễ của Trục Tinh cung, làm sao có thể cho người khác, cung chủ mới cố ý kéo dài thời gian, một mình rời khỏi, chính là hi vọng có thể tìm nơi thích hợp tế tự thượng thiên, truyền chuyện này đến chỗ Thần Linh! Để cho bọn họ làm chủ!

Sở m giải thích nói.

- Thì ra là thế...

Phù Trầm Tử giật mình, Trương Huyền cũng hiểu được.

Trước đó liền kỳ lạ, vì sao để đệ tử bắt chước lão sư, Đỗ cung chủ lại đi nơi nào, nguyên lai là như vậy.

Giờ phút này Trục Tinh cung bị Thần điện nhìn chằm chằm, khẳng định không cách nào tế tự, chỉ có thể tìm kiếm địa phương ẩn nấp, trình báo tin tức này cho thượng thiên, cho nên mới để cho Sở m ngụy trang thành Đỗ cung chủ, kéo dài thời gian.

Chỉ tiếc cường giả Thần điện thật giống như đã sớm phát hiện ý nghĩ của bọn hắn, phái người theo dõi Đỗ cung chủ.

- Phù Trầm Tử tiền bối, hiện tại lão sư vô cùng có khả năng bị người Thần điện đuổi giết, mong tiền bối xuất thủ cứu giúp...

Giải thích xong, Sở m quỳ xuống đất.

- Có thể ra tay trợ giúp, ta chắc chắn sẽ không từ chối...

Phù Trầm Tử gật đầu, sau đó vẻ mặt ngưng trọng nhìn qua:

- Có điều, các ngươi phải nói cho ta, Đỗ cung chủ đến cùng đi nơi nào, lại định ở nơi nào tế tự! Ta mới có thể đi qua tìm, nghĩ biện pháp cứu người!

- Cái này...

Sở m nhìn về phía đại trưởng lão, hai người đồng thời dừng lại.

Hướng đi của cung chủ là cơ mật lớn nhất, trước khi đi, đặc biệt bàn giao, không thể nói cho bất luận người nào.

- Thần điện đã phát giác mục đích của các ngươi, không có gì bất ngờ xảy ra, giờ phút này đã phái người đuổi tới, Đỗ cung chủ vô cùng có khả năng lâm vào nguy hiểm, nếu như các ngươi vẫn có chỗ lo lắng do dự, không muốn nói thẳng, ta cũng không có cách nào.

Thấy biểu lộ của hai người, Phù Trầm Tử nhướng mày:

- Bởi vậy đánh mất chí bảo trấn cung không nói, một khi hại chết Đỗ cung chủ, toàn bộ Trục Tinh cung sẽ triệt để hủy diệt...

Đại trưởng lão, Sở m đồng thời xiết chặt nắm đấm.

Các nàng biết đối phương nói đúng.

Chí bảo trấn cung. Đánh mất, Trục Tinh cung sẽ mất đi chỗ dựa cùng át chủ bài lớn nhất, giống như Lăng Vân Kiếm Các mất đi Thần chi kiếm ý.

Loại tình huống này, Đỗ cung chủ lại xuất hiện ngoài ý muốn, coi như Trục Tinh cung không bị năm đại tông môn khác hủy diệt, những năm này đắc tội hải yêu, cũng khẳng định sẽ xông ra, cắn giết sạch Trục Tinh đảo!

Cho nên bất luận từ chỗ nào, tông chủ và tế đàn đều không thể xảy ra chuyện!

- Phù Trầm Tử tiền bối, cũng không phải chúng ta không tín nhiệm ngươi, mà là hành tung của Tông chủ, dính dáng thực sự quá lớn, chúng ta...

Dừng lại phút chốc, đại trưởng lão muốn nói lại thôi.

- Đã như vậy, chuyện này ta liền không quản nửa... Cùng lắm thì trở về nghe điện chủ trách phạt một hồi mà thôi!

Phù Trầm Tử nói xong muốn bay ra đại điện.

- Tiền bối dừng bước...

Đại trưởng lão cắn răng.

Đây là hi vọng cuối cùng của bọn họ, thật muốn mặc kệ, mặc cho hắn rời khỏi, tông chủ thật có khả năng bị người Thần điện giết chết.

Phù Trầm Tử dừng lại, nhìn về phía hai người.

- Không biết tiền bối... Có thể cho ta quan sát lệnh bài đại biểu thân phận hay không?

Đại trưởng lão nói.

- Cái này rất đơn giản!

Cổ tay khẽ đảo, lòng bàn tay của Phù Trầm Tử nhiều ra một lệnh bài, mặt sau khắc hai chữ “Thông Thần”, cho người ta một loại cảm giác tiên khí lượn lờ, ý cảnh xa xăm, cho dù Trương Huyền cũng vẽ không ra.

- Quả nhiên là lệnh bài trưởng lão Thông Thần điện...

Đại trưởng lão thở phào nhẹ nhõm.

Cũng khó trách nàng cẩn thận, dính dáng sinh tử của Đỗ cung chủ, cho dù là nàng cũng không thể khinh thường.

- Tiền bối đắc tội, cũng không phải ta cẩn thận, mà là cường giả Thần điện thực sự quá mạnh mẽ, có chút bất đắc dĩ!

Trả lại lệnh bài, đại trưởng lão tràn đầy xin lỗi.

Đối phương vừa cứu các nàng, bản thân liền nghi ngờ, thực rất xấu hổ.

- Không sao... Đây là nên làm!

Phù Trầm Tử cũng không thèm để ý.

- Đa tạ tiền bối thông cảm!

Đại trưởng lão gật đầu nói:

- Thực không dám giấu giếm, nếu như Đỗ cung chủ không bị người Thần điện đuổi theo, hiện tại hắn đã đi vào Hãm Không thành!

- Hãm Không thành?

Phù Trầm Tử sững sờ:

- Nơi đó nguy cơ trùng trùng, bình thường đều không có người dám tùy ý đi vào, vì sao Đỗ cung chủ lại đi qua?

Thật ra thì không chỉ hắn giật mình, Trương Huyền cũng sửng sốt.

Hãm Không thành, hắn cũng đã được nghe nói, gia gia của đệ tử Bạch Nguyễn Khanh Bạch Diệp trưởng lão từng tiến vào bên trong, bản thân bị trọng thương bất cứ lúc nào cũng sẽ tử vong, nhờ nước tắm hồ lô mới cứu tính mạng, lúc này mới cùng vị đệ tử kia kết duyên phận sư đồ.

Nơi này, thông qua đọc sách, biết là vị trí cực kỳ nguy hiểm, Tiên Quân cảnh đỉnh phong tiến vào, cũng có chín phần mười tử vong... Đỗ cung chủ chỉ là tế tự, vì sao chạy đến chỗ này?

Quá nguy hiểm!

- Hãm Không thành, quả thực rất nguy hiểm, nhưng nơi này là vị trí duy nhất của đại lục có thể ngăn cách Thần điện thăm dò, cũng chỉ có nơi này, mới có thể thuận lợi tế tự Thượng Thương không bị phát hiện...

Đại trưởng lão nói.

Nàng nói nguyên do là đúng, có điều còn có một cái chưa nói, đó chính là... Thần điện có thể nhìn thấu kế hoạch của các nàng, cung chủ cũng đoán được loại tình huống này, cường giả Ngụy Thần cảnh của Thần điện, ở ngoại giới nàng khẳng định chiến không thắng, nhưng ở Hãm Không thành, nguy cơ trùng trùng, ai sống ai chết thì chưa biết!

Cho dù nàng cũng nguy hiểm, nhưng nếu như có thể bởi vậy kéo cường giả Thần điện đệm lưng, cũng coi như cho Trục Tinh cung một câu trả lời, không đến mức bôi nhọ tổ tiên.

- Thì ra là thế...

Phù Trầm Tử gật đầu:

- Nếu đã biết, hiện tại ta lập tức đi Hãm Không thành tìm kiếm, chỉ mong hiện tại Đỗ cung chủ còn bình yên vô sự!

Nói xong, thân thể run rẩy, thẳng tắp bay lượn ra ngoài, thời gian nháy mắt liền biến mất tại nguyên chỗ.

- Đa tạ!

Đại trưởng lão cùng Sở m đồng thời ôm quyền.

- Cùng đi qua nhìn một chút...

Thân thể khẽ động, Trương Huyền giống như gió nhẹ, bay ra khỏi đại sảnh, thẳng tắp bay theo Phù Trầm Tử.

Tới Trục Tinh cung mục đích là tìm kiếm Đỗ Thanh Diên, hỏi thăm sự tình Lạc Nhược Hi, vị cung chủ này đã vô cùng có khả năng ở Hãm Không thành, tự nhiên phải đi qua một chuyến.

Ngộ nhỡ chưa kịp nhìn thấy, vị này liền bị người khác giết, thì muốn khóc cũng không kịp.

Tốc độ của Phù Trầm Tử cực nhanh, lúc Trương Huyền đi ra đã mất dấu vết, không biết đi nơi nào.

- Minh Lý Chi Nhãn!

Trong mắt hoa văn nhúc nhích, vừa mới phi hành lưu lại dấu vết, rõ ràng xuất hiện ở phía trước.

Trương Huyền đi theo sát.

Rất nhanh rời khỏi Trục Tinh đảo, tiếp tục tiến lên, lại có mấy dấu vết xuất hiện ở trước mắt, dường như cũng giống như mình, đang đuổi theo Phù Trầm Tử.

- Là năm người Thần điện kia... Bọn họ không phải bị thương sao?

Đếm, vừa vặn năm đạo, Trương Huyền cau mày.

Không có gì bất ngờ xảy ra, hắn là những người Thần điện kia lưu lại.

Không hổ là cường giả Thần điện, bên ngoài là bị thương chạy trốn, trên thực tế dùng bí pháp nào đó, lặng lẽ theo dõi vị trưởng lão Thông Thần điện kia.

- Ngụy Thần cảnh, quả thực đều không ngốc...

Lần nữa cảm xúc.

Biết từ trong miệng Sở m, đại trưởng lão là không cách nào nhận được tin tức, mượn đối thủ tới biết tin tức, lợi hại!

Biết tốc độ của mình, theo không kịp cường giả Ngụy Thần cảnh phi hành, cổ tay khẽ đảo, Đại Sa xuất hiện, dọc theo dấu vết cấp tốc bay tới đằng trước.

Nửa ngày sau.

Lần nữa phi hành hơn trăm vạn cây số, dấu vết biến mất không thấy gì nữa.

Để Đại Sa dừng lại, thuận tiện thu vào túi thú sủng, Trương Huyền quan sát bốn phía.

Xuất hiện ở trước mắt chính là một sa mạc hoang tàn vắng vẻ, cát vàng vô cùng vô tận, không nhìn thấy cuối cùng.

- Dấu vết đến nơi đây ngừng... Chẳng lẽ Hãm Không thành ở trong cát vàng?

Dấu vết biến mất ở đây, vậy đã nói rõ, Hãm Không thành cách nơi này không xa.

Tỉ mỉ nhớ lại, trong thư tịch giải thích liên quan tới Hãm Không thành.

- Hãm Không thành, không biết tồn tại bao nhiêu năm, ẩn giấu ở trong sa mạc rộng lớn...

Lăng Vân Kiếm Các, Vạn Thú môn, Thất Tinh Lâu, đều có ghi chép liên quan tới nơi này.

- Hẳn là ở phụ cận!

Nhìn hai bên, một lát sau, lông mày giương lên, đi vào một cồn cát không lớn.

Nơi này nhìn một cái, cùng địa phương khác không có bất kỳ khác biệt, nhưng tỉ mỉ quan sát, lại cho người ta một loại khí tức tuyên cổ mênh mông, thật giống như dưới cát vàng, vùi lấp một thành thị đã sụp xuống trên thế gian.

Rơi vào trên đất cát, dọc theo cồn cát chậm rãi đi một vòng.

Lông mày giương lên, bàn chân bỗng nhiên đạp một bước.

Hô!

Một cỗ hấp lực to lớn xuất hiện, cả người trong nháy mắt từ không trung rơi xuống.

Vội vàng vận chuyển thân thể, cân bằng hấp lực, ổn định thân hình, lúc này mới phát hiện, trước mắt đã không phải là sa mạc gì, mà là một không gian thật lớn, giống như đi vào một thế giới khác.

Một thành thị cổ điển hiện lên ở tầm mắt, bốn phía chảy xuôi khí tức cũ kỹ mênh mông.

Đập vào mắt một mảnh hoang vu, hầu như không có thảm thực vật gì, dưới chân đâu đâu cũng có đầm lầy, dường như rơi lên trên sẽ bị thôn phệ, rơi vào trong đó, không cách nào trốn đi.

- Đây là Hãm Không thành?

Vẻ mặt Trương Huyền nghiêm túc.

Trước đó một mực nghe nói, nơi này cực kỳ cổ quái, hiện tại xem ra quả thật như vậy.

Còn tưởng rằng giống như rất nhiều tông môn, là một vị trí nguy hiểm, nằm mơ cũng không nghĩ đến, lại là một không gian gấp ẩn giấu ở trong sa mạc.

Ngẩng đầu nhìn một vòng.

Đường đi đã biến mất không thấy gì nữa, cho dù hắn có cảm ứng đối với không gian, cũng dò xét không được .

Nói cách khác... hiện tại hắn đã bị vây ở chỗ này, không ra được!

- Nhập gia tùy tục, Đỗ cung chủ đã tới, có lẽ có thể tìm được!

Tâm cảnh vận chuyển, dứt bỏ tâm tình tiêu cực, nhìn thành phố khổng lồ trước mắt, Trương Huyền thẳng tắp bay đi.

Vù!

Mới phi hành không xa, còn chưa tiến vào bên trong, liền cảm thấy lạnh thấu xương, ngay sau đó, nhìn thấy một đạo kiếm mang thẳng tắp từ trong đầm lầy bắn ra, đâm thẳng bộ ngực của hắn.

Cùng thời khắc đó, phía trên cũng có một đạo kiếm mang hạ xuống, cùng cái trước kêu gọi kết nối với nhau, dường như muốn một chiêu chém giết hắn.

- Trúng mai phục...

Đồng tử co rụt lại, toàn thân Trương Huyền cứng nhắc.

Vừa rồi chỉ nghĩ truy lùng đám người Thần điện, không nghĩ tới đã bị đối phương phát giác, chờ đợi ở đây!

Đến từ phân thân xem thường

dtv-ebook.com

- Là người Thần điện!

Trong tích tắc, Trương Huyền phản ứng lại.

Cùng cường giả Thần điện đánh qua hai lần, biết thủ đoạn cùng thực lực của đối phương, kiếm pháp đánh lén kia, trong sắc bén mang theo tàn nhẫn, kiếm khí tựa như có thước đo, nhắm ngay vị trí bản thân không thể không phòng, không sai mảy may.

Mấu chốt nhất là, hai người phối hợp, góc độ, phương hướng, cùng với thời gian tấn công diệu đến đỉnh phong, cho dù là cường giả Ngụy Thần cảnh gặp cũng khó mà tránh né.

- Tiên Quân đỉnh phong...

Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm.

Đánh lén hắn chỉ là hai Tiên Quân đỉnh phong, loại cấp bậc này, mười ngày trước bất lực, hiện tại đã không tính là cái gì.

Bất quá ngoài hai người này, vị Ngụy Thần cảnh kia có phải ở đây hay không, liền không nói được rồi.

Tinh thần khẽ động, câu thông bốn đại Tiên thú, để bọn chúng bày thế trận chờ quân địch, bản thân thì tinh thần khẽ động, Đồng Thường kiếm xuất hiện, Thần chi kiếm ý di tán, phong tỏa không gian bốn phía.

- Thần chi kiếm ý? Ngươi là tân nhiệm tông chủ của Lăng Vân Kiếm Các, Trương Huyền?

Kẻ đánh lén kinh hô một tiếng, lại không để ý tới động thủ, xoay người muốn chạy trốn.

Nếu như vị Thần chi kiếm ý này chỉ là Chân Tiên, khẳng định sẽ hết toàn lực, nhưng đã đến Tiên Quân, hơn nữa hai lần trước Thần điện đánh lén đều thất bại, ngu nữa cũng rõ ràng, vị trước mắt này, tuyệt không phải thực lực của hắn có thể chống lại.

Việc cấp bách là phải nhanh truyền tin tức trở về, để thủ lĩnh động thủ!

Có thể bắt được, công lao tuyệt đối lớn hơn đạt được tế đàn Trục Tinh cung rất nhiều!

- Muộn!

Trường kiếm của Trương Huyền giống như gió nhẹ áp bức đến, thoạt nhìn chậm chạp, lại giống như phong tỏa thông đạo có thể thoát đi, làm cho không người nào có thể rời khỏi.

Phốc!

Mi tâm xuất hiện một vết máu, vị Tiên Quân đỉnh phong này, linh hồn đã phá diệt.

Hô!

Thi thể từ không trung rơi xuống, bị thu vào trữ vật giới chỉ.

Từ bị đánh lén, đến vị này bị giết, ngay cả một cái hô hấp cũng chưa tới, kiếm khí của kẻ đánh lén vừa vặn đi vào trước mặt.

Đinh!

Ngay lập tức đâm vào ngực Trương Huyền, một cái gáo bất ngờ xuất hiện, ngăn được mũi kiếm.

- Phá!

Răng cắn chặt, lực lượng toàn thân tràn vào thân kiếm, định đâm rách đối phương, lại phát hiện cái gáo kia chắc chắn như tường thành, dùng hết lực lượng toàn thân cũng không thể đâm xuyên.

- Chẳng lẽ là... vũ khí Ngụy Thần cảnh?

Trong lòng lạnh ngắt.

Hắn là Tiên Quân đỉnh phong, kiếm trong tay cũng đạt tới cấp bậc tương đồng, thực lực như thế, vũ khí cùng cấp bậc căn bản ngăn không nổi, thậm chí nửa bước Ngụy Thần cũng không dám tuỳ tiện chống lại.

Một cái gáo không chỉ ngăn lại, còn để hắn không cách nào tiến lên mảy may, cấp bậc đến cùng cao bao nhiêu, không dám tưởng tượng!

- Đi!

Biết đánh lén khẳng định không làm được, không dám chần chừ, xoay người muốn chạy trốn, còn chưa kịp xoay người, mắt tối sầm lại.

Lại một cái gáo chụp tới.

Lần này là mặt trong của cái gáo, chỉ thoáng cái, đầu liền bị chụp ở trong đó, biến thành hình hồ lô, trong mắt mang theo không cam lòng rơi xuống dưới.

Đường đường võ sĩ Thần điện, cường giả đỉnh cao đại lục, nằm mộng cũng nghĩ không ra, bị một cái gáo đánh giết.

Hô!

Lần nữa thu lại thân thể của đối phương, Trương Huyền cũng không có hưng phấn, mà cảnh giác nhìn bốn phía.

Chờ mấy hơi, không có dị thường gì, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

- Xem ra chỉ có hai người kia mai phục!

Còn tưởng rằng mấy người Thần điện trước đó nhìn thấy đều mai phục ở đây, giờ phút này lại không có xuất hiện, hắn là không có những người khác.

Nếu không thời điểm chiến đấu, chính là thời gian đánh lén tốt nhất, bỏ lỡ, còn muốn tìm tới liền không dễ dàng như vậy.

- Hắn là cảm thấy có người theo dõi, để hai người này mai phục cản ở phía sau, những người khác thì tiếp tục đuổi theo Phù Trầm Tử, dù sao Đỗ cung chủ cùng tế đàn càng trọng yếu hơn...

Trong lòng Trương Huyền hơi động, hiểu được.

Không hổ là cường giả Thần điện, quả nhiên vô cùng cơ cảnh, đổi lại Ngụy Thần bình thường, vừa rồi đánh lén, làm không cẩn thận cũng sẽ ngã xuống.

- Trước khi ta chém giết hai người này, đã phong tỏa không gian, hơn nữa tốc độ cực nhanh, tin tức cùng năng lượng ba động đều không có tiết lộ ra ngoài... Đối phương hắn còn không có phát giác!

Trương Huyền mỉm cười.

Hô!

Một thân ảnh giống nhau như đúc xuất hiện ở phía trước.

Phân thân!

Sau khi thuần phục bốn Tiên thú Ngụy Thần cảnh, Trương Huyền chuyên môn thu huyết dịch Ngụy Thần cảnh, đưa cho phân thân cùng Ngoan Nhân dùng, bản tôn không có Thiên Đạo công pháp, khó mà tu luyện, người sau không dính dáng vấn đề này, cho nên tu vi của hai người này sớm đã đạt đến Tiên Quân đỉnh phong.

Còn cường đại hơn bản tôn.

- Ngươi một cái, ta một cái...

Trương Huyền nói.

- Tốt!

Phân thân gật đầu, tinh thần khẽ động, dung mạo đã biến thành võ sĩ đầu hồ lô.

Tuy phân thân không có linh phù ngụy trang, nhưng Cửu Thiên Liên Thai giống như chất lỏng, có thể biến thành bất kỳ hình dáng, ban đầu ở Khưu Ngô Cung, đã từng bị đánh thành bánh rán.

Giờ phút này, ngụy trang thành võ sĩ đầu hồ lô, mặc quần áo đối phương, linh hồn ba động áp chế đến thấp nhất.

Trương Huyền thì biến thành một võ sĩ khác, đồng thời hai vũ khí của đối phương cũng xuất hiện ở trong lòng bàn tay, nhẹ nhàng điểm một cái, không đến hai cái hô hấp, hai thanh trường kiếm thuận lợi nhận chủ.

Hắn ngụy trang không có sơ hở, dò xét huyết dịch còn không sợ, nhưng phân thân còn có chút sơ hở, khí tức linh hồn không tương đồng.

Bất quá phối hợp thêm trường kiếm, chỗ thiếu hụt này liền có thể bù đắp.

Vũ khí Tiên Quân đỉnh phong, đã ẩn chứa kiếm ý thuộc về mình, chỉ cần kích hoạt lực lượng trong đó, người ngoài dò xét nhiều nhất thẩm tra đến kiếm ý, mà không phát hiện được người đã đổi.

Làm xong những cái này, phát hiện không còn sơ hở, lúc này Trương Huyền mới gật đầu, dẫn đầu bay đi.

Phân thân theo sát.

Vì có thể để cho hai võ sĩ Tiên Quân đỉnh phong sau khi loại bỏ tai hoạ ngầm đuổi theo mình, trung niên Ngụy Thần cảnh một đường lưu lại ký hiệu, muốn tìm kiếm cũng không phức tạp.

Cấp tốc phi hành, chỉ chốc lát liền đi tới cổ thành trước đó nhìn thấy.

Trong tường thành cổ xưa, tỏa ra khí tức suy yếu nồng đậm, cho người ta một loại cảm giác đè nén, để người tiến vào bên trong hô hấp không quá thông thuận.

Cho dù Trương Huyền cũng cảm thấy thực lực bản thân bị áp chế, không cách nào phát huy sức chiến đấu mạnh nhất.

Trong lòng hơi động, một đạo kiếm mang bơi lội ở đầu ngón tay, nhẹ nhàng run rẩy, cánh tay vẽ một lỗ hổng.

Xì xì xì xì...

Vết thương vừa xuất hiện, khí tức suy yếu lập tức lan tới, không ngừng hủ thực vết thương, để nó khó mà khép lại.

Thiên Đạo chân khí nhanh chóng vận chuyển, một lát sau Trương Huyền lắc đầu.

Loại vết thương nhỏ này, đổi lại trước kia, Thiên Đạo chân khí chuyển một cái, một cái hô hấp cũng không dùng đến liền có thể tốt như lúc ban đầu, bây giờ lại vài phút cũng khôi phục không được, chỗ này xác thực quỷ dị.

Khó trách trước đó Bạch Diệp trưởng lão, thương thế không cách nào khôi phục, chỉ có thể chờ chết, đoán chừng cùng những khí tức suy yếu này có quan hệ cực lớn.

Lấy bình ngọc ra, đổ nước tắm Tiểu Hoàng Kê lên vết thương, một làn khói đen bay ra.

Vết thương khép lại rất nhanh.

- Nơi này quả thực quỷ dị...

Giống như dự đoán, vẻ mặt Trương Huyền nghiêm túc.

Người khác không giống hắn, nắm giữ Tiểu Hoàng Kê, nói cách khác, đi vào nơi này, một khi bị thương, hoặc là bị khí tức suy yếu xâm nhập thân thể, sẽ giống như Bạch Diệp trưởng lão, không cách nào kiên trì, chỉ có thể ngồi chờ chết.

- Cho ngươi một bình, đề phòng có gì bất trắc!

Lấy ra một bình, ném cho phân thân.

Đối phương là lá bài tẩy của hắn, Thiên Đạo chân khí cũng vô dụng, ngộ nhỡ bị thương liền nguy rồi.

Tiếp lấy bình ngọc, phân thân lãnh ngạo nhìn hắn một cái, cũng không thu hồi, đầu ngón tay đột nhiên toát ra một đạo kiếm khí, chém về phía cánh tay mình.

Phốc!

Một vết thương dữ tợn xuất hiện, dài chừng hơn ba tấc, máu tươi tuôn ra.

Trương Huyền cau mày, đang kỳ lạ gia hỏa kia muốn làm gì, chỉ thấy đầu của hắn nâng lên, một mặt tự hào nhìn bản thân một cái, lực lượng trong cơ thể xoay chuyển.

Xì xì xì xì...

Một đạo hắc khí bị xua ra, vết thương khôi phục như lúc ban đầu.

- ...

Trương Huyền nhảy dựng.

- Thứ này, ta không cần!

Hai tay chắp sau lưng, phân thân nhìn qua, tràn đầy xem thường:

- Gà yếu!

- ...

Trương Huyền.

Mình ở trên tay vẽ một vết thương nhỏ, đối phương ở trên cánh tay chém một phát, bản thân cần nước tắm Tiểu Hoàng Kê, đối phương không cần... động tác liên tiếp, rõ ràng là cố ý khoe khoang cho mình nhìn.

Không trang bức có thể chết sao!

Tức giận ngực khó chịu, không thèm để ý đối phương, Trương Huyền tiếp tục đi về phía trước.

Tuy cổ thành có khí tức suy yếu, nhưng sinh trưởng không ít thảm thực vật, cho người ta một loại cảm giác cây khô gặp mùa xuân.

Trong mới có cũ, trong cũ có mới, phảng phất như biểu thị một loại thiên địa đại đạo cũ mới luân phiên.

- Những dược liệu sinh trưởng ở trong này, dược lực mạnh mẽ, chủng loại phong phú, khó trách có thể dẫn tới vô số cường giả, biết rõ nguy hiểm cũng muốn đến đây...

Phế tích trước mắt thật giống như vườn dược liệu, nơi đây sinh trưởng dược vật, chủng loại nhiều, dược lực mạnh mẽ, luyện chế đan dược, hiệu quả hơn xa ngoại giới.

Dọc theo ký hiệu của Thần điện, một bên tiến lên, một bên thu thập, hai không chậm trễ.

Hô!

Đi về phía trước không xa, một kiến trúc tàn tạ xuất hiện ở trong tầm mắt.

Nơi này cùng trước đó nhìn thấy hoàn toàn khác biệt.

Phía trước nhìn thấy, cũ nát kinh khủng, vừa nhìn liền biết sụp đổ không biết bao nhiêu năm, mà chỗ này, rất nhiều nơi triển lộ ra ấn ký tươi mới, cho người ta một loại cảm giác vừa mới phá hoại.

- Có người ở đây chiến đấu...

Sắc mặt Trương Huyền nghiêm túc.

Lấy nhãn lực của hắn có thể nhìn ra, nơi này ở không lâu trước vừa trải qua một trận chiến đấu, không cao hơn nửa canh giờ, nếu không khí tức suy yếu bao phủ, dấu vết mới sẽ lần nữa trở nên cũ nát, không cách nào phát giác.

- Chẳng lẽ... người Thần điện đuổi theo Phù Trầm Tử? Hoặc là... Đã tìm được Đỗ cung chủ?

Phù Trầm Tử truy lùng Thần điện cùng đi tới nơi này, mục đích là vì tìm kiếm Đỗ Thanh Diên cung chủ.

Nơi này có dấu vết chiến đấu, khẳng định là có người gặp nhau!

Dừng bước, đang muốn tỉ mỉ quan sát, xem có tin tức hữu dụng gì lưu lại không, đột nhiên lông tơ toàn thân nổ lên, một cỗ lực lượng cường đại giáng lâm.

Thân thể vội vàng nhảy lên, đồng thời sáu thanh trường kiếm gào thét, ở xung quanh thân thể tạo thành một vòng bảo hộ.

Đinh đinh đinh đinh!

m thanh giống như giọt mưa vang lên, cúi đầu nhìn xuống dưới, chỉ thấy trên mặt đất yên tĩnh, một mảng lớn bóng đen không biết từ chỗ nào chui ra, tựa như từng U Linh cổ quái.

Tâm Ma Hoa

dtv-ebook.com

Trước mắt có rất nhiều bóng đen, thoạt nhìn như là sương mù, phảng phất như không có thân thể chân thực, nhưng thực lực lại vô cùng dũng mãnh, đối đầu kiếm khí của mình cũng không hề yếu.

Vẻ mặt Trương Huyền nghiêm túc:

- Chẳng lẽ cái này là... Nhược Hóa Thú?

Trước đó nhìn qua thư tịch, có ghi chép liên quan với Nhược Hóa Thú.

Đây là sinh mệnh đặc thù của Hãm Không thành, lấy lực lượng suy yếu làm căn bản, hung tàn không gì sánh được, một khi bị đụng tổn thương, hắc khí sẽ thuận lợi xâm nhập trong cơ thể, chân khí gặp phải ăn mòn, hầu như không có cách nào trị liệu.

Lúc trước Bạch Diệp trưởng lão chính là bị thứ này gây thương tích.

- Nhìn xem các ngươi rốt cuộc mạnh cỡ nào!

Xác định thân phận của đối phương, Trương Huyền lại không lui về phía sau, Đồng Thường kiếm chuyển một cái, phòng ngự biến thành chủ động, mấy chục đạo kiếm khí đâm ra.

Một đá phá phong vang, điệp ép ngàn cơn sóng.

Chiêu kiếm pháp này, kỹ xảo không nhiều, chỉ cần chân khí đủ, có thể nhẹ nhõm học được, nhưng càng là loại không có kỹ xảo này, ngược lại càng khó tu luyện.

Lăng Vân Kiếm Các mấy ngàn năm lịch sử, triệt để luyện thành không có mấy cái, Trương Huyền tuyệt đối xem như một cái trong số đó.

Thi triển kiếm pháp, mấy chục đạo kiếm khí, mỗi một chiêu đều mang lực lượng mạnh nhất của Tiên Quân đỉnh phong, rơi vào trên người Nhược Hóa Thú.

Bành bành bành!

Nhược Hóa Thú nổ thành bột phấn, phế tích vốn có chút cũ nát, lần nữa rung sụp một mảng lớn.

- Thoạt nhìn cũng không mạnh...

Thấy một đạo kiếm khí đánh giết một thú, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, có điều còn không có cảm xúc xong, trước mắt bóng đen lay động, Nhược Hóa Thú bị đánh tan lần nữa tụ tập lại, thật giống bất tử thân, nhanh chóng tấn công tới.

- Cái này...

Trương Huyền sầm mặt lại.

Một lát sau, Nhược Hóa Thú lần nữa khôi phục, giống như kiếm pháp của hắn căn bản không có tác dụng.

- Chẳng lẽ đồ vật thuộc về linh hồn?

Vu Hồn nhảy ra mi tâm, một chưởng đập xuống.

Đại Bi Thiên Ma Chưởng!

Tuyệt học của Khưu Ngô Cổ Thánh, trải qua hắn thay đổi càng cao minh hơn, đặc biệt là Vu Hồn thi triển, lực công kích mạnh hơn, đối với tinh thần có tổn thương khó khôi phục.

Chưởng lực nghiền ép, Nhược Hóa Thú vỡ vụn, chẳng qua giống như kiếm khí trước đó công kích, mấy hơi sau, đồng dạng khôi phục.

Trương Huyền không biết làm sao.

Nếu như những vật này vẫn như vậy, làm sao cũng giết không chết, cho dù hắn nội tức như biển, cũng không kiên trì nổi!

- Minh Lý Chi Nhãn!

Lại liên tục thi triển mấy loại phương pháp, cũng không có phương pháp chém giết, trong mắt Trương Huyền hoa văn nhúc nhích, quả nhiên nhìn ra một ít không đúng.

Mỗi khi một con Nhược Hóa Thú bị giết, phế tích cũ nát sẽ chảy ra một đạo hắc khí bổ dưỡng đối phương, Nhược Hóa Thú hấp thu khí tức, sẽ lần nữa long tinh hổ mãnh, tiếp tục chém giết.

- Những Nhược Hóa Thú này, do khí tức suy yếu trong phế tích hội tụ thành, khí tức suy yếu bất diệt, thú thân bất tử...

Trong lòng Trương Huyền bừng tỉnh.

Khó trách đã dùng hết thủ đoạn, cũng không thể triệt để hủy diệt những vật này, thứ này cũng không phải thôn phệ khí tức suy yếu, mà là bản thân do khí tức suy yếu ngưng tụ thành, chỉ cần loại khí tức này vẫn còn, liền vĩnh sinh bất diệt.

- Phá hoại kiến trúc vốn tàn tạ, để nó suy yếu, bày ra dấu vết mới!

Lông mày giương lên, kiếm khí lần nữa trút xuống.

Lần này công kích không phải Nhược Hóa Thú, mà là kiến trúc tàn tạ.

Ầm ầm!

Đá vụn bắn tung toé, tường đổ tàn viên lần nữa sụp xuống, lộ ra dấu vết mới tinh trong đó.

Dấu vết mới xuất hiện, khí tức suy yếu không để ý tới Nhược Hóa Thú, mà tích tụ ở phía trên không ngừng ăn mòn, mấy kiếm sau, đối phương

bị chém xuống đầu, trong thời gian ngắn không cách nào hội tụ thành hình.

- Không bao lâu sẽ hình thành Nhược Hóa Thú mới lần nữa! Hơn nữa số lượng sẽ càng nhiều...

Thấy phán đoán chính xác, vẻ mặt Trương Huyền ngạc nhiên.

Hãm Không thành này quả nhiên cổ quái.

Phá hủy kiến trúc, hình thành dấu vết mới cho dù có thể phân tán khí tức suy yếu, nhưng những kiến trúc này chịu đựng không được mấy lần hủy hoại, trọng yếu nhất là, kèm theo ăn mòn, dấu vết mới biến thành dấu vết cũ, lực lượng suy yếu sẽ càng ngày càng mạnh, số lượng những Nhược Hóa Thú kia cũng sẽ càng ngày càng nhiều.

Nói cách khác, lần này có thể thông qua phá hoại kiến trúc tránh được một kiếp, nhưng người tới sau gặp phải nguy hiểm cũng càng lúc càng lớn, càng ngày càng mạnh, cho đến không thể thừa nhận.

- Cũng không biết những khí tức suy yếu kia đến cùng từ chỗ nào lan đến, đã vượt qua phạm vi Cổ Thánh thậm chí Ngụy Thần có thể lý giải...

Trương Huyền nhíu mày, không suy nghĩ nhiều, tiếp tục tiến lên.

Có kinh nghiệm của Nhược Hóa Thú, lần này Trương Huyền cùng phân thân thận trọng phi hành, ngay cả dược liệu cũng không dám lấy.

Đi tới hơn mười phút, cảm thấy phía trước chân khí ngang dọc, dường như có người chiến đấu.

Nhìn phân thân gật đầu, lặng lẽ bay về phía trước, vòng qua một bức tường, hai thân ảnh xuất hiện ở trước mắt.

Chính là hai vị trong bốn vị Tiên Quân đỉnh phong xông vào Trục Tinh cung.

Hai người này, một cái rớt một cánh tay, một cái khác ngực trúng vết thương dữ tợn, đã xuất hiện thối rữa, phát ra mùi vị hôi thối.

- Ta và ngươi đồng quy vu tận!

Hai cái nổi giận gào thét, trường kiếm hai người bay tán loạn, đều đâm tới đối phương.

Chân khí của bọn hắn tương đương, thực lực không kém nhiều, trong lúc nhất thời khó phân cao thấp.

- Làm sao bản thân lại đánh nhau?

Trương Huyền cau mày.

Còn tưởng gặp Phù Trầm Tử hoặc Đỗ cung chủ, không nghĩ tới hai Tiên Quân đỉnh phong này lại đánh nhau, hơn nữa ra tay tàn nhẫn như vậy, trong lòng tràn đầy không hiểu.

- Không đúng, hắn là lâm vào huyễn trận...

Nhìn một hồi, cảm thấy được không đúng.

Võ sĩ Thần điện, hắn gặp qua nhiều lần, trên cơ bản đều không có nhân tình, hiện tại hai người kia anh dũng chém giết, mỗi một chiêu đều nhắm ngay chỗ hiểm, không chết không thôi, trên tinh thần hiển nhiên xuất hiện rối loạn.

Có lẽ xung quanh có huyễn trận.

Minh Lý Chi Nhãn vận chuyển, nhìn lại bốn phía,.

Lông mày lần nữa nhăn lại.

Thân là trận pháp đại tông sư, lý giải trận pháp đã sớm đạt đến đỉnh phong nhất của toàn bộ Thượng Thương, nếu như bốn phía có huyễn trận, tất nhiên sẽ có sóng linh khí, từ đó xuất hiện vòng xoáy linh khí.

Nhưng Minh Lý Chi Nhãn chiếu xuống, bốn phía yên tĩnh như thường, không phát hiện bất kỳ khí tức thác loạn gì, cũng tìm không thấy trận kỳ, trận tâm.

- Không có trận kỳ, trận tâm cũng không phải huyễn trận, này sẽ là cái gì...

Lần nữa nhìn một vòng, rất nhanh nhìn thấy mấy đóa hoa bộ dáng đặc thù xuất hiện ở phía trước.

Mấy đóa hoa này, phân tán ở bốn phía phế tích, hiện hình đối xứng, một cỗ khí tức suy yếu bị hấp thu tiến vào bên trong, để nó lộ ra cực kỳ yêu diễm.

- Đây là... Tâm Ma Hoa!

Tâm Ma Hoa, là thực vật trong truyền thuyết, có thể toả ra khí tức đặc thù, để cho người ta sinh ra tâm ma, cùng Tinh Huyết Thạch có chút giống nhau, dưới tình huống bình thường, tu luyện giả tới gần sẽ không chịu ảnh hưởng, trừ khi tiến hành công kích nó, mới có thể dẫn phát phản phệ.

Chẳng lẽ hai người này công kích Tâm Ma Hoa, mới làm cho tập thể phản phệ, Tiên Quân đỉnh phong cũng lâm vào huyễn cảnh, không cách nào tự kềm chế?

- Không đúng, là có người thiết kế cạm bẫy, hai người này bước vào trong đó mà thôi...

Lại nghiên cứu phút chốc, bừng tỉnh hiểu ra.

Trước mặt những Tâm Ma Hoa này, đều có lực lượng đặc thù chấn động, một khi có người tới khu vực này, sẽ đụng chạm phải lực lượng chôn giấu tốt, cuối cùng công kích Tâm Ma Hoa, từ đó sinh ra khí tức để cho người ta hỗn loạn.

Hai Tiên Quân đỉnh phong hẳn là trúng chiêu, mới biến thành bộ dáng này.

- Chẳng lẽ là... Đỗ cung chủ lưu lại?

Thần điện tới mục đích là vì bắt Đỗ cung chủ, đối phương biết rõ nơi này nguy hiểm vẫn còn tới, vô cùng có khả năng tìm hiểu Hãm Không thành rất nhiều, muốn mượn hoàn cảnh trong đó chém giết.

- Mặc kệ... Bọn họ tàn sát lẫn nhau, tất cả đều chết tốt nhất!

Suy nghĩ rõ ràng chuyện gì xảy ra, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, thân thể nhảy lên bay qua phiến khu vực này, không dính dáng tới những Tâm Ma Hoa kia.

Bất quá mới bay vài mét, đột nhiên ngừng lại.

- Không tốt, như vậy liền đi, quá lãng phí... Dù sao cũng sẽ chết, còn không bằng làm chuyện tốt!

Tinh thần tập trung, cong ngón tay búng một cái, mấy chục đạo tiên lực bắn ra bốn phía.

Bàn chân bước một bước, trên không vù một tiếng, một đạo khí tường bất ngờ xuất hiện, ngăn ở trước Tâm Ma Hoa.

Khí tường xuất hiện, hai vị Tiên Quân đỉnh phong đang giao chiến không nhận quấy nhiễu, trong mắt đỏ tươi từ từ rút đi.

- Chuyện gì xảy ra?

- Chúng ta đây là thế nào...

Khôi phục tỉnh táo, hai người giao chiến ngừng lại.

- Các ngươi bị Tâm Ma Hoa khống chế, vừa rồi đang tự giết lẫn nhau!

Đang nghi hoặc, Trương Huyền ngụy trang võ sĩ Thần điện đi nhanh tới.

- Tâm Ma Hoa...

Thấy hắn đuổi theo nhóm người mình, hai người bị thương thở phào nhẹ nhõm, trên đầu toát ra mồ hôi lạnh.

Thứ này, bọn họ cũng đã được nghe nói, uy lực vô tận, không nghĩ tới bản thân vậy mà rơi vào trong đó.

- Vì phòng ngừa các ngươi tiếp tục giao thủ, lẫn nhau tổn thương, các ngươi nhanh đưa trường kiếm cho ta...

Trương Huyền đi vào trước mặt.

Hai người đồng thời nhíu mày.

- Động tác nhanh lên một chút, một khi Tâm Ma Hoa tấn công lần nữa, các ngươi không kiên trì nổi, sẽ chết ở chỗ này...

Trương Huyền quát tháo, song chưởng duỗi ra bóp một cái.

Hai người đối diện đã nỏ mạnh hết đà, chỗ nào ngăn được, sau một khắc binh khí trong tay đã bị hắn cầm tới.

- Ngươi...

Thấy vị này cứng rắn cướp, hai người đều cau mày.

- Tốt, không cần suy nghĩ nhiều, ta cũng là vì các ngươi...

Trương Huyền giống như an ủi vỗ vỗ bờ vai của bọn hắn, thu hai thanh trường kiếm vào trữ vật giới chỉ, sau đó bay lên.

- Được rồi, các ngươi chơi vui vẻ...

Ba!

Một tiếng nổ vang lên, vừa rồi bố trí khí tường trong nháy mắt nổ tung, lực lượng của Tâm Ma Hoa lần nữa lan ra.

- Ngươi muốn làm gì?

Cảm nhận được con mắt lần nữa biến đỏ, tinh thần lại có chút không kiên trì nổi, hai võ sĩ Thần điện đều sắp muốn điên rồi.

Cái tên này không phải tới cứu chúng ta ư?

Sao để cho Tâm Ma Hoa công kích?

Chơi vui vẻ có ý tứ gì? Chơi như thế nào?

- Ta muốn giết ngươi...

Tràn đầy không hiểu, thấy hoa mắt, lần nữa lâm vào huyễn cảnh, từng cái con mắt đỏ thẫm vọt lên.

Bành bành bành bành!

Mặc dù không có vũ khí, nhưng trên tay không lưu tình, từng cái chưởng lực mười phần, chiêu chiêu đòi mạng.

Phốc phốc phốc!

Rất nhanh hai người miệng phun máu tươi, đồng thời ngã trên mặt đất, mắt thấy sống không được.

Cho đến trước khi chết cũng không nghĩ ra, vì sao đồng bọn của mình sau khi cầm đi vũ khí, lại để cho bọn hắn tự giết lẫn nhau.

- Đi thôi!

Sớm biết bọn họ sẽ xuất hiện loại kết quả này, Trương Huyền chẳng muốn phí lời, tiếp tục đi đến phía trước.

Dù sao cũng phải chết, vũ khí không thể lãng phí, còn thi thể... trong trữ vật giới chỉ có không ít, đã không quan trọng.

Trương Huyền cùng phân thân đánh lén

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

Rời khỏi mảnh phế tích này, phân thân cũng không còn nói nhảm tự luyến.

Hãm Không thành quỷ dị, vượt ra khỏi tưởng tượng.

Khó trách có rất ít người đi vào, chỉ khí tức suy yếu cũng không phải người bình thường chịu được.

Nắm giữ Minh Lý Chi Nhãn cùng thư viện, có thể trước thời hạn nhìn ra không ít nguy hiểm, giảm bớt rất nhiều phiền phức, dù vậy đi tới không đến mười dặm, lại gặp ba lần công kích, hai lần suýt chút nữa rơi vào cạm bẫy.

Thành công thoát khỏi, lại đi tới không xa, lần nữa cảm nhận được nơi đó truyền đến lực lượng chấn động.

Nhìn nhau, cùng phân thân cấp tốc bay đi.

Một quảng trường rộng lớn xuất hiện ở trước mắt, bên trái là nữ tử trang hoàng lộng lẫy, trên mặt mang một cái mặt nạ màu vàng xanh nhạt, cách đó không xa một tế đàn yên tĩnh lơ lửng, phía trên có hỏa diễm màu xanh thẳm thiêu đốt, thật giống như đã bắt đầu tế tự.

Tóc nữ tử bay lên, tiên lực phun trào, không gian bốn phía vặn vẹo từng cơn.

Bên tay phải là trung niên Thần điện quen thuộc, kiếm khí phun ra nuốt vào, trong mắt mang theo lạnh lùng.

- Phù Trầm Tử?

Con mắt rơi vào mặt đất cách đó không xa, một bóng người nghiêng dựa vào trên mặt đất, ngực tràn đầy máu tươi, đã bị trọng thương, chính là Phù Trầm Tử trước đó đuổi tới.

Còn tưởng cả hai không gặp được, không nghĩ tới đã trọng thương.

- Chẳng lẽ vị nữ tử đeo mặt nạ này, chính là Đỗ Thanh Diên cung chủ?

Tỉ mỉ nhìn lại nữ tử.

Mặt nạ đồng xanh cũng không biết là nghi thức tế tự hay là cái gì, không cách nào nhìn ra dung mạo, chỉ có thể cảm giác được trong cơ thể đối phương tiên lực cuồn cuộn, cho người ta một loại cảm giác mạnh mẽ, rõ ràng đã đạt đến Ngụy Thần cảnh.

Nữ tử của sáu tông môn đi đến loại cảnh giới này, chỉ có Đỗ Thanh Diên, xem ra chính là nàng rồi.

- Dám ngăn trở Thần điện, chẳng lẽ điện chủ các ngươ, cũng muốn đối nghịch chúng ta?

Nhìn về phía Phù Trầm Tử trọng thương, trung niên khẽ nói.

Trương Huyền mang theo nghi hoặc.

Tuy chiến đấu mới vừa rồi không thấy, nhưng trung niên không phải là đối thủ sao? Làm sao hiện tại cùng Đỗ Thanh Diên liên thủ, ngược lại bị thương?

Chẳng lẽ trước đó trung niên cố ý thua, để cho Phù Trầm Tử dẫn đường?

Lời như vậy, ngược lại thật có khả năng.

Người Thần điện, từ trước tới nay âm hiểm, vì mục đích không từ thủ đoạn, làm ra loại sự tình này cũng không kỳ lạ.

- Nếu như các ngươi có thể làm gì điện chủ chúng ta, đoán chừng đã sớm động thủ a!

Phù Trầm Tử cười lạnh, giẫy giụa nhìn về phía nữ tử cách đó không xa:

- Đỗ cung chủ cẩn thận, trong tay hắn có vũ khí Ngụy Thần cảnh!

Đỗ cung chủ cũng không trả lời, quay đầu nhìn về phía trung niên, mang theo sát ý lạnh như băng.

Hô!

Tay ngọc chuyển một cái, chưởng lực mạnh mẽ phá không đánh xuống, trên bầu trời giống như trong nháy mắt xuất hiện một bàn tay che khuất bầu trời nghiền ép tới.

- Đại Kình thương chưởng, không tệ!

Trung niên cười to một tiếng, thân thể như du long trượt về phía trước, đồng thời trường kiếm phá không, kiếm như hàn mang.

Đinh đinh đinh đinh!

Trường kiếm ngăn bàn tay tấn công, năm ngón tay tựa như đánh đàn, bỗng nhiên bắt tới tế đàn.

- Tự tìm cái chết!

Nữ tử mặt nạ đồng xanh quát, cũng không thay đổi chiêu số, một chưởng tiếp lấy một chưởng đập xuống, không gian bốn phía bị lực lượng cường đại xé rách vặn vẹo, toàn bộ quảng trường sắp muốn nổ tung.

Thân ảnh như điện, trung niên xuyên qua ở trong chưởng lực, cực kỳ thành thạo.

- Đỗ cung chủ, thực lực của ngươi làm sao giảm xuống nhiều như vậy? Chẳng lẽ là bởi vì tế tự? Có điều, mặc kệ bởi vì cái gì, bây giờ tình huống của ngươi, khẳng định không phải đối thủ của ta, ngoan ngoãn giao ra tế đàn, ta có thể không hạ sát thủ, cho ngươi một cơ hội sống sót, nếu không đừng trách ta không khách khí!

Ngăn lại mấy chiêu công kích, trung niên nhíu mày.

Đỗ cung chủ ở trong sáu đại tông chủ bi danh khá cao, tu vi mạnh mẽ vô song, dưới tình huống bình thường, hắn muốn vượt qua không dễ dàng như vậy, làm sao lúc này cảm giác chiêu số thoạt nhìn hung mãnh, trên thực tế có loại cảm giác miệng cọp gan thỏ?

Chẳng lẽ bởi vì tế tự, tiêu hao tất cả lực lượng?

Bất quá như vậy tốt nhất, chỉ cần thành công cầm tới tế đàn, Thần điện ban thưởng tuyệt đối có thể để cho tu vi lần nữa tấn thăng một đoạn dài!

Cũng không trả lời, nữ tử tiếp tục điên cuồng công kích.

Trên tế đàn hỏa diễm thiêu đốt càng thêm chói lọi, tựa như bất cứ lúc nào cũng sẽ câu thông thượng thiên, truyền tin tức cho Thần Linh.

- Đã không biết tốt xấu, vậy cũng đừng trách ta không khách khí...

Thấy đối phương càng đánh càng hăng, không có ý tứ đầu hàng, bàn tay trung niên nâng lên.

Hô!

Một trường kích xuất hiện ở phía trước, nhẹ nhàng chuyển một cái, thẳng tắp đâm tới Đỗ cung chủ.

Ô ô ô!

Trường kích vừa xuất hiện, trên không xuất hiện vết rách to lớn, sau khi truyền vào lực lượng Ngụy Thần, mũi kích tuôn ra hàn khí, phảng phất như thế giới sụp đổ, chỉ cần đụng tới, sẽ tuỳ tiện hóa thành tro bụi.

- Vũ khí Ngụy Thần cảnh?

Đồng tử Trương Huyền co rút lại.

Chuôi trường kích này, xem ra đã đạt đến Ngụy Thần cảnh, bằng không thì không có lực lượng như thế.

Xích sắt trong tay mình cũng là cấp bậc này, nhưng uy lực rõ ràng kém một đoạn dài, xem ra đều là vũ khí Ngụy Thần cảnh, cũng có khác biệt rất lớn.

Nữ tử cảm nhận được cỗ lực lượng này, lại không còn trầm ổn như trước, híp mắt lại, đột nhiên ngẩng đầu nhìn về phía tế đàn cách đó không xa.

- Muốn chết thì cùng chết!

Nàng gào lên một tiếng, lăng không trảo một cái.

Phần phật!

Tế đàn ngăn ở phía trước, hỏa diễm màu xanh thẳm hung mãnh thiêu đốt.

Xem ra nếu như trường kích muốn đánh giết vị Đỗ cung chủ này, sẽ đi đầu đánh nát tế đàn.

Thần điện chi chủ muốn chính là tế đàn, một khi phá hoại, liền không còn tác dụng, tự nhiên không cho phép loại chuyện này phát sinh, bàn tay trung niên nhấc lên, trường kích dừng ở trên không, híp mắt lại:

- Ngươi tự tìm cái chết!

- Nếu như ta chết, sẽ trước thời hạn hủy diệt tế đàn, coi như có lỗi với tiên tổ, cũng tốt hơn rơi vào trong tay Thần điện các ngươi, muốn động

thủ, thì tới đi!

Nữ tử cắn chặt răng.

Thực lực của đối phương mạnh mẽ hơn nàng, lại thêm nắm giữ vũ khí Ngụy Thần cảnh, căn bản ngăn cản không nổi, đã như vậy... Cùng lắm thì đồng quy vu tận.

Đối phương đã muốn tế đàn, sợ ném chuột vỡ bình, hắn là sẽ an toàn hơn không ít.

Thử một lần, quả như thế.

- Hừ!

Nắm đấm xiết chặt, sắc mặt trung niên tái xanh, một lát sau lông mày giương lên:

- Vậy ta trước hết giết hắn lại nói!

Ầm ầm!

Trường kích thẳng tắp nghiền ép về phía Phù Trầm Tử.

Sắc mặt Phù Trầm Tử tái xanh, muốn phản kháng, lại phát hiện thương thế quá nặng, không cách nào rời khỏi mặt đất, ánh mắt lộ ra kiên quyết, quay đầu la lên.

- Đỗ cung chủ, ngươi đi nhanh đi, có tế đàn trong tay, hắn không dám bức bách, không cần phải để ý đến ta...

Nữ tử nhíu mày, thân thể run rẩy, mang theo tế đàn ngăn ở trước mặt Phù Trầm Tử:

- Muốn hủy diệt tế đàn, thì tiếp tục tiến công...

Hô!

Trường kích dừng ở trên không.

- Ngươi...

Trung niên tức giận sắp nổ tung, lực lượng trên trường kích không ngừng tàn phá bừa bãi, bốn phía sóng khí dập dờn, mặt đất xuất hiện từng vết rách to lớn.

Bành!

Đúng lúc này, vẻ mặt nữ tử đột nhiên trở nên trắng bệch, phun ra một ngụm máu tươi, thẳng tắp xông về phía trước, tầng tầng lớp lớp té ngã trên đất.

Tràn đầy khó tin, vội vàng quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Phù Trầm Tử vừa rồi trọng thương, tiện tay sẽ tử vong đứng dậy, lau máu tươi ở khóe miệng, nào có nửa điểm bị thương.

- Đỗ cung chủ, xấu hổ, tế đàn ở trong tay ngươi, chúng ta không thể có mảy may tổn hại, cho nên chỉ có thể dùng loại phương pháp này!

Phù Trầm Tử nhẹ nhàng vồ một cái, tế đàn liền bị bắt lại, mất đi sức phản kháng.

Vừa rồi lực lượng của Đỗ cung chủ mạnh mẽ, cứng rắn cướp cũng đoạt không qua, hiện tại bị trọng thương, đối với tế đàn không còn lực khống chế, trực tiếp bị thu vào trữ vật giới chỉ.

- Thông Thần điện lúc nào cũng quy thuận Thần điện?

Đỗ cung chủ xiết chặt nắm đấm.

Hiển nhiên nằm mơ cũng không nghĩ đến, vị Phù Trầm Tử này vừa rồi liều mạng cứu nàng, vậy mà là người Thần điện, vừa rồi tất cả động tác, đều chỉ là diễn trò!

Trương Huyền Giấu ở một bên lông mày nhịn không được nhảy dựng.

Trước đó liền cảm thấy kỳ lạ, trung niên đã mạnh mẽ như vậy, làm sao sẽ bị Phù Trầm Tử nhẹ nhõm đánh bại, náo loạn nửa ngày, hai cái này là cùng một bọn!

Như vậy liền hiểu rõ, vì sao Phù Trầm Tử vừa rời khỏi Trục Tinh cung, trung niên liền đuổi theo, hơn nữa một đường không có bị phát hiện...

Hai người kẻ xướng người hoạ, chính là vì lừa gạt đám người đại trưởng lão, biết được tung tích của Đỗ cung chủ, sau đó truy lùng tới!

Quả nhiên mưu kế hay, hảo tâm cơ!

- Tế đàn tới tay, giết người đi!

Trung niên hừ lạnh.

- Ừm!

Phù Trầm Tử gật đầu, lực lượng ngưng tụ, vừa định động thủ với Đỗ cung chủ, tiếng bước chân dồn dập vang lên.

Vù vù!

Hai bóng người xuất hiện ở quảng trường.

Chính là Trương Huyền cùng phân thân ngụy trang Tiên Quân đỉnh phong.

- Đã diệt trừ theo dõi?

Thấy bọn họ tới, trung niên nhíu mày.

- Người kia rất giảo hoạt, trước thời hạn biết nguy hiểm, đã trốn...

Trương Huyền xấu hổ.

- Chạy trốn?

Trung niên nhíu mày, tràn đầy không vui.

- Đoán không sai, hắn là tân nhiệm tông chủ của Thất Tinh Lâu, không có dễ dàng giết chết như vậy...

Phù Trầm Tử lắc đầu.

- Thất Tinh Lâu?

Trung niên cau mày.

- Ừm, người này giống như Trịnh Dương tông chủ, Trương Huyền tông chủ quật khởi quá cổ quái, ta từng chuyên môn điều tra, chỉ là tạm thời không có tin tức mà thôi!

Vẻ mặt Phù Trầm Tử nghiêm túc:

- Có điều không cần phải gấp, cầm tế đàn về trước, chuyện này đương nhiên sẽ có người khác xử lý!

- Ừm!

Trung niên gật đầu, không nói thêm lời, liếc mắt nhìn Đỗ cung chủ, xoay người lại:

- Giết nàng đi!

- Tốt!

Phù Trầm Tử lên tiếng, vừa định nói chuyện, hai Tiên Quân đỉnh phong sau lưng liền đến trước mặt:

- Vẫn là chúng ta ra tay đi! Vừa rồi không có bắt được Lưu Dương tông chủ, giết nàng cũng coi như lấy công chuộc tội...

Nói xong, Trương Huyền mấy bước đi vào trước mặt Đỗ cung chủ, phân thân thì đứng ở bên người trung niên chỗ.

- Tốt!

Trung niên không nghi ngờ gì, gật đầu, vừa định xoay người rời khỏi, phân thân cùng Trương Huyền đồng thời động thủ.

Hô!

Hai đạo kiếm khí sắc bén bất ngờ xuất hiện, cùng thời khắc đó, xuất hiện ở sau lưng trung niên cùng Phù Trầm Tử.

Trương Huyền cùng phân thân đánh lén, hai người này căn bản không có đề phòng, chỉ thoáng cái, liền bị đâm xuyên thân thể, xuất hiện một lỗ máu to lớn.

- Ngươi...

Một mực nghĩ đến phục kích người khác, không nghĩ tới lại bị thuộc hạ phục kích, vẻ mặt của trung niên cùng Phù Trầm Tử trong nháy mắt trắng bệch, tràn đầy khó tin.

Trang bức đánh đổi

dtv-ebook.com

- Giết bọn hắn!

Biết hai vị này là cường giả Ngụy Thần cảnh, cho dù trọng thương, nhưng một khi phản ứng lại, vẫn có thể bộc phát ra lực lượng hủy diệt thiên địa, không chút do dự, cổ tay Trương Huyền rung lên, túi thú sủng lập tức mở ra.

Rầm!

Xích sắt Ngụy Thần cấp bao phủ trung niên, sau một khắc, Huyền Bối Quy cùng Tam Sa phá không tới.

Thân thể rúc vào vỏ, thân thể khổng lồ hơn trăm mét của Huyền Bối Quy từ không trung bay xuống, Tam Sa thì bỗng nhiên phun một cái, vài đạo kiếm khí nghiền ép tới.

Cho dù bọn chúng là Ngụy Thần cảnh ở đại dương, nhưng giờ phút này dùng hết toàn lực, vẫn vô cùng đáng sợ, trong nháy mắt, trên người trung niên liền xuất hiện mười lỗ máu to lớn, hai tay bị mai rùa chấn vỡ.

Nào nghĩ tới xuất hiện loại biến cố này, trung niên tức giận nổ đom đóm mắt, bàn tay trảo một cái, trường kích run lên bần bật, muốn chém giết Huyền Bối Quy cùng Tam Sa.

Phốc!

Vừa bay không xa đã ngừng lại, bị một thi thể Tiên Quân cảnh mạnh mẽ ngăn đường đi.

Nắm đấm xiết chặt, trung niên vừa định triệu hoán trường kích, để nó đâm xuyên thi thể, liền cảm thấy lực lượng bỗng nhiên cổ động.

Ầm!

Thi thể nổ tung, trường kích bị bùng nổ sinh ra sóng khí chấn động, không tự chủ được lắc lư một cái, có chút không khống chế được.

Cho dù vũ khí Ngụy Thần cảnh mạnh mẽ, nhưng Tiên Quân đỉnh phong tự bạo, vẫn có thể chấn linh tính trong đó, có chút không mò ra đông nam tây bắc, tựa như mất đi ý thức.

Thật vất vả ổn định thân thể, còn muốn xông tới hỗ trợ, lại một thi thể xuất hiện, lần nữa kích nổ.

Liên tục ba thi thể tự bạo, trường kích cũng không chịu nổi, từ không trung rơi xuống, trong thời gian ngắn muốn nhúc nhích làm làm không được.

Cho dù loại bùng nổ này không có làm bị thương vũ khí, nhưng linh tính trong đó đã bị hao tổn gần như, xem như phế rồi.

Trường kích bị tổn thương, trung niên phun máu tươi, vốn đã bị thương, chỗ nào còn có thể xử lý được ba cường giả cùng cấp bậc công kích, Huyền Bối Quy bỗng nhiên đập một cái, đầu lập tức dìm vào bả vai, thi thể tầng tầng lớp lớp té ngã trên đất.

Từ khi giao thủ đến hắn bị giết chết, hết thảy không đến ba cái hô hấp.

Thoạt nhìn rất nhanh, nhưng trên thực tế tổn thất ba thi thể Tiên Quân đỉnh phong, vận dụng một vũ khí Ngụy Thần cảnh cùng hai Tiên thú Ngụy Thần cảnh.

Toàn bộ đại lục, chỉ sợ cũng chỉ có Trương Huyền mới có thể xa xỉ như vậy.

Bên này chiến đấu với trung niên, Đại Sa Nhị Sa cùng với phân thân cũng lao đến Phù Trầm Tử.

Mặc kệ đối phương đến cùng là người Thông Thần điện hay người Thần điện, nếu đã triển lộ bộ mặt thật, động thủ với Đỗ cung chủ, liền không thể khách khí hay nương tay.

Hô!

Phân thân đi tới trước mặt, ôm Phù Trầm Tử vào trong ngực, gắt gao khóa lại khớp xương của đối phương.

Đủ loại công kích của Đại Sa, Nhị Sa như mưa to hạ xuống, cùng thời khắc đó, cổ tay Trương Huyền rung lên, bảy thanh trường kiếm Tiên Quân đỉnh phong rơi xuống, tựa như một tấm lưới lớn màu bạc.

Xì xì xì xì...

Kiếm khí như rồng, phát ra thanh âm nghẹn ngào, Phù Trầm Tử còn không có phản ứng lại, toàn thân giống như thủy tinh vỡ vụn, biến thành từng khối thịt vụn rơi trên mặt đất, máu tươi chảy đầy đất.

Nhìn qua đối phương chiến đấu, Trương Huyền đã sớm biết chiêu số thiếu hụt, mượn năng lực bất tử của phân thân, thêm vào thủ đoạn của Đại Sa Nhị Sa, vừa ra chiêu liền khóa chặt thắng lợi.

- Chẳng lẽ tên này phản bội Thông Thần điện?

Nhìn hai người này đều bị thuận lợi chém giết, bên hắn cũng không nhận thương hại quá lớn, lúc này Trương Huyền mới thở phào nhẹ nhõm, đồng thời nhíu mày.

Trước đó thời điểm ở Trục Tinh cung, từng chuyên môn dùng thư viện quan sát qua, Phù Trầm Tử thực là trưởng lão Thông Thần điện, đã như vậy... Vì sao trợ giúp trung niên?

Chẳng lẽ giữa hai người có giao dịch gì, hoặc Thần điện lẻn vào Thông Thần điện làm nội gián?

Nói thật, vốn còn muốn lưu lại người sống, nhưng tu vi đến Ngụy Thần, thực lực quá đáng sợ, một khi chém giết bất tử, sẽ xuất hiện biến cố không mong muốn, ngộ nhỡ chạy trốn, tin tức tiết lộ, đoán chừng thân phận Lưu Dương cũng không giữ được.

Thân phận Trương Huyền, Trịnh Dương bị nhận ra, bị Thần điện đuổi giết, thân phận này lại tiết lộ, cũng không thể để hắn giả nữ, ngụy trang thành Triệu Nhã a!

Không đi nghĩ những cái này, cúi đầu liếc mắt nhìn, thấy trung niên cùng Phù Trầm Tử bị chém giết, Trương Huyền ôm quyền nhìn về phía Đỗ cung chủ đã trọng thương.

- Đỗ cung chủ, tại hạ Thất Tinh Lâu tân nhiệm tông chủ Lưu Dương! Đừng có gấp, ta giúp ngươi trị liệu...

Đối phương bị Phù Trầm Tử đánh lén, thương thế cực nặng, không nhanh chóng cứu chữa, có thể sẽ trực tiếp tử vong.

Nói xong cổ tay khẽ đảo, một bình ngọc xuất hiện, vừa định đưa tới, chỉ thấy Đỗ cung chủ đâm tới một thanh trường kiếm.

- Ừm?

Trương Huyền sững sờ, không khỏi co rụt lại, vừa định hỏi thăm, chỉ thấy Đỗ cung chủ hóa thành một đoàn sương mù, trong nháy mắt biến mất tại nguyên chỗ, tựa như bỗng dưng thuấn di.

- Đỗ cung chủ?

Biết đối phương khẳng định là thi triển độn pháp đặc thù nào đó, Trương Huyền vội vàng la lên.

Bất quá tốc độ của đối phương cực nhanh, đã biến mất tại nguyên chỗ, tìm không đến rồi.

- Đoán chừng là bị người hãm hại sợ...

Bất đắc dĩ lắc đầu, Trương Huyền cười khổ.

Vị Đỗ cung chủ này, hắn là bị Phù Trầm Tử hãm hại làm sợ hãi, sợ mình cũng là Thần điện ngụy trang.

Dù sao Thất Tinh Lâu cùng Trục Tinh cung quan hệ không quá tốt, bản thân lại bốc lên nguy hiểm lớn như vậy cứu người, vừa ra tay tế ra một vũ khí Ngụy Thần cảnh, bốn Tiên thú Ngụy Thần cảnh...

Nói không nghi ngờ đó là giả.

Dù sao có thể thoáng cái lấy ra nhiều Ngụy Thần này, trừ Thông Thần điện và Thần điện, sáu đại tông môn không có một cái có thể làm được.

Chỉ là...

Tế đàn còn ở nơi này ah...

Vừa rồi vì thứ này, tính mạng cũng không cần, làm sao giờ phút này cũng không cần?

Vẻ mặt bất đắc dĩ, Trương Huyền quay đầu đi về phía trung niên bị chém giết, gỡ xuống chiếc nhẫn trên tay hắn, trực tiếp luyện hóa, tinh thần khẽ động, tế đàn vừa rồi tản ra hỏa diễm xuất hiện.

Hỏa diễm vẫn thiêu đốt, tựa như câu thông Thần Linh, phía trên có khí tứlàm linh hồn run rẩy, không ngừng tuôn qua.

Trương Huyền cau mày.

Nếu như thứ này ở bên ngoài thiêu đốt, toả ra loại lực lượng này, khiến người ta cảm thấy Thần Linh bất cứ lúc nào cũng sẽ giáng lâm, nhưng ở trong trữ vật giới chỉ như vậy... Cho người cảm giác giống đốt nến đặt ở trong ly thủy tinh, không những bất diệt, còn càng đốt càng lợi hại.

- Diệt!

Ngón tay nhẹ nhàng phất một cái, hỏa diễm dập tắt, Minh Lý Chi Nhãn chiếu rọi, Trương Huyền nhìn kỹ tế đàn.

Giống như tế đàn lúc trước Dị Linh tộc, Thần Dung Hoàng sử dụng, cho người ta một loại cảm giác xa xăm yên lặng, toàn thân băng lãnh, ngón tay tới đụng chạm, sửng sốt một chút, Trương Huyền không nhịn được cười lên.

- Không nghĩ tới bị nàng lừa...

Trương Huyền lắc đầu.

Vốn muốn nhìn một chút tế đàn này đến cùng trân quý tới đâu, kết quả lại phát hiện là giả...

Phù Trầm Tử, trung niên liên hợp diễn trò, để Đỗ cung chủ trọng thương, náo loạn nửa ngày, đối phương cũng đang diễn trò, làm cái tế đàn giả, liều chết bảo vệ...

Bất quá cái tế đàn này làm quả giống, Minh Lý Chi Nhãn cũng không thể nhìn thấu, nếu không phải mượn thư viện, cường giả Ngụy Thần cảnh cũng chưa chắc có thể thấy được sơ hở.

- Chủ nhân... Mặt ngoài hắn là thần huyết!

Đại Sa đi vào trước mặt.

Trương Huyền nhìn lại tế đàn, quả nhiên thấy mặt ngoài có một tầng hoa văn nhàn nhạt, mang theo đỏ thẫm, khí tức để cho linh hồn người ta run rẩy, chính là từ phía trên này tản ra.

Lấy ra dây chuyền, để ở trước mặt hoa văn, lần nữa cảm thấy phía trên xuất hiện cảm giác khô nóng.

- Là thần huyết...

Trương Huyền thở ra một hơi.

Khó trách cái tế đàn giả này, hắn nhìn không ra, hai vị Ngụy Thần cũng theo đó liều mạng, không tiếc bại lộ, nguyên lai là dùng thần huyết khắc hoạ hoa văn, mới làm được lấy giả đánh tráo, không người có thể nhìn ra!

- Đây là giả, vậy thật đến cùng ở đâu?

Trương Huyền nhíu mày.

Vị Đỗ cung chủ kia liều mạng bảo vệ giả, thu hút người Thần điện chú ý, vậy thật giấu ở nơi nào?

- Mặc kệ những thứ này, trước tìm được Đỗ cung chủ lại nói, chỉ có nàng, mới có thể biết tin tức của Lạc Nhược Hi...

Cổ tay rung lên, thu hồi tế đàn cùng hai thi thể Ngụy Thần cảnh, Trương Huyền mang theo bốn Thánh thú cùng phân thân cấp tốc đuổi theo.

- Vị Đỗ cung chủ này trọng thương, hắn là đi không xa, cùng một chỗ giúp ta tìm xem!

Dặn dò một tiếng, bốn Thánh thú liên hợp phân thân, chia năm phương hướng.

Nơi này đâu đâu cũng có phế tích, đâu đâu cũng có địa phương ẩn thân, dựa vào một mình hắn, không biết phải tìm đến lúc nào, nhiều người lực lượng lớn, mau chóng tìm ra đối phương rời khỏi nơi đây lại nói.

- Chủ nhân...

Không đến ba phút, Huyền Bối Quy đi vào trước mặt, chỉ một phương hướng.

Theo sát ở phía sau, đi vào một chỗ, Minh Lý Chi Nhãn chiếu rọi, Trương Huyền quả nhiên phát hiện không đúng.

Tuy không có lưu lại bất cứ dấu vết gì, nhưng linh khí chỗ này, so với địa phương khác càng nồng đậm, hơn nữa cho người ta cảm giác đã hoàn toàn luyện hóa.

- Nàng hẳn là ở chung quanh đây, bởi vì thương thế quá nặng, không khống chế được lực lượng trong cơ thể, lúc này mới phát ra...

Trương Huyền gật đầu.

Đỗ cung chủ bị đánh lén đến chỗ hiểm, tu vi đã không nắm được, cho dù giấu rất tốt, áp chế cũng không tệ, nhưng cũng sắp không kiên trì nổi, bất cứ lúc nào cũng sẽ chân khí không nắm được, hoàn toàn tán loạn mà chết.

Cho nên việc cấp bách, không vì cái khác, mà là tìm được đối phương, cứu lại nói.

Nếu không, thật sự sẽ thành công dã tràng.

Tìm được dấu vết, phân thân tính cả mấy tiên thú đồng thời bay tới.

Khí tức suy yếu ở chỗ này, so với trước đó càng thêm nồng đậm, có thể đoán được, chỉ cần bị thương, ăn mòn sẽ càng thêm nghiêm trọng, khó mà khỏi bệnh.

- Tìm như vậy không biết phải tìm đến lúc nào, điều tra động tĩnh của khí tức suy yếu, tìm ra hẳn dễ dàng hơn không ít...

Tỉ mỉ nhìn bốn phía một vòng, không phát giác được cái gì, Trương Huyền nói một tiếng.

- Phân thân, ngươi tới!

Phân thân nhíu mày, đi vào trước mặt.

- Đừng động...

Trương Huyền lấy ra Đồng Thường kiếm, bỗng nhiên đâm một cái.

Phốc!

Ngực của phân thân xuất hiện một lỗ thủng lớn.

- Ngươi dọc theo bốn phía lượn một vòng, chỗ nào ăn mòn nhanh, chứng minh khí tức suy yếu nồng đậm...

Trương Huyền nói.

- ???

Phân thân phát điên.

Ngươi nha, muốn tìm kiếm phương hướng khí tức suy yếu di động, đâm bản thân ah, nhiều Tiên thú như vậy, đâm ta làm gì?

- Ta bị thương không cách nào tự khôi phục, ngươi có thể...

Vẻ mặt Trương Huyền thành thật:

- Mặt khác, ta tuyệt đối không thù dai, ngươi yên tâm!

- ...

Khóe miệng phân thân co giật.

Không thù dai... Còn có thể lại trực tiếp một ít không?

Không phải là trang bức sao... cần thù ta như thế...

Đỗ cung chủ tế tự

dtv-ebook.com

Thời điểm nói chuyện, miệng vết thương của phân thân toát ra hắc khí, giống như trước đó, đã bị lực lượng trong cơ thể bức đi ra.

- Loại thương thế này ở trên người ta lưu không được bao lâu, khí tức suy yếu tìm không thấy... Ah!

Một tiếng kêu thảm, vội vàng cúi đầu, ngay sau đó nhìn thấy kiếm của Trương Huyền đâm ở một nơi khác:

- Không có việc gì, thương lành lại đâm là được, ta không ngại mệt.

- ...

Trên đầu gân xanh nhảy loạn, phân thân hận không thể một chưởng đập chết chân thân.

Bất quá cuối cùng vẫn ngừng lại, kéo lấy thân thể bị thương, bay lượn bốn phía.

Giống như dự đoán, khí tức suy yếu quả thực nồng độ khác biệt, thời gian không dài, tìm được vị trí nồng nặc nhất.

Nơi này cũng không phải giống như trước đó phế tích rất nhiều, phế tích ít nhất, thực vật nhiều nhất.

Từng dây leo thô to xoay quanh ở góc tường, triệt để bao phủ một vách tường ở trong đó.

Xác định địa phương, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, dừng lại một chút, ngón tay điểm một cái, trên trăm trận kỳ bay ra ngoài, rơi vào bốn phía, sắp đặt thành một trận pháp.

Làm xong những cái này, mới đi đến trên không dây leo, âm thanh truyền xuống:

- Đỗ cung chủ, tại hạ là tông chủ Thất Tinh Lâu, cùng Thần điện không có bất cứ quan hệ nào. Ta biết ngươi ở phía dưới, còn xin đi ra để ta chữa thương cho ngươi, nếu không khí tức suy yếu xâm nhập, không kiên trì được thời gian một nén nhang, liền có thể sẽ chết! Ngươi bây giờ, nội tạng cùng kinh mạch đều đã xuất hiện tán loạn, thậm chí hô hấp cũng khó mà làm được a!

Vị Đỗ cung chủ này bị Phù Trầm Tử đánh lén, thương thế cực nặng, ở ngoại giới cũng rất khó sống sót, huống chi nơi này khí tức suy yếu thẩm thấu da thịt, sẽ dọc theo vết thương chui vào trong cơ thể, triệt để ăn mòn cùng phá hoại nội tức.

Không nhanh chóng xua đuổi, coi như nàng là cường giả Ngụy Thần cảnh, một nén hương cũng rất khó kiên trì.

Ầm ầm!

Dây leo nổ tung, Đỗ cung chủ bay ra, thân thể không ngừng run rẩy, thoạt nhìn đau khổ kinh khủng, chẳng qua thân thể thẳng tắp như cũ, ánh mắt lộ ra lạnh lùng.

Tế đàn là giả, nàng sợ vị cái trước mắt này đã sớm nhìn ra, giống như tình huống trước, lại là khổ nhục kế!

Người Thần điện không có tình cảm, chỉ cần có thể hoàn thành mục đích, chết mấy người không coi vào đâu, huống chi đối phương thủ đoạn vô tận, thoạt nhìn bị chém giết, ai biết có phải chướng nhãn pháp hay không?

Cho nên dù đối phương nói muốn cứu nàng, nàng vẫn không tin.

- Tế đàn ta đã sớm giấu ở chỗ sâu trong Hãm Không thành, không có người tìm được, muốn từ trên người của ta làm văn chương, đừng nằm

mơ! Muốn giết cứ giết, khổ nhục kế gì đó, ta sẽ không mắc lừa!

Đỗ cung chủ cắn chặt răng.

- Ngươi thật hiểu lầm...

Trương Huyền cười khổ lắc đầu, ngón tay búng một cái, một hồ lô bay đi, dưới lực lượng khống chế, yên tĩnh lơ lửng ở trước mặt đối phương:

- Uống hết thuốc chữa thương bên trong, nếu không không cần ta ra tay, ngươi khẳng định cũng sống không nổi!

Đỗ cung chủ nhìn bốn phía, trong thời gian ngắn không thể chạy trốn, lúc này mới nhận lấy hồ lô, ngẩng đầu uống vào.

Đối phương nói không sai, hiện tại lục phủ ngũ tạng của nàng đã bị khí tức suy yếu ăn mòn, lực lượng trong cơ thể tiêu hao sạch sẽ, mức độ trọng thương so với Bạch Diệp trưởng lão lúc trước còn nghiêm trọng gấp bội, nếu không phải đạt đến Ngụy Thần, thân thể xuất hiện thuế biến, khẳng định đã sớm chết.

Giờ phút này lộ tuyến có thể chạy trốn bị trận pháp phủ kín, không cách nào rời khỏi, mặc kệ đối phương là độc dược hay tiên dược chữa thương, uống là được, cùng lắm thì tự bạo... Đồng quy vu tận!

Uống nước xong, vẻ mặt âm trầm, một lát sau, phun ra một ngụm máu tươi, không phải đỏ thẫm, mà là đen kịt, rơi trên mặt đất, hắc khí chui ra, bay lượn bốn phía, trong nháy mắt biến mất không thấy gì nữa.

- Cái này...

Đỗ cung chủ tràn đầy khó tin.

Nàng đối với tình huống của Hãm Không thành biết rất rõ ràng, nguyên nhân chính là như vậy, mới có thể trước thời hạn sắp đặt trận pháp, để người Thần điện chịu thiệt.

Loại khí tức suy yếu này, đi vào trong cơ thể, tổn hại căn nguyên, uống một bình nước của đối phương liền giải quyết...

- Ngươi đến cùng là ai?

Đỗ cung chủ nhìn qua.

Người Thần điện không có khả năng dễ dàng giải quyết tai hoạ ngầm cho nàng như vậy, hơn nữa trước đó cũng chưa từng nghe qua đối phương có thể hóa giải khí tức suy yếu nơi này, chứng minh đối phương cùng giống như mình nói, vô cùng có khả năng cùng đám người Phù Trầm Tử lúc trước không phải là một bọn.

- Mới vừa rồi đã giải thích qua, tại hạ là Thất Tinh Lâu tông chủ Lưu Dương, cố ý tới tìm kiếm cung chủ, cũng không phải vì tế đàn gì, mà là muốn hỏi thăm một ít chuyện!

Trương Huyền ôm quyền.

- Hỏi thăm sự tình?

- Không sai, Vô Nhân Hải, cung chủ tế tự Thượng Thương, gặp phải vị Thần Linh kia, có phải Lạc Nhược Hi hay không?

Trương Huyền tràn đầy khẩn trương hỏi.

Đỗ cung chủ cau mày.

Thấy nàng không muốn nói, dường như lòng có nghi kỵ, Trương Huyền nhẹ nhàng kéo một cái, lấy ra dây chuyền trên cổ:

- Thứ này ngươi hẳn nhận thức...

Đám thú Đại Sa nhìn qua một cái cũng có thể nhận ra, Đỗ cung chủ thật triệu hoán Lạc Nhược Hi hạ giới, hẳn là quen thuộc.

- Đây là... tín vật của Linh Thần?

Thân thể chấn động, Đỗ cung chủ liên tục lui về sau hai bước, tràn đầy khó tin:

- Ngươi là Trương Huyền... Tông chủ?

- Đúng vậy!

Trương Huyền gật đầu, lực lượng ngụy trang biến mất, khôi phục dung mạo vốn có.

- Trục Tinh cung trưởng lão, Giang Dao bái kiến Trương tông chủ...

Xác nhận thân phận, “Đỗ cung chủ” quỳ mọp xuống đất.

- Giang Dao?

Trương Huyền nhíu mày, vừa rồi hai bên còn không có chiến đấu, vị Đỗ cung chủ này liền bị đánh lén trọng thương, cho nên một mực không vận dụng thư viện, còn tưởng rằng là Đỗ cung chủ chân chính, làm sao biến thành trưởng lão?

Lấy xuống mặt nạ đồng xanh, “Đỗ cung chủ” lộ ra khuôn mặt của một thiếu phụ nói:

- Thần điện tới bức bách tế đàn, tông chủ để cho ta ngụy trang thành dáng dấp của nàng tới Hãm Không thành, nghĩ biện pháp chém giết đối phương, mà nàng thì giấu tế đàn ở vị trí đặc thù, không ở nơi đây!

- Cái này...

Trương Huyền nháy con mắt.

Không hổ là Cung chủ, cường giả Ngụy Thần cảnh quả nhiên mỗi một cái đều không phải đơn giản.

Trước đó cho rằng đối phương đã trúng kế, náo loạn nửa ngày, là người Thần điện trúng kế, bị vị cung chủ này đùa nghịch xoay quanh.

Xem ra bọn họ đã sớm biết, đám người đại trưởng lão khẳng định không kiên trì được bao lâu, cố ý tiết lộ tin tức giả cho đối phương, để vị trưởng lão này mang theo tế đàn giả đi Hãm Không thành, hơn nữa thề sống chết bảo vệ, thu hút đám người Thần điện, bản thân thì đi một con đường khác.

- Tu vi của ngươi...

Rõ ràng điểm ấy, Trương Huyền cau mày.

Sáu đại tông môn, không phải mỗi trăm năm chỉ có một danh ngạch ư? Vì sao Trục Tinh cung đột nhiên toát ra một vị cường giả Ngụy Thần cảnh không biết tên?

- Là thần huyết...

Giang Dao nói.

Trương Huyền giật mình.

Đỗ Thanh Diên triệu hoán Thần Linh, tuỳ ý mấy giọt máu sáng tạo ra Huyền Bối Quy cùng ba con Giao Sa, ngay cả sinh vật biển cũng có thể thuận lợi đột phá đến Ngụy Thần, Trục Tinh cung cung chủ là người triệu hoán, nhất định cũng đã nhận được không ít huyết dịch.

Tạo nên Ngụy Thần cảnh liền không khó!

Chỉ là chuyện này vô cùng bí ẩn, Giang Dao hẳn giống như Phong Thiêm trưởng lão, thuộc về lực lượng bí mật của tông chủ, lúc này mới dẫn đến tin tức không tiết ra ngoài, hầu như không người biết được.

Dù sao đột phá Ngụy Thần không có thiên kiếp, chỉ cần làm kín đáo, giấu giếm những người khác dễ như trở bàn tay.

- Bây giờ tông chủ của các ngươi ở nơi nào?

Hỏi thăm vài câu, đối phương cũng không biết sự tình liên quan tới Lạc Nhược Hi, Trương Huyền nhíu mày nói.

- Tông chủ từng nói qua, nếu như là Trương tông chủ của Lăng Vân Kiếm Các hỏi thăm, nhất định phải nói rõ sự thật, chỉ là... Tại hạ biết cũng không nhiều!

Giang Dao cười khổ.

- Tông chủ Lăng Vân Kiếm Các?

Trương Huyền cau mày.

Vừa rồi còn tưởng đối phương xưng hô mình tông chủ, là bởi vì Thất Tinh Lâu, Lăng Vân Kiếm Các, hắn lúc nào cũng thành tông chủ rồi?

Như vậy chẳng phải biểu thị, sáu đại tông môn, đã kiêm ba cái?

- Vâng...

Giang Dao nghi ngờ liếc mắt nhìn.

Chuyện này, toàn bộ đại lục đều biết, chẳng lẽ ngươi còn không rõ ràng.

- Trước rời khỏi nơi này, sau đó ngươi nghĩ biện pháp báo tin Đỗ cung chủ, nói Trương Huyền tìm nàng, còn ứng đối Thần điện, chúng ta bàn bạc kỹ hơn!

Dừng lại một chút, Trương Huyền nói.

- Tốt!

Giang Dao không nói thêm lời.

Hai người dựa theo đường cũ trở về.

Cho dù Hãm Không thành quỷ dị, hai người một cái quen thuộc, một cái nắm giữ Minh Lý Chi Nhãn, lại thêm thực lực đều cực mạnh, nên không

gặp được quá nhiều nguy hiểm, sau nửa canh giờ, lần nữa trở lại trên không sa mạc.

- Ta liên lạc Đỗ cung chủ một chút!

Rời khỏi vị trí quỷ dị kia, Giang Dao thở phào nhẹ nhõm.

Vốn cho rằng nhiệm vụ lần này hẳn phải chết không nghi ngờ, không nghĩ tới lại được Trương Huyền tông chủ cứu.

Lấy ra ngọc phù đưa tin, bố trí trận pháp đặc biệt tiến hành đưa tin, một lát sau quay đầu nhìn qua:

- Ta đã truyền tin tức ra ngoài, bây giờ trở về Trục Tinh cung, không có gì bất ngờ xảy ra, cung chủ nhận được tin tức ta an toàn, hẳn cũng sẽ trở về.

- Ừm!

Trương Huyền gật đầu.

Hai người ngồi Đại Sa, cấp tốc bay về Trục Tinh cung.

...

Thời không xa xôi không biết tên, Trục Tinh cung cung chủ Đỗ Thanh Diên đứng ở trước tế đàn, nói lẩm bẩm.

Tế đàn tỏa ra lực lượng đặc thù, từng đoàn từng đoàn hỏa diễm không ngừng thiêu đốt.

Vù vù!

Không biết qua bao lâu, trên tế đàn xuất hiện một hư ảnh.

- Tế tự vì chuyện gì...

m thanh mang theo tiếng oanh minh, tựa như vượt qua thời không.

- Ta muốn gặp Linh Thần...

Đỗ Thanh Diên quỳ rạp xuống đất.

- Linh Thần đã rời khỏi, sẽ không gặp ngươi...

Hư ảnh thản nhiên nói.

Đỗ Thanh Diên dừng lại một chút nói:

- Vậy ta có chuyện muốn báo cáo! Thần điện ra tay với sáu đại tông môn, thời gian Thông Thiên Kiều mở ra cũng có thay đổi, ta nghi ngờ Thần điện xuất hiện biến cố, cho nên muốn nói cho Thần Linh...

Đỗ Thanh Diên nói.

- Biến cố?

Hư ảnh nhíu mày:

- Ngươi có tin tức gì? Tại sao lại xuất hiện loại hiện tượng này, có suy đoán gì không...

- Có một chút suy đoán, chẳng qua không dám xác định!

Đỗ Thanh Diên gật đầu nói:

- Có thể để cho Thần điện đột nhiên nhúng tay thế tục, hơn nữa tới cướp đoạt tế đàn, ta nghi ngờ là vì...

Ầm ầm!

Lời còn chưa nói hết, không gian cách đó không xa vặn vẹo, một bóng người bất ngờ xuất hiện ở phía trước.

Đùng!

Nhẹ nhàng bóp một cái, bóng người trên tế đàn lập tức vỡ vụn, ngay sau đó tế đàn thiêu đốt vùng vẫy vài cái, rơi vào lòng bàn tay đối phương.

Nhìn thấy hư ảnh Thần Linh tế tự xuống cũng không chặn được công kích của đối phương, thậm chí tế đàn chân chính cũng phản kháng không qua, đồng tử của Đỗ Thanh Diên co rụt lại, vừa muốn động thủ, chỉ thấy bóng người xuất hiện, cười khanh khách nhìn lại.

- Đỗ cung chủ... Chúng ta lại gặp mặt!

- Quả nhiên là ngươi?

Trái tim của Đỗ Thanh Diên trong nháy mắt rơi vào đáy băng.

Thiên Đạo công pháp Tiên Quân cảnh

dtv-ebook.com

Nửa ngày sau, Trương Huyền cùng Giang Dao lần nữa trở lại Trục Tinh cung.

Đại trưởng lão Triệu Nguyệt nhìn thấy Giang Dao, tràn đầy khó tin.

Còn tưởng rằng trước đó phân biệt, sẽ là vĩnh viễn, không nghĩ tới còn sống trở về.

- May mắn có Trương Huyền tông chủ cứu giúp!

Giang Dao giải thích.

- Trương Huyền tông chủ? Trương tông chủ của Lăng Vân Kiếm Các?

Triệu Nguyệt sững sờ.

Giang Dao gật đầu, hỏi:

- Tông chủ trở về chưa?

Triệu Nguyệt lắc đầu.

- Không thể ah, sau khi ta an toàn, liền chuyên môn truyền tin tức cho nàng, nhận được tin tức, tình huống bình thường sẽ trực tiếp trở về, làm sao sẽ không tới?

Địa phương tông chủ đi, không có xa bằng Hãm Không thành, đạo lý bình thường, đối phương hẳn là về trước mới đúng, vì sao không có động tĩnh?

- Chờ một chút, có lẽ bị sự tình gì trì hoãn!

Triệu Nguyệt cười cười:

- Tông chủ thực lực mạnh mẽ, hơn nữa lại lặng lẽ rời khỏi, không người biết được, cho dù ngươi ta cũng không biết, sẽ không có nguy hiểm!

- Ừm!

Giang Dao gật đầu.

Tông chủ lúc nào rời khỏi, lại đi nơi nào, các nàng quả thực không biết, chỉ biết khoảng cách khẳng định không xa bằng Hãm Không thành.

An bài Trương Huyền ở lại, chờ nửa ngày, cũng không thấy Đỗ Thanh Diên trở về, hai vị trưởng lão đều có chút sốt ruột.

- Đi Tế Tự điện, dùng phương thức tế tự liên hệ tông chủ...

Giang Dao nhíu mày.

Các nàng cùng Đỗ cung chủ ở chung hơn ngàn năm, biết tính tình của đối phương, chỉ cần nhận được tin tức, tình huống bình thường khẳng định sẽ lập tức trở về, quyết không trì hoãn.

Bây giờ tin tức gì cũng không có, chẳng lẽ gặp phải nguy hiểm?

Vội vã đi vào Tế Tự điện.

Trong gian phòng rộng rãi, một tế đàn xuất hiện.

Cái tế đàn này, không có Thần Linh áp bức, hẳn là không sử dụng thần huyết, hiến tế đủ loại đồ vật, một lát sau, mặt ngoài thiêu đốt ra lửa cháy hừng hực.

Trục Tinh cung thông qua tế tự, ngay cả Thần Linh vượt qua giới vực cũng có thể câu thông, chớ nói chi là người cùng một thế giới.

Hỏa diễm vặn vẹo giống như tiến hành triệu hoán, Giang Dao trưởng lão liên tục nhỏ ba giọt máu, ngọn lửa trở nên vặn vẹo, tựa như biến thành một bóng người.

Ngay lúc sắp hội tụ thành hình, đột nhiên ba một tiếng, hỏa diễm tán loạn, nổ tung lên.

Trương Huyền cau mày.

Dị Linh tộc tế tự, hắn nhìn qua thư tịch liên quan, xuất hiện loại tình huống này, chỉ nói rõ một tình huống, đó chính là... Xảy ra biến cố!

Quả nhiên thấy cảnh này, Giang Dao cùng Triệu Nguyệt đại trưởng lão khuôn mặt đều trắng bệch, thân thể run rẩy, sắp té ngã trên đất:

- Tông chủ xảy ra chuyện...

- Chuyện gì xảy ra?

Trương Huyền hỏi.

- Dưới tình huống bình thường, tế tự sẽ câu thông một tia ý niệm của tông chủ, xác định tình huống của nàng, trực tiếp nổ tung, tông chủ... Vô cùng có khả năng gặp nguy hiểm sinh tử...

Giang Dao tràn đầy sốt ruột.

Đồng tử Trương Huyền co rụt lại.

Đối phương liên tục thiết kế mấy phương pháp, thậm chí dùng Giang Dao thu hút người Thần điện rời khỏi, chẳng lẽ... Vẫn bị phát hiện?

Nếu thực như thế, Thần điện là thật quá kinh khủng!

- Làm sao bây giờ?

Giang Dao nhìn về phía Triệu Nguyệt đại trưởng lão cách đó không xa.

Vì an toàn, thời điểm tông chủ rời đi, không nói cho bất luận kẻ nào, cho dù là các nàng, cũng không rõ ràng đến cùng đi nơi nào.

Không biết vị trí cụ thể, khẳng định cũng ẩn nặc tất cả lộ tuyến có thể để người tìm kiếm, cái này còn tìm thế nào?

Chần chờ một chút, cổ tay Triệu Nguyệt đại trưởng lão khẽ đảo, một ngọc bài xuất hiện ở trong lòng bàn tay:

- Trước khi Tông chủ đi, đã chuyên môn thông báo, nếu như nàng về không được, liền bóp nát ngọc phù này...

Nói xong, không có quá nhiều do dự, nhẹ nhàng bóp một cái.

Vù!

Quang mang lấp lánh, một nhóm chữ hiện lên ở phía trước.

- Nếu như ta không về được, lập Lăng Vân Kiếm Các Trương Huyền thành tân nhiệm tông chủ, nghe theo mệnh lệnh của hắn, không được làm sai!

- Cái này...

Xem xong chữ viết phía trên, Triệu Nguyệt đại trưởng lão cùng Giang Dao trưởng lão nhìn nhau, vội vàng quay đầu nhìn lại.

Trương Huyền cũng choáng váng.

Vị Đỗ cung chủ này, vậy mà nhắn lại để cho mình làm tông chủ... Đến cùng xảy ra chuyện gì?

- Cung chủ của các ngươi... là vị này?

Dừng lại một chút, nghĩ đến cái gì, ngón tay Trương Huyền điểm một cái, một hư ảnh xuất hiện ở phía trước.

Chính là lúc trước Thần Dung Hoàng tế tự, từ Thượng Thương xuất hiện, mang hồn phách của Dung Hoàng đi.

- Là nàng!

Triệu Nguyệt đại trưởng lão gật đầu.

- Quả nhiên...

Trương Huyền cười khổ.

Phát hiện người Trục Tinh cung, là Dị Linh tộc hấp thu linh khí thủy ngân, hắn liền đoán được!

Vốn nghĩ rất nhanh liền có thể nhìn thấy, không nghĩ tới vậy mà xuất hiện biến cố.

Người này biết quan hệ của mình và Lạc Nhược Hi, cũng biết người sau đi nơi nào, thật muốn xảy ra chuyện, nguồn tin tức sẽ triệt để cắt đứt.

Xác nhận thân phận của đối phương, rõ ràng vì sao lại để cho mình làm tông chủ.

Bây giờ có thể để một vị cường giả Ngụy Thần cảnh xuất hiện biến cố, trong thiên hạ chỉ có thể là Thần điện.

Mà muốn đối kháng Thần điện, khả năng chỉ có mình, lĩnh ngộ Thần chi kiếm ý!

Đương nhiên, người khác không biết tên đám người Lưu Dương, Trịnh Dương, Đỗ Thanh Diên cứu Ngột Thần, khẳng định nghe qua, có lẽ đã sớm đoán được là cùng một người.

Cho nên mới quyết định truyền vị trí Trục Tinh cung cung chủ cho bản thân.

Như vậy bốn đại tông môn triệt để liên hợp, đối kháng Thần điện sẽ trở nên nhẹ nhõm.

- Trương tông chủ...

Hai người Giang Dao nhìn lại:

- Tông chủ đã bàn giao như vậy, khẳng định có tính toán của mình, ngươi thấy thế nào?

Hai người đều tận mắt thấy vị trước mắt này tế ra bốn thú sủng Ngụy Thần cảnh, cho nên đối với thực lực của hắn là không nghi ngờ.

Lại thêm tông chủ đã nói như vậy, khẳng định có quyết định của mình, các nàng tuân theo là được.

- Đỗ cung chủ đã nói như vậy, ta có thể làm Trục Tinh cung tông chủ...

Trương Huyền gật đầu.

Hắn cùng Thần điện, sớm đã không chết không thôi, đã như vậy, mang nhiều một tông môn, cũng không có gì.

Huống chi Trục Tinh cung có thể nghĩ biện pháp câu thông Lạc Nhược Hi.

- Tốt, chúng ta chuẩn bị đại điển kế nhiệm, Trương tông chủ đi nghỉ ngơi trước, không có gì bất ngờ xảy ra, người năm đại tông môn khác, ngày mai đều sẽ tới chứng kiến!

Triệu Nguyệt đại trưởng lão cười cười.

Năm đại tông môn vì sự tình Thông Thiên Kiều, từ lâu lên đường tập hợp, ngày mai gần như toàn bộ có thể tới, đã như vậy, vừa vặn để cho bọn họ cùng một chỗ chứng kiến.

Mặc dù không biết vì sao tông chủ để tông chủ của Lăng Vân Kiếm Các quản lý Trục Tinh cung, nhưng một khi làm như vậy, liền biểu thị hai đại tông môn triệt để liên hợp, cho dù là Thần điện cũng sẽ thu liễm một chút.

- Tốt!

Trương Huyền gật đầu.

Mặc kệ làm tông chủ mấy tông, đối với hắn mà nói không tính là khó khăn, dù sao chính là chưởng quỹ buông tay, có người quản lý là đủ.

Hai trưởng lão chuẩn bị chuyện này, Trương Huyền cũng vui vẻ tiêu dao, trực tiếp đi tàng thư khố của Trục Tinh cung.

Cho dù tu vi đột phá đến Tiên Quân, vẫn không cách nào đột phá cảnh giới cao hơn, cần sưu tập càng nhiều công pháp và bí tịch.

Nửa ngày sau, rời khỏi tàng thư khố, Trương Huyền tìm một tĩnh thất.

Trục Tinh cung không hổ là chủng tộc có thể câu thông Thần Linh, trong đó công pháp bí tịch nhiều vô số kể, vượt xa Lăng Vân Kiếm Các, Vạn Thú môn, Thất Tinh Lâu cộng lại.

Đặc biệt là nghiên cứu phương diện linh hồn, vượt qua những tông môn khác quá nhiều.

Tinh thần khẽ động, một bản Thiên Đạo Vu Hồn công pháp Tiên Quân cấp xuất hiện.

Ngay sau đó, tất cả công pháp Tiên Quân cảnh tu luyện cũng tập hợp.

Một bản thư tịch mới xuất hiện.

- Chỉ có ba chỗ thiếu hụt, hơn nữa cần bảo vật liền có thể bù đắp...

Rất mau nhìn xong, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm.

Công pháp liên quan tới Tiên Quân của Trục Tinh cung không nhiều, nhưng chú giải cùng tâm đắc rất nhiều, toàn bộ dung hợp, pháp quyết trước đó tràn đầy thiếu hụt bù đắp chỉ còn lại có ba thiếu hụt.

- Trầm Ngân Thủy, Tinh Diệu Thiết cùng với Hàm Diệp Thảo...

Ba thiếu hụt đối ứng ba loại bảo vật, mỗi một loại đều cực kỳ trân quý, giá trị lớn, không kém gì Ngân Toản Tinh Thạch trước đó, thậm chí còn vượt xa.

- Hàm Diệp Thảo, trước đó ở Hãm Không thành, ta đã đạt được rất nhiều, giờ phút này lấy ra liền có thể sử dụng, hơn nữa so với dược hiệu bình thường càng lớn...

Trương Huyền suy tính bảo vật trong tay mình có.

Cho dù Hãm Không thành nguy cơ trùng trùng, nhưng bảo vật không ít, chí ít người khác tìm không thấy Hàm Diệp Thảo, hắn đạt được không ít, đủ tu luyện.

- Còn Tinh Diệu Thiết... trong chiếc nhẫn của Bạch Huyền Sinh vừa vặn có một viên!

Lần trước ở Tiểu Kính Hải, lặng lẽ cướp trữ vật giới chỉ của Huyền Kính môn tông chủ Bạch Huyền Sinh, lần này tới Trục Tinh cung, lặng lẽ kiểm tra một chút, bên trong bảo vật không ít, vũ khí Tiên Quân đỉnh phong liền có hai thanh, đủ loại dược liệu, khoáng thạch, bảo vật cung cấp tu luyện vô số kể, thậm chí vừa vặn có Tinh Diệu Thiết.

Như vậy bảo vật cần có, chỉ thiếu Trầm Ngân Thủy.

Loại vật phẩm này, hắn nhìn qua thư tịch liên quan, giống như Long châu, tồn tại ở chỗ sâu trong biển cả, rất khó tìm kiếm, cho dù là Thất Tinh Lâu thường xuyên bán ra bảo vật, cũng trong lúc nhất thời không có đầu mối.

- Đi Thông Thần điện nhìn một chút, nếu như có thể mua được tốt nhất, ở Thông Thần điện tuyên bố treo thưởng...

Trong thư tịch có ghi chép liên quan tới loại vật phẩm này, hơn nữa biểu lộ tác dụng, đối với hắn tu luyện công pháp Thiên Đạo có chỗ tốt, cũng đủ để chứng minh, trên thế giới này, khẳng định có người sử dụng qua.

Thất Tinh Lâu, Trục Tinh cung không có, không có nghĩa là Thông Thần điện không có.

Thông Thần điện trải rộng thiên hạ, bán ra đủ loại bảo vật, muốn nói chủng loại bảo vật, khả năng còn hơn xa Thất Tinh Lâu, cho dù không có, thông qua Thông Thần điện tuyên bố treo thưởng, hắn cũng có thể tìm tới một ít tin tức hữu dụng!

Nghĩ đến cái này, Trương Huyền không rầu rĩ, mau ra khỏi phòng, lần nữa tìm tới Triệu Nguyệt đại trưởng lão.

- Trục Tinh cung trú đóng ở Trục Tinh đảo, cùng ngoại giới không có gì ngăn cách, đây là một Thông Thần ngọc phù Tiên Quân cảnh, ngươi có thể trực tiếp sử dụng, tiến vào bên trong...

Triệu Nguyệt đại trưởng lão đưa tới một ngọc phù.

Trục Tinh cung giống như Thất Tinh Lâu, đứng sừng sững ở trong một thành thị lớn, không cần thiết trí mạng máy tính cục bộ ngăn cách, có thể trực tiếp đi vào Thông Thần điện.

- Đa tạ!

Nàng đã có, cũng miễn mình đi tìm, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, lần nữa trở lại tĩnh thất, vừa định tiến vào bên trong, tìm hiểu tin tức Trầm Ngân Thủy, đột nhiên trong lòng hơi động, một ý nghĩ xông ra, vẻ mặt nghiêm trọng.

- Liên tục hai lần bị Thần điện phát giác đánh lén, đều là bởi vì vào Thông Thần điện... Lần này có thể cũng giống như vậy hay không?

Tiên Quân cảnh đỉnh phong

dtv-ebook.com

Thời điểm ở Lăng Vân Kiếm Các, lần đầu tiên bị cao thủ Thần điện vây công, là bởi vì vừa tiến vào Thông Thần điện, lần thứ hai ở Thanh Ba thành cũng như vậy.

Vốn không nghĩ tới điểm ấy, giờ phút này nhìn thấy Phù Trầm Tử thông đồng với Thần điện, có phải Thông Thần điện xuất hiện vấn đề hay không?

Khổng sư lòng dạ thiên hạ, nhân nghĩa vô song, từ Danh Sư đại lục vẫn ngưỡng mộ không biết bao lâu, dựa theo tính cách cùng đức tính của hắn, tuyệt không có khả năng đầu nhập vào Thần điện, làm ra sự tình tổn thương sáu đại tông môn.

Nhưng thuộc hạ ra sao liền không nói được rồi, dù sao hắn đi vào Thượng Thương mấy ngàn năm, một mực không có xuất hiện, cũng là đoạn thời gian gần đây mới ra ngoài.

Vô cùng có khả năng, Thông Thần điện kéo dài mấy ngàn năm, như rắn mất đầu, đã hư hỏng.

Tựa như hắn, tuy thân kiêm Lăng Vân Kiếm Các, Vạn Thú môn, Thất Tinh Lâu, Trục Tinh cung bốn đại tông chủ, mặc kệ thế sự, rất nhiều trưởng lão không phân biệt được, có người xảy ra vấn đề cũng sẽ không rõ ràng.

- Phải hay không, thử một chút liền biết!

Cầm ngọc phù ở trong lòng bàn tay, lần nữa tiến vào bên trong.

Thông Thần điện Tiên Quân cảnh, thoạt nhìn khá vắng vẻ, Trương Huyền đi vào trước đài:

- Các ngươi nơi này, có thể mua được Trầm Ngân Thủy hay không?

- Trầm Ngân Thủy?

Phục vụ viên sửng sốt một chút, mở sách tiến hành thẩm tra, một lát sau mỉm cười:

- Bẩm báo vị tiền bối này, cho dù Trầm Ngân Thủy thưa thớt, nhưng Thông Thần điện vừa vặn có một ít! Bất quá... giá tiền tương đối cao!

- Bao nhiêu?

- Đại khái 500 vạn Thông Thần tệ!

Phục vụ viên nói.

Đây chính là giá cả cực cao.

- Hiện tại ta không có Thông Thần tệ, có điều ngươi xem một chút cái này, có thể hối đoái một phần hay không!

Cổ tay Trương Huyền khẽ đảo, mấy bình ngọc xuất hiện ở phía trước.

Phục vụ viên nghi ngờ mở nắp bình, ngay sau đó cảm thấy một cỗ linh khí nồng nặc đập vào mặt, thân thể chấn động, tràn đầy khó tin:

- Đây là... huyết dịch cường giả Ngụy Thần cảnh?

Có huyết dịch Ngụy Thần cảnh, Khổng sư ban cho lệnh bài kia, dùng hay không cũng không quan trọng.

Dù sao cũng nên trả lại, không muốn thiếu người quá nhiều ân tình.

- Có đủ hay không?

- Đủ, tuyệt đối đủ...

Phục vụ viên vội vàng xoay người:

- Ta hiện tại liền định giá!

Cường giả Ngụy Thần cảnh, toàn bộ đại lục cũng không có bao nhiêu, tinh huyết trên người càng hi hữu không gì sánh được, mỗi một giọt đều ẩn chứa lực lượng vô tận, vô cùng trân quý, vị trước mắt này thoáng cái lấy ra ba bình, chỉ sợ một cường giả Ngụy Thần cảnh dưới tình huống không tổn thương căn cơ, tiêu phí mấy chục năm cũng không cách nào gom góp.

Chỉ chốc lát, lần nữa đi trở về, phục vụ viên đồng dạng đưa tới năm bình ngọc.

- Tiền bối, đây là Trầm Ngân Thủy, hết thảy năm bình, giá trị vừa vặn đối ứng huyết dịch trước đó.

- Ừm!

Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm.

Có nhiều Trầm Ngân Thủy như vậy, lại thêm trước đó chuẩn bị xong hai bảo vật, đột phá đến Tiên Quân đỉnh phong đã không có vấn đề gì, hiện tại liền nhìn một chút, có thể dẫn tới Thần điện đánh lén hay không.

Rời khỏi Thông Thần điện, Trương Huyền cũng không sốt ruột rời Trục Tinh cung, mà tìm tĩnh thất, đồng thời lấy ba kiện bảo vật ra ngoài.

Huyết dịch Ngụy Thần cảnh xuất hiện, vô số linh khí giống như gió lốc hội tụ.

Lấy đi thi thể Phù Trầm Tử cùng trung niên Thần điện, trên đường dùng nước tắm Tiểu Hoàng Kê rửa sạch sẽ khí tức suy yếu, huyết dịch Ngụy Thần cảnh,đối với những khác người mà nói trân quý hầu như tìm không

thấy, nhưng đối với hắn mà nói, trước đó bán ra bình ngọc chừng mấy chục, đủ sử dụng.

Vận chuyển công pháp Thiên Đạo, lực lượng trong cơ thể Trương Huyền nhanh chóng tăng vọt.

Tiên Quân cảnh trung kỳ, Tiên Quân cảnh hậu kỳ...

Sau nửa canh giờ, liền đạt đến cực hạn, Tiên Quân cảnh đỉnh phong!

Bởi vì không có pháp quyết tu luyện Ngụy Thần cảnh, đây đã là cấp bậc cao nhất trước mắt hắn có thể đi đến.

- Pháp quyết Ngụy Thần cảnh, không có khả năng tiến đến cấp bậc Thiên Đạo, phương pháp duy nhất chính là đi con đường của mình, sáng chế pháp quyết thuộc về mình!

Trương Huyền biết vấn đề của mình.

Công pháp Thiên Đạo là không có thiếu hụt, nhưng cái này hết lần này tới lần khác cũng là thiếu hụt lớn nhất!

Trước đó không có ý thức được, nhưng lần trước tẩu hỏa nhập ma, đã bừng tỉnh hiểu ra.

Thiên Đạo có thiếu, ngay cả Thiên Đạo cũng có thiếu hụt, công pháp sao có khả năng không thiếu sót?

Tu luyện công pháp không có thiếu sót càng lâu, tính ỷ lại càng mạnh, cuối cùng không còn loại pháp quyết cấp bậc này, sẽ không cách nào tu luyện, ý thất lạc cũng sẽ càng lúc càng nồng nặc, dần dà biến thành tâm ma!

Không nói cái khác, hắn từ Danh Sư đại lục vẫn tu luyện công pháp không thiếu hụt, trong lòng đã có nương tựa rất lớn, chỉ cần cấp bậc không đạt tới, sẽ không muốn tu luyện.

Giờ phút này biết rất rõ ràng công pháp Ngụy Thần cảnh không có khả năng gom góp, còn không bằng bản thân nghiên cứu, thông qua trí tuệ sáng chế một bộ!

Người khác có thể làm được, hắn cũng nhất định có thể!

Tinh thần khẽ động, đi vào phòng tu luyện của thư viện.

Đây là lúc trước lúc Lạc Nhược Hi gần đi, dùng Xuân Thu đại điển để lại cho hắn, tốc độ thời gian trôi qua là gấp mười lần Danh Sư đại lục.

Cũng chính là Danh Sư đại lục qua một ngày, nơi này qua mười ngày.

Dùng tốc độ tu luyện cực nhanh.

Sau khi đi vào Thượng Thương, vốn cho rằng tốc độ thời gian trôi qua sẽ thay đổi, không nghĩ tới vẫn như cũ là gấp mười lần Danh Sư đại lục, nói cách khác, là gấp trăm lần hiện tại.

Thượng Thương một ngày, nơi này qua 100 ngày, hơn ba tháng!

Ngoại giới một canh giờ, bên trong 100 canh giờ, tương đương với tám ngày.

Lăng Vân Kiếm Thần Quyết… có thể để người ta đột phá Ngụy Thần ở trong óc chảy qua một lần, Trương Huyền căn cứ công pháp Thiên Đạo mình tu luyện, tỉ mỉ cân nhắc.

Không biết bao lâu, vận chuyển chân khí, phun ra một ngụm máu tươi!

Lần đầu tiên, thất bại!

Cũng không nhụt chí, lần thứ hai thí nghiệm... thất bại!

Liên tục thí nghiệm hơn một trăm lần, cuối cùng đều là thất bại.

- Ngụy Thần quả nhiên không phải dễ dàng đột phá như vậy...

Trương Huyền bất đắc dĩ lắc đầu.

Cũng may nắm giữ nước tắm Tiểu Hoàng Kê, có thể khôi phục thương thế nhanh chóng, nếu không thí nghiệm như vậy, chân khí đã sớm ngược dòng, tẩu hỏa nhập ma.

Cảm giác tinh thần tràn đầy mỏi mệt, lui ra Xuân Thu đại điển.

Quan sát bốn phía, ngoại giới mới qua không đến một nén nhang.

- Thư viện ở trong óc, có thể tùy thời cân nhắc...

Phân ra một tia ý niệm, ở trong đó tiếp tục nghiên cứu đột phá công pháp Ngụy Thần cảnh, bản thân thì đi ra tĩnh thất.

Trải qua tu luyện, tu vi đã đột phá đến Tiên Quân đỉnh phong, sức chiến đấu so với Ngụy Thần bình thường chỉ mạnh không yếu, vừa vặn đi xem một chút, có thể thu hút người Thần điện tới hay không, thuận tiện kiếm chút huyết dịch Ngụy Thần, hoặc là các loại pháp bảo.

Ai cũng không có nói cho, lặng yên không tiếng động rời khỏi Trục Tinh cung, đi vào một hải vực không người.

Cong ngón tay búng một cái, trận kỳ tựa như giọt nước rơi vào đại dương.

Cường giả Thần điện đều rất cường đại, cho dù hiện tại hắn thủ đoạn rất nhiều, cũng không dám xem thường.

Ngồi ở trên mặt biển, chờ hơn một canh giờ, không người đến đánh lén, cũng không có phát hiện bất cứ dị thường nào.

- Chẳng lẽ... Thần điện không phải thông qua ta đi vào Thông Thần điện phát hiện?

Trương Huyền nhíu mày.

Thần điện cường đại như thế, đã quyết định muốn giết mình, tuyệt không có khả năng chỉ vì bố trí trận pháp liền không xuất hiện, chờ lâu như vậy, cũng không có người tới, có thể là đến bây giờ còn không biết tin tức của mình.

Nói như vậy, Thần điện phát hiện bản thân, cũng không phải thông qua Thông Thần điện... vậy lại là cái gì?

Tỉ mỉ nhớ lại, thân thể Trương Huyền xiết chặt:

- Chẳng lẽ... là bởi vì lệnh bài của Khổng sư?

Hai lần bị phục kích, trừ đi qua Thông Thần điện, còn dùng qua lệnh bài, sẽ không phải bởi vì như vậy, mới bại lộ dấu vết chứ.

- Thử một chút!

Tinh thần khẽ động, ngụy trang thành một bộ dáng khác, xác nhận người khác không cách nào nhận thức mình là Trương Huyền cùng đám người Trịnh Dương, lần nữa đi vào Thông Thần điện, đưa lệnh bài Khổng sư tới.

- Ta muốn Tiên Nguyên đan tuyệt phẩm, có bao nhiêu, lấy ra cho ta bao nhiêu!

- Tiên Nguyên đan tuyệt phẩm, ta đi ngay...

Phục vụ viên vội vã rời khỏi, sau nửa canh giờ, đưa tới hai bình ngọc:

- Loại cấp bậc này, chúng ta chỉ có thể tìm tới hai mươi viên, nhiều hơn nữa liền không làm được...

- Ừm!

Trương Huyền gật đầu.

Hai mươi viên, đã không ít, Tiên Nguyên đan thượng phẩm giá cả cực cao, mỗi một viên đều giá trị hai vạn Thông Thần tệ, tuyệt phẩm đắt gấp

trăm lần, nói cách khác, một viên giá trị hai trăm vạn, hai mươi viên, bốn ngàn vạn Thông Thần tệ...

Trước đó, tuy giá cả Trầm Ngân Thủy là rất đắt, nhưng ở trước mặt mấy viên đan dược này, đã không tính là cái gì.

Ý niệm rời khỏi Thông Thần điện, lấy dược vật ra, tuỳ ý mở một bình, quả nhiên cảm thấy trong đó lực lượng nồng đậm tinh thuần, cho dù đối với tu vi hiện tại của hắn, cũng có tác dụng cực lớn!

- Nếu như có thể tìm được công pháp đột phá Ngụy Thần, những đan dược này, hoàn toàn có thể đưa đến tác dụng cực lớn...

Thực lực của hắn bây giờ, không kém gì cường giả Ngụy Thần cảnh, cho nên tinh huyết của Ngụy Thần cảnh cho dù mạnh mẽ, đối với hắn mà nói, tác dụng đã không lớn.

Đang rầu về sau muốn đột phá Ngụy Thần, sẽ không đủ linh khí bổ sung làm sao bây giờ, giờ phút này có hai mươi viên đan dược, hắn là không cần sầu muộn nữa.

Duỗi ra lưng mỏi, chậm rãi đứng dậy, nhìn quanh hai bên một vòng, vẫn không có phát hiện cái gì, dừng lại một chút, Trương Huyền vừa định rời khỏi vùng biển này, lần nữa trở lại Trục Tinh đảo, liền cảm thấy không gian bốn phía vặn vẹo, ánh nắng phảng phất như trong nháy mắt bị tước đoạt, sau một khắc, đã đi vào một địa phương tràn đầy tinh không.

Hô hô hô!

Một lão giả xuất hiện ở phía trước.

Hình dáng sáu mươi tuổi, mặc áo xám xanh, yên tĩnh đứng ở tại chỗ, giống như U Linh lơ lửng trong đêm tối, để cho người ta từ nội tâm sinh ra sợ hãi.

- Thần điện?

Trương Huyền híp mắt lại, nắm đấm xiết chặt.

Trước đó đi vào Thông Thần điện, đối phương không xuất hiện, giờ phút này sử dụng lệnh bài Khổng sư ban cho lại xuất hiện, liền chứng minh sở dĩ có thể tiết lộ thân phận của mình, là bởi vì lệnh bài kia!

Khổng sư ban cho đồ vật, trở thành đồ vật định vị, đến cùng chuyện gì xảy ra?

Chẳng lẽ vị vạn thế chi sư ở Danh Sư đại lục, đã phản bội sáu đại tông môn, gia nhập Thần điện?

Lại hoặc hắn bị che đậy, không biết ban cho ngọc bài ẩn chứa năng lực có thể để cho Thần điện định vị?

Bất quá mặc kệ loại nguyên do nào, xác định được căn do phát hiện, cũng coi như thở phào nhẹ nhõm.

Như vậy cũng không cần lo lắng, chẳng biết lúc nào sẽ bị người Thần điện đuổi theo.

Trương Huyền trầm tĩnh lại, ngẩng đầu nhìn về phía lão giả trước mắt, chỉ nhìn một cái, lông mày không khỏi nâng lên, tiên lực trong cơ thể cấp tốc vận chuyển.

Phục kích cường giả Thần điện

dtv-ebook.com

Lấy thực lực của hắn bây giờ, vậy mà không cách nào nhìn thấu tu vi chuẩn xác của đối phương!

Cho đến trước mắt, đã thấy Ngụy Thần, tu vi cao nhất chính là Lăng Vân Kiếm Các Hàn Kiếm Thu, Phù Trầm Tử cùng trung niên kia, nhưng so sánh với lão giả trước mắt này, tựa hồ kém không chỉ một chút!

Trên người mang theo lực lượng thôn phệ thiên địa, hắc ám cùng tinh không bốn phía giống như từ trong cơ thể hắn phát ra, đen như mực, để cho người ta không tránh thoát được, cũng không chạy khỏi.

- Thuần phục bốn đại Tiên thú Ngụy Thần cảnh, chém giết Phù Trầm Tử cùng Huỳnh Trần, khó trách chủ nhân coi trọng ngươi như vậy, vừa xuất hiện liền để ta nắm chặt thời gian động thủ...

Cũng không phủ nhận, lão giả nhìn lại nói:

- Không nghĩ tới, ngắn ngủi chừng mười ngày, ngươi đã đạt đến loại tình trạng này, xem như ta muốn nhẹ nhõm bắt được, chỉ sợ cũng không có dễ dàng như vậy!

- Ngươi biết ta giết Phù Trầm Tử cùng vị trung niên kia?

Trong lòng Trương Huyền căng thẳng.

Huỳnh Trần hắn là trung niên Thần điện, bởi vì lúc trước một mực không nói tên, cho nên không rõ ràng tên gì.

Nhưng cường giả Ngụy Thần cảnh, hết thảy giết ba vị, có thể đáng đối phương nói như vậy, hơn nữa cùng Phù Trầm Tử cùng lúc xuất hiện, chính là vị này.

Chỉ là... thời điểm chém giết hai người này, ở Hãm Không thành phong bế bốn phía, không người nào có thể phát hiện, đối phương làm sao biết được?

Hơn nữa thuần phục bốn đại Tiên thú, lặng lẽ tiến hành, dùng thân phận cũng là Lưu Dương, đối phương nói ra, chẳng phải cho thấy là thân phận Thất Tinh Lâu tông chủ cũng đã phát giác?

Cái này chẳng lẽ chính là Thần điện?

Nguồn tin tức thật đáng sợ!

- Thần điện muốn biết, không có sự tình không biết!

Lão giả lãnh đạm, nhìn về phía thanh niên trước mắt:

- Đi theo ta đi, cho dù ngươi có bốn thú sủng, còn có pháp bảo Ngụy Thần cảnh của Thần điện, đối mặt ta vẫn không có bất kỳ phần thắng nào!

- Không thử một chút làm sao biết!

Lông mày giương lên, Trương Huyền cũng không phí lời, bốn Tiên thú Ngụy Thần cảnh lập tức xuất hiện ở phía trước, đồng thời xông tới, sau một khắc, mười chuôi trường kiếm Tiên Quân đỉnh phong, ở trên không trung hóa thành dấu vết cắt nát không gian, thẳng tắp chém xuống!

Bốn đại thần thú, mười trường kiếm Tiên Quân, lại phối hợp xích sắt Ngụy Thần cảnh, tinh không tựa hồ muốn đánh rơi xuống, có điều chẳng biết tại sao, bất kể như thế nào cũng không thể đi vào trước mặt lão giả, thoạt nhìn chỉ kém mấy bước, lại tựa như khoảng cách thiên nhai.

- Hạt không gian?

Đồng tử Trương Huyền co rút lại.

Vu Hồn Xuyên Toa, chính là mượn khe hở giữa hạt không gian.

Loại tình huống này, ban đầu ở Danh Sư đại lục gặp được, không gian biến thành hạt căn bản, bất luận tốc độ phi hành có bao nhanh, cũng không thể lại tới gần mảy may.

Chẳng lẽ lão giả này cũng làm được điểm ấy, chấn vỡ không gian trước thân thể, biến thành hạt căn bản, để cho người ta rơi vào trong đó, tựa như rơi vào cát chảy, tu vi mạnh hơn cũng vô dụng?

- Không đúng, không phải hạt không gian, mà là tràn đầy tinh không, tựa như lĩnh vực, chỉ cần rơi vào trong đó, phải nghe theo quy củ hắn lập xuống, không để cho tới gần, chỉ cần thực lực không cao hơn đối phương, liền không cách nào tới gần!

Trương Huyền rất nhanh phản ứng lại.

Hạt không gian, uy lực hẳn không lớn như vậy, bởi vì tu vi đi đến Ngụy Thần cảnh, tiên lực tản ra, có thể ngăn cản loại lực lượng này, nhưng giờ phút này lại không làm được, hiển nhiên không phải thứ này, mà là một loại năng lực càng thêm mạnh mẽ.

Có chút giống một lời định quy tắc, vạn pháp tới đi theo của Khổng sư!

Nói cách khác, mình bị lôi kéo vào phiến tinh không này, quy tắc đều là đối phương lập ra, cái này còn đánh như thế nào?

- Tiểu Kê, ngươi chết chưa?

Biết còn coi thường cường giả Thần điện, Trương Huyền cũng nhịn không được nữa, triệu hoán Tiểu Hoàng Kê giấu ở trong túi thú sủng.

Nếu như muốn nói có thể đối kháng vị trước mắt này, chỉ sợ chỉ có nó.

Tuy bình thường không đáng tin cậy, chỉ biết ăn, nhưng năng lực không thể nghi ngờ.

Vù vù!

Tiểu Kê nằm ở trong túi thú sủng, không có một chút động tĩnh.

Tên này, sau khi ăn trộm một giọt thần huyết, liền không có động tĩnh, đã qua hơn hai ngày lại còn như vậy, Trương Huyền tức giận nghiến răng, nhưng không có cách nào.

Thật là hố.

- Không thể dựa vào tên này, chỉ có thể dựa vào bản thân...

Lông mày nâng lên, Trương Huyền nhìn về phía lão giả trước mắt.

Đối phương vẫn không động, đứng tại chỗ, yên tĩnh như một bức tranh, mặt mỉm cười thản nhiên nhìn qua, nhưng chẳng biết tại sao, Huyền Bối Quy, Đại Sa… không cách nào tới gần, thậm chí đủ loại công kích, cũng giống như bị đọng lại ở trong thời không, không cách nào đi vào trước mặt đối phương.

- Không cần làm vô dụng công, ở đây, coi như ngươi thật có thực lực Ngụy Thần cảnh, cũng không đả thương được ta...

Lão giả cười nhạt một tiếng, bàn tay đột nhiên vỗ một cái.

Lạch cạch!

Đám thú Huyền Bối Quy lập tức nằm ở mặt biển, giống như có nham thạch to lớn đè ở sống lưng, muốn nhúc nhích cũng không làm được, chớ nói chi là tiến công.

- Đây là bảo vật của Thần điện chúng ta, ta liền thu hồi...

Đè bốn thần thú không cách nào phản kháng, bàn tay lão giả nhẹ nhàng vồ một cái, xích sắt lơ lửng giữa không trung, bất cứ lúc nào đánh lén bay đi, yên tĩnh rơi vào lòng bàn tay đối phương.

- Chính là thời điểm này!

Thấy xích sắt đến lòng bàn tay hắn, Trương Huyền cũng không thất lạc, ngược lại thở phào nhẹ nhõm, lông mày bỗng nhiên nâng lên.

Vù vù!

Trước sau hai thi thể Ngụy Thần cảnh bất ngờ xuất hiện.

Ầm! Ầm!

Hai tiếng nổ to lớn, không gian trước mắt vặn vẹo đổ sụp, nguyên bản Tinh Thần cố định ở trên trời, đêm tối tựa như màn sân khấu bị xé rách, xuất hiện từng nếp nhăn cùng vết rách.

Phốc!

Lão giả không nghĩ tới, Trương Huyền sẽ hung ác như vậy, luyện hóa thi thể Ngụy Thần cảnh, trực tiếp tự bạo, càng sử dụng thần binh Ngụy Thần cảnh làm mồi nhử... Thậm chí bất chấp sống chết của nó!

Sau khi bùng nổ, kiện binh khí này khẳng định cũng thương thế cực nặng, gần như muốn phế.

- Đáng ghét, ta vốn không muốn giết ngươi...

Con mắt đỏ thẫm, khuôn mặt lão giả đầy máu tươi, cao giọng gào thét.

- Thật mạnh...

Thấy đối phương chưa chết, chỉ trọng thương, Trương Huyền không khỏi khen ngợi.

Hai cường giả Ngụy Thần cảnh, trên đường tới chuyên môn luyện chế thành Vô Hồn Kim Nhân, cho dù chỉ là đồ vật một lần, nhưng nếu có thể giải quyết cường giả hắn cũng không thể chống lại, tuyệt đối là đáng giá!

Một mực tính toán, như thế nào mới có thể để hai người này cận thân, suy tư rất lâu, quyết định đặt ở trên xích sắt.

Xích sắt này, là pháp bảo phòng ngự của Thần điện, vô cùng trân quý, đối phương nhìn thấy nó hiệu trung mình, khẳng định sẽ dùng thủ đoạn hàng phục, mà bản thân thì giấu hai thi thể ở trong đó, một khi xích sắt bị đối phương bắt được, trực tiếp dẫn nổ!

Quả nhiên làm ra kỳ hiệu.

Chỉ là không nghĩ tới, tên này thực quá cường đại, hai Ngụy Thần đồng thời tự bạo, khoảng cách gần như thế, bốn Tiên thú cũng chưa chắc có thể chống lại, hắn vậy chỉ bị một chút tổn thương liền không sao!

Khó trách lần này vây công mình chỉ một cái, xem ra người Thần điện cũng biết, Ngụy Thần phổ thông tới bao nhiêu chết bao nhiêu, trực tiếp xuất hiện một vị cường đại nhất!

Loại thực lực này, may mắn trước thời hạn có chuẩn bị, nếu không thật số kiếp đã định.

Chết!

Gào lên một tiếng, lão giả xông lại, vừa mới khẽ động, không gian vặn vẹo, xuất hiện một mảng lớn khói đen.

Những sương mù này tựa như thiêu đốt tạo ra khói đặc, để cho người ta phân biệt không ra phương hướng, vừa rồi bùng nổ, để lĩnh vực giống như bảo vật xuất hiện vết rách, này mới khiến những vật kia lan tới.

- Ngươi cảm thấy loại khốn trận cấp bậc này có thể chống đỡ được ta?

Nhìn ra loại hình trận pháp, lão giả nghiến răng:

- Chỉ cần giữ không nổi, cho dù trọng thương, ta đồng dạng có thể chém giết bốn Tiên thú của ngươi, ngươi bắt về gặp chủ nhân, huống chi, loại tổn thương này, không tính là gì!

Ầm ầm!

Tiên lực sôi trào, linh khí bốn phía rất nhanh tràn tới, thương thế của lão giả mắt thường có thể thấy được khôi phục.

Thi triển bí pháp đặc thù nào đó, thương thế nghiêm trọng như vậy lại bị mạnh mẽ áp chế.

- Ta biết năng lực khôi phục của ngươi mạnh, biết chủ nhân ngươi khẳng định lợi hại hơn, nhưng ngươi thật cho rằng đây là khốn trận đơn giản?

Nhìn thấy động tác của hắn, Trương Huyền dường như đã sớm đoán được, nhẹ nhàng cười một tiếng.

- Đúng không?

Lão giả sững sờ, ngay sau đó đồng tử co rụt lại, thân thể không tự chủ được run rẩy:

- Ngươi mang khí tức suy yếu ở trong Hãm Không thành ra ngoài, hòa vào trận pháp?

- Không sai, nếu như ngươi không bị thương, những khí tức suy yếu này không cách nào tổn thương, thậm chí coi như trọng thương, lấy lực khống chế của ngươi, những vật này cũng chưa chắc có thể thương quá sâu... Đáng tiếc, ngươi muốn bắt ta, sử dụng thủ đoạn khôi phục thương thế nhanh chóng, mà muốn làm đến điểm ấy, nhất định phải hấp thu đại lượng linh khí, cho nên liền dễ làm, những hắc khí này, kèm theo linh khí đi vào kinh mạch của ngươi, đã thâm nhập lục phủ ngũ tạng!

Trương Huyền nói.

Vào Hãm Không thành một chuyến, phát hiện khí tức suy yếu mạnh mẽ như vậy, làm sao có thể không thu thập một ít?

Bất quá, thứ này giống như độc dược mạn tính, đối phương dùng lực lượng che đậy mà nói, thời gian dài mặc dù đồng dạng có thể xâm nhập, nhưng hiệu quả có chút tạm được, không thể giải quyết tai hoạ ngầm trước mắt.

Cho nên hắn muốn ép đối phương nghĩ biện pháp chữa thương.

Một khi chữa thương liền cần linh khí, nhất định phải từ bốn phía hấp thụ, như vậy liền giống như uống thuốc độc, lại dùng vật đại bổ phụ trợ, trong nháy mắt những khí tức đặc thù này liền xâm nhập tất cả kinh mạch, giống như ở Hãm Không thành không biết bao lâu.

Phốc!

Liên tục phun ra ba ngụm máu đen, lão giả không ngừng run rẩy, chỉ cảm thấy cả người sắp muốn nổ.

Lời thề son sắt đến, vốn cho rằng cho dù đối phương có một ít thông minh, thực lực cũng tạm được, đối đầu bản thân, sẽ chỉ một con đường chết, nằm mơ cũng không nghĩ đến, sẽ có kết cục này!

Xì xì xì!

Khí tức suy yếu chạy ở trong người, thương thế càng ngày càng nặng, trước mắt biến thành màu đen, không ngừng lay động, xem ra tùy thời có thể từ không trung rơi xuống.

- Xem như ngươi lợi hại, có điều coi như ta trọng thương, ngươi cũng không giết được ta...

Biết loại tình huống này, còn muốn đánh giết đối phương đã không làm được, lão giả cắn răng một cái, thân thể bỗng nhiên nhảy lên, thẳng tắp bay đi.

Nhiệm vụ không làm được, hắn lại bị trọng thương, hiện tại chỉ có thể trở về, để chủ nhân ra tay giúp đỡ khu trừ loại khí tức suy yếu này.

Nếu không, không chống nổi nửa canh giờ, sẽ triệt để chết, biến thành một thi thể.

- Muốn đi?

Trương Huyền cười nhạt một tiếng:

- Không còn kịp rồi...

Ầm!

Kèm theo hắn nói, một thanh trường mâu lập tức phá không bay đến, ghim xuống đầu của hắn, phốc… từ bả vai xuyên qua, treo hắn ở trên không.

Hoàn toàn tự bạo

dtv-ebook.com

Cây trường mâu này, chính là bảo vật Ngụy Thần cảnh của trung niên Thần điện, trên đường tới đồng dạng luyện hóa, một mực không có thi triển ra, chính là ẩn giấu ở lộ tuyến hắn chạy trốn, cấp cho một kích trí mạng.

Đổi lại trước đó, muốn thành công gần như không có khả năng, giờ phút này đối phương bị trọng thương, lại thêm bị khí tức suy yếu ăn mòn, thực lực trăm không còn một, càng là đánh lén, cho dù bị tránh thoát đầu, nhưng từ bả vai xuyên qua trước ngực, thương thế đủ để hắn không cách nào rời đi được nữa.

Phù phù!

Không nắm được lực lượng của thân thể, từ không trung rơi xuống nước, tóe lên một mảng lớn bọt nước.

Ô ô ô!

Đi vào trong nước, bốn Tiên thú liền đến sân nhà, mặt biển kích động, không ngừng lăn mình, mấy hơi thở sau, lão giả thoi thóp liền xuất hiện ở phía trước.

Nếu như nói vừa rồi rất nhiều thủ đoạn của Trương Huyền để hắn ném đi chín thành tính mạng, bốn đại Tiên thú vây công, một thành kia lần nữa tiêu hao hết chín thành!

Hiện tại loại tình huống này, nếu không phải quanh năm suốt tháng rèn luyện ra ý niệm kiên cường, chỉ sợ sớm đã rơi vào hôn mê, triệt để mất đi ý thức.

- Chủ nhân trong miệng ngươi là ai? Vì sao muốn giết ta?

Thấy bốn đại Tiên thú bắt hắn tới, trong thanh âm của Trương Huyền mang theo thôi miên cùng mê hoặc.

Vu Hồn sư am hiểu nhất chính là thẩm vấn, có thể biết tất cả muốn biết, những thủ đoạn này, bình thường chỉ là không muốn dùng mà thôi.

- Ta rốt cuộc biết, tại sao chủ nhân muốn bắt ngươi... Quả nhiên có bản lĩnh!

Không bị bất kỳ mê hoặc gì, lão giả cười lạnh:

- Thắng làm vua thua làm giặc, ta đã thua, chỉ có thể chết một lần, muốn từ trong miệng moi ra tin tức, nằm mơ...

- Nguy rồi, lui!

Đối phương nói còn chưa dứt lời, đồng tử Trương Huyền co rụt lại, không để ý tới mặt khác, vội vàng xông vào trong biển, bốn Tiên thú cũng biết nguy cơ, không dám phí lời, đồng thời chui vào đại dương.

Ầm!

Mới đi vào mặt nước, một tiếng nổ mạnh lập tức truyền vào trong tai, ngay sau đó cảm giác áp bách cùng sóng nhiệt ngập trời hạ xuống, tựa hồ muốn sấy khô toàn bộ mặt biển!

Đám mây hình nấm to lớn từ bên trên bay lên, bùng nổ nâng lên đại dương, rơi lả tả mấy trăm cây số, tựa như hạ xuống mưa to.

Phốc phốc phốc!

Trương Huyền cùng bốn Tiên thú đồng thời phun ra máu tươi, qua thật lâu mới đứng vững thân hình.

Từ phản ứng lại, đến lực lượng truyền tới, không đến ba cái hô hấp, thời gian ngắn như vậy, bọn hắn đã đi tới mấy vạn mét, dù vậy cũng suýt chút

nữa không kháng trụ được, bị nổ chết tại chỗ!

Như vậy có thể nghĩ, nếu quả thật ở trung tâm vụ nổ, vô cùng có khả năng đã vạn kiếp bất phục, hồn phi phách tán!

- Tự bạo?

Lần nữa trở lại mặt biển, nhìn cách đó không xa, mặt biển bởi vì bùng nổ xuất hiện cái hố to lớn, cho dù Huyền Bối Quy phòng ngự vô địch, vẫn không ngừng run rẩy.

Đã sớm nghe nói tu luyện giả Thần điện từng cái đều là người điên, chỉ là không nghĩ tới... điên như vậy!

Không nói hai lời, trực tiếp tự bạo... Nếu không phải chủ nhân phản ứng nhanh, mang theo bọn chúng chạy đến đại dương, chỉ sợ đã bị nổ chết tại chỗ!

Quá kinh khủng.

- Đáng tiếc...

Trương Huyền lắc đầu.

- Chủ nhân là cảm xúc hắn, thật vất vả tu luyện ra thực lực, liền tự bạo như thế, quá không quý trọng sinh mệnh sao?

Đại Sa nhìn qua.

- Ta chỉ là cảm xúc, hao tốn đánh đổi lớn như vậy, một chút chỗ tốt cũng không có, có phần thương cảm...

Trương Huyền nói.

- ...

Bốn Tiên thú.

Vì đánh giết tên này, là bỏ hết cả tiền vốn, thi thể Ngụy Thần cảnh, khí tức suy yếu, thậm chí xích sắt cũng bị trọng thương... Vốn nghĩ chí ít có thể đổi một bộ khôi lỗi càng cường đại hơn, kết quả... Cọng lông cũng không có dư một cái!

Hoàn toàn tự bạo, tất cả hồn phách giải tán, nói cách khác, lần chiến đấu này, tổn thất lớn như vậy, lại không thu hoạch được gì, suy nghĩ một chút cũng buồn bực.

Bất quá nếu là sinh tử chiến, khẳng định có sai lầm, chí ít hắn không bị tổn thương, nhưng đối phương chết, coi như là kiếm lời.

Bàn tay trảo một cái, xích sắt bay tới, ngón tay điểm một chút, mấy bình nước tắm xuất hiện, bao phủ nó ở bên trong.

Xì xì xì xì...

Thời gian không dài, thương thế của xích sắt hoàn toàn khôi phục, lại không còn suy yếu như trước đó.

Để tên này mạo hiểm, tự nhiên sớm tính toán đến điểm ấy, nếu không lãng phí một pháp bảo phòng ngự Ngụy Thần cảnh, hắn cũng không nỡ.

- Trở về đi!

Biết Thần điện ăn thiệt thòi lớn như vậy, trong thời gian ngắn hắn sẽ không phái người tới, tiếp tục đợi ở chỗ này, cũng dẫn không đến cường giả, Trương Huyền đang định thu đám thú Huyền Bối Quy về túi thú sủng, một thanh âm vang lên.

- Chủ nhân, vừa rồi ngươi tìm ta? Có chuyện gì sao?

Tiểu Hoàng Kê xuất hiện ở phía trước, thân thể gầy nhỏ, không ngừng lay động, tựa như say rượu vừa tỉnh.

Da đầu Trương Huyền nhảy loạn, cố nén xúc động xông tới hành hung một trận.

Vừa rồi thời điểm dùng nó, ngủ say bất tỉnh, tựa như đã chết, kẻ địch tự bạo lại tỉnh lại, còn hỏi chuyện gì... Nếu không phải tính tình tốt, hơn nữa khả năng đánh không lại đối phương, khẳng định đã sớm xuất thủ.

- Thực lực của ngươi... Làm sao không có tăng thêm?

Đại Sa nghi ngờ hỏi.

Trương Huyền sững sờ, vội vàng nhìn lại, cũng cảm giác được không đúng.

Vốn cho rằng Tiểu Hoàng Kê nuốt thần huyết, tu vi sẽ bạo tăng một đoạn dài, giống như đám thú Huyền Bối Quy, Đại Sa, trực tiếp đột phá Tiên Quân đỉnh phong, thành tựu Ngụy Thần, nằm mơ cũng không nghĩ đến... giống như trước đó, không chỉ tu vi không có biến hóa chút nào, dáng người cũng hoàn toàn tương đồng!

Giống như thần huyết đối với nó không có đưa đến bất cứ tác dụng gì!

Cái này sao có thể?

Dù máu kia không tới một giọt, nhưng thực sự là huyết dịch thần linh, làm sao hiệu quả gì cũng không có?

- Ta cũng không biết, uống giọt máu kia, cảm giác giống như uống say, đi ngủ một hồi... Dường như, trừ để gà buồn ngủ ra, thì không có công hiệu gì!

Nhìn chung quanh một chút, Tiểu Hoàng Kê giãy dụa cái đuôi nói.

Thật ra thì nó cũng rất buồn bực, có phần nghi ngờ nhân sinh.

Đồng dạng cho rằng, nuốt thần huyết liền có thể để tu vi tiến bộ, thành công đột phá Ngụy Thần, hiện tại xem ra, hoàn toàn vô dụng!

Đã như vậy, nó nên làm gì để tiến bộ?

- Được rồi...

Tỉ mỉ hỏi thăm một lần, thậm chí dò xét, phát hiện Tiểu Hoàng Kê này quả thực giống như trước khi thôn phệ thần huyết, không có gì khác nhau, lúc này Trương Huyền mới bất đắc dĩ khoát tay áo, thu bốn đại Tiên thú cùng Tiểu Hoàng Kê vào túi thú sủng, lần nữa bay về phía Trục Tinh đảo.

Tu luyện thêm vào thiết kế phục sát cường giả Thần điện, gần như chơi đùa một ngày, kế nhiệm đại điển của Trục Tinh cung cung chủ cũng sắp tổ chức.

Trước đó bất luận kế nhiệm Vạn Thú môn tông chủ hay Thất Tinh Lâu, đều dùng tên giả, người khác đều cho là hai người, hiện tại cùng một Trương Huyền, thành tông chủ của Lăng Vân Kiếm Các cùng Trục Tinh cung...

Thật không biết sẽ gây ra động tĩnh bao lớn!

Đoán chừng hiện tại, ở trên Trục Tinh đảo, những tông môn khác đã biết tin tức, đều sẽ xích mích a!

Giống như Trương Huyền đoán, trên Trục Tinh đảo xác thực đã xích mích.

- Trục Tinh cung ta, vì sao phải lập một người ngoài làm tông chủ? Hơn nữa cung chủ đi nơi nào? Vì cái gì không phải nàng tuyên bố tin tức?

- Hình như là đại trưởng lão liên hợp các trưởng lão khác làm ra quyết định, cung chủ không biết đi nơi nào, không ở tông môn!

- Không ở tông môn, liền xác lập tân nhiệm tông chủ, đây coi như là mưu phản sao!

- Làm sao có thể là mưu phản, nghe nói trước khi tông chủ đi lưu lại bàn giao, để Trương Huyền tông chủ kế nhiệm vị trí của nàng...

...

Trong Trục Tinh cung, thảo luận như vậy chỗ nào cũng có.

Làm thổ dân của Di Khí đại lục, bọn họ vẫn luôn không hợp với những tông môn khác, dưới tình huống bình thường, tông chủ của mình, hắn là cắt cử người một nhà mới phải, vậy mà để tông chủ của Lăng Vân Kiếm Các làm... Trục Tinh cung thành lập mấy ngàn năm qua, chưa bao giờ có!

Vi phạm với quy củ cùng tổ huấn!

- Tất cả đều ngậm miệng, sở dĩ xác định Trương Huyền tông chủ làm cung chủ của chúng ta, là bởi vì Đỗ cung chủ tế tự Thần Linh, đạt được Thần Linh gợi ý cùng cho phép, làm sao... chẳng lẽ các ngươi cảm thấy mình cường đại hơn Thần Linh?

Nghe được những nghị luận này, một trưởng lão khẽ nói.

- Đạt được Thần Linh gợi ý?

Nguyên bản tràn đầy chất vấn, tất cả đều sợ tới mức run rẩy, không dám nói nhiều.

Thân là người Trục Tinh cung, trong lòng một mực nắm giữ kính sợ đối với Thần Linh, trưởng lão đã nói như vậy, đây nhất định có đạo lý của mình, không dám quá nhiều nghi ngờ.

Người Trục Tinh cung dễ dàng giải thích, những tông môn khác đều bối rối.

Một gian phòng rộng lớn, Hàn Kiếm Thu ngồi ngay ngắn trong đó, cũng không hiểu ra sao.

- Tông chủ đến cùng đã làm gì? Để Trục Tinh cung cam tâm tình nguyện xác lập hắn làm cung chủ?

Tông chủ một mực muốn tới Trục Tinh chi hải, hắn biết, chỉ là không nghĩ tới, lúc này mới mấy ngày, liền đá Đỗ Thanh Diên xuống đi, bản

thân biến thành tông chủ...

Chẳng lẽ là vội vàng tới làm tông chủ?

Đã như vậy, vì sao phải nói mình là tán tu?

- Bất kể như thế nào, về sau chúng ta cùng Trục Tinh cung khẳng định phải hảo hảo giao lưu, vui buồn có nhau!

Hai đại tông môn cùng phụng một người làm tông chủ, bọn họ xem như trưởng lão tông môn, tự nhiên không dám nói nhiều, cũng không thể nói nhiều, chỉ có thể tuân thủ quy định.

Vù vù!

- Hàn Kiếm Thu, đến cùng xảy ra chuyện gì?

Ngay thời điểm cảm xúc, không khí gian phòng dập dờn, một bóng người vọt vào, là Vạn Thú môn... Tần Nguyên trưởng lão!

- Ngày hôm nay không giải thích rõ ràng, Thất Tinh Lâu chúng ta tuyệt không bỏ qua!

Khôi Hiểu tông chủ cũng theo sát ở phía sau bay đến phía trước.

Tin tức này lên men ra, hai vị tiền nhiệm tông chủ này đã tới Trục Tinh cung cũng kìm nén không được, tất cả đều đồng loạt đến tìm Hàn Kiếm Thu, muốn hiểu rõ đến cùng xảy ra chuyện gì.

Lúc nào Lăng Vân Kiếm Các cùng Trục Tinh cung dùng chung một tông chủ!

Vốn sáu đại tông môn đều độc lập, lẫn nhau không có liên minh, cũng không có xung đột, ở chung vô cùng vui vẻ, giờ phút này một tông chủ quản lý hai tông môn, tương đương với lực lượng tăng gấp đôi...

Môn phái khác tự nhiên sẽ căng thẳng.

- Cái này... Ta cũng không biết!

Hàn Kiếm Thu cười khổ.

- Không biết?

Tính tình của Tần Nguyên trưởng lão từ trước tới nay nóng nảy, nghe hắn nói như vậy, sầm mặt lại, bàn tay lớn nhịn không được vung một cái:

- Các ngươi như vậy, để chúng ta rơi vào bị động, tin hay không, Vạn Thú môn chúng ta cùng Thất Tinh Lâu cũng liên minh?

- Không sai, nếu như hai tông môn chúng ta liên minh, bằng vào Lưu Dương tông chủ cùng Trịnh Dương tông chủ... coi như các ngươi dùng chung một vị Trương Huyền tông chủ lĩnh ngộ Thần chi kiếm ý, cũng sẽ chịu thiệt!

Khôi Hiểu trưởng lão nói.

Khổng điện chủ muốn làm gì?

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

Hàn Kiếm Thu nói không ra lời.

Vạn Thú môn Trịnh Dương tông chủ, cùng với Thất Tinh Lâu Lưu Dương tông chủ, hắn đều nghe nói qua, đều là siêu cấp thiên tài mấy ngàn năm mới có thể xuất hiện một cái.

Loại người này, một khi trưởng thành, xem như Trương Huyền tông chủ lĩnh ngộ Thần chi kiếm ý, muốn mạnh mẽ chống đỡ cũng rất khó làm được.

Bọn họ liên hợp, quả thực không cách nào chống lại!

Huống chi cho dù là hắn, đến bây giờ cũng không rõ ràng, tông chủ đến cùng hứa hẹn Trục Tinh cung bao nhiêu chỗ tốt, mới thuận lợi thế chỗ Đỗ Thanh Diên, trở thành một cung chi chủ.

- Thật náo nhiệt!

Ngay thời điểm không biết trả lời như thế nào, tiếng cười vang lên, ngoài phòng lần nữa có hai thân ảnh bất ngờ xuất hiện.

Huyền Kính môn tông chủ, Bạch Huyền Sinh!

Phiêu Miễu Tiên Tông tông chủ, Cốc Truy Vân!

Hai người này vừa xuất hiện, không khí liền ngưng trọng lên.

Tông chủ, tiền nhiệm tông chủ của sáu đại tông môn, vậy mà hầu như đều đến đông đủ!

Bạch Huyền Sinh trải qua tu dưỡng, đã khôi phục như lúc ban đầu, cho dù mặt ngoài còn có chút suy yếu, nhưng sức chiến đấu đã không bị ảnh hưởng chút nào.

Còn Cốc Truy Vân, là lão giả cao gầy, vẻ mặt cương quyết.

- Các ngươi cũng là vì tông chủ Lăng Vân Kiếm Các chúng ta, tiếp nhận Trục Tinh cung cung chủ mà tới?

Hàn Kiếm Thu lắc đầu, nói thẳng:

- Nếu như ta nói, đến bây giờ, ta cũng không hiểu rõ... Các ngươi tin không?

- Kiếm Thu trưởng lão hiểu lầm, chúng ta cũng không phải vì thế mà đến, mà là muốn gặp Trương Huyền tông chủ, cùng hắn thảo luận một việc!

Bạch Huyền Sinh lạnh lùng nhìn Khôi Hiểu trưởng lão một cái, tiếp lấy không tiếp tục để ý, ôm quyền nói.

Chuyện phát sinh ở Tiểu Kính Hải, tuy hắn không thấy đến cùng là ai làm, nhưng hơi chút điều tra liền có thể biết.

Dù sao Ngân Toản Tinh Thạch chói mắt như vậy, chỉ cần thẩm tra gần đây tông môn nào tìm kiếm món bảo vật này, sẽ hết sức dễ dàng.

- Gặp tông chủ chúng ta?

Hàn Kiếm Thu nhíu mày.

- Không sai, quan hệ đến sáu đại tông môn chúng ta hưng suy, cùng với hướng đi sau này, nếu như Trịnh Dương, Lưu Dương cũng ở đây, chúng ta cũng muốn gặp một lần.

Cốc Truy Vân cũng cười cười, nhìn về phía Tần Nguyên, Khôi Hiểu.

- Không biết chuyện gì trọng yếu như vậy?

Nhìn nhau, tất cả mọi người đều lộ ra nghi hoặc.

Lấy nhãn lực của bọn hắn, hiển nhiên đã nhìn ra hai vị tông chủ này quan hệ không tầm thường, có lẽ đã giống như Lăng Vân Kiếm Các cùng Trục Tinh cung, liên hợp lại với nhau.

- Chúng ta đều biết, hiện nay đại lục, sức chiến đấu đỉnh phong nhất là Ngụy Thần, muốn để một tông môn trường trì cửu an, sừng sững không ngã, loại cường giả cấp bậc này, nhất định phải tồn tại!

Thấy bọn họ không hiểu, Cốc Truy Vân nói.

Đám người gật đầu.

Ngụy Thần, là mấu chốt có thể trở thành đại tông môn hay không.

Không có loại cường giả cấp bậc này, Tiên Quân nhiều hơn nữa cũng vô dụng!

Giống như hải yêu.

Mấy ngàn năm qua, không có Ngụy Thần lãnh đạo, chia rẽ, không thành tài được.

Cốc Truy Vân nói:

- Hiện tại Thông Thiên Kiều lập tức mở ra, mấy vị tân nhiệm tông chủ của các ngươi, có chắc chắn nhất định sẽ chiến thắng võ sĩ Thần điện hay không, từ đó thu hoạch được tư cách tấn cấp Ngụy Thần?

Đám người nói không ra lời.

Cái bảo đảm này, ai cũng không dám!

Bao quát Hàn Kiếm Thu.

Thực lực của Trương Huyền tông chủ, cho dù rất mạnh, nhưng chỉ có Chân Tiên đỉnh phong, loại thực lực này, đối phó Tiên Quân đỉnh phong phổ thông cũng có chút khó khăn, huống chi võ sĩ Thần điện Tiên Quân đỉnh phong!

Chỉ cần không thành công... Chẳng khác nào mất đi tư cách tấn cấp Ngụy Thần!

Nói cách khác, cho dù bọn họ cảm thấy tân nhiệm tông chủ thiên tư vô song, mang theo hi vọng cực lớn, nhưng ở sâu trong nội tâm vẫn khó tin có thể hoàn thành.

Dù sao, quá khó khăn.

Thấy biểu lộ của mọi người, Cốc Truy Vân mỉm cười nói:

- Nhưng Phiêu Miễu Tiên Tông chúng ta cùng Huyền Kính môn đều có nắm chắc!

- Có nắm chắc?

Đám người Hàn Kiếm Thu nhìn nhau, đều tràn đầy khó tin.

Bọn họ cũng không dám nói như vậy, hai người kia có nắm chắc?

Ở đâu ra tự tin?

- Nhìn cái này...

Cổ tay khẽ đảo, lòng bàn tay của Cốc Truy Vân nhiều ra một ngọc bài, đưa tới.

Hàn Kiếm Thu tràn đầy nghi ngờ nhận lấy, liếc mắt nhìn, trong mắt càng thêm mê hoặc:

- Đây là cái gì?

Trong ngọc bài ghi chép là tin tức một vị tu luyện giả, trong đó bao quát võ kỹ am hiểu, chiêu số cùng với thiếu hụt.

- Là tư liệu vị võ sĩ Thần điện cùng Phiêu Miễu Tiên Tông chúng ta đối kháng!

Cốc Truy Vân nói.

- Tư liệu võ sĩ Thần điện?

Ba người đồng thời đứng dậy, tràn đầy khó tin.

Võ sĩ Thần điện, sở dĩ mạnh mẽ, là bởi vì thần bí, không thể dự báo.

Trước thời hạn biết công pháp, võ kỹ bọn họ tu luyện, thậm chí thiếu hụt, không cần đánh, cũng đại biểu đã có thể chiến thắng!

- Các ngươi làm sao có thể tìm được...

Tần Nguyên trưởng lão nhìn nội dung trong ngọc bài, nhịn không được nói.

Thoạt nhìn, giống như là thật, nhưng cụ thể có phải hay không, cũng không xác định, hơn nữa... Đối phương đến cùng từ nơi nào tìm tới?

Phải biết, những năm này, Thần điện vẫn luôn cao cao tại thượng, làm cho không người nào có thể dò xét.

- Chúng ta đương nhiên tìm không thấy, cho chúng ta những thứ này, là... Thông Thần điện!

Ánh mắt Cốc Truy Vân lộ ra vẻ sùng bái:

- Khổng điện chủ quả thực là người trong chốn thần tiên, coi như không phải Thần Linh, chắc hẳn cũng không xê xích gì nhiều! Hắn cho chúng ta những tài liệu này, chỉ cần chọn lựa nhân tuyển muốn tham gia chiến đấu, dựa theo tu luyện, thông qua Thông Thiên Kiều, trở thành Ngụy Thần, dễ như trở bàn tay!

- Khổng điện chủ?

Hàn Kiếm Thu nhíu mày:

- Thiên hạ không có cơm trưa miễn phí, vì sao Khổng điện chủ phải bốc lên nguy hiểm đắc tội Thần điện, tiết lộ thiên cơ cấp cho cái này?

Khổng điện chủ chế tạo ra Thông Thần điện, tuy làm người ta kính nể, nhưng ít ra có quy củ có thể tìm kiếm, ban tặng thứ này, cũng làm người ta không hiểu.

Không nói trước, những tin tức này từ đâu đến, chỉ nói tiết lộ, sẽ tạo thành dạng ảnh hưởng gì, Thần điện khẳng định biết.

Một khi cho bọn hắn biết, coi như thực lực của Khổng điện chủ vượt xa nhóm người mình, chỉ sợ thời gian cũng không có dễ qua như vậy.

- Đương nhiên sẽ không miễn phí, trấn tông chi bảo Phiêu Miễu Ngoa của Phiêu Miễu Tiên Tông ta, cho hắn mượn sử dụng một tháng! Trấn tông chi bảo Thái Huyền kính của Huyền Kính môn, cũng cho hắn mượn sử dụng một tháng.

Cốc Truy Vân cười nói.

Vẻ mặt Hàn Kiếm Thu nghiêm túc:

- Trấn tông chi bảo của sáu đại tông môn chúng ta, tuy đều không có đến Ngụy Thần cấp, lại tập hợp tinh huyết cùng lực lượng của vô số tiền bối, một khi sử dụng, sẽ bộc phát ra uy lực vượt qua binh khí Ngụy Thần cảnh... Trực tiếp cho mượn, có phần quá trò đùa đi!

Sáu đại tông môn đều có trấn tông chi bảo, trấn tông chi bảo của Trục Tinh cung là tế đàn; Phiêu Miễu Tiên Tông là Phiêu Miễu Ngoa, nghe nói là tổ sư khai phái dùng một thiên thạch luyện chế thành, sau khi mặc vào, có thể đạp phá không gian, Di Khí đại lục mấy trăm vạn, hơn ngàn vạn cây số, một cái hô hấp liền có thể đến!

Không nhận ràng buộc!

Bảo vật của Huyền Kính môn là Thái Huyền kính, nhẹ nhàng chiếu một cái, liền có thể gò bó linh hồn đối thủ, làm cho không người nào có thể chạy trốn!

Cấp bậc không phải Ngụy Thần cảnh, nhưng Ngụy Thần cảnh cũng không dám tuỳ tiện chống lại, không nói mặt khác, Tần Nguyên trưởng lão đối mặt món bảo vật kia, cũng phải tránh né, không dám mạnh mẽ chống đỡ.

Còn Lăng Vân Kiếm Các, là tiên tổ lưu lại một thanh trường kiếm, trải qua Thần chi kiếm ý rèn luyện, uy lực vô tận, cường giả Ngụy Thần cảnh cũng có thể tuỳ tiện chém giết.

Vạn Thú môn là một Giao Long lão tổ, ở rất sớm liền lâm vào ngủ say, có thể đánh thức hay không còn chưa biết chừng.

Thất Tinh Lâu là một pháp bảo đặc thù, Thất Tinh kỳ! Nghe nói là quân cờ Thần Linh đã từng sử dụng qua, nhìn không ra cấp bậc, lại ảo diệu vô tận.

Đương nhiên... Những bảo vật này, cần tu vi Ngụy Thần cảnh mới có thể kích hoạt cùng sử dụng, nếu không sáu đại tông môn chỉ có thứ này, liền có thể bình yên.

Những bảo vật này, là át chủ bài cùng dựa dẫm cuối cùng của mỗi tông môn, đối phương vậy mà vì một thứ không xác định liền cho mượn... Cho dù Thông Thần điện, những năm này không có bất kỳ việc xấu gì, cũng có chút để cho người ta khó tin.

- Đúng vậy, các ngươi có biết, mất đi những trấn tông chi bảo này, một khi Thần điện ra tay, các ngươi sẽ vô lực phản kháng hay không...

Tần Nguyên trưởng lão cũng không khỏi nhìn lại.

Không còn trấn tông chi bảo, chỉ bằng vào thực lực Ngụy Thần cảnh, làm sao chống đỡ được Thần điện?

Đổi lại trước đó, sẽ cảm thấy thế lực siêu thoát này không xuất thủ, nhưng bây giờ... Ai cũng không dám xác định.

- Vô lực phản kháng? Ngươi cả nghĩ quá rồi...

Cốc Truy Vân cười cười, lăng không trảo một cái, một thân khôi giáp hiện lên ở bên ngoài thân, vừa xuất hiện liền cho người ta một loại cảm giác áp bách nồng đậm.

- Đây là... vũ khí phòng ngự Ngụy Thần cảnh?

Đám người Hàn Kiếm Thu chấn động.

Vũ khí Ngụy Thần cảnh... Sáu đại tông môn không có một cái, tên này từ chỗ nào lấy được?

- Không sai, chính là Khổng điện chủ ban tặng! Kiện binh khí này cùng tư liệu võ sĩ Thần điện, xem như tiền thuê!

Cốc Truy Vân gật đầu.

- Tiền thuê?

Đám người Hàn Kiếm Thu líu lưỡi.

Thủ bút này quá lớn đi!

Chỉ thuê trấn tông chi bảo của đối phương một tháng, liền bỏ ra tư liệu võ sĩ Thần điện, tương đương với ban tặng đối phương một vị cường giả Ngụy Thần cảnh, hơn nữa còn cho ra một vũ khí Ngụy Thần cảnh...

Coi như Thông Thần điện cường giả vô số, cũng không thể lãng phí như vậy a!

- Nói như vậy... Bạch Tông chủ cũng có một vũ khí Ngụy Thần cảnh?

Hàn Kiếm Thu nhìn qua.

- Ta có hay không, Khôi Hiểu trưởng lão nên biết rất rõ ràng!

Da mặt Bạch Huyền Sinh lay động, ánh mắt lộ ra hung ác.

- Ta? Ta làm sao biết được...

Khôi Hiểu tông chủ xấu hổ cười một tiếng.

Trước đó liền kỳ lạ, đối phương nơi nào xuất hiện một chuôi vũ khí Ngụy Thần cảnh, náo loạn nửa ngày, là từ Thông Thần điện lấy được tiền thuê!

Chỉ bất quá...

Bị tông chủ của bọn họ một tay vuốt sạch sẽ, không chỉ vũ khí, ngay cả nhẫn cũng cầm đi.

Chỉ là chuyện này, tuyệt không thể nhận, nếu không tai hoạ vô tận.

- Làm sao biết được, ngươi tâm lý biết, không cần ở chỗ này giả bộ làm người tốt!

Bạch Huyền Sinh nghiến răng.

Sau khi hắn tỉnh lại, cái gì cũng không có, bao quát Huyền Bối Quy, hơi suy đoán liền có thể biết, khẳng định là người mai phục khác làm, cùng vị trước mắt này, thoát không khỏi liên quan.

- Ta có biết hay không, về sau chúng ta có thể thảo luận, chỉ là... Các ngươi làm ra loại giao dịch này, chẳng lẽ không kỳ quái sao?

Biết dây dưa vấn đề này, sẽ chỉ càng thêm xấu hổ, Khôi Hiểu trưởng lão nhìn lại, trong mắt mang theo không hiểu:

- Khổng điện chủ, muốn trấn tông chi bảo của các ngươi, rốt cuộc muốn làm gì?

Thông Thần điện giành lấy chữ “Thần”, mấy ngàn năm, đủ loại bảo vật nhiều vô số kể, muốn đồ vật gì không có... Vì sao phải tiêu phí đánh đổi lớn thu thập của bọn họ?

Vì sao Khổng điện chủ phải làm như thế?

Lại định làm cái gì?

Để cho người ta không nghĩ ra ah!

Gặp Hàn Kiếm Thu

dtv-ebook.com

- Khổng điện chủ, Từ trước tới nay thần bí, vài ngàn năm trước, liền quát tháo thiên hạ, cùng khai phái lão tổ của chúng ta ganh đua phong vân. Hiện tại các lão tổ, sớm đã hóa thành cát bụi, nhưng hắn khoẻ mạnh như cũ, tu vi cực cao, đã sớm vượt ra khỏi tưởng tượng!

Cốc Truy Vân nói:

- Loại thân phận này, hắn sẽ không tham ô, cho mượn một tháng lại có làm sao!

Hàn Kiếm Thu nhíu mày:

- các ngươi là tới làm thuyết khách? Để chúng ta cũng cho mượn trấn tông chi bảo?

Cốc Truy Vân nói:

- không sai, chúng ta là vì tốt cho các ngươi, hiện tại Phiêu Miễu Tiên Tông chúng ta cùng Huyền Kính môn liên hợp cùng một chỗ, như thể chân tay, một khi thuận lợi thông qua Thông Thiên Kiều, số lượng Ngụy Thần gia tăng thật lớn, còn có vũ khí Ngụy Thần cảnh, ba đại tông môn các ngươi, còn muốn đuổi theo, chỉ sợ không dễ dàng như vậy...

Đám người Hàn Kiếm Thu im lặng.

đối phương nói không sai, sáu đại tông môn, có thể duy trì cân bằng, là bởi vì đều không có Ngụy Thần cảnhới, hơn nữa đều chỉ có một cường giả Ngụy Thần!

Có người đánh vỡ cân bằng, tương lai làm sao, thật sự khó mà nói.

Vô cùng có khả năng, tông môn duy trì mấy ngàn năm, như vậy nhập vào môn hộ khác, bị bánh xe lịch sử vô tình nghiền ép.

- Chỗ tốt lớn như vậy, vì sao Khổng điện chủ không tự mình tới, mà cho các ngươi tới?

Khôi Hiểu Trưởng lão nói.

Chỉ là bảo vật thuê một tháng, liền cho đánh đổi phong phú như vậy, càng cho Tông môn con đường có khả năng tấn cấp... Tình huống bình thường, Khổng điện chủ chỉ cần mở miệng, không có người có thể từ chối!

Nhưng vì sao hắn không tự mình đến nói?

Ngược lại cho hai vị này tới?

Cốc Truy Vân nói:

- Khổng điện chủ có sự tình càng lớn muốn đi làm, còn không rảnh phân thân... Bất quá, trước khi Thông Thiên Kiều mở ra, khẳng định sẽ chạy tới chỗ Tiếp Thiên thạch! Chỉ là đến lúc đó, coi như cho các ngươi tư liệu võ sĩ Thần điện, thì có ích lợi gì? không chuẩn bị trước, mất đi nhằm vào... Biết cũng đã chậm a!

Tu luyện không phải một sớm một chiều sự tình.

Trước thời hạn biết thiếu hụt, biết trong vấn đề tu luyện, không luyện tập có tính nhắm vào, cũng không có khả năng vượt qua Thần điện.

- Các ngươi mau chóng cân nhắc, Trương Huyền tông chủ kế nhiệm đại điển kết thúc, hắn sẽ đi Nghênh Thiên Thạch, lúc này còn không quyết định ra, chẳng khác nào chủ động mất đi cơ hội...

Cốc Truy Vân không nói thêm lời, đứng dậy:

- Nói đến thế thôi, cáo từ!

Nói xong, xoay người bay ra ngoài, Bạch Huyền Sinh theo sát trên đó.

Hai người biến mất, gian phòng lần nữa trầm muộn.

- Hàn Kiếm Thu trưởng lão, ta trước hết cáo từ...

Khôi Hiểu trưởng lão đi đầu đứng dậy.

- Ta cũng cáo từ...

Tần Nguyên trưởng lão cũng theo sát phía sau, hai người đồng dạng biến mất.

- không được, ta phải nhanh đưa tin cho tông chủ, cùng hắn thảo luận chuyện này...

Thấy mọi người rời đi, Hàn Kiếm Thu dừng lại một chút, vội vàng đứng dậy.

Chuyện này, dính dáng tương lai một tông môn, không phải hắn có thể quyết định, nhất định phải tìm tông chủ thảo luận.

Hắn bên này tìm tông chủ thảo luận, Khôi Hiểu tông chủ rời phòng bay không xa ngừng lại, Tần Nguyên Trưởng lão xuất hiện ở phía trước.

- Trục Tinh cung, Lăng Vân Kiếm Các hắn biết tin tức gì, mới dùng chung một vị tông chủ, triệt để liên hợp. Huyền Kính môn, Phiêu Miễu Tiên Tông đáp ứng Thông Thần điện yêu cầu, tương đương với ba tông liên thủ, chỉ còn lại có ngươi ta...

Khôi Hiểu trưởng lão cười khổ.

Tình huống nghiêm trọng hơn trong tưởng tượng.

- Không bằng chúng ta cũng liên thủ!

Tần Nguyên trưởng lão gật đầu.

Hắn tính tình không tốt, làm việc xúc động, lại không có nghĩa là ngốc.

Cục diện trước mắt, đối phương có thể nhìn thấy, hắn tự nhiên cũng có thể thấy rõ.

Hai tông môn bọn họ kại không liên thủ, rất có thể sẽ bị hai bên từng cái đánh tan, cuối cùng hoàn toàn biến mất.

- Tốt, đã như vậy, hiện tại ta liền đưa tin cho tông chủ Lưu Dương của chúng ta, để hắn lập tức quay lại, cùng Trịnh Dương tông chủ gặp mặt, thảo luận kết minh!

Khôi Hiểu trưởng lão nói.

- Ừm, ta cũng lập tức báo tin Trịnh Dương tông chủ!

Thân Viên trưởng lão gật đầu.

Mà hai người đồng thời lấy ra đưa tin ngọc bài, đều tự tin tức truyền lại đi lên.

...

Trên đường âm thầm điều tức, tu vi triệt để khôi phục, Trương Huyền vừa trở lại Trục Tinh đảo, cổ tay khẽ đảo, một ngọc phù xuất hiện ở trong lòng bàn tay.

- Tông chủ, xin mau tới trụ sở Kiếm Các ở Trục Tinh đảo!

Đằng sau là tấm bản đồ, ghi chú vị trí trụ sở.

- Vừa vặn cũng đi hỏi một chút, lúc nào ta từ trưởng lão biến thành tông chủ...

Thấy là Hàn Kiếm Thu đưa tin, Trương Huyền lắc đầu, thân thể chuyển một cái, dựa theo phương hướng bản đồ, bay lượn đi.

Trước đó hắn ở Kiếm Các, chỉ là trưởng lão phổ thông, làm sao một cái nháy mắt, biến thành tông chủ... Quan trọng là những người khác biết, ngược lại bản thân không có rõ ràng chút nào.

Bay không xa, còn không có mấy cây số, cổ tay lần nữa khẽ đảo, lại một ngọc phù xuất hiện ở phía trước.

- Tông chủ, mời đến Thư Viễn Lâu, có chuyện quan trọng thảo luận!

Đưa tin chính là Tần Nguyên trưởng lão.

- Thư Viễn Lâu?

Không nghĩ tới, hai đại tông môn đồng thời tìm mình, Trương Huyền nhíu mày, liếc mắt nhìn vị trí, phát hiện Thư Viễn Lâu cách trụ sở Lăng Vân Kiếm Các cũng không xa, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Suy nghĩ một chút, thân thể run rẩy, phân thân xuất hiện ở phía trước, ngụy trang thành hình dáng Trịnh Dương.

- Ngươi đi Thư Viễn Lâu nhìn một chút chuyện gì xảy ra...

Lời còn chưa dứt, lòng bàn tay lần nữa xuất hiện một ngọc phù, phía trên một nhóm chữ hiện lên:

- Tông chủ, mời đến Thanh Duyên các, có chuyện quan trọng thương lượng...

Truyền đến tin tức là Khôi Hiểu trưởng lão.

- Ừm?

Trương Huyền ngẩn ngơ.

Còn nghĩ có phân thân giả mạo ngụy trang thành Trịnh Dương, Bản thân đi Lăng Vân Kiếm Các, không nghĩ tới ba đại tông môn đồng thời muốn gặp mình, cái này nên làm thế nào cho phải?

- Trước đi Kiếm Các, ngươi đi Thư Viễn Lâu... không được, ngươi cùng ta chung một chỗ, nói rất dài dòng, đến lúc đó chúng ta cùng đi!

Vừa định phái phân thân qua, Trương Huyền vẫn lắc đầu một cái.

Giờ phút này phân thân của hắn, cái này rất giống nhân cách phân tách, tuy đồng căn đồng nguyên, nhưng đối phương kế thừa tính cách khác, thích trang bức, thích khoe khoang, hoàn toàn không giống hắn biết điều như vậy, tác phong có kềm chế!

Ngộ nhỡ chạy tới, gây ra chút chuyện, ngược lại thêm phiền phức, còn không bằng đặt ở bên cạnh.

Thu phân thân vào trữ vật giới chỉ, tốc độ cực nhanh, nửa phút đồng hồ sau đã đi tới Lăng Vân Kiếm Các.

- Tông chủ...

Hàn Kiếm Thu vội vàng khom người, chuyện phát sinh nói rõ chi tiết một lần:

- ... Hiện tại chúng ta nên làm gì? Có muốn liên hợp với Thông Thần điện hay không?

- Thông Thần điện lấy một Pháp bảo Ngụy Thần Cảnh cùng tin tức để cho người ta thông qua Thông Thiên Kiều, mượn dùng trấn tông chi bảo của sáu đại tông môn một tháng...

Trương Huyền cau mày, có phần không hiểu.

Đổi lại trước kia, khẳng định sẽ trực tiếp đáp ứng đối phương.

Dù sao Thông Thần điện tông chủ, là vạn thế chi sư của Danh Sư đại lục.

Bất luận nhân phẩm hay đức hạnh, đều là đối tượng hắn một mực sùng bái, làm như vậy, tuy không biết nguyên nhân, nhưng khẳng định có lý do, đáng giá tuân theo...

Nhưng bây giờ, không nghĩ như vậy!

Phù Trầm Tử thông đồng Thần điện, coi như Khổng điện chủ không biết rõ tình hình, nhưng cho hắn lệnh bài, vừa sử dụng liền dẫn tới cường giả Thần điện vây công, vậy thì có chút không đúng!

- Chờ ta gặp Khổng điện chủ lại xác định...

Trương Huyền nói.

Tạm thời không thể đáp ứng, vị Khổng điện chủ này, đến cùng phải Khổng sư hay không, chỉ là suy đoán của hắn, chỉ có gặp người mới có thể hiểu.

- Tốt!

Hàn Kiếm Thu lên tiếng, nghi ngờ nhìn qua:

- Tông chủ, có phải đạt được tin tức gì, mới đáp ứng kế nhiệm Trục Tinh cung cung chủ hay không?

- Chuyện này nói rất dài dòng...

Trương Huyền nói sự tình Thần điện bức bách Trục Tinh cung, liên hợp Thông Thần điện, cùng với Đỗ Thanh Diên mất tích một lần.

Còn thân phận Thất Tinh Lâu tông chủ Lưu Dương, thì không nói ra.

Nghe xong chuyện này, sắc mặt Hàn Kiếm Thu nghiêm túc, lặng im phút chốc:

- Đỗ Thanh Diên cùng ta quen thuộc, tuy là nữ lưu, nhưng một thân tu vi sâu không lường được, cho dù là ta, muốn vượt qua cũng không có nắm chắc! Loại cường giả này, tay cầm tế đàn, không có động tĩnh chút nào liền mất đi dấu vết... Toàn bộ đại lục, cũng sẽ không quá nhiều!

Trương Huyền hỏi:

- Ngươi cũng đã biết, ở trên đại lục, nắm giữ loại thực lực này, hết thảy có mấy mị?

Nếu như không phải thực lực vượt qua quá nhiều, đưa tin còn có thể hoàn thành.

Giống như lão giả Ngụy Thần cảnh trước đó tới giết mình, cho dù thủ đoạn cường đại đến trước đây chưa từng gặp, hắn không cách nào vượt qua, nhưng nếu hắn muốn truyền tin tức ra ngoài cũng không khó!

Đỗ Thanh Diên lại ngay cả điểm ấy cũng không làm được, đối thủ mạnh mẽ, hoàn toàn có thể đoán ra mấy phần.

- Thần điện, xa rời thế giới, mỗi một võ sĩ Thần điện đều mạnh mẽ vô song, chớ nói chi là khống chế lực lượng Thần Linh! Nếu quả thật có Thần Linh tồn tại, khẳng định mạnh nhất toàn bộ đại lục, đừng nói Đỗ Thanh Diên, coi như sáu đại tông môn chúng ta gộp lại, cũng không chịu nổi một ngón tay của đối phương!

Hàn Kiếm Thu nói.

Trương Huyền gật đầu.

Mặc dù chưa thấy qua Thần Linh, nhưng đối với loại cường giả này, vẫn có nhận thức nhất định.

Thần điện thật tồn tại nhân vật cường đại như thế, Đỗ Thanh Diên quả thực không có lực phản kháng chút nào.

- Sau đó chính là Thông Thần điện điện chủ, vị Khổng điện chủ này, vài ngàn năm trước liền có thể từ Thần điện cướp đoạt một chữ đi ra, thực lực mạnh mẽ, vượt qua tưởng tượng, cho dù không phải Thần Linh, chắc hẳn cũng không xê xích bao nhiêu...

Hàn Kiếm Thu tiếp tục nói.

- Ừm!

Trương Huyền gật đầu.

Có thể lấy sức một người sáng chế Thông Thần điện, hơn nữa ở Thần điện đoạt ra một chữ, thực lực của Khổng điện chủ không thể nghi ngờ.

- Còn những người khác thì không rõ ràng, có điều Di Khí đại lục, nếu là địa phương Thần Linh vứt bỏ, trước kia nhất định cùng Thần Linh chặt chẽ không thể tách rời, trong đó còn có tồn tại mạnh mẽ hay không, ta cũng không biết...

Hàn Kiếm Thu giải thích.

Trương Huyền cau mày.

Một mực nghe nói, Thượng Thương là địa phương Thần Linh vứt bỏ, chỉ là không nghĩ tới điểm ấy.

Chỉ có trước đó thuộc về mình, mới có thể vứt bỏ, nếu không tại sao có loại thuyết pháp này?

Nói cách khác, Thượng Thương vô cùng có khả năng trước kia là thuộc về... Thần giới!

Tồn tại một ít sinh mệnh càng cường đại hơn, cũng vô cùng có khả năng.

Lại trò chuyện một hồi, biết Thượng Thương này còn muốn phức tạp hơn tưởng tượng, không có đơn giản như trong mắt nhìn thấy, Trương Huyền lắc đầu, không tiếp tục rầu rĩ vấn đề này:

- Ta làm tông chủ, đến cùng là chuyện gì xảy ra?

Hàn Kiếm Thu nói sự tình lập tông chúa một lần.

- Thì ra là thế...

Trương Huyền cười khổ.

Nguyên lai đối phương là vì tốt cho hắn, chỉ bất quá... Thần điện tựa hồ đối với sáu đại tông môn cũng không thèm để ý, không chỉ biết hắn là tông chủ Lăng Vân Kiếm Các, biết hắn là cung chủ của Thất Tinh Lâu, Vạn Thú môn cùng với Trục Tinh cung... Đồng dạng ra tay bắt người!

Không có chút kiêng kị nào!

Tứ tông tông chủ

dtv-ebook.com

- Ta còn có việc, cần xử lý một chút!

Nên hỏi đã hỏi rõ ràng, Trương Huyền không ở lâu, rời khỏi trụ sở Kiếm Các, đi về phía Vạn Thú môn.

- Tông chủ!

Thấy hắn đi vào, Tần Nguyên trưởng lão thở phào nhẹ nhõm, nói rõ chi tiết sự tình một lần.

Đã từ trong miệng Hàn Kiếm Thu biết được, Trương Huyền cũng không kỳ lạ, nhíu mày:

- Không biết Tần trưởng lão có ý nghĩ gì?

- Lăng Vân Kiếm Các cùng Trục Tinh cung đã liên hợp, ta nghĩ Vạn Thú môn chúng ta có thể cùng Thất Tinh Lâu liên hợp hay không, hai đại tông môn, kết hợp với nhau, lẫn nhau cũng có thể chiếu ứng...

Trầm tư một chút, Tần Nguyên trưởng lão nói:

- Nếu như tông chủ đồng ý, hiện tại ta liền dẫn ngươi đi gặp tân nhiệm tông chủ Lưu Dương của bọn họ, nghe nói cũng là trẻ tuổi tuấn kiệt, chắc hẳn cùng tông chủ có thể trò chuyện, không đến mức lạ lẫm...

- Trò chuyện...

Trên đầu Trương Huyền gân xanh nhảy dựng.

Cùng là một người, khẳng định trò chuyện được... Chỉ bất quá, làm sao trò chuyện?

Độc thoại ư?

- Nếu như tông chủ cảm thấy không ổn, ta liền thoái thác chuyện này...

Tần Nguyên trưởng lão nghi ngờ nhìn qua.

Trương Huyền nói:

- Không cần, chúng ta cùng đi gặp Khôi Hiểu trưởng lão, vừa vặn ta cũng có chuyện nói cho các ngươi...

Nếu như không có chuyện, tiếp tục ngụy trang xuống không có gì, nhưng bây giờ Thần điện mục đích không rõ, Thông Thần điện không phân rõ tốt xấu, mấy đại tông môn nhất định phải nghĩ phương pháp liên hợp, mới có thể sinh tồn tốt hơn.

Cho nên... sự tình thân kiêm tông chủ bốn đại tông môn, cũng nên chọc thủng!

Chỉ là không biết, mấy vị này có thể chịu được hay không!

Bốn đại tông môn có thể chấp nhận hay không...

- Tốt!

Không biết chuyện gì, nhưng thấy tông chủ ngưng trọng như thế, Tần Nguyên trưởng lão cũng không nhiều lời, bàn giao một câu, hai người thẳng tắp bay ra ngoài.

Thanh Duyên các của Thất Tinh Lâu cách nơi này không tính quá xa, sau năm phút, hai người đến đại sảnh, thấy được đám người Khôi Hiểu trưởng lão.

Tần Nguyên trưởng lão tiến về phía trước một bước, tự hào giới thiệu:

- Vị này chính là tân nhiệm tông chủ của chúng ta, Trịnh Dương!

- Quả nhiên anh hùng trẻ tuổi...

Nhìn về phía Trương Huyền, Khôi Hiểu trưởng lão nhịn không được gật đầu.

Vốn suy đoán qua, đối phương có phải cùng tông chủ mình là một người hay không, hiện tại xem ra, hoàn toàn không có quan hệ!

Tông chủ Lưu Dương của bọn họ, đến bây giờ còn chỉ là Tiên Quân cảnh sơ kỳ, mà đối phương, đã đến Tiên Quân đỉnh phong, căn cơ củng cố, bất cứ lúc nào cũng sẽ đột phá.

- Không biết... Lưu Dương tông chủ ở nơi nào?

Hàn huyên đôi câu, Tần Nguyên trưởng lão nhíu mày.

Chúng ta đã mang tông chủ tới, tông chủ của các ngươi vẫn còn không đi ra, khó tránh khỏi có chút quá tự đại đi!

- Chúng ta đã đưa tin... Tông chủ hẳn là rất nhanh liền tới, hai vị chờ một lát...

Khôi Hiểu trưởng lão vội vàng nói, nói xong lấy ra ngọc phù đưa tin, nhấn tới.

Trương Huyền thấy hắn đưa tin, cổ tay khẽ đảo, một ngọc phù đưa tin xuất hiện ở trong lòng bàn tay, cũng không nhìn, mặc cho nó ánh sáng chiếu rọi.

Hiển nhiên có tin tức đi vào.

- Trịnh Tông chủ, có người đưa tin cho ngươi...

Thấy hắn không nhìn nội dung phía trên, mấy người Khôi Hiểu trưởng lão cũng không tiện thăm dò, đành phải xấu hổ cười một tiếng nói.

- Đúng vậy!

Trương Huyền cười khổ:

- Khôi Hiểu trưởng lão không cần phải để ý đến ta, tiếp tục đưa tin cho tông chủ các ngươi đi...

- Tốt!

Không biết Trịnh Dương tông chủ này muốn làm gì, Khôi Hiểu trưởng lão dừng lại một chút, tiếp tục đưa tin, ngay sau đó nhìn thấy ngọc phù đưa tin đối diện Trịnh Tông chủ, lóe lên ánh sáng lóng lánh, trở nên càng thêm chói mắt.

Trong lòng nghi hoặc, lại truyền hai đạo tin tức, sau đó ngọc phù phía trước ánh sáng lóe lên càng nhanh, thật giống như đang cùng hắn hô ứng.

- Cái này...

Lông mày nhảy dựng, trong lòng Khôi Hiểu trưởng lão toát ra một linh cảm không lành, không để ý tới mặt khác, khẽ vươn tay, cầm ngọc phù của đối phương tới, cúi đầu nhìn lại, thân thể cứng đờ, ngẩng đầu nhìn về phía thanh niên trước mắt, trong thanh âm mang theo nghi hoặc:

- Tông chủ?

- Ừm!

Trương Huyền gật đầu.

- Cái này...

- Phù phù!

Thoáng cái, Khôi Hiểu trưởng lão thiếu chút nữa ngất đi.

Nói như vậy, trước đó suy đoán là đúng... Lưu Dương chính là Trịnh Dương?

Vậy trước đó ngươi còn không thừa nhận...

- Chuyện gì xảy ra?

Tần Nguyên trưởng lão cũng bối rối, vội vàng nhìn qua.

- Nhìn một chút liền hiểu...

Khôi Hiểu trưởng lão đưa ngọc bài tới, Tần Nguyên trưởng lão liếc mắt nhìn, cũng sững sờ tại chỗ:

- Tông chủ, ngươi là... Lưu Dương?

Trương Huyền gật đầu.

Đến loại tình trạng này, ngụy trang cùng ẩn tàng đã không có ý nghĩa gì, còn không bằng nói thẳng ra.

- ...

Hai đại trưởng lão nhìn nhau, đều cười khổ.

Một lát sau, vẻ khiếp sợ biến mất, từng cái con mắt sáng lên.

- Trước đó còn hâm mộ Lăng Vân Kiếm Các cùng Trục Tinh cung dùng chung một tông chủ, có thể thân mật khăng khít, không phân khác biệt. không nghĩ tới, Vạn Thú môn cùng Thất Tinh Lâu chúng ta cũng liên hợp như vậy... Như vậy coi như đại lục có náo động, hai đại tông môn chúng ta cũng có thể giúp đỡ lẫn nhau, cùng độ cửa ải khó, không đến mức bị hủy diệt!

Tần Nguyên trưởng lão nói.

Cục diện bây giờ, chỉ bằng vào một tông môn, khẳng định là không cách nào chống lại, hai đại tông môn, chỉ là đơn thuần hợp tác, ngoài hợp mà trong xa, đồng dạng không có tác dụng quá lớn!

Giờ phút này, dùng chung một tông chủ, mệnh lệnh đều do cùng một người phát ra, có thể phối hợp hoàn mỹ vô khuyết, cho dù Huyền Kính môn, Phiêu Miễu Tiên Tông liên hợp, Lăng Vân Kiếm Các, Trục Tinh cung liên hợp, cũng không sợ chút nào.

Vị này thuần thú, võ kỹ công pháp cao minh như vậy, chẳng lẽ còn không sánh bằng Trương Huyền chỉ có Chân Tiên cảnh đỉnh phong?

Chỉ cần vượt qua đối phương, hai đại tông môn đối kháng hai đại tông môn, ai thắng ai thua còn chưa biết được.

Cho dù Thần điện, khẳng định cũng phải cân nhắc một chút.

- Trục Tinh cung, Phiêu Miễu Tiên Tông dùng chung một vị Trương Huyền tông chủ, chúng ta dùng chung một vị Lưu Dương tông chủ... không được, hiện tại ta sẽ thông báo thiên hạ, để những tông môn khác đều biết!

Khôi Hiểu trưởng lão cũng rõ ràng lúc này liên hợp vượt xa chia tách, mở miệng cười.

Tin tức truyền đi, đại biểu thái độ của hai đại tông môn, về sau bất luận Thần điện hay Thông Thần điện lại có ý khác, đều sẽ suy tính một chút.

- Không cần thông báo, kế nhiệm đại điển của Trương Huyền tông chủ không phải sắp bắt đầu ư? Bây giờ chúng ta đi qua, không có gì bất ngờ xảy ra, cường giả những tông môn khác cũng sẽ xuất hiện, ở đây tuyên bố, khẳng định không nhanh bằng truyền bá ở đó, cũng càng để cho người ta tin tưởng!

Tần Nguyên trưởng lão nói.

Đại điển kế nhiệm của Trục Tinh cung lập tức liền muốn bắt đầu, đã như vậy, không bằng tông chủ tự mình đi qua, ở trước mặt những tông môn khác, nói ra thân phận của mình, càng có lực chấn nhiếp!

- Được...

Khôi Hiểu trưởng lão còn muốn nói chuyện, tiếng chuông to lớn vang vang lên, cả Trục Tinh đảo đều bao phủ ở trong thanh âm vang vọng.

- Bắt đầu, đi qua đi!

Nói xong, Khôi Hiểu trưởng lão đứng dậy.

- Ừm...

Trương Huyền vốn còn muốn tiếp tục giải thích, nhưng biết trong thời gian ngắn cũng nói không rõ ràng, đành phải theo sát ở phía sau, mấy người đồng loạt bay về phía Trục Tinh cung.

Tông chủ mới kế nhiệm, toàn bộ Trục Tinh cung người đông nghìn nghịt, vô số người đều muốn gặp vị tông chủ Trương Huyền thân kiêm hai đại tông môn này, đến cùng là nhân vật phương nào!

Trên quảng trường lớn nhất Trục Tinh cung, một chỗ ngồi thật cao đứng sừng sững ở giữa đám người, đám người Hàn Kiếm Thu, Trục Tinh cung đại trưởng lão… khom người đứng ở bốn phía, lộ ra trang nghiêm túc mục.

- Nghe nói vị Trương Huyền tông chủ này lĩnh ngộ Thần chi kiếm ý! Mặc dù chỉ là Chân Tiên cảnh đỉnh phong, nhưng sức chiến đấu so với Tiên Quân đỉnh phong!

- Đúng vậy, có thể để cho Hàn Kiếm Thu tông chủ và Đỗ Thanh Diên cung chủ đồng thời coi trọng, khẳng định có bản lĩnh hơn người, không phải chúng ta có thể phỏng đoán!

- Chờ xem đi, thật muốn biết có phải ba đầu sáu tay hay không...

...

Đám người phía dưới đều thấp giọng.

Toàn bộ đại lục nắm giữ ở trong tay sáu đại tông môn, mấy ngàn năm qua, lần đầu tiên xuất hiện tình huống một người thân kiêm hai đại tông môn, tin tức truyền ra, Trương Huyền này sớm đã biến thành thần tượng của vô số người.

- Ta muốn nhìn, vị Trương Huyền tông chủ này có thể so với Trịnh Dương tông chủ của chúng ta hay không!

Rơi vào quảng trường, Tần Nguyên trưởng lão cười cười.

- Mặc kệ hắn ưu tú hay không, đợi sau khi hắn kế vị, tông chủ chúng ta lên đài tuyên bố, Trịnh Dương cùng Lưu Dương là một người, tất nhiên sẽ chấn kinh vô số người!

Khôi Hiểu trưởng lão nói.

Vừa nghĩ tới vẻ mặt kinh ngạc của tất cả mọi người, hắn liền vui vô cùng, khó tự kiềm chế.

Trước đó bản thân kinh ngạc, cũng nên đến phiên người khác.

- Thực sự không được, để tông chủ chúng ta cùng vị Trương Huyền này giao đấu một hồi, Chân Tiên cảnh, hắn không phải là đối thủ a...

Tần Nguyên trưởng lão cười một tiếng, vừa định nói tiếp, đột nhiên sững sờ:

- Tông chủ, ngươi làm gì?

Khôi Hiểu trưởng lão vội vàng nhìn lại, ngay sau đó nhìn thấy tông chủ nhà mình thân thể vụt qua, thẳng tắp bay về phía chỗ ngồi.

- Tỷ thí, ta chỉ là thuận miệng nói, tông chủ, đây là buổi lễ người khác kế nhiệm, không thể làm loạn, nếu không sẽ đồng thời đắc tội Lăng Vân Kiếm Các cùng Trục Tinh cung...

Tần Nguyên trưởng lão sợ tới mức hồn phi phách tán, vội vàng nói.

Hắn là phần tử hiếu chiến, cái gọi là tỷ thí, cũng chỉ thuận miệng nói một chút, chẳng lẽ tông chủ ngươi tưởng thật... Trực tiếp vọt tới?

Thật muốn làm như vậy, nhất định phải thừa nhận lửa giận của hai đại tông môn, mặc dù bọn hắn cùng Thất Tinh Lâu liên hợp, cũng không e

ngại, nhưng không có cần thiết bởi vì chút ít sự tình, liền náo mâu thuẫn a!

- Làm sao bây giờ?

Quay đầu nhìn về phía Khôi Hiểu trưởng lão.

Đây cũng không phải là tông chủ một mình hắn, còn là của Thất Tinh Lâu.

- Đừng có gấp, có chút không đúng, ngươi nhìn...

Khôi Hiểu tông chủ cũng khiếp sợ, có điều hắn biết tông chủ này không phải hạng người lỗ mãng, mới không gấp gáp giống như đối phương.

Theo đối phương chỉ, Tần Nguyên trưởng lão vội vàng nhìn lại, kìm lòng không được ngây người.

Chỉ thấy tông chủ ở trên không, trong quá trình phi hành dung mạo phát sinh biến hóa, biến thành một thanh niên thoạt nhìn chỉ chừng hai mươi tuổi.

Vù vù!

Thanh niên rơi vào trên vương tọa, một cỗ khí tức cường đại phóng lên trời, ngay sau đó thanh âm nhàn nhạt vang lên.

- Tại hạ, Trương Huyền!

Nhìn quanh một vòng, thanh niên nói:

- Đương nhiên, các ngươi cũng có thể gọi ta... Trịnh Dương hoặc Lưu Dương!

- Trịnh Dương?

- Lưu Dương?

- Vạn Thú môn, Thất Tinh Lâu tông chủ?

- Một người thân kiêm tông chủ bốn đại tông môn?

Trong tích tắc, bốn phía an tĩnh lại, tiếng kim rơi cũng có thể nghe được.

Gặp lại Ngột Thần!

dtv-ebook.com

Trước đó nghe được vị Trương Huyền này thân kiêm Lăng Vân Kiếm Các cùng Trục Tinh cung cung chủ đã khó tin, giờ phút này lại còn nói mình là Trịnh Dương cùng Lưu Dương...

Đến cùng chuyện gì xảy ra?

Hàn Kiếm Thu bối rối, vội vàng nhìn về phía Trục Tinh cung đại trưởng lão cách đó không xa, chỉ thấy nàng cũng ngây thơ, hoàn toàn không hiểu chuyện gì xảy ra.

Lần nữa nhìn về phía Khôi Hiểu trưởng lão, Tần Nguyên trưởng lão... Bọn họ cũng ngây người tại nguyên chỗ.

Hơn nửa tháng qua, các đại tông môn đều tuyên bố tìm được nhân tuyển kế nhiệm thích hợp, đủ loại tuyên truyền thổi phồng, náo loạn nửa ngày... lại con mẹ nó là cùng một người!

Chuyện cười mở quá lớn đi!

- Cái này...

Không giống những người khác, Bạch Huyền Sinh cùng Cốc Truy Vân đến đây dự lễ sầm mặt lại.

Bốn vị tông chủ cùng thuộc một người, chẳng phải cho thấy, bốn đại tông môn đã tỉ mỉ liên hệ với nhau, chặt chẽ không thể tách rời?

Thật muốn như vậy, còn muốn mượn trấn tông chi bảo của bọn họ, chỉ sợ không dễ dàng như vậy!

- Đi trình báo Khổng tông chủ!

Hai người đồng thời đứng dậy, nhìn nhau.

Mặc dù Thông Thần điện tính ở trong sáu đại tông môn, nhưng thực lực so với sáu đại tông môn chỉ mạnh không yếu, bởi vậy, Khổng điện chủ cũng được xưng là Khổng tông chủ, thậm chí không ít trưởng lão Thông Thần điện cũng trực tiếp xưng hắn là tông chủ.

Vốn vị Khổng tông chủ này ủy thác bọn họ, cho rằng chỉ cần nở ra điều kiện, đối phương khẳng định sẽ đồng ý, không nghĩ tới bốn đại tông môn vậy mà xác lập một người làm tông chủ, triệt để buộc chặt chung một chỗ.

Như vậy còn muốn tới thảo luận, chỉ sợ không có đơn giản như vậy!

- Triệu Nguyệt, Hàn Kiếm Thu, Tần Nguyên, Khôi Hiểu bốn vị trưởng lão, mời đi theo ta!

Rất nhanh, đại điển kế nhiệm kết thúc, Trương Huyền cũng không giải thích, nói một tiếng, đi đầu bay vào đại điện.

Bốn người theo sát.

- Tông chủ, ngươi thật sự là... Trịnh Dương, Lưu Dương?

Hàn Kiếm Thu nhịn không được hỏi.

Trương Huyền gật đầu.

Hàn Kiếm Thu cùng Triệu Nguyệt nhìn nhau, vẫn như cũ có chút không dám tin tưởng.

- Một người thân kiêm Tứ tông tông chủ, bốn đại tông môn chúng ta, về sau sẽ cùng nhau trông coi thiên hạ!

Qua một hồi thật lâu, mọi người mới triệt để tiêu hóa tin tức lấy được, Khôi Hiểu trưởng lão nói.

- Đúng vậy, Thần điện đã đánh lén ta ba lần, cũng ra tay với Đỗ cung chủ, ta sợ không bao lâu, các đại tông môn đều sẽ nghênh đón nguy hiểm, ta trở thành Tứ tông chi chủ, chỉ hy vọng bốn đại tông môn chúng ta có thể liên hợp chung một chỗ, cùng tiến cùng lui!

Trương Huyền nói.

Vốn hắn đối với tông chủ vị, không có bất kỳ hứng thú gì, mà bây giờ, liên tục bị Thần điện đánh lén, Đỗ Thanh Diên cung chủ sống chết không rõ... Mấy tông môn vẫn chia rẽ mà nói, sớm muộn đều sẽ bị công phá!

- Đánh lén ba lần?

Đám người đều nghi ngờ nhìn lại.

Trương Huyền ba lần bị đánh lén, nói rõ chi tiết một lần.

Sắc mặt của mọi người đều trở nên xanh xám.

Thần điện cao cao tại thượng, vậy mà lại đối với một người đánh lén ba lần, không tiếc phái ra hai vị cường giả Ngụy Thần cảnh, rất nhiều Tiên Quân đỉnh phong... quá ác độc đi.

Tức giận đồng thời cũng khiếp sợ!

Ba lần đánh lén, cho dù bọn họ gặp được một cái, cũng khó mà chống lại, vị tông chủ này, không chỉ không có việc gì, còn chém giết toàn bộ kẻ đánh lén... Thực lực mạnh mẽ đã vượt ra khỏi tưởng tượng.

- Tông chủ trước đó nói... Thuần phục bốn Tiên thú Ngụy Thần cảnh...

Tần Nguyên trưởng lão nhìn qua.

Trước đó Tông chủ nói trong chiến đấu, có Tiên thú Ngụy Thần cảnh.

Thú sủng Ngụy Thần cảnh, Vạn Thú môn nhiều năm như vậy cũng không có thuần phục một con... một người thuần phục bốn con, thật hay giả?

- Là đại dương xuất hiện bốn Tiên thú...

Tinh thần Trương Huyền khẽ động, đám thú Huyền Bối Quy xuất hiện ở trước mặt mọi người, từng cái tỏa ra khí tức cường đại đến cực điểm, tràn ngập toàn bộ đại điện.

- Quả nhiên...

Đám người đồng tử co rút lại.

Hàn Kiếm Thu thì con mắt sáng lên, tự lẩm bẩm:

- Nói như vậy, chúng ta đã không chỉ là bốn đại tông môn liên hợp, còn liên hợp đại dương?

- Đúng vậy!

Mọi người đồng thời phản ứng lại.

Nếu như nói, bốn đại tông môn liên hợp, chống lại Thần điện có lẽ còn có chút lực bất tòng tâm, như vậy thêm vào đại dương, lại khác biệt.

Đại dương bao la không gì sánh được, trong đó sinh mệnh nhiều vô số kể, có thể liên hợp cùng một chỗ mà nói, so với bất kỳ tông môn nào ở trên đại lục cũng cường đại hơn!

Nói cách khác, khống chế tốt lực lượng này, đã không phải là Tứ tông liên hợp, mà tương đương với năm tông, sáu tông... Hoặc càng nhiều!

- Đại dương sớm đã liên hợp cùng một chỗ, mấy trăm Tiên Quân đỉnh phong, chỉ cần có mệnh lệnh, sẽ trong thời gian ngắn tập hợp!

Trương Huyền gật đầu.

Đại Sa vốn định thành lập vương quốc đại dương, đã hội tụ phần lớn Tiên Quân đỉnh phong ở dưới trướng, chỉ cần ra lệnh một tiếng, hoàn toàn có thể nghe theo mệnh lệnh, làm bất cứ chuyện gì.

Có thế lực cường đại như vậy dung hợp vào, đám người lần nữa nhìn về phía thanh niên trước mắt, tràn đầy tôn sùng.

Nếu như nói vừa rồi, nghe được vị này một người thân kiêm tông chủ bốn đại tông môn, còn có chút lo lắng, sợ ứng đối không được, giờ phút này đã triệt để yên tâm.

Bản thân nắm giữ thực lực Ngụy Thần cảnh, bốn Tiên thú Ngụy Thần cảnh, lại thêm hai vũ khí Ngụy Thần cảnh... một người ra mặt, tương đương với năm Ngụy Thần, ở trên đại lục tuyệt đối được cho đứng đầu nhất, so với Khổng điện chủ trong truyền thuyết cũng không kém chút nào!

Có người này lãnh đạo, lo gì bốn đại tông môn không nhanh chóng tiến bộ.

- Tông chủ, Thông Thiên Kiều sắp mở ra, chúng ta cũng nên đi tới Tiếp Thiên thạch, ngươi một người thân kiêm tông chủ bốn đại tông môn... danh ngạch nên phân phối như thế nào?

Khôi Hiểu trưởng lão nhịn không được nói.

Vốn bọn hắn ý nghĩ là, để tông chủ xông Thông Thiên Kiều, hiện tại bốn đại tông chủ hợp thành một người, nói cách khác, thoáng cái trống ra ba danh ngạch!

- Ta mượn dùng danh ngạch của Trục Tinh cung, Lăng Vân Kiếm Các, Thất Tinh Lâu, Vạn Thú môn, các ngươi đều tự chọn phái đi một cường giả chưa tròn trăm tuổi ra... Cùng ta chung một chỗ xông Thông Thiên Kiều!

Trầm ngâm phút chốc, Trương Huyền nói.

Một người chiếm cứ bốn danh ngạch, tương đương với lãng phí.

Trục Tinh cung, đạt được máu tươi của Lạc Nhược Hi, nắm giữ thủ đoạn tạo nên Ngụy Thần, danh ngạch không có cấp bách như những tông môn

khác.

- Cái này đơn giản, chỉ là võ sĩ Thần điện mạnh mẽ vô song, ta sợ... người bình thường coi như đi qua, cũng là tự tìm đường chết!

Hàn Kiếm Thu cau mày.

Lăng Vân Kiếm Các, cùng Thất Tinh Lâu, Vạn Thú môn, nếu có nắm chắc, cũng sẽ không để một người mới quen không lâu làm tông chủ!

Vì không lãng phí danh ngạch, trước đó tuyển chọn người, là có thể bổ sung lên, nhưng muốn thông qua Thông Thiên Kiều khảo hạch, đánh bại võ sĩ Thần điện, vẫn không dễ dàng như vậy, thậm chí có thể nói... Hầu như không có khả năng!

- Bọn ngươi an bài tốt người, đưa đến trước mặt ta, ta giảng bài cho bọn hắn, tuy cách Thông Thiên Kiều triệt để mở ra không có thời gian quá dài, nghiêm túc học tập mà nói, hắn sẽ có ích lợi không nhỏ!

Trầm tư một chút, Trương Huyền nói.

Lâm trận mới mài gươm, không sắc thì cũng sáng!

Huống chi hắn tự mình chỉ điểm.

Không nói trước, hắn lý giải võ kỹ cùng công pháp, chỉ nói cùng cao thủ Thần điện giao thủ bốn lần, đánh giết ba vị Ngụy Thần cùng rất nhiều Tiên Quân, muốn nói sáu đại tông môn ai hiểu rõ phương thức chiến đấu của võ sĩ Thần điện nhất, trừ hắn thì không còn những người khác!

Lại thương nghị thoáng cái, hướng đi sau đó của bốn tông môn, Trương Huyền từng cái an bài.

Tuy tông chủ làm chưởng quỹ buông tay, nhưng ở Danh Sư đại lục, từng đứng ở đỉnh phong thế giới, càng nhìn qua không biết bao nhiêu thư tịch, tông chủ sáu đại tông môn thoạt nhìn lần đầu tiên đi làm, trên thực tế không ít chuyện xe nhẹ đường quen, cực kỳ thành thạo.

Trước đó, mấy vị trưởng lão còn cảm thấy hắn quá trẻ, nghe xong phương thức cùng phương pháp xử lý sự tình, lần nữa lộ ra khâm phục.

Rất nhiều thủ đoạn là bọn họ không nghĩ đến.

Dựa theo đối phương nói đi làm, bốn đại tông môn không chỉ thân mật vô gian, còn sẽ càng ngày càng cường đại, đối kháng Thần điện cũng có vốn liếng.

- Đây là ta nhằm vào đệ tử bốn đại tông môn, vừa mới nghiên cứu ra công pháp, từ Cổ Thánh đến Tiên Quân, tạo thành một hệ thống đặc biệt, các ngươi truyền cho môn nhân, có thể cấp tốc tăng cao tu vi, thực lực đại tiến!

An bài xong tất cả, Trương Huyền lấy ra mười mấy ngọc bài đưa tới.

Công pháp của bốn đại tông môn, tất cả đều nghiên cứu qua một lần, vừa rồi trong lúc kế nhiệm đều tự sửa sang lại một lần.

Mặc dù không phải công pháp Thiên Đạo tinh giản, nhưng so với trước đó bọn họ tu luyện mạnh hơn rất nhiều, đối với bốn đại tông môn có trợ giúp rất lớn.

Đám người nhận lấy ngọc bài, nhìn sang, trong gian phòng lập tức lặng ngắt như tờ.

Ngay sau đó tất cả đều run rẩy.

Tông chủ thay đổi công pháp, ảo diệu vô tận, thật muốn truyền thụ cho đệ tử, có thể đoán được, thực lực của tất cả mọi người sẽ lên như nấm, liên tục tăng lên, triệt để ném Huyền Kính môn, Phiêu Miễu Tiên Tông đến sau lưng!

- Đi đi!

Chẳng muốn tiếp tục phí lời, Trương Huyền khoát tay áo.

Mấy vị trưởng lão vội vã rời khỏi, truyền công pháp ra ngoài.

Thấy bọn họ rời khỏi, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm.

Mấy vị trưởng lão này, bản thân phụng hắn làm tông chủ, giải thích đơn giản, nhưng muốn để đệ tử tông môn công nhận, liền không dễ dàng như vậy, có điều chỉ cần phát những công pháp này xuống, tất cả mọi người khẳng định đều sẽ vô cùng khâm phục.

Đến lúc đó, kỷ luật nghiêm minh, sẽ không hư tình giả ý, qua loa ứng phó, Tứ tông tông chủ cũng coi như triệt để ngồi vững vàng, bốn đại tông môn tụ lại cùng một chỗ.

Kẹt kẹt!

Trong lòng đang suy tính, sau khi Thần điện nhìn thấy cử động của mình, sẽ có động tác hay không, liền nghe cửa phòng mở ra, ngẩng đầu nhìn lại, một đồng tử đi vào.

- Thiếu gia!

Đồng tử quỳ xuống đất.

- Ngột Thần, ngươi... không sao?

Ánh mắt Trương Huyền sáng lên.

Không phải người khác, chính là Thần Dung Hoàng ban đầu ở Danh Sư đại lục đã tử vong!

Không nghĩ tới Đỗ cung chủ thật cứu sống hắn, hơn nữa luyện chế lại một thân thể mới.

- Vâng!

Hốc mắt Ngột Thần đỏ lên.

Tuy Dị Linh cùng Danh Sư đối địch, nhưng nếu như không phải vị trước mắt này, hắn khẳng định đã sớm chết.

- Thế nào? Thực lực đã khôi phục chưa?

Liếc mắt nhìn, vậy mà không phát hiện được tu vi của đối phương, Trương Huyền nhịn không được hỏi.

- Ta được đưa tới nơi này, Đỗ cung chủ dùng đồ vật trân quý nhất giúp ta luyện chế lại một thân thể, càng cho ta một giọt Thần huyết, cho nên hiện tại ta không chỉ triệt để khôi phục, tu vi còn đạt đến Ngụy Thần cảnh!

Ngột Thần nói kinh nghiệm của mình, lại không che giấu, khí tức như rồng.

Ngụy Thần!

Hắn ở Danh Sư đại lục, Lạc Nhược Hi từng ban tặng qua phương pháp ngụy trang, cho nên tuy đã đến Ngụy Thần, nhưng nếu không tiết lộ khí tức, căn bản không có người nhìn ra được!

Mấu chốt đột phá Ngụy Thần

dtv-ebook.com

Trương Huyền tràn đầy rung động.

Lúc trước Ngột Thần bị Đỗ cung chủ mang đi, chẳng qua là Cổ Thánh tam trọng đỉnh phong, khoảng cách tứ trọng còn có chênh lệch nhất định, không nghĩ tới mới tới bao lâu, không chỉ lần nữa có thân thể, tu vi đột phá đến Ngụy Thần!

Xem ra vị Đỗ cung chủ này, cũng không qua loa bản thân, thật đáp ứng yêu cầu của mình, hơn nữa làm đến cực hạn!

- Trong khoảng thời gian này, ngươi một mực đi theo sau lưng Đỗ cung chủ?

Trương Huyền hỏi.

Bởi vì hai thế giới tốc độ thời gian trôi qua khác biệt, đối phương đi vào Thượng Thương, cũng không so với bản thân quá nhiều.

- Vâng!

Khí tức trên người Ngột Thần lần nữa áp chế lại, từ xa nhìn lại, vẫn như cũ là đồng tử phổ thông:

- Mấy ngày trước, nghe được tin tức thiếu gia trở thành tông chủ Lăng Vân Kiếm Các, Đỗ cung chủ liền dẫn ta đi qua tìm kiếm...

- Các ngươi đi tìm ta?

Trương Huyền ngẩn ngơ.

Ngột Thần tỉ mỉ nói sự tình trước đó một phen.

Nghe xong, Trương Huyền cười khổ.

Lúc trước hắn căn bản không biết Đỗ Thanh Diên chính là vị “Thần Linh” Ngột Thần triệu hoán, tự nhiên không có khả năng một mực chờ ở tại chỗ.

Trương Huyền hỏi:

- Ngươi đã một mực ở bên cạnh Đỗ cung chủ, có biết tin tức của Lạc Nhược Hi hay không?

Muốn nói, Thượng Thương ai biết rõ ràng Lạc Nhược Hi nhất, khẳng định là vị trước mắt này.

Thời điểm ở Danh Sư đại lục, chính là tùy tùng của đối phương, cũng chính là hắn tiến hành triệu hoán, mới để cho Lạc Nhược Hi thành công giáng lâm Danh Sư đại lục.

- Tiểu thư nàng... Đã trở lại Thần giới!

Suy nghĩ phút chốc, Ngột Thần nói:

- Nàng là Linh Thần của Thần giới, đạt được đồ vật muốn lấy được, tự nhiên phải trở lại thế giới cũ!

- Căn cứ tin tức ta biết, thời điểm nàng đi vào Thượng Thương đã bị thương...

- Giới vực của Thần giới, Thượng Thương cùng với Danh Sư đại lục vô cùng chắc chắn, cho dù nàng là Linh Thần, cũng không cách nào phá vỡ tự do giáng lâm, chỉ có thể mượn hạ giới tế tự cùng triệu hoán!

Ngột Thần giải thích:

- Lúc ấy, ta cùng Đỗ cung chủ, một cái ở Thượng Thương, một cái ở Danh Sư đại lục cùng triệu hoán, mới để nàng hàng lâm xuống, bất quá

không gian bích lũy quá cường đại, để nàng bị thương cực nặng! Thần huyết để cho ta tấn cấp, chính là nàng rơi xuống!

Trương Huyền im lặng.

Lúc trước Đại Sa tỉ mỉ giảng giải tình cảnh Thần Linh giáng lâm, hắn liền đoán được loại khả năng này, chỉ là nghe nói như thế, vẫn có chút đau lòng.

- Ngươi có biết... Nàng đi Danh Sư đại lục mục đích là cái gì không?

Thực lực của hắn bây giờ, muốn trở lại Danh Sư đại lục cũng không làm được, huống chi liên tục xuyên qua hai hàng rào giới vực!

Độ khó lớn, có thể tưởng tượng được.

Tiêu phí tâm huyết như vậy, bản thân bị trọng thương, cũng không thể chỉ vì đi gặp mình, hơn nữa cùng mình yêu đương a!

- Có phải là vì Xuân Thu đại điển không!

Ngột Thần nói.

- Tuy Xuân Thu đại điển mạnh mẽ, nhưng đối với Linh Thần mà nói, cũng không tính cái gì...

Trương Huyền cau mày.

Xuân Thu đại điển, hắn thấy tận mắt, ở Danh Sư đại lục quả thực là bảo vật tuyệt đỉnh, không có bất kỳ vật gì có thể thay thế, nhưng ở Thượng Thương coi như không đến đỉnh tiêm, huống chi là Thần giới!

Có thể xuyên qua hai giới vực, chỉ trọng thương không chết, thực lực của Lạc Nhược Hi có thể tưởng tượng được, tu vi như thế, vì một bảo vật bình thường...

Làm sao cũng không nghĩ ra.

- Cụ thể ta cũng không rõ ràng, có điều ta hỏi thăm qua một lần, tiểu thư nói, nàng có người muốn đối phó, thực lực rất mạnh, cần đạt được món bảo vật này mới có thể tìm hiểu rõ ràng hơn!

Nhớ lại thoáng cái, Ngột Thần nói.

Trương Huyền cau mày.

Xuân Thu đại điển, dính dáng thời gian cùng không gian pháp tắc ảo diệu, chẳng lẽ cừu nhân của Lạc Nhược Hi am hiểu thời không pháp tắc?

- Những cái này dính dáng bí ẩn của Linh Thần, ta không có tư cách biết...

Ngột Thần nói.

- Vậy ngươi có biết... làm sao mới có thể liên hệ Lạc Nhược Hi hay không?

- Đỗ cung chủ mượn tế đàn đặc thù của Trục Tinh cung, có thể tế tự Thần giới, tới câu thông, bất quá cần rất nhiều đồ vật tế tự, đương nhiên có thể liên hệ đến tiểu thư hay không, ta cũng không xác định...

Ngột Thần nói.

- Tế tự, tế đàn...

Mắt Trương Huyền sáng lên.

Trước đó không hiểu vì sao Thần điện muốn cướp đoạt tế đàn của Trục Tinh cung, thậm chí không tiếc không nể mặt mũi, nguyên lai dính dáng đến câu thông Thần giới!

Di Khí đại lục, bị Thần Linh vứt bỏ.

Thần điện ở chỗ này, chính là phòng ngừa người nơi này câu thông Thần giới.

Chỉ là truyền tin tức ngược lại cũng thôi, trực tiếp triệu hoán Thần Linh xuống, nhất định chạm đến kiêng kị, có lẽ nguyên nhân chính là như vậy, đối phương mới không từ thủ đoạn.

Xem ra nhất định phải nhanh tìm được Đỗ cung chủ mất tích cùng tế đàn!

- Đúng rồi... Thần điện có thể câu thông Thần giới hay không?

Trương Huyền hỏi.

Thần điện đã tọa trấn ở đây, có lẽ cũng có thể câu thông Thần giới, thậm chí... Trực tiếp đi vào!

Ngột Thần lắc đầu.

Thần điện thần bí, từ trước tới nay thần long thấy đầu mà không thấy đuôi, trừ trăm năm một lần Thông Thiên Kiều mở ra, dưới tình huống bình thường, là không để ý tới sáu đại tông môn.

Cho nên cho dù Trục Tinh cung thành lập mấy ngàn năm, đối với Thần điện vẫn biết không nhiều.

Những tông môn khác cũng như vậy.

Lại hỏi thăm một ít, Ngột Thần tới đây không lâu, biết cũng không nhiều.

- Đi theo ta a, Thông Thiên Kiều sắp mở, không có gì bất ngờ xảy ra, sự tình muốn biết đều có thể ở đây tìm ra đáp án!

Muốn biết hỏi một lần, Ngột Thần cũng giống như mình, đối với thân phận và địa vị của Lạc Nhược Hi ở Thần giới, đồng dạng hoàn toàn không biết gì cả, Trương Huyền không hỏi nữa.

Thần điện tìm cơ hội bắt mình, mục đích là gì cũng không rõ ràng, nhưng Thông Thiên Kiều mở ra, sáu đại tông môn tề tụ, bất luận loại

mục đích nào, khẳng định cũng sẽ ở giờ phút này lộ ra nguyên hình!

Nếu không một khi bản thân đột phá đến Ngụy Thần, đừng nói Thần điện, xem như Thiên Đạo nơi này cũng đừng nghĩ vây khốn!

Đến lúc đó, cũng không phải đối phương vây công, mà là hắn đi tìm Thần điện phiền toái!

Rõ ràng thực lực cực kỳ trọng yếu, ý niệm lần nữa đi vào trong thư viện thôi diễn.

Nửa ngày sau, ba thiên tài của Lăng Vân Kiếm Các, Thất Tinh Lâu, Vạn Thú môn tham gia tỷ thí đi vào trước mặt.

Đều là Tiên Quân đỉnh phong, tuổi tác không cao hơn trăm tuổi.

Thất Tinh Lâu Hồng Vũ trưởng lão thình lình xuất hiện.

- Tông chủ tìm chúng ta có chuyện gì!

Đi vào trước mặt, trừ Hồng Vũ trưởng lão, hai người khác đều lấy thần sắc cổ quái nhìn về phía thanh niên trước mắt.

Mặc dù đã biết vị này thân là Tứ tông tông chủ, trong lòng vẫn có chút không phục.

- Cho các ngươi thời gian mười hơi thở, liên thủ cũng tốt, thủ đoạn khác cũng được, có thể để cho ta lui về phía sau nửa bước, đã nói các ngươi lần này đi Thông Thiên Kiều, có cơ hội vượt qua võ sĩ Thần điện!

Hai tay chắp sau lưng, Trương Huyền nói.

- Lui về phía sau nửa bước?

- Chuyện này là thật?

Ánh mắt ba người đồng thời sáng lên.

Mọi người thực lực tương đồng, coi như tông chủ lý giải võ kỹ cùng kiếm pháp cực cao, nhưng trong mười cái hô hấp, ba người liên thủ, để hắn lui về phía sau, hắn là không khó.

- Không sai!

Trương Huyền nhìn qua:

- Có điều, nếu như các ngươi không cách nào để cho ta lui về phía sau nửa bước, thậm chí ngay cả một chiêu của ta cũng không tiếp nổi... trước khi Thông Thiên Kiều mở ra, ta cho các ngươi tu luyện thế nào, liền tu luyện thế đó, không thể có bất kỳ lý do gì từ chối!

Ba vị trước mắt này, cũng giống như mình, có tư cách đi vào Thông Thiên Kiều, cũng không muốn thực lực quá yếu, giúp không được gì, bị kéo chân sau.

Muốn bọn họ triệt để nghe theo mệnh lệnh, phương pháp chỉ có một, đó chính là... đánh bọn họ phục!

Chỉ có như vậy, đối phương mới có thể cam tâm tình nguyện nghe theo mệnh lệnh, nghe theo sắp xếp của mình, không đến mức xuất hiện sơ suất.

- Yên tâm, nếu như ba chúng ta liên thủ, cũng ngăn cản không nổi tông chủ, tự nhiên nghe theo mệnh lệnh, tuyệt không dám phí lời!

Vốn bọn họ đều có cơ hội trở thành tông chủ, hiện tại cơ hội này toàn bộ chồng chất đến trên thân người trẻ tuổi kia, đổi lại ai cũng nhẫn nhịn đầy bụng tức giận.

Ầm ầm!

Tiếng nói kết thúc, ba người đồng thời ra tay, bàn tay Hồng Vũ trưởng lão cuồn cuộn, một bộ võ kỹ đứng đầu nhất nghiền ép tới.

Vị thiên tài kia của Lăng Vân Kiếm Các, kiếm mang âm u tĩnh mịch, vừa ra tay liền thi triển ra kiếm pháp cường đại nhất.

Còn Vạn Thú môn, trực tiếp tế ra thú sủng, lại là hai Hắc Hổ thú sinh đôi Tiên Quân đỉnh phong!

Đứng tại chỗ không nhúc nhích, Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng.

Sức chiến đấu của ba người này, ở Tiên Quân đỉnh phong bình thường, quả thực được cho khá cao, nhưng so sánh với võ sĩ Thần điện, quả thực kém rất lớn.

Người sau cũng bị bản thân giết chết rất nhiều, bọn họ làm sao có thể chống lại.

Cũng không xuất kiếm, năm ngón tay mở ra nhẹ nhàng phất một cái, ba người tựa như rơi vào sa mạc vô biên, chạy trốn không ra.

Sau một khắc, nhẹ nhàng đè ép.

Lạch cạch!

Trường kiếm rơi xuống, võ kỹ sụp đổ, hai Tiên thú nghẹn ngào... ba vị thiên tài đồng loạt té ngã trên đất, không hề có một chút năng lực phản kháng nào.

- Mạnh như vậy?

Bờ môi run rẩy, ba người khó có thể tin.

Vốn cho rằng, vị tân nhiệm tông chủ này, coi như mạnh hơn bọn họ một ít, cũng sẽ không mạnh mẽ quá nhiều, chân chính giao thủ mới hiểu được, đến cùng đáng sợ bao nhiêu!

Loại thực lực này, chỉ sợ Ngụy Thần cảnh trong tông môn cũng chưa chắc có thể chống lại!

- Có bằng lòng nhận thua hay không?

Một chiêu đánh bại ba người, Trương Huyền cười cười.

- Chúng ta nhận thua!

Ba người triệt để khâm phục.

- Đây là ta nhằm vào công pháp ba người các ngươi tu luyện, sáng lập ra pháp quyết, căn cứ cái này tu luyện, trong ba ngày, sức chiến đấu có thể tăng lên một đoạn dài, có cái gì không hiểu, có thể tùy thời hỏi thăm!

Cổ tay khẽ đảo, lấy ra ba ngọc phù, nhẹ nhàng điểm một cái, ba đạo ý niệm tiến vào bên trong.

Ba người nghi ngờ nhận lấy ngọc bài, xem xong nội dung trong đó, từng cái khiếp sợ nói không ra lời.

- Đi đi!

Không để ý tới bọn họ kích động, tâm thần Trương Huyền tiếp tục đắm chìm trong suy nghĩ làm sao tấn cấp Ngụy Thần.

Trong lịch sử Thượng Thương, không biết bao nhiêu cường giả xung kích qua Ngụy Thần, cũng lưu lại không ít kinh nghiệm cùng lý niệm quý báu, đáng tiếc trừ khi đi vào Thông Thiên Kiều, nếu không tỷ lệ thành công thực sự quá nhỏ.

- Có lẽ giống như Danh Sư đại lục xung kích Cổ Thánh, Thượng Thương thiếu hụt một loại đồ vật có thể để người ta tấn cấp!

Xem xong những sách vở này, trong lòng Trương Huyền đã có đáp án.

Thật ra thì không phải tiền nhân thiên tư không đủ, mà là Thượng Thương giống như Danh Sư đại lục lúc trước, thiếu hụt đồ vật có thể để người ta tấn cấp Ngụy Thần, cái gọi là cướp đoạt chữ “Thần”, hẳn là

cướp đoạt thứ này, tu luyện giả mới có thể mượn cơ hội đột phá cửa ải cuối cùng.

Nguyên nhân chính là như vậy, cho dù Thông Thần điện không đi vào Thông Thiên Kiều, cũng có thể xuất hiện Ngụy Thần, cái khác sẽ rất khó, cho dù là Lăng Vân Kiếm Các.

Tiếp Thiên thạch

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

Sáng tạo một bộ công pháp thuộc về mình rất khó, cần phải có kiến thức cùng định lực.

Biết không phải là sự tình một sớm một chiều, Trương Huyền cũng không sốt ruột.

Rất nhanh, mấy ngày trôi qua, Thông Thiên Kiều sẽ ở ngày hôm nay mở ra, Trương Huyền mang theo đám người thẳng tắp bay về phía Tiếp Thiên thạch.

Tiếp Thiên thạch ở Trục Tinh Hải, cách Trục Tinh đảo không xa, ngồi Tiên thú phi hành, sau hai canh giờ, nhìn thấy một hòn đảo trụi lủi xuất hiện ở trong tầm mắt.

Hòn đảo này, đứng sừng sững ở trên mặt biển, tựa như một cô phong, lại như cây cột to lớn, không biết cao bao nhiêu, nhìn không thấy cuối cùng.

- Truyền thuyết, không biết bao nhiêu năm trước, thương thiên sụp đổ, sinh linh đại lục đồ thán, một vị siêu cấp cường giả chém bốn chân của một rùa biển to lớn, xem như cây cột chống vững Thượng Thương, về sau thời gian thấm thoắt, thương hải tang điền, chân biến thành cột đá, cũng chính là Tiếp Thiên thạch trước mắt!

Nhìn hòn đảo trước mắt cao vút trong mây, Hàn Kiếm Thu nói.

- Đây đều là truyền thuyết, đảo hoang này cao vượt qua mấy vạn trượng, trên thế giới nào có rùa biển lớn như vậy?

Khôi Hiểu trưởng lão lắc đầu:

- Lại nói, thương thiên thật muốn sụp đổ, há có thể là bốn cái chân có thể chống đỡ?

- Này cũng phải...

Mọi người đều cười cười.

Mỗi thế giới đều có thần thoại truyền thuyết, đại biểu hi vọng của nhân loại, Di Khí đại lục cũng không ngoại lệ.

Trương Huyền nhìn về phía Tiếp Thiên thạch.

Tuy biết rõ không có khả năng giống như mọi người nói, là bốn chân của rùa biển, nhưng một tảng đá to lớn kết nối không trung cùng đại dương, hơn nữa sừng sững không biết bao nhiêu năm không ngã, quả thực hết sức kỳ quái.

Minh Lý Chi Nhãn nhúc nhích, nhìn kỹ lại, rất nhanh cảm giác được không đúng.

Tiếp Thiên thạch trước mắt, xem ra chỉ là tảng đá phổ thông, trên thực tế mặt ngoài che kín rậm rạp chằng chịt trận văn đặc thù.

Có thứ này, mới để cho cột đá chống cự lại mưa gió cùng hải yêu công kích, không chịu đến một chút xâm hại.

- Trận văn thật huyền diệu...

Nhìn một hồi, Trương Huyền phát hiện, lấy nhãn lực của hắn vậy mà hoàn toàn xem không hiểu.

- Thần điện ở phía trên?

Trong lòng toát ra ý nghĩ, nhịn không được hỏi.

- Ừm!

Hàn Kiếm Thu gật đầu.

Vừa nói vừa bay về phía tảng đá.

Đám người theo sát lên.

Dọc theo Tiếp Thiên thạch bay lên, kèm theo độ cao tăng, Trương Huyền cảm thấy áp lực trên người càng ngày càng nặng, thật giống như phía trên có một bàn tay lớn mạnh mẽ trấn áp hắn xuống, không muốn để hắn tiếp xúc bí mật cao hơn.

- Mọi người toàn lực ứng phó, có thể leo lên Tiếp Thiên thạch, bản thân cũng là một loại khảo nghiệm!

Thấy các Tiên Quân đi theo ở sau lưng bọn họ từng cái vẻ mặt biến hóa, Hàn Kiếm Thu nói.

Đối với Ngụy Thần, loại áp lực này không tính là gì, nhưng đối với Tiên Quân mà nói, cho dù là cường giả đỉnh phong, cũng rất khó một hơi bay đến trên Tiếp Thiên thạch.

Bản thân cái này chính là một loại khảo nghiệm!

Sáu đại tông môn cường giả vô số, nhưng có thể thông qua, số lượng sẽ không quá nhiều.

- Có chút giống thế giới trong Khổng miếu!

Trương Huyền cười cười.

Đối với hắn mà nói, phía trên áp lực rất lớn, nhưng còn không đạt tới tình trạng để hắn vô lực.

Lúc trước ở Khổng miếu, liền gặp được loại tình huống này, không trung có áp lực đặc thù, làm cho không người nào có thể bay lên.

Tiếp Thiên thạch này, xem ra chỉ có mấy vạn mét, không tính quá cao, nhưng toàn thân che kín hoa văn đặc thù, tự nhiên tạo thành một loại trận pháp giam cầm, trừ khi tu vi đi đến, nếu không cứng rắn xông lên, rất dễ dàng dẫn đến tiên lực hỗn loạn không chịu nổi.

Phốc!

Đang suy tư, sau lưng một âm thanh hộc máu vang lên, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một vị trưởng lão của Thất Tinh Lâu không chịu nổi, từ không trung ngã xuống.

- Vẫn chưa tới một nửa... Khôi Hiểu trưởng lão, trưởng lão tông môn các ngươi, những năm này thực lực có phần lui bước ah!

Tần Nguyên trưởng lão cười hắc hắc.

Bây giờ cách đỉnh cao nhất của Tiếp Thiên thạch còn có tiếp cận một nửa, cường giả Tiên Quân liền không chịu nổi, vị trưởng lão này của đối phương quá yếu đi!

Khôi Hiểu trưởng lão không có trả lời, mà nhíu mày, cúi đầu nhìn lại.

Hạ xuống một hồi, vị trưởng lão kia ổn định thân hình, trên không trung thở hổn hển, không dám lên nữa.

Tu vi đến cấp bậc như bọn họ, có thể tự chủ phi hành, khẳng định là ngã không chết, chỉ không nghĩ tới, ngay cả một nửa cũng không có bay đến.

Dựa theo lệ cũ trước kia, trưởng lão có thể cùng đi, đều là người nổi bật trong tông môn, ít nhất cũng bay đến khoảng bảy phần mười độ cao, mới có thể không chịu nổi!

Phốc!

Đang nghi hoặc, cách đó không xa lại có trưởng lão phun ra một ngụm máu tươi, từ không trung rơi xuống.

Trưởng lão Vạn Thú môn.

- Ngươi...

Sắc mặt Tần Nguyên trưởng lão xanh xám.

Vừa cười người xong, bên mình liền có người rơi xuống, đánh mặt rất nhanh a.

- Hình như áp lực lớn hơn thường ngày...

Vẻ mặt Hàn Kiếm Thu nghiêm túc nói.

Sửng sốt một chút, Khôi Hiểu cùng Tần Nguyên đồng thời cảm thụ, lông mày nhảy dựng:

- Quả thế...

Bọn họ là cường giả Ngụy Thần cảnh, đối với loại áp lực nhằm vào Tiên Quân này không quá mẫn cảm, trước đó không chút để ý, giờ phút này tìm tòi kiểm tra, liền phát giác dọc theo Tiếp Thiên thạch cảm giác áp bách, so trăm năm trước tăng cường tiếp cận gấp đôi!

Dưới tình huống bình thường, loại cảm giác áp bách này, phải phi hành đến độ cao khoảng bảy phần mười, mới có thể cảm nhận được.

- Loại áp lực này, mấy ngàn năm qua cũng không có thay đổi qua, làm sao đột nhiên trở nên lớn?

Tần Nguyên trưởng lão khó tin.

Muốn leo lên Tiếp Thiên thạch, sẽ tiếp nhận không trung áp bức, đây là quy củ mấy ngàn năm qua không đổi, tình huống bình thường, loại áp lực này là sẽ không thay đổi, làm sao đột nhiên tăng lên nhiều như vậy?

- Đoán chừng liên quan đến Thông Thiên Kiều trước thời hạn mở ra...

Hàn Kiếm Thu nói.

Thông Thiên Kiều trăm năm mở ra một lần, sớm đã thành kết luận, bởi vậy mỗi tông môn đều sẽ sớm chuẩn bị, dựa theo thời gian trước kia suy tính, khoảng cách mở ra còn có một đoạn thời gian rất lớn, giờ phút này lại đột nhiên mở ra, không có bất kỳ dấu hiệu gì... Có phải áp lực tăng lớn, liên quan đến cái này hay không?

- Không cần quan tâm nhiều, áp lực tăng lớn, mọi người nhất định phải tập trung tinh thần, chỉ có leo lên Tiếp Thiên thạch, mới có tư cách tiến vào Thông Thiên Kiều, thành tựu Ngụy Thần, nếu không chỉ có thể đợi thêm trăm năm!

Cường giả Tiên Quân chỉ có ba trăm năm tuổi thọ, một trăm năm, tương đương với một phần ba, không biết bao nhiêu người xong rồi.

- Vâng!

Đám người cũng ý thức được tàn khốc, không còn thả lỏng như trước đó, từng cái vẻ mặt nghiêm túc, cấp tốc bay lên trên không.

Kèm theo độ cao phi hành tăng thêm, lần nữa có người không chịu nổi, liên tiếp có người từ không trung rơi xuống.

Bay đến bảy phần mười độ cao, toàn bộ đội ngũ chỉ còn lại có mười mấy, không đủ hai mươi.

Ba người cùng Trương Huyền xung kích Thông Thiên Kiều, trong khoảng thời gian này đặc huấn, sức chiến đấu tăng lên không biết bao nhiêu, lúc này mới kiên trì nổi, đổi lại trước kia, chỉ sợ ngay cả trèo lên đỉnh cũng không làm được.

Tiếp Thiên thạch cũng lên không được, Thông Thiên Kiều tự nhiên liền không có hi vọng!

- Còn có thể kiên trì không?

Thấy trên đầu ba người mồ hôi chảy ròng ròng, quần áo ướt hơn phân nửa, Trương Huyền nhíu mày hỏi.

- Có thể!

Hồng Vũ trưởng lão nghiến răng.

Đám người tiếp tục tiến lên.

Đi vào tám thành độ cao, chỉ còn lại có mấy vị Ngụy Thần Khôi Hiểu, Hàn Kiếm Thu, cùng với ba người trải qua đặc huấn.

Lúc này đám người Tần Nguyên không cảm thấy cái gì, nhưng đám người Hồng Vũ trưởng lão đã có phần không kiên trì nổi.

Thân thể không ngừng run rẩy, tay chân như nhũn ra, tựa như lúc nào cũng sẽ từ không trung té xuống.

- Chẳng lẽ ngay cả Tiếp Thiên thạch cũng lên không được?

Trương Huyền nhíu mày.

Còn có mấy ngàn mét, cái này cũng không kiên trì nổi, làm sao đi vào Thông Thiên Kiều?

Chẳng lẽ bản thân huấn luyện mấy ngày, biến thành công dã tràng?

- Các ngươi ở chỗ này chờ thoáng cái, ta đi lên trước nhìn một chút, đến cùng xảy ra biến cố gì, dẫn đến áp lực lớn như vậy...

Dừng lại một chút, Trương Huyền bàn giao.

Chống lại loại áp lực này, liên quan đến thực lực, tâm cảnh, trong thời gian ngắn, tìm không thấy biện pháp tốt hơn, xem ra chỉ có thể nghĩ biện pháp giải quyết nguồn gốc áp lực.

Dọc theo vách đá cấp tốc bay lên trên, áp lực trở nên càng thêm sền sệt.

Lông mày giương lên, Thần chi kiếm ý trong cơ thể Trương Huyền chảy xuôi, thời gian nháy mắt, cả người biến thành một thanh trường kiếm sắc bén.

Rầm!

Áp lực bị xé rách ra, nhẹ nhàng vụt qua, rơi vào trên Tiếp Thiên thạch.

Là bình đài đường kính khoảng trăm mét, không có bất kỳ vật gì, phía trên là bầu trời đen nhánh, Thần điện gì đó, căn bản không nhìn thấy.

Đứng ở trên đài, khống chế thân thể bay lên trên, liền phát hiện phía trên dường như có một tấm bình phong thiên nhiên, cô lập toàn bộ thế giới, bất luận tiên lực vận chuyển bao nhanh, đều không thể rời khỏi quá xa.

Nói cách khác, cho dù là tu vi hiện tại của hắn, cũng không có cách nào bay lên, đi tìm cái gọi là Thần điện.

Dọc theo bệ đá dạo qua một vòng, phát hiện phía trên điêu khắc phù văn giống như cột đá.

- Có phải loại áp lực này, là bởi vì những phù văn kia sinh ra hay không?

Mặc dù không hiểu ý nghĩa của phù văn, nhưng có thể để cho cột đá đứng sừng sững mấy ngàn năm không ngã, nhất định có năng lực đặc thù, có lẽ áp lực để đám người không cách nào tới chỗ này, cũng sinh ra như vậy.

- Ra!

Cổ tay khẽ đảo, Đồng Thường kiếm xuất hiện ở trong lòng bàn tay, ngưng thần tĩnh khí, bỗng nhiên nhấn tới phù văn.

Kiếm khí gào thét, tựa như cự long, ở trên bệ đá xoay quanh, thời gian nháy mắt chui vào trong phù văn.

Vù!

Toàn bộ đài cao lấp lánh ra hào quang chói sáng, tựa như cái gì bị kích hoạt.

- Quả thế...

Cảm thụ ánh sáng lóe lên, áp lực bốn phía quả nhiên có biến hóa, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, cổ tay rung lên, chín chuôi trường kiếm Tiên Quân đỉnh phong xuất hiện, ở bốn phía thân thể tạo thành một kiếm trận đặc thù.

- Phá!

Thần chi kiếm ý truyền vào trong đó, hô khẽ một tiếng.

Mười chuôi trường kiếm rơi vào bốn phía bệ đá.

Dù không hiểu ý nghĩa của những phù văn này, nhưng đối với trận pháp tìm hiểu rất nhiều, Minh Lý Chi Nhãn liếc nhìn, có thể rõ ràng phân biệt ra được trong đó tồn tại sơ hở cùng thiếu hụt.

Những kiếm này chém xuống chỗ đó.

Ầm ầm!

Vệt sáng khuấy động ra, trên không tán dật áp lực thật lớn biến mất.

Hô hô hô!

Tiếng gió rít gào, đám người Hàn Kiếm Thu nhân cơ hội bay đi lên, đồng loạt rơi vào đài cao.

Vù!

Đám người vừa dừng lại, phù văn bốn phía giãy dụa, áp lực lần nữa quay về.

Từ biến mất đến khôi phục, tổng cộng hai cái hô hấp, nếu không phải đám người phản ứng nhanh, sẽ lên không nổi.

- Lại có thể tự động khôi phục?

Trương Huyền tràn đầy kinh ngạc.

Còn tưởng rằng đã triệt để phá hoại phù văn hình thành lực lượng đặc thù, không nghĩ tới, thế mà nhanh như vậy liền khôi phục như lúc ban đầu, không hổ là vật Thần điện lưu lại, quả nhiên không đơn giản.

Bạch Huyền Sinh tính tiền

dtv-ebook.com

Đi vào bệ đá, đám người Hồng Vũ trưởng lão liền không có hình tượng chút nào ngồi dưới đất, nuốt đan dược, khôi phục nhanh chóng thể lực tiêu hao.

Đám người Hàn Kiếm Thu thì nhìn quanh một vòng, từng cái ánh mắt phức tạp.

Mấy trăm năm trước, bọn họ tới qua nơi này, đã trải qua chiến đấu sống còn, mới có thành tựu của ngày hôm nay.

Trương Huyền nói:

- Thông Thiên Kiều ở nơi nào? Thần điện lại ở chỗ nào?

Phía trên này trụi lủi, cái gì cũng không nhìn thấy, không có cái gì, Thông Thiên Kiều ở nơi nào? Thần điện lại nên như thế nào mới có thể đi qua?

- Thông Thiên Kiều, ngay ở phía trên, thời gian vừa đến, sẽ tự động xuất hiện, kết nối Thần điện cùng Tiếp Thiên thạch! Chỉ có người chưa tròn trăm tuổi mới có thể bước vào, trong đó có võ sĩ Thần điện bảo vệ, muốn thông qua vô cùng khó khăn!

Hàn Kiếm Thu chỉ lên trên.

Trương Huyền ngẩng đầu nhìn về phía không trung, vẫn không có cái gì.

- Thông Thiên Kiều không xuất hiện, là mãi mãi không cách nào đi vào Thần điện, bởi vì căn bản là không cách nào thông qua bình chướng trên không! Lớp bình phong này là Thần Linh lưu lại, đừng nói Tiên Quân, coi như Ngụy Thần cũng không thể làm gì!

Hàn Kiếm Thu lắc đầu, chập ngón tay làm kiếm, đâm lên trên một cái.

Kiếm này ẩn chứa toàn bộ lực lượng của hắn, từ ngón tay bắn ra, mang theo tiếng sấm nổ, cho người ta một loại cảm giác hồng lưu vọt tới, có điều mới lan tràn lên phía trên không đủ mười mét đã tiêu tán.

Thật giống như chưa hề xuất hiện qua.

Mọi người đều nhíu mày.

Kiếm chiêu cường đại như thế, vậy mà bay lên trên không đến mười mét, dựa vào bọn họ, muốn đi lên, chỉ sợ càng không thể.

- Dù áp lực của Tiếp Thiên thạch rất lớn, nhưng toàn bộ đại lục không ít người có thể bay lên, rất nhiều Tiên Quân đỉnh phong, tuổi thọ đi đến cuối cùng, đều mong đợi có thể tới đây thay đổi vận mệnh, cuối cùng không có một người thành công, dần dà nơi này không có người tới...

Khôi Hiểu trưởng lão lắc đầu.

Biết rõ không có hi vọng, còn không bằng ở nhà, hảo hảo bồi tiếp người thân, để cho bọn họ tiễn mình đoạn đường cuối cùng.

Trương Huyền lần nữa ngẩng đầu lên.

Dù không nhìn thấy bình chướng Thần Linh lưu lại, nhưng có thể rõ ràng cảm nhận được, phía trên mang tới áp bức to lớn, đừng nói thực lực của hắn, coi như thật giống như đám người Hàn Kiếm Thu, đạt đến Ngụy Thần, cũng chưa chắc có thể thành công.

Phía trên bình chướng cho hắn một loại cảm giác bất lực, giống như lúc trước chỉ có Chân Tiên, gặp Ngụy Thần, tất cả thủ đoạn toàn bộ thi triển ra, cũng không có bất kỳ tác dụng nào.

Châu chấu đá xe, buồn cười không tự lượng sức.

- Đây là lực lượng của Thần Linh?

Trong lòng tràn đầy rung động.

Khó trách Thần điện có thể cao cao tại thượng, không người có thể chống đỡ, chỉ là lớp bình phong này, liền có thể để vô số người triệt để mất đi lòng tin.

Thật không biết lúc trước tổ sư khai phái của Lăng Vân Kiếm tông cùng Khổng sư, là làm sao thông qua, hơn nữa tiến vào bên trong.

- Các ngươi có thể đi lên, thật đúng là vượt quá dự liệu của chúng ta...

Trong lòng đang cảm xúc, liền nghe một tiếng cười lạnh vang lên, mọi người quay đầu, ngay sau đó nhìn thấy Huyền Kính môn Bạch Huyền Sinh tông chủ và Phiêu Miễu Tiên Tông Cốc Truy Vân từ phía dưới bay lên, sau lưng còn đi theo hai trung niên.

Hẳn là thiên tài tham gia Thông Thiên Kiều lần này.

- Các ngươi có thể chống lại áp lực?

Tần Nguyên trưởng lão cau mày.

Bọn hắn cùng tuấn kiệt hai tông môn khác, thời điểm bay đến tám thành, lại không cách nào tiến lên, vẫn là tông chủ trước thời hạn đi vào bệ đá, để áp lực dừng lại hai cái hô hấp, mới xông lên được.

Đối phương làm sao có thể dễ như trở bàn tay đi vào trước mặt?

Đều là thiên tài, không đến mức chênh lệch lớn như vậy a!

- Đương nhiên, loại áp lực này, đối với thiên tài của chúng ta mà nói, không tính là gì...

Bạch Huyền Sinh hừ lạnh.

Lời còn chưa dứt, âm thanh của Trương Huyền vang lên:

- Là khôi giáp trên người bọn họ!

Đám người đồng loạt nhìn qua, quả nhiên thấy khôi giáp trên người hai tuấn kiệt lộ ra dị thường chói mắt.

Mặt ngoài khôi giáp điêu khắc hoa văn đặc thù, có phần giống Tiếp Thiên thạch.

Chính là mặc thứ này, mới để cho bọn họ bay lên, không nhận áp lực ảnh hưởng chút nào.

Thấy hắn vạch trần, sắc mặt Bạch Huyền Sinh tái xanh, cũng không phủ nhận, hừ một tiếng nói:

- Trương Huyền tông chủ quả nhiên tinh mắt!

Trương Huyền từ chối cho ý kiến, nhìn sang hai thiên tài.

Không hổ là cường giả Huyền Kính môn, Phiêu Miễu Tiên Tông, tu vi tương xứng đám người Hồng Vũ trưởng lão, nhưng khí tức càng hung hiểm hơn, cho người ta một loại cảm giác phong mang.

- Võ sĩ Thần điện?

Trương Huyền cau mày.

Loại cảm giác này, có phần giống võ sĩ Thần điện, không khỏi có chút nghi ngờ.

Nhưng vào lúc này, Bạch Huyền Sinh khẽ nói:

- Nhãn lực của Trương tông chủ đã tốt như vậy, có thể nhìn ra đến cùng là ai ở Tiểu Kính Hải, cướp đi bảo vật của ta hay không?

Thấy không muốn tìm đối phương phiền phức, đối phương vậy mà tìm bản thân, Trương Huyền xoay đầu lại:

- Lúc đó ngươi sắp bị Huyền Bối Quy chém giết, là ta cùng Khôi Hiểu trưởng lão cứu ngươi... n cứu mạng, cho chút thù lao cũng không tính là gì!

Bạch Huyền Sinh híp mắt lại.

Vị trước mắt này trở thành Tứ tông tông chủ, hắn liền đoán được, sự tình trước đó khẳng định liên quan đến, vốn không có hi vọng sẽ nhận, dù sao ảnh hưởng uy nghiêm, không nghĩ tới không chỉ thừa nhận, còn nói quang minh chính đại như vậy...

Đoạt đồ vật của ta, hùng hồn như vậy... Còn có chút tôn nghiêm của cường giả hay không?

- Trương Huyền tông chủ, sáu đại tông môn từ trước tới nay trợ giúp lẫn nhau, như thể chân tay, ngươi cướp đoạt pháp bảo cùng trữ vật giới chỉ của Bạch Tông chủ, phá hoại quy củ, sợ là rất dễ dàng dẫn tới tông môn mâu thuẫn, dẫn phát toàn bộ đại lục náo động!

Cốc Truy Vân nói.

Trương Huyền nói:

- Vậy ngươi nói làm sao bây giờ?

- Rất đơn giản, đồ vật cướp đi, một cái không thiếu trả lại Bạch Tông chủ, sau đó xin lỗi hắn...

Cốc Truy Vân nói.

- Xin lỗi?

Trương Huyền dừng lại một chút, gật đầu:

- Cũng được!

Nói xong vẫy tay một cái.

Vù vù!

Huyền Bối Quy lập tức xuất hiện ở phía trước, bỗng nhiên lao đến.

Đối phương liên hợp với Thông Thần điện, vừa vặn không có lý do dò xét, nói như vậy tương đương với cho cơ hội.

- Ngươi muốn làm gì?

Bạch Huyền Sinh sững sờ.

Vừa nói xin lỗi, trực tiếp ném Huyền Bối Quy ra, làm gì?

- Không có gì, muốn ta xin lỗi cũng được, chỉ cần ngươi không hô cứu mạng là được...

Trương Huyền cười nhạt một tiếng.

Lúc đó Huyền Bối Quy muốn giết đối phương, không phải mình ra tay, vị Bạch Tông chủ này khẳng định đã sớm chết.

Không tri ân báo đáp, lại còn muốn gây chuyện...

- Lần trước nếu không phải ta trúng kế, ngươi cho rằng chỉ bằng thực lực của nó, có thể làm bị thương ta?

Bạch Huyền Sinh cười lạnh, năm ngón tay mở ra, bỗng nhiên tiến lên đón Huyền Bối Quy.

Lần trước nếu không phải phù du ở Tiểu Kính Hải, hắn làm sao có thể chịu thiệt!

Bây giờ ở nơi này, không có đại dương mượn lực, thực lực của đối phương liền hạ thấp không ít, lại thắng không nổi thì quá mất mặt.

Gầm thét một tiếng, cả người nhào tới.

Sóng khí cuồng bạo, ở trên không trung khuấy động ra.

Huyền Bối Quy cũng không hiển lộ bản thể, đường kính chỉ có hơn hai mét, tốc độ càng thêm nhạy bén, cùng đối phương giao thủ, không hề rơi xuống hạ phong một chút nào.

- Khôn vị ba bước, tấn công ly vị...

Trương Huyền truyền âm.

Đối phương là một tông chủ, thành tựu Ngụy Thần thời gian dài, dưới tình huống bình thường, Huyền Bối Quy muốn vượt qua quả thực không quá dễ dàng, có điều có Trương Huyền chỉ điểm, liền không giống với lúc trước.

Không đến một phút đồng hồ, Bạch Tông chủ liền sưng mặt sưng mũi, bị một mai rùa to lớn đè ở phía dưới, không ngừng va chạm, xương ngực đứt không biết mấy cây.

- Trương tông chủ, chẳng lẽ ngươi thật muốn gây nên tông môn mâu thuẫn?

Cốc Truy Vân cũng nhìn không được nữa, vội nói.

- Tông môn mâu thuẫn, không phải đã sớm có sao? Còn cần ta dẫn?

Trương Huyền lắc đầu, vẻ mặt nghiêm túc:

- Lúc ấy Bạch Tông chủ bị Huyền Bối Quy đánh ngất xỉu, bây giờ còn chưa ngất, nói rõ cách tình huống lúc đó còn một đoạn! Yên tâm, đã cứu người còn muốn xin lỗi, lần này ta chắc chắn sẽ không ra tay, nếu như Bạch Tông chủ không may bỏ mình, ta sẽ giao bảo vật, truyền thừa của hắn cho Huyền Kính môn, hơn nữa đi mộ phần của hắn xin lỗi... Chắc chắn sẽ không từ chối!

Nghe nói như thế, Bạch Huyền Sinh đã không kiên trì nổi, phun ra một ngụm máu tươi.

Người đã chết, xin lỗi, muốn cái này thì có ích lợi gì?

- Ngươi...

Cốc Truy Vân sầm mặt lại:

- Ngươi có biết, chém giết tông chủ Huyền Kính môn, Huyền Kính môn muốn báo thù, sẽ dẫn tới tai nạn bao lớn hay không!

- Báo thù? Yên tâm đi, một khi hắn chết, ta sẽ đi Huyền Kính môn, kế thừa tông chủ vị, vừa vặn lệnh bài tông chủ của hắn cũng ở trong tay ta, vì không sinh ra rối loạn, sẽ nói hắn truyền cho ta tông chủ vị...

Trương Huyền cười nhạt:

- Chắc hẳn Cốc Tông chủ sẽ không vạch trần a! Dù sao ngươi lòng dạ thiên hạ, không muốn đại lục rung chuyển...

Tiểu Kính Hải, lấy đi trữ vật giới chỉ của đối phương, lệnh bài tông chủ Huyền Kính môn ngay ở trong đó.

Chỉ là một mực chẳng muốn luyện hóa mà thôi, nếu như kẻ trước mắt này chết, luyện hóa lệnh bài tông chủ, nói cho những người khác là bản thân kế thừa vị trí của đối phương, hắn không người nghi ngờ.

Dù sao đã là tông chủ bốn đại tông môn, nhiều hơn một cái nữa cũng không có gì.

- Ngươi...

Không nghĩ tới vị trước mắt này ác như vậy, Cốc Truy Vân xiết chặt nắm đấm, đang định xông qua cứu người, liền cảm thấy sống lưng phát lạnh, Hàn Kiếm Thu cùng Khôi Hiểu, Tần Nguyên đi vào trước mặt, chặn lại đường đi:

- Cốc Tông chủ còn xin lưu lại tại chỗ, đã muốn nói xin lỗi, tự nhiên phải phù hợp tình huống lúc đó, nếu không cứu người cũng thành tội lỗi, ai còn dám làm?

Cốc Truy Vân hít sâu một hơi, đành phải ngừng lại.

Hắn cùng ba người trước mặt đều là Ngụy Thần cảnh, một khi giao thủ, đoán chừng sẽ nằm dưới đất giống như Bạch Huyền Sinh, bị đánh cha

mẹ nhận không ra.

- Trương tông chủ cứu mạng... ta sai rồi, ta không để cho ngươi nói xin lỗi, những bảo vật kia cũng không cần, xem như ta báo đáp ân cứu mạng của ngươi...

Thấy Huyền Bối Quy, bất cứ lúc nào cũng sẽ chém giết hắn, Bạch Huyền Sinh trọng thương không dám tiếp tục nói nhiều, vội vàng hô lên.

Tình huống trước mắt, đối phương thật dám giết hắn, giả mạo thành tông chủ.

Một khi thành công, đồ vật cũng sẽ không cần trả, nếu thực như thế, bản thân chết vô ích không nói, tông môn còn rơi vào tay người khác.

- Để cho ta cứu ngươi?

Trương Huyền dừng lại một chút:

- Cũng không phải không thể... Nhưng ta chỉ là Tiên Quân đỉnh phong, để cho ta đối chiến Huyền Bối Quy Ngụy Thần cảnh, rất khó khăn a... không bằng như vậy, có bảo vật gì, đưa tặng một chút xem như thù lao, có lẽ ta sẽ liều tính mạng cứu người!

- Đưa tặng bảo vật, thù lao?

Bạch Huyền Sinh ngẩn ngơ, suýt chút nữa khóc ra thành tiếng.

Người, thật có thể vô sỉ như vậy sao?

Huyền Bối Quy này đã thành thú sủng của ngươi, chỉ cần ngươi để nó dừng tay là được, lại còn muốn hỏi ta muốn thù lao?

Mấu chốt nhất là... Ngươi để nó đánh ta a!

Sớm biết tên này không cần tôn nghiêm như vậy, đồ vật cũng không dám đòi rồi...

Thông Thiên Kiều xuất hiện

dtv-ebook.com

Hai phút sau, Trương Huyền thoả mãn nhìn về phía Bạch Huyền Sinh nằm trên mặt đất:

- Bạch tông chủ, nếu như còn muốn từ chỗ ta lấy đồ vật về, xin trực tiếp mở miệng, không cần khách khí...

- ...

Bạch Huyền Sinh không muốn cùng hắn nói chuyện.

Vừa rồi lại bị vơ vét ba vũ khí Tiên Quân đỉnh phong, đối phương mới để cho Huyền Bối Quy dừng tay.

Lại muốn, chẳng phải táng gia bại sản?

Vốn còn nghĩ, có thể mượn đại thế, trước cướp về pháp bảo Ngụy Thần cảnh bị đối phương lấy đi, nằm mơ cũng không nghĩ đến, tổn thất ba binh khí không nói, bản thân còn bị trọng thương, suýt chút nữa chết ở tại chỗ!

- Bạch tông chủ...

Thấy Huyền Bối Quy bị lấy đi, lúc này Cốc Truy Vân mới đi tới trước mặt.

- Ta không sao...

Nuốt vào đan dược, khôi phục một chút, Bạch Huyền Sinh cắn chặt răng, truyền âm qua:

- Trước hết để cho bọn họ đắc ý, Thông Thiên Kiều mở ra, dựa theo kế hoạch tiến hành... Đến lúc đó, có thời điểm hắn khóc!

Cốc Truy Vân gật đầu.

Nhìn biểu lộ của hai người ở trong mắt, Trương Huyền cười nhạt một tiếng.

Vì sao Thông Thần điện cho đối phương pháp bảo Ngụy Thần cảnh, muốn trấn tông chi bảo của đối phương mục đích đến cùng ở đâu, hiện tại còn nhìn không ra, nhưng hai vị này có liên hệ, rõ ràng đã cùng bọn họ đã hoàn toàn khác biệt.

Nói cách khác, đã không cách nào liên hợp, thậm chí vô cùng có khả năng biến thành kẻ địch.

Đã như vậy, không bằng tiên hạ thủ vi cường.

Cố ý dạy dỗ đối phương một hồi, vừa vặn có thể nhìn một chút còn có át chủ bài tại gì, còn có vũ khí Ngụy Thần cảnh khác hay không.

Hiện tại xem ra, trừ xích sắt, hắn là không.

Ầm ầm!

Đột nhiên, trên bầu trời nổ tiếng vang thật to, tựa như lôi đình giáng lâm, mọi người ngẩng đầu, ngay sau đó nhìn thấy trong thiên mạc đen kịt, một cây cầu lớn chậm rãi từ trong hư không lan tới.

- Thông Thiên Kiều mở ra...

Vẻ mặt Hàn Kiếm Thu nghiêm túc.

Trương Huyền nhìn lại, trong hư không xuất hiện cầu lớn, từ màn đêm đen kịt kéo dài tới, nhìn không ra làm bằng vật liệu gì, nhưng cho người ta một loại cảm giác băng lãnh, còn chưa tới trước mắt, cảm giác áp bách to lớn như muốn nghiền Tiếp Thiên Thạch thành bột phấn.

Mọi người đồng loạt lui về phía sau.

Mấy hơi sau, cầu lớn cùng bệ đá kết hợp hoàn mỹ, bệ đá dường như bị kích hoạt, phù văn lấp lóe, không xuất hiện bất kỳ dị thường.

- Thông Thiên Kiều chỉ tồn tại một ngày, tông chủ, các ngươi nhanh lên đi!

Thấy cầu cùng bệ đá hoàn mỹ kết nối, Hàn Kiếm Thu nói.

- Làm sao đi lên?

Trương Huyền cau mày.

Trên không xuất hiện cầu lớn, là dựng ở trên bệ đá, bề mặt sáng bóng trơn trượt như gương, coi như thực lực như hắn, cũng leo không lên ah!

- Đi lên liền biết...

Cũng không giải thích, Hàn Kiếm Thu vẫy tay.

Trương Huyền không hỏi thêm nữa, cùng đám người Hồng Vũ trưởng lão nhấc chân đi tới trước mặt cầu nối, hai vị thiên tài của Huyền Kính Môn, Phiêu Miễu Tiên Tông cũng theo sát ở phía sau.

Hít sâu một hơi, bàn chân bước ra một bước.

Thân thể không tự chủ được lảo đảo, trầm xuống phía dưới, ngay sau đó phát hiện cầu nối đã xuất hiện ở dưới chân, bản thân đứng ở trên cầu.

Quay đầu nhìn về phía sau, chỉ thấy đám người Hàn Kiếm Thu đứng trên bệ đá, đã cùng bản thân vuông góc, mọi người tựa như treo ngược ở trên tảng đá, vô cùng kỳ dị.

- Trọng lực khác biệt?

Trương Huyền sững sờ.

Loại tình huống này tương tự trái đất ở kiếp trước, người trên trái đất, cảm giác bản thân đứng thẳng, một bên khác rõ ràng phương hướng trái lại, đồng dạng sẽ không rớt xuống.

Mặt cầu cùng Tiếp Thiên Thạch hiện vuông góc chín mươi độ, lại có thể đứng vững, cảm giác giống như đứng trên đất bằng, không chỉ trọng lực khác biệt, vô cùng có khả năng đã bước vào một không gian khác.

Mấy người khác cũng rơi vào mặt cầu, nhìn quanh một vòng, giống như hắn, tràn đầy giật mình.

Biết thời gian không thể bị dở dang, dọc theo cầu nối đi thẳng về phía trước.

Không biết dài đến đâu, không nhìn thấy phần cuối, chỉ có thể nhìn thấy thông hướng chỗ sâu đen kịt.

Dọc theo mặt cầu chậm rãi tiến lên, bốn phía yên tĩnh chỉ có thể nghe được mọi người hô hấp, biết bất cứ lúc nào cũng sẽ có cường giả Thần điện xuất hiện, mọi người đều tinh thần kéo căng, không dám có chút thả lỏng.

Hô!

Đi về phía trước không xa, trong màn đêm đen kịt, năm nhân ảnh đi tới.

Người mặc khôi giáp võ sĩ Thần điện, tất cả đều đạt đến Tiên Quân đỉnh phong.

- Chỉ có chiến thắng những võ sĩ này, mới có thể tiếp tục tiến lên, đạt được cơ hội đột phá Ngụy Thần!

Thần sắc Hồng Vũ trưởng lão cứng lại, chân khí trong cơ thể khuấy động, mấy người khác đồng dạng híp mắt lại.

Trước khi đến, bọn họ liền biết quy củ của Thông Thiên Kiều, sáu người vượt quan, sẽ xuất hiện năm võ sĩ Thần điện.

Dựa theo trước kia tình huống, đều là năm người xông lên, ngăn lại năm người này, tranh thủ cơ hội cho một người trong đó.

- Tông chủ, chúng ta ngăn đối phương lại, ngươi nghĩ biện pháp đi qua...

Tiên lực hội tụ toàn thân, Hồng Vũ trưởng lão nói.

- Tông chủ, ngươi đi trước...

Hai người khác cũng gật đầu.

Trải qua mấy ngày tiếp xúc, bọn họ sớm đã phục vị này sát đất, biết chỉ có hắn, mới có thể dẫn dắt bốn đại tông môn đi càng xa.

- Các ngươi nhìn làm a, chúng ta đi trước...

Đang giao lưu, hai vị thiên tài của Huyền Kính Môn cùng Phiêu Miễu Tiên Tông cười nhạt một tiếng, nhấc chân đi thẳng về phía trước.

Thời gian nháy mắt, liền đến đến trước năm võ sĩ Thần điện, vừa vặn vọt tới hai vị võ sĩ trong đó.

Ba vị võ sĩ khác cũng không vây công, mà tiếp tục canh giữ ở trên cầu, chờ đợi đám người Trương Huyền tới.

Bành bành bành!

Cả hai giao chiến, thiên tài của Huyền Kính Môn cùng Phiêu Miễu Tiên Tông giống như đạt được công pháp hạn chế võ sĩ Thần điện, mỗi một chiêu đều có thể liệu địch tiên cơ, ba chiêu sau, hai vị võ sĩ liên tục lui về phía sau mấy bước, tránh ra bên cạnh.

Vèo!

Hai người nhân cơ hội vọt lên phía trước.

Hai vị võ sĩ tới đối chiến, vừa định đuổi theo, thanh âm của bọn hắn liền vang lên:

- Đằng sau còn có bốn cái... Đuổi chúng ta, bọn họ liền xông vào...

Nghe nói như thế, hai người nhịn không được dừng lại, lần nữa trở lại vị trí trước đó, nhìn về phía đám người Trương Huyền.

- Hai người này...

Đám người Hồng Vũ trưởng lão không nghĩ tới sẽ xuất hiện loại biến cố này, tất cả đều sầm mặt lại.

Trước đó, là sáu người đối phó năm cái, hiện tại đã biến thành, bốn người đối phó năm người.

Sớm biết như vậy, nên cùng hai người kia cùng một chỗ xông tới.

- Cùng bọn hắn chung một chỗ sẽ càng thêm bị động... Bọn họ đã sớm biết năm võ sĩ Thần điện tốt thiếu sót, một khi vô ý, rất dễ dàng rơi vào cạm bẫy!

Đối phương hiểu rõ thủ đoạn của võ sĩ Thần điện, nhưng ngươi lại không biết, đồng thời xuất thủ, rất dễ dàng bị võ sĩ Thần điện làm bị thương.

Giống như võ sĩ Thần điện thi triển ra một chiêu, vốn tấn công thiên tài Huyền Kính Môn, kết quả hắn biết chiêu số đến tiếp sau, né tránh ra, Hồng Vũ trưởng lão lại không biết, rất dễ dàng trúng chiêu.

Tất cả mọi người trải qua chiến đấu, biết loại tình huống này, đồng thời gật đầu, lại không rầu rĩ.

- Tông chủ, vậy bây giờ chúng ta nên làm cái gì?

Thiên tài Vạn Thú Môn tràn đầy lo lắng nhìn lại.

- Bọn họ có thể xông tới, chúng ta tự nhiên cũng có thể! Yên tâm, thi triển ra toàn bộ tu vi của các ngươi, võ sĩ Thần điện cũng không đáng sợ như tưởng tượng!

Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng.

Thời gian hắn ở thượng thương sẽ không quá dài, một khi có thể đi vào Thần giới, tuyệt không buông tha.

Cho nên vị trí Tông chủ tương lai, khẳng định vẫn phải lần nữa trả lại đến trong tay những người này.

Muốn trở thành tông chủ, đầu tiên phải xác lập lòng tin vô địch, nếu như đối mặt võ sĩ Thần điện, còn không có chiến đấu liền sợ hãi, về sau làm sao khống chế tông môn, đi hướng càng xa?

- Vâng!

Mọi người gật đầu, Hồng Vũ trưởng lão nhắm ngay một vị võ sĩ vọt tới.

Chưởng phong gào thét, đủ loại võ kỹ thi triển ra, cả người chẳng những không bị thua, vậy mà trong thời gian ngắn còn chiếm thượng phong.

- Cái này...

Hai Tiên Quân đỉnh phong khác thấy cảnh này, tất cả đều sững sờ.

Hồng Vũ trưởng lão thi triển, đều là tông chủ trước đó dạy dỗ, hắn đã có thể chống lại, bản thân cũng chưa chắc thất bại!

Nghĩ đến cái này, theo sát tới.

Vừa mới bắt đầu còn có chút trúc trắc, nhưng theo chiến đấu tốc độ càng lúc càng nhanh, vậy mà càng thành thục.

- Tuy tông chủ chưa nói qua thiếu hụt của võ sĩ Thần điện, nhưng đặc biệt giảng giải kỹ xảo trong chiến đấu, cùng với chiến đấu thế nào mới có thể chiếm thượng phong, dường như... Vừa vặn khắc chế đối phương...

Ba người càng ngày càng kinh ngạc.

Mấy ngày nay tu luyện, tông chủ chỉ truyền thụ thế nào chiến đấu, hơn nữa nghĩ biện pháp tăng cường tiên lực, cũng không nói qua làm sao đối

phó võ sĩ Thần điện, lúc này tới chiến đấu, toàn bộ thi triển ra, vậy mà trôi chảy không nói ra được.

Nguyên bản võ sĩ Thần điện không cách nào chiến thắng, giờ phút này giống như cùng mình luận bàn, không còn sợ hãi như trước kia.

- Nguyên lai mấy ngày ngắn ngủi, tiến bộ nhiều như vậy...

Ba người đồng thời giật mình.

Đổi lại trước đó, bọn họ gặp được võ sĩ Thần điện, khả năng không tới ba chiêu sẽ bị chém giết tại chỗ, mà bây giờ có thể áp chế đối phương không cách nào đánh trả, tiến bộ lớn khó có thể tin.

Một mực dốc lòng tu luyện, còn không phát hiện được, giờ phút này tiến hành chiến đấu, cảm nhận được thân thể khống chế lực lượng, phán đoán võ kỹ, cùng với làm sao đánh trả, đâu còn không hiểu!

Mấy ngày ngắn ngủi, vậy mà bọn họ đều có biến hóa thoát thai hoán cốt!

- Là tông chủ...

Trong mắt đều lộ ra vẻ cảm kích.

Cho tới giờ khắc này, mới hiểu được tông chủ dụng tâm lương khổ.

Thực lực của bọn họ bây giờ, vẫn không ngăn được tông chủ một chiêu, nói cách khác, người sau muốn đánh giết mấy vị võ sĩ Thần điện này, căn bản không cần tiêu phí quá nhiều công phu!

Rõ ràng có thể bản thân chiến thắng, nhưng phải hao phí tinh lực huấn luyện nhóm người mình, hơn nữa để cho bọn họ tự ra tay, rõ ràng là muốn cho bọn họ thu hoạch được trưởng thành càng lớn!

Chỉ có trải qua chém giết, thành tựu Ngụy Thần, mới có thể càng thêm cường đại!

- Thừa thế xông lên, đánh bại bọn hắn a!

Biết những cái này, ba người lòng tin đại tăng, không còn bất kỳ cố kỵ nào, từng người thi triển ra tuyệt chiêu.

Bành bành bành!

Ba tiếng kêu rên, ba võ sĩ Thần điện đồng loạt lui về phía sau.

Phù phù! Phù phù! Phù phù!

Mấy phút đồng hồ sau, tất cả đều ngã trên mặt đất, cắt đứt hô hấp.

Hô!

Đánh giết xong ba võ sĩ Thần điện, đồng thời thở phào nhẹ nhõm, từng người nhìn nhau, đồng loạt nhìn hai võ sĩ còn lại, lại thấy hai người bọn họ đã sớm chết, tông chủ đang đứng ở cách đó không xa, mang theo cười nhạt.

Tông chủ ra tay muộn hơn bọn hắn, lại còn lấy tốc độ nhanh hơn giải quyết đối phương!

Thậm chí bọn họ cũng không thấy, đến cùng là xuất thủ như thế nào!

Thật ra thì không chỉ bọn họ, hai võ sĩ nằm trên mặt đất đã bị giết, trước khi chết cũng rất đau buồn...

Bọn họ cũng không biết, làm sao lại nằm ở trên mặt đất, liền chết như thế...

Chém giết Ngụy Thần

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

- Đi thôi!

Xử lý xong năm vị võ sĩ Thần điện chặn đường, mọi người tiếp tục đi đến phía trước.

Vừa rồi xông tới hai người, đã mất đi tung tích, Thông Thiên Kiều quá dài, vắt ngang ở trong trời đêm, không nhìn thấy phần cuối.

Dọc theo mặt cầu đi về phía trước, rất mau đến một chỗ nhô lên.

Là đồ vật bộ dáng bình đài, xuất hiện ở một bên mặt cầu, tựa như một quan cảnh đài không lớn.

Vị thiên tài kia của Huyền Kính Môn đang ngồi trong đó.

Một cỗ lực lượng đặc thù khuấy động ở trên sân khấu, lỗ chân lông toàn thân người này mở rộng, cấp tốc hấp thu, lực lượng trong cơ thể liên tục tăng lên, tựa như bất cứ lúc nào cũng sẽ đột phá.

- Hắn đang trùng kích Ngụy Thần cảnh!

Hồng Vũ trưởng lão nói.

Căn cứ kinh nghiệm của tiền nhân, đi qua năm vị võ sĩ Thần điện, trên cầu sẽ xuất hiện một ít địa phương có thể đột phá, chỉ cần Tiên Quân đỉnh phong tiến vào, liền có tỷ lệ thành công rất lớn!

Đây chính là loại địa phương kia, mà vị thiên tài này đang thử nghiệm đột phá Ngụy Thần!

- Đi thôi, nơi này bị hắn chiếm, đi phía trước nhìn một chút có viên đài khác hay không!

Trương Huyền xua tay.

Tuy hai người kia không tính quá hữu nghị, nhưng có thể đột phá Ngụy Thần, xem như cơ duyên từng người, không cần thiết ngăn cản.

Các đời tông chủ của sáu đại tông môn có thể ở đây đột phá, loại địa phương này hắn còn không ít, không có khả năng chỉ có một cái!

Nếu không vị kia của Phiêu Miễu Tiên Tông, khẳng định cũng sẽ ở lại chỗ này, mà không phải không thấy tung tích.

Mọi người gật đầu, theo sát ở sau lưng, vừa định tiếp tục tiến lên, cách đó không xa khí tức bắn ra, thiên tài Huyền Kính Môn hô khẽ một tiếng, tiên lực trong cơ thể nổ tung lên.

Ầm ầm!

Khí tức cường đại xông thẳng lên trời, tựa như kinh lôi.

- Hắn đột phá?

Mọi người đồng thời chấn động, vội vàng nhìn sang, ngay sau đó nhìn thấy trung niên ngồi tại nguyên chỗ, tựa như thay đổi bản chất sinh mệnh, từng đạo tiên lực dọc theo bên ngoài thân dạo chơi bốn phía, tựa như Giao Long, yên tĩnh huyền phù ở trên sân khấu, hình như trọng lực đối với hắn mất đi tác dụng.

Hô!

Lực lượng toàn thân bị hấp thu vào huyệt đạo, trung niên mở mắt.

Quang mang chói mắt từ trong hai con ngươi bắn ra, chiếu rọi tứ phương.

- Các ngươi có thể đi tới nơi này, xem ra đã thắng được mấy vị võ sĩ Thần điện kia, chẳng qua may mắn cũng kết thúc, đừng đi về phía trước...

Cảm nhận được lực lượng trong cơ thể bạo tăng, trung niên tràn đầy hưng phấn, nhìn thấy đám người Trương Huyền, vậy mà không có bị võ sĩ Thần điện đánh giết, lộ ra một tia kinh ngạc, hừ lạnh một tiếng, đứng dậy.

Vèo!

Sau một khắc, ngăn ở trước mặt mọi người.

Trương Huyền cau mày.

- Các ngươi có thể đi qua cửa ải võ sĩ Thần điện, chứng minh có cơ hội trở thành cường giả Ngụy Thần cảnh... Nếu như các ngươi đều thành công, Huyền Kính Môn ta cùng Phiêu Miễu Tiên Tông ưu thế ở đâu?

Trung niên cười lạnh.

Bọn họ không tiếc hợp tác với Thông Thần điện, chính là vì có thể nhiều ra cường giả Ngụy Thần cảnh, tiếu ngạo thiên hạ, nếu như đối phương cũng thành công, chẳng phải tương đương làm công vô dụng?

- Ngươi muốn giết người diệt khẩu?

Trương Huyền nói.

Sớm biết hai tông môn này không có hảo tâm, không nghĩ tới lại muốn làm ra sự tình vạch mặt như vậy.

Trung niên nói:

- Các ngươi chết, người khác xem ra là chết ở trong tay võ sĩ Thần điện, không quan hệ gì tới Huyền Kính Môn chúng ta!

Mỗi lần xông Thông Thiên Kiều, đều sẽ chết không ít, mấy vị này, coi như chết thật, cũng sẽ không để người nghi ngờ.

Dù sao hàng năm có thể xông qua được, cũng chỉ một cái mà thôi.

- Ngươi xác định có thể giết chúng ta như vậy?

Thấy đối phương giết người đã thành kết cục đã định, Trương Huyền lắc đầu, vẻ mặt đồng tình nhìn qua.

- Ta biết ngươi thuần phục Tiên thú Ngụy Thần cảnh, chẳng qua... Ngươi thử một chút, trên Thông Thiên Kiều có thể triệu hoán ra hay không?

Khóe miệng trung niên nâng lên:

- Thời điểm Thần Linh xây dựng Thông Thiên Kiều, nếu như không cân nhắc đến loại tình huống này, có thể dẫn loại Tiên thú cấp bậc này tới mà nói, chẳng phải võ sĩ Thần điện cũng không đủ giết?

Trương Huyền nhíu mày, tinh thần khẽ động, câu thông túi thú sủng, quả nhiên phát hiện túi bị lực lượng đặc thù phong ấn, thú sủng Ngụy Thần cảnh không cách nào tế ra!

Chẳng qua không đến loại cảnh giới này, có thể tùy ý triệu hoán.

Chỉ là Thông Thiên Kiều không rộng, Tiên thú mỗi một cái đều hình thể to lớn, triệu hoán ra, không những không thể hỗ trợ, làm không cẩn thận sẽ còn ngăn cản tấn công, được không bù mất.

Xem ra giống như đối phương nói, Thần Linh xây dựng Thông Thiên Kiều, đã sớm liệu đến điểm ấy, cho dù là Vạn Thú Môn cũng không thể mưu lợi.

- Ta có thể thuần phục Huyền Bối Quy, tự nhiên có thủ đoạn thắng được chúng nó, ngươi một cái vừa mới đột phá Ngụy Thần, liền muốn giết ta, có phải cả nghĩ quá rồi hay không...

Trương Huyền lắc đầu nói.

Tuy không thể sử dụng bốn đại Tiên thú Ngụy Thần cảnh, nhưng lấy thực lực của hắn bây giờ, tuyệt không phải một gia hỏa vừa mới đột phá Ngụy Thần có thể chống lại.

- Nếu như thêm ta thì sao?

Lời còn chưa dứt, lại một thanh âm vang lên, thiên tài của Phiêu Miễu Tiên Tông cũng xuất hiện ở phía trước.

Giống như đệ tử Huyền Kính Môn, cũng đạt đến Ngụy Thần cảnh.

Hai Ngụy Thần, đồng thời phóng thích khí tức chặn lại đường đi, nhất thời cho người ta một loại áp lực nồng đậm, vẻ mặt đám người Hồng Vũ trưởng lão đều trở nên hết sức khó coi.

Một vị Ngụy Thần, bọn họ tin tưởng tông chủ có thể thắng được, nhưng hai vị...

Thật sự khó mà nói!

Huống chi hai người này ở toàn bộ đại lục đều được tính là thiên tài, coi như vừa mới đột phá, thực lực cũng không thể khinh thường.

- Đều là sáu đại tông môn, ra tay với chúng ta, chẳng lẽ không sợ dẫn tới đại lục náo động?

Trương Huyền nói.

- Yên tâm đi, sau khi các ngươi chết, Huyền Kính Môn cùng Phiêu Miễu Tiên Tông chúng ta sẽ quản lý bốn đại tông môn của các ngươi, về sau

cái gọi là Trục Tinh Cung, Lăng Vân Kiếm Các, Vạn Thú Môn, Thất Tinh Lâu... Đều sẽ không còn tồn tại!

Trung niên Huyền Kính Môn hừ một tiếng, vung tay lên nói.

- Động thủ đi!

Tiếng nói kết thúc, bàn chân bước ra một bước, xuất hiện ở phía trước Trương Huyền, năm ngón tay mở ra, một chưởng vỗ rơi.

Vị trung niên này lực lượng như núi, vừa mới tấn cấp Ngụy Thần cảnh, tu vi tự nhiên tăng cao, đám người Hồng Vũ trưởng lão muốn hỗ trợ, nhưng cảm thấy thân thể tựa như bị giam cầm, động một cái cũng không làm được.

- Đây là Ngụy Thần?

Trong lòng trầm xuống.

Trước đó tuy tiếp xúc qua Ngụy Thần, lại không giao thủ, không biết đến cùng mạnh bao nhiêu, giờ phút này đối phương thi triển lực lượng mới hiểu được, chênh lệch không thể so sánh.

Đối phương thật hạ sát thủ, ba người bọn họ liên thủ, cũng kiên trì không được ba chiêu!

- Tông chủ...

Vội vàng nhìn lại tông chủ, muốn nhìn một chút làm sao mới có thể cứu hắn, ngay sau đó thấy được một màn để cho bọn họ cả đời khó quên.

Cách đó không xa, tông chủ rơi vào chưởng phong của đối phương, lòng bàn tay nhiều ra một thanh trường kiếm, nhẹ nhàng lắc một cái, không có bất kỳ dừng lại gì, trực tiếp xuyên qua bàn tay của đối phương.

Phốc! Phốc!

Liên tục hai chiêu, vị cường giả vừa mới đột phá Ngụy Thần, đầu liền rơi trên mặt đất, cho đến chết cũng không dám tin tưởng là thật.

- Hảo hảo sống không tốt sao? Nhất định muốn tự tìm cái chết làm gì...

Trương Huyền lắc đầu than thở.

Dù chỉ hắn là Tiên Quân đỉnh phong, nhưng sức chiến đấu chân chính, Ngụy Thần bình thường không phải là đối thủ.

Đối mặt Ngụy Thần của Thần điện, có lẽ còn tiêu phí một ít công phu, một tiểu gia hỏa vừa mới đột phá liền muốn giết hắn... Nằm mơ!

- Ngươi...

Nhìn thấy đồng bạn một chiêu liền bị chém đầu, thiên tài Phiêu Miễu Tiên Tông giật nảy mình, thân thể chuyển một cái, trực tiếp chạy trốn.

Thực lực của hắn không mạnh hơn cái trước chút nào, đối phương đã có thể một kiếm chém giết đối phương, khẳng định cũng có thể giết chết bản thân!

Nhận được mệnh lệnh, nếu như Trương Huyền có thể đi qua võ sĩ Thần điện khảo hạch, liền ra tay chém giết hắn, vốn cho rằng là nhiệm vụ đơn giản, không nghĩ tới vị này, vậy mà đã cường đại đến loại tình trạng kia!

Tiên Quân cảnh, tiện tay chém giết Ngụy Thần... không có chút nào đình trệ...

Coi như so với tông chủ của bọn họ, cũng chỉ mạnh không yếu!

Lúc này không trốn, chờ đến khi nào!

- Vừa rồi hỏi nhiều như vậy, chính là xác định các ngươi có phải thật muốn giết ta hay không, đã xác định, hiện tại chạy trốn, còn làm sao kịp...

Trương Huyền lắc đầu, bàn tay lắc một cái.

Ông!

Trường kiếm phá không mà ra, chớp mắt liền đến sau lưng đối phương.

Phốc!

Từ hậu tâm cắm vào, trong nháy mắt, vị trung niên vừa mới tấn thăng kia cắt đứt hô hấp, té ngã trên đất, thi thể tầng tầng lớp lớp ngã ở trên mặt cầu.

Từ đột phá đến tử vong, hai người ngay cả ba phút cũng không có kiên trì đến...

Chỉ sợ là Ngụy Thần tuổi thọ ngắn nhất đại lục a.

Đi vào Thần điện

dtv-ebook.com

Thu lại thi thể hai Ngụy Thần, Trương Huyền mang theo mọi người tiếp tục đi tới.

Đi không xa, một võ sĩ Thần điện tu vi Tiên Quân cảnh đỉnh phong xuất hiện, sau khi chém giết, nhìn thấy một cái bình đài xuất hiện ở phía trước.

- Đây là cơ hội đột phá Ngụy Thần, ngươi đi qua!

Cũng không tiến lên, Trương Huyền chỉ một vị Tiên Quân đỉnh phong nói.

- Đa tạ tông chủ...

Vị thiên tài này cảm kích gật đầu, tiến vào bên trong, chuyên tâm tu luyện, quả nhiên cảm thấy lực lượng trong cơ thể, tựa như đun sôi, bất cứ lúc nào cũng sẽ đột phá.

Mọi người tiếp tục đi về phía trước, rất nhanh, lại tìm được hai cái đài.

Trước mỗi cái đài đều có võ sĩ Thần điện bảo vệ, đổi lại những người khác, khẳng định không có cách nào, nhưng đối với Trương Huyền mà nói, cực kỳ đơn giản.

Chém giết võ sĩ canh gác, an bài hai người Hồng Vũ trưởng lão đi vào, Trương Huyền tiếp tục đi tới.

Lần nữa thấy được một đài tròn, thân thể run rẩy, ngồi xuống.

Ngưng thần tĩnh tức, lập tức cảm nhận được bốn phía dập dờn một cỗ lực lượng đặc thù, cùng trước đó ở Di Khí đại lục hấp thu linh khí hoàn toàn

khác biệt, Tiên Quân đỉnh phong, ở dưới cỗ khí tức này rục rà rục rịch, bất cứ lúc nào cũng sẽ đột phá.

- Đáng tiếc, công pháp ta đột phá Ngụy Thần còn không có cân nhắc ra...

Tu luyện một hồi, Trương Huyền nhịn không được lắc đầu.

Đạo ý niệm kia một mực ở trong Xuân Thu đại điển cân nhắc, nhưng đến bây giờ không có thành công.

Hiện tại loại tình huống này, cưỡng ép xung kích mà nói, là có cơ hội thành tựu Ngụy Thần, nhưng không có công pháp thích hợp, ngược lại sẽ lưu lại tai hoạ ngầm, được không bù mất!

Hô!

Bàn tay vồ một cái, khí tức trên sân khấu bị thu vào một cái bình ngọc, cất vào trữ vật giới chỉ.

Đi vào đài tròn, hắn cũng rõ ràng, đột phá Ngụy Thần dựa vào là loại linh khí đặc thù này, thứ này giống như ban đầu ở Danh Sư đại lục có Cổ Thánh chi khí, một khi thôi diễn ra công pháp, liền có thể tùy thời tùy chỗ đột phá!

Rời đài tròn, tiếp tục đi về phía trước.

Trong thông đạo, loại đài tròn này dường như không ít, chỉ chốc lát lại tìm được một cái, xử lý sạch võ sĩ canh gác, Trương Huyền dừng lại một chút, một phân thân giống nhau như đúc chui vào.

Một lát sau, phân thân đột phá đến Ngụy Thần cảnh.

Tiếp tục tiến lên, rất nhanh, Giao Long, Cửu Đầu Hỏa Phượng… đều thành công đột phá.

- Tiếp tục như vậy, một ngày khẳng định không đến được Thần điện...

Tất cả thú sủng phân thân bên người đều đạt đến Ngụy Thần, tất cả trường kiếm Tiên Quân đỉnh phong cũng đặt ở trong loại khí tức này ôn dưỡng, có cơ hội trở thành pháp bảo Ngụy Thần cảnh, lúc này Trương Huyền mới nhìn về phía trước.

Thông Thiên Kiều vẫn đắm chìm ở trong hắc ám, không biết bao xa, không nhìn thấy phần cuối.

Cầu này chỉ mở ra một ngày, tiếp tục như vậy, khẳng định không đến được Thần điện, cái gọi là cướp đoạt chữ “Thần”, cũng đã thành nói suông.

Những bệ đá này, số lượng là nhất định, một khi thành công cướp đoạt chữ “Thần”, một tông môn sẽ giống như Thông Thần điện, có thể sinh ra vô số Ngụy Thần, thậm chí rèn đúc ra vũ khí Ngụy Thần cảnh.

Chân chính liên tục không ngừng, không cần lại bị quản chế ở đối phương!

Chỉ bất quá...

Thần điện vẫn muốn giết hắn, vây công rất nhiều lần cũng không có thành công, thật muốn đi qua, có thể gặp phải mai phục hay không?

- Thông Thiên Kiều trăm năm mới có thể mở ra một lần, có lẽ Thần điện nắm giữ cơ hội đi vào Thần giới, bất luận nguy hiểm như thế nào, cũng phải đi qua nhìn một chút!

Dừng lại một chút, thân ảnh biến mất tại nguyên chỗ, một lát sau xuất hiện lần nữa, đã đổi một bộ trường sam màu xanh, bay về phía trước.

Không có Thông Thiên Kiều, cho dù đột phá Ngụy Thần, cũng không có khả năng tìm tới Thần điện, đánh mất cơ hội này, cần đợi thêm trăm năm... Thời gian lâu như vậy, còn không bằng hiện tại mạo hiểm.

Phía trước lại không còn đài tròn, xem ra thứ này cũng có số lượng.

Những vật này, hai cái trước nhất không có võ sĩ bảo vệ, phía sau cơ bản đều có, nói cách khác, Thần điện ngầm thừa nhận để trong sáu đại tông môn có hai người đột phá, phía sau, trừ Khổng sư cùng sư tổ Lăng Vân Kiếm Các, hầu như không có người có thể đi tới, chớ nói chi là sử dụng.

Trăm năm một lần, mỗi lần phần lớn sáu đại tông môn đều chỉ đột phá một người, mấy ngàn năm thời gian, cũng chỉ gom góp tích luỹ mười mấy cái mà thôi.

Thu sạch linh khí trong sân khấu, một thanh trường kiếm xuất hiện ở dưới chân, thôi thúc kiếm ý trong cơ thể, tốc độ Trương Huyền đột nhiên tăng tốc.

Để tất cả thú sủng đột phá, cùng với thu thập linh khí trong sân khấu, đã lãng phí ba canh giờ, không nhanh hơn, đi vào Thần điện gần như không có khả năng!

Thần chi kiếm ý tràn ngập, tốc độ của Trương Huyền đã vượt qua cường giả Ngụy Thần cảnh.

Chẳng qua cầu nối này thực sự quá dài.

Liên tục phi hành ba canh giờ, không biết bao xa, vậy mà vẫn không thấy phần cuối.

- Một ngày đánh cái qua lại, hơn nữa xông vào Thần điện... làm sao có thể làm được!

Đi vào Thông Thiên Kiều đã sáu canh giờ, trọn nửa ngày, thế mà còn không nhìn thấy phần cuối, chẳng lẽ lấy thực lực của hắn bây giờ, căn bản đến không được?

Căn cứ trước đó ghi chép, một khi Thông Thiên Kiều biến mất, không quay lại Tiếp Thiên Thạch, rất có thể sẽ rơi vào không gian nghiền nát, cuối cùng sinh tử không biết, cường giả Ngụy Thần cũng rất khó sống sót.

Qua nửa ngày, còn có một nửa thời gian!

- Lại bay một canh giờ...

Dừng lại một chút, Trương Huyền nghiến răng.

Trước đó ba canh giờ, không có toàn lực tiến lên, căn cứ tính toán, giờ phút này trở về, bốn canh giờ liền có thể trở lại Tiếp Thiên Thạch.

Nói cách khác, lại bay một canh giờ nhìn một chút, nếu như vẫn không cách nào đến Thần điện, cũng chỉ có thể đường cũ trở về!

Tiên lực trong cơ thể vận chuyển, dùng hết toàn lực, tăng thêm tốc độ hướng về phía trước.

Sau nửa canh giờ, mặt cầu không nhìn thấy phần cuối xuất hiện biến hóa, trong hư không, một đại điện đen kịt chậm rãi hiện lên ở trong tầm mắt.

- Thật xa... Lúc trước Khổng sư cùng tổ sư khai phái của Lăng Vân Kiếm Các, có thể tiến vào bên trong, tu vi so với ta hiện tại đều chỉ mạnh không yếu...

Nhìn thấy Thần điện, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, đồng thời cảm xúc.

Tuy hắn là Tiên Quân đỉnh phong, nhưng thực lực chân chính so với Ngụy Thần bình thường chỉ mạnh không yếu, lại phối hợp Thần chi kiếm ý, Huyền Bối Quy… muốn đuổi theo cũng khó khăn, loại tốc độ này, vậy mà liên tục phi hành hơn sáu canh giờ mới nhìn thấy...

Chiều dài của Thông Thiên Kiều quả nhiên đáng sợ!

Đám người Khổng sư có thể thành công tiến vào bên trong, khẳng định cũng là thông qua cầu nối dài như vậy, tốc độ nhanh chóng, so với bản thân chỉ mạnh không yếu.

Cung điện to lớn, lơ lửng giữa không trung, lại như khảm nạm trong đêm tối, lại phi hành đại khái một phút, Trương Huyền mới đi đến trước mặt.

Kẹt kẹt!

Dường như cảm thụ có sinh mệnh đến, cửa chính cung điện chậm chạp mở ra.

Thân thể run rẩy, Trương Huyền đi vào.

Mới vừa vào cửa, cửa đại điện chậm rãi đóng lại, cung điện nguyên bản đen như mực, vô số bó đuốc trong nháy mắt thiêu đốt lên, chiếu sáng bốn phía.

Hô hô hô!

Xung quanh lóe ra mười thân ảnh, mỗi một cái khí tức trầm ổn, nhìn không ra sâu cạn!

Đều là cường giả Ngụy Thần cảnh!

Không hổ là Thần điện, ngoại giới khó gặp Ngụy Thần, ở đây vậy mà xuất hiện hai chữ số.

- Biết rõ Thần điện vây quét ngươi, lại còn dám đến nơi này, Trương Huyền, ngươi thật can đảm!

Ở trên vương tọa, hỏa diễm thiêu đốt, một thân ảnh đen kịt cao lớn bất ngờ xuất hiện, đứng ở trên hỏa diễm, tựa như từ trong lửa đi ra, áo dài che khuất dung nhan, thấy không rõ diện mạo, âm thanh băng lãnh, không mang theo tình cảm mảy may.

- Di Khí đại lục, thiên tài vô số, ta chỉ kỳ lạ là, vì sao theo đuổi không bỏ ta, chẳng lẽ bởi vì ta lĩnh ngộ Thần chi kiếm ý?

Loại tình huống này, Trương Huyền đã sớm đoán được, cũng không căng thẳng mà nhíu mày.

Từ khi đi tới Thượng Thương, hắn một mực rất biết điều, kết quả vẫn gặp phải Thần điện liên tục ba lần vây công, thực sự không rõ ràng được, đến cùng chuyện gì xảy ra.

- Thần chi kiếm ý?

Bóng người hừ lạnh:

- Chỉ bằng thứ này, còn không đáng Thần điện ra tay!

- Vậy vì cái gì...

Trương Huyền cau mày.

Bóng người nói.

- Ngươi chắc là từ Danh Sư đại lục tới!

- Ngươi biết Danh Sư đại lục?

Lông mày Trương Huyền giương lên.

- Ta muốn sống...

Cũng không giải thích, bóng người vung tay lên.

Rầm!

Mười vị Ngụy Thần cảnh lập tức vây quanh.

- Muốn bắt ta, không dễ dàng như vậy!

Đã dám đến Thần điện, liền biết khẳng định có nguy hiểm, Trương Huyền lùi lại, bàn tay lắc một cái.

Hô! Hô!

Trước đó ở Thông Thiên Kiều thu vào hai thi thể Ngụy Thần bất ngờ xuất hiện.

Ầm!

Chỉ thoáng cái liền nổ tung lên.

Trên đường tới, hắn đã phân ra tinh thần, luyện hóa hai thi thể thành Vô Hồn Kim Nhân.

- Hừ!

Lực lượng bùng nổ, còn không có triệt để lan ra, một tiếng hừ lạnh vang lên, ngay sau đó trong Thần điện quang mang lấp lánh, sau một khắc, lực lượng khuấy động ra liền bị giam cầm thành một đoàn, sau đó tiêu tán tại nguyên chỗ.

Trương Huyền sầm mặt lại.

Vốn cho rằng hai Ngụy Thần đồng thời tự bạo, chí ít có thể tranh thủ cho hắn một chút thời gian, không nghĩ tới trận pháp phòng ngự của Thần điện quá mạnh, chỉ thoáng cái liền hóa giải lực lượng.

- Trốn!

Bàn tay lắc một cái, Đồng Thường kiếm xuất hiện ở trong lòng bàn tay, Trương Huyền nhẹ nhàng vạch một cái, Thần chi kiếm ý tản mát ra, chém về phía môn hộ của Thần điện.

Đồng Thường kiếm vốn chỉ kém Ngụy Thần cảnh một bước, trên đường mượn linh khí thành công đột phá, phối hợp Thần chi kiếm ý, uy lực cực mạnh, cường giả Ngụy Thần cảnh phổ thông, ngay cả một chiêu cũng không tiếp nổi.

Đinh đinh đinh!

Kiếm khí rơi vào trên cánh cửa, phát ra âm thanh sắt thép giao kích, thậm chí ngay cả một bạch ấn cũng không lưu lại.

- Chẳng lẽ đại môn này cũng là pháp bảo Ngụy Thần cảnh?

Trương Huyền tràn đầy khó tin.

Ngụy Thần cảnh Đồng Thường kiếm, phối hợp Thần chi kiếm ý, cường giả như Hàn Kiếm Thu cũng không dám gánh kỳ phong, cái đại môn này bị một đòn, không chút tổn hại nào, dấu vết cũng không lưu lại, cấp bậc cao không dám tưởng tượng!

- Đừng vùng vẫy vô vị...

Dường như đã sớm biết hắn sẽ như vậy, cường giả Ngụy Thần cảnh vây chung quanh đồng thời cười một tiếng, đồng loạt ra tay.

Một tấm lưới lớn do tiên lực tạo thành, từ trên trời giáng xuống, thời gian nháy mắt, tất cả đường lui của Trương Huyền đều bị đóng kín.

- Vỡ!

Kiếm khí từ mũi kiếm tuôn ra, Trương Huyền vọt tới.

Hô!

Kiếm khí không có chút ngăn cản nào, phảng phất như lưới lớn không tồn tại, Trương Huyền chỉ cảm thấy trên người xiết chặt, bị trói chặt chẽ vững vàng, tiên lực trong cơ thể giống như bị giam cầm, lại không cách nào động đậy.

Thiên Đạo thư viện tiết lộ

dtv-ebook.com

- Giam cầm tu vi của hắn!

Thấy bị lưới lớn bao phủ, mọi người thở phào nhẹ nhõm, trong đó một vị Ngụy Thần cảnh đi tới trước mặt, ngón tay điểm tới Trương Huyền.

Một khi bị đánh trúng, tu vi toàn thân sẽ bị phong tỏa, lại không cách nào vận dụng.

- Đến hay lắm!

Trương Huyền hô khẽ.

Ba thanh trường kiếm không biết từ đâu bắn ra, diễn hóa kiếm pháp ảo diệu, trong nháy mắt từ giữa lưng đâm vào, nhẹ nhàng vạch một cái, người sau bị chém thành hai nửa.

Một kiếm chém giết đối phương, lưới lớn mất đi một tiết điểm lực lượng, tương đương với trận pháp thiếu một trận kỳ, lập tức xuất hiện rung chuyển.

Còn lại chín vị cường giả Ngụy Thần cảnh vội vàng quản thâu lực lượng, tính toán ổn định.

Động tác của bọn hắn nhanh, nhưng Trương Huyền càng nhanh, giống như cá bơi bỗng nhiên vọt tới, lập tức từ trong mắt lưới vọt ra, người trên không trung, liên tục điểm vài cái.

Trường kiếm trong tay hóa thành mưa kiếm đầy trời, đâm nhanh về phía một vị Ngụy Thần trong đó.

Đều là Ngụy Thần cảnh, có mạnh có yếu, thông qua lực lượng của lưới lớn, có thể nhẹ nhõm nhìn ra, vị này chính là yếu nhất trong chín người còn lại!

Đặt mình vào nguy hiểm, dẫn dụ Ngụy Thần thứ nhất mắc lừa, đi tới trước mặt, đánh lén giết đối phương, sau đó thừa dịp trận pháp hợp kích xuất hiện sơ hở, đánh lén một vị yếu nhất.

Chiến đấu thế nào, ở trước khi Trương Huyền ra tay cũng đã tính toán ổn thoả.

Không phải đã sớm chuẩn bị, làm sao có khả năng bất chấp nguy hiểm đi tới nơi này!

Phốc!

Bốn thanh trường kiếm phối hợp Thần chi kiếm ý, mang theo khí tức làm cho không người nào có thể chống lại, Ngụy Thần cảnh yếu nhất chớp mắt liền bị đâm xuyên lồng ngực, ngay sau đó cổ họng tê rần, đầu lâu rớt xuống.

Không nghĩ tới, một cái nháy mắt, bị một Tiên Quân liên tục chém giết hai đồng bạn, còn lại tám vị Ngụy Thần cảnh tức sắp nổ tung.

Thủ lĩnh ở bên cạnh, nhiều người như vậy vây công, còn tổn thương to lớn, quá xấu hổ.

Rầm rầm rầm!

Tám thủ chưởng đập xuống, không gian trong đại điện giống như bị đóng băng, sền sệt không cách nào động đậy, Trương Huyền gào lên một tiếng, muốn tế ra đám thú Huyền Bối Quy, lại phát hiện nơi này giống như Thông Thiên Kiều, túi thú sủng mở không ra.

Trên đầu gân xanh kéo căng, Đồng Thường Kiếm múa động, cùng thời khắc đó, một sợi dây xích xuất hiện ở phía trước, phối hợp một cây trường mâu, bỗng nhiên đâm tới chưởng ấn.

Ba vũ khí Ngụy Thần cảnh liên hợp cùng một chỗ, không gian xuất hiện vết rách đen kịt, như tảng đá rơi vào hồ nước, sóng nước khuấy động ra, không gian giam cầm bị giải phong.

- Đi xuống đi!

Hắn dùng hết toàn lực bổ ra không gian, lúc này mới phát hiện, một vị cường giả Ngụy Thần cảnh chẳng biết lúc nào đã đi tới trước mặt, bàn tay vỗ nhè nhẹ.

Bành!

Không kịp né tránh, đành phải tập trung lực lượng trong cơ thể tới ngực.

Nhưng chưởng lực của đối phương quá mạnh, chỉ thoáng cái, xương sườn gãy mất hai ba cái, cả người từ không trung rơi xuống.

Hai ba Ngụy Thần, thậm chí bốn năm cái, hắn cũng có thể ứng đối, nhưng mười vị Ngụy Thần, hơn nữa đều là võ sĩ Thần điện, cho dù chân khí tinh thuần, lý giải chiến đấu đạt đến cảnh giới cực kỳ cao minh, cũng chống lại không được.

Rơi xuống đất, khóe miệng Trương Huyền tràn ra máu tươi, muốn tiếp tục phản kháng, liền thấy một xích sắt bao phủ xuống, trói hắn bền chắc.

- Vũ khí Ngụy Thần cảnh?

Cảm nhận được xích sắt càng bao phủ càng chặt, thực lực bây giờ, căn bản không tránh thoát, Trương Huyền xiết chặt nắm đấm.

Cái xích sắt này giống như cái trước đó hắn luyện hóa, đã đạt đến Ngụy Thần, không phải tu vi hiện tại của hắn có thể tránh thoát.

- Mười người vây công, còn để ngươi giết hai cái, khó trách trước đó ta phái ra nhiều người như vậy, đều bị ngươi giết chết, không hổ là thiên tuyển giả, có thực lực vượt qua người thường!

Thân ảnh kia thản nhiên nhìn xem, cũng không có bởi vì vừa rồi bị chém giết hai thuộc hạ, mà cảm thấy đau lòng hoặc tức giận.

- Thiên tuyển giả?

Biết không thể chạy trốn, Trương Huyền không giãy dụa nữa, mà lặng lẽ vận chuyển chân khí khôi phục thương thế trong cơ thể, đồng thời nhíu mày.

- Không tệ, ngươi hẳn là thân có Thiên Đạo a!

Thân ảnh thản nhiên nói.

Thân thể Trương Huyền cứng đờ.

Sự tình hắn nắm giữ Thiên Đạo thư viện, chỉ có Lạc Nhược Hi biết, những người khác tất cả đều không biết rõ tình hình.

Vị trước mắt này có thể nói ra, chẳng lẽ thủ lĩnh Thần điện đáng sợ như vậy?

Hay thư viện không ẩn giấu được Thần Linh?

Vừa lĩnh ngộ Thần chi kiếm ý, Thần điện liền đến vây công, trước đó một mực cân nhắc có phải đối phương sợ bản thân trưởng thành, tới cướp đoạt chữ “Thần” hay không, hiện tại xem ra, đối phương kiêng kỵ không phải cái này!

Mạnh hơn lại có thể thế nào?

Tuỳ tiện hơn mười vị Ngụy Thần, coi như lĩnh ngộ Thần chi kiếm ý, khẳng định cũng không lấy được chỗ tốt!

Huống chi linh khí để cho người ta đột phá đến Ngụy Thần, Thần điện nắm giữ rất nhiều, cướp đi cũng không tính là gì, chân chính để cho bọn họ động thủ, chỉ sợ chính là thư viện!

Cho nên người tới vây giết mình, yêu cầu bắt người sống!

- Có phải kỳ quái, vì sao ta biết ngươi có Thiên Đạo hay không?

Thấy biểu lộ của hắn, thân ảnh kia nhẹ nhàng cười một tiếng.

Trương Huyền cũng không trả lời, mà lạnh lùng nhìn qua.

- Thiên tuyển giả, mới có loại thiên phú này, đi tới Di Khí đại lục, chưa tới một tháng liền từ Cổ Thánh tấn cấp đến Tiên Quân đỉnh phong, Ngụy Thần phổ thông cũng không thể chiến thắng!

Thân ảnh cũng không để ý, tự mình nói.

- Mới có loại mị lực này, để bốn đại tông môn xác lập ngươi là tông chủ, thả ra thành kiến môn hộ, liên hợp cùng một chỗ! Không biết ta nói đúng hay không?

Trương Huyền híp mắt lại:

- Ngươi muốn làm gì?

Thân ảnh nói.

- Có ít thứ, ngươi không có tư cách thu hoạch được, lưu ở trên người, sẽ chỉ mang đến tai hoạ, nên cho người xứng đáng a!

Nói xong hắn vẫy tay một cái.

Phần phật!

Ngụy Thần bốn phía đồng thời ra tay, Trương Huyền lập tức cảm thấy một cỗ lực lượng khổng lồ lao qua, bản thân bao vây ở bên trong, thân thể không tự chủ được lơ lửng, hướng một bên bay đi.

Bay không xa, rơi vào trên thềm đá, phía trước là đài tròn không lớn.

Trương Huyền sầm mặt lại:

- Đây là tế đàn Trục Tinh Cung? Ngươi bắt Đỗ cung chủ?

Thứ này, hắn ở trong tay Giang Dao nhìn thấy qua.

Chính là tế đàn của Trục Tinh Cung, bị Đỗ Thanh Diên cung chủ mang đi, Đỗ cung chủ biến mất không thấy gì nữa, hắn mới làm Tông chủ, giờ phút này tế đàn xuất hiện, chẳng lẽ Đỗ cung chủ bị đối phương bắt?

- Tế tự!

Chẳng muốn trả lời, bóng người quát khẽ một tiếng, vô số bảo vật rơi vào trên tế đàn, ngay sau đó một cô gái bất ngờ xuất hiện ở trong đại điện, trong miệng ca tụng ngôn ngữ đặc thù.

Trương Huyền nhìn lại nữ tử, chính là vị lúc trước Thần Dung Hoàng triệu hoán, Trục Tinh Cung tiền nhiệm cung chủ, Đỗ Thanh Diên!

Lúc này Đỗ Thanh Diên dường như không còn ý thức của mình, hai mắt nhắm nghiền, tế tự sử dụng ngôn ngữ từ trong miệng chảy ra, không có chút tình cảm nào.

Hừng hực!

Kèm theo ngôn ngữ, hỏa diễm trên tế đàn không ngừng thiêu đốt, trên Thần điện, một lỗ đen thật lớn chậm chạp xuất hiện, tựa như câu thông thế giới cao hơn, quỷ dị khó lường.

- Lên!

Đỗ Thanh Diên hô khẽ, Trương Huyền bay lên, nhẹ nhàng rơi vào trên tế đàn.

Hỏa diễm chui vào trong cơ thể, vốn cho rằng sẽ bị thiêu đốt, lại phát hiện không có chút nhiệt lượng nào, ngược lại có cảm giác ấm áp, hình như muốn cho linh hồn cùng thân thể hắn tách ra.

- Muốn làm gì?

Trương Huyền cau mày.

Tuy hắn nhìn qua tất cả thư tịch trong Trục Tinh cung, cũng biết rất nhiều về Dị Linh tộc tế tự, nhưng phương thức tế tự trước mắt chưa hề tiếp xúc qua, thậm chí nghe cũng không có nghe qua!

Bình thường tế tự là bảo vật, tế tự Thần Linh, sau đó thu hoạch được lực lượng cường đại hơn hoặc tin tức, mà trước mắt rõ ràng không phải.

Dường như coi hắn là tế phẩm, tiến hành mục đích không thể cho ai biết.

Xì xì xì!

Hỏa diễm ở trên người không ngừng thiêu đốt, Trương Huyền đang nghi ngờ, chỉ thấy cách đó không xa, vị thủ lĩnh Thần điện nguyên bản hình bóng phai mờ, dần dần trở nên ngưng thực.

- Đây là rút ra lực lượng của ta?

Đồng tử Trương Huyền co rụt lại.

Hắn rốt cuộc minh bạch mục đích đối phương tế tự.

Cũng không phải tế tự Thần Linh, cũng không phải thu hoạch được lực lượng mạnh hơn, mà là muốn lực lượng của mình, rút ra đến trên người đối phương, triệt để thay thế bản thân!

- Chẳng lẽ hắn biết ta nắm giữ Thiên Đạo thư viện, muốn thay thế tính mạng của ta?

Trương Huyền híp mắt lại.

Khó trách tên này cần tế đàn của Trục Tinh Cung, không tiếc cứng rắn cướp, xem ra là muốn mượn tế tự sinh ra lực lượng huyền diệu, thay thế bản thân, khống chế Thiên Đạo thư viện!

Mặc dù không biết nguyên lý của loại tế tự này là cái gì, nhưng cảm nhận được khí lực trong cơ thể không ngừng suy yếu, nói cách khác, đối phương vô cùng có khả năng thành công!

Ông!

Ngay thời điểm Trương Huyền cảm thấy thân thể bất cứ lúc nào cũng sẽ bị ngọn lửa thiêu đốt thành khói xanh biến mất, dây chuyền đột nhiên lóe ra hào quang chói sáng.

- Phốc!

Thân ảnh kia sắc mặt trắng nhợt, ngọn lửa dưới chân sáng tối chập chờn, xem ra bất cứ lúc nào cũng sẽ hủy diệt.

- Chuyện gì xảy ra?

Thân ảnh sầm mặt lại, vội vàng ngẩng đầu nhìn tới, bàn tay lăng không trảo một cái, đi tới trước Trương Huyền, bóp dây chuyền ở trong lòng bàn tay.

Xì xì xì!

- Ah

Tựa như bị lửa than thiêu đốt, trên người thân ảnh toát ra từng đạo khói đen.

- Đáng ghét

Lần nữa chộp tới mặt dây chuyền.

Liên tục mấy lần, đều tựa như bị tổn thương, để hắn không dám tiếp tục nữa.

- Ta không tin giết ngươi, còn trao đổi không được!

Thấy hỏa diễm trên tế đàn sắp thiêu đốt đến phần cuối, bất cứ lúc nào cũng sẽ dập tắt, còn không quyết định, lần tế tự này sẽ thất bại, thân ảnh tức giận hừ lạnh.

Hô hô!

Tám vị cường giả Ngụy Thần cảnh nhận được mệnh lệnh, đồng thời ra tay.

Trong nháy mắt, lực lượng tám người tập trung ở cùng một chỗ, hội tụ thành một đạo kiếm khí mạnh mẽ, thẳng tắp đâm tới cổ họng của Trương Huyền.

Một khi bị đâm trúng, không cần nghĩ, hắn phải chết không thể nghi ngờ!

Ầm ầm!

Đúng lúc này, cửa chính Thần điện bị một cỗ cự lực xung kích, trong nháy mắt mở ra, một bóng người bất ngờ xuất hiện trong điện, ngón tay điểm tới.

Bành!

Tám cường giả Ngụy Thần hội tụ thành kiếm khí lập tức tiêu tán, sắc mặt tám người trắng nhợt, máu tươi phun mạnh!

- Là ngươi…

Thân ảnh nhìn thấy bóng người đột nhiên xuất hiện kia, bỗng nhiên đánh xuống một chưởng.

Bóng người nghênh đón tiếp lấy.

Bành!

Hai cỗ lực lượng va chạm, hai người đồng thời lui về sau một bước.

Bóng người xông tới híp mắt lại, lăng không trảo một cái, Trương Huyền trên tế đàn bị một cỗ lực lượng bao phủ, đưa đến trước mặt của hắn.

- Đi!

Bóng người vỗ một cái, chưởng ấn to lớn khuấy động ở trong Thần điện, chặn lại tất cả Ngụy Thần cảnh vọt tới, mà bản thân hắn thì nhẹ nhàng run rẩy, mang theo Trương Huyền xông ra ngoài, thời gian nháy mắt liền biến mất ở trên Thông Thiên Kiều, không thấy tung tích.

- Đuổi theo!

Sau lưng vang lên âm thanh gào thét.

Khổng sư Trương Huyền gặp nhau

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

Tiếng gió gào thét bên tai, Trương Huyền chỉ cảm thấy cảnh tượng trước mắt không ngừng biến ảo, phong cảnh trước đó quen thuộc, mắt thường có thể thấy được nhanh chóng lùi về phía sau.

- Tốc độ thật nhanh...

Trong lòng chấn động, Trương Huyền híp mắt lại.

Người này mang theo một người, vậy mà tốc độ so với hắn còn nhanh hơn gấp bội.

- Coi như Ngụy Thần đứng đầu nhất, cũng không có khả năng nhanh như vậy... Chẳng lẽ hắn là Thần Linh?

Trước đó, Ngụy Thần ở hải vực Trục Tinh đảo bị hắn ép tự bạo, hắn đạt đến đỉnh phong nhất, nhưng so sánh với vị này, kém không biết bao nhiêu.

Đang nghi ngờ, bên tai vang lên thanh âm của đối phương.

- Ta còn không có đến Thần Linh, sở hữu tốc độ nhanh, là bởi vì Phiêu Miễu Ngoa!

Nói chuyện chính là người cứu hắn.

- Phiêu Miễu Ngoa?

Trương Huyền cúi đầu nhìn, quả nhiên thấy trên chân đối phương, một đôi giày kim sắc, không ngừng tỏa ra lực lượng đặc thù, để một bước kéo dài mấy chục cây số, tựa như thuấn di.

- Trấn tông chi bảo của Phiêu Miễu Tiên Tông... chẳng lẽ ngươi là...

Nghĩ đến một người, thân thể Trương Huyền cứng đờ.

Chỉ sợ cũng chỉ có hắn, mới có thể để cho thư viện không thể nhìn thấu.

- Quay đầu trò chuyện tiếp, Thông Thiên Kiều đã sớm thu hồi, không nhanh chút, vô cùng có khả năng hai chúng ta đều sẽ chết ở chỗ này...

Bóng người cười ha ha một tiếng, cũng không trả lời, ánh mắt ngưng trọng nhìn về phía trước.

- Sớm thu về?

Trương Huyền cúi đầu, quả nhiên nhìn không đúng, cầu nối dưới chân chậm rãi lùi về Thần điện, trong lòng chấn động, tràn đầy không hiểu:

- Thông Thiên Kiều... không phải xuất hiện một ngày ư? Lúc này mới bao lâu liền thu hồi?

Dựa theo quy luật trước kia, dưới tình huống bình thường đều sẽ xuất hiện một ngày, cũng chính là mười hai canh giờ.

Hắn dùng không đến bảy canh giờ tiến vào Thần điện, ở trong đó đợi chưa tới nửa canh giờ, làm sao sẽ trực tiếp lùi về?

Chẳng lẽ Thông Thiên Kiều xuất hiện cùng biến mất, không phải cố định, mà là vị Thần điện điện chủ kia có thể tùy ý thay đổi?

- Đã xuất hiện một ngày...

Bóng người cười khổ:

- Tốc độ thời gian trôi qua ở Thần điện, cùng ngoại giới khác biệt, có chênh lệch mười so một, chẳng lẽ ngươi không có phát hiện...

- Mười so một?

Vừa tiến vào Thần điện, liền gặp cường giả Ngụy Thần cảnh mai phục, căn bản không có dò xét thời gian, sau đó bị bắt lại đưa lên tế đàn... Cẩn thận nhớ lại, dường như tốc độ thời gian trôi qua của Thần điện cùng ngoại giới, quả thực có chút không giống.

Mười so một...

Giống như Thượng Thương cùng Danh Sư đại lục!

- Nghe nói thời gian ở Thần giới cùng Di Khí đại lục, cũng là mười so một! Thần điện cùng nó tương đồng!

Bóng người nói.

- Thì ra là thế...

Trương Huyền gật đầu.

Hắn ở Thần điện chiến đấu, tế tự, đợi tiếp cận nửa canh giờ, thời gian lưu tốc mười so một, còn kém không nhiều tiếp cận năm canh giờ, tính như vậy, Thông Thiên Kiều mở một ngày quả thực sắp tới.

- Tốt, tiên lực hộ thể, ta tiến hành xuyên qua không gian...

Thấy hắn hiểu được, bóng người không nói thêm lời, cười nhạt một tiếng, bàn chân bỗng nhiên bước ra.

Tốc độ cả người lập tức đạt đến cực hạn, không gian trước mắt trở nên kỳ quái.

Tê lạp!

Không gian vỡ ra, Trương Huyền chỉ cảm thấy áp lực cực lớn, từ bốn phía nghiền ép tới, sắp ép hắn thành mảnh vỡ.

Răng rắc!

Thân thể bị lách vào thành bánh thịt, tinh thần khẽ động, vội vàng khôi phục lại.

Hô!

Áp lực biến mất, Trương Huyền thở hổn hển, lúc này mới phát hiện, đã rời Thông Thiên Kiều, xuất hiện ở một cung điện khổng lồ.

- Đây là nơi nào?

Đứng thẳng người, Trương Huyền nghi ngờ.

Hắn có thể thấy được, tuy nơi này vẫn ở Thượng Thương, nhưng không ở bất kỳ chỗ nào của Di Khí đại lục, phảng phất như nhảy ra đại lục cùng hải dương, ở trong một không gian gấp.

- Đây là tổng bộ Thông Thần điện...

Bóng người cười cười, xoay người lại.

Lúc này Trương Huyền mới nhìn rõ ràng dung mạo của đối phương, cùng vị kia ở Danh Sư đại lục, tất cả Danh Sư đường cung phụng giống nhau như đúc, thân hình cao lớn, ba chòm râu, ánh mắt mang theo trách trời thương dân.

- Hậu bối Trương Huyền, bái kiến Khổng sư!

Trong lòng chấn động, Trương Huyền hành lễ.

Trước đó cũng đã đoán được, tận mắt nhìn đến dung mạo cùng khí tức, mới xác nhận xuống.

Không phải người khác, chính là vạn thế chi sư sáng lập Danh Sư đường, dựa vào sức một người, đuổi Dị Linh tộc đi cứu vô số nhân tộc!

Gặp qua nhiều lần linh hồn ấn ký, đây là lần đầu tiên nhìn thấy chân nhân.

Không nghĩ tới so với trong tưởng tượng càng thêm ôn hoà, cho người ta một loại cảm giác ấm áp.

- Đứng lên đi!

Cười cười, Khổng sư đưa tay đỡ hắn dậy, nhìn lại:

- Danh Sư đường còn tốt không?

- Còn tốt, tất cả tuân theo quy định lúc trước Khổng sư lưu lại, lấy bảo vệ nhân tộc làm nhiệm vụ của mình...

Trương Huyền nói rõ tình huống Danh Sư đường một lần.

- Ừm!

Khổng sư vuốt râu:

- Nhân loại chỉ có liên hợp cùng một chỗ, mới có thể chống lại những chủng tộc khác, sừng sững ở đỉnh thế giới! Ta sáng lập Danh Sư đường, ý nghĩa là vì người người như rồng, hiện tại xem ra, cũng không khiến ta thất vọng!

Người người như rồng, thực sự quá khó khăn.

Nhưng Danh Sư đường, truyền đạo giải thích nghi hoặc, hữu giáo vô loại, chỉ cần tồn tại, sớm muộn gì cũng có một ngày, nhân tộc sẽ trở nên càng thêm cường đại.

- Đúng vậy, hiện tại Dị Linh tộc cũng đã ngoan ngoãn trở lại cổ chiến trường, nếu không ra...

Trương Huyền nói tình huống Dị Linh tộc một lần.

Nghe hắn nói xong, Khổng sư mỉm cười nhìn qua:

- Ngươi có phát hiện, người Trục Tinh đảo, cùng Dị Linh tộc giống nhau y hệt hay không?

- Có!

Trương Huyền cũng không phủ nhận.

Điểm ấy, vừa tới Trục Tinh Cung liền phát hiện.

Khổng sư nói.

- Thật ra thì, Dị Linh tộc cùng người Trục Tinh đảo, đồng căn đồng nguyên... Đều là bị Thần Linh vứt bỏ!

- Bị Thần Linh vứt bỏ?

Trương Huyền nhíu mày:

- Đám người Lăng Vân Kiếm Các không phải nói, bọn họ là bị vứt bỏ Thần Linh ư?

Năm đại tông môn quản lý tu luyện giả, đều nói mình là bị Thần Linh vứt bỏ, người Trục Tinh đảo là thổ dân, làm sao đến trong miệng Khổng sư, người Trục Tinh đảo mới như vậy?

Khổng sư cười nói:

- Năm đại tông môn chỉ là tìm cho mình cái xuất thân tốt mà thôi! Nếu như bọn họ là Thần Linh vứt bỏ, vì sao chỉ có Trục Tinh Cung có thể thông qua tế tự, câu thông Thần giới, mà bọn họ làm không được?

- Cái này...

Trương Huyền sững sờ.

Trước đó thật đúng là không nghĩ tới chuyện này, vừa nói như vậy, quả thực có đạo lý.

Nếu như năm đại tông môn là bị Thần Linh vứt bỏ, vì sao bọn họ không cách nào câu thông Thần giới, ngược lại Trục Tinh Cung bị bọn họ gọi là thổ dân có thể làm được?

Khổng sư lắc đầu nói.

- Người người đều hi vọng bản thân có xuất thân tốt, dần dà, giả liền truyền thành thật, thật cũng truyền thành giả, thật thật giả giả, ai có thể phân biệt rõ ràng!

Trương Huyền lặng im.

Ai được thiên hạ, đều sẽ tuyên dương một phen, vương quyền Thần trao, đủ loại thần thoại kỳ quái đồn thổi, để hiển lộ rõ ràng bản thân là chân mệnh thiên tử.

Di Khí đại lục cũng như vậy.

Năm đại tông môn khoe khoang bản thân là Thần Linh vứt bỏ, thời gian lâu dài, hậu nhân đều tin tưởng.

Ngược lại chân chính bị Thần Linh vứt bỏ, biến thành “thổ dân” trong miệng bọn họ...

- Nếu là Thần Linh, tại sao lại có sát lục chi khí mạnh như vậy...

Trương Huyền hiểu được, không rầu rĩ ở vấn đề này, mà nghi ngờ hỏi.

Ai là chính chủ, đối với hắn mà nói không có gì cần xoắn xuýt, dù sao hắn đều không thuộc về hai bên, chỉ là khách qua đường Thượng Thương mà thôi!

- Có lẽ liên quan đến Thần giới... không phải là chúng ta có thể thảo luận!

Khổng sư lắc đầu.

- Vâng!

Trương Huyền lại không hỏi thăm, lần nữa nhìn qua:

- Ta còn có chuyện không hiểu, hi vọng Khổng sư có thể giúp đỡ giải đáp nghi vấn!

- Mời nói!

- Khổng sư ngươi... Đi tới Thượng Thương đã mấy ngàn năm, chẳng lẽ một mực không có phá vỡ không gian, đi vào Thần giới?

Đây là địa phương hắn nghi ngờ nhất.

Thiên phú và năng lực của Khổng sư, so với hắn còn cường đại hơn không biết gấp bao nhiêu lần.

Mình tới chưa tới một tháng, liền cách Ngụy Thần chỉ kém một bước, bất cứ lúc nào cũng sẽ đột phá, vị vạn thế chi sư trước mắt này, làm sao có thể còn một mực ở lại chỗ này, không cách nào rời đi?

- Thần giới... không đơn giản như ngươi tưởng tượng! Hơn nữa, lúc trước ta lẻ loi một mình xông vào Thần điện, cùng Thần Linh giao thủ, mặc dù từ Thông Thần điện đoạt được chữ ‘Thần’, nhưng cũng bị trọng thương, ngủ say đến trước đây không lâu mới thanh tỉnh lại!

Dừng một chút, Khổng sư dường như không nguyện ý nói nhiều chuyện lúc trước.

- Nếu như không tiện nói tỉ mỉ, ta liền không hỏi...

Trương Huyền tiếp tục nói:

- Khổng sư, trước đó ngươi cho ta một lệnh bài có thể ở Thông Thần điện mua sắm bất kỳ đồ vật gì, vì sao ta vừa sử dụng, liền gặp phải cường giả Thần điện vây giết?

Đây là khúc mắc lớn nhất trong lòng của hắn.

Nếu như không hỏi rõ ràng, cho dù vị trước mắt này là Khổng sư hắn bội phục, cũng khẳng định không thể thản nhiên tin tưởng.

- Nói đến chuyện này, là ta sơ sẩy...

Trên mặt Khổng sư lộ ra ý xin lỗi:

- Thời gian ta ngủ say quá lâu, Thông Thần điện vận chuyển mấy ngàn năm, đã sớm bị Thần điện thẩm thấu, không ít người quy thuận Thần điện, nhưng mặt ngoài là không thể nhận ra! Lúc trước đưa cho ngươi lệnh bài, là một thuộc hạ ta tín nhiệm luyện chế thành, không nghĩ tới hắn đã sớm là người của Thần điện! Sau khi biết chuyện này, ta đã xử tử hắn. Những ngày này, một mực dò xét nội gian trong Thông Thần điện, cho nên mới không có đi qua tìm ngươi, nếu không biết ngươi từ Danh Sư đại lục tới, khẳng định đã sớm đi qua!

Trương Huyền hiểu được.

Xem ra giống như trước đó suy đoán, đối phương cũng là mơ mơ màng màng.

- Ngươi bây giờ thân kiêm bốn đại tông môn tông chủ, chắc hẳn cũng biết sự tình ta mượn dùng bảo vật của Huyền Kính Môn cùng Phiêu Miễu Tiên Tông!

Khổng sư nói.

Trương Huyền gật đầu.

- Ta mượn dùng những bảo vật này, có tính toán của mình, muốn loại bỏ Thần điện thống trị! Cũng không phải vì tư dục, giống như ta hiện tại mang Phiêu Miễu Ngoa, nếu không phải nó, muốn cứu ngươi từ Thần điện ra, khẳng định không làm được! Trấn tông chi bảo của sáu đại tông môn, dù ngay cả Ngụy Thần cảnh cũng không đạt tới, nhưng ẩn chứa vô số ý niệm, uy lực không tầm thường.

Khổng sư giải thích.

Trương Huyền giật mình.

Náo loạn nửa ngày, tất cả đều là hiểu lầm.

Khổng sư vẫn là Khổng sư, vạn thế chi sư.

- Ngươi muốn biết, hắn là đều biết, hiện tại ta cũng có chuyện muốn nói cho ngươi!

Thấy hắn không hỏi thăm nữa, vẻ mặt Khổng sư nghiêm túc nhìn lại, bàn tay vung vẩy, trận pháp bốn phía vận chuyển, triệt để ngăn cách khí tức:

- Ngươi có biết... Ngươi bây giờ đã đại họa lâm đầu, không còn sống bao lâu nữa hay không!

Đệ nhất danh sách

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

- Đại họa lâm đầu?

Trương Huyền tràn đầy khó tin.

Nhiều nhất là Thần điện muốn giết hắn, làm sao lại đại họa lâm đầu?

- Không sai!

Chắp hai tay sau lưng, trong mắt Khổng sư chợt lóe sáng:

- Trong cơ thể ngươi, hắn là nắm giữ một bộ phận Thiên Đạo a!

- Ngươi...

Trương Huyền chấn động.

Thiên Đạo Thư Viện là vật bí ẩn nhất của hắn, ngày hôm nay trước bị thủ lĩnh Thần điện phát giác, giờ phút này lại bị Khổng sư nói ra, phảng phất như cơ mật lớn nhất, triệt để hiện ra ở trước mắt người đời, để hắn nhịn không được mày nhăn lại.

- Ta làm sao biết được có đúng không?

Thấy bộ dáng của hắn, Khổng sư cười cười:

- Không cần khẩn trương! Thật ra thì... ta giống như ngươi, cũng đã nhận được một bộ phận Thiên Đạo!

- Khổng sư, cũng đã nhận được thư viện...

Con mắt Trương Huyền trợn tròn.

Danh Sư đại lục, thời điểm biết được cuộc đời của Khổng sư, liền suy đoán qua, đối phương có phải cũng giống như mình, đạt được một thư viện khác, cho nên mới có thể tu luyện ra Thiên Đạo công pháp hoàn mỹ, tiến bộ so với mình còn muốn nhanh.

- Thư viện?

Khổng sư sững sờ:

- Không phải, ta được năng lực Thiên Đạo thời không, còn gọi là Thiên Đạo trật tự!

- Thiên Đạo trật tự?

- Vũ trụ vạn vật, thiên địa đại đạo, trời mọc trời lặn, trăng tròn thì khuyết. Chỉ cần có sinh mệnh, nhất định phải có trật tự tồn tại, mà thời gian, không gian chính là trật tự căn bản nhất, cơ sở nhất.

Khổng sư gật đầu.

Sinh mệnh muốn sống sót, nhất định phải có không gian cùng thời gian, đây là pháp tắc thứ nhất tạo dựng toàn bộ thế giới.

Khó trách Khổng sư tạo ra pháp bảo Xuân Thu đại điển, ẩn chứa thời gian pháp tắc, lại có không gian pháp tắc, cho dù ở trong thư viện, cũng có thể hình thành vị trí tu luyện đặc thù, xem ra liên quan đến đối phương nói.

- Thiên Đạo trật tự”.

Có thời gian cùng không gian, tất cả mới có thể trở nên ngay ngắn trật tự, tất cả mới có thể thuận theo tự nhiên phát triển, mà không xuất hiện hỗn loạn.

Không có hai thứ này, nhiều nhất chỉ là Hỗn Độn mà thôi!

Trước đó, thấy lực lượng huyết mạch của Khổng Thi Dao là một lời thành quy tắc, vạn pháp tới đi theo mình còn kỳ lạ, Khổng sư lĩnh ngộ đến cùng là cái gì, nghe được giờ mới hiểu.

Thì ra là thế!

Có trật tự, mới sáng lập Danh Sư đường, loại địa phương chuẩn mực trật tự, truyền thụ trật tự này.

Mới để cho toàn bộ nhân tộc tự động phát triển, vài vạn năm kiên trì, chủng tộc mạnh mẽ như Dị Linh tộc cũng khó mà vượt qua.

- Có trật tự, mới có quy củ, mới có thể tu luyện càng tốt!

Thấy hắn hiểu được, Khổng sư gật gật đầu, nghi ngờ nhìn qua:

- Ngươi được Thiên Đạo, chẳng lẽ không phải tự động? Mà là thư viện? Cái thư viện gì?

Mặc dù rõ ràng đối phương cũng giống như mình, nắm giữ một bộ phận Thiên Đạo, nhưng Thiên Đạo cuồn cuộn, bao la, cụ thể là bộ phận nào cũng không biết.

- A, ta hiểu rồi... Tuy nói là thư viện, nhưng nếu như đoán không sai, chắc là... Thiên Đạo có thiếu!

Trầm tư một chút, Trương Huyền gật đầu.

Thời điểm kích hoạt thư viện, trong đầu liền xuất hiện qua âm thanh Thiên Đạo có thiếu!

Bởi vì có loại năng lực này, thư viện mới có thể nhìn ra vạn vật thiếu hụt, hơn nữa tìm tới con đường chính xác, kèm theo hắn đi xa như vậy, một mực đi đến ngày hôm nay.

- Thiên Đạo trật tự, Thiên Đạo có thiếu...

Khổng sư giật mình:

- Thì ra là thế!

- Khổng sư vừa nói, ta đại họa lâm đầu, không còn sống lâu nữa... Chẳng lẽ liên quan đến thư viện?

Trương Huyền nói.

- Không sai!

Khổng sư gật đầu:

- Đạt được một bộ phận Thiên Đạo, là cơ duyên lớn lao, cũng là sự tình tu luyện giả khát vọng nhất, nhưng ngươi có nghĩ tới hay không, dùng lâu có thể sẽ bị Thiên Đạo xâm nhập, cuối cùng trở thành một bộ phận của Thiên Đạo?

Trương Huyền sửng sốt.

Loại chuyện này, còn chưa hề nghĩ tới.

Chẳng qua, kèm theo thời gian tu luyện càng lâu, hắn thật phát hiện, đối với thư viện ỷ lại càng ngày càng mạnh, còn hiện tại, không có Thiên Đạo công pháp, cũng không biết nên tu luyện như thế nào!

Chẳng lẽ đây là bị Thiên Đạo xâm nhập?

- Thiên Đạo, số mệnh, đều có nhân quả, có thể có được một bộ phận Thiên Đạo, cấp tốc tấn cấp tu vi, để thực lực bạo tăng, khẳng định cũng có chỗ tai hại! Nếu như không nhìn lầm, ngươi tu luyện đều là Thiên Đạo công pháp!

Khổng sư nhìn qua, ánh mắt nghiêm túc:

- Tu luyện tới Tiên Quân đỉnh phong, có phát hiện trong cơ thể một mực ẩn chứa một đoàn khí thể đen thui? Thiên Hỏa, lôi đình, thậm chí tiên lực cũng không thể khu trừ?

Trương Huyền sửng sốt một chút, gật đầu:

- Có! Chẳng lẽ đây là ý niệm ngươi lưu lại Danh Sư đại lục, từng nói đồ vật này giấu ở trong thai độc?

Lúc trước, sử dụng Thiên Hỏa thiêu đốt, giải quyết Tiên Thiên thai độc, nhưng trong cơ thể lưu lại một đoàn khí thể, bất kể nung như thế nào, cũng đuổi không xong.

Vốn còn có chút lo lắng, nhưng tới nay không có xuất hiện bất kỳ thay đổi, cũng không có để thân thể xuất hiện biến cố, dần dà liền yên lòng, không tiếp tục để ý.

Giờ phút này, Khổng sư nhắc tới, nhất thời nghĩ lại.

Dường như đạo ý niệm hắn lưu ở Danh Sư đại lục kia, từng đặc biệt nhắc nhở qua một câu, chỉ bất quá, cuối cùng không có nói tỉ mỉ mà thôi.

Vẻ mặt Khổng sư nghiêm túc nói.

- Không sai, ngươi bây giờ nhìn một chút, đạo khí thể màu đen này, cùng thời điểm vừa nhìn thấy, có gì khác biệt?

- Khác biệt?

Tinh thần nội thị, Trương Huyền nhìn kỹ, một lát sau thân thể cứng đờ:

- Hình như... Thể tích so với trước kia càng lớn hơn, hơn nữa không còn là màu đen, mà là... Tối tăm mờ mịt!

Trước đó khí thể chỉ tầm một chỉ, quá mức bé nhỏ, nhìn cũng không quá cẩn thận, cho nên cảm giác là màu đen, hiện tại tăng lên tiếp cận gấp đôi, giống như tiểu xà, xoay quanh ở trong người, màu sắc cũng nhìn rõ ràng, màu sắc tối tăm mờ mịt.

- Đúng, chính là loại màu sắc này!

Khổng sư gật đầu:

- Ngươi có thể phát giác chỗ khác biệt của nó không?

Trương Huyền lắc đầu.

Thứ này ở trong người tồn tại thời gian rất lâu, một mực không hiểu nổi cụ thể là cái gì, tự nhiên không có phát giác khác biệt, dù sao đối với hắn tu luyện, cùng chân khí di động, không có chút ảnh hưởng nào, cũng không cảm giác được sẽ sinh ra tổn thương đối với thân thể.

- Ngươi vận dụng năng lực 'Thiên Đạo có thiếu' thử một chút... Nhất định phải tập trung tinh thần, chú ý đạo khí thể màu xám kia!

Khổng sư nói.

- Cái này... được!

Chần chờ một chút, Trương Huyền ngẩng đầu nhìn sang trận pháp Khổng sư bố trí, đồng thời trong óc hô khẽ "Thiếu hụt!"

Hô!

Thư viện chấn động, một quyển sách xuất hiện, ghi chép trận pháp thiếu sót.

Tuỳ ý nhìn lướt qua, Trương Huyền không khỏi cảm xúc.

Vị trước mắt này lý giải trận pháp quả nhiên mạnh mẽ, tiện tay sắp đặt, liền đạt đến cấp bậc Thiên Đạo, một chút thiếu hụt cũng không có, cho dù là mình bây giờ cũng không làm được.

- Thế nào, lại nhìn khí thể có biến hóa gì không...

Khổng sư nói.

Trương Huyền vội vàng nhìn sang khí thể, nhíu mày:

- Không biến hóa... Không đúng, hình như tăng thêm một tia, trở nên càng thêm cường đại...

Khí thể màu xám trong tầm mắt, ở vừa rồi sử dụng thư viện, tăng lên một tia, dù nhỏ yếu hầu như không nhìn thấy, nhưng lấy thực lực của hắn bây giờ, còn có thể phát giác được không đúng.

- Không sai, chắc là tăng lên...

Khổng sư gật đầu:

- Mỗi lần ngươi vận dụng Thiên Đạo có thiếu một lần, sẽ sinh ra một tia khí lưu như vậy, để nó từ từ tăng thêm!

Trương Huyền sửng sốt:

- Vì sao trước kia ta không phát giác?

Nếu là như vậy, vì sao trước đó không có phát giác được?

Tu vi đi đến loại cảnh giới như hắn, đối với thân thể biến hóa rất nhỏ cũng như lòng bàn tay, dựa theo tình huống bình thường, hắn là có thể phát hiện.

Khổng sư nói.

- Võ đạo, vũ khí ở Danh Sư đại lục cực kỳ nhỏ yếu, cho dù sử dụng năng lực Thiên Đạo có thiếu, sinh ra khí thể màu xám cũng sẽ không quá nhiều, nhưng nơi này khác biệt, kèm theo đồ vật cấp bậc càng ngày càng cao, sinh ra tác dụng phụ cũng sẽ càng lúc càng lớn! Trước đó không phát hiện được bình thường, nhưng một khi tiếp xúc đến Ngụy Thần, thậm chí đi vào Thần giới, tác dụng phụ sẽ nổi bật ra!

Giống như ngựa kéo xe, kéo xe trống không cảm thấy cái gì, sẽ không sinh ra quá nhiều tác dụng phụ, kèm theo xe càng nặng, thể lực tự nhiên tiêu hao càng nhanh.

Bảo vật ở Thượng Thương, bất luận một cái nào cũng mạnh hơn Danh Sư đại lục, dùng thư viện giám định, tiêu phí lực lượng càng lớn, sinh ra khí thể màu xám tự nhiên cũng tăng lên.

- Cái này... khí thể kàu xám kia, sẽ trí mạng?

Trương Huyền run lên.

- Trí mạng thì cũng thôi!

Khổng sư cười khổ lắc đầu:

- Sợ là sợ thứ này ở trong người càng tích tụ càng nhiều, hơn nữa không cách nào khu trừ, dần dà sẽ thay thế ngươi, cuối cùng để ngươi biến thành một bộ phận Thiên Đạo, mất đi ý thức bản thân!

Thân thể Trương Huyền cứng ngắc.

Khí thể màu xám này đến cùng là cái gì, trước đó không thèm để ý thì cũng thôi, giờ phút này nghe Khổng sư nói, thật là có khả năng!

Cái đồ chơi này không cách nào khu trừ, kèm theo thời gian trôi qua, khẳng định sẽ ở trong cơ thể càng tích tụ càng nhiều, cuối cùng dẫn đến cả người hắn sẽ cùng thư viện dung hợp lại, cuối cùng biến thành Thiên Đạo không có tình cảm, không có ý thức.

Thật muốn như vậy, cùng chết khác nhau ở chỗ nào?

- Chẳng lẽ, Khổng sư ngươi...

Vội vàng nhìn qua.

Vị trước mắt này, cũng giống như mình, nắm giữ một bộ phận Thiên Đạo, cũng chính là Thiên Đạo trật tự, đã như vậy, có thể cũng giống như hắn, bị khí thể màu xám quấy nhiễu, không cách nào khu trừ hay không?

- Không sai, trước đó ta cũng giống như ngươi, không cách nào khu trừ, suýt chút nữa mất đi ý thức bản thân... May mà ta sớm phát hiện, thành công giải quyết!

Khổng sư gật đầu.

- Giải quyết?

Trương Huyền ôm quyền khom người:

- Còn xin Khổng sư nói cho phương pháp giải quyết, nếu như có thể giải quyết tai hoạ ngầm này, Trương Huyền vô cùng cảm kích!

Năng lực của thư viện là tốt, có thể để cho hắn tu luyện càng nhanh, sức chiến đấu mạnh hơn, nhưng nếu bởi vậy mất đi tính mạng mà nói, đánh chết cũng phải giải quyết!

Xem ra trước khi giải quyết triệt để khí thể màu xám, trong thời gian ngắn là đừng có dùng thư viện.

- Rất đơn giản!

Khổng sư nhìn qua:

- Chỉ nhìn ngươi có nguyện ý, cam lòng bỏ đi hay không!

- Chỉ cần có thể giải quyết tai hoạ ngầm, chuyện gì cũng nguyện ý!

Trương Huyền gật đầu.

- Vậy là tốt rồi, nói trắng ra thì cũng không khó... nguyên nhân chủ yếu sinh ra khí thể màu xám, là bởi vì là nhân loại, nhưng tay nắm Thiên Đạo, vi phạm với quy tắc!

Khổng sư híp mắt lại:

- Chỉ cần ngươi tách thứ này, cũng chính là thư viện trong miệng ngươi ra ngoài, tự nhiên không còn nguy hiểm đến tính mạng!

Khổng sư hắc hóa

dtv-ebook.com

- Tách thư viện ra?

- Không sai, Thiên Đạo, không phải sức người có thể khống chế, không nghĩ biện pháp tách ra, để nó một mực tồn tại ở trong cơ thể, sớm muộn gì cũng sẽ trở thành khôi lỗi của đối phương!

Khổng sư nói.

- Giống như ngươi lĩnh ngộ rõ ràng là 'Thiên Đạo có thiếu', vì sao tu luyện công pháp lại không có thiếu hụt? Cái này rất rõ ràng chính là thiếu hụt lớn nhất!

Trương Huyền sửng sốt.

Đúng vậy a!

Rõ ràng Thiên Đạo có thiếu, Thiên Đạo cũng có thiếu hụt, vì sao hắn tu luyện công pháp, là không có thiếu hụt?

Cái này hiển nhiên là vấn đề.

- Không đúng... Hiện tại không thiếu sót, không có nghĩa là về sau không có thiếu sót, thế giới khác không thiếu sót...

Trong lòng hơi động, một ý nghĩ xông ra.

Trước đó bởi vì cái này, hắn tẩu hỏa nhập ma qua một lần, là Lạc Nhược Hi cho dây chuyền cứu một mạng.

Cái gọi là hoàn mỹ, chỉ hạn chế ở một thế giới mà thôi, tấn cấp đến thế giới càng cao, pháp tắc khác biệt, cái gọi là thiếu hụt, tự nhiên liền không

giống với lúc trước.

Cho nên hắn tu luyện công pháp hoàn mỹ, cũng không phải thật sự hoàn mỹ, chỉ là trong thế giới này, càng phù hợp Thiên Đạo hơn mà thôi.

Cũng không nói ra những lời này, Trương Huyền hỏi:

- Chẳng lẽ... Khổng sư ngươi, đã tách Thiên Đạo trật tự từ trong cơ thể ra?

- Không sai, ta đã bóc nó ra, giống như lúc trước bỏ qua Thiên Nhận Danh Sư, có bỏ mới có được, có bỏ qua, mới có thể bước vào cảnh giới cao hơn!

Ánh mắt Khổng sư thản nhiên, lần nữa nhìn qua:

- Thế nào, lựa chọn ra sao, ngươi hắn rõ ràng!

Trương Huyền lặng im.

Lúc trước nếu như không bỏ qua thân phận Thiên Nhận Danh Sư, không có khả năng xung kích Cổ Thánh thành công, bước vào cảnh giới cao hơn, nắm giữ thực lực bây giờ.

Chẳng lẽ đối phương nói là sự thật?

Chỉ có bỏ qua thư viện, mới có thể đi càng xa, không bị Thiên Đạo hạn chế?

Trương Huyền hỏi:

- Thư viện cùng tinh thần nối liền một chỗ, làm sao mới có thể bỏ qua?

Thiên Đạo Thư Viện, cùng linh hồn hắn dung hợp lại với nhau, cho nên Vu Hồn cũng có thể vận dụng thư viện, điều tra thiếu hụt... Linh hồn là có thể chia cắt, nhưng thư viện vẫn tồn tại như cũ, làm sao bỏ qua?

- Ta từng bỏ qua, biết làm cái gì!

Khổng sư cười cười:

- Nói đến khó khăn, trên thực tế cực kỳ đơn giản, cần thủ đoạn tế tự!

- Ngươi nói là... giống như thủ lĩnh Thần điện kia, thủ đoạn giống nhau?

Trương Huyền nói.

- Phải!

Khổng sư gật đầu:

- Phương pháp này, là lúc trước ta sử dụng khi thoát ly Thiên Đạo trật tự, người Thần điện chắc là biết, cho nên muốn từ trong tay ngươi, lấy đi Thiên Đạo có thiếu...

- Thiên Đạo đã có sơ hở cùng thiếu hụt lớn như vậy, vì sao hắn còn cướp đoạt ta?

Trương Huyền nói.

Khổng sư mới nói, Thiên Đạo đặt ở trên người, cuối cùng sẽ cho người mất đi bản thân, biến thành một bộ phận trong đó, nhóm người mình thoát ly cũng không kịp, vì sao Thủ lĩnh Thần điện tiêu phí đánh đổi như vậy cũng muốn lấy được?

- Không chiếm được, kiểu gì cũng sẽ cho rằng rất tốt, hơn nữa... Mỗi người theo đuổi khác biệt! Ngươi, ta, theo đuổi là thiên địa đại đạo chân chính, đi vào Thần giới, trở thành một phương chúa tể, mà đối phương hi vọng chỉ làm tốt chủ nhân Thần điện, ánh mắt khác biệt, lòng dạ cũng khác biệt.

Khổng sư giải thích.

- Này ngược lại cũng phải!

Trương Huyền gật đầu.

Một người bố cục khác biệt, về sau thành tựu khẳng định cũng khác biệt.

Bố cục lớn, thành tựu sẽ càng lúc càng lớn, bố cục tiểu, cuối cùng sẽ chỉ nhận hạn chế bản thân, không có cách nào đi càng xa.

- Tách Thiên Đạo Thư Viện ra, cần tế đàn, nhưng bây giờ tế đàn ở trong tay Thần điện... Ta sợ không dễ hoàn thành!

Cảm xúc xong, Trương Huyền cau mày.

Đã dùng phương pháp giống Thủ lĩnh Thần điện, liền cần dùng tế đàn Trục Tinh Cung, cùng Đỗ Thanh Diên cung chủ tới tiến hành tế tự.

Giờ phút này hai loại đều bị Thần điện khống chế, cái gọi là thoát ly, trong thời gian ngắn hẳn không làm được.

- Cái này ngươi không cần lo lắng, nhìn một chút đây là cái gì...

Khổng sư nhẹ nhàng cười một tiếng, bàn tay lắc một cái.

Trong đại điện, lập tức xuất hiện một tế đàn, yên tĩnh lơ lửng giữa không trung.

- Ngươi lấy tế đàn ra?

Trương Huyền tràn đầy khó tin.

Đối phương một chiêu chặn lại tám vị Ngụy Thần tấn công, cứu bản thân không nói, lại còn thuận tiện lấy tế đàn đi... Phần thực lực này, quả thực khủng bố!

- Chỉ có tế đàn còn không được, không có Đỗ cung chủ tế tự là không làm được!

- Phương pháp tế tự của Đỗ cung chủ, lúc đầu ta từng đặc biệt học qua, thậm chí so với nàng còn muốn trôi chảy!

Khổng sư cười nói.

- Vậy được, hiện tại bắt đầu!

Trương Huyền gật đầu.

- Ừm!

Khổng sư lên tiếng, bàn tay nhẹ nhàng phất một cái, một đống bảo vật rơi vào trên tế đàn, trải qua ngôn ngữ tế tự tối nghĩa, giống như Thần điện, một đám lửa bất ngờ sinh ra.

- Đi qua đi...

Làm xong những cái này, Khổng sư nói.

Trương Huyền gật đầu, thẳng tắp bay về phía tế đàn, mới bay không bao xa, âm thanh Khổng sư vang lên:

- Trước không vội, ngươi cho ta dây chuyền trước ngực...

- Mặt dây chuyền?

Trương Huyền dừng lại.

- Vừa rồi thời điểm Thần điện tế tự, ta thấy được, dây chuyền của ngươi có chút kỳ quái, ngăn lại thư viện, không cho nó rời đi thân thể của ngươi, ta trước giúp ngươi bảo vệ, đợi ngươi thoát ly thư viện, lại trả lại cho ngươi !

Khổng sư nói.

- Cũng được...

Trương Huyền không có quá nhiều do dự, mở dây chuyền ra, tiện tay ném tới.

Nhận lấy dây chuyền, mắt Khổng sư sáng lên, mỉm cười, thu vào trữ vật giới chỉ, tiếp tục nói:

- Xin mời!

Đi về phía trước một bước, Trương Huyền lần nữa ngừng lại, lộ ra một tia lo lắng:

- Mất đi thư viện, ta không có sao chứ?

Thư viện đã cùng hắn dung hợp lại với nhau, tuy đối phương lời thề son sắt, nhưng hắn vẫn không yên lòng.

- Nhìn bộ dáng ta bây giờ, liền hắn phải biết, không có việc gì!

Khổng sư nói.

- Ta mất đi Thiên Đạo trật tự, không phải cũng sống rất tốt sao?

Dừng lại một chút, Trương Huyền lại không lo lắng, nhẹ nhàng đi tới trên hỏa diễm.

- Vì phòng ngừa ngoài ý muốn, ta sẽ cố định ngươi ở phía trên, yên tâm, chỉ là vì phòng ngừa Thiên Đạo phản phệ...

Thấy hắn rơi lên trên, Khổng sư thở phào nhẹ nhõm, lăng không trảo một cái.

Ầm ầm!

Một cỗ lực lượng cường đại hạ xuống từ trên trời, đồng thời một cái xích sắt giống như Thần điện triệt để bao phủ Trương Huyền, chăm chú khóa ở trên tế đàn, khẽ động cũng không thể động.

Không nghĩ tới còn muốn khóa bản thân lại, Trương Huyền nhíu mày.

- Bắt đầu!

Nhẹ nhàng cười một tiếng, Khổng sư vạch một cái, một cái tế đàn xuất hiện ở dưới chân hắn, một đám lửa thiêu đốt ra, bao phủ hắn.

- Không đúng... Ngươi đây là muốn thư viện của ta, cướp đoạt đến trong cơ thể ngươi...

Nhìn thấy động tác của đối phương, Trương Huyền chỗ nào vẫn không rõ, thân thể xiết chặt, nhịn không được nói.

- Hiện tại biết đã chậm...

Cười lạnh một tiếng, Khổng sư lẩm bẩm, chú ngữ tối nghĩa vang lên lần nữa, hỏa diễm trên tế đàn càng ngày càng chói mắt.

- Vì cái gì? Ngươi không phải nói, Thiên Đạo sẽ ảnh hưởng bản thân, cuối cùng biến thành khôi lỗi ư?

Vùng vẫy vài cái, phát hiện bị triệt để vây khốn, căn bản không có cách chạy trốn, Trương Huyền nổ đom đóm mắt.

- Là sẽ ảnh hưởng bản thân, chẳng qua... Không có thứ này, thế nào thành tựu cao hơn? Ngươi thật chẳng lẽ nghĩ trằng, dựa vào thiên phú con người, có thể thành tựu Thần Linh chân chính? Phá vỡ giới vực ràng buộc, đi vào Thần giới?

Khổng sư cười lạnh:

- Đừng nằm mơ!

Trương Huyền yên lặng.

Khổng sư khẽ nói:

- Ngoan ngoãn cho ta Thiên Đạo có thiếu, lúc trước ta lưu lại một đạo ý niệm ở Khưu Ngô Cung, muốn bắt ngươi tới tước đoạt, thời điểm đó ngươi cực kỳ nhỏ yếu, làm những sự tình này rất dễ dàng, đáng tiếc bị Lạc Nhược Hi phá hủy...

- Khưu Ngô Cung?

Trương Huyền sững sờ, trí nhớ lúc trước hiện lên ở trong óc.

Lúc trước Khưu Ngô Cung, ở trong thủy tinh cầu gặp được Khổng sư lưu lại ý niệm, cho mình một lời khuyên, còn chưa nói xong, liền giơ bàn tay lên... Lạc Nhược Hi gọi bản thân lại, làm cho ý niệm của đối phương sụp đổ.

Lúc đó liền cảm thấy, nàng là cố ý, nhưng xuất phát từ tin tưởng, không tiện hỏi nhiều.

Hiện tại xem ra là cứu mình!

Nếu không đánh thức bản thân, vô cùng có khả năng lúc đó liền bị vị trước mắt này tách ra Thiên Đạo Thư Viện... Dù sao ý niệm đi vào thủy tinh cầu, muốn tách ra còn rất dễ dàng.

Nếu thực như thế, kết quả sau cùng, có thể tưởng tượng được.

Lấy tu vi khi đó, làm không cẩn thận sẽ hồn phi phách tán, vạn kiếp bất phục.

(Mời xem Chương 1087: Khổng sư khuyên.)

- Nói như vậy... Tiên sứ Cổ Thánh tứ trọng ở Côn Hư cảnh, là người của ngươi?

Rõ ràng những thứ này, một ít ký ức tràn vào trong đầu, Trương Huyền nhịn không được nói.

Tại Côn Hư cảnh, trong không gian gấp của Chư Tử bách gia, một Cổ Thánh tứ trọng từ Thượng Thương đi xuống, lúc đó đối phương nói chính là “Tông chủ”.

Về sau biết sáu đại tông môn, một mực nghi ngờ, có phải người Lăng Vân kiếm hay không, về sau phát hiện cùng bọn hắn không có bất cứ quan hệ nào, về sau hoài nghi tới Trục Tinh Cung, phát hiện cũng quan hệ không lớn, giờ phút này mới hiểu được, có thể là người của Thông Thần điện!

Bởi vì Khổng sư từ Danh Sư đại lục tới, nhất định biết lối đi này ở nơi nào!

Đây cũng là vì cái gì Tiên sứ kia nhìn thấy Khổng Thi Dao, muốn có được huyết mạch của nàng.

Người sau nắm giữ huyết thống tinh thuần nhất của Khổng sư, một khi bị đối phương đạt được, thiên phú khẳng định sẽ trở nên cực kỳ cao minh, cũng sẽ được vị trước mắt này coi trọng!

- Không sai, ta một mực phái người bảo vệ lối đi kia...

Khổng sư cũng không phủ nhận.

- Bên kia Thông đạo, đều là học sinh cùng hậu bối của ngươi, ngươi không màng sống chết của bọn hắn?

Trương Huyền vẫn khó tin.

Vị trước mắt này, thời điểm ở Danh Sư đại lục, vì phòng ngừa linh khí Thượng Thương hạ xuống, tránh khỏi thương tổn cực lớn, không tiếc dùng thi thể học sinh trấn áp, càng làm cho Chư Tử bách gia trấn thủ ở không gian gấp, không cho phép ra ngoài...

Làm như vậy, chính là vì nhân tộc, có thể phát triển tốt hơn...

Vì sao sau khi đến Thượng Thương, lại phái người đi xuống, thậm chí không tiếc chém giết Khổng Thi Dao?

Đối phó bản thân, có thể lý giải, dù sao Thiên Đạo có thiếu, phối hợp thêm Thiên Đạo trật tự, coi như không phải Thiên Đạo hoàn chỉnh, khẳng định cũng không kém nhiều!

Chỉ cần vị trước mắt này gom góp, khẳng định có thể xung kích cảnh giới cao hơn, có lẽ có thể trực tiếp phá vỡ Thượng Thương ràng buộc, đi vào Thần giới...

Nhưng hậu bối của mình, cùng hậu bối của các đệ tử, tất cả đều không quan tâm?

Vạn thế chi sư ở Danh Sư đại lục trách trời thương dân, lòng dạ như thánh, làm sao đến Thượng Thương biến hóa nhiều như vậy?

Hoàn toàn giống như biến thành một người khác?

- Ngươi... Không phải Khổng sư!

Trương Huyền híp mắt lại nói.

Khổng sư chạy trốn

dtv-ebook.com

- Đương nhiên là Khổng sư!

Khổng sư không còn nho nhã trước đó, nhìn qua mang theo dữ tợn cùng hùng hổ dọa người:

- Vì cái gì không phải? Ngươi ngược lại nói một chút, ta chỗ nào không phải?

- Khổng sư lòng dạ vạn tượng, làm sao có thể làm ra loại sự tình như ngươi!

Trương Huyền lắc đầu.

Mặc dù không có thực sự gặp được Khổng sư, nhưng nghe qua sự tích của hắn, từ Danh Sư đường cùng nhau đi tới, cảm thụ qua lực lượng của hắn, ngụy trang nhất thời không tính là gì, nhưng tuyệt đối không có người có thể ngụy trang một thế!

Giang Biệt Hạc cũng không làm được!

- Lòng dạ vạn tượng? Ha ha, giết ngươi, tất cả mọi người vẫn như cũ sẽ cảm thấy ta lòng dạ vạn tượng!

Khổng sư cười lạnh, cũng không nói nhảm, chú ngữ trong miệng tăng tốc, hỏa diễm trên tế đàn tựa hồ muốn toàn bộ nuốt mất Trương Huyền.

- Ta vẫn cho là, ngươi là thần tượng đáng giá ta cả một đời tôn kính, không nghĩ tới chân chính gặp mặt, không chịu được như thế...

Trương Huyền ở dưới hỏa diễm thiêu đốt, cũng không bối rối, mà lắc đầu lộ ra vẻ tiếc hận.

- Thư viện của ngươi, lập tức sẽ xuất hiện ở trên người của ta, mà ngươi sẽ bởi vì mất đi khống chế đối với Thiên Đạo, gặp phải Thiên Đạo nghiền ép, thịt nát xương tan... Đây cũng là lần cuối cùng ngươi cảm khái!

Khổng sư không để ý lắm nói.

Đối phương tu luyện Thiên Đạo công pháp, có Thiên Đạo Thư Viện che chở, có thể bảo đảm không chịu đến tổn thương, một khi thư viện thoát ly, sẽ lập tức gặp phải quy tắc nghiền ép, sống sót... Làm sao có thể!

- Một lần cuối cùng? Cái này cũng không nhất định...

Một thanh âm thở dài nói.

Khổng sư sững sờ, hắn thấy rõ ràng, Trương Huyền trong hỏa diễm không mở miệng, thanh âm kia từ chỗ nào mà tới?

Vội vàng nhìn lại, ngay sau đó nhìn thấy một Trương Huyền khác xuất hiện ở cách đó không xa, mang theo thất vọng nồng đậm.

Cho tới nay, đều lấy Khổng sư làm mục tiêu cùng thần tượng, không nghĩ tới nhìn thấy chân thân, phẩm hạnh cùng tính cách vậy mà như thế!

- Ngươi, ngươi...

Không nghĩ tới, vậy mà lại toát ra một vị Trương Huyền, Khổng sư tràn đầy khó tin.

- Thần điện một mực muốn bắt ta, ta tiến vào bên trong, làm sao có thể không có chuẩn bị? Đây chẳng qua là phân thân của ta mà thôi...

Trương Huyền lắc đầu.

Thông Thiên kiều tính toán đi tìm Thần điện, ngay cả bản tôn cũng giấu ở trong không gian giới chỉ, chỉ có phân thân ra ngoài.

Cũng chính vì vậy, thời điểm Khổng sư dẫn hắn xuyên toa không gian, mới có thể bị đè bẹp mà lông tóc không tổn hao gì.

Còn vừa rồi sử dụng thư viện, khí tức màu xám trong cơ thể tăng thêm, chỉ là mượn lực lượng của Vu Hồn!

Làm tốt ngụy trang, nghe theo đối phương an bài, chỉ muốn tìm tới đáp án, kết quả đáp án chân chính xuất hiện, vô cùng đau lòng.

- Rất tốt, rất tốt, không hổ là người Thiên Đạo lựa chọn! Không có đơn giản như vậy, xem ra ta vẫn xem thường ngươi...

Khổng sư hiểu được:

- Chẳng qua bản tôn đã xuất hiện, vậy cũng chớ đi, chẳng lẽ ngươi cho rằng lúc này, còn có thể thuận lợi rời đi?

Ầm ầm!

Nhẹ nhàng bước ra một bước, Khổng sư từ trong hỏa diễm đi ra, khí tức cường đại, ở trong đại điện khuấy động, giống như không gian cũng không chịu nổi, bất cứ lúc nào cũng sẽ sụp đổ.

Hắn ở Thần điện, một chiêu liền chống lại tám vị Ngụy Thần cảnh, thực lực mạnh mẽ hơn Trương Huyền không chỉ một lần!

- Ta dám ra đây, tự nhiên không muốn nhanh như vậy rời đi...

Trương Huyền lắc đầu nói.

- Dù sao cũng phải động thủ, cuối cùng ta muốn hỏi... Thần điện, có phải đã rơi vào trong tay ngươi hay không?

Từ Phù Trầm Tử, đến hư ảnh Thần điện chi chủ trước đó, khắp nơi đều có hình bóng của vị trước mắt này.

- Thần điện chi chủ, cùng Võ sĩ Thần điện trước kia, đã bị ta giết sạch sẽ, bọn họ là đao phủ của Thần giới khống chế Thượng Thương, chết chưa

hết tội! Ta chỉ vì Thượng Thương tìm kiếm đường ra mà thôi, ta không sai, chưa hề làm sai! Hiện tại bất luận Thần điện hay Thông Thần điện, đều ở dưới ta khống chế... coi như ngươi không ở nơi này, cũng chạy không thoát ta đuổi giết!

Khổng sư nghiến răng.

Cái gọi là hư ảnh Thần điện chi chủ, là hắn, bắt đi Đỗ Thanh Diên cũng là hắn.

Mục đích đúng là vì cướp lấy Thiên Đạo Thư Viện của Trương Huyền, trở thành đồ vật của mình.

- Ta không có vấn đề khác...

Trương Huyền không nói thêm lời, quay đầu nhìn về phía phân thân:

- Còn không mau đi ra!

- Biết rồi!

Phân thân nhẹ nhàng run rẩy, giống như bột mì mềm mại, sau một khắc, đã từ trong xích sắt chui ra, rơi vào trước mặt Trương Huyền.

Đồng thời, lực lượng trong cơ thể thả ra ngoài, huyệt đạo toàn thân gào thét, vậy mà giống như Khổng sư, cũng đạt tới Ngụy Thần cảnh!

Phần phật!

Ngay sau đó, Huyền Bối Quy, ba huynh đệ Giao Sa, đám thú Giao Long, cùng với tất cả vũ khí trong tay, tất cả đều bay ra, lơ lửng ở giữa không trung.

- Rất tốt, át chủ bài quả nhiên đủ nhiều...

Khổng sư cười nhạt một tiếng:

- Chẳng qua đối mặt ta, còn chưa đủ nhìn!

Trong lời nói, hắn bước ra một bước, lật bàn tay đè ép, Huyền Bối Quy, ba huynh đệ Giao Sa cùng với đám thú Giao Long… lập tức kề sát ở trên mặt đất, động một cái cũng không thể động.

Đồng dạng là Ngụy Thần, những thú sủng này cùng hắn tỷ thí, kém quá nhiều.

- Trong mắt ngươi, bọn chúng không đáng chú ý, trong mắt ta, ngươi cũng không tính được cái gì!

Phân thân cười nhạo.

Vừa đến trước mặt, nắm đấm nâng lên, trực tiếp đập qua.

Bành bành!

Cùng Khổng sư đối chiến chung một chỗ, không gian bốn phía không ngừng vỡ vụn.

Cùng cấp bậc, Trương Huyền cũng đánh không lại phân thân, giờ phút này hắn tấn cấp đến Ngụy Thần cảnh, so với Khổng sư, vậy mà cũng không hề yếu, lại thêm bất tử thân, cho dù Khổng sư mạnh mẽ vô song, trong thời gian ngắn cũng không làm gì được.

- Ngươi một phân thân, làm sao sẽ mạnh như vậy?

Liên tục đối chiến mấy chiêu, Khổng sư khó tin.

Từ khi đối phương đi vào Thượng Thương, hắn liền chú ý, tuy mấy lần vây chặt không có thành công, nhưng thực lực chân chính, đến cùng thế nào đều biết rất rõ ràng.

Lúc nào toát ra một phân thân, hơn nữa cường đại như vậy?

Hắn sống mấy ngàn tuổi, sớm đã đứng ở đỉnh phong nhất của Thượng Thương, không người có thể địch, nếu không cũng không có khả năng đồ sát sạch sẽ cường giả Thần điện, bản thân thay vào đó...

Nhưng dù cho như thế, cũng thắng không nổi phân thân này...

Đến cùng xảy ra chuyện gì?

- Cùng một chỗ vây công!

Không thèm để ý hắn khiếp sợ, ngón tay điểm ra, mở ra trận pháp áp chế ở bốn phía, tất cả Tiên thú Ngụy Thần cảnh lần nữa đứng dậy.

Ầm ầm!

Tám Tiên thú Ngụy Thần cảnh, hơn mười vũ khí Ngụy Thần cảnh, tạo thành đại trận đồng loạt tấn công tới, Khổng sư vốn cùng phân thân đánh khó bỏ khó phân, lúc này sao có thể chặn lại nhiều cường giả như vậy tấn công.

Chỉ thoáng cái, liền bị đánh trúng ngực, bay ngược ra ngoài, tầng tầng lớp lớp té ngã trên đất.

- Giết hắn...

Một chiêu đắc thủ, phân thân lần nữa lao đến, lại một quyền đánh mà tới.

Lực lượng thâm trầm, tựa như muốn nghiền nát không gian.

- Nếu không phải ta bị hắn trấn áp mấy ngàn năm, còn không có triệt để khôi phục, lại thêm phân ra lực lượng giải phong Thần điện, ngươi cho rằng chỉ bằng ngươi cũng có thể làm tổn thương ta? Hừ, dù vậy đây là địa bàn của ta, muốn giết ta, không có cửa đâu...

Hô!

Thân thể nhẹ nhàng run rẩy, Khổng sư trong nháy mắt xé toang không gian, biến mất tại nguyên chỗ, đại điện trống không, lại không còn nửa điểm tung tích.

- Đi mau!

Thấy hắn biến mất, đồng tử Trương Huyền co rụt lại, bàn tay lớn khẽ vỗ.

Vũ khí cùng Tiên thú tất cả đều biến mất, sau một khắc, cả người cũng biến mất tại nguyên chỗ, đi vào trữ vật giới chỉ của phân thân.

Hô!

Phân thân vội vàng xông lên trời.

Nơi này là chỗ bạc nhược của toàn bộ trận pháp, vừa rồi ý niệm giao lưu, bản tôn đã nói cho hắn biết.

Ầm!

Vừa tới đến trước mặt, còn không có triệt để rời đi, đại điện liền nổ tung lên, lực lượng khổng lồ khuấy động ra, thiên địa đều muốn xé rách.

Phân thân còn không có rời đi, bị một vết nứt không gian đen kịt chém thành hai nửa.

Hô!

Bùng nổ kết thúc, hai nửa phân thân nối liền cùng một chỗ, tiếp tục phi hành.

Cũng may mắn là hắn, đổi lại Trương Huyền, chỉ lần này liền không chịu nổi, trực tiếp chết.

- Trong sào huyệt vậy mà bố trí trận pháp hủy diệt, đủ hung ác...

Trương Huyền xuất hiện ở trước mặt phân thân, nhìn về phía trước mắt, không gian tựa như phế tích, da đầu run lên.

Vừa rồi nếu không phải phản ứng nhanh, trực tiếp đi vào trong trữ vật giới chỉ, khả năng lần này đã theo không gian trước mắt mất đi.

- Tìm xem, nhìn hắn đi nơi nào? Ngàn vạn lần không thể để cho hắn chạy trốn...

Trương Huyền dặn dò một tiếng.

Phân thân gật đầu, nhìn bốn phía.

Kèm theo đại điện bùng nổ, tổng bộ Thông Thần điện cũng hủy hoại không sai biệt lắm, bốn phía trống rỗng, cũng không biết là trước kia không có người, hay đã tử vong toàn bộ.

- Chỉ sợ đã chạy trốn...

Dạo qua một vòng, cũng không tìm được Khổng sư, phân thân đi tới trước mặt nói.

Thực lực của Khổng sư rất mạnh, nhưng một phân thân liền không kém nhiều, lại phối hợp thêm nhiều Ngụy Thần cảnh như vậy, quả thực rất khó thắng được.

Cho nên sau khi dẫn nổ đại điện, vậy mà trực tiếp chạy trốn.

Trương Huyền tràn đầy bất đắc dĩ.

Hắn cũng không có phát hiện khí tức của đối phương, có lẽ giống như phân thân nói, thật đã chạy trốn!

Chỉ là Khổng sư sẽ trốn, đổi lại trước kia, nghĩ cũng không dám nghĩ!

Đây chính là vạn thế chi sư, Danh Sư đại lục đệ nhất nhân chân chính, vài vạn năm lịch sử, cũng không có người dám xoá bỏ... Chân chính nhìn thấy, vậy mà hắc hóa, hơn nữa còn là bộ dáng này!

Đổi lại trước kia, nghĩ cũng không dám nghĩ!

Thậm chí tin tức này truyền trở về mà nói, chỉ sợ Danh Sư đường cùng Chư Tử bách gia, sẽ lấy tội bán bổ thánh sư, lập tức xem hắn như địch nhân lớn nhất!

- Dây chuyền của ngươi...

Phân thân nhìn qua.

Khổng sư chạy trốn, nhưng dây chuyền còn ở trong tay hắn...

- Đó là giả! Thật ra thì sau khi Phù Trầm Tử xuất hiện, ta liền nghi ngờ, Thông Thần điện có vấn đề... Nếu không cũng không có khả năng để ngươi thay thế ta đi Thần điện!

Trương Huyền cười cười.

Từ Phù Trầm Tử bắt đầu, hắn liền nghi ngờ Khổng sư, tuy không dám nói ra, nhưng trong lòng có suy đoán, đã như vậy, sao có khả năng cho đối phương dây chuyền thật?

Thứ này, thời điểm Lạc Nhược Hi cho hắn, dặn đi dặn lại, không thể lấy xuống, hắn còn không đến mức ngốc như vậy, vì dẫn dụ đối phương mắc lừa, thật tặng người.

- Giả? Có thể lừa gạt được Khổng sư?

Phân thân sững sờ.

Chuyện này, hắn cũng không biết, vì bản tôn không có giao lưu qua.

Hình như sự tình liên lụy đến Lạc Nhược Hi, bản tôn đều không cùng hắn cộng hưởng tin tức.

- Ta cũng rất tò mò... Hiện tại xem ra, chắc là hắn không biết dây chuyền kia từ đâu mà tới, lại có uy lực gì a!

Trương Huyền lắc đầu.

Nói thật, dây chuyền giả kia chứa đựng chính là tinh huyết của hắn, vốn cho rằng lừa gạt không qua, không nghĩ tới đối phương không nhìn ra.

Xem ra đối phương khống chế Thiên Đạo trật tự, cũng không thể giống như thư viện, có thể giám định đồ vật là thật hay giả cùng thiếu hụt.

Ngay thời điểm nghi ngờ, một thanh âm vang lên.

- Chẳng lẽ ngươi không nhìn ra?

Nói chuyện chính là Ngoan Nhân.

- Cái gì?

Trương Huyền cau mày.

- Hắn... Không phải Khổng sư chân chính!

Ngoan Nhân nói.

Tế đàn tác dụng

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

Trương Huyền cau mày:

- Khí tức linh hồn hoàn toàn tương đồng, lý giải võ kỹ đạt đến cấp bậc Thiên Đạo, cùng cấp bậc chiến đấu vô địch...

Từ sâu trong nội tâm, hắn cũng không tin vị này là vạn thế chi sư mình sùng bái.

Nhưng vô luận từ chỗ nào, đều nhìn không ra sơ hở!

Khí tức linh hồn tương đồng, có lẽ có thể ngụy trang, nhưng lý giải võ kỹ, sức chiến đấu cùng cấp bậc, tuyệt đối ngụy trang không được!

Vừa rồi nếu không phải phân thân đột phá Ngụy Thần, lại thêm nhiều Ngụy Thần như vậy trợ giúp, căn bản không có khả năng chiến thắng!

Nói cách khác, sức chiến đấu cùng cấp bậc của đối phương, so với hắn tu luyện Thiên Đạo công pháp, chỉ mạnh không yếu.

Không phải hắn... Ai có thể làm được?

Huống chi, Thiên Đạo Thư Viện dò xét không ra thân phận chuẩn xác của đối phương, loại trừ vị siêu cấp cường giả này thu được Thiên Đạo trật tự, thì ai có thể ở dưới thư viện ẩn nấp được?

- Ta cả đời cùng Khổng sư giao thủ qua vài lần, hắn là hạng người gì, biết rất rõ ràng, vị trước mắt này, dù hình dáng tương đồng, khí tức linh hồn tương đồng, nhưng tuyệt không phải hắn! Hơn nữa, nếu như là hắn, ngươi cảm thấy, chỉ bằng phân thân cùng những Tiên thú này, thật có thể đánh bại?

Ngoan Nhân nói.

Trương Huyền nói không ra lời.

Dựa theo sự tích của Khổng sư trước kia, bách chiến bách thắng, không gì không đánh được, lại đến mười mấy Ngụy Thần, chỉ sợ thật khó mà thành công!

- Năm đó, ta bắt một đệ tử của hắn, hắn hoàn toàn có thể giả bộ như không biết, nhưng biết rõ nguy hiểm, lại việc nghĩa chẳng từ nan... Biết hắn phải chết, nhưng vì đệ tử, lại hào hiệp đi tới, mặc dù là đối thủ cả đời của ta, cũng cực kỳ khâm phục, chắc chắn sẽ không làm ra hành động như vậy!

Ngoan Nhân nói tiếp:

- Thiên Đạo có thiếu là rất cường đại, nhưng Thiên Đạo trật tự cũng không hề yếu! Nếu như ngay cả chút đạo tâm ấy cũng không có, làm sao hưởng danh vạn thế mà bất diệt.

Trương Huyền gật đầu.

Có thể để cho Khổng sư thành tựu lớn như vậy, Thiên Đạo trật tự, không thể bỏ qua công lao.

Đã có một bộ phận Thiên Đạo, chạy tới cướp bản thân, làm không cẩn thận sẽ bị Thiên Đạo đồng hóa, chết tại chỗ... Thật sự là Khổng sư mà nói, làm sao không biết!

Ngay cả mình cũng có loại định lực này, sẽ không hâm mộ người khác, đối phương khẳng định cũng có.

Nhưng nếu không phải Khổng sư, thì là ai?

- Nghĩ nhiều như vậy vô dụng, nhanh cứu Đỗ Thanh Diên ra, có lẽ nàng có thể biết nhiều bí mật hơn...

Vừa rồi tế đàn đã bị vị “Khổng sư” kia mang đi, nơi này cũng không có đồ vật lưu luyến, Trương Huyền tìm được cửa vào không gian gấp, rời khỏi cái gọi là tổng bộ Thông Thần điện, lúc này mới phát hiện, vậy mà cách Tiếp Thiên thạch không tới một trăm cây số!

Khoảng cách gần như thế, sáu đại tông môn một mực không có người phát hiện, ẩn tàng quả thực đủ sâu.

Dọc theo Tiếp Thiên thạch, đi lên đỉnh, quả nhiên thấy Thông Thiên kiều đã biến mất không thấy gì nữa, Thần điện xa xôi lần nữa biến mất ở trong trời đêm, tìm không thấy tung tích.

- Tông chủ... Ngươi không có việc gì?

Thấy hắn xuất hiện, đám người Khôi Hiểu, Hàn Kiếm Thu đều khó tin.

Thông Thiên kiều lùi về, đám người Hồng Vũ trưởng lão đã tấn cấp Ngụy Thần trở về, nhưng thủy chung không có thấy Trương Huyền, còn tưởng rằng gặp phải nguy hiểm, triệt để không về được, không nghĩ tới, hắn không ở phương hướng Thần điện, ngược lại từ dưới Tiếp Thiên thạch bay tới.

- Nói rất dài dòng, Bạch Huyền Sinh cùng Cốc Truy Vân đâu?

Nhìn quanh một vòng, Trương Huyền nói.

Hai gia hỏa này đầu nhập vào Thông Thần điện, giờ phút này vậy mà mất tung tích, không biết đi nơi nào.

- Các ngươi đi vào Thông Thiên kiều không lâu, bọn họ liền rời đi, đi cực kỳ vội vàng, cụ thể đi đâu, cũng không rõ ràng...

Hàn Kiếm Thu nói.

- Không lâu?

Trương Huyền cau mày.

Xem ra đối phương hẳn là thông qua phương pháp đặc thù gì, biết mình chém giết thiên tài của bọn họ, trước thời hạn chạy mất!

Đã qua hơn mười giờ, còn muốn tìm, hẳn là không tìm thấy.

- Các ngươi có biết, trừ Thông Thiên kiều, làm sao mới có thể đi vào Thần điện không?

Trương Huyền hỏi.

Mấy người đồng thời lắc đầu.

Nếu biết, cũng không đến mức trăm năm chờ một lần.

- Khẳng định trừ Thông Thiên kiều, còn có thông đạo khác...

Trương Huyền suy nghĩ.

Khổng sư đã có thể đồ diệt người Thần điện, toàn bộ đổi thành người Thông Thần điện, giải thích rõ khẳng định có phương pháp đi vào Thần điện, mà không phải thông qua cầu nối.

Nếu không, mỗi lần cầu nối chỉ xuất hiện một ngày, về thời gian không kịp!

Thông Thiên kiều biến mất, tiếp tục đợi ở chỗ này cũng không có ý nghĩa gì, đám người Trương Huyền từ Tiếp Thiên thạch bay xuống, còn không có trở lại mặt biển, Ngột Thần tiến lên đón.

Vì không bày ra thực lực, hắn cũng không cùng đám người trèo lên đỉnh, mà một mực chờ đợi ở đây.

- Đỗ cung chủ có cùng ngươi đề cập qua sự tình cách khác đi vào Thần điện không?

Trong lòng hơi động, Trương Huyền tiếp tục hỏi.

Đám người Hàn Kiếm Thu không biết, có lẽ Đỗ Thanh Diên biết, Ngột Thần đi theo đối phương rất lâu, hắn có thể biết một ít.

- Không có đề cập qua...

Ngột Thần lắc đầu:

- Trừ Thông Thiên kiều, nàng hắn cũng không biết loại phương pháp nào mới có thể đi vào Thần điện!

Trương Huyền cười khổ.

Xem ra vẫn là hi vọng quá lớn, quả thực đừng nói Ngột Thần, Đỗ Thanh Diên khẳng định cũng không rõ.

Nếu không, Trục Tinh cung đã sớm trở thành đứng đầu sáu đại tông môn, cũng không đến mức bị Thông Thần điện tấn công, mà không có lực phản kháng chút nào.

- Cái kia... trừ Phiêu Miễu Ngoa, không biết còn có phương pháp gì có thể trực tiếp xuyên toa không gian?

Dừng lại một chút, Trương Huyền nhìn về phía đám người Hàn Kiếm Thu.

Khổng sư giả từ Thần điện mang hắn ra, mượn Phiêu Miễu Ngoa xuyên toa không gian, đến tổng bộ Thông Thần điện, nếu như có thể tìm tới đồ vật tương tự, có lẽ cũng có thể ở trên Tiếp Thiên thạch xuyên qua bình chướng Thần Linh lưu lại, lần nữa đi vào Thần điện!

- Xuyên toa không gian?

- Nghe nói chỉ có đến cảnh giới Thần Linh, mới có thể làm được...

Đám người Hàn Kiếm Thu nói.

- Thần Linh?

Trương Huyền lắc đầu.

Thượng Thương có thể xuất hiện Thần Linh chân chính, đoán chừng vị "Khổng sư" này đã sớm làm được, không có khả năng còn ở đây cướp đoạt Thiên Đạo Thư Viện của mình.

Đã trải qua Thông Thiên kiều cùng Danh Sư đại lục, hắn biết, cũng không phải vấn đề thiên phú, hắn là thế giới này, đồng dạng thiếu hụt một loại vật chất đặc thù có thể để người ta tấn cấp Thần Linh!

Không có thứ này, cho dù đến Ngụy Thần đỉnh phong, thiên phú mạnh hơn, cũng không có khả năng thành công.

Cho nên thành tựu Thần Linh, mới có thể xuyên toa không gian, đáp án này, đối với hắn mà nói, tương đương vô dụng.

Thời điểm hắn tràn đầy bất đắc dĩ, không biết làm sao mới có thể tìm được Thần điện, cứu Đỗ Thanh Diên trở về, một giọng nói vang lên:

- Ta biết một phương pháp, ngược lại có thể làm được...

Nói chuyện là Ngột Thần.

- Nói nghe một chút?

Trương Huyền vội vàng hỏi.

Ngột Thần nói:

- Xuyên toa không gian, dưới tình huống bình thường, quả thực không có cách nào làm được, nhưng mượn lực lượng tế tự, có thể hoàn thành, lúc trước tiểu thư chính là mượn loại lực lượng này, liên tục xuyên qua hai đại thế giới!

Trương Huyền vỗ trán.

Làm sao không nghĩ tới điểm ấy.

Bàn về xuyên toa không gian, cái gì có thể vượt qua Dị Linh tộc tế tự?

Lạc Nhược Hi thân là Linh Thần, cũng dùng loại phương pháp này xuyên qua hai thế giới, chỉ ở cùng một thế giới mà nói, khẳng định cực kỳ đơn giản.

Ngột Thần tiếp tục nói:

- Có điều, muốn sử dụng loại xuyên qua này, cần hai địa phương đều có tế đàn, một bên thông qua tế tự, có thể đưa người đến một bên khác...

Ở Danh Sư đại lục, thời điểm bắt người đeo mặt nạ đồng xanh, hắn liền sử dụng qua loại tế đàn này, nhẹ nhõm từ một chỗ, truyền tống người đến một chỗ khác.

- Nếu là như vậy, có lẽ thật có thể, không dùng Thông Thiên kiều cũng có thể nhẹ nhõm đi vào Thần điện!

Trương Huyền nói.

Mặc dù không biết vị “Khổng sư” kia chạy tới chỗ nào, nhưng vì an toàn, tám chín phần mười sẽ lần nữa trở lại Thần điện.

Chỉ cần hắn trở về, tế đàn cũng đến Thần điện, hoàn toàn có thể sử dụng loại phương pháp truyền tống này, tế tự bản thân đến thần điện.

- Về Trục Tinh cung!

Không chần chờ nữa, cấp tốc trở lại Trục Tinh cung.

Tìm tới Giang Dao trưởng lão.

- Đây là tế đàn trước đó ta ngụy trang thành cung chủ sử dụng...

Lấy tế đàn ra, Giang Dao trưởng lão mang đủ loại bảo vật tế tự cần có.

Tuy nàng chỉ là trưởng lão phổ thông, nhưng đối với tế tự biết rất nhiều, thời gian không dài, bảo vật thiêu đốt lên, một cỗ lực lượng đặc thù lan ra ra.

Trương Huyền đi vào trên tế đàn, một lát sau, bảo vật thiêu đốt hầu như không còn, nhưng hắn cũng không bị truyền tống rời khỏi, vẫn đợi tại nguyên chỗ.

- Xem ra, chỉ có trấn tông chi bảo kia, mới có thể truyền tống vào, tế đàn khác, tiến hành một ít tế tự nhỏ còn được, lớn không làm được...

Lại thí nghiệm một lần, Giang Dao trưởng lão bất đắc dĩ lắc đầu.

Bị Khổng sư giả mang đi tế đàn kia, là trấn cung chi bảo của Trục Tinh cung, có năng lực đặc thù.

Tế đàn còn lại trong môn phái, tiến hành một ít tế tự nhỏ còn có thể, muốn truyền tống một Tiên Quân đỉnh phong đến địa phương không biết tên, hơn nữa thông qua bình chướng Thần Linh lưu lại, khẳng định là không làm được!

- Cái tế đàn kia vô cùng có khả năng ở Thần điện...

Trương Huyền bất đắc dĩ.

Nếu có thể tìm được, sẽ không đến mức bị động như thế.

Nhưng những tế đàn phổ thông này không làm được... Xem ra phương pháp tế đàn truyền tống cũng vô ích.

- Thiếu gia... tế đàn phổ thông không thể, nhưng nếu như có thể trở về Danh Sư đại lục, cầm tới tế đàn của Linh tộc, hẳn là có thể dễ dàng làm được!

Ngột Thần xen vào nói.

- Tế đàn Linh tộc ở Danh Sư đại lục?

Trương Huyền sững sờ.

Đúng a.

Cái tế đàn này, có thể để cho Lạc Nhược Hi từ Thượng Thương đi vào Danh Sư đại lục, cấp bậc khả năng không bằng của Trục Tinh cung, nhưng công hiệu không kém chút nào!

Nếu có thể lấy về, thông qua tế tự, hoàn toàn có thể câu thông tế đàn đối diện, truyền tống bản thân đến Thần điện.

Chỉ là...

Cái tế đàn này, vẫn còn ở Danh Sư đại lục, làm sao mới có thể lấy về?

Lúc trước Lạc Nhược Hi tiến vào bên trong, là đối diện tiến hành tế tự mới thành công, dù vậy sau khi đi vào Danh Sư đại lục, tu vi từng một lần rơi xuống tới Thánh Vực sơ kỳ... Mình bây giờ chỉ là Tiên Quân đỉnh phong, coi như biết tế đàn đối diện có thể sử dụng, cũng không cách nào lấy được!

- Thật ra thì... Muốn trở về cũng không có phức tạp như vậy!

Biết ý nghĩ của hắn, Ngột Thần nói.

Trương Huyền cau mày.

Ngột Thần suy nghĩ phút chốc nói:

- Thời điểm Linh Thần tới, thông đạo từ Thượng Thương đến Danh Sư đại lục là phong kín, trên cơ bản không cách nào thông qua, nhưng sau khi Xuân Thu đại điển xuất hiện, thời gian không gian xuất hiện thay đổi, thông đạo đã xuất hiện vết rách... thời điểm thiếu gia tới lại quán thông, chỉ cần có thể tìm được thông đạo lúc ngươi đến, trở về không khó...

Đám người Triệu Nhã tới Thượng Thương

dtv-ebook.com

Trương Huyền gật đầu.

Đối phương nói không sai.

Trước đó thông đạo không gian kết nối Danh Sư đại lục cùng Thượng Thương bị Khổng sư dùng thi thể học sinh phủ kín, hơn nữa sắp đặt thành đại trận, tình huống bình thường là không cách nào thông qua.

Nhưng sau khi Xuân Thu đại điển xuất hiện, thời không xuất hiện rối loạn, trận pháp có sơ hở, cho nên hắn có thể mượn cơ hội đi vào Thượng Thương, đi vào thế giới này!

Chỉ cần giống như hắn nói, tìm được cửa vào, quả thực có thể lần nữa trở lại Danh Sư đại lục.

Cổ Thánh tứ trọng không chịu nổi không gian phong bạo, đối với hắn giờ phút này mà nói, đã không coi vào đâu.

- Cái cửa vào này, chỉ sợ không dễ dàng tìm ra như vậy!

Trương Huyền lắc đầu.

Trước đó hỏi qua vị “Khổng sư” kia, nhưng bị hắn làm lơ, nhất định là ẩn giấu ở không gian đặc thù, Di Khí đại lục lớn như vậy, muốn tìm được, nào có dễ dàng như vậy.

- Ở vị trí Thượng Thương là không dễ dàng tìm kiếm, nhưng ở Danh Sư đại lục, thiếu gia hắn phải biết a!

Ngột Thần cười cười.

- Đương nhiên!

Trương Huyền gật đầu.

Ngay ở trong Côn Hư cảnh.

Ngột Thần nói:

- Đã như vậy, chúng ta hoàn toàn có thể nghĩ biện pháp câu thông Dung Hoàng, chỉ cần hắn có thể ở vị trí kia tế tự, người bên này liền có thể cảm nhận được lực lượng triệu hoán, từ đó tìm tới cửa vào, lần nữa trở về!

- Không sai!

Ánh mắt Trương Huyền sáng lên.

Không hổ là Thần Dung Hoàng, nhân vật thiên tài của Dị Linh tộc, đây chính là biện pháp tốt nhất.

- Còn làm sao câu thông Dung Hoàng hạ giới, cũng không khó khăn, Trục Tinh cung hắn có con đường đặc thù!

Trương Huyền gật đầu, gọi Giang Dao trưởng lão cùng Triệu Nguyệt đại trưởng lão tới.

- Chúng ta có phương pháp truyền tin tức cho hạ giới, không cần tế đàn, nhưng chỉ có thể truyền tin tức, mặt khác không làm được...

Nghe rõ mục đích của tông chủ, Triệu Nguyệt đại trưởng lão nói.

- Đây là tin tức ta muốn truyền, ngươi nghĩ biện pháp truyền cho Dung Hoàng đương đại, để hắn một tháng sau tiến hành tế tự!

Ngón tay điểm ra, một đạo ý niệm truyền lại.

Triệu Nguyệt đại trưởng lão đáp ứng:

- Ta đi làm ngay!

Trục Tinh cung cùng Dị Linh tộc ở Danh Sư đại lục, thường xuyên truyền qua lại tin tức, nguyên nhân chính là như vậy, mới có thể đồng bộ tế tự, để Lạc Nhược Hi thành công xuyên qua.

- Đi thôi!

An bài xong đối phương, Trương Huyền gọi Ngột Thần đi.

- Đi đâu?

Ngột Thần sững sờ.

Trương Huyền nói:

- Thời điểm ta xuất hiện ở phạm vi Lăng Vân kiếm các, chắc hẳn vị trí thông đạo cách không xa, một khi Dung Hoàng tế tự, chúng ta cũng có thể nhanh chút chạy trở về!

Mặc dù không xác định vị trí cụ thể của thông đạo, nhưng sau khi hắn đi vào Thượng Thương, là ở Huyền Giang thành của Lăng Vân kiếm các, đoán không sai, thông đạo hẳn cách không xa.

Nếu không cũng không có khả năng bị Thiện Hiểu Thiên cứu.

Mang Giao Long và Cửu Đầu Hỏa Phượng Thú theo trên người, mặt khác rất nhiều Tiên thú đều lưu lại Trục Tinh cung, ngộ nhỡ Khổng sư giả tới, những người này phối hợp trận pháp tông môn cũng có thể ngăn cản một thời gian.

Làm xong tất cả, Trương Huyền cùng Ngột Thần ngồi Giao Long cấp tốc bay về Lăng Vân kiếm các.

Giao Long cùng Cửu Đầu Hỏa Phượng Thú đều đạt đến Ngụy Thần, vốn am hiểu tốc độ, toàn lực phi hành, so với mình phi hành nhanh hơn rất

nhiều.

Chỉ dùng ba ngày, là đến phạm vi của Lăng Vân kiếm các.

Lúc trước Trương Huyền từ nơi này đi tới Trục Tinh cung, tiếp cận hai mươi ngày, giờ phút này chỉ dùng ba ngày, tốc độ của Tiên thú Ngụy Thần cảnh quả nhiên đáng sợ.

- Đây là Huyền Giang thành...

Thu Giao Long về túi thú sủng, Trương Huyền cùng Ngột Thần che giấu tu vi, rơi vào trên đường phố rộng rãi của Huyền Giang thành.

Giống như một tháng trước, không có biến hoá quá lớn, tất cả như trước, Lăng Vân kiếm các phái tới thành chủ mới, đám người Tiết Cầm cũng nhận lấy trừng phạt đáng nhận.

- Nghe nói không? Thiện Hiểu Thiên và bằng hữu hắn cùng một chỗ đi vào tông môn, thật giống như tên Trương Huyền!

- Ngươi ý tứ... vị bằng hữu này của hắn, thành tông chủ của Lăng Vân kiếm các, Trục Tinh cung, Vạn Thú môn, Thất Tinh lâu?

- Đúng vậy, em vợ ta ở Lăng Vân kiếm các làm đệ tử tạp dịch, hôm qua ta ở Thông Thần điện nhìn thấy hắn, chính miệng nói... tông chủ của bọn họ chính là vị này!

- Chừng hai mươi tuổi, liền thành tông chủ bốn tông? Vận khí của Thiện Hiểu Thiên làm sao tốt như vậy?

- Còn phải nói... Nghe nói đã bái sư! Tuỳ ý cứu người, liền thành tông chủ bốn tông, vận khí quá tốt, ta cũng muốn đi ra ngoài cứu người!

- Nói đến cứu người, Trương viên ngoại ở bên cạnh nhà ta, thật đúng là cứu mấy cái, đều không đến hai mươi, bốn nữ hài, cực kỳ xinh đẹp, còn có năm thanh niên, từng cái oai hùng bất phàm... thời điểm cứu cũng lâm vào hôn mê!

- Thật có người hôn mê? Tu vi có cao hay không?

- Này thì không biết, nghe nói thương thế rất nặng, không có tu vi gì... đã mấy ngày, cụ thể ta cũng không biết!

- Tuy biết rõ, những người này không có khả năng có thiên tư cùng năng lực như Trương Huyền tông chủ, nhưng ít ra cũng coi như một cơ hội, xem ra ta cũng phải ra ngoài một chút, không thể một mực đợi ở nhà!

- Đúng vậy, ở trong nhà là không có tiền đồ!

...

Xung quanh vang lên âm thanh thảo luận.

Trương Huyền mỉm cười.

Bản thân vừa lên làm tông chủ bốn tông không đến mười ngày, vậy mà đã truyền khắp toàn bộ đại lục, ngay cả chỗ thật xa cũng biết.

- Thiếu gia, chúng ta đi đâu tìm?

Không để ý tới những nghị luận này, Ngột Thần hỏi.

Vị trước mắt này, dường như vô luận đi đến nơi nào, cũng có thể trở thành trung tâm chủ đề của tất cả mọi người.

Danh Sư đại lục như vậy, Thượng Thương cũng như vậy.

- Trước đừng có gấp, ta để Triệu Nguyệt đại trưởng lão đưa tin, một tháng sau tế tự, thời gian hẳn không sai biệt lắm, chúng ta trước tìm một chỗ an tĩnh, sắp đặt trận pháp cảm ứng tế đàn, có lẽ có thể tìm được!

Trương Huyền nói.

Danh Sư đại lục cùng Thượng Thương có thời gian chênh lệch gấp mười lần, làm cho đối phương một tháng sau tế tự, ở đây chẳng qua ba ngày, thời gian vừa vặn.

- Liền đi bên kia!

Nhìn quanh một vòng, Ngột Thần chỉ một bên.

Trương Huyền gật đầu.

Huyền Giang thành, có sông lớn chảy qua, cũng có sơn mạch đứng sừng sững.

Rời khỏi thành thị, đi vào trên ngọn núi, Trương Huyền vẫy bàn tay một cái, vô số trận kỳ bay ra, rơi vào mặt đất.

Loại trận pháp cảm ứng này, là hắn trên đường tới chuyên môn thiết kế, giống như tháp thu tín hiệu kiếp trước, có thể tiếp nhận tế tự sinh ra lực lượng, hơn nữa xác nhận phương hướng, so với đám người mình mù quáng tìm kiếm sẽ dễ dàng hơn nhiều.

Bố trí tốt trận pháp, lấy ra một trường mâu cắm ở chính giữa, đồng thời ở phía trên buộc lại một cái dây đỏ.

Bàn chân đạp một bước, trận pháp vận chuyển.

Dây đỏ rủ xuống, không có bất cứ động tĩnh gì.

- Chờ a, tế tự hắn còn chưa bắt đầu...

Trương Huyền liếc mắt nhìn, nói.

Tế tự không có khả năng duy trì liên tục quá lâu, cho dù ở Danh Sư đại lục, duy trì liên tục ba ngày, Thượng Thương cũng không đến bốn canh giờ mà thôi.

Chỉ có vừa đúng, mới có thể bắt giữ được lực lượng của đối phương, từ đó tìm tới vị trí chuẩn xác của thông đạo.

Yên tĩnh ngồi tại nguyên chỗ, mỗi người tu luyện, Trương Huyền tiếp tục cân nhắc công pháp đột phá Ngụy Thần.

Huyền Giang thành, trong một phủ đệ rộng lớn, một nữ tử dáng vẻ uyển chuyển từ từ mở mắt.

- Vị cô nương này, ngươi đã tỉnh...

Một người hầu đi vào trước mặt.

- Đây là địa phương nào? Ta ở đâu?

Nữ tử nhíu mày, vùng vẫy một hồi, nhìn lại. bốn phía

Sân nhỏ trước mắt vô cùng lạ lẫm, cùng trước kia thấy qua hoàn toàn khác biệt.

- Đây là Huyền Giang thành, là lão gia nhà chúng ta, Trương viên ngoại cứu bọn ngươi về...

Người hầu vội nói.

- Các ngươi?

Nữ tử sửng sốt một chút, ngay sau đó ánh mắt sáng lên:

- Những người đi cùng ta, các ngươi có gặp không?

- Cùng ngươi có tất cả tám người, đều hôn mê, được an bài ở nơi này...

Người hầu gật đầu.

- Tám cái? Quá tốt rồi...

Nữ tử thở phào nhẹ nhõm, giẫy giụa đứng dậy:

- Dẫn ta đi gặp bọn họ...

- Cái này...

Thấy nàng kiên trì, người hầu chần chờ một chút, vẫn gật đầu, đi đầu dẫn đường, vừa đi ra gian phòng, ngay sau đó nhìn thấy tám người trọng

thương hôn mê đều tỉnh lại, đều đến trong sân.

- Sư tỷ...

Nhìn thấy nữ tử, đám người đồng thời ôm quyền.

- Ừm, ngồi xuống trước đã!

Nữ tử gật đầu nói một tiếng, mọi người ở trong viện ngồi xuống.

- Đều không sao liền tốt, có điều thương thế có chút nghiêm trọng, vừa rồi ta dò xét thoáng cái, trong cơ thể có dấu vết không gian xé rách, không có mấy năm, rất khó khôi phục...

Nữ tử nói.

- Ta cũng vậy!

- Chúng ta cũng vậy...

Tám người còn lại, mỗi người kiểm tra một phen, đồng thời nói.

Thương thế lần này, so trong tưởng tượng nghiêm trọng hơn nhiều, cho dù nơi này linh khí đầy đủ, không có mấy năm, muốn triệt để khôi phục là không thể nào làm được.

- Một năm trước, lão sư lẻ loi một mình đi vào Thượng Thương, đoán chừng cũng bị thương thế đồng dạng, không biết hiện tại xong chưa, nên đi chỗ nào tìm hắn...

Biết tình huống thân thể, một lát sau, ánh mắt nữ tử lộ ra lo lắng.

- Lão sư người hiền tự có thiên tướng, chắc chắn sẽ không xảy ra vấn đề!

Trong đám người, một nữ tử khác nói.

- Đúng vậy, lão sư cát nhân thiên tướng...

Nữ tử đi đầu gật đầu.

- Không đúng, tốc độ thời gian của thế giới này trôi qua, thật giống khác biệt Danh Sư đại lục...

Đột nhiên, trong đám người, một thanh niên nhíu mày mở miệng nói.

- Tốc độ thời gian trôi qua khác biệt?

Đám người đều sững sờ.

Vị trước mắt này, lực lượng huyết mạch chính là thời gian, đối với thời gian lưu tốc có mẫn cảm tự nhiên.

- Ừm, chờ một lát, ta tính toán một chút...

Thanh niên chậm rãi nhắm mắt lại, qua ba phút mở hai mắt ra, trong ánh mắt mang theo hưng phấn:

- Cùng Danh Sư đại lục chênh lệch gấp mười lần, cũng là nói, nơi này một ngày, Danh Sư đại lục mười ngày!

Nếu như Trương Huyền ở đây, khẳng định có thể nhận ra chín người này, đúng là chín vị chân truyền của hắn ở Danh Sư đại lục.

Triệu Nhã, Lưu Dương, Vương Dĩnh, Trịnh Dương, Viên Đào, Lộ Xung, Ngụy Như Yên, Trương Cửu Tiêu cùng Khổng Thi Dao!

Trương Huyền đi vào Thượng Thương, mới hơn một tháng thời gian, mà Danh Sư đại lục, đã qua hơn một năm.

Thời gian lâu như vậy, tất cả đều tu luyện đến Cổ Thánh tứ trọng đỉnh phong, không cách nào đột phá, lâu như vậy, lão sư tin tức hoàn toàn không có, rơi vào đường cùng, tập trung đến Côn Hư cảnh, tìm Khổng Thi Dao, cùng một chỗ đi vào thông đạo, đến nơi này!

Nữ hài được xưng sư tỷ là Triệu Nhã, phát giác Thượng Thương cùng Danh Sư đại lục có thời gian chênh lệch, là Trương Cửu Tiêu.

- Gấp mười lần? Ý của ngươi là nói... Lão sư mới đi đến nơi này hơn một tháng?

Ánh mắt Triệu Nhã sáng lên:

- Thời gian ngắn như vậy, có lẽ lão sư giống như chúng ta, thương thế chưa tốt, thậm chí có thể ở trong Huyền Giang thành!

Huyền Giang Hà

dtv-ebook.com

Thiên phú của lão sư, bọn họ đều biết, nếu như là một năm thời gian, hoặc càng lâu, thương thế khẳng định sớm đã tốt đẹp, thậm chí xông ra một ít thành tựu, nhưng chỉ có tầm một tháng, đoán chừng giống như bọn họ, vẫn bị vây ở Huyền Giang thành, không cách nào rời khỏi.

Dù sao đây là thế giới hoàn toàn mới, Cổ Thánh tứ trọng ở Danh Sư đại lục có thể hô phong hoán vũ, nhưng ở đây, cái gì cũng không tính!

- Ừm, tìm người hỏi một chút!

Nghĩ đến điểm này, Triệu Nhã nhìn về phía người hầu cách đó không xa:

- Còn xin làm phiền gặp chủ nhân của các ngươi một chút, biểu thị lòng cảm kích của sư huynh muội chúng ta!

- Vâng!

Người hầu lui xuống, thời gian không dài, một trung niên đi nhanh tới, tràn đầy kinh ngạc:

- Chư vị thương thế nặng như vậy, vậy mà đã thức tỉnh...

Mặc dù hắn không am hiểu y thuật, nhưng y sư trong phủ chuyên môn nhìn qua, dưới tình huống bình thường, mấy người bị thương, không có mấy tháng thời gian, tỉnh lại rất khó, lúc này mới mấy ngày, vậy mà tất cả đều tỉnh táo lại, tu vi chỉ sợ không đơn giản như vậy!

Chẳng lẽ cũng giống như Thiện Hiểu Thiên, vận khí tới?

- Cảm ơn ân cứu mạng của Trương viên ngoại...

Sư huynh muội đồng thời đứng dậy ôm quyền.

- Khách khí, tiện tay mà thôi, không có gì...

Trương viên ngoại cười ha ha.

Hàn huyên vài câu, Triệu Nhã cũng không che giấu, mở miệng hỏi:

- Sư huynh muội chúng ta bị thương nghiêm trọng, đều có chút không nhớ rõ, không biết Huyền Giang thành này, thuộc về địa phương nào, có Danh Sư đường hay không?

- Danh Sư đường?

Trương viên ngoại mở trừng hai mắt:

- Chưa từng nghe qua!

Dừng lại một chút lại nói:

- Huyền Giang thành thuộc về một trong sáu đại tông môn, do Lăng Vân kiếm các quản lý...

- Sáu đại tông môn?

- Thiên hạ hết thảy có sáu đại tông môn, theo thứ tự là Lăng Vân kiếm các...

Trương viên ngoại tỉ mỉ giới thiệu.

Đám người bừng tỉnh hiểu ra.

Xem ra đây chính là Thượng Thương, cùng Danh Sư đại lục hoàn toàn khác biệt, thuộc về hai thế giới hoàn toàn khác biệt.

- Nói đến sáu đại tông môn, trước mấy ngày vừa phát sinh một sự tình khiếp sợ thiên hạ!

Càng trò chuyện càng nhiều, Trương viên ngoại cũng có hào hứng nói:

- Vạn Thú môn tân nhiệm tông chủ, kêu Trịnh Dương! Các ngươi có từng nghe qua chưa?

- Trịnh Dương?

Đám người sững sờ, tám người còn lại đồng loạt nhìn về phía thanh niên ở giữa.

- Cùng ta trùng tên?

Trịnh Dương xấu hổ.

- Ngươi cũng kêu Trịnh Dương?

Trương viên ngoại sửng sốt, sau đó nhịn không được cười lên:

- Thiên hạ cùng tên rất nhiều người, không cần khẩn trương!

Toàn bộ đại lục, kêu Trịnh Dương đâu chỉ trăm vạn, ngàn vạn, trùng tên, rất bình thường.

- Đúng vậy... Chẳng qua là cảm thấy có chút ngoài ý muốn...

Trịnh Dương gật đầu.

Thật ra thì trùng tên không tính là gì, chỉ là cảm giác có chút ngoài ý muốn.

Đường đường một trong sáu đại tông môn Vạn Thú môn môn chủ, cường giả siêu tuyệt như vậy, vậy mà tên giống hắn...

- Muốn nói tên trùng nhiều người, Thất Tinh lâu tân nhiệm tông chủ, khả năng chỉ có hơn chứ không kém...

Trương viên ngoại cười nói.

- Chẳng lẽ tên so với Trịnh Dương càng bình thường? Hay tên khó nghe hơn?

Lưu Dương hứng thú, nhìn về phía Trịnh Dương, ánh mắt lộ ra mùi vị chế nhạo.

- A, kêu Lưu Dương!

Trương viên ngoại cười nói.

- ...

Lưu Dương.

Thấy ánh mắt mọi người toàn bộ tập trung ở trên người thanh niên này, Trương viên ngoại cũng cảm giác được không đúng, nghi ngờ nhìn qua nói:

- Làm sao... Chẳng lẽ các ngươi không cảm thấy cái tên này tầm thường, khó nghe sao? Muốn ta nói, so với cái tên Trịnh Dương còn khó nghe hơn mấy lần! Đương nhiên Trịnh huynh, ta không phải nói tên ngươi không dễ nghe, chỉ là cảm khái một chút...

Mặt Lưu Dương đen nhánh:

- Cái kia... Ta cũng kêu Lưu Dương!

- ...

Da mặt co lại, Trương viên ngoại ngẩn ngơ, chẳng lẽ cứu một tổ cùng tên với tông chủ?

Chần chừ phút chốc, thử dò xét nói:

- Vậy trong các ngươi có người kêu... Trương Huyền không?

- Ngươi... biết Trương Huyền?

Triệu Nhã sửng sốt.

- Đúng vậy, Di Khí đại lục, người nào không biết cái tên này...

Trương viên ngoại gật đầu nói:

- Hắn là tông chủ của Lăng Vân kiếm các chúng ta!

- Tông chủ Lăng Vân kiếm các?

Lần này đến phiên đám người Triệu Nhã ngây dại.

- Có thể trùng tên hay không?

- Lão sư vừa đến nơi đây, chẳng qua hơn một tháng thời gian, làm sao có thể trở thành tông chủ của Lăng Vân kiếm các?

- Có thể lên làm tông chủ, tu vi ít nhất cũng phải đến Tiên Quân đỉnh phong...

...

Vừa rồi thời điểm hàn huyên, Trương viên ngoại nói đẳng cấp tu luyện một chút, Ngụy Thần cảnh, tuy không biết, nhưng Hư Tiên, Chân Tiên, Tiên Quân... Ba đại cảnh giới nói rất rõ ràng.

Có thể trở thành chủ nhân một tông, tu vi kém cỏi nhất đoán chừng cũng đạt tới Tiên Quân đỉnh phong, lão sư bất quá đi lên một tháng, thương thế còn không biết có khỏe hay không a?

Triệu Nhã hỏi:

- Vị Trương Huyền tông chủ này... hình dáng như thế nào? Ngươi có biết hay không...

- Thoạt nhìn chỉ chừng hai mươi tuổi, nói đến cũng có duyên với Huyền Giang thành chúng ta, hơn một tháng trước bị thương, được Thiện Hiểu

Thiên cứu về, sau đó lắc mình biến hoá thành tông chủ Lăng Vân kiếm các...

Nói đến sự tích của Trương Huyền, Trương viên ngoại tràn đầy tôn sùng:

- Không chỉ như vậy... Mới vừa rồi cùng các ngươi nói, Lưu Dương tông chủ, Trịnh Dương tông chủ... Thật ra thì đều là một mình hắn ngụy trang, là hắn dùng tên giả! Nói cách khác, hắn lúc này thân kiêm tông chủ bốn đại tông môn Lăng Vân kiếm các, Thất Tinh lâu, Vạn Thú môn, Trục Tinh cung, gọi là thiên hạ đệ nhất nhân cũng không quá đáng...

- Tông chủ bốn tông?

- Thiên hạ đệ nhất nhân?

Da mặt co rúm, đám người Triệu Nhã nắm tóc, Viên Đào thậm chí cắn đầu lưỡi cũng không phát hiện.

Lúc này ngu nữa cũng xác nhận, Trương Huyền trong miệng đối phương khẳng định là lão sư của bọn họ, tuyệt đối không phải trùng tên!

Trùng tên, trùng một cái thì cũng thôi đi, luôn không có khả năng ngụy trang tên, cũng cùng bọn hắn tương đồng a!

Mới vừa rồi còn nghĩ, lão sư mới đến hơn một tháng, thương thế chưa chắc có thể triệt để khôi phục, nghe được tin tức này... trái tim đều run rẩy.

Cái tốc độ tu luyện này... Quá nghịch thiên đi!

Một tháng, từ Cổ Thánh tứ trọng, đột phá Hư Tiên, Chân Tiên, đi đến Tiên Quân đỉnh phong, càng là một người thống nhất bốn đại tông môn... Biến thành thiên hạ đệ nhất nhân...

Lão sư vẫn là lão sư, vẫn là tồn tại để cho người ta ngước nhìn.

- Các ngươi nhận thức... vị Trương tông chủ này?

Thấy mọi người từng cái biểu lộ ngây người, Trương viên ngoại ý thức được không đúng, nghi ngờ nhìn lại.

Triệu Nhã cười khổ:

- Nào chỉ nhận thức... Nếu như đoán không sai, hắn hắn là lão sư của chúng ta...

- Lão sư...

Trương viên ngoại ngây người.

- Khả năng còn phải làm phiền Trương viên ngoại, đưa chúng ta đến Lăng Vân kiếm các...

Lại hỏi thăm rất lâu, biết Trương Huyền trong miệng đối phương quả thực là thầy của bọn hắn, Triệu Nhã nói.

- Cái này dễ dàng, ta lập tức đi làm...

Trương viên ngoại vội vã rời khỏi.

Nếu như đối phương nói là thật, bọn họ thật sự là đệ tử thân truyền của Trương Huyền tông chủ, hắn làm ân nhân cứu mạng, khẳng định nước lên thì thuyền lên, thuận buồm xuôi gió!

...

Ngồi ở trên đỉnh núi, chờ nửa canh giờ, quả nhiên thấy dây đỏ bay lên, chỉ một phương hướng.

Trương Huyền đứng dậy.

Dây đỏ chỉ phương hướng, lại là Huyền Giang Hà.

- Khó trách không phát hiện được vị trí cửa vào...

Trước đó, hắn từng hỏi thăm qua Thiện Hiểu Thiên, từ nơi nào cứu hắn, lần này tới, cũng chuyên môn chú ý qua chỗ kia, kết quả không hề phát hiện thứ gì, náo loạn nửa ngày, vậy mà ở trong Huyền Giang Hà.

Sông này vô cùng rộng lớn, nếu quả thật có trận pháp sắp đặt ở bên trong, cho dù là Lăng Vân kiếm các cũng rất khó phát hiện.

Dù sao dòng nước rất dễ dàng che giấu sóng linh khí.

Thu trận kỳ và trường mâu vào trữ vật giới chỉ, Trương Huyền mang theo Ngột Thần bay đi.

Đi vào dòng sông, thẳng tắp hạ xuống.

Huyền Giang Hà cực sâu, chừng hơn trăm mét, rất nhanh tới đến lòng sông, Trương Huyền nhíu mày.

Căn cứ quan sát của hắn, trong phạm vi mấy trăm cây số, tất cả như thường, không có gì khác nhau.

- Thiếu gia...

Ngột Thần cũng không nhìn ra cái gì, nghi ngờ nhìn qua.

Chẳng lẽ vừa rồi trận pháp sai, thông đạo không ở đây?

- Đừng có gấp...

Chần chờ một chút, một giọt máu xuất hiện ở đầu ngón tay, Trương Huyền cong ngón tay búng một cái.

Vù!

Một tiếng kêu khẽ, lòng sông nguyên bản tràn đầy đất cát cùng nước bùn, lập tức sóng gió nổi lên, một cửa đá không lớn xuất hiện ở trước mắt.

Đi tới, Trương Huyền nhẹ nhàng đẩy một cái.

Cửa đá rền vang mở ra, một lối đi tối thui xuất hiện ở phía trước.

Trương Huyền đi vào trước, thấy Ngột Thần tràn đầy không hiểu, cười nói:

- Cái lối đi này, đối diện là Khổng sư phong ấn, bên này vì phòng ngừa chân khí thủy ngân tiết lộ, khẳng định cũng làm thủ đoạn đối ứng, máu của ta, tuy khác Khổng sư, nhưng đều là Thiên Nhận Danh Sư, có tính chất nhất định! Cho nên dùng huyết dịch của ta, có thể kích hoạt phong ấn ẩn tàng, nếu không đơn thuần tìm, khẳng định không cách nào tìm được!

Thật ra thì không phải Thiên Nhận Danh Sư, mà là trong cơ thể đều nắm giữ một bộ phận Thiên Đạo.

Chỉ bất quá đối mặt Ngột Thần, không muốn tiết lộ mà thôi.

Ngột Thần bừng tỉnh hiểu ra.

Dọc theo thông đạo chậm rãi xuống dưới, thời gian không dài, nhìn thấy một đại sảnh rộng lớn, bên trong có bảy tám hộ vệ Cổ Thánh tứ trọng đang uống rượu.

- Tông chủ phái chúng ta đến nơi này, khác nào giam giữ a!

- Thực sự quá nhàm chán!

- Nghe nói đối diện là một thế giới khác, người chỗ đó tu vi đều rất thấp...

- Là rất thấp, nhưng đối diện bị phong ấn, căn bản không thể vào...

Vừa uống rượu vừa nói.

- Những người này hẳn là ‘Khổng sư’ phái tới!

Nghe được đối thoại của bọn họ, bàn tay Trương Huyền nhẹ nhàng vung lên.

Còn không có phản ứng lại, mấy người liền biến thành tro bụi.

Thủ ở chỗ này, mặc dù là vâng lệnh, nhưng đối với Chư Tử bách gia mà nói, trước sau là tai hoạ ngầm to lớn, giữ lại, tiết lộ hành tung, còn không bằng giết.

Cổ Thánh tứ trọng mà thôi, dựa vào thực lực bây giờ, chỉ cần động thủ, sẽ không lưu lại bất cứ dấu vết gì.

Chính giữa đại sảnh, là vòng xoáy khổng lồ, từng đạo linh khí thủy ngân bị thôn phệ vào, không biết đến nơi nào.

Trên cánh cửa điêu khắc hoa văn đặc thù, nhìn kỹ lại, có phần giống tế đàn của Trục Tinh cung.

- Xem ra thời điểm Khổng sư xây dựng lối đi này, lo lắng sẽ có người ngăn ở cửa động... Cho nên từ nơi này đi ra, sẽ bị trực tiếp truyền tống đến Huyền Giang thành, mà không phải ở nơi này...

Nhìn một chút, Trương Huyền bừng tỉnh hiểu ra.

Trở lại Danh Sư đại lục

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

Những đường vân này, có bí ẩn truyền tống ở bên trong, thoạt nhìn là lối ra, trên thực tế thật muốn có người tới, sẽ lặng yên không tiếng động bị truyền tống đến địa phương tùy ý ở Huyền Giang thành.

Nếu không, lúc trước bản thân tới, bị thương hôn mê, gặp được những người này, đoán chừng căn bản sống không nổi.

- Chỉ là... nơi này bí ẩn như vậy, trừ Khổng sư cùng huyết dịch của ta thì không cách nào kích hoạt, Ngụy Thần cũng không phát hiện được, làm như vậy là đề phòng ai?

Trương Huyền càng ngày càng hồ đồ.

Muốn nói tới thông đạo bí ẩn, coi như ở Thượng Thương, cũng tuyệt đối là đứng đầu nhất, Khổng sư lưu lại, khẳng định là không nguyện ý bị người phát giác, từ đó xuất hiện biến cố.

Đã như vậy... vì sao vị “Khổng sư” này lại muốn phái người thủ ở chỗ này, đối với người Danh Sư đại lục, không có một chút thân thiện?

Mấu chốt nhất là... Để cho người ta thủ ở đây, là không biết ý tứ của những trận văn này, hay không biết rõ người từ bên trong tiến vào sẽ bị ngẫu nhiên truyền tống?

- Khả năng Ngoan Nhân nói là thật... Đây là Khổng sư giả!

Trước đó, Ngoan Nhân nói như vậy, hắn còn có chút lo nghĩ, hiện tại đã cảm thấy có phần đạo lý.

Nếu như là thực, không có khả năng vật bản thân lưu lại, lại không biết tình huống, trừ khi giống như Tiểu Hoàng Kê, mất trí nhớ.

Nói đến Tiểu Hoàng Kê, lần nữa tràn đầy bất đắc dĩ, cho nó nuốt khí lưu đặc thù ở trên Thông Thiên kiều, kết quả không cách nào đột phá đến Ngụy Thần!

Đủ loại phương pháp, thử không dưới mấy trăm loại, tên này đến cùng làm sao mới có thể đột phá, bản thân cũng không hiểu nổi.

- Tu vi áp chế đến Cổ Thánh tứ trọng, đi vào đi!

Xác nhận thông đạo hoàn hảo không chút tổn hại, cũng không có tổn thương quá lớn, Trương Huyền vận chuyển lệnh bài ngụy trang, đồng thời áp chế tu vi lại.

Danh Sư đại lục có thể tiếp nhận cực hạn, là Cổ Thánh tứ trọng, đổi lại Tiên Quân, Ngụy Thần khác, cho dù đè thấp tu vi, thực lực bản thân còn đó, vẫn sẽ bị thế giới bài xích, chưa hẳn có thể tiến vào bên trong. Nhưng Trương Huyền và Ngột Thần đều nắm giữ lệnh bài ngụy trang của Lạc Nhược Hi, ngụy trang thành Cổ Thánh tứ trọng, Thiên Đạo của Danh Sư đại lục cũng không thể nhận ra, đủ để lấy giả đánh tráo.

Lúc trước Lạc Nhược Hi chính là như vậy tiến vào, về sau cướp đoạt Xuân Thu đại điển, tiết lộ khí tức, bị Thiên Đạo bài xích ra ngoài, rời đi Danh Sư đại lục.

Đi vào thông đạo, quả nhiên thấy không gian loạn lưu tàn phá bừa bãi, đủ loại không gian phong bạo đập vào mặt, tựa như muốn xé người thành mảnh nhỏ.

Đổi lại Cổ Thánh tứ trọng chân chính, chẳng mấy chốc sẽ bị phá huỷ ý thức, rơi vào hôn mê, nhưng lúc này hai người, ở Thượng Thương cũng

thuộc về tu vi đứng đầu nhất, tu vi giảm thấp xuống, nhưng tinh thần lực và thân thể vẫn còn, dễ như trở bàn tay liền ngăn lại phong bạo xâm nhập.

Tốc độ cực nhanh, trước đó dùng nửa tháng mới đi xong thông đạo, giờ phút này chưa tới một canh giờ, là đến cuối cùng.

Một quan tài to lớn yên tĩnh lơ lửng ở giữa không trung, phủ kín bốn phía không gian, để nó tựa như nhất thể, không cách nào mở ra.

Ngón tay nhẹ nhàng điểm một cái.

Trận pháp phá vỡ, cùng Ngột Thần vụt qua.

Mặt trời chói chang, khí tức quen thuộc của Danh Sư đại lục lần nữa đến trước mặt.

- Trương sư...

Vừa dừng lại, ngay sau đó nghe được một người gọi, Nhan Thanh Cổ Thánh đi vào trước mặt.

Hơn một năm không thấy, tu vi của đối phương tiến thêm một bước, thoạt nhìn không có suy yếu như trước đó.

- Ừm!

Trương Huyền gật đầu, nhìn về phía một bên, một người đang tế tự, ngọn lửa rừng rực thiêu đốt ở trên tế đàn, tỏa ra tia sáng yêu dị, trước đó bọn họ ở trên ngọn núi cảm ứng được khí tức, chính là như vậy phát ra.

- Người kia là ai? Lưu Dương đâu?

Trương Huyền cau mày.

Dị Linh Hoàng không phải học sinh Lưu Dương của mình sao? Làm sao hiện tại toát ra Dị Linh tộc không quen biết?

- Đây là Dị Linh Hoàng tân nhiệm, Thần Tiêu! Đệ tử thân truyền của Lưu Dương...

Nhan Thanh Cổ Thánh hồi đáp.

- Thân truyền của Lưu Dương? Đồ tôn của ta?

Trương Huyền sững sờ.

Hắn mới chừng hai mươi tuổi thu đồ đệ, không nghĩ tới đã có đồ tôn.

- Vâng...

Nhan Thanh Cổ Thánh gật đầu.

- Hắn thành Dị Linh Hoàng, như vậy Lưu Dương đâu? Khổng Thi Dao, Triệu Nhã… đâu?

Trương Huyền nghi hoặc.

Mình để Triệu Nguyệt đại trưởng lão truyền tin tức, dù không có nói rõ ràng bản thân muốn hạ giới, nhưng tế tự Thượng Thương, thân là đệ tử, hắn là sẽ tò mò, làm sao cũng không thấy được?

- Bẩm báo Trương sư, chín vị thân truyền của ngươi ở ba tháng trước đã dọc theo con đường ngươi đi qua, đi Thượng Thương...

Nhan Thanh Cổ Thánh cười khổ.

- Bọn họ cũng đi qua?

Trương Huyền sửng sốt.

Ba tháng trước, cũng là khoảng chín mươi ngày, đổi lại Thượng Thương, hơn chín ngày... Thời điểm đó bản thân ngay ở Trục Tinh Hải, bồi dưỡng đám người Hồng Vũ trưởng lão...

- Đi lên lại tìm bọn họ a...

Biết đã đi lâu như vậy, trong thông đạo lại không gặp được, chỉ sợ những đệ tử này đã đến Huyền Giang thành, hoặc là địa phương khác, Trương Huyền không hề rầu rĩ, hắn đang muốn tiếp tục nói chuyện, nhìn thấy hai bóng người nhanh chóng bay tới.

Chính là cha mẹ Hưng Mộng Kiếm Thánh!

- Huyền nhi...

Mộng kiếm thánh tràn đầy kích động, hốc mắt hơi ửng hồng:

- Không có việc gì liền tốt...

Thượng Thương nguy cơ trùng trùng, từ khi con trai đi qua, làm mẹ không một ngày không lo lắng, hơn một năm qua, ngày ngày dày vò, hiện tại lần nữa nhìn thấy, hoàn hảo không chút tổn hại, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Cảm nhận được đối phương để lộ ra tình cảm chân thành tha thiết, Trương Huyền cười cười:

- Mẹ, cha, ta không sao...

Lúc này tu vi của cha mẹ cũng có đột phá rất lớn, tất cả đều đạt đến Cổ Thánh tứ trọng đỉnh phong.

Hỏi thăm thoáng cái, Danh Sư đường đang phát triển tốt, Dị Linh tộc ở dưới Lưu Dương ràng buộc, đã không có xuất hiện náo động, cùng nhân tộc sống chung hòa bình.

Kèm theo có thể sử dụng thủy ngân chân khí, nhân tộc càng ngày càng cường đại, về sau chắc hẳn khả năng phát sinh chiến tranh cũng càng ngày càng nhỏ, không cần tiếp tục lo lắng.

Đi vào đại điện chiêu đãi khách của Chư Tử bách gia, Trương Huyền thấy được một đống lớn người quen biết cũ, Lạc gia gia chủ, Tưởng gia gia chủ, Danh Sư đường Dương Huyền...

Tu vi của những người này, cũng giống như Hưng Mộng Kiếm Thánh, đạt đến Cổ Thánh tứ trọng, nếu như những Võ sĩ Thần điện kia thông qua thông đạo đi vào, khả năng không cách nào chạy trốn, sẽ bị chém giết tại chỗ.

- Trương Huyền... Ngươi ở Thượng Thương có nhìn thấy muội muội ta không?

Trò chuyện một hồi, Lạc Huyền Thanh đi vào trước mặt, trong ánh mắt mang theo lo lắng.

- Muội muội của ngươi?

Trương Huyền sững sờ:

- Thất Thất, nàng không ở Danh Sư đại lục?

Lúc trước thời điểm hắn rời đi, lẻ loi một mình, hơn nữa ở Thượng Thương lâu như vậy, cũng chưa từng thấy qua Lạc Thất Thất?

- Một năm trước, ngươi vừa đi không lâu, nàng liền rời đi, nói muốn đi tìm ngươi...

Lạc Huyền Thanh lắc đầu.

- Tìm ta? Nàng cũng đi lối đi này?

Trương Huyền cau mày.

- Không phải, nàng không đi thông đạo, mà vận chuyển Tĩnh Không châu, phá vỡ không gian ràng buộc của Danh Sư đại lục...

Lạc Huyền Thanh nói.

Trương Huyền sững sờ.

Tu vi hiện tại của hắn, có thể trực tiếp phá vỡ Danh Sư đại lục ràng buộc, đi vào Thượng Thương, không gian loạn lưu cũng không đả thương được

mảy may, không cần lại thông qua thông đạo trở về.

Nhưng Lạc Thất Thất một năm trước, tu vi mạnh hơn cũng chỉ tương đương mình, Cổ Thánh tứ trọng, làm sao có thể phá vỡ đại lục ràng buộc?

- Ngươi có biết, vì sao nàng lấy tên cho mình là Thất Thất không, vì sao Lạc gia chúng ta lại cưng chiều nàng như vậy không?

Thấy hắn không hiểu, Lạc Huyền Thanh lắc đầu nói.

Biết thực lực hai người đã cách nhau một trời một vực, hắn cũng mất tâm tranh đấu trước đó, chỉ hy vọng vị trước mắt này có thể giúp hắn chăm sóc muội muội, hơn nữa tìm nàng trở về.

- Gọi Thất Thất, không phải bởi vì nàng xếp thứ bảy, phía trên có sáu ca ca sao?

Trương Huyền tựa hồ nghe nói qua một chút.

- Đúng, trên nàng là có sáu ca ca, ta xếp hạng thứ sáu, năm huynh trưởng của ta, tất cả đều đã qua đời! Cha ta, là Lạc gia gia chủ, lấy địa vị cùng thân phận của Lạc gia ở Danh Sư đại lục, năm vị huynh trưởng, tất cả đều chết... chẳng lẽ ngươi không cảm thấy kỳ lạ sao?

Lạc Huyền Thanh nói.

Trương Huyền sửng sốt.

Lúc trước cũng có chút tò mò, chỉ là không có đi suy nghĩ nhiều, hiện tại tưởng tượng, thật đúng là như vậy.

Thực lực cùng địa vị của Lạc gia ở Danh Sư đại lục, có thể tưởng tượng được, coi như cường giả Dị Linh tộc đánh lén, cũng không có khả năng chém giết sạch năm con trai của gia chủ!

- Bởi vì Tĩnh Không châu!

Lạc Huyền Thanh nói:

- Món pháp bảo này, là bảo vật tiên tổ chúng ta lấy được, nắm giữ lực lượng lớn lao, muội muội nàng vừa ra đời, liền có thể luyện hóa, cũng không phải huyết mạch tinh thuần nhất, mà là... năm vị huynh trưởng!

- Năm đó Tĩnh Không châu xuất hiện biến cố, bất cứ lúc nào cũng sẽ xé rách không gian rời khỏi, một khi thoát ly, Lạc gia tuyệt đối sẽ suy yếu, năm vị huynh trưởng vì cứu gia tộc, dùng tinh huyết nuôi nấng, thậm chí lấy sinh mệnh hiến tế mới ổn định! Lúc này Tĩnh Không châu mới lưu lại, linh tính trong đó cũng dần dần thức tỉnh... Chính là Thất Thất!

- Linh tính thức tỉnh? Ngươi ý tứ... Lạc Thất Thất, là khí linh của Tĩnh Không châu?

Đồng tử Trương Huyền co rụt lại.

- Linh tính đi vào trong bụng mẹ ta, mới sinh ra Thất Thất, nói nàng là linh tính của Tĩnh Không châu không sai, nói nàng là thân muội muội của ta cũng không có vấn đề gì, dù sao huyết nhục là Lạc gia ban tặng...

Lạc Huyền Thanh nói.

Trương Huyền gật đầu.

Hắn thấy qua vô số vũ khí, tự mình thuần phục không có một vạn ít nhất cũng có tám ngàn, linh tính trong đó đều không cách nào thoát ly bản thể, cho dù là pháp bảo Ngụy Thần cảnh.

Linh tính của Tĩnh Không châu lại có thể thoát ly bản thể, đầu thai thành người... Quả thực không thể tưởng tượng.

- Nàng làm sao phá vỡ không gian? Ngươi làm sao cho rằng nàng đi Thượng Thương?

Trương Huyền tiếp tục hỏi.

- Sau khi ngươi rời khỏi, nàng muốn đi tìm ngươi, ý niệm càng ngày càng mãnh liệt, Tĩnh Không châu cảm nhận được cỗ ý niệm này, thả ra lực lượng mạnh mẽ, dường như đột phá Cổ Thánh tứ trọng ràng buộc, đạt đến cảnh giới không biết tên, sau đó không gian Danh Sư đại lục xuất hiện bài xích, ép nàng và Tĩnh Không châu ra ngoài!

Trầm tư một chút, Lạc Huyền Thanh nói:

- Vô số cao thủ của Lạc gia chúng ta đã dùng hết toàn lực, cũng không có kéo lại được...

Trương Huyền lặng im.

Cái này giống như lúc trước Lạc Nhược Hi rời khỏi, đều là bị không gian mạnh mẽ ép ra, tựa như gậy gỗ trong nước.

Bất luận dùng lực lượng bao lớn đè lại, chỉ cần buông tay, đồng dạng sẽ nổi lên mặt nước.

Xem ra đối phương hẳn là bị ép đến Thượng Thương.

- Tốt, ta trở lại Thượng Thương, hảo hảo hỏi thăm một chút, nếu như tìm được, sẽ để cho người Trục Tinh cung báo tin Dị Linh Hoàng, để hắn chuyển cáo ngươi...

Rõ ràng những sự tình này, Trương Huyền nói.

Gặp lại đám người Triệu Nhã

dtv-ebook.com

Sự tình Lạc Thất Thất, Trương Huyền ghi ở trong lòng.

Thân là tứ tông tông chủ, dù Thượng Thương bao la, nhưng muốn hỏi thăm một người, có lẽ còn rất dễ dàng.

Tạm biệt Lạc Huyền Thanh, lại cùng đám người Dương sư trò chuyện một hồi, mang công pháp và võ kỹ lần nữa sửa sang lại cho Danh Sư đường, để bọn hắn truyền khắp thiên hạ.

Bất tri bất giác, một ngày đi qua.

- Lần này tới, là vì mượn dùng tế đàn này, Thượng Thương còn có rất nhiều chuyện, không thể tiếp tục dừng lại...

Biết thời gian không thể dở dang, Trương Huyền cầm theo tế đàn, định phá vỡ phong ấn, trực tiếp trở lại Thượng Thương.

- Thiếu gia, dẫn ta đi cùng đi...

Tôn Cường đi vào trước mặt, lộ ra khát vọng.

Cái tên này, biết theo không kịp bước chân thiếu gia, nên không còn lười biếng như trước kia, hơn một năm chuyên cần khổ luyện, lại thêm vô số tài nguyên của Danh Sư đường, Trương gia, vậy mà giống như những người khác, cũng đạt tới phá toái hư không.

- Ngươi muốn đi Thượng Thương?

Trương Huyền nhíu mày.

- Vâng!

Tôn Cường cắn răng.

Tuy ở Danh Sư đại lục, hắn dựa vào thân phận quản gia Trương Huyền cùng với cường giả Cổ Thánh, có thể hô phong hoán vũ, nhưng thời gian lâu dài vẫn sẽ chán.

Hắn vẫn ưa thích loại cảm giác rõ ràng thực lực không địch lại, vẫn còn có thể tùy ý quát tháo cường giả, phóng khoáng tự do!

Đó mới là đỉnh phong nhân sinh của hắn, nhớ tới liền rất hoài niệm.

Cho nên còn muốn đi theo sau lưng thiếu gia, chỉ có như vậy, mới sống ầm ầm sóng dậy.

- Chúng ta trực tiếp loại bỏ không gian bích chướng đi vào Thượng Thương, quá mức nguy hiểm, không có năng lực bảo vệ ngươi! Không cách nào chung một chỗ, có điều ngươi có thể từ thông đạo tới... Những thuốc này, trước khi đi vào không gian phong bạo dùng, có thể hỗ trợ trị liệu thương thế, không đến mức để ngươi hôn mê!

Cổ tay khẽ đảo, Trương Huyền đưa tới một bình nước tắm Tiểu Hoàng Kê, lại ban cho một binh khí hộ thân, lúc này mới bàn giao:

- Sau khi đến Thượng Thương, đi Lăng Vân kiếm các báo tên của ta, sẽ có người dẫn ngươi đi tìm ta...

Trực tiếp loại bỏ không gian bích lũy, lực lượng giới vực sẽ tiến hành nghiền ép, dù Tôn Cường đột phá đến Cổ Thánh tứ trọng, nhưng vẫn kém quá nhiều, ngoan ngoãn đi thông đạo mới tương đối an toàn.

Tôn Cường gật đầu.

Giao phó xong, Trương Huyền không nói thêm lời, tinh thần khẽ động, lực lượng áp chế ở trong cơ thể thả ra, một tiếng nổ vang, lập tức cảm thấy không gian bốn phía xuất hiện bài xích to lớn.

Loại lực lượng này, tựa như muốn đẩy hắn ra khỏi thế giới này.

Vù vù!

Cũng không chống cự, tinh thần khẽ động, thoát ly Danh Sư đại lục ràng buộc, ngay sau đó nhìn thấy vô số khí lưu màu đen va chạm, muốn xé rách hắn thành bụi phấn.

Trong cơ thể tiên lực cổ động, ngăn những khí lưu màu đen này ở bên ngoài, dọc theo phương hướng gạt bỏ mình, xuôi dòng lên trên.

Không biết qua bao lâu, trước mắt lần nữa khôi phục quang minh, thân thể lay động, từ trong không gian chui ra, ngay ở trên không Huyền Giang thành.

- Quả nhiên có thể nhẹ nhõm trở về...

Trương Huyền cười cười, nhìn về phía Ngột Thần, hiển nhiên hắn cũng có chút khiếp sợ.

Dù trước đó cảm thấy như vậy có thể, tự mình trải qua, vẫn cảm thấy khó tin.

Xem ra, cường giả muốn đi vào hạ giới vô cùng phiền phức, nhưng muốn quay về thế giới của mình, cũng không khó khăn như vậy.

Đương nhiên, cũng nhờ bọn hắn nắm giữ lệnh bài của Lạc Nhược Hi, nếu không áp chế tu vi đơn thuần, là không cách nào che đậy Thiên Đạo của Danh Sư đại lục, chỉ sợ mới vừa tiến vào, sẽ bị lần nữa bài xích ra, ngay cả một lát cũng ở lại không được.

- Xem trước một chút, đám người Triệu Nhã có ở đây hay không...

Tinh thần khẽ động, ý niệm Trương Huyền bao phủ toàn bộ Huyền Giang thành.

Tu vi đi đến cảnh giới như hắn, chỉ cần nguyện ý, Huyền Giang thành phát sinh bất luận việc nhỏ nào, cũng có thể nhẹ nhõm phát giác.

- Ở chỗ kia...

Một lát sau, ánh mắt sáng lên.

Còn tưởng đối phương đã rời khỏi Danh Sư đại lục ba tháng, Thượng Thương không sai biệt lắm chín ngày thời gian, đã không ở nơi này, không nghĩ tới còn chưa rời khỏi.

Bất quá phủ đệ đang chuẩn bị linh thú phi hành, xem ra là định rời đi.

Không chần chờ nữa, thẳng tắp bay qua.

...

- Trương viên ngoại, ngươi gấp gáp như vậy mượn dùng linh thú phi hành, là vì chuyện gì?

Một trung niên nâng cao cái bụng đi vào trước mặt, trong ánh mắt mang theo nghi hoặc.

Huyền Giang thành, gia tộc và thế lực có thể nuôi dưỡng linh thú không tính quá nhiều, Ngô Giang Thành hắn vừa vặn tính một cái, hơn nữa sau khi Tiết gia sụp đổ, linh thú của gia tộc bọn họ cấp bậc xem như cao nhất, tốc độ nhanh nhất!

Nguyên nhân chính là như vậy, Trương viên ngoại mới tìm hắn, định thuê một lần.

- Ta không phải cứu mấy người ư?

Trương viên ngoại cười nói.

- Chuyện này ta nghe nói... Thế nào, ngươi cũng muốn giống như Thiện Hiểu Thiên, đụng đại vận?

Ngô Giang Thành cười nhạo.

Kỳ ngộ của Thiện Hiểu Thiên, chỉ có thể ngộ mà không thể cầu, Trương Huyền tông chủ, đương đại cũng chỉ có một, ngươi một đại gia chủ, phú hào một phương, cuối cùng sẽ không cảm thấy, tuỳ ý cứu người, liền có thể đạt được kết quả tốt chứ!

Nào có chuyện tốt như vậy?

Thật muốn như vậy, hắn cái gì cũng không làm, đã sớm đi ra ngoài khắp nơi cứu người...

- Thực không dám giấu giếm, lần này thật đúng là đụng đại vận...

Cùng đối phương quan hệ không tệ, Trương viên ngoại cũng không có ý định giấu diếm, vui vẻ nói.

- Thật đụng đại vận?

Ngô Giang Thành sửng sốt:

- Ngươi chớ nói, ngươi cũng cứu một vị tông chủ, hoặc là trưởng lão... Nói đùa cũng phải có hạn độ, thiên hạ nào có nhiều trưởng lão, tông chủ xảy ra chuyện như vậy?

- Ha ha, dĩ nhiên không phải tông chủ và trưởng lão! Nói thật a, ta cứu chín người này, lại là đệ tử thân truyền của Trương Huyền tông chủ!

Trương viên ngoại nói.

- Đệ tử thân truyền? Ha ha... Ngươi thật biết đùa!

Ngô Giang Thành sửng sốt một chút, sau đó cười to lên:

- Trương Huyền tông chủ, chính là tứ tông tông chủ, thiên hạ đệ nhất nhân, không biết bao nhiêu người muốn làm học sinh của hắn... Ngươi đi đường phố hỏi một chút, muốn làm học sinh của hắn, thậm chí tự xưng cùng hắn học qua, không có một vạn cũng có tám ngàn... Còn tưởng là

thật? Trước mấy ngày, ta ở dã ngoại bắt đến một con ngựa, kết quả tên này dùng móng viết chữ, tự xưng là học sinh của hắn...

- Ngựa?

Trương viên ngoại ngẩn ngơ.

- Đúng vậy, theo ta thấy, khẳng định là lừa đảo, muốn lừa tiền của ngươi, không nghĩ tới ngươi thật bị lừa rồi...

Ngô Giang Thành khẽ nói:

- Ngươi suy nghĩ một chút, Trương tông chủ, thân là tứ tông tông chủ, thật sự là thân truyền của hắn, ai dám đắc tội? Ai dám đả thương? Như thế nào lại trùng hợp như vậy, một đám người đều bị ngươi cứu? Rõ ràng chính là giả...

Trương viên ngoại nói không ra lời.

Quả thực rất có đạo lý.

Cái gọi là đệ tử Trương Huyền, đều là Lưu Dương, Trịnh Dương... nói, bản thân phân biệt không ra, vạn nhất là giả thì sao?

- Mang ta đi nhìn một chút, ta giúp ngươi vạch trần...

Bạn tốt bị lừa, Ngô Giang Thành tức giận nói.

- Vậy làm phiền Ngô huynh...

Trương viên ngoại thở phào nhẹ nhõm, vội vàng ôm quyền, dẫn đường tìm tới đám người Triệu Nhã.

- Các ngươi tự xưng là học sinh của Trương Huyền tông chủ?

Đi vào sân trong, nhìn thấy mấy người trẻ tuổi ốm yếu, Ngô Giang Thành càng thêm tin chắc ý nghĩ của mình, cười lạnh.

Đám người Triệu Nhã nhíu mày.

Các nàng ở Danh Sư đại lục, mỗi một cái đều là nhân vật hô phong hoán vũ, khiến thiên hạ chấn động, đối phương vừa thấy mặt liền vô lễ như thế, trong lòng đều có chút không vui.

- Thế nào, không dám thừa nhận?

Ngô Giang Thành cười lạnh:

- Các ngươi có biết, giả mạo đệ tử của Trương tông chủ, tội danh sẽ như thế nào không? Đừng nói truyền đến Lăng Vân kiếm các, giờ phút này ta báo lên thành chủ, chỉ sợ cũng có thể để các ngươi chịu không nổi!

- Chúng ta không giả mạo, Trương Huyền xác thực là ân sư của chúng ta...

Sợ Triệu Nhã tính tình nóng nảy, trực tiếp đánh đối phương, Khổng Thi Dao tiến lên một bước, ôm quyền nói.

- Xác thực là ân sư, ăn nói bừa bãi ai không biết? Các ngươi có chứng cứ gì không?

Ngô Giang Thành nói.

Khổng Thi Dao lặng im.

Vì có thể đi vào Thượng Thương, trữ vật giới chỉ cũng không mang theo, bất kỳ đồ vật gì cho thấy thân phận cũng không có, lại nói coi như thật có thể lấy ra, đối phương cũng chưa chắc nhận thức!

- Thế nào, nói không ra lời a!

Ngô Giang Thành vung tay:

- Muốn giả mạo, tìm trưởng lão hoặc đệ tử, có lẽ còn có thể để cho người ta tin tưởng, giả mạo đệ tử của Trương tông chủ, lá gan thật lớn...

- Chúng ta thật sự là đệ tử của Trương sư...

Trịnh Dương nhíu mày, tràn đầy không vui.

- Đủ rồi, ta không phải Trương viên ngoại, có thể bị các ngươi tùy ý lừa gạt! Nếu các ngươi là đệ tử của Trương sư, ta nói bản thân là lão sư của Trương sư đây này, người đâu...

Ngô Giang Thành hừ lạnh, đang muốn gỏi hạ nhân, bắt mấy cái lừa đảo lại, đưa đến phủ thành chủ xử theo pháp luật, liền nghe trên không có một thanh âm nhàn nhạt vang lên:

- Ngươi nói ngươi là lão sư của ta? A, làm sao ta không biết?

- Người nào?

Ngô Giang Thành sửng sốt, vội vàng ngẩng đầu, ngay sau đó nhìn thấy hai bóng người yên tĩnh lơ lửng ở giữa không trung, bên trong một thanh niên đang vui vẻ nhìn qua.

- Trương tông chủ...

Thân thể cứng đờ, đầu gối nhịn không được mềm nhũn, quỳ rạp xuống đất, không ngừng run rẩy, sợ tới mức thiếu chút nữa ngất đi.

Lúc trước Thiện Hiểu Thiên ở Tiết gia huyên náo lớn như vậy, hắn may mắn đi, cũng may mắn gặp qua dung mạo của Trương Huyền tông chủ, cùng vị trước mắt này giống nhau như đúc... Huống chi đối phương còn phi hành...

Cường giả Tiên Quân mới có thể bay, thân phận của đối phương không cần nói cũng biết...

- Lão sư...

Không giống hắn khiếp sợ, đám người Triệu Nhã nhìn thấy thân ảnh trên không, tất cả hốc mắt đỏ lên, đồng loạt quỳ xuống đất.

- Ừm, các ngươi chịu khổ...

Nhìn thấy những đệ tử này, đã trưởng thành đến tình trạng hiện tại, Trương Huyền thoả mãn gật đầu, bàn tay run lên, chín bình ngọc bay tới.

- Uống đi!

- Vâng...

Đám người đồng thời gật đầu, uống xong nước tắm của Tiểu Hoàng Kê, một lát sau, tất cả đều cảm thấy lực lượng trong cơ thể sôi trào, thương thế hoàn toàn khôi phục.

- Cái này... Đều là Cổ Thánh tứ trọng?

Tất cả đều ngẩn ngơ, Ngô Giang Thành cùng Trương viên ngoại thiếu chút nữa ngất đi.

Đặc biệt là cái trước, đã muốn khóc.

Huyền Giang thành thành chủ cũng chỉ tu vi Cổ Thánh tứ trọng, những thiếu niên, thiếu nữ trước mắt, vậy mà đều là loại thực lực này...

May mắn vị Trương tông chủ này đến đúng lúc, ngộ nhỡ không tới, bản thân vừa rồi nói như vậy, còn không bị vặn cổ, giết tại chỗ?

Vừa nghĩ tới đó, tròng mắt đỏ hoe.

Xem ra...

Khoác lác có nguy hiểm, trang bức cần cẩn thận ah!

Trương Huyền sáng tạo công pháp

dtv-ebook.com

Trương Huyền nhìn về phía các đệ tử thân truyền.

Tuy chỉ có hơn một tháng không thấy, nhưng Danh Sư đại lục đã trải qua hơn năm, rất nhiều đệ tử vốn gương mặt non nớt, tất cả đều trở nên trưởng thành cùng cương nghị, tu vi cũng đều có đột phá rất lớn, cũng không phụ lòng bản thân khổ cực dạy dỗ.

- Đi thôi!

Bàn tay lớn vồ một cái, chín người đồng thời bay lên, ngón tay nhẹ nhàng điểm, một Giao Long xuất hiện ở trên không trung, đón gió liền dài, thời gian nháy mắt liền đạt đến hơn một trăm mét, đám người rơi vào lưng rồng.

- Ngụy Long…

- Thiên hạ vậy mà thật có loại sinh mạng này tồn tại.

Giao Long xuất hiện, Huyền Giang thành không biết bao nhiêu người nhìn thấy, tràn đầy khiếp sợ, ngay sau đó từng cái quỳ rạp xuống đất, không dám ngẩng đầu.

Ngụy Long, trong lịch sử Di Khí đại lục, cũng chỉ xuất hiện qua một con, con thứ hai hiện ra ở trước mắt người đời, xung kích có thể tưởng tượng được.

- Ngụy Long.

Ngô Giang Thành càng muốn khóc.

Tuy trước đó đã xác nhận thân phận của Trương Huyền, nhưng con rồng này xuất hiện, càng thêm ngồi vững xưng hào đại lục đệ nhất nhân.

Thân truyền của hắn, lại bị bản thân nghi ngờ, càng đại ngôn hơn không biết thẹn nói mình là lão sư của Trương Huyền tông chủ .

Hận không thể tìm cục gạch đập chết.

Đang run lẩy bẩy, sợ Trương tông chủ so đo vừa rồi hắn vô lễ, thanh âm của đối phương nhàn nhạt vang lên.

- Trương viên ngoại, ngươi cứu chín đệ tử của ta, không thể bỏ qua công lao, chỉ cần hậu bối của ngươi cầm lệnh bài này đi Lăng Vân kiếm các, liền có thể đạt được bồi dưỡng tốt nhất!

Trong tiếng nói, một lệnh bài từ không trung trôi xuống, chậm rãi rơi vào lòng bàn tay Trương viên ngoại.

- Đa tạ Trương tông chủ!

Trương viên ngoại lần nữa quỳ gối.

Có thứ này, ở Huyền Giang thành tương đương với có miễn tử kim bài, không có bất kỳ gia tộc hoặc thế lực nào dám tìm phiền phức, mà hậu bối được chọn ra, chỉ cần đi vào Lăng Vân kiếm các, khẳng định có thể lên như diều gặp gió, gia tộc xem như chân chính quật khởi.

Nắm chặt lệnh bài, lần nữa ngẩng đầu, phát hiện trên không đã trống không, nửa cái bóng người cũng không thấy được.

- Người tốt có báo đáp tốt, xem ra sau này phải làm nhiều việc thiện.

Lần nữa quỳ xuống, trong lòng Trương viên ngoại cảm xúc.

Nếu như không xuất thủ cứu chín người kia, nào có báo đáp như hiện tại, càng không có cơ hội nhìn thấy đại lục đệ nhất nhân, đạt được ban thưởng như vậy.

- Trương huynh, bắt đầu từ hôm nay, ngươi đã thay đổi vận mệnh

Nhìn bạn tốt trước mắt, Ngô Giang Thành tràn đầy hâm mộ.

Cứu đệ tử thân truyền của Trương tông chủ, chỉ cái ân tình này, vị trước mắt này cũng đã tiền đồ vô lượng.

- Cũng là vận khí ta tốt, mấu chốt nhất là, phải nhìn thẳng vào tâm tính, làm nhiều chuyện tốt.

Trương viên ngoại cười nói.

Có loại kỳ ngộ này, Trương viên ngoại mở tiệc rượu mời khách tứ phương, Ngô Giang Thành ở trong nhà đối phương ăn xong tiệc tối, quay trở về, vừa đi vừa than thở.

- Làm việc tốt cũng phải có chuyện tốt làm mới được, cái này liên quan đến số mệnh một người, chỉ sợ ta không có cơ hội này!

Ngô Giang Thành bất đắc dĩ lắc đầu, vẻ mặt cười khổ.

Ngươi muốn cứu học sinh của Trương tông chủ, đối phương cũng phải có nhiều học sinh như vậy, hơn nữa bị thương mới được

Trên đời nào có chuyện tốt như vậy, ngày ngày phát sinh?

Phù phù!

Đang cảm xúc, đột nhiên bụi cỏ cách đó không xa, một thanh âm buồn bực vang lên.

Quay đầu nhìn lại, ngay sau đó nhìn thấy một tên mập nằm trên mặt đất, khắp khuôn mặt là cỏ khô.

- Vị bằng hữu này ngươi không sao chứ!

Đi vào trước mặt, muốn kéo đối phương, người sau run đầu nhảy lên, mang trên ngạo khí nhàn nhạt:

- Nơi này chính là Thượng Thương?

- Thượng Thương?

Ngô Giang Thành nháy con mắt.

- Nếu ngươi là người Thượng Thương, có nghe nói qua Lăng Vân kiếm các không?

Mập mạp nói.

- Nghe qua.

Ngô Giang Thành dừng lại một chút, gật đầu.

- Rất tốt, thiếu gia nhà chúng ta ở nơi đó làm tông chủ, ngươi dẫn ta đi qua, chỉ cần tìm được thiếu gia, chỗ tốt không thể thiếu ngươi.

Vỗ vỗ bùn đất trên bụng, mập mạp chắp hai tay sau lưng, đầu nâng cao, thản nhiên nói.

- Thiếu gia làm tông chủ, chẳng lẽ…

Toàn thân Ngô Giang Thành xiết chặt, hai mắt trợn tròn xoe:

- Ngươi nói là Trương Huyền tông chủ?

- Không sai, ta chính là quản gia của Trương tông chủ!

Mập mạp nói.

Tên mập mạp này, chính là Tôn Cường từ thông đạo xuyên qua, trong thông đạo đi thời gian dài, Thượng Thương chẳng qua mấy canh giờ mà thôi, bởi vì dùng nước tắm Tiểu Hoàng Kê, thương thế đã tốt đẹp, thực lực Cổ Thánh tứ trọng, ở Huyền Giang thành tuyệt đối được cho một phương đại lão.

- Quản gia của Trương tông chủ?

Ngô Giang Thành sửng sốt một chút:

- Không đúng, quản gia của Trương tông chủ, ta nghe nói qua, ở đây làm sơn tặc, gọi Tào Thành Lập, không có mập như vậy ah.

- Tào Thành Lập?

Tôn Cường sững sờ, trên mặt lộ ra biểu lộ đau lòng nhức óc:

- Thiếu gia, mới hơn một tháng không có thấy ta, người mới thay người cũ, Tôn Cường ta không phục! Hừ, Tào Thành Lập kia ở đâu? Hiện tại ta liền đi thiến hắn.

-…

Ngô Giang Thành.

Bên này Tôn Cường hổn hển, lúc này Trương Huyền mang theo đám người Triệu Nhã đã đi tới Lăng Vân kiếm các.

- Lão sư!

Thiện Hiểu Thiên đi vào trước mặt.

- Ừm, những người này là sư huynh sư tỷ của ngươi, này là đệ tử lão sư ở Thượng Thương mới thu, Thiện Hiểu Thiên!

Trương Huyền giới thiệu một chút.

- Đa tạ sư đệ cứu lão sư.

Trên đường, Triệu Nhã đã biết sau khi lão sư đi vào Thượng Thương trải qua sự tình, nếu không phải vị này cứu, cũng không có khả năng nắm giữ nhân sinh chói lọi như vậy, nhìn thấy Thiện Hiểu Thiên, tất cả đều ôm quyền khom người.

- Chư vị sư tỷ, sư huynh, thực sự quá khách khí

Thiện Hiểu Thiên giật nảy mình, vội vàng đáp lễ.

- Những Nguyên Lực đan thượng phẩm và công pháp tu luyện này, là đặc biệt nhằm vào thể chất của các ngươi, vi sư cố ý thiết kế, mau chóng tu luyện, tranh thủ sớm ngày đột phá Tiên Quân, trợ giúp lão sư tốt hơn!

Cổ tay khẽ đảo, Trương Huyền lấy ra một ít ngọc bài cùng Nguyên Lực đan.

Đến loại thân phận như hắn, lại thêm trước đó ăn cướp Bạch Huyền Sinh, loại dược vật cấp bậc này, trên người chừng mấy trăm viên, muốn để các đệ tử cấp tốc đột phá, cực kỳ thích hợp.

Còn khí tức đặc thù trên đài tròn, chỉ có đến Tiên Quân đỉnh phong mới có hiệu quả, hiện nay tu vi đám người Triệu Nhã vẫn quá thấp.

Nhận lấy đồ vật lão sư ban cho, đám người không nói thêm lời, tất cả đều bắt đầu bế quan tu luyện.

Thiên phú đám người Triệu Nhã đều cực cao, tiến bộ rất nhanh.

Tu luyện nửa ngày, Bạch Nguyễn Khanh trở về, nàng đi theo gia gia ra ngoài thí luyện, thời khắc này tu vi đã đạt đến Chân Tiên cảnh đỉnh phong.

Cách Tiên Quân cũng chỉ kém một bước.

Trương Huyền truyền thụ công pháp Tiên Quân cho đối phương, để nàng mau chóng tu luyện, mình và Ngột Thần cũng không sốt ruột rời khỏi, mà tìm tĩnh thất bế quan tu hành.

Tuy tế đàn của Dị Linh tộc tới tay, đã có thể đi Trục Tinh cung, câu thông tế đàn của Đỗ cung chủ, nhưng bây giờ rõ ràng không phải lúc!

Trận pháp của Thần điện mạnh mẽ, cường giả như mây, lại thêm vị Khổng sư kia đã đạt đến Ngụy Thần cảnh đỉnh phong, muốn cứu Đỗ

Thanh Diên ra, hơn nữa giải quyết tất cả phiền phức, nhất định phải để tu vi xung kích Ngụy Thần!

Chỉ có đi đến loại cảnh giới này, mới có thể cùng vị Khổng sư kia tranh đấu không rơi vào thế hạ phong, mới có thể đi vào Thần điện, thành công cứu người, mà không đến mức xuất hiện nguy hiểm.

Bất quá hắn không có công pháp xung kích Ngụy Thần, mà muốn hoàn thành điểm ấy, nhất định phải sáng chế pháp quyết thuộc về mình!

Chỉ là sáng tạo pháp quyết sao mà khó khăn!

Đạo ý niệm kia đã ở trong Xuân Thu đại điển nhiều ngày như vậy, vẫn không có một chút đầu mối.

Vù vù!

Thân thể vụt qua, Trương Huyền đi vào Xuân Thu đại điển, những ngày này cảm ngộ hòa vào trong đầu của mình, rơi vào trầm tư.

- Hiện tại ta tu luyện là Thiên Đạo công pháp, pháp quyết cấp bậc quá thấp, thân thể đã không thể tu luyện

Giống như ô tô tốt, dầu kém cũng không cách nào để cho nó khởi động, cho dù khởi động, cũng không cách nào phát huy ra uy lực mạnh nhất.

Thiên Đạo chân khí đã chạy toàn thân, tạo thành một loại phù hợp đặc thù, tùy tiện thay đổi, cho dù đột phá cũng sẽ không để thực lực tiến bộ, mà là hạ xuống!

- Cho nên sáng lập ra công pháp, cho dù không đến cấp bậc Thiên Đạo, cũng phải không kém nhiều mới được

Kém quá nhiều, độ tinh thuần của chân khí không đủ, thân thể nhận tổn thương, về sau tiến bộ cũng khó.

Đã muốn làm, liền nhất định phải làm tốt, tranh thủ một lần thành công.

- Khổng sư nói, ta lĩnh ngộ là Thiên Đạo có thiếu, mà hắn lĩnh ngộ là Thiên Đạo trật tự! Thiên Đạo Thư Viện dùng thời gian lâu dài, sẽ sinh ra nương tựa, thậm chí cuối cùng bị Thiên Đạo xâm nhập, mất đi bản thân hắn là không nói láo!

Lại không quản vị Khổng sư kia có phải thật hay không, đối phương nói, cẩn thận cân nhắc cũng không giả.

Giống như Thiên Nhận Danh Sư, muốn vượt qua, nhất định phải thoát ly.

Nếu không sẽ bị hạn chế, vĩnh viễn trì trệ không tiến.

- Thiên Đạo có thiếu, Thiên Đạo trật tự, Thiên Đạo còn có cái gì?

Không ngừng suy tư, Trương Huyền không cảm giác được thời gian trôi qua.

Thiên Đạo công pháp, kèm theo tu vi càng ngày càng cao, khẳng định là không có cách nào tìm nhiều công pháp bí tịch như vậy, hơn nữa khí thể màu xám trong cơ thể quả thực càng ngày càng nhiều, tiếp tục sử dụng, thật có khả năng giống như Khổng sư nói, cuối cùng trở thành Thiên Đạo khôi lỗi, bị nó quản chế, lại không cách nào tránh thoát!

Liên tục ba ngày, Trương Huyền đều ngồi ở trong phòng, không ăn không uống, ngồi tại nguyên chỗ không nhúc nhích.

Thượng Thương ba ngày, trong Xuân Thu đại điển đã qua 300 ngày, tiếp cận một năm.

Tương đương một năm, một mực không nghỉ ngơi, sớm đã mệt mỏi con mắt đỏ thẫm, nếu không phải tu vi sớm đã đến Tiên Quân đỉnh phong, đừng nói cân nhắc công pháp, chỉ sợ sớm đã sụp đổ.

- Loại phương pháp này không được.

- Loại này cũng không được.

- Đều kém một chút.

Lại qua bảy ngày, cân nhắc không dưới hơn một vạn loại phương pháp tu luyện, đều không có thành công, Trương Huyền đành phải từ bỏ, tinh thần trở lại thân thể.

Bên ngoài mười ngày, hắn ở trong Xuân Thu đại điển lại qua hơn hai năm, tiếp cận ba năm.

Tinh thần cực kỳ mệt mỏi.

Sáng tạo không ra công pháp, không đột phá nổi Ngụy Thần, cho dù đi Thần điện cũng là đưa đồ ăn.

Đẩy cửa đi ra tĩnh thất.

- Thế nào? Có tìm được người kia không?

Nhìn thấy một trưởng lão đi vào trước mặt, Trương Huyền hỏi.

Từ Danh Sư đại lục trở về, hắn liền để trưởng lão Kiếm Các báo tin Thất Tinh lâu, Vạn Thú môn… đi điều tra tin tức của Lạc Thất Thất.

Hiện tại trưởng lão tới, lại qua tiếp cận mười ngày, hắn là không sai biệt lắm có tin tức.

Thiên nhược hữu tình thiên diệc lão

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

- Bẩm báo tông chủ, chúng ta cùng Thất Tinh lâu, Vạn Thú môn cùng với Trục Tinh cung phái ra mấy chục vạn người điều tra toàn bộ đại lục, cũng không nghe qua cái tên Lạc Thất Thất này!

Vị trưởng lão kia ôm quyền.

- Chưa từng nghe qua?

Trương Huyền cau mày.

Lạc Huyền Thanh nói, cô gái này mượn Tĩnh Không châu, phá trừ Danh Sư đại lục ràng buộc, đi vào thế giới cao hơn, liền có cơ hội rất lớn tới nơi này, vì sao không có tin tức?

Con đường tin tức của bốn đại tông môn, hắn vẫn tin tưởng, đã nói không có điều tra ra, khả năng thật không có...

Phá vỡ không gian Danh Sư đại lục, không có tới Thượng Thương, vậy đi nơi nào?

- Đi xuống đi...

Không tra được, cũng không có phương pháp, Trương Huyền lắc đầu, đi tới chỗ các đệ tử tu luyện.

Thời gian mười ngày, tất cả mọi người có tiến bộ cực lớn, chín đại đệ tử Triệu Nhã, Trịnh Dương… đã đạt đến Chân Tiên cảnh!

Cho dù Viên Đào tu luyện chậm nhất, cũng đạt tới Hư Tiên cảnh đỉnh phong.

Còn Bạch Nguyễn Khanh, thì thành công đột phá đến Tiên Quân, ở toàn bộ Lăng Vân kiếm các, cũng coi là cường giả đỉnh phong trẻ tuổi nhất.

Thấy mọi người đều cố gắng tu luyện, tiến bộ rất nhanh, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, đang muốn tiếp tục bế quan, liền nghe được âm thanh ồn ào vang lên.

- Thiếu gia, ngươi nhất định phải làm chủ cho ta... Tiểu Cường ta đi theo ngươi nhiều năm như vậy, từ Thiên Huyền vương quốc liền cùng một chỗ, cuối cùng để tên sơn tặc này thay thế ta sao!

Một tiếng kêu thảm khoa trương, một tên mập từ bên ngoài viện vọt vào.

Chính là Tôn Cường.

Cái tên này, từ Huyền Giang thành đã đi tới Lăng Vân kiếm các.

Nắm giữ vũ khí tín vật của Trương Huyền, rất dễ dàng đến nơi này, hơn nữa thấy được sơn tặc Tào Thành Lập.

Hai người đều nói mình là quản gia của Trương Huyền, một lời không hợp liền rùm beng lên, thậm chí động thủ.

Mặc dù Tào Thành Lập là cường giả Thượng Thương, nhưng tu vi chỉ mới vừa đến Cổ Thánh tứ trọng, cùng Tôn Cường không kém nhiều, hai người tranh đấu không ai phục ai, nghe được thiếu gia xuất quan, tất cả đều đi vào trước mặt.

- Thiếu gia, cái tên này không biết từ nơi nào xuất hiện, tự xưng quản gia của ngươi, còn động tay động chân với ta...

Tào Thành Lập cũng không yếu thế.

Trương Huyền khoát tay áo:

- Một vị trí quản gia mà thôi, cần ầm ĩ như vậy sao? Cũng không cảm thấy mất mặt!

- Không thể nói như thế, nếu là quản gia, đương nhiên chỉ có thể là một người, nhân số nhiều, mỗi người muốn quản lý, nghe ai?

Tôn Cường vội nói:

- Thiếu gia, ta theo ngươi lâu như vậy, biết rõ tính cách của ngươi, tuyệt đối tốt hơn gia hỏa này nhiều...

- Ngươi...

Tào Thành Lập nghiến răng:

- Thiếu gia, cái tên này vừa nhìn liền không đáng tin cậy, ta làm quản gia tốt hơn hắn...

Thấy hai người lại ầm ĩ, Trương Huyền xoa xoa mi tâm.

Tôn Cường thích trang bức, bất luận chuyện gì, mặc kệ có thể mang đến phiền phức hay không, trước trang đủ lại nói... Một bộ không sợ trời không sợ đất, làm quản gia, rất dễ dàng rước lấy tai họa cho mình.

Còn tên sơn tặc Tào Thành Lập này, càng cả gan làm loạn, hơn nữa háo sắc, làm chuyện gì đều trước hết nghĩ nữ nhân, so với đối phương càng không đáng tin cậy!

Ai, hắn người đáng tin cậy như vậy, sao có thể ngờ tới, thu hai quản gia, đều là bộ đức hạnh này.

Hiện tại càng vì vị trí này, cãi lộn không ngừng...

- Tôn Cường tới làm...

Dừng lại một chút, Trương Huyền nói.

Cả hai so sánh một chút, vẫn là Tôn Cường càng thêm đáng tin cậy.

Chí ít, để hắn hỏi thăm tin tức, nghĩ biện pháp kiếm tiền, chưa hề khiến người ta thất vọng qua.

- Ta...

Tào Thành Lập sốt ruột.

- Về sau ngươi phụ trách chiếu cố Thiện Hiểu Thiên cùng các đệ tử của ta là được...

Trương Huyền bàn giao, lông mày giương lên:

- Không thể làm hư bọn họ, nếu không, liệu hồn cái đầu của ngươi!

Cái tên không đáng tin cậy như vậy, đám người Trịnh Dương, Viên Đào lại huyết khí phương cương, ngộ nhỡ bị làm hư, thật sự không tiện giáo dục.

- Vâng...

Tào Thành Lập vội vàng gật đầu.

Yêu cầu của hắn không cao, chỉ cần không bị đuổi đi là được.

- Nếu ngươi tới, hỗ trợ tìm hiểu tung tích của Lạc Thất Thất, không có gì bất ngờ xảy ra, nàng hẳn đã đi vào Thượng Thương...

An bài xong, nhớ tới trước đó vị trưởng lão kia không có nghe được tin tức, Trương Huyền nói.

- Lạc tiểu thư tới Thượng Thương?

Sửng sốt một chút, Tôn Cường gật đầu:

- Thiếu gia yên tâm, chỉ cần nàng xuất hiện, ta nhất định có thể giúp ngươi tìm trở về...

- Ừm!

Trương Huyền gật đầu.

Loại sự tình này, giao cho Tôn Cường vẫn tương đối để cho người ta yên tâm, lúc trước tên này làm thương nhân, ở phương diện lôi kéo quan hệ, tìm người vẫn rất có kinh nghiệm.

Chần chờ một chút, Tôn Cường nói:

- Thiếu gia, người cũng đừng trách thuộc hạ nhiều chuyện, Thất Thất tiểu thư vì ngươi làm ra nhiều như vậy, chẳng lẽ ngươi thật không thích nàng?

Lạc Thất Thất đối với tình cảm của thiếu gia, người khác không biết, hắn là nhìn ở trong mắt.

Vì thiếu gia, không tiếc cùng tộc nhân bất hoà, vì thiếu gia, dũng cảm quên mình... Nhưng vị trước mắt này thủy chung không nhìn thấy, triệt để tổn thương trái tim đối phương.

- Ưa thích?

Trương Huyền lắc đầu.

Từ Thiên Huyền vương quốc cùng nhau đi tới, gặp được nữ hài vừa ý hắn cũng không ít, Thẩm Bích Như, Mạt Vũ, Triệu Phi Vũ, Hồ Yêu Yêu, Ngọc Phi Nhi... Mỗi một cái đều rất ưu tú, cũng rất đẹp, nhưng hắn lại không có cảm giác chút nào.

Lạc Thất Thất cũng như vậy.

Chỉ có Lạc Nhược Hi, vừa thấy đã yêu, tựa hồ đối phương có khí chất đặc thù nào đó hấp dẫn lấy hắn, để hắn trầm mê, để hắn làm việc xúc

động giống như hài đồng, không kiềm chế được.

- Nữ hài tốt như vậy cũng không thích... Thật sự là người máu lạnh không có tình cảm...

Thấy hắn lắc đầu, Tôn Cường lầm bầm.

Đối phương vì thiếu gia làm ra nhiều như vậy, một mực yên lặng bỏ ra, lại không đổi lấy nửa phần tình cảm, hắn làm quản gia cũng không ưa.

- Không có tình cảm?

Đang muốn nổi giận, Trương Huyền đột nhiên sững sờ.

Hắn không có tình sao?

Có!

Tình nghĩa cha mẹ, tình nghĩa thầy trò, tình nghĩa chủ tớ, tình nghĩa huynh đệ... Đều có!

Nhưng từ khi xuyên qua, nắm giữ Thiên Đạo Thư Viện, phương diện tình yêu này, quả thực nhìn rất nhạt.

Kiếp trước chẳng qua là nhân viên quản lý phổ thông, lại là độc thân cẩu, tình huống bình thường, có cô gái xinh đẹp ưa thích, hắn vui vẻ đồng ý mới đúng, nhưng không có bất kỳ cảm giác gì, bao quát loại yêu nghiệt như Hồ Yêu Yêu dụ dỗ!

Hơn nữa trừ đối mặt Lạc Nhược Hi, đối mặt những người khác, cũng sẽ không xử trí theo cảm tính, bình tĩnh như quái vật.

Trước đó, còn cho rằng có phải lĩnh ngộ tâm như chỉ thủy hay không, hiện tại xem ra, chỉ sợ không có đơn giản như vậy!

- Chẳng lẽ... Ta đã bị Thiên Đạo Thư Viện thay đổi một cách vô tri vô giác?

Thiên nhược hữu tình thiên diệc lão!

Thiên Đạo trật tự, Thiên Đạo có thiếu... Đồng dạng, Thiên Đạo là vô tình!

Thiên địa bất nhân, dĩ vạn vật vi sô cẩu!

Mặc kệ vạn vật biến thành bộ dáng gì, đó là hành vi của vạn vật, cùng thiên địa không quan hệ, thiên địa thuận theo tự nhiên, tất cả giống như theo gió đêm đến, nhuận vật im ắng.

Trước đó bản thân một mực không để ý, giờ phút này nghe Tôn Cường nói, không khỏi bừng tỉnh hiểu ra.

Lạc Thất Thất vì hắn làm... rất nhiều, đổi lại những người khác, khẳng định đã sớm mềm lòng, nhưng hắn không có mảy may tình cảm, bình tĩnh như máy móc.

Thật giống như nhảy ra thế giới đối đãi vấn đề này...

Nguyên lai, hắn xem tình yêu, đã triệt để nhận lấy ảnh hưởng.

Còn Lạc Nhược Hi...

Có lẽ giống như Khổng sư thậm chí bản thân, cũng nắm giữ một bộ phận Thiên Đạo, cho nên mới có thể vừa thấy đã yêu, lẫn nhau thu hút.

Cuối cùng diễn hóa thành tình yêu, ngay cả thư viện cũng không ngăn cản được!

Nghĩ đến điểm này, một đạo hiểu ra từ đáy lòng xẹt qua:

- Thiên Đạo trật tự, tất cả sự vật, đều có thể tuân thủ quy luật đặc biệt đi hoàn thành! Thiên Đạo có thiếu, tất cả đồ vật đều có thiếu hụt, không hoàn mỹ... Nhưng chỉ có tình cảm, không tuân thủ quy luật, một khi thả ra, sẽ làm người ta trầm mê, khiến người ta say mê, không cách nào tự kiềm chế...

Rất nhiều chuyện là có quy luật, có thể dựa theo quy luật đi làm, nhưng tình yêu tuân thủ quy luật sao?

Không!

Tuân thủ quy luật, làm Trương gia tiểu thiên tài, cùng Lạc Thất Thất có hôn ước, hẳn là thích nàng mới phải, lại thích Lạc Nhược Hi!

Ở trên đại lục cũng không ít ví dụ, rõ ràng là sinh tử đại thù, lại thích đối phương!

Có thể khống chế, ai không đi khống chế?

Đáng tiếc... Trên thế giới không cách nào khống chế nhất chính là tình cảm, loại tâm cảnh này để cho người ta trầm mê, mà không cách nào tự kiềm chế!

Còn thiếu hụt, tình yêu có thiếu hụt sao?

Có, hơn nữa rất nhiều... Nhưng lại có thể để cho vô số sinh mệnh đổ xô tới, hãm sâu trong đó, thậm chí rõ ràng biết, lại thích như mật ngọt... Bởi vậy thiếu hụt liền không còn là thiếu hụt, mà là tốt đẹp.

- Thì ra là thế!

Con mắt mê man sáng lên:

- Thiên nhược hữu tình thiên diệc lão, ở trước tình cảm, Thiên Đạo còn không cách nào khống chế, ta lại có gì rầu rĩ... Nguyên lai một mực truy tìm công pháp, chính là ở đây!

Ở trong Xuân Thu đại điển ba năm, chui vào ngõ cụt, một mực tìm kiếm công pháp không có thiếu hụt, nghĩ biện pháp vượt qua Thiên Đạo!

Nhưng Thiên Đạo công pháp, bản thân liền không có thiếu hụt, làm sao vượt qua?

Cho dù sáng tạo tốt, lại không có vấn đề, cũng nhiều nhất tới đánh đồng, không có thiếu hụt mà thôi, vượt qua là không thể nào!

Nguyên nhân chính là như vậy, tiếp cận ba năm, một mực không thành công.

Cho tới giờ khắc này mới hiểu được, tìm nhầm phương hướng!

Tình cảm, mới là đồ vật của thế giới này vượt qua Thiên Đạo, vượt qua thời gian!

Có ít người, có thể yêu nhau trăm năm, ngàn năm, cả đời không hối hận.

Có ít người, có thể vì tình cảm, không tiếc bỏ mình, bất khuất.

Tình thân, tình bạn, tình yêu...

Lạc Thất Thất, vì hắn bỏ ra nhiều hơn nữa, cũng cam tâm tình nguyện.

Trương Hoằng Thiên vì nhân tộc, rơi giọt máu cuối cùng, không cầu báo lại.

Nhan Hồi Cổ Thánh trấn áp thông đạo, thân tử đạo vẫn, thi thể đóng giữ, có thể vạn năm không dời...

...

Bất luận là lịch sử của Danh Sư đại lục hay Thượng Thương, loại chuyện này nhìn thực sự quá nhiều.

Thương hải tang điền, Danh Sư đại lục, mấy vạn năm thời gian, đều xóa không mất Khổng sư vĩ đại, đủ để chứng minh Thiên Đạo có thể hủy diệt sinh mệnh, nhưng không cách nào ảnh hưởng tình cảm.

- Thiên Đạo cũng không phải vĩnh hằng, chỉ có tình cảm vượt qua tất cả...

Ầm ầm!

Thân thể chấn động, một cỗ lực lượng đặc thù từ trong đan điền dâng lên, trước đó thủy chung không cách nào đột phá Ngụy Thần, bất cứ lúc nào cũng sẽ mở ra.

- Tiểu Cường, đa tạ ngươi...

Ánh mắt sáng lên, nhìn về phía Tôn Cường, Trương Huyền cười ha ha một tiếng, nhẹ nhàng vụt qua, lần nữa trở lại tĩnh thất.

- Cái này...

Thấy mình nói nghiêm trọng như vậy, thiếu gia không những không tức giận, còn cảm ơn hắn một câu, Tôn Cường nháy mắt.

Chẳng lẽ thiếu gia... điên rồi?

Một bên Tào Thành Lập thấy cảnh này, khóe miệng co giật...

Hắn lúc trước chỉ nói đối phương một câu, liền bị trừng phạt nhảy vào cửa, vị trước mắt này nói càng thêm nghiêm trọng, không những không trách móc, còn cảm ơn...

Cùng nhau đi tới, thiếu gia đối với nữ sắc trên cơ bản không cảm giác...

Chẳng lẽ cùng vị Tôn Cường này... Mới là tình yêu chân chính?

Liếc mắt nhìn hình dáng của Tôn Cường, Tào Thành Lập than thở: Cái khẩu vị này... thật nặng!

Trương Huyền đột phá Ngụy Thần!

dtv-ebook.com

Từng viên Nguyên Lực đan tuyệt phẩm nuốt vào cổ họng, trên đài tròn thu thập khí tức đặc thù, vây quanh ở bốn phía thân thể, hình thành gió lốc.

Trương Huyền yên tĩnh ngồi ở giữa khí lưu, khí tức Tiên Quân đỉnh phong tăng thêm từng chút một, thân thể đánh vỡ ràng buộc, tựa như leo núi, nguyên bản đỉnh núi bằng phẳng, xuất hiện một đỉnh núi đâm vào không trung!

Từng bước một đi lên, dược lực đan dược lưu chuyển ở trong người.

Trương Huyền tựa như ở đỉnh núi thấy được một bóng người, Tôn Cường!

Đang bị vây ở trên cùng, tràn đầy sốt ruột, lại không cách nào chạy trốn.

Các loại trí nhớ cùng tên này ở chung hiện lên trong óc.

- Vị lão gia này, ngươi muốn mua nhà?

Đây là câu nói đầu tiên Tôn Cường nhìn thấy hắn.

- Thuộc hạ Tôn Cường! Về sau lão gia có thể gọi ta Tiểu Cường!

Đây là câu nói đầu tiên sau khi trở thành hạ nhân của mình.

...

Thời gian trôi mau như nước chảy, dù Tôn Cường có đôi khi không quá đáng tin cậy, cũng ưa thích trang bức, không giống bản thân biết điều như vậy, nhưng hơn hai năm ở chung, bản tính, thói quen sớm đã quen thuộc.

Bản thân một mực tu luyện, mặc kệ thế tục, rất nhiều chuyện đều là vị này làm thay, tình nghĩa chủ tớ thâm nhập cốt tủy, không thể thay thế.

- Ta tới cứu ngươi...

Hừ nhẹ một tiếng, hai tay nâng lên, ra sức bổ một phát!

Ầm!

Đỉnh núi sụp đổ, ảo giác trước mắt biến mất, không còn đỉnh núi, không còn Tôn Cường, càng không có tu vi ràng buộc.

Đại môn Ngụy Thần cảnh trong nháy mắt phá vỡ!

- Đây là tình chủ tớ!

Trương Huyền mỉm cười, chiếu theo loại cảm giác trong lồng ngực kia, vận chuyển tiên lực.

Trước đó lực lượng nghiêm ngặt dựa theo Thiên Đạo công pháp vận chuyển, không thể có một phân một hào sai lầm, như vậy mới có thể thành tựu vô thượng chân thân, uy lực vô tận!

Mà bây giờ, chiếu theo tình cảm vận chuyển, không tận lực ràng buộc, cũng không đặc biệt tuân thủ, cảm thấy tất cả đều là công pháp, tất cả đều là chiêu số.

Lấy tình làm công, lấy tình làm kiếm!

Ầm ầm!

Bên tai vang lên âm thanh hoàng chung đại lữ, vô số linh khí không ngừng tràn vào trong cơ thể, lực lượng nhanh chóng bạo tăng!

Ngụy Thần!

Cảnh giới vây khốn vô số cường giả Thượng Thương, rốt cục... Đến!

Nguyên Lực đan tuyệt phẩm bị hấp thu hầu như không còn.

Không biết qua bao lâu, Trương Huyền mở mắt.

Lần trước từ Thông Thần điện lấy được Nguyên Lực đan tuyệt phẩm đã triệt để sử dụng hết, còn linh khí ở đài tròn, cũng dùng trọn hai mươi phần!

Người khác dùng một phần, liền có thể đột phá, hắn một người dùng hai mươi phần...

- Đáng tiếc mới Ngụy Thần cảnh trung kỳ, cách đỉnh phong còn có một khoảng cách rất lớn...

Trương Huyền than thở một tiếng.

Nguyên Lực đan tuyệt phẩm, vẫn là số lượng quá ít, hắn đột phá lại có yêu cầu cực cao với linh khí, cho nên vẻn vẹn đột phá đến Ngụy Thần cảnh trung kỳ, hai mươi viên cũng đã tiêu hao hầu như không còn, không còn cách nào tiếp tục tiến bộ.

- Bộ công pháp này, là ta lĩnh ngộ tình cảm mới sáng tạo ra, đã như vậy, không bằng liền gọi Thiên Nhược Hữu Tình đi!

Suy nghĩ thoáng chút, Trương Huyền xác định tên.

Có thể đột phá Ngụy Thần, là bởi vì Tôn Cường nhắc nhở, bởi vậy trước hết lĩnh ngộ tình nghĩa chủ tớ.

Tình chủ tớ, quý ở thổ lộ tâm tình.

Dù Tôn Cường chỉ là hạ nhân, nhưng mình có thể vì hắn, đối nghịch toàn bộ Danh Sư đường, vì hắn khiêu chiến cường giả thực lực cao hơn mình, những thứ này... là nghĩa, là hiền.

Tôn Cường biết rõ nguy hiểm, lại không rời không bỏ, dù nguy hiểm cũng không tiết lộ tin tức liên quan tới mình, là trung!

Thiên Đạo công pháp, có tình, rõ ràng cùng trước đó không quá tương đồng, tựa như có linh tính, có lực lượng thuộc về mình.

- Thử uy lực một chút!

Lòng bàn tay có một đạo tiên lực xông ra, nhẹ nhàng bóp một cái.

Bành!

Không gian trước mắt lập tức xuất hiện một vết rách đen kịt.

Trương Huyền ngẩn ngơ, có chút không dám tin tưởng.

Gặp qua không ít cường giả Ngụy Thần, hắn chỉ riêng thú sủng liền đạt tới tám cái... đối với loại thực lực này, biết hết sức rõ ràng, tình huống bình thường, hắn vừa mới đột phá, sức chiến đấu nhiều nhất tương đương vị Ngụy Thần tự bạo kia!

Không nghĩ tới nhẹ nhõm liền bóp nát không gian, có thể đoán được, dù người kia ở trước mặt mình tự bạo, cũng khẳng định không làm bị thương mảy may!

- Đi ra!

Bàn tay run lên, Giao Long, Cửu Đầu Hỏa Phượng Thú, cùng với Đồng Thường kiếm xuất hiện ở phía trước.

- Dùng lực lượng mạnh nhất của các ngươi công kích ta...

Trương Huyền vẫy tay.

Hô hô hô!

Hai Tiên thú Ngụy Thần cảnh, cùng một vũ khí Ngụy Thần cảnh tạo thành trận pháp hợp kích, điên cuồng công kích, Trương Huyền ngồi trên

mặt đất không nhúc nhích, chập ngón tay làm kiếm, liên tục điểm tới.

Một lát sau, Tiên thú cùng vũ khí từ không trung rơi trên mặt đất, không cách nào động đậy.

Ba Ngụy Thần liên hợp công kích, vậy mà để hắn đứng dậy cũng không làm được!

- Chủ nhân... Thực lực của ngươi...

Giao Long cùng Cửu Đầu Hỏa Phượng Thú tràn đầy khó tin.

Bọn chúng đột phá Ngụy Thần, tự nhận là đã rất mạnh, có thể đứng ở đỉnh phong của thế giới, nhưng ở trước mặt chủ nhân, vẫn giống như thái điểu, không đỡ nổi một đòn.

- Có cảm ngộ, đột phá đến Ngụy Thần!

Trương Huyền đứng dậy, cười nhạt nói.

Thu chúng nó về túi thú sủng, tinh thần khẽ động, triệu hoán phân thân ra.

- Cùng ta đối chiến một quyền!

Bành!

Trương Huyền giẫy giụa bò dậy:

- Ngươi đi về trước đi, chờ ta đột phá đến Ngụy Thần cảnh đỉnh phong, lại cùng ngươi đánh!

Phân thân trở lại trữ vật giới chỉ.

Xoa xoa mi tâm, Trương Huyền lắc đầu.

Tên biến thái này, không chỉ đột phá Ngụy Thần, những ngày này vậy mà đã đến Ngụy Thần đỉnh phong... Thắng không nổi hắn cực kỳ bình

thường.

Bất quá lĩnh ngộ Thiên Nhược Hữu Tình, so với trước đó dường như càng thêm cường đại, Ngụy Thần cảnh trung kỳ đối chiến đối phương Ngụy Thần cảnh đỉnh phong, dù thua, nhưng thoạt nhìn chênh lệch cũng không phải quá lớn, chỉ cần đột phá tiếp, vô cùng có khả năng cùng cấp vượt qua đối phương!

- Chỉ là... Nguyên Lực đan tuyệt phẩm, đi đâu tìm?

Thực lực của hắn bây giờ, đối với linh khí nhu cầu cao hơn, đan dược phổ thông, thậm chí tinh huyết cường giả Ngụy Thần cảnh, đối với hắn mà nói đều đã vô dụng.

Duy nhất có trợ giúp chính là Nguyên Lực đan tuyệt phẩm, chỉ là thứ này vô cùng trân quý, cho dù đại tông môn như Lăng Vân kiếm các, hắn cũng không bỏ ra nổi bao nhiêu.

Đi ra tĩnh thất, vào tàng bảo khố chỉ tông chủ mới có thể đi, thời gian không dài đi ra.

Nguyên Lực đan tuyệt phẩm là có, có điều chỉ tìm được mười viên.

- Cùng đi Trục Tinh cung đi!

Tu vi đột phá, không cần thiết tiếp tục ở đây, Trương Huyền thả ra đám người Giao Long, Triệu Nhã, Tôn Cường, toàn bộ mang theo, cấp tốc bay về phía Trục Tinh cung.

Ba ngày sau.

Lần nữa trở lại đại điện Trục Tinh cung, gặp đám người Giang Dao, Triệu Nguyệt, cùng với Khôi Hiểu, Tần Nguyên, Hàn Kiếm Thu.

Hỏi thăm một phen, ba đại tông môn còn lại cũng có Nguyên Lực đan tuyệt phẩm, có điều số lượng không tính quá nhiều, tổng cộng hai mươi bảy viên.

Nói cách khác, bốn đại tông môn toàn bộ cộng lại, hết thảy ba mươi bảy viên.

Tìm một tĩnh thất, nuốt hết toàn bộ, tu vi lần nữa có tiến bộ, đạt đến Ngụy Thần cảnh hậu kỳ.

- Tu vi càng cao, hiệu quả của đan dược càng thấp... Trước đó hai mươi viên, để cho ta từ Tiên Quân đỉnh phong đạt đến Ngụy Thần cảnh trung kỳ, mà bây giờ, ba mươi bảy viên, chỉ đột phá trung kỳ mà thôi... Muốn vào đỉnh phong, chỉ sợ ít nhất phải 100 viên trở lên!

Tu vi càng cao, đối với linh khí nhu cầu cũng hoàn toàn khác biệt, hai mươi viên Nguyên Lực đan tuyệt phẩm, có thể để cho hắn từ Tiên Quân đỉnh phong đột phá đến Ngụy Thần trung kỳ, nhưng từ hậu kỳ đi vào đỉnh phong, không có một trăm viên rất khó hoàn thành.

Chỉ bất quá...

Vơ vét xong bốn đại tông môn cũng mới ba mươi bảy viên, một trăm viên đi đâu tìm?

- Tông chủ, Nguyên Lực đan tuyệt phẩm chỉ có Ngụy Thần mới có thể sử dụng, sáu đại tông môn tình huống bình thường chỉ có một vị cường giả cấp bậc này, số lượng không nhiều là rất bình thường, nhưng Thông Thần điện khác biệt, nắm giữ một chữ ‘Thần’ hoàn chỉnh, Ngụy Thần không biết bao nhiêu, loại dược vật cấp bậc này, khẳng định sẽ có không ít!

Biết ý nghĩ của hắn, Hàn Kiếm Thu giải thích.

- Ngươi ý tứ là, Thông Thần điện có rất nhiều?

Cũng đúng!

Lần trước hai mươi viên, chính là từ Thông Thần điện lấy được, số lượng loại thuốc này, khẳng định vượt qua sáu đại tông môn.

Chỉ là cùng Khổng sư đều chiến đấu, tổng bộ Thông Thần điện bị nổ...

Dù muốn đi, đối phương cũng sẽ không cho!

- Ta không phải có lệnh bài của Khổng sư sao? Quản hắn có đồng ý hay không, thấy lệnh bài như thấy điện chủ, chỉ cần muốn, không cho cũng phải cho!

Mắt Trương Huyền sáng lên.

Trước đó sử dụng thứ này sợ bị Thần điện truy tung, cuối cùng gặp phải vây giết, hiện tại đã đạt đến Ngụy Thần cảnh hậu kỳ, thiên hạ trừ vị Khổng sư kia, lại không người có thể địch, còn sợ cái gì?

Nếu như đối phương thật tới ngược lại tốt, tương đương với tặng đầu người, đưa trang bị.

- Hiện tại Thông Thần điện còn có thể đi vào không?

Trương Huyền mỉm cười.

- Có thể!

Hàn Kiếm Thu gật đầu.

Tuy tổng bộ Thông Thần điện bị hủy, điện chủ chạy trốn, nhưng Thông Thần điện giả lập không gặp phải phá hoại, vẫn có thể truyền lại tin tức, tùy thời tiến vào bên trong.

- Ta đi qua nhìn một chút!

Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, lấy ra ngọc phù trước đó sử dụng, tinh thần khẽ động, tiến vào bên trong.

Sử dụng vẫn như cũ là ngọc phù Tiên Quân cảnh.

Hắn đột phá Ngụy Thần, trước mắt mà nói xem như cơ mật, bọn người Hàn Kiếm Thu không biết, lúc đi ra cũng là lấy thực lực Tiên Quân đỉnh

phong gặp người.

Lần nữa đến trước đài, cổ tay khẽ đảo, đưa lệnh bài tới.

- Ta cần 100 viên Nguyên Lực đan tuyệt phẩm!

Trương Huyền nói.

- 100 viên?

Một vị trưởng lão của Thông Thần điện cái cổ co rụt, tuần tra phút chốc mới nói:

- Chỗ chúng ta không có nhiều như vậy, chẳng qua có thể nghĩ biện pháp từ địa phương khác chuyển hàng, trong một ngày hắn là có thể gom góp...

- Tốt, trước lấy tới các ngươi có, còn lại sau một ngày ta sẽ tới lấy!

Trương Huyền nói.

- Vâng!

Vị trưởng lão này vội vã lui ra ngoài, không đến nửa canh giờ, đưa tới mấy cái bình ngọc:

- Hết thảy ba mươi viên!

- Ừm!

Trương Huyền thoả mãn gật đầu, ý niệm lui ra.

Bàn tay nhẹ nhàng vuốt ve Thông Thần ngọc phù, trước đó còn lo lắng Khổng sư có thể hủy bỏ quyền hạn hay không, không nghĩ tới lại còn tác dụng.

- Hắn là hắn bị thương chạy trốn, nghĩ biện pháp khôi phục thực lực, không quan tâm những sự tình vặt vãnh khác, nhưng đoán chừng cũng

chỉ một cơ hội này...

Mặc dù đối phương nói, một ngày có thể gom góp bảy mươi viên còn lại, nhưng một khi tin tức này truyền lại tổng bộ Thông Thần điện, đoán chừng lệnh bài này sẽ hết hiệu lực, cũng lại là không cầm được.

Dù sao đã thành đối thủ, ngu nữa cũng không có khả năng lấy ra đồ vật của mình đi nuôi địch.

Cho nên lần này có bao nhiêu muốn bao nhiêu, chỉ có thể coi là mua bán lời một lần.

Tế đàn truyền tống

dtv-ebook.com

Mượn lệnh bài của Khổng sư ban cho, lấy tới ba mươi viên Nguyên Lực đan, Trương Huyền đặc biệt chạy đến hải vực phía ngoài Trục Tinh Cung, một người đợi chốc lát.

Thủy chung không thấy có người Thần điện tới giết hắn.

Trong lòng có chút thất lạc.

Trước kia không chỉ đưa đan dược, còn tặng đầu người, hiện tại đan dược không muốn đưa, đầu người cũng không muốn đưa...

Vị “Khổng sư” này, từ khi bị bản thân phát hiện bộ mặt thật, đã không còn khí độ như trước!

- Sớm biết liền không khoe anh hùng đi Thần điện...

Lại đợi hơn một canh giờ, phát hiện quả thực không người, Trương Huyền đành phải lần nữa trở lại Trục Tinh Cung.

- Trước đó ‘Khổng sư’ nói, hắn bị trấn áp mấy ngàn năm, còn không có triệt để khôi phục, lại thêm phân ra lực lượng giải phong Thần điện, cho nên thực lực chân chính không phải yếu đuối như vậy, nếu không sẽ không bị phân thân cùng các Tiên thú liên hợp đánh bại, chỉ là... là ai trấn áp hắn?

Vị Khổng sư này từng nói, bị trấn áp mấy ngàn năm...

Thần điện cũng bị diệt mất, đủ để chứng minh mạnh mẽ, thế lực siêu thoát nhất cũng không đối phó được, lại có ai có loại bản lĩnh này, trực tiếp trấn áp hắn mấy ngàn năm, đến bây giờ mới tỉnh lại?

Nghĩ một lát, thủy chung không rõ ràng cho lắm, đành phải không nghĩ nhiều nữa.

Vừa được nuốt ba mươi viên Nguyên Lực đan tuyệt phẩm, tu vi cách Ngụy Thần cảnh đỉnh phong chỉ kém một tia, bất cứ lúc nào cũng sẽ đột phá.

Cảm nhận được lực lượng trong cơ thể sôi trào mãnh liệt, con mắt Trương Huyền sáng lên.

Lần nữa kêu phân thân ra.

Lần này hai người chiến khó bỏ khó phân, lực lượng của hắn so với phân thân không kém chút nào, thế mà lực lượng ngang nhau.

Nhưng này là dưới tình huống hắn không có dùng kiếm pháp.

- Rốt cục mạnh hơn phân thân...

Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, tràn đầy cảm xúc.

Từ khi có phân thân, cùng cấp bậc một mực bị đối phương nghiền ép, cho đến lĩnh ngộ công pháp chân chính thuộc về mình, mới coi như vượt qua một bậc.

- Là thời điểm đi Thần điện...

Ra khỏi phòng, Trương Huyền lộ ra tự tin nồng đậm.

Cũng nên đi Thần điện cứu Đỗ Thanh Diên, giải quyết tất cả ân oán.

Còn vị kia, đến cùng phải Khổng sư thật hay không, cũng coi như có thực lực tới đối mặt, hơn nữa nghĩ biện pháp vạch trần hắn.

Tìm đám người Triệu Nguyệt cùng Giang Dao, để Ngột Thần lấy tế đàn ở Dị Linh tộc kia ra.

- Tông chủ, ta sợ ngươi biết chuyện này, đối phương khẳng định cũng rõ ràng, vô cùng có khả năng, đã ở Thần điện mai phục xuống thiên la địa võng...

Hàn Kiếm Thu tràn đầy lo lắng.

Đối phương ngay cả tế tự sử dụng ngôn ngữ đặc thù cũng có thể nắm giữ, khẳng định lý giải tế tự vượt xa tất cả mọi người ở đây.

Ngươi có thể rõ ràng, trải qua tế đàn tế tự, có thể truyền tống người qua, đối phương làm sao không biết?

Có lẽ đã bố trí xong cạm bẫy, chờ ngươi đi qua!

- Không làm như vậy không có cách nào cứu Đỗ Thanh Diên ra, ta cũng không có khả năng một mực ở nơi này hao tổn...

Trương Huyền lắc đầu.

Hắn biết điểm ấy, nhưng để hắn một mực hao tổn, không làm được!

Mấu chốt nhất là, vị Khổng sư kia, hắn giao thủ qua, không có triệt để khôi phục cũng cùng phân thân chiến đấu tương xứng, một khi khôi phục lại, ai còn có thể chiến thắng?

Thật tới khi đó, mình bị giết ngược lại là việc nhỏ, người có liên quan khẳng định cũng không sống nổi.

Mặc kệ vì cái gì, hiện tại cũng không thể lùi bước, cũng không cách nào lùi bước.

- Lão sư, chúng ta muốn đi cùng ngươi...

Đám người Triệu Nhã đi tới trước mặt.

- Thực lực các ngươi bây giờ còn quá yếu, những bình ngọc này, bên trong nắm giữ lực lượng đặc thù đột phá Ngụy Thần, tăng thêm tốc độ tu luyện, nếu như nắm giữ thực lực Ngụy Thần, liền có thể giúp ta!

Trương Huyền khoát tay áo, cũng không nhiều lời, cong ngón tay búng một cái, khí tức đặc thù bắn tới.

Đám người Triệu Nhã tới Thượng Thương thời gian quá ngắn, dù hiện tại tài nguyên đủ, công pháp cũng có, nhưng cách Ngụy Thần vẫn có khoảng cách rất lớn.

Đi Thần điện mà nói, đừng nói không cách nào trợ giúp bản thân, vô cùng có khả năng bị bắt lại, để cho mình sợ ném chuột vỡ bình.

Như thế còn không bằng để cho bọn họ tiếp tục ở đây tu luyện, tranh thủ sớm ngày đột phá.

Biết lão sư lo lắng, đám người Triệu Nhã không nói thêm lời, từng cái xiết chặt nắm đấm.

Lão sư đi mạo hiểm, mà bọn họ làm đệ tử, lại bởi vì tu vi yếu không cách nào làm thay, quả thực chính là sỉ nhục lớn lao.

- Hàn Kiếm Thu, ta đối với Thần chi kiếm ý lại có lĩnh ngộ mới, hiện tại liền truyền thụ cho ngươi...

An bài xong tất cả đệ tử, Trương Huyền đột nhiên nghĩ tới cái gì, nhìn về phía Hàn Kiếm Thu.

- Đa tạ tông chủ...

Hàn Kiếm Thu mắt sáng rực lên.

Những ngày này hắn một mực nghiên cứu, trước đó tông chủ ban cho pháp quyết tu luyện Thần chi kiếm ý, khoảng cách đột phá chỉ kém một tia cuối cùng, nếu có lĩnh ngộ mới, có lẽ có thể dung hội quán thông, trực tiếp đột phá!

Một khi lĩnh ngộ Thần chi kiếm ý, dựa vào thực lực Ngụy Thần cảnh, coi như không cách nào khôi phục vinh quang của tiên tổ, nhưng lần nữa đối

mặt Thông Thần điện, Thần điện, cũng khẳng định không bị động giống như hiện tại!

- Chẳng qua bộ kiếm pháp kia, là ta một mình lý giải, đã cùng Thần chi kiếm ý trong tông môn có sai biệt nhất định, muốn học tập, trước cần bái nhập môn hạ của ta, thu ngươi làm đệ tử giảng bài, không biết Hàn trưởng lão có nguyện ý hay không?

Chần chờ một chút, Trương Huyền nói.

Hắn cũng không phải làm nhục đối phương, mà là nhìn xem có thể ngưng luyện ra Thiên Đạo chi thư hay không!

Sắp đi Thần điện, dù tu vi tiến bộ rất nhiều, nhưng đối mặt vị Khổng sư kia, vẫn không có nửa điểm tự tin!

Mà nếu có một cái, hoặc hai cái Thiên Đạo chi thư mà nói, khẳng định sẽ không bị động như vậy.

Chỉ cần thu đồ, làm cho đối phương thật tâm thật ý cảm ơn, liền có thể sinh ra, không nhất định cần làm đệ tử thân truyền.

- Tốt!

Sửng sốt một chút, Hàn Kiếm Thu gật đầu.

Không ít cường giả có quy củ không phải môn nhân không truyền, Thần chi kiếm ý, ảo diệu vô tận, cho dù đối phương là tông chủ, không muốn truyền ra ngoài, cũng là hiện tượng bình thường.

Học sinh giảng bài mà thôi, đối với hắn mà nói, cũng không tính là gì.

Thấy hắn đồng ý, ngón tay Trương Huyền điểm một cái.

Lý giải kiếm đạo lập tức đi vào đầu của đối phương.

Tay cầm trường kiếm không ngừng vung vẩy, không biết qua bao lâu, trong cơ thể Hàn Kiếm Thu, một âm thanh thủy tinh nghiền nát vang lên,

ngay sau đó lực lượng toàn thân ầm ầm nổ tung, tựa như cả người biến thành một thanh trường kiếm ra khỏi vỏ, sắc bén lạnh lùng.

- Ta lĩnh ngộ...

Con mắt Hàn Kiếm Thu đỏ thẫm.

Vì lĩnh ngộ chiêu kiếm ý này, hắn hao tốn không dưới trăm năm chăm khổ tu, đáng tiếc không có thành công, không nghĩ tới cuối cùng hoàn thành.

- Đa tạ lão sư tác thành...

Hàn Kiếm Thu quỳ xuống đất, vẻ mặt cung kính.

Thấy bộ dáng này của hắn, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, tinh thần đi vào thư viện, chờ giây lát, cũng không phát hiện Thiên Đạo chi thư, nhịn không được nhăn mày lại.

Dựa theo tình huống bình thường, chỉ cần thu đồ, hơn nữa thu hoạch được đối phương chân chính cảm ơn, liền có thể sinh ra Thiên Đạo chi thư, vì sao hết lần này tới lần khác lần này mất linh?

Chẳng lẽ Hàn Kiếm Thu không phải chân chính cảm ơn?

- Đứng lên đi!

Biết không cách nào hỏi thăm, nâng đối phương dậy, nhìn về phía Giang Dao, Tần Nguyên, Khôi Hiểu.

Phương pháp giống nhau, bản thân lý giải đối với tu luyện, thuần thú, võ kỹ… truyền thụ đi qua, ba người cũng nhận được chỗ tốt rất lớn, tu vi giam cầm bị đánh vỡ, cũng xưng hô lão sư, nhưng chỉ có Giang Dao hình thành Thiên Đạo chi thư.

- Xem ra cái gọi là cảm ơn, không riêng gì ở sâu trong nội tâm, còn quan hệ trình độ khát vọng...

Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm.

Đám người Hàn Kiếm Thu, Khôi Hiểu, Tần Nguyên, dù cũng cảm ơn mình, nhưng bản thân bọn hắn là tông chủ, càng là cường giả Ngụy Thần cảnh, coi như cảm ơn, cũng sẽ không quá kích động.

Giống như mời đầu bếp ăn một bữa cơm, đối phương chưa chắc sẽ đặc biệt cảm ơn, nhưng cho hài đồng một cái kẹo que, liền cảm thấy ngươi là người tốt nhất thiên hạ.

Trải qua càng nhiều, đối với nhu cầu sẽ càng đạm bạc.

Bản thân Giang Dao không phải tông chủ, lại cùng Trương Huyền trải qua Hãm Không chi thành, suýt chút nữa tử vong, lần nữa ban cho công pháp tu luyện, tương đương một cọng rơm rạ cuối cùng đè chết lạc đà, trong lòng cảm ơn có thể tưởng tượng được!

Còn ở Danh Sư đại lục đạt được Thiên Đạo chi thư tương đối dễ dàng, chắc là văn hóa sư đạo truyền thừa hun đúc vài vạn năm, người người đối với lão sư đều phát ra kính trọng từ nội tâm, chỉ cần bái sư, nhất định thật tâm thật ý thần phục.

Mà Thượng Thương, dù cũng tôn sư trọng đạo, nhưng so sánh với Danh Sư đường nắm giữ Danh Sư đại lục, còn kém một đoạn dài.

- Cảm ơn, cũng là một loại tình cảm...

Trương Huyền cảm xúc.

Đã sớm biết Thiên Đạo chi thư hình thành thế nào, nhưng vẫn không quá để ý.

Sớm biết như vậy, có lẽ đã sớm có thể sáng chế Thiên Nhược Hữu Tình, không đến mức một mực vây ở Tiên Quân cảnh hơn nửa tháng.

- Bắt đầu đi!

Tất cả chuẩn bị ổn thoả, Trương Huyền không nói nhiều nữa.

Hô!

Kèm theo đồ vật tế tự thiêu đốt, tế đàn cách đó không xa lơ lửng, tỏa ra khí tức để cho người ta ngừng thở.

Ngột Thần ngâm xướng ngôn ngữ đặc thù, hỏa diễm nóng rực lên, không gian trước mắt không ngừng vặn vẹo, giống như đột nhiên xuất hiện một cánh cửa.

- Lão sư, không bằng ta đi qua nhìn một chút, nếu có nguy hiểm, chúng ta lại bàn bạc kỹ hơn!

Hàn Kiếm Thu vội vàng đi tới trước mặt.

- Ta tới đi, mặc dù thực lực của ta không bằng ngươi, nhưng thủ đoạn bảo mệnh rất nhiều...

Khôi Hiểu trưởng lão nói.

Thấy hai người tràn đầy sốt ruột, Trương Huyền cười cười:

- Không cần, ta đi qua trước, mặc kệ nguy hiểm hay không, các ngươi theo sau liền tốt, coi như đối diện là Thần điện, chúng ta cũng phải xông vào một lần!

- Tốt!

Mọi người nhiệt huyết sôi trào.

Xông Thần điện, vài ngàn năm trước, các tiền bối thành công qua, có lẽ lần này lại có hi vọng.

Chẳng qua mặc kệ thành công hay không, Thần điện đã lộ ra nanh vuốt sắc bén, như vậy sáu đại tông môn cũng không phải mềm yếu có thể bắt nạt!

Vì tông môn truyền thừa mấy ngàn năm, cũng phải dũng cảm quên mình!

- Hô!

Bước ra một bước, đi tới trước cửa, thân thể Trương Huyền khẽ động, thẳng tắp tiến vào bên trong.

Không gian trước mắt xuất hiện vặn vẹo, nhẹ nhàng cười một tiếng, thả phân thân ra, bản thân lại lần nữa đi vào trữ vật giới chỉ.

Giống như những người khác nói, Thần điện nguy cơ trùng trùng, vô cùng có khả năng đã bố trí thiên la địa võng, phân thân thân thể bất tử, vọt tới phía trước thích hợp nhất.

Tiên lực vận chuyển, bước ra một bước.

Phân thân từ trong không gian chui ra.

- Ừm? Đây là nơi nào?

Xuất hiện ở trước mắt không phải là Thần điện trước đó nhìn thấy, cũng không phải tổng bộ Thông Thần điện bị nổ hủy, mà là một thông đạo hẹp dài, lan tràn vào hư không, không nhìn thấy phần cuối.

Tế đàn hắn truyền tống tới, ngay ở dưới chân.

Phân thân không được đi vào

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

- Không có nguy hiểm?

Một thân ảnh tương đồng xuất hiện ở trước phân thân.

Còn tưởng truyền tống tới, liền sẽ gặp phải vô số Ngụy Thần vây công, không nghĩ tới nửa cái bóng người cũng không có.

- Chẳng qua nơi này có chút cổ quái!

Thoạt nhìn càng không có người, ngược lại càng để cho người ta bất an.

Từ trên tế đàn nhảy xuống, vừa định chờ đợi đám người Khôi Hiểu xuyên qua, đột nhiên trong lòng căng thẳng, vội vàng bắt về phía trước.

Bàn tay còn không có chạm đến tế đàn, một đạo kiếm mang từ dưới đất bắn tới.

Răng rắc! Răng rắc! Răng rắc!

Lực lượng cuồng bạo bao phủ, tế đàn không chịu nổi, tại chỗ vỡ vụn thành mấy khối.

Ánh sáng lóng lánh, bởi vì tế đàn nghiền nát mà ngưng hẳn, cổng không gian biến mất tại nguyên chỗ.

Phốc!

Ngột Thần phun ra một ngụm máu tươi, vẻ mặt vàng như nến, thân thể không ngừng run rẩy.

- Thế nào rồi?

Thấy bộ dáng của hắn, đám người Khôi Hiểu vội vàng nhìn lại.

- Có người ra tay làm hỏng tế đàn, triệt để cắt đứt liên hệ, Trương sư không về được!

Vẻ mặt Ngột Thần trắng bệch.

- Về không được có ý tứ gì?

Mọi người ngẩn ngơ.

Ngột Thần nói.

- Tế đàn Trục Tinh Cung chỉ có một cái, bị phá hư mất, thông đạo đi vào Thần điện liền triệt để phá hoại, coi như chúng ta muốn đi cứu người cũng làm không được, cùng lý, đối phương cũng không cách nào lại thông qua thông đạo trở về

- Cái này…

Mọi người đều không ngừng run rẩy.

Đám người Triệu Nhã con mắt đồng thời đỏ lên.

Lão sư về không được, sẽ có nguy hiểm gì không?

Đều tại chúng ta, thực lực không đủ, nếu không lão sư chắc chắn sẽ không có loại nguy hiểm này!

Phải nhanh tăng thực lực lên

Mấy người nghiến răng, trong mắt lộ ra kiên định.

Nhìn tế đàn bị đánh nát trước mắt, nắm đấm Trương Huyền xiết chặt.

Không phải hắn phản ứng không đủ nhanh, mà là đối phương đã sớm ở dưới tế đàn lưu lại trận pháp, chỉ cần mình vừa qua, trận pháp sẽ khởi động, tự động hủy diệt, triệt để phá hủy đường lui!

Nói cách khác, từ giờ trở đi, mặc kệ đối phương bố trí xuống tử cục gì, cũng chỉ có thể một mình ứng đối, không cách nào trở về.

- Ngươi không phải vẫn muốn thư viện của ta sao? Không còn tế đàn, ngươi làm sao tế tự?

Tâm cảnh vận chuyển, nội tâm không có chút rung động nào, Trương Huyền ngẩng đầu nhìn quanh, trầm giọng nói.

Đối phương phái ra đám người Phù Trầm Tử bắt Đỗ Thanh Diên cung chủ, là vì thứ này mà tới, bố cục lâu như vậy, giờ phút này lại phá hủy, nghĩ cũng không dám nghĩ.

Chẳng lẽ đối phương đã không muốn thư viện?

Âm thanh quanh quẩn, chờ giây lát, không có bất kỳ trả lời gì.

Vị Khổng sư kia, hình như căn bản không có ở đây.

- Chỉ có thể đi về phía trước

Không biết đối phương đến cùng làm cái gì, lại có mục đích gì, cảm giác có chút âm mưu, nhưng lại không thể không vào, Trương Huyền nhíu mày, nhấc chân đi thẳng về phía trước.

Phân thân theo sát phía sau.

Thông đạo không dài, không đi quá xa, một đại điện rộng lớn xuất hiện ở phía trước.

Khác biệt Thần điện trước đó nhìn thấy, càng thêm hùng vĩ đồ sộ, trấn áp ở trong một vòng xoáy khí lưu to lớn, triệt để phủ kín nó, một tia lực

lượng cũng thấu không ra được.

Trương Huyền cau mày.

Cảnh tượng trước mắt giống như miệng một vòng xoáy, bị một cái tàu thủy vạn tấn che chắn, bốn phía nổi lên gợn sóng, thủy chung không cách nào rung chuyển mảy may.

Cái cung điện này, đúng là như thế.

Luồng khí xoáy màu đen, tựa như thông hướng hắc ám không biết tên, khiến người ta run sợ, lại bị cung điện trước mặt trấn áp, tựa như van ngăn chặn dòng nước, cái nắp miệng bình.

Sau khi tế đàn nổ nát, đằng sau đã không còn đường lui, chỉ có thể tiến lên.

- Đi vào đi!

Mặc kệ âm mưu gì, cũng chỉ có thể đi vào trong đó, tìm đáp án, một mực ở lại bên ngoài, khẳng định không giải quyết được.

Cùng phân thân đi tới cửa đại điện, hai cây cột to lớn cắm vào hư không, tựa như đóng cả cung điện ở nơi này, để nó không theo gợn sóng mà lưu động.

Lông mày nhíu một cái, Minh Lý Chi Nhãn vận chuyển, liếc mắt nhìn cây cột.

- Là vũ khí Ngụy Thần cấp?

Trong lòng Trương Huyền chấn động.

Cấp bậc hai cây cột kia, vậy mà đều đạt đến Ngụy Thần cấp.

Đồng Thường kiếm xuất hiện ở trong lòng bàn tay, nhẹ nhàng nhấn tới, kiếm khí gào thét, không gian bị đánh nát.

Đinh đinh đinh!

Rơi vào trên cây cột, lấp lánh ra tia lửa, một điểm dấu vết cũng không có lưu lại.

- Một cây cột cũng lợi hại như vậy, đây rốt cuộc nơi nào?

Ánh mắt Trương Huyền run lên.

Một cây cột phổ thông, dùng hết lực lượng toàn thân cũng chém không phá, cái cung điện này, so với Thần điện trước đó, chỉ sợ chỉ mạnh không yếu!

Cửa chính đại điện không khóa, cũng không đóng lại, Trương Huyền nhấc chân đi vào.

- Làm sao không đi?

Quay đầu liếc mắt nhìn, phát hiện phân thân không đuổi theo, Trương Huyền nhíu mày.

- Ta không qua được

Phân thân tiến về phía trước một bước, ngay sau đó cảm thấy áp lực đặc thù kéo tới, kìm lòng không được lui về phía sau, tiếp tục tiến lên, lại lui về phía sau, giống như trước cửa đại điện có một bình phong vô hình ngăn cản hắn, không để cho đi vào.

- Không qua được?

Trương Huyền lui về phía sau hai bước, đi tới địa phương phân thân bị ngăn cản, đưa tay sờ qua, trống không, không có cái gì, nhưng phân thân muốn tiến lên, lại thủy chung không có bất kỳ biện pháp nào.

- Trước vào trữ vật giới chỉ đi!

Trương Huyền vẫy vẫy tay, thu phân thân vào nhẫn, quay người lại đi vào, lần nữa đi tới trước mặt bình chướng, phân thân bất ngờ xuất hiện,

rơi xuống ở bên ngoài.

Trương Huyền sững sờ.

Giấu ở trong trữ vật giới chỉ cũng bị đuổi ra?

Cái bình chướng không nhìn thấy này, cũng quá bá đạo a!

- Đã vào không được, ngươi chờ ở đây đi.

Lại thử mấy lần, đủ loại phương pháp đều dùng một lần, phân thân đều không cách nào đi vào, Trương Huyền đành phải bàn giao.

- Xem ra đối phương biết phân thân mạnh mẽ, không biết dùng phương pháp gì hạn chế đi vào.

Trong lòng Trương Huyền âm thầm cảnh giác.

Trước đó vị Khổng sư kia dù lợi hại, nhưng ngay cả phân thân cũng đánh khó bỏ khó phân, đoán chừng nhìn ra thực lực của hắn, không biết dùng thủ đoạn gì để cho bản tôn mình đơn độc đi vào.

Nói như vậy, bên trong cực kỳ nguy hiểm!

Vào hay không vào?

Bàn tay nắm chặt Đồng Thường kiếm, Trương Huyền hít sâu một hơi.

Không nói trước đường lui bị phá hỏng, chỉ nói tu vi đã đột phá Ngụy Thần, không dám đối mặt vị Khổng sư kia, nói gì về sau phá vỡ không gian đi vào Thần giới, đều chỉ là mơ mộng hão huyền.

Tu luyện giả, tâm cảnh cực kỳ quan trọng.

Không sợ hãi, mới có thể thẳng tiến không lùi.

Chỉ sợ đối phương cố ý để phân thân không cách nào đi vào, chính là cho bản thân một cái tâm lý chiến.

Dù sao sinh mệnh chỉ có một lần, bản tôn gặp nguy hiểm, liền chết thật rồi.

Dứt bỏ tâm tình tiêu cực, Trương Huyền nhấc chân đi vào đại điện.

Đã quyết định làm, cái khác đối với hắn mà nói, cũng không tính là cái gì.

Trong cung điện một mảnh đen kịt, cái gì cũng không nhìn thấy.

Trước mắt hắc ám, tựa như xâm nhập giác quan và tinh thần, cho dù Minh Lý Chi Nhãn cũng nhìn không thấu.

- Ta đã đi vào, muốn giết ta, động thủ đi!

Tay cầm trường kiếm, Trương Huyền nhìn quanh bốn phía.

Âm thanh khuấy động, đâu đâu cũng có tiếng vang, nhưng không có bất kỳ trả lời.

Lui về phía sau mấy bước, sống lưng Trương Huyền phát lạnh, ngay sau đó nhíu mày.

Vừa rồi từ cửa chính đi vào, cũng chỉ đi mấy bước, vậy mà cửa phía sau hộ không thấy!

Nói cách khác

Chỉ sợ đã lâm vào một trận pháp cổ quái nào đó.

- Thiếu hụt!

Bàn tay rơi vào trên vách tường sau lưng, nhẹ nhàng sờ một cái.

Mặc kệ trận pháp gì, cái gì cổ quái, chỉ cần thư viện còn, liền có thể dò xét ra kết quả.

Ông!

Một tiếng kêu khẽ, trong đầu không có thư tịch xuất hiện.

- Nơi này có thể ngăn cách Thiên Đạo?

Sắc mặt Trương Huyền tái xanh.

Xem ra là thủ đoạn của vị Khổng sư kia không thể nghi ngờ, sự tình bản thân nắm giữ Thiên Đạo có thiếu, trừ hắn và Lạc Nhược Hi, không người biết được, trước hết để cho phân thân không cách nào đi vào, sau đó lại ngăn cách Thiên Đạo, để thư viện không thể sử dụng, thậm chí Minh Lý Chi Nhãn cũng dùng không được

Đối phương là muốn mình thành người mù, tươi sống chém giết!

- Con mắt không thể dùng, thần thức cũng không cách nào dò xét, chỉ có thể dựa vào lỗ tai.

Trong lòng căng thẳng, nhưng không hoảng hốt, Trương Huyền nhắm mắt lại, dùng lỗ tai cẩn thận lắng nghe.

Tí tách! Tí tách!

Nơi xa truyền đến âm thanh giọt nước.

- Đi!

Trường kiếm lắc một cái, một đạo kiếm khí thẳng tắp đâm tới.

Giọt nước rơi vào biển cả.

Một chút dấu vết cũng không có lưu lại, thậm chí ngay cả một điểm phản ứng cũng không có.

Đang nghi ngờ, âm thanh Khổng sư vang lên:

- Trước khi giọt nước nhỏ sạch, đi ra gian phòng này, rời khỏi nơi đây!

- Rời khỏi nơi đây?

Trương Huyền cau mày.

Đối phương không phải cố ý lừa gạt mình tới sao?

Vì sao lại muốn mình rời đi?

- Tế đàn bị hủy, có rời khỏi nơi đây hay không, ngược lại cũng sẽ một mực vây chết, cho nên chỉ có thể dựa theo yêu cầu của hắn làm, tìm đối phương cứu, Đỗ cung chủ ra!

Hít sâu một hơi, Trương Huyền rõ ràng âm mưu của đối phương.

Hiện tại coi như ra ngoài, cũng không cách nào rời đi, chỉ có thể dựa theo đối phương yêu cầu tiếp tục tiến lên, mặc kệ mục đích gì, toàn bộ phá vỡ, chắc hẳn liền có thể nhìn thấy đối phương!

- Cái gì cũng không nhìn thấy, không có công kích, hẳn là một khốn trận

Xác định ý nghĩ, lại không làm chuyện vô ích, trong lòng Trương Huyền suy nghĩ.

Cái gì cũng không nhìn thấy, ngăn cách thần thức cùng tinh thần, thậm chí thư viện cũng không thể sử dụng, trong điện khẳng định là một khốn trận vượt quá tưởng tượng.

- Nếu là trận pháp, linh khí bốn phía nhất định không tương đồng, chỉ cần tìm được quy luật linh khí, xác định vị trí trận tâm, trận kỳ, phá giải liền rất đơn giản

Phương pháp phá trận xuất hiện ở trong lòng, Trương Huyền cẩn thận cảm ứng.

Trận pháp, có trận kỳ, trận tâm tồn tại, linh khí nhất định không phải phân phối bình quân.

Chỉ cần tìm được quy luật trong đó, liền có thể tìm tới phương pháp phá giải.

Đây cũng là thủ đoạn phá trận cơ sở nhất.

Thân là Trận Pháp sư mạnh mẽ nhất Danh Sư đại lục, đã sớm xe nhẹ đường quen.

- Không đúng, linh khí nơi này, hình như hoàn toàn tương đồng

Cảm ứng một cái, phát hiện linh khí bốn phía vậy mà độ dày hoàn toàn tương đồng, không có bất công, Trương Huyền nhịn không được sững sờ.

Đi về phía trước hai bước, lại cảm ứng một chút, độ dày linh khí vẫn tương đồng.

Trái phải mỗi bên đi vài bước, cũng tương đồng!

Chẳng lẽ, không có trận tâm, trận kỳ?

Không thể!

Chỉ cần là trận pháp, đều có thứ này tồn tại.

Một cái la bàn xuất hiện ở trong lòng bàn tay.

Tuy không nhìn thấy kim đồng hồ phía trên, nhưng hắn cầm ở trong lòng bàn tay, chỉ cần kim đồng hồ động đậy, còn có thể cảm ứng được phương hướng và lực lượng.

Thiên Đạo chùy pháp

dtv-ebook.com

Trong cảm ứng, kim đồng hồ không ngừng xoay tròn, thủy chung không cách nào dừng lại.

Loại tình huống này, không phải linh khí quá loạn, chính là quá ổn định, độ dày linh khí trên dưới chung quanh hoàn toàn tương đồng.

- Linh khí giống như dòng nước, nước giếng cạn có thể làm được yên tĩnh không gợn sóng, nhưng chỉ cần có người hoặc vật đi vào, tất nhiên sẽ sinh ra gợn sóng...

Từng đạo ý niệm lóe lên, tựa như khuấy động ra tia lửa.

- Linh khí trước mắt, ta đi vào nhưng không có thay đổi mảy may, chỉ có thể nói rõ một điểm, hoặc là linh khí nơi này quá mức quỷ dị, không phù hợp lẽ thường, hoặc cảm ứng linh khí là sai! Cái khốn trận này cho một loại ảo giác, để tu luyện giả ngay cả linh khí cũng phân biệt không ra!

Tuy chưa từng thấy trận pháp này, nhưng ở Danh Sư đại lục, Thượng Thương đọc qua vô số thư tịch liên quan tới trận pháp, tất cả hiện lên ở trong óc, sự tình người khác khó có thể lý giải ược, ở trước mặt hắn cũng không phức tạp.

- Phong bế lục thức!

Rõ ràng hiệu quả lớn nhất của khốn trận chính là ảnh hưởng giác quan của tu luyện giả, hai mắt Trương Huyền nhắm nghiền, hơi chuyển động ý nghĩ một chút, phong bế lục thức.

Trong tích tắc, hắn giống như đi vào một vị trí hắc ám, không nhìn thấy, không nghe được, thậm chí tinh thần cũng lâm vào ngủ say.

An tĩnh phút chốc, phảng phất như “nhìn thấy” một chỗ nước rò rỉ xuất hiện ở trong tầm mắt.

Chỗ nước rò rỉ không lớn, dòng nước bên trong từng giọt rơi trên mặt đất, phát ra âm thanh tí tách.

- Chính là chỗ này!

Hô khẽ một tiếng, Trương Huyền cũng không động đậy, trong đan điền, một tiếng kiếm reo vang lên, Thần chi kiếm ý cùng thân thể dung hợp bỗng nhiên nhảy ra, nhẹ nhàng vụt qua, hóa thành thiên địa cự kiếm rò chém xuống.

Phần phật!

Màn sân khấu bị đánh rơi, quang minh lần nữa trở lại tầm mắt.

Trương Huyền mở mắt ra, quả nhiên thấy cung điện trước đó đưa tay không thấy được năm ngón, vô số bó đuốc cháy hừng hực, chiếu rọi giống như ban ngày.

- Cái khốn trận này, quả nhiên vây khốn chính là nội tâm...

Trương Huyền thở ra một hơi, cuối cùng thành công.

Loại trận pháp này, triệt để vây khốn người, cho dù là linh hồn cũng không cách nào chạy ra, muốn phá giải, chỉ có một phương pháp, nhìn thấy, nghe được, thần thức dò xét đều không thể tin, phong bế lục thức, dùng nội tâm cảm ứng.

Cùng trận pháp bình thường không có liên quan quá nhiều, chỉ cần tâm linh tinh thuần, hơn nữa tâm cảnh mạnh mẽ, liền có thể rất nhanh phát hiện, hơn nữa loại bỏ.

Nói cách khác, người bị nhốt, dù đối với trận pháp một chữ cũng không biết, cũng có thể giống như hắn, thành công phá trận.

- Ở trong một phần mười thời gian quy định, phá vỡ Tru Tâm trận, tu vi cùng tâm cảnh đều không tệ, đã có tư cách đi vào tầng thứ hai!

Âm thanh Khổng sư tiếp tục vang lên.

Một thang đá bất ngờ xuất hiện.

- Tru Tâm trận? Có tư cách? Ngươi đang làm cái gì?

Trương Huyền tràn đầy hồ đồ.

Vốn cho rằng nếu đối phương đã đoán được bản thân sẽ thông qua tế đàn truyền tống tới, khẳng định đã sớm làm ra chuẩn bị, mai phục vô số Ngụy Thần chém giết mình, nằm mơ cũng không nghĩ đến, lại là trận pháp, lại là tầng thứ hai...

Cái tên này đến cùng đang giở trò quỷ gì?

Bốn phía yên tĩnh, vẫn không có người trả lời.

Trương Huyền hít sâu một hơi, nhấc chân đi tới.

Bước lên bậc thang thứ nhất, lập tức cảm thấy một cỗ uy áp đặc thù nghiền ép đến, tựa hồ muốn bài xích linh hồn của hắn từ trong thân thể ra ngoài.

- Hắn là Thần Linh mang tới...

Lông mày giương lên, Trương Huyền tiếp tục tiến lên.

Lực lượng trước mắt, để cho người ta từ sâu trong nội tâm sinh ra một loại cảm giác bất lực, như là huyết mạch áp chế.

Tựa như người bình thường nhìn thấy hổ, sẽ kìm lòng không được run chân.

Đến từ sâu trong linh hồn, không cách nào trốn, cũng không có cách nào từ chối.

Bất quá đối với hắn mà nói, không tính là gì.

Vù!

Mặt dây chuyền phát ra khí tức ấm áp, áp lực nhất thời tiêu tán không thấy hình bóng, Trương Huyền chậm rãi tiến lên, rất mau tới tầng thứ hai.

Đồng dạng là cung điện rộng lớn, trên mặt tường bốn phía treo tám bức tranh, hiện bố cục Bát Quái, phảng phất như trấn áp cái gì.

Trương Huyền nhìn lại.

Bên trên vẽ lấy tám người, có tay cầm trường kiếm, có tay cầm trường đao, có cầm roi sắt, có cầm chuỳ sắt... hình dáng khác biệt.

Còn chưa tới trước mặt, liền cảm thấy áp bách xuyên thấu qua tranh vẽ, nghiền ép đến trên người, cho người ta một loại cảm giác phong mang.

- Trình độ thư họa không cao, nhưng người vẽ tranh thực lực rất mạnh! Tuy là mấy bút đơn giản, lại hòa thần vận của họa sĩ vào trong đó, Ngụy Thần đỉnh phong cũng không thể chống lại...

Trương Huyền ở Danh Sư đại lục đã đạt đến Thư Họa sư cửu tinh, lý giải thư hoạ không nói có thể sánh vai Khổng sư, khẳng định cũng sẽ không cách biệt quá xa.

Bức tranh trước mắt, bút tích đơn giản, họa phong thô ráp, ở Danh Sư đại lục, Thư Họa sư tam tinh bình thường liền có thể vẽ ra, nhưng trong đó ẩn chứa thần vận và lực lượng, cũng không phải Thư Họa sư bình thường có thể hoàn thành.

Thậm chí xem như hắn, cũng chưa chắc có thể làm được.

- Chẳng lẽ là... Thần Linh tự mình cầm bút?

Chỉ sợ chỉ có Thần Linh tự mình vẽ tranh, mới có thể ẩn chứa lực lượng cường đại như vậy ở trên giấy bình thường, để nó ở đây nhiều năm, vẫn có uy lực cường đại như vậy.

Tám bức tranh, trong đó sáu bức màu sắc rực rỡ, một bức trở nên ảm đạm, như là ảnh đen trắng, một bộ khác mất một nửa màu sắc, dở dở ương ương, cũng không biết là lúc trước chưa kịp vẽ màu, hay là nguyên nhân gì khác.

Lại nhìn một hồi, không tìm được đầu mối hữu dụng gì, cũng không đợi được âm thanh của Khổng sư tiếp tục vang lên, Trương Huyền đành phải đi vào trước một bức tranh.

Muốn rời khỏi, khẳng định liên quan đến những hình vẽ này, nhất định phải nghĩ phương pháp giải quyết huyền bí trong đó.

Bức này trước mắt, là một tráng hán cao lớn, tay cầm chuỳ sắt, lực lượng cường đại.

Mang theo chần chừ, ngón tay đưa tới đụng một cái.

Vù vù!

Cả người biến mất tại nguyên chỗ, xuất hiện ở một vùng hoang dã bát ngát.

Nơi này, toàn thân trở nên trắng, không có cỏ xanh, không có thảm thực vật, cũng không có bức tường, tựa như trong mộng hư ảo.

- Động thủ đi!

Trương Huyền ngẩng đầu, nhìn thấy người trong bức họa vừa rồi, đang tay cầm hai cái chuỳ sắt to lớn, lạnh lùng nhìn qua.

- Ta đây là... Đi vào bức tranh?

Trương Huyền ngẩn ngơ.

Vị này chính là người trong bức họa, không nghĩ tới đụng chạm, bản thân cũng đi vào bức tranh, thành một bộ phận trong đó.

- Tại sao ta phải động thủ?

Thấy người đối diện đằng đằng sát khí, Trương Huyền cau mày.

Mình cũng không biết vì sao sẽ đi vào bức tranh, động thủ... Tại sao phải động thủ.

- Không động thủ, thì bị vây ở chỗ này, đừng nghĩ đi ra ngoài...

Tráng hán tay cầm song chùy mặc kệ hắn có đồng ý hay không, chuỳ sắt múa ra tiếng gió nghiền ép xuống.

Còn chưa tới trước mặt, toàn thân Trương Huyền đã cứng đờ, trên đầu toát ra mồ hôi lạnh.

Thực lực của người trong bức họa, vậy mà vượt qua Ngụy Thần cảnh đỉnh phong trước đó tự bạo kia, thậm chí so với Khổng sư chỉ mạnh không yếu!

- Thần Linh...

Trong nháy mắt, hắn liền hiểu được, người trước mắt này, cho dù không phải Thần Linh chân chính, cũng không kém nhiều.

Bàn tay giơ lên, vừa định tế trường kiếm ra, lúc này mới phát hiện, trữ vật giới chỉ cùng tinh thần mất đi liên hệ, mà lòng bàn tay, chẳng biết lúc nào nhiều hơn hai thanh chuỳ sắt giống đối phương như đúc.

Không nghĩ tới trong bức tranh còn hạn chế vũ khí, da mặt Trương Huyền co lại, vẻ mặt khó coi:

- Không có chuyên môn tu luyện qua loại binh khí chuỳ sắt này a...

Hắn luyện qua kiếm pháp, thương pháp, đao pháp... Nhưng chưa tiếp xúc qua chuỳ sắt, cũng không có sử dụng qua.

Loại ý nghĩ này còn không có hiện lên ở trong óc, đối phương đã đi tới phía trước, chuỳ sắt xen lẫn thanh âm nổ to, phá không mà xuống.

Chuỳ sắt tấn công, lực lượng là quan trọng, chiêu số không có nhẹ nhàng như kiếm pháp, nhưng lại cho người ta cảm giác không thể không ngăn cản, mà không cách nào ngăn cản.

Lui về phía sau một bước, tránh thoát công kích, trong lòng Trương Huyền lo lắng:

- Chỉ có thể hiện tại đi học...

Phương pháp chiến đấu như thế này, dù hiện tại không biết, nhưng từ Danh Sư đại lục đến Thượng Thương, bí tịch liên quan tới loại vũ kỹ này, nhìn không biết bao nhiêu, cho tới nay đều dự trữ ở trong thư viện, không có học tập mà thôi!

Trong tranh chỉ có thể sử dụng thứ này, không bằng học tập thoáng cái.

- Chính xác!

Tất cả bí tịch liên quan tới chuỳ sắt hội tụ vào một chỗ, tinh thần khẽ động.

Một bản thư tịch mới tinh xuất hiện ở trước mắt, nhẹ nhàng điểm một cái, kiến thức chảy vào trong óc.

Tuy thường xuyên dùng thư viện sẽ sinh ra khí thể màu đen, nhưng thời khắc nguy cấp, cũng không lo lắng được nhiều như vậy.

Những cái kia, về sau có thể nghĩ biện pháp giải quyết, bây giờ không cần mà nói, làm không cẩn thận sẽ bị kẻ trước mắt này đập chết.

Phong tỏa Thiên Đạo ở đây, chỉ là không cách nào dò xét vật phẩm khác thiếu hụt mà thôi, thư tịch ẩn chứa trong đó, muốn hình thành công pháp chính xác vẫn rất dễ dàng.

Một bên né tránh, một bên học tập, mấy hơi thở sau, Thiên Đạo chùy pháp dung hội quán thông, biến thành kiến thức của mình.

Sau khi tìm hiểu chùy pháp, khí tức trên người Trương Huyền đột nhiên biến đổi, cả người giống như biến thành trường kiếm ra khỏi vỏ, trong sắc bén mang theo lạnh lùng.

Bành bành bành bành!

Chuỳ sắt cùng chuỳ sắt va chạm, gan bàn tay Trương Huyền hơi tê tê, bất quá đối phương cũng không chiếm được tiện nghi, tấn công cũng không có nhanh chóng như vậy.

- Đánh xuống như vậy, chân khí hao hết, cũng chưa chắc có thể chiến thắng, nhất định phải nghĩ những biện pháp khác...

Dù đối phương chỉ là nhân vật trong tác phẩm hội họa, nhưng lực lượng có thể so với Thần Linh, sau khi tấn cấp, hắn có thể chống lại, nhưng muốn chiến thắng, không dễ dàng như vậy, ngược lại một mực tiếp tục nữa, sẽ bởi vì lực lượng tiêu hao quá lớn mà thất bại!

Dù sao nhân vật trong bức họa, chỉ cần ở trong bức họa, sẽ giống như động cơ vĩnh cửu, lực lượng vô cùng vô tận, bản thân thì không giống, tích lũy lại mạnh mẽ, cũng có thời điểm tiêu hao hầu như không còn.

- Chùy pháp của đối phương, so với Thiên Đạo chùy pháp của ta còn cao minh hơn, nếu như có thể hòa vào võ kỹ của ta, hắn là có thể chiến thắng...

Một ý nghĩ xông ra.

Tuy hắn học tập Thiên Đạo chùy pháp, có thể so sánh với đối phương, nhưng vẫn kém một tia, muốn chiến thắng, không có đơn giản như vậy... Trừ khi triệt để học được chiêu số của đối phương.

Sau đó cả hai dung hợp, sáng chế võ kỹ càng cường đại hơn!

Nghĩ đến cái này, Trương Huyền không dám do dự, vội vàng nhìn sang.

Hô hô hô hô!

Chuỳ sắt của đối phương tiếp tục nghiền ép, Trương Huyền ghi nhớ mỗi một chiêu số.

Liên tục chiến đấu trăm chiêu, lông mày nhíu một cái, ánh mắt lộ ra vẻ cổ quái.

- Chùy pháp của hắn, hết thảy chỉ có mười hai chiêu, chiêu số khác vậy mà đều là những chiêu này thuế biến và diễn hóa?

Cùng Khổng sư đối chiến

dtv-ebook.com

Chiêu số của đối phương thoạt nhìn rườm rà phức tạp, trên thực tế tới tới lui lui hết thảy chỉ có mười hai chiêu.

Giống như Thiên Đạo kiếm pháp của hắn, thực tế chỉ có một chiêu, nhưng cùng người chiến đấu ngàn chiêu mà không tái diễn, tất cả đều là diễn hóa ra.

Trọng ý không trọng hình, ý tại chiêu tức tại.

Trong đầu thôi diễn mười hai chiêu kia một lần, Trương Huyền có phần kinh ngạc.

Chùy pháp này, thế mà giống như trước đó tu luyện Lăng Vân Kiếm Thần Quyết, chia làm mười hai chiêu, cũng cần trình tự nhất định mới được.

- Chính xác!

Chiêu số đi vào trong óc, đã có thể mượn thư viện, tinh thần khẽ động, Thiên Đạo chùy pháp dung hợp mười hai chiêu, trình tự chính xác xuất hiện, lực lượng trong cơ thể dựa theo trình tự vận chuyển, không ngừng vung vẩy.

Ầm ầm!

Chỉ vận chuyển hai lần, liền cảm thấy lực lượng trong cơ thể sinh ra, một cảm giác hiểu ra xuất hiện ở trong óc.

- Đây là... Thần chi chùy ý!

Da mặt Trương Huyền run lên.

Không nghĩ tới chùy pháp của đối phương, dung hợp vào trong cơ thể, trực tiếp tạo thành Thiên Đạo chùy pháp, hơn nữa còn giống như trước đó lĩnh ngộ Thần chi kiếm ý, đạt đến Thần Linh chân chính.

Bành bành!

Lĩnh ngộ Thần chi chùy ý, tráng hán trước mắt trăm ngàn chỗ hở, không còn là đối thủ, mấy chiêu liền bị đánh té xuống đất.

Trương Huyền thấy hoa mắt, lúc này mới phát hiện lần nữa đứng ở trước bức tranh.

Răng rắc! Răng rắc!

Trương Huyền vội vàng ngẩng đầu, ngay sau đó nhìn thấy bức tranh trước mắt màu sắc rực rỡ, màu sắc chói mắt biến mất, biến thành màu đen trắng, cùng trước đó nhìn thấy giống nhau như đúc.

Trương Huyền nháy mắt.

Chẳng lẽ đi vào bức tranh, lĩnh ngộ Thần chi võ kỹ, liền có thể để bức tranh trở nên ảm đạm?

Nói như vậy...

- Khổng sư từng đi vào Thần điện, giành lấy một chữ Thần, tổ sư khai phái của Lăng Vân kiếm các từng đoạt đi nửa chữ Thần... Chẳng lẽ chính là cái này?

Tám bức đồ, một bộ ảm đạm tối tăm, giống như tráng hán chuỳ sắt, còn có một bức cầm trường kiếm, một nửa màu sắc sặc sỡ, một nửa màu sắc trắng đen, nói nửa chữ “Thần” cũng là chính xác.

- Khó trách mười hai chiêu chùy pháp, cùng mười hai chiêu của Lăng Vân Kiếm Thần Quyết cực kỳ giống nhau...

Trương Huyền giật mình.

Lăng Vân Kiếm Thần Quyết cũng mười hai chiêu, tương đồng chùy pháp trước mắt, vừa rồi vốn kỳ lạ, hiện tại xem như rõ ràng chuyện gì xảy ra.

Tổ sư khai phái của Lăng Vân kiếm các, có lẽ cùng người trong bức họa đánh hoà nhau, cho nên mới được nửa chữ, dù từ chỗ đối phương học được mười hai chiêu, nhưng thủy chung không tìm được trình tự tu luyện chính xác.

Lúc này mới dẫn đến, cho dù Lăng Vân kiếm các không thông qua Thông Thiên kiều, cũng có thể sinh ra Ngụy Thần, nhưng số lượng cực kỳ ít ỏi, không cách nào so sánh với Thông Thần điện.

- Ta lĩnh ngộ mười hai chiêu chùy pháp, chẳng phải đại biểu đã giống như Khổng sư năm đó, đoạt một chữ ‘Thần’?

Nếu không đoán sai, nơi này hẳn là địa phương lúc trước Khổng sư cùng tổ sư khai phái xông vào.

Vừa rồi vô tình giành lấy một chữ!

Khó trách Thượng Thương mấy ngàn năm qua, trừ hai vị này, không có những người khác thành công, muốn đánh bại nhân vật trong bức họa, quả thực không có đơn giản như vậy.

Hắn lĩnh ngộ Thiên Nhược Hữu Tình, tu vi đến Ngụy Thần cảnh hậu kỳ, sức chiến đấu trừ Khổng sư, tuyệt đối được cho người thứ nhất của đại lục từ xưa đến nay!

Loại thực lực này, học tập Thiên Đạo chùy pháp, hơn nữa học được chiêu số của đối phương, mới lấy được chiến thắng...

Độ khó lớn có thể tưởng tượng được!

Đổi lại những người khác, không có Thiên Đạo Thư Viện, đi học tập võ kỹ, càng không thể chỉ nhìn hai lần liền có thể tìm ra trình tự, hơn nữa triệt để dung hội quán thông.

- Giành lấy chữ ‘Thần’, có thể tiếp tục tiến lên!

Đang suy tư, lần nữa có thềm đá xuất hiện, lan tràn lên phía trên, không nhìn thấy cuối cùng.

Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, vừa định đạp lên, đột nhiên ngừng lại, một ý nghĩ toát ra trong óc.

- Dù sao thời gian còn sớm... Đã đến nơi này, sao không đi bức họa khác cướp sạch?

Từ khi đi vào bức tranh, đến học được chùy pháp, đánh bại đối phương, thoạt nhìn thời gian rất dài, trên thực tế tuyệt không vượt qua mười phút, dựa theo thời gian tính toán, nhiều nhất một phần tư mà thôi!

Dù sao có nhiều thời gian, tới cũng tới... Đương nhiên phải giành lấy mấy chữ!

Dù sao hắn không phải tông chủ một tông môn, mà là mấy cái, cũng không thể nặng bên này nhẹ bên kia!

Nghĩ đến cái này, Trương Huyền mỉm cười, thân thể vụt qua, đi vào bức tranh cầm trường kiếm.

Giống như trước đó, tiến vào bên trong!

Người trong bức họa lập tức cầm kiếm đâm tới.

Trường kiếm Trương Huyền đong đưa, Thần chi kiếm ý di tán.

Ba cái hô hấp sau, đối phương nằm trên mặt đất, biến thành một bãi mực in.

- Nửa chữ ‘Thần’ của Lăng Vân kiếm các được bù đắp...

Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng.

Vì nửa chữ Thần này, vô số hậu bối kiếm các kẻ trước ngã xuống, kẻ sau tiến lên, cũng không có thành công, bản thân cũng xem như hoàn thành tâm nguyện của bọn hắn.

Đợi bức tranh triệt để biến thành đen trắng, Trương Huyền đi vào trước một bức tranh thi triển võ kỹ, không chần chờ, lần nữa chui vào.

Sau năm phút lại xuất hiện, bức tranh biến thành màu xám.

Có kinh nghiệm lần đầu tiên, lần này cùng đối phương giao thủ liền học trộm chiêu số, sau đó nhân cơ hội hình thành Thiên Đạo công pháp, tốc độ nhanh không chỉ gấp hai!

Còn lại bốn bức tranh, kinh nghiệm càng thêm phong phú, không đến một phút, toàn bộ đi một lượt, làm xong những cái này, lúc này mới đi đến thềm đá, tiếp tục tới tầng thứ ba.

Tầng thứ ba cũng rất rộng lớn, lần này không có bức tranh, cũng không có trận pháp, bốn phía đèn đuốc sáng trưng, nhìn một cái, trống rỗng không có cái gì.

Dừng bước, Trương Huyền nhìn quanh một vòng:

- Khổng sư, nếu như ngươi ở đây, liền ra đi!

Đối phương thiết lập ván cục, mời bản thân vào cuộc, cũng nên xuất hiện a.

Quả nhiên, tiếng nói kết thúc, một bóng người cao lớn xuất hiện ở phía trước.

Chính là Khổng sư!

Trương Huyền híp mắt lại, Đồng Thường kiếm xuất hiện, Trương Huyền mang theo lạnh lùng.

Đối phương vì muốn lấy được thư viện, dùng bất cứ thủ đoạn nào, còn tưởng rằng không dám tiếp tục xuất hiện, đã tới, vậy phân ra sinh tử!

Bất quá rất nhanh, Trương Huyền nhìn ra không đúng:

- Thế nào, bản tôn không dám tới sao?

Đối phương chẳng qua một đạo ý niệm mà thôi, không phải bản tôn.

Chẳng lẽ đã biết mình đột phá Ngụy Thần, sợ không phải đối thủ, không dám xuất hiện?

Không để ý tới hắn, hai tay chắp sau lưng, Khổng sư thản nhiên nói:

- Ngươi có thể một người thông qua bảy bức tranh khảo hạch, thật không đơn giản, có điều nhất định phải chiến thắng ta, mới có tư cách đạt được Thần Linh chi khí! Nắm giữ cơ hội tấn cấp Thần Linh!

- Chiến thắng ngươi? Vậy thì tới đi!

Thấy hắn không trốn, không để ý tới đối phương phí lời, Đồng Thường kiếm của Trương Huyền vung vẩy, kiếm mang thẳng tắp trượt xuống.

Biết đối phương mạnh mẽ, vừa ra tay liền sử dụng Thần chi kiếm ý.

- Ta không chiếm tiện nghi của ngươi!

Khổng sư cười nhạt một tiếng, tinh thần khẽ động, lực lượng vốn là Ngụy Thần cảnh đỉnh phong, sau một khắc cũng giống như mình, đạt đến Ngụy Thần cảnh hậu kỳ.

Cong ngón tay búng một cái, một thanh trường kiếm xuất hiện ở trong lòng bàn tay, không biết cấp bậc gì, nhưng tỏa ra hàn khí lăng lệ, thân ảnh nhẹ nhàng vụt qua đi vào phía trước.

Xì xì xì!

Kiếm ý như rồng, khí tức như sương.

- Thật mạnh...

Chuyên gia vừa ra tay liền biết có môn đạo hay không.

Dù Trương Huyền chỉ cùng hắn đối chiến mấy chiêu, nhưng lập tức phát hiện, vị này dù chỉ là một đạo ý niệm của Khổng sư, nhưng lý giải kiếm thuật không kém mình, thậm chí còn hơn!

Dưới cấp bậc tương đồng, bản thân vậy mà không có chiếm được thượng phong!

- Ngươi làm sao trở nên mạnh như vậy...

Trương Huyền tràn đầy khó tin.

Trước đó phân thân cùng đối phương chiến đấu qua, không kém bao nhiêu.

Hiện tại cùng cấp bậc cường đại hơn phân thân, lại lĩnh ngộ nhiều Thần chi võ kỹ như vậy, dưới tình huống bình thường, đối phó một đạo ý niệm của đối phương, hắn là nhẹ nhõm đánh bại mới phải, làm sao cũng không nghĩ đến, còn rơi xuống thế yếu!

- Hắn dùng cũng là Thiên Đạo võ kỹ!

Rất nhanh, Trương Huyền phát giác nguyên nhân không cách nào chiến thắng.

Vị Khổng sư trước mắt này, vậy mà cũng giống như mình, vận dụng võ kỹ không có thiếu hụt, kiếm chiêu ẩn chứa quy luật đại đạo, thoạt nhìn đơn giản, lại làm cho người không thể ngăn cản.

Bản thân thi triển chiêu số, nhằm vào thiếu hụt, để cho người ta khó lòng phòng bị, nhưng kiếm pháp đối phương có thể thay đổi quy luật và trình tự trong kiếm chiêu, vừa ra chiêu, đối thủ chẳng khác nào đã rơi vào thế yếu!

Cái này rất giống, ngươi vốn muốn đâm lên trên, nhưng ở dưới ảnh hưởng của đối phương, sẽ tự động thay đổi phương hướng đâm ra, biến thành đâm xuống dưới...

Tựa như bị khống chế chiêu số, thế thì còn đánh như thế nào?

- Chẳng lẽ đây là Thiên Đạo trật tự?

Trong lòng Trương Huyền băng lãnh.

Trước đó nghe hắn nói qua Thiên Đạo trật tự, nhưng thời điểm phân thân và đối phương chiến đấu, lại không thi triển ra, liền không để ý, giờ phút này mới hiểu được đến cùng có bao nhiêu đáng sợ.

Giống như Khổng Thi Dao lúc trước, ngôn xuất pháp tùy...

Dù có thể tìm ra thiếu hụt, nhưng ở trước pháp tắc cũng chỉ vô dụng!

Dù miệng lưỡi dẻo quẹo, nói tràn đầy oan ức, chỉ cần xúc phạm pháp luật, đồng dạng sẽ bị trừng phạt.

Thiên Đạo trật tự chính là như vậy, bản thân rõ ràng đã nắm giữ thiếu hụt trong chiêu số, nhưng thời gian nháy mắt, thiếu hụt của đối phương liền biến thành trình tự chính xác nhất, thành pháp tắc có thể nhận định... Còn đánh thế nào?

- Ta không tin cùng cấp bậc ta sẽ thua...

Trương Huyền cắn chặt răng, sắc mặt tái xanh.

Cấp bậc tương đồng, trừ thua qua phân thân, còn chưa hề thua ai!

Cái tên này, chỉ là một đạo ý niệm của Khổng sư, làm sao có thể không cách nào vượt qua?

Chẳng lẽ thương thế của đối phương đã khỏi, triệt để khôi phục?

Dù vậy Trương Huyền cũng không tin đáng sợ như thế!

Tay phải cầm kiếm, tay trái các loại võ kỹ tung bay thi triển.

Trong nháy mắt, Trương Huyền giống như biến thành hai người, một cái am hiểu kiếm pháp, một cái am hiểu võ kỹ, hơn nữa tất cả đều lĩnh ngộ Thần chi ý cảnh, ở Thượng Thương có thể khai tông lập phái, tên lưu thiên cổ.

Chiến đấu như vậy, sức chiến đấu lập tức tăng gấp đôi.

- Không tệ!

Ý niệm Khổng sư cười nhạt, đồng dạng tay phải cầm kiếm, tay trái thi triển ra võ kỹ.

Vậy mà cũng trong nháy mắt hóa thành hai người, chiêu số cùng hắn tương xứng.

Da đầu Trương Huyền nổ tung.

Chẳng lẽ đây mới là thực lực chân chính của Khổng sư?

Trước đó hắn thật sự là không có khôi phục, mới ngay cả phân thân cũng không thể chiến thắng?

Bành bành bành!

Liên tục đối chiến mười mấy chiêu, Trương Huyền cảm thấy tiếp tục nữa, sẽ giống như trước đó, bởi vì lực lượng tiêu hao quá lớn mà suy yếu, trong lòng càng lo lắng.

Híp mắt lại, một ý nghĩ tàn nhẫn từ trong lòng hiện ra.

- Xem ra chỉ có thể thi triển Thiên Nhược Hữu Tình...

Tâm Tự Song Ti Võng, Trung Hữu Thiên Thiên Kết

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

Thiên Nhược Hữu Tình, đã là công pháp, cũng là võ kỹ.

Trong lòng đã lĩnh ngộ ý cảnh kia, muốn sáng chế chiêu số cũng không khó.

- Thương thiên vô tình người hữu tình, thiên nhược hữu tình thiên diệc lão!

Ý niệm trong cõi u minh, lần nữa đi vào trong cơ thể, kiếm pháp của đối phương không có chút sơ hở nào, ở trong mắt biến hóa hình dáng, địa phương xẹt qua, lưu lại từng dấu vết màu xám tro nhạt, đan vào một chỗ, giống như tạo thành một cái lưới đánh cá.

Chính là những lực lượng này, khống chế tất cả chiêu số của hắn, làm chúng rơi vào bị động.

- Thiên Đạo trật tự, những vết kiếm, này thoạt nhìn lộn xộn, trên thực tế lại tuân thủ quy luật nhất định, chiếu theo quy luật đi làm, tựa như đang bện Thiên Võng, tuy thưa nhưng khó lọt!

Trương Huyền không buồn không vui, trên mặt nhìn không ra hỉ nộ ái ố.

Trước đó, đối với Thiên Đạo trật tự tìm hiểu không nhiều, ở dưới ý cảnh như thế này mới nhìn ra, đối phương là đang tuân thủ một loại quy tắc

đặc biệt nào đó.

Đây là thiên địa vạn vật, đều có điểm giống nhau, ai cũng không có cách nào trốn tránh.

Giống như tần số, chỉ cần tìm được tần số cộng hưởng đối ứng, vật lại cứng cũng có thể tuỳ tiện phá hủy.

Đối phương thi triển kiếm pháp Thiên Đạo trật tự, khả năng không phải không chỗ thiếu hụt nào, nhưng lại có thể khống chế quy luật trong chiêu số của người khác, từ đó tuân thủ quy luật của hắn, giống như cộng hưởng, cuối cùng đánh bại ngươi.

Nói đơn giản là, kéo trí thông minh của ngươi đến trình độ tương đồng hắn, sau đó dùng kinh nghiệm phong phú đánh bại ngươi!

- Vết kiếm của Thiên Đạo trật tự, có thể hình thành Thiên Võng như vậy, nếu như ta có một loại kiếm pháp, có thể làm cho quy luật không theo quy tắc có sẵn, chẳng khác nào phá giải...

Trương Huyền hiểu ra.

Đối với kiếm đạo lần nữa hiểu sâu hơn một tầng.

Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng, Đồng Thường kiếm hàn khí đại thịnh, kiếm ý ở trên không trung tạo thành một cái lưới to lớn, giống như đối phương, nhưng lại hoàn toàn không giống.

- Tâm Tự Song Ti Võng, Trung Hữu Thiên Thiên Kết!

Một câu thơ xuất hiện ở trong óc, chiêu thứ nhất của Thiên Nhược Hữu Tình được sáng tạo ra!

Kiếm pháp ở trong người dung hội quán thông, Đồng Thường kiếm run lên, Khổng sư thi triển kiếm pháp giống như bị giam giữ lại, trước đó Thiên Võng tuy thưa không sót, giống như mấy tấm thả thành một đống,

quấn quýt lấy nhau, đan xen chằng chịt, trong thời gian ngắn không tránh thoát.

Cái gọi là quy luật, trong nháy mắt bị phá giải ra.

Đang muốn nhân cơ hội công kích, chém chết ý niệm của Khổng sư, chỉ thấy hắn nhẹ nhàng lùi lại, rời khỏi vòng chiến.

- Có thể nhanh như vậy tìm ra kiếm vấn trong đề pháp của ta, hơn nữa phá hoại, thiên phú cùng ngộ tính của ngươi đã có tư cách thành tựu Thần Linh!

Khổng sư vuốt râu cười nói.

- Chúng ta còn không có phân ra thắng bại...

Trương Huyền thở ra một hơi, híp mắt lại.

Bản thân lĩnh ngộ ra kiếm chiêu cường đại như vậy, đối phương lông tóc không thương không nói, còn nhẹ nhàng tránh thoát, chứng minh lực lượng cũng không dùng hết, tiếp tục chiến đấu xuống, bản thân cũng chưa chắc có thể chiến thắng.

Thậm chí chiêu số của đối phương càng thêm thuần thục, tỷ lệ chiến thắng càng lớn...

Đã như vậy, vì sao phải lui ra ngoài?

- Thắng bại cũng không trọng yếu, ta xuất hiện ở đây, chỉ là thay Thần Linh khảo nghiệm thực lực cùng thiên phú của người vượt quan! Ngươi có thể ở trong một phần mười thời gian, loại bỏ Tru Tâm trận, hơn nữa sức một người lĩnh ngộ bảy loại Thần chi ý cảnh... Càng trong thời gian ngắn ngủi như thế, tìm ra sơ hở trong kiếm thuật của ta, sáng chế kiếm pháp mới, thiên phú mạnh mẽ, khoáng tuyệt cổ kim...

Khổng sư thản nhiên nói.

- Khảo nghiệm? Người vượt quan?

Trương Huyền như hòa thượng sờ mãi không thấy tóc.

Cái tên này không phải toàn tâm toàn ý muốn giết chết mình, đạt được Thiên Đạo Thư Viện sao?

Làm sao hiện tại lại cảm thấy có chút không đúng?

Giống như đạo ý niệm trước mắt này, cùng trước đó gặp phải không phải cùng một người.

Trong lòng nghi hoặc, đang muốn hỏi ra, Khổng sư lại nói:

- Không nhìn lầm, ngươi hẳn là đạt được Thiên Đạo có thiếu a!

Trương Huyền hơi nheo mắt lại, mặt đầy cảnh giác.

Vừa rồi còn cảm thấy, đối phương có phải biến thành người khác hay không, nói đến thư viện, sợ rằng sẽ lần nữa lộ đuôi.

- Quả thế... Thần điện từ trước tới nay cường giả vi tôn, người thắng trận có thể lưu lại ý niệm, khảo hạch người đời tiếp theo vượt quan, ngươi lưu lại một đạo ý niệm, như vậy có hậu nhân tới, cũng có thể khảo hạch tốt hơn...

Khổng sư nói.

Ý niệm lắc lư, xem ra bất cứ lúc nào cũng sẽ sụp đổ.

Loại tình huống này, trước đó Trương Huyền liền gặp được nhiều lần, ý niệm chỉ là một bộ phận thân thể, thường thường sau khi hoàn thành một sứ mệnh sẽ rách nát, hoàn toàn biến mất.

Giống như video một lần.

Lúc trước ở Danh Sư đại lục, mỗi lần nhìn thấy ý niệm Khổng sư, muốn hỏi thăm Tiên Thiên thai độc, tên này sẽ trực tiếp rách nát.

- Còn Thần Linh chi khí, đại điện tự nhiên sẽ hấp thu một đạo, ngươi rời khỏi cung điện liền có thể đạt được...

Lắc lư một cái, ý niệm Khổng sư biến mất tại nguyên chỗ.

Trương Huyền cau mày, trong lòng nhịn không được sinh ra nghi hoặc:

- Chẳng lẽ... Thật có Khổng sư thật cùng Khổng sư giả?

Ý niệm Khổng sư tiêu tán này, cùng ý niệm ở Danh Sư đại lục thấy qua, có phần giống nhau, giữa hai lông mày mang theo ôn hoà, cho người ta một loại cảm giác nhẹ nhàng, mà gia hỏa ở Thần điện cứu hắn, lại hoàn toàn khác biệt!

Chẳng lẽ... Đây là Khổng sư thật lưu lại ý niệm, mà vị kia là giả!

Nhưng vì sao giả, Thiên Đạo Thư Viện cũng nhìn không ra?

Chẳng lẽ thế giới này, trừ bản thân, Khổng sư, Lạc Nhược Hi cùng Lạc Thất Thất, còn có một Diễn Hư thể khác?

- Trước mặc kệ... Vị Khổng sư này đã nói, nắm giữ Thần Linh chi khí, vậy thì có thể có được... Mặc kệ đối phương là tốt là xấu, chỉ cần thành Thần Linh, tất cả không tính là cái gì!

Nhẹ nhàng cười một tiếng, tinh thần Trương Huyền khẽ động, lưu lại một đạo ý niệm, bản thân thì lắc người, dọc theo thông đạo đi ra ngoài.

Ý niệm lưu ở trong điện, xem như cung điện này công nhận bản thân, lại trở về đã vô cùng đơn giản, rất mau tới đến cổng cung điện, phân thân đang đứng ở bên ngoài bình chướng, cũng không gặp được nguy hiểm.

Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, đi vào trước mặt, xoay người nhìn sang đại điện.

Cung điện đồ sộ, vẫn ngăn ở trong vòng xoáy hắc ám, đột nhiên một đạo khí lưu màu vàng óng từ vòng xoáy bắn ra, lơ lửng ở giữa hai cây cột.

Cỗ khí lưu này giống như vàng, tỏa ra hào quang chói sáng, còn không có tới gần, liền cho người ta một loại uy áp đến từ linh hồn.

- Đây là Thần Linh chi khí?

Trước đó vẫn cảm thấy ý niệm Khổng sư có thể lừa gạt mình hay không, hiện tại xem ra không có.

Đạo khí tức này, giống như lúc trước lần đầu tiên nhìn thấy linh khí thủy ngân, cho người ta một loại áp lực nặng nề, tùy tiện hấp thu, dường như có thể chấn vỡ toàn bộ kinh mạch.

Hơn nữa trong đó tán dật ra lực lượng, giống như tranh vẽ trước đó thấy qua, chỉ có Thần Linh chân chính mới có thể nắm giữ.

Nói cách khác, hấp thu Thần Linh chi khí, bản thân thật có thể thành công đột phá Thần Linh, đi đến cảnh giới đỉnh phong ở Di Khí đại lục!

Con mắt sáng lên, hít sâu một hơi, Trương Huyền bỗng nhiên đạp lên mặt đất, thẳng tắp vọt tới.

Còn chưa tới trước mặt, một đạo kiếm mang bất ngờ xuất hiện.

Không gian trước mặt giống như bị cắt ra một nửa, xuất hiện một vết rách đen kịt.

Thân thể co rụt, Trương Huyền ngừng lại.

- Đa tạ, ta liền biết, ngươi khẳng định có thể làm được, không nghĩ tới, quả nhiên...

Ngay sau đó, một cái kính bất ngờ xuất hiện ở trước mắt, một bàn tay từ đó chui ra, nhẹ nhàng bóp một cái, khí thể màu vàng kim lơ lửng liền bị chộp vào đầu ngón tay, bất kể nhảy lên như thế nào cũng không thể rời khỏi.

Vù vù!

Bình ngọc đặc thù xuất hiện, nhẹ nhàng khẽ bóp, khí thể liền bị thu vào trong bình.

Bóng người xoay người lại, Trương Huyền xiết chặt nắm đấm.

Chính là Khổng sư!

- Ngươi không phải Khổng sư, đến cùng là ai?

Trương Huyền híp mắt lại.

Trước đó một mực kỳ lạ, vì sao đối phương không xuất hiện, nguyên lai đã sớm ẩn giấu ở trong hư không, chờ đợi bản thân đạt được Thần Linh chi khí ngư ông đắc lợi!

Chỉ bất quá... thời điểm tới, bản thân chuyên môn kiểm tra qua, cũng không phát hiện không gian gấp, đối phương đến cùng là từ chỗ nào xuất hiện?

Lại làm sao xuyên qua không gian?

Mấu chốt nhất là... Nếu như ý niệm trong điện là Khổng sư thật, vị này chính là giả!

Như vậy liền có thể giải thích, vì sao truyền tống trận ở dưới Huyền Giang thành, hắn không biết rõ tình hình, ý niệm Khổng sư trong cung điện, dường như không biết sự tình mình có Thiên Đạo Thư Viện.

- Ta không phải Khổng sư thì là ai?

Lão giả trên không lộ ra vẻ dữ tợn:

- Ta chính là hắn, hơn nữa một mực chính là!

Phần phật!

Trong tiếng gầm rống tức giận, một chưởng đập xuống.

Nơi này khí lưu vốn rất loạn, hắn đập xuống, không gian trong nháy mắt sụp đổ ra từng khe hở, Trương Huyền không dám lao về phía trước, liên tiếp lui về phía sau.

- Thực lực của hắn quả nhiên mạnh mẽ hơn rất nhiều!

Trương Huyền híp mắt lại.

Đối phương một chưởng liền có thể đập nát không gian, thực lực quả nhiên mạnh mẽ hơn không ít.

Bất quá trong chưởng lực của hắn không có trật tự, cũng không có ẩn chứa lực lượng Thiên Đạo, sử dụng cũng không phải Thiên Đạo công pháp.

Dù mạnh mẽ, nhưng không có Thiên Võng xuất hiện.

- Khẳng định là giả...

Trong lòng Trương Huyền bừng tỉnh.

Khổng sư đã giống như mình, nắm giữ một bộ phận Thiên Đạo, tự nhiên có thể thi triển ra Thiên Đạo công pháp.

Trước đó chưa thấy qua Thiên Đạo võ kỹ trừ bản thân, cũng không rõ ràng loại hình dáng nào, vừa rồi ở trong cung điện, ý niệm Khổng sư rõ ràng đã dùng.

Có loại thủ đoạn này, lại không dùng ra...

Chỉ có một khả năng, tuy vị trước mắt này không thừa nhận, nhưng đúng là giả!

Thật, hoàn toàn có thể sử dụng công pháp và võ kỹ Thiên Đạo, càng thêm cường đại!

- Trả ta Thần Linh chi khí...

Biết lúc này không phải thời điểm rầu rĩ, Đồng Thường kiếm xuất hiện, thẳng tắp vọt tới, kiếm võng đồng thời rơi xuống.

Tâm Tự Song Ti Võng, Trung Hữu Thiên Thiên Kết!

Vừa mới lĩnh ngộ chiêu số, lần nữa phát huy ra.

Thực lực của đối phương, so với hắn chỉ mạnh không yếu, trước đó Thần chi kiếm ý có lẽ không có tác dụng quá lớn, cho nên vừa ra tay, liền thi triển ra tuyệt chiêu cường đại nhất.

- Hảo kiếm pháp... Bất quá bây giờ ta không cùng ngươi tranh đấu, ta muốn đi đột phá Thần Linh, một khi thành công, thư viện chính là của ta, thế giới này, lại không người có thể ngăn cản ta!

Kiếm khí còn chưa tới trước mặt, Khổng sư cười ha ha, thân ảnh nhảy dựng, lần nữa tiến vào kính, thật giống chưa hề xuất hiện qua.

- Nguy rồi...

Sắc mặt Trương Huyền tái xanh.

Lại thấy Đỗ cung chủ

dtv-ebook.com

Khó trách tên này sau khi chạy trốn, liền không có ra tay, vốn cho rằng là nghĩ biện pháp khôi phục lực lượng, không nghĩ tới là đang chờ mình tới, mục đích là Thần Linh chi khí!

Thậm chí có khả năng, đối phương lần đầu tiên bắt bản thân rút ra Thiên Đạo Thư Viện, liền biết không có khả năng thành công, cố ý bố cục chờ bản thân tới.

Còn vì sao đối phương không xông vào cung điện... Khẳng định là có nguyên nhân đặc thù, không thể xông hoặc xông không qua!

Vị này là Khổng sư giả mà nói, đạo ý niệm trong cung điện kia là Khổng sư thật lưu lại, người sau nhất định có thủ đoạn gì, không cách nào để cho đối phương đi vào, giống như phân thân vào không được cung điện vậy.

- Chẳng lẽ...

Một ý nghĩ xông ra, trong lòng Trương Huyền hơi động, liếc mắt nhìn phân thân cách đó không xa, thấy vẻ mặt hắn kéo kéo, mảy may không có khó chịu và giác ngộ khi Thần điện từ chối, chỉ vì không có trang bức mà cảm thấy tiếc nuối, lúc này mới niêm phong lại đạo ý niệm này, thở phào nhẹ nhõm.

- Bây giờ không phải là lúc cân nhắc những thứ này, không thể để cho tên kia chạy, một khi thật luyện hóa được Thần Linh chi khí, sẽ không cách nào đối kháng...

Áp chế những suy nghĩ này lại, Trương Huyền lộ ra lo lắng.

Vị Khổng sư này, sức chiến đấu so với mình không kém, một khi đột phá, trở thành Thần Linh chân chính, đừng nói bản thân không ngăn được, dù nhiều Ngụy Thần hơn nữa, ở trước mặt đối phương cũng không đáng chú ý!

Trước đó Thượng Thương thiếu hụt lực lượng có thể đột phá, hiện tại có đạo khí thể kia, đột phá đã thành kết cục đã định.

Nhất định phải nghĩ biện pháp ngăn cản!

Chỉ là... Đối phương xé rách không gian chạy trốn, trước tiên không nói đi nơi nào, chỉ nói bản thân, cũng phải có phương pháp rời đi nơi này mới được!

Tế đàn bị kích phá, mất đi thông đạo trở về, vốn đạt được khí thể màu vàng kim, chỉ cần đột phá Thần Linh, đồng dạng có thể nhẹ nhõm phá vỡ không gian, mà bây giờ... Con đường này triệt để hỏng mất!

- Vị Khổng sư này có thể xuyên toa không gian, dùng hẳn là Huyền Kính môn Thái Huyền kính cùng với Phiêu Miễu tiên tông Phiêu Miễu Ngoa!

Nhớ lại phương pháp vừa rồi đối phương chạy trốn.

Phiêu Miễu Ngoa, dù không phải pháp bảo Ngụy Thần cảnh, lại có được năng lực đặc thù, có thể để người ta đạp phá không gian, tiến hành xuyên qua, phối hợp thêm Thái Huyền kính, ngay cả mình cũng không ngăn nổi!

Đối phương có thứ này, bản thân không có, không nhanh chóng nghĩ biện pháp, làm không cẩn thận sẽ sinh linh đồ thán.

Mặc dù gấp, nhưng trong lòng không hoảng hốt, những ngày này trải qua sự tình, từ từ cân nhắc.

- Khổng sư ở đây, giành qua chữ Thần, tổ sư khai phái của Lăng Vân kiếm các cũng ở đây giành qua nửa chữ, chứng minh nơi này mới thật sự là Thần điện... Trước đó tiến vào cái kia, có thể là giả!

Chưa đi vào cung điện này, có thể sẽ cho rằng địa phương trước đó bị mười Ngụy Thần cảnh vây công là Thần điện chân chính, hiện tại xem ra, nơi này mới là!

Cái kia... Có lẽ chỉ là địa phương vị Khổng sư kia cố ý dụ mình vào cục, thậm chí là tổng bộ Thông Thần điện chân chính!

Nếu không, làm sao có thể tuỳ tiện đi vào không gian gấp?

Mà đối phương nói tới tổng bộ Thông Thần điện, làm sao có khả năng một bóng người cũng không có? Càng trước thời hạn bố trí xong trận pháp có thể bùng nổ... Rõ ràng không phù hợp đạo lý!

Nếu như đây là Thần điện, như vậy vài ngàn năm trước, chỗ giáp nhau của Thông Thiên kiều là nơi này, nguyên nhân chính là như vậy, Khổng sư cùng tổ sư kiếm các mới có thể thuận lợi tiến vào bên trong!

Nếu không, hai người này không có tế đàn, thông đạo phá hỏng, làm sao cướp đoạt chữ Thần?

Làm sao lần nữa trở lại Thượng Thương, khai tông lập phái!

- Đây là Thần điện mà nói, Thông Thiên kiều khẳng định tồn tại...

Trương Huyền cẩn thận quan sát.

Địa phương tế đàn nổ nát, trống không, thật giống như đứng sừng sững ở trong hư không, bốn phía tràn đầy hắc ám, không có nửa điểm sinh cơ.

Minh Lý Chi Nhãn kích hoạt, chung quanh toàn bộ quét một lần, cũng không phát hiện bất cứ dấu vết gì liên quan tới Thông Thiên kiều.

Chẳng lẽ đoán sai?

Lại dạo qua một vòng, vẫn không có phát hiện bất kỳ thông đạo, giống như cung điện trước mắt này cô lập lơ lửng ở trong hư không, Trương

Huyền bất đắc dĩ, đang không biết như thế nào cho phải, đột nhiên con mắt rơi vào trên cây cột.

Hai cây cột này, vừa đến là thấy.

Đâm vào hư không, không nhìn thấy cuối cùng, quan trọng còn không biết làm bằng vật liệu gì, ít nhất đều đạt đến Ngụy Thần cấp, dù sao lấy thực lực của hắn là không cách nào phá hư.

- Có thể đây chính là Thông Thiên kiều hay không?

Địa phương khác không có thông đạo, đã kiểm tra xong mấy lần, có lẽ hai cây cột không nhìn thấy đầu này, mới là quan trọng!

- Đi lên xem một chút!

Thu phân thân vào trữ vật giới chỉ, thân thể vụt qua, dán chặt cây cột bò lên.

Cây cột không biết cao bao nhiêu, Trương Huyền không ngừng lên trên, ngay sau đó nhìn thấy cung điện càng ngày càng nhỏ, cho đến biến thành một điểm tròn.

Bò lên hai canh giờ, đột phá một tầng cách ngăn, hư không đen kịt xuất hiện một tia sáng, ngay sau đó Trương Huyền cảm thấy không gian thoáng cái nghịch chuyển, vốn leo lên trên, trong chốc lát biến thành xuống dưới, cả người đang ôm cây cột, bất cứ lúc nào cũng sẽ từ không trung rơi xuống.

Loại tình huống này, thời điểm từ Tiếp Thiên thạch đi vào Thông Thiên kiều liền trải qua, thời không khác biệt, cho người cảm giác cũng không giống nhau.

Ở Thần điện cảm giác là leo lên trên, lúc này xem ra, là xuống dưới, Thần điện thực ở phía trên.

Quay ngược thân thể lại, nhìn xuống dưới.

Một cung điện hùng vĩ xuất hiện ở trong tầm mắt.

- Đây là... thần điện trước đó tiến vào?

Liếc mắt nhìn, Trương Huyền liền nhận ra được.

Chính là chỗ quãng thời gian trước thông qua Thông Thiên kiều đi tới, gặp rất nhiều Ngụy Thần cảnh, hơn nữa đại chiến, bị Khổng sư giả cứu đi.

- Nguyên lai hai tòa cung điện là liên tiếp...

Lúc này mới phát hiện, hai cây cột vừa vặn kết nối ở đỉnh cung điện, trước đó cho rằng chỉ là trang trí, náo loạn hồi lâu, cái cung điện này cũng không phải cuối cùng.

Chỉ có dọc theo cây cột bò sát, mới có thể đi vào Thần điện chân chính.

- Vị Khổng sư kia, hắn là trở lại nơi này...

Ánh mắt Trương Huyền sáng lên, áp chế khí tức của mình lại, Trương Huyền đi vào trên cung điện.

Vị Khổng sư giả kia, chính là ở đây cứu mình đi, nếu như hắn nói không sai, những người trước đó đều là thuộc hạ của hắn... Tòa cung điện này, chính là sào huyệt của đối phương!

Đạt được khí thể màu vàng kim, thật muốn đột phá, đoán chừng cũng sẽ ở đây!

Nghĩ biện pháp cướp đi khí thể, chỉ cần mình đột phá... Đối phương không đáng để lo.

Dọc theo cung điện lặng lẽ tuột xuống, đi vào trong.

Cũng không rõ bởi vì biết không người có thể đi vào, hay cảm thấy không người dám xông, trong điện không có an bài hộ vệ, Trương Huyền lặng lẽ tiến vào bên trong.

Đại điện mênh mông, dán chặt lấy bức tường, Trương Huyền đi vào trong, đang muốn tìm kiếm vị Khổng sư kia ở nơi nào, một hồi tiếng bước chân vang lên.

- Tông chủ có lệnh, có thể xử tử vị kia!

Hai bóng người đi tới, vừa đi vừa trò chuyện.

Nơi này cơ bản không người, bọn họ cũng không có gì giấu diếm cùng lo lắng.

- Xử tử?

- Đúng vậy, trước đó dùng nàng, là bởi vì muốn mượn lực lượng của nàng, niệm động chú ngữ, kích hoạt tế đàn, hiện tại chỉ cần tông chủ đột phá Thần Linh, không cần tế đàn cũng có năng lực làm được bất cứ chuyện gì! Nàng sống hay chết, ý nghĩa đã không lớn...

- Này cũng phải, một khi tông chủ thành Thần, chúng ta khẳng định được không ít chỗ tốt, ngoan ngoãn nghe lời, có lẽ cũng có cơ hội!

- Phải, nhanh động thủ đi...

Âm thanh thảo luận càng ngày càng xa.

- Đọc chú ngữ, kích hoạt tế đàn? Chẳng lẽ là... Đỗ cung chủ?

Trương Huyền nhíu mày.

Đỗ cung chủ bị bắt, lần trước nhìn thấy dường như ngay ở trong cung điện này, xem ra vẫn ở đây.

Hơn nữa nghe giọng nói của đối phương, đã định xuống tay với nàng.

- Trước tiên cứu người lại nói...

Trương Huyền híp mắt lại, chẳng muốn phí lời, nhẹ nhàng vụt qua, đã đi tới sau lưng hai người, Đồng Thường kiếm vung vẩy.

Kiếm mang di tán.

Phốc! Phốc!

Hai Ngụy Thần cảnh ngay cả phản ứng cũng không kịp, đầu đồng loạt rơi trên mặt đất, đồng thời thi thể bị thu vào trữ vật giới chỉ.

Thời điểm Tiên Quân đỉnh phong, Ngụy Thần phổ thông, một kiếm liền có thể tuỳ tiện đánh giết, giờ phút này không những đột phá, càng sáng tạo ra kiếm thuật vượt qua Thiên Đạo, đánh lén giết người, dễ như trở bàn tay, không có làm ra một tia động tĩnh, thậm chí ngay cả sóng linh khí cũng không có chấn động ra.

Chém giết hai cái này, biến hóa thành hình dáng một người trong đó, bàn tay trảo một cái, mặc y phục của đối phương lên người, bất luận nhìn thế nào, cũng giống nhau như đúc, tìm không thấy bất kỳ sơ hở.

Ngụy trang xong xuôi, Trương Huyền nhấc chân tiếp tục đi đến phía trước.

Tuy cung điện này rộng lớn, điện lại không nhiều, phương hướng đối phương đi lại chỉ còn một phần mười, dù không thẩm vấn, cũng biết Đỗ cung chủ bị giam giữ ở nơi nào.

Thẳng tắp tiến lên, quả nhiên thấy một gian phòng phong bế xuất hiện, cổ tay khẽ đảo, chìa khoá xuất hiện ở trong lòng bàn tay, nhẹ nhàng mở ra, đẩy cửa đi vào.

Ngay sau đó nhìn thấy một phụ nhân, trên tay chân đều mang xích sắt ngồi trong phòng, đầu tóc rối bời, tinh thần uể oải suy sụp, khí tức cũng hết sức yếu ớt, bị thương rất nặng.

Thời khắc này Đỗ Thanh Diên đã tỉnh táo lại, cùng trước đó nhìn thấy thần chí mơ hồ, hoàn toàn khác biệt.

- Hắn muốn giết ta sao?

Thấy Trương Huyền đi vào, còn tưởng rằng là Ngụy Thần của đối phương, trên mặt Đỗ Thanh Diên không lộ vẻ gì, dường như đã biết kết quả.

Trương Huyền không có trả lời, trở tay đóng cửa lại.

- Động thủ đi, tế đàn bị hủy, ta liền biết đã không còn giá trị, khẳng định chỉ có một con đường chết...

Đỗ Thanh Diên hừ lạnh.

Tế đàn là bảo vật nàng luyện hóa, phá đi, tự nhiên có thể cảm ứng được.

Đối phương bắt mình mục đích là vì sử dụng tế đàn, hiện tại ngay cả món bảo vật này cũng hỏng, không cần nghĩ, giờ chết sắp tới, không có lý do sống tiếp.

- Đã phải chết, nhưng hi vọng có thể cho cái thể diện...

Vẻ mặt Đỗ Thanh Diên có phần cô đơn.

Không nghĩ tới tung hoành thiên hạ cả đời, cuối cùng chết ở trong căn phòng nhỏ như vậy.

Bàn tay nâng lên, trâm cài tóc mở ra, dùng tay vuốt vuốt mái tóc đen nhánh, hơi sửa sang lại quần áo một chút, chậm rãi đứng lên, nhìn về phía Trương Huyền:

- Động thủ đi!

Nói xong, hai tay chắp sau lưng, nhắm mắt đợi chết, ngay thời điểm nàng cảm thấy, khẳng định không cách nào may mắn thoát khỏi, bên tai truyền đến thanh âm nhàn nhạt.

- Đỗ cung chủ ngươi tốt, chúng ta lại gặp mặt!

Vội vàng mở mắt ra, lập tức nhìn thấy Ngụy Thần trước mắt biến hóa hình dáng, thành một thanh niên chừng hai mươi tuổi.

- Trương Huyền?

Thân thể Đỗ Thanh Diên cứng đờ, kích động run rẩy lên.

Tổng bộ Thông Thần điện

dtv-ebook.com

Vị thanh niên này, nàng lần đầu tiên biết, là từ trong miệng Linh Thần.

Lúc đó vốn kỳ lạ, một tiểu tử hạ giới, có tài đức gì được Linh Thần ưu ái, thậm chí trở thành người yêu của nàng.

Về sau Thần Dung Hoàng triệu hoán, mượn cơ hội ý niệm giáng lâm, tuy vẫn cảm thấy không quá xuất sắc, nhưng cũng xem như đồng ý cử động của đối phương, lúc này mới mang Ngột Thần đi lên.

Lại về sau, biết được đối phương đi vào Di Khí đại lục, hơn nữa trong khoảng thời gian ngắn trở thành tông chủ Lăng Vân kiếm các, không khỏi cực kỳ khiếp sợ.

Giờ mới hiểu được, vì sao Linh Thần có thể coi trọng đối phương.

Chạy tới tìm kiếm, lại hoàn mỹ bỏ lỡ.

Lại về sau, Thông Thần điện bức bách, bản thân mang theo tế đàn sử dụng các loại phương pháp chạy trốn, ai nghĩ đến vẫn bị Khổng điện chủ phát hiện, cuối cùng bị bắt tới nơi này.

Còn tưởng rằng sẽ không được gặp lại, không nghĩ tới... Đối phương vậy mà đi tới nơi này, hơn nữa ngụy trang thành Ngụy Thần của đối phương.

Trương Huyền mỉm cười, Đồng Thường kiếm xuất hiện ở lòng bàn tay:

- Còn xin Đỗ cung chủ lui ra phía sau!

Đỗ Thanh Diên biết không phải là thời điểm ôn chuyện, lui về phía sau một bước, cổ tay nâng lên.

Trương Huyền hít sâu một hơi, trường kiếm run lên, kiếm khí gào thét.

Đinh đinh đinh đinh!

Liên tục bốn tiếng, xích sắt cùng vòng chân toàn bộ bị chém đứt, rơi trên mặt đất.

Thứ này có thể vây khốn Ngụy Thần, mặc dù không có đến Ngụy Thần cảnh, nhưng cũng không sai biệt lắm, bất quá lấy thực lực của Trương Huyền thời khắc này, vũ khí Ngụy Thần cảnh, phá vỡ cũng không khó khăn.

- Uống đi!

Chặt đứt xích sắt, lấy ra một bình nước tắm Tiểu Hoàng Kê đưa tới.

Đỗ Thanh Diên há miệng uống xong, một lát sau đôi mắt thanh tú trợn tròn.

Thương thế trên người nàng như thế nào, lòng dạ nàng biết rõ, lại thêm đại nạn sắp tới, vốn cho rằng tu vi không sai biệt lắm phế bỏ, không còn khả năng khôi phục, nằm mơ cũng không nghĩ đến, một bình nước của đối phương liền giải quyết tất cả vấn đề, thân thể triệt để khôi phục.

Trương Huyền nói:

- Không kịp giải thích, đi nhanh một chút đi!

- Tốt!

Đỗ Thanh Diên cũng biết, nơi này tuyệt không phải địa phương giải thích, tiên lực vận chuyển, dọn dẹp sạch sẽ chật vật trên người, khôi phục dung mạo xinh đẹp lúc trước, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, theo ở phía sau.

Thấy nữ nhân này, ở tình huống như thế còn làm đẹp, Trương Huyền bất đắc dĩ, đẩy cửa ra khỏi phòng.

Bốn phía vẫn trống rỗng, không có nửa cái bóng người.

Người cứu ra, chẳng muốn tiếp tục ngụy trang, khôi phục dung mạo vốn có, tiếp tục đi tới.

- Bên kia mới là lối ra...

Đỗ Thanh Diên nhíu mày.

Càng vào trong, nguy hiểm sẽ càng lớn, Trương Huyền khả năng không biết thực lực của Khổng điện chủ, nhưng nàng rất rõ ràng, cùng cấp bậc vô địch, có thể so với Thần Linh!

Không chỉ như vậy, thuộc hạ còn có hơn mười vị Ngụy Thần cảnh, một khi bị phát hiện, còn muốn trốn liền không kịp.

- Trước không sốt ruột tìm lối ra... Tìm được Khổng điện chủ kia lại nói!

Trương Huyền cười cười.

Nắm giữ phân thân, lại lĩnh ngộ Thiên Nhược Hữu Tình, chỉ cần vị Khổng sư kia chưa đột phá đến Thần Linh, chính diện đối mặt cũng không sợ, càng không cần để ý tiểu lâu la khác.

Vừa rồi ngụy trang, là sợ bị người phát hiện dẫn tới náo động, trước giết Đỗ cung chủ, hoặc cầm nàng làm con tin.

Không còn phần lo lắng này, thì không có sợ hãi.

- Tìm Khổng điện chủ?

Đỗ Thanh Diên giật nảy mình:

- Chúng ta không phải đối thủ...

Lời còn chưa dứt, tiếng bước chân vang lên, ngay sau đó một giọng nghi ngờ truyền tới:

- Ngươi là ai? Ah, là Đỗ cung chủ, tại sao đi ra, người đâu...

Âm thanh vang vọng toàn bộ đại điện.

Sưu sưu sưu!

Tiếng gió rít gào, bóng người liên tiếp xuất hiện ở phía trước cùng đằng sau, tất cả đường đi toàn bộ phong tỏa.

- Mười ba Ngụy Thần...

Thân thể mềm mại rung rẩy, Đỗ Thanh Diên thiếu chút nữa ngất đi.

Vừa rồi nếu lặng lẽ chạy trốn liền không sao, cái tên này nhất định muốn tìm Khổng điện chủ... Hiện tại tốt, mười ba vị Ngụy Thần, cả đám đều không kém mình, thế thì còn đánh như thế nào?

Trở về từ cõi chết, vừa cảm thấy vui mừng, thời gian nháy mắt lại lâm vào tuyệt vọng.

Linh Thần, ngươi cũng không có nói qua, người ngươi ưa thích này không đáng tin cậy như vậy...

- Nguyên lai là Trương tông chủ... Đã tới, cũng đừng đi!

Trong đám người, một Ngụy Thần nhận ra được, ánh mắt sáng lên, những người khác cũng lộ ra vẻ hừng hực.

Tông chủ coi trọng Trương Huyền, bọn họ biết rất rõ ràng, nếu như có thể bắt được, ban thưởng lớn, cả đời hưởng dụng bất tận!

Rầm!

Rất nhiều Ngụy Thần, mỗi người lấy ra vũ khí, trong nháy mắt đại điện sát khí sôi trào.

Lông tơ toàn thân nổ lên, sống lưng của Đỗ Thanh Diên dán tới:

- Thực lực của ta, nhiều nhất chỉ có thể chống lại hai cái... Vừa rồi ta xem, có thể từ phía trước kéo ra lỗ hổng, ngươi nghĩ biện pháp chạy trốn... Ta khẳng định là đi không nổi!

Dù thương thế khôi phục, nhưng nhận tổn thương quá lớn, trên linh hồn còn không có triệt để khôi phục, lại thêm tế đàn bị hủy, thủ đoạn mạnh nhất mất đi.

Có thể thoáng cái chặn lại hai vị cường giả cùng cấp bậc, đã rất không tệ.

- Trốn?

- Đúng vậy! Ngươi có thể tới cứu ta, đã rất cảm kích, bất quá... Trục Tinh cung còn cần ngươi, đại lục cũng cần ngươi, ngàn vạn lần không thể hành động theo cảm tính...

Ánh mắt Đỗ Thanh Diên lộ ra kiên quyết.

- Cái này... Ta dường như không có hành động theo cảm tính a!

Thấy bộ dáng này của nàng, Trương Huyền cười khổ lắc đầu.

- Mọi người cùng nhau động thủ, tông chủ trở về, nhìn thấy chúng ta bắt sống vị này, khẳng định sẽ ngợi khen...

Thấy hai người đối mặt vây công, không những không trốn, còn lặng lẽ nói thầm, Ngụy Thần cầm đầu hét lớn một tiếng.

Phần phật!

Đám người cũng kìm nén không được, đồng loạt động thủ.

Sưu sưu sưu sưu!

Từng đạo lực lượng từ bốn phương tám hướng ngang dọc đến, tựa như lồng giam, chớp mắt bao phủ ở trong cung điện, phong tỏa tất cả con đường có thể chạy trốn!

- Trương Huyền, đi mau...

Không nghĩ tới những người này vừa ra tay liền phối hợp tốt như vậy, thông đạo vừa rồi để ý bị phong tỏa ngăn cản, con mắt Đỗ Thanh Diên đỏ lên, hét lớn một tiếng, tay ngọc khẽ đảo, muốn xông tới.

Trước mắt đột nhiên hoa một cái, lực lượng đầy trời biến mất không thấy gì nữa, ngay sau đó nhìn thấy Trương Huyền chẳng biết lúc nào, đã xuất hiện trong đám người, nắm cái cổ một người, xách hắn ở trong lòng bàn tay, chậm rãi đi tới:

- Khổng điện chủ của các ngươi ở đâu?

Chính là thủ lĩnh gào to muốn giết người kia.

- Hắn, hắn... Đi ra ngoài...

Thủ lĩnh đầu đầy mồ hôi, không ngừng run rẩy.

- Không ở đây?

Trương Huyền nhíu mày.

Còn tưởng rằng Khổng sư ở đây, nghĩ biện pháp cướp khí thể về, không ở đây... Vậy đi chỗ nào?

Một khi tùy ý đối phương hấp thu, thành tựu Thần Linh, kết quả thiết tưởng không chịu nổi, thật sự không có cách nào đối phó.

- Ta không tin ngươi...

Nhẹ nhàng bóp một cái, thủ lĩnh cắt đứt hô hấp, đồng thời một đạo ý niệm của Trương Huyền lan ra, một lát sau, nhíu mày:

- Thật đúng là không ở đây...

Đối phương nói, hắn tự nhiên không tin, nên tiến hành sưu hồn.

Kết quả giống như đối phương nói, vị Khổng điện chủ này, từ khi vừa rồi rời khỏi, lại không có trở về.

Bên này Trương Huyền không vui, cách đó không xa Đỗ Thanh Diên trợn mắt hốc mồm, vẻ mặt khó tin.

Vừa rồi đám người kia còn đằng đằng sát khí muốn xuất thủ, cảm thấy mình hẳn phải chết không nghi ngờ, làm sao... Một cái nháy mắt, thủ lĩnh đã bị bắt tới giết?

Mấu chốt nhất là, đám người bốn phía, vì sao không có một cái xông tới?

- Bọn họ...

Đỗ Thanh Diên nhịn không được chỉ đi.

Chỉ thấy mười hai Ngụy Thần cảnh mới vừa rồi còn đằng đằng sát khí, tất cả đều đứng tại chỗ, không nhúc nhích, trong ánh mắt để lộ ra kinh hoàng, giống như nhìn thấy chuyện gì đáng sợ nhất.

- Làm sao vậy?

Ném thi thể thủ lĩnh xuống, Trương Huyền lấy khăn lau tay.

- Sao bọn họ không xông lại...

Đỗ Thanh Diên nói.

- Bọn họ đều đã bị ta giết, đương nhiên sẽ không xông lại...

Trương Huyền nhịn không được cười lên.

Còn tưởng là chuyện gì, nguyên lai là cái này.

Đối phương đã ra tay, hắn cũng không lưu tình, thi triển Tâm Tự Song Ti Võng, Trung Hữu Thiên Thiên Kết, hầu như không chút tiêu hao thời gian, mười hai người cũng đã cắt đứt hô hấp.

Còn vị thủ lĩnh kia, là cố ý hạ thủ lưu tình, muốn hỏi thăm chuyện.

- Chết rồi?

Đỗ Thanh Diên ngẩn ngơ, đi vào trước mặt một vị Ngụy Thần, nhẹ nhàng đụng một cái.

Phù phù!

Thi thể té ngã trên đất.

Mặt đất chấn động, mười một vị còn lại cũng đồng loạt ngã sấp xuống.

Đỗ Thanh Diên dùng sức bấm cánh tay, cảm thấy có phải nhìn lầm hay không.

Lúc nào ra tay?

Làm sao ra tay?

Mười ba Ngụy Thần, trong nháy mắt toàn bộ chém giết... Đến cùng làm sao làm được?

Cái tên này thật chỉ đến Di Khí đại lục chừng một tháng?

Tu luyện thế nào?

Cảm giác ngực đau nhức...

Trước đó còn cảm thấy, đối phương cùng Linh Thần chênh lệch quá lớn, không xứng với đối phương, một tháng liền từ Cổ Thánh tứ trọng tu luyện tới loại cảnh giới này, Ngụy Thần cũng không phải đối thủ... Có phải lại qua một tháng nữa, liền mạnh mẽ giống như Linh Thần?

Làm sao cảm giác mình tu luyện... Ở trước mặt đối phương, giống như rùa đang bò vậy?

- Chờ một lát...

Quay đầu nhìn về phía thanh niên, muốn nhìn một chút, hắn đến cùng có loại năng lực nào, chỉ thấy đối phương mặt vui vẻ lần lượt đi vào trước mặt mỗi một thi thể Ngụy Thần cảnh, lấy trữ vật giới chỉ trong tay bọn hắn.

Lấy xong, cũng thu sạch thi thể vào trữ vật giới chỉ.

- Cũng không tệ lắm, không nghĩ tới đan dược liền đủ... người Thông Thần điện quả nhiên có tiền!

Xem xong tất cả, con mắt Trương Huyền sáng lên.

Trước đó còn rầu rĩ đi đâu tìm kiếm 70 viên Nguyên Lực đan tuyệt phẩm còn lại, không nghĩ tới ở đây giết chết mười lăm Ngụy Thần cảnh, đồ vật không những gom góp, còn nhiều hơn ra mấy chục viên.

Người Thông Thần điện thật là giàu có!

- Khổng điện chủ không ở đây, cũng không có gì nguy hiểm, ngươi chờ ở chỗ này, ta đi địa phương khác nhìn một chút...

Không nói thêm lời, Trương Huyền nhẹ nhàng vụt qua, biến mất tại nguyên chỗ.

- Đi địa phương khác nhìn một chút? Nhìn cái gì?

Đỗ Thanh Diên không biết làm sao.

Mặc kệ Đỗ cung chủ mê hoặc, Trương Huyền dọc theo thông đạo cung điện, đi tới gian phòng tận cùng bên trong.

Thông qua vừa rồi sưu hồn, đã xác nhận nơi này thật là tổng bộ Thông Thần điện, mà trước đó Khổng sư mang hắn đến, chỉ là một phân điện mà thôi!

Nếu là tổng bộ, khẳng định nắm giữ không ít bảo vật, tới cũng đã tới, Khổng sư cướp đi khí thể màu vàng kim của hắn, bất kể nói thế nào,

cũng phải bổ sung thoáng cái, không thể ăn không cái thua thiệt này!

Cho nên vừa rồi sưu hồn, chuyên môn nhìn, quả nhiên phát hiện tổng bộ Thông Thần điện có tàng bảo khố.

Mà bây giờ muốn đi, cũng chính là nơi này.

Trở lại Trục Tinh cung

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

Căn cứ trí nhớ sưu hồn, một đường tiến lên.

Trong đại điện này trừ Ngụy Thần cảnh, cũng không có tu luyện giả khác, vừa rồi đã chém giết toàn bộ, nên không còn nguy hiểm, còn trong đó bố trí trận pháp, ở trước mặt hắn càng không đáng giá nhắc tới.

- Chính là chỗ này...

Xác nhận địa phương, Trương Huyền mỉm cười, Đồng Thường kiếm run lên.

Răng rắc!

Đại môn mở ra, lập tức thấy được một không gian gấp.

Các loại bảo vật lơ lửng ở trong đó, nhiều vô số kể.

Rầm!

Mới đi vào, vô số đạo kiếm khí, đao khí cùng với các loại binh khí phá không đến, muốn chém giết hắn.

Biết là linh tính của những binh khí này, Trương Huyền cũng không tránh né, xuyên qua trong đó.

Đinh đinh đinh đinh!

Các loại binh khí vang lên liên tiếp.

Sau mười phút, Trương Huyền nhìn vũ khí đầy đất, hai mắt sáng lên.

Không hổ là tàng bảo khố của Tổng bộ Thông Thần điện, vũ khí Ngụy Thần cảnh đạt đến ba mươi kiện, Tiên Quân cảnh càng vô số kể, chừng hai trăm!

Loại số lượng này, chỉ sợ vũ khí của toàn bộ Di Khí đại lục cộng lại cũng không có!

Cũng không biết là Thông Thần điện nhiều năm như vậy để dành được, hay là từ Thần điện cướp đoạt đến, dù sao hiện tại là tiện nghi hắn, thành đồ vật của hắn rồi.

Nhẹ nhàng vồ một cái, thu sạch binh khí vào nhẫn.

Trước mắt một đống lớn bình ngọc xuất hiện, các loại đan dược tuỳ tiện bay lượn, giống như một đám chim sẻ.

Tất cả đều là đan dược Tiên Quân cấp, cũng có công hiệu với Ngụy Thần, Tiên Nguyên đan tuyệt phẩm chừng hơn một ngàn viên.

Một đường quét ngang, có thể thu đều thu sạch, tràn đầy ba cái trữ vật giới chỉ, lúc này mới quét dọn sạch sẽ tàng bảo khố.

- Trước để tu vi đột phá đến Ngụy Thần đỉnh phong lại nói!

Làm xong những cái này, cũng không sốt ruột rời khỏi, khoanh chân ngồi xuống.

Tinh thần khẽ động, đi vào Xuân Thu đại điển, các loại Tiên Nguyên đan, đan dược trợ cấp linh khí, không ngừng nhét vào trong miệng.

Trương Huyền chưa hề cảm thấy bản thân xa hoa qua như vậy.

Mấy hơi thở sau, Trương Huyền đứng dậy.

Giờ phút này, không chỉ tu vi đạt đến Ngụy Thần cảnh đỉnh phong, còn thừa dịp thời gian dư thừa, củng cố tu vi thoáng cái, lúc này chân chính được cho là đỉnh phong nhất của toàn bộ Di Khí đại lục!

Chỉ cần vị Khổng sư kia không đột phá, hắn có tự tin, cùng đối phương chiến một trận, mà không rơi vào thế hạ phong!

Đi ra tàng bảo khố, tìm tới Đỗ Thanh Diên.

Thời khắc này Đỗ cung chủ vẫn không có từ vừa rồi khiếp sợ tỉnh táo lại, vẻ mặt mê man, thật giống như nằm mơ.

- Đỗ cung chủ, có biết làm sao trở lại Trục Tinh cung không?

Đánh gãy nàng mê man, Trương Huyền hỏi.

Lần trước hắn đến, là mượn Thông Thiên kiều, từng bước một đi tới, lúc trở về, bị vị Khổng sư kia mang theo, mượn lực lượng Phiêu Miễu Ngoa phá vỡ không gian.

Nói cách khác, trừ Thông Thiên kiều, cũng không biết từ nơi này nên làm sao trở về.

Bất quá hắn không biết, vị trước mắt này khả năng rõ ràng.

Dù sao thời điểm nàng bị mang tới, Thông Thiên kiều còn không có mở ra.

- Ta là bị Khổng điện chủ đưa đến nơi này, tuy lúc ấy bị phong ấn tu vi, không cách nào động đậy, nhưng vẫn đoán được một ít...

Chần chờ một chút, Đỗ cung chủ nói:

- Hắn là thông qua Thông Thần ngọc phù tới chỗ này!

- Thông Thần ngọc phù?

Trương Huyền cau mày.

Thứ này, nhiều nhất để cho ý thức người ta đi vào Thông Thần điện, chẳng lẽ còn có thể truyền tống người đi qua?

- Đúng, đừng nhìn thứ này nhỏ, lại cực kỳ bí ẩn, nếu không ngươi mua sắm đồ vật, không có khả năng tuỳ tiện đi vào trong tay ngươi...

Đỗ cung chủ nói.

Trương Huyền gật đầu.

Đối phương nói không sai.

Mua sắm đồ vật ở trong Thông Thần điện, chỉ cần muốn lấy ra, một đạo ý niệm, đồ vật liền có thể xuất hiện ở phía trước, bản thân liền là không gian truyền tống.

- Hẳn là Thái Huyền kính của Huyền Kính môn! Thứ này có thể bắt linh hồn của người đi vào kính, cũng có thể biến đồ vật trong gương thành vật thật! Bản thân Thông Thần điện chỉ là ý niệm đi vào, nhưng mỗi phân điện đều giống cung điện chân chính như đúc! Nói cách khác, tuy ở trong mắt chúng ta có giả lập, phân chia chân thực, nhưng ở trong Thái Huyền Kính, không có cái gì khác nhau!

Đỗ Thanh Diên nói.

Ở trong Thông Thần điện, mỗi cung điện giả lập đều hoàn toàn tương đồng thực tế, nguyên nhân chính là như vậy, không ít người tiến vào bên trong, có loại cảm giác không phân rõ hiện thực hay giả lập.

- Sử dụng Thái Huyền kính chiếu rọi Thông Thần điện giả lập, sau đó lại sử dụng kính này chiếu rọi bản thân, liền có thể thông qua kính xuyên qua bất kỳ một phân bộ nào của Thông Thần điện...

Trương Huyền chấn động.

Khó trách vị Khổng sư này nhất định muốn đạt được Phiêu Miễu Ngoa, Thái Huyền kính cùng với tế đàn... ba loại này quả nhiên có uy lực

không tầm thường!

Kính phản chiếu ra một người, giống như phản chiếu ra một ảnh chụp hoàn mỹ, là không cách nào phân biệt.

Thái Huyền kính có thể mượn loại năng lực kỳ lạ này, để cho người ta tiến hành xuyên qua không gian... Quả thực khó tin!

Trương Huyền nói:

- Nhưng hiện tại trong tay chúng ta không có Thái Huyền kính...

Không có Thái Huyền kính, nói nhiều hơn nữa cũng vô dụng.

- Là không có Thái Huyền kính, nhưng chúng ta có thể chứa đựng người trong không gian gấp, mượn Thông Thần ngọc phù truyền tống!

Đỗ cung chủ nói.

Trương Huyền vỗ trán một cái.

Bản thân làm sao không nghĩ tới?

- Chỉ là không gian gấp có thể chứa sinh mệnh, không dễ dàng như vậy...

Đỗ cung chủ nói.

Tuy có biện pháp, nhưng chưa hẳn có thể thực hiện.

Loại không gian gấp này, không đơn giản như tưởng tượng.

Nếu không chỉ cần sáu đại tông môn truyền tống liền có thể làm được, không đến mức ngồi Thánh thú phi hành, phi hành rất nhiều ngày.

Hơn nữa mấu chốt nhất là, loại truyền tống này, khống chế ở trong tay Thông Thần điện, một khi xuất hiện chuyện ngoài ý muốn, vô cùng có khả năng rơi vào không gian loạn lưu, không cách nào trở về.

- Đổi lại thời gian khác, quả thực không dễ dàng, nhưng ở nơi này không khó... Ngươi chờ một lát!

Trương Huyền cười một tiếng, biến mất tại nguyên chỗ.

Làm ra không gian gấp có thể chứa đựng sinh mệnh, Danh Sư đại lục rất dễ dàng, nơi này liền khó khăn.

Nếu không hoàn toàn có thể mang đám người cha mẹ ở Danh Sư đại lục tới.

Nhưng hắn làm không được, không có nghĩa là người khác làm không được.

Vừa rồi tàng bảo khố kia, có vẻ như chính là không gian gấp, hơn nữa không chỉ có thể chứa đựng bảo vật, còn có thể chứa đựng người ở trong đó.

Rất mau tới đến trước mặt, tiên lực tuôn trào, bỗng nhiên bắt tới.

Ầm ầm!

Cung điện lay động, không gian gấp của tàng bảo khố không ngừng thu nhỏ, rơi vào lòng bàn tay.

Tu vi đến Ngụy Thần cảnh đỉnh phong, so với Khổng sư năm đó cũng không kém chút nào, cái không gian gấp này, dù rất lợi hại, nhưng vẫn có thể tùy ý khống chế.

Vù vù!

Lấy ra một trữ vật giới chỉ, Trương Huyền phong ấn tốt không gian gấp để vào trong đó.

- Đỗ cung chủ, ngươi đi vào trước đi!

Đỗ Thanh Diên gật đầu, tinh thần thả lỏng.

Sau một khắc, biến mất tại chỗ.

Sau khi thu nàng vào, Trương Huyền không sốt ruột đi vào, mà lấy ra một Thông Thần ngọc phù, ý niệm đi vào.

Nơi này là Tổng bộ Thông Thần điện, tuy ở đại lục tìm không thấy, nhưng vẫn có thể đi vào Thông Thần điện giả lập, liên hệ tất cả mọi người ở trên đại lục.

Thời gian không dài, Hàn Kiếm Thu xuất hiện ở phía trước.

- Tông chủ... Ngươi bên kia thế nào rồi? Không có sao chứ...

Thấy hắn xuất hiện ở Thông Thần điện, Hàn Kiếm Thu thở phào nhẹ nhõm.

Vị trước mắt này, thông qua truyền tống, tế đàn liền bị phá hủy, bọn họ ở Trục Tinh cung tràn đầy lo lắng, sợ xuất hiện vấn đề gì, giờ phút này nhìn thấy người mới yên lòng lại.

- Ta không sao, hiện tại ta đấu giá một trữ vật giới chỉ, ngươi mua qua, sau đó ở Trục Tinh cung Thông Thần điện lấy đồ vật ra!

Trương Huyền nói.

- Tốt!

Tuy không biết mục đích của hắn, nhưng Hàn Kiếm Thu vẫn gật đầu.

- Ừm!

Giao phó xong, Trương Huyền lui ra Thông Thần điện, treo trữ vật giới chỉ ẩn chứa không gian gấp ở Thông Thần điện đấu giá, bản thân thì khẽ đảo cổ tay, một mực ngồi Giao Long xuất hiện ở phía trước.

- Đây là Thông Thần ngọc phù trống không, ngươi cầm, chờ đợi ở đây không nên rời đi, một khi ta tìm ngươi, lập tức xuất hiện!

Trương Huyền nói.

Giao Long đã đến Ngụy Thần cảnh, cũng có thể đi vào Thông Thần điện, hơn nữa ý niệm ngụy trang thành hình dáng nhân loại.

Tuy muốn mau chóng trở về, nhưng cũng phải cân nhắc vấn đề làm sao trở về.

Giao Long ở lại chỗ này, chỉ cần lần này có thể thuận lợi trở về, cũng có thể dùng phương pháp tương tự, lần nữa truyền tống người về tới.

- Vâng!

Rõ ràng mục đích của chủ nhân, Giao Long gật đầu.

- Còn có, tốt nhất giấu đi, chớ bị người phát hiện, ta sợ Khổng điện chủ lại còn trở về...

Vừa định đi vào không gian gấp, Trương Huyền nói.

Giao Long lên tiếng, nhẹ nhàng vụt qua, chỉ còn dài bằng ngón cái.

Cái tên này, dài vài trăm mét quả thực rất dễ dàng phát hiện, nhưng chỉ lớn như vậy, ở trong cung điện muốn tìm được, liền không quá dễ dàng.

Giao phó xong, Trương Huyền đi vào không gian gấp, Giao Long ở trên ngọc phù nhẹ nhàng điểm một cái, trữ vật giới chỉ lập tức biến mất.

Sau một khắc, từ một ngọc phù khác ánh sáng lấp lóe, nhẫn bất ngờ xuất hiện.

Vù vù!

Trương Huyền từ không gian gấp chui ra, nhìn thấy đám người Hàn Kiếm Thu xuất hiện ở trước mắt, nhịn không được thở phào nhẹ nhõm, tràn đầy kích động:

- Quả nhiên có thể thực hiện...

Vốn đang cho rằng, chỉ là phương pháp trong lý luận, không nghĩ tới quả nhiên có thể làm được.

Chỉ bất quá muốn hoàn thành, quả thực không có đơn giản như vậy, cần đồng thời thỏa mãn ba điều kiện: Thứ nhất, không gian gấp có thể chứa đựng người; Thứ hai, địa phương xuất phát cùng địa phương đến, phải có người đáng tín nhiệm, nếu không, một khi trữ vật giới chỉ sụp đổ, bên trong bất luận là người hay vật, cơ bản đều sẽ bị lưu đày ở trong không gian loạn lưu, không rõ sống chết. Thứ ba, Thông Thần điện không có phát giác!

Hai cái trước vô cùng đơn giản, chủ yếu là cái thứ ba.

Chỉ là bán ra, mua sắm trữ vật giới chỉ, không có người sẽ chú ý, nhưng nếu sử dụng nhiều lần, rất dễ dàng dẫn tới phiền phức.

Giống như trên mạng mua sắm đồ vật, Thông Thần điện trên thực tế chính là hậu cần, muốn ngăn cản, nửa đường chặn lại, căn bản không đến được trong tay người mua.

Bất quá, chí ít hiện tại thành công, hơn nữa bên Thông Thần điện hắn còn không có phát hiện.

Dù sao giao dịch trữ vật giới chỉ, mỗi ngày đều có mấy trăm, mấy ngàn lần, rất khó dẫn tới nghi ngờ.

- Lão sư...

Thấy hắn xuất hiện, đám người Triệu Nhã đi tới trước mặt, từng cái tràn đầy kích động.

Nhìn thấy đám đồ đệ đi tới trước mặt, Trương Huyền nhịn không được sững sờ:

- Các ngươi đều đi đến Tiên Quân? Làm sao nhanh như vậy?

Trước khi rời đi, đám người Triệu Nhã mới Chân Tiên, vậy mà cả đám đều đạt đến Tiên Quân đỉnh phong, xem ra bất cứ lúc nào cũng sẽ đột phá!

Lúc này mới bao lâu?

Không cần nhanh như vậy chứ...

Trương Huyền lại giảng bài

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

Từ trước đến nay, Trương Huyền cảm thấy tốc độ tu luyện của mình rất nhanh, nhưng từ Cổ Thánh tứ trọng, đi đến Tiên Quân, đã trải qua hơn nửa tháng, trong đó bỏ ra gian khổ và mồ hôi, càng không cần nói cũng biết.

Có thể nói, một bước một cái dấu chân, quá khó khăn.

Mười một đệ tử này, cho dù trước thời hạn đạt được công pháp Thiên Đạo tinh giản, có đầy đủ Nguyên Lực đan, nhưng lúc này mới bao lâu, liền từ Chân Tiên đi đến Tiên Quân đỉnh phong?

Mấy canh giờ?

Bao lâu?

Không nên nhanh như vậy a!

- Đã không nhanh, lão sư đi rồi, chúng ta tu luyện tiếp cận một tháng mới đạt tới loại này cấp bậc...

Triệu Nhã nói.

- Một tháng?

Trương Huyền cau mày:

- Không có thời gian dài như vậy chứ...

Tốc độ chảy thời gian ở Thần điện cùng Di Khí đại lục chênh lệch gấp mười lần, một tháng, ba mươi ngày, 360 canh giờ, tương đương với 36 canh giờ...

Thời gian ở Thần điện, bản thân tính toán qua, tính toán đâu ra đấy không cao hơn một canh giờ, Thông Thần điện không cao hơn hai canh giờ, coi như leo trèo cây cột hơn hai canh giờ thêm vào, tổng cộng cũng chỉ có năm canh giờ mà thôi...

Khoảng cách 36 canh giờ, chênh lệch cực xa!

- Trừ khi...

Trong lòng hơi động, một ý nghĩ toát ra:

- Tốc độ thời gian trôi qua ở Thần điện, là một phần mười Thông Thần điện, nói cách khác, là một phần một trăm của Thượng Thương!

Nếu như tốc độ thời gian trôi qua của Thần điện càng thêm chậm chạp, là một phần một trăm Thượng Thương mà nói, liền có thể nói còn nghe được.

Thần điện một canh giờ, leo trèo cây cột hai canh giờ, thì tương đương với Thượng Thương hơn 300 canh giờ, Thông Thần điện hai canh giờ, tương đương với hai mươi giờ...

Chuyển đổi thoáng cái, đã vượt qua 320 canh giờ, quả thực không sai biệt lắm, tiếp cận một tháng.

- Tốc độ chảy thời gian của Thần điện chân chính, là một phần một trăm của Thượng Thương... chẳng lẽ tốc độ thời gian trôi qua của Thần giới chậm như vậy?

Nếu thực như thế, cũng quá đáng sợ.

Thời gian chảy cũng không phải càng nhanh càng lợi hại, ngược lại là càng chậm càng củng cố.

Đổ xuống sông xuống biển, tảng đá tốc độ càng nhanh, ở trên mặt nước nổi lên thời gian càng dài, tốc độ chậm, ngược lại dễ dàng chìm xuống, trừ pkhi ở trong thủy ngân.

Thời không, thời gian cùng không gian là không thể chia cắt.

Nếu thời gian chảy ở Thần giới là một phần một trăm Thượng Thương, như vậy trình độ chắc chắn không gian, chỉ sợ cũng là gấp trăm lần.

So ra thế giới vi mô, nếu trên nguyên tử có thể có sinh mệnh, đối phương cũng có thể cảm ứng thời gian, như vậy khẳng định sẽ cùng nhân loại cảm ứng hoàn toàn khác biệt, chúng ta cho là một giây, khả năng trong mắt nó là một thế kỷ, hoặc càng lâu, lâu đến đủ có thể khiến một ái văn minh từ sinh ra đến hủy diệt.

Cho nên, thời gian trôi qua càng chậm, không gian liền càng củng cố, trong đó sinh tồn sinh mệnh càng cường đại.

Mới có câu trên trời một ngày, hạ giới một năm!

Chênh lệch 365 lần.

Nếu Thần giới thực như thế, chỉ sợ Thần Linh so tưởng tượng còn muốn đáng sợ, nói cách khác, vị Khổng sư kia thật muốn đột phá thành công, thực lực so với dự liệu sẽ mạnh hơn, khó đối phó hơn.

Trương Huyền lắc đầu, dứt bỏ chuyện này, lần nữa nhìn về phía các đệ tử.

Tiếp cận một tháng, nắm giữ công pháp Thiên Đạo tinh giản thêm vào đủ tài nguyên, lại thêm đám người Triệu Nhã thể chất đặc thù, từ Chân Tiên đến Tiên Quân đỉnh phong, vẫn có thể nhẹ nhõm hoàn thành.

- Đều ở nơi này ngồi xuống, ta nói cho các ngươi một chút Ngụy Thần cảnh cùng Thần chi ý cảnh!

Dừng lại một chút, Trương Huyền nói.

Hiện tại loại tình huống này, Tiên Quân đỉnh phong không có tác dụng quá lớn, có thể giúp mình, chỉ có Ngụy Thần.

Nếu đã tiếp cận, vậy thì giúp một tay!

Ở Thần điện, lĩnh ngộ sáu loại Thần chi ý cảnh, thêm vào Thần chi kiếm ý, hết thảy bảy loại, chỉ cần những đệ tử này có thể học được tùy ý một đạo tinh túy, đột phá Ngụy Thần đều sẽ trở nên vô cùng đơn giản.

- Vâng!

Nghe được lão sư muốn giảng bài, rất nhiều đệ tử tràn đầy hưng phấn ngồi xuống.

Đám người Hàn Kiếm Thu vốn định rời khỏi, thấy mọi người như vậy, cũng chỉ đành ngồi ở một bên.

- Muốn đột phá Ngụy Thần, cần rõ ràng ‘Thần’ là vật gì! Chí cao vô thượng, là Thần! Ý niệm thanh minh, siêu thoát tự nhiên, là Thần! Yên tĩnh vô vi, cưỡi gió mà đi, là Thần... Muốn vượt qua một bước này, đầu tiên phải xác định nội tâm, lấy thần hóa Thần...

Thanh âm nhàn nhạt chậm chạp vang lên.

Đám người Hàn Kiếm Thu là Ngụy Thần, vốn không thèm để ý, nhưng nghe một hồi, lập tức trầm mê trong đó.

Tuy bọn họ đột phá Ngụy Thần, lại chỉ biết thứ nhất, không biết thứ hai, có thể vận dụng lực lượng, nhưng lực lượng từ đâu mà đến, lại có nguyên lý gì, hoàn toàn không biết.

Thật giống như đi máy bay, thì nhất định rõ ràng máy bay tại sao lại bay ư?

Bọn họ có thể thành công, là Thông Thiên kiều, mượn linh khí đặc thù, mới đánh vỡ bản thân ràng buộc, không thể sao chép.

Cho nên, đối với loại cảnh giới này, không cách nào truyền thụ cho người khác, chỉ có thể sử dụng lực lượng bản thân trấn áp một tông.

Hiện tại, không giống với lúc trước, lão sư giảng giải, tỉ mỉ mà đơn giản, để cho người ta nghe xong liền rõ ràng, sáng tỏ, tiên lực trong đan điền không nhịn vận chuyển.

Ầm ầm!

Nghe giảng bài chưa tới một canh giờ, mọi người ở đây, khí tức đều bay thẳng Thiên Đình, trước đó đám người Triệu Nhã còn vây ở Tiên Quân đỉnh phong, vậy mà đồng thời đột phá.

Trước đó Trương Huyền lưu cho bọn hắn khí tức đặc thù, lúc này lĩnh ngộ đột phá, từng cái rảo bước tiến lên.

Còn đám người Hàn Kiếm Thu, tất cả đều đạt đến Ngụy Thần cảnh đỉnh phong, hơn nữa lực lượng càng thêm tinh thuần, sức chiến đấu càng mạnh!

Điều chỉnh một hồi, đám người Hàn Kiếm Thu ngừng lại, nhìn về phía Trương Huyền:

- Lão sư, tình huống bên Thần điện thế nào rồi?

- Là như vậy...

Trương Huyền đại khái nói một lần.

- Lão sư ý tứ là, Khổng điện chủ cướp đi Thần Linh chi khí, vô cùng có khả năng đột phá Thần Linh?

Đồng tử Hàn Kiếm Thu co rụt lại, nói.

Trương Huyền gật đầu:

- Một khi đối phương thành công, chúng ta khẳng định sẽ bị chém giết, không có bất kỳ khả năng sống sót.

Chiếu theo cử động của đối phương, khẳng định sẽ tới cướp đoạt Thiên Đạo Thư Viện, chỉ cần động thủ, cho dù hiện tại số lượng Ngụy Thần của bốn đại tông môn đã vượt qua hai mươi, vẫn như cũ không chống lại được!

Không nói mặt khác, đám người Hàn Kiếm Thu cộng lại, ngay cả mình cũng không phải đối thủ, làm sao chống lại Khổng sư đã đến Thần Linh chân chính!

Mặc kệ là thật hay giả, nhưng sức chiến đấu là thật, không thể nghi ngờ.

- Vậy chúng ta làm sao bây giờ?

Khôi Hiểu trưởng lão đi vào trước mặt.

Trương Huyền nói:

- Chỉ có hai con đường có thể đi, thứ nhất, tìm được Khổng điện chủ, cướp đoạt Thần Linh chi khí trở về! Mặc kệ kết quả như thế nào, chỉ cần có thể để hắn không đột phá nổi, chúng ta liền thành công...

Đám người gật đầu.

Chỉ cần đối phương không đột phá, dựa vào thực lực của bọn hắn, còn có thể chống lại, chắc hẳn vị này không dám có chỗ dị động.

Chỉ là...

Đối phương đạt được Thần Linh chi khí, khẳng định giấu ở chỗ tất cả mọi người tìm không thấy tu luyện, làm sao còn để cho người ta tìm tới dấu vết?

Đừng nói bọn họ, chỉ sợ bây giờ thuộc hạ đắc lực nhất của đối phương, cũng liên lạc không được.

Trương Huyền nói tiếp:

- Thứ hai, bên chúng ta có đầy đủ thực lực, có thể chống lại Thần Linh, chỉ có như vậy, mới có thể chống cự nguy hiểm...

Tìm không thấy Khổng sư, cướp không được linh khí, thực sự hết cách rồi, vậy thì làm tốt phòng ngự.

Chỉ cần có thể sắp đặt ra trận pháp ngay cả Thần Linh cũng không thể tiến vào, hoặc Thiên Đạo chi thư có thể đập chết hắn, cái gọi là nguy hiểm sẽ tự động loại bỏ, không coi vào đâu.

Chỉ là...

Thiên Đạo chi thư có thể đập chết Thần Linh sao?

Hắn không cho rằng có thể thành công.

Thiên Đạo chi thư rất cường đại, cho tới nay vẫn cho thấy năng lực vô địch, nhưng mạnh mẽ hay không, là liên quan đến vị trí Thiên Đạo hiện tại.

Giống như Thiên Đạo ở Danh Sư đại lục, muốn chém giết bản thân hiện tại, khẳng định làm không được.

Nhiều nhất bài xích ra ngoài, mặt khác không thể làm gì.

Lúc này Thiên Đạo Thư Viện dung hợp Thiên Đạo Thượng Thương, đối với cường giả Ngụy Thần có thể tuỳ tiện xoá bỏ, nhưng xoá bỏ Thần Linh... Chỉ sợ thật rất khó hoàn thành.

Lúc trước có thể nhẹ nhõm chém giết Tiên sứ, đó là bởi vì đối phương chẳng qua Cổ Thánh tứ trọng, là cảnh giới tối cao mà Thiên Đạo ở Danh Sư đại lục có thể cho phép, cấp bậc lại cao hơn, khẳng định không được.

Đương nhiên, đây cũng chỉ là suy đoán của hắn, nếu quả thật có thể vừa xuất hiện liền đập chết, tuyệt đối là tốt nhất.

Bất quá không thể ký thác toàn bộ hi vọng vào nó, nếu không, một khi không đáng tin cậy, chỉ có thể nhắm mắt đợi chết.

Mấu chốt nhất là, vị Khổng sư này biết Thiên Đạo có thiếu, khẳng định rõ ràng lá bài tẩy của mình, ngộ nhỡ sớm có đề phòng, mượn Thái Huyền kính xuyên toa không gian hoặc phái ra phân thân, Thiên Đạo chi thư mạnh hơn cũng không thể tránh được.

Nếu không phải nguyên nhân này, trước đó ở bên ngoài Thần điện, liền một sách đánh chết hắn, không đến mức kéo dài tới hiện tại.

- Có đầy đủ thực lực? Này cũng đúng, chỉ cần lão sư có thể đột phá Thần Linh... Chiến thắng đối phương không khó lắm!

Hàn Kiếm Thu nói.

Trương Huyền cười khổ.

Trước tiên không nói không có Thần Linh chi khí, xem như công pháp cũng chưa chuẩn bị xong.

Giờ phút này vừa ngộ ra tình nghĩa chủ tớ, đột phá Ngụy Thần chẳng qua hơn một ngày mà thôi, muốn lần nữa đột phá, nào có đơn giản như vậy.

- Lão sư, ngươi không phải nói đã cứu Đỗ cung chủ sao? Làm sao không thấy nàng? Đối với Thần Linh, nàng biết khá nhiều, có lẽ sẽ có biện pháp!

Tần Nguyên trưởng lão đột nhiên nói.

- Ừm!

Tinh thần Trương Huyền khẽ động, Đỗ Thanh Diên xuất hiện ở trước mặt mọi người.

Vừa rồi chỉ nghĩ để đám người Triệu Nhã tăng thực lực lên, đến bây giờ còn không có thả đối phương ra.

- Gặp qua Đỗ cung chủ...

Hai bên gặp mặt, mỗi người hàn huyên một chút.

Hàn Kiếm Thu hỏi:

- Đỗ cung chủ, có biết trừ Thần Linh chi khí, còn có biện pháp gì để cho người ta thành Thần không?

- Không có, nếu như biết, Trục Tinh cung chúng ta khẳng định đã sớm xuất hiện Thần Linh...

Đỗ Thanh Diên lắc đầu.

Nghe được nàng trả lời khẳng định, đám người đều có chút xấu hổ.

Cũng phải, nếu l Thần Linh dễ dàng thành công như vậy, Trục Tinh cung khẳng định sớm đã có hạng người thiên tư trác tuyệt hoàn thành, cũng không đến mức giống như những tông môn khác, chỉ có Ngụy Thần cảnh tọa trấn, thậm chí bị Khổng điện chủ bắt đi, cũng không có biện pháp gì.

- Chẳng lẽ chỉ có thể bị động phòng thủ?

Tròng mắt Hàn Kiếm Thu đỏ hoe.

Lại vào Hãm Không thành

dtv-ebook.com

Bốn đại tông môn đều xuất hiện Ngụy Thần cảnh mới, toàn bộ đại lục, loại người cấp bậc này cũng càng ngày càng nhiều, vốn cho rằng tu luyện sẽ đại hưng, đi đến đỉnh phong mới, nhưng một khi chống không lại vị Khổng điện chủ kia... Tất cả đều sẽ biến thành lịch sử.

- Thật không có, trừ khi...

Đỗ Thanh Diên dừng lại một chút.

- Trừ khi cái gì?

- Có thể tìm tới ngọn nguồn khí tức suy yếu của Hãm Không thành!

Trầm tư một chút, Đỗ Thanh Diên nói.

- Ngọn nguồn của khí tức suy yếu? Tìm vật kia làm gì?

Trương Huyền nhíu mày.

Hãm Không thành, hắn đi qua một lần, khí tức suy yếu bên trong vô cùng đáng sợ, cho dù là Thiên Đạo chi khí của hắn, cũng không thể ngăn cản, chỉ có thể mượn nước tắm của Tiểu Hoàng Kê phòng ngự.

Thứ này, cường giả Ngụy Thần cảnh dính lên, cũng không có phương pháp khu trừ, lúc trước Giang Dao, nếu không phải mình ở đó, giờ phút này khẳng định từ hóa thành cát bụi...

Tìm cái này để làm gì?

- Truyền thuyết, Hãm Không thành không phải là thành thị ở Di Khí đại lục, mà là thành trì từ Thần giới rơi xuống! Trong đó có thi thể Thần

Linh!

Đỗ Thanh Diên nói.

- Thần giới rơi xuống?

Trương Huyền sững sờ.

Đám người Hàn Kiếm Thu cũng liếc mắt nhìn nhau, mỗi người khó tin.

Hãm Không thành, cho tới nay đều là cấm địa của người tu luyện, hầu như không người đặt chân, loại thuyết pháp này, còn là lần đầu tiên nghe được.

- Ừm, cái thành phố này, là vài ngàn năm trước từ không trung bất ngờ hạ xuống! Lúc ấy dẫn tới vô số người tiến đến mạo hiểm, kết quả các ngươi hẳn phải biết, tất cả đều chết sạch!

Đỗ Thanh Diên nói:

- Chuyện này, hầu như không người biết được, ta cũng là nghe Linh Thần trong lúc vô tình nói...

- Linh Thần?

Thân thể Trương Huyền xiết chặt.

- Đúng, nàng nghe được Hãm Không thành, từng trầm mặc một hồi, trong lúc vô tình nói, đây là thành thị từ trên Thần giới chiến đấu rơi xuống... Bên trong có không ít thi thể Thần Linh! Còn những khí tức suy yếu kia, chính là thi thể Thần Linh mục nát, tản ra Thần Linh chi khí, bị lực lượng đặc thù của Di Khí đại lục ô nhiễm hình thành! Chỉ cần có thể tìm tới ngọn nguồn, có lẽ có thể tìm được Thần Linh chi khí không bị ô nhiễm, để cho người ta thành công đột phá!

Đỗ Thanh Diên nói.

- Cái này... Là Thần Linh chi khí?

Trương Huyền ngây người, cong ngón tay búng một cái, một đạo khí tức suy yếu, hiện lên ở đầu ngón tay.

Thứ này, lúc trước hắn đi Hãm Không thành sưu tập không ít, hơn nữa mượn cơ hội giết chết Ngụy Thần cảnh của Thông Thần điện.

Từ trước đến nay, tuy cảm thấy kỳ lạ, nhưng không cho rằng có đặc thù, nghe Đỗ Thanh Diên giải thích, nhìn kỹ, quả nhiên phát hiện khác biệt.

Thứ này, cho dù là Thiên Đạo chân khí Ngụy Thần cảnh của hắn, cũng không thể triệt để hóa giải, chỉ cần bị thương liền có thể để cho người ta cấp tốc suy yếu, dược vật bất trị.

Rõ ràng đẳng cấp cao hơn sinh mệnh ở Thượng Thương.

Chẳng lẽ đây là hiệu quả của Thần Linh chi khí?

Suy nghĩ kỹ một chút, thật là có khả năng.

Cũng chỉ có Thần Linh mới có loại năng lực này, để Ngụy Thần đỉnh phong cũng không chống lại được.

- Đây chỉ là Linh Thần thuận miệng nói, cụ thể phải hay không, không có cách nào xác nhận, cho dù phải, ngọn nguồn có bị ô nhiễm hay không cũng rất khó nói. Huống chi thứ này, thật quá đáng sợ, chỉ cần dính lên, hắn phải chết không nghi ngờ... Cho nên cho dù ta biết tin tức này, cũng chưa từng nghiệm chứng qua!

Đỗ Thanh Diên tiếp tục nói.

- Không cần nghiệm chứng, nếu như nàng nói, tám chín phần là thật...

Trương Huyền gật đầu.

Khí tức suy yếu, quả thực có chút đặc thù, để cho người ta nghĩ mãi mà không rõ, nhưng chỉ bằng cái này liền xác định, khẳng định không đúng, nhưng hắn tin tưởng Lạc Nhược Hi!

- Đây là một con đường, ta cùng Đỗ cung chủ hiện tại liền đi Hãm Không thành... Các ngươi đóng giữ ở đây, làm tốt tất cả chuẩn bị!

Trầm tư một chút, Trương Huyền dặn dò.

Nếu như đây là phương pháp đột phá Thần Linh, nhất định phải đi thử.

Coi như không có áp lực của Khổng sư, đơn thuần vì đột phá, Trương Huyền cũng sẽ đi mạo hiểm.

Chỉ có đột phá Thần Linh, mới có thể thoát ly Thượng Thương ràng buộc, đi vào Thần giới! Cũng chỉ có như vậy, mới có thể tìm được Lạc Nhược Hi...

- Yên tâm đi lão sư, chúng ta nhất định sẽ làm tốt chuẩn bị đầy đủ...

Ánh mắt Hàn Kiếm Thu kiên định.

- Lão sư?

Đỗ cung chủ sững sờ:

- Hàn Kiếm Thu, vừa rồi ngươi xưng hô cái gì? Ngươi... Bái Trương Huyền làm sư?

Sau khi nàng xuất hiện, đám người liền hỏi thăm sự tình đột phá Thần Linh, Trương Huyền khiêm tốn, lại không muốn nói nhiều, cho nên đến bây giờ còn không biết.

- Đúng vậy, ta, Khôi Hiểu, Tần Nguyên, đều đã bái tông chủ làm sư, thành đồng môn sư huynh đệ...

Hàn Kiếm Thu cười nói.

Nếu như không bái sư, tuyệt không có khả năng nắm giữ thực lực bây giờ, đột phá đến Ngụy Thần cảnh đỉnh phong.

- Các ngươi đều bái sư?

Đỗ cung chủ ngây người.

Tông chủ ba đại tông môn, nhân vật đỉnh phong nhất đại lục, vậy mà đều bái một tiểu gia hỏa làm sư...

Làm sao cảm giác, không khiến người ta tin tưởng như vậy?

- Thật ra thì, nếu ngươi nguyện ý, cũng có thể bái sư, ta không ngại!

Thấy nàng khiếp sợ, Trương Huyền cười cười.

Mục đích chỉ là vì Thiên Đạo chi thư, lại nói đệ tử giảng bài mà thôi, không phải thân truyền, tới nhiều hơn nữa cũng không sao.

- Không cần...

Đỗ cung chủ lắc đầu, nói khéo từ chối.

Không phải không muốn, mà là thực sự khó mà tiếp nhận.

- Đi thôi!

Biết không cam tâm tình nguyện, là không cách nào tạo ra Thiên Đạo chi thư, Trương Huyền không nói thêm lời, đi đầu bay về phía Hãm Không thành, Đỗ cung chủ theo sát.

Lĩnh ngộ Thiên Nhược Hữu Tình, không chỉ thực lực tăng thêm, tốc độ cũng càng nhanh, trước đó rất lâu mới có thể đến, hiện tại chỉ dùng hai canh giờ liền đến trước mặt.

Thuận lợi tiến vào bên trong.

Có kinh nghiệm trước đó, rất nhanh liền đến địa phương lúc trước cứu Giang Dao.

- Phải tới trung tâm Hãm Không thành mới được... Nơi này còn không phải!

Nhìn quanh hai bên một vòng, Đỗ Thanh Diên nói.

Tuy sau khi nàng biết tin tức kia cũng không có vào, nhưng các đời tiên tổ của Trục Tinh cung tới rất nhiều, cũng chính là nguyên nhân này, Giang Dao mới có thể dẫn đám người Phù Trầm Tử rơi vào cạm bẫy, kém chút bị giết.

Tiếp tục tiến lên.

Minh Lý Chi Nhãn cùng thực lực siêu tuyệt gia trì, khí tức suy yếu hình thành yêu thú không đỡ nổi một đòn, tiện tay liền có thể đánh tan, trên đường đi không có trải qua bất kỳ nguy hiểm nào.

Đi theo sau lưng thanh niên, Đỗ Thanh Diên thấy đồ vật cổ quái nàng không dám đến gần, bị nhẹ nhàng đánh giết, trong lòng nhịn không được cảm xúc.

Thực lực của vị trước mắt này, thực sự quá cường đại, thật không nghĩ tới là tu luyện như thế nào!

Ngắn ngủi một tháng, từ Cổ Thánh tứ trọng đi đến loại cảnh giới này...

Nằm mơ cũng không dám nghĩ.

- Tìm như vậy không có khả năng tìm tới ngọn nguồn!

Lại phi hành nửa canh giờ, vẫn không thu hoạch được gì, Trương Huyền ngừng lại.

- Vậy làm sao bây giờ?

Đỗ Thanh Diên cau mày.

Tuy nàng biết không ít, thế nhưng không có xâm nhập tìm hiểu, còn làm sao tìm kiếm ngọn nguồn, càng không biết gì cả.

Nếu không, cũng sẽ không mang theo vị trước mắt này một mực đi dạo, mà không biết làm sao.

- Như vậy đi...

Trầm tư một lát, tinh thần Trương Huyền khẽ động.

Vù vù!

Phân thân xuất hiện ở phía trước.

Thực lực của hắn bây giờ, ở Thượng Thương có thể thương tổn đã không nhiều lắm, coi như tiết lộ phân thân cũng không có gì.

- Phân thân?

Đỗ Thanh Diên sửng sốt một chút, có chút không hiểu.

Mình cũng tìm không thấy, chẳng lẽ phân thân có biện pháp tốt hơn?

- Dừng lại!

Không để ý tới Đỗ cung chủ kỳ quái, Trương Huyền lấy ra Đồng Thường kiếm, thẳng tắp đâm tới.

Xì xì xì!

Vừa bị thương, khí tức suy yếu ở bốn phía tụ đến.

Trước đó không thể phát giác khí tức suy yếu, lập tức hiển lộ ra hình dáng.

- Nếu như là ngọn nguồn, hội tụ khí tức suy yếu sẽ nhiều hơn một chút, trái lại sẽ ít một chút!

Trương Huyền giải thích mục đích của mình.

- Đúng a!

Ánh mắt Đỗ cung chủ sáng lên.

Thật giống như dòng nước, ngược dòng nước, áp lực sẽ lớn hơn một chút, thuận dòng sẽ nhỏ hơn, vậy thì có thể phán đoán ra ngọn nguồn.

Đương nhiên loại chênh lệch nhỏ bé này, đối với người bình thường mà nói, không có khả năng nhìn ra, nhưng đối với hai vị Ngụy Thần liền rất rõ ràng.

- Bên kia!

Rất nhanh phân biệt ra được phương hướng của khí tức suy yếu, Đỗ Thanh Diên chỉ tay.

Trương Huyền gật đầu, mang theo phân thân vội vàng bay đi.

Phi hành không xa, một khi phát hiện không cách nào xác định vị trí, liền đâm phân thân một kiếm, liên tục bảy tám lần, phân thân bị đâm đến kém chút nổi khùng, một cung điện vỡ nát xuất hiện ở trong tầm mắt.

Cái cung điện này, trước khi ngã sập không biết cao bao nhiêu, cũng không biết rộng bao nhiêu, cho dù giờ phút này biến thành phế tích, vẫn lan tràn hơn mười dặm, phía trên gạch bể ngói bể, hiện ra màu sắc xám đen.

Nơi này không có bất kỳ thảm thực vật gì, trụi lủi, thỉnh thoảng thổi tới từng cơn âm phong, để cho người ta không rét mà run.

- Là nơi này?

Đỗ Thanh Diên có chút không tin.

Dù khí tức suy yếu cổ quái, nhưng cũng có thể sinh ra một ít thực vật lợi hại, nơi này không có cái gì, thấy thế nào cũng không giống.

- Hẳn là...

Trương Huyền gật đầu.

Bây giờ vết thương của phân thân còn chảy máu, từ khí tức suy yếu hội tụ nhìn, cái gọi là ngọn nguồn, hẳn là nơi đây, không có những địa phương khác.

- Vậy nhanh tìm đi!

Đỗ Thanh Diên không phí lời, thân thể vụt qua, dọc theo phế tích phi hành, đồng thời cẩn thận quan sát, sợ bỏ qua bất kỳ một chi tiết nào.

Trương Huyền cũng không sốt ruột, mà cùng phân thân liếc mắt nhìn nhau, lần nữa cảm ứng.

Một lát sau, ngừng lại ở một chỗ hoang tàn đổ nát.

Năm ngón tay mở ra.

Vô số phế tích cuồn cuộn bay lên, lộ ra mặt đất đã tàn tạ, thoạt nhìn ổ gà lởm chởm.

Mặt đất tràn đầy hoa văn, giống như bị cái gì nhuộm thành.

Đồng Thường múa kiếm động, một khối đá bị đào lên, bên trong giống như bị màu đen thẩm thấu, toàn thân đen thui, lóng lánh quang mang đặc thù, tựa như muốn đoạt xá hồn phách người khác, cho người ta cảm giác quỷ dị dữ tợn.

Ngón tay nhẹ nhàng đụng một cái.

Vù!

Một quyển sách xuất hiện.

- Thần Huyết thạch, huyết dịch Thần Linh thấm nhuần mà hình thành...

Phía trên có ghi chép tỉ mỉ.

- Thật đúng là thứ này...

Trương Huyền gật đầu, ngay sau đó cau mày.

Thời điểm nhìn thấy, liền cảm thấy những đường vân này có chút quen mắt, chỉ bất quá màu sắc không đúng, lúc này mới đào ra một khối nghiên cứu, thông qua thư viện, quả nhiên xác định được.

Nếu như đây là Thần Huyết thạch, như vậy những hoa văn đen kịt kia, chính là thần huyết chảy xuôi khắc hoạ ra!

Chỉ là loại Thần Huyết thạch này, làm sao cảm giác thô ráp như vậy, khác biệt huyết dịch của Lạc Nhược Hi hình thành?

Chẳng lẽ... Đồng dạng là thần huyết, cũng có phân chia đẳng cấp?

Bất Tử Đế Tôn

dtv-ebook.com

Cổ tay khẽ đảo, phía trước nhiều ra một khối Thần Huyết thạch, cùng trong tay cầm so sánh, chênh lệch giống như than chì và kim cương.

Dù thuộc về cùng một loại vật chất, nhưng hình dáng chênh lệch quá lớn!

Không nhìn kỹ, căn bản phân biệt không ra là cùng một loại đồ vật.

- Thần Huyết thạch, là huyết dịch Thần Linh thẩm thấu tảng đá mới hình thành, cho nên Đỗ cung chủ nói thi thể Thần Linh, thật là có khả năng!

Đồng Thường kiếm lay động, phế tích bị dọn dẹp sạch sẽ, lộ ra mặt đất.

Tất cả đều là tảng đá này, nói cách khác, huyết dịch Thần Linh rơi vãi không biết bao nhiêu.

Làm xong những thứ này, Trương Huyền nói một tiếng:

- Đỗ cung chủ!

Đỗ Thanh Diên bay tới.

Nàng ở địa phương khác cũng không có thu hoạch quá lớn.

- Tìm được?

- Còn không có, có điều có lẽ liên quan đến những đường vân này...

Trương Huyền chỉ tay.

Đỗ Thanh Diên nhìn sang.

Những hoa văn kia vô cùng cổ quái, thật giống như điêu khắc minh văn đặc thù nào đó, cẩn thận quan sát, có chút tương tự phù văn trên Tiếp Thiên thạch cùng với Thông Thiên kiều.

Sau một lúc lâu, giống như nhìn ra cái gì, Đỗ Thanh Diên nói:

- Đây là đại điện dùng để tế tự!

- Tế tự?

- Không sai, những đường vân này, đều là dùng máu tươi đúc thành, đang tiến hành một loại nghi thức tế tự cỡ lớn nào đó, sau đó... còn chưa hoàn thành, cả tòa thành liền bị người từ Thần giới đánh xuống!

Sắc mặt Đỗ Thanh Diên nghiêm túc.

- Cái này...

Trong lòng Trương Huyền giật mình.

Tế tự bình thường, chỉ cần đủ bảo vật liền có thể hoàn thành, nhưng cũng có một chút phương pháp tế tự tà ác, cần mạng người hoặc máu tươi khởi động.

Lúc trước ở Dị Linh tộc, Thần Linh Hoàng mượn tế tự, trong nháy mắt chém giết mười vạn thuộc hạ, dùng nhiều sinh mệnh như vậy hiến tế, này mới khiến Tiên sứ kia hàng lâm xuống, để cho thương thế của mình hoàn hảo không chút tổn hại.

Chẳng lẽ cái trước mắt này, cũng là phương pháp tương tự?

Loại phương pháp này, bình thường uy lực cực kỳ to lớn, dù vậy cả tòa thành cũng bị người từ Thần giới đánh xuống... Cái này khó tránh khỏi quá đáng sợ đi!

- Tìm tới chính giữa tế đàn, hẳn có thể tìm tới trung tâm của khí tức suy yếu!

Đỗ Thanh Diên gật đầu, ống tay áo khẽ vỗ.

Một mảng lớn phế tích bị dọn dẹp sạch sẽ.

Tiên lực phát động, không đến mười phút, phía trước hơn trăm mét phế tích bị dọn dẹp sạch sẽ, dưới phế tích, một đại môn đen kịt xuất hiện.

- Trung tâm hoa văn hội tụ, ngay ở trong cánh cửa này, đi qua nhìn một chút!

Đỗ Thanh Diên đi vào trước mặt, mở cửa lớn ra muốn đi vào.

Đưa tay ngăn đối phương lại, Trương Huyền ngăn ở phía trước, hít sâu một hơi, đi vào.

Đây là kiến trúc ở dưới lòng đất, bốn phía tất cả đều đổ sụp không sai biệt lắm, chỉ còn lại có nơi này, vùi lấp ở dưới phế tích, tự thành không gian.

Xì xì xì!

Vừa tiến vào trong đó, lập tức cảm thấy vô số khí mang bắn tới, Đồng Thường múa kiếm động, kiếm ý của Trương Huyền lan ra.

Tâm Tự Song Ti Võng, Trung Hữu Thiên Thiên Kết!

Biết nguy hiểm, xuất chiêu liền không lưu tình.

Bành bành bành!

Một hồi kêu rên, vô số bóng đen tiêu tán.

- Là Nhược Hóa Thú! Bất quá, càng thêm cường đại...

Đỗ Thanh Diên theo ở phía sau, hạ giọng nói.

Trương Huyền lên tiếng.

Vừa rồi đồ vật tấn công giống như đối phương nói, quả thực là Nhược Hóa Thú, một đầu một đầu, tựa như không có thân thể, lại như U Linh trong đêm tối, cho người ta một loại cảm giác tà mị.

Trên đường đi, đánh chết Nhược Hóa Thú không biết bao nhiêu, cơ bản đều chỉ là Tiên Quân, mà vừa rồi chém giết lại là Ngụy Thần cấp.

Đổi lại người khác, khả năng không kiên trì nổi, trực tiếp bị ăn mòn trở thành xương khô.

- Khí tức suy yếu xuất hiện ở vị trí kia...

Đỗ Thanh Diên vội vàng đi về phía trước.

Theo phương hướng nàng tiến lên, Trương Huyền nhìn lại, hoa văn màu đen một đạo tiếp lấy một đạo, hiện hình tròn dày đặc, toàn bộ tập trung ở trung tâm đại điện.

Đi vào trước mặt.

Mặt ngoài vây quanh lấy một tế đàn không lớn.

- Cái này...

Trương Huyền sửng sốt.

Vậy mà giống như ở Trục Tinh cung, chỉ bất quá cao cấp hơn một ít.

Nếu như nói, Ngột Thần sử dụng tế đàn Danh Sư đại lục, Đỗ Thanh Diên sử dụng Thượng Thương, cái này... hẳn là Thần giới!

Không biết tài liệu gì luyện chế thành, dù chôn ở dưới phế tích mấy ngàn năm, vẫn không có thay đổi bao nhiêu, tỏa ra quang mang nhàn nhạt.

- Chẳng lẽ...

Đỗ Thanh Diên xiết chặt nắm đấm.

Cái tế đàn này cùng trấn tông chi bảo của các nàng cực kỳ tương tự, ngu nữa cũng có thể hiểu được.

Dị Linh tộc là từ Thần giới đi vào hạ giới, người Trục Tinh đảo quả nhiên giống như các đời tông chủ truyền miệng, có thể là người Thần giới tới nơi này!

- Xem ra là thật...

Trương Huyền cũng gật đầu.

Trước đó vị Khổng sư kia cứu hắn ra, từng nói Dị Linh tộc và Trục Tinh cung, đã từng chuyên môn nói, lai lịch của Trục Tinh cung, là bị vứt bỏ Thần Linh.

Thấy nàng không hiểu, liền nói rõ chi tiết một lần.

Đỗ Thanh Diên than thở:

- Các đời tông chủ Trục Tinh cung từng có truyền miệng, nhưng ta vốn cho rằng giả, không nghĩ tới... Lại là thật!

Di Khí đại lục, năm đại tông môn khác lấy thân phận Thần tộc vứt bỏ truyền thừa lâu, dần dà giả biến thành thật.

Cụ thể tại sao lại có loại lời đồn đãi này xuất hiện, loại lời này lại từ lúc nào bắt đầu, mấy ngàn năm, đã không thể nào tra được.

Sự tình ăn sâu bén rễ vào trong lòng mỗi người, cho dù là nói dối, cũng sẽ không có người không thừa nhận.

Cho dù hiện tại giải thích cặn kẽ tình huống chân chính cho tất cả mọi người Thượng Thương, chỉ sợ cũng không có người tin tưởng.

Bất quá là thật hay giả, đối với người Trục Tinh đảo mà nói, không có ảnh hưởng quá lớn, không thể thành Thần, cái khác đều là hư ảo.

Dọc theo tế đàn tìm một lần, không có bất kỳ phát hiện nào, Trương Huyền bất đắc dĩ:

- Thật giống như trừ thứ này, đã không có vật phẩm khác, mặc dù nơi này là hạch tâm toả ra khí tức suy yếu, nhưng thật giống như không có khí tức suy yếu!

Mắt bão không có bão.

Nơi này là địa phương khí tức suy yếu đản sinh, vậy mà trống không, một chút khí tức suy yếu cũng không cảm ứng được, không phải biết rõ thân ở Hãm Không thành, cũng hoài nghi có phải lần nữa trở lại Thượng Thương hay không.

- Nếu là tế đàn, hẳn có thể sử dụng, có lẽ cái gọi là Thần Linh chi khí, chính là ở đây!

Đỗ Thanh Diên nói.

- Ồ?

- Đã giống như tế đàn của Trục Tinh cung, ta đi thử một chút, dựa vào huyết mạch của ta, có thể luyện hóa hay không!

Đỗ Thanh Diên hít sâu một hơi, lông mày nâng lên, đầu ngón tay lóe lên kiếm mang, rạch cổ tay, đáp lên tế đàn.

Máu tươi theo hoa văn chảy xuôi, rất nhanh rót đầy toàn bộ tế văn, tựa như ma pháp trận bị kích hoạt, từng đạo ánh sáng lóng lánh chói mắt.

Ầm ầm!

Tế đàn đung đưa.

Khuôn mặt Đỗ Thanh Diên trắng bệch, tiếp tục truyền vào huyết dịch, ánh sáng càng ngày càng thịnh.

Huyết dịch ngưng kết ba lần, liên tục cắt ba vết thương.

May mắn nơi này không có khí tức suy yếu, nếu không thương tích lớn như vậy, không cần chờ huyết dịch chảy hết, sẽ bị ăn mòn biến thành xương khô.

Ầm!

Ngay thời điểm Đỗ cung chủ có chút không kiên trì nổi, Trương Huyền định tới hỗ trợ, tế đàn đột nhiên quang mang đại thịnh, hai người tựa như trong nháy mắt bị dời vị trí, xuất hiện ở một không gian đen kịt.

Không biết rộng rãi cỡ nào, nhìn không thấy cuối cùng, chỉ có sương mù cuồn cuộn che kín tầm mắt.

- Cẩn thận!

Cho Đỗ cung chủ dùng một bình nước tắm Tiểu Hoàng Kê, lại nuốt vào một viên Nguyên Lực đan, khôi phục vừa rồi hao tổn, lúc này mới đi về phía trước.

Một màu đen kịt, tựa như đi vào sơn động không có ánh sáng, lại như đi vào lòng đất, trong không khí mang theo mùi vị nóng bỏng.

- Đây cũng là Hãm Không thành?

Đỗ Thanh Diên nghi hoặc.

Vẻ mặt Trương Huyền nghiêm túc:

- Có lẽ... Đây mới là chỗ căn nguyên của khí tức suy yếu!

Trong không gian hắc ám, hắn cảm nhận được một cỗ lực lượng lớn lao, để hắn hoảng sợ.

Đừng nói thực lực bây giờ, coi như đột phá ràng buộc, đi đến cảnh giới Thần Linh, cũng không cách nào chống lại!

Có thể cho hắn loại áp lực này, chỉ có thể nói rõ... giống như trong truyền thuyết, sâu trong bóng tối, vô cùng có khả năng chôn dấu Thần Linh

chân chính.

- Thật đói, ta đi tìm đồ ăn...

Một truyền âm đi vào lỗ tai.

Chính là Tiểu Hoàng Kê!

- Ngậm miệng!

Da đầu Trương Huyền kém chút nổ tung.

Nơi này vô cùng khả năng có thi thể Thần Linh, thậm chí còn có tồn tại càng thêm đáng sợ, ăn, ăn... Chỉ biết ăn, còn có thể có chút tiền đồ hay không?

Tuy không tiếp xúc qua Thần Linh, nhưng tu vi đến loại cảnh giới đó, sau khi chết cũng có thể lần nữa phục sinh, tu luyện giả cấp bậc này, bất kể có chân chính tử vong hay không, cũng tuyệt không phải hắn một Ngụy Thần nho nhỏ có thể mạo phạm.

- Ta đói...

Tiểu Hoàng Kê nói.

- Trước ăn những Nguyên Lực đan tuyệt phẩm này đỡ đói...

Tinh thần khẽ động, trong không gian gấp xuất hiện một bình Nguyên Lực đan, Tiểu Hoàng Kê đi tới, vểnh lên cái mông mổ mổ.

Thấy nó không tới quấy rối, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, cùng Đỗ Thanh Diên tiếp tục đi đến phía trước.

Một bia mộ to lớn xuất hiện.

Sáu chữ lớn điêu khắc ở phía trên, dường như bình chướng ngăn cản hai người tiến lên, tỏa ra uy áp nồng đậm, để cho người ta không cách nào tiến lên mảy may.

Trương Huyền nhìn sang.

Văn tự trên tấm bia đá, giống như phù văn điêu khắc trên Thông Thiên kiều, khó mà nhận ra.

- Cái này, cái này...

Một bên Đỗ Thanh Diên không ngừng run rẩy.

- Ngươi biết những chữ này?

Trương Huyền nhíu mày.

Khuôn mặt Đỗ Thanh Diên trắng bệch gật đầu, âm thanh mang theo rung động:

- Phía trên viết là... Bất Tử Đế Tôn chi mộ!

- Bất Tử Đế Tôn?

Trương Huyền sững sờ.

- Nghe nói là một vị cường giả siêu tuyệt ở Thần giới, cùng thiên địa trường tồn, bất tử bất diệt... Chẳng lẽ, hắn... Chết rồi?

Đỗ Thanh Diên khó tin.

- Cùng thiên địa trường tồn? Bất tử bất diệt?

Đồng tử Trương Huyền co rút lại.

Mặc dù không biết đối phương nói đúng không, nhưng có thể xưng “Bất Tử” đủ để chứng minh thực lực và năng lực!

Mệnh danh “Bất Tử”, cũng chết...

Hãm Không thành, đến cùng xảy ra chuyện gì?

- Người nào dám xông vào nơi này!

Đang khiếp sợ, một tiếng vang lên ầm ầm, ngay sau đó trong sương u ám mù, một bóng người chậm rãi đi tới.

Nắm chặt Đồng Thường kiếm, Trương Huyền cùng Đỗ Thanh Diên vội vàng nhìn sang.

Ngay sau đó nhìn thấy một khung xương đen thui, chẳng biết lúc nào xuất hiện ở trước mắt.

Cái khung xương này thân thể đồ sộ, bên ngoài xương cốt trần trụi óng ánh đen thui, cho người ta một loại cảm giác áp bách không thể kháng cự.

Nếu như nói trước đó khung xương của Ngoan Nhân mang theo lực lượng mạnh mẽ, cùng cái này tỷ thí, quả thực cái gì cũng không bằng.

Thần Linh chi khí bị ô nhiễm

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

- Hậu bối Đỗ Thanh Diên, không có ý định mạo phạm...

Đỗ Thanh Diên tiến về phía trước một bước.

- Đây không phải là nơi ngươi có thể xông vào, đã tới, vậy thì lưu lại bồi ta đi!

Chẳng muốn nghe phí lời, ngón tay khung xương chỉ tới.

Rầm!

Trong chốc lát, Trương Huyền cùng Đỗ Thanh Diên liền cảm thấy thiên địa tựa như sụp đổ, thân thể muốn bị nghiền thành vỡ nát.

- Đây là lực lượng của Thần Linh...

Đồng tử Trương Huyền co rụt lại, không để ý tới giải thích, cũng không có rảnh nói nhiều, Đồng Thường kiếm lay động, thi triển ra kiếm pháp cường đại nhất.

Rầm!

Kiếm ý vô cùng vô tận, ở trên không trung tạo thành một lưới đánh cá tràn đầy kết giới.

Ngón tay cùng lưới đánh cá tiếp xúc, nhất thời bị quấn quanh, lực lượng ép xuống cũng không còn cách nào tiến lên.

- Kiếm pháp không tệ, ngươi là người của Kiếm Thần Thiên?

Khô lâu dừng lại công kích, ngay sau đó lắc đầu:

- Không đúng, loại địa phương này, làm sao có thể có người của Kiếm Thần Thiên xuất hiện! Hơn nữa chiêu kiếm của bọn hắn, sắc bén hung mãnh, trong cố chấp mang theo kiên nghị, vì bảo vệ mà sống, thà gãy chứ không chịu cong... Cùng ngươi triền miên bất tuyệt, mang theo tình cảm, hoàn toàn khác biệt. Có thể ở loại địa phương linh khí thiếu thốn, lĩnh ngộ ra chiêu số cường đại như thế, ngươi giống như gia hỏa trước kia tới nơi này! Thiên phú không kém.

- Có điều, cũng chỉ thế thôi! Đây là phần mộ của chủ nhân, không phải người ngoài có thể tiến vào, niệm tình ngươi kiếm pháp không yếu, tu vi được không dễ, lập tức rời đi đi!

Khô lâu phất phất tay.

- Tiền bối, lần này chúng ta tới, là muốn tìm Thần Linh chi khí có thể đột phá Thần Linh, mong ngài tác thành!

Thấy đối phương không công kích, đuổi bản thân đi, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, vội vàng khom người.

Nếu như Hãm Không thành thật có thể tìm được Thần Linh chi khí, khẳng định liên quan đến nơi này.

- Ngươi muốn chết?

Khô lâu nói.

- Không muốn...

Trương Huyền cười khổ.

- Cút!

Khô lâu khẽ nói.

- Tiền bối...

Trương Huyền tiếng nói chưa rơi, khô lâu khoát tay áo.

Lực lượng khổng lồ giống như thủy triều lao đến, tựa như toàn bộ thế giới sụp đổ.

Vẻ mặt co giật, Trương Huyền cong ngón tay búng một cái, trước đó từ trong Thông Thần điện lấy được rất nhiều vũ khí Ngụy Thần cảnh, đồng thời tế ra.

Đinh đinh đinh đinh đinh!

Hơi đỏ mặt, phun ra một ngụm máu tươi, Trương Huyền bay ngược ra ngoài, nặng nề rơi xuống đất, vô số vũ khí giống như bị trọng thương, từng cái rơi xuống đất, tựa như trời mưa.

Thiên Đạo chân khí trong cơ thể vận chuyển, khôi phục lại một ít, cố nén trên người đau nhức kịch liệt, Trương Huyền đứng dậy.

- Ta thật không muốn mạo phạm tiền bối, nhưng lần này tới, là thật muốn Thần Linh chi khí...

- Ta nhìn ngươi là muốn chết!

Khô lâu hừ lạnh.

Trương Huyền cảm thấy một cỗ uy áp cường đại hạ xuống từ trên trời, tùy thời muốn nghiền hắn thành bột phấn, ngay thời điểm hắn sắp không kiên trì nổi, mặt dây chuyền ở trước ngực đột nhiên trở nên ấm áp, lập tức cảm thấy áp lực giảm bớt.

Vù vù!

Dường như cảm ứng được lực lượng của mặt dây chuyền, áp bức đầy trời trong tích tắc biến mất không thấy hình bóng, Trương Huyền đang

muốn nói chuyện, liền cảm thấy thân thể xiết chặt, ngay sau đó nhìn thấy dây chuyền thẳng tắp bay về phía đối phương.

- Đưa ta...

Trương Huyền muốn xông tới.

Lại giống như bị cái gì nhốt lại, làm sao cũng không thể tránh thoát.

Cầm dây chuyền, khô lâu liếc mắt nhìn, cong ngón tay búng một cái, lần nữa bay trở về trước ngực Trương Huyền.

Vù vù!

Thân thể bị giam cầm lần nữa khôi phục, Trương Huyền từng ngụm từng ngụm thở hổn hển.

- Ngươi muốn Thần Linh chi khí có thể tấn cấp Thần Linh?

Khô lâu lại không còn thái độ trước đó, mà nhàn nhạt nhìn qua.

- Vâng, mong tiền bối tác thành!

Thấy đối phương không đoạt dây chuyền của mình, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, vội vàng ôm quyền.

- Ta không có Thần Linh chi khí, có điều cái này có thể thay thế!

Khô lâu dừng lại một chút, bàn tay trảo một cái, trên không vô số khí tức suy yếu hội tụ, thời gian nháy mắt ở dưới lực lượng khổng lồ ngưng tụ cùng một chỗ, tạo thành một đạo khí lưu màu đen.

Trương Huyền sững sờ.

Khí lưu màu đen trước mắt, rõ ràng có thể cảm giác được, so với khí tức suy yếu, càng thêm tinh thuần, cùng trước đó thấy qua Thần Linh chi khí có chút giống nhau, cho người ta một loại cảm giác áp bách khó mà chống lại.

Nhưng lại không phải màu vàng kim, mà mang theo lực lượng suy yếu cực mạnh, đừng nói mượn tấn cấp Thần Linh, chỉ sợ hơi dính đến trên người, mặc dù có nước tắm của Tiểu Hoàng Kê cũng không chịu nổi, sẽ bị ăn mòn sạch sẽ.

- Ta muốn Thần Linh chi khí, là màu vàng kim...

Trương Huyền nhịn không được nói.

Loại này khẳng định không thể dùng, thật muốn dùng, đừng nói đột phá, có thể sống sót hay không cũng không biết.

- Thứ này vốn là màu vàng kim, bất quá ở đây, không giống!

Khô lâu nói.

- Không giống?

- Thần Linh chi khí, là màu vàng kim không giả, nhưng loại địa phương này linh khí vẩn đục, thời gian lâu dài, sẽ bị ô nhiễm...

Khô lâu lắc đầu nói.

Thượng Thương đối với người Danh Sư đại lục mà nói, linh khí tinh thuần, lực lượng đầy đủ, nhưng đối với Thần Linh mà nói, vẩn đục kinh khủng, Thần Linh chi khí thuần túy ở lâu, đồng dạng sẽ bị ô nhiễm, từ đó biến thành khí tức suy yếu, lại không có cách nào nghịch chuyển.

Sắc mặt Trương Huyền tái xanh.

Còn tưởng rằng có thể tìm tới Thần Linh chi khí thuần túy, nếu như là loại này, lấy được cũng vô dụng!

Bởi vì căn bản không thể sử dụng, càng không thể nhờ vào đó đột phá!

- Tiền bối, có phương pháp để loại khí thể này lần nữa biến thành màu vàng kim không?

Trương Huyền hỏi.

Bản thân nhất định phải thành Thần, nếu không đừng nói không cách nào tìm Lạc Nhược Hi, thậm chí vô cùng có khả năng sẽ bị vị Khổng sư kia tróc ra Thiên Đạo Thư Viện, trực tiếp tử vong!

Dính dáng đến sinh mệnh, không thể không cố gắng.

Khô lâu nói:

- Phương pháp là có, có điều không dễ hoàn thành như vậy!

- Còn xin tiền bối chỉ rõ!

Nghe được có biện pháp, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, ánh mắt sáng lên, vội vàng nói.

- Vận dụng phương pháp tế tự, mượn lực lượng linh hồn có thể tinh lọc! Bất quá cần rất nhiều người trên dưới một lòng, thật tâm thật ý nguyện đi làm mới được, chỉ cần có một người ý niệm khác biệt, liền có thể dẫn đến thất bại!

Khô lâu thản nhiên nói.

- Còn xin tiền bối, ban tặng phương pháp...

Nghe được thông qua tế tự có thể tinh lọc, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, vội vàng nói.

- Ừm!

Khô lâu không nói nhiều, ngón tay điểm một cái.

Vù vù!

Một đạo ý niệm nhất thời truyền vào trong óc Trương Huyền cùng Đỗ Thanh Diên.

- Cái này...

Xem xong nội dung, Trương Huyền nhíu mày.

Giống như đối phương nói, loại tế tự này, cần rất nhiều người mới có thể hoàn thành, hơn nữa rất có thể sẽ hi sinh!

- Tinh lọc Thần Linh chi khí, trên thực tế là vì trở thành Thần Linh, ở Thần giới không tính là gì, nhưng ở nơi này, chính là nghịch thiên, cần tiếp nhận Thiên Đạo trừng phạt... Nếu như ngươi có thể làm được, liền có thể thử một chút, không làm được, ta cũng không có biện pháp nào khác!

Khô lâu khoát tay áo, khí thể màu đen lập tức bay tới.

Nhẹ nhàng vồ một cái, Trương Huyền phong ấn nó ở trong bình ngọc.

- Tốt, đừng lại tới quấy rầy ta, nếu như lại tới, mặc kệ ngươi là Kiếm Thần Thiên, hay người của Tự Tại Thiên, cũng đừng trách ta không khách khí...

Khoát tay áo, thân thể khô lâu vụt qua, ngồi xuống, dường như không muốn tiếp tục nói nhiều.

- Đa tạ tiền bối...

Bỏ bình ngọc vào không gian gấp, Trương Huyền khom mình hành lễ.

Dù đối phương không cho hắn Thần Linh chi khí màu vàng óng, nhưng cũng cho hi vọng cùng phương pháp.

Chỉ cần dựa theo đối phương nói làm, vẫn có khả năng thành công.

- Có muốn ta đi qua ăn khô lâu kia hay không?

Thời điểm Trương Huyền cùng Đỗ Thanh Diên định rời đi, Tiểu Hoàng Kê đột nhiên mở miệng nói.

- Đừng nói nhảm!

Trương Huyền thiếu chút nữa ngất đi.

Không phải không tin gia hỏa này, mà là hoàng kê này đến bây giờ vẫn chỉ là Tiên Quân đỉnh phong, ngay cả Ngụy Thần cũng không phải... Ăn Thần Linh!

Không phải nằm mơ chứ?

Huống chi đối phương cũng không có ác ý, tuy vừa rồi đả thương bản thân, lại không hạ sát thủ, càng cho hi vọng cùng phương pháp.

- Không cho ăn thì thôi...

Tiểu Hoàng Kê tiếp tục vểnh cái mông mổ Nguyên Lực đan tuyệt phẩm.

Trấn an xong Tiểu Hoàng Kê, lui về phía sau mấy bước, Trương Huyền nhớ tới cái gì, gỡ xuống dây chuyền trước ngực, lần nữa ôm quyền:

- Tại hạ còn có yêu cầu quá đáng, tiền bối... Có biết lai lịch dây chuyền này hay không?

Mười vạn Chân Tiên (thượng)

dtv-ebook.com

Đối phương nói cái gì Kiếm Thần Thiên, Tự Tại Thiên, tuy bản thân nghe không hiểu, nhưng khẳng định liên quan đến Thần giới.

Hơn nữa, đối phương vốn đằng đằng sát khí, nhìn thấy dây chuyền, thái độ rõ ràng thay đổi, chứng minh nhận ra món bảo vật này, thậm chí có thể quen biết Lạc Nhược Hi.

- Không thể trả lời!

Khô lâu ngồi xuống, không nhúc nhích, giống như lần nữa biến thành một bộ khung xương không có ý thức.

Biết tiếp tục hỏi thăm, đối phương cũng không có khả năng trả lời, Trương Huyền đành phải lui ra ngoài.

Trở lại địa phương trước đó, không gian chuyển một cái, lần nữa xuất hiện ở trên tế đàn.

- Trở về đi!

Tuy được Thần Linh chi khí không tinh khiết, nhưng dù sao đã được như nguyện, chiếu theo phương pháp đối phương ban cho, còn có cơ hội thành công tinh lọc.

Sau hai canh giờ, trở lại Trục Tinh Cung.

Đám người Hàn Kiếm Thu đang chờ lo lắng, thấy hai người trở về, vội vã nhìn qua.

- Ngột Thần, chuẩn bị tế đàn!

Biết giải thích vô dụng, Trương Huyền dặn dò một tiếng, truyền thụ phương pháp tế tự qua.

Xem xong phương pháp, Ngột Thần nhíu mày:

- Loại phương pháp tế tự này, chỉ sợ không dễ dàng thực hiện!

- Phương pháp gì?

Hàn Kiếm Thu nhìn qua.

- Mười vạn Chân Tiên cảnh đồng thời tham dự tế tự, hơn nữa muốn mở rộng linh hồn, không có bất kỳ phòng bị nào... Cái này rất khó hoàn thành!

Ngột Thần lắc đầu.

Mở rộng linh hồn, không làm bất kỳ phòng bị nào, tương đương mở ra gia môn nghênh đón kẻ địch, tính mạng của mình đặt ở trong tay người khác, hơi có chút sai lầm, liền có thể hồn phi phách tán, vạn kiếp bất phục!

Cho dù vị trước mắt này là Tứ tông tông chủ, tấm gương cùng thần tượng của vô số người Thượng Thương, vẫn không có khả năng để nhiều người như vậy đồng thời làm được điểm ấy.

Người đều có tư tâm, vô tư cho người khác, hơn nữa mười vạn người... Ai có thể bảo đảm?

- Là không quá dễ dàng, nhưng bất kể như thế nào, cũng phải thử một chút!

Trương Huyền nhìn về phía đám người Hàn Kiếm Thu, Khôi Hiểu:

- Tất cả đệ tử cùng trưởng lão của Lăng Vân kiếm các, Thất Tinh lâu, Vạn Thú Môn, đều tới chưa?

Trước khi đi vào Thần điện, biết phải đối mặt Thông Thần điện vô cùng thần bí, cùng vị Khổng sư mạnh mẽ kia, hắn liền để đám người Hàn Kiếm Thu triệu tập tất cả môn nhân đến nơi đây, hiện tại tính toán, đã vượt qua một tháng, hắn không sai biệt lắm.

- Đã đến đông đủ, tùy thời có thể nghe theo tông chủ điều động!

Hàn Kiếm Thu gật đầu:

- Chẳng qua Chân Tiên cảnh trở lên, về số lượng chưa tới mười vạn, chỉ chừng hai vạn!

Hiện tại đối mặt vấn đề lớn nhất, không phải vấn đề mười vạn người trên dưới một lòng hay không, mà là trong thời gian ngắn, căn bản thu thập không đủ mười vạn Chân Tiên!

Bốn đại tông môn, dù cường giả vô số, nhưng có thể đến Chân Tiên cảnh, kém cỏi nhất cũng là đệ tử hạch tâm, trưởng lão nội môn! Đám người Lăng Vân kiếm các cho dù truyền thừa mấy ngàn năm, che giấu lực lượng cực mạnh, thêm vào thế lực phụ thuộc, thành trấn quản lý...

Cũng chỉ kiếm ra hai vạn Chân Tiên mà thôi!

Mười vạn... thực khó mà hoàn thành.

Thậm chí số lượng này, toàn bộ đại lục có hay không cũng cũng chưa chắc.

- Hai vạn?

Trương Huyền sầm mặt lại.

Hắn cùng Ngột Thần đi tới Thượng Thương thời gian không dài, biết có hạn, lo lắng chính là làm sao để cho người ta trên dưới một lòng, nghe được giờ mới hiểu, vấn đề lớn nhất không phải cái này, mà là đi đâu tìm nhiều Chân Tiên như vậy!

Chân Tiên của Thượng Thương, đã tương đương với cường giả Đại Thánh của Danh Sư đại lục!

Tìm tới mấy vạn, đã không dễ dàng, mười vạn... Thực sự quá khó khăn!

- Tông chủ, không tốt...

Mọi người đang cau mày, bên ngoài Triệu Nguyệt trưởng lão vội vã đi tới trước mặt.

Trương Huyền nhìn qua.

Triệu Nguyệt có chút cấp bách:

- Trên biển phía ngoài Trục Tinh Cung, xuất hiện rậm rạp chằng chịt Thánh thú, Tiên thú, số lượng thực sự quá lớn, ta sợ bốn đại tông môn liên hợp, cũng chưa chắc có thể chống lại!

- Thánh thú, Tiên thú?

Trương Huyền sửng sốt một chút, cùng đám người Đỗ Thanh Diên vội vã bay lên, nhìn lại nơi xa, quả nhiên thấy mặt biển tràn đầy bóng dáng.

Cua, sò, cá mực, cá hố... Nhiều vô số kể.

- Ta đói...

Tiểu Hoàng Kê chẹp chẹp miệng.

- ...

Trương Huyền.

Thật ra thì da đầu hắn cũng có chút run lên.

Đám Thánh thú, Tiên thú này, số lượng thực quá lớn, thật muốn xông tới, bốn đại tông môn quả thực không có cách nào chống lại.

- Chủ nhân, là chúng ta triệu hoán đến...

Đang không biết mục đích đến của đối phương, một thanh âm vang lên, ngay sau đó mọi người thấy ba Giao Sa từ đáy biển bay ra, đồng thời còn có một con rùa biển to lớn.

Đúng là bốn thú sủng của hắn!

Trước đó an bài bọn chúng triệu tập cường giả hải dương tới, ứng đối Khổng sư cùng Thông Thần điện công kích, không nghĩ tới nhanh như vậy.

- Tới đúng lúc!

Ánh mắt Trương Huyền sáng lên, hưng phấn suýt chút nữa cười ra tiếng.

Thật đúng là ngủ gật đưa gối, đang rầu thu thập không đủ mười vạn Chân Tiên, những có đám hải yêu kia, có lẽ số lượng đã đủ rồi.

Nghĩ đến cái này, lại nhịn không được mở miệng nói:

- Hết thảy có bao nhiêu Chân Tiên cảnh trở lên?

- Bẩm báo chủ nhân, hải yêu Chân Tiên cảnh trở lên, khoảng bốn vạn!

Đại Sa nói.

- Chỉ có bốn vạn?

Trương Huyền cau mày.

Số lượng này đã rất nhiều, dù sao bốn đại tông môn toàn bộ cộng lại, cũng chỉ chừng hai vạn.

Khó trách hải yêu tập hợp liền nắm giữ lực lượng có thể so với toàn bộ đại lục, số lượng cường giả Chân Tiên này, bất kỳ một tông môn nào cũng không thể kháng cự.

Thậm chí sáu đại tông môn gộp lại, cũng chưa chắc có thể chống lại.

Nhưng cho dù số lượng này, thêm vào hai vạn... Cũng chỉ có sáu vạn.

Khoảng cách mười vạn còn kém bốn vạn.

- Còn chưa đủ, làm sao bây giờ?

Ngột Thần nhìn lại.

- Đúng vậy, không đủ...

Trương Huyền nhìn quanh một vòng, một lát sau phân phó nói:

- Mỗi đại tông môn, cùng với hải yêu, tu vi đến Hư Tiên cảnh đỉnh phong, toàn bộ tập hợp cùng một chỗ!

- Vâng!

Mặc dù không biết hắn muốn làm gì, nhưng tông chủ hiệu lệnh, không ai dám làm trái, đám người Hàn Kiếm Thu, Tần Nguyên, Khôi Hiểu vội vã đi làm.

Một canh giờ sau, lân cận mặt biển liền chất đống không biết bao nhiêu tu luyện giả cùng hải yêu.

- Tỉ lệ Hư Tiên cùng Chân Tiên, đại khái gấp mười lần, nói cách khác, bốn đại tông môn đại khái có thể đến chừng hai mươi vạn Hư Tiên, hải dương gần như có bốn mươi vạn! Mà đến đỉnh phong khoảng một phần tám, gần tám vạn!

Hàn Kiếm Thu đi tới trước mặt, báo ra số lượng.

- Tám vạn?

Trương Huyền gật đầu:

- Số lượng ít một chút, chẳng qua coi như đủ!

Không biết tông chủ muốn làm gì, Hàn Kiếm Thu tràn đầy không hiểu:

- Tông chủ, triệu tập nhiều tu luyện giả như vậy làm gì, chúng ta cần làm gì?

Trương Huyền nhìn qua:

- Tìm cho ta mười vạn trận kỳ!

- Mười vạn?

Hàn Kiếm Thu giật nảy mình, nhìn về phía Khôi Hiểu tông chủ:

- Ta khẳng định tìm không đến, chỉ có thể dựa vào ngươi...

- Tốt!

Khôi Hiểu tông chủ không có nói nhiều, xoay người đi vào đám người, thời gian không dài, đưa qua một trữ vật giới chỉ:

- Nơi này có mười vạn trận kỳ!

Thất Tinh lâu, bảo vật vô số, Thượng Thương cường giả biết bày trận nhiều vô số kể, bởi vậy số lượng trận kỳ rất nhiều, tìm ra được mười vạn không tính quá khó khăn.

- Đa tạ!

Đối mặt Thượng Thương sắp xuất hiện nguy nan, nói nhiều hơn nữa cũng vô dụng, thân thể run rẩy, Trương Huyền thẳng tắp bay lên trên, càng ngày càng cao, cho đến hơn một vạn mét, lúc này bàn tay mới đột nhiên lắc một cái.

Phần phật!

Vô số trận kỳ đồng loạt bay đi, phân tán xuống, tựa như mưa lớn.

- Cái này...

Đám người Hàn Kiếm Thu thấy cảnh này tất cả đều ngốc tại chỗ, khiếp sợ nói không ra lời.

Đặc biệt là đệ tử bốn đại tông môn và hải yêu.

Bày trận, tình huống bình thường, đều là một trận kỳ, một trận kỳ cắm xuống, dù vậy cũng rất dễ dàng phạm sai lầm.

Có thể một lần sắp đặt mười trận kỳ, xem như trận pháp tông sư, một lần sắp đặt hai mươi cái trở lên, được cho trận pháp đại tông sư...

Đối phương một lần sắp đặt mười vạn trận kỳ...

Đổi lại trước đó, nằm mơ cũng không dám nghĩ!

Đại tông sư trận pháp mạnh mẽ nhất Di Khí đại lục, khẳng định cũng làm không được!

- Nhìn một chút là trận pháp gì, nếu như đơn giản một ít còn tốt...

Trong đám người, một vị trưởng lão am hiểu trận pháp lẩm bẩm.

Trong lời nói, trận kỳ rơi trên mặt đất cùng trong hải dương.

Thanh niên trên không nhẹ nhàng đạp một bước.

Ông!

Trận pháp kích hoạt, trong phạm vi mấy trăm cây số, lập tức gây ra quang mang sặc sỡ, thất sắc lưu chuyển, tựa như từng đạo gợn sóng kỳ lạ.

- Đây là... Thất Thải Tỏa Linh trận! Trận pháp đứng đầu nhất đại lục...

- Không chỉ như vậy, trong này dường như còn có Tụ Linh trận, Tĩnh Tâm trận, Ẩn Nặc trận... Đã đếm không hết, ít nhất mấy chục loại!

- Trận pháp hỗn hợp lớn như vậy... Trong nháy mắt bố trí xong?

...

Mọi người đã không phải kinh ngạc, mà là kinh hoàng.

Độ khó trận pháp hỗn hợp, cao hơn trận pháp phổ thông vô số lần, thêm một trận pháp, độ khó sẽ tăng thêm mấy lần, trực tiếp hỗn hợp mấy chục loại trận pháp, bao phủ mấy trăm cây số, trong nháy mắt sắp đặt ra...

Loại năng lực này, vượt xa phạm trù có thể tưởng tượng rồi.

- Chỉ sợ cũng chỉ có Thần Linh mới có thể hoàn thành...

Đỗ Thanh Diên lẩm bẩm.

Tuy rất khiếp sợ thực lực của thanh niên kia, nhưng mắt thấy một màn này, vẫn cảm giác nói không ra lời.

Khó trách Linh Thần có thể thích vị này...

Quả nhiên mạnh mẽ không phải nhân loại!

Làm xong những sự tình này, Trương Huyền cũng có chút mệt mỏi.

Thoạt nhìn đơn giản, trên thực tế rất khó, nếu không phải đột phá Ngụy Thần, càng lĩnh ngộ Thiên Nhược Hữu Tình, khả năng trận pháp còn không có triệt để khởi động, cả người sẽ bởi vì tinh thần lực hao hết mà từ không trung rơi xuống.

Hít sâu mấy hơi thở, Thiên Đạo chân khí vận chuyển, điều chỉnh một chút, Trương Huyền trở lại trong trận pháp, cổ tay khẽ đảo.

Mười mấy thi thể Ngụy Thần cảnh xuất hiện ở trước mặt mọi người.

Chính là trong khoảng thời gian này chém giết.

- Vỡ!

Nhẹ nhàng bóp một cái.

Bành bành bành bành!

Tất cả thi thể đồng thời nổ tung, tuy bùng nổ, uy lực lại bị khống chế, cũng không phải rất lớn, chỉ vì cấp tốc toả ra lực lượng trong cơ thể.

Xì xì xì!

Một cái nháy mắt, mười mấy cường giả Ngụy Thần cảnh tích góp toàn bộ tu vi lan ra, bị đại trận trước mắt triệt để bao phủ.

Mười vạn Chân Tiên (hạ)

dtv-ebook.com

- Mục đích của tông chủ là... Tăng thêm độ tinh khiết của linh khí?

- Nhưng làm như vậy, cũng quá xa xỉ đi!

- Đúng vậy, nhưng như vậy, linh khí không chỉ tinh thuần, càng nhiều là đi qua luyện hóa, hấp thu lên, lại càng dễ đột phá!

- Này ngược lại cũng phải, có điều Hư Tiên đến Chân Tiên, là cửa ải trên việc tu luyện, liên quan đến thiên phú, không phải người nào cũng có thể hoàn thành...

- Này ngược lại là nói thực, không có thiên phú, cho dù có tài nguyên tốt cũng vô dụng!

...

Vốn không rõ Trương Huyền tụ người lại, lại tìm trận kỳ là vì chuyện gì, nhìn thấy cái này, tất cả đều bừng tỉnh hiểu ra.

Hiển nhiên, là định sáng chế một hoàn cảnh đột phá tốt hơn cho những Hư Tiên đỉnh phong này, để cho bọn họ đột phá, thành tựu Chân Tiên.

Hơn mười vị Ngụy Thần nổ tung, dùng tu vi của bọn họ, trợ giúp nhiều người như vậy tăng lên... Toàn bộ Di Khí đại lục, từ trước tới nay, cũng không có người xa xỉ như vậy.

Thậm chí không thể gọi là xa xỉ, mà là bại gia!

Dù sao tuỳ ý một vị Ngụy Thần, tầm quan trọng đều vượt xa những người tu luyện phía dưới.

Hơn nữa dùng lực lượng trong cơ thể Ngụy Thần, trợ giúp tấn thăng, ý nghĩ rất tốt, nhưng có thể thành công hay không, thiên phú cũng có quan hệ rất lớn.

Mặc dù có huấn luyện viên cấp thế giới bồi dưỡng... nhưng vô địch thế giới chỉ có một người mà thôi.

Không có thiên phú, mặc dù có tài nguyên tốt, tu luyện cũng nghiêm túc, cũng không cách nào đột phá.

Tám vạn Hư Tiên cảnh đỉnh phong, muốn có một nửa tấn thăng... khó!

Có thể nói, gần như không có khả năng hoàn thành.

Thời điểm mọi người nghi hoặc, chỉ thấy trên không, tông chủ khoanh chân ngồi xuống, cả người tỏa ra quang mang kim sắc, như thần như phật!

- Hiện tại ta truyền thụ cho các ngươi công pháp đột phá Chân Tiên...

Âm thanh vang vọng bên tai mỗi tu luyện giả, tựa như ở bên tai nói chuyện, rõ ràng có thể nghe.

- Đây là... vi ngôn đại nghĩa đặc thù của Khổng sư?

Nghe một hồi, đồng tử Ngột Thần co rụt lại.

Vị thiếu gia này thân là Danh Sư, giảng bài khẳng định không có vấn đề, nhưng muốn một lần giảng bài cho tám vạn người, vẫn có khó khăn cực lớn... Càng nhiều người, tâm tư càng nhiều, càng khó đi đến đồng bộ.

Nguyên nhân chính là như vậy, một đối một giảng bài, mới là vô số học sinh tha thiết ước mơ, mà số lượng học sinh càng nhiều, liền càng hỗn loạn, khó mà khống chế.

Hơn tám vạn người đồng thời giảng bài, không biết năm đó Khổng sư có làm hay không, nhưng ngày hôm nay, xem như tận mắt thấy.

Ngôn ngữ tinh diệu, hóa thành linh khí từ không trung giáng lâm, xen lẫn linh lực, chui vào mỗi tu luyện giả.

Đám người càng nghe càng hưng phấn, từng cái kích động nói không ra lời.

Rất nhiều hải yêu vốn cho rằng, bản chất sinh mệnh của bọn chúng khác biệt nhân loại, coi như nghe giảng bài, cũng không có hiệu quả quá lớn, ai biết chỉ nghe một hồi, từng cái đều cảm giác sởn tóc gáy, lỗ chân lông cùng kinh mạch trong cơ thể đồng thời mở ra.

Đối phương giảng giải, cũng không phải công pháp chân chính, mà là một loại đạo lý có thể đột phá.

Thiên địa chí lý!

Sau khi nghe, bất luận sinh mệnh nào cũng có thể tấn cấp, tu vi trở nên càng thêm cường đại, lực lượng cũng càng thêm tinh thuần.

Hoa Kiềm, là tên một con tôm.

Bởi vì có một đôi càng màu sắc sặc sỡ mà mệnh danh.

Nó ở mấy chục năm trước liền đạt đến Hư Tiên đỉnh phong, đáng tiếc bởi vì một lần ngoài ý muốn, tổn thương căn cơ, lại không có cách nào tiến bộ.

Người tổn thương nó, là đệ tử Chân Tiên của tông môn, lúc ấy bắt được nó cùng một đám đồng bọn, ý định làm tôm nướng chua cay, hắn chạy trốn được, thế nhưng bởi vậy bị thương thế cực nặng.

Càng đứt rời một cái, kinh mạch trong cơ thể đứt bảy tám cái, đừng nói đột phá, có thể duy trì được tu vi hiện tại đã rất tốt.

Lần này vương giả triệu hoán bọn chúng tới, vốn nghĩ tìm cơ hội tìm đệ tử tông môn kia, băm đối phương thành tám mảnh, cho dù không giết được, cắn đối phương một cái cũng coi như báo thù...

Ai biết còn không có tìm được vị kia, chủ nhân của vương giả liền bắt đầu giảng bài.

Vốn không thèm để ý, cảm thấy không có khả năng đột phá, ai biết chỉ nghe một hồi, vỏ tôm trở nên đỏ tươi, vô số linh khí không ngừng hội tụ, tu vi vốn một mực không có cách nào đột phá, trong nháy mắt nổ tung!

Ầm ầm!

Đột phá đến Chân Tiên.

- Đột phá...

Hoa Kiềm lệ rơi đầy mặt:

- Về sau rốt cuộc không cần lo lắng bị người bắt làm thành tôm hùm chua cay...

Tu vi đột phá đến Chân Tiên, xem như chân chính có năng lực tự vệ, gặp được những đệ tử tông môn kia, cũng không cần sợ hãi!

- Nếu là chủ nhân của vương giả, chính là chủ nhân của Hoa Kiềm ta, về sau nhất định trung thành một lòng, coi như muốn giết ta, thậm chí làm thành tôm nướng tỏi, ta cũng nhận...

Nhìn thân ảnh lơ lửng trên không, nó cắn chặt răng, trong lòng làm ra quyết định.

...

Một màn đồng dạng, xuất hiện ở trong rất nhiều hải yêu.

Cua, sò biển, hào, trai... vô số hải yêu đều đột phá ràng buộc.

- Ta càng đói bụng...

Tiểu Hoàng Kê nước bọt chảy ròng.

- Thật lợi hại...

Không qua được nửa canh giờ, trước đó rất nhiều Thánh thú giam cầm ở Hư Tiên đỉnh phong, đồng loạt đột phá, số lượng tám vạn đã quá nửa, đám người Hàn Kiếm Thu đều khiếp sợ nói không ra lời.

Loại phương thức để cho người ta tiến bộ này, thực sự quá kinh khủng!

Giảng bài một lần, tám vạn sinh mệnh quá nửa đột phá...

Đổi lại trước kia, nằm mơ cũng không dám nghĩ, vị trước mắt này lại chân thực làm được.

- Được rồi, những tu luyện giả đột phá này, cùng Chân Tiên khác hội tụ vào một chỗ, Ngột Thần, chuẩn bị tế đàn, bắt đầu tế tự!

Thấy đã có vượt qua bốn vạn đột phá, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, cố nén thân thể mệt mỏi, phân phó nói.

Có thể thoáng cái đột phá nhiều như vậy, hắn lý giải tu luyện là nguyên nhân lớn nhất, nhưng trận pháp cùng nhiều linh khí của cường giả Ngụy Thần cảnh như vậy, cũng không thể bỏ qua.

Chân khí trong cơ thể cường giả Ngụy Thần cảnh sao mà tinh thuần, dù chỉ là một tia, đi vào trong cơ thể Hư Tiên cảnh, cũng có thể làm cho hắn đột phá ràng buộc hiện tại, hiện tại càng là mười mấy Ngụy Thần đồng thời bùng nổ, lại có các loại trận pháp tiến hành trung hòa...

Muốn không đột phá cũng khó khăn!

Đương nhiên, không có hắn giảng bài, coi như những người tu luyện này có thể bước ra một bước kia, không có mấy năm thậm chí mười mấy năm là không làm được.

Vi ngôn đại nghĩa đặc thù, xem như rút ngắn trình tự này thật nhiều, mấu chốt nhất là, bốn vạn tu luyện giả trải qua lớp học, lần nữa đối mặt Trương Huyền, sẽ không dị tâm, chân chính trung thành một lòng.

Tinh thần đi vào Xuân Thu đại điển, Trương Huyền khôi phục hao tổn.

Vài phút sau, khôi phục như lúc ban đầu, lại không còn mỏi mệt như trước đó.

Lúc này, tu luyện giả đến Chân Tiên cảnh cũng đã tập hợp xong, tế đàn cũng đã triệt để dọn xong.

- Bắt đầu đi!

Mười vạn Chân Tiên hội tụ, Trương Huyền cũng không sốt ruột tiến hành tế tự, mà tiếp tục lơ lửng giữa không trung, tiến hành giảng bài.

- Hiện tại ta muốn nói chính là phương pháp tu luyện võ kỹ...

Muốn cho tất cả sinh mệnh trên dưới một lòng, chỉ có một phương pháp... Thành vạn nhân sư!

Giảng bài, để cho bọn họ đạt được tiến bộ, đạt được chỗ tốt, mới có thể chân chính biết ơn, không xuất hiện dị tâm, giúp mình tinh lọc đạo khí tức kia, tạo ra Thần Linh chi khí chân chính.

- Tu luyện võ kỹ?

Tận mắt chứng kiến vị tông chủ này sáng tạo kỳ tích, đám người càng thêm nghiêm túc, từng cái tràn đầy sùng bái nhìn qua.

- Nội dung chính của võ kỹ ở chỗ...

Thấy mọi người nghiêm túc, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, nhẹ nhàng cười một tiếng, mở miệng nói ra.

Một chữ, một chữ, ở trên trời quanh quẩn, tràn đầy Thiên Đạo ý vị.

- Hiện tại giảng bài, tạm thời nước tới chân mới nhảy, hơi trễ đi...

Đúng lúc này, một thanh âm nhàn nhạt vang lên, ngay sau đó, không trung run rẩy, một bóng người phá không xuất hiện ở trước mặt mọi

người.

Một bộ trường sam, dáng người đồ sộ, giữa hai lông mày mang theo vui vẻ.

- Ngươi...

Đồng tử co rụt lại, Trương Huyền dừng lại giảng bài, nhịn không được đứng lên.

Xuất hiện ở trước mắt không phải người khác, chính là Khổng sư cướp đi Thần Linh chi khí biến mất không thấy gì nữa.

Hắn lúc này, khí tức toàn thân ẩn giấu ở trong cơ thể, nhìn không ra sâu cạn, nhưng lại như mặt trời buổi trưa, chói lóa mắt, để cho người ta từ nội tâm sinh ra ý nghĩ không dám chống lại.

Có thể làm được điểm ấy, chỉ có một khả năng...

Thần Linh ràng buộc... Đột phá!

Nguy cơ

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

- Bảo vệ tông chủ!

Hàn Kiếm Thu hét lớn.

Bốn đại tông môn cùng với vô số Tiên Quân trong hải dương đồng thời bay lên, ngăn ở trước Trương Huyền, tựa như một đạo tường thành.

- Gà đất chó sành!

Khổng sư hừ lạnh, bàn tay vẫy ra.

Rầm!

Trong không gian, lập tức đi ra vô số cường giả, Huyền Kính môn tông chủ Bạch Huyền Sinh, Phiêu Miễu tiên tông tông chủ Cốc Truy Vân, cùng với cao thủ của hai đại tông môn thình lình xuất hiện.

Trong đó số lượng cường giả Tiên Quân chừng mấy trăm, so với bốn đại tông môn cùng với đại dương liên hợp, chỉ nhiều không ít.

- Là Tiên Quân của Thông Thần điện cùng hai đại tông môn khác...

Trong lòng mọi người xiết chặt.

Thông Thần điện tổ chức mấy ngàn năm, Ngụy Thần có hơn hai mươi vị, chớ nói chi là Tiên Quân, số lượng đã vượt qua năm trăm!

Lại thêm hai đại tông môn còn lại, nhân số nghe rợn cả người.

Không để ý tới Hàn Kiếm Thu, cùng với đám người sau lưng, Khổng sư nhìn về phía Trương Huyền, mỉm cười:

- Thế nào, đã chuẩn bị kỹ càng tế đàn, chờ ta?

Đột phá Thần Linh, hắn cần phải làm là Thiên Đạo Thư Viện trong cơ thể Trương Huyền.

Vốn dùng những phương pháp khác, cũng có thể làm được, chỉ là hao tổn cực lớn, có tế đàn thì càng dễ dàng.

- Hàn Kiếm Thu, dẫn dắt cường giả Tiên Quân tiến hành ngăn cản! Những người khác, tiếp tục...

Biết một khi đối phương ra tay, khó mà chống lại, Trương Huyền hét lớn một tiếng, quay đầu nhìn về phía mười vạn Chân Tiên, tiếp tục giảng bài:

- Võ kỹ chi đạo...

Âm thanh không vội vã, chẳng những không có bối rối mảy may, ngược lại mang theo trầm ổn, để cho người ta sau khi nghe xong, tâm cảnh xao động an tĩnh lại.

- Không biết sống chết!

Thấy vị này vậy mà không để ý tới mình, vẫn còn giảng bài, vẻ mặt Khổng sư âm trầm xuống, dặn dò một tiếng.

Ầm ầm!

Đám người Bạch Huyền Sinh, Cốc Truy Vân bí mật mang theo Ngụy Thần còn thừa lại không nhiều của Thông Thần điện lao đến, rất nhiều Tiên Quân cũng đồng loạt ra tay.

- Bảo vệ tông chủ!

Hét lớn một tiếng, Hàn Kiếm Thu nghênh đón.

Thần chi kiếm ý lan ra, trên bầu trời kiếm khí ngang dọc.

Ngụy Thần cùng Ngụy Thần đối đầu, Tiên Quân cùng Tiên Quân chiến đấu, hai bên ngay từ đầu chính là không chết không thôi.

Ngắn ngủi mấy hơi thở, liền có Tiên Quân từ không trung rơi xuống, một thi thể tiếp lấy một thi thể, giống như trời mưa.

Trước kia Tiên Quân cao cao tại thượng, vô cùng thần bí, lúc này giống như sinh mệnh phổ thông, trải qua sinh tử đại kiếp.

Bốn đại tông môn thêm vào đại dương tuy không bằng số lượng cường giả của ba đại tông môn Thông Thần điện, Huyền Kính môn, Phiêu Miễu tiên tông, nhưng sức chiến đấu lại cực mạnh, hai bên trong lúc nhất thời giằng co không xong, trong thời gian ngắn ai cũng không cách nào chiến thắng.

- Vì tông chủ, vì đại lục!

Đệ tử hạch tâm của Lăng Vân kiếm các Hà Tĩnh Hiên bay lên.

Từ khi Bạch Nguyễn Khanh bái sư tông chủ vượt qua hắn, hắn liền liều mạng tu luyện, hiện tại mặc dù vẫn là Chân Tiên đỉnh phong, nhưng so với Tiên Quân bình thường chỉ mạnh không yếu.

- Giết một cái không lỗ, giết hai cái kiếm lời!

Một đệ tử hạch tâm khác Lưu Ngọc Liên bay ra, cười ha ha một tiếng, bậc cân quắc không thua đấng mày râu.

- Vì chủ nhân của vương giả!

Đám hải yêu cũng vọt lên.

Tuy rời khỏi đại dương sức chiến đấu bị tổn thương thật to, nhưng không chịu nổi số lượng nhiều, vỏ ngoài cứng rắn, phòng ngự vô địch.

Song phương đại chiến, ngay từ đầu tựa như cánh rừng thiêu đốt, khó mà ngăn chặn.

- Vậy chúng ta...

Không để ý tới song phương chiến đấu cùng chém giết, Khổng sư tiến về phía trước một bước, vượt qua mấy chục cây số, đi vào trên không Trương Huyền.

Còn không có tới trước mắt, trước đó mười vạn trận kỳ bố trí đại trận kêu khẽ, ở bên ngoài mười vạn Chân Tiên cùng với Trương Huyền, tạo thành một lồng ánh sáng to lớn.

Trận pháp này, thời điểm bố trí không chỉ có thể bảo hộ linh khí không tiết ra ngoài, còn có tác dụng phòng ngự, cho dù cường giả Ngụy Thần muốn phá vỡ, cũng không có dễ dàng như vậy.

Vù vù!

Khổng sư nhẹ nhàng vạch một cái, phía trước lập tức xuất hiện một khe nứt to lớn, nhẹ nhàng đi tới.

Thật giống như đại trận này không còn tồn tại, không mang tới bất kỳ ảnh hưởng gì.

Tiến vào trận pháp, xoay người nhìn về phía tế đàn cách đó không xa, cũng không thấy có động tác gì, Ngột Thần cảm thấy tế đàn không nắm được, không ngừng nhảy, tựa như lúc nào cũng sẽ bay về phía đối phương.

Cắn nát ngón tay, máu tươi phun ra ngoài, rơi vào trên tế đàn.

Xì xì xì xì...

Tế đàn vốn không ngừng lay động, lập tức bị trấn áp xuống, mặc dù vẫn còn lay động, lại không kịch liệt như vừa rồi.

- Đỗ cung chủ, mau tới hỗ trợ!

Vẻ mặt Ngột Thần trắng bệch, vội vàng gọi.

Đỗ Thanh Diên đi vào trước mặt, đồng dạng truyền vào lực lượng.

Lúc này tế đàn mới đình chỉ lay động, yên tĩnh lơ lửng giữa không trung.

Khổng sư không có động tác kế tiếp, mà lần nữa nhìn về phía Trương Huyền:

- Là chính ngươi tróc ra, hay để ta động thủ, ta động thủ, liền không có đơn giản như vậy...

Phần phật!

Cũng không thấy có bất kỳ động tác, không gian bốn phía Trương Huyền giống như trong nháy mắt biến thành bình chướng, giam cầm người không thể chạy trốn, cũng không có cách nào phá vỡ.

Trương Huyền cũng không trả lời, mà tiếp tục giảng bài.

Từ khi đối phương đi vào nơi này, ý định cướp tế đàn, rồi đến động thủ với hắn, âm thanh một mực không ngừng.

Phía dưới mười vạn Chân Tiên vẫn trầm mê trong đó, không cách nào tự kềm chế, thật giống như không có ý thức được nguy hiểm đến.

- Sư ngôn thiên bẩm, vi ngôn đại nghĩa... Thật đúng là có thể mê hoặc nhân tâm, để cho người ta hiệu lệnh, đây là thủ đoạn hắn am hiểu nhất, ngươi cũng không kém! Đáng tiếc, hiện tại mới dùng, đã chậm...

Khổng sư cười nhạt một tiếng, bàn tay nâng lên, đập tới Trương Huyền.

- Bảo vệ tông chủ...

Ngột Thần cùng Đỗ Thanh Diên vừa định xông tới bảo vệ, chỉ thấy phía dưới tầm mười đạo quang mang bắn tới, trong nháy mắt ngăn ở phía

trước.

- Muốn thương tổn lão sư của chúng ta, vậy thì từ trên thi thể chúng ta vượt qua đi!

Hơn mười thiếu nam thiếu nữ đồng thời xuất chiêu, thiên địa giống như rách ra khe hở.

Chính là đám người Triệu Nhã, Trịnh Dương!

Mười một vị thân truyền của Trương Huyền, lúc này tất cả đều đạt đến Ngụy Thần cảnh, càng luyện hóa vũ khí Ngụy Thần cảnh lão sư ban cho, từng cái chiến lực mạnh mẽ, mười một người liên hợp chung một chỗ, bàn tay của Khổng sư vậy mà không còn cách nào tiến lên mảy may.

- Ngột Thần, bắt đầu tế tự!

Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, cong ngón tay búng một cái, từ Hãm Không thành lấy được khí thể, thẳng tắp rơi vào trên tế đàn.

- Thần Linh vĩ đại, ta Ngột Thần, ở đây tiến hành tế tự, nguyện lấy mười vạn cường giả trung thành và tín nhiệm, đổi lấy Thần Linh chi khí tinh thuần...

Hai tiếng ngâm xướng đồng thời vang lên, Đỗ Thanh Diên cùng Ngột Thần ở hai bên trái phải, đứng ở hai bên tế đàn, mỗi người chỉ vào Thượng Thương, máu tươi rơi vào tế đàn, một đạo hào quang lấp lánh mạnh mẽ, trong nháy mắt triệt để bao phủ mười vạn Chân Tiên.

Hừng hực!

Một đoàn hỏa diễm màu vàng nhạt bỗng nhiên thiêu đốt ở trên tế đàn, khí thể màu đen xoay quanh, không có bất kỳ biến hóa nào.

- Mười vạn Chân Tiên còn chưa làm đến trình độ triệt để mở rộng nội tâm...

Đỗ Thanh Diên sầm mặt lại:

- Nhất định phải để hỏa diễm biến thành màu vàng kim, mới có thể tinh lọc khí tức suy yếu, triệt để thiêu đốt hầu như không còn!

Tiếp nhận phương pháp tế tự, tự nhiên cũng biết điều kiện thành công.

Chỉ có mười vạn Chân Tiên, trên dưới một lòng, trên tế đàn mới có thể xuất hiện ngọn lửa màu vàng óng, màu vàng nhạt... Trung thành nhất trí, chẳng qua chừng phân nửa mà thôi!

- Vẫn là giảng bài thời gian quá ngắn...

Trương Huyền lắc đầu.

Mười vạn Chân Tiên, chỉ có năm vạn trung thành nhất trí, trong đó còn có bốn vạn là trước kia tấn cấp... Không phải nói hắn giảng bài không đúng, mà là thời gian quá vội vàng.

Bất luận là loại tín nhiệm nào, đều là thời gian bồi dưỡng ra được.

Dù là cha mẹ và hài tử, không có nhiều thời gian làm bạn, dù cho huyết mạch liên kết, tình cảm cũng sẽ không quá sâu.

Thầy trò cũng như vậy.

Giáo sư giảng bài, học sinh học tập, sư ngôn thiên bẩm, vi ngôn đại nghĩa, mặc dù có thể rút ngắn thời gian, nhưng vẫn cần thời gian, không có khả năng một lần liền thành!

Hiện tại Trương Huyền... thiếu thốn nhất chính là cái này.

Chỉ cần thêm nửa canh giờ, sẽ không đến mức bị động như vậy.

- Đây là... Thần Linh chi khí ở Hãm Không thành, ngươi lại có thể đạt được? Khô lâu kia lại cho ngươi? Vì cái gì? Vì cái gì!

Khổng sư đang cùng đám người Triệu Nhã đối chiến, rốt cuộc hiểu rõ mục đích của bọn hắn, con mắt trở nên đỏ bừng.

Hãm Không thành bí ẩn, Đỗ Thanh Diên biết, hắn sống mấy ngàn năm, càng hết sức rõ ràng.

Thậm chí còn tiến vào bên trong, đạt được một gốc thực vật, phát sinh qua một ít chuyện.

Trước sau đi qua hai lần, đều gặp được khô lâu kia, đáng tiếc tên này tàn nhẫn không gì sánh được, không lên tiếng liền trực tiếp động thủ, đừng nói cho đồ vật, bị thương còn không nhẹ, kém chút chết đi.

Bản thân đi, chẳng được gì, đành phải thiết kế vị trước mắt này, nghĩ biện pháp để hắn đạt được Thần Linh chi khí... Nhưng đối phương đi, vì sao có thể cầm tới?

Không công bằng!

Trong tiếng gầm rống tức giận, bàn tay lần nữa bổ xuống.

Lần này, lực lượng so với vừa rồi mạnh mẽ không chỉ một lần, toàn bộ trận pháp đung đưa, không gian giống như bị đè sập, bất cứ lúc nào cũng sẽ vỡ vụn.

- Chặn lại!

Triệu Nhã hét lớn một tiếng, trường kiếm trong tay tung bay, từng đạo kiếm khí hội tụ vào một chỗ, giống như cây cột chống đỡ thiên địa.

Trịnh Dương cũng hướng về phía trước, trường thương tung bay, không gian bất cứ lúc nào cũng sẽ bị đè sập, ở dưới trường thương xuyên qua gắt gao kiên trì.

Ngụy Như Yên, Khổng Thi Dao, Lưu Dương, Vương Dĩnh, Thiện Hiểu Thiên, Lộ Xung, Bạch Nguyễn Khanh, Trương Cửu Tiêu, Viên Đào...

Mười một vị thân truyền, không e ngại nguy hiểm, đồng thời vận chuyển lực lượng tới cực hạn, không gian tùy thời sẽ sụp đổ, lại ở dưới lực lượng của những người này duy trì, mạnh mẽ chịu đựng.

- Bọn họ không kiên trì được bao lâu, tiếp tục...

Thấy đám người Ngột Thần kinh ngạc dừng lại, Trương Huyền dặn dò một câu, biết lúc này trọng yếu nhất chính là cái gì, tiếp tục giảng bài.

Kèm theo sư ngôn thiên bẩm giảng giải nội dung càng nhiều, ngọn lửa trên tế đàn càng ngày càng đậm, dần dần thay đổi thành màu vàng kim.

- Tông chủ, để mười vạn Chân Tiên triệt để trên dưới một lòng, ít nhất còn cần một phút, ta sợ bọn họ không kiên trì nổi!

Nhìn tốc độ ngọn lửa thay đổi màu sắc, tuy rất nhanh, vẫn như trước cần thời gian tích tụ, Ngột Thần nhịn không được nói.

Đám người Triệu Nhã, mặc dù thực lực cực mạnh, cũng hung hãn không sợ chết, nhưng đối diện là Khổng sư tu vi Thần Linh cảnh, ngăn cản mấy hơi, mười mấy hơi, có lẽ có thể làm được, nhưng một phút...

Quá khó khăn!

Tuyệt đối không có khả năng hoàn thành!

- Ta biết... Bất quá có thể kiên trì bao lâu liền kiên trì bao lâu...

Trương Huyền gật đầu.

Âm thanh giảng bài vẫn không có dừng lại, tiếp tục vang lên, mà đám người nghe giảng bài phía dưới, phảng phất như căn bản không biết phía trên phát sinh tình huống, vẫn trầm mê trong đó, tiên lực kèm theo lời nói không ngừng vận chuyển.

Tiểu Hoàng Kê bị giết

dtv-ebook.com

Răng rắc!

Lực lượng của Khổng sư càng ngày càng mạnh, không gian không thể kiên trì được nữa.

Một tiếng vang trầm, từng vết rách đen kịt xuất hiện, đám người Triệu Nhã đồng thời phun máu tươi, bay ngược ra ngoài.

Toàn bộ bị thương.

Khổng sư vốn là cùng cấp bậc vô địch, lúc này đột phá Ngụy Thần, đạt đến đỉnh phong mà thế giới này có khả năng thừa nhận, bọn họ căn bản không chống lại được.

- Thực lực ngươi bây giờ, không có cách nào tinh lọc, vẫn là cho ta đi!

Đánh bay đám người Triệu Nhã, thoát khỏi bọn họ ngăn cản, Khổng sư nâng bàn tay lên, bắt tới tế đàn.

Trương Huyền cũng nhịn không được nữa, âm thanh giảng bài trong miệng không ngừng, đồng thời Đồng Thường kiếm vũ động, kiếm ý di tán ra.

Không trung lập tức xuất hiện một lưới đánh cá to lớn, giống như tạo thành một bình chướng to lớn, ngăn bàn tay ở bên ngoài.

- Đổi lại trước khi đột phá, chiêu này có thể sẽ để cho ta kiêng kị, nhưng bây giờ... Ngươi cho rằng chống đỡ được?

Khổng sư cười lạnh, bàn tay trong nháy mắt biến thành màu vàng kim, tiếp tục ép xuống.

Răng rắc!

Kiếm võng xuất hiện vết rách.

Chiêu kiếm pháp này vượt qua Thiên Đạo, dù có thể vô địch Ngụy Thần cảnh, thậm chí Thần Linh bình thường cũng chưa chắc có thể chống lại... Nhưng đối diện chính là Khổng sư!

Vị này giống như hắn, khống chế Thiên Đạo!

Giờ phút này lại đột phá Thần Linh, chỗ nào chống đỡ được.

Xoẹt xẹt!

Kiếm võng rách ra một cái lỗ to lớn.

Khuôn mặt tái đi, Trương Huyền bay ngược ra vài trăm mét mới đứng vững thân hình, phun ra một ngụm máu tươi.

Một chiêu, liền bị trọng thương!

Chẳng qua cho dù bị thương nặng, thanh âm giảng bài vẫn không đứt, phía dưới mười vạn Chân Tiên vẫn nghe, không có chút phát giác nào.

- Đến đây đi...

Biết Thần Linh chi khí mới là quan trọng, chỉ cần nắm bắt tới tay, chẳng khác nào rút củi dưới đáy nồi, chặt đứt đường lui của vị trước mắt này, muốn giết muốn cạo liền tùy tiện, Khổng sư không tiếp tục công kích, mà nhẹ nhàng vồ một cái.

Phần phật!

Khí lưu màu đen trên tế đàn lập tức rơi vào lòng bàn tay của hắn.

- Không...

Sắc mặt Ngột Thần, Đỗ Thanh Diên trắng nhợt, đồng loạt ra tay.

Bành! Bành!

Hầu như không dùng chiêu số, con mắt nhìn sang, hai người liền cảm thấy hai cỗ lực lượng kéo tới, người ở trên không trung, đồng dạng phun mạnh máu tươi.

Thực lực của bọn hắn, dù cũng là Ngụy Thần cảnh, nhưng so sánh với đám người Triệu Nhã kém xa tít tắp, làm sao chống đỡ được vị trước mắt này.

- Ha ha, thứ này lại rơi vào trong tay ta, ta nhìn ngươi còn đột phá thế nào? Không đột phá nổi, liền ngoan ngoãn giao đồ vật cho ta, ta có thể không giết ngươi...

Thấy Thần Linh chi khí tới tay, triệt để cắt đứt đường lui của đối phương, Khổng sư cười ha ha, lần nữa nhìn về phía Trương Huyền, tràn đầy lạnh lùng.

Đối phương không thành Thần Linh, liền vĩnh viễn không phải đối thủ của hắn, muốn xử lý như thế nào, cũng sẽ trở nên cực kỳ đơn giản.

- Không cách nào đột phá, ngươi cho rằng ta không thể giết ngươi?

Trương Huyền cũng không căng thẳng, mà lông mày giương lên.

Một quyển sách bất ngờ xuất hiện, thẳng tắp từ không trung hạ xuống, mạnh mẽ đập về phía Khổng sư.

- Thiên Đạo chi thư? Ngươi quả nhiên có! Chẳng lẽ ngươi cho rằng ta không có đề phòng...

Nhìn thấy thư tịch trên không càng lúc càng lớn, Khổng sư sửng sốt một chút, ngay sau đó cười lạnh, một bàn tay khác bỗng nhiên nâng lên.

Ông!

Một đạo lực lượng đặc thù từ trong cơ thể hắn tuôn ra, phảng phất như cả người theo không gian biến mất, theo thế giới biến mất, không còn nửa điểm khí tức.

Không cảm ứng được lực lượng, Thiên Đạo chi thư lập tức ngừng lại, không tìm thấy mục tiêu.

- Bản thân hắn chính là Diễn Hư thể, giờ phút này thi triển bí pháp, nhảy ra Thiên Đạo khống chế... Thiên Đạo chi thư rất mạnh, công kích không đến, cũng là uổng công...

Trương Huyền lập tức hiểu được.

Không phải Thiên Đạo chi thư không góp sức, mà bản thân đối phương là Diễn Hư thể, lại thêm sớm có đề phòng, triệt để ẩn giấu khí tức bản thân ở ngoài Thiên Đạo...

Thiên Đạo cũng không thể giám sát, làm sao tấn công?

Cho nên Thiên Đạo chi thư thoạt nhìn không thể chống lại, trên thực tế tìm ra thiếu hụt, đồng dạng có thể đề phòng, để nó một chút tác dụng cũng không có.

- Chẳng qua ngươi cho rằng như vậy liền có thể tránh thoát công kích của ta? Biết rõ ngươi khả năng cũng có thứ này, vẫn còn sử dụng... Ta khẳng định cũng có lá bài tẩy của mình!

Trương Huyền cười nhạt một tiếng, cũng không bối rối.

Kèm theo lời của hắn, hỏa diễm phía trên đàn đột nhiên đại thịnh, một đạo kiếm mang cùng một bóng người bất ngờ xuất hiện.

Phân thân!

Hắn ẩn giấu ở trong ngọn lửa, thừa dịp Khổng sư bị Thiên Đạo chi thư trấn áp, lao ra đánh lén.

Phốc!

Khổng sư đang tránh né Thiên Đạo chi thư nghiền ép, không nghĩ tới phân thân lại ở chỗ này, hơi không cẩn thận, bị đâm trúng bàn tay, máu tươi chảy ra.

Chẳng qua trường kiếm chỉ đâm rách bàn tay, lại không cách nào đi vào mảy may.

Thân thể Thần Linh thực sự quá cường đại, cho dù phân thân phối hợp trường kiếm Ngụy Thần cấp, càng sử dụng Thần chi kiếm ý, cũng chỉ đâm rách làn da, giống như kim đâm, không có hiệu quả quá lớn.

- Có thể thương ta, kế hoạch của ngươi thật không tệ, nhưng ngươi cho rằng chút tổn thương ấy, đối với một vị Thần Linh mà nói, sẽ có ảnh hưởng?

Bỗng nhiên đè ép, đánh bay phân thân, Khổng sư xoay đầu lại, vẫn mang theo uy nghiêm bất khả xâm phạm.

Đối phương bố cục lâu như vậy, phân thân một mực không dùng tới, là hắn biết khẳng định có âm mưu.

Chẳng qua tất cả âm mưu ở trước mặt thực lực tuyệt đối, đều sẽ biến thành vô dụng.

Coi như ta đứng tại chỗ, để ngươi công kích, ngươi có thể đâm xuyên ta, để cho ta bị thương sao?

Ở trước Thần Linh, Ngụy Thần cũng chỉ là sâu kiến!

- Điểm ấy tổn thương, đối với Thần Linh mà nói, quả thực không tính là gì... Nhưng Thần Linh chi khí trong tay ngươi, lại chưa hẳn nghĩ như vậy...

Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng.

Khổng sư sững sờ, vội vàng cúi đầu, ngay sau đó nhìn thấy khí lưu màu đen bị lòng bàn tay nắm lấy.

Vừa vặn ở trước vết thương, vô số khí tức suy yếu tinh thuần, không ngừng lan ra vào trong cơ thể hắn, vốn vết thương không lớn, lập tức hư thối, lộ ra vẻ dữ tợn.

- Ngươi...

Giật nảy mình, bàn tay lắc một cái, khí lưu màu đen rớt xuống, lần nữa rơi vào trên tế đàn, chẳng qua vẫn phân ra vô số đạo hắc khí, không ngừng chui vào trong cơ thể hắn.

Những khí tức suy yếu này, là khô lâu ngưng tụ thành Thần Linh chi khí, đừng nói Ngụy Thần, coi như Thần Linh chân chính gặp, cũng không cách nào xua đuổi!

Bất lực!

Phải biết Thiên Đạo chân khí của Trương Huyền, cũng không có hiệu quả gì!

- Đáng ghét...

Khổng sư cảm thấy lực lượng toàn thân giống như nước sông vỡ đê tiết lộ ra, cả người vừa gấp vừa tức.

Khí tức suy yếu bình thường, đối với Thần Linh như hắn ảnh hưởng không lớn, nhưng những khí lưu màu đen này, thực sự quá đáng sợ, cho dù là hắn, cũng có chút không chịu nổi.

Bành!

Lại không có lo lắng do dự gì, vội vàng công kích về phía Trương Huyền.

Dù bị thương, lực lượng của hắn còn không thể nghi ngờ, lần này lại dùng hết toàn lực, thiên địa cũng bị xé nứt.

Rầm!

Ngay thời điểm chưởng lực hắn bao phủ Trương Huyền, Tiểu Hoàng Kê bất ngờ xuất hiện, miệng há mở, chỉ thoáng cái, Khổng sư liền bị nuốt vào cái bụng.

Rầm rầm rầm!

Cái bụng không ngừng cổ động, giống như nhô lên từng u lớn.

- Chịu đựng...

Thấy Tiểu Hoàng Kê thật nuốt đối phương, Trương Huyền nói.

Lúc trước gia hỏa này ngay cả Huyền Bối Quy cũng có thể nuốt, năng lực thôn phệ có thể tưởng tượng được, chỉ bất quá hiện tại nó chỉ có Tiên Quân đỉnh phong, mà Khổng sư là Thần Linh, cho dù bị thương, hai bên chênh lệch vẫn quá lớn!

Chỉ hy vọng nó có thể kiên trì một đoạn thời gian, bản thân có thể để mười vạn Chân Tiên chân chính làm được trên dưới một lòng!

Khô lâu cho Thần Linh chi khí, bởi vì trong đó trộn lẫn khí tức suy yếu, bị Khổng sư hấp thu hơn phân nửa, màu sắc đã không có đen như trước đó, biến thành màu vàng sẫm.

Dù không có triệt để tinh lọc, nhưng đã sạch sẽ không ít, trước đó cần hỏa diễm trên tế đàn biến thành màu vàng kim mới có thể quét sạch, giờ phút này chỉ là hoàng sắc cũng có thể hoàn thành.

Cho nên thời gian rút ngắn thật nhiều!

Vẫn như trước cần thời gian.

Sư ngôn thiên bẩm vẫn không ngừng nghỉ, trên không kích động ra lực lượng đặc thù.

Thân thể Tiểu Hoàng Kê biến lớn, không ngừng lay động, cái bụng một hồi nhô bên này, một hồi nhô bên kia, xem ra Khổng sư đang định từ trong đột phá ra.

Lúc trước Huyền Bối Quy Ngụy Thần cảnh, chỉ bị nuốt một cái liền thoi thóp, không còn lực lượng phản kháng, đối phương ở trong bụng đã lâu như vậy, lại còn có thể nhúc nhích, thậm chí đánh đi ra... Phần thực lực này có thể xưng khủng bố!

- Nhanh lên một chút...

Biết Tiểu Hoàng Kê khẳng định không cách nào tiêu hóa, Trương Huyền tràn đầy lo lắng nhìn về phía hỏa diễm trên tế đàn.

Kèm theo chương trình học nói càng ngày càng nhiều, hỏa diễm dần dần biến hóa, Thần Linh chi khí ở trong đó thiêu đốt, dường như cũng phát sinh thuế biến, hắc khí không ngừng chảy ra ngoài, màu vàng sẫm dần dần biến thành vàng nhạt, vàng nhạt...

- Sắp rồi...

Thấy màu sắc thuế biến, Trương Huyền biết, Thần Linh chi khí trước mắt sắp triệt để tinh luyện, nhịn không được thở phào nhẹ nhõm.

Đang tiếp tục giảng bài, tranh thủ dùng thời gian ngắn nhất hoàn thành, không gian trước mặt lay động.

Phần phật!

Một đạo kiếm mang bỗng nhiên lấp lánh ra, ngay sau đó cái bụng của Tiểu Hoàng Kê bị đánh thành hai nửa, thân ảnh Khổng sư cực kỳ chật vật xuất hiện.

Vừa xuất hiện, bỗng nhiên xoay người, trường kiếm trong chốc lát hóa thành kiếm ảnh, cấp tốc chém lên người Tiểu Hoàng Kê.

Tê lạp! Tê lạp!

Kiếm mang ngang dọc, đầu của Tiểu Hoàng Kê bị chém xuống, thân thể bị chém thành mấy chục phần, lơ lửng ở giữa không trung.

Hừng hực!

Như còn không hết hận, lòng bàn tay Khổng sư bỗng nhiên phun ra hỏa diễm, thịt vụn của Tiểu Hoàng Kê thiêu đốt lên, trong nháy mắt thiêu thành tro tàn.

- Không...

Thân thể Trương Huyền cứng đờ, suýt chút nữa từ không trung rơi xuống.

Tiểu Hoàng Kê... Vậy mà chết!

Bị đối phương giết!

Tiểu Hoàng Kê từ Danh Sư đại lục liền theo bản thân, lúc trước chỉ là cái hồ lô, tuy tham ăn, cũng không đáng tin cậy, nhưng thời gian chung đụng lâu, một người một thú đã sớm có cảm tình sâu đậm.

Thời điểm bình thường trốn ở trong đan điền của mình, sống chết không ra, bản thân cũng tùy ý nó đùa nghịch tiểu tính tình...

Làm sao cũng không nghĩ đến... Lại bị đối phương chém thành thịt vụn, thiêu thành tro tàn!

Loại tình huống này, không cần nghĩ cũng hẳn phải chết không nghi ngờ.

Đừng nói một con gà, xem như phân thân khả năng cũng không sống nổi.

- Ta muốn giết ngươi...

Con mắt Trương Huyền đỏ lên.

Di di tình huynh đệ

dtv-ebook.com

Tiểu Hoàng Kê là thú sủng của hắn, cũng là bạn bè, huynh đệ!

Từ khi đi vào Thượng Thương đến nay, lẫn nhau phát triển, thỉnh thoảng trêu chọc nhau, không phải người thân, nhưng hơn hẳn người thân.

Đặc biệt là sau khi hiến tế linh hồn, có thể tùy thời cảm nhận được ý nghĩ của nó, một người một gà đã sớm thân mật vô gian, không phân khác biệt!

Lần này nó muốn vọt qua, nuốt lấy Khổng sư, bản thân cho rằng quá nguy hiểm, còn không nguyện ý.

Nhưng trừ nó, đệ tử, phân thân, tất cả mọi người cộng lại đều khó có khả năng chống lại quá nhiều thời gian.

Thậm chí... Thiên Đạo chi thư cũng mất đi hiệu quả.

Rơi vào đường cùng, chỉ có thể để nó thi triển phương pháp mạo hiểm, vốn nhìn thấy Khổng sư ở bên trong qua lại va chạm, bay không ra được, còn âm thầm thở phào nhẹ nhõm, nằm mộng cũng nghĩ không ra, trực tiếp cắt bụng của nó, càng trảm thành thịt vụn, thiêu đốt hầu như không còn!

Mắt nổ đom đóm, thân thể nhảy lên muốn xông tới liều mạng, nhưng thân thể xiết chặt, ngay sau đó nhìn thấy Ngột Thần gấp gáp nhìn qua:

- Thiếu gia, tinh lọc Thần Linh chi khí làm trọng, nếu không nó chết vô ích...

Tựa như một chậu nước lạnh trút xuống, Trương Huyền ngừng lại.

Đúng vậy!

Thực lực của hắn bây giờ, xông tới, coi như liều chết, cũng không có khả năng thắng được đối phương, dù đối phương đã bị trọng thương!

Thần Linh cùng Ngụy Thần chênh lệch, cách nhau một thế giới, không phải dựa vào man lực có thể giải quyết.

Thật muốn báo thù mà nói, chỉ có một phương pháp, đó chính là tinh lọc Thần Linh chi khí, hấp thu vào cơ thể, đột phá Ngụy Thần cảnh, thành tựu Thần Linh!

Chỉ cần thành công, dựa vào thực lực của hắn bây giờ, chém giết đối phương, không khó lắm!

- Võ kỹ là lực lượng tập trung, sử dụng võ kỹ, mới có thể phát huy ra khí lực toàn thân tốt hơn, tập trung vào một điểm...

Hít sâu một hơi, âm thanh giảng bài tiếp tục vang lên.

Hừng hực!

Màu sắc hỏa diễm càng thêm tinh thuần.

Không có gì bất ngờ xảy ra, lúc này đã có tám vạn Chân Tiên triệt để thoải mái nội tâm, nhưng cách thành công, vẫn như cũ không đủ!

- Dám nuốt ta vào trong bụng, ngươi cho ta khuất nhục, ta muốn gấp trăm lần trả lại...

Chém giết Tiểu Hoàng Kê xong, khuôn mặt Khổng sư dữ tợn, gào lên một tiếng, một kiếm bổ về phía Trương Huyền.

Dù thanh trường kiếm này chỉ có Ngụy Thần cấp, nhưng dùng ở trong tay Thần Linh, sức chiến đấu tăng lên không chỉ gấp mười lần, kiếm khí huy hoàng lan ra hơn mười dặm, không gian yếu ớt giống như bông vải.

- Bảo vệ lão sư!

Đám người Triệu Nhã lần nữa lao đến, phân thân cũng theo sát.

Vừa rồi thương thế tuy nặng, nhưng có nước tắm của Tiểu Hoàng Kê, đã triệt để khôi phục.

Mười một đệ tử, phối hợp phân thân, mỗi một cái đều nắm giữ vũ khí Ngụy Thần cảnh, tương đương với hơn hai mươi vị Ngụy Thần liên hợp, hơn nữa thân mật vô gian, tạo thành trận pháp.

Khổng sư nuốt giận một kiếm, dù mạnh mẽ vẫn bị cản lại.

- Đập chết hắn cho ta!

Tinh thần Trương Huyền khẽ động.

Hô!

Vừa rồi Thiên Đạo chi thư không tìm được mục tiêu, lần nữa rơi xuống.

Tuy thứ này có tác dụng trong thời gian nhất định, nhưng sau khi đi vào Thượng Thương, Thiên Đạo mạnh lên, ở ngoại giới thời gian càng dài, lúc này toàn lực ép xuống, trong nháy mắt ngay cả không gian cũng bị phong tỏa.

- Đáng ghét...

Khổng sư lắc lư một cái, đang muốn lập lại chiêu cũ, che giấu khí tức cùng lực lượng tránh thoát công kích, chỉ thấy phân thân run rẩy, đã đi tới trước mặt, đâm tới hạ bộ của hắn.

Đám người Triệu Nhã cũng theo sát, từng người thi triển ra tuyệt chiêu liều mạng, không ngừng tấn công.

- Các ngươi đây là tự tìm cái chết...

Da đầu Khổng sư run lên.

Một khi Thiên Đạo chi thư rơi xuống, là chẳng phân biệt được địch ta, đập trúng, rất nhiều Thần Linh cũng không chống lại được... Phân thân cùng với đệ tử đối phương xông lại, tương đương không muốn sống nữa!

Lấy chính bọn hắn làm mục tiêu, thu hút Thiên Đạo chi thư tiếp tục ép xuống, đây là tính toán cùng mình đồng quy vu tận!

Dạo qua một vòng, kiếm khí giống như cự long quanh quẩn, muốn đuổi mọi người ra, bản thân trốn đến bên ngoài Thiên Đạo, nhưng những người này giống như keo da trâu, căn bản tránh né không ra.

Ầm ầm!

Không gian đen kịt, Thiên Đạo chi thư đến gần vô hạn, giống như thương thiên rơi xuống, không cách nào ngăn cản.

- Coi như ta không tránh thoát, muốn giết ta, cũng không dễ dàng như vậy!

Biết không cách nào né tránh, Khổng sư quát lạnh, xẹt qua một đạo kiếm khí, bảo vệ thân thể không bị phân thân, đám người Triệu Nhã công kích, bản thân thì hét dài một tiếng, thẳng tắp vọt tới Thiên Đạo chi thư.

Đánh!

Cùng Thiên Đạo chi thư đụng vào nhau, trường kiếm trong tay lập tức vỡ nát, áp lực cực lớn nghiền ép xuống, để miệng mũi hắn chảy máu tươi.

Chẳng qua xu thế ép xuống cũng bị hắn ép dừng lại.

- Thật đáng sợ...

Thấy cảnh này, trong lòng Trương Huyền run lên.

Thiên Đạo chi thư, từ khi sử dụng, từ trước tới nay chiến vô bất thắng, chỉ cần rơi xuống, người mạnh hơn cũng sẽ bị đập thành bánh thịt, vô cùng thê thảm.

Vốn cho rằng chỉ cần Khổng sư không né tránh được, khẳng định sẽ bị đập chết, nằm mộng cũng nghĩ không ra, lại có thể kháng trụ!

Thần Linh quả nhiên là vượt qua Thượng Thương, cho dù là Thiên Đạo cũng không thể làm gì.

- Thiếu gia, Thần Linh chi khí đã biến thành màu vàng kim...

Đang tràn đầy khiếp sợ, tiếng la của Ngột Thần vang lên, Trương Huyền vội vàng quay đầu, quả nhiên thấy Thần Linh chi khí trên tế đàn đã triệt để tinh lọc hoàn thành, biến thành vàng rực.

Cùng trước đó ở Thần điện nhìn thấy giống nhau như đúc, không có bất kỳ khác biệt.

Thời điểm Thiên Đạo chi thư tấn công Khổng sư, mười vạn Chân Tiên rốt cục làm được trên dưới một lòng, không phân lẫn nhau.

- Tiểu Hoàng Kê, ta báo thù cho ngươi...

Thấy Thần Linh chi khí hoàn toàn tinh lọc, Trương Huyền nhẹ nhàng đi tới trước tế đàn, bắt tới.

Xì xì xì xì...

Thần Linh chi khí theo lỗ chân lông của hắn đi vào trong cơ thể, thời gian nháy mắt chạy ở trong kinh mạch, tiện tay sẽ va chạm ra.

Trước đó hắn tùy tiện hấp thu loại Thần Linh chi khí này, mà không có công pháp đối ứng mà nói, có thể sẽ lập tức bạo thể mà chết.

Nhưng bây giờ...

Nghĩ tới Tiểu Hoàng Kê ở trước mặt bị cắt thành mảnh vỡ, thiêu đốt thành tro tàn, trong lòng đau đớn liền nói không ra lời.

Từng màn cùng đối phương ở chung, lần nữa trở lại trong óc.

Ở Thánh tử điện, mình và Lạc Huyền Thanh cùng đi tìm Động Hư hồ lô, đối phương thì trực tiếp chui vào đan điền của mình.

Từ đây liền kết giao với đối phương.

Bình thường không nhúc nhích, sau khi đến Thượng Thương, một hồ lô đập chết cường giả... Hấp thu vô số đan dược và trường kiếm Tiên Quân, triệt để thuế biến...

Tiểu Hoàng Kê xuất hiện, đủ loại không đáng tin cậy...

Tình chủ tớ!

Tình huynh đệ!

Tiểu Hoàng Kê bất tri bất giác đã ở trong lòng hắn lưu lại một vị trí không thể thay thế.

Vẫn cho là, nó sẽ không chết, cũng không có khả năng chết.

Không nghĩ tới, hôm nay người gà âm dương cách biệt.

- Ta là tuyệt đỉnh Thần thú ngang dọc thiên địa, quát tháo phong vân...

Âm thanh của Tiểu Hoàng Kê lần nữa vang lên ở trong đầu.

Thậm chí trước mắt dường như xuất hiện hình dáng tràn đầy rắm thúi của nó, cùng với cảnh tượng chổng mông lên, mổ ăn Tiên Nguyên đan.

- Ngươi đến chết, cũng không biết bản thân là Thần thú gì...

Trong lòng đột nhiên đau buồn.

Vẫn nghĩ tên này có thể không ngừng đột phá, cuối cùng biết mình là cái giống gì, đến cùng là ai... Kết quả cho đến chết, cũng còn không biết đến cùng là Thần thú cấp bậc gì, thậm chí một mực cõng tên tuổi “Kê Bá”.

- Di di tình huynh đệ, bộc ngự lực!

Tròng mắt Trương Huyền đỏ hoe.

Làm thú sủng, Tiểu Hoàng Kê tận tâm tận lực, chưa phụ lòng bản thân!

Làm bạn bè, huynh đệ, phần tình cảm này của đối phương, cũng đồng dạng đáng giá nhớ rõ, vĩnh viễn không quên.

Ầm ầm!

Thần Linh chi khí trong cơ thể, trong nháy mắt có chỗ phát tiết, dọc theo tình cảm đặc thù trong cơ thể hắn, không ngừng chạy, ý niệm của Trương Huyền trong nháy mắt đi vào Xuân Thu đại điển.

Tốc độ tiên lực vận chuyển trực tiếp đạt đến gấp trăm lần.

Dù vậy tấn cấp Thần Linh thực sự quá phức tạp, thuộc về toàn bộ sinh mệnh tiến hóa, hơn nữa hiện tại tu luyện chính là công pháp tự sáng tạo, mà không phải Thiên Đạo pháp quyết, một bên tiến bộ một bên cân nhắc, đột phá rõ ràng không có nhanh như trước đó.

Biết sốt ruột không thể, tùy ý phần cảm tình kia chảy xuôi ở trong người, Thần Linh chi khí cũng theo phương hướng tình cảm chạy, không ngừng rèn luyện thân thể.

- Muốn triệt để đột phá Thần Linh, ít nhất cần một ngày thời gian...

Kèm theo Thần Linh chi khí chạy trong cơ thể, thay đổi cấu tạo trong cơ thể, Trương Huyền hiểu được.

Cho dù hắn lĩnh ngộ tình cảm cấp bậc cao hơn, tìm được công pháp đột phá, lại có Thần Linh chi khí trợ giúp, nhưng muốn trở thành Thần Linh chân chính, cũng cần ít nhất một ngày!

Thoạt nhìn rất dài, trên thực tế đã thật nhanh!

Phải biết sau khi Khổng sư đạt được Thần Linh chi khí, cũng tu luyện tiếp cận một tháng, mới hoàn toàn đột phá.

Một ngày liền thành công, đã vượt ra khỏi tưởng tượng...

Nhưng vẫn như cũ quá dài!

Trong ngày này, là không cách nào chiến đấu.

Nói cách khác, không thể sử dụng lực lượng...

Khổng sư đối diện, chỉ cần không bị giết chết hoặc vây khốn, vô cùng có khả năng giết tới!

- Một ngày mười hai canh giờ, tương đương với 1440 phút! Xuân Thu đại điển thời gian lưu tốc là gấp trăm lần ngoại giới, cũng cần 14 phút ở ngoại giới, mới có thể triệt để luyện thành...

Trương Huyền xiết chặt nắm đấm, hít sâu một hơi:

- Chỉ mong Thiên Đạo chi thư có thể kiên trì thời gian dài như vậy...

Tính toán thời gian có thể đột phá, Trương Huyền nhìn Khổng sư đang bị Thiên Đạo chi thư trấn áp, hi vọng Thiên Đạo chi thư có thể ra sức một chút, tận lực kéo thời gian càng lâu.

Hô!

Ý nghĩ còn chưa kết thúc, Thiên Đạo chi thư lắc lư, trực tiếp biến mất, phảng phất như chưa hề xuất hiện qua.

Dù đến Thượng Thương, trở nên càng thêm cường đại, thời gian duy trì cũng càng dài, nhưng vẫn có thời gian hạn chế, lúc này cuối cùng đã tới cuối.

- Đáng ghét!

Thiên Đạo chi thư biến mất, Khổng sư xoay người lại.

Lúc này toàn bộ cánh tay của hắn đã thối rữa, một bàn tay khác cũng bị trọng thương, máu tươi chảy đầm đìa.

Hiển nhiên, mặc dù hắn ngăn được Thiên Đạo chi thư, cùng với tất cả thủ đoạn của Trương Huyền, nhưng vẫn nhận lấy vết thương không thể nghịch chuyển.

- Coi như ngươi tinh lọc ra Thần Linh chi khí, hơn nữa hấp thu, nhưng thời gian đủ sao? Ta có thể ở trong một cái hô hấp chém giết ngươi, sẽ không cho ngươi cơ hội...

Khổng sư gào lên một tiếng, ánh mắt băng lãnh, gắt gao nhìn chằm chằm Trương Huyền cách đó không xa, tựa như muốn rút gân lột da.

Bởi vì muốn đoạt Thiên Đạo Thư Viện của đối phương, một mực không có thống hạ sát thủ, kết quả làm hại bản thân suýt chút nữa vẫn lạc.

Quả nhiên là nhân vật giống như tên kia... Cho dù chỉ là Ngụy Thần, cũng không thể khinh thường!

Cho nên lại muốn động thủ, liền thi triển ra toàn lực, quyết không lưu tình.

Trương Huyền đột phá Thần Linh

dtv-ebook.com

- Thời gian xác thực không đủ...

Thấy đối phương tâm ý đã quyết, tiện tay sẽ thi triển ra tuyệt chiêu chém giết bản thân, Trương Huyền cũng không bối rối nói.

- Ở chỗ này chờ, thời gian tự nhiên không đủ, nhưng có thể giống như ngươi, chỉ cần trốn đi, sớm muộn cũng có thể đột phá, quân tử báo thù, mười năm không muộn!

- Trốn đi?

Khổng sư sầm mặt lại:

- Muốn đi, không dễ dàng như vậy...

Lăng không trảo một cái, muốn phong tỏa không gian bốn phía Trương Huyền.

Hô!

Trương Huyền cười nhạt một tiếng, bất ngờ biến mất tại chỗ, cổ tay Ngột Thần khẽ đảo, một Thông Thần ngọc phù xuất hiện ở trước mắt, phía trên một cái trữ vật giới chỉ ông một tiếng, biến mất tại nguyên chỗ.

- Không gian gấp, Thông Thần ngọc phù? Như vậy có thể phá vỡ không gian, tiến hành truyền tống cự ly xa, nhưng bất luận giấu ở đâu, cũng phải đi qua Thông Thần điện, ta có thể dễ như trở bàn tay tìm tới...

Khổng sư sửng sốt một chút, ngay sau đó suýt chút nữa cười ra tiếng.

Còn tưởng đối phương có năng lực đặc thù gì, cũng giống như mình, phá vỡ không gian chạy trốn, không nghĩ tới là biện pháp ngu như vậy.

Thông Thần điện là sẽ bảo vệ việc riêng tư của tu luyện giả, không người nào có thể chuẩn xác định vị, thậm chí ngay cả thân phận cũng khó mà xác nhận, nhưng hắn là ai? Thông Thần điện điện chủ, thứ này chính là hắn sáng tạo ra, ngươi dám dùng thứ này truyền tống rời đi, tương đương triệt để bại lộ tin tức của mình, muốn không điều tra ra cũng khó khăn a!

Vốn cho rằng chỉ cần đối phương giấu đi để mình tìm không thấy, đợi đột phá Thần Linh, lại muốn cướp đoạt Thiên Đạo Thư Viện liền không dễ dàng như vậy, hiện tại xem ra hoàn toàn có thể sớm giải quyết!

Nhiều nhất chuyển sang nơi khác mà thôi.

- Trốn được sao?

Hừ lạnh một tiếng, cũng mặc kệ tình huống chiến đấu của đám người Cốc Truy Vân cùng Bạch Huyền Sinh, người Thông Thần điện sống chết cũng không quản, bàn tay điểm ra, đồng dạng một cái Thông Thần ngọc phù xuất hiện.

Ngọc phù này hoàn toàn khác biệt những người khác, toàn thân màu vàng kim, chắc là điện chủ mới có thể sử dụng.

Bàn tay nhẹ nhàng vạch một cái, một đạo hào quang lấp lánh.

- Vậy mà đi tổng bộ, rất tốt... Thật sự là Thiên Đạo có đường ngươi không đi!

Tra ra vị trí chiếc nhẫn trữ vật kia của Trương Huyền, Khổng sư sửng sốt một chút, sau đó hừ lạnh.

Hô!

Trước mắt nhiều ra một chiếc gương, Thông Thần điện chủ lệnh huyền phù ở phía trên, một cái nháy mắt, trong gương hiện lên một cung điện.

Chính là toà ẩn giấu ở trung tâm Thông Thiên kiều.

Phiêu Miễu Ngoa nhẹ nhàng bước ra, người đã đi vào trong gương, sau một khắc, đi tới trước cửa Thông Thần điện.

- Chỗ nguy hiểm nhất, là chỗ an toàn nhất, ngươi có thể nghĩ tới chạy đến chỗ này, quyết định là không tệ, nhưng Thông Thần điện có thể ghi chép vị trí, đã tới, cũng đừng đi nữa, vừa vặn nơi này không có Thiên Đạo ràng buộc, cướp đoạt thư viện càng thuận tiện...

Khổng sư cười nhạt một tiếng, thần thức lập tức lan tràn ra.

Thông Thần điện chính là một hệ thống cỡ lớn, ngươi cho rằng ẩn giấu đi họ tên cùng IP là có thể tùy ý mở topic, trên thực tế tất cả đều đang ở dưới theo dõi.

Khổng sư là người sáng lập Thông Thần điện, khống chế quyền hạn cao nhất, chỉ cần muốn, liền khẳng định không ẩn giấu được.

Vị Trương Huyền kia, vừa rồi giấu ở trong không gian gấp, để đồng tử ở trong Thông Thần điện bán ra, sau đó bị một người mua sắm, mượn truyền tống trận truyền tống đến nơi này.

Không có gì bất ngờ xảy ra, hiện đang ở trong điện.

Đây là nơi ở của mình, đối phương muốn chạy trốn, miễn cho bị giết, mượn Thông Thần điện đi tới nơi này quả thực là lựa chọn tốt nhất... nhưng bây giờ, tương đương tự chui đầu vào lưới.

- Không có?

Thần thức quét nhìn một lần, chỉ thấy một Giao Long Ngụy Thần cảnh ẩn núp, còn Trương Huyền thì không phát hiện.

Đối phương có thể truyền tống tới, khẳng định là bởi vì Giao Long này ở đây mua sắm, chẳng qua hiện tại không có thời gian chém giết nó, trước tìm được tên kia lại nói.

- Ở chỗ kia!

Thần thức lại quét một lần, trong cung điện không có cái gì, nhịn không được ngẩng đầu, quả nhiên thấy trên cây cột của Tổng bộ Thông Thần điện, một bóng người dựa vào lực lượng của thân thể, không ngừng leo lên trên.

Lúc này đã tiếp cận địa phương chia cắt giữa Thần điện và nơi này.

- Trốn chỗ nào...

Một tiếng gầm thét, bàn chân Khổng sư bước ra, thẳng tắp bay đi.

Ngụy Thần cảnh nhất định phải kề cây cột bò sát, tu vi đến Thần Linh đã không cần phiền toái như vậy, có thể bay thẳng qua.

- Dừng lại đi!

Người ở trên không trung, liền bổ về phía Trương Huyền.

Thanh niên không dám ngừng lại, cấp tốc bò lên trên, lúc chưởng lực sắp tới, thân ảnh chợt lóe, biến mất tại nguyên chỗ, đã xuyên thấu ngăn cách, đi vào phạm vi Thần điện chân chính.

- Coi như đi Thần điện, ngươi cũng trốn không thoát...

Khổng sư hừ lạnh, kề cây cột xuyên thấu qua ngăn cách.

Qua vách ngăn, cảm thấy toàn bộ thế giới đảo ngược, vốn là hướng lên biến thành hướng dưới, cây cột không biết hướng lên trên kéo dài bao xa, biến thành hướng phía dưới không biết bao xa, không nhìn thấy phần cuối.

Nơi này hắn tới qua nhiều lần, cũng không để ý, thần lực trong cơ thể vận chuyển, ổn định thân hình, yên tĩnh huyền phù.

Cúi đầu nhìn lại, ngay sau đó nhìn thấy Trương Huyền cũng không biết là rõ ràng biết trốn không thoát, hay nguyên nhân khác, không tiếp tục

chạy trốn, mà ôm cây cột đợi tại chỗ, không nhúc nhích nhìn qua.

- Nhanh như vậy liền đuổi tới, vượt quá dự liệu của ta...

Trương Huyền nói.

- Sự tình ngoài dự liệu còn có rất nhiều, đã trốn không thoát, vậy thì ngoan ngoãn giao thư viện cho ta đi...

Bàn tay nâng lên, Khổng sư gầm thét một tiếng, bỗng nhiên bắt tới.

Chưởng lực còn chưa tới trước mặt, không gian bốn phía liền triệt để ngưng kết.

- Trước không vội...

Ngay thời điểm sắp bắt được đối phương, Trương Huyền giơ tay lên.

Bàn tay cũng không lùi về, mà cách đối phương chỉ có không đến nửa mét ngừng lại, Khổng sư lạnh lùng nhìn về phía thanh niên trước mắt, muốn nhìn đối phương còn có âm mưu gì.

- Ngươi còn có lời gì muốn nói!

- Còn có một câu...

Trương Huyền gật đầu.

- Nói!

Khổng sư nói.

- Mười, chín, tám, bảy, sáu, năm, bốn...

Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, bắt đầu đếm.

- ???

Khổng sư ngẩn ngơ.

Cái tên này có phải bị dọa điên rồi hay không?

Vốn cho rằng có di ngôn gì, hoặc tự động khuất phục… nằm mơ đều không nghĩ đến, bắt đầu đếm ngược...

Không có bệnh chứ!

- Ngươi làm gì?

Cũng nhịn không được nữa, hét lớn một tiếng.

- Không làm cái gì, đếm số mà thôi, chớ khẩn trương...

Trương Huyền cười nhạt một tiếng, tiếp tục nói:

- Ba, hai, một!

Đếm xong số cuối cùng, Trương Huyền nhịn không được duỗi lưng một cái, cười nhạt một tiếng, trên mặt giống như ánh nắng rực rỡ.

- Tốt, công tác chuẩn bị làm xong, chúng ta bắt đầu đi!

Ầm ầm!

Kèm theo thanh âm kết thúc, một tiếng vang lên ầm ầm, Trương Huyền nắm lấy cột đá đột nhiên buông tay, toàn thân giống như có cự long vây quanh, trong cơ thể phát ra lôi âm đinh tai nhức óc.

Một cỗ khí tức mạnh mẽ bỗng nhiên xông lên trời cao, tựa hồ muốn xé rách thiên địa, cũng không thấy hắn hạ xuống, mà yên tĩnh lơ lửng giữa không trung.

Phi hành!

- Ngươi, ngươi... Đột phá?

Thân thể run rẩy, Khổng sư suýt chút nữa từ không trung rơi xuống!

Hắn đạt được Thần Linh chi khí, liền bắt đầu tu luyện, vì đột phá tiêu hao tiếp cận một tháng, đối phương coi như giống vị kia, thân có một bộ phận Thiên Đạo, tiến bộ cực nhanh, nhưng không có một ngày cũng không có khả năng thành công a!

Nguyên nhân chính là như vậy, thấy hắn chạy trốn, cũng không quá mức sốt ruột.

Chỉ cần trong một ngày nắm lấy, liền không có đột phá, không đáng để lo!

Làm sao hiện tại trực tiếp trở thành Thần Linh?

Lúc này mới qua bao lâu?

Từ đối phương nuốt lấy Thần Linh chi khí bắt đầu, đến đuổi tới nơi này, nhiều nhất không cao hơn năm phút...

Trong vòng năm phút, từ Ngụy Thần đột phá đến Thần Linh?

Coi như vị kia cũng làm không được!

- Ta không tin...

Gào lên một tiếng, bỗng nhiên bổ tới.

- Đã chậm...

Trương Huyền cười một tiếng, chẳng muốn cùng đối phương nói nhảm, cũng không thấy Trương Huyền có động tác quá lớn, cong ngón tay búng một cái.

Bành!

Khổng sư dùng hết toàn lực, lập tức cảm giác giống như bị một đạo cự lôi đánh trúng, thân thể run rẩy, bay lùi ra ngoài.

Liên tục bay ra vài trăm mét mới dừng lại, vẻ mặt trắng bệch, thở hồng hộc.

Đồng tử co rụt lại, khó tin nhìn về phía thanh niên trước mắt.

Đối phương tiện tay bắn ra... Không chỉ đánh tan công kích của hắn, càng làm cho lực lượng trong cơ thể hắn suýt chút nữa tán loạn!

Mặc dù hắn bị trọng thương, nhưng lực lượng của đối phương cũng không tránh khỏi qua đáng sợ đi, so với bản thân thời kỳ toàn thịnh, chỉ mạnh không yếu!

- Thật chẳng lẽ đột phá?

Nắm đấm xiết chặt, đến bây giờ cũng không dám tin tưởng, khuôn mặt Khổng sư trắng bệch:

- Coi như đột phá lại thế nào, ta không tin ngươi có thể nhanh như vậy triệt để khống chế lực lượng Thần Linh!

Lực lượng Thần Linh, hoàn toàn khác biệt Ngụy Thần, muốn triệt để khống chế, cũng cần một đoạn thời gian rất dài.

Tuyệt không phải vừa đột phá liền có thể thi triển ra toàn bộ lực lượng!

Không nói những người khác, hắn tấn cấp Thần Linh là dùng một tháng, nhưng trên thực tế hai mươi ngày đã đột phá thành công, còn lại mười ngày là củng cố tu vi, triệt để quen thuộc vận dụng lực lượng, mới ra ngoài tìm đối phương.

Nói cách khác, củng cố tu vi, thích ứng lực lượng, hao tốn tiếp cận mười ngày mới hoàn thành!

Coi như đối phương dùng bí pháp gì, trong thời gian ngắn đột phá, nhưng muốn thích ứng lực lượng, cũng không có đơn giản như vậy!

Nghĩ đến điểm này, quát khẽ một tiếng, một quyền đập tới.

Lôi đình phun trào, thiên địa biến sắc.

Thần Linh toàn lực ra tay, uy lực quả thực không tầm thường.

Trương Huyền duỗi ra một ngón tay.

Hô!

Nắm đấm bị một ngón tay ngăn ở bên ngoài, giống như đâm vào trên mặt tường, không cách nào tiến lên mảy may.

- Nằm xuống!

Ngón tay lần nữa bắn ra.

Bành! Phốc!

Khổng sư liên tục lăn mình, bay ngược ra mấy chục cây số mới ngừng lại, còn ở trên không đã phun mạnh máu tươi, vẻ mặt trắng bệch, suýt chút nữa không có chết đi qua.

Chỉ thoáng cái, liền bị tổn thương càng nặng, thương thế so với trước đó càng thêm nghiêm trọng.

- Làm sao có thể...

Đồng tử co rút lại, ánh mắt Khổng sư lộ ra kính sợ.

Lần này đối chiến, hắn đã rõ ràng phát hiện, đối phương không chỉ tu vi đột phá Thần Linh, còn đã triệt để củng cố, lực lượng vận dụng so với mình đều muốn trôi chảy!

Ngắn ngủi vài phút, từ Ngụy Thần đột phá đến Thần Linh... Thuận tiện còn củng cố tu vi, thích ứng lực lượng!

Ngươi... Đến cùng tu luyện như thế nào?

Ánh mắt lộ ra mê man, cả người Khổng sư có chút không biết làm sao.

Trấn áp phân thân Khổng sư

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

Thần Linh cùng Ngụy Thần là hai loại sinh mệnh hoàn toàn khác biệt, không thể so sánh nổi.

Cho dù nắm giữ Thần Linh chi khí, có thể thuận lợi đột phá, muốn thuần thục khống chế loại lực lượng này, vẫn cần tiêu phí không biết bao nhiêu thời gian.

Bởi vậy, rõ ràng nhìn thấy đối phương hấp thu Thần Linh chi khí, cũng không tính quá mức sốt ruột, bởi vì trong lòng xác định điểm ấy...

Nhưng loại xác định này, thời gian nháy mắt liền bị đối phương phá vỡ!

- Không có gì không thể nào!

Trương Huyền chắp hai tay sau lưng, nhàn nhạt nhìn qua.

Đột phá Thần Linh, mới biết loại thực lực này mạnh mẽ!

Khó trách đối phương có thể xé rách không gian, tùy ý xuyên qua, Ngụy Thần so sánh, kém không chỉ mười lần!

Chỉ cần hắn nguyện ý, đám người Triệu Nhã liên hợp cùng một chỗ, tuyệt đối ngăn cản không được hắn một hơi thở!

- Ta không tin!

Khổng sư lần nữa lao đến, lực lượng điên cuồng càn quét.

Trước đó muốn bắt sống vị trước mắt này, rút ra Thiên Đạo Thư Viện, mà bây giờ, thực lực đối phương cùng hắn tương đồng, rút ra đã không thể nào!

Kế trước mắt, chỉ có thể nghĩ biện pháp chém giết, mới có thể sống sót.

Vừa ra tay liền dùng hết lực lượng toàn thân.

Không gian bị xé rách, thiên địa sụp đổ.

Mặc dù không gian ở Thần điện càng thêm củng cố, vẫn không chịu nổi toàn lực của Thần Linh.

Trương Huyền không lui chút nào, mà cười nhạt một tiếng, một chiêu tiếp một chiêu nghênh đón tới.

Vài phút sau, toàn thân Khổng sư cứng ngắc, bị một cỗ lực lượng cường đại trấn áp, Thái Huyền kính trong trữ vật giới chỉ và Phiêu Miễu Ngoa trên chân cũng bị lấy xuống, muốn chạy trốn cũng không làm được.

Sau khi lĩnh ngộ Thiên Nhược Hữu Tình, dưới cùng cấp bậc, phân thân cũng không phải đối thủ, cho dù vị Khổng sư này không yếu, cũng chỉ là không kém nhiều mà thôi, làm sao chống lại được!

Huống chi liên tục gặp phải Tiểu Hoàng Kê, Thiên Đạo chi thư, cùng với đám người Triệu Nhã công kích, thương thế đã cực nặng.

Vây khốn đối phương, Trương Huyền lần nữa nhìn lại, mỉm cười.

Đã bày ra thực lực, coi như đối phương không tin cũng không quan trọng, dù sao kết quả đã ra.

- Thời gian ngắn như vậy, đột phá Thần Linh, hơn nữa củng cố tu vi... xem như hắn cũng làm không được...

Ánh mắt Khổng sư có chút tán loạn, giống như sắp điên rồi.

- Hắn?

Trương Huyền nghe được trong lời nói đối phương không đúng:

- Hắn là ai?

- Giống như ngươi, khống chế một bộ phận Thiên Đạo, thế nhưng không có tốc độ tu luyện nhanh như vậy...

Khổng sư nói đến một nửa thì ngừng lại.

- Xem ra ngươi thừa nhận bản thân không phải Khổng sư...

Trương Huyền cười nhạt một tiếng, nhìn qua:

- Không biết ta nên xưng hô ngươi như thế nào, phân thân Khổng sư, hay cái gì?

Sau Thông Thiên kiều, Khổng sư ra tay với hắn, để hắn hết sức kỳ quái, lúc ấy liền cảm thấy vị trước mắt này có thể là giả.

Càng về sau, đi vào Thần điện, phân thân không thể vào trong, lần nữa gặp được ý niệm Khổng sư có thể thi triển Thiên Đạo công pháp.

Lại không rõ ràng chuyện gì xảy ra, thì thật sự quá ngu!

Vị trước mắt này, có lẽ giống như phân thân của mình, là phân thân của Khổng sư.

Thiên Đạo duy nhất, chỉ cần ở dưới một Thiên Đạo, cho dù phân thân là linh hồn của mình chia cắt, cũng không thể sử dụng công pháp và võ kỹ Thiên Đạo! Nguyên nhân chính là như vậy, suy nghĩ của hắn và bản tôn rõ ràng có chút khác biệt, thậm chí có thể đối thoại, tựa như hai người.

Hắn có thể như vậy, Khổng sư nhất định cũng tương đồng!

Thậm chí có khả năng, vị trước mắt này chia cắt ác niệm của Khổng sư, nguyên nhân chính là như vậy, mới có thể biết được bản thân nắm giữ một bộ phận Thiên Đạo, điên cuồng muốn thu hoạch.

Bởi vì đồng căn đồng nguyên, cho nên chỉ cần mình nói hắn không phải Khổng sư, đối phương liền trực tiếp không thừa nhận.

- Hừ, dựa vào cái gì linh hồn giống nhau, hắn có thể nắm giữ Thiên Đạo trật tự, học tập tu luyện, tốc độ cực nhanh, càng được gọi là vạn thế chi sư, hưởng thụ vô số vinh dự, vô số người kính trọng... Mà ta chỉ có thể trốn ở chỗ tối tăm, bị trấn áp mấy ngàn năm?

Phân thân Khổng sư nghiến răng.

- Dựa vào cái gì, trong lòng ngươi hắn rõ ràng a!

Trương Huyền lắc đầu, than thở.

Xem ra, đối phương hắn là Khổng sư chia ra ác niệm không thể nghi ngờ.

Khổng sư có thể trở thành vạn thế chi sư, để cho người ta kính trọng, bằng vào không phải tu vi nghiền ép tất cả mọi người, mà là nhân nghĩa cùng lòng dạ bao la.

Ngươi nhìn thấy chỗ tốt, không tính toán bất luận người nào sống chết, vì mục đích, không từ thủ đoạn... Làm sao có thể được người khác kính trọng?

- Chỉ cần giết ngươi, giết tất cả người phản loạn ta, ta cũng có thể không tỳ vết chút nào, được hậu nhân kính trọng...

Phân thân Khổng sư dữ tợn nói.

- Xem ra ngươi vẫn không hiểu...

Trương Huyền lắc đầu:

- Trấn áp là có thể, để cho người ta trong thời gian ngắn khuất phục, nhưng kèm theo thời gian trôi qua, loại cảm xúc phản nghịch này, sẽ

càng tích tụ càng nhiều, sớm muộn sẽ trở thành dây dẫn nổ, nổ người thịt nát xương tan!

Cường quyền, có thể thống trị nhất thời, nhưng không có khả năng một mực như vậy.

Phòng miệng dân cũng phòng không được, huống chi tinh thần.

- Khổng sư vĩ đại như vậy, phân thân tà ác như thế, vì sao phân thân của ta không phải như vậy?

Đang cảm xúc, một cái ý nghĩ xông ra.

Bản thân cùng phân thân ở chung rất lâu, cái tên này, tuy ưa thích trang bức, có chút cà lơ phất phơ, nhưng cực kỳ an phận thủ thường, không có tâm tư khác, nhưng vì sao phân thân của Khổng sư thay đổi?

- Có thể là... Tâm ma! Thiên Đạo có thiếu, ta tu luyện công pháp, không có bất kỳ thiếu hụt gì, tâm ma hầu như sẽ không sinh. Mà Khổng sư tu luyện Thiên Đạo trật tự, mặc dù ngôn xuất pháp tùy, tự thành quy củ, đồng dạng không có thiếu hụt, nhưng trên thực tế, cái này là thiếu hụt lớn nhất!

Thiên Đạo trật tự, có thể thay đổi pháp tắc đã định, để hắn tuân thủ bản thân.

Thoạt nhìn mạnh mẽ vô song, trên thực tế lại tương đương pháp tắc nguyên bản đã tồn tại không biết bao nhiêu năm, củng cố không gì sánh được, thay đổi đi, rất dễ dàng sinh ra tâm ma.

Phân thân này, vô cùng có khả năng chính là loại tâm tình tiêu cực này hình thành.

Khổng sư trấn áp ở bên cạnh, không dám suy nghĩ nhiều, một khi hắn rời khỏi Thượng Thương, đi vào Thần giới, mấy ngàn năm không hề lộ diện, lại thêm vị trước mắt này nắm trong tay lực lượng cùng quyền lợi tuyệt đối...

Tính tình thay đổi, sẽ không có khó hiểu như vậy.

- Nếu như nói, cái phân thân này là chia cắt ác niệm của Khổng sư, phân thân của ta, chia cắt là cái gì?

Nhất niệm làm ác, nhất niệm làm thiện.

Phân thân chia cắt một bộ phận của linh hồn, trên thực tế cũng chia cắt ra một bộ phận tính cách của mình.

Giống như vị trước mắt này, Khổng sư hẳn là lưu lại lòng dạ bao la cùng nhân từ, chia lìa ác niệm, sáng tạo ra vị trước mắt này.

Khổng sư như vậy, phân thân của mình thì sao?

Dường như cái tên này, trừ thích trang bức, thích khoe khoang, cũng không có quá nhiều thói xấu ah!

- Hẳn là chia cắt tính cách thích trang bức của ta, cho nên sau khi có phân thân, ta mới trở nên khiêm tốn hơn không ít...

Rất nhanh, trong lòng Trương Huyền bừng tỉnh.

Phân thân thích trang bức, bản tôn thì toàn tâm toàn ý muốn khiêm tốn...

Trước đó còn không có phát hiện, sau khi rõ ràng vị trước mắt này, có thể là phân thân Khổng sư, giờ mới hiểu được.

Tuy bản tôn hắn có đôi khi cũng sẽ giả bộ một chút, nhưng khiêm tốn vẫn xâm nhập cốt tủy!

Là phẩm chất cao thượng của hắn.

- Thắng làm vua thua làm giặc, ngươi nói cái gì đương nhiên là cái đó!

Không có ý định cùng vị trước mắt này tranh luận, phân thân Khổng sư lạnh lùng nhìn qua:

- Hiện tại ta vẫn nghĩ mãi mà không rõ, vì sao ngươi có thể đột phá nhanh như vậy! Chẳng lẽ...

Nghĩ tới điều gì, lông mày nhíu một cái:

- Là... Xuân Thu đại điển?

Bản tôn Khổng sư từng căn cứ không gian, thời gian trong Thiên Đạo trật tự, luyện chế một pháp bảo đặc thù, Xuân Thu đại điển!

Tuy cấp bậc ngay cả Tiên Quân cũng không bằng, nhưng giống như Thiên Huyền Kính, Phiêu Miễu Ngoa ạng, có được năng lực đặc thù.

Chỉ là... Danh Sư đại lục có hậu chiêu hắn lưu lại, biết rất rõ ràng, thứ này không phải bị Thần Linh tên Lạc Nhược Hi cướp đi sao?

Làm sao lại ở trong tay đối phương?

Nếu như biết Xuân Thu đại điển ở trong tay đối phương, chắc chắn sẽ không cho thời gian dài như vậy, vừa nhìn thấy hấp thu Thần Linh chi khí, liền trực tiếp sử dụng lực lượng mạnh nhất đánh chết.

- Không sai, là Xuân Thu đại điển!

Trương Huyền cười nhạt một tiếng:

- Thời gian trong Xuân Thu đại điển, là gấp mười lần Danh Sư đại lục, cũng chính là gấp trăm lần Thượng Thương!

- Thì ra là thế...

Sắc mặt trắng nhợt, phân thân Khổng sư triệt để hiểu ra.

Đối phương vốn cần một ngày mới có thể đột phá, chuyển đổi xuống, cũng chính là 12 canh giờ, 1440 phút, 86400 giây!

Gấp trăm lần, Thượng Thương tu luyện đại khái mười bốn phút liền có thể đột phá!

Tuy rất nhanh, nhưng đối với vị trước mắt này mà nói, vẫn như cũ chưa đủ!

Cho nên hắn mượn Thông Thần điện đi vào Tổng bộ Thông Thần điện.

Nơi này, tốc độ thời gian là một phần mười Thượng Thương.

Ở trong Xuân Thu đại điển không đổi, vốn cần mười bốn phút mới có thể đột phá, chỉ cần một phút liền có thể hoàn thành.

Nhưng như vậy... Đối phương vẫn cảm thấy chưa đủ nhanh!

Trực tiếp đi vào Thần điện chân chính.

Nơi này thời gian chậm hơn, là gấp trăm lần Thượng Thương.

Nói cách khác, từ khi đi vào vách ngăn, ở trong Xuân Thu đại điển cùng ngoại giới chênh lệch gấp một vạn lần!

Nguyên bản cần 86400 giây mới có thể đột phá, hiện tại chỉ cần 8 giây!

Cho nên đối phương mới đếm ngược chơi...

Mười giây đồng hồ, ở đây không tính là gì, trên thực tế ở trong Xuân Thu đại điển, không chỉ thuận lợi đột phá trở thành Thần Linh, còn nhân cơ hội củng cố tu vi!

Chẳng qua lúc đó không nghĩ tới mà thôi!

- Đã thua, động thủ đi!

Vùng vẫy một hồi, không cách nào tránh thoát đối phương trói buộc, phân thân Khổng sư không nói thêm lời, lãnh đạm nói.

Vốn cho rằng có thể cướp Thiên Đạo có thiếu trong cơ thể đối phương, đến lúc đó sẽ không yếu hơn bản tôn, kết quả... Thất bại!

Không hổ là người được Thiên Đạo công nhận, mỗi một cái đều có năng lực không tầm thường.

- Ngươi là phân thân Khổng sư, giết hay không, có hắn quyết định, hiện tại ta phong ấn ngươi, đợi có cơ hội nhìn thấy lại nói sau...

Chẳng muốn cùng đối phương nói nhiều, cổ tay Trương Huyền khẽ đảo, lực lượng toàn thân ép xuống.

Vù vù!

Phân thân Khổng sư bị phong ấn tu vi, triệt để cầm cố lại.

Bất kể nói thế nào, đối phương là phân thân của Khổng sư, xử trí như thế nào, vạn thế chi sư tự có kết luận, hắn không cần vượt quá chức phận, làm thay việc của người khác.

- Hiện tại đột phá Thần Linh, vừa vặn đi xem một chút, vòng xoáy màu đen trấn thủ Thần điện, đến cùng là cái gì...

Trấn áp Khổng sư, thu vào không gian gấp, Trương Huyền cũng không sốt ruột trở về, mà cúi đầu liếc mắt nhìn, con mắt phảng phất như xem thấu khoảng cách xa xôi, rơi vào vòng xoáy trên thần điện.

Tiểu Hoàng Kê phục sinh

dtv-ebook.com

Thần Điện trấn áp ở phía trên vòng xoáy màu đen, giống như nút gỗ ngăn chặn ống thoát nước, trước đó vẫn muốn qua dò xét, đáng tiếc tu vi quá thấp, căn bản không có cách tới gần, hiện tại thành Thần Linh chân chính, mặc dù khí lưu màu đen đáng sợ, cũng không cần quá mức sợ hãi!

Thẳng tắp phi hành, nguyên bản cần hai canh giờ mới có thể bò tới, bây giờ vài phút sau liền đi qua.

Thần Điện to lớn, lần nữa xuất hiện ở trước mắt, sương mù màu đen không ngừng xoay tròn, không gian bốn phía đều là vết rách.

Đi vào trên vòng xoáy, nhất thời cảm thấy từng đạo lực lượng đặc thù không ngừng xé rách đến, phảng phất như muốn nuốt hắn vào.

- Vào xem!

Thần lực trong cơ thể phát động, bao trùm toàn thân, nhẹ nhàng vụt qua, lập tức chui vào.

Xì xì xì xì...

Không gian bốn phía vòng xoáy rách nát, không ngừng xé rách, quất vào trên người, cường giả Ngụy Thần cũng không chống lại được, có điều đối với hắn hiện tại mà nói, không quá khó khăn.

Lối đi trước mắt tối thui, không biết thông nơi nào.

Bất quá lại cho hắn một loại cảm giác linh khí nồng nặc, muốn qua dò xét một phen.

- Chẳng lẽ... Đây là lối đi vào Thần giới?

Nhớ tới thông đạo trong Khôn Hư giới, Danh Sư đại lục, cùng Thượng Thương, Trương Huyền cũng không sốt ruột, mà ngừng lại.

Lối đi kia có Chư Tử bách gia trấn thủ, phòng ngừa linh khí thủy ngân xuyên thấu tới, bất luận phong ấn hay là cái gì, đều có cái bóng của Khổng sư.

Cái trước mắt này, cũng là như vậy.

Phía sau Thần Điện, có ý niệm của Khổng sư trấn thủ, trước đó Thần Linh chi khí, cũng là Khổng sư từ trong này lấy tới.

Hơn nữa ý niệm của mình thay thế Khổng sư trấn thủ Thần Điện, cũng biết quy củ, chỉ cần có người chiến thắng ý niệm của mình, đồng dạng có thể đạt được một đạo Thần Linh chi khí.

Chỉ tiếc... ý niệm bản thân quá mạnh, đám người Triệu Nhã cùng cấp bậc không cách nào chiến thắng, nếu không đã sớm để cho bọn họ tới thu thập.

- Đi về dặn dò một tiếng, an bài xong lại tới dò xét...

Thấy vòng xoáy trước mắt không đả thương được hắn, Trương Huyền cũng không sốt ruột tiếp tục đi vào.

Bởi vì mình và Khổng sư chiến đấu, đám người Triệu Nhã cùng với Hàn Kiếm Thu khẳng định rất lo lắng, nhất định phải nhanh trở về!

Bay trở về bình chướng, không tiêu tốn quá nhiều thời gian, lần nữa đi vào tổng bộ Thông Thần Điện.

Tinh thần khẽ động, khí tức toàn thân ngụy trang thành Ngụy Thần.

Đột phá Thần Linh sẽ trải qua thiên kiếp, tu vi ngụy trang xuống, có lẽ có thể trì hoãn một chút.

Bàn tay nhẹ nhàng vồ một cái, không gian trước đó bị Thần Linh giam cầm liền vỡ ra, sải bước đi vào.

Xuất hiện lần nữa, đã đi tới trên Tiếp Thiên thạch.

Quyết định phương hướng, lần nữa xé rách không gian.

Sau một khắc, xuất hiện ở trên Trục Tinh cung.

Thấy thiên kiếp quả nhiên không có hạ xuống, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, ngẩng đầu nhìn bốn phía.

Thông Thần Điện liên hợp Huyền Kính môn, Phiêu Miễu tiên tông, cùng bốn đại tông môn chiến đấu, lúc này đã triệt để kết thúc, mặt đất lưu lại vô số thi thể.

- Lão sư, ngươi trở về?

Cảm nhận được khí tức của hắn, đám người Triệu Nhã tràn đầy hưng phấn đi vào trước mặt, từng cái tràn đầy kích động.

Nhìn thấy rất nhiều đệ tử tuy chật vật, thương thế lại không quá nặng, Trương Huyền cũng thở phào nhẹ nhõm:

- Kết quả như thế nào?

- Bạch tông chủ và Cốc tông chủ đã bị chúng ta bắt, những người khác cũng đầu hàng, hai đại tông môn này không sai biệt lắm chỉ còn trên danh nghĩa! Còn Thông Thần Điện, điện chủ và tông chủ chiến đấu, bọn họ cũng không chống lại được, tất cả đều bị bắt!

Triệu Nhã giải thích.

Khổng điện chủ đuổi giết Trương Huyền rời khỏi, còn lại liền chia rẽ.

Đám người Triệu Nhã đều đạt đến Ngụy Thần, thân mang vũ khí Ngụy Thần cảnh, cho dù ba tông môn cường giả như mây, cũng không chống

lại được, lại thêm mười vạn Chân Tiên cũng tham gia chiến đấu, rất nhanh liền xuất hiện cục diện nghiêng về một bên.

Kết quả là cao thủ của ba đại tông môn hầu như toàn quân bị diệt, còn lại tự biết không địch nổi, tất cả đều đầu hàng.

- Giải quyết liền tốt!

Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm.

Bốn đại tông môn thêm vào hải yêu, cường giả dưới Tiên Quân khẳng định là chiếm đa số, không cần lo lắng, để cho hắn không yên lòng chính là cường giả Ngụy Thần, có điều đám người Triệu Nhã đột phá, lại thêm sau khi bản thân đi vào Thượng Thương, liên tục chém giết mười mấy cường giả Ngụy Thần của đối phương, nên không đáng để lo.

Lại hỏi thăm một hồi, biết tuy bốn đại tông môn tổn thương không ít, nhưng không động tới căn cơ, lúc này Trương Huyền mới thở phào nhẹ nhõm.

- Tro cốt của Tiểu Hoàng Kê, các ngươi sưu tập chưa? Ta muốn đích thân đi tế điện nó...

Tiểu Hoàng Kê vì mình mà chết.

Nếu không có nó ngăn cản Khổng sư, thì mình không có khả năng thuận lợi tinh lọc Thần Linh chi khí, cuối cùng đột phá.

- Là thu thập, chẳng qua...

Biết tình cảm của lão sư và thú sủng kia, chiến đấu vừa kết thúc, đám người Triệu Nhã liền tụ lại thi thể bị đốt thành tro bụi.

Trương Huyền cau mày:

- Chẳng qua cái gì?

- Những bụi bặm này hội tụ vào một chỗ, vẫn còn thiêu đốt...

Triệu Nhã cười khổ, chỉ về phía trước.

Trương Huyền vội vàng nhìn lại, quả nhiên thấy cách đó không xa, một ngọn lửa màu vàng óng không ngừng thiêu đốt.

Lúc trước Tiểu Hoàng Kê bị phân thân của Khổng sư đánh giết, hơn nữa đốt thành tro bụi, có vẻ như ở vị trí này.

Thân thể vụt qua, đi vào trước mặt, Trương Huyền nhíu mày.

Hỏa diễm trước mắt này, tuy không lớn, lại có thể rõ ràng cảm nhận được, có sinh mệnh thai nghén trong đó.

- Chẳng lẽ... Tiểu Hoàng Kê chưa chết?

Trương Huyền nhịn không được sững sờ.

Bị trường kiếm của phân thân Khổng sư chém thành mấy chục khối, lại bị hỏa diễm đốt lâu như vậy, đừng nói Tiên Quân cảnh, coi như Thần Linh chân chính khẳng định cũng đã chết... Làm sao lại cảm giác có sinh mệnh thai nghén?

Vù vù!

Đang kỳ lạ, một tế đàn bất ngờ xuất hiện ở dưới hỏa diễm.

Chính là cái mà Ngột Thần từ Danh Sư đại lục mang tới.

Xì xì xì!

Vô số đạo hắc khí từ trên tế đàn lan ra, chui vào hỏa diễm.

Hừng hực!

Hỏa diễm trở nên càng thêm to lớn, vốn chỉ bằng quả bóng, lúc này giống như người lớn, sau đó lan ra, tạo thành một hỏa cầu đường kính hơn mười mét.

Hắc khí càng ngày càng nhiều.

- Thiếu gia, đây là tế đàn truyền tống...

Ngột Thần và Đỗ Thanh Diên đồng thời đi vào trước mặt.

- Tế đàn truyền tống?

Trương Huyền nghi hoặc.

- Giống như trước đó để ngươi đi vào Thần Điện, hai tế đàn tương đồng tiến hành không gian truyền tống...

Ngột Thần nói.

Trước đó, Trương Huyền vì đi vào Thần Điện, đặc biệt từ Danh Sư đại lục tìm được tế đàn này, mục đích đúng vì sử dụng phương pháp đặc thù, tiến hành hai tế đàn truyền tống.

Chỉ là...

- Tế đàn không phải bị phân thân Khổng sư phá hủy rồi sao...

Trương Huyền mở miệng, lời mới nói một nửa, đột nhiên sửng sốt:

- Chẳng lẽ là... cái ở Hãm Không Thành kia?

Loại tế đàn này, toàn bộ Thượng Thương chỉ có một cái, bằng không thì cũng không cần tốn thời gian, đặc biệt về Danh Sư đại lục.

Nhưng Hãm Không thành còn có một cái!

Hắn và Đỗ Thanh Diên tự mình đi.

- Quả nhiên là khí tức suy yếu...

Nghĩ đến điểm này, vội vàng nhìn lại, quả nhiên thấy tế đàn xuất hiện thể khí màu đen, là khí tức suy yếu, hơn nữa so với trước đó thấy qua càng

thêm tinh thuần, có chút giống Thần Linh chi khí bị ô nhiễm mà khô lâu cho mình.

- Chẳng lẽ...

Một ý nghĩ đột nhiên xông ra, Trương Huyền đang muốn phá vỡ không gian lần nữa đi vào Hãm Không thành, xem rõ ngọn ngành, chỉ thấy lửa cháy ngập trời trước mắt đột nhiên nổ tung, một Tiểu Hoàng Kê duỗi lưng từ bên trong đi ra.

- Tiểu Hoàng Kê...

Ánh mắt Trương Huyền sáng lên, vội vàng đi vào trước mặt.

Kẻ trước mắt này, cùng trước đó không có khác nhau quá nhiều, vẫn một thân lông tơ, giống như gà con vừa ra vỏ trứng không lâu, có điều tu vi lại giống như mình, đạt đến Thần Linh chân chính.

- Ngươi đột phá...

Trương Huyền tràn đầy khó tin.

Trước đó cho đối phương nếm qua Nguyên Lực đan, dùng huyết dịch Ngụy Thần... dùng không biết bao nhiêu phương pháp, cũng không có để tu vi tiến bộ một tia, làm sao lần này bị phân thân Khổng sư chém giết, không những không chết, còn trực tiếp vượt qua hai đại cấp, biến thành Thần Linh?

Mình tiến bộ nhanh, đó là bởi vì cố gắng và thiên phú... gia hỏa này trừ ăn, cái gì cũng không làm... Làm sao cũng tiến bộ nhanh như vậy?

- Đúng vậy!

Tiểu Hoàng Kê vỗ cánh, vẻ mặt rắm thúi.

- Cái này... Trí nhớ có khôi phục chưa?

Trương Huyền nhịn không được hỏi.

- Không có!

Tiểu Hoàng Kê lắc đầu.

- Được rồi!

Trương Huyền xoa xoa mi tâm.

Thay nó đau lòng lâu như vậy, không nghĩ tới tên này bị chặt thành thịt nát, chẳng những không chết, còn tấn cấp thành Thần Linh.

Chẳng lẽ đây là phá rồi lại lập?

Phải biết, bị chém thành nhiều khối như vậy, coi như phân thân cũng không sống nổi.

- Tấn cấp Thần Linh cần Thần Linh chi khí, vừa rồi tế đàn hấp thu khí tức suy yếu, có lẽ giống như khô lâu cho ta...

Trương Huyền suy nghĩ.

Khô lâu ở Hãm Không thành cho hắn đạo khí tức kia, cùng vừa rồi tế đàn truyền tống tới những cái kia, là hoàn toàn tương tự.

Tiểu Hoàng Kê hắn là mượn thứ này, đột phá Ngụy Thần ràng buộc, tiến giai đến cảnh giới bây giờ.

Chỉ bất quá thứ này mang theo khí tức suy yếu cực mạnh, Thần Linh cũng khó mà chống lại.

Nguyên nhân chính là như vậy, thiết kế phân thân Khổng sư, mới để cho đối phương bị trọng thương, dễ dàng bị trấn áp.

Hắn dùng mười vạn Chân Tiên tế tự mới tinh lọc được, thuận lợi thu vào thân thể, từ đó đột phá ràng buộc...

Đối phương không có tinh lọc, trực tiếp hấp thu...

- Nước tắm của Tiểu Hoàng Kê có thể loại bỏ khí tức suy yếu ăn mòn... Có thể những lực lượng ăn mòn này, đối với nó không có một chút tác dụng hay không? Thậm chí còn là vật đại bổ? Cũng chính vì như vậy, nó mới muốn ăn khô lâu kia...

Mắt Trương Huyền sáng lên, trong lòng phỏng đoán.

Ở Hãm Không thành, Tiểu Hoàng Kê là một mực hét lớn đói bụng, muốn ăn khô lâu.

Chỉ bất quá lúc ấy thực lực đối phương quá mạnh, không dám để cho nó làm càn... Hiện tại xem ra, làm không cẩn thận, tên này thật có phương pháp khắc chế đối phương, khắc chế khí tức suy yếu.

Xem ra kẻ trước mắt này, chỉ sợ không phải gà phổ thông, vô cùng có khả năng thật sự là một siêu cấp thần thú lợi hại!

Chỉ tiếc mất trí nhớ, nếu không có thể để cho nó cấp tốc tiến bộ, như vậy mình tới Thần giới, cũng coi như có một chỗ dựa.

Chỉ là... Chỗ dựa của người khác đều là Thần Minh mạnh mẽ, chỗ dựa của mình là gà... Nói ra cũng không dễ nghe.

- Đúng rồi, chủ nhân, ta thật giống phát hiện phương pháp ta tấn cấp...

Trong lòng đang cảm xúc, Tiểu Hoàng Kê đột nhiên uốn éo cái mông đi tới, một mặt thần thần bí bí truyền âm nói.

- Phương pháp tấn cấp?

Ánh mắt Trương Huyền sáng lên:

- Nói nghe một chút...

- Lần trước thực lực đến Tiên Quân, là bởi vì bị Cửu Đầu Hỏa Phượng thiêu đốt, lúc ấy bị đốt chết tươi, biến thành tro tàn, lần này dường như

cũng thế, có thể phải dùng hỏa diễm đốt, thực lực của ta mới có thể bạo tăng hay không?

Tiểu Hoàng Kê nói.

- Cái này...

Ánh mắt Trương Huyền sáng lên:

- Thật có khả năng! Không bằng chúng ta thử xem?

Thần kiếp

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

Tiểu Hoàng Kê thăng cấp hai lần, là có quy luật lần theo, đều bị ngọn lửa đốt thành tro bụi mới đột phá.

Trước đó tuy thử qua, nhưng đốt một hồi lại đốt không cháy, có phải tiến bộ của nó, liên quan đến đốt hay không?

- Tới đi!

Tiểu Hoàng Kê gật đầu, lộ ra vẻ kiên quyết.

Thực lực tăng lên, nó có thể khôi phục trí nhớ, đối với nó mà nói, cũng có giúp ích rất lớn.

Suy tư một chút, Trương Huyền nói:

- Thực lực của ngươi đã đến Thần Linh cảnh, hỏa diễm phổ thông ở Thượng Thương, đã không có hiệu quả gì... hiện tại ta dẫn tới thiên kiếp, ngươi thử xem hiệu quả làm sao!

Hỏa diễm ở Thượng Thương lợi hại hơn nữa, khẳng định cũng kém Thượng Thương giáng lâm hạo kiếp, trước đó còn nghĩ, một mực che giấu Thiên Đạo của Thượng Thương, hiện tại xem ra, còn không bằng chống lại hạo kiếp, nhân cơ hội củng cố tu vi, thuận tiện nhìn Tiểu Hoàng Kê, có thể mượn cơ hội lần nữa đột phá Thần Linh ràng buộc hay không.

Thần lực trong cơ thể vận chuyển, lực lượng ngụy trang biến mất.

Ầm!

Không trung lập tức âm trầm, vô số lôi đình mang theo ngọn lửa đen kịt, lăn lộn thiêu đốt ở trên đỉnh đầu.

Thần kiếp!

Loại hạo kiếp này đáng sợ tới cực điểm, giống như toàn bộ Thượng Thương tiến hành bài xích hắn, như muốn nghiền thành bột phấn.

Sắc mặt đám người Triệu Nhã khẽ biến, mây đen vừa xuất hiện liền lùi ra ngoài mấy ngàn dặm.

Mặc dù đã đến Ngụy Thần đỉnh phong, nhưng đối mặt loại lực lượng cấp bậc này, hơi không chú ý, đồng dạng sẽ thịt nát xương tan.

Di Khí đại lục, chỉ cần mang chữ “Thần”, sẽ làm người ta kính sợ, huống chi trở thành Thần Linh chân chính.

Mây đen càng tích tụ càng dày, lơ lửng ở trên không một người một gà, bất cứ lúc nào cũng sẽ rơi xuống.

Ngay thời điểm Trương Huyền chuẩn bị nghênh đón hạo kiếp, nhìn trong đó có hỏa diễm hữu dụng với đối phương hay không, mây đen lắc lư một cái, đột nhiên một đạo lôi đình đen nhánh, ẩn chứa Thiên Hỏa bổ xuống, trực tiếp rơi vào đỉnh đầu của Tiểu Hoàng Kê.

Xì xì xì!

Chỉ thoáng cái, lông tơ toàn thân màu vàng nhạt biến thành màu đen, mùi thịt nướng lan ra.

Lông mày Trương Huyền nhảy dựng.

Hắn dẫn tới lôi kiếp, vì sao không bổ hắn, ngược lại chạy tới bổ Tiểu Hoàng Kê?

- Gia gia ngươi...

Tiểu Hoàng Kê cũng hỏng mất, đầu gà nâng lên, tràn đầy tức giận, tiếng gầm gừ còn không có kết thúc.

Tạch tạch! Tạch tạch!

Liên tục mấy đạo lôi đình lan ra, toàn bộ rơi vào trên đầu nó, mùi thịt bay tới, miệng gà cũng biến thành đen.

- Tiếp tục như vậy, tên này không có bị phân thân Khổng sư chém giết, mà bị sét đánh chết a!

Nhìn thấy đối phương bị đánh vài cái, thịt càng ngày càng thơm, cho người ta một loại xúc động muốn cắn một miếng, Trương Huyền kìm nén không được, đi tới trên Tiểu Hoàng Kê, tay chân mở ra, biến thành chữ đại, thẳng tắp nghênh đón sấm sét.

- Nếu là ta đột phá Thần Linh dẫn tới lôi đình, vậy thì bổ ta đi!

Thần lực trong cơ thể vận chuyển, toàn thân cứng rắn như sắt, hai mắt Trương Huyền nghiêm nghị, làm xong chuẩn bị chống cự lôi đình.

Tạch tạch! Tạch tạch! Tạch tạch!

Lôi đình hạ xuống, kiếm khí trong cơ thể Trương Huyền dâng trào, tùy thời làm xong chuẩn bị chống cự, có điều tiếng vang đi qua mấy giây, vẫn không phát hiện rơi vào trên người mình, cúi đầu nhìn, chỉ thấy lôi đình rẽ qua, cực kỳ thiên vị lần nữa bổ vào Tiểu Hoàng Kê, khói xanh bốc lên.

- Ah ah ah!

Miệng phun ra khói đen, Tiểu Hoàng Kê sắp khóc.

Ngươi đây là tới giúp ta ngăn cản lôi kiếp, hay giúp ta dẫn tới lôi kiếp?

Thời điểm một mình ta ở đây, còn giống như không có nhiều sấm sét như vậy, uy lực cũng không có lớn như vậy...

- Không đúng, yên tâm, đây là lôi đình của ta, khẳng định có biện pháp...

Trương Huyền ngây người.

Hắn đột phá Thần Linh dẫn tới thần kiếp, vì sao không công kích bản thân, mà đi vòng qua bổ Hoàng Kê?

Lông mày Trương Huyền giương lên, kiếm khí khuấy động, bỗng nhiên đâm tới.

Đối phương đã không công kích bản thân, vậy thì chủ động xuất kích, không tin bổ không trúng.

Vù vù!

Chỗ kiếm khí đến, lôi đình lập tức tán loạn, phảng phất như tránh né, lại như xà phòng rơi vào tràn dầu, tuy mây đen mạnh mẽ, lại sợ hãi mình, né tránh qua một bên.

Tạch tạch! Tạch tạch! Tạch tạch! Tạch tạch!

Lại mấy đạo lôi đình bổ xuống, Tiểu Hoàng Kê không ngừng run rẩy, lông gà tung bay.

Mắt gà rơi lệ, cực kỳ đau lòng.

Ngươi là quyết định nhằm vào ta hay thế nào? Ta có thù oán với ngươi sao...

- Ta không tin...

Thấy mình chủ động công kích, lôi đình còn không bổ hắn, tiếp tục đi vòng qua bổ Tiểu Hoàng Kê, Trương Huyền gào thét, lần nữa xông lên bầu trời, cùng sấm sét xem thường hắn quyết một trận tử chiến.

Còn không có bay bao xa, lại bị Tiểu Hoàng Kê kéo ống quần lại.

- Được rồi, ta tin... Ngươi lại khiêu khích, ta sợ ngươi không có việc gì, ta đã bị đánh chết!

Vẻ mặt Hoàng Kê u oán, không gì sánh được tâm tắc.

Đại ca, ngươi xin thương xót, tha cho ta đi!

Ta còn trẻ, không muốn chết...

Ngươi khiêu khích người ta, người ta bổ ta... Ngươi ngược lại sảng khoái, không nhìn thấy ta sắp lên dĩa được rồi sao?

Loại hương vị này, chính ta cũng hận không thể mổ mấy miếng.

- ...

Nhìn gia hỏa trước mắt giống như gà quay, Trương Huyền tràn đầy xấu hổ, đành phải lui xuống:

- Chính ngươi tới đi...

Thân thể Trương Huyền vụt qua, lui ra ngoài.

Ầm ầm ầm ầm!

Lôi đình bổ xuống, Tiểu Hoàng Kê liên tục run rẩy, lông cháy càng nhiều, lần nữa quay đầu:

- Nếu không... Ngươi lại giúp ta ngăn cản một chút?

- ...

Trương Huyền.

Liên tục đánh sáu sáu ba mươi sáu đạo sấm sét, Tiểu Hoàng Kê mới vượt qua.

Trải qua thiên kiếp xong, nó cũng có chút uể oải.

- Ta đi nghỉ trước...

Nói xong cũng không chờ Trương Huyền nói chuyện, thân thể vụt qua, lần nữa chui vào đan điền của hắn, cánh giống như quạ đen che đầu, ngủ say rồi.

Thấy nó không có việc gì, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, vẻ mặt nghi hoặc nhìn mây đen tán loạn trên bầu trời.

Đột nhiên lông mày giương lên, khí phách đầy ngực, ngón tay duỗi ra, dùng hết lực lượng cả đời:

- Ngươi tới ah!

Vù vù!

Mây đen vốn chậm chạp tiêu tán, giờ phút này giống như gặp quỷ, trong nháy mắt bỏ trốn, sau một khắc, thời tiết sáng sủa, vạn dặm không mây.

- ...

Trương Huyền nắm tóc.

Không phải nói đột phá Thần Linh sẽ có thần kiếp sao?

Làm sao bản thân đưa tới lôi kiếp, bổ Tiểu Hoàng Kê gần chết liền xong việc?

- Đoán chừng liên quan đến công pháp Thiên Nhược Hữu Tình...

Suy nghĩ hồi lâu, Trương Huyền nghĩ mãi mà không rõ, đành phải bất đắc dĩ trở lại trước mặt đám người Triệu Nhã.

- Đây là bảy chữ ‘Thần’, các ngươi phân phối ra, đặt ở trong tông môn, về sau Ngụy Thần hẳn không khó khăn như vậy...

Cổ tay khẽ đảo, lấy ra bảy quyển sách ghi chép trình tự cùng phương pháp tu luyện chính xác của bảy loại Thần chi ý cảnh, chỉ cần dựa theo hình dáng phía trên, điêu khắc ra tượng, hơn nữa bày vị trí chính xác, liền có thể tự động hấp thu Ngụy Thần chi khí ở Thần Điện, cường giả Tiên Quân muốn đột phá, cũng không có khó khăn như vậy!

- Đa tạ tông chủ...

Đám người Hàn Kiếm Thu nhìn quyển sách trên tay, từng cái kích động không ngừng run rẩy.

Giành lấy chữ “Thần”, là những tông môn bọn họ tiêu phí mấy ngàn năm cũng không làm được, vị trước mắt này lại một hơi đoạt đi bảy chữ...

Trương Huyền lắc đầu nói:

- Không nên gọi tông chủ, vị trí này, các ngươi an bài người khác làm đi, ta khả năng không ở Thượng Thương bao lâu nữa!

Tu vi đột phá Thần Linh, hắn đã cảm nhận được, thế giới này sắp áp chế không nổi, chỉ cần nguyện ý, tùy thời có thể phá vỡ không gian đi vào vị diện cao hơn.

Thượng Thương tông chủ, đối với hắn mà nói, đã không còn lực hấp dẫn, cũng không cần thiết tiếp tục ở lại.

- Vâng!

Mọi người đều lộ ra vẻ không muốn.

Lúc trước xác lập vị trước mắt này làm tông chủ, có không ít tranh luận, rất nhiều trưởng lão phản đối, nhưng hiện tại xem ra, làm thực sự quá đúng.

Nếu như không lập hắn, vô cùng có khả năng đi tới con đường của Huyền Kính môn, Phiêu Miễu tiên tông, cuối cùng triệt để hủy diệt, bị bánh xe lịch sử nghiền ép.

Huống chi đối phương không chỉ giảng bài, để vô số môn nhân tu vi đại tăng, càng ban cho chữ “Thần” hoàn chỉnh, về sau số lượng cao thủ trong tông môn chỉ biết càng ngày càng nhiều, bốn đại tông môn, càng ngày càng cường thịnh.

- Đỗ cung chủ, theo ta đi Hãm Không thành một chuyến!

An bài xong bốn đại tông môn, Trương Huyền không nói thêm lời, mang theo Đỗ Thanh Diên, lần nữa bay về phía Hãm Không thành.

Thành tựu Thần Linh, khí tức suy yếu phổ thông đối với hắn đã không có uy hiếp quá lớn, chỉ dùng hơn mười hô hấp, liền trở lại vị trí tế đàn.

- Tế đàn đâu?

Hai người sửng sốt, tìm kiếm khắp nơi, lại phát hiện tế đàn trước đó đã biến mất không thấy gì nữa, thật giống như chưa hề xuất hiện qua.

Thần thức lan ra, nhìn không biết bao xa, cuối cùng ngừng lại.

- Tế đàn biến mất, xem ra hắn là khô lâu kia không muốn bị người phát hiện!

Trương Huyền lắc đầu.

Tu vi đến loại cảnh giới như hắn, chắc chắn sẽ không nhớ lầm vị trí, lúc này bất kể như thế nào cũng không tìm thấy, chỉ có thể nói rõ một nguyên nhân.

Đối phương không muốn hắn tìm được.

Chỉ là thứ này cất ở đây mấy ngàn năm, phân thân Khổng sư dường như cũng đã tới, vì sao đột nhiên lại biến mất?

Chẳng lẽ bởi vì cho mình một đạo Thần Linh chi khí?

Tìm không thấy, tiếp tục đợi ở chỗ này cũng vô dụng, huống chi Tiểu Hoàng Kê còn ngủ say chưa tỉnh.

Lần nữa trở lại Trục Tinh cung, Trương Huyền nhìn Đỗ Thanh Diên:

- Nói sự tình Lạc Nhược Hi một chút đi!

Từ khi cứu đối phương ra vẫn bận bịu, còn không có tỉ mỉ hỏi thăm tin tức nàng biết.

- Vài ngàn năm trước, sau khi trời giáng Hãm Không thành, chúng ta liền mất đi liên hệ với Linh Thần, có điều chúng ta một mực tế tự Thượng Thương, chưa hề ngừng nghỉ, cho nên ở những tông môn khác xem ra, chúng ta thủy chung có thể liên hệ Thần Linh, lúc này mới có chỗ kiêng kị, không dám tìm phiền phức.

Đỗ Thanh Diên cười khổ.

Trước đó tông chủ của sáu đại tông môn thảo luận làm sao nghênh đón sự tình Thông Thiên kiều, Tần Nguyên môn chủ mở miệng nói nàng có thể câu thông Thần Linh, muốn nàng nói một chút, nàng lập tức tức giận... Không phải là không muốn nói, mà là thực sự không biết nói cái gì cho thỏa đáng.

Mấy ngàn năm qua, những tông môn khác đều biết Trục Tinh cung có thể câu thông Thần Linh, thật ra thì liên hệ giữa Linh Thần và bọn hắn đã sớm chặt đứt.

Sở dĩ hàng năm không ngừng tế tự, thậm chí còn “truyền” Thần Linh ý niệm, chỉ là vì tông môn không bị hủy diệt, làm bộ mà thôi!

- Có điều, loại chuyện này duy trì liên tục đến đại khái hơn bốn tháng trước... khi chúng ta tế tự, Linh Thần lại hồi đáp, hơn nữa nói cho ta biết... Nàng muốn thông qua tế tự đi vào nơi này, để ta chuẩn bị sẵn sàng.

Đỗ Thanh Diên lâm vào hồi ức, tiếp tục nói:

- Hơn nữa nói cho ta biết phương pháp tế tự, cùng với nội dung, nàng đã có dặn dò, ta không thể làm gì khác hơn là làm theo!

Đi vào Thần giới

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

Đỗ Thanh Diên nói tiếp:

- Sự tình phía sau, thì ngươi cũng đã biết, thực lực của Linh Thần mạnh mẽ như vậy, vẫn không cách nào chống lại uy áp khi xuyên qua giới vực, bị trọng thương, máu tươi chảy xuống, thành tựu Huyền Bối Quy, Đại Sa, Nhị Sa… cũng để cho Ngột Thần và Giang Dao đột phá Ngụy Thần!

Trương Huyền gật đầu.

Việc này, hắn đã căn cứ các dấu vết phán đoán ra.

Đỗ Thanh Diên tiếp tục nói:

- Đi tới nơi này, không bao lâu, nàng liền được Ngột Thần triệu hoán, đi vào Danh Sư đại lục, sự tình phía sau ta cũng không biết. Còn quay về Thần giới, thì trực tiếp phá vỡ không gian của Di Khí đại lục, không có ở lại quá lâu, chỉ dặn ta chăm sóc ngươi, mặt khác thì không nói nhiều.

- Cái kia... Nàng có nói qua ở nơi nào trên Thần giới không?

Đây mới là Trương Huyền quan tâm nhất địa phương.

Đỗ Thanh Diên lắc đầu:

- Chưa nói qua, có điều nếu là Linh Thần, hắn là ở Linh Thần cung! Cũng là nơi lúc đầu ta nói với ngươi. Đương nhiên, đây chỉ là suy đoán, nàng chỉ nói qua... Có duyên gặp lại, nếu như nàng có thể còn sống, luôn có cơ hội gặp mặt, chết rồi, tất cả đều ngừng!

- Sống?

Da đầu Trương Huyền kém chút nổ tung:

- Nàng có nói qua gặp phải chuyện gì hay không?

Lạc Nhược Hi có thể trực tiếp phá vỡ thế giới của Danh Sư đại lục đi vào Thần giới, thực lực mạnh mẽ tuyệt đối vượt xa quá mình bây giờ, loại tu vi này, vậy mà nói ra những lời này, chẳng lẽ gặp cái gì không cách nào giải quyết việc lớn?

- Cụ thể chi tiết, nàng không có nói, ta cũng không biết! Theo suy đoán, hắn là cùng người giao đấu, vô cùng có khả năng dính dáng tới sinh tử.

Đỗ Thanh Diên lắc đầu.

Việc Linh Thần muốn làm, nàng nghe theo mệnh lệnh là được, cụ thể làm cái gì, không tiện hỏi.

Lại hỏi thăm một ít, thấy sự tình liên quan tới Lạc Nhược Hi, đối phương biết cũng không nhiều, Trương Huyền đành phải bất đắc dĩ lắc đầu.

- Trương sư, ngươi có tính toán gì không?

Đỗ Thanh Diên nhìn qua.

- Xem ra chỉ có thể đi Thần giới...

Vừa nghĩ tới Lạc Nhược Hi có thể sẽ gặp nguy hiểm, trong lòng liền nóng như lửa đốt.

Nếu như trước đó không thấy mộ huyệt của Bất Tử Đế Tôn, khả năng còn có thể cảm thấy Thần Linh vĩnh sinh bất tử, có điều hiện tại xem ra,

cũng không phải như vậy, cho dù cường đại như Thần... Sợ là cũng không cách nào triệt để khống chế vận mệnh của mình.

Sớm biết hắn sẽ làm ra loại này quyết định, Đỗ Thanh Diên gật đầu, không có ngăn trở.

Hỏi thăm xong sự tình muốn biết, Trương Huyền không nói nhiều nữa, tìm đám người Triệu Nhã đến, nói ra quyết định của mình.

- Lão sư, chúng ta muốn đi cùng ngươi!

Triệu Nhã tiến về phía trước một bước, trong mắt tràn đầy kiên định.

- Ta cũng muốn đi Thần giới!

Trong mắt Ngụy Như Yên không chần chờ chút nào.

- Chúng ta đều muốn đi, xin lão sư không nên lưu chúng ta lại...

Đám người Trịnh Dương đồng thời gật đầu.

- Thần giới, không biết tình huống, nguy cơ trùng trùng, thậm chí vô cùng có khả năng chưa đến được đã chết ở trong không gian phong bạo, các ngươi khẳng định muốn đi?

Trương Huyền cau mày.

Lúc trước từ Danh Sư đại lục đi vào Thượng Thương, liền bị không gian phong bạo xâm hại, mang theo mọi người, kết quả làm sao, ai cũng không biết.

Thần giới là giới vực cao hơn, khẳng định càng thêm nguy hiểm, vạn nhất xuất hiện vấn đề, bản thân cũng bất lực.

- Chúng ta không sợ!

Triệu Nhã mang theo kiên quyết:

- Nếu như lão sư không mang theo chúng ta, chúng ta đồng dạng sẽ nghĩ biện pháp đi vào Thần giới, chắc chắn sẽ không ở đây chờ lâu!

Nàng nói, cũng là quyết định của đệ tử khác, mọi người đồng loạt nhìn tới, mặc dù không lên tiếng, nhưng ánh mắt lại biểu đạt tất cả.

Sư ở đâu, đệ tử ở đó, không rời không bỏ!

Trương Huyền lặng im.

Thần giới như thế nào, bản thân với tư cách Thần Linh, là không dám bảo đảm, dẫn bọn hắn đi quả thực quá nguy hiểm, nhưng không mang theo, nhìn thái độ của đối phương, chắc chắn sẽ không từ bỏ ý đồ.

Giống như mạo hiểm đi vào Thượng Thương vậy.

Nếu không phải Khổng sư lưu lại hậu chiêu, bọn họ được truyền tống đến Huyền Giang thành, giờ phút này chỉ sợ đã rơi vào trong tay phân thân Khổng sư, sinh tử không do mình chưởng khống.

Vốn nghĩ đi vào Thần giới rất nguy hiểm, nhưng nếu như ở lại chỗ này, thực lực của các nàng không đủ, cưỡng ép đi vào, nguy hiểm sẽ càng lớn!

- Được rồi, chúng ta cùng một chỗ!

Trương Huyền gật đầu:

- Coi như Thần giới mạnh mẽ, lại như thế nào? Vậy để thầy trò chúng ta cùng đi xông, cùng một chỗ nhấc lên sóng to gió lớn!

- Đa tạ lão sư!

Mọi người quỳ rạp xuống đất, từng cái tràn đầy kích động.

Vừa thảo luận kết thúc, bên ngoài vang lên một giọng nói.

- Tông chủ, có hai người tự xưng là cha mẹ của ngươi, ở ngoài cửa đợi chờ!

- Cha mẹ?

Trương Huyền sững sờ, vội vàng đứng dậy đi ra ngoài, ngay sau đó nhìn thấy Hưng Mộng kiếm thánh đứng ở trong sân.

- Sao hai vị lại tới đây...

Lần trước trở lại Danh Sư đại lục, bởi vì muốn cùng Khổng sư quyết chiến, đối phương cao thâm khó dò, sợ gặp nguy hiểm, liền không mang hai người, không nghĩ tới bọn họ giống như Tôn Cường, tự mình thông qua không gian thông đạo đến nơi này.

- Huyền nhi, ngươi đi nơi nào chúng ta liền đi nơi đó, chia lìa hơn hai mươi năm, chúng ta không muốn tách ra nữa!

Mộng kiếm thánh nói.

Nhìn thấy ánh mắt đối phương trông đợi, Trương Huyền nuốt lời muốn nói vào trong bụng.

Tình thương cha mẹ, đại công vô tư, nếu như mình thật đi Thần giới, không mang theo bọn họ, dựa theo tốc độ thời gian 1:100 của Thần giới, khả năng ở nơi đó mười năm, bên này đã vượt qua ngàn năm, hai người sớm đã hóa thành một nắm đất vàng, hoàn toàn biến mất khỏi thế giới.

Tìm bản thân hai mươi năm, không có ở chung mấy ngày, lại muốn xa cách, mình cũng tính là con trai rất bất hiếu a!

- Mang hai vị đi theo a...

Trương Huyền than thở một tiếng, gật đầu:

- Có điều, cha mẹ phải trước tăng thực lực lên!

Đã quyết định dẫn bọn hắn theo, cũng không có gì phải xoắn xuýt.

Lăng không trảo một cái, phân thân Khổng sư xuất hiện ở phía trước.

- Ngươi muốn làm gì?

Thấy hắn thả mình ra, phân thân Khổng sư sửng sốt.

- Ngươi không phải vẫn muốn rút Thiên Đạo thư viện của ta ra sao? Đã như vậy... Ta mượn lực lượng trên người ngươi dùng một chút!

Trương Huyền chẳng muốn nói nhiều, bỗng nhiên bắt tới.

Một lát sau, một đạo lực lượng tinh thuần mạnh mẽ xuất hiện ở trong lòng bàn tay, cong ngón tay búng một cái, chia hai bộ phận, phân biệt rơi vào trong cơ thể Hưng Mộng kiếm thánh.

Thần lực của mình cũng vọt tới, bảo vệ hai người không bị thương tổn.

Ầm ầm!

Thời gian nháy mắt, hai người liền từ Cổ Thánh tứ trọng cấp tốc bạo tăng.

Ba ngày sau, đã giống như đám người Triệu Nhã, đồng dạng đạt đến Ngụy Thần đỉnh phong, hơn nữa bởi vì hấp thu phân thân Khổng sư, loại lực lượng của Thần Linh này, càng thêm có tiềm lực hơn đám người Triệu Nhã, chỉ cần nắm giữ Thần Linh chi khí, thì có thể thuận lợi đột phá.

- Đây là kiếm pháp ta lĩnh ngộ, các ngươi từ từ nghiên cứu...

Thấy tu vi tăng lên, Trương Huyền lần nữa điểm một cái, bản thân lý giải kiếm đạo, toàn bộ hòa vào trong óc hai người.

Hưng Mộng kiếm thánh, có thể trở thành nhân vật đỉnh phong nhất của Danh Sư đại lục, lý giải kiếm đạo là không thể nghi ngờ, lúc này đạt được những thứ này, nhất thời giống như mở ra một thế giới mới, kiếm thuật nhanh chóng tăng thêm.

- Thiếu gia, có thể mang theo ta hay không, ta sẽ cố gắng tu luyện, ngươi nhìn... hiện tại ta cũng đến Chân Tiên, tuy không có đột phá Tiên Quân, nhưng cũng sắp rồi..

Biết thiếu gia muốn dẫn đệ tử và cha mẹ rời khỏi, đi vào Thần giới, Tôn Cường rầu rĩ.

Đuổi tới Thượng Thương, vốn cho rằng có thể đi theo thiếu gia, tiếp tục trang bức, không nghĩ tới mới đi đến không bao lâu, đối phương lại muốn đi.

Lần này tuyệt đối không thể bỏ qua cơ hội.

- Được!

Lần này Trương Huyền không có quá nhiều chần chừ.

Tuy Tôn Cường không quá đáng tin cậy, nhưng hắn chăm sóc đám người Triệu Nhã, cha mẹ cũng không tệ lắm, chí ít có ích hơn Tào Thành Lập nhiều.

Dù sao mang một cái là mang, mang nhiều mấy cái cũng không sao.

Trước đó tu luyện Thiên Đạo công pháp, tuy có tình cảm, lại sẽ không quá sâu, hiện tại lĩnh ngộ Thiên Nhược Hữu Tình, người quan tâm, nếu không bảo vệ được, thậm chí không cách nào mang theo bên người, đối với công pháp là một loại xung kích!

Làm không cẩn thận, tâm cảnh rách nát, lại không cách nào tiến bộ.

Tìm được một thi thể Ngụy Thần cảnh, rút lực lượng bên trong ra, lại phối hợp Nguyên Lực đan tuyệt phẩm cùng các loại bảo vật, rất nhanh tu vi của Tôn Cường cũng tăng lên tới Ngụy Thần đỉnh phong, lúc này Trương Huyền mới thở phào nhẹ nhõm.

Tạm biệt đám người Hàn Kiếm Thu, Khôi Hiểu, Đỗ Thanh Diên, Tần Nguyên, Trương Huyền thu mọi người vào không gian gấp, nhẹ nhàng

bước ra, đã đi vào Tiếp Thiên thạch.

Rất nhanh, lần nữa trở lại Thần Điện.

Vòng xoáy vẫn xoay chầm chậm, để cho người ta chùn bước.

Thần lực toàn thân vận chuyển, trường kiếm nhẹ nhàng run lên, kiếm pháp Tâm Tự Song Ti Võng, Trung Hữu Thiên Thiên Kết hình thành lưới đánh cá, triệt để bao phủ trữ vật giới chỉ ở bên trong, không lưu mảy may dấu vết.

Hắn đã đột phá đến Thần Linh, coi như lại nguy hiểm cũng có thể ứng đối, sợ là sợ thực lực mọi người không đủ.

- Không cần phiền toái như vậy, ta nuốt nhẫn vào, giấu ở trong đan điền của ngươi, coi như xuất hiện nguy hiểm, cũng không có việc gì, trừ khi ngươi không chịu nổi...

Vừa định đi vào vòng xoáy, một thanh âm vang lên.

- Ngươi đã tỉnh?

Ánh mắt Trương Huyền sáng lên.

Nói chuyện chính là Tiểu Hoàng Kê, ở lúc độ thần kiếp kém chút bị nướng chín.

Không nghĩ tới tên này đã tỉnh táo lại.

Tinh thần nội thị, tuy lần này đối phương bị lửa đốt, nhưng không có quá nhiều tiến bộ, cũng giống như mình, đều là Thần Linh, chỉ là tiểu cấp bậc tăng lên, lực lượng càng thêm mạnh mẽ.

Biết bây giờ không phải thời điểm nghiên cứu tu vi của nó, Trương Huyền đáp ứng:

- Tốt!

Đối phương đưa ra phương pháp này, quả thực an toàn hơn nhiều lắm.

Bất kể nói thế nào, Tiểu Hoàng Kê cũng là Thần Linh, thậm chí hiện tại thần lực còn hùng hậu hơn mình.

Vù vù!

Tiểu Hoàng Kê há miệng mổ một cái, nhẫn bị nuốt xuống, sau đó lần nữa chui vào đan điền, không nhúc nhích.

- Đi thôi!

Thấy đối phương giấu kỹ, Trương Huyền không hề ngừng lại, bay về phía vòng xoáy.

Vẫn đen như mực, thấy không rõ đến cùng bao sâu, thẳng tắp đi về phía trước.

Trong thông đạo vòng xoáy, đâu đâu cũng có không gian loạn lưu, cường giả Ngụy Thần tới, sẽ bị khuấy thành bụi phấn, nhưng Trương Huyền đột phá đến Thần Linh, càng lĩnh ngộ công pháp vượt qua Thiên Đạo, tuy chật vật, nhưng vẫn còn có thể chống đỡ.

Liên tục đi ba ngày, không biết đi bao xa, giống như thông đạo ở Danh Sư đại lục trước đó, xuất hiện không gian loạn lưu tàn phá bừa bãi.

Trương Huyền bước đi vào, lập tức cảm thấy trời đất quay cuồng, kiếm võng bảo vệ thân thể, ngay sau đó cảm thấy vô số lực lượng xé rách tập kích tới, sắp xé nát hắn, thần lực trong cơ thể vận chuyển, bỗng nhiên nhảy lên, trong nháy mắt biến mất tại chỗ.

Thần giới

dtv-ebook.com

Thần giới.

Tựa như tồn tại tuyên cổ, không biết đã kéo dài bao nhiêu năm, vô số Thần Linh cổ xưa, từ khi có trí nhớ bắt đầu, vẫn sừng sững ở trên đỉnh chư thiên vạn giới, vĩnh cửu không suy.

Ánh tà dương đỏ như máu, gió mạnh như đao.

Một bóng người, một mình đi ở trong sơn cốc hoang tàn vắng vẻ, thong thả tiến lên.

Đột nhiên hắn ngừng lại, trốn ở đằng sau một nham thạch, vừa giấu kỹ thân hình, một cái bóng xám nhảy cà tưng đi vào cách đó không xa.

Là một con thỏ rừng màu xám.

Bóng người liếm bờ môi khô quắt, tiện tay nhặt lên một cây gậy gỗ, bỗng nhiên nhảy lên, trên cây gậy bắn ra một đạo kiếm mang, diễn biến ra kiếm khí tựa như lưới đánh cá.

Ba!

Nhưng lan ra không đến một mét, đã tiêu tán ở trên không trung.

Thấy kiếm khí không đến được đối phương, bóng người quyết định thật nhanh, bàn tay buông lỏng, cây gậy thẳng tắp bắn ra.

Vèo!

Thỏ rừng đã có đề phòng, chân sau giẫm một cái, nhảy ra năm sáu mét, gậy gỗ cắm trên mặt đất, không ngừng lay động.

Quay đầu liếc mắt nhìn bóng người đánh lén nó, tựa như mang theo chê cười, liên tục nhảy lên vài cái, thỏ rừng biến mất tại nguyên chỗ.

- Đáng tiếc...

Bất đắc dĩ lắc đầu, bóng người cười khổ.

Chính là Trương Huyền đi vào Thần giới.

Vạn thế chi sư ở Danh Sư đại lục, Thượng Thương tứ tông tông chủ, thiên hạ đệ nhất nhân, sau khi đến nơi này, thậm chí ngay cả con thỏ cũng bắt không được, thậm chí bị đối phương miệt thị, truyền đi, tuyệt đối sẽ để người cười đến rụng răng.

Nhưng sự thật chính là như vậy, không có biện pháp a.

- Xem ra hôm nay lại chỉ có thể ăn rau dại...

Biết cơ hội đi săn như thế này, có thể ngộ nhưng không thể cầu, lần này không bắt được, còn muốn tìm, gần như không có khả năng, Trương Huyền bất đắc dĩ lắc đầu.

Hắn đã tới Thần giới hơn nửa tháng.

Sau khi xuyên qua không gian loạn lưu, là đến nơi này.

Không giống đi vào Thượng Thương, hắn không hôn mê, có điều suy nghĩ kỹ một chút, còn không bằng hôn mê càng tốt hơn.

Kiếm võng của hắn rất cường đại, nhưng lực lượng không gian của Thần giới thật quá đáng sợ, vừa tiến vào, lập tức bị trọng thương, kém chút bị xé thành mảnh nhỏ.

Nếu không phải Lạc Nhược Hi cho dây chuyền hộ thân, chỉ sợ đã sớm chết.

Đi vào Thần giới, trải qua chóng mặt ngắn ngủi, hắn phát hiện mình xuất hiện ở trên núi hoang.

Nơi này, cả ngày cuồng phong tàn phá bừa bãi, thỉnh thoảng có mưa rào có thể đập chết Ngụy Thần, còn có Thần thú hung mãnh ẩn hiện... Trọng yếu nhất chính là, hầu như không có bất kỳ linh khí gì!

Điều dưỡng gần nửa tháng, mới áp chế thương thế xuống, còn triệt để khôi phục, còn không biết năm nào tháng nào.

Trước đó từ Thượng Thương mang tới Nguyên Lực đan cùng với rất nhiều bảo vật, ở đây cơ bản không còn hiệu quả, nước tắm của Tiểu Hoàng Kê, dường như hiệu quả cũng không lớn.

Bản thân bị trọng thương, không cách nào đi săn, chỉ có thể ăn cỏ dại, may mắn tuy những thực vật này khó ăn, nhưng chí ít còn ẩn chứa linh lực nhất định, đủ mỗi ngày tiêu hao.

Đương nhiên, là so sánh với tình huống trước mắt, những cỏ dại thoạt nhìn không đáng giá kia, nếu như có thể đưa đến Thượng Thương, tuyệt đối là linh đan diệu dược mà vô số cường giả thiết tha ước mơ, Nguyên Lực đan tuyệt phẩm so sánh với nó chỉ và đồ vứt đi!

Hai thế giới chênh lệch quá lớn, không thể so sánh nổi.

Cũng chính là nguyên nhân này, Thượng Thương đệ nhất nhân, đến nơi này, không khác người bình thường quá nhiều.

Vô cùng có khả năng, một con kiến ở nơi này đi vào Thượng Thương, cũng có thể nhẹ nhõm diệt một môn phái, loại cường giả như Hàn Kiếm Thu cũng chưa chắc có thể chống lại.

Cái này... Chính là Thần giới!

Tốc độ thời gian so với Thượng Thương chậm gấp trăm lần, không gian cũng vững chắc hơn gấp trăm lần!

- Không chỉ không thể phi hành, đi bộ cũng sẽ trở nên rất mệt, hơn nữa còn cảm thấy đói bụng!

Nhớ tới hơn nửa tháng qua, Trương Huyền mỏi mệt nói không ra lời.

Vốn cho rằng đột phá đến Thần Linh, cho dù đến nơi này, cũng là một phương hào hùng, có thể rong ruổi bát phương, nằm mơ cũng không nghĩ đến, trong nháy mắt khôi phục cuộc sống của người bình thường.

Đi bộ sẽ mệt, không ăn sẽ đói, chạy nhanh sẽ thở, thức lâu sẽ buồn ngủ...

Trước kia vừa xuyên qua, trở thành lão sư vô dụng, có vẻ như cũng không có chật vật như thế.

Thẳng đến lúc này mới hiểu được... Thần Linh cảnh ở thế giới này, xem như tu vi kém nhất, nói trắng ra là... ngay cả con thỏ cũng chưa chắc có thể đánh thắng được!

Tựa như hôm qua gặp phải gà rừng, chiến đấu hồi lâu, bị cào nát bàn tay không nói, cuối cùng còn để nó chạy trốn.

Con thỏ này cũng giống như vậy.

May mắn chỉ chạy trốn không có xông lại, nếu không khả năng lại phải nằm rất lâu.

Cô cô cô!

Đang miên man suy nghĩ, phát hiện nghĩ quá nhiều, tiêu hao lớn, cái bụng đói hơn.

- Tiếp tục tìm kiếm, ngộ nhỡ có con thỏ ngu ngốc nào đó, tự mình đụng vào trên cây, sẽ được ăn ngon một bữa...

Trương Huyền liếm môi một cái, cố nén mệt mỏi, tiếp tục tiến lên, vòng qua một khe núi, con mắt đột nhiên sáng lên.

- Lại có trái cây!

Cách đó không xa, trong khe đá, cắm nghiêng một cây ăn quã, phía trên mọc ra bảy tám quả cây.

Chỉ to bằng nắm đấm trẻ con, hơn nữa không có chín, nhưng đối với người một mực ăn rau dại mà nói, tuyệt đối tính là đồ tốt.

Vội vàng lấy xuống, hít một hơi, mùi thơm mát xông vào mũi, lỗ chân lông toàn thân tựa như mở ra.

Toàn bộ hái xuống, lấy ra một cái, Trương Huyền vừa định cắn ăn, cuối cùng lắc đầu.

- Quên đi, tu vi của bọn họ quá thấp, sẽ không chịu nổi!

Nuốt ngụm nước miếng, dùng vạt áo bao lấy trái cây, Trương Huyền xoay người quay trở về.

Hắn đã đột phá Thần Linh cũng đói thành như vậy, thân thể có chút không kiên trì nổi, đám người Triệu Nhã chỉ là Ngụy Thần, càng chịu không được.

Mấy ngày nay ăn rau dại, tất cả mọi người sắp gầy thành mầm đậu xanh, thật vất vả gặp được trái cây có linh khí đầy đủ, đương nhiên là lưu cho bọn hắn.

- Khí lưu bạo loạn, linh khí mỏng manh, ta có khả năng đi vào một Thần giới giả a...

Một bên đi về, một bên lắc đầu.

Thời điểm ở Thượng Thương, tưởng tượng Thần giới đâu đâu cũng có Thần Linh chi khí, tùy ý rút ra, tất cả mọi người có thể đột phá, tiếp đó thầy trò liên hợp cùng một chỗ, tung hoành ngang dọc, vô địch thiên hạ...

Hiện tại xem ra... Cả nghĩ quá rồi.

Nhìn bộ dáng bây giờ, đoán chừng còn chưa kịp ngang dọc, đã chết đói trước.

Đi vào Thần giới ngày thứ bảy, thân thể bị thương mới coi như khôi phục một chút, lúc này mới câu thông Tiểu Hoàng Kê, thả mọi người ra.

Còn không gian gấp, sau khi đám người ra ngoài, dưới áp lực không gian của Thần giới, trực tiếp rách nát, tất cả vật phẩm bên trong đều biến thành tro bụi.

Liên tục bảy ngày không ăn cơm, ở Thượng Thương không tính là gì, nhưng ở Thần giới, tất cả mọi người đã đói thoi thóp.

Tìm chút rau dại ăn vào, mới khôi phục một chút.

Còn Tiểu Hoàng Kê, cũng không biết là lần trước bị thương không có triệt để khôi phục, hay tới Thần giới không thích ứng, tiếp tục ở trong đan điền ngủ say, chí ít hiện nay không có dấu hiệu tỉnh dậy.

Còn nghĩ để con gà này ra ngoài làm mồi, kéo chút Thần thú tới nghĩ biện pháp săn giết, tìm một ít thức ăn, hiện tại xem ra, đã không trông cậy vào được.

Thời gian không dài, trở lại sơn động tạm thời cư trú.

- Lão sư...

Đám người Triệu Nhã đi tới trước mặt:

- Chúng ta không bị tổn thương, có thể ra ngoài đi săn hoặc tìm kiếm thức ăn...

Bọn họ một mực trốn ở trong trữ vật giới chỉ, thời điểm gặp được phong bạo thì ở trong bụng của Tiểu Hoàng Kê, nên không bị thương.

Tuy không gian ở Thần giới áp chế quá lớn, để bọn hắn cảm giác nhỏ yếu giống như hài đồng, nhưng tìm kiếm rau dại, hoặc nghĩ biện pháp đánh lén Thần thú nhỏ yếu, có lẽ còn có thể làm được.

- Không được! Bên ngoài tuỳ ý một dã thú chính là Thần Linh, các ngươi hơi không cẩn thận sẽ bị giết! Vẫn là trước ở chỗ này, nghĩ biện pháp đột phá giống như ta lại nói!

Trương Huyền lắc đầu.

- Thế nhưng...

Triệu Nhã sốt ruột.

Các nàng là học sinh, để lão sư ngày ngày bất chấp nguy hiểm đi tìm đồ ăn, tình không thông, lễ không hợp a.

- Như thế nào, ngay cả lão sư nói cũng không nghe?

Trương Huyền cau mày.

- Học sinh không dám...

Triệu Nhã vội vàng cúi đầu.

- Được rồi, xem ta mang cho các ngươi món ăn ngon gì đây...

Trương Huyền mỉm cười, để trái cây xuống, nhất thời toàn bộ sơn động tỏa ra mùi trái cây thơm ngát.

- Đây là... Trái cây?

Con mắt mọi người sáng lên, Viên Đào cùng Tôn Cường nước bọt chảy ròng.

Liên tục hơn mười ngày, một mực ăn rau dại, sớm đã có chút nát dạ dày, giờ phút này nhìn thấy thứ kia, sao có thể chịu được.

- Ăn đi!

Trương Huyền cười cười:

- Có điều số lượng có chút ít, mọi người chia ra, một lát nữa ta lại đi ra tìm xem, nhìn có thể tìm càng nhiều hơn một chút hay không! Tôn Cường, ngươi tới chia đi!

- Vâng!

Tôn Cường đi tới.

Trừ Trương Huyền, ở đây hết thảy mười bốn người. (Mười một vị thân truyền cùng Hưng Mộng kiếm thánh và Tôn Cường)

- Tám trái, thiếu gia, ngươi ăn một cái... Còn lại chúng ta một người một nửa!

Tôn Cường nói.

- Vừa rồi ta ở bên ngoài nếm qua, các ngươi ăn đi!

Trương Huyền khoát tay áo:

- Cái kia để lại cho Tiểu Hoàng Kê, tuy nó vẫn còn ngủ say, nhưng khi tỉnh lại, khẳng định sẽ đói bụng. Không lưu cho nó, đoán chừng lại nhảy tưng tưng lên.

Không nói thêm lời, Tôn Cường chia mỗi người nửa cái.

Mặc dù xanh chát, nhưng trong đó ẩn chứa linh khí nhiều hơn cỏ dại, đám người Viên Đào, Tôn Cường ăn, lập tức cảm thấy một ngày mỏi mệt quét sạch sành sanh, lại không có suy yếu như trước đó.

- Lão sư... nửa cái này của ta ngươi ăn đi...

Thấy Trương Huyền đứng ở cửa động, Vương Dĩnh đi vào trước mặt.

- Ngươi ăn đi, mau chóng tăng thực lực lên mới là vương đạo!

Trương Huyền khoát tay áo, đang muốn tiếp tục nói chuyện, đột nhiên lông mày nhíu một cái:

- Yên tĩnh đợi ở chỗ này, ta chưa về, dù phát sinh bất cứ chuyện gì cũng không được đi ra!

Nói xong, thân thể thẳng tắp vọt ra ngoài, chỉ chốc lát liền biến mất ở trong sơn cốc.

Thấy hắn rời khỏi, Vương Dĩnh chỉnh lý dây leo ở ngoài động, để người ngoài không nhìn thấy bọn họ, lúc này mới xoay người, nhìn về phía mọi người, con mắt có chút ướt át.

- Thế nào?

Thấy biểu lộ của nàng không đúng, Triệu Nhã đi tới.

- Không có gì, lão sư bảo chúng ta cẩn thận một chút, tuyệt đối đừng đi ra ngoài, hắn hắn là lại đi tìm thức ăn!

Cúi đầu nhìn nửa quả cây ở trong lòng bàn tay, Vương Dĩnh sợ người khác nhìn ra, nước mắt không cầm được nhỏ xuống.

Người khác không nhìn ra, nàng tâm tư tỉ mỉ nên nhìn rõ ràng, những trái cây này, lão sư tuyệt đối chưa ăn.

Tình huống Thần giới đặc biệt, ở bên ngoài đi săn một ngày, vốn mỏi mệt kinh khủng, còn để đồ ăn ngon lại cho bọn họ, bản thân cố nén đói khát, vừa nghĩ đến điểm này, làm học sinh, trong lòng liền có cảm thụ nói không ra lời.

Có lão sư như vậy, sao mà vinh hạnh!

Phảng phất như trong nháy mắt, Thần giới rất khổ, cũng không có khổ như vậy, ngược lại có chút ngọt.

Dương Huyền tái hiện

dtv-ebook.com

Không biết Vương Dĩnh đã phát giác, lúc này Trương Huyền đang núp ở trong một bụi cây cao lớn, lặng lẽ nhìn về phía trước.

Xuất hiện ở trước mắt là mấy người trẻ tuổi, tầm mười sáu mười bảy tuổi,

Vừa rồi chính là nghe được động tĩnh, mới an bài Vương Dĩnh cẩn thận trốn, mình thì chạy tới.

Có nam có nữ, từng người đeo bao, dọc theo sơn cốc đi về phía trước, xem ra đang tìm kiếm cái gì.

Liếc mắt nhìn, Trương Huyền sầm mặt lại.

Trước mắt hết thảy bảy người, lớn nhất chẳng qua mười bảy tuổi, nhưng lực lượng mạnh mẽ trầm ổn, vậy mà cũng giống như mình, đều là Thần Linh cảnh!

Mấu chốt nhất là, sơn cốc gập ghềnh, mấy người này hoàn mỹ thích ứng, trong đó xuyên qua thật giống không có mệt nhọc như vậy.

- Trời sắp tối rồi, ngay ở chỗ này nghỉ ngơi một chút! Ngày mai tìm được đồ vật, hoàn thành thí luyện, chúng ta liền trở về!

Một thiếu niên áo trắng cầm đầu nhìn mặt trời đã rơi về phía tây, mỉm cười an bài nói.

- Tốt!

Nghe được nghỉ ngơi, tất cả mọi người đều vui vẻ, mỗi người gỡ ba lô trên người xuống.

Có ở chung quanh rắc thuốc bột đặc thù, để Thần thú không dám đến xâm nhập, có tìm kiếm nước, có lấy ra thức ăn bắt đầu nấu nướng... Mấy người phân công rõ ràng đâu vào đấy, xem ra đã tạo thành phối hợp, quen thuộc công việc của nhau.

- Nhất định phải nghĩ phương pháp theo chân bọn họ rời khỏi!

Thấy những thiếu niên, thiếu nữ này không phát hiện bản thân, trong lòng Trương Huyền suy nghĩ.

Nơi này không biết là sơn mạch nào của Thần giới, hầu như không có linh khí gì, đừng nói tu luyện, tấn thăng cấp bậc cao hơn, làm không cẩn thận mọi người sẽ chết đói!

Mình một người còn thôi, tuỳ ý tìm phương hướng, chỉ cần một mực tiến lên, sớm muộn gì cũng sẽ đi ra ngoài, nhưng bây giờ cha mẹ, đệ tử theo ở phía sau, không dám dễ dàng xuất động!

Đi qua những ngày này dò xét, hắn biết, mặc dù sơn mạch này linh khí vô cùng mỏng manh, nhưng có Thần thú không kém.

Tuỳ ý chạy đến một cái, mình cũng không phải đối thủ, mang theo mọi người, bảo vệ bọn hắn chu toàn, không có con đường ổn thoả, tuyệt không có khả năng làm được.

Ngộ nhỡ đi càng sâu, gặp phải Thần thú cao cấp hơn, cũng chỉ có thể chờ chết.

Bởi vậy những ngày này một mực điều tra, chính là muốn nhìn có tung tích nhân loại hoạt động hay không, tìm đường đi thích hợp nhất, hiện tại gặp được, khẳng định không thể để cho bọn họ trực tiếp đi.

Chỉ là, thực lực của những người này không yếu, tùy tiện đi theo, một khi đối phương coi hắn thành kẻ xấu, trực tiếp động thủ, thương thế chưa tốt, lại thêm liên tục ăn rau dại hơn mười ngày, vô cùng suy yếu, chỉ sợ ngay cả năng lực hoàn thủ cũng không có.

Huống chi...

Minh Lý Chi Nhãn lấp lánh, Trương Huyền nhìn về phía địa phương cách nơi này mấy trăm mét, nhịn không được lắc đầu.

Đến nơi này, Minh Lý Chi Nhãn có thể dùng, hơn nữa hiệu quả không tệ.

Còn thư viện, yên lặng nửa tháng, ngày hôm nay mới vừa khôi phục lại, hắn là đã thích ứng Thiên Đạo của Thần giới, nghĩ biện pháp giành lấy một phần lực lượng cho mình sử dụng.

Thông qua Minh Lý Chi Nhãn, hắn đã phát giác, đám thiếu nam, thiếu nữ này cũng không phải một mình tới, đằng sau đi theo cường giả.

Hắn là vì bảo vệ an toàn.

Nếu không, những người này trẻ tuổi như vậy, một mình đi vào sơn mạch không có linh khí, người nhà hoặc lão sư cũng sẽ không yên tâm.

Có cao thủ bảo vệ, cưỡng ép hỏi là không thông... Nếu có thể nghĩ biện pháp thu hoạch tín nhiệm, theo ở phía sau đi ra sơn mạch là tốt nhất, cho dù không có cách nào như vậy, từ trong miệng biết đường đi, hoặc vị trí thành trấn gần nhất, cũng có thể giải quyết tình hình khó khăn hiện tại.

- Xem ra chỉ có thể như vậy...

Cân nhắc hồi lâu, một phương pháp chảy vào trong óc.

Nghĩ đến cái này, lặng lẽ lui ra lùm cây, thân thể vụt một cái, thay đổi hình dáng.

Lạc Nhược Hi cho linh phù ngụy trang, ở đây không chỉ có thể sử dụng, hơn nữa hiệu quả không hề yếu, ngụy trang giống như đúc, Minh Lý Chi Nhãn cũng không thể nhìn thấu.

Lúc này hắn ngụy trang bộ dáng, đại khái chừng ba mươi tuổi, cử chỉ văn nhã, nhìn một cái liền cho người ta một loại cảm giác gần gũi, còn tu

vi... sâu không lường được!

Chí ít những học sinh trước mắt này, không cách nào nhìn thấu.

Chuẩn bị sẵn sàng, Trương Huyền lại không che giấu thân hình nói:

- Người phương nào xông vào địa phương của ta, quấy nhiễu ta thanh tu?

- Người nào?

Các thiếu niên đang nấu cơm nghỉ ngơi, nghe nói như thế, tất cả đều giật nảy mình, đồng loạt giơ vũ khí trong tay lên, nhìn về phía nguồn gốc âm thanh.

Ngay sau đó nhìn thấy một thanh niên chừng ba mươi tuổi, đứng ở trên nham thạch thật cao, hai tay chắp sau lưng, dưới gió mạnh vạt áo tung bay, cho người ta một loại cảm giác vũ hóa thành tiên.

Trên mặt lộ ra lãnh ngạo, dường như có chút không vui.

- Giả thần giả quỷ...

Một thiếu nữ rất có tư sắc tiến về phía trước một bước, vừa định nói chuyện, liền bị thiếu niên áo trắng chặn lại.

- Vị tiền bối này, chúng ta là học sinh của Dạ Minh thành Dạ Minh học viện, tới tiến hành thí luyện, không có ý định mạo phạm, mong được tha thứ!

- Dạ Minh thành? Dạ Minh học viện?

Trên mặt Trương Huyền không có bất kỳ biểu lộ gì nói:

- Ta tới đây, cũng là vì mang học sinh thí luyện!

- Mang học sinh?

Thiếu niên áo trắng thở phào nhẹ nhõm, trong mắt mang theo nghi hoặc hỏi:

- Không biết lão sư đến từ học viện nào?

Nếu là lão sư, khẳng định không phải hạng người hung ác gì, hắn là sẽ không lạm sát kẻ vô tội.

- Là tự ta thu mấy học sinh vụng về, dẫn bọn hắn ra ngoài tuỳ ý nhìn một chút!

Sợ lộ tẩy, Trương Huyền mập mờ nói.

Thấy hắn không nguyện ý nói, thiếu niên áo trắng không tiện hỏi nhiều, ôm quyền:

- Nơi này là lão sư ngài tới trước, vậy chúng ta tìm địa phương khác nghỉ ngơi là được!

Người trước mắt này, tu vi sâu không lường được, nhãn lực của hắn không cách nào nhìn thấu, đã có kiêng kị.

Núi hoang không có nửa bóng người, đột nhiên toát ra cường giả như thế này, đổi lại người nào cũng sẽ chột dạ.

- Không cần, học sinh của Dạ Minh học viện, ta và viện trưởng của các ngươi cũng coi như quen biết, vừa vặn hỏi thăm một ít chuyện!

Thật vất vả có người tới, làm sao có thể để cho bọn họ trực tiếp rời khỏi, Trương Huyền nói.

- Tiền bối quen biết viện trưởng của chúng ta?

Đồng tử của thiếu niên áo trắng co rụt lại.

Thực lực của viện trưởng sâu không lường được, đã đến Thần Linh cảnh thượng phẩm, vị trước mắt này quen biết hắn, chẳng phải đại biểu tu vi tương đương?

Khó trách không cách nào nhìn thấu, loại cường giả thực lực này, thật muốn động thủ, thực lực của bọn hắn chỉ sợ không kiên trì được một cái hô hấp, sẽ bị đánh chết tại chỗ.

Trương Huyền thuận miệng kéo đại kỳ, đang định hỏi thăm Dạ Minh thành cùng Dạ Minh học viện cụ thể ở nơi nào, để mang theo các đệ tử đi qua, nhưng âm thanh một trung niên vang lên:

- Viện trưởng nhà ta một mực bế quan tu hành, bằng hữu ta cơ bản đều biết, cũng không có bằng hữu cũ gì, không biết tiền bối xưng hô như thế nào?

Âm thanh kết thúc, một trung niên chừng bốn mươi tuổi chạy như bay tới, ngăn ở trước mặt thiếu niên áo trắng.

Chính là vị cường giả theo ở phía sau bảo vệ các học sinh kia.

- Lão sư!

Rất nhiều thiếu niên, nhìn người nọ bất ngờ xuất hiện, tất cả đều sững sờ:

- Sao ngươi lại tới đây?

Hiển nhiên, người này một mực theo sau lưng, nhưng không ai phát hiện.

- Các ngươi đi ra thí luyện, với tư cách chủ nhiệm lớp, sao có thể yên tâm được!

Trung niên cười khổ một tiếng, không nói thêm lời, lần nữa nhìn về phía Trương Huyền, lộ ra nghi ngờ.

Hắn đi vào Dạ Minh học viện làm lão sư, đã tiếp cận hai mươi năm, viện trưởng có bằng hữu nào, cơ bản đều biết, chưa từng nghe qua vị trước mắt này.

Ngưng thần tĩnh khí nhìn kỹ lại, phát hiện lấy thực lực của hắn, vậy mà cũng nhìn không thấu tu vi của vị trước mắt này, trong lòng không khỏi

ngạc nhiên.

Thực lực của đối phương, chỉ sợ không kém viện trưởng.

- Nhìn ngươi tới, dùng thân pháp, huyệt thái dương nhô lên, tứ bạch huyệt ảm đạm, chứng minh là tu luyện hai bộ công pháp phối hợp lại, quả thực có thể khiến tốc độ như mộng như ảo, nhưng ngươi tu luyện xuất hiện vấn đề, cả hai chưa hoàn mỹ phù hợp, vì vậy dẫn đến thần lực chảy ngược...

Trương Huyền nhấc mí mắt:

- Không có đoán sai, ngươi hẳn là Dạ Minh học viện Mặc Nguyên lão sư a!

- Ngươi... Làm sao biết?

Mặc Nguyên giật nảy mình, con mắt trợn tròn.

Hắn ở học viện danh khí không nhỏ, người khác nghe qua tên xem như bình thường, nhưng hắn tu luyện xảy ra vấn đề, không phải là có thể hỏi thăm ra a.

Liếc mắt nhìn ra, nhãn lực mạnh mẽ, có thể xưng kinh khủng.

Trương Huyền nói:

- Ta không chỉ biết những thứ này, còn biết gần đây thời điểm lực lượng ngươi chảy qua huyệt Hối Hải, có chút chậm chạp, không chỉ không cách nào thông qua cửa ải, tu luyện lâu, còn có thể miệng mũi chảy máu, ngực khó chịu!

- Cái này...

Mặc Nguyên lão sư lần nữa chấn động, tràn đầy khó tin.

Nếu như nói, trước đó công pháp, thân pháp, phối hợp không tốt, nhìn thấy bản thân chạy tới, tu vi cao có lẽ có thể nhìn ra, nhưng vấn đề bí ẩn

trong tu luyện của mình, mở miệng nói ra...

Không phải hết sức quen thuộc, vậy chỉ có một loại khả năng...

Thực lực của đối phương, vượt qua bản thân quá nhiều, thậm chí... vượt qua viện trưởng!

Chỉ có loại cường giả này, mới có thể nhìn ra công pháp, thân pháp của mình, thậm chí... thiếu hụt trong tu luyện!

Loại cường giả cấp bậc này, đã nói quen biết viện trưởng, đương nhiên sẽ không tự hạ thân phận nói dối.

Có lẽ thật sự là bằng hữu của viện trưởng.

- Ngươi tu luyện rất nghiêm túc, nhưng đáng tiếc đi nhầm phương hướng. Minh Hải quyết, giống như u minh vào biển, đối với hồn phách yêu cầu cực cao, linh hồn của ngươi rõ ràng không có đến loại cảnh giới này, cưỡng ép tăng lên, không có gặp phải phản phệ là tốt lắm rồi!

Trương Huyền tiếp tục nói.

Vừa rồi đối phương xông tới, sử dụng võ kỹ, mượn thư viện, lập tức nhìn ra thiếu hụt và sơ hở.

Dựa theo Khổng sư nói, kèm theo đẳng cấp thế giới càng ngày càng cao, sử dụng thư viện, tạo thành phản phệ cũng càng lớn, nhưng bây giờ muốn thám thính tin tức, thuận lợi rời đi nơi này, nhất định phải sử dụng, không có biện pháp nào khác.

Chỉ cần là tu luyện giả, chắc chắn sẽ có sai lầm và thiếu hụt, huống chi tu vi của mình đối phương nhìn không thấu... Hù dọa không khó.

- Đa tạ tiền bối chỉ điểm!

Trên đầu Mặc Nguyên lão sư chảy ra mồ hôi lạnh.

Trước đó còn có hoài nghi mà nói, hiện tại tuyệt đối không có ý khác.

Giống như đối phương nói, thật sự là bởi vì lực lượng linh hồn của hắn không đủ, cưỡng ép tăng lên lực lượng, mới đưa đến tai hoạ ngầm, đến bây giờ hình thành ám thương, rất khó khôi phục.

- Không biết tiền bối có thể thuận tiện báo danh xưng hay không?

Mặc Nguyên lão sư hạ thấp dáng người, vẻ mặt thành khẩn hỏi.

- Tại hạ...

Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, đầu lâu có chút nâng lên:

- Dương Huyền!

Cửu Thiên Thập Đế

dtv-ebook.com

- Nguyên lai là Dương Huyền tiền bối, ngưỡng mộ đại danh đã lâu!

Chần chờ một chút, Mặc Nguyên vội vàng ôm quyền.

- Ngưỡng mộ đã lâu cái gì? Trước kia ngươi nghe qua tên của ta? Biết ta là người nào sao?

Trương Huyền lắc đầu, khẽ nói.

Tên giả ở Danh Sư đại lục, tuỳ ý mang lên, cũng gọi ngưỡng mộ đã lâu... Xem ra người Thần giới cũng không có thành thật như vậy.

- Cái này...

Mặc Nguyên hơi đỏ mặt.

Cái gọi là ngưỡng mộ đã lâu, chỉ là lời khách khí, đối mặt người khác nói thẳng không biết, thất lễ dường nào?

Kết quả đối phương hỏi như vậy, ngược lại làm cho hắn không biết trả lời như thế nào.

- Được rồi, quen biết với viện trưởng của các ngươi, cũng không cần khách khí với ta! Ta cũng sẽ không làm khó hậu bối. Ngược lại vừa vặn có chút việc, khả năng cần làm phiền các ngươi một chút!

Trương Huyền nói.

- Tiền bối có chuyện cứ nói đừng ngại, chỉ cần ta có thể làm được, nhất định sẽ không từ chối.

Thấy đối phương không hỏi tới nữa, Mặc Nguyên thở phào nhẹ nhõm.

- Học sinh của ta ở đây thí luyện, bởi vì chưa hề đi qua, nên lạc đường, làm lão sư không tiện trực tiếp ra mặt chỉ dẫn, hơn nữa ta còn có việc gấp cần xử lý, mong ngươi có thể thích hợp nhắc nhở một chút, nếu như có khả năng, mang bọn hắn về Dạ Minh thành!

Trương Huyền nhàn nhạt nhìn qua:

- Đương nhiên, ta sẽ không để cho ngươi không công hỗ trợ! Sẽ nói rõ chi tiết vấn đề tu luyện của ngươi hiện nay, còn có thể tiến hành sửa lại hay không, có thể tìm con đường thích hợp mình hay không, thì nhìn thiên phú và năng lực của ngươi!

- Đa tạ tiền bối!

Mặc Nguyên kích động vội vàng ôm quyền.

Sở dĩ người khó có thể tiến bộ, chính là bởi vì không tự biết!

Nếu có người ở một bên chỉ điểm, thậm chí không cần nói phương pháp chính xác, cũng có khả năng cấp tốc tiến bộ.

Vị trước mắt này, có thể giúp đỡ chỉ ra, tuyệt đối là ân tình rất lớn.

Còn mang học sinh đối phương trở lại Dạ Minh thành, quá đơn giản, dù sao lần này học sinh thí luyện kết thúc, hắn cũng phải mang đệ tử trở về.

Nếu có thể nhân cơ hội làm tốt quan hệ với học sinh của hắn, nhân tình của loại cường giả này chẳng khác nào rơi xuống tay mình!

- Vậy thì tốt, các ngươi ở đây chờ đợi là được, ta sẽ để cho bọn họ đến tìm!

Thấy đối phương đáp ứng, Trương Huyền gật đầu, xoay người sang chỗ khác, đột nhiên khí tức trên thân bay thẳng thiên cung, cho người ta một loại cảm giác nghiền ép chúng sinh.

- Tiền bối...

Không biết vì sao đối phương đột nhiên đổi ý, Mặc Nguyên giật nảy mình, vội vàng nhìn qua.

- Sự tình đã đáp ứng ta, thì phải làm cho tốt, nếu như ta phát hiện học sinh của mình thiếu một cọng lông tơ... Kết quả như thế nào, chắc hẳn ngươi rõ ràng!

Đưa lưng về phía mọi người, Trương Huyền thản nhiên nói.

- Tiền bối yên tâm, tại hạ nhất định dốc hết toàn lực, không phụ hi vọng!

Mặc Nguyên thở phào nhẹ nhõm, sắc mặt nghiêm túc.

- Vấn đề tu luyện của ngươi, ta sẽ để học sinh mang tới!

Thấy đối phương đáp ứng, không nói thêm lời, Trương Huyền chậm rãi rời khỏi, chỉ chốc lát đã biến mất ở trong sơn cốc.

Thấy hắn rời khỏi, Mặc Nguyên lão sư mới lau mồ hôi lạnh trên đầu.

Vừa rồi đối phương toả ra khí tức, thực quá đáng sợ, mười cái hắn cũng không phải đối thủ.

May mắn trước đó không có lỗ mãng, nếu không nơi này có khả năng chính là nơi táng thân của mình.

- Lão sư, vị Dương Huyền tiền bối kia, thật lợi hại như vậy?

Nữ hài có chút tư sắc nhìn qua.

Nàng tính tình đại tiểu thư, có chút không quá tin tưởng.

- Nào chỉ lợi hại, có thể nói là đáng sợ!

Mặc Nguyên lắc đầu:

- Được rồi, nắm chặt thời gian ăn cơm, nghỉ ngơi thật tốt, ngày mai trời vừa sáng, chúng ta trực tiếp trở về địa điểm xuất phát!

- Trực tiếp trở về địa điểm xuất phát? Đã sắp tới địa phương thí luyện a...

Thiếu nữ sững sờ.

Sắp tới địa phương thí luyện, bây giờ đi về, chẳng phải công lao đổ biển?

- Vốn ta đi theo sau lưng các ngươi bảo vệ, hiện tại xuất hiện, đã cho thấy thí luyện thất bại! Có điều các ngươi có thể đi tới nơi này, đã rất không dễ dàng, ta sẽ như thực chất báo lên học viện, hẳn là sẽ có học phần, không cần lo lắng!

Trầm tư một chút, Mặc Nguyên nói.

Thí luyện khẳng định có nguy hiểm, nếu như học sinh của vị tiền bối kia tới, thật xảy ra vấn đề gì, tuyệt đối không phải hắn có thể gánh chịu.

Đã như vậy, còn không bằng trở về.

- Đa tạ lão sư...

Nghe được có học phần, mọi người thở phào nhẹ nhõm.

Mục đích thí luyện, chính là vì học phần, có thứ này, lại có thể miễn trừ nguy hiểm, sao lại không làm.

Mọi người nhóm lửa nấu cơm, thời gian không dài, liền nghe đến trong sơn cốc vang lên âm thanh sột soạt, ngay sau đó một đám người đi tới.

- Có phải Mặc Nguyên lão sư không? Tại hạ Trương Huyền, chính là học sinh của Dương Huyền lão sư, nghe lão sư nói, ngươi quen biết hắn, cố ý tới...

Kèm theo lời nói, một thân ảnh cao gầy anh tuấn đi tới, Trương Huyền mang theo vui vẻ, đám người Triệu Nhã đi sát đằng sau.

- Nguyên lai là Trương Huyền tiểu huynh đệ, mời tới bên này...

Mặc Nguyên lão sư vội vàng ôm quyền, đồng thời lặng lẽ nhìn về phía đám người trước mắt, nhịn không được lộ ra nghi hoặc.

Những học sinh này của Dương Huyền tiền bối, tu vi... tựa hồ có chút thấp ah!

Khó trách để cho mình hỗ trợ mang đi ra ngoài, loại thực lực này, có thể đi tới đây, thật đúng là kỳ tích.

Hắn tràn đầy kinh ngạc, nữ hài có chút tư sắc nhìn thấy một lần toát ra mấy nữ hài xinh đẹp hơn nàng không biết gấp bao nhiêu lần, vẻ mặt trở nên hết sức khó coi.

Còn các thiếu niên khác, thì từng cái con mắt sáng lên.

Mỹ nữ, bất luận ở đâu đều được hoan nghênh.

- Chư vị, chỗ chúng ta có thức ăn, mau tới dùng bữa...

Thiếu niên áo trắng vội vàng đi ra nói.

- Cám ơn!

Đám người Triệu Nhã gật đầu nhìn về phía Trương Huyền, thấy hắn đồng ý, lúc này mới ngồi xuống.

Một mực trốn ở trong sơn động hơn mười ngày, lần đầu tiên đi ra, cảm giác toàn thân nhẹ nhõm.

- Mặc Nguyên lão sư, đây là một bộ phận thiếu hụt trong tu luyện của ngươi, lão sư nói, ngươi trước dựa theo cái này tu luyện, đợi lần sau hắn gặp ngươi, sẽ bổ sung hoàn chỉnh!

Từ trong ngực lấy ra một mảnh lá cây, Trương Huyền đưa tới.

Chỉ thấy phía trên dùng chất lỏng màu đen viết chút nội dung trên việc tu luyện.

Mặc Nguyên lão sư xem xong, đồng tử co rút lại.

Vị Dương Huyền này, đưa cho nội dung, còn tỉ mỉ hơn hắn tưởng tượng không ít, dựa theo phía trên ghi lại thay đổi, có thể đoán được, tai hoạ ngầm trên thân thể của hắn, có thể loại bỏ toàn bộ, tu vi cũng càng ngày càng mạnh.

- Đa tạ Dương lão sư!

Mặc Nguyên lão sư ôm quyền.

Tuy đối phương chỉ cho một nửa nội dung, hắn cũng biết ý đồ, là sợ bản thân không tận lực.

Nhưng đối mặt loại tình huống này, trong lòng chẳng chẳng những không có oán hận, ngược lại cảm giác yên tâm hơn không ít.

Có thể vì học sinh tận tâm như vậy, khẳng định không phải kẻ xấu.

Lần này đi ra thí luyện, mọi người mang theo không ít đồ ăn, lại thêm Mặc Nguyên lão sư có thực lực săn giết Thần thú, Trương Huyền cùng các học sinh, đám người Tôn Cường mới coi như ăn được bữa cơm đầu tiên ở Thần giới.

Viên Đào mở rộng cái bụng, kém chút ăn đến đám người Mặc Nguyên nghi ngờ nhân sinh.

Đương nhiên, may mắn Tiểu Hoàng Kê không có tỉnh lại, nếu không cũng không phải nghi ngờ nhân sinh đơn giản như vậy, đoán chừng ngay cả vũ khí cũng mất.

Tuổi tác tương đương, lại ở dã ngoại khiến cho người tâm thần thanh thản, chủ đề tự nhiên rất nhiều.

Đám người Trịnh Dương được Trương Huyền dặn dò, biết cái gì có thể nói, cái gì không thể nói, trò chuyện hồi lâu, cũng không dẫn tới nghi hoặc.

- Các ngươi một mực hỏi thăm bố cục Thần giới, vừa vặn ngày hôm nay có mấy bằng hữu mới, ta sẽ chi tiết nói rõ cho các ngươi!

Cơm nước no đủ, mọi người ngồi thành một vòng, Mặc Nguyên lão sư mỉm cười, mở miệng nói.

Toàn bộ Thần giới, bao la bát ngát, không biết rộng lớn cỡ nào, địa phương của bọn hắn tên Dạ Minh thành, chỉ là một địa phương nhỏ mà thôi, bởi vậy cho dù những học sinh đến đây thí luyện, từng cái gia thế không đơn giản, nhưng đối với bố cục của toàn bộ Thần giới, cũng biết không tính quá nhiều.

Trương Huyền nhìn lại.

Sở dĩ lúc này đối phương nói, đương nhiên là hắn dẫn ra chủ đề.

- Thần giới, chia làm chín đại thế lực, cũng được xưng Cửu Thiên!

Mặc Nguyên lão sư nói.

- Ta biết, có phải cũng chính là Cửu Thiên Cửu Đế trong truyền thuyết không?

Thiếu niên áo trắng dường như vì khoe khoang, vội vàng nói.

Nhìn bộ dáng của hắn, nữ hài có chút tư sắc càng giận không chỗ phát tiết.

- Không sai, Cửu Thiên Cửu Đế!

Mặc Nguyên lão sư gật đầu:

- Cửu Thiên này, theo thứ tự là trung tâm Tự Tại Thiên, phía đông Vân Ly Thiên, phía nam Linh Nguyên Thiên, phương tây Canh Kim Thiên,

phương bắc Huyền Minh Thiên, đông nam Liệt Dương Thiên, đông bắc Kiếm Thần Thiên, tây nam Linh Lung Thiên cùng với chỗ chúng ta tây bắc U Hồn Thiên!

- Cửu Thiên, chín đại thế lực, phân biệt do chín vị Đại Đế tọa trấn! Mỗi một cái đều nắm giữ lực lượng hủy thiên diệt địa, khống chế một phương, bễ nghễ thiên hạ, người người ngưỡng mộ!

Ánh mắt của Mặc Nguyên lão sư lộ ra vẻ sùng bái.

Cửu Đế, khống chế thiên hạ, giống như Thượng Thương sáu đại tông môn, chân chính đứng ở đỉnh thế giới, quả thực làm người ta kính nể.

- Lão sư, nghe nói mới xuất hiện một vị Đại Đế thiên tài, cái thế vô song... Hiện tại đã là Cửu Thiên Thập Đế!

Một học sinh hiểu rõ tình hình nói.

- Không sai, là xuất hiện một vị Đại Đế thiên tài!

Mặc Nguyên lão sư gật đầu:

- Nói đến vị Đại Đế này, thật đúng là thiên tài trong thiên tài, từ khi bắt đầu nổi danh, ngắn ngủi mấy năm, giống như sao băng chiếu rọi Thần giới, ép tám vị Đại Đế thừa nhận thân phận của mình, hiện tại chỉ còn vị Đế Quân ở Tự Tại Thiên không có thừa nhận, chỉ cần có thể công nhận, thế lực Thần giới sẽ phân chia lần nữa...

- Cửu Thiên Thập Đế?

Trương Huyền gật đầu, vô tình hay cố ý cảm xúc:

- Loại cấp bậc Đế Quân này, cách chúng ta thực sự quá xa vời, ở giữa không biết kém bao nhiêu cấp bậc...

Lời còn chưa dứt, trong đám người có một học sinh tràn đầy tò mò nhìn qua:

- Lão sư, Đế Quân rốt cuộc mạnh cỡ nào? Ta nghe nói, có thể một ngón tay nghiền nát thành thị, có phải thật hay không?

- Đương nhiên là thật...

Mặc Nguyên lão sư gật đầu, nói:

- Tu vi hiện tại của các ngươi, là Thần Linh hạ phẩm, ta là Thần Linh trung phẩm, viện trưởng là Thần Linh thượng phẩm! Điểm ấy các ngươi đã sớm biết a!

Mọi người gật đầu.

- Trên Thần Linh là Thiên Thần! Đồng dạng chia làm hạ phẩm, trung phẩm thượng phẩm! Tiếp đó là Thần Vương, Thần Vương không phân phẩm, nhưng lại có Thần Vương phổ thông và Thần Vương phong hào, đến cấp bậc phong hào, mỗi một cái đều đứng ở đỉnh thế giới, cho dù U Hồn Thiên chúng ta, cũng không cao hơn mười vị!

Mặc Nguyên lão sư tiếp tục nói:

- Trên Thần Vương phong hào mới là Đế Quân... Bọn họ là siêu cấp cường giả được thiên địa công nhận, số lượng là trời sinh, không có khả năng nhiều ra, thật muốn nhiều ra... Nhất định phải để Đế Quân khác thừa nhận! Tương đương với khiêu chiến quy tắc đã định, đây cũng là nguyên nhân vì sao các Thần Vương phong hào thiên tài không ngừng khiêu chiến Đại Đế.

Đại Đế thiên tài, Khổng sư?

dtv-ebook.com

- Thần Linh, Thiên Thần, Thần Vương, Thần Vương phong hào, Đế Quân...

Trong lòng Trương Huyền âm thầm ghi nhớ, đồng thời nghi hoặc:

- Lạc Nhược Hi... là cấp bậc gì?

Có thể nhẹ nhõm từ Thượng Thương, không thông qua Thần Điện, trực tiếp chém thủng hư không đi vào Thần giới, hơn nữa cưỡng ép phá vỡ không gian bích chướng, lại chỉ chịu chút tổn thương... Khẳng định không phải Thần Linh có thể hoàn thành, thậm chí Thiên Thần cũng chưa chắc có thể làm được.

Chẳng lẽ... Nàng là Thần Vương?

Còn Đế Quân, thật đúng là không dám nghĩ, Cửu Thiên chỉ có chín vị, mỗi một cái đều chân chính đứng ở đỉnh phong của vũ trụ vạn giới, loại cường giả siêu tuyệt này, sao vừa ý tiểu nhân vật như hắn!

Dù bản thân nắm giữ Thiên Đạo thư viện cũng không được.

Dù trong lòng nghĩ như vậy, nhưng vẫn không nhịn được mở miệng nói:

- Mặc Vân lão sư có biết xưng hào hoặc họ tên của Cửu Đế không?

Thấy hắn hỏi thăm, ánh mắt Mặc Vân lão sư lộ ra nghi ngờ, bất quá vẫn gật đầu nói:

- Cửu Thiên Cửu Đế, tôn quý cỡ nào, tôn húy của bọn họ, há là tiểu dân như chúng ta có thể ngôn luận? Ta chỉ biết Đế Quân của U Hồn Thiên chúng ta là Càn Khôn Ma Đế, cũng được xưng Càn Khôn Đế Quân, trấn

thủ đông nam Thần Vực, khống chế tứ phương bát động, lục đạo luân hồi. Đối lập đông nam Liệt Dương Thiên, chưởng khống giả Chước Dương Đại Đế, quản lý mặt trời không trung, vạn vật sinh trưởng, thiên địa luân thường. Tây nam Linh Lung Thiên, Linh Lung Tiên Tử, mỹ lệ vô song... Còn mặt khác, biết không nhiều lắm.

Trương Huyền gật đầu.

Thân phận của Cửu Thiên Cửu Đế, giống như hoàng đế kiếp trước, cũng không phải người nào cũng có thể thảo luận. Đối phương chẳng qua là lão sư học viện, có thể biết ba vị, hơn nữa nói ra xưng hào, đã rất không dễ dàng.

- Nếu như Trương huynh thật muốn biết, ngược lại có thể hỏi thăm sư phụ ngươi, loại thực lực như tiền bối, đối với tình huống Cửu Thiên, hẳn rõ ràng hơn ta rất nhiều!

Mặc Vân lão sư nói.

Cửu Thiên Cửu Đế người bình thường không dám thảo luận, nhưng biết vẫn không ít, dù không cho phép thảo luận, cũng không có khả năng không biết hoàng đế đương triều là ai chứ! Cố ý hỏi như vậy, trên thực tế là trong lòng có nghi ngờ.

- Chúng ta chỉ là người bình thường được lão sư cứu, thấy không chỗ nương tựa mới thu làm học sinh, bình thường gặp mặt cũng khó khăn, việc này sao có thể nói nhiều với chúng ta! Nếu không như thế mà nói, cũng sẽ không làm phiền Mặc Vân lão sư mang chúng ta ra sơn mạch này...

Biết ý nghĩ của đối phương, Trương Huyền cười khổ.

- Cái này...

Mặc Vân lão sư sửng sốt một chút, nghi hoặc trong lòng tiêu tán.

Thần giới là có loại tình huống này, một ít lão sư khổ tu, đối đãi học sinh vô cùng nghiêm khắc, mỗi lần gặp mặt, đều là sắp đặt nhiệm vụ, không có phí lời quá nhiều.

Loại chuyện Cửu Thiên Cửu Đế này, không nói rất bình thường.

- Không chỉ như vậy, ngươi xem chúng ta, cơ bản đều không có đến Thần Linh, làm sao đột phá, lão sư cũng không nói, chỉ nói thời cơ chưa thành thục, cần cố gắng tu luyện, chỉ có tích lũy hùng hậu, sau khi đột phá, mới có thể phát huy ra lực chiến đấu mạnh hơn... Nhưng nơi này linh khí quá mỏng manh, tu luyện... quá khó khăn!

Trương Huyền lắc đầu.

- Dương Huyền lão sư, thật đúng là một lão sư nghiêm khắc! Đã theo kịp Danh Sư mới xuất hiện, có thể gọi là Dương sư.

Mặc Vân lão sư cảm xúc.

- Dương sư? Danh Sư?

Trong lòng Trương Huyền chấn động.

Cái nghề nghiệp này, là Khổng sư sáng tạo, chỉ ở Danh Sư đại lục mới có, Thượng Thương cũng không nghe qua, không nghĩ tới ở đây nghe được.

- Là mấy chục năm qua, Thần giới đột nhiên nhiều ra một nghề nghiệp, tự xưng Danh Sư, xây dựng Danh Sư đường, phụ trách truyền đạo thụ nghiệp giải thích nghi hoặc, đối đãi học sinh có phương pháp và hệ thống giáo dục đặc thù, hiệu quả vô cùng tốt, có điều học sinh so với người bình thường càng thêm khổ cực một ít!

Thấy hắn không biết, Mặc Vân lão sư nói.

Trương Huyền rung động.

Có Danh Sư và Danh Sư đường, khẳng định liên quan tới Khổng sư.

Xem ra ở Thượng Thương bị mình trấn áp kia, quả thực là phân thân, mà bản tôn cũng giống như mình, đã đi tới nơi này.

Danh Sư đại lục đã trải qua vài vạn năm, Thượng Thương tốc độ thời gian là một phần mười, đã trải qua mấy ngàn năm, mà ở đây... tuy thực lực hắn thấp, cảm ứng không ra tốc độ chảy thời gian cụ thể, cũng không ngoài ý muốn sẽ giống như Thần Điện.

Nói cách khác là một phần trăm Thượng Thương, một phần ngàn Danh Sư đại lục.

Danh Sư đại lục trải qua vài vạn năm, nơi này chẳng qua mấy chục năm mà thôi.

Không tiện trực tiếp hỏi, Trương Huyền hữu ý vô ý nói bóng nói gió:

- Đột nhiên xây dựng Danh Sư đường, sẽ ảnh hưởng Cửu Thiên Cửu Đế thống trị, học viện phổ thông khác hắn cũng bị xung kích, chẳng lẽ các ngươi mặc kệ?

Danh Sư đại lục, sở dĩ Danh Sư đường san sát, đó là bởi vì đã tạo thành hệ thống đặc biệt, vô số người, thậm chí vương quốc, đế quốc đều lấy Danh Sư làm vinh, mà ở Thần giới, Cửu Thiên Cửu Đế vi tôn, mỗi một thế lực đều có Đế Quân tôn sùng, giống như Thượng Thương sáu đại tông môn.

Lấy một ví dụ, ngươi chạy đến đại bàn Lăng Vân kiếm các tuyên dương công pháp Thất Tinh Lâu, truyền thụ học sinh, không phải là cướp truyền nhân ưu tú của kiếm các sao, không bị dạy dỗ mới là lạ.

Càng quan trọng hơn là... Những học viện phổ thông này làm sao có thể để đối phương làm như vậy?

Danh Sư mạnh mẽ, hắn tự mình trải qua, giảng bài mạnh mẽ hơn lão sư bình thường không biết gấp bao nhiêu lần, một khi mở ra, những học

viện phổ thông này... Còn có thể chiêu được học sinh sao?

- Bọn họ chủ trương hữu giáo vô loại, dạy học sinh đều là những học viện chúng ta đào thải ra, cơ bản không có thiên phú gì...

Nói đến đây Mặc Vân lão sư xấu hổ cười một tiếng:

- Trương huynh, ta không phải nói các ngươi, chỉ là...

Vừa rồi nói vị Dương lão sư kia có tác phong của Danh Sư đường, đảo mắt liền nói, bọn họ chỉ thu phế vật mà học viện khác đào thải... Rõ ràng có ý chửi chó mắng mèo.

- Không sao cả!

Trương Huyền xua tay:

- Thiên phú của chúng ta quả thực không tốt, không đuổi kịp đệ tử học viện, nếu không không có khả năng ngay cả Thần Linh cảnh cũng không đột phá!

Mặc Vân lão sư không dây dưa vấn đề này, mà nói:

- Thần Sơn này Thần Linh chi khí có hạn, hàng năm thời điểm thu nhận học sinh, đều là học viện ưu tiên chiêu thu đệ tử, có thiên phú toàn bộ thu hết, bọn họ chỉ thu nhận còn lại, cho nên đối với chúng ta ảnh hưởng không lớn! Chẳng qua...

Dừng lại một chút, Mặc Vân lão sư cảm xúc:

- Không thể không nói, đám Danh Sư này quả thực có chút bản lĩnh, những người chúng ta bỏ qua, không có khả năng đột phá kia, ở dưới bọn họ dạy bảo, vậy mà đều bước ra một bước cuối cùng, thậm chí có chút học sinh, tiến bộ còn nhanh hơn đệ tử chúng ta! Ở dưới loại tình huống này, chúng ta cũng phải liều mạng tu luyện, nếu không ta không có khả năng mang theo một đám hài tử chỉ có mười bảy mười tám tuổi, chạy đến nơi đây thí luyện!

Đều là Danh Sư đường ép a, nếu không, an toàn giảng bài dạy học thật tốt, mười mấy tuổi liền chạy tới núi hoang thí luyện... Nếu không sẽ theo không kịp những người kia, tuy bất đắc dĩ, nhưng lại không thể không nói, cũng có động lực rất lớn.

- Còn Cửu Thiên Cửu Đế, tự nhiên không cho phép hắn làm như thế, cho nên vị Đại Đế thiên tài kia mới khiêu chiến rất nhiều Đế Quân. Mười mấy năm trước, cùng Càn Khôn Ma Quân đóng cửa tỷ thí, kết quả làm sao, chúng ta không biết, nhưng U Hồn Thiên chúng ta không còn phản đối Danh Sư đường, cho phép bọn hắn tự do truyền đạo!

Mặc Vân lão sư lắc đầu.

Mặc dù không biết kết quả giao đấu, nhưng nhìn thấy cục diện này thì biết, khẳng định là Càn Khôn Ma Quân thua.

Nếu không, không có khả năng như vậy.

- Đại Đế thiên tài? Ngươi nói vị Đại Đế vừa mới thăng cấp kia?

Trương Huyền hỏi.

- Chính là hắn!

Mặc Vân lão sư gật đầu.

- Khó trách...

Trương Huyền giật mình.

Vừa rồi nghe đối phương nói Cửu Thiên Cửu Đế, tuyên cổ tồn tại, liền cảm thấy kỳ lạ, tại sao lại đột nhiên toát ra một vị có thể tranh tài, hiện tại xem ra, hắn là Khổng sư.

Thần giới mấy chục năm, Danh Sư đại lục mấy vạn năm, thời gian cũng đối ứng... Mấu chốt nhất là, Khổng sư ở Danh Sư đại lục, đã từng được không ít người xưng hô Đại Thánh thiên tài!

Nơi này trở thành Đại Đế thiên tài hoặc Đế Quân thiên tài, cũng đúng lúc ăn khớp.

Ngắn ngủi mấy chục năm, ngang dọc đại lục, sáng tạo Danh Sư đường, đơn đấu tám Đế, ép bọn họ thừa nhận thân phận, hơn nữa đồng ý mở Danh Sư đường...

Không hổ là Khổng sư, cho dù ở Thần giới có vô số cường giả, đồng dạng nghịch thiên đến làm người tuyệt vọng!

Đương nhiên, bất kể có phải là Khổng sư hay không, hắn cũng không vội đi bái kiến.

Đã trải qua sự kiện Khổng sư giả, trước khi không có năng lực tự vệ, chạy tới tìm đối phương, ngộ nhỡ muốn cướp đoạt Thiên Đạo thư viện, vậy thì xong đời.

Không phải nghi ngờ nhân phẩm của Khổng sư, mà là thất phu vô tội mang ngọc có tội, không có thực lực ngang hàng đối phương, tốt nhất đừng vội tiếp xúc.

Tuy Khổng sư giả làm nhiều việc ác, nhưng ít ra có một chuyện nói hắn rất tán đồng... Đó chính là, bản thân và Khổng sư đều nắm một bộ phận Thiên Đạo trong tay, cả hai hợp nhất, nhất định có thể để cho một người thực lực tăng nhiều, thậm chí đi đến tình trạng không cách nào tưởng tượng được.

Loại lợi ích này, Thánh Nhân cũng chưa chắc có thể chống cự.

Áp chế khiếp sợ trong lòng xuống, Trương Huyền tiếp tục hỏi:

- Mặc Vân lão sư mới vừa nói... Thần Sơn Thần Linh chi khí có hạn, là ý gì?

Vừa rồi đối phương nói, Thần Linh chi khí ở Thần Sơn, để hắn tràn đầy nghi hoặc.

- Xem ra Dương sư thật đúng là không có nói với các ngươi... Cũng đúng, các ngươi còn không có tôi luyện đến cực hạn, không biết rất bình thường!

Thấy hắn không hiểu, Mặc Vân lão sư không có trực tiếp trả lời, mà hỏi ngược lại:

- Trương huynh, lấy ánh mắt của ngươi đến xem, nồng độ linh khí trên Linh Cơ Sơn này như thế nào?

- Linh Cơ Sơn?

Trương Huyền rốt cuộc biết tên của ngọn núi này, ghi vào trong óc, trên mặt lại không biểu hiện ra ngoài, nhịn không được lắc đầu:

- Ngọn núi này, hầu như không có bất kỳ linh khí gì, làm cho không người nào có thể tu luyện bình thường!

Vừa đến Thần giới hắn liền phát hiện, nơi này cuồng phong tàn phá bừa bãi, mấu chốt nhất là, linh khí mỏng manh hầu như không có, căn bản không có cách rút ra, chuyển hóa thành lực lượng trong cơ thể, nếu không mọi người cũng không đến mức dựa vào ăn rau dại mà sống.

May mắn những rau dại này còn có chút linh khí, nếu không đường đường vạn thế chi sư, Thượng Thương đệ nhất nhân, đi vào Thần giới, kết quả bị chết đói, sẽ làm người cười rụng răng.

- Đúng vậy, không chỉ nơi này như vậy, toàn bộ Thần giới, chỉ cần địa phương không có thành trì đều giống như nơi này, linh khí suy yếu! Thậm chí không ít vị trí đã hoang tàn vắng vẻ!

Mặc Vân lão sư lắc đầu.

- Linh khí suy yếu? Hoang tàn vắng vẻ?

Trương Huyền sững sờ tại nguyên chỗ, có chút không dám tin tưởng.

Nơi đây chính là đỉnh phong nhất của chư thiên vạn giới ah... Vậy mà trừ thành thị, linh khí suy yếu... để người không dám tưởng tượng.

Suy yếu Thần giới

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

Ở trong tưởng tượng của Trương Huyền, Thần giới hẳn là cường giả vô số, cao thủ nhiều như mây, linh khí khắp nơi, cực kỳ đầy đủ, tuỳ ý có thể để người ta đột phá, tiện tay nhặt lên cành cây, cũng mạnh mẽ hơn Tiên khí tuyệt phẩm, thậm chí vượt qua Ngụy Thần khí.

Cỏ dại khắp nơi cũng là tiên dược chữa thương và đột phá, vượt qua Nguyên Lực đan tuyệt phẩm...

Khắp nơi là bảo, đâu đâu cũng có của cải...

Nhưng nghe đối phương nói, linh khí suy yếu, vạn vật suy yếu, cảm giác giống như phế tích vậy...

Tựa như Linh Cơ Sơn, mặc dù có chút thực vật, nhưng kèm theo thời gian lâu dài không cách nào hấp thu linh khí, giống như cây không có ánh nắng, cuối cùng sẽ trở nên khô héo, chậm rãi biến mất.

Cũng chính là nguyên nhân này, mỗi lần Trương Huyền tìm kiếm rau dại, cơ hồ đều phải đi hơn nửa ngày, thậm chí một ngày, lấy được số lượng cũng rất có hạn.

Nơi này thật sự là Thần giới?

Đến nơi này, ngay cả cọng cỏ cũng không có gì để ăn? Làm sao cảm giác giống như cổ chiến trường của Dị Linh tộc vậy?

Suy yếu, hoang tàn, tựa như phế tích.

- Trên núi còn có không ít rau dại và trái cây ẩn chứa linh khí, loại suy yếu này... Hẳn là kéo dài thời gian không lâu a!

Trương Huyền nhịn không được hỏi.

Nếu như thời gian dài, một mực không có linh khí, nơi này chỉ sợ sớm đã biến thành một núi hoang, bất kỳ thảm thực vật gì cũng sẽ không tồn tại, lúc này còn có thể tìm tới cây cối và rau dại, thậm chí trái cây, Thần thú... Chứng minh thời gian suy yếu sẽ không quá dài.

Thấy hắn hỏi như vậy, Mặc Vân lão sư càng thêm nghi ngờ nhìn qua:

- Ngươi không phải là mới đến Thần giới chứ?

- Đương nhiên sẽ không... Chúng ta vốn sinh hoạt ở trong một sơn thôn nhỏ, hoàn toàn tách biệt với thế gian, đối với sự tình ngoại giới biết không nhiều... Về sau xuất hiện một trận ôn dịch, chỉ còn lại mấy người chúng ta, được lão sư cứu, cho nên rất nhiều chuyện đều không biết!

Trương Huyền xấu hổ cười nói.

Không biết Thần giới đối với phi thăng giả là có thái độ gì, có điều vẫn phải cẩn thận một chút, nếu không bị người bán đi cũng không biết.

- Ừm!

Thấy hắn nghĩ một đằng nói một nẻo, khả năng không quá muốn nói, Mặc Vân lão sư cũng không truy cứu nữa, nói:

- Loại linh khí tán loạn này, lần đầu tiên xuất hiện, có lẽ là hơn bốn mươi năm, không cao hơn năm mươi năm trước! Lúc ấy trời đất sụp đổ, toàn bộ bầu trời giống như sập nửa bên, hồng thủy lan ra đại địa, truyền thuyết tứ thiên Đế Quân trấn thủ đông, nam, tây, bắc tự mình ra tay, chém bốn chân của Thiên Địa Quy làm cột chống trời, lúc này mới ổn định được thế giới.

Nói đến đây, Mặc Vân lão sư cười cười:

- Đương nhiên, đây chỉ là truyền thuyết, có phải thật hay không rất khó nói! Cũng có người nói, là Đế Quân ở trung tâm Tự Tại Thiên luyện hóa Ngũ Sắc Thạch vá trời... Tóm lại, các loại thuyết pháp đều có, nhưng từ khi đó bắt đầu, linh khí các nơi tán loạn, trừ trong các thành trấn, cơ bản đều giống như nơi này, rất khó cư trú sinh mệnh!

- Cái này...

Trong lòng Trương Huyền chấn động kịch liệt.

Hơn bốn mươi năm trước, tiếp cận năm mươi năm... Đổi lại thời gian ở Thượng Thương, chính là hơn bốn ngàn năm trước, thời gian ở Danh Sư đại lục là hơn bốn vạn năm!

Chính là thời điểm Khổng sư đột nhiên xuất hiện, sáu đại tông môn của Thượng Thương lập giáo.

Thần giới xuất hiện vận rủi, thiên địa sụp đổ, Khổng sư khống chế Thiên Đạo hữu tự... Chẳng lẽ giữa hai bên có liên hệ đặc biệt gì?

Nếu có liên hệ mà nói, như vậy thư viện Thiên Đạo hữu khuyết của mình, có thể cũng liên quan đến hay không?

Dù sao Thiên Đạo không có khả năng đột nhiên xuất hiện, thư viện của hắn ở Thần giới cũng có thể sử dụng, chứng minh cấp bậc Thiên Đạo không thua Thiên Đạo ở Thần giới...

Làm cho lòng người không thể không sinh ra nghi này.

- Linh khí suy yếu, cho nên muốn đột phá Thần Linh, đã không dễ dàng giống như lúc trước! Hơn nữa đột phá càng nhiều, tiêu hao tài nguyên càng lớn, vô cùng có khả năng dẫn tới biến cố càng lớn, cho nên Cửu Thiên Cửu Đế chỉ có thể khống chế số lượng Thần Linh, tự mình ra tay xây dựng chín Thần Sơn. Muốn đột phá đến Thần Linh, nhất định phải đi Thần Sơn, tìm kiếm Thần Linh chi khí, người thành công đột phá thì tiếp

tục đi tới, người không thành công, cũng chỉ có thể ngoan ngoãn chấp nhận làm người bình thường.

Mặc Vân lão sư tiếp tục nói.

Trương Huyền bừng tỉnh hiểu ra.

Loại tình huống này giống như ở Côn Hư cảnh, tài nguyên nhất định, không có thiên phú, không có tư cách, liền triệt để mất đi tư cách tấn cấp.

Mặc dù rất tàn khốc với tu luyện giả, nhưng lại có thể để cho một thế giới kéo dài phát triển, không đến mức sụp đổ.

- Dương sư rèn luyện các ngươi như vậy, rõ ràng là muốn các ngươi ở thời điểm Ngụy Thần, sức chiến đấu mạnh hơn, hơn nữa thí luyện trong núi hoang, càng có thể thích ứng hoàn cảnh Thần Sơn, tìm được Thần Linh chi khí, từ đó thuận lợi đột phá!

Mặc Vân lão sư cảm xúc:

- Không hổ là người Danh Sư đường, thật sự là dụng tâm lương khổ! Khó trách cho dù bọn hắn thu nhận học sinh thiên phú bình thường, cuối cùng thành tựu lại không thua những thiên tài kia... A, xấu hổ, ta cũng không phải nói ngươi thiên phú thấp, cũng không có bất kỳ ý khinh thường...

Trương Huyền nháy con mắt, không biết trả lời như thế nào.

Đám người Triệu Nhã kém chút bật cười.

Dám nói lão sư của các nàng thiên phú thấp... Người trước mắt này, lá gan thật đủ lớn.

Lão sư ở Danh Sư đại lục tu luyện không tới hai năm, ở Thượng Thương không quá hai tháng, toàn bộ chuyển đổi thành thời gian ở Thần giới...

Danh Sư đại lục là 0.73 ngày, Thượng Thương 0.6 ngày, tổng cộng 1.33 ngày... ở Thần giới là 16 canh giờ. Đối với ngươi mà nói, chỉ là ngủ một giấc, lão sư từ người bình thường, tấn cấp thành Thần Linh, một đường bật hack, cảnh giới lớn nhỏ mấy chục cái... Ngươi dám nói thiên phú của hắn kém?

Nói đùa cái gì vậy!

- Khụ khụ, ta không để tâm...

Trương Huyền lắc đầu.

Lại hỏi thăm một ít chuyện, Mặc Vân lão sư ngược lại là biết gì nói nấy, rất nhanh, Trương Huyền xem như có chút quen biết Thần giới.

Không hổ là tồn tại đỉnh phong nhất của chư thiên vạn giới, quả thực rất mạnh, nhưng mà mạnh mẽ cũng có chỗ xấu của mạnh mẽ, đó chính là... Không có chú ý quy củ như Danh Sư đại lục.

Chân chính thực lực vi tôn, cường giả có thể tung hoành thiên hạ, ngao du tứ phương; kẻ yếu chỉ có thể ở trong thành không dám ra ngoài, nếu không gặp được giặc cướp, sẽ cực kỳ có khả năng mất cả người lẫn của, chết tha hương không chỗ chôn.

Đương nhiên đây đều là ở ngoài thành, nội thành thì nhất định phải tuân thủ quy củ. Thành chủ mỗi một thành, đều có quyền lợi và thực lực tuyệt đối.

Tỷ như Dạ Minh thành, thành chủ Ngô Phương Thanh chính là một cường giả Thiên Thần cảnh, đầu đồng thiết tí, đao thương bất nhập, từng tay không huyết tẩy mười tám sơn trại, quỷ thần không dám ngăn cản.

Nội thành nhất định phải tuân thủ quy củ hắn quy định, nếu không sẽ bị ngăn cấm.

Cường giả lập ra quy củ, kẻ yếu tuân thủ.

Nếu không sẽ bị giết, bị rút ra Thần Linh chi khí...

Đây là Thần giới, luật rừng trần trụi.

- Mặc Vân lão sư, có thể nói cho ta sự tích của vị Thiên Túng Đại Đế kia không?

Vương Dĩnh dường như cảm giác được không đúng, tò mò hỏi.

- Thiên Túng Đại Đế, là siêu cấp cường giả gần mấy chục năm trước đột nhiên xuất hiện, nổi danh là ở hơn bốn mươi năm trước, hắn chỉ là một Thần Linh thượng phẩm, một mình đối chiến tám vị Thiên Thần hạ phẩm, cuối cùng thành công đánh giết, xếp thứ nhất trên Thiên Thần tiềm lực bảng!

Ánh mắt của Mặc Vân lão sư lộ ra tôn sùng, xem ra đối với vị Đại Đế đột nhiên xuất hiện kia, hắn là từ nội tâm cảm thấy khâm phục.

- Thiên Thần tiềm lực bảng?

- Ở Cửu Thiên, mỗi một chỗ đều sẽ có Thiên Thần tiềm lực bảng thuộc về mình, có thể đi vào mười vị trí đầu, hầu như đều không ngoại lệ có thể tấn cấp đến Thiên Thần thượng phẩm! Thậm chí trước ba sẽ có cơ hội thành tựu Thần Vương! Nguyên nhân chính là như vậy, bảng danh sách này, là đối tượng vô số tu luyện giả truy đuổi, chỉ cần có thể tiến vào, chẳng khác nào bước vào đại môn có vô số tài nguyên cung cấp, về sau tiền đồ vô lượng!

Trong mắt Mặc Vân lão sư tràn đầy hâm mộ.

Thần giới khống chế tài nguyên, không có thiên phú, là không thể nào đạt được cơ hội bồi dưỡng tốt, cho nên sẽ xuất hiện các loại bảng danh sách, để tu luyện giả đi tranh đoạt.

Đạt được thứ tự tốt, mới có thể thu được tư cách bồi dưỡng, tấn cấp tu vi cao hơn.

Điểm ấy gần giống như Côn Hư cảnh.

- Sau khi đạt được đệ nhất, không đến một năm, liền thành công đột phá đến Thần Vương cảnh, tiếp đó ở trong Linh Khí Triều, một người độc chiếm vị trí đầu, được bảy đại Đế Quân đồng thời ban cho vinh dự Thần Vương phong hào.

- Lại qua không đến một năm, bắt đầu khiêu chiến Cửu Thiên Cửu Đế, vừa mới bắt đầu, tất cả mọi người cảm thấy, người này quả thực điên rồi, ai biết trận đầu liền chiến thắng... Về sau mấy chục năm, từng cái ước chiến chín vị Đế Quân, nghe nói hiện tại chỉ còn lại có vị Đế Quân ở trung tâm Tự Tại Thiên là chưa tỷ thí qua, mặt khác đều đã công nhận thân phận của hắn... Tuy kết quả không có người biết, nhưng đã công nhận thân phận, vô cùng có khả năng là tám Đế khác... Đều thua!

Mặc Vân lão sư thấp giọng.

Dính dáng Cửu Thiên Cửu Đế, tuy ngoại giới truyền ngôn chắc như đinh đóng cột, nhưng vẫn không nên truyền đi cho thỏa đáng.

- Liên tục khiêu chiến tám vị Đế Quân...

Trương Huyền nghe nhiệt huyết sôi trào.

Không hổ là Khổng sư, bất luận ở thế giới nào, cuối cùng đều là nhân vật đứng ở đỉnh phong nhất.

- Không biết vị Đế Quân ở Tự Tại Thiên kia tên gì? Vì sao không tỷ thí với hắn?

Trương Huyền tò mò hỏi.

Khiêu chiến Đế Quân, đến cùng thắng hay thua, người bình thường không biết, nhưng đều là Đế Quân, khẳng định sẽ biết.

Có phải vị Đế Quân ở Tự Tại Thiên kia biết những người khác thua, không dám so đấu hay không?

- Cái này ta cũng không biết! Nói đến vị Đế Quân ở Tự Tại Thiên, khống chế cả Thần giới, Cửu Đế chí tôn, là Đế Quân lợi hại nhất của Thần giới, cũng là vị thần bí nhất... Ngoại giới không có một chút tin đồn liên quan tới hắn, cụ thể là nam hay nữ, già hay trẻ đều không rõ ràng, thậm chí ngay cả họ tên cũng không biết! Nhưng vị trí trung tâm Tự Tại Thiên, không người dám động, Thần giới sừng sững không biết bao lâu, cũng không có người dám đánh chủ ý nơi này...

Nói đến đây, Mặc Vân lão sư đột nhiên giật mình, tự biết nói quá nhiều, xấu hổ cười một tiếng:

- Được rồi, ngày hôm nay không nên nói nhiều, chúng ta chỉ là tiểu nhân vật, sự tình Cửu Thiên Cửu Đế, không liên quan gì tới chúng ta, cũng tham dự không được, không cần buồn lo vô cớ...

- Ừm!

Biết lại hỏi cũng hỏi không ra cái gì, Trương Huyền không nói thêm lời, tất cả mọi người một ngày thí luyện, đều rất mệt mỏi, các học sinh của Mặc Vân lão sư dựa vào trên vách đá ngủ thật say.

Ngay cả vị lão sư này cũng nhắm mắt lại, không biết có ngủ hay không.

Chỉ có Trương Huyền cùng với rất nhiều học sinh, toàn bộ khoanh chân ngồi dưới đất, nhắm mắt tu luyện.

Mặc dù linh khí nơi này vô cùng mỏng manh, nhập không đủ xuất, tu luyện cực kỳ khó khăn, nhưng các nàng vẫn không dám trễ nãi một phân một hào.

- Ừm?

Tu luyện tới sau nửa đêm, Trương Huyền đang định nghỉ ngơi, đột nhiên ngừng lại, giống như cảm ứng được cái gì, nhìn về phía một phương hướng, lông mày không khỏi nhăn lại.

Thanh Thú Cổ Thảo

dtv-ebook.com

Một bên Mặc Vân lão sư cũng mở mắt.

Bảo vệ học sinh thí luyện, không có khả năng ngủ an tâm, đồng dạng cảm ứng được cái gì, liếc mắt nhìn qua một bên, con mắt nhịn không được sáng lên.

Thấy biểu lộ của hắn, dường như rõ ràng cái gì, Trương Huyền nghi ngờ nhìn qua.

- Không có gì bất ngờ xảy ra, hắn là Tật Phong Sa Ly Thú mà lần luyện tập này chúng ta muốn tìm!

Mặc Vân lão sư đứng dậy.

Trương Huyền cau mày.

Đối với Thần giới, hắn hoàn toàn không biết gì cả, đây là loại động vật gì cũng không rõ ràng.

Thấy hắn không hiểu, Mặc Vân lão sư nói:

- Là một loại Thần thú Thần Linh hạ phẩm, năng lực tấn công và phòng ngự không mạnh, nhưng am hiểu tốc độ, huyết dịch cùng tinh hạch trong cơ thể ẩn chứa lực lượng phong thuộc tính, sau khi dùng, có thể để tốc độ người ta trở nên cực nhanh! Tuy không nguy hiểm, lại không dễ bắt, đối với học sinh thí luyện mà nói, thích hợp nhất. Căn cứ chúng ta điều tra, sào huyệt của nó hắn cách chúng ta một đoạn lộ trình, không nghĩ tới xuất hiện ở chỗ này!

Lần luyện tập này chính là vì bắt đối phương, vốn nghĩ trước thời hạn trở về, thí luyện sẽ thất bại, không nghĩ tới ngủ đến nửa đêm, tự nó lại chạy

tới.

- Thẩm Thành, Ngô Tiêu Tiêu, nhanh đứng dậy!

Giải thích xong, Mặc Vân lão sư cười nhạt một tiếng, hạ giọng hô một tiếng.

Mặc dù những học sinh này đã ngủ, nhưng dù sao cũng là Thần Linh, nghe được tiếng la toàn bộ bò dậy, thời gian nháy mắt điều chỉnh trạng thái tốt nhất, từng cái ánh mắt lấp lánh nhìn qua.

- Lão sư, làm sao vậy?

Thanh niên áo trắng Thẩm Thành mang theo nghi hoặc.

- Chính ngươi nghe...

Mặc Vân lão sư cũng không nói chuyện, mà chỉ về phía trước.

Thẩm Thành lắng nghe một chút, con mắt trong nháy mắt trở nên hừng hực:

- Là Tật Phong Sa Ly Thú?

- Không sai!

Mặc Vân lão sư gật đầu.

- Quá tốt rồi, xem ra ngày hôm nay có thể hoàn thành nhiệm vụ...

Thẩm Thành tràn đầy hưng phấn nhảy lên, đi gọi các đồng học:

- Tất cả mọi người chuẩn bị kỹ càng, dựa theo phương án trước đó chúng ta thiết lập, hành động!

- Tốt!

Tất cả mọi người đều hạ giọng, thân thể lay động, đồng loạt vọt ra ngoài.

Thấy bọn họ rời đi động tác chỉnh tề như một, không có bất kỳ dư thừa hoặc lãng phí, cũng không có dẫn tới tiếng gió và động tĩnh mảy may, Trương Huyền nhịn không được gật đầu.

Không hổ là đệ tử học viện, thoạt nhìn quả thực không đơn giản.

Mặc dù chỉ là Thần Linh phổ thông, nhưng sức chiến đấu của những người này lại không tệ.

- Trương Huyền huynh đệ, các ngươi ở đây tiếp tục nghỉ ngơi, ta đi qua trông chừng bọn hắn...

Mặc Vân lão sư cười ha ha, cũng đứng dậy theo sát tới.

- Triệu Nhã, ngươi phụ trách cảnh giới, chăm sóc tốt sư đệ, sư muội và sư công, ta đi một chút liền về!

Bàn giao một câu, Trương Huyền biến mất tại nguyên chỗ.

Tật Phong Sa Ly Thú, hắn còn không có gặp qua, vừa vặn nhìn một chút, những đệ tử học viện này làm sao phối hợp bắt, cũng có thể có càng nhiều hiểu rõ với Thần giới.

Tốc độ mọi người rất nhanh, thương thế của Trương Huyền không có hoàn toàn khôi phục, miễn cưỡng đuổi theo, vừa tới đằng sau một khối nham thạch, liền thấy đám người Thẩm Thành đã vây quanh một Thần thú ở trung tâm.

Là một Thần thú bộ dáng hồ ly, hình thể không lớn, ở dưới mọi người bao vây, tả hữu xung đột, lực lượng không mạnh, nhưng giống như Mặc Vân lão sư nói, tốc độ xác thực cực nhanh.

- Đám học sinh này không tệ...

Trương Huyền liếc mắt nhìn, nhịn không được gật đầu.

Còn tưởng là một đám học viên ngu ngốc, giờ phút này nhìn thấy thủ pháp vây công, nhất thời bỏ đi ý nghĩ kia.

Nhất cử nhất động của bọn hắn đều phù hợp quy luật trận pháp, tất cả đường đi của Tật Phong Sa Ly Thú đều bị đóng kín, cho dù tên này tốc độ rất nhanh, nhưng thủy chung không cách nào chạy trốn.

Khó trách Mặc Vân lão sư vẫn cảm thấy hơn người một bậc, xem thường học sinh mà Danh Sư thu nhận, những người này xác thực không tầm thường.

Lực lượng, ý thức, động tác... Đều là nhân tuyển tốt nhất, vượt xa người bình thường.

- Xem ra Tật Phong Sa Ly Thú trốn không thoát...

Trương Huyền lắc đầu.

Tuy tốc độ của Thần thú này rất nhanh, nhưng năng lực của đám học sinh kia không yếu, bắt được đối phương đã thành kết cục đã định, nhìn hay không nhìn đều không quan trọng.

Đang muốn trở về, tiếp tục tu luyện khôi phục thương thế, trong lòng đột nhiên chấn động.

Căn cứ hắn lý giải Thánh thú, Linh thú, những động vật này, mỗi một cái đều có phạm vi thế lực thuộc về mình, dưới tình huống bình thường là rất ít vi phạm.

Dựa theo Mặc Vân lão sư nói, đối phương sinh hoạt cách nơi này ít nhất còn có nửa giờ, làm sao lại hơn nửa đêm xuất hiện?

Minh Lý Chi Nhãn nhìn sang.

Dấu vết hành động rắc rối phức tạp xuất hiện ở trước mắt, ánh mắt Trương Huyền sáng lên.

Đầu này phương hướng Tật Phong Sa Ly Thú tiến lên, rõ ràng có một dấu vết mờ mờ, hiển nhiên thứ này đang đuổi bắt cái gì.

Dọc theo dấu vết lan ra xa, biến mất ở trong đêm tối sau lưng mọi người, Trương Huyền nhẹ nhàng đi tới.

Có thể để cho Thần thú này hơn nửa đêm bất chấp nguy hiểm rời khỏi sào huyệt của mình, đồ vật muốn truy nã nhất định không đơn giản.

Đi về phía trước không bao xa, Trương Huyền ngừng lại.

Dấu vết ở trong một rừng cây dày đặc biến mất không thấy gì nữa.

Trương Huyền nhíu mày, thân thể vụt qua, đi vào trong rừng rậm.

Cuối tháng trăng tàn, không tính quá sáng, rừng cây cành lá rậm rạp, che chắn bốn phía đen kịt một màu, Minh Lý Chi Nhãn của Trương Huyền cũng bị hạn chế, nhìn không rõ lắm.

Ngừng lại.

Dấu vết ở đây biến mất không thấy hình bóng.

Cúi đầu tìm một vòng, Trương Huyền nhíu mày.

Địa phương dấu vết biến mất, chỉ có một ít thực vật phổ thông, không nhìn ra bất kỳ đặc thù.

Chẳng lẽ đồ vật Tật Phong Sa Ly Thú truy nã hư không tiêu thất?

Hắn chỉ là tò mò, có thể để cho thứ này bất chấp nguy hiểm đi ra bắt, đến cùng là cái gì, lại là vật gì, hiện tại dưới tình huống thứ này có dấu vết rõ ràng, lại hư không tiêu thất, lập tức sinh ra hứng thú nồng đậm.

Đi vào Thần giới hơn nửa tháng, thư viện không thể dùng, không ít thực vật ở Thần giới khác biệt Thượng Thương, Danh Sư đại lục, làm sao phân biệt có độc tính hay không, có thể ăn hay không, dựa vào đều là Minh Lý Chi Nhãn.

Chỉ cần có sinh mệnh phổ thông khác thường xuyên ăn, hắn sẽ không có vấn đề.

Đương nhiên, cho dù có độc cũng không quan trọng, trong bọn họ có một vị Tiên Thiên độc thể, cùng lắm thì nàng ăn trước, cảm thấy không ngon miệng, khẳng định sẽ không có độc, còn nàng thấy ngon miệng, người khác ăn vào sẽ chết ngay...

Gần đây một mực sử dụng, cho nên đối với năng lực của Minh Lý Chi Nhãn ở Thần giới, biết rất rõ ràng.

Dấu vết biến mất ở đây, như vậy đồ vật đối phương muốn truy nã, nhất định vẫn còn ở lân cận!

Lần nữa tìm một vòng, vẫn không thu được gì.

Trương Huyền cau mày.

Dấu vết ở đây, trừ khi phi thiên độn địa, nếu không tuyệt đối không có khả năng giấu giếm được mình.

- Có thể phi thiên, Sa Ly Thú khẳng định không đuổi kịp... Chẳng lẽ là độn địa?

Bùn đất dưới chân khô quắt, không có dấu vết bị đào qua, Trương Huyền đang nghi hoặc, đột nhiên con mắt rơi vào trên một bụi cỏ dại.

Bụi cỏ này, dung hợp ở bốn phía không tính quá mức bất ngờ, nhưng chung quanh đây, vì tìm kiếm rau dại, hắn qua không dưới mười mấy lần, có thể bảo đảm, tuyệt đối không nhìn thấy gốc cỏ này.

Lúc trước nếu nhìn thấy, đoán chừng đã lấy tới ăn, không có khả năng lưu đến bây giờ.

Bàn tay nhẹ nhàng sờ một cái.

Vù!

Một quyển sách xuất hiện ở trong óc.

- Thanh Thú Cổ Thảo, có thể ở giữa thú và thảo tự do chuyển đổi, có tác dụng ôn dưỡng linh hồn cực lớn, phối hợp máu của Ma Dương thú, phối chế dược vật, có thể để cho linh hồn của Thần Linh phổ thông tấn cấp đến Thiên Thần. Thiếu hụt, một, nắm giữ độc tính cực lớn, có hại với thân thể người, không có cách nào giải độc, linh hồn tiến bộ, nhưng thân thể sẽ tổn thương. Hai, số lượng thưa thớt, rất khó tìm...

Ánh mắt Trương Huyền sáng lên.

Nếu không phải thư viện có thể sử dụng, khả năng thật bị đối phương giấu diếm qua.

Thứ này lớn lên quả thực giống cỏ như đúc, nhìn không ra khác biệt mảy may.

Chính là thú, lại là thảo, không nói Danh Sư đại lục và Thượng Thương, kiếp trước cũng có tồn tại, Đông Trùng Hạ Thảo đông là sâu, hạ là thảo chính là như thế, giá trị y dược cực lớn.

Không nghĩ tới trước mắt cũng như vậy, hơn nữa có hiệu quả với linh hồn.

Trực tiếp để linh hồn của Thần Linh tấn cấp đến Thiên Thần, có thể xưng kinh khủng.

Khó trách Sa Ly thú vì đối phương, không tiếc từ sào huyệt xông ra, bất chấp nguy hiểm.

Còn độc tính, đối với hắn nắm giữ Thiên Đạo công pháp mà nói, không quan trọng.

Rõ ràng chuyện gì xảy ra, sao có thể để loại bảo vật trước mắt này chạy trốn, Trương Huyền ngừng thở, bỗng nhiên bắt tới.

Dường như cảm nhận được trong lòng của hắn sinh ra ý bắt, cỏ xanh nhẹ nhàng vụt qua, bỗng nhiên từ trong đất bùn nhảy ra ngoài, thẳng tắp xông về phía trước.

Tốc độ nhanh chóng, tựa như một cơn gió.

- Trốn chỗ nào...

Trước đó bắt thỏ, là bởi vì thương thế quá nặng, đêm nay ăn một bữa cơm no, thể lực khôi phục không ít, ngay cả cỏ cũng bắt không được, vậy thì thật quá mất mặt.

Trương Huyền sải bước ra, nhảy bảy tám mét, lăng không trảo một cái.

Thần lực từ năm đầu ngón tay thả ra, hình thành một tấm lưới đánh cá.

Tâm Tự Song Ti Võng, Trung Hữu Thiên Thiên Kết!

Kiếm pháp vượt qua Thiên Đạo bao phủ xuống, lập tức bao vây bụi cỏ ở bên trong.

Nhẹ nhàng bóp một cái, cầm ở trong lòng bàn tay, tinh thần khẽ động, lan ra trong đó, quả nhiên phát hiện một cỗ lực lượng để cho linh hồn người ta ấm áp.

Ngón tay ngoắc ngoắc một cái, kiếm khí triệt để bao phủ, để nó không cách nào chạy trốn, lúc này Trương Huyền mới bỏ vào trong ngực, dùng quần áo che chở.

Hiện tại cấp bậc linh hồn của hắn, chỉ là Thần Linh hạ phẩm, nếu như có thể tấn cấp đến Thiên Thần, coi như gặp được Thiên Thần chân chính cũng không cần sợ hãi!

Cất kỹ dược liệu, trở lại chỗ cũ, phát hiện Mặc Vân lão sư mang theo rất nhiều học sinh quay về, Tật Phong Sa Ly Thú ngay ở trong tay đối phương không ngừng giãy dụa, lại không thể làm gì.

- Chúc mừng!

Thấy bọn họ hoàn thành thí luyện, bắt được Thần thú, Trương Huyền mỉm cười.

Vừa rồi cảm thấy thứ này không thể chạy trốn, hiện tại xem ra quả nhiên không sai.

- Trương huynh đệ đi nơi nào?

Thấy hắn không ở cùng mọi người, Mặc Vân lão sư nhíu mày, lộ ra nghi hoặc.

- Thấy các ngươi đi bắt thú, ta liền đi qua nhìn một chút, còn không có tìm được các ngươi liền trở lại, cho nên đi lạc đường...

Trương Huyền nói.

- Chỉ một đoạn khoảng cách cũng đi lạc đường, thật đúng là ngốc nghếch!

Ngô Tiêu Tiêu khẽ nói, lần nữa nhìn về phía Trương Huyền, ánh mắt lộ ra xem thường.

Đám người kia, kém chút làm hại bọn họ thí luyện không thành công, thực lực mạnh ngược lại cũng thôi, chút khoảng cách ấy cũng lạc đường... Thật không phải ngốc bình thường.

Mấu chốt nhất là, trước đó ánh mắt của Thẩm Thành sư huynh một mực ở trên người nàng, từ khi mấy nữ hài kia xuất hiện, nhìn cũng không nhìn nàng một cái, vừa nghĩ đến đây, liền nổi giận nói không ra lời.

Nhất Phân Trần

dtv-ebook.com

- Ngươi nói người nào ngốc?

Triệu Nhã nhíu mày đứng dậy.

Làm nhục nàng có thể, nhưng làm nhục lão sư, tuyệt đối không được.

- Nói người nào trong lòng người đó rõ ràng!

Ngô Tiêu Tiêu nhếch miệng:

- Không có thực lực, về sau ít chạy loạn, nếu không gặp được nguy hiểm, lại phải phiền phức người khác đưa trở về...

- Được rồi!

Mặc Vân lão sư quát.

- Lão sư...

Ngô Tiêu Tiêu ngẩng đầu.

- Bớt tranh cãi!

Mặc Vân lão sư nhíu mày nhìn lại:

- Tiêu Tiêu nàng tuổi còn nhỏ, không hiểu lễ nghi, trong ngôn ngữ có chỗ đắc tội, xin hãy tha lỗi...

- Không sao cả!

Trương Huyền lắc đầu.

Trương Huyền ngang dọc Danh Sư đại lục, Thượng Thương, tâm cảnh sớm đã trầm ổn như sắt, còn không đến mức chấp nhặt với một nữ hài.

Tóm lấy Tật Phong Sa Ly Thú, Mặc Vân lão sư dường như dùng phương pháp đặc thù gì tra hỏi, sau đó lặng lẽ rời khỏi đám người, tìm tiếp cận một canh giờ, cuối cùng cau mày trở về.

Hiển nhiên hắn cũng phát hiện không đúng, chỉ là không tìm được Thanh Thú Cổ Thảo.

Còn Trương Huyền, không có quá nhiều nghi ngờ.

Tốc độ như Sa Ly thú này cũng không bắt được, vị Thần Linh phổ thông kia hầu như cái gì cũng không hiểu, coi như nhìn thấy, cũng chưa chắc biết, chớ nói chi là bắt được.

Một đêm không có chuyện gì xảy ra, bình minh tới, mọi người xuất phát.

Nhiệm vụ hoàn thành, lại có thể giúp vị tiền bối kia, Mặc Vân lão sư thở phào nhẹ nhõm.

Đoàn người đi ra Linh Cơ Sơn.

Đi qua một chuyến, Mặc Vân lão sư cùng rất nhiều học sinh xe nhẹ đường quen, lại thêm linh khí suy yếu, Thần thú hung mãnh trong núi đã chạy không sai biệt lắm, nên không có gặp được nguy hiểm quá lớn.

Liên tục đi ba ngày.

Trong khoảng thời gian này, có Thần Linh trung phẩm như Mặc Vân lão sư ra tay, đi săn không thành vấn đề, thức ăn đã không cần lo lắng, có năng lượng bổ sung, Thiên Đạo chi khí dần dần khôi phục, thương thế trong cơ thể Trương Huyền hoàn hảo không chút tổn hại.

Tuy cách tu vi đột phá còn không biết năm nào tháng nào, nhưng ít ra không có suy yếu như trước đó.

- Ngày hôm nay hắn có thể rời khỏi sơn mạch rồi!

Mặc Vân lão sư nói:

- Có điều mọi người không được nới lỏng cảnh giác, bên ngoài Linh Cơ Sơn có không ít giặc cướp sơn tặc, những người này cái gì cũng không quan tâm!

Linh khí suy yếu, vì sinh tồn, không ít tu luyện giả vào rừng làm cướp, cướp đoạt thương đội hoặc lữ khách qua lại, tuy phủ thành chủ thường xuyên vây quét, nhưng hiệu quả quá mức bé nhỏ.

Lửa rừng đốt không hết, gió xuân thổi lại mọc.

Không giải quyết triệt để vấn đề linh khí, loại tình huống này sẽ một mực tồn tại, không ai có thể tránh khỏi.

Nghe được giặc cướp sơn tặc, vẻ mặt mọi người nghiêm túc hơn không ít.

Lần luyện tập này, trên núi nguy hiểm, ngược lại không lớn bằng đoạn đường trở về Dạ Minh thành.

- Ngươi nghe rõ chưa, trên đường tuyệt đối không nên chạy loạn, mặt khác, gặp được sơn tặc, chúng ta không bảo vệ được các ngươi!

Ngô Tiêu Tiêu nhìn về phía đám người Trương Huyền, hừ lạnh nói.

Trương Huyền gật đầu.

Mặc kệ gặp được cái gì, hắn cũng chưa hề gửi hi vọng cho người khác, tất cả dựa vào mình.

- Triệu Nhã, nếu quả thật gặp được sơn tặc, ngươi đi theo đằng sau ta là được, ta bảo vệ ngươi an toàn...

Thẩm Thành đi nói.

- Không cần!

Triệu Nhã không thèm để ý, đi tới sau lưng lão sư.

- Cái này...

Bị cự tuyệt, Thẩm Thành có chút xấu hổ.

Ngô Tiêu Tiêu nhìn mà nghiến răng.

Vì phòng ngừa ngoài ý muốn, mọi người đi đường suốt đêm.

- Lão sư, nghỉ ngơi một lát đi, không sai biệt lắm lại quá hai canh giờ, liền có thể trở về thành, không cần thiết một mực đi đường, nếu không bình minh chúng ta lại đi cũng không muộn...

Ngô Tiêu Tiêu nói.

Đi hơn nửa đêm, tất cả mọi người cảm thấy thân thể có chút chịu không nổi.

Ngược lại đám người Triệu Nhã tu vi yếu, lại không nói một lời, cũng không nhìn ra bất kỳ mệt mỏi.

- Cũng tốt!

Thấy cách thành thị không xa, Mặc Vân lão sư cũng thở phào nhẹ nhõm, gật đầu.

Đám người tìm một chỗ trũng đốt lửa trại, ngồi xuống.

Đang chuẩn bị nghỉ ngơi, đột nhiên nơi xa truyền đến âm thanh móng ngựa gấp rút, ngay sau đó mặt đất chấn động, dường như có một đám người lao đến.

- Nguy rồi!

Không nghĩ tới cách thành thị không xa, sẽ có người đêm khuya tới, Mặc Vân lão sư biến sắc, vung tay lên, dập tắt hỏa diễm, vội vàng đứng dậy nhìn sang.

Luật luật...

Móng ngựa ngừng lại, hơn mười bóng người cưỡi ngựa cao to đi vào trước mặt, vây quanh mọi người lại.

Trung niên dẫn đầu tay cầm yển nguyệt đao, trên mái tóc đen nhánh có một lọn tóc xám đáp lên trên mặt, cùng khuôn mặt trắng noãn hình thành chênh lệch rõ ràng.

- Nhất Phân Trần?

Đồng tử co rụt lại, thân thể Mặc Vân lão sư run rẩy.

Xung quanh Dạ Minh thành có rất nhiều sơn tặc, thực lực cao thấp không đều, nhưng muốn nói danh khí lớn nhất, mạnh nhất, chính là Nhất Phân Trần này!

Vị sơn tặc này, tên thật là gì đã không có người biết, bởi vì tóc có một lọn màu xám, nên được người xưng là “Nhất Phân Trần”, không chỉ hung ác, thực lực còn mạnh hơn mình, đã đạt đến Thần Linh trung phẩm đỉnh phong.

- Xem ra tên tuổi của ta cũng không tệ lắm!

Nhất Phân Trần cười ha ha.

- Tên tuổi của lão đại đương nhiên không tệ!

- Nếu biết là lão đại tự mình tới, vậy đừng phí lời, chúng ta chỉ cướp tiền, không nên sai lầm tổn thương tính mạng!

Mấy sơn tặc ở bên cạnh đồng thời cười ha ha nói.

Mặc Vân lão sư tiến về phía trước một bước, nghiến răng nói:

- Tại hạ là lão sư của Dạ Minh học viện, Mặc Vân! Lần này mang học sinh chỉ là đi ra thí luyện, trên người không có tiền bạc gì, mong Nhất Phân Trần đương gia thả chúng ta một ngựa...

- Học sinh? Đã như vậy, binh khí trong tay các ngươi và con Sa Ly thú kia, cùng một chỗ cho ta đi!

Nhất Phân Trần nhìn một vòng nói.

Mặc Vân lão sư chần chừ.

- Chúng ta thật vất vả bắt được Sa Ly thú, vì sao phải cho ngươi?

Ngô Tiêu Tiêu nói:

- Lập tức tránh ra, để chúng ta về thành, nếu không có tin ta bảo phụ thân diệt bọn ngươi hay không?

- Cha ngươi?

- Không sai, cha ta chính là Dạ Minh thành thành chủ Ngô Phương Thanh! Cường giả Thiên Thần cảnh, ta khuyên ngươi thức thời một chút, ngay cả ta cũng dám ăn cướp, hắn khẳng định sẽ bắt hết thảy các ngươi, sau đó giết!

Thân thể mềm mại ưỡn một cái, Ngô Tiêu Tiêu mang theo ngạo khí.

Nàng đường đường nữ nhi của thành chủ, không sánh bằng mấy nữ hài Ngụy Thần thì thôi, mấy tên sơn tặc, lại còn muốn đánh chủ ý Sa Ly thú, quả thực không muốn sống nữa.

- Nữ nhi của thành chủ?

Nhất Phân Trần sững sờ, sau đó cười ha ha, nhìn về phía đám người sau lưng:

- Chúng tiểu nhân, nói cho nàng, chúng ta sợ qua vị thành chủ kia chưa?

- Sợ? Sợ sẽ không làm sơn tặc rồi!

- Đến hay lắm, trói tiểu nương bì này lại, để cha nàng đưa tiền tới chuộc người!

- Vị thành chủ này, những năm qua đuổi chúng ta đuổi điên rồi, bắt được nữ nhân này tốt nhất, để hắn nếm thử bi kịch...

...

Tất cả mọi người xôn xao.

- Các ngươi muốn làm gì?

Vốn cho rằng báo ra thân phận của mình, một đám sơn tặc nho nhỏ sẽ nghe hơi mà chạy, không dám tìm phiền phức, không nghĩ tới hoàn toàn ngược lại, đồng tử của Ngô Tiêu Tiêu co rụt.

Cha nàng là Thiên Thần, toàn bộ Dạ Minh thành, chỉ cần báo ra tên, ai dám ngỗ nghịch, đám sơn tặc này, vậy mà không thèm quan tâm... Thật không sợ chết sao?

- Làm gì?

Nhất Phân Trần cười cười:

- Vốn cho rằng chỉ là một đám học sinh nghèo, không nghĩ tới còn có một con cá lớn! Chúng tiểu nhân, người lưu lại, một cái cũng đừng để chạy, bắt bọn hắn lại, chúng ta liền có thể sống thoải mái...

- Tốt!

Rất nhiều sơn tặc cười ha ha, mỗi người từ trên tuấn mã nhảy xuống, bao bọc vây quanh mọi người.

- Thẩm Thành, ngươi nghĩ biện pháp mang theo mọi người phá vây...

Không nghĩ tới sẽ diễn biến thành như vậy, sắc mặt Mặc Vân lão sư tái xanh, giờ phút này nói cái gì cũng không kịp, hạ giọng dặn dò, thân thể vụt qua, đi đầu vọt tới Nhất Phân Trần.

Kế trước mắt, chỉ có nghĩ biện pháp đánh bại đối phương, dùng cái này uy hiếp, mới có cơ hội chạy trốn.

Phần phật!

Kiếm khí tản mát ra, cho người ta một loại cảm giác áp bức nồng đậm.

Thần Linh trung phẩm, mặc dù ở Thần giới vẫn thuộc về tầng dưới chót, nhưng lực lượng cùng độ nhạy đều vượt xa Thần Linh hạ phẩm, lại thêm Mặc Vân thân là lão sư, chiêu số tinh diệu, đột nhiên tấn công, uy hiếp cực lớn.

- Không biết sống chết!

Dường như đã sớm đoán ra hắn sẽ động thủ, yển nguyệt đao trong tay Nhất Phân Trần dựng thẳng lên, không có bất kỳ động tác gì, trực tiếp bổ xuống.

Thoạt nhìn đơn giản, lại mang theo lực lượng khổng lồ, để cho người ta không thể không phòng.

Mặc Vân lão sư vội vàng thu kiếm ngăn cản.

Tạch tạch!

Lực lượng quán dũng đến, trường kiếm không ngừng lay động, Mặc Vân lão sư chỉ cảm thấy gan bàn tay run lên, máu tươi từ lòng bàn tay chảy ra, cả người bị lực lượng khổng lồ nghiền ép, đầu gối mềm nhũn, quỳ rạp xuống đất.

Đối phương mượn lực lượng của yển nguyệt đao, cùng ngồi ở trên ngựa, một chiêu liền đánh tan chiêu số của vị lão sư này.

- Nhất lực hàng thập hội...

Trương Huyền cau mày.

Vừa rồi Ngô Tiêu Tiêu báo ra gia môn, hắn đã biết không ổn, thành chủ rất lợi hại, nhưng nơi này là ngoài thành, hơn nữa đối phương làm sơn tặc, nói như vậy không phải muốn chết sao?

Xem ra cô bé này không chỉ nuông chiều đã quen, càng quan trọng hơn là không có một chút kinh nghiệm sống.

Nếu không sẽ không lỗ mãng như vậy.

Đương nhiên... Thật ra thì dù nàng không nói, hắn cũng không cho rằng đám sơn tặc kia sẽ bỏ qua nhóm người mình.

Có thể đi vào Dạ Minh học viện, đều là thiên tài trong nội thành, từng cái gia thế không nhỏ, cướp đồ vật, lại thả người... Không phải lưu lại cho mình tai hoạ ngầm sao?

Nhất Phân Trần có thể ngang dọc Dạ Minh thành, danh khí càng lúc càng lớn, hắn cũng không cho rằng đối phương lại bởi vì học sinh mà lòng dạ mềm yếu.

Sở dĩ nói chỉ cướp đoạt trường kiếm và Sa Ly thú, là vì tê liệt mọi người mà thôi.

Nguyên nhân chính là đoán được cái này, Trương Huyền và Mặc Vân lão sư biết Ngô Tiêu Tiêu đùa nghịch tính tình đại tiểu thư sẽ dẫn tới tai hoạ, nhưng vẫn không có ngăn cản.

Bành!

Trong lòng suy tư, yển nguyệt đao của Nhất Phân Trần đánh tới, rơi vào trên người Mặc Vân lão sư, chỉ thoáng cái, người sau liền bay ra ngoài, thân thể cứng ngắc, lại khó động đậy.

- Trói lại cho ta!

Rầm!

Hai thuộc hạ đến trước mặt, lấy ra dây thừng, rất mau trói Mặc Vân lão sư thật chặt.

- Thế nào? Còn muốn phản kháng?

Hai chiêu liền đánh Mặc Vân lão sư thực lực mạnh nhất trọng thương, Nhất Phân Trần cười nhạt một tiếng, nhìn quanh một vòng, trên mặt lộ ra ngạo khí.

- Cái này...

Đám người Thẩm Thành, Ngô Tiêu Tiêu… sắc mặt đều trắng nhợt.

Vốn cho rằng lão sư có thể ngăn cản đối phương, coi như thắng không nổi, chí ít cũng có thể kéo dài một đoạn thời gian, để hắn thuận lợi chạy trốn, không nghĩ tới hai chiêu liền thua...

Lão sư là Thần Linh trung phẩm, cũng đỡ không nổi hai chiêu, nhóm người mình đi lên, chẳng phải một chiêu cũng không kiên trì nổi?

Đang không biết làm sao cho phải, chỉ thấy Trương Huyền đần độn đi tới.

Ta là cường đạo, nhưng ta bị cướp!

dtv-ebook.com

Vị thanh niên này không nói chuyện, cũng không đi tới trước mặt Nhất Phân Trần, mà khom lưng nhặt trường kiếm của Mặc Vân lão sư vừa bị đánh rơi lên, cầm ở trong lòng bàn tay.

Động tác của hắn không nhanh, thoạt nhìn vô cùng tự nhiên, giống như không có phát hiện bị rất nhiều sơn tặc vây quanh, trong bình tĩnh mang theo ung dung.

- Tiểu tử, lá gan của ngươi không nhỏ!

Nhất Phân Trần hiển nhiên cũng không nghĩ tới, Thần Linh hạ phẩm này thoạt nhìn chừng hai mươi tuổi, vậy mà ở trước mặt hắn bình tĩnh như thế, không khỏi híp mắt lại.

Không phải não tàn chứ...

Ta hai chiêu giải quyết lão sư mạnh nhất, không những không sợ, còn tới nhặt kiếm... Chẳng lẽ ngươi cảm thấy kiếm quan trọng hơn mạng?

Không chỉ hắn sửng sốt, Mặc Vân lão sư vừa bị bắt lại cũng có chút choáng váng.

Kiếm của hắn, mặc dù cấp bậc không thấp, là Thần khí trung phẩm, nhưng dù sao đã bị hắn luyện hóa, lúc này không nghĩ biện pháp chạy trốn, nhặt cái đồ chơi này làm gì?

- Xuỵt... Đừng nói chuyện!

Nhặt lên trường kiếm, ngón tay Trương Huyền đặt ở bên miệng, lạnh nhạt nhìn qua.

- Dùng tâm lắng nghe...

- Lắng nghe?

Tất cả đều ngây người.

- Nghe muội muội ngươi ah!

Một sơn tặc tràn đầy giận dữ, tiến về phía trước một bước, bàn tay thô to trực tiếp đánh tới.

Vù!

Còn chưa tới trước mặt đối phương, trường kiếm trong tay thanh niên đột nhiên phát ra tiếng vang chói tai, trong thanh âm mang theo vui vẻ.

Luyện hóa!

Chuôi Thần khí trung phẩm này, ở trong tay đối phương không đến hai cái hô hấp đã bị luyện hóa.

Tê lạp!

Kèm theo trường kiếm kêu to, một đạo kiếm mang thẳng tắp từ trong mũi kiếm chui ra, sơn tặc cảm thấy cổ tay đau đớn kịch liệt, bàn tay đánh tới đã rơi trên mặt đất.

- Ah...

Sơn tặc kêu thảm, không ngừng run rẩy, kém chút đau ngất đi.

Vốn định một tát đánh ngất gia hỏa trang bức kia, nằm mơ cũng không nghĩ đến, đối phương luyện hóa trường kiếm nhanh như vậy, hơn nữa trường kiếm rơi vào chỗ yếu nhất trong chiêu số của hắn, chờ đợi bàn tay đụng vào...

Chỉ thoáng cái, toàn bộ bàn tay bị cắt bỏ.

- Ngươi...

Đột nhiên xuất hiện biến cố, Nhất Phân Trần cũng không nghĩ tới, không khỏi giận dữ, yển nguyệt đao trong tay chém xuống.

Hô!

Trong đao phong mang theo nghiền ép, phá không mà tới.

Vốn cho rằng đối phương sẽ giống như Mặc Vân lão sư, giơ kiếm ngăn cản, lại thấy hắn nhẹ nhàng vụt qua, nghiêng mình đi tới trước mặt tuấn mã.

Trường kiếm run lên, rơi vào lòng bàn tay trái, tay phải vuốt ve trán ngựa.

Hắn cách tuấn mã quá gần, sợ làm bị thương tọa kỵ, yển nguyệt đao của Nhất Phân Trần lại bổ không xuống.

- Vương Dĩnh!

Sờ lên khuôn mặt ngựa, Trương Huyền bàn giao.

Nghe được dặn dò, thân thể Vương Dĩnh vọt tới, đi vào trước ngựa của những sơn tặc khác, giống như hắn, lần lượt vuốt ve.

- ???

Thấy vị này không dám mạnh mẽ chống đỡ mình, lại đi vuốt ngựa, Nhất Phân Trần sắp điên rồi.

Những sơn tặc khác cũng trợn mắt hốc mồm.

Đại ca, bây giờ các ngươi bị chúng ta vây quanh, bất cứ lúc nào cũng sẽ rơi đầu, có chút giác ngộ bị bắt có được hay không... Không chỉ đánh trả, còn dám vuốt ngựa của chúng ta... lá gan nên bao lớn ah!

- Chết!

Đám người khiếp sợ còn chưa kết thúc, yển nguyệt đao trong tay Nhất Phân Trần lần nữa bổ xuống.

Mặc kệ đối phương muốn làm gì, trước đánh chết lại nói.

- Hí...

Đại đao còn không có hạ xuống, tuấn mã dưới hông đột nhiên hí dài, nhảy dựng lên.

Cái nhảy này, làm yển nguyệt đao không bổ xuống được, Trương Huyền xòe bàn tay ra, nhẹ nhàng nắm nó lại, tay trái ở phía trên vạch một cái.

Vù!

Trường đao kêu khẽ...

- Ngươi...

Nhất Phân Trần kém chút điên rồi.

Chuôi yển nguyệt đao này, theo hắn chinh chiến không dưới hai mươi năm, từ trước tới nay thuận buồm xuôi gió, vì sao thời gian nháy mắt cũng thần phục đối phương?

Triệt để và kiên quyết như vậy!

Còn có tuấn mã dưới hông, làm sao lại đột nhiên nhảy dựng lên, ngăn trở động tác của hắn?

Trong lòng khiếp sợ, nhưng động tác trên tay không ngừng, lần nữa nâng yển nguyệt đao lên, mặc kệ thứ này thần phục người nào, trước chém đối phương lại nói, lại phát hiện đại đao trở nên không biết nặng bao nhiêu, không cách nào nâng nổi.

Vội vàng cúi đầu, chỉ thấy thanh niên lạnh nhạt nhìn qua.

- Thứ này là của ta, buông tay!

Nói xong, trường kiếm dọc theo thân đao vẽ tới.

Nhất Phân Trần vội vàng buông tay, sau đó nhìn thấy thanh niên đã cầm yển nguyệt đao ở trong lòng bàn tay, nhẹ nhàng run lên, bổ về phía hắn.

Thân thể co rụt lại, vừa định tránh thoát, ngựa lại bước về phía trước một bước.

- ...

Nhất Phân Trần sắp điên rồi.

Con ngựa này... Quá con mẹ nó ăn cây táo rào cây sung đi!

Như vậy động tác tránh né của hắn liền không có bất kỳ tác dụng nào, tương đương với bản thân chủ động đưa đầu đến trước lưỡi đao.

Suy đoán ngựa có thể đã bị đối phương thuần phục, tiếp tục ngồi ở phía trên sẽ nguy hiểm hơn, Nhất Phân Trần nhịn không được, thân thể vội vàng từ trên lưng ngựa lăn xuống.

Tránh thoát yển nguyệt đao công kích, miệng lớn thở hổn hển, Nhất Phân Trần vừa định đứng dậy, dựa vào lực lượng của mình nghiền ép đối phương, liền cảm thấy trên đầu đau đớn kịch liệt.

Trên mặt nhiều hơn một dấu chân ngựa.

Được rồi, không cần nghĩ, ngựa giống như yển nguyệt đao, khẳng định đã làm phản rồi.

- Giết tất cả bọn hắn...

Nằm mộng cũng nghĩ không ra, kẻ trước mắt này, chỉ trong mấy hơi không chỉ luyện hóa trường kiếm của Mặc Vân lão sư, còn thuần phục yển nguyệt đao và ngựa của mình, bản thân đường đường Thần Linh

trung phẩm đỉnh phong, lại bị thiệt lớn, Nhất Phân Trần tức đến oa oa kêu loạn.

Lúc này bọn sơn tặc mới phản ứng lại, đồng thời vọt ra ngoài, giết về phía đám người Triệu Nhã.

Còn chưa tới trước mặt, tiếng ngựa hí vang lên, vội vàng quay đầu, ngay sau đó từng cái hồn phi phách tán.

Chỉ thấy tuấn mã bị nữ hài kia sờ qua, đều phát điên lao đến, móng trước dương lên, đá tới bọn họ.

Hơn mười sơn tặc, tiếp cận một nửa không có bất kỳ đề phòng gì, bị đá nhào tới trên mặt đất, hộc máu từng ngụm.

- Đến cùng xảy ra chuyện gì...

Nhất Phân Trần sắp điên rồi.

Cưỡi ngựa tới ăn cướp, mục đích đúng là tới lui như gió, làm cho không người nào có thể phát giác, vì sao những con ngựa này đều làm phản?

Ầm!

Đang không biết như thế nào cho phải, trước mắt xuất hiện một đạo kiếm mang lấp lánh, giống như lưới đánh cá, thời gian nháy mắt liền trói hắn lại, ngay sau đó trường kiếm lạnh lẽo rơi vào trên cổ.

- Tất cả đều dừng tay...

Cảm nhận được trên mũi kiếm mang tới hàn khí, tùy thời có thể đâm rách cổ họng, Nhất Phân Trần không dám tiếp tục nói nhiều.

Không hổ là sơn tặc, kinh nghiệm sa trường già dặn, mới vừa rồi bị ngựa đánh lén, chỉ thương gần một nửa, vẫn như cũ có hơn phân nửa xông vào đám người, mấy chiêu liền đánh đám người Thẩm Thành ngã xuống đất.

Nghe được tiếng la, từng cái ngừng lại, khắp khuôn mặt là khuất nhục.

Đường đường sơn tặc, chạy tới ăn cướp một đám học sinh, vốn cho rằng dễ như trở bàn tay, nằm mơ cũng không nghĩ đến, vũ khí của thủ lĩnh bị đối phương luyện hóa, sau đó là ngựa...

Người khác chiến đấu, đều là một chiêu tiếp lấy một chiêu, thần lực gào thét... tên này ngược lại tốt, không phải luyện hóa vũ khí chính là thuần phục ngựa... Đến cùng làm sao làm được?

- Cái này còn tạm được...

Trương Huyền thoả mãn gật đầu.

Lấy thực lực của hắn bây giờ, toàn lực thi triển kiếm pháp bản thân lĩnh ngộ, đánh giết đối phương cũng không khó.

Chỉ là Thần giới linh khí mỏng manh, khôi phục quá chậm, giải quyết xong cái này, ngộ nhỡ lại đến một đám, chỉ sợ không còn khí lực.

Không bằng mưu lợi.

Trước luyện hóa trường kiếm của Mặc Vân lão sư, sau đó lại thuần phục tuấn mã của đối phương... Cuối cùng thừa dịp tâm lý hắn thất thủ, bắt lấy đối phương.

Thật ra thì chủ ý của hắn giống như Mặc Vân lão sư, bắt giặc trước bắt vua, chỉ cần bắt được vị này, cái khác liền đơn giản.

- Bảo bọn họ giao hết vũ khí tới!

Trường kiếm đáp lên cổ của đối phương, Trương Huyền thản nhiên nói.

- Còn không mau một chút...

Nhất Phân Trần tràn đầy khuất nhục, nhưng không dám phản bác, đành phải nhìn thủ hạ quát tháo.

- Vâng...

Hơn mười cường đạo đặt vũ khí trong tay xuống.

- Triệu Nhã, các ngươi một người một cái, nghĩ biện pháp luyện hóa đi!

Trương Huyền nói.

- Vâng!

Đám người Triệu Nhã đi tới trước mặt, cầm binh khí ở trong tay.

Các nàng mới đến Thần giới, trước đó vũ khí Ngụy Thần cảnh đã không còn tác dụng, những sơn tặc này, từng cái sử dụng Thần khí hạ phẩm, luyện hóa mà nói, thực lực nhất định tăng thêm không ít.

- Bảo bọn họ giao ra tất cả bảo vật, Thần tệ trên người!

Trường kiếm cứa lên cổ Nhất Phân Trần, đâm ra vết máu, Trương Huyền tiếp tục nói.

Nhất Phân Trần cắn chặt răng, lòng muốn phát điên, cuối cùng vẫn nghiến răng nhìn về phía thủ ah5.

- Không nghe thấy hả?

Ta con mẹ nó mới là cường đạo a!

Đây là sự tình ta nên làm a...

- Vâng...

Mọi người hai mặt nhìn nhau, đành phải đi vào trước mặt, móc túi giao tới.

Trước đó cùng Mặc Vân lão sư nói chuyện phiếm, biết toàn bộ Thần giới thống nhất sử dụng Thần tệ làm tiền tệ mậu dịch.

Loại tiền giao dịch này, giống như kim tệ ở Danh Sư đại lục, chỉ bất quá trong đó ẩn chứa khí tức bản nguyên của Thần giới, hầu như không có

cách nào giả tạo.

Nhìn hơn mười vị sơn tặc, vậy mà giao ra chừng hơn hai trăm Thần tệ, Trương Huyền thoả mãn gật đầu, nhẹ nhàng cầm tới trữ vật giới chỉ trên tay đối phương.

Thứ này, ở Thần giới cũng là hàng khan hiếm, Mặc Vân lão sư còn không có.

Kẻ trước mắt này, đoán chừng là ăn cướp không ít phú thương, hay tiêu phí giá lớn mới mua được, bất quá bây giờ, đều làm lợi cho mình.

Rất nhanh luyện hóa, thu sạch Thần tệ trên mặt đất, lúc này Trương Huyền mới bàn giao đám người Thẩm Thành phối hợp Triệu Nhã, trói những sơn tặc này lại.

Làm xong tất cả, để mọi người hai người một ngựa, mang theo Mặc Vân lão sư cấp tốc chạy về thành thị.

- Những sơn tặc này làm nhiều việc ác, bắt bọn hắn có thể đổi lấy tiền thưởng...

Thấy trực tiếp rời khỏi, Mặc Vân lão sư vội vàng nói.

Những sơn tặc này bị thành chủ truy nã rất lâu rồi, một khi bắt được, khẳng định sẽ có trọng thưởng.

- Không cần, đằng sau sẽ có người xử lý...

Trương Huyền mỉm cười, khống chế ngựa cấp tốc tiến lên.

Nữ nhi của thành chủ ở đây, hắn không tin không có cao thủ đi theo bảo vệ, mà chỉ có một lão sư Thần Linh trung phẩm.

Quả nhiên, đám người Trương Huyền vừa rời đi, hai bóng đen xuất hiện ở trước mặt đám người Nhất Phân Trần.

Nhìn rõ ràng hình dáng của hai người, Nhất Phân Trần đầu tiên là tuyệt vọng, sau đó cao giọng rống to.

- Là người của phủ thành chủ phải không? Ta muốn báo cáo, chúng ta là cường đạo, nhưng chúng ta bị người đoạt... Phủ thành chủ nhất định phải bắt những người xấu này ra công lý, cho Dạ Minh thành ta bầu trời tươi sáng...

Dạ Minh thành

dtv-ebook.com

Nộp những người này lên, là có thể kiếm lấy tiền thưởng, nhưng đồ vật cướp đi khẳng định cũng phải nộp lên, tiền thưởng nhiều hơn nữa, mấy chục Thần tệ là tốt lắm rồi, làm sao có thể so được ăn cướp đối phương?

Luyện hóa nhẫn liền thấy, tất cả sơn tặc cộng lại chỉ hơn hai trăm Thần tệ, nhưng trong giới chỉ của Nhất Phân Trần lại có hơn bốn trăm, toàn bộ cộng lại đã có hơn sáu trăm, còn không tính một ít đan dược, linh thảo, vũ khí…

Xem ra tên này, những năm này đoạt không ít phú giả, nếu không không có của cải phong phú như vậy.

Hiện tại để lại Nhất Phân Trần cho đối phương, tương đương với không cần công lao, phủ thành chủ có thể cho dân chúng nội thành một câu trả lời... Lại thêm cứu nữ nhi của hắn, chắc hẳn vị thành chủ kia sẽ không xấu hổ tới mức mở miệng yêu cầu này nọ.

Nguyên nhân chính là nghĩ đến những thứ này, mới cố ý cột chặt, lưu lại người sống.

- Là nhân vật lợi hại!

Hai cường giả phủ thành chủ nhìn đám người đã biến mất ở trong đêm tối, cùng đám sơn tặc trước mắt tràn đầy xoắn xuýt, nhịn không được gật đầu.

Bọn họ vâng mệnh bảo vệ tiểu thư, tình cảnh vừa nãy toàn bộ nhìn ở trong mắt.

Vị thanh niên này, đến cùng là thủ đoạn cổ quái hay thực lực mạnh mẽ, cho dù là bọn họ cũng không có hiểu rõ.

- Báo sự tình lên cho thành chủ...

Trầm tư một chút, một bóng đen phân phó nói:

- Mặt khác phái người tới, mang những sơn tặc này về, công khai xử quyết!

- Vâng!

Một người khác hóa thành khói xanh, biến mất tại nguyên chỗ.

...

Có tuấn mã, tốc độ mọi người cực nhanh, không đến nửa canh giờ, liền thấy một tường thành cực lớn xuất hiện ở phía trước.

- Đây là Dạ Minh thành?

Trương Huyền mắt sáng rực lên.

Thành thị xuất hiện ở trước mặt, phạm vi quy mô vượt xa trước đó thấy qua, thậm chí còn hùng vĩ hơn Trục Tinh đảo, tường thành màu xám, không biết lan tràn bao xa, trận pháp to lớn bao phủ ở bốn phía, cho người ta một loại sắc thái thần bí.

Mặc Vân lão sư gật đầu.

Tuy thương thế của hắn rất nặng, nhưng trước khi ra cửa, biết nguy hiểm, mang theo dược vật chữa thương, nửa canh giờ điều tiết nội tức, đã khôi phục không ít.

Lấy ra lệnh bài thông hành đặc thù, mọi người tiến vào bên trong.

Vừa tiến vào cửa thành, Trương Huyền lập tức cảm nhận được khác biệt.

Ngoại giới, cuồng phong gào thét, lạnh lẽo tận xương, linh khí hầu như không tồn tại, mà ở trong thành, sưởi ấm như xuân, linh khí bức người, chỉ cách nhau một bức tường, lại giống như cách hai thế giới.

- Đại trận này thật huyền diệu...

Trương Huyền cảm xúc.

Chỉ bằng một bức tường, liền cô lập triệt để như vậy, đại trận bao phủ tường thành quả nhiên không đơn giản, cho dù là hắn hiện tại cũng làm không được.

Chỉ sợ ít nhất cũng phải đến Thiên Thần mới có thể hoàn thành.

- Thành trì có thể cư trú sinh mệnh, là sau khi linh khí suy yếu, Cửu Đế lệnh cường giả Thần Vương tự mình xây dựng! Trừ khi loại cường giả này ra tay, nếu không trận pháp không cách nào phá hư, có thể bảo đảm nhiều người sống sót hơn nữa!

Mặc Vân lão sư giải thích.

Trương Huyền gật đầu.

Còn tưởng rằng là Thiên Thần phổ thông liền có thể làm được, xem ra cả nghĩ quá rồi, Thần Vương tự mình ra tay, khó trách trận pháp ổn định như vậy.

Trương Huyền cũng không nói chuyện, hít sâu một hơi, lỗ chân lông toàn thân mở ra.

Quả nhiên cảm thấy vô số linh khí từ không trung hàng lâm xuống, chui vào làn da, trước đó mỏi mệt hư thoát dần dần biến mất.

- Linh khí Thần giới, hiệu quả quả nhiên mạnh mẽ...

Chỉ hấp thu một cái, liền có hiệu quả như thế, Trương Huyền âm thầm gật đầu.

Đi vào Thần giới hai mươi ngày, hắn dựa vào ăn rau dại thu hoạch một chút linh khí, tu vi một mực trì trệ không tiến, giờ phút này xem như cảm nhận được linh khí của Thần giới mạnh mẽ.

Mặc dù không như tinh thuần như Thần Linh chi khí, nhưng đối với cường giả Thần Linh cũng có hiệu quả cực lớn, tuyệt đối không phải linh khí thủy ngân ở Thượng Thương có thể so sánh được.

Mặc dù là sau nửa đêm, trên đường phố vẫn ngựa xe như nước, dòng người như thoi đưa.

Tuỳ ý đi trong nội thành, yếu nhất cũng đạt đến Ngụy Thần, hơn nữa số lượng cực ít.

Khó trách Mặc Vân lão sư nhìn thấy nhóm người mình kinh ngạc như vậy, hiện tại xem ra, ở Thần giới, vừa ra đời chính là Ngụy Thần, trưởng thành chỉ cần có Thần Linh khí, liền có thể đột phá Thần Linh chân chính.

Thượng Thương, mấy ngàn năm không ra một vị siêu cấp cường giả, ở đây không đáng một đồng.

- Đa tạ Trương huynh đã cứu tính mạng chúng ta!

Trở lại nội thành, thì phải chiếu theo quy tắc, Mặc Vân lão sư thở phào nhẹ nhõm, lộ ra vẻ cảm kích.

Còn tưởng rằng đối phương chỉ là Thần Linh phổ thông, không nghĩ tới thủ đoạn nhiều như vậy.

Không riêng gì hắn, Ngô Tiêu Tiêu càng lộ ra phức tạp, vẻ mặt đỏ bừng kém chút tìm một cái lổ để chui vào.

Từ trước đến nay đều cho rằng đối phương dựa dẫm thực lực của lão sư, mới may mắn tiếp xúc được bọn hắn, thật ra thì thực lực rất kém cỏi, kém xa bản thân, nằm mơ cũng không có nghĩ đến...

Ngay cả cha vây quét Nhất Phân Trần rất nhiều lần cũng không làm gì được!

Buồn cười nàng, trước đó còn nhiều lần giễu cợt...

Đối phương chỉ là không so đo mà thôi, nếu không, mười cái nàng cũng không phải đối thủ!

- Nếu không phải ngươi dẫn đường, chúng ta khả năng còn bị vây ở Linh Cơ Sơn, không cách nào rời khỏi đây!

Trương Huyền cười cười, từ trong ngực lấy ra một lá cây khác:

- Đây là một phần công pháp thiếu hụt khác của ngươi!

- Đa tạ...

Mặc Vân lão sư mắt sáng rực lên.

Đoạn đường này, hắn dựa theo pháp quyết sửa lại tu luyện, quả nhiên cảm nhận được thân thể thay đổi, so với trước kia càng thêm cường đại, lực lượng vận chuyển thuận buồm xuôi gió.

Chỉ bằng vào điểm ấy, liền có thể chứng minh, đối phương chỉ ra những điểm này, đều là thật.

Liếc mắt nhìn, liền tìm ra nhiều sai lầm như vậy, vị Dương Huyền kia... Thật đúng là sâu không lường được!

Khả năng cũng chính vì như vậy, học sinh của hắn từng cái bất phàm, đặc biệt là Trương Huyền, so với mình rõ ràng thấp hơn một cảnh giới, lại nhẹ nhõm khuất phục Nhất Phân Trần.

- Các ngươi vừa đến Dạ Minh thành, hắn không chỗ ở, không bằng cùng ta về học viện, ta an bài nơi ở...

Chần chờ một chút, Mặc Vân lão sư nói.

- Không làm phiền lão sư, các ngươi về sớm nghỉ ngơi một chút đi!

Trương Huyền khoát tay áo, trực tiếp từ chối.

Đi cùng đối phương, mục đích là tìm được thành thị gần nhất, đã tới nơi này, không cần thiết tiếp tục ở chung một chỗ.

Dù sao vừa mới tính kế Nhất Phân Trần, cho dù thành chủ xấu hổ, không đòi về trữ vật giới chỉ và Thần tệ bị cướp, cũng khó tránh khỏi sẽ tìm tới hỏi thăm.

Mà thân phận của bọn hắn, là không muốn lộ ra ánh sáng nhất.

Thần giới đối với phi thăng giả, đến cùng là loại thái độ nào, hiện tại còn không có thăm dò rõ ràng, vẫn là chờ hiểu rõ lại làm ý định khác.

- Vậy cũng tốt!

Thấy đối phương từ chối, Mặc Vân lão sư còn tưởng rằng lão sư của đối phương có những an bài khác, lúc này không nói thêm lời, mang theo học sinh cáo từ.

- Đi thôi!

Trương Huyền không nói thêm lời, đi thẳng về phía trước.

- Thiếu gia, chúng ta đi đâu?

Tôn Cường hỏi.

- Trước tìm một nơi ở lại, sau đó hỏi thăm tin tức, làm sao thu hoạch Thần Linh chi khí, để cho các ngươi đột phá mới là trọng yếu nhất!

Trương Huyền an bài nói.

Kế trước mắt là nghĩ biện pháp tìm Thần Linh chi khí để mọi người đột phá.

Mọi người thành công đột phá, ở thế giới này mới coi như có năng lực tự vệ, nếu không chỉ có thể một mực trở thành vướng víu.

- Tốt!

Tôn Cường gật đầu.

Tìm kiếm chỗ ở là hắn am hiểu nhất, thời gian không dài, mọi người tới một tiểu viện rộng rãi, tất cả đều có thể nhẹ nhõm ở lại.

Giá tiền cũng không đắt, một tháng mới hai Thần tệ.

Thông qua thuê nhà, lúc này Trương Huyền mới ý thức được, giá trị của Thần tệ rất lớn, một viên có thể hối đoái một ngàn Hư Thần tệ.

Người bình thường giao dịch, Hư Thần tệ liền có thể hoàn thành.

- Mặc dù không có Thần Linh chi khí, không cách nào đột phá, nhưng linh khí nơi này có hiệu quả cực lớn, tất cả mọi người mệt mỏi nhiều ngày, tu luyện một hồi thì nghỉ ngơi đi!

Vào tiểu viện, sau hai canh giờ trời cũng sắp sáng rồi.

An bài mọi người một tiếng, Trương Huyền trực tiếp đi vào phòng, khoanh chân ngồi xuống.

Tinh thần khẽ động, nhìn về phía trữ vật giới chỉ, một lát sau, một đống đan dược và dược liệu xuất hiện ở trong lòng bàn tay.

Đều là Nhất Phân Trần ăn cướp lấy được, bây giờ đều làm lợi cho hắn.

Đặt mỗi một gốc dược liệu ở trong tay, vuốt ve một lần, rất nhanh thì biết tên.

Quả thực đều rất trân quý, nhưng lại không muốn máu của Ma Dương thú.

Đã đạt được Thanh Thú Cổ Thảo, đương nhiên là tìm thứ này, nghĩ biện pháp tăng lên linh hồn lại nói.

Cho dù không đến được Thiên Thần cảnh trong thư viện nói, nhưng đến Thần Linh thượng phẩm cũng đã rất tốt.

Biết càng nhiều sự tình Thần giới, trong lòng cảm giác nguy cơ lại càng nặng.

Bất luận là hắn, hay các học sinh, cha mẹ, đều không thể có sự tình.

Không có dược liệu, con mắt rơi vào trên đan dược, có chữa thương, cũng có bổ sung linh lực trong cơ thể.

Lấy dược vật bổ sung linh lực ra, hết thảy ba bình.

Thần Nguyên đan.

Sau khi dùng, có thể bổ sung thần nguyên.

Cái gọi là thần nguyên, cũng chính là thần lực trong cơ thể hắn, chân khí ở Danh Sư đại lục, tiên khí ở Thượng Thương.

Trong trữ vật giới chỉ, trừ những vật này, còn có một số thư tịch, rất mau nhìn xong, đối với toàn bộ Thần giới xem như có nhận thức nhất định.

Phần lớn giống như Mặc Vân lão sư nói.

Trong sách ghi lại càng thêm tỉ mỉ mà thôi.

Giống như Thần Nguyên đan, bởi vì linh khí tán loạn, không ít dược liệu tử vong, hiệu quả mặc dù không lớn, lại hết sức trân quý, mỗi một viên ít nhất phải một Thần tệ mới có thể mua sắm, hơn nữa còn là có tiền mà không mua được.

Thứ này giống như Tiên Nguyên đan, Nguyên Lực đan ở Thượng Thương, đồng dạng chia làm bốn cấp, hạ phẩm, trung phẩm, thượng phẩm, tuyệt phẩm!

Cường giả Thần Linh cảnh bình thường, Thần Nguyên đan hạ phẩm liền đủ tu luyện, chỉ có đến Thiên Thần cảnh mới cần trung phẩm.

- Thử một chút...

Tinh thần khẽ động, lấy ra một viên đan dược dùng, lực lượng trong cơ thể vận chuyển, bên trong ẩn chứa linh khí nồng nặc, từng bước luyện hóa.

Lúc trước cùng phân thân Khổng sư quyết chiến, lĩnh ngộ pháp quyết Di Di Huynh Đệ Tình, Vỉ Vỉ Phó Ngự Lực, lúc này không ngừng xoay tròn ở trong người.

Tình chủ tớ, tình huynh đệ, hai loại tình cảm đan vào một chỗ, tựa như một tấm lưới lớn chảy xuôi ở trong người, tạo thành một quỹ tích tu luyện đặc thù, như tạo dựng một hệ thống tu luyện mới, không giống tất cả công pháp khác.

Vốn vừa đột phá Thần Linh, ở dưới linh khí chậm chạp tẩm bổ, dần dần vững chắc, khí tức cả người cũng càng ngày càng mạnh.

Rút thưởng

dtv-ebook.com

Tu luyện không biết bao lâu, trong cõi u minh, trước mắt Trương Huyền phảng phất như xuất hiện một mặt biển to lớn, vô biên vô hạn, trong đó thần lực khuấy động, vô số đạo Thần Linh chi khí màu vàng óng dạo chơi trong đó, vô cùng vô tận.

Tinh thần tập trung cao độ, đưa tay muốn bắt một đạo trong đó lấy ra, lại phát hiện cả người chấn động, hết thảy như thủy triều biến mất, mở mắt ra, vẫn ở trong phòng, ánh sáng dạ minh châu chiếu rọi, trước đó nhìn thấy tựa như một giấc mộng.

- Chẳng lẽ là... Ảo giác?

Trương Huyền nhíu mày.

Từ khi tu luyện bắt đầu, liền không có xuất hiện qua tâm ma, thỉnh thoảng xuất hiện một lần, hai lần, đều bị hắn thu làm học sinh, còn ảo giác, càng chưa hề xuất hiện qua, làm sao đột nhiên xuất hiện vấn đề này?

Chẳng lẽ bản thân lĩnh ngộ công pháp, có không ít sai lầm?

Cổ tay khẽ đảo, lấy ra một bản thư tịch trống không, viết pháp quyết Thiên Nhược Hữu Tình lên.

Còn không có viết xong, thư tịch nhẹ nhàng rung một cái, biến thành tro bụi.

Trương Huyền sầm mặt lại.

Hắn không có sử dụng bất kỳ công pháp gì, cũng không có sử dụng bất kỳ lực lượng nào, chỉ viết pháp quyết bản thân lĩnh ngộ, thư tịch liền

không chịu nổi...

Dừng lại một chút, từ trong trữ vật giới chỉ lấy ra một khối hợp kim cứng rắn.

Hắn là tài liệu luyện chế Thần khí trung phẩm, chí ít lấy thực lực của hắn, ngay cả uốn lượn cũng rất khó làm được.

Lần nữa viết Thiên Nhược Hữu Tình lên.

Hô!

Vẫn như cũ, còn chưa viết xong, đồng dạng hóa thành tro bụi, thật giống như không chịu nổi lực lượng trong công pháp.

- Thiên Nhược Hữu Tình, vượt qua công pháp Thiên Đạo... Thiên Đạo Thần giới không cho phép nó tồn tại!

Trương Huyền than thở một tiếng.

Năng lực Bccc bộ công pháp này, hắn biết rất rõ ràng, so với công pháp Thiên Đạo hữu khuyết trước đó tu luyện, chỉ mạnh không yếu, cho thấy đã vượt qua Thiên Đạo...

Nghịch thiên như vậy, Thiên Đạo sao có khả năng để nó tồn tại?

- Khó trách ở Thượng Thương ta không cách nào dẫn tới thần kiếp...

Trương Huyền cười khổ một tiếng.

Thiên kiếp, là trừng phạt Thiên Đạo tu luyện giả mạo phạm.

Trước đó dẫn động lôi kiếp, thần kiếp không bổ hắn, ngược lại một mực bổ Tiểu Hoàng Kê vừa mới đột phá... Lúc ấy cũng có chút buồn bực, hiện tại xem ra, hắn là mình tu luyện công pháp vượt qua Thiên Đạo, đối phương đã không có tư cách quản lý, không cách nào giáng lâm trừng phạt.

- Không cách nào viết xuống, thư viện liền không cách nào xác định có thiếu hụt hay không... xem ra chỉ có thể dựa vào bản thân!

Từ trước tới nay, một mực mượn thư viện, tìm thiếu hụt trong công pháp, từ đó tu luyện hoàn chỉnh nhất, chính xác nhất, giờ phút này, loại tình huống kia đã kết thúc.

Chỉ có thể đi từng bước một, dựa vào bản thân, từ từ tích lũy, dần dần tăng lên.

Lần nữa cân nhắc công pháp một lần, thấy không phát hiện có gì không ổn, lúc này mới tiếp tục lấy ra đan dược nuốt xuống.

Không biết tu luyện bao lâu.

Thân thể đôm đốp vang vọng, Trương Huyền đứng dậy, cả người giống như tăng cao một đoạn dài, lực lượng trong cơ thể dâng trào, so với trước đó mạnh mẽ không chỉ một lần.

- Đến Thần Linh hạ phẩm đỉnh phong...

Trương Huyền mỉm cười.

Một phen tu luyện, đã từ Thần Linh hạ phẩm sơ kỳ đạt đến đỉnh phong, tùy thời có thể đột phá.

Nếu không phải đan dược không đủ, vô cùng có khả năng đã thành công.

- Có điều cho dù có đan dược, cũng không dám trực tiếp trùng kích Thần Linh trung phẩm...

Nhìn qua thư tịch Nhất Phân Trần lưu lại, đối với hệ thống tu luyện của Thần Linh, cũng coi như có hiểu rõ nhất định.

Lấy trạng thái của hắn bây giờ, chỉ cần đan dược đầy đủ, xung kích Thần Linh trung phẩm là không có vấn đề, nhưng trong khoảng thời gian tu

luyện này, chỉ có thần nguyên trong cơ thể tăng tiến, thân thể và linh hồn không có triệt để thuế biến.

Tùy tiện xung kích, thân thể và linh hồn sẽ bởi vì không chịu nổi thần nguyên to lớn, từ đó rơi vào nguy hiểm.

Đến lúc đó, thực lực không những không có tiến bộ, còn tương đương đặt bom hẹn giờ ở trong người, nguy hiểm không gì sánh được.

Giương mắt nhìn ra phía ngoài, trời đã triệt để sáng rõ, tiếp cận giữa trưa.

Ra khỏi phòng, Tôn Cường tiến lên đón.

- Thiếu gia, ta đã hỏi thăm rõ ràng sự tình Thần Linh chi khí! Giống như Mặc Vân lão sư nói, có hạn chế rất lớn, không cho phép tuỳ ý đạt được, muốn đạt được, chỉ có thể đi Thần Sơn. Nhưng Thần Sơn không phải lúc nào cũng có thể tới, mà nửa năm mới mở ra một lần, cũng không phải người người đều có cơ hội, cần trước thời hạn thu hoạch tư cách đi vào.

Trương Huyền cau mày.

- Tư cách?

Tôn Cường nói.

- Đúng vậy, Thần Sơn nửa năm mở ra một lần, một lần đi vào ngàn người... Nói cách khác, nhất định phải đi vào danh sách một ngàn người này mới có cơ hội!

Trương Huyền hỏi.

- Lần sau Thần Sơn mở ra... là lúc nào?

- Ngày mai...

Tôn Cường cười khổ.

Trương Huyền sững sờ, không nghĩ tới thời gian gần như vậy, không khỏi nói.

- Làm sao mới có thể đi vào danh sách này!

- Tuổi tác không cao hơn ba mươi, tu vi chưa đến Thần Linh, đều có thể báo danh, chẳng qua lần này tuyển chọn đã kết thúc, trừ khi khiêu chiến người trên danh sách. Chỉ cần vượt qua, liền có thể thay thế.

Dừng lại một chút, Tôn Cường nói.

- Chỉ là người đi vào danh sách đều nấp rất kỹ, khẳng định không nguyện ý tỷ thí, lại thêm hầu như đều là thế lực lớn mới có tư cách, muốn thay thế... Nào có dễ dàng như vậy!

Ngày mai sẽ phải đi vào Thần Sơn, có cơ hội tấn cấp trở thành Thần Linh, lại có ai sẽ lấy loại cơ hội này ra tỷ thí.

Thần Linh cùng không phải Thần Linh, chênh lệch quá xa, một khi bỏ lỡ, chẳng khác nào mất đi cơ hội lên trời, triệt để mất đi cơ duyên tu luyện.

- Không có những biện pháp khác sao?

Trương Huyền nhíu mày.

Mặc dù biết ở Thần giới, thực lực làm vương đạo, lấy năng lực của hắn và các học sinh, cướp đoạt một ít danh ngạch không khó lắm, nhưng đối phương không có làm sai bất cứ chuyện gì, trực tiếp cướp đi cơ hội thay đổi số phận của họ, như vậy lương tâm của mình sẽ ray rức.

Tôn Cường nói.

- Có! Thành thị lớn như Dạ Minh thành, nửa năm mới cho một ngàn danh ngạch, U Hồn Thiên khẳng định cũng cảm thấy sẽ dẫn tới cướp đoạt, dễ dàng tạo thành rối loạn, cho nên ở U Minh điện, lấy thêm ra hai trăm danh ngạch, để người tiến hành mua sắm, thành công, đồng dạng có cơ hội đi vào Thần Sơn.

Thành thị có quy củ, người người đều phải tuân thủ, nhưng bức đến không có biện pháp, vẫn có người nguyện ý bí quá hoá liều.

Vì để tránh cho loại phiền toái này, cố ý chuẩn bị loại phương thức bù trừ.

- Mua sắm? Chẳng lẽ người trả giá cao thì được?

Trương Huyền sững sờ.

Thật muốn như vậy, chỉ cần người nào có tiền, người đó liền có thể được danh ngạch, mua lại toàn bộ?

Đây coi như là ngang nhiên hốt bạc a!

- Dĩ nhiên không phải, giá cả không cao, nhưng có thể thành công hay không, dựa vào là vận khí!

Tôn Cường gật đầu.

- Vận khí?

Trương Huyền càng nghe càng hồ đồ.

Tại sao lại dính líu tới vận khí?

Tôn Cường nói.

- Cái danh ngạch này, không phải trực tiếp lấy ra bán, mà giống như đổ xúc xắc, mỗi một lần sắp xếp ra một trăm điểm, có thể tùy ý mua sắm một cái bên trong, trúng, lấy danh ngạch đi, không trúng... Chỉ có thể chờ đợi lần sau. Mỗi một điểm chỉ có thể đặt một người, không thể nhiều đặt, hơn nữa mỗi người một ngày chỉ có thể mua một lần, chỉ cần số lượng đủ một trăm, liền công bố kết quả!

- Cái này...

Trương Huyền ngẩn ngơ, này sao nghe giống như mua xổ số vậy? Mang theo nghi vấn hỏi.

- Mua một lần đại khái bao nhiêu tiền?

- Đắt cũng không đắt lắm, nhưng cũng không rẻ! Một viên Thần tệ một lần!

Tôn Cường nói.

Trương Huyền gật đầu.

Dựa theo giá trị mua sắm của một Thần tệ tính toán, toàn bộ Dạ Minh thành có thể lấy ra, sẽ không quá nhiều, như vậy có thể ngăn chặn người tới đụng đại vận.

Người có tiền muốn mua mà nói, xác suất một phần trăm, tương đương với tiêu phí một trăm Thần tệ mới có thể có một danh ngạch... Đoán chừng cũng mua không nổi!

Đã cho người khác cơ hội, lại không dễ dàng đạt được... Quả thực là biện pháp tốt.

- U Hồn điện ở nơi nào? Đi qua nhìn một chút!

Trương Huyền nói, mới vừa đi mấy bước, liền dặn dò một tiếng.

- Mang đám người Triệu Nhã theo!

Nếu là vì bọn họ tranh thủ danh ngạch đi vào Thần Sơn, tự nhiên phải để bọn họ tự mình tham gia cho thỏa đáng.

Lại nói, một người một ngày chỉ có thể mua một lần, không được để tất cả mọi người thử một lần, nhìn xem người nào vận khí tốt, bất kể nói thế nào, trước lấy được danh ngạch lại nói.

- Tốt! Chẳng qua U Hồn điện cách nơi này không gần, qua cần ít nhất ba bốn canh giờ!

Tôn Cường nói.

- Không có việc gì, không được liền cưỡi ngựa!

Trương Huyền cười cười.

Ăn cướp sơn tặc, hiện tại rất giàu có, ngựa Ngụy Thần cảnh liền có mười mấy con, đi bộ ba bốn giờ, cưỡi ngựa đoán chừng nửa canh giờ cũng không dùng đến.

Tôn Cường không nói thêm lời, xoay người đi ra ngoài, thời gian không dài, đám người Triệu Nhã, Trịnh Dương đi vào trước mặt.

Nhìn biểu lộ của bọn họ, hẳn đã biết muốn đi làm cái gì, từng cái trên mặt mang hưng phấn và kích động.

- Đi thôi!

Ngồi trên lưng ngựa, mọi người cùng lúc xuất phát.

Giống như suy tính, không đến nửa canh giờ, liền đến địa điểm kia.

Tìm địa phương dừng ngựa, mọi người đi vào.

U Hồn điện này, so với Thông Thần Điện kém một đoạn dài, thoạt nhìn cũng không hùng vĩ, thế nhưng rất rộng rãi, có chút tương tự nơi hội chợ.

Tiến vào bên trong, quả nhiên thấy không ít người tích tụ.

- Ta trúng một danh ngạch, có ai mua sắm không? 50 Thần tệ! Một lần trả hết, không cho nợ!

- Ta muốn...

- Cho ta, ta ra 51 Thần tệ!

- Ta ra 52 Thần tệ!

Lập tức một đám người tranh đoạt tới.

- Cái này...

Trương Huyền nghi hoặc.

- Một Thần tệ liền có thể mua một cơ hội, có không ít người tới đụng đại vận, một khi thành công, liền lấy giá cao bán ra... Chỉ cần không cao hơn một trăm, khẳng định có người mua. Dù sao coi như ngươi có một trăm Thần tệ, cũng cần một trăm ngày không ngừng rút, hoặc tìm một trăm người mỗi người mua sắm một con số... Bất luận điểm nào cũng không dễ dàng làm được...

Xác suất một phần trăm, không có nghĩa là đánh một trăm lần thì nhất định có thể thành công.

Có khả năng lần đầu tiên liền thành công, cũng có khả năng lần thứ một trăm cũng không hoàn thành.

Tôn Cường cười khổ, tiếp tục nói.

- Dần dà đã thành một loại buôn bán, không ít người nghiên cứu quy luật, coi đây là kế sinh nhai...

- Nghiên cứu quy luật?

Trương Huyền lắc đầu.

Giống như xổ số kiếp trước, nào có quy luật quái gì.

Còn không bằng thành thật đi làm tích lũy, tranh thủ tỷ lệ 1:999999, khó khó khó!

Đương nhiên, không ít người không rõ điểm ấy, coi đây là nghề nghiệp, coi đây là mệnh, mới sinh ra các hội bàn đề, soi lô...

Nhìn một màn trước mắt, sao mà giống kiếp trước như thế.

Thần Bài chuyển thế?

dtv-ebook.com

Đồ vật rút ra danh ngạch, như một vòng tròn to lớn, phía trên ghi chú một đến một trăm, trên cùng là kim đồng hồ, một khi mở ra, sẽ ngẫu nhiên xoay tròn, đều do trận pháp đặc biệt khống chế, ai cũng không cách nào gian lận.

Thời điểm vòng tròn bắt đầu xoay tròn, có thể nhìn thấy chuyển động sẽ bị trận pháp che giấu, sau khi ngừng, hiện trường sẽ đặt cược, mua sắm con số đối ứng.

Thao tác rất đơn giản, giống như ở sòng bạc mua lớn nhỏ, không cần có quy tắc gì.

Đi vào trước mặt, Trương Huyền chỉ nhìn một cái cũng đã học được.

- Chư vị, ngày mai hành trình Thần Sơn nửa năm một lần sẽ bắt đầu, còn thừa lại ba mươi danh ngạch, ngày hôm nay sẽ bán ra ngoài toàn bộ, còn không có mua sắm thì nhanh tay! Mặc kệ người trong nhà có thể đột phá Ngụy Thần hay không, đây là cơ hội tốt nhất, không cho phép bỏ lỡ...

Thanh niên phụ trách bán danh ngạch nhìn quanh một vòng, la lớn:

- Bắt đầu!

Tiếng nói kết thúc, vòng tròn bỗng nhiên xoay tròn, sau đó bị trận pháp che giấu, không cách nào nhìn thấu.

- Tốc độ nhanh chóng như vậy, dựa theo kinh nghiệm của ta, con số hẳn ở mười trở xuống!

- Cái này không nhất định, lần trước ta cũng gặp phải loại tình huống này, nếu là ta, sẽ chọn từ tám mươi đến chín mươi!

- Các ngươi đều sai, lần trước ra tám mươi, lần trước nữa ra là chín, lần này ta cho rằng, sẽ ở chừng hai mươi đến ba mươi.

...

Vòng tròn vừa bị che giấu, phía dưới nhất thời nghị luận ầm ĩ, những người biết chuyện nói ra suy đoán của mình.

Trận pháp che đậy, vòng tròn cũng ngừng lại.

Xoát xoát xoát.

Đã có người mua, căn cứ tốc độ vừa rồi của vòng tròn, phối hợp lực cản của không khí, lực ma sát máy móc… dùng công thức tính toán ra.

- Bắt đầu đặt cược, mua xong rời tay!

Thanh niên phụ trách nói.

Mọi người cũng không vội, mà nhìn tình huống mua sắm của những người khác.

- Minh Lý Chi Nhãn!

Lông mày giương lên, trong mắt Trương Huyền hoa văn chấn động, nhìn về phía trận pháp.

Nếu như có thể nhìn thấu trận pháp, có lẽ có thể nhìn trộm nội dung trong đó, không cần dùng uổng tiền.

Trương Huyền lắc đầu.

Tuy Minh Lý Chi Nhãn mạnh mẽ, nhưng trận pháp này hẳn do Thần Vương bố trí, không cách nào nhìn thấu.

- Thư viện thì sao? Thiếu hụt!

Bởi vì trận pháp che giấu, mọi người không cách nào thấy rõ nội dung trên vòng tròn, cho nên tương đương với trận pháp vẫn vận chuyển, không cần đụng chạm, cũng có thể xuất hiện thư tịch.

Nhẹ nhàng mở ra.

- Trận pháp rút ra danh ngạch của Dạ Minh thành, thiếu hụt một...

Trên Thư tịch ghi chép trận pháp này thiếu hụt, trong đó có vấn đề chất liệu, cũng có người sắp đặt không đủ, thậm chí còn có thiếu hụt của trận đồ.

Hắn muốn biết là kim đồng hồ chỉ con số nào, những thứ này đối với hắn mà nói, không có một chút tác dụng, Trương Huyền lắc đầu, đang muốn đóng sách, đột nhiên thấy được dòng cuối cùng.

- Thiếu hụt sáu mươi tám: 1,2,3,4,5...

Là một hàng con số, chừng liền chín mươi chín số, chỉ có số 7 không ở bên trong.

- Chẳng lẽ biểu thị kim đồng hồ chỉ trúng số 7? Mặt khác bởi vì không có bị chỉ trúng, cho nên mới đều có thiếu sót?

Trong lòng Trương Huyền hơi động.

Nếu thật như vậy, chẳng khác nào tham gia đánh bạc, trước thời hạn biết lớn nhỏ, còn không cược tất thắng?

- Tôn Cường, đi mua số 73!

Nghĩ đến cái này, Trương Huyền không chần chờ, dặn dò một câu.

- 73?

Tôn Cường nhíu mày:

- Thiếu gia, ta thấyn ii khác nói không sai, nên mua từ ba mươi đến bốn mươi mới có cơ hội, 73 chênh lệch quá lớn...

Người mua ở đây có thể nói ma cờ bạc, đã có thể căn cứ tốc độ góc lớn nhỏ, tính toán ra phạm vi kim đồng hồ có khả năng dừng lại.

Tuy không có khả năng chính xác đến không sai, nhưng có thể tính toán được ở trong phạm vi này đã rất lợi hại.

- Bảo ngươi mua thì mua đi!

Trương Huyền khẽ nói.

Tôn Cường bất đắc dĩ lắc đầu, đi tới nói:

- Ta đặt số 73!

Nói xong đưa tới một viên Thần tệ.

- Đặt số 73? Ha ha, thật có không sợ chết!

Nhìn thấy có người mua ra con số lạ lùng như vậy, bốn phía cười vang.

Vừa rồi đã có người tính toán, mặc dù chưa được xác thực, nhưng ở trong phạm vi kia, tỷ lệ trúng thưởng khẳng định lớn nhất.

- Bằng hữu, ngươi đặt số 73? Khẳng định là thiệt thòi, nghe ta, đổi thành số 36, bảo đảm ngươi trúng lớn!

Một lão giả tóc trắng đi vào trước mặt, trong mắt tràn đầy tự tin.

Trương Huyền nhíu mày.

- Không biết ta là ai đi! Tại hạ Nghiêu Sơn, từ khi rút ra danh ngạch bắt đầu đã ở chỗ này, thời gian mấy chục năm, mỗi một lần rút ra, đều không có rời đi, từng giúp hơn ba mươi người mua sắm thành công! Thế nào? Nghe ta, ta là chuyên gia ở lĩnh vực này!

Nghiêu Sơn tự tin nói.

- Chuyên gia?

Trương Huyền lắc đầu:

- Không biết vì sao tiền bối nhiệt tâm giúp ta như vậy?

- Rất đơn giản, sau khi trúng, cho ta mười Thần tệ xem như thù lao! Không trúng... Chênh lệch ở trong ba số, cho ta một viên Thần tệ! Chênh lệch trong mười số, cho ta một trăm Hư Thần tệ! Đương nhiên, nếu như chênh lệch trên mười, ta đồng dạng sẽ bồi thường ngươi một trăm Hư Thần tệ!

Nghiêu Sơn nói.

Trương Huyền cười nhạt một tiếng:

- Nếu như chênh lệch trên ba mươi thì sao?

- Ba mươi trở lên, ta đền ngươi một viên Thần tệ!

Nghiêu Sơn tràn đầy tự tin.

Căn cứ hắn nghiên cứu nhiều năm, đã sớm tạo thành một loại hệ thống và quy luật chỉ có hắn rõ ràng, vừa rồi bàn quay xoay tròn, cùng những người khác tính toán không sai biệt lắm, hắn là ở ba mươi đến bốn mươi, tuyệt không có khả năng vượt qua ba mươi trở lên.

Trương Huyền gật đầu:

- Ta vẫn đặt số 73 như cũ, ngươi có thể đặt 36 của ngươi, hoặc tìm người khác đặt, nếu như số ta trúng, ngươi thua ta hai viên Thần tệ, nếu như ngươi trúng, ta thua ngươi hai viên?

Nghiêu Sơn chần chừ.

Thật ra thì hắn dùng chính là thủ đoạn há mồm chờ sung rụng, chỉ cần có người tin tưởng, cơ bản chỉ lời không lỗ vốn, ngộ nhỡ đoán mò trúng, còn có thể kiếm một món hời... Những năm qua dựa vào loại thủ đoạn này, đã kiếm lời không ít, thậm chí ở Dạ Minh thành mua được nhà riêng.

Để hắn trực tiếp đặt số, hơn nữa còn hai Thần tệ...

- Nếu như chúng ta đều không trúng thì sao?

- Đều không trúng, cũng coi như ta thua, ta đền ngươi hai viên Thần tệ!

Trương Huyền mỉm cười.

- Tốt!

Nghiêu Sơn gật đầu, xoay người đi vào đám người, chỉ chốc lát, mang theo một thanh niên tới, xem ra đối phương nghe theo lời của hắn, mua số 36.

Nghị luận tiếp cận mười phút, tất cả dãy số đều được chọn lựa.

- Đều đã mua xong, hiện tại mở trận pháp, công bố danh ngạch!

Thanh niên trên đài cười to, cong ngón tay búng một cái.

Hô!

Trận pháp vận chuyển, mê vụ dần dần biến mất, hình dáng vòng tròn cũng bắt đầu rõ ràng.

- Ngươi chờ thua đi...

Nghiêu Sơn cười nhạt một tiếng, tràn đầy đắc ý nhìn qua Trương Huyền.

Hắn tính toán hầu như không có sai lầm gì, vậy mà kẻ trước mắt này muốn cược... Không cần nghĩ, lần này coi như mình không trúng, cũng có ít nhất hai Thần tệ!

Đang hưng phấn, nghĩ đến giành được hai Thần tệ này, sẽ đi mua xe ngựa kiểu mới nhất, hay đi tìm mỹ nữ hảo hảo tiêu khiển một chút, liền nghe thanh niên công bố đáp án.

- Lần này đạt được danh ngạch là... Số 73!

- 73... sao có thể?

Nghiêu Sơn ngẩn ngơ, vội vàng ngẩng đầu nhìn lại, quả nhiên thấy kim đồng hồ dừng ở vị trí bảy mươi ba, cùng ba mươi sáu hắn nói chênh lệch cực lớn.

- Làm sao có thể? Chẳng lẽ tính sai?

- Một người tính sai, không có khả năng nhiều người đều tính sai như vậy?

- Đã sớm nói cho các ngươi biết, thứ này là ngẫu nhiên, không có khả năng tính toán... Các ngươi lại không tin!

...

Xuất hiện kết quả, không chỉ Nghiêu Sơn bối rối, trước đó rất nhiều con bạc cũng ngây người.

Bọn họ tính toán không có bất kỳ sai lầm gì, nhưng kết quả... Vì sao khác nhau lớn như vậy?

- Được rồi, danh ngạch này, thuộc về Tôn Cường!

Không đi quản phía dưới thảo luận, thanh niên phụ trách đưa tới một lệnh bài đại biểu danh ngạch.

Tôn Cường cầm ở trong tay, lần nữa nhìn về phía thiếu gia, đôi mắt trừng sắp rơi trên mặt đất.

Trước đó, nhiều người như vậy tính toán, đều tính toán ra cùng một kết quả, trong ba mươi đến bốn mươi, thiếu gia tùy tiện nói 73, vốn cho rằng

kém quá nhiều, nằm mơ cũng không ngờ tới, không sai chút nào!

- Thiếu gia...

Thực sự khó tin, thiếu gia giống như có thể thần cơ diệu toán a.

- Vận khí tốt mà thôi!

Trương Huyền cũng không giải thích, nhàn nhạt nhìn về phía Nghiêu Sơn:

- Có chơi có chịu, hai Thần tệ!

- Được!

Vẻ mặt Nghiêu Sơn lúc đỏ lúc trắng, cắn răng, từ trong ngực lấy ra hai Thần tệ đưa tới.

Ở đây mấy chục năm, cũng coi như là nhân vật có mặt mũi, thua quỵt nợ, về sau đoán chừng lăn lộn không nổi.

- Có dám tiếp tục cược hay không?

Thấy vòng tròn lần nữa dừng lại, ẩn giấu ở trong sương mù, Nghiêu Sơn hỏi.

- Được thôi!

Trương Huyền mỉm cười.

- Ta cược số 57, phạm vi ở trong mười số!

Nghiêu Sơn nói:

- Giống như vừa rồi, vẫn là hai Thần tệ!

- Cược!

Trương Huyền cười cười, quay đầu nhìn về phía Triệu Nhã:

- Đi qua, mua số 95!

- Vâng, lão sư!

Triệu Nhã đi ra phía trước mua số.

Nghiêu Sơn dừng lại một chút, đồng dạng tìm người mua số.

Một lát sau, dãy số xuất hiện.

95!

Nghiêu Sơn nắm tóc.

Hắn tính toán hai lần, đều kém rất xa, đối phương mua hai lần đều trúng, đến cùng làm sao làm được?

Không phải ngẫu nhiên sao?

Chẳng lẽ cái đồ chơi này cũng có thể tính ra?

Cắn chặt răng giao hai Thần tệ, thân thể Nghiêu Sơn run rẩy, có chút nghi ngờ nhân sinh.

Ở đây mấy chục năm, tuyệt đối có thể nhận ra, vị trước mắt này là lần đầu tiên đến, nguyên nhân chính là như vậy, mới đến tìm hắn câu kẻ ngốc, nằm mơ cũng không nghĩ đến... Bị người ta câu lại!

Trực tiếp tổn thất bốn Thần tệ!

Quan trọng hơn là, đối phương còn thuận lợi đạt được hai danh ngạch.

- Có muốn tiếp tục hay không?

Thấy vòng tròn lần nữa chuyển động, Trương Huyền tràn đầy vui vẻ nhìn tới.

Người này thật tốt, một mực đưa tiền mà nói, không chỉ danh ngạch miễn phí, làm không cẩn thận còn có thể kiếm một ít tiền lời...

- Không cược nữa...

Nghiêu Sơn kém chút khóc lên.

Nếu như cược tiếp, đoán chừng hắn vừa mua nhà, chẳng mấy chốc sẽ không còn... Cho dù là hiện tại, một cái nhà vệ sinh cũng đã biến mất...

Run rẩy xong, nhìn kỹ thanh niên trước mắt, tràn đầy khó tin... Chẳng lẽ vị này là Thần Bài chuyển thế?

Ngựa của ta biết rút thưởng

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

Thần giới có Thần Bài hay không, hắn không biết, nhưng vị trước mắt này, liên tục hai lần đều đoán đúng, hơn nữa không kém chút nào, coi như không phải cũng không kém nhiều.

Cho nên đánh chết hắn cũng không dám tiếp tục cược.

Coi như cược, cũng phải chờ đợi xem, phía sau đối phương phỏng đoán chính xác hay không lại nói.

Nhìn về phía vòng tròn xoay tròn, trong lòng tính toán một chút, không sai biệt lắm ở chừng năm mươi, trên mặt không có bất kỳ biến hóa nào, nhìn về phía thanh niên cách đó không xa.

Chỉ thấy hắn tiếp tục quay đầu dặn dò:

- Vương Dĩnh, đi qua mua số 27!

- Vâng!

Sau lưng một nữ hài đi ra ngoài, một lát sau, kết quả xuất hiện, quả nhiên là 27.

Nghiêu Sơn chảy mồ hôi lạnh.

May mắn không có cược, nếu không nhà bếp cũng mất!

Chỉ là đối phương đến cùng làm sao mua chuẩn như vậy?

Một trăm chọn một, không kém chút nào...

Vận khí...

Lần đầu tiên là vận khí, lần thứ hai miễn cưỡng có thể, liên tục ba lần... vậy không có nửa xu quan hệ gì tới vận khí!

Thật ra thì không chỉ hắn khó tin, mấy người Triệu Nhã cũng bội phục.

Quả nhiên lão sư tới nơi nào, cho dù là Thần giới có vô số cao thủ, cũng ưu tú như vậy!

...

Phó Xa là một trong tam đại trưởng lão có quyền thế nhất dưới trướng thành chủ Ngô Phương Thanh, quản lý U Hồn điện vận chuyển.

Rút ra danh ngạch, là thuộc hắn quản lý.

Ăn xong cơm trưa, duỗi lưng một cái, định tìm địa phương nghe tiểu khúc.

Tuy ở Dạ Minh thành không phải người có quyền thế nhất, cũng không phải thực lực mạnh nhất, nhưng hắn rất thỏa mãn tình huống hiện tại, Thần Linh thượng phẩm đỉnh phong, dưới một người trên vạn người.

Hắn rõ ràng thiên phú của mình, Thiên Thần khẳng định là không đến được, đã như vậy, cần gì tiêu phí thời gian còn lại không nhiều, đi tranh thủ thực lực hư vô mờ mịt?

Còn không bằng qua loa cho xong chuyện, trộm đến kiếp phù du thảnh thơi vui vẻ!

- La Sinh, giúp ta hỏi thăm một chút, Tiểu Liên ở Thúy Hồng Lâu chuẩn bị xong chưa? Nếu tốt rồi, ta nghe hát xong sẽ đi tìm nàng!

Phó Xa trưởng lão phân phó nói.

Tiểu Liên ở Thúy Hồng Lâu, là một nhân tình của hắn, bình thường rất hay đi.

La Sinh gật đầu, vội vã đi ra ngoài, thời gian không dài, vẻ mặt lo lắng trở về.

- Thế nào?

Phó Xa trưởng lão sửa sang lại quần áo một chút, hỏi.

- Bẩm báo trưởng lão, vừa rồi hạ nhân tới báo, ngày hôm nay có người mua sắm danh ngạch đi vào Thần Sơn, đã liên tục trúng mười một lần!

La Sinh vội nói.

- Liên tục trúng mười một lần?

Phó Xa trưởng lão sững sờ, thân thể đột nhiên dừng lại:

- Có ý tứ gì? Là hắn một người một hơi mua một trăm số, hay là chuyện gì xảy ra?

Trước đó cũng có không ít thổ hào, mua tất cả con số trên bàn, như vậy bất luận ra số gì, cũng sẽ bị mua được.

- Không phải, hắn mỗi lần chỉ mua một số, nhưng nhiều lần đều trúng, thật giống như trận pháp bị hắn khống chế...

La Sinh nói.

- Chỉ mua một số? Còn trúng nhiều lần?

Con mắt Phó Xa trợn tròn:

- Ngươi không có gạt ta?

- Là thật... hiện tại bên ngoài đã vỡ tổ!

La Sinh nói.

- Có kiểm tra trận pháp chưa, không có xảy ra vấn đề chứ?

- Đã điều tra, tất cả bình thường...

- Đi qua nhìn một chút...

Phó Xa không còn tâm tình nghe hát, vội vã đi tới U Hồn điện, thời gian không dài liền đến.

Lúc này, trước vòng tròn phụ trách rút ra danh ngạch, đã đứng không biết bao nhiêu người.

- Lại trúng! Đã mười ba danh ngạch!

- Đúng vậy, liên tục trúng mười ba lần, làm sao làm được?

- Xem ra danh ngạch còn thừa lại không tới phiên chúng ta...

...

Tất cả mọi người tràn đầy khó tin.

Phó Xa trưởng lão đi vào trước mặt, nhìn kỹ một cái, phát hiện trận pháp quả thực không có bất cứ vấn đề gì, thanh niên bị tất cả mọi người vây quanh ở trung tâm, cũng không có bất kỳ động tác gì, trái lại hai tay một mực chắp ở sau lưng.

Như vậy liền có thể xác định danh ngạch là con số nào, liên tục mười ba lần, một lần không sai?

- Ta tới!

Thấy lần thứ mười bốn sắp mở ra, Phó Xa trưởng lão kìm nén không được, tung người đi vào đài cao, ngón tay điểm một cái, vòng tròn xoay

tròn.

Trận pháp ánh sáng dập dờn, hắn cẩn thận kiểm tra mỗi một chỗ, không có bất cứ vấn đề gì.

- Đi mua số 13!

Một lát sau, sương mù tán đi, số 13 xuất hiện ở trước mặt mọi người.

Vẫn không kém chút nào!

- Vị bằng hữu này, ngươi đến cùng là ai? Đây là ý gì?

Phó Xa trưởng lão kìm nén không được, nhảy xuống đài cao, mang theo tức giận.

- Vô danh tiểu tốt mà thôi, đi ngang qua nơi đây, mua sắm danh ngạch mà thôi!

Trương Huyền cười nhạt một tiếng.

- Đơn thuần mua sắm danh ngạch? Có thể trúng mười bốn lần?

Phó Xa trưởng lão vẫy tay một cái:

- Người đâu, đưa vị quý khách này đến phòng ta! Ta cảm thấy cần phải hảo hảo hỏi thăm một phen.

- Hảo hảo hỏi thăm? Làm sao, đường đường U Hồn điện, bởi vì ta mỗi lần đều có thể đoán được con số bao nhiêu, thua không nổi?

Trương Huyền nhấc mí mắt.

Thứ này giống như rút thưởng, cũng không thể bởi vì mỗi lần trúng thưởng, lại muốn bắt người đi!

Người ta không làm làm trái quy định sự tình, trận pháp tại nguyên chỗ, cũng khẽ động không có đi động.

- U Hồn điện lấy ra hai trăm danh ngạch, chính là cho người rút, để biểu hiện công bằng! Một mình ngươi mua đi tất cả danh ngạch, tu luyện giả khác làm sao bây giờ? Sao còn công bằng đáng nói?

Phó Xa trưởng lão nói.

- Công bằng? Những người này một mực tính toán, chẳng lẽ cũng là vì công bằng? Càng có thật nhiều người cả ngày đắm chìm ở đây, coi đây là nghề nghiệp, cũng gọi công bằng?

Trương Huyền khoát tay áo:

- Được rồi, nếu ngươi không nguyện ý ta mua sắm, ta không mua là được, cáo từ!

Mười một vị thân truyền, thêm vào cha mẹ, Tôn Cường, hết thảy mười bốn người, hiện tại có được mười bốn danh ngạch, không cần thiết tiếp tục nữa.

Dù sao mục đích của hắn là Thần Linh chi khí, mà không phải tìm phiền toái.

Vừa tới Thần giới, vẫn nên khiêm tốn làm chủ.

- Chậm đã!

Phó Xa trưởng lão còn chưa lên tiếng, một lão giả hét lớn một tiếng, ngăn ở phía trước, chính là Nghiêu Sơn trước đó đánh cược thua:

- Nhận được nhiều danh ngạch như vậy, muốn xoay người rời đi, nào có chuyện dễ dàng như vậy? Mọi người nói có đúng hay không?

- Không sai!

- Chúng ta cũng là vì rút danh ngạch mà đến, hiện tại ngươi rút đi hết, chúng ta không còn cơ hội, không cho cái thuyết pháp liền đi, nằm mơ!

- Mười bốn danh ngạch, lấy ra bảy cái phân cho mọi người, đây không tính quá phận chứ...

Một mảnh nghị luận ầm ĩ, không ít người cười lạnh.

Mặc dù không biết vì sao đối phương có thể đoán ra câu trả lời chính xác, nhưng có người dẫn đầu, khẳng định không nguyện ý để hắn dễ dàng rời khỏi như vậy.

Trương Huyền cau mày, nhìn về phía Phó Xa trưởng lão:

- Đây là quy củ của U Hồn điện các ngươi? Mua sắm danh ngạch, không cho phép người khác thành công?

Phó Xa trưởng lão sửng sốt:

- Dĩ nhiên không phải! Bất quá ngươi liên tục trúng mười bốn lần, ta nghi ngờ dính dáng gian lận...

- Gian lận? Vậy được!

Trương Huyền nhìn qua:

- Ngươi làm cho ta xem một chút! Tất cả mọi người ở đây, cũng có thể làm cho ta nhìn, nếu như có thể làm được... đoán đúng dãy số, ta lấy ra mười bốn danh ngạch này hiến tặng!

- Ây...

Mọi người nói không ra lời.

Nếu như có thể đoán được danh ngạch, đã sớm phát tài, không có khả năng một mực đợi ở chỗ này.

- Không làm được?

Trương Huyền lắc đầu:

- Vậy thì xấu hổ, cáo từ!

Nói xong, Trương Huyền mang các đệ tử theo sát ở sau lưng, đi ra ngoài.

- Không thể đi...

Đám người vây chặt lên.

- Không cho ta đi cũng được, nếu như ta nhớ không lầm, còn có mười sáu danh ngạch chưa rút, cùng lắm thì ta ở chỗ này, rút tất cả danh ngạch là được!

Trương Huyền ôm hai tay ở trước ngực, trên mặt vui vẻ.

Tất cả mọi người giật nảy mình, vừa nghĩ tới hắn thần kỳ, bắt đầu có chút lùi bước.

Không ở nơi này, có lẽ bọn họ còn có thể trúng mấy lần, đợi ở đây, rút đi tất cả danh ngạch, coi như kiên trì cũng là bỏ phí tiền!

- Mọi người đừng nghe hắn nói bậy, bên cạnh hắn hết thảy chỉ có mười bốn Ngụy Thần, rút ra mười bốn lần đã là cực hạn!

Nghiêu Sơn nói.

Vừa rồi liền chú ý, đối phương hết thảy có mười bốn người, một người một ngày chỉ có thể rút một lần... Coi như muốn rút, còn có năng lực sao?

- Đúng vậy!

- Coi như ở đây, cũng không rút được nữa...

Mọi người bừng tỉnh hiểu ra, lần nữa ngăn cản.

Chỉ cần không để hắn đi, sớm muộn cũng sẽ phun ra một bộ phận danh ngạch.

Dù sao nhiều người như vậy, trong đó không thiếu cao thủ, đối phương mạnh hơn, cũng không dám phản kháng, huống chi trong thành phải dựa theo quy củ làm việc, đánh nhau... Hiển nhiên không có khả năng.

- Mua không được? Vị trưởng lão này, nếu như ta không nhìn sai quy củ, rút thưởng này không hạn chế chỉ có nhân loại chứ!

Không thèm để ý đám người ngăn, Trương Huyền cười một tiếng.

Rút hồi lâu, quy tắc sớm đã rõ ràng.

- Đương nhiên!

Phó Xa trưởng lão gật đầu.

Thần giới, không ít Thần thú đã có thể biến hóa, hóa thành bộ dáng nhân loại, chỉ hạn chế nhân loại mà nói, đối với Thần thú là cực kỳ không công bằng.

Cho nên quy tắc rút thưởng không có hạn chế nhân loại hay Thần thú.

- Vậy được...

Trương Huyền quay đầu phân phó Tôn Cường.

Người sau sắc mặt quái dị, khóe miệng co giật đi ra ngoài, một lát sau, dắt mười bốn con ngựa đi vào.

- Đã không cho ta đi, những con ngựa này của ta mới Ngụy Thần cảnh, cũng cần danh ngạch, để bọn chúng tiến hành rút ra, không quá phận chứ!

Trương Huyền khoát tay áo, một con ngựa giống như nghe hiểu lời nói, nhấc chân tiến lên, ở trên mặt đất viết ra số 64, hơn nữa đưa lên một viên Thần tệ.

Thanh niên trên đài khống chế nhận cũng không được, mà không nhận cũng không được, sau một lúc lâu, mới cầm Thần tệ ở trong tay, đặt vào

số 64.

Vù!

Trận pháp biến mất, vòng tròn lộ ra kim đồng hồ... Số 64!

- Ngựa cũng có thể cược?

- U Minh điện không nói động vật không thể mua, một con ngựa rút ra một cái, hắn cái này có mười mấy con... Toàn bộ rút hết, chẳng phải không còn số nào sao?

- Vậy làm sao bây giờ?

...

Tất cả mọi người điên rồi.

Còn tưởng đối phương có danh ngạch, sẽ không cách nào rút ra, chỉ có thể bị vây ở chỗ này, mặc cho mọi người bóc lột, nằm mơ cũng không nghĩ đến, người ta ngay cả ngựa cũng kéo tới...

Quan trọng là ngựa này cũng có thể lấy tiền, có thể đoán đúng dãy số, không sai chút nào...

Còn để cho người ta sống hay không?

Chúng ta ngay cả ngựa cũng không bằng?

- Thả hắn đi!

Phó Xa trưởng lão nghiến răng.

Không thả, một lát nữa tất cả danh ngạch thật có thể bị đối phương càn quét sạch sẽ.

Từ khi rút ra danh ngạch, còn là lần đầu tiên cảm thấy phiền muộn như vậy.

Nội thành phải tuân thủ quy củ, nhưng có đôi khi quy củ quá nhiều, cũng để cho người cảm thấy bất đắc dĩ.

Chợ đen

dtv-ebook.com

- Đa tạ vị trưởng lão này...

Thấy hắn đồng ý cho rời đi, Trương Huyền mỉm cười, mang theo mọi người đi mấy bước, vừa muốn rời đại điện, đột nhiên ngừng lại, quay đầu nhìn qua:

- A, đúng rồi, Dạ Minh Thành đã chủ trương công bằng, nơi này lại không cho phép gian lận, vậy nếu có người chào hàng dãy số bản thân tính toán ra, dùng cái này kiếm lời, từ đó rút thành công, có tính làm trái quy tắc hay không?

- Thuộc về làm trái quy tắc!

Phó Viễn trưởng lão gật đầu.

Bọn cơ hội đều phạm pháp, huống chi loại hành động lừa gạt người này.

- Nghiêu Sơn tiền bối này, ở đây luôn chào hàng dãy số bản thân suy tính ra, không tin ngươi có thể tìm người hỏi một chút!

Trương Huyền mỉm cười, chỉ Nghiêu Sơn ở một bên, lần nữa ôm quyền:

- Cáo từ!

Nói xong, mặc kệ đối phương thế nào, xoay người rời đi.

Tên này thua tiền, như vậy coi như thôi, bản thân cũng lười chú ý, vừa rồi cố ý tìm phiền toái, không cho rời đi... Trương Huyền hắn há lại loại tùy ý để cho người ta bắt nạt?

Còn tra hắn chào hàng dãy số như thế nào, vô cùng đơn giản, mới vừa rồi cùng mình đánh cược, mấy người mới bị dao động thua sạch, khai ra hắn không khó.

- Phó Viễn trưởng lão, ta...

Nằm mơ cũng không nghĩ đến vị này thù dai như vậy, Nghiêu Sơn giật nảy mình, vội vàng muốn giải thích.

Nhưng Phó Viễn trưởng lão hét lớn một tiếng:

- Bắt lại!

Rầm!

Một đám người vây lên, tóm lấy đối phương.

Không cần nghĩ, tên này khẳng định thảm rồi, trước đó chỉ tổn thất một gian vệ sinh, một gian nhà bếp, hiện tại đoán chừng phòng khách và phòng ngủ cũng mất.

Không tiếp tục để ý bên trong xuất hiện biến cố, đám người Trương Huyền cưỡi ngựa rời U Hồn điện, cấp tốc trở về chỗ ở, vòng qua mấy đường phố, xác định không có người theo dõi và chú ý, lúc này mới ngừng lại, bàn giao mọi người:

- Các ngươi về trước tu luyện, chuẩn bị nghênh đón hành trình Thần Sơn ngày mai, tranh thủ người người đều có thể ở trong đó đột phá đến Thần Linh cảnh!

Mọi người gật đầu.

Không tiếp tục để ý, Trương Huyền phóng ngựa thay đổi phương hướng, thời gian không dài, biến mất ở cuối con đường.

Mọi người cũng không nhiều lời, cấp tốc chạy trở về.

Sau khi trở thành Thần Linh, mới có thể không trở thành vướng víu, nhất định phải tăng thêm tốc độ tu luyện.

Sau khi rời mọi người, Trương Huyền một đường đi về phía trước, rất nhanh thì đi tới trước một kiến trúc không quá cao.

Kiến trúc này thoạt nhìn giống như địa phương khác, không có bất kỳ chỗ đặc thù gì, hơn nữa cửa đóng chặt, bên ngoài cũng không có người nào ẩn hiện.

Đi tới trước mặt, ngón tay khép lại, ở trên cửa gỗ liên tục gõ sáu lần, bốn dài hai ngắn.

Kẹt kẹt!

Cửa mở, một người mù đi ra:

- Mời!

Cũng không nhiều lời, Trương Huyền nhấc chân đi vào.

Gian phòng hơi có vẻ u ám, đi theo sau lưng người mù, tới gian phòng tận cùng bên trong.

Người mù ngừng lại, xòe bàn tay ra.

Cổ tay Trương Huyền khẽ đảo, đưa qua một lệnh bài.

Đối phương cầm ở trong tay, lục lọi hai cái, lúc này mới gật đầu, bàn tay đặt ở trên vách tường.

Ông!

Một tiếng kêu khẽ, tựa như có trận pháp kích hoạt, bức tường biến thành trong suốt, người mù tiến về phía trước một bước, đi vào, Trương Huyền theo sát phía sau.

Là cầu thang xuống dưới, xung quanh đen kịt, thấy không rõ phía dưới đến cùng có cái gì, chỉ có thể nhìn thấy trên tảng đá khắc đầy phù văn đặc thù, để cho người ta khó mà phát giác chỗ này tồn tại.

Con mắt nửa khép nửa mở, Trương Huyền cũng không nói chuyện, rất nhanh đi đến cuối cầu thang, phía trước xuất hiện một cái thuyền không lớn, trôi lơ lửng ở trên một mạch nước ngầm.

Ngồi lên thuyền, chạy ở trong thông đạo đen kịt, đưa tay không thấy được năm ngón, một đường tiến lên, cho dù Minh Lý Chi Nhãn cũng mất đi hiệu quả, phân biệt không ra đông nam tây bắc.

Đại khái nửa canh giờ, thuyền nhỏ nhẹ nhàng đụng một tảng đá ngầm, rơi vào trong đó, lắc lư hai cái, cuối cùng ngừng lại.

Đi theo sau lưng người mù, lại dọc theo cầu thang giống như đi lên, tới một cái chợ rộng lớn, bên trong tiếng người huyên náo, không biết bao nhiêu.

- Chờ ở đây, ta giao dịch xong liền ra!

Trương Huyền bàn giao một câu, nhấc chân đi tới đám người.

Nơi này chính là chợ đen của Dạ Minh Thành!

Tồn tại địa phương có quy tắc, tự nhiên là có địa phương không quy tắc.

Cái chợ đen này đúng là như thế.

Trước đó sơn tặc Nhất Phân Trần kia, thường xuyên cướp được bảo vật, ở đây bán ra, thư tịch trong trữ vật giới chỉ tỉ mỉ ghi lại phương pháp làm sao tiến vào, cho nên nhìn một lần, liền triệt để rõ ràng.

Ở đây, có thể mua được tất cả đồ vật muốn mua, cũng có thể bán ra, ngươi muốn bán bảo bối gì cũng được, chỉ bất quá giá cả không như bán công khai mà thôi.

Người quản lý chợ đen, là một nữ tử thoạt nhìn yêu diễm, chừng ba mươi tuổi, một thân nước hoa nồng đậm, có chút gay mũi, trên cổ thêu một đóa hoa hồng đỏ thẫm, gai nhọn mang theo sắc bén.

- Vị tiểu ca này rất lạ mặt a...

Khuôn mặt tiến tới, nữ tử yêu diễm mị nhãn như tơ.

- Lạ mặt liền không buôn bán?

Trương Huyền hỏi.

- Dĩ nhiên không phải!

Nữ tử yêu diễm vặn vẹo vòng eo, từ trong quầy đi ra, nhẹ nhàng cười một tiếng:

- Không biết vị tiểu ca này muốn buôn bán cái gì? Chúng ta nơi này, cái gì cũng có thể mua được... kể cả ta!

Nói xong cố ý ở trên mặt Trương Huyền thổi một hơi.

Không để ý tới nàng dụ dỗ, ngón tay gõ mặt bàn, Trương Huyền cười nhạt một tiếng:

- Ta muốn máu của Ma Dương thú, không biết nơi này có khả năng tìm tới không?

Đã chiếm được Thanh Thú Cổ Thảo, hiện tại cần tìm máu của Ma Dương thú, mới có thể nghĩ biện pháp để lực lượng linh hồn tăng lên.

- Máu của Ma Dương thú? Ma Dương thú, là Thần thú Thiên Thần hạ phẩm, máu của nó không dễ tìm như vậy...

Nữ tử yêu diễm nhíu mày, nghi ngờ nhìn qua.

Thần thú Thiên Thần hạ phẩm, phần lớn đã biến hóa, nắm giữ thân thể giống như nhân loại, muốn bắt rất khó, chớ nói chi là đạt được huyết

dịch.

- Vậy được, ta đi tìm người khác!

Trương Huyền đứng dậy, xoay người rời đi.

- Ha ha, không nên gấp gáp!

Vội vàng đi tới trước mặt, nữ tử yêu diễm ngăn đường đi:

- Ta chỉ nói không dễ tìm, chứ không nói tìm không thấy...

- Ta muốn một lít!

Trương Huyền nhìn qua.

- Nhiều như vậy?

Nữ tử yêu diễm sửng sốt, nhịn không được cau mày:

- Huyết dịch Thần thú Thiên Thần cảnh giá trị rất cao, nếu ngươi mua sắm, chắc hẳn đã hỏi thăm rõ ràng! Ta cũng không nói nhảm nhiều, một lít huyết dịch, ba ngàn Thần tệ!

- Ba ngàn?

Trương Huyền cau mày:

- Cái giá tiền này có chút không đúng nha!

Từ trong tay Nhất Phân Trần được Thần tệ, cộng lại tổng cộng chỉ khoảng sáu trăm, cách ba ngàn còn kém không biết bao nhiêu.

Máu của Ma Dương thú đắt như vậy?

Tuy không biết huyết dịch Thần thú Thiên Thần cảnh đến cùng đáng giá như thế nào, nhưng đối phương khẳng định là báo cao, hơn nữa vượt xa giá thị trường.

Ở chợ đen mua sắm đồ vật, sẽ không lưu lại dấu vết, có thể miễn trừ không ít phiền phức, nguyên nhân chính là như vậy, hắn mới không đi thương điếm chính quy trong thành hỏi thăm.

- Huyết dịch Thần thú Thiên Thần cảnh, không phải dễ dàng được như vậy, ba ngàn Thần tệ đã không cao... Lại nói, ngươi cũng rõ ràng, nữ nhân giống như ta, sinh hoạt ở địa phương u ám, người không nhận ra... Lại không kiếm nhiều một chút, về sau làm sao gả ra ngoài?

Vây quanh Trương Huyền dạo qua một vòng, nữ tử yêu diễm cười một tiếng:

- Nếu không, vị tiểu ca này, ngươi cưới ta, ta giảm giá cho ngươi?

- Sáu trăm Thần tệ, cộng thêm một lời khuyên!

Không để ý tới đối phương, Trương Huyền nâng đầu lên.

- Sáu trăm Thần tệ? Ngươi tới phá quán?

Nữ tử yêu diễm sầm mặt lại, tiếng nói kết thúc, lập tức từ bốn phía thoát ra mấy trung niên áo đen, mỗi một cái đều khí tức sôi trào, đạt đến Thần Linh trung phẩm.

- Ngươi cả nghĩ quá rồi, ta sẽ không đập phá quán, cũng khinh thường đập danh dự của ngươi!

Trương Huyền thản nhiên nói:

- Bởi vì lòng đất âm hàn ướt lạnh, hơn nữa linh khí không đủ, có phải ngươi một mực dùng Khứ Thấp Đan, giải quyết khí ẩm trong cơ thể, duy trì bản thân thanh xuân mỹ lệ hay không?

- Phải thì như thế nào?

Nữ tử yêu diễm cười nhạo.

Sinh hoạt dưới đất, cả ngày không gặp được mặt trời, dùng Khứ Thấp Đan nhiều người lắm.

- Không sao cả, nhưng người khác có thể dùng, ngươi dùng lại không thể, không có đoán sai, dưới cổ tính cả ngực của ngươi mọc đầy mụn nước màu đỏ, một mực không cách nào khu trừ a!

Trương Huyền nói.

- Ngươi nghe ai nói?

Nữ tử yêu diễm biến sắc, lông mày nâng lên.

Đối phương nói không sai, trên người nàng quả thực mọc đầy mụn nước, hơn nữa có mùi vị khác thường, lúc này mới mỗi ngày phun nước hoa nồng đậm, còn ở trên làn da thoa màu đỏ thẫm hoa hồng, che chắn màu sắc mụn nước.

- Không cần nghe ai nói, một cái liền có thể nhìn ra!

Chắp hai tay sau lưng, Trương Huyền mang theo lãnh đạm:

- Thân là nữ tử, tu luyện pháp quyết âm thuộc tính Triều Thủy Hàn Lưu công, bộ công pháp này, cần hấp thu lực lượng âm thuộc tính trong thủy triều và khí lạnh, khí ẩm trong cơ thể vốn nặng, dùng Khứ Thấp Đan khu trừ, bên ngoài là khu trừ tai hoạ ngầm khi sinh hoạt ở dưới lòng đất, trên thực tế bộ phận tinh hoa của công lực cũng rơi mất. Công pháp mất đi hơn phân nửa hiệu lực, lại thêm hoàn cảnh nơi này, xuất hiện mụn nước chỉ là phản ứng đơn giản nhất, thời gian lâu dài, cơ bắp sẽ thối rữa, thậm chí tu luyện càng ngày càng chậm chạp, cuối cùng đình trệ, tẩu hỏa nhập ma mà chết!

- Ngươi hù ta? Tỷ tỷ ta không phải hù lớn!

Nữ tử yêu diễm sửng sốt một chút, híp mắt lại.

Dù đối phương nói rất nhiều địa phương đều đúng, bao quát công pháp của nàng, cùng với biến hóa trong thân thể, nhưng nàng không tin tưởng, chỉ dùng Khứ Thấp Đan, liền có thể để nàng xuất hiện loại tình huống này, mấu chốt nhất là, bản thân không phát giác gì.

- Ngươi đương nhiên không phải hù lớn!

Trương Huyền tiếp tục nói:

- Đơn thuần Khứ Thấp Đan, quả thực không cách nào sinh ra ảnh hưởng quá lớn, nhưng nếu như phối hợp thêm trận pháp che giấu đặc thù của chợ đen thì sao? Không có đoán sai, chỗ ở của ngươi, hẳn là phía tây nam a!

Nữ tử yêu diễm cau mày.

Không để ý tới nét mặt của nàng, Trương Huyền tiếp tục nói:

- Mặt trời mọc đông bắc, lặn tây nam. Mặt trời mọc, dương khí mới sinh, mặt trời lặn, âm môn mở ra. Phía tây nam, chính là chỗ âm dương luân phiên. Vị trí khác, vạn vật sinh trưởng, sinh cơ bừng bừng, không nhận bất kỳ ảnh hưởng gì, nhưng chỗ âm môn lại khác biệt!

- Đổi lại những công pháp khác thì thôi, nhưng ngươi tu luyện là công pháp âm thuộc tính, dưới tình huống bình thường, tu luyện hẳn là một ngày ngàn dặm, đáng tiếc Khứ Thấp Đan có thể khu trừ khí ẩm, nhưng trong đó ẩn chứa dương tính, dùng lâu dài, âm dương hỗn loạn, sinh ra mụn nước đã là chứng bệnh nhẹ nhất.

Mỹ Dung đan

dtv-ebook.com

- Cái này...

Nữ tử yêu diễm nói không ra lời.

Nếu như nói trước đó, còn cho rằng đối phương ăn nói lung tung, bây giờ nghe được cái này, nàng không khỏi chần chờ.

Chỗ ở của nàng, quả thực là ở phương hướng tây nam, tới gần sông ngầm, vốn nghĩ thích hợp tu luyện, càng dễ hấp thu hơi ẩm, âm khí trong nước để bản thân sử dụng, hiện tại xem ra, cũng không có đơn giản như vậy.

Chẳng lẽ thật giống như đối phương nói, là bởi vì dùng đan dược, hơn nữa ở phương hướng tây nam gây nên?

- Không tin?

Trương Huyền lần nữa nhìn qua:

- Trận pháp ẩn tàng cung điện này, là dựa vào dòng nước khởi động, mang theo thuộc tính âm! Chỉ có loại trận pháp này, mới có thể che lại thần thức của cường giả Thiên Thần cảnh thăm dò... Phía tây nam, chính là căn nguyên âm khí của trận pháp, quanh năm sinh hoạt ở trong đó, không ra vấn đề cũng khó có khả năng!

- Ta là mọc ra chút đồ vật không nên mọc, nhưng ngươi nói chưa chắc là đúng, trừ khi...

Nữ tử yêu diễm vung tay, để bốn trung niên lui xuống, lúc này mới lần nữa nhìn qua:

- Ngươi có biện pháp để cho mụn nhọt trên người ta biến mất! Ta sẽ dựa theo giá cả ngươi nói, bán máu của Ma Dương thú cho ngươi!

- Chuyện này có khó khăn gì!

Trương Huyền nhìn qua:

- Cho ta mười bình Thần Nguyên đan!

- Thần Nguyên đan? Mười bình?

Nữ tử yêu diễm nghi hoặc.

Thần giới linh khí suy yếu, Thần Nguyên đan liền lộ ra vô cùng trân quý, mười bình, đường đường chợ đen, tự nhiên có thể nhẹ nhõm lấy ra, nhưng đối với nàng mà nói, tuyệt đối không phải một con số nhỏ.

- Không sai, muốn triệt để giải quyết vấn đề trên người ngươi, phải vứt bỏ một vài thứ, đừng nhìn Thần Nguyên đan chỉ là dược vật giúp người tăng cao tu vi, nhưng chỉ cần phối hợp tốt, đồng dạng sẽ có hiệu quả bất ngờ! Đương nhiên, không nỡ bỏ thì thôi, coi như ta chưa nói, ba ngàn Thần tệ, mặc dù hơi khó chấp nhận, nhưng dựa vào thủ đoạn của ta, muốn có được hẳn sẽ không quá khó.

Bàn tay vẫy một cái, Trương Huyền không nói thêm lời.

- Tốt, nếu như không giải quyết được vấn đề trên người ta, biết ngươi đang gạt ta, ngày hôm nay ngươi cũng không cần rời đi!

Hừ một tiếng, nữ tử yêu diễm vẫy tay một cái:

- Dạ Minh thành tuân thủ quy củ không sai, nhưng nơi này không có bất kỳ quy củ gì, giết ngươi, cũng không có người phát giác, cũng không người tìm được!

Hai tay Trương Huyền ôm ở trước ngực, không thèm để ý đối phương uy hiếp.

Thời gian không dài, mười bình Thần Nguyên đan hạ phẩm được đưa đến trước mặt.

- Ta cần một tĩnh thất, luyện chế những thuốc này thành đồ vật có thể giải quyết tai họa ngầm trên thân thể ngươi.

Trương Huyền nói.

Nữ tử yêu diễm lạnh lùng liếc mắt nhìn, không nói thêm lời, thời gian không dài, Trương Huyền được mang tới trước một gian phòng, đẩy cửa đi vào, tiện tay bố trí mấy trận pháp ngăn cách thăm dò.

Lúc này mới lần nữa lấy mười bình Thần Nguyên đan ra.

Tùy ý đổ ra một viên, ngón tay điểm một cái, một đạo Thiên Đạo chân khí rót vào trong đó.

Vấn đề của đối phương, người khác giải quyết rất khó, nhưng đối với hắn mà nói, không tính là gì, một tia Thiên Đạo chân khí là có thể giải quyết.

Còn những Thần Nguyên đan này, đương nhiên là vì mình chuẩn bị rồi.

Muốn nhanh chóng đột phá, loại đồ vật ẩn chứa linh khí tinh thuần này ắt không thể thiếu, không thừa dịp hiện tại lừa gạt chút, chẳng phải thua lỗ sao?

Dù sao mở chợ đen, khẳng định đã làm không biết bao nhiêu chuyện thương thiên hại lý, từ trong tay nàng lừa vài thứ, thật không có lòng áy náy.

Cất đi đan dược còn lại, ở trong tĩnh thất đợi một phút, lúc này mới vận chuyển phù lục ngụy trang, vẻ mặt trắng bệch ra khỏi phòng.

- Ăn viên đan dược này vào!

Thấy nữ tử yêu diễm canh giữ ở cửa, không có rời khỏi, Trương Huyền đưa dược vật tới.

- Mười bình Thần Nguyên đan... chỉ luyện chế ra một viên?

Ánh mắt nữ tử yêu diễm lộ ra vẻ ngờ vực.

Một bình Thần Nguyên đan là mười viên, mười bình chính là một trăm viên...

Chỉ lấy ra một viên... Hơn nữa hình dáng không có biến hóa chút nào, chơi ta sao?

- Thử một chút có hiệu quả hay không liền biết...

Trương Huyền mỉm cười.

Kiểm tra một chút, phát hiện đan dược không có độc, nữ tử yêu diễm nuốt xuống, một lát sau, ánh mắt sáng lên, vội vàng nhìn hoa hồng trên cổ, đồng thời xé quần áo, tiếp tục nhìn xuống dưới.

Ánh mắt sáng lên, thân thể không ngừng run rẩy.

Đối phương nói không sai, thuốc này quả nhiên có hiệu quả, vừa nuốt vào không đến hai phút, mụn nước quấy nhiễu nàng hơn hai năm vậy mà hoàn toàn biến mất, trước đó trong người khó chịu cũng hoàn toàn khôi phục!

Thuốc này không khỏi quá thần kỳ đi!

- Ngươi...

Nữ tử yêu diễm nhìn qua, không còn nghi ngờ, mà là khiếp sợ nồng đậm.

Từ sau khi mụn nước xuất hiện, nàng dùng không biết bao nhiêu dược vật, cũng mời rất nhiều y sư dò xét, cuối cùng đều không có biện pháp gì, lúc này mới bất đắc dĩ vẩy nước hoa, xăm hình che giấu...

Nằm mộng cũng nghĩ không ra, đối phương chỉ nhìn một cái liền biết, một viên đan dược có thể triệt để chữa khỏi...

Thật là đáng sợ!

- Lão đại, da của ngươi... Thật giống như tốt hơn trước đó!

Một trung niên áo đen đi tới nói.

Nữ tử yêu diễm sững sờ, lấy ra một cái kính nhìn sang, vừa nhìn một cái, con mắt trợn tròn.

Trước đó bị mụn nước ăn mòn, làn da đã có chút thô ráp, hết cách rồi, chỉ có thể đánh phấn lót thật dày, nằm mơ cũng không nghĩ đến, ăn viên đan dược kia, không chỉ khu trừ mụn nước, làn da còn nhẵn bóng, phảng phất như trong nháy mắt trẻ bảy tám tuổi!

Thuốc này thần kỳ như vậy?

- Thuốc này của ngươi còn nữa không?

Nữ tử yêu diễm nhịn không được nhìn qua.

Tuy mụn nước trên người nàng đã biến mất, nhưng không xác định còn có thể xuất hiện hay không, ngộ nhỡ lại xuất hiện, không còn thuốc, nên làm cái gì?

Lại nói nữ nhân, xem mỹ lệ còn quan trọng hơn sinh mệnh.

Không nói trị liệu mụn nước, chỉ nói để cho làn da người ta nhẵn bóng, chỉ cái này, liền có thể để vô số người điên cuồng.

- Ta tiêu hao nửa cái mạng mới luyện chế thành công một viên, nếu như còn muốn... Cần thêm mười bình Thần Nguyên đan!

Trương Huyền nói.

Mụn nước của đối phương, là âm dương không cân đối đưa đến, Thiên Đạo chân khí của hắn có thể khơi thông trợ giúp trị liệu, hắn biết rõ... nhưng làn da trắng bóng, hơn nữa dung mạo trẻ hơn, là chuyện gì xảy ra?

Chẳng lẽ sau khi Thiên Đạo chân khí biến thành Thiên Nhược Hữu Tình chân khí, không chỉ sức chiến đấu tăng cường, công hiệu cũng càng thêm cường đại?

- Nữ hài bình thường, được tình cảm tưới nhuần, cũng sẽ trở nên mặt mày tỏa sáng, dung nhan càng thêm mỹ lệ, có phải Thiên Nhược Hữu Tình của ta, tương đương với Thiên Đạo chân khí gia nhập tình cảm, đối với dung mạo của nữ tử nắm giữ hiệu quả cực lớn hay không?

Một ý nghĩ xông ra.

Tình cảm có thể để cho nam nhân càng thêm có lực lượng, làm việc càng thêm có động lực, cũng có thể để nữ nhân càng thêm mỹ lệ, cũng chính là tình cảm tưới nhuần...

Sau khi lĩnh ngộ công pháp Thiên Nhược Hữu Tình, Thiên Đạo chân khí trở nên càng thêm tinh thuần, vốn cho rằng giống như chân khí trước đó, không nghĩ tới còn có hiệu quả khác.

- Ngươi chờ một lát...

Nữ tử yêu diễm xoay người đi ra ngoài, thời gian không dài, lần nữa mang đến mười bình Thần Nguyên đan.

- Hiện tại ta liền đi luyện chế...

Trương Huyền xoay người đi trở về phòng.

Đồng dạng qua một phút mới đi ra, vẻ mặt càng trắng hơn, xem ra bất cứ lúc nào cũng sẽ ngã sấp xuống, chết ngay tại chỗ.

Nhận lấy đan dược, nữ tử yêu diễm nghiên cứu một lần, thủy chung không có phát hiện khác Thần Nguyên đan bình thường chỗ nào, lúc này

mới xoay người dặn dò một tiếng.

Thời gian không dài, một nữ tử trung niên đi vào trước mặt.

Thực lực cũng là Thần Linh trung phẩm, thoạt nhìn khoảng bốn mươi tuổi, trên thực tế không ít địa phương đã có da đồi mồi, làn da cũng hiện ra màu xám tro.

Chỉ sợ số tuổi thật sự không dưới bảy tám mươi tuổi.

Nhìn qua thư tịch mà Nhất Phân Trần lưu lại, Trương Huyền cũng có lý giải nhất định với tuổi thọ của Thần Linh.

Khi linh khí chưa suy yếu, Thần Linh bình thường, tuổi thọ có thể đạt tới một trăm năm mươi trở lên, mà bây giờ, tám mươi chính là đại nạn.

Còn Ngụy Thần, có thể sống đến sáu mươi, coi như là thọ.

Muốn tuổi thọ có đại đột phá, cần xung kích Thiên Thần.

Cường giả Thiên Thần, tuổi thọ sẽ đạt tới một ngàn.

Còn Thần Vương, có một vạn tuổi.

Thần Vương phong hào, ít nhất có thể sống mười vạn tuổi trở lên...

Đến Đế Quân cảnh...

Chín đại Đế Quân, từ khi Thần giới có lịch sử đến nay vẫn tồn tại, ở trong mắt mọi người, đều là bất tử bất diệt.

- Ăn viên đan dược này vào!

Nữ tử yêu diễm nói.

Nữ tử kia cũng không nhiều lời, há miệng nuốt xuống.

Một lát sau, dung mạo quả nhiên có thay đổi, da đồi mồi biến mất, trước đó khuôn mặt màu xám tro, lần nữa trở nên mặt mày tỏa sáng, tựa như trẻ mấy chục tuổi, chân chính biến thành hình dáng hơn ba mươi.

- Cái này...

Trung niên nữ tử nhìn mình trong gương, tràn đầy khó tin.

Thần giới, mặc dù có vô số cao thủ, nhưng vẫn không có dược vật làm đẹp, mặc dù có, cũng chỉ là thay đổi dung mạo một chút, không có khả năng có biến hóa lớn như thế.

Vừa rồi viên đan dược kia, quả thực giống như khởi tử hồi sinh.

- Quả nhiên có hiệu quả... Ha ha, xem ra về sau không cần mở chợ đen, cũng có thể kiếm tiền!

Lần nữa nhìn về phía Trương Huyền, nữ tử yêu diễm tràn đầy vẻ hưng phấn:

- Không biết vị tiểu ca này xưng hô như thế nào?

Trước đó chỉ là giao dịch, không biết tên cũng không sao, mọi người chẳng mấy chốc sẽ tách ra, cá quay về nước, quên đi chuyện trên bờ, bây giờ thì khác, hoàn toàn là túi tiền lớn.

- Trương Huyền!

Trương Huyền gật đầu.

- Tại hạ Tề Linh Nhi, ngươi luyện chế loại thuốc này có hiệu quả làm đẹp, không bằng ngươi ta kết hội bán ra, ngươi phụ trách luyện chế, ta phụ trách bán, lấy được lợi nhuận, phân chia năm năm được không!

Tề Linh Nhi nói.

- Năm năm? Có thể!

Trương Huyền gật đầu.

Đối phương phụ trách con đường và tiêu thụ, bản thân luyện chế đan dược cũng rất đơn giản, hoàn toàn có thể tiếp nhận.

Cùng lắm thì đến lúc đó để Tôn Cường tiếp nhận là được, dù sao hắn làm ăn mạnh hơn mình rất nhiều.

- Vậy là tốt rồi, ngươi nghĩ biện pháp giúp ta luyện chế mười viên, mấy ngày nay ta thứ ở trong Dạ Minh thành khai hỏa bảng hiệu!

Mắt Tề Linh Nhi sáng lên, gật đầu.

Dựa vào thân phận một nữ nhân, có thể chống lên chợ đen, nhất định có con đường và phương pháp của mình.

- Ta cần đủ Thần Nguyên đan mới có thể luyện chế...

Trương Huyền nói.

- Tốt, chẳng qua Thần Nguyên đan có thể tính ở trong chi phí!

Dường như biết ý nghĩ của hắn, Tề Linh Nhi cười:

- Một viên Thần Nguyên đan, đối ứng một viên Thần tệ, mười bình chi phí là một trăm Thần tệ!

- Được!

Trương Huyền gật đầu đáp ứng.

Huyết mạch Đế Quân

dtv-ebook.com

Thần Nguyên đan hạ phẩm, dưới Thiên Thần cảnh có thể sử dụng, Trương Huyền cách Thiên Thần khá xa, nhu cầu khẳng định cực lớn, lại thêm sau lưng còn có nhiều người như vậy, tự nhiên càng nhiều càng tốt.

- Vậy là tốt rồi, nói cho lão Diệp, Thần Nguyên đan trong tay hắn, ta muốn tất cả!

Thấy hắn đồng ý, Tề Linh Nhi quay đầu dặn dò một câu, một trung niên gật đầu lui ra ngoài.

Thời gian không dài, mang đến một trữ vật giới chỉ.

- Lão đại, đây là tất cả Thần Nguyên đan của hắn, hết thảy một ngàn ba trăm viên, nếu như cần, hắn sẽ lại nghĩ biện pháp!

- Ừm!

Liếc mắt nhìn, Tề Linh Nhi cong ngón tay búng một cái, nhẫn bay tới lòng bàn tay của Trương Huyền:

- Đây là một ngàn ba trăm viên, ta muốn mười ba viên thuốc, bây giờ chuẩn bị đi! Không vội, nhìn thân thể ngươi suy yếu, trong mười ngày cho ta là được!

- Không cần, ngươi tại đây sau đó, ta một lát nữa liền cho ngươi...

Trương Huyền kéo lấy thân thể thoạt nhìn bất cứ lúc nào cũng sẽ ngã sấp xuống, đi vào gian phòng, một phút sau, lần nữa đi ra, đưa tới hai bình ngọc.

Lúc này hình dáng lộ ra càng thêm chật vật, vẻ mặt trắng bệch, khóe môi chảy ra vết máu, thân thể lay động lợi hại, rõ ràng thoạt nhìn bất cứ lúc nào cũng sẽ ngã xuống đất mà chết, nhưng hết lần này tới lần khác kiên trì được.

- Đây là... Hai mươi viên?

Tề Linh Nhi mở ra bình ngọc liếc mắt nhìn, không khỏi sững sờ.

Trước đó đều là một trăm viên thành một viên, vốn cho rằng lần này được mười ba viên đã không tệ, không nghĩ tới nhiều ra bảy viên.

- Lần này đan dược nhiều, vận khí tốt, cho nên số lượng nhiều hơn một chút!

Trương Huyền uể oải.

- Tốt! Đây là một tấm thẻ Thần tệ thông dụng toàn bộ Thần giới, dược vật bán đi lấy được lợi nhuận, sẽ chuyển khoản vào bên trong, giống như trước đó ước định, lợi nhuận chia năm năm!

Tề Linh Nhi đưa tới một cái thẻ.

Trương Huyền nhận lấy, biết thứ này trân quý không dưới trữ vật giới chỉ, lúc này thoả mãn gật đầu:

- Máu của Ma Dương thú...

- Thú huyết, ngươi khả năng còn cần chờ thêm một ngày, hiện nay chỗ ta không có, cần từ chợ đen khác điều hàng, nhanh nhất cũng phải một ngày mới có thể đến!

Tề Linh Nhi mỉm cười:

- Yên tâm, nếu ngươi ta hợp tác, đồ vật khẳng định không thiếu được, còn tiền thì không cần cho ta, từ trong lợi nhuận khấu trừ là được!

Trương Huyền lên tiếng:

- Vậy ta liền cáo từ...

Nói xong cũng không ở lại, đi ra ngoài tìm người mù, lần nữa trở lại thuyền.

Hắn vừa đi, phụ nhân biến trẻ tuổi ở bên cạnh Tề Linh Nhi nói:

- Tiểu thư, nếu tên này có thể làm ra đan dược lợi hại như vậy, sao không trực tiếp bắt giam, lấy đan phương tới không được sao? Sao phải cho hắn lợi nhuận?

Nguyên liệu, bán ra, khách hàng... Đều là của nàng, đối phương chỉ giúp luyện chế, dựa vào cái gì được lợi nhuận cao như vậy?

Dù sao nơi này là địa phương Dạ Minh thành quản lý không được, bắt đối phương, không tin không giao đan phương.

- Vừa rồi hắn luyện đan, có phải tiêu hao rất lớn, thương thế rất nặng hay không?

Tề Linh Nhi không có trả lời, mà hỏi ngược lại.

- Vâng, ta lặng lẽ dò xét, cảm giác sinh cơ toàn thân đều hứng chịu tổn hại!

Bà lão gật đầu nói:

- Tuy luyện chế loại thuốc này, tổn thương thân thể người tương đối lớn, nhưng chỉ cần giá cả phong phú, khẳng định có không ít luyện đan sư nguyện ý dâng hiến...

Chỉ cần tiền đủ, dù biết rõ tuổi thọ tổn hao nhiều, vẫn sẽ có không ít người đổ xô tới.

Cái này chính là sinh hoạt.

- Hắn bị thương là giả!

Tề Linh Nhi lắc đầu.

- Giả?

Bà lão sững sờ.

- Không sai, thương thế trên thân thể của hắn thoạt nhìn rất rõ ràng, hơn nữa khí tức suy yếu, nhưng linh hồn lại cực kỳ mượt mà, không có vấn đề chút nào! Chứng minh căn bản không có bị thương...

Tề Linh Nhi lắc đầu:

- Đương nhiên, hắn chỉ là Thần Linh hạ phẩm, có tổn thương hay không đều không quan trọng, nhưng hắn dùng chính là giấy thông hành của Nhất Phân Trần, mà Nhất Phân Trần, tối hôm qua bị một gia hỏa không biết tên diệt cả ổ. Nghe nói một đối một chiến đấu, không có chặn được đối phương một chiêu... Mà đối thủ, chính là thanh niên này.

- Tiểu thư ý là... mặc dù tên này là Thần Linh hạ phẩm, nhưng lại có thực lực Thần Linh trung phẩm đỉnh phong cũng khó mà chống lại?

Bà lão sững sờ, vội vàng nhìn qua:

- Chẳng lẽ... Huyết mạch cực kỳ cường đại?

Đẳng cấp giữa các Thần Linh cực kỳ nghiêm ngặt, cơ bản không có khả năng vượt cấp khiêu chiến, muốn làm được điểm ấy, chỉ có hai loại khả năng, thứ nhất, siêu cấp thiên tài, giống như Thiên Túng Đại Đế, có được thiên phú phi phàm, loại người này có thể đánh vỡ gông xiềng, vượt qua tổ tiên, đi đến cảnh giới cao hơn. Bất quá số lượng cực kỳ ít, hơn nữa rất nhiều đều ở tuổi còn trẻ liền có thực lực phi phàm.

Thứ hai, huyết mạch mạnh mẽ, tỷ như Long tộc, Phượng tộc, cùng với một ít Thần thú đặc thù...

Vị trước mắt này, đã hơn hai mươi tuổi mới Thần Linh hạ phẩm, thiên tài không có khả năng kém như vậy, trừ khi có huyết mạch cực mạnh!

Rất nhiều Thần thú lợi hại, trước khi biến hóa tu vi đều sẽ không quá cao.

- Cường đại hay không, thử một chút thì biết...

Tề Linh Nhi cũng không nói chuyện, đứng tại chỗ chờ một lát, một trung niên áo đen đến trước mặt, đưa tới một cái bình.

Nhận lấy cái bình, Tề Linh Nhi cười một tiếng nói:

- Trong này là máu tươi mà vừa rồi hắn luyện đan, vì ngụy trang phun ra, tuy đã khô, nhưng kiểm tra nồng độ máu còn có thể làm được!

Bà lão nghi ngờ nhìn qua.

Tề Linh Nhi nói:

- Nhen nhóm huyết dịch, mượn lực lượng linh hồn tế bái Thiên Thần, Thần Vương, Thần Vương phong hào mà U Hồn điện cung phụng, chỉ cần anh linh bất diệt, lực lượng huyết mạch sẽ ở dưới năng lực chưởng khống của bọn hắn. Nhưng nếu tiêu diệt, chứng minh huyết mạch còn tinh khiết hơn bọn hắn... Loại người này, sau lưng khẳng định có thế lực to lớn, dám động hắn, chính là tự tìm cái chết... Đương nhiên, nếu như huyết mạch thấp, ta cho hắn tấm thẻ kia ẩn chứa một đạo ấn ký đặc thù, bằng vào năng lực của chúng ta, tìm tới không khó, đến lúc đó muốn chém muốn giết, còn không phải chuyện một câu nói?

- Vâng!

Bà lão giật mình, lần nữa nhìn về phía Tề Linh Nhi tràn đầy khâm phục.

Không hổ tuổi còn trẻ liền có thể chưởng khống chợ đen lớn như vậy, quả nhiên không giống bình thường.

Hai người làm ra quyết định, thay đổi quần áo trang phục, rất nhanh rời khỏi chợ đen, một canh giờ sau, đến U Hồn điện trước đó Trương Huyền đi.

Cũng không biết là có phương pháp đặc thù hay quan hệ, chỉ chốc lát đã đi vào một gian phòng kín mít, bên trong trưng bày từng hàng bài vị.

Đều là cường giả thanh danh hiển hách của U Hồn Thiên.

Chỉ bất quá đều đã qua đời, bởi vì thỉnh thoảng có người tới tế bái, cho nên mỗi bài vị đều cực kỳ sạch sẽ, không có chút tro bụi.

Chính giữa gian phòng là cái ao đỏ như máu, bên trong không biết là cái gì lăn lộn, sinh ra lực lượng khiến người ta run sợ.

- Bắt đầu đi!

Tề Linh Nhi gật đầu, bàn tay run lên, bình ngọc bay đi, mang theo huyết dịch rơi vào trong hồ nước.

Xì xì xì xì...

Huyết dịch nhất thời thiêu đốt lên, ao nước cảm nhận được cỗ lực lượng này, sinh ra lực áp bách to lớn.

Vù!

Trên ao nước, hư ảnh một trung niên mặc khôi giáp lao đến, tay cầm trường kiếm, bỗng nhiên đâm về phía huyết dịch.

- Là anh linh của Ô Giang Thiên Thần!

Tề Linh Nhi nhận ra được.

Ô Giang Thiên Thần, cũng không phải người Dạ Minh thành, nhưng ở U Hồn Thiên danh khí rất lớn, ở trong lần Linh Khí Triều đầu tiên lập công lao hiển hách, cho dù bỏ mình vẫn chém giết mấy cường giả cùng cấp bậc.

Nguyên nhân chính là như vậy, mới có tư cách dựa vào thân phận Thiên Thần, tiến vào U Minh điện nhận tế bái, có tư cách hơn mượn U Minh trì hội tụ anh linh.

Ngay thời điểm trường kiếm sắp rơi vào trên huyết dịch, một hư ảnh ở trong máu bất ngờ toát ra, chính là thanh niên trước đó.

Lúc này hai mắt thanh niên nhắm nghiền, dường như không biết tới nơi nào, cũng không biết bản thân là ai.

Không nhìn trường kiếm đối phương đâm tới, mà con mắt đóng lại không nhúc nhích, trong miệng không ngừng tỏa ra sóng âm đặc thù nào đó.

Nghe được sóng âm, anh linh Ô Giang Thiên Thần sửng sốt một chút, cứng ngắc tại nguyên chỗ, một lát sau, thân thể mềm nhũn quỳ rạp xuống đất.

- Đây là... Hạ bái?

Đồng tử của Tề Linh Nhi co rụt lại, thân thể mềm mại không tự chủ được run rẩy:

- Chẳng lẽ... trong cơ thể hắn nắm giữ huyết mạch Thần Vương?

Có thể để cho Thiên Thần hạ bái, chỉ có một khả năng, đó chính là đẳng cấp huyết mạch cao hơn đối phương...

Huyết mạch còn cường đại hơn Thiên Thần, cũng chỉ có... Thần Vương!

Thành chủ mạnh nhất Dạ Minh thành, cũng chẳng qua là Thiên Thần hạ phẩm, trong cơ thể tên này nắm giữ huyết mạch có thể so với Thần Vương... Chẳng phải cho thấy, về sau có cơ hội trở thành cường giả Thần Vương?

Hô!

Ô Giang Thiên Thần vừa quỳ xuống, ao nước lần nữa lay động, thời gian nháy mắt lại một hư ảnh hiện ra, trên đầu mang theo vương miện, tay cầm trường thương, khí tức đỉnh thiên lập địa.

- Là Niết Hỏa Thần Vương! Sự tích của vị Thần Vương này, ta chuyên môn nhìn qua, một thương chiến bát phương, ba đại Thần Vương cùng cấp bậc đều bị chém giết, mạnh mẽ vô song, nếu như bây giờ còn sống, vô cùng có khả năng đã phong hào...

Tề Linh Nhi xiết chặt nắm đấm nói.

Trong lời nói, hư ảnh Thần Vương đi về phía thanh niên, đồng dạng đâm tới một thương.

Vốn cho rằng vị này sẽ thôn phệ hư ảnh thanh niên, lớn mạnh bản thân, không nghĩ tới trường thương còn chưa tới trước mặt, đã giống như Ô Giang Thiên Thần, quỳ rạp xuống đất, giống như một học sinh nghe lời.

Thân thể Tề Linh Nhi run rẩy.

Thần Vương cũng thần phục? Không dám chống lại...

Tên này đến cùng có huyết mạch gì?

Vèo!

Chất lỏng màu đỏ như máu lần nữa lay động, lại có hư ảnh xông ra.

Ngân trụ ngân giáp, tay cầm song tiên, cơ bắp bạo khởi, lực lượng kinh người.

- Là Thần Vương phong hào Nam Cung Bình!

Tề Linh Nhi thở nhẹ.

Thần Vương phong hào, mỗi người đều có mười vạn năm tuổi thọ, dưới tình huống bình thường, căn bản sẽ không vẫn lạc, nhưng cũng có ngoại lệ.

Vị Nam Cung Bình này, ở bốn mươi năm trước bị Thiên Túng Đại Đế một chỉ đánh tan thân hình, tử vong tại chỗ.

Tuy bị một chỉ đánh giết, nhưng không đại biểu thực lực không mạnh, chỉ cần là phong hào, dưới tình huống bình thường đều không kém nhiều, lúc này hắn xuất hiện... hư ảnh thanh niên này hắn không chịu nổi!

Song tiên phi dương, rất nhanh đánh về phía hư ảnh thanh niên.

Sau một khắc, lại giống như Ô Giang Thiên Thần, Niết Hỏa Thần Vương, đầu gối mềm nhũn quỳ rạp xuống đất.

- Thần Vương phong hào quỳ lạy, chẳng lẽ là...

Tề Linh Nhi và bà lão không ngừng run rẩy, vẻ mặt trắng bệch.

- Huyết mạch Đế Quân?

Lạc Vân sơn cốc

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

Đế Quân, là tồn tại đỉnh phong nhất trong thiên địa, đứng ở đỉnh phong kim tự tháp của sinh mệnh.

Mỗi một cái đều nắm giữ lực lượng thiên địa, Thần giới đều theo ý niệm của bọn hắn vận chuyển, không người có thể chống lại.

Vừa rồi tên kia, trong cơ thể lại có huyết mạch của loại cường giả này, đến cùng là chuyện gì xảy ra?

- Có thể sai lầm hay không? Càn Khôn Ma Quân bệ hạ của U Hồn Thiên ta không có dòng dõi, thậm chí ngay cả truyền nhân cũng không có...

Bà lão bờ môi run rẩy.

Nắm giữ huyết mạch Đế Quân, vậy thì biểu thị là hậu nhân của vị Đế Quân nào đó, nhưng Đế Quân của U Hồn Thiên là Càn Khôn Ma Quân, sống không biết bao nhiêu vạn năm, nhưng không lấy vợ sinh con, cũng không có truyền nhân... Làm sao lại đột nhiên toát ra một vị nắm giữ huyết mạch của hắn?

- Cửu Thiên hết thảy mười vị Đại Đế... xuất hiện ở U Hồn Thiên, cũng không đại biểu hắn là hậu nhân của Càn Khôn Ma Quân!

Trong thanh âm của Tề Linh Nhi mang theo rung động:

- Căn cứ tin tức ta được, vị này ở thời điểm chém giết Nhất Phân Trần, sử dụng một loại kiếm pháp cực kỳ lợi hại. Mức độ ảo diệu vượt qua kiếm quyết bình thường không biết bao nhiêu lần...

- Tiểu thư là ý nói... Vị này có thể là người của Kiếm Thần Thiên? Hậu bối của Kiếm Thần?

Con mắt bà lão trợn tròn.

- Ta cũng không biết, liên lụy đến Đế Quân, ai cũng không dám nói bậy...

Tề Linh Nhi lắc đầu, hít sâu một hơi, áp chế lại nội tâm khủng hoảng nói.

- Tin tức này tuyệt đối không được nói cho bất luận kẻ nào!

- Vâng!

Bà lão vội vàng gật đầu.

Thật ra thì không cần nàng dặn, sự tình dính dáng tới Đế Quân, coi như cho nàng mười cái lá gan cũng không dám nói nhiều.

- Truyền lệnh xuống, cho đối phương đổi thành chín thành lợi nhuận! Về sau mặc kệ hắn dặn dò sự tình gì, có thể làm được tận lực thỏa mãn. Còn nữa... máu của Ma Dương thú, dùng tốc độ nhanh nhất đưa tới!

Tề Linh Nhi nói ra mệnh lệnh liên tiếp.

Nếu như nói trước đó còn có ý khác, giờ phút này nhìn thấy huyết dịch của đối phương tinh thuần như thế, ngu nữa cũng biết lựa chọn như thế nào.

Nắm giữ huyết mạch Đế Quân, dù không phải dòng chính, về sau thành tựu cũng bất khả hạn lượng, huống chi loại người này, bên cạnh làm sao có thể không có cường giả bảo vệ?

Đi tìm phiền toái, trừ khi là ngại sống quá lâu, chết quá chậm!

- Thuộc hạ rõ ràng!

Bà lão vội vã rời đi.

Tề Linh Nhi cũng lui ra ngoài.

...

- Còn lưu lại linh hồn ấn ký...

Ngồi thuyền nhỏ lần nữa trở lại kiến trúc trước đó, Minh Lý Chi Nhãn quét một vòng, mỉm cười.

Đối phương ở phía trên lưu lại linh hồn ấn ký, có thể giấu giếm được người khác, nhưng không thể gạt được hắn.

Tinh thần khẽ động, một tia Thiên Đạo chân khí vọt tới, sau một khắc, đạo ấn ký này liền bị dìm ngập, hoàn toàn biến mất không thấy hình bóng.

Duỗi người một cái, sắc mặt Trương Huyền trước đó thoạt nhìn có chút trắng bệch lập tức khôi phục hồng nhuận, trong lòng suy tư:

- Máu của Ma Dương thú có thể đề cao tu vi linh hồn, xem ra cũng nên nghĩ biện pháp tu luyện thân thể!

Có đủ Thần Nguyên đan, tu vi đã có thể cấp tốc tăng lên, nhưng trước khi tăng lên tu vi chân khí, còn cần thân thể và linh hồn đi trước một bước.

- Biện pháp tấn thăng thân thể tốt nhất, là mượn huyết dịch Thần thú!

Thân Thể khó tu luyện, chỉ bằng vào hấp thu linh khí rèn luyện, không biết phải tiêu hao bao lâu, mà hắn biết, phương pháp tốt nhất ở Thần giới là lấu máu của Thần thú tôi thể!

Loại tôi thể này là mượn lực lượng huyết mạch của Thần thú, huyết mạch càng tinh khiết, hiệu quả sẽ càng mạnh.

Đương đại, Thần thú cường đại nhất không thể nghi ngờ là Chân Long!

Chỉ là máu của Ma Dương thú, một Thiên Thần cảnh bình thường cũng khó tìm như vậy, chớ nói chi là máu rồng.

- Trước đi Thần Thú tràng xem một chút đi!

Thần giới, có địa phương của Thần thú, chẳng qua đều là chút tu vi cực thấp, hơn nữa không có biến hóa.

Tỷ như thỏ ở Linh Cơ Sơn một mực không có săn giết thành công.

Còn Thần thú có thể biến hóa, thì giống Thần Linh như đúc, đừng nói giao dịch, dám động một cái, tuyệt đối sẽ có một đám xông lên, làm không cẩn thận hang ổ sẽ bị đối phương san bằng.

Thần Thú tràng cách vị trí hiện tại của hắn không tính quá xa, cưỡi ngựa đi nửa canh giờ liền đến trước mặt.

Chợ giao dịch ở biên giới thành thị, cực kỳ rộng lớn, bên trong từng Thần thú rậm rạp chằng chịt, không biết bao nhiêu.

Những Thần thú này có rất nhiều là bị bắt tới, cũng có là cam tâm tình nguyện tới, tự nguyện bị bán.

Linh khí ở ngoại giới đã tán loạn, muốn sống sót tốt hơn, trở nên càng thêm cường đại, chỉ có thể nghĩ biện pháp vào thành... Mà trở thành thú sủng của nhân loại, là phương pháp trực tiếp nhất.

Ở Thần giới, Thuần Thú sư không tính là chức nghiệp, cũng không có địa vị quá cao, bởi vì chỉ cần cho linh khí và cơ hội tu luyện, không ít Thần thú đều sẽ tự động đi theo, không có chút khó khăn.

- Xin hỏi nơi này của các ngươi có Thần thú ẩn chứa huyết mạch Long tộc hay không?

Tìm một người phụ trách, Trương Huyền hỏi.

- Huyết mạch Long tộc? Vị khách quan này không có nói đùa chớ!

Người phụ trách giật nảy mình.

Trương Huyền lắc đầu:

- Đương nhiên không có!

- Chỉ cần là buôn bán Thần thú đều biết Long tộc là hoàng thất của Vân Ly Thiên, chỉ cần phát hiện trong cơ thể Thần thú nào ẩn chứa loại huyết mạch này, nhất định phải đưa trở về, dám tự mình bán ra, một khi phát giác, sẽ bị đánh chết, ai cũng không cứu được...

Thấy hắn cái gì cũng không hiểu, người phụ trách thấp giọng giải thích.

- Hoàng thất Vân Ly Thiên?

Trương Huyền cau mày.

Thật đúng là lần đầu tiên nghe nói, trước đó lý giải Thần giới đều là nghe một chút miêu tả mơ hồ, phía đông Vân Ly Thiên, một trong Cửu Thiên, hạ xuống mệnh lệnh như vậy, chỉ sợ thật đúng là không ai dám xằng bậy.

- Chẳng lẽ vị Đế Quân ở Vân Ly Thiên kia là Chân Long?

Trong lòng Trương Huyền hơi động.

Long tộc mạnh mẽ, thời điểm ở Danh Sư đại lục sớm có nghe nói, nhưng một mực chưa thấy qua chân chính, rốt cục mạnh đến mức nào, nên không thể phỏng đoán.

Long là hoàng thất của Vân Ly Thiên, vậy có phải Đế Quân là một Chân Long biến hóa thành hay không?

Biết dính dáng loại cường giả cấp bậc này, hỏi thăm đối phương, cũng sẽ không dám nói, Trương Huyền nhìn lại:

- Ta cần một ít huyết dịch Thần thú rèn luyện thân thể, chỗ các ngươi có ko?

Đã không có huyết dịch Long tộc, chỉ có thể lùi lại mà cầu việc khác, nhìn xem có tinh huyết Thần thú để cho thân thể tiến bộ hay không, chỉ cần có thể để thân thể đến Thần Linh trung phẩm, linh hồn lại có tiến bộ, tu vi có thể nhẹ nhõm đột phá.

Lần trước tu luyện, để hắn phát hiện, trước đó lĩnh ngộ Di Di Huynh Đệ Tình, Vỉ Vỉ Phó Ngự Lực, hoàn toàn có thể chống đỡ tu vi đến Thần Linh thượng phẩm.

Cho nên dưới Thiên Thần cảnh, tạm thời không cần rầu rĩ, chỉ cần thân thể linh hồn đủ, mượn nhiều Thần Nguyên đan như vậy, hoàn toàn có thể một lần liền thành, trực tiếp đi đến Thần Linh thượng phẩm đỉnh phong.

- Rèn luyện thân thể?

Người phụ trách lắc đầu:

- Thật đúng là không có... Chẳng qua Lạc Vân hạp cốc có một Lân Giáp Thú tu vi Thần Linh thượng phẩm, phòng ngự cực mạnh, thân thể cũng cực kỳ cường đại! Cho dù Thiên Thần cảnh như thành chủ muốn phá vỡ phòng ngự cũng rất khó! Máu của nó hẳn có trợ giúp rất lớn... Chỉ là chúng ta bắt không được, cũng thuần phục không đến! Chỉ có thể trông mà thèm, nếu như ngươi thật muốn loại huyết dịch này mà nói, có thể đi thử vận khí!

- Lân Giáp Thú?

- Phải, chẳng qua tên này một là không dễ tìm, hai là hung tàn, những năm này người muốn thuần phục nó, cơ bản đều bị ăn!

Người phụ trách nói.

- Lạc Vân hạp cốc ở phương vị nào? Cách nơi này bao xa?

Trương Huyền hỏi.

- Ngay ở phía chính bắc, ngồi Thần thú phi hành mà nói, ba canh giờ là có thể đến!

Người phụ trách cười cười:

- Nhìn ngươi còn không có Thần thú phi hành, có muốn mua một con hay không? Chỗ ta có không ít...

- Ừm! Ta muốn tốc độ nhanh một chút!

Trương Huyền gật đầu.

Phạm vi của Thần giới vượt xa Thượng Thương và Danh Sư đại lục vô số lần, quả thực cần một Thần thú phi hành, như vậy bất luận đi chỗ nào cũng sẽ dễ dàng hơn không ít.

Rất nhanh giao dịch xong, Trương Huyền tiêu phí hai mươi Thần tệ, mua một Thần thú phi hành tu vi Thần Linh hạ phẩm.

Thấy hắn rời đi, người phụ trách cười nhạo:

- Lại toát ra một thằng ngốc! Lân Giáp Thú, nếu như dễ dàng bắt như vậy, thành chủ cũng đã động thủ, làm sao có thể chờ tới bây giờ...

Nói xong, hắn nhìn về phía các học đồ:

- Thấy được không? Bán đồ phải như vậy, trước thỏa mãn yêu cầu của hắn, sau đó nhân cơ hội chào hàng vật phẩm của mình... Về sau học tập một chút!

Một bên quát tháo, một bên cao hứng quay trở về.

...

Ngồi trên lưng Thần thú phi hành, Trương Huyền nhắm mắt tu luyện.

Nuốt vào mấy viên Thần Nguyên đan, lại liên tục trùng kích mấy lần, phát hiện thân thể không đột phá, tùy tiện xung kích Thần Linh trung phẩm, thân thể phụ tải quá lớn, lúc này mới lắc đầu ngừng lại.

Thần giới này, hoàn toàn không giống như trong tưởng tượng.

Thần Linh... Cũng không vui vẻ như trong tưởng tượng, ngược lại không bằng Thượng Thương, Danh Sư đại lục.

Rời thành thị, linh khí lần nữa trở nên mỏng manh, không khí cũng có chút hỗn loạn, Thần thú phi hành độ cao không thấp, lại thêm thực lực của Trương Huyền bây giờ đã không yếu, ảnh hưởng không lớn.

Sau hai canh giờ, quả nhiên thấy một hạp cốc to lớn xuất hiện ở phía trước, ráng chiều màu đỏ tươi chiếu rọi hai bên, tựa như thải hà chói lóa mắt.

Để Thần thú phi hành tìm một chỗ nghỉ ngơi, Trương Huyền dọc theo hạp cốc đi vào.

Căn cứ đối phương nói, Lân Giáp Thú hắn ở trong này, chỉ cần tìm được, nghĩ biện pháp lấy chút máu, tu vi liền có thể đột phá ràng buộc, xung kích cảnh giới cao hơn.

Hạp cốc kéo dài, Trương Huyền cũng không sốt ruột, đi tiếp cận một canh giờ, trời triệt để tối đen, cũng không phát hiện cái gì, đang cảm giác kỳ lạ, đột nhiên nhìn thấy phía trước có ánh lửa lóe lên, dường như có người đang đốt lửa trại.

- Chẳng lẽ có người giống ta, muốn tìm kiếm Lân Giáp Thú?

Trương Huyền nhíu mày.

Cách thành trì xa như vậy, lại không có linh khí cùng bảo vật gì, đột nhiên toát ra người đốt lửa trại, vô cùng có khả năng có mục đích giống như hắn.

Dù sao tuỳ tiện một người phụ trách bán Thần thú cũng biết sự tình Lân Giáp Thú, toàn bộ Dạ Minh Thành, người biết Thần thú hẳn sẽ không ít.

Giống như Danh Sư đại lục, xuất hiện Thần thú mạnh mẽ, tới tìm vận may hẳn là có không ít.

Dù Thuần Thú sư không đáng giá, nhưng Thần thú lợi hại khẳng định không dễ dàng thuần phục như vậy.

- Đi qua nhìn một chút!

Tinh thần khẽ động, Trương Huyền đi về phía ánh lửa.

Thanh niên kỳ quái

dtv-ebook.com

Cách hỏa diễm hơn một trăm mét, Trương Huyền ngừng lại, trốn ở đằng sau một cây đại thụ.

Khí tức toàn thân ẩn nấp, lặng lẽ nhìn về phía trước.

Lửa trại đốt ở trước sơn động, một thanh niên thân thể cường tráng ngồi tại nguyên chỗ, trên giá đang nướng một con dê.

Dê bị nướng thành màu vàng kim, xì xì bốc lên dầu, khoảng cách rất xa liền có thể ngửi được mùi thịt thơm ngát, để cho người ta thèm ăn nhỏ dãi.

- Hơn nửa đêm ở đây thịt nướng?

Trương Huyền nghi hoặc, trên mặt lộ ra biểu tình cổ quái.

Thời điểm ở Linh Cơ Sơn, từng nhìn thấy qua dê, cũng nghĩ qua bắt một con cải thiện bữa ăn, nhưng gia hỏa này mặc dù thực lực không mạnh, lại chạy cực nhanh, đặc biệt là leo núi, khỉ cũng chưa chắc vượt qua.

Thực lực bây giờ, muốn bắt được nó cũng không quá dễ dàng, thanh niên kia lại bắt được, ở đây quang minh chính đại nướng ăn, không e ngại Lân Giáp thú tu vi Thần Linh thượng phẩm đỉnh phong... Thực lực không thể khinh thường!

Trong lòng kỳ lạ, nhưng không tiến lên.

Rất nhanh, dê được nướng chín, thanh niên đưa tay kéo xuống một cái đùi, há mồm cắn ăn, đồng thời cầm lấy một cái hồ lô rượu uống ừng ực, lộ ra rất hào sảng.

Liên tục uống bảy tám ngụm, hồ lô liền bị uống cạn, đưa tay chộp một cái, lại lấy ra một bình, tiếp tục uống.

Không đến một phút, nửa con dê đã vào bụng, rượu cũng uống ba hồ lô.

Thanh niên thoạt nhìn có chút ngà ngà, đầu lâu không ngừng điểm tới điểm lui, thật giống như bất cứ lúc nào cũng sẽ ngủ.

- Là người tài cao gan lớn, hay là tâm lớn?

Trương Huyền có chút im lặng.

Từ Danh Sư đại lục một đường đi tới, hắn biết bất luận ở nơi nào, đêm tối trong núi rừng là cực kỳ nguy hiểm.

Không ít mãnh thú sẽ ẩn hiện ở lúc này, lại nói, quang minh chính đại nướng thịt như vậy... Mùi thơm tuyệt đối có thể dẫn tới không biết bao nhiêu phiền phức.

Càng quan trọng hơn là, còn uống rượu... nếu gặp phải đánh lén, chẳng phải cực kỳ nguy hiểm?

Trong lòng nghi hoặc, vẫn không có tới gần.

Hắn tới, mục đích là vì Lân Giáp thú, lúc này đối phương xuất hiện ở đây, rõ ràng cũng có mục đích tương đồng, rất có thể sẽ là đối thủ cạnh tranh.

Uống say tốt nhất, có thể miễn đi không ít phiền phức.

Vù vù!

Tiếng ngáy nổi lên bốn phía.

Ăn uống no nê, không đến nửa canh giờ, tên này vậy mà ngủ chết đi sống lại, có vẻ như một chút ý thức cũng không có.

- Đi vòng qua thôi!

Lắc đầu, Trương Huyền từ trên cành cây trượt xuống, ý định lặng lẽ đi qua.

Dựa theo người phụ trách nói, Lân Giáp thú hắn ở trong hạp cốc, chỉ cần dọc theo thông đạo đi về phía trước thì nhất định có thể gặp được.

Hiện tại đối phương ngủ, trước đi qua lại nói.

Mới vừa đi một hồi, cách thanh niên không đủ ba mươi mét, đột nhiên con mắt lấp lóe, thân thể khẽ động, trốn ở trong một cây đại thụ.

Giấu kỹ thân hình vội vàng nhìn về phía thanh niên, ngay sau đó nhìn thấy trong bụi cỏ cách hắn không xa, hai vệt ánh sáng lạnh lẽo phản xạ ánh trăng.

Vẻ mặt Trương Huyền nghiêm túc, Minh Lý Chi Nhãn nhúc nhích.

Trong chốc lát liền thấy rõ tình huống chung quanh.

Trong lùm cây, vậy mà chẳng biết lúc nào ẩn giấu hai người mặc áo đen, hàn mang vừa rồi, chính là trường kiếm ở trong tay bọn họ phản xạ ra.

Trương Huyền đang kỳ lạ, bọn họ giấu vào lúc nào, nhìn hai vệt ánh sáng lạnh lẽo, đột nhiên phá không mà ra, thẳng tắp đâm tới thanh niên nằm dưới đất.

Không có tiếng gió, không có bất cứ động tĩnh gì, kiếm mang tập kích tới, không có bất kỳ dấu hiệu gì.

Thật giống như diễn luyện không biết bao nhiêu lần, động tác vừa nhanh vừa chuẩn, một khi bị đánh trúng, người sau tất nhiên sẽ bị chém giết.

- Nguy rồi...

Trương Huyền sầm mặt lại.

Tuy hắn không muốn xen vào chuyện bao đồng, nhưng tráng hán kia thoạt nhìn vô cùng hào sảng, thật muốn ở trước mặt mình bị đánh lén

chết, khẳng định sẽ cảm thấy đáng tiếc.

- Được rồi, tất cả mọi người chỉ là vì Lân Giáp thú đến, cũng không phải kẻ địch gì, không thể trơ mắt nhìn bị đánh lén giết chết...

Hai người kia, ẩn nấp ở trong lùm cây, một chút động tĩnh cũng không có, đánh lén lại nhanh chóng như thế, thật giống như thiên chuy bách luyện, trong lòng trực tiếp dán nhãn mác người xấu, lúc này vì cứu người, cũng không tiếp tục ẩn tàng, la hét một tiếng:

- Cẩn thận!

Trong tiếng nói, bàn tay run lên, một thanh trường kiếm thẳng tắp bắn tới.

Vù!

Trường kiếm ẩn chứa toàn bộ lực lượng của hắn, tựa như lưu tinh đâm rách không khí, khoảng cách ba mươi mét, một cái chớp mắt liền đến, vừa vặn ngăn đường đi của kẻ đánh lén.

- Người nào dám phá hỏng chuyện tốt của ta!

Kẻ đánh lén hừ lạnh một tiếng, trường kiếm run lên, tiến lên đón.

Đinh!

Một tiếng vang giòn, trường kiếm của Trương Huyền bị bắn ngược trở về, lúc này hắn cũng tới cách đối phương không đến mười mét, thấy rõ dung mạo.

Là trung niên khoảng bốn mươi tuổi, tu vi đã đạt đến Thần Linh cảnh thượng phẩm, thần lực toàn thân khuấy động, tùy thời bắn ra.

Không có vội tiến lên, Trương Huyền nhìn về phía tráng hán say rượu, chỉ thấy hắn nghe được tiếng la đã tỉnh lại, nhưng không đứng dậy, mà

đưa tay chộp một cái, trường kiếm của một bóng đen đánh lén khác bị nắm ở trong lòng bàn tay.

Bất luận đối phương giãy giụa như thế nào, cũng không tránh thoát.

- Thế nào, muốn thừa dịp gia gia uống say đánh lén? Chỉ có chút bản lãnh này sao?

Tráng hán cười lạnh, bàn tay bỗng nhiên uốn cong.

Tạch tạch!

Trường kiếm bị hắn bẻ gãy.

Lông mày Trương Huyền nhảy dựng.

Kiếm trong tay đối phương là Thần khí trung phẩm, coi như hắn dùng hết toàn lực, muốn phá hoại cũng khó mà làm được, đối phương dùng tay đón đỡ, đã để cho người ta kinh ngạc, vậy mà trực tiếp bẻ gãy...

Lực lượng mạnh mẽ, có thể xưng kinh khủng.

- Đi!

Trường kiếm bị bẻ gãy, đối phương tỉnh lại, hai người mặc áo đen biết đánh lén đã thành chê cười, hô khẽ một tiếng, xoay người rời đi.

Đánh lén không chút do dự, chạy trốn càng thêm nghiêm túc.

Người mặc áo đen bị bẻ gãy trường kiếm trực tiếp buông tay, không đi quản trường kiếm nữa, xoay người lao nhanh.

- Nếu tới, thì chừa chút đồ vật đi!

Thanh niên cười lạnh một tiếng, bỗng nhiên đứng dậy, hét lớn một tiếng:

- Rống!

Tựa như hổ khiếu nổ lên, trải qua vách núi khuấy động, giống như trong nháy mắt vang lên sét đánh.

Phốc! Phốc!

Sống lưng của hai người mặc áo đen giống như bị thứ gì va vào, miệng phun máu tươi, chỉ một kích đã bị trọng thương.

- Loại võ kỹ giống như Sư Tử Hống?

Trong lòng Trương Huyền giật mình.

Loại võ kỹ Sư Tử Hống, dùng sóng âm công kích linh hồn, giống như Thiên Long Bát Âm, trước đó một mực không thấy người dùng qua, không nghĩ tới thanh niên này chẳng những biết dùng, uy lực còn lớn như thế.

- Đi mau!

Bị trọng thương, cổ tay của hai người mặc áo đen rung lên, một cái ngọc phù đột nhiên xuất hiện, sau đó nổ tung, khói bụi nổi lên bốn phía.

Đợi khói bụi tiêu tán, hai người đã biến mất không thấy gì nữa.

Đánh lén, rút lui... động tác của bọn hắn mây trôi nước chảy, vừa nhìn liền biết đã trải qua không biết bao nhiêu lần.

Hô!

Hai người rời khỏi, thanh niên cũng không đuổi theo, mà ngồi ở bên cạnh lửa trại, liếc mắt nhìn Trương Huyền, có chút kỳ quái:

- Vì sao lại cứu ta?

- Cứu... Nói quá lời, nhìn thực lực của ngươi, không cần ta nhắc nhở, hai người kia khẳng định cũng không gây thương tổn được, xem ra là ta vẽ vời cho thêm chuyện...

Trương Huyền lắc đầu.

Vốn cho rằng thanh niên này uống say, khẳng định sẽ bị đánh lén thành công, lúc này mới nhịn không được ra tay ý định cứu, nằm mơ cũng không nghĩ đến, đối phương không chỉ thực lực cường đại, còn vô cùng có khả năng cố ý vờ ngủ, dẫn tới đối phương cắn câu.

Đối phương nói cứu người... chỉ là khách sáo!

- Nói ngươi cứu thì cứu, ở đâu ra nói nhảm nhiều như vậy?

Thanh niên nhíu mày, tiện tay cầm lấy một cái hồ lô bên chân ném tới:

- Có thể uống rượu không?

- Cám ơn!

Thấy hắn khí phách như vậy, Trương Huyền không từ chối, mở nút hồ lô há miệng uống, uống một ngụm, con mắt nhịn không được sáng lên:

- Rượu ngon!

Tuy hắn rất ít uống rượu, nhưng rượu tốt xấu còn có thể phân biệt ra được.

Rượu trong hồ lô của đối phương, tinh tế ngon miệng, tửu kình thuần chất, hoàn toàn khác biệt bên ngoài bán.

Thanh niên thấy hắn không đề phòng, trực tiếp uống một ngụm, ánh mắt lộ ra vẻ hài lòng.

Ở loại địa phương này bèo nước gặp nhau, không ít người sẽ kiêng kị trong rượu có độc, lấy cớ từ chối, kẻ trước mắt này, vậy mà không nói gì, há miệng liền uống, cực kỳ hợp khẩu vị.

- Thịt dê!

Thanh niên xé chân trước của con dê ném tới.

Trương Huyền sớm đã có chút đói bụng, giờ phút này cũng không khách khí, há miệng liền ăn.

Không thể không nói, mùi vị của Thần thú thật không tệ, vốn cho rằng thịt dê rất khó nhai, vào miệng tan đi, như từng dòng nước ấm chảy ở trong người.

Liên tục uống vào mấy ngụm, ăn tiếp một cái đùi dê, Trương Huyền cảm thấy thoải mái không ít, một đường mệt mỏi tiêu hao hầu như không còn, cười nhạt một tiếng:

- Thịt dê và rượu của ngươi, xem như báo đáp ân cứu mạng vừa rồi... Ta còn có việc không ở lại được, cáo từ!

Nói xong, Trương Huyền nhấc chân đi vào trong sơn cốc.

Cứu người chỉ là thuận tay, đối với hắn mà nói không trọng yếu, việc cấp bách là mau chóng tìm được Lân Giáp thú, tăng thực lực lên lại nói.

Thanh niên liếc mắt nhìn phương hướng hắn tiến lên hỏi:

- Lúc này đã hơn nửa đêm, còn đi vào trong sơn cốc, không biết là vì chuyện gì?

Trong sơn cốc nguy cơ trùng trùng, ban ngày không đến, đi ban đêm... Muốn làm gì?

- Tại hạ tu luyện đến bình cảnh, muốn tìm kiếm phương pháp đột phá...

Trương Huyền cười nhạt một tiếng, cũng không nhiều lời.

- Tìm kiếm đột phá?

Thanh niên gật đầu.

Thực lực của đối phương là Thần Linh hạ phẩm đỉnh phong, bất cứ lúc nào cũng sẽ đột phá, nói như vậy ngược lại là có khả năng.

- Sơn cốc này, ta tới qua nhiều lần, cũng rất quen thuộc tình huống bên trong, không biết ngươi muốn tìm thứ gì đột phá? Nếu như có thể hỗ trợ, ta vui lòng giúp đỡ!

Thanh niên tiếp tục nói.

- Là như vậy...

Thấy đối phương nhiệt tình, Trương Huyền dừng lại một chút, không giấu diếm mỉm cười:

- Công pháp của tại hạ có chút đặc thù, muốn tiến bộ cần thân thể linh hồn đi trước đột phá... Linh hồn còn dễ, ta đã tìm được phương pháp, chỉ là thân thể không quá dễ dàng. Nghe nói sơn cốc này có Lân Giáp thú, huyết dịch của hắn có chỗ tốt cực lớn cho rèn luyện thân thể, lúc này mới mạo hiểm đến, nhìn xem có thể tìm được cơ duyên hay không!

- Lân Giáp thú? Ngươi muốn tìm huyết dịch của Lân Giáp thú?

Thanh niên sửng sốt, sau đó trên mặt có chút cổ quái:

- Ngươi cảm thấy thực lực của ngươi bây giờ, có thể thắng được Thần thú tu vi Thần Linh thượng phẩm đỉnh phong?

Lân Giáp Thú

dtv-ebook.com

- Hắn là thắng không nổi...

Trương Huyền xấu hổ.

Nắm giữ công pháp và kiếm chiêu của Thiên Nhược Hữu Tình, Thần Linh trung phẩm đỉnh phong, hắn có thể nhẹ nhõm đánh bại, nhưng Thần Linh thượng phẩm, muốn vượt qua sẽ rất khó khăn!

Huống chi Thần Thú càng cường đại hơn!

Đương nhiên, lần này tới, không phải chém giết đối phương, mà là thu hoạch một ít huyết dịch, chỉ cần gặp được, dựa vào ưu thế của thư viện, cùng với ba tấc lưỡi, mê hoặc đối phương, thậm chí nghĩ biện pháp hàng phục, hắn có khả năng làm được!

Hắn thuần thú, cũng không phải một mực dựa vào sức chiến đấu, dựa vào là... nhân cách mị lực vô thượng!

Mị lực không làm được, vậy dùng Thần Nguyên Đan trao đổi.

Dù sao hiện tại thứ này mình có rất nhiều, trong sơn cốc không có linh khí, một ít huyết dịch mà thôi, đối phương hắn sẽ không từ chối.

- Thắng không nổi, cũng dám tới... lá gan thật à lớn!

Thanh niên lắc đầu, sau đó nhìn qua:

- Mặt khác ta còn có chút kỳ lạ... Ngươi luôn mồm muốn lấy được huyết dịch của Lân Giáp Thú, nhưng nó ở chỗ nào, lại là loại hình dáng gì, ngươi có biết không?

Trương Huyền sững sờ:

- Chỉ cần tìm được Thần Thú tu vi Thần Linh thượng phẩm đỉnh phong, lực phòng ngự mạnh mẽ, hắn là...

Người phụ trách kia chỉ nói Thần Thú ở Lạc Vân hạp cốc, nhưng không nói cụ thể vị trí, dáng người trạng thái cũng không miêu tả tỉ mỉ, vốn nghĩ sau khi đi vào, tuỳ ý tìm Thần Thú thuần phục, liền có thể thăm dò được, kết quả cái gì cũng không có gặp.

Tự nhiên không hiểu ra sao!

Bất quá hạp cốc chỉ có một con đường, chỉ cần đi tới, không bỏ sót bất kỳ chỗ nào, khẳng định có thể tìm được.

- Gặp được là được... Ngươi không cảm thấy quá trò đùa sao?

Thanh niên cười nhạo một tiếng, dựa vào trên nham thạch ở bên ngoài sơn động, vẻ mặt nghiền ngẫm.

- Không có gì, ta cũng thuần phục qua không ít thú, biết bản tính của bọn chúng, chỉ cần gặp được, khẳng định có phương pháp thuyết phục!

Trương Huyền khoát tay áo, không nói thêm lời:

- Được rồi, đa tạ rượu ngon, thịt ngon của bằng hữu, ta phải cáo từ rồi, trước bình minh nhất định phải chạy trở về, không có quá nhiều thời gian lưu lại!

Nói xong, hắn vòng qua đối phương, thẳng tắp đi vào trong sơn cốc.

- Nhìn ngươi cái gì cũng không hiểu, nếu ngươi cứu ta, ngày hôm nay ta giúp ngươi tìm kiếm Lân Giáp Thú!

Thanh niên đứng dậy.

- Cái này... quá phiền toái!

Trương Huyền sửng sốt, cuối cùng lắc đầu:

- Tuy tu vi của bằng hữu cực cao, nhưng Lân Giáp Thú là Thần Thú, hơn nữa phòng ngự vô địch, nhất định rất khó chống lại, không thể để ngươi rơi vào nguy hiểm!

- Không sao, nhàn rỗi cũng nhàn rỗi, uống chung rượu, ngươi lại cứu ta, giúp ngươi là nên! Lại nói, ngươi cái gì cũng không biết, cứ như vậy đi tìm, phải tìm đến lúc nào?

Thanh niên đeo hồ lô rượu lên người, đi tới trước mặt.

Đối phương tới gần, lúc này Trương Huyền mới phát hiện, thanh niên trước mắt này vậy mà cao hơn hai mét, cao hơn hắn cả một cái đầu, thân thể cường tráng, cho người ta lực áp bách cực mạnh.

- Nếu bằng hữu có ý tốt, vậy ta liền chân thành ghi nhớ... Đương nhiên, ta cũng sẽ không để bằng hữu hỗ trợ phí công, đây là năm viên Thần Nguyên Đan, xem như thù lao của ta!

Trương Huyền cong ngón tay búng một cái, ném qua một cái bình ngọc.

Hắn không muốn nợ nhân tình.

Đối phương khăng khăng hỗ trợ, cho thù lao là được.

Năm viên Thần Nguyên Đan, coi như đối phương là Thần Linh thượng phẩm cũng không dám xem nhẹ.

- Ồ?

Nhận lấy bình ngọc, thanh niên sửng sốt, tiện tay mở ra, quả nhiên thấy bên trong nằm năm viên Thần Nguyên Đan, tiện tay nhặt lên một viên, ngửi một chút, xác nhận là Thần Nguyên Đan chân chính, ánh mắt không khỏi sáng lên:

- Đa tạ!

Nói xong hắn nhét vào miệng một viên, cảm nhận được linh khí khuấy động trong đó, còn lại nhét vào túi, cười khanh khách tiến về phía trước một bước:

- Đi theo ta, ta dẫn ngươi đi tìm Lân Giáp Thú!

Trương Huyền cũng không nhiều lời, theo sát ở sau lưng, đi vào trong sơn cốc.

Hạp cốc hình thành khu vực đặc thù, càng đi vào trong, tiếng gió càng mãnh liệt, không ngừng ù ù bên tai.

Hai người một trước một sau, đi tiếp cận nửa canh giờ, thanh niên ngừng lại:

- Phía trước chính là sào huyệt của Lân Giáp Thú...

Trương Huyền nhìn về phía trước, sau đó nhìn thấy trong hạp cốc đen như mực có một sơn động to lớn.

Cửa động cao chừng hơn mười người, bên trong đen thui thâm thúy, thấy không rõ là có cái gì.

- Đây là?

Trương Huyền mang theo kỳ lạ.

Thoạt nhìn Lân Giáp Thú này, còn muốn to lớn hơn trong tưởng tượng, bằng không thì không có khả năng xây dựng sơn động rộng lớn như vậy.

- Ừm, muốn bắt mà nói, trực tiếp đi vào là được, ta đi theo phía sau ngươi, nếu quả thật cần hỗ trợ, nói một tiếng là được...

Thanh niên nói.

- Tốt!

Trương Huyền gật đầu, không nói thêm lời, hít sâu một hơi, thân thể vụt qua, lặng yên không tiếng động bay lượn đi.

Thanh niên theo sát.

Rất mau đi tới cửa động, Minh Lý Chi Nhãn vận chuyển nhìn sang.

Bên trong đen như mực, dán chặt lấy bức tường đi một hồi, lại sáng tỏ thông suốt, trong sơn động có ánh sáng của đuốc chiếu rọi tứ phương.

- Đó là...

Thanh niên truyền âm tới.

Trương Huyền ngẩng đầu, sau đó nhìn thấy một Thần Thú to lớn ghé vào trên bệ đá ngủ, thân dài sáu bảy mét, lông màu xám.

- Làm sao cảm giác... giống như sói thế nhỉ?

Trương Huyền cau mày.

Thần Thú trước mắt này, mang đến cho hắn một cảm giác, giống như là một dã lang to lớn.

Không phải nói Lân Giáp Thú, toàn thân lân giáp phòng ngự vô địch sao?

- Chính là nó, ta thường xuyên đến, chắc chắn sẽ không sai...

Thanh niên gật đầu.

- Vậy là tốt rồi...

Trương Huyền hít sâu một hơi, lông mày giương lên, trường kiếm xuất hiện ở trong lòng bàn tay, nhẹ nhàng run lên, kiếm mang lập tức bắn ra.

Còn chưa tới trước mặt đối phương, Lân Giáp Thú ở đối diện giống như cảm ứng được có người đánh lén, đột nhiên đứng dậy, cái đuôi quét qua,

toàn bộ sơn động cuồng phong gào thét.

- Quả nhiên là Thần Linh thượng phẩm!

Trương Huyền tránh thoát công kích, vẻ mặt nghiêm túc.

Đại gia hỏa trước mắt quả nhiên đạt đến Thần Linh thượng phẩm, nhất cử nhất động mang theo áp lực nồng đậm, để hắn khó mà chống lại.

- Tâm Tự Song Ti Võng, Trung Hữu Thiên Thiên Kết!

Lông mày giương lên, Trương Huyền không chần chờ chút nào, phát huy ra tuyệt chiêu mạnh nhất của mình.

Trong nháy mắt, kiếm khí khuấy động, một cái lưới đánh cá hình vết kiếm bao phủ Lân Giáp Thú.

- Kiếm pháp thật lợi hại!

Thanh niên sau lưng sợ hãi thán phục.

Một mực cảm thấy đối phương có át chủ bài, nếu không sẽ không dám lẻ loi một mình đến tìm Lân Giáp Thú, nhìn thấy kiếm pháp này mới biết, dù chỉ là Thần Linh hạ phẩm đỉnh phong, nhưng sức chiến đấu chân chính còn mạnh hơn một ít Thần Linh thượng phẩm bình thường!

- Rống!

Bị kiếm mang bao phủ, Lân Giáp Thú gào lên, chỉ có mấy tức, liền bị nó nhẹ nhõm tránh thoát.

Đồng thời càng thêm nổi giận lao đến, móng vuốt đập về phía Trương Huyền.

Giống như trước thời hạn liền biết chiêu số của nó, Trương Huyền lui về phía sau một bước, quay đầu nhìn về phía thanh niên:

- Mời hỗ trợ ra tay!

- Tốt!

Dường như thanh niên đã sớm chờ câu nói này, hắn bước ra một bước, một quyền đập tới.

Trương Huyền nhân cơ hội lần nữa thi triển kiếm pháp, đánh lén điểm yếu của đối phương.

Bành!

Nhất thời không đề phòng, Lân Giáp Thú bị thanh niên đánh trúng bụng, bay ngược đâm vào trên tường, đập ra một cái lỗ to.

Trương Huyền vừa vặn tấn công, các loại thủ đoạn toàn bộ thi triển ra.

Thanh niên cũng nghiêm túc, hai cánh tay giống như biến thành tám cái, tốc độ cực nhanh, hơn nữa thân thể của hắn vô cùng cứng rắn, liên tục để Lân Giáp Thú công kích hai lần, vậy mà không có thương thế.

Mười mấy hô hấp sau, Lân Giáp Thú đã không địch lại, vẩy xuống một bãi máu tươi, bỗng nhiên lao ra sơn động, thời gian nháy mắt liền biến mất trong đêm tối, tìm không được tung tích nữa.

- Quá tốt rồi...

Thấy nó lưu lại huyết dịch, lần này không tính đến không, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, tìm cái bình chứa đựng.

- Đa tạ bằng hữu hỗ trợ...

Sắp xếp gọn đồ vật, Trương Huyền nhìn về phía thanh niên chắp tay.

- Không cần cám ơn, nếu là hỗ trợ, tự nhiên phải trả thù lao, Thần Nguyên Đan vừa rồi, lại cho ta năm mươi viên! Chúng ta liền thanh toán xong...

Thanh niên đưa tay ra.

- Năm mươi viên?

Trương Huyền cau mày.

Giá cả Thần Nguyên Đan cực cao, hơn nữa có tiền mà không mua được, vô cùng trân quý, vừa mở miệng là năm mươi viên, không khỏi sư tử ngoạm đi!

Vừa rồi thoạt nhìn rất thẳng thắn, không nghĩ tới đột nhiên đổi sắc mặt.

- Không sai, nếu như ta không ra tay, ngươi khẳng định sẽ bị giết, năm mươi viên Thần Nguyên Đan mua mạng mình, không đắt lắm a...

Thanh niên nhìn qua.

- Ta chỉ là tu luyện giả bình thường, sao có thể có nhiều đan dược như vậy, như vậy đi, tất cả đan dược trên người ta, hết thảy mười viên, toàn bộ cho ngươi...

Dừng lại một chút, Trương Huyền nói.

- Không có? Để cho ta tìm kiếm liền biết!

Bàn tay lớn vồ một cái, thần lực của thanh niên từ ngón tay thả ra ngoài, đường lui bốn phía đều bị phong tỏa.

- Ngươi... Muốn làm gì?

Cảm thụ thân thể bị giam cầm, sắc mặt Trương Huyền trắng nhợt, vội vàng quát tháo.

- Không làm gì, ngươi tới giết ta, ta giết chết ngươi, cướp đoạt đồ vật trên người ngươi... Không tính quá phận a!

Thanh niên cười hắc hắc.

- Giết ngươi? Lời này ở đâu ra? Vừa rồi ta là cứu tính mạng của ngươi nha...

- Cứu ta? Ha ha!

Thanh niên nói:

- Lần này ngươi tới không phải là vì giết Lân Giáp Thú sao?

Trương Huyền gật đầu.

- Ta chính là... Lân Giáp Thú!

Thanh niên hừ một tiếng, thân thể đột nhiên xuất hiện biến hóa, sau một khắc, một Thần Thú to lớn xuất hiện ở phía trước.

- Ngươi là Lân Giáp Thú?

Trương Huyền sững sờ, con mắt trợn tròn:

- Ngươi đã biến hóa?

Thần Thú có thể biến hóa, đi vào Thần giới liền biết, chỉ là không nghĩ tới, lại giống nhân loại như đúc, mình cũng không phân biệt ra được.

- Không sai, ngươi muốn giết ta, ta ngươi giết... Rất công bằng!

Lân Giáp Thú cười hắc hắc.

- Quả thực rất công bằng!

Trương Huyền gật đầu:

- Chẳng qua... Ngươi cảm thấy hơn nửa đêm nhìn thấy một thân một mình uống rượu, phòng ngự lại mạnh như vậy, ta thật một chút đề phòng cũng không có sao?

- Thực lực và át chủ bài của ngươi, ta đều thấy được, làm sao còn có những hậu thủ khác?

Lân Giáp Thú sững sờ.

Mang đối phương tới đây, tìm Thần Thú vừa rồi kia, chính là muốn thử xem đến cùng có bao nhiêu cân lượng, nhìn thấy chỉ dựa dẫm vào một bộ kiếm pháp, bản thân không có thực lực quá mạnh, cũng không có pháp bảo quá lợi hại, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, trực tiếp ra tay.

- Ta quả thực không cách nào vượt qua ngươi, nhưng thực xấu hổ, ngươi không nên ăn đồ vật ta cho...

Trương Huyền cười nhạt một tiếng, ngón tay nhẹ nhàng bắn ra.

Bành!

Lân Giáp Thú đang muốn tấn công, con mắt đột nhiên trợn tròn, trong bụng đau đớn kịch liệt, mồ hôi lạnh xông ra, thân thể khổng lồ không ngừng run rẩy.

Thuần phục Lân Giáp Thú

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

- Thần Nguyên Đan của ngươi có độc?

Thân thể Lân Giáp Thú cứng ngắc, toàn thân xiết chặt.

Từ khi gặp đối phương, chỉ ăn qua một viên Thần Nguyên Đan, lúc ấy cẩn thận kiểm tra, không có bất kỳ đặc thù gì mới ăn, chẳng lẽ trong này ẩn giấu đồ vật?

Chỉ là...

Đến cùng là độc gì, có thể để cho nó trong cõi u minh cảm nhận được áp bức giữa thiên địa, một chút sức phản kháng cũng không có?

- Coi như ngươi thông minh!

Trương Huyền gật đầu.

Làm cường giả đỉnh phong ngang dọc Danh Sư đại lục, Thượng Thương, kinh nghiệm giang hồ tuyệt đối được cho lão quái vật rồi. Hơn nửa đêm toát ra một thanh niên uống rượu, thực lực lại cao như vậy, làm sao có thể tùy ý tin tưởng?

Cho nên trước thời hạn làm chuẩn bị, trong Thần Nguyên Đan cho đối phương ẩn giấu mấy đạo chân khí!

Nếu thật hảo tâm, không có ác ý, những chân khí này chính là trợ lực, có thể trợ giúp khơi thông kinh mạch, cải thiện làn da, thậm chí mỹ dung... nếu có ác ý, vậy xấu hổ, những chân khí đại bổ kia sẽ thời gian nháy mắt thuế biến thành kịch độc, mang theo cảm giác Thiên Đạo áp bách, chui vào tế bào của thân thể, người mạnh hơn cũng không thể ngăn cản.

- Rất tốt... Bất quá ngươi cũng đừng cao hứng quá sớm, vừa rồi ngươi ăn thịt dê và rượu ngon cũng có độc, cùng lắm thì mọi người trao đổi giải dược...

Lân Giáp Thú nghiến răng.

- Trong rượu có độc?

Trương Huyền lắc đầu:

- Ngươi cảm thấy lúc này nói lời như vậy, ta sẽ tin tưởng?

Có độc hay không, thân là độc sư, hắn có thể tuỳ tiện phát giác, đối phương rõ ràng cố ý bày nghi trận, muốn bản thân cũng rối tung lên.

- Rượu là của ta, bình thường không có độc, nhưng mà dùng trái cây đặc thù ủ chế thành, chỉ thích hợp Lân Giáp Thú ta dùng, sinh mệnh khác dùng, trong thời gian ngắn không có biến cố quá lớn, nhưng vượt qua nửa ngày, bên ngoài thân sẽ mọc đầy lân phiến, toàn thân ngứa ngáy, sống không bằng chết...

Lân Giáp Thú nói:

- Chỉ cần ngươi cho ta giải dược, ta cũng dạy ngươi phương pháp giải quyết, hơn nữa sẽ để cho ngươi rời khỏi, không tìm phiền phức...

- Không cần!

Trương Huyền lắc đầu.

- Ngươi không tin?

- Không phải, lời của ngươi, ta tin tưởng, chẳng qua may mắn ngươi nhắc nhở, vừa rồi ngươi hạ độc, ta đã giải!

Trương Huyền nói.

Lân Giáp Thú sững sờ, tràn đầy khó tin:

- Ngươi nói bậy...

Trương Huyền mỉm cười:

- Rượu của ngươi là dùng Tử Chân Quả ủ thành, loại trái cây này, chỉ có nơi này có, hơn nữa là vật bổ sung tốt nhất của ngươi, nguyên nhân chính là như vậy, ngươi mới không cách nào rời đi nơi này, bởi vì ngươi biết, mất đi Tử Chân Quả... phòng ngự vô địch gì đó, sẽ biến thành chê cười!

- Ngươi...

Lân Giáp Thú sững sờ.

Kẻ trước mắt này là quái vật sao?

Làm sao có thể ngay cả loại chuyện bí ẩn này cũng biết?

Dạ Minh thành thành chủ tới thuần phục qua nó, cho ra điều kiện vô cùng phong phú! Đổi lại trước kia, khẳng định cân nhắc cũng sẽ không cân nhắc, liền trực tiếp từ chối, nhưng bây giờ linh khí Thần giới suy yếu, một mực đợi ở chỗ này, sẽ chỉ thực lực càng ngày càng yếu.

Nhưng nó vẫn không đáp ứng, bởi vì Tử Chân Quả kia!

Loại trái cây này, là nguyên nhân trọng yếu nhất để phòng ngự của nó trở nên cường đại, chỉ cần một mực dùng, sẽ trở nên mạnh hơn, nhưng một khi ngừng lại, sẽ dần dần suy yếu, cái gọi là ưu thế sẽ không còn nữa.

Hơn nữa, thứ này dùng máu của nó mới có thể bồi dưỡng, rời khỏi Lạc Vân sơn cốc sẽ không cách nào sống sót... Cho nên nó cũng chỉ có thể

thủ ở chỗ này, không cách nào rời khỏi.

Đây là bí mật lớn nhất, tuyệt không thể để cho người biết, bởi vậy bất luận người nào tới muốn thuần phục, đều một tiếng cự tuyệt, thậm chí liều mạng cũng muốn đuổi đối phương đi.

Đối phương mở miệng nói ra!

Đến cùng làm sao biết được?

- Tử Chân Quả của ngươi ủ thành rượu ngon, thứ nhất, có thể che giấu tai mắt người, để cho người ta phân biệt không ra, thứ hai, thường xuyên dùng, có thể duy trì cường độ phòng ngự của thân thể ngươi... Bởi vì dùng máu của ngươi bồi dưỡng, người bình thường quả thực không cách nào dùng, một khi uống, là sẽ xuất hiện tình huống thân thể khó chịu, nhưng với ta mà nói, không tính là gì!

Trương Huyền mỉm cười.

Đồ vật độc nhất trên thế giới, ở trước Thiên Đạo chân khí đều không tính là cái gì, huống chi một ít trái cây ủ thành rượu ngon.

- Được rồi!

Giải thích xong, Trương Huyền vẫy tay, ngồi ở vị trí con Thần Thú lúc trước ngủ, vẻ mặt lạnh nhạt:

- Cho ngươi hai con đường lựa chọn, thứ nhất... Cho ta một trăm viên Tử Chân Quả, cùng hai thăng máu tươi của ngươi! Đương nhiên, ta cũng không lấy không của ngươi, hai mươi viên Thần Nguyên Đan! Yên tâm, lần này bên trong không có độc.

- Thứ hai, độc phát tử vong! Ta hạ độc, có thể bảo đảm không người có thể giải, coi như ngươi tìm Càn Khôn Đế Quân cũng khẳng định không có bất kỳ biện pháp nào!

- Ta giết ngươi...

Lân Giáp Thú gào lên một tiếng, muốn công kích đối phương, lại phát hiện thân thể xiết chặt, đối phương hạ độc, vậy mà nháy mắt khóa lại kinh mạch, thực lực toàn thân một chút cũng không còn.

- Đây là độc gì?

Đồng tử của Lân Giáp Thú co rút lại, run rẩy.

Không biết bao nhiêu cường giả muốn thuần phục nó, trong đó không thiếu hạ độc, bởi vậy đối với các loại độc cũng biết qua một ít, dựa vào thân thể cùng phòng ngự mạnh mẽ, có thể che đậy phần lớn độc dược, nhưng bây giờ mình lại không hề có một chút năng lực phản kháng nào!

- Ngươi không cần biết, hai con đường cho ngươi lựa chọn, lựa chọn con đường thứ hai, sau khi hạ độc chết ngươi, ta vẫn có thể thu thập huyết dịch và Tử Chân Quả, thậm chí không cần tiêu phí một phân một hào!

Trương Huyền nói.

Biết hắn nói là thật, một khi chết rồi, thứ gì cũng là của đối phương, vẻ mặt Lân Giáp Thú rất khó coi:

- Có con đường thứ ba không?

- Có!

Trương Huyền chắp hai tay sau lưng, đứng dậy:

- Trở thành thú sủng của ta, lúc ta cần dùng huyết dịch, tùy thời cung cấp, ta có thể để cho ngươi rời Lạc Vân sơn cốc cũng vẫn có thể duy trì lực phòng ngự hiện tại, thậm chí mạnh hơn! Hơn nữa còn có thể giúp ngươi đột phá ràng buộc, đi đến Thiên Thần cảnh!

- Giúp ta rời đi nơi này, đột phá Thiên Thần cảnh?

Lân Giáp Thú lắc đầu:

- Điều đó không có khả năng...

Nó đã biến hóa, có thể đi vào thành trì sinh hoạt, hưởng thụ xa hoa truỵ lạc, chắc chắn sẽ không từ chối, nhưng hiện thực không cách nào hoàn thành! Hắn cũng từng lẫn vào Dạ Minh thành, tìm kiếm qua không ít người, đáng tiếc đều bất lực.

Gia hỏa chừng hai mươi tuổi kia, có thể làm được sao?

Hơn nữa giúp nó đột phá?

Thiên Thần cảnh, dễ dàng đột phá như vậy, Dạ Minh thành cũng không khả năng chỉ có thành chủ đi đến loại thực lực này!

- Không có gì không thể nào!

Trương Huyền nâng đầu lên, ánh mắt mang theo thâm thúy:

- Tử Chân Quả, có thể để phòng ngự của ngươi mạnh lên, nhưng chính ngươi cũng rõ ràng, tác dụng phụ không nhỏ, giống như ngươi mới vừa nói, toàn thân ngứa, sống không bằng chết! Nhất định phải không ngừng dùng Tử Chân Quả mới có thể giảm bớt, giống như thuốc lá, không cách nào cai được.

Nhìn qua thư tịch, biết Thần giới cũng có thuốc lá, người đã hút đều rất khó từ bỏ.

- Coi như ngươi biết, lại có phương pháp gì giải quyết?

Lân Giáp Thú nói.

Điểm ấy nó làm sao không biết, nhưng có biện pháp gì không?

Nếu như có thể từ bỏ, đã sớm không ở nơi này.

- Thiên Đạo vạn vật, đều là hỗ trợ lẫn nhau, cân bằng lẫn nhau, chỗ rắn độc ẩn hiện, trong bảy bước tất có giải dược. Nói chính là ý tứ này. Tử Chân Quả có tác dụng phụ, tự nhiên cũng có tồn tại giải quyết nó... Còn để ngươi đột phá Thiên Thần cảnh, chính là dựa dẫm thứ này, không có

đoán sai, ngươi nhiều năm dùng Tử Chân Quả, đã bị lực lượng của loại thuốc này tê liệt, kinh mạch trong cơ thể không nhạy bén giống trước đó!

Trương Huyền nói.

- Ngươi làm sao...

Vừa định hỏi thăm, ngươi làm sao biết được, thấy bí mật của mình thật giống như trong suốt ở trước mặt đối phương, cuối cùng ngừng lại, Lân Giáp Thú gật đầu:

- Phải!

Dùng Tử Chân Quả lâu dài, kinh mạch trong cơ thể nó quả thực không nhạy bén giống trước đó, chân khí lưu thông cũng không dễ dàng khống chế như vậy.

Cái này giống như dùng chuỳ sắt, nếu muốn nó có sức mạnh, thì không thể lại hy vọng xa vời nó còn nhạy bén.

Phòng ngự vô địch, lực khống chế chân khí tự nhiên sẽ thoái hóa, trên thế giới vốn không có đồ vật mười phân vẹn mười.

- Nếu để cho ngươi khống chế chân khí lần nữa khôi phục nhạy bén, có phải có thể đột phá đến Thiên Thần cảnh hay không?

Trương Huyền cười nói.

- Đương nhiên!

Lân Giáp Thú gật đầu.

Khống chế chân khí lần nữa nhạy bén, dựa vào nó tích lũy nhiều năm như vậy, xung kích cảnh giới kia cũng không khó.

- Vậy thì rất đơn giản...

Trương Huyền cong ngón tay búng một cái.

Xì xì xì!

Đạo chân khí ở trong cơ thể kia, để hắn đau đớn không ngớt, không cách nào thi triển lực lượng kia, sau một khắc biến thành vật đại bổ, cấp tốc chảy xuôi ở trong kinh mạch.

Trước đó bởi vì phòng ngự mạnh lên, kinh mạch đã cứng nhắc, nháy mắt trở nên mềm mại, địa phương tắc nghẽn cũng không còn trở ngại.

- Cái này...

Lân Giáp Thú trợn mắt lên, tràn đầy khó tin.

Kịch độc ở một ý niệm của đối phương, biến thành vật đại bổ... Hơn nữa hiệu quả mạnh mẽ như vậy, làm sao làm được?

Kinh mạch biến mềm, lực lượng trong cơ thể rục rà rục rịch, thật giống như bất cứ lúc nào cũng sẽ đột phá đến Thiên Thần cảnh, ngay thời điểm nó muốn thừa thế xông lên, trực tiếp đột phá thành công, đạo chân khí kia ngừng lại.

Phần phật!

Kinh mạch toàn thân lần nữa cứng ngắc, khí thế bất cứ lúc nào cũng sẽ đột phá kia lại như bị phong ấn, không cách nào tiến lên.

Trong nháy mắt từ trên trời rơi xuống phàm trần, cảm giác mất mát để nó sắp bùng nổ.

Trương Huyền cười nói:

- Cỗ lực lượng trong cơ thể ngươi kia quá mức nhỏ yếu, chỉ có thể giúp ngươi duy trì một đoạn thời gian, nhưng đoạn thời gian này, ngươi hẳn rõ ràng, ta mới vừa nói là thật, không có lừa dối, còn lựa chọn ra sao là nhìn ngươi!

Thiên Đạo chân khí có thể làm cho kinh mạch trở nên mềm mại, nhưng cũng chỉ duy trì một đoạn thời gian mà thôi, không có khả năng kiên trì quá lâu. Lại nói đối phương còn chưa lựa chọn, không có khả năng giúp nó đột phá.

- Ta...

Lân Giáp Thú trầm mặc.

Nếu như nói trước đó còn có điều hoài nghi, thì thời điểm lực lượng của đối phương chạy ở trong người, nó đã xác định, vị trước mắt này, quả thực có thể giúp nó giải quyết Tử Chân Quả lưu lại tai hoạ ngầm, thậm chí để nó đột phá!

Đã như vậy, ba con đường, lựa chọn cái nào... Ngu nữa cũng rõ ràng.

- Ta nguyện ý trở thành thú sủng của ngươi, không rời không bỏ, đến chết không hối hận...

Lân Giáp Thú cắn răng quỳ xuống, tinh thần khẽ động, một giọt tinh huyết bay ra.

- Rất tốt!

Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, mỉm cười, ngón tay điểm một cái, thu linh hồn ấn ký ẩn chứa trong máu vào mi tâm, thuận lợi thuần phục.

Thân thể đột phá

dtv-ebook.com

- Đi thôi, đi địa phương Tử Chân Quả sinh trưởng nhìn một chút!

Thuần phục đối phương, Trương Huyền cũng không sốt ruột yêu cầu huyết dịch, mà mở miệng nói.

Lân Giáp Thú dẫn đường.

Chính là sơn động trước đó nó uống rượu, tới trước mặt, đi vào trong đó, quả nhiên phát hiện chỗ sâu nhất mọc ra vài cây không lớn.

Nham thạch phía trên đã bị đào rỗng, ánh sao chiếu rọi xuống, rơi vào trên cành lá, trái cây đỏ tươi treo ở phía trên, tươi đẹp ướt át.

Bốn phía có trận pháp tinh diệu, trừ khi tu vi vượt xa Lân Giáp Thú, nếu không muốn qua, gần như không có khả năng! Toàn bộ sơn động trừ mấy cây quả kia, thì không còn thực vật gì khác.

Không cần đối phương dẫn dắt, Trương Huyền đi tới trước mặt, bàn chân bước một bước, trận pháp dừng lại, cất bước vào trong đó.

Lân Giáp Thú giật cả mình.

Tuỳ tiện một cước liền ngừng trận pháp vận chuyển, phần năng lực này, nó không dám tưởng tượng.

Vị chủ nhân này, thoạt nhìn tuổi không lớn lắm, nhưng bản lĩnh quá kinh khủng.

Tiện tay lấy xuống một trái Tử Chân Quả, Trương Huyền nhìn kỹ.

Giống như quả táo, trong đó tỏa ra linh khí mạnh mẽ, hấp thu vào trong cơ thể, cho người ta một loại cảm giác cơ bắp nhảy lên.

Đầu ngón tay sinh ra kiếm mang ở trên mu bàn tay nhẹ nhàng xẹt qua, một vết thương xuất hiện, máu tươi chảy ra, sau đó nhỏ chất lỏng của trái cây lên.

Hô!

Thời gian qua một lát, vết thương khôi phục như lúc ban đầu.

- Quả thế...

Trương Huyền mỉm cười.

Tử Chân Quả này, không chỉ có thể để thân thể của tu luyện giả càng thêm cường đại, quan trọng hơn là nó có năng lực khôi phục cực mạnh.

Khó trách kẻ trước mắt này phòng ngự vô địch, một mực dùng thứ này, cơ bắp phá hoại tái sinh, phá hoại tái sinh, thời gian dài khôi phục, tự nhiên càng ngày càng cường đại.

Thật ra thì giống như Thiên Đạo chân khí của hắn rèn luyện cơ bắp, công hiệu tương tự.

- Chủ nhân, vấn đề kinh mạch của ta ngạnh hóa, có phương pháp giải quyết không?

Thấy vẻ mặt hắn tươi cười, Lân Giáp Thú mang theo lo lắng nhìn qua.

Nơi này là nơi ở của nó, có thực vật khác hay không, nó đã sớm kiểm tra không biết bao nhiêu lần, nếu quả thật có bảo vật để cho kinh mạch mềm mại, khẳng định đã sớm thấy qua, không có khả năng cái gì cũng không rõ ràng.

- Có thể giải quyết!

Trương Huyền quay đầu.

- Cái kia...

Lân Giáp Thú nghi ngờ.

- Ngươi dùng những Tử Chân Quả này, có bao giờ ăn hạt của nó không?

Trương Huyền mỉm cười.

- Hạt... Không thể ăn được!

Lân Giáp Thú sững sờ.

Trái cây thơm ngọt, hơn nữa có chỗ tốt cực lớn với thân thể, nhưng hạt... Chưa nghe nói qua có thể ăn ah!

- Nếm thử đi!

Cong ngón tay búng một cái, trái cây trong tay lập tức bay qua.

Lân Giáp Thú nghi ngờ lột thịt quả, hạt lộ ra, vừa cứng vừa xấu, giống như viên sỏi vậy.

Tiện tay ném vào trong miệng, cảm thấy miệng đắng chát.

- Rất khó ăn...

Lân Giáp Thú lắc đầu.

- Ta biết khó ăn, ngươi thử hút linh khí trong hạt toả ra vào trong cơ thể!

Trương Huyền nói.

Ở trong hạt đồng dạng ẩn chứa linh khí nồng nặc.

Vẻ mặt nghi ngờ, Lân Giáp Thú vẫn gật đầu, nhắm mắt lại, hấp thu linh khí vào kinh mạch.

Hô!

Vừa tiến vào trong cơ thể, trước đó kinh mạch cứng rắn tựa như tảng đá, quả nhiên trở nên mềm mại lên.

- Cái này...

Con mắt Lân Giáp Thú đỏ lên.

Những năm qua tu luyện, tuy thân thể càng ngày càng chắc chắn, nhưng độ nhạy giảm mạnh, muốn đột phá Thiên Thần gần như không có khả năng làm được, cho nên hết hy vọng.

Làm sao cũng không nghĩ đến... chỗ căn bản nhất cải thiện những tình huống này, ở chỗ hạt đắng chát mà nó chưa bao giờ ăn!

Sớm biết đơn giản như vậy, nhận nhận chủ làm gì...

Tự do thật tốt...

- Thịt quả ngạnh hóa kinh mạch, hạt có thể để cho nó khôi phục, số mệnh tự có ý trời, đây là Thiên Đạo công bằng!

Trương Huyền gật đầu.

Tuy giải thích cho đối phương, nhưng ở sâu trong nội tâm, cũng càng hiểu rõ Thiên Đạo hơn.

Thiên địa phân âm dương, phân ngày sáng đêm tối, phân ngũ hành tương sinh tương khắc, phân vạn vật tự nhiên... Chỉ cần xuất hiện vật chất, nhất định có một loại vật chất khác đối ứng.

Không có bất kỳ cái gì có thể siêu thoát.

Thậm chí tình cảm, có yêu liền có hận, có hạnh phúc liền có thương tâm... Đồng dạng đối lập, đồng dạng công bằng.

- Vâng!

Lân Giáp Thú hiểu biết lơ mơ, thân thể run rẩy, đi tới góc tường, nơi đó chất đầy hạt trước đó ăn ném bỏ, vốn tính toán tìm địa phương gieo trồng, nhìn có thể bồi dưỡng vài cây Tử Chân Quả hay không, lúc này rõ ràng có diệu dụng, không nói há to miệng, nuốt xuống toàn bộ.

Kẽo kẹt! Kẽo kẹt!

Vỏ hạt cứng rắn, đối với nó không tính là gì, thời gian qua một lát đã bị nuốt vào trong bụng.

Linh khí đắng chát trong nháy mắt bạo phát, dọc theo kinh mạch chảy vào trong cơ thể, trong tích tắc, kinh mạch cứng rắn lần nữa khôi phục, thần lực mạnh mẽ ở trong người lao nhanh, khí tức càng ngày càng mạnh.

- Ta tới giúp ngươi!

Thấy nó muốn đánh vào Thiên Thần cảnh, Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng, đầu ngón tay nhiều ra mấy chục viên châm bạc, truyền vào Thiên Đạo chân khí, bỗng nhiên bay đi.

Phốc! Phốc!

Chui vào trong tất cả huyệt đạo của Lân Giáp Thú, khí tức lưu chuyển, thời gian nháy mắt, ràng buộc trước đó tắc nghẽn đều thông suốt.

Ầm ầm!

Thần lực đột phá, cánh cửa Thiên Thần cảnh mở rộng.

- Không tệ...

Ánh mắt Trương Huyền sáng lên, lần nữa cong ngón tay búng một cái, năm bình Thần Nguyên Đan bay đi, năm mươi viên thuốc giống như mưa bay xuống.

Đột phá Thiên Thần, dù nó đã tích lũy đủ, nhưng vẫn cần không ít linh khí, linh khí nơi này suy yếu, dựa vào hấp thu không biết năm nào tháng nào, hắn không có thời gian, chỉ có thể giúp đỡ một chút!

Dù sao đối phương đã thần phục, cũng không tính lãng phí.

Không nghĩ tới chủ nhân cho nhiều đan dược như vậy, ánh mắt Lân Giáp Thú lộ ra vẻ kích động, miệng lớn mở ra, trực tiếp nuốt xuống, vô số linh khí tràn ngập toàn thân.

Rầm rầm rầm!

Trong cơ thể tựa như có lựu đạn nổ tung, phát ra thanh âm ùng ùng, thời gian qua một lát, lân giáp toàn thân biến thành màu đen nhánh, tựa như hắc ngọc.

Biết đột phá thành kết cục đã định, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm.

Tên này thành công, liền đại biểu bên cạnh mình có một vị cường giả Thiên Thần cảnh, hơn nữa phòng ngự vô địch, cùng cấp bậc có thể chiến thắng, đoán chừng chỉ là số ít.

Có thể nói ở Dạ Minh Thành, không cần tiếp tục lo lắng bất kỳ kẻ nào.

Sau khi đột phá cảnh giới, lại lần lượt cho mấy bình Thần Nguyên Đan, qua hai canh giờ, Lân Giáp Thú mới triệt để vững chắc tu vi, nhẹ nhàng run rẩy, biến thành thanh niên trước đó, quỳ rạp xuống đất.

- Đa tạ chủ nhân tác thành...

Trước đó nhận chủ, trong lòng còn có cảm giác bị bức bách, có chút không cam lòng, hiện tại loại tâm tình này quét sạch sành sanh.

- Không cần khách khí, cho ta một ít huyết dịch, ta muốn tăng lên lực lượng thân thể!

Trương Huyền nói.

Lân Giáp Thú cũng không nhiều lời, tinh thần khẽ động, lần nữa khôi phục hình dáng bản thể, móng vuốt nhẹ nhàng xé ra, máu tươi chảy xuôi.

Trương Huyền hít sâu một hơi, nhẹ nhàng vồ một cái, thần lực khuấy động, máu tươi hóa thành sương mù, dọc theo lỗ chân lông tràn vào trong cơ thể, cùng thời khắc đó, nhẹ nhàng điểm một cái, Tử Chân Quả bay xuống, hóa thành chất lỏng chảy đầy toàn thân.

Rèn luyện thân thể thế nào, vừa rồi đã thôi diễn một lần, sớm thiết kế tốt phương pháp.

Huyết khí phối hợp chất lỏng trái cây chảy vào thân thể, thần thể Trương Huyền vốn cực kỳ cường đại, lần nữa phát sinh thuế biến, tựa như kim thân trước đó, càng kiên cố ngưng thực hơn, cơ bắp tinh thuần.

Rầm rầm rầm!

Cơ bắp nghiền nát trùng sinh, không ngừng chia rẽ, không ngừng sinh trưởng.

- Thân thể đột phá, còn khó hơn chân khí đột phá...

Thấy chủ nhân rèn luyện thân thể, Lân Giáp Thú canh giữ ở bên cạnh, sợ xuất hiện biến cố.

Rèn luyện thân thể, dính dáng phá hoại và sinh trưởng, mặc dù có thánh dược chữa thương, cũng không dễ dàng như vậy.

Không nói cái khác, chỉ nói nó, vì phòng ngự vô địch, không biết ngậm bao nhiêu đắng, bị bao nhiêu tội.

Trọn vẹn mấy chục năm, mới đạt tới cảnh giới bây giờ.

Chủ nhân chỉ là thân thể Thần Linh hạ phẩm, coi như thiên tư vô song, muốn thành công, không có mấy năm, khẳng định là không làm được!

Trong lòng cảm xúc, con mắt nhịn không được nhìn sang thanh niên trước mắt, chỉ thấy huyết vụ và chất lỏng trái cây đầy trời đã bị hấp thu sạch sẽ, thân thể của đối phương lúc đỏ lúc trắng.

Thời gian nháy mắt thuế biến thành kim sắc, sau đó khôi phục bình thường.

Hô!

Thở ra một hơi, thiếu gia mở mắt, đồng tử tựa như biến thành kim sắc, lóe lên một vệt sáng, sau đó lần nữa biến hóa trở về.

- Thiếu gia, ngươi... Không tu luyện nữa?

Thấy vị trước mắt này mới tu luyện mười mấy hô hấp liền dừng lại, Lân Giáp Thú nhịn không được sững sờ.

- Tu luyện xong rồi...

Trương Huyền gật đầu.

- Tu luyện xong?

Lân Giáp Thú nháy con mắt, một mặt không hiểu:

- Có ý tứ gì?

Nó thiên phú dị bẩm, cũng tu luyện mấy chục năm mới để cho thân thể trở nên cứng rắn, đối phương nói... Tu luyện xong, là có ý gì?

Chẳng lẽ, tạm thời không luyện?

- Ngươi ra tay với ta thử một chút...

Không có trả lời, Trương Huyền nhìn về phía thú sủng, kích động nói.

Lân Giáp Thú gật đầu:

- Tốt!

Móng vuốt duỗi ra.

Sợ chủ nhân chịu không nổi, lần này chỉ dùng một phần trăm lực lượng.

Cùng nắm đấm của thiếu gia đụng một cái, lập tức cảm thấy một cỗ cự lực nghiền ép tới, thân thể nó cứng đờ.

Cỗ lực lượng này, cuộn trào to lớn, tựa như thuỷ triều, không dùng hết lực lượng, có thể sẽ bị nghiền thành bánh thịt.

Không dám tiếp tục do dự, lực lượng lập tức nhấc lên!

Năm phần trăm!

Mười phần trăm!

Mười lăm phần trăm!

...

Năm mươi phần trăm!

Thời gian nháy mắt liền dùng ra một nửa khí lực của thân thể.

Bành!

Thân thể run rẩy, Lân Giáp Thú bay ngược ra, đâm vào trên vách tường, loạn thạch bay lượn.

- Chủ nhân...

Lân Giáp Thú tràn đầy khó tin nhìn qua, sắp điên rồi.

Thực lực của chủ nhân này, trước đó nhìn thấy qua, chỉ kiếm pháp mạnh mẽ, lúc nào lực lượng mạnh như vậy?

Tuy nó chỉ dùng một nửa lực lượng, nhưng trực tiếp đánh bay nó, cảm giác suýt chút nữa nín thở... Loại lực quyền này, Thiên Thần hạ phẩm bình thường cũng chưa chắc có thể chống đỡ được!

Hơn mười hô hấp, từ Thần Linh hạ phẩm, nắm giữ man lực có thể so với Thiên Thần hạ phẩm...

Ngươi thật không phải ngụy trang, mà là vừa mới tu luyện ra được?

Đang tràn đầy nghi ngờ, chỉ thấy thanh niên đối diện chẳng những không đắc ý, ngược lại tràn đầy chán nản, vẻ mặt thất lạc.

- Ai, tốc độ tu luyện quả nhiên chậm quá nhiều... Chẳng lẽ thiên phú của ta thật không được?

- Chậm? Thiên phú không được?

Thân thể Lân Giáp Thú run rẩy, suýt chút nữa khóc lên.

Mười cái hô hấp, lực lượng từ Thần Linh hạ phẩm, có thể so với Thiên Thần hạ phẩm, ba đại cấp bậc...

Chậm...

Ngươi là nói thật, không phải cố ý trang bức?

Mỹ Dung đan hiện thế (1)

dtv-ebook.com

Này không phải trang bức, Trương Huyền là thật cảm xúc.

Lân Giáp Thú nhìn hắn chỉ tu luyện mười cái hô hấp, trên thực tế ở trong Xuân Thu đại điển, đã tu luyện tiếp cận hai mươi tám giờ, còn nhiều hơn một ngày một đêm.

Tốc độ thời gian trôi qua ở trong Xuân Thu đại điển là gấp một vạn lần Thần giới, hơn nữa tu luyện ở bên trong không xung đột với ngoại giới, chỉ cần tâm thần đi vào, chân khí trong cơ thể có thể dựa theo loại thời gian này lưu chuyển, nguyên nhân chính là như vậy, món pháp bảo này mới lộ ra nghịch thiên như thế.

Cũng là nguyên nhân này, cùng phân thân Khổng sư chiến đấu, ngắn ngủi mười cái hô hấp, cũng đã đột phá Thần Linh, hơn nữa triệt để củng cố tu vi.

Vốn cho rằng tu luyện thân thể, sẽ tương tự trước đó sử dụng công pháp Thiên Đạo, một hai canh giờ là có thể hoàn thành, ai biết hết hai mươi tám giờ, mười bốn giờ từ Thần Linh hạ phẩm tấn cấp đến Thần Linh thượng phẩm...

Quả thực quá chậm.

Trước kia sử dụng công pháp Thiên Đạo, nào có lâu như vậy!

Xem như sáng tạo ra ghi chép tu luyện chậm nhất, trong lòng tràn đầy xấu hổ.

Tự sáng tạo công pháp, tốc độ quả nhiên hơi kém Thiên Đạo pháp quyết.

- Mặc kệ, dù sao thực lực cũng có tiến bộ không ít!

Không đi buồn bực sự tình tu luyện quá chậm nữa, Trương Huyền nhìn nắm đấm của mình, cảm thụ lực lượng ẩn chứa trong cơ thể, con mắt sáng lên.

Đợt tu luyện này, mặc dù không để thân thể đột phá đến Thiên Thần cảnh, nhưng dưới tình huống cận thân, chưa hẳn thua Thiên Thần hạ phẩm!

Đặc biệt là phòng ngự, trải qua huyết dịch của Lân Giáp Thú và Tử Chân Quả rèn luyện, đã có thể so với Thiên Thần Khí hạ phẩm, Thần Linh thượng phẩm toàn lực công kích cũng khó có khả năng làm bị thương mảy may.

Nguyên nhân chính là có dựa dẫm này, mới có thể một quyền đẩy lùi Lân Giáp Thú thi triển năm mươi phần trăm lực lượng.

Mang theo người nhà và các học sinh, một mực gánh vác lấy áp lực, trước đó nhỏ yếu, lòng hắn rất sốt ruột, giờ phút này phòng ngự mạnh mẽ, xem như chân chính có năng lực tự vệ.

Cho dù ở Thần giới cường giả vô số, cũng không tính quá mức nhỏ yếu.

Căn cứ hắn nhìn qua thư tịch, Thiên Thần ở trong thành thị bình thường đã được cho một phương đại lão, đã có thể dừng chân ở Thần giới.

- Trở về đi!

Vẫy tay một cái, thu tất cả Tử Chân Quả vào trữ vật giới chỉ, Trương Huyền nói.

- Rời đi nơi này, phòng ngự của ta...

Lân Giáp Thú có chút lo lắng.

Rời đi nơi này liền không khả năng có Tử Chân Quả dùng, phòng ngự của nó có thể hạ thấp hay không?

- Yên tâm đi, mới vừa rồi giúp ngươi đột phá, đã thuận tiện giải quyết loại tai hoạ ngầm kia rồi...

Trương Huyền nói.

Đối phương rời đi sơn cốc, rời đi Tử Chân Quả, phòng ngự quả thực sẽ hạ thấp, nhưng vừa rồi đột phá, dùng Thiên Đạo chân khí hỗ trợ chải vuốt kinh mạch một lần, đã giải quyết loại phiền toái này, về sau kèm theo tu luyện, phòng ngự sẽ chỉ càng ngày càng mạnh, mà không bao giờ suy yếu.

- Đa tạ chủ nhân...

Lúc này Lân Giáp Thú mới thở dài một hơi, tràn đầy kích động.

Từ khi ra đời liền bị vây ở trong sơn cốc chật hẹp, hiện tại rốt cục có thể ra ngoài, lang bạt thế giới bên ngoài.

Thời gian không dài, hai người rời đi sơn cốc, lần nữa tìm được Thần Thú phi hành, Lân Giáp Thú biến thành thanh niên, cùng Trương Huyền ngồi ở trên lưng thú, thẳng tắp bay về phía Dạ Minh Thành.

...

Dạ Thu Nhạn là đặc sứ của U Hồn Thiên, tọa trấn Dạ Minh Thành.

Tuy thực lực chỉ có Thần Linh thượng phẩm, nhưng địa vị kính trọng, không ít chuyện ngay cả thành chủ Ngô Phương Thanh cũng không dám phản bác.

Đương nhiên, nàng chỉ xử lý chính sách và mệnh lệnh từ U Hồn Thiên truyền xuống, đối với quy tắc và quản lý ở trong nội thành, là không bao giờ can dự.

Duỗi lưng một cái, lộ ra đường cong tinh tế, Dạ Thu Nhạn ngồi ở trước gương, nhìn về phía má phải của mình.

Một vết sẹo đỏ thẫm lộ ở bên ngoài, tựa như con rết.

- Ai!

Nàng khẽ than thở một tiếng, tràn đầy bất đắc dĩ.

Vết sẹo này, là một lần chiến đấu lưu lại, trong đó ẩn chứa lực lượng đặc thù, đã dùng đủ loại phương pháp cũng không thể loại bỏ, vốn là đại mỹ nhân tuyệt sắc, có vật này liền ảm đạm phai mờ.

Bởi vậy tu vi còn từ Thiên Thần cảnh hạ đến Thần Linh thượng phẩm, mới chủ động xin rời hoàng thành của U Hồn Thiên, đến nơi này làm một đặc sứ không ai biết.

Trang điểm một chút, mang mạng che mặt lên.

Thân thể mềm mại vặn một cái, ra khỏi phòng, ngẩng đầu nhìn về phía một vị lão giả:

- Điều tra thế nào rồi?

- Bẩm báo đặc sứ, ta đã tỉ mỉ điều tra, Dạ Minh Thành quả thực tồn tại chợ đen, người cầm lái là Tề Linh Nhi, đến từ... Hoàng thành Tề gia!

Lão giả ôm quyền.

- Tề gia, ở hoàng thành cũng là đại gia tộc, quyền nghiêng một phương, lão tổ Tề Mãnhcàng là Thần Vương phong hào, hậu nhân làm sao sẽ tới đây, mở một chợ đen?

Dạ Thu Nhạn nhíu mày:

- Chẳng lẽ không biết giao dịch chợ đen, là xúc phạm luật pháp của U Hồn Thiên sao?

- Cụ thể... Ta cũng không biết! Có lẽ liên quan đến hạ giới...

Lão giả dừng lại một chút nói.

- Hạ giới...

Dạ Thu Nhạn cau mày:

- Bệ hạ hội tụ một hồn phách tinh thuần, lần đầu tiên phá vỡ quy củ, để hắn ở trong Linh Hồn Trì tu dưỡng... Nghe nói chính là đến từ hạ giới! Chẳng qua đây là sự tình hơn 20 ngày trước phát sinh... Tề Linh Nhi lại tới trước nhiều năm rồi!

- Đã mấy năm... khi đó Thiên Túng Đại Đế lần đầu tiên xuất hiện, là ở Dạ Minh Thành này, có lẽ Tề gia là vì cái này mà tới.

Chần chờ một chút, lão giả nói.

U Hồn Thiên Đế Quân Càn Khôn Đế Quân, từ trước tới nay không quản thế sự, bình thường đều do một ít Thần Vương phong hào đi làm, bởi vậy hoàng thành thoạt nhìn gió êm sóng lặng, trên thực tế sóng lớn cuộn trào mãnh liệt.

Thiên Túng Đại Đế, lực lượng mới xuất hiện, người người đều muốn biết hắn đến cùng đã trải qua cái gì, lại từ đâu đi tới.

Cho nên đủ loại điều tra chưa hề ngừng qua.

Nhúng tay chợ đen, có thể thu hoạch càng nhiều tin tức không muốn người biết, không gian thao tác sẽ trở nên lớn hơn một chút.

Trầm tư một chút, Dạ Thu Nhạn nói.

- Nói cho nàng, có thể điều tra tin tức, nhưng sự tình khác thì đừng làm loạn... Một khi chạm đến điểm mấu chốt, bất kể có phải người Tề gia hay không, cũng phải nhận lấy luật pháp của U Hồn Thiên ngăn cấm! Còn nữa, đi thăm dò bây giờ nàng đang làm gì... nếu như có ngoài ý muốn lập tức trình báo!

Tề gia ở hoàng thành quả thực rất cường đại, nhưng ở Dạ Minh Thành, nàng là đặc sứ, đại biểu là Càn Khôn Đế Quân, cho dù đối phương mạnh

hơn, cũng phải ngoan ngoãn nghe lời.

Đế Quân tôn nghiêm, không cho phép kẻ khác khinh nhờn.

Đây là thiết luật không cách nào sửa đổi của Thần giới.

- Vâng!

Lão giả gật đầu lên tiếng, đi ra ngoài, thời gian không dài đi tới trước mặt, trong mắt mang theo nghi ngờ, hình như đạt được tin tức gì để hắn cũng không dám tin tưởng:

- Đặc sứ... lúc này Tề Linh Nhi không ở chợ đen, mà ở Dạ Minh Thương Hành!

- Thương Hành?

Dạ Thu Nhạn sững sờ.

Ngươi một gia hỏa mở chợ đen... Chạy đến thương hành chính quy lý làm gì?

Chẳng lẽ muốn chuyển ra chỗ sáng?

- Hình như triệu tập một ít nữ tu luyện giả nổi danh của Dạ Minh Thành, tính toán bán ra... Mỹ Dung đan gì đó!

Dừng lại một chút, lão giả nói.

- Mỹ Dung đan?

Dạ Thu Nhạn cười nhạo:

- Lòe người! Luyện đan đại sư nổi tiếng nhất Thần giới Phiêu Giang Thần, từng đi qua hoàng thành, ta đã đặc biệt hỏi thăm qua, hắn từng nói, dung mạo ông trời chú định, không thể thay đổi... Căn bản không có cái gọi là Mỹ Dung đan, nếu quả thật có, vết sẹo trên mặt ta không có khả

năng lưu đến bây giờ, coi như tiêu phí đánh đổi lớn hơn nữa, khẳng định cũng sẽ nghĩ biện pháp chữa khỏi!

Lão giả không tự chủ được gật đầu.

Đặc sứ nói không sai, Mỹ Dung đan, nếu quả thật tồn tại, khẳng định đã sớm vang dội toàn bộ Thần giới.

Tu luyện giả Thần giới, kèm theo tu vi càng cao, sống cũng càng lâu, ai không muốn có dung mạo mỹ lệ, vĩnh viễn giữ gìn thanh xuân?

Thật có loại vật này, khẳng định đã sớm cướp điên rồi.

- Cái kia... Chúng ta có quản hay không

- Không cần để ý đến, thành chủ tự nhiên sẽ xử lý...

Dạ Thu Nhạn lắc đầu, vừa định trở lại gian phòng nghỉ ngơi một chút, đột nhiên vẫy vẫy tay:

- Được rồi, qua xem một chút đi!

Nói xong nàng đi ra ngoài.

Dạ Minh Thương Hành là Thương Hành lớn nhất Dạ Minh Thành, đủ loại bảo vật cái gì cần có đều có, dòng người cực lớn, có thể xưng số một cả thành.

Mang theo mạng che mặt, Dạ Thu Nhạn tới nơi đối phương triệu tập nữ tu luyện giả, lấy được giấy thông hành, tiến vào bên trong.

Lúc này, trong gian phòng rộng lớn đã chất đầy người, rậm rạp chằng chịt không dưới hơn ngàn.

Hầu như đều là nữ tu luyện giả, tu vi yếu nhất cũng đạt đến Thần Linh hạ phẩm đỉnh phong.

- Xem ra lực hiệu triệu của Tề Linh Nhi không tệ...

Dạ Thu Nhạn hừ lạnh.

Một gia hỏa mở chợ đen, không thể lộ ra ngoài ánh sáng, vậy mà ở trong vài canh giờ ngắn ngủi, triệu tập nhiều người như vậy, không thể không nói, Tề Linh Nhi thật có bản lĩnh nhất định.

- Nghe nói không? Ngày hôm nay muốn bán ra Mỹ Dung đan?

- Thần giới không có loại đan dược này a!

- Trước đó ta cũng chưa nghe nói qua, hình như là một vị luyện đan sư lợi hại vừa mới luyện chế thành công...

- Không biết thực hư, chẳng qua tới xem một chút cũng được, dù sao lại không tốn tiền...

...

Bốn phía vang lên âm thanh thảo luận.

Xem ra không ít người đều giống như nàng, ôm tâm thái tới xem một chút.

- Yên tĩnh!

Đang cảm xúc, ở phía trước nhất có tiếng la vang lên, ngay sau đó một nữ tử vóc người cao gầy, dung mạo mỹ lệ sải bước đi tới trước mặt.

Chính là Tề Linh Nhi.

- Chư vị nhất định đang kỳ quái, đã trễ như vậy triệu tập các ngươi tới, đến cùng là vì chuyện gì...

Tề Linh Nhi không có nói nhảm quá nhiều, mà nói thẳng.

Mọi người đồng loạt nhìn qua.

- Thời gian của mọi người đều rất quý giá, lời đàm tiếu không cần khách sáo, ta cũng không muốn nói nhiều... Để mọi người tới, là bởi vì chỗ ta nghiên cứu ra một loại đan dược mới, đối với dung mạo nữ tử có hiệu quả rất tốt! Cố ý tới bày ra cho các ngươi nhìn một chút, nếu có nhu cầu, có thể đặt trước!

Nói xong, Tề Linh Nhi vẫy tay một cái, một cô gái cầm hộp đi tới trước mặt mọi người.

Hộp dùng mặc ngọc trân quý điêu khắc thành, có hiệu quả ẩn chứa linh khí, để khí tức không cách nào tiết lộ. Không nói cái khác, chỉ cái hộp này, chỉ sợ cũng hơn mười viên thần tệ, hơn nữa còn không mua được.

Tề Linh Nhi mở hộp ra, trong đó có một viên đan dược, khí tức lưu chuyển, tỏa ra linh khí nồng nặc.

- Đây bất quá là Thần Nguyên Đan phổ thông mà thôi, hơn nữa chỉ là hạ phẩm... Mỹ Dung đan? Khoác lác hơi quá a!

Trong đám người, một phụ nhân trung niên đứng ra, thanh âm mang theo nghi ngờ..

Mỹ Dung đan diện thế (2)

dtv-ebook.com

- Đúng vậy, chỉ là Thần Nguyên Đan!

- Phu quân nhà chúng ta vẫn luôn luyện chế thứ này, mỗi ngày đều có thể luyện chế mấy lô, chắc chắn sẽ không nhìn lầm!

- Thật sự cho rằng là Mỹ Dung đan gì, lại mang Thần Nguyên Đan ra, là khi dễ chúng ta không biết hàng sao?

...

Kèm theo thanh âm này, những người khác cũng xác nhận xuống, từng cái tràn đầy nghi hoặc.

Không phải nói có Mỹ Dung đan gì sao? Làm sao lấy ra Thần Nguyên Đan bình thường?

Dạ Thu Nhạn cũng nhíu mày.

Trước kia bất kể nói thế nào cũng là cường giả Thiên Thần cảnh, càng từ U Hồn Thiên đến, nhãn lực rất tốt, đồ vật trong hộp ngọc của đối phương, bất kể nhìn thế nào cũng là Thần Nguyên Đan bình thường nhất, không có bất kỳ chỗ đặc thù gì.

Vừa khen Tề Linh Nhi năng lực không tệ, tổng sẽ không phạm sai lầm ở loại chuyện nhỏ nhặt này chứ!

- Theo ta được biết, ở U Hồn hoàng thành cũng không có người có thể luyện chế ra Mỹ Dung đan, Tề Linh Nhi tiểu thư, triệu tập chúng ta tới, cho chúng ta nhìn một viên Thần Nguyên Đan, nói đùa như vậy, bất kể thế nào cũng phải cho cái bàn giao nha!

Một nữ tu sĩ cũng đứng ra, lông mày nâng lên.

Tu vi của nàng cũng đạt tới Thần Linh thượng phẩm, dù cách đỉnh phong còn có chênh lệch rất lớn, nhưng ở Dạ Minh thành tuyệt đối tính là hàng ngũ đỉnh phong.

Dù sao viện trưởng của Dạ Minh học viện, cũng chỉ có cấp bậc này mà thôi.

- Nhất định phải cho cái bàn giao, thời gian tu luyện của chúng ta rất quý giá...

Lập tức có người nghênh hợp.

- Mọi người bình tĩnh đừng nóng, chẳng lẽ các ngươi cho rằng đây là Thần Nguyên Đan phổ thông?

Bàn tay ép xuống, ổn định cảm xúc rối loạn của mọi người, Tề Linh Nhi nhẹ nhàng cười một tiếng:

- Nếu thật như vậy, ta cũng không cần thiết lấy ra bêu xấu! Người tới!

Vẫy vẫy tay.

Phần phật!

Một Thần Thú bị mang ra.

Tất cả mọi người nhìn qua.

- Là Thần Thú thượng phẩm, Dung Nham Cự Mãng!

- Gia hỏa này sinh hoạt ở trong dung nham, toàn thân nóng bỏng, có thể phun ra hỏa diễm, sức chiến đấu cực mạnh!

- Mang thứ này tới làm gì, một khi bị nó tổn thương, làn da hầu như không có cách nào chữa trị...

- Một bằng hữu của ta bị gia hỏa này làm bỏng cánh tay, các loại dược vật dùng không biết bao nhiêu, nhưng hai mươi năm qua vẫn không có một tia chuyển biến tốt đẹp!

...

Thần Thú này, ở Dạ Minh thành danh khí rất lớn, am hiểu hỏa diễm, thực lực mạnh mẽ.

- Năng lực của Thần Thú này chắc hẳn không cần ta nói nhiều, mọi người cũng đều rõ ràng... Không biết có người đi ra, nguyện ý cùng nó chiến đấu một chút hay không?

Tề Linh Nhi cười cười.

Tất cả mọi người nhíu mày.

Thần Thú cùng cấp bậc, sức chiến đấu mạnh hơn tu luyện giả cùng cấp bậc rất nhiều, Thần Linh thượng phẩm, nữ tu sĩ ở đây hầu như không có người nào có thể vượt qua!

- Nếu như không có, ta dùng người của ta, cũng không tính gian lận a!

Tề Linh Nhi nói.

- Nhiều người nhìn như vậy, muốn gian lận cũng không dễ dàng! Muốn làm gì thì làm nhanh đi, đừng chậm trễ thời gian của chúng ta!

Nữ tử trước đó nói chuyện nói.

- Nếu Trần phu nhân nói như vậy, vậy ta liền không khách khí!

Tề Linh Nhi lần nữa vẫy tay.

Rầm!

Một cô gái đi tới, đi tới trước mặt Dung Nham Cự Mãng, hít sâu một hơi, đứng tại chỗ.

- Bắt đầu!

Lông mày Tề Linh Nhi giương lên.

Phần phật!

Mãng xà ở cách đó không xa đột nhiên nổi giận, miệng lớn mở ra, một đoàn hỏa diễm nóng bỏng lập tức phun ra ngoài, thời gian nháy mắt liền bao phủ nữ tử kia.

Một lát sau, hỏa diễm biến mất, toàn thân nữ tử là máu tươi, trọng thương nằm trên mặt đất, đặc biệt là gương mặt, làn da vốn vô cùng mịn màng, bị ngọn lửa thiêu đốt tràn đầy vết sẹo, dữ tợn không nói ra được.

- Tề Linh Nhi, ngươi muốn làm gì...

Da đầu Dạ Thu Nhạn nổ tung.

Quả thực xem mạng người như cỏ rác!

Mặc kệ cô gái này có phải thủ hạ của nàng hay không, giữa hai người lại có giao dịch gì, nhưng trắng trợn dùng Thần Thú phá hủy sinh mệnh của một người, tuyệt đối là phạm vào luật pháp của Thần giới, phạm vào quy củ của Dạ Minh thành!

Không nói cái khác, chỉ điều này liền có thể bắt lại, nhận hình phạt cực kỳ nghiêm trọng.

- Mọi người không cần khẩn trương! Ta cũng không có ý tứ hại người, nếu để nàng tiếp nhận Dung Nham Cự Mãng thiêu đốt, khẳng định có phương pháp để nàng khôi phục như lúc ban đầu!

Thấy vẻ mặt mọi người đều thay đổi, Tề Linh Nhi lần nữa nhìn quanh:

- Trần phu nhân, ngươi là đan dược thế gia, ngươi nói xem, dùng luyện đan đại sư nổi danh nhất Dạ Minh thành... Không biết có phương pháp chữa khỏi nàng hay không?

Trần phu nhân dừng lại một chút:

- Hỏa diễm của Dung Nham Cự Mãng quỷ dị, một khi hỏa độc xâm nhập thân thể, Thần Linh thượng phẩm cũng khó mà khu trừ, ta không có biện pháp!

- Vậy Lưu phu nhân thì sao? Đạo lữ của ngươi Lưu Minh Dương, là y sư giỏi nhất Dạ Minh thành, chắc hẳn sẽ có phương pháp a!

Tề Linh Nhi nói tiếp.

- Không có! Hỏa độc khó trừ, bó tay toàn tập!

Lưu phu nhân cũng lắc đầu.

- Nếu hai vị không có cách nào, ta muốn hỏi chư vị ở đây, có ai có biện pháp không? Mặt khác, những hỏa độc này, có phải thật hay không? Chúng ta có giả mạo hay không?

Tề Linh Nhi cười nói.

- Chúng ta trị không được!

Mọi người đồng thời lắc đầu.

Trần phu nhân, Lưu phu nhân đều không làm được, bọn họ tự nhiên càng không làm được.

Còn giả mạo... Càng không thể nào.

Dung Nham Cự Mãng đang ở trước mắt, hỏa diễm dâng trào sắc bén như vậy, tất cả mọi người cảm nhận được nóng bỏng, bất luận nhìn từ chỗ nào, đều khó có khả năng giả mạo, cũng không cách nào giả mạo.

- Nếu mọi người cho là ta không có cách nào giả mạo, vậy ta liền chữa khỏi nàng, để mọi người nhìn uy lực của “Thần Nguyên Đan” mà các ngươi nói...

Thấy hỏa hầu đã đến, Tề Linh Nhi khẽ vẫy tay, nha hoàn cầm hộp ngọc lấy đan dược ra ngoài, để vào trong miệng nữ tử bị tổn thương.

Hô!

Đan dược đi vào cổ họng, nữ tử bị thương không ngừng run rẩy, không đến ba cái hô hấp, trên mặt rơi xuống tầng da chết, sau đó trên người cũng không ngừng rơi.

Dùng nước sạch nhẹ nhàng lau qua, lộ ra làn da trắng mịn bên trong.

Tất cả mọi người đều chấn động.

Nữ tử này vừa mới bị thiêu không còn hình người, thoạt nhìn bất cứ lúc nào cũng sẽ tử vong, không chỉ hoàn hảo không chút tổn hại, địa phương bị tổn thương còn không lưu lại chút dấu vết, thậm chí làn da còn tốt hơn trước kia rất nhiều, tựa như thoát thai hoán cốt.

Làm sao làm được?

Chẳng lẽ bởi vì ăn viên Thần Nguyên Đan kia?

Hiệu quả trị liệu lớn như vậy?

Trong lúc nhất thời lặng ngắt như tờ.

Tất cả mọi người khiếp sợ nói không ra lời.

Trước đó mấy người chất vấn lớn nhất, càng giống như bị cái gì ngăn miệng, trên mặt nóng bỏng, một câu cũng nói không ra.

- Đây chính là Thần Nguyên Đan do luyện đan sư của chúng ta luyện chế, không chỉ có thể làm đẹp, còn có thể chữa trị vết thương thân thể, để cho người ta dung nhan thường trú...

Thấy mọi người đã bị hiệu quả của đan dược chấn động, Tề Linh Nhi mỉm cười nói:

- Đan dược lợi hại như thế, chỉ cần 1000 thần tệ là có thể mua một viên! Không tin, có thể hiện trường kiểm tra, không có hiệu quả, trả lại tiền. Lần đầu tiên bán ra, chỉ có hai mươi viên, hiện tại đã sử dụng một viên, nói cách khác... còn thừa lại 19 viên, bỏ lỡ cơ hội, thì không biết lúc nào mới có thể có cơ hội thứ hai!

- Một viên 1000 thần tệ? Đây là cướp bóc sao...

Tất cả mọi người khiếp sợ.

Sơn tặc Nhất Phân Trần cướp bóc không biết bao nhiêu năm, cũng mới lưu lại mấy trăm thần tệ, gia đình bình thường ở Dạ Minh thành, nhiều lắm cũng chỉ có mấy chục thần tệ mà thôi...

Một viên đan dược liền muốn một ngàn...

Giá cả có chút không hợp thói thường!

- Một ngàn là đắt, nhưng trong tay nàng chỉ có 19 viên, một khi bán xong, lần sau chẳng biết lúc nào mới có...

- Tình cảnh vừa nãy, ta một mực nhìn, không làm được giả... Nếu là thật, dược hiệu này có thể xưng kinh khủng... Thật có thể để cho ta thanh xuân mãi mãi nà nói, một ngàn thần tệ tuy nhiều, nhưng cũng không tính là gì!

- Này cũng phải... bây giờ chúng ta đã già, da bắt đầu lão hóa, không nghĩ biện pháp mà nói, gia hỏa trong nhà khẳng định sẽ bị hồ ly tinh phía ngoài câu đi, đến lúc đó, tốn nhiều tiền hơn nữa cũng vô ích...

- Hồ ly biến hóa nữ tử, trời sinh mị cốt, quả thực để cho người ta khó mà chống cự...

...

Một viên đá dấy lên ngàn cơn sóng, nghị luận ầm ĩ.

1000 thần tệ, giá cả rất đắt, coi như lần này có tư cách tới, cũng đều là phú giả của Dạ Minh thành, cường giả trong tán tu muốn một hơi lấy ra nhiều như vậy, không dễ dàng.

- Tiểu thư... có phải giá tiền định quá cao hay không?

Nhìn thấy đám người tràn đầy chần chừ và nghi hoặc, bà lão sau lưng Tề Linh Nhi nhịn không được truyền âm.

Tiểu thư định cái giá tiền này, không thảo luận với bất luận người nào, nàng cũng là vừa mới biết.

- Không cao, ta muốn bán chính là xa xỉ phẩm, yên tâm đi... Chỉ cần có thể để các nàng trẻ tuổi, tốn nhiều tiền hơn nữa, cũng sẽ không cự tuyệt!

Tề Linh Nhi mỉm cười.

Đều là nữ nhân, biết tâm lý nữ nhân.

Mỹ lệ hay không, đối với các nàng mà nói, tuyệt đối là núi cao không thể vượt qua, chỉ cần có cơ hội biến đẹp, coi như tiêu phí đánh đổi lại lớn cũng sẽ không tiếc.

- Được rồi!

Thấy tiểu thư vững vàng như vậy, bà lão không hỏi thêm nữa.

- Không có người mua?

Lại đợi một hồi, thấy mọi người chỉ thảo luận, không có người nguyện ý bỏ tiền, Tề Linh Nhi cũng không vội vã, mà lần nữa cười một tiếng, con mắt rơi vào trên người Dạ Thu Nhạn.

- Gặp qua Dạ đặc sứ!

Đi vào trước mặt, Tề Linh Nhi ôm quyền.

Dạ Thu Nhạn gật đầu, cũng không nói nhiều.

- Nếu không có người nguyện ý bắt đầu, không bằng Dạ đặc sứ tới trước một viên đi?

Tề Linh Nhi cười nhạt:

- Đặc sứ yên tâm, ngươi bây giờ có thể dùng, không có hiệu quả, ta không lấy tiền!

Dạ Thu Nhạn nhíu mày, thấy đối phương không có ý tứ gì khác, trầm tư một chút, gật đầu:

- Cũng tốt!

Nói xong, nhận lấy hộp ngọc trong tay đối phương, cẩn thận kiểm tra một lần, xác định không có bất cứ vấn đề gì, lúc này mới nhẹ nhàng để vào trong miệng.

Hô!

Đan dược vào miệng tức hóa, ngay sau đó một cỗ lực lượng đặc thù tràn vào cơ thể, trên mặt tê dại và hơi ngứa.

Tràn đầy nghi hoặc, đang không biết chuyện gì xảy ra, chỉ thấy Tề Linh Nhi giơ lên một cái gương đồng.

Dạ Thu Nhạn sửng sốt nhìn qua, làn da quả thực non mịn hơn không biết bao nhiêu lần, bàn tay run rẩy, kéo lụa mỏng trên mặt xuống.

Đồng tử co rụt lại.

Vết sẹo quấy nhiễu nàng không biết bao nhiêu năm, đã biến mất không thấy hình bóng, không chỉ như vậy... làn da giống như hài nhi, thay đổi lớn đến tưởng như hai người!

- Cái này... Làm sao làm được?

Thân thể mềm mại run rẩy, Dạ Thu Nhạn tràn đầy khó tin!

Ngô Phương Thanh

dtv-ebook.com

- Đặc sứ...

Lão giả theo sau lưng, hốc mắt đỏ lên.

Những năm này đi theo đối phương, bởi vì dung mạo bị tổn thương mà nhận oan ức, toàn bộ nhìn ở trong mắt, vốn cho rằng cả đời không cách nào khôi phục, không nghĩ tới một viên đan dược có thể giải quyết.

Cường giả Thần Vương ở U Hồn hoàng thành, cũng chưa chắc có thể làm được.

Đám người bốn phía cũng không ngừng run rẩy.

Ở trong Dạ Minh thành, rất nhiều người không biết vị đặc sứ này tồn tại, nhưng thân là phú giả nội thành, nhân sĩ ở tầng đỉnh phong, cho dù chưa thấy qua Dạ Thu Nhạn, cũng đều nghe nói qua.

Cường giả ở hoàng thành U Hồn Thiên, bởi vì bị thương rớt cấp mới tới nơi này, trên mặt có một vết đao, hầu như mỗi lần đều đeo mạng che mặt gặp người...

Chỉ dùng một viên đan dược, không chỉ loại bỏ vết đao, cả người thoạt nhìn trẻ không biết bao nhiêu tuổi...

Cái này đã không thể gọi thần hiệu, mà là kỳ tích!

- Thế nào? Không tin, có thể thử một chút, lời nói đồng dạng, không có hiệu quả, không lấy một xu!

Tề Linh Nhi cười một tiếng.

Có thể một thân một mình chưởng khống chợ đen, loại thao tác buôn bán này, đã sớm xe nhẹ đường quen, lúc này toàn bộ cục diện đối với nàng mà nói, đã hoàn toàn ở trong khống chế.

- Ta thử một chút!

Trần phu nhân đi ra.

Nàng đến từ thế gia đan dược, đạo lữ Trần Y Hùng chính là luyện đan sư cường đại nhất Dạ Minh thành.

Nàng từ trong đám người đi ra, Dạ Thu Yến thấy rõ dung mạo, là phụ nhân đại khái chừng năm mươi, tuy bảo dưỡng không tệ, nhưng đã cho thấy vẻ già nua, không cách nào ngăn chặn.

Nhận lấy đan dược, nuốt xuống, Trần phu nhân nhắm mắt lại, dường như muốn cảm thụ dược lực, tìm hiểu thành phần đan dược, nhưng còn không có cảm giác được cái gì, liền nghe bốn phía vang lên tiếng nghị luận sôi trào.

Vội vàng mở mắt, ngay sau đó nhìn thấy trong gương xuất hiện một phụ nhân trung niên thoạt nhìn chỉ chừng ba mươi tuổi.

- Đây là... Ta?

Thân thể chấn động, Trần phu nhân không ngừng run rẩy.

Trong gương, chính là dung mạo của nàng hơn hai mươi năm trước, ăn một viên đan dược, làn da trở nên căng cứng, dung mạo khôi phục như lúc trước... Cái này, đây quả thật là dược hiệu?

Chân khí trong cơ thể vận chuyển một vòng, muốn nhìn có phải chướng nhãn pháp, đợi thời gian vừa qua, lần nữa khôi phục nguyên dạng hay không, rất nhanh nàng kiểm tra xong, thân thể là thực sự thay đổi!

Hơn nữa thuốc này không chỉ để làn da nàng trở nên càng thêm nhẵn bóng, thoạt nhìn trẻ lại không ít, càng quan trọng hơn là, trước đó ám

thương trong cơ thể, cùng với dùng đan dược lưu lại đan độc, cũng triệt để dọn dẹp sạch sẽ, dù tu vi không có tăng thêm, thực lực lại tăng lên không ít!

- Cái này... Không chỉ là Mỹ Dung đan, đối với tu vi còn có trợ giúp lớn như vậy...

Trần phu nhân kích động không kiềm chế được.

Thân là người của đan dược thế gia, biết công hiệu của dược vật, có thể làm đẹp đã rất nghịch thiên, còn có trợ giúp tu vi... Cái này, một ngàn thần tệ, tuyệt đối kiếm lợi lớn!

- Trần phu nhân, làm sao?

Thấy bộ dáng của nàng, Tề Linh Nhi cười hỏi.

- Cái này... Hiệu quả thoạt nhìn không tệ, có điều ta còn muốn cảm thụ một chút có tác dụng phụ hay không, bình thường đan dược lợi hại, tác dụng phụ đều rất mạnh...

Nhịn xuống hưng phấn, Trần phu nhân giả vờ lãnh đạm nói.

- Đúng vậy...

Mọi người gật đầu.

Thiên địa vạn vật, không có khả năng mười phân vẹn mười, nếu hiệu quả trị liệu lợi hại như vậy, sẽ có thiếu hụt gì để cho người ta khó mà tiếp nhận hay không?

Tề Linh Nhi nhíu mày.

Biểu lộ vừa rồi của đối phương, rõ ràng đã xác nhận hiệu quả, làm sao không muốn thừa nhận?

- Trần phu nhân, không biết có tác dụng phụ gì không?

Có người hô.

- Cái này, ta cũng không rõ lắm, cần hảo hảo nghiên cứu!

Dừng lại một chút, Trần phu nhân nói:

- Như vậy đi, bây giờ trong tay ngươi hẳn chỉ còn lại có 18 viên, một ngàn một viên, không bằng toàn bộ bán cho ta, trở về tìm phu quân ta cùng nhau nghiên cứu, nhìn xem tác dụng phụ đến cùng bao lớn, có thể cải tiến mà nói, không còn gì tốt hơn...

- Cải tiến?

Tề Linh Nhi bừng tỉnh hiểu ra.

Còn tưởng đối phương thật cảm thấy không đúng, náo loạn nửa ngày, là phát giác thứ này hiệu quả nghịch thiên, muốn nuốt một mình.

- Ngươi muốn mua toàn bộ? Cái này không được, ta cũng muốn thử một chút!

Lưu phu nhân nhìn ra không đúng, có chút không vui, tiến về phía trước một bước.

- Ta cũng cần mua!

- Cho ta một viên!

- Viên này ta muốn...

- Không nên cướp, ta ra 1100 thần tệ!

- Ta ra 1200!

...

Có thể trở thành Thần Linh, không có một cái ngốc, trong nháy mắt, tất cả mọi người rùm beng.

Hết thảy 18 viên, không nhanh ra tay, chờ lần sau không biết năm nào tháng nào.

Trải qua tranh đoạt, rất nhanh 18 viên Mỹ Dung đan bán hết sạch, giá bán mỗi một viên vậy mà cao tới 1500 thần tệ.

Nhìn thấy một viên đan dược nho nhỏ, vậy mà bán đi giá trên trời như vậy, lão phụ nhân lần nữa nhìn về phía Tề Linh Nhi, lộ ra khâm phục nồng đậm.

Không hổ là tiểu thư, thủ đoạn cao minh.

Không nói hạn chế số lượng, không quang minh chính đại bày ra hiệu quả trị liệu, chỉ bằng vào truyền miệng, đừng nói bán không được, khả năng 500 một viên cũng không người hỏi thăm.

Nhưng bây giờ, ngắn ngủi không đến một canh giờ, đã lật ra nhiều gấp ba, quan trọng là đánh danh khí ra ngoài, lại có thuốc, khẳng định cung không đủ cầu.

Đây là đầu óc buôn bán, những người khác không ai sánh nổi.

Trước đó chợ đen không có tiếng tăm gì, danh ngạch tiêu thụ có hạn, chính là bởi vì tiểu thư tới, mới càng ngày càng tốt.

Không chỉ có lão phụ nhân khâm phục, Dạ Thu Nhạn cũng tràn ngập tò mò.

Vốn cho rằng chỉ là mánh lới, không nghĩ tới thật có hiệu quả trị liệu như vậy.

Tề Linh Nhi từ nơi nào lấy được linh đan diệu dược lợi hại như vậy?

Nàng ở hoàng thành cầu không biết bao nhiêu người, cũng không trị được, đối phương lại có thể tìm ra, tận mắt nhìn thấy cũng có chút khó tin.

- Đi thăm dò lai lịch thuốc này của nàng! Loại dược vật có hiệu quả này, Tề Mãnh Thần Vương cũng chưa chắc có thể luyện chế ra!

Dạ Thu Nhạn quay đầu phân phó nói.

- Vâng!

Lão giả gật đầu lên tiếng, biến mất khỏi hiện trường.

Có thể trở thành đặc sứ, biết tin tức lớn nhỏ của một thành, tự nhiên có con đường của mình.

...

Phủ thành chủ.

Một trung niên mặc khôi giáp đang nhìn cái hộp trong tay, lông mày nhíu chặt.

Thành chủ Ngô Phương Thanh!

Cha của Ngô Tiêu Tiêu mà trước đó Trương Huyền gặp qua kia.

- Thật có công hiệu lớn như ngươi nói?

Ngô Phương Thanh ngẩng đầu nhìn về phía trung niên trước mắt.

- Vâng! Ti chức tận mắt nhìn thấy!

Trung niên ôm quyền.

Tuy thuốc này cuối cùng xào thành giá trên trời, hơn nữa số lượng có hạn, nhưng phủ thành chủ, thân là tồn tại cường đại nhất của Dạ Minh thành, muốn có được một viên vẫn hết sức dễ dàng.

- Để Tiêu Tiêu tới!

Dường như Ngô Phương Thanh vẫn không quá tin tưởng, phân phó nói.

- Cha, ngươi tìm ta?

Thời gian không dài, Ngô Tiêu Tiêu đi vào trước mặt:

- Ta đang tu luyện, không có trộm đi chơi...

- Không phải nói chuyện ngươi tu luyện, dùng viên đan dược này đi!

Ngô Phương Thanh nói.

- Đan dược?

Ngô Tiêu Tiêu không biết cha tìm nàng đến gấp gáp như vậy, chỉ là vì để nàng dùng một viên Thần Nguyên Đan phổ thông, dừng lại một chút, vẫn nhận lấy nuốt xuống.

Vừa nuốt xong, chỉ thấy trên mặt không hề bận tâm của cha lộ ra vẻ kinh ngạc nồng đậm, dường như trong mắt tràn đầy khó tin.

- Cha, làm sao vậy?

Cha thân là thành chủ, từ trước tới nay nói năng thận trọng, đột nhiên lộ ra bộ dáng này, Ngô Tiêu Tiêu có chút khẩn trương, sợ đã làm sai điều gì.

- Tiểu thư, chính ngươi nhìn!

Ngô Phương Thanh không có đáp, trung niên vừa rồi đi tới trước mặt, đưa qua một chiếc gương.

Ngô Tiêu Tiêu nghi ngờ liếc mắt nhìn, thân thể mềm mại chấn động, tràn đầy khó tin:

- Đây là ta?

Trong gương, trên da còn có chút tàn nhang và tì vết, đã biến mất không thấy gì nữa, tuy dung mạo không có biến hóa quá lớn, nhưng thoạt nhìn lại mỹ lệ hơn gấp bội!

Tựa như phẩu thuật, không chỉ dung nhan, khí chất tựa hồ cũng có biến hóa cực lớn.

Dùng một viên đan dược, biến hóa lớn như vậy...

- Cha, vừa rồi ngươi cho ta...

Nàng nhịn không được hỏi.

- Không có gì!

Ngô Phương Thanh đứng dậy, chắp tay sau lưng đi qua đi lại, lần nữa nhìn tới:

- Lúc trước ngươi quen biết người tên là Trương Huyền, nói cho ta nghe kỹ một chút!

- Trương Huyền?

Ngô Tiêu Tiêu nghi ngờ liếc mắt nhìn, nhưng vẫn gật đầu, nói rõ chi tiết một lần.

- Ta đã biết, đi xuống đi!

Đợi nàng nói xong, Ngô Phương Thanh khoát tay áo.

Chuyện chợ đen, thân là thành chủ, hắn tự nhiên biết rõ, thậm chí còn có người của hắn mai phục trong đó!

Bởi vậy Trương Huyền bán ra Mỹ Dung đan, hắn tự nhiên biết một chút tin tức.

Lại thêm trước đó mua sắm danh ngạch, mỗi lần đều chính xác, thân là thành chủ, không chú ý cũng khó khăn!

- Thành chủ, giá trị loại đan dược này không thể đánh giá!

Thấy tiểu thư đi ra, mắt trung niên sáng lên.

Người khác không biết giá trị của loại đan dược này, nhưng hắn liếc mắt nhìn liền hiểu được.

Tiền đồ vô lượng.

Ngô Phương Thanh gật đầu:

- Nếu như có thể lấy cho mình dùng, Dạ Minh thành sẽ có phát triển to lớn, ta cũng có khả năng đột phá cấp bậc cao hơn... Bất quá vừa rồi ngươi cũng nghe được, Trương Huyền hắn có một lão sư cực kỳ cường đại, hơn nữa có thể là Danh Sư! Đan dược này, hay là hắn luyện chế.

Để con gái tới, thứ nhất thí nghiệm thuốc, thứ hai chính là hỏi thăm lai lịch của Trương Huyền.

Tên này cứu con gái mình, bắt sống sơn tặc Nhất Phân Trần, thân là thành chủ, nếu như không tra được, thì cũng không cần lăn lộn.

- Mặc Vân chẳng qua là Thần Linh trung phẩm, nhãn lực không đủ, nhìn không ra đối phương sâu cạn, có lẽ Dương Huyền chưa hắn bao nhiêu lợi hại, không bằng để thủ hạ đi dò xét một chút!

Trung niên híp mắt.

- Cẩn thận một chút, mặt khác thảo luận với hắn, có nguyện ý bán ra đan phương hay không, không nguyện ý... thì nghĩ những biện pháp khác, đương nhiên, không nên để cho hắn biết ta là người mua!

Ngô Phương Thanh dặn dò.

- Vâng!

Trung niên gật đầu, lắc người biến mất tại nguyên chỗ.

Thành chủ, xác định quy củ, bao trùm ở trên quy củ, tự nhiên không phải người hiền lành.

Loại đan dược lợi hại này, cho dù là hắn cũng nhịn không được động tâm.

Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là, có thể dựa theo quy củ đi làm, không làm được, vậy chỉ có thể dùng những phương pháp khác.

- Có thể khơi thông chướng ngại trong cơ thể, còn có thể làm đẹp... Đoán ra danh ngạch một tia không sai... Thần Linh hạ phẩm, lại có thể bắt sống Nhất Phân Trần... Trương Huyền này, không có đơn giản như vậy!

Chắp hai tay sau lưng, Ngô Phương Thanh mỉm cười, nắm đấm xiết chặt.

- Có điều, không đơn giản lại như thế nào? Ở Dạ Minh thành ta, là rồng cũng phải cuộn lại... Người nào tới cũng không được! Cho dù là... Danh Sư!

Cao thủ Tôn Cường (1)

dtv-ebook.com

- Đến Dạ Minh thành đừng gọi chủ nhân, rất dễ dàng bị người nhìn thấu thân phận, phải gọi thiếu gia!

Đứng ở trên lưng Thần Thú phi hành, Trương Huyền bàn giao:

- Ngươi là Lân Giáp Thú, không có dòng họ, liền theo họ Trương của ta đi, gọi Trương Giáp!

- Vâng!

Trương Giáp gật đầu.

- Còn có, ta làm người khiêm tốn, đến nội thành phải làm việc khiêm tốn, không nên gây chuyện!

- Yên tâm đi thiếu gia, ta cũng rất khiêm tốn!

Vẻ mặt Trương Giáp kiên định.

Thân là Thần Thú cường đại nhất trong phạm vi Dạ Minh thành, lại chỉ canh giữ ở địa bàn của mình, chưa từng rời khỏi, đủ để chứng minh tính tình.

- Cái này tốt, đúng, trước đó mai phục ngươi là ai?

Trương Huyền hỏi.

Lần đầu tiên gặp được tên này, là hai gia hỏa tu vi không kém đang tiến hành đánh lén.

- Hắn là người của phủ thành chủ Ngô Phương Thanh, đã sớm muốn thu phục ta, trở thành thú sủng của hắn! Chẳng qua một mực không thành công mà thôi!

Trương Giáp lắc đầu.

Trương Huyền cau mày:

- Nếu thành chủ muốn thuần phục ngươi, không nên quang minh chính đại ra tay, tuân thủ quy tắc ư? Vì sao còn muốn đánh lén?

Thần Thú cường đại như thế, có thể thuần phục, đối với danh vọng của thành chủ cũng có tăng lên rất lớn, đối phương ham muốn là rất bình thường, chỉ là... Để cho người ta mai phục đánh lén, không khỏi quá mất thân phận đi!

Dù sao nội thành đều dựa theo quy tắc của hắn làm việc, đường đường đứng đầu một thành, dẫn đầu không tuân thủ, chẳng lẽ không sợ người chỉ trích?

- Mất thân phận? Ra vẻ đạo mạo mà thôi!

Trương Giáp cười nhạo:

- Đánh lén xem như tốt, còn đã từng nhiều lần hạ độc ta, nếu không phải ta phòng ngự mạnh mẽ, đồng thời năng lực giải độc rất mạnh, khẳng định đã sớm chết!

- Hạ độc?

Trương Huyền sửng sốt.

Nếu là thật, bản thân gặp được thành chủ kia chỉ sợ phải cẩn thận.

Còn tưởng thật sẽ tuân thủ quy củ, làm việc có lý có cứ, hiện tại xem ra, quy củ là cường giả lưu lại, loại người này có thể tùy ý giẫm lên.

Cũng đúng, người lập ra quy củ, chưa hề nghĩ tới thứ này sẽ hữu dụng với hắn, bởi vì hắn đã bao trùm ở trên quy củ... Đây là thực tế.

Một người một thú trò chuyện, ngồi Thần Thú phi hành cấp tốc bay về phía Dạ Minh thành.

Cùng lúc đó, tiểu viện Trương Huyền cư trú, một tấm bái thiếp được đưa vào.

- Ưng Phí?

Nhìn tên phía trên, vẻ mặt Tôn Cường nghi hoặc.

Thiếu gia không ở nhà, những người khác tu luyện, tự nhiên chỉ có hắn bận bịu tứ phía.

- Căn cứ đối phương trình bày, là thương nhân từ ngoại thành tới, có chuyện chuyên tới bái kiến thiếu gia!

Hạ nhân đưa bái thiếp nói.

Tuy vội vàng ở lại, nhưng Tôn Cường cũng chiêu một chút hạ nhân, làm sự tình cung cấp đồ ăn cho mọi người, cũng không thể đói bụng đi tu luyện nha.

- Để hắn đi vào!

Tôn Cường gật đầu.

Rất nhanh, một trung niên đi vào, chính là vị trước đó ở trong phủ thành chủ kia.

- Tôn quản gia...

Trước khi đến đã hỏi thăm rõ ràng, Ưng Phí nở nụ cười.

- Không biết Ưng tiên sinh tới có chuyện gì?

Chủ khách ngồi xuống, Tôn Cường nghi ngờ nhìn qua.

- Là như vậy, hiện tại nội thành thịnh hành Mỹ Dung đan, là Trương Huyền thiếu gia luyện chế a!

Ưng Phí đi thẳng vào vấn đề nói.

- Mỹ Dung đan?

Tôn Cường choáng váng.

Thiếu gia lại làm cái gì?

Làm sao ta một chút cũng chưa từng nghe qua...

- Không cần ngụy trang!

Thấy tên mập mạp trước mắt này tu vi không cao, bản lĩnh ngụy trang lại không tệ, Ưng Phí nhíu mày nói:

- Nếu ta dám đến, khẳng định đã điều tra rõ ràng.

- Cái này...

Tôn Cường không nói nữa, mà nhìn qua:

- Vậy mục đích của ngươi là gì?

Thủ đoạn của thiếu gia quá nhiều, hơn nữa bình thường đều là muốn làm cái gì thì làm cái đó, chưa từng trước thời hạn báo tin, tình huống hiện tại, cũng chỉ có thể nhìn ý tưởng của đối phương, tùy cơ ứng biến.

- Tôn quản gia người sảng khoái nói chuyện sảng khoái, nếu hỏi như vậy, ta cũng không che giấu, mục đích của ta rất đơn giản, hi vọng các ngươi có thể bán cho ta phương pháp luyện chế đan dược, giá tiền dễ thương lượng.

Ưng Phí nói.

- Đan phương? Ngươi muốn mua đan phương?

Tôn Cường cau mày.

- Không sai!

Ưng Phí nói.

Tôn Cường lắc đầu:

- Xấu hổ, đan phương là thiếu gia của ta bỏ bao công sức nghiên cứu ra được, không có khả năng bán! Người đâu, tiễn khách!

Mặc dù không biết đối phương nói cái gì, nhưng thiếu gia làm ra, đan phương khẳng định không thể bán.

- Ta cảm thấy Tôn quản gia vẫn là suy tính một chút, đừng gấp gáp như vậy... tuy Dạ Minh thành tuân thủ quy củ, nhưng các ngươi vừa đến nơi đây đã đắc tội Nhất Phân Trần, cho dù xảy ra chuyện gì, chắc hẳn cũng chỉ làm cho người càng thêm thống hận sơn tặc...

Khóe miệng nâng lên, Ưng Phí cong ngón tay búng một cái, một đạo sương mù thẳng tắp bay đi.

Thành chủ có bàn giao, đối phương bán thì thôi, không bán, không để tâm dùng sức mạnh.

Dù sao đối phương bắt được Nhất Phân Trần, hoàn toàn có thể mượn tên tuổi sơn tặc.

Có đôi khi, không phải diệt cướp không góp sức, mà là bọn họ còn cần sống sót, mới có thể để cho người khác sử dụng.

- Ngươi đang uy hiếp ta?

Tròng mắt hơi híp, Tôn Cường đứng dậy, tiến về phía trước một bước, mang theo khí thế kinh người:

- Ta đi theo thiếu gia tung hoành thiên hạ, cùng nhau đi tới, mưa gió gặp qua không biết bao nhiêu, ngươi cảm thấy ta sẽ sợ uy hiếp?

- Có sợ hãi hay không, ngươi lập tức sẽ biết...

Ưng Phí mỉm cười, tính toán thời gian khí độc toả ra hiệu quả, lúc này mới đứng dậy, chắp hai tay sau lưng:

- Ngươi có phải cảm thấy hiện tại ngực không thoải mái hay không...

Đùng!

Lời còn chưa dứt, trên mặt đau đớn, một bạt tai vang lên.

- Không thoải mái? Ngươi mới không thoải mái, cả nhà ngươi đều không thoải mái!

Tôn Cường nhướng mày, mang theo lửa giận:

- Bớt ở chỗ này giả vờ giả vịt, thời điểm lão tử trang bức, ngươi còn không biết ở nơi nào chơi bùn đâu! Nơi này không chào đón, cút!

- Ngươi...

Còn tưởng đối phương đã trúng độc, không nghĩ tới sẽ ra tay, không kịp phản ứng bị rút bạt tai, Ưng Phí tức đến thân thể run rẩy, đang muốn đập chết đối phương, nhưng cố nín lại, lần nữa cong ngón tay búng một cái.

Lại một đạo khí độc bay ra.

Đùng!

Khí độc vừa chui vào người đối phương, trên mặt lần nữa đau rát, Tôn Cường nổi giận đùng đùng, híp mắt lại:

- Thế nào, lời nói của ta không có tác dụng?

- Ngươi... Làm sao không có việc gì?

Trong lòng Ưng Phí ngạc nhiên.

Lần thứ nhất dùng độc, nói thất thủ có thể thông cảm được, lần thứ hai, tận mắt thấy thuốc bột bị đối phương hút vào cổ họng, nhưng vẫn trung khí mười phần, hình dáng không thay đổi... Đến cùng xảy ra chuyện gì?

Độc này, không đối phó được Lân Giáp Thú, nhưng Thần Linh thượng phẩm bình thường là không chịu nổi.

Đối phương ngay cả Thần Linh cũng không phải, liên tục hai đạo, vẻ mặt bất biến... Chẳng lẽ thực lực cũng không phải như vậy, mà là ngụy trang?

- Ta không tin...

Răng cắn chặt, lần nữa bắn ra, trên người ẩn tàng mấy loại độc phấn, toàn bộ phun tới, đồng loạt rơi vào trên người đối phương.

Đùng!

Tôn Cường lại đánh tới, đột nhiên giận dữ:

- Không muốn chết, liền cút ra ngoài, nếu không đừng trách ta không khách khí!

Cho ngươi mặt mũi không cần đúng không?

Từng tầng từng tầng bột phấn vung tới?

Ta mẹ nó cũng không phải thịt nướng, vung cái đồ chơi này làm gì?

Mặc dù ba tát không quá nặng, nhưng tương đương bị làm nhục mặt mũi, Ưng Phí tức thiếu chút nữa nổ tung, nếu không phải kiêng kị đối phương có phải ẩn giấu thực lực hay không, khẳng định đã sớm động thủ.

- Tự tìm cái chết...

Da mặt co rúm, Ưng Phí vừa định đánh tới, lỗ tai đột nhiên động một cái, giống như nghe được một loại truyền âm nào đó.

Hô!

Cũng không dừng lại, thân thể vụt qua, bay lượn ra ngoài.

Đi tới cửa, ngay sau đó nhìn thấy hai bóng người xuất hiện ở phía trước.

Chính là hai người trước đó mai phục Lân Giáp Thú.

- Chuyện gì?

Lông mày nhíu một cái.

- Bẩm báo đại nhân, chúng ta bắt Lân Giáp Thú, bị người quấy nhiễu... Thất bại!

Một người xấu hổ nói.

- Thất bại?

Ưng Phí sửng sốt.

- Là Trương Huyền đột nhiên xuất hiện cứu đối phương, hơn nữa... Hình như đã thuần phục hắn!

Bóng người nói.

- Trương Huyền thuần phục... Lân Giáp Thú?

Ưng Phí tràn đầy khó tin.

Người khác không biết Lân Giáp Thú cao ngạo bao nhiêu, nhưng hắn biết rất rõ ràng, thành chủ thân là Thiên Thần hạ phẩm, tiêu phí vô số đại giới, đi bao nhiêu lần cũng không thành công, đối phương một Thần Linh hạ phẩm, không chỉ cứu đối phương, còn thuần phục...

- Chính xác trăm phần trăm! Ta nghi ngờ... Đối phương che giấu thực lực.

Người đến gật đầu.

- ...

Thân thể Ưng Phí lay động.

Trước đó Trương Huyền Thần Linh hạ phẩm có thể nhẹ nhõm bắt Nhất Phân Trần tu vi Thần Linh thượng phẩm, liền cảm thấy kỳ lạ, hiện tại còn thuần phục Thần Thú...

Có thể cũng che giấu thực lực hay không?

Giống như quản gia Tôn Cường kia?

Tuy không có chân chính tiếp xúc qua Trương Huyền, nhưng quản gia Tôn Cường kia, vừa rồi là đã kiến thức!

Không có thực lực, làm sao có thể tự tin như vậy? Ngay cả cường giả như mình cũng dám tát bạt tai, không lưu tình chút nào?

Không có thực lực, trúng nhiều độc như vậy, vì sao một chút hiệu quả cũng không có?

Thật ngay cả Thần Linh cũng chưa tới, tuỳ ý trúng chút, cũng không biết chết bao nhiêu lần.

Huống chi lời nói của đối phương... Theo thiếu gia tung hoành thiên hạ... Cửu Thiên này, không phải dễ dàng tung hoành như vậy!

- May mắn vừa rồi không ra tay...

Mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, con mắt Ưng Phí xoay chuyển.

May mắn bị quất mấy tát, mình còn nhịn xuống, không trở mặt với Tôn Cường, nếu không ép đối phương thi triển thực lực, khẳng định sớm đã chết ở tại chỗ.

Rõ ràng điểm ấy, lặng lẽ quay đầu nhìn lại tiểu viện, đại môn còn không có khép lại, vừa vặn thấy được mập mạp đứng ở trong viện chắp hai tay sau lưng.

Đầu lâu đối phương khẽ nghiêng, nhìn về phía không trung, cho người ta cảm giác như núi cao vực sâu, hình như thiên đại sự tình, cũng không thể để hắn cau mày.

- Bề ngoài không đến cảnh giới Thần Linh... Trên thực tế sâu không lường được!

Ưng Phí giật mình.

Liên tục tát Thần Linh thượng phẩm mấy tát, một chút cũng không sợ hãi, trúng nhiều độc như vậy, cũng không có việc gì, khí sắc không thay đổi... Người nào nói với hắn chỉ là người bình thường, đánh chết cũng không tin!

Ngụy Thần có thể có loại phong thái này?

Ngụy Thần có thể hấp thu kịch độc Thần Linh thượng phẩm cũng không chống lại được, lông tóc không thương?

Khẳng định là cao thủ sâu không lường được!

Nếu không không có tâm thái trầm ổn như vậy!

- Đại nhân, chúng ta làm sao bây giờ?

Thấy biểu lộ của hắn, người đối diện vội vàng hỏi.

- Lại chờ một chút, có lẽ có thể đợi Trương Huyền đi vào...

Ưng Phí dừng lại một chút, nói.

Mặc dù đã đoán ra, đối phương có thể là cao nhân, nhưng vẫn không yên lòng, muốn dò xét một chút, đến cùng xảy ra chuyện gì.

Cao thủ Tôn Cường (2)

dtv-ebook.com

Tìm địa phương giấu kỹ, không đợi bao lâu, một bóng đen đồng dạng đi tới cổng.

Đưa lên bái thiếp, một lát sau, đại môn mở ra.

Nhìn hình dáng bóng người, là nữ tử dáng vẻ thướt tha, thân thể vụt qua, Ưng Phí đi vào trên đại thụ cao vút, dùng cành lá che đậy thân hình, lặng lẽ nhìn nội viện.

- Là người cầm lái chợ đen... Tề Linh Nhi!

Nhìn rõ ràng tình cảnh trong viện, nhận ra thân phận người đến.

Chính là Tề Linh Nhi!

Nữ nhân này, không phải mới vừa ở cửa hàng bán đan dược ư? Làm sao lại tới?

Trong lòng nghi hoặc, tập trung lực chú ý nhìn lại.

- Tề Linh Nhi gặp qua Tôn quản gia!

Hắc bào nữ tử lễ phép cung kính, không dám chậm trễ chút nào.

- Ừm, không biết... Tới có chuyện gì?

Tôn Cường nghi ngờ nhìn qua.

Mới vừa đi một gia hỏa ngu ngốc, bây giờ lại xuất hiện một cái, thiếu gia đây là trêu chọc đến cái gì?

- Mỹ Dung đan là Trương Huyền thiếu gia hợp tác với ta bán ra, trước đó thảo luận qua giá cả, lợi nhuận chia một nửa, trải qua chúng ta cẩn thận thảo luận, quyết định cho Trương thiếu gia chín thành lợi nhuận, hơn nữa chi phí chúng ta toàn quyền phụ trách!

Tề Linh Nhi mỉm cười, đưa tới một cái thẻ cùng một trữ vật giới chỉ:

- Đây là lợi nhuận lần này, hết thảy 28000 thần tệ, chín thành là 25200, tất cả ở trong thẻ, còn có thiếu gia cần dược vật, cũng được đưa tới! Không biết thiếu gia có đó không? Ta tiện thể thăm hỏi một chút...

- Thiếu gia không ở đây!

Tôn Cường lắc đầu.

- Đã như vậy, ta không dám quấy rầy...

Không nói thêm lời, Tề Linh Nhi khom người, lui về phía sau ra ngoài.

- Phân chín thành? Là chín thành trước lãi?

Nhìn một màn này ở trong mắt, răng Ưng Phí run lên.

Tề Linh Nhi hắn đã sớm biết, làm ăn cực kỳ nhanh trí, hơn nữa thân là người hoàng thành Tề gia, không sợ bất kỳ thế lực nào, thậm chí người của phủ thành chủ cũng không để vào mắt.

Nếu không không có khả năng trắng trợn mở chợ đen, giao dịch một ít đồ vật vi phạm lệnh cấm.

Nhân vật hung hăng như vậy, đi tới nơi này, vậy mà ngoan ngoãn giống như hài đồng, cam tâm tình nguyện phân ra chín thành lợi nhuận, chi phí bản thân gánh chịu...

Quả thực đáng sợ!

- Xem ra Tề Linh Nhi khẳng định biết thân phận chân thật của hắn, hoặc là... thực lực chân thật, nếu không không thể có loại thái độ này!

Ưng Phí giật mình.

Lần nữa vui mừng, trước đó không có ra tay.

Nếu không đoán chừng đã sớm biến thành một cỗ thi thể.

- Nhất định phải nhanh trình báo tin tức này cho thành chủ...

Ưng Phí không chần chờ, vội vã lao về phủ thành chủ.

- Ngươi nói Trương Huyền tuỳ tiện thuần phục Lân Giáp Thú, Tề Linh Nhi khúm núm, cam nguyện cấp ra chín thành lợi nhuận đan dược?

Ngô Phương Thanh tràn đầy khó tin.

Trước đó còn nghĩ, là rồng cũng phải cuộn lại... Bây giờ có thể để Tề Linh Nhi như thế, con rồng này chỉ sợ không đơn giản như vậy!

- Tận mắt nhìn thấy, chính xác trăm phần trăm!

Ưng Phí gật đầu.

- Lân Giáp Thú phòng ngự vô song, dù tu vi chỉ là Thần Linh thượng phẩm đỉnh phong, nhưng sức chiến đấu chân chính so với ta cũng không kém quá nhiều, ta cho tất cả điều kiện có thể ra được cũng không đáp ứng, vậy mà nhẹ nhõm thần phục một thanh niên... Hơn nữa thái độ của Tề Linh Nhi...

Ngô Phương Thanh lông mày nhảy loạn.

Cho rằng chỉ là thanh niên bình thường thiên phú không kém, không nghĩ tới mạnh mẽ như vậy!

- Cẩn thận điều tra cho ta, sau khi Tề Linh Nhi và Trương Huyền gặp mặt, nàng đi nơi nào, chuyện gì xảy ra...

Ngô Phương Thanh nhịn không được phân phó.

- Vâng!

Ưng Phí xoay người rời khỏi, thời gian không dài, lần nữa trở về:

- Bẩm báo thành chủ, sau khi Tề Linh Nhi và Trương Huyền gặp mặt qua, thì đi U Hồn điện U Hồn Trì!

- Kiểm tra huyết mạch?

Ngô Phương Thanh cau mày.

U Hồn Trì là huyết trì, chỗ dùng lớn nhất là kiểm tra lực lượng huyết mạch, sau khi Tề Linh Nhi và Trương Huyền tách ra, đi nơi này, tiếp đó thái độ biến đổi lớn... Khẳng định phát hiện bí mật không muốn người biết.

Ưng Phí gật đầu:

- Hẳn vậy, chỉ là thuộc hạ quyền hạn quá thấp, không cách nào dò xét!

- Không sao, ta tự mình đi qua nhìn một chút!

Ngô Phương Thanh vội vã đi về phía U Hồn điện, thời gian không dài đi vào trước mặt, bàn tay vung lên, một linh thạch ghi chép hình ảnh xuất hiện ở trong lòng bàn tay.

Thần lực tràn vào trong đó, cảnh tượng trước đó Tề Linh Nhi xuất hiện hiện lên.

- Ô Giang Thiên Thần hạ bái?

- Niết Hỏa Thần Vương hạ bái...

- Đây là Thần Vương phong hào Nam Cung Bình? Vậy mà cũng hạ bái...

...

Ngô Phương Thanh không ngừng run rẩy, răng cắn đầu lưỡi cũng không có cảm giác được đau đớn.

Huyết trì kiểm tra lực lượng huyết mạch là chuẩn xác nhất, nói như vậy...

Chẳng phải Trương Huyền này nắm giữ huyết mạch Đế Quân?

Toàn bộ thiên hạ, hết thảy chỉ mười vị Đế Quân, còn có một vị mới vừa xuất hiện...

Trương Huyền này, vậy mà có loại huyết mạch kia, thân phận cao không dám tưởng tượng!

Sẽ không phải là nhi tử một vị Đế Quân nào đó, ẩn nấp thân phận thí luyện chứ.

- Nhanh đi chuẩn bị lễ vật, ta muốn bái kiến Trương Huyền thiếu gia...

Đi ra U Hồn Trì, không dám tiếp tục phí lời, Ngô Phương Thanh vội vàng dặn dò.

- Không vội, Tiêu Tiêu đắc tội qua Trương Huyền thiếu gia, cùng một chỗ mang tới, để nàng quỳ gối ngoài cửa, chờ xử lý...

- Vâng...

Ưng Phí xoay người đi tới phủ thành chủ.

...

- Thành chủ muốn thuần phục ngươi, khẳng định tiếp xúc ngươi không ít, thực lực cụ thể của hắn như thế nào? Làm người như thế nào?

Thấy kiến trúc rộng lớn của Dạ Minh thành đã xuất hiện ở trong tầm mắt, Trương Huyền hỏi.

Nếu ở chỗ này, tự nhiên phải có chuẩn bị, nếu không xảy ra sự tình cũng không có người có thể cứu được bản thân.

- Thực lực của hắn là Thiên Thần hạ phẩm đỉnh phong, cực kỳ cường đại, ta không đột phá, miễn cưỡng có thể ngăn cản công kích, muốn phản kích không làm được. Sở dĩ có thể kiên trì thời gian dài như vậy, là bởi vì hắn không muốn giết ta, nếu không khả năng đã sớm chết!

Trầm tư một chút, Trương Giáp nói.

Tuy phòng ngự của nó mạnh mẽ vô song, nhưng dù sao chỉ là Thần Linh thượng phẩm đỉnh phong, chênh lệch một đại cấp bậc, đối phương thật muốn hạ sát thủ, là tuyệt đối không kiên trì được lâu như vậy.

- Hiện tại thế nào?

- Ta đột phá đến Thiên Thần, có thể tuỳ tiện đánh bại hắn, chẳng qua hắn thân là thành chủ, có một kiện Thiên Thần khí hạ phẩm, sử dụng binh khí mà nói, ta muốn vượt qua, liền không dễ dàng như vậy! Nhưng hắn muốn thắng ta, cũng không đơn giản, tổng thể tới nói, số lượng năm năm.

Trương Giáp nói.

Vũ khí chia làm Thần khí, Thiên Thần khí, Vương khí, cùng với Đế binh cường đại nhất!

Mỗi một loại vũ khí đều chia làm hạ, trung, thượng, cùng với tuyệt phẩm.

Dù Ngô Phương Thanh sử dụng chỉ là Thiên Thần khí hạ phẩm, nhưng dù sao cũng đã đạt đến cấp bậc Thiên Thần, không phải Thần Linh thượng phẩm có thể chống lại. Cho dù nó may mắn đột phá, đối mặt loại đồ vật cấp bậc này, vẫn cảm thấy có loại áp lực nồng đậm.

Trương Huyền gật đầu.

Sở dĩ Nhân tộc mạnh mẽ, cũng bởi vì có thể sử dụng vũ khí, Thánh thú năng lực đơn thể là mạnh, nhưng ở phương diện dùng binh khí liền không nhất định.

- Ngô thành chủ này tính cách lạnh lùng, làm người kiêu căng khó thuần, thêm vào chúa tể một phương, thời gian lâu dài, khó tránh khỏi sinh tâm chưởng khống, nếu như biết thiếu gia thuần phục ta, đánh gãy bố cục của hắn, sợ rằng sẽ đến tìm phiền phức!

Dừng lại một chút, Trương Giáp lộ ra vẻ lo lắng.

Ở chung rất lâu, biết bản tính của vị thành chủ kia, điển hình thuận ta thì sống nghịch ta thì chết, thiếu gia đoạt ăn trước miệng hổ, khẳng định sẽ dẫn tới không vui.

- Tìm phiền toái?

- Theo ta được biết, dung lượng của hắn cũng không lớn, hai năm trước, một người từ ngoài đến, không biết thân phận, động tay động chân với con gái hắn, tại chỗ liền bị chém đứt cánh tay, nhốt vào ngục giam, đến bây giờ còn không có đi ra, vô cùng có khả năng đã chết ở trong lao...

Trương Giáp lắc đầu.

Sợ nhất chính là loại tiểu nhân này.

- Ta sẽ cẩn thận!

Trương Huyền gật đầu.

Mặc kệ bụng dạ đối phương như thế nào, một khi đám người Triệu Nhã đột phá Thần Linh, liền rời đi nơi này, đi tìm hiểu Lạc Nhược Hi, tìm kiếm Khổng sư, vô cùng có khả năng tiếp xúc không nhiều.

Lại trò chuyện vài câu, Trương Huyền mỉm cười:

- Đến, ta ở chỗ này...

Nghe nói như thế, Trương Giáp từ trên lưng thú nhìn xuống, quả nhiên thấy một tiểu viện xuất hiện ở trong tầm mắt.

- Làm sao... Quỳ hai người?

Trương Huyền cau mày.

Trương Giáp theo ánh mắt của hắn nhìn lại, sau đó nhìn thấy một thiếu nữ cùng một trung niên quỳ gối ở trước cổng, trước mặt bọn họ là một tên mập, chắp hai tay sau lưng, trên mặt mang vẻ lạnh lùng, bên cạnh thì đồng dạng đứng một trung niên, vẻ mặt cung kính và khiêm tốn.

Xem ra sợ là đắc tội đối phương.

- Tôn nghiêm của thiếu gia chúng ta cũng là các ngươi có thể xúc phạm? Trước quỳ tới hừng sáng lại nói!

Mập mạp hừ lạnh một tiếng, mang theo ngạo khí để cho người ta sợ hãi thán phục.

- Tôn Cường làm cái quỷ gì?

Thấy mập mạp này lại làm loạn, Trương Huyền bất đắc dĩ lắc đầu, đang muốn để Thần Thú bay xuống, nhưng nhìn thấy Trương Giáp ở sau lưng không ngừng run rẩy, giống như muốn điên rồi.

- Làm sao vậy?

Thấy Thần Thú không sợ trời không sợ đất kia như vậy, Trương Huyền nghi hoặc.

Âm thanh của Trương Giáp phát run:

- Quỳ trên mặt đất chính là... cao thủ và con gái thành chủ vẫn muốn thuần phục ta, đang nói xin lỗi chính là Ngô Phương Thanh...

Vừa nói vị thành chủ này có thể sẽ tìm phiền toái, làm người kiêu căng khó thuần, độ lượng không lớn... Làm sao một cái chớp mắt, con gái và thuộc hạ liền quỳ ở trên mặt đất, bản thân cũng không ngừng nói xin lỗi?

Ai có thể nói cho ta biết, đến cùng xảy ra chuyện gì không...

Trương Giáp triệt để bối rối.

Đột phá, Thần Linh thượng phẩm

dtv-ebook.com

Không để ý tới Lân Giáp Thú run rẩy, Trương Huyền nhìn kỹ lại, quả nhiên nhận ra nữ hài quỳ trên mặt đất là Ngô Tiêu Tiêu.

Cô bé này, tựa hồ tẩy cân phạt tủy, thoát thai hoán cốt, dung mạo so với trước đó đẹp hơn không biết bao nhiêu lần, khí chất cũng có biến hóa, cho nên mới nhìn không kịp phản ứng.

- Nàng dùng đan dược của ta?

Trương Huyền giật mình.

Xuất hiện loại biến hóa này, chính là đan dược ẩn chứa Thiên Đạo chi khí.

Dặn dò một tiếng, Thần Thú bay xuống, rơi vào trong viện.

Tôn Cường đi tới trước mặt.

- Chuyện gì xảy ra?

Trương Huyền nói.

- Hồi bẩm thiếu gia, vị này tự xưng là Dạ Minh thành thành chủ, chuyên tới để nhận tội!

Tôn Cường nói rõ chi tiết một lần.

Lúc này Trương Huyền mới nhìn về phía thành chủ Ngô Phương Thanh.

Là trung niên khoảng bốn mươi tuổi, đôi mắt giống biển cả thâm thúy, tản mát ra lực lượng cường đại.

Giống như Lân Giáp Thú nói, thâm bất khả trắc.

- Ngô thành chủ khách khí, hiểu lầm mà thôi!

Trương Huyền mỉm cười.

Hắn quan sát đối phương, đồng thời Ngô Phương Thanh cũng nhìn về phía hắn, nhìn một hồi, trong lòng nhịn không được lắc đầu.

Người trước mặt này, thật là Thần Linh hạ phẩm đỉnh phong, không có chút đặc thù nào, nhìn phổ thông không thể lại phổ thông, nếu không biết trước có được huyết mạch Đế Quân mà nói, căn bản nghĩ không ra có thân phận để người kinh hãi.

- Tuy nói là hiểu lầm, nhưng cũng không dung tha thứ, đây là một chút tâm ý của phủ thành chủ ta, mong Trương thiếu gia không nên chối từ!

Ngô Phương Thanh đưa tới một trữ vật giới chỉ.

Không nghĩ ra vì sao vị thành chủ này có thái độ như vậy, Trương Huyền sửng sốt một chút, cuối cùng vẫn nhẹ gật đầu.

Đối phương hảo tâm, không thể cự tuyệt ở ngoài cửa, lại nói còn ở Dạ Minh thành, không thể trở mặt được.

Thấy hắn đáp ứng, Tôn Cường vội vàng tiến lên, nhận lấy chiếc nhẫn.

- Mời tới bên này!

Bảo hai người quỳ ngoài cửa đứng dậy, đi vào phòng, phân chủ khách ngồi xuống, Trương Huyền mang theo nghi ngờ nhìn lại:

- Tại hạ chỉ là Thần Linh hạ phẩm phổ thông, vừa tới Dạ Minh thành, không biết vì sao thành chủ khách khí như thế?

Đây là sự tình hắn không rõ ràng.

Tiến vào Dạ Minh thành, bất quá một ngày mà thôi, hắn cũng một mực điệu thấp, làm sao đường đường thành chủ không những tự mình tới, còn tặng lễ lớn như thế?

- Sự tình của Trương thiếu gia, ta nghe tiểu nữ nói, cứu được tính mạng của nàng, vô luận khách khí như thế nào, cũng là việc nên làm...

Ngô Phương Thanh vội nói.

Huyết mạch đối phương tinh thuần như thế, nhưng không có bất cứ tin tức gì truyền tới, nói rõ là cải trang vi hành, một khi vạch trần, làm không cẩn thận sẽ gặp phải phiền toái to lớn, còn không bằng giả bộ hồ đồ.

Lại hỏi thăm vài câu, thấy đối phương nghĩ một đằng nói một nẻo, Trương Huyền không hỏi thêm nữa.

Chỉ chốc lát, đối phương rời đi.

Mở ra trữ vật giới chỉ nhìn thoáng qua, Trương Huyền nhịn không được sợ hãi thán phục.

Vậy mà tặng một vạn thần tệ tiền mặt, còn có một thanh trường kiếm Thần khí thượng phẩm, cùng vô số dược liệu.

Chỉ là ân cứu mạng, tuyệt không có khả năng nhiều như vậy.

Bất quá đối phương cố ý kết giao, Trương Huyền lười quản nhiều như vậy, bảo Tôn Cường lấy đồ vật Tề Linh Nhi đưa tới, dựa theo phương pháp đặc thù, đặt Ma Dương thú huyết và Thanh Thú Cổ Thảo chung một chỗ.

Trở lại gian phòng của mình, bố trí tốt phong ấn, Trương Huyền thả Vu Hồn ra, không ngừng hấp thu hai loại lực lượng đặc thù trong bảo vật.

Đã tìm được thú huyết, đương nhiên phải nhanh chóng tấn cấp hồn lực và tinh thần, vô luận là ở đâu, thực lực đều là trọng yếu nhất, có thực lực

tuyệt đối, cái khác không tính là gì.

Xì xì xì!

Linh khí trong hai bảo vật tràn vào Vu Hồn, để tinh thần lực của hắn gia tăng nhanh chóng, phối hợp thêm Xuân Thu đại điển, tốc độ tiến bộ nhanh chóng.

Không biết qua bao lâu, thanh âm giòn vang xuất hiện, tốc độ linh hồn hấp thu linh khí ngừng lại, không trung lơ lửng Thanh Thú Cổ Thảo và Ma Dương thú huyết nhẹ nhàng nhoáng một cái, đồng thời thiêu đốt thành tro tàn.

- Đáng tiếc...

Trương Huyền lắc đầu, hồn phách trở lại thân thể, thở dài.

Vốn nghĩ hai loại bảo vật liên hợp, có thể để cho linh hồn thuận lợi đột phá đến Thiên Thần cảnh, có được thực lực Thiên Thần, giờ phút này xem ra, vẫn là nghĩ quá đơn giản.

Vu Hồn một đường đi tới, trải qua lôi đình, thiên hỏa... Sớm đã dị thường cứng cỏi, viễn siêu thường nhân, đột phá tự nhiên càng thêm khó khăn.

Dù Ma Dương thú huyết và Thanh Thú Cổ Thảo lợi hại, cũng chỉ để tiến bộ đến Thần Linh thượng phẩm đỉnh phong, khoảng cách Thiên Thần cảnh còn có một đoạn.

Bất quá thân thể, linh hồn đều tiến bộ, chân khí cũng có thể đột phá, không còn bị ước thúc.

Vững chắc tinh thần một lúc, Trương Huyền lấy ra Thần Nguyên Đan nuốt xuống, chân khí trong cơ thể dựa theo lộ tuyến đặc thù vận chuyển, rất nhanh liền đột phá Thần Linh hạ phẩm.

Lúc này Thần Nguyên Đan sung túc, cũng không sợ lãng phí, không ngừng nuốt, tu vi liên tục tăng lên.

Ầm ầm!

Ngoại giới, bất quá vài giây đồng hồ, khí tức cả người Trương Huyền liền có biến hóa nghiêng trời lệch đất, tu vi từ Thần Linh hạ phẩm đỉnh phong, đạt đến Thần Linh thượng phẩm sơ kỳ.

Nếu không phải Thần Nguyên Đan hạ phẩm ẩn chứa linh khí, với hắn mà nói tác dụng không lớn, khẳng định có thể nhất cổ tác khí, xung kích đến đỉnh phong.

Dù vậy cũng tiến bộ cực lớn rồi.

Phối hợp thêm thân thể và linh hồn Thần Linh thượng phẩm đỉnh phong, Thiên Thần hạ phẩm phổ thông cũng có thể chiến một trận!

Trương Giáp có thể thắng hay không, cũng chưa biết chừng.

Đi tới Dạ Minh thành không quá một ngày, thực lực chân chính đã đạt đến Dạ Minh thành đỉnh phong.

- Nhìn xem có thể sáng chế kiếm pháp thích hợp thời khắc này hay không...

Trương Huyền củng cố tu vi, trầm tư.

Trước đó sáng tạo ra Thiên Thiên Kết kiếm pháp, mặc dù uy lực vẫn rất mạnh, nhưng so sánh với tu vi lúc này đã có chút không xứng, không cách nào dung hợp pháp quyết Di Di Huynh Đệ Tình, Vỉ Vỉ Phó Ngự Lực tốt hơn.

Hơn nữa mấu chốt nhất là, Thiên Thiên Kết kiếm pháp, là một loại võ kỹ vây khốn, lực công kích có hạn, thật gặp được đối thủ lợi hại, uy lực sẽ không đủ cường đại.

Kiếm pháp tung bay, các loại kiếm chiêu chảy xuôi trong đầu, không biết qua bao lâu, Trương Huyền lắc đầu ngừng lại.

Kiếm pháp siêu việt Thiên Đạo, cũng không phải dễ dàng sáng tạo ra như vậy, lúc trước có thể sáng chế Thiên Thiên Kết kiếm pháp, là bởi vì cùng Khổng sư phân thân chiến đấu, đối phương dẫn động lực lượng Thiên Đạo khống chế hắn.

Hiện tại rõ ràng cảm giác kiếm pháp ở trong não hải, bất cứ lúc nào cũng sẽ phá không mà ra, lại vô luận như thế nào cũng cảm thấy kém một tia.

- Đoán chừng phải tìm người chiến đấu, bức mình đến cực hạn mới được!

Biết bế quan không có khả năng có hiệu quả, Trương Huyền lắc đầu ra khỏi phòng.

Từ bế quan đến kết thúc, bởi vì vận dụng Xuân Thu đại điển, ngoại giới bất quá hơn hai mươi giây, tu vi lại có biến hóa nghiêng trời lệch đất.

So với vừa rồi cường đại gấp mấy lần.

...

- Thần Sơn sắp muốn mở ra, thiếu gia làm sao bế quan lúc này?

Bên ngoài phòng, Tôn Cường nhìn Trương Giáp, tràn đầy sốt ruột.

Hôm qua đạt được danh ngạch Thần Sơn, lúc này sắp mở ra, muốn tìm kiếm Thần Linh chi khí, nhất định phải nhanh tiến về phủ thành chủ, kết quả lúc này thiếu gia lựa chọn bế quan!

Có chút không còn kịp rồi!

- Không thể quấy nhiễu, có chuyện gì, chờ hắn bế quan ra lại nói...

Trương Giáp ngăn đối phương lại.

- Thiếu gia có nói qua lúc nào ra không? Đám người Triệu Nhã tiểu thư không đi sẽ trễ, chẳng lẽ thiếu gia không đi quan sát?

Tôn Cường hỏi.

Tiến vào Thần Sơn, tìm kiếm Thần Linh chi khí, khẳng định có nguy hiểm, chẳng lẽ thiếu gia cái gì cũng mặc kệ? Cũng không có bàn giao gì?

- Dù thiếu gia không nói bế quan bao lâu, nhưng chỉ cần bế quan, dù lại nhanh, cũng cần mấy canh giờ, thậm chí một hai ngày! Ta trước đó bế quan cũng thường xuyên một, hai tháng, đói thì ăn quả, khát uống nước suối...

Trương Giáp lắc đầu.

Nếu bế quan, tự nhiên phảo từ bỏ hết thảy quấy nhiễu, dốc lòng tu hành, trong thời gian ngắn sẽ không để ý tới bất luận kẻ nào, nếu không bế quan còn có ý nghĩa gì?

- Cái này...

Tôn Cường trầm mặc, cắn răng:

- Được rồi, tự chúng ta đi, thời điểm thiếu gia xuất quan, có lẽ chúng ta đều đã trở thành Thần Linh...

Thân thể mập mạp xoay chuyển, vừa định rời đi, liền nghe được cửa phòng kẹt kẹt mở ra, Trương Huyền từ bên trong đi ra, mỉm cười:

- Cùng một chỗ đi, các ngươi tìm kiếm Thần Linh chi khí, xung kích Thần Linh, ta sao có thể vắng mặt?

- Thiếu gia không bế quan?

Tôn Cường sửng sốt.

- Đã bế quan xong!

Trương Huyền gật đầu.

- Bế quan xong?

Trương Giáp nhíu mày.

Từ đi vào đến đi ra, một phút đồng hồ cũng không tới, bế cái gì quan?

Lúc nào bế quan trò đùa như thế?

Trương Giáp tràn đầy nghi hoặc, nhìn kỹ thiếu gia, da mặt bỗng nhiên co lại, thân thể run rẩy, thiếu chút nữa ngất đi.

- Thiếu gia, ngươi... Đột phá đến Thần Linh thượng phẩm?

Thân là cường giả Thiên Thần, đối phương lại không che lấp, tự nhiên có thể thấy được tu vi, ngắn ngủi mấy chục giây không gặp, thiếu gia vậy mà đột phá Thần Linh hạ phẩm, đạt đến thượng phẩm...

- Đúng vậy, đúng rồi, ngươi thân là cường giả Thiên Thần, thực lực mạnh mẽ, vừa vặn công kích ta một chút, để ta xem sau khi đột phá thực lực như thế nào!

Trương Huyền lười giải thích, ánh mắt sáng lên.

Vừa rồi không thể sáng tạo kiếm pháp, nếu đối phương là cường giả Thiên Thần, thực lực lại mạnh như vậy, có lẽ có thể cho áp lực, để hắn có cảm ngộ.

- Cái này... Tốt!

Trong lòng kỳ quái tốc độ tiến bộ của thiếu gia, Trương Giáp cắn chặt răng, nắm đấm gõ tới.

Ầm ầm!

Mặt đất lắc lư, khí lãng lăn lộn, vừa ra tay liền biểu hiện ra lực lượng cường đại nhất, cường giả Thiên Thần vừa ra tay quả nhiên bất phàm, tựa hồ cả viện đều có chút không chịu nổi, bất cứ lúc nào cũng sẽ sụp đổ.

Cường giả Thiên Thần, tương đương với cường giả Thánh Vực ở Danh Sư đại lục, tuyệt đối được cho một phương cao thủ.

- Ha ha!

Trương Huyền cười nhạt một tiếng, cũng không tránh né, nhẹ nhàng điểm một cái.

Ông!

Nắm đấm của Trương Giáp lập tức dừng ở trên không trung, không cách nào tiến lên mảy may, giống như bị giam cầm.

- Cái này...

Biết tiếp tục không những không tổn thương được đối phương, sẽ còn thụ thương, Trương Giáp thu hồi nắm đấm, không thể tin được:

- Thiếu gia không chỉ tu vi chân khí gia tăng, khí tức vững chắc, linh hồn cũng đạt tới Thần Linh thượng phẩm đỉnh phong...

- Vừa rồi thời gian sung túc, đã đột phá!

Trương Huyền gật đầu.

- Thời gian sung túc?

Trương Giáp run rẩy.

Không nên kích thích người như vậy a...

Không tới một phút đồng hồ... Cái này con mẹ nó gọi thời gian dư dả?

Bế quan ngắn như vậy, không chỉ tu vi tấn cấp hai đại cấp bậc, linh hồn tiến bộ càng nhiều...

Đến cùng làm sao làm được...

Trương Giáp cảm thấy triệt để điên rồi.

Số ghế

dtv-ebook.com

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Nguồn: TruyenYY

Trong sơn cốc, nó cùng đối phương tỷ thí qua, thân thể mạnh mẽ khó mà chống lại, còn chân khí và linh hồn, nhỏ yếu rối tinh rối mù, mấy chục giây bế quan, không chỉ tu vi tiến bộ, càng quan trọng hơn là, thần, thể, khí hoàn mỹ dung hợp lại, so với nó tu luyện trên trăm năm, cũng tinh thuần hơn không biết bao nhiêu...

Quay đầu nhìn về phía Tôn Cường cách đó không xa, còn tưởng đối phương sẽ khiếp sợ giống như mình, lại phát hiện hắn bộại là biểu lộ đương nhiên.

Tựa hồ đối với một màn trước mắt, không kỳ lạ chút nào.

Nói cách khác... Trương Huyền tu luyện thời gian ngắn như vậy, đều ở trong dự liệu của đối phương.

Ta đến cùng tìm phải dạng chủ nhân gì, đây cũng là cái tổ hợp gì a?

Đang không biết như thế nào, chỉ thấy hoa mắt, một Tiểu Hoàng Kê gầy yếu xuất hiện ở trên bả vai thiếu gia.

- Ngươi đã tỉnh?

Nhìn thấy đối phương, thiếu gia gật đầu.

- Ừm, ngươi không phải làm ra không ít Thần Nguyên Đan sao? Ta muốn ăn...

Tiểu Hoàng Kê chảy nước bọt.

- Làm càn, thân là thú sủng, thiếu gia không cho, sao có thể đi đòi...

Trương Giáp nhíu mày.

Tuy không biết thiếu gia nuôi gà làm gì, nhưng thân là thú sủng phải có giác ngộ của thú sủng, làm sao có thể mở miệng liền muốn ăn? Tất cả thú sủng đều như vậy, thân là chủ nhân, còn có mặt mũi nào đáng nói?

- Ngươi là ai?

Tiểu Hoàng Kê quay đầu nhìn qua, sau đó mắt gà mỉm cười:

- Nguyên lai là Lân Giáp Thú, hẳn là mùi vị không tệ...

Hô!

Miệng gà hé ra.

Trương Giáp còn không có phản ứng lại, đã bị nuốt vào trong bụng.

- Nhanh phun ra, đây là thú sủng ta vừa thu...

Không nghĩ tới tên này vừa xuất hiện liền làm loạn, Trương Huyền sợ hết hồn, quất lên đầu gà một cái.

Như vậy còn không bằng tiếp tục ngủ say...

Phốc!

Nghe được chủ nhân nói, Hoàng Kê đành phải ngoan ngoãn phun Trương Giáp ra.

Lúc này Trương Giáp đã khôi phục bản thể, vừa nghĩ tới lại bị một con gà Thần Linh hạ phẩm ăn, liền tức giận không gì sánh được, khuôn mặt dữ tợn gào lên một tiếng:

- Ngươi dám ăn ta, ta muốn giết ngươi...

Trong tiếng rống to, Trương Giáp lao đến.

Trương Huyền đang muốn ngăn cản, chỉ thấy Tiểu Hoàng Kê hưởng thụ nhìn qua:

- Mau tới giết ta, không giết chết ta, chính là thứ hèn nhát...

- Ngươi...

Lân Giáp Thú phát điên.

Thiếu gia mười mấy cái hô hấp, chân khí, linh hồn đều đột phá hai đại cấp bậc, ta nhịn, ngươi một con gà, kiêu ngạo cái rắm!

Bành!

Móng vuốt thô to bước lên, Tiểu Hoàng Kê bị đạp xuống mặt đất, giơ chân lên cúi đầu nhìn, chỉ thấy tên này không những không chết, khuôn mặt còn thư giãn thích ý:

- Dùng sức... Chưa ăn cơm hả?

- ...

Trương Giáp phát điên.

Liên tục mấy cước, tường viện bị sập mấy chỗ, mặt đất xuất hiện mấy cái hố to, kết quả, con gà thoạt nhìn bất cứ lúc nào cũng sẽ chết kia, vẫn một bộ lười biếng, lông tóc không tổn hao gì.

- Chủ nhân...

Lúc này ngu nữa cũng biết, tên này khẳng định không phải Thần Linh hạ phẩm phổ thông, Trương Giáp khôi phục hình dáng nhân loại nói.

- Được rồi, không cần náo loạn, tiểu kê, ngươi muốn chết mà nói, lát nữa ta dẫn ngươi đi phủ thành chủ nhìn một chút, xem có biện pháp khác hay không!

Trương Huyền nói.

Đã trải qua hai lần bị lửa đốt, Tiểu Hoàng Kê suy đoán thực lực tăng thêm liên quan đến tử vong, cho nên vừa tỉnh liền một lòng muốn chết.

Tiểu Hoàng Kê dùng cánh vỗ vỗ bụi đất trên người, lần nữa tới bả vai Trương Huyền.

Trải qua Không Gian Phong Bạo tỉnh lại, dù thực lực của nó không có đột phá quá lớn, phòng ngự lại mạnh hơn, coi như Trương Giáp muốn giết nó cũng không có đơn giản như vậy.

- Được rồi, không cần chán nản, ta chính là siêu cấp Thần Thú tung hoành thiên địa, ngươi không giết chết được ta rất bình thường, ngoan ngoãn làm tiểu đệ của ta đi!

Liếc mắt nhìn Trương Giáp, Tiểu Hoàng Kê nói.

- Làm tiểu đệ của ngươi?

Trương Giáp hừ lạnh:

- Coi như ta giết không chết ngươi, ngươi cũng không thể giết ta, để cho ta làm tiểu đệ, nằm mơ!

- Nằm mơ?

Tiểu Hoàng Kê mỉm cười, mắt gà đột nhiên mở ra, một cỗ khí tức cường đại lan ra ngoài.

Lực lượng huyết mạch Thần Thú!

Lạch cạch!

Trương Giáp quỳ rạp xuống đất:

- Đại ca!

- Cái này còn tạm được...

Lúc này Tiểu Hoàng Kê mới thoả mãn.

Trương Giáp lau mồ hôi lạnh trên đầu.

Còn tưởng thật chỉ là gà phổ thông, không nghĩ tới lực lượng huyết mạch tản ra, cho hắn một loại cảm giác thiên địa sụp đổ, tới tỷ thí, huyết mạch mà nó tự ngạo kia, hoàn toàn không đáng giá nhắc tới!

Đến cùng là Thần Thú cấp bậc gì?

Trương Giáp cảm giác thế giới quan của mình triệt để sụp đổ.

Vốn cho rằng mình là Thiên Thần, trở thành thú sủng của đối phương có chút tự hạ thân phận, bây giờ mới biết... là với cao!

- Thần Sơn cách Dạ Minh thành rất xa, hơn nữa có cường giả Đế Quân lưu lại phong ấn bao phủ, bình thường đi là không thể nào, chỉ có thông qua truyền tống trận mới có thể đến!

Không để ý tới Hoàng Kê và Lân Giáp Thú đã hòa thuận, Trương Huyền cẩn thận nghe Tôn Cường giải thích.

Tuy trước đó nghe nói Thần Sơn, nhưng lại không biết ở nơi nào, Thần Linh chi khí lại làm sao đạt được.

- Hàng năm, mỗi thành thị đều có danh ngạch cố định, tiếp đó người đạt được danh ngạch, sẽ bị truyền tống vào Thần Sơn, từ đó nghĩ biện pháp tìm được Thần Linh chi khí, hơn nữa hấp thu đột phá! Có thành công tự nhiên cũng có thất bại, không ít người đi Thần Sơn nhiều lần, nhưng không có thành công...

Tôn Cường nói tin tức nghe được.

- Qua xem một chút đi, đám người Triệu Nhã muốn có được, không khó lắm!

Trương Huyền cũng không lo lắng.

Đám người Triệu Nhã, dù chỉ là Ngụy Thần, lại ở Danh Sư đại lục và Thượng Thương thời gian không ngắn, bất luận kinh nghiệm chiến đấu hay thực lực bản thân, đều vượt xa sinh mệnh ở Thần giới.

Người khác có thể sẽ thất bại, nhưng những người này thất bại... Hắn không tin.

Thật muốn thất bại, cũng không xứng làm học sinh của hắn!

- Ngươi cũng theo ở phía sau, mau chóng đột phá Thần Linh lại nói!

Trương Huyền bàn giao.

- Vâng...

Tôn Cường gật đầu.

Đoàn người đi tới phủ thành chủ.

Địa điểm truyền tống ở trên quảng trường phía ngoài phủ thành chủ, chưa tới một canh giờ liền đến trước mặt, quả nhiên thấy nơi này đã người đông nghìn nghịt, không biết bao nhiêu.

Dạ Minh thành, ở Thần giới không tính quá lớn, nhưng cũng có một ngàn hai trăm danh ngạch, lại thêm thân bằng hảo hữu tới đưa tiễn, tuy quảng trường rộng lớn, nhưng cũng bị đứng đầy, vô cùng náo nhiệt.

- Trương Huyền thiếu gia, mời tới bên này!

Vừa tới quảng trường, còn chưa đi vào, Ưng Phí đã tiến lên đón, vẻ mặt cung kính.

Mang theo đám người Triệu Nhã theo sát, rất mau tới một gian phòng.

Thành chủ Ngô Phương Thanh ở trong này, thấy hắn đi vào, vẻ mặt vui vẻ đứng dậy:

- Trương Huyền thiếu gia, mời ngồi!

Trương Huyền nhìn bốn phía, lúc này mới phát hiện trong phòng đã đứng đầy người, chừng hai ba mươi người.

Bên cạnh Ngô Phương Thanh cũng ngồi mấy người, từng cái trên người toả ra khí tức nồng đậm, thực lực không kém.

Vừa nhìn liền biết, những người này ở Dạ Minh thành đều có địa vị và thân phận cực cao.

Trương Huyền cũng không từ chối, đi vào chỗ ngồi ngồi xuống.

Vừa mới ngồi xuống, một trung niên ở cách đó không xa tràn đầy nghi ngờ nhìn lại:

- Ngô thành chủ, vị bằng hữu này... Ngươi không giới thiệu một chút sao!

Những người khác cũng nhao nhao nhìn qua.

Không chỉ hắn tò mò, những người khác cũng cảm thấy nghi hoặc.

Thành chủ nhường ra chỗ ngồi, vị trí so với bọn họ cũng cao hơn không ít, đổi lại vài túc lão nổi tiếng trong nội thành, bọn hắn sẽ nhận, nhưng hết lần này tới lần khác đối phương còn trẻ như vậy, thực lực thoạt nhìn cũng không tính quá mạnh.

- Vị này là Trương Huyền tiểu huynh đệ, mang theo học sinh đi vào Thần Sơn!

Ngô Phương Thanh chỉ đám người Triệu Nhã.

- Học sinh?

Mọi người càng thêm tò mò, nhìn sang đám người Triệu Nhã, từng cái cau mày.

Những người này nhỏ nhất đều mười tám, mười chín tuổi, còn không có đột phá thành Thần, thiên phú cũng không như thế nào ah!

- Thành chủ, tuy ngươi an bài số ghế,có đạo lý của ngươi, nhưng Dạ Minh thành nhiều người nhìn như vậy, khẳng định phải tuân thủ quy củ... nếu như thực lực của Trương tiểu huynh đệ mạnh, chúng ta tâm phục khẩu phục, học sinh thực lực mạnh, chúng ta cũng không thể nói gì hơn... nhưng cái gì cũng không hơn, làm như vậy, có chút không hợp lễ nghi!

Trung niên kia nói.

- Đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra, vì chỗ ngồi này, chúng ta tốn không ít tiền mới tiến vào! Lần trước đấu giá, Trương tiểu huynh đệ cũng không có mặt... Trực tiếp an bài ở trước chúng ta, hơn nữa hắn nhiều người như vậy, ta từ đầu đến cuối luôn cảm thấy không ổn!

Lại một trung niên nói.

- Chỗ ngồi?

Trương Huyền cau mày.

Hắn chỉ là nghĩ thành chủ mời, mới tới ngồi một chút, không nghĩ tới chỗ ngồi dường như còn có chú ý, không phải tuỳ ý có thể ngồi vào.

Mang theo nghi hoặc, nhìn về phía Ngô Phương Thanh cách đó không xa, chỉ nghe hắn truyền âm tới:

- Trương Huyền thiếu gia, thực sự xấu hổ, không có trước thời hạn nói cho ngươi... Là như vậy, Thần Sơn là một sơn mạch, càng đến gần vị trí đỉnh núi, cơ hội nhận được Thần Linh chi khí càng lớn, chân núi thì sẽ

nhỏ hơn rất nhiều... Nửa năm mở ra một lần, toàn bộ Thần giới không có đột phá Ngụy Thần đều sẽ đi vào, cho nên truyền tống trận không có khả năng toàn bộ truyền tống đến chân núi, như vậy quá tốn công, cũng sẽ dẫn tới mâu thuẫn rất lớn...

- Bởi vậy có một bộ người là trực tiếp truyền tống đến sườn núi, thậm chí đỉnh núi... Mà người truyền tống tới chỗ này, cơ hội được Thần Linh chi khí sẽ lớn hơn rất nhiều!

- Chỉ là mỗi thành có hạn chế danh ngạch, vì công bằng, phủ thành chủ mỗi nửa năm sẽ lấy ra đấu giá, bọn họ đều là người mua được danh ngạch!

Trương Huyền giật mình.

Toàn bộ Dạ Minh thành, hết thảy chỉ có 120 danh ngạch, đi đến sườn núi khẳng định không nhiều... Bản thân vừa qua, liền dùng hết mười ba cái, đổi lại người nào cũng sẽ không đồng ý!

- Thực sự xin lỗi, nếu như hậu bối của chư vị không vào được vị trí sườn núi, đấu giá bao nhiêu, ta sẽ đủ số hoàn trả...

Giải thích xong, Ngô Phương Thanh ôm quyền, mang theo lúng túng nói.

Nếu như vị trước mắt này là người bình thường thì thôi, nhưng là hậu bối của Đế Quân, cho dù là hắn cũng không dám đắc tội, chỉ có thể nghĩ biện pháp an bài.

- Đây không phải là vấn đề tiền bạc! Mà là quy củ!

Trung niên kia hừ một tiếng:

- Như vậy đi, nếu như học sinh của hắn, thực lực có thể thắng được hậu bối của gia tộc bọn ta, chuyện này ta liền không hỏi nhiều, để hắn ở phía trước cũng không sao, không làm được... vậy xin lỗi chúng ta, ngoan ngoãn lăn ra đằng sau!

Ngô Phương Thanh cau mày, chưa kịp giải đáp, liền nghe Trương Huyền mở miệng:

- Cũng tốt!

Nói xong nhìn về phía đám người Triệu Nhã:

- Các ngươi người nào tới?

- Ta tới đi!

Tôn Cường tiến về phía trước một bước, thân thể mập mạp lay động.

Thần Sơn

dtv-ebook.com

- Ngươi?

Trương Huyền cau mày.

Tôn Cường này từ trước tới nay không thích tu luyện, có thể nắm giữ thực lực Ngụy Thần, cũng là vì có thể đi theo hắn vào Thần giới mới nỗ lực, để hắn và thiên tài Thần giới giao đấu, trong lòng thủy chung không quá an tâm.

- Thực lực của bọn hắn, hắn là không đáng để các tiểu thiếu gia và tiểu thư động thủ, thực sự không được, chờ ta thua, lại để cho bọn họ lên!

Biết hắn băn khoăn, Tôn Cường nói.

- Cũng được!

Trương Huyền khoát tay áo.

- Ta cùng ngươi tỷ thí!

Thấy bên này toát ra một mập mạp hơn bốn mươi tuổi, sau lưng trung niên, một thiếu niên đi ra, hai mắt đen nhánh, mang theo dũng mãnh và nhuệ khí đặc thù của thiếu niên.

- Điền Hoành, điểm đến là dừng, không nên đả thương người!

Trung niên nói.

- Vâng!

Thanh niên gọi Điền Hoành đi tới trước Tôn Cường, ánh mắt lộ ra khinh thường:

- Xin mời!

Hơn bốn mươi tuổi cũng không đột phá đến Thần Linh, đã bỏ qua thời gian đột phá tốt nhất, coi như nắm giữ Thần Linh chi khí, cũng chưa chắc có thể thành công.

- Một mình ngươi khiêu chiến ta?

Tôn Cường cũng không sốt ruột ra tay, mà ngón tay lắc lắc, lộ ra vẻ đạm nhiên:

- Vẫn là các ngươi cùng lên đi!

- Ta một người là đủ rồi!

Điền Hoành hừ lạnh, đánh ra một quyền.

Không khí bị áp súc, phát ra âm thanh xé gió.

Dù chỉ có mười mấy tuổi, tu vi lại không yếu, lực lượng rất tinh thuần.

Tôn Cường lắc đầu, tay phải vẫn chắp ở sau lưng, tay trái nhẹ nhàng bao quát, bàn tay nháy mắt biến thành mấy cái, trước mắt đều là huyễn ảnh.

Bành!

Điền Hoành còn không có phản ứng lại, liền bị đánh trúng ngực, liên tục lùi lại ba bước, dưới chân mềm nhũn, ngồi dưới đất.

Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm.

Mặc dù Tôn Cường không cố gắng tu luyện, nhưng dù sao cũng học tập công pháp Thiên Đạo tinh giản và võ kỹ Thiên Đạo tinh giản, lại trải qua Danh Sư đại lục và Thượng Thương, nắm giữ kinh nghiệm chiến đấu

phong phú, cho dù thiếu niên này thiên tư không tệ, tới tỷ thí vẫn kém một đoạn rất lớn.

- Ta nói qua, ngươi không phải đối thủ, cùng lên đi!

Một chiêu đánh bại Điền Hoành, Tôn Cường nhìn quanh một vòng, nhìn về phía rất nhiều thiếu niên còn lại, mang theo biểu lộ cao thủ tịch mịch.

- Tôn thúc, ngươi đã chiến đấu một trận, để ta tới đi!

Viên Đào đi ra.

- Các ngươi đủ chưa, cũng không nhìn một chút đây là địa phương nào, vẫn là ta tới... Đồng dạng là mọi người cùng nhau xông lên, thực sự không được, chư vị tiền bối muốn động thủ mà nói, cũng có thể đè thấp tu vi, yên tâm, ta một người tiếp...

Trường thương run lên, Trịnh Dương uy phong lẫm liệt.

- Dựa vào cái gì ngươi tới? Ta cũng đã lâu không có xuất thủ có được hay không...

Ngụy Như Yên mỉm cười.

...

Trương Huyền che mặt.

Trương Giáp thì trợn mắt hốc mồm.

Chủ nhân không phải nói, hắn ưa thích khiêm tốn sao?

Vì sao học sinh, hạ nhân không có một cái bớt lo?

Này nhìn như thế nào, cũng không liên quan đến khiêm tốn ah...

- Phách lối như vậy, ta muốn cùng ngươi so!

- Ta cùng nữ hài áo xanh so!

- Ta giáo huấn tên mập mạp kia, nói chuyện quá khinh người, quả thực không để ta vào mắt...

- Ta để ngươi vào mắt... Đúng rồi, đại ca, xin hỏi ngươi tên gì, có bạn gái chưa...

...

Động tác của đám người Trịnh Dương, triệt để chọc giận thiếu niên bốn phía, một hồi gào thét, nhao nhao vọt lên.

Mấy hơi thở sau, tất cả đều nằm trên mặt đất.

Những thiên tài này, dù ở Dạ Minh thành sắp xếp thứ tự rất cao, nhưng ở trước mặt đám người Triệu Nhã, cái gì cũng không tính, thậm chí ngay cả Tôn Cường cũng kém xa tít tắp.

- Cái này...

Mấy trung niên trước đó còn chất vấn, nhìn đám hậu bối nằm ở trên đất, từng cái con mắt choáng váng, suýt chút nữa hộc máu.

Còn tưởng đối phương là dựa vào quan hệ, không nghĩ tới thực lực mạnh mẽ như vậy.

Lợi hại như vậy... Tại sao phải mua danh ngạch, mà không đi tranh đoạt!

Tranh đoạt mà nói... Mười vị trí đầu nơi nào còn có chuyện gì của bọn họ.

Đối mặt một màn này, tuy Ngô Phương Thanh không lên tiếng, nhưng trong lòng càng thêm khẳng định.

Bất luận từ chỗ nào cũng có thể nhìn ra, thiên phú của những người này rất cao, loại người này xuất hiện một cái, xem như gặp may mắn, một lần

toát ra nhiều như vậy, muốn nói không có vấn đề, đánh chết cũng không tin.

Bởi vậy cho dù đối phương không phải huyết Đế Quân mạch, cũng sẽ không kém.

- Như vậy có thể chứng minh, học sinh của Trương Huyền thiếu gia có tư cách ngồi ở chỗ này hay không?

Ngô Phương Thanh mỉm cười nói.

- Có thể...

Mọi người nói không ra lời.

Tuy ở Thần Sơn, bị truyền tống đến sườn núi, cơ hội đạt được Thần Linh chi khí sẽ lớn hơn một chút, nhưng cuối cùng vẫn phải nhìn thực lực.

Thực lực càng mạnh, khả năng lấy được sẽ càng lớn.

Đám người này, mỗi một cái đều lợi hại như vậy, coi như hậu bối của bọn họ muốn tranh cũng không tranh nổi, còn không bằng thuận nước giong thuyền, nếu không ở trong Thần Sơn động thủ, sẽ không có cách nào ngăn cản.

- Nếu tất cả mọi người không có vấn đề, thời gian cũng không còn nhiều lắm, chuẩn bị bắt đầu đi!

Thấy mọi người không còn dị nghị, Ngô Phương Thanh không nói thêm lời, đứng dậy, thành chủ lệnh huyền phù ở phía trước, nhẹ nhàng điểm một cái, một đạo quang mang trắng tinh bao phủ cả quảng trường.

Ngay sau đó, một cánh cửa khổng lồ bất ngờ xuất hiện ở vị trí chính giữa quảng trường.

Mọi người đi tới trước.

- Trương Huyền thiếu gia, để cho bọn họ tiến vào đi!

Ngô Phương Thanh cười nói.

Trương Huyền nhìn lại, thấy cửa chỉ là truyền tống trận, không có nguy hiểm, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, bảo đám người Triệu Nhã đi vào.

- Mỗi người năm viên đan dược, trong này ẩn chứa lực lượng của ta, có thể giúp các ngươi đột phá ràng buộc! Gặp được nguy hiểm cũng có chỗ trợ giúp!

Cổ tay khẽ đảo, đưa qua mấy bình Thần Nguyên Đan.

Thứ này trong tay hắn đã không có trợ giúp quá lớn, còn không bằng ban cho mọi người, một khi đạt được Thần Linh chi khí, thành công đột phá, có thứ này, cũng có thể xung kích cảnh giới cao hơn.

- Đa tạ lão sư (thiếu gia, Huyền nhi)!

Mọi người đồng thời gật đầu.

Ngụy Thần tranh đoạt, cũng không có gì có thể giao phó, Trương Huyền không hề phí lời, mọi người nối đuôi nhau đi vào.

Sau khi đi vào, lập tức biến mất không thấy gì nữa, sau một khắc đã xuất hiện ở trên một dãy núi cao lớn.

Bởi vì Trương Huyền đã đột phá Thần Linh, không cách nào đi vào, chỉ có thể đợi ở bên ngoài.

Trên quảng trường, các thiếu niên Ngụy Thần lần lượt tiến lên, chưa tới một canh giờ, một ngàn hai trăm người toàn bộ đi vào, cửa lung lay một chút, chậm chạp biến mất.

- Truyền tống trận sau một ngày sẽ mở ra lần nữa... Chư vị không vội vã mà nói, phủ thành chủ đã chuẩn bị xong tiệc rượu, vừa vặn ở chỗ này chờ đợi!

Ngô Phương Thanh cười nói.

- Tốt!

Đám người đồng thời gật đầu.

Một ngày mà thôi, đối với tu luyện giả mà nói, không tính là gì.

Trương Huyền cũng chẳng muốn trở về, đi theo sau lưng mọi người vào phủ thành chủ.

...

Thông qua cửa, thân thể lung lay, Triệu Nhã lần nữa đứng vững thân hình, phát hiện đã đi tới một dãy núi cao vút trong mây.

Hoàn toàn khác biệt Linh Cơ Sơn trước đó, nơi này linh khí sung túc, thảm thực vật tươi tốt, khắp nơi tràn đầy sinh cơ, mà không phải suy yếu.

- Trước tìm Thần Linh chi khí...

Biết tìm tới Thần Linh chi khí mới có thể đột phá, thân thể mềm mại vụt qua, thẳng tắp bay về phía đỉnh núi.

Thông qua quan sát, nàng đã phát hiện, càng lên trên linh khí càng nồng đậm, nhất định càng dễ dàng tìm kiếm Thần Linh chi khí.

Bay mấy trăm mét, nghe được trên không vang lên tiếng gió, thân thể vụt qua, trốn ở sau lưng một cây đại thụ, nhìn lại phương hướng âm thanh vang lên, một mũi tên bắn ở cách đó không xa.

Ngay sau đó, một đồ vật màu trắng tựa như thỏ nhận lấy kinh hãi, nhanh chóng vọt lên phía trước.

- Là cái này... Thần Linh chi khí?

Ánh mắt Triệu Nhã sáng lên.

Thời điểm tới đã nghe Tôn Cường chuyên môn bàn giao, Thần Linh chi khí ở Thần Sơn vô cùng có khả năng huyễn hóa thành sinh mệnh, không

dễ bắt như vậy, không nghĩ tới thoạt nhìn giống như thỏ.

- Bắt lấy nó...

Một tiếng la hét, hai bóng người vội vã đi vào trước mặt.

Mũi tên trước đó chính là bọn họ bắn ra.

Sưu sưu sưu sưu!

Lại liên tục mấy mũi tên, Thần Linh chi khí bộ dáng thỏ bị đánh trúng, nằm trên mặt đất vùng vẫy hai cái, biến thành một đạo thể khí màu vàng kim.

- Ta tới trước đi!

Một người bắn tên ngạc nhiên cầm thể khí ở trong lòng bàn tay, há miệng nuốt xuống.

Ngay sau đó, Triệu Nhã cũng cảm giác được lực lượng trong cơ thể đối phương cấp tốc tăng thêm, càng ngày càng mạnh, xem ra bất cứ lúc nào cũng sẽ đột phá Ngụy Thần ràng buộc, trở thành Thần Linh chân chính.

- Ta cũng muốn nhanh lên một chút...

Thấy săn bắt Thần Linh chi khí không phức tạp, Triệu Nhã không chần chừ, tiếp tục bay lượn.

Trên đường đi, đồng dạng gặp không ít Thần Linh chi khí bộ dáng thỏ, chẳng qua đều có người săn bắt, nàng cũng lười ra tay cướp đoạt.

Rất mau tới đỉnh núi.

Nơi này áp lực rõ ràng mạnh mẽ hơn phía dưới không ít, người có thể đi lên rất ít, dạo qua một vòng, cũng không phát hiện những người khác, Triệu Nhã nhíu mày, căn cứ dấu vết để lại, tìm kiếm Thần Linh chi khí lưu lại ấn ký.

Thời điểm đi lên, nàng chuyên môn quan sát, biết thứ này làm sao tìm.

- Dấu vết có chút không đúng, lớn hơn một chút, chẳng qua... không quan trọng!

Rất nhanh, nàng tìm được một địa phương không giống.

Lực lượng toàn thân vận chuyển, thuần âm chi thể phát huy đến cực hạn, Triệu Nhã dựa theo dấu vết cấp tốc tiến lên.

Hô!

Ở cuối dấu vết, một Bạch Hổ chui ra, tỏa ra khí tức kinh người.

- Cái này...

Triệu Nhã sững sờ.

Thần Linh chi khí khác đều là thỏ, làm sao toát ra một đại gia hỏa như vậy?

Bất quá lúc này cũng không quản được nhiều như vậy, tay ngọc khẽ đảo, Triệu Nhã xông tới, võ kỹ Thiên Đạo tinh giản tùy ý vận dụng, thân thể mềm mại không ngừng lấp lóe.

Thân là đại sư tỷ, Triệu Nhã từ trước tới nay yêu cầu nghiêm khắc với mình, lại thêm thể chất đặc thù, đồng môn cùng cấp bậc không người có thể vượt qua, Trịnh Dương cũng không phải đối thủ, lúc này phát huy toàn bộ thực lực, tiếng gió rít gào, lực lượng trong cơ thể vây quanh bốn phía, tựa như gió lốc.

- Tên này thật lợi hại...

Chiến đấu một hồi, trên đầu Triệu Nhã toát ra mồ hôi lạnh.

Trước đó thỏ, nàng thấy qua, chỉ cần đuổi theo, một ngón tay liền có thể bóp chết, bằng không thì sẽ không bị mũi tên bắn giết, nhưng Bạch Hổ

này, thực lực còn cường đại hơn nàng không ít, so sánh với Thần Linh hạ phẩm bình thường cũng không kém chút nào, thậm chí còn hơn!

Nói cách khác, bây giờ Triệu Nhã là cùng một Thần Linh chân chính chiến đấu!

Dưới tình huống bình thường rất khó vượt qua, nhưng lúc này tên đã lên dây, lại không có biện pháp nào khác, Triệu Nhã cắn chặt răng, há miệng nuốt xuống đan dược lão sư ban cho.

Dược vật vào miệng tan đi, trong đó ẩn chứa Thiên Đạo chi khí lập tức chạy toàn thân, chiến đấu sinh ra mệt mỏi lập tức biến mất.

Chư thiên chấn động (1)

dtv-ebook.com

Hô hô!

Chưởng phong như nước thủy triều, lực lượng của Triệu Nhã khôi phục, khí như cầu vồng, mới vừa rồi bị ép có chút chật vật, lúc này liên tiếp áp sát, Bạch Hổ đã ngăn cản không nổi.

Tiến công một hồi, cảm thấy khí lực suy yếu, lần nữa dùng một viên đan dược, liên tục ba viên, Bạch Hổ đã không còn sức chống cự, thân thể khổng lồ lắc lư hai cái, ầm ầm ngã xuống đất.

Lúc này Triệu Nhã mới thở phào nhẹ nhõm, xoa xoa mồ hôi trên đầu.

Nếu không phải đan dược của lão sư, Thuần Âm Thể của nàng khẳng định không kiên trì được lâu như vậy, đừng nói đánh giết đối phương, làm không cẩn thận còn có thể bị đối phương giết chết, cuối cùng cái gì cũng không chiếm được.

- Thần Linh chi khí không phải rất dễ lấy được sao? Đây là có chuyện gì?

Tràn đầy nghi hoặc, nhìn Bạch Hổ nằm trên đất, ngay sau đó nhìn thấy thứ này nhẹ nhàng run run, biến thành một đạo khí lưu màu vàng óng, yên tĩnh huyền phù ở phía trước.

Triệu Nhã tràn đầy kinh ngạc.

Đạo khí lưu này màu sắc giống như trước đó thấy, nhưng trong đó ẩn chứa khí tức lăng lệ lại hoàn toàn khác biệt, người sau như nước suối, mà cái này thì giống như đại dương, vô biên vô hạn, không nhìn thấy cuối cùng.

- Chẳng lẽ... Thần Linh chi khí cũng chia đẳng cấp?

Trong lòng hơi động.

Trước đó chưa từng nghe nói qua, nhưng trước mắt không giải thích được như vậy, thực sự nghĩ không ra đến cùng xảy ra chuyện gì.

- Trước mặc kệ...

Biết nghĩ cũng nghĩ không ra, nàng khoanh chân trên mặt đất, lỗ chân lông toàn thân mở ra, tinh thần khẽ động.

Hô!

Bạch Hổ biến thành thể khí màu vàng kim vọt tới.

Tạch tạch! Tạch tạch!

Lực lượng đi vào trong cơ thể, bình chướng Thần Linh trước đó không cách nào đột phá lập tức vỡ nát, lực lượng cả người cấp tốc tăng lên.

- Thần Linh chi khí thật mạnh...

Đồng tử Triệu Nhã co rút lại, cơ bắp kéo căng.

Đạo Thần Linh chi khí này mang theo khí tức kim thuộc tính sắc bén, tựa như muốn xé rách kinh mạch của nàng, lại như kiếm khí gào thét, tất cả chướng ngại trong cơ thể đều bị bình định.

Không đến mười phút, Triệu Nhã đã đột phá Ngụy Thần đỉnh phong, trở thành Thần Linh chân chính.

Vù!

Vừa trở thành Thần Linh, một đạo quang mang trắng tinh bao phủ nàng, tôn lên tựa như thiên sứ, thân ảnh vốn thon dài, bây giờ tỏa ra hào quang chói sáng.

Mà bản thân nàng, thì hoàn toàn đắm chìm trong trong tu luyện, đối với những cái này, hình như không có chút nào phát giác.

...

Triệu Nhã đột phá, Lộ Xung cũng tới đỉnh núi, trước mặt xuất hiện một cái bóng u ám.

Không phải thỏ, cũng không phải Hổ, mà hình dáng có chút giống người, toàn bộ do sương mù tạo thành.

Mượn đan dược lão sư ban cho, Lộ Xung đánh chết đối phương, đồng dạng cảm thấy lực lượng nồng đậm tràn vào trong cơ thể, lực lượng Vu Hồn cấp tốc tăng thêm.

Một màn đồng dạng cũng phát sinh ở trên người Vương Dĩnh, nàng gặp phải một cổ thụ trắng như tuyết.

Trịnh Dương gặp một hỏa diễm cự thú, Ngụy Như Yên gặp dòng sông có thể thôn phệ sinh mệnh...

Mấy vị đệ tử, đều có kỳ ngộ khác biệt.

...

Phía chính bắc Thần giới, trong hải dương mênh mông vô bờ, một cung điện to lớn huyền phù ở trên mặt nước, giống như liệt nhật tỏa ra hào quang chói sáng.

Phía dưới hào quang chiếu rọi tôn nó lên, cùng đại dương hô ứng, cho người ta một loại cảm giác tựa như ảo mộng.

Trong điện, trên vương tọa, một lão giả râu bạc trắng ngồi ở phía trên, nhìn hư không, không biết nghĩ cái gì.

- Đế Quân!

Một trung niên đi vào trước mặt, ôm quyền mà đứng.

Lão giả gật đầu, ánh mắt mang theo tiêu điều:

- Vị kia của Tự Tại Thiên và Thiên Túng Đại Đế tỷ thí, định ở lúc nào?

- Bẩm báo Đế Quân, ngày 15 tháng sau!

Trung niên đáp.

- Mười lăm? Đêm trăng tròn?

Lão giả sửng sốt một chút, nói:

- Vị ở Tự Tại Thiên kia thật quả quyết, đáp ứng nhanh như vậy!

- Đế Quân, thuộc hạ có nghi vấn không biết có nên nói hay không!

Trung niên nghi ngờ nhìn qua.

- Ngươi đi theo lão nhân ta rất lâu rồi, có chuyện gì, cứ nói đừng ngại, không cần thiết che giấu!

Lão giả nói.

- Vâng!

Trung niên gật đầu nói:

- Vị Thiên Túng Đại Đế kia thật lợi hại như vậy? Tám vị Đại Đế cũng không phải đối thủ?

Lão giả không có trực tiếp giải đáp, dừng lại một lát, than thở nói:

- Sâu không lường được!

- Vậy vị ở Tự Tại Thiên kia thì sao? Chưa hề xuất hiện qua, đến cùng thực lực như thế nào, ai cũng chưa thấy qua, so sánh với Thiên Túng Đại Đế, ai cường đại hơn?

Trung niên hỏi.

- Vị ở Tự Tại Thiên kia, đồng dạng sâu không lường được, mặc dù ta chưa thấy qua, lại cảm thụ qua loại khí tức kia, như thương thiên treo cao, ngân hà đổ ngược, căn bản không phải sức người có thể chống lại! Còn ai cường đại hơn, ta cũng nói không chính xác!

Lão giả lắc đầu.

- Nói như vậy, hai người chiến đấu, xem như có một không hai...

Cảm xúc một tiếng, trung niên cười khổ nói:

- Thật rất muốn đi qua quan chiến, chỉ tiếc, loại cường giả này chiến đấu, thực lực như ta, chỉ sợ còn chưa tới phụ cận, liền sẽ bị chấn thành tro bụi!

Đế Quân chiến đấu, cho dù là Thần Vương phong hào đi qua, dư ba cũng có thể tuỳ tiện chấn vỡ hắn.

Cả hai dù chỉ kém một cấp bậc, lại như thiên địa, không ở cùng một phương diện.

Nên từ khi Thần giới sinh ra đến giờ, hết thảy chỉ có chín vị Đế Quân.

- Quan chiến? Quan hệ mặt mũi của Cửu Thiên, chắc chắn sẽ không công khai...

Đột nhiên lão giả sửng sốt:

- Cái này...

- Đế Quân, xảy ra chuyện gì?

Thấy bộ dáng của hắn, trung niên nhịn không được nói.

- Vị kia của Tự Tại Thiên vừa đưa tin thiên hạ, nói tháng sau quyết chiến, mời tám vị lão bất tử chúng ta đến quan chiến!

Lão giả cười khổ nói.

Vừa nói không có khả năng công khai, không nghĩ tới thời gian nháy mắt liền được mời.

Đổi lại trước đó, là tuyệt đối không dám nghĩ.

Dù sao bọn họ cùng Thiên Túng Đại Đế luận võ, vẫn luôn đóng cửa, đừng nói Đế Quân khác, xem như thuộc hạ cũng không biết kết quả và chiến cuộc.

- Vị kia của Tự Tại Thiên dám công khai tỷ thí, có phải đã có nắm chắc có thể vượt qua Thiên Túng Đại Đế hay không?

Trung niên nghi ngờ nhìn qua.

- Có lẽ vậy...

Ánh mắt lão giả nghiêm nghị:

- Có điều, tu vi đến cấp bậc như bọn họ, đã không kém nhiều, ai cũng không dám nói nhất định chiến thắng! Cụ thể làm sao, chỉ có thể đến lúc đó nhìn... Đúng, lần thứ tư linh khí thuỷ triều sắp tới, bên Huyền Minh Hải ta có thiên tài lợi hại gì hay không?

- Tạm thời không có!

Trung niên nói:

- Thần giới linh khí suy yếu, tuy tu luyện giả càng thêm trân quý cơ hội tu luyện, nhưng thiên tài không phải dễ dàng xuất hiện như vậy! Hơn nữa muốn ở trong linh khí thuỷ triều rực rỡ hào quang, mức độ thiên tư càng phải tuyệt đỉnh trong tuyệt đỉnh, về sau thành tựu thấp nhất cũng không dưới Thần Vương... Loại người này, số lượng thực sự quá ít, có thể ngộ nhưng không thể cầu!

- Ta nghe nói Càn Khôn lão quỷ ở U Hồn Thiên lấy được một hồn phách thiên phú không tệ!

Lão giả nói.

Trung niên nói:

- Là có chuyện như vậy, nghe nói là từ hạ giới tìm đến, hồn phách bị thu vào U Hồn Trì... Nghe nói Càn Khôn Đế Quân đang giúp hắn luyện chế lại thân thể!

Lão giả nói:

- Có thể để cho hắn tự mình luyện chế thân thể, chứng minh thực lực của người này khẳng định không đơn giản... Đáng tiếc, người tài giỏi như thế không xuất hiện ở Huyền Minh Hải chúng ta, nếu không coi như tiêu phí lại lớn, ta cũng phải hảo hảo bồi dưỡng, để hắn trong thời gian ngắn trở thành cao thủ, ảnh hưởng bố cục của linh khí thuỷ triều lần này...

- Vâng...

Trung niên nói:

- Yên tâm đi, Đế Quân, ta dựa theo ngươi dặn dò, ở Thần Sơn lưu lại sắp đặt, nếu có thiên tài thích hợp Huyền Minh Thiên ta, sẽ lập tức báo tin.

Lão giả lên tiếng, đang muốn nhắm mắt lại nghỉ ngơi, liền nghe bên ngoài cung điện có tiếng chuông dồn dập vang lên.

Đột nhiên đứng dậy, buồn ngủ hoàn toàn không có:

- Phong Vương Chung?

Trung niên cũng kích động.

- Phong Vương Chung vang lên, chứng minh có tu luyện giả thiên phú Thần Vương phong hào xuất hiện...

Con mắt lão giả sáng lên.

Thần Vương phong hào, số lượng có hạn, mức độ trân quý so với Đế Quân cũng không hề yếu.

Người nắm giữ loại thiên phú này xuất hiện, đối với bọn hắn mà nói, tuyệt đối có hấp dẫn cực lớn.

- Nhanh đưa vị thiên tài này tới...

Biết xảy ra chuyện gì, bàn tay lão giả vẫy một cái, lời còn chưa dứt lại nói:

- Được rồi, tốc độ của ngươi quá chậm, ta đi!

Nói xong, thân thể vụt qua, lập tức biến mất tại chỗ, thuấn di rời khỏi.

Tu vi đến Đế Quân, đã có thể thuấn di, không gian Thần giới ràng buộc lại lớn, cũng không cách nào trở ngại.

- Xem ra linh khí thuỷ triều lần này, Huyền Minh Thiên ta sẽ trổ hết tài năng...

Thấy Đế Quân tự mình đi nhận, trung niên thở phào nhẹ nhõm, sau đó hai mắt lóe sáng.

...

Canh Kim Thiên.

Đế Quân đang nghị luận với thuộc hạ sự tình ở Tự Tại Thiên, cũng nghe được âm thanh Phong Vương Chung.

- Thiên tài thích hợp Canh Kim Thiên ta xuất hiện, ta tự mình đi đón...

Hô!

Phù Mãnh Đế Quân biến mất tại nguyên chỗ.

...

Vân Ly Thiên.

- Loại thiên tài này, Thần giới xuất hiện vô số năm, chỉ đếm được trên đầu ngón tay, lúc trước xuất hiện một vị Thiên Túng Đại Đế, cùng mấy đệ tử của hắn... Lần này nhất định không thể bỏ qua cơ hội! Các ngươi ở đây chuẩn bị, ta tự mình qua xem một chút!

Vân Ly Đại Đế biến hóa ra bản thể, một ngũ trảo kim long biến mất ngay tại chỗ.

...

- Ha ha, Liệt Dương Thiên ta cũng có thiên tài lợi hại như vậy, ta nhìn lão tiểu tử Càn Khôn Ma Quân kia, còn dám đắc ý với ta không! Lần này ta nhất định phải tự mình bồi dưỡng, không tiếc tăng tốc thời gian vạn lần, cũng muốn để hắn ở trước linh khí thuỷ triều đột phá đến phong hào!

Chước Dương Đại Đế cười to, lắc lắc vạt áo, lộ ra thân thể đen nhánh...

- Người đi ra ngoài, mong mặc áo lót vào, bị người khác nhìn thấy, sẽ tổn hại uy nghiêm!

Sau lưng một lão giả xấu hổ nói.

- Ta chưởng khống liệt nhật, trong cơ thể Thiên Hỏa cực thịnh, y phục mặc lên liền đốt thành tro bụi... thay quá phiền toái! Còn không bằng để trần...

Chước Dương Đại Đế nói.

- Để trần là mát mẻ, chỉ là lần này Đế Quân không phải muốn đi ra ngoài mời thiên tài sao? Như vậy ra ngoài, khó tránh khỏi sẽ bị người xem nhẹ...

Lão giả vội nói.

Thân là hạ nhân phục vụ Đế Quân, đối với thói quen của vị trước mắt này, biết quá rõ ràng, thân là một trong Cửu Đế, vậy mà không thích mặc nội y...

May mắn là ở trong tẩm điện, ở bên ngoài, bị người nhìn thấy, mặt mũi của Liệt Dương Thiên sẽ mất hết.

- Ta đã biết, ở chỗ này chờ, ta đón người liền về!

Hô!

Thân thể vụt qua, thần lực nhúc nhích biến thành nội y, Chước Dương Đại Đế biến mất tại nguyên chỗ.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Chương 2133: Ch thi

ư

ên chấn động (2)

Kiếm Thần Thiên, toàn bộ Thần giới trừ Tự Tại Thiên, Kiếm Lư là thần bí nhất.

Cung điện Đế Quân khác tráng lệ, to lớn hùng vĩ, mà ở nơi này, chỉ là nhà tranh phổ thông, thoạt nhìn không thu hút.

- Đế Quân...

Một trung niên đi vào trước mặt, muốn nói cái gì, lời còn chưa nói ra đã bị đánh gãy:

- Ta đã biết, Thần Sơn có thiên tài am hiểu kiếm pháp xuất hiện!

- Vâng...

Trung niên vội vàng gật đầu.

- Kiếm pháp của hắn ta xem, rất kinh diễm, thậm chí có khác với chúng ta, chẳng qua không phải người Kiếm Lư ta muốn chờ!

Trong túp lều âm thanh thản nhiên nói.

- Thế nhưng Phong Vương Chung gõ...

Trung niên sửng sốt một chút, vội vàng nói:

- Chúng ta không nhanh chút, bị địa phương khác chiêu đi, lần linh khí thuỷ triều tiếp theo, Kiếm Lư chúng ta lấy được danh ngạch càng ít, đất

phong sẽ bị tước đoạt...

- Danh ngạch ít thì ít, tước đoạt đất phong cũng không có gì, chúng ta muốn là một loại kiếm ý và lĩnh ngộ độc lập thuộc về mình, không phải là cứng nhắc học tập!

Trong túp lều, âm thanh kia nói:

- Học cho dù tốt cũng chỉ là bắt chước, chuyện linh khí thuỷ triều không cần lo lắng, không có gì bất ngờ xảy ra, người của chúng ta đã xuất hiện, ta sẽ tự mình đi tìm hắn!

- Vâng...

Thấy Đế Quân có tính toán của mình, trung niên không nói thêm lời, khom người lui xuống.

- Ai!

Trung niên rời khỏi, trong túp lều vang lên tiếng thở dài, giống như là cảm xúc, lại tràn đầy khó hiểu và nghi vấn:

- Ngươi làm như vậy, đến cùng có đúng hay không?

...

Trên núi cao, một lão giả vóc người cao to nhìn về phía rất nhiều đệ tử

ngồi trước mắt.

Ngôn ngữ huyền diệu từ trong miệng chảy ra, nghe vào trong tai mọi người tựa như tiên nhạc, tu vi cũng không ngừng tiến bộ.

- Được rồi, ngày hôm nay liền đến nơi này!

Đột nhiên, lão giả ngừng lại, nhìn về phía một phương hướng.

- Lão sư, xảy ra chuyện gì?

Một trung niên nhìn ra không đúng, ôm quyền khom người hỏi.

Tình huống bình thường, lão sư sẽ truyền thụ xong một lĩnh vực kiến thức mới kết thúc, hiện tại mới nói một nửa liền dừng lại, rõ ràng có chuyện phát sinh.

- Vị kia của Tự Tại Thiên đã định xong thời gian, mười lăm tháng sau cùng ta quyết đấu!

Lão giả mỉm cười, hình như nói là người khác, mà không phải chính hắn.

Mảy may không có vì quyết đấu mà cảm thấy áp lực.

- Tự Tại Thiên, đứng đầu Cửu Thiên, quản lý vạn giới... Lão sư khiêu chiến vị Đế Quân kia, ta sợ...

Trong mắt trung niên tràn đầy lo lắng.

Tuy tự tin thực lực của lão sư, nhưng Tự Tại Thiên dù sao cũng là đứng đầu Thần giới, Đế Quân trong đó cũng mệnh danh Thần giới đệ nhất nhân... Cùng loại cường giả này luận võ, thực sự có chút không yên lòng.

Mấu chốt nhất là, hai người là sinh tử đấu, hoàn toàn khác biệt trước đó điểm đến là dừng,.

- Không sao cả!

Trên mặt lão giả vẫn mang theo vui vẻ, vuốt râu:

- Nếu là quyết đấu, tự nhiên có thắng có bại, không có người sẽ một mực thắng, cũng không có người sẽ một mực bại! Tận lực liền tốt.

- Nhưng... Đối phương vì chiến đấu với người, chuyên môn hạ giới đi tìm Xuân Thu đại điển, mục đích đúng là vì lý giải lão sư càng nhiều, biết thực lực của ngươi... Ta sợ hiện tại đáp ứng, đã biết sơ hở của lão sư, cao thủ cùng cấp bậc, một khi không may xuất hiện, nguy hiểm cực lớn...

Ánh mắt trung niên lộ ra vẻ lo lắng.

Lão sư khiêu chiến vị kia của Tự Tại Thiên, vừa mới bắt đầu đối phương một mực không có đáp ứng, về sau vị kia đi hạ giới một chuyến, trở về

liền xác định ngày, rõ ràng đã có chuẩn bị.

Cao thủ đối chiêu, chỉ kém chút xíu, ngộ nhỡ thiếu hụt của lão sư bị phát giác, từ đó nhằm vào công kích, sẽ rất nguy hiểm.

- Tìm được thiếu hụt lại như thế nào? Muốn đánh bại ta, không có dễ

dàng như vậy!

Lão giả lộ ra tự tin nồng đậm.

Một đường đi tới, khiêu chiến nhiều Đại Đế thành công như vậy, thực lực của hắn sớm đã đến đỉnh phong nhất của Thần giới.

- Thực lực của lão sư, chúng ta tự nhiên tin tưởng và nghe theo, chỉ là học sinh không hiểu, vì sao phải giao đấu với đối phương, vì sao còn lập xuống ước định sinh tử...

Trung niên có chút không rõ ràng cho lắm.

Lão sư được tám Đế công nhận, danh tiếng của Thiên Túng Đại Đế đã danh xứng với thực, Thần giới người người công nhận, vì sao còn phải tỷ thí với Đế Quân của Tự Tại Thiên?

Quan trọng là lập xuống ước định sinh tử?

- Đây là định số, chúng ta không cách nào tránh đi, các ngươi không hiểu...

Lão giả lắc đầu:

- Được rồi, tháng sau tỷ thí, nếu như ta không may vẫn lạc, các ngươi liền yên tĩnh đợi, đừng có động tác khác, chờ đợi truyền nhân của ta xuất hiện, nghe hắn dặn dò!

- Truyền nhân? Truyền nhân của lão sư?

Trung niên kỳ lạ.

Rất sớm trước kia, bọn họ liền theo lão sư tung hoành thiên địa, không biết đã bao nhiêu năm, chưa từng nghe nói qua truyền nhân gì ah!

- Không sai, hắn nắm giữ năng lực giống như ta, đồng dạng từ Danh Sư

đại lục đi tới!

Lão giả mỉm cười.

- Cái kia... Không biết vị truyền nhân này của lão sư tên gì? Chúng ta làm sao xác nhận là hắn?

Trung niên vội vàng hỏi.

- Không cần xác nhận, nhìn thấy liền có thể nhận ra!

Lão giả cũng không giải thích, trong ánh mắt mang theo thâm thúy:

- Còn tên... có thể nói cho các ngươi biết, hắn gọi... Trương Huyền!

...

Tự Tại Thiên, trong một gian phòng không biết tên.

Hơi nước nồng đậm tràn ngập gian phòng, hơi nóng vây quanh, để cho người ta thấy không rõ lắm cảnh tượng trước mắt.

Soạt!

Dòng nước lay động, một thân thể mềm mại hoàn mỹ không một tì vết từ bên trong đứng lên.

Mái tóc đen nhánh, da thịt vô cùng mịn màng, dung nhan tuyệt mỹ...

Tay ngọc khẽ vẫy, một lụa mỏng bao phủ ở trên người, che giấu dáng người uyển chuyển.

- Tiểu thư!

Một lục y nữ tử đi vào trước mặt, đưa tới một cái lược.

Nữ tử chậm rãi chải tóc, nhất cử nhất động như một bức tranh.

- Tin tức truyền ra ngoài chưa?

Nữ tử tuyệt mỹ thản nhiên nói.

- Đã truyền!

Lục y nữ tử gật đầu.

- Có trả lời không?

- Tạm thời không có!

Lục y nữ tử lắc đầu, suy nghĩ một chút mới nói:

- Có điều chuyện tiểu thư để chúng ta tìm hiểu, chúng ta ngược lại tìm hiểu được rồi!

- Ồ?

Ánh mắt nữ tử tuyệt mỹ sáng lên, vội vàng nhìn tới.

- Dạ Minh thành xuất hiện một người trẻ tuổi gọi là Trương Huyền, hắn có rất nhiều đệ tử, thiên tư cực tốt, trong quá trình tìm kiếm Thần Linh chi khí, dẫn động không ít Phong Vương Chung!

Lục y nữ tử nói.

- Xem ra là hắn...

Nữ tử tuyệt mỹ mỉm cười, vẻ mặt có chút hạnh phúc.

- Tiểu thư, có muốn gặp hắn hay không?

Thấy bộ dáng của tiểu thư, làm sao không biết nghĩ cái gì, lục y nữ tử

vội vàng nói.

- Không cần, những ngày gần đây ta phải chuẩn bị chiến đấu, bất kỳ

người nào cũng không thể gặp, đặc biệt là hắn, nếu không ta sợ sẽ mất đi lòng tin chiến đấu, từ đó dừng lại!

Nữ tử tuyệt mỹ lắc đầu, không biết nghĩ cái gì, ánh mắt phức tạp.

- Nếu như tiểu thư dao động... Vậy thì không chiến là được, vị Thiên Túng Đại Đế kia thực lực cực mạnh, tám vị Đại Đế đều thua, ta sợ tiểu thư...

Lục y nữ tử tràn đầy lo lắng.

Thực lực của tiểu thư quán tuyệt thiên hạ, nhưng đối phương cũng không yếu.

Giống như sao băng chiếu sáng không trung, ngắn ngủi hơn bốn mươi năm, liền vang vọng toàn bộ Thần giới, không ai không biết không người không hiểu, khiêu chiến tám Đế, mặc dù không có người biết chi tiết, chiến đấu nhưng thấy người sau thừa nhận thân phận, liền biết nhất định tám trận tám thắng!

Đối với toàn bộ Thần giới mà nói, vị này là nhất thời có một không hai.

Phong mang mạnh như vậy, tránh đi là được, thậm chí coi như giao đấu, thắng thua cũng rất bình thường, vì sao nhất định muốn lập xuống sinh tử đấu, nhất định phải phân một mất một còn?

- Không có cách nào tránh khỏi, ta nhất định phải giết hắn, không có con đường thứ hai... Đây là sứ mệnh của ta, cũng là trách nhiệm không thể

trốn tránh!

Nữ tử tuyệt mỹ lắc đầu.

- Thế nhưng...

Lục y nữ tử tràn đầy sốt ruột.

- Không có nhưng gì cả, không cần nói, chuyện này đã quyết định, nói nhiều hơn nữa cũng vô dụng!

Nữ tử tuyệt mỹ khoát tay áo:

- Được rồi, ta muốn bế quan tu luyện...

Nói xong, thân thể vụt qua, biến mất tại nguyên chỗ.

- Tiểu thư...

Không nghĩ tới tiểu thư cố chấp như vậy, tuy lục y nữ tử không cam lòng, nhưng cuối cùng vẫn gật đầu, không nói thêm lời.

Chương 2134: Tr

ng H

ươ

uyên lo lắng

- Nghe nói Thần Linh chi khí ở Thần Sơn cũng chia đẳng cấp!

Phủ thành chủ, sau khi cơm nước no nê, mấy vị cường giả đại biểu Dạ

Minh thành ngồi chung một chỗ, vừa uống trà vừa nói chuyện phiếm.

- Hình như có chuyện như vậy, Thần Linh chi khí cấp bậc cao khó mà thuần phục, nhưng càng thêm tinh thuần, lực lượng mạnh mẽ, sau khi hấp thu có thể rèn luyện lực lượng tốt hơn, để cho người ta vừa đột phá, liền đánh xuống cơ sở tốt nhất!

- Thần Linh chi khí cấp bậc cao, là Cửu Thiên Cửu Đế chuyên môn rèn luyện, tuy mạnh mẽ, lại ẩn chứa lực lượng của bọn hắn, thể chất hoặc pháp quyết tu luyện không phù hợp, sẽ không có khả năng thành công!

Có thể thành công, không có chỗ nào mà không phải thiên tài đứng đầu nhất.

- Này cũng phải, linh khí thuỷ triều xuất hiện tiếp cận bốn mươi năm, mỗi nửa năm Thần Sơn mở ra một lần, đến bây giờ trọn vẹn mở ra 79

lần... thiên tài chân chính có thể được Cửu Thiên Cửu Đế xem trọng, để

Phong Vương Chung vang kiện, không cao hơn ba người!

- Dường như đều là đệ tử của Thiên Túng Đại Đế...

- Năm nay không biết có thể xuất hiện thiên tài tương tự hay không!

- Khẳng định không có hi vọng, Thần giới có thể phong Vương, cơ bản đều nắm giữ huyết mạch siêu cường, nói cách khác, vừa ra đời liền quyết định thành tựu, tuyệt không phải người bình thường có thể làm được!

- Huyết mạch quyết định tất cả, huyết mạch không đủ, thiên tư lại cao, thành tựu cũng có hạn...

Mọi người một bên trò chuyện, một bên cảm xúc.

Nghe những đối thoại này vào trong tai, Trương Huyền mang theo nghi hoặc, quay đầu nhìn về phía Ngô Phương Thanh:

- Huyết mạch thật trọng yếu như vậy?

- Đương nhiên!

Ngô Phương Thanh cũng không che giấu nói:

- Dưới Thần Vương, tu luyện giả có thể dựa vào thiên phú hoặc kỳ ngộ, nghĩ biện pháp đi đến, nhưng một khi vượt qua đạo khảm này liền khó

khăn! Huyết mạch cường giả, xác suất thành công mạnh mẽ gấp trăm lần người bình thường. Theo ta được biết, tất cả cường giả Thần Vương của Cửu Thiên không vượt qua trăm người, không dựa vào huyết mạch, chỉ

bằng vào tu luyện đột phá, cũng chỉ có Thiên Túng Đại Đế ba đệ tử của hắn mà thôi!

- Đệ tử của Thiên Túng Đại Đế?

- Hình như là từ hạ giới mang tới, cụ thể ta cũng không rõ ràng, vị tân tấn Đại Đế này, bí mật quá nhiều, không phải chúng ta có thể tuỳ ý thảo luận!

Ngô Phương Thanh lắc đầu.

Đổi lại những người khác hỏi như vậy, khẳng định đã sớm quát tháo, đối phương có thể là hậu bối của Đế Quân, lúc này mới cố ý giải thích, cũng nhân cơ hội quan sát phản ứng của hắn.

Chỉ bất quá vị trước mắt này vẻ mặt đờ đẫn, để cho người ta nhìn không ra bất kỳ tâm tình gì.

Không truy cứu vấn đề này nữa, Trương Huyền tiếp tục nói:

- Thần Linh chi khí khác biệt là có ý gì?

Vốn cho rằng Thần Linh chi khí giống như hắn lấy được, không nghĩ tới lại còn có chênh lệch.

- Cụ thể ta cũng không rõ ràng, xem như một loại truyền ngôn của Thần giới đi! Nói là Thần Linh chi khí cũng chia đẳng cấp, chỉ có người thiên

tư cao chân chính, mới có thể thu được tồn tại đẳng cấp cao hơn, trở nên càng thêm cường đại...

Ngô Phương Thanh cười ha ha:

- Đây đều là tin đồn, không nên tin thật, không cần để ở trong lòng...

Đang nói chuyện, không gian trên quảng trường lay động, có bóng người bất ngờ xuất hiện.

- Lúc này mới bao lâu? Làm sao có người đi ra?

Đi ra tiểu viện, Trương Huyền nghi hoặc.

Không phải nói một ngày sao?

Lúc này mới bao lâu liền đi ra.

- Một ngày là thời gian Thần Sơn mở ra, trong khoảng thời gian này, không đạt tới Thần Linh, có thể ở bên trong tiếp tục tìm kiếm, vượt qua thời gian vẫn không thành công, thì chỉ có thể bị truyền tống ra! Mà trước đó, thành công đột phá, đồng dạng sẽ bị truyền tống rời khỏi, nếu không người khác làm sao cạnh tranh!

Ngô Phương Thanh giải thích.

Trương Huyền giật mình.

- Ha ha, là con của ta, lúc này mới hơn một canh giờ đã đột phá đến Thần Linh!

Trong đám người, một trung niên lớn tiếng nở nụ cười, tràn đầy hưng phấn.

Ở Thần Sơn kỳ ngộ của mọi người tương đồng, hơn một canh giờ tìm được Thần Linh chi khí, hơn nữa thuận lợi đột phá, tuyệt đối được cho thiên tư trác tuyệt.

Nguyên nhân chính là như vậy, mỗi lần Thần Sơn mở ra, đều sẽ có người chuyên môn ghi chép thứ tự và trình tự xuất hiện, giống như

Trạng Nguyên, Thám Hoa khoa cử, điêu khắc ở trên bi văn, lưu truyền rộng rãi.

- Chúc mừng, dùng thiên phú của lệnh lang, xem ra Hồ gia các ngươi muốn quật khởi!

- Hồ Húc lão ca, vài sinh ý trong gia tộc ta, suy đi nghĩ lại, vẫn là giao cho nhà các ngươi tốt nhất, dù chúng ta chưa hợp tác qua, nhưng nhân phẩm của Hồ lão ca ngươi, ta là sớm có nghe nói, giao cho ngươi, ta yên tâm!

- Con của ngươi và con gái của ta đều đến tuổi có thể thành hôn, Hồ

huynh, chúng ta có nên mau chóng xử lý hôn sự hay không?

...

Rất nhanh, mọi người vây lại, từng cái tràn đầy hừng hực.

Hơn một canh giờ nhận được Thần Linh chi khí, hơn nữa thuận lợi đột phá, thiên tư cao, ở Dạ Minh thành cũng được cho đứng đầu nhất, không có gì bất ngờ xảy ra, tiền đồ vô lượng.

Loại người này, tự nhiên phải hảo hảo nịnh bợ.

Này giống như hài tử thi đậu Thanh Hoa, tràn đầy tự hào và mặt mũi.

Ứng đối xong mọi người nhiệt tình, ánh mắt vị trung niên này rơi vào trên người Trương Huyền, cười nhạo một tiếng.

Vừa rồi con của hắn thua ở trên tay học sinh đối phương, hiện tại con mình đột phá Thần Linh nhanh như vậy, học sinh của đối phương thì sao?

Dường như hiện tại một chút động tĩnh cũng không có!

Còn tưởng thật là thiên tài, hiện tại xem ra, tuổi tác qua chính là tuổi tác qua, tiềm lực có hạn.

- Trương Huyền thiếu gia, xem ra con của ta vận khí càng tốt hơn, trước một bước thành công... Không biết học sinh ngươi lúc nào có thể đột phá

Thần Linh?

Kìm nén không được, đi vào trước mặt.

Người không trang bức, khác cá ướp muối ở chỗ nào?

Vừa rồi mất mặt, tự nhiên phải nghĩ biện pháp kiếm về.

Đối mặt với đối phương châm chọc, Trương Huyền nhíu mày.

Dựa theo phương pháp tu luyện hắn truyền thụ, chỉ cần tìm được Thần Linh chi khí, nên đột phá rất nhanh, tuyệt đối không dùng đến một canh

giờ, hiện tại nhiều đệ tử như vậy, không có đi ra một cái, chẳng lẽ gặp nguy hiểm gì?

Không đến mức!

Thực lực của đám người Triệu Nhã, hắn vẫn biết một ít, gia hỏa vừa đi ra kia, Tôn Cường cũng có thể tuỳ ý đánh mười cái... Hắn cũng vô sự, đám người Triệu Nhã làm sao có khả năng xảy ra vấn đề?

- Hắn bị sự tình gì chậm trễ!

Trương Huyền nói.

Hiện tại giải thích duy nhất, chỉ có cái này.

Bởi vì có không gian cách nhau, đan dược của hắn bị sử dụng cũng không cảm nhận được.

- Chậm trễ? Ha ha, vậy ta liền chúc phúc học sinh của Trương thiếu gia mau chóng giải quyết phiền toái...

Thấy hắn ăn quả đắng, trung niên vui vẻ không nói ra được, đầu lâu giương cao hơn.

Thực lực Ngụy Thần cảnh mạnh lại như thế nào?

Không đột phá nổi Thần Linh, chẳng khác nào phế vật.

Hô!

Trung niên đắc ý, cửa lần nữa lay động, lại có người đi ra, hơn nữa liên tiếp chừng hơn mười người.

Trương Huyền nhìn lại, học sinh, hạ nhân và cha mẹ của mình, đồng dạng một cái không có đi ra.

- Trương thiếu gia, có vẻ như con của ta cũng đi ra!

- Những học sinh kia của ngươi, rõ ràng đi vào trước, hơn nữa đi địa phương Thần Linh chi khí nhiều nhất, không nên ra không được a!

- Chẳng lẽ đột phá Thần Linh phiền toái như vậy? Nếu như vậy, chẳng lẽ

thiên phú không cao...

...

Trước đó, phụ huynh của mấy hài tử bị đám người Triệu Nhã dạy dỗ, đều cười khanh khách đi vào trước mặt.

Lúc đó thành chủ che chở, hậu bối của mình quả thực không hăng hái, không dám nói nhiều, hiện tại tất cả đều nở mày nở mặt, diễu võ giương oai.

Nhìn con của ta, thành tích thật tốt!

Học sinh của ngươi, lúc Ngụy Thần sức chiến đấu mạnh, lại coi là cái gì?

Không thành Thần được mà nói, thật sự quá mất mặt...

- Trương thiếu, không cần để ý bọn họ... Có thể tìm được Thần Linh chi khí hay không, cũng liên quan đến vận khí, có lẽ kế tiếp xuất hiện chính là bọn họ!

Thấy mọi người như vậy, Ngô Phương Thanh cũng không tiện giải thích, vẻ mặt xấu hổ.

- Không sao...

Trương Huyền lắc đầu.

Mặc dù không biết vì sao đám người Triệu Nhã không có đi ra, nhưng tin tưởng thực lực của các nàng, lại thêm bản thân chuyên môn lưu lại đan dược, hắn sẽ không xảy ra vấn đề.

Thời gian qua hai canh giờ, một ngàn hai trăm tu luyện giả đi vào Thần Sơn, đã đi ra vượt qua ba trăm người, nhưng đám người Triệu Nhã, Tôn Cường vẫn không có xuất hiện.

Trước đó đám người châm chọc, lúc này đã biến thành khinh thường.

Lâu như vậy cũng không có đột phá, thiên phú kém có thể tưởng tượng được, thành chủ còn coi hắn là khách quý, hiện tại xem ra chỉ là phế vật.

- Không đúng...

Trương Huyền cau mày.

Nếu như nói những học sinh này của mình không thể một canh giờ đi ra, hắn cảm thấy xuất hiện chút biến cố, có thể lý giải, nhưng hơn ba canh

giờ, một người cũng không có trở thành Thần Linh, rõ ràng không phù hợp lẽ thường!

Tu luyện công pháp Thiên Đạo tinh giản, phối hợp thêm Thần Linh chi khí, đột phá Thần Linh còn nhanh hơn công pháp Thiên Nhược Hữu Tình của hắn, coi như một canh giờ không hoàn thành được, cũng không dùng đến hai canh giờ...

Làm sao đến bây giờ còn không thấy tung tích?

- Thành chủ, không biết có phương pháp gì kiểm tra người đi vào Thần Sơn có xảy ra chuyện hay không?

Mang theo lo lắng, Trương Huyền nhìn qua.

- Kiểm tra xảy ra chuyện?

Ngô Phương Thanh dừng lại một chút:

- Ngược lại là có, có điều tiêu phí rất lớn, đo lường một lần, cần một trăm thần tệ!

Thần Sơn vốn có nguy hiểm, dưới tình huống bình thường, là không cho phép kiểm tra, nhưng cũng có chút người quan tâm hậu bối, muốn dò xét... nên có loại quy định này, có thể kiểm tra, nhưng đánh đổi rất cao.

Một danh ngạch, chẳng qua là một thần tệ mà thôi, đo lường một chút lại một trăm, lật gấp trăm lần, chênh lệch lớn làm người ta khó tin.

- Ta muốn tra một chút!

Trầm tư một chút, Trương Huyền nói.

Những học sinh này, từ Danh Sư đại lục cùng nhau đi tới, bản thân đã sớm coi thành người thân nhất, tuyệt đối không thể xuất hiện nguy hiểm.

- Mời qua bên này...

Ngô Phương Thanh gật đầu, lần nữa đi tới phủ thành chủ.

- Đi qua nhìn một chút!

- Khẳng định là không có đột phá, có cái gì phải tra?

- Người ta có tiền, nguyện ý kiểm tra, ngươi quản được?

- Đi qua nhìn một chút cũng không sao cả, nếu như học sinh của hắn tìm được Thần Linh chi khí, lại không đột phá, liền vui rồi...

- Này cũng phải...

Mấy trung niên trước đó chê cười, nghe được hai người đối thoại, tất cả

đều mỉm cười, theo sát tới.

Nếu đối phương muốn thẩm tra, vậy thì theo tới nhìn một chút, dù sao mất mặt chính là tên này.

Đi vào phủ thành chủ, rất mau tới một đại điện rộng lớn.

- Ở đây có thể thẩm tra, đưa vào họ tên, dung mạo người muốn thẩm tra, cùng với một trăm thần tệ là có thể biết kết quả...

Ngô Phương Thanh chỉ bức tường trước mắt nói.

Chương 2135: Nh c

ụ m

ạ Đê Quấn

Nghe xong phương pháp, vô cùng đơn giản, Trương Huyền cũng không chậm trễ, cổ tay khẽ đảo, một cái thẻ xuất hiện ở trong lòng bàn tay, nhẹ

nhàng run lên, cắm vào khe thẻ trước mắt.

Vù!

Quang mang lấp lánh, trên vách tường hiện ra bạch quang, giống như

một màn sáng.

Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, trầm tư một chút, tên và dung mạo của Triệu Nhã in lên.

Cha mẹ, đệ tử, hạ nhân đều đi vào Thần Sơn, nhưng muốn nói ai có thể

đột phá trước, hắn cho rằng khẳng định là vị đại đệ tử này!

Cho nên muốn xem trước một chút, đến cùng xảy ra chuyện gì, mới để

cho ba bốn canh giờ, cũng không hề có một chút tin tức nào.

Hô!

Màn sáng lắc lư, dường như có chữ viết hiện lên.

- Nhìn bị đánh mặt đi...

- Loại tình huống này ta gặp qua, Vương Tiêu ba năm trước còn nhớ

không? Không tin sự thật hậu bối không hăng hái, đến đây dò xét, kết quả lại dò xét ra con trai ngủ ở trên Thần Sơn... trở thành trò cười!

- Đúng vậy, lúc ấy mất mặt quá mức, đường đường Vương gia, gia tộc xếp hạng mười vị trí đầu của Dạ Minh thành, trong vòng một đêm sụp đổ, hiện tại ngay cả gia tộc tam lưu cũng không tính!

- Cái tên này, đoán chừng cũng giống vậy, đừng nhìn vừa rồi thái độ của thành chủ rất tốt, tra ra kết quả, khẳng định sẽ bị coi thường, không ngẩng đầu được lên...

Mấy trung niên theo ở phía sau, từng cái hạ giọng cười rạng rỡ.

Thời điểm bọn hắn vui vẻ, ý định nhìn Trương Huyền chê cười, đột nhiên cảm thấy toàn thân xiết chặt, trên vách tường tỏa ra một cỗ uy nghiêm cường đại tới cực điểm.

Ầm ầm!

Khí tức vọt tới, tựa như thiên địa sụp đổ, không chỉ bức tường, cả phòng đều không ngừng lay động.

- Đây là... khí tức Đế Quân?

Không biết người nào hô lên, đồng tử co rút lại, không thể khống chế

được, mọi người đồng loạt quỳ rạp xuống đất.

- Ta chính là Canh Kim Thiên Phù Mãnh Đế Quân, Triệu Nhã thích hợp tu luyện công pháp Canh Kim Thiên ta, ta mang đi...

Một âm thanh không mang theo bất cứ cảm tình nào chậm chạp vang lên.

Thanh âm không lớn, lại giống như cự chùy gõ ở trên linh hồn, nghe nói như vậy, từng cái không ngừng run rẩy, đừng nói thân thể, suy nghĩ

muốn không phản kháng được.

- Đế Quân?

- Đế Quân mang học sinh hắn đi?

Mọi người không ngừng run rẩy, da đầu nổ tung, lần nữa nhìn về phía thanh niên kia, cảm thấy sắp điên rồi.

Còn tưởng đệ tử đối phương giống như con trai của Vương Tiêu, ngủ

thiếp ở trên Thần Sơn, hoặc là bị thương, không nhận được Thần Linh chi khí... Nằm mộng cũng nghĩ không ra, lại bị Đế Quân nhìn trúng, tự

mình nghênh đón!

Quan trọng còn để lại lời nói, dùng để giải thích...

Đế Quân giải thích...

Loại vinh dự này, còn có gì lớn hơn!

Vốn định chê cười đối phương một phen, nằm mơ cũng không ngờ tới kết cục này.

Ngẩng đầu nhìn về phía thanh niên cách đó không xa, cho rằng đối phương sẽ hưng phấn không kiềm chế được, lại thấy hắn cau mày thật

chặt, trên mặt âm trầm sắp nhỏ ra nước.

Đế Quân mang đi đệ tử mình bồi dưỡng, tương đương với thiên đại vinh dự, không nên cao hứng nhảy dựng lên sao?

Làm sao bộ dáng này?

- Trương thiếu gia, còn không mau tạ ơn...

Ngô Phương Thanh sốt ruột, vội vàng hô một tiếng.

Đắc tội những người khác không sao, đắc tội Đế Quân...

Người mạnh hơn cũng cứu không được!

Lời còn chưa dứt, liền nghe thanh niên trước mắt tức giận mắng:

- Móa... Đế Quân liền có thể phách lối như vậy, không thông qua ta, lại dám mang người đi? Mặt đâu?

Trương Huyền sắp tức nổ tung.

Đế Quân có thể muốn làm gì thì làm?

Đây là học sinh của ta, báo tin cũng không thông báo một tiếng, liền mang đi bồi dưỡng, quá vô sỉ rồi...

- Chủ nhân...

Trương Giáp mắt tối sầm lại, suýt chút nữa khóc lên.

Trước khi đến ngươi không phải nói với ta phải khiêm tốn sao?

Học sinh bị Đế Quân mang đi, mất hứng, còn nhục mạ...

Đây là thái độ khiêm tốn?

Chỉ trích Đế Quân, mặc dù thân phận của đối phương có khả năng không quan tâm, nhưng cũng quá trắng trợn đi!

Khiếp sợ sắp ngất đi, lần nữa nhìn lên, chỉ thấy thiếu gia khắc họ tên và chân dung của Trịnh Dương lên vách tường.

Tên mới vừa hiện, lại một đạo lực lượng áp bức linh hồn tràn tới.

- Ta chính là Liệt Dương Thiên Chước Dương Đại Đế, Trịnh Dương thích hợp tu luyện công pháp Liệt Dương Thiên ta, ta mang đi...

- Ta ***... đám gia súc không biết xấu hổ này...

Trương Huyền sắp điên rồi.

Trong tiếng gầm gừ, lần nữa khắc tên Lộ Xung.

- Ta chính là U Hồn Thiên Càn Khôn Ma Quân, Lộ Xung thích hợp tu luyện công pháp U Hồn Thiên, ta mang đi...

Thân thể Trương Huyền cứng nhắc, tiếp tục.

- Ta chính là Linh Lung Thiên Linh Lung tiên tử, Vương Dĩnh và Ngụy Như Yên rất hợp ý ta, ta mang đi...

- Ta là Vân Ly Thiên Vân Ly Đại Đế, Khổng Thi Dao và Lưu Dương, ta rất thích...

...

Liên tục tra xét mấy cái, từng Đế Quân liên tiếp lên sàn, lưu lại lời nói, Ngô Phương Thanh cùng mấy vị trung niên đã đần độn tại nguyên chỗ, muốn tự tử cũng có.

Đặc biệt là mấy người sau, vốn muốn tới đây xem náo nhiệt, nhìn đánh mặt, nằm mộng cũng nghĩ không ra, xuất hiện kết quả này.

Đế Quân từng cái xuất hiện, giống như cưỡi ngựa xem hoa...

Loại cường giả này, không phải thần long thấy đầu mà không thấy đuôi sao?

Vì sao tất cả đều đi ra, thu người?

Có cần khoa trương như vậy hay không...

Không ngừng nuốt nước bọt, mấy vị trung niên nhìn nhau, từng người từ trong mắt đối phương nhìn ra kinh hoàng.

Trước đó chê cười đệ tử đối phương không bằng vãn bối của mình...

Hiện tại mới hiểu được, so sánh với học sinh của đối phương... mấy đồ chơi bại hoại kia tính là cái gì chứ!

Vãn bối của bọn hắn, ngay cả Thiên Thần cũng chướng mắt, không nguyện ý ra tay bồi dưỡng, mà đối phương... Đế Quân tự thân ra mặt, một cái tiếp theo một cái, giống như ăn cướp... hoàn toàn không thể so sánh!

Buồn cười bọn họ còn không tự lượng sức, cùng người ta nói lời nhảm nhí...

Sợ đối phương thu về tính sổ, tìm bọn họ gây sự, vội vàng ngẩng đầu nhìn thanh niên trước mắt, chỉ thấy hắn tràn đầy kích động, lần nữa chỉ vào bức tường chửi loạn:

- Các ngươi đám gia hỏa không biết xấu hổ này, bọn họ đều là học trò của ta...

- ...

Mọi người run rẩy lợi hại hơn, không dám nói chen vào.

Nhục mạ Đế Quân...

Tên này điên rồi...

- Thiếu gia... khiêm tốn...

Nước mắt Trương Giáp chảy ròng ròng.

Còn tưởng chủ nhân tâm tính kiên định, không nghĩ tới không đáng tin cậy như vậy.

Ngô Phương Thanh trời đất quay cuồng, hồn phách đi đâu mất.

Mắng một hồi, Trương Huyền khôi phục lại.

Thực ra Đế Quân mang đám người Triệu Nhã đi, chưa hẳn là chuyện xấu.

Đi theo phía sau hắn, muốn cấp tốc tăng thực lực lên, rất khó làm được, nhưng Đế Quân tự mình ra tay, tài nguyên vô tận, sẽ càng thêm mau lẹ.

- Tôn Cường và cha mẹ đâu?

Mười đại đệ tử toàn bộ tra xong, đều bị Đế Quân chia cắt, Trương Huyền lần nữa nhìn về bức tường trước mắt.

Rất nhiều đệ tử, đều là hắn tự tay bồi dưỡng, sử dụng Thiên Đạo chi khí tẩy cân phạt tủy, bị Đế Quân coi trọng cũng bình thường, còn Tôn Cường và cha mẹ... Cơ sở bọn họ không quá tốt, tuổi tác lại lớn, hẳn là sẽ không được coi trọng!

Tay khắc ra họ tên và hình ảnh của Tôn Cường.

- Ta chính là đặc sứ Kiếm Thần Thiên, đang truyền thụ kiếm thuật cho Tôn Cường, Trương Chấn Hưng, Vương Mộng Á, truyền thụ xong xuôi, sẽ để bọn hắn quay về!

Một thanh âm nhàn nhạt vang lên.

- Kiếm Thần Thiên từ trước tới nay ẩn cư cũng phái người tới?

Mọi người lần nữa nói không ra lời.

Kiếm Thần Thiên giống như Tự Tại Thiên, từ trước tới nay chân không bước ra khỏi nhà, vô cùng thần bí, làm sao lần này cũng làm việc xấu, còn truyền thụ kiếm pháp cho ba Ngụy Thần?

Mang đến mười ba người, mười cái bị Đế Quân mang đi, ba cái bị đặc sứ Kiếm Thần Thiên truyền thụ kiếm thuật...

Cái này muốn nghịch thiên a...

- Được rồi...

Thấy cha mẹ và Tôn Cường không có bị mang đi, Trương Huyền thở

phào nhẹ nhõm.

Chí ít để lại cho hắn mấy người.

Bất quá truyền thụ kiếm thuật khẳng định cần thời gian, vẫn phải chờ a.

Không nghĩ tới đi Thần Sơn, sẽ là loại kết quả này, Trương Huyền bất đắc dĩ xoay người lại, lúc này mới phát hiện, mọi người đều quỳ trên mặt đất, ánh mắt lộ ra tôn sùng nồng đậm.

Mười học sinh, hạ nhân của tên này, đều liên quan tới Đế Quân... Về sau tiền đồ nhất định bất khả hạn lượng, những người này ngu nữa cũng rõ ràng nên làm như thế nào.

- Ta không thích rêu rao, làm người khiêm tốn, chuyện ngày hôm nay, không hy vọng truyền đi, mong các vị có thể giữ mồm giữ miệng...

Trầm tư một chút, Trương Huyền nói.

Hắn chỉ muốn tu luyện, mau chóng tìm kiếm Lạc Nhược Hi.

Ngộ nhỡ chuyện này bộc lộ ra, khẳng định sẽ trở thành mục tiêu công kích, đến lúc đó có cường giả đến tìm phiền phức, chỉ sợ cũng không đủ

sức tự vệ.

Suy đi nghĩ lại, vẫn là để mọi người đừng nói ra!

- Khiêm tốn...

Khóe miệng mọi người co giật.

Vừa rồi ngươi nhục mạ Đế Quân, cũng không có nhìn thấy a...

Trong lòng nghĩ như vậy, nhưng ngoài miệng không dám nói ra, lại nói dính dáng Đế Quân, cũng không dám nhiều lời, vội vàng gật đầu:

- Vâng!

- Ra ngoài đi!

Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, ra khỏi phòng.

- Ngô thành chủ, ngươi nơi này có kiếm pháp, công pháp hay không, ta có thể mượn quan sát một chút không?

Biết cha mẹ, Tôn Cường trong thời gian ngắn không có khả năng từ

Thần Sơn trở về, Trương Huyền cũng không còn sự tình gì, nhớ tới một việc nên hỏi.

Dù hiện tại đột phá, không cần công pháp Thiên Đạo, nhưng thư tịch vẫn phải nhìn.

Hiểu công pháp Thiên Đạo, mới có thể sáng chế pháp quyết càng cao minh hơn, để cho thực lực mình càng ngày càng mạnh.

- Trương thiếu muốn thư tịch mà nói, nhà chúng ta có không ít!

- Trong nhà của chúng ta cũng có rất nhiều, hiện tại liền phái người đưa tới!

- Mặt khác không dám nói, nhưng loại hình công pháp bí tịch, cái gì cần có đều có...

Ngô Phương Thanh còn chưa mở miệng, mấy vị trung niên kia liền vội vàng lấy lòng nói.

Hiện tại bọn hắn rất sợ vị trước mắt này không cần gì, có, xông pha khói lửa cũng làm tất cả.

- Vậy làm phiền...

Thấy những người này nhiệt tình như vậy, Trương Huyền cũng không từ

chối.

Đi vào tàng thư khố của phủ thành chủ, sau hai canh giờ, thư tịch bên trong đều bị ghi chép, sau đó tàng thư của mấy trung niên cũng chuyển tới nơi này.

Trương Huyền không ngừng quan sát.

Sau ba canh giờ, tất cả thư tịch toàn bộ quét một lần.

Tuy thư tịch, công pháp của Dạ Minh thành phần lớn đều ở Thần Linh thượng phẩm đỉnh phong, Thiên Thần cảnh rất ít, nhưng nhìn nhiều sách như vậy, lý giải Thần giới càng nhiều, lĩnh ngộ công pháp cũng sâu hơn.

- Không có gì bất ngờ xảy ra... Cảnh giới tiếp theo, là tình thầy trò!

Cẩn thận nghiên cứu tầng tầng bí ẩn của công pháp Thiên Đạo, nhớ tới học sinh bị các Đế Quân mang đi, Trương Huyền có phương hướng tu luyện rồi.

Tuy còn không có phương pháp cụ thể, nhưng có mạch suy nghĩ, từ từ

cân nhắc, sớm muộn cũng sẽ hình thành lý luận hoàn mỹ.

Một khi cân nhắc hoàn thành, Thiên Thần cảnh, có lẽ sẽ nhẹ nhõm đột phá.

Chương 2136: Nguy n l

ệ

c

ự

Một ngày vi sư, cả đời vi phụ.

Ở dưới Danh Sư đại lục hun đúc, tình nghĩa thầy trò vô cùng củng cố, đặc biệt là đám người Triệu Nhã cùng hắn trải qua vô số mưa gió, trên tình cảm không có tư tâm, không phải người thân, nhưng vượt qua người thân.

Loại cảm giác này ẩn chứa thương tiếc, yêu thương, không nỡ, trông đợi, vui mừng... Những cảm tình này, thủy chung tràn ngập ở trong bộ

ngực hắn, giống như rượu mạnh từ từ lên men.

Biết cảm ngộ thành công pháp, cũng không phải một sớm một chiều, Trương Huyền cũng không vội vã, không ngừng học tập những tri thức khác, hiểu rõ Thần giới cũng càng ngày càng nhiều.

Không biết qua bao lâu, không xa có âm thanh vang lên:

- Thiếu gia!

Quay đầu nhìn lại, Tôn Cường và Hưng Mộng kiếm thánh xuất hiện ở

phía trước.

Bọn họ không chỉ đột phá cảnh giới, vậy mà cũng giống như mình, đồng dạng đạt đến Thần Linh thượng phẩm, hơn nữa cấp bậc càng cao, đạt đến đỉnh phong.

Quan trọng hơn là, trên người kiếm khí gào thét, cho người ta một loại cảm giác sâu không lường được.

- Loại kiếm pháp này...

Trương Huyền nhíu mày.

Bàn về kiếm pháp, hắn sáng chế Thiên Thiên Kết, lý giải kiếm đạo đã đạt vượt qua trình độ Thiên Đạo, liếc mắt liền nhìn ra ba người tu luyện kiếm ý, cùng trước đó hoàn toàn khác biệt.

Lấy Hưng Mộng kiếm thánh làm thí dụ, trước kia kiếm pháp mang theo hiệu quả thời gian, chú ý nhanh chậm kết hợp, mang theo âm dương giao hòa, mà bây giờ như phong tựa bế, tràn đầy mùi vị bảo vệ.

Bảo vệ, không phải phòng ngự.

Phòng ngự giống như mai rùa, kín không kẽ hở, mà bảo vệ, mang theo phản kích, gặp được nguy hiểm, trước thời hạn chém giết ở dưới kiếm.

Toàn tâm bảo vệ, đến chết cũng không đổi.

- Đây là kiếm pháp của Kiếm Thần Thiên?

Trương Huyền mang theo nghi ngờ nhìn qua.

- Là một vị cao thủ của Kiếm Thần Thiên truyền thụ. Khi còn bé, ngươi nhận hết tai nạn, không được cha mẹ quan tâm và yêu thương, hiện tại dù chúng ta chết, cũng phải bảo vệ, không cho ngươi nhận bất cứ thương tổn gì!

Trong mắt Mộng kiếm thánh mang theo yêu thương.

Hài tử vừa ra đời liền bị rút huyết mạch, cưỡng ép chia lìa, là đau đớn cả

đời của nàng, kiếm ý của Kiếm Thần Thiên vừa vặn phù hợp tâm cảnh, lúc này mới đột nhiên tăng mạnh, ngắn ngủi không tới một ngày, không chỉ kiếm thuật bạo tăng, tu vi cũng có đột phá cực lớn.

Trương Huyền nhìn về phía cha, tuy hắn không lên tiếng, nhưng ánh mắt lại giống như mẹ, nội tâm kiên định không dao động.

Nhìn về phía Tôn Cường, chỉ thấy hắn cười ha ha, xấu hổ gãi đầu:

- Thiếu gia là chỗ dựa của ta, ta tự nhiên cũng phải bảo vệ an toàn cho ngươi, nếu không còn làm sao trang bức? Làm sao khoe khoang ở trước mặt người khác?

Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng.

Tuy kiếm pháp của ba người cùng hắn đã có chênh lệch, nhưng thực lực xác thực đang tăng lên.

Hơn nữa nhìn bộ dáng, lực lượng tựa như lúc nào cũng có thể đột phá, xung kích cảnh giới cao hơn.

Bên cạnh mình, một thú sủng Thiên Thần, bốn Thần Linh thượng phẩm, lại thêm Tiểu Hoàng Kê thực lực không biết, cũng coi như có lực lượng dừng chân ở Thần giới.

- Ngô thành chủ, không biết ngươi có nghe nói qua Linh Thần hay không?

Chần chờ một chút, Trương Huyền hỏi.

Vừa rồi nhìn qua thư tịch, cũng không có ghi chép về “Linh Thần”, không có gì bất ngờ xảy ra, Lạc Nhược Hi khẳng định ở Thần giới, trước đó thực lực yếu, sợ xuất hiện phiền phức, không dám hỏi nhiều, hiện tại tiếp tục ở Dạ Minh thành, ý nghĩa không lớn, cũng nên tìm hiểu tin tức, nghĩ biện pháp tìm liếm.

Có thể xuyên qua bích chướng Thần giới, bạn gái của mình ít nhất cũng phải đến Thần Vương cảnh, thậm chí vô cùng có khả năng là Thần Vương phong hào.

Thật có loại thực lực này, ở Thần giới hắn rất dễ dàng tìm hiểu mới phải.

Mặc Vân lão sư không biết, nhưng vị thành chủ này, khẳng định biết tin tức nhất định.

- Linh Thần?

Ngô Phương Thanh sửng sốt một chút, sau đó lắc đầu:

- Chưa từng nghe qua! Thần giới rộng lớn vô biên, cường giả không biết bao nhiêu, tên tuổi không ít người là chưa từng nghe qua, không biết người ngươi nói có chiêu số am hiểu gì, hoặc loại hình võ kỹ gì, như vậy mới có phương hướng điều tra.

Rất nhiều người Thần giới có ngoại hiệu, giống như U Hồn Thiên Đế

Quân, có người xưng Càn Khôn Đế Quân, cũng có người xưng Càn Khôn Ma Quân, Càn Khôn Đại Đế...

Cái tên Linh Thần này, tuy chưa từng nghe qua, nhưng nếu biết đồ vật hắn am hiểu, hắn có thể suy đoán ra một ít.

- Am hiểu... Tế tự! Có thể thông qua tế tự, tiến hành không gian di động...

Trầm tư một chút, Trương Huyền nói.

Hắn và Lạc Nhược Hi gặp mặt ở Danh Sư đại lục, khi đó thi triển công pháp và chiêu số, đều ở trong phạm vi Danh Sư đại lục có thể chưởng khống, không tính là am hiểu nhất, nói cùng không nói cũng chả sao.

Bất quá đối với Linh Thần mà nói, thông qua tế tự, tiến hành truyền tống vị diện, tuyệt đối xem như năng lực cực mạnh.

Vừa rồi nhìn không ít sách vở, biết xem như Thần Vương phong hào, cũng chưa chắc có thể làm được.

- Không gian di động?

Ngô Phương Thanh nói:

- Có thể tiến hành không gian di động, đó chính là thuấn di, Thần giới chỉ có Đế Quân mới có thể làm được, Thần Vương phong hào cũng

không được! Đây không phải là ta có tư cách thảo luận... Còn tế tự, tám thiên khác ta không biết, nhưng U Hồn Thiên chúng ta là cực kỳ am

hiểu! Thiên Thần, Thần Vương ở hoàng thành, thậm chí có thể thông qua tế tự hội tụ hồn phách người chết...

- U Hồn Thiên am hiểu tế tự?

Trương Huyền sửng sốt.

- Đúng vậy, mỗi một thành thị của U Hồn Thiên đều có một U Hồn Trì, Dạ Minh thành cũng có, có thể hấp thu sinh mệnh ở nội thành toả ra nguyện lực, lần nữa hội tụ anh linh trước kia chết đi! Dù vô cùng chậm chạp, lại có thể làm được...

Ngô Phương Thanh nói.

- Hấp thu nguyện lực? Hội tụ anh linh? Cái này... Làm sao hội tụ?

Nguyện lực lại là cái gì?

Trương Huyền không hiểu.

Dính dáng đến bí mật của U Hồn Thiên, trước đó nhìn qua thư tịch, nhưng không có ghi chép.

- Nguyện lực thực ra chính là tưởng niệm và nguyện vọng!

Biết vị trước mắt này thân phận không đơn giản, Ngô Phương Thanh không có giấu diếm chút nào:

- Giống như một người cha qua đời, làm nhi tử, khẳng định hi vọng hắn có thể lưu lại, cái này sẽ sinh ra một loại nguyện lực, loại lực lượng này có thể để cho hồn phách ngưng tụ thành hình ở trong U Hồn Trì, thậm chí khôi phục linh trí lần nữa!

- Có điều, loại hội tụ linh hồn này là một quá trình rất dài, động một chút là mấy trăm, mấy ngàn thậm chí trên vạn năm, người bình thường tuổi

thọ không có lâu như vậy, một khi chết, nó sẽ ngừng. Khi sinh mệnh này không có người nào tưởng niệm, nó sẽ triệt để gián đoạn! Cho nên người bình thường tử vong, mặc dù có U Hồn Trì, cũng không có khả năng phục sinh! Nhưng người thân của cường giả Thần Vương lại không giống.

- Tuổi thọ của bọn họ cực dài, nguyện lực sẽ không gián đoạn, cho nên nhiều khi có thể phục sinh lần nữa. Mặt khác, Thiên Thần hoặc Thần Vương nắm giữ công lao, U Hồn Thiên sẽ hỗ trợ lập xuống từ đường, hậu thế tế bái dù nguyện lực rất ít, nhưng thời gian lâu dài cũng có thể

đưa đến tác dụng, cuối cùng để hắn hội tụ thành hình.

- Thì ra là thế...

Trương Huyền giật mình.

Không nghĩ tới U Hồn Thiên còn có năng lực này, người đã chết, cũng có thể dùng nguyện lực khôi phục hồn phách... Có thể xưng nghịch thiên.

- Ngươi ý tứ là... người chết có thể được người ghi nhớ, hắn vô cùng có khả năng vĩnh sinh ở trong U Hồn Trì?

Mộng kiếm thánh nhịn không được nói.

- Có thể nói như vậy!

Ngô Phương Thanh gật đầu.

Chỉ cần có người ghi nhớ, liền có nguyện lực tồn tại, anh linh trong U

Hồn Trì sẽ không diệt vong, mặc dù không cách nào thành hình, thậm chí ý thức tự chủ, cũng không nhất định khôi phục bao nhiêu, lại đại biểu một mực sống sót.

- Điều kiện tiên quyết là cần tế tự, để đồ vật người chết vào U Hồn Trì, mới có thể chậm chạp hội tụ linh hồn, nếu không không thể nào làm

được!

Ngô Phương Thanh giải thích.

- Ừm! Trừ U Hồn Thiên, còn có người nào am hiểu tế tự không?

Trương Huyền tiếp tục hỏi.

- Ta không biết, thật muốn tìm hiểu mà nói, khả năng cần phải đi U Hồn hoàng thành, chỗ đó tam giáo cửu lưu cái gì đều có, hỏi thăm tin tức mà nói, tìm chợ đen nơi đó là được... Đúng, Tề Linh Nhi cùng ngươi có sinh ý lui tới, chính là người hoàng thành, tìm nàng có thể dễ dàng nghe ngóng được chuyện ngươi muốn biết!

Ngô Phương Thanh nói.

- Đa tạ!

Trương Huyền gật đầu.

Cha mẹ, Tôn Cường thành công đột phá đến Thần Linh, rất nhiều học sinh được Cửu Đế mang đi, tiếp tục lưu lại nơi này cũng không có ý nghĩa gì, Trương Huyền lần nữa trở lại chỗ ở, để Tôn Cường đưa tin cho Tề Linh Nhi, không đến một phút, nàng đã đến tiểu viện.

- Trương thiếu!

Thái độ của Tề Linh Nhi rất cung kính.

Nắm giữ huyết mạch Đế Quân, dù còn không biết thuộc về thế lực phương nào, nhưng tuyệt đối không phải nàng có thể chống lại.

- Ừm, ta muốn hỏi thăm ngươi một việc, ngươi có nghe qua cái tên

‘Linh Thần’ hoặc Lạc Nhược Hi không?

Không có gì phải giấu diếm, Trương Huyền trực tiếp hỏi.

Suy tư một chút, Tề Linh Nhi lắc đầu:

- Không có...

- Vậy ngươi có nguồn tin tức, giúp ta tìm hiểu không?

Trương Huyền hỏi.

- Cái này chỉ sợ phải về hoàng thành mới có thể, Dạ Minh thành quá mức vắng vẻ, coi như muốn dò xét, cũng không thể nào tra được...

Tề Linh Nhi nói.

- Tốt, vậy phải làm phiền Tề tiểu thư, cùng chúng ta đi hoàng thành một chuyến, không biết Tề tiểu thư có thời gian không?

Trương Huyền gật đầu.

Ngô Phương Thanh cường đại nhất Dạ Minh thành cũng chỉ là Thiên Thần hạ phẩm, sức chiến đấu tương đương hắn, muốn càng tiến một bước, biết càng nhiều tin tức, khẳng định phải đi thành thị càng thêm rộng lớn, U Hồn hoàng thành chính là khoảng cách gần nhất, lựa chọn thích hợp nhất.

Nơi này mình không quen, nhưng có Tề Linh Nhi mà nói, khẳng định sẽ

đơn giản hơn không ít.

- Trương thiếu mở miệng, tự nhiên vui lòng...

Ánh mắt Tề Linh Nhi sáng lên, vội vàng gật đầu.

Nàng đang nghĩ làm sao giữ gìn mối quan hệ với vị trước mắt này, có thể mang hắn đi hoàng thành, quan hệ khẳng định sẽ tiến thêm một bước.

- Chẳng qua...

Sau khi đáp ứng, Tề Linh Nhi lộ ra vẻ chần chờ.

- Chẳng qua cái gì? Có yêu cầu gì, chỉ cần ta có thể làm được, sẽ không cự tuyệt!

Trương Huyền nói.

Để đối phương phiền phức, khẳng định cần trả giá, có thể làm được, làm cho nàng cũng không tính là gì.

- Thực ra cũng không phải đại sự gì, có câu nói này của Trương thiếu là được, chuyện này đến hoàng thành lại nói! Đến lúc đó, Trương thiếu không đáp ứng cũng không sao...

Tề Linh Nhi dừng lại một chút mới nói.

- Được!

Trương Huyền gật đầu.

Đối phương không nguyện ý, không cần buộc nàng nói.

- Hoàng thành cách nơi này bao xa? Làm sao đi tới?

Tôn Cường hỏi.

- U Hồn hoàng thành cách nơi này không dưới ngàn vạn dặm, dựa vào Thần Thú phi hành mà nói, mệt chết cũng rất khó đến... Muốn tới nhanh, tự nhiên phải dùng truyền tống trận! Vừa vặn, Dạ Minh thành cũng có!

Tề Linh Nhi mỉm cười.

- Truyền tống trận?

Trương Huyền cau mày.

Dạ Minh thành có? Làm sao không nghe người ta nói qua, cũng chưa từng thấy?

Chương 2137: D H

ạ uy thành

Tề Linh Nhi gật đầu nói:

- Đúng, có thể tiến hành không gian truyền tống, giống như Đế Quân thuấn di, trong nháy mắt có thể nhảy vọt khoảng cách ngàn vạn dặm, không bị không gian gò bó. Bất quá thứ này chỉ thành chủ cùng quyền quý mới có tư cách ngồi, người bình thường không cách nào sử dụng.

- Thành chủ mới có thể sử dụng?

Trương Huyền nghi hoặc.

Nếu thật như vậy, thì tính hạn chế lớn hơn quá nhiều, khó trách không ít người đều không biết.

- Vâng! Thực ra cũng không phải đặc quyền, mà là vì bảo vệ người được truyền tống! Thần giới chính là đứng đầu chư thiên vạn giới, không gian rất củng cố, Thần Vương phong hào muốn phá vỡ cũng không dễ dàng, nguyên nhân chính là như vậy, một khi sử dụng truyền tống trận, tất

nhiên sẽ dẫn tới không gian bão táp cực lớn, thực lực không đủ, rất dễ

dàng bị khuấy thành tro tàn!

Thấy hắn không hiểu, Tề Linh Nhi giải thích nói:

- Trở thành thành chủ, nắm giữ thành chủ lệnh, tương đương với ẩn chứa nguyện lực của một thành, coi như bão táp nguy hiểm, cũng không cách nào tổn thương.

- Nguyện lực?

Tề Linh Nhi nói:

- Người trong thành tuân thủ quy định của thành chủ, chẳng khác nào vô điều kiện tin tưởng và nghe theo thành chủ, một khi hắn xảy ra chuyện, cả thành sẽ rơi vào hỗn loạn, dân chúng lầm than, đây đều là nguyện lực!

Gia nhập vào trong thành chủ lệnh, tự nhiên để nó có tác dụng phòng ngự cực mạnh! Vì sao vị Thiên Túng Đại Đế kia muốn nhận được Cửu Đế khác công nhận? Cũng là bởi vì cái này. Cửu Đế công nhận, chứng minh tất cả sinh mệnh trong phạm vi Cửu Đế quản hạt đều công nhận, như vậy liền có thể ngưng tụ nhiều nguyện lực hơn nữa...

Trương Huyền gật đầu.

Xem ra ở Thần giới, nguyện lực vô cùng quan trọng.

Thiên Túng Đại Đế, hắn thấy hắn là Khổng sư, dựa theo bản thân hiểu rõ, học thức thiên hạ, không màng danh lợi... Nhưng bây giờ lại vì tranh đoạt tên tuổi Đại Đế, liên tiếp khiêu chiến Cửu Đế, trước đó một mực nghi hoặc, có chút không hiểu, hiện tại xem ra nguyên nhân chủ yếu nhất khả năng ở đây.

Nhận được thừa nhận, cũng chính là “chính thống”, mới có thể có đến tin tưởng và nghe theo, nhận được nguyện lực.

- Nói như vậy, ta muốn đi tới hoàng thành, hoặc ở Thần giới đi các địa phương không chướng ngại chút nào, nhất định phải đạt được thân phận thành chủ?

Trương Huyền hỏi.

- Đúng vậy!

Tề Linh Nhi mỉm cười.

- Cái này đơn giản, ta và tiểu Giáp đi giết Ngô Phương Thanh... Ngươi chính là thành chủ!

Tôn Cường nói.

Trên đường trở về, hắn và Trương Giáp thân quen, biết thực lực của người này.

Dù Ngô Phương Thanh nắm giữ Thiên Thần khí hạ phẩm, nhưng muốn vượt qua bọn hắn cũng không dễ dàng như vậy.

Trương Huyền lắc đầu.

Đối phương không làm gì sai, vì chức thành chủ mà giết người, không phải hắn nên đi làm.

- Thực ra không cần giết người, Thần giới thoạt nhìn củng cố, trên thực tế khắp nơi đều có tranh đấu, không ít thành trì không có thành chủ!

Tề Linh Nhi nói:

- Không nói cái khác, trên thực tế ta cũng là một vị thành chủ, dù địa phương quản lý kém xa Dạ Minh thành, nhưng thành chủ lệnh dùng để

truyền tống lại đủ!

Ánh mắt Trương Huyền sáng lên.

Không cần cướp đoạt tự nhiên tốt nhất.

Xem ra tuy Thần giới có quy củ, cũng không ít người lợi dụng sơ hở.

Chỉ cần có thể sử dụng truyền tống trận, tiết kiệm thời gian, làm thành chủ một chút cũng không sao.

Một đường đi tới, làm gia chủ, làm đường chủ, làm tông chủ, thêm một cái thân phận thành chủ cũng không tính là gì.

Trương Huyền nhịn không được hỏi:

- Chung quanh đây có thành không có thành chủ không? Có thể đi qua cạnh tranh không?

- Dạ Huy thành cách nơi này một ngày lộ trình, hiện nay còn không có thành chủ, vì thế tranh đoạt nửa năm, thủy chung không có người có thể

phục chúng, cũng không có người thành công!

Tề Linh Nhi cười nói:

- Có điều thành kia còn lớn hơn Dạ Minh thành, tuy là một thành, nhưng quản lý ba quận, tu vi cao nhất đã đạt đến Thiên Thần cảnh trung phẩm, cho dù loại cường giả này, cũng không thể thành công, độ khó không nhỏ!

- Ba quận? Những quận chủ này có lệnh bài hay không, có thể tiến hành truyền tống không?

Trương Huyền hỏi.

- Ta là căn cứ tình huống hiện tại của Trương thiếu mới nói, cái thành này tự nhiên có!

Tề Linh Nhi gật đầu.

Nàng biết vị trước mắt này cướp đoạt thành chủ mục đích là vì truyền tống trận, mà sử dụng vật này, mang theo ba người trước mắt khả năng thông qua tương đối lớn, cho nên mới nói Dạ Huy thành.

Nếu không, tuỳ ý tiến cử một tiểu thành là được, không cần thiết nói tồn tại còn cường đại hơn Dạ Minh thành.

- Vậy là tốt rồi, nếu như không có chuyện gì khác, hiện tại liền lên đường đi...

Trương Huyền nói.

- Làm phiền Trương thiếu chờ đợi một lát, ta đi về chuẩn bị, sau hai canh giờ xuất phát!

Tề Linh Nhi gật đầu.

Trương Huyền không nói thêm lời, yên tĩnh đợi chờ.

Tề Linh Nhi làm việc rất nhanh, nói hai canh giờ, sau một canh giờ rưỡi đã trở lại tiểu viện, hơn nữa mang đến mấy con Thần Thú phi hành to lớn.

Mọi người bước lên lưng thú, bay về phía Dạ Huy thành.

- Đi?

Nghe được Trương Huyền đã rời khỏi, Ngô Phương Thanh hơi thất lạc, còn nghĩ loại nhân vật này xuất hiện ở Dạ Minh thành, có cơ hội hảo hảo

nịnh bợ một chút, bản thân cũng có cơ hội đột phá tu vi càng cao, không nghĩ tới nhanh như vậy liền rời đi

- Ngô thành chủ, đây là Trương thiếu để ta đưa tới, nói là báo lại lễ vật cùng trợ giúp của ngươi!

Ưng Phí đi vào trước mặt.

Ngô Phương Thanh nghi ngờ nhận lấy ngọc phù trong tay đối phương, nhẹ nhàng điểm một cái, một đạo thần lực tuôn ra, một lát sau, con mắt đột nhiên trợn tròn:

- Cái này, cái này...

Trong ngọc phù ghi lại, đều là sai lầm và sơ hở trên việc tu luyện của hắn, thậm chí phương pháp sửa lại, chỉ cần dựa theo cái này tu luyện, nhất định có thể giải quyết tất cả tai hoạ ngầm, xung kích Thiên Thần trung phẩm cũng chưa biết chừng!

- Hắn làm sao biết được?

Ngô Phương Thanh tràn đầy khó tin.

Tính toán đâu ra đấy cùng đối phương quen biết cũng chỉ một ngày, không nói công pháp thiếu hụt và sơ hở gì, rất nhiều ngay cả hắn cũng

không rõ ràng, đối phương làm sao liếc mắt nhìn ra, hơn nữa tìm ra mấu chốt?

- Huyết mạch Đế Quân, quả nhiên... không đơn giản!

Qua không biết bao lâu, lúc này mới cảm xúc một tiếng.

Thực sự không nghĩ ra, cũng chỉ có thể quy kết ở huyết mạch Đế Quân, nếu không thật không biết giải thích như thế nào...

Trương Huyền xoay người rời đi, không có lưu lại dấu vết mảy may, cũng không có dẫn tới gợn sóng quá lớn gì.

Dù sao sau khi đi vào Dạ Minh thành, một mực rất biết điều, người biết hắn cũng không nhiều.

...

Một đường phi hành, sau một ngày, quả nhiên thấy một thành phố khổng lồ xuất hiện ở trước mắt.

Lớn hơn Dạ Minh thành ba bốn lần, vô số kiến trúc cao vút đứng sừng sững, nhân số càng nhiều, nhiều vô kể.

Theo Thần Thú phi hành rơi trên mặt đất, mọi người đi vào thành trấn, Trương Huyền nhìn dòng người chen chúc trước mắt, như cá diếc sang sông, nhịn không được lắc đầu.

- Thần giới gặp phải biến cố, linh khí tán loạn, hầu như tất cả mọi người đều vào nội thành, cho nên nơi này vô cùng chen chúc, có thể ở đây, mua sắm một căn nhà ba bốn mươi mét vuông, liền xem như phú hào, có thể để cho vô số nữ hài dũng cảm quên mình...

Nhìn ra ý nghĩ của hắn, Tề Linh Nhi giải thích.

Trương Huyền gật đầu.

Loại tình huống này giống như hành thị loại một kiếp trước, tất cả mọi người muốn chen vào, đừng nói phòng ốc, một cái hộ khẩu cũng có thể

làm cho vô số nữ hài kẻ trước ngã xuống, kẻ sau tiến lên.

Thần giới dị biến, muốn an ổn sống sót, thậm chí tu luyện, chỉ có thể

tiến vào thành thị, công dân đầy là mối họa.

- Đi đâu cạnh tranh thành chủ?

Không để ý tới sự tình người đông nghìn nghịt, Trương Huyền hỏi.

- Sở dĩ Dạ Huy thành này đến bây giờ không có xác định được thành chủ, cũng không phải không có cao thủ, mà là lẫn nhau giằng co, không cách nào xác định được!

Tề Linh Nhi nói:

- Hết thảy có ba người giằng co, theo thứ tự là Lâm Tạ am hiểu đao pháp. Tán tu Ngọ Dương am hiểu kiếm pháp. Cùng với một nữ tử gọi Mính Lai Hương! Hai cái trước đều là Thiên Thần trung phẩm, chiến lực không tầm thường, cái cuối cùng tương đương Ngô Phương Thanh, chỉ

là Thiên Thần hạ phẩm, có điều chớ xem thường nàng cấp bậc thấp, nghe nói nàng mới là người đáng sợ nhất!

- Mính Lai Hương...

Trương Huyền gật đầu.

Có thể cạnh tranh đứng đầu một thành, hơn nữa để một thành thị lớn lâu như vậy không có xác định được, tự nhiên không thể khinh thường.

- Muốn trở thành thành chủ, thực ra cũng không có phức tạp như vậy, đơn độc khiêu chiến ba người, vượt qua đối phương, để cho bọn họ thật lòng khâm phục công nhận ngươi, chức thành chủ liền tới tay!

Tề Linh Nhi nói:

- Trương thiếu, chúng ta chiến cái nào trước?

Đổi lại trước kia, U Hồn Thiên tuyển chọn thành chủ, cần U Hồn điện trước thời hạn chấp nhận, các loại thủ tục... không có mấy tháng, là không có khả năng hoàn thành.

Nhưng bây giờ linh khí tán loạn, Thần giới người người cảm thấy bất an, tình cảnh hoàn toàn khác biệt.

Đứng đầu một thành, nhất định phải nắm giữ thực lực tuyệt đối, mới có thể bảo vệ tất cả mọi người an toàn, cho nên chỉ cần có thể trấn phục mọi người, liền có tư cách làm thành chủ, liền có thể nhận được U Hồn Thiên công nhận.

Dừng lại một chút, Trương Huyền nói:

- Cái này... Nơi nào có Thần Nguyên Đan trung phẩm? Trước đi tìm đan dược, lại đi khiêu chiến bọn họ!

- Thần Nguyên Đan trung phẩm?

Không nghĩ tới hắn muốn thứ này, Tề Linh Nhi sửng sốt, suy nghĩ một chút nói:

- Thương hội hẳn có, có điều cơ bản đều là có tiền mà không mua được, đúng, ta biết một chỗ khẳng định có, hơn nữa số lượng không ít, chỉ là đối phương không dễ nói chuyện như vậy, ta sợ cũng không dễ bán...

- Ồ?

Trương Huyền nhìn qua:

- Nói nghe một chút!

- Là một tán tu ở Dạ Huy thành, tuổi chừng hơn sáu mươi, tu vi cũng không cao, chỉ là Thần Linh thượng phẩm, am hiểu luyện đan. Luyện

chế đan dược từ trước tới nay chỉ để bản thân dùng, chưa từng bán ra.

Yêu cờ thành si, mỗi ngày đều tìm người đánh cờ, cờ thuật rất cao, từng tuyên bố ai có thể ở trên cờ thuật vượt qua hắn một ván, liền dâng tặng một viên Thần Nguyên Đan trung phẩm, đáng tiếc nhiều năm như vậy, chưa hề có một người thành công!

Tề Linh Nhi nói.

Trương Huyền cau mày:

- Tu vi không cao, chẳng lẽ không có người cướp đoạt?

Thần Linh thượng phẩm, có được Thần Nguyên Đan trung phẩm đã rất kỳ quái, lại còn dám nói cho những người khác, chẳng lẽ không sợ có người tới cướp?

Đổi lại những thành thị khác, thành chủ nắm giữ quy củ, không có người mạo phạm, nhưng nơi này không phải thành chủ còn chưa xác lập sao?

- Tu vi của hắn không cao, nhưng đệ đệ hắn rất lợi hại, nghe nói là một vị Thần Vương ở hoàng thành, trên người hắn có ngọc phù đối phương lưu lại bảo vệ tính mạng, trước đó có hai vị Thiên Thần hạ phẩm đến tìm phiền phức, tất cả đều bị chém giết... Thời gian lâu dài, sẽ không còn người dám tới!

Tề Linh Nhi giải thích.

Chương 2138: Tam Tu đ o

ạ nhấn

- Thần Vương?

Trương Huyền giật mình.

Nhìn qua vô số thư tịch, đối với loại thực lực này cũng hiểu chút đỉnh, Đế Quân ẩn tàng thế ngoại, hầu như không xuất hiện, cũng không có

người nào gặp qua.

Thực tế lực lượng chưởng khống thiên hạ là Thần Vương phong hào.

Loại cường giả cấp bậc này, Cửu Thiên tổng cộng không cao hơn ba mươi vị, bình quân mỗi một phe thế lực ba người mà thôi.

Sau đó là Thần Vương, khoảng hơn một trăm.

Tính xuống dưới, một địa phương khoảng mười người, bởi vậy loại thực lực này đã có thể nói đứng ở đỉnh phong nhất của Thần giới!

Thiên Thần thượng phẩm đối mặt loại cường giả này cũng bất lực, một chút phản kháng cũng không làm được, huống chi hạ phẩm!

Ý niệm đảo qua, chỉ sợ sẽ biến thành tro bụi.

Có người như vậy làm hậu thuẫn, một ít Thần Nguyên Đan trung phẩm mà thôi, thật không ai dám tìm phiền toái.

- Hắn tên gì, không có người biết, chỉ biết hắn để ba chòm râu trắng như

tuyết, bởi vậy được xưng Tam Tu đạo nhân! Ở thành tây không xa, nếu như muốn đi tìm, ta có thể mang ngươi tới!

Tề Linh Nhi nói.

Dù Dạ Huy thành không phải địa phương nàng quản lý, nhưng tin tức rất quen thuộc.

- Mang ta tới đi!

Trương Huyền gật đầu.

Nếu như người tranh đoạt thành chủ chỉ là Thiên Thần hạ phẩm, dựa vào tu vi hiện tại, hắn có sức đánh một trận. Nhưng giờ phút này chỉ là Thần Linh thượng phẩm sơ kỳ, khoảng cách đỉnh phong còn có một chút, gặp được loại cường giả này, sẽ không có nắm chắc quá lớn.

Trước đó ngừng tu luyện, là bởi vì Thần Nguyên Đan hạ phẩm không còn hiệu quả, đến nơi này, tự nhiên phải tìm dược vật thích hợp, tăng lên tu vi lên lại nói.

Chỗ ở của Tam Tu đạo nhân cách đây không tính quá xa, mọi người đi gần nửa canh giờ, liền thấy một tiểu viện không lớn, so sánh với kiến trúc cao to ở bốn phía là rất không hợp nhau.

Trong thành thị tấc đất tấc vàng, tiểu viện rộng như vậy không có bị dỡ

bỏ, giống như một ít nhà tứ hợp viện ở thủ đô, chỉ bằng vào điểm ấy, liền có thể để vô số người đến đây tìm phiền toái chùn bước.

Còn chưa đi tới trước mặt, trong sân vang lên một thanh âm.

- Tiền bối kỳ thuật cao minh, tại hạ kém xa tít tắp!

- Tuy ngươi có mấy nước cờ hạ không tốt, toàn thể mà nói, coi như

không tệ, về sau chăm chỉ học tập, sẽ có cơ hội vượt qua ta...

Một tiếng nói già nua vang lên.

- Đa tạ tiền bối chỉ điểm...

- Kẹt kẹt!

Cửa sân mở ra, một thanh niên mặt như quan ngọc đi ra, khắp khuôn mặt là ý chán nản, người hầu đi theo phía sau thân thể chợt lóe, đi tới bên cạnh đám người Trương Huyền, sau đó biến mất ở trong ngõ tắt.

- Bởi vì kỳ thuật của Tam Tu tiền bối cao cường, mỗi ngày đều có không ít tồn tại tới khiêu chiến, vị này hẳn chính là một trong số đó!

Tề Linh Nhi giải thích một câu, khẽ mỉm cười, đi tới bên ngoài cửa, âm thanh truyền vào:

- Hoàng thành Tề gia Tề Linh Nhi, đến đây thăm hỏi Tam Tu tiền bối, mong gặp một lần!

- Cái gì bảy nhà, tám nhà, không có quan hệ gì tới ta. Ta cũng không muốn gặp, trở về đi!

Thanh âm lão giả vang lên.

- Tiền bối không nên từ chối, tại hạ cũng không phải lấy Tề gia đè người, mà là đến đây thăm hỏi, có chuyện muốn nhờ! Mong tiền bối gặp một lần...

Tề Linh Nhi vội nói.

Đổi lại người khác, nói ra hoàng thành Tề gia, khẳng định sẽ lập tức đi ra, sợ đắc tội, nhưng vị trước mắt này lại trực tiếp từ chối, căn bản không sợ đắc tội người, tính tình thật đúng là đủ quái.

Bất quá, tuy Tề gia lợi hại, nhưng nơi này không ở hoàng thành, lại thêm không có khả năng bởi vì loại chuyện nhỏ nhặt này mà trách tội, cho dù đối phương từ chối cũng không tính là gì.

- Nhàn vân dã hạc mà thôi, không có năng lực gì, cũng khẳng định không thể giúp, đi đi...

Lão giả trong viện dường như không muốn có tiếp xúc với Tề gia, tiếp tục nói.

Tề Linh Nhi có chút không vui.

Lần nữa tiến về phía trước một bước, vừa định tiếp tục nói chuyện, chỉ

thấy Trương Huyền khoát tay nói:

- Tiền bối, tại hạ Trương Huyền, chỉ làtán tu, có chút nghiên cứu kỳ

thuật, muốn cùng tiền bối đánh một ván cờ, không biết có thể hay không!

- Ngươi cũng tinh thông kỳ thuật?

Lão giả sửng sốt một chút, tựa hồ có chút động lòng, nhưng vẫn nói:

- Ngày hôm nay ba cục đã xong, ngày mai ngươi lại đến!

- Ba cục?

- Tại hạ yêu cờ thành si, nhưng vì phòng ngừa chậm trễ sự tình khác, quy định một ngày chỉ đánh ba cục, thanh niên vừa rồi kia, chính là trận cuối hôm nay, muốn cùng ta đánh cờ, ngày mai lại đến!

Lão giả nói.

- Ngày mai quá muộn, ta hôm nay đã có khả năng rời khỏi Dạ Huy thành...

Trương Huyền lắc đầu.

Nhanh chóng chạy tới nơi này, chờ một ngày khẳng định không nguyện ý.

- Rời khỏi hay không, liên quan gì tới ta!

Lão giả hừ một tiếng, dường như chẳng muốn gặp.

- Tiền bối không cần gấp gáp mở miệng như vậy, nếu đánh cờ, thì khẳng định có thắng có thua, không bằng chúng ta đánh cược đi?

Trương Huyền cũng không vội vã, khẽ mỉm cười:

- Ta tự phụ có chút kỳ thuật, tung hoành thiên hạ có thể vượt qua ta không nhiều, như vậy đi, chỉ cần ngươi có thể thắng tại hạ, có thể đáp ứng ngươi một yêu cầu, chỉ cần không làm trái đạo nghĩa, bất kỳ sự tình gì cũng được. Đương nhiên, nếu ta có thể vượt qua ngươi, cũng sẽ nói một yêu cầu... như thế nào?

- Bất kỳ yêu cầu gì cũng được?

Không nghĩ tới vị này nói chuyện ngạo khí như vậy, lão giả cau mày.

- Không sai!

Trương Huyền gật đầu.

- Vậy ta muốn thú sủng phía sau ngươi!

Lão giả nói.

Mặc dù đối phương không đi ra, nhưng đã thấy được Trương Giáp sau lưng Trương Huyền, cũng nhận ra thân phận.

Nếu không không có khả năng cùng một thanh niên trò chuyện nhiều như vậy.

- Xấu hổ, cái này mặc dù là sủng vật của ta, nhưng cũng là huynh đệ và bằng hữu của ta, không thể lấy nó làm tiền đặt cược, xin đổi lại yêu cầu!

Trương Huyền xua tay.

- Chủ nhân...

Hốc mắt Trương Giáp đỏ lên.

Cho rằng chủ nhân khẳng định sẽ lấy nó làm tiền đặt cược, thú sủng mà thôi, không quan trọng... Nằm mơ cũng không nghĩ đến sẽ nói ra lời này.

Chủ nhân không coi nó là sủng vật, mà là bằng hữu và huynh đệ...

Về sau vì đối phương, xông pha khói lửa cũng sẽ không tiếc.

- Ồ?

Lão giả không nghĩ tới hắn lại trả lời như vậy, cũng sửng sốt một chút nói:

- Vậy trên người ngươi không có thứ ta muốn, không cần thiết đánh cược!

- Không có thứ ngươi muốn? Cái này chưa hẳn!

Trương Huyền cười nhạt một tiếng, cong ngón tay búng một cái, một hư

ảnh xuất hiện ở phía trước, trong hình ảnh, một bóng người ở bên cạnh lò luyện đan, năm ngón tay tung bay, thủ pháp vô cùng huyền diệu.

- Tiền bối am hiểu luyện đan, không biết bộ thủ pháp luyện đan này, có thể nhập pháp nhãn không?

Ngón tay ngoắc ngoắc, hư ảnh biến mất, hình như vừa rồi chưa hề xuất hiện qua.

- Thủ đoạn luyện đan này...

Thanh âm của lão giả tràn đầy kinh ngạc.

Hư ảnh vừa rồi, người khác nhìn không ra cái gì, nhưng hắn tinh thông luyện đan, liếc mắt có thể thấy được, ẩn chứa một bộ thuật luyện đan cực kỳ tinh diệu, thậm chí cao minh hơn phương pháp của hắn không biết gấp bao nhiêu lần.

- Vào đi!

Một lát sau, cửa sân kẹt kẹt mở ra.

Một lão bộc đi vào trước mặt, làm động tác mời.

Trương Huyền cười nhạt một tiếng, đi vào trước, đám người Tề Linh Nhi theo sát phía sau.

Thông qua đọc sách, biết thuật luyện đan của Thần giới và Danh Sư đại lục tương thông, hắn học khắp thiên hạ, thuật luyện đan cho dù là ở đây, cũng đạt tới đỉnh phong, tuỳ ý dùng cái này thu hút đối phương, không tính là gì.

Tiểu viện không lớn, một lão giả ngồi ở trước mặt bàn đá, ba chòm râu theo gió tung bay, rất có cảm giác tiên phong đạo cốt.

- Bắt đầu đi!

Chẳng muốn nói nhiều, lão giả cầm lấy quân cờ, cũng không ngẩng đầu lên nhìn về phía bàn cờ.

Không nói cá cược, cũng không nhắc lại phương pháp luyện đan.

Trương Huyền khẽ mỉm cười, đi vào trước mặt, vừa định ngồi xuống, đột nhiên sửng sốt, nhướng mày.

Nghe nói đánh cờ, còn tưởng giống như Danh Sư đại lục, không nghĩ tới kỳ đạo nơi này hoàn toàn khác biệt.

Cờ ở Danh Sư đại lục, hắn nhìn qua vô số thư tịch, tuyệt đối được cho đỉnh phong nhất, nhưng bây giờ kỳ đạo khác biệt, thủ pháp khẳng định cũng không giống, không biết quy tắc mà nói, làm sao chiến thắng?

- Làm sao vậy?

Thấy hắn dừng lại, lão giả nhíu mày.

- Tiền bối chờ một lát, ta chẳng những yêu cờ thành si, còn yêu cờ như

mạng, cùng cao thủ đánh cờ, là một sự tình thần thánh, không thể cẩu thả, ta cần trước thời hạn bình tâm tĩnh tức, cầu nguyện Thần Minh!

Trương Huyền khẽ mỉm cười, mặt không đỏ, hơi thở không gấp.

Nghe hắn nói như vậy, biểu lộ của lão giả vốn không thèm để ý chút nào cũng trở nên nghiêm nghị, ánh mắt lộ ra vẻ tán thành.

Kỳ thuật càng cao, càng có lòng kính sợ, mà không phải ngạo mạn.

Vị trước mắt này, tuổi còn trẻ, có thể có được loại tâm cảnh này, vô cùng hiếm thấy.

Khẽ mỉm cười, Trương Huyền nhắm mắt lại, giả bộ như cầu nguyện, miệng lại truyền âm cho Tề Linh Nhi và Trương Giáp cách đó không xa.

- Các ngươi ai biết... quy tắc đánh cờ?

Tề Linh Nhi, Trương Giáp:

- ???

Con mẹ nó, náo loạn nửa ngày, ngay cả quy tắc cũng không biết?

Hiện tại coi như biết quy củ, cũng đã chậm a!

Đặc biệt là Trương Giáp, thật muốn đi tự sát, quá mất mặt a.

Chạy tới cùng đối phương đánh cược, vừa cảm thấy vị chủ nhân này của mình không gì không làm được, không chỗ không biết, kết quả... Hỏi nó quy tắc là cái gì...

Ngươi sẽ không thật sự cho rằng, hỏi xong, một lần cũng không có chơi qua, liền có thể thắng qua kỳ thuật đại sư?

Tuy xem như Thần Thú, rất ít chơi cờ của nhân loại, nhưng một người ở

trên núi, thời điểm nhàm chán cũng nghiên cứu qua một ít.

Tam Tu đạo nhân chơi cờ, là Lạc Thần Kỳ thông dụng Thần giới, phức tạp hơn cờ vây phổ thông nhiều lần.

Dù cách chơi đơn giản, nhưng kỹ thuật rất quan trọng, có khảo nghiệm cực lớn với trí tuệ và thiên phú.

Có ít người, cả một đời, tài đánh cờ cũng không khá hơn chút nào.

Thậm chí không ít Thần Vương, kỳ thuật cũng rất bình thường.

Vị lão giả này, có thể làm cho tất cả cao thủ trong thành đều bó tay toàn tập, thủ đoạn cao có thể tưởng tượng...

Quy tắc gì cũng không hiểu, liền khiêu chiến, còn đặt cược lớn như

vậy...

Có thể đừng kích động như vậy hay không?

Không còn gì để nói, Tề Linh Nhi truyền âm tới:

- Quy tắc là...

Rất nhanh giải thích một lần.

Quy tắc rất đơn giản, nhưng biến hóa lại vô cùng vô tận, kỳ thủ lợi hại có thể nhìn thấu mấy chục bước, mỗi một bước đều có ý vị sâu sa.

Không hiểu được, dù biết quy tắc, cũng sẽ bị dễ dàng nghiền ép, không biết như thế nào cho phải.

- Ah!

Không để ý tới đối phương buồn bực, Trương Huyền thở phào nhẹ

nhõm.

May mắn quy tắc dễ dàng, vận chuyển cũng không phức tạp, nếu không hiện tại học mà nói, thật đúng là không biết làm sao.

- Có thể bắt đầu chưa?

Chờ chỉ chốc lát, thấy thanh niên trước mắt dường như cầu nguyện xong, Tam Tu đạo nhân nhìn lại.

Chương 2139: Đánh cờ

- Đương nhiên!

Trương Huyền gật đầu ngồi xuống, tay trái kẹp quân cờ, tay phải vươn ra:

- Mời!

Tam Tu đạo nhân không nói thêm lời, quân cờ hạ xuống.

Trương Huyền khẽ mỉm cười, trong thư viện xuất hiện một quyển sách.

Phía trên rậm rạp chằng chịt viết đầy nội dung, mỗi một vị trí quân cờ

đều ghi chú rõ thiếu hụt.

- Vị trí quân cờ thứ nhất, thiếu hụt:… vị trí quân thứ hai, thiếu hụt:

Trên bàn cờ, mỗi một vị trí thiếu hụt có nhiều có ít, chỉ có một chỗ, không có biểu hiện nội dung.

- Quả nhiên có thể...

Ánh mắt Trương Huyền sáng rực, khóe miệng nâng lên.

Sau khi biết quy tắc, những kiến thức này cùng bàn cờ trước mắt dung hợp, quả nhiên tìm ra thiếu hụt của nước cờ, chỉ cần dựa theo vị trí hoàn mỹ trong đó hạ cờ, khẳng định sẽ xuất hiện kết quả không tệ.

- Việc này... Rất vững vàng!

Thấy hắn ra tay, Trương Giáp và Tề Linh Nhi đồng thời nhìn nhau, từng người thở phào nhẹ nhõm.

Biết đối phương vừa rõ ràng quy tắc, chiến thắng đã là hy vọng xa vời, chỉ hy vọng đừng thua quá mất mặt.

Dù hai bên đều chỉ hạ một con, nhưng tất cả đều là chính quy, có kỳ phổ

có thể tìm ra, không có xuất hiện cục diện ngoài nghề không hiểu.

Hô hô hô!

Mấy bước đầu mới bắt đầu bố cục, không cần suy nghĩ quá nhiều, kinh nghiệm liền có thể bù đắp, Tam Tu đạo nhân hạ cờ rất nhanh, Trương Huyền theo sát ở phía sau, hầu như không có bất kỳ suy tư gì, đối phương hạ càng nhanh, hắn cũng càng nhanh.

Không đến năm phút, trên bàn cờ từng người đã hạ hơn ba mươi nước.

- Cái này...

Thấy rõ cục diện phía trên, Trương Giáp và Tề Linh Nhi có chút choáng váng.

Tuy Trương Huyền hạ cờ, thoạt nhìn rất đơn giản, không có quá nhiều kinh nghiệm và phương pháp, nhưng mỗi một bước đều giống như tính toán kỹ càng, đúng quy đúng củ, một mực phong tỏa quân cờ của đối phương ở bên trong, muốn tránh thoát cũng rất khó.

- Làm sao lại không có sơ hở?

Đám người kỳ lạ, Tam Tu đạo nhân thì tràn đầy khó tin.

Số lần hạ cờ không nhiều, nhưng là một lần hắn đánh cờ uất ức nhất từ

trước đến nay.

Mỗi một nước của đối phương đều giống như tính toán kỹ càng, triệt để

tiêu diệt tất cả ý đồ của hắn, giống như hành quân bố cục của phe mình bị đối phương nhìn thấu, vô luận đi như thế nào, cũng trước thời hạn bị

chặn đường, bị đuổi theo, bị bao vây... Không cho một chút cơ hội!

Trên đầu ứa ra mồ hôi.

Liên tục đổi tám loại phương pháp lợi hại, mười hai bộ kỳ phổ, dưới tình huống bình thường, sẽ để cho đối thủ mê loạn, tìm ra mục đích và phương hướng... Nhưng bên này vừa hạ cờ, đối phương đồng dạng không có suy nghĩ, lập tức hạ xuống.

Mới đầu cảm giác nước cờ này không có tác dụng, nhưng sau ba bước lại phát hiện ảo diệu, tựa như một cái xương cá cắm ở yết hầu, muốn ói cũng ói không ra, nghẹn đến hô hấp có chút khó khăn.

- Không có khả năng...

Ngón tay Tam Tu đạo nhân run rẩy.

Hắn có tự tin cực lớn với kỳ thuật của mình, Dạ Huy thành không có đối thủ, cho dù hoàng thành có thể vượt qua, cũng có thể đếm được trên đầu ngón tay!

Những kỳ thuật đại sư có thể gọi ra họ tên kia, cho dù có thể chiến thắng, cũng ít nhất phải sau trăm nước, vị trước mắt này, mới hạ chừng ba mươi bước, liền bức mình thành như vậy, nghĩ mãi không ra, quả

thực không thể tưởng tượng, không dám tưởng tượng.

Mấu chốt nhất là, đối phương giống như không có chút sơ hở nào, mỗi hạ một nước, đều đóng chặt đường lui của mình, căn bản không cho bất cứ cơ hội nào.

Xoa xoa mồ hôi trên đầu, lại hạ mấy nước nữa.

Đối phương vẫn không có suy nghĩ, tiện tay rơi cờ.

Tốc độ đánh cờ của Tam Tu đạo nhân càng ngày càng chậm.

- Nơi này không được... Đó cũng không được...

Trong tay cầm quân cờ, không biết nên để ở nơi nào, đã có chút do dự.

- Kỳ thuật của thiếu gia...

Lúc này Trương Giáp cũng nhìn ra không bình thường, lần nữa nhìn về

phía Tề Linh Nhi, con mắt trợn tròn.

Còn tưởng thiếu gia vừa học được quy tắc, kỳ thuật khẳng định không cao, tận mắt thấy mới biết, ý nghĩ này là ngây thơ cỡ nào.

Mỗi một bước, đều giống như tính toán không biết bao nhiêu lần, không có chút sơ hở nào, dù kỳ thuật của lão giả trước mắt rất cao minh, nhưng vẫn không có một chút biện pháp, từng bước túng quẫn.

- Thật sự là mở rộng tầm mắt?

Tề Linh Nhi cũng trợn mắt, một bộ khó có thể tin.

Trương Giáp là Thần Thú, cho dù có chút lý giải kỳ thuật, cũng không có khả năng hiểu được quá nhiều, nhưng nàng là đệ tử đại gia tộc đi ra, mặc dù không có chuyên môn nghiên cứu qua kỳ thuật, lại biết không ít.

Kỳ thuật của Tam Tu đạo nhân, cho dù ở Tề gia cũng coi như tồn tại đỉnh phong, nhưng đối mặt vị này, một bước cũng không chiếm được tiện nghi không nói, còn bị đè lên đánh...

Giống như một vị Thần Vương phong hào đối chiến Thần Linh hạ phẩm, người sau không có chút sức đối kháng nào...

Thế thì còn đánh như thế nào?

Không phải mình vừa dạy quy tắc sao?

Lần đầu tiên chơi, đã lợi hại như vậy?

Bên này khiếp sợ còn không có kết thúc, bên kia quân cờ trong tay Tam Tu đạo nhân không có buông ra, tiện tay ném xuống, cười khổ:

- Ta thua...

Không nhận thua không được, đối phương phong kín tất cả con đường đi tới của hắn, lại không lưu một tia sơ hở, tiếp tục nữa, chỉ chờ tự rước lấy nhục.

- Đa tạ! Thực ra ta cũng vừa học được, rất nhiều quy củ không có hiểu rõ.

Trương Huyền ôm quyền.

Thực ra đến bây giờ, hắn còn không có xem hiểu, đến cùng làm sao hạ

cờ, chỉ dựa theo trình tự hoàn mỹ trong thư viện, từng bước hạ quân cờ.

Sau đó đối phương liền nhận thua!

Suy nghĩ một chút cũng cảm thấy xấu hổ.

- Đã nhường? Không có hiểu rõ...

Tam Tu đạo nhân còn tưởng hắn khiêm tốn, khuôn mặt đỏ lên:

- Tiểu huynh đệ nói như vậy, thật sự là chiết sát ta. Thực ra xuống đến bước thứ mười, ta đã biết bản thân phải thua, phía sau chẳng qua là vùng vẫy giãy chết mà thôi! Thua thảm như vậy... nhường gì đó thì không cần nói! Loại kỳ thuật như ngươi, còn nói không hiểu rõ quy tắc, như vậy ta tính toán là cái gì?

Thua một nước hai nước, nói nhường thì cũng thôi đi, còn có thể tiếp nhận, hiện tại... không ở một cấp bậc, Thần Vương chiến thắng Thần Linh hạ phẩm, nói đã nhường... Khiêm tốn cũng phải có mức độ a.

Đại ca, hơi quá rồi đó...

- Tiền bối khách khí...

Trương Huyền xấu hổ.

- Được rồi, thua ta nhận, có yêu cầu gì, cứ nói đi!

Tam Tu đạo nhân nói.

- Ta muốn mua sắm một ít Thần Nguyên Đan trung phẩm, mong tiền bối có thể bán!

Trương Huyền nói.

- Chỉ mua sắm Thần Nguyên Đan trung phẩm?

Tam Tu đạo nhân sững sờ.

Đối phương chuyên môn chạy tới, cùng hắn đánh cờ, lại thắng huy hoàng như vậy, còn tưởng sẽ có yêu cầu khó khăn gì, không nghĩ tới đơn giản như vậy!

Thần Nguyên Đan trung phẩm, tuy ở Dạ Huy thành có giá cả không thấp, nhưng lại rất dễ dàng tìm được, một ít phú thương, đại gia tộc, đều có tồn kho... Một kỳ đạo đại tông sư, chỉ vì chút chuyện nhỏ này?

Trương Huyền gật đầu.

- Mua sắm thì không cần, ta chỗ này có ba mươi viên Thần Nguyên Đan trung phẩm, trực tiếp tặng cho ngươi, không cần tốn tiền...

Cổ tay khẽ đảo, Tam Tu đạo nhân đưa tới ba cái bình ngọc.

- Đưa tặng? Cái này sao được...

Trương Huyền vội vàng xua tay.

Giá cả Thần Nguyên Đan trung phẩm, hắn chuyên môn hỏi thăm, gấp trăm lần hạ phẩm, hơn nữa hầu như mua không được, nhiều như vậy trực tiếp đưa tặng, thực không dám nhận.

- Đều là tự mình luyện chế, giá cả không có cao như trong tưởng tượng, nếu như cảm thấy ngượng ngùng mà nói, có thể cùng ta chơi vài ván!

Tam Tu đạo nhân nói.

- Vui lòng tiếp, chỉ bất quá... Tiền bối không phải nói, một ngày chỉ chơi ba ván sao?

Trương Huyền cau mày.

- Đó là không có gặp được đối thủ, gặp được đối thủ, ba mươi ván cũng không sao...

Tam Tu đạo nhân hơi đỏ mặt, vội nói.

Trương Huyền khẽ mỉm cười.

Đối phương tặng cho nhiều đan dược như vậy, không thể báo đáp, chỉ

đánh vài ván cờ không tính là gì.

Dù sao chỉ là chiếu theo thư viện hạ cờ, không tốn đầu óc gì.

Lần nữa bày bàn, một con tiếp lấy một con hạ xuống.

Sau năm phút, vẻ mặt Tam Tu đạo nhân đỏ lên:

- Một ván nữa...

Sau bốn phút:

- Lại đến!

Sau ba phút:

- Lại đến...

Một phút đồng hồ sau:

- Được rồi, ta nhận thua...

Liên tục mấy lần, Tam Tu đạo nhân bắt đầu nghi ngờ nhân sinh.

Còn tưởng đối phương chỉ là vận khí tốt, mới có thể thắng mình, làm sao cũng không nghĩ đến, bất luận hắn bắt đầu như thế nào, dùng loại phương pháp gì, đều giống như đâm vào trên tường, không có chỗ phản kháng.

Một lần thua, có thể nói vận khí của mình kém, nhưng nhiều lần thua, đủ

để chứng minh cùng đối phương chênh lệch thực sự quá lớn, không thể

so sánh nổi.

- Loại kỳ thuật này, thiên hạ có thể vượt qua không nhiều, hoàn toàn có thể tham gia thi đấu, kiếm lấy ban thưởng hoặc tài nguyên tu luyện...

Biết tiếp tục nữa, sẽ chỉ càng ngày càng mất mặt, Tam Tu đạo nhân không rầu rĩ, nhìn về phía thanh niên trước mắt, trong mắt tràn đầy mong đợi.

Bất luận loại nghề nghiệp nào, chỉ cần đi đến đỉnh phong, đều sẽ có ích lợi rất lớn, kỳ thuật cũng giống như vậy.

- Không cần!

Trương Huyền lắc đầu.

Đối với đánh cờ, hắn là thường dân, chỉ là mượn thư viện chiến thắng mà thôi, không đáng giá nhắc tới.

- Vậy thì thật đáng tiếc...

Thấy hắn quả thực không muốn tiếp tục phát triển trên con đường này, Tam Tu đạo nhân tràn đầy tiếc nuối lắc đầu.

Cáo từ đối phương, lần nữa đi trở về khu phố, Tề Linh Nhi nhìn lại:

- Có cần tìm một chỗ an tĩnh, trước luyện hóa Thần Nguyên Đan trung phẩm lại nói hay không?

Mục đích đối phương tìm Thần Nguyên Đan, nàng cũng có thể nhìn ra, hẳn là muốn đột phá tu vi.

Đã như vậy, khẳng định cần tìm vị trí yên tĩnh bế quan.

- Không cần!

Trương Huyền lắc đầu.

Tề Linh Nhi nghi hoặc.

Có ý tứ gì?

Chẳng lẽ mục đích tìm những đan dược này, không phải vì đột phá, mà là có tác dụng khác?

Đang kỳ lạ, chỉ thấy thiếu niên vừa đi đường, vừa lấy ra đan dược, từng viên từng viên ném vào miệng, tựa như đang ăn đường đậu.

Lông mày Tề Linh Nhi nhảy dựng.

Thần Nguyên Đan trung phẩm, cường giả Thiên Thần cảnh cũng có hiệu quả, Thần Linh thượng phẩm phổ thông nuốt một viên, cũng cần tiêu hóa ít nhất một tháng, mới có thể hoàn toàn luyện hóa năng lượng trong đó, tên này xem như đường đậu ăn...

Xác định sẽ không bạo thể mà chết?

Đang kỳ lạ, chỉ thấy khí thế trên người đối phương cấp tốc tăng thêm.

Thần Linh thượng phẩm trung kỳ!

Thần Linh thượng phẩm hậu kỳ!

Thần Linh thượng phẩm đỉnh phong!

Không đến hai cái hô hấp, đã đột phá ba tiểu cấp bậc, khoảng cách Thiên Thần cảnh chỉ kém một bước.

- ...

Tề Linh Nhi run rẩy, cả người muốn điên rồi.

Thân là con em đại gia tộc, gặp qua không ít thiên tài, cường giả cũng không biết bao nhiêu mà đếm...

Nhưng phương pháp tuỳ ý nuốt đan dược, nhẹ nhõm tấn cấp này... Còn là lần đầu tiên nhìn thấy!

Huyết mạch Đế Quân... thật đáng sợ như thế?

Chương 2140: Mính Lai H

ng

ươ

Trương Giáp cũng ngây người, lúc này mới hiểu được, trước đó thiếu gia nói tu luyện chậm, cũng không phải trang bức, mà là... thật như vậy nhanh!

Người khác tu luyện, các loại thí luyện, điều chỉnh khí huyết, học tập, bình chướng... Vị trước mắt này, giống như không có những này kia, không nhận lấy bất kỳ ràng buộc nào ảnh hưởng.

Tu luyện như uống nước, chỉ cần muốn là đột phá!

Đang cảm xúc vị trước mắt này mạnh mẽ, liền nghe đối phương nói:

- Tiểu Giáp, tới đánh ta một quyền!

Biết thiếu gia muốn thử xem tu vi vừa thăng cấp, Trương Giáp không chần chờ, tiến về phía trước một bước:

- Tốt!

Thiếu gia muốn kiểm tra tu vi, vừa vặn nó cũng muốn nhìn một chút, mình rốt cuộc mạnh cỡ nào.

Đột phá Thiên Thần cảnh hơn một ngày, nó cũng không có nhàn rỗi, không ngừng rèn luyện pháp quyết thiếu gia cho, bù đắp vấn đề cùng thiếu hụt trước đó, mặc dù thời gian củng cố ngắn, nhưng tiến bộ lại có thể so với mười năm trước đó.

Hô!

Nắm đấm to lớn đón gió căng phồng, không khí mang theo âm bạo, tựa như bất cứ lúc nào cũng sẽ xé rách.

Đồng tử của Tề Linh Nhi co rụt lại.

Một mực cho rằng tuy Lân Giáp Thú đột phá, nhưng thực lực hắn sẽ

không quá mạnh, dù sao mới phá tan ràng buộc, nằm mộng cũng nghĩ

không ra, lực quyền cuồng bạo như vậy, phối hợp thêm phòng ngự vô địch, đừng nói Thiên Thần hạ phẩm, cho dù là Thiên Thần trung phẩm gặp phải, chỉ sợ cũng rất khó chống đỡ.

Loại thực lực này toàn lực ra tay, Trương thiếu chỉ là Thần Linh thượng phẩm đỉnh phong, làm sao ngăn cản?

Tràn đầy nghi hoặc nhìn sang, ngay sau đó nhìn thấy thanh niên trước mắt không tránh không né, năm ngón tay phất một cái.

Bành!

Trương Giáp bay ngược ra ngoài, sống lưng đâm vào trên một cây đại thụ, chặn ngang đụng gãy, thế đi không suy, lại va sụp một bức tường, lúc này mới dừng lại, thở hồng hộc.

- Thiếu gia...

Trương Giáp hoàn toàn phục.

Còn tưởng gần đây tu vi tiến bộ, cùng đối phương chênh lệch nhỏ đi, lúc này xem ra không những không nhỏ, còn càng lúc càng lớn!

- Loại thực lực này, đối mặt ba vị kia, có chắc chắn hay không?

Trương Huyền quay đầu nhìn về phía Tề Linh Nhi.

Cùng Trương Giáp đối chiến, thứ nhất kiểm tra tu vi và lực lượng vừa mới tiến bộ, thứ hai cũng muốn từ trong miệng đối phương dò xét thực lực của ba người muốn trở thành thành chủ như thế nào.

- Thiên Thần hạ phẩm đỉnh phong gặp được, không phải là đối thủ, nhưng so sánh với Thiên Thần trung phẩm còn có chênh lệch nhất định, sợ là chưa hẳn có thể chống lại!

Chần chờ một chút, Tề Linh Nhi nói.

Dù sức chiến đấu của vị trước mắt này rất mạnh, Thiên Thần hạ phẩm đỉnh phong cũng không phải đối thủ, nhưng có thể ở Dạ Huy thành tranh đoạt lâu như vậy, không ai nhường ai, thực lực của ba người này, cho dù ở trong Thiên Thần trung phẩm cũng được cho khá cao!

Người mạnh như thế, làm sao có thể tuỳ tiện nhận thua, hơn nữa đối phương còn là người trẻ tuổi chưa đột phá Thiên Thần.

- Đi qua tìm bọn hắn đi!

Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm.

Chỉ từ Thần Linh thượng phẩm sơ kỳ tiến bộ đến đỉnh phong, không có hi vọng có thể đánh bại ba người, có chút chênh lệch là rất bình thường, chỉ cần không kém quá nhiều, Minh Lý Chi Nhãn phối hợp thư viện, đánh bại đối phương không khó lắm.

- Bây giờ đi qua?

Không biết vị này tự tin đến từ chỗ đó, Tề Linh Nhi vẫn không nhịn được nói:

- Một khi khiêu chiến, chẳng khác nào đi vào hàng ngũ cạnh tranh, trước khi không có ra kết quả, khẳng định sẽ nhận lấy quấy rối liên tục, Trương thiếu xác định, không đột phá Thiên Thần lại nói? Lấy lực chiến đấu của ngươi, sau khi đột phá, lại cạnh tranh mà nói, sẽ dễ dàng rất nhiều...

Người khác đột phá Thiên Thần, không biết phải hao phí bao lâu, tận mắt thấy hắn tu luyện, biết hắn là sẽ không quá lâu.

Đã như vậy, sao không đột phá lại nói, tranh sớm vài ngày làm gì?

- Hiện tại đi thôi!

Trương Huyền lắc đầu.

Hắn tu luyện công pháp hoàn toàn khác biệt những người khác, mặc dù biết phương hướng, nhưng pháp quyết còn chưa sáng tạo ra, cưỡng ép đột phá, khẳng định không làm được.

Chờ xảy ra vấn đề, còn không bằng hiện tại giải quyết.

- Cái kia... Chọn chiến vị nào trước?

Tề Linh Nhi phân tích nói:

- Tu vi của Mính Lai Hương thấp nhất, nhưng lại đáng sợ nhất, Lâm Tạ

và Ngọ Dương không kém nhiều, nhưng cẩn thận nói ra, tán tu vẫn là yếu chút ít, ý kiến của ta là... trước chiến Ngọ Dương, một khi thành công, chẳng khác nào thay thế hắn, có thể được một phần người ủng hộ.

Mà lần đầu tiên nếu bị thua, đối với tự tin sẽ có đả kích rất lớn!

Một tiếng trống tăng khí thế, hai tiếng thì suy, ba tiếng thì kiệt.

Cạnh tranh thành chủ cũng giống như vậy.

Trận đầu chiến thắng, trong lòng có tự tin, còn lại tự nhiên sẽ càng dễ

hơn một ít, thua, đối với sĩ khí bên mình sẽ có ảnh hưởng rất lớn.

- Đi khiêu chiến Mính Lai Hương!

Trầm tư một chút, Trương Huyền nói.

Tề Linh Nhi sửng sốt.

Mình nói nửa ngày đều là phí lời!

Không phải nói vị này đáng sợ nhất sao?

- Vì sao?

Tề Linh Nhi nhịn không được hỏi.

Trương Huyền nói:

- Nàng cách gần nhất, một đường đi qua, tiết kiệm thời gian!

Trước đó thời điểm đi tìm Tam Tu đạo nhân, đã hỏi thăm trụ sở của ba người này, biết Mính Lai Hương cách vị trí hiện tại của bọn họ gần nhất.

- ...

Tề Linh Nhi phát điên.

Cái này con mẹ nó là tư duy bình thường của nhân loại sao?

Bây giờ chúng ta là khiêu chiến vị trí thành chủ, thực lực đối phương mạnh như vậy, làm không cẩn thận sẽ thua... Ngươi không cân nhắc vấn đề thắng thua, lại cân nhắc xa gần...

Tổng sẽ không muốn một ngày khiêu chiến ba người chứ!

Khiêu chiến cùng cấp bậc thậm chí cao hơn, tình huống bình thường đều là trước thời hạn hẹn trước, điều chỉnh trạng thái, bị thương còn cần thời gian khôi phục...

Chẳng lẽ đều không cân nhắc những cái này? Không tính ở bên trong?

Lại khuyên mấy câu, phát hiện đối phương không quan tâm, Tề Linh Nhi đành phải bất đắc dĩ đi theo.

Sau nửa canh giờ, đi tới trước một phủ đệ.

Chính là vị trí Mính Lai Hương cư trú.

Trương Huyền nói:

- Đưa bái thiếp đi!

- Bái thiếp còn chưa làm... quy tắc khiêu chiến ở Dạ Huy thành, ta còn không có tìm hiểu...

Tề Linh Nhi nói.

Thấy vị trước mắt này lỗ mãng như vậy, nàng muốn khuyên can lại không làm được, chỉ có thể ở phía trên này làm văn chương, hi vọng đối phương có thể tỉnh táo một chút, không nên gấp gáp.

- Tôn Cường, ngươi tới đi!

Trương Huyền nhíu mày, quay đầu.

- Vâng!

Vẻ mặt Tôn Cường hưng phấn, hai bước đi vào trước cổng chính, âm thanh vang lên:

- Thiếu gia nhà chúng ta muốn tranh đoạt chức thành chủ, người trong viện lập tức đi ra tiếp nhận khiêu chiến, nếu không coi như các ngươi thua...

- ...

Tề Linh Nhi ngẩn ngơ.

Ngươi đây là khiêu chiến?

Khiêu khích còn được...

Vốn chỉ là tranh đoạt thành chủ, không dính dáng thù hận, coi như thua, nhiều nhất bị thương nhẹ, điểm đến là dừng, lần này được rồi, đã đánh tới trên mặt, không tàn nhẫn phản kích mà nói, Mính Lai Hương còn có tư cách gì đi cạnh tranh chức thành chủ?

- Làm càn! Người nào ở bên ngoài hô to gọi nhỏ!

Quả nhiên, âm thanh của Tôn Cường vừa vang lên, cả viện nhất thời vỡ

tổ, bốn phía vô số phủ đệ cũng mở cửa, muốn nhìn một chút, đến cùng là tên thần kinh nào dám lớn lối như vậy.

Ba đại cao thủ tranh đoạt thành chủ, tuy tu vi của Mính Lai Hương thấp nhất, lại một mực chiếm cứ thượng phong.

Đối mặt loại cường giả này, lại dám vô lễ như thế...

Thật không biết nghĩ cái gì.

Tôn Cường ngẩng đầu ưỡn ngực, cười nói:

- Muốn làm thành chủ thì đi ra tiếp nhận khiêu chiến, nếu không thì nhận thua, bớt ở chỗ này phí lời, thiếu gia nhà chúng ta không rảnh dài dòng!

- Lớn mật... Dám khiêu khích tiểu thư nhà chúng ta như vậy...

Người ở bên trong gọi ầm ĩ còn chưa kết thúc, thanh âm một cô gái nhàn nhạt vang lên:

- Muốn khiêu chiến, vậy thì vào đi!

Kẹt kẹt!

Âm thanh kết thúc, cửa sân mở ra.

Trương Huyền khẽ mỉm cười, cùng đám người Tôn Cường đi vào.

Tiểu viện rất rộng lớn, bên trong đứng một nữ tử vóc người cao gầy, dung mạo không bằng Tề Linh Nhi, thoạt nhìn có chút uy vũ, khung xương thô to, chỉ nhìn dáng người đơn thuần mà nói, không giống nữ tử, ngược lại giống như một nam nhân.

- Ngươi muốn làm thành chủ?

Nhìn về phía Trương Huyền, nữ tử cười nhạo:

- Tiểu đệ đệ, cái tuổi này và tu vi của ngươi, vẫn là về nhà dỗ vợ ngủ đi, cạnh tranh thành chủ... Ta sợ sẽ mất mạng!

- Không nhọc ngươi bận tâm...

Trương Huyền cười nhạt một tiếng, nhìn qua:

- Mọi người đều cạnh tranh thành chủ, nói nhiều hơn nữa cũng vô dụng!

Hiện tại cho ngươi hai lựa chọn, thứ nhất, so với ta, cuối cùng nhận thua.

Thứ hai, ta đưa ngươi một viên Mỹ Dung đan, không chiến đấu, trực tiếp nhận thua!

Mính Lai Hương sững sờ:

- Mỹ Dung đan? Mỹ Dung đan ở Dạ Minh thành, là ngươi luyện chế?

Tuy thời gian Mỹ Dung đan xuất hiện không dài, danh khí lại cực lớn, thời gian nháy mắt đã truyền không biết bao xa, chỉ cần là nữ tử, không một người không động lòng.

Mính Lai Hương cũng không ngoại lệ.

Nàng trời sinh khung xương lớn, dáng người có chút giống nam sĩ, nguyên nhân chính là như vậy, qua nhiều năm, các bằng hữu đều song túc song phi, mà nàng chỉ có thể yên lặng tu luyện.

Bất quá cũng bởi vậy thành cao thủ, nắm giữ vốn liếng cạnh tranh thành chủ.

Nghe nói Dạ Minh thành có Mỹ Dung đan, hiệu quả rất tốt, nàng có ý định chuyên môn đi qua mua sắm, chỉ bất quá nghe nói chỉ có hai mươi viên, hơn nữa đã bán hết, mới kiềm chế lại tâm tư.

Không nghĩ tới biết tin tức không lâu, người này liền đến khiêu chiến.

- Không sai!

Trương Huyền gật đầu:

- Đúng là ta luyện chế, vị này là Tề Linh Nhi, đan dược ở Dạ Minh thành, đều do nàng bán ra!

- Tề Linh Nhi?

Mính Lai Hương nhìn sang, quả nhiên phát hiện một nữ hài thoạt nhìn có chút vũ mị, mặt xấu hổ đứng ở sau lưng đám người.

Chính là Tề Linh Nhi.

Người cầm lái chợ đen ở Dạ Minh thành, dù không có thấy tận mắt, nhưng dung mạo vẫn nghe người khác nói qua, có thể liếc mắt nhận ra.

- Xin ra mắt tiền bối...

Tề Linh Nhi xấu hổ cười một tiếng, tiến về phía trước một bước.

- Ừm!

Cũng không nhiều lời, Mính Lai Hương quay đầu nhìn về phía Trương Huyền:

- Mỹ Dung đan của ngươi, trừ có thể để cho dung mạo trở nên mỹ lệ, có thể thay đổi khung xương một chút hay không?

Dung mạo của nàng không tính quá xấu, chủ yếu là khung xương, giống như nam nhân a.

- Khung xương rất khó thay đổi...

Trương Huyền lắc đầu.

Dung mạo là làn da, cơ bắp, Thiên Đạo chân khí có thể rèn luyện, thay đổi khung xương, đã dính dáng đến y thuật, hoàn toàn là hai khái niệm khác biệt.

- Khó mà thay đổi, đối với ta lực hấp dẫn liền không có lớn như vậy...

Động thủ đi, để ta nhìn một chút, có thể luyện chế Mỹ Dung đan, lại

dám quang minh chính đại tới cướp đoạt chức thành chủ, đến cùng có loại thực lực gì!

Mính Lai Hương khẽ mỉm cười, trong ánh mắt mang theo nghiêm nghị

và lạnh lùng.

Dám không chút kiêng kỵ tới khiêu chiến như thế, nàng biết tuyệt không phải mặt ngoài đơn giản như vậy.

- Tốt!

Trương Huyền gật đầu, cổ tay khẽ đảo, một thanh trường kiếm xuất hiện ở trong lòng bàn tay.

Chính là trước đó Dạ Minh thành thành chủ Ngô Phương Thanh đưa tặng, trên đường đã luyện hóa, triệt để thành bảo vật của hắn.

Chương 2141: Thành Ch B

ủ ia

Trường kiếm xuất hiện ở trong lòng bàn tay, khí thế trên người Trương Huyền lập tức thay đổi, từ trước kia trước lạnh lùng, trở nên bình tĩnh như nước, không mang theo tình cảm mảy may.

Mính Lai Hương bước về phía trước một, lòng bàn tay nhiều ra một cái trường tiên, lay động một chút, đánh tới.

Phần phật!

Không khí bị xé ra.

Giống như Tề Linh Nhi lo lắng, vị trước mắt này, thoạt nhìn chỉ là Thiên Thần hạ phẩm, lực lượng lại không tầm thường, không hề kém Thiên Thần trung phẩm bình thường, roi cũng dùng cực kỳ kỹ xảo, vừa ra tay liền hiện ra võ kỹ lợi hại.

Cũng không đón đỡ, Trương Huyền lui về sau một bước, tránh thoát lần công kích thứ nhất, trường kiếm đâm tới trước, chiêu số cũng không nhanh.

Roi là vũ khí mềm, có rất ít người sử dụng, Trương Huyền cũng là lần đầu tiên gặp được, trong đầu suy tư thư tịch trước đó nhìn qua, một bên ngăn cản, một bên tìm hiểu học tập.

Rầm rầm!

Liên tục mấy chiêu đánh không trúng, vẻ mặt của Mính Lai Hương càng ngưng trọng, roi không ngừng vung vẩy, tựa như giông tố.

Trương Huyền không hoảng hốt, một kiếm tiếp lấy một kiếm, liên miên không ngớt, nhưng không có một sát chiêu.

- Hắn đây là... Đang thí nghiệm kiếm pháp?

Nhìn thấy động tác của đối phương, Tề Linh Nhi nhịn không được cau mày.

Dù thực lực của Trương Huyền và nàng chênh lệch rất lớn, nhưng mỗi một lần đều giống như có thể biết trước, trước thời hạn tránh né công kích, roi công kích quỷ dị, vậy mà không tạo thành một chút ảnh hưởng.

Có thể làm được điểm ấy, khả năng chiến thắng sẽ lớn hơn nhiều, nhưng đối phương tấn công đều điểm đến là dừng, hình như sợ đả thương đối thủ.

Hơn nữa, mấu chốt nhất là, dùng chiêu số một mực thay đổi.

Trừ thí nghiệm kiếm pháp, cân nhắc kiếm thuật, thật nghĩ không ra đến cùng xảy ra chuyện gì!

Tỷ thí với người cao hơn mình một đại cấp bậc, còn có tâm tư thí nghiệm kiếm pháp...

Ngươi là nghiêm túc?

Trương Giáp cũng nhìn ra, hai mắt trợn tròn xoe.

Vị chủ nhân này thật đúng là đủ hố người, mỗi một lần không nháo ra chút sự tình, để cho người ta trợn mắt hốc mồm thì không bỏ qua...

chẳng lẽ cái này chính là khiêm tốn hắn nói?

- Hừ!

Cũng cảm nhận được mưu đồ của đối phương, sắc mặt Mính Lai Hương tái xanh.

Làm người cạnh tranh thành chủ mạnh mẽ nhất, nửa năm qua một mực chiến đấu, còn là lần đầu tiên bị coi thường như vậy.

- Đây là một chiêu mạnh nhất của ta, Lâm Tạ và Ngọ Dương không có nắm chắc đón lấy, mới một mực không dám khiêu chiến ta, muốn triệt để

vượt qua ta, liền nhìn có thể ngăn trở hay không!

Mính Lai Hương hừ lạnh một tiếng, cổ tay khẽ đảo, trường tiên hóa thành lưu tinh, bắn tới cổ của Trương Huyền.

Tốc độ so với trước đó nhanh hơn gấp đôi, thời gian nháy mắt liền xuất hiện ở phía trước.

Thấy tốc độ roi còn nhanh hơn kiếm pháp của hắn, Trương Huyền mắt sáng rực lên.

Giống như mọi người nghĩ, hắn là đang thí luyện kiếm pháp.

Trước đó cân nhắc một hồi, cũng không tìm ra kiếm thuật thích hợp bản thân, biết cần ở trong chiến đấu tìm kiếm.

Lúc này, thực lực đối thủ có thể sinh ra áp bức cho hắn, liền không có tìm kiếm thiếu hụt trong chiêu số, chỉ một mực mượn công kích cảm ngộ

chiêu số mới.

Thời gian chiến đấu không dài, dĩ nhiên đã lấy được không ít kinh nghiệm, trước đó kiếm pháp không có đầu mối, lúc này tích góp tới cực điểm, bất cứ lúc nào cũng sẽ đột phá.

Lúc này nhìn thấy công kích của đối phương tốc độ nhanh như vậy, biết là thật thi triển ra toàn bộ lực lượng, vẻ mặt nghiêm túc, bàn tay ngoắc ngoắc một cái, trường kiếm bỗng nhiên nhảy ra, thẳng tắp bắn đi.

Vù!

Trước mặt xuất hiện kiếm khí hình lưới.

Tâm Tự Song Ti Võng, Trung Hữu Thiên Thiên Kết!

Chiêu này của đối phương sắc bén vô song, lại không có cách nào giấu diếm.

- Này!

Thấy hắn thi triển ra chiêu này, Mính Lai Hương không những không có ngoài ý muốn, ngược lại nhẹ nhàng cười một tiếng, tinh thần khẽ động Hô!

Roi vốn thẳng tắp đâm về phía cổ, bỗng nhiên gập lại, trực tiếp đổi phương hướng, đánh tới lồng ngực và bụng dưới của hắn.

Lần này biến chiêu, vừa nhanh vừa cay độc, hoàn toàn ngoài ý muốn, một khi bị đánh trúng, cho dù phòng ngự cực mạnh, khẳng định cũng bị

trọng thương.

- Thoạt nhìn công kích cái cổ, thực tế mục tiêu là lồng ngực, bụng dưới...

Trương Huyền hiểu được.

Đối phương biến chiêu nhanh chóng, trước hắn cũng không có đề phòng, lúc này muốn ngăn cản đã không kịp.

Đùng!

Một tiếng vang giòn.

Tề Linh Nhi vội vàng nhìn lại, muốn nhìn Trương thiếu có bị trọng thương hay không, cả người đột nhiên ngẩn ngơ.

Chỉ thấy Trương thiếu ẩn chứa huyết mạch Đế Quân kia, chẳng những không có tổn thương, ngược lại trên mặt mang theo mỉm cười.

Nhìn lại đối diện, Mính Lai Hương vuốt ngực, khóe miệng tràn ra máu tươi, trên đầu chảy mồ hôi lạnh.

- Xảy ra chuyện gì?

Chiến đấu trong nháy mắt liền kết thúc, nàng căn bản không có hiểu rõ, đến cùng xảy ra chuyện gì.

- Thiếu gia ở thời khắc cuối cùng lĩnh ngộ kiếm chiêu mới, phản kích trở

về, hơn nữa để đối thủ trọng thương!

Trương Giáp nói.

Nó là Thiên Thần cảnh hạ phẩm, tuy mới vừa rồi chiến đấu tốc độ rất nhanh, nhưng vẫn có thể nhìn rõ ràng.

Vốn thiếu gia đã không có cách nào ngăn cản, ngay lúc sắp bị thương, ai biết nháy mắt đó, kiếm khí tung hoành, không chỉ ngăn công kích ở bên ngoài, thậm chí còn phản kích trở về, để đối thủ bị thiệt lớn.

Tề Linh Nhi bối rối.

Lá gan thật đúng là đủ lớn, quả thực không muốn sống nữa!

Phải biết, một khi lĩnh ngộ không ra, mình sẽ xong đời!

Vị trí ngực là trái tim, bụng dưới là đan điền khí hải, bị công kích kịch liệt như vậy, chân khí khuấy động, làm không cẩn thận tu vi sẽ bị phế.

- Thì ra là thế!

Bên này khiếp sợ, Trương Huyền thì cười to một tiếng.

Một mực cân nhắc không ra kiếm chiêu tốt hơn, lúc này rực rỡ vui tươi, trước đó nghi hoặc và ràng buộc, toàn bộ dung hội quán thông.

- Di Di Huynh Đệ Tình, Vỉ Vỉ Phó Ngự Lực. Khởi Vi Sá Du Quan, Can Tràng Hiếu Tư Kích... Nguyên lai kiếm chiêu đã ẩn chứa ti công pháp ở

bên trong!

Con mắt Trương Huyền sáng lên.

Lĩnh ngộ bộ công pháp này, là bởi vì Tiểu Hoàng Kê bị giết, làm huynh đệ, thú sủng, đối phương chưa hề phụ bản thân, kiếm pháp tự nhiên cũng

tuân thủ quy luật này.

Xa cách chi tình, ruột gan đứt đoạn.

Trong tim tồn tri kỷ, chân trời như tiếp cận!

Thời điểm trường tiên của đối phương tấn công đến ngực, bụng dưới, để

hắn ruột gan đau đớn, linh quang lập loè, kiếm pháp đã dung hội quán thông.

Một chiêu đâm ra, không chỉ ngăn đối phương tấn công, còn đánh cho đối thủ bị thương.

- Ta thua...

Mính Lai Hương cắn răng.

Không muốn nhận cũng không được, kiếm thuật của đối phương như từ

trên trời giáng xuống, không có dấu vết mà tìm kiếm, cho dù nàng ở thời kỳ toàn thịnh cũng ngăn cản không nổi, lúc này trọng thương, còn muốn ngăn cản đã là người si nói mộng.

- Đi tìm Lâm Tạ!

Trương Huyền thản nhiên nói.

Vị này nhận thua, vậy thì khiêu chiến cái khác, hai người mà thôi, tốn không quá nhiều thời gian.

- Trước không vội!

Thấy hắn muốn rời đi, Mính Lai Hương giẫy giụa đứng dậy:

- Ngươi có thể thắng ta, khẳng định cũng có thể vượt qua Lâm Tạ và Ngọ Dương, chẳng qua sở dĩ ba người chúng ta giằng co, không cách nào xác định ai là Dạ Huy thành thành chủ, cũng không phải nguyên

nhân thực lực, mà là đều không thể luyện hóa Thành Chủ Bia đại biểu thân phận thành chủ! Chỉ cần ngươi có thể thành công, tin tưởng không cần tỷ thí, bọn họ cũng sẽ chủ động nhận thua!

- Thành Chủ Bia?

Trương Huyền nhìn qua.

- Dạ Huy thành, thành chủ đời trước ở trong linh khí thuỷ triều chiến đấu mà chết, là Thiên Thần trung phẩm, sau khi chết, linh hồn và bia đá dung hợp, muốn trở thành thành chủ chân chính, nhất định phải đạt được hắn đồng ý mới được, nếu không, ai cũng không cách nào thành công!

Mà ba người chúng ta, đều không có làm được!

Mính Lai Hương nói.

- Bia đá ở nơi nào?

Trương Huyền hỏi.

Nếu không cần khiêu chiến hai người, liền có thể thành công, tự nhiên không cần thiết đi qua.

- Ta dẫn ngươi đi! Bất quá muốn đạt được công nhận rất khó...

Mính Lai Hương lắc đầu.

Vị trước mắt này, dựa vào cảnh giới Thần Linh thượng phẩm đánh bại nàng, bất luận sức chiến đấu hay thiên phú, đều mạnh mẽ kinh người, nhưng muốn đạt được đối phương công nhận, vẫn không dễ dàng như

vậy.

Bởi vì luyện hóa Thành Chủ Bia, không liên quan gì tới tu vi, mà là có thể được thành chủ tiền nhiệm công nhận.

Đối phương đã chết mấy chục năm, đến cùng làm sao mới có thể công nhận, những năm này, vô số cao thủ đều thử qua, nhưng không có người thành công.

Vị trước mắt này, có lẽ giống như các nàng, không thể ngoại lệ.

Rời khỏi tiểu viện, đoàn người tiến lên, một canh giờ sau, đi vào vị trí trung tâm nhất của nội thành.

Ở chính giữa quảng trường đứng sừng sững một bia đá to lớn, phía trên điêu khắc không ít quy tắc và quy định của Dạ Huy thành.

Bia đá chừng cao hơn mười mét, toàn thân lấp lóe hào quang màu xanh đen, vừa nhìn liền biết chất liệu không đơn giản.

- Đây là Thành Chủ Bia!

Mính Lai Hương nói.

Cũng không nói chuyện, Trương Huyền đi vào trước mặt, ngón tay khẽ

vỗ.

Một quyển sách xuất hiện ở trong óc.

- Thanh Ám Ngọc điêu khắc thành, trấn áp số mệnh một thành, ẩn chứa một phần ý niệm của Dạ Vũ Thiên Thần. Khuyết điểm: …

Trên thư tịch tỉ mỉ ghi chép cấu tạo, lai lịch và thiếu hụt của bia đá, nhưng không ghi chú rõ làm sao luyện hóa.

- Quy củ trên tấm bia đá, chúng ta đều tuân thủ, không làm bất kỳ thay đổi, cũng tôn trọng ý niệm của đối phương, đáng tiếc vẫn không cách nào để cho hắn công nhận...

Mính Lai Hương nói.

Trương Huyền gật đầu, lần nữa đi vào trước mặt bia đá, Minh Lý Chi Nhãn chiếu tới.

Rõ ràng có thể cảm nhận được trong tấm bia đá, dường như có một cỗ ý niệm bất khuất đang sôi trào, gào thét.

Lông mày nhíu chặt, tinh thần khẽ động, một giọt huyết dịch ẩn chứa ý niệm bay đi.

Phần phật!

Ý niệm vừa tiếp xúc bia đá, nhất thời cảm thấy một cỗ lực lượng cường đại lao qua, tựa như muốn thôn phệ sạch sẽ.

- Quả nhiên có chút cổ quái...

Trương Huyền sửng sốt.

Vũ khí bình thường, nếu như không cách nào luyện hóa, tinh huyết ẩn chứa ý niệm sẽ gặp phải bài xích.

Nhưng thứ này, không muốn cho luyện hóa, còn không bài xích, ngược lại thôn phệ hấp thu, hoàn toàn khác biệt trước đó gặp phải.

Bất quá đối với hắn mà nói, không tính là gì.

Nhẹ nhàng cười một tiếng, đang định dùng Thiên Đạo chi khí phá hủy ý niệm ẩn chứa bên trong, lần nữa khải linh, đột nhiên lông mày nhíu lại.

Linh tính trong tấm bia đá hình như biết mưu đồ của hắn, cùng Thanh Ám Ngọc hoàn mỹ dung hợp.

Chỉ cần phá hoại linh tính, bia đá sẽ mất đi chống đỡ, từ đó vỡ vụn.

Luyện hóa thứ này mới có thể trở thành thành chủ, trước khi luyện hóa làm bể... Nếu thực như thế, khẳng định sẽ gặp phải tất cả mọi người phỉ

nhổ, không nói đám người Mính Lai Hương không phục, toàn bộ bách tính nội thành cũng sẽ sinh ra cảm xúc nghịch phản, còn muốn trở thành thành chủ, tuyệt đối không thể!

Mạnh không được, mềm không mò ra sáo lộ của đối phương.

Nên làm cái gì bây giờ?

Vẻ mặt Trương Huyền âm u.

Chương 2142: Thành chủ

- Thành khác cũng như vậy? Cũng có Thành Chủ Bia, thành chủ đời trước có thể gia trì ý niệm ở phía trên?

Trương Huyền nhìn về phía Tề Linh Nhi.

Nếu nàng cũng là một vị thành chủ, khẳng định trải qua loại sự tình này, có lẽ có thể biết một ít.

- Thành Chủ Bia, mỗi thành đều có, dùng để xác định quy củ, chẳng qua hầu như không có người có thể gia trì ý niệm ở phía trên, này bằng với khải linh cho bia đá, để nó biến thành pháp bảo! Về sau toàn bộ thành hội tụ nguyện lực, đều sẽ tụ về bia đá, mà đối với hắn tác dụng lại không lớn.

Tề Linh Nhi giải thích.

Nàng cũng rất kỳ quái.

Loại sự tình này, coi như ở hoàng thành cũng không có nghe qua.

Thành Chủ Bia trấn áp một thành, tương đương với pháp luật, đại biểu công chính và vô tư, lưu ý niệm bản thân ở phía trên, về sau toàn bộ

thành trì sinh ra nguyện lực, đều tẩm bổ đạo ý niệm này, thật có thể bảo đảm nghe khống chế của mình?

Đừng nói ý niệm, coi như phân thân rời khỏi bản thể thời gian lâu dài, cũng không cách nào duy trì bản tâm.

Như Khổng sư ở Thượng Thương vậy!

- Nhân phẩm của Dạ Vũ Thiên Thần như thế nào?

Không có tiếp tục luyện hóa Thành Chủ Bia, Trương Huyền nhìn về

phía Mính Lai Hương.

Dạ Vũ Thiên Thần, chính là thành chủ đời trước, vị ở trong linh khí thuỷ

triều tử vong.

- Ngay thẳng, công bằng, người người ca tụng.

Mính Lai Hương cười khổ nói:

- Nguyên nhân chính là ai cũng không làm được điểm ấy, cho nên bia đá mới khó mà luyện hóa, cũng không cách nào làm cho tất cả mọi người

tin tưởng và nghe theo, Dạ Huy thành mới nhiều năm như vậy, không có xuất hiện thành chủ chân chính...

Trương Huyền gật đầu.

Khó trách.

Trước đó liền suy nghĩ, nếu thành chủ có thể mượn truyền tống trận, không ít cường giả đều nguyện ý làm mới phải, vì sao tiếp cận mười năm, thành thị lớn như vậy cũng không người thống trị, xem ra cũng không phải dễ dàng như tưởng tượng.

Nguyên nhân chính là như vậy, dù Mính Lai Hương tỷ thí thua mình, lại có vẻ không thèm để ý, bởi vì nàng biết, muốn trở thành thành chủ, trước phải qua bia đá, nếu không nhiều nhất giống như nàng, trở thành người dự bị.

- Không thể phá hủy, không thể xoá bỏ, vậy thì giống như vũ khí luyện hóa đi!

Bình thường vũ khí có được linh tính của mình, người khác muốn luyện hóa, cũng cần thời gian mấy năm ở chung, mới có thể từng chút một cảm hóa, mà Trương Huyền không cần.

Thân thể vụt qua, lần nữa tới trước mặt bia đá, liên tục điểm vài cái, miệng khẽ động, truyền âm qua.

Vù!

Bia đá lắc lư một cái, nhưng không thần phục.

Luyện hóa vũ khí, chỉ cần tìm được thiếu hụt, lấy hủy diệt linh tính làm đại giá, đối phương khẳng định thần phục, nhưng bia đá trước mắt này, hiển nhiên càng thêm kiên cường hơn vũ khí phổ thông.

Bởi vì nó biết, vị trước mắt này tuyệt đối không dám phá hủy.

- Không đồng ý cũng không sao, ngươi lưu tại ý niệm ở trong bia đá, hẳn là đoán được bản thân sẽ gặp nguy hiểm, hy vọng có thể hấp thu nguyện lực của nội thành, sớm chút phục sinh!

Trương Huyền khẽ mỉm cười, tiếp tục truyền âm nói:

- Ý tưởng rất tốt, nhưng nội thành không có thành chủ mới xuất hiện, quy tắc phá hoại hầu như không còn, nguyện lực sẽ dần dần giảm bớt, đã mấy chục năm, ngươi thành công không? Thành công, thì sẽ không một mực đợi ở trong bia đá, khẳng định là không cách nào thành công, tương lai cũng một mực sẽ không thành công!

- Ta không có ham muốn gì với vị trí thành chủ, chỉ muốn mượn lệnh bài thành chủ sử dụng, dùng để tiến hành không gian truyền tống, nếu như ta làm thành chủ, có thể tiếp tục sử dụng quy củ ngươi quyết định, ý niệm của ngươi thậm chí có thể lưu lại trong đó. Có tân thành chủ, quy củ lần nữa bắt đầu sử dụng, mới có thể hấp thu nguyện lực nhiều hơn nữa!

Trong thanh âm của Trương Huyền mang theo lực lượng sư ngôn thiên bẩm, ý niệm trong tấm bia đá tựa hồ nghe được hắn nói, trước đó phản kháng kịch liệt chậm chạp ổn định lại.

Chức thành chủ, Trương Huyền không thèm để ý.

Coi như về sau giống như Khổng sư, cần nguyện lực, cũng tuyệt không phải một thành có thể thỏa mãn.

Cho nên đối phương muốn, cho là được, không thay đổi quy củ càng tốt, bởi vì mình không rảnh phản ứng.

- Mau chóng làm quyết định đi, ta không có nhiều kiên nhẫn như vậy!

Thành chủ có làm hay không ta không có vấn đề, cùng lắm thì phá hủy bia đá.

Trương Huyền tiếp tục nói.

Không có ham muốn quá lớn với quyền thế, cũng không quan trọng đối phương uy hiếp.

- Cho ngươi mười hơi thở cân nhắc!

Nói xong những cái này, Trương Huyền không nhiều lời nữa, mà lui về

sau hai bước, chắp hai tay sau lưng.

- Thế nào? Có phải không cách nào luyện hóa hay không?

Mính Lai Hương cười cười nói.

Nhìn thấy đối phương như vậy, nàng cũng coi như an ủi.

Tuy thực lực của ngươi mạnh hơn ta, thiên phú cao hơn ta, nhưng ở sự

tình luyện hóa tấm bia đá, cũng là đại ca không cười được nhị ca, không kém bao nhiêu nha...

Đang muốn nhìn đối phương ăn quả đắng, chỉ thấy thanh niên nhàn nhạt đếm

- Mười, chín, tám, bảy...

- Sao?

Mính Lai Hương sững sờ.

Ta hỏi ngươi có phải không cách nào luyện hóa hay không, đếm ngược làm cái gì?

- ... Ba, hai, một!

Đang nghi hoặc, Trương Huyền đếm xong, nhìn về phía bia đá:

- Làm quyết định đi!

Nói xong, một đạo kiếm khí tung hoành ở đầu ngón tay, bất cứ lúc nào cũng sẽ bắn ra.

Cảm nhận được ý kiên quyết trong kiếm của hắn, dường như thật không đáp ứng, thực có can đảm ra tay, nó phát ra một tiếng vang lên, toàn bộ

bia đá bất ngờ đung đưa.

- Cái này còn tạm được!

Trương Huyền khẽ mỉm cười, máu tươi ẩn chứa ý niệm nhỏ tới, sau một khắc liền bị hấp thu vào, triệt để luyện hóa.

- Cái này...

Mính Lai Hương ngây người.

Trước đó nàng dùng không biết bao nhiêu loại phương pháp cũng không thành công, vị trước mắt này chỉ đếm ngược mười tiếng, liền luyện hóa... Có cần đơn giản như vậy hay không?

- Ta đã luyện hóa bia đá, có thể làm thành chủ hay không?

Cảm nhận được ý niệm của mình xuất hiện ở trên tấm bia đá, Trương Huyền cười nhạt một tiếng.

Tuy không cam lòng, nhưng Mính Lai Hương vẫn gật đầu.

Đánh không lại đối phương, luyện hóa bia đá cũng xa xa không kịp, không thừa nhận cũng không được.

- Đây là một viên Mỹ Dung đan, đưa cho ngươi, mặc dù không thể thay đổi kết cấu khung xương, nhưng để ngươi trở nên càng giống nữ tử vẫn rất dễ dàng!

Trương Huyền cong ngón tay búng một cái, một viên Thần Nguyên Đan hạ phẩm bay đi:

- Giúp ta giải quyết Lâm Tạ, Ngọ Dương, sau hai canh giờ, ta muốn tất cả mọi người ở trong nội thành biết, ta là tân nhiệm thành chủ, vẫn tuân thủ quy củ thành chủ đời trước định ra, không thay đổi!

Tuy luyện hóa bia đá, những người khác cũng sẽ đồng ý hắn làm thành chủ, nhưng vì tránh phiền phức, vẫn để Mính Lai Hương ra mặt cho thỏa đáng.

Có thể tranh đoạt lâu như vậy mà không bị đào thải, khẳng định có thế

lực và phương pháp của mình.

Lợi dụng được, so với tự mình đến sẽ dễ dàng hơn rất nhiều.

- Tốt!

Chần chờ một chút, Mính Lai Hương gật đầu.

Đối phương có thể giải quyết, để nàng hỗ trợ chỉ là vì tránh phiền phức mà thôi, đã như vậy, còn không bằng đáp ứng.

Dù sao loại Mỹ Dung đan này, có tiền mà không mua được.

Đáp ứng đối phương, há miệng nuốt đan dược xuống.

Ngay sau đó lấy ra gương đồng nhìn, con mắt phóng ra quang mang.

Quả nhiên giống như trong truyền thuyết, sau khi dùng, hiệu quả nhanh chóng, dung mạo và làn da bay vọt về chất, tuy dáng người vẫn giống như nam nhân, nhưng dung mạo lại vũ mị hơn nhiều.

Để đám người Trương Huyền vào phủ thành chủ trước, Mính Lai Hương ngồi Thần Thú phi hành cấp tốc bay ra ngoài.

Không hổ là người dự bị trở thành thành chủ, không đến hai canh giờ, tin tức triệt để truyền ra, tất cả mọi người biết một người tên Trương Huyền kế thừa chức thành chủ, cũng xác lập ra quy tắc.

Tin tức truyền ra, không đến chập tối, U Hồn hoàng thành liền truyền đến công hàm sắc phong và lệnh bài đại biểu thân phận thành chủ.

- Thành công...

Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm.

Có thứ này, liền có thể mượn truyền tống trận của nội thành, cấp tốc chạy tới U Hồn hoàng thành.

- Đây là lệnh bài ba quận của Dạ Huy thành!

Thấy hắn nhanh như vậy đã trở thành thành chủ, Tề Linh Nhi cực kỳ

kinh ngạc, nhưng không lời nào để nói.

Lúc trước nàng vì đứng đầu một thành, suýt chút nữa mất cả mạng, đối phương từ khi đi vào, đến trở thành thành chủ, ngay cả nửa ngày cũng chưa tới... Giữa người và người, thật đúng là không thể so được.

- Luyện hóa thứ này!

Đưa lệnh bài quận chủ cho Tôn Cường và cha mẹ, Trương Huyền lần nữa nhìn tới:

- Tiểu Hoàng Kê và Trương Giáp đều là thú sủng của ta, cùng ta vốn là một, hẳn có thể tiếp nhận truyền tống chứ!

- Có thể!

Tề Linh Nhi gật đầu.

Thú sủng bất luận là ở Danh Sư đại lục, Thượng Thương hay Thần giới, bởi vì có linh hồn khế ước, cơ bản đều tương đương với cùng là một người.

Cho nên bọn chúng có thành chủ lệnh hay không, cũng có thể hưởng thụ

chỗ tốt của truyền tống trận.

Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, bàn giao nói:

- Các ngươi tranh thủ ngày hôm nay luyện hóa lệnh bài, sáng mai chúng ta xuất phát đi U Hồn hoàng thành!

Vừa trở thành thành chủ, rất nhiều chuyện cần an bài, làm cho tất cả mọi người đều biết bản thân tồn tại, nếu không không còn cảm giác tồn tại, mất đi nguyện lực, liền không thể sử dụng truyền tống trận.

Huống chi đám người Tôn Cường cũng không có luyện hóa lệnh bài quận chủ.

Rời khỏi phủ thành chủ, Trương Huyền đi vào quảng trường phía trước, thân thể vụt qua, tới trên Thành Chủ Bia, khoanh chân ngồi xuống.

- Nếu trở thành thành chủ Dạ Huy thành, tự nhiên hi vọng cao thủ trong thành càng ngày càng nhiều, sau hai canh giờ, ta ở đây giảng bài, chỉ

điểm nghi hoặc trong tu luyện của các vị!

Trương Huyền cười nhạt một tiếng, âm thanh vang vọng bốn phía.

Mặc dù không biết nguyện lực đến cùng có ích lợi gì, nhưng có thể để cho người khác ghi nhớ, khiến người khác cảm thấy ân huệ, liền có thể liên tục không ngừng đạt được.

Mà đối với hắn mà nói, giảng bài, tuyệt đối là phương pháp mau lẹ nhất, thuận tiện nhất.

Giống như Khổng sư xây dựng Danh Sư đường, truyền đạo học nghệ giải thích nghi hoặc, đồng thời truyền thụ tư tưởng của mình, mới có thể truyền thừa trăm đời mà không suy.

Như Danh Sư đại lục, danh tiếng Khổng sư vạn cổ bất diệt.

Thành chủ tự mình giảng bài, tin tức như thủy triều lan truyền, không đến hai canh giờ, trên quảng trường hội tụ không dưới trăm vạn tu luyện giả.

Nhìn thấy tới nhiều như vậy, Trương Huyền khẽ mỉm cười, sư ngôn thiên bẩm vang vọng toàn bộ quảng trường.

- Tu luyện, ở chỗ tâm, ở chỗ thần, ở chỗ hồn phách...

Âm thanh như thủy triều, như gió xuân, ấm áp nhân tâm.

Đám người nghe như si như say.

Trước đó còn cảm thấy tại sao Mính Lai Hương lại đột nhiên khuất phục một thanh niên chừng hai mươi tuổi, thậm chí cảnh cáo nhóm người mình không được tranh chấp, Ngọ Dương tự mình tới nghe tiết khóa, đã triệt để bái phục.

Khó trách có thể trở thành thành chủ, không nói cái khác, chỉ nói lý giải tu luyện, liền cao minh hơn bọn hắn rất nhiều.

Từ nông tới sâu, nội dung sâu sắc, lời lẽ dễ hiểu, có thể đoán được, nhiều người Dạ Huy thành nghe giảng bài như vậy, tu vi tất nhiên sẽ có biến hóa nghiêng trời lệch đất, toàn bộ thành thị về sau nhất định có phát triển kinh người!

Chương 2143: Lấm Tạ

Dạ Huy thành, tam đại gia tộc, Lâm, Điền, Triệu.

Bởi vì Lâm gia xuất hiện Lâm Tạ, nên ghi tên thứ nhất, còn Điền gia gia chủ mặc dù không bằng vị này, nhưng tu vi cũng đạt tới Thiên Thần hạ

phẩm đỉnh phong, một đôi Tử Mẫu Kiếm uy lực vô tận, để cho người ta kiêng kị.

Còn Triệu gia, thực lực yếu nhất, bất luận nhân tài dự trữ hay gia chủ, đều kém xa hai cái trước, có thể đứng hàng tam đại gia tộc, là bởi vì khống chế toàn bộ thương hội thành thị, tiền bạc vô số.

Lâm phủ.

- Lâm Tạ, thực lực ngươi mạnh như vậy, không hề yếu hơn Mính Lai Hương, tại sao phải nghe nàng nói, từ bỏ chức thành chủ? Ngươi không phải một người, sau lưng còn có cả gia tộc!

Nhìn trung niên trước mắt, Lâm gia chủ chỉ tiếc mài sắt không thành thép.

Lâm Tạ là thiên tài nổi danh nhất Lâm gia, cũng là người tu vi mạnh nhất, vốn cho rằng có thể cầm xuống chức thành chủ, để gia tộc càng ngày càng huy hoàng, nằm mơ cũng không nghĩ tới, nửa đường giết ra cái Trình Giảo Kim, vị trí bị một tiểu gia hỏa không biết tên cướp đi.

Bị cướp đi, vậy thì nghĩ biện pháp đoạt lại, vị trước mắt này không những không đi khiêu chiến, còn trực tiếp thừa nhận đối phương... Để

hắn càng nghĩ càng thấy tức giận và buồn bực.

Cơ hội để Lâm gia một bước lên trời, lại bị chôn vùi như vậy.

- Mính Lai Hương không phải đối thủ, ta cũng không phải, hơn nữa hắn còn luyện hóa Thành Chủ Bia, đi tự rước lấy nhục, bị mất mặt, còn không bằng sảng khoái thừa nhận!

Lâm Tạ lắc đầu, vẻ mặt lãnh đạm:

- Được rồi, ta muốn tu luyện, không có việc gì, không được tìm ta!

Nói xong, thân thể đi về phòng, còn chưa đi xa, chỉ thấy quản gia vội vã đi vào, ôm quyền khom người:

- Gia chủ, Lâm Tạ thiếu gia!

Lâm gia chủ đứng chắp tay.

- Vị thành chủ tân nhiệm kia báo tin nội thành, công khai giảng bài!

Hiện tại đã bắt đầu giảng bài, không ít người đi nghe, gia tộc bọn ta có nên phái người tới không?

Quản gia nói.

- Phái người? Tên này vừa mới cướp đi chức thành chủ thuộc về Lâm gia chúng ta, không có đi qua làm loạn là tốt lắm rồi, nghe giảng bài, nằm mơ! Làm sao, còn muốn để người của Lâm gia chúng ta làm học sinh của hắn sao?

Lâm gia chủ vung tay.

- Cái này...

Quản gia chần chờ một chút nói:

- Người nghe giảng bài báo lại, vị tân nhiệm thành chủ này giảng bài rất tốt, để không ít người được lợi rất nhiều...

- Được lợi rất nhiều? Mê hoặc, thu mua nhân tâm mà thôi!

Lâm gia chủ phất tay:

- Được rồi, cảnh cáo tộc nhân, ai cũng không được phép nghe giảng bài, không nhận ân huệ của hắn! Nếu như làm trái, từ bỏ hộ tịch, vĩnh viễn không cho phép bước vào gia tộc nửa bước!

- Vâng...

Thấy gia chủ làm ra quyết định, đành phải nuốt lại lời muốn nói, quản gia bất đắc dĩ đi ra ngoài truyền mệnh lệnh.

- Lâm Tạ, ngươi nghe được chưa, tên này vừa thành thành chủ, liền thi triển ơn huệ nhỏ, chờ hắn triệt để củng cố, toàn bộ Dạ Huy thành còn không triệt để rơi vào trong khống chế? Ngươi không phải muốn tu luyện sao? Hiện tại ta để bát đại trưởng lão cùng một chỗ tới, mượn trận

pháp thần bí nhất gia tộc giúp ngươi tăng cao tu vi. Nhất định phải đoạt lại chức thành chủ!

Lâm gia chủ nghiến răng.

- Cái này... Làm sao có thể! Mượn trận pháp tăng lên, sẽ để cho tám vị

trưởng lão bị tổn thương rất nặng, thậm chí tuổi thọ cũng tổn thương...

Lâm Tạ sững sờ.

Lâm gia có một loại bí pháp, có thể tụ lại lực lượng của người khác, để

người được lợi, trong thời gian ngắn tu vi tăng lên một phần, bởi vì tăng lên không tính quá cao, lại tổn hại cực lớn, nên hầu như không sử dụng

qua.

Nằm mộng cũng nghĩ không ra, hiện tại gia chủ lại muốn dùng.

- Không cần nói, chỉ cần ngươi thành thành chủ, tổn thất lớn hơn nữa cũng có thể bù đắp, bây giờ ngươi chỉ cần làm một chuyện, hảo hảo điều chỉnh trạng thái, chuẩn bị tiếp nhận lực lượng của bát đại trưởng lão!

Lâm gia chủ phất tay ngắt lời hắn, truyền xuống mệnh lệnh.

Rất nhanh, trưởng lão Thiên Thần hạ phẩm xuất hiện ở trong phòng, bày trận, truyền tống lực lượng, chơi đùa bốn canh giờ.

Ầm ầm!

Trong cơ thể sôi trào, Lâm Tạ chỉ cảm thấy khí tức cả người như rồng như giao, có bay vọt cực lớn.

Vội vàng đứng dậy, trong đan điền âm thanh bùng nổ vang lên, trước đó tu vi một mực cầm cố lại, thời gian nháy mắt có đột phá.

Nửa bước Thiên Thần thượng phẩm!

Tuy không có triệt để đi đến Thiên Thần thượng phẩm, lại chỉ còn nửa bước, bất luận sức chiến đấu hay ý thức, đều có tăng lên cực lớn.

- Có loại thực lực này, lo gì không chiếm được chức thành chủ...

Nắm đấm xiết chặt, Lâm Tạ thở ra một hơi, con mắt sáng lên.

Trước đó hắn và Mính Lai Hương chiến đấu, thắng bại năm năm, mà giờ

khắc này, dùng bí pháp hấp thu lực lượng của tám vị trưởng lão, sức chiến đấu so với trước đó cao đâu chỉ gấp đôi!

Lại tranh đoạt thành chủ mà nói, tuyệt đối có thể một lần thành công!

- Đa tạ chư vị...

Nhìn về phía tám vị trưởng lão ngồi dưới đất, sinh cơ đã không sai biệt lắm hao hết, Lâm Tạ gật đầu, tràn đầy biết ơn.

Thi triển bí pháp, tương đương với dùng tu vi tám người giúp mình tăng lên...

Thoáng cái mất đi tám vị cao thủ, đổi lại thời điểm giằng co trước đó, ai cũng không nỡ lòng bỏ, mà bây giờ thế cuộc phát sinh thay đổi, lại không ra tay, đối phương triệt để chưởng khống dân tâm, còn muốn giành lấy liền khó khăn!

Chỉ cần hắn thành thành chủ, tất cả tổn thất đều sẽ nhận được bù đắp!

- Không cần phải nói nhiều như vậy, đi cướp chức thành chủ về, cho dù chúng ta chết, cũng đáng...

Một vị trưởng lão râu trắng như tuyết uể oải nói.

- Đi thôi, chức thành chủ, nhất định là của Lâm gia chúng ta...

Lại một vị trưởng lão nói.

- Được...

Lâm Tạ gật đầu, tích súc lực lượng, vừa định đi ra ngoài, chỉ thấy quản gia lần nữa vội vã đi vào.

- Bẩm báo gia chủ, Lâm Tạ thiếu gia... Tán tu Ngọ Dương, Điền gia gia chủ Điền Phi, Triệu gia gia chủ Triệu Mạnh, mang theo một đám hậu bối đến đây thăm hỏi!

- Thăm hỏi? Lúc này tới thăm hỏi cái gì?

Gia chủ cùng Lâm Tạ liếc mắt nhìn nhau, ánh mắt từng người lộ ra nghi hoặc.

Bình thường tuy tam đại gia tộc có kết giao, lại từng người cảnh giác, hơn nửa đêm chạy tới làm gì?

- Cho mời!

Tuy kỳ lạ, nhưng vẫn vẫy tay.

Rất nhanh, mọi người đi tới gian phòng.

- Gặp qua Lâm gia chủ, Lâm Tạ thiếu gia!

Mọi người ôm quyền.

- Không biết chư vị đêm khuya tới Lâm gia ta, là vì chuyện gì?

Lâm gia chủ nghi ngờ nhìn qua.

- Chúng ta vừa nghe thành chủ giảng bài, không thấy người của Lâm gia đi qua nghe giảng bài, cố ý tới hỏi một chút!

Điền Phi gia chủ cười cười.

- Nghe giảng bài? Lâm gia ta đường đường Dạ Huy thành đệ nhất gia tộc, cao thủ như thế nào không có, đi nghe một tiểu tử miệng còn hôi sữa giảng bài?

Lâm gia chủ sầm mặt lại:

- Nói đùa cái gì!

- Lâm gia chủ, chúng ta tới, là cảm thấy gia tộc các ngươi không có người nghe giảng bài, cố ý ghi chép lại nội dung chia sẻ các ngươi, không muốn nghe thì thôi, cần gì làm nhục lão sư của ta?

Điền Phi gia chủ sầm mặt lại.

Nghe giảng hai canh giờ, ở sâu trong nội tâm, đã coi thanh niên kia là lão sư của mình.

- Lão sư của ngươi? Ha ha, coi như hắn là tân thành chủ, cũng không cần nịnh bợ như vậy chứ! Không có gì bất ngờ xảy ra, vị trí này của hắn sẽ

lập tức mất đi, trở thành thành chủ đoản mệnh nhất trong lịch sử U

Hồn Thiên...

Lâm gia chủ cười lạnh.

- Lập tức mất đi? Ngươi muốn đoạt quyền?

Điền Phi gia chủ sửng sốt một chút, sau đó nhìn về phía Lâm Tạ, lập tức bừng tỉnh hiểu ra:

- Nguyên lai tu vi vừa mới đột phá, khó trách nói như vậy...

- Nếu Lâm Tạ huynh đột phá, đến nửa bước Thiên Thần thượng phẩm, không bằng chúng ta lại tỷ thí một trận được không?

Một bên Ngọ Dương một mực không lên tiếng, lúc này đánh gãy Điền Phi gia chủ, tiến về phía trước một bước.

Hai người cạnh tranh thành chủ hơn nửa năm, giao thủ qua không dưới năm lần, đối với tu vi của mình biết rất nhiều.

- Vui lòng tiếp!

Lâm Tạ khẽ mỉm cười.

Vừa đột phá, đang muốn lập uy, đối phương liền xông lại, không còn gì tốt hơn.

Hô!

Thân ảnh vụt qua, năm ngón tay mở ra, một quyền đánh tới.

Lập uy, tự nhiên phải đánh ra uy phong và khí thế.

Vừa ra tay liền thi triển lực lượng cường đại nhất, không có lưu hậu chiêu.

Đùng!

Người còn chưa tới trước mặt đối phương, đột nhiên cảm thấy trên mặt tê rần, toàn thân không tự chủ được quay một vòng.

Vội vàng nhìn lại, chỉ thấy Ngọ Dương trước đó cùng hắn đấu khó phân thắng bại, một tay quất vào trên mặt mình, như dạy dỗ vãn bối.

- Ngươi...

Đồng tử Lâm Tạ co rút lại, nghiến răng lần nữa vọt tới.

Ba ba ba!

Liên tục ba tát, cả người xoay tầm vài vòng, thân thể mềm nhũn ngồi ngay đó, khóe miệng tràn ra máu tươi.

- Thực lực của ngươi...

Thực lực của đối phương vẫn là Thần Linh trung phẩm, còn không có đột phá, nhưng vì sao sức chiến đấu mạnh như vậy?

Bản thân đường đường nửa bước Thần Linh thượng phẩm, bị tuỳ tiện tát bạt tai, ngay cả lực lượng trở tay cũng không có?

- Lâm Tạ, trước đó ta một mực coi ngươi là đối thủ, hiện tại xem ra, ngươi không xứng!

Ở trên cao nhìn xuống, Ngọ Dương nhàn nhạt nói:

- Còn nữa, về sau còn dám nói xấu thành chủ nửa câu, cẩn thận ta lấy mạng ngươi!

Nói xong, hắn xoay người rời khỏi.

- Cái này...

Lâm Tạ sắp điên rồi.

Vừa mới đột phá, vốn cho rằng có thể tung hoành Dạ Huy thành, không người có thể ngăn cản, nằm mộng cũng nghĩ không ra, bị gia hỏa cùng hắn chiến đấu qua không biết bao nhiêu lần tát tai...

Làm sao lại đột nhiên trở nên mạnh như vậy?

Hôm qua bọn họ vẫn còn so một lần ah!

- Đạo bất đồng bất tương vi mưu, chúng ta cũng cáo từ, Lâm gia chủ, nhớ, nếu ta nghe được ngươi nhục mạ thành chủ, nhất định giết cả nhà Lâm thị ngươi!

Điền Phi gia chủ cũng đứng dậy.

- Không vội đi...

Thấy Điền gia chủ chỉ có Thiên Thần hạ phẩm đỉnh phong cũng lớn lối như thế, Lâm Tạ suýt chút nữa nổ tung, đột nhiên đứng dậy, tiến về phía trước một bước, nắm đấm đập xuống.

Đánh không lại Ngọ Dương, đối phó gia hỏa trước đó hoàn toàn không phải đối thủ, vẫn là rất nhẹ nhàng.

Ba ba ba!

Đồng dạng, nắm đấm chưa tới người đối phương, lần nữa bị tát mấy bạt tai, té ngã trên đất.

- ...

Lâm Tạ triệt để bối rối.

Hắn là vừa đột phá ah...

Làm sao ngay cả một Thiên Thần hạ phẩm cũng có thể đánh người?

Hô!

Đang buồn bực, chỉ thấy Triệu gia gia chủ Triệu Mạnh đi vào trước mặt:

- Dám nói xấu lão sư ta, tự tìm cái chết!

Nói xong đạp qua một cước.

Vừa định né tránh, Lâm Tạ mới phát hiện, tất cả đường lui đều bị phong kín.

Bành!

Khuôn mặt đỏ lên, bị một cước đạp trúng đầu, bay ra hơn mười thước.

- Ta cũng không phải đối thủ...

Không nghĩ tới, ngay cả Triệu Mạnh tu vi yếu nhất, bình thường nhìn cũng không nhìn, cũng có thể một cước đạp bay hắn, đá hắn không hề có lực hoàn thủ, Lâm Tạ triệt để điên rồi.

Hắn không phải tiêu phí vô số đại giới mới tiến bộ sao?

Làm sao cảm giác... Những người khác tiến bộ càng nhanh?

Ai có thể nói cho ta biết, đến cùng xảy ra chuyện gì không...

Chương 2144: Th vi

ư

n ru

ệ

ng chuy n

ể

- Điền Phi, Triệu Mạnh, các ngươi khinh người quá đáng...

Không nghĩ tới đệ nhất thiên tài của gia tộc mình, bị các gia chủ thực lực tương đương hắn đánh, Lâm gia chủ cũng kìm nén không được.

Bành bành bành!

Sau mấy tát, hắn cũng ngồi dưới đất, triệt để choáng váng.

Trước đó hắn thân là gia chủ đệ nhất gia tộc, mặc dù không phải đối thủ

của Lâm Tạ, nhưng Điền Phi, Triệu Mạnh thì tiện tay liền có thể đánh bại, lúc nào bọn họ lợi hại như vậy?

Mấy người này, hình như có thể trước thời hạn nhìn ra chiêu số của hắn, bất luận loại võ công nào, ở trước mặt đối phương đều không đỡ nổi một đòn, tuỳ tiện bị đánh tan!

- Đơn đấu với đệ tử Lâm gia bọn hắn một lần!

Đang không biết xảy ra chuyện gì, Điền Phi hừ một tiếng.

Ngay sau đó sau lưng đi ra một thiếu niên bị què.

Lâm gia chủ nhận ra được, là một phế vật nổi danh Điền gia, từ khi bị

thương, liền trở nên tinh thần sa sút, tu vi ở cùng tuổi là yếu nhất.

Thiếu niên bị què tới trước mặt các đệ tử Lâm gia, một người một kiếm, tung hoành tả hữu, không đến mười phút, mấy chục tên đệ tử Lâm gia lại bị hắn một người đơn đấu!

- ...

Lâm gia chủ điên rồi

Cái phế vật này, lúc nào trở nên mạnh mẽ như vậy?

Người Điền gia đến cùng thế nào...

Sau nửa canh giờ, toàn bộ Lâm gia, tất cả cao thủ đều bị người đồng lứa đơn đấu, không một chiến thắng, tất cả đều thảm bại chấm dứt.

- Nhanh đi kiểm tra, vì sao bọn họ thoáng cái biến thành lợi hại như

vậy...

Tam đại gia tộc, bình thường minh tranh ám đấu, không ít tranh tài, dưới tình huống bình thường, Lâm gia đều xếp thứ nhất, ai cũng không cách nào chống lại, lúc nào tuỳ tiện bị nghiền ép, một chút phản kháng cũng không có?

- Vâng...

Quản gia vội vã đi ra ngoài, thời gian không dài, sưng mặt sưng mũi đi trở về.

- Xảy ra chuyện gì? Chẳng lẽ bọn họ còn ngăn cổng?

Lâm gia chủ nghiến răng.

Không phải nói xấu thành chủ vài câu sao? Còn cần hai đại gia tộc chặn cổng kiếm chuyện sao?

- Không phải, là trên đường gặp mấy ăn mày, vốn có thể tuỳ tiện nghiền ép, nhưng đột nhiên bọn hắn đều biến thành cao thủ, đánh ta một trận...

Quản gia sắp chảy ra nước mắt.

- Ăn mày?

Lâm gia chủ run rẩy.

Đường đường Lâm gia, ăn mày cũng có thể khi dễ?

- Nghe nói bọn họ đều nghe thành chủ giảng bài, mới trở nên lợi hại như

vậy, vô luận tu vi hay sức chiến đấu đều tăng lên...

Quản gia nói.

- Nghe thành chủ giảng bài? Có hình ảnh ghi chép không?

Lâm Tạ vội vàng nhìn qua.

- Ta tốn giá tiền rất lớn, thật vất vả tìm được một phần...

Quản gia gật đầu lấy ra một ngọc tinh ghi chép, đưa tới.

Thần lực tràn vào, vội vàng nhìn lại, ngay sau đó nhìn thấy một thanh niên ngồi ở trên bia đá, âm thanh vang vọng lên.

Chỉ nghe một hồi, thân thể của Lâm Tạ và Lâm gia chủ đều mềm nhũn ngã trên mặt đất.

Thẳng đến lúc này, bọn hắn rốt cuộc minh bạch, vì sao Điền gia, Triệu gia đột nhiên trở nên mạnh mẽ như vậy, bọn họ xa xa không phải đối thủ, tất cả đều bởi vì nghe tân nhiệm thành chủ giảng bài!

- Hình ảnh chỉ có thể ghi chép âm thanh, đối với tu vi tăng lên đã không có tác dụng quá lớn... Lâm gia chúng ta mất đi cơ hội tốt nhất, về sau sẽ

xoá tên khỏi tam đại gia tộc, biến thành thế lực nhị lưu...

Lâm gia chủ cùng Lâm Tạ mặt đầy đắng chát, giờ mới hiểu được chuyện gì xảy ra.

Dù ngọc tinh có thể ghi chép ảnh tượng, nhưng hiệu quả kém xa nghe ở

hiện trường, mà bọn họ mất đi cơ hội tốt nhất, gia tộc suy yếu thành kết cục đã định.

- Sớm biết lợi hại như vậy, liền nghe Mính Lai Hương nói...

Lâm Tạ chảy nước mắt nói.

Khó trách Mính Lai Hương lợi hại như vậy, nhưng ngoan ngoãn tin tưởng và nghe theo đối phương, trợ giúp hắn leo lên vị trí thành chủ, loại năng lực này, quả thực quá nghịch thiên!

Lúc trước nếu bỏ xuống mặt mũi, chạy tới nghe giảng bài, đoán chừng hiện tại vẫn là đệ nhất gia tộc, đáng tiếc... Không có nếu như, hao phí lực lượng của bát đại trưởng lão, lại ngay cả bọn người Điền Phi cũng không thể chiến thắng...

Chú định Lâm Tạ hắn, thậm chí toàn bộ Lâm gia, sẽ trở thành trò cười lớn nhất của Dạ Huy thành!

...

- Đây là chỗ hạch tâm nhất của U Hồn Thiên, U Hồn hoàng thành!

Không biết sự tình phát sinh ở Dạ Huy thành, không biết gia tộc mạnh mẽ nhất vì vậy mà suy yếu, Tề Linh Nhi nhìn mọi người nói.

Trương Huyền nhìn lại.

Mấy người đang đứng ở trong truyền tống trận hình tròn to lớn, trận pháp vừa mới vận chuyển kết thúc, bốn phía vẫn di tán lấy không gian ba động kịch liệt.

Tối hôm qua giảng hai canh giờ, vô số Thần Linh hạ phẩm đột phá đến trung phẩm, trung phẩm đột phá đến thượng phẩm, toàn bộ Dạ Huy thành một đêm số lượng cường giả đột phá vượt qua ba mươi năm trước kia cộng lại.

Để trên không thành thị xuất hiện linh khí chân không.

Mấu chốt nhất là, mặc kệ người, Thần Thú hay vũ khí có linh tính, chỉ

cần nghe khóa, đều được gợi ý lớn, tu luyện tiến thêm một bước.

Trong lúc nhất thời, toàn bộ Dạ Huy thành đều phục tân nhiệm thành chủ sát đất.

Đương nhiên, những cái này đối với Trương Huyền mà nói, đã nhìn lắm thành quen, không tính là gì.

Rời khỏi truyền tống trận, nhìn sang hoàng thành trước mắt, lớn hơn Dạ

Huy thành không biết gấp bao nhiêu lần, nhân số cũng nhiều hơn, nhưng không có chật chội như vậy.

Thành thị sạch sẽ gọn gàng, các loại kiến trúc bố cục vô cùng hợp lý, trên không phi hành đủ loại Thần Thú, từng tòa núi lớn lơ lửng ở trên không, mây mù lượn lờ, để cho người ta trong lúc nhất thời không biết thân ở phương nào.

- Có thể ở Thần Sơn trên không Hoàng thành, đều là đại gia tộc, thế lực lớn, chưởng khống giả trong đó thấp nhất đều là Thiên Thần thượng phẩm!

Thấy bộ dáng của hắn, Tề Linh Nhi giải thích.

- Thiên Thần thượng phẩm... Không hổ là hoàng thành, quả nhiên đáng sợ!

Trương Giáp tự lẩm bẩm.

Trước đó nó chỉ là Thần Linh thượng phẩm, ở Dạ Minh thành liền có thể

diễu võ giương oai, thậm chí ngay cả thành chủ cũng có thể không quan tâm... Mà trước mắt, cao thủ thực sự quá nhiều.

Không nói cái khác, tuỳ ý quét mắt, liền phát hiện ít nhất năm Thần Thú tu vi cao hơn nó không ít.

Vốn đang cảm thấy có chút kiêu ngạo, nhất thời thu vào, không dám tiếp tục nói nhiều.

Giống như một trăm vạn phú ông đột nhiên đến phố Wall, vốn đang cảm thấy có tiền, nhìn thấy những người này, mới hiểu được mình không bằng hạt bụi.

- Sợ cái gì, Cường ca ở đây, U Hồn hoàng thành, ca mang ngươi chinh phục!

Tôn Cường khẽ mỉm cười, vẻ mặt tự tin.

Trương Huyền nhướng mày.

Thiên phú của ngươi yếu như vậy... Tự tin cái rắm!

Trương Giáp không lên tiếng, gẩy tay Tôn Cường đang choàng vai hắn xuống, tươi cười nhìn về phía Tiểu Hoàng Kê cách đó không xa:

- Lão đại, ta có thể giúp ngươi làm chút gì không?

Tiểu Hoàng Kê mặt không cảm xúc:

- Ta muốn chết... Nếu không ngươi chết cho ta xem một chút được không?

- ...

Trương Huyền che trán.

Đây là một đám đồ chơi gì a...

- Trước tìm địa phương ở lại, ngươi có nơi ở không?

Không tiếp tục để ý mấy kỳ hoa này, Trương Huyền nhìn về phía Tề

Linh Nhi.

Một mình hắn mà nói, ở hay không ở không quan trọng, nhưng cha mẹ

theo sau lưng một đường bôn ba, nhất định phải tìm địa phương nghỉ

ngơi mới được.

Tuy truyền tống trận tốc độ rất nhanh, nhưng thực lực của bọn hắn xa xa không kịp, cưỡng ép sử dụng, đối với thân thể vẫn có tổn thương nhất định.

- Ta trước đó một mực ở gia tộc, sau khi thành niên liền rời hoàng thành...

Tề Linh Nhi lúng túng nói.

- Vậy tuỳ ý tìm một chỗ đi!

Trương Huyền khoát tay áo.

Trên đường tới cũng biết gia tộc đối phương cho dù ở hoàng thành, cũng coi như khá cao, bản thân một ngoại nhân khẳng định không cách nào vào cư trú, hơn nữa loại địa phương này có rất nhiều quy củ, cực kỳ

phiền phức, còn không bằng ở bên ngoài, tìm hiểu tin tức tốt hơn.

Bởi vì ngoài hoàng thành người tới rất nhiều, rất dễ tìm chỗ ở, chưa tới một canh giờ đã tìm được một tiểu viện thoả mãn, chỉ là giá cả đắt hơn Dạ Minh thành không biết bao nhiêu lần.

Bất quá đối với Trương Huyền hiện tại mà nói, cũng không tính là gì.

- Đây là năm mươi viên Mỹ Dung đan, ngươi nghĩ biện pháp bán ra, thuận tiện giúp ta tìm hiểu sự tình Linh Thần.

Lấy ra mấy bình Thần Nguyên Đan đưa tới.

Trên đường tới, dùng tiền lần trước bán ra, lại mua không ít Thần Nguyên Đan hạ phẩm.

Đối với hắn mà nói, chuyện chân khí không cần chi phí quá nhiều.

- Tốt!

Tề Linh Nhi xoay người đi ra tiểu viện.

- Ngươi đi hỏi thăm bố cục của U Hồn hoàng thành một chút. Thuận tiện tìm hiểu tin tức Lộ Xung, nếu như tìm không thấy, liền hỏi thăm Càn Khôn Ma Quân vừa mang về thiên tài đi nơi nào...

Trầm tư một chút, Trương Huyền truyền âm cho Tôn Cường.

Lộ Xung ở Thần Sơn đột phá, bị U Hồn Thiên Càn Khôn Ma Quân mang đi, không có gì bất ngờ xảy ra, hẳn là ở trong U Hồn hoàng thành.

Còn ở nơi nào, thì thật không biết rõ tình hình.

- Vâng!

Tôn Cường gật đầu, lui ra ngoài.

Hai người rời khỏi, an bài tốt cha mẹ, Trương Huyền lấy ra dây chuyền trong ngực, vẻ mặt lặng im.

Lạc Nhược Hi đến cùng ở đâu?

Ở Thần giới, đến cùng có loại thân phận nào... Hắn hoàn toàn không biết gì cả!

Bất quá thời gian đối phương và mình ở chung có thể thấy được, địa vị

nhất định không thấp, nếu không cũng sẽ không cẩn thận như vậy.

- Có lẽ... Có thể từ giọt máu này ra tay!

Nhìn về phía mặt dây chuyền, chất lỏng màu đỏ sẫm, tâm thần Trương Huyền khẽ động.

Mặt dây chuyền là Lạc Nhược Hi đưa cho, trong đó phong cấm huyết dịch, không biết có phải của nàng hay không, có điều cho dù không phải, cũng có liên hệ với nàng.

Địa phương khác không cách nào điều tra thân phận của đối phương, thứ

này có lẽ có thể!

Vận dụng huyết dịch, có thể dò xét ra rất nhiều thứ, thậm chí tìm ra vị trí cụ thể của đối phương!

- Thử một chút!

Trước đó thực lực quá yếu, không cách nào tới gần, lúc này thân thể, linh hồn, thần lực đều đạt đến Thần Linh thượng phẩm đỉnh phong, hắn có thể tiếp xúc một chút.

Xung quanh bố trí tốt trận pháp, ngón tay điểm một chút, mặt dây chuyền lập tức lơ lửng giữa không trung.

Tinh thần khẽ động, ý niệm lan ra.

Vách ngoài mặt dây chuyền, không biết do tinh thạch gì cô đọng thành mà cực kỳ chắc chắn, lực lượng của hắn bây giờ không cách nào phá mở, có điều tinh thần lại có thể lan qua.

Rất nhanh tiếp xúc.

Huyết dịch yên tĩnh nằm trong dây chuyền, dường như không có chút năng lượng nào, lại như một loại nham thạch dày nặng, không cách nào động đậy.

Trương Huyền nghi hoặc, tinh thần lan qua.

Ầm!

Mới vừa tiếp xúc, liền cảm thấy thân thể run lên, khí tức quen thuộc lần nữa tràn vào toàn thân, thời điểm vừa trùng sinh không lâu, thanh âm mênh mông cổ điển kia lần nữa nổ vang ở trong đầu.

- Thiên địa bất nhân, dĩ vạn vật vi sô cẩu...

- Nhật nguyệt doanh trắc, thiên địa hữu thiếu...

- Vũ trụ vạn pháp, Thiên Đạo hữu tự...

- Đại đạo chi hành, thiên hạ hữu công...

Ầm!

Nghe được thanh âm này, thư viện trong đầu rung động, Trương Huyền chỉ cảm thấy hai mắt choáng váng.

Bành!

Từ trên giường té ngã trên đất, ngất đi tại chỗ.

Chương 2145: Danh S đ

ư

ng

ườ

T

ở hấn giới

Trong mơ hồ, loáng thoáng nhìn thấy bản thân đi vào trên một đóa mây trắng, trống rỗng không có cái gì.

Đám mây theo gió phiêu lãng, không biết đi đâu.

Một bóng người ngồi trên đám mây, nhìn lục địa dưới chân không biết bao lớn, vô số Thần Linh và kiến trúc giống như bảo vệ, cũng giống như

đang đợi.

Không nhúc nhích, tựa như không còn hô hấp.

- Tiền bối...

Trương Huyền nghi hoặc, đi vào trước mặt.

Tu vi đến tình trạng như hắn, hầu như không bao giờ nằm mộng, đột nhiên đi tới nơi này, khẳng định có nguyên nhân!

Bóng người không có mở miệng, không có mở mắt, âm thanh lại vang vọng ở trong óc:

- Có thể đi ra con đường của mình, ta không nhìn lầm người, hy vọng có thể càng đi càng xa... Mau chóng tu luyện đi! Ta không kiên trì được bao lâu... Mặt khác, ngưng tụ nhiều Thiên Đạo chi thư một chút, đối với ngươi hiện tại mà nói, có chỗ tốt không tưởng tượng nổi...

Ầm!

Tiếng nói còn không kết thúc, toàn thân Trương Huyền xiết chặt, vội vàng ngồi dậy, lần nữa mở mắt, phát hiện vẫn ở trong phòng, trước đó nhìn thấy tất cả như là ảo giác.

- Xảy ra chuyện gì?

Chuyện vừa rồi quá chân thực, cho người ta một loại cảm giác không phân rõ thực tế hư ảo!

Mặc dù tu vi của hắn không cao, có thư viện trấn thủ, ý chí lực và hồn phách cực kỳ cường đại, huyễn cảnh bình thường, thậm chí tâm ma, cũng không cách nào ảnh hưởng mảy may.

Giờ phút này lại sinh ra một loại cảm giác phân không rõ, bóng người kia đến cùng là ai?

Vì sao biết Thiên Đạo chi thư?

- Chẳng lẽ là Khổng sư?

Biết hắn nắm giữ Thiên Đạo chi thư, Thiên Đạo thư viện, chỉ có Lạc Nhược Hi và Khổng sư, đạo thân ảnh vừa rồi kia, tuy thấy không rõ dung mạo, cũng nhớ không rõ dáng người cụ thể, nhưng tuyệt đối là nam tử.

Đã như vậy, chỉ có thể là vạn thế chi sư!

- Không kiên trì được bao lâu... Hắn là hắn nói chuyện tỷ thí với vị kia của Tự Tại Thiên!

Vừa tới Thần giới liền nghe nói, Thiên Túng Đại Đế và Đế Quân Tự Tại Thiên sắp tỷ thí, cả hai đều là cường giả đỉnh phong nhất của Thần giới, ai thua ai thắng, thật sự không biết.

- Bất kể có phải hay không, thực lực của ta bây giờ quá yếu, căn bản vô lực dính líu...

Thần Linh thượng phẩm, thậm chí Thiên Thần trung phẩm bình thường cũng chưa chắc có thể chống lại, thoạt nhìn không yếu, nhưng đối mặt Khổng sư, Đế Quân, hắn vẫn kém quá nhiều.

Cho dù tìm được đối phương, cũng khẳng định giúp không được gì, làm không cẩn thận còn có thể mang đến phiền phức.

Không bằng trước tận lực tăng cao tu vi lại nói.

Tinh thần khẽ động, nhìn về phía thư viện.

Trước đó thứ này chấn động, để hắn hôn mê, nhìn một chút có phải phát sinh biến hóa gì hay không.

Nghiên cứu một hồi, Trương Huyền lui ra.

Không có thay đổi chút nào, giống như trước đó, dường như chuyện lúc trước không tạo thành ảnh hưởng gì.

Xem ra phải như đối phương nói, nắm chặt thời gian cô đọng Thiên Đạo chi thư.

Thứ này ở dưới Thiên Đạo không người có thể ngăn cản, sau khi đi vào Thần giới, thư viện và Thiên Đạo Thần giới dung hợp, uy lực khẳng định tăng thêm lần nữa, không có gì bất ngờ xảy ra, chỉ cần không phải Đế Quân, Thần Vương phong hào cũng gánh không được!

Thật có được một đống, Thần giới trừ Đế Quân, thì ai hắn cũng không sợ.

Lần nữa cất kỹ dây chuyền, có kinh nghiệm lần này, hắn biết trong thời gian ngắn là không nghiên cứu được.

Đẩy cửa đi ra tiểu viện, lúc này mới phát hiện, vừa rồi thoạt nhìn hôn mê thời gian ngắn, lại đã qua hơn hai canh giờ, Tôn Cường đã tìm hiểu xong tin tức trở lại tiểu viện.

- Thiếu gia!

Đi vào trước mặt, Tôn Cường đưa qua một ngọc bài.

Trương Huyền nhận lấy, tinh thần quét tới.

Phía trên ghi chép toàn bộ bố cục và thế lực phân chia của U Hồn hoàng thành.

Cường đại nhất ở hoàng thành đương nhiên là Càn Khôn Ma Quân, một trong Cửu Thiên Cửu Đế.

Ma Quân từ trước tới nay không hỏi thế sự, ở trong Kiền Nguyên điện của Càn Khôn Thần Cung, hầu như không ai thấy qua chân thân.

Còn lại người mạnh nhất là ba đại Thần Vương phong hào, theo thứ tự là lão tổ của Tề Linh Nhi, Tề Mãnh! Lão tổ Thượng Quan gia tộc Thượng Quan Vô Phong, cùng với lão tổ Nam Cung gia tộc Nam Cung Bình!

Nam Cung Bình ở bốn mươi năm trước bị Thiên Túng Đại Đế đánh thân tử đạo tiêu, nhưng được hậu nhân gia trì, mượn U Hồn Trì đã sinh ra linh

trí, phục sinh là chuyện sớm hay muộn, lại thêm trong tộc còn có hai vị Thần Vương tọa trấn.

Địa vị cường đại như trước, không có người có thể dao động.

- Sự tình Lộ Xung tiểu thiếu gia dính dáng tới Đế Quân, tạm thời tìm hiểu không đến, chẳng qua ta đã biết chỗ ở của Đế Quân, ở trong U Hồn điện trên không hoàng thành!

Tôn Cường nói tiếp:

- Nếu như đối phương thật muốn mang tiểu thiếu gia đi tu luyện, mười phần sẽ ở đó!

Trương Huyền gật đầu.

Các học sinh của mình, từ khi bắt đầu tu luyện liền dùng công pháp Thiên Đạo tinh giản, cơ sở vững chắc, hầu như không đi đường rẽ gì, hơn nữa đối với võ kỹ lý giải cực cao, được cường giả Đế Quân coi trọng không gì đáng trách.

Đường đường Đại Đế, ở trên Thần Sơn lưu lại thanh âm, chắc hẳn sẽ

không tự hạ thân phận, cố ý nói dối.

Cho nên tạm thời mà nói, không có bất kỳ nguy hiểm gì, có điều làm sư

phụ, vẫn nên biết hướng đi, cùng với hiện tại trải qua như thế nào, nếu không như ý, cùng lắm thì nghĩ biện pháp cứu người trở về.

- Tề Linh Nhi trở về chưa?

- Tạm thời còn chưa trở lại, có điều Mỹ Dung đan đã bán ra hơn ba mươi viên, để cho người ta đưa tin tới, tiền đã chuyển tới thẻ của thiếu gia.

Còn tin tức Linh Thần thì chưa hỏi thăm ra được...

Tôn Cường nói.

Trương Huyền khẽ đảo cổ tay, lấy thẻ ra, tinh thần quét một vòng, quả

nhiên phát hiện con số trong đó phát sinh biến hóa, trước đó luân phiên sử dụng, tiền tiết kiệm đã tiêu hao không sai biệt lắm, giờ phút này nhiều hơn hơn bốn vạn điểm.

Xem ra mỗi một viên giá cả vẫn là 1500 thần tệ.

Lúc trước ở Dạ Minh thành cũng cung không đủ cầu, địa phương lớn như U Hồn hoàng thành, muốn bán ra, khẳng định cực kỳ đơn giản.

Chỉ là giai đoạn trước làm sao mở ra thị trường mà thôi!

Đương nhiên, loại sự tình này không cần hắn bận tâm, chỉ cần nghĩ biện pháp gia trì Thiên Đạo chi khí vào Thần Nguyên Đan là được.

Biết Tề Linh Nhi còn không có tìm hiểu được tin tức của Lạc Nhược Hi, Trương Huyền chẳng muốn đi ra ngoài, lần nữa về phòng củng cố tu vi, một đêm sau, thư viện rung chuyển sinh ra di chứng triệt để khôi phục, mặc dù thực lực không có đột phá, nhưng sức chiến đấu lại tăng lên không ít.

- Đáng tiếc, vẫn không có cân nhắc ra pháp quyết Thiên Thần cảnh...

Những ngày này cũng không nhàn rỗi, lúc tu luyện không ngừng cân nhắc công pháp, mặc dù biết phương hướng, nhưng muốn sáng chế một bộ công pháp hoàn toàn khác biệt, hiển nhiên không dễ dàng như vậy.

Khoảng cách đột phá, dù chỉ còn lại một tia, nhưng lại không cách nào thành công.

- Vẫn phải tìm sách nhìn... Nếu như có thể sưu tập ra công pháp Thiên Thần cấp bậc Thiên Đạo, có lẽ có thể suy luận thành công...

Cân nhắc bình thường, không có mấy tháng, muốn hoàn thiện pháp quyết đột phá Thiên Thần cảnh, gần như không có khả năng, trừ khi có thể sưu tập Thiên Đạo pháp quyết, mượn cơ hội kích phát linh cảm.

- U Hồn hoàng thành này, có Danh Sư đường không?

Ra khỏi phòng, tìm tới Tôn Cường.

Danh Sư đường đại công vô tư, sưu tập công pháp tuyệt đối thích hợp nhất, hơn nữa học viên trong đó tôn sư trọng đạo, nhìn tư chất tốt truyền thụ công pháp, thu làm học sinh, lại càng dễ sinh ra Thiên Đạo chi thư.

- Trước đó hoàng thành là không cho phép xuất hiện, về sau Thiên Túng Đại Đế và Càn Khôn Ma Quân đại chiến một trận, đã có thể công khai truyền thụ, chỉ là thu nhận học viên, tư chất vẫn như cũ không bằng học sinh bình thường của U Hồn Thiên.

Tôn Cường nói:

- Có điều, năng lực của những Danh Sư kia đều rất mạnh, học viên thiên phú không mạnh, nhưng giảng dạy học sinh, năng lực tổng hợp lại không kém học viện, dẫn tới không ít người, đều đưa hài tử không có thiên phú tới!

Trương Huyền gật đầu.

Thân là Danh Sư, tự nhiên biết năng lực của Danh Sư, chỉ điểm tính nhắm vào, có thể khiến người ta tiến bộ càng nhanh, càng tốt hơn, cho dù học viên thiên phú bình thường, chỉ cần bỏ ra cố gắng, khả năng thành công cũng sẽ không nhỏ.

- Mang ta đi nhìn một chút!

Xác định có Danh Sư đường, Trương Huyền không có quá nhiều chần chừ, bảo Tôn Cường dẫn đường.

Dù U Hồn Thiên không cấm Danh Sư, nhưng trước mắt Danh Sư đường vẫn không thể giống như Danh Sư đại lục, trở thành trụ cột tinh thần của một thành, một quốc gia, thậm chí hậu thuẫn mạnh nhất chỉ là các loại chức nghiệp phổ thông mà thôi, thậm chí so khí, luyện đan cũng kém xa tít tắp.

Bởi vậy chiếm diện tích cũng không lớn.

Nhìn kiến trúc đơn sơ trước mắt, Trương Huyền lắc đầu.

Cửu Thiên Cửu Đế, ăn sâu bén rễ, cho dù Khổng sư chiến thắng Càn Khôn Ma Quân, Danh Sư đường truyền thụ đệ tử hiệu quả rõ như ban ngày, nhưng ở U Hồn hoàng thành vẫn không phải chính thống.

- Hai vị là tới nghe Phạm Triết lão sư giảng bài sao?

Vừa tiến vào, một thanh niên cười rạng rỡ tiến lên đón.

- Phạm Triết lão sư?

Trương Huyền nghi hoặc.

- Là Danh Sư Thiên Thần trung phẩm, là vương bài lão sư của Danh Sư

đường chúng ta hiện nay, giảng bài vô cùng tốt, bởi vì bị phụ huynh nghi ngờ, ngày hôm nay chuyên môn giảng bài công khai, các ngươi muốn vào, ta chỗ này có hai vé nghe giảng bài!

Thanh niên nói.

- Tiết này giảng giải cái gì?

Trương Huyền hỏi.

Thiên Thần trung phẩm rất mạnh mẽ, nhưng nếu như giảng giải chương trình học không thích hợp bản thân, thì không cần thiết đi qua.

- Giảng giải là làm sao đột phá Thiên Thần, cùng với ưu khuyết điểm và năng lực thực chiến của Thiên Thần cảnh!

Thanh niên nói.

- Cho ta hai vé!

Trương Huyền gật đầu.

Đang không có công pháp Thiên Thần cảnh, đối phương giảng giải có lẽ

có thể có chỗ dẫn dắt!

- Phụ huynh học sinh miễn phí, không phải mà nói, mười thần tệ!

Đưa tới hai tấm vé vào cửa, thanh niên xòe bàn tay ra.

Biết chương trình học của Thiên Thần cảnh trung phẩm đáng cái giá này, Trương Huyền cũng không nhiều lời, ra hiệu Tôn Cường đưa tiền, nhận lấy vé nghe giảng bài, đi về phía lớp học của đối phương.

Vừa đi vừa quan sát bốn phía.

Danh Sư đường này, so với ở Danh Sư đại lục thì kém quá nhiều, đơn sơ

không nói, chủ yếu nhất là không có nhân khí, ẩn hiện một ít học viên, quả thực giống như Tôn Cường nói, thiên phú quá kém, hơn nữa tàn tật chiếm đa số.

Ở dưới Cửu Thiên Cửu Đế thống trị, muốn trở thành Đại Đế mới, khai cương liệt thổ, tự nhiên không có dễ dàng như vậy.

Địa phương Phạm Triết lão sư giảng bài ở một góc của Danh Sư đường, rất mau tới trước mặt, đẩy cửa đi vào.

Có học sinh, có phụ huynh, tầm hơn năm mươi người. Một lão giả tinh thần quắc thước đứng ở trên đài, toàn thân khí tức tinh thuần, từ xa nhìn lại, cho người ta một loại cảm giác áp bách nồng đậm!

Trương Huyền và Tôn Cường liếc mắt nhìn nhau, dựa theo vị trí trên vé ghi chú, ngồi xuống.

- Bắt đầu lên lớp!

Chờ hơn mười phút, Phạm Triết lão sư tính toán thời gian, lúc này mở

miệng nói.

Chương 2146: S ná

ư

o

- Cái tiết khóa này, ta nói là làm sao đột phá Thiên Thần. Đối với tu hành giả mà nói, nếu như Thần Linh là ngưỡng cửa thứ nhất khi bước lên con đường tu đạo, Thiên Thần chính là cái thứ hai khó mà đột phá, một khi thành công, một bước lên trời, ở một ít thành thị nhỏ, đều có thể

lên làm thành chủ! Thậm chí hoàng thành, cũng có thể đạt được chức vụ

vệ đội đội trưởng!

- Mọi người đều biết, thăng cấp cảnh giới này, cần hai phương pháp, thứ

nhất, huyết mạch tinh thuần! Loại người này cho dù không tu luyện, cũng có thể đột phá. Như các cường giả Long tộc ở Vân Ly Thiên, huyết mạch hạch tâm, trưởng thành liền có thể đến Thiên Thần cảnh, để rất nhiều tu luyện giả nhân loại theo không kịp! Còn có hậu bối đời thứ nhất của Thần Vương phong hào, trở thành Thiên Thần, là sự tình ván đã đóng thuyền. Hậu bối đời thứ hai chín mươi phần trăm, đời thứ ba tám mươi phần trăm... cứ thế suy ra, kèm theo sinh sôi càng nhiều, huyết mạch hậu bối càng mỏng manh, tỷ lệ trở thành Thiên Thần cũng sẽ

giống như người bình thường từ từ nhỏ dần.

- Huyết mạch, vừa ra đời đã chú định, vô lực thay đổi, đối với người bình thường mà nói, chỉ có thể sử dụng biện pháp thứ hai thăng cấp!

Cũng chính là tu luyện. Thông qua tu luyện trở thành Thiên Thần, độ

khó lớn như thế nào không cần ta nhiều lời, chư vị chắc hẳn cũng rõ ràng, không chỉ cần công pháp thích hợp bản thân, càng phải có kì ngộ

và quyết tâm, lòng tin! Thần Linh thượng phẩm, có thể thành công đột phá, tỷ lệ không cao hơn một phần trăm!

- Bởi vậy, mỗi một Thiên Thần, đều không có dễ dàng như vậy... hiện tại ra nói cho mọi người một chút, một ít phương pháp và thủ đoạn đột phá phổ biến...

Phạm Triết lão sư bắt đầu giảng giải.

Nghe một hồi, Trương Huyền nhịn không được gật đầu.

Chương trình học của người trước mắt này, mặc dù có chút rập khuôn, buồn tẻ không thú vị, để cho người ta không có quá nhiều hứng thú, nhưng truyền thụ kiến thức vô cùng tinh chuẩn, không có bất kỳ sơ suất, đối với tu luyện giả, đặc biệt là người sắp đột phá, có dẫn dắt và tác dụng rất lớn.

Học tập một hồi, cảm giác được lợi rất nhiều, biết Thiên Thần cảnh càng thêm triệt để và tỉ mỉ.

Biết tiếp tục nghe cũng không còn ý nghĩa, đang định rời khỏi phòng học, tìm kiếm thư tịch, cửa phòng đột nhiên mở ra, hai bóng người đi vào.

Đi đầu là một trung niên, dáng người cao to, mặc khôi giáp màu bạc, nhất cử nhất động tỏa ra mùi vị thiết huyết và dữ tợn.

Vừa nhìn liền biết trải qua sa trường, giết qua người!

Phía sau hắn là một thiếu niên gầy yếu, vẻ mặt trắng bệch, khí tức nhỏ

yếu, bị nội thương rất nặng, tuy tính mạng không ngại, nhưng nhìn bộ

dáng lúc này, về sau muốn đột phá sẽ không dễ dàng như vậy.

- Là tướng lĩnh Quân Đoàn Ngân Giáp!

- Tu vi thấp nhất cũng Thiên Thần trung phẩm!

- Có thể ở trong quân đội đạt được ngân giáp, chỉ là Thiên Thần trung phẩm còn chưa đủ, còn phải có thực lực cực mạnh và công lao rất lớn...

- Loại người này tới đây làm gì?

- Là con của hắn, bởi vì hắn và vợ đều bị tổn thương qua, nên con trai thiên phú rất kém, không thể đi vào học viện chính quy, nên gửi ở chỗ

Phạm Triết lão sư tu hành...

...

Bốn phía nghị luận.

- Ngân giáp tướng lĩnh?

Trương Huyền nhìn lại, quả nhiên cảm thấy trong cơ thể vị này ẩn chứa lực lượng kinh người, mạnh hơn đám người Mính Lai Hương rất nhiều.

- Ngươi chính là Phạm Triết?

Đánh gãy giảng bài, ngân giáp tướng lĩnh đi vào trong đại sảnh, sắc mặt tái xanh, từng đoàn từng đoàn lửa giận trong mắt không ngừng thiêu đốt.

- Chính là lão phu...

Phạm Triết lão sư gật đầu.

- Dung sư hại người, ngày hôm nay ta sẽ dạy gia hỏa dạy hư học sinh như ngươi!

Ngân giáp tướng lĩnh hét lớn một tiếng, thân thể nhảy lên, nắm đấm gào thét vọt tới lão giả trước mắt.

Ba ba ba!

Còn ở trên không, khí tức liền bị đè nát, khí lưu cả phòng tán loạn.

- Ngươi...

Phạm Triết lão sư sững sờ, vội vàng lui về phía sau.

Lạch cạch!

Bàn giáo viên ở dưới quyền phong chia năm xẻ bảy, hóa thành bột mịn, Phạm Triết lão sư nâng cánh tay lên, vừa định phản kích, nhưng nhớ tới quy định của Danh Sư đường, cắn răng, tay lại để xuống.

Bành!

Ngực bị đánh trúng, sống lưng đâm vào trên vách tường, đập ra một cái lỗ to, Phạm Triết lão sư hơi đỏ mặt, phun ra một ngụm máu tươi.

Bàn về thực lực, hắn và đối phương không kém bao nhiêu, nhưng đối phương là tướng lĩnh chinh chiến, sát khí cực nặng, toàn lực ngăn cản cũng chưa chắc có thể chống lại, huống chi cứng rắn bị đánh một chưởng.

- Dừng tay!

- Có lời gì từ từ nói...

- Ngươi muốn làm gì, dám làm trái quy định...

Những người khác cũng phản ứng lại, lập tức có mấy phụ huynh lao đến, ngăn ngân giáp tướng lĩnh lại.

Tướng lĩnh gầm thét:

- Làm gì? Để cho ta đánh chết lão sư ngu ngốc này...

- Vị phụ huynh này, đến cùng chuyện gì, coi như ngươi muốn đánh chết ta, cũng phải để cho ta biết xảy ra chuyện gì chứ!

Phạm Triết lão sư giẫy giụa đứng dậy, điều tức khôi phục một chút khí lực, nghi ngờ nhìn qua.

Hắn có thể khẳng định, vị trước mắt này, trước kia chưa bao giờ thấy qua.

- Con ta Trác Nham là học sinh của ngươi?

Thấy hắn không biết, ngân giáp tướng lĩnh càng thêm tức giận, chỉ thiếu niên bị nội thương.

Phạm Triết lão sư gật đầu.

- Ta tin tưởng ngươi, mới đưa con trai tới nơi này học tập, mà ngươi thì sao? Lên lớp không cố gắng giảng, sau khi tan học, để hài tử đi trường luyện thi! Biết ngươi là muốn kiếm tiền, không có gì để nói. Nhưng ngươi phải hảo hảo dạy ah, ngươi làm sư, truyền thụ phương pháp tu luyện sai lầm, để hắn tẩu hỏa nhập ma! Còn có mặt mũi nói có chuyện gì?

Ngân giáp tướng lĩnh tức sắp nổ tung.

- Tẩu hỏa nhập ma?

Phạm Triết lão sư sững sờ, nhìn về phía thiếu niên trước cửa, quả nhiên thấy nội thương của hắn có chút không đúng, giống như tẩu hỏa nhập ma:

- Ta truyền thụ cho hắn đều là công pháp cơ bản, không có sai lầm chút nào, tại sao có thể như vậy?

Phạm Triết nhịn đau, đi vào trước mặt, ngón tay đưa qua.

Trương Huyền không ra tay, cũng không nói chuyện, đồng dạng nhìn lại.

Ở Danh Sư đại lục, tiền thân của hắn đã từng truyền thụ kiến thức sai lầm, để cho người ta tẩu hỏa nhập ma, nhưng ở đó, địa vị lão sư cực cao, coi như phụ huynh phẫn nộ, cũng không dám vọt tới trường học động thủ.

Mà ở đây, trực tiếp đi vào Danh Sư đường, đánh lão sư...

Địa vị quả nhiên không cao như tưởng tượng.

Cũng có thể là bởi vì Khổng sư mới đến Thần giới mấy chục năm, nếu giống như Danh Sư đại lục truyền thừa mấy vạn năm, sẽ nuôi thành một tập quán, được tôn trọng.

Bất quá nếu như đối phương nói là thật, Phạm Triết lên lớp không dạy tốt, lại ở lớp học bổ túc truyền thụ kiến thức, dùng cái này đạt được danh khí và tiền bạc, như vậy phẩm chất liền có chuyện, không xứng làm lão sư!

Sư, đại công vô tư, lấy truyền đạo học nghệ làm nhiệm vụ của mình, mà không phải vì tiền mà dao động bản tâm.

Ngón tay đáp lên mạch đập của đối phương, nhìn một hồi, lông mày Phạm Triết lão sư nhảy dựng:

- Quả nhiên là tẩu hỏa nhập ma...

Tình huống của người học sinh này vừa nhìn liền biết, quả thực là tu luyện công pháp xảy ra sai sót.

- Thừa nhận liền tốt... Ngày hôm nay ta giết ngươi, vì dân trừ hại!

Thấy hắn nói như vậy, tướng quân giáp bạc kia đâu còn chịu được, lại một quyền đập tới.

- Bớt giận, bớt giận!

Người trước đó khuyên can hắn kéo.

Đây là U Hồn hoàng thành, chưởng khống giả là Càn Khôn Ma Quân, không cho phép tuỳ ý giết người, chỉ cần làm trái, đừng nói hắn chỉ là Thiên Thần trung phẩm, xem như Thần Vương cũng có thể biến thành tro bụi.

- Phụ huynh Trác Nham, ngươi trước đừng tức giận, ta truyền thụ kiến thức, khẳng định không có sai lầm, về phần tại sao hắn lại tẩu hỏa nhập ma, có thể là trên việc tu luyện xuất hiện sai lầm, hảo hảo hỏi một chút, đợi tìm ra nguyên nhân, giải quyết xong tai hoạ ngầm trên người lại nói!

Phạm Triết lão sư khoát tay, nhìn về phía thiếu niên:

- Tình cảnh ngươi tẩu hỏa nhập ma, nói rõ chi tiết một lần...

- Hôm qua sau khi học bổ túc, ta về nhà, liền theo lão sư nói tu luyện, tiếp đó... cứ như vậy!

Thân thể thiếu niên run rẩy nói.

- Dựa theo ta nói tu luyện? Ngươi cẩn thận nói rõ quá trình tu luyện!

Phạm Triết lão sư nói.

- Chính là như ngươi nói, thần lực quán thông thủ thiếu dương tam tiêu kinh trong cơ thể, dọc theo Trùng Dương huyệt chạy... Cuối cùng dung hợp đan điền!

Thiếu niên nói pháp quyết tu luyện.

Nghe phút chốc, Trương Huyền cau mày.

Đối phương nói là pháp quyết tu luyện Thần Linh hạ phẩm xung kích Thần Linh trung phẩm, sớm đã tạo thành Thiên Đạo pháp quyết, biết cực kỳ tỉ mỉ.

Dựa theo phương pháp này, dù cách Thiên Đạo pháp quyết không biết bao lớn, nhưng đối với tu luyện giả phổ thông mà nói, không có quá nhiều sai lầm, thuộc về phương thức tu hành cực kỳ hoàn mỹ.

Dưới tình huống bình thường, chỉ cần thần lực trong cơ thể tích lũy đủ, đột phá không khó lắm... Làm sao lại tẩu hỏa nhập ma, hơn nữa nhìn bộ

dáng, thương thế nặng như vậy?

- Không có sai lầm ah...

Vốn cho rằng đối phương nhớ lầm phương pháp, tu luyện ra sai lầm, không nghĩ tới hoàn toàn chính xác, Phạm Triết lão sư cũng cau mày, không biết ra sao.

Giảng dạy học sinh tẩu hỏa nhập ma, đối với lão sư mà nói, là tội danh rất lớn, cho dù hắn là Danh Sư, cũng đảm đương không nổi.

- Không có sai lầm, vì sao con của ta thành bộ dáng như thế? Rõ ràng chính là phế sư...

Ngân giáp tướng lĩnh càng thêm tức giận.

- Đừng nóng vội, nhìn xem có thể giúp hắn trị liệu hay không đã...

Thần lực ở trong cơ thể thiếu niên du tẩu một vòng, Phạm Triết lão sư

rơi vào suy nghĩ.

Đối phương quả thực là tẩu hỏa nhập ma, hơn nữa nhìn thương thế trong cơ thể, cùng phương pháp tu hành hắn nói không có bất kỳ khác biệt...

Nói cách khác, hắn dạy không sai, đối phương luyện cũng không sai, nhưng vì sao tẩu hỏa nhập ma!

- Đến cùng xảy ra chuyện gì?

Da đầu run lên, Phạm Triết lão sư không biết như thế nào cho phải.

Trở thành Danh Sư không dưới mười lăm năm, giảng dạy học sinh không có một vạn cũng ít nhất bảy tám ngàn, còn là lần đầu tiên gặp được loại tình huống này.

- Nhanh đi mời Dư Phong y sư đến!

Suy tư một hồi, tìm không thấy đáp án, Phạm Triết lão sư phân phó một tiếng.

Một vị lão sư vừa mới tới vội vã rời khỏi.

- Dư Phong y sư ở toàn bộ hoàng thành cũng khá nổi danh, xem như rất lợi hại, hắn tới hắn là có thể giải quyết!

- Chỉ cần có thể tìm ra nguyên do, giải quyết liền dễ dàng...

- Trước chữa khỏi thương thế, còn đến cùng vì sao tẩu hỏa nhập ma, thương thế khỏi rồi, có thời gian lý luận!

- Đúng vậy, có điều chức trách của lão sư là giảng bài dạy người, Phạm Triết lão sư lên lớp không cố gắng giảng, tan học mở lớp dạy thêm, ta cũng sớm có nghe nói!

- Nếu không phải vì hài tử, khẳng định cũng đánh người, còn không phải sợ đắc tội, gây khó dễ cho hài tử nhà chúng ta, không nói cái khác, chỉ

cần an bài chỗ ngồi ở cuối lớp? Cả một đời liền xong rồi!

- Nghe nói trên lớp học của hắn, chỗ ngồi cũng là mua, vị trí cao đều là phụ huynh đưa tiền...

Chương 2147: Tr

ng H

ươ

uyên cứu chữa

Nghe mọi người đối thoại, Trương Huyền càng nhíu mày.

Nếu như những gia trưởng kia nói là thật, như vậy cho dù Phạm Triết lão sư truyền thụ kiến thức không sai lầm, dạy học cũng có bản lĩnh rất lớn, nhưng vẫn không có tư cách làm Danh Sư!

Trước có đức, sau có sư.

Danh Sư đại lục đối với sư đức, sư phong yêu cầu cực kỳ nghiêm khắc, nguyên nhân chính là như vậy, truyền thừa vài vạn năm dù có ít người làm trái ước nguyện ban đầu, nhưng vẫn có một quy tắc rõ ràng, không người dám vi phạm.

Lên lớp không cố gắng giảng, mở lớp học thêm kiếm tiền.

Không theo tài năng tới đâu mà dạy, người nào cho nhiều tiền, người đó ngồi ở phía trước...

Khó trách tướng quân ngân giáp không coi trọng đối phương, thậm chí trực tiếp ra tay.

Được người tôn trọng, là bởi vì thành tâm với học sinh, không giữ lại chút nào, vị này... dù danh khí lại lớn, cũng sẽ bị người xem nhẹ.

Tựa hồ nghe được mọi người đối thoại, sắc mặt Phạm Triết lão sư đỏ

lên, muốn phản bác, lại không nói được một câu.

Thời gian nghị luận thật dài, một lão giả đi tới.

Dư Phong y sư.

- Ta đến xem!

Đi vào trước mặt, nhìn kỹ một chút, Dư Phong y sư nhíu mày.

- Nội tạng bị tổn thương và kinh mạch bị tổn thương nghiêm trọng, tuy cứu chữa đúng lúc, thương thế ngừng lại, nhưng thần lực đã chạy toàn thân, tựa như đê đập sụp đổ, dòng sông chảy ngược, muốn khôi phục lại như trước, gần như không có khả năng hoàn thành...

Phạm Triết lão sư nhíu mày.

Chữa khỏi, có lẽ phụ huynh còn có thể nguôi giận, chuyện này coi như

bỏ qua, không có hi vọng, náo lên, vị trí Danh Sư này đoán chừng không cần làm.

- Ngươi cái phế sư này, coi như hôm nay ta phạm quy, bị quân pháp xử

lý, cũng muốn giết ngươi...

Nghe được y sư nói như vậy, tướng quân ngân giáp tràn đầy lửa giận, lần nữa thiêu đốt lên, bạo rống một tiếng.

Nếu không phải con của hắn thiên phú không tốt, cũng không có khả

năng đưa đến nơi này.

Nhưng cho dù thiên phú không tốt, lấy huyết mạch của hắn, hảo hảo tu luyện, không thành được Thiên Thần, đến Thần Linh thượng phẩm, áo cơm không lo còn có thể làm được...

Hiện tại được rồi, không chỉ tốn tiền, đối phương còn dạy phế...

Làm sao nhịn được!

Bành!

Phạm Triết lão sư bị đánh trúng ngực, liên tục lùi lại mấy bước, trong miệng phun ra máu tươi:

- Đừng tưởng ta đánh không lại ngươi...

Biết tiếp tục nữa, khẳng định sẽ bị đánh chết, Phạm Triết không nhịn được, thần lực khuấy động, bất cứ lúc nào cũng sẽ động thủ.

Đều là Thiên Thần trung phẩm, hơn nữa thân là Danh Sư, tuy kinh nghiệm chiến đấu không phong phú bằng đối phương, nhưng thực lực không thể khinh thường.

Bành bành!

Hai người giao thủ, từng người lui về phía sau, khí lực trùng kích, bàn ghế trong căn phòng hủy hoại bảy tám cái.

- Không giết ngươi, ta thề không làm người...

Tướng quân ngân giáp quát.

Phạm Triết cũng không dám chậm trễ, lấy ra trường kiếm, lực lượng phát huy đến cực hạn.

- Hai vị chậm đã, không biết tại hạ có thể trước nhìn vị tiểu ca bị thương này một chút, có thể cứu chữa hay không, tiếp đó hai vị lại tiếp tục?

Thời điểm hai người muốn tử chiến, không chết không thôi, một thanh âm nhàn nhạt vang lên.

Mọi người đồng thời nhìn lại, sau đó nhìn thấy một thanh niên, mang theo một tên mập đi vào trước mặt.

- Cứu chữa? Tẩu hỏa nhập ma, kinh mạch trong cơ thể đã xuất hiện sai lầm, làm sao cứu chữa?

Thấy hắn đi tới, Dư Phong y sư hừ một tiếng.

- Ngươi là...

Thấy lúc này có người ngoi đầu lên, Phạm Triết lão sư ngừng lại, mang theo nghi hoặc.

- Tại hạ Trương Huyền, học qua một chút y thuật, tuy không bằng Dư

Phong y sư và chư vị, nhưng đã từng chữa khỏi qua một vị tẩu hỏa nhập ma, có lẽ có thể có biện pháp!

Trương Huyền nói.

Ngồi ở phía sau, nhìn cả hai thật muốn chiến tiếp, khẳng định sẽ phân ra sống chết, Trương Huyền kìm nén không được đi ra.

Mặc dù không muốn xen vào chuyện bao đồng, nhưng nơi này dù sao cũng là Danh Sư đường do Khổng sư sáng lập, hắn cũng là một vị Danh Sư, Phạm Triết mất mặt, hắn cũng khó có mặt mũi.

Nói xong, Trương Huyền không thèm để ý thái độ của song phương, đi tới trước mặt thiếu niên.

Hình dáng mười bảy mười tám tuổi, vẻ mặt vàng như nến, bởi vì đau đớn, trên đầu tràn đầy mồ hôi lạnh.

Ngón tay nhẹ nhàng bắt mạch của đối phương, chân khí chạy toàn thân.

Sau đó Trương Huyền thu về ngón tay.

Giống như Dư Phong y sư nói, kinh mạch xuất hiện tổn thương cực lớn, không ít kinh mạch vỡ vụn, thần lực tràn vào trong cơ thể, va chạm nội tạng rối tinh rối mù.

Có thể sống đến hiện tại, là nhờ phụ thân hắn quá cường đại, dùng không biết bao nhiêu linh đan diệu dược.

Nếu không lúc ấy khả năng đã chết rồi.

Loại tình huống này, khó trách tướng quân ngân giáp tức giận như vậy.

Đổi lại người nào, cũng sẽ lửa giận ngút trời, khó mà kiềm chế.

- Có phương pháp không?

Tướng quân ngân giáp nhìn qua.

Tuy vị trước mắt này còn quá trẻ, để hắn cảm thấy không đáng tin, nhưng nhi tử đã như vậy, chỉ có thể ôm lấy một tia hi vọng.

- Phương pháp là có, chẳng qua...

Trương Huyền dừng lại một chút.

- Chỉ cần có thể cứu con trai ta, để hắn khôi phục như lúc ban đầu, bỏ ra đánh đổi lại lớn ta cũng chịu...

Tướng quân ngân giáp sửng sốt một chút, cổ tay khẽ đảo, tay đưa thẻ

tới:

- Trong thẻ có 100 thần tệ, mong các hạ ra tay, có thể cứu trị tốt, nhất định gấp mười lần báo đáp...

Vừa ra tay chính là 100 thần tệ, gấp mười lần báo đáp, không sai biệt lắm chừng một ngàn, cái giá tiền này, coi như ở U Hồn hoàng thành cũng vô cùng quý giá.

Quả nhiên, nghe nói như thế, mọi người đều hô hấp dồn dập.

- Ta không cần tiền, ngươi cất đi...

Trương Huyền lắc đầu từ chối.

Hắn xem như minh bạch vì sao Phạm Triết lão sư muốn mở lớp học thêm.

Linh khí biến mất, sinh mệnh ở Thần giới tất cả đều tràn vào thành thị, giá phòng và chi phí sinh hoạt gia tăng thật lớn.

Muốn sống, sống càng tốt hơn, khẳng định cần rất nhiều tiền tài và tài nguyên, lại thêm phụ huynh vì hài tử đút lót, mới tạo thành bản sắc tham lam như vậy.

Nếu người người đều không tặng lễ... chắc hẳn vị này cũng không dám phá hoại quy tắc, đi mở lớp học thêm gì.

- Đánh ta một quyền, ta nhìn ngươi còn có thể vận chuyển thần lực a!

Từ chối đối phương, chẳng muốn tiếp tục nói nhiều, Trương Huyền nhìn về phía thiếu niên.

Thấy hắn thái độ ôn hoà, ánh mắt trong suốt, thiếu niên chần chờ một chút, cố nén đau đớn, cánh tay duỗi ra, đánh một quyền.

Vù!

Trong đầu xuất hiện thư tịch.

- Trác Nham, nhân sĩ U Hồn hoàng thành, Thần Linh hạ phẩm đỉnh phong, bởi vì tu luyện sai lầm, tẩu hỏa nhập ma...

Xem xong nội dung, Trương Huyền lắc đầu.

Khó trách tướng quân ngân giáp tức giận như vậy, sở dĩ Trác Nham như

vậy, thật đúng là liên quan đến Phạm Triết lão sư.

- Thế nào...

Thấy bộ dáng hắn như vậy, tướng quân ngân giáp nhìn tới, tràn đầy lo lắng.

- Hắn tẩu hỏa nhập ma vô cùng nghiêm trọng, có điều không có gì bất ngờ xảy ra, hắn có thể chữa khỏi...

Trương Huyền khẽ mỉm cười.

- Có thể trị?

Tướng quân ngân giáp thở phào nhẹ nhõm:

- Xin các hạ ra tay... Có thể chữa khỏi Tiểu Khuyển, có yêu cầu gì, tại hạ

liều mạng cũng sẽ không tiếc!

- Không cần khách khí như thế...

Trương Huyền cũng không nhiều lời, cổ tay khẽ đảo, lấy ra mấy cây ngân châm:

- Kiên nhẫn một chút, không nên phản kháng!

Nói xong cong ngón tay búng một cái, châm bạc rơi vào trên huyệt đạo, Trác Nham đang kỳ lạ, cảm thấy toàn thân đột nhiên tê rần, ngay sau đó một cỗ lực lượng đặc thù tràn vào trong cơ thể.

Kèm theo cỗ khí lực này, kinh mạch trước đó bởi vì tẩu hỏa nhập ma mà tàn phá, lại đang khôi phục nhanh chóng.

- Cái này...

Con mắt Trác Nham trợn tròn, khó có thể tin.

Tuy hắn tuổi không lớn lắm, nhưng dù sao xuất thân tướng quân thế gia, biết rất nhiều.

Tẩu hỏa nhập ma như vậy, kinh mạch bị tổn thương, đừng nói khôi phục, có thể sống hay không cũng khó nói... Nhưng mấy cây kim của đối phương đâm xuống, kinh mạch bị tổn thương không chỉ khôi phục, thần lực tán dật vậy mà cũng chậm chạp tụ lại, tự mình trải qua cũng cảm giác được khó tin!

- Cảm giác như thế nào...

Thấy châm bạc đâm xuống, biểu lộ của con trai không đúng, tướng quân ngân giáp vội vàng nhìn qua.

- Cha, hình như... thương thế đã tốt rồi!

Tiếng nói kết thúc, Trác Nham vốn hữu khí vô lực đứng lên, nắm đấm xiết chặt, dưới chân lay động.

Hô hô hô hô!

Thời gian nháy mắt, một bộ quyền pháp phát huy ra, không khí bốn phía bay phất phới.

- Cái này... Con mắt ta không hoa chứ!

- Tẩu hỏa nhập ma, đâm mấy châm liền tốt?

- Quá làm người khó tin...

...

Trong nháy mắt, tất cả mọi người bối rối.

Trác Nham tẩu hỏa nhập ma nghiêm trọng như thế nào, bọn họ đều thấy được, thậm chí Dư Phong y sư cũng tự thân tới quan sát, vốn cho rằng triệt để phế bỏ, không có khả năng khôi phục, không nghĩ tới đơn giản mấy châm, không chỉ triệt để khôi phục, còn sinh long hoạt hổ hơn trước...

Quá huyền ảo rồi!

- Trương tiểu huynh đệ, cái này...

Tướng quân ngân giáp tràn đầy khó tin.

Nếu không phải con ruột hắn, lại chuyên môn kiểm tra, cứu chữa không biết bao lâu, cũng hoài nghi có phải cùng đối phương liên hợp gạt hắn hay không.

Trương Huyền đứng dậy:

- Ta đã hội tụ lại thần lực, đưa vào đan điền, kinh mạch bị tổn thương cũng được chữa trị!

Phạm Triết lão sư và Dư Phong y sư lông mày nhảy loạn.

Thần lực bạo loạn như vậy cũng có thể sắp xếp... kinh mạch rách nát cũng có thể chữa trị... Làm sao làm được?

- Ngươi có thể chữa khỏi nhanh như vậy, chắc hắn biết vì sao hắn tẩu hỏa nhập ma, hắn và học sinh khác được giảng dạy như nhau, tu luyện cũng hoàn toàn tương đồng, tại sao lại như vậy?

Phạm Triết lão sư nhịn không được hỏi.

Nếu như không làm rõ, tội danh dung sư của hắn khẳng định gánh định rồi.

- Vì sao tẩu hỏa nhập ma, ta quả thực biết mấu chốt...

Trương Huyền nhìn lại:

- Ngươi thật muốn biết?

- Vâng!

Phạm Triết lão sư gật đầu.

Những người khác cũng nhìn qua.

Tẩu hỏa nhập ma nguy cơ vô tận, có thể biết nguyên nhân, cũng tốt trước thời hạn đề phòng.

- Liên quan đến học thêm!

Trương Huyền nói.

- Học thêm?

Phạm Triết nghi hoặc.

- Đúng, tuy ta là lần đầu tiên gặp vị tướng quân này, nhưng không đoán sai, tâm tình mong con hơn người của ngươi rất mạnh, muốn cho hắn trở

nên nổi bật, biến thành cường giả giống như ngươi!

Trương Huyền nhìn về phía tướng quân ngân giáp.

Vị trung niên này vừa rồi chiến ý như rồng gật đầu, cũng không phủ

nhận.

Thân là một tướng quân ở U Hồn hoàng thành, địa vị và danh vọng không nhỏ, vốn cho rằng hổ phụ không khuyển tử, ai biết thiên phú của con trai quá kém, thi học viện mấy lần đều thi không đậu!

Khó tránh khỏi sinh ra áp lực, đối với tu vi của con cực kỳ sốt ruột và cấp bách.

Thậm chí không tiếc đưa đến nơi này, còn bỏ tiền học thêm, mục đích chỉ có một, là có thể trở nên nổi bật, trở thành Thiên Thần, kế thừa gia sản và địa vị của hắn.

Vốn nhi tử thành công đột phá Thần Linh, tu vi cũng củng cố tăng thêm, để hắn thoả mãn không ít, nằm mơ cũng không nghĩ đến, Thần Linh hạ

phẩm thăng cấp Thần Linh trung phẩm cũng sẽ tẩu hỏa nhập ma, hơn nữa suýt chút nữa chết mất.

Chương 2148: Đ t phá

ộ

Thiên Thấn! (Th

ng)

ượ

Bình thường hắn ở trong quân doanh ra ngoài chinh chiến, mấy ngày nay vừa vặn nghỉ phép, mới có thể đúng lúc xuất thủ cứu giúp, không đến mức ủ thành hậu quả lớn hơn, nếu không khi biết tin tức, khẳng định đã chậm.

Nếu thực như thế, sẽ tự trách bao nhiêu?

Bởi vậy mới không khống chế được, vọt thẳng tới.

Trương Huyền nói tiếp:

- Hắn từ nhỏ đã bị quán thâu, phải trở nên giống như ngươi, trở thành cường giả Thiên Thần cảnh, thế nhưng thiên phú không cao, một mực thừa nhận đủ loại áp lực. Lại thêm các loại học thêm, vì tu luyện, chỉ sợ

một ngày tự do và thời gian thuộc về mình cũng không có!

Trác Nham im lặng không lên tiếng.

Tướng quân ngân giáp nói:

- Lúc còn trẻ không cố gắng, đến cái tuổi như ta, lại cố gắng thì có ích lợi gì? Ta cũng là vì hắn! Huống chi, không đột phá Thiên Thần, tuổi thọ

Thần Linh hơn trăm cũng khó, mà tuổi thọ của ta là một ngàn, chẳng lẽ

để cho ta người đầu bạc tiễn người đầu xanh?

- Ngươi làm đều là muốn tốt cho con, nhưng tu luyện không phải chỉ cố

gắng là được, còn phải chú ý lao động nhàn hạ kết hợp! Dựa vào là ngộ, dựa vào là tâm cảnh! Tâm không ngộ, nói cho dù tốt lại như thế nào?

Trương Huyền lắc đầu.

Tâm tình phụ huynh mong con hơn người, hắn có thể lý giải, nhưng hi vọng hắn thành rồng, liền có thể thành rồng sao?

Thật muốn người người như rồng, vậy đâu còn có chia cao thấp?

Trương Huyền tiếp tục nói:

- Hắn nghe theo lời của ngươi, một mực cố gắng, chưa kịp củng cố tốt tu vi liền muốn đột phá, áp lực lớn, tinh thần suy nhược, tâm cảnh tự nhiên không cách nào làm được tinh thuần như một! Còn Phạm Triết lão sư, nếu không nhìn lầm, thời điểm học thêm có phải nói với hắn cái gì hay không?

Phạm Triết lão sư sững sờ.

- Hắn một mực học thêm, lại lâu như vậy cũng không đột phá Thần Linh trung phẩm, hắn là hạ xuống tối hậu thư, để hắn đêm nay nhất định phải đột phá đi!

Trương Huyền nói:

- Tâm cảnh vốn yếu ớt, đây giống như cọng rơm rạ cuối cùng đè chết lạc đà, dẫn đến sinh ra tâm ma, từ đó xuất hiện loại sự tình này!

- Trương huynh đệ nói có đúng không?

Tướng quân ngân giáp hỏi con.

Hắn hi vọng con thành rồng, nhưng nếu nhi tử thật có chuyện bất trắc, tất cả mong đợi còn có tác dụng gì?

- Vâng...

Trác Nham gật đầu, ánh mắt bứt rứt nhìn về phía cha, sợ bị quát tháo.

Là tu luyện giả tẩu hỏa nhập ma, tại sao lại như vậy, nguyên nhân hắn biết rất rõ ràng, đối phương nói không sai chút nào.

- Về sau cha không bức ngươi nữa, có thể tu luyện như thế nào, thì như

thế đó!

Thấy hắn thừa nhận, tướng quân ngân giáp than thở.

Không có số mệnh mà nói, cưỡng cầu không được.

Vốn còn muốn oán hận Phạm Triết lão sư, nghe đối phương cũng giống như mình, chỉ là bức bách tu luyện, không có lỗi lầm gì lớn, lời muốn nói đã nói không ra.

- Trương huynh đệ, ngươi đã cứu con trai ta, cho hắn tân sinh, từ hôm nay trở đi, Trác Phong ta nợ ngươi một nhân tình, chỉ cần một câu, dù muốn mạng của ta, ta cũng không nhíu mày!

Trác Phong nói.

- Tướng quân khách khí... Tiện tay mà thôi, cũng không hy vọng xa vời báo đáp, hơn nữa, ta ra tay, là không muốn để cho nghề nghiệp Danh Sư

bị học thêm, cùng với các loại lấy lợi nhuận làm mục đích giáo dục phà hủy tên tuổi! Bị các phụ huynh hiểu lầm.

Trương Huyền cười nhạt một tiếng.

Khổng sư sáng lập chức nghiệp, là hắn từ khi xuyên qua đến nay một mực kiên trì kiêu ngạo, bị người nhục nhã, mặt mũi làm sao có ánh sáng?

- Chẳng lẽ... Trương Huyền tiểu hữu cũng là một vị Danh Sư?

Phạm Triết lão sư hỏi.

Những người khác cũng tràn ngập tò mò.

Người trước mắt này chưa từng nghe qua, lại có thể nhẹ nhõm giải quyết tẩu hỏa nhập ma, y thuật mạnh mẽ, còn cường đại hơn Dư Phong không ít, chẳng lẽ thật sự là một vị Danh Sư!

Danh Sư bình thường, không tính là gì, nhưng đệ tử thân truyền của Thiên Túng Đại Đế, mỗi một vị đều nắm giữ nhiều loại chức nghiệp, bất kỳ sự tình gì cũng cực kỳ tinh thông, vị trước mắt này, tuy tuổi tác thoạt nhìn không lớn, thế nhưng có thể cũng là Danh Sư hay không?

- Xem như thế đi!

Trương Huyền cũng không phủ nhận.

Ở Danh Sư đại lục, là Danh Sư đỉnh phong nhất, giống như Khổng sư, được khen là vạn thế chi sư, nhưng đây là Thần giới, Danh Sư làm sao thi, lại cần yêu cầu gì, hoàn toàn không biết.

- Quá tốt rồi...

Phạm Triết lão sư thở phào nhẹ nhõm.

Hắn xuất hiện sơ suất, vị trước mắt này hỗ trợ giải quyết, cùng chức nghiệp mà nói, chí ít sẽ không bởi vậy ảnh hưởng Danh Sư đường.

- Phạm sư phụ, ta có thể cho ngươi một đề nghị hay không?

Trương Huyền nói.

- Trương sư mời nói!

Phạm Triết lão sư vội vàng ôm quyền.

Tuy thoạt nhìn tu vi của đối phương kém xa hắn, nhưng bất luận kiến thức hay thủ đoạn đều cao minh hơn không ít, càng hỗ trợ hóa giải xấu hổ, nói đề nghị gì, tự nhiên cũng phải nghiêm túc nghe theo.

Trương Huyền nói:

- Tu luyện giả, đều có trì trệ, đối với hài tử, loại tình huống này càng lớn, mở học thêm, để hắn có nhiều thời gian học tập hơn, là đúng, nhưng dạy học cứng nhắc, sẽ chỉ làm hắn sinh ra tâm chán ghét! Cuối cùng tâm cảnh bị tổn thương, giống như Trác Nham, không được hiệu quả gì!

Phạm Triết lão sư lặng im:

- Có phương pháp bổ cứu không?

Học thêm đối với một vài hài tử mà nói, hiệu quất rõ rệt, nhưng đối với phần lớn người mà nói, không có trợ giúp quá lớn.

Không có gì khác, tâm mệt mỏi.

Trương Huyền nói:

- Thân là lão sư, hắn là tùy theo tài năng tới đâu mà dạy, nhằm vào khác biệt và đặc điểm của mỗi học sinh, dạy học có tính mục đích, bồi dưỡng thói quen học tập cho đệ tử... một khi dưỡng thành quen thuộc, tâm cảnh tự nhiên sẽ thành!

- Tùy theo tài năng tới đâu mà dạy... Bồi dưỡng thói quen học tập?

Phạm Triết lão sư gật đầu:

- Nào có dễ dàng như vậy!

Nói dễ, làm sao mà khó khăn.

- Rất đơn giản, mỗi học sinh tính cách khác biệt, tu vi khác biệt, bày ra kết quả tự nhiên sẽ không giống, giống như Trác Nham, hắn từ nhỏ đến lớn, áp lực quá lớn, vẫn cảm thấy bản thân không cách nào vượt qua cha, từ đó mất đi lòng tin, chỉ cần cho chút cổ vũ, tự nhiên liền có thể thành công!

Trương Huyền khẽ mỉm cười, nhìn về phía thiếu niên trước mắt:

- Lời nói mới rồi, ngươi cũng nghe được, vừa rồi ta đã kiểm tra, thiên phú của ngươi, cũng không phải không tốt, trái lại vượt xa rất nhiều người! Chỉ là không có lợi dụng được mà thôi!

- Thiên phú của ta rất tốt?

Trác Nham nghi ngờ nhìn qua.

Từ nhỏ đến lớn, hắn đều là bùn nhão trong miệng người khác, ví dụ điển hình của phụ thân anh hùng nhi cẩu hùng, ngay cả học viện phổ thông cũng cự tuyệt ở ngoài cửa...

Ở đâu tốt?

- Không cần hoài nghi, sở dĩ ngươi không cách nào đột phá, là bởi vì trong lòng sợ hãi, cho mình áp lực quá lớn... Nghe lời của ta, mở rộng nội tâm, dựa theo phương pháp Phạm sư phụ dạy ngươi, xung kích lần nữa...

Trong thanh âm của Trương Huyền mang theo sư ngôn thiên bẩm, trên không tựa như có quy tắc đang chảy, để hắn ngoan ngoãn tuân thủ, không thể làm trái.

Vốn trong mắt Trác Nham tràn đầy mê man và không hiểu, sư ngôn thiên bẩm trùng kích vào, dần dần biến thành kiên định, cắn răng một cái ngồi

trên mặt đất, hít sâu một hơi, lực lượng trong cơ thể sôi trào lên.

Cô cô cô! Rầm rầm rầm!

Không đến mười phút, khí tức nổ vang, Thần Linh hạ phẩm giam giữ lại không biết bao lâu ầm ầm phá vỡ, thuận lợi đạt đến Thần Linh trung phẩm.

Trên thực tế những người khác nhìn không sai, thiên phú của Trác Nham quả thực rất yếu, Thần Linh hạ phẩm đỉnh phong đã là kết quả tiêu phí vô số đại giới đổi lấy.

Không có gì bất ngờ xảy ra, Thần Linh trung phẩm, cả đời không thể đột phá, nhưng vừa rồi Trương Huyền hóa giải hắn tẩu hỏa nhập ma, Thiên Đạo chân khí chạy toàn thân, ràng buộc đã triệt để loại bỏ.

Nói cách khác, thiên phú hiện tại cho dù không đuổi kịp một ít thiên tài, cũng không hề yếu.

Chỉ cần có tự tin, đột phá chỉ là vấn đề thời gian.

- Trương sư đại ân, tại hạ vô cùng cảm kích...

Trác Phong tràn đầy kích động.

Tình huống của con trai, hắn biết rất rõ ràng, không nghĩ tới vị trước mắt này chẳng những giải quyết tẩu hỏa nhập ma, thậm chí còn trợ giúp đột phá...

Ân tình quá lớn.

- Tiện tay mà thôi!

Trương Huyền cười nhạt một tiếng, không nói thêm lời.

Sau khi phân chia ra phân thân, quả nhiên rất khiêm tốn!

Vừa nghĩ tới đó, liền tràn đầy vui mừng.

Vù vù!

Một lát sau, Trác Nham mở mắt, cảm nhận được lực lượng trong cơ thể

gào thét, hốc mắt ửng hồng, cũng không đứng dậy, mà trực tiếp quỳ mọp xuống đất:

- Xin Trương lão sư thu ta làm học sinh!

Tuy một mực đi theo Phạm Triết lão sư, nhưng mấy năm qua, tu vi gia tăng không rõ ràng, vị trước mắt này, mới gặp một lần liền có đột phá, nói rõ thực lực cường đại.

Có thể bái làm sư, về sau tuyệt đối thành tựu vô hạn.

- Đúng, bái Trương sư làm sư!

Trác Phong vội vàng gật đầu.

Trước kia vẫn cảm thấy đứa bé này không ra hồn, không nghĩ tới trong chuyện này phản ứng rất nhanh, thông minh hơn mình nhiều.

Gọi cũng từ “Trương huynh đệ” biến thành “Trương sư”.

- Ta có thể thu ngươi làm học sinh giảng bài!

Trương Huyền nói.

Vị trước mắt này tư chất, cơ sở đều không quá tốt, thân truyền khả năng không lớn, có điều giảng bài ngược lại có thể, xem như duyên phận.

- Học sinh bái kiến lão sư!

Trác Nham quỳ gối.

Thần giới cũng có giảng bài, thân truyền khác nhau.

Có thể thu làm giảng bài, đã coi như mặt mũi cực lớn.

- Nếu gọi ta lão sư, hiện tại truyền thụ cho ngươi một bộ pháp quyết thích hợp ngươi, nghiêm túc tu luyện, đột phá Thiên Thần cũng chưa biết chừng!

Trương Huyền cười nhạt một tiếng, truyền âm qua.

Công pháp dưới Thiên Thần cảnh, sớm đã hết sức quen thuộc, vừa rồi thư viện dò xét đối phương, trong lòng cũng đã có ý tưởng và lối suy nghĩ.

Rất nhanh, truyền thụ xong một bộ pháp quyết mới tinh.

Trác Nham nghe xong, trong mắt tràn đầy khiếp sợ, lần nữa quỳ gối.

Mặc dù tu vi của hắn không cao, xuất thân gia đình lại không tệ, gặp qua không biết bao nhiêu công pháp lợi hại, nhưng muốn nói tinh diệu, tất cả

đều kém xa lão sư truyền thụ.

Chỉ cần nghiêm túc tu luyện, có thể đoán được không lâu liền có thể đột phá Thần Linh trung phẩm, xung kích càng cao!

Công pháp trân quý như thế, tuyệt đối là vô giá!

Trực tiếp tặng cho...

Đại công vô tư, đây mới thật sự là lão sư!

Từ trước đến nay, hắn đều là phế vật trong mắt người khác, không có người coi trọng, còn là lần đầu tiên nhận được coi trọng như vậy, cảm kích hầu như nói không ra lời.

Vù!

Đỡ thiếu niên dậy, Trương Huyền cảm thấy trong đầu lay động, một bản thư tịch màu vàng xuất hiện.

Ánh mắt Trương Huyền sáng lên.

Vừa cảm thấy không có thư tịch, liền xuất hiện một bản, như vậy cũng coi như có vốn liếng tự vệ.

Quả nhiên là thật tâm thật ý biết ơn, mới có thể xuất hiện.

Không chỉ như vậy, thấy được Danh Sư đường ở Thần giới, thấy được học thêm, cùng với phương thức giáo dục của người khác, để hắn có hiểu biết mới về giáo dục, đối với “Sư” và tình thầy trò, lĩnh ngộ cũng càng thêm triệt để.

Chương 2149: Đ t phá

ộ

Thiên Thấn! (H)

ạ

- Triệu Nhã kiêu ngạo, truyền thụ kiến thức, lấy ngắn hạn làm chủ; Trịnh Dương dũng cảm tiến tới, không sợ hãi, truyền thụ cho kiến thức, lấy cương mãnh làm chủ; Vương Dĩnh tinh tế, truyền thụ cho lấy tỉ mỉ làm chủ; Viên Đào tâm rộng không chỗ buồn lo, lấy dày nặng làm chủ. Còn Lưu Dương, thoạt nhìn không có khuyết điểm và ưu điểm gì rõ ràng, nhưng lại rất kiên trì bền lòng, giống như Trác Nham này...

Tính tình bản tính của tất cả học sinh, từng cái chảy xuôi ở trong óc, khóe miệng Trương Huyền mang theo mỉm cười.

Lộ Xung kiên trì, nhận định mục tiêu, tuyệt không dao động; Ngụy Như

Yên lạnh lùng, chỉ đối với thân nhân mới có thể lộ ra tình cảm chân thật, những người khác, sống hay chết, căn bản không quan tâm, thậm chí không cần suy nghĩ.

Tính cách của Trương Cửu Tiêu có chút xốc nổi, nhưng sau khi trở

thành học sinh, đã trầm ổn hơn nhiều; Khổng Thi Dao thân là tử đệ gia tộc, có cái nhìn đại cục rất tốt; Còn Bạch Nguyễn Khanh thì có chút giống Lộ Xung, kiên trì hi vọng...

Mỗi học sinh đều không giống nhau, bản thân lại đều có thể căn cứ tính cách khác biệt, đặc điểm chuyên môn sáng tạo công pháp, một đối một phụ đạo, không thu học phí, không học thêm gì cả...

Bỏ ra tâm huyết, không cầu báo lại!

Đây mới là ý nghĩa chân chính của “Sư”, tình thầy trò chân chính.

- Lạc hồng không phải vô tình vật, hóa thành xuân noãn càng hộ hoa...

Trương Huyền lẩm bẩm một câu.

Ầm!

Âm thanh giống như bùng nổ vang lên, vô số linh khí nháy mắt tụ đến.

Thiên Thần cảnh ràng buộc... Phá!

- Thiên Thần?

- Cái gì cũng không làm liền đột phá?

- Thiên Thần cảnh, trước đó ta trải qua, cửu tử nhất sinh, làm sao cảm giác hắn dễ dàng giống như ăn kẹo vậy?

- Ta cũng rất tò mò...

...

Tất cả mọi người đều sững sờ, từng cái tràn đầy khiếp sợ và khó có thể

tin.

Thiên Thần là mục tiêu cả đời của vô số tu luyện giả, độ khó đột phá lớn không thể tưởng tượng, người bình thường cái nào không cần sớm chuẩn bị, các loại tài nguyên không biết chuẩn bị bao nhiêu, sau đó mới mạo hiểm xung kích, vị trước mắt này ngược lại tốt...

Đang cùng mọi người nói chuyện phiếm, đã đột phá...

Đây coi như là đột phá dễ dàng nhất thiên hạ a!

Vù vù!

Chân khí chảy xuôi ở trong kinh mạch, tựa như dòng nước xẹt qua nham thạch, phát ra thanh âm leng keng.

Cả người Trương Huyền đắm chìm trong một loại tình cảm phức tạp.

Tình thầy trò, là phải dâng hiến vô tư, muốn là không cầu báo lại... vừa mới bắt đầu hắn cũng không làm được, thu học sinh chỉ vì hóa giải nguy cơ bị học viện khai trừ.

Thẳng đến về sau, ở chung càng ngày càng lâu, tình cảm càng ngày càng sâu, lúc này mới một mực bỏ ra, bọn họ đồng dạng vì bản thân, cam nguyện hi sinh tất cả...

Tình nghĩa xen lẫn, không phải cha con, nhưng hơn hẳn cha con, không phải tình thân, nhưng vượt qua tình thân.

Lạc hồng không phải vô tình vật, hóa thành xuân noãn càng hộ hoa!

Lực lượng cường đại chạy toàn thân, linh hồn, thân thể, chân khí cũng tăng thêm, nuốt Thần Nguyên Đan trung phẩm còn thừa lại vào, khí chất cả người kèm theo tu vi tăng thêm, mà phát sinh thay đổi kịch liệt.

- Thiếu gia... Vẫn mãnh liệt như vậy...

Tôn Cường kiêu ngạo nói.

Bất luận là ở Danh Sư đại lục, Thượng Thương hay Thần giới, thiếu gia nhà mình mãi mãi là người ngưu bức nhất!

Đi tới bất kỳ địa phương nào, đều như đom đóm trong đêm tối, ánh sáng không cách nào che giấu được.

Những người khác cũng nhìn qua, các loại biểu lộ đều có.

Trác Nham càng cực kỳ tôn sùng.

Có thể nhận người như vậy làm sư, là vận may của hắn, về sau quyết không thể làm hỏng tên tuổi của lão sư...

Nguyên nhân chính là loại tín niệm này, mới để cho hắn về sau càng đi càng xa, càng đi càng cao, cuối cùng thành tựu vượt xa Trác Phong, cũng làm cho Trương Huyền ngoài ý muốn.

Đương nhiên, đây đều là tương lai.

- Nguyên lai đây chính là Thiên Thần...

Không để ý tới vẻ mặt của mọi người, cảm nhận được thần lực chảy xuôi trong cơ thể, Trương Huyền như có một loại hiểu ra.

Thời điểm ở Thần Linh, chân khí trong cơ thể sẽ thích ứng lực lượng Thần giới, thuế biến thành Thần lực, mà đi đến Thiên Thần cảnh, thì biến thành Thiên Thần lực.

Cả hai thoạt nhìn chỉ kém một cấp bậc, trên thực tế lại chênh lệch cực lớn.

Giống như Hóa Phàm và Thánh Vực khác nhau, một bước thoát phàm, một bước lên trời.

Thiên Thần cảnh, đã có thể sử dụng một phần lực lượng thiên địa, dù rất nhỏ yếu, lại có thể cảm ứng được, mà Thần Linh, nhiều nhất chỉ có thể

sử dụng tu vi bản thân mà thôi.

Đột phá cấp bậc này, Trương Huyền cảm nhận được lực lượng của mình tăng gấp bội, nếu như nói trước đó rất khó vượt qua Thiên Thần trung phẩm, hiện tại Thiên Thần thượng phẩm đoán chừng cũng có một bộ

phận lớn không phải đối thủ của hắn!

Mấu chốt nhất là, cấp độ sinh mệnh có thay đổi, tuổi thọ đại tăng, Thần Linh chỉ có trăm năm tuổi thọ, Thiên Thần thì nhảy lên đến ngàn năm.

Thần giới ngàn năm, ở Danh Sư đại lục chính là trăm vạn năm, toàn bộ

lịch sử đại lục cũng không có lâu như vậy... Có thể xưng bất tử bất diệt.

Tinh thần khẽ động, biến thành thần thức lan ra xa, thời gian nháy mắt, tình cảnh trong trăm mét thu hết vào mắt, tựa như nhìn bằng mắt thường, thậm chí càng thêm tinh tế.

Trên người còn sót lại mấy viên Thần Nguyên Đan trung phẩm toàn bộ

dùng xong, tu vi lại không cách nào tiến bộ, Trương Huyền thở ra một hơi, từ từ mở mắt.

Thần Nguyên Đan vẫn còn quá ít, số lượng đủ, linh hồn và thân thể có biện pháp tiến bộ mà nói, hoàn toàn có thể xung kích Thiên Thần thượng phẩm đỉnh phong, thậm chí... Thần Vương cảnh!

- Tự sáng tạo công pháp, dù không cần nương tựa đọc sách, nhưng cũng hạn chế tốc độ tiến bộ, để cho ta tu luyện trở nên chậm hơn rất nhiều.

Trương Huyền cảm xúc một tiếng.

Tự sáng tạo công pháp, mỗi một cảnh giới đều là mới tinh.

Muốn đi vào cảnh giới tiếp theo, đầu tiên phải sáng chế pháp quyết đối ứng, cái này có chút khó, giống như lần này, vì đột phá Thiên Thần, tiêu phí trọn hai ngày thời gian... Đổi lại ở Danh Sư đại lục, chính là hai ngàn ngày, hơn năm năm a!

Từ khi bắt đầu tu luyện... Còn chưa hề chậm như vậy!

- Thực lực cụ thể, trở về lại tinh tế nghiên cứu!

Không suy nghĩ thêm nữa, Trương Huyền lắc đầu.

Lần này tới Danh Sư đường, mục đích là vì đọc sách, tìm kiếm bước ngoặt đột phá, không nghĩ tới ra tay trợ giúp người khác, không chỉ nhận được một bản Thiên Đạo chi thư, càng có cảm ngộ, trực tiếp đột phá...

Thư tịch gì đó, nhìn hay không nhìn đã không quan trọng.

Đương nhiên, nếu như có thể nhìn, về sau chỉ điểm học sinh, chỉ điểm tu vi người khác, sẽ thuận buồm xuôi gió hơn.

Có thể nghĩ biện pháp kiếm lấy nhiều Thiên Đạo chi thư hơn nữa.

- Trương sư...

Thấy hắn mở mắt, khí tức triệt để ổn định lại, bốn phía lần nữa xôn xao, Phạm Triết lão sư suýt chút nữa té ngã trên đất.

Một cái chớp mắt đột phá, chúng ta có thể tiếp nhận, tích lũy đến cực hạn, gặp được điểm đột phá nào đó, là có thể thành công...

Nhưng đột phá đến bây giờ, chỉ mấy hơi thở, không chỉ tu vi củng cố, tinh, khí, thần đều đạt đến đỉnh phong, tựa như lợi kiếm ra khỏi vỏ...

Làm sao làm được?

- Phạm Triết lão sư, Danh Sư đường có tàng thư khố không, ta muốn đi qua nhìn một chút...

Trương Huyền nói.

- Tàng thư khố? Đương nhiên là có, tình huống bình thường, chỉ có Danh Sư ở Danh Sư đường hoàng thành mới có thể đi quan sát, có điều Trương

sư cứu vãn danh tiếng của Danh Sư, lại giúp học sinh ta giải quyết vấn đề, mang ngươi tới cũng không tính là gì!

Phạm Triết lão sư cười gật đầu.

Chương 2150: Bất T T

ử hiên

Một canh giờ sau, Trương Huyền đi ra tàng thư khố.

Không hổ là Danh Sư đường ở hoàng thành, dù thoạt nhìn không đáng chú ý, chức nghiệp cũng kém xa Danh Sư đại lục, nhưng thư tịch vẫn có rất nhiều.

Công pháp, võ kỹ tu luyện từ Thần Linh hạ phẩm đến Thiên Thần thượng phẩm đều có, hơn nữa số lượng rất nhiều, toàn bộ nhìn xem, cũng tự nhiên sinh thành công pháp Thiên Đạo.

Chỉ tiếc không có pháp quyết của Thần Vương.

Suy nghĩ một chút cũng có thể rõ ràng, cường giả Thần Vương, mỗi một vị đều có địa vị cực cao, được cho đỉnh tiêm của Thần giới, hơn nữa có quan hệ rất lớn tới huyết mạch... công pháp tu luyện tự nhiên truyền thừa ở trong gia tộc hoặc thế lực lớn, người ngoài muốn có được gần như

không có khả năng!

- Đột phá Thần Vương còn sớm, đoán chừng phải mấy ngày nữa, không đi nghĩ, trước triệt để củng cố tu vi, nghĩ biện pháp xung kích Thiên Thần thượng phẩm đỉnh phong rồi nói sau...

Biết tu luyện phải từng bước một, làm gì chắc đó, không thể sốt ruột, Trương Huyền không còn rầu rĩ.

Mặc dù bây giờ tu luyện rất chậm, nhưng hắn một mực cố gắng, chỉ cần cố gắng, nhất định có thể càng đi càng xa, không tự ti, không mê man!

- Trước kiếm chút Thần Nguyên Đan trung phẩm... Tốt nhất... là thượng phẩm!

Mặt khác đều là giả, tăng cao tu vi mới trọng yếu nhất.

Đột phá Thiên Thần cảnh, Thần Nguyên Đan trung phẩm hao hết, không chút củng cố, chỉ bằng vào hấp thu linh khí tấn cấp mà nói, không biết cần bao lâu thời gian, đối với hắn mà nói, thực sự quá chậm.

Hơn nữa, trung phẩm đối với hắn mà nói, hiệu quả đã không có tốt như

trước đó, sau khi trở thành Thiên Thần, dược lực dần dần suy yếu, không bao lâu, có lẽ sẽ giống như hạ phẩm, lại không cách nào sử dụng.

Tốt nhất là thượng phẩm, cũng không biết thứ này ở đâu có thể mua được.

- Cách đây không xa là Minh Viên thương hội, chỗ đó có bán Thần Nguyên Đan trung phẩm, còn thượng phẩm, ở hoàng thành là hàng cấm, muốn mua cũng không dễ dàng như vậy...

Phạm Triết lão sư biết gì nói nấy.

U Hồn hoàng thành, ở trong cửu thiên cũng được cho là thành phố rất khổng lồ, năng lực giao dịch tự nhiên không phải Dạ Minh thành có thể

so sánh được.

Người sau không cách nào mua sắm Thần Nguyên Đan trung phẩm, ở

đây rất dễ dàng mua được, số lượng rất nhiều.

Thần Nguyên Đan trung phẩm hữu hiệu với cường giả Thiên Thần, cường giả Thiên Thần ở hoàng thành nhiều vô số kể, không cho phép bán ra loại đan dược này mà nói, rất dễ dàng dẫn tới bắn ngược.

Nhưng muốn có được Thần Nguyên Đan thượng phẩm liền không dễ

dàng như vậy.

Bất quá hiện tại trung phẩm còn có tác dụng, trước thử một chút lại nói.

Khéo léo từ chối Phạm Triết lão sư lưu lại ăn cơm, Trương Huyền và Tôn Cường đi tới thương hội, trong tay có hơn bốn vạn thần tệ, hẳn là có thể mua sắm không ít.

Rất nhanh, Tôn Cường cười khanh khách trở về, đưa một trữ vật giới chỉ, liếc mắt nhìn, tiếp cận bốn trăm viên.

Tình huống bình thường, một trăm thần tệ mới có thể mua sắm một viên Thần Nguyên Đan trung phẩm, bởi vì số lượng của nó không nhiều giống như Thần Nguyên Đan hạ phẩm, hơn nữa bọn họ mua sắm số

lượng lớn, giá cả sẽ giả cao một chút.

- Thiếu gia, có cần thuê tĩnh thất, để ngươi dùng đan dược yên tĩnh tu luyện hay không?

Tôn Cường đưa dược vật qua, còn hỏi.

- Tĩnh thất?

Trương Huyền lắc đầu:

- Không cần, tiền còn thừa không có mấy, tiết kiệm một chút đi!

- Vậy chúng ta quay về chỗ ở?

Tôn Cường nghi hoặc.

Thiếu gia tu luyện nghiêm túc như vậy, vốn cho rằng cầm tới đan dược sẽ không kịp chờ đợi bắt đầu, vậy mà nghĩ đến tiết kiệm tiền... Trở về

tuy cũng có thể tu luyện, nhưng sẽ chậm trễ không ít thời gian.

- Dĩ nhiên không phải, ngươi chờ một lát...

Khẽ mỉm cười, Trương Huyền lấy ra Thần Nguyên Đan trung phẩm vừa mua được, một bình một bình đổ vào trong miệng.

Thời gian nháy mắt, liền đổ hơn mười bình, hơn một trăm viên.

Tôn Cường đang nghi hoặc, ngay sau đó liền thấy thiếu gia vừa mới đột phá, tu vi mắt thường có thể thấy được tăng thêm, Thiên Thần hạ phẩm sơ kỳ, Thiên Thần hạ phẩm trung kỳ...

Không đến hai cái hô hấp, liền đạt đến Thiên Thần hạ phẩm đỉnh phong.

Lại nuốt một bình đan dược, Trương Huyền ngừng lại, bất đắc dĩ lắc đầu:

- Xem ra nhanh hơn ta tưởng tượng...

Còn tưởng Thần Nguyên Đan trung phẩm có thể giúp hắn ít nhất đột phá đến Thiên Thần thượng phẩm hoặc Thiên Thần trung phẩm, hiện tại xem ra, cả nghĩ quá rồi.

Tu vi mới tới Thiên Thần hạ phẩm đỉnh phong liền ngừng lại, không còn hiệu quả gì nữa.

Cũng khó trách, thời điểm tu luyện công pháp Thiên Đạo, lực lượng trong cơ thể rất tinh thuần, linh thạch, Tiên Nguyên đan phổ thông hiệu quả không lớn, hiện tại tu luyện pháp quyết Thiên Nhược Hữu Tình vượt qua Thiên Đạo, đối với độ tinh thuần và số lượng linh khí, tự nhiên có yêu cầu càng cao!

Thần Nguyên Đan trung phẩm đã triệt để mất đi hiệu quả.

Có lẽ chỉ có Thần Nguyên Đan thượng phẩm mà cường giả Thần Vương dùng, mới có tác dụng tốt hơn, để hắn đi vào cảnh giới cao hơn.

- Chẳng qua giống như Thần Linh hạ phẩm, muốn xung kích tu vi cao hơn, linh hồn và thân thể không thể hạ xuống...

Thiên Thần cảnh, có thể chưởng khống một phần lực lượng thiên địa, thân thể và linh hồn nhất định phải đồng bộ tăng cường.

Nếu không, lúc chiến đấu thiên địa phản hồi áp lực sẽ không chịu nổi, sụp đổ tại chỗ.

Chỉ là...

Trước đó trong thư tịch của Danh Sư đường, ghi chép rất nhiều công pháp và võ kỹ tăng cao tu vi, lại không có linh hồn và thân thể.

Muốn tấn cấp, cũng chỉ có thể nghĩ biện pháp khác.

Tu luyện thêm vào những này suy nghĩ, tổng cộng không cao hơn ba cái hô hấp, Trương Huyền khôi phục lại, giương mắt nhìn về phía trước, lại nhìn thấy con mắt Tôn Cường trợn tròn, một bộ khó tin.

- Thiếu gia... Ngươi đã tu luyện xong?

Thiếu gia tu luyện rất nhanh, tốc độ để cho người ta hâm mộ và đố kị, nhưng làm sao đến Thần giới càng nhanh hơn?

Trước kia còn cần bế quan, dù thời gian không dài, nhưng một hai canh giờ vẫn phải có, hiện tại hoàn toàn không cần, cảm giác tốc độ đột phá bị

giới hạn ở tốc độ ăn đan dược, chỉ cần có thể uống thuốc nhanh hơn một chút... Đột phá sẽ theo không kịp!

Chẳng lẽ Thần giới khác biệt hạ giới?

Cần cấp tốc nuốt thuốc, mới có thể tấn cấp càng nhanh?

Tôn Cường tay vịn cái cằm, trong lòng sinh ra một kế hoạch to gan.

Trương Huyền cũng không giải thích hỏi:

- Thời điểm ta tu luyện, ngươi có hỏi thăm qua, nơi nào có công pháp hoặc bảo vật tăng thân thể hay không?

- ...

Tôn Cường muốn giết người.

Ngươi tu luyện tổng cộng dùng hai ba cái hô hấp, để cho ta hỏi thăm cái gì? Để người khác nghe được, sẽ cho rằng ta không chịu khó làm việc vậy...

- Hiện tại ta liền đi...

Tôn Cường buồn bực, lời vừa ra miệng, đột nhiên nhớ tới cái gì:

- Đúng rồi thiếu gia, Trác Phong một mực theo ở phía sau, nói muốn báo đáp thiếu gia, thân là tướng quân của U Hồn hoàng thành, cường giả

Thiên Thần trung phẩm, muốn nói rèn luyện thân thể mà nói, nên biết tương đối nhiều!

Trác Phong, chính là vị tướng quân ngân giáp kia, địa vị kính trọng, ra ngoài tìm hiểu tin tức khẳng định đáng tin hơn hắn.

Dù sao thực lực của thiếu gia đã đột phá đến Thiên Thần cảnh, phương thức tu luyện của loại thực lực này, con đường có thể tìm hiểu khẳng định càng ngày càng ít.

- Để hắn vào đi!

Trương Huyền nói.

Thời gian không dài, Trác Phong đi vào trước mặt.

- Trương sư!

Vị trước mắt này, chẳng những cứu con của hắn, còn làm cho nhi tử đột phá, cấp cho hi vọng, ân tình to lớn không cách nào báo đáp, làm sao có thể đi thẳng một mạch.

- Ừm, ta muốn hỏi thăm ngươi một việc...

Trương Huyền nói.

- Trương sư mời nói!

Trương Huyền nói:

- Ta muốn luyện thể và rèn luyện linh hồn, không biết ngươi có phương pháp gì hoặc con đường nào không? Nếu có, hơn nữa đáng tin, coi như

ngươi thanh toán xong ân tình của ta, ai cũng không nợ nhau!

- Cái này...

Không nghĩ tới yêu cầu của đối phương đơn giản như vậy, Trác Phong chần chờ một chút nói:

- Phương pháp luyện thể ở Thần giới có rất nhiều loại, ta biết một ít, có điều đều là cho Thần Linh tu luyện, còn Thiên Thần cảnh... Quả thực biết một cái, chỉ là đối phương chưa hẳn đồng ý!

- Ồ?

- Chỗ luyện thể tốt nhất là Bất Tử Dung Nham Trì! Nơi này, không chỉ

có dung nham bất diệt, còn có linh khí để cho người ta nhanh chóng khôi phục. Là địa phương rèn luyện thân thể thích hợp nhất, chỉ bất quá... Bất Tử Dung Nham Trì bốn mươi năm trước đột nhiên dập tắt. Bất Tử Đế

Tôn không có ra tay chữa trị, nên một mực kéo đến hiện tại!

Trác Phong nói.

- Bất Tử Đế Tôn?

Trong lòng Trương Huyền khẽ động:

- Một trong Cửu Đế?

Hãm Không thành ở Thượng Thương, từng gặp qua bia mộ của Bất Tử

Đế Tôn, lúc ấy không hiểu rõ đẳng cấp của Thần giới, còn tưởng chỉ là Thần Linh phổ thông, không có để ở trong lòng.

Giờ phút này, từ trong miệng đối phương nói ra cái tên này, trong lòng nhịn không được hỏi!

Cửu Thiên Cửu Đế, người mạnh nhất Thần giới, không người có thể

địch nổi, chết rồi... Cho dù tận mắt thấy bia mộ, cũng không dám tin tưởng.

- Đúng vậy!

Trác Phong gật đầu:

- Có điều hắn làm người khiêm tốn, đã mấy chục năm không có xuất hiện qua, cũng không nghe thấy động tĩnh!

- Mấy chục năm?

Trương Huyền cau mày:

- Thiên Túng Đại Đế, không phải giao đấu qua với hắn sao?

- Là giao đấu qua, nhưng chiến đấu ở nơi nào, cụ thể có chiến đấu hay không, đều không người biết được... Ta nghe được một tin tức là... Thiên Túng Đại Đế đi qua khiêu chiến, Bất Tử Đế Tôn không có gặp liền nhận thua... Được rồi, dính dáng tới Đế Quân, chúng ta không nên nói nhiều cho thỏa đáng!

Trác Phong hạ giọng truyền âm tới.

Nếu không phải vị trước mắt này là ân nhân cứu con hắn, khẳng định cũng sẽ không nói nhiều như vậy.

Những tin tức này, ở ngoại giới không chút lưu truyền, nhưng hắn là Thiên Thần trung phẩm, thân ở địa vị cao, một ít tin tức vẫn có nghe qua.

- Gặp cũng không gặp...

Trương Huyền cứng đờ.

Vốn đang cảm thấy, Hãm Không thành nhìn thấy bia mộ Bất Tử Đế

Tôn, có thể là giả, nghe được cái này, trong lòng không khỏi tin tưởng hơn phân nửa.

Đế Quân cũng sẽ chết?

Hơn nữa còn là Đế Quân... mệnh danh Bất Tử?

Mấy chục năm trước, linh khí của Thần giới biến mất, chỉ để lại thành thị, Bất Tử Đế Tôn biến mất không thấy gì nữa...

Đến cùng xảy ra chuyện gì?

- Ngươi nói vị Bất Tử Đế Tôn này, không biết chưởng khống Cửu Thiên nào?

Trương Huyền nhịn không được nhìn qua.

Cửu Thiên hắn nghe người khác tỉ mỉ giới thiệu qua, cũng nhìn qua thư

tịch liên quan, biết mấy vị Đại Đế, nhưng không biết vị này đến cùng là thế lực phương nào.

- Bất Tử Đế Tôn, chưởng khống Linh Nguyên Thiên, cũng gọi Bất Tử

Thiên. Sát bên U Hồn Thiên, ở chính nam Thần giới! Trong đó ngũ

giang tam trạch, phạm vi không biết bao lớn. Ta từng có may mắn đi qua Linh Nguyên hoàng thành một lần, đáng tiếc chỉ đi lòng vòng ở bên

ngoài chủ thành, nghe nói trong chủ thành hết sức phồn hoa, nhưng tình huống cụ thể không hiểu rõ cho lắm, dường như mấy chục năm trước, bị

Bất Tử Đế Tôn mang đi...

Trác Phong nói.

Trương Huyền giật mình.

Linh Nguyên thiên trước hắn đã biết, không nghĩ tới vậy mà chính là thế

lực vị Bất Tử Đế Quân kia chưởng khống, còn gọi là Bất Tử Thiên.

Nếu gọi Bất Tử Thiên, khẳng định đã sớm biết, có liên quan tới Bất Tử

Đế Tôn nha.

Chương 2151: Nguy t T

ệ

hanh Trì

- Trước đó Bất Tử Dung Nham Trì đối ứng chư thiên, hàng năm đều có một ít danh ngạch, để các thiên tài đi tới rèn luyện tu hành, tất cả mọi người lấy có thể đến đó làm vinh. Hiện tại dung nham dập tắt, không dùng được nữa, sau đó chư thiên đều xây địa phương rèn luyện thân thể

thuộc về mình, mỗi thế lực đều có! Quân doanh chúng ta cũng có một tòa, chỉ là có tác dụng với Thần Linh, muốn nói Thiên Thần cảnh rèn luyện thân thể hiệu quả tốt nhất, chỉ sợ cũng chỉ có Nguyệt Thanh Trì của Tề gia, chỉ là nơi này, Tề gia chưa từng đối ngoại... Coi như những bộ hạ cũ như chúng ta, cũng không có phương pháp!

Trác Phong cười khổ.

Trương Huyền nghi ngờ:

- Bộ hạ cũ? Ngươi lệ thuộc Tề gia?

- Xem như đã từng là binh sĩ của Tề gia!

Dính dáng cơ mật quân sự, Trác Phong không tiện nói nhiều.

Trương Huyền không có ý tứ thăm dò nói.

- Nếu như Tề gia chưa từng đối ngoại, vậy thì không có cách nào, theo ngươi biết, còn có phương pháp khác tăng lên thân thể không?

Không truyền ra ngoài liền thôi, cũng không thể chạy tới dùng trộm nha!

Hắn từ trước tới nay gò bó theo khuôn phép, chưa từng làm loại chuyện này, cũng chưa từng làm hư đồ của người ta...

Ừm, hình như chính là như vậy.

- Không còn...

Trác Phong lắc đầu:

- Tu vi đến Thiên Thần, ở Thần giới cũng không tính là kẻ yếu, muốn thân thể tiến bộ, thứ cần thiết nhất định cực kỳ trân quý, trừ đại gia tộc, hoặc thế lực quan phương, người bình thường làm sao dùng được? Loại người giống như chúng ta, cơ bản đều dựa vào chân khí chậm chạp rèn luyện, dùng thời gian từng chút một rèn luyện tăng lên...

Trương Huyền không nói gì.

Đối phương nói không sai, đột phá Thiên Thần, mới biết được cấp bậc này mạnh mẽ, hiện tại đồ vật có thể hữu hiệu với mình, giá trị đều cực kỳ sang quý, người bình thường quả thực không chịu nổi.

Cho nên chỉ có thể dùng thời gian tích tụ.

- Nếu như... Trương sư nhất định muốn dùng mà nói, ta sẽ mặt dày đi qua thử một chút, chẳng qua rất khó thành công...

Trác Phong nói.

- Làm phiền Trác huynh!

Trương Huyền ôm quyền.

Thời gian không chậm trễ được, thật sự là hắn cần cấp tốc tăng thực lực lên.

- Tốt!

Trác Phong gật đầu, xoay người rời đi.

Trương Huyền cũng không ở tại chỗ đợi chờ, mà trở lại chỗ ở, vừa tiến vào tiểu viện, liền thấy Tề Linh Nhi đã đứng ở bên trong, khuôn mặt mỏi mệt.

- Trương thiếu...

- Hỏi thăm tin tức thuận lợi không?

Trương Huyền cau mày.

Mang đối phương từ Dạ Minh Thành tới, chính là vì hỗ trợ tìm hiểu tin tức của Lạc Nhược Hi, vẻ mặt mỏi mệt, chẳng lẽ không công mà lui?

- Ta đi chợ đen của hoàng thành, tìm bằng hữu trước kia quen thuộc nghe ngóng tin tức, ai biết Tề Vi Nhi biết ta trở về, lại tận lực làm khó

dễ, hơn nữa báo lên gia tộc... Vừa rồi đã nhận được gia tộc đưa tin, để

cho ta lập tức trở về một chuyến!

Tề Linh Nhi lắc đầu:

- Vừa về tới gia tộc, khả năng sẽ bị cầm tù, đoán chừng lại không cách nào giúp Trương thiếu tìm hiểu tin tức, cho nên... Đặc biệt tới báo một tiếng!

Trương Huyền không hiểu.

Đều là người Tề gia, tình huống bình thường biết đối phương trở về, hẳn là vui vẻ mới phải, vì sao muốn cầm tù?

Tề Linh Nhi giải thích nói:

- Chợ đen, mặc dù là cấm kỵ, nhưng người cao tầng đều biết, bọn họ

cũng hiểu lấy cục diện của Thần giới trước mắt, thứ này là khẳng định không thể diệt...

Trương Huyền gật đầu.

Không cần đối phương nói, cũng có thể suy nghĩ ra.

Thần giới linh khí suy yếu, đối với tu luyện giả mà nói, là tai họa thật lớn, muốn tu luyện mà không chiếm được tài nguyên, tương đương đập sinh lộ của người khác, rất dễ dàng dẫn tới biến cố.

Một hai tu luyện giả không sao cả, nhưng số lượng nhiều, tự nhiên sẽ

làm toàn bộ Thần giới rung chuyển.

Tuy có Đế Quân trấn thủ, sẽ không xuất hiện vấn đề quá lớn, nhưng cục bộ hỗn loạn, thành chủ cũng khó mà tiếp nhận.

Cho nên liền có chợ đen tồn tại.

Nơi này, giao dịch không cần tuân thủ quy củ, có thể giảm bớt áp lực, để

Thần giới ổn định hơn.

Lấp không bằng khai thông!

Điểm ấy giống như một ít chức nghiệp đặc thù kiếp trước, rõ ràng tra rất nghiêm, cũng biết phạm pháp, nhưng một mực tồn tại, thậm chí rất nhiều nơi mở một con mắt nhắm một con mắt.

Không phải là không muốn quản, không biết, không diệt được, mà là một khi triệt để tiêu diệt, sinh ra ảnh hướng trái chiều càng lớn.

- Chợ đen ở U Hồn Thiên, cơ bản đều do Tề gia khống chế, thoạt nhìn rất phong cảnh, trên thực tế là người không nhận ra, không có cách nào đưa ra ngoài sáng! Bởi vậy bị điều động khống chế chợ đen, hầu như

đều là đệ tử bị chèn ép hoặc gạt bỏ!

Tề Linh Nhi cười khổ.

Không bị gạt bỏ, thân là đệ tử hạch tâm, ai không nguyện ý có cái lý lịch rõ ràng, có thể cầm ra khoe người?

Người cầm lái chợ đen... Coi như làm ra thành tích, cũng không có cách nào lấy ra gặp người!

Giống như gián điệp, nội ứng, cho dù công lao rất lớn, thậm chí vượt qua tướng quân bình thường, cũng không có khả năng viết những công lao này ra, quang minh chính đại khen ngợi.

- Huyết mạch của ta, nói đến cũng không tính bàng chi, đã rất gần hạch tâm, nhưng bởi vì một vài vấn đề của các tiền bối chi mạch, một mực bị

chi mạch của Tề Vi Nhi chèn ép! Mà hiện tại nàng ỷ vào thân phận của ca ca diễu võ giương oai, coi như ta cũng là đệ tử Tề gia, cũng không có phương pháp gì!

Tề Linh Nhi nói tiếp.

- Ca ca của nàng?

- Là hậu bối thiên tư cao nhất của toàn bộ Tề gia hiện tại, năm nay không đến bốn mươi tuổi, đã đạt đến Thiên Thần thượng phẩm, hơn nữa ở trong Nguyệt Thanh Trì kiên trì hai canh giờ... Dựa theo trong tộc thuyết pháp, nắm giữ phong thái Thần Vương! Cho nên đạt được bồi dưỡng tối ưu, chi nhánh đối ứng tự nhiên nước lên thì thuyền lên!

Tề Linh Nhi nói.

- Kiên trì hai canh giờ ở trong Nguyệt Thanh Trì?

Vừa nghe xong thứ này, đối phương liền nói, khó tránh khỏi có chút hiếu kỳ.

- Nguyệt Thanh Trì là địa phương người Tề gia ta tái tạo huyết mạch, rèn luyện thân thể, để huyết mạch càng tinh khiết hơn, ở bên trong đợi thời gian càng dài, đệ tử hạch tâm bình thường có thể ở nửa canh giờ, liền xem như thiên tài, kiên trì hai canh giờ, gia tộc truyền thừa qua nhiều năm như vậy, thêm vào hắn, cũng mới năm vị, bốn cái trước đều thành cường giả Thần Vương!

Tề Linh Nhi gật đầu.

Bởi vì có ghi chép, cho nên ở trong mắt tộc nhân, vị này đã là chuẩn Thần Vương!

Tề gia lão tổ Tề Mãnh, là cường giả Thần Vương phong hào, trong tộc cũng có mấy vị Thần Vương phổ thông, nếu như lại có thể ra một vị mà nói, tuyệt đối là vinh dự cực lớn, quyền thế sẽ đại tăng.

Hai đại gia tộc khác sẽ không lực tới cạnh tranh.

Có thân phận chuẩn Thần Vương này, thái độ của tộc nhân tự nhiên khác biệt, lại có thù với đám người Tề Linh Nhi... bị chèn ép là bình thường!

Khó trách thân là người Tề gia, sẽ bị điều động đến địa phương xa xôi như thế, náo loạn nửa ngày, thì ra trong tộc còn có việc này.

- Nguyệt Thanh Trì này, ngươi đi vào chưa?

Trương Huyền hỏi.

- Đi vào một lần, chẳng qua lúc đó ngay cả một phút cũng không chịu đựng nổi, liền rời đi...

Tề Linh Nhi lắc đầu.

Nếu nàng cũng có thể kiên trì hai canh giờ, gia tộc nịnh bợ cũng không kịp, ai còn dám đắc tội?

Không có thực lực thì phải ăn đòn, đây là chuyện không có cách giải quyết.

- Một phút cũng không kiên trì được? Nguyệt Thanh Trì trong miệng ngươi, rất khó thừa nhận?

- Lực lượng bên trong cực kỳ cuồng bạo, hơn nữa đối với chân khí và linh hồn có áp chế cực mạnh, nói cách khác, tiến vào bên trong, không cách nào vận dụng chân khí chống cự, chỉ bằng vào thân thể mà nói, không kiên trì được bao lâu sẽ bị xé rách nát bấy, có thể kiên trì lâu, không chỉ nói rõ huyết mạch tinh thuần, còn nói rõ thiên phú cực mạnh!

Tề Linh Nhi nói.

Không phải nàng không nguyện ý ở lâu một đoạn thời gian, mà là thực không tiếp tục ở được nữa.

Tiến vào bên trong giống như nhận lấy lăng trì đau đớn, một phút đã là cực hạn.

- Bởi vì loại tình huống này của gia tộc, vốn coi như ngươi mời ta trở về, ta cũng sẽ từ chối, nhưng sau khi dùng Mỹ Dung đan ngươi luyện chế, thân thể trước đó nhận tổn thương biến mất, hơn nữa năng lực khôi phục cũng tăng lên không ít, hình như sức chống cự hỏa diễm càng mạnh, lúc này mới đáp ứng... Hy vọng có thể có cơ hội về gia tộc, đi thử một lần!

Tề Linh Nhi chần chờ một chút nói.

- Cho nên yêu cầu của ngươi, là để cho ta giúp ngươi luyện chế đủ Mỹ

Dung đan, để có cơ hội lại vào Nguyệt Thanh Trì?

Trương Huyền hỏi.

Trước đó ở Dạ Minh Thành thỉnh cầu đối phương mang mình tới đây, từng bảo đối phương đưa ra điều kiện, người sau chần chờ phút chốc, cũng không nói ra, hiện tại xem ra, có lẽ liên quan đến Nguyệt Thanh Trì.

Thứ này đại biểu thiên phú, có thể ở trong đó thời gian càng dài, càng được coi trọng... Dưới cái nhìn của nàng, nếu như có thể có đầy đủ Mỹ

Dung đan, coi như lực lượng cuồng bạo trong đó cực lớn, cũng khẳng định có thể thuận lợi chống cự, không đến nỗi ngay cả nửa canh giờ

cũng không kiên trì được.

- Phải...

Tề Linh Nhi cũng không phủ nhận.

- Đã đáp ứng ngươi, ta có thể giúp!

Trương Huyền nói.

- Chẳng qua... Ta phải cùng ngươi đi Nguyệt Thanh Trì mới được!

Vừa định kiến thức chỗ luyện thể lợi hại nhất của U Hồn Thiên một chút, Tề Linh Nhi liền trở về, trước tiên có thể nghĩ biện pháp nhìn một chút, phân biệt ra cấu tạo, cùng lắm thì bản thân cũng có thể nghĩ biện pháp làm một cái chơi.

- Đa tạ Trương thiếu...

Ánh mắt Tề Linh Nhi sáng lên.

Thật ra thì nàng tới, có mục đích rất lớn là muốn vị trước mắt này hỗ trợ.

Tuy hiệu quả của Mỹ Dung đan rất tốt, nhưng không có khả năng để

nàng ở trong Nguyệt Thanh Trì hai canh giờ, nhiều nhất chỉ có thể tăng thêm mười phút, tám phút mà thôi!

Nhưng đối phương tinh thông luyện đan như vậy, lại có nhiều thủ đoạn như vậy, sáng tạo ra nhiều kỳ tích không dám tưởng tượng như vậy...

Thành tâm xuất thủ, có lẽ thật có hiệu quả không tưởng tượng nổi.

- Ta có thể mang ngươi đi tới trước Nguyệt Thanh Trì, nhưng không có huyết mạch Tề gia, là không cách nào tiến vào, nếu không sẽ bị lực lượng cuồng bạo trong đó xé rách, Thiên Thần thượng phẩm đỉnh phong cũng khó mà chống lại...

Tề Linh Nhi nói.

Nàng tuyệt không lo lắng đối phương có gì ý khác.

Nguyệt Thanh Trì không phải người Tề gia, không cách nào đi vào, vị

trước mắt này đi cũng chỉ có thể nhìn mà thôi.

Nguyên nhân chính là như vậy, trong tộc không có hạn chế quá nghiêm khắc, như người ngoài không thể tới gần... Dù sao người ngoài không cách nào sử dụng, tới gần cũng không sao, còn muốn chết thì cứ vào.

- Yên tâm, ta chỉ nhìn một chút, đi dạo ở bên ngoài, tuyệt không đi vào...

Trương Huyền cười cười.

Hắn đã nghe Trác Phong đề cập tới thứ này tồn tại, có thể kiến thức liền tốt, cũng không có đòi hỏi có thể tiến vào bên trong.

Đương nhiên, có cơ hội tăng lên thân thể mà nói, cũng sẽ không từ bỏ.

Chỉ cần kiềm chế một chút, không phá hư là được.

- Vậy là tốt rồi...

Tề Linh Nhi thở phào nhẹ nhõm.

Chương 2152: C

ng gi

ườ

T

ả hấn Vương

Tề Linh Nhi trầm tĩnh lại, lúc này mới phát hiện, thanh niên trước mắt, bất luận là khí chất hay thực lực, đều có biến hóa kinh người.

- Thiên Thần hạ phẩm... Đỉnh phong? Ngươi đột phá?

Tề Linh Nhi choáng váng.

- Có chút cơ duyên, đã đột phá...

Trương Huyền không có chút rung động nào.

Tề Linh Nhi che ngực, cảm thấy hô hấp không thoải mái.

Quá đả kích người.

Vài ngày trước nhìn thấy ngươi, mới Thần Linh hạ phẩm đỉnh phong a?

Mới bao lâu ah... đã Thiên Thần đột phá!

Ba đại cấp bậc!

Huyết mạch Đế Quân thì có thể bá đạo như vậy sao?

Hoàn toàn có thể bỏ qua đẳng cấp và quy luật tu luyện...

Mấu chốt nhất là... thái độ của đối phương! Trong mắt người khác, Thiên Thần cảnh khó mà đột phá, ở trước mặt hắn, giống như cấp bậc phổ

thông, không có bất kỳ cảm giác thành tựu gì...

Chỉ bằng vào điểm ấy, nàng càng thêm khẳng định thân phận của đối phương.

Trừ huyết mạch Đế Quân, cái nào có thể mạnh như vậy?

...

Tề gia thân là một trong ba gia tộc đỉnh phong nhất hoàng thành, nằm ở

một ngọn núi lơ lửng trên không trung, thuê một Thần Thú phi hành, thẳng tắp bay lên bầu trời.

Trải qua nói chuyện, Trương Huyền cũng nhìn rõ ràng thực lực chân thực của Tề Linh Nhi... Thần Linh thượng phẩm đỉnh phong!

Tuy không bằng mình, nhưng có huyết mạch Thần Vương phong hào, không thể khinh thường.

- Đều là một gia tộc, không phải nhất trí đối ngoại sao?

Nhớ tới nàng nói, Trương Huyền nghi ngờ nhìn qua.

Đều là hạch tâm, khẳng định là huynh đệ tỷ muội, có huyết mạch liên hệ

rất gần, vì sao còn có thể nhìn không vừa mắt, tận lực chèn ép lẫn nhau?

- Trước đó trong tộc một mực không có tranh đấu gì, Thần Vương phong hào tài nguyên hầu như vô tận, không có xung đột lợi ích, mọi người tự nhiên bình an vô sự.

Tề Linh Nhi cười khổ nói:

- Nhưng hơn bốn mươi năm trước, linh khí suy yếu, tài nguyên hạn chế, ai cũng không thể tránh được, tự nhiên là không có hòa thuận như trước đó! Chi nhánh của ta và Tề Vi Nhi, hai mươi năm trước bởi vì tranh đoạt

tài nguyên, xảy ra chút biến cố, phụ thân nàng ngoài ý muốn bị giết, cho nên mới ghi hận chúng ta, vừa có cơ hội, sẽ không dễ dàng bỏ qua...

- Ah!

Trương Huyền gật đầu.

Linh khí suy yếu, tài nguyên eo hẹp, có lợi ích xích mích, anh em ruột còn ra tay đánh nhau, huống chi tộc nhân.

Đây là nhân tính!

- Trước đó chi nhánh chúng ta tương đối mạnh, các nàng không dám nói cái gì, kèm theo ca ca của nàng quật khởi, chỉ có thể bị chèn ép từng bước.

Nhớ tới tình hình những năm này, Tề Linh Nhi nhịn không được lắc đầu.

Nếu nàng ở gia tộc, khẳng định đã sớm đột phá Thiên Thần cảnh, không đến mức một mực vây ở cảnh giới này.

- Ca ca của Tề Vi Nhi có phong thái Thần Vương, nói tình huống cụ thể

một chút!

Trương Huyền nói.

Có thể được phán định có cơ hội trở thành Thần Vương, chỉ điều này, đủ

để chứng minh thiên phú, tuyệt không phải thân thể mạnh mẽ là được.

- Ca ca của nàng gọi Tề Dược, kiểm tra huyết mạch rất tinh thuần, không chỉ như vậy, bất luận công pháp hay võ kỹ gì, đến trong tay đều sẽ trở nên vô cùng đơn giản, tiến bộ cấp tốc. Hiện tại không chỉ đạt đến Thiên Thần thượng phẩm đỉnh phong, càng đứng vị trí thứ bảy ở trên Thần Vương tiềm lực bảng!

Ánh mắt của Tề Linh Nhi lộ ra khâm phục.

Tuy đối địch, nhưng thiên phú và thực lực của Tề Dược, là không cách nào phản bác.

Trương Huyền nghi hoặc:

- Thần Vương tiềm lực bảng?

- Là U Hồn hoàng thành tiến hành xếp hạng cường giả có cơ hội xung kích Thần Vương, tuy đi vào xếp hạng, tám chín phần mười không cách nào thành công, nhưng đại biểu thực lực và địa vị, mỗi một vị đều được tôn kính và tôn sùng!

Tề Linh Nhi nói.

- Hạng bảy, chẳng phải đại biểu phía trước còn có sáu người còn mạnh hơn?

Trương Huyền kỳ lạ.

Tề gia nắm giữ Thần Vương phong hào, gia tộc ở toàn bộ U Hồn hoàng thành cũng được cho đỉnh phong, thế hệ sau thiên tài nhất, vậy mà chỉ có thể xếp thứ bảy...

- Không nên xem thường hạng bảy của hắn!

Biết ý nghĩ của hắn, vẻ mặt Tề Linh Nhi nghiêm túc:

- Cường giả Thiên Thần, tuổi thọ là một ngàn năm, có thể xếp tới sáu người đứng đầu, cái nào không sống 500 năm trở lên, Tề Dược không tới bốn mươi tuổi liền có thể nắm giữ thành tựu hiện tại, đã rất đáng sợ!

Ai có thể bảo đảm, lại qua năm mươi năm, một trăm năm, hắn không đến thứ nhất?

Trương Huyền nói không ra lời.

Càng trẻ, thành tựu càng cao, đại biểu tiềm lực càng lớn.

Không tới bốn mươi xếp thứ bảy, tỷ lệ đột phá Thần Vương khẳng định lớn hơn năm trăm tuổi không biết gấp bao nhiêu lần.

- Trương thiếu, đan dược để cho ta có thể tiếp nhận lực lượng của Nguyệt Thanh Trì... Ngươi luyện ra chưa?

Lại phi hành một hồi, Tề Linh Nhi nhịn không được hỏi.

Đối phương đáp ứng xong liền muốn tới, cũng không nhìn thấy quá trình phối chế dược vật, chẳng lẽ còn không có làm ra, nếu thực như thế, một khi vào gia tộc, liền không còn cơ hội.

- Cái này không vội, ta muốn đích thân nhìn tình huống của Nguyệt Thanh Trì, mới có thể phối chế dược vật đối ứng, nếu không không cách nào phát huy hiệu quả mạnh nhất!

Trương Huyền thuận miệng nói.

- Vậy được rồi...

Thấy thanh niên trước mắt tự tin như vậy, Tề Linh Nhi không nói thêm lời.

Thời gian không dài, Thần Thú phi hành bay ra hơn ngàn cây số, ngay sau đó nhìn thấy một ngọn núi bị mây mù lượn lờ xuất hiện ở trước mắt.

Ngọn núi này khác sơn mạch bình thường, tựa như bị người dùng lực lượng lật ngửa, phía dưới nhọn, cắm rễ ở trong hư không, phía trên bằng phẳng như gương, một phủ đệ huy hoàng cao to nằm ở phía trên, vô số

tiên hạc phi hành trong đó, cầu vồng chiếu rọi, tựa như chỗ ở của thần tiên.

Không hổ là một trong mấy gia tộc mạnh mẽ nhất U Hồn hoàng thành, quả nhiên không tầm thường!

- Chung quanh nơi này có trận pháp không?

Minh Lý Chi Nhãn chiếu rọi, Trương Huyền nghi ngờ nhìn lại.

Lơ lửng bốn phía đỉnh núi, rõ ràng cảm ứng được có trận pháp, nhưng Minh Lý Chi Nhãn nhìn không ra!

Tấn cấp đến Thiên Thần, năng lực của Minh Lý Chi Nhãn cũng tiến bộ

không ít, như vậy cũng nhìn không ra, chứng minh trận pháp ở bốn phía

đỉnh núi cực kỳ cường đại, đoán chừng là vị Thần Vương phong hào kia tự mình ra tay.

- Là có đại trận, có điều yên tâm, có thể tự động phân biệt huyết mạch, chỉ cần tộc nhân trở về, liền sẽ cho qua...

Tề Linh Nhi nói.

Trương Huyền gật đầu, cũng không hỏi nhiều.

Giống như đối phương nói, Thần Thú phi hành đi vào phạm vi đỉnh núi, cũng không dẫn động trận pháp công kích, rất mau tới trước một sơn môn.

- Linh nhi tỷ, ngươi trở về...

Hai thanh niên giữ cửa nhận ra thân phận của Tề Linh Nhi, cười tiến lên đón.

- Ta muốn gặp gia chủ!

Cũng không phí lời, Tề Linh Nhi nói.

- Mời tới bên này!

Một thanh niên liếc mắt nhìn Trương Huyền, cũng không nhiều lời, đi đầu dẫn đường.

Đi vào phủ đệ, Trương Huyền cảm thấy từng đạo linh khí nồng nặc, chui vào làn da, để hắn có loại xúc động nhịn không được ngồi xuống tu luyện.

Không hổ là chỗ cường giả phong Vương cư trú, linh khí ở hoàng thành tới so sánh, cái gì cũng không bằng.

Ở đây tu luyện, cho dù không cần Thần Nguyên Đan thượng phẩm, cũng có thể rất nhanh đột phá Thiên Thần trung phẩm!

Đi theo sau lưng thanh niên, đi một hồi, tới trước một đại điện rộng lớn, không đợi bao lâu, hai người đi vào.

Một trung niên hai tay chắp sau lưng, đứng ở chính giữa gian phòng.

Hai người đứng ở bên cạnh.

Nam hơn ba mươi tuổi, nữ tuổi tương đương Tề Linh Nhi, dung mạo xinh đẹp, trang phục bó sát người, dáng người hoàn mỹ triển lộ ra, so với Tề Linh Nhi, thế mà không kém chút nào.

- Gia chủ!

Tề Linh Nhi ôm quyền hành lễ, Trương Huyền biết mình tới chỉ là nhìn Nguyệt Thanh Trì, nên không nói chuyện, đối phương làm cái gì, hắn làm cái đó.

- Ừm!

Gia chủ gật đầu, nhàn nhạt nhìn qua:

- Tuy Dạ Minh thành là khu vực xa xôi nhất của U Hồn Thiên, nhưng ý nghĩa chiến lược không tầm thường, ta để ngươi trấn thủ chỗ kia, tìm hiểu tin tức, không cho phép thì không được trở về! Vì sao lặng yên không tiếng động trở về? Nếu không phải Vi Nhi nói, gia tộc cũng không biết!

Tuy âm thanh không lớn, lại mang theo uy nghiêm nồng đậm, cho người ta một loại cảm giác hô hấp khó mà thông thuận.

Cường giả Thần Vương!

Trương Huyền run lên.

Tuy đối phương không có bày ra thực lực, lại cho người ta một loại cảm giác thâm bất khả trắc, như mọi cử động không bàn mà hợp Thiên Đạo, nếu như làm trái, nhất định gặp phải trừng phạt cực lớn.

Tinh thần thu vào trong cơ thể, Trương Huyền mắt nhìn mũi mũi nhìn tâm, không nhúc nhích, tinh khí thần toàn thân nội liễm.

Hắn chỉ vì Nguyệt Thanh Trì mà đến, không muốn xích mích với một vị

cường giả Thần Vương.

Hắn thu liễm lực lượng, Tề gia chủ quả nhiên không có phát hiện thay đổi, còn tưởng là tùy tùng đi theo Tề Linh Nhi, nên không để ý.

- Gia chủ, ta...

Cảm nhận được đối phương mang tới áp lực, Tề Linh Nhi có chút khẩn trương, vừa định nói chuyện, liền nghe âm thanh của gia chủ vang lên lần nữa:

- Cho ngươi một cơ hội giải thích, nếu như lý do không thể để cho ta thoả mãn, kết quả ngươi hẳn phải biết!

- Vâng...

Tề Linh Nhi hít sâu một hơi, cắn răng:

- Dưới cơ duyên xảo hợp, thân thể ta phát sinh biến hóa thoát thai hoán cốt, cho nên trở về, thỉnh cầu đi vào Nguyệt Thanh Trì rèn luyện...

- Lý do này của ngươi quá sứt sẹo đi!

Gia chủ không lên tiếng, nhưng nữ tử ở một bên cười lạnh:

- Thiên phú một người, vừa ra đời liền chú định, chẳng lẽ ngươi còn cảm thấy thiên phú của mình còn có thể tăng thêm?

Đệ tử hạch tâm, có ba cơ hội đi vào Nguyệt Thanh Trì rèn luyện, đối phương chỉ dùng một lần, dưới tình huống bình thường, là có thể xin lần thứ hai, nhưng lần đầu tiên thành tích kém như vậy, coi như xin lần thứ

hai, lại có thể đo lường ra cái gì?

Thiên phú, không có khả năng bởi vì trải qua một đoạn thời gian, liền sẽ

phát sinh thay đổi!

- Ta cũng thấy thiên phú không thể tăng thêm, nhưng sự thật như thế

nào, gia chủ hẳn có thể thấy được!

Tề Linh Nhi không thèm để ý đối phương, thản nhiên nói.

Sở dĩ cảm thấy Trương Huyền có thể hỗ trợ, bởi vì sau khi dùng Mỹ

Dung đan, nàng không chỉ loại bỏ tai hoạ ngầm, còn cảm giác dường như thể chất cũng có thay đổi, tốc độ chân khí lưu chuyển so với trước kia càng thêm nhanh chóng.

- Thiên phú tăng thêm?

Gia chủ lắc đầu:

- Lý do này ta chưa thoả mãn...

- Gia chủ có thể thử một lần...

Tề Linh Nhi vội nói.

- Thử? Thiên phú làm sao thử?

Nữ tử cười nhạo.

Có thể thử thực lực, thử chiêu số, thiên phú làm sao kiểm tra?

- Rất đơn giản... Gia chủ có thể truyền thụ võ kỹ đồng dạng, ta và Vi Nhi tỷ tỷ đồng thời học tập nửa canh giờ, tiếp đó áp chế tu vi đến cảnh giới tương đồng tiến hành luận võ, người nào lĩnh ngộ võ kỹ càng cao minh hơn, như vậy thiên phú của người đó càng cao... Điểm ấy không có vấn đề chứ!

Tề Linh Nhi khẽ mỉm cười.

Có thể quản lý chợ đen một phương, nhiều năm như vậy không xuất hiện vấn đề, nàng tự nhiên không phải hạng người lỗ mãng, đối phương mật báo, để nàng lúng túng như vậy, trước khi đến đã nghĩ kỹ đối sách dạy dỗ.

Chương 2153: Tê Dược

- A, xem ra ngươi rất tự tin?

Nghe được muốn tỷ võ, Tề Vi Nhi không những không khẩn trương, ngược lại trên mặt lộ ra vui vẻ nghiền ngẫm:

- Nếu như ta nhớ không lầm, khi đó thành tích của ngươi ở Nguyệt Thanh Trì, không đến một phút a!

- Vâng!

Tề Linh Nhi gật đầu:

- Ta không đến một phút, Vi Nhi tỷ tỷ là nửa canh giờ, thiên tư bất phàm, tỷ thí tu luyện võ kỹ, đo lường thiên phú, đối với ngươi mà nói, không tính là gì a!

- Không tính là gì, chỉ cần ngươi không sợ mất mặt là được!

Tề Vi Nhi nhẹ nhàng cười một tiếng, đi vào giữa đại sảnh:

- Gia chủ, ta nguyện ý cùng nàng tỷ thí, có điều nếu như nàng thua, ta cho rằng là cố ý lừa gạt gia chủ, hy vọng có thể giam cầm nàng! Tước đoạt thân phận đệ tử hạch tâm!

Tước đoạt thân phận đệ tử hạch tâm, tương đương với rút ra huyết mạch, thuộc về trừng phạt lớn nhất của đệ tử gia tộc.

Bình thường đều dùng ở trên người kẻ phản bội, một khi bị sử dụng, không chỉ bản thân, toàn bộ chi nhánh đều vĩnh viễn không ngẩng đầu được lên.

Tề Vi Nhi này, xem bộ dáng là ý định một lần để Tề Linh Nhi mất đi cơ

hội xoay người.

Đủ hung ác!

- Nếu Vi Nhi tỷ tỷ đưa ra cá cược, vậy ta có phải cũng nên nói một chút, nếu như ta thắng, ngươi cũng phải nhận trừng phạt tương đồng hay không?

Tề Linh Nhi nói.

- Ta lại không lừa gạt gia chủ, càng không làm trái quy định gia tộc, không được cho phép, tự mình chạy về... Cho dù thua, cũng chỉ là không thích ứng loại vũ kỹ này, không nên nhận trừng phạt nha!

Tề Vi Nhi cười nhạt một tiếng:

- Huống chi muốn ta thua? Chỉ bằng loại thiên phú của ngươi?

Không nghĩ tới nàng chỉ muốn ăn không muốn thua, Tề Linh Nhi hừ

một tiếng nói:

- Dám đánh cược, tự nhiên phải có cá cược, nếu không, chỉ là đo lường thiên phú mà thôi, trục xuất ta ra khỏi hạch tâm, Vi Nhi tỷ tỷ, khẩu khí của ngươi quá lớn đi, đây là muốn thay gia chủ quyết định sao?

- Làm càn!

Tề Vi Nhi biến sắc, đang muốn tiếp tục nói chuyện, chỉ thấy gia chủ

nhíu mày.

- Được rồi! Tu luyện võ kỹ, quả thực là một loại phương pháp đo lường thiên phú, các ngươi đều đã đáp ứng, ta liền cho các ngươi nửa canh giờ!

Cường giả Thần Vương, tuổi thọ là một vạn năm, có nhiều thời gian lắm.

Hai người thoạt nhìn tuổi không kém nhiều, trên thực tế đã cách nhau không biết bao nhiêu đời, tình cảm cực kỳ yếu, đối với hắn mà nói, cái gọi là tăng lên thiên phú, tuy không đáng tin cậy, nhưng nếu người trong cuộc muốn tỷ thí, cũng không cần phải khuyên can, xem náo nhiệt là được.

Nếu quả thật có thể tăng lên thiên phú, tự nhiên tốt nhất, không thể tăng lên, cũng không tổn thất cái gì.

Nói xong, Tề gia chủ xoay người ngồi về vị trí, cổ tay rung lên, một quyển sách xuất hiện ở trước mặt mọi người.

- Đây là võ kỹ ta vừa sáng lập ra, chưa hề cho người ngoài nhìn, có thể

bảo đảm công bằng!

Cong ngón tay búng một cái, một cây nhang lớn xuất hiện ở phía trước, thiêu đốt lên, tỏa ra hương thơm mát.

- Bắt đầu!

Kèm theo lời nói, thư tịch lơ lửng, tự động lật giấy.

Tề Linh Nhi, Tề Vi Nhi không còn dám nói nhiều, toàn bộ tập trung tinh thần nhìn sang.

Thân là Thần Linh thượng phẩm, tinh thần hai người mạnh mẽ, sách lật rất nhanh, các nàng xem cũng không chậm, không đến ba phút đã xem xong nội dung, càng ghi nhớ xuống.

Vù vù! Vù vù!

Đồng thời ngồi xuống, hai người bắt đầu tìm hiểu bí ẩn võ kỹ.

Trương Huyền đứng ở một bên, áp chế lại tu vi, con mắt quét tới sách.

Vù vù!

Trong đầu nhiều ra một quyển sách.

Lật một chút, vẻ mặt bất đắc dĩ:

- Sai lầm cũng quá nhiều đi...

Công pháp trong đầu, sai lầm rậm rạp chằng chịt, vậy mà tiếp cận một trăm điểm!

Vốn cho rằng loại cường giả này, kiến thức phi phàm, tự mình sáng lập ra công pháp, nhất định sai lầm rất ít, thích hợp tu luyện hơn, không nghĩ

tới nhiều sai lầm như vậy, hầu như không cách nào hoàn thành.

- Đoán chừng là khảo nghiệm của hắn... Sai lầm càng nhiều, càng khó tu luyện!

Đang cảm xúc, trong lòng đột nhiên khẽ động.

Tuy cảm thấy đối phương sáng lập ra công pháp có chút phế vật, nhưng tỉ mỉ nghĩ lại, chưa hẳn không có đạo lý.

Tề Linh Nhi, Tề Vi Nhi tỷ thí là thiên phú, lĩnh ngộ công pháp, nếu như

bộ công pháp trăm ngàn chỗ hở này cũng có thể lĩnh ngộ, thiên phú khẳng định cực mạnh!

Muốn nghiên cứu một chút, bản thân có thể tu luyện hay không, ngay sau đó cảm thấy buồn nôn, nhịn không được ngừng lại.

Công pháp này... Thực không nhìn nổi ah!

Đã quen tu luyện công pháp Thiên Đạo, như hoàng đế quen dùng thức ăn ngon, đột nhiên để hắn ăn thứ mà ăn mày cũng không ăn, có thể nuốt xuống mới là lạ.

- Được rồi...

Trong lòng Trương Huyền than thở, tinh thần khẽ động, vô số thư tịch hội tụ vào một chỗ, thời gian nháy mắt, sửa chữa sai lầm xong xuôi, tạo thành một bộ công pháp Thiên Đạo mới tinh.

Đối phương vì thích ứng thực lực của đám người Tề Linh Nhi, lấy ra võ kỹ không tính cao minh, hắn vừa vặn ở Danh Sư đường nhìn qua không ít thư tịch liên quan, gom góp pháp quyết cũng không khó khăn.

Nhìn lướt qua công pháp vừa hình thành, tinh thần khẽ động, thần lực chảy xuôi toàn thân, thời gian nháy mắt là đến tình trạng hoàn mỹ.

- Quá đơn giản...

Trong lòng Trương Huyền thầm nhủ.

Cái này cũng gọi khảo hạch?

Dọa người chơi đi!

Nhịn không được nhìn về phía Tề Linh Nhi, chỉ thấy đầu nàng đầy mồ

hôi, dường như lĩnh ngộ có chút không trôi chảy, không cách nào tu luyện.

- Thì ra là thế...

Trương Huyền giật mình.

Mới vừa rồi còn cảm xúc vì sao cường giả Thần Vương trước mắt sáng lập ra công pháp kém cỏi như vậy, hiện tại mới hiểu được, hắn là đối phương cố ý!

Làm ra công pháp trăm ngàn chỗ hở, mục đích không phải vì để các nàng luyện thành, mà là nghĩ biện pháp thay đổi võ kỹ này càng thích hợp bản thân.

Người có thể không cứng nhắc học tập, không hạn chế kiến thức văn bản, mới có thể đi càng xa, mới có thể mệnh danh thiên phú mạnh!

Không hổ là nhân vật sống mấy ngàn năm, quả nhiên không đơn giản như tưởng tượng.

- Không đúng, không đúng, làm sao không tu luyện được? Chẳng lẽ

thiên phú của ta kém như vậy?

- Gia chủ tự mình sáng lập ra công pháp, khẳng định là thí nghiệm qua, làm sao có thể không cách nào tu luyện? Nhất định là ta ở đâu hiểu không đúng...

Hai nữ tử đều cau mày, từng cái tràn đầy lo lắng.

Đánh cược quá lớn, ai cũng không muốn thua!

Nhưng công pháp trước mắt, nhìn đã lâu như vậy, vậy mà một chút cảm giác cũng không có, thậm chí không thể triệt để hiểu, như vậy còn làm sao tu luyện?

Thời gian trôi qua rất nhanh, mắt thấy nửa canh giờ đã sắp qua đi, hai người vẫn không có bất kỳ đầu mối, hình như bộ công pháp này vô duyên với các nàng vậy.

- Đáng tiếc!

Nhìn hai người biểu hiện ở trong mắt, Tề gia chủ lắc đầu.

Ý nghĩ của hắn giống như Trương Huyền đoán, bộ công pháp này, mặc dù trăm ngàn chỗ hở, lại bị hắn nấp rất kỹ, dưới tình huống bình thường, là không có cách nào thành công, nửa canh giờ, nếu như có thể hiểu điểm ấy, coi như không có tu luyện ra cái gì, vẫn là thiên phú càng cao hơn một bậc.

Tin sách không bằng không sách.

Vừa rồi cố ý nói là bản thân sáng lập ra pháp quyết, chính là cho hai người áp lực, để bọn hắn tưởng lầm là thật, không nghĩ tới thật đúng là bị lừa rồi, hiện tại còn không có đi ra ngõ cụt.

Cảm xúc xong, đang tràn đầy thất vọng, đột nhiên tinh thần khẽ động, nhìn về phía Tề Vi Nhi.

Chỉ thấy lông mày nàng nhăn lại giãn xuống, dường như nghĩ thông suốt cái gì, khóe miệng lộ ra vẻ mỉm cười.

- Thiên phú của nàng, quả thực mạnh hơn một bậc...

Tề gia chủ gật đầu.

Có thể ở trong Nguyệt Thanh Trì nửa canh giờ, đều được cho thiên tài gia tộc, Tề Vi Nhi quả thực mạnh hơn Tề Linh Nhi rất nhiều.

Hắn là rõ ràng sáo lộ trong bộ công pháp này, muốn sửa chữa công pháp sau đó tiến hành tu luyện!

- Tiếp tục như vậy, Tề Linh Nhi sẽ thất bại...

Trương Huyền cau mày.

Lúc này Tề Linh Nhi vẫn không có đầu mối, nửa canh giờ sắp tới, lại không rõ ràng mục đích của đối phương, vô cùng có khả năng thua, bỏ

ra đánh đổi càng lớn.

- Nàng thua, ta liền không có cách nào vào Nguyệt Thanh Trì...

Trong lòng Trương Huyền có chút khẩn trương.

Tuy đột phá Thiên Thần, nhưng trong nháy mắt nhìn thấy Tề gia chủ

liền biết, cố xông vào trộm dùng Nguyệt Thanh Trì, khẳng định không được!

Cường giả Thần Vương thực sự quá cường đại, thực lực của hắn coi như

lại bạo tăng gấp mười lần, cũng khẳng định không phải đối thủ!

Nếu là lúc khác, có thể lặng lẽ truyền âm, giúp nàng gian lận, nhưng ở

đây... Trương Huyền không có cách nào.

Ở dưới Thần Vương quan sát, đừng nói vụng trộm truyền âm, chỉ cần có một tia động tác, khẳng định sẽ bị đối phương phát giác, từ đó bị loại...

- Không đúng, tuy không hiểu Tề Linh Nhi nhiều, nhưng nếu dám khiêu chiến, khẳng định có nắm chắc nhất định, làm sao có thể một tia hi vọng cũng không có?

Trong lòng Trương Huyền hơi động.

Quen biết cô gái này thời gian không dài, nhưng nàng làm bất cứ chuyện gì, đều sớm chuẩn bị, không nói cái khác, chỉ nói đối mặt bản thân, thoáng cái liền nhìn ra Mỹ Dung đan có thị trường, cùng với tiềm lực của mình, tiêu phí đánh đổi lớn đầu tư.

Thậm chí bản thân muốn tới nơi này, cũng không có bất kỳ chần chờ đáp ứng.

Loại người này, làm sao có thể không có chút chuẩn bị nào? Bản thân nói ra đánh cược, lại phá hỏng chính mình?

Mang theo nghi ngờ nhìn lại nữ hài, nhìn một hồi, phát hiện không có khác thường, quả thực không hiểu bộ võ kỹ này, lần nữa nhìn về phía Tề

Vi Nhi.

- Thiếu hụt!

Một quyển sách xuất hiện ở trong óc.

Đối phương đang tu luyện võ kỹ, tùy thời cũng có thể mượn dùng thư

viện.

Mở thư tịch ra, nội dung bên trong hiện lên trước mắt.

- Cái này...

Xem xong khuyết điểm trong đó, lông mày Trương Huyền nhăn lại.

Đang cảm giác kỳ lạ, vì sao Tề Linh Nhi nói đánh cược lại sắp thua, náo loạn nửa ngày, đối thủ của nàng cũng không nhìn ra mục đích của Tề gia chủ!

Sở dĩ có thể tu luyện thành võ kỹ, là thanh niên cách đó không xa động tay động chân

Không có gì bất ngờ xảy ra, người này là Tề Dược trước đó Tề Linh Nhi nói!

Cũng chỉ có loại thiên tư như hắn, mới có thể trong thời gian ngắn phát giác công pháp có vấn đề, hơn nữa sửa chữa một phen, thậm chí truyền thụ cho người khác, làm cho đối phương hiểu.

- Cái tên này, thủ đoạn thật xảo diệu!

Ở trước mặt truyền thụ, có thể ẩn tàng để cường giả Thần Vương không phát hiện, Tề Dược thật đúng là rất lợi hại.

Nói thật, không sử dụng thư viện dò xét, hắn cũng không phát giác được.

Nghe tới rất khó, nói trắng ra lại vô cùng đơn giản.

Tề Dược thuần phục một loại cổ trùng đặc biệt, trước đó liền lặng lẽ để

vào trong cơ thể muội muội.

Cổ trùng và hắn có thể tiến hành linh hồn câu thông, loại giao lưu này, là cường giả Thần Vương cũng khó mà phát hiện...

Chỉ cần khống chế cổ trùng, để hắn dọc theo kinh mạch đặc biệt đi một vòng, Tề Vi Nhi ngu nữa cũng rõ ràng, đó là một đại chu thiên tuần hoàn, thần lực dựa theo cái này đi, khẳng định có thể luyện thành bộ võ kỹ kia!

Ngay trước mặt Thần Vương gian lận, còn thành công...

Tề Dược này quả thật không đơn giản!

Chương 2154: Tê Linh Nhi chiên thắng

- Nếu ngươi gian lận, vậy ta cũng không có gì phải xấu hổ...

Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng.

Nếu như đối phương gò bó theo khuôn phép, đương nhiên sẽ không nói thêm cái gì, thắng chính là thắng, thua chính là thua, dám đánh cược thì phải công bằng.

Dù bởi vậy bỏ lỡ sự tình của mình, cũng sẽ không phá hoại quy tắc.

Đây là thước đo trong lòng.

Nhưng tên này ngay từ đầu liền động ý đồ xấu, bọn họ khẳng định cũng sẽ không ngồi chờ chết.

Trước đó khả năng hết cách rồi, nhìn thấy cổ trùng dẫn đường tìm kiếm đại chu thiên, trong lòng đã có kế hoạch.

- Tuy nàng dùng Mỹ Dung đan đã có một đoạn thời gian, nhưng Thiên Đạo chân khí không có dễ dàng hóa giải như vậy, ta hắn là còn có thể

khống chế...

Tinh thần tập trung, chậm rãi lan vào trong cơ thể đối phương, quả nhiên cảm nhận được một đạo chân khí nhỏ bé, kèm theo những lực lượng khác ở trong cơ thể chảy xuôi.

Lúc ở Dạ Minh thành, Tề Linh Nhi từng dùng qua một viên Mỹ Dung đan, chân khí của mình ở lại trong người nàng, lúc ấy cũng là vì an toàn cân nhắc, lưu lại hậu chiêu, tuy qua mấy ngày, nhưng còn có thể tùy ý chưởng khống.

Có thứ này, hiệu quả khẳng định mạnh mẽ hơn cổ trùng nhiều, mấu chốt nhất là, lặng yên không một tiếng động, ai cũng không phát hiện được.

Hô hô!

Dưới khống chế của hắn, Thiên Đạo chân khí chậm chạp lan ra, thời gian nháy mắt, dựa theo quỹ tích đặc thù bơi một vòng, nơi đến, chỗ

trước đó tắc nghẽn giam cầm nhao nhao phá giải.

Tề Linh Nhi vốn vẻ mặt mê hoặc, cảm giác nhất định thua không thể

nghi ngờ, trong nháy mắt dung hội quán thông, con mắt trong chốc lát thả ra tinh quang.

Tuy không rõ tại sao lại xuất hiện loại tình huống này, nhưng nàng biết...

bộ võ kỹ một mực không cách nào giải quyết kia, lúc này... phá!

Không chỉ như vậy, còn chữa trị thiếu hụt trong đó, trở nên càng thêm cường đại, mạnh mẽ!

Xì xì xì!

Thần lực ở trong người xoay tròn hai vòng, lý giải võ kỹ đã đạt đến đại thành, tràn đầy hưng phấn, trên mặt lại không biểu hiện ra ngoài, vẫn tràn đầy lo lắng.

- Ừm?

Nàng giấu giếm được Tề Vi Nhi, nhưng muốn giấu diếm Thần Vương khả năng không lớn, Tề gia chủ thấy nữ hài nguyên bản nghĩ mãi không ra, nháy mắt dung hội quán thông, hơi hơi kinh ngạc.

Bộ võ kỹ này của hắn, mặc dù có sai lầm, muốn luyện thành cần ngộ

tính cực lớn... nhưng nháy mắt liền muốn tu luyện tới đại thành, không thể nghi ngờ là nằm mơ!

- Đoán chừng chỉ là lĩnh ngộ, khoảng luyện thành còn cách một đoạn...

Trong lòng suy đoán, nhìn về phía nhang lớn cách đó không xa, cười nhạt một tiếng:

- Thời gian đến!

Tề Linh Nhi và Tề Vi Nhi đồng thời đứng dậy.

- Bắt đầu đi!

Nhìn thấy đối phương đầu đầy mồ hôi, khóe miệng Tề Vi Nhi nâng lên, mang theo hưng phấn.

Trước đó chèn ép nhiều lần, nhưng dính dáng mặt mũi gia tộc, hiệu quả

không phải rất lớn.

Hiện tại ở trước mặt mọi người tổn hại mặt mũi gia chủ, dù hai bên đều không có thừa nhận đánh cược, nhưng chỉ cần thắng, trừng phạt đối phương khẳng định không thấp.

Một mặt để cho mình cân bằng, thứ hai cũng muốn lập uy.

Nếu không, người người đều coi thường quy định của gia tộc, phái đi ra có thể tùy ý trở về, gia tộc lớn như vậy, lại làm sao quản lý?

- Bộ võ kỹ này, quá mức phức tạp, một canh giờ, rất khó có thành quả, không bằng gia chủ lại cho nửa canh giờ, để ta hảo hảo củng cố...

Vẻ mặt Tề Linh Nhi lúc đỏ lúc trắng, cắn răng nói.

Muốn cho cá cắn câu, tự nhiên phải thả mồi nhử.

- Trước đó gia chủ quy định nửa canh giờ, nào có thể lật lọng? Bắt đầu đi! Đừng dây dưa dài dòng!

Tề Vi Nhi cười lạnh.

Nàng còn tưởng rằng đối phương sợ.

Thấy nữ hài này ngay cả kế nông cạn như vậy cũng cắn câu, Tề gia chủ

thầm than thở.

Trước đó bởi vì Tề Dược, cảm thấy Tề Vi Nhi là một nhân tài, về sau có lẽ có thể có tác dụng lớn, không nghĩ tới không chịu nổi như thế.

Phương pháp đơn giản như vậy cũng có thể lừa, ngu xuẩn!

Bất quá suy nghĩ một chút cũng có thể rõ ràng, mọi người khẳng định biết thiên phú của Tề Linh Nhi, nàng ở Nguyệt Thanh Trì đợi nửa canh giờ cũng không thể lĩnh ngộ, đối phương có thể lĩnh ngộ mới thật gọi quái sự.

Bởi vì có loại tự tin này, mới nguyện ý đánh cược.

- Bắt đầu đi!

Tề gia chủ thản nhiên nói.

Tề Linh Nhi giả bộ như bất đắc dĩ, nhìn về phía trung niên trước mắt:

- Còn xin gia chủ kiểm tra tu vi!

Tề Vi Nhi đồng dạng đi vào trước mặt.

Rất nhanh, tu vi hai người liền hoàn toàn tương đồng, thậm chí chân lực trong cơ thể cũng khống chế không kém chút nào.

Vù vù!

Làm xong những thứ này, Tề Vi Nhi tràn đầy vui vẻ, thân thể mềm mại vụt qua, vọt tới trước mặt, cổ tay tung bay, chưởng lực như mưa trượt xuống.

- Không tệ!

Nhìn một màn này ở trong mắt, Tề gia chủ âm thầm gật đầu.

Nữ hài trước mắt này, không chỉ lĩnh ngộ bộ võ kỹ khó mà luyện thành kia, nhảy ra trói buộc không tin sách, còn sửa đổi uy lực phi phàm, dù kém hắn tu luyện một đoạn dài, nhưng loại tuổi tác này đã có thành tựu như vậy, đủ để chứng minh thiên phú.

Âm thầm gật đầu, nhìn về phía võ kỹ Tề Linh Nhi lĩnh ngộ.

Lông mày bỗng nhiên nhảy dựng, khóe miệng co giật:

- Cái này...

Khiếp sợ nói không ra lời.

Dù nữ hài công kích còn không có triệt để hình thành, nhưng thần lực trong cơ thể đã bắt đầu vận chuyển.

Người bình thường khả năng nhìn không ra phương hướng cùng lực lượng chảy qua, nhưng hắn thân là cường giả Thần Vương, liếc mắt liền hiểu được... sau khi đối phương thay đổi võ kỹ, còn cường đại hơn bản thân hắn sửa đổi không biết bao nhiêu lần!

Dùng phương pháp đơn giản nhất, vậy mà để một công pháp nhị lưu nhảy lên đến tuyệt thế bí tịch ngay cả hắn cũng khó mà xem hiểu!

Làm sao làm được?

Khiếp sợ còn chưa hết, không khí đùng một tiếng, giống như roi quất vang lên, Tề Vi Nhi vốn tự tin khuôn mặt đỏ lên, bị nữ hài trước mắt quất bạt tai, thân thể mềm mại lắc lư hai vòng, té ngã trên đất.

- Ngươi thua!

Một chiêu miểu sát, Tề Linh Nhi không tấn công nữa, hai tay chắp sau lưng, khắp khuôn mặt là kiêu ngạo.

Một mực bị đối phương chèn ép, ngày hôm nay xem như ra một hơi.

- Ngươi...

Tề Vi Nhi triệt để bối rối.

Ca ca lĩnh ngộ võ kỹ, đối phó gia hỏa này, vốn nghĩ dễ như trở bàn tay, nằm mơ cũng không ngờ tới, một chiêu cũng không kiên trì liền bị đánh ngã sấp mặt.

Nàng không phải không lĩnh ngộ, không hiểu ý tứ của bộ võ kỹ này sao?

Làm sao lại mạnh như vậy?

Không chỉ nàng như vậy, Tề Dược cũng nhíu mày.

Thân là thiên tài tuyệt thế, tự nhiên có thể thấy được một cái tát kia của Tề Linh Nhi đáng sợ.

Này quả thực là võ kỹ của gia chủ, nhưng làm sao đổi thành như vậy?

Loại pháp quyết trình độ này, xem như gia chủ tự thân ra tay, cũng thay đổi không được như vậy!

Trừ khi... Lão tổ!

- Chẳng lẽ lão tổ thấy tộc nhân chúng ta tranh đấu, có chút mất hứng, âm thầm xuất thủ?

Trong lòng hắn lạnh ngắt.

Có thể để cho một vị cường giả Thần Vương cũng không thể phát giác, sửa đổi ngay cả hắn cũng không bằng, chỉ có một khả năng, người mạnh hơn hoặc hiểu đối công pháp nhiều hơn xuất thủ.

Mà toàn bộ Tề gia, có thể làm được, chỉ có lão tổ Tề Mãnh!

Bên này khiếp sợ, Tề Vi Nhi cuối cùng tĩnh lại, vẻ mặt trắng bệch, đột nhiên gào lên một tiếng:

- Ngươi dùng không phải bộ võ kỹ này, ta muốn giết ngươi...

Nói còn chưa dứt lời, liền muốn xông tới động thủ.

Bị một người kém xa mình, ở trước mặt tát bạt tai, thực sự quá mất mặt.

- Còn ngại không đủ mất mặt?

Tề Dược kéo muội muội lại, hét lớn.

Gia chủ tự mình ra đề mục, thua thì thua, thật muốn tiếp tục nữa, mất mặt chỉ có bản thân.

- Ca ca, ta và nàng ở chung nhiều năm như vậy, lấy thiên phú của nàng tuyệt đối không có khả năng lĩnh ngộ bộ võ kỹ này, hơn nữa sửa thành như vậy... Ta không tin!

Tề Vi Nhi cắn răng sắp nát.

Người khác chưa quen thuộc cô gái trước mắt này, nhưng nàng một mực xem đối phương là người cạnh tranh, làm sao không rõ ràng?

Tư chất bình thường, tuy có một ít thông minh, nhưng ở trước thiên phú tuyệt đối, cái gì cũng không tính!

Huống chi nàng tu luyện là bí pháp ca ca thay đổi.

- Ngươi thua!

Tề gia chủ lắc đầu, không tiếp tục để ý đối phương, mà nhìn về phía Tề

Linh Nhi, trong ánh mắt tràn ngập tò mò:

- Công pháp ngươi lĩnh ngộ, thi triển một lần cho ta xem một chút!

- Vâng!

Tề Linh Nhi gật đầu, lật bàn tay một cái.

Hô hô hô!

Một bộ võ kỹ được thi triển ra, bốn phía khuấy động ra cuồng phong, kình lực bị áp súc, không khí khuấy động lên âm bạo.

- Diệu, diệu, diệu! Lại còn có thể như vậy...

Con mắt của Tề gia chủ không ngừng lóe lên, dường như ngay cả chính hắn cũng không dám tin tưởng.

Sáng chế một bộ công pháp, không phải đơn giản chỉ là có cảm ngộ, mà là không ngừng cân nhắc, sợ xuất hiện sai lầm.

Giống như cổ nhân làm thơ, một chữ đơn giản, liền có khả năng nắm giữ

ảnh hưởng cực lớn.

Nhìn nữ tử trước mắt thi triển ra võ kỹ, mỗi một chiêu đều hoàn mỹ

không tì vết, thậm chí một chút thiếu hụt cũng không có, Tề gia chủ

hưng phấn đến vẻ mặt đỏ lên.

Nhìn loại vũ kỹ này, đối với tu vi của hắn cũng có trợ giúp rất lớn.

- Cái này... Thật là bản thân ngươi lĩnh ngộ?

Hắn nhịn không được hỏi.

Lúc nào Tề Linh Nhi có loại thiên phú này?

Chính mình cũng không biết!

Loại năng lực này, cho dù ở Nguyệt Thanh Trì chỉ có thể đợi một phút, về sau thành tựu cũng không thua Tề Dược,thậm chí còn lợi hại hơn, nắm giữ phong thái Thần Vương chân chính.

- Vâng...

Tề Linh Nhi chần chờ một chút, cuối cùng gật đầu.

Dù không rõ vì sao đột nhiên đột phá, nhưng đã đoán ra liên quan đến Trương thiếu ở cách đó không xa, chỉ là đối phương làm người khiêm tốn, không muốn hiển lộ, bản thân đành phải thừa nhận.

- Rất tốt!

Tề gia chủ khẽ mỉm cười.

Tề Linh Nhi thở phào nhẹ nhõm, không để ý tới vui sướng, nhìn về phía Tề Vi Nhi:

- Ngươi còn có lời gì muốn nói?

- Ta không lời nào để nói...

Tề Vi Nhi nghiến răng.

Bị ca ca kéo, nàng cũng coi như tỉnh lại.

Ngay cả gia chủ cũng khen không dứt miệng, lại có loại chiến lực này, Tề Linh Nhi quả thực đã vượt qua nàng, nói nhiều hơn nữa cũng vô dụng.

- Gia chủ, vừa mới nàng từng bước bức bách, ngươi cũng thấy được, nếu ta thắng, vấn đề cá cược...

Tề Linh Nhi nhìn qua.

- Được rồi, cái gọi là cá cược chỉ là vui đùa, không cần coi như thật!

Tề gia chủ khoát tay áo, không nói thêm lời:

- Phái ngươi tới Dạ Minh thành, những năm này xác thực ủy khuất, từ

hôm nay trở đi, không cần trở về, kinh doanh Thanh Nguyệt thương hội của gia tộc đi!

Sắc mặt Tề Vi Nhi trắng nhợt.

Thanh Nguyệt thương hội, là sản nghiệp của gia tộc ở trong hoàng thành, quy mô cực lớn, trước đó vẫn luôn do nàng chưởng khống, trực tiếp cho đối phương, tương đương với tước đoạt quyền lợi của mình!

Mặc dù không có dựa theo cá cược trước đó xử phạt, lại tương đương tước đoạt quyền lợi của nàng, đưa cho đối phương...

Vốn cho rằng có ca ca trợ giúp, nhất định có thể thắng, nằm mơ cũng không nghĩ đến, sẽ xuất hiện loại kết quả này, thật đúng là... Ăn trộm gà không thành còn mất nắm gạo.

Ném mặt mình xuống đất để cho người ta giẫm lên.

Chương 2155: Thuốc thần kỳ

- Đa tạ gia chủ!

Tề Linh Nhi khom người.

Không cần đi Dạ Minh thành, cho mình Thanh Nguyệt thương hội, hai người giao chiến nhiều năm như vậy, mình đã chiếm thượng phong, chắc

hắn chuyện này truyền đi, người trong tộc đều sẽ rõ ràng hướng gió, không cần tiếp tục bị bắt nạt.

Tề gia chủ nhìn qua, con mắt nhìn về phía Trương Huyền:

- Vị này là...

Có thể đưa người vào gia tộc, nhất định có quan hệ không tầm thường.

Mấu chốt là, tuy vị trước mắt này tuổi tác không lớn, lại cực kỳ trầm ổn, cho dù đối mặt mình cũng không có bất kỳ sợ hãi, đừng nói thế hệ trẻ

tuổi, cho dù là Thiên Thần thượng phẩm, không ít cũng khó mà làm được.

- Tại hạ Trương Huyền, là tùy tùng của Linh nhi tiểu thư, may mắn có thể tận mắt diện kiến Thần Vương đại nhân!

Tề Linh Nhi vẫn chưa trả lời, Trương Huyền tiến về phía trước một bước nói.

Nhìn kỹ thanh niên, thấy ánh mắt hắn thản nhiên, không có sợ hãi chút nào, Tề gia chủ mới gật đầu nói:

- Tùy tùng này không tệ... Ngươi có thể lĩnh ngộ bộ võ kỹ này thành như

vậy, chứng minh thiên phú quả thực tăng lên không ít, nếu còn có cơ

hội, không bằng đi Nguyệt Thanh Trì, nhìn xem đến cùng có thể kiên trì bao lâu!

- Đa tạ gia chủ tác thành!

Tề Linh Nhi thở phào nhẹ nhõm.

- Chúng ta có thể cùng đi nhìn một chút không?

Tề Dược một mực không lên tiếng mở miệng.

Tâm tình Tề gia chủ không tệ, nên gật đầu.

Dựa theo ngộ tính vừa mới tu luyện võ kỹ, Tề Linh Nhi quả thực có biến hóa nghiêng trời lệch đất, thật có thể ngang hàng Tề Dược, gia tộc bọn họ vô cùng có khả năng nhiều hơn một Thần Vương, nếu thực như thế, Tề gia sẽ vĩnh cửu sừng sững ở U Hồn Thiên, không có thế lực nào có thể chống lại.

Nguyệt Thanh Trì cách đại điện không xa, tựa như kính vây quanh ở

giữa một đỉnh núi, còn chưa tới trước mặt, liền cảm thấy linh khí nồng nặc không ngừng nhảy lên, tựa như bất cứ lúc nào cũng sẽ phá tan không trung lao ra.

Theo ở phía sau, Trương Huyền không nói một lời, lặng lẽ quan sát.

Toàn bộ núi lớn ẩn chứa trận pháp, bao phủ phủ đệ ở bên trong, mà Nguyệt Thanh Trì thì ở ngay vị trí trung tâm nhất của trận pháp.

Không chỉ nắm giữ linh khí nồng nặc, còn câu thông dung nham trong dãy núi cùng lôi đình trên bầu trời, để nó ẩn chứa ba loại lực lượng, thủy, lôi, hỏa.

- Còn có thú huyết mạnh mẽ!

Đơn thuần ba loại lực lượng thủy, lôi, hỏa, còn chưa đủ rèn luyện thân thể, càng quan trọng hơn là trong đó còn ẩn chứa không biết bao nhiêu loại tinh huyết Thần Thú.

Tuy số lượng không phải rất lớn, nhưng không chịu nổi chủng loại phong phú, mấy trăm loại tinh huyết Thần Thú đắm chìm trong đó, làm cho lực lượng cả ao nước nóng nảy không gì sánh được, Thiên Thần khí tiến vào bên trong, khả năng cũng sẽ phút chốc hòa tan, không kiên trì được bao lâu.

Khó trách thế lực khác không cách nào làm ra địa phương tương đồng, không nói trận pháp, chỉ nói những huyết dịch Thần Thú kia, liền không

cách nào tìm được.

Căn cứ thư tịch hắn nhìn thấy, sau khi linh khí Thần giới suy yếu, thì náo động một đoạn thời gian, không ít Thần Thú hi hữu đều đã diệt tuyệt.

Cho dù thời khắc này bản thân biết phối phương trong ao, chỉ sợ cũng không có cách nào làm ra một tồn tại giống nhau như đúc.

- Chỉ có thể tìm cơ hội tiến vào bên trong...

Trong lòng Trương Huyền than thở.

Tuy không muốn mượn dùng của người khác, nhưng bây giờ việc cấp bách, vẫn là mau chóng tăng thực lực lên, thực sự không được, chờ tu vi càng ngày càng cao, hảo hảo báo đáp đối phương một chút.

- Bắt đầu đi!

Không quản Trương Huyền theo ở phía sau không nhúc nhích, Tề gia chủ nói.

Tề Linh Nhi gật đầu:

- Gia chủ chờ một lát, ta còn có chút việc muốn bàn giao hắn một tiếng, mới có thể đi vào!

Nói xong nàng đi vào trước mặt Trương Huyền.

- Trương thiếu, nên làm cái gì?

Trong ánh mắt tràn đầy sốt ruột.

Trước đó nói là muốn đi vào Nguyệt Thanh Trì, nhưng không nghĩ tới gia chủ cũng sẽ đích thân đi theo...

Triệt để làm rối loạn tiết tấu.

- Ăn viên đan dược này, sau đó đi vào là được...

Trương Huyền đưa tới một viên Thần Nguyên Đan trung phẩm.

Tề Linh Nhi nghi hoặc, cuối cùng không hỏi nhiều, há miệng nuốt đan dược xuống.

Cảm giác thân thể không có biến hóa chút nào, đang muốn hỏi thăm, chỉ

thấy thanh niên lần nữa mắt nhìn mũi mũi nhìn tâm, biết không cách nào hỏi tiếp, cắn răng một cái, nhảy vào trong ao.

Xì xì xì xì...

Vừa tiến vào ao nước, lực lượng cuồng bạo trong đó trong nháy mắt dâng lên.

Lực lượng trong cơ thể Tề Linh Nhi xoay chuyển, lực lượng huyết mạch tinh thuần ẩn chứa ở trong máu khuấy động ra, ở bên ngoài thân tạo thành một tầng màng bảo hộ.

Thấy thứ này, lực lượng cuồng bạo an tĩnh lại, không giống như trước đó nóng nảy như vậy.

- Quả nhiên cần lực lượng huyết mạch...

Trương Huyền âm thầm gật đầu.

Trước đó cảm thấy Thiên Thần khí tiến vào bên trong cũng không kiên trì nổi, tu luyện giả tu vi chưa tới Thiên Thần làm sao kiên trì được, nguyên lai dựa vào là lực lượng huyết mạch!

Ở gia tộc, huyết mạch càng tinh khiết, thiên phú càng cao, trái lại cũng thế, cho nên nơi này không chỉ có thể rèn luyện thân thể, còn có thể

kiểm tra thiên phú.

Bên này hắn lặng lẽ quan sát, Tề Linh Nhi đi vào trong nước hồ thì tràn đầy lo lắng.

Lực lượng cuồng bạo rơi vào trên người, lực lượng huyết mạch bên ngoài thân không ngừng bị tiêu hao, giống như lần trước, một phút đi qua, lần nữa cảm nhận được lực bất tòng tâm.

Vốn cho rằng sắp không kiên trì được nữa, đột nhiên cảm thấy trong đan điền có một cỗ lực lượng mới dâng lên, viên đan dược vừa mới ăn kia không ngừng thả ra linh khí tinh thuần, ở dưới loại linh khí này gia trì, vậy mà có thể chống lại lực lượng cuồng bạo kia.

- Cỗ lực lượng này, là lực lượng mới vừa rồi giúp ta lĩnh ngộ võ kỹ?

Cảm nhận được trong dược liệu toả ra linh khí, cùng trước đó giúp nàng đột phá giống nhau như đúc, Tề Linh Nhi bừng tỉnh hiểu ra.

Bây giờ mới hiểu được, đáp ứng vị trước mắt này trở lại hoàng thành là một việc chính xác cỡ nào.

Không trở lại, tương đương với triệt để bị gia tộc vứt bỏ, một khi Tề

Dược thật đột phá đến Thần Vương, chi nhánh bọn họ sẽ bị chèn ép nghiêm trọng hơn, có thể sống sót hay không cũng khó nói.

Mà bây giờ, không chỉ có thể quang minh chính đại ở hoàng thành, càng cướp thương hội của đối thủ tới, xem như chân chính có vốn liếng dựa vào.

Tất cả tất cả, đều là đối phương ban tặng.

- Thiên phú của nàng thật tăng lên...

Nhìn thấy một phút đi qua, Tề Linh Nhi ở trong nước hồ vẻ mặt không thay đổi, Tề Vi Nhi cắn chặt răng ngà.

Còn tưởng đối phương nói thiên phú tăng thêm chỉ là chuyện cười, bản thân rêu rao để người chú ý, nằm mơ cũng không có nghĩ đến lại là thật!

Nửa canh giờ sau, vẫn ở bên trong, một canh giờ sau, lại còn ở bên trong, không có ý tứ đi ra chút nào.

Giờ phút này, không chỉ sắc mặt nàng thay đổi, ngay cả vẻ mặt của Tề

Dược cũng ngưng trọng lên.

Độ tinh thuần huyết mạch, là từ lúc vừa ra đời liền xác định, đối phương vốn chỉ có thể kiên trì một phút, bây giờ lại vượt qua một canh giờ, chênh lệch thực sự quá lớn.

Chẳng lẽ ngắn ngủi mấy năm không thấy, lực lượng huyết mạch tăng lên gấp bội, so với bản thân cũng không hề yếu?

Nếu thực như thế, áp lực thật sự rất lớn!

Ầm ầm!

Đang khó tin, chỉ thấy nữ hài trong ao cơ thể nổ vang, đột phá Thần Linh thượng phẩm, đạt đến Thiên Thần hạ phẩm.

Tu vi của nàng đã sớm đạt đến điểm giới hạn, một mực tìm không thấy bước ngoặt đột phá thích hợp, Nguyệt Thanh Trì linh khí nồng đậm, lại ẩn chứa đại lượng tinh huyết Thần Thú, thân thể tiến bộ, đồng thời lực lượng chân khí cũng thăng cấp cực lớn.

Vù vù!

Nàng từ ttrong ao đi ra.

Nếu như không đột phá, lực lượng trong viên Thần Nguyên Đan trung phẩm kia còn có thể để nàng kiên trì một đoạn thời gian, nhưng tu vi đột phá Thiên Thần cảnh, tốc độ tiêu hao linh khí biến nhanh, nên không kiên trì được bao lâu.

Dù vậy, vẫn vượt qua nửa canh giờ, ở trong toàn bộ thế hệ trẻ tuổi của Tề gia, trừ Tề Dược, xem như đệ nhất nhân.

- Ngươi đến cùng đã trải qua chuyện gì? Để lực lượng huyết mạch tăng cường nhiều như vậy?

Thấy nàng lên bờ, Tề gia chủ tràn đầy tò mò hỏi.

Đối với đệ tử gia tộc mà nói, tăng thêm lực lượng huyết mạch, chẳng khác nào tăng thêm số lượng cao thủ, tuyệt đối có thể để cho vô số

người điên cuồng.

Một khi có thể đại lượng hoàn thành...

Tề gia bọn họ sẽ càng ngày càng mạnh, đừng nói U Hồn Thiên, toàn bộ

Thần giới, cũng sẽ không tiếp tục sợ hãi.

- Bẩm báo gia chủ, ta không có trải qua đặc thù gì, chỉ dùng Mỹ Dung đan!

Chần chờ một chút, Tề Linh Nhi nói.

- Mỹ Dung đan?

Tề gia chủ cau mày.

Thân là cường giả Thần Vương, loại đan dược giống như trò đùa trẻ con này, đã không tiến vào được pháp nhãn.

- Là một loại đan dược cực kỳ lợi hại, dùng có thể trừ vết sẹo, làn da trở

nên càng thêm non mịn, dung mạo biến đổi lớn... mới đầu ta cảm thấy chỉ có thể làm đẹp, không nghĩ tới sau khi phục dụng, còn thay đổi thể

chất, tu luyện cũng nhanh hơn trước kia, cho nên mới phát giác được thiên phú khả năng tăng thêm, lần nữa trở lại hoàng thành!

Tề Linh Nhi nói.

- Còn có loại đan dược này?

- Không chỉ có thể làm đẹp, còn có thể thay đổi thể chất một người?

Tề Dược và Tề Vi Nhi đồng thời sửng sốt.

Đặc biệt là người sau, trong mắt tràn đầy đố kị.

Trước đó nhìn thấy Tề Linh Nhi, nàng liền phát hiện da của đối phương chẳng những biến tốt, dung mạo thoạt nhìn cũng giống như trẻ lại không ít, còn tưởng dùng bảo vật kéo dài tuổi thọ gì, không nghĩ tới là Mỹ

Dung đan.

Chần chờ một chút, Tề gia chủ nhìn qua:

- Trên người ngươi còn loại đan dược này không?

- Có!

Tề Linh Nhi lấy ra một cái hộp ngọc đưa tới.

Chính là trước đó ở Dạ Minh thành cất kỹ.

Lấy ra Mỹ Dung đan, Tề gia chủ nhìn qua, lông mày càng nhăn càng chặt.

Đan dược này bất luận nhìn thế nào, đều giống như Thần Nguyên Đan phổ thông... Có thể làm đẹp, còn có thể để cho thiên phú của người ta tăng thêm?

Không thấy như vậy a?

- Có thể dùng, chẳng qua... thực lực gia chủ mạnh mẽ, khả năng hiệu quả

không quá rõ ràng, nhưng khẳng định có tác dụng nhất định!

Tề Linh Nhi nói.

- Ừm...

Tề gia chủ dừng lại một chút, sau đó để đan dược vào trong miệng.

Một lát sau hắn nhướng mày.

Thoạt nhìn là Thần Nguyên Đan phổ thông, nhưng trong đó ẩn chứa một loại lực lượng đặc thù, sau khi dùng, lập tức đi vào thân thể, ở dưới cỗ

lực lượng này gia trì, trước đó trong tu luyện bị ám thương, nhất thời xuất hiện giảm bớt.

Tuy loại chữa trị này, đối với hắn mà nói cực kỳ bé nhỏ, nhưng hắn là cường giả Thần Vương, cho dù ít ỏi, cũng vẫn rõ ràng phát hiện.

- Những tổn thương này, ngay cả ta cũng không có cách nào...

Tề gia chủ tràn đầy khó tin.

Những ám thương này, thực lực như hắn cũng không thể can thiệp, không nghĩ tới một viên Thần Nguyên Đan hạ phẩm liền có thể giải quyết... Mỹ Dung đan này, không khỏi quá đáng sợ đi!

- Thuốc này... Từ đâu mà tới?

Hắn kìm nén không được, vội vàng nhìn lại, bởi vì quá mức sốt ruột, âm thanh có chút run rẩy.

Chương 2156a: Sống khống tốt sao?

Tề Linh Nhi lặng yên không tiếng động nhìn Trương Huyền, thấy hắn hoàn toàn không có ý tứ tiết lộ mình, trong lòng thầm khen một tiếng

“khiêm tốn”, trầm ngâm thoáng cái nói:

- Là một người bạn của ta, có giá trị không nhỏ, mỗi một viên đều cần 1500 thần tệ! Hơn nữa có tiền mà không mua được.

- 1500 thần tệ? Không đắt, ngươi liên hệ vị bằng hữu này, về sau bất luận bao nhiêu, Tề gia chúng ta đều muốn!

Tề gia chủ phất tay.

Dù viên đan dược vừa mới kia tác dụng không tính quá lớn với hắn, nhưng có thể để cho ám thương của cường giả Thần Vương khôi phục một ít, hiệu quả trị liệu có thể xưng kinh khủng.

Trong tộc có thể làm được điểm này, đoán chừng cũng chỉ có lão tổ mà thôi!

Thuốc cường đại như thế, có thể phân cho hậu bối có thiên phú trong tộc, toàn bộ Tề gia nhất định nghênh đón bùng nổ.

- Được...

Không nghĩ tới gia chủ vậy mà thành thương nghiệp thu mua Mỹ Dung đan lớn nhất, Tề Linh Nhi xấu hổ gãi đầu:

- Ta chỗ này còn có 14 viên...

- Tất cả đều muốn!

Tề gia chủ gật đầu, nhận lấy một đống hộp ngọc, ngón tay nhẹ nhàng vạch một cái, Tề Linh Nhi cảm thấy trên thẻ của mình nhiều hơn hai vạn hai ngàn năm trăm thần tệ.

Viên vừa dùng kia cũng tính tiền, đường đường cường giả Thần Vương, tự nhiên không thể tham tiện nghi nhỏ của hậu bối.

- Đa tạ gia chủ!

Con mắt Tề Linh Nhi sáng lên, vội vàng khom người.

Có tiền hay không không quan trọng, giành được Thanh Nguyệt thương hội, tiền đã không tính là gì, nhưng có thứ này, thái độ của gia chủ thay đổi, về sau quyền lên tiếng của nàng sẽ gia tăng thật lớn.

Tề gia chủ không nói thêm lời, xoay người cầm Mỹ Dung đan còn lại rời khỏi.

Trên người hắn có không ít ám thương, có những đan dược này, tìm địa phương dùng, có lẽ có thể để cho thực lực tăng thêm lần nữa.

Tuy không có khả năng trở thành cường giả phong Vương, nhưng chí ít ở trong Thần Vương sẽ càng thêm cường đại.

- Gia chủ...

Tề Dược và Tề Linh Nhi lặng im.

Vốn cho rằng sau khi mật báo, gia chủ sẽ trừng phạt đối phương, để

nàng vĩnh viễn không cách nào xoay người, nằm mơ cũng không nghĩ

đến, thời gian nháy mắt hoàn thành nghịch tập, ngược lại để bên mình tổn thất cực lớn.

Không nói cái khác, Thanh Nguyệt thương hội hàng năm chia lợi nhuận, liền đủ một chi nhánh tiêu phí mấy chục năm. Còn không nói quản lý thứ này, có thể lôi kéo và giao thiệp quyền quý, đây mới là vô giá.

- Tề Linh Nhi, ngươi không nên đắc ý! Ta mặc kệ ngươi dùng phương pháp gì, có thể ở lại vượt qua một canh giờ, cũng mặc kệ Mỹ Dung đan của ngươi có ma lực gì, là đồ vật của ta... Ngươi mãi mãi cũng không chiếm được!

Tề Vi Nhi cắn chặt răng, hừ lạnh một tiếng, xoay người rời đi.

Hôm nay đã thua một ván, nói nhiều hơn nữa cũng vô dụng, nếu nàng lần nữa trở lại hoàng thành, về sau cơ hội giao thủ sẽ càng ngày càng nhiều, không tin sẽ một mực thất bại!

Thấy muội muội rời khỏi, Tề Dược nhíu mày, dường như cũng nghĩ

không thông xảy ra chuyện gì, nhìn Tề Linh Nhi, lại cẩn thận nhìn Trương Huyền ở một bên không nhúc nhích, yên tĩnh thản nhiên, không phát giác gì, đành phải lắc đầu, theo sát ở phía sau rời khỏi.

Là tuyệt thế thiên tài, lòng dạ tự nhiên không phải muội muội của hắn có thể so sánh, trong mắt hắn, bất luận hiện tại có quyền có thế hay không, không quan trọng, chỉ cần đột phá Thần Vương cảnh, tất cả đều sẽ tan thành mây khói.

Quyền thế cường đại tới đâu, không có thực lực tương xứng, đều là giả.

Mà có thực lực, quyền thế, tiền tài, dễ như trở bàn tay.

- Trương thiếu, đa tạ ra tay!

Thấy mọi người rời khỏi, Tề Linh Nhi kìm nén không được xoay người nhìn về phía thanh niên trước mắt, quỳ mọp xuống đất.

Không có đối phương, đừng nói được trọng dụng, làm không cẩn thận cả

một đời sẽ ở Dạ Minh thành, một người quản lý chợ đen, vĩnh viễn không cách nào thoát khỏi.

- Không cần khách khí...

Trương Huyền khoát tay áo, suy nghĩ phút chốc, không giấu diếm nói:

- Nguyệt Thanh Trì cường đại như thế, ta có thể thử một chút hay không?

Mục đích chủ yếu tới đây chính là cái này, đã nhìn thấy, khẳng định muốn đi trải nghiệm thoáng cái.

- Nguyệt Thanh Trì khí tức nóng nảy, không có huyết mạch của Tề gia chúng ta, ta sợ không chịu nổi, sẽ có nguy hiểm!

Tề Linh Nhi chần chừ.

Lực lượng trong nước hồ cuồng bạo, nàng là tự mình trải qua, không có huyết mạch đối ứng, tiến vào bên trong rất có khả năng bị khuấy thành tro tàn.

- Ta thử một chút, gặp nguy hiểm sẽ lập tức đi lên!

Trương Huyền nói.

- Được!

Vừa nghĩ tới vị trước mắt này thân là huyết mạch Đế Quân, khẳng định có phương pháp tự vệ, Tề Linh Nhi cắn răng:

- Chẳng qua nơi này không cho phép người ngoài tiến vào, ta thay ngươi ở bên ngoài trông chừng, ngàn vạn lần không thể bị phát hiện! Hơn nữa sau khi hoàn thành, cũng không thể nói cho người khác...

Tuy trong tộc không cấm mang người ngoài tới, nhưng ao nước khẳng định là không cho phép người ngoài tiến vào.

- Yên tâm đi, ta từ trước tới nay rất biết điều, chắc chắn sẽ không nói nhiều một câu!

Trương Huyền khẽ mỉm cười.

Hắn biết điều như vậy, căn bản không cần nhắc nhở.

Trương Huyền hít sâu một hơi, thân thể nhảy lên, đi vào ao nước.

Xì xì xì!

Lập tức cảm thấy vô số lực lượng muốn xé nát người tuôn đến, tựa như

không gian bão táp trước đó, thời gian nháy mắt thân thể đã bị xé rách, máu tươi chảy ròng ròng, có chút không kiên trì nổi.

- Thiên Đạo chân khí!

Tinh thần khẽ động, chân khí vượt qua lực lượng Thiên Đạo kích động, che kín thân thể, cơ bắp rách nát nhận được tẩm bổ, nhanh chóng khôi phục.

Bất quá lực lượng cuồng bạo quá mãnh liệt, mặc dù tốc độ chân khí khôi phục rất nhanh, nhưng vẫn không đuổi kịp tốc độ phá hoại.

- Đi ra...

Tinh thần khẽ động, Tiểu Hoàng Kê từ trong đan điền chui ra.

- Linh khí thật nóng nảy, ta thích, nhanh giết chết ta đi, ta tới...

Nhìn thấy ao nước, con mắt Tiểu Hoàng Kê sáng lên, đâm đầu vào Nguyệt Thanh Trì, cánh vẩy nước bơi lội.

Lông mày Trương Huyền nhảy loạn.

Để tên này đi ra là chữa thương cho mình, nó lại chạy tới bơi lặn...

Nhớ kỹ thân phận của ngươi, là con gà!

Gà là không biết bơi...

Đang định quát tháo một hồi, chỉ thấy gia hỏa này lặn sâu xuống.

Tê lạp!

Ao nước sôi trào, lực lượng nóng nảy đồng loạt lao qua, thân gà giống như đồ sứ, nháy mắt nổ tung, biến thành một đoàn sương máu nồng đậm.

- Cái này...

Tề Linh Nhi triệt để bối rối.

Con gà này là ai?

Từ đâu tới?

Vì sao muốn tự sát?

Sống không tốt sao?

Vô số nghi vấn không ngừng toát ra.

- Ngươi cái bại gia tử này...

Trương Huyền cũng thiếu chút không khóc lên.

Con gà này quá không đáng tin cậy!

Để ngươi đi ra cứu ta, ngươi lại tự sát...

Muốn chút mặt có được hay không?

Xem ra vẫn phải dựa vào mình mới được, con gà này không có một lần để cho người ta hài lòng qua...

Trương Huyền cắn răng, cấp tốc vận chuyển chân khí trong cơ thể, Trương Huyền đang muốn dùng hết toàn lực, đột nhiên cảm thấy Nguyệt Thanh Trì dưới chân đung đưa kịch liệt, toàn bộ mặt nước không ngừng lay động, tựa như sôi trào.

Trương Huyền sững sờ, vội vàng nhìn về phía trước, nguyên bản mặt nước ổn định như gương, lại không ngừng dập dờn, như bất cứ lúc nào cũng sẽ bùng nổ.

- Cái này là thế nào?

Da đầu Trương Huyền nhảy lên, muốn phát điên.

Trước đó Hóa Thanh Trì ở Huyễn Vũ vương quốc bùng nổ, đó là bởi vì hắn và phân thân hấp thu lực lượng quá nhiều, ta nhận!

Nhưng Nguyệt Thanh Trì này ta mới tiến vào, chưa hấp thu miếng nào nha!

Nếu hấp thu lực lượng, không chịu nổi thì cũng thôi đi, còn chưa kịp làm, ngươi liền bộ dáng này... Có nói đạo lý hay không?

Bùng nổ cái rầm!

Thật con mẹ nó không liên quan gì tới ta...

Buồn bực có chút phát điên, Trương Huyền biết ao nước trước mắt thật muốn nổ, vị Thần Vương kia khẳng định sẽ lột da hắn, trốn cũng trốn không thoát, mặt bất đắc dĩ định nhảy ra ngoài, rời khỏi chỗ thị phi này lại nói.

Ai biết còn không có đứng dậy, lại nhìn thấy cả Nguyệt Thanh Trì lực lượng cuồn cuộn tràn tới bên hắn, lực lượng cuồng bạo phong tỏa không gian bốn phía, trong nháy mắt, cả người giống như bị dây thừng trói lại, muốn rời khỏi cũng không làm được!

- Móa!

Trương Huyền thật muốn điên rồi.

Thế nào... Còn muốn bắt ta lại đòi bồi thường?

Trong lòng buồn bực chửi mẹ, nhưng lúc này không trốn thoát được, chỉ

có thể chịu đựng.

Xì xì xì!

Đang không biết nên làm sao bây giờ, lực lượng sôi trào đã vọt tới trước mặt, Trương Huyền cảm thấy toàn thân giống như xé rách, bất cứ lúc nào cũng sẽ vỡ nát, Thiên Đạo chân khí ở dưới cỗ lực lượng này, đã không cách nào ngăn cản.

Cũng không phải nói Thiên Đạo chân khí yếu, mà là lực lượng trong hồ

quá nhiều, quá cường đại, vượt qua phạm vi có thể tiếp nhận.

Bành bành!

Máu tươi bắn tung toé, Trương Huyền cảm thấy chóng mặt.

- Chẳng lẽ rèn luyện thân thể không thành, còn muốn bị nổ chết ở chỗ

này?

Trương Huyền sắp khóc.

Chương 2156b: Bái kiên Đê Quấn!

Chỉ là tới rèn luyện thân thể mà thôi, không cho rèn luyện thì thôi, vây khốn ta, còn muốn bùng nổ, đây là sợ ta không chết sao...

- Không được, liền dùng Thiên Đạo chi thư đập cái ao này...

Cảm nhận được bất cứ lúc nào cũng sẽ không chịu nổi, Trương Huyền buồn bực.

Tề Linh Nhi dùng Thần Nguyên Đan ẩn chứa Thiên Đạo chân khí của hắn, có thể kiên trì hơn một canh giờ, vốn cho rằng nơi này không bài xích lực lượng của hắn, nằm mộng cũng nghĩ không ra sẽ xuất hiện loại biến cố này.

Được rồi, xem ra chỉ có thể sử dụng Thiên Đạo chi thư, tuy không biết cái đồ chơi này có thể cứu mình ra ngoài hay không, nhưng bây giờ

không có biện pháp khác tốt hơn!

Cắn chặt răng, chỉ đợi không chịu nổi, liền sử dụng thư tịch, trong lòng đột nhiên khẽ động.

- Chỉ cần có huyết mạch Tề gia, ao nước sẽ không nóng nảy, mặc dù ta không có, nhưng có lệnh bài Nhược Hi cho, ngụy trang thành người Tề

gia. có khả năng chống cự loại lực lượng này hay không?

Lúc trước dùng lệnh bài ngụy trang, ngụy trang Lạc Thiên Nhai, kiểm tra huyết mạch cũng không cần sợ hãi.

Biết thời gian không đợi người, ý nghĩ này vừa sinh ra, lập tức thay đổi tinh thần và khí tức chân khí.

Trong nháy mắt, cả người trở nên giống như Tề gia chủ, Tề Dược, trên người kích động ra khí tức huyết mạch Tề gia.

Vù!

Ngụy trang xong, tuy ao nước vẫn sôi trào, nhưng cảm giác xé rách dần dần biến mất, hình như công nhận thân phận của hắn.

- Quả nhiên có thể thực hiện...

Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, xoa xoa mồ hôi lạnh trên đầu.

Vốn không ôm hi vọng, không nghĩ tới vậy mà thành công.

Ao nước không muốn xé rách, bản thân liền không còn nguy hiểm, vừa rồi muốn chạy trốn, hiện tại ngược lại không có khẩn cấp như vậy.

Thân thể hấp thu lực lượng bốn phía, tế bào trong cơ thể không ngừng xé ra tiếp đó gây dựng lại, trở nên cứng cáp hơn, mạnh mẽ hơn.

- Nhanh tấn cấp...

Cảm nhận được mỗi một cái hô hấp, thân thể đều phát sinh thay đổi, con mắt Trương Huyền vốn tràn đầy khẩn trương bắt đầu sáng lên.

Trước đó suýt chút nữa tử vong, không nghĩ tới ngụy trang một chút liền có thể tuỳ tiện hấp thu lực lượng trong đó.

Dựa theo tốc độ lực lượng và thân thể kết hợp, hắn là không dùng đến mười phút, liền có thể đẩy cường độ thân thể tới một trình độ làm người nghe kinh hãi!

Không hổ là chỗ luyện thể nổi tiếng của U Hồn Thiên, lần này mặc dù mạo hiểm lớn, lại đáng giá.

Nếu không, muốn để thân thể cấp tốc tiến bộ, còn không biết cần tiêu phí bao lâu.

Thiên Thần cảnh sơ kỳ!

Thiên Thần cảnh trung kỳ!

...

Thời gian nháy mắt, thân thể liền đạt đến Thiên Thần cảnh hậu kỳ, nhưng ẫn không ngừng tăng cường, không chỉ như vậy, trong cơ thể còn thả ra kim quang nhàn nhạt.

Mặc dù không biết là cái gì, lại cho hắn cảm giác vô cùng thoải mái, cảm giác có thứ này, thân thể mạnh mẽ không biết gấp bao nhiêu lần.

...

- Ca ca, ta nhẫn không được cơn giận này!

Vừa trở lại chỗ ở, Tề Vi Nhi liền đập bình hoa, bình trà trong phòng, răng ngà cắn chặt, vẻ mặt phát điên.

Trăm phương ngàn kế đi thiết kế người, nhưng không nghĩ đến bị hại thảm như vậy.

- Chuyện cho tới bây giờ, tức giận cũng vô dụng, là ngươi tìm hiểu Tề

Linh Nhi quá ít, coi như bài học đi!

Tề Dược khoát tay áo.

Xuất hiện loại tình huống này, cuối cùng là vì khinh thường đối thủ.

Sớm biết thiên phú của nàng tăng thêm nhiều như vậy, đánh chết cũng sẽ không tìm phiền toái, cũng không tỷ thí!

- Ta biết, chỉ là không cam tâm mà thôi...

Tề Vi Nhi lắc đầu, một lát sau khôi phục lại:

- Ta từ nhỏ cùng nàng lớn lên, thiên phú như thế nào, biết rất rõ ràng, đột nhiên tăng nhiều như vậy, nhất định có nguyên nhân gì đặc biệt, Mỹ

Dung đan... Hừ, hiện tại ta liền đi kiểm tra, nhìn một chút đây rốt cuộc là dạng dược vật gì, người nào luyện chế!

Có thể quản lý thương hội, cùng Tề Linh Nhi đánh đến khó phân thắng bại, tự nhiên không phải nhân vật đơn giản.

- Ừm, không chỉ kiểm tra thứ này, còn phải tra Trương Huyền ở phía sau nàng!

Tề Dược nói.

- Ca ca nghi ngờ gia hoả kia?

Tề Vi Nhi nghi ngờ nhìn qua:

- Thoạt nhìn không có gì lạ ah!

Tề Dược lắc đầu, lông mày nhăn lại:

- Nhìn tu vi, đối phương chỉ là Thiên Thần hạ phẩm, quả thực không có gì lạ, không tính quá lợi hại, nhưng chẳng biết tại sao, hắn thực quá trầm ổn, đối mặt gia chủ, ta ở sâu trong nội tâm cũng có chút run rẩy, Thần Vương giận dữ, Thiên Thần thượng phẩm mạnh nữa cũng ngăn không nổi... Nhưng đối phương lại không nhúc nhích, nội tâm không sinh gợn sóng, để cho người ta khó hiểu!

- Cái này...

Nghe ca ca nói chuyện, Tề Vi Nhi hồi tưởng thoáng cái, dường như tên này quả thực có chút vấn đề nói:

- Vừa nói như vậy, ta cũng nhớ tới, thật sự là hắn quá trầm ổn, hơn nữa còn rất tuấn tú!

Tề Dược nhíu mày:

- Được rồi, không thảo luận những thứ này, cụ thể người nào, không liên quan gì chúng ta, việc cấp bách là mau chóng tăng thực lực lên, nàng đã đột phá đến Thiên Thần, ngươi không nhanh chút, sớm muộn cũng sẽ

mất đi địa vị...

- Vâng...

Tề Vi Nhi gật đầu, đang muốn tiếp tục nói chuyện, đột nhiên cảm thấy mặt đất lay động, xa xa linh khí tựa như xuất hiện vấn đề gì, cấp tốc hội tụ.

Vù vù!

Tề Dược đứng dậy, nhìn về phía linh khí hội tụ:

- Là Nguyệt Thanh Trì, đi qua nhìn một chút!

Nói xong cũng không quan tâm Tề Vi Nhi, vội vã vọt tới.

Chỗ ở của bọn họ cách ao nước không xa, lấy tốc độ của hắn, mấy hơi thở sau liền đến trước mặt, ngay sau đó thấy được thanh niên ở giữa ao nước, cùng Tề Linh Nhi đứng ở bên bờ lo lắng.

- Vậy mà để người ngoài đi vào Nguyệt Thanh Trì, Tề Linh Nhi xong rồi...

Tề Vi Nhi cũng tới sau lưng, nhìn rõ ràng một màn này, con mắt nhất thời sáng lên.

Đang tìm không thấy nhược điểm của đối phương, không cách nào giết chết, có cái này, coi như đối phương lại được trọng dụng, cũng sẽ bị

ngăn cấm, không cách nào may mắn thoát khỏi.

Ô ô ô!

Trong lòng đang tràn đầy hưng phấn, liền nghe trên không có tiếng gió dồn dập vang lên, vội vàng xoay người, liền thấy gia chủ vừa mới rời đi, cùng rất nhiều trưởng lão Thiên Thần thượng phẩm đỉnh phong xuất hiện ở sau lưng, từng cái sắc mặt tái xanh.

Nguyệt Thanh Trì chính là bảo địa trọng yếu nhất của gia tộc, có thể cho phép người ngoài quan sát, nhưng quyết không cho phép người ngoài tiến vào, hiện tại không chỉ đi vào, còn làm ra rung chuyển như vậy, tiện tay có thể bùng nổ, quả thực tội không thể tha.

- Xảy ra chuyện gì?

Tề gia chủ quát.

Hắn vừa trở lại chỗ ở, định hảo hảo nghiên cứu Mỹ Dung đan một chút, liền cảm nhận được cỗ lực lượng này, nên vội vàng vọt tới.

- Bẩm báo gia chủ, là Tề Linh Nhi, nàng để người ngoài đi vào Nguyệt Thanh Trì...

Biết là cơ hội tốt nhất, Tề Vi Nhi vội vàng ôm quyền nói.

Tề gia chủ nhìn lại, quả nhiên thấy được thanh niên đang ngồi ở trong ao, hai mắt nhắm nghiền, tựa hồ chống lại lực lượng trong ao xung kích.

- Hồ đồ!

Thấy quả thật là một ngoại nhân đi vào Nguyệt Thanh Trì, còn ở bên trong tu luyện, Tề gia chủ tức giận sắp nổ tung:

- Thật sự là cả gan làm loạn, người đâu, bắt nàng đưa đến hình đường!

Tiết lộ cơ mật gia tộc, thông đồng người ngoài, không cần thẩm vấn, trực tiếp lột bỏ thân phận đệ tử hạch tâm...

Vốn có hảo cảm với nữ hài này, không nghĩ tới vậy mà làm ra loại sự

tình như vậy, quả thực là tự tìm cái chết.

- Vâng!

Ánh mắt Tề Vi Nhi sáng lên, đi tới trước mặt Tề Linh Nhi.

Nghe được tiếng bước chân, lúc này Tề Linh Nhi mới nhìn thấy mọi người, sợ tới mức sắc mặt trắng nhợt, vội vàng quỳ xuống đất.

- Khà khà, Tề Linh Nhi, đây là chính ngươi tự tìm cái chết, trách không được ta...

Đang nghĩ ngợi làm sao mới có thể bù đắp lại mặt mũi tổn hại, nằm mơ

cũng không nghĩ đến, tên này lại làm ra loại sự tình kia, Tề Vi Nhi cười hắc hắc, bàn tay nâng lên, vừa định bắt đối phương, liền cảm thấy một cỗ khí tức cường đại hạ xuống từ trên trời.

Vội vàng ngẩng đầu, lập tức nhìn thấy một lão giả phá không bay đến, mang theo lực lượng nghiền ép thiên địa.

Ông lão này, một thân vải thô, sợi râu trắng tinh, ánh mắt như điện, người ở trên không trung, không gian bốn phía giống như không chịu nổi, xuất hiện lay động nhè nhẹ, hình như bất cứ lúc nào cũng sẽ vỡ ra.

- Tham kiến lão tổ...

Sắc mặt Tề Vi Nhi trắng nhợt, vội vàng quỳ gối.

Đám người Tề gia chủ cũng quỳ rạp xuống đất.

Không phải người khác, chính là lão tổ cường đại nhất Tề gia, Thần Vương phong hào Tề Mãnh!

- Xảy ra chuyện gì?

Tề Mãnh híp mắt lại.

- Bẩm báo lão tổ, là có người ngoài đi vào Nguyệt Thanh Trì, hiện tại ta sẽ bắt hắn ra...

Tề Vi Nhi vội vàng ôm quyền.

Ngay cả lão tổ cũng bị kinh động, lần này Tề Linh Nhi nói nhiều hơn nữa cũng không có người cứu được.

- Người ngoài?

Tề Mãnh lão tổ tràn đầy nghi hoặc, quay đầu nhìn về phía ao nước trước mắt, vừa xem xét, đồng tử đột nhiên co rút lại, thân thể quỳ rạp xuống đất, âm thanh hơi có chút run rẩy vang lên.

- U Hồn Thiên Thần Vương phong hào Tề Mãnh, bái kiến... Đế Quân!

Chương 2157: Hắn là Linh Thấn!

Bóng người xuất hiện ở trước mắt, ngồi ở trong hồ nước linh khí gào thét, thấy không rõ dung mạo và dáng người, nhưng có thể rõ ràng cảm nhận được cảm giác áp bách đến từ sâu trong linh hồn.

Sâu tận xương tủy không cách nào tránh né.

Đế Quân!

Loại cảm giác này chỉ có Cửu Thiên Cửu Đế mới có thể cấp cho, thân là Thần Vương phong hào, chắc chắn sẽ không nhìn lầm.

Mặc dù không biết người trước mắt này là vị nào, nhưng mặc kệ vị nào, cũng không phải hắn có thể đắc tội.

Không có hai lời, trực tiếp quỳ rạp xuống đất.

- Đế Quân?

Hai chữ không lớn, lại giống như lôi đình nổ vang ở bên tai tất cả mọi người, Tề gia chủ và tất cả trưởng lão ở sau lưng đồng thời run rẩy, đầu cũng không dám ngẩng lên.

Tuy Tề gia lợi hại, cao thủ vô số, nhưng ở trước mặt Đế Quân... Một ý niệm cũng có thể xóa bỏ!

Căn bản không ở cùng một cấp độ.

Lạch cạch!

Tề Vi Nhi mềm nhũn, té ngã trên đất.

Đang thấy đây là cơ hội giết chết Tề Linh Nhi tốt nhất, lần này nhất định số kiếp đã định, nằm mơ cũng không nghĩ đến, đi vào Nguyệt Thanh Trì lại là Đế Quân...

Loại người này, Thần Vương phong hào cũng không dám nói cái gì, thậm chí có thể tới đây là vinh hạnh...

Nàng tràn đầy khó tin, nhìn lại trong nước hồ, tuy linh khí gào thét, nhưng vẫn có thể thấy được bóng người ngồi ở trong ao, chính là Trương Huyền vừa rồi kia.

Đế Quân là hắn?

Con mắt trợn tròn, trái tim đau đớn không thể thở nổi.

Con mẹ nó bằng phẳng không có gì lạ?

Cái này cũng gọi bằng phẳng không có gì lạ, mình tính cái gì?

Tề Linh Nhi, một tiểu nhân vật bị giáng chức đến Dạ Minh thành, làm sao lại có móc nối với Đế Quân? Hơn nữa còn có thể mời hắn tới?

- Đế Quân?

Mọi người giật mình nói không ra lời, Trương Huyền đang tu luyện cũng bị gọi bối rối.

- Chẳng lẽ... nhận lầm?

Lão giả xuất hiện ở trước mắt, nhất cử nhất động phù hợp Thiên Đạo, cho người ta một loại uy áp đến từ linh hồn, cường đại để cho người ta không dám nhìn thẳng...

Người lợi hại như vậy, vậy mà xưng hô thế kia...

Chẳng lẽ Thần Vương phong hào cũng có thời điểm nhãn lực không đúng?

Đè thấp âm thanh, Trương Huyền thản nhiên nói:

- Đi xuống đi, ta không thích bị người quấy rầy!

Mặc dù không biết vì sao nhận hắn thành Đế Quân, nhưng nhận lầm tốt nhất, như vậy sẽ không trách cứ hắn trộm dùng Nguyệt Thanh Trì.

Nếu không lấy thực lực của hắn bây giờ, chỉ có thể sử dụng duy nhất một bản Thiên Đạo chi thư, đập chết Thần Vương phong hào kia.

Nghe được “Đế Quân” lên tiếng, Tề Mãnh lão tổ không dám nói nhiều, ý bảo mọi người xoay người rời khỏi, sợ có tộc nhân lại xông tới, thậm chí phong cấm bốn phía.

- Ta...

Tề Linh Nhi đứng ở tại chỗ không biết làm sao.

Vốn cho rằng Trương thiếu đi vào Nguyệt Thanh Trì, phát hiện không cách nào tu luyện sẽ đi ra, không nghĩ tới gây ra động tĩnh lớn như vậy, ngay cả gia chủ, lão tổ cũng bị kinh động...

Kinh động bọn họ, vốn cho rằng chắc chắn phải chết... Ai biết lại chuyển hướng!

Đế Quân...

Trước đó chỉ cho rằng vị này nắm giữ huyết mạch Đế Quân, là hậu bối của Đế Quân, làm sao cũng không dám nghĩ lại là Đế Quân!

Mình vậy mà giao dịch với Đế Quân, còn kiếm tiền của hắn...

Tề Linh Nhi không ngừng run rẩy, cảm thấy mình muốn điên rồi.

- Ra đi! Không nên quấy rầy Đế Quân tu hành!

Thấy nàng như vậy, Tề Mãnh nhíu mày nói.

- Vâng!

Lão tổ tự mình lên tiếng, Tề Linh Nhi không dám tiếp tục nói nhiều, vội vàng đi ra.

Rời khỏi Nguyệt Thanh Trì, đi vào một đại điện, bốn phía dùng trận pháp che đậy, lúc này Tề Mãnh mới hỏi:

- Đến cùng xảy ra chuyện gì? Người nào nói cho ta một chút?

Tại sao Đế Quân lại tới nơi này, một chút động tĩnh cũng không có, hắn không hiểu ra sao.

- Là như vậy...

Tề gia chủ nói sự tình Tề Linh Nhi đi vào gia tộc, kiểm tra thiên phú một lần.

- Hắn là ngươi mang tới...

Tề Mãnh nhìn qua.

- Bẩm báo lão tổ... Ta chỉ biết là, hắn có huyết mạch Đế Quân, nhưng không biết là chân thân của Đế Quân...

Tề Linh Nhi run run nói.

- Huyết mạch Đế Quân?

Mọi người sững sờ.

Tề gia chủ vội vàng nhìn tới.

Tề Linh Nhi nói sự tình ở U Hồn Trì một lần.

- Đế Quân thiên biến vạn hóa, có đôi khi sẽ ngụy trang tu vi thấp, sống qua nhân sinh bình thường... Nghe nóivị Đế Quân ở Tự Tại Thiên, đã từng đè thấp tu vi hạ giới!

Tề Mãnh lão tổ nói:

- Có thể nhanh như vậy phát hiện không hợp lý, hơn nữa cho ra kế sách đối ứng, thậm chí đáp ứng yêu cầu, ngươi rất thông minh! Từ hôm nay trở đi, để Tề Tiêu an bài cho ngươi sự tình tốt hơn đi làm, cho tài nguyên

tu luyện tốt nhất! Làm việc cho Đế Quân, thân phận không thể quá thấp...

Tề Tiêu, tên của Tề gia chủ.

- Đa tạ lão tổ!

Tề Linh Nhi quỳ gối.

Đến bây giờ còn giống như đang nằm mơ, hoàn toàn khó tin.

- Được rồi, Đế Quân tu luyện, các ngươi hẳn phải biết cái gì nên nói cái gì không nên nói, nếu như ta nghe được có người nói huyên thuyên, bất kể là ai, giết chết không cần luận tội!

Tề Mãnh lão tổ nói.

- Vâng...

Mọi người vội vàng đáp ứng.

Tề Vi Nhi thì triệt để khóc.

Sớm biết lắm miệng làm gì, lần này được rồi, ở trong gia tộc triệt để

xong đời.

Coi như ca ca thành Thần Vương cũng lật không nổi bọt sóng... Bản thân dựa vào Thần Vương, người ta dựa vào là Đế Quân nha...

...

- Mặc kệ...

Bên này khiếp sợ, bất đắc dĩ không có cách nào, Trương Huyền ở trong Nguyệt Thanh Trì không quản được nhiều như vậy, tiếp tục tu luyện.

Một cỗ lực lượng tinh thuần tràn vào thân thể, để thân thể của hắn không ngừng phát sinh thay đổi.

Vù vù!

Không biết qua bao lâu, tốc độ ngừng lại, không cách nào tiến bộ.

- Thiên Thần thượng phẩm đỉnh phong...

Cảm nhận được cường độ thân thể, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm.

Vốn nghĩ lần này có thể để cho thân thể đột phá đến Thần Linh trung phẩm là tốt lắm rồi, nằm mơ cũng không ngờ tới, trực tiếp đạt đến Thiên Thần thượng phẩm đỉnh phong, cách Thần Vương cũng không xa!

Loại cường độ thân thể này, dưới tình huống cận thân, có thể xưng dưới Thần Vương vô địch, ở Thần giới có vốn liếng và điều kiện tung hoành thiên địa chân chính.

Đi đến loại tình trạng này, lực lượng của Nguyệt Thanh Trì cũng đến cuối cùng, không cách nào tiến lên mảy may.

- Kim ti này là cái gì?

Trương Huyền nghi ngờ nhìn vào trong cơ thể.

Lần tu luyện này không biết xảy ra chuyện gì, trong cơ thể nhiều hơn từng đạo kim ti, xuyên qua toàn thân, cảm giác không ra uy lực của thứ

này, lại cho người ta một loại cảm giác Sinh Sinh Bất Tức.

Tràn đầy sinh cơ.

Biết bây giờ không phải là lúc nghiên cứu, nhấc chân đi ra ngoài.

Xì xì xì!

Chân khí trong cơ thể sôi trào, quần áo ướt đẫm rất nhanh sấy khô, lần nữa nhìn về phía ao nước, chỉ thấy mặt nước sôi trào đã bắt đầu ổn định, chờ chỉ chốc lát, sóng nước khẽ động, một Tiểu Hoàng Kê lần nữa bơi lên.

- Quả nhiên không có việc gì...

Trước đó tận mắt thấy Tiểu Hoàng Kê bị Khổng sư phân thân chém giết, sau đó phục sinh, trong lòng đã có chuẩn bị, lần nữa nhìn thấy, cũng không cảm thấy kinh ngạc.

- Thực lực của ngươi...

Thấy nó bơi tới, Trương Huyền tràn đầy kinh ngạc.

Trước đó Tiểu Hoàng Kê chỉ là Thần Linh hạ phẩm, giờ phút này khí tức mơ hồ, cho người ta một loại mùi vị Thiên Thần, chết một lần, đột phá một lần, đạt đến Thiên Thần cảnh, so với bản thân cũng không hề yếu.

Bản thân tiêu phí vô số tâm huyết, các loại cảm ngộ, liều mạng mới trở

thành Thiên Thần, đối phương chết một lần liền hoàn thành...

Người so với gà, thật đúng là tức chết người!

- Ta muốn nghỉ ngơi...

Tiểu Hoàng Kê thoạt nhìn có chút mỏi mệt, nói.

Nói xong lần nữa chui vào đan điền.

- Nghỉ ngơi đi...

Biết nó vừa mới đột phá, loại tình huống này là bình thường, Trương Huyền không nói thêm lời, chần chờ một chút, cuối cùng đi ra ngoài.

Mặc kệ vị Thần Vương phong hào kia tại sao lại nhận lầm, nhưng ra ngoài là phải ra, đối mặt cũng nên đối mặt.

Đi ra phong ấn, ngay sau đó nhìn thấy Tề Mãnh lão tổ và đám người Tề

gia chủ tiến lên đón.

- Bái kiến Đế Quân!

Tề Mãnh lão tổ lần nữa quỳ xuống, lặng lẽ nhìn thanh niên trước mắt, xem xét một chút, nhịn không được tấm tắc lấy làm kỳ lạ.

Vừa rồi ở trong trong ao, có thể rõ ràng cảm nhận được huyết mạch Đế

Quân nồng đậm, mà bây giờ, một chút cũng không có, vị trước mắt này giống như người bình thường, nhìn không ra sơ hở mảy may!

Không hổ là Đế Quân, nhất niệm là rồng, nhất niệm là sâu, người bình thường căn bản không có cách nhìn thấu.

- Ta dùng Nguyệt Thanh Trì của các ngươi, xem như báo đáp, sẽ chỉ

điểm các ngươi vài câu!

Thấy đối phương còn hiểu lầm như vậy, Trương Huyền thở phào nhẹ

nhõm nói.

Lần này hấp thu lực lượng tiến bộ, Nguyệt Thanh Trì có tổn thương rất lớn, thân là Danh Sư, luôn không có khả năng vô duyên vô cớ sử dụng, mà không hề làm gì.

- Cái này...

Tề Mãnh lão tổ vừa định từ chối, nhưng nghĩ tới Đế Quân không có khả

năng nợ bọn họ cái gì, trong lòng không khỏi buồn bã, nhìn về phía Tề

gia chủ Tề Tiêu:

- Còn không bày ra công phu!

Nghe được muốn chỉ điểm, Tề Tiêu gia chủ hưng phấn vội vàng đứng lên, thi triển ra bộ võ kỹ vừa rồi lần nữa.

Vừa rồi Tề Linh Nhi thi triển đã học được.

Cho tới giờ khắc này, mới hiểu được là Đế Quân tự mình thay đổi, khó trách một chút thiếu hụt cũng không có, cao minh hơn hắn tu luyện không biết gấp bao nhiêu lần.

- Tu vi của ngươi không có vấn đề quá lớn, chỉ là trong cơ thể có lưu lại không ít ám thương, để lực lượng toàn thân không cách nào tích lũy đến càng cao...

Trương Huyền chậm rãi nói.

Cường giả Thần Vương, thư viện đồng dạng có thể cho ra thiếu hụt.

Nói cho đối phương một lần, cũng coi như bồi thường sử dụng Nguyệt Thanh Trì.

- Ta đi đây!

Nói xong, Trương Huyền đứng dậy.

- Tề Linh Nhi, ngươi theo Đế Quân cùng rời đi đi...

Tề Mãnh lão tổ vội nói.

Tề Linh Nhi không dám nói nhiều, theo sát ở phía sau đi ra ngoài.

Thấy hắn rời khỏi, lúc này mọi người mới thở phào nhẹ nhõm.

Qua nửa ngày, Tề Tiêu gia chủ lần này lần nữa nhìn qua:

- Lão tổ, Đế Quân giảng giải, đều là thiếu hụt trong tu luyện của ta, nhưng không cho chỉ điểm...

Vừa rồi Đế Quân nói, đều là vấn đề trong tu luyện của hắn, nhưng không nói làm sao giải quyết.

- Đây là Đế Quân khảo nghiệm ngươi, chỉ điểm ra thiếu hụt của ngươi, là để ngươi tự nghĩ biện pháp cố gắng sửa lại! Nếu quả thật nói cho ngươi làm sao sửa lại, tránh không được sẽ thành thân truyền? Ngươi cảm thấy... ngươi xứng sao?

Tề Mãnh lão tổ khẽ nói.

- Vãn bối không xứng, là vãn bối suy nghĩ nhiều...

Thần sắc Tề Tiêu gia chủ cứng lại, sợ tới mức run rẩy.

Không hổ là Đế Quân, nghĩ quá sâu xa... náo loạn nửa ngày, là bản thân lòng tham không đáy.

- Ừm!

Tề Mãnh lão tổ không nói thêm lời.

Trước đó nếu như còn có nghi ngờ, nhìn thấy đối phương chỉ điểm vãn bối, tất cả nghi ngờ đều tan thành mây khói.

Cũng chỉ có Đế Quân mới có loại nhãn lực này, mình cũng nhìn không ra thiếu hụt, đối phương liếc mắt liền nhìn thấu!

- Lão tổ, không biết vị này là vị nào?

Tề Tiêu gia chủ có chút hiếu kỳ.

- Cửu Thiên Cửu Đế, ta may mắn bái kiến mấy vị, cụ thể thân phận ta đã đoán ra, không sai mà nói, hẳn là...

Ánh mắt Tề Mãnh lão tổ ngưng lại nói:

- Linh Thần!

Chương 2158: Tin t c

ứ c a

ủ L c

ạ Thất Thất?

- Linh Thần?

Đồng tử của Tề Tiêu gia chủ co rụt lại:

- Lão tổ nói là vị kia...

- Không sai, chính là vị kia! Chẳng qua... Được rồi, cường giả Đế Quân, không phải chúng ta có thể phỏng đoán. Chuyện này biết liền tốt, tuyệt đối không nên nói ra, nếu không cả gia tộc sẽ bị liên lụy...

Tề Mãnh lão tổ khoát tay áo.

- Vãn bối biết!

Tề Tiêu gia chủ vội vàng gật đầu.

- Đi xuống đi!

Tề Mãnh lão tổ không nói thêm lời.

Mọi người đồng loạt lui xuống.

...

- Vù vù!

Trở lại chỗ ở, ngồi vào gian phòng, lúc này Trương Huyền mới thở phào nhẹ nhõm.

Lần này đi Tề gia, thật đúng là đủ nguy hiểm.

Vốn cho rằng lặng lẽ liền có thể để thân thể tiến bộ, không nghĩ tới gây ra động tĩnh lớn như vậy, ngay cả Thần Vương phong hào cũng bị quấy nhiễu.

- Tề Mãnh lão tổ này, tại sao lại cảm thấy ta là Đế Quân?

Thực lực và nhãn lực của Thần Vương phong hào, chắc chắn sẽ không phạm sai lầm, nhưng vì sao sẽ nhận sai?

Không thể nào nói nổi!

Bất quá tình huống lúc ấy, cũng không có khả năng hỏi.

Thậm chí biết rõ đối phương khả năng biết tin tức của Linh Thần, cũng không dám mở miệng.

Bởi vì một khi mở miệng, cái gọi là thân phận “Đế Quân” sẽ lập tức sụp đổ, dẫn tới nghi ngờ.

- Được rồi, tuy không dám nghe ngóng, nhưng thân phận của Tề Linh Nhi cao hơn trước đó nhiều, hoàn toàn có thể mượn miệng của nàng,

giúp ta hỏi thăm một phen!

Trương Huyền cười cười.

Lần này ra ngoài, tuy suýt chút nữa tử vong, nhưng chỗ tốt cũng rất lớn, trước tiên không nói có Tề Mãnh lão tổ hiểu lầm, Tề Linh Nhi có thể

càng dễ làm sự tình hơn, bản thân cũng có thăng cấp cực lớn.

Dù tu vi chân khí trong cơ thể không có bất kỳ biến hóa nào, vẫn như cũ

là Thiên Thần hạ phẩm đỉnh phong, nhưng thân thể tiến bộ, để phòng ngự của hắn đã có thể so với Thiên Thần khí cường đại nhất, hiện tại coi như đứng tại chỗ, Thiên Thần thượng phẩm đỉnh phong tấn công, khả

năng đều không gây thương tổn được mảy may.

Đặc biệt là trong cơ thể nhiều ra kim ti, cho hắn một loại cảm giác cho dù bị thương nghiêm trọng đến đâu, cũng có thể nhẹ nhõm khôi phục.

Cổ tay khẽ đảo, lấy ra một kiện binh khí, chém cánh tay một cái.

Tạch tạch!

Trường kiếm vỡ thành mấy khúc, mà cánh tay của hắn, ngay cả một chút bạch ngấn cũng không có lưu lại.

- Loại trừ vũ khí cấp bậc Thần Vương, đừng nói Thần binh phổ thông, coi như Thiên Thần khí, cũng đừng hòng tổn thương...

Mặt mũi Trương Huyền bất đắc dĩ.

Còn nghĩ làm ra tổn thương thử một chút, xem loại cảm giác này có đúng hay không, lại phát hiện hiện tại quá nghèo, trong tay căn bản không có binh khí thích hợp có thể đâm rách.

Làn da cũng đâm không phá, thì làm sao bị thương?

Suy nghĩ một chút cũng tràn đầy tâm tắc.

- Xem ra phải nhanh tìm được một binh khí lợi hại...

Tu vi tiến bộ quá nhanh, cũng hết cách rồi, chỉ riêng phương diện vũ khí này đã tiêu phí cực lớn, không phải người bình thường có thể tiếp nhận.

- Trước mặc kệ, tu vi trọng yếu nhất, thân thể mạnh mẽ, hiện tại phải nghĩ biện pháp thăng cấp linh hồn!

Vũ khí chẳng qua dệt hoa trên gấm mà thôi, việc cấp bách là linh hồn tăng lên, tiếp đó có thể để chân khí đột phá, trực tiếp trùng kích Thiên Thần thượng phẩm, thậm chí Thần Vương!

Chỉ có thành Thần Vương, mới coi như chân chính đứng ở đỉnh phong nhất của Thần giới, có khả năng tìm được Lạc Nhược Hi, thậm chí cùng Khổng sư nói chuyện ngang hàng.

- Trương sư...

Ra khỏi phòng, chỉ thấy Trác Phong tiến lên đón, vẻ mặt xin lỗi:

- Thực xấu hổ, ta chuyên môn tìm người xin, đáng tiếc Nguyệt Thanh Trì của Tề gia chưa từng đối ngoại, không tiện cấp cho người ngoài sử

dụng, thật không có những biện pháp khác...

- Đa tạ phí tâm, hiện tại ta đã không cần!

Trương Huyền cười cười.

Chính là vị này nói Nguyệt Thanh Trì thần kỳ, tiếp đó hỗ trợ tìm quan hệ, nhìn có thể báo đáp ân tình cứu con trai hay không, ai biết suy nghĩ

nửa ngày, nhờ không biết bao nhiêu người, cũng không có hiệu quả gì.

Vẻ mặt Trác Phong đỏ lên, hận không thể tìm kẻ đất chui vào.

- Trương sư đại ân đại đức, ta lại ngay cả chút chuyện nhỏ này cũng không làm được, thực sự mất mặt...

Trác Phong xấu hổ, cổ tay khẽ đảo:

- Đây là ta chuẩn bị xong Tôi Thể đan, tuy kém xa Nguyệt Thanh Trì, nhưng đối với Trương sư mà nói, hắn là sẽ có trợ giúp, xem như đền bù...

- Thật không cần!

Nhìn hắn lấy ra thứ này, Trương Huyền lắc đầu, nói rõ sự thật:

- Nguyệt Thanh Trì ta đã đi qua, hơn nữa tu luyện xong!

- Đi qua?

Trác Phong ngẩn ngơ, con mắt sắp rơi khỏi hốc mắt.

Hắn tìm không biết bao nhiêu người, thậm chí kinh động Tề gia trưởng lão, dựa theo bọn họ thuyết pháp, nơi này trừ đệ tử gia tộc, người nào đi vào người đó chết, không có khả năng cho người ngoài sử dụng...

Đi qua? Hơn nữa tu luyện xong...

Thật hay giả?

Hắn không phải vừa biết nơi này, hơn nữa không có quan hệ gì, chưa quen cuộc sống nơi đây sao?

- Ngươi dùng hết toàn lực, đâm ta một kiếm thử xem!

Trương Huyền cười nói.

Trác Phong tràn đầy nghi hoặc, nhưng thấy đối phương kiên trì, cắn răng một cái lấy ra trường kiếm, bỗng nhiên đâm thẳng tới.

Một kiếm này, dùng lực lượng toàn thân, kiếm khí gào thét, thẳng tắp chém lên cánh tay của Trương Huyền.

Tạch tạch!

Trường kiếm Thiên Thần trung phẩm vỡ nát, mà trên người đối phương vẫn không có lưu lại một chút dấu vết.

- Cái này...

Trác Phong run rẩy.

Vị Trương sư này đột phá Thiên Thần cảnh, hắn tận mắt thấy, cũng chỉ

mấy canh giờ mà thôi, ngay cả quan hệ cũng không có tìm được, giờ

phút này không chỉ đi vào Nguyệt Thanh Trì, còn tu luyện thân thể đến loại tình trạng này...

Tốc độ này... Còn là người sao?

Cường độ thân thể của Thiên Thần thượng phẩm đỉnh phong cũng không có đáng sợ như vậy!

- Đáng tiếc!

Thấy Thiên Thần khí trung phẩm, thêm vào Thiên Thần trung phẩm cũng không lưu lại bạch ngấn, Trương Huyền bất đắc dĩ lắc đầu.

Muốn cho mình bây giờ bị thương... Thật đúng là rất khó!

- Chỗ nào có thể cấp tốc tăng lên lực lượng linh hồn?

Trương Huyền hỏi.

Đối phương nói địa phương tu luyện thân thể, tin tức hết sức chính xác, hiện tại kém là cấp tốc tăng lên lực lượng linh hồn.

Hồn lực tiến bộ, chân khí liền có thể cấp tốc tăng lên.

- Linh hồn chi lực, ở địa phương khác khó mà nói, nhưng ở U Hồn Thiên, chỉ có U Hồn Trì!

Trác Phong nói.

- U Hồn Trì? Ngươi nói là địa phương hội tụ nguyện lực?

Trương Huyền tò mò.

- Đúng vậy, nguyện lực có thể tẩm bổ linh hồn, để người đã chết phục sinh, bởi vậy U Hồn Trì cũng có thể để linh hồn lớn mạnh, càng ngày càng mạnh! Không ít tu luyện giả đều là mượn U Hồn Trì tăng lên lực lượng linh hồn, không nói cái khác, Đế Quân đại nhân ở quãng thời gian trước, từ trong U Hồn Trì tìm được một linh hồn lợi hại, ngắn ngủi không đến một tháng bồi dưỡng, nghe nói đã có thể so với cường giả

Thần Vương!

Trác Phong nói ra tin tức vừa mới nghe được.

- Không đến một tháng, có thể so với Thần Vương? Trước đó thực lực gì?

Trương Huyền sửng sốt.

Hắn tới Thần giới, đảo mắt gần một tháng, thời gian dài như vậy mới lăn lộn tới Thiên Thần hạ phẩm đỉnh phong... Lại có người còn nhanh hơn hắn...

Thật là đáng sợ!

- Nghe nói trước đó ngay cả Thần Linh cũng không phải, là một tia hồn phách ở hạ giới, không biết vì sao bị U Hồn Trì tiếp thu, đến nơi này...

Bởi vì chấp niệm quá mạnh, thôn phệ nguyện lực bốn phía, trở nên càng thêm cường đại, mới đưa tới Đế Quân bệ hạ chủ ý, nghe nói muốn cô đọng thân thể cho đối phương!

Trác Phong cười cười.

- Hạ giới?

Nắm đấm Trương Huyền xiết chặt, một ý nghĩ không tự chủ được xông ra:

- Chẳng lẽ là... Thất Thất?

Lạc Thất Thất, căn cứ Lạc Huyền Thanh nói, hắn là khí linh của Tĩnh Không châu, sau khi phá vỡ không gian ràng buộc biến mất, hắn lại không tìm được, ở Thượng Thương cũng không phát hiện tung tích.

Lúc đó liền nghi ngờ có phải đến Thần giới hay không, chẳng lẽ chính là người trong miệng đối phương!

Trương Huyền nhịn không được, tò mò hỏi:

- Ngươi có biết hồn phách bị U Hồn Trì tiếp thu là nam hay nữ, lớn lên hình dáng như thế nào không?

- Ta làm sao biết, chỉ là lần này lúc hỏi thăm Nguyệt Thanh Trì, vừa mới nghe nói tin tức mà thôi!

Trác Phong cười khổ.

Hắn chỉ là tướng quân ngân giáp, so với người bình thường địa vị xem như cao, nhưng dính dáng đến Đế Quân, dính dáng đến cơ mật cốt lõi nhất, vẫn không có tư cách dò xét.

Nhiều nhất nói huyên thuyên vài câu mà thôi.

- Vậy ngươi có biết, nàng hiện tại ở U Hồn Trì nào hay không?

Trương Huyền nói.

- U Hồn Trì ở trong hoàng cung Đế Quân, bây giờ còn ở đó không thì ta không biết, nghe nói Đế Quân muốn giúp đỡ luyện chế thân thể, còn có

làm hay không, thì không phải tiểu nhân vật như ta có thể dò xét!

Trác Phong nói.

- Ừm...

Sợ hỏi nhiều dẫn tới nghi ngờ, Trương Huyền áp chế tò mò trong lòng.

Từ hạ giới tới, có thể là Lạc Thất Thất.

Tuy không có cảm giác quá lớn với cô gái này, nhưng đối phương vì hắn làm rất nhiều, huống chi đáp ứng Lạc Huyền Thanh, biết ở đâu, nhất định phải tới tìm, không tiếc tiêu phí đánh đổi lớn hơn nữa.

- Ngươi nói U Hồn Trì có thể rèn luyện linh hồn, người người có thể đi, là cần trước thời hạn xin, hay tiêu phí đánh đổi liền được...

Trương Huyền tò mò nhìn qua.

Mặc kệ đối phương có phải Lạc Thất Thất hay không, nếu có thể so với Thần Vương, đã nói không có nguy hiểm, bản thân cũng cần tăng thực lực lên, mới có thể truy đuổi bước chân của đối phương.

Nếu không thật muốn gặp mặt, thực lực quá thấp, sẽ rất xấu hổ a.

Dù sao bản thân lạnh lùng như vậy, thuần chất trạch nam a.

- Không cần xin, cũng không cần tiêu phí đánh đổi, nhưng nhất định phải có danh tiếng, để người ta biết ngươi tồn tại.

Trác Phong nói.

- Danh khí?

- Giống như Thần Vương phong hào, vì sao cường đại hơn Thần Vương phổ thông, bởi vì bọn hắn nắm giữ phong hào cùng đất phong, có thể

hấp thu nguyện lực nhiều hơn nữa! Người bình thường muốn mượn lực lượng trong đó, đầu tiên phải đi U Hồn Trì lưu lại linh hồn ấn ký của mình, tiếp đó để nhiều người hơn nữa ghi nhớ và biết ơn, chỉ có như vậy

mới có thể sinh ra nguyện lực liên tục không ngừng, từ đó chuyển hóa thành hồn lực, tiến hành tẩm bổ linh hồn, để hắn cấp tốc tiến bộ!

Trác Phong giải thích nói.

- Ngươi ý tứ là, trước để cho bản thân trở thành danh nhân, người biết càng nhiều, càng biết ơn, U Hồn Trì sinh ra nguyện lực sẽ càng mạnh, linh hồn cũng tăng cường càng nhanh?

Trương Huyền nói.

- Trên lý thuyết là như vậy, đương nhiên phải là thanh danh tốt, không phải ác, danh tiếng xấu, nguyện lực ít không nói, còn có thể xuất hiện đồ

vật đặc thù, để cho người ta sinh ra tâm ma, được không bù mất!

Trác Phong nói:

- Cho nên mỗi một thành đều chú ý quy củ, mỗi một vị cường giả đều không lạm sát kẻ vô tội, sợ chính là tâm cảnh xảy ra vấn đề, cuối cùng nguyện lực không cách nào xuất hiện, tốc độ tu luyện linh hồn bị hạn chế.

Trương Huyền xem như hiểu được.

Nguyện lực, ở Thần giới thật đúng là không thể thiếu.

Trở thành danh nhân, thanh danh tốt, đạt được biết ơn... Thoạt nhìn phải chuẩn bị một chút, trang bức lớn một đợt.

Ách, không đúng, ta là người có thể diện, không phải loại trang bức như

phân thân... Ta là muốn làm đại sự!

Chương 2159: Muốn làm đ ng

ộ

tác l n

ớ

Quan trọng là làm việc lớn gì?

Có thể để cho tất cả mọi người biết, hơn nữa cảm ơn bản thân?

Nơi này là U Hồn Thiên hoàng thành, cường giả vô số, tuy thân thể tiến bộ rất lớn, còn không tự đại cho rằng đã vô địch thiên hạ.

Không nói cái khác, trước đó nhìn thấy Tề Dược, khả năng cũng không phải là đối thủ.

Chân khí đột phá, cùng thân thể đột phá là hai khái niệm.

Người sau nhiều nhất phòng ngự tăng cường, cận thân vô địch, một khi khoảng cách xa liền nguy hiểm.

Cái trước cách xa vài trăm mét, thậm chí hơn ngàn mét tiến công, bản thân chỉ sợ một chút năng lực phản kháng cũng không có.

Đặc biệt là mượn lực lượng thiên địa, chỉ có thể bị động ăn đòn.

Cho nên, muốn có được những người khác công nhận, hội tụ nguyện lực, không chỉ không thể trang bức, còn phải làm vừa đúng, không thể

quá tao khí, không thể dẫn phát quá nhiều người chú ý, nếu không làm không cẩn thận bị người ghen ghét, liền bị người đánh chết luôn.

- Làm sao mới có thể để nhiều người ghi nhớ, đạt được nhiều nguyện lực hơn?

Nghĩ đến cái này, Trương Huyền nhịn không được hỏi.

Hắn mới đến Thần giới cũng rõ ràng đạo lý này, nên khẳng định có rất nhiều người biết được, cũng đi làm, hỏi thăm thoáng cái, khẳng định so với tự mình suy nghĩ nhanh hơn nhiều.

- Muốn cấp tốc để cho người ta ghi nhớ biết ơn, hơn nữa sinh ra nguyện lực, thì trực tiếp khiêu chiến Đế Quân, giống như Thiên Túng Đại Đế, một khi thành công, toàn bộ Thần giới đều náo động, nguyện lực tự

nhiên lấy mãi không hết, dùng mãi không cạn!

Trác Phong cười khổ nói.

- Cái chuyện cười này không vui chút nào!

Trương Huyền nói.

Thật muốn làm như vậy, đoán chừng mới vừa nói xong, đã bị đối phương giết.

Tuy chưa thấy qua Đế Quân, nhưng Thần Vương phong hào là thật thấy qua, loại cường giả này, một ngón tay cũng có thể nghiền chết mình, chớ

nói chi là Cửu Đế càng cường đại hơn.

- Đúng vậy!

Thần sắc Trác Phong cứng lại.

Trêu đùa như thế, quả thực có chút lỗ mãng.

Xem ra hôm nay con trai khôi phục, hơn nữa tu vi đột phá, thật quá cao hứng, nên trở nên có chút lâng lâng.

- Bình thường muốn đạt được nguyện lực, là trở thành tài năng xuất chúng trong một ngành nghề. Tỷ như luyện khí! Chỉ cần ngươi luyện chế vũ khí mạnh mẽ mà dùng tốt, chỉ cần tu luyện giả đều lấy nắm giữ

vũ khí ngươi luyện chế làm vinh, nguyện lực tự nhiên sẽ càng ngày càng nhiều. Còn có chế thuốc, nếu như thuốc của ngươi có thể chữa bệnh tốt, hơn nữa giá cả tiện nghi, biết ơn tự nhiên tránh không được...

Trác Phong nói tiếp.

- Chế thuốc?

Ánh mắt Trương Huyền sáng lên.

Đúng a, hắn không luyện khí được, hơn nữa tốc độ không nhanh, nhưng chế thuốc... hoàn toàn không cần ah!

Chỉ cần tìm Thần Nguyên Đan hạ phẩm, truyền chân khí vào, liền có thể

lập tức biến thành Mỹ Dung đan, chẳng những có thể để cho làn da của người ta biến tốt, càng có thể chữa trị ám thương trong cơ thể, khơi thông kinh mạch, để cho người ta cấp tốc tiến bộ!

Chỉ là...

Giá cả Mỹ Dung đan thực quá cao, không phải người bình thường có thể

gánh vác.

Mà bán tiện nghi, tương đương với đập thị trường trước đó vừa mới xây dựng, khẳng định sẽ dẫn tới bắn ngược càng lớn.

- U Hồn hoàng thành có loại thuốc tiện nghi gì không, hơn nữa không hạn chế mua, có thể tuỳ ý mua?

Trong lòng hơi động, Trương Huyền hỏi.

Hiện tại hắn nghĩ không nhất định là Thần Nguyên Đan, chỉ cần là đan dược, có thể dung nạp Thiên Đạo chân khí không bị người phát hiện là được, trước đó còn chơi qua rượu thuốc kia kìa.

Trác Phong suy nghĩ một chút, nói:

- Hoàng thành bán tốt nhất là Thần Nguyên Hoàn có thể để người ta khôi phục thần lực! Thần Nguyên Đan phiên bản đơn giản hóa, bởi vì quá nhiều người dùng, giá cả rất thấp. Một thần tệ có thể mua mười viên, cơ bản muốn mua bao nhiêu có thể mua bao nhiêu, không hạn chế số

lượng. Mỗi tu luyện giả, bình thường đều sẽ chuẩn bị vài chục trên trăm viên, hiệu quả kém xa Thần Nguyên Đan, nhưng cũng có thể để cho người ta ở thời điểm nguy hiểm khôi phục khí lực nhanh chóng!

- Ừm, là nó!

Trương Huyền gật đầu, trong lòng đã có kế hoạch.

Tiện nghi, chi phí thấp, mới có thể đối mặt đại chúng, đối mặt người bình thường.

Chỉ đi cấp cao, nhiều nhất kiếm tiền, muốn đạt được biết ơn, khẳng định là không làm được.

Cho nên Mỹ Dung đan, vẫn như cũ đi làm, chinh phục cao cấp, chinh phục nữ nhân, Thần Nguyên Hoàn mà nói, là nghĩ biện pháp chinh phục người bình thường, làm cho tất cả mọi người điên cuồng!

Bất quá tỉ lệ Thiên Đạo chân khí cũng phải nắm tốt.

Trong Mỹ Dung đan, có thể để vào một tia Thiên Đạo chân khí, trong Thần Nguyên Hoàn, một phần trăm chân khí là được, muốn là có hiệu quả, không cần thiết rõ ràng như vậy.

Bằng không đồ vật cao cấp sẽ không có cách nào bán.

Hơn nữa thăng đấu ân, mễ đấu cừu.

Giá rẻ, bán hiệu suất quá cao, không những không thể lôi kéo nhân tâm, ngược lại sẽ hoàn toàn ngược lại, dẫn tới đại động can qua.

Bất cứ chuyện gì cũng phải nắm chắc một hạn độ, nắm giữ tốt, mới có thể cân nhắc thiên hạ.

- Đa tạ!

Trương Huyền khẽ mỉm cười, nhìn về phía Trác Phong nói.

Lần này may mắn mà có Trác Phong hỏi thăm, nếu không, làm một người từ ngoài đến, căn bản không biết những thứ này.

- Vẫn là câu nói kia, nếu như Trương sư có dặn dò, mở miệng là được, ta nhất định dốc hết toàn lực trợ giúp, sẽ không lùi bước!

Trác Phong nói.

- Thật là có sự tình làm phiền ngươi thoáng cái, ta muốn lượng lớn thu mua Thần Nguyên Hoàn, số lượng càng nhiều càng tốt, nếu như Trác tướng quân có rảnh rỗi, liền giúp ta một tay!

Trương Huyền nói.

- Cái này đơn giản, hàng năm quân doanh đều phải thu mua, ta có thể

tìm các thương nghiệp buôn bán, hơn nữa giá cả tuyệt đối rẻ nhất!

Trác Phong cười nói.

- Vậy thì quá tốt rồi...

Trương Huyền gật đầu:

- Bây giờ ngươi đi thu thập, càng nhiều càng tốt, mặc kệ bao nhiêu ta đều muốn, đến lúc đó một tay giao tiền, một tay giao hàng!

- Tốt, chuyện này giao cho ta, ngươi yên tâm!

Mặc dù không biết vị trước mắt này muốn làm gì, nhưng nếu đã nói như

vậy, đương nhiên sẽ không nói nhiều, xoay người đi ra ngoài.

Hắn vừa rời đi, Trương Huyền tìm tới Tề Linh Nhi và Tôn Cường:

- Hiện tại dặn dò hai người các ngươi một chuyện!

- Trương thiếu (thiếu gia) mời nói!

Hai người đồng thời khom người.

Trương Huyền nói:

- Thứ nhất, tìm Thần Nguyên Đan hạ phẩm, số lượng không dưới một vạn viên! Ta muốn luyện chế toàn bộ thành Mỹ Dung đan, tiếp đó tiêu thụ ra, tận khả năng áp súc thời gian ở trong bảy ngày!

- Chuyện này, ta đi làm, một vạn viên Thần Nguyên Đan, ở Dạ Minh thành không có khả năng hoàn thành, nhưng ở hoàng thành, nửa ngày liền có thể mang tới!

Tề Linh Nhi gật đầu:

- Còn bán ra, gia chủ nói đều muốn, nhưng một vạn viên thực sự quá nhiều, đoán chừng Tề gia cũng ăn không hết, nhưng không sao, hiện tại Tề gia cho ta quyền lợi, chỉ cần nghiêm túc đi làm, bảy ngày, một vạn viên tiêu thụ không được, nhưng vượt qua một nửa, vấn đề không lớn!

Ở địa phương nhỏ như Dạ Minh thành, cũng có thể hô phong hoán vũ, giờ phút này đi vào hoàng thành, lại lấy được lão tổ công nhận, nắm giữ

quyền lợi và giao thiệp, một vạn viên Thần Nguyên Đan, một vạn viên Mỹ Dung đan, thoạt nhìn là nhiệm vụ khó khăn, nhưng hoạt động tốt mà nói, sẽ không quá khó.

Chỉ cần thời gian không quá căng liền tốt.

- Ừm, còn nữa, nghĩ biện pháp thu mua bình ngọc, phải đẹp mắt, hơn nữa giá cả thấp, có thể chứa đựng dược vật, không toả ra linh khí, đồng

dạng số lượng càng nhiều càng tốt... Chuyện này cũng trong bảy ngày làm tốt. Mặt khác, chiếu theo quan hệ của Tề gia các ngươi, triệu tập nhân vật nổi tiếng cùng người bình thường trong hoàng thành, ít nhất mười vạn, ta cần một sân bãi lớn, bảy ngày sau có thể dùng.

Trương Huyền nói.

Muốn trong thời gian ngắn phát triển dược vật ra ngoài, dược hiệu bùng nổ, hình thành danh tiếng, chỉ có một con đường có thể đi, đó chính là dùng phương pháp nhanh nhất tuyên truyền!

Mà triệu tập người lại, giống như trước đó Tề Linh Nhi ở Dạ Minh thành làm, hiện trường đi làm, làm cho tất cả mọi người tận mắt thấy, hiệu quả

đương nhiên sẽ lớn nhất!

- Chuyện này ta lập tức đi làm!

Tề Linh Nhi gật đầu.

Đổi lại trước đó, nàng khẳng định không làm được, hiện tại có được gia chủ và lão tổ công nhận, có thể sử dụng tài nguyên sẽ càng ngày càng nhiều, trong bảy ngày làm được điểm ấy, không khó!

Thấy nàng đồng ý, Trương Huyền nhìn về phía Tôn Cường:

- Chuyện thứ hai ngươi tới làm, ở trong thành thuê một trăm cửa hàng, không nên quá lớn, mỗi một gian mười mét vuông, có thể cho người ở là được, tất cả đều sửa chữa thống nhất, tên gọi... Trương Huyền chế dược!

- Trương Huyền chế dược?

Khóe miệng Tôn Cường co giật.

Tên này cũng quá tầm thường đi! Không có cao đại thượng chút nào.

- Muốn lưu truyền rộng rãi, làm cho tất cả mọi người ghi nhớ, đây là phương pháp đơn giản nhất, chỉ cần lưu truyền ra, tự nhiên đều sẽ biết

tên của ta!

Thấy biểu lộ của hắn, biết nghĩ cái gì, Trương Huyền giải thích nói.

Nếu đối mặt là người sử dụng cấp thấp, tự nhiên càng đơn giản càng tốt, làm quá phức tạp, ngược lại để cho người ta không nhớ.

Trương Huyền chế dược, thoạt nhìn tầm thường, trên thực tế chỉ cần trải rộng ra, nhất định có thể dẫn tới náo động cực lớn, đến lúc đó, có danh khí, nguyện lực cũng có thể thu thập.

Càng quan trọng hơn là, một khi danh khí truyền đi, Lạc Nhược Hi hoặc Lạc Thất Thất biết, có lẽ sẽ trước thời hạn tới tìm kiếm, mạnh hơn mình chẳng có mục đích đi tìm rất nhiều.

- Những cửa hàng này, trang trí thêm vào tìm kiếm, đều phải trong mười ngày hoàn thành, có thể làm được hay không?

Trương Huyền nhìn qua.

- Cái này...

Tôn Cường co rụt cái cổ lại, cắn răng:

- Được!

Một trăm cửa hàng, trong mười ngày hoàn thành, tương đương với mỗi ngày mười nhà, độ khó thực sự quá lớn, chẳng qua chỉ cần có tiền, tìm môi giới, hoàn thành không khó lắm.

- Rất tốt, nắm chặt thời gian đi làm đi!

Chẳng muốn nói thêm nữa, Trương Huyền khoát tay áo.

- Vâng!

Tề Linh Nhi và Tôn Cường đồng thời đi ra ngoài, chỉ chốc lát biến mất ở

trước mắt.

- Nắm giữ danh khí, chẳng khác nào nắm giữ vô số nguyện lực... Hiện tại ta muốn làm là... Nghĩ biện pháp ở trong U Hồn Trì lưu lại linh hồn ấn ký của mình! U Hồn Trì của Càn Khôn Đế Quân quá mức cao cấp, ta khẳng định không cần đến, cũng không thể đi dùng, nhưng U Hồn Trì của U Hồn hoàng thành ngược lại có thể đi nhìn một chút...

Trương Huyền cười một tiếng, đứng dậy ra ngoài.

An bài mọi người đi làm việc, hắn tự nhiên cũng sẽ không nhàn rỗi.

Việc cấp bách là lưu lại ấn ký ở U Hồn Trì, nếu không coi như danh khí ra, cũng không có khả năng tẩm bổ linh hồn, để hồn lực trở nên mạnh mẽ.

U Hồn Trì ở trong U Hồn điện, chuyện này thời điểm đọc sách ở Danh Sư đường đã biết, vị trí cụ thể cũng rõ ràng, hiện tại vừa vặn có thời gian, vậy thì đi qua nhìn một chút.

Đi ra tiểu viện, thẳng tắp đi tới U Hồn điện.

Sau hai canh giờ, một cung điện cực kỳ rộng lớn xuất hiện ở trước mắt.

- U Hồn điện trọng địa, người ngoài không được tự tiện xông vào!

Vừa tới trước mặt, hai hộ vệ liền ngăn ở phía trước.

- Ta muốn đi U Hồn Trì một chuyến, không biết có thể không?

Trương Huyền khẽ mỉm cười.

- Đi vào U Hồn Trì? Có hẹn trước hay không? Đi thăm viếng người nào?

Một hộ vệ nhíu mày hỏi.

Chương 2160: U Hốn Trì

- Không phải thăm viếng người nào, mà là muốn lưu ý niệm, sưu tập nguyện lực!

Trương Huyền nói.

Hộ vệ tràn đầy nghi hoặc:

- Nguyện lực cũng không phải là người nào cũng có thể tiếp nhận, hơn nữa không có công lao, sẽ không có tư cách! Bất quá ngươi thật muốn đi làm mà nói, U Hồn điện sẽ không cự tuyệt, cần giao nộp một vạn thần tệ!

- Một vạn?

Trương Huyền gật đầu:

- Tốt!

Trước đó Tề gia chủ cho tiền, Tề Linh Nhi một hào không lưu đưa hắn, đối với những người khác mà nói, một vạn thần tệ, vô cùng có khả năng táng gia bại sản, nhưng đối với hắn mà nói, vẫn có thể tuỳ tiện lấy ra.

Lấy thẻ giao tiền, ở dưới đối phương dẫn dắt, đi vào đại điện.

U Hồn Trì ở chỗ sâu nhất của cung điện, lực lượng hoàn toàn khác biệt Nguyệt Thanh Trì, đứng ở trong đó, để cho linh hồn người ta dịu dàng, dường như có lực lượng không biết tên từ nơi xa kéo đến, không ngừng tẩm bổ.

Bất quá muốn hấp thu cỗ lực lượng này, lại giống như diều bị đứt dây, không thể nào nắm được.

- Đây là U Hồn Trì, nếu như muốn lưu lại ấn ký mà nói, nhỏ máu tươi lên tấm bia đá là được!

Hộ vệ chỉ chỉ.

Trương Huyền nhìn lại, chỉ thấy bên cạnh U Hồn Trì đứng sừng sững một bệ đá không lớn, phía trên điêu khắc hoa văn đặc thù, tựa như tế đàn

tế tự.

- Có chút giống tế đàn của Dị Linh tộc... Nhưng lại hoàn toàn khác biệt!

Không biết Linh Thần là ai, nhưng chuyên môn hỏi thăm qua, Thần giới người nào am hiểu tế tự, lấy được kết quả là cường giả U Hồn Thiên.

Vốn cho rằng có liên quan với Linh Thần, nhưng nhìn thấy hoa văn trước mắt, Trương Huyền nhịn không được lắc đầu.

Mặc dù có chút giống, nhưng ở cấu tạo và nội dung lại hoàn toàn khác biệt, không thuộc về cùng một hệ thống.

Xem ra nơi này không quan hệ gì tới Linh Thần.

Đang muốn đi tới trước bệ đá, rót máu tươi vào trong đó, lưu lại ấn ký, chỉ thấy ao nước trước mắt sôi trào, vô số hư ảnh đung đưa.

Những hư ảnh này, có lớn có nhỏ, lớn cao chừng một trượng, nhỏ thì không hơn ngón cái, rậm rạp chằng chịt chừng mấy ngàn vị, kèm theo ao nước sôi trào mà không ngừng nhảy lên.

Trước đó ở trên không cảm nhận được lực lượng đặc thù tùy ý trút xuống, như ánh mặt trời chiếu sáng, hư ảnh cao trở nên càng thêm ngưng thực, nhỏ không ngừng lay động, giống như ánh nến sáng tối chập chờn.

Ba!

Một hư ảnh lớn chừng ngón cái phá vỡ, biến mất ở trước mắt.

- Xảy ra chuyện gì?

Trương Huyền nghi hoặc.

- Những hư ảnh lớn kia, là bởi vì nhiều người tưởng niệm, nguyện lực nhiều mới hình thành, nhỏ, khả năng chỉ có người nhà bằng hữu, kèm theo thời gian trôi qua, những người này vẫn lạc, không có người tưởng nhớ, tự nhiên sẽ dập tắt!

Hộ vệ nhìn qua, lắc đầu:

- Thực ra hàng năm không ít người tiêu phí đánh đổi lớn lưu lại ấn ký ở

đây, hi vọng về sau chết rồi, có thể lần nữa phục sinh, đáng tiếc người chết như đèn diệt, thật muốn chết rồi, lại có mấy người có thể ghi nhớ?

Không phải cốt nhục thân nhất, nguyện lực rất ít sinh ra. Cho nên trừ khi đặc biệt có tiền, nếu không coi như lưu lại ấn ký, cũng không cách nào phục sinh. Nếu không Thần giới người người không chết, còn không phải sớm kín người hết chỗ?

Trương Huyền rất tán thành.

Ân tình, biết ơn, đều là ngắn ngủi, ai có thể ghi nhớ cả đời?

Như rất nhiều tác giả truyện online ở tiền thế, mấy ngày không ra chương mới, người đọc sẽ quên ngươi.

Không nhớ được, nguyện lực càng ngày càng ít, duy trì đã rất khó, chớ

nói chi là ngưng tụ thành hình...

Cho nên cái gọi là phục sinh, cũng chỉ là một loại an ủi trong lòng mà thôi, toàn bộ Thần giới, không biết bao nhiêu năm rồi, nhưng có thể

thành công, là đếm được trên đầu ngón tay.

- Hư ảnh cao lớn nhất kia là ai? Xem ra đã sắp ngưng tụ thành hình!

Trong lòng cảm xúc, nhìn về phía hư ảnh cao nhất trong nước hồ.

Lớn chừng ngón cái là yếu không chịu nổi, sớm muộn sẽ tiêu tán, nhưng cái này cao to vượt qua một trượng, khẳng định có thể ngưng tụ thành hình, thật không biết là vị tiên hiền nào, có thể được tế tự và tôn sùng như vậy, hội tụ ra loại hình dạng này.

- Cụ thể là ai, ta thực sự không biết, đại khái hơn bốn mươi năm trước đột nhiên xuất hiện, thấy không rõ hình dáng, cũng không có Thần Linh đối ứng, cho nên cho dù là chúng ta cũng không rõ ràng...

Hộ vệ lắc đầu.

- Không biết là người nào, cũng có thể hội tụ nguyện lực?

Trương Huyền sửng sốt.

- Nguyện lực là căn cứ người tưởng niệm hắn, mà xuất hiện, chỉ cần trong lòng có hắn thì sẽ tồn tại, người ngoài không biết cũng không kỳ

lạ! Dù sao không ít linh hồn hội tụ hơn ngàn năm... Cũng không phải là tất cả mọi người đều có thể nhớ!

Hộ vệ nói.

Trương Huyền gật đầu, đi vào trước mặt bệ đá, cắn nát đầu ngón tay, một giọt máu tươi bay ra.

Vù!

Huyết dịch vừa tiếp xúc bệ đá, lập tức tạo nên sóng năng lượng, dọc theo hoa văn trên bệ đá cấp tốc lan ra, ngay sau đó Trương Huyền cảm thấy linh hồn mình hình như cùng thứ gì nối liền, trong nước bất ngờ toát ra một hư ảnh còn muốn nhỏ hơn ngón cái.

- Đây là ấn ký của ta?

Trương Huyền dở khóc dở cười.

- Vừa mới hội tụ, có thể lớn như vậy, xem như không tệ...

Hộ vệ liếc mắt nhìn nói.

Người bình thường vừa lưu lại ấn ký, ở trong U Hồn Trì là không cách nào hình thành nguyện lực, vị trước mắt này, vậy mà trực tiếp nắm giữ

lớn chừng ngón cái, chứng minh đã có không ít người nghĩ đến hắn.

- Chẳng lẽ vừa mới hội tụ còn có nhỏ hơn?

Trương Huyền hỏi.

- Phần lớn đều nhỏ cái này, không ít mắt thường không thể thấy được, ta ở đây làm nhiệm vụ hơn hai mươi năm, bái kiến lớn nhất chính là Bạch Ích Thần Vương mười năm trước chết đi! Ở trong linh khí thuỷ triều bị

giết, rất nhiều thuộc hạ lưu lại đồ vật của hắn, bỏ vào trong ao, lập tức xuất hiện một hư ảnh lớn chừng bàn tay!

Hộ vệ nói:

- Khiếp sợ không ít người a.

- Vị Bạch Ích Thần Vương này rất được người kính yêu?

Trương Huyền nói.

- Cũng không phải, thân là Thần Vương, khẳng định có không ít thuộc hạ mạnh mẽ, không nói cái khác, chỉ những người này, liền có thể sinh ra nguyện lực rất lớn!

Hộ vệ nói.

- Chẳng lẽ nguyện lực sinh ra, có quan hệ tới thực lực người tưởng niệm hắn có cường đại hay không?

- Tự nhiên có quan hệ, thực lực càng mạnh, tuổi thọ càng dài, thời gian duy trì tưởng niệm tự nhiên cũng càng dài, sinh ra nguyện lực khẳng định sẽ càng lớn. Tình huống bình thường Thần Linh, Thiên Thần, Thần Vương... sinh ra nguyện lực là tăng lên gấp trăm lần!

Hộ vệ cười cười.

Trương Huyền giật mình.

Tuổi thọ không giống, thực lực khác biệt, sinh ra nguyện lực làm sao có khả năng giống nhau?

Ngưu tầm ngưu mã tầm mã, nhân dĩ quần phân, người tu vi càng cao, càng dễ dàng phục sinh, cũng không phải danh khí lớn, nhiều người nhớ, càng quan trọng hơn là, có quan hệ đều là cao thủ, bọn họ một người tưởng niệm, liền chống đỡ trên trăm, hơn ngàn người yếu... Hiệu suất tự

nhiên hoàn toàn khác biệt.

- Ngươi cũng xem như không tệ, lớn chừng ngón cái, chứng minh không chỉ có Thần Linh, còn có cường giả Thiên Thần ghi nhớ, sinh ra nguyện lực!

Hộ vệ cười cười.

Lớn chừng ngón cái, thoạt nhìn không tính là gì, nhưng người tưởng niệm vị này, nhất định xuất hiện cường giả Thiên Thần, nếu không không có khả năng có nguyện lực cường đại như vậy.

- Thiên Thần?

Trương Huyền gật đầu.

Tề Linh Nhi, Trương Giáp đều là Thiên Thần, một trung tâm vì mình làm việc, một cái khác là thú sủng, khẳng định đều có thể sinh ra nguyện lực.

Cảm nhận được lực lượng trong U Hồn Trì và linh hồn mình nối liền một chỗ, quả thực có thể để cho nó chậm chạp tiến bộ, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, lúc này mới ôm quyền rời khỏi.

Đi ra đại điện, một hộ vệ đi vào, nhìn về phía đồng bạn tò mò hỏi:

- Vị vừa tới thế nào?

- Lớn chừng ngón cái mà thôi, đoán chừng không đến nửa năm sẽ tự

động tiêu tán!

Hộ vệ thứ nhất hừ một tiếng.

- Có thể kiên trì nửa năm đã coi như không tệ...

Vị thứ hai nói.

- Là không tệ, nhưng người còn chưa chết, liền muốn phục sinh... không có một chút cố gắng và tinh thần lang bạt, ta cũng xem thường, làm sao có người tưởng niệm, khâm phục? Hiện tại là có nguyện lực, đoán chừng là một ít người thân không biết, một khi biết tin tức, khẳng định sẽ lập tức dập tắt!

Vị hộ vệ thứ nhất nói.

- Này cũng phải...

Hộ vệ thứ hai gật đầu.

Thần giới cường giả vi tôn, tôn trọng lực lượng, thực lực mạnh mãi mãi sẽ nhận những người khác khâm phục.

Nếu như ngươi là cụ già thì thôi, thanh niên chừng hai mươi tuổi, còn có rất nhiều tuổi thọ có thể sống, liền sợ chết lưu lại linh hồn ấn ký, vừa nhìn liền biết là đồ hèn nhát, làm sao đạt được người khác thành tâm tin tưởng và nghe theo?

Coi như hiện tại có thể sinh ra hư ảnh, không bao lâu cũng sẽ dập tắt!

- Đi thôi!

Cảm xúc một tiếng, hộ vệ thứ nhất không nói thêm lời, vừa định rời khỏi, chỉ thấy ao nước trước mắt đột nhiên đung đưa.

Hai người dừng bước nhìn sang.

Chỉ thấy thanh niên kia lưu lại hư ảnh không ngừng lay động, kích thước không lớn, lại chấn động ao nước cuồn cuộn không ngớt.

- Đây là...

Nghi ngờ phút chốc, hộ vệ thứ nhất giống như nhớ ra cái gì đó, đồng tử

co rụt lại:

- Có càng nhiều người tưởng niệm hắn hơn, nguyện lực vọt tới nhiều hơn nữa?

Xuất hiện loại tình huống này, chỉ có một khả năng, đó chính là nguyện lực tưởng niệm đối phương càng ngày càng nhiều.

Ầm!

Lời còn chưa dứt, hư ảnh lớn chừng ngón cái chấn động mạnh một cái, biến thành lớn chừng bàn tay, hơn nữa hư ảnh càng thêm ngưng thực, lực lượng thuần chất.

- Tuy rất nhiều người tưởng niệm, nhưng phần lớn đều là Thần Linh, hiệu quả không lớn...

Dù không rõ vì sao những nguyện lực này lâu như vậy mới đến, nhưng căn cứ độ tinh thuần và nhiều ít đến xem, người tưởng niệm đối phương phần lớn là Thần Linh, hơn nữa đều là Thần Linh ở tầng thấp nhất, Thiên Thần rất ít, tuy có hiệu quả tiến bộ, nhưng cực kỳ bé nhỏ, hơn nữa thời gian duy trì không dài, rất nhanh liền có thể tiêu tán.

Ầm!

Lời còn chưa dứt, hư ảnh lớn chừng bàn tay lần nữa điên cuồng bạo tăng, mắt thường có thể thấy được tăng thêm.

- Đây là... cường giả Thần Vương tưởng niệm?

Đồng tử của hộ vệ thứ nhất co rụt lại.

Đối phương chỉ là Thiên Thần hạ phẩm, làm sao lại nhận được cường giả Thần Vương tưởng niệm?

Hô hô!

Hư ảnh lần nữa tăng thêm.

- Lại có hai Thần Vương?

Hộ vệ thứ hai cũng bối rối.

- Ba Thần Vương đồng thời sinh ra nguyện lực, người này thật chỉ là Thiên Thần hạ phẩm?

Hộ vệ thứ nhất cắn chặt răng, không ngừng run rẩy.

Vừa nói có tiền đốt, ấn ký này không đến nửa năm khẳng định sẽ biến mất, nằm mơ cũng không nghĩ đến, trong chớp mắt liền có vô số Thần Linh cùng với ba Thần Vương sinh ra tưởng niệm.

Ầm!

Hư ảnh lần nữa bạo tăng, lớn giống như người thật.

Hai hộ vệ nhìn nhau, thân thể không ngừng run rẩy, giống như gặp được chuyện khó tin, không biết qua bao lâu, âm thanh lẩm bẩm từ trong yết hầu chậm chạp phun ra.

- Đây là... nguyện lực của Thần Vương phong hào?

Chương 2161: Là th i

ờ đi m

ể bi u

ể diê=n ky= thuật chấn chính

Thần Vương phong hào, tuy cũng là Thần Vương, nhưng vâng mệnh trời, nhận lệnh với Đế Quân, chưởng khống một phương thiên địa, tuyệt đối không phải Thần Vương phổ thông có thể so sánh.

Luận thực lực mà nói, coi như cái trước đứng tại chỗ không nhúc nhích, người sau cũng khó có khả năng chém giết!

Tựa như sâu kiến và nhân loại, không phải số lượng có thể bù đắp.

Nguyên nhân chính là như vậy, một phương thế lực, nắm giữ Thần Vương phong hào mới coi như chân chính vĩnh thịnh không suy, mặt khác thì không tính đỉnh tiêm.

Có thể để cho loại cường giả này sinh ra nguyện lực, tối thiểu nhất cũng là cường giả cùng cấp bậc, thậm chí... Đế Quân!

Ba Thần Vương, một vị Thần Vương phong hào... Chẳng lẽ người trẻ

tuổi bề ngoài xấu xí kia, không phải Thiên Thần phổ thông, mà là siêu cấp đại lão tung hoành chư thiên?

- Bất kể là ai... Cũng không phải chúng ta có thể thảo luận!

Hộ vệ thứ nhất run run nói.

Trước đó còn cảm thấy đối phương tham sống sợ chết, có chút xem thường, lúc này mới rõ ràng, căn bản không ở một thế giới, tự nhiên không thể hiểu mục đích và cách làm của đối phương.

- Hắn... Tên gì?

Hộ vệ thứ hai hỏi.

Hộ vệ thứ nhất ngẩn ngơ:

- Ta cũng không biết!

Vốn cho rằng chỉ là thiếu gia có tiền, tham sống sợ chết, nên chẳng muốn hỏi thăm, dù sao loại hư ảnh này, không bao lâu sẽ tiêu tán, hỏi hay không đều không quan trọng, nằm mơ cũng không nghĩ đến, là nhân vật cường đại như thế.

- Chuyện này trước đừng tiết lộ, nếu không chúng ta có khả năng đầu rơi xuống đất...

Hộ vệ thứ hai gật đầu.

- Vâng...

Hộ vệ thứ nhất gật đầu.

Loại cường giả này, đã không phải là bọn họ có tư cách tiếp xúc, vạn nhất xảy ra biến cố gì, làm không cẩn thận, đầu người sẽ không bảo đảm được.

...

Rời khỏi U Hồn điện, Trương Huyền cảm thấy hấp thu nguyện lực tăng cường không ít, dường như có tiến triển cực lớn, suy nghĩ trở nên nhanh nhẹn, trước đó lực lượng linh hồn giam cầm ở Thiên Thần hạ phẩm, cũng loáng thoáng có xúc động muốn đột phá.

- Quả nhiên tác dụng rất lớn...

Mắt Trương Huyền sáng rực lên.

Dựa theo phương thức tu luyện trước đó, muốn linh hồn đột phá đến Thiên Thần trung phẩm, khả năng cần ít nhất mấy năm, mà bây giờ, nhiều nhất mấy tháng!

Nói cách khác, lưu lại đạo ấn ký này, hấp thu nguyện lực, để linh hồn hắn tiến bộ thoáng cái tăng hơn mười lần!

Có thể đoán được, thu được nguyện lực nhiều hơn nữa, linh hồn xung kích Thần Vương cảnh cũng không có khó khăn như vậy.

Khó trách Trác Phong vô cùng tôn sùng, loại phương pháp này, quả

nhiên mạnh mẽ đáng sợ.

Tất cả mọi chuyện đều an bài những người khác đi làm, Trương Huyền rất nhàn rỗi.

Mỗi ngày trừ tu luyện linh hồn, thì đi Danh Sư đường một vòng, thuận tiện giảng bài, giảng giải một ít kiến thức.

Truyền thụ cho không ít học sinh, có điều không có hình thành Thiên Đạo chi thư.

Có lẽ giống như trước đó ở Thượng Thương phỏng đoán, phương thế

giới này không có hệ thống Danh Sư nghiêm khắc, đối với sư đạo kính sợ còn kém một ít, trừ khi là có đại ân cứu mạng...

Nếu không, muốn hình thành, không dễ dàng như vậy.

Bất quá không có hình thành Thiên Đạo chi thư, nhưng người cảm kích càng ngày càng nhiều, danh khí cũng lớn không ít, kèm theo nguyện lực tăng thêm, tốc độ linh hồn tiến bộ càng lúc càng nhanh.

Ngày thứ năm, tựa như gà con lột xác, cuối cùng đột phá Thiên Thần hạ

phẩm đỉnh phong, tấn cấp đến Thiên Thần trung phẩm!

Linh hồn đột phá, thân thể cũng đạt tới Thiên Thần thượng phẩm đỉnh phong, ủy thác Tề Linh Nhi mua đủ Thần Nguyên đan thượng phẩm, thuận lợi xung kích Thiên Thần trung phẩm.

Thần Nguyên đan thượng phẩm, hữu hiệu với cường giả Thần Vương, tình huống bình thường, hầu như mua không được, nhưng có trải qua trước đó, Tề gia gia chủ biết đằng sau Tề Linh Nhi có một vị Đế Quân

ủng hộ... Tất cả bật đèn xanh, nguyên bản dược vật khó mà mua được, không những dễ dàng, còn hàng đẹp giá rẻ.

Bảy ngày thoáng một cái đã qua.

- Một vạn viên Mỹ Dung Đan, Tề gia thu lại một ngàn viên, bán ra sáu ngàn viên, chẳng qua toàn bộ hoàng thành hẳn là đến cực hạn, không dễ

dàng bán ra nữa!

Tề Linh Nhi ôm quyền.

Mỹ Dung Đan bị giới hạn giá cả, cho dù hiệu quả tốt, đối với tu luyện giả bổ ích lại lớn, nhưng số lượng có thể bán ra cũng có hạn.

- Rất tốt!

Trương Huyền gật đầu.

Trong thời gian ngắn như vậy, bán ra số lượng này đã ngoài ý muốn, Trương Huyền hết sức hài lòng.

Bảy ngàn viên, mỗi viên 1500 thần tệ, tính toán ra là 1050 vạn!

Cho dù là U Hồn hoàng thành, có thể thoáng cái lấy ra nhiều tiền như

vậy, cũng sẽ không vượt qua hai mươi nhà!

Ngắn ngủi bảy ngày, từ hoàn toàn không có mấy xu, biến thành một trong hai mươi người giàu có nhất hoàng thành!

Cho dù Tề gia nắm giữ Thần Vương phong hào, cũng làm không được!

Có thể nói, trong bảy ngày ngắn ngủi, cái tên Trương Huyền này, ở

trong hoàng thành danh tiếng thịnh nhất, ai cũng không cách nào thay thế.

- Còn triệu tập người, ta sớm đã truyền tin tức xuống, theo tin tức báo, không chỉ người hoàng thành, toàn bộ U Hồn thiên thậm chí cường giả

phương khác cũng tới không ít, sân bãi là quảng trường lớn nhất ở nội thành.

Tề Linh Nhi tiếp tục nói.

Nhớ tới mấy ngày nay rầm rộ, liền không nhịn được âm thầm líu lưỡi.

Đổi lại những người khác, cho dù là lão tổ Tề gia của bọn họ triệu hoán, cũng khó có khả năng trong mấy ngày ngắn ngủi, đến nhiều cao thủ và cường giả như vậy, nhưng vị trước mắt này lại làm được!

Cũng không phải lực hiệu triệu mạnh, mà là Mỹ Dung Đan trải qua mấy ngày lên men, đã vang vọng toàn bộ Thần giới.

Nữ nhân dùng, có thể làm đẹp, nam nhân dùng, chữa trị ám thương, tăng lên thiên phú, thậm chí tấn cấp...

Hiệu quả trị liệu của loại đan dược này, đã vượt ra khỏi tưởng tượng.

Đương nhiên, sở dĩ danh tiếng bùng nổ, ngoài Tề Linh Nhi và Tề gia toàn lực cổ động, càng quan trọng hơn là, bốn ngày trước phát sinh một việc.

U Hồn thiên, một lão giả tu vi Thiên Thần hạ phẩm, thọ nguyên tiếp cận đại nạn, ngay cả hậu sự cũng chuẩn bị kỹ càng, thời điểm sắp tắt thở, một hậu bối không biết từ nơi nào mua được một viên Mỹ Dung Đan cho hắn ăn, coi như hiếu kính lần cuối.

Kết quả tinh thần khôi phục, tuổi thọ kéo dài!

Mặc dù không biết kéo dài bao nhiêu, nhưng trong thời gian ngắn chắc chắn sẽ không bởi vì thọ nguyên đến mà vẫn lạc.

Chuyện này khi đó không ít người tận mắt nhìn thấy, tin tức thoáng cái tiết lộ ra, không cách nào ngăn chặn được.

Làm đẹp, chữa trị ám thương, tăng lên thiên phú... sẽ để cho người ta động tâm, nhưng đối với không ít cường giả mà nói, tác dụng đã không lớn, nhưng tuổi thọ tăng thêm, đối với bất luận người nào, đều có lực hấp dẫn vô cùng lớn.

Nguyên nhân chính là như vậy, Mỹ Dung Đan mới có thể bán ra hơn hai ngàn viên so với dự tính.

Bất quá để nhiều cường giả, cùng với rất nhiều thế lực như vậy chạy tới, Mỹ Dung Đan chiếm ảnh hưởng rất lớn, lại không phải tính quyết định, tính quyết định là... Trương Huyền để Tề Linh Nhi tản ra tin tức!

Người luyện chế Mỹ Dung Đan, không chỉ ở hôm nay bán ra một loại đan dược chữa thương giá rẻ, hiệu quả trị liệu tốt hơn, còn sẽ đồng thời bán một loại Phá Chướng Đan nhằm vào tu luyện giả!

Loại đan dược này, mặc kệ là Thiên Thần cảnh, hay Thần Linh cảnh, chỉ

cần đến đỉnh phong, sau khi dùng, có thể lập tức tăng thêm năm mươi phần trăm tỉ lệ đột phá!

Phá Chướng Đan phổ thông, có thể tăng thêm hai mươi phần trăm, đã như linh đan diệu dược, để vô số người điên cuồng, tăng thêm năm mươi phần trăm... Lại thêm một ít năng lực của tu luyện giả, trên cơ bản chỉ

cần uống thuốc, đột phá đã thành kết cục đã định!

Nếu như tin tức là thật, loại thuốc này sức hấp dẫn quá lớn, vượt xa Mỹ

Dung Đan!

Lực trùng kích của kéo dài tuổi thọ cũng không có lớn như vậy!

Giữa Thần Linh và Thiên Thần là khoảng cách cực lớn, không chỉ thực lực chênh lệch lớn, càng quan trọng hơn là, tuổi thọ chênh lệch gấp mười lần!

Có thể tăng thêm năm mươi phần trăm tỷ lệ, tương đương với để người không có cơ hội đột phá, có tỷ lệ vượt qua hơn phân nửa, đổi lại người nào, chỉ sợ cũng phải hết toàn lực thử một chút!

Mấu chốt nhất là... Không có tác dụng phụ, không ảnh hưởng tu luyện sau này.

Cho nên tin tức truyền ra, vô số cường giả sôi trào.

Nếu như không có hiệu quả trị liệu thần kỳ của Mỹ Dung Đan, tất cả

mọi người sẽ cảm thấy, đây là lòe người, nhưng có tấm gương ở phía trước, tuy có nghi ngờ, nhưng càng nhiều người là tin tưởng.

Nên người tới càng ngày càng nhiều, thời gian không dài, lại có vô số

cường giả cam tâm tiêu phí giá tiền rất lớn chạy tới.

- Tới càng nhiều càng tốt!

Mấy ngày nay hắn cũng chú ý, biết Tề Linh Nhi làm rất tốt, thậm chí còn lớn hơn hắn tự mình ra tay, Trương Huyền cười cười, nhìn về phía Tôn Cường:

- Bên ngươi thế nào rồi?

Tôn Cường trả lời:

- Bẩm thiếu gia, 100 cửa hàng đã toàn bộ trang trí xong xuôi, Trác Phong tướng quân cũng giao cho ta Thần Nguyên Hoàn, số lượng vượt qua ba trăm vạn viên! Còn có thiếu gia lần trước yêu cầu mua sắm bình ngọc, cũng đều chuẩn bị xong...

Bảy ngày, mỗi ngày ngủ không cao hơn hai canh giờ, tuy mệt mỏi, nhưng thành tựu lại cực lớn.

Bên Tề Linh Nhi bán ra Mỹ Dung Đan, bên này không thiếu tài chính, tìm cửa hàng cũng dễ dàng hơn rất nhiều, nếu không thời gian ngắn như

vậy, đừng nói một trăm, mười nhà cũng rất khó.

Nói xong đưa qua trữ vật giới chỉ chứa đựng đan dược và bình ngọc.

Trương Huyền nhìn lướt qua, nhịn không được gật đầu.

Phá Chướng Đan nhằm vào người cấp cao, Mỹ Dung Đan là của người trung cấp, mà những Thần Nguyên Hoàn này, chính là nhằm vào tu luyện giả bình thường nhất của Thần giới.

Những người này, chỉ là Thần Linh phổ thông, thậm chí có rất nhiều ngay cả Thần Linh cũng không phải, sinh ra nguyện lực rất ít, nhưng số

lượng thực sự quá lớn.

Chỉ cần có thể đả thông thị trường này, làm cho tất cả mọi người biết tên mình... Nguyện lực khẳng định sẽ điên cuồng vọt tới, trực tiếp giúp hắn đột phá Thiên Thần trung phẩm, xung kích thượng phẩm, thậm chí Thần Vương, cũng sẽ trở nên vô cùng đơn giản!

Lúc trước Khổng sư, hắn là mượn loại phương thức này, mượn Danh Sư

đường, mới trở thành Thiên Túng Đại Đế, phá vỡ ràng buộc của Cửu Thiên Cửu Đế.

- Đi quảng trường đi!

Lại hỏi thăm vài câu, thấy sự tình yêu cầu hai người toàn bộ làm thỏa đáng, không có lưu một chút sơ suất, lúc này Trương Huyền mới thoả

mãn gật đầu nói.

Đám người theo sát, ngồi Thần thú phi hành, cấp tốc bay về phía quảng trường.

Người đã tề tựu, tất cả đều chuẩn bị ổn thoả, là thời điểm biểu diễn kỹ

thuật chân chính!

Chỉ cần trang tốt...

Ah phi!

Chuyện của Danh Sư, sao có thể nói là trang?

Chỉ cần biểu hiện tốt, hoàn mỹ phát huy ra mình muốn biểu hiện, từ nay về sau, cái tên Trương Huyền này, nhất định vang vọng toàn bộ U Hồn thiên, thậm chí Thần giới cũng sẽ từ từ truyền ra!

Lạc Nhược Hi, nếu ta tìm không thấy ngươi, vậy sẽ đứng ở điểm cao nhất, đứng ở địa phương chói mắt nhất để ngươi tới tìm ta!

Chương 2162: Bắc Đường Tuyêt

Quảng trường lớn nhất U Hồn hoàng thành, thời gian ước định còn chưa tới, nhưng đã người đông nghìn nghịt, trước đó Trương Huyền cho rằng mười vạn chính là cực hạn, nhưng cục diện trước mắt vượt xa con số

này.

Trên quảng trường trừ đài cao đã sớm xây dựng tốt, khắp nơi đều chất đầy người, thậm chí còn có không ít người ngồi Thần thú phi hành, lơ

lửng ở giữa không trung.

- Người tới... Đoán chừng vượt xa mười vạn a!

Một lão giả áo xám ngồi ở trên lưng Thần thú phi hành, nhìn đám người trước mắt, cau mày.

- Chỉ có thể nói lực ảnh hưởng của Mỹ Dung Đan quá lớn!

Bên cạnh là một lão giả hắc y, nói tiếp.

- Đúng vậy, đan dược này, ta chuyên môn mua nghiên cứu qua, nhìn hình dáng, chính là Thần Nguyên Đan hạ phẩm phổ thông, bất luận thành phần dược vật hay thủ đoạn luyện chế, đều giống nhau như đúc, nhưng chẳng biết tại sao, có công hiệu làm người ta líu lưỡi!

Lão giả áo xám lắc đầu.

Mỹ Dung Đan vang dội hoàng thành, hắn chuyên môn để người ta dùng tiền mua, cũng chuyên môn nghiên cứu qua, tiêu phí trọn ba ngày, cuối cùng cho ra kết luận là... Thần Nguyên Đan hạ phẩm phổ thông!

Lúc đó... Cảm giác có phải cẩu nhật hay không.

Thần Nguyên Đan hạ phẩm, một viên thần tệ có thể mua một viên, cái đồ chơi này đắt trọn 1500 lần... Muốn nói gạt người, nhưng thật đúng là không phải, hắn tự mình dùng, hiệu quả có thể rõ ràng cảm nhận được!

Trước đó bởi vì một lần ngoài ý muốn lưu lại ám thương, nhẹ nhõm loại trừ, làn da cũng tốt hơn nhiều, trẻ tuổi hơn.

Sau đó lấy ra Thần Nguyên Đan phổ thông, lại không có một chút tác dụng...

Nghiên cứu chừng mấy ngày cũng không hiểu, đến cùng chuyện gì xảy ra.

Lúc này mới chuyên môn chạy tới, muốn tận mắt nhìn một chút, có thể

luyện chế ra loại đan dược này, đến cùng là thần thánh phương nào.

- Ta cũng nghiên cứu qua, kết luận giống như ngươi...

Lão giả hắc y cười khổ:

- Hơn nữa, theo ta được biết, không chỉ chúng ta nghiên cứu, toàn bộ

Luyện Đan Sư công hội của hoàng thành đều đang nghiên cứu, kết luận đều không sai biệt lắm, hình như công hội hội trưởng của bọn họ sắp điên rồi.

- Ngươi nói là Luyện Đan Sư Chu Phong?

Lão giả áo xám nhìn qua.

- Đúng vậy!

Lão giả hắc y gật đầu.

- Chu Phong là đệ tử thân truyền của Phù Giang Thần, thuật luyện đan còn ở trên ngươi ta, hắn cũng không nghiên cứu ra được?

Lão giả áo xám có chút không tin.

Phù Giang Thần, đại tông sư luyện đan nổi danh nhất Thần giới, truyền thuyết đã từng giúp Đế Quân luyện chế qua đan dược.

Đệ tử của hắn trải rộng Thần giới, mỗi một người đều tên tuổi lẫy lừng, vị Chu Phong này, ở trong môn hạ cũng được tính là khá cao.

- Ta đã từng dạy qua một Luyện Đan Sư, ở trong công hội của bọn họ, chính miệng nói với ta, hình như thời điểm Mỹ Dung Đan vừa hiện thế,

bọn họ liền thông qua con đường đặc thù mua ba viên, trong đó thành phần dược liệu, hỏa hầu luyện chế, đều chuyên môn đảo ngược nghiên cứu, giống phương pháp luyện chế Thần Nguyên Đan hạ phẩm như đúc, không có bất kỳ khác biệt gì!

Lão giả áo xám nói.

Đảo ngược nghiên cứu dược liệu, chính là thông qua phương pháp đặc thù, lần nữa thôi diễn ra thành phần đan dược, cùng với hỏa hầu luyện chế.

Nghịch suy thành phẩm, cần nắm giữ kiến thức luyện đan cực kỳ cao minh, cho dù bọn họ muốn đi làm, cũng cần tiêu phí rất nhiều thời gian.

- Đúng vậy, đáng tiếc, Mỹ Dung Đan này quả thực không phải Thần Nguyên Đan, trong đó nhất định có đồ vật chúng ta không thể nhận ra...

Nghe nói hội trưởng của Luyện Đan Sư công hội cũng giống như đám người mình, không hiểu nổi đến cùng chuyện gì xảy ra, lão giả hắc y thở

phào nhẹ nhõm.

Ngay cả đối phương cũng không làm được, như vậy không phải chứng minh thuật luyện đan của hắn không được, mà là vị Luyện Đan Sư luyện chế loại đan dược này thực quá cường đại.

Đang cảm xúc, muốn nói cho hết lời, liền nghe lão giả áo xám nói:

- Mau nhìn, vị kia không phải là... đại tông sư luyện đan Phù Giang Thần sao?

Lão giả hắc y vội vàng ngẩng đầu, lập tức nhìn thấy một Thần thú phi hành xuất hiện ở cách đó không xa, trên lưng thú, một lão giả râu hoa râm ngồi ngay ngắn, sau lưng có vài bóng người đứng thẳng, không dám ngồi xuống.

Trong đó một vị cao nhất đúng là Luyện Đan Sư Chu Phong mà bọn họ

nói tới.

- Là hắn!

Lão giả hắc y tràn đầy khó tin:

- Lúc đầu thời điểm ta đi khắp chư thiên, từng có may mắn gặp qua một lần, nghe qua một bài giảng, phong phạm đại sư làm người ta mê mẩn...

Chỉ là sao hắn lại tự mình tới!

- Đúng vậy, hắn là cường giả Thần Vương... Vậy mà đích thân đến!

Chẳng lẽ hắn cũng nghiên cứu qua Mỹ Dung Đan, không hiểu rõ chuyện gì xảy ra!

Lão giả áo xám chần chờ một chút nói.

Đây là lý do duy nhất hắn có thể nghĩ tới.

- Có khả năng... ngay cả Luyện Đan Sư nổi danh nhất Thần giới cũng không hiểu rõ... người luyện chế ra Mỹ Dung Đan kia, đến cùng có bao nhiêu lợi hại?

Lão giả áo đen lần nữa nhìn về phía đài cao, tràn đầy khó tin.

Đây chính là Phù Giang Thần... cường giả Thần Vương, đã từng giúp Đế Quân luyện chế qua đan dược!

Hắn cũng không hiểu rõ, người sáng tạo Mỹ Dung Đan, đến cùng là thần thánh phương nào?

...

- Nếu Mỹ Dung Đan này lợi hại như vậy, vì sao không lặng lẽ bắt đi, đoạt lấy phương pháp luyện chế?

Trong đám người, một trung niên hơi nghi hoặc nhìn về phía đồng bạn:

- Đừng nói với ta, các ngươi lo lắng quy củ của U Hồn Thiên, lo lắng nơi này là U Hồn hoàng thành, không dám ra tay!

Làm Đế đô của U Hồn Thiên, mặc dù quy củ của nơi này nhiều, nhưng sự tình trộm cắp cướp bóc vẫn sẽ phát sinh.

Mỹ Dung Đan rõ ràng là mua bán một vốn bốn lời, hơn nữa một khi hiện thế, đoạt bát cơm của không biết bao nhiêu người, hoàng thành nhiều cao thủ, làm sao có thể tùy ý người này bình yên vô sự, còn ở lại địa phương này, công khai lộ diện?

- Ở trước lợi ích, ai có thể quan tâm được nhiều như vậy...

Đồng bạn cười khổ một tiếng:

- Ta phái ra mấy cao thủ lợi hại nhất, ba vị Thiên Thần thượng phẩm, tất cả đều không có trở về, bị tuỳ tiện chém giết!

- Ba vị Thiên Thần thượng phẩm cũng bị giết? Vị Luyện Đan Sư này lợi hại như vậy?

Đồng tử của trung niên co rụt lại.

Thiên Thần thượng phẩm, ở Thần giới đã coi như một phương cao thủ, ba vị cùng đi, đều bị giết, chẳng lẽ vị Luyện Đan Sư kia là một cường giả Thần Vương?

- Cũng không phải hắn lợi hại, mà là... Tề gia!

Đồng bạn nói.

- Tề gia?

- Đúng, cường giả Thần Vương Tề gia công khai buông lời, động người này chính là động đến Tề gia bọn hắn, đã từng có một vị Thần Vương không phục, còn chưa tới trước mặt, liền bị đánh trọng thương đuổi ra ngoài, nghe nói là vị lão tổ kia ra tay!

Đồng bạn nói.

- Lão tổ Tề gia... Ngươi nói là Thần Vương phong hào Tề Mãnh...

Sắc mặt trung niên trắng nhợt.

Trước đó, còn nghĩ nếu như phương thuốc kia thật thần kỳ như trong truyền thuyết, không bằng tìm một cơ hội bắt người, ép hỏi phương thuốc... Không nghĩ tới lão tổ Tề gia đã xuất thủ!

Tề Mãnh này, là nhân vật từng cùng Đế Quân chinh chiến thiên hạ, ở U

Hồn Thiên là số một số hai, Đế Quân không ra tay, không ai cản nổi.

Có loại người này bảo vệ, dám tìm phiền phức... Tuyệt đối là chán sống rồi!

- Đúng vậy, ta khuyên ngươi thu hồi tiểu tâm tư kia đi, nếu không, chết cũng không biết chết như thế nào!

Đồng bạn cảnh cáo.

Dám bán thuốc lợi hại như vậy, nếu như không có một chút thủ đoạn tự

vệ, chỉ sợ cũng không tới phiên bọn họ, sớm đã bị giết.

Thần giới... Cho dù là hoàng thành của U Hồn Thiên, cũng không thái bình như trong tưởng tượng.

...

- Lão tổ, chuyện lúc trước đã hỏi thăm rõ ràng, quả thực là vị kia của Tề

gia ra tay!

Trong một phủ đệ lơ lửng giữa trời của U Hồn Thiên, một trung niên đứng ở trước gian phòng, ôm quyền nói.

- Tề Mãnh giống như ta, trước kia bị tổn thương, tuổi thọ sắp tận, từ

trước tới nay không để ý tới thế sự, làm sao lại đột nhiên bảo vệ một người bán thuốc? Coi như đan dược của hắn thần kỳ, đối với Thần Vương phong hào mà nói, cũng không có tác dụng quá lớn!

Trong phòng vang lên một âm thanh không hiểu.

Này là một vị Thần Vương phong hào khác của U Hồn Thiên, Bắc Đường Tuyết!

Tu vi đến tình trạng như bọn họ, có rất ít chuyện có thể hấp dẫn.

Tình huống bình thường đều bế quan tu luyện, không hỏi thế sự, chỉ cầu có thể sống nhiều một đoạn thời gian, làm sao đột nhiên bảo vệ một người bán thuốc?

Không chỉ như vậy, còn tự mình ra tay đối phó cường giả Thần Vương, đánh đối phương trọng thương...

Làm như vậy, tương đương với đắc tội thế lực sau lưng đối phương, vô cùng có khả năng dẫn tới mâu thuẫn càng lớn.

- Tình huống cụ thể ta không biết, chỉ biết là, Tề gia bọn họ mua một ngàn viên Mỹ Dung Đan, thế hệ trẻ tuổi dùng dược vật, bất luận thiên phú hay lực, đều tăng thêm một đoạn dài! Đặc biệt là Tề Việt, nghe nói đã thăm dò đến bí ẩn của Thần Vương, sắp đột phá!

Trung niên cung kính nói.

- Sắp đột phá?

Bắc Đường Tuyết sửng sốt:

- Đan dược này thật thần kỳ như thế?

- Vâng!

Trung niên khẽ đảo cổ tay, một cái hộp ngọc xuất hiện:

- Đây là ta chuyên môn mua sắm, mời lão tổ xem qua!

Vù vù!

Hộp ngọc bay đi.

Trong phòng, Bắc Đường Tuyết cầm đan dược ở trên đầu ngón tay, nhìn một hồi, tràn đầy không hiểu, sau đó nuốt dược vật xuống.

- Cái này...

Đồng tử của Bắc Đường Tuyết co rụt lại:

- Trong này có khí tức Đế Quân!

- Đế Quân?

Trung niên sợ hết hồn.

- Không sai, nếu như đoán không sai, đan dược này chỉ là Thần Nguyên Đan hạ phẩm phổ thông, nhưng trong đó ẩn chứa chân khí chỉ Đế Quân mới có thể tu luyện, mới nắm giữ hiệu quả không giống bình thường...

Vẻ mặt Bắc Đường Tuyết nghiêm túc:

- Đương nhiên đây chỉ là suy đoán, chân khí Đế Quân chân chính, là càng thêm tinh thuần hơn, nhưng không có hiệu quả trị liệu ám thương!

Cụ thể làm sao, khả năng còn cần gặp Tề Mãnh mới hiểu được!

Hắn theo Đế Quân chinh chiến qua, bái kiến cường giả Đế Quân ra tay.

Lực lượng tinh thuần, mang theo cảm giác áp bách thiên địa.

Trong đan dược này, cũng cho người ta loại cảm giác này, nhưng uy lực rõ ràng thấp hơn không biết gấp bao nhiêu lần.

- Lão tổ muốn đi gặp vị kia của Tề gia?

Trung niên sửng sốt.

- Đúng vậy, ta vẫn cho rằng lão gia hỏa này cái gì cũng mặc kệ, hiện tại xem ra, là ta rơi ở phía sau! Luyện chế ra loại đan dược này, cho dù không phải Đế Quân, khẳng định cũng có quan hệ với Đế Quân... Một bước rớt ở phía sau, từng bước rớt lại phía sau, không biết thì thôi, nếu đã biết, mặc kệ không hỏi, Bắc Đường gia chúng ta sẽ bị Tề gia triệt để

bỏ qua, không cách nào đuổi theo được nữa!

Bắc Đường Tuyết đứng dậy.

Tuy không biết đan dược này luyện chế như thế nào, nhưng có công hiệu, đã nói lên là thật.

Thứ ngay cả hắn cũng không thể hiểu, nhất định dính dáng tới Đế Quân.

Dính dáng đến cấp bậc này, cho dù hắn là Thần Vương phong hào cao quý, cũng không dám nói nhiều, có thể nghĩ biện pháp xía vào tất nhiên là tốt nhất, nếu không, bỏ lỡ cơ hội, thật sự không còn kịp rồi.

Chương 2163: Sung sai đối tượng

Tề gia, bên cạnh một nham thạch tràn đầy sương mù, lão tổ Tề Mãnh ngồi ở phía trên, trong tay cầm một cần câu.

Phía trước là một hồ nước không lớn, thỉnh thoảng có cá bơi qua.

Sắc mặt Tề Mãnh lãnh đạm, không nhúc nhích, giống như một bức tượng, không biết qua bao lâu, khẽ mỉm cười:

- Có cái gì muốn hỏi trực tiếp tới, không cần qua lại thăm dò!

Trước mặt hắn không có người, không biết giao lưu với ai.

Vù vù!

Tiếng nói kết thúc, một bóng người bất ngờ xuất hiện ở cách đó không xa, tốc độ giống như thuấn di, vậy mà không có kích thích một chút tiếng gió, thậm chí ngay cả sóng nước cũng không có rung chuyển, giống như vẫn đứng ở phía trên.

Lão tổ Bắc Đường gia tộc Bắc Đường Tuyết.

- Tề lão đầu, Mỹ Dung Đan và Trương Huyền kia, là chuyện gì xảy ra?

Biết hắn khẳng định sẽ hỏi thăm, Tề Mãnh khẽ mỉm cười:

- Thân Đồ Lưu Hương cũng sắp tới, chờ giải thích một lần đi!

Tiếng nói vừa kết thúc, chỉ thấy một người khác xuất hiện ở cách đó không xa.

Đồng dạng là một lão giả.

Một vị Thần Vương phong hào khác của U Hồn hoàng thành, Thân Đồ

Lưu Hương.

- Đi theo ta!

Thấy người đến đông đủ, Tề Mãnh đứng dậy, nhẹ nhàng vụt qua, không khí xuất hiện một gợn sóng, sau một khắc, xuất hiện ở trước Nguyệt Thanh Trì.

- Hai vị có nhìn ra ao nước có loại biến hóa nào không?

Tề Mãnh chắp tay sau lưng, xoay đầu lại hỏi.

- Thay đổi?

Hai Thần Vương phong hào nhìn sang, một lát sau, tất cả đều biến sắc:

- Trong này... trộn lẫn huyết dịch của Đế Quân?

Dù khí tức trong Nguyệt Thanh Trì hỗn loạn, khí tức các loại Thần thú, bảo vật trộn lẫn, để cho người ta trong thời gian ngắn phân biệt mơ hồ, cụ thể là cái gì, nhưng hai vị này đều đứng ở đỉnh phong nhất của toàn bộ Thần giới, liếc mắt liền nhìn ra trong đó thay đổi.

Nếu như nói trước đó Nguyệt Thanh Trì chỉ là địa phương luyện thể phổ

thông, mặc dù ở U Hồn Thiên hiếm thấy, nhưng toàn bộ Thần giới vẫn có thể tìm ra mấy chỗ cường đại hơn.

Lúc này dung hợp huyết dịch Đế Quân, nhảy lên thành Thánh địa gần với Bất Tử Dung Nham Trì nhất.

- Đúng vậy!

Tề Mãnh gật đầu:

- Các ngươi có nhìn ra, là vị Đế Quân nào lưu lại không?

- Cái này...

Bắc Đường Tuyết nhíu mày, thần thức mạnh mẽ lan ra, rất mau nhìn về

phía Thân Đồ Lưu Hương, giống như xác định cái gì, đồng thời gật đầu:

- Chẳng lẽ là... vị kia ở Bất Tử Thiên?

- Ta cảm giác cũng là như vậy!

Tề Mãnh lên tiếng, cười khổ nói:

- Vị Trương Huyền kia, tới tu luyện một lần, nơi này biến thành như

vậy! Chẳng qua... Tuy lực lượng nơi này mạnh hơn, nhưng không sai biệt lắm cũng đã phế rồi!

Trong ao dung hợp huyết mạch Đế Quân, linh khí trở nên lợi hại, gần với Bất Tử Dung Nham Trì, nhưng lực lượng bên trong cũng càng thêm cuồng bạo, người bình thường rất khó tiến vào.

Đế Quân cao cao tại thượng, tinh huyết của loại cường giả này không phải người nào cũng có thể đến gần hấp thu.

Trước đó cái ao này, có thể để cho tộc nhân tăng tiến thân thể, giờ phút này... xem như thiên tài như Tề Dượcchỉ sợ cũng khó mà tới gần.

Rõ ràng tăng lên lực lượng, giờ phút này lại trở thành phế phẩm...

Suy nghĩ một chút liền cảm thấy tâm tắc.

Không để ý tới hắn cảm xúc, hai người nghe Trương Huyền tới qua một lần biến thành như vậy, đồng thời chấn động, tất cả đều nói không ra lời.

- Ý của ngươi là... Trương Huyền này có thể là...

Lúc này bọn họ rốt cuộc biết, vì sao Tề gia muốn toàn lực ủng hộ

Trương Huyền, thậm chí không tiếc đắc tội những người khác, náo loạn nửa ngày, thì ra liên quan đến Đế Quân!

Cửu Thiên Cửu Đế, thêm vào Thiên Túng Đại Đế, toàn bộ Thần giới cũng chỉ có mười người mà thôi.

Quan trọng là còn có mấy vị chưa từng xuất hiện, tỷ như: Tự Tại Thiên, vị ở Kiếm Lư...

Nói cách khác, có thể tiếp xúc Đế Quân, nhiều nhất chỉ có tám người.

Thần giới, bất luận người nào, đều lấy có thể có quan hệ tới Đế Quân mà cảm thấy vinh quang, vị này chạy đến Tề gia tu luyện, hơn nữa cải tạo ao để ai cũng không thể vào...

Đủ để chứng minh quan hệ!

Dù thực lực của bọn hắn rất mạnh, nhưng đối mặt Đế Quân vẫn giống như sâu kiến.

- Không đúng...

Khiếp sợ phút chốc, đột nhiên Thân Đồ Lưu Hương mở miệng:

- Nếu như là huyết dịch của vị kia, coi như nơi này kém Bất Tử Dung Nham Trì, cũng chênh lệch không quá xa, trừ người hắn nhận định, xem như chúng ta cũng không thể tiếp cận... Nhưng bây giờ rõ ràng không có đến, chúng ta vẫn có thể hấp thu lực lượng trong đó, chứng minh huyết dịch trong ao cách Đế Quân còn kém một đoạn rất lớn!

Cường giả Đế Quân sao mà đáng sợ, trọng lượng một giọt máu, đừng nói sơn mạch này không chịu nổi, toàn bộ U Hồn Thiên có thể thừa nhận được hay không cũng chưa chắc!

Hiện tại, tuy Nguyệt Thanh Trì biến hóa, nhưng lại xa xa không đạt tới tiêu chuẩn triệt để thuế biến, rõ ràng có khoảng cách nhất định.

- Đây cũng là chỗ ta không hiểu! Bất quá tình huống vị kia của Bất Tử

Thiên, các ngươi hẳn cũng nghe qua một ít...

Tề Mãnh dừng lại một chút nói.

Nhớ tới một ít bí mật, hai vị cường giả phong Vương lại nói không ra lời.

Trải qua thời gian rất lâu, Bắc Đường Tuyết lần nữa nhìn tới:

- Nếu như suy đoán là thật, chuyện này nhất định phải trình báo bệ hạ!

Bệ hạ trong miệng hắn, chính là người mạnh nhất U Hồn Thiên, Càn Khôn Ma Quân!

- Đế Quân đi Huyền Minh Hải, trong thời gian ngắn không cách nào liên hệ!

Tề Mãnh lắc đầu.

- Huyền Minh Hải?

Hai người sững sờ.

Chuyện này, bọn họ cũng không biết.

- Vì người một tháng trước xuất hiện ở U Hồn Trì, giúp đối phương ngưng luyện thân thể!

Tề Mãnh nói.

- Ah!

Hai người giật mình.

Hơn một tháng trước, U Hồn Trì đột nhiên ngưng tụ ra một bóng người, thiên phú cực kỳ cường đại, đưa tới Càn Khôn Ma Quân chú ý, không tiếc thi triển lực lượng thời khôn, để đối phương cấp tốc tiến bộ.

Thực lực bây giờ, tuy không có đến phong hào, nhưng so với Thần Vương bình thường chỉ mạnh không yếu.

Thậm chí chuyên môn vì đối phương luyện chế thân thể, có thể nói phí hết tâm huyết.

- Ma Đế còn lần đầu tiên, vì một người bình thường để ý như vậy...

Thân Đồ Lưu Hương tò mò:

- Thật không biết vị này, đến cùng có đặc thù gì, chẳng lẽ là một nữ tử?

Đừng nói Thần Vương, ở trong mắt Đế Quân, Thần Vương phong hào cũng không khác người bình thường.

Dù sao cái gọi là “phong hào”, chính là hắn ban cho.

Người mạnh như thế, vậy mà vì một “người bình thường” tự mình luyện chế thân thể, nói không kỳ quái là giả.

Cùng Ma Quân ở chung không biết bao nhiêu năm, chưa bao giờ thấy qua hắn làm như vậy.

Chẳng lẽ là nữ tử, để bệ hạ động phàm tâm?

Tề Mãnh cau mày:

- Nói cẩn thận!

- Ha ha, thuận miệng nói một chút mà thôi...

Thân Đồ Lưu Hương xấu hổ cười một tiếng.

Hắn không có ý định dò xét bí mật của Đế Quân, chỉ là tò mò, trước đó không có người thổ lộ, giờ phút này nhìn thấy hai vị bạn cũ, mới nói thêm một câu.

- Chuyện này ta biết, vị này là từ hạ giới tới, có điều không phải nữ tử, hình như cho đối phương nguyện lực, để hắn ngưng tụ thành hình người, thể chất có chút giống bệ hạ! Lúc này mới duy trì hồn phách không tiêu tan. Bệ hạ cũng xuất phát từ tò mò, ra tay trợ giúp...

Bắc Đường Tuyết nói ra tin tức mình biết.

U Hồn hoàng thành, Càn Khôn Ma Quân cơ bản mặc kệ, rất nhiều chuyện đều do ba người bọn họ phụ trách, bởi vậy không ít người đều biết một ít bí mật những người khác không hiểu rõ.

Nghe được không phải nữ tử, hai người còn lại đồng thời gật đầu.

- Mặc kệ Trương Huyền này cùng vị kia của Bất Tử Thiên tồn tại quan hệ ra sao, dính dáng Đế Quân, đã không phải là chúng ta có thể tự mình đoán bừa!

Không thảo luận chuyện bệ hạ, Tề Mãnh lần nữa nói:

- Các ngươi không biết tin tức thì cũng thôi, nếu biết, làm cái gì, đã không cần ta nói nhiều, từng người đi làm việc đi!

Thân Đồ Lưu Hương, Bắc Đường Tuyết đồng thời gật đầu, nhẹ nhàng vụt qua, lần nữa biến mất tại nguyên chỗ.

Thần Vương phong hào không thể thuấn di, sở dĩ như vậy, là bởi vì tốc độ quá nhanh, vượt ra phạm vi mắt thường có thể phân biệt.

...

Hoàng thành, U Hồn Trì.

Hộ vệ trước đó tiếp đãi Trương Huyền lần nữa đi vào trước ao nước.

Bảy ngày trước vừa mới hội tụ hư ảnh, lúc này đã lớn hơn người bình thường một vòng, hơn nữa càng ngày càng sáng chói, khí tức mạnh mẽ.

- Lại có càng nhiều người sinh ra nguyện lực, Thiên Thần, Thần Linh tăng lên nhiều như vậy...

Hộ vệ này nuốt ngụm nước bọt, rụt cổ một cái.

Trước đó có một vị Thần Vương phong hào cùng ba Thần Vương phổ

thông sinh ra nguyện lực, để hư ảnh trở nên giống như người thật, vốn cho rằng còn muốn tiến bộ gần như không có khả năng, không ngờ bảy ngày sau, vẫn tăng lên không ít.

Bất quá gia tăng nguyện lực đều là Thiên Thần, Thần Linh phổ thông sinh ra, hiệu quả không có rõ ràng như trước đó.

- Nguyện lực của Thiên Thần, Thần Linh vẫn yếu chút, nếu như lại có Thần Vương tưởng niệm, ta sợ hư ảnh vị này, sẽ trở thành người thứ hai ở nơi này!

Hộ vệ thứ hai gật đầu nói.

- Đúng vậy, chẳng qua... Thần Vương không phải rau cải trắng, có thể

có ba cường giả như vậy tưởng niệm, đã rất đáng sợ! Làm sao lại có càng nhiều...

Hộ vệ thứ nhất cười lắc đầu, tiếng nói còn không có kết thúc, chỉ thấy hư

ảnh trước mắt lần nữa lay động.

Ầm ầm!

Thoáng cái bành trướng, thân ảnh như người bình thường cấp tốc tăng thêm, trong nháy mắt tăng lên tiếp cận gấp hai!

Nếu như nói trước đó một mét bảy, hiện tại đã vượt qua một trượng, so với người cường đại nhất kia cũng không hề yếu!

- Đây là... nguyện lực của hai vị Thần Vương phong hào?

Đầu gối mềm nhũn, hai cao thủ đồng thời té ngã trên đất, khiếp sợ nói không ra lời, đều cảm giác sắp điên rồi.

Vừa nói Thần Vương không phải rau cải trắng, không có khả năng dễ

dàng nhận được tưởng niệm như vậy, liền toát ra nguyện lực của hai cường giả phong hào...

Thần giới Cửu Thiên, hết thảy chỉ có gần ba mươi vị Thần Vương phong hào, bình quân xuống, mỗi một Đế Quân nhiều nhất nhận được ba vị

Thần Vương phong hào tưởng niệm...

Thanh niên này lại dễ dàng làm được...

Đến cùng có lai lịch gì?

Trong lúc nhất thời, hai người chỉ lo run rẩy, nói không ra lời.

Tuy trước đó có phỏng đoán, nhưng hiện tại xem ra... Vẫn không có đi đến cực hạn của đối phương.

...

Đi vào lân cận quảng trường, nhìn thấy đám người trước mắt chen chúc, Trương Huyền không chịu được sợ hết hồn.

Thân ảnh rậm rạp chằng chịt, vượt ra khỏi trước đó đoán trước.

Khống chế Thần thú phi hành, vừa định rơi vào trên đài cao, tiến hành biểu diễn của hắn.

Đột nhiên thân thể cứng đờ, cảm thấy một dòng nước ấm tràn vào trong đầu, lực lượng linh hồn trước đó giam cầm không tiến lên, mắt thường có thể thấy được tăng thêm.

Chẳng mấy chốc đã đột phá Thiên Thần trung phẩm, xung kích Thiên Thần thượng phẩm.

- Cái này... Là thế nào?

Trương Huyền nháy mắt, sững sờ tại nguyên chỗ.

Chẳng lẽ... Người nào sung nguyện lực, sung sai đối tượng?

Chương 2164: Phù Giang Thấn

Lực lượng linh hồn của Trương Huyền vừa mới đột phá Thiên Thần trung phẩm không lâu, dựa theo tốc độ tiến bộ bình thường, không có mười ngày nửa tháng, Thiên Thần thượng phẩm là không thể nào hoàn thành.

Mới vừa rồi còn ổn định tăng thêm, không có quá nhiều ngoài ý muốn, làm sao trong nháy mắt tăng lên nhiều như vậy?

Trước đó là dòng suối bình thường, giờ phút này biến thành Hoàng Hà...

- Dựa theo tốc độ như vậy, đêm nay linh hồn sẽ đột phá đến Thiên Thần thượng phẩm...

Trương Huyền thoả mãn gật đầu, thở phào nhẹ nhõm.

Thời điểm vừa đột phá Thiên Thần, thoả thuê mãn nguyện, cho rằng mấy ngày liền có thể xung kích Thần Vương, bây giờ đã bảy tám ngày, ngay cả Thiên Thần thượng phẩm cũng không đến, đã vô cùng xấu hổ.

Nếu vẫn vây ở tại chỗ, lại không cách nào thành công, thật không biết về

sau dùng loại khuôn mặt nào đi gặp học sinh của mình.

Bọn họ bị các Đế Quân mang đi, tài nguyên vô số, tốc độ tu luyện so với mình, đoán chừng chỉ nhanh không chậm.

Linh hồn đột phá, chân khí liền có thể đột phá, đến thời điểm cùng lắm thì tiêu phí một hai cái hô hấp củng cố là được!

Tu luyện quả nhiên không đơn giản như tưởng tượng, tràn đầy vất vả và cố gắng.

Điều chỉnh tốt cảm xúc, Trương Huyền và đám người Tề Linh Nhi rơi vào trên đài cao.

Quảng trường vốn huyên náo, nhìn thấy chính chủ đi vào, tất cả đều đình chỉ thảo luận, từng cái nghi ngờ nhìn lên.

- Vị kia chính là đại tông sư luyện đan luyện chế ra Mỹ Dung Đan?

- Thoạt nhìn thật trẻ tuổi!

- Không chỉ trẻ tuổi, còn rất tuấn tú, được rồi, ta thừa nhận... ta động lòng!

- Ngươi là động lòng với Mỹ Dung Đan của hắn đi...

...

Mỹ Dung Đan hiện thế, tin tức truyền ra, không ít người hình dung hình dáng của vị đại tông sư luyện đan này, vẫn luôn cho rằng là lão giả râu tóc bạc trắng, nằm mơ cũng không nghĩ đến, chỉ là một tiểu sinh tầm hơn hai mươi tuổi.

Quan trọng là còn đẹp trai như thế.

Vô số nữ tử ánh mắt hưng phấn mập mờ.

Cường giả, ở bất luận địa phương nào cũng sẽ được khác giới tôn sùng.

- Chư vị, tại hạ Tề gia Tề Linh Nhi! Không ít người có thể tới đây, chính là tại hạ mời!

Đứng ở trước đài, Tề Linh Nhi nhìn quanh một vòng nói.

Nàng chỉ là Thiên Thần hạ phẩm, âm thanh còn chưa đủ làm cho tất cả

mọi người nghe được, có điều trước thời hạn chuẩn bị, trên đài bố trí trận pháp cực kỳ cao minh, toàn bộ quảng trường tiếp cận năm mươi vạn người, lúc này đều nghe rõ ràng, không bị những người khác nói chuyện quấy nhiễu và ảnh hưởng.

Tề gia Tề Linh Nhi, trước đó không có bao nhiêu người quen biết, nhưng trải qua lần này, hầu như thế lực khắp nơi đều hiểu, thời khắc này Tề gia do nữ hài này đối ngoại nói chuyện.

Có thể nói đã gần với gia chủ.

- Trương Huyền Trương công tử ở đằng sau ta, chính là người luyện chế

Mỹ Dung Đan, ngày hôm nay để mọi người tới, không chỉ là giới thiệu Mỹ Dung Đan, còn có đan dược khác hiện thế, cùng một chỗ để mọi người chứng kiến!

Thấy mọi người quen biết mình, Tề Linh Nhi không có nhiều lời, giới thiệu thanh niên ở sau lưng.

- Công hiệu của Mỹ Dung Đan, mọi người chắc hẳn đều biết!

Trương Huyền tiếp lời, nhìn quanh một vòng.

Có thể tới đây, khẳng định là nghe nói công hiệu của Mỹ Dung Đan, hoặc bản thân là người được lợi.

Nếu không, Thần Linh đều bận rộn tu luyện, không có người sẽ nhàn hạ

như vậy, vô duyên vô cớ tham gia một tụ hội.

- Mỹ Dung Đan có thể để làn da người ta trở nên tinh tế, chữa trị ám thương trong cơ thể, thậm chí còn có thể tăng thêm tuổi thọ... Các loại hiệu quả trị liệu, không cần ta nói nhiều, tự có người dùng qua kiểm chứng.

Trương Huyền cười cười, nói:

- Vừa rồi Tề Linh Nhi đã nói, ngày hôm nay không chỉ giới thiệu Mỹ

Dung Đan, còn có hai loại đan dược mới, hiện tại ta giới thiệu cho mọi người một chút, hai loại đan dược, đến cùng có loại công hiệu nào!

- Đầu tiên muốn giới thiệu là Mỹ Dung Đan phiên bản thăng cấp, cũng chính là Phá Chướng Đan mà tin tức truyền đi! Loại đan dược này, giống như các ngươi nghe được, không có một chút hư cấu và khoa trương, có thể tăng thêm năm mươi phần trăm tỷ lệ đột phá cho tu luyện giả, nói cách khác... Chỉ cần dùng loại đan dược này, cơ bản đều có thể

thành công! Sau khi dùng, hoàn toàn không có tác dụng phụ, không cần lo lắng cảnh giới tiếp theo tăng lên bị ảnh hưởng. Hơn nữa đan dược này

đồng dạng có tất cả hiệu quả của Mỹ Dung Đan, để cho làn da của người ta trở nên tinh tế, chữa trị ám thương trong cơ thể, tăng thêm tuổi thọ...

Quan trọng là mùi vị ăn rất ngon!

- Năm mươi phần trăm?

- Cơ bản đều có thể thành công...

- Tất cả công hiệu của Mỹ Dung Đan?

- Chỉ cần hảo hảo củng cố, khả năng đột phá tăng thêm đến hai mươi phần trăm vẫn rất dễ dàng, nếu như lại dùng loại thuốc này, đi đến bảy mươi phần trăm... tỷ lệ lớn như vậy, quả thực có thể nói cơ bản đều sẽ

thành công!

- Mấu chốt là không có tác dụng phụ... Thứ này cũng quá nghịch thiên đi!

...

Bốn phía nghị luận ầm ĩ, ngay cả vô số cường giả ngồi trên Thần thú phi hành, cũng từng cái động tâm.

Có lẽ bọn họ không cần đến loại đan dược này, nhưng hậu bối, con cái, thu được một viên, xác suất thành công cao như vậy, trong thời gian ngắn liền có thể diễn sinh ra một gia tộc mạnh mẽ, xây dựng lên một đế

quốc cường đại thuộc về mình.

- Lão sư... Loại đan dược này thật tồn tại?

Trên lưng thú, Chu Phong nhịn không được nhìn về phía lão giả ngồi khoanh chân trước mắt.

Đại tông sư luyện đan nổi danh nhất Thần giới, Phù Giang Thần!

- Tồn tại hay không ta không biết, nhưng Thần giới không đơn giản như

các ngươi tưởng tượng... Tiếp tục nhìn đi, chỉ cần dược vật xuất hiện, tự

nhiên có thể phân biệt!

Phù Giang Thần không quay đầu, hai mắt nhìn chằm chằm đài cao, giọng nói lạnh nhạt.

Làm cường giả Thần Vương, hắn sống ít nhất mấy ngàn năm, bái kiến không biết bao nhiêu cường giả, bao nhiêu hạng người thiên tư kinh diễm.

Dựa theo đạo lý bình thường, đan dược có thể tăng lên năm mươi phần trăm cơ hội đột phá, trên thế giới căn bản không có khả năng tồn tại, nhưng thế sự không có tuyệt đối, năm đó Thiên Túng Đại Đế có vẻ như

đã sáng tạo ra vô số kỳ tích để cho người ta khó có thể lý giải được, nhưng lại không cách nào vượt qua.

Có lẽ thanh niên này, cũng giống như vậy.

- Ta biết mọi người nghi ngờ, cho nên ta mang đến thuốc này, trước mặt mọi người biểu thị hiệu quả!

Trương Huyền ở trên đài đánh gãy đám người thảo luận, cổ tay khẽ đảo, lấy ra một cái hộp ngọc, nhẹ nhàng mở ra, một viên đan dược xuất hiện ở trước mặt mọi người.

Cũng không có sóng linh khí kịch liệt gì, cũng không có khí tức cường đại gì, từ xa nhìn lại, hết sức bình thường.

- Thoạt nhìn hình như là... Thần Nguyên Đan trung phẩm!

- Loại đan dược này ta luyện chế trên trăm năm, liếc mắt liền có thể

nhận ra...

- Mỹ Dung Đan cũng giống như Thần Nguyên Đan hạ phẩm, Phá Chướng Đan giống như Thần Nguyên Đan trung phẩm, chẳng lẽ không thể đổi lại hình dáng cao lớn hơn sao?

Mọi người tất đều nhíu mày, ngay cả Phù Giang Thần cũng không biết làm sao.

Còn tưởng chỉ cần nhìn thấy đan dược, liền có thể tự động phân biệt ra được dược hiệu đến cùng làm sao, hiện tại xem ra... Cả nghĩ quá rồi!

Thứ này giống như Mỹ Dung Đan, đừng nói phân biệt, coi như cắt ra, đẩy ngược suy diễn, đoán chừng cũng không có bất kỳ kết quả gì.

- Người này thật đúng là kỳ tài luyện đan...

Phù Giang Thần than thở.

- Sao lão sư lại nói lời ấy?

Chu Phong nói.

Hiệu quả của đan dược còn không bày ra, vì sao lão sư khen ngợi trước thời hạn?

- Phàm là đan dược, luôn luôn có dấu vết mà theo, chữa thương, nhất định phải thêm vào Chỉ Huyết Thảo, Hóa Thương Hoa… Tấn cấp tu vi, bình thường cũng phải có Phá Chướng Hoa, Thuận Mạch Hương... Đối phương luyện chế Mỹ Dung Đan, hiệu quả rất tốt, lại phân biệt không ra khác biệt với Thần Nguyên Đan, ngươi có biết nguyên nhân không?

Phù Giang Thần nói.

Chu Phong lắc đầu.

Nếu hắn biết, cũng không đến mức gọi lão sư qua.

- Rất đơn giản, là hắn cố ý dùng thủ pháp luyện đan đặc thù, tiến hành ẩn tàng!

Phù Giang Thần cảm xúc.

- Ẩn tàng?

Chu Phong không hiểu.

- Thần Nguyên Đan hạ phẩm là đan dược trụ cột nhất của Thần giới, dựa vào năng lực của ngươi, có thể dùng bao nhiêu loại phương pháp luyện chế ra?

Không có tiếp tục giải thích, Phù Giang Thần hỏi.

- Mấy trăm loại hắn có thể làm được...

Chu Phong gật đầu.

Thần Nguyên Đan hạ phẩm, chỉ là linh khí tích tụ cùng một chỗ, có rất nhiều loại đan phương, chỉ là loại nào càng tiết kiệm tiền, càng kinh tế

mà thôi.

- Ngươi có thể dùng ra mấy trăm loại phương pháp, là bởi vì đối với loại đan dược này cử trọng nhược khinh, có thể tùy ý dùng dược vật, đều luyện chế ra công hiệu tương đồng!

Phù Giang Thần lộ ra ý sùng bái:

- Vị trước mắt này cũng như vậy! Viên Phá Chướng Đan kia, rõ ràng thoạt nhìn giống Thần Nguyên Đan trung phẩm như đúc, thần thức cũng dò xét không ra, nhưng trên thực tế lại là dùng rất nhiều dược liệu quý giá tinh luyện, cố ý dùng dược liệu của Thần Nguyên Đan che giấu...

Mục đích đúng là không để người ta dò xét ra dược phương, tiến hành học tập, như vậy cũng có thể bảo đảm, dược vật chỉ có hắn biết luyện chế, ai cũng không cách nào sao chép!

- Thật lợi hại!

Chu Phong giật mình.

Nói phương pháp ẩn tàng đặc thù, hắn khả năng không hiểu, giải thích như vậy liền hiểu.

Một ít cao thủ dùng độc lợi hại của Thần giới, bình thường cũng sẽ dung hợp kịch độc và đan dược phổ thông lại với nhau, để cho người ta cảm giác không ra.

Đối phương cũng như vậy.

Nếu không, Thần Nguyên Đan trung phẩm, làm sao có khả năng để

người ta đột phá tỷ lệ tăng thêm năm mươi phần trăm?

- Tai nghe là giả, mắt thấy mới thật! Nếu đã lấy ra đan dược, tự nhiên phải nghiệm chứng tại chỗ!

Trên đài, Trương Huyền tiếp tục mở miệng:

- Không biết ai nguyện ý tới thí nghiệm thuốc? Điều kiện tiên quyết là, người này nhất định phải nắm giữ thân phận và địa vị để cho người tin phục, hơn nữa vừa khéo sắp đột phá, nếu không, nói là ta an bài, thí nghiệm nhiều hơn nữa cũng vô dụng!

Muốn thử nghiệm, tự nhiên phải tìm một người được tất cả mọi người công nhận, nếu không cho dù hiệu quả tốt, cũng sẽ bị xem như “giả”.

- Tại hạ là Thành Vệ đội của U Hồn hoàng thành Trương Hằng, Thần Linh hạ phẩm đỉnh phong vây khốn hơn mười năm, tất cả thành vệ có thể làm chứng!

Một lão giả nhảy lên đài cao.

- Thành vệ thay ngươi làm chứng để làm gì? Vẫn là ta tới đi, ta chính là tiêu sư của Uy Vũ tiêu cục, Thiên Thần hạ phẩm đỉnh phong, quản gia Tề gia có thể làm chứng...

- Các ngươi đều không có lực công tín, vẫn là ta...

Một hồi huyên náo, không đến mấy hơi thở, liền nhảy lên ba bốn mươi người.

Tuy trong lòng nghi ngờ loại Phá Chướng Đan này, nhưng dám ở trước mặt nhiều người như vậy, khoe khoang khoác lác, hơn nữa có Tề gia ở

sau lưng cho chỗ dựa, tuyệt đối không có khả năng đơn giản.

Có lẽ thật có thể để người ta đột phá!

Cho nên những người này ôm tâm lý may mắn vọt lên.

- Cái này...

Trương Huyền nhíu mày, đang không biết nên chọn như thế nào, liền nghe đến trên không có một thanh âm nhàn nhạt vang lên.

- Tại hạ phái một người thử một chút, không biết có được không?

Kèm theo âm thanh, Phù Giang Thần chậm rãi đứng thẳng người lên.

Chương 2165: Ch c

ỉ ấn 998

- Là đại tông sư luyện đan thứ nhất của Thần giới, Phù Giang Thần!

- Mặc dù hắn là Luyện Đan Sư danh khí lớn nhất Thần giới, nhưng còn không gọi được thứ nhất! Nghe nói thuật luyện đan của Thiên Túng Đại Đế có một không hai cổ kim, không ai sánh nổi.

- Đế Quân cao cao tại thượng, sẽ không so sánh với người bình thường, vị này tuyệt đối được cho thứ nhất của Thần giới, cho dù không xếp tới hạng nhất, năm vị trí đầu khẳng định có tên! Dù sao cao nhân chân chính, đều không thích xuất đầu lộ diện...

- Này ngược lại cũng phải, chỉ là hắn không phải ở Linh Lung Thiên sao? Sao đến nơi này?

Nhận ra thân phận của Phù Giang Thần, toàn bộ quảng trường xôn xao.

Chỉ là thân phận Luyện Đan Sư nổi danh nhất Thần giới, liền có thể để

vô số người khâm phục, huống chi còn là cường giả Thần Vương cảnh!

Thấy mọi người tôn sùng, cho dù Trương Huyền không biết vị trước mắt này, cũng biết nhất định không đơn giản, gật đầu:

- Được!

Cũng không nhiều lời, Phù Giang Thần vẫy tay một cái, sau lưng có một thanh niên tung người nhảy lên, rơi vào đài cao.

- Đây là đồ tôn của ta, Hàn Cừ! Thần Linh thượng phẩm đỉnh phong, bởi vì vừa đột phá không lâu, tỷ lệ đột phá chỉ có ba mươi phần trăm.

Phù Giang Thần thản nhiên nói.

Nếu đối phương cho cơ hội thử đan cho mình, tự nhiên phải giải thích rõ ràng, nếu không nói hắn thông đồng, danh dự của mình cũng sẽ bị tổn thương rất nặng.

Tiếng nói kết thúc, Hàn Cừ lập tức bày ra tu vi trong cơ thể, quả nhiên là Thần Linh thượng phẩm đỉnh phong, hơn nữa không tính quá thâm hậu, khoảng cách đột phá hắn còn có một khoảng cách rất lớn.

- Phù đan sư danh khắp thiên hạ, không có khả năng giả bộ chứng nhận, chúng ta tin tưởng!

- Ta cũng tin tưởng...

- Nhân phẩm của Phù đan sư, ta sớm có nghe nói...

Phía dưới lập tức có người hô lên, rất nhanh giống như thủy triều, bao phủ toàn bộ quảng trường.

Ở đây nhiều người như vậy, người nào đi lên cũng sẽ gặp phải nghi ngờ, thậm chí Tề gia phái ra cao thủ, cũng sẽ để cho người ta cảm thấy không đúng, nhưng vị trước mắt này lại không người nghi ngờ.

Không chỉ bởi vì hắn là cường giả Thần Vương, càng quan trọng hơn là, đối phương nổi danh mấy ngàn năm, uy tín khắp thiên hạ, chưa từng nghe qua bất kỳ việc xấu.

Hắn phái ra đồ tôn, tự nhiên không tồn tại bất kỳ vấn đề gì.

- Nếu mọi người tin tưởng, vậy thì bắt đầu đi!

Trương Huyền nói.

Vốn còn nghĩ, có thể phải tốn thêm miệng lưỡi, mới có thể để cho mọi người tin tưởng, không nghĩ tới Phù đan sư xuất hiện, trực tiếp hóa giải loại xấu hổ này.

Cong ngón tay búng một cái, đan dược trong hộp bay về phía Hàn Cừ.

Đưa tay nhận lấy, người sau ngẩng đầu nuốt đan dược xuống.

Ầm ầm!

Linh khí mạnh mẽ tràn vào đan điền, thanh niên không dám chần chừ, lập tức khoanh chân ngồi xuống, hóa giải dược lực trong đó.

Phía dưới đều ngừng thở, không dám nói lời nào, sợ sẽ quấy rầy hắn tu luyện.

Thời gian không dài, vẫn chưa tới ba phút, mọi người rõ ràng cảm nhận được, lực lượng trong cơ thể Hàn Cừ giống như thủy triều hội tụ, phát ra thanh âm tựa như như sấm, càng ngày càng vang dội, càng ngày càng cao...

Ầm!

Một tiếng bùng nổ, khí tức cường đại bay thẳng Thiên Đình, ràng buộc áp chế ở trên đỉnh đầu lập tức mở ra.

- Cái này... Đột phá?

- Vẫn chưa tới năm phút...

Tất cả mọi người đều nuốt nước bọt.

Thần Vương, 99.9999% tu luyện giả của Thần giới không dám suy nghĩ, Thiên Thần cảnh xem như cửa ải khó lớn nhất cả đời.

Không biết bao nhiêu Thần Linh cố gắng cả đời, cũng cách đột phá không biết bao xa, vị trước mắt này ngược lại tốt... Không đến năm phút đồng hồ liền thành công!

Thuốc này thật nghịch thiên như vậy?

Đồng tử co rụt, hiển nhiên Phù Giang Thần cũng khó tin.

Phá Chướng Đan có thể tăng tỷ lệ Thần Linh tấn cấp Thiên Thần, hắn cũng biết luyện chế, nhưng công hiệu lớn nhất không cao hơn hai mươi phần trăm, hơn nữa nhiều nhất chỉ có thể dùng một viên!

Dựa theo hắn phỏng đoán bình thường, coi như dược vật của đối phương có thể tăng thêm năm mươi phần trăm tỷ lệ, chiếu theo năng lực của đồ

tôn, muốn thành công cũng cần mười mấy đại chu thiên, nói cách khác ít nhất tu luyện bảy tám canh giờ mới có thể làm được!

Năm phút liền hoàn thành...

Phá Chướng Đan này, còn đáng sợ hơn trong tưởng tượng!

Nhịn không được nhìn về phía đồ tôn:

- Cảm giác như thế nào?

Giờ phút này Hàn Cừ vừa mới vững chắc chân khí đột phá trong cơ thể, đứng dậy hai mắt thả ra tinh quang:

- Lợi hại hơn cả tưởng tượng, tỷ lệ đột phá để cho ta thành công, tăng lên ít nhất sáu mươi phần trăm trở lên!

Không dùng đan dược, tỷ lệ hắn xung kích thành công rất nhỏ, nói là ba mươi phần trăm, thực ra đã là cất nhắc, giờ phút này nhẹ nhõm đột phá, không có một chút ràng buộc, công hiệu của dược vật này, đối với hắn mà nói, đâu chỉ năm mươi phần trăm... Sáu mươi phần trăm, bảy mươi, thậm chí 100% cũng có!

- Thật có công hiệu mạnh như vậy?

Phù Giang Thần không dám tin tưởng.

- Đồ tôn không dám có nửa câu nói dối, như có nói láo, tình nguyện đời này kiếp này, lại không cách nào luyện đan, thiên kiếp đánh chết...

Hàn Cừ nghiêm mặt nói.

Nghe hắn phát thề độc, trước đó mọi người còn nghi ngờ, bây giờ nói không ra lời.

- Đã có Hàn Cừ tiểu hữu ở trước mặt chứng thực, công hiệu của Phá Chướng Đan, chắc hẳn chư vị đều thấy được...

Thấy mọi người nói không ra lời, Trương Huyền biết đã tạo thành rung động mãnh liệt, lúc này mở miệng:

- Hiện tại ta tuyên bố giá cả cùng với số lượng của loại đan dược này.

Mọi người đồng loạt nhìn qua.

Dược vật mạnh mẽ hay không, là để cho người ta khiếp sợ, nhưng giá cả

mới là căn bản nhất.

Trương Huyền nói:

- Có thể loại bỏ ràng buộc trong tu luyện, giá cả viên đan dược này tự

nhiên cao quý hơn. Mỹ Dung Đan giá là 1500 thần tệ, đan dược này là gấp 10 lần, cũng chính là... 15000 thần tệ!

- 15000 thần tệ?

- Đây là đoạt sao...

- Quá đắt, có ít người tiêu phí tích góp cả đời cũng mua không được...

- Tuy đắt, nhưng nếu thật có công hiệu như vậy, đáng giá...

...

Phía dưới tất cả mọi người lộ ra biểu lộ phức tạp.

Một vạn năm ngàn thần tệ, ở U Hồn hoàng thành, không ít gia tộc có thể

mua... nhưng chỉ mua được một viên...

Bất quá Thần Linh thượng phẩm và Thiên Thần hạ phẩm, tuy chỉ cách nhau một đường, lại như thiên địa, viên đan dược này thật có thể để hắn đột phá, tiền không phải vấn đề.

Bởi vì tuổi thọ và địa vị hoàn toàn khác biệt, tiền tài cũng không còn ý nghĩa.

- Có phải cảm thấy quá đắt hay không?

Nhìn thấy biểu lộ của mọi người, Trương Huyền khẽ mỉm cười:

- Ta cũng cảm thấy quá đắt, ngày hôm nay ngày đầu tiên bán ra, cái giá tiền này mà nói, khẳng định sẽ để cho không ít người chùn bước, bởi vậy không tới một vạn năm, không tới một vạn hai, thậm chí ngay cả một vạn cũng không cần! Chỉ cần 998, chỉ cần 998! Chỉ cần tiêu phí 9980

thần tệ, liền có thể mua sắm một viên, không đến một vạn, không mua được chịu thiệt, cũng không mua được mắc lừa, mua là đột phá, mua là an tâm, mua là thực lực, mua là địa vị hoàn toàn khác biệt...

- 9980?

- Không đến một vạn...

- Quá tốt rồi, thoáng cái ít đi một phần ba!

Con mắt tất cả mọi người trong nháy mắt hừng hực.

9980, đối với một viên đan dược mà nói, dù vẫn rất đắt, nhưng so sánh với một vạn năm trước đó thì kém quá nhiều, ngay cả một vạn cũng chưa tới, liền có một cơ hội đột phá Thiên Thần, sao lại không làm?

Chỉ cần có tiền, thằng ngốc mới không mua!

- Ta muốn...

- Trương đan sư, cho ta hai viên!

- Ta muốn bốn viên...

...

Quần tình kích động.

- Mọi người bình tĩnh đừng nóng...

Thấy mục đích đạt đến, kiếp trước mua sắm trên TV quả nhiên có tác dụng tẩy não, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, nói tiếp:

- Không phải ta không muốn bán, mà là loại đan dược này luyện chế

thực quá phức tạp, nhận lấy tài liệu và tinh lực hạn chế, có thể bán ra không nhiều, không có khả năng làm cho tất cả mọi người đều thỏa mãn! Ngày hôm nay, chỉ bán ra một trăm viên, bán hết thì thôi, lần sau có hay không, hoặc lúc nào bán, cũng không rõ ràng!

Coi như làm ra loại Phá Chướng Đan này, đối với với hắn mà nói không tính tốn công, nhưng cũng không có khả năng một hơi lấy ra hết, nếu không sẽ không trân quý, không thể để cho càng nhiều người nhớ, sinh ra nguyện lực liên tục không ngừng.

- Chỉ có một trăm viên, mau trở về để người nhà chuẩn bị tiền... Làm sao chuẩn bị? Còn không mau nhà bán! Chỉ cần ta đột phá Thiên Thần, về

sau nhà còn không phải muốn bao nhiêu có bao nhiêu sao?

- Nhà không đủ mua? Ngươi nhìn ta đáng giá không...

- Coi như đập nồi bán sắt, cũng cần mua được một viên...

- Chớ giành với ta, người nào cướp, ta giết người đó...

...

Tất cả mọi người điên rồi, từng cái nghiến răng, kích động không kiềm chế được.

Nhìn một màn này ở trong mắt, qua nửa ngày, Phù Giang Thần mới khép miệng lại.

Hắn là Luyện Đan Sư nổi danh nhất Thần giới, luyện chế ra đan dược, vạn kim khó cầu, không ít người trước thời hạn dùng tiền, chỉ vì có thể

có được dược vật mình tự tay luyện chế...

Nhưng so sánh với trước mắt, vẫn kém quá xa.

Hiện tại đan dược còn không bán, cũng đã cướp sắp đánh nhau!

- Chư vị yên tĩnh!

Thấy đại thế đã xác định được, Trương Huyền gật đầu nói:

- Làm sao mua sắm, các vị không cần phải gấp, đợi buổi trình diễn này kết thúc, tìm Tề Linh Nhi báo danh là được, một trăm vị báo danh trước, có tư cách mua sắm đan dược! Mặt khác, ngày hôm nay Mỹ Dung Đan

cũng hạ giá, đồng dạng không cần 1500, chỉ cần 998 liền có thể mua, số

lượng ba ngàn viên, mua trước trước được, bỏ lỡ ngày hôm nay, khôi phục giá gốc!

Phía dưới lần nữa kích động.

Trước đó không có mua được Mỹ Dung Đan, tất cả đều hưng phấn mặt đỏ lên.

- Phá Chướng Đan 9980 thần tệ, Mỹ Dung Đan 998 thần tệ, ta biết giá cả

hai loại thuốc này, không ít Thần Linh coi như cố gắng cả đời cũng mua không nổi, có điều không cần lo lắng, dính dáng cái này, hôm nay ta muốn nói một loại đan dược cuối cùng.

Trương Huyền vẫy vẫy tay, Tề Linh Nhi lấy ra một cái bình ngọc, từ bên trong đổ ra mấy viên thuốc, rải rác ở trong lòng bàn tay, thoạt nhìn vô cùng mộc mạc.

- Đây không phải là... Thần Nguyên Hoàn dùng tu luyện ư?

- Một viên thần tệ có thể mua mười viên, cực kỳ tiện nghi...

- Thoạt nhìn giống nhau, nhưng khẳng định không phải...

Ánh mắt mọi người lần nữa tập trung tới.

Trương Huyền nói:

- Cái này gọi là Tụ Thần Hoàn ! Thoạt nhìn giống như Thần Nguyên Hoàn, nhưng lại có công hiệu hoàn toàn khác biệt, không chỉ có thể giúp người khôi phục lực lượng tiêu hao trong cơ thể, còn có thể hội tụ tinh thần để cho người ta thần thanh khí minh, tu luyện càng thêm nhanh chóng! Bất quá chỉ có thể nhằm vào tu luyện giả Thần Linh cùng với dưới Thần Linh, giá cả 9.98 một viên, còn chưa tới 10 thần tệ!

Chương 2166: Linh Thấn chêt

Giới thiệu xong Tụ Thần Hoàn, Trương Huyền nói tiếp:

- Các vị muốn mua, ba ngày sau, có thể đi cửa hàng Trương Huyền chế

dược trong hoàng thành mua sắm. Hiện tại ta chuẩn bị một trăm viên, muốn thí nghiệm thuốc, có thể lên đài, miễn phí dùng thử, có điều tu vi không cần quá cao, tốt nhất là Thần Linh hạ phẩm...

Phần phật!

Tiếng nói kết thúc, lập tức xông lên mấy trăm người, đều ở Thần Linh hạ phẩm.

Trương Huyền cũng không keo kiệt, để Tề Linh Nhi lấy ra mười mấy bình thuốc, cho mỗi người một hạt.

Dùng xong Tụ Thần Hoàn, đám tu luyện giả này quả nhiên cảm thấy tinh thần càng thêm tập trung, tinh thần sảng khoái, còn có hơn mười người thế mà nhân cơ hội đột phá, xung kích đến Thần Linh trung phẩm.

Ánh mắt mọi người lần nữa tập trung tới, từng cái tất cả đều là kích động.

Tụ Thần Hoàn vậy mà cũng có thể để cho người đột phá...

Cái giá tiền này ngay cả mười thần tệ cũng không tới, ai cũng có thể

mua được...

Trong nháy mắt, năm mươi vạn người ở đây liền nhớ cái tên “Trương Huyền chế dược” này, càng nhớ những thuốc này là... Trương Huyền luyện ra!

Nhìn thấy phía dưới quần tình xúc động, Trương Huyền khẽ mỉm cười, đang muốn nói tiếp, trong đầu chấn động, con mắt không nhịn được sáng lên.

Bán ra ba loại đan dược, để càng nhiều người nhớ mình, nguyện lực tăng thêm, vốn ban đêm mới có thể đột phá, không nghĩ tới bây giờ vậy mà trực tiếp trùng kích đến Thiên Thần thượng phẩm!

Tiện tay nuốt vào mấy viên Thần Nguyên Đan thượng phẩm, hai cái hô hấp sau, thần lực trong cơ thể mơ hồ, đồng dạng đạt đến cấp bậc này.

Thiên Thần thượng phẩm, đến!

- Về sau, bất luận muốn mua Phá Chướng Đan, Mỹ Dung Đan hay Tụ

Thần Hoàn, có thể tới Trương Huyền chế dược trực tiếp mua sắm, hoặc là đặt trước!

Tu vi đột phá, tâm tình thật tốt, Trương Huyền nói.

Lộ mặt xong, giới thiệu cũng giới thiệu xong, nguyện lực cũng tăng lên nhiều như vậy, Trương Huyền giao chuyện còn lại cho Tề Linh Nhi, bản thân thì ngồi Thần thú phi hành lần nữa trở lại chỗ ở.

Tuy làm một vố lớn, nhưng hắn không phải người thích khoe khoang, từ

trước tới nay khiêm tốn kín đáo, mục đích đạt đến, không cần thiết tiếp tục lưu lại bên ngoài.

Trở lại chỗ ở, vừa mới ngồi xuống, Tôn Cường liền đến trước mặt:

- Thiếu gia, bên ngoài có người tên Phù Giang Thần cầu kiến!

- Mau mời!

Trương Huyền vội vàng đứng lên.

Vừa rồi mọi người thảo luận, hắn cũng biết thân phận vị này, huống chi đối phương còn giúp mình.

Không có hắn trợ giúp, Phá Chướng Đan không có khả năng để cho người ta công nhận nhanh như vậy.

- Trương đan sư...

Đi vào phòng, phân chủ khách ngồi xuống, Phù Giang Thần tò mò quan sát thanh niên trước mắt.

Đối phương giấu diếm rất tốt, người khác nhìn không ra, hắn có thể rõ ràng phân biệt ra được, thực lực đã đạt đến Thiên Thần thượng phẩm, trong cơ thể ẩn chứa lực lượng cực kỳ kinh khủng, so với bản thân, chỉ

sợ cũng không hề yếu!

Thực lực, thủ đoạn luyện đan, phương pháp vận hành buôn bán... Không có chỗ nào không thể hiện ra ưu tú.

- Phù đan sư có thể đến, thật để ta thụ sủng nhược kinh!

Trương Huyền khách khí nói.

- Đều là Luyện Đan Sư, không cần khách sáo như thế, lần này tới, ta chỉ

muốn cùng Trương đan sư nghiên cứu thuật luyện đan...

Phù Giang Thần nói.

- Là vinh hạnh của ta...

Trương Huyền gật đầu.

Thuật luyện đan bác đại tinh thâm, thời điểm hắn ở Danh Sư đại lục đã đi đến đỉnh phong, biến hóa bao nhiêu cũng không rời bản chất, lúc này trò chuyện, bất luận loại đan dược nào, đều có thể dễ như trở bàn tay giải thích ra, cử trọng nhược khinh.

Chỉ chốc lát, Phù Giang Thần liền khâm phục, hận không thể tại chỗ bái sư.

Thần giới người người đều nói hắn là Luyện Đan Sư thứ nhất, trên thực tế chính hắn rõ ràng, hiểu luyện đan xa xa không có đi đến đỉnh phong nhất.

Trước đó từng gặp mặt Thiên Túng Đại Đế, nghiên cứu thảo luận qua kỹ

nghệ luyện đan, biết đối phương ở luyện đan đạt thành tựu cao, khoáng tuyệt cổ kim, không người có thể địch... Lúc này thông qua xâm nhập giao lưu, đột nhiên phát hiện, thanh niên trước mắt này lại không kém gì đối phương!

Chừng hai mươi tuổi, kỹ nghệ luyện đan có thể so với Thiên Túng Đại Đế...

Đến cùng làm sao học?

- Không biết Trương đan sư có Phá Chướng Đan không, bán cho ta mấy viên được không? Ta nguyện ý giá gốc mua sắm!

Lại trò chuyện một hồi, Phù Giang Thần mang theo lúng túng nói.

Đây mới là mục đích chủ yếu của hắn tới.

Bên ngoài hết thảy bán ra một trăm viên, thân là Luyện Đan Sư nổi danh nhất Thần giới, chạy tới cùng người khác cướp, khẳng định không thích hợp, cho nên mới đến nơi đây, hy vọng có thể mua mấy viên.

Không vì đột phá cảnh giới, mà vì có thể nghiên cứu.

- Chuyện này có khó khăn gì!

Trương Huyền khoát tay áo, Tôn Cường lập tức đi vào trước mặt, đưa tới một bình ngọc.

Phù Giang Thần mở nắp bình ra, nhìn thấy bên trong thả mười viên đan dược.

Kích động đến vẻ mặt đỏ lên, đưa tới một cái thẻ:

- Đây là 15 vạn thần tệ...

- Tiền ta không có hứng thú, không biết Phù đan sư có Thần Nguyên Đan tuyệt phẩm không? Có thể bán cho ta một ít hay không?

Trương Huyền cười cười.

Thần Nguyên Đan thượng phẩm đối với hắn, hiện tại hiệu quả không lớn, muốn đột phá đến Thần Vương cảnh, Thần Nguyên Đan tuyệt phẩm là đồ vật tốt nhất.

Chỉ bất quá loại đan dược này vô cùng trân quý, đối với Thần Vương phong hào cũng có hiệu quả, muốn mua, giá cả đắt không nói, còn rất

khó mua được.

Nếu vị trước mắt này là Luyện Đan Sư thứ nhất Thần giới, nhất định có thể luyện chế Thần Nguyên Đan tuyệt phẩm.

Mua nhiều một chút, về sau tu luyện liền có thể giảm bớt không ít phiền phức, có lẽ có thể thuận lợi đột phá Thần Vương, chân chính đứng ở

đỉnh phong nhất của Thần giới.

- Thần Nguyên Đan tuyệt phẩm? Có...

Phù Giang Thần sững sờ, sau đó gật đầu.

Loại đan dược cấp bậc này, Thần giới có thể luyện chế ra không cao hơn hai tay, nhưng hắn đúng lúc ở trong đó, hơn nữa bài danh rất cao.

Cổ tay khẽ đảo, lấy ra một cái bình ngọc:

- Loại đan dược này cấp bậc rất cao, dược liệu cũng trân quý, cho dù là ta, luyện chế một viên cũng cần tiêu phí rất nhiều, trong tay chỉ có ba viên mà thôi...

- Đủ rồi...

Nghe được chỉ có ít như vậy, Trương Huyền có chút thất vọng, bất quá vẫn cười cười, tiện tay nhận lấy, thuận tiện gọi Tôn Cường một tiếng.

- Đây là hai trăm chín mươi vạn thần tệ, xin nhận lấy!

Tôn Cường đi vào, đưa tới một cái thẻ.

Giá cả của Thần Nguyên Đan chênh lệch gấp trăm lần, hạ phẩm, một viên thần tệ mua một viên, trung phẩm một trăm, thượng phẩm một vạn,

mà đến tuyệt phẩm, một trăm vạn thần tệ mới có thể mua được một viên, hơn nữa có tiền mà không mua được!

Nguyên nhân chính là như vậy, Phá Chướng Đan bán ra 15000 thần tệ, thoạt nhìn rất đắt, trên thực tế giá cả không tính quá cao.

Phù Giang Thần bảo Chu Phong tiếp lấy, không nói thêm lời, đứng dậy cáo từ.

- Phù đan sư xin chậm...

Trương Huyền cũng đứng lên.

- Không biết Trương đan sư còn có gì dặn dò?

Phù Giang Thần nghi ngờ nhìn qua.

- Dặn dò không dám nhận...

Trương Huyền gật đầu:

- Phù đan sư thân là cường giả Thần Vương, càng là Luyện Đan Sư nổi danh Thần giới, hắn đi qua rất nhiều nơi của Thần giới, biết rất nhiều chuyện! Tại hạ vừa vặn có chuyện muốn hỏi thăm...

Sự tình Lạc Nhược Hi, người khác không biết, vị trước mắt này có lẽ có thể biết một ít.

Luyện Đan Sư, hơn nữa còn là cường giả có thể luyện chế ra Thần Nguyên Đan tuyệt phẩm, đi tới bất kỳ địa phương nào cũng sẽ nhận được tôn trọng, trở thành khách quý.

Tìm hiểu tin tức mà nói, khẳng định biết càng nhiều.

- Trương đan sư có chuyện gì hỏi thăm là được, chỉ cần ta biết, khẳng định nói rõ sự thật...

Phù Giang Thần cười cười.

Mấy ngàn năm qua, vào Nam ra Bắc, bí mật Thần giới vẫn biết không ít.

- Tại hạ muốn hỏi thăm một người, đoán không sai, thực lực hắn không thua kém Thần Vương, nàng gọi... Lạc Nhược Hi!

Trong mắt Trương Huyền tràn đầy mong đợi.

- Lạc Nhược Hi?

Phù Giang Thần nhíu mày:

- Cường giả Thần Vương của Cửu Thiên, ta đều có nghe nói, nhưng chưa từng nghe qua cái tên này...

Cửu Thiên Thần Vương tổng cộng chừng một trăm người, hắn hầu như

đều nghe qua, cái tên này, tuyệt đối không phải một trong số đó.

Trương Huyền nhíu mày.

Chẳng lẽ đoán sai... thực lực của Lạc Nhược Hi không phải là Thần Vương?

Mà giống như mình, chỉ là Thiên Thần thượng phẩm?

Còn Thần Vương phong hào hoặc Đế Quân... Nghĩ cũng không dám nghĩ.

- Vâng!

Phù Giang Thần nhìn qua:

- Nếu như nghe qua, ta khẳng định biết!

- Nàng từng nói với ta, mình là Linh Thần!

Trương Huyền tiếp tục nói.

Cái tên Lạc Nhược Hi này, đã từng suy đoán qua là giả, hiện tại xem ra hắn không sai.

- Linh Thần?

Đồng tử Phù Giang Thần co rụt lại, tràn đầy khó tin:

- Là chính miệng nói cho, hay là tin đồn?

- Đương nhiên là nghe nàng chính miệng nói!

Trương Huyền nói.

Lạc Nhược Hi là Linh Thần, hắn chuyên môn hỏi thăm qua, đối phương cũng thừa nhận, xem như chính miệng nói ra.

- Lúc nào?

Tựa hồ nghe được sự tình khó tin gì, Phù Giang Thần hô hấp dồn dập.

- Đại khái... Hơn một tháng trước!

Tính toán thời gian Thần giới, Trương Huyền nói.

Sau khi cùng Lạc Nhược Hi tách ra, trải qua Thượng Thương đi vào Thần giới, chuyển đổi thành thời gian Thần giới, không đến một ngày, cho nên tổng cộng chỉ có một tháng.

- Hơn một tháng trước? Cái này, cái này... Cái này sao có thể?

Phù Giang Thần không ngừng run rẩy, âm thanh trở nên khàn khàn.

- Vì sao không có khả năng?

Thấy bộ dáng của hắn, Trương Huyền nghi hoặc hỏi.

- Bởi vì... Linh Thần ở hơn bốn mươi năm trước...

Thân thể Phù Giang Thần cứng ngắc, âm thanh phát run, không có một chút trầm ổn của cường giả Thần Vương:

- ... đã chết!

Chương 2167: T c

ụ danh c a

ủ C u

ử Đê

Đầu óc Trương Huyền ong ong, nhưng nghĩ đến cái gì nói:

- Hơn bốn mươi năm trước chết rồi? Cái này sao có thể! Có thể Linh Thần là xưng hào truyền thừa hay không, ta muốn tìm chính là... Linh Thần tân nhiệm!

Lạc Nhược Hi cùng mình hơn một tháng trước mới tách ra, làm sao có thể chết ở hơn bốn mươi năm trước?

Cũng không thể ở chung chính là quỷ hồn nha...

Nếu đoán không sai, Linh Thần hẳn chỉ là danh hào, đời trước vẫn lạc, đời tiếp theo kế vị cũng sử dụng.

Nguyên nhân chính là như vậy, Ngột Thần là Thần Dung Hoàng, Lưu Dương cũng là Thần Dung Hoàng.

- Cái này... Còn có thể kế nhiệm?

Phù Giang Thần sửng sốt:

- Không nên ah, nếu quả thật có loại tình huống này, toàn bộ Thần giới khẳng định đã sớm biết, không có khả năng không có tin tức...

- Toàn bộ Thần giới đều có tin tức?

Trương Huyền càng thêm mê hoặc, nghi vấn hỏi:

- Địa vị của Linh Thần rất cao sao?

Coi như Thần Vương phong hào thay đổi, cũng không có khả năng khoa trương, làm cho cả Thần giới đều biết đi.

- Một trong Cửu Thiên Cửu Đế, ngươi nói địa vị có cao hay không?

Phù Giang Thần cười khổ.

Trương Huyền cứng đờ:

- Ngươi nói Lạc Nhược Hi... Linh Thần là một trong Cửu Đế?

Đã sớm suy đoán thân phận của bạn gái khả năng không đơn giản, địa vị

cũng rất cao, nhưng làm sao cũng không nghĩ đến, là một trong Cửu Thiên Cửu Đế!

Siêu cấp cường giả đỉnh phong nhất Thần giới...

Đây cũng quá rung động đi!

Đầu choáng váng, Trương Huyền cảm giác có chút mộng ảo, nếu như là thật, cũng rõ ràng vì sao đối phương sống chết không nói ra thân phận của mình, vừa mới bắt đầu cũng không nguyện ý cùng mình ở chung.

Loại thân phận này, cho dù là người kế nhiệm, cũng thực quá cao, căn bản không phải một phàm nhân hạ giới có thể ghép đôi.

- Vâng!

Phù Giang Thần gật đầu.

- Không biết... là Đại Đế nào trong Cửu Thiên?

Trương Huyền nhịn không được hỏi.

Biết Cửu Thiên có chín vị Đế Quân, nhưng không rõ ràng, không biết Lạc Nhược Hi là chưởng khống giả thiên nào, hiểu rõ cũng dễ chạy tới tìm kiếm.

- Ngươi không biết?

Thấy vị trước mắt này không giống giả bộ, là thật không rõ, Phù Giang Thần cười khổ một tiếng, lắc đầu:

- Linh Thần đương nhiên là chúa tể của Linh Nguyên Thiên!

- Linh Nguyên Thiên?

Trương Huyền sửng sốt, nghĩ đến cái gì, thân thể cứng đờ:

- Ngươi nói là... Bất Tử Thiên? Bất Tử Đế Tôn?

- Đúng vậy!

Phù Giang Thần gật đầu.

- Cái này...

Trương Huyền bối rối.

Linh Thần là Bất Tử Đế Tôn... nhưng Bất Tử Đế Tôn rõ ràng đã chết! Ở

Thượng Thương còn nhìn thấy qua phần mộ của hắn!

- Chẳng lẽ... sau khi Bất Tử Đế Tôn chết, Lạc Nhược Hi kế vị, biến thành Linh Thần mới?

Chần chờ không bao lâu, tâm niệm khẽ động, nghĩ đến một đáp án có khả năng nhất.

Nếu nàng là Linh Thần, Bất Tử Đế Tôn cũng thế... Chỉ có loại tình huống này có thể giải thích.

- Ta cũng không biết...

Phù Giang Thần dừng lại một chút, mặt mũi xấu hổ nói:

- Có điều, cũng không tiện nói, đi đến Đế Quân, không phải chúng ta có thể tùy ý phỏng đoán... Bởi vì từ khi Cửu Thiên tồn tại, Đế Quân chưa hề vẫn lạc qua, lần đầu tiên xuất hiện loại tình huống này, có người kế

nhiệm hay không, người kế nhiệm là ai, ai cũng không biết...

Lại hỏi thăm vài câu, thấy hắn đối với Linh Nguyên Thiên biết cũng không nhiều, Trương Huyền không hỏi thêm nữa, suy nghĩ một chút nói:

- Không biết chín vị Đế Quân là những ai?

Kiến thức về Cửu Thiên Cửu Đế, trên thư tịch không có ghi chép, mình hiểu rõ sự tình là vừa tới Thần giới, từ trong miệng Mặc Vân lão sư biết sơ sơ, nếu vị trước mắt này rất hiểu Thần giới, vừa vặn cẩn thận hỏi thăm một chút.

- Đây không tính là bí mật gì, hơi tìm hiểu đều có thể biết!

Thấy hắn hỏi thăm cũng không phải cơ mật không thể nói gì, Phù Giang Thần cũng không giấu diếm, nói:

- Cửu Thiên ngươi hẳn phải biết, ta cũng không muốn nói nhiều, còn Cửu Đế. Vân Ly Đại Đế, tọa trấn Vân Ly Thiên ở phía đông, chính là huyết mạch Chân Long, thiên hạ vô song. Phù Mãnh Đế Quân vũ dũng vô địch, chưởng khống Canh Kim Thiên ở phương tây.

- Linh Nguyên Thiên, cũng gọi Bất Tử Thiên, nằm ở chính nam Thần giới, chưởng khống giả là Bất Tử Đế Quân, cũng gọi Linh Nguyên chi thần, tên gọi tắt là Linh Thần!

- Phương bắc là Huyền Minh Thiên, cũng gọi Huyền Minh Hải, là một đại dương to lớn, cường giả Thần Vương tiến vào bên trong, cũng sẽ rơi vào trong đó, mãi mãi tìm không thấy giới hạn... Chưởng khống giả là Huyền Minh Đại Đế!

- Liệt Dương Thiên nằm ở phía đông nam Thần giới, Chước Dương Đại Đế quản lý mặt trời trên bầu trời, chỗ đến, tựa như liệt diễm thiêu đốt,

không người có thể đối kháng.

- Đông bắc Kiếm Thần Thiên, là chỗ thần bí nhất, địa phương quản lý khống chế cũng không rộng, nhưng không có phương thiên địa nào dám đi tìm phiền toái, có truyền ngôn nói, Kiếm Thần Đại Đế trong Kiếm Lư, cho dù ở trong Cửu Đế, cũng nằm ở đỉnh phong nhất, trừ vị kia ở Tự Tại Thiên, không người có thể chống lại.

- Tây nam Linh Lung Thiên, hiện tại phần lớn thời gian ta đều ở nơi đó, Linh Lung Tiên Tử là Nữ Đế duy nhất trong Cửu Đế mà ta biết rõ, bái kiến nàng vài lần, không có chút kiêu căng nào, làm người ta ngưỡng mộ!

- Tây bắc Thần giới, chính là nơi này, U Hồn Thiên! Đế Quân của U

Hồn Thiên là Càn Khôn Ma Quân, cái này không cần ta giới thiệu a!

- Tám thiên trấn thủ tám phương hướng, còn ở chính giữa là Tự Tại Thiên, vị Đế Quân kia cụ thể loại hình dáng nào, ta chưa bao giờ thấy qua, cũng chưa từng nghe qua tin đồn, thậm chí xưng hô cũng không biết được, không dám thảo luận. Chỉ biết thực lực sâu không lường được, tám Đế khác đều lấy vị kia vi tôn!

Rất nhanh, Phù Giang Thần giới thiệu Cửu Thiên Cửu Đế một lần.

- Vân Ly Đại Đế, Phù Mãnh Đế Quân, Chước Dương Đại Đế...

Trong lòng thì thầm tên chín vị Đế Quân một lần, triệt để ghi nhớ, lúc này Trương Huyền mới thở phào nhẹ nhõm.

Lạc Nhược Hi, tự xưng “Linh Thần”, cũng chính là Linh Nguyên chi thần, xem ra có thể là người thừa kế của Bất Tử Đế Quân...

Muốn xác định, chỉ có thể mau chóng đi Linh Nguyên Thiên xem một chút.

Bất quá Linh Nguyên Thiên ở chính nam Thần giới, mà U Hồn Thiên ở

tây bắc Thần giới, khoảng cách rất xa, chỉ sợ còn cần truyền tống trận mới có thể đến.

- Nếu như Trương đan sư không có chuyện gì khác, tại hạ liền cáo từ!

Nói xong Cửu Thiên Cửu Đế, ở dưới Trương Huyền hỏi thăm, Phù Giang Thần lại nói một ít, bí mật có thể nói ra, toàn bộ giới thiệu xong, lúc này mới đứng dậy.

- Đa tạ Phù đan sư nói cho biết!

Trương Huyền khom người.

Dính dáng Cửu Đế, rất nhiều người đều không nguyện ý nói nhiều, vị

trước mắt này có thể nói nhiều như vậy, đã tận tình tận nghĩa.

- Trương đan sư khách khí, ngươi tuổi còn trẻ liền đi đến Thiên Thần thượng phẩm, còn luyện chế ra Phá Chướng Đan, Mỹ Dung Đan, đột phá Thần Vương là chuyện ván đã đóng thuyền, những tin tức này coi như ta không nói, về sau cũng sẽ biết. Về sau ngươi ta, khả năng tiếp xúc cũng sẽ càng ngày càng nhiều, việc nhỏ mà thôi, không cần phải nói!

Phù Giang Thần cười nói

Tình huống bình thường, dính dáng Cửu Thiên Cửu Đế, quả thực không nhiều người dám nói, nhưng vị trước mắt này, bất luận thực lực, tiềm lực hay thuật luyện đan, đều không kém mình bao nhiêu, về sau vô cùng có khả năng ngồi ngang hàng, thậm chí mạnh hơn một bậc, chờ đến lúc đó lấy lòng, không bằng hiện tại kết giao.

Đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi, vượt xa dệt hoa trên gấm.

Chương 2168: Đ i

ạ Na Di truyên tống trận

Phù Giang Thần rời khỏi, Trương Huyền cũng không sốt ruột làm ra quyết định, mà như có điều suy nghĩ.

Hiện tại bày ở trước mặt hắn có hai phương hướng: Thứ nhất, đi Linh Nguyên Thiên tìm kiếm Lạc Nhược Hi, nói cho nàng... Mình đã vào Thần giới, hơn nữa đạt đến Thiên Thần thượng phẩm, tuy cách Đế Quân không biết bao xa, nhưng chỉ cần kiên trì, thêm vào thư viện gian lận, khẳng định càng ngày càng gần, cũng không tính môn không đăng hộ

không đối.

Thứ hai, ở lại chỗ này, tiếp tục bán Phá Chướng Đan, Mỹ Dung Đan, mở

rộng lực ảnh hưởng, để nhiều người biết được hơn nữa, hấp thu càng nhiều nguyện lực, tranh thủ sớm ngày đột phá Thần Vương, Thần Vương phong hào, thậm chí giống như Khổng sư, xung kích Đế Quân!

Chỉ có ngồi ngang hàng đối phương, nắm giữ thực lực tương đồng, mới không có bất kỳ trở ngại nào, lại không người dám nói cái gì, chân chính quang minh chính đại ở cùng một chỗ.

Nếu không, tu vi hiện tại coi như tìm được đối phương, cũng không dám công khai.

Chỉ là...

- Tin tức Phá Chướng Đan, Mỹ Dung Đan trước đó liền truyền ra ngoài, còn muốn mở rộng ảnh hưởng, trong thời gian ngắn rất khó làm được...

Tuy nguyện lực theo ba loại đan dược công bố đến bây giờ, không ngừng tăng thêm, nhưng tốc độ tăng tiến đã dần dần suy yếu, hơn nữa tu vi đến Thiên Thần thượng phẩm, nhu cầu về hồn lực cực lớn, cho dù loại tốc độ này không suy giảm, muốn linh hồn đi đến đỉnh phong, nắm giữ

năng lực xung kích Thần Vương, không có một hai tháng là không cách nào làm được.

Trước tiên không nói, không có lĩnh ngộ công pháp Thần Vương, coi như thành công, trong thời gian ngắn muốn đột phá, cũng không có bất kỳ khả năng.

Thần Vương cũng khó khăn như vậy... Đi đến Đế Quân... Còn phải muốn chờ mấy năm?

Quá chậm!

Trương Huyền tràn đầy buồn phiền.

Không biết chỗ ở cụ thể của đối phương thì thôi, đã biết, ở đâu còn có thể nhịn được.

- Đi Linh Nguyên Thiên! Trước gặp được nàng lại nói...

Lông mày Trương Huyền giương lên.

Mặc dù không biết tại sao Bất Tử Đế Quân vẫn lạc, nhưng xem như

truyền nhân của hắn, cho dù Lạc Nhược Hi là Đế Quân cao quý, cũng chưa chắc an toàn như vậy, nhất định phải tìm được đối phương, thật có khó khăn gì, cũng sẽ cùng nhau đối mặt.

Làm ra quyết định, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, vừa định đi ra ngoài, chỉ thấy Tề Linh Nhi đi vào.

- Trương thiếu, một trăm viên Phá Chướng Đan đã bán xong, ba ngàn viên Mỹ Dung Đan cũng đã bán sạch, còn Tụ Thần Hoàn, đang chờ

Trương Huyền Chế Dược khai trương, lại chính thức bán ra!

Tụ Thần Hoàn nhằm vào người bình thường, cần thời gian lên men mới có thể sinh ra hiệu quả lớn hơn, hiện tại liền bán, mọi người lập tức nhận được, cảm giác mong đợi sẽ ít đi, ngược lại không bằng ba ngày sau lại bán, sinh ra nguyện lực càng lớn.

- Ừm!

Trương Huyền gật đầu hỏi:

- Ta ý định đi Linh Nguyên Thiên một chuyến, chuyện nơi đây, ngươi và Tôn Cường nhìn xử lý là được!

Chuyện làm ăn, có nàng và Tôn Cường xử lý, không có gì có thể lo lắng, bản thân vẫn là nghĩ làm sao tìm Lạc Nhược Hi đi.

- Đi Linh Nguyên Thiên?

Tề Linh Nhi sững sờ:

- Thiếu gia đi như thế nào? Ngồi Thần thú phi hành mà nói, khoảng cách xa như vậy, chỉ sợ cần mấy năm...

U Hồn Thiên ở tây bắc Thần giới, mà Linh Nguyên Thiên lại ở chính nam, khoảng cách không biết bao nhiêu.

- Không phải có thể dùng truyền tống trận sao...

Trương Huyền nói.

Thời điểm tới Dạ Minh thành, liền dùng cái này, vì sao đối phương lại có nghi vấn?

- Cái truyền tống trận kia, chỉ có thể sử dụng ở trong phạm vi U Hồn Thiên, cũng gọi là Tiểu Na Di truyền tống trận; Muốn đi Linh Nguyên Thiên, cần Đại Na Di truyền tống trận có thể đột phá chư thiên! Mà loại truyền tống trận này, muốn sử dụng cũng không dễ dàng như vậy...

Thấy hắn không biết, Tề Linh Nhi giải thích.

- Đại Na Di truyền tống trận?

Trương Huyền thật đúng là không biết.

- Cửu Thiên Cửu Đế quản lý Thần giới, tương đương với chín quốc gia, mỗi một quốc gia đều có biên cảnh, làm sao có thể để cho người ta tùy

tiện đi vào, huống chi là sử dụng truyền tống trận? Thật muốn không có chút đề phòng nào, người thế lực lớn mỗi bên nghiền ép lẫn nhau, đoán chừng Cửu Thiên đã sớm hỗn loạn.

Tề Linh Nhi giải thích.

Cửu Thiên giống như chín đế quốc, cùng một quốc gia, có thể tuỳ tiện truyền tống, chỗ khác làm sao có thể tùy ý đi vào, vạn nhất là kẻ địch, chẳng phải tương đương mở cửa sau cho đối phương?

- Đã có Đại Na Di truyền tống trận, khẳng định sẽ có cách sử dụng?

Trương Huyền hỏi.

- Là có phương pháp sử dụng, theo ta được biết thì có ba cái.

Tề Linh Nhi nói:

- Thứ nhất, trở thành Thần Vương hoặc ba mươi vị trí đầu ở trên Thần Vương tiềm lực bảng, hơn nữa nắm giữ chức nghiệp đặc thù phi chiến đấu, hơn nữa đi đến đỉnh phong nhất của Thần giới, giống như Phù Giang Thần đại tông sư, không chỉ là Thần Vương, còn là đại tông sư

luyện đan, cho dù trên danh nghĩa ở Linh Lung Thiên, nhưng vẫn có thể

xuyên tới xuyên lui trong phạm vi cửu thiên, mà không bị trở ngại!

- Thứ hai, trở thành sứ giả của U Hồn Thiên đi Linh Nguyên Thiên! Loại sứ giả này, kém cỏi nhất cũng là Kim Giáp Tướng Quân, hơn nữa còn phải có đủ công lao và được Càn Khôn Ma Quân bổ nhiệm.

- Thứ ba, nắm giữ chứng nhận đặc cách của Tự Tại Thiên, sở dĩ mệnh danh của Tự Tại Thiên ở trên tám thiên khác, chính là bởi vì bọn họ có chứng nhận đặc cách, mặt khác có thể tùy ý sử dụng truyền tống trận, tiền đề giống như điều thứ nhất, Thần Vương hoặc ba mươi vị trí đầu trên Thần Vương tiềm lực bảng, nếu không truyền tống trận mở ra, lực lượng không đủ, rất dễ dàng bị không gian ép thành mảnh vỡ.

- Ba loại này, bất luận loại nào, thực lực cũng cực kỳ quan trọng, kém cỏi nhất cũng là Thiên Thần thượng phẩm đỉnh phong... thực lực của Trương thiếu...

Tề Linh Nhi không có nói tiếp.

Vị trước mắt này tu vi nàng là tận mắt thấy, vừa gặp mặt Thần Linh hạ

phẩm, tiếp đó một đường tăng lên, đạt đến Thiên Thần hạ phẩm.

Bị kích thích, nàng cũng cố gắng tu luyện.

Ở gia tộc địa vị tăng thêm, những ngày này vô số tài nguyên trong tộc cung cấp, cũng chỉ là củng cố Thiên Thần hạ phẩm một ít, khoảng cách đột phá trung phẩm còn không biết năm nào tháng nào, chắc hẳn đối phương cũng như vậy.

Thiên Thần không phải Thần Linh... Mỗi một tiểu cấp bậc, độ khó lớn không biết gấp bao nhiêu lần.

Nếu như vậy, coi như nắm giữ cơ hội có thể truyền tống, bản thân cũng không chịu nổi!

Dù sao Tiểu Na Di truyền tống trận liền cần lệnh bài thành chủ bảo vệ, cái sau uy lực mạnh hơn, tuyệt đối không phải người nào cũng có thể sử

dụng.

- Thực lực của ta? Đã đến Thiên Thần thượng phẩm!

Trương Huyền nói xong, lực lượng trong cơ thể không còn trói buộc, lập tức triển lộ ra.

Hắn từ trước tới nay khiêm tốn, sau khi đột phá, cũng không nói cho những người khác, đổi lại Thần Vương, khả năng nhìn ra được tu vi thật sự, nhưng Thiên Thần hạ phẩm không nhận ra cũng bình thường.

- Ngươi...

Khí tức Thiên Thần thượng phẩm thả ra, lực áp bách to lớn để Tề Linh Nhi kìm lòng không được lui về sau một bước, hai mắt trợn tròn xoe, cả

người triệt để bối rối.

Không ngừng run rẩy, che ngực, trái tim thình thịch nói không ra lời.

Quá đả kích.

Lần đầu tiên gặp mặt, ở chợ đen của Dạ Minh thành, tu vi của đối phương kém xa nàng, kết quả ngắn ngủi chừng mười ngày, liên tục đột phá sáu đại cấp bậc...

Cái tốc độ tu luyện này... còn là người sao?

Về sau không thể cùng tên này nói chuyện tu luyện và thực lực, nếu không trái tim chịu không được...

Chương 2169: Thiên Thấn th

ng

ượ

ph m

ẩ đ nh pho

ỉ

ng

- Làm sao? Loại thực lực này không đủ? Nhất định phải đến Thiên Thần thượng phẩm đỉnh phong mới được?

Thấy đối phương không muốn nói, Trương Huyền nhíu mày.

- Có thể ở trên Thần Vương tiềm lực bảng đạt xếp ba mươi vị trí đầu, nhất định đều là Thiên Thần thượng phẩm đỉnh phong, nếu không làm sao có thể trổ hết tài năng...

Tề Linh Nhi đè nén buồn bực, gật đầu, đồng thời thở phào nhẹ nhõm.

Náo loạn nửa ngày, vị trước mắt này cũng mới đột phá Thiên Thần thượng phẩm, không có đi đến đỉnh phong.

Thật sự là dọa chết người.

Thiên Thần thượng phẩm đỉnh phong, kết nối Thần Vương, mặc dù chỉ

là tiểu cảnh giới, nhưng trong đó cần năng lượng thực quá nhiều, rất nhiều người tiêu phí trăm năm, mấy trăm năm cũng không thể thành công.

Bởi vậy dù đối phương cũng là Thiên Thần thượng phẩm, nhưng cách có thể đạt được thứ tự ở trên Thần Vương tiềm lực bảng, còn khoảng cách rất xa, không có nhiều năm khổ tu là không thể nào làm được.

Sở dĩ Tề Dược có thể xếp tới thứ sáu, là bởi vì Tề gia tiêu phí vô số đánh đổi, dù vậy cũng tiếp cận mười năm mới từ Thiên Thần thượng phẩm sơ

kỳ đi đến thực lực bây giờ.

- Như vậy sao...

Nghe được nhất định phải là Thiên Thần thượng phẩm đỉnh phong, Trương Huyền lộ ra vẻ làm khó, một lát sau than thở một tiếng:

- Xem ra chỉ có thể sử dụng...

Nói xong cổ tay khẽ đảo, một viên đan dược xuất hiện ở trong lòng bàn tay.

Chính là Thần Nguyên Đan tuyệt phẩm mới mua sắm của Phù Giang Thần.

Thần Nguyên Đan thượng phẩm phổ thông đối với hắn hiệu quả đã không lớn, cũng chỉ có thứ này, mới có thể để cho hắn tiến thêm một bước.

Nhét Thần Nguyên Đan tuyệt phẩm vào trong miệng.

- Trương thiếu, ngươi là muốn làm...

Thấy hắn ở trước mặt mình uống thuốc, Tề Linh Nhi triệt để bối rối.

Ngươi đây là muốn làm gì?

Sẽ không muốn nói cho ta biết, muốn đột phá Thiên Thần thượng phẩm đỉnh phong chứ.

Người khác xung kích, đều là từng giờ từng phút tích lũy, từ từ củng cố, ở trước mặt uống thuốc là cái quỷ gì?

Chẳng lẽ không cần bế quan, không cần điều chỉnh trạng thái, không cần sớm chuẩn bị?

Đang muốn hỏi thăm rõ ràng, chỉ thấy con mắt đối phương đóng một cái, lần nữa mở ra:

- Được rồi, hiện tại đã là Thiên Thần thượng phẩm đỉnh phong...

Ầm ầm!

Kèm theo lời nói, một cỗ khí tức vô địch bừng lên, cho người ta cảm giác áp bức mãnh liệt, giống như muốn nghiền thành bột phấn.

- Cái này, cái này...

Tề Linh Nhi điên rồi.

Từ khi ngươi nuốt đan dược đến Thiên Thần thượng phẩm đỉnh phong, ta hết thảy mới nói sáu chữ... Không cao hơn ba cái hô hấp, Tề Dược tiêu phí hơn mười năm mới hoàn thành, ngươi liền hoàn thành...

Tề Linh Nhi che ngực, chỉ cảm thấy trái tim càng đau.

May mắn Tề Dược không có ở nơi này, thật ở trước mặt mà nói, đoán chừng sẽ bị đả kích nghi ngờ nhân sinh!

Quá làm người tức giận.

Không cần tu luyện như vậy a...

- Thế nào, thực lực bây giờ đủ chưa? Lại không đủ mà nói, hoàn toàn có thể đợi một đoạn thời gian, chờ linh hồn cũng tăng đến Thiên Thần thượng phẩm đỉnh phong lại nói...

Trương Huyền nói.

Chân khí và thân thể của hắn đều đến Thiên Thần thượng phẩm đỉnh phong, nhưng linh hồn còn không có đến, còn cần nguyện lực ủng hộ và tích lũy.

- Không cần...

Sợ vị trước mắt này lại dùng thủ đoạn gì, một cái nháy mắt linh hồn cũng đột phá, đến thời điểm đó đả kích không cách nào nói chuyện, Tề

Linh Nhi vội vàng từ chối, bỏ xuống buồn bực trong lòng nói:

- Thực lực của Trương thiếu đủ rồi, chỉ là ta nói ba loại, đều không quá dễ dàng thực hiện... Trước tiên không nói trở thành Thần Vương hoặc chức nghiệp đặc thù đến đỉnh phong, chỉ nói U Hồn Thiên Kim Giáp Tướng Quân, cũng không có đơn giản như vậy. Huống chi chứng nhận đặc cách của Tự Tại Thiên khẳng định càng khó...

- Này ngược lại cũng phải...

Trương Huyền gật đầu.

Đối phương nói ba loại, quả thực một cái khó hơn một cái.

Thực sự không được liền tiêu phí một, trong hai tháng đột phá Thần Vương lại nói?

Chỉ là làm như vậy thực quá chậm, thuộc về hạ sách.

Trừ khi có biện pháp đêm nay hoặc trong hai ngày đột phá...

Bất quá khả năng không lớn.

Bởi vì công pháp tu luyện, đến bây giờ còn không có một chút đầu mối.

Hơn nữa Thần Vương cảnh thực quá khó khăn!

- Chức nghiệp đặc thù như lời ngươi nói, là những cái nào?

Dừng lại một chút, Trương Huyền hỏi.

- Luyện Đan Sư, Y Sư, Luyện Khí Sư, Danh Sư... đều có thể, những nghề nghiệp này, không chủ tu chiến đấu, hơn nữa đối với tu luyện giả

có trợ giúp rất lớn, không ít thế lực đều ưa thích...

Tề Linh Nhi nói:

- Trương thiếu có thể luyện chế ra Phá Chướng Đan, đủ để chứng minh thuật luyện đan mạnh mẽ, nếu như có thể đi khảo hạch một chút, có lẽ

liền có thể cầm tới thân phận chức nghiệp đặc thù... Từ đó có tư cách sử

dụng Đại Na Di truyền tống trận.

- Làm sao khảo hạch?

- Có thể khảo hạch ở Luyện Đan Sư công hội, khả năng cần tại chỗ

luyện chế đan dược! Chỉ cần có thể hoàn thành luyện chế Thần Nguyên Đan thượng phẩm, hẳn là có thể thông qua...

Tề Linh Nhi nói.

- Thần Nguyên Đan thượng phẩm?

Trương Huyền im lặng.

Tuy hắn có thể làm ra Phá Chướng Đan, Mỹ Dung Đan, nhưng thuật luyện đan chân chính vô cùng vụng về, đừng nói Thần Nguyên Đan thượng phẩm, hạ phẩm có thể luyện chế ra hay không còn không biết.

Thật muốn khảo hạch ở trước mặt người khác, đoán chừng phương pháp luyện chế Phá Chướng Đan sẽ lập tức lộ tẩy...

Còn luyện khí, trừ viên gạch, có vẻ như không luyện chế ra được cái khác...

Nghĩ tới nghĩ lui, chỉ có Danh Sư và Y Sư tốt nhất.

- Nếu như ta khảo hạch Y Sư, cần đến loại trình độ gì, hơn nữa làm sao khảo hạch?

Trương Huyền hỏi.

Khảo hạch Danh Sư, khẳng định sẽ móc nối với Khổng sư, thực lực của hắn bây giờ, còn không nghĩ tới sớm tiếp xúc đối phương.

Sự tình ở Thượng Thương, đủ để lấy đó làm gương.

- Khảo hạch Y Sư?

Tề Linh Nhi sững sờ:

- Cái này... Ta còn không rõ ràng lắm, cần đi tới Y Sư công hội tìm hiểu!

Ngươi không phải Luyện Đan Sư lợi hại sao? Sao lại muốn khảo hạch Y

Sư... Chẳng lẽ, còn biết y thuật?

- Cùng đi đi!

Thấy nàng cũng không biết, Trương Huyền dừng lại một chút nói.

Dù sao coi như biết quy tắc, khẳng định cũng phải qua khảo hạch, còn không bằng cùng đi, có thể tiết kiệm không ít thời gian.

- Tốt!

Tề Linh Nhi gật đầu.

Thần giới cũng có công hội của các loại chức nghiệp, chỉ bất quá không có được coi trọng như ở Danh Sư đại lục mà thôi.

Ở đây, cường đại nhất vẫn là thực lực, chỉ cần có đầy đủ thực lực, những nghề nghiệp khác đều sẽ đi theo.

Nguyên nhân chính là như vậy, luyện đan, Y Sư, luyện khí… dù cũng nhận được người khác tôn kính, nhưng địa vị không cao như ở Danh Sư

đại lục.

- Danh Sư ở nơi này, chuẩn mực cũng không bằng ở Danh Sư đại lục...

Nhớ tới hành động của Phạm Triết lão sư trước đó, Trương Huyền than thở.

Danh Sư ở Danh Sư đại lục, không chỉ có thể chỉ điểm tu luyện, đối với những chức nghiệp khác cũng biết rất nhiều, mỗi một dạng đều đạt đến trình độ cực cao, mà ở đây chỉ biết giảng bài, hơn nữa sư đức cực thấp...

Xem ra Khổng sư cũng không có thời gian, dùng tốc độ nhanh nhất để

chức nghiệp Danh Sư bao phủ thiên hạ, đạt được nhiều nguyện lực hơn nữa, mà không giống như ở Danh Sư đại lục, một bước một dấu chân.

Cũng khó trách, đi vào Thần giới, trong khoảng thời gian ngắn đột nhiên xuất hiện, liên tục khiêu chiến tám thiên tám Đế, dần dần từng bước mà nói, chỉ sợ Danh Sư đường còn không có tạo dựng lên, đã bị thế lực khác san bằng.

Chương 2170: T thí

ỷ

y đ o

ạ

Y Sư công hội cách rất xa, hai người ngồi Thần thú phi hành hơn nửa canh giờ mới đi đến trước mặt, giống như Danh Sư đường, kiến trúc không hùng vĩ, cũng không huy hoàng, cho người ta một loại cảm giác như phòng khám bệnh tư nhân.

Tiến vào bên trong, chỉ thấy trong đại điện chất đầy người, cả đám ăn mặc trường bào thống nhất, vẻ mặt vội vàng.

- Uông Thanh Y Sư, Nhạc Tuyền Y Sư, Thẩm Tử Mộc Y Sư...

Nhìn người trong đại điện, Tề Linh Nhi nhận ra một số người, tràn đầy kỳ lạ.

- Những người này rất nổi danh?

Trương Huyền cau mày.

- Xem như Y Sư lợi hại nhất của U Hồn hoàng thành! Bình thường đều có sự tình của từng người, cho dù cùng ở hoàng thành, cũng cả đời không qua lại với nhau, sao bây giờ đều hội tụ ở chỗ này?

Tề Linh Nhi không hiểu.

Uông Thanh Y Sư, là Y Sư được Tề gia bọn họ ngự dụng, chuyên môn chữa bệnh cho cao tầng Tề gia; Nhạc Tuyền là Y Sư được Bắc Đường gia ngự dụng, còn Thẩm Tử Mộc, xem như đứng ở trận doanh của Thân Đồ gia tộc.

Tam đại gia tộc bên ngoài bình an vô sự, nhưng sau lưng phân cao thấp không ít, bình thường coi như Y Sư công hội tổ chức đại hội toàn viên,

cũng tránh được thì tránh, không muốn gặp mặt nhau, lúc này lại xuất hiện cùng một chỗ, không kinh ngạc đó là giả.

- Tìm người hỏi một chút chẳng phải sẽ biết!

Trương Huyền khẽ mỉm cười, tìm tới một vị Y Sư, tiện tay đưa ra mười thần tệ:

- Đây là... Chuyện gì xảy ra?

Là một người trẻ tuổi, chừng ba mươi tuổi, thấy vị trước mắt này hào phóng như thế, nên không giấu diếm gì nói:

- Là tỷ thí y đạo !

- Tỷ thí y đạo?

Trương Huyền nghi hoặc.

Có tỷ thí luyện đan, tỷ thí luyện khí, y đạo cũng có thể tỷ thí?

Luyện đan, người nào thời gian ngắn, dùng thuốc ít, luyện chế đan dược thành phẩm cao, thì có thể chiến thắng; Luyện khí người nào luyện chế

vũ khí mạnh hơn một bậc, người đó càng cao minh... Y đạo làm sao so?

Cũng không thể thí nghiệm thuốc ở trên người bệnh nhân nha!

- Ngươi là người ngoài không biết rất bình thường, tỷ thí y đạo là phương pháp Y Sư giao lưu kỹ nghệ trực tiếp nhất, trải qua chẩn bệnh, trị liệu… để phán đoán y thuật một người có cao minh hay không...

Y Sư trẻ tuổi giải thích nói.

Những nghề nghiệp khác có thể phân biệt ra được mạnh yếu, Y Sư tự

nhiên cũng có thể.

Đơn thuần chờ chứng bệnh ngươi trị không được, ta lại ra tay, phải chờ

tới năm nào tháng nào?

Cho nên rất nhiều Y Sư vì cấp tốc nổi danh, đều sẽ tham gia loại tỷ thí y đạo này, có thể trổ hết tài năng, ai cũng sẽ thừa nhận y thuật của ngươi cao minh.

- Chẩn bệnh, trị liệu... thì phải có bệnh nhân, chẳng lẽ loại tỷ thí này, còn cần sớm chuẩn bị một ít người bệnh có nghi nan tạp chứng? Hơn nữa còn phải cùng nhau chờ?

Trương Huyền kỳ lạ.

Thân là Y Sư, đối phương nói những cái kia hắn có thể rõ ràng, nhưng không có bệnh nhân, Y Sư mạnh hơn cũng không có khả năng làm gì!

Mà một khi chuẩn bị người bệnh, dùng để tranh tài... sẽ dính dáng vấn đề nhân đạo, sẽ không đơn giản như tưởng tượng.

- Này thì không cần, tỷ thí y đạo có hệ thống chuyên môn, có chút là cần bệnh nhân đặc thù, nhưng cũng có chút không cần, dù sao không có khả

năng có nhiều bệnh nhân như vậy, cũng không có khả năng để bệnh nhân chờ tới thời gian tranh tài...

Y Sư nói.

Cứu người như cứu hỏa, chờ đến tuyển thủ tranh tài đến đông đủ, lại liên hợp cùng một chỗ cấp cứu, các loại dược vật thử một lần... Không chết cũng bị làm tàn phế nha, y đức ai cho phép như vậy!

Tỷ thí y đạo, khẳng định hoàn toàn khác biệt tỷ thí bình thường.

- Vậy...

Trương Huyền đang muốn hỏi thăm, cụ thể làm sao thao tác, chỉ thấy trước mắt rất nhiều Y Sư đồng thời xôn xao, sau đó nhìn thấy một trung

niên sải bước đi về đài cao, vẻ mặt nghiêm túc.

- Là Hội trưởng Y Sư công hội Tôn Tuyền...

Tề Linh Nhi nhận ra được, truyền âm nói.

Trương Huyền không có tiếp tục hỏi thăm, mà nhìn sang.

Vị hội trưởng này thoạt nhìn khoảng bốn mươi tuổi, khí tức trầm ổn giống như mình, cũng đạt tới Thiên Thần thượng phẩm đỉnh phong.

- Chư vị, Vân Ly Thiên công khai khiêu chiến U Hồn Thiên ta, yêu cầu tỷ thí y thuật, hơn nữa hạ xuống giấy sinh tử, một khi thua, Y Sư của U

Hồn Thiên ta phải thừa nhận bọn họ càng thêm cường đại, thậm chí phái ra mười vị Y Sư đứng đầu nhất đi Vân Ly Thiên miễn phí cống hiến sức lực một trăm năm... Loại sự tình này, ta nhẫn không được, chư vị thì sao?

Nhìn quanh một vòng, trong thanh âm của Tôn Tuyền mang theo phẫn nộ.

- Chúng ta cũng khẳng định không nhẫn được!

- Vân Ly Thiên cũng chỉ là dựa dẫm huyết mạch mà thôi, biết y thuật gì chứ? Làm sao so với chúng ta?

- Miễn phí cống hiến sức lực một trăm năm, thật muốn như vậy, Y Sư

của U Hồn Thiên ta sẽ vĩnh viễn không ngẩng đầu được lên...

...

Một hồi xôn xao, vẻ mặt của tất cả mọi người đều rất khó coi.

- Nếu tất cả mọi người nhịn không được, vậy thì chiến! Vì U Hồn Thiên, chúng ta không thể thua.

Thấy mọi người đều lên cơn giận dữ, sĩ khí xúc động phẫn nộ, Tôn Tuyền gật đầu:

- Hiện tại ta tuyên bố, danh sách tham gia tỷ thí, hết thảy năm cái, chọn đều là Y Sư nổi danh nhất U Hồn Thiên, nếu như chư vị có dị nghị, cũng có thể đưa ra, có điều phải vượt qua người chọn lựa mới được!

Mọi người đồng thời gật đầu.

Văn vô đệ nhất, võ vô đệ nhị.

Y thuật cũng vậy, rất khó phân tích ra ai là thứ nhất, ai là thứ hai, nhưng ở trong một cái vòng tròn, người nào mạnh hơn một bậc, tất cả mọi người vẫn có thể có chút khái niệm.

- Nhận được chư vị ưu ái, cộng thêm vì Y Sư công hội, lần này đối phương khiêu chiến, nếu như ta không ra mặt nghênh chiến, tất nhiên sẽ

bị người khác chỉ trích, cho nên ta tính một trong số đó!

Tôn Tuyền nói.

- Hội trưởng tự mình ra mặt, chúng ta không có vấn đề...

Mọi người đồng thời gật đầu.

- Uông Thanh, Nhạc Tuyền, Thẩm Tử Mộc, có thể cống hiến tam đại gia tộc, ngay cả Thần Vương phong hào cũng có thể trị liệu, y thuật cao không thể nghi ngờ, ba người bọn họ có thể xuất chiến!

Tôn Tuyền tiếp tục nói.

Mọi người lần nữa gật đầu.

Ba người này có thể trở thành Y Sư ngự dụng của tam đại gia tộc, hơn nữa rất được coi trọng, đủ để chứng minh năng lực.

Có tư cách đại biểu U Hồn Thiên xuất chiến.

- Còn vị cuối cùng, ta muốn để chư vị đề cử một cái, nhìn xem có người thích hợp hay không!

Thời gian nháy mắt xác định bốn cái, còn thừa lại danh ngạch cuối cùng, Tôn Tuyền tiếp tục nói.

- Thôi tuyển mà nói, ta đề cử Trần Siêu Y Sư! Tám năm trước dịch bệnh xuất hiện, một mình hắn ngăn cơn sóng dữ, cứu vớt mấy ngàn cường giả, công lao rất lớn, y thuật cao minh!

- Ta đề cử Triệu Xung Y Sư, những năm này chiến công của hắn chư vị

đều có thể nhìn thấy, các loại nghi nan tạp chứng, đều có thể tuỳ tiện trị

liệu, mười năm gần đây đến cứu người không biết bao nhiêu, người người gọi là thần y... giao chiến với Vân Ly Thiên, tuyệt đối có tư cách!

- Ta cảm thấy Tiền Hải Y Sư cực kỳ có tư chất, tuy danh khí không vang dội, nhưng...

...

Chỉ nháy mắt, phía dưới liền liệt kê ra bảy tám người ứng cử.

Mỗi một cái ở U Hồn hoàng thành đều tên tuổi lẫy lừng, chiếm cứ một phương, được vô số người ngưỡng mộ.

Đám người thảo luận, trong thời gian ngắn không quyết định được, Trương Huyền thì quay đầu nhìn về phía nữ hài trước mắt mở miệng hỏi:

- Trở thành một trong năm người này, có thể có tư cách sử dụng Đại Na Di truyền tống trận hay không?

Đặc biệt tới, chính là nghĩ biện pháp khảo hạch tư cách dùng Đại Na Di, cục diện trước mắt, đoán chừng cũng không có người có tinh lực khảo hạch, đã như vậy không bằng tranh đoạt danh ngạch nhìn một chút.

- Quá sức... tư cách sử dụng Đại Na Di truyền tống trận, bọn người Uông Thanh, Nhạc Tuyền, Thẩm Tử Mộc Y Sư không có, toàn bộ U

Hồn Thiên, chỉ có Tôn Tuyền hội trưởng có, nếu quả thật muốn lấy được... Chỉ sợ không chỉ cầm một trong năm danh ngạch, còn phải vượt qua người Vân Ly Thiên, để lần tỷ thí y đạo này chiến thắng...

Dừng lại một chút, Tề Linh Nhi nói.

Tư cách sử dụng Đại Na Di truyền tống trận, yêu cầu thứ nhất chính là Thần Vương... Đủ thấy độ cao!

Năm vị trí đầu của một chức nghiệp liền có thể thành công, sẽ không có khó khăn như trong truyền thuyết.

- Khó khăn như vậy?

Trương Huyền sửng sốt, trong lòng không khỏi tò mò:

- Sử dụng loại truyền tống trận này khó như vậy, chẳng phải biểu thị

Cửu Thiên hầu như không thể nào liên hệ?

Năm vị trí đầu của một chức nghiệp cũng không thể sử dụng, chư thiên hết thảy bao nhiêu chức nghiệp?

Như vậy tính toán, U Hồn Thiên không cách nào đi vào khu vực khác, khu vực khác cũng khẳng định không có cách nào đi vào U Hồn Thiên, buôn bán phải như thế nào? Làm sao giao lưu?

Như vậy Thần giới chẳng phải tương đương với từng người phát triển, tựa như một đầm nước đọng sao?

- Sao có thể không liên hệ!

Tề Linh Nhi cười khổ lắc đầu:

- Ngươi cần là danh ngạch sử dụng Đại Na Di truyền tống trận... Mà không phải danh ngạch đi vào chư thiên khác! Ngồi Thần thú phi hành, tùy tiện đi vào, không có người quản... Không ít thương khách không quan tâm thời gian, đều là ngồi Thần thú phi hành đi!

- Cái này...

Trương Huyền vỗ trán, cười khổ một tiếng.

Đối phương nói không sai, Đại Na Di trận pháp, truyền tống người đến hoàng thành, sào huyệt của đối phương, lúc này mới sẽ có hạn chế, người bình thường ngồi Thần thú phi hành, chậm rãi từ từ, tuỳ ý một thành thị khoảng cách gần cũng cần mười ngày nửa tháng, tự nhiên không quan trọng.

Thần Linh phổ thông, có thể sẽ cảm thấy mười ngày nửa tháng rất dài, nhưng đến Thiên Thần cảnh, tuổi thọ vượt qua một ngàn, tu luyện bế

quan cũng phải mấy tháng, thậm chí mấy năm, cái gọi là thời gian sẽ

không còn ý nghĩa.

- Nếu mọi người không cách nào đề cử ra, liền dùng phương pháp đơn giản nhất, mấy vị Y Sư được chọn lựa tụ lại, tiến hành khảo hạch Y Sư, có thể đạt được thứ nhất, đương nhiên là y thuật cao minh nhất, sẽ đại biểu U Hồn Thiên chiến đấu với Vân Ly Thiên!

Bên này giao lưu, trên đài Tôn Tuyền cũng làm ra quyết định nói.

- Tốt!

Dưới đài đồng thời gật đầu.

Mỗi người đều có Y Sư lợi hại trong mắt mình, chỉ bằng vào tuyển cử

mà nói, khẳng định không chọn được, cũng tìm không ra y thuật cao minh chân chính, như vậy còn không bằng trực tiếp tỷ thí y đạo!

Ai có thể trổ hết tài năng, người đó liền cường đại nhất, không thể nghi ngờ.

- Mời chư vị muốn tham gia đi vào đài cao...

Thấy mọi người đồng ý, Tôn Tuyền nói.

Rất nhanh, mấy vị Y Sư được chọn lựa đi tới, hết thảy tám vị, đều là Y

Sư tên tuổi lẫy lừng của U Hồn hoàng thành, mỗi một người đều có công lao để cho người ta ngưỡng mộ.

- Còn có người nguyện ý khiêu chiến không? Chỉ cần có thể vượt qua mấy người bọn hắn, đồng dạng có cơ hội đại biểu U Hồn hoàng thành xuất chiến!

Tôn Tuyền lần nữa nhìn về phía mọi người nói.

- Trương thiếu, ngươi có muốn tham gia hay không?

Tề Linh Nhi nhìn lại.

Vị trước mắt này y thuật cao thấp, nàng không có biết chút nào, nhưng thân có huyết mạch Đế Quân, nàng cũng không dám nói nhiều, chỉ có thể hỏi thăm một chút, nhìn thái độ của đối phương.

Chương 2171: Khống có t c

ư ách

- Đương nhiên muốn tham gia!

Trương Huyền khẽ mỉm cười.

Mục đích tới đây đúng là vì thu hoạch danh ngạch Đại Na Di truyền tống trận, không tham gia tỷ thí mà nói, khẳng định vô duyên với danh ngạch.

- Vậy được...

Thấy hắn trả lời, Tề Linh Nhi tiến về phía trước một bước:

- Thiếu gia của chúng ta cũng muốn tham gia!

Thanh âm của nàng vang dội, lại thêm chưởng khống rất nhiều công việc của Tề gia, tự nhiên sinh ra khí chất để cho người ta khó mà cự tuyệt, âm thanh mới ra, lập tức dẫn tới vô số ánh mắt tập trung đến.

- Linh nhi tiểu thư, ngươi...

Trên đài, Uông Thanh Y Sư nghi ngờ nhìn lại.

Thân là Y Sư ngự dụng của Tề gia, Tề gia thay đổi nhân sự hắn tự nhiên rõ ràng, cũng đã gặp Tề Linh Nhi vài lần, biết hiện tại rất được coi trọng.

Thiếu gia trong miệng nàng, chẳng lẽ là mấy vị nổi danh kia trong Tề

gia? Chỉ là mấy vị này, hắn nhìn lớn lên, cũng không nghe nói qua có người hiểu y thuật!

Tràn đầy kỳ lạ nhìn sang, nhìn quanh một vòng, cũng không tìm tới khuôn mặt quen thuộc.

- Không biết thiếu gia ngươi nói là...

Lại nhịn không được hỏi.

- Chính là vị Trương Huyền thiếu gia này!

Tề Linh Nhi nhẹ nhàng cười một tiếng.

- Trương Huyền?

- Chẳng lẽ là... Trương Huyền luyện chế Phá Chướng Đan?

- Chính là hắn, buổi trình diễn trước đó ta tham gia, tận mắt nhìn thấy!

- Đừng nói, thật đúng là hắn, chỉ là... hắn không phải Luyện Đan Sư sao?

Chạy đến nơi đây tham gia Y Sư tỷ thí, tính là gì chuyện? Y Sư và Luyện Đan Sư là hai chức nghiệp khác nhau ah!

- Phá Chướng Đan và Mỹ Dung Đan đều có hiệu quả chữa trị ám thương, có thể liên quan đến y thuật hay không?

...

Cái tên Trương Huyền này, kèm theo Mỹ Dung Đan truyền toàn bộ

hoàng thành, hầu như người người đều biết, Y Sư công hội cũng không ngoại lệ.

Chỉ là vị này là Luyện Đan Sư, không đi Luyện Đan Sư công hội, chẳng lẽ y thuật cũng rất cao minh?

- Ngươi là Y Sư?

Tôn Tuyền nhíu mày nhìn lại.

- Nhìn qua một ít sách y học!

Trương Huyền gật đầu.

- Có chứng nhận Y Sư không?

Tôn Tuyền nói.

- Cái này...

Trương Huyền sững sờ:

- Tạm thời còn chưa có đi khảo ahch5...

Hắn khảo hạch qua Y Sư cửu tinh ở Danh Sư đại lục, có điều loại thân phận này ở đây khẳng định không cách nào dùng.

- Chuyện cười!

Tôn Tuyền vẫy tay:

- Không có chứng nhận Y Sư, làm sao đại biểu Y Sư của U Hồn Thiên cùng đối phương tỷ thí? Là cười nhạo U Hồn Thiên chúng ta không người sao?

- Ta tinh thông y thuật, không có chứng nhận Y Sư thi một cái là được, hắn tiêu phí không được bao lâu nha...

Trương Huyền nhíu mày.

- Thi một cái là được... Ngươi cảm thấy chúng ta sẽ để cho một người vừa cầm tới chứng nhận Y Sư, đại biểu U Hồn Thiên tỷ thí?

Sắc mặt Tôn Tuyền tái xanh, bàn tay lớn vẫy một cái:

- Lại nói, tất cả chúng ta đều ở nơi này chuẩn bị cùng đối phương huyết chiến, không có người khảo hạch chứng nhận Y Sư, cho dù ngươi có năng lực, ngày hôm nay cũng không phải thời điểm!

- Trương đan sư, ngươi luyện chế Mỹ Dung Đan, Phá Chướng Đan, quả

thực rất lợi hại, nhưng Y Sư không phải luyện đan, cứu người không phải chế thuốc!

- Luyện đan sai, nhiều nhất tìm kiếm dược liệu lần nữa, chữa người chết rồi, thì không thể phục sinh!

- Chúng ta biết hảo tâm của ngươi, muốn hỗ trợ đẩy lùi người Vân Ly Thiên, nhưng ngươi thật sự không thích hợp...

- Ngươi ở phương diện luyện đan phát triển rất tốt, đừng chạy đến Y Sư

công hội chúng ta làm loạn...

...

Nghị luận ầm ĩ, đám người Uông Thanh Y Sư cũng tiến lên khuyên can.

- Cái này...

Trương Huyền muốn nói điều gì, lại không biết trả lời như thế nào.

Đối phương nói không sai, dính dáng một thành thị, một phương thiên địa vinh nhục, coi như mình chiến thắng, không có chứng nhận Y Sư, cũng không thể đại biểu những người này.

- Là ta quấy rầy, cáo từ...

Trương Huyền lắc đầu, xoay người rời khỏi.

Tề Linh Nhi kinh ngạc, theo sát đi ra Y Sư công hội, cũng nhịn không được nữa:

- Trương thiếu, ngươi thật không có chứng nhận Y Sư?

Không có chứng nhận Y Sư, vị này dám chạy tới, muốn đạt được tư cách Đại Na Di truyền tống... Lá gan thật lớn.

Trương Huyền lắc đầu.

- Vậy làm sao bây giờ?

Tề Linh Nhi im lặng.

Y sư không phải chức nghiệp khác, không có giấy chứng nhận tư cách đã chữa bệnh cho người khác, cũng phải có người dám mới được.

Xem ra thông qua thân phận Y Sư, đạt được tư cách Đại Na Di truyền tống trận là không có khả năng.

- Trước mặc kệ, ngươi không phải nói, muốn đạt được tư cách, không chỉ có chức nghiệp đặc thù đến đỉnh phong, tu vi cũng phải đi vào ba mươi vị trí đầu của Thần Vương tiềm lực bảng sao?

Trương Huyền lắc đầu, nhìn qua nói.

Tình huống trước mắt của Y Sư công hội, chắc chắn sẽ không để hắn tham gia tỷ thí, hắn là người khiêm tốn, tự nhiên sẽ không làm ra chuyện đơn đấu toàn bộ công hội, cùng đối phương gây ra không thoải mái, còn không bằng trước đạt được ba mươi vị trí đầu của Thần Vương tiềm lực bảng lại nói.

- Đúng, trong Cửu Thiên, mỗi một thiên đều có Thần Vương tiềm lực bảng thuộc về mình, có thể đi vào ba mươi vị trí đầu là được, nói cách khác, chỉ cần Trương thiếu đi vào Thần Vương tiềm lực bảng của U Hồn Thiên là được.

Tề Linh Nhi giải thích:

- Muốn đi vào bảng danh sách này, không có phức tạp như vậy, chỉ cần tìm người ở trong ba mươi vị trí đầu, tới khiêu chiến, quang minh chính đại chiến thắng là được! Đương nhiên, loại chiến đấu này, nhất định phải có người lập ra bảng danh sách... cũng chính là Tự Tại Thiên tới công chính!

- Tự Tại Thần Vệ?

- Đúng vậy, Thần Vương tiềm lực bảng của Cửu Thiên, đều có Tự Tại Thần Vệ của Tự Tại Thiên xác định thứ tự, bọn họ đều là cường giả

Thần Vương cảnh, nhãn lực hơn người, có thể căn cứ thực lực song phương giao chiến, xác định vị trí cụ thể của một người.

Trương Huyền gật đầu.

Cái này giống như kỹ lục Genie kiếp trước, muốn đối phương công nhận, cũng không phải là ngươi kiên trì bao lâu, mà là ngươi ở trong quá trình đối phương chứng nhận, có thể kiên trì bao lâu!

Cường giả Thần Vương lập ra tiềm lực bảng, quả thực càng công chính.

- Những Tự Tại Thần Vệ này ở nơi nào? U Hồn hoàng thành có không?

Trương Huyền hỏi.

Nếu như muốn đi Tự Tại Thiên, vậy thì phiền toái.

- Ngay ở trong U Hồn điện, Tề Dược cũng từng tìm đối phương khảo hạch!

Tề Linh Nhi giải thích nói.

- Vậy qua xem một chút đi!

Trương Huyền nói.

- Trương thiếu... Muốn khảo hạch thứ mấy? Có muốn ta chuẩn bị tư liệu ba mươi vị trí đầu cho ngươi xem không?

Thấy vị này làm ra quyết định khẩn trương như vậy, Tề Linh Nhi có chút im lặng.

Coi như ngươi thật muốn được thứ tự ở trên Thần Vương tiềm lực bảng đạt, cũng phải trước tìm người muốn khiêu chiến, trước thời hạn hạ

chiến thư mới được.

Có thể đi vào danh sách này, cái nào không phải thiên tài thân kinh bách chiến, dễ dàng chiến thắng mà nói, khẳng định có vô số người đến đây khiêu chiến.

Cái gì cũng không biết, liền xông tới... thật quá lỗ mãng.

- Không cần tư liệu, tìm vị Tự Tại Thần Vệ kia, để hắn hỗ trợ, chỉ cần là ba mươi vị trí đầu, cái nào khoảng cách gần, có thể nhanh nhất đồng ý tỷ

thí là được!

Trương Huyền nói.

Ba mươi vị trí đầu của Thần Vương tiềm lực bảng, mạnh hay không mạnh, đối với hắn mà nói ý nghĩa không lớn.

Tuy không biết sức chiến đấu chuẩn xác của mình hiện tại, nhưng thân thể trải qua Nguyệt Thanh Trì rèn luyện, sớm đã đạt đến Thiên Thần thượng phẩm đỉnh phong nhất, Thần Vương phổ thông cũng chưa chắc có thể so được. Công pháp Thiên Nhược Hữu Tình mạnh mẽ vô song, dù đột phá Thiên Thần cảnh, còn không có thời gian rèn luyện kiếm pháp, nhưng Thần Vương không ra tay, cùng cấp bậc hầu như không có người có thể vượt qua.

Linh hồn hơi yếu một ít... Cùng lắm thì không cần là được.

- Khoảng cách gần?

Khóe miệng Tề Linh Nhi co giật một cái.

Không hổ là huyết mạch Đế Quân... Nói chuyện thật khí phách!

Nói như vậy, cũng chính là biết dưới Thần Vương, có thể vượt qua không nhiều, không cần lo lắng.

...

Hai người Trương Huyền đi tới U Hồn điện, mà trong U Hồn điện cũng có một đống người, từng cái sắc mặt nghiêm túc.

Tề Dược bọn họ nói tới cũng có mặt.

- Tại hạ là tu luyện giả trong ba mươi vị trí đầu của Thần Vương tiềm lực bảng ở Vân Ly Thiên, lần này được Y Sư công hội của U Hồn Thiên mời, đến đây giao lưu y thuật, đối phương đóng cửa tạm thời không dám nghênh chiến, có chút nhàn rỗi, vừa vặn muốn kiến thức một chút, người trên tiềm lực bảng của các ngươi, thực lực cụ thể như thế nào! Có giống như Vân Ly Thiên chúng ta hay không, không biết các ngươi ai nguyện ý nghênh chiến?

Một công tử áo trắng hai tay chắp sau lưng, nhàn nhạt nhìn về phía mọi người, trên trán của hắn lộ ra hai sừng rồng màu vàng kim nhàn nhạt, tuy không lớn, lại cực kỳ chói mắt.

Chương 2172: Ngao Hoa

- Khẩu khí thật lớn!

- Trước kia chúng ta cùng thiên khác giao lưu, đều là trước thời hạn mời, một Y Sư vậy mà dám nói như vậy, người nào cho lá gan?

- Mọi người đừng kích động, trên đầu có sừng rồng kim sắc, chứng minh nắm giữ huyết mạch tinh thuần của Vân Ly Đại Đế, thuộc về thế hệ sau hạch tâm của Đại Đế, chỉ sợ không có đơn giản như vậy!

- Dựa dẫm huyết mạch mà thôi, mọi người đều là cường giả của một phương thế lực, không tin có thể mạnh bao nhiêu...

...

Thấy công tử áo trắng giọng nói cuồng ngạo, mọi người xôn xao, tràn đầy tức giận.

Một Y Sư tới giao lưu, cho dù thực lực sắp xếp trước ba mươi trên Thần Vương tiềm lực bảng của Vân Ly Thiên, nhưng vọt thẳng tới, không coi ai ra gì như vậy, cũng phạm vào tối kỵ.

Đây là khiêu chiến uy nghiêm của một phương thế lực.

Nếu như bọn họ không có phản ứng, toàn bộ U Hồn Thiên đều sẽ bị

thiên khác chê cười, không ngẩng đầu được lên.

- Không biết vị công tử này xưng hô như thế nào, ở trên tiềm lực bảng của Vân Ly Thiên xếp hàng thứ mấy?

Trong đám người, một thanh niên vung tay, ý bảo mọi người dừng lại thảo luận, híp mắt hỏi.

Thần Vương tiềm lực bảng của U Hồn Thiên, siêu cấp cường giả đứng hàng thứ nhất, Thân Đồ Phong.

Người mạnh nhất trong thế hệ trẻ tuổi của Thân Đồ gia tộc, từng xung kích Thần Vương thất bại mà còn sống, linh hồn và thân thể đều đạt đến Thần Vương, chỉ là tu vi không cách nào đột phá!

Sức chiến đấu chân chính, cho dù kém Thần Vương, cũng chênh lệch không xa.

Là đệ nhất nhân dưới Thần Vương của U Hồn Thiên, nguyên nhân chính là như vậy, tất cả mọi người lấy hắn như Thiên Lôi sai đâu đánh đó.

- Tại hạ Ngao Hoa, may mắn đi vào Thần Vương tiềm lực bảng của Vân Ly Thiên, xếp hạng thứ chín!

Ngao Hoa ngạo khí nói.

- Thứ chín?

Vẻ mặt mọi người nghiêm túc.

Vân Ly Thiên Vân Ly Đại Đế chính là Chân Long, vạn thú chi Hoàng, huyết mạch cường đại đến biến thái, nắm giữ huyết mạch của hắn, một khi hóa thành chân thân, cùng cấp bậc không người có thể địch.

Trước khi linh khí biến mất, Cửu Thiên từng có dưới Thần Vương giao lưu tỷ thí, trừ Tự Tại Thiên, Kiếm Thần Thiên, Vân Ly Thiên xem như

cường đại nhất, tỉ lệ chiến thắng cao nhất.

Đặc biệt là biến thành Chân Long chi thân, dài vài trăm mét, lại thêm phòng ngự vô địch, tu luyện giả nhân loại căn bản không thể nào chống cự.

Nguyên nhân chính là như vậy, Thần Vương tiềm lực bảng của Vân Ly Thiên hàm kim càng cao, cũng càng thêm mạnh mẽ.

Nếu không đối phương cũng không dám quang minh chính đại tới khiêu chiến như vậy.

Có thể ở trong đó xếp hạng thứ chín, thực lực của Ngao Hoa không cần nghĩ, cũng biết cực kỳ đáng sợ.

- Nếu vị bằng hữu này khoác lác như vậy, tại hạ sẽ so với ngươi một chút, để cho ta nhìn xem, tu vi của cường giả Vân Ly Thiên có phải mạnh như khẩu khí hay không!

Một tiếng hô khẽ, bên U Hồn Thiên, một thanh niên đi ra.

Ngao Hoa nhìn sang, là người chừng ba mươi tuổi, mặc hắc bào, đường cong trôi chảy, tựa như khôi giáp phù hợp thân thể.

- Báo ra danh tự, ta không đánh hạng người vô danh!

Vẻ mặt Ngao Hoa lạnh nhạt nói.

Thấy đối phương miệt thị như vậy, thanh niên đi ra tức giận nghiến răng, cuối cùng vẫn hừ lạnh một tiếng, nói:

- Tại hạ Trần Mục, xếp hạng thứ mười trên Thần Vương tiềm lực bảng, thắng thua đều chỉ đại biểu cá nhân ta, không quan hệ gì tới U Hồn Thiên!

Thấy hắn ra mặt, Thân Đồ Phong và mọi người âm thầm gật đầu, cũng không ngăn cản.

Ngao Hoa này xếp hạng thứ chín ở Vân Ly Thiên, phía bên mình xếp hạng thứ mười đi qua khiêu chiến, chiến thắng, giương thần uy, thua, cũng không mất mặt.

Vừa vặn có thể thử tu vi và thực lực chuẩn xác của đối phương, cho người tỷ thí sau trước thời hạn làm ra chuẩn bị.

- Ở đâu ra nói nhảm nhiều như vậy!

Ngao Hoa hừ lạnh, bước chân trước ra một bước, người như thuấn di đi vào trước mặt Trần Mục, cũng không thấy có động tác khác, thẳng tắp đánh tới.

- Tự tìm cái chết!

Không nghĩ tới đối phương từ bỏ phòng ngự, dựa vào thân thể đối kháng mình, Trần Mục tức giận đến sắc mặt đỏ lên, năm ngón tay mở ra, giơ

tay lên hạ xuống.

Không khí rung động, bàn tay phát ra màu đỏ thẫm.

Liệt Diễm Chưởng!

Chiêu chưởng pháp này là mượn dung nham lòng đất rèn luyện thành, một khi thi triển, lòng bàn tay tựa như bàn ủi nung đỏ, không gì không thiêu cháy, vật tới tiếp xúc đều sẽ bị tổn thương.

Chính vì chưởng pháp thần kỳ, mới đạt được mười vị trí đầu trên tiềm lực bảng, đánh bại vô số cao thủ.

Lần chiến đấu này, tuy tức giận, nhưng cũng biết đối phương tuyệt đối không phải đơn giản như vậy, vừa ra tay liền thi triển ra chiêu số cường đại nhất.

Bành!

Thanh niên áo trắng không có né tránh, Liệt Diễm Chưởng không giữ lại chút nào rơi vào trên người, vẻ mặt Trần Mục vui mừng, đang cảm giác có hi vọng thắng lợi, liền thấy trong mắt đối phương lộ ra vẻ đùa cợt.

- Nguy rồi...

Đồng tử co rút lại, phản ứng cũng nhanh, bàn chân lui ra một bước, nham thạch bắn tung toé, nhanh chóng lui về phía sau.

Có thể trở thành mười vị trí đầu một trong Thần Vương tiềm lực bảng, tu vi và ý thức chiến đấu đương nhiên sẽ không đơn giản.

Bất quá hắn phản ứng nhanh, đối phương càng nhanh, Ngao Hoa vọt tới trước tăng tốc, động tác thân thể không có biến hóa chút nào, vẫn mạnh mẽ đâm tới.

Răng rắc!

Trần Mục duỗi ra cánh tay, chỗ va chạm xuất hiện gãy xương, ngay sau đó ngực gặp phải va chạm, chưa kịp nói chuyện, đã kêu rên một tiếng bay ngược ra ngoài.

Phốc!

Người ở trên không trung máu tươi phun mạnh, bả vai, xương sườn toàn bộ vỡ vụn.

- Đa tạ!

Ngao Hoa ngừng lại, hai tay tiếp tục chắp ở sau lưng, vẻ mặt lạnh lùng.

Hình như vừa rồi đánh bại đối phương căn bản không phải hắn, khí định thần nhàn, không có bị thương chút nào.

Tất cả mọi người đều híp mắt lại.

Từ đầu đến cuối, đối phương chỉ dùng một chiêu, chính là dùng thân thể

va chạm, nhưng hết lần này tới lần khác một chiêu này, thực lực như

Trần Mục ngăn cản không nổi.

- Tại hạ Tề Dược, các vị đã nhường, tiềm lực bảng xếp hạng thứ sáu!

Tề Dược đi ra.

Biết hổ thẹn sau dũng, mấy ngày không thấy, khí tức của hắn so với trước đó càng thêm trầm ổn dày nặng, chân khí mạnh mẽ chạy ở trong người, cả người tựa như tông sư.

- Bắt đầu đi!

Mí mắt nhấc lên, Ngao Hoa lao đến.

Thời gian nháy mắt, chiến đấu cùng một chỗ.

...

- Đây là địa phương phụ trách biên soạn Thần Vương tiềm lực bảng của U Hồn Thiên? Làm sao một người cũng không có?

Đi theo sau lưng Tề Linh Nhi vào U Hồn điện, rất mau tiến vào một gian phòng rộng lớn, Trương Huyền nhìn quanh hai bên, lông mày nhịn không được nhăn lại.

Dù đại điện trước mắt rộng lớn, nhưng không có nửa cái bóng người, hình như căn bản không có người ở.

- Ta cũng không biết...

Tề Linh Nhi cũng có chút choáng váng.

Biên soạn Thần Vương tiềm lực bảng, sẽ đăng ký mỗi cao thủ chiến đấu, bởi vậy mỗi ngày đều có không ít người tới quan sát, mượn cơ hội cảm ngộ.

Làm sao ngày hôm nay nửa cái bóng người cũng không có?

Đang kỳ lạ, lông mày Trương Huyền nhíu một cái, nhìn về phía một phương hướng:

- Bên kia có người...

Nói xong cũng không cần Tề Linh Nhi trả lời, nhấc chân đi tới.

Hai người vòng qua một cánh cửa, một đài luận võ to lớn xuất hiện ở

phía trước, ngay sau đó thấy được một màn để cho bọn họ khó tin.

Trên đất nằm mười mấy người, từng cái vẻ mặt trắng bệch, một thanh niên áo trắng ngạo nghễ đứng thẳng ở trong đó, giữa hai lông mày mang theo ngạo khí nồng đậm.

Thời gian trở lại nửa phút trước.

Trải qua một phen giao đấu, chỉ còn lại có Thân Đồ Phong.

- Đây là tiềm lực bảng của U Hồn Thiên các ngươi? Ta nhìn đã không có cần thiết tồn tại...

Trong lời nói không có khinh miệt, cũng không có miệt thị, Ngao Hoa chỉ nhàn nhạt trình bày.

Đường đường mười vị trí đầu của một phương thiên địa, vậy mà không có một cái là đối thủ của mình, tồn tại hay không, quả thực không quan trọng.

- Trước chiến thắng ta rồi nói sau!

Thân Đồ Phong cắn chặt răng.

Ngắn ngủi vài phút, đối phương không chỉ chiến thắng Tề Dược, còn đánh bại bảy người khác.

Không có chiêu số, không có võ kỹ, chỉ có thân thể va chạm!

Mặc kệ đối thủ mạnh mẽ đến đâu, một chiêu liền giải quyết chiến đấu, căn bản không cần chiêu thứ hai.

Thân thể Ngao Hoa đã cường đại đến làm người ta sợ hãi.

- Vậy thì bắt đầu đi...

Ngao Hoa chẳng muốn phí lời, lần nữa lao đến.

Cổ tay Thân Đồ Phong rung lên, trường kiếm xuất hiện ở trong lòng bàn tay, đâm nhanh mà ra.

Ô ô ô ô!

Mũi kiếm lóe ra quang mang lạnh lùng, vừa xuất hiện liền muốn cắt nát không gian.

Có thể trở thành đệ nhất nhân dưới Thần Vương, thực lực của hắn là không thể nghi ngờ, thân thể cũng cường đại đến cực điểm, giờ phút này toàn lực thi triển kiếm pháp, thân kiếm tựa hồ cũng không chịu nổi lực lượng.

- Có chút ý tứ!

Nhìn thấy kiếm mang của đối phương đáng sợ như thế, Ngao Hoa không còn coi thường như trước đó, thân thể xông về phía trước, đột nhiên dừng lại, năm ngón tay duỗi ra, bỗng nhiên vụt qua, biến thành long trảo to lớn.

Trong tích tắc, khí tức mạnh mẽ đập vào mặt, cho người ta một loại áp bức trong máu.

Chân Long huyết mạch!

Đinh đinh đinh!

Trường kiếm đâm vào trên long trảo, phát ra âm thanh sắt thép va chạm, Thân Đồ Phong chỉ cảm thấy lực lượng toàn thân bỗng chốc bị phong ấn ở trong cơ thể, không cách nào thi triển ra.

- Thân thể Thần Vương cảnh?

Toàn thân Thân Đồ Phong băng lãnh.

Tự mình chiến đấu mới hiểu được, đối phương có bao nhiêu lợi hại.

Khó trách dám không hề cố kỵ, dùng thân thể va chạm, thân thể tên này đã có thể so với vũ khí cấp bậc Thần Vương.

- Không đúng, không phải toàn bộ thân thể đến loại cấp bậc này, mà là...

móng vuốt! Long trảo của hắn tương đương vũ khí Thần Vương cấp, cho dù thân thể không bằng, cũng đạt tới tình trạng của binh khí Thiên Thần thượng phẩm!

Đối phương không có đến Thần Vương cảnh, thân thể cũng không có khả năng tương đương vũ khí Thần Vương, nhưng móng vuốt đã có chút giống!

Không hổ là Chân Long...

Dựa dẫm huyết mạch, quả nhiên là khó giải, để cho người ta không có bất kỳ biện pháp nào.

Bành!

Liên tục mấy chiêu, trường kiếm trong tay bị móng vuốt của đối phương chặt đứt, ngay sau đó bị đánh trúng ngực, sắc mặt trắng nhợt, Thân Đồ

Phong giống như mọi người, bay ngược ra ngoài, nặng nề té ngã trên đất, từng ngụm từng ngụm thở hổn hển, nói cũng nói không ra.

Cường giả thứ nhất trên Thần Vương tiềm lực bảng của U Hồn Thiên, vậy mà cũng không phải đối thủ!

- Thoạt nhìn Thần Vương tiềm lực bảng của U Hồn Thiên, bất quá cũng chỉ như vậy...

Hai tay lần nữa chắp ở sau lưng, Ngao Hoa lắc đầu, đang muốn nói hết lời, đột nhiên nhìn thấy hai bóng người đi vào.

Chính là Trương Huyền và Tề Linh Nhi.

- Tới thật đúng lúc, hình như đang khảo hạch Thần Vương tiềm lực bảng...

Ánh mắt Trương Huyền sáng lên.

Còn nghĩ sẽ không đúng dịp, cần chờ không biết bao lâu mới có thể hẹn được người tỷ thí, không nghĩ tới vừa đến liền thấy có người chiến đấu, hắn là vừa khảo hạch xong.

Đã như vậy, mặc kệ vị trước mắt này khảo hạch thứ mấy, chỉ cần chiến thắng đối phương, chẳng khác nào thu được vị trí của hắn, giảm bớt không ít phiền phức.

Thật đúng là ngủ gật đưa gối...

Số mệnh của mình quả nhiên vô địch!

Chương 2173: Chấn Long

- Một hơi khiêu chiến nhiều như vậy, xem ra thực lực của ngươi không tệ!

Vừa đi vừa nhìn về phía đám người nằm trên mặt đất, Trương Huyền nhịn không được nói.

Tề Dược thứ sáu cũng bị đánh bại, chẳng lẽ vị trước mắt này xung kích thứ tự càng cao?

Bất quá không quan trọng, thứ tự cao hay không hắn không quan tâm, chỉ cần có tư cách nhận được Đại Na Di truyền tống trận là được.

- Lại tới một vị không sợ chết!

Thấy vị này không có một chút sợ hãi, trong mắt còn lộ ra kích động, Ngao Hoa cười lạnh, nâng đầu lâu lên:

- Thế nào, ngươi muốn giao đấu với ta?

- Ừm, ngươi là thứ mấy trên Thần Vương tiềm lực bảng? Thấp hơn ba mươi, ta sẽ không đánh, lãng phí thời gian.

Trương Huyền nói.

Tuy nhìn thấy Tề Dược xếp hạng thứ sáu nằm trên mặt đất, nhưng đến cùng có phải đối phương đánh hay không, hiện tại không thấy Thần Vương phụ trách khảo hạch, thứ tự có tính hay không còn cần phải thương thảo, tốt nhất trước xác định thứ tự của đối phương, đánh bại hắn cũng tiện thay vào đó.

Không nghĩ tới vị này tuổi không lớn lắm, nhưng còn cuồng ngạo hơn mình, ánh mắt Ngao Hoa trở nên lạnh lùng:

- Thứ chín...

- Khó trách...

Trương Huyền bừng tỉnh hiểu ra.

Khó trách có thể đánh đổ nhiều người như vậy, đoán chừng vị thứ chín này nhận được kỳ ngộ gì, thực lực tăng lên, ngay cả Tề Dược thứ sáu cũng không phải đối thủ.

Thấy vị trước mắt này bình tĩnh, dường như căn bản không quan tâm thứ

chín của mình, Ngao Hoa tràn đầy không vui, đang định giới thiệu thân phận của mình:

- Ta chính là...

- Không cần phải nói hiện tại thứ mấy, khiêu chiến của ngươi có hữu hiệu hay không, chỉ cần vượt qua ba mươi vị trí đầu, với ta mà nói đều như nhau...

Trương Huyền cười nhạt một tiếng, lông mày giương lên, khí tức vô địch thả ra ngoài, tay phải chiêu chiêu nói:

- Động thủ đi!

- Tiểu tử... Đủ cuồng!

Thấy vị này còn ngạo mạn hơn mình, Ngao Hoa biết đối phó loại người này, nắm đấm mới là vương đạo, lúc này không nói thêm nữa, híp mắt lại, bàn chân bước ra, tốc độ lần nữa thi triển ra.

Ánh mắt Trương Huyền sáng lên.

Không hổ là nhân vật trên Thần Vương tiềm lực bảng, tốc độ cường đại hơn Thiên Thần thượng phẩm đỉnh phong bình thường không ít.

Trước đó gặp phải đám người Mính Lai Hương, kém quá xa.

Trong lòng khiếp sợ, nhưng không có tránh né, đồng dạng bước tới.

Dùng thân thể va chạm, chính hợp ý hắn, hiện tại sợ nhất chính là đối phương sử dụng bí pháp công kích linh hồn.

- Đừng liều mạng...

Thấy thanh niên đột nhiên toát ra này muốn cùng Ngao Hoa giao đấu, Thân Đồ Phong cố nén đau đớn la lên.

Vị này chính là cường giả Vân Ly Thiên, am hiểu nhất chính là thân thể, ngươi không tránh né, cùng hắn liều mạng, không phải muốn chết sao?

Đang cảm giác thanh niên này khẳng định sẽ giống như nhóm người mình, bị đụng thành trọng thương, chỉ thấy Ngao Hoa biến sắc, đồng tử

đột nhiên co rút lại.

Bành!

Thân thể không gì không phá, trong nháy mắt gặp phải trọng kích, cũng không khống chế được, bay ngược ra ngoài, nặng nề đâm vào mặt đất.

- A?

Đám người Thân Đồ Phong nằm trên đất, tất cả đều trợn mắt lên.

Vừa rồi tên này chính là dùng loại chiêu số đó đánh bại bọn hắn, không nghĩ tới gia hỏa đột nhiên toát ra kia, lấy đạo của người trả lại cho người, dùng chiêu số giống vậy đánh bại hắn!

Lấy thân thể đánh bại quái vật ở Vân Ly Thiên...

Làm sao làm được?

Mọi người tràn đầy khó tin, đồng loạt ngẩng đầu, chỉ thấy thanh niên kia đụng bay đối thủ, lung lay cái cổ, nhìn về phía Ngao Hoa, hai mắt sáng lên, tràn đầy hưng phấn:

- Thân thể ngươi tu luyện không tệ ah... Mau tới đây công kích ta, yên tâm, ta đứng tại chỗ không động, cũng không đánh trả...

Sau khi thân thể tấn cấp, một mực không có binh khí thích hợp, đâm rách làn da cũng không có cách nào kiểm tra công hiệu của những kim ti trong cơ thể kia, giờ phút này toát ra một vị thân thể không tệ, sao có thể

bỏ qua.

- Ngươi...

Ngao Hoa tức giận sắp nổ tung.

Thái độ và hình dáng như vậy, là cố ý làm nhục hắn sao?

Đúng, chính là làm nhục!

Đường đường cường giả Long tộc, bị người dùng thân thể đánh bại, còn bị nhục nhã như vậy...

Không thể tha thứ!

Ngồi trên mặt đất vỗ một cái, bỗng nhiên đứng lên, bàn chân lần nữa bước ra, như thiểm điện lao nhanh tới.

Kẽo kẹt! Kẽo kẹt!

Người còn ở trên không, mặt ngoài thân thể liền nhiều ra từng tầng từng tầng lân phiến.

Vân Ly nhất tộc, thủ đoạn phòng ngự mạnh mẽ gần với chân thân, thuế

biến thành loại trạng thái này, thân thể sẽ lột xác ra long lân, đao thương khó nhập.

Phòng ngự tăng lên không chỉ một lần.

Bành!

Lần nữa cùng đối phương đụng vào nhau, toàn thân đau đớn giống như

tan thành từng mảnh, dường như có xương vỡ vụn, Ngao Hoa lại bay ngược ra ngoài.

- Ừm? Vậy mà lại mạnh mẽ, không tệ, ngươi rất tốt! Cố gắng lên, chỉ

cần có thể để cho ta bị thương, ta có thể cho ngươi tiền, thu ngươi làm đệ tử cũng được!

Con mắt Trương Huyền sáng lên.

Có thể tu luyện thân thể tới trình độ để hắn cảm thấy không tệ, vị trước mắt này thật rất không tệ... Quan trọng còn trẻ tuổi như vậy, Thần giới quả nhiên tàng long ngọa hổ, cao thủ rất nhiều!

Loại thiên tài này, so với trước đó gặp phải Trác Nham kia thì mạnh mẽ

hơn quá nhiều, đã có tư cách trở thành học sinh của mình.

- Ah... Ngươi tự tìm cái chết!

Ngao Hoa muốn nổ.

Một thân ngạo khí mà đến, nhẹ nhõm đánh bại Thân Đồ Phong, vốn cho rằng nơi này dưới Thần Vương đều là rác rưởi... Nằm mơ cũng không có nghĩ đến xuất hiện một vị như vậy!

Không chỉ thân thể mạnh mẽ, để cho người ta cảm thấy không có kẽ hở, càng kiêu ngạo không giới hạn...

Đả thương được hắn, cho tiền!

Thu mình làm đồ đệ...

Cái này con mẹ nó là nói tiếng người sao?

Ngươi cho rằng ngươi là ai?

- Cái này...

Đám người Thân Đồ Phong cũng cảm thấy sắp điên rồi.

Vốn cho rằng Ngao Hoa rất điên, không nghĩ tới thanh niên này cuồng hơn...

- Là hắn...

Tề Dược xiết chặt nắm đấm, thở mạnh cũng không dám, lời cũng không dám nói.

Trương Huyền này, người khác không biết, nhưng hắn tận mắt thấy lão tổ quỳ xuống, gọi là Đế Quân!

Loại người này, sao sẽ bị một thứ chín ở Vân Ly Thiên đánh bại?

- Chết!

Ngao Hoa lao đến, lần này không có giữ lại, bàn tay biến thành móng vuốt bổ tới.

- Ngươi là... Thần thú biến hóa?

Trương Huyền cau mày.

Vốn cho rằng chỉ là giao đấu phổ thông, không có sử dụng Minh Lý Chi Nhãn, Thiên Đạo thư viện, giờ phút này nhìn thấy bàn tay của đối phương biến thành như vậy, mới biết tên này có thể là Thần thú biến hóa.

- Hiện tại cầu xin tha thứ, đã chậm...

Răng cắn chặt, trong tiếng gầm gừ, móng vuốt của Ngao Hoa mạnh mẽ

bổ vào bờ vai Trương Huyền, người sau đồng dạng động cũng không động.

Răng rắc!

Một tiếng xương cốt giòn vang, Trương Huyền cúi đầu nhìn, ngay sau đó nhìn thấy quần áo trên bờ vai bị xé rách, trên da trần trụi lưu lại một bạch ấn, dường như thiếu chút nữa liền chảy máu.

- Quá tốt rồi...

Trương Huyền hưng phấn, vừa định nói chuyện, liền thấy bạch ấn trong nháy mắt biến mất, như chưa hề xuất hiện qua.

Xem ra năng lực khôi phục của mình quá mạnh, lưu lại ấn ký cũng quá yếu, cho nên còn chưa kịp thí nghiệm hiệu quả cũng đã khôi phục.

Trong lòng tràn đầy tiếc nuối, vội vàng ngẩng đầu:

- Móng vuốt của ngươi rất tốt, tiếp tục... ta đứng tại chỗ, nếu như né, coi như ta thua...

- Ah ah ah... Ta muốn ngươi chết...

Ngao Hoa bắt đầu nổi điên.

Sưu sưu sưu sưu!

Hai cái móng vuốt không ngừng đập xuống, tựa như máy xay gió, mỗi một cái đều dùng hết toàn lực, quần áo trên người Trương Huyền bị xé rách vỡ nát, trên người bị vạch ra vô số bạch ấn.

Bất quá vẫn không có chảy máu, hơn nữa bạch ấn mới vừa xuất hiện liền khôi phục như lúc ban đầu, giống như là gãi ngứa.

Răng rắc! Răng rắc!

Một lát sau, Ngao Hoa ngừng tay, cúi đầu liếc mắt nhìn móng vuốt của mình, nước mắt chảy ra.

Liên tục công kích, móng vuốt bị xé rách ra, lân phiến tung bay, máu tươi chảy đầm đìa.

Ngẩng đầu nhìn thanh niên trước mắt, chỉ thấy hắn càng thêm hưng phấn:

- Tiếp tục, động tác nhanh lên một chút, lực mạnh chút, ta sắp chảy máu rồi...

- ...

Thân thể Ngao Hoa lay động.

Mẹ nó, ta giết ngươi, có thể đừng nói mơ hồ không rõ như vậy, mập mờ

như vậy hay không?

Rồng cũng có tôn nghiêm a!

- Ngươi triệt để chọc giận ta...

Ngao Hoa gào thét, quần áo trên người nổ tung, thân thể xuất hiện biến hóa, trong nháy mắt, một cự long dài mấy trăm mét xuất hiện ở trước mắt, ở trong đại điện xoay quanh, bay lượn.

- Ngươi là... Chân Long?

Trương Huyền sững sờ.

Còn tưởng đối phương chỉ là Thần thú phổ thông, thực lực mạnh hơn người bình thường một chút, nằm mơ cũng không nghĩ đến, lại là Long tộc!

Long tộc, ở Danh Sư đại lục đã nghe nói qua, có điều vẫn chỉ là huyết mạch lộn xộn, cho dù ở Thượng Thương, cũng chỉ là Ngụy Long mà thôi, vị trước mắt này lại có thể biến hóa, hơn nữa biến hóa mạnh mẽ

như vậy, không cần phải nói... Đã đạt đến Chân Long!

- Không sai, ngươi chọc giận một Chân Long, chờ Long tộc giáng lâm trừng phạt đi!

Lột xác ra bản thể, Ngao Hoa ở đâu còn cho đối phương nói chuyện, bỗng nhiên phun ra một đạo long tức.

Trong chốc lát, hỏa diễm thiêu đốt, không gian trong căn phòng tựa như

nổ tung.

- Xong rồi...

Sắc mặt đám người Thân Đồ Phong, Tề Dược đồng thời tái đi.

Long tức là thủ đoạn công kích cường đại nhất của Long tộc, còn cường đại hơn móng vuốt, Thần Long thượng phẩm đỉnh phong lột xác ra bản thể, bỗng nhiên thổ tức, cho dù là cường giả Thần Vương gặp được, chỉ

sợ cũng phải tạm tránh mũi nhọn.

Quá bất cẩn...

Thấy tốt thì lấy, đánh bại hắn là được, hiện tại ép đối phương lộ ra bản thể, còn đánh thế nào?

Thân thể mạnh hơn cũng gánh không được!

- Trương thiếu...

Tề Linh Nhi cũng không ngừng run rẩy.

Vừa tiến vào nơi này, còn không có phản ứng lại, khi biết rõ ràng chuyện gì xảy ra, vị thiếu gia này đã cùng đối phương chiến đấu, vốn nhìn thấy một mực chiếm thượng phong, nên không lo lắng, giờ phút này thấy công tử áo trắng thuế biến thành Thần Long mới biết, trêu ra phiền toái lớn.

Thần Long thượng phẩm đỉnh phong, hơn nữa có thể xếp hạng ở trên Thần Vương tiềm lực bảng, cùng cấp bậc chân chính vô địch, không người có thể chống lại!

Đám người khiếp sợ nói không ra lời, nhìn cự long lơ lửng, Trương Huyền cũng không khẩn trương, mà vịn cái cằm, một cái ý nghĩ bất ngờ

xông ra.

- Thiên Long Bát Âm đối với Ngụy Long cùng với huyết mạch Long tộc phía dưới đều hữu hiệu... đối với Chân Long không biết có hiệu quả hay không...

- Thử một chút đi! Dù sao cũng không lãng phí thời gian...

Nghĩ đến cái này, đầu lâu Trương Huyền nâng lên.

- Um, hồng...

Ầm!

Trong phòng, cự long đang thổ tức, chuẩn bị giết chết thanh niên kia, trong nháy mắt giống như bị thứ gì đánh trúng, sắc mặt trắng nhợt, rơi

trên mặt đất, thân thể khổng lồ không ngừng run rẩy, giống như trường xà bị điện giật.

- Xảy ra chuyện gì?

Đám người Thân Đồ Phong, Tề Dược trợn mắt hốc mồm, lặng ngắt như

tờ...

Chương 2174: H i

ộ tr

ng Y

ưở

S

ư cống hội của Vấn Ly Thiên

Khó trách bọn hắn sẽ như vậy.

Đây chính là cường giả xếp hạng thứ chín trên Thần Vương tiềm lực bảng của Vân Ly Thiên, Thân Đồ Phong cũng không phải đối thủ... Vốn nghĩ lần này bị đối phương đơn đấu, khẳng định mặt mũi mất hết, trở

thành trò cười của Cửu Thiên.

Không ngờ lại toát ra một vị như vậy... Dựa vào thân thể đánh bại đối phương không nói, hóa thành Chân Long, cũng bị một rống chấn nằm trên mặt đất...

Làm sao làm được?

- Là thanh âm Chân Long...

- Chỉ cần là Long tộc, chẳng phải có thể phát ra loại thanh âm này ư? Tại sao Ngao Hoa lại bị chấn thành như vậy?

- Là có thể phát ra, nhưng thanh âm Chân Long cũng chia cấp bậc! Hình như liên quan đến một truyền thuyết, cụ thể thật giả thì không biết!

- Truyền thuyết?

- Nghe nói không biết bao nhiêu năm trước, thiên địa sơ khai, tứ phương hỗn loạn, đại địa phía đông không chịu nổi lực hút mặt trời mọc lên ở

phương đông, Vân Ly Đại Đế lăng không xuất thế, trấn áp một phương cương vực. Hắn quan sát Tử Khí Đông Lai, hà khí mới sinh, sáng chế ra Thiên Long Bát Âm. Tám âm này, chỉ cần là Chân Long thì đều có thể

phát ra, nhưng âm thanh càng phù hợp Thiên Đạo, uy lực lại càng lớn, mà muốn phù hợp Thiên Đạo, huyết mạch nhất định phải vô cùng tinh thuần mới được!

- Vân Ly Đại Đế không giống Càn Khôn Ma Quân chúng ta, cả đời vô dục vô cầu, hiện tại không có lấy vợ sinh con, đời sau của hắn rất nhiều, thế hệ thứ nhất liền có chín con trai, cũng chính là sự tích Long Sinh Cửu Tử...

- Đúng vậy, kéo dài đến nay, đã không biết bao nhiêu đời, dù cũng là Chân Long, nhưng huyết mạch mỏng manh không thể lại mỏng manh, cái gọi là thanh âm Chân Long, cũng không có tinh thuần như trước đó.

Gặp được huyết mạch càng tinh thuần, thả ra loại ngôn ngữ Long tộc đặc thù này, tự nhiên không chịu nổi, cuối cùng diễn biến thành uy áp huyết mạch.

- Thì ra là thế... Nói như vậy, vị trước mắt này cũng là cường giả Long tộc? Hơn nữa vô cùng có khả năng huyết mạch càng thêm tinh thuần?

...

Đám người Thân Đồ Phong âm thầm giao lưu.

Tề Dược và Tề Linh Nhi thì trợn tròn mắt, nghi ngờ nhân sinh.

Không phải lão tổ nói hắn là Linh Thần ư? Tại sao lại biến thành Vân Ly Thiên...

Thân phận này... Quá khó lường đi...

Huyết mạch Đế Quân... Cũng có thể đổi lấy đổi đi?

Làm sao làm được?

Nếu không phải biết Linh Thần và Vân Ly Đại Đế đều là nam, thật nghi ngờ có phải hai người quan hệ lén lút gì hay không...

Mọi người có suy nghĩ riêng, Trương Huyền cũng không biết, giờ phút này chậm rãi đi tới trước mặt cự long, nhìn chằm chằm đối phương, mỉm cười:

- Thế nào? Nhận thua không? Nhận thua mà nói, liền báo tin cho Thần Vương, thứ tự của ngươi...

Hô!

Cự long không ngừng thu nhỏ, sau một khắc lần nữa biến trở về hình dáng của Ngao Hoa, cắn môi, tiến về phía trước một bước, đầu gối mềm nhũn quỳ rạp xuống đất:

- Vãn bối Ngao Hoa, gặp qua tiên tổ!

- Tiên tổ?

Trương Huyền sửng sốt.

Hắn chỉ là thử Thiên Long Bát Âm một chút, gặp được Chân Long dùng được hay không, không nghĩ tới thật có thể sử dụng... Hơn nữa còn cực kỳ tốt!

Chỉ là hô một tiếng mà thôi, gọi tiên tổ làm cái gì?

Chẳng lẽ đầu óc mất trí nhớ?

Trong lòng kỳ lạ, trên mặt lại không biểu hiện ra ngoài, gật đầu:

- Hiện tại ta xem như nắm giữ thứ tự thứ chín trên tiềm lực bảng không?

- Cái này...

Khóe miệng Ngao Hoa co quắp, tràn đầy xấu hổ nhìn qua:

- Ngươi... Không có tham gia qua khảo hạch Vân Ly Thiên?

Vị trước mắt này, huyết mạch tinh thuần hơn hắn không biết gấp bao nhiêu lần, chỉ cần tham gia khảo hạch tiềm lực bảng, hắn vị trí sẽ rất cao... Nhưng tám người đứng đầu đều biết là ai, không có vị này a...

Chẳng lẽ không có tham gia qua khảo hạch?

- Ta ở U Hồn Thiên, tham gia Vân Ly Thiên khảo hạch làm cái gì?

Trương Huyền than thở.

Không cần nhìn... là thật ngốc rồi!

- U Hồn Thiên?

Ngao Hoa ngây người.

Chẳng lẽ vị này là tiền bối thất lạc ở U Hồn Thiên?

Hàng năm Vân Ly Thiên từ chư thiên khác tìm tộc nhân về là không ít...

Muốn cẩn thận hỏi thăm, nhưng nhìn thấy đối phương kỳ quái nhìn tới, Ngao Hoa đành phải nói:

- Ta là tên thứ chín ở Vân Ly Thiên, không quan hệ gì tới U Hồn Thiên... hạng nhất U Hồn Thiên Thân Đồ Phong, mới vừa rồi bị ta đánh, ầy, đang nằm đằng kia... khóe miệng không ngừng hộc máu...

Thân Đồ Phong xấu hổ cười một tiếng, chỉ vào mình, khóe miệng có chút thều thào:

- Không sai, ta là... thứ nhất!

Trương Huyền kinh ngạc.

Tên này là đệ nhất?

Nói như vậy... mình còn không có đi vào, cũng đã treo?

Khó trách, gia hỏa này có thể biến thành Chân Long, náo loạn nửa ngày, lại là người Vân Ly Thiên?

Tề Linh Nhi cũng triệt để mộng bức.

Thực lực của nàng quá yếu, tiếp xúc không tới Thần Vương tiềm lực bảng, cho nên không nhận ra thứ nhất cũng rất bình thường, vốn cho rằng đây đều là gia hỏa yếu hơn Tề Dược, không nghĩ tới đệ nhất cũng nằm...

Gia hỏa bị đánh nằm rạp kia, chính là đệ nhất nhân dưới Thần Vương của U Hồn Thiên, được ngàn vạn thiếu nữ tôn sùng là thần tượng?

Quá kém a!

Khó trách Trương thiếu nói khiêu chiến tên thứ mấy không quan trọng, nguyên lai thực lực cường đại như vậy...

Tiêu phí hai cái hô hấp đột phá tu vi, vậy mà đệ nhất tu luyện mấy trăm năm cũng không đỡ được, huyết mạch Đế Quân... Khủng bố như vậy!

Tề Linh Nhi âm thầm gật đầu.

Không đi nghĩ, về sau ở trên người vị trước mắt này phát sinh sự tình khó tin gì, cũng chỉ có thể gọi là bình thường!

Không cường đại, còn gọi Đế Quân?

- Ngươi đánh bại đệ nhất, ta đánh bại ngươi... Đây có tính nắm giữ thực lực ba mươi vị trí đầu của U Hồn Thiên không?

Không nghĩ tới náo loạn nửa ngày, tên này là từ nơi khác tới, bản thân đánh người ta thành như vậy... Trương Huyền có chút thẹn thùng:

- Nếu không... Ta lại đi khiêu chiến ba mươi vị trí đầu thử một chút?

Hiện tại không có Thần Vương làm chứng, không biết có tính thành tích hay không, quy củ khiêu chiến cụ thể thật có chút không hiểu.

Kiếp trước có rất nhiều sự tình, không có người chứng kiến là sẽ không được công nhận.

- Không cần khiêu chiến, chúng ta sẽ trình báo việc này cho Thần Vương, thừa nhận ngươi đệ nhất...

Thân Đồ Phong vội vàng mở miệng.

Để hắn vào tiềm lực bảng của U Hồn Thiên, bên này sẽ không đến mức toàn quân bị diệt, triệt để mất mặt xấu hổ.

Huống chi ở trước mặt Ngao Hoa, hắn giống như hài nhi không đỡ nổi một đòn, mà Ngao Hoa ở trước mặt đối phương, cũng không kém nhiều...

Không cần nhiều lời, bản thân hoàn toàn không phải đối thủ, còn không bằng thản nhiên thừa nhận, miễn cho tự rước lấy nhục...

- Vậy là tốt rồi...

Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm.

Xem ra ba mươi vị trí đầu của U Hồn Thiên, dễ dàng hơn mình dự đoán nhiều, chẳng qua chức nghiệp đặc thù thì hơi khó khăn!

Chờ một chút...

Trương Huyền nhìn về phía Ngao Hoa:

- Ngươi là người Vân Ly Thiên?

- Vâng!

Ngao Hoa gật đầu.

Trương Huyền hỏi:

- Nghe nói Vân Ly Thiên các ngươi tới một đám Y Sư, tới khiêu chiến Y

Sư công hội, có việc này không?

- Thật có việc này, ta chính là một thành viên trong bọn họ.

Ngao Hoa gật đầu.

- Ta muốn khảo hạch y thuật, để thu hoạch tư cách sử dụng Đại Na Di truyền tống trận. Chẳng qua người Y Sư công hội vì nghênh đón khiêu chiến của các ngươi làm chuẩn bị, không rảnh chú ý, nếu ngươi là Y Sư, Y Sư là tương thông, ngươi giúp ta khảo hạch được không?

Trương Huyền nói.

Đi qua hỏi thăm, hắn xem như hiểu được, cái gọi là thu hoạch được công nhận, thật ra thì chính là y thuật đạt được cường giả Cửu Thiên tôn trọng.

Người U Hồn Thiên vội vàng túi bụi, để người Vân Ly Thiên khảo hạch cũng được!

Dù sao mục đích của hắn là tư cách truyền tống, còn phương thế lực nào cũng không đáng kể.

- Ngươi muốn khảo hạch y thuật?

Ngao Hoa sửng sốt.

- Phải!

Trương Huyền gật đầu.

- Hội trưởng của Vân Ly hoàng thành đi cùng chúng ta, phối hợp thêm mấy người chúng ta, quả thực có tư cách khảo hạch, chỉ là... bọn họ

không ở nơi này, cần phải đi chỗ ở của chúng ta.

Ngao Hoa chần chờ một chút nói.

Vân Ly Thiên là một thiên, tự nhiên không thể tất cả đều là Long tộc, vẫn ở không ít người bình thường. Vị hội trưởng Y Sư công hội này,

không có huyết mạch Long tộc, nhưng y thuật của hắn cực cao, coi như

ở trong Cửu Thiên cũng được xếp hạng rất tốt.

- Vậy là tốt rồi...

Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm.

Vốn cho rằng Y Sư công hội ở U Hồn Thiên không cho hắn kiểm tra liền không có biện pháp, không nghĩ tới đi khảo hạch ba mươi vị trí đầu của tiềm lực bảng, liền có thể gặp được Y Sư của Vân Ly Thiên.

Miễn cho phiền phức, đi tìm công hội khác.

Tuy những nghề nghiệp khác cũng có thể đứng tại đỉnh phong ở Thần giới, nhưng đã bày ra luyện đan, bày ra quá nhiều, sợ gặp phải người khác ghi nhớ...

Từ trong lòng, hắn vẫn là người khiêm tốn, kín đáo, xem danh lợi như

cặn bã.

Thực sự không có cách nào thay đổi.

Biết đối phương có thể khảo hạch, Trương Huyền không tiếp tục ở lại, an bài Thân Đồ Phong tìm Thần Vương, xác định danh ngạch ba mươi vị trí đầu trên Thần Vương tiềm lực bảng của mình, bản thân thì mang theo Tề Linh Nhi, đi theo sau lưng Ngao Hoa, tìm Y Sư của Vân Ly Thiên.

Chỗ ở của Vân Ly Thiên cách nơi này không xa, nguyên nhân chính là như vậy, Ngao Hoa mới có cơ hội chạy tới khiêu chiến, rất mau thì tới.

- Ngươi tính toán khảo hạch chức nghiệp đặc thù để dùng Đại Na Di truyền tống trận?

Đi vào gian phòng, thời gian không dài, hai bóng người đi ra, lão giả bên trái nhìn qua, trong ánh mắt mang theo ngưng trọng.

- Phải!

Trương Huyền gật đầu.

- Tư cách sử dụng Đại Na Di truyền tống trận, liên lụy đến Cửu Thiên an toàn, ở một chức nghiệp không lĩnh ngộ đến đỉnh phong, là không có khả năng thu được, Vân Ly Thiên chúng ta cũng chỉ có hai danh ngạch mà thôi, chỉ cần y thuật của ngươi có thể thắng được hai người chúng ta, có thể cho ngươi danh ngạch!

Lão giả nói.

- Tốt!

Trương Huyền gật đầu.

Trước đó liền biết loại tư cách Đại Na Di truyền tống này không nhiều, cần khiêu chiến, trong lòng sớm đã có chuẩn bị.

- Bắt đầu đi!

Lão giả gật đầu:

- Tại hạ Hội trưởng Y Sư công hội của Vân Ly Thiên, Liêu Khổ, không biết ngươi xưng hô như thế nào?

Đã khiêu chiến, tự nhiên phải xác định thân phận hai bên.

- Tại hạ Trương Huyền!

Trương Huyền gật đầu.

- Trương Huyền?

Liêu Tânthì thầm, đột nhiên sững sờ, con mắt trợn tròn, khắp khuôn mặt là kích động:

- Ngươi là Trương Huyền luyện chế ra Phá Chướng Đan, Mỹ Dung Đan? Trương đan sư?

- Là ta!

Trương Huyền gật đầu.

Thân thể Liêu Tânlắc một cái, đột nhiên không có dấu hiệu nào quỳ

xuống:

- Đa tạ ân cứu mạng... Y thuật, không cần so, ta khẳng định kém xa tít tắp...

- ...

Trương Huyền ngây người.

Tề Linh Nhi lần nữa choáng váng.

Lại làm sao vậy?

Có thể đừng bất ngờ như vậy hay không? Thời gian lâu dài, trái tim của ta sẽ không kiên trì nổi...

Chương 2175: Tr

ng H

ươ

uyên tỷ thí y đ o

ạ

- Liêu hội trưởng ở lần linh khí thuỷ triều trước, chịu chút ám thương, bởi vì mình là Y Sư, mười năm qua, các loại dược vật ăn không biết bao nhiêu, cũng nghiên cứu qua không biết bao nhiêu thư tịch, nhưng từ đầu đến cuối không có hiệu quả gì!

Thấy bọn họ choáng váng, trung niên Y Sư ở một bên giới thiệu:

- Hai năm gần đây, ám thương khuếch tán ra càng ngày càng lợi hại, vốn cho rằng đến đại nạn, lại không cách nào kiên trì... nhưng mấy ngày trước, có người mua Mỹ Dung Đan đưa cho hắn. Vốn cũng không cảm thấy gì, ai biết sau khi dùng, ám thương trong cơ thể lại dần dần khôi phục! Lại cầu người mua một ít, dùng khoảng mười viên, không chỉ

thương thế hoàn hảo không chút tổn hại, tuổi thọ dường như cũng tăng lên không ít... Cho nên nói ngươi có ân cứu mạng cũng không quá đáng!

Trương Huyền giật mình.

Nguyên lý của Mỹ Dung Đan, là ẩn chứa Thiên Đạo chân khí của hắn, chữa trị ám thương dễ như trở bàn tay, thương thế được rồi, sinh cơ tăng cường, tuổi thọ tự nhiên sẽ được kéo dài.

- Ta nghiên cứu không biết bao lâu, cũng không chữa khỏi tổn thương, đan dược của ngươi lại dễ như trở bàn tay hóa giải, y thuật của ngươi, chẳng phải vượt xa ta sao?

Liêu Tân nói.

- Cái này... Ngươi hiểu như vậy, ngược lại cũng không sao cả!

Muốn khiêm tốn một chút, nhưng thật đúng là như thế, Trương Huyền đành phải cố hết sức gật đầu.

Bệnh bình thường, Thiên Đạo chân khí đều có thể trị liệu, trị liệu không tốt, cũng gần như chỉ có thể chờ chết rồi.

Thừa nhận y thuật không bằng người khác, lời nói trái lương tâm như

vậy, thật đúng là khó mở miệng được, suy nghĩ một chút liền xấu hổ!

Ưu tú, chính là không có cách nào như vậy...

Suy nghĩ một chút cũng có chút đau đầu.

- Vậy thì tốt, hiện tại ta sẽ đưa tin trở về, giúp ngươi lấy lệnh phù có thể

dùng Đại Na Di truyền tống trận!

Liêu Tân nói.

Lần này tới khiêu chiến Y Sư công hội của U Hồn hoàng thành, dựa theo tình huống bình thường, hắn cũng không cần tự mình tới, sở dĩ chạy tới, chính là muốn gặp Trương Huyền Trương đan sư, tự mình nói một tiếng cảm ơn.

Nếu đối phương có chỗ yêu cầu, đáp ứng là được, cũng coi như báo đáp ân tình.

Thời điểm Liêu Tân lấy ra ngọc phù đặc thù, ý định đưa tin, lại một lão giả từ trong phòng đi ra, vội vàng xua tay:

- Hội trưởng, không thể...

- Vương hội phó, vì sao không thể?

Liêu Tân cau mày.

Người tới chính là phó hội trưởng Y Sư công hội, Vương Phi.

- Luyện Đan Sư luyện đan, y thuật là y thuật, không thể nói làm một!

Vương Phi vội nói.

Tuy hắn cũng thừa nhận thanh niên trước mắt này luyện chế Mỹ Dung Đan thiên hạ vô song, nhưng luyện đan chính là luyện đan, mạnh hơn cũng không thay đổi thành y thuật được.

Y thuật là đối chứng hạ độc, trị liệu ổ bệnh, mà luyện đan, là thông qua phương pháp đặc thù dung hợp dược vật lại với nhau, mục đích chỉ vì tăng lên dược hiệu, cả hai hoàn toàn khác biệt, không thể so sánh nổi.

Ngày hôm nay hỗ trợ xử lý lệnh phù này, chẳng khác nào y thuật không bằng vị trước mắt, một khi người sau xuất hiện không may, anh danh của Liêu Tân hội trưởng, chỉ sợ sẽ trôi theo nước chảy.

- Hội trưởng cân nhắc!

Ngay sau đó lại có người đi ra.

Năm vị Y Sư của Vân Ly Thiên, giờ phút này đều đến đủ.

- Hắn có ân cứu mạng với ta, vừa vặn ta cũng có ý định nghỉ hưu, cùng lắm thì từ nay về sau sẽ không trị liệu cho người... Được rồi, không cần nhiều lời, ta tâm ý đã quyết!

Liêu Tân xua tay.

Tuy hắn thừa nhận đan dược của Trương Huyền quả thực vô song, nhưng ở sâu trong nội tâm cũng giống như mọi người, cho là hắn luyện đan lợi hại, y thuật chưa hẳn vượt qua mình.

Sở dĩ đáp ứng, là vì báo đáp ân cứu mạng.

Đối với tính mạng, danh dự bị tổn thương không tính là gì.

- Như vậy đi, không phải có tỷ thí y đạo gì sao? Tới cũng đã tới, tỷ thí một chút cũng không sao!

Rõ ràng đối phương lo lắng cái gì, Trương Huyền cũng không tức giận.

Hắn trẻ tuổi như vậy, tới Thần giới thời gian cũng không dài, gặp phải nghi ngờ là rất bình thường.

- Ngươi muốn tỷ thí y đạo?

Liêu Tân cau mày.

- Dù sao cũng đã tới!

Vẻ mặt Trương Huyền lãnh đạm.

- Cái này...

Thấy thái độ của hắn kiên quyết, Liêu Tân gật đầu:

- Tỷ thí y đạo, chia làm bốn bước nhìn, nghe, hỏi, cắt, mỗi một bước, đều phải viết phán đoán của mình, tiếp đó chẩn đoán được chứng bệnh,

viết xuống phương thuốc, cuối cùng nhìn xem có có thể đúng bệnh hốt thuốc hay không!

Trương Huyền gật đầu.

Trước đó còn nghi hoặc, tỷ thí y đạo là chuyện gì xảy ra, hiện tại xem ra giống như xem bệnh bình thường, chỉ là...

- Bệnh nhân làm sao bây giờ? Chẳng lẽ không nghĩ biện pháp cứu chữa, mà để cho bọn họ tiếp nhận đau đớn, chờ lấy tỷ thí?

Trương Huyền cau mày.

Như vậy không phải lương y như từ mẫu, đây là bệnh nhân, xem bản thân như thẻ đánh bạc để mình nổi danh.

Hoàn toàn vi phạm phẩm hạnh của Y Sư.

- Dĩ nhiên không phải...

Liêu Tân mang theo kỳ quái nhìn qua:

- Ngươi... Không biết tỷ thí y đạo?

Vị trước mắt này, đưa ra tỷ thí y đạo, vậy mà một khiếu không hiểu?

Vốn còn nghĩ, thừa nhận thua đối phương, là trả nhân tình, coi như y thuật của đối phương kém mình, nhưng có thể luyện chế ra Mỹ Dung Đan, hắn cũng sẽ không quá kém, hiện tại xem ra... Căn bản không phải chuyện này.

Ngay cả tỷ thí y đạo cũng không biết, chỉ sợ y thuật... không phải hơi thấp hơn mình, mà là căn bản không biết!

- Tỷ thí y đạo là cường giả y thuật của Cửu Thiên liên hợp lại, làm ra một loại thủ đoạn dùng để bình xét y thuật, chủ yếu dựa vào là Y Đạo Thạch!

Thấy hắn quả thật không biết, Liêu Tân bất đắc dĩ lắc đầu, giải thích nói.

Xem ra chuyện Vương hội phó lo lắng là thật.

Y thuật của vị trước mắt này cũng không ra sao, nếu không người nắm giữ y thuật cao minh, người nào không biết tỷ thí y đạo?

- Y Đạo Thạch?

- Là một loại bảo vật đặc thù, có thể ghi chép số liệu chân thực của thân thể bệnh nhân, hơn nữa sáng tạo ra hư ảnh, để cho Y Sư dò xét và hỏi thăm. Chỉ cần ngươi có thể đưa ra phương thuốc chính xác nhất, ‘chứng bệnh’ trên người nó sẽ khôi phục!

Liêu Tân nói, một tảng đá xuất hiện ở phía trước, nhẹ nhàng điểm một cái.

Trong âm thanh kêu khẽ, mười nhân ảnh bất ngờ xuất hiện ở trước mắt.

Là trận pháp đặc thù hình thành hư ảnh.

Mỗi một cái đều ốm yếu, hình như trên người lây nhiễm một loại chứng bệnh vô cùng nghiêm trọng, không kịp chữa trị, vô cùng có khả năng tử

vong tại chỗ.

- Bệnh trên người mười người này, là nghi nan tạp chứng mới phát hiện hơn nữa khó chữa trị trong phạm vi Cửu Thiên, cũng có bệnh thể ở mấy trăm năm trước, vài ngàn năm trước, thông qua thủ đoạn đặc thù sao chép lại, giống bệnh nhân chân chính như đúc, có thể dùng bốn loại phương thức nhìn, nghe, hỏi, cắt, xác định nguyên nhân bệnh, nghĩ biện pháp chế biến ra dược vật.

Liêu Tân giải thích đôi câu, dường như nhìn ra Trương Huyền lo lắng, nói:

- Yên tâm, những bệnh chứng này, bao gồm thượng cổ cùng hiện tại, thậm chí còn có chút chứng bệnh là giao hòa, không có khả năng có người có thể ghi nhớ toàn bộ! Hơn nữa, mỗi một lần truyền vào lực lượng, xuất hiện người đều hoàn toàn khác biệt trước đó, khả năng học thuộc lòng câu trả lời sẽ không phát sinh.

Trương Huyền gật đầu.

Chữa bệnh không phải cõng đề thi, thoạt nhìn chứng bệnh giống nhau, nhưng căn cứ thể chất người khác biệt, giới tính khác biệt, thời điểm chế

thuốc cũng có phân chia đối đãi.

Nguyên nhân chính là như vậy, Trương Huyền lo lắng, có người trước thời hạn nhớ kỹ đặc thù cùng với phương pháp trị liệu của những bệnh nhân này, trực tiếp máy móc, hiện tại xem ra không dễ dàng như vậy.

Cường giả Thần giới, dù trí nhớ mạnh mẽ, nhưng chứng bệnh trong ngàn năm, trên vạn năm không biết bao nhiêu, lại thêm tư liệu lịch sử thiếu hụt, muốn hoàn chỉnh điều tra, ghi nhớ, khẳng định không dễ dàng như

vậy, thậm chí có thể nói... tuyệt đối không thể!

Liêu Tân nói:

- Nếu biết quy tắc, vậy thì bắt đầu đi! Quy tắc chính là xem bệnh cho những hư ảnh này, mỗi khi trải qua một bước, viết xuống bản thân phỏng đoán, viết xong phương thuốc, đưa tới trong tay đối phương, một khi phương thuốc và phương án tương đồng, chứng bệnh của hư ảnh sẽ

hoàn hảo không chút tổn hại, xuất hiện sai lầm, cũng sẽ xuất hiện kết quả đối ứng!

Trương Huyền gật đầu, bàn tay đưa vào Y Đạo Thạch, nhẹ nhàng đụng một cái, mười hư ảnh ở phía trên quả nhiên thay đổi, trở nên hoàn toàn khác biệt trước đó.

- Bắt đầu!

Kèm theo lời nói, hai vị Y Sư đưa tới giấy bút, Liêu Tân đi vào trước mặt hư ảnh, nhìn kỹ qua.

Làm Y Sư, nhìn là bước đầu tiên, thông qua quan sát bệnh nhân, thần, sắc, hình, trạng thái… biết tình huống biến đổi bệnh lý trong cơ thể.

Thấy hắn đi qua một bên, Trương Huyền đi một bên khác.

Rất nhanh quét xong, trong lòng đã suy đoán ra được tám chín phần mười.

Đi vào vị trí chính giữa, thở nhẹ một tiếng:

- Thiếu hụt!

Hô hô hô hô!

Trong đầu nhiều ra mười bản thư tịch.

Tuy chỉ bằng vào bước đầu tiên, đã suy đoán ra nguyên nhân bệnh cùng chứng bệnh của mười người, nhưng vẫn không yên lòng, dùng thư viện thử một chút, nhìn xem có phải giống như mình suy đoán hay không.

Dính dáng đến mau chóng đi Linh Nguyên Thiên, tìm kiếm Lạc Nhược Hi, hắn không muốn tiếp tục trễ nải nữa.

Mặc dù trước mắt xuất hiện là hư ảnh, nhưng dính dáng chứng bệnh, thư

viện quả nhiên đưa ra bệnh nhân xuất hiện thiếu hụt, rất mau nhìn một lần, giống như mình suy đoán tám chín phần mười, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Y thuật Thần giới, dù nhìn không nhiều, nhưng ở Danh Sư đại lục là cao thủ y đạo cường đại nhất, nghiên cứu đến cốt tủy. Lúc này chỉ cần rõ ràng Thần Linh và người bình thường chênh lệch, cùng với các loại dược liệu dược lực khác biệt ở Danh Sư đại lục, liền có thể triệt để dung hội quán thông hai loại kiến thức.

Trong đầu thôi diễn một phen, ngồi tại nguyên chỗ, tính toán kết quả, viết ra, rất nhanh viết xong.

- Được rồi, ta hoàn thành!

Trương Huyền khẽ mỉm cười.

- Hoàn thành...

- Lúc này mới bao lâu? Mười phút? Tám phút? Hơn nữa còn viết xong?

- Ngắn như vậy xác định toàn bộ chứng bệnh của mười người, hơn nữa viết ra phương thuốc? Không phải nói đùa chứ?

Tất cả mọi người đều sững sờ.

Xem bệnh, là cứu người, tuy không có thời gian, cũng không đến mười phút đồng hồ, mười nghi nan tạp chứng ở trong lịch sử y đạo cũng có thể

kể đến, không chỉ xác định, ngay cả phương thuốc cũng viết ra...

Xác định không phải đang nói đùa?

Mọi người hai mặt nhìn nhau, lần nữa nhìn về phía Liêu Tân hội trưởng, chỉ thấy hắn xoa lông mày, đứng ở trước bệnh nhân thứ nhất, vừa hỏi thăm xong, đang bắt mạch.

Lại qua phút chốc, lúc này mới lấy ra giấy, viết ra chứng bệnh và phương thuốc bản thân xác định.

Làm xong những cái này, thở phào nhẹ nhõm, quay đầu nhìn thấy Trương Huyền vậy mà dừng lại, nhíu mày:

- Đừng chậm trễ thời gian, dưới tình huống giải quyết bệnh chứng đồng dạng, thời gian nhanh là sẽ chiến thắng!

Vừa rồi chỉ lo nghiên cứu bệnh nhân, không để ý động tác của thanh niên này.

Nói xong, đang định tiếp tục xem bệnh nhân thứ hai, chỉ thấy những người khác đều im lặng nhìn qua.

- Thế nào?

Nhịn không được hỏi.

- Hội trưởng... Hắn đã xác định xong chứng bệnh, hơn nữa viết xong phương thuốc, ngươi vẫn là động tác nhanh lên một chút đi!

Vương Phi lúng túng nói.

Chương 2176: Liêu Tấn hội tr

ng th

ưở

ua

- Phương thuốc cũng viết ra?

Liêu Tân ngẩn ngơ.

Lúc này hắn mới nhìn một bệnh nhân, ngươi làm xong mười cái...

Lắc đầu, đối với người thanh niên này, càng thêm không coi trọng.

Xem bệnh không phải thêu hoa, không phải luận võ, dính dáng đến tuổi tác, thực lực, bệnh án trước kia của bệnh nhân, dùng thuốc xuất hiện một chút sai lầm, cũng vô cùng có khả năng dẫn đến không thể nghịch biến hóa, cuối cùng thất bại.

Nhìn, nghe, hỏi, cắt, chưa làm hết liền kê đơn...

Bác sỹ thú y sao!

Xem như bác sỹ thú y, không bắt mạch, cũng phải hỏi thăm chứng bệnh của chủ nhân chứ!

Trong lòng cảm thấy vị này quả thực không đáng tin cậy, nên không quản nhiều, Liêu Tân tiếp tục nghiên cứu bệnh nhân trước mắt.

Một canh giờ sau, mười bệnh nhân toàn bộ nghiên cứu xong, hơn nữa mở ra phương thuốc.

Xoa xoa mi tâm, đưa phương thuốc tới.

- Kiểm tra đi!

Vương Phi phó hội trưởng đi vào trước mặt, lấy ra tờ giấy thứ nhất, nhẹ

nhàng mở ra.

Mọi người nhìn, chỉ thấy phía trên viết năm chữ “Nghi ngờ Ma Yểm Chứng”.

Đây là hắn thông qua quan sát, cho ra kết luận với bệnh nhân thứ nhất.

Ngay sau đó tờ thứ hai, tờ thứ ba, đều là kết quả này.

Đến tờ thứ tư bắt mạch, kết quả bị lật đổ:

- Đây là Mộng Ma Chứng, không phải Ma Yểm Chứng, phương thuốc:

…

Ma Yểm Chứng là một loại chứng bệnh dằn vặt tinh thần người, người bệnh ngủ, thường xuyên gặp ác mộng, cảm giác bị ác ma quấy nhiễu, dần dà không cách nào tự kềm chế.

Thực ra đây là một loại biểu hiện tẩu hỏa nhập ma, tinh thần nhận lấy tổn thương, chỉ cần tu luyện linh hồn nhiều một chút, không cho mình áp lực, liền có thể giảm bớt.

Loại bệnh trạng này, bất luận từ nơi nào nhìn, đều hoàn toàn tương đồng, khác biệt duy nhất là, cái trước chỉ cần ngủ là có thể phát sinh, chỉ

làm cho người tinh thần suy yếu, không nguy hiểm đến tính mạng. Mà cái sau, nhất định phải ngủ say mới được, hơn nữa một khi rơi vào trong đó, rất dễ dàng ngủ như chết, không cách nào tỉnh lại.

Thông qua miêu tả, cả hai chứng bệnh thể hiện hầu như hoàn toàn tương đồng, trừ khi bắt mạch, cảm ứng được lực lượng trong cơ thể biến hóa, nếu không căn bản không phân biệt được.

- Câu trả lời hoàn mỹ...

Vương Phi phó hội trưởng gật đầu.

Y sư chẩn bệnh, bước đầu tiên “Nhìn”, chỉ có thể có phán đoán sơ bộ, không có khả năng trực tiếp xác định, nói trắng ra là, bốn bước là một

quá trình bài trừ rất nhiều chứng bệnh.

Liêu Tân hội trưởng chính là dùng loại phương pháp căn bản nhất này, xác định ổ bệnh, tìm được nguyên do, từ đó một lần giải quyết.

Cầm phương thuốc đặt ở trên tay hư ảnh.

Vù!

Sau một khắc, hư ảnh giống như dùng dược vật, vẻ mặt cùng tinh thần đều khôi phục, dần dần chuyển biến tốt đẹp.

Xuất hiện loại tình huống này, chỉ nói rõ một nguyên nhân... Dùng đúng thuốc!

Liêu Tân hội trưởng vuốt râu, thoả mãn gật đầu.

Mặc dù nhiều năm không tỷ thí y đạo, thoạt nhìn bản thân bảo đao chưa lão, bệnh nhân thứ nhất liền lấy hoàn mỹ kết thúc.

Quay đầu nhìn về phía Trương Huyền.

Hắn muốn nhìn vị này, không đến mười phút đồng hồ viết ra đáp án, đến cùng là cái gì.

Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng, xòe bàn tay ra, ra hiệu kiểm tra phương thuốc mình viết.

Vương Phi mở ra, nhíu mày.

Mọi người nhìn lại, tất cả đều cổ quái.

- Phía trên này không có viết tên bệnh?

- Là không có chẩn đoán ra được sao?

- Không có chẩn đoán được, không thể hốt thuốc a!

- Cái này không rõ ràng...

Mở ra, trên giấy viết từng dược vật, lại không ghi chú rõ đối phương đến cùng bệnh gì.

- Hơn nữa phương thuốc của hắn có chút không giống Liêu hội trưởng...

- Không phải có chút, là hoàn toàn khác biệt...

- Liêu hội trưởng đáp án hoàn mỹ, vừa khéo có thể chữa bệnh, hắn không giống, xem ra đã thất bại!

Giờ phút này, tất cả mọi người trong lòng đều có đáp án.

Vị Trương Huyền này, quả nhiên chỉ là Luyện Đan Sư, cách Y Sư còn kém rất xa.

Không có đánh giá ra chứng bệnh của đối phương thì thôi, phương thuốc cũng không mở đúng, may mắn chỉ là bệnh nhân giả, nếu thực, có thể sẽ

bị trị chết.

- Còn cần tiếp tục nữa không?

Vương Phi mặt không hề cảm xúc nhìn qua.

Trận đầu đều thua, tiếp tục nữa, sẽ chỉ tự rước lấy nhục.

- Ngươi ý tứ, là ta thua?

Trương Huyền sững sờ.

- Đây không phải rất hiển nhiên sao?

Vương Phi nói.

- Ngươi có thể đặt phương thuốc ở trên người hư ảnh thử một chút...

Trương Huyền cũng không nói nhiều.

Liêu hội trưởng lấy phương thuốc đi, hư ảnh lần nữa khôi phục hình dáng bệnh nặng, có thể tiến hành đo lường lần thứ hai.

- Tự làm mất mặt...

Thấy lưu cho đối phương mặt mũi, lại còn không biết tốt xấu như vậy, Vương Phi lắc đầu, bàn tay run lên, phương thuốc bay đi.

Vù!

Phương thuốc rơi vào trên hư ảnh, nguyên bản sắc mặt suy yếu thoạt nhìn vàng như nến, trong nháy mắt trở nên trắng bệch, thời điểm mọi người ở đây cảm thấy tên này khẳng định sẽ bị trị chết, đột nhiên một hồi nổ vang, khí tức trên người hư ảnh bạo tăng.

Ngay sau đó chậm chạp hạ thấp, lực lượng ổn định.

Không chỉ thân thể khôi phục khỏe mạnh, vẻ mặt còn càng thêm hồng nhuận và mạnh mẽ.

- Đây là... Linh hồn đột phá?

- Dược liệu của hắn không chỉ có chữa khỏi bệnh, còn để người bệnh đột phá?

Bốn phía lặng ngắt như tờ.

Ngay cả Liêu Tân hội trưởng cũng mở to hai mắt nhìn.

Hắn chữa bệnh, chỉ là trị liệu đau đớn, đối phương không những từ trên căn bản giải quyết, còn hóa thế yếu thành ưu thế, một lần để người bệnh đột phá!

Phương thuốc như vậy, đã không phải hoàn mỹ, mà là vượt xa hoàn mỹ, đạt đến cảnh giới càng cao hơn!

- Không chỉ như vậy, phương thuốc của Trương đan sư, tất cả dược liệu không quá hi hữu, tiệm thuốc phổ thông cũng có thể gom góp, hơn nữa

giá cả không cao...

Ngao Hoa đột nhiên nói.

Trên đường tới, đã được Trương Huyền bàn giao, không nên gọi tiên tổ, chỉ gọi Trương đan sư.

Người sau tạm thời còn không muốn bại lộ thân phận Chân Long.

Thực ra không phải không muốn bại lộ, mà là sợ bị người Vân Ly Thiên kiểm tra.

- Đúng vậy...

Lúc này mọi người mới phản ứng lại, lần nữa nhìn về phía phương thuốc, từng cái tràn đầy hừng hực.

Toa thuốc này, không chỉ có thể giải quyết chứng bệnh, để tu luyện giả

mượn cơ hội đột phá, mấu chốt nhất là... Những dược liệu này tiện nghi, dễ bán, chi phí rẻ tiền... Thời khắc mấu chốt có thể đưa đến tác dụng, không thể đánh giá.

Dược vật càng dễ dàng mua, càng có thể cứu người, một khi dược vật trân quý nhiều, trong thời gian ngắn tìm không thấy, mặc dù có phương thuốc thì có ích lợi gì?

- Phương thuốc này của ngươi, tại sao có thể có hiệu quả như thế...

Qua nửa ngày mới từ trong khiếp sợ khôi phục lại, Liêu Tân nhịn không được mở miệng.

Một phương thuốc, không chỉ chữa bệnh, còn có thể để cho người ta đột phá, đến cùng làm sao làm được?

- Bệnh chứng này, nói trắng ra không phải Mộng Ma Chứng, cũng không phải Ma Yểm Chứng, mà là trúng một loại kịch độc để cho người ta ảo ảnh!

Trương Huyền nói:

- Cho nên cẩn thận nói ra, không tính bệnh, nên không có viết tên bệnh...

- Trúng độc?

Liêu Tân khó tin:

- Rõ ràng là tất cả triệu chứng của chứng ác mộng...

Thông qua nhìn, nghe, hỏi, cắt, hắn phán đoán chuẩn xác không sai, dùng thuốc, đối phương cũng khỏe, sao lại là trúng độc?

Trương Huyền giải thích nói:

- Là có điểm giống chứng ác mộng, nhưng loại bệnh này, tổn thương chỉ

là linh hồn, khiến người ta cảm thấy mệt mỏi, không còn chút sức lực nào, đối với chân khí và thân thể, ảnh hưởng lại không tính quá lớn.

Người trước mắt này, không chỉ tinh thần yếu bớt, thân thể cũng xuất hiện khô vàng, tựa như cỏ dại mùa thu, bất cứ lúc nào cũng sẽ đến cuối cùng của sinh mệnh... Từ điểm đó nhìn, hiển nhiên cơ năng trong thân thể cũng xuất hiện vấn đề.

- Thần Linh bất luận thân thể hay chân khí đều rất cường đại, cái trước mắt này là Thiên Thần hạ phẩm, tự nhiên mạnh hơn, loại tình huống này cũng sẽ như vậy, chứng ác mộng đơn thuần đã không nói được!

- Cho nên ta phán đoán có phải có độc hay không, mà loại tình huống này, vừa vặn phù hợp mấu chốt của chứng ác mộng, ta lại quan sát ra người này là tu sĩ ở Vọng Nhạc Phong của Bất Tử Thiên, mà ở trong đó, nhiều nhất chính là Ác Mộng Xà, nhất định là người này ra ngoài gặp phải biến cố, bị rắn độc cắn bị thương. Phương thuốc chứng ác mộng bình thường, tuy có thể giảm bớt, lại không cách nào trị tận gốc, trong thời gian ngắn nhìn bình thường, nhưng mỗi hai năm sẽ nổi giận một

lần, sau năm lần kịch độc chảy qua toàn thân, không người có thể cứu chữa!

Bốn phía, tất cả đều nghe giống như thiên thư, con mắt không ngừng nháy.

Ngươi...

Thật sự là đến khám bệnh?

Hư ảnh này sao chép đối tượng, cũng không biết chết bao nhiêu năm, hài cốt hóa thành bùn đất, ngươi làm thế nào thấy được hắn là tu sĩ ở Vọng Nhạc Phong của Bất Tử Thiên?

Dường như ngươi chỉ liếc mắt nhìn, cũng không hỏi thăm?

Liêu Tân tràn đầy nghi hoặc nhìn về phía hư ảnh trước mắt, hỏi:

- Ngươi ở nơi nào?

Hoàn cảnh nơi ở, có đôi khi cũng là nguyên nhân bệnh, giống như Tề

Linh Nhi trước đó, cho nên thiết kế hư ảnh có thể trả lời.

- Bất Tử Thiên, Vọng Nhạc Phong...

Hư ảnh nói.

- Cái này...

Nghe được đáp án xác thực, tất cả mọi người đồng thời chấn động.

Đây cũng không phải là kinh ngạc, mà là kinh dị.

Chỉ liếc mắt nhìn, một người bình quân không đến một phút, chẩn đoán được chứng bệnh chuẩn xác không nói, còn thiết kế được, làm cho đối phương đột phá, càng nhìn ra chỗ ở của hắn...

Làm sao làm được?

- Bất Tử Thiên, chỗ phía nam, khí trời nóng bức ẩm ướt, điểm ấy từ ăn mặc có thể thấy được!

Biết nghi ngờ của bọn hắn, Trương Huyền giải thích.

Mọi người nhìn lại, quả nhiên phát hiện, hư ảnh này mặc quần áo khá là mát mẻ, thoáng khí, chống nước.

- Thường xuyên nhận khí hậu ẩm ướt tẩm bổ, làn da người phương nam lộ ra non mịn, trở nên trắng trẻo, người phương bắc khô hanh thô ráp, cái này cũng có thể phân biệt một ít.

Trương Huyền tiếp tục nói:

- Đương nhiên, cái này cũng không phải quan trọng, mà mặc kệ là chứng ác mộng hay trúng độc, hắn bị thương tổn là linh hồn, cái trước mà nói, linh hồn nhất định thống nhất bị tổn thương, không phân khác biệt. Mà người sau, vị trí trúng độc khẳng định thương thế càng nặng... Cẩn thận quan sát liền có thể phát giác linh hồn của hắn phân bố không đều đặn, thông qua cái này, suy tính ra trúng độc thậm chí vị trí trúng độc, đã rất đơn giản...

- Thì ra là thế...

Mọi người mới chợt hiểu ra, lần nữa nhìn về phía thanh niên trước mắt, tràn đầy khó tin và khâm phục.

Vốn cho rằng là tay mơ, nằm mơ cũng không nghĩ đến lại là vương giả, hơn nữa còn là vương giả cao cao tại thượng, đỉnh phong nhất.

- Tiếp tục đi!

Giải thích xong cái thứ nhất, còn lại liền đơn giản, Liêu Tân hội trưởng cho đáp án, cũng toàn bộ chính xác, nhưng so sánh với Trương Huyền, còn kém không ít.

Người sau mỗi một phương thuốc, đều không chỉ có thể chữa bệnh, còn có thể giúp người đột phá...

Có thể nói, ăn thuốc này vào, không chỉ bệnh nhận được khỏi hẳn, tu vi còn có thể bởi vậy được lợi!

Mười phương thuốc, vậy mà tất cả đều hoàn mỹ trong hoàn mỹ.

- Ta thua...

Liêu Tân cười khổ:

- Tâm phục khẩu phục!

Chương 2177: Cấn nhắc kiêm pháp

Vốn nghĩ y thuật của đối phương khẳng định kém xa mình, giờ phút này mới hiểu được, y thuật của mình so sánh với đối phương, quả thực chính là đom đóm so với ánh trăng.

Hoàn toàn không phải một khái niệm.

- Nếu nhận thua, ta có được tư cách sử dụng Đại Na Di truyền tống trận không?

Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm.

- Đương nhiên, có điều không thể gấp, ta thừa nhận còn không được, còn cần báo chuyện này lên, tiếp đó mới có thể trao tặng cho ngươi, chậm nhất xế chiều hôm nay, lệnh phù hắn có thể đến trên tay ngươi!

Liêu Tân giải thích.

Tuy vị trước mắt này thông qua khảo hạch Thần Vương tiềm lực bảng, y thuật cũng vượt qua mình, nhưng nhất định phải báo tin tức lên chư

thiên, tạo ra lệnh bài, mới có thể đi vào truyền tống, nếu không vẫn không được.

- Tốt!

Đã chậm trễ lâu như vậy, cũng không quan tâm nửa ngày, Trương Huyền gật đầu, không nói thêm lời, cùng Tề Linh Nhi xoay người rời khỏi.

Bọn họ đi rồi, gian phòng nhất thời an tĩnh lại.

- Ngao Hoa, hắn thật dùng thân thể đánh bại ngươi?

Liêu Tân nhịn không được nhìn qua.

- Vâng!

Ngao Hoa gật đầu.

- Thân thể vượt qua ngươi, luyện đan để Phù Giang Thần phục sát đất, y thuật càng ảo diệu vô song, ta cũng xa xa không kịp... Thiên hạ thật đúng là tàng long ngọa hổ!

Liêu Tân than thở.

Vốn cho rằng lần này tới U Hồn Thiên có thể đại khai sát giới, hành hạ

đối phương tơi bời hoa lá, từ đó xác lập uy danh bất diệt, nằm mơ cũng không ngờ tới, người Y Sư công hội của đối phương còn không thấy,

cũng đã thảm bại rối tinh rối mù.

Mình cũng không phải đối thủ, những người khác càng không cần nghĩ, thua sẽ chỉ càng nhiều.

- Trở về đi!

Liêu Tân có chút buồn bã.

- Tỷ thí với Y Sư công hội ở U Hồn hoàng thành, không so nữa sao?

Vương Phi sửng sốt.

- Chỉ cần vị Trương Y Sư này là người U Hồn Thiên, coi như chúng ta thắng đối phương, cũng không vẻ vang, đã như thế, còn không bằng hào phóng một chút!

Liêu Tân nói.

Lần này tới U Hồn Thiên mục đích rất đơn giản, khai hỏa tên tuổi của Y

Sư công hội ở Vân Ly Thiên, kết quả cường trung tự hữu cường trung thủ, coi như Y Sư công hội của đối phương không mạnh hơn đám người mình lại thế nào?

Chỉ cần có Trương Huyền, bọn họ vẫn là thua!

Chờ mất mặt, còn không bằng coi như thôi.

- Được...

Rõ ràng đạo lý này, mọi người đồng ý.

...

Y Sư công hội của U Hồn Thiên.

- Chúc mừng Triệu Xung Y Sư!

Trải qua mấy vòng Y Sư tỷ thí, cuối cùng xác định danh sách năm người cuối cùng, Triệu Xung Y Sư!

Dù trước đó danh khí không hiện, y thuật lại mạnh mẽ, một phen thao tác, làm cho tất cả mọi người bội phục không thôi.

- Triệu Xung Y Sư vốn là lợi hại, tự nhiên không phải người luyện đan kia có thể so sánh!

- Đúng vậy, vị Trương Huyền này, luyện đan lợi hại, ta thừa nhận, y thuật nha... Ha ha!

- Khác nghề như cách núi, may mắn không có để hắn so, nếu không mất mặt khẳng định mất quá trớn...

Nhìn thấy Triệu Xung biểu hiện, mọi người nhớ tới trước đó vị Trương đan sư kia không biết trời cao đất rộng, tất cả đều nở nụ cười.

Luyện đan lợi hại có ích lợi gì? Y Sư không phải luyện đan!

May mắn không có để tên này lên, nếu không chẳng phải chuyện cười Y

Sư công hội bọn họ cái gì cũng phái đi ra tỷ thí?

Đang cảm xúc, mọi người chỉ thấy một trung niên vội vã vọt vào.

Tôn Tuyền hội trưởng nhíu mày:

- Thế nào?

Trung niên vội nói:

- Y Sư của Vân Ly Thiên đi hết rồi...

- Đi? Có ý tứ gì? Bọn họ không so?

Tôn Tuyền hội trưởng ngẩn ngơ.

Đối phương sát khí hừng hực đến, làm sao còn chưa bắt đầu tỷ thí liền lui về sau?

- Bọn họ nói...

Trung niên nuốt ngụm nước bọt:

- Tài nghệ không bằng người, lưu lại sẽ chỉ tăng thêm trò cười, chờ bản thân chịu nhục, còn không bằng trước thời hạn rời khỏi...

- Tài nghệ không bằng người, có ý tứ gì?

Tất cả mọi người bối rối.

Đây không phải là còn không có so sao?

Làm sao liền biến thành tài nghệ không bằng người?

- Vừa rồi một vị Y Sư của U Hồn Thiên chúng ta, đến chỗ ở của bọn họ, nhẹ nhõm đánh bại Liêu Tân hội trưởng, cũng để tất cả mọi người khuất phục... Cho nên bọn họ mới chủ động nhận thua!

Trung niên đã hỏi thăm xong tin tức, biết không ít.

- Có người khiêu chiến, hơn nữa thắng Liêu Tân hội trưởng?

- Y thuật của Liêu Tân hội trưởng, trong Cửu Thiên đều được cho khá cao a!

- Đúng vậy, y thuật có một không hai thiên hạ, dù sao ta là kém xa tít tắp...

- Lại bị một Y Sư nhẹ nhõm đánh bại...

Một hồi xôn xao, tất cả mọi người hai mặt nhìn nhau, một lát sau, một Y

Sư nhịn không được mở miệng:

- Trong hoàng thành, Y Sư đăng kí toàn bộ ở đây, không có một người rời đi, là ai vượt qua hắn?

- Vừa rồi ta chuyên môn hỏi thăm tin tức, hình như vị Y Sư này gọi...

Suy tư phút chốc, trung niên vỗ trán một cái:

- Gọi... Trương Huyền!

- Trương Huyền?

- Vị Luyện Đan Sư trước đó bị chúng ta đuổi đi kia?

- Chúng ta nói hắn không có tư cách trở thành Y Sư, kết quả... Hắn tỷ thí y đạo vượt qua Liêu Tân hội trưởng?

- Cái này không phải thật a...

Tất cả mọi người đồng thời bối rối, khuôn mặt từng cái giống như bị

người quất mấy bạt tai.

Vừa nói một người luyện đan, còn muốn khảo hạch Y Sư, nằm mơ cũng không nghĩ đến, y thuật của người ta không chỉ vượt xa mọi người, còn đánh bại dễ dàng Liêu Tân hội trưởng!

Khóe miệng Tôn Tuyền co giật, hận không thể có một cái lỗ chui vào.

Luyện Đan Sư hắn không coi trọng, lại có loại y thuật này... Rõ ràng là cơ hội tốt để học tập, lại bỏ qua như thế...

...

Không quan tâm Y Sư công hội của U Hồn hoàng thành buồn bực và khó chịu, lúc này Trương Huyền nhìn lệnh bài trên bàn, con mắt sáng lên:

- Đây là lệnh phù Đại Na Di truyền tống trận?

Không đến buổi chiều, liền có người đưa thứ này tới.

Lớn chừng bàn tay, phía trên điêu khắc phù văn đặc thù, càng có ý niệm to lớn chìm đắm trong đó, để cho người ta nhìn thời gian lâu dài, sẽ lòng sinh sợ hãi.

- Cái phù văn này, là cường giả Đế Quân tự mình điêu khắc, có thể

chống cự không gian bão táp trong Đại Na Di truyền tống trận...

Ánh mắt Tề Linh Nhi lộ ra hâm mộ, giải thích một câu.

Cho dù thân là hạch tâm Tề gia, lại nắm trong tay quyền thế cực lớn, loại lệnh bài cấp bậc này, cũng không phải nàng có tư cách thu được.

Nắm giữ thứ này, đi vào chư thiên khác, chẳng qua mấy hơi thở mà thôi, chỉ cần tiền bạc đủ, hoàn toàn có thể tùy ý ngao du ở trong cửu thiên.

Trương Huyền gật đầu.

Những phù văn này liếc mắt nhìn liền biết, không đơn giản, có lẽ liên quan đến Đế Quân.

- Được rồi, ngươi tiếp tục an bài bán ra Phá Chướng Đan và Mỹ Dung Đan, tận lực mở rộng ảnh hưởng, để Tôn Cường chăm sóc cha mẹ ta, chỉ

cần đột phá tu vi, cần bất kỳ tài nguyên gì cũng không cần keo kiệt!

Trương Huyền bàn giao.

Đi Linh Nguyên Thiên tìm Lạc Nhược Hi, vô cùng có khả năng gặp nguy hiểm, cho nên không thể mang đám người cha mẹ, trước ở lại chỗ

này cố gắng tu luyện.

Trải qua cường giả Kiếm Lư chỉ điểm, hai người bọn họ hiểu kiếm thuật cũng càng ngày càng mạnh, mượn cái này, tu vi cũng một ngày ngàn dặm, lại thêm Trương Huyền cung cấp vô tận tài nguyên, Phá Chướng

Đan, Mỹ Dung Đan giống như đường đậu tuỳ ý ăn, hai người đã thành công trùng kích Thiên Thần cảnh!

Đợi một thời gian, xung kích càng cao, cũng không phải không có khả

năng.

An bài xong tất cả, Trương Huyền không chần chừ quá nhiều, xác định được vị trí Đại Na Di truyền tống trận, ngồi Thần thú phi hành tự mình bay đi.

Chỉ cần người Tề gia vẫn hiểu lầm bản thân là "Đế Quân", liền khẳng định sẽ dốc hết toàn lực bảo vệ, đám người cha mẹ, Tôn Cường sẽ

không có bất kỳ nguy hiểm.

Ngược lại đi theo mình, nguy hiểm càng lớn!

Công hiệu và giá cả của Mỹ Dung Đan và Phá Chướng Đan, khẳng định đã sớm đưa tới không biết bao nhiêu người hâm mộ, không rời U Hồn hoàng thành còn tốt, một khi rời khỏi, đoán chừng sẽ có vô số ánh mắt nhìn qua.

Cho nên thoạt nhìn là thông qua Đại Na Di truyền tống trận, trực tiếp đi vào Linh Nguyên Thiên, nhưng trên đường đi nhất định sẽ không dễ

dàng như tưởng tượng.

Ngồi ở trên lưng thú, hai mắt nhắm nghiền, điều chỉnh trạng thái.

Đại Na Di trận pháp có thể na di cường giả chư thiên, cho dù người có tư cách sử dụng cũng cần khảo hạch, nguy hiểm nặng nề, cho nên trận pháp này không ở trong hoàng thành, mà thiết lập ở trên một ngọn núi cách hoàng thành hơn trăm dặm, có trọng binh canh gác.

Nói cách khác, muốn đi vào truyền tống trận này, trước hết phải rời hoàng thành, đoạn khoảng cách này liền rất có khả năng trở thành chỗ

phục kích của người khác.

Chưởng khống Phá Chướng Đan và Mỹ Dung Đan, thì tương đương với nắm trong tay một túi tiền to lớn, không có khả năng không làm cho người ta điên cuồng.

- Khoảng cách rời khỏi phạm vi thành trấn còn có một phút thời gian, vừa vặn nghiên cứu kiếm pháp Thiên Thần cảnh!

Trương Huyền rơi vào suy nghĩ.

Thời gian đột phá Thiên Thần cũng không dài, vẫn luôn vì hỏi thăm tin tức của Lạc Nhược Hi, cố gắng tăng cao tu vi, không có thời gian cảm ngộ kiếm pháp, lúc này nhàn rỗi, vừa vặn có thể thử một chút.

Lĩnh ngộ loại kiếm pháp vượt qua Thiên Đạo này, nhất định phải thân ở

trong Thần giới, nói cách khác Xuân Thu đại điển trong thư viện, cho dù thời gian tăng tốc gấp một vạn lần, cũng không thể có nửa phần tăng thêm.

- Công pháp Thiên Nhược Hữu Tình, tầng thứ nhất tình nghĩa chủ tớ, kiếm pháp Tâm Tự Song Ti Võng, Trung Hữu Thiên Thiên Kết!

- Tầng thứ hai, tình nghĩa huynh đệ. Di Di Huynh Đệ Tình, Vỉ Vỉ Phó Ngự Lực. Kiếm pháp Khởi Vi Sá Du Quan, Can Tràng Hiếu Tư Kích...

- Tầng thứ ba, tình nghĩa thầy trò. Lạc Hồng Bất Thị Vô Tình Vật, Hóa Tác Xuân Nê Canh Hộ Hoa!

Từ khi lĩnh ngộ ra con đường tu luyện của mình, từng tầng từng tầng pháp quyết tu luyện, cùng với kiếm pháp trong đầu, không ngừng khuấy động quanh quẩn.

Tựa như một bức tranh, chậm chạp mở ra, phía trên ghi chú tình cảm mênh mông.

Có để cho người ta kích động, có để cho người ta hạnh phúc, có để cho người ta kinh hoàng, có để cho người ta đau lòng...

Ngũ vị tạp trần, đủ loại tình cảm, khích lệ người không ngừng tu luyện, không ngừng tiến lên.

Ưa thích, yêu quý, là tình cảm.

Chán ghét, căm hận, là tình cảm.

Vui vẻ, đau khổ, là tình cảm.

...

Chỉ cần là sinh mệnh, người người đều không thể trốn khỏi tình cảm, mà không có sinh mệnh mà nói, ý nghĩa tồn tại của Thiên Đạo cũng không còn.

Cho nên thiên nhược hữu tình thiên diệc lão!

Thiên Đạo có thể sẽ bị phá hủy, nhưng tình cảm, chỉ cần tồn tại sinh mệnh, thì nhất định sẽ tồn tại.

Tình nghĩa thầy trò, là người thân, cũng là người thừa kế...

Để cho người ta khuấy động lòng dạ, không cách nào từ chối.

- Ta hiểu...

Trong lòng hơi động, một cảm giác hiểu ra xuất hiện ở trong óc, đang muốn thôi diễn ra kiếm pháp, liền cảm thấy lông tơ toàn thân nổ lên, bàn chân bỗng nhiên đạp một bước.

Bành!

Thần thú phi hành dưới chân đột nhiên nổ tung, mất đi tọa kỵ, cả người lập tức từ không trung rơi xuống.

Chương 2178: Đối chiên Thấn Vương (th

ng

ượ

)

Có người đánh lén!

Cúi đầu nhìn lại, phía dưới là một khu rừng rậm rạp, kiến trúc to lớn của U Hồn hoàng thành ngay ở sau lưng không tới năm dặm.

Nói cách khác, vừa rời hoàng thành, liền có người kìm nén không được, động thủ với hắn!

Sử dụng Đại Na Di truyền tống trận rời khỏi, không nói cho bất luận kẻ

nào, người biết chuyện chỉ có Tôn Cường, Tề Linh Nhi, như vậy cũng có thể trước thời hạn mai phục, xem ra nhất cử nhất động của mình, đã sớm ở trong giám thị của người khác, Mỹ Dung Đan, quả thực để cho người ta điên cuồng.

Thân thể rơi tốc độ càng lúc càng nhanh, Trương Huyền ngẩng đầu nhìn lại, ngay sau đó nhìn thấy sáu Thần thú phi hành gào thét lao đến, trên mỗi con đều đứng một người mặc áo đen, tay cầm trường thương đuổi sát tới.

Thần thú phi hành của mình là bị đối phương đánh lén chém giết.

Thần giới, không có đến Thần Vương cảnh, là không thể tự chủ phi hành, hiện tại mặc dù Trương Huyền là Thần Linh thượng phẩm đỉnh phong, có thể xưng vô địch dưới Thần Vương, nhưng muốn không thông qua Thần thú phi hành, tự chủ xoay quanh ở trên trời vẫn không làm được.

- Xem ra trước khi nghiên cứu kiếm pháp, nhất định phải học được phi hành...

Loại thực lực này của hắn, lại có kinh nghiệm ở Danh Sư đại lục cùng Thượng Thương, học được phi hành không khó lắm, nhưng sau khi tu vi đến Thiên Thần thượng phẩm đỉnh phong, tiến hành khảo hạch y đạo, kết thúc không bao lâu đến nơi này, một mực không có thời gian.

Hiện tại Thần thú phi hành vẫn lạc, lại không học được, từ địa phương cao như vậy rơi xuống, không chết cũng gần như tổn thất hơn phân nửa sức chiến đấu, đến lúc đó, lại đối mặt vây công, muốn chiến thắng chỉ sợ

không dễ dàng như vậy.

Ầm ầm!

Sáu người đồng thời đâm nhanh, thương mang gào thét, hàn khí bay thẳng tới.

Lại là sáu Thiên Thần thượng phẩm đỉnh phong!

Hơn nữa vừa ra tay liền dùng hết toàn lực.

Sáu đạo thương mang, phối hợp tốc độ của Thần thú phi hành, không tiếp, né tránh không kịp, đón đỡ, sẽ bị xung kích làm tốc độ rơi càng nhanh.

Tuy sau khi luyện thể, cảm giác năng lực khôi phục của thân thể tăng lên không ít, nhưng thời khắc nguy cấp cũng không dám mạo hiểm.

Ngộ nhỡ không tiếp nổi, thật sự treo thì sao.

- Hết cách rồi, chỉ có thể như vậy...

Thấy thương mang và mặt đất cách mình càng ngày càng gần, Trương Huyền nhắm mắt lại.

- ???

Thấy động tác của hắn, trên đầu sáu người tấn công đồng thời toát ra dấu chấm hỏi.

Như vậy liền cam chịu số phận?

Cũng nên phản kích một chút ah!

Chúng ta sớm chuẩn bị sách lược một chút cũng không có tác dụng... Sẽ

xấu hổ!

Không để ý tới biểu lộ của mấy người, tinh thần của Trương Huyền đắm chìm trong Xuân Thu đại điển.

Tuy thời gian khẩn trương, nhưng ít nhất còn phải hai giây mới có thể

rơi xuống, chuyển đổi thành thời gian ở trong Xuân Thu đại điển, chính là hai vạn giây, năm giờ rưỡi!

Đủ để hắn lĩnh ngộ kỹ xảo phi hành, có lẽ có thể phi hành được.

Sở dĩ có lực lượng như vậy, là bởi vì lúc ở Danh Sư đại lục học tập một bộ võ kỹ tên Hồng Trần Đạp Thiên Bộ!

Bộ võ kỹ này, để hắn ở Hóa Phàm một tầng liền nhẹ nhõm phi hành, hiện tại Thiên Thần thượng phẩm đỉnh phong, lực lượng dồi dào, so với Thần Vương phổ thông cũng không hề yếu, chỉ cần hắn sửa chữa phù hợp thể chất hiện tại, bay lên không khó lắm.

Tinh thần khẽ động, công pháp Hồng Trần Đạp Thiên Bộ bay ra.

- Chính xác!

Ở Thần giới nhìn qua tất cả công pháp, bí tịch toàn bộ giao hòa.

Một bản bí kỹ mới tinh xuất hiện ở trong lòng bàn tay.

Ngón tay điểm một chút, kiến thức chảy vào trong óc.

- Xem ra công pháp của Thần giới và Danh Sư đại lục, không thể dễ

dàng nhập làm một...

Còn tưởng như vậy có thể hình thành Thiên Đạo công pháp, để mình nghiên cứu, hiện tại xem ra nghĩ quá đơn giản.

Thiên Đạo của hai thế giới không giống nhau, thân thể, kinh mạch của tu luyện giả cũng hoàn toàn là hai loại khái niệm, căn bản không có cách tương dung.

Chỉ có thể để bộ công pháp này dựa theo thể chất của mình bây giờ, tiến hành sửa chữa.

Áo nghĩa công pháp không ngừng chảy xuôi ở trong đầu, từng lần một cân nhắc, không biết qua bao lâu, một bộ pháp quyết mới hiện lên ở

trong đầu.

Hồng Trần Đạp Thiên Bộ, sử dụng lực lượng trong cơ thể, đối kháng lực hút mặt đất, nghe đơn giản, nhưng trên thao tác lại hết sức phức tạp, không thể có điểm sai lầm và sơ suất.

Đổi lại bình thường, cho dù phù hợp thân thể, muốn bay lên cũng không dễ dàng như vậy, nhưng trước kia Trương Huyền tu luyện qua, lĩnh ngộ

bộ pháp quyết này hòa vào cốt tủy, lần nữa sử dụng, thuận buồm xuôi gió giống như trước đó.

Lực lượng vận chuyển ở trong người một vòng, quả nhiên không khí bốn phía giống như nhận lấy khống chế, bỗng nhiên mở mắt.

Lúc này cách mặt đất chỉ kém không đến mười mét!

Thấy trường thương vẫn theo đuổi không bỏ, cũng không vì mình lập tức rơi ở trên mặt đất liền ngừng công kích, Trương Huyền nhẹ nhàng cười

một tiếng, lông mày nâng lên, trong ánh mắt lộ ra thần uy cực mạnh, cùng thời khắc đó, một thanh âm theo cổ họng phát ra.

- Hồng, Um...

Thiên Long Bát Âm!

Thanh âm Chân Long của Long tộc, tuy đối với những thú tộc khác hiệu quả không cường đại như có ẩn chứa huyết mạch Long tộc, nhưng sẽ để

tâm thần khuấy động, không dám chống lại.

Mặc dù thời gian kéo dài không lâu, nhưng bây giờ cách mặt đất rất gần, xuất hiện bất kỳ một chút sơ sẩy, cũng khó mà vãn hồi!

Làm xong những cái này, Hồng Trần Đạp Thiên Bộ vận chuyển, chân trái giẫm lên mu bàn chân phải, bỗng nhiên đạp một cái, cả người như

con lươn, dán chặt lấy mặt đất, chạy trốn ra khỏi thương mang của sáu người, sau một khắc, lơ lửng ở trên không trung cách đó không xa.

Hắn loại bỏ lực lượng hạ xuống, bay lên, sáu đại cao thủ cùng Thần thú dưới thân bọn hắn đuổi sát không buông, thì không có may mắn như thế, lại thêm vừa bị Thiên Long Bát Âm chấn váng đầu chóng mặt, vừa mới tỉnh táo lại, chỉ thấy thân thể đã cách mặt đất không tới một mét.

Bành! Bành! Bành! Bành! Bành! Bành!

Sáu tiếng vang trầm, sáu cao thủ tính cả sáu Thần thú, nặng nề rơi xuống đất, đập ra sáu hố to.

Trương Huyền khống chế Thần thú phi hành bay cao chừng hơn hai ngàn mét, bản thân ở dưới trọng lực liền nắm giữ tốc độ cực nhanh, lại thêm bọn họ điều động Thần thú đuổi theo, tốc độ càng nhanh, chỉ

thoáng cái, toàn bộ rơi thất điên bát đảo, có chút không kiên trì nổi.

Đặc biệt là sáu Thần thú, từng cái nội tạng rạn nứt, trị liệu trễ, không sai biệt lắm sẽ phế.

- Chính là thời điểm này!

Trương Huyền hừ lạnh một tiếng, thân thể vụt qua, đã xuất hiện ở trước một thanh niên trong đó.

Chập ngón tay làm kiếm, lăng không nhấn tới.

Phốc!

Kiếm khí xuyên qua mi tâm, đối phương ngay cả âm thanh cũng không phát ra được, cũng đã cắt đứt hô hấp.

Đều là Thiên Thần thượng phẩm đỉnh phong, thực lực của hắn vốn không phải đối thủ của Trương Huyền, hiện tại bị rơi choáng đầu hoa mắt, ở đâu còn ngăn cản được.

Thân ảnh lay động, không đến một cái hô hấp, sáu người đánh lén toàn bộ cắt đứt hô hấp.

Chém giết mọi người xong, bàn tay của Trương Huyền vồ một cái, trữ

vật giới chỉ cùng trường thương trên người bọn họ toàn bộ rơi vào tay hắn.

Những thương này, đều là Thiên Thần thượng phẩm, đối với hắn mà nói, còn có tác dụng rất lớn, còn trong trữ vật giới chỉ, quét một vòng, tiền cũng không ít, nhưng vũ khí cường đại hơn thì không có.

Vơ vét đồ vật xong, đang muốn chọn lựa một Thần thú bị thương, giúp nó khôi phục một chút, tiếp tục đi đường, đột nhiên trong lòng lần nữa sinh ra cảm giác nguy cơ kịch liệt, thân thể lấp lóe.

Soạt!

Một đạo kiếm mang vừa vặn rơi vào địa phương hắn đứng, mặt đất bị

cắt ra, tạo thành một khe rãnh to lớn.

Phía dưới nham thạch cứng rắn, nhưng ở dưới kiếm mang công kích lại giống như đậu hũ, không đỡ nổi một đòn.

Có thể đoán được, cho dù hiện tại thân thể của hắn mạnh mẽ vô song, bị

đánh trúng cũng sẽ bị thương.

Sắc mặt tái xanh, vội vàng nhìn về phía kiếm mang, chỉ nhìn thấy một người trung niên, từng bước một từ không trung bay tới.

- Có thể phi hành... Thần Vương?

Đồng tử Trương Huyền co rụt lại, nắm đấm xiết chặt.

Chém giết sáu cường giả Thiên Thần đỉnh phong, người muốn phối phương của Mỹ Dung Đan cuối cùng cũng hiển lộ thân hình, lại là một vị cường giả Thần Vương!

Loại cường giả này, mỗi một vị ở Thần giới đều là đỉnh phong, được vô số người ngưỡng mộ, giờ phút này thế mà đợi mình ly khai Hoàng thành liền đánh lén, thật đúng là thân phận gì cũng không quan tâm!

- Không có đến Thần Vương cảnh đã có thể phi hành, một hơi chém giết sáu thuộc hạ của ta, không cần tốn nhiều sức, càng luyện chế ra Phá

Chướng Đan, Mỹ Dung Đan... xem ra ngươi lợi hại hơn ta tưởng tượng nhiều!

Trung niên ngừng lại, cách Trương Huyền chỉ có ba bốn mươi mét.

Vốn cho rằng một Luyện Đan Sư, dễ như trở bàn tay, căn bản không cần hắn tự mình ra tay, không nghĩ tới thực lực mạnh như vậy, một cái nháy mắt liền đánh giết toàn bộ thuộc hạ của mình.

- Ngươi là ai? Vì sao muốn đánh lén ta? Chẳng lẽ không sợ đắc tội Tề

gia?

Trương Huyền híp mắt lại.

Tề gia bảo vệ hắn, điểm ấy từ trong miệng Tề Linh Nhi đã sớm biết, giờ

phút này đối phương ngang nhiên xông lại, chẳng lẽ không sợ?

- Tề gia? Ta rất sợ, có điều ta chỉ cần phương thuốc mà thôi, cũng không phải giết ngươi, hơn nữa bọn họ cũng không biết ta ở đây!

Trung niên cười nhạt một tiếng.

Tề gia có Thần Vương phong hào, người mạnh nhất dưới Đế Quân, cho dù hắn là Thần Vương cũng sẽ lo lắng, nhưng chỉ cần để đối phương không phát hiện là được!

Đã muốn động người trước mắt này, sao không đi cân nhắc thế lực sau lưng hắn?

Trương Huyền sững sờ, vội vàng nhìn bốn phía, vẻ mặt lập tức trầm xuống.

Bốn phía rừng rậm này, vậy mà bố trí trận pháp đặc biệt, có thể hoàn mỹ

che giấu khí tức chiến đấu, để cho người ta không phát giác được, vừa rồi chỉ lo tu luyện, không chút chú ý, Thần thú phi hành mang hắn vào!

Thậm chí cũng có thể là đối phương dùng phương pháp đặc thù nào đó, thu hút Thần thú của mình tới.

- Ngươi muốn phương thuốc của Phá Chướng Đan và Mỹ Dung Đan?

Trương Huyền thở ra một hơi, nhìn lại.

- Cùng người thông minh nói chuyện chính là tiết kiệm sức lực!

Trung niên nở nụ cười:

- Ngươi không cần mơ mộng hão huyền, dù thực lực của ngươi không tầm thường, nhưng so sánh với Thần Vương, vẫn kém một khoảng cách rất lớn!

- Nếu như không cho thì sao?

Trương Huyền nói.

- Giết là được! Đã biết sau lưng ngươi có Tề gia, ngươi cảm thấy không nói, ta sẽ tha cho ngươi còn sống rời đi?

Trung niên cười nhạt một tiếng.

Đã biết sau lưng đối phương có Thần Vương phong hào, lần này đánh lén, là lần đầu tiên, cũng là lần cuối cùng, mặc kệ thành công hay không, cũng không thể cho đối phương rời khỏi, nếu không sẽ đối mặt với tai hoạ ngập đầu.

- Xem ra ngươi là ăn chắc ta?

Trương Huyền cũng không hoảng hốt, mà lắc đầu:

- Nhưng nếu như ta không cho ngươi ăn thì sao?

Chương 2179: Đối chiên Thấn Vương (h)

ạ

- Không phải do ngươi!

Trung niên sầm mặt lại, trường kiếm trong tay nhẹ nhàng run lên, trên không tựa như phát ra tiếng long ngâm.

Sau một khắc, người đã xuất hiện ở trước mặt Trương Huyền, kiếm mang gào thét, không khí phát ra thanh âm xé rách, chớp mắt mà tới.

Tu vi đến Thần Vương, đã đứng ở đỉnh phong của Thần giới, còn cường đại hơn Cổ Thánh ở Danh Sư đại lục, thi triển một chiêu, thiên địa chung

quanh đều ở trong khống chế, phát ra thanh âm run rẩy, một chút lực lượng, một chút dư âm cũng sẽ không lãng phí.

- Hừ!

Thấy tên này ra tay, thậm chí khuyên hàng vài câu cũng không có nói, Trương Huyền biết, ngày hôm nay mặc kệ có nói phương pháp phối chế

Phá Chướng Đan, Mỹ Dung Đan hay không, đối phương khẳng định

cũng có những biện pháp khác biết, bí pháp sưu hồn ở Danh Sư đại lục cũng có, Thần giới khẳng định cũng sẽ không ít.

Biết sát cơ đã lên, nói nhiều hơn nữa vô ích, Trương Huyền híp mắt lại, thi triển Hồng Trần Đạp Thiên Bộ, thân thể nhanh chóng lui về phía sau.

Hồng Trần Đạp Thiên Bộ, là có thể để cho phi hành, nhưng so sánh với tốc độ của Thần Vương, kém thực sự quá nhiều, giống như con kiến.

Mới lui mười mấy mét, kiếm mang của đối phương đã xuất hiện ở trước mắt.

Bàn tay run lên.

Lực lượng thân thể, chân khí toàn bộ triển khai, sáu chuôi trường thương vừa mới lấy được phát ra âm thanh nghẹn ngào, gào thét lên đâm tới.

Một cái tiếp lấy một cái, tạo thành một trận pháp đặc biệt.

Trong mỗi một cây trường thương đều ẩn chứa Thương đạo chân giải, tựa như không gian cũng bị cầm cố lại.

- Quả nhiên có chút thủ đoạn!

Không nghĩ tới một gia hỏa không có đến Thần Vương, vậy mà lĩnh ngộ

cao như vậy, phản ứng nhanh như vậy, tựa hồ trung niên có chút ngoài ý muốn, hừ lạnh một tiếng, trường kiếm lại không quan tâm công kích

Trương Huyền, mà nhẹ nhàng run lên.

Bành! Bành! Bành!

Sáu trường thương toàn bộ bị trường kiếm của đối phương chặn ngang chặt đứt, trận pháp và vũ khí chân giải lập tức phá giải.

Cấp bậc vũ khí lại thêm thực lực chênh lệch, một chiêu hóa giải nguy cơ.

- Thực lực của ngươi không yếu, nhưng so sánh với Thần Vương, kém quá xa...

Trung niên cười nhạt, lần nữa bước về phía trước, lúc này hắn đã vượt qua địa phương vừa rồi Trương Huyền đứng, động tác không tính quá nhanh, lại cho người ta một loại cảm giác áp bách không cách nào chiến thắng.

Thần Vương và Thiên Thần, chênh lệch thực quá lớn, dù là Trương Huyền tu luyện công pháp vượt qua Thiên Đạo, cũng rất khó san bằng.

Nếu không danh khí của Thần Vương cũng không đến mức lớn như vậy, vô số người đổ xô tới.

- Kém xa không sao, ta dám đánh cược, tiếp tục nữa... Ngươi khẳng định sẽ chết, mà ta thì không biết!

Trương Huyền cười nhạt một tiếng.

Thực lực của hắn, coi như không bằng đối phương, nhưng một Thần Vương mà thôi, cùng lắm thì dùng Thiên Đạo chi thư!

Cái đồ chơi này, dưới Thiên Đạo không ai cản nổi, đừng nói Thần Vương, Thần Vương phong hào tới, có thể chống đỡ hay không còn khó nói!

Đối phương muốn giết mình, nào có dễ dàng như vậy.

- Có tự tin là chuyện tốt, nhưng tự đại sẽ không tốt...

Trung niên híp mắt, lần nữa bước ra, trường kiếm như mưa.

Trong tích tắc, toàn bộ không trung đều bị kiếm khí phủ đầy, tựa như

cầu vồng.

Lần này Trương Huyền cũng không né tránh, mà là thân thể vụt qua, xông về phía trước.

Người ở trên không trung, chập ngón tay làm kiếm, kiếm mang giống như ánh nến trong đêm tối, lại giống như kén tằm nhả tơ, từ một điểm hư

vô bất ngờ xuất hiện, thoạt nhìn vô cùng nhỏ, nhưng lại cho người ta cảm giác to lớn, khó mà tránh né.

Loại cảm giác này hết sức kỳ quái, cho dù trung niên là Thần Vương, cũng có cảm giác bị tơ tằm bao vây, không cách nào tránh né.

Soạt!

Kiếm mang đầy trời bị tơ tằm thôn phệ, hấp thu lực lượng của những kiếm khí này, kiếm ý lập tức cắt ra không trung.

- Đây là kiếm pháp gì?

Đồng tử trung niên co rụt lại.

Chiêu kiếm pháp này của đối phương, dùng đầu ngón tay bắn ra, uy lực đã lớn như vậy, một khi phối hợp thêm trường kiếm, chẳng phải lợi hại hơn?

Đến cùng là kiếm chiêu gì, làm sao chưa từng nghe qua?

Xem như cường giả Thần Vương, muốn thi triển ra cũng không có dễ

dàng như vậy!

Thời điểm hắn kinh ngạc, vận chuyển trường kiếm muốn ngăn cản, thanh niên đối diện nhạt vang nói:

- Xuân Tàm Đáo Tử Ti Phương Tẫn, Chá Cự Thành Hôi Lệ Thủy Kiền!

Công pháp Thiên Nhược Hữu Tình, kiếm pháp cảnh giới thứ ba tình thầy trò, cuối cùng được sáng tạo ra!

Trước khi bị đánh lén liền có suy nghĩ, lúc này tình huống nguy cấp, câu thông tình cảm trong cơ thể, mượn ngón tay sử dụng ra kiếm chiêu.

Một ngày làm thầy, cả đời là cha!

Thầy giáo dục học sinh, nghiêm khắc giống như cha mẹ, thậm chí còn hơn.

Cũng vừa là thầy vừa là bạn, lúc câu thông giao lưu, như bằng hữu tri kỷ, mới có thể tìm hiểu động thái của học sinh, tùy theo tài năng tới đâu mà dạy.

Thầy chăm sóc sinh hoạt thường ngày, lại giống như bảo mẫu hạ nhân, cân nhắc toàn bộ chi tiết...

Tình thầy trò vốn rất phức tạp, yên lặng dâng hiến, Xuân Tàm Đáo Tử

Ti Phương Tẫn, Chá Cự Thành Hôi Lệ Thủy Kiền!

Chiêu kiếm pháp này nối liền tình cảm phức tạp nhất trong nội tâm của hắn, vừa xuất hiện tựa như cái lỗ đen, thôn phệ trung niên trước mắt.

Cho dù thân là Thần Vương, vẫn không cách nào chống lại, trong tích tắc, bị đánh trúng ngực.

Một vết máu dữ tợn đáng sợ.

- Ngươi...

Chiến đấu với một Thiên Thần thượng phẩm, lại bị đối phương gây thương tích, trung niên lại không còn trầm ổn như trước, nổi giận gầm lên, vừa định không quan tâm xông tới chém giết, đã cảm thấy sau lưng rét run.

Thân thể bỗng nhiên co rụt lại, lực lượng toàn thân tập trung ở sống lưng.

Lạch cạch!

Trên sống lưng truyền đến lực lượng khổng lồ, cả người lảo đảo xông về

phía trước, trên lưng đau rát.

Vội vàng xoay người, nhìn thấy một bóng người giống thanh niên trước mắt như đúc.

- Đây là... Phân thân?

Đồng tử co rút lại.

Thực lực tương đương bản tôn...

Cái tên này, từ nơi nào làm ra a?

- Động thủ!

Không thèm để ý hắn khiếp sợ, Trương Huyền vọt lên, đầu ngón tay kiếm mang gào thét, con mắt của phân thân cũng phát lạnh, vội vàng xông đến.

Tuy phân thân không có trải qua Nguyệt Thanh Trì rèn luyện, nhưng hắn nuốt đủ Thần Nguyên Đan, thân thể tiến bộ cực nhanh, không thi triển kiếm pháp vượt qua Thiên Đạo, cho dù Trương Huyền hiện tại cũng không phải là đối thủ.

Nói cách khác, Ngao Hoa trước đó cũng không thể chống lại.

Cả hai phối hợp, kiếm khí tung hoành, cho dù trung niên là Thần Vương, cũng cảm nhận được mệt mỏi.

Bình thường Thần Vương đối chiến Thiên Thần thượng phẩm, một ngón tay liền có thể tuỳ tiện nghiền ép, bây giờ lại cảm thấy mệt mỏi, để hắn tức giận sắc mặt xanh xám, buồn bực sắp nổ tung.

Lần đầu tiên cùng người không phải Thần Vương đánh uất ức như vậy!

- Xem ra ta vẫn xem thường ngươi, có điều ta muốn giết ngươi, ngày hôm nay ngươi là trốn không thoát!

Lực lượng toàn thân tuôn ra, không gian bốn phía trung niên giống như

bị giam cầm, Trương Huyền và phân thân đồng thời cảm nhận được mệt mỏi, có chút ngăn cản không nổi.

Tuy kiếm pháp của Trương Huyền lợi hại, nhưng không có binh khí thích hợp, phân thân thân thể mạnh mẽ, thực lực cũng quá thấp, nhưng so sánh với cường giả Thần Vương vẫn kém một đoạn dài.

Bành bành bành!

Đồng thời bị đánh trúng, Trương Huyền và phân thân bay ngược ra ngoài, bị thương.

Vù vù!

Phân thân nhúc nhích, thương thế khôi phục như lúc ban đầu, chân khí của Trương Huyền lưu chuyển, trên người xuất hiện vết thương quả

nhiên giống như suy đoán, phút chốc khôi phục.

- Ngươi...

Trung niên bối rối.

Tổn thương nghiêm trọng như vậy, đối phương và phân thân đều có thể

chớp mắt khôi phục, đây rốt cuộc là cái thể chất gì?

Cúi đầu liếc mắt nhìn, lồng ngực của mình, trước đó không có đề phòng bị đối phương cắt ra vết thương, vẫn chảy đầm đìa máu tươi... Cả người trở nên không tốt lắm.

Vốn lấy thể chất Thần Vương của hắn, thần lực lưu chuyển, không ra nửa ngày thương thế như vậy sẽ hoàn hảo khôi phục, nhưng bây giờ

cùng đối phương chiến đấu, không dám phân tâm, thương thế vậy mà càng ngày càng nghiêm trọng, máu cũng càng chảy càng nhiều.

Vốn nghĩ chỉ cần làm đối phương bị thương, khẳng định sẽ giống như

mình, có thể tìm được cơ hội, nằm mơ cũng không ngờ tới, người ta là bị

tổn thương, nhưng không cần một cái hô hấp là khỏe!

Hơn nữa khí tức trở nên càng thêm mạnh mẽ...

Ngươi con mẹ nó là Tiểu Cường sao!

Có cần khoa trương như vậy hay không?

Bọn họ bị thương không có việc gì, mình bị thương vô cùng có khả năng chết, coi như còn không đến Thần Vương, thời gian chiến đấu dài, làm không cẩn thận sẽ chịu thiệt!

- Cận thân công kích!

Đang buồn bực, chỉ thấy thanh niên hét lớn một tiếng, phối hợp phân thân vọt lên.

Không e ngại bị thương, cận thân công kích, lấy mạng đổi mạng, là biện pháp tốt nhất.

Bành bành bành!

Sau ba phút, khuôn mặt trung niên trắng bệch, đối phương một người một phân thân, dù cũng rất chật vật, trên người lại không có một chút tổn thương, sinh long hoạt hổ.

- Thế thì còn đánh như thế nào?

Trung niên sắp điên rồi.

Còn tưởng đánh giết một Thiên Thần thượng phẩm dễ như trở bàn tay, nằm mơ cũng không nghĩ đến, tiếp tục nữa, bản thân cũng bị giết chết.

- Đi!

Biết không chiếm được lợi lộc gì, trung niên không dám ngừng lại, xoay người bay đi.

Tuy xung quanh bị trận pháp bao phủ, nhưng nơi này cách U Hồn hoàng thành rất gần, vẫn ở trong phạm vi Thần Vương phong hào giám sát, trong thời gian ngắn giết không chết đối phương, cũng chỉ có thể rút lui.

- Trốn chỗ nào!

Thấy hắn quả quyết như vậy, xoay người rời đi, Trương Huyền sửng sốt, vẻ mặt khó coi.

Chạy tới đuổi giết mình, nếu như nhẹ nhõm chạy trốn như vậy, về sau khẳng định sẽ gặp phải càng nhiều mai phục!

Trương Huyền cắn răng, thu lại phân thân, vận chuyển Hồng Trần Đạp Thiên Bộ đuổi tới.

Bất quá tốc độ phi hành của hắn thực quá chậm, so sánh với Thần Vương thì cái gì cũng không phải.

- Tuy ta không giết được ngươi, nhưng muốn rời đi, ngươi ngăn được sao!

Trung niên quay đầu hừ lạnh:

- Chờ lần sau ta tìm tới ngươi, là giờ chết của ngươi...

Nói xong cũng không chờ Trương Huyền trả lời, quay đầu bay đi, mới bay không xa, đột nhiên ngừng lại.

- Ah, đây là cái gì...

Âm thanh còn chưa hô xong, một cái mỏ gà xuất hiện ở phía trước, nhẹ

nhàng mổ xuống.

Vù vù!

Cả người biến mất, ngay sau đó một con gà xuất hiện ở trước Trương Huyền.

- Nấc!

Ợ một cái, đuôi run lên.

- Tiểu Hoàng Kê, ngươi tỉnh rồi?

Con mắt Trương Huyền sáng lên, tràn đầy kích động.

Sau khi chết ở Nguyệt Thanh Trì, Tiểu Hoàng Kê rơi vào trạng thái ngủ

say, lúc này tỉnh táo lại, hơn nữa lực lượng cuồn cuộn khuấy động, vậy mà... đạt đến Thần Vương cảnh!

Trương Huyền vẫn cho là, bản thân rất nhanh sẽ đến Thần Vương cảnh, không nghĩ tới, tốc độ nguyện lực không đủ nhanh, linh hồn kéo chân sau, khoảng cách đột phá còn có một đoạn thời gian, nhưng con gà này lại thành công trước!

Gà… Thần Vương cảnh!

Suy nghĩ một chút cũng cảm thấy kích động...

Chương 2180: Linh Nguyên Thiên

Sau khi vui vẻ, Trương Huyền nhịn không được có chút tự ti.

Đi vào Thần giới hơn một tháng, mới tu luyện đến Thiên Thần thượng phẩm đỉnh phong, ngay cả con gà cũng không bằng...

Suy nghĩ một chút liền đau lòng khó mà hô hấp.

Chẳng lẽ thiên phú của hắn thật kém như vậy?

Xem ra sau này phải hao phí càng nhiều thời gian dùng vào tu luyện, thiên phú không đủ, cố gắng tới gom góp! Tranh thủ sớm ngày đột phá Thần Vương, nếu không không bằng tốc độ tu luyện của con gà, thực không ngẩng đầu lên được.

Con gà này vẫn đi theo mình từ Danh Sư đại lục, trải qua Côn Hư cảnh, Thượng Thương cho tới bây giờ... Thủy chung treo lên đánh mình, đổi lại những người khác đã sớm tự ti chết.

- Vừa tỉnh... Nấc!

Tiểu Hoàng Kê vỗ cánh xoa bụng, mang theo lo lắng nhìn qua:

- Ngươi sẽ không trách ta ăn tên này chứ...

Trước đó một người một gà, trải qua rất nhiều lần chiến đấu, bởi vì ăn vụng mà bị cảnh cáo rất nhiều lần.

- Không có việc gì, tuỳ ý!

Trương Huyền xua tay:

- Không đủ, lần sau lại có người tới giết ta, ngươi ăn là được!

Hoàng Kê không tỉnh mà nói, vô cùng có khả năng phải vận dụng Thiên Đạo chi thư, tuy bị đối phương ăn, nhưng chí ít giải quyết một mầm họa lớn.

Thần Vương, hiện tại hiếm thấy, nhưng về sau là có rất nhiều, chỉ cần không ngại, cứ tuỳ ý ăn.

- Đa tạ lão đại!

Tiểu Hoàng Kê cười hắc hắc, miệng cong lên, đột nhiên phun ra một chuôi kiếm:

- Đây là vũ khí của tên kia, ta đã loại bỏ linh hồn ấn ký, ngươi luyện hóa xong khải linh là được...

Vừa rồi nuốt Thần Vương kia vào trong miệng, đồng thời cũng nuốt vũ

khí của hắn.

Nhận lấy trường kiếm, Trương Huyền luyện hóa, khải linh, lần nữa nhìn về phía gà con, âm thầm gật đầu.

Không hổ là gia hỏa cùng mình đi qua tam giới, có chút lương tâm.

Thần binh Thần Vương cảnh này, không xóa đi khí linh vốn có, căn bản là không có cách luyện hóa, giờ phút này hoàn thành luyện hóa lại khải linh, ý niệm trong binh khí triệt để thần phục mình, sức chiến đấu tất nhiên sẽ cấp tốc tăng thêm.

Thần binh lại phối hợp ba chiêu kiếm pháp, lần nữa gặp được cường giả

Thần Vương, chỉ sợ cũng có thể chiến một trận!

- Từ hôm nay trở đi, ngươi liền gọi... Thần Vương Kiếm!

Nhìn trường kiếm tỏa ra long ngâm trong tay, Trương Huyền nói.

Ô!

Long ngâm biến mất, linh tính trong trường kiếm tựa hồ có chút dại ra.

Ta là kiếm cấp bậc Thần Vương, có tôn nghiêm, người khác đều gọi Đậu Thu, Yến Vũ, Độc Long, Ám Kiêu, Ngư Tràng… nghe xong liền biết cao lạnh khí phách, gọi Thần Vương Kiếm là có ý tứ gì?

Còn có thể lại qua loa một chút hay không?

- Không hài lòng?

Trương Huyền vịn cái cằm:

- Ngươi là gà con đưa cho ta, vậy có muốn gọi Kê Kiếm hay không?

Gào gào ô!

Trường kiếm suýt chút nữa rơi trên mặt đất, không dám tiếp tục phí lời.

Thần Vương Kiếm liền Thần Vương Kiếm đi!

Dù sao cũng êm tai hơn cái tên này nhiều.

Xác định tên, thi triển kiếm pháp, quả nhiên cảm thấy thuận buồm xuôi gió, lực lượng toàn thân có thể thi triển ra, Trương Huyền thoả mãn gật đầu.

Mặc dù lần chiến đấu này có chút nguy hiểm, nhưng thu hoạch rất lớn, không chỉ có kinh nghiệm giao thủ với cường giả Thần Vương, càng thu hoạch được kê... à không, Thần Vương Kiếm!

Phối hợp thêm Xuân Tàm Đáo Tử Ti Phương Tẫn, Chá Cự Thành Hôi Lệ Thủy Kiền mới lĩnh ngộ, Thần Vương phổ thông cũng có thể chân chính đấu một trận, thậm chí chém giết!

Càng quan trọng hơn là, xác định hiện tại thân thể thật có năng lực khôi phục siêu cường, so với phân thân cũng không hề yếu!

Chỉ cần không bị hủy diệt hồn phách, coi như bị chém đầu, chỉ sợ cũng có thể nhẹ nhõm khôi phục.

Có thể xưng bất tử thân!

- Có phải vì ta hấp thu năng lượng dung hợp huyết dịch của Tiểu Hoàng Kê hay không?

Trong lòng hơi động.

Tề gia bao năm qua, không biết bao nhiêu cường giả tu luyện ở trong Nguyệt Thanh Trì, chưa từng nghe qua cái nào có thể nắm giữ thân thể

giống như mình, những người này không có, bản thân lại có, hơn nữa nhẹ nhàng như vậy...

Có thể liên quan đến con gà trước mắt hay không?

Con gà này, thời điểm vẫn là hồ lô, nước tắm liền có thể chữa trị thương thế, còn cường đại hơn Thiên Đạo chân khí, Thượng Thương, Thần giới liên tục bị nổ thành bụi phấn, mỗi một lần đều có thể phục sinh, một chút sự tình cũng không có...

Xem ra mặc dù không biết đến cùng là vật gì, nhưng có thể xác định, thương thế phổ thông căn bản không tạo được bất cứ thương tổn gì, thậm chí còn có thể để cho lực lượng càng ngày càng mạnh!

Chết một lần, mạnh mẽ một lần!

Lúc đó ở Nguyệt Thanh Trì, nó nổ thành bột phấn, bản thân hấp thu năng lượng bên trong, dung hợp huyết dịch của đối phương, lúc này mới tạo thành kim ti trong cơ thể, nắm giữ năng lực tương tự.

Bởi vậy, mới vừa rồi cùng Thần Vương giao thủ, tuy bị thương, lại không cảm thấy tu vi hạ thấp, ngược lại càng đánh càng hăng.

- Đúng rồi, Tiểu Hoàng Kê, bây giờ ngươi có thể biến hóa không?

Trương Huyền nhịn không được trong lòng tò mò hỏi.

Thần thú bình thường, đến Thần Linh hạ phẩm thì có thể biến hóa, lợi hại hơn thì Thần Linh thượng phẩm, Thiên Thần cảnh đã là đỉnh phong, như Ngao Hoa trước đó.

Đệ tử hạch tâm của Vân Ly Thiên, Thiên Thần thượng phẩm cũng thuế

biến thành hình dáng nhân loại, ở bề ngoài không có chút khác nhau nào.

Hiện tại tên này, đã là Thần Vương, hẳn có thể thuận lợi biến thành bộ

dáng nhân loại!

- Ta chưa thử qua, hẳn là có thể...

Cúi đầu liếc mắt nhìn, Tiểu Hoàng Kê mang theo chần chờ nói.

Có thể biến hóa hay không, nó cũng không xác định.

- Thử một chút xem!

Trương Huyền khẽ mỉm cười.

Tiểu Hoàng Kê lên tiếng, tinh thần khẽ động, lực lượng trong cơ thể vận chuyển.

Vù vù!

Thân gà đột nhiên run lên, một thân ảnh cường tráng xuất hiện.

- Ta thành công, ta thật sự có thể biến hóa...

Tiểu Hoàng Kê tràn đầy hưng phấn, âm thanh còn chưa nói xong, chỉ

thấy chủ nhân im lặng che trán, vẻ mặt như gặp phải quỷ.

- Thế nào? Chẳng lẽ... Ta biến hóa không đẹp trai?

Tiểu Hoàng Kê sửng sốt.

Nó từng tưởng tượng sau khi biến hóa, biến thành một đại soái ca, tức chết vị chủ nhân trước mắt này.

Làm sao hiện tại thành công, lại bộ dáng này?

Tràn đầy nghi hoặc, đưa tay lên cổ sờ, sờ một cái nhất thời ngốc tại chỗ:

- Đầu của ta... sao còn không thay đổi?

Lúc này thân thể của nó đã thuế biến thành hình dáng nhân loại, nhưng đầu vẫn là con gà.

Từ xa nhìn lại, là một quái vật đầu gà thân người.

Vốn còn nghĩ có thể biến hóa trở nên đẹp trai một ít hay không, hiện tại gánh lấy cái đầu gà... soái cái rắm, đoán chừng mỹ nữ nhìn thấy, cũng bị

hù chạy tại chỗ...

- Ngươi vẫn là đừng biến hóa, an tâm làm gà đi...

Trương Huyền bất đắc dĩ.

Biết mình như vậy, khẳng định sẽ dọa chết người, tuy Tiểu Hoàng Kê buồn bực, nhưng vẫn biến trở về thân gà, lần nữa rơi vào bả vai Trương Huyền.

- Đi thôi!

Giải quyết xong Thần Vương ám sát, không tiếp tục lưu lại nữa, tìm tới một Thần thú trước đó bị thương, chữa khỏi thương thế, lúc này mới ngồi lên, tiếp tục phi hành.

- Trước đó Thần Vương kia là tán tu...

Vừa rồi thời điểm chiến đấu, dùng thư viện lặng lẽ quan sát, biết vị Thần Vương này chỉ là tán tu của U Hồn Thiên.

Suy nghĩ một chút cũng có thể rõ ràng, đại gia tộc thế lực lớn, đều có căn cơ nhất định, không có khả năng biết rõ dưới tình huống Tề gia bảo vệ, còn dám động thủ với mình.

Dù sao tuy Mỹ Dung Đan tốt, cũng không có khả năng hơn được một gia tộc hưng suy.

Còn tán tu, sở dĩ đánh lén, là bởi vì tiền tài động nhân tâm, hiện tại thân tử đạo tiêu, thế lực phía sau nhất định tan thành mây khói, không cần tiếp tục cố kỵ.

Có kinh nghiệm lần này, đằng sau không có gặp quá nhiều nguy hiểm, chỉ chốc lát đi tới chỗ truyền tống trận.

Trên ngọn núi, đứng sừng sững mấy chục cây cột, mỗi một cây đều trên trăm mét, linh khí dập dờn, ngăn tất cả ở bên ngoài, truyền tống trận ở

giữa.

Đại Na Di truyền tống trận, dính dáng không gian pháp tắc, cần linh khí bốn phía tuyệt đối củng cố, không thể có sai lầm mảy may, cho nên dùng trận pháp che đậy.

Còn chưa tới trước mặt, khống chế Thần thú rơi xuống, Trương Huyền cũng không triển lộ ra sự tình biết bay, từng bước một tiến về phía trước.

- Nơi này là Đại Na Di truyền tống trận, xin lấy ra lệnh bài truyền tống!

Một đội hộ vệ chặn đường đi.

Trương Huyền liếc mắt nhìn, ánh mắt nghiêm nghị.

Chừng trăm người, mỗi một cái đều nắm giữ thực lực Thiên Thần thượng phẩm, một đám như vậy, coi như cường giả Thần Vương tùy tiện xông lại, cũng chưa chắc có thể chiếm được tiện nghi.

Xem ra U Hồn Thiên cực kỳ coi trọng truyền tống trận này, khó trách nhận được danh ngạch khó khăn như vậy.

Đưa lệnh bài tới, hộ vệ cầm đầu xác nhận một chút, cung kính ôm quyền:

- Trương thiếu, mời tới bên này!

Có thể thu được lệnh bài này, mỗi một cái đều là cường giả tuyệt đỉnh của một phương thiên địa, cho dù là bọn họ cũng không dám đắc tội.

Theo sát ở sau lưng, đi tới trước mặt một truyền tống trận.

Không hề giống trận pháp chuyển giao, mà là gian phòng giống như

thông đạo.

- Không biết Trương thiếu muốn đi chư thiên nào?

- Ta muốn đi Đế đô Linh Nguyên Thiên, Linh Nguyên hoàng thành!

Trương Huyền nói.

- Mời đi môn hộ ở chính nam...

Hộ vệ chỉ qua.

Trương Huyền gật đầu, mang theo Tiểu Hoàng Kê đi nhanh tới.

Đẩy cửa ra, tiến vào bên trong.

Phía sau cửa là một màn sáng xoay tròn, nhấc chân bước vào trong đó, lệnh phù phát ra hào quang, bao phủ một người một gà ở bên trong, sau một khắc, thiên địa xoay tròn, một cỗ lực lượng đặc thù bao phủ toàn thân, cả người biến mất tại nguyên chỗ.

Đại Na Di truyền tống, quả nhiên đáng sợ hơn ở Dạ Minh thành tống trận, cho dù Trương Huyền đã đến Thiên Thần thượng phẩm đỉnh phong, cũng cảm thấy thân thể sắp bị xé nứt.

Lần nữa mở mắt, xuất hiện ở trước mặt một môn hộ khác, lực lượng trong cơ thể vận chuyển, khôi phục thương thế, kéo cửa đi ra ngoài.

Đồng dạng có hộ vệ nghiệm chứng lệnh phù, lần này mới để hắn thuận lợi rời khỏi.

- Đây là Linh Nguyên Thiên?

Trương Huyền hỏi hộ vệ cách đó không xa.

- Đúng vậy, bên kia chính là Linh Nguyên hoàng thành!

Hộ vệ gật đầu nói.

Trương Huyền nhìn lại, không khỏi sững sờ.

Linh Nguyên hoàng thành này hoàn toàn khác biệt U Hồn hoàng thành, người sau là một thành thị cực lớn, nằm ở trên mặt đất, phồn vinh to lớn, mà xuất hiện ở trước mắt lại là một hố sâu tựa như miệng núi lửa cỡ lớn, đường kính chừng hơn ngàn cây số, liếc mắt không nhìn thấy cuối cùng, cũng không biết bao sâu, thần thức không cách nào tới gần.

Trên hố sâu, là một thành thị do nham thạch to lớn tạo thành, yên tĩnh lơ

lửng ở giữa không trung.

- Cả Linh Nguyên hoàng thành đều lơ lửng?

Trương Huyền líu lưỡi.

U Hồn Thiên cũng có trang viên lơ lửng, nhưng nhiều nhất là một gia tộc hoặc một phương thế lực, hiện tại cả tòa thành đều lơ lửng giữa trời...

Thật đáng sợ!

Chương 2181: Ng y tra

ụ

ng Đê Quấn?

- Trương thiếu, ngươi muốn đi hoàng thành mà nói, ta có thể phái người đưa ngươi đi!

Hộ vệ nhẹ nhàng cười một tiếng.

Lần đầu tiên tới Linh Nguyên Thiên, đều sẽ có loại vẻ mặt này.

Để một thành thị lơ lửng trên trời, cần lực lượng thực quá cường đại, tuyệt đối không phải người bình thường có thể hoàn thành.

Cho dù là Thần Vương, Thần Vương phong hào cũng không làm được, chỉ có Đế Quân!

Thời gian không dài, Thần thú phi hành chuẩn bị kỹ càng, mang theo hắn đi tới.

Bước lên lưng thú, Trương Huyền ở dưới hộ vệ dẫn dắt, bay lượn về

phía thành thị.

Còn chưa tới trước mặt, liền có thể cảm nhận được phía trên truyền đến cảm giác áp bách to lớn.

Minh Lý Chi Nhãn nhúc nhích, nhìn một hồi, Trương Huyền nhịn không được quay đầu, có chút hiếu kỳ:

- Ở dưới thành thị này không có trận pháp duy trì, đến cùng là làm sao lơ

lửng?

Bình thường tảng đá hay thành trấn lơ lửng, đều cần một trận pháp cực lớn để duy trì lực lượng, nhưng Minh Lý Chi Nhãn nhìn qua, lại không phát hiện trận pháp gì?

- Linh Nguyên hoàng thành lơ lửng, không cần trận pháp!

Hộ vệ nhẹ nhàng cười một tiếng, trong giọng nói tràn đầy tự hào.

- Không cần trận pháp, làm sao bay được?

Trương Huyền hỏi.

Pháp tắc của Thần giới củng cố, dưới tình huống bình thường, chỉ có đến Thần Vương mới có thể phi hành, thành thị trước mắt lớn như vậy, trở

thành Thần Vương khả năng hầu như là không, hiện tại lại không mượn

trận pháp, đến cùng là lực lượng gì, để nó yên tĩnh lơ lửng, không nhúc nhích?

- Là một cái lông vũ!

Hộ vệ cười cười, giải thích nói:

- Lúc ấy thời điểm kiến tạo thành thị này, làm sao cũng bay không nổi, là Hỏa Vũ Thần Vương phong hào, không biết từ nơi nào tìm đến một cái lông vũ, đặt ở phía dưới cùng, do chiếc lông chim này kéo lấy, thành phố khổng lồ mới lơ lửng.

Trương Huyền sửng sốt, nhìn xuống đáy thành thị kia, quả nhiên thấy một cái lông vũ to lớn, yên tĩnh lơ lửng ở giữa không trung không nhúc nhích.

Lông vũ dài chừng mấy trăm dặm, không biết từ nơi nào lấy được.

Đang tràn đầy rung động, liền nghe bên tai vang lên âm thanh của Hoàng Kê:

- Ta muốn ăn...

- Ăn lông gà!

Trương Huyền im lặng.

Cả ngày chỉ biết có ăn...

Trước đó là tiểu lâu la thì thôi, hiện tại đã là cường giả Thần Vương, có thể chú ý hình ảnh một chút hay không?

Ngươi không biết xấu hổ, ta còn muốn đây...

- Đây là lông gà, ta muốn ăn!

Gà con nghiêm túc.

- Mặc kệ lông gì, hiện tại không thể ăn...

Trương Huyền an ủi một câu.

Trước tiên không nói cái lông này lớn nhỏ, trước mắt con gà này không có khả năng nuốt được, chỉ nói trong đó ẩn chứa uy nghiêm và khí độ,

cũng không phải là Thần Vương phổ thông có thể đến gần, chớ nói chi là Thiên Thần như mình.

Lại nói, thành thị lơ lửng là nhờ chiếc lông chim này nâng, mới có quy mô và cục diện trước mắt, thật muốn ăn... Đoán chừng toàn bộ Linh Nguyên Thiên đều sẽ xông tới, chặt mình, chặt gà, cho thêm cây nấm nấu, rau xanh… làm thành nồi lẫu.

- Được rồi...

Chủ nhân không cho ăn, tuy Tiểu Hoàng Kê buồn bực, nhưng cuối cùng vẫn lắc đầu, thân thể vụt qua, biến mất tại nguyên chỗ, lần nữa chui vào đan điền.

Không cho ăn thì đừng nhìn, nếu không càng xem càng thèm.

Tốc độ của Thần thú phi hành rất nhanh, rất mau thì đến trên thành thị, rơi xuống.

- Có thể nói cho ta một chút, Linh Nguyên hoàng thành phải chú ý những sự tình gì, còn có, mới vừa rồi ngươi nói Hỏa Vũ Thần Vương phong hào là ai hay không...

Đưa tới một viên Thần Nguyên Đan trung phẩm, Trương Huyền hỏi.

Đối phương là Thiên Thần thượng phẩm phổ thông, Thần Nguyên Đan trung phẩm là có giá trị cực cao.

Quả nhiên, sau khi nhận lấy đan dược, thái độ của hộ vệ lập tức thay đổi, trên mặt chất đầy tươi cười:

- Linh Nguyên hoàng thành là Đế đô Linh Nguyên Thiên, do Linh Nguyên Đại Đế, cũng chính là Bất Tử Đế Quân tọa trấn! Trương thiếu có thể có được lệnh phù Đại Na Di truyền tống, chỉ sợ tu vi đã không kém gì cường giả Thần Vương, cần thiết chú ý cũng chỉ có ba vị Thần Vương phong hào kia mà thôi!

- Vị thứ nhất, chính là Hỏa Vũ Thần Vương phong hào ta mới vừa nói, nắm giữ huyết mạch Hỏa Phượng, một khi nổi giận, thiên địa cũng có thể đốt cháy, ở trong Thần Vương phong hào của cửu thiên, cũng được cho là cường giả. Chưởng khống vị trí phía nam hoàng thành.

- Vị thứ hai,là Băng Vũ Thần Vương phong hào, nắm giữ huyết mạch Băng Phượng, hàn khí ngút trời, chỗ đến, đều hóa thành hàn băng, chưởng khống vị trí phía bắc của Linh Nguyên hoàng thành.

- Còn vị thứ ba, Phong Vũ Thần Vương phong hào, nắm giữ huyết mạch Phượng Hoàng phong hệ, tốc độ cực nhanh, tựa như thuấn di, tuy sức

chiến đấu không bằng hai vị trước, nhưng muốn chạy trốn, hầu như

không người có thể đuổi kịp! Tọa trấn phương tây của hoàng thành.

Trương Huyền nhìn về phía thành thị lơ lửng.

Lập tức nhìn thấy phía nam mặt trời chói chang nóng bỏng không gì sánh được, phương bắc băng sương đầy đất, hoa tuyết tung bay.

Cùng một thành thị, nhưng hai đầu nam bắc lại giống như hai thế giới.

Trong lòng khen ngợi, đồng thời sinh ra nghi hoặc, mở miệng hỏi:

- Ba Thần Vương phong hào, đều nắm giữ huyết mạch Phượng Hoàng, chẳng lẽ Đế Quân của Linh Nguyên Thiên...

Ba đại Thần Vương phong hào này, đều nắm giữ huyết mạch Phượng Hoàng chủng tộc khác biệt, chẳng lẽ Đế Quân Linh Nguyên Thiên cũng có liên quan đến?

Dù sao Vân Ly Thiên chính là như vậy, có thể trở thành siêu cấp cường giả, cơ bản đều nắm giữ huyết thống Long tộc.

Tỷ như Ngao Hoa.

- Chẳng lẽ ngươi không biết?

Hộ vệ có chút kỳ quái.

- Biết cái gì?

Trương Huyền tràn đầy nghi hoặc.

Thấy biểu lộ của hắn quả thực không rõ ràng, lúc này hộ vệ mới cười cười nói:

- Linh Nguyên Thiên, còn gọi Bất Tử Thiên, người trấn thủ phương này gọi Bất Tử Đế Quân! Ngươi có biết vì sao lão nhân gia có cái tên này không?

Trương Huyền lắc đầu.

Vốn muốn nói, gọi cái tên này, có thể là bởi vì không chết, nhưng nghĩ

tới Thượng Thương tận mắt thấy mộ đối phương, cuối cùng không nói ra.

Thần giới, không chết chưa chắc là thật.

Đế Quân cao cao tại thượng, không thể ngăn cản... Cũng có thể chỉ là truyền thuyết.

Nếu không vì sao Khổng sư có thể một người khiêu chiến tám Đế, mà lông tóc không tổn hao gì?

Vị kia ở Tự Tại Thiên, vì sao có thể để cho tám thiên thần phục?

- Sở dĩ Đế Quân gọi cái tên này, là bởi vì lão nhân gia là Thần thú biến hóa, mà bản thể chính là huyết thống cao quý nhất trong Phượng tộc...

Bất Tử Thiên Phượng!

Hộ vệ hạ giọng.

Nếu không phải đối phương ra tay hào phóng, sự tình dính dáng Đế

Quân, hắn tuyệt đối sẽ không nói nhiều.

- Bất Tử Thiên Phượng? Bất Tử Điểu?

Trương Huyền bừng tỉnh hiểu ra!

Thì ra là thế.

Trước đó chỉ cho là Vân Ly Thiên Vân Ly Đại Đế là Thần thú, còn lại hầu như đều là nhân loại tu luyện, hiện tại xem ra, Bất Tử Thiên cũng thế.

- Không biết Thần giới Cửu Thiên, còn có Đế Quân nào là Thần thú biến hóa?

Trương Huyền sinh ra một ý nghĩ, tiếp tục hỏi.

Thấy người trước mắt này sắp đột phá Thần Vương, thế mà ngay cả kiến thức rõ ràng như vậy ở Thần giới cũng không biết, hộ vệ lắc đầu nói:

- Trấn thủ đông tây nam bắc của Thần giới đều là Thần thú biến hóa.

Phía đông Vân Ly Thiên, bản thể Vân Ly Đại Đế là Thanh Long Thần thú. Phương tây Canh Kim Thiên, bản thể của Phù Mãnh Đế Quân là Bạch Hổ Thần thú. Phía nam Bất Tử Thiên, Bất Tử Đế Quân chúng ta, bản thể là Bất Tử Thiên Phượng, cũng gọi Chu Tước Thần thú. Còn phương bắc Huyền Minh Thiên Huyền Minh Đại Đế, bản thể là Huyền Vũ Thần thú. Bốn đại Thần thú, trấn thủ Tứ Cực...

Con mắt Trương Huyền trợn tròn.

Trước đó thời điểm hỏi thăm Phù Giang Thần, tuy hỏi rõ ràng tục danh của Cửu Thiên Cửu Đế, lại biết cũng không nhiều, không nghĩ tới đông tây nam bắc là do bốn Thần thú trấn thủ.

Đông Thanh Long, tây Bạch Hổ, nam Chu Tước, bắc Huyền Vũ...

- Nên nói ta đều nói rồi, ngươi muốn làm chuyện gì liền đi đi, Linh Nguyên hoàng thành cấm chỉ làm loạn, tuyệt đối không nên tìm phiền toái, nếu không Thần Vương cũng có thể vẫn lạc...

Thấy vị trước mắt này cái gì cũng không rõ, hộ vệ không nói thêm lời, khởi động lấy Thần thú muốn trở về.

- Trước không vội, ta còn có chuyện muốn hỏi thăm...

Trương Huyền vội vàng mở miệng:

- Không biết... Đế Quân của Linh Nguyên Thiên các ngươi ở nơi nào?

Có phải được người gọi Linh Thần hay không?

- Đế Quân tự nhiên ở Đế Quân điện, chúng ta gọi là Linh Thần, cũng chính là Linh Thần cung! Bất quá nơi này nghe nói mấy chục năm không

có mở ra, ngay cả Hỏa Vũ đại nhân cũng không cách nào đi vào...

Hộ vệ nói:

- Mặt khác, nếu như ngươi muốn hỏi thăm chuyện liên quan tới Đế

Quân, ta chỉ biết đến như vậy, nhiều hơn nữa cũng không rõ ràng.

Trương Huyền gật đầu.

Chuyện Bất Tử Đế Quân vẫn lạc, không dám hỏi thăm quá nhiều, dù sao nghe quá mức rợn người, truyền đi đối với người nào cũng không tốt.

- Vậy nếu như ta muốn tìm hiểu tin tức, đi tìm ai tốt nhất?

Biết đối phương chỉ là Thiên Thần thượng phẩm phổ thông, nguồn tin có hạn, Trương Huyền tò mò hỏi.

- Muốn nhìn ngươi hỏi thăm tin tức, tin tức bình thường, một ít thương hội có thể biết, nơi đó tam giáo cửu lưu, ngư long hỗn tạp, tin tức khẳng định truyền rất rộng, không nói cái khác, U Hồn Thiên mới bán ra Mỹ

Dung Đan, nghe nói tìm được quan hệ, liền có thể mua sắm!

Ánh mắt hộ vệ lộ ra vẻ hâm mộ, nói tiếp:

- Đương nhiên, nếu như ngươi muốn dò xét sự tình giống như vừa rồi, dính dáng Đế Quân, nơi này khẳng định biết không nhiều, tốt nhất là tìm người của tam đại gia tộc, bọn họ từng cái địa vị kính trọng, biết tin tức khẳng định cũng nhiều, tuyệt đối không phải chúng ta có thể tiếp xúc...

- Đa tạ...

Trương Huyền ôm quyền.

Đối phương nói không sai.

Dính dáng Đế Quân, người biết chắc chắn sẽ không nhiều, thật muốn biết, Lạc Nhược Hi có phải kế thừa vị trí Bất Tử Đế Quân, thành tân nhiệm Linh Thần hay không, cụ thể lại ở nơi nào, làm sao mới có thể

liên hệ và tìm tới... Có thể làm được điểm này, nhất định chỉ có ba vị

Thần Vương phong hào kia.

Thứ hai, là một ít cường giả Thần Vương.

Còn loại hộ vệ này, cấp bậc quá thấp, sự tình của cường giả Thần Vương, quả thực không phải bọn họ có thể tiếp xúc.

Tự nhiên cũng không có khả năng biết được.

Chỉ là...

Thần Vương phong hào, một cái so với một cái mạnh mẽ, dựa vào thực lực của hắn, làm sao tiếp xúc?

Thật muốn đi qua, khả năng lời còn chưa nói, sẽ bị đối phương đập chết.

Trừ khi...

Nắm giữ một thân phận để Thần Vương phong hào cũng kiêng kỵ!

Tỷ như ở U Hồn Thiên, Tề Mãnh hiểu lầm mình là Đế Quân...

Sau đó không chỉ mua sắm Thần Nguyên Đan thượng phẩm dễ dàng, mọi chuyện đều bật đèn xanh, thu được tiện nghi cực lớn, nếu không bán ra ba loại đan dược, hơn nữa tổ chức buổi trình diễn khổng lồ như vậy, ở

U Hồn Thiên ngư long hỗn tạp, nào có dễ dàng như vậy.

Chỉ cần có loại thân phận này, muốn dò xét tin tức gì, đều sẽ trở nên dễ

dàng hơn rất nhiều.

Nghĩ đến cái này, Trương Huyền xoa xoa mi tâm, rơi vào suy nghĩ:

- Có nên ngụy trang thành Đế Quân thử một chút không?

Chương 2182: Danh ng c

ạ h đi vào Linh Thấn cung

Ý nghĩ này vừa hiện ra, liền trực tiếp vứt bỏ.

Đế Quân, cường giả đỉnh phong nhất Thần giới, bị người khác hiểu lầm coi như cũng được, dù sao chỉ là suy đoán, không dám tiết lộ tin tức, nhưng một khi giả mạo, tin tức rất dễ dàng truyền ra ngoài, đến lúc đó bị

phát giác thân phận, tương đương với khiêu chiến uy quyền vạn cổ

không đổi của bọn họ!

Trừ khi thực lực đạt đến, nếu không vô cùng có khả năng gặp phải xoá bỏ.

Giống như kiếp trước có người tự mình điêu khắc ngọc tỉ, giả mạo hoàng đế, tuyệt đối là tội tru di cửu tộc.

Huống chi, thật muốn nói giả mạo... Giả mạo người nào?

Cửu Thiên Cửu Đế, đều có họ tên và năng lực đặc thù, trước đó Tề

Mãnh Thần Vương phong hào hiểu lầm, mình chuyên môn hỏi thăm Tề

Linh Nhi, hiểu lầm bản thân là Linh Thần...

Hiện tại đến địa bàn của đối phương, lại giả mạo đối phương... Thật sự

là tìm cái chết.

Là Lạc Nhược Hi còn tốt, nếu không phải...

- Còn nữa, giả mạo, chỉ có thể tiếp xúc Thần Vương phong hào, đều là Đế Quân, một khi hỏi thăm, nhất định lộ tẩy...

Mượn lệnh phù ngụy trang của Lạc Nhược Hi, ngụy trang đệ tử gia tộc, ngay cả huyết dịch cũng đo lường không ra, thế nhưng chỉ là lừa gạt người bình thường, gặp được Đế Quân, khẳng định liếc mắt sẽ bị nhìn thấu thân phần.

Người khác không biết Cửu Thiên Cửu Đế, Thần Vương phong hào cũng có thể tính sai, nhưng bản thân Cửu Đế làm sao không quen biết đồng bọn cùng cấp bậc?

Không dám gặp Đế Quân, gặp Thần Vương phong hào hỏi một chút liền lộ tẩy... Cho nên cái gọi là ngụy trang, không có bất kỳ ý nghĩa gì.

Suy tư phút chốc, phát hiện không có bất kỳ biện pháp tốt gì, xoa xoa mi tâm, Trương Huyền lần nữa nhìn về phía hộ vệ trước mắt, chần chờ một chút nói:

- Nói thật với ngươi, thực ra ta có một số việc, muốn gặp Bất Tử Đế

Quân, ngươi có biết phương pháp gì hay không?

- Gặp Đế Quân? Chúng ta cũng muốn gặp lão nhân gia... Đáng tiếc, thực lực quá thấp, không gặp được! Đoán chừng cũng chỉ có Thần Vương phong hào mới có tư cách!

Hộ vệ lắc đầu.

Thân là con dân Cửu Thiên, ai không muốn tận mắt nhìn thấy Đế Quân, nghe hắn dạy bảo?

Người người đều muốn gặp, Đế Quân cũng không cần làm chuyện khác, chỉ riêng gặp người cũng có thể mệt chết.

- Vậy đi vào Linh Thần cung thì sao?

Trương Huyền nói:

- Làm trung tâm của một phương thế lực, luôn không có khả năng một mực ở trong Linh Thần cung chưa từng đi ra, cũng chưa từng gặp người chứ!

- Linh Thần cung là có thể đi vào, có điều không dễ dàng như vậy, trừ

Đế Quân triệu kiến, hầu như không có người có thể tự mình đi vào...

Cho dù là đệ tử của tam đại gia tộc, cũng chỉ có cầm được thân phận đệ

nhất nhân, mới có tư cách tiến vào, cảm ngộ một đêm!

Hộ vệ nói.

- Đệ nhất nhân, cảm ngộ một đêm?

Trương Huyền cau mày.

- Phượng Hoàng tộc, năng lực cường đại nhất là bất tử niết bàn, nhưng mà loại năng lực này, chỉ có Bất Tử Thiên Phượng nhất tộc biết, mà Đế

Quân bệ hạ không có hậu nhân, cho nên cho phép Phượng tộc khác, mỗi trăm năm tiến hành một lần tỷ thí, tuyển chọn ra một hậu bối ưu tú nhất đi vào Bất Tử Dung Nham Trì, tiến hành cảm ngộ. Có thể cảm ngộ được

chân lý bất tử, tu vi và địa vị đều sẽ tăng vọt, trong thời gian ngắn đột phá Thần Vương cũng vô cùng có khả năng!

Ánh mắt hộ vệ lộ ra vẻ hâm mộ.

- Bất Tử Dung Nham Trì?

Trương Huyền sửng sốt một chút hỏi:

- Thứ này... Không phải nói mấy chục năm trước đã hỏng sao?

Thứ này nghe Trác Phong nói qua, mệnh danh thánh địa luyện thể thứ

nhất của Thần giới, chỉ là đã hủy hoại, hơn nữa không cách nào chữa trị, cho nên mới đi Nguyệt Thanh Trì.

- Có hỏng hay không ta không biết, có điều coi như hỏng, trong đó ẩn chứa linh khí và pháp tắc chắc chắn vẫn còn, hơn nữa ở trong Linh Thần cung, bố cục bên trong đều có dấu vết của Đế Quân lưu lại, trải qua cảm ngộ, đối với tu luyện khẳng định có trợ giúp rất lớn.

Hộ vệ nói.

Trương Huyền không có phản bác.

Tu vi càng cao, hiểu Thiên Đạo càng sâu sắc, đến cấp bậc Đế Quân, tùy ý nhất cử nhất động, đối với những khác người mà nói, đều ảo diệu vô tận, có thể chìm đắm cả đời.

Giống như Khổng sư... Lúc trước lưu lại rất nhiều di tích ở Danh Sư đại lục, được vô số người cảm ngộ, từ đó tu vi càng ngày càng mạnh.

Coi như Bất Tử Dung Nham Trì hủy hoại, có thể đi vào Linh Thần cung, cảm ngộ một đêm, khẳng định cũng sẽ có trợ giúp cực lớn.

- Đúng rồi... Có thể đi vào Linh Thần cung, liền có cơ hội nhìn thấy Lạc Nhược Hi... so với tìm ai hỏi thăm cũng tốt hơn!

Đột nhiên Trương Huyền xiết nắm đấm chặt.

Hắn muốn tìm hiểu Bất Tử Đế Quân, tìm ai hỏi cũng không đáng tin cậy, rất dễ dàng dẫn tới phiền toái không cần thiết, trừ khi có thể đi vào Linh Thần cung!

Đi vào nơi này, liền có khả năng tìm được nàng, biết tình huống cụ thể

của nàng.

Nghĩ đến cái này, cũng kìm nén không được hỏi:

- Ngươi nói tam đại gia tộc đệ nhất nhân này, là phải trải qua tỷ thí ư?

Tỷ thí như thế nào?

- Đương nhiên cần trải qua tỷ thí!

Hộ vệ gật đầu:

- Ngươi tới thời gian rất khéo, trăm năm một lần tỷ thí, vừa vặn sau năm ngày bắt đầu. Đến lúc đó mỗi gia tộc đều sẽ tuyển chọn ra mười đệ tử ưu tú nhất tham gia cạnh tranh, đạt được đệ nhất mới có tư cách. Còn tỷ thí cái gì, ta cũng không rõ ràng, dù sao mấy ngày nay huyên náo xôn xao, không ít người đều biết.

Trương Huyền hiểu được, lại tỉ mỉ hỏi thăm vài câu, xem như cuối cùng hiểu rõ chuyện gì xảy ra.

Danh ngạch đi vào Linh Thần cung, trăm năm mới có một cái, tự nhiên có thể thu hút vô số người đến, có điều tam đại gia tộc khảo hạch và tỷ

thí cực kỳ tàn khốc, danh ngạch cũng không phải dễ dàng lấy được như

vậy.

Đầu tiên tuổi tác không cao hơn ba mươi, tu vi ít nhất đến Thiên Thần thượng phẩm.

Dù Phượng Hoàng tộc, huyết mạch mạnh mẽ, chỉ cần huyết mạch tinh thuần, sẽ tiến bộ thần tốc, nhưng chỉ điều này, cũng có thể vây khốn không biết bao nhiêu người.

Cũng không phải người người đều biến thái giống như Trương Huyền, tuỳ ý mấy hơi thở liền có thể hoàn thành.

Thứ hai, đối với huyết mạch và năng lực lĩnh ngộ, cũng có yêu cầu cực cao, nếu không rất dễ dàng lãng phí cơ hội.

Tuy đối phương không nói ra được nội dung khảo hạch cụ thể, nhưng nhất định là tu vi, tâm tính, ngộ tính… đều cực cao, mới có thể thông qua.

Mà một khi được tuyển ra, liền sẽ trực tiếp đi vào Linh Thần cung, thậm chí... Có cơ hội nhìn thấy Linh Thần!

- Những ngày gần đây, tam đại gia tộc hắn là đều triệu hồi đệ tử tu hành ở bên ngoài, để tiến hành tuyển chọn trong tộc!

Hộ vệ nói.

Trương Huyền gật đầu.

Các loại thế lực của Thần giới, hàng năm đều sẽ có vô số đệ tử rời khỏi, đi tới các nơi thí luyện, loại thịnh hội trăm năm mới gặp này, tự nhiên sẽ

triệu tập những đệ tử kia về.

Lại hỏi thăm một chút, hộ vệ toàn bộ cho biết, đợi hắn rời khỏi, lúc này Trương Huyền mới đi tới nội thành.

Mặc dù Linh Nguyên hoàng thành lơ lửng giữa không trung, lại không cho người ta cảm giác không thích ứng, trái lại giống như ở mặt đất, thong thả ở trong đó, một bên tiếp tục tìm hiểu tin tức, một bên suy tư:

- Thần thú giống như Phượng Hoàng, giống như Long tộc ở Vân Ly Thiên, đệ tử thí luyện ở bên ngoài, không ít người không quen biết, không biết có thể giống như Lạc Thiên Nhai, chơi cái thân phận giả, lẫn vào trong một gia tộc, lại nghĩ biện pháp tranh thủ danh ngạch duy nhất kia không?

Một ý nghĩ xông ra.

Chương 2183: Ph

ng

ượ

C u

ử Ca

Gia tộc truyền thừa ngàn năm, vạn năm, cành lá um tùm, hậu bối ra ngoài thí luyện, có khả năng bị giết hại, có khả năng bị vây ở nơi nào đó, có khả năng nhận được kỳ ngộ... Từ đó một đi không trở lại, gia phả

trong từ đường không giải quyết được gì, mà trên thực tế, vẫn có hậu đại còn sống ở trên nhân thế.

Giống như Vân Ly Thiên, thông cáo toàn bộ Thần giới, một khi phát hiện huyết mạch Long tộc, không cho phép thuần phục và giao dịch, mục đích là mang bàng chi về gia tộc.

Tình huống hiện tại của Trương Huyền, hoàn toàn có thể giả mạo một chi nhánh như vậy, đi tới gia tộc của đối phương tham gia khảo hạch.

Chỉ cần kiểm tra huyết mạch không ra vấn đề, sẽ không phát sinh nguy hiểm.

Còn là ai...

Quá nhiều chi nhánh, bị đứt đoạn truyền thừa mấy ngàn năm, trên vạn năm, đi đâu kiểm tra?

Căn bản không thể nào tra được!

- Cứ làm như thế...

Trong lòng cân nhắc một chút, xác nhận không có vấn đề, tìm một gia tộc khoảng cách gần nhất bay đi.

Đây là phạm vi của Hỏa Vũ Thần Vương phong hào chưởng khống, tất cả đều hiện ra hỏa hồng sắc, ở dưới ánh nắng nóng bỏng bao phủ, nửa cái thành thị giống như lò hấp.

Nếu không phải người sinh hoạt ở đây đều đạt đến Thần Linh cảnh, thân thể mạnh mẽ, chỉ sợ một phút cũng không kiên trì nổi.

Thân thể Trương Huyền trải qua Nguyệt Thanh Trì rèn luyện, sớm đã có thể so với binh khí Thiên Thần thượng phẩm, chút nhiệt lượng ấy không đáng kể chút nào.

Một đường tiến lên, tìm người hỏi thăm trụ sở của Hỏa Phượng nhất mạch, đi vào.

Là một phủ đệ to lớn, giống như Tề gia trước đó, xung quanh giăng đầy trận pháp to lớn, để cho người ta không dám tùy tiện đi vào bên trong.

Trương Huyền cũng không sốt ruột đi qua, mà ở đối diện tìm một quán rượu.

Hộ vệ biết về tam đại gia tộc không nhiều, nơi này ngư long hỗn tạp, có lẽ có thể hỏi thăm ra một ít tin tức hữu dụng, không đến mức hai mắt đen thui, cái gì cũng không biết.

Tìm vị trí gần cửa sổ ngồi xuống, yêu cầu một ít rượu thịt, vừa ăn vài miếng, chỉ thấy cách đó không xa đại môn kẹt kẹt mở ra, một bóng người lảo đảo, té ngã trên đất.

- Cút đi!

Ngay sau đó hai thanh niên đi ra, trên người tràn đầy mùi vị vênh vang đắc ý.

- Phượng Triêu, Phượng Tường, các ngươi đừng khinh người quá đáng!

Thanh niên ngã sấp xuống, giẫy giụa đứng lên, nắm đấm xiết chặt.

Hắn chừng hai mươi tuổi, mi tâm có một ấn ký màu hỏa diễm, sắc mặt trắng bệch, hẳn là bị thương không nhẹ.

- Khinh người quá đáng?

Phượng Triêu cười nhạo:

- Phượng Cửu Ca, chẳng lẽ ngươi còn tưởng đây là hai năm trước?

Ngươi bây giờ, sớm đã không phải thiên tài, huyết mạch cũng thiêu đốt hầu như không còn, bị trục xuất khỏi hạch tâm! Cút, miễn cho chúng ta động thủ, nếu không đừng trách chúng ta không khách khí...

- Hai năm trước, thiên phú của ngươi cao, thực lực mạnh, có thể diễu võ giương oai với chúng ta, hiện tại... Đáng là gì! Một phế vật vô dụng mà thôi! Không nhanh rời khỏi, nói nhảm mà nói, coi như ném ngươi vào lồng thú, cũng không ai dám nói cái gì!

Phượng Tường khẽ nói.

Kẽo kẹt! Kẽo kẹt!

Phượng Cửu Ca xiết chặt nắm đấm, muốn nói điều gì, cuối cùng vẫn không nói, lộ ra một tia buồn bã, xoay người đi ra ngoài.

- Đáng tiếc!

- Phải a, Phượng Cửu Ca này, mấy năm trước ở Hỏa Phượng nhất tộc là thiên tài chói mắt nhất, đáng tiếc một lần biến cố, huyết mạch hủy hết, tu vi trì trệ không nói, thậm chí còn lùi lại không ít, về sau bị trục xuất hạch tâm, đến bây giờ thành đối tượng người người khi dễ!

- Tử đệ gia tộc là như thế, có thực lực, có huyết mạch, chính là hạch tâm người người tôn sùng, không có hai thứ này, địa vị lập tức ngã vào đáy cốc, chẳng phải là cái gì!

- Linh khí tán loạn, xem như Hỏa Phượng nhất tộc, tài nguyên cũng có hạn chế, không phải đệ tử hạch tâm, không có cung cấp tài nguyên, thành tựu có hạn, đây cũng là chuyện không có cách nào...

...

Trong tửu lâu không ít người thấy cảnh này, hạ giọng thảo luận.

Nghe một hồi, Trương Huyền hiểu được.

Phượng Cửu Ca này, hai năm trước xem như thiên tài chói mắt nhất toàn bộ Hỏa Phượng nhất tộc, tuổi còn trẻ liền đạt đến Thiên Thần trung phẩm, lý giải võ kỹ ở trong thế hệ trẻ tuổi càng không người so sánh, trong lúc nhất thời phong quang không ai sánh bằng.

Đáng tiếc, may mắn không trường tồn, minh tinh chói mắt nhất trong gia tộc kia, một lần ra khỏi thành thí luyện, không biết đã trải qua cái gì, bản thân bị trọng thương không nói, huyết mạch cũng giống như bị tước đoạt, biến mất không thấy hình bóng.

Sau khi thương thế khôi phục, tài nguyên cung cấp giảm bớt, địa vị ở

trong tộc cũng bị nghi ngờ, trước mấy ngày, lần nữa đo lường huyết mạch, mức độ ẩn chứa đã thấp đến ngay cả đệ tử phổ thông cũng không bằng, ngay sau đó bị thủ tiêu thân phận đệ tử hạch tâm, đuổi ra khỏi gia tộc.

Không cam lòng chịu nhục, cố gắng muốn khôi phục địa vị trước đó, lại bị Phượng Triêu, Phượng Tường đả thương, mới xuất hiện một màn vừa rồi nhìn thấy

- Lúc trước hắn là minh tinh trong tộc, người người ngưỡng mộ, nắm giữ

phong thái Thần Vương, vô số người tâng bốc, cường giả Thần Vương tiềm lực bảng gặp được, cũng phải xưng huynh gọi đệ, mà Phượng Triêu, Phượng Tường chính là thủ hạ đi theo bán mạng, hiện tại mất đi thân phận này, lại thành người phản kích lợi hại nhất!

- Người chính là như vậy, lúc trước giống như chó xù, lúc trước khiêm tốn bao nhiêu, thì hiện tại tàn nhẫn và cao ngạo bao nhiêu!

Mọi người lắc đầu.

Thần giới, tu vi đệ nhất, không có thực lực, cái gì cũng không bằng.

Không trách được người khác.

Trong thảo luận, trên người Phượng Cửu Ca tràn đầy vết thương, đi vào quán rượu, ngồi ở chỗ cách đó không xa, từng ngụm từng ngụm uống rượu.

Trương Huyền nhìn sang.

Vị này đã từng là thiên tài, tu vi quả nhiên không tính rất mạnh, chỉ có Thiên Thần hạ phẩm, hơn nữa lực lượng chân khí yếu đuối, xem ra không những không thể đột phá, vô cùng có khả năng sẽ hạ xuống lần nữa.

- Tu vi hạ xuống? Đây là đã trải qua cái gì?

Trương Huyền tràn đầy kỳ lạ.

Dưới tình huống bình thường, trừ khi bị trọng thương, kinh mạch phá hủy toàn bộ, nếu không tu vi đến cảnh giới nhất định, rất khó lui bước.

Tình huống thân thể của vị này giống như mọi người nói, lúc đỉnh phong nhất vô cùng có khả năng cũng giống như mình, đạt đến Thiên Thần thượng phẩm đỉnh phong, hiện tại không chỉ không có loại thực lực này, còn bất cứ lúc nào cũng sẽ rớt khỏi Thiên Thần...

Đây rốt cuộc gặp phải chuyện gì, mà bị phản phệ như vậy?

- Nhìn một chút...

Minh Lý Chi Nhãn nhúc nhích, cẩn thận nhìn thanh niên trước mắt, lông mày nhịn không được nhăn lại.

- Sát Lục chi khí?

Thanh niên trước mắt này, trong cơ thể lại ẩn chứa một cỗ Sát Lục chi khí nồng đậm, tuy bị nấp rất kỹ, nhưng vẫn chạy trốn không khỏi Minh

Lý Chi Nhãn quan sát.

- Sát Lục chi khí, chỉ cần trải qua chiến đấu, rất nhiều người đều có, đặc biệt là binh sĩ, tướng quân tiến vào sa trường. Lúc trước trong cơ thể

Trác Phong cũng như vậy, chỉ là...

Trương Huyền tràn đầy không hiểu:

- Cỗ Sát Lục chi khí này, lại giống như Dị Linh tộc.

Phượng Cửu Ca kia, trong cơ thể lại ẩn chứa Sát Lục chi khí của Dị Linh tộc, để hắn trong nháy mắt sinh ra hứng thú nồng đậm.

Chương 2184: Ch a

ữ b nh c

ệ

ho Ph

ng

ượ

C u

ử Ca

Trải qua Danh Sư đại lục, Thượng Thương và Thần giới, Trương Huyền biết chênh lệch trong đó.

Linh khí càng lúc càng nồng nặc, đặc biệt là đến Thần giới, không chỉ

tốc độ thời gian trôi qua có biến hóa, càng quan trọng hơn là, linh khí so sánh với Danh Sư đại lục, dày đặc hơn không biết gấp bao nhiêu lần, căn bản không ở một cấp độ.

Nguyên nhân chính là như vậy, sinh mệnh ở đây mới có thể vừa ra đời đạt đến Ngụy Thần cảnh, hơi tu luyện thì thành tựu Thần Minh.

Dị Linh tộc, Sát Lục chi khí nồng đậm, cho người ta một loại cảm giác nóng nảy, nhưng hấp thu linh khí thủy ngân ở Thượng Thương liền có thể giảm bớt, trở nên giống như sinh mệnh bình thường, đến Thần giới càng là như vậy.

Lưu Dương thân là Dị Linh Hoàng, sau khi đi vào Thần giới, bất kể

nghịch hướng vận chuyển công pháp Thiên Đạo tinh giản như thế nào, cũng giống như người bình thường, không có bất kỳ đặc thù gì.

Cũng chứng minh, tai hoạ ngầm của Sát Lục chi khí đã triệt để loại bỏ.

Vì sao trong cơ thể thanh niên trước mắt này vẫn còn?

Tràn đầy nghi ngờ nhìn về phía phủ đệ kia, trước cửa người đến người đi, còn có hộ vệ đứng sừng sững, nhìn một hồi, có thể xác định, những người này huyết mạch tương đồng Phượng Cửu Ca, nhưng không có Sát Lục chi khí.

- Linh Thần là lão tổ của Phượng Hoàng tộc… Bất Tử Thiên Phượng, cũng là Thần Minh của Dị Linh tộc... hậu bối của hắn nắm giữ Sát Lục chi khí, cũng coi như bình thường...

Trong lòng Trương Huyền phỏng đoán.

Dị Linh tộc, tôn xưng Bất Tử Đế Quân là Linh Thần, như vậy hậu bối của Bất Tử Đế Quân giống như Dị Linh tộc, nắm giữ Sát Lục chi khí, cũng không tính để cho người ta kinh ngạc.

Chỉ là...

Vì sao chỉ có trên người vị này có, những người khác không có?

Nhìn một hồi, Minh Lý Chi Nhãn dò xét không ra, Trương Huyền chần chờ một chút, bưng bình rượu lên, sải bước đi về phía đối.

Ngồi ở đối diện, cũng không nói chuyện, đồng dạng uống rượu.

Phượng Cửu Ca nhíu mày, lộ ra một tia không vui:

- Nếu như là Phượng Triêu và Phượng Tường phái tới, tiếp tục chê cười ta, còn xin rời khỏi! Hiện tại ta biến thành phế vật, nhưng không phải người nào cũng có thể đùa cợt!

- Ta nghe nói trong tộc có đại bỉ, chuyên môn chạy tới, trong lúc vô tình nghe được chuyện của ngươi! Không có ác ý, chỉ muốn cùng ngươi uống chút rượu mà thôi...

Trương Huyền khoát tay áo.

- Ngươi cũng là người Hỏa Phượng nhất tộc?

Phượng Cửu Ca nghi hoặc.

- Xem như thế đi!

Trương Huyền cũng không giải thích, tò mò nhìn qua:

- Ta thấy ngươi cơ sở rất tốt, thân thể cũng không có thương thế lợi hại gì, vì sao tu vi sẽ dần dần hạ thấp?

- Hừ!

Vốn còn có chút cảm tình, nghe Trương Huyền nói như vậy, là đang cố

ý đào nỗi đau của hắn, Phượng Cửu Ca sầm mặt lại.

Tuy tu vi suy yếu, nhưng nhãn lực vẫn phải có.

Vị trước mắt này, tu vi còn cường đại hơn hắn ở thời kỳ toàn thịnh, nếu không đã sớm trở mặt.

- Ngươi không cần nghi ngờ, tại hạ không chỉ là tộc nhân của Hỏa Phượng nhất tộc, còn là một vị Y Sư cao minh, nhìn tình huống của ngươi kỳ lạ, lúc này mới không nhịn được hỏi thăm, có lẽ có thể giúp ngươi một chút!

Nhìn ra địch ý của hắn, Trương Huyền hơi do dự, đưa tới lệnh phù Đại Na Di truyền tống trận của mình.

Mặc dù thứ này dùng để truyền tống, nhưng có ghi chú chủ nhân ở

phương diện nào đó đạt được thành tựu to lớn.

Đồng tử của Phượng Cửu Ca co rụt, lần nữa nhìn tới, không còn căm thù như trước đó, mà lộ ra chút kích động.

Quyền hạn sử dụng Đại Na Di truyền tống trận khó bao nhiêu, thân là tử

đệ gia tộc, hắn biết rất rõ ràng, lúc trước thời điểm lợi hại nhất cũng không chiếm được, vị trước mắt này, dựa vào y thuật có thể đạt được...

Không cần nghĩ, y thuật rất cao, coi như ở trong phạm vi cửu thiên, cũng có thể sắp xếp khá cao.

- Ta cũng không biết xảy ra chuyện gì!

Đặt chén rượu xuống, Phượng Cửu Ca lắc đầu:

- Từ sau lần thí luyện kia, thân thể giống như biến thành cái phễu, bất luận hấp thu bao nhiêu linh khí, cũng không thể dự trữ, tu vi cũng duy trì

không được, không ngừng tiêu tán... Ngắn ngủi hai năm, liền biến thành như vậy!

- Không cách nào dự trữ?

Trương Huyền nhíu mày:

- Có thể đánh một quyền cho ta xem thử không?

- Có gì không thể!

Biết người trước mắt này là Y Sư, Phượng Cửu Ca không dám giấu dốt, nắm đấm xiết chặt, bỗng nhiên đánh một quyền.

Cự long ra biển, diều hâu ra tổ, cho người ta một loại nghiền ép cực mạnh, chẳng qua nắm đấm ra một nửa liền ngừng lại, giống như lực lượng kém, không thể thi triển ra võ kỹ vậy.

Sắc mặt trắng nhợt, Phượng Cửu Ca rên khẽ một tiếng.

Loại vũ kỹ này, lúc trước hắn tuỳ ý sử dụng ra, một hơi vung vẩy mấy trăm chiêu cũng sẽ không cảm thấy lực lượng không đủ, nhưng bây giờ,

một quyền cũng không hoàn thành liền dừng lại, trong lòng buồn bực sắp bùng nổ.

Hắn ở hai năm trước... Quả thực đã không tồn tại nữa.

Nhưng dù không cam lòng đến đâu, cũng không có cách nào.

- Xấu hổ, ta lại chuẩn bị một chút...

Than thở một tiếng, nhìn về phía thanh niên trước mắt.

- Không cần...

Trương Huyền đánh gãy, tinh thần tập trung ở trong thư viện.

Thư tịch đã xuất hiện, ghi chép cặn kẽ tình huống thân thể của đối phương.

- Căn cứ thiếu hụt phía trên, không có bất kỳ chỗ nào có thể ảnh hưởng tu vi của hắn...

Trương Huyền nhíu mày.

Trên thư tịch ghi chép rất nhiều thiếu hụt trên người Phượng Cửu Ca, nhưng không có một chỗ liên quan tới tu vi rớt xuống, nói cách khác, thư viện cũng không phát giác nguyên nhân hắn không thể tu luyện, hơn nữa tu vi rớt xuống!

Cái này kì quái.

Sau khi đi vào Thần giới, thư viện tấn cấp, Thần Vương phong hào thiếu hụt cũng có thể nhìn thấu, làm sao đối phương lại không thể nhận ra?

- Có thể để ta giúp ngươi dò xét mạch đập hay không?

Thư viện điều tra không ra, Trương Huyền nhìn qua.

- Đa tạ, dù sao cũng đã quen, không giải quyết được cũng không có gì...

Thấy bộ dáng của hắn, ánh mắt Phượng Cửu Ca vốn mang theo hi vọng lần nữa ảm đạm xuống, cười khổ lắc đầu.

Sau khi bị thương, tu vi lui về phía sau, hắn đi tìm không biết bao nhiêu Y Sư, nổi danh nhất Bất Tử Thiên cũng nhìn qua, đáng tiếc đều không có tìm ra nguyên nhân.

Tuy y thuật của vị trước mắt này cao siêu, chỉ sợ cũng sẽ giống như

trước đó, không có biến hoá quá lớn.

- Nhìn một chút mà thôi, sẽ không tổn thất cái gì!

Trương Huyền nói.

- Này cũng phải... như ta bây giờ, cũng không có gì để mất...

Phượng Cửu Ca lắc đầu.

Thân phận hạch tâm cũng bị tước đoạt, từ nay về sau, một người cô đơn, lại không có gì có thể mất, loại thực lực như đối phương, thật muốn hại người, một ý niệm là đủ, không cần thiết khách khí như thế.

Nói xong đưa cổ tay qua.

Trương Huyền bắt mạch, tinh thần khẽ động, một tia Thiên Đạo chi khí lặng yên không tiếng động chui vào, đè lên huyết mạch, chảy xuôi ở

trong người.

Xì xì xì!

Ngón tay vừa mới chạm cổ tay đối phương, Trương Huyền lập tức cảm thấy Thiên Đạo chân khí đi vào trong cơ thể, dọc theo kinh mạch du tẩu, giống như phát hiện cái gì, đột nhiên ngừng lại, đang muốn nhìn chuyện gì xảy ra.

Hô!

Chân khí tiêu tán, biến mất không thấy hình bóng, hình như chưa hề xuất hiện qua.

- Cái này...

Đồng tử Trương Huyền co rụt lại, không khỏi biến sắc.

Thiên Đạo chân khí từ trước tới nay mọi việc đều thuận lợi, đổi thành công pháp Thiên Nhược Hữu Tình, uy lực càng hơn, hiện tại đi vào trong cơ thể đối phương, vậy mà trực tiếp biến mất, hình như bị cái gì triệt tiêu, đến cùng xảy ra chuyện gì?

Chương 2185: Thanh quang

Trong lòng nghi hoặc, lần nữa khởi động chân khí lan ra qua.

Trong nháy mắt, lại biến mất không thấy.

Giống như trong cơ thể đối phương có một cỗ lực lượng đặc thù, có thể

thôn phệ Thiên Đạo chân khí của hắn.

Trương Huyền híp mắt lại.

Cường giả Thần Vương dùng Thiên Đạo chân khí, cũng sẽ bị bản thân hạn chế, cái này ngược lại tốt, tự mình truyền vào lực lượng, lại bị nuốt lấy... Chẳng lẽ thực lực đối phương không ngừng hạ thấp, là bởi vì có loại năng lực thôn phệ này, không chỉ thôn phệ người khác, ngay cả

chân khí của mình cũng không buông tha?

- Nhìn ngươi có thể nuốt bao nhiêu!

Trương Huyền kỳ lạ, cũng bị khơi dậy lòng háo thắng, chân khí trong cơ

thể bắn ra, một đạo khí tức thô to dọc theo kinh mạch đối phương điên cuồng tràn vào.

Vừa rồi vì phòng ngừa đối phương phát hiện, chỉ vận dụng một đạo khí tức cực kỳ nhỏ yếu, ngay cả ẩn chứa trong Thần Nguyên Hoàn cũng không bằng, bị thôn phệ không tính là gì, hiện tại chân khí tung hoành, không tin có đồ vật gì có thể nuốt lấy!

Chân khí như hồng thủy lan tràn, khóe miệng Phượng Cửu Ca co giật, con mắt đột nhiên trợn tròn, ngay sau đó cảm thấy một cỗ thiên địa uy áp to lớn bắn đến, linh hồn cũng muốn bị nghiền ép.

Muốn thu bàn tay về, lại phát hiện tay của đối phương giống như kim cô, bất kể như thế nào cũng kéo không động đậy.

- Buông...

Muốn la lên, nhưng chân khí của đối phương thực quá cường đại, vừa tiến vào trong cơ thể, lập tức cảm thấy như bị lực lượng không biết tên nghiền ép, miệng há mở, lại một câu cũng nói không ra.

Không biết đối phương muốn hắn ngừng, con mắt Trương Huyền khép hờ, tinh thần kèm theo Thiên Đạo chân khí cảm thụ đầu nguồn thôn phệ

trong cơ thể của đối phương.

Là một đạo khí lưu màu xám tro, nhìn không ra đến cùng là cái gì.

Khống chế chân khí trào lên, dòng khí màu xám lập tức thả ra quang mang màu thanh.

- Không phải thôn phệ, mà là... triệt tiêu lẫn nhau!

Trước đó còn tưởng trong cơ thể đối phương xuất hiện vật kỳ quái gì, thôn phệ sạch sẽ Thiên Đạo chân khí của hắn, giờ phút này mới hiểu, cũng không phải thôn phệ, mà là triệt tiêu lẫn nhau.

Dòng khí màu xám này, có thể cùng Thiên Đạo chân khí sinh ra phản ứng đặc thù nào đó, hai hai trung hòa thành thanh quang, cuối cùng toàn bộ biến mất.

- Không đúng, đối phương không thể hoàn toàn loại bỏ chân khí của ta!

Truyền vào một hồi, Trương Huyền phát hiện cái gì, nhịn không được cau mày.

Thiên Đạo chân khí của hắn là cùng khí lưu kia trung hòa, không ngừng biến mất, nhưng biến mất chỉ là một phần, còn có một phần, có thể lưu lại.

Căn cứ tỉ lệ tính toán, một trăm đạo, đại khái còn thừa lại một đạo.

- Đây là... tinh luyện?

Ánh mắt Trương Huyền lộ ra nghi hoặc.

Còn thừa lại đạo chân khí kia, có thể cảm nhận được, so với trước đó tinh thuần hơn mấy chục lần, mặc dù không cách nào cảm nhận được lực lượng như thế nào, lại có thuế biến rõ ràng.

- Không phải tinh luyện, mà là... Thiên Đạo chân khí, chia lìa chân khí Thiên Nhược Hữu Tình mà ta lĩnh ngộ...

Trước khi không có lĩnh ngộ công pháp Thiên Nhược Hữu Tình, Trương Huyền tu luyện chính là Thiên Đạo công pháp, cũng chính là Thiên Đạo chân khí. Về sau mặc dù thay đổi công pháp, nhưng là công pháp Thiên Đạo bản thăng cấp, hai loại chân khí vẫn xen lẫn trong cơ thể, không phân khác biệt.

Uy lực không sai biệt lắm, hơn nữa rất khó tách ra, nên cũng lười đi nghĩ

những chuyện này.

Không nghĩ tới, thể khí màu xám vậy mà làm được!

Nó có thể trung hòa Thiên Đạo chân khí, nhưng đối với chân khí Thiên Nhược Hữu Tình, lại không có bất kỳ biện pháp nào, cho nên hai hai tiếp xúc, người sau mới còn lại.

- Chân khí Thiên Nhược Hữu Tình thuần túy, ta còn không có dùng qua, nếu ngươi có thể tinh luyện, vậy thì tiếp tục...

Dù sao cũng là tự mình tu luyện ra, Trương Huyền cũng không để ý, chân khí gào thét, lần nữa truyền vào trong cơ thể đối phương.

Cả hai đối đầu, thanh quang thả ra, ánh sáng chói mắt.

Tuy dòng khí màu xám kia chỉ có một đạo, lại có vẻ cực kỳ tinh thuần, Trương Huyền truyền chân khí vào một lát, cũng chỉ tổn hao gần một nửa, vẫn có hơn phân nửa xoay quanh ở trong đó.

Đang định thừa thế xông lên, triệt để tiêu hao sạch sẽ cỗ lực lượng này, liền cảm thấy có người đang lay bờ vai của mình.

Cảm thụ lực lượng và động tác, biết không có ác ý, Trương Huyền nhíu mày, chân khí trên tay vẫn không ngừng truyền vào, người thì quay đầu nhìn lại, nhịn không được sững sờ.

Sau lưng chẳng biết lúc nào đứng một đám người, chừng mấy chục, xem ra đều là ở đây ăn cơm, có mấy cái vừa vặn quen mặt, chính là trung niên

trước đó thảo luận Phượng Cửu Ca.

Lay hắn là một lão giả chống gậy.

- Làm sao vậy?

Thấy những người này mình không nhận ra, lại lay mình, Trương Huyền có chút không hiểu.

- Lão hủ vốn không muốn quản việc không đâu, nhưng đây là phạm vi Hỏa Phượng nhất tộc quản lý, nếu xảy ra sự tình, một khi điều tra, phiền phức không ít, đối với ngươi cũng không tốt lắm. Những người khác không tiện mở miệng, lão hủ lớn tuổi, chỉ có thể ra mặt. Ở đây chỉ muốn mạo muội hỏi một câu... Không biết vị bằng hữu này, Phượng Cửu Ca và ngươi có thù hận gì?

Lão giả mở miệng nói.

Âm thanh tràn đầy nho nhã, nghe xong liền biết người có tu dưỡng.

Trương Huyền sửng sốt, lắc đầu:

- Chúng ta không có thù oán!

Lão giả không hiểu:

- Vậy vì sao ngươi nắm bàn tay của hắn...

Còn tưởng là chuyện gì, Trương Huyền cười cười nói:

- Thân thể của hắn có chút vấn đề, ta là Y Sư, đang cứu trị cho hắn, giải quyết tai hoạ ngầm...

- Có câu lão hủ không biết có nên hỏi hay không...

Nghe giải thích của hắn, lão giả quay đầu liếc mắt nhìn, thấy biểu lộ của mọi người đều không đúng, lúc này mới cắn răng tiếp tục mở miệng:

- Ngươi xác định, hiện tại bộ dáng này của hắn, là đang cứu hắn?

- Bộ dáng này?

Trương Huyền nghi hoặc, xoay đầu lại, nhịn không được ngẩn ngơ.

Bản thân nắm lấy, cũng không phải Phượng Cửu Ca vừa rồi phong thần tuấn lãng kia, mà là một mập mạp cả người cao hai mét, thể trọng thoạt nhìn ít nhất cũng hơn bốn trăm cân.

- Ngươi là ai?

Trương Huyền vội vàng buông tay, sợ hết hồn.

Lúc nào tên mập mạp này chạy tới?

Đổi Phượng Cửu Ca, vậy mà mình cũng không biết?

- Lão hủ biết hắn là ai, tận mắt nhìn thấy, tuyệt không hư ngôn!

Thấy bộ dáng của hắn, lão giả gật đầu nhìn qua:

- Hắn chính là Phượng Cửu Ca... sau khi ngươi nắm tay hắn, chỉ chốc lát liền biến thành như vậy...

- Hắn là Phượng Cửu Ca?

Khóe miệng Trương Huyền có giật.

Vừa rồi tên này cao tương đương mình, cũng không có mập như vậy, làm sao thời gian nháy mắt biến thành như vậy?

- Chẳng lẽ là... Ta không ngừng truyền chân khí vào tạo thành?

Lông mày Trương Huyền nhảy dựng.

Sẽ không phải bởi vì hắn không ngừng truyền chân khí vào, hai hai giao hòa, thuế biến thành thanh quang, không cách nào tống ra... thổi tên này

giống như bóng bay... Thành như vậy?

Sẽ không hỗn đãn như thế chứ!

Nhìn kỹ lại, cự nhân trước mắt quả nhiên là Phượng Cửu Ca, mà không phải người lạ đột nhiên xuất hiện, Trương Huyền tràn đầy im lặng.

Ngắn ngủi vài phút không thấy, nhiều ra mấy trăm cân...

Bất quá không thể không nói, tên này béo thành như vậy, ném vào Dị

Linh tộc, thoạt nhìn có chút giống nhau.

Dáng người của Dị Linh tộc cao lớn hơn nhân loại rất nhiều.

Chương 2186: C u

ử Ca bái sư

Chẳng lẽ Dị Linh tộc cũng bị loại thanh quang này thổi ra?

- Nếu không có thù hận, thì không nên giết hắn, vậy lão hủ liền cậy già lên mặt, khuyên bảo tiểu hữu một câu... tuy Phượng Cửu Ca bị Hỏa Phượng nhất tộc trục xuất, nhưng dù sao từng là một thành viên của đối phương, che giấu báo thù, có lẽ sẽ không nói cái gì, nhưng không nể mặt mũi dằn vặt, đối phương khẳng định sẽ quản... Mong rằng cân nhắc!

Lão giả tiếp tục nói.

- ...

Trương Huyền xoa xoa mi tâm.

Thật đúng là lão gia hỏa, nói chuyện thật tốn công.

Bất quá bản thân là thật muốn cứu người, dằn vặt hắn làm gì?

Biết đối phương là ý tốt, cũng không tiện bác bỏ, đành phải ôm quyền:

- Đa tạ ý tốt, hiện tại ta liền cứu người...

Nói xong, chẳng muốn nghe đối phương phí lời, nhìn về phía Phượng Cửu Ca.

Tên này đã mập không ra hình người, không chỉ thân thể, mặt cũng biến hình.

Suy tư phút chốc, lấy ra một ngọc bài, tinh thần khẽ động, ghi một bộ

công pháp vào trong đó.

- Tu luyện bộ pháp quyết này một chút, có thể giải trừ tình huống của ngươi bây giờ!

Nói xong đưa ngọc phù tới.

- Ngươi rốt cuộc muốn làm gì...

Bị Trương Huyền buông ra, lúc này Phượng Cửu Ca đã có thể nói chuyện, cả người buồn bực sắp bùng nổ.

Nhìn lệnh phù của đối phương, cho rằng thật có thể cứu hắn, mới yên tâm để hắn bắt mạch, không nghĩ tới trực tiếp truyền chân khí, bản thân biến thành bộ dáng này...

- Ta...

Trương Huyền muốn giải thích, mình cũng không biết sẽ xuất hiện loại tình huống này, nhưng lời đến khóe miệng lại ngừng lại.

Thật muốn nói như vậy, thật vất vả lấy được lệnh phù Đại Na Di truyền tống, sẽ không còn một chút lực uy hiếp.

Sầm mặt lại, bàn tay vẫy một cái, lộ ra vẻ cao thâm khó dò:

- Ta đã tìm được phương pháp cứu ngươi, đây chỉ là bước đầu tiên mà thôi!

- Bước đầu tiên?

Phượng Cửu Ca ngây người.

Trình tự của ngươi, chính là thổi ta thành cự nhân?

Chưa từng nghe qua, còn có loại biện pháp trị bệnh như vậy!

- Muốn giải quyết triệt để vấn đề trong cơ thể ngươi, khôi phục thiên phú và thực lực trước kia, thì dựa theo công pháp ta cho ngươi tu luyện!

Trương Huyền nói.

Phượng Cửu Ca dừng lại.

Hai năm qua, gặp vô số Y Sư y thuật cao minh, đều nói cho hắn biết không có thuốc chữa, thậm chí ngay cả chứng bệnh cũng không tìm được.

Vị trước mắt này nói đã tìm được phương pháp... Hơn nữa tiến hành bước đầu tiên...

Là thật hay giả?

- Liều mạng!

Phượng Cửu Ca cắn chặt răng.

Hiện tại hắn đã không có bất kỳ vốn liếng đi nghi ngờ.

Đổi lại trước kia, đối phương có khả năng nịnh bợ Hỏa Phượng nhất tộc của hắn, thân phận đệ tử hạch tâm của hắn, nhưng bây giờ không có cái gì, thậm chí bị trục xuất gia tộc, cùng lắm thì chết, thật không có gì có thể mất đi.

Đã như vậy, không bằng thử một chút!

Không có nói nhiều, ngón tay điểm vào ngọc phù, tinh thần lan ra qua, một bộ công pháp hoàn chỉnh xuất hiện ở trong óc.

Lông mày Phượng Cửu Ca nhảy dựng.

Thân là đệ tử hạch tâm của gia tộc, nhãn lực là có.

Bộ công pháp này, mặc dù chỉ là pháp quyết tán công phổ thông, nhưng vượt xa tất cả bí tịch trước đó nhìn qua, thậm chí bí thuật hạch tâm nhất trong tộc cũng hơi không kịp.

Loại công pháp cấp bậc này...

Chẳng lẽ đối phương thật có thể cứu mình?

Con mắt tràn đầy hừng hực.

Không chần chờ nữa, vội vàng vận chuyển pháp quyết.

Không thể không nói, tuy tên này trong vòng hai năm tu vi lui bước, nhưng thiên phú và ngộ tính thật không tệ, Trương Huyền cho công pháp, thời gian không dài liền dung hội quán thông.

Xì xì xì xì...

Vận chuyển chân khí một lần, thân thể mập mạp gầy hơn mấy phần, liên tục hai mươi mấy chu thiên, người đã giống như trước đó, không có biến hóa quá lớn!

Đứng dậy, nhìn bản thân khôi phục như lúc ban đầu, Phượng Cửu Ca tràn đầy kích động, lần nữa nhìn về phía thanh niên trước mắt, đã không còn nghi ngờ như trước đó, mà nhiều hơn mấy phần tin tưởng và nghe theo.

- Không biết... Bước tiếp theo còn cần ta làm gì?

Tuy vẫn cảm thấy lực lượng trong cơ thể không ngừng tiêu tán, nhưng Phượng Cửu Ca không nhịn được hỏi.

- Ta muốn tiếp tục lặp lại bước thứ nhất, triệt để loại bỏ sạch sẽ tai hoạ

ngầm trong cơ thể ngươi mới được...

Trương Huyền nói.

Dù không rõ vì sao tu vi của đối phương sẽ hạ thấp, nhưng hiện tại xem ra, khẳng định liên quan đến thể khí màu xám kia.

Chỉ cần có thể nghĩ biện pháp tiêu trừ hết, có lẽ có thể cải thiện tình huống hiện tại.

Cho nên nói như vậy cũng không tính lừa gạt.

Miệng Phượng Cửu Ca co giật.

Còn muốn tiếp tục?

- Làm sao? Không muốn tiếp tục? Không muốn ta vừa vặn vui nhàn hạ, trước thời hạn nói cho ngươi, làm như vậy, ta không những không có một chút chỗ tốt, còn có ảnh hưởng nhất định với tu vi của ta!

Trương Huyền hừ lạnh, đứng dậy, muốn trở lại vị trí của mình.

- Huynh... Tiền bối đi thong thả!

Thấy bộ dáng của hắn, Phượng Cửu Ca lại nhịn không được, vội vàng ngăn lại.

Giờ phút này hắn không còn gì cả, đối phương xuất thủ cứu hắn, quả

thực không có chỗ tốt gì.

Mà hắn mất đi cơ hội này, chỉ có thể tu vi càng ngày càng thấp, cuối cùng bị kẻ thù chém giết.

- Xin tiền bối cứu ta, chỉ cần có thể giải quyết tai hoạ ngầm trong cơ thể

ta, để cho ta làm chuyện gì cũng sẽ không tiếc...

Phượng Cửu Ca nói.

Trương Huyền gật đầu:

- Muốn cứu ngươi, không chỉ lặp lại trình tự trước đó, còn phải truyền thụ công pháp, dính dáng cơ mật rất lớn, bái ta làm thầy, ta có thể ra tay!

Vừa rồi nhìn thấy tốc độ lĩnh ngộ công pháp của đối phương, biết người này quả thực là một thiên tài.

Tư chất cực cao, lại thêm huyết mạch Hỏa Phượng nhất tộc, cùng bí mật để cho người ta ngạc nhiên, có thể thu làm học sinh, liền có thể dễ dàng hỏi thăm càng nhiều chuyện hơn, cũng càng dễ lăn lộn vào Hỏa Phượng nhất tộc, nghĩ biện pháp đạt được danh ngạch đi vào Linh Thần cung.

- Xin lão sư cứu ta!

Không có quá nhiều chần chừ, Phượng Cửu Ca quỳ rạp xuống đất.

Vừa rồi đối phương cho công pháp, hắn liền nhìn ra bất phàm, dù sao hiện tại gia tộc đã không cần hắn nữa, chờ tự sinh tự diệt, còn không bằng bái sư.

Vị trước mắt này có thể đạt được lệnh phù Đại Na Di truyền tống, không chỉ y thuật, thực lực không cần nghĩ cũng biết, cực kỳ khủng bố.

- Ừm!

Thấy gia hỏa này phản ứng nhanh như vậy, Trương Huyền thở phào nhẹ

nhõm, lần nữa ngồi xuống, ngón tay bắt mạch môn, tinh thần khẽ động, truyền chân khí vào.

Tuy không biết sau khi chân khí Thiên Nhược Hữu Tình tinh thuần, uy lực có thể tăng thêm hay không, nhưng vừa rồi vận chuyển, thấy cũng không có chỗ xấu.

Đã như vậy, không bằng tiếp tục.

Chân khí truyền vào rất nhanh, dáng người của Phượng Cửu Ca lần nữa biến lớn, biến thành mập mạp, từ xa nhìn lại giống như tiểu tháp.

Thấy thân thể đối phương lớn đến không có cách nào kiên trì, Trương Huyền ngừng lại, để hắn tiếp tục tu luyện công pháp, giảm bớt áp lực.

Đợi thân thể khôi phục, lại tiếp tục truyền chân khí vào.

Như thế liên tục, lúc này Trương Huyền mới thở phào nhẹ nhõm, lúc này trong cơ thể Phượng Cửu Ca ẩn chứa thể khí màu xám đã triệt để bị

loại bỏ sạch sẽ.

- Tu luyện thử một chút!

Thấy không còn dòng khí màu xám, Trương Huyền cười cười, nhịn không được nhìn lại.

Không còn thứ này, tương đương với tai hoạ ngầm giải quyết, vị trước mắt này, hắn có thể khôi phục thực lực trước đó, chí ít cũng có thể khôi phục thiên phú trước đó, thậm chí mạnh hơn một bậc!

Chương 2187: Linh Nguyên thành tai n n

ạ

Phượng Cửu Ca không cảm giác được dòng khí màu xám kia, cũng không biết vị trước mắt này đã giải quyết triệt để tai hoạ ngầm, nửa tin nửa ngờ, cuối cùng vẫn khoanh chân ngồi xuống, dựa theo phương pháp tu luyện bình thường, vận chuyển chân khí trong cơ thể.

Rất nhanh thì phát giác không đúng.

Trước đó chân khí trong cơ thể vận chuyển không đến một chu thiên, sẽ

biến mất không thấy gì nữa, càng vận chuyển biến mất càng nhiều, mà bây giờ vậy mà càng ngày càng hùng hậu, đặc biệt là đan điền nguyên

bản khô quắt, lúc này giống như núi lửa to lớn, bất cứ lúc nào cũng sẽ

phun ra ngoài.

Hai năm qua, một mực khổ tu chân khí cũng không biến mất, mà bị cỗ

khí lưu đặc thù kia ẩn giấu.

Lúc này thả ra ngoài, tựa như sông lớn vỡ đê, không khống chế được.

Ầm!

Một tiếng nổ vang, lực lượng trong cơ thể trong nháy mắt nổ tung, tu vi bất cứ lúc nào cũng sẽ rơi xuống Thiên Thần hạ phẩm bây giờ tăng vọt, trong khoảnh khắc đến viên mãn, ngay sau đó Thiên Thần trung phẩm, Thiên Thần thượng phẩm!

Không đến một phút, tu vi trước đó không chỉ khôi phục, càng đột phá ràng buộc, lần nữa xung kích đến Thiên Thần thượng phẩm đỉnh phong.

- Ta...

Cảm thụ lực lượng mênh mông trong cơ thể, hốc mắt Phượng Cửu Ca đỏ

lên.

Hắn hiểu được... Giờ khắc này mình lần nữa thu được tân sinh!

Mà loại tân sinh này, là vị trước mắt vô tư ban cho.

- Lão sư!

Phượng Cửu Ca quỳ rạp xuống đất.

Trước đó bái sư, cảm thấy là không đường có thể đi, lúc này lại phát hiện, là quyết định anh minh nhất đời này mình làm ra.

- Đứng lên đi!

Trương Huyền khoát tay áo, nhìn về phía thư viện.

Xem ra đối phương là thành tâm biết ơn, giống như Trác Nham trước đó, cũng sinh ra Thiên Đạo chi thư.

Hai quyển thư tịch màu vàng, song song trưng bày ở trên giá sách, thả ra quang mang kim sắc.

- Phượng Cửu Ca khôi phục tu vi?

- Không chỉ khôi phục, còn tiến thêm một bước!

- Y thuật thật cao minh...

Đám người trong tửu điếm đều khó tin.

Lão giả kia càng há to miệng:

- Lão hủ, lão hủ, lão hủ...

Náo loạn nửa ngày, đối phương thật sự là chữa bệnh, mà bản thân còn chạy tới khuyến cáo... Còn cậy già lên mặt, nói nhảm nhiều như vậy!

Suy nghĩ một chút cũng cảm thấy mình ngu ngốc!

- Hai năm trước, đến cùng xảy ra chuyện gì, để thực lực của ngươi hạ

thấp như vậy?

Không để ý tới mọi người kinh ngạc, Trương Huyền hỏi.

- Ta đi hố sâu dưới hoàng thành!

Phượng Cửu Ca dừng lại một chút nói:

- Trong lúc vô tình đi vào một bí cảnh, không biết làm sao lại hôn mê, sau khi tỉnh lại thì biến thành như vậy, ai cũng không biết chuyện gì xảy ra...

Trương Huyền cau mày:

- Hố sâu dưới hoàng thành?

Linh Nguyên hoàng thành lơ lửng ở trên một cái hố sâu, đi tham gia thí luyện, đến đó làm gì?

Chẳng lẽ cái hố này dính dáng đến bí mật gì?

- Cái hố này, là mấy chục năm trước đột nhiên xuất hiện, toàn bộ Linh Nguyên thành sụp đổ ở trong đó! Thành thị hiện tại là Hỏa Vũ Thần Vương phong hào, cùng mấy vị Thần Vương khác tiêu hao vô số thần lực tạo mới, cùng sử dụng lông vũ của Bất Tử Đế Quân nâng đỡ...

Thấy hắn dường như không rõ lắm, Phượng Cửu Ca giải thích.

Thân là đệ tử gia tộc, tuy việc này là cơ mật, nhưng còn biết một ít.

- Toàn bộ Linh Nguyên thành... sụp đổ trong đó?

Trương Huyền chấn động.

Chuyện này chưa từng nghe những người khác nói qua.

Thời điểm vừa tới Linh Nguyên hoàng thành liền cảm thấy kỳ lạ, vì sao một tòa thành thị lớn như vậy, phải xây dựng ở trên một cái hố sâu, hơn nữa muốn lơ lửng giữa không trung, náo loạn nửa ngày, thành thị

nguyên bản đã rơi vào hố!

Hoàng thành Cửu Thiên, mỗi một cái đều chiếm vị trí hạch tâm nhất của một phương thiên địa, có thể hội tụ nguyện lực và số mệnh của một phương thiên địa, nguyên nhân chính là như vậy, thủ đô dưới tình huống bình thường là sẽ không di chuyển.

Mấy chục năm trước, hoàng thành sụp đổ, vì củng cố chính quyền tốt hơn, chỉ có thể ở địa phương đổ sụp tiếp tục xây dựng thủ đô.

- Thành thị một đêm sụp đổ, sinh mệnh trong đó thì sao?

Trương Huyền hỏi.

Thành thị sụp đổ biến mất, Thần Linh sinh hoạt trong đó đi nơi nào?

Hiện tại nội thành rất nhiều sinh mệnh lại từ đâu tới?

- Khi đó ta còn chưa ra đời, biết không tỉ mỉ, có điều nghe lão nhân trong tộc nói, tuy mặt đất sụp đổ rất đột nhiên, nhưng có Bất Tử Đế

Quân ra sức bảo vệ, nên có không ít người trốn thoát, chỉ cần đến Thần Linh cảnh thì cơ bản đều chạy được!

Suy nghĩ một chút, Phượng Cửu Ca nói:

- Có điều lão sư hẳn phải biết, ở Thần giới, số lượng người không có đến Thần Linh nhiều nhất, nói cách khác... Lần tai nạn này, toàn bộ Linh Nguyên hoàng thành, mất đi tiếp cận chín thành sinh mệnh, còn là chết hay vẫn sinh hoạt ở dưới đáy hố sâu, thì không có người biết... Bởi vì cái hố này thực quá sâu, cho dù là Thần Vương phong hào như lão tổ cũng không thể xâm nhập!

Đẳng cấp sinh mệnh ở Thần giới giống như kim tự tháp.

Số lượng nhiều nhất mãi mãi là người bình thường, cũng chính là Ngụy Thần, đại khái chiếm cứ chín thành, chỉ có chừng một thành mới có tư

cách tu luyện, từng bước đi tới cảnh giới cao hơn, càng ngày càng mạnh.

- Đột nhiên nhiều ra hố sâu, chín thành dân cứ biến mất...

Toàn thân Trương Huyền chấn động, trong đầu đột nhiên toát ra cái tên Hãm Không thành này.

Thượng Thương có Hãm Không thành, theo như truyền thuyết, là mấy ngàn năm trước từ trên trời giáng xuống, trong đó có sinh mệnh cùng vô số kiến trúc, ở dưới linh khí của Thượng Thương ăn mòn, thuế biến thành khí tức suy yếu, người bình thường rất khó đi vào.

Có thể liên quan đến Linh Nguyên thành hay không?

Sở dĩ toát ra ý nghĩ này, cũng không phải vô căn cứ, bởi vì Trương Huyền từng ở Hãm Không thành, nhìn thấy lăng mộ của Bất Tử Đế

Quân!

Nếu như kéo dài nghĩ một hồi... Dị Linh tộc và người Trục Tinh cung ở

Thượng Thương đồng căn đồng nguyên, mà người Trục Tinh cung nắm giữ tế đàn của Hãm Không thành, cả hai có liên hệ rất sâu...

Có phải Linh Nguyên thành này từ trên trời hạ xuống, một phần sinh mệnh trong đó thành người Trục Tinh cung, sinh ra đời sau mới... Còn có bộ phận sinh mệnh thì phá vỡ không gian, đi vào Danh Sư đại lục, biến thành Dị Linh tộc hay không?

Nói cách khác... tổ tiên của Dị Linh tộc và Trục Tinh cung thực ra đều là Thần Linh ở Linh Nguyên Thiên!

Nếu thật giống như suy đoán, thì quá kinh khủng!

Đến cùng là lực lượng gì, không chỉ đánh giết Bất Tử Đế Quân, còn có vô số sinh mệnh, cùng nhau xé rách giới vực ràng buộc, ném xuống hạ

giới?

Xuyên qua hàng rào giới vực, độ khó lớn, hắn tự mình trải qua, biết rất rõ ràng, cường giả như Lạc Nhược Hi cũng suýt chút nữa vẫn lạc, để

người không phải Thần Linh đồng thời xuyên qua...

Quả thực không dám tưởng tượng!

Đương nhiên, đây đều là suy đoán của hắn, có lẽ chỉ có gặp Lạc Nhược Hi hoặc Khổng sư, mới có thể triệt để rõ ràng.

- Đúng rồi, Ngoan Nhân, tiên tổ của các ngươi, có khả năng nắm giữ

huyết mạch Thần Linh hay không?

Nghĩ đến cái này, trong lòng Trương Huyền nhịn không được hỏi.

Ngoan Nhân bị phong ấn ở trong Thiên Đạo chi thư, cũng theo hắn đi tới Thần giới, trong khoảng thời gian này, một mực mượn Thần Nguyên Đan do Trương Huyền ban cho tu luyện, tu vi cũng đã sớm đột phá Thần Linh, thậm chí đạt đến Thiên Thần hạ phẩm.

Chương 2188: Vê H a

ỏ Ph

ng

ượ

nhất tộc

- Ta cũng không biết, chẳng qua sau khi đi vào Thần giới, ta cảm giác tốc độ tu luyện của mình rõ ràng tăng tốc, hình như kinh mạch và huyết mạch càng thích hợp nơi này...

Ngoan Nhân suy nghĩ một chút nói.

Lúc trước vì để Triệu Nhã khôi phục kinh mạch, Trương Huyền chuyên môn nghiên cứu qua kinh mạch, kết quả phát hiện, kinh mạch của Dị

Linh tộc sai lầm rất ít, đi vào Thần giới, mới hiểu được bọn mạch của họ

kinh giống Thần Linh y hệt.

Kinh mạch Thần Linh, là chính xác nhất của chư thiên vạn giới, phù hợp Thiên Đạo nhất, cho nên mới có thể để tu vi càng ngày càng cao, vừa ra đời liền hơn xa sinh mệnh ở Danh Sư đại lục và Thượng Thương.

Hơn nữa Dị Linh tộc trời sinh mạnh mẽ, tuổi thọ cũng vượt xa nhân loại bình thường.

Nguyên nhân chính là như vậy, mới cực kỳ cường đại, nếu không phải Khổng sư đột nhiên xuất hiện, chỉ bằng vào nhân loại bình thường ở

Danh Sư đại lục, muốn đuổi bọn hắn chạy về chiến trường thượng cổ, gần như không có khả năng!

- Đi tới nơi này, tu luyện tăng tốc, vậy có khả năng tiền bối của ngươi, trong cơ thể cũng có loại khí lưu đặc thù này, cho nên tu vi mới có thể

giống như Phượng Cửu Ca, dần dần hạ thấp hay không?

Trương Huyền đột nhiên nói.

Tu vi của Phượng Cửu Ca dần dần hạ thấp, là bởi vì đi vào hố sâu dưới Linh Nguyên hoàng thành, nếu như trước đó bản thân suy đoán đúng...

cư dân cũ của Linh Nguyên thành bị lây nhiễm loại khí thể màu xám kia, vì vậy dẫn đến tu vi càng ngày càng thấp, vốn là Ngụy Thần, cuối cùng biến thành Tiên Quân, Chân Tiên, Hư Tiên, Cổ Thánh, Đại Thánh, Thánh Vực...

- Cái này... ta cũng không biết!

Ngoan Nhân lắc đầu.

- Xem ra chỉ có thể nghĩ biện pháp đi vào hố sâu, mới có thể biết kết quả...

Những giao lưu này ở trong đầu hoàn thành rất nhanh, trong lòng Trương Huyền có quyết định, ngẩng đầu lên, nhìn về phía thanh niên trước mắt:

- Chỗ ngươi nói, có thể mang ta tới nhìn một chút hay không?

- Cái này...

Phượng Cửu Ca chần chừ.

Chỗ kia quá nguy hiểm, cho dù là hắn hiện tại, cũng cảm thấy có chút hoảng sợ.

- Không cần khẩn trương, nếu có nguy hiểm, chúng ta lui về là được...

tình huống thân thể của ngươi tương đối đặc thù, hiện tại ta chỉ là tạm thời áp chế, không cho lực lượng tán loạn, muốn triệt để giải trừ tai hoạ

ngầm, chỉ có thể đi địa phương kia, tìm kiếm nguyên nhân!

Trương Huyền nói.

Cái hố sâu này không đi không được, đối phương lo lắng, cũng chỉ có thể nói như vậy.

Đương nhiên cũng không tính là nói dối, loại khí thể màu xám này cụ

thể là cái gì, không dò xét rõ ràng, vô cùng có khả năng lặp đi lặp lại, không bằng một lần làm ra kết quả, tất cả mọi người an tâm.

- Tốt, ta mang ngài tới...

Nghe hắn nói như vậy, Phượng Cửu Ca cắn răng, gật đầu nói:

- Có điều muốn đi vào trong đó, cần một đồ vật, mà vật như vậy ở trong tộc, cần trở về một chuyến!

- Ngươi nói là về gia tộc?

Trương Huyền cau mày.

- Cái hố sâu này, Thần Vương phong hào cũng không thể tiến vào dưới đáy, hơn nữa cực kỳ nguy hiểm, cho nên vì phòng ngừa ngoài ý muốn, ba đại Thần Vương phong hào dùng lực lượng phong ấn thông đạo, chỉ

có lệnh bài đặc thù mới có thể đi vào...

Phượng Cửu Ca gật đầu:

- Không có cái này, coi như tới trước mặt, cũng sẽ bị ngăn ở bên ngoài.

Trương Huyền gật đầu.

Dù thực lực bây giờ tiến bộ không ít, nhưng muốn lặng yên không tiếng động xông qua phong cấm do ba đại Thần Vương phong hào lưu lại, vẫn không làm được.

Chờ phiền phức, còn không bằng theo đối phương về gia tộc, vừa vặn hắn cũng muốn giả mạo tộc nhân của Hỏa Phượng nhất tộc, vọt thẳng qua tất nhiên sẽ bị nghi ngờ, mà đi theo Phượng Cửu Ca, thì dễ dàng hơn nhiều.

Làm ra quyết định, hai người rời khỏi quán rượu, lần nữa đi về phía phủ

đệ.

- Thế nào, còn không muốn đi? Chẳng lẽ để chúng ta đi tìm hai vị đại nhân Phượng Triêu, Phượng Tường?

Thấy hắn vừa bị đuổi đi, tinh thần sa sút giống như ăn mày, giờ phút này lại đi tới trước mặt, thị vệ canh giữ ở trước cửa nhíu mày.

- Ta là không muốn đi, bảo Phượng Triêu, Phượng Tường đến đây đi!

Trong cơ thể lực lượng khôi phục, Phượng Cửu Ca lần nữa khôi phục tự

tin, cũng không cùng hộ vệ suy tính, khẽ mỉm cười.

- Không biết sống chết...

Hộ vệ hừ một tiếng, xoay người đi vào, thời gian không dài, tiếng bước chân vang lên, Phượng Tường, Phượng Triêu vừa mới nhục nhã hắn đi ra.

- Ta còn tưởng là ai tìm hai huynh đệ chúng ta, làm sao, cảm thấy vừa rồi đánh không đủ? Muốn tới thử một chút...

Phượng Triêu cười lạnh, ngón tay nhấn về phía Phượng Cửu Ca.

Từ khi tu vi của tên này không cách nào tiến bộ, liền biến thành nơi trút giận của huynh đệ bọn họ, muốn dạy dỗ như thế nào thì dạy dỗ như thế

đó.

Bành!

Tiếng nói còn không có kết thúc, cả người bay ngược ra, nặng nề đâm vào trên cửa chính, sắc mặt trắng nhợt, hộc máu từng ngụm.

- Là cảm thấy đánh không đủ, chẳng qua... Không phải các ngươi đánh ta, mà là... ta đánh các ngươi!

Phượng Cửu Ca hừ lạnh một tiếng, tiến về phía trước một bước, nghiêng mình đi vào trước mặt Phượng Tường.

- Ngươi...

Không nghĩ tới phế vật trước đó mình một mực khi dễ, một chân đá bay liền huynh đệ của mình, ngay cả một chút năng lực phản kháng cũng không có, Phượng Tường sợ hết hồn, vội vàng lui về phía sau.

Bất quá hắn lui nhanh, đối phương tới càng nhanh, chỉ nhìn thấy một bàn tay đánh tới.

Đùng!

Tiếng bạt tai vang dội, mới vừa rồi vị đệ tử hạch tâm này còn ngông cuồng tự đại, lập tức nằm trên mặt đất, thân thể không ngừng run rẩy.

- Phượng Cửu Ca, thực lực của ngươi khôi phục? Điều đó không có khả

năng... Ngươi muốn làm gì?

Thấy hắn hai chiêu đánh bại hai đệ tử hạch tâm, mọi người tỉnh táo lại, đồng loạt lui về phía sau, từng cái tràn đầy khó tin.

Hai năm trước, vị trước mắt này là thần tượng được người người trong tộc sùng bái, vốn cho rằng tinh thần sa sút đến bộ dạng trước đó, sẽ

không cách nào khôi phục, nằm mơ cũng không nghĩ đến, ngắn ngủi chừng nửa canh giờ, không chỉ khí chất thay đổi, thực lực cũng càng thêm cường đại!

- Không làm gì... Chỉ là tìm về tôn nghiêm đã mất đi của ta mà thôi!

Phượng Cửu Ca tiến về phía trước một bước, ánh mắt như điện.

Thiên tài số một số hai của gia tộc, lúc ấy vô số người vây đỡ, sau khi rơi xuống Thần Đàn, gặp ức hiếp càng lớn, lúc này khôi phục, tự nhiên phải để người trước đó bắt nạt hắn nhìn một chút...

Để bọn hắn biết Phượng Cửu Ca... lần nữa trở về!

- Ngươi... trong cơ thể đã không còn huyết mạch gia tộc, bị trục xuất gia tộc, dám đối động thủ với chúng ta, chẳng lẽ không sợ bị Hỏa Phượng nhất tộc trách phạt?

Thấy khí tức của hắn càng ngày càng mạnh, Phượng Tường sợ tới mức liên tiếp lui về phía sau, cắn răng nói.

Tu vi của đối phương khôi phục thì đã sao?

Vừa rồi đã kiểm tra huyết mạch, lực lượng huyết mạch biến mất, coi như

lần nữa trở về, cũng không cách nào đi vào gia tộc, chớ nói chi là quay về thân phận đệ tử hạch tâm.

Không có loại thân phận này, mạnh hơn cũng chỉ là tán tu, tài nguyên có hạn, về sau thành tựu cũng có hạn.

Thần Vương sẽ là đạo khảm lớn nhất, gần như không có khả năng vượt quá.

- Cái này...

Phượng Cửu Ca ngừng lại.

Đối phương nói không sai, tuy không biết tại sao huyết mạch lại biến mất, nhưng trước đó đo lường, là thực sự biến mất.

Nhịn không được ngẩng đầu nhìn về phía lão sư cách đó không xa, chỉ

thấy hắn khẽ mỉm cười:

- Thực lực đã khôi phục, có lẽ huyết mạch cũng có thể khôi phục, đi vào đo lường một chút là được!

Chương 2189: C u

ử Ph

ng đ

ượ

i

ạ tr n

ậ

Khí thể màu xám trong cơ thể đối phương, chỉ thôn phệ lực lượng chân khí, sẽ không thay đổi huyết mạch một người, sở dĩ trước đó đo lường không ra, có thể là bởi vì bị thứ này trấn áp.

Giống như ở Thượng Thương, Danh Sư đại lục, cảm giác không ra Trục Tinh cung, Dị Linh tộc nắm giữ huyết mạch thần linh vậy.

Lúc này khí lưu bị loại bỏ sạch sẽ, lực lượng huyết mạch hắn có thể khôi phục, thậm chí trải qua Thiên Đạo chân khí tẩy luyện, vô cùng có khả

năng trở nên càng thêm tinh thuần!

- Vâng...

Phượng Cửu Ca gật đầu.

Tuy ôm thái độ hoài nghi, nhưng hắn đối với vị lão sư trước mắt này, là hoàn toàn tin tưởng và nghe theo.

Không tiếp tục để ý Phượng Tường và Phượng Triêu, hai người đi vào Hỏa Phượng nhất tộc, vừa tiến vào đại viện, một đám người liền xông tới.

Xem ra sự tình Phượng Cửu Ca khôi phục thực lực, đả thương người đã truyền vào gia tộc, tất cả mọi người đều biết.

Chẳng qua mười mấy cái hô hấp, liền để nhiều người như vậy xông ra, không hổ là tam đại gia tộc của Linh Nguyên Thiên, nghe tin tức thật nhanh.

- Cửu Ca, ngươi đã bị trục xuất khỏi gia tộc, lại dám xông vào, đả

thương đệ tử hạch tâm gia tộc, làm sao, muốn tạo phản phải không?

Một thanh niên dẫn đầu lông mi nâng lên, khí thế hùng hổ.

Bị trục xuất gia tộc, liền không còn quan hệ tới gia tộc, lần nữa xông tới, tương đương với khiêu chiến uy quyền của gia tộc.

- Phượng Giang, ta cảm thấy trước đó kiểm tra huyết mạch không chuẩn xác, muốn về kiểm tra lần nữa!

Phượng Cửu Ca nhìn qua:

- Chỉ cần thông qua kiểm tra, vẫn là đệ tử hạch tâm, vẫn là tộc nhân, tộc nhân tranh tài, luận bàn võ nghệ... Không tính là tạo phản đi!

Phượng Giang cau mày, cẩn thận nhìn lại thanh niên trước mắt.

Ngắn ngủi một hai canh giờ không thấy, khí tức trên người rõ ràng khác biệt, cho người ta một loại cảm giác dày nặng, vậy mà giống như hắn, cũng đạt tới Thiên Thần thượng phẩm đỉnh phong!

Trọng yếu nhất là, trên người sinh ra phong thái và tự tin, cho người ta một loại cảm giác về tới hai năm trước.

Hai năm trước, vị trước mắt này tung hoành gia tộc, nắm giữ phong thái Thần Vương, khí thế cỡ nào, cho dù là hắn nhìn thấy, cũng phải cúi đầu hành lễ, không dám vượt quá...

Phế vật hai năm đột nhiên xoay người, giống như trước đó, để hắn khó mà tiếp nhận.

- Lần nữa kiểm tra?

Phượng Giang híp mắt lại, hừ một tiếng:

- Ngươi cho rằng gia tộc khảo nghiệm là trò đùa, muốn đo liền đo?

Trong tộc kiểm tra huyết mạch, cần tiêu hao nguyên nhất định tài, đệ tử

bình thường cả đời chỉ có cơ hội khảo nghiệm một lần, Phượng Cửu Ca đặc thù, mới được khảo nghiệm hai lần, còn muốn tiếp tục...

Thật cho rằng vẫn là hai năm trước, muốn làm gì thì làm?

- Ta biết kiểm tra không phải trò đùa, cần tiêu phí đánh đổi nhất định, cái này ta ra!

Phượng Cửu Ca nói.

Những năm này dù tu vi một mực suy yếu, nhưng vẫn là đệ tử Hỏa Phượng nhất tộc, đã từng có phong thái Thần Vương, nên có tích góp nhất định, dù không nhiều, nhưng dùng để kiểm tra huyết mạch một lần thì thừa sức.

- Ngươi ra?

Phượng Giang hừ một tiếng, đột nhiên nghĩ đến cái gì, mắt sáng lên, lộ

ra vẻ nghiền ngẫm:

- Như vậy đi, bất kể nói thế nào, ngươi đã từng là đệ tử hạch tâm của gia tộc, muốn đo cũng được, cho ngươi một cơ hội, xông a! Có thể vượt qua, có thể quay về gia tộc, không cách nào thông qua... Vậy ta cũng không có biện pháp!

- Không sai, xông trận đi!

- Không phải ngươi khôi phục thực lực sao? Vậy thì xông, có thể thành công, chúng ta liền công nhận ngươi, xông không qua, chỉ có thể trách mình lực lượng không đủ...

Tất cả mọi người đều nở nụ cười, từng cái tràn đầy cười trên nỗi đau của người khác.

- Cửu Phượng đại trận...

Phượng Cửu Ca biến sắc, híp mắt lại.

- Thế nào, không dám xông? Không dám, vậy thì thừa nhận ở đây làm loạn! Người đâu, bắt hắn lại, giải đến hình đường, xem hắn đến cùng có mục đích gì...

Phượng Giang vung tay lên.

- Vâng!

Lập tức từ trong đám người toát ra bốn thanh niên, mỉm cười đi tới.

- Đi thôi, Cửu Ca thiếu gia của chúng ta!

- Khôi phục thực lực, không có huyết mạch, cũng chỉ là tán tu mà thôi, thế nào, thật cho rằng mất đi gia tộc che chở, còn có thể hưởng thụ đãi ngộ trước đó, nhất phi trùng thiên?

Lúc trước Phượng Cửu Ca thiếu niên đắc chí, tùy ý tung hoành, gia tộc không ít người ăn đau khổ của hắn, cho nên nhân duyên không tính quá tốt.

- Cửu Phượng đại trận là cái gì?

Thấy thái độ của mọi người và sắc mặt của Phượng Cửu Ca, Trương Huyền nhíu mày, truyền âm tới.

- Bẩm lão sư, Cửu Phượng đại trận là phương pháp duy nhất được tộc nhân công nhận của đệ tử Hỏa Phượng nhất tộc khi bị trục xuất, do chín cao thủ tạo thành trận pháp! Chỉ có đánh bại toàn bộ bọn hắn, mới coi như thông qua...

Vẻ mặt Phượng Cửu Ca khó coi:

- Ta xem qua lịch sử gần ba ngàn năm của gia tộc, hết thảy ba trăm mười bảy vị đệ tử bị trục xuất gia tộc trở về vượt quan, cuối cùng... chỉ có ba người thông qua, những người khác hầu như đều chết hết!

- Chết?

Trương Huyền sững sờ.

Hơn ba trăm người chỉ thông qua ba cái, xác suất một phần trăm...

Tuy bị trục xuất gia tộc, nhưng trước đó cũng là tộc nhân, trở về vượt quan, không đến mức tàn nhẫn như vậy chứ!

- Bị gia tộc trục xuất, bình thường đều là phạm vào tội không thể tha thứ, coi như có thể trở về, cũng không hợp những người khác, cho nên muốn

trở về sẽ không được chào đón! Người phụ trách khảo hạch mới có thể ra tay độc ác, không có chút nhường nào...

- Đã nguy hiểm như vậy, vì sao còn có người nhất định muốn trở về, muốn xông trận pháp khó như vậy?

Không phải người Phượng tộc thì đã sao?

Ở bên ngoài không phải rất tốt sao?

Tựa như mình, thời điểm không có quay về Trương gia, đồng dạng lăn lộn tự do tự tại.

- Lão sư có chỗ không biết, những người này, sở dĩ xông Cửu Phượng đại trận, là bởi vì bất luận thành công hay thất bại, sau khi chết đều có thể táng ở trong mộ tổ, đời sau cũng có cơ hội trở về gia tộc! Mà không xông, hoặc lùi bước, liền vĩnh viễn không còn liên quan gì tới Hỏa Phượng nhất tộc!

Phượng Cửu Ca lắc đầu.

Trương Huyền hiểu được.

Lá rụng về cội, ai cũng không muốn cuối cùng sau khi chết không thể

trở lại gia tộc, huống chi còn dính dáng hậu bối.

- Cho nên người trở về vượt quan, cơ bản đều là tuổi thọ sắp đến đại nạn, cái gọi là vượt quan, cũng chính là cam tâm tình nguyện chịu chết...

Bởi vậy Cửu Phượng đại trận cũng được xưng tử trận!

Sắc mặc Phượng Cửu Ca nhìn không tốt:

- Hắn để cho ta xông, rõ ràng là muốn giết ta!

Hiện tại hắn mới hơn hai mươi tuổi, khoảng cách đại nạn không biết bao lâu, lúc này xông vào, rõ ràng không thích hợp.

- Người thủ quan tu vi cao bao nhiêu?

Trương Huyền hỏi.

Cửu Phượng đại trận, chín người trấn thủ, trận pháp rất quan trọng, càng quan trọng hơn là, chín người này thực lực như thế nào.

- Tất cả thực lực đều tương đồng người xông trận, cũng chính là... chín đối một, dưới huyết mạch tương đồng, lại phối hợp trận pháp... Làm sao có thể chiến thắng?

Phượng Cửu Ca nói.

- Thực lực tương đồng? Chín đối một?

Trương Huyền cười.

Còn tưởng khó khăn lắm, làm sao nghe không tính là gì thế nhỉ?

Không nói cái khác, chỉ nói lúc trước Trịnh Dương khảo hạch Thánh tử, độ khó liền lớn hơn cái này không biết gấp bao nhiêu lần.

Chương 2190: Ph

ng

ượ

C u

ử Ca muốn v

t qu

ượ

an

Trịnh Dương khảo hạch trận pháp, cần xông đuôi rồng, thân rồng, đầu rồng... Mỗi một cửa đều có người trấn thủ tu vi cao hơn hắn, muốn thông qua, cần đánh bại tất cả những người này, Phượng Cửu Ca nói, rõ ràng kém rất lớn.

Coi như chín người hình thành đại trận càng khó một ít, nhưng lợi dụng được trận pháp, ngược lại sẽ biến thành trợ lực!

Giống như mình, đối phương bố trí trận pháp càng lợi hại, một khi tìm ra thiếu hụt, lực lượng phản phệ sẽ càng lớn.

Giống như lò xo, ép càng hung ác, đàn hồi càng mạnh.

- Một khi tạo thành trận pháp, Phượng Giang khẳng định sẽ tham gia, tuy hai năm trước thực lực hai ta có chênh lệch, nhưng không lớn, thời gian dài như vậy, hắn một mực khổ tu, không biết sử dụng bao nhiêu tài nguyên gia tộc, mà ta một mực yếu bớt... Đơn đả độc đấu, muốn thắng

cũng khó, huống chi còn có tám người cùng hắn thực lực tương đương, tạo thành trận pháp...

Trong giọng nói của Phượng Cửu Ca mang theo không tự tin.

Hai năm qua nhận tổn thương, không chiếm được tài nguyên gia tộc cung cấp, bất luận võ kỹ hay ý thức chiến đấu, đều chênh lệch cực xa.

Huống chi đối phương còn không phải lợi hại nhất trong chín người.

Có thể nói... thật muốn vượt quan, hắn phải chết không nghi ngờ.

Thấy bộ dáng của hắn, Trương Huyền mỉm cười, trong ánh mắt mang theo cổ vũ:

- Cửu Ca, ngươi tin vi sư không?

- Tự nhiên!

Phượng Cửu Ca gật đầu.

Không phải vị lão sư này, hắn có thể sẽ một mực suy sụp tinh thần.

Là đối phương cho mình hi vọng, giải quyết tai hoạ ngầm, làm sao không tin?

- Đã tin tưởng, liền đáp ứng đối phương, tham gia Cửu Phượng đại trận khảo hạch!

Trương Huyền gật đầu.

- Đáp ứng?

Phượng Cửu Ca sửng sốt:

- Nhưng lão sư...

- Yên tâm, không có việc gì!

Trương Huyền mỉm cười.

- Tốt!

Thấy lão sư tự tin như vậy, Phượng Cửu Ca hít sâu một hơi, cắn chặt răng, bàn tay lớn vẫy một cái, cắt đứt động tác của hai thanh niên kia:

- Không cần động thủ, ta quyết định vượt quan!

- Vượt quan?

Tất cả mọi người đều sững sờ, Phượng Giang cũng cho là mình nghe lầm:

- Ngươi xác định?

Tuy vừa rồi hắn nói như vậy, nhưng không cho rằng đối phương sẽ đáp ứng.

Dù sao đây là sự tình những người tuổi thọ sắp đến phần cuối kia mới đi làm, vị này mới hai mươi tuổi, Thiên Thần đỉnh phong, còn có tiếp cận một ngàn năm... cần gì lúc này tới tìm chết?

- Xác định!

Phượng Cửu Ca nói.

- Xem ra không chỉ khôi phục tu vi, còn có thực lực rất cao, vậy để ta trước kiểm tra một chút, đến cùng có tư cách này hay không...

Phượng Giang cười lạnh chạy tới.

Thiên Thần thượng phẩm đỉnh phong, cách Thần Vương chỉ có nửa bước, vừa ra tay, không khí trong sân bị đọng lại, lực lượng thiên địa điên cuồng chảy xuôi.

- Vậy mà có lĩnh ngộ nhất định với Thần Vương cảnh, không hổ là cường giả Hỏa Phượng nhất tộc...

Trương Huyền âm thầm gật đầu.

Vị trước mắt này chỉ bằng vào thực lực, khả năng kém Ngao Hoa, nhưng nhất cử nhất động ẩn chứa lực lượng thiên địa, xem ra đã có lĩnh ngộ

Thần Vương cảnh nhất định.

Tìm không thấy điểm yếu mà nói, rất khó chiến thắng.

Nhìn thấy công kích của hắn, trên đầu Phượng Cửu Ca toát ra mồ hôi lạnh.

Vừa mới khôi phục, tu vi là có đột phá, nhưng suy sụp tinh thần hai năm, không thích ứng lực lượng mới, không cách nào phát huy toàn lực không nói, lĩnh ngộ lực lượng thiên địa cũng kém đối phương rất xa, tiếp tục đánh xuống, cơ hội chiến thắng rất xa vời.

Bành bành bành!

Liên tục ba tiếng, Phượng Cửu Ca lui về sau bảy tám bước, vẻ mặt trắng bệch.

Giao thủ mấy chiêu đã rơi vào thế yếu, tuy bị thương không nghiêm trọng, nhưng đã không cách nào chống lại.

- Ngay cả ta cũng không bằng, còn muốn xông Cửu Phượng đại trận?

Phượng Giang hừ lạnh:

- Thật đúng là không biết trời cao đất rộng!

- Ta...

Phượng Cửu Ca nhìn về phía Trương Huyền, tràn đầy khuất nhục.

Hai năm trước, hắn cũng chưa chắc có thể qua đại trận kia, huống chi hiện tại, thật không biết vì sao lão sư nhất định để hắn đi so.

- Hiện tại quả thực không phải đối thủ của ngươi, có thể cho ta một canh giờ không, một canh giờ sau, bảo đảm có thể đi qua đại trận của các ngươi!

Nhìn ra lo lắng và nghi ngờ của hắn, Trương Huyền cũng không trả lời, mà nhìn về phía Phượng Giang, cười nhạt một tiếng.

- Ngươi là ai?

Phượng Giang cau mày.

Trước đó đi theo sau lưng Phượng Cửu Ca, lại trẻ tuổi như thế, còn tưởng là hạ nhân, lúc này nói ra lời như vậy rõ ràng không phải.

- Tại hạ Phượng Huyền, là đệ tử bàng chi của Hỏa Phượng nhất tộc, ngày hôm nay tới, là muốn tham gia thi đấu tuyển chọn!

Trương Huyền thản nhiên nói.

- Phượng Huyền?

Phượng Giang sửng sốt, sau đó hừ lạnh:

- Đệ tử bàng chi, cũng dám khoác lác?

Đệ tử bàng chi, huyết mạch đều rất yếu, coi như thực lực tương đương, cũng không phải đối thủ của đệ tử hạch tâm, một gia hỏa chưa hề tiến vào gia tộc, lại dám khoác lác như vậy, thật không biết ai cho lá gan.

- Đệ tử bàng chi lại như thế nào? Cũng không có người quy định, con cháu chi nhánh không bằng hạch tâm nha!

Trương Huyền cười khẽ

- Nói bậy nói bạ, ba hoa chích choè! Người đâu, bắt gia hỏa ba hoa chích choè này lại cho ta!

Phượng Giang quát tháo.

Rầm!

Hai thanh niên kia lần nữa đi tới trước mặt, bàn tay đồng thời bắt tới Trương Huyền, còn chưa tới trước mặt, chỉ thấy thanh niên kia nhẹ

nhàng run rẩy, đã xuất hiện ở trước mặt bọn họ, bả vai liên tục lung lay hai cái.

Bành bành!

Hai tiếng kêu rên, hai thanh niên bay ngược ra ngoài, khuôn mặt trắng bệch, bị thương không nhẹ.

- Ừm?

Con mắt Phượng Giang híp lại.

Động tác mới vừa rồi của đối phương, hắn cũng có thể làm được, nhưng chắc chắn sẽ không nhẹ nhàng như vậy.

Chẳng lẽ bàng chi này, thực lực còn mạnh hơn hắn?

- Khó trách dám ăn nói ngông cuồng, xem ra có chút bản lĩnh, vậy để ta xem một chút có thủ đoạn gì!

Phượng Giang quát lạnh, bàn tay bắt đến, động tác giống như vừa rồi đối chiến Phượng Cửu Ca, phong tỏa bốn phía, lực lượng nghiền ép.

Vừa ra tay liền mang theo lực uy hiếp nghiền ép thiên địa.

- Ngươi ra chiêu này vừa vặn, bớt một lát nữa không có vật thật giảng giải...

Trương Huyền quay đầu nhìn về phía Phượng Cửu Ca:

- Vừa rồi hắn dùng chiêu này đối chiến với ngươi, ta hiện tại biểu diễn một điểm, lấy thực lực của ngươi bây giờ, làm sao phản kích!

Nói xong, đồng dạng bước về phía trước, ở địa phương cách Phượng Giang đại khái chừng năm mét, đột nhiên ngừng lại.

Cái dừng lại này, người sau công kích lập tức trở nên khó chịu.

Rõ ràng có thể đến, nhưng giống như khí lưu bị cắt đứt, uy lực giảm mạnh.

Chưởng pháp của Phượng Giang mượn lực lượng thiên địa, mà vị trí này, chính là mệnh môn của võ kỹ, một khi tìm được, tương đương cắt đứt nguồn gốc lực lượng, chỉ có thể vận dụng tu vi của mình.

Chẳng qua Phượng Giang không hổ là người nổi bật của Hỏa Phượng nhất tộc, phản ứng cực nhanh, ý thức được điểm ấy, chân khí trong cơ

thể vận chuyển, lực lượng trên tay không giảm.

Lần này lại không mượn lực lượng thiên địa, mà dùng chân khí của mình.

Hai năm qua, vô số tài nguyên tích tụ đến Thiên Thần thượng phẩm đỉnh phong, tuy cách Thần Vương còn có chênh lệch nhất định, nhưng không phải một ít cường giả cùng cấp bậc có thể chống lại!

Thậm chí Tề gia Tề Dược có thể chống đỡ được hay không, cũng không dễ nói.

Chương 2191: Lấn nữa truyên cống

Đối mặt loại công kích này, Trương Huyền vẫn không có né tránh, ngược lại nhẹ nhàng cười một tiếng, hai tay chắp sau lưng, thời điểm lực lượng sắp đến trước mặt, miệng nhô lên, thở ra một hơi.

Soạt!

Khí lưu ở trên không hình thành một đạo kiếm mang, Phượng Giang toàn lực thi triển, chân khí đầy trời tới đụng một cái, giống như bóng bay bị đâm rách, bốn phía tán loạn.

Lại như dòng nước xông đến, rơi vào trên dù che mưa.

Đinh đinh đinh đinh!

Lực lượng bắn tung tóe, mặt đất bị đánh trúng, ở bốn phía Trương Huyền đánh ra một hố sâu hình tròn, không dính đến trên người một chút.

Chậm rãi tiến lên, đi bộ nhàn nhã, một hơi phá vỡ công kích...

Tất cả tất cả, tôn lên hắn giống như Hổ chạy vào bầy dê, căn bản không ở cùng một đẳng cấp.

- Lực lượng mạnh hơn, chỉ cần tìm được điểm yếu, đồng dạng có thể

một kích phá hỏng, hắn cũng giống vậy, không có đáng sợ như ngươi nghĩ!

Nhấc chân tiếp tục tiến lên, Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng.

Giống như thuấn di lướt qua mặt đất, sau một khắc, đã xuất hiện ở đối diện Phượng Giang, cách hắn không đủ nửa mét.

Không nghĩ tới đối phương cường đại như thế, công kích mạnh nhất một chút hiệu quả cũng không có, Phượng Giang tràn đầy sốt ruột, vừa định nhảy ra sau, lại cảm thấy gót chân bị vấp phải cái gì.

Bành!

Té ngã trên đất, người đầy bùn đất.

Bốn phía lặng ngắt như tờ.

Phượng Giang ngã sấp xuống, chính là thanh niên phía trước đưa chân ra, loại chiêu số này, chỉ tồn tại ở trong người bình thường, vậy mà Thiên Thần đỉnh phong cũng sử dụng, quan trọng là hiệu quả vô cùng rõ rệt...

Biết ý nghĩ của mọi người, Trương Huyền cười một tiếng:

- Chiêu số không có cao thấp, chiến thắng mới là vương đạo!

Đổi lại lúc khác, đừng nói Phượng Giang, coi như một ít Thiên Thần hạ

phẩm bình thường nhất cũng khó có khả năng bị loại chiêu số này làm bị

thương, nhưng giờ phút này thật làm được.

Cũng không phải là hắn ra chân bí ẩn cỡ nào, cao minh cỡ nào, mà là chiêu số bị đánh tan, lại cận thân đến tình trạng như thế, tâm cảnh của đối phương đã loạn!

Tâm loạn, còn làm sao chiến đấu?

Làm sao chiến thắng?

Tỷ thí cũng không phải chân khí mạnh, tu vi cao, thì nhất định thắng được.

Nếu không cũng không có nhiều nghịch tập để cho người ta sợ hãi thán phục như vậy.

- Ngươi có lĩnh ngộ không?

Lui trở về trước mặt Phượng Cửu Ca, thấy đệ tử mới thu còn nghi hoặc, Trương Huyền nhàn nhạt nhìn qua.

Tu luyện giả Thần giới quá dựa dẫm võ kỹ, huyết mạch và lực lượng, vừa ra tay thần lực khuấy động, chân khí tung hoành, tuy làm như vậy quả thực có thể đánh sợ đối thủ, nhưng chân chính chiến đấu, cũng không phải dựa vào động tác cuốn hút, mà là lĩnh ngộ đối với chiến đấu.

Tốc độ nhanh, đánh không trúng đối thủ, một giây đánh ra một trăm quyền cũng vô dụng, nhưng nửa giây đánh ra một quyền... Chỉ cần rơi vào đúng chỗ, chẳng khác nào chiến thắng.

- Đệ tử rõ ràng...

Bờ môi Phượng Cửu Ca run rẩy.

Biết lão sư có thể có được lệnh phù kia, thực lực bản thân, nhất định ở

trên ba mươi vị trí đầu của Thần Vương tiềm lực bảng, vượt qua Phượng Giang không khó lắm, chỉ là không nghĩ tới mạnh mẽ như vậy!

Chỉ là...

Bản thân lợi hại, cùng để người khác lợi hại là hai chuyện khác nhau, đối phương thật có thể để cho mình trong thời gian ngắn, thông qua được Cửu Phượng đại trận?

- A, vậy nói ra nghe một chút!

Trương Huyền nhìn qua.

Phượng Cửu Ca suy nghĩ nói:

- Chiêu số lợi hại hơn nữa, rơi vào đúng chỗ, mới gọi lợi hại, nếu không, chỉ có thể gọi khoa chân múa tay.

- Không sai, hiểu rất đúng chỗ!

Trương Huyền thoả mãn gật đầu.

- Ngươi... Thật sự là tộc nhân thất lạc bên ngoài?

Bên này giảng giải, một bên khác, Phượng Giang đứng dậy, tuy tức sắp bùng nổ, nhưng cuối cùng không có xông lại, mà lần nữa nhìn về phía Trương Huyền, nhịn không được hỏi.

- Ừm!

Trương Huyền gật đầu:

- Không tin, có thể kiểm tra huyết mạch!

Có lệnh phù ngụy trang, kiểm tra đều là phù vân.

Thấy đối phương tự tin như vậy, Phượng Giang trầm ngâm phút chốc nói:

- Các ngươi trước tiên chờ ở nơi này, ta đi vào báo, hơn nữa chuẩn bị

Cửu Phượng đại trận! Bởi vì Phượng Cửu Ca bị trục xuất gia tộc, cần vượt quan, ngươi là bàng chi thất lạc thì không cần. Cho nên chỉ cần hắn có thể vượt qua, sẽ đồng thời đo lường cho các ngươi...

Tộc nhân thất lạc bên ngoài, chỉ cần tu vi đến cảnh giới nhất định, không cần xông trận, có thể trực tiếp đo lường huyết mạch.

Ngay cả hắn cũng không cách nào vượt qua... Đã nói rõ thực lực.

Trương Huyền gật đầu, cũng không nhiều lời, nhìn về phía đệ tử mới thu:

- Bây giờ ngươi có thời gian học tập...

Đi vào báo, chuẩn bị đại trận, coi như tốc độ lại nhanh, không có một hai canh giờ là không hoàn thành được.

Trong khoảng thời gian này, vừa vặn có thể truyền thụ cho đệ tử.

Vận chuyển Sư ngôn thiên bẩm, âm thanh quyện thành một đường thẳng, giảng giải kỹ xảo chiến đấu, cùng với lĩnh ngộ võ kỹ...

Phượng Cửu Ca vốn còn chút chần chừ, nghe được câu đầu tiên, lập tức say mê trong đó, không cách nào tự kềm chế.

Những công pháp cùng kiến thức này, so với trước kia học được cao minh hơn không biết gấp bao nhiêu lần, thong thả trong đó, càng học càng cảm thấy trước đó nông cạn.

Không biết qua bao lâu, lần nữa nhìn thấy Phượng Giang xuất hiện ở

phía trước, lúc này Phượng Cửu Ca mới khôi phục lại, trong ánh mắt thả

ra ánh sáng hưng phấn.

Ngắn ngủi không đến một canh giờ học tập, đối với chiến đấu và võ kỹ

có hiểu biết mới, so sánh với trước đó, quả thực giống như động vật hoang dã chém giết, chỉ biết dùng man lực.

Có thể thắng Cửu Phượng đại trận hay không không rõ ràng, nhưng lần nữa gặp được cường giả như Phượng Giang, cho dù là chín cái liên hợp, cũng có thể chiến một trận!

- Đa tạ lão sư...

Phượng Cửu Ca quỳ rạp xuống đất.

Cho tới giờ khắc này, mới hiểu được nhận đối phương làm thầy, là duyên phận bao nhiêu.

Chỉ bộ kỹ xảo chiến đấu này, chỉ sợ cũng chỉ có lão tổ mới có thể hiểu sâu sắc như vậy.

Thấy hắn quỳ gối ở trước một bàng chi, vẻ mặt Phượng Giang khó coi, nhưng không nói gì, mà hừ một tiếng nói:

- Đi thôi!

Đi theo sau lưng đối phương, hai người rất mau tới một chỗ vắng vẻ.

Bốn phía đứng sừng sững mấy chục tượng Phượng Hoàng to lớn, triệt để

phong bế lôi đài ở giữa.

- Đây là diễn võ trường của gia tộc, Cửu Phượng đại trận đã chuẩn bị

xong, muốn nuốt lời còn kịp... Nếu không, một khi bắt đầu, sẽ không có đường lùi!

Phượng Giang nói.

Dù rất chán ghét đối phương, nhưng còn không muốn hắn tự tìm đường chết.

- Không nuốt lời!

Phượng Cửu Ca gật đầu.

- Vậy thì bắt đầu đi...

Phượng Giang không nói thêm lời, nhẹ nhàng vụt qua, bước vào giữa lôi đài.

Vù!

Một tiếng kêu khẽ, trên lôi đài sương mù tiêu tán, tám bóng người cao lớn còn lại xuất hiện.

- Phượng Hư, Phượng Viễn Thành, Phượng Thanh Ngôn...

Nhìn rõ ràng dung mạo của các bóng người, nắm đấm của Phượng Cửu Ca xiết chặt.

Còn tưởng Cửu Phượng đại trận, nhiều nhất tu vi đều giống như Phượng Giang, hiện tại xem ra nghĩ quá đơn thuần.

Tuỳ ý đếm, thực lực vượt qua Phượng Giang lại có năm vị!

Cái này còn đánh thế nào?

Chương 2192: C u

ử Ca phá tr n

ậ

Đặc biệt là Phượng Hư, chính là tồn tại đỉnh phong nhất dưới Thần Vương của Hỏa Phượng nhất tộc, xếp hạng thứ ba trên Thần Vương tiềm lực bảng của Linh Nguyên Thiên!

Lúc trước tuy mình mệnh danh có phong thái Thần Vương, được gia tộc coi trọng, là bởi vì tiềm lực, mà không phải sức chiến đấu.

Phượng Hư này, tuổi tác đã vượt qua sáu trăm, tiềm lực hao hết, cho nên không có tư cách cùng hắn cạnh tranh, nhưng sức chiến đấu là thực sự.

Thứ ba trên Thần Vương tiềm lực bảng... Chỉ điều này, liền có thể để vô số người tuyệt vọng.

- Sợ hãi?

Nhìn ra sự lo lắng của hắn, Trương Huyền nói.

- Không phải, chỉ là không có lòng tin lớn như vậy!

Phượng Cửu Ca nghiến răng.

Vừa rồi học được kiến thức, dù cao minh, nhưng mới lĩnh ngộ một canh giờ, hơn nữa không dùng đến trong thực tiễn, đến cùng có lợi hại hay không cũng không rõ ràng.

Ngộ nhỡ khó dùng, bị nhiều cường giả như vậy liên thủ công kích...

Chết cũng không biết chết như thế nào!

- Chỉ cần hoàn mỹ vận dụng kỹ xảo chiến đấu ta vừa truyền thụ, đi ra, phá trận không khó!

Trương Huyền nói.

- Vâng!

Phượng Cửu Ca gật đầu, không nghĩ nhiều nữa, thân thể nhảy lên, thẳng tắp bay lượn lên lôi đài.

Vừa tiến vào lôi đài, vừa rồi có thể thấy rõ chín người, trong nháy mắt biến mất, lâm vào trong trận pháp, giống như vốn không tồn tại, Phượng Cửu Ca tiến về phía trước một bước, ngay sau đó cảm thấy sau lưng băng lãnh.

- Lão sư mới vừa nói qua, gặp được loại tình huống này, một khi quay đầu, chẳng khác nào rơi vào cạm bẫy đối phương bố trí, xông về trước,

cũng sẽ rơi vào hậu chiêu của bọn họ... phương pháp duy nhất là trở lại vị trí vừa rồi, đồng thời tấn công...

Không có thời gian trì hoãn, Phượng Cửu Ca trở về vị trí cũ.

Sau lưng có người đánh lén, lại lui về sau, này là cực kỳ nguy hiểm, làm không cẩn thận sẽ đụng vào đầu thương của đối phương, chẳng qua lúc

này đã không còn lựa chọn khác, Phượng Cửu Ca lui về phía sau, bàn chân vừa rơi xuống, một cái chân khác lập tức lăng không đá ra.

Bành!

Bàn chân rơi vào đúng chỗ, một tiếng kêu đau vang lên, dường như có người trúng chiêu.

- Cái này...

Ánh mắt Phượng Cửu Ca sáng rực lên.

Vốn chỉ là thăm dò, cũng không ôm hy vọng quá lớn, dù sao sau lưng đánh lén, hơn nữa đối phương khống chế trận pháp, nhất định có thể

sớm phát hiện, không nghĩ tới thế mà thật thành công!

- Lão sư nói, một khi thành công, vì ngăn cản bản thân thừa thắng xông lên, người ở hai bên khẳng định sẽ nhân cơ hội đánh lén, mà phòng ngừa loại chuyện này phát sinh, cũng không cần né tránh hoặc trốn tránh quá nhiều, chỉ cần lần nữa trở lại vị trí vừa rồi là được...

Lời của lão sư lần nữa chảy xuôi ở trong óc.

Vừa rồi bước ra một bước, địa phương cũ không có bị công kích, chứng minh hai vị trí này đều không có kẻ địch, chỉ cần vận dụng tốt, hoàn toàn có thể đưa đến hiệu quả không tưởng tượng được.

Thân thể co rụt lại, trở lại vị trí cũ, lập tức cảm thấy phía trước có hai đạo lực lượng thoáng qua, đối đầu cùng một chỗ.

- Quả nhiên...

Thấy giống như lão sư nói, hình như sớm dự đoán trước, hưng phấn gật đầu, thân thể Phượng Cửu Ca chuyển nửa vòng, lần nữa đạp tới.

Bành!

Lại một tiếng kêu đau, một người khác đánh lén còn chưa kịp ra tay, liền bị đá trúng ngực.

Liên tục mấy chiêu, đều giống như lão sư giảng, Phượng Cửu Ca không còn sợ hãi như trước đó, trong mắt tinh quang bắn ra bốn phía, vừa vặn vọt tới người tấn công hắn.

...

Ngoài lôi đài.

Trương Huyền đứng yên, trên một lầu các, mấy lão giả đứng ở trong đó.

- Phượng Cửu Ca chẳng những khôi phục thực lực, còn muốn khiêu chiến Cửu Phượng đại trận... Thật đúng là vượt quá dự liệu của ta!

Một lão giả râu đen nói.

Đại trưởng lão Hỏa Phượng nhất tộc, Phượng Đan Thanh.

Lúc trước hắn cực kỳ coi trọng hậu bối này, cho rằng có thể giống như

gia chủ, trở thành Thần Vương, tăng lên lực ảnh hưởng của Hỏa Phượng nhất tộc, không nghĩ tới một lần thí luyện, thiên tài vẫn lạc.

Hai năm qua, hắn hỗ trợ tìm không ít người, cũng không có giải quyết tình huống của đối phương, rơi vào đường cùng, mới làm ra quyết định từ bỏ... Không nghĩ tới, vừa mới rời khỏi gia tộc, liền lần nữa trở về, còn muốn vượt quan...

Vị thiên tài kia, là ăn cái gì?

- Vừa tìm người hỏi thăm, sau khi rời khỏi gia tộc, gặp một tán tu của gia tộc lưu lạc ở bên ngoài, giúp hắn chữa khỏi chứng bệnh, hơn nữa để

tu vi đột phá!

Bên cạnh có một lão giả nói.

Nhị trưởng lão Phượng Vân Thiên.

- Ta nghe nói, vị tán tu này tỷ thí với Phượng Giang, thực lực cao hơn một bậc?

Phượng Đan Thanh nói.

- Phải! Tán tu này không đơn giản...

Phượng Vân Thiên trả lời một câu.

- Không chỉ hắn không đơn giản, Phượng Cửu Ca cũng coi như triệt để

thuế biến! Hai năm qua, để tâm cảnh của hắn trầm ổn hơn không ít, đại trận này, coi như không cách nào qua, cũng có tư cách lần nữa trở về gia tộc!

Phượng Đan Thanh vuốt râu nói.

Phượng Vân Thiên gật đầu.

Làm chưởng khống giả gia tộc, tự nhiên không hy vọng thiên tài của gia tộc vẫn lạc, nhưng cũng không thể bị trục xuất gia tộc, tuỳ tiện liền có thể trở về.

Cho nên Cửu Phượng đại trận vẫn phải tiếp tục, còn phương nào chiến thắng, chỉ là ở một ý niệm của bọn hắn.

- Ở trong đại trận giãy dụa, Phượng Cửu Ca hắn là cực kỳ chật vật... Nói cho đám người Phượng Hư, để hắn ăn chút đau khổ là được, không thể

tổn thương căn cơ, về sau không cách nào tu luyện!

Đứng ở trước cửa sổ, tính toán thời gian Phượng Cửu Ca tiến vào trận pháp, Phượng Đan Thanh phân phó nói.

Cửu Phượng đại trận vận chuyển, sương mù trùng diệp, cho dù là bọn họ

cũng không cách nào thăm dò tình huống trong đó.

Chẳng qua đại trận này để Phượng Hư, Phượng Xa Thành, Phượng Thanh Đạo chủ trì, đừng nói Phượng Cửu Ca chỉ khôi phục, coi như lại đề thăng gấp hai, thậm chí gấp ba, cũng đừng mơ tưởng chiến thắng.

Sở dĩ làm như vậy, là vì gõ đối phương một chút, để hắn biết đau mà thôi.

- Tốt, hiện tại ta sẽ đưa tin...

Phượng Vân Thiên gật đầu, truyền âm qua, một lát sau nhíu mày:

- Bọn họ không có trả lời, chẳng lẽ Phượng Cửu Ca thực lực quá thấp, không có chặn lại khảo nghiệm sơ cấp, đã bị giết!

Gõ, cũng phải nắm giữ tư cách đáng giá gõ, nếu như thực lực quá yếu, còn không có để mọi người thi triển lực lượng liền chết, cũng chỉ có thể

trách tu vi không tinh.

Không oán được người khác.

- Bị giết?

Phượng Đan Thanh cau mày, phân phó nói:

- Ngừng trận pháp!

- Tốt!

Phượng Vân Thiên lên tiếng, ngón tay điểm một cái, một đạo lực lượng bắn vào trong sương mù.

Dù Cửu Phượng đại trận có chín người chủ trì, nhưng quyền chưởng khống chân chính vẫn ở trong tay bọn họ, muốn ngừng, một đạo ý niệm liền có thể hoàn thành.

Hô!

Không khí trên võ đài ba động kịch liệt, sương mù chậm rãi biến mất.

- Ba phút cũng không kiên trì nổi liền bị giết, Phượng Cửu Ca này chết thì chết, cũng không có gì...

Sợ đại trưởng lão không vui, Phượng Vân Thiên giải thích một câu, lời còn chưa dứt, nhìn rõ ràng tình huống trên đài, miệng há mở, nói không ra lời.

Phượng Đan Thanh cũng trợn mắt, có chút ngây người.

Chỉ thấy trên đài tỷ thí, Phượng Cửu Ca mà bọn họ cho rằng đã bị giết, đang long tinh hổ mãnh đuổi theo đánh, mà chín người Phượng Hư thì run lẩy bẩy, không ngừng lui về phía sau...

Chương 2193: Ki m

ể tra huyêt mạch

- Sao có thể?

Phượng Vân Thiên nói không ra lời.

Thực lực đám người Phượng Hư, cho dù là hắn cũng không thể vượt qua, gia tộc trừ Thần Vương, thì không người có thể chống lại, chín người như vậy tạo thành đại trận, cường giả Thần Vương muốn phá vỡ, cũng không có dễ dàng như vậy...

Lúc này mới bao lâu?

Không đến năm phút, chín người bị Phượng Cửu Ca treo lên đánh, tựa như chó nhà có tang...

Có lầm hay không?

Phượng Đan Thanh cũng choáng váng.

Nghĩ đến lần này Phượng Cửu Ca khẳng định sẽ bị đánh rất thảm, làm sao cũng không ngờ tới, kết cục nghịch chuyển, lần nữa nhìn lên lôi đài, ngay sau đó nhìn thấy thanh niên kia tràn đầy hưng phấn, vênh váo tự

đắc.

- Tất cả đều ngồi xổm xuống cho ta, ôm đầu nói chúng ta thua...

- Chúng ta thua...

Đám người Phượng Hư, Phượng Giang run lẩy bẩy, trên mặt sưng tấy nhìn không ra hình người, rất khó phân rõ đến cùng người nào là người nào.

- Cái này còn tạm được!

Thấy mọi người thừa nhận, Phượng Cửu Ca mới thở phào nhẹ nhõm.

Vốn cho rằng nhất định thua không thể nghi ngờ, không nghĩ tới sử dụng phương pháp lão sư giảng, lập tức trở nên thế như chẻ tre, chín đại cao thủ liên hợp Cửu Phượng đại trận, không ngăn được mảy may!

Giống như lão sư biết trận pháp làm sao vận chuyển, người ở trong đó làm sao đánh lén tấn công, thiếu hụt và sơ hở ở đâu, đều điều tra rõ rõ ràng ràng!

Người khác hoàn toàn không biết gì cả về hắn, hắn lại rõ đối phương như lòng bàn tay... Tự nhiên một kích phá vỡ, cho dù chín người liên hợp, cũng hoàn toàn không ngăn cản nổi.

- Lão sư...

Phượng Cửu Ca lần nữa trở lại trước mặt Trương Huyền, lần nữa nhìn về phía lão sư tuổi tác không hơn hắn bao nhiêu, phục sát đất.

Trước đó do dự, giờ phút này toàn bộ hóa thành tôn sùng và ngưỡng mộ.

- Thông qua Cửu Phượng đại trận tiến hành khảo hạch... Chúc mừng Cửu Ca, lần nữa trở lại gia tộc!

Trương Huyền còn chưa nói chuyện, âm thanh khen ngợi vang lên, ngay sau đó đám người đại trưởng lão Phượng Đan Thanh, nhị trưởng lão Phượng Vân Thiên đi tới.

Tuy không rõ trên người Phượng Cửu Ca đến cùng xảy ra chuyện gì, lại biến hóa nghiêng trời lệch đất, nhưng sự thật ở trước mắt, thuận lợi thông qua khảo hạch, lần nữa trở về gia tộc.

- Đại trưởng lão, nhị trưởng lão...

Thần sắc của Phượng Cửu Ca cứng lại, vội vàng ôm quyền.

Hai vị trưởng lão gật đầu đáp lại, Phượng Đan Thanh quay đầu nhìn về

phía Trương Huyền:

- Ngươi là tộc nhân lưu lạc ở bên ngoài?

- Tại hạ... Phượng Huyền!

Trương Huyền ôm quyền.

- Rất tốt, cùng Cửu Ca kiểm tra huyết mạch đi! Không yêu cầu cao bao nhiêu, có thể đến tình trạng của đệ tử ngoại môn, liền cho ngươi đãi ngộ

của đệ tử hạch tâm!

Phượng Đan Thanh nói.

Căn cứ tin tức, trên người Phượng Cửu Ca xuất hiện biến hóa, đều liên quan đến vị trước mắt này, không cần nghĩ, thực lực của hắn nhất định không thể thấp, nhân tài như vậy, chỉ cần nắm giữ huyết mạch gia tộc, liền có tư cách đạt được bồi dưỡng.

Nói xong, vị đại trưởng lão này lật tay, lấy ra một tảng đá hình tròn.

- Cái này gọi Phượng Minh Thạch, kiểm tra huyết mạch còn chuẩn xác hơn huyết trì!

Thấy hai người không hiểu, Phượng Đan Thanh giải thích nói:

- Chỉ cần nhỏ huyết dịch lên, ẩn chứa huyết mạch Hỏa Phượng nhất tộc, sẽ có một Hỏa Phượng hiện lên! Hỏa Phượng càng rõ ràng, lực lượng huyết mạch sẽ càng mạnh!

- Vâng!

Phượng Cửu Ca nhận lấy tảng đá.

Trước đó kiểm tra, huyết mạch trong cơ thể biến mất, lúc này mới bị

đuổi ra khỏi gia tộc, hiện tại kiểm tra lần nữa, trong lòng không khỏi khẩn trương.

Hít sâu một hơi, cắt đầu ngón tay, một giọt máu rơi vào trên Phượng Minh Thạch.

Vù!

Một tiếng Hỏa Phượng kêu to, ngay sau đó trên viên đá, một Hỏa Phượng rõ ràng bất ngờ xuất hiện, không ngừng dạo chơi, hỏa diễm cháy hừng hực, tựa như lúc nào cũng sẽ nhảy ra!

- Hỏa Phượng tụ hình, chuyển hỏa muốn ra... độ tinh thuần huyết mạch đạt đến cấp tám, huyết mạch không những khôi phục, thậm chí mạnh hơn một bậc...

Trong mắt Phượng Đan Thanh tràn đầy khó tin.

Huyết mạch của Hỏa Phượng nhất tộc, chia làm mười cấp bậc, trải qua nhiều năm truyền thừa, đã dần dần phai nhạt, tình huống bình thường, chỉ cần vượt qua ba coi như hạch tâm.

Bình thường ngay cả một cũng rất khó.

Thậm chí không ít tộc nhân, bởi vì cùng nhân loại thông hôn quá nhiều lần, không cách nào lột xác ra bản thể Hỏa Phượng.

Phượng Cửu Ca vừa ra đời không lâu, tiến hành qua kiểm tra, độ tinh thuần huyết mạch là sáu, ở gia tộc sắp xếp khá cao, không nghĩ tới lần này kiểm tra, vậy mà phá vỡ ràng buộc, đạt đến cấp tám.

Loại huyết mạch tinh khiết này, thành tựu Thần Vương là ván đã đóng thuyền.

- Cái này...

Phượng Cửu Ca cũng run lên, tràn đầy khó tin.

Huyết mạch khôi phục hơn nữa thăng cấp...

Lần nữa nhìn về phía lão sư, trong mắt cực kỳ tôn sùng.

Xuất hiện loại tình huống này, khẳng định liên quan đến hắn, huyết mạch cũng có thể thay đổi, chứng minh năng lực của lão sư đã đạt đến cảnh giới quỷ thần khó lường.

- Đến phiên ngươi...

Phượng Cửu Ca kiểm tra xong, Phượng Đan Thanh nhìn qua.

Đối với vị tán tu Phượng Huyền này, hắn hết sức tò mò.

Không có tài nguyên và gia tộc bồi dưỡng, chỉ bằng vào bản thân, trẻ

tuổi như vậy liền tu luyện tới Thiên Thần thượng phẩm đỉnh phong, huyết mạch có thể tinh thuần hơn Phượng Cửu Ca hay không?

Tiện tay nhận lấy viên đá, Trương Huyền cũng không sốt ruột đâm rách ngón tay, mà tinh thần khẽ động.

Vù!

Lạc Nhược Hi cho lệnh phù ngụy trang phát huy tác dụng, huyết mạch trong cơ thể trở nên giống như Phượng Cửu Ca, thuế biến thành Hỏa Phượng nhất tộc.

Làm xong, lúc này mới lấy ra Thần Vương Kiếm, ở đầu ngón tay nhẹ

nhàng vạch một cái.

Thần Vương Kiếm bị hắn ngụy trang thành trường kiếm bình thường, không sử dụng mà nói, cho dù là cường giả Thần Vương, cũng rất khó phát giác dị thường.

Huyết dịch nhỏ xuống.

Viên đá không có biến hóa chút nào, cũng không có Hỏa Phượng xuất hiện, hình như không có đưa đến hiệu quả.

- Chẳng lẽ ngươi không có huyết mạch của tộc nhân chúng ta?

Phượng Đan Thanh nhíu mày.

Phượng Vân Thiên cũng có chút không hiểu.

Tình huống bình thường, không có huyết mạch, không có khả năng lộ

liễu tới nhận thân như vậy.

Trương Huyền cũng bối rối, chẳng lẽ huyết mạch của Hỏa Phượng nhất tộc quá cao cấp, Lạc Nhược Hi cho lệnh phù ngụy trang không cách nào bắt chước?

- Nếu không... Ta lại nhỏ một chút?

Lần này tới mục đích là giả mạo đệ tử Hỏa Phượng nhất tộc, cạnh tranh danh ngạch đi vào Linh Thần cung, thật muốn vào không được, còn làm sao đi tìm Lạc Nhược Hi?

- Kiểm tra huyết mạch chỉ có một lần...

Phượng Đan Thanh vừa định nói chuyện, chỉ thấy viên đá đột nhiên nhẹ

nhàng lấp lóe, một Phượng Hoàng màu vàng kim bất ngờ xuất hiện.

Không có hỏa diễm, cũng không có bay lượn, bơi có chút run rẩy vô lực.

- Phượng Tường vội vàng, lực bất tòng tâm... Là huyết mạch ba cấp!

Miễn cưỡng đi vào hạch tâm...

Phượng Đan Thanh thở phào nhẹ nhõm nói.

Tuy không đáng sợ như tưởng tượng, nhưng huyết mạch ba cấp cũng rất tốt, đủ để trở thành đệ tử hạch tâm, dù sao hắn cũng chỉ là huyết mạch cấp bốn mà thôi!

- Chúc mừng Phượng Huyền, lần nữa về đến gia tộc, từ hôm nay trở đi, sẽ là đệ tử hạch tâm của Hỏa Phượng nhất tộc chúng ta! Hưởng thụ đãi ngộ của đệ tử hạch tâm...

Phượng Vân Thiên đưa tới một lệnh bài nói:

- Đây là lệnh bài đại biểu thân phận, có thứ này, có thể mỗi tháng ở gia tộc nhận lấy cung phụng và bí tịch...

- Đa tạ!

Trương Huyền vội vàng gật đầu.

Tuy không có đẳng cấp cao như lúc trước ngụy trang Lạc Thiên Nhai, nhưng đối với hắn mà nói, khiêm tốn mới là vương đạo, có thể lẫn vào Hỏa Phượng nhất tộc là đủ rồi.

Mặt khác cũng không trọng yếu.

Hô!

Dưới tình huống tất cả mọi người không có chú ý, Hỏa Phượng dạo chơi chuyển đến dưới viên đá, phù phù, từ không trung rơi xuống, hai chân mềm nhũn, quỳ rạp xuống đất, tựa như mất đi tất cả lực lượng.

Cùng thời khắc đó, lão tổ Hỏa Phượng nhất tộc… Hỏa Vũ Thần Vương phong hào đang bế quan, bỗng nhiên mở mắt.

Chương 2194: Ph

ng

ượ

C u

ử Ca đa sấu đa cảm

Hỏa Phượng nhất tộc kiểm tra huyết mạch, khảo nghiệm chính là độ

giống nhau với Hỏa Phượng lão tổ, mà Phượng Minh Thạch chính là bảo vật dùng huyết mạch của hắn luyện chế ra.

Dưới tình huống bình thường, kiểm tra huyết mạch hậu bối, không có quan hệ gì tới hắn, căn bản không ảnh hưởng được, nhưng chẳng biết tại sao, vừa rồi trong lòng toát ra cảm giác run sợ.

Tựa như có cái gì áp bức linh hồn hắn, để hắn không dám phản bác.

- Đế Quân?

Đồng tử co rụt lại.

Thân là Thần Vương phong hào, thiên hạ có thể làm cho hắn sinh ra loại cảm giác này, chỉ có một!

Chỉ là...

Linh Nguyên Thiên Đế Quân đã vẫn lạc.

Vì sao vẫn cảm nhận được khí tức nồng đậm của hắn?

- Có lẽ là ảo giác... coi như Đế Quân phục sinh, cũng không nhanh như

vậy...

Lắc đầu, nhớ tới lúc trước Đế Quân căn dặn, Hỏa Vũ Thần Vương phong hào lần nữa nhắm mắt lại:

- Điều tra một chút...

Loại cảm giác này chỉ xuất hiện một cái chớp mắt liền biến mất, tinh thần tập trung, muốn dò xét, lại phát hiện tựa như bị Thiên Đạo che đậy, cho dù là hắn cũng tìm không thấy nguyên nhân.

Hỏa Vũ Thần Vương lắc đầu.

Đã như vậy, không cần thiết rầu rĩ, còn không bằng mau chóng tăng thực lực lên.

Đế Quân cũng có thể chết... Thần Vương phong hào không cố gắng mà nói, lần sau linh khí thuỷ triều tới, đồng dạng có khả năng bị chém giết.

Trước đó Thần giới bình thản như nước, cho dù là Thần Vương phổ

thông cũng rất khó chết, hiện tại linh khí suy yếu, linh khí thuỷ triều xuất hiện, lại thêm Thiên Túng Đại Đế đột nhiên xuất hiện...

Thần Vương phong hào vẫn lạc cũng là chuyện thường xảy ra, sẽ không an toàn giống như trước đó.

Cho nên hiện tại bọn hắn không có chuyện quá trọng yếu, cơ bản đều bế

quan tu luyện, chỉ vì che chở gia tộc nhiều một lúc, ở dưới cục diện trước mắt sống sót tốt hơn...

Xác định huyết mạch, Trương Huyền đã được như nguyện, thu được tư

cách tuyển chọn thi đấu.

Còn tỷ thí, không có gì có thể nói, người mạnh nhất gia tộc cũng không phải đối thủ, thi đấu tiến hành trọn ba ngày, mười hạng đầu được tuyển ra, Trương Huyền không có chút ngoài ý muốn xếp ở vị thứ nhất, mà Phượng Cửu Ca thì cầm vị thứ hai.

Một người đã từng bị trục xuất khỏi gia tộc, lần nữa trở về, vậy mà nắm giữ thực lực quét ngang thế hệ trẻ tuổi, không những ở Hỏa Phượng nhất tộc, thậm chí ở Linh Nguyên thành cũng dẫn ra oanh động cực lớn.

- Tam đại gia tộc tỷ thí, ngày mốt mới tiến hành, ngày hôm nay vừa vặn có thời gian, mang ta đi địa phương lần trước ngươi thí luyện nhìn một chút!

Trương Huyền tìm Phượng Cửu Ca nói.

Tuyển chọn ra nhân tuyển tham gia tỷ thí, Hỏa Phượng nhất tộc cho một ngày nghỉ ngơi điều chỉnh, vừa vặn có thể nhân cơ hội đi xem hố sâu kia, dò xét nguồn gốc đạo khí tức quỷ dị kia.

- Vâng!

Thật vất vả khôi phục huyết mạch và lực lượng lần nữa, Phượng Cửu Ca tự nhiên không nguyện ý mất đi, nên không có quá nhiều chần chừ, trực tiếp gật đầu.

Hai người đều là đệ tử hạch tâm, hơn nữa phong quang vô hạn, địa vị ở

trong gia tộc còn mạnh hơn trưởng lão, muốn đi ra ngoài, không ai dám ngăn cản, ngồi Thần thú phi hành, chưa tới một canh giờ, đi xuống dưới thành thị lơ lửng.

Thành thị lớn như vậy lơ lửng giữa không trung, che khuất bầu trời, do một cái lông vũ nâng lên, tỏa ra kim quang nhàn nhạt, tựa như hỏa diễm thiêu đốt.

Minh Lý Chi Nhãn vận chuyển nhìn một chút, phát hiện chiếc lông chim này màu vàng, có chút quen mắt, cẩn thận suy nghĩ hồi lâu, lại không nhớ tới gặp qua ở đâu, sau đó lắc đầu, không để ý tới nữa.

Hố sâu dưới thành thị đen kịt, không biết thông hướng đi đâu, không nhìn thấy cuối cùng.

- Lão sư, lúc đầu ta là từ nơi này đi xuống!

Phượng Cửu Ca chỉ bên vách đá.

Trương Huyền nhìn lại, phía trên bị người đào ra một thông đạo hẹp dài, dán chặt lấy vách đá chót vót, lan ra xuống dưới.

- Qua xem một chút đi!

Để Thần thú chờ ở bên trên, Trương Huyền dẫn đầu cất bước đi qua.

Thông đạo chật hẹp, chỉ đủ một người thông hành, một bên khác là hố

sâu không thấy đáy, cho người ta một loại cảm giác áp bách cực mạnh.

Trương Huyền theo sát ở sau lưng Phượng Cửu Ca, chậm rãi bước xuống dưới.

Cái hố sâu này cho hắn một loại cảm giác áp bách, Thiên Đạo chân khí trong cơ thể phảng phất như cũng bị áp chế, vận chuyển có chút khó khăn.

Bất quá chân khí do công pháp Thiên Nhược Hữu Tình tinh luyện ra, thì không chịu đến bất kỳ ảnh hưởng gì.

Đi tầm một canh giờ, không biết đi vào bao sâu, vẫn không nhìn thấy cuối cùng, trong lòng Trương Huyền hơi động, lấy dây chuyền treo ở

trước ngực ra ngoài.

- Xem ra Lạc Nhược Hi nhất định tới qua nơi này!

Dây chuyền giống như trước đó tới gần huyết dịch của Lạc Nhược Hi, tỏa ra nhiệt lượng nhàn nhạt.

- Lão sư, phía trước đã không có đường, lần trước ta đến nơi này, trong lúc vô tình đi vào một nơi, mới đưa đến tu vi giảm lớn...

Lại đi một hồi, ánh mắt Phượng Cửu Ca lộ ra kính sợ.

Nơi này tới qua một lần, để hắn mất đi tất cả, thật không muốn lại đến lần thứ hai.

Trương Huyền nhìn lại, quả nhiên thấy con đường chật hẹp biến mất không thấy gì nữa, xem ra tu luyện giả khai quật con đường này, hoặc là tử vong, hoặc đường cũ trở về.

- Nơi này trụi lủi, không có cái gì, ngươi tới nơi này thí luyện làm gì?

Không có tiếp tục đi xuống, Trương Huyền có chút hiếu kỳ nhìn qua.

Cái gọi là thí luyện, là địa phương muốn đi có bảo vật, hoặc trải qua nguy hiểm, có thể đạt được rèn luyện, một đường đi xuống, hắn tỉ mỉ

nhìn qua, nơi này loại trừ đen kịt, không có cái gì, ngay cả thực vật phổ

thông cũng chưa từng phát hiện, chạy tới thí luyện cái gì?

- Có truyền thuyết, phía dưới có Thần Vương Thảo để cho người ta đột phá đến Thần Vương...

Phượng Cửu Ca hơi đỏ mặt:

- Ta tin tưởng, muốn tìm tòi hư thực...

- Thần Vương Thảo?

Trương Huyền sửng sốt, không khỏi cười khổ.

Trước tiên không nói có thứ này hay không, cho dù có, cũng không có khả năng nuốt liền có thể đột phá Thần Vương.

Thần Vương cảnh, dính dáng đến lĩnh ngộ lực lượng thiên địa, không phải dược vật có thể giúp.

Bất quá mặc dù biết, nhưng nắm giữ cơ hội đột phá, vẫn sẽ dẫn tới vô số

người đến đây dò xét.

Cơ hội đột phá Thần Vương... Đối với vô số sinh mệnh của Thần giới đều có sức dẫn dụ trí mạng!

- Ngươi ở chỗ này chờ, ta đi xuống xem một chút, nếu như hai canh giờ

sau không có đi ra, thì rời đi trước, không được xuống...

Trương Huyền rõ ràng nguyên nhân, không hỏi thêm nữa, mà dặn dò một tiếng.

Khí lưu trong cơ thể đối phương quá cổ quái, lần nữa đi xuống, vô cùng có khả năng bị phong ấn tu vi, nguy hiểm như vậy, còn không bằng bản thân tự mình đi tới.

- Lão sư... Ngươi phải cẩn thận một chút...

Thấy lão sư vì giúp mình triệt để giải trừ tai hoạ ngầm, mà không sợ, không chần chờ, không tiếc mạo hiểm, hốc mắt Phượng Cửu Ca đỏ lên.

Chỉ là học sinh bình thường mà thôi, vì hắn bỏ ra nhiều như vậy, thậm chí có khả năng tu vi biến mất... Có thầy như vậy, còn cầu mong gì!

Trương Huyền:

- ???

Quay đầu nhìn về phía học sinh hốc mắt ửng hồng, trên mặt Trương Huyền toát ra đầy dấu chấm hỏi.

Đứa nhỏ này làm sao vậy?

Ta chỉ muốn xuống hố, gặp nguy hiểm sẽ trở lại, không đến mức cảm động thành như vậy chứ... Không khỏi quá đa sầu đa cảm đi...

Chương 2195: Thấn Vương Th o

ả

Nắm chặt vách đá, Trương Huyền từng chút một bò sát xuống dưới, hố

sâu hắc ám, tựa như có một cỗ lực lượng khổng lồ, bất cứ lúc nào cũng sẽ nuốt mất người.

Càng xuống phía dưới, dây chuyền càng nóng, cho người ta một loại ảo giác sắp hòa tan, chân khí Thiên Đạo trong cơ thể vận chuyển cũng càng ngày càng mệt mỏi.

Giống như cái hố sâu này là khắc tinh của công pháp hắn tu luyện.

- Chân khí Thiên Nhược Hữu Tình...

Chân khí Thiên Nhược Hữu Tình vận chuyển, áp lực biến mất, Trương Huyền tiếp tục đi xuống.

Xì xì xì xì...

Đi tới một hồi, từng đạo khí lưu màu xám tro dọc theo huyệt đạo tràn vào trong cơ thể.

- Quả nhiên...

Trong lòng đã sớm đoán được, nên không khẩn trương, chân khí Thiên Đạo cấp tốc nghênh đón, hai cỗ lực lượng trung hòa, tỏa ra từng đạo thanh quang.

Trong hố sâu, thanh quang lập loè tôn lên Trương Huyền, tựa như Thần Minh lơ lửng giữa không trung.

Xuống càng sâu, khí lưu màu xám tro càng nhiều, chân khí Thiên Đạo tiêu hao càng lợi hại, không gian bốn phía cũng bắt đầu xuất hiện không ổn định, không ngừng lay động.

- Tiếp tục nữa, sẽ có nguy hiểm rất lớn...

Lại đi một hồi, Trương Huyền ngừng lại.

Tuy hắn có thể phi hành, nhưng không gian nơi này đã xuất hiện không ổn định, tiếp tục tiến lên mà nói, vô cùng có khả năng rơi vào vòng xoáy loạn lưu.

Nhìn những vòng xoáy lực lượng này, lấy tu vi trước mắt của hắn, hắn rất khó ngăn cản.

- Trước ở chỗ này, tinh lọc toàn bộ chân khí Thiên Đạo trong cơ thể

thành chân khí Thiên Nhược Hữu Tình...

Chần chờ một chút, Trương Huyền lấy ra Thần Vương Kiếm, tại nguyên chỗ đào ra một cái hố không lớn, khoanh chân ngồi xuống.

Tới cũng đã tới, cứ như thế trở về, thực không cam tâm, nếu những khí lưu màu xám tro này có thể trung hòa chân khí Thiên Đạo, vừa vặn loại bỏ toàn bộ, để trong cơ thể chỉ còn lại chân khí Thiên Nhược Hữu Tình tinh thuần nhất.

Cấp tốc hấp thu khí lưu màu xám tro, trung hòa chân khí Thiên Đạo, dùng gần một canh giờ, lực lượng trong cơ thể chỉ còn lại có chân khí Thiên Nhược Hữu Tình, chân khí Thiên Đạo bị tiêu hao sạch sẽ.

- Chân khí dự trữ chỉ còn lại không tới một phần trăm...

Trước đó hai loại chân khí giao hòa, trong đan điền như đại dương, không biết bao nhiêu, hiện tại chân khí Thiên Đạo bị trung hòa, chân khí Thiên Nhược Hữu Tình được tinh luyện, có thể dự trữ cũng ít đi rất nhiều, cẩn thận tính ra, chỉ có một phần trăm trước đó.

Chân khí trong thời gian ngắn giảm bớt nhiều như vậy, không biết là tốt hay xấu.

Không còn chân khí Thiên Đạo, lực áp bách của khí lưu màu xám tro biến mất, Trương Huyền đi ra cái hố, tiếp tục bò sát xuống.

Thời gian không dài đi tới bên cạnh vòng xoáy loạn lưu trước đó nhìn thấy.

Không gian ở nơi này giống như chất lỏng, Thần Vương bình thường cũng không thể đi vào, cổ tay khẽ đảo, Trương Huyền lấy ra một thanh vũ khí Thiên Thần thượng phẩm đưa tới.

Vù!

Trường kiếm vặn vẹo thành một độ cong đặc thù, tựa như rơi vào gương biến dạng.

Thu bàn tay về, phát hiện địa phương vặn vẹo không có cách nào khôi phục, linh tính trong đó cũng bị ma diệt.

- Không gian di động vặn vẹo, tiến vào bên trong, sẽ thích ứng nơi này, cuối cùng dẫn đến sinh mệnh phát sinh biến hóa...

Biết thực lực bây giờ quá thấp, tiến vào bên trong, vô cùng có khả năng giống như chuôi kiếm, không cách nào khôi phục, Trương Huyền than thở, vừa định rời khỏi nơi đây, chờ tu vi cao trở lại, chỉ thấy trong không gian vặn vẹo trước mắt, một vật không ngừng lay động, tựa như gợn sóng trong nước.

Lông mày Trương Huyền giương lên, vận chuyển Minh Lý Chi Nhãn, nhìn kỹ qua.

Chỉ thấy trong không gian di động, vài cây thực vật kỳ quái cắm rễ ở

trên vách đá, theo không gian chảy xuôi không ngừng lay động.

- Nơi này lại có thể mọc ra sinh mệnh?

Trong lòng Trương Huyền chấn động, tràn đầy khó tin.

Không gian trước mắt di động, giống như nước chảy xiết, không ngừng thay đổi phương hướng, dưới tình huống bình thường, tiến vào bên trong, cho dù là hắn cũng sẽ giống như trường kiếm vừa rồi, thay đổi hình dáng, không cách nào khôi phục...

Bản thân không có loại thực lực và thể chất này, cũng không chống lại được, thực vật lại có thể sống, chuyện gì xảy ra?

- Chẳng lẽ là Thần Vương Thảo mà Phượng Cửu Ca nói tới, nó thật tồn tại? Chính là thứ này?

Trong lòng Trương Huyền hơi động.

Trước đó học sinh nói thứ này, hắn khịt mũi coi thường, cảm thấy không có khả năng, nhìn thấy thực vật trước mắt, đã không dám xác định.

Thần Vương cảnh, lĩnh ngộ không gian thiên địa, mà những linh thảo trước mắt, có thể sống ở trong không gian lưu động... Rõ ràng có thích ứng cực sâu với không gian pháp tắc.

Nếu như có thể luyện chế thành đan dược, có lẽ thật có thể đột phá Thần Vương.

- Chỉ là... làm sao mới có thể lấy tới?

Trương Huyền nhíu mày.

Những dược liệu này, thoạt nhìn ngay ở trước mặt, nhưng nơi này, ngay cả vũ khí Thiên Thần thượng phẩm đỉnh phong cũng không chống lại được, phải làm sao mới có thể lấy ra?

Lấy không được, lại trân quý cũng vô dụng!

- Tiểu Hoàng Kê, có chuyện để ngươi làm!

Tinh thần khẽ động, câu thông Hoàng Kê nằm trong đan điền.

Tên này đã đến Thần Vương cảnh, mạnh hơn cả mình, càng là bất tử

thân, để nó ra tay, có lẽ có thể hái được.

- Ta đang ngủ...

Tiểu Hoàng Kê u oán bay ra, cúi đầu liếc mắt nhìn, trong mắt sinh ra nghi hoặc:

- Nơi này... hình như ta tới qua...

- Tới qua?

Trương Huyền cau mày:

- Ngươi nhớ lại cái gì không?

Con gà này, một mực nói mình là Thần thú tung hoành Thần giới, nhưng chưa hề nhớ qua đến cùng là cái gì, cho dù đột phá Thần Vương, sự tình liên quan tới chủng tộc vẫn trống rỗng, chẳng lẽ giờ phút này có thể nhớ

tới thứ gì?

- Không có, chẳng qua cảm thấy có chút quen mắt...

Tiểu Hoàng Kê nghiêng đầu, chần chờ một lúc lại nói:

- Được rồi, nghĩ không ra thì không cần nghĩ, chỉ cần thực lực tiếp tục tăng lên, khẳng định có thể nhớ. Đúng rồi, ngươi gọi ta ra làm gì?

Nó đang ngủ say, không có chuyện gì, vị chủ nhân này chắc chắn sẽ

không gọi ra.

- Ta nghi ngờ những thực vật trong không gian di động kia là Thần Vương Thảo, có thể giúp người đột phá Thần Vương cảnh, thực lực của

ta bây giờ không cách nào lấy ra, ngươi đi hái vài cây đến xem!

Trương Huyền nói.

- Những cây cỏ kia?

Tiểu Hoàng Kê sửng sốt, sau đó gật đầu:

- Thật là có khả năng, những cây cỏ này có chút cổ quái...

- Ừm, có thể hái hay không?

Trương Huyền bàn giao:

- Chỉ hái, đừng ăn!

Cái tên này tham ăn như mạng, ngộ nhỡ xông tới ăn hết, mình cũng không thể từ trong miệng nó đào ra ăn lại chứ!

Tình nguyện không đột phá Thần Vương, cũng không làm được loại sự

tình buồn nôn này...

Tiểu Hoàng Kê phẫn nộ nói:

- Ta đã là Thần Vương, thứ này vô dụng với ta, yên tâm đi... Sẽ không ăn... được rồi, ăn một cây nếm thử mùi vị, ăn không ngon sẽ không ăn...

Dù sao nơi này có tới mấy cây!

Thấy nó thật đúng là muốn ăn, da đầu Trương Huyền run lên, vốn chỉ là thuận miệng nói, không nghĩ tới thật bị hắn đoán đúng. Mặt mũi bất đắc dĩ, cuối cùng gật đầu:

- Đi đi, không gian di động này có chút kỳ quái, nếu có nguy hiểm, cũng đừng đi qua, chờ nghiên cứu rõ ràng lại nói!

So sánh với Tiểu Hoàng Kê, những Thần Vương Thảo kia bé nhỏ không đáng kể, thật nếu để cho nó rơi vào nguy hiểm, hắn tình nguyện không cần.

Chương 2196: Ti u

ể Hoàng Kê là Bất T Đ

ử ê Quấn

Tiểu Hoàng Kê là Bất Tử Đế Quân?

- Dù sao ta vẫn muốn chết... Nếu như đồ chơi này có thể giết chết ta, ta rất vui vẻ...

Tiểu Hoàng Kê vỗ cánh.

Lần trước biến hóa, còn giữ lại cái đầu gà, nếu như không gian trước mắt có thể giết chết, có lẽ có thể triệt để lột xác thành hình người.

- Ừm!

Tuy lo lắng, nhưng nghĩ đến gia hỏa trước mắt này nổ thành bột phấn cũng có thể khôi phục, Trương Huyền cuối cùng vẫn gật đầu, không nói thêm lời.

Hô!

Chân gà nhấc lên, Tiểu Hoàng Kê lập tức chui vào không gian di động, trong nháy mắt thân thể vặn vẹo tựa như đi vào gương, dáng người nhỏ

gầy bành trướng hơn không ít, toàn thân vàng rực, vậy mà giống như

Hỏa Phượng trước đó nhìn thấy ở trong Phượng Minh Thạch.

- Chẳng lẽ... Tiểu Hoàng Kê là Phượng tộc?

Trong lòng đột nhiên toát ra ý nghĩ này.

Thần thú có thể kêu lên họ tên trong thiên hạ cũng không nhiều, còn gà này của mình, đi đến Thần Vương cảnh, cũng không thể triệt để biến hóa, bản thể rốt cục mạnh đến mức nào?

Thần Vương phong hào... Thậm chí Đế Quân?

- Chẳng lẽ... Nó chính là Bất Tử Đế Quân?

Một cái ý nghĩ xông ra.

Bất Tử Đế Quân, mệnh danh bất tử, nhưng lại chết, cái này làm người ta rất kỳ lạ.

Tiểu Hoàng Kê bất ngờ xuất hiện trong một cái hồ lô ở Danh Sư đại lục, thôn phệ chân khí Thiên Đạo cấp tốc tăng trưởng, hơn nữa nổ thành bột phấn không những không chết, còn có thể đột phá bình chướng, cấp tốc tấn cấp.

Ở Thượng Thương nhìn thấy mộ của Bất Tử Đế Quân, nó luôn miệng nói thôn phệ khô lâu bảo vệ...

Chân khí Thiên Đạo cũng không thể hóa giải khí tức suy bại, nước tắm của nó nhẹ nhõm loại bỏ...

Nhìn thấy lông vũ nâng Linh Nguyên thành, cảm thấy quen thuộc, nhìn thấy không gian di động trước mắt, cũng cảm thấy quen thuộc...

Lần trước ở Nguyệt Thanh Trì, Thần Vương phong hào Tề Mãnh nhìn thấy mình liền xưng Đế Quân... Đoán chừng là Tiểu Hoàng Kê nổ nát vụn, huyết dịch hòa vào trong đó.

Mà bản thân cũng chính bởi vì thôn phệ loại huyết dịch này, thân thể

mới có thuộc tính bất tử bất diệt, thương thế nặng hơn cũng có thể phút chốc khôi phục.

- Ta thu Đế Quân làm thú sủng?

Càng nghĩ càng thấy run rẩy, da mặt co giật.

Đi vào Thần giới, biết địa vị của Đế Quân, cho dù là Khổng sư, muốn trở thành Đế Quân cũng cần thu được những người khác công nhận, mới có thể thành...

Một Thiên Thần thượng phẩm, thuần phục Đế Quân trở thành thú sủng, gia hỏa này không có khôi phục ký ức, không nói cái gì, một khi khôi phục, có thể cái thứ nhất là giết chết mình hay không?

- Hắn không phải... Nếu như nó là Bất Tử Đế Quân, Nhược Hi là người kế vị của nó, coi như ở trong hồ lô, ẩn giấu ở trong đan điền, hắn cũng có thể cảm ứng được, mà không phải giả bộ như cái gì cũng không biết...

Căn cứ tin tức hiện nay biết, Lạc Nhược Hi có thể là người kế vị của Bất Tử Đế Quân, đã như vậy, ban đầu ở Danh Sư đại lục thấy qua Động Hư

Hồ Lô chứa đựng Tiểu Hoàng Kê... Không có khả năng nhận không ra!

Đương nhiên cũng có thể là không tiện nói.

Đế Quân khẳng định cũng có kẻ địch, tu vi sụt giảm, che giấu không tốt, một khi bị phát hiện, vô cùng có khả năng bị xoá bỏ.

Cho nên đã muốn ẩn giấu, khẳng định phải giấu diếm triệt để, ai cũng không thể nhận ra.

- Được rồi, không nghĩ nữa, ngày mai tỷ thí xong liền có thể đi vào Linh Thần Cung, nhìn thấy Lạc Nhược Hi, tất cả bí ẩn đều sẽ mở ra...

Nghĩ nhiều như vậy cũng vô dụng, việc cấp bách là nghĩ biện pháp đi vào Linh Thần Cung.

Dứt bỏ tư tưởng lộn xộn, tiếp tục nhìn về phía không gian di động, ngay sau đó nhìn thấy Tiểu Hoàng Kê đang đại chiến với vài cây Thần Vương Thảo.

Có thể sinh tồn ở trong không gian lưu động, hơn nữa có thể giúp người đột phá Thần Vương cảnh, loại dược liệu này bản thân liền có thực lực

không tệ, cho dù không như Thần Vương, hắn cũng không kém nhiều.

Chẳng qua Tiểu Hoàng Kê vốn cực kỳ mạnh mẽ, lại thêm tu vi cao hơn chúng nó, thời gian không dài, liền thần phục vài cây dược thảo, miệng kéo lấy, lần nữa bay ra.

Rời đi không gian di động, thân thể của nó cũng vặn vẹo, chẳng qua nắm giữ thân bất tử, loại tổn thương trình độ này không tính là gì, đặt dược liệu vào trong tay Trương Huyền, nhẹ nhàng run rẩy, lần nữa chui vào đan điền, tiếp tục đi ngủ.

Hết thảy bốn cây, vốn có năm cây, nhưng thời điểm Tiểu Hoàng Kê chiến đấu ăn một cây, phát hiện mùi vị không ngon, liền lưu lại cho hắn.

Lấy ra hộp ngọc, sắp xếp gọn dược liệu, hơn nữa dùng chân khí niêm phong lại, lúc này Trương Huyền mới thở phào nhẹ nhõm, không tiếp tục thâm nhập sâu, cấp tốc bay lượn đi.

Vừa rồi cầm được dược liệu dùng Thiên Đạo thư viện dò xét, giống như

suy đoán, quả thực là Thần Vương Thảo, có thể giúp người tăng lên năm mươi phần trăm cơ hội đột phá Thần Vương cảnh.

Phối chế một ít dược vật trân quý, luyện chế thành đan dược, hiệu quả

càng tốt.

Có thứ này, chỉ cần lĩnh ngộ công pháp Thần Vương cảnh, đột phá sẽ trở

nên cực kỳ đơn giản.

- Lão sư, ngươi không sao chứ...

Trở lại địa phương Phượng Cửu Ca chờ, chỉ thấy hắn lo lắng nhìn qua.

Trương Huyền nói.

- Ra ngoài rồi nói sau!

Thời điểm tới lo lắng nguy hiểm, tốc độ không nhanh, rời đi dễ dàng hơn không ít, không đến nửa canh giờ, hai người liền trở về mặt đất.

Tìm được Thần thú phi hành, lần nữa về đến gia tộc.

- Nguyên nhân tu vi ngươi sụt giảm, ta đã tìm được, không cần tiếp tục lo lắng giống như trước đây...

Trương Huyền nhìn đệ tử, mỉm cười:

- Hơn nữa, ta còn tìm được Thần Vương Thảo ngươi nói, chờ luyện chế

thành đan dược, sẽ tặng ngươi một viên, chỉ cần hảo hảo tu luyện, đột phá Thần Vương ở trong tầm tay!

- Tìm được Thần Vương Thảo? Cho ta một viên?

Phượng Cửu Ca tràn đầy kích động.

Còn tưởng chỉ là truyền thuyết gạt người, không nghĩ tới là thật, hơn nữa lão sư còn tìm được!

Không chỉ như vậy, lại còn đáp ứng cho hắn...

Hốc mắt lần nữa đỏ lên.

- Ngươi ở đây tiếp tục tu luyện, ta đi ra ngoài một chuyến, ngày mai trước tỷ thí, sẽ tận lực chạy về!

Không để ý tới đệ tử đa sầu đa cảm, Trương Huyền trầm tư một chút nói.

Bây giờ cách tỷ thí còn có nửa ngày, trước luyện chế dược liệu lại nói, một khi thành công, tìm hiểu ra pháp quyết Thần Vương tu luyện, liền có thể trực tiếp đột phá, không cần tiếp tục đợi chờ.

Chẳng qua đan dược có thể khiến người ta đột phá Thần Vương cảnh, không phải dễ dàng luyện chế như vậy, thuật luyện đan nhất định cực kỳ

cao minh, mà trong đầu hắn nghĩ tới người đầu tiên... Chính là Giang Thần trước đó thấy qua!

Vị Luyện Đan Sư này, mệnh danh Thần giới đệ nhất nhân, càng là cường giả Thần Vương, để hắn ra tay, không có sơ hở nào.

Mấu chốt nhất là, giữa bọn hắn từng có cùng xuất hiện, tin tưởng nhân phẩm của đối phương.

Nếu không Thần Vương Thảo này, một khi tiết lộ ra ngoài, cũng không biết có bao nhiêu người sẽ đuổi giết mình.

Đưa tới oanh động, khẳng định càng thêm đáng sợ hơn Phá Chướng Đan, Mỹ Dung Đan!

Dù sao nhiều một vị Thần Vương, một gia tộc liền nhiều một phần trợ

lực... xem như Thần Vương phong hào cũng khó mà từ chối cám dỗ.

- Lão sư cẩn thận...

Biết lão sư nhất định là có chuyện muốn làm, Phượng Cửu Ca cũng không nhiều lời.

Trương Huyền gật đầu, bàn giao không được tiết lộ sự tình Thần Vương Thảo, lúc này mới ngồi Thần thú phi hành bay về phía Đại Na Di truyền tống trận.

Nửa ngày, có loại truyền tống trận này, đi Linh Lung Thiên một chuyến, tìm Giang Thần, luyện đan xong, trở lại, về thời gian hắn có thể theo kịp..

Chương 2197: Linh Lung Thiên

Một đường gió êm sóng lặng, cũng không có Thần Vương đánh lén cho Tiểu Hoàng Kê ăn khuya, cung cấp cho mình vũ khí và đan dược, làm Trương Huyền thoáng có chút tiếc nuối.

Sau nửa canh giờ, Linh Lung hoàng thành xuất hiện ở trước mắt.

Linh Lung Thiên, cũng gọi Thất Xảo Linh Lung Thiên, trấn thủ phương hướng tây nam của Thần giới, Đế Quân là Linh Lung Tiên Tử, một vị

Đại Đế nữ tính trong Cửu Đế.

Truyền thuyết vị Đại Đế này diễm tuyệt thiên hạ, mỹ lệ vô song, một thân tu vi sâu không lường được, cho dù so sánh với Vân Ly Đại Đế, Bất Tử Đế Quân cũng không hề yếu.

Thuộc hạ hai đại Thần Vương phong hào, Thượng Quan Vân Uyển và Bách Diệp Thanh Hồng, đồng dạng đều là mỹ nữ ngàn dặm mới tìm

được một, nghe nói không ít Thần Vương phong hào, Thần Vương của Thần giới đều từng truy cầu hai vị này, chỉ tiếc đều bị cự tuyệt.

Trên thực tế Phù Giang Thần cũng nằm trong số đó, nếu không dựa vào tài năng của hắn, ở chỗ nào cũng có thể lăn lộn vui vẻ sung sướng, không cần thiết một mực ở lại chỗ này.

Chỉ bất quá hoa rơi hữu ý, nước chảy vô tình, hai vị Thần Vương phong hào nữ tính này giống như Đế Quân của các nàng, khinh thường tất cả

nam tử, không hề kết hôn qua, cũng không nghe nói cùng nam tử nào từng có lui tới và liên quan.

Chỉ có nửa ngày, Trương Huyền không có quá nhiều công phu lãng phí, đi vào hoàng thành, truyền tin tức cho Phù Giang Thần, rất nhanh thì được hồi phục, tại nguyên chỗ chờ thời gian không dài, chỉ thấy đối phương bay tới, đi vào trước mặt.

- Trương Huyền tiểu hữu, nhanh như vậy liền đến tìm ta, thật đúng là ngoài ý muốn...

Phù Giang Thần vuốt râu.

Trước đó ở U Hồn hoàng thành chia tay, lẫn nhau trao đổi phương pháp đưa tin, nói có thời gian tới thăm hỏi, không nghĩ tới nhanh như vậy liền tới.

Những ngày này một mực nghiên cứu Phá Chướng Đan, càng nghiên cứu đối với vị trước mắt này khâm phục càng lợi hại.

Ở Thần giới, thuật luyện đan của hắn tuyệt đối tính đỉnh tiêm, nhưng đan dược vị này luyện chế, vẫn phân biệt không ra phối phương và tài liệu, vô luận đo lường như thế nào cũng giống như Thần Nguyên Đan, để hắn hoài nghi có phải tính sai hay không.

Nhưng đan dược đo lường không có vấn đề, dùng liền có thể chữa trị ám thương trong cơ thể, trợ giúp đột phá bình chướng, tuyệt đối không phải Thần Nguyên Đan có thể làm được...

Liên tục mấy lần đã rõ ràng, vị trước mắt này luyện đan đạt thành tựu đã vượt xa hắn, theo không kịp.

Nguyên nhân chính là như vậy, nghe được hắn đi tìm mình, mới lộ ra hết sức kích động.

- Vô sự không đăng tam bảo điện, lần này tới, là có chuyện muốn nhờ!

Trương Huyền ôm quyền.

- Ồ?

Phù Giang Thần sững sờ, sau đó cười nói:

- Tiểu hữu không cần khách khí, ngươi ta mới quen đã thân, chỉ cần có thể hỗ trợ, nhất định dốc hết toàn lực!

- Đa tạ Phù huynh!

Đối phương gọi mình tiểu hữu, bản thân cũng không nên gọi đối phương đan sư, Trương Huyền dừng lại một chút, đổi thành truyền âm:

- Lần này tới, là muốn nhờ Phù huynh hỗ trợ luyện chế một loại đan dược.

- Luyện đan?

Thấy hắn nói thận trọng như thế, Phù Giang Thần sửng sốt, chợt giật mình:

- Thuật luyện đan của ngươi vượt xa ta, để cho ta luyện chế... Chẳng lẽ

là dược vật cấp bậc Thần Vương?

Vị trước mắt này có thể luyện chế ra Phá Chướng Đan, Mỹ Dung Đan vang dội thiên hạ, luyện đan ở cùng cấp bậc hắn không cách nào vượt qua, bây giờ lại chạy tới cầu mình, rõ ràng là muốn luyện chế đồ vật mà thực lực của mình không cách nào làm được.

- Đúng!

Trương Huyền cũng không phủ nhận.

Dùng Thần Vương Thảo luyện chế Thần Vương Phá Chướng Đan, tuy cấp bậc không có đến Thần Vương, lại càng thêm trân quý hơn đan dược Thần Vương phổ thông, nói là dược vật cùng cấp bậc cũng không có gì.

- Trở về rồi nói sau!

Biết loại đan dược cấp bậc này, rất dễ dàng dẫn tới vô số người thăm dò, Phù Giang Thần không hỏi thêm nữa, vẫy bàn tay một cái, một cỗ lực lượng lập tức bao bọc Trương Huyền, hai người thẳng tắp bay đi.

Phù Giang Thần cùng là chưởng khống giả lệnh phù Đại Na Di truyền tống trận, địa vị không thấp, cho dù Linh Lung Thiên cao thủ không ít, cũng có thể được xếp hạng cao, bởi vậy tuy chỉ là Thần Vương, nhưng phủ đệ cư trú lại không nhỏ hơn đám người Tề Mãnh bao nhiêu.

Môn hạ đệ tử luyện đan không biết bao nhiêu, đã thành một tông môn to lớn.

Tới phủ đệ, trực tiếp đi vào phòng, trận pháp ngăn cách tin tức vận chuyển, lúc này mới lần nữa nhìn qua:

- Không dối gạt tiểu hữu, bị giới hạn thiên phú và thực lực, đan dược cấp bậc Thần Vương, hiện tại ta có thể luyện chế ra, hết thảy chỉ có tám loại, nếu như ngươi muốn luyện chế dược vật không ở trong tám loại này, cho dù là ta cũng bất lực!

Đan dược cấp bậc Thần Vương, dính dáng đến thiên địa đại đạo và lĩnh ngộ của Thần Vương cảnh, tuy thuật luyện đan của hắn mạnh, nhưng ở

trên Thần Vương cảnh không tính là đặc biệt cao minh, cho nên loại dược vật cấp bậc này, có thể luyện chế, chẳng qua tám loại mà thôi!

- Tám loại?

Trương Huyền cau mày, mặc dù không biết đan dược cấp bậc Thần Vương hết thảy có bao nhiêu, nhưng không cần nghĩ cũng có thể đoán được, tuyệt đối không ít đến tám loại, có điều hiện tại tìm những người khác cũng khẳng định tìm không thấy, lúc này không có quá nhiều giấu diếm, nói thẳng:

- Ta muốn luyện chế... Thần Vương Phá Chướng Đan! Không biết Phù huynh có nghe nói qua, có thể luyện chế thành công hay không?

- Thần Vương Phá Chướng Đan?

Phù Giang Thần sững sờ:

- Trên đời có loại đan dược này?

Hắn nghe qua không ít dược vật, nhưng đan dược có thể khiến người ta đột phá Thần Vương, còn là lần đầu tiên nghe nói.

- Ta vừa cân nhắc ra đan phương, còn chưa có thử nghiệm qua mà thôi!

Trương Huyền nói.

Lĩnh ngộ thuật luyện đan đến cảnh giới như hắn, có thể tùy ý thay đổi, sáng tạo đan phương.

Trên đường tới, căn cứ thuộc tính và uy lực của Thần Vương Thảo, cân nhắc rất lâu, lúc này mới tìm ra phối phương tốt nhất, có điều tất cả đều chỉ là lý luận, chưa dùng cho thực tiễn.

Nhưng đan phương trải qua thư viện xác nhận, không có bất kỳ sai lầm gì, chỉ cần nghiêm ngặt dựa theo trình tự hoàn thành, dược vật có thể

nhẹ nhõm phát huy ra tất cả thuộc tính của Thần Vương Thảo, giúp người đột phá Thiên Thần thượng phẩm, xung kích càng cao.

- Cân nhắc ra đan phương?

Phù Giang Thần lần nữa nhìn qua, phục sát đất.

Phá Chướng Đan có thể để người ta đánh vỡ Thiên Thần ràng buộc, đã để hắn vô cùng kinh diễm, không nghĩ tới đối phương còn cân nhắc ra Phá Chướng Đan để cho người ta đột phá Thần Vương...

Không khỏi quá đáng sợ!

- Đúng vậy!

Trương Huyền nói:

- Thực lực của ta không đủ, hiện tại không cách nào luyện chế, cho nên hi vọng Phù huynh có thể hỗ trợ, chỉ cần có thể luyện chế thành công, bỏ

ra đánh đổi lại lớn cũng không tiếc!

- Khách khí, có thể tự mình chứng kiến loại đan dược này xuất hiện, đối với một vị Luyện Đan Sư như ta mà nói, là vô cùng vinh hạnh!

Phù Giang Thần nói tiếp:

- Không biết có thể cho ta nhìn đan phương một chút hay không, ta chưa hề luyện chế qua, có thể thành hay không, thật không có nắm chắc!

- Được!

Vốn là nhờ đối phương luyện chế, tự nhiên không có gì có thể keo kiệt, cổ tay khẽ đảo, Trương Huyền lấy ra một ngọc phù, ghi lại đan phương đưa tới.

Phù Giang Thần tiện tay nhận lấy, liếc mắt nhìn, ngay sau đó con mắt trợn tròn, thân thể không ngừng run rẩy:

- Cái này... Cái này... Ngươi xác định đan phương này thật có thể hoàn thành?

Chương 2198: Ph

ng

ươ

pháp luy n đ

ệ

an hoàn my=

Đan phương này, quả thực nghe rợn cả người, cho dù hắn là cao thủ

luyện đan nổi danh Thần giới, cũng cảm thấy hãi hùng khiếp vía, khó mà tin được.

Chủ dược trong đó chưa bao giờ thấy qua, cũng chưa từng nghe qua thì thôi, nhưng thuốc khác không khỏi quá mức không thể tưởng tượng.

Không nói cái khác, chỉ nói Xà Thanh Long Tiên, chính là vật chí độc trong thiên hạ, cho dù cường giả Thần Vương dính lên cũng không chịu nổi, dùng để luyện đan...

Thật sẽ không bị hạ độc chết?

Còn có Bách Diệp Tử Hương Hoa, mặc dù không có độc, lại có thể đóng băng chân khí, để cho tu vi của người ta không thi triển ra được...

Phương thuốc để cho người ta đột phá, không nên tăng thêm một ít dược vật ẩn chứa đầy đủ linh khí, xúc tiến chân khí vận chuyển sao? Một khi dùng thuốc này, chân khí đình trệ, còn làm sao tu luyện?

Đừng nói đột phá, làm không cẩn thận còn có thể chết tươi!

Còn có Chân Long Huyết, thứ này người bình thường cũng có thể tiếp nhận? Đừng nói một giọt, nửa giọt cũng sẽ bùng nổ!

Dựa vào kinh nghiệm luyện đan nhiều năm, nhìn một cái... Thế này sao lại là đan phương, quả thực chính là lẩu thập cẩm!

Thật giống như hầm thịt, ngươi thả tiêu, hồi hương, hành, gừng, tỏi... có thể tăng vị, cũng dễ ăn, nhưng thả nửa cân tro bếp, một lít bùn đất, nửa rương gỗ vụn... Cái này còn ăn thế nào?

Hoàn toàn không dính gì tới nhau a!

- Ta đã cân nhắc qua một lần, không có bất cứ vấn đề gì!

Trương Huyền gật đầu.

- Một lần?

Phù Giang Thần nắm tóc.

Đến cùng là đầu óc như thế nào a?

Những người khác, dù là Luyện Đan Sư lợi hại hơn nữa, lúc sáng tạo đan phương mới, vì phòng ngừa lãng phí dược liệu, đều sẽ ít nhất cân nhắc mấy chục lần, thậm chí mô phỏng hơn trăm lần, xác định không sai mới dám luyện chế.

Ngươi cân nhắc một lần, liền không có vấn đề gì?

Làm sao cảm giác trò đùa như vậy?

- Yên tâm đi, khẳng định có thể luyện chế ra...

Nhìn ra lo lắng của hắn, Trương Huyền cười nói.

Không chỉ hắn cân nhắc, thư viện cũng xác nhận, không thể có vấn đề.

- Nếu ngươi nói như vậy, có thể thử một lần, chỉ là ta chưa hề luyện chế

qua loại thuốc này, thật muốn không may xuất hiện, vô cùng có khả

năng dẫn đến tất cả dược vật tổn hại...

Thấy đối phương khẳng định như vậy, Phù Giang Thần biết không cách nào khuyên can, nói.

Luyện đan không thành, dược vật sẽ bị thiêu hủy, những thuốc luyện chế

Thần Vương Phá Chướng Đan này, mỗi một loại đều vô cùng trân quý, hủy một lò, cho dù là hắn cũng cảm thấy khó có thể chịu đựng.

- Sẽ không tổn hại!

Trương Huyền cười cười nói:

- Chỉ cần thời điểm Phù huynh luyện đan, dựa theo trình tự không sai chút nào, sẽ không có bất kỳ vấn đề!

- Được!

Phù Giang Thần không nói thêm lời.

Thuật luyện đan của đối phương cao minh hơn hắn, có lẽ thật có thể làm ra một loại thủ pháp luyện chế hắn không hiểu...

Dù sao bản thân chỉ là hỗ trợ.

- Vậy... Chúng ta liền bắt đầu đi!

Trương Huyền nói.

Hắn chỉ có nửa ngày thời gian, hiện tại đã qua hơn một canh giờ, không nhanh chút, sẽ không kịp trở về tham gia tỷ thí.

- Ừm!

Cổ tay Phù Giang Thần khẽ đảo, một lô đỉnh to lớn xuất hiện ở phía trước, vẫy tay một cái, một đám lửa hạ xuống từ trên trời, cháy hừng hực.

Lô đỉnh hắn chuyên dụng luyện chế đan dược, đã đạt đến cấp bậc Thần Vương!

Còn hỏa diễm, càng là Thiên Hỏa, dược vật cấp bậc Thần Vương cũng có thể nhẹ nhõm luyện hóa.

- Đa tạ...

Thấy hỏa diễm và đan đỉnh xuất hiện, Trương Huyền thở phào nhẹ

nhõm, cổ tay khẽ đảo, một đống lớn dược vật bất ngờ xuất hiện, từng cái lơ lửng giữa không trung.

Ở U Hồn Thiên, thông qua Tề Linh Nhi, lấy tới không ít dược liệu, thời điểm thiết kế đan phương, cũng là căn cứ dược vật hắn có mà quyết định, cho nên không cần đi tìm kiếm.

Nhìn dược vật lơ lửng đầy trời, Phù Giang Thần đột nhiên nhíu mày:

- Dược liệu của tiểu hữu... Đều chỉ có một phần?

Trước mắt xuất hiện dược vật, trên cơ bản đều là một gốc, không có nhiều hơn nữa.

Luyện đan, tình huống bình thường đều chuẩn bị ba phần dược liệu, xuất hiện sai lầm cũng có thể đúng lúc bù đắp... Chỉ có một phần, có một gốc dược liệu luyện chế xảy ra vấn đề, vô cùng có khả năng bổ sung không kịp, cả bàn đều thua!

- Một phần là đủ rồi, ta không có thời gian, chỉ có một cơ hội luyện chế...

Trương Huyền nói.

- Không có thời gian?

Phù Giang Thần im lặng.

Luyện đan... kiêng kỵ nhất chính là hấp tấp, huống chi loại dược vật cấp bậc này.

Đan phương lung tung, dược vật chỉ chuẩn bị một phần, mấu chốt nhất là, thái độ còn hấp tấp như thế...

Ngươi xác định là tới tìm ta luyện đan?

Trước đó còn cảm thấy thuật luyện đan của vị trước mắt này khoáng cổ

thước kim, có một không hai thiên hạ, bây giờ lại cảm thấy, có chút không quá đáng tin cậy...

- Bắt đầu đi!

Thanh âm của đối phương vang lên, ngay sau đó nhìn thấy cổ tay run lên, đã ném một gốc dược liệu vào lô đỉnh.

Lông mày Phù Giang Thần nhảy dựng, nói không ra lời.

Lô đỉnh còn không có đốt nóng, ngươi liền thả thuốc... Hơn nữa thủ

pháp mới lạ như vậy...

Làm sao càng ngày càng cảm thấy, không biết luyện đan thế nhỉ?

- Tốt, ta nói luyện chế như thế nào, ngươi thả thuốc...

Thấy suýt chút nữa cháy tay của mình, Trương Huyền biết, luyện đan xác thực không dễ dàng như vậy, đình chỉ xúc động tiếp tục thả thuốc nói.

- Lô đỉnh còn không có nóng tốt...

Phù Giang Thần có chút nhịn không được nói.

- Có chút dược liệu, không cần nóng tốt, nhiệt độ quá cao, ngược lại sẽ

đưa đến phản tác dụng...

Trương Huyền giải thích một câu, nói tiếp:

- Hai hô hấp sau, thả Mộc Diệp Thảo và Kim Linh Diệp, bỏ hai thứ này vào, tăng thêm 7% nhiệt độ hỏa diễm, sau đó dùng thủ pháp Quy Mộc Hoàn Linh, thả Độc Diệp Thảo...

Truyền âm qua, tốc độ cực nhanh.

- Ngươi biết thủ pháp Quy Mộc Hoàn Linh của ta?

Vốn không xem ra gì, lúc này trong lòng Phù Giang Thần đột nhiên chấn động.

Thủ pháp Quy Mộc Hoàn Linh, là thủ pháp luyện đan hắn tu luyện, rất ít thấy, vì học tập từng tiêu phí hơn mười năm.

Bất quá sau khi học được, bởi vì quá mức ít thấy, chưa từng dùng tới, thời gian lâu dài, mình cũng không sai biệt lắm quên mất...

Không nghĩ tới đối phương thế mà biết, hơn nữa vừa mở miệng đã nói ra!

Biết bây giờ không phải là thời điểm hỏi thăm, cắn răng một cái, thi triển thủ pháp ra, từng cây dược liệu, dựa theo thời gian đối phương nói ném vào lô đỉnh, một bàn tay khác thôi thúc lực lượng, Thiên Hỏa cháy hừng hực, nhiệt độ càng ngày càng nóng.

Xì xì xì!

Dược liệu dựa theo thời gian đối phương nói bỏ vào, dược vật vốn thoạt nhìn bất cứ lúc nào cũng sẽ thiêu đốt, lại có thể hòa tan trong nháy mắt, hoàn mỹ dung hợp.

- Cái này... phương pháp luyện đan hoàn mỹ?

Trong lòng Phù Giang Thần khó tin.

Luyện đan, dùng lửa, dùng lô đỉnh, mục đích đúng là vì để cho tất cả

dược vật có thể kết hợp với nhau, nhưng bởi vì hỏa diễm khác biệt, thủ

pháp khác biệt, không ít dược vật không thể giống như dự đoán dung hợp... Tình huống bình thường có thể dung hợp ở trong một phạm vi cho phép là tốt rồi.

Nhưng thanh niên trước mắt nói cho hắn biết thời gian và thủ pháp...

Vậy mà có thể để cho tất cả dược vật hoàn mỹ dung hợp!

Phương pháp luyện đan hoàn mỹ chân chính!

Phương pháp trong truyền thuyết, Đế Quân cũng rất khó làm được... Vậy mà xuất hiện ở trong miệng một thanh niên!

Chương 2199: Cấn đột phá

Luyện Đan Sư đệ nhất Thần giới khống hỏa và nắm chắc dược tính quả

nhiên đạt đến đỉnh phong, chỉ cần Trương Huyền nói ra thời gian và trình tự chính xác, Phù Giang Thần đều có thể hoàn mỹ hoàn thành, không sai mảy may.

Rất nhanh, hơn một trăm loại dược liệu toàn bộ bay vào đan lô, hoàn mỹ

dung hợp lại, hình thành một giọt thuốc lớn chừng quả đấm.

Vừa mới bắt đầu, nhìn thấy dược liệu bình thường khó mà dung hợp, tất cả đều dung hợp hoàn mỹ, Phù Giang Thần còn cảm thấy khó tin, về sau khiếp sợ đã mất cảm giác.

Dường như chỉ cần dựa theo phương thức đối phương nói luyện chế, dược vật lại khó kết hợp cũng có thể dung hợp, không sai mảy may.

Mới đầu còn có chút nghi hoặc, tại sao lại như vậy, đến cuối cùng mới hiểu được, vị trước mắt này, hiểu các loại dược liệu đã đạt đến tình trạng hòa vào cốt tủy.

Lấy Xà Thanh Long Tiên làm thí dụ, thứ này bình thường độc tính vô cùng mãnh liệt, nhưng trong một cái hô hấp thiêu đốt nó đến một ngàn ba trăm độ, độc tính sẽ biến mất trong nửa cái hô hấp, lúc này chỉ cần dung hợp nó với Trầm Mộc Hoa, độc tính không những sẽ không tái phát, còn có thể kích động lực lượng tế bào toàn thân.

Bách Diệp Tử Hương Hoa cũng như vậy, có thể đóng băng chân khí, nhưng cùng dược vật đặc biệt, ở dưới nhiệt độ đặc biệt dung hợp, không những không có ảnh hưởng với chân khí, còn có thể vững chắc kinh mạch, tăng tốc chân khí lưu chuyển!

Thuộc tính mỗi một loại dược liệu, đều bị thanh niên kia phát huy ra hoàn mỹ, không lãng phí mảy may.

Thuật luyện đan của hắn đã rất cao minh, nhưng đến lúc này mới hiểu được, đan dược còn có thể luyện như vậy... Tựa như trong lòng mở ra một thiên địa mới, lại khó đóng lại.

- Không đúng...

Nhìn dung dịch trong đan lô, không có xuất hiện một trình tự sai lầm, Phù Giang Thần vừa định buông lỏng một hơi, đột nhiên nghĩ đến cái gì, vội vàng nhìn qua:

- Hiện tại đã luyện chế một trăm linh bảy loại dược vật, vì sao còn không có lấy ra chủ dược?

Vừa rồi luyện chế, căn bản không kịp ngẫm nghĩ, hiện tại dừng lại, nhất thời phát hiện không đúng.

Hắn nhìn qua đan phương, hết thảy một trăm lẻ tám loại dược liệu, lúc này đã luyện chế một trăm linh bảy loại, vì sao chủ dược còn không có xuất hiện?

Cái gọi là chủ dược, chính là dược vật mà toàn bộ đan dược lấy làm hạch tâm, như cốt thép trong kiến trúc, có nó tồn tại, mới có thể tạo dựng dàn khung, hoàn thiện thành phẩm cuối cùng.

Đan dược bình thường, đều là chủ dược để vào trước nhất, từ bên trong dung hợp dược liệu khác, giờ phút này đã luyện chế một trăm linh bảy loại, tất cả đều là phụ dược...

Đan dược này ngươi xác định là thật muốn luyện thành?

Giống như xào rau, lập tức ra nồi, đều là tỏi, gừng, hành tây, hoa tiêu, mười ba loại hình gia vị, nhưng lại không thấy rau... Xác định không có mở chuyện cười

- Đừng có gấp, tiếp tục làm nóng!

Trương Huyền nhìn chằm chằm đan lô nói.

- Tốt!

Tuy nghi hoặc, nhưng đối phương có lệnh, Phù Giang Thần không dám chần chừ, lực lượng trong cơ thể điên cuồng tràn vào đan lô, hỏa diễm lập tức bạo tăng.

Nhiệt độ đan lô nhanh chóng tăng thêm.

- Đủ chưa?

Thấy giọt thuốc bắt đầu sôi trào, bất cứ lúc nào cũng sẽ nổ tung, Phù Giang Thần nhíu mày, vội vàng hỏi.

Dược dịch đã dung hợp tốt, tiếp tục làm nóng dẫn đến nổ tung mà nói, công phu trước đó đều sẽ uổng phí.

- Không đủ, tiếp tục!

Trương Huyền nói.

Phù Giang Thần cắn răng, lực lượng trong cơ thể điên cuồng xông ra, nhiệt độ hỏa diễm tiếp tục tăng vọt.

- Nhiệt độ đã đến cực hạn của ta...

Ngắn ngủi năm cái hô hấp, trên đầu luyện đan tông sư đệ nhất Thần giới đã toát ra mồ hôi.

Lấy tu vi và lực lượng hiện tại của hắn, nhiệt độ này đã đến cực hạn, lại cao hơn mà nói, chân khí kém không nói, còn có thể không nắm được, cuối cùng dẫn đến nổ lô.

- Nhiệt độ còn kém chút...

Trương Huyền nhíu mày.

Thần Vương Thảo, ngay cả không gian di động cũng có thể sống sót, lông tóc không tổn hao gì, yêu cầu nhiệt độ cực cao, vị trước mắt này thúc giục hỏa diễm, nhiệt độ là không thấp, nhưng vẫn không có đến tình trạng có thể hòa tan nó.

- Nhưng ta đã dùng hết toàn lực...

Sắc mặt Phù Giang Thần trắng nhợt:

- Hơn nữa lực lượng trong cơ thể ta chỉ có thể duy trì ba mươi hô hấp, sẽ triệt để tiêu hao sạch sẽ...

Tuy hắn mạnh mẽ, nhưng loại toàn lực phát huy này, đối với chân khí và tinh thần đều có tiêu hao cực lớn, không có gì bất ngờ xảy ra, ba mươi hô hấp là cực hạn.

Một khi lực lượng trong cơ thể tiêu hao hầu như không còn, trước đó tất cả cố gắng, đều sẽ thất bại trong gang tấc.

Nắm đấm Trương Huyền xiết chặt.

Làm xong tất cả kế hoạch, nhưng không có nghĩ đến số lượng chân khí của Phù Giang Thần yếu như vậy...

Hơn nữa nhiệt độ không đạt tới mà nói, coi như lại kiên trì ba mươi hô hấp cũng vô dụng!

- Không có biện pháp nào khác...

Ánh mắt Trương Huyền ngưng lại, nhìn qua:

- Tu vi của ngươi bây giờ là Thần Vương hậu kỳ, sắp đột phá đến đỉnh phong... tuy lượng chân khí không có tăng nhiều, nhưng độ tinh thuần sẽ tăng thêm không ít, thúc giục hỏa diễm, nhiệt độ mới có thể càng cao, từ đó đi đến yêu cầu!

Tu vi của Phù Giang Thần chỉ là Thần Vương hậu kỳ, cách đỉnh phong còn một đoạn, nhưng bây giờ muốn không dẫn đến thất bại, chỉ có một phương pháp, để hắn cấp tốc đột phá!

Chỉ cần đến Thần Vương đỉnh phong, chân khí càng thêm tinh thuần, nhiệt độ hỏa diễm tự nhiên càng thêm nóng, đến lúc đó liền có thể hòa tan Thần Vương Thảo, luyện chế đan dược thành công!

Nếu không, trước đó tất cả cố gắng đều uổng phí.

- Đột phá?

Nghe được hắn nói, Phù Giang Thần run run:

- Đây không phải thời điểm đùa giỡn...

Tu vi của hắn cao bao nhiêu, bản thân hết sức rõ ràng, nếu có thể đột phá, đã sớm đột phá, không đến mức chờ tới bây giờ.

Huống chi giờ phút này đang luyện đan, lực lượng duy trì đến cực hạn, sự tình khác không để ý tới... Để cho ta đột phá?

Đùa giỡn sao!

- Không có nói đùa, không muốn luyện đan thất bại, đây là con đường duy nhất...

Trương Huyền chẳng muốn phí lời, tiếp tục nói:

- Sở dĩ ngươi bị vây ở Thần Vương hậu kỳ, không cách nào đột phá, là bởi vì dùng đan dược quá nhiều, không cách nào triệt để loại bỏ đan độc trong cơ thể...

Thuốc có ba phần độc, cho dù đan dược tốt, ăn nhiều vẫn sẽ tồn lưu đủ

loại độc tính ở trong cơ thể, trong thời gian ngắn không có cái gì, nhưng kèm theo tu vi càng ngày càng cao, lực lượng càng ngày càng tinh thuần, dù là một chút, cũng lộ ra cực kỳ trọng yếu.

Giống như Phù Giang Thần, thân là tông sư luyện đan nổi danh nhất Thần giới, cơ hội dùng đan dược đột phá nhiều hơn người khác không

biết bao nhiêu, có thể nói hoàn toàn là dùng đan dược xung kích đến cảnh giới bây giờ!

Dùng dược vật nhiều như vậy, đan độc tự nhiên tích tụ ở trong người, không cách nào loại bỏ.

Cho dù dùng tất cả phương pháp, cũng không thể làm được.

- Hiện tại ta giúp ngươi khu trừ đan độc, ngươi cái gì cũng không cần nghĩ, trực tiếp trùng kích cảnh giới là được!

Biết triệu chứng chuẩn xác của đối phương, cổ tay Trương Huyền khẽ

đảo, đầu ngón tay bất ngờ xuất hiện mấy chục cây châm bạc.

Vù!

Bí mật mang theo tiếng gió thẳng tắp bắn tới huyệt đạo toàn thân của Phù Giang Thần.

Lông mày Phù Giang Thần nhảy dựng, vừa định chống cự, đột nhiên cắn răng, hai mắt nhắm lại:

- Liều mạng!

Phù Giang Thần không chống lại, mặc cho ngân châm của đối phương cắm vào thân thể!

Chương 2200: Đan V

ng!

ươ

Từ vừa mới luyện đan, Phù Giang Thần đối với Trương Huyền đã sinh ra khâm phục nồng đậm, có thể nghiên cứu dược liệu, nghiên cứu luyện đan đến loại tình trạng này, sao có thể hại mình!

Cho nên biết rõ không chống cự sẽ có nguy hiểm, nhưng nghiến răng nhận.

Phốc phốc phốc!

Châm bạc đi vào huyệt đạo, từng đạo chân khí tràn vào trong cơ thể, trước đó bởi vì đan độc mà kinh mạch bế tắc, ở dưới lực lượng trùng kích, trong nháy mắt nổ tung lên.

Chân khí bị giam cầm trong cơ thể bỗng nhiên dâng lên, tựa như hồng lưu phá tan đê đập.

Răng rắc! Răng rắc!

Lực lượng sinh mệnh và độ tinh thuần của chân khí, trong thời gian nháy mắt phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất, khí chất cả người cũng lên một tầng, bước ra bước cuối cùng.

- Như vậy liền... Đột phá

Phù Giang Thần ngẩn ngơ.

Ràng buộc quấy nhiễu hắn nhiều năm, lại phá giải như thế?

Sự tình Linh Lung Tiên Tử cũng không giải quyết được, vị trước mắt này nhẹ nhõm hoàn thành?

- Đã qua hai mươi tức, đừng do dự, nhanh tăng nhiệt độ cho lô đỉnh!

Thấy hắn ngây người, Trương Huyền vội vàng quát.

Chân khí trong cơ thể đối phương toàn lực phát ra, chỉ có thể kiên trì ba mươi hô hấp, xúc thế, đột phá, tổng cộng tiêu phí hai mươi cái hô hấp, lại không nhanh một chút, một khi chân khí tiêu hao hầu như không còn, nhiệt độ không đến yêu cầu, lần này luyện đan sẽ triệt để thất bại.

Bởi vì không có để Thần Vương Thảo vào, coi như thất bại cũng chỉ

lãng phí một nồi dược liệu phổ thông, nhưng Trương Huyền không có nhiều thời gian như vậy!

Luyện chế một trăm linh bảy loại thuốc, đã tiêu phí gần hai canh giờ, lần nữa tìm tới dược liệu, đợi thể lực của đối phương khôi phục, luyện chế

lại...

Lại trở về cạnh tranh danh ngạch đi vào Linh Thần cung, món ăn cũng đã lạnh!

Cho nên nhất định phải thành công, không thể thất bại!

- Tốt!

Phù Giang Thần nghiến răng.

Tuy đột phá đến Thần Vương đỉnh phong, nhưng không kịp tu luyện, số

lượng chân khí trong cơ thể không tăng nhiều, cho nên lúc này chỉ có thể

kiên trì mười cái hô hấp nữa mà thôi.

Mặc dù không biết đối phương để cho mình tăng nhiệt độ mục đích là gì, nhưng bây giờ cũng chỉ có thể nghe theo mệnh lệnh.

Hừng hực!

Chân khí trở nên tinh thuần, điên cuồng tràn vào, hỏa diễm ở dưới lô đỉnh quả nhiên trở nên càng thêm hung mãnh chói mắt, nhiệt độ vốn cầm cự lần nữa nhún nhảy.

Lại năm cái hô hấp sau, trên đầu của hắn toát ra mồ hôi, Phù Giang Thần quay đầu:

- Ta lại đến cực hạn, nhiệt độ hỏa diễm không cách nào đề cao được nữa...

Cho dù tu vi đột phá, nhưng còn không có củng cố, nhiệt độ tăng lên có hạn, nếu như lại không đạt tới, thì thật sự không có biện pháp.

- Nhiệt độ đủ... Tiếp tục duy trì!

Con mắt Trương Huyền cũng có chút ửng hồng.

Không hổ là uống thuốc đột phá, nội tình quá kém.

Vốn cho rằng chỉ cần đột phá đến Thần Vương đỉnh phong, nhiệt độ hỏa diễm có thể dễ dàng đến, thậm chí vượt qua, không nghĩ tới nhiệt độ vừa đột phá điểm giới hạn!

Loại điểm giới hạn này, tương đương với nhiệt độ thấp nhất có thể hòa tan Thần Vương Thảo, vốn cho rằng đan dược hoàn toàn có thể thành công, giờ khắc này ở hắn xem ra chỉ năm năm!

- Mặc kệ...

Biết không do dự được, Trương Huyền cắn răng, lấy Thần Vương Thảo ra ngoài, bàn tay giương lên, bốn cây dược vật bị hắn truyền vào chân khí Thiên Nhược Hữu Tình, đồng thời ném vào lô đỉnh.

Ầm!

Chân khí vừa tiếp xúc dược dịch, lập tức thiêu đốt lên, nhiệt độ vừa mới đi đến điểm giới hạn lần nữa tăng lên một chút.

Soạt!

Thần Vương Thảo chắc chắn không gì sánh được, lập tức hòa tan ra, cùng dược dịch trước đó hoàn mỹ dung hợp.

Ba cái hô hấp!

Hai cái hô hấp...

- Nhanh lên một chút...

Trương Huyền xiết chặt nắm đấm.

Thần Vương Thảo coi như hòa tan, có thể cùng trước đó dược dịch hoàn mỹ dung hợp, cũng cần thời gian, nhưng... Cách đó không xa Phù Giang Thần, rõ ràng không kiên trì nổi!

Một cái hô hấp!

- Thật xin lỗi, ta thực không xong rồi...

Sắc mặt Phù Giang Thần trắng nhợt, thân thể giống như mì sợi, té ngã trên đất.

Chân khí trong cơ thể đã tiêu hao một giọt không dư thừa.

Mất đi lực lượng của Thần Vương đỉnh phong gia trì, hỏa diễm lập tức dập tắt, nhiệt độ trong lô đỉnh cũng bắt đầu co rút lại.

Ầm ầm!

Thần Vương Thảo và dược dịch dung hợp cũng đến một bước cuối cùng, trong nháy mắt lực lượng biến mất đó triệt để hoàn thành, tiếng nổ đất rung núi chuyển vang lên, bốn viên đan dược thẳng tắp từ trong lô đỉnh nhảy ra ngoài, bắn lên bầu trời.

Thần Vương Phá Chướng Đan, thành!

- Ta đã không có lực lượng khống chế đan lô, đuổi bắt đan dược...

Nhìn dược vật lao ra lô đỉnh, Phù Giang Thần đã vui vẻ, lại khó chịu.

Cao hứng là, thời khắc cuối cùng hắn cũng không như xe bị tuột xích, vẫn luyện thành dược vật... Khó chịu là, đan dược đến loại cấp bậc này, đã nắm giữ linh trí thuộc về mình, không nhanh nắm lấy, loại bỏ linh trí, vô cùng có khả năng lần này luyện chế không thu hoạch được một hạt nào, làm công vô dụng!

Tu vi của Trương Huyền chỉ có Thiên Thần thượng phẩm, những đan dược trước mắt này, mặc dù không đến Thần Vương, nhưng cũng không kém nhiều!

Bốn cái liên hợp, bản thân không có đột phá, muốn nắm lấy cũng không có dễ dàng như vậy, huống chi giờ phút này lực lượng trong cơ thể một giọt không dư thừa!

Nói cách khác...

Tuy thành công luyện chế đan dược, lại chỉ có thể trơ mắt nhìn dược vật bay đi, cuối cùng cái gì cũng không chiếm được!

Ô ô ô!

Giống như tưởng tượng, sau khi những đan dược này phá tan lô đỉnh, lập tức phá tan phong ấn, bay lên bầu trời.

- Làm sao ít như vậy?

Trương Huyền nhíu mày.

Dựa theo hắn tính toán, bốn Thần Vương Thảo phối hợp thủ pháp luyện đan tinh chuẩn như vậy, ít nhất có thể luyện chế ra mười viên, không nghĩ tới chỉ xuất hiện bốn viên.

Bất quá lúc này không phải thời điểm tính toán, lông mày giương lên, người đã xuất hiện ở trên không trung, trường kiếm xuất hiện, chỉ vào không trung.

Phần phật!

Vô số kiếm khí tùy ý bắn ra, ở trên không trung tạo thành một cái lưới đánh cá to lớn.

Tâm Tự Song Ti Võng, Trung Hữu Thiên Thiên Kết!

Biết những đan dược này lợi hại, Trương Huyền vừa ra tay là kiếm pháp cường hãn nhất.

Lúc ở Thượng Thương lĩnh ngộ kiếm pháp vượt qua Thiên Đạo, đến Thần giới lại có thay đổi, phối hợp trường kiếm Thần Vương, rậm rạp chằng chịt, bao phủ toàn bộ bốn phía.

Tuy khe hở của lưới đánh cá rất lớn, nhưng lực lượng đụng đến sẽ tự

động co rút lại.

Lưới trời tuy thưa, nhưng mà khó lọt!

Chi chi chi chi!

Đan dược bị kiếm khí bao phủ, không cách nào tránh thoát, trong nháy mắt bị xóa sạch linh tính, thu vào hộp ngọc.

- Tốt!

Nắm lấy đan dược chạy trốn, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, vừa định nói cái gì, đột nhiên thấy hoa mắt, trong lò lại có một viên đan dược bắn ra, thời gian nháy mắt xông vào mây xanh, hóa thành một điểm đen, muốn biến mất không thấy gì nữa.

- Nguy rồi, lại còn có một viên Đan Vương!

Đồng tử Trương Huyền co rụt lại.

Dưới tình huống bình thường, luyện chế đan dược cùng một lò, dược hiệu tạo thành đan dược không kém nhiều, nhưng cũng có ngoại lệ.

Giống như lần này, thời gian hỏa diễm đến nhiệt độ cần quá ngắn, Thần Vương Thảo lại quá nhiều, cộng thêm lực lượng của Phù Giang Thần tiêu hao hầu như không còn, dược vật tinh hoa nhất chưa kịp bình quân phân phối, vậy mà tạo thành một viên Đan Vương dược hiệu mạnh nhất!

Dược tính của viên đan dược này, là gấp bội những đan dược khác, bàn về lực lượng mà nói, đã có thể so với Thần Vương!

Chương 2201: Bách Di p T

ệ

hanh Hống

Khó trách hắn vẫn cảm thấy ít nhất có thể luyện chế ra hơn mười viên, cuối cùng lại chỉ xuất hiện bốn viên, nguyên lai dược lực còn lại đều tập trung vào viên Đan Vương kia!

Không chỉ như vậy, Đan Vương này linh tính mạnh hơn, nắm giữ trí tuệ

có thể so với nhân loại.

Vừa mới thời điểm những đan dược khác lao ra, tên này trốn ở trong lô đỉnh, làm cho không người nào có thể phát hiện, thừa dịp Trương Huyền bắt những dược vật khác tâm cảnh buông lỏng, thì chạy ra ngoài!

Thời cơ, kiên nhẫn đều nắm rất tốt.

Mà một khi thành công, tương đương với lần luyện đan này, tuy hoàn thành, lại mất đi vật trân quý nhất.

- Trốn được sao?

Không nghĩ tới bị một viên đan dược trêu đùa, bàn chân Trương Huyền lơ lửng một bước, chân khí trong cơ thể bắn ra.

Ầm!

Không khí khuấy động ra gợn sóng, cả người thẳng tắp vọt tới.

Hồng Trần Đạp Thiên Bộ bị hắn vận chuyển tới cực hạn, tốc độ đan dược cực nhanh, nhưng tốc độ của hắn càng nhanh!

- Thiên Thần thượng phẩm đỉnh phong có thể bay được?

Phù Giang Thần trợn mắt lên.

Thần Vương mới có thể phi hành, đây là định luật không thể sửa đổi của Thần giới, vị trước mắt này, sức chiến đấu có thể so với Thần Vương không nói, lại còn bay lên, tốc độ không hề thua mình...

Làm sao làm được?

Trong lúc nhất thời, Phù Giang Thần nghi ngờ có nhìn lầm hay không.

Đan Vương chạy trốn cũng không nghĩ tới, vị này chỉ là Thiên Thần thượng phẩm, không chỉ biết bay, còn bay nhanh như vậy, thấy chẳng mấy chốc sẽ bị đuổi kịp, lại không chạy trốn, chợt xoay người, nhẹ

nhàng khẽ động, huyễn hóa ra một thanh niên sắc mặt dữ tợn, một chưởng đập tới!

Biến động bất ngờ, lực lượng tung hoành.

Viên đan dược này chưởng khống lực lượng, vậy mà đạt đến Thần Vương cảnh, không hề yếu hơn Phù Giang Thần!

- Hừ!

Vẻ mặt Trương Huyền khó coi, ngừng lại, tránh thoát công kích, cùng thời khắc đó, trường kiếm trong tay nghênh đón tiếp lấy.

Tuy chân khí Thiên Đạo trong cơ thể bị khí thể màu xám tiêu hao sạch sẽ, nhưng thông qua vừa rồi phi hành, hắn phát hiện sức chiến đấu chẳng những không hạ thấp, ngược lại càng thêm cường đại.

Chỉ là số lượng chân khí quá ít, không thể giống như trước đây, tùy ý chiến đấu mà không cần lo lắng hao hết.

Cho nên nhất định phải tốc chiến tốc thắng!

Không riêng gì vấn đề chân khí trong cơ thể, càng quan trọng hơn là viên Đan Vương này chạy trốn, gây ra động tĩnh thực sự quá lớn, ngắn ngủi mấy hơi, đã có mấy chục đạo thần thức dò xét qua, không nhanh chút giải quyết, rất dễ dàng xuất hiện biến cố.

Xuân Tàm Đáo Tử Ti Phương Tẫn, Chá Cự Thành Hôi Lệ Thủy Kiền!

Thiên Thần cảnh lĩnh ngộ kiếm chiêu kiếm ý ầm ầm xuất hiện, kiếm khí bắn ra, giống như bó đuốc đang thiêu đốt, lại giống như xuân tằm, trước khi chết phun ra một tia tơ tằm cuối cùng, mang theo ảo diệu vô tận, trong tích tắc đi vào trước mặt Đan Vương, trói nó chặt chẽ vững vàng.

- Ngươi...

Đan Vương sửng sốt, tràn đầy khó tin.

Thần Vương cùng Thiên Thần, chênh lệch tựa như hai loại sinh mệnh, không thể bên trong mà tính, vốn cho rằng chỉ cần mình quay đầu, dùng hết toàn lực, nhất định có thể nhẹ nhõm nó chém giết, nằm mơ cũng không ngờ tới, một chiêu đều không có thi triển xong, liền bị phong bế.

Thiên Thần thượng phẩm cũng mạnh mẽ như vậy sao?

- Thu!

Biết chân khí của mình không kiên trì được bao lâu, vừa rồi toàn lực phi hành, thi triển ra hai chiêu kiếm pháp, tiêu hao không ít, chẳng muốn phí lời, kiếm pháp hình thành dây thừng bỗng nhiên nắm chặt.

- Ah...

Đan Vương kêu thảm một tiếng, thân thể thu nhỏ, lần nữa biến thành một viên đan dược, linh tính biến mất.

Bắt được nó, lúc này Trương Huyền mới thở phào nhẹ nhõm, trường kiếm run lên, kiếm khí bao phủ đan dược thẳng tắp bay tới, vừa định đưa tay bắt, thân thể đột nhiên cảm thấy cứng đờ, Đan Vương bay tới dừng ở

trên không, ngay cả chân khí trong cơ thể hắn cũng có chút không nghe sai khiến, không động đậy được nữa.

- Chuyện gì xảy ra?

Đồng tử co rụt lại, ngay sau đó nhìn thấy một cô gái xinh đẹp đạp trên không khí từ đằng xa từng bước một đi tới.

Tay ngọc thon thon, nhẹ nhàng bóp một cái, Đan Vương bị kiếm khí bao phủ liền bị nàng nắm ở đầu ngón tay.

- Vị bằng hữu này, viên đan dược kia là ta tiêu phí vô số luyện chế ra, vừa mới chạy đi, cảm ơn giúp ta bắt được, vô cùng cảm kích!

Nữ tử khẽ mỉm cười.

- Thanh Thảo Hiên?

Tinh thần khẽ động, chân khí trong cơ thể theo huyệt đạo nổ tung, lực lượng cầm cố lại mình triệt để tiêu tán, Trương Huyền híp mắt lại.

Đan Vương, còn dính dáng có thể làm cho người đột phá Thần Vương, sức hấp dẫn thực sự quá lớn, vừa rồi vẫn lo lắng, sẽ có người chạy tới chen tay, không nghĩ tới thật đúng là xuất hiện.

Cướp đồ vật của người khác, lại còn nói hùng hồn như vậy... Không hổ

là Thần giới, không có quy tắc, tất cả đều lấy nắm đấm nói chuyện.

- Không tệ!

Lông mày nữ tử nâng lên, cổ tay rung rung, một viên ngọc phù xuất hiện ở trong lòng bàn tay:

- Đây là tín phù của ta, ngươi giúp ta lấy được đan dược, không thể để

cho ngươi giúp không, dựa vào thứ này, có thể đi Thanh Thảo Hiên, tùy ý lựa chọn sử dụng một bộ công pháp tu luyện, xem như thù lao!

Ngọc phù nhẹ nhàng vụt qua, chậm chạp bay tới.

- Cường đoạt sao?

Trường kiếm trong tay nhẹ nhàng vạch một cái, ngọc phù lập tức vỡ

thành hai mảnh, Trương Huyền nhìn qua, híp mắt lại:

- Muốn cướp đồ vật của ta, ngươi có biết kết quả không?

Đối phương cầm cố lại mình, đoạt đan dược ngược lại cũng thôi, vậy mà nói thẳng là của mình, quả thực không biết xấu hổ đến cực hạn.

- Cướp đồ vật của ngươi? Viên đan dược này, chính là ta tiêu phí vô số

luyện chế thành, lấy một Thiên Thần thượng phẩm đỉnh phong nho nhỏ, có thể luyện chế ra? Có năng lực luyện chế ra sao?

Nữ tử cười lạnh, vung ống tay áo:

- Chuyện cười!

- Ta tự nhiên không cách nào luyện chế ra, viên đan dược này, chính là Phù Giang Thần đại sư luyện chế thành, ta cung cấp dược vật và thủ

pháp luyện chế, vừa mới luyện thành bị nó chạy trốn, lúc này mới đuổi tới... Ngươi nói là ngươi luyện chế, có biết viên đan dược này có loại dược liệu gì luyện chế thành, lại phải trải qua những trình tự nào không?

Trương Huyền nói.

- Phù Giang Thần?

Nữ tử cười nhạo:

- Xem ra ngươi cũng biết là hắn luyện, dược vật này, là ta ủy thác hắn luyện chế, hơn nữa cấp cho dược liệu, làm sao chỉ chớp mắt biến thành của ngươi? Lời không thể nói lung tung... Như vậy đi, ta cũng không bắt

nạt ngươi, hiện tại để hắn tới chứng minh một chút, viên đan dược này đến cùng là của ai!

Nữ tử nói xong, cúi đầu nhìn về phía một phương hướng:

- Phù Giang Thần, còn không mau tới!

Âm thanh như một đạo chỉ khí, cấp tốc truyền xuống.

Trương Huyền không lên tiếng, híp mắt lại.

Mặc dù bốn phía không có những người khác, nhưng chừng mấy chục đạo thần thức, nữ nhân này vừa mở miệng liền nói là của mình, mục đích chỉ có một, chiếm cứ đại nghĩa, chiếm Đan Vương làm của riêng!

Nếu không truyền đi, danh khí không dễ nghe!

Chỉ từ điểm ấy, cũng có thể thấy được, vị trước mắt này nhất định ở

Linh Lung hoàng thành có địa vị không thấp.

- Cướp đan dược của ta, còn hùng hồn như vậy, mặt cũng không đỏ...

Không biết ngươi xưng hô như thế nào?

Trương Huyền hừ một tiếng, hỏi.

- Biết Thanh Thảo Hiên không biết ta?

Nữ tử cũng không tức giận, sửng sốt một chút, nhàn nhạt nhìn qua, cười một tiếng:

- Bản tọa Bách Diệp Thanh Hồng!

- Bách Diệp Thanh Hồng?

Trương Huyền sầm mặt lại:

- Thần Vương phong hào?

Chương 2202: Thiên Đ o

ạ chi th t

ư ái hi n

ệ

Đi vào Linh Lung hoàng thành, liền hỏi thăm hộ vệ phụ trách truyền tống trận rõ ràng, biết trong thành này trừ Linh Lung Tiên Tử ra, hai vị

Thần Vương phong hào mạnh nhất, theo thứ tự là Thượng Quan Vân Uyển và Bách Diệp Thanh Hồng.

Hai người thực lực tương đương, đều chiếm một phương, chưởng khống một phương thiên địa.

Bởi vì mỹ lệ, môn hạ hội tụ không biết bao nhiêu cường giả.

Vốn cho rằng gia hỏa không biết xấu hổ, ngang nhiên cướp đoạt như

vậy, chỉ là cường giả Thần Vương đỉnh cao, không nghĩ tới lại là vị này!

Một viên đan dược, đại biểu một vị cường giả Thần Vương... Đan Vương này càng lớn, chỉ cần vận dụng tốt, chí ít có thể để cho môn hạ

nhiều ra bốn vị Thần Vương trở lên!

Khó trách nói ra lời như vậy...

Cho dù là Thần Vương phong hào, ở trước ích lợi thật lớn cũng không thể ngoại lệ.

Thấy hắn biết thân phận mình, hai tay Bách Diệp Thanh Hồng chắp sau lưng, tựa như nữ vương, cũng không nói chuyện, cúi đầu nhìn xuống dưới, ngay sau đó nhìn thấy Phù Giang Thần tràn đầy hư nhược lắc lư

bay lên, đi vào trước mặt.

Tuy lực lượng của hắn tiêu hao hầu như không còn, nhưng trên người có rất nhiều đan dược, vừa rồi nuốt vào một viên, đã miễn cưỡng có thể phi hành.

- Phù Giang Thần, gặp qua Bách Diệp Thần Vương phong hào!

Ôm quyền khom người, không dám có chút sơ hở.

Bách Diệp Thanh Hồng nhẹ nhàng gật đầu:

- Nếu tới, vậy thì giải thích một chút, viên đan dược này, có phải ta bảo ngươi hỗ trợ luyện chế không? Dược liệu cùng đan phương, là ta tặng cho ngươi?

- Cái này...

Vẻ mặt Phù Giang Thần cứng đờ, quay đầu liếc nhìn Trương Huyền, dừng lại một chút, cắn răng:

- Đúng!

- Phù đan sư, ngươi...

Không nghĩ tới vị này vậy mà giúp đối phương nói chuyện, Trương Huyền sầm mặt lại.

Trước đó còn gọi Phù huynh, lúc này đổi cách xưng hô thành đan sư.

- Trương đan sư, viên đan dược này quả thực là Bách Diệp Thần Vương phong hào để cho ta luyện chế, ngươi đừng hồ nháo...

Phù Giang Thần nói.

- Hồ nháo?

Trương Huyền cười lắc đầu:

- Xem ra là Linh Lung Thiên bắt nạt ngoại nhân như ta?

Bản thân mang theo Thần Vương Thảo tới, tiêu phí vô số, mới luyện chế

thành đan dược, vậy mà nói là của đối phương...

Thật đúng là đổi trắng thay đen!

- Làm càn, Bách Diệp Thần Vương phong hào niệm tình ngươi bắt được đan dược có công, mới không tính toán ngươi vô lễ, không biết cảm ơn, còn nói năng ngông cuồng, muốn chết hay sao...

Phù Giang Thần hét lớn.

Trương Huyền đang cảm giác tức giận dâng lên, liền nghe đối phương truyền âm.

- Trương huynh, Bách Diệp Thần Vương từ trước tới nay đã quen bá đạo, không thừa nhận mà nói, ta sợ nàng đợi ngươi rời khỏi hoàng thành vẫn sẽ ra tay, còn không bằng đáp ứng... Thực sự không được, ta báo cáo Thượng Quan Vân Uyển Thần Vương phong hào, để nàng làm chủ... Bất quá các nàng thực lực tương đương, vị này khăng khăng muốn cầm, ai cũng không có cách nào!

- Ngươi ý tứ là, ta chỉ có thể nhận thua, mặc cho nàng cướp đi đan dược của ta?

Trương Huyền cười lạnh.

- Cũng chỉ có thể như vậy, thấy tốt thì lấy, ngươi chỉ tổn thất Đan Vương, còn có bốn viên đan dược phổ thông có thể dùng, thật muốn giằng co nữa, ta sợ nàng sẽ trở mặt động thủ, đến lúc đó cái gì cũng không chiếm được, thậm chí tính mạng cũng gặp nguy hiểm!

Trong giọng nói của Phù Giang Thần có chút lo lắng.

Dân không đấu với quan, huống chi đối phương là chưởng khống giả

của Linh Lung hoàng thành, bản thân là Thần Vương phong hào, dưới Đế Quân, có thể xưng vô địch!

- Nếu như ta nói... Không thì sao?

Không tiếp tục để ý Phù Giang Thần, Trương Huyền ngẩng đầu lên.

Phù Giang Thần là người Linh Lung Thiên, đối mặt Thần Vương phong hào, tự nhiên không dám phản bác, nhưng hắn không phải!

Nữ nhân trước mắt này rất đẹp, không kém đám người Ngọc Phi Nhi, Hồ Yêu Yêu chút nào, nhưng không nghĩ tới dưới dung nhan xinh đẹp, vậy mà vô sỉ như thế!

Vốn nghĩ vô luận đi đến nơi nào, cũng khiêm tốn làm việc, ai biết lại không cho hắn khiêm tốn!

Đã như vậy... Vậy thì đánh đi!

Làm cho tất cả mọi người đều biết...

Trương Huyền ta, mặc dù mới tới Thần giới hơn một tháng, nhưng cũng không phải người nào muốn bắt nạt, liền có thể tùy ý bắt nạt!

- Bách Diệp Thần Vương phong hào đúng không?

Làm ra quyết định, Trương Huyền không còn nôn nóng như trước đó, một tay chắp sau lưng nhìn qua, trong ánh mắt mang theo lạnh lùng:

- Ta cho ngươi một cơ hội, nói ra lai lịch chân chính của viên đan dược này, đến cùng thuộc về người nào!

- Biết thân phận của Bách Diệp Thần Vương phong hào, lại còn ăn nói ngông cuồng như vậy... tên này điên rồi sao?

- Chỉ sợ điên thật rồi...

Ý niệm ở bốn phía quan sát không ngừng giao lưu.

- Ta niệm tình ngươi tu vi không dễ, còn giúp ta bắt được đan dược, một mực khách khí, như thế nào, cho là ta đế ý thân phận, sẽ không ra tay với ngươi? Hay cảm thấy, ta không giết được ngươi?

Bách Diệp Thanh Hồng híp mắt lại.

Kèm theo nàng nổi giận, một cỗ lực lượng vô địch khuấy động ra, bao phủ khắp nơi, toàn bộ hoàng thành giống như âm u xuống, không khí sền sệt.

Toàn bộ Linh Lung hoàng thành, tất cả đều cảm nhận được áp lực nồng đậm, Trương Huyền đứng mũi chịu sào, càng cảm thấy hô hấp khó mà duy trì, chân khí trong cơ thể tựa như bị đông cứng, bất cứ lúc nào cũng sẽ từ không trung rơi xuống.

Nếu không phải Thần Vương Kiếm trong tay nâng, chỉ sợ thật sự không kiên trì nổi.

Loại lực lượng này đừng nói hắn, cho dù là cường giả Thần Vương chân chính, chỉ sợ cũng chống lại không được.

Thần Vương phong hào kinh khủng như vậy!

Chân khí Thiên Nhược Hữu Tình vận chuyển, áp lực tiêu hết, Trương Huyền thở ra một hơi, trên mặt lộ ra tiếc hận:

- Cơ hội ta cho ngươi, nếu không biết trân quý, vậy thì không có biện pháp...

- Không biết tốt xấu!

Thấy vị này sắp chết đến nơi lại còn nói ra lời này, Bách Diệp Thanh Hồng nhíu mày.

Lúc này còn trang cái gì?

Một Thiên Thần thượng phẩm mà thôi, giống như sâu kiến, lại dám ăn nói ngông cuồng như vậy.

Tay ngọc khẽ đảo, đang muốn cho hắn dạy dỗ, thân thể đột nhiên cứng ngắc, lập tức cảm thấy cả người bị một cỗ lực lượng to lớn phong tỏa, thật giống như bị Đế Quân để mắt tới.

Vội vàng ngẩng đầu, ngay sau đó nhìn thấy một bản thư tịch màu vàng yên tĩnh lơ lửng ở trên đầu, từng đạo ánh sáng bao phủ, phong bế xung quanh.

- Đây là cái gì?

Đồng tử co rụt lại.

Quyển sách trên đầu này, cho nàng một loại cảm giác hoảng sợ, thật giống như bị khóa định, không chỉ không thể chạy trốn, càng không cách nào phản kích và đánh trả!

Giống như bị Thiên Đạo bao phủ, không thể phản bác.

- Một quyển sách mà thôi!

Trương Huyền lắc đầu.

Vốn không muốn dùng thứ này, nhưng đối phương thực quá vô sỉ.

Cho cơ hội nhiều lần, cũng không có nắm chắc, chết không có gì đáng tiếc!

Tuy vô cùng có khả năng bởi vậy đắc tội Linh Lung Tiên Tử, nhưng lúc này không quản được nhiều như vậy!

- Cường đoạt của người khác, chết cũng không hối cải, chẳng cần biết ngươi là ai, có tội! Vậy nhận trừng phạt đi!

Trương Huyền chẳng muốn tiếp tục phí lời, bàn tay lớn vẫy một cái.

Ầm ầm!

Thiên Đạo chi thư phát ra âm thanh tựa như núi lở, từ không trung chụp xuống.

- Không...

Bách Diệp Thanh Hồng vốn cho rằng, đối phó một Thiên Thần thượng phẩm dễ như trở bàn tay, đối phương không dám nói nhiều, nằm mơ

cũng không nghĩ đến, trực tiếp lấy ra pháp bảo lợi hại như vậy, sắc mặt trắng nhợt.

Muốn ngăn cản, nhưng cảm thấy đau đớn kịch liệt, thư tịch nghiền ép, cả

cánh tay vỡ vụn, ngay cả một cái hô hấp cũng không chịu đựng nổi.

Chương 2203: Đê Quấn ra tay

- Ah... Đây rốt cuộc là cái gì?

Bách Diệp Thanh Hồng không ngừng run rẩy, tràn đầy kinh hoàng.

Thần Vương phong hào, vô địch dưới Đế Quân, không người có thể

chống lại, nguyên nhân chính là như vậy, nàng mới có tư cách và vốn liếng cường đoạt, không lo lắng đối phương phản kích.

Chỉ là nằm mơ cũng nghĩ không ra, Thiên Thần thượng phẩm đỉnh phong kia sẽ tế ra loại pháp bảo này.

Bị giam cầm ở trong đó, tựa như bị Thiên Đạo nghiền ép, lại như Đế

Quân thi triển lực lượng, cho dù là Thần Vương phong hào cao quý, cũng không cách nào chống lại.

- Mở cho ta...

Biết thư tịch trên đầu sẽ không cho nàng quá nhiều thời gian suy nghĩ, Bách Diệp Thanh Hồng gào lên một tiếng, lực lượng toàn thân điên cuồng tuôn ra, trên không dập dờn từng đạo gợn sóng, như toàn bộ

nguyện lực của Linh Lung Thiên đều bị rút tới, tiến hành ngăn cản!

Thần Vương phong hào, bàn về lực lượng không khác Thần Vương phổ

thông quá nhiều, sở dĩ mạnh mẽ, là bởi vì có thể điều động nguyện lực của một phương thiên địa, từ đó để nó hình thành ý niệm của mình.

Cỗ lực lượng này, ở trong khu vực đặc biệt, có thể xưng vô địch.

Chẳng qua cho dù lại vô địch, ở trước mặt Thiên Đạo, đồng dạng cái gì cũng không tính, chỉ thoáng cái, bốn phía tán loạn, bị đập vỡ vụn.

- Phốc!

Máu tươi phun mạnh, ánh mắt của Bách Diệp Thanh Hồng lộ ra kinh hoảng.

Trước đó còn tưởng có thể ngăn cản, giờ phút này hiểu được, không nghĩ những biện pháp khác, bản thân vô cùng có khả năng bị ép thành bánh thịt, thân tử đạo tiêu.

- Xin tha mạng, là ta sai rồi, là ta nhìn thấy viên đan dược này lực lượng tinh thuần, lúc này mới lên ý đồ xấu... Muốn chiếm làm của riêng! Cái này cụ thể là đan dược gì, lại từ đâu đến, trước đó ta hoàn toàn không biết...

Bách Diệp Thanh Hồng cắn chặt răng, lại không để ý tới hình ảnh, vội vàng giải thích sự tình ra.

Mặt mũi so sánh với sinh mệnh, đương nhiên là người sau càng trọng yếu hơn.

- Bách Diệp Thần Vương phong hào cướp đoạt đan dược của người khác?

- Vừa rồi hùng hồn, ta còn tưởng là thật... Không nghĩ tới nàng sẽ làm như vậy!

- Nàng là nữ thần của ta, làm như vậy, thực có hại tên tuổi của Thần Vương phong hào...

- Đan dược có thể khiến người ta đột phá Thần Vương, đổi lại ngươi, ngươi sẽ làm sao?

- Ta... Có thể sẽ làm ra động tác giống như nàng...

...

Bốn phía ý niệm giao lưu, từng cái tràn đầy chấn động.

Đan dược mới bị bắt được, Bách Diệp Thanh Hồng liền xuất hiện, lại thêm hùng hồn, thấy cảnh này tất cả mọi người đều cho rằng nàng nói là thật, bọn hắn nằm mơ cũng không nghĩ đến, lại là cường đoạt!

Như vậy thanh danh của vị Thần Vương phong hào này xem như triệt để

xấu.

Nữ thần cũng là người, không thể làm bất cứ chuyện gì cũng đẹp đẽ.

- Ta đã cho ngươi cơ hội, giờ phút này nói những lời kia... Đã chậm!

Trương Huyền thờ ơ.

Vừa rồi đã cho đối phương cơ hội, không biết nắm chắc, ngược lại bức bách, đã như vậy, chỉ có một con đường có thể đi... Chết!

Răng rắc!

Thiên Đạo chi thư kèm theo thư viện tấn cấp, thời gian ở ngoại giới càng dài, ý niệm lần nữa ép xuống, Bách Diệp Thanh Hồng không chống lại được, khung xương vỡ nát, bả vai và trên mặt đồng thời nứt ra máu tươi, khuôn mặt dữ tợn.

Thần Vương phong hào mạnh hơn, cũng không có vượt qua Thiên Đạo, đối mặt Thiên Đạo chi thư vẫn bất lực.

- Xin thủ hạ lưu tình...

Không khí nhanh chóng lay động, lại một bóng người xinh đẹp bất ngờ

xuất hiện.

Một vị Thần Vương phong hào khác của Linh Lung Thiên, Thượng Quan Vân Uyển!

- Bách Diệp Thanh Hồng là Thần Vương phong hào do bệ hạ tự mình sắc phong, ngươi giết nàng, tương đương với ngỗ nghịch uy nghiêm của Đế Quân, xin tìm chỗ khoan dung mà độ lượng!

Thượng Quan Vân Uyển nói.

- Ngươi cầm Đế Quân uy hiếp ta?

Tròng mắt Trương Huyền hơi híp.

Đều là Thần Vương phong hào, thời điểm Bách Diệp Thanh Hồng ngang nhiên cướp đoạt dược vật của mình, hắn không tin đối phương không có phát hiện, không tin Đế Quân “không nhìn thấy”!

Nhìn thấy lại không lên tiếng, mặc cho phát triển, hiện tại dựa vào cái gì muốn hắn lui bước?

Nói đùa!

- Không cần uy hiếp, ngươi hắn rõ ràng, uy nghiêm của Đế Quân không thể làm trái!

Thượng Quan Vân Uyển nói.

Đế Quân chính là cường giả đỉnh phong nhất thiên địa, nếu sắc phong Thần Vương, tự nhiên có đạo lý của nàng, không phải là người này cũng có thể ngỗ nghịch.

Ngang nhiên chém giết Thần Vương nàng sắc phong, tương đương với khiêu khích quyền uy của nàng.

- Là không thể làm trái, nhưng sắc phong nhân vật như vậy, ánh mắt của Linh Lung Tiên Tử này cũng không tính quá tốt, đã như vậy... ta thay nàng thanh lý môn hộ!

Chẳng muốn nói nhãm với đối phương, bàn tay của Trương Huyền vồ

một cái.

- Không...

Thư tịch ép xuống, Bách Diệp Thanh Hồng kêu thảm, bị nghiền thành bánh thịt, hồn phi phách tán, cái gì cũng không lưu lại.

- Cái này...

Thượng Quan Vân Uyển không nghĩ tới mang ra tên tuổi của Đế Quân, đối phương vẫn không ngừng tay, chém giết Bách Diệp Thanh Hồng ở

trước mặt mọi người, tức giận đến không ngừng run rẩy:

- Ngươi thật to gan...

Lời còn chưa dứt, chỉ thấy thanh niên lạnh lùng nhìn lại:

- Không muốn chết, thì câm miệng cho ta!

Thân thể mềm mại của Thượng Quan Vân Uyển run rẩy, nhưng không dám nói thêm nửa câu.

Bách Diệp Thanh Hồng và nàng thực lực tương đương, lại bị chém giết trong nháy mắt, ngay cả năng lực phản kích cũng không có, bản thân còn dám nói nhảm nhiều, đoán chừng cũng sẽ giống như nàng, hồn phi phách tán, biến mất giữa thiên địa.

Trước đó rất nhiều Thần Vương và cao thủ một mực thăm dò, giờ phút này tất cả đều lặng ngắt như tờ, từng cái run rẩy.

Đây chính là Thần Vương phong hào, giữa thiên địa trừ Đế Quân, không người có thể vượt qua, vậy mà nháy mắt liền bị chém giết, một vị khác bị quát, một câu cũng không dám nói...

Cái tên này... Đến cùng từ đâu tới?

Phù Giang Thần cũng run lẩy bẩy.

Hắn một mực đánh giá cao thanh niên trước mắt này, cảm thấy về sau hắn thành tựu vô tận, nhưng làm sao cũng không nghĩ đến... Trong lúc nói cười chém giết Thần Vương phong hào, hơn nữa chấn nhiếp nữ thần của hắn không dám nói...

May mắn thời điểm hỗ trợ luyện chế đan dược không có ý khác, nếu không biến thành thi thể, khẳng định chính là hắn.

- Hắn hình như là... Trương Huyền!

- Trương Huyền? Trương Huyền Trương đan sư ở U Hồn Thiên?

- Đúng vậy, ngày bán ra Phá Chướng Đan, ta ở U Hồn Thiên, vừa vặn nhìn thấy hắn, cho nên còn nhớ rất rõ ràng...

- Có thể luyện chế ra Phá Chướng Đan, Mỹ Dung Đan, luyện chế ra viên đan dược trước mắt này, cũng không có gì kì quái.

- Đúng vậy... Một chiêu chém giết Thần Vương phong hào, chẳng lẽ sau lưng của hắn cũng có Đế Quân? Không biết là vị nào...

...

Có người nhận ra được.

Trương Huyền ở U Hồn Thiên gây ra động tĩnh lớn như vậy, thanh danh đã truyền đến nơi này.

Quát Thượng Quan Vân Uyển phí lời xong, Trương Huyền chẳng muốn tiếp tục nói nhiều, ngón tay ngoắc ngoắc, đan dược bay tới, rơi vào lòng bàn tay, vừa mới thu về hộp ngọc, trong lòng khẽ động, một đạo khí tức nguy hiểm lan đến.

Không gian bốn phía sôi trào lên, nguyên khí của Linh Lung hoàng thành trong chớp mắt hội tụ, một cỗ uy áp cường đại đến làm người tuyệt vọng xuất hiện.

- Đây là Đế Quân muốn xuất thủ sao?

Nắm đấm Trương Huyền xiết chặt, mắt híp lại.

Chương 2204: L c

ạ Thất Thất, Thần Vương đỉnh phong!

Lực lượng của Thần Vương phong hào, hắn tận mắt chứng kiến, đối mặt Thiên Đạo chi thư, không có chút năng lực chống cự nào.

Trước mắt xuất hiện lực lượng càng thêm cường đại, càng thêm huy hoàng, tựa như mặt trời, làm cho không người nào có thể chống lại, thậm chí vô lực chống lại, chỉ có một khả năng, đó chính là... cường giả

Đế Quân xuất thủ!

Xem ra Linh Lung Tiên Tử cũng không phải không để ý tới thế sự như

trong tưởng tượng, nhìn thấy Thần Vương mình sắc phong bị giết, liền không chịu nổi.

- Đế Quân?

Đám người Phù Giang Thần cũng cảm giác được dị thường, từng cái biến sắc, không dám ngẩng đầu lên.

Thượng Quan Vân Uyển cũng xiết chặt nắm đấm, trên mặt lại như trút được gánh nặng.

Đều là Thần Vương phong hào, bị người chém giết ở trước cửa nhà, nếu Đế Quân cũng phải nhịn xuống, không khỏi làm cho người thất vọng.

Ầm ầm!

Giống như bão giáng lâm, nguyên khí không ngừng hội tụ đình chỉ sôi trào, một khuôn mặt to lớn bất ngờ xuất hiện ở trước Trương Huyền, lơ

lửng giữa không trung, như là mặt trời.

Đế Quân cũng không tự mình xuất hiện, mà dùng nguyên khí hội tụ một đạo ý niệm.

- Chém giết Thần Vương phong hào của ta, ngươi thật to gan!

Âm thanh vang lên, đâm thẳng linh hồn, làm cho không người nào có thể chống cự, Trương Huyền chỉ nghe một tiếng, liền cảm thấy đầu óc giống như nổ tung.

Khuôn mặt kia, dù chỉ là Đế Quân hội tụ một đạo ý niệm, không phải bản tôn giáng lâm, nhưng không phải Thiên Thần thượng phẩm nho nhỏ

như hắn có thể chống cự.

- Diệt cho ta!

Biết một khi Đế Quân ra tay, rất có thể sẽ bị chém giết tại chỗ, Trương Huyền sầm mặt lại, Thiên Đạo chi thư vừa mới nghiền ép Bách Diệp Thanh Hồng xong, tiêu hao hơn phân nửa năng lượng, còn chưa tiêu mất, lần nữa bay lên, đánh về phía gương mặt khổng lồ.

- Không biết tự lượng sức mình!

Gương mặt khổng lồ hừ một tiếng, cũng không thấy có bất kỳ động tác gì.

Ba!

Không khí nổ vang, Thiên Đạo chi thư tiêu tán, thật giống như chưa hề

xuất hiện qua.

Át chủ bài nhẹ nhõm nghiền ép Thần Vương phong hào, thậm chí ngay cả một đạo ý niệm của đối phương cũng không chống lại được.

Thân thể Trương Huyền cứng đờ, liên tiếp lui về phía sau.

Vốn cho rằng thi triển ra Thiên Đạo chi thư, coi như không gây thương tổn được đối phương, cũng có thể trở ngại phút chốc, không nghĩ tới ngay cả một cái hô hấp cũng không có kiên trì...

Tuy trong thư viện còn có một bản, nhưng không dám tùy tiện sử dụng nữa.

- Trẻ tuổi nóng tính là chuyện tốt, có thiên phú cũng là chuyện tốt, nhưng quá mức ngông cuồng, chính là tối kỵ...

Gương mặt khổng lồ không hề cảm xúc, đồng dạng không có bất kỳ

động tác gì nhìn qua.

Trong lòng Trương Huyền căng thẳng, Thần Vương Kiếm giơ lên, thi triển ra kiếm pháp mạnh nhất.

Kiếm khí còn không có lan ra bao xa liền tán loạn, đồng thời gan bàn tay đau đớn, Thần Vương Kiếm bay ra ngoài, ngực giống như bị cự chùy xung kích, sắc mặt trắng nhợt, đã bị trọng thương.

Xì xì xì!

Kim ti ở trong cơ thể vận chuyển, thương thế khôi phục nhanh chóng.

- Phản ứng không chậm...

Gương mặt khổng lồ không nghĩ tới, thanh niên trước mắt lại ngăn được công kích của mình, có chút ngoài ý muốn, trong ánh mắt lộ ra vẻ khen ngợi:

- Thân là Đế Quân, ta sẽ không lấy lớn hiếp nhỏ, ngươi có thể ngăn cản một kích của ta, có thể không giết ngươi, chẳng qua tội chết có thể miễn, tội sống khó tha. Mới Thiên Thần thượng phẩm đỉnh phong, đã ngang ngược càn rỡ như vậy, đánh giết Thần Vương phong hào của ta, ngay cả

ta cũng không để vào mắt, không trừng phạt một chút, Linh Lung Thiên ta cũng không cần đặt chân ở Thần giới...

Đột nhiên, âm thanh giống như ngâm xướng vang lên:

- Ta tuyên bố, lột đi tu vi trong cơ thể ngươi!

Ầm ầm!

Kèm theo lời nói, một cỗ lực lượng khổng lồ bao phủ Trương Huyền lại, ngay sau đó hắn cảm thấy thân thể cứng nhắc, chân khí trong đan điền giống như bị tước đoạt, mắt thường có thể thấy được tiêu tán.

- Cái này...

Đồng tử Trương Huyền co rút lại, muốn phản kháng, nhưng không cách nào làm được.

Đối phương tựa như một lời định pháp tắc, bất luận hắn phản bác như

thế nào, cũng không có biện pháp gì!

- Chẳng lẽ Trương Huyền ta muốn gãy ở đây? Không, Đế Quân lại như

thế nào? Chỉ cần bản tôn không xuất hiện, muốn giết ta, nằm mơ đi!

Cắn chặt răng, đang muốn thi triển ra Thiên Đạo chi thư, đập khuôn mặt kia thành thịt nát, lại cảm thấy trên người nhẹ nhõm.

Vội vàng ngẩng đầu, chỉ thấy ở giữa gương mặt khổng lồ và mình, chẳng biết lúc nào xuất hiện một hạt châu, không ngừng xoay tròn, không gian bốn phía giống như trong nháy mắt cứng lại.

Cho dù lực lượng của Đế Quân mạnh mẽ, cũng không cách nào lan tràn tới.

- Đây là...

Trương Huyền sững sờ, thân thể không khỏi xiết chặt:

- Tĩnh Không Châu?

Xuất hiện ở trước mắt, không phải những vật khác, chính là ban đầu ở

Lạc gia nhìn thấy, Lạc Thất Thất chưởng khống truyền thừa chí bảo của gia tộc... Tĩnh Không Châu!

Lạc Huyền Thanh từng nói qua, sau khi hắn rời Danh Sư đại lục, Lạc Thất Thất cũng rời đi, vốn cho rằng đi Thượng Thương, kết quả để mấy đại tông môn tìm rất lâu cũng không có tin tức.

Suy đoán có thể đến Thần giới, nhưng thủy chung không dám khẳng định, vốn cho rằng muốn gặp được còn không biết lúc nào, không ngờ

lại bất ngờ xuất hiện, hơn nữa giúp mình ngăn lại công kích của Đế

Quân.

- Thất Thất, ngươi muốn làm gì?

Gương mặt khổng lồ cũng rất nghi hoặc, công kích ngừng lại, trong giọng nói mang theo không vui.

Hô!

Tĩnh Không Châu nhẹ nhàng vụt qua, biến thành một nữ tử vóc người thướt tha, lơ lửng ở giữa không trung, ôm quyền đứng thẳng:

- Hắn là người ta thích, xin Đế Quân hạ thủ lưu tình!

Trương Huyền nhìn lại, không phải người khác, chính là Lạc Thất Thất.

Mấy tháng không thấy, cô gái này vẫn điềm tĩnh giống như trước kia, mỹ lệ không tưởng nổi, nhìn mình, trong mắt vẫn tràn đầy trông đợi và phức tạp.

Dung mạo và tình cảm vẫn như cũ, nhưng thực lực lại có biến hóa nghiêng trời lệch đất, nhìn kỹ, vậy mà giống như Phù Giang Thần, đạt đến Thần Vương đỉnh phong!

Trước đó nghi hoặc, vì sao nguyện lực ở U Hồn Trì gia tăng nhanh như

vậy, lúc này mới hiểu được, nguyện lực của nàng nhất định làm ra tác dụng rất lớn.

Tĩnh Không Châu tu vi Thần Vương đỉnh phong...

Sức chiến đấu mạnh mẽ hơn Phù Giang Thần không biết bao nhiêu, thậm chí so với Bách Diệp Thanh Hồng cũng không hề yếu.

Nhìn thấy nữ hài vì cứu mình, ngăn ở trước mặt Đế Quân, thân thể mảnh mai không chần chờ chút nào, Trương Huyền xiết chặt nắm đấm.

- Ta đối với ngươi... Không chỉ là ưa thích!

- Hắn là người ta thích, xin Đế Quân hạ thủ lưu tình!

Cô gái này vì mình, không tiếc bất hoà với cả gia tộc, vì mình không tiếc chống lại Đế Quân... Mà mình lại không để ý, thậm chí ngay cả một tia hi vọng cũng không cho...

- Người trong lòng ngươi nhớ mãi không quên... lại là hắn?

Gương mặt khổng lồ sửng sốt một chút:

- Nhưng hắn không thích ngươi! Ta từ trong ánh mắt của hắn có thể thấy được, hắn có người mình thích. Vì một người không thích ngươi, phản bác lại ta, ngươi cảm thấy đáng giá sao?

Gương mặt khổng lồ và Lạc Thất Thất giống như có quen biết, quan hệ

rất quen thuộc.

- Không có đáng giá hay không, chỉ cần có thể vì hắn... Chỉ cần hắn bình an vô sự, với ta mà nói...

Lạc Thất Thất đứng tại chỗ, không gian ba động bị ngăn ở trước người, trên mặt không có quá nhiều biểu lộ, chỉ có kiên nghị không thể lay động:

- ... Như vậy là đủ rồi!

Chương 2205: Hoàng Kê nuốt Đê Quấn

- Hà tất phải như vậy...

Gương mặt khổng lồ than thở.

Dường như nàng đã sớm biết, ở sâu trong nội tâm nữ hài trước mắt này có một người tồn tại, chỉ không nghĩ tới là Trương Huyền.

- Chuyện từ đầu đến cuối tin tưởng Đế Quân đã thấy, Bách Diệp Thần Vương phong hào ham muốn đan dược của hắn, cố ý vu cáo hãm hại, lúc này mới chọc giận hắn ra tay... Tội không ở Trương Huyền, xin Đế

Quân mở một con đường, thả hắn rời khỏi...

Lạc Thất Thất ngẩng đầu lên.

Đối mặt chuyện của Trương Huyền, nàng chắc chắn sẽ không lùi bước.

- Mặc kệ có tội hay không, cho dù thuộc hạ của ta có tội, cũng là ta tới xử lý, hắn một ngoại nhân, chém giết người của ta, nếu như cái gì cũng

mặc kệ, về sau Linh Lung Thiên ta còn có mặt mũi nào đứng ở Thần giới?

Gương mặt khổng lồ lắc đầu.

Tuy nàng cũng biết, tội không ở đối phương, nhưng dính dáng tới mặt mũi của một phương thiên địa, không thể thỏa hiệp và lùi bước.

- Nếu như Đế Quân nhất định muốn trách phạt... Ta nguyện ý thay hắn chịu tội...

Lạc Thất Thất cắn răng.

Không nghĩ tới nữ hài này kiên trì như vậy, gương mặt khổng lồ cau mày.

- Thất Thất, lui ra phía sau! Sự tình của ta, tự ta xử lý là được.

Thân thể Trương Huyền vụt qua, ngăn nữ hài ở phía sau.

Từ trước đến nay, hắn luôn mắc nợ cô gái này, vì mình, nàng trả giá đã đủ nhiều, hiện tại sao có thể để nàng bị thương tổn.

Mặc dù bây giờ thực lực không bằng, chỉ có Thiên Thần thượng phẩm đỉnh phong, nhưng dung hợp huyết dịch của Tiểu Hoàng Kê, đã nắm giữ

thân bất tử, đối phương muốn chém giết mình cũng không dễ dàng như

vậy!

Huống chi còn có một bản Thiên Đạo chi thư, đối mặt Đế Quân hắn không chống lại được, nhưng một ý niệm, ngăn cản một hồi hắn là có thể làm được.

- Còn tính là nam nhân...

Thấy hắn lao ra, ánh mắt của gương mặt khổng lồ lộ ra thưởng thức:

- Chuyện của mình, tự mình xử lý, coi như có trách nhiệm.

Những người khác, cho dù là Thần Vương phong hào đối mặt Đế Quân, nói cũng không ra lời, vị trước mắt này có thể đúng mực, chủ động đối mặt mình, nói rõ tâm tính không kém.

Khó trách nữ hài này khăng khăng một mực với hắn.

- Vốn ta muốn huỷ bỏ tu vi của ngươi, nếu Thất Thất thay ngươi cầu tình... Tha cho ngươi một mạng cũng không sao. Đạo ý niệm này của ta hội tụ nguyên khí của hoàng thành, chỉ có một phần trăm lực lượng của bản tôn, ngươi có thể ngăn cản một kích toàn lực, chuyện ngày hôm nay coi như thôi. Ngăn cản không nổi... cũng chỉ trách tu vi không đủ.

Gương mặt khổng lồ thản nhiên nói.

- Đế Quân...

Khuôn mặt Lạc Thất Thất tái đi.

Đối phương nói không sai, gương mặt khổng lồ này quả thực chỉ là hội tụ nguyên khí hình thành, nhưng dù sao cũng ẩn chứa ý niệm của cường giả Đế Quân, đừng nói Trương Huyền, coi như Thần Vương phong hào phổ thông cũng không thể chống cự.

- Việc này đã định! Nếu ngay cả như vậy cũng ngăn không nổi, hắn cũng không xứng ngươi ưa thích!

Ý niệm lan xuống, Lạc Thất Thất còn muốn nói chuyện cứng ngắc ở trên không trung, không cách nào động đậy, cũng không cách nào biến trở về

bản thể Tĩnh Không Châu.

Hắn là bản tôn của Đế Quân xuất thủ.

- Bắt đầu đi!

Biết Đế Quân làm ra quyết định, không thể thay đổi, thân thể Trương Huyền lơ lửng giữa trời, chân khí trong cơ thể vận chuyển tới cực hạn.

Cho dù nắm giữ một phần trăm lực lượng của Đế Quân, cũng không thể

khinh thường.

Hô!

Bàn tay lớn vồ một cái, Thần Vương Kiếm lần nữa rơi vào lòng bàn tay, nhẹ nhàng run lên, kiếm pháp Thiên Nhược Hữu Tình phát huy ra.

Tâm Tự Song Ti Võng, Trung Hữu Thiên Thiên Kết!

Khởi Vi Sá Du Quan, Can Tràng Hiếu Tư Kích!

Xuân Tàm Đáo Tử Ti Phương Tẫn, Chá Cự Thành Hôi Lệ Thủy Kiền!

Ba chiêu kiếm pháp, đồng thời theo mũi kiếm thả ra ngoài, tựa như tạo thành một lá chắn to lớn ở chung quanh thân thể.

- Tuổi còn trẻ, vậy mà lĩnh ngộ kiếm pháp vượt qua Thiên Đạo, rất tốt...

Gương mặt khổng lồ sửng sốt, cũng không thấy có bất kỳ động tác, Trương Huyền chỉ nhìn thấy một cỗ lực lượng khổng lồ nghiền ép tới, ba chiêu kiếm pháp hình thành phòng ngự, mắt thường có thể thấy được vỡ

vụn.

- Thật mạnh...

Không hổ là Đế Quân, cho dù là một phần trăm lực lượng, cũng không phải hắn hiện tại có thể chống lại.

- Liều mạng...

Kiếm pháp sụp đổ, biết tùy ý lực lượng đánh tới, thực sẽ bị trọng thương, tròng mắt Trương Huyền hơi híp.

Tuy trải qua Nguyệt Thanh Trì rèn luyện, dung hợp huyết dịch của Tiểu Hoàng Kê, bất luận thương thế nặng cỡ nào, hắn cũng có thể khôi phục, nhưng hắn phải chạy về Linh Nguyên Thiên tham gia thi đấu, thu hoạch tư cách đi vào Linh Thần cung... Chậm trễ không nổi!

Cho nên có thể không bị thương, thì tận lực không bị thương.

- Vẫn là ta tới đi!

Thời điểm hắn câu thông Thiên Đạo chi thư, lập tức sẽ tế ra, trong đầu đột nhiên vang lên một thanh âm, ngay sau đó liền thấy một con Tiểu Hoàng Kê bất ngờ xuất hiện, đón gió liền lớn, miệng há ra.

Hô!

Gương mặt khổng lồ trên không lập tức bị nuốt xuống, toàn bộ không trung chỉ còn lại có một con Hoàng Kê to lớn, yên tĩnh lơ lửng, tựa như

khí cầu thổi phồng.

- ...

Khuôn mặt Trương Huyền co lại.

Biết Tiểu Hoàng Kê có thể nuốt đồ vật, thậm chí nuốt bảo vật thực lực mạnh hơn mình... nhưng con mẹ nó này là ý niệm của Đế Quân, ngươi cũng dám nuốt?

Có thể cho nàng chút mặt mũi hay không?

Không chỉ hắn bối rối, tất cả mọi người thấy cảnh này đều như vậy.

Ý niệm Đế Quân hình thành gương mặt khổng lồ, đại biểu uy nghiêm của Đế Quân...

Bị một con gà nuốt...

Lạc Thất Thất cũng nhìn về phía Hoàng Kê, không dám tin.

Sớm biết hắn còn có hậu chiêu lợi hại như vậy thì không cần chạy ra rồi...

Trong ánh mắt khó tin của mọi người, Hoàng Kê ợ một cái, lắc lư thân thể, lần nữa thu nhỏ, khôi phục hình dáng vốn có.

Một bên thu nhỏ, một bên liếm láp miệng, một bộ vẫn chưa thỏa mãn, thật giống như ăn vật đại bổ gì.

Vù!

Trên không lần nữa hình thành một cỗ uy áp to lớn, gương mặt khổng lồ

kia xuất hiện lần nữa.

Bất quá không còn nguyên khí ủng hộ, thoạt nhìn có chút mơ hồ.

Nhưng trong đó ẩn chứa ý niệm vẫn cao cao tại thượng, cho người ta một loại áp bức nồng đậm.

- Ngươi...

Nàng không công kích, mà nhìn về phía Tiểu Hoàng Kê, ánh mắt phức tạp.

- Ta là thú sủng của Trương Huyền, Tiểu Hoàng Kê... Làm sao, muốn động thủ với chủ nhân của ta, trước qua một cửa của ta đã...

Tiểu Hoàng Kê duỗi eo, duỗi ra một cái cánh, diễu võ giương oai nói.

- Thú sủng? Tiểu... Hoàng Kê?

Gương mặt khổng lồ run rẩy:

- Ngươi... Có biết thân phận trước kia của mình không?

- Ta đương nhiên biết!

Tiểu Hoàng Kê cực kỳ ngạo khí nói:

- Ta chính là siêu cấp Thần thú tung hoành thiên địa... bá vương trong gà, ngàn vạn gà mái thần phục ở dưới háng…

- ...

Gương mặt khổng lồ lại run rẩy, nhìn về phía Trương Huyền cách đó không xa, ánh mắt phức tạp.

Nếu như nói trước đó, chỉ cảm thấy đối phương là gia hỏa thiên phú cực cao, lại có thủ đoạn đặc thù, hiện tại đã không cho là như vậy.

Lĩnh ngộ công pháp vượt qua Thiên Đạo, tuỳ ý tế ra một quyển sách đập chết Thần Vương phong hào, lại lĩnh ngộ kiếm pháp vượt qua Thiên Đạo...

Hiện tại thuần phục vị này thành thú sủng, thậm chí giống như tẩy não, cho rằng mình thật sự là một con gà, lấy cái tên thiếu thông minh như

vậy, còn ra vẻ rất khí phách...

Đại ca... Ngươi đến cùng từ đâu tới đây?

Bản lãnh này... Cũng quá nghịch thiên đi!

Chương 2206: T T

ự

i

ạ Thiên cho m i

ờ

- Ngươi chặn lại một kích của ta, chuyện ngày hôm nay coi như thôi!

Thân là Đế Quân, không thể lật lọng, mặc kệ đối phương dùng thủ đoạn gì, dù sao cũng ngăn lại ý niệm kia toàn lực công kích, gương mặt khổng lồ hừ một tiếng:

- Ngươi đi đi!

- Đa tạ!

Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm.

Tuy Tiểu Hoàng Kê có thể nuốt gương mặt khổng lồ, nhưng nơi này dù sao cũng là Linh Lung Thiên, một khi bản tôn của đối phương ra tay, mười cái hắn cũng ngăn cản không nổi.

Cho nên có thể an toàn rời khỏi, xem như kết quả tốt nhất.

- Phù đan sư, giúp ta luyện đan, tại hạ vô cùng cảm kích, trước đó giúp ngươi thăng cấp tu vi, trong quá trình luyện đan chỉ điểm cho ngươi, đủ

ngươi hưởng dụng cả đời, xem như báo đáp ân tình luyện đan!

Trương Huyền xoay đầu lại.

Phù Giang Thần này, dù ở thời khắc mấu chốt phản bội mình, trợ giúp Bách Diệp Thanh Hồng, nhưng xét cho cùng là vì muốn cứu mình.

- Đa tạ Trương đan sư...

Phù Giang Thần khom người, một câu cũng không dám nói.

Trước đó còn xem đối phương như vãn bối, bây giờ đối phương tuỳ tiện chém giết Thần Vương phong hào, ý niệm Đế Quân cũng có thể nuốt, nên đâu còn dám nghĩ như thế.

Huống chi đối phương cho hắn đã đủ nhiều, mà hắn lại ở thời khắc mấu chốt không dám thừa nhận...

- Thất Thất...

Nhìn về phía nữ hài cách đó không xa, trong ánh mắt của Trương Huyền mang theo áy náy.

Vì hắn trả giá quá nhiều, mà hắn thì cái gì cũng không làm được.

Không biết nói gì, chỉ thấy nữ hài nhìn qua:

- Trương sư, ta còn có thể đi theo phía sau ngươi, tiếp tục theo ngươi học tập luyện đan không?

- Đương nhiên là được!

Trương Huyền gật đầu.

- Vậy là tốt rồi...

Lạc Thất Thất nhẹ nhàng cười một tiếng, như hoa tươi nở rộ, lần nữa nhìn về phía gương mặt khổng lồ trên không, quỳ xuống:

- Cảm ơn Đế Quân từ trong không gian loạn lưu cứu ta ra, cũng ban tặng vô số tài nguyên, để cho ta cấp tốc tăng cao tu vi, nắm giữ thực lực bây giờ! Thất Thất cả một đời cũng không thể báo đáp!

Gương mặt khổng lồ nhíu mày.

- Thất Thất từng nói qua với Đế Quân, chỉ cần nhận được tin tức của hắn, lại nguy hiểm cũng sẽ đi tới, hiện tại hắn ở trước mặt, ta nguyện ý cùng hắn rời đi, mong Đế Quân đừng ngăn cản!

Lạc Thất Thất nặng nề dập đầu mấy cái nói.

Gương mặt khổng lồ dừng lại phút chốc, than thở một tiếng:

- Lúc hắn luyện chế ra Mỹ Dung Đan, Phá Chướng Đan, ta liền biết tin tức, chỉ sợ ngươi rời khỏi, không có nói cho, không nghĩ tới lại đến một bước này...

Trương Huyền ở U Hồn Thiên gây ra động tĩnh lớn như vậy, thân là Đế

Quân, làm sao có thể không biết?

Chỉ là lo lắng Lạc Thất Thất biết tin tức, sẽ trực tiếp rời khỏi, vì vậy giữ

kín không nói ra, không nghĩ tới ngắn ngủi không đủ nửa tháng, đối phương lại đến nơi này, hơn nữa náo ra động tĩnh lớn hơn...

Thật đúng là không phải đèn đã cạn dầu!

Thật không biết cô nương tốt như Thất Thất, đến cùng ưa thích hắn cái gì...

- Đi đi... Theo đuổi hạnh phúc của mình! Ta không tin người hắn ưa thích kia, còn có thể ưu tú hơn ngươi!

Gương mặt khổng lồ nói.

Thất Thất ưa thích vị trước mắt này, vị này lại thích người khác, tuy nàng không rõ lắm, nhưng cũng biết một chút.

Từ trong không gian loạn lưu mang ra cô gái này, bản thể là Tĩnh Không Châu, ở Thần giới cũng tính được là chí bảo, nguyên nhân chính là như

vậy, mới có thể trong khoảng thời gian ngắn thành tựu Thần Vương đỉnh phong, vô cùng cường đại.

Thiên phú và tài hoa như vậy, Thần giới có thể so được, hầu như không có, chỉ cần đi theo sau lưng tên này, không lo hắn không hồi tâm chuyển ý.

- Đa tạ Đế Quân!

Lạc Thất Thất vui mừng, nhìn về phía thanh niên cách đó không xa.

Danh Sư đại lục, sau khi biết hắn rời khỏi, liều mình đi theo, không nghĩ

tới một hơi đến Thần giới.

Vốn cho rằng cần tiêu phí thời gian rất lâu mới có thể gặp nhau, không nghĩ nhanh như vậy đã gặp mặt.

Trương Huyền nhìn về phía gương mặt khổng lồ, ôm quyền nói:

- Thất Thất được Đế Quân cứu giúp, hơn nữa dốc lòng chăm sóc, ân tình này không thể không báo...

- Ngươi dùng cái gì báo? Giết Thần Vương phong hào của ta, thôn phệ ý niệm của ta sao?

Gương mặt khổng lồ khẽ nói.

Không nói báo đáp còn không tức giận, nói tới chuyện này, nàng lại tức giận đến nói không ra lời.

Ngươi vừa đến, liền giết chết một Thần Vương phong hào của ta, dùng thú sủng nuốt một đạo ý niệm của ta...

Cho dù đối với nàng mà nói, không có tổn thất gì, nhưng có hại mặt mũi ah!

- Dĩ nhiên không phải...

Trương Huyền xấu hổ cười một tiếng nói:

- Nếu như ta không nhìn lầm, Đế Quân hẳn là ngủ không tốt... Thường xuyên mất ngủ a!

Bản tôn Đế Quân, thư viện nhìn không ra thiếu hụt, nhưng một đạo ý niệm còn có thể nhìn ra một chút sơ hở.

Vị Linh Lung Tiên Tử này, cường đại đến cực điểm, trong Cửu Đế cũng phải kể đến, nhưng cũng có một thiếu hụt trí mệnh, đó chính là... mất ngủ!

Dựa theo tình huống bình thường, tu vi đến loại cảnh giới như nàng, coi như một vạn năm không ngủ, cũng sẽ không có bất kỳ tổn thương, nhưng

rất nhiều cường giả vẫn là thông qua ngủ, đến điều tiết bản thân, tiến hành buông lỏng.

Dù sao đạt đến đỉnh phong của Thần giới, đã không còn ham muốn, cũng không cần ra sức tu luyện, lại không nghỉ không ngủ, cả người sẽ

trở nên bồn chồn.

Vị trước mắt này đúng là như thế.

Gương mặt khổng lồ nhướng mày.

Đối phương nói không sai, nàng quả thực mất ngủ, bất kể làm sao cũng không thể ngủ, chỉ là đối phương làm sao biết được?

Phải biết chuyện này, Thất Thất cũng không biết.

- Đế Quân yên tâm, ta thân là Luyện Đan Sư, mặc dù bây giờ không biết làm sao giải quyết, nhưng kèm theo thời gian, khẳng định có thể nghĩ ra phương pháp giải quyết vấn đề này, cũng coi báo đáp ân tình ngươi giúp Thất Thất...

Trương Huyền ôm quyền.

Tu vi hiện tại của hắn quá yếu, không giải quyết được sự tình của Đế

Quân, có điều kèm theo tu vi tăng thêm, cái gọi là nan đề sẽ không coi vào đâu.

- Ta chờ...

Thấy đối phương nói như vậy, gương mặt khổng lồ không nói thêm lời, từ từ biến mất, thật giống như chưa hề xuất hiện qua.

- Đi thôi!

Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, gọi Lạc Thất Thất.

Nếu nữ hài nguyện ý đi cùng hắn, mang theo lại như thế nào?

Lạc Thất Thất gật đầu.

Hai người nhẹ nhàng bay đi.

...

Trong một cung điện khổng lồ, một cô gái nhìn hai người Trương Huyền bay đi, đứng chắp tay.

Nếu như Trương Huyền ở đây thấy rõ dung mạo mà nói, sẽ kinh ngạc phát hiện, cùng gương mặt khổng lồ vừa rồi giống nhau như đúc.

Linh Lung Thiên, Linh Lung Tiên Tử!

- Hỏi thế gian tình ái là chi, mà đôi lứa thề nguyền sống chết...

Linh Lung Tiên Tử than thở một tiếng, lẩm bẩm:

- Thất Thất, chỉ mong lựa chọn như vậy là đúng! Bất quá, ngươi ưu tú như vậy, hắn không thể không thích ngươi, mà đi ưa thích một nữ tử

kém ngươi, hừ, cho ta biết nữ nhân kia là ai, nhất định sẽ giáo huấn một chút...

Lời còn chưa dứt, không gian trước mắt đột nhiên lay động, một cuốn lụa màu vàng bất ngờ xuất hiện.

Đồng tử của Linh Lung Tiên Tử co rụt lại, vội vàng khom người, thở

mạnh cũng không dám.

- Linh Lung Thiên, Linh Lung Tiên Tử nghe lệnh!

Cuốn lụa mở ra, đột nhiên phát ra âm thanh:

- Lập tức tới Tự Tại Thiên, không được chậm trễ!

- Linh Tê Đế Tôn muốn gặp ta?

Linh Lung Tiên Tử sững sờ, không dám vi phạm:

- Phải!

Linh Lung Tiên Tử không dám nói nhiều, biến mất tại nguyên chỗ.

Chương 2207: Linh Tê Đê Tốn

Linh Lung Tiên Tử đi theo sau lưng cuốn lụa, đến trước một đại điện mây mù mờ mịt.

Tự Tại Thiên, Tự Tại Thiên Cung!

Cửa cung đóng chặt.

- Linh Lung Thiên, Linh Lung Tiên Tử bái kiến Linh Tê Đế Tôn!

Linh Lung Tiên Tử ôm quyền khom người, đứng tại chỗ, một cử động nhỏ cũng không dám.

Cửu Thiên Cửu Đế, nghe không khác nhau chút nào, nhưng thân là Đế

Quân mới hiểu được, Tự Tại Thiên mới thật là chưởng khống giả của Thần giới, không người có thể so sánh.

Không gió, không thanh âm chim thú, không khí yên tĩnh như cứng lại.

Linh Lung Tiên Tử không dám thở mạnh.

Đối phương triệu kiến, mình tới, nhưng đóng cửa không ra không nói, thậm chí ngay cả lời nói cũng không có, muốn làm gì?

Dường như không có đắc tội qua vị cửu ngũ chí tôn này ah!

- Linh Lung Tiên Tử bái kiến, mong Linh Tê Đế Tôn diện kiến!

Dừng lại không biết bao lâu, thấy vẫn không có động tĩnh, Linh Lung Tiên Tử nói lần nữa.

Từ khi ôm quyền khom người, thời gian qua nửa canh giờ, tư thế một chút không thay đổi, không phải là không thể, mà là không dám.

Lại đợi nửa canh giờ, cung điện vẫn không có mở ra, thời điểm Linh Lung Tiên Tử càng ngày càng bất an, một thanh âm nhàn nhạt vang lên.

- Đây là một đạo ý niệm của ta hình thành phân thân, nhường ngươi ba chiêu!

Vù!

Tiếng nói kết thúc, bên ngoài cửa cung điện xuất hiện một bóng người, toàn thân áo trắng, thanh đạm tao nhã, giống như hòa vào tự nhiên, lại như không tồn tại ở thế giới này.

Linh Lung Tiên Tử nhảy dựng.

Thật không có đắc tội vị này ah... Vì sao lại nhường ta ba chiêu?

- Vâng!

Tuy nghi hoặc, nhưng biết mệnh lệnh của đối phương không cách nào thay đổi, hít sâu một hơi, lông mày giương lên, Linh Lung Tiên Tử vung một chưởng về phía trước.

Tê lạp!

Không gian trước mắt giống như giấy xé rách, không gian xuất hiện từng khe hở đen như mực.

Khe hở rơi vào trên thân bóng người áo trắng, giống như sóng nước đánh vào đá ngầm, không có lưu lại bất cứ dấu vết gì.

- Một!

Bóng người áo trắng mặt không hề cảm xúc.

Thấy đối phương một chút việc cũng không có, Linh Lung Tiên Tử cắn răng, không còn dám có bất kỳ ẩn tàng, song quyền đồng thời công kích.

Tuy thân là nữ tử, nhưng thiên phú và tài hoa lại không thua tám Đế

khác, Vân Ly Đại Đế gặp được cũng phải tạm tránh mũi nhọn.

Lúc này ra tay toàn lực, hai nắm đấm giống như cối xay hủy diệt thế

giới, chỗ đến, đã không phải khe hở, mà là bụi bặm không gian.

Nói cách khác, dưới một quyền, không gian vỡ vụn thành bụi phấn, sinh mệnh ở trong đó không thể chịu được.

Chẳng qua...

Thân ảnh kia vẫn không nhúc nhích, mặc cho lực lượng rơi vào trên người, quần áo không có lưu lại dấu vết mảy may.

- Hai!

Bóng người áo trắng tiếp tục nói.

Biết chỉ còn chiêu cuối cùng, một giọt máu tươi từ mi tâm Linh Lung Tiên Tử bay ra, trong nháy mắt thiêu đốt, sau một khắc, khí tức cả người bạo tăng, lại đập xuống một chưởng.

Lần này so với chưởng thứ nhất mạnh mẽ hơn không chỉ một lần, có điều không gian không vỡ vụn, cũng không biến thành bụi bặm, mà bắt đầu vặn vẹo.

Bàn tay rơi vào trên người bạch y, đối phương vẫn không nhúc nhích tí nào, ngay sau đó người sau ngẩng đầu lên, âm thanh vang lên bên tai:

- Ba!

Lời nói kết thúc, cong ngón tay búng một cái.

Bành!

Linh Lung Tiên Tử lập tức bay ngược ra, người ở trên không trung phun máu tươi, nặng nề té ngã trên đất, khuôn mặt trắng bệch.

Một chỉ, liền bị trọng thương.

Cả hai không ở cùng một khái niệm.

- Đa tạ Linh Tê Đế Tôn chỉ giáo...

Cố nén đau đớn trên người, Linh Lung Tiên Tử không dám nói nhiều, mà cắn răng hỏi:

- Không biết tại hạ làm sai chỗ nào...

Vị này bình thường chưa từng ra tay, ra tay thì chứng minh không cao hứng, tìm người trút giận.

Chỉ là...

Ta đến cùng đắc tội ngươi chỗ nào, ngươi nói để ta sửa không được sao?

Vừa đến liền bị đánh một trận tơi bời...

Chết cũng không nhắm mắt ah!

- Muốn dạy dỗ ta, còn phải tiếp tục tu luyện, loại thực lực này... Còn xa xa chưa đủ!

Thân ảnh bạch y hóa thành một giọt nước rơi trên mặt đất.

Đối phương dùng nước tạo thành phân thân!

Một giọt nước làm phân thân, liền chiến thắng mình...

Vị này quả nhiên là tồn tại đỉnh phong nhất Thần giới, không người có thể chống lại.

Linh Lung Tiên Tử choáng váng.

- Giáo huấn ngươi?

Ngươi lợi hại như vậy, cho ta mười cái lá gan cũng không dám dạy dỗ

ah!

Rõ ràng là ngươi giáo huấn ta có được hay không?

- Không đúng... Ta mới độc thoại xong, muốn giáo huấn nữ tử Trương Huyền ưa thích, liền bị triệu hoán tới... Chẳng lẽ...

Thân thể đột nhiên cứng đờ, Linh Lung Tiên Tử kinh hoàng.

Nếu như đoán đúng, Trương Huyền này thật quá nghịch thiên.

Thú sủng là vị kia, người yêu là vị này...

Thật chỉ là Thiên Thần thượng phẩm đỉnh phong phổ thông sao?

- Về sau không nên tìm tên này phiền phức là được...

Trong lòng chỉ là suy đoán, không biết đúng hay không, cũng không dám hỏi thăm, Linh Lung Tiên Tử lần nữa trở lại Linh Lung Thiên.

Vừa trở lại cung điện, chỉ thấy một phụ nhân vội vã đi vào trước mặt.

- Chúc mừng tiên tử, chúc mừng tiên tử!

- Có cái gì vui sao?

Vừa bị giết một Thần Vương phong hào, lại bị đánh mặt ở trước mặt mọi người, còn bị Tự Tại Thiên kêu qua đập một trận...

Ta đang buồn bực, chúc mừng cái gì hả?

- Trước đó vài ngày tiên tử từ Thần Sơn mang về hai người, một mực mang tu luyện, vừa rồi không chỉ đạt đến Thần Vương đỉnh phong, càng đồng thời thông qua đo lường...

Phụ nhân vội nói.

- Thông qua được?

Con mắt Linh Lung Tiên Tử trợn tròn, vẻ mặt vui sướng.

Liên tục bị người làm nhục, đây chính là tin tức tốt nhất.

Hai người này, là nàng ở Thần Sơn tìm tới, vì bồi dưỡng tiêu phí không biết bao nhiêu, lúc này đột phá, đại biểu linh khí thuỷ triều lần này, Linh Lung Thiên không cần tiếp tục bị động như lần trước.

Đã có quyền chủ động lựa chọn.

- Đi qua nhìn một chút!

Quét sạch buồn bực trong lòng, nhẹ nhàng vụt qua, đi tới trước mặt Thời Không Kính.

Từ bên ngoài nhìn vào, là cái kính phổ thông, trên thực tế bên trong tốc độ thời gian trôi qua đạt đến gấp một vạn lần ngoại giới.

Nói cách khác, từ Thần Sơn đón hai người này về, đến bây giờ đã qua mấy trăm năm.

Bất quá mấy trăm năm, từ vừa mới đột phá Thần Linh, đi đến Thần Vương đỉnh phong, tốc độ tu luyện đã có thể xưng kinh khủng.

Hô!

Tinh thần khẽ động, hai bóng người trong Thời Không Kính bị mang ra ngoài.

Là hai nữ hài, một cái thoạt nhìn có chút văn tĩnh, một cái khác lạnh lùng như sương, không có bất kỳ biểu lộ gì.

Thời gian trong Thời Không Kính, không có lưu lại bất cứ dấu vết gì ở

trên người.

Vừa ra ngoài, trên người các nàng đồng thời tỏa ra lực lượng và khí tức mạnh mẽ, tựa như muốn xé rách không gian.

Dù chỉ là Thần Vương đỉnh phong, nhưng lực lượng lại cường đại hơn Thần Vương phong hào.

Công pháp, tâm tính... Không có chỗ nào không biểu hiện, đạt đến trạng thái hoàn mỹ nhất.

Càng xem càng ưa thích, Linh Lung Tiên Tử khẽ mỉm cười, ánh mắt lấp lánh nhìn qua, trong mắt mang theo trông đợi.

- Các ngươi đều đạt đến Thần Vương đỉnh phong, có thể gánh chịu lực lượng phong hào... Các ngươi có bằng lòng làm Thần Vương phong hào của ta hay không?

Chương 2208: Linh Lung Tiên T s

ử

p đ

ụ

(

ổ Th

ng)

ượ

- Làm Thần Vương phong hào?

Hai nữ hài do dự.

Sau khi đến Thần Vương đỉnh phong, chỉ cần có thể đạt được Đế Quân tán thưởng, được phong hào, lực lượng tự nhiên sẽ tiến thêm một bước, trở thành nhân vật cường hãn nhất dưới Đế Quân.

Không chiếm được phong hào, nhiều nhất mạnh hơn Thần Vương bình thường một chút mà thôi.

- Không sai!

Linh Lung Tiên Tử gật đầu.

Sau khi Bách Diệp Thanh Hồng bị giết, nàng tính toán để vị trí Thần Vương phong hào này cho Lạc Thất Thất, ai biết cô gái này việc nghĩa chẳng từ nan theo Trương Huyền rời đi.

Nàng đã không nguyện ý làm, chỉ cần hai người này thành công, tuy Linh Lung Thiên tổn thất một vị phong hào, nhưng lại nhiều ra hai vị, ba đại phong hào, so với tám thiên khác cũng không hề yếu.

- Làm sao, không nguyện ý?

Thấy yêu cầu làm Thần Vương phong hào, hai người kia lại do dự, Linh Lung Tiên Tử nhíu mày.

- Có thể để cho thực lực tăng tiến, đương nhiên là tốt nhất, chỉ là...

Nữ hài hơi có vẻ dịu dàng ít nói dừng lại một chút, sau đó mở miệng nói:

- Sau khi trở thành Thần Vương phong hào của ngươi, có phải nhất định phải nghe theo mệnh lệnh của ngươi, nếu lệnh chúng ta đối phó người thân nhất cũng không thể làm trái hay không?

- Thần Vương phong hào, chỉ là thu hoạch được một khu vực trong Cửu Thiên công nhận, thu hoạch được nguyện lực của vô số dân chúng, từ đó

có thể điều động lực lượng thiên địa tốt hơn, cũng không phải nhất định phải nghe theo mệnh lệnh của ta!

Còn tưởng đối phương lo lắng cái gì, Linh Lung Tiên Tử cười cười:

- Nếu như nhất định phải nghe theo mệnh lệnh của ta, còn gọi Thần Vương phong hào gì, không bằng gọi khôi lỗi chính xác hơn!

Hai nữ hài bừng tỉnh hiểu ra, lúc này mới gật đầu, ánh mắt kiên định:

- Nếu như vậy, chúng ta nguyện ý làm Thần Vương phong hào của Linh Lung Thiên!

- Vậy là tốt rồi...

Linh Lung Tiên Tử thở phào nhẹ nhõm, cổ tay rung lên, một cỗ quang mang bao phủ hai người, cùng thời khắc đó, vô số sinh mệnh trong Linh Lung Thiên đồng thời nghe được một âm thanh vang vọng ở trong óc.

- Bách Diệp Thanh Hồng hành vi không ngay thẳng, đã tước phong hào.

Vương Dĩnh, Ngụy Như Yên tiếp nhận vị trí, thành Thần Vương phong hào mới.

- Tham kiến Thần Vương phong hào tân nhiệm!

Vô số sinh mệnh của Linh Lung Thiên, trong đầu đồng thời xuất hiện hai hình dáng xinh đẹp, nhìn thấy hình ảnh, mọi người đồng thời quỳ rạp xuống đất.

Tuổi thọ của Thần Vương phong hào vượt qua mười vạn năm, một khi xuất hiện, liền đại biểu một gia tộc to lớn sinh ra.

Trước đó toàn bộ Linh Lung Thiên chỉ có hai vị phong hào, vốn cho rằng Bách Diệp Thanh Hồng bị giết, chỉ còn lại một vị, rất khó chống lại tám thiên khác, không nghĩ tới Linh Lung Tiên Tử lập tức sắc phong hai vị.

Đương nhiên, không phải tất cả Thần Vương đỉnh phong đều có thể

được sắc phong.

Có thể thu hoạch được xưng hào, đã nói rõ thực lực.

Ầm ầm!

Mọi người bái phục, hai nữ hài đồng thời cảm thấy một đạo ý niệm vĩ

đại gia trì ở trên người, tựa như thu được thiên địa công nhận, có thể

điều động càng nhiều lực lượng.

- Ý niệm thiên địa?

Hai người giật mình.

- Đạt được Đế Quân sắc phong, trở thành Thần Vương phong hào, chân khí, tu vi không có bất kỳ biến hóa, nhưng linh hồn đạt được ý niệm thiên địa công nhận, chỉ cần cỗ ý niệm này gia trì ở trên người, sức chiến đấu sẽ mạnh mẽ hơn gấp mười lần, gấp trăm lần!

Thấy các nàng không hiểu, Linh Lung Tiên Tử cười giải thích.

Sở dĩ Thần Vương phong hào mạnh mẽ, cũng không phải tu vi càng cao thâm hơn, chân khí càng thêm tinh thuần, mà là lực lượng phong hào!

Loại lực lượng này, là ý niệm thiên địa công nhận, chỉ cần vận dụng loại công nhận này ra, Thần Vương căn bản không có cách chống lại.

- Thì ra là thế...

Cảm nhận được cỗ lực lượng này mang tới mạnh mẽ, con mắt hai người đồng thời sáng lên.

Có loại lực lượng này, trừ khi bị giết, nếu không lực lượng là không cách nào bị tước đoạt.

Nói cách khác, tuy loại lực lượng này là Đế Quân sắc phong, nhưng cho dù Đế Quân muốn tước đoạt, cũng không làm được.

- Đa tạ tiên tử...

Hai người lần nữa quỳ gối.

Linh Lung Tiên Tử thoả mãn gật đầu, từ ái nhìn qua:

- Còn không gọi... Sư phụ sao?

Hai người này là nàng từ trong Thần Sơn mang tới, mặc dù không có bái sư, nhưng cũng có tình nghĩa sư đồ, không có nàng tự mình chỉ điểm, lại sử dụng lực lượng Thời Không Kính, cho dù thiên tư trác tuyệt, cũng không có khả năng trong thời gian ngắn như vậy thông qua Thần Vương phong hào khảo hạch, hơn nữa thu hoạch được sắc phong.

Bởi vậy, mặc dù chưa hề thu qua đệ tử, nhưng yêu thích hai người này vượt qua tất cả, hy vọng có thể trở thành lão sư.

- Xin tiên tử thứ lỗi... trước khi tỷ muội chúng ta tới cũng đã nói, đã có lão sư...

Nữ hài dịu dàng ít nói vội vàng ôm quyền nói.

- Ta biết các ngươi có lão sư... Nhưng hắn làm sao có thể so với ta?

Chẳng qua để các ngươi nhập môn, để các ngươi đột phá đến Thần Linh mà thôi!

Linh Lung Tiên Tử nói.

Hai người này có lão sư, thời điểm ở Thần Sơn liền biết, lúc đó muốn dẫn các nàng đi, các nàng không nguyện ý, nói phải lưu tin tức cho lão sư.

Lúc đó còn nghĩ, các nàng tôn sư trọng đạo, phẩm chất rất tốt, càng thêm vừa ý...

Vốn cho rằng chỉ là thầy giáo vỡ lòng chỉ điểm để các nàng đột phá Thần Linh mà thôi, kèm theo thời gian trôi qua, khẳng định sẽ quên, không nghĩ tới đã lâu như vậy, còn chỉ nhận người kia, không nhận mình...

Nàng là Đế Quân a!

Chỉ cần mở miệng, thiên hạ không biết bao nhiêu cường giả nguyện ý bái làm môn hạ, trở thành đệ tử...

Nàng bỏ ra nhiều như vậy, thậm chí sắc phong Thần Vương, vẫn không chịu bái sư, chỉ nhận đối phương...

Tên kia đến cùng tốt chỗ nào?

Cao lắm cũng chỉ là Thần Linh phổ thông, cho một chút chỉ điểm mà thôi, cần như vậy sao?

- Xin tiên tử chớ nên làm nhục sư phụ chúng ta, nếu không ở dưới ân tình lưỡng nan khó dứt bỏ, chúng ta chỉ có thể trả tu vi lại cho người!

Nữ tử khuôn mặt lạnh lùng nói.

- Đã bái sư, cả đời chỉ có một sư, kiếp này không thay đổi, mong Đế

Quân thứ lỗi!

Nữ tử dịu dàng cũng nói.

- Được rồi!

Thấy hai người kiên trì, mảy may cũng không lay được, Linh Lung Tiên Tử bất đắc dĩ, mang theo tiếc hận nói.

- Các ngươi có biết linh khí thuỷ triều hay không?

- Nghe nói qua một ít!

Nữ hài dịu dàng ít nói gật đầu.

Thần giới đều truyền ngôn, tuy các nàng một mực bế quan tu luyện, nhưng cũng biết một ít.

Nếu như không phải bởi vì cái này, cho dù thiên phú không tồi, cũng không có khả năng đạt được Đế Quân coi trọng như vậy, ban tặng vô số

tài nguyên, trong thời gian ngắn tu vi tăng lên tới cấp bậc này.

- Linh khí thuỷ triều, mười năm một lần, Cửu Thiên Cửu Đế cũng vì đó điên cuồng, Thần Vương phong hào, Thần Vương cũng có khả năng vẫn lạc...

Linh Lung Tiên Tử nhàn nhạt nhìn qua:

- Tuy các ngươi thành Thần Vương phong hào, nhưng vẫn không phải mạnh nhất, ở Thần Sơn, tuy ta là tìm được các ngươi, nhưng Cửu Đế

khác cũng đều tìm được truyền nhân phù hợp mình! Hơn nữa ở dưới bọn họ bồi dưỡng, khẳng định mạnh hơn! Nếu như không bái ta làm thầy, không học được võ kỹ cao thâm hơn, một khi chiến đấu với bọn hắn, vô cùng có khả năng xuất hiện nguy hiểm, thân tử đạo tiêu!

- Không nói cái khác, Liệt Dương Thiên Chước Dương Đại Đế mang đi Trịnh Dương, các ngươi có từng nghe nói qua không? Vài ngày trước đã đến Thần Vương phong hào, thực lực so không hề thua Thần Vương phong hào uy tín lâu năm, nếu để cho hắn xuất chiến, các ngươi không học tập võ kỹ ta truyền thụ, rất khó thắng được...

- Chúng ta nghe nói qua...

Nữ hài dịu dàng ít nói gật đầu:

- Đó là Tứ sư đệ của ta!

Chương 2209: Linh Lung Tiên T s

ử

p đ

ụ

(

ổ H)

ạ

- Tứ sư đệ?

Linh Lung Tiên Tử ngẩn ngơ.

Tình huống gì?

Trịnh Dương kia đã vang vọng Liệt Dương Thiên, tu vi cường đại đến cực điểm, đặc biệt là thương pháp, mỗi một chiêu thi triển ra, đều tựa như xuất hiện một mặt trời, mấy Thần Vương phong hào cũng bị đánh rơi ngựa.

Bởi vì chuyện này, Đế Quân của Liệt Dương Thiên còn đắc ý rất lâu.

Nhân vật nghịch thiên như vậy... Là sư đệ của ngươi?

- Hắn cũng là học sinh của vị lão sư kia?

Linh Lung Tiên Tử nghẹn họng nhìn trân trối, nhịn không được hỏi.

- Vâng!

Nữ hài dịu dàng ít nói gật đầu.

Thời điểm lão sư thu bọn họ làm thân truyền, xác định trình tự, Trịnh Dương vừa vặn xếp thứ tư.

- ...

Linh Lung Tiên Tử nói không ra lời.

Lại là sư huynh muội...

Vốn cho rằng vị kia ở Thần Sơn, thu được hai vị tuyệt thế thiên tài này đã đủ may mắn, không nghĩ tới Trịnh Dương cũng là học sinh của hắn.

Khó trách hai người không nguyện ý bái sư, có lão sư như vậy, quả thực có thể khoe khoang.

Chẳng qua...

Vậy thì sao?

Mình dù sao cũng là Đế Quân.

Hắn một lão sư chỉ là Thần Linh cảnh, coi như vận khí tốt, tìm được ba vị thiên tài, lấy cái gì so với mình?

Vô luận nói như thế nào, nàng cũng càng có ưu thế.

Nhất định phải để hai người này biết tình hình nghiêm trọng, nếu không không bái sư, mình không tiện truyền công pháp, làm sao cạnh tranh vớ

người khác?

Vẻ mặt Linh Lung Tiên Tử ôn hoà nói.

- Được rồi, coi như hắn là sư đệ ngươi, về sau gặp được có thể sẽ hạ thủ

lưu tình, nhưng Canh Kim Thiên Phù Mãnh Đế Quân mới thu được Triệu Nhã, cùng các ngươi không có quan hệ a, nàng cũng đã được sắc phong Thần Vương phong hào, nghe nói so với Trịnh Dương chỉ mạnh không yếu. Canh Kim Thiên và Linh Lung Thiên một cái trấn thủ chính tây của Thần giới, một cái ở tây nam, khả năng cả hai giao thủ cực lớn, không học tập mà nói, ta sợ các ngươi không chống lại được...

- Đó là đại sư tỷ của chúng ta!

Nữ hài dịu dàng ít nói gật đầu.

- ...

Linh Lung Tiên Tử nheo mắt, kìm nén không được:

- U Hồn Thiên vừa mới sắc phong Lộ Xung Thần Vương phong hào, có lẽ không có quan hệ a! Hắn cũng rất mạnh...

- Đó là lục sư đệ!

Nữ hài dịu dàng ít nói trả lời.

- ...

Da mặt Linh Lung Tiên Tử co rúm, nghiến răng:

- Vân Ly Thiên Lưu Dương, Trương Cửu Tiêu, Khổng Thi Dao, ba vị

Thần Vương phong hào, các ngươi hẳn không quen biết a...

- Đó là tam sư đệ, bát sư đệ và cửu sư muội!

Nữ hài dịu dàng ít nói vui mừng.

Nghe được tất cả sư đệ sư muội còn tốt, cực kỳ cao hứng.

Linh Lung Tiên Tử phát điên, lần nữa nhìn tới:

- Vậy Huyền Minh Thiên mới sắc phong Thần Vương Viên Đào, Thiện Hiểu Thiên và Bạch Nguyễn Khanh thì sao?

- Đó là ngũ sư đệ, thập sư đệ và thập nhất sư muội...

Nữ hài dịu dàng ít nói tiếp tục nói.

Cô gái này đương nhiên là Vương Dĩnh, lạnh lùng thì là Ngụy Như Yên.

- Phốc!

Linh Lung Tiên Tử nhịn không được, trước đó vốn bị thương, bây giờ

phun ra một ngụm máu tươi.

Chư thiên khác hưng phấn cho rằng thu được thiên tài, tự cho là linh khí thuỷ triều lần này nhất định thu hoạch được càng nhiều tài nguyên, náo loạn nửa ngày, người ta lại đều xuất từ một lão sư...

Tất cả đều là đồng môn sư huynh đệ!

Thu một thiên tài làm đồ đệ, có thể nói vận khí, hai cái vận khí rất tốt, ba cái miễn cưỡng nói còn nghe được, mười cái đều như vậy... này không phải là vận khí a!

- Lão sư của các ngươi, thật chỉ là Thần Linh phổ thông?

Linh Lung Tiên Tử kìm nén không được, nghiến răng hỏi.

- Đúng vậy, thời điểm chúng ta đi vào Thần Sơn, vừa mới đột phá Thần Linh không bao lâu...

Vương Dĩnh gật đầu.

- Thần Linh phổ thông, không được Đế Quân tán thưởng, không có Thời Không Kính, cũng không có lượng lớn tài nguyên, hiện tại khẳng định ngay cả Thiên Thần cũng không đột phá nổi... Nhưng có hơn mười học sinh Thần Vương phong hào...

Linh Lung Tiên Tử lòng đang rỉ máu.

Cái tên này quá nghịch thiên rồi!

Không đúng, lão sư của bọn họ không có Đế Quân tán thưởng... Nếu như mình sớm tìm tới, để hắn quy thuận, chẳng phải tương đương nắm Thần Vương phong hào của những chư thiên khác sao?

Ánh mắt Linh Lung Tiên Tử sáng lên:

- Lão sư của các ngươi hiện tại có phải còn ở U Hồn Thiên hay không?

Có từng tiết lộ thân phận không?

Nghe hỏi thăm, Vương Dĩnh dừng lại một chút nói.

- Lão sư của chúng ta, từ trước tới nay khiêm tốn, chỉ cần chúng ta sống tốt, hắn là sẽ không tiết lộ thân phận... Còn có ở U Hồn Thiên hay không, chúng ta đã chừng một tháng không có liên hệ, thật đúng là không rõ ràng...

Nhân phẩm của lão sư, thân là đệ tử, các nàng biết rất rõ ràng.

Khiêm tốn, kín đáo, chưa từng chủ động khoe khoang.

Loại đức tính ưu tú này, trải qua Tam Giới, còn không có từ trên người những người khác thấy qua...

Trừ khi đệ tử xuất hiện nguy hiểm, mới có thể dũng cảm quên mình...

Hiện tại tất cả sư tỷ đệ đều sống rất tốt, đều được phong vương, lão sư

khẳng định rất vui mừng, sẽ không chủ động tiết lộ thân phận, từ đó gặp gỡ phiền phức.

Dù sao dạy ra nhiều đệ tử lợi hại như vậy, cho dù là Đế Quân cũng sẽ đỏ

mắt.

- Không có tiết lộ liền tốt...

Linh Lung Tiên Tử thở phào nhẹ nhõm.

Không có tiết lộ thân phận, liền biểu thị sẽ không bị Đế Quân khác nhanh chân đến trước, lúc này cố nén kích động, hỏi lần nữa:

- Hắn tên gọi là gì? Hình dáng thế nào?

Biết tên và hình dáng, bản thân nhanh đi tìm, sau đó lại nghĩ biện pháp giữ gìn mối quan hệ...

- Lão sư khiêm tốn, nếu như biết chúng ta tiết lộ tên, nhất định sẽ trừng phạt, mong Đế Quân thứ lỗi...

Vương Dĩnh khom người.

Tính cách của lão sư là không nguyện ý nói nhiều, không nguyện ý làm náo động.

Làm đệ tử, tự nhiên phải giữ gìn bí mật.

- Coi như sư phụ ngươi khiêm tốn, nhưng một khi các ngươi và Triệu Nhã, Trịnh Dương, Viên Đào… là sư tỷ đệ lộ ra ánh sáng, nhất định sẽ

có người kiểm tra... Lại điệu thấp khẳng định cũng có thể bị điều tra ra, đến lúc đó, có người tìm phiền toái liền nguy hiểm... Ta sớm hỏi thăm, cũng không phải làm khó, mà là muốn bảo vệ, như vậy các ngươi cũng có thể yên tâm!

Linh Lung Tiên Tử vội nói.

- Cái này...

Vương Dĩnh cùng Ngụy Như Yên nhìn nhau, do dự.

Vị trước mắt này nói không sai.

Tên của nhóm người mình không bị những người khác biết ngược lại cũng thôi, truyền thấu Thần giới, khẳng định sẽ có người hữu tâm nghi ngờ, hơn nữa thẩm tra.

Lão sư không có Đế Quân trợ giúp, không cách nào đi vào Thời Không Kính, lại không có đủ tài nguyên, thật muốn có người làm khó, thực sẽ

cực kỳ nguy hiểm!

Nếu như vị Đế Quân này thật nguyện ý trợ giúp, hơn nữa bảo vệ mà nói, ngược lại có thể để cho sư phụ an toàn không ít.

- Yên tâm đi, ta nói được thì làm được, chỉ vì bảo vệ, sẽ không tìm hắn phiền phức! Đường đường Đế Quân, còn không bởi vì loại chuyện nhỏ

nhặt này mà bội ước...

Biết đối phương lo lắng cái gì, Linh Lung Tiên Tử mỉm cười.

- Đế Quân nói như vậy chúng ta an tâm...

Thấy Đại Đế nói như thế, hai người biết là ý tốt, Vương Dĩnh dừng lại một chút nói.

- Tìm được lão sư, mong có thể đón về, để chúng ta bái kiến...

- Yên tâm!

Linh Lung Tiên Tử mỉm cười gật đầu.

- Vậy được...

Vương Dĩnh mỉm cười nói.

- Tên của lão sư chúng ta, Đế Quân khẳng định chưa từng nghe qua...

Gọi Trương Huyền!

Phù phù!

Dưới chân trượt đi, Linh Lung Tiên Tử té ngã trên đất, triệt để sụp đổ.

Chương 2210: Ph

ng

ượ

Hàn Thu

Một mực nói, lão sư của các nàng khiêm tốn, Linh Lung Tiên Tử còn tin tưởng, dù sao bồi dưỡng ra nhiều thiên tài như vậy, lại không hề có một chút tin tức nào, khẳng định là rất khiêm tốn.

Kết quả lại nói... Lão sư của các nàng là Trương Huyền...

Gia hỏa này... khiêm tốn?

Khiêm tốn em gái ngươi ah!

Thần Linh phổ thông?

Phổ thông cọng lông ah!

Ở U Hồn Thiên làm ra Mỹ Dung Đan, Phá Chướng Đan, Thần giới người nào không biết, cái này coi như thôi, đến Linh Lung Thiên mấy canh giờ, giết chết một vị Thần Vương phong hào, nuốt một đạo ý niệm của mình, thu vị kia làm thú sủng, càng tìm một cường giả nghịch thiên khác làm người yêu, để Tĩnh Không Châu cam tâm tình nguyện theo ở

phía sau...

Cái này gọi khiêm tốn? Phổ thông?

Thần giới không có Thiên Thần thượng phẩm nào càng kiêu căng hơn hắn, càng không phổ thông hơn hắn a!

Mấu chốt nhất là...

Vốn còn nghĩ sau khi biết tên, tìm đối phương lôi kéo một phen, hiện tại huyên náo như thế... lôi kéo cái gì?

- Để vị kia làm thú sủng, một vị khác làm người yêu, khẳng định không dễ lôi kéo, thực sự không được... trước cho cái phong hào chơi đùa? Có điều tin tức này tốt nhất đừng tiết lộ... nếu không cho những người khác biết, sẽ không tốt...

Trong lòng Linh Lung Tiên Tử không ngừng suy tư.

...

Rời khỏi Linh Lung hoàng thành, thấy Đế Quân không có ra tay, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm.

May mắn Tiểu Hoàng Kê ra tay, nếu không còn không biết làm sao kết thúc yên lành.

- Ngươi làm sao đến nơi này? Lại làm sao quen biết Linh Lung Tiên Tử?

Chỉ cần không phải Đế Quân, có uy thế vừa rồi, chắc hẳn không ai dám đến tìm phiền phức, Trương Huyền không còn lo lắng, một bên bay về

phía Đại Na Di truyền tống trận, một bên nghi ngờ nhìn về phía nữ hài sau lưng.

- Ta rời khỏi Danh Sư đại lục...

Lạc Thất Thất nói sự tình của mình một lần.

Hóa thân Tĩnh Không Châu, phá vỡ không gian, đi vào không gian loạn lưu, bị Linh Lung Tiên Tử phát hiện, hơn nữa dẫn tới Thần giới.

Bản thân Tĩnh Không Châu là pháp bảo từ Thần giới lưu lạc ra ngoài, sau khi trở về, thực lực càng ngày càng mạnh, ngắn ngủi một tháng liền đạt đến Thần Vương đỉnh phong, thậm chí Thần Vương phong hào cũng chưa chắc có thể chống lại.

Không nghĩ tới nữ hài trải qua khó khăn như vậy, Trương Huyền than thở một tiếng, kể lại sự tình đám người Lạc Huyền Thanh nhắc nhở.

- Là ta có lỗi với người nhà...

Hốc mắt Lạc Thất Thất đỏ lên.

Tốc độ thời gian chảy ở Thần giới, là một ngàn lần ở Danh Sư đại lục, nơi này qua một tháng, phía dưới đã vượt qua hơn một ngàn tháng, cũng chính là hơn tám mươi năm.

Không ít người thân, chỉ sợ đều đã già rồi.

Hơn nữa đến nơi này, không cách nào trở về, về sau còn muốn gặp mặt những người khác, đã âm dương cách biệt.

Trương Huyền an ủi vài câu, nói sang chuyện khác:

- Ngươi đi theo Linh Lung Tiên Tử, có từng gặp hai đệ tử của ta là Vương Dĩnh và Ngụy Như Yên không?

- Ta chưa gặp, chỉ nghe nói qua, thật giống như ở trong Thời Không Kính tu luyện, tu vi hiện tại, so với ta cũng không thấp chút nào!

Lạc Thất Thất nói.

Nghe được đối phương không khó xử học sinh của mình, Trương Huyền mới thở phào nhẹ nhõm.

Lại hỏi thăm một chút, Đại Na Di truyền tống trận xuất hiện ở phía trước.

- Ngươi có lệnh phù dùng truyền tống trận không?

Trương Huyền nói.

Không có lệnh phù, thì không cách nào sử dụng truyền tống trận này, chỉ

bằng vào phi hành, từ nơi này đến Linh Nguyên hoàng thành mà nói, không biết cần bao lâu.

- Ta không cần...

Lạc Thất Thất nhẹ nhàng cười một tiếng.

Mục đích của lệnh phù Đại Na Di truyền tống trận là vì bảo vệ tu luyện giả không bị thương, nàng thân là Tĩnh Không Châu, chưởng khống lực lượng không gian, lực lượng của truyền tống trận căn bản không tổn thương được.

Thậm chí dùng hết toàn lực, cũng có thể phá vỡ không gian, tiến hành xuyên toa.

Sự thật quả nhiên giống như nàng nói, Đại Na Di truyền tống trận vận chuyển, lực lượng chấn động, hai người biến mất tại chỗ, sau một khắc lần nữa trở lại Linh Nguyên Thiên.

Quay đầu nhìn lại, Lạc Thất Thất quả nhiên không có chút tổn thương nào.

Đi vào Linh Nguyên hoàng thành, vừa trở lại Hỏa Phượng nhất tộc, chỉ

thấy Phượng Cửu Ca tiến lên đón, vẻ mặt xấu hổ:

- Lão sư...

- Thế nào?

Trương Huyền cau mày.

- Ngươi vừa đi, tỷ thí liền trước thời hạn, truyền tin tức cho ngươi cũng không thấy hồi âm...

Phượng Cửu Ca vội nói.

Tam đại gia tộc tuyển chọn danh ngạch đi vào Linh Thần cung, vốn quyết định điều chỉnh một ngày lại tiến hành, nghe nói trong Linh Thần cung phát sinh biến cố, dường như cảm ứng được cái gì, một mực toả ra ánh sáng chói lọi, rơi vào đường cùng, ba vị Thần Vương phong hào trước thời hạn tiến hành khảo hạch.

Nói cách khác...

Trong khoảng thời gian hắn rời đi này, nhân tuyển vào Linh Thần cung đã xác định được!

- Ngươi thứ mấy?

Nghe được đã tỷ thí xong, Trương Huyền nhíu mày.

Gắng sức đuổi theo, cuối cùng lại chậm...

Bất quá cái này cũng hết cách rồi, hiện nay hắn sử dụng truyền tống lệnh bài, nhiều nhất có thể ở trong cùng một thein6 đưa tin, một khi rời khỏi, căn bản không thu được.

Bản thân một hơi chạy tới Linh Lung Thiên, liên lạc không được cũng rất bình thường.

Chẳng qua chỉ cần đệ tử mình nhận được hạng nhất, giả mạo hắn lẫn vào trong đó, cũng không phải không thể.

- Ta...

Phượng Cửu Ca hơi đỏ mặt, quỳ xuống đất:

- Đồ nhi cô phụ lão sư tín nhiệm, chỉ được thứ hai...

Lão sư tiêu phí tâm huyết giải thích cho hắn bí thuật chiến đấu, Cửu Phượng đại trận cũng có thể đột phá, nhưng đối mặt vị kia vẫn bất lực, cuối cùng chỉ có thể tiếc nuối bại trận.

- Thứ hai?

Trương Huyền cau mày, nghi ngờ nhìn qua:

- Thứ nhất là người nào?

Thiên tài Hỏa Phượng nhất tộc, hắn đều giao thủ qua, tuy Phượng Cửu Ca cái sau vượt cái trước, nhưng trải qua mình chỉ điểm, đã vượt xa mọi người, dưới tình huống bình thường, trừ bản thân, dưới Thần Vương hắn không người có thể địch.

Làm sao chỉ được thứ hai?

Chẳng lẽ hai đại gia tộc khác, còn có người mạnh hơn?

- Là ta!

Phượng Cửu Ca vẫn chưa trả lời, một thanh âm nhàn nhạt vang lên, ngay sau đó liền thấy mấy thanh niên nhanh chân đi vào trong viện.

Người cầm đầu chừng ba mươi tuổi, đôi mắt giống như hàn băng vắng lặng.

- Lão sư, chính là hắn đạt được đệ nhất, cường giả Băng Phượng nhất tộc, Phượng Hàn Thu!

Thấy lão sư không nhận ra, Phượng Cửu Ca vội vàng truyền âm.

- Phượng Hàn Thu?

Trương Huyền sửng sốt một chút, mày nhăn lại:

- Cường giả Thần Vương?

Thanh niên này, khí tức trong cơ thể chưa được khống chế, cho người ta một loại cảm giác điên cuồng, tựa như một tuyết sơn cực lớn, một khi thả ra, sẽ lập tức sụp đổ, tỏa ra lực lượng kinh người.

Không cần nhìn liền biết, thực lực vị này đã đạt đến Thần Vương cảnh...

Không phải nói, tỷ thí đều là Thần Vương trở xuống, không có loại cấp bậc này ư?

Đi đến Thần Vương, còn cảm ngộ cái gì?

- Hắn là ở thời điểm cùng ta tỷ võ, lâm trận đột phá...

Phượng Cửu Ca hơi đỏ mặt.

Vị trước mắt này, thực lực vốn tương đương hắn, thậm chí bị hắn nghiền ép, ai biết áp bức đến cực hạn, thuận lợi đột phá, thành tựu Thần Vương, lúc này mới không phải đối thủ, bị đánh bại.

Trương Huyền giật mình.

Dù Phượng Cửu Ca được bản thân chân truyền, nhưng dù sao tu tập thời gian quá ngắn, gặp được Thần Vương chân chính, chống lại không được cũng không có gì bất ngờ xảy ra.

- Nghe nói ngươi mới là thứ nhất trong thế hệ trẻ tuổi của Hỏa Phượng nhất tộc, có dám đánh với ta một trận không?

Cũng không nhiều lời, ánh mắt Phượng Hàn Thu sáng lên nói.

Chương 2211: C u

ử Ca đ t phá

ộ

Thấn Vương

Tuy hắn chiến thắng Phượng Cửu Ca, nhưng vị "lão sư" để đối phương cấp tốc tiến bộ kia lại không có chiến đấu qua, cầm thứ nhất cũng danh bất chính, ngôn bất thuận.

Cho nên tỷ thí xong, một mực chờ đợi ở đây, đợi đối phương trở về.

- Nếu như ta thắng... danh ngạch đi vào Linh Thần cung sẽ để cho ta sao?

Trương Huyền nhìn lại.

- Nếu ngươi có thể thắng, tự nhiên sẽ nhường cho ngươi...

Phượng Hàn Thu gật đầu.

Mục đích đi vào Linh Thần cung, là vì cảm ngộ Đế Quân lưu lại các loại đồ vật, tranh thủ có cảm ngộ, xung kích Thần Vương cảnh.

Hiện tại hắn đã là Thần Vương, có đi cảm ngộ hay không cũng không đáng kể, đối với cơ hội này, không có mong đợi giống như trước đó.

Lại nói, đối phương có thể vượt qua mình, danh ngạch vốn là của hắn, cho cũng không sao.

- Bắt đầu đi!

Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm.

- Ta đột phá đến Thần Vương, lại ra tay với ngươi, xem như lấy lớn hiếp nhỏ, vì công bằng, nhường ngươi ba chiêu...

Phượng Hàn Thu nhàn nhạt nhìn qua.

Thần Vương và Thiên Thần thượng phẩm đỉnh phong, vốn là hai khái niệm, tới tỷ thí, xem như bắt nạt người, mặt mũi vẫn phải làm một chút.

- Không cần!

Trương Huyền lắc đầu.

Một Thần Vương vừa đột phá mà thôi, còn không cần nhường cho.

Chẳng muốn tiếp tục phí lời, tiến về phía trước một bước, người đã xuất hiện ở trước mặt Phượng Hàn Thu, nhẹ nhàng vỗ một cái, không khí xung quanh đều giống như bị đọng lại.

- Mạnh như vậy?

Phượng Hàn Thu vốn định nhường ba chiêu, cảm nhận được cỗ lực lượng này, đồng tử bỗng nhiên co rút lại, không dám tiếp tục khinh thị, hai tay bỗng nhiên tiến lên đón, lực lượng trong cơ thể cấp tốc vận chuyển.

Bành!

Bàn tay của Trương Huyền không bị ảnh hưởng chút nào, thẳng tắp rơi xuống, sắc mặt người sau trắng nhợt, sát mặt đất trượt ra ngoài, cực kỳ

chật vật.

Một chiêu phân thắng bại!

Cho dù Phượng Hàn Thu đạt đến Thần Vương cảnh, vẫn không phải đối thủ.

- Cho ta danh ngạch!

Trương Huyền thản nhiên nói.

Sau khi tinh lọc chân khí Thiên Đạo, dù số lượng giảm bớt, nhưng uy lực lại mạnh mẽ không biết gấp bao nhiêu lần, Thần Vương đỉnh phong Phù Giang Thần cũng không phải đối thủ, huống chi là đối phương.

- Đa tạ hạ thủ lưu tình...

Phượng Hàn Thu đứng dậy, tuy khó có thể tin, nhưng biết một chiêu vừa rồi là đối phương hạ thủ lưu tình, bằng không hắn liền không chỉ trượt sát mặt đất...

Không có chần chừ quá nhiều, cong ngón tay búng một cái, một ngọc phù bay tới.

Tín vật đi vào Linh Thần cung!

Tiện tay nhận lấy, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm.

Có thứ này, liền có thể đi vào Linh Thần cung, tìm Lạc Nhược Hi.

- Không biết Phượng Huyền huynh có thể nói một chút, loại tu vi như

ngươi, là làm sao tu luyện thành hay không?

Phượng Hàn Thu tràn đầy nghi hoặc.

Trước đó hắn xếp thứ nhất trên Thần Vương tiềm lực bảng của Linh Nguyên Thiên, tu vi ở trong Thần giới cũng phải kể đến... cường hãn như thế, thậm chí đột phá cũng không phải đối thủ, đến cùng tu luyện thế nào?

- Không có gì, tích lũy nhiều, tự nhiên sẽ biến chất!

Trương Huyền gật đầu.

- Tích lũy?

Phượng Hàn Thu tựa như bắt được căn nguyên, vẻ mặt hơi ửng hồng:

- Phượng Huyền huynh có ý tứ là, đi đến cấp bậc này, phải hao phí càng nhiều thời gian và tinh lực đi tích lũy, đi tu luyện? Mà không phải sốt ruột đột phá?

Tích lũy, trước đó liền biết, Thiên Thần thượng phẩm đỉnh phong, hắn liền đợi không biết bao lâu, mới tích lũy mạnh mẽ như vậy.

Đáng tiếc, cùng đối phương tỷ thí, vẫn kém quá nhiều.

Chẳng lẽ tích lũy còn chưa đủ?

Nhưng lúc ấy cảm thấy đã không cách nào tích lũy được nữa!

Giống như xếp gỗ, coi như kỹ thuật lại cao, chồng chất đến độ cao nhất định, đồng dạng sẽ không kiên trì nổi, tất cả mọi chuyện cũng như nhau, đều có một cực hạn.

- Đúng vậy, có đôi khi rõ ràng cảm thấy đạt đến cuối cùng, sau khi cố

gắng lại phát hiện, còn kém một đoạn...

Trương Huyền cảm xúc.

Trước đó cho rằng chân khí Thiên Đạo chính là chân khí lợi hại nhất thiên hạ, tu luyện ra chân khí Thiên Nhược Hữu Tình mới hiểu, cả hai

vẫn có chênh lệch nhất định.

- Thụ giáo...

Thấy hắn nói như vậy, vẻ mặt Phượng Hàn Thu nghiêm túc, ánh mắt lấp lánh nhìn qua, mang theo tò mò:

- Phượng Huyền huynh, tích lũy đến tình trạng như thế, hẳn là tiêu phí vô số tâm huyết!

- Đúng vậy!

Nhớ tới mình tu luyện gian khổ, Trương Huyền có cảm xúc rất sâu:

- Từ năm ngày trước, đột phá Thiên Thần thượng phẩm đến nay, mỗi một ngày ta đều cố gắng tu luyện, thời điểm bận rộn ít nhất cũng phải rút ra nửa canh giờ chuyên tâm tu luyện, nhiều thời điểm một ngày phải tu luyện hai canh giờ... mới có thành tựu hiện tại, trong đó vất vả có thể

tưởng tượng được...

- Năm… năm ngày?

Phượng Hàn Thu ngẩn ngơ:

- Ngươi đột phá Thiên Thần thượng phẩm, mới năm ngày? Tu luyện tối đa mới hai canh giờ?

Vừa nghe đối phương nói tích lũy đủ liền mạnh mẽ, còn tưởng chí ít tích lũy hơn mười năm, mấy chục năm, không nghĩ tới, mới đột phá năm ngày...

Ngươi giỡn ta?

Năm ngày... Vất vả cái rắm, bế quan một lần cũng không chỉ thời gian này.

Hơn nữa trong năm ngày, còn có một ngày chỉ tu luyện nửa canh giờ...

- Không sai, đã năm ngày, cũng nên đột phá... Bất quá ta còn không có công pháp phù hợp, như vậy đi, trước hết để cho Cửu Ca đột phá a...

Không biết đối phương buồn bực, Trương Huyền cảm xúc.

Gần đây nếu không phải nghĩ đi vào Linh Thần cung, cẩn thận nghiên cứu công pháp mà nói, cũng đã đột phá.

Bây giờ đã rõ ràng, tâm buông lỏng không ít.

Tu luyện kiêng kỵ lớn nhất chính là cái này.

- Đột phá? Đến Thiên Thần thượng phẩm đỉnh phong, tổng cộng cộng lại không cao hơn mười canh giờ...

Phượng Hàn Thu phát điên:

- Ta không phải nói tu vi của Phượng Huyền huynh không đủ, mà là đột phá Thần Vương cần cảm ngộ thiên địa nhiều hơn, cần nắm chắc không gian hơn, mà không phải chân khí đi đến là được, khó khăn trong đó không phải tuỳ tiện có thể hoàn thành...

Lời còn chưa dứt, chỉ thấy “Phượng Huyền huynh” vẻ mặt ôn hòa đi tới trước mặt Phượng Cửu Ca:

- Có muốn đột phá Thần Vương không?

- Muốn...

Phượng Cửu Ca gật đầu, con mắt sáng lên.

- Nhàn rỗi cũng nhàn rỗi, vậy thì bắt đầu đi!

Nói xong lấy ra một viên đan dược, để vào trong miệng Phượng Cửu Ca, đồng thời bàn tay trảo một cái, vô số chân khí dọc theo huyệt đạo đối phương, truyền vào thân thể.

Răng rắc! Răng rắc! Ầm ầm!

Thanh âm giống như rang đậu vang lên, Phượng Cửu Ca bị giam cầm ở

Thiên Thần thượng phẩm đỉnh phong, lông mày bỗng nhiên nâng lên, một cỗ khí tức vô địch từ trong đan điền lan ra, giống như kiếm khí xông thẳng lên trời.

- Đây là Thần Vương...

Phượng Hàn Thu cùng đám người hộ tống đều không ngừng nắm tóc:

- Đây là... Đột phá?

Vừa nói xong, Thần Vương đột phá khó như lên trời, liền để người khác thành công...

Đánh mặt không phải đánh như vậy a...

Quan trọng là trước mấy ngày bởi vì tu vi thấp, bị đuổi ra khỏi gia tộc...

Truyền thụ một canh giờ, phá Cửu Phượng đại trận, đạt được thành tích thứ hai dưới Thần Vương, bản thân không đột phá, thậm chí không cách nào vượt qua.

Hiện tại tuỳ ý cho một viên đan dược, điểm vài cái, đã đột phá cảnh giới hắn thiết tha mơ ước hơn mười năm...

Trong nháy mắt Phượng Hàn Thu cảm giác nhân sinh quan của mình lật đổ.

Thần Vương... Đột phá thật đơn giản như vậy sao?

Thật đơn giản như vậy, trước kia mình đi làm cái gì?

Chương 2212: Linh hốn Trương Huyên đột phá Thấn Vương

Tuy tu vi của Phượng Cửu Ca rớt xuống hai năm, nhưng linh hồn và ý niệm lại được rèn luyện cực tốt.

Từ thiên tài gia tộc, đến bị đuổi ra... Lên voi xuống chó, tình người ấm lạnh, linh hồn đã trở nên kiên trì không gì sánh được, nguyên nhân chính là như vậy, Thần Vương Phá Chướng Đan mới có thể phát huy ra hiệu quả lớn nhất, để hắn xung kích thành công!

Đổi lại những người khác, không có loại kinh nghiệm này, muốn thành công, cho dù có đan dược cũng không dễ dàng như vậy.

Đương nhiên, vì loại bỏ khí thể màu xám lưu lại trong cơ thể hắn, chân khí Thiên Đạo ở trong người cọ rửa rất lâu, đối với đột phá cũng có trợ

giúp cực lớn.

Qua không biết bao lâu, Phượng Cửu Ca củng cố được tu vi, mở mắt ra, quỳ rạp xuống đất:

- Đa tạ lão sư tác thành...

Nếu như không phải lão sư, hiện tại hắn có thể đã lang thang khắp nơi ở

bên ngoài, chờ đợi tử vong, là đối phương cho hắn tân sinh, ban cho lực lượng vô tận.

- Không cần khách khí...

Trương Huyền gật đầu:

- Cảm giác một chút, thực lực bây giờ như thế nào?

Phượng Cửu Ca đứng dậy, cảm thụ thoáng cái nói:

- Chân khí trong cơ thể đã đột phá đến Thần Vương cảnh, chẳng qua linh hồn còn có chút yếu, cần ôn dưỡng rất lâu mới có thể phối hợp được...

Dù hắn trải qua rất nhiều, nhưng quá trẻ tuổi, linh hồn còn yếu một chút.

Ở dưới lực lượng đột phá Thần Vương tẩm bổ, có tăng lên rất nhiều, nhưng đối với cường giả Thần Vương chân chính mà nói, vẫn còn có

chút thiếu khuyết.

- Linh hồn khó tu luyện nhất, so với chân khí còn muốn khó khăn...

Cuối cùng thích ứng sự thật Phượng Cửu Ca đột phá, Phượng Hàn Thu đi tới nói.

Tu luyện, chân khí có thể dùng linh khí, cùng với vô số linh vật tẩm bổ, nhưng linh hồn tiến bộ thực quá khó khăn.

Tựa như hắn, đồng dạng đột phá Thần Vương cảnh, nhưng linh hồn cách triệt để chưởng khống loại lực lượng này, còn kém một đoạn rất lớn.

- Đúng vậy, quả thực khó tăng thêm...

Trương Huyền cảm xúc.

Phá Chướng Đan, Mỹ Dung Đan gây ra động tĩnh lớn như vậy, linh hồn của hắn cũng mới chỉ đạt tới Thiên Thần thượng phẩm đỉnh phong, cách đột phá còn có một đoạn, như vậy đủ thấy độ khó.

Đang cảm xúc, còn chưa nói xong, đột nhiên cảm thấy một cỗ nguyện lực to lớn lao qua, đi vào linh hồn.

Hồn lực vốn đến Thiên Thần thượng phẩm, lập tức mắt thường có thể

thấy được tăng thêm.

- ...

Đồng tử Trương Huyền co rụt lại, con mắt trợn tròn.

Trong chớp nhoáng này, nguyện lực vọt tới vậy mà gấp trăm lần, nghìn lần so với trước đó!

- Chẳng lẽ có Thần Vương phong hào tưởng niệm ta? Hơn nữa thoáng cái có hơn mười?

Trương Huyền tràn đầy khó tin.

Đột nhiên toát ra nguyện lực, không những nhiều, hơn nữa tinh thuần không gì sánh được, cảm giác giống như thoáng cái nhiều ra hơn mười vị Thần Vương phong hào ghi nhớ bản thân...

Ầm ầm!

Chưa kịp khiếp sợ, linh hồn có chút không nắm được, một cỗ khí tức vô địch lan ra.

Linh hồn đột phá... Thần Vương cảnh!

- ...

Phượng Hàn Thu lần nữa phát điên.

Đại ca, ngươi đột phá có thể lại trò đùa một chút hay không?

Vừa nhìn thấy chân khí đột phá, cảm thấy khó tin, nhưng còn có thể tiếp nhận, linh hồn đột phá nhanh như vậy, hơn nữa tư thế đột phá hùng hổ

như vậy...

Rốt cuộc muốn làm gì?

Được rồi, ta nhận!

Ngươi có năng lực như thế, nhưng vừa rồi vì sao ngươi lại nói linh hồn của ta khó tu luyện?

Khó cái rắm, chân khí mới Thiên Thần thượng phẩm đỉnh phong, linh hồn đã đột phá Thần Vương...

Có thể càng trang bức thêm một chút không...

Phượng Hàn Thu không ngừng run rẩy, đang không biết nên an ủi mình như thế nào, liền phát hiện sự tình càng khốn nạn phát sinh!

Linh hồn đối phương đột phá đến Thần Vương cảnh, vậy mà không có ngừng.

Thần Vương sơ kỳ!

Thần Vương trung kỳ!

...

Mắt thường có thể thấy được, hồn lực đạt đến Thần Vương đỉnh phong.

Tốc độ tấn cấp thật nhanh, lúc này mới chậm chạp dừng lại...

- ...

Con mắt Phượng Hàn Thu ẩm ướt, muốn khóc rồi.

Vốn nghĩ, thời điểm tỷ thí đột phá, đã có thể đủ diễu võ giương oai, danh chấn thiên hạ, mang theo loại uy thế này đến tìm thiên tài của Hỏa Phượng nhất tộc, để hắn cũng thừa nhận thực lực của mình...

Ai biết sau khi đi vào, nhận lấy chỉ có đả kích...

Linh hồn đột phá...

Đây chính là đồ vật còn khó đột phá hơn chân khí, đột phá không nói, còn tăng lên nhanh như vậy...

Đám người đi cùng với hắn cũng bị đả kích nói không ra lời.

- Đáng tiếc, không có công pháp tu luyện, không cách nào để chân khí đột phá Thần Vương...

Linh hồn thăng cấp dừng lại, Trương Huyền tràn đầy tiếc hận.

Mặc dù không biết từ nơi nào xuất hiện nhiều Thần Vương phong hào như vậy, nhưng có thể đột phá tốt nhất, dù sao cũng tốt hơn bị vây ở tại chỗ nhiều.

Dù sao linh hồn của hắn cũng đã năm ngày không chút tiến bộ, lúc này mới đến Thần Vương đỉnh phong, vì tu vi đột phá Thần Vương, đặt vững cơ sở cực tốt.

- Thử một chút!

Cảm nhận được hồn lực giống như thực chất, tinh thần Trương Huyền khẽ động, không gian trước mắt lập tức xuất hiện gợn sóng, tựa như lúc nào cũng sẽ xé rách.

- Cái này là lực lượng Thần Vương?

Con mắt Trương Huyền trợn tròn.

Trước đó cùng Thần Vương chiến đấu qua, cảm thấy thực lực của đối phương chỉ như vậy, lúc này linh hồn đột phá mới hiểu được, Thiên Thần thượng phẩm tới tỷ thí, hoàn toàn là hai khái niệm.

Không nói chân khí, chỉ bằng vào linh hồn nghiền ép, liền có thể để hắn không cách nào động đậy, chân khí không thi triển ra được.

Có loại thực lực này, lần nữa gặp được Bách Diệp Thanh Hồng, coi như

không dùng Thiên Đạo chi thư và Tiểu Hoàng Kê, đối phương muốn giết mình cũng không dễ dàng như vậy.

Tuy không thể vượt qua, lại có vốn liếng chống lại.

- Chờ chân khí lại đột phá mà nói, thực lực như Bách Diệp Thanh Hồng, hắn có thể đánh chết...

Dù Thần Vương và Thần Vương phong hào chênh lệch cực lớn, nhưng hắn tu luyện công pháp vượt qua Thiên Đạo, lại thêm linh hồn mạnh mẽ, chỉ cần tu vi đột phá, là có thể chân chính chiến đấu, thậm chí... chém giết!

Loại thực lực này, cách Lạc Nhược Hi, cũng coi như tiến hơn một bước.

Cảm thụ xong lực lượng trong cơ thể, lúc này Trương Huyền mới thở ra một hơi, lấy lại tinh thần, vừa định nhìn Phượng Cửu Ca sau khi đột phá có di chứng hay không, liền thấy một trung niên tràn đầy kích động đứng ở trước mặt.

- Ngươi là ai?

Trương Huyền nhíu mày.

- Tại hạ là gia chủ Hỏa Phượng nhất tộc...

Trung niên nói.

- Gia chủ?

Trương Huyền sững sờ.

Từ lúc đi vào gia tộc này, gặp qua đại trưởng lão, nhị trưởng lão, còn lần đầu tiên nhìn thấy gia chủ.

- Hậu bối... Phượng Huyền, gặp qua gia chủ!

Vội vàng khom người ôm quyền.

- Linh hồn ngươi đột phá, đã là cường giả Thần Vương cảnh, xem như

cùng thế hệ...

Gia chủ vội vàng kéo hắn.

Gia tộc như Hỏa Phượng, rất nhiều cường giả tuổi thọ vô tận, vai vế đã không có cách nào thảo luận, chỉ cần không phải trực hệ, cấp bậc tương đồng, liền có thể gọi cùng thế hệ.

Biết quy tắc này, Trương Huyền không nói thêm lời, gật đầu, vừa định hỏi thăm hắn muốn làm gì, chỉ thấy trung niên trước mắt hưng phấn nhìn qua.

- Linh hồn ngươi đột phá đến Thần Vương đỉnh phong, thiên phú như

vậy, có lẽ có thể thông qua Thần Vương phong hào kiểm tra, thành tựu càng cao...

Trong mắt gia chủ tràn đầy mong đợi nhìn qua:

- Có hứng thú thế chỗ ta làm gia chủ Hỏa Phượng nhất tộc hay không?

Chương 2213: T c

ư ách ki m

ể tra Thấn Vương phong hào

Trương Huyền lắc đầu:

- Ta từ nhỏ đã quen tự do tản mạn, mong gia chủ thứ lỗi, thực không cách nào gánh trách nhiệm lớn như vậy...

Tới Linh Nguyên Thiên chính là vì tiến vào Linh Thần cung, làm gia chủ gì đó, khẳng định không nguyện ý.

Không nghĩ tới hắn sẽ từ chối, gia chủ sửng sốt một chút, đang muốn tiếp tục hỏi thăm, chỉ thấy thanh niên trước mắt nghi ngờ nhìn qua:

- Ngươi mới vừa nói, thông qua Thần Vương phong hào kiểm tra... Thần Vương phong hào cần kiểm tra?

Còn tưởng Thần Vương phong hào là bởi vì công lao cao, được sắc phong, thực lực mới kinh người, nếu có khảo nghiệm, vậy thì rõ ràng không đúng rồi.

- Cái gọi là phong hào, là Đế Quân tự mình sắc phong, chưởng khống lực lượng một phương thiên địa, tiếp nhận nguyện lực một phương.

Những nguyện lực này, cũng không phải là tưởng niệm đơn thuần, cực kỳ hỗn tạp, muốn triệt để chưởng khống, linh hồn phải biến đổi đến mức

vô cùng kiên trì và mạnh mẽ, nói cách khác, thấp nhất đều cần linh hồn đến Thần Vương đỉnh phong, tiếp đó mới là tu vi...

Gia chủ giải thích.

Chưởng khống một phương thiên địa, người bình thường sẽ có rất nhiều, mỗi người ý tưởng khác biệt, trong nguyện lực tự nhiên cũng xen lẫn cảm tình khác nhau, muốn lợi dụng, nhất định phải loại bỏ các loại tình cảm gánh nặng.

Linh hồn không tinh khiết, không cường đại mà nói, dễ dàng rơi vào hỗn loạn.

Cho nên muốn phong hào, hồn lực phải mạnh.

Vị trước mắt này, tu vi mới Thiên Thần thượng phẩm đỉnh phong, nhưng linh hồn đã đạt đến Thần Vương đỉnh phong, chỉ bằng vào điểm ấy, về

sau đột phá đến Thần Vương cảnh, xung kích Thần Vương phong hào, ít nhất nắm giữ năm mươi phần trăm xác suất trở lên!

Hỏa Phượng nhất tộc bọn họ hưng thịnh đến bây giờ, cũng bởi vì có một vị lão tổ phong hào, lại xuất hiện một vị mà nói, không cần nghĩ, đệ nhất Linh Nguyên Thiên, thậm chí Thần giới đệ nhất gia tộc cũng thực chí danh quy!

- Nhận được ưu ái...

Trương Huyền lắc đầu.

Thấy thái độ của hắn kiên quyết, gia chủ biết khuyên can vô dụng, đành phải lùi lại mà cầu việc khác:

- Nếu không như vậy, ngoài Linh Thần cung có một tượng đá Phượng Hoàng, một là dùng để khống chế đại trận trong cung, thứ hai là chuyên môn kiểm tra Thần Vương, không bằng ngươi đi thử một chút?

Linh khí thuỷ triều sắp tới, thế lực phương nào không muốn để cho Thần Vương phong hào phía bên mình nhiều một ít, vị trước mắt này, linh hồn nghịch thiên như vậy, dù còn không có đến Thần Vương cảnh, nhưng chỉ cần có thể kiên trì một đoạn thời gian, gia tộc bọn họ liền có thể

thuyết phục hai đại gia tộc khác cung cấp vô số tài nguyên, để hắn đột phá!

Một khi thành công, Linh Nguyên Thiên xuất hiện một vị cường giả siêu cấp không nói, chủ yếu nhất là Hỏa Phượng nhất tộc càng thêm cường đại.

Trương Huyền chần chừ.

- Mới vừa rồi ngươi và Phượng Hàn Thu đánh cược, nhận được danh ngạch, vừa vặn cũng phải đi Linh Thần cung, kiểm tra một chút không sao cả!

Gia chủ nói.

- Được...

Trương Huyền im lặng.

Xem ra mình và Phượng Hàn Thu tranh đấu, đối phương đều thấy được, một mực không có khuyên can, cũng là vì tranh thủ danh ngạch cho Hỏa Phượng nhất tộc.

Bất quá kiểm tra một chút cũng không sao, dù sao cũng phải đi Linh Thần cung.

Linh Thần cung lơ lửng ở trên Linh Nguyên thành, đi theo sau lưng gia chủ phi hành một hồi, đi tới trước mặt.

Lúc này bên ngoài cung điện đã đứng hai người khác.

Gia chủ hai gia tộc khác.

- Phượng Nguyên Trì, ngươi nói linh hồn của hắn đã đến Thần Vương đỉnh phong?

Mới đi đến trước mặt, một gia chủ toàn thân băng hàn đi đến trước mặt, trong ánh mắt mang theo không vui.

Tộc trưởng Băng Phượng nhất tộc, Phượng Hàn Tuyết.

Vốn là Phượng Hàn Thu của gia tộc bọn họ đi vào Linh Thần cung cảm ngộ, bây giờ bị người thay thế, hơn nữa đối phương nhiều ra một vị

Thần Vương cùng một vị linh hồn Thần Vương đỉnh phong... Đổi lại người nào cũng sẽ mất hứng.

- Không sai!

Gia chủ Hỏa Phượng nhất tộc Phượng Nguyên Trì gật đầu.

Phượng Hàn Tuyết ngẩng đầu nhìn về phía Trương Huyền, quả nhiên cảm thấy linh hồn sâu không lường được, cho dù là hắn cũng không thể

nhìn thấu, tràn đầy buồn bực, nhưng không tiện phát tác:

- Bắt đầu kiểm tra, trước thời hạn đã nói, kiểm tra Thần Vương phong hào cực kỳ nguy hiểm, hơi không cẩn thận, linh hồn bị nghiền ép, sẽ bị

thương không nhẹ.

- Ừm!

Phượng Nguyên Trì gật đầu nhìn về phía Trương Huyền, lặng lẽ truyền âm:

- Mục đích lần này của ngươi chỉ là vì kiểm tra, nắm giữ tiềm chất xung kích Thần Vương phong hào, để tiện xin tài nguyên, giúp ngươi đột phá.

Một khi không kiên trì nổi, thì lập tức lui về, tuyệt đối không nên cứng rắn chống đỡ...

Trương Huyền gật đầu, nghi ngờ nói:

- Làm sao kiểm tra?

- Phía trước là tượng đá Phượng Hoàng, phía sau là tinh đồ bao phủ Linh Nguyên Thiên, mượn lực lượng linh hồn, thông qua tượng đá kích hoạt tinh đồ, có thể thắp sáng một viên, đã nói lên nắm giữ tiềm lực, thắp sáng trăm viên, chứng minh chính thức có tư chất trở thành Thần Vương phong hào...

Phượng Nguyên Trì chỉ về phía trước.

Trương Huyền nhìn lại, quả nhiên thấy ngoài Linh Thần cung, một tượng Phượng Hoàng to lớn, đứng sừng sững ở tại chỗ, đằng sau thì là một tinh đồ càng thêm to lớn.

Từ xa nhìn lại, tựa như một Phượng Hoàng bay lượn ở trên trời, thâm thúy, xa xăm.

Trên tinh đồ, vô số ánh sao lập loè, không biết bao nhiêu vạn.

Thắp sáng trăm viên, liền có tư cách trở thành Thần Vương phong hào...

Có phải quá đơn giản hay không?

- Đừng nghĩ đơn giản, tượng đá này ẩn chứa Đế Quân lưu lại ý niệm, linh hồn lan ra, sẽ gặp phải áp chế, muốn thông qua muôn vàn khó khăn không nói, lực lượng còn lại còn muốn kích hoạt tinh đồ, càng khó mà hoàn thành. Ta và bọn hắn đã từng thử qua, cuối cùng ngay cả một ngôi sao cũng không có thắp sáng!

Dường như nhìn ra ý nghĩ của hắn, Phượng Nguyên Trì xấu hổ cười nói.

- Ah!

Trương Huyền gật đầu.

Cũng đúng, nếu như Thần Vương phong hào dễ dàng thông qua khảo hạch như vậy, cũng không đến mức toàn bộ Linh Nguyên Thiên chỉ có ba vị.

Tam đại gia chủ đã thảo luận trước, nên không có ai ngăn trở, Trương Huyền rất mau tới trước mặt tượng đá, cánh tay nâng lên.

Lòng bàn tay và tượng vừa tiếp xúc, quả nhiên cảm thấy một cỗ cảm giác áp bách dày đặc lan tới.

Lông mày giương lên, linh hồn lực vừa mới thăng cấp lập tức lan ra.

Ầm ầm!

Trong óc nổ vang, tựa như một Phượng Hoàng to lớn bất ngờ xuất hiện ở phía trước, hồn lực của Trương Huyền ở trước mặt đối phương nhỏ

yếu giống như cát bụi.

- Đột phá con Phượng Hoàng này?

Trương Huyền nhíu mày.

Quả nhiên không đơn giản như tưởng tượng.

Uy áp thực quá lớn, cho dù linh hồn vừa mới đột phá, muốn qua cũng không dễ dàng như vậy, thậm chí có thể nói, là nhiệm vụ không thể nào hoàn thành.

- Thử một chút đi!

Dù sao cũng đã tới, coi như khó mà hoàn thành, cũng phải thử một lần.

Trên Thần Vương là phong hào, muốn giống như Khổng sư trở thành Đế

Quân, cửa này nhất định phải qua, đã như vậy, cũng không có gì phải trốn tránh.

Linh hồn ngưng tụ thành sợi, lan về phía Phượng Hoàng.

- Ừm? Không đúng...

Lan tràn một hồi, lập tức phát giác không đúng.

Vốn cho rằng cảm giác áp bách mạnh như vậy, càng về phía trước càng khó đi lại, thậm chí có thể nói không cách nào tiến lên, ai biết càng tới gần Phượng Hoàng, càng có một loại cảm giác quen thuộc, giống như

khí tức của đối phương và mình cực kỳ gần gũi.

Rất nhanh thông qua Phượng Hoàng áp bức, đi tới trước mặt tinh đồ.

Hơi chuyển động ý nghĩ, nhấn tới một viên.

Hô!

Giống như chạm đến công tắc, tất cả ngôi sao tranh nhau chen lấn, toả ra ánh sáng chói lọi.

- Đều sáng lên... Đơn giản như vậy sao?

Trương Huyền ngây người.

Chương 2214: Bất T Đ

ử ê Quấn hiện thấn!

Tình huống bình thường, không phải nói một viên cũng rất khó thắp sáng sao?

Vì sao chỉ nhấn một cái, cái gì cũng không có làm, tất cả ngôi sao toàn bộ sáng lên?

Trương Huyền sững sờ, ba vị gia chủ càng dùng sức dụi mắt, sợ nhìn lầm.

Kích hoạt một trăm ngôi sao, đã nói lên nắm giữ năng lực đạt được phong hào, hiện tại toàn bộ thắp sáng... Chẳng phải cho thấy, vị trước mắt này, tư cách phong hào đối với hắn mà nói, không tính là gì?

- Tại sao có thể như vậy?

Đám người Phượng Nguyên Trì và Phượng Hàn Tuyết khó tin.

Không chỉ toàn bộ tỏa sáng, càng quan trọng hơn là, tốc độ quá nhanh...

Mới cùng tượng tiếp xúc không đến mười cái hô hấp, liền biến thành như vậy...

Xem như ba vị lão tổ của bọn họ, Thần Vương phong hào chân chính, cũng không làm được như vậy!

- Chẳng lẽ tinh đồ hỏng?

Phượng Hàn Tuyết nhịn không được nói.

- Ý niệm của Đế Quân lưu giữ trong đó, làm sao có thể hỏng?

Phượng Nguyên Trì lắc đầu.

Đây là đồ đằng của toàn bộ Linh Nguyên Thiên, trong đó có ý niệm mà Bất Tử Đế Quân lưu lại, hỏng... Tuyệt đối không thể!

Như vậy nói cách khác, vị trước mắt này là dựa vào thực lực chân chính, thông qua được khảo hạch!

Tam đại gia chủ khiếp sợ nói không ra lời, Trương Huyền cũng kỳ lạ, nhịn không được nhìn về phía tượng Phượng Hoàng.

Vừa rồi chỉ chú ý cảm giác áp bách, lúc này cẩn thận quan sát, vậy mà phát hiện một loại cảm giác quen thuộc, giống như trước kia đã sớm gặp qua.

- Đây là... khí tức của Tiểu Hoàng Kê?

Trương Huyền nhớ tới cái gì, nắm đấm xiết chặt.

Cỗ khí tức này, không phải cái khác, chính là đặc thù của Tiểu Hoàng Kê.

Chẳng lẽ trước đó suy đoán là đúng... tên này thật sự là Bất Tử Đế Quân của Linh Nguyên Thiên?

Nghĩ đến cái này, tinh thần khẽ động, truyền âm qua.

- Tiểu kê, mau ra đây nhìn một chút, con Phượng Hoàng này, ngươi nhận ra không...

Hô!

Âm thanh kết thúc, Tiểu Hoàng Kê xuất hiện, nhìn thấy tượng trước mắt, nghiêng đầu nhìn nhìn, ánh mắt mê man lẩm bẩm:

- Thật đói...

Bỗng nhiên nhảy lên.

Hô!

Cả bức tượng bị nó mổ mất.

- Ngươi... Làm gì?

Đám người Phượng Nguyên Trì đều sợ hết hồn.

Pho tượng kia là đồ đằng của Linh Nguyên Thiên, bị một con gà nuốt...

Trương Huyền cũng không nhịn được ngẩn ngơ.

Ta chỉ bảo ngươi đi ra nhìn một chút, có thể tìm ra chút trí nhớ gì đó hay không...

Ngươi nuốt của người ta làm gì...

Ta làm sao bàn giao?

Căn bản không có cách nào nói rõ a!

Trương Huyền xoay đầu lại, quả nhiên thấy tam đại gia chủ lên cơn giận dữ, tựa như sắp bùng nổ.

Đồ đằng của Linh Nguyên Thiên bị nuốt, tương đương với tát bọn hắn, đổi lại người nào cũng không tiếp thu được!

- Phượng Huyền, mau giao con gà kia ra...

- Tự tìm cái chết...

Tam đại gia chủ muốn ra tay.

Bất quá lực lượng trong cơ thể còn chưa kịp thả ra, mặt đất lay động kịch liệt.

Toàn bộ Linh Thần cung mất đi tượng Phượng Hoàng, giống như mất đi trung tâm trận pháp, linh khí bốn phía tản ra, tầng mây bị xé nứt thành mấy khối.

Ba đại cao thủ có chút không khống chế được thân thể, lực lượng công kích tạm dừng.

Ầm!

Linh Thần cung nguy nga tựa như gặp phải động đất, trong nháy mắt sụp đổ hơn phân nửa, dường như cả cung điện, bất cứ lúc nào cũng sẽ từ

không trung rơi xuống.

- Không phải ta làm...

Trương Huyền khóc không ra nước mắt.

Trước đó ở Danh Sư đại lục, đi tới đâu phá tới đó, sau lưng bị người xưng hô Trương Phá Phá... Mặc dù có chút buồn bực, nhưng kia đều là tuổi trẻ vô tri, không sao cả...

Nhưng bây giờ, còn không có nhìn thấy Lạc Nhược Hi, liền phá hủy nhà của người ta...

Thật giống như mới đi đến cửa nhà nhạc phụ, đối phương còn chưa mở

cửa, một pháo san bằng... Còn làm sao tiếp tục ở chung?

Không nên chơi người như vậy...

Muốn không thừa nhận, nhưng Tiểu Hoàng Kê là thú sủng của mình, lại là mình triệu hoán ra... Mới xảy ra loại sự tình này, xem như nhảy vào Hoàng Hà cũng rửa không sạch...

- Chuyện gì cũng từ từ, tiểu kê cũng không muốn làm như thế, khẳng định có nguyên nhân...

Trong lòng buồn bực, tinh thần lại khẽ động, hình thành một bình chướng, chặn lại tam đại gia chủ tấn công.

Không ngăn trở không được, con gà này, từ trước tới nay không đáng tin cậy, ngay cả ý niệm Đế Quân cũng nuốt qua, ngăn lại là vì tốt cho các ngươi, nếu không một hơi ăn mất tam đại gia chủ, đoán chừng Linh Nguyên Thiên sẽ nổ tung...

Đến lúc đó tới tìm thân, chẳng khác nào tới khiêu khích...

- Mặc kệ có nguyên nhân hay không, trước bắt xuống lại nói...

Tam đại gia chủ đồng thời hét lớn, ba cỗ lực lượng cuồn cuộn, đang muốn bao phủ Tiểu Hoàng Kê ở bên trong, liền nghe không khí nổ vang, ngay sau đó lời nói như sấm sét vang lên.

- Chuyện gì xảy ra?

Ba bóng người bất ngờ xuất hiện ở trước mặt, từng cái ánh mắt lạnh lùng.

- Tham kiến lão tổ...

Tam đại gia chủ đồng thời quỳ gối.

Ba vị Thần Vương phong hào của Linh Nguyên Thiên, Hỏa Vũ, Băng Vũ cùng Phong Vũ!

Linh Thần cung lay động, triệt để kinh động ba vị này.

- Trước ổn định lay động lại nói...

Nhìn thấy cung điện đã đổ sụp một phần, trận pháp duy trì không ngừng lay động, ba vị Thần Vương phong hào không để ý nói nhiều, đồng thời ra tay.

Ba đạo lực lượng từ trên trời giáng xuống, tựa như một cái lồng khí to lớn, bao phủ toàn bộ cung điện ở bên trong, bị lực lượng bọc lại, linh khí tán loạn chậm chạp hội tụ tới.

Tuy địa phương đổ sụp không thể khôi phục, nhưng lay động đã ngừng lại.

Làm xong, lần nữa trở lại trên không, nhìn về phía ba vị gia chủ.

- Giải thích một chút, chuyện gì xảy ra!

Hỏa Vũ Thần Vương phong hào khẽ nói.

- Bẩm lão tổ, là như vậy, Phượng Huyền chính là thiên tài lợi hại nhất của gia tộc ta đời này...

Phượng Nguyên Trì vội vàng giải thích.

Trong đó bao quát Trương Huyền tuổi còn trẻ linh hồn đạt đến Thần Vương đỉnh phong, tới khảo hạch, kích hoạt tất cả tinh đồ, cùng với đột

nhiên xuất hiện Tiểu Hoàng Kê nuốt lấy tượng Đế Quân, đều nói rõ ràng một lần.

- Ngươi kích hoạt tất cả tinh đồ?

Ba đại phong hào chấn động, nhìn về phía Trương Huyền tràn đầy khó tin.

Cho dù lúc trước bọn họ cũng làm không được điểm ấy.

- May mắn...

Trương Huyền ôm quyền, vội vàng giải thích:

- Tiểu Hoàng Kê là thú sủng của ta, cũng không phải cố ý nuốt tượng Đế

Quân, mong được tha thứ...

- Nuốt tượng Đế Quân, là đại bất kính với Đế Quân, còn phá hủy trận pháp Linh Thần cung, là khiêu khích Linh Nguyên Thiên, tội chết!

Hỏa Vũ Thần Vương phong hào hừ lạnh một tiếng, cúi đầu nhìn về phía Tiểu Hoàng Kê, ánh mắt mang theo lạnh lùng.

- Tuy thôn phệ tượng Đế Quân không phải ngươi cố ý, nhưng dù sao cũng là thú sủng của ngươi làm ra, phải nhận lấy trừng phạt...

Băng Vũ Thần Vương phong hào nhìn về phía Trương Huyền, giọng nói băng lãnh.

- Động thủ đi!

Ba vị phong hào, có hai vị làm ra quyết định, người còn lại không cần nhiều lời, đồng thời giơ bàn tay lên, trong nháy mắt lực lượng hội tụ, tựa như thiên địa sắp sụp đổ.

- Các ngươi muốn giết ta? Người nào cho lá gan!

Đúng lúc này, một thanh âm nhàn nhạt chậm chạp vang lên, tựa như sấm rền, chấn nhiếp bát phương.

Ánh mắt mọi người nhìn về phía Tiểu Hoàng Kê, trước mắt xuất hiện một con hư ảnh Phượng Hoàng to lớn, lơ lửng ở trên Cửu Thiên, bay lượn vạn giới.

- Đế Quân...

Ánh mắt của ba đại phong hào co rụt lại, đồng thời quỳ rạp xuống đất.

Chương 2215: Ti u

ể s ng

ủ

T T

ử ử

Hư ảnh trước mặt Hoàng Kê từ trong cơ thể nó bắn ra, lơ lửng ở trên không mọi người, Linh Thần cung cũng lộ ra vô cùng nhỏ yếu.

- Đây là... Bất Tử Đế Quân?

Toàn thân Trương Huyền chấn động, đồng tử co rút lại, ánh mắt phức tạp:

- Tiểu Hoàng Kê...

Tuy trước đó có suy đoán, nhưng tận mắt nhìn thấy vẫn rung động khó tự kiềm chế.

Khó trách con gà này thời điểm vẫn là hồ lô, nói mình là Thần thú tung hoành Thần giới, lúc ấy còn tưởng khoác lác... Nằm mộng cũng nghĩ

không ra, lại là một trong Cửu Đế!

Khó trách ở Thượng Thương đi vào Hãm Không thành, cảm thấy quen thuộc, khí tức suy yếu không có tác dụng gì với nó, náo loạn nửa ngày...

Đó là thành trì của nó!

Thu một vị Đế Quân làm thú sủng...

- Không đúng...

Đang khiếp sợ, một cái ý nghĩ xông ra, thân thể cứng đờ:

- Tiểu Hoàng Kê là Bất Tử Đế Quân sau khi chết lần nữa sinh ra ý niệm, cho nên rất dễ dàng nhận ta làm chủ, Phượng Hoàng trước mắt này rõ ràng không phải, nếu như hắn không nguyện ý... Sẽ rất nguy hiểm...

Mặc dù không biết vì sao Bất Tử Đế Quân sau khi chết, còn có thể lần nữa phục sinh, nhưng Tiểu Hoàng Kê rõ ràng là trí nhớ bị phong ấn, cái gì cũng không biết.

Giống như mất trí nhớ, bị mình thu làm thú sủng... hiện tại Đại Đế tỉnh lại, chẳng phải sẽ trực tiếp nổi khùng!

Đang lo lắng, chỉ nhìn thấy Phượng Hoàng to lớn trên không quay đầu nhìn lại, mặc dù không có công kích, nhưng áp lực cực lớn, như thiên địa sụp đổ nghiền ép tới.

Cảm nhận được cỗ áp lực này, linh hồn Trương Huyền vừa mới thăng cấp, vậy mà không có chút sức chống cự nào, thân thể kìm lòng không được run rẩy, thật giống như bị nghiền ép vỡ nát.

- Không...

Chân khí toàn thân sôi trào, sống lưng bị đè cong lần nữa thẳng tắp.

- Bất Tử Thiên Phượng ta, mặc dù mệnh danh bất tử, nhưng gặp được đả

kích hủy diệt chân chính, vẫn sẽ hồn phi phách tán, thân tử đạo vẫn, chỉ

bất quá có thể kèm theo thời gian trôi qua, lần nữa dục hỏa trùng sinh mà thôi!

Trên không hư ảnh Phượng Hoàng không có chút tình cảm nào, âm thanh mang theo lạnh lùng:

- Trùng sinh sinh mệnh, vì bảo vệ mình, sẽ chủ động phong ấn trí nhớ, tu vi đạt đến, sẽ lần nữa mở ra... Ngươi vậy mà thừa dịp ta không có trí nhớ

thuần phục làm thú sủng, tội ác tày trời... Bất Tử Đế Quân ta không cần chủ nhân! Cũng không có người xứng làm chủ nhân của ta!

Ầm!

Âm thanh một câu tiếp lấy một câu, trên không uy nghiêm càng ngày càng nghiêm nghị, không gian bốn phía ngưng đọng.

Trương Huyền cảm giác giống như cõng một tòa núi lớn, lực lượng cuồng bạo, đè xương sống uốn lượn, bất cứ lúc nào cũng sẽ không kiên trì nổi.

Đế Quân giận dữ, thiên địa cũng không chịu nổi.

- Người này lại thừa dịp Đế Quân phục sinh, thuần phục hắn làm thú sủng?

- Lá gan cũng quá lớn đi, làm sao làm được?

- Đúng vậy, coi như Đế Quân không có khôi phục lực lượng, cũng ẩn chứa Đế Vương chi khí, thu làm thú sủng, không sợ phản phệ sao?

Đám người Phượng Hàn Tuyết run lẩy bẩy.

Ba đại Thần Vương phong hào cũng không dám tin tưởng nhìn về phía thanh niên cách đó không xa.

Cửu Thiên Cửu Đế, mỗi một cái đều đứng ở đỉnh phong nhất của tất cả

sinh mệnh, cho dù trùng sinh, cấp độ sinh mệnh cũng còn đó, huyết mạch không phải người bình thường có thể chống cự, vị trước mắt này, đến cùng thiếu thông minh bao nhiêu, đi thu hắn làm thú sủng?

Mấu chốt nhất là... sau khi Đế Quân sống lại sinh ra ý chí, lại cũng thiếu thông minh như thế... Đáp ứng người ta?

Biết đây là mâu thuẫn của Đế Quân, không dám chen vào, từng cái ngậm miệng không nói.

- Ta là Tiểu Hoàng Kê, không phải Bất Tử Đế Quân! Hắn là chủ nhân của ta, ai cũng không thể động!

Ầm!

Thời điểm Trương Huyền cảm giác không chịu nổi, một thanh âm gào thét vang lên, ngay sau đó nhìn thấy Hoàng Kê ở phía sau hư ảnh không ngừng giãy dụa, trong ánh mắt mang theo kiên quyết.

- Ngươi...

Phượng Hoàng sững sờ, lại không để ý tới áp bức Trương Huyền, ánh mắt phức tạp nhìn về phía tiểu kê.

Đây chính là linh trí của hắn sau khi sống lại... Tại sao ngu ngốc như

thế?

Đường đường một trong Cửu Đế, nhận một Thiên Thần làm chủ, quả

thực mất mặt xấu hổ...

- Giết tên này...

Ý niệm kiềm chế lại Hoàng Kê, Phượng Hoàng hừ một tiếng.

Ba phong hào đồng thời gật đầu, nhẹ nhàng vụt qua, bao phủ Trương Huyền ở bên trong.

Đế Quân có lệnh, không dám vi phạm.

- Ngươi dám...

Tiểu Hoàng Kê nghiến răng, tròng mắt đỏ hoe.

Nó không có thức tỉnh trí nhớ, đương nhiên sẽ không cảm nhận được Đế

Quân ngạo mạn, càng không cho phép đối phương chém giết chủ nhân của mình.

- Ngươi ta đồng căn đồng nguyên, mặc dù hiện tại ta chỉ là một đạo ý niệm, cũng không phải ngươi có thể phản kháng...

Hư ảnh Phượng Hoàng hừ lạnh, xông tới Tiểu Hoàng Kê, trong nháy mắt bị giam cầm, không cách nào động đậy.

Hoàng Kê là sau khi Bất Tử Đế Quân sống lại đản sinh ra ý chí mới, cùng Bất Tử Đế Quân đồng căn đồng nguyên, người sau biết tất cả bí mật và thủ đoạn của nó, muốn vây khốn không khó.

Thấy ba phong hào vây quanh mình, Trương Huyền cũng không khẩn trương, mà vẻ mặt lạnh nhạt nhìn qua:

- Ta thu ai làm thú sủng, đây là chuyện của Đế Quân, khuyên các ngươi tốt nhất đừng dính líu, nếu không các ngươi giết ta, Hoàng Kê khôi phục lại thực lực đỉnh phong, các ngươi hẳn phải biết kết quả...

- Cái này...

Ba phong hào dừng lại.

Đối phương nói không sai.

Ra lệnh cho bọn họ là Bất Tử Đế Quân, dù giọng nói và dáng điệu vẫn như cũ, trên thực tế chỉ là một đạo ý niệm lưu giữ ở trong pho tượng mà thôi, sớm muộn cũng sẽ hao mòn hầu như không còn.

Mà Hoàng Kê, mới là Đế Quân lần nữa phục sinh của bọn họ!

Ngày hôm nay thật giết chủ nhân của hắn, một khi nó trở về, đế lâm thiên hạ... ba người mình tất nhiên sẽ bị chém giết!

Chủ nhân và hạ nhân, cái nào quan trọng hơn, ai cũng có thể rõ ràng.

- Nhanh động thủ...

Hư ảnh Phượng Hoàng thấy ba người dừng lại, đột nhiên giận dữ:

- Một khi ta khôi phục trí nhớ, ngươi cảm thấy còn có thể nhận người khác làm chủ?

Ba đại phong hào nhíu mày.

Bọn họ và Đế Quân ở chung không dưới vạn năm, biết tính tình và bản tính của đối phương, cao cao tại thượng đã lâu, làm sao lại nhận một Thiên Thần thượng phẩm làm chủ?

Truyền đi cũng là chuyện cười!

Ầm!

Lực lượng ba người gào thét, thời gian nháy mắt tạo thành lồng khí năng lượng ở xung quanh Trương Huyền, bao phủ hắn ở bên trong, không cách nào chạy trốn.

Thấy bọn họ thật muốn động thủ, Trương Huyền híp mắt lại.

Hiện tại Tiểu Hoàng Kê bị ý niệm Phượng Hoàng vây khốn, không cách nào rời khỏi, chỉ có thể dựa vào chính mình.

Dù linh hồn tấn cấp đến Thần Vương đỉnh phong, nhưng tu vi không có đột phá, đối mặt phong hào chân chính, vẫn là lực bất tòng tâm, huống chi là ba cái.

- Chỉ có thể tiếp tục sử dụng Thiên Đạo chi thư...

Con mắt Trương Huyền lấp lóe.

Hiện tại loại tình huống này, không có biện pháp nào khác, chỉ có thể sử

dụng Thiên Đạo chi thư, nghĩ biện pháp một sách đập chết ba người.

Chỉ là...

Ba người chiếm cứ ba phương hướng, bao phủ mình ở bên trong, tế ra Thiên Đạo chi thư, bản thân cũng sẽ bị bao phủ ở trong đó, gặp gỡ nguy hiểm.

Trừ khi có thể để cho ba người này đứng ở cùng một phương hướng, hơn nữa không thể cách quá xa...

Tê lạp!

Đang suy tư, làm sao mới có thể làm được điểm ấy, một đạo khí mang phóng tới, thân thể vụt qua tránh thoát, có điều quần áo bị xé rách ra, dây chuyền của Lạc Nhược Hi lộ ở trước ngực.

Trên không, Phượng Hoàng nhìn thấy mặt dây chuyền kia, động tác trấn áp Tiểu Hoàng Kê nhất thời ngừng lại, bỗng nhiên lấp lóe, đi tới trước người Trương Huyền:

- Tiểu sủng Tử Tử, gặp qua chủ nhân...

Chương 2216: L c

ạ Nh

c

ượ Hi, Linh Tê Đê Tốn!

- A?

Ba đại phong hào đang định công kích, tất cả đều sững sờ, lực lượng trong tay không biết nên công kích hay dừng lại.

Ý niệm Đế Quân không phải vừa nói muốn giết tên này ư?

Thoáng cái chạy tới “Tiểu sủng”, “Tử Tử”, giả ngu bán manh...

Làm sao cảm giác không đúng như vậy?

Cái này thật là Đế Quân cao lạnh, khinh thường vạn vật của chúng ta?

Bất quá ngây người không bao lâu, một thanh âm quát tháo vang lên, hư

ảnh Phượng Hoàng phẫn nộ nhìn lại:

- Còn không dừng lại, động thủ với chủ nhân của ta, tự tìm cái chết hả!

Vừa thấy mặt chỉ biết động thủ, động thủ, có thể hòa bình giải quyết vấn đề hay không? Năng lượng toả ra đâu đâu cũng có, có lòng công đức hay không, ngày mai người khác còn phải đi làm!

Ầm!

Trên không lay động, ba đại phong hào liên hợp hình thành công kích tiêu tán, tựa như chưa hề xuất hiện qua.

- ...

Ba đại phong hào thật muốn điên rồi.

Sẽ không phải là Hoàng Kê đã đoạt xá hắn chứ!

Không chỉ bọn họ như vậy, Tiểu Hoàng Kê cùng với Trương Huyền cũng sững sờ tại nguyên chỗ.

Vừa nghe nói mình là chủ nhân, hận không thể chém thành muôn mảnh, một cái chớp mắt liền thành bộ dáng này, cung kính không thể lại cung kính...

Bất Tử Đế Quân, có muốn đậu bức như vậy hay không?

- Chẳng lẽ Bất Tử Đế Quân, bản thân là loại tính tình này?

Nghĩ tới Tiểu Hoàng Kê không đáng tin cậy, ánh mắt Trương Huyền chớp chớp.

Hoàng Kê là đối phương trùng sinh sinh ra ý niệm, có lẽ cùng bản tính của đối phương không kém bao nhiêu, như vậy mà nói, vị Bất Tử Đế

Quân này, tính cách không biết xấu hổ như vậy cũng có thể hiểu.

Chỉ là...

Để hắn không hiểu chính là, vì sao vừa rồi không nhận chủ, hiện tại đột nhiên lại nhận?

Chẳng lẽ liên quan đến dây chuyền?

Thái độ của đối phương biến hóa, là bởi vì dây chuyền xuất hiện, tỏa ra nhiệt lượng ấm áp.

Chẳng lẽ đối phương quen biết thứ này...

Nghĩ đến cái này cũng nhịn không được nữa, nhìn lại:

- Ngươi biết thứ này? Vậy có biết Lạc Nhược Hi ở đâu không?

Vốn muốn đi Linh Thần cung tìm Lạc Nhược Hi, bây giờ ở bên ngoài cung điện gây ra động tĩnh lớn như vậy, cung điện đổ sụp một nửa, đối phương cũng không xuất hiện, chỉ có thể nói rõ một vấn đề...

Không có ở đây!

- Lạc Nhược Hi?

Phượng Hoàng sững sờ, trong mắt tựa hồ có chút không hiểu.

- Chính là chủ nhân thứ này...

Trương Huyền cầm lấy dây chuyền.

Nơi này là Linh Nguyên Thiên, Bất Tử Đế Quân là Linh Thần... Nếu như ở đây tìm không thấy Lạc Nhược Hi, khẳng định không cách nào tìm được.

- Đây là chúng thần chi... ta hiểu, ngươi nói Lạc Nhược Hi, là Linh Tê Đế Tôn a!

Phượng Hoàng bừng tỉnh hiểu ra.

- Linh Tê Đế Tôn?

Trương Huyền sững sờ, đột nhiên nhớ tới ban đầu ở Danh Sư đại lục, mình ngụy trang thành Lạc Thiên Nhai, Lạc Nhược Hi ngụy trang tên, có vẻ như là Linh Tê!

Lúc trước bản thân còn vui vẻ nói, bất luận cách nhau thiên nam địa bắc, hay góc biển chân trời, thần giao cách cảm, nhất niệm tương thông...

- Đúng, chính là Linh Tê Đế Tôn, nàng ở đâu?

Rõ ràng cái này, toàn thân Trương Huyền xiết chặt.

Một mực suy đoán, Lạc Nhược Hi có phải tên giả hay không, hiện tại xem ra quả thực là vậy, thậm chí thân phận Linh Thần cũng có thể là giả, nhưng tên thật, đối phương đã nói qua!

Chỉ là lấy hình thức tên giả xuất hiện...

- Linh Tê Đế Tôn là Đại Đế ở Tự Tại Thiên, tự nhiên ở Tự Tại Thiên...

Phượng Hoàng nghi ngờ nhìn qua.

Vị này thu ta làm thú sủng, ngay cả danh xưng của Cửu Đế cũng không biết sao?

- Tự Tại Thiên?

Trương Huyền cứng đờ, sắc mặt trắng nhợt lẩm bẩm:

- Ta sớm nên nghĩ tới...

Cửu Đế, đã biết tên tám Đế, chỉ có Tự Tại Thiên không biết, đối phương nói ra Linh Tê Đế Tôn, nên lập tức nghĩ tới.

Náo loạn nửa ngày, Lạc Nhược Hi không ở Linh Nguyên Thiên, mà ở

Tự Tại Thiên.

Thấy bộ dáng của hắn, đột nhiên Phượng Hoàng nhớ tới một việc, nói:

- Vị kia ở Tự Tại Thiên, cùng Thiên Túng Đại Đế có một hồi sinh tử

đấu, đêm trăng tròn tháng này sẽ bắt đầu...

Mặc dù chỉ là một đạo ý niệm giam cầm ở trong tượng Phượng Hoàng, nhưng Thần giới phát sinh sự tình,vẫn biết một chút.

Đặc biệt là hai đại Đế Quân giao đấu.

- Sinh tử đấu? Đêm trăng tròn... Sau năm ngày?

Đồng tử Trương Huyền co rụt lại, thân thể run lên.

Cái giao đấu này, vừa tới Thần giới liền nghe người nói, lúc ấy cảm thấy Khổng sư khẳng định sẽ chiến thắng, không thèm để ý, bây giờ mới biết, hắn muốn so với Lạc Nhược Hi!

Hơn nữa còn là sinh tử đấu!

Chẳng phải cho thấy, chỉ cần chiến đấu, tất nhiên sẽ có một người vẫn lạc?

- Vâng, tình huống bình thường, Đế Quân giao đấu là không thể nào dính dáng sinh tử, nhưng hai vị này lại làm ra loại quyết định kia, không chết không thôi, khẳng định có nguyên nhân đặc biệt, cho dù là ta cũng không rõ ràng...

Hư ảnh Phượng Hoàng giải thích.

- Ta muốn đi Tự Tại Thiên ngăn cản bọn họ...

Trương Huyền cắn chặt răng, thân thể cứng ngắc.

Lạc Nhược Hi là người yêu duy nhất của hắn, tuy chưa từng gặp mặt Khổng sư, lại tương đương với ân sư thụ nghiệp, đối với hắn có nhiều trợ giúp, không có đối phương, hắn không thể trưởng thành nhanh như

vậy, đi đến thực lực hôm nay.

Hai người này, đối với hắn mà nói, đều quá trọng yếu, một cái cũng không thể có chuyện!

- Ngăn cản? Hai người bọn họ làm ra quyết định, ai có thể ngăn cản?

Hư ảnh Phượng Hoàng quay đầu nhìn Tiểu Hoàng Kê cách đó không xa, lắc đầu:

- Ta ở thời kỳ toàn thịnh, cũng không phải đối thủ, huống chi hiện tại...

Trương Huyền dừng lại.

Tình huống bình thường, Lạc Nhược Hi là Đế Quân, mình ở U Hồn Thiên, Linh Lung Thiên gây ra động tĩnh lớn như vậy, nàng khẳng định biết, nhưng lại không xuất hiện...

Chứng minh đối phương không muốn thấy mình!

Vì sao không muốn gặp?

Vô cùng có khả năng liên quan đến lần đại chiến này.

Chỉ là... Tại sao phải sinh tử đấu?

- Lạc Nhược Hi tới Danh Sư đại lục, mục đích là vì tìm kiếm Xuân Thu đại điển... Mà thứ này là Khổng sư tiêu phí tâm huyết cả đời mới luyện chế ra, dung hợp toàn bộ tinh lực và thực lực của hắn...

Lạc Nhược Hi tới Danh Sư đại lục, tuy chưa nói qua mục đích, nhưng hắn rõ ràng.

Sau khi cầm tới đại điển, trực tiếp phá vỡ không gian rời đi, không cần nghĩ cũng rõ ràng, là vì thứ này mà tới.

Trước đó một mực nghi hoặc, đường đường Đế Quân, tại sao lại để tâm bảo vật ở Danh Sư đại lục, hiện tại mới hiểu được, chỉ sợ là vì chuẩn bị

cùng Khổng sư quyết đấu!

- Vì sao nàng muốn giết Khổng sư?

Đầu óc Trương Huyền choáng váng, cảm thấy cả người sắp nổ tung.

Đế Quân cũng có tỷ thí, Khổng sư từng liên tục khiêu chiến tám Đế, nhưng điểm đến là dừng, tám Đế khác đều sống rất tốt...

Vì sao cùng Tự Tại Thiên tỷ thí, nhất định phải phân ra sinh tử?

- Coi như khuyên can không được, ta cũng phải đi hỏi rõ ràng, hiểu rõ đến cùng xảy ra chuyện gì...

Trương Huyền cắn chặt răng.

Đế Quân tỷ thí, thực lực của hắn bây giờ quả thực không nhúng tay vào được, nhưng vậy thì sao?

Bất luận khó khăn như thế nào, hắn cũng muốn đi thử một lần, cho dù không thành công, cũng muốn hiểu rõ vì sao bọn họ muốn giao đấu, trong đó đến cùng dính dáng cái gì.

Tại sao phải không chết không thôi!

Chương 2217: Chấn tướng c a

ủ D L

ị inh t c

ộ

- Chủ nhân, bất luận muốn đi khuyên can hay ngăn cản, đều cần thực lực, không có thực lực Đế Quân, cái gì cũng không làm được, nắm giữ

lực lượng vượt qua hai người, coi như để cho bọn họ đánh, khẳng định cũng không đánh nổi! Cho dù không vượt qua được, cũng phải có lực lượng Đế Quân, mới có quyền nói chuyện...

Nhìn ra ý nghĩ của hắn, Bất Tử Đế Quân nói.

- Đúng vậy, phải có thực lực mới được! Thực lực không đủ, muốn gặp đối phương cũng không gặp được...

Trương Huyền gật đầu.

Không có thực lực, tất cả đều là uổng công.

Tu luyện... vẫn quá chậm!

Tới Thần giới hơn một tháng, linh hồn mới đến Thần Vương đỉnh phong...

Nếu như lúc này đạt đến Đế Quân, so với Khổng sư cũng không yếu, có phải có thể ngăn cản chiến đấu này hay không?

Nhưng quá khó khăn.

Giờ phút này, ngay cả công pháp Thần Vương cảnh cũng không có lĩnh ngộ, làm sao có thể đột phá?

Trương Huyền cảm thấy vô lực.

- Thực lực của chủ nhân, trong thời gian ngắn đột phá đến Đế Quân cũng không dễ dàng, nhưng Tử Tử muốn khôi phục, không có khó khăn như vậy.

Bất Tử Đế Quân cười cười.

Ánh mắt Trương Huyền sáng lên.

Hắn ở trong năm ngày, đột phá đến Đế Quân cảnh, hầu như không có bất kỳ khả năng.

Nhưng Hoàng Kê khôi phục thực lực, lần nữa biến thành Bất Tử Đế

Quân, coi như kém Khổng sư và Lạc Nhược Hi, nhưng mang theo bản thân đi tìm bọn họ lại không khó lắm.

- Hơn bốn mươi năm trước, toàn bộ lực lượng của ta bị người đánh tan, Linh Nguyên thành cũng bởi vậy rơi xuống, lúc này mới xuất hiện hố

sâu dưới thành kia! Nếu như có thể tìm ra thành thị bị đánh chìm, ta thu hồi lại toàn bộ lực lượng, lần nữa khôi phục trí nhớ, khôi phục lại thực lực đỉnh phong, sẽ không quá khó!

Bất Tử Đế Quân nói.

Trương Huyền chấn động.

Đúng vậy!

Chỉ cần tìm được tòa thành kia, thu lực lượng thất lạc trở về, hắn có thể

làm cho Hoàng Kê triệt để khôi phục.

Mà thành thị rơi xuống kia, đoán không sai, chính là Hãm Không thành ở Thượng Thương!

Chỉ là Thượng Thương và Thần giới cách nhau thế giới bình chướng, làm sao trở về? Làm sao mới có thể trở về?

- Ngươi thân là Đế Quân, Linh Tê Đế Tôn làm sao đi vào hạ giới, ngươi hẳn phải biết một chút a?

Trương Huyền nhịn không được hỏi.

- Cụ thể ta cũng không biết, ý niệm của ta rất yếu, phần lớn thời gian đều đang ngủ say, chỉ biết là, trước đây không lâu, Linh Tê Đế Tôn tới nơi này, mượn Đại Đế Ấn đại biểu thân phận Linh Thần của ta !

Bất Tử Đế Tôn suy nghĩ một chút nói.

- Đại Đế Ấn?

Trương Huyền cau mày.

Mỗi một vị Đế Quân, chưởng khống một phương thiên địa, ban bố mệnh lệnh, muốn công chính, nhất định phải sử dụng Đại Đế Ấn, thứ này giống như ngọc tỉ ở nhân gian, đại biểu cho quyền uy vô thượng.

Đại Đế Ấn thân phận Linh Thần, chính là đồ vật chí cao vô thượng của Linh Nguyên Thiên.

- Cầm Đại Đế Ấn trong tay, chẳng khác nào đại biểu Linh Nguyên Thiên, đại biểu Linh Thần...

Bất Tử Đế Quân nói.

- Cái này...

Trong đầu Trương Huyền hiện lên một đạo linh quang:

- Có phải là nàng mượn đi Đại Đế Ấn của ngươi, giả mạo Linh Thần, lúc này mới mượn Thượng Thương tế tự, đi vào hạ giới hay không?

Đỗ Thanh Diên từng nói, trước kia Linh Thần đã từng mấy ngàn năm không có tin tức, đại khái hơn một tháng trước, đột nhiên liên hệ đối phương, để nàng tế tự, sau đó tiến vào...

Chuyện này đơn độc nói ra, không tính là gì, nhưng cùng lời nói của Bất Tử Đế Quân kết hợp lại, thì có chút huyền diệu.

Chẳng lẽ Lạc Nhược Hi mượn Đại Đế Ấn, câu thông Đỗ Thanh Diên ở

Thượng Thương, thuận lợi đi vào hạ giới?

Cũng chính là nguyên nhân này, mới bị hiểu lầm thành Linh Thần!

Hơn nữa mình hỏi Lạc Nhược Hi, có phải Linh Thần hay không, nàng trả lời không phải... Trước đó vẫn cho rằng nàng nói dối, hiện tại xem ra không phải như vậy.

Đối phương quả thực không phải Linh Thần, chỉ mượn Đại Đế Ấn của Linh Thần, tiến hành truyền tống giới vực mà thôi!

Trước đó từng suy đoán, Dị Linh tộc có thể là người Linh Nguyên Thiên hay không, rơi xuống hạ giới, bị linh khí ở hạ giới ô nhiễm, tu vi mới càng ngày càng thấp, trở nên thích giết chóc, hiện tại xem ra không sai được.

Chủ thành của Linh Nguyên Thiên, hơn bốn mươi năm trước gặp biến cố, rơi xuống Thượng Thương, tạo thành Hãm Không thành, một phần Thần Linh sống sót, thành người Trục Tinh cung, một phần khác đi vào vết nứt không gian, đến Danh Sư đại lục, biến thành Dị Linh tộc.

Nguyên nhân chính là như vậy, bất luận Trục Tinh cung hay Dị Linh tộc đều có tế đàn, đều có thể đột phá giới vực, tiến hành câu thông.

Như vậy cũng có thể giải thích, vì sao Tiểu Hoàng Kê, rõ ràng là Đế

Quân chuyển thế, nhưng vì sao lại ở Danh Sư đại lục.

Đoán chừng là Khổng sư phát hiện ở Dị Linh tộc, phong ấn hắn ở lân cận Thánh Tử điện, bị Lạc Thất Thất quan sát bản đồ tìm ra, nói cho Lạc Huyền Thanh.

Thần giới hơn bốn mươi năm trước, Thượng Thương hơn bốn ngàn năm trước, mà Danh Sư đại lục thì hơn bốn vạn năm trước... toàn bộ thời gian có thể đối ứng được!

Đoán không sai, Đại Đế Ấn này chính là mấu chốt để đột phá giới vực.

Nghĩ đến cái này, Trương Huyền ngẩng đầu nhìn tới:

- Đại Đế Ấn của ngươi hiện tại ở nơi nào? Lạc Nhược Hi... Linh Tê Đế

Tôn dùng xong có trả lại ngươi hay không?

- Dùng không bao lâu liền trả, ngay ở chỗ này!

Bất Tử Đế Tôn há miệng, một lệnh bài xuất hiện.

Lệnh bài lơ lửng giữa không trung, toàn bộ lực lượng của Linh Nguyên Thiên tựa hồ trong nháy mắt bị tác động.

Nếu như nói Thần Vương phong hào chưởng khống một phương thiên địa, như vậy cái ấn này bao trùm toàn bộ Linh Nguyên Thiên!

Không chỉ dưới đất, còn có không trung.

- Có thể cho ta mượn sử dụng hay không?

Trương Huyền nhìn tới.

- Chủ nhân muốn dùng, tự nhiên có thể!

Bất Tử Đế Quân cười cười, phượng trảo run lên, lệnh bài lập tức phá không bay về phía Trương Huyền.

Thân thể Trương Huyền chấn động.

Lệnh bài này hoàn toàn khác biệt lệnh bài bình thường, hình tròn, phía trên điêu khắc vô số phù văn, nhìn kỹ lại, chính là phiên bản thu nhỏ của tế đàn Dị Linh tộc!

Những phù văn này, trước đó xem không hiểu, bây giờ ở Thần giới lâu, có thể rõ ràng nhìn ra, cái gọi là phù văn đặc thù, chính là bản đồ và tinh đồ của Linh Nguyên Thiên!

Cả hai dung hợp lại, tạo thành lệnh bài này.

Nguyên lai, Dị Linh tộc tế tự Thượng Thương, Thượng Thương tế tự

Thần giới, thực ra đều là tế tự Linh Nguyên Thiên!

Nếu không đến Linh Nguyên Thiên, chưa thấy qua cương vực của Linh Nguyên Thiên, chưa thấy qua tinh không đồ, cho dù lần nữa nhìn thấy, cũng khẳng định nghĩ mãi mà không rõ.

- Thử một chút, có thể câu thông Thượng Thương hay không!

Thở ra một hơi, áp chế lại suy nghĩ lung tung, tinh thần Trương Huyền khẽ động, lực lượng trong cơ thể truyền vào Đại Đế Ấn.

Vù!

Lệnh bài phát ra ánh sáng lập loè, tựa như bị kích hoạt.

Từng âm thanh tối nghĩa từ trong miệng nói ra, chính là ngôn ngữ đặc thù trước đó Đỗ Thanh Diên sử dụng tế tự.

Trước khi Trương Huyền tới Thần giới, đã chuyên môn học qua.

- Là Phượng ngữ của Đế Quân Bất Tử Thiên!

Hỏa Vũ Thần Vương phong hào vẻ mặt nghiêm túc.

Người khác nghe không hiểu ngôn ngữ này, nhưng hắn thân là Thần Vương phong hào, tồn tại đỉnh phong nhất trừ Đế Quân, vẫn biết một

chút.

Không phải cái khác, chính là Phượng ngữ Bất Tử Thiên mà Bất Tử Đế

Quân am hiểu nhất!

Giống như Thiên Long Bát Âm của Long tộc.

Chương 2218: L i

ạ vào hố sâu

Lệnh bài vang lên chỉ chốc lát, ánh sáng ảm đạm xuống.

Trương Huyền cau mày.

Loại phương pháp tế tự này, dựa theo suy đoán, hắn có thể câu thông đám người Đỗ Thanh Diên, nhưng chẳng biết tại sao, thủy chung không liên lạc được, thậm chí một chút cảm ứng cũng không có.

Nếu như vậy, Lạc Nhược Hi làm sao liên hệ bọn hắn?

- Ở đây cách giới vực Thần giới, rất khó thành công, đi nơi không gian vặn vẹo kia có thể tăng xác suất thành công rất nhiều.

Tiểu Hoàng Kê đột nhiên mở miệng.

Chuyện Thượng Thương, nó biết rất nhiều, rõ ràng mục đích của Trương Huyền.

- Không gian vặn vẹo?

Trương Huyền sững sờ.

Đúng vậy!

Trước đó suy đoán đều là thật, hố sâu dưới Linh Nguyên hoàng thành, có thể liên thông Thượng Thương!

Có lẽ còn có bình chướng giới vực, nhưng so sánh với nơi này, nhất định sẽ mỏng hơn nhiều lắm...

Có lẽ Lạc Nhược Hi chính là bởi vì như vậy, mới thuận lợi đi vào Thượng Thương, hơn nữa trở lại Danh Sư đại lục.

- Đi qua nhìn một chút!

Trương Huyền nói.

Tiểu Hoàng Kê gật đầu, phun ra bức tượng trước đó nuốt lấy.

Ý niệm của Bất Tử Đế Quân lần nữa tiến vào tượng.

Một phen chơi đùa, đã hết sức yếu ớt, xem ra đã không kiên trì được thời gian bao lâu.

Ý niệm Đế Quân nhận chủ, lại thêm Tiểu Hoàng Kê trùng sinh cũng nhận chủ, đám người Hỏa Vũ không dám nói nhiều, đành phải cung tiễn Trương Huyền rời khỏi.

Một đường phi hành, đang muốn đi vào hố sâu dưới Linh Nguyên hoàng thành, chỉ thấy Lạc Thất Thất theo sau.

- Mang ta đi với...

Trong mắt nữ hài mang theo khát vọng.

Trương Huyền gật đầu.

Nếu quả thật có thể đi vào Thượng Thương, liền có thể trở lại Danh Sư

đại lục, để nàng trở về nhìn Lạc Huyền Thanh và người nhà một chút, cũng coi như đáp ứng sự tình hứa hẹn đối phương, không có tư lợi bội ước.

Hai người một gà, dọc theo hố sâu cấp tốc xuống dưới, đi hơn nửa canh giờ, không gian vặn vẹo xuất hiện lần nữa ở phía trước.

- Ta đi xuống trước...

Có một lần kinh nghiệm, Tiểu Hoàng Kê tung người nhảy dựng, tiến vào bên trong.

- Ta cũng thử một chút!

Lạc Thất Thất nhẹ nhàng cười một tiếng, theo sát phía sau.

Còn không có đi vào không gian vặn vẹo, không gian bốn phía Lạc Thất Thất cũng bắt đầu vặn vẹo, cùng phía trước hoàn mỹ dung hợp, cả hai vừa tiếp xúc, nhẹ nhõm tiến vào, không bị tổn thương chút nào.

Nàng thân là khí linh của Tĩnh Không Châu, vốn càng thêm mẫn cảm đối với lực lượng không gian, lại thêm tu vi đạt đến Thần Vương đỉnh phong, làm được điểm ấy cũng không khó khăn.

- Chỉ còn lại có ta...

Thấy Hoàng Kê và Thất Thất đều nhẹ nhõm đi vào, Trương Huyền hít sâu một hơi.

Lần trước cùng Phượng Cửu Ca tới, linh hồn chỉ là Thiên Thần thượng phẩm, hiện tại đã đến Thần Vương đỉnh phong, lại thêm cầm Đại Đế Ấn của Linh Nguyên Thiên ở trong tay...

Sẽ không có nguy hiểm quá lớn!

Hồn lực mạnh mẽ tạo thành một kết giới to lớn ở bốn phía thân thể, lúc này mới cầm Đại Đế Ấn nhảy vào.

Vù!

Thân thể vừa tiếp xúc không gian vặn vẹo, cả người giống như biến thành mì sợi, phát sinh vặn vẹo.

Rõ ràng đứng thẳng, lại có thể nhẹ nhõm nhìn thấy gót chân, tựa như đi vào gương biến dạng, thân thể không do mình chưởng khống.

- Không gian vặn vẹo, trên thực tế không khác không gian bình thường quá nhiều, không nên tin ánh mắt của mình...

Lạc Thất Thất đi tới trước mặt.

- Không tin con mắt?

Trương Huyền cau mày.

- Ánh mắt ngươi nhìn thấy, là lấy không gian bình thường phán đoán, không gian nơi này vặn vẹo, thì lấy phương thức vặn vẹo tới quan sát thế

giới...

Lạc Thất Thất tỉ mỉ nói một lần.

Thân là Tĩnh Không Châu, hiểu không gian rất sâu, mới tiến vào bên trong không lâu, đã phát hiện huyền bí trong đó.

Căn cứ phương pháp nàng nói, một lát sau, Trương Huyền quả nhiên cảm giác cảnh tượng trước mắt khôi phục bình thường.

- Không gian trong này chấn động không giống, có chấn động lớn, có chấn động nhỏ, Thần Vương phong hào tiến vào cũng không thể tiến lên quá sâu...

Thấy hắn thích ứng, Lạc Thất Thất chỉ về phía trước.

Theo tay nàng chỉ, Trương Huyền quả nhiên thấy thế giới trước mắt vặn vẹo lần nữa, rất không theo quy tắc.

Hơn nữa những không gian này không ngừng di động, bộ dạng vừa rồi nhìn thấy, cùng mấy hơi thở sau nhìn thấy, là hoàn toàn khác biệt.

Loại không gian biến hóa này, Thần Vương phong hào tới, cũng rất có thể sẽ gặp nguy hiểm.

Cũng không phải nói Thần Vương phong hào không đủ mạnh, mà là không gian pháp tắc nơi này hoàn toàn khác biệt Thần giới, lực lượng phong hào đã không thể sử dụng, cho dù mạnh hơn, cũng chỉ có thể sử

dụng thực lực của Thần Vương mà thôi, không thể bằng Trương Huyền, Lạc Thất Thất được.

Hai người một gà đi về phía trước một canh giờ, cuối cùng ngừng lại.

Vì thích ứng không gian vặn vẹo, một canh giờ tiến lên, vậy mà không cao hơn năm trăm mét!

Không gian trước mắt vặn vẹo không biết bao sâu, mấy chục vạn cây số, mấy trăm vạn cây số cũng có, một canh giờ không đến năm trăm mét, đi tới cuối cùng cần bao lâu?

Chỉ sợ Lạc Nhược Hi và Khổng sư đã tỷ thí xong, vẫn ở bên trong quanh quẩn chung một chỗ.

- Làm sao bây giờ?

Lông mày Trương Huyền nhăn lại.

Chậm rãi đi lại, tươi sống mệt chết cũng không đến được Thượng Thương.

Trong quá trình đi, mượn Đại Đế Ấn thử, vẫn không cách nào liên hệ

Thượng Thương.

Nói cách khác, khoảng cách vẫn quá xa.

- Ta tới đi, các ngươi theo sát ở đằng sau ta, tuyệt đối không nên tụt lại phía sau...

Vẻ mặt Lạc Thất Thất ngưng lại, thở ra một hơi.

- Ngươi?

Trương Huyền cau mày, đang muốn hỏi thăm, nàng định làm thế nào, chỉ thấy thân thể nữ hài vụt qua, biến thành một viên Tĩnh Không Châu.

Tĩnh Không Châu vừa xuất hiện, một cỗ lực lượng lập tức thả ra ngoài, không gian vốn vặn vẹo, nhất thời giống như bị nhựa cao su dính lại, không thể động đậy.

- Đi mau!

Bên tai vang lên âm thanh của nữ hài.

Trương Huyền và Tiểu Hoàng Kê theo sát phía sau, cấp tốc bay về phía trước.

Có Tĩnh Không Châu vững chắc không gian, một người một gà tốc độ

cực nhanh, sau hai canh giờ, đã bay không biết bao nhiêu vạn cây số, một bình chướng màu xám tro xuất hiện ở phía trước.

Trên bình chướng, từng vòng từng vòng khí lưu màu xám không ngừng chảy xuôi, chèn ép người không thể hô hấp.

Hô!

Tĩnh Không Châu lần nữa biến trở về hình dáng của Lạc Thất Thất, vẻ

mặt trắng bệch, hiển nhiên vừa rồi một đường phi hành, để nàng hao tổn cực lớn.

Lấy ra một viên Thần Nguyên Đan tuyệt phẩm đưa tới, chỉ điểm tu luyện, khôi phục nửa canh giờ, lúc này vẻ mặt mới khôi phục hồng nhuận.

Tĩnh Không Châu vốn có năng lực duy trì không gian ổn định, một đường bay tới, chỉ là tiêu hao quá lớn, mà không tổn thương đến căn cơ.

- Những khí lưu này có chút cổ quái...

Lạc Thất Thất khôi phục lại, nhìn về phía khí thể màu xám trước mắt.

- Là có chút cổ quái...

Trương Huyền gật đầu.

Những khí lưu này, hoàn toàn tương tự trước đó Phượng Cửu Ca hấp thu vào trong cơ thể, trước đó vốn cho rằng rất ít, không nghĩ tới ở đây tạo thành một bình chướng to lớn, để cho người ta khó mà tiến lên.

Lạc Thất Thất đi tới trước mặt, đưa ngón tay tới.

- Đừng...

Thấy động tác của nàng, Trương Huyền biến sắc, lời còn chưa dứt, chỉ

thấy vẻ mặt nữ hài trở nên trắng bệch.

Khí thể màu xám giống như có thể thôn phệ lực lượng trong cơ thể nàng, chỉ nháy mắt, liền để tu vi của nàng từ Thần Vương đỉnh phong, cấp tốc rơi xuống, ngắn ngủi mấy hơi, đã biến thành Thần Vương sơ kỳ, vẫn không có ngừng, lực lượng còn không ngừng giảm bớt!

Chương 2219: Xung kích Thấn Vương (th

ng

ượ

)

- Đừng dùng chân khí chống cự những khí thể màu xám này!

Có kinh nghiệm của Phượng Cửu Ca, biết những này khí thể màu xám thôn phệ chân khí trong cơ thể, Trương Huyền nhíu mày, đi tới trước mặt, ngón tay liên tục điểm ra.

Loại khí lưu này, chân khí Thiên Đạo cũng ngăn cản không nổi, huống chi nàng tu luyện chỉ là chân khí bình thường, chống cự càng hung ác, tiêu hao sẽ càng nhanh.

Chân khí Thiên Nhược Hữu Tình từ ngón tay chảy xuôi, dọc theo kinh mạch đi vào trong cơ thể Lạc Thất Thất, khí thể màu xám trước đó thôn phệ chân khí, rất nhanh bị phong ấn lại.

Nuốt một chút dược vật bổ sung thể lực, Trương Huyền vận chuyển Thiên Đạo công pháp, tạo thành chân khí Thiên Đạo, rót vào trong cơ

thể nữ hài.

Từng đạo thanh quang lóe lên, khí thể màu xám bị hao mòn sạch sẽ.

Không còn khí lưu thôn phệ, Lạc Thất Thất khôi phục thực lực, có điều, vẻ mặt vẫn trắng bệch, trong mắt tràn đầy kinh hoàng sống sót sau tai nạn.

Nếu như không có Trương Huyền phản ứng nhanh, những khí thể màu xám này không chỉ thôn phệ sạch sẽ tu vi của nàng, thậm chí linh hồn cũng bị ăn mòn.

Làm không cẩn thận sẽ giống như Thần Linh của Linh Nguyên thành, cuối cùng biến thành Dị Linh tộc.

Lúc trước Phượng Cửu Ca cách không gian vặn vẹo rất xa, cũng hai năm không thể xoay người, bị đuổi ra khỏi gia tộc, giờ phút này khí thể màu

xám hình thành bình chướng, nồng độ so với hắn hấp thu vào trong cơ

thể cao hơn gấp trăm lần nghìn lần, tự nhiên càng thêm đáng sợ.

- Ở đây đừng tu luyện, đừng hấp thu bất kỳ khí tức gì, một khi những khí thể màu xám này đi vào trong cơ thể, phiền phức không gì sánh được...

Trương Huyền bàn giao.

Lạc Thất Thất và Hoàng Kê đồng thời gật đầu.

Trải qua chuyện vừa rồi, đã rõ ràng thứ này đáng sợ.

Cho dù Hoàng Kê có năng lực Dục Hỏa Trùng Sinh, gặp phải cũng không cách nào giải quyết.

- Chân khí Thiên Nhược Hữu Tình không sợ những khí lưu này, có thể

ngăn cản hay không?

Chỉ cần dưới Thiên Đạo của Thần giới, tu luyện ra được lực lượng đều không ngăn cản nổi, chân khí Thiên Nhược Hữu Tình của mình vượt qua Thiên Đạo, cũng tiếp xúc qua, nước giếng không phạm nước sông, muốn xuyên qua phiến khu vực này, rất rõ ràng, chân khí của mình là phương pháp duy nhất.

Chân khí Thiên Nhược Hữu Tình bao phủ cánh tay, nhẹ nhàng thăm dò vào trong đó.

Dòng khí màu xám bị tách ra thành khe hở, cánh tay lông tóc không tổn thương.

- Quả nhiên có thể...

Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, khẽ mỉm cười, xoay đầu lại:

- Các ngươi cách ta gần một chút...

Nói xong chân khí trong cơ thể thả ra, ở xung quanh thân thể tạo thành một lồng khí.

Lạc Thất Thất và Tiểu Hoàng Kê đi vào trong lồng khí.

Trương Huyền nhấc chân đi vào.

Xì xì xì xì...

Sương mù màu xám không ngừng đánh tới, phát ra âm thanh ăn mòn, nhưng thủy chung không cách nào đột phá lực lượng của lồng khí.

Đi về phía trước mấy bước, phát hiện Lạc Thất Thất và Tiểu Hoàng Kê đều không có bị thương, lúc này Trương Huyền mới thở phào nhẹ nhõm, tiếp tục tiến lên, có điều không đến một phút, hắn ngừng lại, bắt đầu lui về phía sau.

- Sao vậy?

Lạc Thất Thất nhíu mày.

Rời khỏi phạm vi khí thể màu xám, Trương Huyền bỏ đi lồng khí, miệng lớn thở hổn hển.

Ngắn ngủi hai ba phút, chân khí Thiên Nhược Hữu Tình trong cơ thể đã tiêu hao không còn một mảnh.

Tuy khí thể màu xám không cách nào ma diệt chân khí Thiên Nhược Hữu Tình, nhưng loại khí lưu này thực quá nhiều, kịch liệt chèn ép, đối với chân khí cũng có tiêu hao cực lớn...

Lại thêm chân khí Thiên Nhược Hữu Tình của hắn số lượng một mực không được khôi phục, muốn xuyên qua phiến khu vực này, chiếu theo tình huống trước mắt, chỉ sợ không thể nào làm được.

- Kế trước mắt, cần lấp đầy đan điền trước... Nếu có thể đột phá đến Thần Vương cảnh thì tốt nhất!

Trương Huyền ngồi tại nguyên chỗ, hao phí nửa canh giờ, cuối cùng khôi phục lại, xoa xoa mi tâm.

Đan điền của hắn vốn bị chân khí Thiên Đạo tràn đầy, hiện tại toàn bộ

hóa thành thanh quang biến mất, trống rỗng, nhất định phải nhanh dùng lực lượng lấp đầy.

Chỉ có chân khí đủ, mới có thể thông qua khu vực trước mắt.

Nếu không, một khi đi tới nửa đường, chân khí tiêu hao hầu như không còn, thật sự kêu trời trời không biết, kêu đất đất chẳng hay.

Ý tưởng dễ dàng, chỉ là hắn chỉ có ba viên Thần Nguyên Đan tuyệt phẩm, vừa rồi một viên cuối cùng cũng đã cho Lạc Thất Thất, còn muốn bổ khuyết đan điền, thật không đủ linh khí, cũng không dễ dàng như

vậy.

- Thực sự không được... vậy thì ăn Đan Vương a!

Ánh mắt Trương Huyền sáng lên, xiết chặt nắm đấm.

Trong tay ẩn chứa linh khí cường đại nhất, không gì bằng viên Đan Vương kia, ngay cả Thần Vương phong hào cũng động lòng không ngớt, một khi dùng, chỉ sợ không chỉ có thể triệt để lấp đầy đan điền, thậm chí còn có khả năng mượn cơ hội xung kích Thần Vương cảnh!

Chỉ là còn không có lĩnh ngộ công pháp Thần Vương cảnh!

Viên thuốc này, là chỗ dựa lớn nhất đột phá cảnh giới kia, nếu như

không đột phá nổi, vô cùng có khả năng tạo thành lãng phí.

- Công pháp Thiên Nhược Hữu Tình, tình chủ tớ, tình huynh đệ, tình thầy trò... Đều đã lĩnh ngộ, đoán không sai, cảnh giới tiếp theo hắn là tình cha mẹ!

Không có vội động, Trương Huyền ngồi dưới đất suy tư.

Kiếp trước hắn là cô nhi, không có ràng buộc, kiếp này cùng cha mẹ thời gian chung đụng cũng không nhiều, cho nên mạch suy nghĩ của công pháp Thần Vương cảnh đã sớm cân nhắc ra, nhưng vẫn không có bất kỳ

đầu mối.

Bởi vì không thể nào hiểu được, pháp quyết một mực không có cân nhắc ra.

Giờ phút này, bị bất đắc dĩ, chỉ có thể thử một chút.

Thời gian cùng Hưng, Mộng kiếm thánh ở chung xuất hiện.

Vì tìm mình, cha mẹ tiêu phí vô số đánh đổi, vì hắn, cái gì cũng có thể

làm, thậm chí sinh mệnh cũng có thể không quan tâm...

Tình nghĩa sâu, có thể so với nhật nguyệt.

Nhưng rõ ràng nhìn ra những cái này, vẫn không cảm giác được tình cha mẹ.

Ngồi tại nguyên chỗ suy tư mấy canh giờ, cũng không có bất kỳ mặt mày, Trương Huyền đành phải ngừng lại, ngẩng đầu nhìn về phía nữ hài cách đó không xa:

- Ngươi nói... tình cha mẹ, là cảm giác gì?

Thấy hắn đột nhiên hỏi thăm cái này, Lạc Thất Thất cũng sửng sốt, khuôn mặt đỏ lên:

- Ta cũng không biết, có lẽ chỉ có sinh hài tử, mới có thể trải nghiệm a...

Không dưỡng, không biết ân cha mẹ.

Hai người đều mới chừng hai mươi tuổi, không có sinh con dưỡng cái, không có đưa vào loại cảm tình này, làm sao có thể hiểu cha mẹ vĩ đại.

Thấy đối phương hiểu lầm, Trương Huyền thoáng có chút xấu hổ, đang muốn giải thích, chỉ thấy Tiểu Hoàng Kê duỗi lưng, đầu gà chôn ở trong cánh:

- Muốn có hài tử còn không đơn giản, dù sao nơi này không có người ngoài, các ngươi một nam một nữ, tất cả công năng cũng rất bình

thường, tạo một cái là được, yên tâm, ta không nhìn, ta che mắt...

- ...

Khóe miệng Trương Huyền co giật.

Sớm biết gia hỏa này không đáng tin cậy, đã biết mình là Bất Tử Đế

Quân, lại còn như vậy...

Quay đầu nhìn về phía Lạc Thất Thất, chỉ thấy nàng xấu hổ sắp chảy nước.

Lắc đầu, không tiếp tục cái đề tài này, Trương Huyền nói:

- Hiện tại ta muốn đột phá Thần Vương, mới có thể mang các ngươi xuyên qua khu vực khí thể màu xám, không có thời gian nói đùa!

- Không có hài tử, đương nhiên không thể lĩnh ngộ tình cha mẹ, dù sao tình chàng ý thiếp, tạo ra là được, có hài tử, tự nhiên có thể hiểu được loại cảm tình này, hơn nữa sâu tận xương tủy...

Tiểu Hoàng Kê hùng hồn.

Bị ngôn luận vô sỉ của tên này chọc tức, Trương Huyền vung tay:

- Nói chuyện nghiêm chỉnh...

Coi như thật tạo, cũng cần mười tháng mang thai, cần mấy năm nuôi dưỡng, mới có thể rõ ràng trải nghiệm... nhưng mình căn bản đợi không được thời gian dài như vậy.

Chương 2220: Xung kích Thần Vương (h)

ạ

- Ta nói là nghiêm chỉnh... Ngươi có phải lo lắng thời gian không kịp hay không? Không muốn làm thật, có thể Hoàng Lương nhất mộng! Chỉ

cần sắp đặt hoàn cảnh thích hợp, đừng nói sinh con, coi như hài tử

trưởng thành, cũng sẽ không chậm trễ thời gian quá lâu...

Tiểu Hoàng Kê nói.

Đế Quân có thể vận chuyển Thời Không Kính, tự nhiên cũng có trận pháp đặc thù tạo ra Hoàng Lương nhất mộng.

Loại trận pháp này, có thể để người ta cấp tốc đi vào mộng cảnh, mà ở

trong giấc mộng, tốc độ thời gian cực nhanh, sống hết một đời, ngoại giới còn chưa qua mấy hơi.

Trương Huyền suy nghĩ.

Nếu như vậy, ngược lại có thể, dù sao đều ở trong mơ, không tính là gì, chỉ là hắn mới hai mươi tuổi, thật muốn làm như vậy, tương đương với trước thời hạn qua hết cả đời, đến lúc đó chỉ sợ sẽ không còn tâm tính và nhiệt huyết.

Huống chi bất luận là mộng cảnh hay thực tế, một khi sinh con, nhất định có vợ, bất kể có phải là thật hay không, đối với Lạc Nhược Hi đều không công bằng.

- Còn có những biện pháp khác sao?

Trương Huyền lắc đầu hỏi.

- Ngươi không có hài tử, lại có không ít học sinh, một ngày vi sư, cả đời vi phụ... tình cảm cha mẹ, so với cái này còn mãnh liệt hơn, chỉ cần ngươi có thể hiểu được, liền không cần Nhất Mộng Hoàng Lương...

Cũng không cần tạo ra con người!

Tiểu Hoàng Kê nói.

Vị chủ nhân này của mình thật đúng là đầu gỗ.

Cô gái trước mắt đẹp như thế, lại mối tình thắm thiết, cơ hội tốt như vậy cũng không nắm chặt... Đáng đời độc thân!

Chờ một chút... Dường như ta cũng là gà độc thân... Chí ít vị trước mắt này còn có người ưa thích, nhưng nó đừng nói gà mái, vịt mái cũng không có...

Tiểu Hoàng Kê lập tức u oán...

- Một ngày vi sư, cả đời vi phụ?

Trương Huyền rơi vào suy nghĩ.

Hắn không có hài tử, không cách nào rõ ràng trải nghiệm yêu thương và tình cảm của cha mẹ, nhưng đối với rất nhiều học sinh, hắn không có tâm bất công chút nào.

Chỉ cần là đồ vật của mình, cho dù rất tốt, cũng nguyện ý cho bọn hắn, chỉ cần bọn họ có thể trải qua càng tốt hơn, tiêu phí lại lớn, cũng không thối lui chút nào...

Cha mẹ trả giá, còn nhiều hơn cái này...

Nghĩ đến đây, nụ cười của Hưng Mộng kiếm thánh xuất hiện ở trong óc.

Biết rõ nguy hiểm, vẫn việc nghĩa chẳng từ cùng đi Thần giới, biết rõ sẽ

xuất hiện không biết bao nhiêu nguy hiểm, vẫn ra sức canh giữ ở trước mặt, chưa từng lui về phía sau...

Đây là cha mẹ.

Không cầu báo lại, chỉ có trả giá...

- Chỉ trong tay mẹ hiền, áo trên người đi xa...

Một ý niệm tràn vào trong đầu, chân khí trong cơ thể Trương Huyền kèm theo ngôn ngữ, bắt đầu lưu chuyển, từng đạo kiếm khí dọc theo thân thể,

không ngừng khuấy động, không gian vặn vẹo giống như bị xé ra, xuất hiện vô số khe hở.

- Kiếm khí và công pháp đồng thời lĩnh ngộ?

Con mắt Tiểu Hoàng Kê trợn tròn.

Đi theo sau lưng chủ nhân, biết vị chủ nhân này bình thường đều là trước lĩnh ngộ công pháp, sau đó lại tìm hiểu kiếm thuật, giờ phút này vậy mà đồng thời lĩnh ngộ kiếm thuật và công pháp...

Thiên phú cũng quá nghịch thiên đi!

- Cây muốn lặng mà gió chẳng ngừng, con muốn dưỡng mà thân không đợi...

Kiếm khí tung hoành, mang theo không cam lòng và không bỏ.

Trương Huyền kiếp trước, cha mẹ chết sớm, muốn tận hiếu cũng không làm được, kiếp này một mực cố gắng, nhưng thời gian cùng cha mẹ

chung đụng rất ít.

Muốn nói, đối với cha mẹ có tình cảm sâu bao nhiêu, hắn trải nghiệm không đến, nhưng có thể tưởng tượng ra đối phương lo lắng.

Giống như mình đối với học sinh.

Mười một học sinh, phân tán ở cửu thiên, nói không lo lắng đó là giả, dùng loại tâm cảnh này đi thể hội cha mẹ, tự nhiên rõ ràng, bọn họ có bao nhiêu lo lắng, bao nhiêu rầu rĩ.

Vì tương lai của hài tử, biết rõ không thể ngăn cản, nguy cơ nặng nề, trong lòng lại có bao nhiêu không nỡ, hận không thể bản thân thay thế...

Đây là cha mẹ, đây là tình cha mẹ!

Hô!

Đan Vương bất ngờ xuất hiện trên không trung, há miệng nuốt xuống.

Dược lực hùng hậu khuấy động lên, vô số linh khí hội tụ, chuyển hóa thành từng đạo chân khí Thiên Nhược Hữu Tình, lấp đầy đại dương mênh mông.

Viên đan dược này, tập hợp dược lực tinh thuần nhất của mấy cây Thần Vương Thảo, hùng hậu hơn cả một vị Thần Vương chân chính tích lũy, đi vào trong cơ thể, đại dương trước đó bởi vì chân khí Thiên Đạo tiêu hao hầu như không còn, lần nữa thủy triều lên xuống, sóng gió khuấy động, thanh thế kinh người.

Răng rắc!

Kèm theo đại dương tràn đầy, bình chướng Thần Vương cũng tiếp nhận không được, trực tiếp mở ra.

Khí tức trên người Trương Huyền giống như cự long, bỗng nhiên nhảy đến trên không, phát sinh thuế biến.

Không biết qua bao lâu, lực lượng chấn động ngừng lại.

Trương Huyền thở ra một hơi, đứng dậy.

Tuy đột phá Thần Vương cảnh, lại chỉ là sơ kỳ, không phải Đan Vương quá yếu, mà là trước đó hao tổn thực sự quá lớn, hơn nữa chân khí Thiên Nhược Hữu Tình yêu cầu linh khí cực cao, muốn đi đến đỉnh phong, đan dược loại cảnh giới này, chỉ sợ cần ít nhất mấy viên mới có thể hoàn thành.

Một viên có thể trợ giúp lấp đầy đại dương mênh mông, hơn nữa thành công xung kích Thần Vương, dược lực tự nhiên rất hùng hồn!

- Còn lại ba viên Thần Vương Phá Chướng Đan, đối với ta hiệu quả

cũng không tính rất lớn, ngược lại có thể để cho đám người cha mẹ, Tôn Cường đột phá, trước hết không cần...

Trương Huyền khẽ mỉm cười.

Trong trữ vật giới chỉ còn thừa lại ba viên Thần Vương Phá Chướng Đan, giờ phút này nuốt xuống, sẽ có ảnh hưởng nhất định, nhưng không quá lớn, thậm chí ngay cả Thần Vương trung kỳ cũng chưa chắc có thể

đột phá, nhưng để lại cho đám người cha mẹ, Tôn Cường thì không giống!

Hoàn toàn có thể nhẹ nhõm để bọn hắn đột phá Thiên Thần thượng phẩm, thành tựu Thần Vương!

Cúi đầu nhìn lại trong cơ thể.

Sau khi đột phá Thần Vương, chân khí trong cơ thể càng thêm tinh thuần, phạm vi đại dương trở nên càng lớn, số lượng chân khí dự trữ

trước đó tới so sánh, quả thực chính là nhỏ nhặt.

- Đi thôi!

Tu vi đột phá, không cần tiếp tục lo lắng khí thể màu xám trước mắt, Trương Huyền khẽ mỉm cười, Thần Vương Kiếm xuất hiện, nhẹ nhàng vạch một cái.

Kiếm pháp vận chuyển, tạo thành một bình chướng ở xung quanh thân thể.

Thiên Nhược Hữu Tình, kiếm pháp Thần Vương cảnh... Cây muốn lặng mà gió chẳng ngừng, con muốn dưỡng mà thân không đợi!

Trong kiếm khí tràn đầy tiếc nuối.

Tu vi cao hơn lại như thế nào? Kiếm nhiều hơn nữa lại thế nào?

Một khi cha mẹ rời đi, còn muốn hầu hạ, đã chậm.

Nhân sinh mãi mãi là như thế, thời điểm muốn làm, đã không kịp! Có, lại không biết trân quý.

Hô!

Tiểu Hoàng Kê và Lạc Thất Thất đi vào bình chướng kiếm khí, thân thể

Trương Huyền khẽ động, thẳng tắp bay vào sương mù màu xám.

Khí lưu nhao nhao nổ tung, giống như bị kiếm ý đâm rách.

Liên tục phi hành nửa canh giờ, sương mù biến mất, đám người Trương Huyền ngừng lại.

Trước mắt đã không còn đường, giống như không gian giới vực bị

phong bế.

- Thử xem nơi này có thể liên hệ Thượng Thương hay không...

Trương Huyền cũng không sốt ruột, lần nữa lấy ra Đại Đế Ấn, tinh thần khẽ động, một đạo ý niệm truyền qua.

Phù văn lóe lên, lực lượng lưu chuyển.

- Có thể...

Con mắt Trương Huyền sáng lên, khẽ mỉm cười.

Nơi này dĩ nhiên có thể câu thông Thượng Thương, thậm chí cảm ứng được tin tức Đỗ Thanh Diên truyền tới.

- Bảo Đỗ Thanh Diên tế tự...

Biết những chuyện này, Trương Huyền không nói nhiều, truyền tới chỉ

lệnh.

Thượng Thương... Ta trở về!

Chương 2221: Tr l

ở i

ạ Th

ng T

ượ

h

ng

ươ

Thời gian không dài, trên Đại Đế Ấn xuất hiện một lực hút đặc thù, tựa như chỉ đường, tiến hành triệu hoán.

- Giữa Thần giới và Thượng Thương tồn tại không gian loạn lưu, nguyên lai Thượng Thương tế tự, cũng không phải truyền tống, mà là xác định tọa độ, để cho người ta không mất phương hướng...

Trương Huyền giật mình.

Còn tưởng đối phương tế tự, nhóm người mình có thể mượn lực lượng đặc thù, trực tiếp truyền tống đến Thượng Thương, hiện tại xem ra không dễ dàng như vậy.

Truyền tống vượt giới vực, cho dù là Đại Đế Ấn của Linh Nguyên Thiên cũng không làm được.

- Có tọa độ cũng được, chí ít sẽ không rơi vào loạn lưu, mãi mãi ra không được...

Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, kiếm ý gào thét, đâm ra một lỗ thủng ở trên bình chướng giới vực, đồng thời bao phủ hai người một gà, nhẹ

nhàng chui vào.

Không gian hỗn loạn không ngừng chảy xuôi tới, đánh lên lồng ánh sáng, khuấy động ra ánh sáng.

Trương Huyền cảm thấy chân khí trong cơ thể cấp tốc tiêu hao, muốn tăng tốc bay lượn về phía tọa độ, lại phát hiện hầu như đi không được.

Không gian loạn lưu giống như nước xoáy, có vô số phương hướng lực lượng, hiện ra trạng thái hỗn loạn, một đường tiến lên, cho dù là Đế

Quân cũng khó mà hoàn thành, huống chi chỉ là Thần Vương.

Nếu như không phải nắm giữ chân khí vượt qua Thiên Đạo, đừng nói đi tới, chỉ sợ vừa tiến vào trong, sẽ bị xé rách thành mảnh vỡ, hồn phách khó mà còn lại.

- Nơi này ta đi qua, ngươi nói phương hướng, ta mang các ngươi đi qua...

Lạc Thất Thất nói.

- Tốt!

Biết năng lực của vị trước mắt này, Trương Huyền cũng không từ chối, nói rõ chi tiết một lần.

Nữ hài tiến về phía trước một bước, thân thể mềm mại vụt qua, biến thành Tĩnh Không Châu.

Hô, phá vỡ không gian xông ra ngoài.

- Tĩnh Không Châu đến cùng là bảo vật cấp bậc gì?

Theo sát ở sau lưng, nhìn thấy không gian loạn lưu bị ổn định lại, phá vỡ

thành một thông đạo vững chắc, Trương Huyền không nhịn được tò mò.

Bất luận Thần giới, hay không gian loạn lưu, chỉ cần dính dáng tới không gian, hạt châu trước mắt này đều có thể nhẹ nhõm trấn áp, để nó vững chắc, phần năng lực này, Đế Quân bình thường cũng chưa chắc có thể làm được!

Thật không biết bản thể của Lạc Thất Thất, đến cùng có lai lịch như thế

nào, khó trách có thể đi vào Thần giới, ngắn ngủi một tháng liền đến Thần Vương đỉnh phong, không có chút bình chướng tu luyện nào.

Xem ra lần này mang nàng theo, xem như mang đúng, nếu không, cho dù giờ phút này đạt đến Thần Vương, kiếm pháp Phong Bất Chỉ có thể

chống cự không gian loạn lưu và dòng khí màu xám, muốn đi vào Thượng Thương cũng không làm được!

Trong không gian loạn lưu, không phân rõ thời gian, không biết bay bao lâu, Tĩnh Không Châu ngừng lại, lần nữa biến thành hình dáng nữ hài:

- Đến rồi...

Trương Huyền cảm ứng thoáng cái, quả nhiên phát hiện tế đàn chỉ tọa độ

Thượng Thương đang ở trước mắt.

- Đi vào đi...

Trương Huyền gật đầu, đang muốn xông vào, lại phát hiện toàn bộ thế

giới trước mắt đang không ngừng lay động, tựa như sắp vỡ vụn.

- Không gian Thượng Thương quá mức yếu ớt, thật giống như mặt băng đầu mùa đông, hài đồng đi lên, sẽ không xuất hiện vấn đề, nhưng người

lớn đứng lên sẽ không chịu nổi... Chúng ta đều là Thần Vương, vượt xa Thiên Đạo trước mắt, cứng rắn vào mà nói, sợ là sẽ làm Thiên Đạo sụp đổ, cuối cùng dẫn đến sinh linh đồ thán...

Lạc Thất Thất nói.

- Xem ra chỉ có thể đè thấp tu vi...

Trương Huyền gật đầu.

Lúc trước đến Thần Linh, cũng cảm giác Thiên Đạo của Thượng Thương bài xích hắn, hiện tại đến Thần Vương, thực lực mạnh mẽ hơn trước đó mấy vạn, mấy chục vạn lần, tự nhiên càng không được tiếp nhận.

Cưỡng ép đi vào, quả thực sẽ để cho Thiên Đạo sụp đổ.

Trương Huyền hít sâu một hơi, lực lượng toàn thân co rút lại ở trong đan điền.

Răng rắc! Răng rắc!

Tu vi mắt thường có thể thấy được hạ thấp.

Thời gian nháy mắt là đến Ngụy Thần.

Không chỉ chân khí, ngay cả lực lượng thân thể linh hồn cũng đều bị áp chế, giờ phút này, bất luận từ điểm nào, đều giống như Ngụy Thần phổ

thông, Đế Quân cũng không phát hiện ra dị thường.

Thấy hắn áp chế tu vi, động tác của Lạc Thất Thất cũng rất nhanh, lợi dụng lực lượng không gian triệt để phong ấn tu vi của mình lại, đồng dạng biến thành Ngụy Thần.

Còn Tiểu Hoàng Kê, rầu rĩ một hồi mới nhìn qua:

- Vẫn là cho ta hồ lô đi...

Trước đó nó bị phong ấn ở trong hồ lô, sau khi phá vỡ hồ lô, một mực bị

Trương Huyền thu.

- Tốt!

Đưa hồ lô cho đối phương, Hoàng Kê nhẹ nhàng vụt qua, tiến vào bên trong, lần nữa biến thành hồ lô, tu vi bị áp chế lại, không còn cách nào nhìn ra.

Chuẩn bị ổn thoả, Trương Huyền không nói thêm lời, hai người một hồ

lô sải bước đi vào tọa độ trước mắt.

Tê lạp!

Áp lực không gian đánh tới, sau đó vô số Thiên Lôi cuồn cuộn rơi xuống.

Xem ra mặc dù bọn hắn giảm thấp tu vi xuống, nhưng Thiên Đạo của Thượng Thương vẫn phát giác được có người ngoài đi vào, tiến hành công kích.

Hai người một gà ở dưới công kích liên tục, tất cả đều bị thương không nhẹ mới vượt qua lôi đình.

Lúc này mới phát hiện, bọn hắn xuất hiện ở trên một hải vực to lớn, Đỗ

Thanh Diên và Ngột Thần, tất cả đều vẻ mặt trắng bệch lơ lửng trên biển, cách đó không xa là một tế đàn tỏa ra quang mang nhàn nhạt.

Nhìn chung quanh thoáng cái, chính là Vô Nhân Hải lúc trước Lạc Nhược Hi giáng lâm.

Bị thương mà sinh ra thần huyết, nhỏ xuống đại dương, tạo thành vô số

Thần Huyết Thạch, có thì bị Tiên thú gan lớn nuốt vào, may mắn đột phá Ngụy Thần.

Thấy cảnh này, Trương Huyền rốt cuộc minh bạch, vì sao cường giả Đế

Quân cảnh như Lạc Nhược Hi, đi vào Thượng Thương cũng sẽ bị

thương.

Muốn không đánh nát Thiên Đạo nơi này, cũng chỉ có thể đè thấp tu vi, mà hạ thấp tu vi thì rất khó chống cự hạo kiếp.

- Bái kiến thiếu gia!

- Bái kiến Trương sư!

Đỗ Thanh Diên và Ngột Thần đi tới trước mặt.

Nhận được tin tức là Linh Thần giáng thế, không nghĩ tới xuất hiện là vị

này.

Lúc nào hắn thành Linh Thần?

- Đi thôi!

Chẳng muốn giải thích và nói nhiều, mang theo mấy người, dẫn đầu phá không rời đi, thời gian nháy mắt đã trở lại Trục Tinh cung.

Tuy tu vi chỉ là Ngụy Thần, nhưng tầm mắt vẫn còn, nhẹ nhõm có thể

làm được xé rách không gian, tiến hành xuyên qua.

- Phát triển rất nhanh...

Lơ lửng ở trên Trục Tinh cung, Trương Huyền nhìn quanh một vòng, nhìn thấy đâu đâu cũng có tu luyện giả, người người như hổ, thoả mãn gật đầu.

- Mười năm qua, Thượng Thương đột phá Ngụy Thần đã vượt qua ba mươi người, Tiên Quân cảnh cũng vượt qua hai trăm, còn cấp bậc khác thì nhiều vô số kể...

Đỗ Thanh Diên nói.

Tuy Thần giới chỉ qua hơn một tháng, nhưng Thượng Thương lại qua trọn mười năm.

Dưới tình huống bình thường, mười năm không tính là gì, nhưng Trương Huyền đánh bại Khổng sư, vô số tài nguyên của Thông Thần điện bị

chỉnh hợp lần nữa, Thần điện cũng mất Thần Linh trấn thủ, Ngụy Thần và Tiên Quân mọc lên tựa như nấm, tăng lên rất nhanh.

Ngắn ngủi mười năm xuất hiện cường giả, so với hơn bốn nghìn năm trước kia lại nhiều hơn nhiều.

Trương Huyền gật đầu, tinh thần lan ra toàn bộ Trục Tinh cung, mới lan tràn một hồi, đột nhiên sững sờ:

- Đó là Ngọc Phi Nhi và Hồ Yêu Yêu?

Hai thân ảnh xinh đẹp xuất hiện ở trong tầm mắt, chính là Ngọc Phi Nhi và Hồ Yêu Yêu quen biết ở Danh Sư đại lục.

Chương 2222: Ng

i

ười x a

ư vấ=n mặc hống trang nh c

ư ũ

Lúc này hai người, tất cả đều mặc quần áo màu đỏ nhạt, đứng ở trên cô phong.

Hô!

Hai người đồng thời di động, từng đạo lực lượng lan ra, bóng người màu đỏ tựa như thải hà, không ngừng nhảy múa.

- Các nàng tỷ thí?

Lạc Thất Thất cũng nhìn thấy đối phương, ánh mắt sáng lên.

Ngọc Phi Nhi là bằng hữu tốt nhất của nàng, vốn cho rằng kiếp này lại khó gặp mặt, không ngờ tới nàng đến Thượng Thương, hơn nữa tu vi giống như Hồ Yêu Yêu, đạt đến Ngụy Thần cảnh!

- Đang luận bàn!

Đỗ Thanh Diên nói:

- Các nàng vô cùng cố gắng, mười năm qua hầu như ngày ngày cũng tu luyện, nếu không cũng không thể ở trong thời gian ngắn như vậy, liền nắm giữ lực lượng cường đại như thế!

Trương Huyền gật đầu.

Bất luận tu vi của người nào, đều không phải một lần liền thành, cho dù là hắn, cũng tiêu phí vô số tâm huyết và cố gắng, huống chi người khác.

So tài phút chốc, hai cái bóng màu đỏ ngừng lại, trên khuôn mặt tinh xảo không gì sánh được, tất cả đều lộ ra vẻ cô đơn.

- Không cần uổng phí công phu, không có Thần Linh chi khí, không cách nào đột phá Ngụy Thần ràng buộc, vĩnh viễn không tiến vào Thần giới được!

Một thanh âm vang lên, ngay sau đó một thanh niên chừng ba mươi tuổi đi tới.

Lạc Huyền Thanh!

Lúc này Lạc Huyền Thanh cũng đạt tới Ngụy Thần cảnh, một thân lực lượng so với hai nữ hài chỉ mạnh không yếu.

- Đúng vậy, không đột phá nổi!

Tú quyền xiết chặt, trong mắt Ngọc Phi Nhi tràn đầy không cam lòng.

- Dựa theo ý tứ của ta, không cần đột phá, chúng ta trực tiếp đi vào, coi như nguy hiểm, chí ít còn có một chút hi vọng, một mực chờ ở nơi này, sẽ thành vĩnh biệt...

Lạc Huyền Thanh nói.

- Thật vĩnh biệt...

Ngọc Phi Nhi lẩm bẩm nói.

Thần giới và Thượng Thương, không hề giống Thượng Thương và Danh Sư đại lục, cố gắng thoáng cái có thể qua lại, một khi đi vào Thần giới, không nói cái khác, chỉ nói thời gian gấp trăm lần, liền có thể hạn chế

chết hết thảy.

- Tuy không biết đẳng cấp tu luyện ở Thần giới, nhưng có thể đi vào trong đó, đều là thiên tài và tu luyện giả đỉnh phong nhất của vạn giới, muốn tu luyện đến tình trạng có thể phá vỡ xuyên qua không gian, trăm năm, ngàn năm cũng chưa chắc có thể làm được!

Lạc Huyền Thanh nói:

- Mà Thần giới trăm năm, ở Thượng Thương mà nói, chính là vạn năm...

Chúng ta đã sớm không còn nữa!

Cho dù Ngụy Thần, cũng chỉ có hơn ngàn năm tuổi thọ mà thôi.

Gấp trăm lần thời gian... Bọn họ còn muốn nhìn thấy người đi vào Thần giới, căn bản không làm được.

- Ta biết đạo lý này...

Ngọc Phi Nhi gật đầu.

- Vậy còn do dự cái gì? Chúng ta đều đạt đến Ngụy Thần đỉnh phong, lại không cách nào đột phá nữa, kế trước mắt chỉ có thể nghĩ biện pháp đi vào Thần giới, dù lại nguy hiểm, cũng phải mạo hiểm thử một lần!

Không thành công, cùng lắm thì chết...

Lạc Huyền Thanh nói.

- Ta đồng ý...

Ngọc Phi Nhi gật đầu.

- Phi nhi, Đỗ cung chủ nói qua, muốn tiến vào Thần giới, nhất định phải đến Thần Linh cảnh, mới có cơ hội tương đối, nếu không chắc chắn phải chết...

Nghe được hai người nói chuyện, một bên Hồ Yêu Yêu nhíu mày.

Thượng Thương, đi đến Ngụy Thần cảnh liền trì trệ không tiến, chỉ cần là tu luyện giả, ai không muốn tiến thêm một bước, đáng tiếc... Không có Thần Linh chi khí, thì không cách nào bước ra.

Không trở thành Thần Linh, liền không có cách nào đi vào Thần giới, cái này phảng phất như cái vòng lặp lại vô hạn, giam cầm người ở

Thượng Thương.

- Lúc trước bỏ qua, không đuổi kịp bước chân của hắn, sống sót cũng không có ý nghĩa!

Ngọc Phi Nhi xiết chặt nắm đấm.

Nếu như lúc ấy giống như đám người Triệu Nhã, có lẽ hiện tại đã đi theo sau lưng đối phương, đi vào Thần giới, mà không giống như hiện tại, chỉ

có thể ở lại chỗ này, cơ hội gặp mặt lần nữa như hy vọng xa vời.

- Được rồi, ta cũng đáp ứng đi cùng các ngươi... Nói thật, tên vô lại kia quả thực có lực hấp dẫn đặc thù...

Hồ Yêu Yêu cũng làm ra quyết định, khẽ mỉm cười.

Thời điểm đó tu vi của Trương Huyền kém xa nàng, thời điểm bị nàng trêu chọc, ngược lại để nàng vô cùng khó chịu.

Từng cảnh tượng lúc trước hiện lên ở trước mắt, tuy không có xích mích quá sâu với đối phương, nhất cử nhất động của thanh niên này, lại như

ấn ở trong óc, rất lâu không cách nào rời đi.

- Nếu xác định, chúng ta tìm ngày, mau chóng lên đường...

Thấy hai người đồng ý, Lạc Huyền Thanh thở phào nhẹ nhõm, vừa định tiếp tục nói chuyện, liền nghe bên ngoài vang lên tiếng đập cửa, ngay sau đó một bóng người xuất hiện.

Chính là Ngột Thần.

- Ba vị, có người nhờ ta tặng thứ này cho các ngươi!

Nói xong cong ngón tay búng một cái, ba bình ngọc bay đi.

- Cho chúng ta?

Ba người Lạc Huyền Thanh nghi ngờ nhận lấy bình ngọc, vừa định nói chuyện, lại cảm thấy thân thể trầm xuống.

Trọng lượng của bình ngọc này, vậy mà lớn đến bọn họ khó mà bắt được.

Cái này có chút đáng sợ!

Bọn họ là Ngụy Thần cảnh, một trong những người mạnh nhất ở đây...

Một cái bình ngọc cũng không tiếp nổi, chuyện gì xảy ra?

Đầy hơi nghi hoặc, Lạc Huyền Thanh mở nắp bình, cúi đầu nhìn, chỉ

thấy trong đó yên tĩnh nằm một giọt máu.

- Huyết dịch này nặng như vậy, là... Thần huyết?

Đồng tử co rụt lại.

Rốt cuộc minh bạch tại sao lại nặng như vậy!

Trong bình ngọc chứa đựng lại là... Thần huyết!

Huyết dịch Thần Linh chân chính.

- Trong máu ẩn chứa Thần Linh chi khí, sau khi dùng, có thể trực tiếp đột phá Thần Linh...

Sau khi rõ ràng, cảm thụ thoáng cái, thân thể Lạc Huyền Thanh run rẩy.

Ngọc Phi Nhi cùng Hồ Yêu Yêu cũng kinh ngạc.

Có thể tiện tay đưa ra huyết dịch Thần Linh chỉ có một khả năng... Đối phương là Thần Linh!

- Là máu của hắn... Hắn ở đâu?

Ngọc Phi Nhi kìm nén không được, vội vàng ngẩng đầu, nhìn về phía Ngột Thần.

Khí tức trong máu, người khác nhìn không ra, nhưng nàng có thể cảm nhận được, không phải người khác, chính là vị kia!

- Mới vừa đi!

Ngột Thần gật đầu:

- Hắn nói, Thần giới gặp lại!

- Thần giới gặp lại?

Ba người đồng thời chấn động.

Vừa đi, đã nói lên từ Thần giới tới...

Vốn cho rằng lần nữa gặp mặt đã thành hy vọng xa vời, không nghĩ tới vị này đi Thần giới, còn có thể trở về, vì thế chỉ dùng ngắn ngủi mười năm... Đổi lại Thần giới, cũng chỉ hơn một tháng...

- Đúng rồi, Huyền Thanh, đây là đơn độc đưa cho ngươi, hơn nữa có một câu, để ta nói cho ngươi...

Ngột Thần đưa tới một vật.

Lạc Huyền Thanh tiện tay nhận lấy, chỉ liếc mắt nhìn, toàn thân bỗng nhiên cứng đờ:

- Đây là đồ vật của Thất Thất, nàng ở đâu?

Vật trong tay không tính trân quý, là kẹp tóc màu lam nhạt, chính là lúc trước muội muội còn nhỏ, mình đưa cho nàng.

- Nói lời gì?

Lạc Huyền Thanh kích động ngẩng đầu hỏi.

- Hắn nói, chuyện đáp ứng ngươi đã làm được, nhanh đột phá tới Thần giới đi!

Ngột Thần nói.

- Thần giới... Tốt, ta đi tìm hắn, tên này mới đi hơn một tháng, tu vi khẳng định tăng thêm không bao nhiêu, chờ ta đến, cố gắng một chút, xem ta không đánh tiểu tử ngươi răng rơi đầy đất...

Hốc mắt Lạc Huyền Thanh ửng hồng, cười ha ha nói.

- Chúng ta cũng sẽ tới, rất nhanh...

Ngọc Phi Nhi và Hồ Yêu Yêu cũng nhìn nhau, lại nhìn bình ngọc trong tay, từng cái xiết chặt bàn tay, ánh mắt lộ ra hưng phấn và hi vọng.

Trương Huyền, chờ chúng ta... Rất nhanh sẽ tới!

Chương 2223: Bất T Đ

ử ê Quấn quay vê

- Đây là Hãm Không chi thành các ngươi nói?

Nhìn thành thị suy yếu trước mắt, Lạc Thất Thất nghi ngờ nhìn về phía Trương Huyền.

Tòa thành thị này, tất cả đều là phế tích, không có một chút khí tức sinh mệnh, rất khó để cho người ta tưởng tượng là Linh Nguyên hoàng thành lúc trước.

Mục đích tới Thượng Thương, là vì gặp Lạc Huyền Thanh và người nhà, nhưng đến cuối cùng lại ngừng lại.

Có lẽ ở Thần giới gặp nhau, mới là chính xác nhất.

Ở đây coi như nhìn thấy, cũng chỉ là một lần mà thôi, ngược lại để đối phương mất đi đấu chí.

Cho nên suy đi nghĩ lại, giống như Trương Huyền, không nhận thân, trực tiếp rời khỏi.

Lại đi Danh Sư đại lục một chuyến, gặp mặt người nhà một lần, sau đó chạy về.

Hai thế giới có thời gian chênh lệch gấp mười lần, trong nhà qua nửa ngày, phía trên này ngay cả một canh giờ cũng chưa tới.

Bất quá từ lúc nàng rời khỏi, Danh Sư đại lục đã qua trăm năm, tang thương biến hóa, rất nhiều người và việc đều đã đi xa.

Duy nhất không biến, là tôn sùng với Trương Huyền.

Thời khắc này ở Danh Sư đại lục, địa vị của Trương Huyền so với Khổng sư chỉ mạnh không yếu, ngắn ngủi hai năm, từ một lão sư ở

Thiên Huyền vương quốc, bất cứ lúc nào cũng sẽ bị khai trừ, trở thành tồn tại học trò khắp thiên hạ, cường giả đỉnh phong nhất của Danh Sư

đường...

Kinh nghiệm của hắn, sớm đã diễn dịch thành vô số thần thoại truyền lưu thế gian.

Đương nhiên, nổi danh nhất vẫn là sự phong lưu của hắn...

Linh Thần của Dị Linh tộc cũng bị giải quyết... Để vô số người hâm mộ.

Nhìn qua những lời này, Lạc Thất Thất bất đắc dĩ lắc đầu.

Làm một trong những người tiếp xúc thanh niên này nhiều nhất, tính tình của hắn nàng biết rất rõ ràng, còn phong lưu tình sử... Một gia hỏa không có chút IQ, còn phong lưu... thật là nghĩ nhiều.

Qua trăm năm, Trương gia càng thêm huy hoàng, thậm chí thành đệ nhất gia tộc vượt qua Danh Sư đường, dù Lạc gia, Tưởng gia không yếu, nhưng đã không cách nào so sánh.

Đối với những việc này, Lạc Thất Thất đều không để ý, biết cha vẫn còn, hỗ trợ đột phá tu vi, dẫn tới Thượng Thương, lúc này mới lần nữa đi theo Trương Huyền đến nơi này.

- Chính là chỗ này...

Trương Huyền gật đầu, ngón tay chỉ hồ lô:

- Nhanh đi ra nhìn, thuận tiện tìm tới lăng mộ của ngươi, có lẽ ở đó có thể tìm được lực lượng mất đi của ngươi!

Trước đó ở đây gặp được một khô lâu kỳ quái, cũng từ trong tay hắn nhận được Thần Linh chi khí, dùng cái này thành công tấn cấp Thần Linh, từ đó đánh bại Khổng sư.

Về sau lần nữa trở về, khô lâu biến mất, tìm không được nữa.

Bất quá hắn tìm không thấy, Tiểu Hoàng Kê thân là Bất Tử Đế Quân, càng đến Thần Vương cảnh, hắn có thể cảm ứng.

- Ngươi gặp qua người nào tìm mộ huyệt của mình chưa?

Hồ lô lung lay.

- Được rồi, ta tìm...

Thấy hồ lô này làm biếng như vậy, Trương Huyền cũng không phí lời, cong ngón tay búng một cái, Đại Đế Ấn lập tức hiện lên ở phía trước.

Trước đó đối phương có năng lực ẩn tàng, nhưng bây giờ có thứ này triệu hoán, căn bản không tránh né được.

Vù!

Đại Đế Ấn vừa xuất hiện, không gian lập tức hiện lên từng gợn sóng, hai người một hồ lô bỗng nhiên vụt qua, một cung điện to lớn xuất hiện ở

trước mắt.

Bên ngoài cung điện, một khô lâu đứng ở tại chỗ, nhìn về phía đồ vật lơ

lửng ở trên đầu Trương Huyền, trực tiếp quỳ rạp xuống đất.

- Không gian nơi này ổn định hơn ngoại giới, Thiên Đạo không cảm ứng được, ra đi...

Trương Huyền vỗ vỗ hồ lô.

Nơi này giống như bị cô lập, không bị ngoại giới cảm ứng, cho nên lúc trước cho dù mình tới Thần Linh cảnh cũng tìm không thấy.

Cho nên coi như Tiểu Hoàng Kê xuất hiện, cũng sẽ không gặp phải Thiên Đạo công kích, làm Thượng Thương tổn thương.

- Răng rắc!

Nghe được hắn nói, Tiểu Hoàng Kê chui ra, lực lượng Thần Vương lan tràn.

- Đế Quân ngươi... Đã tỉnh lại...

Khô lâu vui đến phát khóc.

Hắn vừa kích động, lực lượng trên người tiết lộ ra, Trương Huyền mới hiểu được, thực lực của bộ xương này vậy mà cũng giống như mình, là một vị Thần Vương cảnh!

Khó trách lúc trước không phát hiện được đối phương đến cùng tu vi cao bao nhiêu...

Thực sự quá xa vời...

- Ta muốn khôi phục lực lượng...

Trí nhớ của Tiểu Hoàng Kê không có khôi phục, cũng không biết vị

trước mắt này là người nào, trực tiếp mở miệng nói.

- Thuộc hạ đã chuẩn bị xong, chỉ cần Đế Quân đi vào đại điện, thì có thể

hấp thu lực lượng mất đi, khôi phục thực lực lần nữa...

Khô lâu vội nói.

- Tốt!

Tiểu Hoàng Kê gật đầu, sải bước đi vào đại điện.

Còn chưa tới trước mặt, cửa điện liền tự động mở ra, trong đó dâng trào lực lượng vô cùng vô tận, tựa như ẩn chứa một thế giới to lớn.

- Tiểu Hoàng Kê...

Thấy nó muốn nhảy vào cung điện, Trương Huyền hô một tiếng.

Rõ ràng ý tứ của hắn, Tiểu Hoàng Kê xoay đầu lại:

- Ta biết ngươi lo lắng cái gì... Yên tâm đi, ta chính là ta, dù ai cũng không cách nào thay thế!

Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, không nói thêm nữa.

Tiểu Hoàng Kê là Bất Tử Đế Quân sau khi sống lại sinh ra ý thức mới, cùng đối phương chính là một người, hắn lo lắng một khi khôi phục thực lực, sẽ biến thành đối phương.

Như thế chẳng khác nào tự tay bóp chết gà con đáng yêu này.

Hiện tại mở miệng nói, hắn chính là hắn, chứng minh đã rõ ràng điểm ấy, chắc chắn sẽ không thay đổi.

Niết bàn trùng sinh, chính là trùng sinh, sao có thể giống như trước kia không có chút thay đổi nào?

Hoàng Kê đi vào đại điện, cửa đóng lại.

Trương Huyền và Lạc Thất Thất canh giữ ở bên ngoài, thời gian nháy mắt ba tháng trôi qua.

- Gà con, ngươi tiếp tục cố gắng, chúng ta về trước, nếu như kịp, trực tiếp tới Thần giới tìm chúng ta...

Một đường chạy tới, thêm vào thời gian ở Thượng Thương, Thần giới năm ngày không sai biệt lắm sắp hết.

Không quay lại, chỉ sợ Khổng sư và Lạc Nhược Hi chiến đấu đã kết thúc.

Dù không có Bất Tử Đế Quân trợ giúp, muốn ngăn cản trận chiến đấu này, hầu như không làm được, nhưng cũng không thể một mực ngồi ở

chỗ này, cái gì cũng mặc kệ.

- Đi thôi!

Gọi Lạc Thất Thất một tiếng, Trương Huyền muốn rời khỏi.

Ầm ầm!

Đúng lúc này, thanh âm ầm ầm vang lên kịch liệt, cung điện trước đó không có bất cứ động tĩnh gì xuất hiện lay động.

Kiến trúc hùng vĩ xuất hiện từng vết rách.

Soạt!

Bức tường sụp xuống, vội vàng nhìn lại, ngay sau đó nhìn thấy trong phế

tích tràn đầy khói bụi, một Phượng Hoàng to lớn đứng ngạo nghễ, chống đỡ lấy một phương thiên địa.

Mặc dù không có động, lại tỏa ra lực lượng và khí tức làm cho không người nào có thể đến gần.

- Đây là Đại Đế?

Đồng tử của Trương Huyền co rụt lại.

Lực lượng của Phượng Hoàng trước mắt này, vượt ra khỏi tưởng tượng, mạnh mẽ hơn Thần Vương phong hào trước đó thấy qua không biết gấp bao nhiêu lần, thậm chí so với Linh Lung tiên tử trước đó thấy qua, cũng cường đại hơn không biết bao nhiêu.

Đây là lực lượng của Đế Quân?

Khó trách phong hào mạnh hơn, cũng không dám phản kháng Đế Quân, cả hai chênh lệch thực sự quá lớn.

Căn bản không phải sinh mệnh cùng một cấp độ.

- Có lẽ Tiểu Hoàng Kê niết bàn trùng sinh, càng cường đại hơn Bất Tử

Đế Quân trước kia...

Trương Huyền toát ra một ý nghĩ, khẽ mỉm cười.

Mỗi lần Tiểu Hoàng Kê chết niết bàn, đều sẽ trở nên mạnh hơn, lần này chân chính khởi tử hoàn sinh, có phải cũng là như vậy hay không?

Thật muốn như vậy, ngăn cản hai người giao đấu, có lẽ thật có thể hoàn thành!

Chương 2224: Có Đê tới ch i

ơ

Không biết qua bao lâu, cảm giác áp bách biến mất, Trương Huyền và Lạc Thất Thất lần nữa nhìn về phía trước, ngay sau đó nhìn thấy một thiếu niên lơ lửng ở phía trước.

Hình dáng mười sáu mười bảy tuổi, thân thể hơi gầy, có chút phong phanh, dáng người giống như trước đó biến hóa Thần Vương, chỉ là không còn là đầu gà, mà là hình dáng nhân loại.

Không có anh tuấn bất phàm như hắn tưởng tượng, ngược lại thoạt nhìn có chút ngây ngô, chỉ bằng vào dung mạo, hoàn toàn không tưởng tượng nổi, vị trước mắt này lại là chưởng khống giả của Linh Nguyên Thiên, một trong mấy cường giả đỉnh phong nhất Thần giới.

- Ngươi là... Tiểu Hoàng Kê?

- Chủ nhân...

Thanh niên ngượng ngùng cười một tiếng.

Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm.

Xem ra sự tình bết bát nhất không có xảy ra, đối phương vẫn là tiểu gia hỏa kiêu ngạo rắm thúi kia.

- Chủ nhân, ta vừa mới khôi phục, còn cần củng cố tu vi một chút, ngươi về Thần giới trước, chờ ta củng cố tu vi xong sẽ đi tìm ngươi, sẽ không chậm trễ bao lâu.

Thanh niên nói.

Trương Huyền gật đầu.

Giao chiến với cường giả Đế Quân, tự nhiên phải lấy ra trạng thái tốt nhất mới được, nếu không sẽ rơi vào bị động, cho dù đối phương không nói, bản thân cũng sẽ làm như vậy.

Dù sao thời gian ở nơi này gấp trăm lần Thần giới, bất luận tu vi tăng tiến hay củng cố, đều có càng nhiều lựa chọn.

- Phượng Nghiêu, may mắn những năm này có ngươi bảo vệ... Hiện tại ta khôi phục thân thể và lực lượng cho ngươi...

Thanh niên nhìn về phía khô lâu cách đó không xa, cười nhạt một tiếng, ngón tay điểm ra, một giọt máu bay đi, rơi vào trên người đối phương.

Xì xì xì!

Trong nháy mắt, khô lâu tái sinh máu thịt, sau đó một tiếng phượng hót cao vút, trong lửa cháy hừng hực, lại một con hượng Hoàng to lớn trùng sinh.

Mấy phút sau, một thanh niên xuất hiện ở trước mắt, người mặc kim giáp.

Chính là khô lâu tướng quân trước đó, thủ hộ giả trung thành nhất bên cạnh Bất Tử Đế Quân.

- Chúng ta đi thôi...

Thấy có Thần Vương đỉnh phong bảo vệ, lại thêm lực lượng đã khôi phục, Trương Huyền biết Tiểu Hoàng Kê khẳng định không còn nguy hiểm, lần nữa gọi Lạc Thất Thất, vạch phá không gian, trở lại Thần giới.

Từ thế giới cấp thấp đi vào thế giới cấp cao, sẽ cực kỳ dễ dàng, hai người dần dần giải phong tu vi, rất nhanh liền vượt qua Thiên Đạo, ép đến không gian loạn lưu.

Lực lượng Thần Vương được thả ra, sẽ được Thần giới triệu hoán, nửa ngày sau, không gian lay động, hai người rơi trên mặt đất.

Chính là địa phương trước đó cùng đám người Triệu Nhã rơi xuống, Linh Cơ sơn!

- Bây giờ đi đâu?

Lạc Thất Thất nhìn qua.

- Trước về U Hồn hoàng thành, tiếp đó ngồi Đại Na Di truyền tống trận đi Tự Tại Thiên!

Trương Huyền nói.

Loại địa phương nhỏ ở Dạ Minh thành này không có Đại Na Di truyền tống trận, muốn ngăn cản Lạc Nhược Hi và Khổng sư, chỉ có thể về

hoàng thành trước.

Nắm giữ thực lực Thần Vương, có thân phận thành chủ hay không đều không quan trọng, rất nhanh hai người trở lại U Hồn hoàng thành.

Không có trực tiếp rời khỏi, Trương Huyền mang theo Lạc Thất Thất đi về chỗ ở của mình.

Lần này chạy loạn qua Linh Nguyên Thiên, Linh Lung Thiên, Thượng Thương, trở lại U Hồn Thiên, vừa vặn đưa Phong Vương Phá Chướng đan cho cha mẹ và Tôn Cường, để cho bọn họ cũng sớm ngày đột phá bình chướng, nắm giữ năng lực tự bảo vệ mình.

Tu vi đến Thần Vương, đã đứng ở đỉnh phong nhất của Thần giới, lặng yên không tiếng động đi tới chỗ ở, không có bị bất luận người nào chú ý.

- Thiếu gia!

Vừa mới tiến vào đình viện, Tôn Cường tràn đầy hưng phấn nghênh đón, vẻ mặt kích động.

Lúc này Tôn Cường đã đạt đến Thiên Thần cảnh trung phẩm, tuy cách thượng phẩm còn có một khoảng cách rất lớn, nhưng lấy tính tình của hắn, trong khoảng thời gian này hắn là không có buông lỏng.

- Lão gia và phu nhân đâu?

Trương Huyền nói.

- Ở trong viện, cùng khách nhân uống trà...

Tôn Cường nói.

- Khách nhân?

Trương Huyền cau mày, trong lòng “lộp bộp” thoáng cái, vội vã đi vào trong viện, quả nhiên thấy cha mẹ cùng một thanh niên ngồi ở trong sân, tinh tế thưởng trà.

Thanh niên chừng hai mươi tuổi, trên mặt mang kiên cường và kiên trì, cho người ta một loại cảm giác lạnh lùng, ánh mắt xa xăm, nhìn không ra tu vi và lực lượng.

Sau lưng đứng một lão giả tựa như hạ nhân, khom người tại nguyên chỗ, không nhúc nhích, cũng không nói chuyện.

- Chẳng lẽ là... Đế Quân?

Nhìn kỹ thoáng cái, không phát hiện được thực lực của đối phương, lông mày Trương Huyền nhảy dựng.

Nghe Tôn Cường nói, hắn liền dùng thần thức quét một lần, nếu như

không phải nhìn bằng mắt thường, căn bản không cảm thấy được sự tồn tại của đối phương...

Chỉ bằng vào điểm ấy đã có thể thấy được, thực lực tuyệt đối vượt xa mình!

Tuy hiện tại hắn chỉ là Thần Vương phổ thông, nhưng mượn công pháp và kiếm pháp của Thiên Nhược Hữu Tình, Thần Vương phong hào cũng có thể chiến một trận, trước đó Bách Diệp Thanh Hồng xuất thủ mà nói, không cần Thiên Đạo chi thư, cũng có thể nhẹ nhõm nghiền ép.

Thực lực như thế, vậy mà không phát hiện được thanh niên này...

Hơn nữa còn cùng cha mẹ ở chung một chỗ, làm sao có thể không khiếp sợ?

- Đây là con của ta, Trương Huyền...

Thấy hắn tiến vào, Mộng kiếm thánh dường như không có ý thức được vị trước mắt này mạnh mẽ, cười khanh khách giới thiệu.

Thanh niên gật đầu, cũng không đứng dậy mà nhìn qua, chỉ liếc mắt, Trương Huyền đã cảm giác được tựa như có một thanh trường kiếm phá không tới, tùy thời muốn nghiền hắn thành bột phấn.

Thậm chí thư viện cũng đang không ngừng run rẩy, thật giống như bị

một kiếm chém nát, linh hồn không tự chủ được rung động.

- Ngươi là... vị Đế Quân ở Kiếm Lư kia?

Toàn thân Trương Huyền cứng đờ, trong đầu toát ra một cái tên, nhịn không được nói.

Căn cứ tin tức biết đến, chín đại Đế Quân có hai vị thần bí nhất, thứ nhất là Tự Tại Thiên Linh Tê Đế Tôn, thứ hai chính là Kiếm Lư của Kiếm Thần Thiên.

Vị này không đi tìm thiên tài, không lập Thần Vương phong hào, thậm chí cái gì cũng không tuyên truyền, nhưng mấy vị Đại Đế khác lại không người dám đến Kiếm Thần Thiên làm loạn.

Hiển nhiên thực lực của vị Đế Quân này, so với Đại Đế khác chỉ mạnh không yếu!

- Ngồi đi!

Thanh niên cũng không trả lời, cười nhạt một tiếng.

Biết đối phương thật muốn động thủ, lấy thực lực của hắn bây giờ, khẳng định không cách nào ngăn cản, Trương Huyền cũng không nhiều lời, đi tới trước mặt ngồi xuống.

Lão giả ở sau lưng tiến về phía trước một bước, rót nước trà đưa tới.

Trương Huyền tiện tay nhận lấy, lòng không yên hỏi:

- Không biết... Đế Quân tới đây tìm ta, là vì chuyện gì?

Đế Quân thật muốn gặp mình, phái Thần Vương phong hào đến báo tin là được, bây giờ lại đến chỗ ở của mình, thậm chí Càn Khôn Ma Đế của U Hồn Thiên cũng không phát giác, để hắn khó tránh khỏi có chút bất an.

Thanh niên vẫn không trả lời, mà nhìn qua, giống như đang thẩm duyệt một bảo vật, đồng thời trong ánh mắt lộ ra vẻ phức tạp.

Một lát sau, hắn đặt chén trà xuống:

- Có thể thi triển cho ta xem kiếm pháp ngươi lĩnh ngộ một chút hay không?

- Kiếm pháp?

Trương Huyền nhíu mày.

Đối phương là Đế Quân của Kiếm Thần Thiên, chẳng lẽ chỉ vì nhìn kiếm pháp của mình mà tới?

Có lẽ... thật có thể!

Hắn lĩnh ngộ kiếm pháp, bị giới hạn thực lực, đối với Đế Quân mà nói không tính là gì, nhưng lại thực vượt qua Thiên Đạo, vượt qua Luân Hồi, là kiếm thuật đỉnh phong nhất Thần giới.

Đối phương thân là người có kiếm thuật mạnh nhất của Thần giới, muốn xem cũng không kỳ lạ.

Chương 2225: Xích Tiêu Kiêm

Muốn nhìn kiếm thuật, thì khẳng định không có ác ý.

Người thích võ thành si, bình thường tâm tư đều đơn thuần, không có nhiều cong cong lượn lượn như vậy, cũng không có thích giết chóc thành cuồng như vậy.

Rõ ràng điểm này, Trương Huyền không có quá nhiều chần chừ, đứng dậy, cổ tay khẽ đảo, Thần Vương Kiếm xuất hiện ở trong lòng bàn tay.

Thấy hắn muốn thi triển kiếm thuật, lão giả ở sau lưng thanh niên đưa tay về phía trước, tiểu viện lập tức bị một cỗ lực lượng đặc thù bao phủ, ngoại nhân không cách nào cảm ứng.

Nhìn thấy chiêu này của hắn, lông mày Trương Huyền hơi nhúc nhích.

Loại lăng không bày trận này, tốc độ nhanh như vậy, hắn cũng có thể

làm được, nhưng muốn tự nhiên như đối phương, ngay cả lực lượng không gian cũng bị dùng tới, thì không hoàn thành được.

Xem ra lão giả này, cho dù không phải Đế Quân, tu vi cũng mạnh mẽ

hơn Thần Vương phong hào bình thường không biết bao nhiêu lần, mình hoàn toàn không phải đối thủ.

Biết thanh niên trước mắt không có ác ý, Trương Huyền không suy nghĩ

thêm nữa, nắm chặt Thần Vương Kiếm, trong tích tắc, cả người đi vào ý cảnh đặc thù, phảng phất như biến thành một thanh trường kiếm ngạo nghễ thiên địa.

Phần phật!

Kiếm động.

Gió nhẹ nổi lên, sóng nước nhộn nhạo.

Tâm Tự Song Ti Võng, Trung Hữu Thiên Thiên Kết!

Khởi Vi Sá Du Quan, Can Tràng Hiếu Tư Kích!

Xuân Tàm Đáo Tử Ti Phương Tẫn, Chá Cự Thành Hôi Lệ Thủy Kiền!

Thụ Dục Tĩnh Nhi Phong Bất Chỉ, Tử Dục Dưỡng Nhi Thân Bất Đãi!

Bốn bộ kiếm pháp, như nước chảy bừng lên, tràn ngập ở trên không trung như sương mù, lại như là mộng cảnh, để cho người ta phân biệt không ra nó mạnh cỡ nào.

Thanh niên nhìn kiếm pháp trước mắt, lặng im không nói.

Trương Huyền thu kiếm, kiếm khí đầy trời thu về thân kiếm, ôm quyền mà đứng:

- Mong Đế Quân chỉ điểm!

Vị trước mắt này là tồn tại dùng kiếm cường đại nhất Thần giới, có hắn chỉ điểm một câu, đối với kiếm thuật của mình, nhất định có chỗ tốt rất lớn.

- Có thể lĩnh ngộ ra loại kiếm pháp này, quả thực bất phàm...

Trên mặt thanh niên một mực lạnh lùng lộ ra ý cười:

- Chỉ điểm, ta không chỉ điểm được, ngươi mở ra con đường mới, chỉ có tự mình tiếp tục tiến lên! Chẳng qua trong kiếm ý của ngươi tràn đầy tiếc nuối, ít đi bảo vệ và kiên nghị!

- Bảo vệ và kiên nghị?

Trương Huyền sững sờ.

Tâm Tự Song Ti Võng, Can Tràng Hiếu Tư Kích, Xuân Tàm Đáo Tử Ti Phương Tẫn, Chá Cự Thành Hôi Lệ Thủy Kiền, Thụ Dục Tĩnh Nhi Phong Bất Chỉ...

Quả thực đều mang tiếc nuối triền miên.

Bất quá công pháp Thiên Nhược Hữu Tình, lấy tình làm gốc, lấy tình làm kiếm, tự nhiên phải có tình ý rả rích.

- Lúc loạn thế đến, người người khó mà tự vệ, nếu như thân nhân, bằng hữu, người yêu của ngươi nhận lấy uy hiếp, nên làm cái gì?

Thanh niên hỏi.

- Cái này...

Trương Huyền dừng lại một chút nói:

- Đương nhiên là hết toàn lực bảo vệ bọn hắn...

- Đúng, là bảo vệ, không tiếc bất cứ giá nào, không tiếc thân tử đạo tiêu bảo vệ! Trong kiếm pháp của ngươi... không có!

Thanh niên nói.

Trương Huyền nói không ra lời.

Quả thực kiếm pháp của hắn ít đi loại kiên trì này.

- Lấy tình làm kiếm, không chỉ là tiếc nuối triền miên, càng quan trọng hơn là trách nhiệm và chịu trách nhiệm! Giống như một kiếm cuối cùng của ngươi, tràn đầy không bỏ đối với cha mẹ, hối hận không cách nào phụng dưỡng thân nhân, nhưng ngươi có bao giờ nghĩ tới, khi cha mẹ

còn sống, muốn nhìn nhất là cái gì không?

Thanh niên hỏi.

- Muốn nhìn đến nhất là... ta sống tốt, mỗi ngày đều vui vẻ hạnh phúc...

Chần chờ một chút, Trương Huyền nói.

Mặc dù không biết ý tưởng của cha mẹ, nhưng thân là lão sư, biết thái độ của mình đối với học sinh.

Hắn chỉ hy vọng đám người Triệu Nhã có thể sống tốt, sống vui vẻ, còn có thể đi đến loại cảnh giới nào, tu vi đến loại tình trạng nào, đối với hắn mà nói, đều không quan trọng.

Dù hiện tại chỉ là Thần Linh phổ thông... cũng sẽ không nặng bên này nhẹ bên kia.

- Không sai, bọn họ muốn nhìn thấy nhất là con sống tốt, mà không phải lưu luyến không rời, một mực hối hận. Người vĩnh viễn đều phải nhìn về

phía trước, mà không phải trì trệ không tiến!

Thanh niên nói.

- Đúng...

Trong lòng Trương Huyền chấn động, ngây người.

Đúng vậy!

Một mực đắm chìm ở trong thống khổ, tuyệt không phải người thân nguyện ý nhìn thấy.

Bọn họ càng muốn ngươi sống hạnh phúc.

Tận hiếu là đúng, đau khổ cũng là đúng, nhưng một mực chìm đắm trong đó liền không đúng.

Mỗi người đều có cuộc sống của mình, còn có con đường của mình cần tiến lên, không thể một mực trì trệ không tiến.

Sinh lão bệnh tử, yêu xa cách, oán lâu dài, cầu không được, không buông được...

Nhân sinh tám khổ, nhất định phải tiếp nhận, cũng nhất định phải thả ra.

Cái này chính là nhân sinh.

Muốn sống sót, lại đắng chát cũng phải nhịn lấy.

- Đa tạ tiền bối chỉ điểm...

Trong lòng dường như bắt được một đạo hào quang, Trương Huyền biết dù rất nhỏ yếu, lại tương đương với thay đổi phương hướng tiến lên, lúc này cũng không nhiều lời, khom người hạ bái.

Ngắn ngủi vài câu chỉ điểm, được lợi rất nhiều.

- Có thể rõ ràng nhanh như vậy, xem ra không chọn lầm người...

Thanh niên cười nhạt một tiếng, đứng dậy:

- Tốt, ta phải đi rồi, con đường tiếp theo, cần chính ngươi tới, tự giải quyết cho tốt!

- Phải đi rồi?

Trương Huyền sững sờ.

Còn tưởng mục đích của đối phương là cái gì, không nghĩ tới chỉ nhìn bản thân thi triển kiếm pháp, hơn nữa chỉ điểm vài câu, liền muốn rời khỏi, chẳng lẽ lần này tới là chuyên môn chỉ điểm mình?

Thanh niên đứng dậy nói:

- Kiếm Nghiêu, cho hắn Xích Tiêu Kiếm đi!

- Vâng!

Lão giả tiến về phía trước một bước, cổ tay rung lên, một thanh trường kiếm xuất hiện, nhẹ nhàng đưa tới.

Chuôi kiếm này mới xuất hiện ở trên không trung, không gian bốn phía hiện ra từng vết rách, Thần Vương Kiếm trong tay Trương Huyền kìm lòng không được tránh thoát bàn tay, quỳ mọp xuống đất.

Lông mày Trương Huyền nhảy dựng.

Thần Vương Kiếm là trường kiếm Thần Vương cảnh, là vũ khí cường đại nhất trước mắt của hắn, loại kiếm cấp bậc này, gặp được Xích Tiêu Kiếm, trực tiếp quỳ gối...

Cái kia mạnh bao nhiêu?

- Vô công bất thụ lộc...

Trương Huyền vội vàng khom người, không dám nhận.

- Không cần khách khí, chuôi kiếm này là ta ở mấy chục năm trước, chuyên môn vì ngươi luyện chế, cầm đi...

Thanh niên chắp hai tay sau lưng, cũng không xoay người.

- Mấy chục năm trước?

Trương Huyền ngẩn ngơ, không biết trả lời như thế nào.

Hắn tính toán đâu ra đấy cũng chỉ chừng hơn hai mươi tuổi, hơn nữa còn là thời gian ở Danh Sư đại lục, đổi lại thời gian ở Thần giới, đến bây giờ

không sống qua hơn một tháng nha...

Mấy chục năm trước, ngươi xác định là chuyên môn vì ta luyện chế...

- Đa tạ Đế Quân!

Thấy đối phương thái độ dứt khoát, bản thân cũng gấp cần tăng thực lực lên, Trương Huyền không từ chối nữa, đưa tay tiếp lấy trường kiếm.

Không có trọng lượng, không có khí linh mạnh mẽ, cũng không có bất kỳ khó chịu nào, thật giống như chuôi kiếm này, vừa xuất hiện liền sinh trưởng ở trên cánh tay hắn, thuộc về một bộ phận thân thể của hắn.

Bảo kiếm cường đại như thế, thời điểm rơi vào bàn tay cũng đã được luyện hóa, thành vật thuộc về hắn.

Trước đó uy áp, lực lượng, cũng trong nháy mắt biến mất, trở nên chất phác tự nhiên, giống như trường kiếm bình thường, nhìn không ra đẳng cấp, nhưng thân là chủ nhân của kiếm, biết trong đó ẩn chứa lực lượng kinh khủng.

Nếu như dùng chuôi kiếm này thi triển kiếm pháp Thiên Nhược Hữu Tình mà nói, ý niệm của Linh Lung Tiên Tử hội tụ cũng không chống đỡ

được, bị đánh nát tại chỗ!

Trong lòng cảm ơn, lần nữa quỳ gối, Trương Huyền nhớ tới cái gì, nhìn về phía thanh niên trước mắt, trong ánh mắt mang theo trông đợi:

- Không biết vãn bối có thể nhìn kiếm thuật Đế Quân lĩnh ngộ hay không?

Đối phương chỉ điểm kiếm pháp của mình, nếu như lại có thể quan sát của đối phương, có lẽ sẽ cảm ngộ càng lớn.

Chương 2226: Kiêm pháp của thanh niên

Thanh niên cũng không trả lời, mà xoay người lại, ngón tay nhẹ nhàng ngoắc ngoắc.

Soạt!

Nước trà trong chén lập tức bay lên, ở trên không trung ngưng tụ thành một thanh trường kiếm.

- Dùng kiếm pháp của ngươi công kích ta!

- Vâng!

Biết thực lực của đối phương vượt xa bản thân, Trương Huyền cũng không phí lời, cổ tay rung lên, Xích Tiêu Kiếm vũ động, xoẹt… cắt ra không khí, thi triển ra kiếm pháp Thiên Thiên Kết, kiếm khí lan ra từng đạo, tựa như từng bàn tay.

Thanh niên không lui về phía sau, cũng không tránh né, mà cất bước về

phía trước, thủy kiếm trong tay không có bất kỳ cuốn hút gì, đâm nhanh về phía trước.

Trong tích tắc, Trương Huyền cảm giác tinh thần cả người bị mãnh thú tiếp cận, không dám có chút động tác, một khi né tránh, nhất định gặp phải công kích mãnh liệt.

Kiếm pháp của đối phương, không có quá nhiều chiêu số, lại mang theo khí thế một đi không trở lại, thật giống như sau lưng là quê hương, là người thân, không thể lùi bước chút nào.

- Cái này...

Trương Huyền biến sắc, biết lại không biến chiêu, khẳng định sẽ bị kiếm của đối phương đâm trúng, lúc này thân kiếm xoay một cái, thi triển ra kiếm pháp Phong Bất Chỉ mạnh nhất.

Trong kiếm ý mang theo không bỏ cùng không cam lòng.

Thanh niên vẫn không lui về phía sau, tiếp tục cất bước, động tác trên chân thoạt nhìn cứng nhắc, nhưng lại mang theo thẳng tiến không lùi, kiếm khí của hắn tựa như trong nháy mắt chồng chất lên nhau.

Bành!

Kiếm ý đầy trời sụp đổ, Trương Huyền bay ngược ra ngoài, sống lưng nặng nề đâm vào một cái cột.

Vẻ mặt trắng bệch.

Phần phật!

Nước trà biến thành trường kiếm lần nữa hóa thành giọt nước rơi trên mặt đất.

- Ta dùng lực lượng giống như ngươi, đều là Thần Vương sơ kỳ!

Thanh niên nhìn qua.

- Đúng vậy...

Trương Huyền giẫy giụa đứng lên, gật đầu.

Đối phương không dùng lực lượng vượt qua tu vi của hắn quá nhiều, mà đồng dạng là Thần Vương sơ kỳ, nhưngđánh bại hắn sử dụng Xích Tiêu Kiếm, công pháp và kiếm pháp Thiên Nhược Hữu Tình!

Nói cách khác... dưới tình huống cùng cấp bậc, bản thân ỷ vào thần binh lợi khí, vậy mà cũng không vượt qua đối phương!

Từ lúc bắt đầu tu luyện, dưới tình huống cùng cấp bậc, chỉ thua phân thân và phân thân Khổng sư.

Đây là lần đầu tiên xuất hiện loại tình huống này.

- Tình ý kéo dài là kiếm pháp, kiên trì bảo vệ cũng là kiếm pháp, lĩnh ngộ như thế nào, phải dựa vào chính ngươi...

Thanh niên không nói thêm lời, thân thể vụt qua, muốn rời khỏi.

- Tiền bối dừng bước...

Trương Huyền lần nữa bước về phía trước.

Thanh niên dừng lại.

- Lấy thực lực của tiền bối, khẳng định không thua Thiên Túng Đại Đế

và Linh Tê Đế Quân... Biết rõ bọn họ muốn tỷ thí, không chết không thôi, vì sao không đi ngăn cản?

Trương Huyền cắn răng nói.

Thực lực Đại Đế khác không biết mạnh bao nhiêu, nhưng vị này chỉ

bằng vào kiếm thuật, nhẹ nhõm đánh bại mình, lực lượng mạnh mẽ so với Khổng sư và Lạc Nhược Hi chỉ mạnh không yếu, vì sao không ngăn cản bọn họ chiến đấu?

Chẳng lẽ nhất định phải trơ mắt nhìn hai vị Đế Quân chỉ còn lại một vị?

- Mỗi người đều cần tiếp nhận nhân quả do bản thân hoặc người khác mang tới... Thân là Đế Quân cũng không thể ngoại lệ! Bọn họ giao đấu, không cách nào ngăn cản, cũng không thể ngăn cản, đây là chú định.

Thanh niên thản nhiên nói.

- Chẳng lẽ phải chết một người? Không thể điểm đến là dừng?

Trương Huyền khó tin.

- Phải chết một người!

Thanh niên gật đầu:

- Được rồi, cha mẹ ngươi lý giải kiếm thuật đều không tệ, nếu như đến Thần Vương cảnh, đưa đến Kiếm Lư của ta! Xuất hiện náo động, có thể

bảo vệ bọn họ yên tâm không ngại!

Nói xong thân ảnh của hắn và lão giả đồng thời hóa nhạt, sau một khắc, đã biến mất tại nguyên chỗ, triệt để mất đi tung tích.

- Tiền bối... Tiền bối...

Liên tục hô mấy tiếng, lại không có phản ứng gì, Trương Huyền rõ ràng, đối phương đã rời khỏi, cả người có chút hồn bay phách lạc.

Không phải bởi vì cùng cấp bậc không cách nào vượt qua đối phương.

Mà là Lạc Nhược Hi và Khổng sư quyết đấu, phải chết một cái... ngay cả

vị Đế Quân cường đại này cũng không thể ngăn cản, không cách nào thay đổi!

Vì sao?

Tại sao phải như vậy?

Lạc Nhược Hi là bạn gái của hắn, vì nàng, mình từ Danh Sư đại lục một đường tu luyện, đến Thần Vương bây giờ, chưa dám có một ngày buông lỏng.

Khổng sư đối với hắn có ân nhập môn, càng là vạn thế chi sư, nhận hàng tỉ người tôn sùng...

Hai người kia, đều có ân tình cực lớn với hắn, vì sao nhất định phải sinh tử đấu, lại nhất định phải lấy chết một cái tới kết thúc?

- Mỗi người, đều cần tiếp nhận nhân quả do mình hoặc người khác mang tới... Đến cùng là loại nhân quả nào?

Nhớ lại đối phương nói, Trương Huyền tâm loạn như ma.

- Huyền nhi...

Đang không biết như thế nào cho phải, liền nghe âm thanh lo lắng của mẹ vang lên, Trương Huyền ngẩng đầu cười cười:

- Ta không sao... Đúng rồi, tu vi của cha mẹ hiện tại như thế nào?

- Ngươi cho công pháp và đan dược, trong khoảng thời gian này, ta và cha ngươi đều đã đạt đến Thiên Thần thượng phẩm đỉnh phong...

Mộng kiếm thánh khẽ mỉm cười, lực lượng trong cơ thể triển lộ ra.

Giống như nàng nói, tu vi của hai người đều đạt đến Thiên Thần thượng phẩm đỉnh phong.

- Cái này...

Trương Huyền nháy mắt, có chút khó tin.

Hắn tu luyện nhanh, là bởi vì hấp thu vô số nguyện lực, linh hồn tiến bộ

cấp tốc, lại thêm lĩnh ngộ công pháp Thiên Nhược Hữu Tình... Bọn họ

làm sao lại đồng dạng tiến bộ nhanh như vậy?

- Là Tôn Cường mua không ít tài nguyên để linh hồn tiến bộ...

Biết hắn kỳ lạ, Mộng kiếm thánh giải thích.

Phá Chướng đan, Mỹ Dung đan tạo thành quy mô, mỗi ngày đều thu vào đấu kim, Tôn Cường chưởng khống khoản tài phú này, lại thêm tam đại gia tộc toàn lực ủng hộ, mua sắm một chút đan dược cấp tốc tăng thêm lực lượng linh hồn cũng không khó.

Công pháp Thiên Đạo tinh giản, thêm vào vô số tài nguyên, lại thêm thiên phú và Kiếm Lư chỉ điểm, đi đến Thiên Thần thượng phẩm đỉnh phong nhanh như vậy, cũng không cần quá giật mình.

- Rất tốt, đây là Thần Vương Phá Chướng đan, hết thảy ba viên, mỗi người một viên, một khi cảm giác tu vi đến, liền có thể dùng, mượn cơ

hội đột phá Thần Vương cảnh...

Sau khi hết khiếp sợ, Trương Huyền đưa tới đan dược chuẩn bị xong.

Thứ này chính là vì để bọn hắn đột phá Thần Vương, nếu tu vi đã sắp đạt tới, cũng không có gì có thể giữ lại.

- Tôn Cường, hiện tại ta và Lạc Thất Thất đi Tự Tại Thiên, ngươi mang theo lão gia cùng phu nhân đi Kiếm Thần Thiên, thuận tiện tìm một nơi yên tĩnh đột phá tu vi, một khi trở thành Thần Vương, liền đi Kiếm Lư

tìm vị vừa rồi kia...

Cổ tay khẽ đảo, Trương Huyền đưa tới lệnh bài Đại Na Di truyền tống.

Lấy tu vi hiện tại của hắn, cho dù Đại Na Di truyền tống cũng không tổn thương mảy may, lệnh bài này không bằng cho cha mẹ, để cho bọn họ đi Kiếm Thần Thiên trước.

Mình rời khỏi U Hồn Thiên cũng bị công kích, Mỹ Dung đan cám dỗ

đồng dạng sẽ dẫn vô số người bí quá hoá liều, dính dáng tới an toàn của cha mẹ, không thể coi thường.

Làm xong những thứ này, lại để cho Hưng kiếm thánh luyện hóa Thần Vương Kiếm.

Có chuôi kiếm này, lại phối hợp kiếm thuật hai người lĩnh ngộ, gặp được Thần Vương phổ thông cũng có thể chiến một trận, không cần lo lắng quá mức.

- Đi Tự Tại Thiên đi!

Đưa bọn họ đến truyền tống trận, mắt thấy truyền tống rời khỏi, lúc này Trương Huyền mới mang theo Lạc Thất Thất tiến vào trận pháp.

Lạc Nhược Hi, Khổng sư chiến đấu... Bất kể như thế nào, hắn cũng phải ngăn cản!

Dù phải đánh đổi mạng sống!

Chương 2227: T T

ự

i

ạ Thiên

Đế đô Tự Tại Thiên, không giống hoàng thành khác đề phòng nghiêm ngặt, đâu đâu cũng có quy tắc, mà xây dựng ở trong một dãy núi to lớn, không có tường thành, không có vệ đội, thoạt nhìn có vẻ hơi tự do phân tán.

Trong luyện võ trường bày đầy các loại rau xanh, thú sủng, vũ khí, đan dược, có cả hũ ướp dưa muối...

Tiến vào thành thị, cảm giác rối bời, cho người ta một loại cảm giác hỗn loạn.

- Tự Tại Thiên, người người tự do tự tại, không cần tuân thủ quy củ, cũng không có quy củ!

Lạc Thất Thất ở một bên cảm xúc.

Trong cửu thiên, Tự Tại Thiên không giống thiên khác, tuy không có quy củ, lại không người dám làm càn, tuy không có quân đội, không có cường giả bảo vệ, nhưng thiên khác không dám có chút ngỗ nghịch.

Chân chính tự do tự tại.

Hỗn loạn, mà không mất đi quy củ.

Trương Huyền gật đầu.

Nơi này xác thực không giống địa phương khác của Thần giới, tu luyện giả sinh hoạt ở đây, so với thiên khác càng thêm thoải mái dễ chịu, một khi có người phá hoại loại thoải mái dễ chịu này, sẽ gặp phải tất cả mọi người phản đối.

Cho nên mặc dù nơi này không có quy củ rõ ràng, lại có phương thức độc nhất vô nhị, đứng ngạo nghễ ở đỉnh Thần giới.

- Xin hỏi, các ngươi có biết Linh Tê Đế Tôn cư trú ở nơi nào không?

Tới một thương hội lớn, tìm một vị tu vi đến Thiên Thần thượng phẩm đỉnh phong hỏi.

- Đế Tôn tu hành ở Linh Tê sơn...

Người này cảm nhận được khí tức cường đại trên người Trương Huyền và Lạc Thất Thất, chỉ phương hướng nói.

- Đa tạ!

Trương Huyền quay đầu nhìn lại, quả nhiên thấy một đỉnh núi mây mù mờ mịt xuất hiện ở trong tầm mắt, tựa như đứng sừng sững ở chân trời.

Bay đi.

Đỉnh núi thoạt nhìn không xa, lại không biết vì sao, bất kể phi hành như

thế nào cũng giống như khoảng cách không thay đổi, liên tục bay nửa canh giờ, vẫn giống như trước đó, đứng sừng sững ở nơi xa, vĩnh viễn không cách nào đến.

Cái này giống như nhắm về phía mặt trời chạy như bay, lại nhanh lại xa, trong mắt nhìn thấy đều lớn như vậy, sáng như vậy, không thay đổi chút nào.

Trương Huyền ngừng lại, ngẩng đầu nói:

- Lạc Nhược Hi, ta biết nàng khẳng định biết ta tới, ta muốn gặp nàng!

Sơn mạch rõ ràng ở không xa, nhưng thủy chung bay không đến, không cần nghĩ, khẳng định là đối phương thi triển thủ đoạn.

Đã như vậy, vậy thì đi thẳng vào vấn đề, không phiền toái như vậy.

Hô!

Quả nhiên, tiếng nói kết thúc, không gian hiện ra gợn sóng, ngay sau đó một thân ảnh xinh đẹp xuất hiện ở phía trước.

Là một nữ tử mười bảy mười tám tuổi, người mặc áo xanh.

- Mời Trương Huyền thiếu gia trở về đi!

Lục y nữ tử khom người:

- Tiểu thư chuẩn bị chiến đấu với Thiên Túng Đại Đế, không thể phân tâm, nếu thật vì nàng, thì không nên quấy rầy! Cường giả giao thủ, hơi có chút sơ hở đều sẽ bị bắt được, hi vọng thiếu gia không nên trở thành sơ hở của nàng...

Lục y nữ tử nói.

- Ta...

Thân thể Trương Huyền run lên.

Cao thủ đối kháng, bất luận tu vi hay tâm linh, quả thực không thể có thiếu hụt mảy may, ngộ nhỡ bởi vì mình, mà dẫn đến nàng vẫn lạc, cả

một đời có thể sẽ thống hận bản thân.

Nhưng không hy vọng nàng xảy ra chuyện, cũng không hy vọng Khổng sư xảy ra chuyện!

- Trận chiến đấu này không thể ngăn cản sao?

Trương Huyền nhịn không được, nghiến răng nhìn qua.

Tuy nghe được Bất Tử Đế Quân và Kiếm Lư trả lời, nhưng trong lòng vẫn tràn đầy không cam lòng.

- Thật xin lỗi, không cách nào ngăn cản!

Lục y nữ tử lắc đầu.

- Vì sao?

Trương Huyền hỏi:

- Ta muốn nàng chính miệng nói cho ta biết!

- Thiếu gia, xin đừng nên khó xử hạ nhân như ta, cũng không cần tăng thêm áp lực cùng gánh nặng cho tiểu thư, nếu như tỷ thí lần này chiến thắng, nàng sẽ đích thân giải thích với ngươi, nếu như thua... Tất cả tan thành mây khói! Cũng không cần giải thích nữa...

Lục y nữ tử nói.

- Tốt! Ta đợi nàng giải thích...

Thấy thái độ của đối phương kiên quyết, không cách nào thay đổi, Trương Huyền không nói thêm lời, xoay người rời đi.

Đối phương không muốn gặp, vậy thì khẳng định không thấy được.

Lãng phí miệng lưỡi nhiều hơn nữa cũng không được.

- Chẳng lẽ chúng ta từ bỏ?

Lạc Thất Thất đuổi theo Trương Huyền, mang theo nghi hoặc.

Tới khuyên can, đã đến Tự Tại Thiên, sắp gặp được đối phương, vì sao dừng lại?

Tuy biết rõ, vị trước mắt này ưa thích là Linh Tê Đế Tôn, để hắn nhìn thấy, sẽ chỉ càng thêm kiên định, nhưng nàng thực không đành lòng đối phương như vậy.

Vẫn thích xem hắn như trước đó, tùy ý phi dương, thiên hạ không có bất kỳ sự tình gì có thể làm khó hắn.

- Tự nhiên không buông bỏ! Nếu nàng không nguyện ý gặp ta... Ta đi tìm Thiên Túng Đại Đế!

Trương Huyền thở ra một hơi.

Tình huống trước mắt của Lạc Nhược Hi, là rõ ràng không gặp, không để ý tới.

Nếu như vậy, vậy thì đi tìm Khổng sư, hai bên giao đấu, chỉ cần có thể

nhìn thấy một người, thì có thể biết nguyên nhân.

Lạc Thất Thất rõ ràng ý tứ của hắn, gật đầu, vẻ mặt cười khổ:

- Nhưng chúng ta không biết hắn ở nơi nào!

Thần giới Cửu Thiên Cửu Đế, mỗi một vị Đế Quân đều chưởng khống một phương địa phương, nhưng Thiên Túng Đại Đế là Đế Quân ở hơn bốn mươi năm trước vừa mới quật khởi, không có địa phương thuộc về

mình, những năm này một mực tung hoành chư thiên, tiến hành khiêu chiến, nếu như không chủ động hiện thân, căn bản tìm không thấy ở nơi

nào.

- Tìm người hỏi thăm, luôn có thể tìm hiểu được...

Trương Huyền trầm tư một chút nói:

- Hơn nữa nếu luận võ, có lẽ đã tới Tự Tại hoàng thành...

Hai vị Đế Quân tỷ thí sắp tới, có lẽ Khổng sư cũng tới nơi này.

Lần nữa trở lại Tự Tại hoàng thành, hai người ngừng lại.

- Hoàng thành nhiều người như vậy, chọn ai hỏi thăm?

Lạc Thất Thất nói.

Nói đơn giản, nhưng làm nào có dễ dàng như vậy.

Đế Quân giống như Khổng sư, nếu như tuỳ tiện liền bị người tìm ra tung tích, còn có thần bí gì đáng nói?

Lại nói, toàn bộ Tự Tại hoàng thành chừng hơn trăm triệu người, tìm ai hỏi, mới có thể tìm được Thiên Túng Đại Đế?

- Tìm Danh Sư đường ở Tự Tại Thiên!

Mắt Trương Huyền sáng lên.

Lạc Thất Thất sửng sốt một chút, sau đó giật mình.

Đúng a!

Danh Sư đường, nếu là sản nghiệp của Khổng sư lưu lại, nhất định có phương pháp liên lạc, tìm Danh Sư đường, tự nhiên là có thể tìm được hắn.

Danh Sư đường ở Thần giới là thế lực mới, tìm hiểu cũng không khó khăn, thời gian không dài, hai người liền đến trước mặt.

Tự Tại Thiên người người tự do tự tại, không hạn chế các loại chức nghiệp phát triển, cho nên đường khẩu lớn hơn ở nơi khác nhiều lắm.

Còn chưa tới trước mặt, liền thấy dòng người như thoi đưa, đến đây bái sư, học tập nhiều vô số kể, hoàn toàn không phải cảnh tượng giăng lưới bắt chim ở hoàng thành khác.

Theo dòng người tiến vào bên trong, nhìn thấy không ít Danh Sư giảng bài, cảnh tượng vui vẻ phồn vinh.

Dù không sâm nghiêm như Danh Sư đại lục, nhưng cũng có mô hình, không phải địa phương khác của Thần giới có thể so sánh được.

- Tìm đường chủ của bọn hắn sao?

Nhìn quanh một vòng, muốn hỏi thăm đồng dạng không thể nào hỏi, Lạc Thất Thất nhìn qua.

Nếu hỏi thăm, khẳng định phải tìm đường chủ của đối phương.

- Không cần phiền toái như vậy...

Trương Huyền khoát tay áo, hít sâu một hơi, tiến về phía trước một bước, âm thanh vang dội:

- Trương Huyền đến đây khiêu chiến Danh Sư đường đường chủ, còn xin ra gặp một lần!

Chương 2228: Kh ng T

ổ

r

ng g

ươ

p m

ặ

t

ặ

- Trương Huyền? Khiêu chiến đường chủ? Đây là tới đá quán a...

- Tới Danh Sư đường đá quán, tự tìm cái chết!

- Chờ một chút, hắn nói hắn gọi Trương Huyền, Trương Huyền nào?

Chẳng lẽ là vị luyện chế ra Mỹ Dung đan kia?

- Nổi tiếng Thần giới, hình như chỉ có vị này...

- Nghe nói vị này trước mấy ngày ở Linh Lung Thiên, đánh chết Thần Vương phong hào Bách Diệp Thanh Hồng...

...

Mọi người xôn xao.

Vốn có mấy vị Danh Sư còn muốn xông lại quát tháo, nghe được Thần Vương Bách Diệp Thanh Hồng cũng không phải đối thủ, tất cả đều rụt cổ, nói không ra lời.

Có thể chém giết Thần Vương phong hào, bất luận dùng loại thủ đoạn nào, thực lực mạnh mẽ không cần nghĩ cũng biết đáng sợ.

- Tại hạ là đường chủ Danh Sư đường, Trương đan sư mời tới bên này!

Một bóng người từ trong đại điện đi ra, là lão giả râu bạc trắng.

Một thân tu vi cực kỳ thâm hậu, giống như hắn, đạt đến Thần Vương cảnh.

Trương Huyền gật đầu, theo ở phía sau đi tới.

Đi một hồi, trước sau không người, lão giả ngừng lại:

- Mục đích của Trương đan sư ta đã hiểu, hiện tại sẽ dẫn ngươi đi gặp Đại Đế!

- Ngươi biết ta muốn gặp Thiên Túng Đại Đế?

Trương Huyền sững sờ.

Vốn cho rằng còn phải đánh một trận, ép đối phương mang theo đi tìm, không nghĩ tới vừa thấy mặt, đối phương liền nói ra lời này.

- Đế Quân đã sớm thông báo, chỉ cần ngươi tới, liền trực tiếp mang ngươi đi gặp hắn...

Danh Sư đường đường chủ mỉm cười, tay vạch một cái, truyền tống trận lập tức xuất hiện ở trước mắt.

- Đi thôi!

Nói xong đi vào truyền tống trận, Trương Huyền và Lạc Thất Thất theo sát.

Ông!

Quang mang chợt lóe, mọi người xuất hiện ở trên một dãy núi mây mù lượn lờ.

Một cung điện huy hoàng xuất hiện ở trước mắt, trên chỗ ngồi trung tâm có một lão giả, ngồi ngay ngắn trong đó, vẻ mặt ôn hoà.

Chính là Khổng sư!

Hai bên đứng một ít Thần Vương, Thần Vương phong hào.

Trương Huyền nhìn sang, lông mày nhảy dựng.

Vậy mà biết không ít.

Tử Uyên Cổ Thánh, Nhiễm Cầu Cổ Thánh, Bốc Thương Cổ Thánh, Tử

Cống Cổ Thánh...

Khổng môn mười Thánh, bảy mươi hai hiền, vậy mà đều có mặt!

Thấp nhất cũng đạt đến Thiên Thần thượng phẩm đỉnh phong.

Thần Vương trở lên liền có hơn mười vị, so với Cửu Thiên khác cũng không kém chút nào.

Chỉ là lúc trước đi vào Thượng Thương, không phải nhìn thấy thi thể

đám người Tử Uyên Cổ Thánh ư? Sao giờ phút này thoạt nhìn lông tóc không thương?

Trong lòng tràn đầy nghi ngờ, nhưng cũng biết lúc này không phải thời điểm hỏi thăm, mấy bước đi tới giữa đại sảnh, khom người bái xuống:

- Vãn bối Trương Huyền, gặp qua Khổng sư!

Chỉ liếc mắt liền nhìn ra vị này là vạn thế chi sư, không giả được.

- Ngươi rốt cuộc đã đến...

Khổng sư cười nhạt một tiếng, nhìn quanh một vòng:

- Các ngươi lui xuống đi!

- Vâng!

Tử Uyên Cổ Thánh gật đầu, mang theo mọi người lui xuống.

- Thất Thất, chờ ta ở bên ngoài!

Trương Huyền quay đầu.

- Có chuyện trực tiếp gọi ta...

Lạc Thất Thất gật đầu.

Gian phòng rất nhanh chỉ còn lại Trương Huyền và Khổng sư.

- Ngồi đi!

Khổng sư vẫy vẫy tay, một cái ghế bay tới, rơi vào sau lưng Trương Huyền, người sau cũng không sốt ruột ngồi, mà áy náy ôm quyền:

- Khổng sư đối với ta có ơn tài bồi, ân trọng như núi, nhưng ta lại bắt phân thân của ngài...

Cổ tay khẽ đảo, thả phân thân ra.

- Hắn là ý niệm của ta phân hoá ra, cũng coi như ta từ trong thân thể

chém xuống, vốn trấn áp ở Thượng Thương, không nghĩ tới thời gian lâu dài, vậy mà đột phá phong ấn... là ta sơ sót.

Hình như biết chuyện này, Khổng sư cũng không tức giận, ngón tay điểm một cái, phân thân liền hóa thành khói xanh, biến mất tại nguyên chỗ, sau đó mỉm cười:

- Vốn muốn giáng lâm một đạo ý niệm tiêu diệt hắn, nhưng nhìn thấy ngươi đi vào Thượng Thương, liền bỏ đi ý nghĩ này, ngươi quả nhiên không có khiến ta thất vọng...

- Khổng sư biết động tác của ta ở Thượng Thương?

Trương Huyền sửng sốt.

Thượng Thương và Thần giới không cách nào kết nối, độ khó đi một chuyến, cho dù là Lạc Nhược Hi cũng bị thương không nhẹ... vậy mà Khổng sư biết chuyện phát sinh?

Khổng sư gật đầu:

- Ta giống như ngươi, từ Danh Sư đại lục và Thượng Thương đi tới, nơi này lưu lại ý niệm và hậu chiêu của ta, tuy hạ giới độ khó rất lớn, nhưng muốn biết chuyện phát sinh trong đó, không có khó khăn như vậy!

Tu vi đến cảnh giới như hắn, Linh Tê Đại Đế cũng không dám nói mạnh hơn hắn, một đường đi qua thế giới, lưu chút thủ đoạn có thể biết một ít chuyện, này là rất đơn giản.

- Này ngược lại cũng phải...

Trương Huyền nói.

Bất Tử Đế Quân, thực lực không bằng hắn, cũng có thể mượn Đại Đế

Ấn truyền lại tin tức cho Đỗ Thanh Diên, Khổng sư học sinh vô số, lại thêm thiên tư hơn người, làm được điểm ấy không khó lắm.

- Ta không chỉ biết sự tình của ngươi ở Thượng Thương và Danh Sư đại lục, từng bước một đi tới, so với ta còn muốn chói mắt hơn...

Khổng sư vuốt râu, ánh mắt lộ ra nụ cười vui mừng.

Trương Huyền không biết, nhất cử nhất động của hắn, thật ra đều ở

trong quan sát của mình.

Vốn cho rằng chỉ là hiển hách nhất thời, không nghĩ tới giống như lưu tinh, chiếu rọi đại địa, ngắn ngủi hơn hai năm liền từ Danh Sư đại lục bay thẳng chín vạn dặm, thành tựu Thần Vương, đứng ở trước mặt mình...

Đổi lại trước đó, nghĩ cũng không dám nghĩ.

- Quá khen...

Trương Huyền hơi đỏ mặt.

Sở dĩ hắn có thể tiến bộ nhanh như vậy, thật ra thì đều là đạp trên dấu chân của Khổng sư.

Nếu như không có đối phương khai sáng tiền lệ, sáng chế chức nghiệp Danh Sư, tu luyện Phong Thánh Giải… muốn đột phá nhanh như vậy, từng bước một đi tới hiện tại, gần như không có khả năng.

- Không nói lời khách sáo, mục đích ngươi đến, ta rõ ràng!

Khổng sư nhìn qua:

- Có phải ngươi đang lo lắng ta và Linh Tê Đại Đế chiến đấu, muốn khuyên can hay không?

- Vâng!

Trương Huyền gật đầu.

Ở trước mặt vị này, hắn giống như người trong suốt, giấu không được bất kỳ tâm tư, đã như vậy thì không cần thiết che giấu.

- Không cần lãng phí công phu, loại tỷ thí này... Không thể tránh né, cũng không có cách nào tránh khỏi! Ta tránh không được, ngươi cũng như vậy...

Khổng sư lắc đầu.

- Ta cũng như vậy?

Trương Huyền sững sờ.

Chỉ là khuyên can bọn họ tỷ thí mà thôi, vì sao lại kéo tới trên người mình?

Chẳng lẽ bản thân cũng cần tỷ thí?

Khổng sư nhìn qua:

- Có phải ngươi lĩnh ngộ lực lượng Thiên Đạo hữu khuyết hay không?

- Vnag6!

Trương Huyền gật đầu.

Chuyện này, đối mặt Khổng sư không có gì phải giấu diếm.

- Ta lĩnh ngộ là Thiên Đạo hữu tự, điểm ấy, chắc hẳn ngươi đã biết.

Khổng sư nói.

Trương Huyền lại gật đầu.

Ở Thượng Thương đã biết được.

Đã không tính là bí mật gì.

- Bất luận Thiên Đạo hữu tự, hay Thiên Đạo hữu khuyết, đều là một bộ

phận của Thiên Đạo... Thuộc về một chi nhánh trong Thiên Đạo!

Khổng sư ngẩng đầu nhìn về phía không trung ngoài điện, ánh mắt xa xăm.

- Chẳng lẽ... Lạc Nhược... Linh Tê Đế Tôn cũng nắm giữ một bộ phận Thiên Đạo?

Trong lòng Trương Huyền lộp bộp, một ý nghĩ xông ra.

Chẳng lẽ cái gọi là không cách nào tránh khỏi, không cách nào ngăn cản, là Thiên Đạo chi tranh?

Thật sự như vậy, cũng có thể giải thích, vì sao bản thân không có hứng thú với những nữ hài khác, chỉ có Lạc Nhược Hi vừa thấy đã yêu, hơn nữa vì sao đối phương lại biết mình có thư viện?

Thiên Đạo có cảm ứng lẫn nhau... Có lẽ đây mới là nguyên nhân..

Chương 2229: Thiên Đ o

ạ chi tranh

- Không sai, giống như ngươi nghĩ, đây là Thiên Đạo chi tranh!

Dường như nhìn ra ý nghĩ của hắn, Khổng sư thở dài nói:

- Không có cách nào tránh khỏi, cũng không thể tránh khỏi! Thiên hạ đại thế, phân lâu tất hợp, hợp lâu tất phân, đây là nhất định, không người có thể chạy trốn, cũng không cách nào chạy trốn. Ta thắng, sẽ thành chưởng khống giả mới của Thiên Đạo, thua, hồn phi phách tán, tất cả

đều triệt để tiêu tán!

- Thiên Đạo chi tranh...

Sắc mặt Trương Huyền tái nhợt:

- Vậy ta và nàng...

Nếu như nói là thật, về sau chẳng phải Lạc Nhược Hi sẽ chiến đấu với mình?

Đồng dạng tranh thiên mệnh?

Chẳng trách thời điểm mình thích nàng, nàng không nguyện ý, thậm chí từ chối, còn tưởng phía sau nàng có bối cảnh lợi hại nào đó, bị gia tộc cản trở, hiện tại xem ra, căn bản không phải chuyện này.

Thiên Đạo chi tranh, một mất một còn!

Thời điểm ở Danh Sư đại lục, nhiều lần hỏi thăm thân phận chân thật của nàng, một mực không được trả lời chuẩn xác, cũng không phải nàng không muốn nói... Mà đều là một phần của Thiên Đạo, một khi mở

miệng, nhất định sẽ dẫn tới Thiên Đạo phản phệ.

Làm không cẩn thận, trước thời hạn nhất định phải phân ra sinh tử.

- Ta thắng... Sau này sẽ là ngươi và ta tranh đấu, thua, chính là ngươi và nàng! Đây là mệnh, không cách nào kháng cự.

Khổng sư nhàn nhạt nhìn qua.

Nói đến sinh tử của mình, giống như nói của người khác, trên mặt không có bất kỳ gợn sóng.

- Ngươi nói Thiên Đạo, là Thiên Đạo của Thần giới?

Trương Huyền khó tin:

- Thật không có cách nào tránh khỏi?

- Không có cách nào tránh khỏi!

Khổng sư lắc đầu.

- Nhưng Thần giới rất bình thường ah, đồng dạng có thể tu luyện, có thể

sinh ra vô số cường giả, nếu như Thiên Đạo thật bị chúng ta phân ra, không phải...

Trương Huyền vội vàng mở miệng.

Nếu như Thiên Đạo bị bọn họ chia hết, cần tranh thiên mệnh... Thiên Đạo Thần giới nên hỗn loạn kinh khủng mới phải, vì sao ổn định như

cũ?

- Bình thường?

Khổng sư cười khổ:

- Hơn bốn mươi năm trước đã không bình thường, linh khí suy yếu, vô số giống loài diệt tuyệt, Thần Linh bị ép chuyển tới nội thành cư trú,

không có Thần Linh chi khí không cách nào đột phá... Tài nguyên tu

luyện thiếu thốn, ngắn ngủi mấy chục năm còn có thể chống đỡ, lại qua trăm năm, ngàn năm, sẽ triệt để hoang vu, sinh mệnh không còn tồn tại...

- Cái này...

Trương Huyền muốn nói lại thôi, nói không ra lời.

Đối phương nói là sự thật.

Linh khí suy yếu chẳng qua hơn bốn mươi năm, địa phương không người đã xuất hiện hoang vu, vô số Thần Linh và sinh mệnh bởi vậy tử

vong, không biết bao nhiêu tu luyện giả bị tài nguyên hạn chế, thực lực không cách nào tăng lên...

Thần giới nội tình dày, thời gian ngắn nhìn không ra cái gì, nhưng một trăm năm sau, năm trăm năm sau, thậm chí một ngàn năm sau thì sao?

Thiên Thần hơn bốn mươi năm trước, sau khi tuổi thọ đi đến cuối cùng, Thiên Thần mới sinh ra lại có bao nhiêu?

Số lượng Thiên Thần cũng không đáng nhắc tới, chớ nói chi là Thần Vương, Thần Vương phong hào!

Nếu thực như thế, sinh mệnh Thần giới lại có thể còn lại bao nhiêu?

Nghĩ cũng không dám nghĩ!

Chẳng lẽ đây là Thiên Đạo thiếu hụt tạo thành?

- Không phải có linh khí thuỷ triều sao? Nghe nói mỗi lần thuỷ triều đến, đều có thể đạt được rất nhiều tài nguyên...

Trương Huyền nhịn không được nói.

Linh khí thuỷ triều, thực ra chính là thủy triều của linh khí, mỗi mười năm phát sinh một lần, mỗi lần tới, đều sẽ mang đến vô số tài nguyên, để

thực vật ở hoang dã vốn bất cứ lúc nào cũng sẽ tử vong, lần nữa tiếp tục kéo dài.

Nguyên nhân chính là như vậy, dù Linh Cơ Sơn rất nhiều năm chưa gặp qua linh khí, vẫn có không ít thảm thực vật ngoan cường sinh sống, kéo dài hơi tàn.

- Nếu so sánh Thần giới như một kiến trúc, Thiên Đạo chính là trụ cột chống đỡ nóc phòng, hiện tại hai trụ cột ở trong tay ngươi ta, nóc phòng sớm muộn gì cũng sẽ không chịu nổi, ầm ầm đổ sập.

Khổng sư nói:

- Linh khí thuỷ triều, như tạm thời dựng cây gậy, dù có thể ngăn cản tốc độ đổ sụp, trên thực tế yếu ớt kinh khủng, không thể duy trì bao lâu. Hơn nữa mỗi lần thuỷ triều, đều sẽ dẫn tới Thần giới rung chuyển, vô số sinh mệnh vì đạt được tài nguyên, không từ thủ đoạn... Nhìn như duy trì Thần giới ổn định, trên thực tế lại gia tốc tử vong. Ngươi có biết mỗi lần linh khí thuỷ triều đến, Thần giới sẽ chết đi bao nhiêu Thần Linh, bao nhiêu Thiên Thần, bao nhiêu Thần Vương hay không?

Trương Huyền lắc đầu.

Loại sự tình này, là cơ mật của Thần giới, trước đó nhìn qua thư tịch, chưa bao giờ có ghi chép.

- Số lượng Thần Linh, Thiên Thần đếm không hết, cũng không có cách nào đếm rõ, ta chỉ nói cho ngươi biết, trước linh khí thuỷ triều, số lượng Thần Vương và Thần Vương phong hào, ngươi sẽ hiểu!

Khổng sư nói:

- Lúc ấy Cửu Thiên tổng cộng có hơn ba trăm vị Thần Vương phong hào, hơn một ngàn vị Thần Vương!

- Ba trăm, một ngàn?

Thân thể Trương Huyền chấn động.

Thần giới hiện tại, Thần Vương phong hào chỉ có gần ba mươi vị, Thần Vương hơn một trăm...

Nói như vậy, chẳng phải biểu thị toàn bộ Thần giới tổn thất chín phần mười cường giả đỉnh cao?

Cường giả đỉnh phong cũng mất đi nhiều như vậy, Thiên Thần lại chết bao nhiêu?

- Thiên Đạo Thần giới không thể tiếp tục thiếu hụt nữa, nếu như vẫn phân tán ở trên người chúng ta, loại tình huống bi thảm này sẽ tiếp tục, Thiên Địa sẽ tiếp tục rung chuyển, Thần Linh cũng không còn ngày lành có thể qua...

Ánh mắt Khổng sư lộ ra ý trách trời thương dân.

Loại tình cảnh này, tuyệt không phải hắn nguyện ý nhìn thấy.

- Nhưng vì cứu thế nhân, phải hi sinh một cái trong các ngươi? Chẳng lẽ

các ngươi không thể cùng duy trì Thiên Đạo vận chuyển?

Trương Huyền nghiến răng.

Chẳng lẽ không có phương pháp trung hòa nào?

Nếu Thiên Đạo có thể tách ra, vậy có thể tách ra quản lý hay không?

- Tự nhiên không thể! Thiên Đạo tròn trịa như ý, tựa như Thái Cực, giao hòa liên hợp mới có thể để cho thiên địa vững chắc, không đến mức xuất hiện thay đổi, tách ra thì làm sao chưởng khống?

Khổng sư nhìn qua:

- Tựa như thùng gỗ... Tất cả ván gỗ không liên hợp, mà đơn độc chứa nước, lại có thể chứa bao nhiêu?

Trương Huyền nhớ tới một việc, nghi ngờ nhìn qua:

- Nếu là đạo lý này, vì sao ban đầu Lạc Nhược Hi ở Danh Sư đại lục, biết trong tay ta nắm một phần Thiên Đạo, lại không giết ta? Còn có

Khổng sư ngươi... Nếu như bây giờ giết ta, lấy đi bộ phận Thiên Đạo này, có thể phần thắng lớn hơn một chút không?

Tuy nói như vậy tổn thương cảm tình, nhưng mà là sự thật.

Nếu quả thật như Khổng sư nói, song phương tranh đoạt, vì Thiên Đạo, vì giải cứu muôn dân Thần giới, vì sao lúc trước không giết?

Lúc gặp mặt, mình ở trong mắt Đế Quân như Lạc Nhược Hi, chẳng qua là sâu kiến hạ giới mà thôi, lại không có tình cảm gì, giết có thể đạt được lực lượng càng cao, cứu nhiều người hơn nữa, khẳng định sẽ đi làm!

Không nói nàng, chỉ nói cục diện trước mắt, một khi Khổng sư đạt được Thiên Đạo thư viện trên người mình, có thể trở nên càng thêm cường đại, cuối cùng siêu Việt Lạc Nhược Hi, đạt được thắng lợi tỷ thí lần này hay không?

Chưởng khống Thiên Đạo nguyên vẹn... Làm một thiên mệnh giả chân chính, đối với bất kỳ người nào mà nói, đây đều là hấp dẫn cực lớn, khó mà từ chối.

Huống chi đây không phải là vì bản thân sinh tử, mà là vì vô số sinh mệnh của Thần giới.

- Giết ngươi?

Khổng sư nhìn qua, than thở một tiếng:

- Nếu như giết ngươi có thể cứu muôn dân, tội nghiệt lớn hơn nữa ta cũng nguyện ý gánh, đau khổ lớn hơn nữa ta cũng có thể kháng, đáng tiếc không được! Chí ít bây giờ còn chưa được!

Chương 2230: Đêm trắng tròn

- Vì sao?

Trương Huyền không hiểu.

Đồng dạng nắm giữ thiên mệnh, chẳng lẽ mình yếu hơn hai người, không xứng bị đoạt xá?

- Ngươi còn không có đến Đế Quân cảnh! Hơn nữa còn là Đế Quân giống như chúng ta.

Khổng sư nói:

- Chỉ có nắm giữ loại thực lực này, trong cơ thể ẩn chứa Thiên Đạo, mới coi như triệt để trưởng thành, nếu không, cho dù giành lấy, một mạnh một yếu cũng không thể dung hợp, ngược lại sẽ thôn phệ, cuối cùng dẫn đến âm dương mất cân bằng!

Trương Huyền giật mình.

Nếu như Thiên Đạo chia làm âm dương hai cực, không có trưởng thành liền dung hợp, rất dễ dàng xuất hiện cục diện âm thịnh dương suy, dương thịnh âm suy, cuối cùng dẫn đến khó mà khống chế, kết quả sẽ

càng thêm kinh khủng.

Vốn muốn phổ cứu muôn dân, cuối cùng ngược lại có khả năng hại tất cả mọi người.

- Thần giới, thiên mệnh...

Trương Huyền rõ ràng tất cả, cười khổ.

Khó trách cuộc tỷ thí này không cách nào trốn tránh, không cách nào ngừng, quả là thế.

Đây là vận mệnh của Khổng sư, cũng sẽ là vận mệnh của mình, không có cách nào thay đổi.

- Thật không có biện pháp khác?

Trương Huyền líu ríu.

Vốn cho rằng nắm giữ Thiên Đạo thư viện là một loại may mắn, bây giờ

mới biết, là một loại trách nhiệm.

- Những năm này, ta một mực cân nhắc suy tư, phương pháp là có, nhưng có thể thành công hay không lại không biết! Chẳng qua... tình huống của ngươi khác ta, có lẽ đi càng xa hơn ta...

Khổng sư cười cười.

Đối mặt sinh tử, hắn dường như không thèm để ý chút nào.

- Đi càng xa hơn?

Trương Huyền sửng sốt.

- Thiên cơ bất khả lộ, nếu không Thiên Đạo tất nhiên sẽ thay đổi quỹ

tích vận chuyển! Tất cả chỉ có thể dựa vào chính ngươi, nhưng ta và Linh Tê Đế Tôn đều sẽ làm việc nên làm, có thể làm đến loại tình trạng nào, là dựa vào chính ngươi.

Khổng sư nói.

Thấy hắn không muốn nói, biết hỏi thăm nhiều hơn nữa cũng vô ích, Trương Huyền nói:

- Khổng sư lĩnh ngộ là Thiên Đạo hữu tự, ta lĩnh ngộ là Thiên Đạo hữu khuyết, không biết Linh Tê Đế Tôn lĩnh ngộ là cái gì?

Chuyện này hắn một mực tò mò.

Nếu như Thiên Đạo chia ba phần, đối phương lĩnh ngộ đến cùng là cái gì?

Vì sao trước đó bản thân không hề có cảm giác?

- Ta cũng một mực tò mò, nàng lĩnh ngộ đến cùng là cái gì!

Khổng sư lắc đầu.

- Ngươi cũng không biết?

Trương Huyền sững sờ.

Lạc Nhược Hi là vì điều tra ngươi, chạy đến Danh Sư đại lục, hết thảy tất cả, hầu như đều rõ ràng, ngươi thậm chí ngay cả nàng lĩnh ngộ loại Thiên Đạo nào cũng không rõ...

Vậy tỷ thí đánh như thế nào?

- Tới Thần giới hơn bốn mươi năm, ta một mực cảm ngộ tự nhiên, lĩnh ngộ Thiên Đạo. Thiên Đạo Thần giới dù có sai lầm, lại có thể duy trì vận chuyển, không có triệt để sụp đổ, dường như trong cõi u minh có loại lực lượng nào đó đang bảo vệ sinh mệnh của Thần tộc!

Khổng sư nói.

Rất nhiều chuyện, học sinh không thể nói, cùng Đại Đế khác quan hệ

cũng không tính hòa thuận, những năm này duy nhất có thể nói, cũng chỉ

có vị trước mắt này.

Mặc dù tu vi không đủ, lại là đối tượng thổ lộ rất tốt.

- Ý của ngươi là... loại lực lượng này liên quan đến Linh Tê Đế Tôn?

Nàng lĩnh ngộ là... Thiên Đạo hữu hộ?

Trương Huyền nhìn qua.

Mặc dù Thiên Đạo bất nhân, lại có thể thai nghén muôn dân.

Có thể thai nghén, tự nhiên cũng sẽ bảo vệ.

Giống như trái đất kiếp trước, dựng dục vô số sinh mệnh, trong đó từ

trường có thể bảo đảm tầng khí quyển sẽ không bị gió mặt trời tróc ra, cũng bảo vệ sinh mệnh trên trái đất khỏi bị phóng xạ có hại ảnh hưởng.

Đây là bảo vệ.

Thần giới chắc cũng là như vậy.

- Không phải!

Khổng sư lắc đầu:

- Nội dung nàng lĩnh ngộ, liên quan đến Thiên Đạo tự nhiên, cho nên người Tự Tại Thiên mới tôn trọng tự nhiên, tự do tự tại. Còn Thiên Đạo hữu hộ... Cho dù không phải nàng lĩnh ngộ, hẳn cũng có liên quan.

- Ngươi ý tứ... Nàng lĩnh ngộ hai loại Thiên Đạo khác biệt?

Trương Huyền chấn động.

- Ta cũng không biết, chỉ là suy đoán, cụ thể làm sao, chỉ sợ cần đánh qua mới biết...

Khổng sư nhẹ nhàng cười một tiếng.

- Vậy ngươi có chắc chắn hay không?

- Không có niềm tin chắc chắn gì, chẳng qua muốn giết ta, cũng không dễ dàng như vậy!

Khổng sư nâng đầu lâu lên, trong ánh mắt mang theo tự tin nồng đậm.

Cùng nhau đi tới, sáng lập Danh Sư đường, Thông Thần điện, lấy sức một người khiêu chiến tám Đế, tuyên bố vang vọng thiên hạ, hắn có lòng tin này... chuyện khó khăn hơn nữa, cũng có thể giải quyết nước chảy thành sông.

- Cái này...

Nhìn loại thái độ này của hắn, vẻ mặt Trương Huyền lần nữa trở nên khó coi.

Hai người phải có một cái chết...

Khổng sư chiến thắng, Lạc Nhược Hi sẽ chết, đây là khó giải!

Nhưng nghe xong lời của hắn, cũng rõ ràng, cả hai giao thủ căn bản là không có cách khuyên can, cũng không cách nào ngăn cản.

Thiên Đạo chi tranh, thiên mệnh chi tranh, ai cũng không thay đổi được.

- Không cần lo lắng...

Nhìn ra hắn khẩn trương, Khổng sư cười cười, đang muốn nói cái gì, đột nhiên cảm thấy trong không khí linh lực không ngừng nhảy nhót, trở nên cuồng bạo kinh khủng, mặt đất cũng xuất hiện chấn động.

Hai người bước ra đại điện, ngẩng đầu nhìn lại, ngay sau đó nhìn thấy trăng tròn chẳng biết lúc nào đã lên tới không trung, ánh trăng trong sáng chiếu rọi mặt đất, tựa như hạ xuống một tầng sương bạc.

- Lão sư...

Trước đó rất nhiều đệ tử rút lui, tất cả đều đi tới trước cửa, nhìn lão sư, từng cái hốc mắt đỏ hồng.

Đêm trăng tròn!

Thời gian đã tới, quyết chiến sắp bắt đầu.

- Các ngươi theo ta một đường đi tới, biết bản tính của ta, nhân sinh một thế, cây cỏ sống một mùa thu, cho dù không may, chết rồi, cũng không cần đau buồn!

Khổng sư nhìn về phía mọi người, vẻ mặt lãnh đạm:

- Lần này ta đi, nếu không trở về, các ngươi liền lấy Trương Huyền làm thủ lĩnh, có hắn ở đây, các ngươi bình an vô sự.

- Vâng!

Chúng đệ tử gật đầu.

- Ta? Ở đây đều là tiền bối của ta, ta khó có thể chịu đựng loại trách nhiệm này...

Trương Huyền sợ hết hồn.

Nhiễm Cầu Cổ Thánh, Tử Uyên Cổ Thánh, Bốc Thương Cổ Thánh, Khưu Ngô Cổ Thánh...

Đây đều là tiền bối của hắn, bản thân đều từng được ân huệ...

Trở thành thủ lĩnh của bọn hắn, làm sao có thể.

- Không cần từ chối... Thân có Thiên Đạo, tự nhiên phải dũng cảm đối mặt trách nhiệm!

Khổng sư khoát tay áo.

- Nhưng thực lực của ta...

Hiện tại Trương Huyền chẳng qua là Thần Vương sơ kỳ phổ thông, cách đỉnh phong còn không biết bao xa, chớ nói chi là phong hào.

Trước mắt đám người Tử Uyên Cổ Thánh đều đạt đến loại cấp bậc này, vượt xa bản thân... Thống lĩnh bọn họ, áp lực không nhỏ a.

- Thực lực của ngươi chỉ là tạm thời, ngươi đã lĩnh ngộ công pháp vượt qua Thiên Đạo, siêu thoát chỉ là vấn đề thời gian!

Khổng sư cười nhạt một tiếng:

- Đừng từ chối, ta nói đây chỉ là tình huống nguy hiểm nhất, khả năng càng lớn là, ta sống trở về, cuối cùng ngươi ta đối quyết...

- Phải!

Trương Huyền nói không ra lời.

Nếu là mệnh, chạy trốn không xong, vậy thì yên lặng tiếp nhận, cũng không cần phải chạy trốn.

- Tỷ thí lập tức bắt đầu, ta cũng không ngừng được, cáo từ...

Hô!

Nói xong, bàn chân Khổng sư bước ra, cả người lập tức bay đến trên không, thẳng đến trăng tròn, tiêu sái mà đi.

- Khổng sư... Dẫn ta cùng đi...

Trương Huyền vội vàng hô.

Tràng đại chiến có một không hai này, dính dáng Khổng sư và Lạc Nhược Hi, coi như không thể ngăn cản, cũng muốn đi tận mắt chứng kiến.

Bất quá Khổng sư đã hoàn toàn biến mất, dường như không nghe được lời của hắn.

Chương 2231: Trên m t t

ặ rắng

- Trương sư, Đế Quân chiến đấu, lực lượng cực mạnh, không có đến loại cảnh giới này, tùy tiện đi qua, rất dễ dàng bị lan đến...

Tử Uyên Cổ Thánh mở miệng nói.

Trương Huyền gật đầu.

Điểm ấy hắn làm sao không biết.

Nhưng dính dáng hai người chiến đấu, để hắn ở đây chờ, làm sao có thể

chờ được.

Mặt mũi sốt ruột, muốn đuổi theo, lại phát hiện tốc độ thực sự quá chậm, chờ đi tới chỗ chiến đấu, đoán chừng đã kết thúc.

- Thiếu gia, ta không tới chậm chứ...

Đang tràn đầy sốt ruột, một thanh âm nhàn nhạt vang lên, ngay sau đó một thanh niên cười khanh khách đi tới trước mặt.

- Ngươi tới vừa vặn, dẫn ta đuổi theo Khổng sư...

Nhìn thấy người thanh niên này, ánh mắt Trương Huyền sáng lên, vội vàng nói.

Không phải người khác, chính là Tiểu Hoàng Kê ở Thượng Thương củng cố tu vi.

Hắn đi tới Thần giới chẳng qua hơn nửa ngày, nhưng ở Thượng Thương, lại tiếp cận hai tháng, tu vi sớm đã triệt để củng cố, lần nữa khôi phục tới đỉnh phong.

- Đi thôi!

Hoàng Kê gật đầu, bàn tay vạch một cái, hai người phá không mà đi, thời gian nháy mắt biến mất ở trước mặt mọi người.

- Đế Quân chiến đấu, bọn họ muốn đi qua nhìn... Quá nguy hiểm...

Tử Uyên Cổ Thánh chưa kịp khuyên can, nhịn không được cau mày.

- Có vị kia bồi tiếp, hắn là không cần lo lắng...

Lạc Thất Thất nhẹ nhàng cười một tiếng.

- Hắn là ai?

Tử Uyên Cổ Thánh vội vàng nhìn qua, lời mới nói một nửa, đồng tử đột nhiên co rút lại:

- Chẳng lẽ cũng là Đế Quân... Bất Tử Đế Quân?

Cửu Thiên Cửu Đế, lão sư cùng rất nhiều vị trong đó tỷ thí qua, bởi vậy Đại Đế chư thiên hầu như đều biết, nếu như nói còn có chưa thấy qua, chỉ sợ cũng chỉ có vị ở Tự Tại Thiên, cùng với Bất Tử Đế Quân.

Lạc Thất Thất gật đầu.

- Bất Tử Đế Quân gọi hắn... thiếu gia?

Rất nhiều đệ tử của Khổng môn sững sờ.

Trước đó lão sư bảo bọn họ nhận một người như vậy làm thủ lĩnh, phần lớn đều lòng không phục, tận mắt thấy một vị Đại Đế gọi thiếu gia, tất cả

đều sợ tới mức nói không ra lời.

Đế Quân mạnh bao nhiêu, bọn hắn biết rất rõ ràng.

Để Đế Quân nhận chủ...

Đến cùng làm cái gì?

- Tuy có Bất Tử Đế Quân bảo vệ, nhưng Đế Quân giao chiến vẫn cực kỳ

nguy hiểm, coi như Trương sư đi qua, cũng không thể làm cái gì, còn không bằng ở chỗ này chờ kết quả...

Bốc Thương Cổ Thánh nói.

- Đúng vậy, ngộ nhỡ vị kia của Tự Tại Thiên biết hắn là truyền nhân của lão sư, ra tay với hắn, hoặc bắt uy hiếp, rất dễ dàng quấy nhiễu tiết tấu của lão sư, xuất hiện nguy hiểm không cần thiết...

Tử Uyên Cổ Thánh nói.

Vị Trương sư này, đi quan chiến không có gì, nhưng ngộ nhỡ bị vị kia của Tự Tại Thiên biết, cố ý thả ra lực lượng, hoặc đánh lén, rất dễ dàng để lão sư rơi vào bị động.

- Các ngươi cả nghĩ quá rồi...

Biết mọi người lo lắng, Lạc Thất Thất cười khổ một tiếng, lắc đầu nói:

- Vị kia của Tự Tại Thiên sẽ không động thủ với hắn...

- Vì sao?

Tử Uyên Cổ Thánh cau mày, tràn đầy không hiểu:

- Sinh tử trước mắt, cho dù là Đế Quân cũng chưa chắc tuân thủ quy tắc...

Vị kia vì biết tuyệt học của lão sư, hao tổn tâm cơ đi vào Danh Sư đại lục, trăm phương ngàn kế như vậy, ngươi làm sao có thể xác định nàng không làm được?

Người thắng mới là vương đạo, mặt khác đều là giả.

- Đế Quân chưa hẳn tuân thủ, nhưng nàng nhất định sẽ tuân thủ, bởi vì...

Trên mặt lộ ra đắng chát, Lạc Thất Thất giải thích:

- Linh Tê Đế Tôn là bạn gái của hắn!

- Bạn gái?

Đám người Tử Uyên Cổ Thánh, Bốc Thương Cổ Thánh đều ngốc tại chỗ.

Truyền nhân của lão sư, thiếu gia của Bất Tử Đế Quân, hiện tại lại là bạn trai của Linh Tê Đế Tôn...

Thân phận của Trương Huyền, có vẻ như một cái dọa người hơn một cái a...

...

Không gian lóe lên, Trương Huyền thấy hoa mắt, đã xuất hiện ở trên một mặt đất bằng phẳng.

Vô biên vô hạn, không biết rộng rãi dường nào.

Không có một chút linh khí, cũng không có bất kỳ sinh mệnh, thoạt nhìn không có sinh cơ.

- Đây là đâu?

Đồng tử Trương Huyền co rụt lại.

Nếu không phải tu vi đạt đến Thần Vương, chỉ sợ ở trong loại hoàn cảnh này cũng khó mà sống sót, chớ nói chi là quan chiến.

- Trên mặt trăng!

Tiểu Hoàng Kê nói.

- Mặt trăng?

Đồng tử Trương Huyền co rụt lại, lúc này mới phát hiện, mặt đất tỏa ra quang mang nhàn nhạt, sao đầy trời, Thần giới tựa như màn sân khấu lơ

lửng ở trước mắt.

Quả nhiên là trên mặt trăng.

Thế mà nháy mắt đi đến nơi này.

Tốc độ của cường giả Đế Quân, quả nhiên nhanh đến đáng sợ.

Đưa mắt nhìn lại, đã thấy có người đứng ở cách đó không xa, từng cái tỏa ra khí tức nhàn nhạt, muốn nhìn rõ, lại cảm giác khoảng cách không biết bao xa, dò xét không đến.

Linh Lung Tiên Tử cũng ở trong đó.

Tuy không thấy thanh niên chỉ điểm mình kiếm thuật, nhưng lão giả sau lưng hắn lại tới, đứng ở cách đó không xa.

- Đây là... Cửu Thiên Cửu Đế?

Trương Huyền giật mình.

Có thể đi tới nơi này quan chiến, chỉ sợ đều đạt đến Đại Đế, cũng chỉ có bọn họ mới có thể nhanh như vậy đi tới nơi này, cũng chỉ có bọn họ, mới có tư cách không bị dư âm tổn thương.

Còn lão giả kia, có lẽ giống như bản thân, là vị kia ở Kiếm Lư dùng đại lực lượng đưa tới.

- Bắt đầu rồi...

Tiểu Hoàng Kê không có giải thích, mà mở miệng nói.

Trương Huyền ngẩng đầu, quả nhiên thấy ở trên một ngọn núi, hai bóng người ngạo nghễ mà đứng.

Một người râu trắng bồng bềnh, trong mắt mang theo trách trời thương dân, một cái khác tóc dài bay lượn, trong lông mi mang theo vắng lặng.

Lạc Nhược Hi!

Trương Huyền xiết chặt nắm đấm.

Từ Danh Sư đại lục tách ra, từng mặc sức tưởng tượng lấy lần nữa gặp mặt, hoa tiền nguyệt hạ... Cũng nghĩ qua, có thể bởi vì gia tộc không cho phép mà chống lại...

Nhưng làm sao cũng không nghĩ đến, lại là cảnh tượng như thế.

Cùng một người trọng yếu khác trong cuộc đời của hắn sinh tử đấu...

Rầm rầm rầm!

Thấy không rõ đến cùng xảy ra chuyện gì, không trung trước mắt xuất hiện vết rách, vô số lôi đình tùy ý buông xuống, mặt đất cũng không ngừng lay động.

Trong từng vết nứt đen như mực, Lạc Nhược Hi và Khổng sư lơ lửng giữa không trung, mỗi người ra tay.

Động tác không nhanh, nhưng mỗi một chiêu đều ẩn chứa lực lượng để

cho người ta khó mà chống lại.

Toàn bộ mặt trăng giống như sắp thừa nhận không được, từ không trung rơi xuống.

- Ở trên mặt trăng chiến đấu, không cách nào mượn năng lực của Thiên Đạo...

Nhìn một hồi, Trương Huyền hiểu được, biết tại sao hai người lại chọn ở

chỗ này.

Đều chưởng khống Thiên Đạo, một khi vận dụng, vô cùng có khả năng để Thần giới rung chuyển, vô số sinh mệnh tử vong...

Đã như vậy, không bằng ở đây.

Ai cũng không mượn dùng được lực lượng Thiên Đạo, chỉ có thể dựa vào thực lực mỗi người.

Dư âm chiến đấu tán dật ra, bị Tiểu Hoàng Kê ngăn ở bên ngoài.

Nhưng mặt đất không có loại đãi ngộ này, xuất hiện một đạo lại một đạo vết rách, trên mặt trăng vốn không có sinh mệnh, giờ khắc này ở dưới hai cỗ lực lượng trùng kích, trở nên càng thêm rách nát không chịu nổi.

- Ngươi cảm thấy ai có thể chiến thắng?

Nhìn một hồi, biết lấy nhãn lực của mình hiện nay, không có Thiên Đạo thư viện, căn bản nhìn không ra ảo diệu, Trương Huyền nhịn không được hỏi Tiểu Hoàng Kê.

Chương 2232: Sống ra b n th

ả

ấn

- Kỳ lạ!

Tiểu Hoàng Kê không có trả lời Trương Huyền, mà mày nhíu lại, ánh mắt lộ ra khó tin.

- Có gì kỳ quái?

Trương Huyền không hiểu.

- Nếu là sinh tử đấu, hai người khẳng định đều sẽ dùng hết toàn lực, không chết không thôi, nhưng vì sao...

Tiểu Hoàng Kê tựa hồ có chút khó tin:

- Đều có chỗ giữ lại?

- Có thể hiện tại chỉ là thăm dò... sau đó tìm kiếm cơ hội!

Trương Huyền nói.

Bất kỳ tỷ thí nào đều là như vậy, trước thăm dò thực lực lẫn nhau, đợi thăm dò được năng lực của đối thủ, lại dùng thủ đoạn mạnh nhất đánh giết.

Tuy không muốn nhìn thấy hai người tương tàn, nhưng dính dáng thiên mệnh chi tranh, tỷ thí cũng đã bắt đầu, khẳng định không có đạo lý dừng lại.

Mặt đất tiếp tục lay động, không ngừng xuất hiện vết rách, đỉnh núi ở

dưới lực lượng này trùng kích biến thành bột phấn, bồng bềnh ở trên không trung.

May mắn không phải là ở Thần giới, nếu không chấn động như vậy, thành thị khổng lồ như U Hồn hoàng thành cũng có khả năng đắm chìm, vô số Thần Linh không cách nào chạy trốn.

- Thực lực của ngươi, có thể ngăn cản bọn họ chiến đấu hay không?

Trương Huyền hỏi.

- Ta không làm được...

Tiểu Hoàng Kê lắc đầu:

- Sau khi sống lại, dù thực lực tiến bộ một ít, nhưng so với hai người bọn họ, vẫn kém không biết bao xa! Bất luận là Linh Tê Đế Tôn hay Thiên Túng Đại Đế, đều là tồn tại đỉnh phong chân chính của Thần giới, không phải Đế Quân khác có thể so sánh được...

Trương Huyền than thở.

Tuy ở sâu trong nội tâm sớm biết kết quả này, nhưng vẫn hi vọng có thể

xuất hiện kỳ tích, hiện tại xem ra, kỳ tích quả thực không dễ dàng xuất hiện như vậy.

Không nói thực lực của Hoàng Kê không bằng hai người, coi như tương đương lại như thế nào?

Hai người chiến đấu không cách nào ngăn cản, ngạnh xông đi tới, ngược lại có khả năng gặp bất trắc.

Hô hô hô!

Không trung xuất hiện từng đạo kiếm mang, Lạc Nhược Hi lấy ra binh khí.

Kiếm pháp của nàng ưu mỹ hoa lệ, cho người ta một loại mùi vị quen thuộc, liếc mắt nhìn, Trương Huyền nhíu mày.

Vậy mà có mấy điểm tương đồng với thanh niên ở Kiếm Lư thi triển, có điều thoạt nhìn càng thêm tự do, tự tại, tràn đầy linh tính cùng phiêu dật.

Quay đầu nhìn về phía lão giả, chỉ thấy hắn giống như không nhìn ra, mặt không hề cảm xúc.

- Chỉ sợ Lạc Nhược Hi cũng được vị kia của Kiếm Lư chỉ điểm...

Trong lòng Trương Huyền hơi động.

Vị kia của Kiếm Lư đến cùng là loại thực lực nào, tu vi của mình thấp, không có khái niệm xác thực, nhưng cùng cấp bậc mình hoàn toàn không phải đối thủ, chỉ bằng vào điểm ấy, so với Lạc Nhược Hi và Khổng sư là không hề yếu.

Lạc Nhược Hi học tập kiếm thuật của hắn, hơn nữa hòa vào linh hồn của mình, mới có chiêu số hiện tại.

Trương Huyền cẩn thận quan sát.

Kiếm pháp của Lạc Nhược Hi mang theo bảo vệ, lại có loại khát vọng đối với tự do.

Chỉ là bị cái gì trói buộc, không cách nào thả ra nội tâm.

- Nếu như hoàn toàn tự do... Có lẽ sẽ càng cao minh hơn...

Trong lòng Trương Huyền hơi động.

Nếu nói tu vi, thực lực của hắn so với hai người chiến đấu, cái gì cũng không tính, nhưng nói tới nghiên cứu và nhãn lực kiếm thuật, lại không kém bọn họ.

Lĩnh ngộ kiếm thuật vượt qua Thiên Đạo, đủ để chứng minh tất cả.

Trong kiếm pháp của Lạc Nhược Hi, bảo vệ chiếm tiếp cận chín thành, không có chút sơ hở nào, nhưng ở sâu trong nội tâm nàng, hướng tới lại là tự do tự tại, giữa hai bên mâu thuẫn, dù bị áp chế còn rất nhỏ yếu, nhưng cùng cấp bậc chiến đấu, rất dễ dàng mở rộng, cuối cùng trở thành dây dẫn nổ trí mạng.

Hắn có thể nhìn ra, Khổng sư khẳng định cũng có thể nhìn ra.

Trong lòng tràn đầy khẩn trương nhìn sang vạn thế chi sư, nhìn thấy hắn cũng lấy ra vũ khí.

Là một cây gậy.

Gậy dài kiếm ngắn, nhẹ nhàng đè ép, không gian sẽ vỡ vụn thành lỗ đen.

Khổng sư nhìn ra thiếu hụt cùng sơ hở trong kiếm pháp của nữ hài, một trượng tiếp lấy một trượng, tựa như mưa to, làm cho không người nào có thể ngăn cản và phòng ngự.

- Trượng pháp thật lợi hại...

Trương Huyền sửng sốt.

Khổng sư là vạn thế chi sư, tuy võ lực hơn người, nhưng hậu nhân hưởng thụ càng nhiều hơn chính là lý giải tu luyện và hệ thống Danh Sư, bởi vậy ở trong lòng tất cả hậu bối, là vô cùng nho nhã.

Trương Huyền xem ra, cho dù chiến đấu, cũng sẽ phong cách nhẹ nhàng, thấy cảnh này mới hiểu được, cả nghĩ quá rồi...

Gậy phát ra tiếng gió gào thét, mỗi một kích đều giống như ẩn chứa một thế giới, làm cho không người nào có thể ngăn cản...

Vậy mà hoàn toàn là bạo lực.

Hoàn toàn khác biệt trong ấn tượng.

- Cũng đúng, chỉ bằng vào nho nhã... làm sao diệt được Dị Linh tộc?

Nhớ lại một đường đi tới, rất nhiều sự tích của Khổng sư, Trương Huyền dần dần rõ ràng.

Hắn đây không phải cuồng bạo, mà là vì chúng sinh, vì người người bình đẳng, người người như rồng mới diễn hóa ra lực lượng.

Danh Sư đại lục, vì nhân tộc mạnh mẽ, một mình đi vào Dị Linh tộc, huyên náo long trời lở đất, đánh giết vô số đối thủ... ở Thượng Thương sáng lập Thông Thần điện, loại bỏ vô số cường giả, để nó văn minh tiến bộ một đoạn dài...

Bất luận từ điểm nào, Khổng sư đều cực kỳ đáng sợ.

Nhưng cũng rất vô tư.

Tùy theo tài năng tới đâu mà dạy, hữu giáo vô loại...

Cả người hắn tựa như là hình thể mâu thuẫn.

Thời điểm hung ác sẽ hung ác, thời điểm nhân từ sẽ như gió hóa mưa, để

cho người ta hận không thể quỳ xuống bái sư.

Hiển nhiên, trượng pháp cũng phù hợp loại tâm cảnh này, thoạt nhìn như

mưa to, trên thực tế lại mang theo ý cảnh trách trời thương dân, tiếp tục nữa, hắn là chiêu số phải chết, lại bị hắn mạnh mẽ thay đổi.

- Đây cũng là thiếu hụt...

Trương Huyền lắc đầu.

Lạc Nhược Hi ngóng trông tự do, Khổng sư trách trời thương dân, không phải tử địch, không cách nào thống hạ sát thủ...

Nói trắng ra, đều là tối kỵ trong sinh tử đấu.

Nhưng loại cảm giác này đã hòa vào cốt tủy, lúc này làm ra thay đổi mà nói, ngược lại càng thêm nguy hiểm.

- Ta thì sao?

Nhìn ra mấu chốt trong chiêu số của hai người, Trương Huyền rơi vào trầm tư.

Hắn lĩnh ngộ Thiên Nhược Hữu Tình, tình ý kéo dài, trước đó tràn đầy không bỏ cùng không cam lòng với Lạc Nhược Hi, bởi vậy kiếm pháp vô cùng tinh tế, mang theo tình cảm phong phú.

Bất quá ở dưới vị kia chỉ điểm, tâm cảnh có thay đổi.

Trọng cảm tình là đúng, nhưng người thân không chỉ có triền miên, còn phải có bảo vệ!

Giống như một nam nhân, chỉ làm trượng phu tốt, người cha tốt, mà không cách nào kiếm tiền nuôi gia đình, đồng dạng không cách nào để

cho gia đình hài hòa lâu dài.

- Mặc dù là Thiên Đạo chi tranh, nhưng nếu như thời khắc này thực lực của ta đạt đến Đế Quân cảnh, liền có tư cách nghĩ biện pháp giải quyết vấn đề, mà không phải trơ mắt nhìn hai người phải chết một cái...

- Nếu như ta nắm giữ lực lượng thủ hộ Thần giới, bọn họ cũng không cần phải làm như vậy...

Từng đạo ý niệm lưu chuyển trong đầu.

Tận mắt thấy hai người bọn họ phân sinh tử, đối với hắn cũng là một loại dằn vặt to lớn.

Nhưng thực lực không đủ, không cách nào ngăn cản, chỉ có thể trơ mắt nhìn...

Muốn bảo vệ, cũng bảo vệ không được.

- Ta không thích hợp bảo vệ...

Giờ khắc này, hắn rốt cuộc minh bạch, kiếm pháp của vị kia, đối với hắn mà nói không có tác dụng.

Trùng sinh một lần, hắn không thích vận mệnh của mình bị người khác chi phối.

Từ Danh Sư đại lục một đường đi tới, gặp được bất cứ chuyện gì, đều không thối lui chút nào, bảo vệ người mình muốn bảo vệ, không bị tổn thương... Nhưng hắn chưa hề nghĩ tới phải bảo vệ thiên hạ.

Nội tâm của hắn, không phải bảo vệ, mà là... sống ra bản thân.

Chương 2233: Đê vấ=n

Sống ra bản thân, mới có thể biểu hiện ra bản thân càng tốt.

Cùng nhau đi tới, phân thân vẫn muốn trang bức, mà hắn, chưa bao giờ

có.

Thỉnh thoảng một hai lần, đều chỉ là vì biểu hiện ra bản thân càng tốt mà thôi.

Từ chỗ sâu trong nội tâm, vẫn luôn là người thành thật khiêm tốn, kín đáo, chân đạp thực địa, cầu mới thiết thực.

Nghĩ đến đây... trong lòng sáng tỏ thông suốt.

Trước đó lĩnh ngộ kiếm pháp cũng có thay đổi.

Nếu như nói Thiên Thiên Kết, Can Tràng Hiếu Tư Kích, Chá Cự Thành Hôi Hòa Phong Bất Chỉ, Đô Đái Trứ Triền Miên, giờ phút này kèm theo tâm cảnh thay đổi, trở nên càng thêm rực rỡ, mang theo thẳng tiến không lùi cùng ngạo nghễ.

Người thân cần bảo vệ, nhưng mình không thể trở thành nô lệ.

Giống như nam nhân trưởng thành, kiếm tiền nuôi sống gia đình là đúng, nhưng không thể bị sinh hoạt trói buộc, đơn thuần vì sinh hoạt mà sinh hoạt.

Mà phải dũng cảm tiến tới, sống ra bản thân.

Thực lực của mình đến, năng lực đến, muốn bảo vệ, tự nhiên có thể bảo vệ.

Không có loại lực lượng này... quá lắm thì cùng chết mà thôi.

Có cái gì phải xoắn xuýt?

Trong lòng rầu rĩ tan ra, Trương Huyền lần nữa nhìn về phía trước.

Song phương chiến đấu vẫn còn tiếp tục.

Hai cường giả đỉnh phong nhất chiến đấu, để cường giả ở bốn phía quan chiến từng cái lặng ngắt như tờ, thở mạnh cũng không dám.

- Thật mạnh...

Tiểu Hoàng Kê cũng lắc lư, trong mắt tràn đầy khó tin:

- Ngắn ngủi hơn bốn mươi năm, tu vi liền lắng đọng đến loại tình trạng này, Thiên Túng Đại Đế quả nhiên là thiên tài trong thiên tài...

Hắn sống không biết bao nhiêu năm, càng trùng sinh một lần, nhưng so với đối phương lại kém một đoạn dài, đủ để chứng minh thiên phú của người nọ.

Đã đạt đến tình trạng để cho người ta tuyệt vọng.

Cảm xúc xong, nhìn về phía thanh niên bên người, nhịn không được lần nữa lắc đầu.

Dường như thiên phú của vị này, so với đối phương cũng không kém chút nào... Thậm chí còn hơn.

Có lẽ đi đến cảnh giới như thế, sử dụng thời gian so với đối phương còn ngắn hơn, lại thêm mấy năm, liền có thể hoàn thành...

- Ngắn ngủi hơn bốn mươi năm, có thể nắm giữ loại thực lực này, quả

thực để cho người ta khâm phục... Bất quá ta còn có một chiêu cuối cùng, nếu như ngươi có thể phá giải, ta chết! Không phá giải được, ngươi chết!

Lạc Nhược Hi thu kiếm nhìn qua, âm thanh băng lãnh lạnh lùng.

- Ta cũng có một chiêu.

Khổng sư nhìn qua, ánh mắt vẫn không có chút rung động nào:

- Ta chết, mong ngươi thủ vững ước định trước đó!

- Yên tâm!

Lạc Nhược Hi gật đầu:

- Ta chết, cũng hi vọng ngươi có thể tuân thủ ước định.

- Tự nhiên!

Khổng sư gật đầu.

- Bắt đầu đi!

Nếu đã làm ra quyết định, hai người không nói nhảm thêm nữa, thân thể

vụt qua, đồng thời động thủ.

Một đạo kiếm ý mạnh mẽ vô song tản ra, gậy lơ lửng giữa trời, lực lượng gào thét, ánh sáng của mặt trăng bị hai người va chạm che giấu.

Hai vị Đại Đế đỉnh tiêm đối đầu, để ánh trăng trở nên ảm đạm.

- Đó là cái gì?

- Không biết...

- Hình như là Đế Quân ở Tự Tại Thiên và Thiên Túng Đại Đế quyết chiến!

- Quyết chiến ở trên mặt trăng?

- Nghe nói như vậy, nếu không ai có thể làm ra động tĩnh lớn như vậy?

...

Cũng trong lúc đó, Thần giới không biết bao nhiêu người ngẩng đầu nhìn lên trời, trên mặt trăng có một đạo hào quang chiếu rọi ra, tựa như

liệt nhật.

Ở dưới hào quang chói sáng, phía trước cây gậy của Khổng sư giống như nhiều ra một dòng sông thời gian, vô số bóng người ở bên trong chảy xuôi, từ xưa đến nay, ẩn chứa mấy ngàn năm, vài vạn năm lịch sử.

Mỗi một đoạn lịch sử đều có một Khổng sư, có tức giận, có ôn hoà, có vui vẻ, có đau buồn...

Rất nhiều Khổng sư liên hợp cùng một chỗ, tựa như bánh xe lịch sử, nghiền ép mà đến, không thể ngăn cản.

Tuyệt chiêu mạnh nhất, Xuân Thu!

Một bút là xuân, một bút là thu, quán thông cổ kim.

Cổ kim tất cả Khổng sư, tất cả ý niệm, toàn bộ tập trung ở cùng một chỗ, trong nháy mắt, lực lượng lần nữa bạo tăng, tựa như tăng lên gấp trăm lần, nghìn lần.

Toàn bộ mặt trăng tựa hồ sắp không thừa nhận được loại áp lực dày nặng này, từ không trung rơi xuống.

Nham thạch trên mặt đất, ở dưới lịch sử cọ rửa, từng khối trở nên trắng bệch, tiếp đó vỡ vụn.

Không người có thể ngăn cản thời gian, mạnh hơn cũng làm không được.

- Lạc Nhược Hi...

Không nghĩ tới chiêu này của Khổng sư ẩn chứa thời gian dày nặng, Trương Huyền tràn đầy khẩn trương, vội vàng nhìn lại nữ hài, chỉ thấy nàng nhìn mình một cái, mang theo quyến luyến, ngay sau đó tú mi hơi giương.

- Đã sớm chờ chiêu này của ngươi...

Trường kiếm run lên, kiếm ý đi ngang qua.

Kiếm này, thoạt nhìn bất động tại nguyên chỗ, không có hướng về phía trước, nhưng kiếm ý lại trong chốc lát đâm xuyên qua thiên cổ, ngang qua lịch sử.

Thiên cổ một đường...

Người là ba chiều, gặp được nguy hiểm có thể trốn, nhưng lịch sử chỉ có một, không có cơ hội sửa đổi, không có cơ hội lựa chọn, không thể né tránh.

Kiếm này của Lạc Nhược Hi, chính là nhằm vào nhược điểm này của Xuân Thu, một kiếm đi ngang qua, để người trong lịch sử không cách nào né tránh.

Không nghĩ tới biến hóa nhanh như vậy, vẻ mặt Trương Huyền trắng bệch.

Vừa còn nghĩ Lạc Nhược Hi đối mặt Xuân Thu lịch sử, khẳng định không ngăn cản nổi, nhưng không thể đoán được, một kiếm lên, lịch sử

sụp đổ.

Lịch sử chính là lịch sử, không thay thế được hiện tại và tương lai!

- Là ở Danh Sư đại lục, nàng đạt được Xuân Thu đại điển, nghiên cứu triệt để...

Thân thể Trương Huyền lay động.

Chiêu này rất rõ ràng là nhằm vào Khổng sư sáng tạo ra tuyệt chiêu.

Lấy bản thân làm trung tâm, lấy lực lượng hư vô mờ mịt xuyên qua lịch sử... xuyên qua thời gian!

Nếu như không được Xuân Thu đại điển, khẳng định không áp chế

được...

Mà tiến vào Khổng miếu, đạt được đại điển, bản thân giúp rất lớn... Nói cách khác, Khổng sư thật bị giết, mình chính là đồng lõa...

Vội vàng nhìn lại Khổng sư, hi vọng hắn có thể trốn đi kiếm này, hoặc có phương pháp phá giải, ngay sau đó nhìn thấy hắn không những không ngăn cản, ngược lại để gậy trong tay xuống.

- Không...

Trương Huyền la hét, muốn xông tới, liền cảm thấy bả vai xiết chặt, bị

Tiểu Hoàng Kê kéo.

- Hắn ở trong lịch sử và hắn ở hiện tại dung hợp lại với nhau, trong lịch sử bị giết, trên thực tế tương lai đã không cách nào chạy trốn... Đây là thiếu hụt và sơ hở lớn nhất của chiêu này, không có cách nào cứu lại...

Tiểu Hoàng Kê vội vàng nói.

- Nhưng...

Nước mắt Trương Huyền chảy ra.

Hắn biết đối phương nói rất đúng.

Lịch sử một đường, một khi mình ở trong lịch sử bị giết, trên thực tế bản thân cũng sẽ biến mất...

Xuân Thu rất cường đại, nhưng chỉ cần nắm giữ lực lượng và phương pháp xuyên qua lịch sử, không tính là gì.

- Chuyện đã đáp ứng ta, đừng quên...

Đang lúc khó chịu, trong tai vang lên thanh âm nhàn nhạt của Khổng sư, Trương Huyền nhìn lại, chỉ thấy thân ảnh cao lớn của Khổng sư chậm rãi sụp đổ về phía sau.

Kiếm khí gào thét, dòng sông lịch sử sụp đổ, bóng người trong đó một cái tiếp theo một cái nổ nát vụn.

Trên thực tế Khổng sư còn không có ngã trên mặt đất, cũng đã biến thành sương mù.

Ngay sau đó, một đạo lực lượng ẩn chứa quy tắc Thiên Đạo bất ngờ từ

trong sương mù xông ra, vọt tới bầu trời.

Lạc Nhược Hi lăng không trảo một cái.

Sương mù bị nắm ở trong đầu ngón tay, không cách nào chạy trốn.

Ầm ầm!

Tất cả những thứ này đều trong nháy mắt hoàn thành, lúc này quang mang hai người giao chiến mới ảm đạm xuống, lực lượng cuồng bạo không cách nào tiêu tán, ở trên trời tập hợp thành mây đen, phút chốc mưa to lăn xuống.

Tựa như trời cũng khóc.

Hai Đế giao chiến, có Đế vẫn lạc!

Khổng sư, vẫn lạc!

Chương 2234: C u

ử Thiên phong V

ng (

ươ

th

ng

ượ

)

Nắm sương mù lấy được từ trong cơ thể Khổng sư, Lạc Nhược Hi dường như cũng không dám tin tưởng.

Vị Thiên Túng Đại Đế này, từ khi đến Thần giới, liền để vô số người kinh diễm, Đế Quân sợ hãi thán phục, vốn cho rằng hao hết toàn bộ lực lượng, cũng không thể tổn thương mảy may, không nghĩ tới bị giết như

thế.

Rõ ràng là chiêu số cường đại nhất của đối phương, nhưng vì sao chém giết dễ dàng như vậy?

Cho nàng một loại ảo giác chờ bị giết?

Giống như thời điểm bản thân đâm ra một kiếm, đối phương biết không cách nào chống cự, ngược lại giống như giải quyết xong tâm nguyện, trực tiếp trầm tĩnh lại.

Lặng im không nói, ngón tay khẽ đảo lấy đi sương mù, lúc này Lạc Nhược Hi mới thở ra một hơi, nhìn về phía cách đó không xa.

Nàng yêu người thanh niên kia, lúc này đang phát điên lao đến, nhìn nguyên khí sụp đổ đầy trời, muốn mời ở lại, lại mời không được.

Biết trong lòng của hắn khó chịu và đau buồn, ngập ngừng thoáng cái, đi tới trước mặt:

- Đây là mệnh, không cách nào sửa đổi...

Chưởng khống một phần Thiên Đạo, tranh đoạt thiên mệnh, ai có thể

chạy trốn?

- Ta biết...

Trương Huyền nghẹn ngào.

Không muốn thừa nhận, nhưng lại không thể không thừa nhận.

Khổng sư... Thật đã chết rồi!

Từ Danh Sư đại lục một đường đi tới, hắn là ánh đèn dẫn đường của mình, một mực ở phía trước chiếu sáng con đường đi tới, vốn cho rằng vẫn có thể chiếu rọi xuống, nằm mơ cũng không nghĩ đến... Mới thấy qua lần đầu tiên, liền vĩnh viễn rời đi.

Nhớ tới trước đó cùng hắn trò chuyện, mỗi tiếng nói cử động, một cái nhăn mày một nụ cười, tựa như vẫn ở trước mặt, không hề rời xa.

- Về sau chúng ta cũng sẽ đi còn đường này sao? Tranh thiên mệnh, chẳng lẽ nhất định phải một mất một còn?

Nhìn về phía nữ hài trước mắt, Trương Huyền hỏi.

- Ta không biết...

Lạc Nhược Hi lãng tránh ánh mắt của hắn.

- Ngươi biết, chỉ là không muốn nói, ngươi không nguyện ý gặp ta, không nguyện ý cùng ta dây dưa, có phải sợ cuối cùng luyến tiếc ra tay với ta hay không?

Trương Huyền hỏi.

- Ta...

Lạc Nhược Hi im lặng.

- Hoàng Kê, chúng ta đi...

Một mực muốn gặp đối phương, chân chính nhìn thấy, lại gặp cảnh này, phát hiện không có lời nào để nói.

Nếu như chú định hai người phải chết một cái... Hơn nữa là chém giết lẫn nhau, còn không bằng không yêu.

- Trương Huyền...

Thấy hắn rời khỏi, trong mắt Lạc Nhược Hi mang theo thảm thiết:

- Thật xin lỗi...

- Ngươi không hề có lỗi! Đây là mệnh của ngươi, cũng là của ta...

Trương Huyền lắc đầu.

Một đường kiên trì đi đến, đều là vì có thể lần nữa nhìn thấy nàng, tìm được nàng... Chân chính nhìn thấy, rõ ràng tất cả, ngược lại cảm thấy không bằng rời khỏi.

Gặp nhau lại như không gặp, hữu tình lại giống như vô tình!

Phốc!

Phun ra một ngụm máu tươi, trước mắt Trương Huyền biến thành màu đen.

Hắn tu luyện công pháp Thiên Nhược Hữu Tình, lúc này đối mặt vô tình, suýt chút nữa không chống lại được, lực lượng sụp đổ.

Vù!

Dây chuyền ở trên ngực trở nên ấm áp, một cỗ lực lượng tràn vào trong cơ thể, áp chế lại thương thế và công pháp hỗn loạn của hắn.

Trương Huyền muốn ném thứ này qua cho đối phương, nhưng chộp vào lòng bàn tay, cuối cùng lại để xuống.

Khổng sư bị giết, quả thực không trách đối phương, tức giận với nàng cũng vô dụng.

Nếu như Khổng sư không chết, nàng sẽ chết, có lẽ bản thân sẽ càng thương tâm hơn...

Cuộc quyết đấu này, từ vừa mới bắt đầu liền biết kết quả, chỉ là ở sâu trong nội tâm, một mực không dám thừa nhận mà thôi.

Nhìn về phía nữ hài, thấy hốc mắt nàng đỏ bừng Trong nháy mắt, trong lòng Trương Huyền tràn đầy xin lỗi.

Thực ra nàng sớm biết kết quả này hơn, lại một mực khắc chế, hưởng thụ lấy tình yêu giống như phù dung kia, không đành lòng từ chối.

Nàng so với mình, càng thêm đau khổ.

Nhẹ nhàng vươn tay đè ngực, trong thanh âm mang theo kiên nghị:

- Ta không tin, thiên mệnh chi tranh nhất định phải chết... Ta đi tìm phương pháp! Chờ ta...

Nếu như nói trước đó tin tưởng vững chắc Thiên Đạo chi tranh, nhất định phải lấy chết một cái kết thúc, hiện tại đột nhiên không nghĩ như

vậy.

Trước đó cùng Khổng sư trò chuyện, từng chuyên môn hỏi qua, nhất định phải chết một cái kết thúc sao?

Hắn từng nói, những năm này một mực cân nhắc suy tư, phương pháp là có, nhưng có thể thành công hay không lại không biết!

Có biện pháp, liền cho thấy có thể tìm được phương pháp giải quyết.

Biện pháp gì, lại phải giải quyết như thế nào, chỉ cần để tâm, khẳng định có thể làm được.

Không nói cái khác...

Tựa như Khổng sư giả ở Thượng Thương, dường như có phương pháp lấy ra Thiên Đạo thư viện...

Tuy sau khi áp dụng phương pháp này, mình đồng dạng sẽ chết, nhưng ngộ nhỡ tìm được thủ đoạn điều hoà, không chết cũng có thể tróc thư

viện ra thì sao?

Có thể làm được điểm này mà nói...

Có phải không cần hi sinh hay không?

- Tìm phương pháp?

Lạc Nhược Hi nhìn qua.

- Phải, nhất định có thể tìm được phương pháp! Tin tưởng ta, khẳng định có thể làm được...

Trương Huyền nói.

- Tìm không thấy thì sao?

Âm thanh của Lạc Nhược Hi run rẩy.

Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng, trong ánh mắt mang theo thản nhiên:

- Không có cách nào, quá lắm thì cùng chết! Chúng ta đều chết hết, Thiên Đạo rách nát khẳng định sẽ tự mình dung hợp lại, Thần giới khôi phục hay sụp đổ, lại liên quan gì tới chúng ta?

- Cái này...

Nhìn thấy nụ cười của hắn, Lạc Nhược Hi sửng sốt, ánh mắt cũng dần dần kiên định:

- Đúng vậy, chúng ta đều chết hết, còn quản nhiều như vậy làm gì? Sống không chung chăn chết chung huyệt mà thôi!

- Xấu nhất cũng chỉ là như vậy, bất luận là thương thiên hay vận mệnh, đều không thể tách chúng ta ra...

- Đúng vậy, vĩnh viễn không tách ra!

Hốc mắt Lạc Nhược Hi đỏ lên, gắt gao ôm thanh niên vào trong ngực.

Trước đó một mực do dự, một mực lo lắng, biết rõ không thể yêu, lại vui vẻ chịu đựng...

Hiện tại xác định nội tâm của đối phương, cũng xác định nội tâm của mình.

Cho dù chết, chỉ cần chung một chỗ, vậy thì sao?

Nắm tay lại không sợ hãi.

Thiên băng địa hãm, chỉ cần cùng ngươi chung một chỗ... đã đủ!

- Trên trời nguyện làm chim liền cánh, dưới đất nguyện thành tình chồng vợ. Thiên trường địa cửu có lúc tận, hận này kéo dài không hết kỳ!

Cảm thụ trên thân thể nữ hài mang tới nhiệt độ, trong nháy mắt, một bài thơ xuất hiện ở trong óc, thư viện rung động kịch liệt, một đạo công pháp bất ngờ xuất hiện.

Sống có gì vui, chết có gì buồn!

Biển có thể khô, đá có thể nát, cho dù thiên địa phai mờ, yêu sẽ không biến mất!

Ầm ầm!

Trên mặt trăng, vô số lực lượng tùy ý giáng xuống, một đạo quang mang bao phủ Trương Huyền, tôn lên như tiên như mộng.

Không chỉ như vậy, Thần giới trước mắt giống như màn sân khấu, mây đỏ đầy trời, cũng có một cỗ cự lực vĩ đại lan đến, toàn bộ thiên địa biến sắc, trời u ám, mặt đất rung động, giống như tuyên bố một thứ gì đó sinh ra.

Vốn Trương Huyền đã đến Thần Vương đỉnh phong, không phong Vương liền không cách nào đột phá lực lượng linh hồn, trong nháy mắt phá vỡ bình chướng.

Không có Đế Quân phong hào, lại đột phá Thần Vương ràng buộc!

- Đây là...

Tất cả Đế Quân vẻ mặt đồng thời biến đổi, Linh Lung Tiên Tử cách đó không xa thân thể mềm mại run rẩy, âm thanh nhịn không được hô lên:

- Đế Quân không đồng ý, thiên địa tới thừa nhận... Đây là thiên địa Phong Vương? Chẳng lẽ lại muốn xuất hiện một vị Thiên Túng Đại Đế

mới?

Chín đại Đế Quân đồng loạt nhìn qua, tất cả đều lặng ngắt như tờ, cả

đám đều nói không ra lời.

Chương 2235: C u

ử Thiên phong V

ng (

ươ

h)

ạ

Hơn bốn mươi năm trước, Thiên Túng Đại Đế kinh tài tuyệt diễm, rất nhiều Đế Quân đều muốn nhận đến bên mình, ta tay phong hào, lôi kéo đến chiến thuyền của mình.

Kết quả huyên náo túi bụi, cuối cùng vì không dẫn phát mâu thuẫn, ước định bất luận người nào cũng không thể tự mình phong hào.

Vốn cho rằng như vậy, vị thiên tài này sẽ dừng bước không tiến...

Ai biết vậy mà đạt được thiên địa công nhận, để thiên địa phong Vương.

Năm đó chính là như vậy, mây đỏ đầy trời, giữa thiên địa có một cỗ cự

lực vĩ đại lan tới...

Lần thứ nhất gặp được, tất cả Đế Quân không biết làm sao, cũng không dám vi phạm, vốn cho rằng chỉ có một Thiên Túng Đại Đế, chỉ xuất một nhân vật có thể khiêu chiến Linh Tê Đế Tôn!

Không nghĩ tới vị này vừa mới vẫn lạc, một vị khác lại xuất hiện...

Thiên địa phong Vương, Đế Quân không có cách nào thay đổi!

Cho dù là chín đại Đế Quân, cũng chưa từng hưởng thụ loại đãi ngộ này.

Chân chính dưới Đế Quân, Cửu Thiên vô địch!

- Chẳng lẽ đây mới là thiên mệnh?

Tiểu Hoàng Kê ngây người.

Mới vừa rồi còn nghĩ, thiếu gia đột phá loại cảnh giới này, có lẽ còn cần mấy năm lắng đọng, không nghĩ tới thời gian nháy mắt liền làm được...

Có cần nghịch thiên như vậy hay không?

Miệng lẩm bẩm, suýt chút nữa không có ổn định đạo tâm, lần nữa biến thành một con gà...

Vân Ly Đại Đế cũng mở to hai mắt nhìn, bất cứ lúc nào cũng sẽ biến thành thân rồng.

Linh Lung Tiên Tử càng sợ tới mức hai chân kẹp chặt, nhớ tới trước đó suýt chút nữa giết đối phương, không khỏi run lẩy bẩy.

Tuy bọn họ mạnh mẽ, nhưng cũng chỉ quản lý một thiên, chưởng khống phạm vi một thiên mà thôi, vị trước mắt này lại tương đương với Cửu Thiên đồng thời công nhận...

Cũng chính là,... Cửu Thiên phong Vương!

Chú định truyền kỳ lần nữa sinh ra!

Thần giới.

Một nhà tranh không lớn.

Kẹt kẹt!

Cửa phòng mở rộng, một thanh niên đi ra, hai tay chắp sau lưng, ngẩng đầu nhìn về phía không trung, không nói một lời, khóe miệng lộ ra nụ

cười nhàn nhạt.

- Lĩnh ngộ còn nhanh hơn ta tưởng tượng, có lẽ ngươi thật sự đúng!

- Ta chờ ngươi sáng tạo kỳ tích!

...

U Hồn Thiên Tề gia.

Tề Dược bất ngờ từ trong bế quan bay ra, nhìn về phía thiên không.

- Cửu Thiên phong Vương... Vị này là ai?

Mây đỏ đầy trời này, hắn biết là Cửu Thiên phong Vương, nhưng cụ thể

là ai thì không rõ ràng.

- Xem ra lại là một vị Thiên Túng Đại Đế, đáng tiếc không thể trước thời hạn quen biết, nếu không tới giao hảo, Tề gia ta nhất định bất diệt...

Tề Dược nhịn không được cảm xúc.

Thiên địa vận chuyển, thoạt nhìn có quy luật, trên thực tế đối với bọn hắn mà nói, không có chút quy luật nào đáng nói.

Sớm biết vị Cửu Thiên phong Vương kia là ai, trước thời hạn giao hảo, đạt được chỗ tốt không thể tưởng tượng...

Đáng tiếc, trước khi sự tình phát sinh, không người biết được.

Đế Quân cũng không được, huống chi là hắn.

- Sẽ là ai chứ?

Trong lòng nghi hoặc, tu luyện giả ở Thần giới đến Thần Vương đỉnh phong, toàn bộ hiện ra ở trong óc một lần, nhưng không phát hiện có một cái phù hợp điều kiện.

- Xem ra vị Thần Vương này rất biết điều... Nếu không không thể không đoán ra được!

Tràn đầy cảm xúc.

Loại thiên phú này, dựa theo đạo lý, hắn là rất dễ dàng nghĩ tới, giờ phút này nghĩ như thế nào cũng nghĩ không ra, đủ để chứng minh vị Thần Vương đỉnh phong kia khiêm tốn...

Thần giới bây giờ, người biết điều như vậy đã không nhiều lắm!

...

- Có người giống như lão sư, Cửu Thiên phong Vương...

Trên ngọn núi Khổng sư cư trú, Tử Uyên Cổ Thánh đứng ở bên ngoài cung điện, nhìn về phía không trung hội tụ lực lượng, vẻ mặt nghiêm túc.

- Khẳng định là Trương sư...

- Trương sư đạt được Cửu Thiên phong hào, xem ra lão sư...

- Lão sư khẳng định là xảy ra chuyện, có điều lão sư để chúng ta phụng Trương Huyền làm thủ lĩnh, tiếp đó chờ đợi... Làm như vậy, khẳng định có dụng ý và an bài của hắn!

- Đúng vậy...

Mọi người không nói thêm gì nữa.

Cửu Thiên phong Vương... truyền kỳ của lão sư kết thúc, truyền kỳ mới sắp bắt đầu.

...

Hồng hộc! Hồng hộc!

Miệng lớn thở hổn hển, một thanh niên tránh thoát một con thỏ công kích, thành công chạy trốn vào một sơn động.

- Thế nào?

Trong sơn động, hai nữ tử mỹ lệ vội vàng hỏi.

Nếu như Trương Huyền ở đây, nhất định có thể nhận ra, chính là Ngọc Phi Nhi cùng Hồ Yêu Yêu mới vừa từ Thượng Thương đi lên.

Thanh niên trước đó đương nhiên là ca ca của Lạc Thất Thất, Lạc Huyền Thanh.

Thông qua Thần điện đi vào Thần giới, bọn họ giống như Trương Huyền trước đó, cũng rơi vào trên Linh Cơ sơn.

Có huyết dịch của Trương Huyền hỗ trợ, thương thế không có nặng như

vậy, khôi phục cũng rất nhanh, nhưng vừa mới đột phá Thần Linh, đối mặt Thần giới vẫn rất cố sức.

- Không đánh lại thỏ, còn kém chút bị nó giết... May mắn trốn nhanh, chẳng qua đêm nay có thể phải đói bụng...

Lạc Huyền Thanh cười khổ lắc đầu.

Vốn cho rằng Thần giới đâu đâu cũng có linh khí, đâu đâu cũng có bảo vật, nằm mộng cũng nghĩ không ra hoang vu như vậy... cường giả đỉnh phong nhất Thượng Thương, đến nơi này đánh không lại con thỏ...

Suy nghĩ một chút liền cảm thấy tâm tắc.

- Tốc độ thời gian trôi qua ở Thần giới chậm như vậy, không gian áp bức lại lớn như vậy... Không thích ứng đi bộ cũng khó khăn... Các ngươi nói Trương Huyền là làm sao đột phá không gian ràng buộc, lần nữa tiến vào Thượng Thương? Thực lực của hắn lại đạt đến loại cảnh giới nào?

Hồ Yêu Yêu nhịn không được nói.

- Cái này...

Hai người khác đồng thời lặng im.

Đúng vậy, vốn cho rằng Thần giới chỉ lợi hại hơn Thượng Thương một chút mà thôi, không nghĩ tới khủng bố như vậy...

Áp lực không gian to lớn như vậy, đối phương là làm sao phá giới vực ràng buộc, đưa đồ vật cho bọn họ?

Có thể làm được điểm ấy... Thực lực lại đạt đến loại tình trạng nào?

- Hôm nay ta đi ra, lặng lẽ gặp được một đợt học sinh thí luyện, nghe bọn họ đối thoại, đẳng cấp Thần giới chia làm Thần Linh thượng, trung,

hạ tam phẩm, Thiên Thần thượng, trung, hạ tam phẩm, cùng với Thần Vương, Thần Vương phong hào và Đế Quân! Hắn đi tới Thần giới hơn một tháng, dựa theo thiên phú và tốc độ tu luyện, thế nào cũng có thể

đến Thần Linh trung phẩm! Còn có thể trở lại Thượng Thương, hắn không phải không xuất hiện sao? Có lẽ không phải là bản thân xuyên qua, có khả năng chỉ là huyết dịch thông qua tế tự đưa xuống, làm được điểm ấy, có lẽ không khó lắm...

Lạc Huyền Thanh dừng lại một chút nói.

Ngày hôm nay gặp được tu luyện giả, nghe lén bọn họ trò chuyện, có hiểu rõ nhất định về cấp bậc của Thần giới.

Biết độ khó tu luyện.

- Cái này...

Hồ Yêu Yêu dừng lại một chút, lắc đầu:

- Tên này từ trước tới nay không thể theo lẽ thường an bài, ta cảm thấy hắn là sẽ cao hơn một chút, vô cùng có khả năng đến thượng phẩm...

- Hơn một tháng nhảy vọt, trung phẩm, thượng phẩm, hai cấp bậc?

Lạc Huyền Thanh lắc đầu:

- Khó!

- Đúng vậy, quá khó khăn... Nhưng ta tin tưởng hắn làm được!

Ánh mắt Ngọc Phi Nhi kiên định.

- Có lẽ vậy...

Lạc Huyền Thanh gật đầu, đang muốn tiếp tục nói chuyện, đột nhiên cảm thấy toàn bộ sơn mạch lay động, ba người vội vàng lao ra sơn động, ngay sau đó nhìn thấy mây đỏ đầy trời.

- Đây là cái gì?

- Chẳng lẽ là Đế Quân mới làm được?

- Cảm giác là thiên địa công nhận cường giả nào đó, giống như lúc trước Trương Huyền thành Thiên Nhận Danh Sư... Không nghĩ tới vừa đến

Thần giới liền thấy cảnh này... Từ hôm nay trở đi, vị cường giả kia chính là thần tượng của ta!

Con mắt sáng lên, Lạc Huyền Thanh lộ ra nóng bỏng:

- Ta muốn lấy hắn làm mục tiêu, lần nữa đánh bại tiểu tử Trương Huyền kia...

Chương 2236: Kh ng s

ổ

c

ư ó th

ể ph c

ụ sinh?

Ở Thánh Tử điện, hắn cùng Trương Huyền mới quen đã thân, trở thành hảo hữu chí giao.

Về sau bởi vì sự tình của muội muội mà bất hoà, lẫn nhau không lui tới, nhưng ở sâu trong nội tâm, vẫn xem hắn như đối thủ và bằng hữu.

Chỉ là về sau cái tên này tu luyện thực sự quá nhanh, từng tầng từng tầng đột phá, sáng tạo ra vô số thần thoại...

Vốn cho rằng không có cách nào đuổi theo, nằm mơ cũng không nghĩ

đến, Danh Sư đại lục, Thượng Thương cùng Thần giới có thời gian chênh lệch to lớn.

Đã như vậy, đuổi theo đối phương không khó lắm!

Tính cả thời gian Thần giới, cũng chỉ tu luyện nhiều hơn hắn một tháng mà thôi, chỉ cần nghiêm túc, cố gắng, đuổi theo tu vi của đối phương,

đánh hắn một trận tơi bời, không khó!

- Đánh bại Trương Huyền?

Nghe được hắn tự tin, Hồ Yêu Yêu và Ngọc Phi Nhi liếc mắt nhìn nhau, mỗi người lắc đầu “ngươi vui vẻ là được rồi...”

Trước đó không đuổi kịp, đến Thần giới, các nàng cũng không cho rằng có thể đuổi được, chẳng qua nếu quả thật giống như dự đoán, chỉ là Thần Linh thượng phẩm mà nói, chênh lệch cũng không lớn, có lẽ thật có hi vọng...

Coi như không vượt qua được, cũng có thể đuổi theo bộ pháp, cùng một chỗ tiến lên!

Vừa nghĩ tới đó, hai người tràn đầy nhiệt tình.

- Thật đẹp... Vị cường giả đạt được thiên địa công nhận này, cũng là thần tượng của chúng ta...

Ngẩng đầu nhìn lên trời, hai người đồng thời cảm xúc.

...

Không đi quản ánh mắt kinh ngạc của Cửu Đế, hai mắt Trương Huyền nhắm nghiền, cảm ngộ biến hóa trong đầu.

Thần Vương phong hào sơ kỳ!

Thần Vương phong hào trung kỳ!

...

Thần Vương phong hào đỉnh phong!

Không đến một phút, linh hồn từ Thần Vương đỉnh phong phổ thông, đạt đến Thần Vương phong hào đỉnh phong!

Mấu chốt nhất là vẫn không dừng lại, còn tiếp tục tăng thêm.

Thiên địa phong hào, trong nháy mắt để linh hồn hắn tăng mấy cấp bậc, so với nguyện lực càng khủng bố hơn.

- Bây giờ không phải là thời điểm đột phá Đế Quân...

Trương Huyền thở ra một hơi, áp chế lại lực lượng linh hồn tiếp tục gia tăng.

Cửu Thiên phong Vương, tương đương với Cửu Thiên Đế Quân đồng thời phong hào, lực lượng mạnh mẽ như chín vị phong hào phổ thông điệp gia, tình huống bình thường có thể một hơi xung kích Đế Quân, nhưng tu vi chân khí của hắn quá thấp, thật muốn làm như thế, dẫn tới thiên kiếp Đại Đế, có thể đoán được, sẽ bị tuỳ tiện nghiền thành bột phấn, không có chút năng lực phản kháng nào...

Nếu thực như thế, hắn sẽ trở thành Đế Quân thứ nhất trong lịch sử vừa đột phá liền bị hạo kiếp giết chết.

Truyền đi cũng không đủ mất mặt!

Cho nên quyết định thật nhanh, trực tiếp áp chế lại linh hồn sắp thăng cấp.

Dù sao giờ phút này đã lĩnh ngộ công pháp Đế Quân, đợi chân khí và thân thể tích lũy đủ, lại đột phá cũng không muộn.

- Còn tốt...

Nhìn thấy hắn ở dưới loại tình huống này còn có thể lý trí như vậy, Lạc Nhược Hi thở phào nhẹ nhõm.

Tu vi, có đôi khi không phải đột phá càng nhanh càng tốt, mà là muốn một bước một dấu chân, mới có thể phát huy ra lực chiến đấu mạnh hơn!

Nam nhân của mình, quả thực có quyết đoán và nghị lực mà không phải người nào cũng có.

- Ta đi tìm phương pháp giải quyết Thiên Đạo chi tranh, ngươi là cùng ta chung một chỗ, hay...

Lực lượng vững chắc lại, Trương Huyền thở ra một hơi nhìn về phía nữ

hài trước mắt.

Lần nữa nhìn thấy, hơn nữa hóa giải tâm ma, tự nhiên không hy vọng tách ra.

- Ta cần trở về một chuyến... Có một số việc cần phải đi làm... Làm xong ta sẽ đi tìm ngươi!

Trong ánh mắt Lạc Nhược Hi mang theo không bỏ.

Có chuyện nhất định phải nhanh đi làm, không cách nào từ chối.

- Tốt!

Trương Huyền gật đầu, nhìn về phía Tiểu Hoàng Kê.

- Đi thôi!

- Ừm!

Hoàng Kê gật đầu, vẫy tay một cái, hai người đồng thời xé rách không gian, biến mất tại nguyên chỗ.

Lạc Nhược Hi liếc mắt nhìn, cũng theo sát biến mất.

Lúc này Đại Đế khác mới thuấn di rời khỏi.

Chiến đấu mới vừa rồi, để cho bọn họ rung động, mà bây giờ, dường như lại lần nữa chứng kiến một vị Đại Đế mới sinh ra.

Nếu như nói trước đó Thiên Túng Đại Đế, bọn họ còn có ý khác, hoặc lôi kéo, hoặc ra tay ngăn cản trưởng thành, đối mặt vị này, Linh Tê Đế

Tôn là bạn gái, Bất Tử Đế Quân là thú sủng...

Thực sự không dám ah!

...

Lần nữa trở lại sơn môn của Khổng sư.

- Trương sư!

Đám người Tử Uyên Cổ Thánh xông tới.

- Khổng sư...

Thần sắc Trương Huyền ảm đạm.

- Chúng ta đã biết...

Tử Uyên Cổ Thánh gật đầu.

- Vừa rồi tượng tiên sư trong phòng vỡ vụn, chúng ta liền biết, lão sư đã hồn phi phách tán!

- Nén bi thương...

Biết những học sinh này cùng Khổng sư ở chung không biết bao nhiêu năm, tình cảm sớm đã vượt qua cha con, Trương Huyền an ủi.

- Không có gì phải nén bi thương, chúng ta không tin lão sư có thể rời đi như vậy!

Tử Uyên Cổ Thánh lắc đầu.

Trương Huyền sững sờ.

- Ta tận mắt thấy hắn hồn phi phách tán, hồn phi phách tán không phải triệt để tử vong sao?

Hồn phi phách tán, tương đương với một người hoàn toàn biến mất, đại biểu triệt để biến mất.

Đối phương lại không tin, thoạt nhìn không có bi ai như vậy...

- Hồn phi phách tán, cũng không đại biểu nhất định sẽ tử vong, U Hồn Trì của U Hồn Thiên, không phải cũng có thể phục sinh người hồn phi phách tán sao? Hơn nữa Bất Tử Đế Quân, có vẻ như mấy chục năm trước cũng hồn phi phách tán, hiện tại không phải cũng đã triệt để khôi phục sao?

Tử Uyên Cổ Thánh nói.

- Cái này...

Toàn thân Trương Huyền chấn động.

Đúng vậy!

U Hồn Trì có thể mượn nguyện lực, để người hồn phi phách tán khôi phục... Bất Tử Đế Quân cũng có thể sau khi chết niết bàn, thực lực của

Khổng sư có một không hai cổ kim, làm sao có khả năng không có hậu chiêu?

Buồn cười hắn vừa rồi thương tâm gần chết, có lẽ đối phương sớm đã có biện pháp khác niết bàn trùng sinh!

Chỉ là...

- Coi như trùng sinh, vẫn là chính hắn sao?

Một nghi hoặc xông ra.

Bất Tử Đế Quân, mặc dù trọng sinh, nhưng biến thành Tiểu Hoàng Kê...

Dĩ nhiên cùng trước đó hoàn toàn khác biệt, lại không còn là bản thân lúc trước.

Xem như U Hồn Trì cũng chỉ có thể khôi phục linh hồn mà thôi!

Sinh ra linh hồn, có phải có trí nhớ, ý thức giống như trước kia hay không, ai cũng không biết.

- Khẳng định đúng!

Tử Uyên Cổ Thánh gật đầu.

- Vì sao xác nhận như vậy?

Thấy bộ dáng của hắn, Trương Huyền nhíu mày.

Rất hiển nhiên, vị trước mắt này biết cái gì, nếu không sẽ không có biểu lộ như vậy.

- Đế Quân, có thể làm phiền ngươi phong bế đại điện này, ngăn cách ý niệm Thiên Đạo đi hay không?

Tử Uyên Cổ Thánh nhìn qua.

- Được!

Hoàng Kê gật đầu, bàn tay vồ một cái, một cỗ lực lượng bao phủ đại điện ở bên trong, triệt để tách biệt với thế gian.

Tử Uyên Cổ Thánh lần nữa nhìn Trương Huyền.

- Ta thử một chút!

Trương Huyền gật đầu.

Đại điện ngăn cách Thiên Đạo vô dụng, bởi vì bản thân Trương Huyền chính là Thiên Đạo, trong đầu còn có Thiên Đạo thư viện.

Như lúc trước ở phân bộ của Thiên Cơ Sư, lại che đậy Thiên Cơ, chỉ cần hắn ở đó, chẳng khác nào bị Thiên Đạo thăm dò.

Tinh thần khẽ động, tinh thần lực mạnh mẽ bao phủ thư viện ở bên trong.

Đổi lại trước đó, khả năng không làm được điểm ấy, lúc này lĩnh ngộ

công pháp Đại Đế, làm cũng không khó.

- Được rồi!

Trương Huyền nhìn qua.

Thấy triệt để ngăn cách Thiên Đạo, lúc này Tử Uyên Cổ Thánh mới thở

phào nhẹ nhõm, nhìn qua.

- Trương sư có nghe nói qua lão sư tu luyện một bộ công pháp... tên Trảm Tam Thi không?

Chương 2237: H u

ậ chiêu c a

ủ Kh ng s

ổ

ư

Trương Huyền lắc đầu:

- Chưa từng nghe nói qua!

- Chưa nghe nói?

Tử Uyên Cổ Thánh sửng sốt một chút, cau mày hỏi:

- Vậy Trương sư thấy tận mắt, phân thân của lão sư ở Thượng Thương, cảm nhận hắn và lão sư chân chính có gì khác biệt?

- Cái này...

Thấy hắn hỏi như vậy, Trương Huyền nói:

- Vị phân thân này, cùng Khổng sư không khác nhau chút nào, bất luận từ chỗ nào, đều nhìn không ra bất kỳ sơ hở, trừ tính cách...

Gia hỏa kia là ngay cả hắn cũng bị lừa gạt.

Nếu không phải muốn giết hắn, khẳng định đến cuối cùng cũng khó mà phát giác.

- Người chỉ cần ra đời sẽ kèm theo trọc khí, trải qua sinh, lão, bệnh, tử, bởi vậy sẽ để cho trong suy nghĩ sinh ra ham muốn, tham lam, xảo trá…

không cách nào trốn tránh.

Tử Uyên Cổ Thánh nói.

Trương Huyền gật đầu.

Chỉ cần là người, đều sẽ trải qua những cái này, đều có ham muốn.

Thánh hiền lợi hại hơn nữa cũng không thể ngoại lệ.

Tựa như hắn, khát vọng tình yêu, hi vọng được người hiểu, mà không phải hiểu lầm; hi vọng ăn được thức ăn ngon; hi vọng thực lực cường đại; hi vọng có càng nhiều tài nguyên tu luyện...

Đây đều là ham muốn.

- Trảm Tam Thi, chính là chém xuống những dục niệm và ác niệm này của bản thân, để bản thân càng thêm tinh thuần!

Tử Uyên Cổ Thánh nói.

Trương Huyền cứng đờ.

Thật hay giả?

Nếu thực như thế, công pháp này cũng quá nghịch thiên đi!

- Bộ công pháp này, chúng ta cũng tu luyện, Danh Sư đại lục, ta từng chém giết qua ác thi, lưu hắn ở chỗ nối liên thông với Thượng Thương, trấn áp phong ấn!

Tử Uyên Cổ Thánh nói.

- Nguyên lai đó là ác thi của ngươi...

Trương Huyền giật mình.

Trước đó liền cảm thấy kỳ lạ, rõ ràng thấy được thi thể của vị trước mắt này, vì sao bây giờ lại thấy đối phương còn sống, náo loạn nửa ngày, thì ra là dùng công pháp Trảm Tam Thi.

Loại công pháp này chém xuống thi thể, cùng bản tôn không có gì khác nhau, giống như bản tôn chết, người mạnh hơn cũng nhìn không ra.

Thậm chí có thể giấu diếm được Thiên Đạo!

- Không sai, ở Danh Sư đại lục, lão sư chém xuống thiện thi, luyện chế

thành một bản Xuân Thu đại điển, ở Thượng Thương chém xuống ác thi, trấn áp ở Thông Thần điện, cũng chính là ngươi ở Thượng Thương gặp phải! Đoán không sai, lần này hắn là mượn tay Linh Tê Đại Đế chém giết nhân thi!

Tử Uyên Cổ Thánh giải thích nói.

- Thiện thi, ác thi, nhân thi?

- Người chỉ có chém phá thiện ác thị phi, chém phá bản thân, mới có thể

chân chính chém phá chấp niệm, vượt qua bản thân!

Tử Uyên Cổ Thánh nói:

- Lão sư bởi vì vừa ra đời liền mang theo một phần Thiên Đạo, hơn nữa mỗi dùng một lần, sẽ ở trong cơ thể lưu lại dòng khí màu xám, loại khí lưu này hòa tan vào thân thể và linh hồn, không cách nào khu trừ... Cho nên mới tìm loại công pháp Trảm Tam Thi này, loại bỏ toàn bộ, chân chính đi đến đại tự tại!

- Thì ra là thế...

Trương Huyền giật mình.

Khó trách Khổng sư đối với lần chiến đấu này không sợ hãi chút nào, thời khắc cuối cùng, thậm chí từ bỏ ngăn cản, xem ra đã sớm làm xong dự định.

Mượn lực lượng của Lạc Nhược Hi chém giết nhân thi, hồn phi phách tán, tương đương với từ bỏ tất cả trên tiền thân, Thiên Đạo lạc ấn ở trên người cũng triệt để loại bỏ, chân chính siêu thoát!

Không hổ là Khổng sư, quả nhiên đại phách lực, đại nghị lực, đại thủ

đoạn!

Nhìn lại trong cơ thể, trong cơ thể mình đồng dạng sinh ra dòng khí màu xám, hơn nữa càng ngày càng nhiều, sâu tận xương tủy, không cách nào khu trừ.

Cho dù giờ phút này lĩnh ngộ pháp quyết vượt qua Thiên Đạo, đối với thứ này cũng không thể tránh được.

- Trảm Tam Thi, muốn thành công nhất định phải giấu diếm được Thiên Đạo, cho nên chuyện này, trừ lão sư cùng mấy sư huynh đệ chúng ta, hầu như không người nào biết! Lão sư cũng không có truyền thụ công pháp cho những người khác, hơn nữa phương pháp kia, một khi sử dụng một lần, sẽ bị Thiên Đạo tự động bù đắp thiếu hụt, không cách nào sử

dụng lần thứ hai... Cho nên lão sư không có truyền thụ cho ngươi!

Sợ hắn suy nghĩ nhiều, Tử Uyên Cổ Thánh nói.

Trương Huyền gật đầu.

Thân là người sở hữu Thiên Đạo, hắn có thể rõ ràng những thứ này.

Muốn tróc ra Thiên Đạo, đầu tiên phải giấu diếm được Thiên Đạo dò xét, chỉ có làm được điểm ấy, không thể để cho nó có chỗ phát giác, nếu không căn bản chạy không thoát.

Tuy bản thân đồng dạng cần thoát ly Thiên Đạo, nhưng phương pháp này hiển nhiên không thể dùng lại.

Dù sao có một lần, Thiên Đạo đề phòng, lại sử dụng mà nói, vô cùng có khả năng gặp phải ma diệt, cuối cùng chân chính hồn phi phách tán, không cách nào phục sinh.

- Lão sư từng cùng chúng ta đàm luận qua Trương sư ngươi, nói ngươi muốn giống như hắn, chân chính siêu thoát bản thân, cần tìm đường ra mới, cái đường ra này... Tuy khác hắn, nhưng bất luận là Linh Tê Đế

Tôn hay hắn, đều đã chuẩn bị cho ngươi...

Tử Uyên Cổ Thánh nói.

- Chuẩn bị?

Trương Huyền nghi hoặc, chuẩn bị cho ta, ta làm sao không biết?

Tử Uyên Cổ Thánh nói:

- Linh Tê Đế Tôn lưu hậu chiêu là cái gì, lão sư không nói, chúng ta không biết, nhưng lão sư lưu lại, ta biết một ít... Bất Tử Đế Quân chính là lão sư cố ý để lại cho ngươi...

- Cái này...

Trương Huyền ngây người.

Đây chính là tác phẩm của Khổng sư...

Đạt được hồ lô, lấy chân khí tẩm bổ Tiểu Hoàng Kê, lúc này đối phương mới thuận lợi nhận chủ... Tiếp đó mới có tháng trước ở trong ao tu luyện, dung hợp huyết dịch bất tử của đối phương...

Trong huyết mạch có loại lực lượng này, nếu thật gặp phải nguy hiểm, có lẽ sẽ giống như Tiểu Hoàng Kê, bất tử bất diệt, trải qua không biết bao nhiêu năm sau, lần nữa niết bàn trùng sinh.

Chỉ là... coi như niết bàn lại như thế nào?

Vô cùng có khả năng giống như Hoàng Kê, sinh ra ý thức, biến thành một bộ dáng khác.

Không nói cái khác, phân thân giống như mình chia cắt linh hồn, không phải cũng trở nên khác biệt, vô cùng trang bức sao?

Giống như nhân bản của kiếp trước, gen lại tương đồng, sau khi sinh ra ý thức vẫn là hai người!

Khổng sư lưu lại hậu chiêu, chỉ là để hắn có thể bất tử, nhưng ý thức không cách nào bảo đảm...

Vậy Lạc Nhược Hi lưu lại hậu chiêu là cái gì?

Trong lòng Trương Huyền hơi động.

Nữ hài cho hai loại đồ vật, hiện lên ở trong óc.

Thứ nhất, lệnh phù có thể ngụy trang tất cả.

Tuy thứ này rất quan trọng, nhưng cùng ứng đối Thiên Đạo, thoát ly Thiên Đạo không có bất cứ quan hệ nào.

- Chẳng lẽ là mặt dây chuyền kia?

Trong đầu hiện lên kiện vật phẩm thứ hai.

Trong dây chuyền ẩn chứa một giọt máu, nắm giữ lực lượng xem không hiểu.

Chỉ cần ý niệm rơi vào hỗn loạn, thứ này sẽ lần nữa kéo hắn trở về, không đến mức mất bản tâm...

Lần thứ nhất, vừa tiến vào Thượng Thương, cảm nhận được hai loại Thiên Đạo khác biệt, cùng với công pháp Thiên Đạo không có chính xác như vậy... Suýt chút nữa tẩu hỏa nhập ma, là thứ này kéo hắn về.

Lần thứ hai chính là vừa mới nghi ngờ công pháp Thiên Nhược Hữu Tình...

Hai lần đều ở thời khắc mấu chốt, để ý niệm của hắn khôi phục tỉnh lại, chẳng lẽ thứ này phối hợp trùng sinh mà nói, có thể bảo đảm ý thức của hắn không mê thất?

Chỉ là thứ này là Lạc Nhược Hi cho, nếu như đã sớm biết điểm ấy, vì sao còn lo lắng và đau buồn như vậy?

Sợ Thiên Đạo chi tranh, cùng mình phân ra thắng bại?

Chương 2238: Nguốn gốc c a

ủ lão s

ư

- Chỉ có thể ở trước mặt hỏi thăm...

Trương Huyền lắc đầu.

Bên ngoài, Thần giới mạnh nhất là Lạc Nhược Hi, nhưng chẳng biết tại sao, hắn trước sau cảm giác có một bàn tay lớn thúc đẩy, để cho bọn họ

rơi vào vòng xoáy, không cách nào tự kiềm chế.

- Công pháp Trảm Tam Thi, có thể truyền cho ta hay không?

Không đi nghĩ chuyện này, Trương Huyền nhìn qua.

Mặc kệ có thể giúp mình thoát khỏi Thiên Đạo trói buộc hay không, chỉ

cần biết loại phương pháp này, liền biểu thị nhiều thêm ba tính mạng, thủ đoạn bảo mệnh gia tăng thật lớn.

Hơn nữa còn có thể chém xuống ác thi, thiện thi, nhân thi, trở nên càng thêm thuần khiết, về sau tu luyện càng thêm thuận buồm xuôi gió.

- Bộ công pháp này, muốn tu luyện, giấu diếm được Thiên Đạo, không thể lưu ở trong trí nhớ... Nếu không sẽ bị thăm dò! Chúng ta là rời Danh Sư đại lục, ở trong không gian loạn lưu, được lão sư truyền thụ, sau khi luyện qua liền quên mất... Cho dù là lão sư cũng sẽ không lưu giữ pháp quyết ở trong óc... Cho nên công pháp, chúng ta cũng không có!

Tử Uyên Cổ Thánh xấu hổ cười một tiếng.

Không phải là không muốn truyền, mà là không có cách nào truyền.

Muốn giấu diếm được Thiên Đạo, chỉ có thể loại bỏ khỏi trí nhớ, một khi làm như vậy, chẳng khác nào mất đi công pháp, muốn truyền người cũng không làm được!

Trương Huyền hiểu được, cười khổ một tiếng, có chút hiếu kỳ:

- Bộ công pháp này, là bản thân Khổng sư sáng tạo ra? Chẳng lẽ ở Danh Sư đại lục hắn liền biết, sẽ có người cùng hắn tranh thiên mệnh?

Đây là địa phương hắn kỳ quái nhất.

Thời điểm rời Danh Sư đại lục, hắn còn ngây thơ hoàn toàn không biết gì cả, vô cùng nương tựa thư viện.

Dựa theo đạo lý bình thường, Thiên Đạo chi tranh, là sự thật phải tới Thần giới mới có thể biết, vì sao Khổng sư ở Danh Sư đại lục liền sớm chuẩn bị?

Chẳng lẽ chưởng khống Thiên Đạo hữu tự, nắm giữ năng lực biết trước?

- Tuy lão sư là Thánh Nhân, thiên tư vô song, nhưng cũng không phải sinh ra đã biết, cũng có người truyền thụ, dẫn đường...

Tử Uyên Cổ Thánh nói.

Trương Huyền gật đầu.

Khổng sư từ Danh Sư đại lục liền biểu hiện quá chói mắt, để hắn từng một lần cho rằng, đột nhiên xuất hiện, không cần học tập... Bây giờ suy nghĩ một chút, cảm thấy quá phiến diện.

Chỉ cần là người, đều phải có quá trình học tập.

Thiên phú của Khổng sư không thể thay thế, nhưng làm sao bước vào tu luyện? Lại theo người nào học được tu luyện? Khẳng định có người chỉ

đường.

Giống như bản thân, nắm giữ Thiên Đạo thư viện, đồng dạng cần Khổng sư chỉ dẫn phương hướng đi tới.

- Bộ công pháp này, là sư tổ truyền thụ...

Tử Uyên Cổ Thánh gật đầu.

- Sư tổ?

Trương Huyền nghi hoặc.

Hắn còn là lần đầu tiên nghe nói, Khổng sư có lão sư.

- Trước đó ở Danh Sư đại lục, truyền thụ kiến thức chỉ gọi là ‘Sư’!

Tử Uyên Cổ Thánh nói:

- Là sư tổ xuất hiện, hậu nhân mới đổi, gọi sư phụ thân truyền là ‘lão sư’!

- ...

Trương Huyền không hiểu ra sao.

Đối phương nói, cảm giác giống như tơ rối... nghe như thế nào cũng không hiểu?

- Chúng ta xưng hô ngươi là Trương sư, ngươi gọi lão sư của chúng ta là Khổng sư, cũng có rất nhiều người xưng hô ta là Mặc sư... Đều là lấy họ

tới tôn xưng sư phụ. Cái từ ‘lão sư’ này, vừa mới bắt đầu vốn là Lão sư, gọi sư phụ của ngài. Về sau bị chúng ta tiếp tục sử dụng, mới truyền thừa đến bây giờ...

Tử Uyên Cổ Thánh tiếp tục nói.

Trương Huyền sửng sốt nửa ngày, nghĩ đến cái gì, nghi ngờ nhìn qua:

- Ngươi ý tứ là... sư tổ của các ngươi họ Lão? Cho nên gọi ‘Lão sư’, lúc này mới có chức vị lão sư này?

- Không sai!

Tử Uyên Cổ Thánh gật đầu.

- Còn có người họ Lão?

Trương Huyền cười khổ một tiếng, không truy cứu nữa, kỳ quái nhìn qua:

- Nếu vị sư tổ kia có thể truyền thụ Khổng sư công pháp cao thâm như

vậy, tu vi nhất định không yếu, sao ta chưa từng nghe qua?

Lịch sử ở Danh Sư đại lục, hắn nhìn qua không biết bao nhiêu lần, cũng có dẫn đường sống như Ngoan Nhân... Nhưng chưa nghe qua nhân vật siêu tuyệt nào họ “Lão”!

- Nghe lão sư giảng giải, sư tổ chỉ ở Danh Sư đại lục thời gian rất ngắn, nhìn thoáng qua, liền ngồi Thanh Ngưu rời đi, cụ thể đi nơi nào hắn không biết, chúng ta tự nhiên càng không biết được...

- Được rồi...

Xem ra chỉ có thể chờ Khổng sư phục sinh, mới có thể hỏi thăm rõ ràng.

Biết học tập không được Trảm Tam Thi, Trương Huyền đành phải nhìn qua:

- Không biết trong chư vị, có ai am hiểu luyện đan, trong tay có Thần Nguyên đan tuyệt phẩm, có thể cấp tốc tăng cao tu vi không?

Linh hồn của hắn đã đến Thần Vương phong hào đỉnh phong, cũng lĩnh ngộ công pháp đột phá Đế Quân, hiện nay thiếu hụt chính là đan dược tăng lên chân khí và thân thể.

Chỉ cần cả hai thỏa mãn điều kiện, tu vi hoàn toàn có thể tới Thần Vương đỉnh phong chân chính, thậm chí xung kích Đế Quân!

Thân thể đã nghĩ kỹ, Bất Tử Đế Quân phục sinh, Bất Tử Dung Nham Trì khẳng định có thể sử dụng, hoàn toàn có thể tiến vào bên trong rèn

luyện, nhưng chân khí không đủ đan dược, không dễ dàng tiến bộ như

vậy.

Thuật luyện đan mạnh nhất Thần giới là Phù Giang Thần, Thần Nguyên đan tuyệt phẩm trong tay cũng không nhiều, có lẽ những năm này Khổng sư tích lũy sẽ không ít.

- Thần Nguyên đan tuyệt phẩm, năm đó lão sư luyện chế qua, sư huynh đệ chúng ta ăn không ít, hắn là còn thừa lại mấy trăm viên, ta đi lấy tới...

Tử Uyên Cổ Thánh cười cười, xoay người rời đi.

- Mấy trăm viên?

Khóe miệng Trương Huyền co giật.

Không hổ là Khổng sư, quả nhiên tài đại khí thô.

Thời gian không dài, Tử Uyên Cổ Thánh lấy tới một cái túi vải, tiện tay quăng ra:

- Đều ở nơi này...

Trương Huyền mở ra, sau đó nhìn thấy Thần Nguyên đan tuyệt phẩm lít nha lít nhít, quả nhiên có mấy trăm viên nhiều.

- Các ngươi để Thần Nguyên đan ở chỗ này?

Lông mày Trương Huyền nhảy dựng.

Người khác luyện chế ra Thần Nguyên đan, đều đặt ở trong hộp ngọc hoặc bình ngọc, đối phương trực tiếp dùng túi vải đựng, giống như rác rưởi...

Để hắn nghi ngờ có phải cầm tới đan dược giả hay không.

Tiện tay cầm ra một viên, há miệng nuốt xuống.

Cô cô cô cục cục!

Một đạo linh khí mạnh mẽ lập tức tản mát ở trong cơ thể, ngay sau đó lấy ra viên thứ hai, viên thứ ba... không ngừng nuốt xuống.

- Ngươi... Ăn đan dược như vậy?

Tử Uyên Cổ Thánh nhảy dựng.

Bọn họ có rất nhiều đan dược, nhưng đây là Thần Nguyên đan tuyệt phẩm, thực lực Thần Vương phong hào luyện hóa cũng cần tiêu phí một đoạn thời gian, đối phương mở miệng giống như ăn kẹo đậu...

Dược vật nhiều hơn nữa cũng không đủ ngươi ăn ah!

Đang tràn đầy im lặng, liền thấy tu vi của thanh niên trước mắt từ Thần Vương sơ kỳ cấp tốc đột phá.

Thần Vương trung kỳ!

Thần Vương hậu kỳ!

...

Thời gian qua một lát liền đạt đến đỉnh phong, lúc này mới chậm chạp ngừng lại.

- Đáng tiếc... hiệu quả của Thần Nguyên đan tuyệt phẩm không còn...

Trương Huyền ngừng lại, cảm xúc một câu.

Thần Nguyên đan tuyệt phẩm đối với Thần Vương phong hào phổ thông cũng hữu dụng, nhưng đối với Trương Huyền mà nói, đi đến Thần Vương đỉnh phong, hiệu quả liền không lớn, thôn phệ nhiều hơn nữa cũng không cách nào để hắn đột phá phong Vương.

- May mắn không có hiệu quả, nếu không còn không ăn hết sao?

Tử Uyên Cổ Thánh tràn đầy bất đắc dĩ.

Trương Huyền cúi đầu nhìn, đan dược trong túi dĩ nhiên chỉ còn lại gần một nửa...

Vẻ mặt xấu hổ, gãi đầu một cái:

- Chủ yếu là Khổng sư luyện chế mùi vị ăn quá ngon, vị dứa, vị táo, vị

nho... Không có khống chế, thoáng cái ăn nhiều!

Tử Uyên Cổ Thánh:

- ...

Chương 2239: Linh khí thu tri

ỷ

êu đên rối!

Cùng Khổng sư một đường đi tới, cũng coi như trải qua mưa to gió lớn, tình cảnh gì chưa thấy qua...

Thần Nguyên đan tuyệt phẩm, bọn họ ăn một viên, cần luyện hóa một hai tháng, đối phương một hơi ăn hơn trăm viên, không những không có việc gì, còn có rảnh rỗi thưởng thức mùi vị tốt xấu, còn vị dứa, vị táo...

sao ngươi không nói vị thận heo, vị cá hố, vị sầu riêng?

Đám người Tử Uyên Cổ Thánh đột nhiên cảm thấy không muốn cùng kẻ

trước mắt này nói chuyện.

Ngươi đây không phải là dạ dày, là máy thôn phệ đan dược a!

Đang buồn bực, lần nữa thấy thanh niên vẻ mặt khát vọng nhìn qua:

- Trừ Thần Nguyên đan, còn có đan dược khác ẩn chứa nhiều linh khí hơn không? Tỷ như Đan Vương? Nếu như có, ta có thể dùng tiền mua

hoặc mượn dùng... Đột phá Đế Quân xong lại nghĩ biện pháp trả cho các ngươi...

- Không còn...

Tử Uyên Cổ Thánh lắc đầu.

Lão sư nói phụng hắn làm thủ lĩnh, đan dược gì đó, tự nhiên tuỳ ý sử

dụng, chỉ là bọn họ trừ Thần Nguyên đan tuyệt phẩm, quả thực không có đồ vật cao minh hơn.

- Năm đó Khổng sư đột phá hắn cũng cần đại lượng linh khí a, là từ nơi nào lấy được?

Trương Huyền kỳ lạ.

Khổng sư cũng giống như mình, hiệu quả của Thần Nguyên đan tuyệt phẩm, đoán chừng cũng chỉ đủ đến Thần Vương đỉnh phong, như vậy hắn lại mượn loại lực lượng nào đột phá đến Đế Quân cảnh?

- Linh khí thuỷ triều!

Tử Uyên Cổ Thánh gật đầu nói:

- Mỗi mười năm một lần, một khi đến, đều sẽ xuất hiện đủ loại bảo vật, chúng ta cùng lão sư đều là ở trong thuỷ triều hơn bốn mươi năm trước tiến bộ!

Trương Huyền giật mình.

Đã sớm nghe nói qua thứ này, chỉ là không biết tỉ mỉ mà thôi.

Bất quá suy nghĩ một chút cũng có thể rõ ràng.

Mỗi một lần thuỷ triều, Thần Vương phong hào, Thần Vương không biết vẫn lạc bao nhiêu, chỉ bằng vào điểm ấy cũng có thể thấy được, trong đó ẩn chứa bảo vật nhiều, ngay cả phong hào cũng không thể từ chối.

Thậm chí Đế Quân cũng khó mà duy trì lý trí.

Nếu không sẽ không cướp đi rất nhiều học sinh của mình.

- Lần linh khí thuỷ triều sau, đại khái bao lâu mới có thể tới?

- Linh khí thuỷ triều, đại khái là mười năm một lần, thời gian cụ thể

không cách nào xác định, có lúc kéo dài hai tháng, ba tháng, cũng có lúc trước thời hạn! Dưới tình huống bình thường, ít nhất còn có nửa năm mới có thể bắt đầu, nhưng vừa rồi Cửu Thiên phong Vương, thiên địa rung chuyển, không có gì bất ngờ xảy ra, thuỷ triều lần thứ năm, không bao lâu nữa...

Tử Uyên Cổ Thánh ngẩng đầu nhìn không trung nói.

Linh khí thuỷ triều, tuy không có quy luật, nhưng cũng sẽ nhận lực lượng đặc thù ảnh hưởng, Cửu Thiên phong Vương, động tĩnh lớn như

vậy, linh khí hội tụ ở trên trời, rất dễ dàng biến thành khúc nhạc dạo của linh khí thuỷ triều.

Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm.

Thần Nguyên đan tuyệt phẩm đối với hắn tác dụng không lớn, xem ra chỉ có thể chờ đợi linh khí thuỷ triều, nghĩ biện pháp đạt được càng nhiều bảo vật.

Lại trao đổi một hồi, Trương Huyền dừng lại hai ngày, xem xong tất cả

tàng thư và công pháp của Khổng sư, lúc này mới đứng dậy cáo từ.

Linh hồn đến Thần Vương phong hào đỉnh phong, chân khí đến Thần Vương đỉnh phong, hiện tại chỉ kém thân thể, căn cứ Tiểu Hoàng Kê thuyết pháp, chỉ cần hắn trở về, Bất Tử Dung Nham Trì liền có thể hoàn toàn khôi phục, đã như vậy, không cần thiết lưu lại.

Có Hoàng Kê, đã không cần sử dụng Đại Na Di truyền tống trận, có thể

nhẹ nhõm xé rách không gian, đi tới địa phương muốn đi.

Mấy hơi thở sau, hai người một kê lần nữa trở lại Linh Nguyên Thiên.

- Cung nghênh Đế Quân quay về!

Còn chưa tới cung điện mà Bất Tử Đế Quân cư trú, đám người Hỏa Vũ

Thần Vương phong hào liền được tin tức, trước thời hạn chờ đợi.

- Đi chuẩn bị đan dược đầy đủ linh khí, càng nhiều càng tốt...

Tiểu Hoàng Kê khoát tay áo.

- Vâng!

Đám người Hỏa Vũ Thần Vương phong hào lui ra ngoài.

Một canh giờ sau, lần nữa trở về, mỗi người mang theo không biết bao nhiêu dược vật trân quý.

Đế Quân mở miệng, bọn họ sao dám từ chối, nội tình của Thần Vương phong hào làm Trương Huyền hoa mắt.

Mặc dù không có dược vật để hắn tiếp tục tiến bộ, nhưng dùng để luyện chế mấy trăm viên Thần Nguyên đan tuyệt phẩm lại thừa sức.

Sưu tập dược vật lại, Tiểu Hoàng Kê mang theo Trương Huyền đi vào cung điện, thời gian không dài tới một hố sâu thoạt nhìn đã hơi khô héo.

Trong hầm, dung nham cuồn cuộn, sóng nhiệt tập kích người.

Bàn tay Hoàng Kê run lên, vô số linh dược lấy phương thức đặc thù tùy ý rơi xuống.

Ở trên không trung liền nổ thành vô số linh khí, chui vào trong dung nham.

Tíu tíu!

Dược vật tiến vào bên trong, hỏa diễm nóng bỏng lập tức diễn biến thành từng Phượng Hoàng to lớn, rong ruổi bay lượn, thật giống như bất cứ lúc nào cũng sẽ bay ra ngoài.

Hoàng Kê điểm ngón tay, mấy giọt tinh huyết rơi vào trong đó.

Hừng hực!

Hư ảnh Phượng Hoàng trở nên càng cao lớn, cho người ta một loại áp lực từ huyết mạch sinh ra.

- Chủ nhân, Bất Tử Dung Nham Trì đã chuẩn bị xong, đi vào đi...

Hoàng Kê khẽ mỉm cười.

Trương Huyền nhảy vào trong đó.

Xì xì xì!

Vừa tiến vào hồ dung nham, lập tức cảm thấy vô số lực lượng tinh thuần dọc theo huyệt đạo tràn vào trong cơ thể, trong mạch máu chảy xuôi huyết dịch, cùng với cỗ lực lượng này không ngừng phát ra nổ vang.

Khoanh chân ngồi xuống, lơ lửng giữa không trung, không ngừng hấp thu.

Thân thể lấy tốc độ mắt thường có thể thấy tiến bộ.

Thần Vương sơ kỳ.

Thần Vương trung kỳ.

Thần Vương hậu kỳ.

...

Thần Vương phong hào sơ kỳ...

Sau hai canh giờ, lực lượng gào thét trong hồ dung nham suy yếu xuống, thân thể Trương Huyền không ngừng tiến bộ, rốt cục cũng ngừng lại.

- Chỉ bằng vào thân thể, đã có thể so với Thần Vương phong hào đỉnh phong...

Ánh mắt Trương Huyền sáng lên.

Đợt tu luyện này, thân thể có bước tiến dài, trực tiếp từ Thần Vương sơ

kỳ đạt đến Thần Vương phong hào đỉnh phong.

Nói cách khác, giờ phút này hắn chỉ bằng vào thân thể, liền có thể cùng Thần Vương phong hào đỉnh phong chiến một trận, thậm chí nhẹ nhõm đánh bại!

Đương nhiên, hiện tại hắn cường đại nhất không phải thân thể, mà là linh hồn lực!

Cửu Thiên phong Vương, chỉ bằng vào linh hồn, chín vị Thần Vương phong hào đỉnh phong cùng cấp bậc, cũng chưa chắc có thể chống lại.

Tu luyện hoàn tất, phân thân phóng ra.

Ở trong Bất Tử Dung Nham Trì tu luyện xong, hắn cũng thuận lợi đạt đến phong Vương đỉnh phong.

Còn Ngoan Nhân, tu luyện chậm hơn quá nhiều, trong thời gian ngắn không có tác dụng, tiếp tục phong ấn ở trong Thiên Đạo chi thư.

Tu vi đi đến cực hạn, không có linh khí thuỷ triều, trong thời gian ngắn không cách nào đột phá, Trương Huyền đang muốn căn cứ công pháp lĩnh ngộ ở trong đầu, cân nhắc kiếm pháp mới, chỉ thấy Tiểu Hoàng Kê xuất hiện ở trước mắt.

- Thiếu gia, Vân Ly Thiên Vân Ly Đại Đế, mời tám Đế đi tới Thuỷ

Triều Hải!

- Thuỷ Triều Hải?

- Là nơi bắt đầu của linh khí thuỷ triều, mỗi lần thuỷ triều sẽ lan ra toàn bộ Thần giới, nhưng muốn tìm được bảo vật trân quý nhất, khẳng định chỉ có thể tiến vào nơi này!

Tiểu Hoàng Kê nói.

- Linh khí thuỷ triều sắp bắt đầu?

Trương Huyền ý thức được không đúng.

- Căn cứ suy tính, không có gì bất ngờ xảy ra, trong hai ngày sẽ mở ra...

Tiểu Hoàng Kê gật đầu:

- Cho nên Vân Ly Đại Đế bảo chư vị Đế Quân dẫn người tới, sớm chuẩn bị.

- Đi thôi!

Trương Huyền đứng dậy.

Linh khí thuỷ triều... Rốt cuộc đến rồi!

Có lẽ có thể mượn cơ hội này, đột phá Thần Vương phong hào, thậm chí... Đế Quân!

Chương 2240: Thu T

ỷ riêu Hải

- Thuỷ Triều Hải, chỉ có dưới Đế Quân mới có thể đi vào, cho nên chúng ta chỉ có thể ở bên ngoài quan sát. Một khi mở ra, Cửu Thiên Cửu Đế

đều sẽ phái ra môn hạ của mình vào, tìm kiếm các loại bảo vật, chém giết, cướp đoạt là không thể tránh được, mỗi lần cao thủ chết ở trong đó

không biết bao nhiêu! Còn người nào đạt được bao nhiêu bảo vật, Cửu Đế không tiết lộ mà nói, không người biết được.

Sau khi khôi phục thực lực, việc này Hoàng Kê từ trong tư liệu đọc biết.

- Lần này ta muốn để chủ nhân, lấy thân phận Thần Vương của Linh Nguyên Thiên tiến vào, nếu như có cơ hội ra tay, bảo vệ những hậu bối kia của ta một chút, không bị thương tổn là được, đương nhiên không tiện mà nói, liền thôi...

- Cơ hội thích hợp, sẽ để cho bọn họ không bị thương tổn!

Trương Huyền gật đầu.

Đám người Hỏa Vũ, Băng Vũ Thần Vương phong hào, nếu là vãn bối của Tiểu Hoàng Kê, cũng coi như là vãn bối của mình, Thuỷ Triều Hải xuất hiện nguy hiểm, một khi gặp được, trợ giúp thoáng cái cũng không sao.

- Đây là huy chương đại biểu Linh Nguyên Thiên ta, thiếu gia mang ở

trước ngực, đi vào Thuỷ Triều Hải, những người khác liền có thể phân biệt ra được ngươi thuộc về phương nào! Là liên hợp hay chiến đấu, sẽ

có chỗ suy nghĩ.

Tiểu Hoàng Kê đưa tới một huy chương.

Trương Huyền mang ở trước ngực.

Thần Vương tiến vào bên trong thuộc về trận doanh Cửu Đế, cũng có rất nhiều tán tu, muốn liều một phát, đạt được nhiều tư nguyên hơn, có huy chương sẽ càng dễ xác nhận thân phận, nguy hiểm sẽ hạ thấp không ít.

Tuy ở trong Thuỷ Triều Hải không có quy tắc, nhưng người của Đế

Quân, muốn giết còn cần suy nghĩ tỉ mỉ.

- Linh khí thuỷ triều một lần so một lần mạnh mẽ, trong đó sinh ra bảo vật, cũng một lần nhiều hơn một lần, thậm chí còn từng xuất hiện đồ vật có thể trợ giúp Đế Quân, nguyên nhân chính là như vậy, Thiên Túng Đại Đế mới có thể ngắn ngủi hơn bốn mươi năm, liền đạt đến tình trạng có thể so với Linh Tê Đế Tôn.

Hoàng Kê nhìn qua:

- Ta nghe nói, Đế Quân khác vì thuỷ triều lần này, vơ vét không ít cao thủ, thậm chí không tiếc sử dụng Thời Không Kính, vặn vẹo thời gian...

Khả năng chiến đấu sẽ càng thêm thảm liệt, thiếu gia cũng phải cẩn thận...

Nghe nói Đế Quân khác đều bồi dưỡng được rất nhiều Thần Vương phong hào, còn họ tên cụ thể, thực lực, hắn còn chưa kịp dò xét.

Bất quá những người khác có chỗ chuẩn bị, bọn họ không chuẩn bị, phải càng thêm cẩn thận mới được.

Thực lực của chủ nhân, dưới Đế Quân quả thực không có đối thủ, nhưng hai quyền khó địch tứ thủ, một khi hơn mười vị Thần Vương phong hào vây công, lại thêm cạm bẫy, trận pháp bảo vật… cũng sẽ rơi vào nguy hiểm.

Nghe nói trong Thuỷ Triều Hải, có không ít cạm bẫy tự nhiên, Đế Quân tiến vào bên trong cũng rất khó sống đi ra.

Biết vị trước mắt này có ý tốt, Trương Huyền cũng không nhiều lời.

Hai người một kê lần nữa vạch phá không gian, bay lượn về phía Thuỷ

Triều Hải.

Thuỷ Triều Hải ở cuối cùng của thiên địa, từ trong thông đạo không gian đi ra, nhìn thấy cảnh tượng trước mắt, Trương Huyền rất lâu không nói ra lời.

Trên không trung, tựa như nhiều hơn một cái lỗ thủng to lớn, ở biên giới không trung xanh thẳm, có một lỗ đen thật lớn, tĩnh mịch đen như mực, không biết thông hướng nào, vô số lực lượng nóng nảy bị một cái lồng ánh sáng thật mỏng bao phủ.

Lồng ánh sáng cực kỳ mỏng manh, xem ra bất cứ lúc nào cũng sẽ không chịu nổi, triệt để bật nát.

- Hơn bốn mươi năm trước, không trung đột nhiên xuất hiện lỗ đen này, linh khí Thần giới giống như bóng bay bị đâm thủng, cấp tốc tiết lộ ra ngoài... Lúc này mới xuất hiện linh khí suy yếu!

Bất Tử Đế Quân nhìn về phía bầu trời đen nhánh, trong khuôn mặt lộ ra vẻ kiêng dè.

- Vì sao lại xuất hiện lỗ đen, khi đó ngươi bị người nào giết?

Trương Huyền nghi hoặc hỏi.

Hắn một mực rất kỳ quái, Tiểu Hoàng Kê đến cùng là bị ai giết.

Thực lực của Đế Quân, trừ cùng cấp bậc, không có người có thể chém giết, hơn bốn mươi năm trước, đến cùng xảy ra chuyện gì, mới để cho nó vẫn lạc?

Có thể liên quan đến lỗ đen bất ngờ xuất hiện này không?

Ở Danh Sư đại lục, thời gian Khổng sư tồn tại khoảng chừng ở hơn bốn vạn năm trước, cũng chính là Thần giới ở hơn bốn mươi năm trước.

Không trung Thần giới sụp đổ, Khổng sư đạt được Thiên Đạo hữu tự...

Cả hai có liên quan hay không?

- Trí nhớ ta bị giết, dường như bị xóa đi, cho dù tu vi khôi phục, cũng dò xét không đến... Bất quá có lẽ liên quan đến lỗ đen này xuất hiện!

Hoàng Kê lắc đầu.

- Xóa đi?

Trương Huyền chấn động.

Có thể xóa đi trí nhớ của Bất Tử Đế Quân... ở Thần giới trừ Lạc Nhược Hi và Khổng sư, không có người làm được!

- Không phải Linh Tê Đế Tôn, cũng không phải Khổng sư!

Dường như nhìn ra ý nghĩ của hắn, Hoàng Kê lắc đầu:

- Thời điểm lỗ đen xuất hiện, Khổng sư chắc còn ở Danh Sư đại lục, thậm chí vừa mới ra đời. Linh Tê Đế Tôn đang bận phủ kín cửa động, để

linh khí không tiết lộ, báo tin chư thiên xây dựng đại trận... Căn bản không có thời gian, cũng không có tinh lực ra tay với ta!

- Phủ kín cửa động? Ngươi nói phong ấn này là Lạc Nhược Hi bố trí?

Trương Huyền nhìn về phía phong ấn trước mắt.

- Vâng!

Hoàng Kê gật đầu.

Lỗ đen xuất hiện không lâu, hắn liền vẫn lạc, rất nhiều chuyện biết không nhiều, nhưng lỗ đen mới xuất hiện, cùng với chuyện phát sinh phía sau, thì vẫn có thể tìm hiểu một ít.

Trương Huyền nhíu mày lại.

Giờ phút này hắn xem như minh bạch, vì sao Lạc Nhược Hi và Khổng sư muốn tỷ thí và chiến đấu nhanh như vậy.

Chỉ sợ liên quan đến lỗ đen trước mắt này.

Vô cùng có khả năng, mình được Thiên Đạo thư viện cũng liên quan đến biến cố lần này.

Hai người trò chuyện, lỗ đen trước mắt lay động kịch liệt, trở nên càng thêm dữ tợn.

Ngay sau đó vô số linh khí bỗng nhiên xé rách phong ấn, như vòi rồng cuốn ra phía ngoài.

Trong tích tắc, thiên địa biến sắc, nhật nguyệt vô quang, toàn bộ Thần giới như bị bão táp màu đen bao phủ.

- Tiến vào nhanh đi...

Kèm theo một tiếng hét lớn, nơi xa có vô số bóng người cấp tốc xông tới, trong chớp mắt tất cả đều mất đi tung tích.

- Linh khí thuỷ triều bắt đầu?

Trương Huyền sầm mặt lại.

Còn tưởng đợi thêm chút thời gian, không nghĩ tới vừa tới đã xuất hiện.

- Bắt đầu, bọn họ đều đã tiến vào, thiếu gia, ngươi cũng nhanh một chút đi...

Hoàng Kê vội vàng gật đầu, xòe bàn tay ra, muốn đưa Trương Huyền và Lạc Thất Thất vào.

- Trước không vội, còn có sự kiện hỏi thăm, ngươi không phải nói trước đó lỗ đen này thôn phệ linh khí Thần giới sao? Vì sao lúc này sẽ dâng trào linh khí ra?

Trương Huyền vội vàng hỏi.

Không làm rõ ràng đến cùng xảy ra chuyện gì, trong lòng trước sau mang theo nghi hoặc.

- Ta cũng không biết, có điều linh khí phía sau lỗ đen sẽ giống như thuỷ

triều, sau khi thôn phệ một thời gian ngắn, sẽ dâng trào ra ngoài, nhưng linh khí dâng trào, ngay cả một phần trăm thôn phệ cũng chưa tới.

Hoàng Kê lắc đầu nói.

Thần giới bí ẩn vô tận, cho dù hắn là Đế Quân cao quý, cũng không phải cái gì cũng có thể hiểu rõ tình hình.

Thấy đối phương không hiểu, Trương Huyền không hỏi thêm nữa, linh hồn thả ra, bao phủ mình và Lạc Thất Thất, sau một khắc, đã bị Tiểu Hoàng Kê đưa vào Thuỷ Triều Hải.

Lần nữa mở mắt, đã đến một chỗ hoang vu, đâu đâu cũng có nham thạch rách nát và linh khí hỗn loạn, một gốc thực vật, một sinh mệnh cũng không phát hiện.

Chương 2241: Đống mốn nh n nh

ậ

au

- Đây là Thuỷ Triều Hải?

Trương Huyền khó tin.

Vốn cho rằng trung tâm của linh khí thuỷ triều có thể làm cho Cửu Thiên Cửu Đế chuẩn bị, sẽ có linh khí mạnh mẽ, thậm chí ngưng kết thành dịch giọt, không nghĩ tới ngay cả hoang dã của Thần giới cũng không bằng.

- Nếu Cửu Đế đều động lòng, trong này nhất định có thể tìm được bảo vật, đi dạo bốn phía đi!

Khiếp sợ chỉ chốc lát, Trương Huyền không nghĩ nhiều nữa, mang theo Lạc Thất Thất nhanh chóng bay vào chỗ sâu của Thuỷ Triều Hải.

...

Thời gian trở lại mười phút trước.

Trước Thuỷ Triều Hải, đám người Vân Ly Đại Đế đứng lơ lửng giữa không trung.

- Xem ra lập tức sẽ bắt đầu...

Hai mắt Vân Ly Đại Đế thả ra kim quang.

- Đúng vậy!

Còn lại mấy vị Đại Đế cũng đồng thời gật đầu.

- Trước đó ta vẫn cho rằng, Đế cấp liên quan đến huyết mạch, đi đến loại thực lực này, gần như không thể tiến bộ... Nhìn thấy đám người Thiên Túng Đại Đế mới hiểu được, Đại Đế cũng có thể tiến bộ, hơn nữa không gian cực lớn!

Nhớ tới mấy ngày trước giao đấu, Canh Kim Thiên Phù Mãnh Đế Quân nhịn không được cảm xúc.

Đi đến Đế cảnh, cho rằng lại không cách nào tiến bộ, bọn họ đều buông lỏng...

Khi thấy Thiên Túng Đại Đế trở thành Đại Đế khoảng bốn mươi năm, vậy mà cường đại hơn bọn hắn nhiều như vậy mới hiểu được, Đế Quân có thể nắm giữ uy lực như thế.

- Mấy lần linh khí thuỷ triều trước, các học sinh của Thiên Túng Đại Đế, mỗi một lần đều dựa dẫm thực lực cướp đoạt vô số bảo vật, hiện tại không còn Đại Đế trợ giúp, không cách nào đi vào Thuỷ Triều Hải, chúng ta lấy được bảo vật tỷ lệ sẽ gia tăng thật lớn!

Liệt Dương Thiên Chước Dương Đại Đế cười ha ha.

Trước đó thuộc hạ của mình một mực bị các học sinh của Thiên Túng Đại Đế đè đánh, uất ức khó chịu.

Hiện tại vị cường giả nghịch thiên này như phù dung sớm nở tối tàn biến mất, dù sao cũng nên đến phiên bọn họ nở mày nở mặt!

- Là tăng lên không ít, nhưng ngươi đừng quên, thanh niên bên người Bất Tử Đế Quân kia... Nếu như hắn tham gia, bảo vật là của người nào, vẫn khó mà nói...

Một bên Huyền Minh Đại Đế khẽ nói.

Cửu Thiên phong Vương, linh hồn đến phong Vương đỉnh phong, chỉ

bằng vào điểm ấy, phong Vương khác liền chưa hắn có thể chống lại.

- Hắn là rất lợi hại, nhưng cũng chỉ là linh hồn mạnh mẽ mà thôi, thân thể và chân khí đều chỉ là Thần Vương sơ kỳ phổ thông, chỉ cần chúng ta ban tặng hậu bối pháp bảo phòng hộ linh hồn, coi như linh hồn mạnh mẽ lại có thể thế nào?

Chước Dương Đại Đế nói.

Đều biết Linh Nguyên Thiên có vị cường giả nghịch thiên này tồn tại, làm sao không đề phòng?

Nếu như cho nửa năm hoặc càng nhiều thời gian, vị kia quả thực có thể

trưởng thành đến tình trạng để cho người ta sợ hãi thán phục, nhưng ngắn ngủi một hai ngày, nhiều nhất vững chắc lực lượng Cửu Thiên phong hào mà thôi!

Dưới tình huống chân khí và thân thể đều không tăng cường, chỉ cần người phía bên mình phòng ngự linh hồn, hồn phách của đối phương mạnh hơn lại có thể thế nào?

Chiến đấu, dù sao vẫn phải lấy chân khí và lực lượng nói chuyện.

- Chước Dương nói không sai, Cửu Thiên phong Vương rất lợi hại, nhưng giờ phút này hắn không phải vô địch, không nói mặt khác, ta mới sắc phong Thần Vương Triệu Nhã, liền có thể nhẹ nhõm đánh bại đối phương!

Phù Mãnh Đế Quân nhẹ nhàng cười một tiếng, khắp khuôn mặt là tự

hào.

Hắn tiêu phí đánh đổi to lớn mới bồi dưỡng được hậu bối này, thiên tư

mạnh mẽ, có thể xưng kinh khủng, đặc biệt là sức chiến đấu, mấy phong hào uy tín lâu năm cùng cấp bậc, liên hợp chung một chỗ cũng không phải đối thủ.

Thật muốn phát huy toàn lực, cho dù vị kia là Cửu Thiên phong Vương lại thế nào?

Ở trong Thuỷ Triều Hải không cách nào mượn lực lượng Thiên Đạo, trời thừa nhận nhiều hơn nữa, thực lực bản thân không đến, cũng tuyệt không phải đối thủ của nàng.

- Ta nghe nói qua Triệu Nhã Thần Vương phong hào của Canh Kim Thiên ngươi, nhưng Trịnh Dương phong hào của Liệt Dương Thiên ta cũng không hề yếu! Hai người chân chính chiến đấu, vị kia chưa chắc là đối thủ...

Liệt Dương Đại Đế cũng không cam chịu yếu thế, cười lạnh.

- Cũng không phải chỉ có các ngươi mới tìm được thiên tài, Lộ Xung của U Hồn Thiên ta, tuy sức chiến đấu không mạnh, nhưng sưu tập bảo vật và chạy trốn, sợ rằng các ngươi đều không đuổi kịp!

Càn Khôn Ma Quân cười hắc hắc.

Hắn am hiểu linh hồn, thực lực ở trong Cửu Đế không tính quá mạnh, nhưng muốn nói chạy trốn và tìm bảo bối, tuyệt đối không có người vượt qua.

- Các ngươi chẳng qua có một thiên tài mà thôi, Huyền Minh Thiên ta nắm giữ Viên Đào, Thiện Hiểu Thiên, Bạch Nguyễn Khanh, tỷ lệ càng lớn hơn các ngươi!

Huyền Minh Đại Đế nói.

- Vân Ly Thiên ta cũng có Khổng Thi Dao, Lưu Dương cùng Trương Cửu Tiêu...

Vân Ly Đại Đế cũng nói tiếp.

Đều là Đại Đế, đều có sự kiêu ngạo của mình, thật vất vả có truyền nhân mạnh mẽ, tự nhiên phải khoe khoang một phen, chèn ép khí diễm của những người khác.

- Các ngươi đã tìm được truyền nhân ưu tú như vậy, vì sao không cho bọn họ gặp mặt, mỗi người thi triển thủ đoạn một chút, nhìn đến cùng người nào lợi hại nhất?

Thấy đám Đại Đế này vẫn chưa hay biết gì, Linh Lung Tiên Tử cũng không nhắc nhở, ngược lại cười hắc hắc.

- Không sai, trước gặp mặt cũng không sao!

Vân Ly Đại Đế gật đầu, nói một tiếng:

- Khổng Thi Dao, Lưu Dương, Trương Cửu Tiêu, các ngươi ra đi!

Hô! Hô!

Kèm theo lời nói, một nam một nữ từ phía sau bay tới, mỗi người mang theo khí tức lăng lệ, tựa như cắt phá không gian.

- Triệu Nhã, ngươi cũng ra đi!

Phù Mãnh Đế Quân vẫy tay một cái.

Một nữ hài bay tới.

Thấy hai vị Đế Quân này mang tới Thần Vương phong hào bồi dưỡng được, mấy vị khác cũng không cam chịu rớt lại phía sau, vội vàng gọi.

Rất nhanh, mười một thiếu nam thiếu nữ đứng ở phía trước rất nhiều Đế

Quân.

- Quả nhiên đều là trẻ tuổi tuấn kiệt...

Nhìn thấy rất nhiều thiếu niên trước mắt, tuy sáu vị Đế Quân không muốn thừa nhận, nhưng không thể không thừa nhận, Đế Quân khác vừa mới sắc phong những người kia, đều không kém của mình.

Trong lòng có cảm xúc, đang muốn để cho người bên mình cố gắng, đừng thua người khác, chỉ thấy mười một người trẻ tuổi nhìn thấy đối phương, lẫn nhau ôm quyền.

- Sư tỷ!

- Sư huynh!

- Sư muội!

- Sư đệ!

...

Mỗi người trên mặt dào dạt ra hưng phấn, biểu lộ đều là xa cách từ lâu gặp lại.

- Sư tỷ sư đệ? Sư huynh sư muội?

Trừ Linh Lung Tiên Tử, các Đế Quân khác đồng thời trợn mắt, hai mặt nhìn nhau, triệt để bối rối.

Tình huống gì?

Ta bồi dưỡng các ngươi là đi vào Thuỷ Triều Hải, là vì chiến đấu, cướp đoạt bảo vật, sư tỷ, sư muội là có ý gì?

Chẳng lẽ trước đó liền quen biết?

Một loại dự cảm không tốt tuôn vào trong lòng.

- Viên Đào, đây là có chuyện gì?

Huyền Minh Đại Đế nhịn không được, mở miệng hỏi.

Nghe được hắn hỏi thăm, những người khác cũng đồng loạt nhìn qua.

Muốn nhìn đến cùng vị này nói thế nào.

- Bẩm báo Đế Quân, ta giới thiệu cho các ngươi một chút, Triệu Nhã là đại sư tỷ của ta, Vương Dĩnh là nhị sư tỷ, Lưu Dương là tam sư ca, Trịnh Dương là tứ sư ca, ta là lão Ngũ... Lộ Xung là lục sư đệ, Ngụy Như Yên là thất sư muội, Trương Cửu Tiêu là bát sư đệ...

Viên Đào tràn đầy hưng phấn giới thiệu.

- ...

- ...

- ...

Huyền Minh Đại Đế, Vân Ly Đại Đế, Càn Khôn Ma Quân, Chước Dương Đại Đế, Phù Mãnh Đế Quân.

Chúng ta tiêu phí đánh đổi to lớn như thế bồi dưỡng thiên tài... Đều là sư

huynh đệ...

Ai con mẹ nó có thể nói cho ta biết, đến cùng là chuyện gì xảy ra không?

Chương 2242: M t phe

ộ

n vất vả vì ai v i

ộ vàng

- Các ngươi là sư huynh đệ, vậy lão sư là...

Huyền Minh Đại Đế buồn bực sắp từ không trung rơi xuống, mấy vị Đại Đế khác cũng đều trợn mắt lên, vẻ mặt như gặp quỷ.

Đối phương có lão sư, ở Thần Sơn bọn họ đã nghe nói, chỉ cần tu luyện, ai còn không có mấy lão sư...

Một mực không coi ra gì, nằm mộng cũng nghĩ không ra, sáu Đại Đế

Quân thu mười một vị truyền nhân, lại là cùng một lão sư...

Cái tên này cũng quá nghịch thiên a!

Làm sao tìm được đệ tử đều thiên tài như vậy?

- A, lão sư của chúng ta là...

Viên Đào cười gật đầu, vừa định mở miệng, chỉ thấy Triệu Nhã lạnh lùng nhìn qua:

- Im miệng!

- Vâng!

Viên Đào dừng lại, mồ hôi lạnh chảy ròng ròng.

Sư tỷ cắt đứt, lúc này hắn mới nghĩ tới, lão sư từ trước tới nay khiêm tốn, không thích nhất chính là khoe khoang.

Kiêu căng nói ở trước mặt sáu Đại Đế Quân, là vi phạm phẩm chất của hắn, thuộc về đại bất hiếu.

Hơn nữa trong khoảng thời gian này, bọn họ đều tu luyện ở trong thời không kính, ngăn cách thực tế, tình huống của lão sư ai cũng không biết, ngộ nhỡ nói ra họ tên, để Đế Quân thẩm tra, chẳng phải tương đương với hại hắn?

- Đế Quân, thực xấu hổ, lão sư của chúng ta cực kỳ khiêm tốn, ở Thần giới bừa bãi vô danh, không được hắn cho phép, chúng ta không tiện báo họ tên, mong được tha thứ!

Thấy chư vị Đế Quân đồng thời nhìn lại, Triệu Nhã ôm quyền.

- Có thể giáo dục ra nhiều đệ tử ưu tú như vậy, mà Thần giới không người biết được, quả thực đủ ưu tú...

Huyền Minh Đại Đế mang theo xấu hổ, đang không biết nói cái gì, chỉ

thấy trước mắt linh khí bạo động... Linh khí thuỷ triều bắt đầu!

- Các ngươi đã thuộc về đồng môn, hắn là sẽ không tàn sát lẫn nhau, có bảo vật, ai tìm được thì của người đó, không thể tranh đoạt...

Tuy buồn bực, nhưng đã là sự thật, không thể cướp đoạt, vậy cũng chỉ có thể xem vận khí.

- Thuỷ Triều Hải nguy cơ trùng trùng, dù các ngươi đều không kém, nhưng vẫn có một người cần phải chú ý!

Thời điểm mọi người sắp vào thuỷ triều, Vân Ly Đại Đế đột nhiên mở

miệng.

Đám người Triệu Nhã đồng loạt nhìn qua.

- Linh Nguyên Thiên có một thanh niên cùng các ngươi kém không nhiều lắm, bởi vì thiên phú tuyệt hảo, được Cửu Thiên phong Vương!

Vân Ly Đại Đế nói.

- Nếu như các ngươi gặp, tuyệt đối không nên dùng linh hồn chống lại, tốt nhất là không nói hai lời, trực tiếp vật lý tấn công, trước đánh hắn bị

thương nặng lại nói!

- Không sai, các ngươi không phải đồng môn sao? Thực sự không được, vậy thì không nên tách ra, cùng một chỗ tiến lên, như vậy nguy hiểm sẽ

trở nên ít đi một chút...

Chước Dương Đại Đế nói xen vào.

Vừa rồi ngoài miệng nói, phong Vương phía bên mình không e ngại Trương Huyền, nhưng trong lòng vẫn không chắc.

Cửu Thiên phong Vương...

Từ khi Thần giới có lịch sử đến nay, chỉ có Thiên Túng Đại Đế, quá mức nghịch thiên.

Tuy không có lòng tin đơn độc hành động, nhưng mười một vị đồng môn đồng thời ra tay... Vị kia đừng nói chỉ là Cửu Thiên phong Vương, coi như chân khí đến tình trạng cao nhất, khẳng định cũng không chống đỡ được.

- Yên tâm, chúng ta sẽ cùng nhau trông coi, quản hắn Cửu Thiên phong Vương hay là cái gì, dám tìm phiền phức, nhất định không thối lui chút nào...

Triệu Nhã gật đầu.

Không gặp được thì thôi, đã gặp được, các sư huynh đệ nhất định cùng nhau trông coi, giúp đỡ lẫn nhau, chắc chắn sẽ không ném xuống đối phương trực tiếp rời đi, nếu không làm sao xứng đáng lão sư dạy dỗ?

- Vậy là tốt rồi, đi vào đi!

Thấy nàng nói như vậy, mọi người đồng thời thở phào nhẹ nhõm, Phù Mãnh Đế Quân, Vân Ly Đại Đế, Chước Dương Đại Đế… đồng thời ra tay, không gian trước mắt lay động, mười một vị cường giả phong Vương đồng thời đi vào Thuỷ Triều Hải.

- Ha ha!

Thấy mọi người đều đi vào Thuỷ Triều Hải, Linh Lung Tiên Tử nhịn không được nữa cười to lên.

- Tiên tử có chuyện gì vui vẻ như vậy?

Vân Ly Đại Đế nhìn qua.

- Không có gì... Chỉ là nhớ tới chuyện thú vị, buồn cười mà thôi...

Con mắt của Linh Lung Tiên Tử tựa như trăng lưỡi liềm.

- Tiên tử có phải biết chuyện gì hay không? Nói ra mọi người cũng có thể tham khảo một chút, cùng nhau ứng đối...

Huyền Minh Đại Đế nói.

- Các ngươi thật muốn nghe?

Linh Lung Tiên Tử sóng mắt lưu chuyển.

- Đương nhiên!

Mọi người gật đầu.

- Vậy được, nói cho các ngươi biết cũng không sao...

Linh Lung Tiên Tử nhẹ nhàng cười một tiếng hỏi:

- Các ngươi có phải lo lắng, Trương Huyền kia sẽ ở trong lần linh khí thuỷ triều này, đạt được vô số bảo vật, trở thành Thiên Túng Đại Đế kế

tiếp hay không?

- Cái này...

Mọi người yên lặng.

Tuy không nói ra miệng, trên thực tế là có lo lắng này.

Thiên Túng Đại Đế, xuất hiện một vị là được, nhiều thêm một cái... Lại bị khiêu chiến một vòng, trên mặt mũi thật không dễ nhìn!

Nhớ tới bốn mươi năm qua, cửa cũng không dám ra ngoài... Càng nghĩ

càng thấy uất ức.

- Có phải các ngươi nghĩ đến bản thân bồi dưỡng những hậu bối kia, có thể chiến thắng vị này, cướp lấy bảo vật, giúp các ngươi đột phá cảnh giới trước mắt hay không?

Linh Lung Tiên Tử nói tiếp.

- Nhìn thấy hai ngày trước chiến đấu, ta không tin các ngươi không động tâm! Ai không muốn nâng cao một bước?

Chước Dương Đại Đế không có che giấu nói.

Đế Quân cũng là người, cũng hi vọng bản thân càng cường đại.

Trước đó không coi trọng linh khí thuỷ triều, mới để cho Thiên Túng Đại Đế trở nên cường đại như vậy, hiện tại coi trọng, cũng bồi dưỡng cao thủ thuộc về mình, vị Trương Huyền kia muốn trở thành Thiên Túng Đại Đế thứ hai, chắc hẳn không dễ dàng như vậy.

- Ngươi muốn nói cái gì, trực tiếp mở miệng là được, không cần quanh co lòng vòng!

Chước Dương Đại Đế tính nôn nóng, khẽ nói.

- Không sai, không cần che giấu, tất cả mọi người ở đây, không cần thừa nước đục thả câu!

Vân Ly Đại Đế cũng nói.

- Vậy ta nói...

Thấy mọi người kìm nén không được, Linh Lung Tiên Tử biết hỏa hầu đã đến, cười ra tiếng:

- Vừa rồi không phải các ngươi cũng kỳ quái, lão sư của đám người Triệu Nhã, Trịnh Dương là ai sao? Thật ra thì ta biết!

- Là ai?

Càn Khôn Ma Quân mới hỏi một câu, đột nhiên nghĩ tới cái gì, thân thể

cứng đờ, da mặt lay động:

- Sẽ không phải là...

- Không sai, chính là vị Cửu Thiên phong Vương các ngươi lo lắng kia...

Trương Huyền!

Linh Lung Tiên Tử đắc ý nói.

Đi đến Đế Quân, vạn sự không để tâm, tương giao nhiều năm, còn là lần đầu tiên thấy chư vị lão hữu bộ dáng như vậy.

Đều bởi vì người thanh niên kia...

Quan trọng là tên này, còn cái gì cũng không biết...

Bị động trang bức, giả chết người a!

- Cái này...

Năm Đại Đế Quân hai mặt nhìn nhau, tất cả đều cảm thấy trong đầu ý thơ đại phát, toát ra nhiều câu thơ kinh điển...

Mấy phần thành trì ta không phần, một phen vất vả vì ai vội vàng!

Thu đến trăm hoa thành mật nở, vì ai vất vả vì ai vội vàng!

Khổ hận mỗi năm áp kim tuyến, vì người khác làm quần áo cưới!

...

Linh Tê Đế Tôn là bạn gái của ngươi, Bất Tử Đế Quân là thú sủng của ngươi, bản thân là Cửu Thiên phong Vương... Cái này thì cũng thôi, chúng ta tiêu phí vô số, vất vả bồi dưỡng hậu bối, vậy mà đều là học sinh của ngươi...

Ngực khó chịu, năm Đại Đế Quân có loại cảm giác thở không nổi.

Còn nghĩ lần linh khí thuỷ triều này, có thể lên như diều gặp gió, trở nên mạnh mẽ giống như Thiên Túng Đại Đế, bây giờ mới biết... Mơ mộng hão huyền a!

Chuyện này là sao... Còn có thiên lý hay không!

Chương 2243: Đ a

ị T ng L

ạ

inh D c

ị h

- Nơi này đồ tốt quả nhiên rất nhiều...

Mang theo Lạc Thất Thất một đường tiến lên, mới bay hai canh giờ, sưu tập đến bảo vật đã sắp bằng ở Thần giới hơn một tháng kiếm được.

Mỹ Dung đan, Phá Chướng đan không ngừng bán ra, một tháng qua của cải của hắn đã đạt đến mức độ kinh người, hai canh giờ liền đuổi tới...

Đủ thấy bảo vật nhiều.

Bất quá cũng là vì linh hồn hắn đủ cường đại, hơi chuyển động ý nghĩ

một chút, có thể "nhìn" đến càng xa, phạm vi tìm kiếm càng rộng, đổi lại Thần Vương phong hào đỉnh phong khác, chỉ sợ ngay cả một phần mười hiệu quả cũng không làm được.

Không trung trống vắng, vô số đá vụn tung bay, không ít đều sinh trưởng dược liệu quý giá, mỗi một gốc đều có giá trị không nhỏ, trong đó còn có đủ loại khoáng thạch, huyền thiết...

Những vật phẩm này tích tụ cùng một chỗ, đan dược và trường kiếm cấp bậc Thần Vương cũng có thể luyện chế.

- Những vật này, đối với ta tác dụng vẫn không lớn...

Sưu tập một hồi, Trương Huyền lắc đầu.

Những dược liệu này rất trân quý, nhưng đối với hắn mà nói, Thần Nguyên đan tuyệt phẩm cũng không có quá nhiều tác dụng, trừ khi có thể được đồ vật vượt qua thứ này, nếu không đối với thực lực tăng thêm không có ý nghĩa gì.

- Phía trước là một mảnh lục địa...

Lại phi hành một hồi, Lạc Thất Thất nói.

Trương Huyền nhìn lại, quả nhiên thấy một mảng lục địa to lớn xuất hiện ở trước mắt.

Đường kính mấy vạn cây số, không nhìn thấy cuối cùng.

Linh khí đầy đủ, thảm thực vật rậm rạp.

- Có thể là không trung Thần giới rách nát, lục địa cũng bị cuốn vào...

Cảm giác được mặt đất có chút quen thuộc, Trương Huyền phỏng đoán.

Lỗ thủng kia của Thần giới quá lớn, linh khí mới có thể suy yếu nhanh như vậy.

Mặt đất bị cuốn đi vào một khối cũng không kỳ lạ.

Rơi trên mặt đất, tinh thần lan ra, quả nhiên cảm thấy trên mảnh đất này, các loại bảo vật nhiều vô số kể, khoáng thạch thưa thớt ở Thần giới, ở

đây chỗ nào cũng có, dòng sông cũng là linh khí hội tụ thành.

- Bên kia có người...

Lông mày Trương Huyền giương lên.

Bọn họ phát hiện lục địa, Thần Vương, Thần Vương phong hào khác tới cũng phát hiện, đồng dạng có người rơi vào phía trên, đại khái hơn mười người, đang hội tụ vào một chỗ, tựa hồ thương nghị cái gì.

- Hai vị bằng hữu, sao không tới nói chuyện một chút?

Thanh âm của đối phương vang lên, hiển nhiên bọn họ phát hiện đối phương, đối phương cũng phát hiện bọn họ.

- Trương sư...

Lạc Thất Thất hỏi.

- Đi qua đi!

Trương Huyền gật đầu,

Tất cả mọi người đến tìm kiếm bảo vật, không có gì có thể né tránh.

Đối phương hết thảy mười hai người, mười một Thần Vương, một vị

mạnh nhất là Thần Vương phong hào của Vân Ly Thiên, mang theo ký hiệu của Vân Ly Thiên.

- Hai vị, tại hạ là Ngao Phong Thần Vương phong hào dưới trướng Vân Ly Đại Đế.

Thần Vương phong hào Ngao Phong ôm quyền.

Trương Huyền đáp lễ lại.

- Tất cả mọi người là vì cầu tài mà đến, một người lực lượng nhỏ, gặp được nguy hiểm khó mà ứng đối, liên hợp cùng một chỗ sẽ không cần có lo lắng này!

Ngao Phong nói.

Mọi người gật đầu.

Thần Vương đơn độc ở đây mà nói, quả thực rất nguy hiểm, không nói cái khác, các loại khe hở thời không, cạm bẫy… cũng làm người ta không cách nào đề phòng, hơi không cẩn thận sẽ vô cùng có khả năng thân tử đạo tiêu.

Huống chi còn có Thần Vương, Thần Vương phong hào chuyên môn canh giữ ở chỗ tối tiến hành đi săn, không liên hợp cùng một chỗ, cho dù đạt được bảo vật, có thể cầm trở về hay không cũng khó nói.

Mỗi một lần linh khí thuỷ triều, Thần Vương, phong hào chết ở trong đó không biết bao nhiêu, thậm chí vượt qua một nửa.

- Chư vị đều biết, cường giả Thần Vương không chiếm được Đế Quân tán thưởng, không thông qua khảo hạch phong hào, coi như tu luyện lại lâu cũng chỉ có thể quanh quẩn ở một chỗ, không cách nào tiến bộ nửa phần! Tuổi thọ cũng chỉ có một vạn năm, thời gian vừa đến, sẽ biến thành tro bụi...

Ngao Phong nói.

Mười một vị Thần Vương khác vẻ mặt đều buồn bã, cảm động lây.

Thực lực của Thần Vương phong hào cũng không phải dần dần từng bước tu luyện có thể đi đến... Nguyên nhân chính là như vậy, mới để cho vô số Thần Vương đố kị.

- Bảo vật ở trong Thuỷ Triều Hải, mọi người chắc hẳn cũng nhận được không ít, đủ có thể đẩy tu vi của các ngươi tới Thần Vương đỉnh phong, nhưng đạt đến đỉnh phong lại như thế nào? Tuổi thọ cũng sẽ không tăng thêm?

Ngao Phong nhìn quanh một vòng, trong thanh âm mang theo cám dỗ:

- Trừ khi... Các ngươi có thể được Đế Quân tán thưởng!

- Chúng ta đều biết, đạt được Đế Quân tán thưởng, được hắn chỉ điểm, liền có thể thông qua khảo hạch, thậm chí trở thành phong Vương, nhưng làm sao đạt được Đế Quân tán thưởng?

Một vị Thần Vương nhịn không được nói.

Ai không muốn được Đế Quân ưa thích?

Nhưng Đế Quân cao cao tại thượng, gặp cũng không gặp được, muốn hắn tán thưởng sao mà khó khăn!

Đã từng có một vị Thần Vương, muốn đạt được tán thưởng, cố ý đi hành động kinh người để thu hút, kết quả lấy được không phải thưởng thức, mà là một bàn tay đập chết...

Từ đó về sau, tất cả tu luyện giả đều hiểu, muốn được Đế Quân công nhận, nhất định phải có đầy đủ thực lực, còn phải có người giới thiệu, nếu không... Tất cả đều là hư ảo.

- Nói đến phức tạp, trên thực tế cũng đơn giản!

Thấy mọi người bị thu hút, Ngao Phong cười cười nói:

- Thực ra lần này ta đi vào nơi này, là mang theo Đế Quân dặn dò! Lão nhân gia muốn đạt được một bảo vật, nếu như chư vị có thể giúp ta lấy được, dâng lên, khẳng định sẽ để cho hắn long nhan vui vẻ, đến lúc đó đệ tử thân truyền, Thần Vương phong hào… dễ như trở bàn tay!

- Đế Quân cần bảo vật?

- Đế Quân không phải vô dục vô cầu sao? Cũng có đồ vật mình cần?

- Ngươi nói là thật, thật chỉ cần tìm được loại bảo vật này, Đế Quân sẽ

thu làm thân truyền, thậm chí trực tiếp phong Vương?

Mọi người sững sờ, tất cả đều có chút động lòng.

Chỉ sợ Đế Quân vô dục vô cầu.

Chỉ cần có dục vọng liền dễ làm.

Nếu làm được, đạt được phong hào, thật rất có khả năng.

- Không biết Đế Quân muốn bảo vật gì?

Có người kìm nén không được hỏi.

Nếu như quá hiếm có, thậm chí sẽ vì thế đánh đổi mạng sống, vậy quên đi.

Muốn lấy được phong hào, là vì kéo dài tuổi thọ, đạt được địa vị cao hơn, nếu bởi vậy mất đi sinh mệnh, liền bỏ gốc lấy ngọn.

- Đế Quân muốn đồ vật, ngay ở trên phiến đại lục này, tên Địa Tạng Linh Dịch, thứ này linh khí quá mức nồng đậm, loại thực lực như ta cũng không dùng được, chỉ có Đế Quân mới có thể luyện hóa...

Ánh mắt Ngao Phong lóe lên:

- Có điều nơi này có một ít Huyễn Linh bảo vệ, ta một người không cách nào đi vào, cần chư vị trợ giúp, mới có thể thu được!

- Huyễn Linh?

- Là linh khí quá đầy đủ, sinh ra một loại sinh mệnh đặc thù, không có thực thể, thực lực tương đương Thần Vương, rất khó chơi! Ta vừa mới đi qua một lần, bị ngăn cản ở bên ngoài, mọi người liên thủ, hắn có thể

phá vỡ phòng ngự!

Ngao Phong nói.

Nếu như một mình hắn có thể cầm tới Địa Tạng Linh Dịch này, thì chắc chắn sẽ không tìm những người khác chia sẻ.

Đáng tiếc, cho dù thân là phong hào, ở đây cũng không có biện pháp.

Chương 2244: Huyê=n Linh

- Địa Tạng Linh Dịch?

Trương Huyền mắt sáng rực lên.

Thứ này trước đó hắn ở trong thư tịch của Khổng sư nhìn qua ghi chép, hiệu quả vượt xa Thần Nguyên đan tuyệt phẩm, nếu như có thể lấy được, có lẽ có thể một lần xung kích Thần Vương phong hào đỉnh phong.

- Số lượng Huyễn Linh nhiều không? Nếu như quá mức nguy hiểm, quên đi, chúng ta chỉ muốn an toàn sống qua thời gian còn lại...

Trong đám người có một vị Thần Vương nói.

- An toàn sống qua thời gian còn lại? Ha ha, ngươi cảm thấy tình cảnh Thần giới hiện tại, loại thời gian này còn có thể duy trì bao nhiêu năm?

Linh khí biến mất, tài nguyên thiếu thốn! Đừng nói tấn cấp càng cao, coi như duy trì trạng thái hiện tại, đối với chư vị mà nói cũng cần tiêu phí

không ít đánh đổi a! Mà các ngươi tích góp... Lại có thể duy trì bao lâu?

Dường như sớm biết có người sẽ nói như vậy, Ngao Phong hừ lạnh:

- Một khi duy trì không được, tu vi hạ xuống, cừu nhân của các ngươi, người kiêng kị vị trí và thực lực của ngươi sẽ làm thế nào? Thế lực sau

lưng được các ngươi bảo vệ lại sẽ làm sao? Không cần ta nói nhiều, hẳn là cũng có thể nghĩ tới a!

- Cái này...

Mọi người không cách nào phản bác.

Tu luyện như đi ngược dòng nước, không tiến ắt lùi.

Muốn một mực duy trì, cũng cần vô số tài nguyên tích tụ, giống như vận động viên vì duy trì trình độ đỉnh phong, nhất định phải không ngừng rèn luyện, các loại dinh dưỡng phối hợp, không dám có chút qua loa.

Hiện tại toàn bộ Thần giới linh khí suy yếu, tài nguyên thiếu thốn, cho dù là Thần Vương, muốn duy trì cũng càng ngày càng khó, huống chi sau lưng mỗi cái đều dính dáng một dòng họ khổng lồ, một khi xảy ra chuyện, trước đó tích lũy tất cả đều sẽ tan rã, tan thành mây khói.

- Lúc này Thần giới đã không cho phép an toàn sống qua ngày, hoặc là tiến một bước, hoặc là chết... Chỉ đơn giản như vậy! Cho dù Thần Vương phong hào cũng không thể ngoại lệ!

Thấy mọi người không nói lời nào, Ngao Phong tiếp tục nói:

- Nói thật cho các ngươi biết, hai ngày trước, trên mặt trăng bộc phát chiến đấu, Thiên Túng Đại Đế... đã vẫn lạc!

- Ngươi nói cái gì?

- Thiên Túng Đại Đế vẫn lạc?

- Làm sao vẫn lạc? Chẳng lẽ là... tỷ thí với Linh Tê Đế Tôn?

- Đế Quân cũng sẽ vẫn lạc?

Mọi người trong nháy mắt nổ tung.

Khổng sư và Lạc Nhược Hi chiến đấu ở trên mặt trăng, Thần giới trừ Đế

Quân và phong hào biết, hầu như không có người biết, giờ phút này nghe được tin tức này, tất cả đều khó tin.

Thiên Túng Đại Đế đột nhiên xuất hiện, cho vô số tu luyện giả phổ

thông hi vọng, cảm thấy chỉ cần cố gắng, đồng dạng có thể trở thành Đế

Quân...

Nguyên nhân chính là như vậy, hắn là thần tượng của vô số Thần Linh, dù không nói, nhưng từng cái tôn sùng không ngớt.

Vốn cho rằng vị thần tượng này, cho dù khiêu chiến Linh Tê Đế Tôn cũng sẽ nhẹ nhõm chiến thắng, nằm mơ cũng không nghĩ đến... Vậy mà vẫn lạc!

Đế Quân cũng có thể vẫn lạc, bọn họ chỉ là Thần Vương phổ thông...

khả năng vẫn lạc càng lớn hơn.

Mười một vị Thần Vương đều nói không ra lời, bầu không khí có chút đè nén.

- Cho nên chúng ta cần trở nên mạnh hơn, như vậy mới có thể bảo vệ

bản thân, bảo vệ người nhà, mà không phải giống như trước đây, an toàn hiện trạng!

Thấy mọi người đã bị thuyết phục, Ngao Phong nói:

- Huyễn Linh là có nguy hiểm nhất định, nhưng chỉ cần chúng ta liên hợp chung một chỗ, phối hợp thật tốt, khả năng đạt được bảo vật sẽ đến chín thành! Chín thành hi vọng, thay đổi nhân sinh, nên lựa chọn như thế

nào, không cần ta nói nhiều, chư vị cũng rõ ràng a!

- Chúng ta cần suy nghĩ...

- Như vậy đi!

Thấy bọn họ còn có chút chần chừ, Ngao Phong nói tiếp:

- Chỉ cần mọi người nguyện ý đi cùng ta, mặc kệ có thể đạt được Địa Tạng Linh Dịch hay không, ta đều sẽ lấy một viên Thần Nguyên đan tuyệt phẩm cộng thêm một món nợ ân tình làm tạ ơn! Đương nhiên, được ân tình của ta, sau khi đạt được bảo vật, Đế Quân ban thưởng là đừng nghĩ tới.

- Cái này...

Mọi người sững sờ, sau đó con mắt sáng lên, từng cái tràn đầy hừng hực.

Mười một vị Thần Vương này, phần lớn đều là tán tu, mặc dù có chút là người thiên khác, không có gia tộc chống đỡ, có thể có được tài nguyên cũng không nhiều.

Thần Nguyên đan tuyệt phẩm, dù là chỉ có một viên, đối với bọn hắn mà nói, đã coi như là giá trên trời.

Huống chi còn có nhân tình của Thần Vương phong hào...

Loại nhân tình này, giá cả tuyệt đối vượt xa một viên đan dược.

Huống chi còn có cơ hội đạt được hảo cảm của Đế Quân!

Tính thế nào, đều không lỗ vốn.

- Tốt, ta đáp ứng!

- Ta cũng đáp ứng!

...

Kỳ ngộ và nguy hiểm cùng tồn tại.

Có thể mạo hiểm đi vào nơi này, khẳng định đã sớm có chuẩn bị tử

vong, lại thêm có thể đi đến Thần Vương, cơ bản không có hạng người ham sống sợ chết, ngắn ngủi một phút, mười một vị Thần Vương liền làm ra quyết định.

- Hai vị, các ngươi thì sao?

Thấy mọi người đồng ý, Ngao Phong thở phào nhẹ nhõm, nhìn về phía hai người Trương Huyền.

- Ta cũng đồng ý...

Trương Huyền gật đầu.

Nếu Địa Tạng Linh Dịch có ích với hắn, trước tìm được lại nói.

- Vậy thì tốt, hiện tại chúng ta liền trở thành liên minh, nếu có người tạm thời thoát ly, nhất định phải bị phán quyết! Thậm chí... có thể làm tràng đánh giết!

Ngao Phong nói.

Liên hợp cùng một chỗ, kiêng kỵ nhất là có người lâm trận bỏ chạy, đến lúc đó vô cùng có khả năng mang đến nguy hiểm cho tất cả mọi người.

- Tốt!

Mọi người rõ ràng điểm này, đồng thời gật đầu.

- Đi thôi!

Thảo luận xong, Ngao Phong không nói thêm lời, dẫn đầu bay tới đằng trước, mọi người theo sát phía sau.

Không lâu sau, đi tới một khe núi, nơi này linh khí càng thêm nồng đậm, các loại thảm thực vật rậm rạp che khuất bầu trời.

- Trước mặt chính là Huyễn Linh...

Ngao Phong chỉ.

Mọi người nhìn lại, sau đó nhìn thấy trong sương mù trắng xóa phía trước, một ít cái bóng hư ảo không ngừng lay động.

- Là linh khí mạnh mẽ dựng dục... Thảo Mộc chi linh!

Trương Huyền giật mình.

Còn tưởng Huyễn Linh là cái gì, nguyên lai là nơi này linh khí quá đầy đủ, một ít cổ thụ, cổ thảo… tạo thành ý thức của mình.

Giống như Đan Vương lúc trước.

Những linh tính này, tuy thoạt nhìn là thực lực Thần Vương, trên thực tế

sức chiến đấu rất yếu, chỉ là số lượng nhiều, làm cho không người nào có thể ngăn cản và phòng ngự mà thôi!

Hơn nữa chỉ cần linh khí nơi này vẫn còn, bọn chúng có thể nói bất tử

bất diệt, quả thực vô cùng khó chơi.

- Mục đích của chúng ta là vì đạt được Địa Tạng Linh Dịch, mà không phải liều mạng tranh đấu với bọn chúng... Cho nên mục đích của chúng ta là đi vào khe núi, tìm được đồ vật, sau đó cấp tốc rời đi!

Thấy mọi người rõ ràng Huyễn Linh là cái gì, Ngao Phong an bài sách lược ứng đối:

- Một lát nữa, chư vị từ bốn phương tám hướng công kích, tận khả năng hấp dẫn những Huyễn Linh này đi ra, sau đó ta tìm cơ hội lẫn vào trong, một được linh dịch, chúng ta sẽ lập tức rời đi...

- Phương pháp là tốt, nhưng nếu như ngươi cầm được linh dịch xong, trực tiếp trốn mất, không nói cho chúng ta, chúng ta bị vây khốn thì nên làm cái gì?

Một vị Thần Vương nói.

Không phải không tin đối phương, mà là mới vừa quen, ai cũng không dám thật phó thác sinh tử cho những người khác.

- Không sai, ngươi cầm được đồ vật rời đi, chúng ta bị nhốt ở trong đó, chỗ tốt gì cũng không có không nói, còn có thể vẫn lạc, chuyện này không thể như vậy!

Lại có Thần Vương nói.

- Vậy các ngươi nói làm sao bây giờ?

Thấy tất cả mọi người chất vấn, Ngao Phong nhíu mày.

- Muốn vào cùng một chỗ vào, muốn lui cùng một chỗ lui!

Thần Vương vừa rồi nói.

- Không sai, cùng một chỗ vào, cùng một chỗ lui!

Mọi người đồng thời gật đầu.

- Cùng một chỗ tiến lui là rất an toàn, nhưng các ngươi có nghĩ tới hay không, một khi bị những Huyễn Linh này vây lên, chúng ta đừng nói lấy không được bảo vật, vô cùng có khả năng đều chết ở bên trong!

Ngao Phong nói.

Chương 2245: Hấp thu linh tính

- Cái này...

Mọi người nói không ra lời.

Số lượng Huyễn Linh rất nhiều, hơn nữa từng cái đều có tu vi tương đương Thần Vương, thật bị vây ở bên trong, đồ vật có thể cầm tới hay không không nói, mười bốn người bọn họ, cho dù có Thần Vương phong hào, cũng rất khó toàn thân trở ra.

Nếu như không thể lui ra ngoài, tử vong là không cách nào tránh khỏi, mọi người bèo nước gặp nhau, tên cũng gọi không ra, vì bảo bối mà đến, ai nguyện ý hi sinh mình, bảo toàn những người khác?

- Dẫn động Huyễn Linh, hơn nữa phân tán chúng, là phương pháp tổn thất ít nhất hiện nay, nếu như các ngươi không tin ta, cái liên hợp này lại có ý nghĩa gì?

Ngao Phong vung tay.

Mọi người nói không ra lời.

Quả thực lẫn nhau không tin mà nói, còn không bằng không liên hợp.

Nếu như vậy, sức chiến đấu không những không tăng thêm, còn có thể

yếu bớt.

- Nếu không, chúng ta liên hợp thành trận pháp, cưỡng ép tấn công...

- Trận pháp? Trước tiên không nói Thuỷ Triều Hải mở ra thời gian không dài, coi như dài, những người khác biết có bảo vật, sẽ cho ngươi thời gian này sao?

- Này ngược lại cũng phải, hơn mười vị Thần Vương tu luyện trận pháp, muốn đạt tới tình trạng tiến lui tự nhiên, ít nhất cần thời gian nửa tháng, lâu như vậy, chậm trễ không nổi!

- Có thời gian như vậy ở đây kéo dài, còn không bằng đi tìm bảo vật, đạt được vượt xa một viên Thần Nguyên đan tuyệt phẩm, cùng một vị phong Vương hứa hẹn!

...

Mọi người ý niệm khuấy động.

Vốn cho rằng là chuyện đơn giản, không nghĩ tới phức tạp như vậy.

Nếu quả thật không dễ kiếm, tạm thời xây dựng đội ngũ rất có thể sẽ sụp đổ.

- Ta ở phía trước nhất xông vào, chư vị ở hai bên phối hợp tác chiến, đừng để ta bị Huyễn Linh bao vây công kích...

Thấy tạm thời tạo thành đám ô hợp quả nhiên không đáng tin cậy, Ngao Phong rơi vào đường cùng, không thể làm gì khác hơn là nói.

Những người này là muốn không có nguy hiểm, lại có thể đạt được bảo vật.

Nhưng trên thực tế nào có chuyện tốt như vậy.

- Tốt!

Mọi người đáp ứng.

- Bắt đầu đi!

Chẳng muốn tiếp tục an bài chiến thuật gì, Ngao Phong hít sâu một hơi, xông về phía trước.

Phần phật!

Lực lượng của cường giả Thần Vương phong hào thi triển ra, cả người nhanh như thiểm điện, một móng vuốt to lớn xuất hiện ở trên không, nhẹ

nhàng bóp một cái, không gian nổ tung, Huyễn Linh ngăn ở phía trước lập tức bị chấn đung đưa, hóa thành khí lưu.

- Theo kịp!

Hét lớn một tiếng, còn lại rất nhiều Thần Vương đồng loạt đi theo.

Trương Huyền và Lạc Thất Thất cũng theo sát ở sau lưng mọi người.

Không thể không nói thực lực của Ngao Phong rất mạnh mẽ, Huyễn Linh Thần Vương cấp, một chiêu liền có thể diệt sát, một chút ý thức sót lại cũng không còn.

- Những Huyễn Linh này... tựa hồ có trợ giúp rất lớn với linh hồn...

Đi theo sau lưng đám người, ngăn cản Huyễn Linh ở hai bên tấn công tới, trong lòng Trương Huyền hơi động.

Đây đều là linh tính, giống như những vật trước đó khải linh, thuộc về

một loại linh hồn, mặc dù là thảo mộc chi linh, nhưng số lượng nhiều, đối với linh hồn vẫn có trợ giúp rất lớn.

Hiện tại linh hồn của hắn đạt được Cửu Thiên sắc phong, dù đến Thần Vương phong hào đỉnh phong, nhưng khoảng cách có thể xung kích Đế

Quân, vẫn có một khoảng cách.

Nếu như hấp thu luyện hóa những linh tính này, có thể để hồn thể trở

nên càng thêm cường đại hay không?

- Thử một chút!

Nghĩ đến cái này, tinh thần khẽ động, linh tính bị Ngao Phong đánh nát, bị hấp thu vào mi tâm.

Có linh tính mà nói, tương đương với đoạt xá, hấp thu rất khó, sau khi đánh nát Huyễn Linh, lại không còn ý niệm chủ quan, tương đương với linh hồn tinh thuần, hấp thu dễ như trở bàn tay.

Trương Huyền nhất thời cảm thấy hồn thể lần nữa trở nên mạnh mẽ, con mắt thả ra tinh quang.

- Không tệ...

May mắn đi theo đối phương, Địa Tạng Linh Dịch có hay không, có thể

đạt được hay không, đối với lần này mà nói, đều đã kiếm lời.

Phía trước có Ngao Phong tấn công, hai bên có hơn mười vị Thần Vương không ngừng ngăn cản, linh tính tán loạn rất nhiều, ngắn ngủi không đến 10 phút, Trương Huyền đã cảm giác hồn thể tăng lên không chỉ một lần.

Lúc này mọi người đã triệt để lâm vào trong vòng vây của Huyễn Linh.

Bốn phía khe núi đều là cỏ cây không biết sống bao nhiêu năm, những thứ này đều có thể ở trong linh khí sung túc tinh thuần sinh ra linh tính, bởi vậy linh tính liên tục không ngừng, không biết bao nhiêu.

Một phen chém giết, Huyễn Linh vây tới không những không giảm bớt, ngược lại càng nhiều.

Lại hấp thu một hồi, Trương Huyền ngừng lại.

Linh tính giống như linh khí, vừa mới bắt đầu hấp thu hiệu quả rất tốt, kèm theo thời gian trôi qua, dần dần yếu bớt, đến bây giờ đã bão hòa.

Trừ khi có linh tính càng tinh thuần!

- Địa Tạng Linh Dịch ngay ở phía trước...

Đi theo sau lưng đám người, lại tới một khoảng cách, Ngao Phong gào lên một tiếng.

Trương Huyền ngẩng đầu, quả nhiên thấy trong khe núi, trên một cái ao nước không lớn, lơ lửng một đoàn đồ vật màu ngà sữa.

Chỉ lớn chừng quả đấm, nhộn nhạo linh lực nồng đậm, tinh thuần hơn Thần Nguyên đan tuyệt phẩm gấp bội, còn không có tới gần, liền cảm thấy chân khí trong cơ thể không ngừng nhảy nhót, tràn đầy khát vọng.

- Quả nhiên là đồ tốt, hữu dụng với ta...

Ánh mắt Trương Huyền sáng lên.

Giống như suy đoán, thứ này đối với hắn quả nhiên có hiệu quả cực lớn, dùng mà nói, cho dù không cách nào xung kích phong Vương đỉnh phong, xung kích phong Vương trung kỳ, hậu kỳ lại không khó lắm.

Chẳng qua...

Trên đường đi đến hấp thu linh tính, cũng không ra quá nhiều lực, đây là Ngao Phong cùng những Thần Vương kia phí hết tâm huyết lấy được, mình cũng không tiện ra tay cướp đoạt.

Dù sao hắn là Danh Sư, không phải cường đạo.

Nhưng biết nơi này có thứ này, khe núi lớn như vậy, chưa hẳn chỉ có một giọt, cùng lắm thì đi tìm là được.

Đối với người khác mà nói, bốn phía đều là Huyễn Linh, cần giết ra một đường máu mới có thể lấy được, nhưng đối với hắn mà nói, không có phiền toái như vậy.

Thực sự không được thì Vu Hồn rời thân thể, lấy hình dáng Vu Hồn giả

mạo Huyễn Linh, đối phương hẳn là không dễ dàng phát giác như vậy.

Ầm ầm!

Tựa hồ là bảo vệ linh dịch, số lượng Huyễn Linh trở nên càng nhiều, áp lực mọi người tăng gấp bội, trong nháy mắt liền có ba bốn vị Thần

Vương bị trọng thương, ngay cả Ngao Phong Thần Vương phong hào khóe miệng cũng chảy máu.

Lúc này thực lực Huyễn Linh cũng tăng lên không ít, đều đạt đến Thần Vương đỉnh phong, hơn nữa từng cái hung hãn không sợ chết, tiến hành công kích linh hồn, mọi người dĩ nhiên là mệt mỏi.

- Tiếp tục như vậy, chúng ta vô cùng có khả năng đều chết ở chỗ này...

Một vị Thần Vương nhịn không được nói.

Trên mặt mọi người đều lộ ra vẻ ngưng trọng.

Còn tưởng nhiều Thần Vương như vậy liên thủ, lại có Thần Vương phong hào mở đường, sẽ nhẹ nhõm giết vào giết ra, nằm mộng cũng nghĩ không tới nguy hiểm như vậy.

- Nhất định phải lui ra ngoài, nếu không chúng ta đều không thể còn sống rời đi...

Lại một Thần Vương hét, mọi người nhao nhao sinh ra tâm tư lui về phía sau.

Dù thấy được Địa Tạng Linh Dịch, cũng phải có mệnh, có thực lực cầm mới được, tiếp tục ngạnh xông, không tuyển chọn lui ra mà nói, sớm muộn gì cũng sẽ toàn quân bị diệt.

- Đã đến nơi này, có thể nào thất bại trong gang tấc?

Vẻ mặt Ngao Phong dữ tợn, hai mắt trợn tròn:

- Mọi người ở chỗ này chờ ta một chút, ta cầm tới linh dịch liền trở lại...

Nói xong gầm lên giận dữ, thân thể vụt qua, trong nháy mắt biến thành một Kim Long to lớn, lăng không vọt tới linh dịch.

Biết dựa vào hình dáng nhân loại không thể xông tới, không có gì chần chừ, trực tiếp thuế biến thành bản thể!

Chương 2246: Màng ánh sáng

Kim Long xuất hiện, không khí tựa như ngưng đọng, linh khí bốn phía trở nên càng thêm sền sệt.

Thực lực chân chính của Thần Vương phong hào ở Vân Ly Thiên triệt để hiển lộ ra, không gian giống như bất cứ lúc nào cũng sẽ vỡ vụn.

Vù!

Kim Long mới vừa xuất hiện, vô số linh tính giống như phát điên lao đến, không tiếc tự bạo, chỉ tích tắc, trong khe núi nhộn nhạo ra từng tầng từng tầng gợn sóng không gian.

Ngao Phong nhận công kích liên tiếp, lân phiến nứt ra, từng vết thương dữ tợn xuất hiện ở trên người, long huyết màu vàng kim nhỏ xuống trên mặt đất, phát ra âm thanh xì xì, đập vỡ nát nham thạch.

Hô!

Một đạo long tức phun ra, mấy chục con Huyễn Linh ở phía trước nổ

tung, hóa thành khí lưu, trước mặt xuất hiện một mảng lớn không gian trống trải.

Vèo!

Ngao Phong vội vàng xông về phía trước, mắt thấy đã tới trước mặt linh dịch, một màng ánh sáng đột nhiên xuất hiện, ngăn hắn ở bên ngoài.

- Là Huyễn Linh tạo thành trận pháp...

Ngao Phong sầm mặt lại, da đầu run lên.

Những Huyễn Linh này không chỉ có ý thức của mình, lại còn có thể liên hợp lại sắp đặt trận pháp... Vượt xa khỏi tưởng tượng.

Móng vuốt nâng lên, hướng về phía trước hạ xuống.

Màng sáng lay động, xuất hiện tầng tầng gợn sóng, cho dù cường đại như Ngao Phong, thi triển ra toàn bộ lực lượng, vẫn không cách nào đánh tan trận pháp trước mắt này.

- Ta không tin...

Đi tới trước mặt linh dịch, lại không cách nào đắc thủ, tròng mắt Ngao Phong đỏ hoe, lại bổ không ra thứ này, tất cả mọi người bị Huyễn Linh vây công mà chết, hắn khẳng định cũng chạy trốn không xong!

Cho nên nhất định phải nhanh cầm được linh dịch, an toàn trở về... Nếu không sẽ thất bại trong gang tấc!

Biết nơi này nguy hiểm như thế, lần sau còn muốn để cho người ta đi vào, gần như không có khả năng.

Nói cách khác... chỉ có một lần cơ hội, nhất định phải thành công, không thể thất bại!

Rầm rầm rầm!

Luân phiên công kích, màng ánh sáng bị chấn không ngừng lay động, nhưng không cách nào xé ra.

Bất quá tuy không nát, nhưng màng ánh sáng ở dưới điên cuồng tấn công lại mỏng manh không ít, vô số lực lượng linh hồn nhộn nhạo ra, tán dật bốn phía.

- Không phải trận pháp, màng ánh sáng này là vô số Huyễn Linh rút ra đồ vật tinh hoa nhất trong hồn phách, hình thành kén tằm...

Nhìn một màn này ở trong mắt, Trương Huyền sửng sốt, sau đó ánh mắt sáng lên.

Còn tưởng là Huyễn Linh sắp đặt ra trận pháp, từ đối phương tấn công tán dật ra lực lượng nhìn, rõ ràng không phải.

Đoán không sai, là bởi vì có Địa Tạng Linh Dịch tồn tại, những cây cối hoa cỏ kia mới sinh ra linh tính, nguyên nhân chính là như vậy, linh dịch xem như mẹ của bọn nó.

Vì bảo vệ đối phương, vô số Huyễn Linh rút ra tinh hoa trong cơ thể, tích lũy tháng ngày, mới tạo thành màng bảo hộ này.

Nói cách khác...

Trong màng ánh sáng này ẩn chứa đều là đồ vật tinh hoa nhất của Huyễn Linh!

- Hấp thu Huyễn Linh phổ thông, đã không cách nào để cho linh hồn tiến bộ, hấp thu cái này... Có thể để cho linh hồn tiến lên lần nữa hay không?

Trong lòng Trương Huyền suy tư.

Vừa rồi hấp thu quá nhiều Huyễn Linh, linh hồn lực phổ thông đã không cách nào để cho hắn tiến bộ, nếu như những cái này đều là tinh hoa mà nói, hắn là sẽ có hiệu quả.

Nghĩ đến điểm này, tiện tay đánh bay hai Huyễn Linh cận thân, tới gần màng ánh sáng, quả nhiên cảm thấy lực lượng bị Ngao Phong đánh nát toả ra, đối với linh hồn có sự giúp đỡ to lớn.

Chỉ hấp thu một chút, liền có biến hoá rất lớn, có thể đoán được, hấp thu nhiều mà nói, hoàn toàn có thể để cho linh hồn tăng tiến một bước dài.

Đồ tốt ah!

Hai mắt Trương Huyền sáng lên, lần nữa nhìn về phía trước, chỉ thấy Ngao Phong không ngừng công kích, màng ánh sáng bị gọt sạch một tầng tiếp lấy một tầng, hồn lực mạnh mẽ linh khuấy động đâu đâu cũng có, rất nhiều đều bị Huyễn Linh ở bốn phía hấp thu, để chúng càng thêm cường đại.

- Quá lãng phí...

Thấy bị đối phương hấp thu, áp lực của nhóm người mình càng lớn, Trương Huyền đau lòng nhức óc.

Thứ tốt này, bị những thảo mộc chi linh này hấp thu cũng là lãng phí, cho mình hấp thu, đạt được chỗ tốt tuyệt đối lớn hơn dùng Địa Tạng Linh Dịch.

- Không được, đây đều là của ta...

Trương Huyền nhịn không được nữa, lao về phía màng ánh sáng.

Rầm rầm rầm!

Kim Long ở trên không không ngừng tấn công, lực phản chấn cuồng bạo để móng vuốt nó không ngừng chảy xuống máu tươi, Huyễn Linh ở bốn

phía vây công, thương thế cũng càng ngày càng nặng, cả con rồng tựa hồ

có chút không chịu nổi, bất cứ lúc nào cũng sẽ từ không trung rơi xuống.

- Đại Đế đối với ta ân trọng như núi, thứ này có thể để cho Đế Quân tiến bộ, ta tuyệt đối phải hoàn thành nhắc nhở, sẽ không buông tha...

Long nha cắn chặt, ở sâu trong nội tâm Ngao Phong hí dài.

Đế Quân phong hào phổ thông, phần lớn đều là ân tình chỉ điểm, mà Đế

Quân ở đông nam tây bắc là bốn đại thần thú, phong hào đều là có quan hệ huyết mạch.

Tình cảm càng sâu!

Nếu Đế Quân cần tiến bộ, như vậy coi như liều mạng, cũng sẽ vì hắn tìm được đồ vật mong muốn!

Điên cuồng tấn công, lực phản chấn càng ngày càng mạnh, bốn cái móng vuốt vỡ vụn càng ngày càng nhiều, cả người tựa hồ cũng sắp không kiên trì được nữa.

Con mắt thấu đỏ, biết đến cực hạn của thân thể, tiếp tục nữa, khả năng linh dịch không có cầm tới, ngược lại sẽ chết ở chỗ này, Ngao Phong đang muốn dừng lại, tiếc nuối trở về, lại nhìn thấy một thanh niên chẳng

biết lúc nào đã đi tới trước màng ánh sáng, cười khanh khách hấp thu lực lượng bị bản thân đánh tan.

- ...

Đầu rồng cúi nhìn, rất nhanh nhận ra được.

Chính là vị nam Thần Vương tới cuối cùng kia.

- Đừng để ý ta, ngươi tiếp tục, ta đợi một lát sẽ đi...

Thanh niên khoát tay áo, vẻ mặt thân thiện nói.

- ...

Ngao Phong lắc lư, suýt chút nữa từ không trung rơi xuống.

Đại ca!

Ta vì đi tới trước mặt màng ánh sáng này, suýt chút nữa bị Huyễn Linh đánh chết, trên người bây giờ còn chảy máu a...

Làm sao ngươi tới trước mặt, quần áo không có nhăn một chút? Còn cực kỳ vui vẻ, cười cọng lông ah...

Quan trọng là...

Có bản lãnh này, sớm dùng một chút ah, ta con mẹ nó đã sắp chết rồi...

Vẻ mặt u oán, tiếp tục nhìn qua, chỉ thấy thanh niên điên cuồng hấp thu, bốn phía màng mỏng bị đánh tan, như vòi rồng hội tụ ở bên cạnh đối phương.

Hai Huyễn Linh to lớn cảm nhận được đồ vật để nó mạnh mẽ bị tên này hấp thu, cũng tức đến oa oa kêu loạn, đồng loạt lao đến.

- Cẩn thận...

Ngao Phong la lên, lời còn không có kết thúc, chỉ thấy thanh niên tùy ý khoát tay áo.

Bành! Bành!

Hai tiếng kêu rên, hai Huyễn Linh nổ thành bột phấn, đồng dạng bị đối phương hấp thu.

Làm xong những cái này, giống như làm sự tình bé nhỏ không đáng kể, thanh niên lần nữa ngẩng đầu, vẻ mặt chân thành:

- Không cần nhìn ta, ngươi tiếp tục bắt màng ánh sáng, hiện tại màng đã rất mỏng, động tác nhanh lên một chút mà nói, hẳn là không dùng đến mười phút sẽ phá vỡ...

- Mười phút...

Ngao Phong phun ra một ngụm máu tươi.

Còn tưởng bất cứ lúc nào cũng sẽ phá vỡ, náo loạn nửa ngày còn cần mười phút...

Ta phế mạng già, nguyên lai mới làm hỏng không đến một phần mười?

Cái này còn làm sao phá vỡ?

Trong mắt tràn đầy khó chịu, cúi đầu nhìn lại, chỉ thấy cương trảo của thanh niên đã thôn phệ sạch sẽ, tràn đầy mong đợi nhìn qua:

- Tiếp tục ah... Thất thần làm gì?

- Ah...

Ngao Phong gào lên một tiếng, dùng cả tay chân lần nữa chộp tới, lại có một mảng lớn màng mỏng bị xé ra, ánh sáng bắn ra bốn phía.

Trương Huyền thoả mãn gật đầu, tiếp tục hấp thu, rất sảng khoái.

Chương 2247: Ngao Phong khó ch u

ị

Trong màng ánh sáng ẩn chứa lực lượng linh hồn tinh thuần, hấp thu càng nhiều, hồn thể của Trương Huyền trở nên càng ngày càng cao to, cả người chưởng khống linh hồn cũng càng ngày càng mạnh.

Rất nhanh lại đạt đến bão hòa.

Bất quá không sao, tinh thần khẽ động, hấp thu lực lượng vào trong cơ

thể phân thân, để hồn phách của nó càng ngày càng cường đại.

Rất nhanh, lực lượng có thể hấp thu bị hấp thu hầu như không còn.

Ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy Ngao Phong tựa như một con rồng chết, lơ

lửng giữa không trung, máu tươi đầy người, thật giống như lực lượng trong cơ thể đã tiêu hao hầu như không còn.

Lại không còn uy mãnh của Thần Vương phong hào trước đó.

- Ta chỗ này có đan dược khôi phục thể lực, ăn một viên đi!

Thấy vị này như vậy, Trương Huyền dừng lại một chút, cong ngón tay búng một cái, một viên đan dược bay tới.

Tên này thật muốn ngất, bản thân liền không thể an tâm hấp thu linh hồn lực tán dật.

Vừa rồi hấp thu nhiều như vậy, nên biết ân báo đáp.

- Thương thế của ta quá nặng, đan dược phổ thông vô dụng...

Thấy đối phương đưa đan dược tới, Ngao Phong cười khổ một tiếng.

Thần Nguyên đan tuyệt phẩm đối với hắn mà nói, tác dụng cũng không lớn, huống chi một ít dược vật cấp thấp.

Thương thế quá nặng, nhất định phải có lực lượng càng thêm tinh thuần mới có hiệu quả.

- Ăn thử một chút!

Trương Huyền khẽ mỉm cười.

Mặc dù viên này là Thần Nguyên đan thượng phẩm phổ thông, lại ẩn chứa chân khí Thiên Nhược Hữu Tình cùng với một ít huyết dịch của Tiểu Hoàng Kê, thương thế bình thường không đáng kể chút nào.

Thấy vị này kiên trì, nghĩ đến hắn nhẹ nhõm từ đằng xa đi tới, Ngao Phong há miệng nuốt dược vật xuống.

Đan dược vào cổ họng, một dòng nước ấm tuôn khắp toàn thân, trên người trọng thương trong chốc lát đạt được khôi phục.

- Cái này...

Đồng tử co rụt lại, Ngao Phong không ngừng run rẩy.

Hiệu quả của thuốc này đã có thể so với dược vật Đế Quân!

Đến cùng là ai... đan dược quý giá như vậy, tiện tay liền cho?

Cúi đầu nhìn lại, ngay sau đó liền thấy đối phương khát vọng nhìn qua:

- Tiếp tục đánh đi...

- ...

Khóe miệng có giật, lông mày Ngao Phong nhảy loạn.

Trong lòng cảm ơn không còn sót lại chút gì.

Ngươi đây là coi ta thành cu li ah...

Quay đầu liếc nhìn, đằng sau mang vào rất nhiều Thần Vương, phần lớn đã bị thương, sắp không kiên trì nổi, biết lúc này không phải thời điểm suy tính những thứ này, răng cắn chặt, móng vuốt hung ác đánh xuống.

Răng rắc! Răng rắc!

Màng ánh sáng lay động, lại một đạo lực lượng tùy ý bay ra, bị đối phương hấp thu.

Hấp thu một hồi, Trương Huyền cau mày.

Phân thân không có lĩnh ngộ công pháp Thiên Nhược Hữu Tình, cũng không được Cửu Thiên phong Vương, nhu cầu hồn lực càng lớn, vừa mới bắt đầu Ngao Phong chém nửa ngày tích lũy lực lượng, hấp thu không cảm thấy cái gì, hiện tại một bên chém một bên hấp thu, cảm giác tốc độ của linh hồn lực quá chậm.

Tu luyện, nhanh và chậm là hai loại khái niệm, có đôi khi xung kích cảnh giới, quá chậm tương đương với không có một chút hiệu quả.

- Vì sao nhất định muốn chém xuống lại hấp thu? Trực tiếp hấp thu màng mỏng này có được hay không?

Thấy Ngao Phong mệt đến phun ra đầu lưỡi, nước bọt bắn tung toé, tốc độ gia tăng khả năng không lớn, Trương Huyền lắc đầu, nhìn về phía kén tằm trước mắt.

Bị đánh xuống hấp thu, là dễ dàng một chút, nhưng bộ dạng của đối phương, tốc độ đánh đã không đuổi kịp hấp thu, nhất định phải làm ra thay đổi mới được.

Sớm biết đối phương không đáng tin cậy như vậy, liền không cho hắn đan dược.

Lãng phí không một viên.

Xem ra Thần Vương phong hào cũng không lợi hại như tưởng tượng ah!

Trương Huyền lắc đầu, bàn tay đặt ở trên màng mỏng, tinh thần tập trung, điên cuồng hấp thu, lại phát hiện vách ngăn cứng rắn, căn bản không hấp thu được.

- Khó trách tên này đánh không dễ, cái màng này quả thực đáng sợ...

Đưa tay đánh một quyền, nhộn nhạo ra lực lượng không hề kém Ngao Phong, ngược lại chấn cánh tay run lên, Trương Huyền nhịn không được lắc đầu.

Do vô số thảo mộc chi linh dùng bộ phận tinh thuần nhất trong linh hồn tạo thành, quả nhiên cực kỳ đáng sợ.

Tuy chân khí không đến phong Vương đỉnh phong, cũng không vận dụng lực lượng linh hồn, nhưng trải qua Bất Tử Dung Nham Trì rèn luyện, đơn thuần thân thể còn cường đại hơn phong Vương đỉnh phong, lực lượng mạnh mẽ như vậy, còn bị phản chấn tay đau, muốn cấp tốc phá vỡ vách ngăn trước mắt, chỉ sợ cũng chỉ có Đế Quân mới có thể làm được.

- Thử vũ khí một chút...

Nắm đấm không được, cổ tay Trương Huyền khẽ đảo, Đế Quân của Kiếm Thần Thiên ban cho Xích Tiêu Kiếm xuất hiện ở trong lòng bàn tay.

Hô!

Thụ Dục Tĩnh Nhi Phong Bất Chỉ, Tử Dục Dưỡng Nhi Thân Bất Đãi!

Trương Huyền thi triển ra kiếm pháp Phong Bất Chỉ.

Phốc!

Vách ngăn trước mắt không có chịu đựng mảy may, liền phá vỡ một lỗ

thủng to, cả người lảo đảo, dĩ nhiên đi vào trong màng mỏng.

- Cái này...

Trương Huyền nháy con mắt.

Vừa rồi nắm đấm không tạo được tổn thương lợi hại gì, vốn cho rằng coi như dùng kiếm, cũng cần tiêu phí một đoạn thời gian rất lớn, nằm mơ

cũng không nghĩ đến, dễ dàng như vậy liền cắt ra lỗ hổng lớn...

Sớm biết đơn giản như vậy, thì không ở bên ngoài chậm trễ thời gian.

Khiếp sợ đồng thời cũng kỳ quái, Xích Tiêu Kiếm đến cùng là loại bảo vật cấp bậc nào, không khỏi quá sắc bén đi!

- Ừm, từ bên trong hấp thu, quả nhiên dễ dàng hơn ở bên ngoài...

Thu kiếm về nhẫn, lần nữa hấp thu, quả nhiên cảm giác một cỗ linh hồn lực mạnh mẽ cuồn cuộn lao đến, tràn vào thân thể.

Từ bên ngoài làm sao hấp thu cũng hấp thu không đến, nhưng ở bên trong, lực lượng vô cùng đầy đủ, hấp thu thuận buồm xuôi gió.

Phân thân trong trữ vật giới chỉ cấp tốc hấp thu loại lực lượng này, tu vi cũng càng ngày càng cao, càng ngày càng cường đại.

Bành bành bành!

Hắn bên này hấp thu, phía ngoài Ngao Phong vẫn điên cuồng công kích, long huyết theo khe hở móng tay không ngừng nhỏ xuống, đang cảm

thấy không có hi vọng gì mở ra màng mỏng, chỉ thấy thanh niên chẳng biết lúc nào đã chui vào, đứng ở bên trong không nhúc nhích.

Thân thể co giật, Ngao Phong cảm giác cổ họng ngòn ngọt, suýt chút nữa hộc máu.

Đại ca, ngươi đi vào lúc nào?

Vì sao không gọi ta?

Ta một mực ở bên ngoài đần độn dùng sức chém, ngươi... không thấy ư?

Không nên chơi người như vậy...

Giống như ta đang liều mạng đập muỗi, ngươi lại chạy vào trong màn, vểnh chân bắt chéo uống nước ngọt...

Đồng dạng đều là Thần Vương, sao ngươi ưu tú như vậy?

Thân thể vụt qua, đi tới trước mặt thanh niên, phát hiện địa phương màng mỏng bị xé nứt bỗng nhiên khép lại!

Vùng vẫy nửa ngày, biến thành hình người, lúc này mới chui vào.

- Linh dịch, ta cuối cùng cũng lấy được...

Không để ý tới thanh niên đang ngồi ở cách đó không xa hấp thu lực lượng, Ngao Phong lại kìm nén không được, trực tiếp vọt tới Địa Tạng Linh Dịch.

Nhẹ nhàng vồ một cái, nắm ở trong lòng bàn tay.

Xì xì xì!

Cảm nhận được linh khí mạnh mẽ trong đó, Ngao Phong kích động không ngừng run rẩy, vừa định tìm bảo vật chứa lại, thu vào nhẫn, đột nhiên lông mày nhíu một cái.

Cái linh dịch này...

Sao cảm giác nhỏ đi một vòng lớn nhỉ?

Trước đó nhìn thấy, thì lớn như nắm đấm, làm sao hiện tại chỉ như quả

bóng bàn?

Tràn đầy nghi hoặc, ngay sau đó nhìn thấy linh dịch lần nữa rút nhỏ một vòng, giống như quả nho, sau đó là như hạt đậu nành...

Da đầu Ngao Phong sắp nổ tung, mặt mũi phát điên.

Lớn cỡ nắm tay, hiến cho Đế Quân, đối phương sẽ long nhan vui mừng, nhỏ như vậy hiến qua, đánh mặt sao?

Căn bản không lấy ra được ah...

Chương 2248: Khe núi chố= sấu

Dùng sức vò đầu, nhìn kỹ lại, lúc này mới phát hiện, Địa Tạng Linh Dịch trong lòng bàn tay, kèm theo màng mỏng xuất hiện khe hở, không ngừng bốc hơi ra ngoài, thật giống như vách ngăn là dùng để bảo vệ lực lượng không tán loạn, hiện tại gặp phải phá hoại, lại không cách nào duy trì linh dịch ổn định.

- Linh khí đều tán tới chỗ nào?

Vẻ mặt lo lắng, muốn nhìn một chút có thể thu hồi lại linh khí sắp tán dật hay không, xem xét một chút, kìm lòng không được lảo đảo.

Chỉ thấy bất luận là vách ngăn hay linh khí, đều bị thanh niên ngồi ở

cách đó không xa hấp thu, một chút cũng không có bỏ qua.

Những linh khí này, mình cũng không hấp thu được, vậy mà đối phương nhẹ nhõm hấp thu... Làm sao làm được?

Tức đến nghiến răng, tìm hộp ngọc bỏ linh dịch vào, bố trí phong ấn, lúc này mới ngừng lại tán dật, nổi giận đùng đùng nhìn về phía đối phương.

- Vị bằng hữu này, ân tình ra tay ban tặng đan dược, tại hạ ghi nhớ trong lòng, nhưng ngươi hấp thu sạch sẽ linh khí trong Địa Tạng Linh Dịch là có ý gì? Để ta còn làm sao hiến cho Đế Quân?

Tuy rất cảm ơn... Nhưng ngươi hấp thu hết đồ vật, vậy chúng ta tới đây làm gì?

Ta đáp ứng cho mọi người chỗ tốt, lại liều sống liều chết, suýt chút nữa treo ở chỗ này, ngươi lại trực tiếp hái thành quả thắng lợi... Không tốt lắm đâu!

Thấy đối phương nổi giận, Trương Huyền sửng sốt một chút, nhìn về

phía hộp ngọc của đối phương, lúc này mới phát hiện linh dịch mười không còn một, cả người ngẩn ngơ, cúi đầu nhìn trong cơ thể, lập tức cứng đờ.

- Tu vi của ta... Đột phá phong Vương? Chuyện lúc nào?

Mặc dù chỉ là phong Vương sơ kỳ, nhưng chân khí lại thực sự đột phá!

Chỉ là làm sao một chút cũng không có phát hiện?

Hắn là Vu Hồn chăm chú hấp thu lực lượng linh hồn, thân thể lại mở ra hình thức tu luyện vô niệm vô tưởng... Trong lúc vô tình hấp thu Địa Tạng Linh Dịch sắp tán phát đến trong không khí!

Ta thật chỉ là tới hấp thu linh hồn lực, không muốn hấp thu linh dịch của ngươi...

Biết thật nói như vậy, đoán chừng đối phương sẽ đánh chết mình, Trương Huyền xấu hổ phút chốc nói.

- Cái này... Đi ra ngoài trước rồi nói sau, ta sợ bọn họ không chịu nổi...

Ngao Phong quay đầu nhìn, quả nhiên thấy bên ngoài màng ánh sáng, rất nhiều Thần Vương đã không sai biệt lắm đến cuối cùng, tất cả đều sắp gánh không được.

Địa Tạng Linh Dịch bị lấy đi, Huyễn Linh ở phía ngoài càng thêm điên cuồng, tấn công càng thêm hung mãnh, mười một vị Thần Vương, hầu như toàn bộ trọng thương, lại không nghĩ biện pháp trốn đi, khả năng sẽ

toàn quân bị diệt.

- Hừ!

Biết đối phương nói không sai, Ngao Phong biết lúc này xác thực không phải thời điểm hỏi thăm, cắn răng, thân thể nhảy lên chui ra ngoài, lần nữa thuế biến thành cự long, bao phủ mọi người ở bên trong, cấp tốc phóng ra ngoài.

Biết thanh niên ở trong vách ngăn thủ đoạn vượt xa tưởng tượng, nên chẳng muốn mang hắn đi.

- Chúng ta chờ ngươi ở bên ngoài...

Mọi người rời đi, âm thanh truyền tới.

Trương Huyền lắc đầu, không nói thêm lời, tiếp tục hấp thu linh hồn lực tinh thuần trong vách ngăn.

Sau năm phút, vách ngăn đều bị hấp thu sạch sẽ, lúc này thực lực của phân thân cũng đã đạt đến Thần Vương đỉnh phong, sức chiến đấu so với Thần Vương phong hào phổ thông chỉ mạnh không yếu.

Không còn vách ngăn bảo vệ, vô số Huyễn Linh vây quanh, Trương Huyền nắm Xích Tiêu Kiếm ở trong lòng bàn tay, nhẹ nhàng vung lên, giết ra một con đường, vừa định đi ra ngoài, đột nhiên ngừng lại.

- Đi xem trong khe núi có linh dịch khác hay không...

Dù sao cũng đã tới, ngộ nhỡ còn có linh dịch khác, có lẽ có thể để tu vi đột phá phong Vương đỉnh phong!

Thân thể vụt qua, ngụy trang chi khí quanh quẩn, sau một khắc khí tức hoàn toàn giống Huyễn Linh ở bốn phía.

Vừa mới bắt đầu Huyễn Linh vẫn không ngừng vây công, một lát sau thì ngừng lại, trở nên có chút ngỡ ngàng.

Thảo mộc chi linh không có trải qua văn hóa nhân loại hun đúc, có chỉ là ý niệm ít ỏi, thiếu năng lực chủ động phân tích, Trương Huyền ngụy trang thiên y vô phùng, cho dù là bọn chúng cũng phân biện không rõ.

- Cái lệnh phù ngụy trang này quả nhiên mạnh mẽ...

Thấy Huyễn Linh cũng có thể ngụy trang, hơn nữa để chúng không phát hiện được, Trương Huyền nhịn không được cảm xúc, thân thể vụt qua, thẳng tắp bay vào khe núi.

Nơi này có thể sinh ra bảo vật như vậy, khẳng định còn có nữa.

Kèm theo một đường ống dưới, số lượng Huyễn Linh dần dần giảm bớt, đi về phía trước một hồi, Trương Huyền đột nhiên nhíu mày, ngừng lại.

Khí tức trước mắt cho hắn một loại cảm giác quen thuộc.

Có chút giống lúc trước xuống hố sâu dưới Linh Nguyên Thiên, có lực lượng ma diệt chân khí Thiên Đạo.

- Kỳ lạ...

Tiếp tục đi xuống, kèm theo càng sâu, loại khí tức này càng nồng đậm, dĩ nhiên đến tình trạng Thần Vương phong hào cũng khó mà chống lại.

Chân khí Thiên Nhược Hữu Tình di tán ở bên ngoài cơ thể, lúc này mới không bị ảnh hưởng.

Phi hành hơn mười phút, cuối cùng đi tới dưới đáy, Trương Huyền nhìn xuống, trái tim bỗng nhiên nhảy dựng.

Ở dưới cùng là một mảnh đất trống to lớn, diện tích chừng mấy vạn mẫu, phía trên thực vật gì cũng không có, chỉ có một hố sâu to lớn.

Đứng ở trong hầm không nhìn thấy cái gì, nhưng đứng ở chỗ cao liền có thể rõ ràng nhìn ra, là một chưởng ấn to lớn!

- Đế Quân lưu lại?

Lông mày Trương Huyền nhăn lại.

Chưởng ấn trước mắt, lấy lực lượng của hắn khẳng định không làm được, vậy cũng chỉ có một loại khả năng... Đây là Đế Quân lưu lại!

Chỉ là Đế Quân không phải không cách nào đi tới nơi này ư?

Chưởng ấn từ đâu mà tới?

- Ở không trung Thần giới, có phải là có người đại chiến tạo thành hay không?

Nhìn thấy chưởng ấn trước mắt, một ý nghĩ xông ra.

Thuỷ Triều Hải, thoạt nhìn tựa như là ở không trung Thần giới thiếu hụt một khối tạo thành, hố sâu dưới Linh Nguyên thành, suy nghĩ kỹ một chút, cũng có chút giống thủ ấn...

Có phải là hai vị Đế Quân đại chiến lưu lại hay không?

Cuối cùng đưa đến Tiểu Hoàng Kê vẫn lạc, đến bây giờ trí nhớ không có triệt để khôi phục?

Chỉ là...

Nếu như lúc trước đại chiến chính là Tiểu Hoàng Kê, lấy thực lực của nó, Lạc Nhược Hi hẳn có thể nhẹ nhõm ngăn cản, vì sao lại không đi

làm?

Hơn bốn mươi năm, tiếp cận khoảng 50 năm, Thần giới đến cùng xảy ra chuyện gì?

Vì sao Thiên Đạo sẽ rời Thần giới, chia ra Thiên Đạo hữu tự và Thiên Đạo hữu khuyết? Rơi vào trên người Khổng sư và mình?

Liên tiếp nghi vấn, để Trương Huyền càng ngày càng hồ đồ.

Dọc theo chưởng ấn bay một vòng, cũng không phát hiện Địa Tạng Linh Dịch dư thừa, cũng không phát giác có chỗ nào đặc thù, Trương Huyền đành phải bất đắc dĩ bay ra ngoài.

Lần này đến nơi đây, tuy không có để chân khí đến phong Vương đỉnh phong, nhưng cũng đột phá phong Vương, linh hồn càng trở nên cường đại, khoảng cách đột phá Đế Quân cũng không xa.

Nói tóm lại, thu hoạch tương đối khá.

Duy nhất thiếu hụt là làm sao đối mặt Ngao Phong Thần Vương.

Đối phương tâm tâm niệm niệm linh dịch, trong lúc vô tình hấp thu chín phần mười, thực sự rất xấu hổ.

- Được rồi, thực sự không được... thu hắn làm đệ tử a! Tuy hắn thoạt nhìn cũng không thông minh lắm!

Rầu rĩ nửa ngày, Trương Huyền thầm nghĩ.

Mặc dù đối phương thoạt nhìn chỉ biết dùng man lực, thu hắn làm đệ tử, cũng coi là mình làm ra nhượng bộ lớn nhất.

Chương 2249: H K

ổ iêu

Có quyết định liền không rầu rĩ, xoay người bay ra ngoài.

Có lệnh phù ngụy trang, Huyễn Linh nóng nảy cũng không tiến hành công kích hắn, rất mau trở lại bên ngoài núi rừng, vừa định nhìn thấy Ngao Phong nên nói như thế nào, để đối phương vui vẻ một chút, liền cảm nhận được trên không lực lượng nóng nảy khuấy động.

Ngẩng đầu nhìn lại, ngay sau đó nhìn thấy Ngao Phong thuế biến thành Kim Long, đang cùng một mãnh hổ to lớn ở trên không trung kịch chiến.

- Ha ha, Ngao Phong, mấy ngày không gặp, sao yếu thành như vậy? Ta khuyên ngươi vẫn là ngoan ngoãn nhận thua, miễn cho mất mặt xấu hổ...

Mãnh hổ cười ha ha.

Hai cỗ lực lượng ở trên bầu trời không ngừng nhộn nhạo, uốn lượn như

pháo hoa, sáng tối chập chờn.

- Thần Vương phong hào của Canh Kim Thiên?

Trương Huyền cau mày.

Đầu mãnh hổ này, không có gì bất ngờ xảy ra, hắn là Canh Kim Thiên phong hào, chỉ là chẳng biết tại sao hai người lại đánh nhau.

- Muốn ta nhận thua, nằm mơ...

Ngao Phong gào lên một tiếng, dường như sử dụng bí pháp nào đó, toàn thân chuyển hồng, lần nữa vọt tới đối phương.

Rầm rầm rầm!

Cả hai giao chiến hừng hực khí thế, không gian bị xé nứt ra vô số khe hở.

- Trương sư...

Lạc Thất Thất đi tới trước mặt.

Biết vị trước mắt này có chuyện đi làm, vì không cản trở, nên vừa rồi cũng không đi theo, mà cùng Ngao Phong rời khe núi.

- Đây là chuyện gì xảy ra? Sao lại đánh nhau?

Trương Huyền hỏi.

- Chúng ta vừa đi ra, liền bị Hổ Kiêu Thần Vương phong hào của Canh Kim Thiên ngăn cản, nó hẳn là cũng biết nơi này có Địa Tạng Linh Dịch, cố ý chờ đám người Ngao Phong Thần Vương phong hào tiến vào, bị trọng thương mới tới cướp đoạt...

Lạc Thất Thất truyền âm.

- Cướp đoạt?

Trương Huyền giật mình.

Thuỷ Triều Hải, để cho người sợ hãi cũng không phải cạm bẫy, không gian loạn lưu, cùng với nguy hiểm bản địa... Mà là tu luyện giả!

Nơi này không có quy củ, vì bảo vật, không ít người ôm cây đợi thỏ, chờ

người khác trải qua nguy hiểm, cửu tử nhất sinh, lại hung hãn ra tay, cướp đoạt thành quả thắng lợi.

Hổ Kiêu Thần Vương phong hào kia, rõ ràng chính là loại này.

- Nếu Ngao Phong Thần Vương không bị thương, khẳng định không kém đối phương, hiện tại...

Lạc Thất Thất lắc đầu.

Nếu không phải bị Huyễn Linh tấn công trọng thương, cho dù Hổ Kiêu lợi hại hơn nữa, cũng nhiều nhất là hoà nhau, bây giờ lại đè đánh, không có chút năng lực hoàn thủ nào, thất bại đã trở thành nhất định.

Ầm!

Thời gian không dài, một tiếng âm bạo kịch liệt, Ngao Phong từ không trung rơi xuống đất, thân thể khổng lồ tràn đầy vết thương, dòng máu màu vàng óng chảy xuôi xuống, đập ra vô số hố to.

Chần chờ một chút, Trương Huyền thu thập lại long huyết.

Long huyết của Thần Vương phong hào, lấy ra bán mà nói, giá cả không ít.

- Giao Địa Tạng Linh Dịch ra đi...

Hổ Kiêu lần nữa biến thành một trung niên, lạnh lùng nhìn qua.

Ngao Phong nghiến răng.

- Mỗi lần Thuỷ Triều Hải mở ra đều có rất nhiều Thần Vương phong hào vẫn lạc, đừng không biết tốt xấu...

Hổ Kiêu hừ lạnh, tiến về phía trước một bước, mặt đất không ngừng lay động.

Biết đối phương vì bảo tàng thật dám hạ sát thủ, Ngao Phong rơi vào đường cùng, đành phải lấy linh dịch đưa tới.

Mở hộp ngọc ra, liếc mắt nhìn, Hổ Kiêu cau mày:

- Làm sao nhỏ như vậy?

Có thể sinh ra nhiều Huyễn Linh như vậy, tình huống bình thường, Địa Tạng Linh Dịch hẳn là số lượng rất nhiều mới phải, làm sao mới như hạt đậu nành?

- Hẳn là tán dật, dù sao thời điểm ta lấy được chỉ như vậy...

Ngao Phong cũng không khai Trương Huyền ra.

- Tán dật?

Lông mày nâng lên, cổ tay Hổ Kiêu khẽ đảo thu linh dịch vào trữ vật giới chỉ, lần nữa nhìn qua:

- Nếu chỉ còn dư lại chút ấy, liền lấy đồ vật ngươi có được đền bù đi!

Nói xong bàn tay ngoắc ngoắc, trữ vật giới chỉ trên ngón tay Ngao Phong bay tới.

Bàn tay nhẹ nhàng phất một cái, cúi đầu nhìn, một lát sau khóe miệng nâng lên:

- Cũng không tệ lắm, xem ra sau khi đi vào Thuỷ Triều Hải, ngươi cũng không có nhàn rỗi, những thứ này đều thuộc về ta...

Nói xong nắm ở trong lòng bàn tay.

Nếu cướp một lần, tự nhiên cái gì cũng không để lại.

Mặc dù đồ vật trong trữ vật giới chỉ của đối phương giá trị không bằng Địa Tạng Linh Dịch, nhưng cũng có không ít, đối với hắn tu luyện có trợ

giúp rất lớn, xem như một bút tài nguyên rất lớn.

- Ngươi...

Thấy tất cả mọi thứ đều bị đối phương cướp đi, Ngao Phong cắn chặt răng, muốn nói cái gì, lại nói không ra.

Nhiều lần linh khí thuỷ triều, đều sẽ có không ít Thần Vương phong hào vẫn lạc, cục diện bây giờ thật muốn dùng sức mạnh, đối phương thật có khả năng chém giết hắn!

Chỉ có thể nhẫn!

Lưu được núi xanh, không sợ không có củi đốt.

- Các ngươi cũng giao đồ vật ra đi...

Cướp xong Ngao Phong, Hổ Kiêu nhìn rất nhiều Thần Vương khác:

- Đối mặt Ngao Phong, ta kiêng kị Vân Ly Thiên bao che khuyết điểm, không có lợi ích to lớn không dám giết người, các ngươi lại không giống... Không muốn chết, thì động tác nhanh lên một chút!

Trong thanh âm mang theo uy hiếp.

Vân Ly Thiên từ trước tới nay bao che khuyết điểm, Ngao Phong càng là Thần Vương phong hào, chỗ tốt đủ lớn, có thể sẽ ra tay chém giết, nhưng đã ngoan ngoãn giao ra hết, tự nhiên không cần thiết đuổi tận giết tuyệt!

Ngao Phong như vậy, nhưng rất nhiều Thần Vương khác liền không giống.

Thần Vương phong hào chém giết mấy vị Thần Vương... Coi như Đế

Quân biết, cũng sẽ không đi tìm phiền toái!

Mạnh được yếu thua... ngay cả Thần Vương cũng không thể giết, Thần Vương phong hào còn có ý nghĩa gì?

Thấy áp lực trên người Hổ Kiêu càng lúc càng lớn, bất cứ lúc nào cũng sẽ động thủ, rất nhiều Thần Vương trọng thương, trong mắt lộ ra bi phẫn, lại không có biện pháp gì.

Nếu không bị tổn thương, nghe nói tin tức, như vậy chạy được bao xa sẽ

chạy bao xa, hiện tại trọng thương, không có biện pháp gì.

Không giao ra bảo vật, thật có khả năng tận diệt bọn hắn!

Thần Vương ở ngoại giới, xem như cao cao tại thượng, nhưng ở Thuỷ

Triều Hải... Địa vị gì cũng không có.

- Đây...

- Ta chỉ sưu tập được những thứ này...

Rất nhanh, các Thần Vương đều đưa trữ vật giới chỉ tới.

Nhìn thấy thu hoạch, Hổ Kiêu thoả mãn gật đầu, đang muốn nói chuyện, chỉ thấy một vị Thần Vương đi tới trước mặt, cắn chặt răng:

- Hổ Kiêu Thần Vương phong hào, chỉ cần không lấy đi bảo vật của ta, ta nguyện ý đi theo ngươi, quy thuận ngươi, hơn nữa nói cho ngươi trong khe núi đến cùng xảy ra chuyện gì...

- Đi theo? Cũng không phải không thể, có điều phải nhìn tin tức ngươi nói, giá trị có đủ đổi lấy bảo vật trong tay và mạng của ngươi hay không!

Hổ Kiêu Thần Vương phong hào nhấc mí mắt.

- Ngươi sẽ thoả mãn...

Vị Thần Vương kia mắt sáng lên, xoay người chỉ Trương Huyền:

- Chính là tên kia, hắn trước thời hạn đến chỗ Địa Tạng Linh Dịch, trước đó linh dịch này lớn cỡ nắm tay, sau khi hắn tiến vào, liền trở nên nhỏ

như vậy, nếu như nói có vấn đề, khẳng định liên quan đến hắn...

Kẻ trước mắt này, rõ ràng có thực lực đối kháng Huyễn Linh, lại tùy ý bọn họ bị thương, tiếp đó chạy vào trong màng ánh sáng cướp đoạt linh dịch... Nói thật, hắn đã sớm nhìn đối phương không vừa mắt.

Lần này có thể giáo huấn, lại có thể miễn trừ mình bị cướp, đương nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội.

- Ngươi cướp đi linh dịch?

Nghe vị này nói, linh dịch lại lớn cỡ nắm tay, con mắt Hổ Kiêu lập tức híp lại, lạnh lùng nhìn về phía Trương Huyền, con mắt thả ra tinh quang.

Lớn linh dịch như vậy, nếu như đạt được hiến cho Đế Quân, nhất định có thể được chỗ tốt càng lớn.

Chương 2250: C

p ng

ướ

c

ượ

- Lần này ta cùng Ngao Phong Thần Vương phong hào tới tầm bảo, thật không có ý định nhúng chàm Địa Tạng Linh Dịch, xuất hiện loại tình huống này... Ngoài ý muốn mà thôi!

Thấy Ngao Phong nằm dưới đất cũng nhìn qua, Trương Huyền mặt mũi xấu hổ.

Tuy nghĩ kỹ lời giải thích, nhưng chân chính đối mặt, vẫn còn có chút ngượng ngùng.

Dù sao sai lầm ở hắn.

Thấy hắn thừa nhận, Hổ Kiêu cười ha ha một tiếng:

- Xem ra lần này ta thật kiếm lợi lớn!

Ánh mắt băng lãnh, mang theo không cho cự tuyệt:

- Ngoan ngoãn giao linh dịch ra, có thể tha chết cho ngươi!

- Không giao ra được!

Trương Huyền lắc đầu.

Đã hấp thu xong, còn làm sao giao?

- Bản tọa nói chuyện đàng hoàng với ngươi, là hôm nay tâm tình tốt, nếu không biết tốt xấu, giết ngươi, ta cũng có thể lấy được linh dịch...

Thấy kẻ trước mắt này đối mặt uy hiếp không có kính sợ chút nào, Hổ

Kiêu giận quá mà cười, nhướng mày, bàn tay vỗ xuống.

Răng rắc!

Khí lưu khuấy động, chưởng lực như mưa bão tùy ý, bao phủ tứ phương ở bên trong.

Thấy hắn ra tay, vị Thần Vương vừa rồi muốn làm tùy tùng kia thở phào nhẹ nhõm, cười trên nỗi đau của người khác.

- Không biết thời thế, còn tưởng rằng nơi này là Thần giới, tất cả mọi người tuân thủ quy củ...

Nơi này gặp được nguy hiểm không nhanh nhận thua, còn giả vờ giả vịt, không phải tự tìm cái chết thì là gì?

Đang cảm thấy đối phương sẽ đi đời nhà ma, chỉ thấy tên này tràn đầy bất đắc dĩ lắc đầu.

- Cần gì chứ? Tội gì khổ như thế chứ?

Trương Huyền than thở.

Cùng những Thần Vương này, chỉ là bèo nước gặp nhau, mọi người cùng nhau tìm kiếm bảo vật, không có giao tình quá sâu, ngươi cướp bọn

họ, ta cùng lắm thì mở một con mắt nhắm một con mắt, giả bộ như

không nhìn thấy...

Nhưng cướp tới ta, hơn nữa động thủ, thì có chút quá đáng rồi!

Cong ngón tay búng một cái.

Soạt!

Chưởng ấn đầy trời giống như thủy tinh vỡ vụn, Hổ Kiêu còn không có phản ứng lại, liền bị đánh trúng, bành… bay ra mấy chục mét, nặng nề

rơi xuống đất, từng ngụm từng ngụm hộc máu.

- Công kích của Hổ Kiêu Thần Vương phong hào bị một chỉ đánh nát, hơn nữa đánh bay hắn?

- Đến cùng xảy ra chuyện gì?

Tất cả Thần Vương đều run lên, tràn đầy kinh hoàng.

Ngay cả Ngao Phong cũng trừng lớn long nhãn, run lẩy bẩy, từ xa nhìn lại không giống cự long, ngược lại như mãng xà không có can đảm.

Cái tên này, có thể ở trong Huyễn Linh tiến lui tự nhiên, hơn nữa phá vỡ

màng mỏng đi tới trước mặt Địa Tạng Linh Dịch, là hắn biết không đơn giản, nhưng làm sao cũng không nghĩ đến... Sẽ mạnh như vậy!

Hổ Kiêu kia, cho dù mình ở thời kỳ toàn thịnh, muốn vượt qua cũng khó khăn, nhưng lúc này ở trong tay đối phương, ngay cả một con giun dế

cũng không sánh nổi...

Hắn không phải chỉ là Thần Vương sao?

Giẫy giụa đứng lên, ánh mắt Hổ Kiêu đỏ như máu.

Đường đường Thần Vương phong hào, lại bị một Thần Vương bình thường đánh thành trọng thương... Đổi lại trước kia, nghĩ cũng không dám nghĩ!

Tuy vừa rồi xuất chiêu không dùng toàn lực, nhưng có thể đơn giản phá vỡ chưởng lực của hắn như vậy, thực lực mạnh mẽ, so với mấy vị phong hào hắn quen biết chỉ mạnh không yếu.

- Chết!

Hổ Kiêu quát to một tiếng, bàn tay biến thành móng vuốt, lần nữa đè ép, lực lượng mạnh mẽ tựa như núi lớn nghiền ép tới.

Trương Huyền nhíu mày, đứng tại chỗ không động, cũng không có làm ra bất kỳ phản kích.

Hô!

Chưởng lực còn chưa tới trước mặt, đã tiêu tán ở trên không, ngay sau đó một tiếng hừ lạnh vang lên:

- Ta còn có việc, ngày hôm nay liền không tính toán với ngươi...

Không khí xuất hiện từng đạo gợn sóng, vị Thần Vương phong hào vừa rồi còn khí thế hung hăng kia, lúc này đã bay đi xa, thân hình sắp biến mất.

Hiển nhiên sau một chiêu, liền biết vị trước mắt này không phải mình có thể chống lại, giả thoáng một chút, sau đó xoay người bỏ chạy.

Thuỷ Triều Hải, ai có thể bảo vệ mệnh, đạt được đồ vật, người đó là người thắng, còn thanh danh gì đó, sau khi ra ngoài, dựa vào địa vị của mình, ai còn dám nói bậy?

Lại nói coi như dám nói, cũng phải có người tin ah!

- Trương sư...

Thấy tên này chạy trốn, Trương Huyền rõ ràng đã sớm phát hiện động cơ, lại không thèm quan tâm, Lạc Thất Thất hơi sững sờ.

- Đi thì đi, cũng không bị tổn thương...

Biết ý nghĩ của nàng, Trương Huyền xua tay.

Việc cấp bách là mau chóng tăng cao tu vi, xung kích Đế Quân, Thần Vương phong hào phổ thông đã không tính là gì, không đáng vì thế lãng phí thời gian.

- Thế nhưng bọn họ cướp đi bảo vật của Ngao Phong Thần Vương, nếu như đòi về, có lẽ trước đó xấu hổ có thể miễn trừ!

Lạc Thất Thất nói.

Ở chung lâu như vậy, biết tính cách của vị trước mắt này.

Ngay thẳng, kín đáo, cương nghị, nhân từ, chưa từng nguyện ý lấy đồ

của người khác...

Vừa rồi xấu hổ, nhất định là bởi vì trong lúc vô tình hấp thu Địa Tạng Linh Dịch.

Thời điểm không có chuyện, quả thực không tiện đối mặt Ngao Phong, nhưng bây giờ tên này bị cướp, cũng bị đánh một trận, có thể báo thù cho hắn, cướp đồ vật về, chuyện lúc trước có lẽ có thể kết thúc mỹ mãn, không cần xấu hổ nữa.

Ánh mắt Trương Huyền sáng lên.

Đang suy nghĩ làm sao cùng đối phương nói thu đồ, ứng đối ra sao khi đối phương hưng phấn, lại quên cái này, dựa theo phương pháp này xử

lý, có lẽ không cần thu nữa...

Nguy hiểm thật!

Nghĩ đến cái này, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy lúc này Hổ Kiêu đã biến mất không thấy hình bóng, trên không nhìn không đến nửa điểm tung tích.

- Đã chậm, trốn xa rồi...

Lạc Thất Thất cười khổ.

Tuy Thần Vương phong hào không thể thuấn di, nhưng tốc độ nhanh chóng, không thua thuấn di bao nhiêu, đối phương đã chạy đi bảy tám cái hô hấp, còn muốn đuổi theo, đã rất khó làm được.

- Không muộn...

Trương Huyền lắc đầu, đột nhiên lăng không trảo một cái.

Không gian trước mắt lập tức sụp đổ, lại như bị đè xẹp, khoảng cách mấy trăm dặm trong nháy mắt chồng chất lên nhau, cánh tay giống như

đi tới ngoài mấy trăm dặm.

- Ah... Không thể...

Hổ Kiêu kêu thảm, liền bị bắt tới, nặng nề rơi xuống đất.

Ngao Phong nằm trên mặt đất lông mày nhảy loạn.

Loại thủ đoạn không gian gấp bắt người này, chỉ có Đế Quân mới có thể

làm được...

Chẳng lẽ vị trước mắt này không phải Thần Vương, mà là Đế Quân ngụy trang?

Không chỉ hắn, Hổ Kiêu cũng triệt để điên rồi.

Vốn cho rằng bay nửa ngày như vậy, đã thuận lợi trốn, nằm mộng cũng nghĩ không ra, đối phương khẽ vươn tay liền cầm trở về!

Dễ dàng giống như bắt một con muỗi.

- Vừa nghĩ ra, ngươi vẫn chưa thể đi, vừa rồi cướp đồ vật, toàn bộ trả trở

về!

Buông đối phương ra, Trương Huyền thản nhiên nói.

Cửu Thiên phong Vương, lại thêm vừa mới hấp thu vô số linh hồn lực, hồn phách của hắn đã cường đại đến có thể tuỳ tiện xé rách không gian tiến hành thuấn di.

Đối phương chạy trốn mặc dù khoảng cách xa, mắt thường không thể

nhận ra, nhưng vẫn ở trong phạm vi linh hồn bao phủ, hơi chuyển động ý nghĩ một chút, liền có thể nhẹ nhõm bắt trở lại.

Không tính là việc khó gì.

- Vâng...

Hổ Kiêu vội vàng gật đầu.

Có thể để hắn chạy trốn thời gian dài như vậy, vừa ra tay liền bắt trở lại, thực lực của vị trước mắt này tuyệt không phải hắn có thể chống lại.

Vừa rồi cướp đi các loại bảo vật đều lấy ra ngoài, Hổ Kiêu ngẩng đầu hỏi:

- Tiền bối, hiện tại... Ta có thể đi chưa?

Đối mặt vị này, không dám tiếp tục xưng là bản tọa.

- Tất cả mọi thứ trên người ngươi đều lưu lại!

Trương Huyền nói.

Dù sao cũng đoạt một lần, còn không bằng lấy đi toàn bộ bảo vật.

Tên này gian trá như vậy, hắn là sẽ có không ít bảo bối.

Chương 2251: Báo tin Tri u

ệ Nhã

- Vâng, vâng!

Không dám nói nhảm quá nhiều, Hổ Kiêu đưa nhẫn trữ vật của mình tới.

Trương Huyền xóa đi linh hồn ấn ký, liếc mắt nhìn, thoả mãn gật đầu.

Không hổ là Thần Vương phong hào, đồ tốt không ít, tuy đối với hiện tại hắn, tác dụng không tính quá lớn, nhưng đối với đám người Lạc Thất Thất, Tôn Cường, là có trợ giúp rất lớn.

- Cút đi!

Trương Huyền khoát tay áo.

- Đa tạ tiền bối hạ thủ lưu tình...

Không dám nửa câu phí lời, Hổ Kiêu xoay người rời đi.

Mạnh được yếu thua, tuy hắn bị cướp đi tất cả bảo vật, nhưng chỉ cần người vẫn còn, Thuỷ Triều Hải không đóng, hoàn toàn có thể cướp về!

Nhân vật phản diện chết là vì nói nhãm nhiều... Thật muốn treo ở chỗ

này, sẽ thật sự không còn gì nữa.

- Các vị đều thu hồi đồ vật của mình đi đi!

Hổ Kiêu rời đi, Trương Huyền nhìn về phía Ngao Phong cùng rất nhiều Thần Vương khác.

Mọi người hai mặt nhìn nhau, chần chờ phút chốc, đi tới trước mặt, lấy thứ thuộc về mình trở về, từng cái khuôn mặt thấu đỏ.

Vốn nhìn thấy vị này rõ ràng có thực lực, nhưng không để ý không hỏi, trơ mắt nhìn bọn họ bị thương, trong lòng mọi người tràn đầy không vui, nhưng lúc này loại ý nghĩ kia đều tan thành mây khói, không còn nửa phần.

Chỉ là bèo nước gặp nhau, dựa vào cái gì phải trợ giúp bọn họ?

Lấy được bảo vật về, đã tính ân trọng như núi.

- Đa tạ tiền bối...

Nhìn bảo vật của mình mất mà được lại, Ngao Phong khôi phục hình dáng nhân loại, vội vàng khom người.

- Không cần khách khí...

Trương Huyền khoát tay áo:

- Địa Tạng Linh Dịch, ta quả thực không có ý định hấp thu, nhưng đã hấp thu, giúp ngươi đòi đồ vật về, chúng ta tính thanh toán xong...

- Vâng!

Ngao Phong vội vàng gật đầu, sau đó ngẩng đầu nhìn, ánh mắt lộ ra tôn sùng:

- Tiền bối là vị được Cửu Thiên phong Vương kia?

Cửu Thiên phong Vương động tĩnh lớn như vậy, hắn tự nhiên biết rõ, chỉ

là không nghĩ tới lại ở chỗ này nhìn thấy!

Hơn nữa thoạt nhìn còn trẻ như vậy.

- Là ta!

Thấy bị đối phương nhận ra, Trương Huyền cũng không chối.

- Cửu Thiên phong Vương? Vị Thiên Túng Đại Đế kế tiếp?

- Khó trách có thực lực này...

- Hai ngày trước, mây đỏ đầy trời là Cửu Thiên phong Vương? Là vị này dẫn ra?

...

Nghe được Ngao Phong nói, bốn phía xôn xao.

Tất cả Thần Vương giờ mới hiểu được, vị trước mắt này đến cùng là ai, lại đại biểu thân phận gì.

- Khó trách có thể hấp thu Địa Tạng Linh Dịch...

Lúc này Ngao Phong mới chợt hiểu.

Địa Tạng Linh Dịch quá mức tinh thuần, phong hào cũng không thể hấp thu, đối phương lại có thể dùng để tu luyện, trước đó liền cảm thấy kỳ lạ, hiện tại mới hiểu được, nguyên lai là hắn!

Cửu Thiên phong Vương, nhân vật nhất định trở thành Đế Quân... Có thể hấp thu thứ này cũng là chuyện đương nhiên.

Nhớ tới cái gì, tiến về phía trước một bước:

- Tiền bối, ta biết có một nơi khả năng có bảo vật hữu dụng với ngươi...

- Ồ?

Trương Huyền nhìn qua.

- Cách nơi này đại khái khoảng năm ngàn dặm, trong một vết nứt không gian, ta từng thấy qua một ít Đế Linh Thảo! Bởi vì tu vi quá thấp, không dám đi qua, tiền bối ngươi mà nói, lại không dính dáng vấn đề này...

Ngao Phong nói.

- Đế Linh Thảo?

Ánh mắt Trương Huyền sáng lên:

- Đối với Đế Quân cũng có hiệu quả tu luyện, Đế Linh Thảo?

Loại dược liệu này, ở trong thư tịch Khổng sư lưu lại từng nhắc tới.

Là một loại dược vật đối với Đế Quân cũng có hiệu quả rất tốt, trạng thái của hắn bây giờ, dược liệu phổ thông đã hoàn toàn vô dụng, cũng chỉ có loại cấp bậc này, mới có thể để cho tu vi cấp tốc tiến bộ.

Ngao Phong gật đầu.

- Mang ta tới!

Muốn nói hiệu quả, Đế Linh Thảo khẳng định cao minh hơn Địa Tạng Linh Dịch nhiều.

Có lẽ thật có thể để hắn nhất cử đột phá phong Vương đỉnh phong, thậm chí... Đế Quân!

- Hắn... Làm sao bây giờ?

Ngao Phong chỉ Thần Vương cách đó không xa muốn làm tùy tùng của Hổ Kiêu kia.

- Giết là được...

Trương Huyền liếc mắt nhìn, ống tay áo vẫy một cái.

- Tha mạng...

Vị Thần Vương này vừa định nói chuyện, liền cảm thấy thân thể không do bản thân khống chế, đột nhiên bành trướng, chân khí trong cơ thể hỗn loạn, cả người nổ thành bột phấn, thần hồn câu diệt.

Tên này nhìn thấy nguy hiểm trốn tránh trách nhiệm, hơn nữa bán mình, bất luận từ điểm nào cũng không thể lưu lại.

Ngao Phong và các Thần Vương khác đều nhảy dựng.

Vốn trước đó thả Hổ Kiêu, bọn họ đều cảm thấy vị này vẫn quá trẻ tuổi, dễ nói chuyện, không nghĩ tới đáng sợ như vậy, thấy cảnh này mới hiểu

được...

Cường giả chính là cường giả, không phải ai cũng có thể tùy ý khiêu khích.

Đối địch sát phạt, đối với người bình thường ôn hoà... May mắn trước đó bảo vệ bản tâm, không có bán hắn, nếu không khả năng đã giống như vị

này, biến thành tro bụi.

- Đi thôi!

Không đi quản mọi người lo lắng, Ngao Phong dẫn đường, Trương Huyền theo sát tới.

...

Hô hô!

Sắc mặt Hổ Kiêu tái xanh, răng cắn khanh khách vang vọng.

- Khẳng định là vị Cửu Thiên phong Vương kia!

Ngao Phong có thể suy nghĩ ra, hắn tự nhiên cũng đoán ra đối phương là ai.

Trừ Cửu Thiên phong Vương kia, còn có ai không đến Đế Quân, liền nắm giữ thực lực kinh khủng như thế?

- Cửu Thiên phong Vương là lợi hại, nhưng này lại thế nào? Đế Quân tự

thân bồi dưỡng Triệu Nhã Thần Vương phong hào cũng không yếu hơn hắn!

Trong lòng hơi động, nhớ tới nữ tử tư thế hiên ngang kia, Hổ Kiêu xiết chặt nắm đấm.

Vị Cửu Thiên phong Vương này, thực lực quả thực rất mạnh, nhưng Phù Mãnh Đế Quân tiêu phí đánh đổi to lớn, bồi dưỡng Triệu Nhã phong hào cũng không yếu!

Cướp đi đồ vật không tính là gì, về sau còn có thể cướp người khác, nhưng nhận khuất nhục, có lẽ Triệu Nhã có thể giúp bản thân tìm về!

Nghĩ đến cái này, không chần chờ chút nào, cổ tay khẽ đảo, lấy ra một ngọc bài đưa tin đặc thù.

Đây là Đế Quân đặc biệt luyện chế ban cho, cho dù ở trong Thuỷ Triều Hải cũng có thể sử dụng.

Sau khi đưa tin, chờ chẳng qua hơn mười phút, không gian lay động, một bóng người bất ngờ xuất hiện ở phía trước.

Mặc ngân trang, dáng người mỹ lệ, bao phủ ở trong khôi giáp, động lòng người không nói ra được.

Triệu Nhã!

- Tìm ta có chuyện gì?

Nữ hài chắp hai tay sau lưng, mang theo băng lãnh khó mà tiếp xúc.

Nàng đạt được Phù Mãnh Đế Quân chiếu cố, mới có thực lực bây giờ, trước khi Đế Quân tới từng nói qua, để nàng chăm sóc Thần Vương cùng phong hào khác, nguyên nhân chính là như vậy, đối phương đưa tin, nàng không chút do dự cùng các sư đệ sư muội tách ra, chạy tới.

- Triệu Nhã Thần Vương, ta vừa bị Thần Vương phong hào khác cướp đoạt, tiêu phí tâm huyết vì Đế Quân chuẩn bị Địa Tạng Linh Dịch cũng bị người đoạt đi, mong ngươi có thể giúp đỡ ra tay!

Hổ Kiêu khom người.

Dù vị trước mắt này tuổi tác ít hơn hắn nhiều, nhưng thực lực bày biện ở

nơi đó, không dám ra vẻ.

- Ở thiên nào? Vị phong hào nào?

Triệu Nhã nhàn nhạt nhìn qua, không có phí lời quá nhiều.

- Tên gọi là gì ta không biết, có điều hắn là vị Cửu Thiên phong hào kia!

Hổ Kiêu nói.

Đối phương tên gì, hắn thật không rõ ràng, chỉ có thể suy đoán ra là ai.

- Cửu Thiên phong Vương?

Ánh mắt Triệu Nhã sáng lên.

Trước khi tới, rất nhiều Đế Quân lặp đi lặp lại bàn giao, gặp được vị này phải cẩn thận, nàng vẫn muốn gặp gỡ đối phương, không nghĩ tới tên này còn không có nhìn thấy, đã trước đoạt người bên nàng...

Lá gan thật lớn!

Chẳng lẽ thật cho rằng Triệu Nhã ta là bùn nặn?

Chương 2252: Có th

ể đ i

ổ ý khống?

- Hắn ở đâu?

Trong lòng dâng lên một cỗ ngạo khí, đôi mắt của Triệu Nhã hơi nheo lại.

- Khe núi phía chính bắc...

Hổ Kiêu chỉ.

- Dẫn đường!

- Thực lực của hắn quá mạnh, ta sợ đi qua gặp nguy hiểm!

Hổ Kiêu run lên.

- Có ta ở đây, ai cũng không thể gây tổn thương cho ngươi một cọng tóc gáy!

Trong ánh mắt Triệu Nhã lộ ra lạnh lùng.

Lúc này Hổ Kiêu mới thở phào nhẹ nhõm, mặt mũi hưng phấn, đi ở phía trước dẫn đường.

Chỉ chốc lát, trở lại địa phương phát hiện Địa Tạng Linh Dịch.

Tại chỗ chỉ còn lại các Thần Vương trước đó bị thương, nhìn thấy hắn trở về, từng cái tràn đầy kinh hoàng.

- Vị Cửu Thiên phong Vương kia đi nơi nào?

Không thèm để ý biểu lộ của bọn hắn, Triệu Nhã nhàn nhạt nhìn qua.

- Hắn đi cùng Ngao Phong Thần Vương, chúng ta cũng không biết...

Mọi người mở miệng.

Cũng không phải hỗ trợ giấu diếm, mà là Trương Huyền cùng Ngao Phong đối thoại, bọn họ không nghe được, không biết cụ thể đi nơi nào.

- Thời gian không dài, hắn đi không xa...

Không nghĩ tới đã rời đi, Hổ Kiêu tràn đầy sốt ruột, đang muốn nói tiếp, đồng thời ép hỏi những người khác đi phương hướng nào, chỉ thấy nữ

hài bên người giống như phát hiện cái gì, thân thể mềm mại run nhè nhẹ.

- Vị Cửu Thiên Thần Vương phong hào kia... Các ngươi có biết tên gọi là gì không?

Nữ hài hỏi.

- Không biết... Thật giống như họ Trương, có người xưng hô Trương sư!

Một vị Thần Vương nói.

Hai vị trước mắt đều là Thần Vương phong hào, có thể chúa tể sinh tử, không ai dám giấu diếm và đắc tội.

- Trương...

Tựa như bừng tỉnh hiểu ra, Triệu Nhã thở phào nhẹ nhõm, bình phục tâm tình kích động, quay đầu nhìn về phía Hổ Kiêu cách đó không xa:

- Vừa rồi ngươi nói vị Cửu Thiên phong Vương kia làm sao cướp đoạt ngươi, nói rõ chi tiết lần nữa!

- Ây...

Không nghĩ tới vị trước mắt này không đi tìm đối phương, báo thù cho mình, ngược lại hỏi chi tiết, mặt mũi xấu hổ.

Hắn lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn, muốn cướp đoạt đồ vật, bị cướp đoạt lại, bản thân liền đuối lý.

- Ngươi nói tình huống vừa rồi một chút...

Thấy hắn không muốn nói, Triệu Nhã chỉ vào một vị Thần Vương hỏi.

- Vâng!

Vị Thần Vương này không dám phản bác, nói rõ chi tiết một lần.

- Hắn nói là sự thật?

Triệu Nhã nghe xong, trên mặt không có bất kỳ biểu lộ gì, nhìn về phía Hổ Kiêu.

- Cái này... là sự thật! Thuỷ Triều Hải không có quy tắc, mạnh được yếu thua, ta cũng là làm việc cho Đế Quân...

Hổ Kiêu vội vàng mở miệng, lời còn chưa dứt, mắt tối sầm lại, ngay sau đó nhìn thấy một bàn tay lăng không hạ xuống, trực tiếp đập vào trên mặt.

Bành!

Thân thể nặng nề rơi xuống đất, cả người choáng đầu hoa mắt.

- Triệu Nhã Thần Vương, ngươi có ý gì, có chuyện gì từ từ nói...

Hổ Kiêu sắp điên rồi.

Có bị bệnh không? Nói còn chưa dứt lời liền đánh người?

Bất kể nói thế nào, chúng ta cũng là một phe, coi như cướp đoạt đồ vật, không chiếm lý, cũng không thể động thủ đánh ta a?

Bành bành bành!

Không thèm để ý hắn phí lời, Triệu Nhã một chưởng tiếp lấy một chưởng bổ tới, Hổ Kiêu muốn phản kháng, nhưng thủy chung không làm

được, thời gian nháy mắt liền bị đánh trọng thương, máu tươi phun mạnh.

Một bên hộc máu, một bên nước mắt chảy ra...

Không phải mới vừa nói, có ngươi ở đây, ai cũng không thể thương tổn ta một cọng tóc gáy ư?

Náo loạn nửa ngày, không phải người khác làm tổn thương ta, là ngươi muốn giết chết ta...

Phía dưới rất nhiều Thần Vương, từng cái hai mặt nhìn nhau, mỗi người có chút nghi ngờ nhân sinh.

Vốn cho rằng Hổ Kiêu tìm chỗ dựa tới, bảo vật của bọn họ sẽ bị vơ vét, làm sao náo loạn nửa ngày, chỗ dựa lại đánh hắn?

Hơn nữa quả quyết như vậy, tàn nhẫn như vậy, không có chút ý tứ lưu tình nào...

Đến cùng xảy ra chuyện gì?

Ta là ai, ta ở đâu, ta tên gì...

Tất cả mọi người đều không biết làm sao.

- Thực lực của ta không bằng ngươi, đánh ta giết ta, đều không có lời oán giận, nhưng Đế Quân đã thông báo, để ngươi chăm sóc ta, vì sao muốn làm như vậy, coi như giết người, cũng phải cho một lý do chứ...

Toàn thân sưng tấy, cảm giác sắp bị đánh chết, Hổ Kiêu nhịn không được nữa, cao giọng chất vấn.

Uất ức ah!

Tìm ngươi tới báo thù, không phải để ngươi đánh chơi...

- Lý do? Thực ra ta nên sớm nghĩ tới...

Triệu Nhã ngừng tay, trong ánh mắt lộ ra cuộn trào mãnh liệt:

- Vị Cửu Thiên phong hào kia... Là lão sư của ta!

Trừ lão sư, ai có thể gây ra động tĩnh lớn như vậy?

Trước đó còn nghĩ, nàng ở trong Thời Không Kính tu luyện, lần này khẳng định tốc độ nhanh hơn lão sư, hiện tại xem ra, vẫn là nghĩ lão sư

quá đơn giản!

Vẫn biến thái như trước đây!

Ngắn ngủi một tháng, Cửu Thiên phong Vương...

Khó tin.

- Lão sư của ngươi?

Thân thể co giật, Hổ Kiêu lại phun ra một ngụm máu:

- Triệu Nhã Thần Vương ý tứ là, hắn từng chỉ điểm ngươi?

- Không sai! Sở dĩ ta có thể tiến bộ nhanh như vậy, cũng là bởi vì lão sư

đánh ra cơ sở, không có lão sư, liền không có ta ngày hôm nay...

Triệu Nhã nhìn qua:

- A, cũng không có Trịnh Dương, Lộ Xung, Vương Dĩnh, Ngụy Như

Yên, Trương Cửu Tiêu, Khổng Thi Dao, Lưu Dương, Viên Đào, Thiện Hiểu Thiên cùng Bạch Nguyễn Khanh ngày hôm nay...

- Bọn họ là đám người Chước Dương Đại Đế, Càn Khôn Ma Quân tiêu phí đánh đổi to lớn bồi dưỡng Thần Vương phong hào... Làm sao lại liên quan đến Cửu Thiên phong Vương?

Hổ Kiêu choáng váng.

Ngươi là học sinh của hắn, liền cảm thấy khó tin, tại sao lại dính líu quan hệ với những người khác nữa?

- Chúng ta đều là học sinh của hắn!

Triệu Nhã nói.

- Bản thân Cửu Thiên phong Vương, mười một học sinh, tất cả đều là Thần Vương phong hào đứng đầu Thần giới...

Hổ Kiêu khóc.

Lúc này hắn rốt cuộc minh bạch, tại sao lại bị đối phương đánh.

Đi đoạt lão sư của người ta, may mắn trước nói cho Triệu Nhã, nếu như

để đám người Trịnh Dương biết, đoán chừng sẽ trực tiếp đập chết mình...

Cái này gọi là chuyện gì...

Vốn tất cả mọi người nói, vị này có thể là vị Thiên Túng Đại Đế kế tiếp, hắn còn xem thường, dù sao Cửu Đế chưa chắc sẽ cho phép hắn sống sót...

Chí ít đám người Triệu Nhã khẳng định sẽ đi khiêu chiến...

Hiện tại xem ra, người ta không chỉ có thể sống thật tốt, còn vô cùng thoải mái...

Thực lực bản thân, dưới Đế Quân mạnh nhất, càng có mười một vị đệ tử

siêu cường, xem ra lần Thuỷ Triều Hải này, hắn sẽ đặt bao hết...

- Vừa rồi các ngươi cũng nhìn được nghe được, vị Cửu Thiên phong Vương kia là lão sư của ta, có thể nói cho ta biết, bọn họ đi phương hướng nào hay không?

Không để ý biểu lộ của Hổ Kiêu, Triệu Nhã nhìn về phía mọi người.

- Bọn họ...

Chần chờ phút chốc, một vị Thần Vương chỉ rõ phương hướng:

- Đi bên kia!

- Đa tạ!

Triệu Nhã không nói thêm lời, bàn tay lớn vồ một cái, xách đuôi Hổ

Kiêu đã bị đánh thành bản thể, sải bước đi thẳng về phía trước.

Sắp gặp được lão sư...

Càng nghĩ càng kích động.

Hổ Kiêu bị xách đuôi, treo ngược ở trên không trung, giờ mới hiểu được: Vừa rồi đối phương đánh hắn một trận, chỉ là vì hỏi thăm tung tích của lão sư, chân chính gặp được sư phụ, đoán chừng còn sẽ bị đánh...

Sớm biết như vậy, ta ngoan ngoãn đi tìm những bảo vật khác thật tốt, hiện tại thù không báo không nói, còn bị đánh luân phiên...

Đế Quân là bảo Triệu Nhã Thần Vương tới chiếu cố hắn... Lúc ấy còn cảm thấy rất vui vẻ...

Hiện tại đột nhiên cảm thấy không muốn để cho nàng chăm sóc... Có thể

đổi ý không?

Chương 2253: Đê Linh Th o

ả

- Ngươi xác định trong này có Đế Linh Thảo?

Trương Huyền nhíu mày.

Vết nứt không gian trước mắt, so với trước đó thấy qua thì đáng sợ hơn nhiều, ở dưới bão táp, vật chất không ngừng phai mờ, thả ra hào quang bảy màu tựa như cực quang.

Loại địa phương này, Thần Vương phong hào cũng không thể đi vào, Đế

Linh Thảo chẳng qua là một loại dược liệu, thật có thể sống sót?

- Xác định!

Ngao Phong gật đầu nói:

- Linh khí thuỷ triều, hết thảy tới qua bốn lần, ta cũng đã tới nơi này bốn lần, dù không được bảo vật quá lợi hại, nhưng không có nhàn rỗi, hết sức quen thuộc địa hình nơi này, lúc này mới có thể trực tiếp dẫn người tìm kiếm Địa Tạng Linh Dịch, mà không phải trước đi dò xét!

Trương Huyền gật đầu.

Trước đó hắn liền nghi hoặc, có nhiều Huyễn Linh bảo vệ như vậy, vì sao vị này có thể xác nhận Địa Tạng Linh Dịch ở trong khe núi, nguyên lai mấy lần trước đã tới qua, chỉ là thực lực không đủ, lấy không được mà thôi.

- Mấy lần trước tới, khe hở này còn không có lớn như hiện tại, thỉnh thoảng còn có thể xuyên thấu qua không gian rách nát nhìn thấy tình cảnh bên trong, mà bây giờ, thật giống như không quá ổn định...

Ngao Phong nhíu mày.

- Không ổn định?

- Vết nứt không gian này, trước đó không có lớn như vậy, cũng không có nóng nảy như vậy, cho dù là ta cũng đi vào qua, chỉ là không lấy được Đế Linh Thảo mà thôi... Không nghĩ tới mười năm không gặp, nơi này biến hóa lớn như vậy!

Ngao Phong giải thích.

- Ừm!

Trương Huyền cau mày.

Mười năm trước hắn chưa từng tới nơi này, không biết tình huống cụ

thể.

Bất quá biến thành như vậy, cho dù là hắn cũng không dễ vào.

Quay đầu nhìn về phía nữ hài bên người:

- Có thể định trụ nơi này hay không?

Trước mắt không gian hỗn loạn, cho dù linh hồn hắn tiến bộ không ít, nhưng muốn xông vào cũng rất khó làm được, phương pháp duy nhất có thể nghĩ tới, chính là mượn tay nữ hài này.

Tĩnh Không Châu, có thể định trụ không gian, dù khí lưu trước mắt hỗn loạn, hắn là cũng có thể làm được.

- Có thể, chẳng qua thời gian sẽ không quá dài!

Lạc Thất Thất liếc mắt nhìn, nói.

- Đại khái bao lâu?

- Nhiều nhất hai mươi cái hô hấp!

Trong lòng Lạc Thất Thất tính toán một chút.

- Đủ rồi!

Trương Huyền khẽ mỉm cười:

- Ta tranh thủ trong hai mươi cái hô hấp, mang Đế Linh Thảo đi ra!

- Tốt!

Lạc Thất Thất lên tiếng, chẳng muốn phí lời, thân thể nhảy lên, đi tới trước vết nứt không gian, nhẹ nhàng vụt qua, thuế biến thành một hạt châu tròn xoe.

Vù!

Thanh âm trầm thấp vang lên, trước đó vết nứt không gian khí lưu cuồn cuộn lập tức ổn định, quang mang thất thải cũng giống như dừng lại trên không trung, không nhúc nhích.

- Cái này...

Ngao Phong nháy mắt, suýt chút nữa sợ tới mức hộc máu.

Trước đó vẫn cho rằng cô gái này là Thần Vương phổ thông, không đáng để lo, hắn là đi theo sau lưng Cửu Thiên phong Vương, đánh đấm giả bộ cho có khí thế, không nghĩ tới vừa ra tay mạnh mẽ như vậy!

Mặc dù hắn là Thần Vương phong hào cũng không làm được điểm ấy, nói cách khác...

Chính diện đối chiến mà nói, cho dù đối phương chỉ là Thần Vương phổ

thông, bản thân khẳng định cũng không phải đối thủ!

Không hổ là Cửu Thiên phong Vương, bên cạnh tuỳ ý một cái, cũng không phải đơn giản như vậy!

Hô!

Thấy Lạc Thất Thất định trụ không gian, Trương Huyền thẳng tắp vọt vào khe hở.

Thất thải quang mang dừng lại xẹt qua ở trước mắt, ánh mắt Trương Huyền như điện, nhìn lại bốn phía.

Cái khe hở này ngay ở trên phiến đại lục, vốn chỉ là một địa phương nguy hiểm bình thường, hiện tại xem ra, tựa hồ muốn xé rách toàn bộ đại lục.

- Không đúng, vẫn là cỗ lực lượng kia...

Phi hành một hồi, lông mày Trương Huyền nhíu lại.

Ở chỗ sâu phun trào một cỗ lực lượng khổng lồ, thật giống như tăng lớn khe hở, mà cỗ lực lượng này, là hoàn toàn tương đồng ở khe núi và trong hố sâu dưới Linh Nguyên thành.

Chân khí Thiên Nhược Hữu Tình bảo vệ thân thể, Trương Huyền ngừng lại.

Cách đó không xa, trong khe hở đen như mực, quả nhiên thấy được ba cây Đế Linh Thảo đang lơ lửng ở trong đó, thật giống như bất cứ lúc nào cũng sẽ bị đêm tối nuốt mất.

Từng đạo không gian vỡ vụn lướt qua, liền bị Đế Linh Thảo thôn phệ, cành lá trở nên càng thêm yêu diễm.

- Truyền thuyết Đế Linh Thảo hấp thu vết nứt không gian mà sinh tồn, ẩn chứa lực lượng không gian mạnh mẽ, quả nhiên là thật...

Ánh mắt Trương Huyền nghiêm nghị.

Đế Linh Thảo cũng không phải thôn phệ linh khí sống sót, mà là một loại dược vật đặc thù ký sinh ở trong không gian, lấy thôn phệ không gian rách nát sinh tồn.

- Cảm giác những Đế Linh Thảo này là có người cố ý gieo xuống, dùng để vững chắc vết rách này...

Nhìn một hồi, Trương Huyền cau mày.

Khe hở này, do lực lượng đặc thù có thể hóa giải Thiên Đạo chân khí căng ra, không ngừng xé rách ra phía ngoài, dưới tình huống bình thường, sẽ càng lúc càng lớn, không chống được bao lâu sẽ xé đại lục thành hai nửa, thậm chí ngang qua Thuỷ Triều Hải.

Nhưng ba cây Đế Linh Thảo này, thoạt nhìn đang hấp thu không gian rách nát sinh trưởng, cũng đang phá hoại, trên thực tế rễ cây gắt gao tụ

lại không gian, hơn nữa hấp thu bộ phận vỡ vụn, để khe hở không lớn thêm, phá hoại không có triệt để như vậy.

Nếu như nói thứ này là trong lúc vô tình sinh ra, làm sao lại trùng hợp như vậy?

Nhưng muốn nói có người cố ý gieo xuống, Đế Quân không cách nào đi vào Thuỷ Triều Hải, Thần Vương phong hào phổ thông là không làm được!

Kẽo kẹt! Kẽo kẹt!

Đang suy tư, liền cảm thấy khe hở phát ra tiếng vang nặng nề, dường như Lạc Thất Thất sắp không kiên trì nổi.

- Không thể chậm trễ...

Thần sắc Trương Huyền cứng lại.

Lạc Thất Thất chỉ có thể kiên trì hai mươi cái hô hấp, đi vào đến bây giờ, thời gian đã qua hơn phân nửa, nhất định phải nhanh lựa chọn.

Đi vào nơi này mục đích là mang ba cây Đế Linh Thảo đi, nhưng tận mắt nhìn thấy mới phát hiện, bọn chúng khống chế khe hở để nó đừng biến lớn.

Một khi lấy đi, vết nứt không gian trước mắt nhất định bao phủ bốn phía, cắt đại lục ra là việc nhỏ, làm không cẩn thận sẽ cắt toàn bộ Thuỷ Triều Hải, thậm chí Thần giới cũng có thể gặp được nguy hiểm!

Mà không lấy, nhìn bộ dạng của Đế Linh Thảo cũng không kiên trì được bao lâu, không có gì bất ngờ xảy ra, nhiều nhất mộ, hai tháng, khe hở

cũng sẽ tăng lớn, cuối cùng dẫn đến toàn bộ Thuỷ Triều Hải sụp đổ.

- Có khả năng đây là lần linh khí thuỷ triều cuối cùng!

Một ý nghĩ xông ra.

Trước đó nghe những người khác nói, mười năm một lần linh khí thuỷ

triều, liền cho rằng khẳng định sẽ một mực duy trì, vì Thần giới cung cấp tài nguyên, để nhiều người mạnh hơn nữa!

Hiện tại xem ra... Không có đơn giản như vậy.

Linh khí là có số lượng nhất định, Thuỷ Triều Hải này cũng không ổn định như trong tưởng tượng, một khi phá hoại, không chỉ linh khí thuỷ

triều hoàn toàn biến mất, Thần giới cũng sẽ bị thương nặng, thương vong không biết bao nhiêu.

- Khó trách Lạc Nhược Hi và Khổng sư nhất định phải tranh đoạt thiên mệnh...

Còn nghĩ chỉ cần không đột phá Đế Quân, chẳng phải không cần tranh đoạt thiên mệnh, không cần tranh đoạt Thiên Đạo, sẽ không xuất hiện cục diện sinh ly tử biệt!

Bây giờ suy nghĩ một chút, vẫn là quá nông cạn.

Thiên Đạo vận chuyển, sẽ không căn cứ ngươi khôn vặt mà ngừng, một mực không đột phá, Thuỷ Triều Hải bị xé nứt, Thần giới xuất hiện biến cố lớn, làm người phát ngôn của Thiên Đạo, sẽ đứng mũi chịu sào nhận nguy hiểm trước nhất!

Làm không cẩn thận sẽ thân tử đạo tiêu!

Nói cách khác, không tranh thiên mệnh, cũng không có phương pháp an nhàn, không tranh, khả năng chết càng nhanh, tranh giành, ngược lại có một chút hi vọng!

Chương 2254: B ng

ị

i

ười nhanh chấn đên trước

- Có thể kiên trì nhiều một hai tháng cũng đủ!

Rõ ràng điểm ấy, Trương Huyền không hái Đế Linh Thảo, mà quay người lui về phía sau, đi tới trước mặt Tĩnh Không Châu:

- Ra ngoài đi!

- Ta còn chịu đựng được, mau lấy dược liệu...

Một thanh âm tràn đầy lo lắng.

Tới đây mục đích là vì lấy dược liệu, vì sao không làm?

- Không cần...

Nhẹ nhàng vạch một cái, thân thể Tĩnh Không Châu chấn động, khôi phục hình dáng nữ hài, Trương Huyền lôi kéo bay tới đằng trước, sau lưng vết nứt không gian bắn ra, tựa như tỏa ra vô số pháo hoa.

- Vì sao?

Lạc Thất Thất không hiểu.

- Tu vi dùng những vật khác cũng có thể tiến bộ, mà Thần giới... Chỉ có một!

Trương Huyền lắc đầu.

Đế Linh Thảo, tuy là vật hắn muốn, lại không phải nhất định cần.

Đột phá Đế Quân, có thể tìm tài nguyên khác, không cần thiết bỏ gốc lấy ngọn, uống rượu độc giải khát, trước hết để cho Thuỷ Triều Hải sụp đổ.

Thuỷ Triều Hải sụp đổ, Thần giới tất nhiên sẽ bị liên lụy...

Mặc dù mới tới đây hơn một tháng, tình cảm không sâu, nhưng trơ mắt nhìn hàng tỉ người trôi dạt khắp nơi, cửa nát nhà tan, tuyệt không phải ước nguyện của hắn.

Cuối cùng cũng có chút hiểu Khổng sư và Lạc Nhược Hi.

Gánh vác sứ mệnh, thân bất do kỷ.

- Vậy chúng ta đi đâu tìm bảo vật thích hợp?

Lạc Thất Thất tràn đầy lo lắng nhìn qua:

- Tu vi của ngươi cũng phải nhanh tiến bộ!

Tuy nàng có rất nhiều lời không nói, nhưng một đường đi theo đến, rất nhiều sự tình của Trương Huyền nàng đều biết rõ ràng.

Dù không rõ Thiên Đạo chi tranh, cũng hiểu được có cái gì đang truy đuổi thanh niên trước mắt, nhất định phải tăng thêm tốc độ tu luyện, một bước cũng không dám ngừng lại, nếu không vô cùng có khả năng thân tử

đạo tiêu.

Hắn không nói, bản thân liền không hỏi.

Chỉ có thể canh giữ ở bên cạnh.

- Luôn có thể tìm tới...

Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng, lấy ra một viên đan dược đưa tới.

Trong trữ vật giới chỉ của Hổ Kiêu ẩn chứa hơn mười viên Thần Nguyên đan tuyệt phẩm, sau khi rót vào chân khí Thiên Nhược Hữu Tình, sẽ

thành thuốc chữa thương tốt nhất.

Nữ hài vì vững chắc vết nứt không gian, tiêu hao rất nhiều, bị nội thương, dùng cái này có thể bù đắp.

- Ta còn biết mấy chỗ ẩn giấu dược vật có thể để cho Đế Quân tiến bộ, có thể mang các ngươi đi qua...

Ngao Phong đi tới trước mặt.

Trương Huyền gật đầu.

Bốn lần linh khí thuỷ triều, mỗi một lần Thần Vương phong hào đều sẽ

đi vào, cho dù lấy được bảo vật thua xa đệ tử Khổng sư, cũng phát hiện qua không ít.

Có hắn dẫn đường, quả nhiên dễ dàng hơn không ít, rất mau tới chỗ một loại bảo vật khác ẩn tàng.

- Ngọ Dạ Hoa, truyền thuyết thời điểm ở Thần giới, chỉ khoảng nửa đêm trăng tròn nở rộ, hấp thu tinh hoa mặt trăng mấy ngàn năm mới có thể

sinh ra một gốc... Thuỷ Triều Hải khác biệt Thần giới, nhưng đóa hoa này cũng cần mười năm mới có thể nở rộ một lần. Lần trước khi ta tới, ngay ở trong này...

Ngao Phong chỉ về phía trước.

Trương Huyền nhìn lại, là một hạp cốc tĩnh mịch, giống như khe núi trước đó, ẩn giấu vô số thảo mộc chi linh có thể so với Thần Vương.

- Vào xem!

Ngụy trang chi khí vận chuyển, Trương Huyền tiến vào bên trong, một lát sau cau mày bay ra:

- Đã bị người khác lấy mất!

Nhìn tình huống bên trong, quả thực có Ngọ Dạ Hoa mà đối phương nói tới, nhưng mình thật giống như tới chậm, bảo vật đã bị người khác lấy đi.

- Chẳng lẽ cũng có người tập hợp rất nhiều Thần Vương?

Ngao Phong ngẩn ngơ.

Vì tìm kiếm Địa Tạng Linh Dịch, hắn tập hợp hơn mười vị Thần Vương, triệu hồi ra bản thể, bản thân bị trọng thương, cũng không có thành công.

Vị trí của Ngọ Dạ Hoa, thảo mộc chi linh càng nhiều, nguy hiểm càng lớn... Lại bị người lấy đi, chẳng lẽ là vị Thần Vương nào tập kết cao thủ

nhiều hơn nữa?

Dù sao không phải người nào cũng có thực lực nghịch thiên như vậy.

- Không có tập kết Thần Vương, hắn là lẻ loi một mình, lặng lẽ mang dược liệu đi, những thảo mộc chi linh kia thậm chí còn không có phát giác...

Trương Huyền nói.

Tiến vào bên trong, hắn cẩn thận quan sát, nếu như trải qua chiến đấu, tất nhiên sẽ có dấu vết, lúc này bên trong dấu vết gì cũng không có, rất rõ ràng không phải ngạnh xông, có lẽ giống như bản thân, lặng yên không tiếng động đi vào, lại lặng yên không tiếng động rời đi.

Bản thân có ngụy trang chi khí, có thể để cho thảo mộc chi linh khó mà phát hiện, đối phương dựa vào cái gì?

- Vậy tới chỗ khác, ta biết có một chỗ ẩn chứa Tịch Tĩnh Thiết, thứ này có thể luyện chế vũ khí cho Đế Quân sử dụng, hỏa diễm phổ thông thiêu đốt không được, mai táng ở trong dung nham cách nơi này không xa...

Nếu đồ vật đã bị lấy đi, cũng không có gì có thể lưu luyến, Ngao Phong nói tiếp.

- Đi qua nhìn một chút!

Trương Huyền gật đầu.

Dù trước mắt hắn không thiếu hụt vũ khí, nhưng có thứ này, hoàn toàn có thể tìm Đế Quân khác đổi lấy tài nguyên có thể thăng cấp tu vi.

Xé rách không gian, cấp tốc bay đi, mấy chục cái hô hấp sau, ba người đi tới chỗ dung nham mà Ngao Phong nói.

Chân khí hộ thể, Trương Huyền dùng trường kiếm phá vỡ dung nham nóng bỏng, thời gian không dài, lần nữa trở lại trước mặt hai người:

- Ngươi nói Tịch Tĩnh Thiết kia, cũng bị người cầm đi!

- Không thể...

Ngao Phong khó tin.

Dung nham trước mắt nhiệt độ cao, vũ khí Thần Vương rơi vào trong đó sẽ lập tức hòa tan, cho dù là hắn cũng không dám xâm nhập... Người nào có thể lặng yên không một tiếng động lấy đồ vật đi, một chút dấu vết cũng không lưu lại?

- Ngươi còn biết bảo vật gì?

Biết Thuỷ Triều Hải tồn tại thời gian không dài, liên tục hai lần vồ hụt, Trương Huyền nhíu mày, tiếp tục hỏi.

- Còn có một chỗ, nắm giữ một khối thiên thạch vũ trụ, lúc trước đệ tử

của Thiên Túng Đại Đế, ba vị phong hào đi qua cũng không lấy đi được, lần trước khi ta tới vẫn còn...

Nghĩ đến phút chốc, Ngao Phong nói.

Liên tục hai lần, đã để hắn có chút không tự tin.

- Dẫn ta nhìn một chút!

Trương Huyền gật đầu.

Ba người tiếp tục đi, rất mau đến trước mặt, là một băng sơn to lớn, hàn khí bức người, Thần Vương phổ thông đi tới trước mặt, chân khí trong cơ thể cũng sẽ bị cóng đến ngừng vận chuyển.

- Nơi này hắn là không người có thể trải qua...

Lạc Thất Thất gật đầu.

Chỗ băng hàn như vậy, ngay cả nàng cũng khó đi vào, chớ nói chi là Thần Vương khác.

Cho dù là đến phong hào, cũng làm không được.

- Các ngươi ở chỗ này chờ, ta đi qua nhìn một chút...

Chân khí Thiên Nhược Hữu Tình vận chuyển, thích ứng khí lưu băng hàn, Trương Huyền bay vào.

Không đến mười phút, lần nữa cười khổ bay ra:

- Thật giống như cũng đã tới chậm...

Trong băng sơn càng thêm băng hàn, cho dù là hắn cũng tiêu phí không ít đánh đổi mới đi vào tận cùng, nhưng không thấy thiên thạch vũ trụ mà Ngao Phong nói, nhìn dấu vết, đã bị người nhanh chân đến trước.

Liên tục ba chỗ, đều bị người đuổi ở phía trước, lấy bảo vật đi, để hắn đi vào Thuỷ Triều Hải mấy canh giờ một mực trống không, cái gì cũng không tìm tới, đến cùng là ai tốc độ nhanh như vậy, thực lực mạnh như

vậy?

- Ngươi có biết Thần giới gần đây sinh ra nhân vật lợi hại gì không?

Trương Huyền nhịn không được, quay đầu nhìn về phía Ngao Phong, mở miệng hỏi.

Chương 2255: Đê Tuyệt Đan

Bất luận Ngọ Dạ Hoa, Tịch Tĩnh Thiết hay thiên thạch vũ trụ, chỗ sinh ra đều không phải Thần Vương phong hào phổ thông có thể đi vào hơn

nữa thu hoạch, nếu không khẳng định không tới phiên hắn đến thăm dò, Ngao Phong ở trước thời hạn liền lấy đi.

Dù vậy vẫn bị người nhanh chân đến trước, chẳng lẽ Thần giới trừ mình, lại sinh ra nhân vật lợi hại gì?

Mới có thể đuổi ở trước bản thân động thủ?

Ngao Phong sửng sốt một chút nói:

- Bởi vì Thiên Túng Đại Đế quật khởi, tất cả Đế Quân đều vô cùng coi trọng lần linh khí thuỷ triều này, không tiếc tiêu phí vô số đại giới, bồi dưỡng người có thiên phú có tiềm lực, dù sao theo ta được biết, Vân Ly Thiên chúng ta liền bồi dưỡng ba vị cường giả, mượn Thời Không Kính thay đổi thời gian, tiến bộ rất nhanh, trước khi Thuỷ Triều Hải mở ra đã thành công phong hào... Từng cái thực lực không kém gì ta, thậm chí còn hơn...

- Ồ?

Trương Huyền cau mày, chẳng lẽ chín Đại Đế Quân cũng biết đây là lần linh khí thuỷ triều cuối cùng, lúc này mới không tiếc tiêu phí vô số đại giới?

Tràn đầy nghi ngờ nhìn qua:

- Ngươi nói ba vị này, tên gọi là gì?

- Khổng Thi Dao, Lưu Dương... Còn có một vị gọi... Trương Cửu Tiêu!

Suy tư phút chốc, Ngao Phong nói.

- Bọn họ?

Trương Huyền ngẩn ngơ.

Học sinh bị mấy vị Đế Quân mang đi, hắn một mực rất lo lắng, chỉ biết là sống rất tốt, thoáng có chút yên tâm, nằm mơ cũng không nghĩ đến, vậy mà tất cả đều đạt đến phong hào!

Tốc độ tu luyện cũng quá nhanh đi!

May mắn bản thân cũng đạt tới loại cảnh giới này, nếu không một khi gặp, ngay cả thực lực của học sinh cũng không bằng, vậy sẽ rất xấu hổ!

- Đúng vậy, không chỉ chúng ta, Canh Kim Thiên cũng bồi dưỡng ra một vị Thần Vương phong hào lợi hại, gọi Triệu Nhã! Một thân tu vi sâu không lường được. Liệt Dương Thiên cũng bồi dưỡng được một vị gọi Trịnh Dương, trường thương kích không, khí phách vô song. Càn Khôn Ma Đế dường như cũng có một vị gọi Lộ Xung Thần Vương phong hào rất lợi hại, không yếu hơn ta! Linh Lung Thiên là Vương Dĩnh, Ngụy Như Yên, Huyền Minh Thiên là Viên Đào, Thiện Hiểu Thiên cùng Bạch Nguyễn Khanh... Những Thần Vương này, đều là các Đế Quân vừa mới bồi dưỡng, tuy là nhân tài mới xuất hiện, nhưng thực lực lại không thể

khinh thường, so với chúng ta chỉ mạnh không yếu!

Không nhìn ra biểu lộ không đúng của hắn, Ngao Phong ngưng trọng giải thích:

- Ngươi nói có thể là bọn họ trước thời hạn cướp đi những bảo vật này hay không?

- Cái này...

Trương Huyền cười khổ.

Vừa nói như vậy, ngược lại thật có khả năng.

Thực lực của phong hào khác như thế nào, hắn không rõ ràng cũng không biết, nhưng những đệ tử này của mình, nếu thật đến phong hào,

mượn Thiên Đạo công pháp bản rút gọn và cơ sở trước kia rèn luyện, sức chiến đấu tuyệt đối cao nhất cùng cấp bậc!

Thậm chí học sinh của Khổng sư, thời điểm bằng chừng ấy tuổi cũng chưa chắc có thể chống lại!

Cũng không phải thủ đoạn dạy học sinh của hắn cao minh hơn Khổng sư, mà là hai người chưởng khống Thiên Đạo khác biệt.

Thiên Đạo hữu tự, nhiều nhất là sửa sang lại trật tự, để tu luyện giả có thể đạt được thời gian tu luyện nhiều hơn nữa, nhưng Thiên Đạo hữu khuyết là thực sự chỉ điểm thiếu hụt, hơn nữa tiến hành sửa lại, có thể

nhằm vào vấn đề, giải quyết vấn đề càng tốt.

- Bọn họ mỗi một cái đều rất cường đại, đơn độc một hai người thì thôi, một khi trước thời hạn liên hợp, muốn cướp đoạt trở về, chỉ sợ cũng không dễ dàng như vậy. Tuy tiền bối ngươi là Cửu Thiên phong Vương, nhưng ta đề nghị đừng tới liều...

Sợ vị trước mắt này chạy tới cướp đoạt, Ngao Phong mang theo lo lắng nhắc nhở.

Cửu Thiên phong Vương là mạnh mẽ, nhưng những người kia từng cái thực lực không tầm thường, một khi liên thủ, lại phối hợp thêm bảo vật của Đế Quân, mạnh hơn cũng khó mà chống lại.

Sở dĩ đệ tử Thiên Túng Đại Đế mạnh mẽ, tung hoành Thuỷ Triều Hải, nguyên nhân chủ yếu nhất chính là cái này, thực lực cá nhân mạnh mẽ

không nói, càng quan trọng hơn là phối hợp ăn ý, liên hợp cùng một chỗ, chỉ cần không phải Đế Quân tự mình giáng lâm cũng không thể làm gì, huống chi bọn họ.

- Liều?

Thấy hắn lo lắng cái này, Trương Huyền cười lắc đầu, cũng không vạch trần:

- Hắn là sẽ không!

Dù đây đều là học sinh của hắn, nhưng có thể đi tới một bước này, phần lớn đều là công lao của Đế Quân khác, lại thêm hắn làm người khiêm

tốn, vẫn là không nói cho thỏa đáng.

Nếu không bị Đế Quân khác biết, vì mình làm quần áo cưới, đối với rất nhiều học sinh cũng có ảnh hưởng không tốt.

Lão sư vẫn phải vì học sinh suy tính một chút.

- Trừ mấy chỗ này, theo ngươi biết, còn có bảo vật lợi hại gì không?

Mấy chỗ bảo vật đều bị người trước thời hạn lấy đi, bất kể có phải là đệ

tử mình làm hay không, thì tiếp tục rầu rĩ cũng không có ý nghĩa gì, Trương Huyền nhìn qua lần nữa.

Thuỷ Triều Hải vô cùng to lớn, hiện tại lại đi tìm mà nói, không biết năm nào tháng nào, chỉ có thể hỏi thăm người có kinh nghiệm.

Ngao Phong này, hắn thấy tu vi cũng không thế nào, nhưng có thể trải qua bốn lần Thuỷ Triều Hải mà không vẫn lạc, nhất định có năng lực hơn người.

- Còn có một chỗ cuối cùng...

Ngao Phong suy tư một chút, chậm rãi nói:

- Hắn là bảo bối lợi hại nhất ta gặp qua! Cường giả Đế Quân đạt được cũng có thể tiến thêm một bước, chỉ là thực lực của ta căn bản không có cách nào đạt được, chỉ có thể nhìn...

- Có thể để cho Đế Quân tiến thêm một bước? Thứ gì?

Trương Huyền sững sờ, mắt sáng rực lên.

Bảo bối có thể để cho Đế Quân tiến thêm một bước, ở Thần giới tuyệt đối có thể để cho vô số cường giả điên cuồng.

Mắt Ngao Phong sáng lên:

- Đế Tuyệt Đan!

- Đế Tuyệt Đan?

Trương Huyền nghi hoặc.

Trước đó nhìn qua thư tịch, cũng không có thứ này ghi lại, rất rõ ràng, không giống như là dược liệu.

- Là một viên đan dược Đế cấp!

Ngao Phong gật đầu.

- Đan dược? Nơi này tại sao có thể có đan dược?

Trương Huyền không hiểu.

Thuỷ Triều Hải là chỗ hỗn loạn, không có người ở, tại sao có thể có đan dược, hơn nữa còn là Đế cấp?

- Theo như truyền thuyết, là lúc trước thời điểm Thiên Túng Đại Đế còn không có trở thành Đế Quân, đi vào Thuỷ Triều Hải, dựa vào luyện đan thuật siêu cường luyện chế ra. Lúc ấy luyện chế hai viên, viên thứ nhất bị nuốt, thành công phá cảnh, bởi vì thời điểm đột phá gặp thiên kiếp, Thuỷ Triều Hải phản phệ, rung chuyển quá lớn, để viên đan dược này trốn... Về sau Thiên Túng Đại Đế từng phái đệ tử tới tìm kiếm, nhưng trước sau không cách nào thành công, nó cũng một mực ở lại chỗ này, mặc dù không có thực lực Đế Quân chân chính, nhưng tuyệt đối vượt qua nửa bước Đế Quân, không phải Thần Vương phong hào phổ thông có thể chiến thắng!

Ngao Phong giải thích nói.

- Thiên Túng Đại Đế luyện chế?

Trương Huyền giật mình.

Muốn nói tới trên thế giới, ai còn có thể ở thời điểm không phải Đế

Quân, liền luyện chế ra đan dược Đế Quân, chỉ sợ chỉ có vị này!

Đi vào Thuỷ Triều Hải, mượn dược liệu đầy trời cùng rất nhiều bảo vật thành công luyện chế ra loại dược vật cấp bậc này, thuận tiện xung kích cảnh giới cũng chỉ có hắn.

- Nếu Đế Tuyệt Đan này có thể giúp người đột phá Đế Quân cảnh, nếu như ta tìm tới, đoạt được, có phải cũng có thể đột phá thành công hay không?

Trong lòng hơi động, một ý nghĩ xông ra, Trương Huyền xiết chặt nắm đấm, con mắt hừng hực.

Chương 2256: Thuấn phục sao bằng

- Viên Đế Tuyệt Đan này ở nơi nào?

Trương Huyền hỏi.

- Ở nơi nào ta cũng không biết, bốn lần thuỷ triều, chỉ gặp qua một lần, hơn nữa suýt chút nữa bị giết...

Ngao Phong nói.

- Không biết?

- Đan dược này, không chỉ có ý thức của mình, còn biến hóa thành hình dáng nhân loại, am hiểu ẩn tàng đánh lén, để cho người ta khó lòng phòng bị, Ngao Diệp Thần Vương phong hào của Vân Ly Thiên chúng ta, chính là bị nó đánh lén giết chết!

Ngao Phong lắc đầu.

Thuỷ Triều Hải có cạm bẫy, hiểm địa, cũng ẩn giấu kẻ đánh lén, nhưng muốn nói để hắn kiêng kỵ nhất, chỉ sợ vẫn là Đế Tuyệt Đan này!

Biến thành đan dược, giấu ở chỗ nhỏ hẹp, một chút khí tức cũng không có, thật muốn đánh lén, khó lòng phòng bị.

Lần trước bản thân không có chút phát giác nào, nếu không phải rất nhiều đệ tử của Thiên Túng Đại Đế vừa vặn đi ngang qua, vô cùng có

khả năng sớm đã hồn phi phách tán, biến thành dinh dưỡng của đối phương.

- Lần trước ngươi nhìn thấy ở nơi nào?

- Lạc Tinh Hồ!

Ngao Phong gật đầu.

Lạc Tinh Hồ là một hiểm địa của Thuỷ Triều Hải, đủ loại thiên thạch đan xen bay không quy tắc, tựa như đại trận, trừ khi có thể tìm bảo vật trân quý, nếu không Vương phong hào đỉnh phong cũng không dám tuỳ

tiện tiến vào.

- Đi xem một chút!

Biết địa điểm, Trương Huyền mang theo hai người, xé rách không gian đi tới trước mặt.

Đập vào mắt tựa như một cái hồ to lớn, vô số sao băng đuôi dài tỏa ra hào quang chói sáng dạo chơi ở bên trong, thỉnh thoảng hai cái đụng vào nhau, nổ thật to, kèm theo từng đạo gợn sóng, không gian vỡ vụn ra vết rách đen như mực.

- Bên trong nguy hiểm nhất không phải những sao băng này, cũng không phải bọn chúng va chạm, mà là trọng lực quỷ dị khó lường không ngừng biến hóa!

Nhìn mặt hồ trước mắt, sắc mặt Ngao Phong nghiêm túc:

- Những sao băng này bay lộn xộn, chính là bởi vì trọng lực lộn xộn, hơn nữa bất cứ lúc nào cũng sẽ biến hóa!

Trương Huyền nhướng mày.

Ở Thông Thiên Kiều liền cảm thụ qua trọng lực biến hóa, lúc ấy chỉ là thẳng đứng, biến thành song song, để cảm giác không gian trong đầu hắn suýt chút nữa không chịu đựng nổi.

Lúc này Lạc Tinh Hồ, các loại thiên thạch bay lộn xộn, tựa như bóng bàn rơi vào thùng gỗ...

Nếu như trọng lực phương hướng tương đồng những sao băng này, đừng nói đi vào tìm kiếm Đế Tuyệt Đan, muốn hoàn mỹ thích ứng, chỉ sợ

cũng cần một đoạn thời gian rất dài!

- Ta thử một chút!

Trong lòng khiếp sợ, thần thức lan ra, mới đi vào không lâu, vẻ mặt càng ngày càng trắng.

Giống như tưởng tượng, không chỉ thân thể đi vào, xem như linh hồn tiến vào cũng phải nhận trọng lực ảnh hưởng, cần không ngừng biến hóa mới có thể thích ứng, giống như ngã vào trục lăn máy giặt, để cho người ta tai ngất hoa mắt, tìm không thấy đông nam tây bắc.

Lạc Thất Thất lấy ra một thanh trường kiếm, tiện tay ném vào, ngay sau đó nhìn thấy nó ở trong đó loạn chuyển, tựa như con ruồi bị nhốt ở trong lồng thủy tinh.

Bành!

Sau khi xoay vài vòng, ở dưới trọng lực mạnh mẽ gia trì, kiếm không chịu nổi, khí linh bị ma diệt, vũ khí tan rã.

Ba người hai mặt nhìn nhau.

Trọng lực quá mức hỗn loạn, vũ khí Thiên Thần cấp thượng phẩm cũng không chịu nổi, suy nghĩ một chút cũng cảm thấy kinh khủng.

- Trọng lực hỗn loạn như vậy, ngươi làm sao đi vào?

Lạc Thất Thất nhìn về phía Ngao Phong.

- Thực ra ta không có tiến vào, là bị đánh lén ở bên ngoài...

Ngao Phong hơi đỏ mặt.

Trương Huyền gật đầu.

Khó trách.

Nơi này ngay cả hắn nhìn cũng tê cả da đầu, đối phương chỉ là Thần Vương phong hào phổ thông, muốn xâm nhập trong đó, quả thực không quá dễ dàng.

- Ta vào xem, các ngươi đừng hành động thiếu suy nghĩ!

Trương Huyền hít sâu một hơi, một đạo kiếm ý từ trong đan điền xông ra, bao phủ toàn thân, nhẹ nhàng vụt qua, đi vào mặt hồ trước mắt.

Xì xì xì!

Vừa mới bước vào, lập tức cảm thấy một lực xé rách mạnh mẽ, cuồn cuộn mà đến, tựa hồ muốn xé hắn thành bột phấn.

Lực lượng nhúc nhích, bắp thịt toàn thân đồng thời bạo khởi, giống như

đá ngầm đóng tại chỗ, sừng sững không động đậy.

Trọng lực ở bốn phía không ngừng cuồn cuộn, giống như sóng lớn tấn công tới, Trương Huyền thích ứng phút chốc, sải bước đi vào trong.

Vù vù!

Hai sao băng bị lực hút tác động, nhanh chóng đánh tới hắn, lấy ra trường kiếm, Trương Huyền nhẹ nhàng vạch một cái.

Hai viên thiên thạch từ trung gian đồng thời phá vỡ, sinh ra mây hình nấm liên tiếp.

- Thiên thạch thật cứng rắn... Đồ tốt ah!

Con mắt Trương Huyền sáng lên.

Vừa rồi còn kỳ lạ, vì sao vũ khí Thiên Thần thượng phẩm đỉnh phong cũng không chịu nổi trọng lực nghiền ép, những thiên thạch này lại bình yên vô sự, nguyên lai trình độ cứng cáp của những tảng đá này, đã có thể

so với vũ khí Thần Vương cấp.

- Đáng tiếc không cách nào luyện chế vũ khí, có điều nếu như có thể thu lại những thiên thạch này, gặp được cường giả một mạch đập ra, uy lực nhất định không nhỏ...

Minh Lý Chi Nhãn nhúc nhích, nhìn một hồi, lập tức rõ ràng, những tảng đá này cơ bản đều là tài nguyên một lần, không cách nào nấu lại luyện chế vũ khí, dù vậy có thể thu mà nói, có thể xem như thần binh lợi khí.

Chỉ là...

Những sao băng này tốc độ nhanh như vậy, làm sao thu?

- Tốc độ quá nhanh, trực tiếp thu vào trữ vật giới chỉ, nhẫn sẽ bị đục xuyên, không gian bên trong cũng sẽ bị đánh nát...

Những sao băng này bị trọng lực ảnh hưởng, tốc độ nhanh, lực lượng lớn, không gian Thần giới bình thường cũng rất khó ổn định, tùy tiện thu, sẽ làm trữ vật giới chỉ sụp đổ, đồ vật trong đó phi hôi yên diệt.

Muốn ổn định lại, lấy thực lực trước mắt của hắn... Càng không làm được!

Dưới trọng lực to lớn, hắn ổn định thân hình cũng rất khó, để nhiều vẫn thạch khổng lồ như vậy dừng lại, gần như không có khả năng làm được.

- Tuy những thiên thạch này không thể rèn đúc vũ khí, nhưng chiếu theo trình độ cứng cáp đến xem, bản thân là binh khí vô cùng cứng rắn, cùng

viên gạch ta luyện chế có cách làm khác nhau nhưng kết quả lại giống nhau đến kì diệu... Nếu là vũ khí, có phải có thể tiến hành khải linh hay không?

Tâm niệm khẽ động.

Hắn luyện chế viên gạch, tình huống bình thường đều là không có mũi nhọn, dày nặng mà cứng rắn, dù kém thiên thạch trước mắt, nhưng thủ

đoạn công kích khác biệt không lớn.

Nếu như có thể khải linh mà nói, có lẽ có thể nhẹ nhõm để chúng dừng lại, hơn nữa thuận lợi thu vào trữ vật giới chỉ.

- Thử một chút!

Nghĩ đến cái này, Trương Huyền ngừng chống lại lực hút, nương lực lượng bay theo một khối thiên thạch, thời gian nháy mắt đi tới trước mặt, bàn tay vuốt ve.

...

Bên ngoài Lạc Tinh Hồ.

- Nhiều thiên thạch như vậy, trọng lực lại hỗn loạn, Trương tiền bối không có sao chứ!

Thấy Trương Huyền bay vào, Ngao Phong nói.

- Ta cũng không rõ ràng, nơi này trọng lực hỗn loạn, không gian hỗn loạn, ngay cả ta cũng định không được, ta lo lắng Trương sư sẽ bị sao băng xung kích bị thương...

Lạc Thất Thất lộ ra lo âu.

Trước mắt sao băng bay loạn bốn phía, hơi không cẩn thận có thể gặp phải công kích, nguy hiểm so với ở trong khe núi lớn hơn không biết gấp bao nhiêu lần.

Lực khống chế không gian của nàng mạnh mẽ cũng khó thuận lợi đi xuyên qua ở trong đó, chỉ sợ đối phương càng khó!

- Ta cũng cảm thấy, những sao băng này thật đáng sợ, ta đi vào khả năng mười giây cũng không kiên trì nổi...

Ngao Phong gật đầu, đang muốn nói tiếp, đột nhiên vẻ mặt cứng đờ, ngay sau đó nhìn thấy trong Lạc Tinh Hồ, một thanh niên đứng thẳng tại chỗ, vô số sao băng chạy qua ở bốn phía, thỉnh thoảng nhảy lên hai cái, tựa như một đám chó hoang bị thuần phục.

Chương 2257: Đê Tuyệt Đan

Khóe miệng Ngao Phong co giật, vẻ mặt choáng váng.

Những sao băng này không phải đi loạn khắp nơi, uy lực vô tận ư?

Vì sao sẽ xuất hiện bộ dáng này?

- Thật giống như những sao băng này bị khải linh, hơn nữa thuần phục...

Lạc Thất Thất nuốt ngụm nước bọt.

- Ta biết bị khải linh, nhưng lúc này mới bao lâu, có thể khải linh nhanh như vậy sao?

Ngao Phong run rẩy.

Cường giả Thần Vương khải linh cho vũ khí, hắn cũng có thể làm được, nhưng mỗi một lần đều cần tiêu phí vô số tâm huyết và tinh lực, ít nhất cũng cần mấy tháng thời gian, hơn nữa phải bỏ đi nửa cái mạng... Vị

trước mắt này, lúc này mới qua bao lâu?

Hai phút, ba phút?

Nhiều sao băng như vậy, tất cả đều khải linh xong, hơn nữa thành công thuần phục?

Quan trọng là, bản thân còn sinh long hoạt hổ, một chút việc cũng không có...

Đang khiếp sợ, thân hình thanh niên trong hồ lần nữa thoát ra, mỗi đến một chỗ, liền có một sao băng theo ở phía sau, trong nháy mắt, biến thành rắn săn mồi, từng viên vẫn thạch khổng lồ càng kéo càng dài...

- Trương tiền bối... Thuần phục những sao băng này làm gì?

Nhìn một hồi, thấy đã có một nửa sao băng đi theo sau lưng thanh niên, Ngao Phong sắp ngất.

Đại ca, ngươi không phải tới tìm Đế Tuyệt Đan sao?

Thu những sao băng này làm gì?

- Hắn là muốn ép Đế Tuyệt Đan hiện thân!

Lạc Thất Thất suy đoán nói.

- Đúng a!

Con mắt Ngao Phong nhất thời sáng lên:

- Đế Tuyệt Đan, biến thành hình dáng đan dược, linh khí tụ lại, người mạnh hơn cũng khó mà phát giác, nếu như đang ẩn núp ở trong sao băng, tiến hành đánh lén, cho dù Trương tiền bối là Cửu Thiên phong Vương, muốn chống lại cũng không dễ dàng... Cho nên tiền bối đi ngược lại con đường cũ, trực tiếp thuần phục tất cả sao băng... Nếu như

tên này ở đây, nhất định không cách nào ẩn tàng... Thật sự là biện pháp tốt, mưu kế hay! Ta làm sao không nghĩ tới chứ!

Chung quanh đều bị quét dọn sạch sẽ, tự nhiên là không còn địa phương ẩn tàng, sẽ không cách nào bị đánh lén...

- Hắn trí tuệ cao thâm, làm việc từ trước tới nay mưu lập sau động, để

cho người ta kính nể...

Lạc Thất Thất gật đầu, ý sùng bái trong mắt càng thêm nồng đậm.

- Người nào hủy chỗ ở của ta, tự tìm cái chết...

Thời điểm hai người cảm khái, một thanh âm to lớn vang lên, ngay sau đó toàn bộ Lạc Tinh Hồ sôi trào, một gương mặt khổng lồ bất ngờ xuất hiện ở giữa không trung.

- Đế Quân?

Đồng tử của Lạc Thất Thất co rụt lại.

Loại gương mặt khổng lồ này, trước nàng gặp Linh Lung Tiên Tử sử

dụng qua, là năng lực đặc thù của Đế Quân.

- Không phải, chính là viên Đế Tuyệt Đan kia, nơi này linh khí đầy đủ, tài nguyên phong phú, không nghĩ tới nó vậy mà đột phá! Hiện tại có lẽ

đã là Đế Quân chân chính!

Thân thể Ngao Phong run rẩy.

Lạc Thất Thất xiết chặt nắm đấm, tràn đầy khó tin:

- Cường giả Đế Quân, không phải nói nhất định phải chưởng khống một vực, hoặc được nguyện lực của hàng tỉ người cung phụng, mới có thể

thành công sao? Làm sao một viên đan dược cũng có thể làm được...

Đế Quân chân chính, tiếp nhận một vực công nhận, tiếp nhận nguyện lực vô tận, giống như Khổng sư, vì trở thành Đế Quân chân chính, liên tiếp khiêu chiến tám Đế, chính là vì đạt được Thần giới công nhận.

Một viên đan dược, cái gì cũng không trải qua, làm sao có thể thành Đế

Quân?

- Nơi này là Thuỷ Triều Hải, không phải Thần giới!

Ngao Phong dừng lại một chút nói.

- Không phải Thần giới?

Lạc Thất Thất sửng sốt, sau đó gật đầu.

Quả thực, bọn họ là theo chỗ Thần giới rách nát đi vào nơi này, nói cách khác, Thuỷ Triều Hải này không thuộc về Thần giới, không thể dùng quy tắc Thần giới tới định nghĩa.

- Hơn nữa Thiên Túng Đại Đế chính là ở đây đột phá, trở về Thần giới mới nghĩ biện pháp đạt được Thần giới công nhận!

Ngao Phong nói một câu, lông mày có chút khó tin:

- Chỉ là ta có chút kỳ quái, Đế Quân và Thần Vương chênh lệch không biết bao xa, Thần giới vô số năm qua, vô số tu luyện giả đều không thể

thành công, nó chỉ là một viên đan dược... Đến cùng làm sao làm được?

Thực ra không chỉ hắn không tin, ngay cả Trương Huyền ở trong Lạc Tinh Hồ cũng không nhịn được sững sờ.

Loại năng lực ở trên không trung ngưng tụ gương mặt khổng lồ này, cho dù là hắn cũng không làm được, trừ khi chưởng khống không gian đến cực hạn.

Chẳng lẽ đối phương thật đột phá Đế Quân?

Sự tình vô số người không hoàn thành được, một viên đan dược làm được?

- Không đúng, là môi trường đặc thù của Lạc Tinh Hồ...

Tinh thần lực lan ra ra, Trương Huyền giật mình.

Cũng không phải đối phương thật đạt đến Đế Quân, mà là ở trong Lạc Tinh Hồ này sinh hoạt thời gian quá lâu, khống chế được lực lượng của toàn bộ địa phương!

Tựa như lãnh chúa vùng này, có thể tuỳ tiện khống chế linh khí trong đó, phối hợp ý niệm, hình thành đồ vật muốn hình thành.

- Tự tìm cái chết? Muốn giết ta, vẫn là bản tôn xuất hiện đi, chút ý niệm này của ngươi... Dường như còn không có thực lực này!

Trương Huyền cong ngón tay búng một cái.

Răng rắc!

Mặt người giống như khối băng vỡ vụn.

- Ngươi...

Rất nhanh lại tạo thành một khuôn mặt, tràn đầy lửa giận nhìn qua, Trương Huyền nhẹ nhõm đánh tan, tiếp tục thuần phục sao băng.

Đi vào nơi này mục đích chính yếu nhất là tìm Đế Tuyệt Đan, nghĩ biện pháp luyện hóa, xung kích Đế Quân, sớm đã là không chết không thôi, nên không có gì có thể khách khí.

Huống chi nghe khẩu khí của Ngao Phong, những năm qua viên đan dược này đánh lén giết chết Thần Vương số lượng không ít, bắt được nó, cũng có thể miễn trừ những người khác nguy hiểm.

- Ầm!

Liên tục hai lần xuất hiện, đều không có chặn được vị này, không gian trong hồ vặn vẹo, một bóng người xuất hiện ở phía trước, dung mạo tương tự gương mặt khổng lồ, không tóc, hơi có vẻ dữ tợn.

- Gia hỏa không biết sống chết, ta đã cho ngươi cơ hội, không biết tốt xấu, vậy thì chết!

Soạt!

Bàn tay chụp tới, Trương Huyền lập tức cảm thấy cả người bị trói lại, trọng lực bốn phía toàn bộ tích tụ tới, khống chế hành động của hắn.

- Quả nhiên không phải Đế Quân chân chính...

Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm.

Tuy trong lòng đoán được, nhưng vẫn có chút lo lắng, dù giờ phút này thực lực của hắn đã vượt xa Thần Vương phong hào phổ thông, nhưng đối mặt Đế Quân chân chính, vẫn tồn tại nguy hiểm nhất định.

Dù đối phương có thể khống chế địa vực hình thành gương mặt khổng lồ, trên thực tế cách Đế Quân vẫn rất xa, không cách nào mượn lực lượng chư thiên của Thần giới, thực lực có hạn, cho dù là Đế Quân cũng là bản liệt dương, không đáng sợ.

- Đi!

Bàn tay nâng lên, bỗng nhiên vung tới.

Sao băng theo sau lưng lập tức biến thành một trường long dữ tợn, vọt tới thanh niên trước mắt.

Nhiều sao băng bị khải linh đồng thời xuất hiện như vậy, không gian trong Lạc Tinh Hồ bị đè nát, xuất hiện vô số lỗ đen, thanh niên bổ tới chưởng lực vừa tiếp xúc, lập tức sụp đổ.

- Ngươi...

Thanh niên vốn định trốn ở trong sao băng đánh lén, không nghĩ tới vị

trước mắt này ở trong thời gian ngắn như vậy, liền thuần phục nhiều sao

băng như thế, tương đương với lật hang ổ của hắn, còn cầm đồ vật của mình tấn công mình... tức đến không ngừng run rẩy, sắp bùng nổ.

Đồng thời trong lòng nghi hoặc...

Hiện tại phong hào đều mạnh như vậy sao?

Chương 2258: Có b o

ả v t x

ậ uất thê

Trong phẫn nộ, thanh niên nâng hai tay lên, từng trận không gian ba động kịch liệt, còn thừa lại không tới một nửa sao băng chưa kịp luyện hóa, đồng thời bị thay đổi phương hướng trọng lực, bỗng nhiên tấn công về phía Trương Huyền.

Một lực lượng áp bách càng cường đại hơn, để huyết dịch trong cơ thể

Trương Huyền tựa như cứng lại.

Nhiều sao băng to lớn như vậy, lấy tốc độ nhanh như vậy vọt tới, cho dù thân thể hắn đạt đến phong Vương đỉnh phong, linh hồn là Cửu Thiên phong Vương, cũng khẳng định ngăn cản không nổi, mà dùng sao băng vừa thuần phục chống lại, sẽ vô cùng có khả năng lưỡng bại câu thương, cố gắng trước đó đều thành mồi lửa.

- Nhìn trọng lực ngươi khống chế, có thể chống đỡ được một kiếm toàn lực của ta hay không...

Trương Huyền hít sâu một hơi, lông mày nâng lên, Xích Tiêu Kiếm xuất hiện ở lòng bàn tay.

Linh hồn, thân thể, chân khí, đều đột phá phong hào, hắn còn không có mượn chuôi kiếm này phát huy ra sức chiến đấu mạnh nhất, giờ phút này cũng nên thử một chút!

Trong đan điền, chân khí xao động, kiếm ý mạnh mẽ vây quanh, Xích Tiêu Kiếm giống như đạt được tẩm bổ, phát ra hí dài hưng phấn, tựa như

long ngâm.

- Thiên Long Bát Âm...

Ngao Phong ở bên ngoài mặt hồ, nghe được thanh âm này, kìm lòng không được hai chân như nhũn ra, trên đầu tràn đầy mồ hôi lạnh.

Long ngâm vang lên, tế bào toàn thân Trương Huyền tựa như bị kích hoạt, lực lượng nổ tung.

- Đi!

Một tiếng hô khẽ, Xích Tiêu Kiếm thoát tay bay ra, trước đó lĩnh ngộ

kiếm pháp Phong Bất Chỉ, tựa như một dải lụa trắng tinh, trong chốc lát xé rách không gian thành hai nửa, giống như rạch ra một tấm màn sân khấu.

Một đạo kiếm ý mang theo không cam lòng, không nỡ, lưu luyến, còn có bất khuất… phá vỡ trọng lực to lớn trước mắt, sao băng mượn cỗ lực lượng này bay tới, giống như dòng nước bị cắt ra, dán chặt lấy hai bên Trương Huyền bay ra ngoài.

Kiếm khí không có ngừng lại, tiếp tục lao về phía trước, rất mau xuất hiện ở trước mặt Đế Tuyệt Đan.

Đồng tử co rút lại, vẻ mặt thanh niên trở nên trắng bệch, liên tục né tránh, nhưng kiếm khí giống như giòi trong xương, bất kể tránh như thế

nào cũng trốn không thoát.

Thụ Dục Tĩnh Nhi Phong Bất Chỉ, Tử Dục Dưỡng Nhi Thân Bất Đãi.

Bản thân liền ẩn chứa mùi vị bị ép bất đắc dĩ, bất kể né tránh như thế

nào, chỉ cần bị khóa định, liền không cách nào thoát ly.

Đây là vận mệnh, cũng là nhân quả, không cách nào từ chối, không cách nào trốn tránh.

- Đáng ghét!

Cắn chặt răng, hai tay nâng lên, bỗng nhiên nghênh đón kiếm khí.

Ầm!

Sao băng lay động, vết nứt không gian đen như mực, thanh niên lắc lư

một cái, lui về sau mấy chục bước, ngừng lại, miệng lớn thở hổn hển.

- Cánh tay không còn?

Ngao Phong cắn đầu lưỡi.

Đế Tuyệt Đan huyễn hóa thanh niên, lúc này vẻ mặt trắng bệch, hai tay lại bị một kiếm chém nát!

Đan dược tu vi Đế Quân, chẳng những bị một kiếm đánh bại, cánh tay cũng bị chém xuống... Vốn cho rằng cả hai quyết đấu, người sau nhất định thua, nằm mơ cũng không nghĩ đến nghịch chuyển như vậy.

Vị Cửu Thiên phong Vương này, thật là quá đáng sợ!

Lạc Thất Thất cũng thở phào nhẹ nhõm, lần nữa nhìn về phía Trương Huyền, trong hai con ngươi tràn đầy sùng bái.

- Hừ!

Híp mắt lại, trong ánh mắt trước đó không thèm để ý lộ ra nghiêm nghị, lực lượng trong cơ thể thanh niên dập dờn, thời gian nháy mắt, lại lần nữa xuất hiện hai cánh tay mới.

Bản thân hắn chính là đan dược biến hóa, cái gọi là cánh tay, hai chân, chẳng qua là dược lực mà thôi, tuy có tổn thất, nhưng không có ảnh hưởng quá lớn.

- Chỉ cần dược lực vô tận, đừng nói chém xuống cánh tay, coi như tứ chi bị chém xuống, đầu lâu bị chém xuống, cũng có thể huyễn hóa ra!

Thanh niên khôi phục lại, lộ ra cười lạnh:

- Dược lực của ta, có thể chống đỡ vài chục lần không tính là gì, mà kiếm khí của ngươi uy lực khổng lồ như thế, lại có thể tiếp tục mấy lần...

Lời còn chưa dứt, chỉ thấy Trương Huyền ở đối diện vẫy tay một cái, hai cánh tay bị chém đứt rơi xuống bay đi, rơi vào lòng bàn tay, ngón tay nhẹ nhàng điểm một cái, thuế biến thành một viên thuốc to bằng hạt vừng, há miệng nuốt xuống.

- ???

Con mắt thanh niên trợn tròn.

Ngươi đàng hoàng một chút... đang cùng ngươi sinh tử đấu, ở trước mặt ta ăn cánh tay của ta... Quá đáng ah!

Tuy chỉ là cánh tay, nhưng do dược lực của đan dược Đế Quân cấp huyễn hóa thành, dược lực tinh thuần, cường giả Đế Quân nuốt cũng cần hóa giải một đoạn thời gian, ngươi ở thời điểm chiến đấu nuốt xuống...

không sợ bể bụng chết?

Sắc mặt tái xanh, lửa giận thiêu đốt, lại một bàn tay vỗ xuống.

Hô!

Một đạo kiếm mang phóng tới, hai tay lần nữa bị chém rơi xuống đất, giống như vừa rồi, vô luận né tránh như thế nào cũng trốn không ra.

- Ừm?

Cố gắng huyễn hóa ra cánh tay mới, vừa ngẩng đầu lên, liền thấy Trương Huyền lại thu hai cánh tay, khôi phục hình dáng đan dược, há miệng nuốt vào.

- Ngươi...

Đế Tuyệt Đan có chút phát điên.

Ngươi có phải bị bệnh hay không...

Ta là đan dược Đế Quân cấp, ngươi ở ngay trước mặt ta, chém cánh tay của ta, ta nhịn... nhưng trực tiếp ăn là cái quỷ gì?

Mấu chốt nhất là... vừa rồi lực lượng chân khí chỉ là phong Vương sơ

kỳ, kèm theo ăn bốn cánh tay, đã đạt đến trung kỳ, tiếp tục ăn xuống, khẳng định sẽ càng cao!

Ta muốn giết ngươi, ngươi lại xem ta như rau hẹ, từng chút một cắt ăn...

- Ah ah ah... Ngày hôm nay không giết ngươi, ta thề không làm đan...

Gào thét một tiếng, song chưởng của Đế Tuyệt Đan đại khai đại hợp đánh tới, chưởng lực vừa mới tùy ý, đồng tử co rụt lại:

- Ta sát...

Lần này cánh tay và tứ chi đều bị kiếm khí của đối phương chém xuống, Trương Huyền thỏa mãn cầm lấy viên thuốc, lại nuốt xuống.

Ầm ầm!

Tu vi đột phá đến phong Vương hậu kỳ.

- Ngươi...

Vẻ mặt Đế Tuyệt Đan trắng bệch, da đầu run lên.

Dù dược lực của nó mạnh mẽ, thêm vào những năm này thân ở trong Thuỷ Triều Hải, tích lũy hùng hậu, nhưng liên tục bị chém xuống bốn cánh tay, hai bắp đùi cũng có chút gánh không được.

Hai mắt ửng hồng, trên đầu gân xanh nhảy loạn, lần nữa huyễn hóa ra tứ

chi, toàn bộ đan khí đã không bằng một nửa trước đó.

- Đi!

Biết không phải đối thủ, nhẹ nhàng vụt qua, biến thành hình dáng đan hoàn, chấn động mạnh một cái, không gian xuất hiện khe hở, tung người nhảy vào.

- Ừm?

Không nghĩ tới tên này đánh không lại liền chạy, quả quyết như vậy, Trương Huyền lại bổ tới một kiếm.

Soạt!

Không gian khép lại, từ bên trong bay ra một đôi cánh tay cùng hai chân, đan dược biến mất không thấy hình bóng.

- Để hắn chạy trốn...

Trương Huyền lắc đầu.

Dù sao Lạc Tinh Hồ cũng là sào huyệt của đối phương, có chút không gian kết cấu, cho dù là hắn tới thời gian không ngắn, vẫn không quá quen thuộc, lại thêm thực lực của đối phương quả thực vượt xa bản thân, thật muốn chạy trốn, hắn không ngăn cản nổi.

Luyện hóa dược lực, tu vi lần nữa tăng lên không ít, thành công đến phong Vương đỉnh phong.

Tiêu phí hơn nửa canh giờ, thuần phục tất cả sao băng còn lại, thu vào trữ vật giới chỉ, lúc này Trương Huyền mới trở lại trước mặt Ngao Phong và Lạc Thất Thất.

- Trương tiền bối, hiện tại chúng ta đi đâu?

Vốn cho rằng Lạc Tinh Hồ sẽ khó mà chống lại, trải qua đại chiến tàn khốc, không nghĩ tới dọa chạy Đế Tuyệt Đan dễ dàng như thế, lúc này Ngao Phong đối với thanh niên kia đã phục sát đất.

- Đi...

Trương Huyền đang muốn nói chuyện, đột nhiên cảm thấy không gian chấn động, ngay sau đó nhìn thấy phía trước có quang mang chói mắt chiếu rọi, bắn ra lực lượng để người sợ hãi.

- Có bảo vật xuất thế!

Mọi người đồng loạt nhìn sang.

Chương 2259: Phong hào uy tín lấu nắm phản kích

Năng lượng to lớn như vậy chấn động, hơn nữa không phải chiến đấu hình thành, chỉ có một khả năng... Có bảo vật tuyệt đỉnh xuất thế!

Thậm chí vượt qua Đế Tuyệt Đan trước đó!

- Trước đó bốn lần thuỷ triều, có qua loại tình huống này không?

Trương Huyền hỏi.

Ngao Phong lắc đầu.

Mỗi lần đi vào Thuỷ Triều Hải, đều có bảo vật không giả, nhưng còn chưa bao giờ có bảo vật nào nắm giữ uy thế như vậy!

- Đi qua nhìn một chút!

Mọi người đồng loạt bay đi, thời gian không dài đi tới trước mặt.

Sóng linh khí to lớn như vậy, kinh động đến tất cả Thần Vương phong hào và Thần Vương đi vào nơi này, đều rải rác đứng ở địa phương sóng linh khí mãnh liệt nhất, tràn đầy hưng phấn nhìn về phía trước.

Theo ánh mắt của bọn hắn, Trương Huyền nhìn sang, là một lá sen to lớn, toàn thân xanh biếc, tựa như ngọc thạch, yên tĩnh lơ lửng ở trong hư

không trước mắt, tỏa ra quang minh to lớn.

- Lá sen thật là lợi hại... Bất quá thứ này đẳng cấp quá cao, đối với chúng ta tác dụng không lớn, nếu có thể đạt được hiến cho Đế Quân, tất nhiên sẽ đạt được ca ngợi cực lớn!

- Đúng vậy, trở thành phong hào, thậm chí được thu làm thân truyền cũng vô cùng đơn giản!

- Tuyệt đối dưới một người, trên vạn người...

Mọi người từng cái mặt lộ vẻ hừng hực.

Mảnh lá sen này, đến cùng từ đâu tới, lại là loại sinh mệnh nghịch thiên nào, không có người biết, nhưng trong đó ẩn chứa linh khí mạnh mẽ, lực lượng thâm hậu, có thể đoán được, chỉ cần luyện hóa, cho dù là Đế Quân cũng có thể để lực lượng tăng vọt một đoạn dài.

- Ngao Phong Thần Vương!

Trong tiếng nghị luận, mọi người thấy đám người Trương Huyền, một Thần Vương phong hào la lên.

- Ngao Phong? Thần Vương của Vân Ly Thiên?

- Trừ hắn còn ai vào đây...

Nghe được họ tên, trong mắt mọi người hừng hực, không ít Thần Vương nữ tính trong mắt tràn đầy ngôi sao, lộ ra tôn sùng.

Thần Vương Long tộc của Vân Ly Thiên, cùng cấp bậc từ trước tới nay mạnh mẽ, lại thêm huyết mạch cao quý, được rất nhiều thiếu nữ thiết tha mơ ước thành đạo lữ, cũng chính là nguyên nhân này, Long tộc trời sinh

tính dâm, huyết mạch thất lạc chư thiên đâu đâu cũng có, Long Sinh Cửu Tử, con con khác biệt.

- Lạc Anh Thần Vương! Bạch Chỉ Thần Vương! Lưu Diễm Thần Vương...

Những người này, Ngao Phong cũng quen biết, mỗi người ôm quyền chào hỏi.

- Ừm, Ngao Phong Thần Vương cũng là bị khí tức bảo vật xuất thế quấy nhiễu, đặc biệt tới a, không biết hai vị này là...

Một lão giả nghi ngờ nhìn về phía Trương Huyền và Lạc Thất Thất.

- Vị này là Trương Huyền Thần Vương cùng Lạc Thất Thất Thần Vương...

Ngao Phong vừa định tỉ mỉ giới thiệu, chỉ thấy thanh niên bên cạnh lộ ra ánh mắt bình thản, biết đối phương khiêm tốn, không nguyện ý tiết lộ

thân phận, vội ngừng lại, không nói thêm lời.

Lão giả sửng sốt một chút, ôm quyền:

- Bái kiến Trương Huyền Thần Vương, Thất Thất Thần Vương, hai vị

trẻ tuổi như vậy, quả nhiên anh hùng xuất thiếu niên...

Sự tình Trương Huyền chém giết Bách Diệp Thanh Hồng lưu truyền đến chư thiên, những người khác cũng đều nghe qua, thậm chí đều nhìn qua hình ảnh lúc đó.

Ra kết luận là, vị này có thể chém giết phong hào, dựa vào là uy lực của pháp bảo.

Dù vậy ở trong bọn họ, tuyệt đối được cho đỉnh phong nhất, không dám chậm trễ chút nào.

- Khách khí!

Trương Huyền đáp lễ, cũng không nói chuyện.

Thấy hắn cử chỉ mang theo ngạo mạn, lão giả nhíu mày, lộ ra chút không vui.

Nhìn qua hình ảnh, hắn biết mình cùng Bách Diệp Thanh Hồng chiến đấu, coi như chém giết không gọn gàng bằng đối phương, nhưng phối hợp binh khí Đế Quân mới ban thưởng mà nói, sẽ không chậm hơn bao nhiêu...

Nói cách khác, mọi người thực lực tương đương, không dựa dẫm vũ khí, thậm chí mình càng cao minh hơn một ít...

Trang cái gì chứ?

Mấy vị phong hào khác vây tới, dù chưa nói chuyện, cũng đồng dạng lắc đầu.

Thế hệ trẻ tuổi, nhìn thấy tiền bối, không chủ động chào hỏi, thật đúng là đủ ngông cuồng...

- Lưu Diễm Thần Vương...

Ngao Phong vừa định giải thích một chút, liền bị đối phương đánh gãy:

- Được rồi, lời khách khí chúng ta cũng không cần nhiều lời, nếu Ngao Phong Thần Vương tới nơi này, tự nhiên cũng là muốn đạt được lá sen kia! Ý nghĩ của chúng ta cũng giống như vậy... Đã thế, không bằng liên thủ?

- Liên thủ?

Ngao Phong cau mày.

- Không sai, chúng ta những Thần Vương uy tín lâu năm này, bốn lần Thuỷ Triều Hải đều còn sống, mỗi người đều có thủ đoạn của mình!

Thực lực không tính đỉnh tiêm dưới Đế Quân, nhưng cũng không kém người khác! Lần này nhận lệnh Đế Quân ủy thác, đi vào tìm kiếm bảo vật, nếu như có thể mang lá sen về, nhất định có thể được tán thưởng càng lớn...

Lưu Diễm Thần Vương nói.

Ngao Phong gật đầu.

Lá sen trước mắt, người nào đạt được hiến cho Đế Quân, khẳng định sẽ

được coi trọng không thể nghi ngờ.

- Không biết Ngao Phong Thần Vương nghe nói qua, tân tấn phong hào Trịnh Dương của Liệt Dương Thiên chúng ta chưa?

Giải thích xong, Lưu Diễm Thần Vương hỏi.

- Tự nhiên biết!

Ngao Phong gật đầu.

- Tuy Trịnh Dương là Thần Vương tân tấn của Liệt Dương Thiên ta, lại không coi ai ra gì, không để những phong hào uy tín lâu năm vào mắt, cùng rất nhiều tân tấn phong hào của chư thiên khác liên hợp chung một chỗ, cướp đoạt vô số tài nguyên quý giá mà chúng ta phát hiện...

Lưu Diễm Thần Vương càng nói càng tức, mang theo không vui.

- Cướp đoạt tài nguyên của các ngươi?

Ngao Phong sửng sốt

- Không sai, ta phát hiện một gốc Bế Dương Thảo, đối với Chước Dương bệ hạ có hiệu quả rất tốt, đang định đi qua lấy, hắn liền bay tới,

cưỡng ép xông vào di tích, không có để lại cho chúng ta một chút cơ

hội!

Một vị Thần Vương phong hào đi tới nói.

- Chúng ta cũng vậy, ta tiêu phí tâm huyết tìm được một khối Nguyên Hải thạch, một người tự xưng là sư muội hắn lao đến, trực tiếp cướp đi!

- Tình huống bên ta cũng không kém nhiều, thân là thế hệ trẻ tuổi, dựa dẫm thực lực, không có chút kính sợ với phong hào thế hệ trước... Thực sự quá mức kiêu ngạo!

Lại có hai vị Thần Vương phong hào tiến về phía trước một bước, từng cái mang theo không vui.

Bọn họ đi theo Đế Quân nhiều năm, công lao to lớn, kết quả Đế Quân không nhận bọn họ làm học sinh, ngược lại thu một đám người trẻ tuổi, trong lòng nói không đố kị là giả.

Nhưng nếu là Đế Quân quyết định, bọn họ cũng không tiện nói nhiều...

Nhưng đám người này cũng quá không để bọn họ ở trong mắt đi!

Các loại bảo vật, nói lấy liền lấy, một cơ hội nhỏ nhoi cũng không có lưu lại cho bọn hắn, nếu như tay không trở về, chẳng phải Đế Quân càng cảm thấy bọn họ vô dụng?

Nếu thực như thế, cho dù lần Thuỷ Triều Hải này không có xuất hiện nguy hiểm, trở về cũng tràn ngập nguy hiểm, vô cùng có khả năng bị đối phương nhẹ nhõm thay thế.

Nguyên nhân chính là như vậy, nhìn thấy lá sen cường đại như vậy, bọn họ mới gấp gáp tụ tập.

- Chúng ta những phong hào thế hệ trước, chỉ có liên hợp cùng một chỗ, mới có thể thi triển ra lực lượng cường đại, một khi chiếm được lá sen này giao cho Đế Quân, liền có thể chứng minh, chúng ta không kém những người tuổi trẻ kia!

Lưu Diễm Thần Vương nghiêm túc nói:

- Mà một khi để bọn hắn nhanh chân đến trước, cuộc sống sau này của chúng ta sẽ bị bọn hắn chèn ép không ngẩng đầu lên được, cái gọi là tôn nghiêm của phong hào uy tín lâu năm... sẽ không còn sót lại chút gì!

Ngao Phong, ngươi lựa chọn như thế nào?

- Ta...

Không nghĩ tới đối phương có ý tứ này, Ngao Phong ngẩn ngơ, nhịn không được nhìn về phía Trương Huyền cách đó không xa.

Chương 2260: M t c

ộ h l

ỉ à đ

ủ

Ngao Phong đã biết, đám người Trịnh Dương là đệ tử thân truyền của vị

Cửu Thiên phong hào này.

Không nói thực lực của lão sư, Đế Tuyệt Đan cũng không thể chiến thắng, đám người Trịnh Dương cũng không phải bọn họ có thể chống lại!

Hắn cùng một trong số đó giao thủ qua, biết chênh lệch rất lớn, căn bản không ở cùng một cấp bậc.

Ở ngay trước mặt lão sư của đối phương, liên thủ đối phó bọn hắn...

Các ngươi là chán sống, hay là thật cảm thấy muốn chết?

- Làm sao? Không dám?

Thấy hắn chần chừ, Lưu Diễm Thần Vương hừ lạnh:

- Chỉ là liên hợp cùng một chỗ tranh đoạt lá sen mà thôi, cho dù đối phương không vui, lại có thể làm gì chúng ta? Đường đường Long tộc của Vân Ly Thiên, chẳng lẽ sợ rồi sao!

- Sợ là không sợ...

Ngao Phong rầu rĩ.

- Không sợ liền tốt, vậy cứ quyết định như thế...

Lưu Diễm Thần Vương không chờ hắn từ chối, nhìn về phía Trương Huyền cách đó không xa:

- Các ngươi thì sao?

- Chúng ta liền thôi đi...

Trương Huyền lắc đầu.

- Hắn chỉ là dựa vào pháp bảo mới lợi hại một ít, thực lực bản thân có hạn, Lạc Thất Thất càng chưa từng nghe qua, không có đến phong hào đều là uổng công... Thêm một cái không nhiều, thiếu một cái cũng không ít!

- Này ngược lại cũng phải, hai hậu bối trẻ tuổi mà thôi, có thể có thực lực gì?

...

Thấy hắn không đáp ứng, mọi người đồng thời lắc đầu, mảy may không thèm để ý.

- Tới rồi...

Đang thảo luận, Lưu Diễm Thần Vương hô khẽ một tiếng, mọi người vội vàng quay đầu, ngay sau đó nhìn thấy cách đó không xa không gian chấn động, một bóng người nhanh chóng bay tới.

Là nữ hài dáng người thon dài, tay cầm trường kiếm, tư thế hiên ngang.

- Triệu Nhã Thần Vương...

Nhìn thấy vị này, da đầu Lạc Anh Thần Vương tựa như nổ tung, hắn nhìn thấy bảo vật, chính là bị vị này nhanh chân đến trước.

Soạt!

Trường kiếm trong tay nâng lên, thẳng hướng về phía nữ hài:

- Triệu Nhã, ta biết thực lực của ngươi mạnh, nhưng những Thần Vương uy tín lâu năm chúng ta liên hợp chung một chỗ, thật muốn không cho, ngươi cũng đừng hòng được chỗ tốt...

Triệu Nhã nhìn đối phương một cái, không nói gì, tiếp tục bay về phía bên này.

Rầm rầm!

Thấy thái độ của nàng như thế, Thần Vương khác đồng thời nhấc binh khí lên, từng cái như lâm đại địch.

Thực lực của Triệu Nhã này, ở trong Thần Vương phong hào tuyệt đối là cao nhất, nhiều người như vậy liên thủ, là có thể thắng được, nhưng

chiến đấu nhất định tổn thất rất lớn, chỉ hy vọng loại khí thế này có thể

làm cho nàng biết khó mà lui.

- Muốn ngăn ta?

Triệu Nhã nhấc mí mắt, mái tóc đen nhánh tung bay, kèm theo một cỗ

ngạo khí.

- Không phải cản ngươi, chỉ là muốn cùng ngươi công bằng cạnh tranh...

Lạc Anh Thần Vương khẽ nói.

- Hiện tại không rảnh!

Triệu Nhã khoát tay áo, tiếp tục đi tới.

- Làm càn!

- Lớn mật!

- Không coi ai ra gì...

Thấy đã nói như vậy, còn đi về phía trước, mấy vị Thần Vương phong hào giận dữ, từng tiếng hét to, đồng loạt ra tay.

Mấy vị Thần Vương đồng thời ra tay, không gian trước mắt lập tức tạo thành bình chướng chân khí to lớn, khí lưu nhấp nhô, cho người ta một loại cảm giác hư vô, dường như bất luận là ai, chỉ cần xông lại, đều chắc chắn phải chết.

Triệu Nhã nhíu mày, trường kiếm trong tay run lên, cả người hóa thành một đạo kiếm mang thẳng tắp chen vào.

Ầm!

Mấy vị Thần Vương hình thành bình chướng lập tức sụp đổ.

Tất cả mọi người đều đồng loạt lui về phía sau, từng cái khuôn mặt trắng bệch, tràn đầy khó tin.

Tuy sớm biết thực lực của vị này rất mạnh, lại không nghĩ rằng mạnh mẽ

như vậy!

Chỉ bằng vào sức một người, liền phá vỡ bình chướng do bọn họ liên hợp hình thành.

- Ngao Phong, thất thần làm gì, còn không mau động thủ...

Công kích bị chặn lại, Lưu Diễm Thần Vương tràn đầy sốt ruột, hét lớn một tiếng, còn chưa nói xong, chỉ thấy Triệu Nhã xông tới đã đi tới trước mặt đám người Ngao Phong, hốc mắt hơi ửng hồng, đầu gối mềm nhũn quỳ rạp xuống đất.

- Học sinh bất hiếu Triệu Nhã, bái kiến lão sư!

- Học sinh?

- Lão sư?

Tất cả đều ngẩn ngơ, lúc này đám người Lưu Diễm Thần Vương mới phát hiện, nữ hài quỳ gối ở trước mặt Trương Huyền Thần Vương mà vừa rồi bọn họ không nhìn trúng, bởi vì cảm xúc kích động, bả vai không ngừng lay động, con mắt ẩm ướt.

Tất cả mọi người bối rối.

Tình huống gì?

Triệu Nhã này cực kỳ hung mãnh, ở trong Thần Vương phong hào cũng mạnh mẽ không nhân tính, là học sinh của vị này?

Cái tên này không phải chỉ bán đan dược sao?

Lúc nào thành lão sư của Triệu Nhã?

Phần phật!

Đang khiếp sợ nói không ra lời, liền nghe bốn phía vang lên khí lưu nổ

vang, lại có mười người bay tới.

- Nguy rồi, là đám người Trịnh Dương...

- Bọn họ quả nhiên liên hợp cùng một chỗ...

Thấy rõ bộ dạng bóng người, rất nhiều Thần Vương uy tín lâu năm sắc mặt khẩn trương, mỗi người giơ vũ khí lên, muốn ngăn cản, chỉ thấy những người này đều từng cái hốc mắt ửng hồng, giống như Triệu Nhã, đồng thời quỳ rạp xuống đất.

- Học sinh bất hiếu Trịnh Dương, gặp qua lão sư...

- Học sinh bất hiếu Lưu Dương, gặp qua lão sư...

...

Âm thanh liên tiếp, hơn mười vị Thần Vương đỉnh phong để cho bọn họ

kinh hồn bạt vía, lúc này tất cả đều quỳ trên mặt đất, từng cái trong ánh mắt mang theo thành kính và hưng phấn.

- Vị Trương Huyền này... Còn là lão sư của bọn hắn?

- Thần giới sáu Đại Đế Quân, thu phong hào đỉnh phong nhất, đều là học sinh của hắn?

- Ai có thể nói cho ta biết, có phải nhìn lầm hay không...

Đám người Lưu Diễm Thần Vương triệt để điên rồi.

Gặp qua nghịch thiên, chưa thấy qua nghịch thiên như vậy.

Đám người Triệu Nhã, Trịnh Dương, mỗi một cái đều mạnh mẽ không tưởng nổi, bọn họ không phải là đối thủ, còn tưởng hai bên gặp được, nhất định có một phen khổ chiến, nằm mộng cũng nghĩ không ra, vậy mà đều là học sinh của cùng một người...

Có cần khoa trương như vậy hay không...

- Vừa rồi hình như chúng ta còn xem thường hắn...

- Mất đi cơ hội lôi kéo tốt nhất, bây giờ nói nhiều hơn nữa cũng vô dụng...

Tất cả mọi người cảm thấy nước mắt đảo quanh.

Vừa rồi lúc Ngao Phong Thần Vương giới thiệu, mọi người còn cảm thấy xem thường, thậm chí cảm thấy đối phương có chút ngông cuồng tự

đại.

Bây giờ mới biết, ngông cuồng cái gì ah...

Ngông cuồng là nhóm người mình có được hay không?

Trước tiên không nói thực lực làm sao, chỉ nói có nhiều học sinh ngưu bức như vậy, coi như bọn họ nghênh đón quy mô lại lớn, thậm chí tôn sùng là thủ lĩnh cũng không quá đáng.

Đáng tiếc... Thời gian trôi qua, bây giờ làm gì cũng vô dụng.

- Đứng lên đi!

Không để ý tới mọi người khiếp sợ, Trương Huyền nhìn các học sinh, đều thành Thần Vương phong hào, tràn đầy vui mừng gật đầu.

Những học sinh này, quả nhiên không chịu thua kém, cũng không uổng công mình nhọc nhằn khổ sở truyền thụ nhiều năm như vậy.

- Nghe nói có một vị Cửu Thiên phong Vương hết sức lợi hại, lão sư có gặp được không?

Lễ tiết xong xuôi, Trịnh Dương đứng dậy, trường thương trong tay phát ra thanh âm nghẹn ngào.

- Thế nào?

Trương Huyền cau mày.

- Nghe Đế Quân một mực tôn sùng, trong lòng ta không phục, muốn gặp gỡ, ngược lại muốn xem xem là đệ tử lão sư bồi dưỡng mạnh, hay là gia hỏa kia lợi hại hơn một chút!

Trịnh Dương hào khí ngất trời.

Trương Huyền dở khóc dở cười, lắc đầu:

- Ngươi xác định?

- Xác định!

Trịnh Dương gật đầu, rất nhiều đệ tử khác cũng từng cái kích động, chỉ

có Triệu Nhã che trán, thật giống như không quen bọn hắn.

- Vậy thì tốt, các ngươi cùng lên đi!

Trương Huyền chắp một tay sau lưng, đưa ngón trỏ ra:

- Ta dùng một ngón tay là đủ rồi!

Chương 2261: M nh

ạ

me= lá sen

Thấy lão sư muốn cùng bọn họ chiến đấu, tất cả mọi người đều ngẩn ngơ, sau đó nghĩ đến cái gì, da mặt co lại.

Triệu Nhã che trán, dùng thanh âm rất yếu ớt nói:

- Lão sư chính là vị Cửu Thiên phong Vương kia...

- ...

Đám người Trịnh Dương đồng thời xấu hổ cười một tiếng, nhìn về phía lá sen cách đó không xa:

- Lão sư, đây là bảo vật gì, chúng ta hoàn toàn xem không hiểu...

Sớm biết Cửu Thiên phong Vương là lão sư, đánh chết cũng không trang ah!

Từ Danh Sư đại lục đi tới, mỗi lần cảm thấy mình có thể khiêu chiến lão sư, đều bị đánh một trận tơi bời, hiện tại không cần nghĩ, thực có can đảm động thủ, nhất định sẽ bị đánh đông tây nam bắc cũng không tìm được.

Trương Huyền khẽ mỉm cười nói:

- Trước mặc kệ lá sen, ta cho các ngươi động thủ...

- Học sinh không dám...

Vẻ mặt Trịnh Dương đau khổ.

- Không cần khách khí, cùng lên đi...

Trương Huyền mỉm cười.

Ầm!

Thời điểm mấy sư đồ xa cách từ lâu gặp lại vui vẻ, lá sen kia run run, tiếng chấn động vang lên ầm ầm.

Lá sen triệt để trưởng thành, toát ra hào quang sáng chói.

Linh lực thô to, tinh thuần, từ phía trên không ngừng tràn ra, còn không tới phụ cận, chỉ ở xa xa hấp thu, liền để tất cả mọi người tinh thần sảng khoái.

Mọi người nhìn lại lá sen, chỉ thấy bên trên có hoa văn đặc thù vây quanh, cho người ta một loại cảm giác tĩnh mịch rộng lớn.

- Đây là bản đồ và tinh đồ của Cửu Thiên?

Trong lòng Trương Huyền chấn động.

Hắn gặp qua bản đồ và tinh đồ của Linh Nguyên Thiên, hết sức quen thuộc, U Hồn Thiên, Linh Lung Thiên cũng đi qua, rất nhiều núi sông địa lý từng tận mắt chứng kiến, hoa văn trên lá sen trước mắt, vậy mà ghi chú lại không kém chút nào!

- Không chỉ như vậy, còn ẩn chứa khí tức Cửu Thiên, đây rốt cuộc là thực vật gì?

Trương Huyền tràn đầy kinh ngạc.

Gặp qua không ít bảo vật, Đế Quân cũng hầu như đều gặp, nhưng ở trên một mảnh lá sen, tự nhiên sinh ra bản đồ Cửu Thiên, hơn nữa ẩn chứa khí tức Cửu Thiên, còn là lần đầu tiên nhìn thấy.

Không cần nghĩ, thật muốn luyện hóa thứ này, đối với hắn tuyệt đối có trợ giúp cực lớn.

Thậm chí trực tiếp trùng kích Đế Quân cũng không tính khó khăn.

- Lên!

Đang rung động, Lưu Diễm Thần Vương hét lớn một tiếng, vọt tới lá sen.

Bọn họ biết, một khi đám người Triệu Nhã động thủ, bọn họ không có bất kỳ cơ hội gì, nhất định phải tiên hạ thủ vi cường, đồ vật cướp đi lại nói.

Chỉ cần thành công, lập tức báo tin Đế Quân rời Thuỷ Triều Hải, cho dù đám người trước mắt thực lực mạnh hơn, cũng không dám từ trong tay Đế Quân cướp đoạt!

Mấy vị phong Vương đồng thời ra tay, hư không giống như ngưng kết ra từng tấm lưới đánh cá đặc thù, lực lượng hùng hồn, không gian bốn phía ngưng tụ, bao phủ lá sen trước mắt.

- Lão sư...

Thấy những người này lại dám nhanh chân đến trước, Triệu Nhã và Trịnh Dương nhíu mày.

Bị lão sư đánh một trận, bọn họ cam tâm tình nguyện, nhưng bảo vật bị

những người này cướp đi, tuyệt đối sẽ không tha thứ bản thân.

- Lá sen này không dễ dàng đạt được như vậy, trước quan sát đã...

Trương Huyền ngăn các đệ tử lại.

Mặc dù không nhận ra lá sen này đến cùng là loại bảo vật nào, nhưng hoa văn mặt ngoài ẩn chứa khí tức Cửu Thiên, chỉ bằng vào điểm ấy, liền tuyệt đối không phải mấy phong hào phổ thông có thể chống lại.

Quả nhiên giống như hắn đoán, mọi người mới đi tới trước mặt, lá sen nhẹ nhàng lay động, hư không tựa như bị chấn nát, trong thanh âm răng rắc, gợn sóng nhộn nhạo lên.

Bành bành bành!

Mấy vị Thần Vương phong hào xông lên, đồng thời bị đánh trúng, ngực xuất hiện vết máu mắt thường có thể thấy được, từng cái miệng phun máu tươi bay ngược ra ngoài, khuôn mặt trắng bệch.

- Thật mạnh...

Đồng tử đám người Trịnh Dương co rút lại.

Thực lực của bọn hắn đã vượt qua Thần Vương phong hào phổ thông, nhưng muốn trong nháy mắt đánh thương nhiều phong hào như vậy, là tuyệt đối không làm được.

Nói cách khác, trong lá sen ẩn chứa lực lượng vượt xa bọn họ.

- Cùng lên đi!

Triệu Nhã cũng ý thức được điểm ấy, nhìn về phía mọi người.

- Ừm!

Trương Huyền mười một vị thân truyền đồng thời hít sâu một hơi, đồng loạt vọt tới.

Mười một người này quả nhiên khác biệt Thần Vương phong hào trước đó, vừa ra tay liền sắp đặt thành trận pháp, lực lượng tùy ý tung hoành, đã có thể so với Đế Quân.

Hư không không chịu nổi áp lực, rách nát thành vô số mảnh vỡ, không gian bão táp theo bốn phía lá sen khuấy động ra.

Lá sen đối kháng công kích như vậy, không còn thuận buồm xuôi gió như trước đó, đột nhiên đón gió lớn lên, như màn trời bao quát chư

thiên, bỗng nhiên cuốn một cái, bao phủ mọi người ở bên trong.

- Nguy rồi...

Đồng tử Trương Huyền co rút lại, vội vàng xông tới, trường kiếm trong tay chém xuống.

Kiếm ý triền miên, mang theo quả quyết cùng bảo vệ, bỗng nhiên đánh rơi lá sen, ngay lúc sắp rơi vào trên lá sen, lá sen to lớn lần nữa lay động, Trương Huyền nhất thời cảm thấy thân thể trống không, không gian

trước mặt không ngừng biến hóa, sau một khắc, đã xuất hiện ở trên một lục địa to lớn.

Lục địa bao la vô biên, không nhìn thấy cuối cùng.

- Ta trở lại Thần giới?

Trương Huyền sững sờ.

Lục địa dưới chân hoàn toàn khác biệt Thuỷ Triều Hải, cho người ta một loại khí tức Cửu Thiên, tựa như lần nữa trở lại Thần giới.

- Không đúng, là bị lá sen cuốn vào trong bản đồ Cửu Thiên!

Rất nhanh, Trương Huyền liền phát hiện không đúng.

Cửu Thiên chân chính mang theo khí tức mênh mông, câu thông lấy chư

thiên vạn giới, mà cái này, rõ ràng chỉ là phiên bản thu nhỏ, dù cho người cảm giác tương đồng, nhưng trên thực tế lại có chênh lệch cực lớn.

- Lão sư...

Quay đầu nhìn lại, chỉ thấy đám người Triệu Nhã bay tới, trên người cũng không có tổn thương gì.

Lúc này Trương Huyền mới thở phào nhẹ nhõm, ngẩng đầu nhìn về phía không trung:

- Lá sen này có chút cổ quái, lại có thể bao quát chư thiên, chúng ta đều bị bao phủ ở bên trong...

Thực lực của bọn họ, liên hợp cùng một chỗ, Đế Quân phổ thông cũng có thể vượt qua, lại không làm gì được lá sen bao phủ...

Đây rốt cuộc là dạng thần vật gì, lại nghịch thiên như vậy?

- Thiếu hụt ở đây...

Dạo qua một vòng, phát hiện không có đường ra, Trương Huyền nhíu mày, bàn tay run lên, trường kiếm xuất hiện ở trong lòng bàn tay.

Nhắm về phía mặt đất bổ tới.

Bốn phía không đường ra, biện pháp duy nhất chính là mặt đất.

Lực lượng lá sen lại mạnh mẽ, chưa hẳn có thể chống đỡ được công kích toàn lực của mình.

Một kiếm dung hợp toàn bộ tinh khí thần, kiếm mang huy hoàng rơi xuống.

Soạt!

Mặt đất xuất hiện vết rách to lớn, một cỗ linh khí mạnh mẽ tràn đến, đám người Trương Huyền dọc theo khe hở nhảy vào, sau một khắc liền thấy Lạc Thất Thất đang gấp gáp.

- Các ngươi không có sao chứ...

Lạc Thất Thất vội vàng hỏi.

Trương Huyền lắc đầu, hỏi lên nghi ngờ trong lòng:

- Đây rốt cuộc là thần vật gì?

- Ta cũng không biết, nghe những Thần Vương phong hào bị thương kia nói, thật giống như tên là... Cửu Thiên Liên Diệp!

Lạc Thất Thất nói.

Vừa rồi nàng ở bên ngoài, nghe được đám người Lưu Diễm Thần Vương thảo luận.

- Cửu Thiên Liên Diệp?

Trương Huyền sững sờ, một cái tên quen thuộc đột nhiên từ trong đầu chui ra:

- Cửu Thiên... Liên Thai?

Chương 2262: C u

ử Thiên Hố=n Độn Kim Liên

Cửu Thiên Liên Diệp, Trương Huyền chưa từng nghe qua, nhưng Cửu Thiên Liên Thai lại quen thuộc đến mức không thể quen thuộc hơn!

Đúng là thần vật hắn dùng để luyện chế phân thân!

Phân thân chính là bởi vì có thứ này làm cơ sở, mới bất tử bất diệt, sức chiến đấu vượt qua tưởng tượng, cùng cấp bậc cho dù mình tu luyện công pháp Thiên Đạo cũng không thể vượt qua, cũng chỉ có lĩnh ngộ

Thiên Nhược Hữu Tình mới hơn hắn một bậc.

Cửu Thiên Liên Thai... Cửu Thiên Liên Diệp?

Sẽ không phải là cùng một loại chứ...

Trong lòng hơi động, phân thân xuất hiện ở phía trước.

Lúc này phân thân đã đạt đến Thần Vương đỉnh phong, hồn lực tùy ý lan ra, so với hắn hiện tại cũng không yếu hơn quá nhiều.

- Ngươi xem lá sen này một chút!

Trương Huyền chỉ tay.

Phân thân ngẩng đầu nhìn, con mắt lập tức sáng lên:

- Ta không biết là thứ gì, có điều thân thể thật giống như có thu hút to lớn...

Lời còn chưa dứt, đã lao về phía lá sen.

Lá sen dường như cũng cảm ứng được cái gì, không có làm ra phản kháng, dáng người to lớn vụt nhỏ lại.

Nhẹ nhàng lao qua, phân thân rơi vào trên lá sen, sau đó biến thành một đóa liên thai nụ hoa chớm nở, bất cứ lúc nào cũng sẽ nở rộ.

Lông mày Trương Huyền nhảy dựng.

Chính là hình dáng Cửu Thiên Liên Thai trước đó luyện hóa phân thân.

Xì xì xì!

Lực lượng trong lá sen không ngừng tẩm bổ đài sen, hoa trắng tinh trở

nên óng ánh long lanh, thật giống như bất cứ lúc nào cũng sẽ nở rộ.

Ầm!

Thời gian không dài, năng lượng ba động kịch liệt, khuấy động mà ra, một đóa hoa sen chín màu nở rộ, tỏa ra dị hương để cho người ta trầm mê.

- Lại là Cửu Thiên Hỗn Độn Kim Liên...

Con mắt Lưu Diễm Thần Vương trợn tròn, tràn đầy khó tin.

- Ngươi biết thứ này?

Trương Huyền nhìn qua.

- Truyền thuyết khi Cửu Thiên khai thiên tích địa, từ Hỗn Độn chi khí đản sinh ra một gốc Hỗn Độn Kim Liên, trấn áp ngũ hành cùng tứ cực, chỉ bất quá còn không có trưởng thành liền biến mất không tăm tích, lúc này thiên địa mới xuất hiện hỗn loạn, có bốn đại thần thú biến thành Đế

Quân trấn thủ tứ phương, sinh ra bốn Đại Đế Quân đông nam tây bắc!

Lưu Diễm Thần Vương là Thần Vương rất cổ xưa, biết đến sự tình tương đối nhiều.

- Vốn cho rằng thứ này đã sớm phai mờ ở trong lịch sử Thần giới, không nghĩ tới xuất hiện ở đây... Hơn nữa...

Quay đầu nhìn qua, trong mắt tràn đầy kính sợ.

Cửu Thiên Hỗn Độn Kim Liên, là bảo vật Đế Quân cũng khó mà luyện hóa, vị trước mắt này, vậy mà luyện chế hắn thành phân thân...

Có cần khoa trương như vậy hay không?

Sớm biết là ngươi luyện hóa, lại có nhiều học sinh ngưu bức như vậy, đánh chết chúng ta cũng không đến cướp ah...

Quá hố người.

Xì xì xì!

Cảm nhận được phân thân và lá sen kết hợp, trở nên càng ngày càng mạnh, dường như vượt qua Thần Vương phong hào, Trương Huyền thở

phào nhẹ nhõm.

Xem ra cơ duyên của phân thân lớn hơn mình rất nhiều.

Làm không cẩn thận lại đột phá Đế Quân cảnh nhanh hơn mình, thành tựu vô lượng kim thân, chân chính bất tử bất diệt.

Trước đó vẫn kỳ lạ, phân thân Cửu Thiên Liên Thai, đến cùng là bảo vật cấp bậc gì, có thể làm cho mình tu luyện công pháp Thiên Đạo cùng cấp bậc cũng không cách nào chiến thắng, hiện tại mới hiểu được đáng sợ!

- Ta sớm nên nghĩ tới...

Trương Huyền cười khổ.

Cửu Thiên Liên Thai, ẩn chứa tục danh Cửu Thiên, tình huống bình thường đi tới Thần giới nên rõ ràng, chỉ là làm sao cũng không nghĩ đến, sẽ nghịch thiên như vậy.

- Có hoa sen này làm chỗ dựa, lại thêm nở rộ hoàn mỹ, Cửu Thiên Hỗn Độn Kim Liên không có gì bất ngờ xảy ra, có thể thành công đột phá Đế

Quân! Bất quá khả năng cần thời gian nhất định...

Nhìn kỹ lại, thấy kim liên càng ngày càng sáng chói, cảm nhận được phân thân đã triệt để luyện hóa lá sen, khi hai cỗ lực lượng dung hợp

nguyên vẹn, chính là thời điểm phân thân đột phá Đế Quân, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm, tràn đầy an ủi.

Còn tưởng phân thân không có hi vọng trở thành Đế Quân, không nghĩ

tới có cơ duyên này.

- Cửu Thiên Liên Thai, thời điểm ở Danh Sư đại lục phát hiện, tưởng là Cửu Tâm Liên, màu sắc mờ nhạt, vẫn cho là không có cơ hội trưởng thành, dùng Thiên Đạo chân khí tẩm bổ mới thuế biến màu sắc, bây giờ

suy nghĩ một chút, thật giống như liên quan đến loại khí tức đặc thù kia...

Nhớ lại cảnh tượng lần thứ nhất nhìn thấy Cửu Thiên Liên Thai, trong lòng Trương Huyền hơi động.

Lúc đó hồn phách của Mặc Hồn Sinh ký sinh ở phía trên, mới sống vài vạn năm không có tiêu tán.

Bản thân vẫn luôn cho rằng là Thiên Đạo chân khí thúc dục, hiện tại xem ra trong đó vô cùng có khả năng ẩn chứa lực lượng đặc thù trước đó áp chế tu vi của Phượng Cửu Ca.

Thiên Đạo chân khí tới trung hòa, mới để nó khôi phục màu sắc vốn có!

Còn đồ vật cường đại như thế, vì sao có thể luyện chế thành phân thân, suy nghĩ một chút liền hiểu được.

Lực lượng đặc thù kia có thể hóa giải tu vi, Cửu Thiên Liên Thai bị ô nhiễm, năng lượng ẩn chứa đều bị loại bỏ sạch sẽ, lúc này mới để mình nhẹ nhõm luyện hóa.

- Cửu Thiên Liên Thai, Bất Tử Đế Tôn, đều cùng ta có cùng xuất hiện, thậm chí không thể chia cắt, chẳng lẽ thật sự có người yên lặng bố cục?

Trong lòng hơi động, một ý nghĩ xông ra.

Tất cả đều quá trùng hợp!

Nếu như là bảo vật bình thường, hắn đạt được liền thu, chỉ có thể nói vận khí tốt, nhưng bảo bối như Cửu Thiên Hỗn Độn Kim Liên, Đế Quân cũng không chiếm được, lại bị mình trong lúc vô tình luyện hóa thành phân thân...

Cường giả siêu cấp như Bất Tử Đế Quân, bị bản thân thu làm thú sủng...

Thậm chí Tự Tại Thiên chi chủ cường đại nhất Cửu Thiên là Linh Tê Đại Đế, cũng thành bạn gái của mình...

Bất luận từ chỗ nào, đều để người cảm thấy không đúng!

Thật giống như trừ Khổng sư, còn có một bàn tay vô hình, từng bước một thúc đẩy bản thân không ngừng trưởng thành, cho đến hiện tại.

Trương Huyền lắc đầu, trước sau nghĩ không ra, vì vậy không nghĩ

nhiều nữa, quay đầu nhìn về phía các đệ tử.

Hơn một tháng không gặp, bọn họ đều phát triển đến Thần Vương phong hào, quả thực là trước đó bản thân không nghĩ tới.

- Lão sư, đây là bảo vật lần này chúng ta ở trong Thuỷ Triều Hải lấy được, có lẽ có ích với ngươi...

Triệu Nhã đi tới trước mặt, đưa tới một trữ vật giới chỉ.

Trương Huyền cúi đầu nhìn sang, nhịn không được gật đầu:

- Rất tốt!

Những đệ tử này thu hoạch, so với hắn còn lớn hơn, nhìn một cái, liền có hơn mười bảo vật tương đương Địa Tạng Linh Dịch, thậm chí còn vượt xa.

Càng khó được là, bọn họ sưu tập nhiều bảo vật như vậy, toàn bộ hiến tặng cho mình, phần tâm này, để hắn tràn đầy vui mừng.

- Xem ra không cần tiếp tục tìm kiếm bảo vật, dựa vào những thứ này, liền có thể xung kích Đế Quân...

Trương Huyền khẽ mỉm cười.

Những bảo vật này tích tụ chung một chỗ, đủ để mình xung kích Đế

Quân cảnh.

- Ừm? Không đúng, Ngọ Dạ Hoa và Tịch Tĩnh Thiết không phải là các ngươi lấy đi?

Trương Huyền nhíu mày.

Trong trữ vật giới chỉ Triệu Nhã đưa cho, không có Ngọ Dạ Hoa và Tịch Tĩnh Thiết.

Chẳng lẽ trừ mấy đệ tử của mình, còn có người có thể lấy đi những bảo vật kia?

- Ngọ Dạ Hoa? Tịch Tĩnh thiết?

Đám người Triệu Nhã đồng thời gật đầu:

- Chưa từng nghe qua cái tên này...

- Chẳng lẽ trừ bọn ngươi ra, còn có cao thủ lợi hại khác?

Trương Huyền nhíu mày.

Chương 2263: Ám kỳ

Mấy loại bảo vật Ngọ Dạ Hoa, Tịch Tĩnh thiết kia, ở chỗ sâu trong hiểm địa, thực lực như Ngao Phong không cách nào đi vào, trừ mình cùng

mấy đệ tử, muốn dễ như trở bàn tay đạt được, phong hào phổ thông không thể hoàn thành.

Vốn cho rằng là mấy đệ tử làm, vậy mà không phải.

Chẳng phải biểu thị, đồng dạng có một cao thủ thực lực mạnh mẽ, đang lặng lẽ vơ vét các loại bảo vật?

- Còn có cao thủ?

Trịnh Dương sửng sốt:

- Lão sư nói như vậy, còn thật sự có khả năng, chúng ta cũng phát hiện mấy địa phương ẩn chứa bảo vật bị người nhanh chân đến trước, vốn cho rằng là vị Cửu Thiên phong Vương kia... Cũng chính là lão sư ngươi làm, hiện tại xem ra, hắn không phải!

- Có thể tìm được nhiều bảo vật như vậy, hơn nữa thuận lợi lấy đi, còn không lưu lại quá nhiều dấu vết, thực lực của người này, so với các ngươi cũng không hề yếu...

Trương Huyền nghi hoặc càng ngày càng đậm.

Căn cứ Ngao Phong giới thiệu, Thần giới trừ bọn họ, hầu như không có cao thủ gì, tại sao lại đột nhiên xuất hiện một vị, từ đâu tới?

- Nghe nói Càn Khôn Ma Quân trừ ta ra, đồng dạng thu một truyền nhân, hơn nữa còn giúp hắn luyện chế thân thể...

Lộ Xung đột nhiên mở miệng.

- Luyện chế thân thể?

Hắn vừa nói như vậy, Trương Huyền cũng nghĩ tới, loáng thoáng nghe ai nhắc qua.

- Phải, vị truyền nhân này thật giống như đi tới Thần giới sớm hơn chúng ta, thông qua U Hồn Trì sinh ra, hồn phách cực kỳ cường đại, lúc này mới có thể thuận lợi tìm được rất nhiều bảo vật, hơn nữa nhẹ nhõm mang đi...

Lộ Xung tiếp tục nói.

Có thể ở trong Thuỷ Triều Hải thuận lợi tìm được nhiều bảo vật như

vậy, tuy kinh nghiệm của tiền nhân quan trọng, càng quan trọng hơn là linh hồn mạnh mẽ, mức độ mẫn cảm đối với bảo vật.

Có những thứ này, mới có thể sưu tập đồ vật càng tốt hơn, có tốc độ

vượt xa những người khác.

- Tới Thần giới sớm hơn chúng ta... Nói cách khác, trước đó không phải người của Thần giới, vậy sẽ là ai chứ?

Trương Huyền rơi vào suy nghĩ.

...

- Coi như những người kia đều là học sinh của Trương Huyền lại như

thế nào? Ta còn có một ám kỳ! Bảo đảm có thể cầm đủ bảo vật trở về!

Bên ngoài, Càn Khôn Ma Quân cúi đầu liếc mắt nhìn ngọc bài trong tay, không còn buồn bã như trước đó, ngược lại lộ ra hăng hái.

Tuy bọn họ không cách nào dùng thần niệm dò xét vào trong Thuỷ Triều Hải, nhưng mượn đồ vật đặc thù, người ở bên trong vẫn có thể truyền tin tức ra ngoài.

Giống như hiện tại... hậu chiêu hắn chuẩn bị thật lâu kia đưa tin tới, nói đã chiếm được vô số bảo vật.

Nghe được tên của những bảo vật này, trong lòng Càn Khôn Ma Quân liền không nhịn được hừng hực.

Không cần nghĩ, chỉ cần toàn bộ lấy ra, thực lực của mình nhất định đột nhiên tăng mạnh, cho dù không cách nào vượt qua Linh Tê Đế Tôn, cũng sẽ đứng đầu ở trong tám Đại Đế Quân khác.

- Thực lực ám kỳ của ngươi như thế nào?

Thấy hắn đắc ý như thế, Vân Ly Đại Đế hừ một tiếng.

- Tuy thực lực không bằng Lộ Xung, khẳng định cũng kém đám người Triệu Nhã, nhưng linh hồn mạnh mẽ, am hiểu ẩn tàng và tiềm hành, thích hợp tìm kiếm bảo vật nhất!

Càn Khôn Ma Quân tự tin.

- Am hiểu thì có ích lợi gì? Một khi bị vị Cửu Thiên phong Vương kia tìm được, ra tay cướp đoạt, ngươi cảm thấy hắn có thể trốn được?

Linh Lung Tiên Tử ở một bên giội nước lạnh.

Bọn họ đều đang vì người khác làm áo cưới mà thất vọng, tên này lại đắc ý như vậy, không đả kích hắn thì đả kích người nào?

- Trốn khẳng định là trốn không thoát, nhưng ta đã trước thời hạn nói rõ ràng, không cho hắn đi địa phương nhiều người, tận lực che giấu mình...

Càn Khôn Ma Quân tràn đầy kiêu ngạo:

- Hiện tại xem ra hiệu quả không tệ...

Thấy hắn ngay cả điểm ấy cũng dự liệu được, mọi người bất đắc dĩ lắc đầu.

Làm hai tay chuẩn bị, tên này quả nhiên đủ xảo trá.

Xem ra Càn Khôn Ma Quân sẽ trở thành người thắng lớn nhất trong bọn họ.

Vù!

Trong lòng đang cảm xúc, đột nhiên cảm thấy Thuỷ Triều Hải trước mắt lay động kịch liệt, trước đó linh khí khuấy động ra có xu thế chảy ngược về.

- Chuyện gì xảy ra?

Vân Ly Đại Đế nhíu mày.

- Hắn là có bảo vật tuyệt đỉnh xuất thế, bảo vật hấp thu linh khí trong Thuỷ Triều Hải, lúc này mới dẫn đến linh khí tán loạn ở Thần giới xuất hiện chảy ngược...

Linh Lung Tiên Tử cau mày nhìn về phía đại dương trước mắt, dường như muốn nhìn xuyên nó, lại phát hiện cái gì cũng không nhìn thấy.

- Bảo vật tuyệt đỉnh? Không biết là cái gì...

Trong mắt Chước Dương Đại Đế tràn đầy hừng hực, chẳng qua ngay sau đó cười khổ lắc đầu.

Cho dù là tuyệt đỉnh, bọn họ không vào được, cũng không phải của bọn họ.

Khẳng định bị vị Cửu Thiên phong hào kia cùng các đệ tử của hắn tranh đoạt.

- Muốn biết là cái gì rất đơn giản, ta để cho vị ám kỳ kia điều tra một chút liền tốt, nếu có, liền cùng nhau lấy đi...

Thấy mọi người vẻ mặt cô đơn, Càn Khôn Ma Quân cười hắc hắc.

Có ám kỳ chính là thoải mái!

Cuối cùng có thể ở phía trước Đế Quân khác kiếm được mặt mũi, để cho bọn họ hâm mộ mình.

Đưa tin qua, một lát sau, đạt được trả lời.

- Vì không gặp những người khác, hắn vốn ẩn nấp kỹ thân hình, bây giờ

nghe mệnh lệnh của ta, quyết định đi nhìn bảo vật kia là cái gì...

Càn Khôn Ma Quân cười cười, yên tâm lơ lửng tại nguyên chỗ, một lát sau, ngọc bài xuất hiện, con mắt đột nhiên sáng lên:

- Là... Cửu Thiên Hỗn Độn Kim Liên!

- Cửu Thiên Hỗn Độn Kim Liên?

Tất cả mọi người đồng thời chấn động.

Phong hào phổ thông chưa từng nghe qua thứ này, bọn họ thân là Đế

Quân, biết món bảo vật này mạnh mẽ.

Thiên địa sinh ra, không hề yếu hơn những Đế Quân bọn họ.

- Nếu như tin tức là thật, trong chúng ta bất luận ai có thể đạt được, cũng có thể nhảy vọt đến thực lực giống như Linh Tê Đế Tôn...

Huyền Minh Đại Đế một mực không lên tiếng cũng khó có thể ngăn chặn kích động trong lòng.

Cửu Thiên Hỗn Độn Kim Liên, là thần vật còn muốn cổ xưa hơn chín Đại Đế Quân bọn hắn.

Đạt được hơn nữa luyện hóa, tu vi nhất định phi thăng, vượt qua ràng buộc hiện tại dễ như trở bàn tay.

- Đúng vậy...

Mọi người đồng thời gật đầu.

Tuy hâm mộ, nhưng bây giờ Trương Huyền ở bên trong, bọn họ cũng không cho rằng phong hào nhà mình có thể cướp được.

- Ta muốn ám kỳ bất luận tiêu phí giá lớn bao nhiêu, cũng phải cướp thứ

này đến tay...

Thấy biểu lộ của mọi người, trong mắt Càn Khôn Ma Quân hiện lên hào quang.

Cửu Thiên Hỗn Độn Kim Liên, căn bản không có cách nào từ chối!

Ngón tay khẽ động, truyền qua mệnh lệnh.

- Các ngươi đều không có cơ hội, nhưng ta vẫn có cơ hội, ám kỳ của ta, dù thực lực không bằng đám người Trương Huyền, nhưng bản lĩnh sưu tập bảo vật không yếu chút nào, chỉ cần hắn thành công, liền lập tức trở

về Thần giới...

Làm xong những chuyện này, Càn Khôn Ma Quân chắp hai tay sau lưng, ánh mắt hưng phấn.

Có thể thành công tốt nhất, không cách nào thành công, mang theo bảo vật trước đó đi ra, bản thân cũng kiếm lợi lớn.

Bất kể nói thế nào, ám kỳ này đều làm rất tốt, tuyệt không có khả năng giống như Lộ Xung lâm trận phản bội...

Hô!

Chương 2264: Ng y T

ụ

r

ng P

ườ

hong

Đang tràn đầy hưng phấn, ngọc phù đưa tin trong tay lay động, vội vàng cúi đầu nhìn lại, chỉ nhìn một cái, con mắt Càn Khôn Ma Quân lập tức

trợn tròn, đầu óc sắp nổ tung.

- Thế nào?

Mấy vị Đế Quân nhìn qua.

- Ám kỳ của ta nói...

Càn Khôn Ma Quân một bộ sắp khóc:

- Trương Huyền là thiếu gia của hắn... Đã hiến qua toàn bộ bảo vật...

- ...

Các Đại Đế.

Mới vừa rồi còn đắc ý đầu giương lên trời, trong chớp mắt kết quả như

vậy, không riêng gì Càn Khôn Ma Quân không tiếp thu được, ngay cả

các Đại Đế cũng hai mặt nhìn nhau, có chút phát điên.

Mọi người bồi dưỡng đệ tử, là đệ tử của Trương Huyền, không muốn tiếp nhận cũng phải nhận... Dù sao người ta thu đồ trước, thời điểm bản thân bồi dưỡng, đối phương cũng đã nói rõ chi tiết...

Bóp mũi lại cũng phải nhận.

Nhưng ngươi phí hết tâm huyết bồi dưỡng ám kỳ... Lại là người hầu của hắn, đến cùng chuyện gì xảy ra?

- Ta cũng không biết...

Càn Khôn Ma Quân cũng có chút phát điên.

Vị này là U Hồn Trì sinh ra, tiêu phí vô số tâm huyết bồi dưỡng, làm sao lại thành hạ nhân của Trương Huyền?

Đến cùng là hậu chiêu của ta, hay là hậu chiêu của ngươi?

Trong nháy mắt hắn cũng có chút khó tin.

- Đáng đời...

Linh Lung Tiên Tử nhẹ nhàng cười một tiếng.

Bảo ngươi trang bức, lần này trang không thành a...

...

- Ngụy Trường Phong?

Nhìn trung niên quỳ ở phía trước gọi “thiếu gia”, Trương Huyền sửng sốt, Ngụy Như Yên thì hốc mắt hồng nhuận đi tới trước mặt, thân thể

mềm mại không ngừng run rẩy:

- Cha...

Đột nhiên xuất hiện ở phía trước, không phải người khác, chính là Ngụy Trường Phong ở Danh Sư đại lục, vì chữa khỏi con gái bị Tiên Thiên độc thể, bốn phía cướp đoạt bảo vật!

Vì một gốc dược liệu, bị Thánh thú đánh giết, vốn cho rằng sớm đã hồn phi phách tán, không nghĩ tới vậy mà phục sinh, hơn nữa xuất hiện ở

đây!

- Ngươi làm sao...

Trương Huyền không hiểu, nhịn không được nhìn qua.

- Ta cũng không biết chuyện gì xảy ra, chỉ biết là lúc ấy sắp chết, cảm thấy một lực hấp dẫn cực lớn thôn phệ linh hồn của ta, tỉnh lại lần nữa đã đến U Hồn Trì ở Thần giới!

Nhìn thấy con gái, thiếu gia đều hoàn hảo không chút tổn hại, hơn nữa đều đạt đến phong hào, Ngụy Trường Phong khó mà ngăn chặn hưng

phấn trong lòng nói:

- Dựa theo Càn Khôn Ma Quân nói, hắn là thể chất của ta có chút đặc thù, cho nên mới có thể sinh ra hài tử có Tiên Thiên độc thể như Ngụy Như Yên.

- Thể chất đặc thù?

Trương Huyền cau mày.

Lúc trước thời điểm nhìn thấy vị này, từng dùng thư viện đặc biệt dò xét qua, cũng không có gì khác biệt, chỉ là người bình thường mà thôi, chẳng lẽ thư viện cũng có lúc sai?

- Ma quân có nói qua là loại thể chất nào không?

Nhịn không được hỏi.

- Là Tiên Thiên Thai Hồn Thể, nắm giữ thai hồn, có thể bảo đảm trong thai không mê, cho dù thân tử đạo tiêu, mượn U Hồn Trì phục sinh, cũng có thể duy trì bản tâm, sẽ không mất phương hướng...

Ngụy Trường Phong nói.

- Tiên Thiên Thai Hồn Thể?

Trương Huyền nhíu mày.

Cái này hắn nghe cũng không có nghe qua.

Bất quá có thể bảo đảm hồn phách không mất phương hướng, đã rất đáng sợ.

Dù sao Bất Tử Đế Quân cũng không có làm được điểm ấy.

Đế Quân cũng không làm được, vị này lại hoàn thành, khó trách có thể

sinh ra người thiên phú nghịch thiên như Ngụy Như Yên...

Còn vì sao thư viện không nhìn ra, có lẽ lúc đó thư viện chỉ dung hợp Thiên Đạo ở Danh Sư đại lục, cấp bậc quá thấp, hoặc là loại năng lực này ẩn giấu ở trong hồn phách, không tự mình trải qua tử vong thì không cách nào kích hoạt, tự nhiên sẽ dò xét không ra.

Hiện tại khẳng định là không cách nào truy xét.

Bất quá Ngụy Trường Phong không chết, bất luận đối với hắn, hay đối với Ngụy Như Yên mà nói đều là chuyện tốt.

- Thiếu gia, đây là bảo vật ta tới Thuỷ Triều Hải sưu tập được...

Hàn huyên vài câu, Ngụy Trường Phong đưa tới bảo vật lấy được.

Trương Huyền nhìn lại, thấy Ngọ Dạ Hoa, Tịch Tĩnh thiết thình lình xuất hiện, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Náo loạn nửa ngày, là hắn cầm đồ vật đi...

- Các ngươi bảo vệ ở xung quanh, ta bế quan xung kích Đế Quân...

Thấy bảo vật đã chuẩn bị đầy đủ, Trương Huyền khẽ mỉm cười, vừa định thông báo một chút, bản thân mượn cơ hội xung kích Đế Quân, liền cảm thấy không gian dưới chân lay động kịch liệt, một đạo khí tức để

cho người ta run rẩy đột nhiên xuất hiện.

Vội vàng quay đầu, mọi người nhìn thấy Thuỷ Triều Hải trước mắt xuất hiện một vết rách to lớn, tựa như thiên mạc xé rách thành hai nửa.

Thần giới vốn nhờ thuỷ triều mà có chút lực lượng, giờ phút này phản hồi về, toàn bộ Thuỷ Triều Hải lay động kịch liệt, bất cứ lúc nào cũng sẽ

sụp đổ.

- Chuyện gì xảy ra?

Đám người Lưu Diễm Thần Vương sợ tới vẻ mặt trắng bệch, run lẩy bẩy.

- Lão sư...

Đám người Triệu Nhã cũng vội vàng nhìn qua, trong mắt mang theo lo lắng.

- Ba cây Đế Linh Thảo kia bị người cầm đi!

Trương Huyền híp mắt lại.

Không có đoán sai, hẳn là ba cây Đế Linh Thảo kia bị người nào đó cướp đi, lúc này mới dẫn đến Thuỷ Triều Hải không chịu nổi.

Giương mắt nhìn lại, khe hở đen như mực càng lúc càng lớn, ngang qua toàn bộ không trung, đại lục mà vừa rồi bọn họ cướp đoạt linh dịch đã bị

chém thành hai nửa, thậm chí rất nhiều nơi bị nuốt mất, biến thành vô số

bụi bặm.

Bình chướng Lạc Tinh Hồ bị khí lưu cuồng loạn xoắn nát, toàn bộ Thuỷ

Triều Hải hỗn loạn lung tung, bất cứ lúc nào cũng sẽ sụp đổ.

- Lão sư, chúng ta làm sao bây giờ?

Nhìn thấy cục diện trước mắt, chẳng mấy chốc sẽ lan đến Thần giới, Triệu Nhã sốt ruột.

- Nhất định phải nghĩ phương pháp ngăn cản...

Trương Huyền nói.

Thuỷ Triều Hải liên thông Thần giới, một khi rách nát, Thần giới tất nhiên sẽ phản phệ, đến lúc đó không biết bao nhiêu sinh linh đồ thán.

Nguyên nhân chính là như vậy, trước đó rõ ràng đi tới trước mặt Đế

Linh Thảo, nhưng không có lấy đi.

Quay đầu liếc mắt nhìn, Cửu Thiên Hỗn Độn Kim Liên sáng chói ở trên không, biết phân thân triệt để dung hợp lực lượng khả năng còn cần một đoạn thời gian, Trương Huyền cắn răng, thân thể vụt qua, thẳng tắp bay về phía khe hở.

- Đi theo ta...

Trương Huyền quát khẽ một tiếng, đám người Triệu Nhã theo sát.

- Ha ha... không phải ngươi muốn giết ta sao? Ta ngược lại muốn xem xem, ngày hôm nay đến cùng là ai giết người nào...

Còn không có tới phụ cận, liền nghe thanh âm gào thét vang lên, Trương Huyền ngẩng đầu, nhìn thấy Đế Tuyệt Đan trước đó ở Lạc Tinh Hồ bị

mình đuổi giết, lúc này đang lơ lửng ở giữa không trung, lộ ra nụ cười dữ tợn.

Lúc này nó đã thôn phệ ba cây Đế Linh Thảo, khí tức trên người tiến thêm một bước, đã có thể so với Đế Quân chân chính.

Tên này sau khi chạy trốn, cũng không ẩn tàng, mà tìm Đế Linh Thảo, triệt để luyện hóa nó!

Cũng chính là nguyên nhân như vậy, mới phá vỡ phong ấn, để thế giới Thuỷ Triều Hải triệt để xé rách ra.

- Ngươi tự tìm cái chết...

Thấy mình không có đuổi tận giết tuyệt, lưu lại tai hoạ ngầm như vậy, Trương Huyền tức sắp nổ tung, gầm thét một tiếng, thân thể vụt qua, trường kiếm trong tay xuất hiện, thẳng tắp vọt tới Đế Tuyệt Đan.

Nếu không khống chế được Thuỷ Triều Hải, Thần giới không biết phải chết bao nhiêu người, mà những thứ này... Đều là gia hỏa kia mang tới!

Chương 2265: Th y T

ủ

riêu Hải tan vỡ

Để cho người ta làm sao không tức giận?

Soạt!

Thi triển kiếm pháp Phong Bất Chỉ, trên không khuấy động ra đạo đạo gợn sóng, tựa như sóng nước.

- Chẳng lẽ ngươi cho rằng, như vậy còn có thể làm tổn thương ta? Buồn cười!

Nhìn thấy kiếm pháp, Đế Tuyệt Đan cười lạnh, năm ngón tay mở ra, bỗng nhiên đè xuống.

Vù!

Không gian giống như tĩnh lại, Trương Huyền tựa như hổ phách, bị giam cầm ở trên không không nhúc nhích.

Một chiêu phân ra thắng bại!

Trương Huyền không phải là đối thủ.

- Lão sư...

Đám người Triệu Nhã muốn xông lại.

Còn chưa tới trước mặt, liền nghe một thanh âm vang lên ở bên tai:

- Đừng để ý ta, nhanh đi ngăn cản khe hở lan rộng...

- Vâng!

Mọi người cắn răng, vội vàng vọt tới khe hở, còn chưa tới trước mặt, chỉ

thấy bốn phía thân thể lão sư bỗng nhiên khuấy động ra từng đạo kiếm mang.

Soạt!

Không gian vỡ vụn, Trương Huyền nhảy ra, lần nữa vọt tới Đế Tuyệt Đan.

- Nhanh nghĩ biện pháp ngăn cản khe hở, nếu không Thần giới khẳng định sẽ xuất hiện đại tai nạn...

Thấy lão sư thoát hiểm, mọi người thở phào nhẹ nhõm, Triệu Nhã lần nữa nhìn về phía khe hở không ngừng thôn phệ Thuỷ Triều Hải, híp mắt lại.

Bản thân Thuỷ Triều Hải liền thôn phệ linh khí của Thần giới, để Cửu Thiên Cửu Đế không thể làm gì, hiện tại một khi phá hoại, vô cùng có khả năng bao phủ Cửu Thiên, để linh khí Thần giới vốn suy yếu triệt để

rơi vào hỗn loạn.

- Ta tới đi...

Lạc Thất Thất đi tới trước mặt vết rách, thân thể mềm mại vụt qua, biến thành Tĩnh Không Châu.

Vết rách vốn lan ra hai bên, ở dưới Tĩnh Không Châu bao phủ đột nhiên ngừng lại.

Bất quá Tĩnh Không Châu không ngừng run rẩy, thật giống như bất cứ

lúc nào cũng sẽ không chịu nổi, bị không gian chấn động bài xích ra ngoài.

- Nhanh trợ giúp Thất Thất!

Triệu Nhã đi tới trước mặt, lực lượng tinh thuần trong cơ thể truyền qua.

Ngay sau đó Trịnh Dương, Lưu Dương, Viên Đào, Ngụy Như Yên…

cũng vội vàng truyền lực lượng tới.

Khe hở bị khống chế lại chỉ chốc lát, tiếp tục đung đưa, ngay sau đó toàn bộ Thuỷ Triều Hải không ngừng sôi trào, vết rách trước mắt giống như

thâm uyên thôn phệ vạn vật, trên không bay thiên thạch, linh khí, toàn bộ bị nuốt xuống, biến mất không thấy hình bóng.

Tựa như rơi vào lỗ đen, thời gian nháy mắt liền biến mất không thấy hình bóng.

Phốc!

Âm thanh hộc máu vang lên, Lạc Thất Thất không khống chế được thân hình, biến trở về bộ dạng nữ hài, khóe miệng chảy ra máu tươi, khuôn mặt đám người Trịnh Dương, Triệu Nhã cũng trắng bệch.

Tê lạp!

Không còn Tĩnh Không Châu ngăn cản, tốc độ khe hở xé rách lần nữa tăng tốc, thời gian nháy mắt ngang qua toàn bộ Thuỷ Triều Hải, giống như là muốn xé nơi này thành hai nửa.

- Chúng ta không ngăn cản được...

Sắc mặt đám người Lạc Thất Thất và Triệu Nhã ảm đạm.

Thuỷ Triều Hải, linh khí thuỷ triều, ngay cả Cửu Đế cũng không thể làm gì, hiện tại cưỡng ép phá vỡ, tựa như lật đổ quân bài Domino, cho dù Lạc Thất Thất và đám người Triệu Nhã thực lực siêu phàm, cũng không thể làm gì.

- Lão sư, chỉ có lão sư mới có thể ngăn cản...

Vội vàng quay đầu, chỉ thấy Trương Huyền và Đế Tuyệt Đan chiến đấu đã đến gay cấn.

Đế Tuyệt Đan thôn phệ Đế Linh Thảo, đã tấn cấp đến Đế Quân chân chính, dù còn không có đạt được Cửu Thiên thừa nhận, nhưng thực lực đã không yếu hơn Đế Quân khác quá nhiều.

Mặc dù Trương Huyền đã đột phá đến phong hào đỉnh phong, vẫn lực bất tòng tâm, hai hai đối chiến, một mực rơi vào hạ phong.

- Ha ha, chết đi cho ta!

Cảm nhận được thanh niên vừa rồi không thể làm gì, giờ bị bản thân đè đánh, Đế Tuyệt Đan hưng phấn hí dài, bàn tay lần nữa cuồn cuộn, lực lượng hùng hồn tựa như thiên địa rơi nứt.

Thuỷ Triều Hải bị khe hở xé rách, bản thân liền không kiên trì nổi, bây giờ ở dưới công kích của nó hủy hoại càng nhanh, toàn bộ không gian hỗn loạn, linh khí kích bắn bốn phía, không ít Thần Vương phổ thông ngăn cản không nổi, bị xé thành mảnh nhỏ.

Nếu như nói linh khí thuỷ triều trước đó, mặc dù Thần Vương sẽ vẫn lạc, chí ít còn có một phần có thể sống sót trở về, nhưng bây giờ linh khí xao động, Thần Vương nhao nhao vẫn lạc, ngắn ngủi không tới 5 phút, đã chết tiếp cận hơn phân nửa.

Thậm chí phong hào cũng bắt đầu tử vong.

Ngắn ngủi một đoạn thời gian, Thần Vương chết vậy mà vượt qua mười năm trước đó!

- Nhất định phải nhanh giải quyết, nếu không tất cả mọi người sẽ chết ở

đây...

Thấy Đế Tuyệt Đan càng đánh càng hăng, vẻ mặt Trương Huyền khó coi.

Tiếp tục đánh xuống, không chỉ người ở trong Thuỷ Triều Hải sẽ chết, Thần giới cũng sẽ sinh linh đồ thán, nhất định phải nhanh giải quyết tên

này, còn nghĩ những biện pháp khác.

- Ta đã thi triển ra lực lượng mạnh nhất, trừ khi có thể tiến thêm một bước!

Khi chiến đấu đã thi triển ra kiếm pháp và kỹ xảo chiến đấu mạnh nhất, nhưng Đế Tuyệt Đan nuốt Đế Linh Thảo, lực lượng vô cùng vô tận, căn bản không ngăn cản nổi.

Trừ khi tu vi tiến thêm một bước, nếu không muốn đánh bại, gần như

không có khả năng làm được.

- Vậy thì đột phá đi!

Không quản chưởng ấn từ trên không rơi xuống, Trương Huyền hít sâu một hơi, cổ tay khẽ đảo, trước đó rất nhiều đệ tử đưa tới bảo vật, toàn bộ

xuất hiện ở trong lòng bàn tay.

Chân khí trong cơ thể tuôn ra, những bảo vật có hiệu quả với Đế Quân kia lập tức nổ tung.

Xì xì xì!

Vô số linh khí tinh thuần trong nháy mắt tràn vào đan điền của hắn, tư

dưỡng thân thể.

- Bây giờ muốn đột phá đã chậm...

Thấy gia hỏa bị bản thân đè đánh, giờ phút này lại còn nghĩ đến đột phá, Đế Tuyệt Đan hừ lạnh, công kích trên tay càng nhanh.

- Thời gian rất đủ...

Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng, tâm thần đột nhiên đắm chìm vào trong Xuân Thu đại điển.

Ở đây tu luyện, thời gian là gấp một vạn lần ngoại giới.

Bên ngoài một giây, bên trong chính là một vạn giây, 2.7 giờ, tiếp cận nửa canh giờ.

Lâu như vậy, đã đủ để hắn xung kích Đế Quân.

Tâm thần trầm ổn, chân khí trong cơ thể nhanh chóng vận chuyển, bình chướng áp chế Đế Quân xuất hiện ở trước mắt.

- Xung kích!

Hô khẽ một tiếng, lực lượng trong cơ thể hóa thành kiếm khí, bỗng nhiên trùng kích.

Rầm rầm rầm!

Vách ngăn cứng rắn tựa như sắt thép, liên tục chém mấy lần, đều không thể xung kích thành công.

- Không hổ là Đế Quân cảnh, cho dù lĩnh ngộ công pháp, muốn đột phá cũng không dễ dàng như vậy...

Trước đó ở trên mặt trăng, cảm nhận được bất cứ lúc nào cũng sẽ đột phá, còn tưởng thật có thể xé ra ràng buộc, hiện tại xem ra, căn bản không dễ dàng như vậy.

Đế Quân, bình chướng lớn nhất trong Thần Linh, vô số sinh mệnh của Thần giới kỳ vọng, thật đơn giản như vậy, cũng không đến mức Thần giới qua nhiều năm như thế, chỉ có Khổng sư hoàn thành.

- Không chỉ bình chướng dày, càng quan trọng hơn là, thiên địa không cho phép...

Lại liên tục xung kích mấy lần, Trương Huyền hiểu được.

Bình chướng hùng hậu chỉ là một trong số đó, nguyên nhân trọng yếu nhất là giữa thiên địa, có một cỗ lực lượng đặc thù đang áp chế hắn, để

hắn không cách nào xung kích thành công.

Giống như bị Thiên Đạo giám thị, mỗi một lần muốn xông tới, đều sẽ có người ở phía sau lôi hắn, không để cho hắn tiến lên.

- Phong!

Biết chắc là Thiên Đạo thư viện trong cơ thể, tinh thần Trương Huyền khẽ động, phong ấn nó lại.

Ầm!

Tiếp tục xung kích, vẫn cảm thấy lực lượng khó mà mượt mà, khoảng cách Đế Quân còn kém tầng cuối cùng.

- Là lực lượng không đủ...

Mắt Trương Huyền sáng lên.

Xung kích Đế Quân, cần tài nguyên thực sự quá nhiều, cho dù thôn phệ

toàn bộ bảo vật do các đệ tử sưu tập cũng không làm được, muốn thành công chỉ có một phương pháp...

Nuốt lấy Đế Tuyệt Đan ở trước mắt!

Chương 2266: Ta là Đê Quấn

Nó đã đến Đế Quân, lại nuốt lấy, phối hợp trước đó tích lũy, cái gọi là bình chướng Đế Quân sẽ không còn là nan đề, hoàn toàn có thể phá vỡ!

Chỉ là không phải đối thủ của nó, làm sao nuốt?

- Ha ha, nếu như Đế Quân dễ dàng đột phá như vậy, ta đã sớm rời Thuỷ

Triều Hải, mà không đến mức một mực vây ở tại chỗ...

Dường như nhìn ra vấn đề hắn gặp phải, Đế Tuyệt Đan cười lạnh.

Ba ba ba!

Không gian ở dưới công kích hình thành vết rách, lan đến trước Trương Huyền, giờ phút này Thuỷ Triều Hải đã sụp đổ không ra bộ dáng, bất cứ

lúc nào cũng sẽ triệt để hủy hoại, chôn vùi, không còn tồn tại.

- Một khi Thuỷ Triều Hải triệt để sụp đổ, ta còn không có đột phá thành công, trở lại Thần giới, áp lực càng lớn, còn muốn đột phá gần như

không có khả năng...

Trương Huyền tràn đầy sốt ruột.

Trở lại Thần giới, có Cửu Thiên áp chế, muốn đột phá Đế Quân, hầu như

không cách nào hoàn thành.

Nói cách khác, muốn đột phá, chỉ có thể ở trước khi Thuỷ Triều Hải sụp đổ hoàn thành, nếu không một khi quay về, không biết năm nào tháng nào mới có thể làm được.

Trước đó vết rách đã triệt để xé rách Thuỷ Triều Hải, thêm vào Đế Tuyệt Đan công kích, không gian rách nát kinh khủng, Thuỷ Triều Hải là bởi vì linh khí chảy ngược mới có thể kiên trì đến bây giờ, một khi linh khí hết, đoán chừng sẽ lập tức sụp đổ, nhiều một giây cũng không kiên trì được.

- Một phút đồng hồ, nói cách khác, nhiều nhất một phút đồng hồ, nhất định phải xung kích Đế Quân thành công...

Căn cứ hắn tính toán, trong sáu mươi giây nữa, Thuỷ Triều Hải sẽ không chịu nổi.

Nói cách khác là, trong thời gian như vậy, nhất định phải hoàn thành xung kích...

Cho dù nắm giữ Xuân Thu đại điển, cũng khó càng thêm khó, gần như

không có khả năng hoàn thành.

Dù sao trước phải đánh bại Đế Tuyệt Đan này!

Mà đánh bại nó, nhất định phải nắm giữ thực lực Đế Quân...

Thật giống như một cái vòng lặp lại vô hạn, không cách nào phá giải.

- Trừ khi... Trừ khi có thể lĩnh ngộ kiếm pháp Đế Quân cấp!

Trong mắt Trương Huyền chợt lóe sáng.

Muốn trong thời gian ngắn trọng thương Đế Tuyệt Đan, hơn nữa nuốt dược lực của nó... Nhất định phải nắm giữ lực lượng đánh chết nó, mà loại lực lượng này trừ đến Đế Quân ra, còn có một phương pháp, là lĩnh ngộ kiếm pháp cao minh hơn!

Hiện tại công pháp Đế Quân cấp đã lĩnh ngộ hoàn thành, là tình yêu.

Thiên trường địa cửu có lúc tận, hận này kéo dài không tuyệt kỳ.

Nếu như có thể diễn hóa thành kiếm pháp, dùng hết toàn lực thi triển ra, có lẽ có thể chém giết Đế Tuyệt Đan.

Nhưng công pháp là công pháp, kiếm pháp là kiếm pháp, công pháp còn không có đột phá, liền cân nhắc kiếm pháp, hơn nữa còn là cảnh giới nhảy ra Thiên Đạo, gần như không có khả năng hoàn thành.

Độ khó so với đột phá Đế Quân, còn muốn lớn hơn vô số lần.

Trường kiếm trong tay lay động, dựa theo lúc ấy lĩnh ngộ công pháp Đế

Quân thi triển kiếm chiêu, phát hiện mỗi một lần đều có chút tức ngực khó thở, lực lượng không cách nào thông thuận.

- Sai lầm!

- Sai lầm!

- Sai lầm!

- Vẫn sai lầm...

Liên tục thi triển mười mấy loại kiếm ý, đều là sai, cả người bị chân khí xông có chút khí huyết hỗn loạn.

Thời gian một giây một giây đi qua.

Một phút, thời gian nháy mắt đã qua hơn phân nửa, Thuỷ Triều Hải không thể kiên trì được nữa, lay động càng thêm kịch liệt, xem ra ngay cả mười giây đồng hồ cũng chưa chắc có thể kiên trì nổi!

- Nhìn ngươi có thể ngăn cản mấy chiêu, chết...

Đế Tuyệt Đan cũng phát hiện điểm ấy, hưng phấn hí dài, bàn tay lật đổ, lần nữa nghiền ép xuống.

Lần này lực lượng so với vừa rồi càng thêm cường đại, tựa như phá vỡ

một chút kiên trì cuối cùng của Thuỷ Triều Hải, không gian rách nát bí mật mang theo lực lượng vô tận nghiền ép tới.

Sinh tử một kích!

Trương Huyền không ngăn được, chết.

Có thể ngăn cản, Đế Tuyệt Đan chết.

- Lão sư...

Đám người Triệu Nhã xiết chặt nắm đấm, con mắt đỏ bừng, muốn xông lại hỗ trợ, nhưng chưa tới trước mặt đã bị không gian rách nát gạt bỏ đến nơi xa.

Chiến trường đã là của một người một đan, trừ khi đạt đến Đế Quân, nếu không ai cũng không cách nào tới gần.

- Xem ra tìm hiểu không được rồi...

- Thời gian quá gấp, kiếm pháp Đế Quân cấp, không thể một lần liền thành...

Nhìn thấy công kích tới trước mắt, trong đầu còn không có một chút đầu mối, Trương Huyền lắc đầu.

Cho rằng mình là thiên tài, gặp được chuyện lại nguy hiểm, cũng có thể

gặp dữ hóa lành, hiện tại xem ra không dễ dàng như vậy.

Không đến một phút đồng hồ, tìm hiểu một bộ kiếm pháp Đế Quân cảnh, căn bản không có khả năng làm được.

Biết không cách nào thành công, Trương Huyền lần nữa ngẩng đầu, ngay sau đó nhìn thấy không gian rách nát trước mắt giống như pháo hoa, chậm chạp rơi xuống.

Phảng phất như trong nháy mắt, thời gian trở nên chậm.

Như lần nữa trở lại Danh Sư đại lục, thiêu đốt huyết mạch Trương gia.

Trùng sinh hơn hai năm, vô số nhớ lại hiện lên ở trong óc, như quay chậm chiếu lại.

Vì không bị đuổi ra học viện, cố gắng trở thành một vị lão sư tốt, tiếp đó từng bước một tiến lên, vì người nhà, vì người yêu, vì bằng hữu, vì học sinh...

Cố gắng phấn đấu chưa hề ngừng.

Hiện tại có lẽ thật có thể ngừng.

Vốn cho rằng sẽ cùng Lạc Nhược Hi đao binh gặp nhau, tranh đoạt Thiên Đạo, hiện tại xem ra, không cần xấu hổ như vậy.

- Nếu như ta chết rồi, không cách nào phục sinh, nàng sẽ thương tâm lắm...

Trong đầu bất ngờ toát ra thân ảnh của Lạc Nhược Hi, khóe miệng Trương Huyền lộ ra mỉm cười ngọt ngào.

- Có lẽ trong nháy mắt nàng đáp ứng làm bạn gái của ta, liền đoán được kết cục này, liền biết chúng ta sẽ chết một cái...

Một mực cảm thấy mình rất khó lựa chọn, nhưng mình vô tri thời gian dài.

Làm người biết chuyện duy nhất, Lạc Nhược Hi tiếp nhận dày vò khẳng định càng lớn.

Cho nên nàng so với mình càng thêm khó chịu.

- Vị Đế Quân ở Kiếm Thần Thiên kia, nói trong kiếm pháp của ta dây dưa quá nhiều, ít đi bảo vệ... Cho nên không có lực lượng cứng cỏi!

Nhưng nếu như bảo vệ không được thì sao?

Bảo vệ, là có thể bảo đảm người thân không ngại, nhưng nếu như giống bây giờ, Thần giới hủy hoại, Thiên Đạo sụp đổ, lại có thể bảo vệ cái gì?

Khổng sư, vạn thế chi sư, hi vọng người người như rồng, nhưng cuối cùng không phải cũng thân tử đạo tiêu sao?

Bảo vệ là đúng, nhưng cũng không đúng.

- Ta chính là ta, ta không cầu đại tự tại, tự cầu không thẹn lương tâm.

- Nếu sinh không thể cùng một chỗ, không bằng chết cùng huyệt!

- Nếu như chú định ta phải bỏ mạng ở đây, tử vong không phải điểm cuối cùng.

- Sinh làm lại quy thuận, cầm tạm tướng mạo tư!

Ầm ầm!

Một tia hiểu ra xuất hiện dưới đáy lòng, trong mắt lập loè ra hào quang sáng chói, ngay sau đó Trương Huyền cảm thấy trong cơ thể tuôn ra kiếm ý, thời gian nháy mắt ngưng tụ, tạo thành một đạo kiếm khí huy hoàng.

Tê lạp!

Kiếm khí mượn Xích Tiêu Kiếm bắn ra, thẳng tắp xông về Thiên Đình, trong nháy mắt ngay cả công kích của Đế Tuyệt Đan cũng bị chém thành hai nửa.

- Ah, đây là kiếm pháp gì... Ngươi, ngươi làm sao thi triển ra...

Đế Tuyệt Đan rít lên một tiếng, tràn đầy khó tin, thân thể mạnh mẽ vô song nổ tung, trong nháy mắt linh khí mạnh mẽ tới cực điểm hóa thành vòi rồng, thẳng tắp lao về phía Trương Huyền.

Trước đó không cách nào đột phá giam cầm, trong nháy mắt đã đột phá ràng buộc, liên tục tăng lên.

Trương Huyền cười một tiếng, nhìn về phía không trung, thanh âm nhàn nhạt hóa thành long ngâm, quanh quẩn ở đáy lòng vô số người.

- Hôm nay, ta là Đế Quân!

Đế Quân, cảnh giới khó đột phá nhất... Phá!

Ầm!

Thuỷ Triều Hải nổ tung, như pháo hoa nở rộ.

Chương 2267: Đ ng

ừ

ch y,

ạ c a

ủ ta. .

Thời gian trở lại nửa phút trước.

- Thuỷ Triều Hải xảy ra chuyện...

Nhìn thấy cửa động màu đen trước mắt không ngừng lay động, đám người Vân Ly Đại Đế đều biến sắc.

Từ trước đến nay, bọn hắn đều cho rằng linh khí thuỷ triều là sẽ không ngừng, mỗi mười năm sẽ tới một lần, nhìn thấy cục diện trước mắt mới hiểu được, cũng sẽ biến mất, cũng sẽ sụp đổ.

Một khi sụp đổ, Thần giới sẽ giống như mất đi mặt trời, linh khí không ngừng tiêu hao, cuối cùng khô kiệt, biến thành một thế giới tĩnh mịch trầm lắng.

- Ngăn cản...

Sáu Đại Đế Quân cùng Bất Tử Đế Quân Tiểu Hoàng Kê đồng thời giơ

bàn tay lên, lực lượng hùng hồn trong cơ thể lao về phía lỗ đen.

Hi vọng mượn lực lượng của bọn hắn, có thể tạm thời trì hoãn nơi này sụp đổ.

Răng rắc! Răng rắc!

Kiên trì thời gian không dài, một vết rách thô to xuất hiện ở trước mắt, vách ngăn phong ấn trước đó lập tức phá vỡ, linh khí hỗn loạn hình thành vòng xoáy khổng lồ không ngừng thôn phệ, linh khí thủy triều mới vừa tiến vào Thần giới, lần nữa bị nuốt trở về.

Trên không trung Thần giới, kèm theo vết rách lan ra, giống như đồ sứ

xuất hiện vết nứt, từng tấc từng tấc hướng lên trên, lại khó có thể ngừng lại.

- Trước chặn lại biến cố của Thần giới...

Vân Ly Đại Đế hét lớn một tiếng.

Lúc này mọi người không để ý tới lẫn nhau ganh đua, duy nhất muốn làm, chính là thủ hộ Thần giới, bảo vệ nhà của bọn hắn.

Bảy đạo lực lượng phun ra ngoài, trên bầu trời xuất hiện vết rách, bị lực lượng tuôn tới phủ kín, tạm thời dừng lại, có điều bởi vì linh khí trong nháy mắt bị rút sạch, Thần giới đã xuất hiện rung chuyển to lớn.

Mặt đất lay động, ngôi sao ảm đạm, tựa như bất cứ lúc nào cũng sẽ rơi xuống.

Vô số kiến trúc đổ sụp, thế giới đến tận thế.

- Thần giới sắp xong rồi...

- Đã sớm đoán được sẽ có hôm nay, không nghĩ tới nhanh như vậy...

- Không cần chạy, Thần giới thật muốn sụp đổ, chạy trốn tới nơi nào cũng là chết...

...

Vô số tu luyện giả hai mắt vô thần đứng ở giữa thành thị, trong lòng tràn đầy buồn bã.

Thần giới từ hơn bốn mươi năm, tiếp cận năm mươi năm trước xuất hiện biến cố, bọn họ liền rõ ràng, sớm muộn sẽ xuất hiện biến cố càng lớn, chỉ là không nghĩ tới sớm như vậy.

- Chờ đi, nếu như Cửu Thiên Cửu Đế có thể cứu Thần giới, chúng ta có thể sống, cứu không được, làm như thế nào cũng chết, không cần thiết rầu rĩ...

Một vị Thần Vương đỉnh phong nhìn dòng người hỗn loạn, giải thích nói, lời còn chưa dứt, liền nghe một thanh âm nhàn nhạt từ dưới đáy lòng vang lên, tựa như Cửu Thiên ngầm đồng ý, đột nhiên đi vào linh hồn.

- Hôm nay, ta là Đế Quân!

- Đế Quân? Có người đột phá Đế Quân... Là Trương Huyền Đại Đế!

- Trương Huyền không phải bán đan dược sao? Làm sao lại đột phá Đại Đế?

- Không sai, khẳng định là hắn, lúc trước Thiên Túng Đại Đế đột phá Đế

Quân, ta cũng nghe được thanh âm này...

...

Tất cả mọi người xôn xao, không ai dám tin tưởng đây là sự thực.

Dạ Minh thành, Dạ Minh học viện.

Nhớ tới trong đầu nhiều ra âm thanh, con mắt Mặc Vân lão sư trợn tròn, miệng khép lại không được.

- Trương Huyền Đế Quân...

Hơn một tháng trước, thời điểm nhìn thấy đối phương, nhỏ yếu rối tinh rối mù, chỉ là Thần Linh sơ kỳ mà thôi, làm sao cũng không nghĩ đến, một tháng sau đã thành Đế Quân, đứng ở đỉnh phong nhất của toàn bộ

thế giới.

- Hắn thành... Đế Quân?

Bình trà trong tay Tề Linh Nhi rơi trên mặt đất mà không biết.

Sớm biết vị này thân phận không đơn giản, khẳng định sẽ càng ngày càng mạnh, nhưng nằm mộng cũng nghĩ không ra, thật thành Đế Quân,

hơn nữa tốc độ nhanh như vậy!

- Không hổ là Cửu Thiên phong Vương... Quả nhiên giống như Thiên Túng Đại Đế, đi vào Thuỷ Triều Hải liền thành công đột phá...

Vẻ mặt Linh Lung Tiên Tử phức tạp nhìn về phía phương hướng âm thanh vang lên.

Lúc này Thuỷ Triều Hải đã triệt để sụp đổ, ở trong không gian đen như

mực, một thanh niên ngạo nghễ đứng trên không, hai tay chắp sau lưng, trong ánh mắt mang theo ngạo nghễ lạnh lùng.

Chính là vị trước đó ở trên mặt trăng nhìn thấy kia.

Lúc trước ở Linh Lung Thiên, gặp được đối phương, bởi vì chuyện của Bách Diệp Thanh Hồng, nàng muốn chém giết, làm sao cũng không nghĩ

đến, mấy ngày ngắn ngủi đã vượt qua phong hào ràng buộc, thành tựu chí tôn!

Cửu Thiên phong Vương, lại thêm uy thế hiện tại, sợ rằng sẽ giống như

Thiên Túng Đại Đế, trở thành sao băng chói mắt nhất, quét ngang Cửu Thiên, cả thế gian vô địch.

- Khó trách Bất Tử Đế Quân nhận hắn làm chủ, Linh Tê Đại Đế chung tình với hắn... Quả nhiên không tầm thường!

Cho tới giờ khắc này mới hiểu được sự tình trước đó vẫn nghĩ không thông.

Đây là ánh mắt, nàng xa xa không kịp.

- Chúng ta thu những người kia, đều là học sinh của hắn, phàm nhân chi thể, phong thái Đế Quân... Quả nhiên là một Thiên Túng Đại Đế khác!

Đám người Vân Ly Đại Đế, Chước Dương Đại Đế, Huyền Minh Đại Đế

đồng thời cảm xúc.

Trước đó còn nghĩ, có nên đè đối phương một chút hay không, không để

cho đối phương thành tựu Đế Quân, hiện tại xem ra, căn bản không ngăn cản được.

- Hắn đột phá Đế Quân, không có mượn dùng Cửu Thiên Hỗn Độn Kim Liên!

Đang cảm xúc, âm thanh của Càn Khôn Ma Quân đột nhiên vang lên.

Mọi người sững sờ.

Vốn cho rằng vị này có thể xung kích Đế Quân thành công, khẳng định liên quan đến Cửu Thiên Hỗn Độn Kim Liên, cho nên không nghĩ nhiều, lúc này Thuỷ Triều Hải rạn nứt, tình cảnh bên trong rõ mồn một trước mắt, nhìn thấy đóa hoa sen nở rộ kia.

Sáng chói giống như ngọc thạch, cho người ta sức hấp dẫn cực mạnh.

- Hắn không dùng, liền biểu thị chúng ta có thể dùng, một khi sử dụng, thực lực nhất định đại tăng...

Phù Mãnh Đế Quân hổ khiếu.

Trong lòng của hắn cũng tràn đầy khát vọng đối với thực lực, Cửu Thiên Hỗn Độn Kim Liên bị người nuốt, không có cơ hội thì thôi, hiện tại lơ

lửng ở giữa không trung, ai có thể từ bỏ?

- Hắn vừa mới đột phá, lực lượng vẫn còn thăng cấp, không kịp luyện hóa món bảo vật này, là của ta...

Phù Mãnh Đế Quân không chần chờ, bỗng nhiên vọt tới Cửu Thiên Hỗn Độn Kim Liên.

- Đừng chạy, của ta...

Càn Khôn Ma Quân cũng lao nhanh tới.

Trong nháy mắt, Linh Lung Tiên Tử, Càn Khôn Ma Quân, Huyền Minh Đại Đế, Chước Dương Đại Đế... Bốn Đại Đế Quân cũng không rụt rè, đồng loạt vọt tới.

Còn chưa tới trước mặt, các loại lực lượng liền hội tụ thành từng bàn tay khổng lồ, lăng không ép xuống.

Tất cả đều muốn cướp ở trước những người khác, lấy Cửu Thiên Hỗn Độn Kim Liên đến trong tay, đột phá ràng buộc hiện tại, thành tựu địa vị

vô thượng.

Ầm!

Sáu cỗ lực lượng còn không có rơi vào trên kim liên, một bình chướng to lớn liền ngăn ở bên ngoài, ngay sau đó ở trong ánh mắt kinh nghi của mọi người, hoa sen càng ngày càng nở rộ, chín đạo ánh sáng chiếu toàn bộ Thần giới, tựa như nhiều ra một mặt trời.

Bành bành bành bành bành bành!

Quang mang xuyên thấu qua bình chướng, đối đầu với sáu cỗ lực lượng, sáu Đại Đế Quân đồng thời lui về phía sau mấy bước, từng người vẻ mặt trắng bệch.

Hiển nhiên cùng Cửu Thiên Hỗn Độn Kim Liên va chạm, bọn hắn bị

thiệt lớn.

Vù!

Trong ánh mắt tràn đầy khó hiểu của mọi người, kim liên không ngừng nhúc nhích, thuế biến thành một thanh niên.

Chương 2268: Ta con m n

ẹ ó cũng là Đê Quấn

Vừa xuất hiện ở trên không trung, thanh niên bẻ bẻ cổ, nhìn về phía Trương Huyền cách đó không xa, mặt mũi buồn bực.

- Vậy mà để ngươi đột phá trước... ta làm sao trang bức?

Một thanh âm đồng thời vang vọng bên tai tất cả mọi người, mang theo lửa giận.

- Từ hôm nay, ta con mẹ nó cũng là Đế Quân!

- Hai Đế Quân?

- Thoáng cái đột phá hai vị?

- Không phải hai vị, là một, chẳng lẽ ngươi không có phát hiện ư, đây là phân thân của hắn...

- Phân thân cũng thành tựu Đại Đế?

Đám người Linh Lung Tiên Tử, Vân Ly Đại Đế ngốc tại chỗ, sắp điên rồi.

Đế Quân, biểu tượng đỉnh phong nhất thiên địa, vô số năm qua, bọn họ

đều cho rằng Cửu Thiên chỉ có Cửu Đế, không thể nhiều hơn nữa, cho đến Thiên Túng Đại Đế xuất hiện mới hiểu được, Đế Quân cũng có thể

tu luyện hoàn thành!

Dù vậy vẫn tràn đầy tự tin, cho là địa vị của mình không người có thể

thay thế, kết quả...

Một ngày nhiều ra hai vị Đế Quân, hơn nữa còn là quan hệ bản tôn, phân thân, đến cùng xảy ra chuyện gì?

Lúc nào Đế Quân cũng dễ dàng đột phá như vậy?

Mấu chốt nhất là...

Thời điểm trở thành Đế Quân, là thời gian xác lập uy thế tốt nhất, bình thường sẽ dựng lên hình ảnh vĩ đại ngạo nghễ... nhưng phân thân này, làm sao cho người ta một loại cảm giác trang bức không được, thẹn quá thành giận?

Ta con mẹ nó cũng là Đế Quân...

Vốn là cao đại thượng, bị ngươi nói như vậy, cùng đầu phố mãi nghệ có gì khác nhau?

Không chỉ các Đế Quân như vậy, tất cả mọi người của Thần giới da mặt cũng tê tê, Đế Quân... cũng có thể nói tục?

Hơn nữa mới vừa rồi là Trương Huyền Đế Quân, bây giờ con mẹ nó lại toát ra một vị...

Hai Trương Huyền... người nào là thật?

- Một người song Đế Quân, Cửu Thiên tới phong Vương! Đây mới là chủ nhân của ta...

Con mắt Tiểu Hoàng Kê sáng lên.

Đây mới là uy thế của chủ nhân.

Không để ý tới phân thân tự luyến cùng mọi người khiếp sợ, Trương Huyền phun ra một ngụm trọc khí.

Vốn cho rằng chắc chắn phải chết, không nghĩ tới thời khắc cuối cùng ngộ ra kiếm pháp Đế Quân cấp, một lần chém giết Đế Tuyệt Đan, thành tựu Đế Quân.

Đưa vào chỗ chết mà trùng sinh.

Nhắm mắt lại, cảm nhận được lực lượng trong cơ thể sôi trào mãnh liệt, Trương Huyền xiết chặt nắm đấm.

Vượt qua đại môn này và chưa vượt qua là hai khái niệm, không ở cùng một cấp bậc.

Hiện tại hắn tựa như khống chế một phương thế giới, nhất niệm liền có thể để thiên địa sụp đổ.

- Thực lực của ta, so với dự đoán còn mạnh hơn gấp đôi, có lẽ liên quan đến phân thân...

Trương Huyền tâm niệm lấp lóe.

Vốn vừa mới đột phá Đế Quân, thực lực sẽ không quá mạnh, nhưng giờ

phút này rõ ràng mạnh mẽ hơn dự đoán không chỉ một lần, không cần nghĩ cũng có thể rõ ràng... liên quan đến phân thân.

Phân thân cũng đột phá Đế Quân, tương đương với nhất thể song hồn thành Đế, linh hồn, thân thể, thậm chí chân khí đều vượt xa Đế Quân phổ thông, đạt đến một loại tình trạng không thể tưởng tượng.

Ầm ầm! Ầm ầm!

Đang cảm thụ lực lượng trong cơ thể, không trung bầu trời u ám, toàn bộ

Thần giới giống như đi vào đêm tối, trước đó mọi người niêm phong lại khe hở lần nữa lan ra, Thần giới giống như Thuỷ Triều Hải vừa rồi, bất cứ lúc nào cũng sẽ nổ tung.

- Là Đế Quân kiếp...

Trương Huyền híp mắt lại.

Thời điểm tu vi đi đến phạm vi mà một vùng không gian không nguyện ý tiếp nhận, thì sẽ giáng lâm hạo kiếp, giống như Cổ Thánh kiếp ở Danh Sư đại lục, Ngụy Thần kiếp ở Thượng Thương.

Mà ở Thần giới, thì có Đế Quân kiếp!

Muốn thành Đế, trước phải ứng kiếp.

- Đế Quân kiếp này cũng quá lớn đi...

Linh Lung Tiên Tử run rẩy.

- Toàn bộ Thần giới đều biến thành hạo kiếp, thật độc ác... lúc trước Thiên Túng Đại Đế cũng không có làm ra lôi đình lớn như vậy!

Vân Ly Đại Đế lẩm bẩm.

- Thiên Túng Đại Đế chỉ có một người đột phá thành Đế Quân, hắn phân thân cũng thành Đại Đế, thực lực gấp đôi, hạo kiếp nhất định cũng phải gấp bội, thậm chí số lần càng lớn...

Càn Khôn Ma Quân cười khổ.

Phân thân bản tôn đồng thời đột phá thành Đại Đế, là chuyện tốt cũng là chuyện xấu.

Chuyện tốt chính là lực lượng gia tăng gấp đôi, tuy vừa đột phá, nhưng đã được cho đỉnh phong nhất của Thần giới.

Chuyện xấu là đối ứng hạo kiếp, sẽ trở nên càng khó chống cự.

Làm không cẩn thận, vừa đột phá chính là tử vong.

- Lôi đình này quả nhiên mạnh mẽ, có điều không tính là gì...

Nhìn hạo kiếp trên bầu trời, càng tích tụ càng nhiều, bất cứ lúc nào cũng sẽ hàng lâm xuống, Trương Huyền khẽ mỉm cười.

Tình huống bình thường, vừa đột phá Đế Quân, liền gặp được lôi đình khổng lồ như vậy, muốn vượt qua quả thực rất khó, nhưng hắn không giống!

Lĩnh ngộ ra kiếm pháp Đế Quân cấp, sức chiến đấu đã đạt đến đỉnh phong nhất của Đế Quân, chỉ là lôi kiếp, lại coi là cái gì.

Phần phật!

Xích Tiêu Kiếm xuất hiện ở trong lòng bàn tay, nhẹ nhàng run lên.

Sinh Đương Phục Lai Quy, Tử Đương Trường Tương Tư!

Một kiếm phá vạn cổ, toàn bộ Thần giới đều bị một kiếm này kinh diễm, tựa như một tia sáng cắt ra đêm tối, tầm mắt của tất cả mọi người đều xuất hiện thời gian mù ngắn ngủi.

Lôi đình biến mất không thấy hình bóng.

Đế Quân kiếp, bị một kiếm bình định!

Tê lạp!

Hạo kiếp kết thúc, Trương Huyền nghe được âm thanh xé rách vang lên, xoay đầu lại, ngay sau đó nhìn thấy vết rách của Thần giới trở nên càng lớn.

Vừa rồi vết rách từ trong Thuỷ Triều Hải lan tràn tới, bảy Đại Đế Quân liền không chặn lại được, hiện tại kèm theo Đế Quân kiếp chấn động quá lớn, toàn bộ thế giới đã xuất hiện lay động, bất cứ lúc nào cũng sẽ sụp đổ.

Thần giới đã giống như Thuỷ Triều Hải trước đó, đi tới tình trạng không thể nghịch.

- Phong ấn...

Ngón tay điểm ra, lực lượng hùng hồn lan về khe hở, như muốn bù đắp, chỉ bất quá cực kỳ bé nhỏ.

Giống như thủy tinh xuất hiện vết rách, dùng nhựa cao su lại mạnh, cũng không cách nào để nó khôi phục như lúc ban đầu.

- Còn có những biện pháp khác không?

Thấy bù đắp nửa ngày cũng không có hiệu quả quá lớn, vết rách vẫn không ngừng mở rộng, Trương Huyền nhịn không được nhìn về phía Tiểu Hoàng Kê ở cách đó không xa.

Hắn là Đế Quân tồn tại từ viễn cổ, có lẽ có biện pháp tốt hơn.

- Ta cũng không biết...

Hoàng Kê cười khổ lắc đầu.

Vừa rồi sáu Đại Đế Quân đều đến cướp đoạt Cửu Thiên Hỗn Độn Kim Liên, hắn không có đi, vẫn muốn duy trì khe hở, đáng tiếc đã dùng hết toàn lực cũng không làm được.

- Đã không có biện pháp...

Đang không biết như thế nào cho phải, một thanh âm nhàn nhạt vang lên, Trương Huyền quay đầu, ngay sau đó nhìn thấy Lạc Nhược Hi cau mày đứng ở một bên.

- Thần giới đến cùng xảy ra chuyện gì? Một kiếm vừa rồi kia, dù uy lực không yếu, cũng không đến mức để nó vỡ vụn lợi hại như vậy!

Biết nàng rõ ràng nhất, Trương Huyền nhịn không được nữa hỏi lên.

Trước khi hắn đột phá, dù khe hở Thuỷ Triều Hải lan đến Thần giới, thế

nhưng không có phá hoại lớn như vậy, vì sao sau khi đột phá lại biến thành như vậy, thật giống như căn bản không có cách nào bù đắp?

Chương 2269: Đấy là bị ng

i

ười đánh ra!

Nghe được hỏi thăm, Lạc Nhược Hi cười khổ:

- Thần giới tựa như một đồ cổ đến thời gian, đã không chịu nổi lực lượng cường đại sinh ra, huống chi ngươi, phân thân, sinh ra hai vị Đế

Quân, thoáng cái rút đi tất cả căn cơ! Không có nổ tung tại chỗ, cũng đã tính rất tốt...

- Rút đi căn cơ?

Trương Huyền không hiểu.

- Đúng vậy, Thần giới mất đi một phần Thiên Đạo, không cách nào vận chuyển bình thường, đã không thể sinh ra người càng rất mạnh hơn...

Lạc Nhược Hi lắc đầu.

- Ngươi ý tứ... Nếu như ta không đột phá Đế Quân, Thần giới có thể duy trì rất lâu?

Trương Huyền cau mày.

Chẳng lẽ mình đột phá sai?

- Dĩ nhiên không phải... Ngươi không đột phá, Thần giới không kiên trì được một tháng cũng sẽ triệt để sụp đổ...

Lạc Nhược Hi than thở.

- Không kiên trì được một tháng?

Đồng tử Trương Huyền co rụt lại, mấy vị Đế Quân khác nghe được tin tức này, cũng xiết chặt nắm đấm.

Hiển nhiên bọn họ cũng không biết chuyện này.

Thần giới sụp đổ, địa vị lại cao hơn cũng sẽ biến thành hư ảo.

Đế Quân cũng sẽ trở thành chuyện cười.

- Ngươi có biết Thuỷ Triều Hải từ đâu mà tới không?

Lạc Nhược Hi chỉ Thuỷ Triều Hải đã vỡ vụn cách đó không xa, hỏi.

- Hình như là năm mươi năm trước đột nhiên xuất hiện, lúc ấy... Linh Nguyên thành cũng xuất hiện biến cố, Bất Tử Đế Quân mất đi tung tích...

Một bên Vân Ly Đại Đế nói xen vào.

Trước đó vẫn nghĩ là hơn bốn mươi năm trước, cẩn thận tính toán, đã năm mươi năm rồi.

Ngắn ngủi năm mươi năm, không đủ một đời phàm nhân, nhưng Thần giới lại có biến hóa nghiêng trời lệch đất.

- Đúng vậy, Thuỷ Triều Hải chính là khi đó xuất hiện, các ngươi nhìn lối vào Thuỷ Triều Hải, giống Thần giới bị xé nứt ra, xuất hiện một lỗ thủng to lớn hay không?

Lạc Nhược Hi tiếp tục hỏi.

- Giống...

Trương Huyền gật đầu.

Hắn vừa tới Thuỷ Triều Hải liền phát hiện, cảm thấy nơi này giống như

Thần giới bị xé nứt ra, nhưng cho rằng không người có loại năng lực này.

Dù sao Thần giới có năng lực tự động khôi phục, coi như bị kéo ra vết rách, cũng có thể bù đắp rất nhanh.

Vết thương vĩnh cửu như vậy, thật không biết chuyện gì xảy ra.

- Đây là bị người đánh ra!

Nhìn ra hắn không hiểu, sắc mặt Lạc Nhược Hi nghiêm túc, lắc đầu nói.

- Đánh ra?

Tất cả mọi người cứng đờ.

Thực lực của bọn hắn cũng có thể lưu lại vết rách ở trên không trung, nhưng không bao lâu sẽ khôi phục, giống như chưa hề xuất hiện qua.

Trước mắt cái này, xuất hiện trọn năm mươi năm, thậm chí còn có khuynh hướng càng ngày càng lớn, thật sự là bị người đánh ra, vậy tu vi của người này cao bao nhiêu?

Chẳng lẽ trên thế giới thật có sinh mệnh còn đáng sợ hơn Đế Quân?

Nếu quả thật có, lại làm sao sinh ra, từ đâu mà tới?

Lại vì sao ra tay với Thần giới?

Mọi người khiếp sợ không thôi, Trương Huyền thì nhớ tới ở trong Thuỷ

Triều Hải nhìn thấy chưởng ấn to lớn kia.

Lúc đó liền có nghi ngờ, chỉ là cũng khó tin mà thôi.

Chẳng lẽ trước đó suy nghĩ lung tung đều là thật?

- Năm mươi năm trước, một bàn tay bất ngờ xuất hiện, đánh Thần giới ra một lỗ lớn, mảng lớn lục địa bị thôn phệ vào, tạo thành Thuỷ Triều Hải này. Linh Nguyên Thiên Bất Tử Đế Quân, bởi vì tới đối kháng, bị

diệt sát tại chỗ, Linh Nguyên thành cũng bị đánh rơi vào không gian loạn lưu.

Lạc Nhược Hi không có giấu diếm, một năm một mười nói rõ sự thật:

- Thậm chí Thiên Đạo Thần giới cũng bị tróc ra, trong đó Thiên Đạo hữu tự và Thiên Đạo hữu khuyết rơi vào kẽ hở không gian, phiêu đãng không

biết bao nhiêu năm, thành tựu Thiên Túng Đại Đế và ngươi!

Thân thể Trương Huyền chấn động.

Xem ra suy đoán là đúng.

Vừa nhìn thấy Thuỷ Triều Hải, liền cảm thấy khả năng liên quan đến Thiên Đạo hữu khuyết của mình, không nghĩ tới vậy mà thật sự bị người đánh rơi xuống.

Bàn tay này là ai thi triển? Vì sao có lực lượng cường đại như vậy?

- Cái bàn tay này từ đâu mà đến, lại vì sao công kích Thần giới, ta không rõ ràng, nhưng ta biết, loại lực lượng này, tuyệt đối không phải Đế Quân có thể chống lại!

Lạc Nhược Hi chắp sau lưng hai tay, vẻ sợ hãi trong mắt càng lúc càng nồng nặc:

- Hơn nữa lực lượng của đối phương, có thể hóa giải Thiên Đạo!

- Cái này...

Đột nhiên Trương Huyền nhớ tới, ở dưới Linh Nguyên thành nhìn thấy những lực lượng đặc thù kia, Thiên Đạo chân khí cũng bị trung hòa, biến thành thanh quang biến mất.

Loại lực lượng này, ở Thuỷ Triều Hải cũng có...

Khó trách Thần giới bị đánh ra lỗ thủng, năm mươi năm không có khôi phục, loại lực lượng này ma diệt Thiên Đạo, tự nhiên không có cách nào tu bổ.

Giống như bị thương, không dùng thuốc, ngược lại ngày ngày dùng đồ

vật chua cay, có thể khôi phục mới là lạ.

Không cách nào chữa trị, thì mãi mãi là sơ hở, kèm theo thời gian trôi qua, Thần giới càng ngày càng suy yếu.

- Bản thân Thiên Đạo đã bị phá hoại, lại thêm loại lực lượng này tiêu hao, có thể duy trì năm mươi năm, đã tiêu phí cố gắng lớn nhất. Căn cứ

suy tính, sau lần linh khí thuỷ triều này, trong vòng ba tháng, Thần giới sẽ không chịu nổi, triệt để sụp đổ... Hiện tại ngươi và phân thân đồng thời đột phá Đế Quân, hấp thu lực lượng quá mức mạnh mẽ, lại thêm độ

kiếp thi triển kiếm pháp vượt ra khỏi phạm vi Thiên Đạo có thể tiếp nhận, nên thời gian tới trước kỳ hạn...

Lạc Nhược Hi lắc đầu.

Muốn nói oán đối phương, không có lý do gì.

Muốn triệt để giải cứu Thần giới, chỉ có tu vi của đối phương đột phá đến Đế Quân, trong cơ thể chưởng khống Thiên Đạo trưởng thành đến cực hạn, mới có thể triệt để khôi phục.

Trong vòng ba tháng không đột phá, Thần giới cũng sẽ đổ sụp.

Đã như thế, còn không bằng trước thời hạn.

Chí ít còn có thể ứng đối sớm hơn.

- Vậy bây giờ có biện pháp nào ngăn cản Thần giới tiếp tục sụp đổ

không?

Trương Huyền vội vàng hỏi.

Thần giới thật muốn sụp đổ, toàn bộ sinh mệnh không còn tồn tại, cho dù hắn sống sót, cũng không có ý nghĩa gì.

- Hai phương pháp, thứ nhất, loại bỏ khí tức đặc thù có thể hủy diệt Thiên Đạo kia. Thứ hai, khôi phục Thiên Đạo nguyên vẹn.

Lạc Nhược Hi nói.

- Cái này...

Trương Huyền sững sờ:

- Những khí tức hủy diệt thiên địa kia, làm sao loại bỏ?

Loại khí tức này, hắn gặp qua, ở dưới Linh Nguyên thành tạo thành bình chướng to lớn, muốn thanh tẩy, chỉ sợ cần lượng lớn Thiên Đạo chân khí.

Nhưng loại bỏ thật có hiệu quả sao?

- Loại khí tức này, trải qua năm mươi năm, ta nghi ngờ đã nắm giữ linh trí của mình, hơn nữa tạo thành hình dáng nhân loại! Nếu không vết rách của Thuỷ Triều Hải không thể lan ra nhanh như vậy. Muốn giải quyết triệt để, cần tìm được đối phương, chém giết hắn, Thần giới rung chuyển tự nhiên sẽ dừng lại. Đến lúc đó chỉ cần khôi phục Thiên Đạo nguyên vẹn, cục diện trước mắt sẽ đạt được khống chế, Thần giới cũng có thể

giải cứu.

Trầm tư phút chốc, Lạc Nhược Hi nói.

- Thành hình dáng nhân loại?

Trương Huyền sửng sốt.

Loại khí thể đặc thù này, cũng có thể biến thành hình người?

- Đúng!

Lạc Nhược Hi gật đầu:

- Đây chỉ là suy đoán của ta, cụ thể làm sao, ta cũng không rõ ràng...

- Ah! Nếu như ngươi phỏng đoán chính xác, vậy thực lực của nó như thế

nào? Lại ở nơi nào?

Đây mới là Trương Huyền quan tâm nhất.

Chương 2270: Hai bi n phá

ệ

p

Nếu như thực lực không tính quá mạnh, tập hợp chín Đại Đế Quân, thêm vào bản thân và phân thân, có lẽ có thể chiến một trận.

- Sâu không lường được, chúng ta hẳn không phải đối thủ... Thậm chí thêm vào tám Đại Đế Quân và ngươi, cũng không thể vượt qua...

Lạc Nhược Hi nói:

- Cũng chỉ có loại thực lực này, mới có thể không ngừng xé rách Thần giới, để chúng ta bó tay toàn tập.

Trương Huyền xiết chặt nắm đấm.

Cũng đúng, nếu dễ dàng chiến thắng như vậy, không đến mức tới hiện tại cũng không thể làm gì.

- Khôi phục Thiên Đạo nguyên vẹn... Là tranh thiên mệnh sao?

Trương Huyền hít sâu một hơi, lần nữa xem ra.

- Không sai, ngươi và Khổng sư, trong cơ thể đều ẩn chứa một phần Thiên Đạo, muốn để Thiên Đạo triệt để khôi phục, chỉ có thể tử vong...

Lạc Nhược Hi nói.

Lời này nàng không muốn nói ra, nhưng sự thật chính là như vậy.

Ai cũng không có cách nào trốn tránh.

- Ta hiểu...

Trương Huyền cười khổ một tiếng, nhìn qua:

- Vậy ngươi giết ta đi! Khổng sư đã chết, trong cơ thể hắn ẩn chứa Thiên Đạo hữu tự chắc hắn đã khôi phục, hiện tại ta cũng đạt tới Đế Quân, có tư cách tranh thiên mệnh...

- Nếu tranh thiên mệnh, làm sao có thể tự mình tìm chết?

Lạc Nhược Hi lắc đầu:

- Nếu như cam tâm chết liền có thể giải quyết cục diện trước mắt, ta tình nguyện bị ngươi giết chết.

Thiên mệnh phải tranh, không tranh, làm sao bù đắp Thiên Đạo?

- Tranh thiên mệnh, cũng không phải là ngươi đến Đế Quân liền có tư

cách, mà là phải có năng lực tranh... Mà loại năng lực này, điều thứ nhất chính là đạt được Cửu Thiên thừa nhận!

Lạc Nhược Hi nói tiếp.

- Đạt được Cửu Thiên thừa nhận? Ý của ngươi là... Khiêu chiến Cửu Đế?

Trương Huyền sửng sốt.

Đạt được Cửu Thiên thừa nhận, theo hắn biết chỉ có hai loại phương pháp, thứ nhất, Cửu Thiên phong Đế. Thứ hai, khiêu chiến Cửu Đế, để

cho bọn họ công nhận.

Cửu Thiên phong Vương, hắn làm được, nhưng Cửu Thiên phong Đế, khẳng định không dễ dàng như vậy, nếu không Khổng sư cũng không đến mức liên tục khiêu chiến tám Đế khác, mục đích chỉ vì đạt được công nhận.

Lạc Nhược Hi gật đầu.

Nghe được hai người đối thoại, da mặt đám người Càn Khôn Ma Quân co lại, chẳng lẽ còn phải bị đánh một lần?

Các ngươi tranh thiên mệnh của các ngươi... Đánh chúng ta làm cái gì?

Giống như người khác đánh ngươi, ngươi liền đánh con vẹt nhà mình nuôi... Chuyện này là sao!

Không nên chơi người như vậy...

Đang tràn đầy buồn bực, chỉ thấy thanh niên xoay người nhìn qua.

- Vậy thì tốt, các ngươi cùng lên đi...

Cùng phân thân song song đột phá Đế Quân, lại phối hợp kiếm thuật Đế

Quân cấp, thực lực của hắn bây giờ, không e ngại bất luận một vị nào trước mắt.

Có lẽ so với Khổng sư thời kỳ toàn thịnh, khả năng còn hơi không bằng, nhưng đối diện với mấy người này, đã thành thạo.

- ...

- Sát...

Rất nhiều Đế Quân khóc.

Đại ca, ngươi muốn trang bức, cũng không đến mức như vậy chứ!

Từng cái bị đánh bại cũng rất mất mặt, thoáng cái muốn khiêu chiến chúng ta...

Muốn mặt không?

Chúng ta là Đế Quân, làm như vậy thật được không?

Mặt kìm nén đến thấu đỏ, cùng tiến lên cũng không được, không lên cũng không được, trong lúc nhất thời không biết như thế nào cho phải.

- Không cần so, ta nhận thua!

Tiểu Hoàng Kê nói trước.

Vị trước mắt này là chủ nhân của hắn, nhận thua cũng không có gì mất mặt.

- Cái này...

Thấy Bất Tử Đế Quân nhận thua, khuôn mặt những người khác xấu hổ, một lát sau than thở một tiếng:

- Chúng ta cũng nhận thua...

Không nhận thua không được ah, thật muốn bị đánh nhận thua, mất mặt càng lớn.

Bản tôn, phân thân song Đế Quân, càng là Cửu Thiên phong Vương, lại thêm thời điểm chiến đấu còn có thể mang thú sủng... Đánh như thế

nào?

Tương đương với thoáng cái cùng ba Đại Đế Quân chiến đấu...

Chủ yếu nhất là, vừa rồi một kiếm phá vỡ lôi kiếp, bọn hắn đều thấy được, tập hợp lực lượng mọi người cũng ngăn cản không nổi, chớ nói chi là đơn độc.

Dù sao tất cả mọi người là muốn mặt, vây công còn tổ hợp trận pháp, thực sự không làm được.

- Cái này...

Thấy mọi người nhao nhao nhận thua, lông mày của Lạc Nhược Hi cũng nhảy loạn.

Thời điểm Khổng sư khiêu chiến, dâng lên bái thiếp, chờ thời gian, lễ

tiết làm đủ, cho dù thua cũng ít mất mặt... Ngươi ngược lại tốt, trực tiếp một câu cùng tiến lên đi...

Quá không để Đế Quân vào mắt...

Đổi lại bất luận người nào, trong lòng đều sẽ khó chịu, buồn bực không kìm chế được!

Phù Mãnh Đế Quân, Vân Ly Đại Đế, Chước Dương Đại Đế, Càn Khôn Ma Quân, Linh Lung Tiên Tử, Huyền Minh Đại Đế thêm vào Bất Tử Đế

Quân, bảy Đại Đế Quân đồng thời nhận thua, ngọc tỉ bảy thiên đồng thời truyền ra một cỗ lực lượng đặc thù, bao phủ Trương Huyền ở bên trong, trong tích tắc liền cảm thấy thu được bảy thiên công nhận.

Lần nữa đi vào bảy thiên, sẽ không nhận bất kỳ bài xích, hơn nữa đồng thời có thể có được nguyện lực của tu luyện giả ở bảy thiên.

- Ừm? Không đúng, không phải bảy thiên, mà là tám thiên, ta đã đạt được tám thiên công nhận...

Đột nhiên Trương Huyền sững sờ.

Bảy Đại Đế Quân nhận thua, dựa theo tình huống bình thường, chỉ được bảy thiên công nhận, nhưng bây giờ trong cảm ứng, Thần giới tám thiên đều không có chút bài xích nào.

Thật giống như Kiếm Thần Thiên, đã sớm công nhận mình.

- Là Xích Tiêu Kiếm, kiếm thần của Kiếm Thần Thiên, thời điểm đưa Xích Tiêu Kiếm cho ngươi, Kiếm Thần Thiên bọn họ cũng đã công nhận lực lượng của ngươi...

Biết hắn nghi hoặc, Lạc Nhược Hi giải thích.

Trương Huyền giật mình.

Khó trách người thanh niên kia của Kiếm Thần Thiên nói tiêu phí mấy chục năm mới luyện chế ra chuôi kiếm này, đạt được một thiên công nhận, cho dù chuôi kiếm này không phải ngọc tỉ, cũng không kém bao nhiêu.

- Ta đã đạt được tám thiên công nhận, có thể cùng ngươi tranh thiên mệnh hay không?

Cảm nhận đạt được tám thiên công nhận, lực lượng trên người càng thêm mạnh mẽ, Trương Huyền nhìn về phía nữ hài trước mắt.

Lúc trước Khổng sư khiêu chiến tám thiên xong, cuối cùng khiêu chiến Lạc Nhược Hi.

- Ngươi làm ra quyết định?

Hốc mắt Lạc Nhược Hi đỏ lên.

Một khi bắt đầu, hai người phải chết một vị.

- Quyết định...

Trương Huyền chắp hai tay sau lưng, nhìn xuống dưới, kèm theo náo động, Thần giới đã như tơ vò, các loại chém giết, các loại chiến đấu, các loại cướp đoạt tài nguyên… Thần Vương cũng không thể ngăn cản.

Tranh thiên mệnh trễ một chút, hắn là có thể sống lâu một đoạn thời gian, nhưng kèm theo thời gian kéo càng lâu, Thần giới chết càng nhiều.

Hắn không đại công vô tư, nhưng tuyệt đối không phải là người ích kỷ.

Có thể sớm giải quyết cục diện trước mắt, chắc chắn sẽ không vì bản thân tư lợi mà kéo dài.

- Vậy thì bắt đầu đi!

Lạc Nhược Hi hít sâu một hơi, đôi mi thanh tú nâng lên, cổ tay khẽ đảo, một thanh trường kiếm xuất hiện ở trong lòng bàn tay.

Dù không muốn, dù không cam lòng, nhưng cũng biết không cách nào thay đổi.

Từ lúc nàng đáp ứng làm bạn gái đối phương, vận mệnh của hai người cũng đã chú định, không cách nào trốn tránh, cũng không cách nào thay đổi.

Nhất định là bi kịch.

- Bắt đầu đi!

Trương Huyền khẽ mỉm cười.

Tu vi của hai người nhanh chóng tăng lên tới cực điểm, vừa định động thủ, liền cảm thấy một hồi lay động kịch liệt, một cỗ lực lượng mênh mông bát ngát lan ra tới.

Rầm rầm rầm!

Trước đó vết rách không ngừng kéo dài, trở nên càng thêm to lớn, cửa động Thuỷ Triều Hải chậm chạp xoay tròn, tựa như biến thành hố sâu thôn phệ vạn vật.

Linh khí, lục địa, bao quát sinh mệnh, thời gian nháy mắt bị thôn phệ

vào trong đó, hóa thành từng đạo thanh quang chói lóa mắt.

- Nguy rồi, là loại khí thể đặc thù kia hình thành quái vật...

Lạc Nhược Hi vội vàng xoay người, nhịn không được kinh hô.

- Quái vật?

Trương Huyền xiết chặt nắm đấm.

Vừa rồi đối phương nói, loại khí thể đặc thù hủy diệt thiên địa kia, vô cùng có khả năng hội tụ ra linh trí, tạo thành quái vật hình người, vốn

không biết lúc nào mới có thể nhìn thấy, không nghĩ tới bây giờ muốn xuất hiện.

Ầm ầm!

Kèm theo lực lượng thôn phệ ở cửa động càng ngày càng nhiều, toàn bộ

không gian Thần giới bắt đầu vặn vẹo.

Chương 2271: Bất ngờ

Đám người Ngao Phong tới gần lỗ đen đều không kiên trì nổi, bất cứ lúc nào cũng có thể bị nuốt hết.

Trương Huyền đưa tay kéo hắn đến, đặt ở sau lưng, trường kiếm trong tay nâng lên, bỗng nhiên bắn nhanh.

Lại một đạo kiếm ý lan ra, đi tới cửa động dừng lại một chút, cuối cùng bị xé nứt.

- Thật mạnh...

Sắc mặt Trương Huyền tái xanh.

Một kiếm vừa rồi kia, lôi đình cũng có thể quét sạch sành sanh, bây giờ

ngay cả một cái lỗ đen cũng không thể làm gì, khí thể đặc thù hội tụ lại, đến cùng là cái gì?

- Muốn đi ra...

Lạc Nhược Hi lông nhíu mày, chân khí trong cơ thể sôi trào, bất cứ lúc nào cũng sẽ bộc phát ra công kích mạnh nhất.

Kèm theo nàng nói, lỗ đen xoay tròn, một bóng người màu mực từng bước một đi ra, chỗ đến, vũ khí cường đại tới đâu cũng hóa thành bột mịn, bị trung hòa thành thanh quang, biến mất không thấy hình bóng.

- Khí thể đặc thù...

Trong lòng Trương Huyền lạnh lẽo.

Loại khí thể này, hắn tự mình trải qua, biết nó đáng sợ, Thiên Đạo chân khí cũng có thể trung hòa, pháp bảo mạnh nhất Thần giới ở trước mắt nó cũng sẽ nhẹ nhõm ăn mòn.

Đi ra vòng xoáy, bóng người thản nhiên nhìn, mắt híp lại, cho người ta một loại dịu dàng:

- Trương sư, đã lâu không gặp...

- Sao lại là ngươi?

Đồng tử co rụt lại, toàn thân Trương Huyền xiết chặt.

Xuất hiện ở trước mắt, từ loại vật chất có thể trung hòa chân khí Thiên Đạo hình thành bóng người, lại là người quen biết cũ của hắn... Ngoan Nhân!

Vội vàng nhìn lại Thiên Đạo chi thư, chỉ thấy bên trong đã trống không, Ngoan Nhân vốn bị giam cầm ở bên trong, sớm đã không thấy tung tích.

Chẳng biết lúc nào biến mất!

Hắn nhớ rất rõ ràng, thời điểm đi vào Thuỷ Triều Hải còn nhìn thấy đối phương, làm sao đột nhiên biến mất, hơn nữa trở nên cường đại như thế?

- Có phải rất kỳ quái hay không, ta rõ ràng bị Thiên Đạo chi thư của ngươi trấn áp, sao có thể lặng yên không tiếng động rời đi, hơn nữa đi tới nơi này?

Dường như nhìn ra hắn nghi hoặc, Ngoan Nhân cười nhạt một tiếng.

Trương Huyền híp mắt lại.

- Thiên Đạo chi thư quả thực rất đáng sợ, nhưng ngươi có nghĩ tới hay không, trấn áp ta là Danh Sư đại lục hình thành Thiên Đạo chi thư, đến Thượng Thương, thực lực của ta tới Hư Tiên cảnh, đã có thể nhẹ nhõm phá giải, nhưng vì sao một mực không có phản kháng?

Ngoan Nhân nói.

Trong lòng Trương Huyền căng thẳng.

Điểm này thật là sơ sót của hắn.

Thiên Đạo thư viện, kèm theo hắn tiến vào thế giới khác biệt, uy lực cũng khác biệt.

Thời điểm ở Danh Sư đại lục, phù hợp Thiên Đạo ở Danh Sư đại lục, hình thành Thiên Đạo chi thư, dưới Cổ Thánh hầu như đụng một cái liền chết. Đến Thượng Thương, dưới Tiên Quân đều là giun dế.

Còn đến Thần giới, chỉ cần không phải Đế Quân, phong hào cũng khó thoát khỏi cái chết!

Như vậy có thể thấy được, Thiên Đạo chi thư là kèm theo thư viện tới đâu mà từ từ tấn cấp.

Thần giới hình thành Thiên Đạo chi thư, ở Danh Sư đại lục thi triển ra mà nói, đoán chừng toàn bộ đại lục cũng không chịu nổi.

Ngoan Nhân đi theo ở sau lưng mình, tu vi một đường tăng thêm, thời điểm đi vào Thuỷ Triều Hải đã đạt đến Thần Vương, loại thực lực này sao có khả năng không cách nào tránh thoát Thiên Đạo chi thư hình thành ở Danh Sư đại lục?

Hiển nhiên là điểm mâu thuẫn lớn nhất... Bản thân lại không phát hiện!

- Ta đi tới Thần giới từng nói qua, tu luyện càng lúc càng nhanh, thân thể càng thích hợp Thần giới, cũng không phải hấp thu linh khí Thần giới

tiến bộ nhanh, mà là loại lực lượng hủy diệt Thần giới này! Đặc biệt là ngươi dẫn ta đi vào hố sâu, ta phát hiện có thể hấp thu càng nhanh...

Đương nhiên, hấp thu tất cả khí thể trong hố sâu cũng không đủ thuế

biến nguyên vẹn, Thuỷ Triều Hải mới là chỗ ta giương cánh bay lượn!

- Nơi này thoát khỏi Thần giới ràng buộc, không còn Thiên Đạo hạn chế, Thiên Đạo chi thư liền không cách nào áp chế ta, cho nên thời điểm ngươi tìm kiếm Đế Linh Thảo, ta lặng lẽ rời đi, lần nữa hấp thu lực lượng đặc thù kia, thành tựu thực lực bây giờ.

Ngoan Nhân nhìn qua:

- Đế Tuyệt Đan có thể tìm được Đế Linh Thảo, cũng là ta dẫn đi, nếu không nó ở Thuỷ Triều Hải nhiều năm như vậy, cũng không thể lấy đi bụi dược liệu này, vì sao ngươi vừa tiến đến liền thành công?

Trương Huyền bừng tỉnh hiểu ra.

Vừa rồi đã kỳ lạ, nếu Đế Tuyệt Đan có thể lấy Đế Linh Thảo, khẳng định đã làm từ sớm, vì sao một mực không có động tĩnh, ngược lại thời điểm phân thân dung hợp Cửu Thiên Hỗn Độn Kim Liên thì đi thôn phệ?

Nguyên lai có người hỗ trợ!

Cũng đúng, không gian xung quanh Đế Linh Thảo vô cùng hỗn loạn, nguy cơ trùng trùng, cho dù là mình cũng là mượn lực lượng của Lạc Thất Thất mới tiến vào, không còn nàng trợ giúp, rất khó thành công, huống chi là Đế Tuyệt Đan lúc đó!

Nếu như dễ dàng hoàn thành như vậy, ba cây dược liệu này khẳng định sớm đã bị người luyện hóa, sao có khả năng chờ tới bây giờ.

- Ta chính là Ngoan Nhân tung hoành thiên địa, lúc trước Khổng sư

cũng liên tục bị ta thiết kế, suýt chút nữa thân tử đạo tiêu, ngươi thu ta làm hạ nhân, tùy ý sai khiến, sai bảo giống như chó... Không giết ngươi, khó tiêu mối hận trong lòng ta...

Giải thích xong, Ngoan Nhân gào lên một tiếng.

Mấy vạn năm trước, hắn liền tung hoành Danh Sư đại lục, thật vất vả

phục sinh, lại bị một vãn bối thu phục, trong lòng oán niệm có thể tưởng tượng được.

Bất quá khi đó tình thế không bằng người, nhẫn nhục mà thôi.

- Ngươi không phải khí thể đặc thù sinh ra thần trí, mà là nắm khí thể

đặc thù trong tay?

Trương Huyền hiểu được.

Trước đó Lạc Nhược Hi nói, khí thể đặc thù nhiều năm yên lặng sinh ra linh trí thuộc về mình, hiện tại xem ra, cũng không phải như vậy, mà là Ngoan Nhân hấp thu những khí thể kia, lần nữa hội tụ lực lượng thuộc về mình.

- Ngươi đoán không sai, người Linh tộc chúng ta, vốn là Thần Linh ở

Linh Nguyên thành, là năm mươi năm trước bị một bàn tay lớn mạnh mẽ

đánh rơi vào không gian loạn lưu... Vốn nghĩ dựa vào thực lực, có thể

lần nữa trở lại Thần giới, ai biết loại khí thể đặc thù này một mực tiêu hao lực lượng của chúng ta!

Ngoan Nhân cắn chặt răng:

- Lúc ấy ta liền nghĩ, làm sao có thể biến cỗ lực lượng này thành của mình... Đáng tiếc cho đến khi bị Khổng sư chém giết, cũng không có thành công!

- Cho đến lần nữa phục sinh... Mới bừng tỉnh hiểu ra, loại khí thể đặc thù này hoàn toàn trái lại chân khí chúng ta tu luyện, muốn mượn lực lượng

trong đó, gần như không có khả năng... Trừ khi từ bỏ toàn bộ lực lượng trong cơ thể, lần nữa tu lại!

- Cho nên ta là cam tâm tình nguyện bị Khổng sư chém giết... Nếu không, ngươi thật cho rằng lúc ấy thực lực của hắn có thể để giết ta?

Trương Huyền lặng im.

Thời điểm ở Danh Sư đại lục, hắn nhìn qua vô số tư liệu, cũng không có một bản ghi chép Khổng sư làm sao chém giết Ngoan Nhân, chỉ ghi chép lúc ấy đại chiến vô cùng thảm liệt, cụ thể làm sao thì không có ghi rõ tỉ mỉ.

Người sau cũng ngôn ngữ bất tường, một mực nói nhớ không được.

Chẳng lẽ thật là hắn cố ý bị giết?

Mục đích chỉ là vì từ bỏ tu vi, hấp thu loại lực lượng đặc thù có thể trung hòa chân khí Thiên Đạo kia?

Cũng đúng.

Thần Linh yếu hơn nữa, cũng không phải là Cổ Thánh có thể tiêu diệt.

Có lẽ lúc trước Khổng sư cũng bị lừa.

Khổng sư tử vong lưu lại hậu chiêu, Ngoan Nhân cùng hắn tranh đấu nhiều năm, sao có khả năng cam tâm bị giết, mà không có biện pháp gì?

- Nếu ngươi là sinh mệnh Thần giới, nên cùng chúng ta ngăn cản Thần giới sụp đổ, mà không phải khống chế lỗ đen này không ngừng thôn phệ! Thần giới diệt vong, đối với ngươi lại có chỗ tốt gì...

Biết đối phương giải thích những này, là vì kéo dài thời gian, để lỗ đen thôn phệ nhiều hơn nữa lực lượng, Trương Huyền nhịn không được nói.

Nếu hắn là người Thần giới, bị bàn tay đánh rớt, hắn là sẽ sinh ra phẫn nộ đối với bàn tay kia, thủ hộ Thần giới, vì sao khống chế lỗ đen không ngừng thôn phệ, tăng tốc Thần giới phá hoại?

- Ta là sinh mệnh Thần giới lại như thế nào? Lúc trước bị đập xuống không gian loạn lưu, những Đế Quân bọn họ người nào quan tâm chúng ta sống chết? Thần giới mục nát như vậy, đã sớm nên hủy diệt xây lại, giữ lại cũng không có ý nghĩa gì!

Ngoan Nhân cười lạnh.

Thời điểm hắn gặp nạn, người nào chú ý qua hắn, không ngừng cầu cứu, nghĩ hết biện pháp, chờ được chỉ là lặng im và thất vọng.

Từ một khắc này là hắn biết, muốn mạnh mẽ, chỉ có thể tự cứu.

Mà thông qua tu luyện bình thường, thành tựu Đế Quân là tuyệt đối không thể, chỉ có hấp thu khí thể đặc thù kia, mới có thể vượt qua đối phương!

Cuối cùng hắn thành công!

- Được rồi, nên nói đều đã nói, nếu muốn hủy diệt, các ngươi liền chết đi cho ta...

Ngoan Nhân gầm thét, thân thể thả ra lực lượng khổng lồ, bốn phía xuất hiện từng vết rách, mắt sáng lên, giống như muốn công kích tới đám người Trương Huyền.

- Chậm đã... Ta và ngươi ký kết linh hồn khế ước, loại khế ước này, không có cách nào hóa giải, ngươi là làm sao thoát ly...

Trương Huyền nhíu mày.

Chương 2272: Ph

ng

ươ

pháp hóa gi i

ả khê ước

Linh hồn khế ước, phù hợp linh hồn, chỉ cần mình không giải trừ, dù đối phương thủ đoạn thông thiên, cũng không thể hóa giải.

Giống như Bất Tử Đế Quân Tiểu Hoàng Kê, trước đó chỉ là Thần Vương, hắn là Đế Quân, đồng dạng không có cách nào giải quyết loại ước định này.

Vì phòng ngừa tên này lật lọng, xuất hiện phản phệ, ở Danh Sư đại lục từng đặc biệt xác định, cho dù đối phương có thể thoát ly Thiên Đạo chi thư, cũng không cách nào tránh thoát linh hồn ước định!

- Linh hồn khế ước, quả thực không cách nào chia ra, nhưng ta dung hợp khí thể đặc thù ngay cả Thiên Đạo cũng có thể hóa giải, hóa giải loại khế

ước này cũng không khó... Chỉ cần có đầy đủ lực lượng là có thể làm được!

Ngoan Nhân nói.

Linh hồn khế ước, là xây dựng ở trên cơ sở Thiên Đạo, lực lượng đặc thù ngay cả Thiên Đạo Thần giới cũng có thể hóa giải, hóa giải linh hồn khế ước, chỉ cần xử lý thoả đáng lại có khó gì?

- Thì ra là thế...

Mắt Trương Huyền sáng lên.

- Cùng ngươi nói nhiều như vậy, cũng coi như cảm ơn ngươi đưa ta đến Thần giới!

Giải thích xong, Ngoan Nhân không nói thêm lời, khí tức trên người càng thêm tuyên cổ xa xăm, lỗ đen sau lưng trở nên càng thêm to lớn,

hiển nhiên thời điểm nói chuyện, lại thôn phệ không biết bao nhiêu lực lượng bổ dưỡng.

- Trương Huyền, lỗ đen nuốt càng nhiều, thực lực của hắn càng mạnh...

Lạc Nhược Hi cũng phát hiện không đúng, vội vàng truyền âm tới.

- Chuẩn bị động thủ đi!

Trong lòng tiêu hết nghi hoặc, Trương Huyền hít sâu một hơi, trường kiếm trong tay đột nhiên nâng lên:

- Đã như vậy, vậy thì so tài xem hư thực đi!

Ầm ầm!

Kiếm ý cường đại nhất lần nữa thi triển ra.

Sinh Đương Phục Lai Quy, Tử Đương Trường Tương Tư!

Sinh tử cũng không quan tâm, lại có chuyện gì có thể ngăn cản?

Một chiêu kiếm pháp này, mặc dù không có đến Đế Quân lĩnh ngộ, lại ẩn chứa tất cả chấp niệm trong lòng, công pháp Thiên Nhược Hữu Tình trong cơ thể phát huy đến cực hạn.

Hô!

Một kiếm chém công kích của Ngoan Nhân thành hai nửa.

Cùng thời khắc đó, Lạc Nhược Hi cũng xuất thủ, tay ngọc cuồn cuộn, kiếm mang như tuyết.

Kiếm pháp của nàng có chút giống thanh niên ở Kiếm Thần Thiên, mang theo khí thế một đi không trở lại, cùng đại đạo tự nhiên tiêu sái.

- Chiêu số của các ngươi rất lợi hại, nhưng so với ta, còn kém chút...

Ngoan Nhân nhẹ nhàng cười một tiếng, lần nữa bắt đến.

Trong nháy mắt, bàn tay che khuất bầu trời, bao phủ thiên địa, không gian vỡ vụn, nhật nguyệt tinh thần đều phảng phất như muốn bị đánh xuống.

Phốc! Phốc!

Trương Huyền và Lạc Nhược Hi đồng thời bay ngược ra, người ở trên không trung phun mạnh máu tươi.

Lấy thực lực của hai người, vậy mà không ngăn cản nổi!

Tên này đến cùng đạt đến loại cảnh giới nào?

- Làm càn!

Phân thân sải bước đạp đến, mỗi đi một bước liền có hoa sen nở rộ, ở

trong hư không mang theo âm thanh nước chảy.

Từ xa nhìn lại, trang bức không cách nào diễn tả bằng lời.

Luyện hóa Cửu Thiên Hỗn Độn Kim Liên, tu vi của hắn không hề yếu hơn Trương Huyền.

Một quyền nâng lên, lực lượng xông phá chín tầng trời.

Cùng Ngoan Nhân đối đầu, đồng dạng bay ngược ra, không ngăn được một chiêu.

Trương Huyền che trán.

Thành tựu Đế Quân, phân thân vẫn không thay đổi bản tính trang bức...

Trang bức rực rỡ như vậy, còn không bằng tập trung lại lực lượng, uy lực càng lớn!

- Đồng loạt ra tay, nếu không bọn họ chết rồi, chúng ta đều sẽ chết...

Tiểu Hoàng Kê hét lớn một tiếng, hỏa diễm thiêu đốt, không trung giống như bị nhen lửa.

Còn lại sáu Đại Đế Quân cũng thi triển ra thủ đoạn.

Bảy vị Đế Quân liên hợp, hủy thiên diệt địa, một phương thiên địa cũng không ngăn cản nổi, nhưng đối phương là Ngoan Nhân hấp thu lực lượng đặc thù, công kích đến trước mặt, lỗ đen đột nhiên biến lớn, thời gian nháy mắt thôn phệ lực lượng sạch sẽ, sau đó phản kích ra.

Bành bành bành bành!

Bảy vị Đế Quân giống như đám người Trương Huyền, bay ngược ra ngoài.

Mười Đại Đế Quân liên hợp, vậy mà không chặn lại một chiêu của đối phương!

Cái tên này làm sao lại mạnh mẽ như vậy?

- Các ngươi có thể chết rồi...

Một chiêu đánh tan đám người, Ngoan Nhân tiến về phía trước một bước, cổ tay khẽ đảo, lần nữa vỗ xuống.

- Tiểu nhân ngươi dám!

Kèm theo một tiếng hét lớn, vị lão giả trước đó ở Kiếm Thần Thiên bất ngờ xuất hiện, ngăn ở phía trước, trường kiếm trong tay hóa thành ngân hà.

- Đế Quân? Hắn cũng có thực lực Đế Quân?

Đồng tử của Trương Huyền co rụt lại.

Lúc trước lão giả này đi theo sau lưng thanh niên, vốn cho rằng chỉ là tùy tùng, nhiều nhất Thần Vương phong hào, thi triển ra lực lượng mới phát hiện, vậy mà cũng là một vị Đế Quân!

Nếu như hắn là Đế Quân, vậy thanh niên kia là ai?

- Hắn chính là Kiếm Thần Thiên Đế Quân...

Giãy dụa đứng lên, Lạc Nhược Hi cắn răng nói.

- Vậy thanh niên truyền ta kiếm pháp là ai?

Trương Huyền nhịn không được hỏi.

- Hắn là...

Lạc Nhược Hi vừa định trả lời, không gian vặn vẹo, ngay sau đó nhìn thấy Kiếm Thần Thiên Đế Quân bay ngược ra, rơi vào cách đó không xa, đập ra một cái lỗ to.

Thực lực của Trương Huyền bây giờ, cùng với lĩnh ngộ kiếm đạo đã vượt xa hắn, cũng không chống lại được, cho dù tu vi của hắn không yếu, kiếm thuật cao minh, vẫn như cũ không phải là đối thủ.

- Ha ha, Đế Quân, một đám gà đất chó sành mà thôi! Ngày hôm nay ta liền diệt Cửu Thiên, diệt Thần giới, san bằng tất cả quy tắc!

Đánh bại Kiếm Thần Thiên Đế Quân, Ngoan Nhân điên cuồng cười to, không gian bốn phía không ngừng đổ sụp, tôn lên hắn như yêu như ma.

- Làm sao bây giờ?

Trương Huyền xiết chặt nắm đấm.

Vừa rồi hắn và phân thân đều thi triển ra sức chiến đấu mạnh nhất, thậm chí Lạc Nhược Hi cũng sử dụng ra chiêu số mạnh nhất, đều không có chặn lại một chiêu của đối phương...

Chẳng lẽ Thần giới thật không có người có thể chặn lại vị trước mắt này?

Tùy ý hắn hủy diệt thế giới?

- Biện pháp duy nhất... Là Thiên Đạo hữu khuyết quay về Thiên Đạo, để

Thiên Đạo trấn áp hắn...

Lạc Nhược Hi xiết chặt tú quyền, hốc mắt ửng hồng.

- Trở về Thiên Đạo?

Trương Huyền biết ý tứ của nàng.

Thư viện trong đầu là một phần của Thiên Đạo, một khi quay về, chẳng khác nào Thiên Đạo triệt để hoàn chỉnh, có lẽ có thể chữa trị sơ hở, bài xích Ngoan Nhân ra ngoài.

Giống như hệ thống miễn dịch của thân thể.

Hệ thống miễn dịch nguyên vẹn, virus tới, tuỳ tiện xua đuổi; hỏng, không chống đỡ được virus quấy nhiễu, người cường tráng đến đâu cũng sẽ bởi vậy tử vong.

Chỉ là...

- Hắn quá cường đại, cho dù Thiên Đạo khôi phục nguyên vẹn, cũng không cách nào trấn áp!

Trương Huyền lắc đầu.

Virus, hệ thống miễn dịch có thể chém giết, nhưng mãnh hổ thì sao?

Hệ thống miễn dịch mạnh hơn, thì có biện pháp gì?

Vị trước mắt này, chỉ là Thần Vương phổ thông, dù là phong hào, Thiên Đạo cũng có thể tuỳ tiện giết chết, nhưng còn cường đại hơn Đế Quân...

Đã không phải Thiên Đạo có thể chống lại.

- Cái này...

Lạc Nhược Hi dừng lại một chút, trên mặt ngọc lộ ra vẻ mất mát:

- Đúng vậy... Không có cách nào trấn áp, nhưng Thiên Đạo nguyên vẹn, hắn liền có thể tỉnh lại, chém giết vị này cũng không khó!

- Hắn?

Trương Huyền cau mày.

- Ta dẫn ngươi đi gặp hắn, ngay ở Tự Tại Thiên...

Lạc Nhược Hi hít sâu một hơi, cắn răng một cái, xoay người bay tới đằng trước.

- Muốn chạy trốn?

Chương 2273: Thiên Đ o

ạ

Ngoan Nhân hừ lạnh, nhấn về phía dưới một cái.

Bành!

Lạc Nhược Hi từ không trung rơi xuống.

- Ngươi...

Trương Huyền lần nữa thi triển ra kiếm pháp, kiếm ý huy hoàng.

Đinh đinh đinh!

Lần nữa bị Ngoan Nhân chặn lại.

- Các ngươi đi mau, để ta chặn hắn lại...

Biết bọn họ còn nghĩ phương pháp cứu Thần giới, mà không phải chạy trốn, phân thân và Bất Tử Đế Tôn, hét lớn một tiếng ngăn ở phía trước, Lạc Thất Thất cũng lắc mình biến hoá, quay về bản thể Tĩnh Không Châu.

Không gian bốn phía ngưng đọng.

- Đi!

Thấy mọi người dũng cảm quên mình ngăn ở đằng sau, không sợ hãi tử

vong, hốc mắt Trương Huyền đỏ lên, có điều biết bây giờ không phải thời điểm nói nhiều, kéo Lạc Nhược Hi, thân thể vụt qua, vạch phá không gian, sau một khắc đã xuất hiện ở Tự Tại Thiên.

Hiện tại Tự Tại Thiên đã không còn tự tại như trước đó, Thần giới sụp đổ, bốn phía hỗn loạn tưng bừng.

- Ngươi nói hắn ở đâu?

Không rảnh quan sát cuộc sống của người bình thường, Trương Huyền nhìn về phía nữ hài trong ngực.

Nếu như nàng nói người kia thật có thể cứu Thần giới, bản thân hi sinh lại có làm sao!

- Hắn là cha của ta, huyết dịch trong mặt dây chuyền ngươi đeo chính là của hắn, Bất Tử Đế Quân từng là thú sủng của hắn...

Lạc Nhược Hi điều tức thoáng cái, giải thích nói.

- Cha?

Trương Huyền bừng tỉnh hiểu ra.

Khó trách vẫn cảm thấy huyết dịch trong mặt dây chuyền giống Lạc Nhược Hi, nhưng lại khác biệt, nguyên lai là phụ thân nàng.

Như vậy cũng giải thích, vì sao Bất Tử Đế Quân lưu lại ý niệm, nhìn thấy dây chuyền lập tức nhận bản thân làm chủ.

- Cha của ngươi cũng là Đế Quân? Hoặc là nắm giữ thực lực vượt qua Đế Quân?

Trương Huyền nhịn không được nói.

Thư viện hỗn loạn, là huyết dịch trong dây chuyền để cho mình khôi phục tỉnh táo, chẳng lẽ không chỉ có nàng là Đế Quân, cha cũng vậy, thậm chí càng thêm cường đại?

Nếu như vậy, tại sao lại hôn mê?

Lại cần Thiên Đạo hữu khuyết mới có thể để cho hắn tỉnh táo?

- Hắn không phải Đế Quân, mà là... Thiên Đạo!

Lạc Nhược Hi xiết chặt tú quyền.

- Thiên Đạo? Cha của ngươi... là Thiên Đạo?

Trương Huyền chấn động, khó tin.

- Phải! Năm mươi năm trước, cha ngăn cản không nổi bàn tay lớn kia, rơi vào hôn mê, Thiên Đạo sụp đổ thành ba bộ phận, Thiên Đạo hữu tự

và Thiên Đạo hữu khuyết đi vào không gian loạn lưu, ta thay mặt chưởng khống Thiên Đạo tự nhiên, duy trì Thần giới cân bằng. Muốn để

hắn khôi phục, chỉ có thu thập bộ phận tản ra... Cho nên ta mới quyết tuyệt như vậy, không thể thất bại! Mới đặc biệt đi vào Danh Sư đại lục nghiên cứu Xuân Thu đại điển, nghĩ biện pháp chiến thắng Khổng sư!

Thời điểm cùng Khổng sư chiến đấu, chuyện hắn xin nhờ cũng là cái này.

Lạc Nhược Hi nói.

Trương Huyền giật mình.

Danh Sư đại lục mới quen không lâu, nữ hài trước mắt cùng mình giảng giải qua chuyện nhà của nàng, muốn cứu một người thân nhất, lúc ấy mình vẫn không rõ, hiện tại mới bừng tỉnh hiểu ra.

Lại là phụ thân của nàng, hơn nữa còn là Thiên Đạo Thần giới!

Thiên Đạo thật sự có thể hóa thành hình người, hơn nữa sinh con dưỡng cái?

- Thay mặt chưởng khống Thiên Đạo tự nhiên... Trong cơ thể ngươi, không có mảnh vỡ Thiên Đạo?

Đột nhiên ý thức được trong lời nói của nàng không đúng, Trương Huyền nhìn qua.

Thay mặt chưởng khống, cùng mình dung hợp ở trong người, là hai loại khái niệm.

- Ta chỉ là chưởng khống, không phải là một phần của Thiên Đạo...

Lạc Nhược Hi nói.

Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm.

Nói như vậy, chỉ cần mình tách Thiên Đạo hữu khuyết ra ngoài là được, cũng không cần nàng phải tử vong.

Dù không nguyện ý tiếp nhận loại vận mệnh này, nhưng cũng không nguyện ý nữ hài trước mắt bị thương tổn.

- Ta tách Thiên Đạo hữu khuyết trong cơ thể ra ngoài, cha của ngươi liền có thể sống, thậm chí đánh giết Ngoan Nhân đúng không?

Trương Huyền hỏi.

- Cái này... Ta cũng không xác định...

Ngẩng đầu nhìn Thần giới đã sụp đổ, Lạc Nhược Hi chần chừ.

Thần giới là căn cơ của cha, hiện tại căn cơ như vậy, coi như tỉnh táo, thật có thể đánh bại Ngoan Nhân sao?

Thật khó mà nói!

- Xem ra ngươi cũng không thể khẳng định, đã như vậy, cầu người không bằng cầu mình... Chúng ta chỉ có tự nghĩ biện pháp!

Trương Huyền cắn răng:

- Ngươi, ta, phân thân, liên hợp Cửu Thiên Cửu Đế, nếu như phối hợp Khổng sư, chưa hẳn không thể thu thập hắn!

- Khổng sư? Hắn...

Lạc Nhược Hi cau mày.

- Khổng sư đã chết đúng không! Hắn không có chân chính tử vong, nếu như đoán không lầm, hắn bị ngươi chém giết, chỉ là phương pháp dùng để thoát ly Thiên Đạo... Không có gì bất ngờ xảy ra, hắn có lẽ giống như

Ngụy Trường Phong, là Tiên Thiên Thai Hồn Thể!

Trương Huyền nói.

Nhìn thấy Ngụy Trường Phong liền hiểu được, Khổng sư duy trì linh trí, có lẽ giống như hắn, là Tiên Thiên Thai Hồn Thể.

Có thể làm được ở trong thai không mê.

Lại thêm trước thời hạn lưu lại hậu chiêu, phục sinh chỉ là vấn đề thời gian.

Lạc Nhược Hi sửng sốt, dường như nàng không nghĩ tới sẽ là như vậy.

- Đi qua nhìn một chút liền biết, đoán không sai, hắn cũng đã khôi phục, nếu không những học sinh kia của hắn, không thể ngay cả Thuỷ Triều Hải cũng không đi...

Trương Huyền nói.

Những học sinh kia của Khổng sư, đám người Tử Uyên Cổ Thánh từng cái thực lực mạnh mẽ, coi như không có Đế Quân trợ giúp, cũng nhất định có biện pháp đi vào Thuỷ Triều Hải, nhưng lại một cái cũng không có thấy.

Nhất định là có chuyện trọng yếu hơn, muốn thừa dịp tất cả Đế Quân đi Thuỷ Triều Hải không rảnh bận tâm đi làm!

Mà loại chuyện trọng yếu này, rõ ràng chính là để Khổng sư khôi phục.

- Cái này...

Trong lòng Lạc Nhược Hi chấn động, bừng tỉnh hiểu ra.

- Đi thôi!

Lại không giải thích, tay vạch một cái, Trương Huyền lần nữa tới chỗ cư

trú của Khổng sư, quả nhiên thấy một lão giả khoanh chân lơ lửng giữa không trung, thấy bọn họ đi tới, khẽ mỉm cười:

- Đến rồi!

Không phải Khổng sư thì có thể là ai!

Vị vạn thế chi sư này quả nhiên không có để cho mình thất vọng!

Giống như suy đoán, thừa dịp lực chú ý của tất cả mọi người tập trung ở

Thuỷ Triều Hải, lần nữa phục sinh.

- Ngươi...

Thân thể mềm mại của Lạc Nhược Hi chấn động.

Nàng biết Đế Quân có thể phục sinh, Bất Tử Đế Quân cũng sống lại, nhưng không nghĩ tới tốc độ nhanh như vậy!

- Ta giấu diếm Thiên Đạo, trước thời hạn liền chuẩn bị hậu chiêu, cự

nhân không có tên trong U Hồn Trì kia, chính là ta lưu lại, hôm đó bị

ngươi chém giết, ta mượn cơ hội thoát khỏi Thiên Đạo trói buộc, lần nữa ngưng tụ thân thể, hiện tại vừa khôi phục mà thôi!

Khổng sư khẽ mỉm cười.

Hắn tinh thông năng lực thời gian, thoạt nhìn Thần giới chỉ qua một hai ngày, trên thực tế vì khôi phục lực lượng, đã trải qua không biết bao lâu.

Mấy chục năm cũng có.

- Thực lực của ba người chúng ta rất mạnh, nhưng muốn vượt qua Ngoan Nhân, không dễ dàng như vậy...

Thấy Khổng sư quả thật khôi phục, Lạc Nhược Hi vẫn lắc đầu.

Không phải tăng uy phong người khác, diệt chí khí nhà mình, mà là sự

thật.

Vừa rồi nhiều người liên hợp như vậy, cũng không có chặn lại đối phương, cho dù tăng thêm Khổng sư, lại có thể thế nào?

Đồng dạng không thay đổi được cục diện!

- Chúng ta liên hợp chung một chỗ, quả thực không phải đối thủ của đối phương, nhưng nếu như lực lượng của tất cả mọi người đều dung hợp ở

trên thân một người thì sao?

Khổng sư cười nhìn qua.

- Dung hợp ở trên thân một người?

Lần này không chỉ Lạc Nhược Hi cau mày, Trương Huyền cũng nghi hoặc.

- Bàn tay kia có thể xé rách Thần giới, đánh tan Thiên Đạo, thực lực mạnh mẽ không thể nghi ngờ, Ngoan Nhân hấp thu toàn bộ cỗ lực lượng này, lại thôn phệ năm mươi năm linh khí của Thần giới, chỉ bằng vào thực lực, hơn mười vị Đế Quân chúng ta, lấy ra một cái quả thực không phải đối thủ...

Chương 2274: T p tru

ậ

ng l c

ự l

ng

ượ

Khổng sư nói:

- Nhưng liên hợp chung một chỗ, lực lượng tập trung ở trên thân một người... vậy thì chưa hẳn!

- Làm sao tập trung?

Lạc Nhược Hi nhìn qua.

Nói đơn giản, làm rất khó.

Đế Quân đã đứng ở đỉnh phong nhất Thần giới, nếu như dễ dàng hấp thu lực lượng người khác, nàng cũng không đến mức nhiều năm như vậy trì

trệ không tiến.

- Rất đơn giản... lực lượng trên người chúng ta, tập trung ở trên người Trương Huyền, một khi hắn có thể phá tan Đế Quân ràng buộc, liền có thể cứu Thần giới!

Khổng sư nói.

- Ta?

Trương Huyền sững sờ:

- Tại sao là ta?

- Linh Tê Đế Tôn tu luyện tự do tự tại, siêu thoát tự nhiên! Nhưng có cha cùng Thiên Đạo hạn chế, có người lo lắng, liền vĩnh viễn không có cách nào chân chính siêu thoát! Nếu như ta không nhìn lầm, lúc trước thời điểm cùng ta chiến đấu, ngươi đã từng buông tha, định để ta chém giết!

Khổng sư nói.

Lạc Nhược Hi nói không ra lời.

Thời điểm chiến đấu, quả thực từng có loại ý định này, cho nên hai người giao thủ, vừa mới bắt đầu, mỗi người giữ lại hậu chiêu, tựa như

luận bàn, không giống sinh tử tranh đấu.

- Không cách nào siêu thoát, tự nhiên không phát huy ra lực lượng mạnh nhất, cho dù cho nhiều chân khí hơn nữa, cũng không cách nào xung kích cảnh giới chí cao kia! Còn ta...

Khổng sư gật đầu nói:

- Lòng mang muôn dân, muốn phổ độ thiên hạ, lại không nguyện ý người khác vì ta hi sinh, nhân từ quá nhiều, cũng là khuyết điểm! Nếu như lòng dạ ác độc một ít, Dị Linh tộc diệt tộc, thì sẽ không có cục diện bây giờ...

Lúc trước nếu như diệt sát toàn bộ Dị Linh tộc, Ngoan Nhân liền không có khả năng phục sinh, cũng sẽ không có tình huống hiện tại.

- Cho nên ta cũng không thích hợp! Mà Trương Huyền, công pháp hài hòa, không có thiếu hụt. Chú ý sống do ta, dù thân tử đạo tiêu, chỉ cần

sống không thẹn, trong lòng liền thẳng thắn vô tư. Loại người này nắm giữ bao dung càng lớn, không gian phát triển càng lớn, chỉ có như vậy, mới có thể đi càng cao, càng xa!

Khổng sư tiếp tục nói.

Sinh Đương Phục Lai Quy, Tử Đương Trường Tương Tư!

Ngay cả tử vong cũng không để ý, sao lại bị sự tình khác ràng buộc?

- Cái này...

Trương Huyền cau mày, đang muốn nói cái gì, chỉ thấy ánh mắt Khổng sư lấp lánh nhìn qua:

- Không cần từ chối, trước nói thời gian không kịp đi bồi dưỡng những người khác, coi như kịp, ta cũng cảm thấy chưa chắc có người làm càng tốt hơn ngươi! Mặc dù trong cơ thể Linh Tê Đế Tôn không có mảnh vỡ

Thiên Đạo, lại quanh năm chưởng khống Thiên Đạo, đối với Thiên Đạo có lý giải thuộc về mình; Ta chưởng khống Thiên Đạo hữu tự, nếu như

chúng ta truyền lực lượng cho ngươi, trong cơ thể ngươi sẽ nắm giữ lực lượng Thiên Đạo nguyên vẹn! Phối hợp thêm phân thân Cửu Thiên Hỗn Độn Kim Liên, hoàn toàn có thể làm được định cửu thiên, chưởng càn khôn, chiến cửu tiêu, diệt vạn vật!

- Tốt!

Thấy đối phương đã làm ra quyết định, bản thân giải thích nhiều hơn nữa cũng vô dụng, Trương Huyền gật đầu.

Ầm ầm!

Khoanh chân đả tọa, một cái nháy mắt, hai cỗ lực lượng hùng hồn từ hai bên quán dũng tới.

Toàn thân Trương Huyền cứng đờ, cả người phảng phất như trong chốc lát hóa thân Thiên Đạo, bay lượn trên chín tầng trời.

Linh hồn, thân thể, chân khí, đều trong nháy mắt đạt được tẩy lễ, càng ngày càng mạnh, càng ngày càng mạnh mẽ.

...

- Các ngươi cũng muốn cản ta? Cũng tốt, giết các ngươi, lại đi chém giết Trương Huyền...

Đánh bay đám người Lạc Thất Thất và phân thân, Ngoan Nhân cười lạnh.

Phân thân cùng rất nhiều Đế Quân liên hợp thi triển ra lực lượng, quả

thực rất cường đại, có điều so sánh với hắn vẫn yếu hơn một ít.

Linh khí Thần giới hầu như bị thôn phệ sạch sẽ, hiện tại những lực lượng này, đều hóa thành lực lượng của hắn, giơ tay nhấc chân, mang theo năng lực hủy diệt thiên địa, những Đế Quân, Thần Vương này, dù đại biểu đỉnh phong nhất Thần giới, vẫn không đỡ nổi một đòn.

Lúc này Ngoan Nhân phảng phất như đại biểu toàn bộ Thần giới, không ai cản nổi.

- Thần giới diệt vong, chúng ta sống sót cũng không có ý nghĩa, Vân Ly ta, cùng ngươi đồng quy vu tận...

Vân Ly Đại Đế biến hóa ra bản thể, một ngũ trảo kim long to lớn lăng không nhào tới.

- Liền ngươi? Không xứng!

Bàn tay Ngoan Nhân bóp một cái, Kim Long liền treo ở trong lòng bàn tay, bất kể giãy dụa như thế nào cũng chạy trốn không xong.

- Lão hữu, chờ ta!

Phù Mãnh Đế Quân cũng rống to một tiếng, biến hóa ra bản tôn Bạch Hổ, lăng không đi tới trước mặt.

Bất Tử Đế Quân hiện ra bản tôn Bất Tử Hỏa Phượng, hỏa diễm chiếu rọi không trung.

Huyền Minh Đại Đế, bản tôn chính là một đại quy, tựa như kéo lên chư

thiên.

Bốn đại thần thú, trấn thủ Thần giới tứ cực, đồng thời biến hóa bản thể, Thần giới sụp đổ cũng trở nên chậm lại.

Càn khôn phảng phất như trong nháy mắt định trụ.

Bành bành bành bành!

Liên tục bốn chưởng, Ngoan Nhân trấn áp bốn thú xuống, trong mắt lóe lên sát ý nồng đậm:

- Các ngươi đã tự tìm cái chết, ta liền tác thành các ngươi...

Trong tiếng gầm gừ, đang muốn hạ tử thủ xoá bỏ mọi người, liền cảm thấy cánh tay nâng lên xiết chặt, ngừng lại ở trên không trung.

- Muốn giết bọn hắn, đã hỏi qua ta chưa...

Ngay sau đó, trong ánh mắt khiếp sợ của mọi người, một bóng người từ

không trung chậm rãi đi ra.

Chính là Trương Huyền!

Lúc này lực lượng toàn thân hắn dâng trào, so với vừa rồi mạnh mẽ hơn không chỉ gấp mười lần, từ trên trời đi đến, tựa như cả người chính là một thế giới.

- Tiến bộ không ít...

Ngoan Nhân ngừng lại, ánh mắt nghiêm nghị.

Hiển nhiên hắn cũng không rõ ràng, vì sao ngắn ngủi vài phút, thực lực của đối phương có biến hóa to lớn như vậy.

- Có điều tăng lên lại thế nào? Thần giới thời kỳ toàn thịnh cũng ngăn cản không nổi, ta không tin ngươi có thể ngăn ta...

Ngoan Nhân hừ lạnh một tiếng, lần nữa đập xuống.

Trương Huyền nâng trường kiếm tiến lên đón.

Hai bên chiến đấu cùng một chỗ, không gian bị xé rách, khí lưu tán loạn bốn phía.

- Trương Huyền có thể chiến thắng hay không?

Tự Tại Thiên, Lạc Nhược Hi tràn đầy lo lắng nhìn sang.

Nàng và Khổng sư truyền lực lượng cho Trương Huyền, tu vi đã hạ thấp chỉ còn Thần Vương, không huy hoàng bằng trước đó.

Bất quá cấp bậc bày biện ở nơi đó, chỉ cần lực lượng đủ, cuối cùng cũng có một ngày khôi phục.

- Dựa vào thực lực bây giờ, muốn vượt qua... rất khó! Trừ khi hắn có thể

lĩnh ngộ lực lượng vượt qua Đế Quân!

Khổng sư nói.

Mười Đế Quân liên hợp cũng không thể vượt qua Ngoan Nhân, cho dù bọn họ truyền toàn bộ lực lượng lại cho đối phương, muốn vượt qua cũng không dễ dàng như vậy.

Sở dĩ làm như vậy, là bởi vì chỉ có tập trung lực lượng ở trên thân một người, mới có thể chạm đến cực điểm, mới có thể chân chính vượt qua cực hạn, đột phá bản thân!

- Lực lượng vượt qua Đế Quân?

Ánh mắt Lạc Nhược Hi xa xăm.

Thời điểm cha vẫn tỉnh táo, từng cùng nàng nói qua lời giống như vậy, nhưng nàng không cách nào làm được, nam tử mình yêu thích có thể làm được sao?

- Hắn nhất định có thể... Hắn có một trái tim bất khuất! Cùng với ngạo nghễ của thế giới này.

Nhìn ra nội tâm nàng nghi vấn, Khổng sư cười nói.

...

Bành bành bành!

Liên tục mấy chiêu, gan bàn tay của Trương Huyền nứt ra, ngực xuất hiện vết thương to lớn, dữ tợn đáng sợ.

Giống như Khổng sư nói, cho dù dung hợp lực lượng của hai người bọn họ, trong cơ thể tạo thành Thiên Đạo hoàn chỉnh, vẫn không phải đối thủ.

- Ha ha, còn tưởng lợi hại bao nhiêu, không gì hơn cái này a!

Ngoan Nhân cười lạnh.

- Dù sao không phải là đối thủ của ngươi, sớm muộn cũng sẽ bị giết, đã như vậy, ta muốn chết ở dưới công kích mạnh nhất của ngươi...

Trương Huyền hít sâu một hơi, ngừng lại, không tấn công nữa, ngược lại nhìn về phía Ngoan Nhân.

- Tốt, ta tác thành ngươi, cho ngươi công kích mạnh nhất...

Nghe hắn nói như vậy, Ngoan Nhân sửng sốt, sau đó hừ lạnh một tiếng, bàn tay nâng lên.

Chương 2275: Ngoan Nhấn chêt

Soạt!

Một đạo thanh quang xuất hiện ở trong lòng bàn tay, bỗng nhiên đập xuống.

Quả nhiên là công kích mạnh nhất, toàn bộ Thần giới phát ra nổ vang, tựa như sắp không chịu nổi, lần nữa bị đánh ra một cái hố to lớn.

Hai mắt Trương Huyền nhắm nghiền, cũng không trốn.

Bành!

Đầu nổ tung, linh hồn tán loạn bốn phía.

- Trương Huyền...

Thấy cảnh này, sắc mặt tất cả mọi người trắng nhợt.

Lạc Thất Thất tựa như phát điên.

Đám người Vân Ly Đại Đế trợn mắt lên, không ngừng run rẩy.

Khổng sư và Lạc Nhược Hi thấy cảnh này cũng sững sờ.

Chủ ý là để hắn đột phá ràng buộc, xung kích cảnh giới vượt qua Đế

cảnh, tại sao không phản kháng, cam tâm chịu chết?

Như vậy chẳng phải phụ lòng bọn họ?

- Không đúng, là lực lượng bất tử của Bất Tử Đế Quân...

Đang kỳ lạ, đột nhiên Khổng sư mở miệng.

Ngay sau đó mọi người nhìn thấy Trương Huyền đầu nổ tung, thậm chí linh hồn vỡ vụn, dây chuyền ở trước ngực đột nhiên nổ tung, một giọt máu lơ lửng thiêu đốt lên, tạo thành một đoàn hỏa diễm nóng bỏng, trong hỏa diễm, một thân ảnh hoàn hảo không chút tổn hại chậm rãi đi ra.

- Hắn mượn lực lượng của đối phương, cùng huyết dịch trong dây chuyền, chia lìa Thiên Đạo hữu khuyết cùng với linh hồn?

Đồng tử của Lạc Nhược Hi co rút lại.

Sau khi Trương Huyền Dục Hỏa Trùng Sinh, trong cơ thể vậy mà không còn Thiên Đạo thư viện, không còn Thiên Đạo quấy nhiễu, thoát khỏi Thiên Đạo!

- Hắn làm sao làm được?

Khổng sư cũng khó tin.

Thiên Đạo và linh hồn dung hợp lại, không phân khác biệt, vì thoát khỏi, hắn không thể không hồn phi phách tán, mượn U Hồn Trì lần nữa ngưng tụ hồn phách.

Vị trước mắt này, chỉ bị chém giết một cái, liền triệt để thoát khỏi, dùng biện pháp gì?

- Ta đã biết... Hắn dùng phương pháp thoát khỏi khế ước linh hồn của Ngoan Nhân...

Lạc Nhược Hi phản ứng lại.

Linh hồn khế ước khóa lại chủ nhân và người hầu, chủ nhân không giải trừ, người hầu liền vĩnh viễn bị quản chế... Thiên Đạo thư viện cũng như

vậy, có thể nói là một loại khế ước bản tăng cường.

Khóa linh hồn lại, không chết sẽ không thoát ly.

Nhưng Ngoan Nhân mượn loại lực lượng đặc thù này thoát khỏi khế ước linh hồn, phương pháp cụ thể trước đó Trương Huyền đã hỏi thăm qua tỉ

mỉ, chỉ sợ khi đó liền động tâm tư.

Lúc này mới cố ý liều chết, để hắn thi triển ra lực lượng mạnh nhất công kích mình.

Mượn loại lực lượng này Dục Hỏa Trùng Sinh, không nghĩ tới quả nhiên đạt được thành công!

- Thì ra là thế, đây mới là phương pháp đột phá Đế Quân...

Trương Huyền từ trong hỏa diễm đi ra, trên mặt lộ ra nụ cười thản nhiên, giống như rõ ràng cái gì, đột nhiên vẫy tay một cái, phân thân lập tức biến thành một đóa hoa sen bay tới.

Trong chốc lát, cùng bản thân hoàn mỹ dung hợp.

Chỉ nháy mắt, mọi người cảm giác Trương Huyền giống như biến thành Cửu Thiên, Cửu Thiên chính là hắn.

Bàn chân nhẹ nhàng bước trên mặt đất.

Cửu Thiên hỗn loạn lập tức ổn định lại.

Cửu Thiên Hỗn Độn Kim Liên, lúc Cửu Thiên sinh ra liền xuất hiện, có thể ổn định Cửu Thiên, lúc này phân thân và bản thân hoàn mỹ dung

hợp, không phân khác biệt, cũng tương đương với hắn chưởng khống loại lực lượng này.

Không chỉ như vậy, dung hợp tu vi của Cửu Thiên Hỗn Độn Kim Liên, hắn vốn đi đến cảnh giới đỉnh phong, xuất hiện buông lỏng, tựa như lúc nào cũng sẽ đột phá.

- Tình chủ tớ, tình huynh đệ, tình thầy trò, tình cha mẹ, tình yêu... Dung hợp lại với nhau, nguyên lai chính là thế gian vạn vật, đây mới là người!

Mặt mỉm cười, Trương Huyền lẩm bẩm.

Thiên Đạo thư viện vừa thoát ly linh hồn, hắn liền hiểu.

Là người nhìn thế giới, mới có thế giới, hay là trước có thế giới, sau mới có người?

Là gió động, hay lòng động!

Vấn đề này, tuyên cổ bất diệt khốn nhiễu vô số người.

Đương nhiên hiện tại... Những thứ này đều không quan trọng!

Không có sinh mệnh, không có tình cảm, coi như thế giới tồn tại, lại có ý nghĩa gì?

Cho nên sau khi đột phá tình yêu, là tình chúng sinh! Là tình cảm xen lẫn thiên hạ.

Thế gian vạn vật đều có tình cảm, hữu tình mới có thế giới, có tình cảm, mới có thể tiếp diễn sinh mệnh.

Yêu, là tình.

Hận, là tình.

Vui vẻ, là tình.

Đau khổ, là tình.

Ly biệt, là tình.

Gặp nhau, cũng là tình!

- Ngàn vạn tình ý, vì ta sử dụng...

Trương Huyền hô khẽ một tiếng, cảnh giới giam cầm trong cơ thể bị phá vỡ.

Đế Quân ràng buộc, đột phá!

Trong nháy mắt, phảng phất như đụng chạm đến một thế giới hoàn toàn mới, linh hồn đạt được tẩm bổ to lớn.

Vô số Hỗn Độn chi khí lao qua, thân thể cũng nhanh chóng tăng lên.

Trước đó chỉ có hấp thu linh lực mới có thể đi tới một bước này, mà bây giờ không gian loạn lưu, Hỗn Độn chi khí, cho dù là thanh quang của đối phương, cũng có thể vì ta sử dụng, không phân khác biệt.

- Ngươi...

Ngoan Nhân không nghĩ tới, công kích toàn lực của mình, không những không chém giết đối phương, ngược lại tác thành đối phương, tức giận đến oa oa kêu loạn, gầm thét một tiếng, công kích lần nữa đánh xuống.

- Ngươi oán hận Đế Quân cao cao tại thượng, không có ở trong không gian loạn lưu cứu mình, là tình; cảm thấy từng là người hầu của ta, ẩn chứa thấp kém cùng phẫn nộ, là tình; Muốn hủy diệt Thần giới, phát tiết phẫn nộ, là tình; Muốn trở nên càng thêm cường đại, đồng dạng là tình...

Tình cảm khống chế ngươi, ngươi làm sao thắng được ta, không bị ta khống chế?

Trương Huyền cười nhạt một tiếng, âm thanh càng lúc càng nhanh, càng ngày càng vang dội, bàn tay nhẹ nhàng vồ một cái.

Ngoan Nhân nguyên bản tung hoành vô địch, liền bị vô số tình ti giam cầm, bó tay bó chân, không cách nào động đậy.

Chỉ cần hữu tình, liền bị hắn sử dụng, bị hắn khống chế!

- Ngươi...

Trong mắt Ngoan Nhân tràn đầy sợ hãi:

- Trương sư, ta là người hầu của ngươi, đừng có giết ta... Ta nguyện ý hiến tế linh hồn...

- Hiện tại nói những thứ này, đã chậm...

Trương Huyền khẽ mỉm cười, lắc đầu.

Chưởng khống thiên hạ chi tình, người hầu đối với hắn mà nói, đã không có ý nghĩa gì.

Giết nhiều người như vậy, tổn thương bạn gái, Lạc Thất Thất cùng với nhiều bằng hữu của mình như vậy, ngày hôm nay, sao có khả năng khoan dung!

- Không...

Cảm nhận được hắn quả quyết, đồng tử của Ngoan Nhân co rút lại, tiếng nói chưa kết thúc, đã cảm thấy trên người đau đớn kịch liệt.

Bành!

Trong tích tắc thân thể nổ tung lên, hóa thành vô số linh khí, lan tràn khắp nơi trong Thần giới.

Trước đó Thuỷ Triều Hải thôn phệ tất cả lực lượng, lúc này toàn bộ trả

lại, hoang dã đã khô kiệt lần nữa toả ra sự sống.

- Cái này...

- Như vậy liền giết?

Vân Ly Đại Đế, Bất Tử Đế Quân, Linh Lung Tiên Tử… đều mở to hai mắt nhìn, khó tin.

Vừa rồi bọn họ giao thủ với Ngoan Nhân, biết đối phương đáng sợ, người cường đại như vậy, vậy mà tiện tay hủy diệt, đến cùng Trương Huyền đạt đến loại tình trạng nào?

Chẳng lẽ trên Đế Quân, thật còn có cảnh giới khác?

- Hắn thành công...

Khổng sư và Lạc Nhược Hi buông ra nắm đấm xiết chặt.

- Đây là một phần của Thiên Đạo, vậy hiện tại ta liền trả lại Thiên Đạo...

Nhìn thấy Thiên Đạo hữu khuyết bị chia ra, vẫn lơ lửng ở trên không, Trương Huyền nhẹ nhàng cười một tiếng, cong ngón tay búng một cái.

Vù!

Thư viện theo hắn trùng sinh liền ở bên cạnh, ầm ầm vây quanh ở trên bầu trời Thần giới.

Giống như chuông lớn vang lên, Thần giới không ngừng sụp đổ lấy tốc độ mắt thường có thể thấy được phục hồi, khí lưu hỗn loạn cũng lần nữa tụ lại.

Thần giới sụp đổ rốt cục ngừng lại, linh khí khô héo cũng kèm theo Ngoan Nhân chết đi mà từ từ khôi phục.

- Xem ra Thần giới sẽ lần nữa nghênh đón thời đại linh khí khôi phục...

Trương Huyền cười một tiếng.

Lỗ thủng ở Thuỷ Triều Hải, kèm theo Thiên Đạo bù đắp đã khôi phục, Thần giới khôi phục rầm rộ trước kia chỉ là vấn đề thời gian.

- Trương Huyền, bên này...

Chương 2276: Đ i

ạ kêt cục

Vừa làm xong, trong đầu vang lên một thanh âm, Trương Huyền sửng sốt, sải bước đi ra.

Một bước này, không biết bay bao xa, sau đó nhìn thấy một thanh niên đứng ở phía trước.

Chính là vị trước đó truyền thụ cho mình kiếm pháp.

- Tiền bối, ngươi...

Thấy là hắn, Trương Huyền sững sờ.

Trước đó liền cảm thấy vị này sâu không lường được, hiện tại mới phát hiện, so với mình cũng chỉ kém một chút mà thôi, đã đạt đến Đế Quân đỉnh phong nhất, so với Lạc Nhược Hi thì mạnh mẽ hơn không biết bao nhiêu lần.

- Gọi thẳng tên của ta là được, ta gọi... Nhiếp Đồng!

Trên người thanh niên tỏa ra kiếm ý thẳng tiến không lùi, thản nhiên nói.

- Nhiếp Đồng?

Trương Huyền nhíu mày.

Lần đầu tiên nghe được cái tên này.

- Đi theo ta, dẫn ngươi gặp ca ca ta!

Nhiếp Đồng cười một tiếng, cất bước đi về phía trước.

Trương Huyền theo sát ở sau lưng, không biết bay bao xa, ngừng lại ở

trước một đỉnh núi.

Ngay sau đó thấy được một thanh niên khác.

Dung mạo so với hắn lớn hơn không bao nhiêu, hai hàng lông mày giương lên, cho người ta một loại cảm giác sâu xa không thể nhìn thấu.

- Thực lực này...

Trương Huyền run lên.

Thực lực của thanh niên trước mắt này, vậy mà còn cường đại hơn hắn, đồng dạng đột phá Đế Quân ràng buộc, hơn nữa tu vi càng thêm sâu xa dày nặng!

- Tại hạ Nhiếp Vân!

Thanh niên cười nhạt một tiếng nói:

- Cũng chính là cha của Nhiếp Linh Tê, Lạc Nhược Hi trong miệng ngươi!

- Cha của Nhược Hi?

Trương Huyền chấn động:

- Ngươi là Thiên Đạo Thần giới?

Trước đó Lạc Nhược Hi nói qua, phụ thân của mình là Thiên Đạo, làm sao cũng không nghĩ đến, là một người trẻ tuổi như thế.

- Ta Nhất Khí Hóa Tam Thanh, một phần linh hồn biến thành Thiên Đạo! Lại nói thế giới này là ta sáng tạo, nói ta là Thiên Đạo cũng không sai!

Nhiếp Vân cười nhạt.

Trương Huyền khó tin.

Thần giới lại là người trước mắt này sáng tạo?

Vậy thực lực của hắn mạnh bao nhiêu?

- Không đúng, nếu như Thần giới là ngươi sáng tạo, ngươi lại là Thiên Đạo, vì sao tùy ý Ngoan Nhân tàn phá bừa bãi mà không ra tay...

Trương Huyền nhìn qua.

Nếu như không phải mình đột phá, Thần giới vô cùng có khả năng triệt để sụp đổ, vì sao người trước mắt này mặc kệ không hỏi?

Thậm chí ngay cả con gái sinh tử cũng không quan tâm?

Không có trả lời vấn đề của hắn, Nhiếp Vân nhàn nhạt nhìn qua:

- Ngươi cho rằng trên Thần giới còn có sinh mệnh càng cường đại hơn không?

- Cái này...

Trương Huyền dừng lại một chút:

- Hắn là có...

Tuy chưa thấy qua, nhưng nếu hắn có thể tu luyện tới loại cảnh giới này, có lẽ những người khác cũng được, thậm chí mạnh hơn.

Giống như vị trước mắt này.

- Ta từng nghi ngờ, trên Thần giới sẽ có sinh mệnh cường đại hơn, cho nên dùng hết toàn lực thăm dò, cuối cùng đưa tới thế giới càng cao phản phệ... Một bàn tay phá không đánh xuống!

Nhiếp Vân nhìn qua:

- Lúc ấy nếu như ta né tránh, vô cùng có khả năng toàn bộ Thần giới đều sẽ bị san bằng, không còn sinh mệnh... Cho nên ngăn lại chiêu này, nhưng cũng bởi vậy hóa thân Thiên Đạo bị chia ra.

- Loại tình huống này, ta muốn khôi phục chỉ là một đạo ý niệm mà thôi, nhưng ta rõ ràng, muốn chân chính siêu thoát Thần giới ràng buộc, đi

thăm dò bàn tay kia từ đâu đến, bên ngoài Thần giới lại có cái gì... Chỉ

dựa vào một mình ta rất khó làm được. Cho nên muốn nhìn một chút, có sinh mệnh có thể đột phá Đế Quân ràng buộc, đi đến tình trạng ngang hàng ta hay không!

- Cho nên phân tán ý niệm Thiên Đạo, đưa đến thế giới tầng thấp nhất, ban tặng linh hồn nguyên bản thuộc về thế giới này, cùng một linh hồn không thuộc về thế giới này. Mà ngươi, cuối cùng không có khiến ta thất vọng!

Nhiếp Vân cười nói.

- Linh hồn không thuộc về thế giới này, nói như vậy, ta xuyên qua, cũng là bởi vì ngươi?

Trong lòng Trương Huyền chấn động.

Khó trách có thể xuyên tới, không nghĩ tới đều là vị trước mắt này làm.

- Ha ha!

Nhiếp Vân nhẹ nhàng cười một tiếng nói:

- Bản thân thuộc về thế giới này, liền có kính sợ đối với thế giới, muốn đột phá thế giới ràng buộc, độ khó lớn hơn nhiều, ta cũng là tâm niệm khẽ động, cũng không nghĩ tới ngươi thật có thể thành công...

- Ta...

Trương Huyền hơi đỏ mặt:

- Nếu như không phải Khổng sư, ta căn bản không thể đi đến loại tình trạng này...

Không có Khổng sư vô tư dâng hiến, muốn đi đến cảnh giới bây giờ, căn bản không thể nào làm được.

- Cơ hội ta cho hắn, không có nắm chặt mà thôi. Cùng Linh Tê giao đấu, thực ra chính là cơ hội đột phá tốt nhất của hắn, đáng tiếc, hắn lựa chọn tránh lui, cho là mình lưu lại hậu chiêu, có thể toàn thân trở ra, trên thực tế lại mất đi cơ hội tiến bộ, nếu như ngay cả chút tinh thần ấy cũng không có, thì làm sao có thể chống lại?

Nhiếp Vân nói.

Trương Huyền lặng im không nói.

Lúc đó hai người chiến đấu, hắn đều nhìn ở trong mắt, Khổng sư quả

thực có chút thiếu sót.

Cũng có khả năng hắn không nguyện ý chém giết Lạc Nhược Hi.

Đáng tiếc, chỉ một ý niệm, lại bỏ qua cơ hội tăng tiến.

- Nếu như Khổng sư chiến thắng, Nhược Hi sẽ chết...

Một lát sau, Trương Huyền nhìn qua, lông mày nhăn lại.

Chẳng lẽ vị này ngay cả sinh tử của con gái cũng mặc kệ?

- Có ta ở đây, nàng sẽ không chết...

Nhiếp Vân cười nhạt một tiếng:

- Thực lực của ngươi bây giờ, cùng ta không kém bao nhiêu, ngươi cảm thấy thực lực của hai người, ở trước mắt sống chết, muốn cứu người có thể làm được không?

- Cái này...

Trương Huyền cười khổ.

Đột phá Đế Quân, cùng Đế Quân là hai khái niệm, nếu như hắn thật nguyện ý ra tay, quả thực có thể ở thời khắc sống còn người cứu, hơn

nữa bảo đảm một chút tổn thương cũng không có.

- Linh Tê, là thê tử Lạc Khuynh Thành của ta sinh ra, cho nên nàng ngụy trang tên họ Lạc... Vì có thể làm cho nàng tin tưởng, không xử trí theo cảm tính, đến bây giờ vẫn cho rằng ta còn rơi vào hôn mê...

Nhiếp Vân cười khổ:

- Ta làm cha cũng coi như đủ hung ác... Như vậy đi, chuyện này ngươi giải thích cho nàng một chút, dù sao bây giờ lòng của nàng đã chuyển đến trên người ngươi, ta làm cha, đoán chừng đã không nhớ nổi... Ha ha, ta tạm thời không xuất hiện, trốn một đoạn thời gian lại nói, nếu không thật sợ nàng huyên náo long trời lở đất...

Nhìn thấy vị trước mắt này không đáng tin cậy như vậy, da mặt Trương Huyền co lại, đành phải đáp ứng:

- Được rồi...

Không đáp ứng cũng hết cách rồi, ai bảo đối phương là cha vợ...

- Thiên Đạo thư viện, là một đạo ý niệm của ta biến thành, là căn cơ, cũng là ràng buộc, ngươi có thể dựa vào năng lực của mình đột phá ràng buộc, nói rõ năng lực và tiềm lực, tương lai tiền đồ vô lượng, con gái của ta có thể theo ngươi, làm cha cũng coi như an ủi.

Nhiếp Vân nở nụ cười.

Trương Huyền gật đầu, một lát sau, đột nhiên nhớ tới cái gì, quay đầu nhìn về phía Nhiếp Đồng:

- Tiền bối, vị ở Thượng Thương lĩnh ngộ Thần chi kiếm ý, có phải ngươi hay không?

Tổ sư khai phái của Lăng Vân kiếm các, giống như Khổng sư, đã sớm đi tới Thần giới, nhưng mình lại chưa bao giờ nghe qua tên.

Dựa vào bản thân, liền có thể lĩnh ngộ Thần chi kiếm ý, thiên phú như

vậy, sao có khả năng không ai biết đến?

- Là một đạo ý niệm của ta lưu lại truyền thừa, mục đích là vì để cho các ngươi ít đi đường quanh co, tiến bộ càng nhanh, cũng coi là hi vọng ngươi có thể cấp tốc đuổi theo bước chân của ca ca! Hắn cô độc đã lâu rồi!

Nhiếp Đồng thản nhiên nói.

Hai mắt nhìn về phía thanh niên cách đó không xa, dường như trong mắt của hắn trừ ca ca, lại không có những người khác.

Cũng đúng, loại địa phương nhỏ như Thượng Thương, đối với hắn mà nói, chỉ là một đạo ý niệm mà thôi, căn bản không có giá trị nhắc tới, nhưng đối với hắn mà nói, lại có tác dụng rất lớn.

Chính bởi vì lĩnh ngộ loại kiếm pháp này, mới càng đi càng xa, cho tới thực lực bây giờ.

- Thì ra là thế, đa tạ...

Nghi hoặc mở ra, Trương Huyền thở phào nhẹ nhõm.

Xem ra nhất cử nhất động của mình, đều ở trong quan sát của bọn hắn, may mắn mình may mắn không làm nhục mệnh!

- Trở về đi, cố gắng tu luyện, chờ tu vi của ngươi triệt để vững chắc, ta sẽ dẫn ngươi đi chỗ xa hơn, đi xem thế giới chân chính, đến cùng lớn đến bao nhiêu...

Nhiếp Vân cười nhạt một tiếng, vung tay lên, Trương Huyền liền cảm thấy không gian trước mắt biến hóa, lần nữa trở lại Tự Tại Thiên.

Lạc Nhược Hi đang đứng ở cách đó không xa.

- Trương Huyền...

Nữ hài khẽ mỉm cười nhào tới, tựa như hoa tươi nở rộ.

(Hết trọn bộ)

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực – cám ơn các bạn đã theo dõi cuộc hành trình của Trương lão sư.

Hẹn gặp các bạn ở những bộ khác của nhóm mình.